VÔ ĐỊCH KIẾM VỰC
THANH PHONG LOAN

iREAD.vn

Vô Địch Kiếm Vực

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng, #VDKV

Ebook tạo bởi: EbookTruyen.VN

Giới thiệu:

Truyện hay phết ae ạ, có sắc có hương luyện tập lv, Tuy conver nhưng đọc khổng ảo, lướt nhanh vẫn hiểu như bình thường. Ngay ban đầu lời mở truyện của tác giả đọc đã phê rồi. Chúc ae đọc truyện vui vẻ!.
Một người một kiếm một thế giới;
Giết, liền muốn giết thây ngang khắp đồng;
Chiến, liền muốn chiến đỉnh phong bất bại!
Thiên dùng để làm gì?
Dương Diệp: Tự nhiên dùng để nghịch Thiên.
Diệp ca đừng làm rộn ^^.

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Vô Địch Kiếm Vực!

Mục lục:

Chương 1: Mất sạch gã sai vặt
Chương 2: Đánh cho đến chết
Chương 3: Vòng xoáy đan điền
Chương 4: Chiến Cự Mãng Vương
Chương 5: Phù Văn Chi Đạo
Chương 6: Lại nổi lên va chạm
Chương 7: Ngoại môn trên bảng
Chương 8: Sinh Tử Thai
Chương 9: Tụ họp đánh bạc
Chương 10: Kiếm pháp căn bản
Chương 11: Ủy khuất Trưởng lão
Chương 12: Trưởng lão tặng lễ
Chương 13: Khiếp sợ Bảo Nhi
Chương 14: Bên ngoài môn khảo hạch
Chương 15: Quỷ dị vòng xoáy
Chương 16: Thập Vạn Đại Sơn
Chương 17: Phù Lục giá trị
Chương 18: Nội đan
Chương 19: Xà biến
Chương 20: Dương Diệp gây họa
Chương 21: Thực lực chợt tăng Dương Diệp
Chương 22: Hạo Nguyệt Tông

Chương 23: Thần bí Tiểu gia hỏa
Chương 24: Ỷ lại vào
Chương 25: Đại chiến
Chương 26: Chương 26:: Chiến đấu!
Chương 27: Chương 27:: Kinh biến
Chương 28: Chương 28:: Xuất thủ
Chương 29: Chương 29: : Đào vong
Chương 30: Chương 30:: Nhảy
Chương 31: Nhuyễn ngọc ôn hương
Chương 32: Phát tài!
Chương 33: Kinh biến
Chương 34: Huyết mạch uy áp
Chương 35: Tiểu gia hỏa gây họa
Chương 36: Thanh Vân Bảng
Chương 37: Người thần bí
Chương 38: Tặng bảo
Chương 39: Quay về tông, tu luyện!
Chương 40: Mị lực của Tiểu gia hỏa
Chương 41: Ngoại môn khảo hạch bắt đầu
Chương 42: Ảo cảnh mất phương hướng?
Chương 43: Kiếm Nô tháp
Chương 44: Cược
Chương 45: Thế như chẻ tre
Chương 46: Chấn kinh
Chương 47: Hậu phát chế nhân
Chương 48: Khổ chiến
Chương 49: Tiên Thiên!
Chương 50: Ta cùng ngươi cược
Chương 51: Chiến!
Chương 52: Tầng 20
Chương 53: Khủng bố đối thủ
Chương 54: Tầng 21
Chương 55: Lựa chọn
Chương 56: Hai mươi hai tầng!
Chương 57: Ngự Kiếm Thuật!
Chương 58: Thất lạc quá mất mặt!
Chương 59: Thư nhà
Chương 60: Về nhà!
Chương 61: Đưa tặng hộp kiếm
Chương 62: Điệu thấp một điểm?
Chương 63: Phù văn sư địa vị
Chương 64: Sư phụ ngươi là?
Chương 65: Khảo hạch
Chương 66: Thượng phẩm phù lục

Chương 67: Đi ra ngoài phí?
Chương 68: Sư phụ?
Chương 69: Thu đồ đệ
Chương 70: Nguy cơ
Chương 71: Bách Hoa Vệ
Chương 72: Phượng ngọc
Chương 73: Dưới bầu trời, đại địa phía trên
Chương 74: Đánh một trận?
Chương 75: Liễu gia
Chương 76: Đáng giá không?
Chương 77: Lâm Đại sư đệ tử!
Chương 78: Công pháp huyền kỹ
Chương 79: Sinh Tử Đài?
Chương 80: Kiếm Môn
Chương 81: Bản thiếu
Chương 82: Hỗ trợ!
Chương 83: Cảnh giới vong ngã
Chương 84: Bảo bối!
Chương 85: Cướp bảo bối!
Chương 86: Huyết Sát châu
Chương 87: Kiếm ý! Sinh Tử Đài!
Chương 88: Miểu sát!
Chương 89: Không phải Kiếm Tông đệ tử!
Chương 90: Hối hận!
Chương 91: Tâm ý!
Chương 92: Thuật phù
Chương 93: Thanh Vân lệnh
Chương 94: Người giết: Tấn cấp!
Chương 95: Huyền thú đại quân!
Chương 96: Hiện tại mới bắt đầu!
Chương 97: Tiểu ngân!
Chương 98: Chiến đấu
Chương 99: Đại địa Hùng vương
Chương 100: Hiện thế báo
Chương 101: Thực lực chân chính
Chương 102: Đại địa Hùng vương thực lực chân chính
Chương 103: Tang vật, sát thủ, rời đi
Chương 104: Chương 104:: Nhân loại kỵ binh!
Chương 105: Chương 105:: Hỗn chiến!
Chương 106: Chương 106:: Ỷ lại vào ngươi
Chương 107: Chương 107:: Chấn kinh
Chương 108: Chương 108:: Ngươi vô địch!
Chương 109: Chương 109:: Phát uy
Chương 110: Chương 110:: Đến!

Chương 111: Chương 112:: Phu quân!
Chương 112: Chương 111
Chương 113: Chương 113 :: Bạch giang
Chương 114: Chương 114:: Chân tướng
Chương 115: Chương 115:: Phu quân
Chương 116: Chương 116:: Mình thế lực
Chương 117: Chương 117:: Ngũ Sát
Chương 118: Tô Tiểu Tiểu
Chương 119: Một môn Hoàng giai huyền kỹ!
Chương 120: Mở ra
Chương 121: Phiền phức
Chương 122: Xuất thủ!
Chương 123: Đi ra!
Chương 124: Thương triều công chúa!
Chương 125: Thật đáng yêu cái đuôi.
Chương 126: Đệ nhất cường giả
Chương 127: Lại là phu quân!
Chương 128: Kiếm Tâm thông minh
Chương 129: Xung đột!
Chương 130: Đi theo ngươi!
Chương 131: Hẹp hòi nam nhân!
Chương 132: Trọng khẩu vị!
Chương 133: Tự bạo!
Chương 134: Xuất thủ!
Chương 135: Đắc thủ!
Chương 136: Cảm động ngươi!
Chương 137: Vui mừng ngoài ý muốn!
Chương 138: Lão nhân!
Chương 139: Rèn luyện nhục thân!
Chương 140: Kiếm Hoàng!
Chương 141: Ngự Kiếm Thuật!
Chương 142: Chiến Linh cảnh!
Chương 143: Kịch chiến sinh tử!
Chương 144: Trọng thương!
Chương 145: Giết!
Chương 146: Ở gặp Tô Thanh Thi!
Chương 147: Thảo luận!
Chương 148: Chấn kinh mọi người!
Chương 149: Mộ Dung yêu!
Chương 150: Tô Thanh Thi lo lắng!
Chương 151: Hợp tác?
Chương 152: Kiếm Tông lạc lối!
Chương 153: Tiểu gia hỏa tấn cấp
Chương 154: Khiêu chiến!

Chương 155: Ngứa da?
Chương 156: Đế đô cổng!
Chương 157: Chín mươi ba khỏa!
Chương 158: Bách Hoa cung!
Chương 159: Nguyên Môn!
Chương 160: Nổi lên!
Chương 161: Bí ẩn
Chương 162: Yêu nghiệt
Chương 163: Trả thù
Chương 164: Phá cục
Chương 165: Chiến vương giả cảnh!
Chương 166: Đánh giết
Chương 167: Nhị Hoàng Tử
Chương 168: Bá uy
Chương 169: Dương danh
Chương 170: Biểu minh
Chương 171: Khiêu khích
Chương 172: Ước định
Chương 173: Hoàn khố
Chương 174: Biến cố
Chương 175: Sư tỷ
Chương 176: Phong Dương
Chương 177: Tâm cơ
Chương 178: Khiếu Gia Gia
Chương 179: Che chở
Chương 180: Nhảy chương
Chương 181: Nhảy chương
Chương 182: Nhảy chương
Chương 183: Nhảy chương
Chương 184: Khai mạc
Chương 185: Tranh đoạt
Chương 186: Sát ý
Chương 187: Ra tay
Chương 188: Tranh luận
Chương 189: Văn Nhân Nguyệt
Chương 190: Thăm dò
Chương 191: Rút đi
Chương 192: Tìm đường chết
Chương 193: Giá họa
Chương 194: Đùa giỡn?
Chương 195: Chương 195: Giết chết!
Chương 196: Nghe đồn!
Chương 197: Tăng lên!
Chương 198: Thanh niên áo bào tím!

Chương 199: Hoá hình huyền thú!
Chương 200: Tử Điêu phát uy (lần 1)
Chương 201: Tử Điêu phát uy (lần 2)
Chương 202: Chương 201 + 202
Chương 203: 203
Chương 204: Mượn Tiểu gia hỏa?
Chương 205: Một nửa thực lực?
Chương 206: Muốn lãnh giáo một chút
Chương 207: Huyền thú đại quân đột kích
Chương 208: Rời đi
Chương 209: Dương Diệp thực lực chân chính
Chương 210: Vũ thần thí luyện con đường!
Chương 211: Ra tay!
Chương 212: Đánh giết
Chương 213: Thu rồi liền chạy.....
Chương 214: Ăn!
Chương 215: Thực lực tăng lên!
Chương 216: Đánh cược!
Chương 217: Chiến!
Chương 218: Phục!
Chương 219: Kiếm Tông nội chiến
Chương 220: Chim sẻ ở đằng sau?
Chương 221: Ra tay!
Chương 222: Tử Điêu khủng bố!
Chương 223: Truy sát!
Chương 224: Nổi giận linh giai cường giả!
Chương 225: Lại đây a..
Chương 226: Không chạy rồi!
Chương 227: Kiếm trận oai!
Chương 228: Khí phách lão đạo!
Chương 229: Cố nhân!
Chương 230: Giết!
Chương 231: Tu luyện!
Chương 232: Chiến!
Chương 233: Tử!
Chương 234: Giá trị!
Chương 235: Về đế đô!
Chương 236: Kỳ hoa nam tử!
Chương 237: Dương gia?
Chương 238: Về Phù văn sư công hội!
Chương 239: Rời đi Phù văn sư công hội!
Chương 240: Thanh Vân Bảng khen thưởng!
Chương 241: Bắc Minh Hữu Ngư!
Chương 242: Quỷ Tông Lý Tiên Quân!

Chương 243: Ác chiến!
Chương 244: Kiếm ý đối sát ý!
Chương 245: Kịch liệt chiến đấu!
Chương 246: Tử!
Chương 247: Lại thấy kiếm ý!
Chương 248: Siêu cấp hắc mã!
Chương 249: Ngươi đến cắn ta a?
Chương 250: Tăng lên!
Chương 251: Cường cường va chạm!
Chương 252: Giết!
Chương 253: Văn Nhân Nguyệt!
Chương 254: Ác chiến!
Chương 255: Ta chịu thua!
Chương 256: Lâm Tu Nhiên thực lực!
Chương 257: Tiếp ta một chiêu bất tử!
Chương 258: Nếu như thu được đệ nhất đây?
Chương 259: Nguyên Đồng khủng bố!
Chương 260: Một bước một tầng kiếm ý!
Chương 261: Kiếm đến!!
Chương 262: Phá phá phá..
Chương 263: Cận chiến?
Chương 264: Vương giả cảnh? Kiếm linh?
Chương 265: Không cách nào thôi thúc?
Chương 266: Bại! Có thể nguyện nhập ta Nguyên Môn?
Chương 267: Bá chủ tụ hội!
Chương 268: Cổ chiến trường?
Chương 269: Thanh Vân Bảng khen thưởng!
Chương 270: Còn Thanh Minh Kiếm?
Chương 271: Huyền giả đại lục?
Chương 272: Tìm đường chết U Minh Quỷ hỏa!
Chương 273: Tại thấy Ân Huyên Nhi!
Chương 274: Số mệnh!
Chương 275: Đi trước Cổ Chiến Trường!
Chương 276: Ám sát!
Chương 277: Đánh lén!
Chương 278: Đánh chết!
Chương 279: Nam Vực điếm đáy!
Chương 280: Huyền bầy thú
Chương 281: Tiểu tử kia muốn tỉnh!
Chương 282: Lấy oán trả ơn!
Chương 283: Thế cục biến hóa
Chương 284: Chiến
Chương 285: U Minh tử khí!
Chương 286: Chia lìa hồn phách!

Chương 287: Yêu Vực!
Chương 288: Giải độc!
Chương 289: Thần phục!
Chương 290: Bi kịch Lãnh Ngân!
Chương 291: Tấn cấp, tiểu tử kia thức tỉnh!
Chương 292: Thú Hoàng!
Chương 293: Tử Kim Chiến Giáp!
Chương 294: Vương Giả Cảnh!
Chương 295: Tứ đạo môn!
Chương 296: Gải thích
Chương 297: Ưa thích hắn!
Chương 298: Ưa thích hắn!
Chương 299: Thiên Môn!
Chương 300: Đột biến!
Chương 301: Trọng thương!
Chương 302: Kinh khủng Thiên Môn!
Chương 303: Nổi giận Tử Điêu!
Chương 304: Ma Tộc! Minh vực, Yêu Vực!
Chương 305: Tụ tập!
Chương 306: Thực lực đại tăng!
Chương 307: Cho ngươi một kiếm!
Chương 308: Hồn U!
Chương 309: Hồn U!
Chương 310: Đánh lén!
Chương 311: Tử Điêu tái hiện!
Chương 312: Hoàng Phong Tử
Chương 313: Điêu Hoàng, Yêu Hậu!
Chương 314: Không Gian Kính, Bách Hoa Cốc, Tuyệt Tình Nhai!
Chương 315: Kiếm Ý biến dị!
Chương 316: Tóc bạc nữ tử!
Chương 317: Đao ý lục trọng!
Chương 318: Thất trọng đao ý
Chương 319: Ta với ngươi cùng tồn tại
Chương 320: Chương 319; Giết hắn cái đỉnh bất bại!
Chương 321: Hỏi thăm một người!
Chương 322: Thế nào cứu?
Chương 323: Vừa đọc lên, trăm Kiếm sinh
Chương 324: Đan điền nghiền nát! Dị biến!
Chương 325: Đưa các ngươi đi tìm chết!
Chương 326: Có thể giết nhiều ít là bao nhiêu!
Chương 327: Tử Điêu tái hiện?
Chương 328: Hiểu thiên cơ!
Chương 329: Mục quân
Chương 330: Tại chết một lần?

Chương 331: Cửu U Hàn Phong hiện!
Chương 332: Muốn tới thì tới!
Chương 333: Chỉ mành treo chuông!
Chương 334: Tâm cảnh!
Chương 335: Thiêu đốt sinh nguyên!
Chương 336: Hối hận
Chương 337: Cụt tay!
Chương 338: Kịch chiến!
Chương 339: Rơi
Chương 340: Quỷ hỏa kiếm trận!
Chương 341: Nguyền rủa!
Chương 342: Song thể bí quyết!
Chương 343: Xông Thiên Môn!
Chương 344: Gặp cố!
Chương 345: Hợp tác?
Chương 346: Ngươi vẫn phải chết ah!
Chương 347: Chết!
Chương 348: Dám giết không
Chương 349: Chia của!
Chương 350: Ta là Kiếm chủ
Chương 351: Đại giới!
Chương 352: Xung đột
Chương 353: Truy Hồn Kiếm Quyết!
Chương 354: Còn thiếu một người
Chương 355: An Nam Tĩnh!
Chương 356: Kiếm vực, Kiếm Hoàng
Chương 357: Cửu U Kiếm Dực
Chương 358: Ngươi ở đây tìm ta?
Chương 359: Không tin?
Chương 360: Cùng lên đi!
Chương 361: Chiến
Chương 362: Tránh ra!
Chương 363: Vũ Thần hiện, Liệt Thiên Thương!
Chương 364: Huynh đệ!
Chương 365: Chờ ngươi..
Chương 366: Sáo trang! Là
Chương 367: Mở ra!
Chương 368: Thánh tử!
Chương 369: Có sao?
Chương 370: Giết
Chương 371: Đại chiến!
Chương 372: Tiềm long bia
Chương 373: Tàn nhẫn
Chương 374: Cho nên..

Chương 375: Buông tha!
Chương 376: Kiếm nô!
Chương 377: Tàn nhẫn?
Chương 378: Tầng thứ năm!
Chương 379: Vẫn phải chết ah!
Chương 380: Từ nhỏ Độc Cô Cầu Bại!
Chương 381: Kiếm khí như tơ!
Chương 382: Linh Giả Cảnh!
Chương 383: Điên cuồng!
Chương 384: Nghĩ đã chết rồi sao?
Chương 385: Dị biến!
Chương 386: Kiếm đạo chí giản!
Chương 387: Kịch chiến!
Chương 388: Tiềm long bia!
Chương 389: Cùng lên đi!
Chương 390: Tam Tự Chân Ngôn
Chương 391: Chiến a chiến!
Chương 392: Yêu không hối hận!
Chương 393: Tử khí
Chương 394: Tiền thuốc men!
Chương 395: Chiến Vũ Thần!
Chương 396: Ngươi thua!
Chương 397: Hẹn nhau tại chiến!
Chương 398: An phu nhân!
Chương 399: Ánh mắt mở ra!
Chương 400: Kiếm nô, luyện hóa!
Chương 401: Thanh Vân Tử Điện!
Chương 402: Dung hợp!
Chương 403: Máu của Chân long!
Chương 404: Tiểu cô nương!
Chương 405: Cường đại tiểu cô nương!
Chương 406: Luyện hóa!
Chương 407: Tiềm Long Tháp
Chương 408: La phong, tiểu thiếp!
Chương 409: Cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh
Chương 410: Hiểu Thiên Cơ
Chương 411: Chết!
Chương 412: Bạch long!
Chương 413: Hiểu Vũ Tịch!
Chương 414: Hài tử vấn đề!
Chương 415: Bảo vật!
Chương 416: Tụ Bảo Trai!
Chương 417: Khiếp sợ!
Chương 418: Hồi Nam Vực!

Chương 419: Kiếm Tông quyết định
Chương 420: Không giết các ngươi
Chương 421: Bại lộ!
Chương 422: Bách Hoa Cung cường giả!
Chương 423: Tình huống không ổn!
Chương 424: Chiến Tôn giả!
Chương 425: Không gian lồng giam!
Chương 426: Kiếm vực chi uy!
Chương 427: Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm!
Chương 428: Tiền năng lực!
Chương 429: Không chừa một mống!
Chương 430: Xông thiên lộ
Chương 431: Thiên lộ con đường
Chương 432: Phần cuối
Chương 433: Các Chủ!
Chương 434: Kiêu ngạo?
Chương 435: Chân chính giúp đỡ!
Chương 436: Dung hợp!
Chương 437: Thiên địa một kiếm!
Chương 438: Tiêu Dao Tử!
Chương 439: Không thuần
Chương 440: Kiếm hồn, Nam Vực kinh biến!
Chương 441: Tuyệt Tình Nhai!
Chương 442: Đã chết thân!
Chương 443: Lai lịch!
Chương 444: Nhân Hoàng Kiếm!
Chương 445: Kinh biến
Chương 446: Huyết chiến Bách Hoa Cung
Chương 447: Huyết chiến Bách Hoa Cung (2)
Chương 448: Đánh lén
Chương 449: Bí pháp, kíp nổ
Chương 450: Một kiếm giết ngươi!
Chương 451: Bách Hoa Mộ
Chương 452: Hủy mộ!
Chương 453: Người chủ!
Chương 454: Nhân Hoàng Kiếm
Chương 455: Phệ Hồn
Chương 456: Cường giả phần mộ!
Chương 457: Mặc kệ các ngươi tán không tán thành!
Chương 458: Sính lễ!
Chương 459: Thượng môn cầu thân!
Chương 460: Dương Diệp tên!
Chương 461: Coi trọng Hiểu Vũ Tịch?
Chương 462: Giết cho ngươi xem!

Chương 463: Không được!
Chương 464: Người có nghịch lân!
Chương 465: Kiếm Ma!
Chương 466: Cổ Vực Thành
Chương 467: Thần phục?
Chương 468: Cổ Sao Kiếm VS Nhân Hoàng Kiếm!
Chương 469: Nhận chủ!
Chương 470: Phủ thành chủ!
Chương 471: Càn khôn đồ
Chương 472: Ám sát
Chương 473: Giết không tha!
Chương 474: Trốn!
Chương 475: Đánh chết!
Chương 476: Lá bài tẩy!
Chương 477: Loạn Ma Hải!
Chương 478: Đi như thế nào?
Chương 479: Chạy?
Chương 480: Yêu nghiệt vậy nữ tử!
Chương 481: Xuất thủ!
Chương 482: Ra lá bài tẩy!
Chương 483: Yêu nghiệt Đinh Thược Dược!
Chương 484: Ta là cha ngươi!
Chương 485: Thành thù
Chương 486: Mỗi người đi một ngả
Chương 487: Tần gia
Chương 488: Đức hiếu sinh!
Chương 489: Đột biến
Chương 490: Không cần lạc quan!
Chương 491: An Tiểu Nam
Chương 492: Bại lộ
Chương 493: Con tin
Chương 494: Nhân Ngư Tộc!
Chương 495: Diệp Lương Thần ái tình!
Chương 496: Rầm rầm! Phản công!
Chương 497: Khiếp sợ mọi người!
Chương 498: Trung Vực!
Chương 499: Sát Lục chi thủy
Chương 500: Nam Vương? Huyết sát châu biến dị!
Chương 501: Chân chính chém thiên Bạt Kiếm Thuật!
Chương 502: Dị biến nổi lên!
Chương 503: Vào thành!
Chương 504: Cái gọi là thiên tài!
Chương 505: Hàn quang, Càn Khôn Đồ, Thương Vương
Chương 506: Thiên Vũ Thành

Chương 507: Hợp tác
Chương 508: Trang bức!
Chương 509: Người quen!
Chương 510: Thay đổi chủ ý
Chương 511: Ra khỏi thành, truy sát
Chương 512: Run rẩy!
Chương 513: Chết không nhắm mắt!
Chương 514: Hoàng Giả Cảnh cường giả!
Chương 515: Hoàng Giả Cảnh cường giả ngã xuống!
Chương 516: Giao dịch?
Chương 517: Nhân tâm!
Chương 518: Chết!
Chương 519: Người quen?
Chương 520: Hợp tác!
Chương 521: Thụ nhân tộc!
Chương 522: Giao phong!
Chương 523: Thanh mộc chi linh!
Chương 524: Bị uy hiếp thanh mộc chi linh!
Chương 525: Biểu ca?
Chương 526: Đầu nhập vào!
Chương 527: Vong giả sa mạc
Chương 528: Tiến nhập Vong Giả Sa Mạc!
Chương 529: Xích luyện
Chương 530: Tiến nhập đất man hoang!
Chương 531: Nhân Hoàng? Kiếm Hoàng?
Chương 532: Ma tộc!
Chương 533: Hoàng Kim Thần Long bộ tộc
Chương 534: Thần Long thủ hộ!
Chương 535: Chết!
Chương 536: An Nam Tĩnh cuồng túm ngậm!
Chương 537: Mở ra!
Chương 538: Khảo nghiệm!
Chương 539: An Nam Tĩnh đích thực chính thực lực!
Chương 540: Tiên Thiên đạo khí kinh khủng!
Chương 541: Lưu Vân Thánh Giả!
Chương 542: Lưu Vân Thánh Giả chân chính ý
Chương 543: Dải Ngân Hà?
Chương 544: Ngươi nên đánh!
Chương 545: Trì Phong, Thiền Dực, Thần Toa
Chương 546: Đến từ La Tuấn phải giết cục!
Chương 547: Chiến khởi!
Chương 548: Nhân Hoàng Giáp khuyết điểm!
Chương 549: Số mệnh chi lực!
Chương 550: Lên trời không cho: Thiên phạt!

Chương 551: Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!
Chương 552: Bán Thánh!
Chương 553: Bán Thánh giao phong!
Chương 554: Đến từ tiểu vòng xoáy triệu hoán!
Chương 555: Có người? Có người!
Chương 556: Tiểu vòng xoáy lai lịch
Chương 557: Nam Vực kinh biến!
Chương 558: Bức vua thoái vị!
Chương 559: Hoàng Kim cự long kinh khủng!
Chương 560: Lựa chọn!
Chương 561: Tẩu tử đi
Chương 562: Chúng ta về nhà!
Chương 563: Mạc gia người!
Chương 564: Có dám đánh một trận?
Chương 565: Không gì hơn cái này?
Chương 566: Bạch sắc khô lâu!
Chương 567: Thi thể tổ!
Chương 568: Bán Thánh thân thể?
Chương 569: Tử quang!
Chương 570: Tiểu tử kia xuất hiện!
Chương 571: Nam Vực!
Chương 572: Gọi tổ!
Chương 573: Thánh Giả cảnh?
Chương 574: Nguyệt lão Hồng Tuyến
Chương 575: Thiên Ngoại Thiên
Chương 576: Trà lạnh, nhân tâm, lựa chọn!
Chương 577: Nói chuyện Tử Điêu
Chương 578: Kiếm xích, một nửa kia
Chương 579: Kiếm tổ, nghịch loại huyền giả!
Chương 580: Thiên Đạo lệnh, thánh địa!
Chương 581: Tinh lực táng tràng
Chương 582: Nhiều kêu chọn người tới!
Chương 583: Còn là giảng thực lực ah!
Chương 584: Tàn sát!
Chương 585: Không gian lĩnh vực!
Chương 586: Biệt khuất La Tuấn!
Chương 587: Đứng lại!
Chương 588: Thánh vệ đội!
Chương 589: Hắn nghĩ nghịch thiên!
Chương 590: Tổ kiến quân đội
Chương 591: Dương Niệm Tuyết!
Chương 592: Tốt biệt khuất La Tuấn!
Chương 593: Không tốt..
Chương 594: Bị di bỏ thế giới

Chương 595: Một kích trí mạng!
Chương 596: Hoàng Giả Cảnh
Chương 597: Run rẩy chiến!
Chương 598: Trảm toái!
Chương 599: Dược liệu..
Chương 600: Tả Đăng Phong!
Chương 601: Run rẩy!
Chương 602: Kiếm Đảm, mười một trọng kiếm ý!
Chương 603: Tam bảo!
Chương 604: Kinh sợ La Tuấn!
Chương 605: Tàn sát Thánh kế hoạch!
Chương 606: Run rẩy Thanh Vân Tử Điện
Chương 607: Tầng thứ bảy!
Chương 608: Tầng thứ tám!
Chương 609: Lôi Lâm! Long tổ!
Chương 610: Tàn sát Thánh!
Chương 611: Yêu Dạ!
Chương 612: Tầng thứ chín!
Chương 613: Trận phá!
Chương 614: Đều chết!
Chương 615: Đao, Kiếm!
Chương 616: Tuyển chọn!!!
Chương 617: Đao trận!
Chương 618: Cây hoa cúc tàn!
Chương 619: Còn có ai?
Chương 620: Kinh sợ!
Chương 621: Cá chết lưới rách, tuyệt cảnh
Chương 622: 10 kiếm trảm ngươi!
Chương 623: Vô địch Kiếm Vực!
Chương 624: Chiến vẫn là cùng?
Chương 625: Hù người..
Chương 626: Nghịch loại huyền giả?
Chương 627: Kiếm Ý có Linh!
Chương 628: Thánh Địa
Chương 629: Dung hợp
Chương 630: Mặc Diệc Tà
Chương 631: Thiên Nhai Chỉ Xích!
Chương 632: Phi đao!
Chương 633: Tụ thế!
Chương 634: Đi trước Trung Vực!
Chương 635: Vân Khinh Dao!
Chương 636: Thứ sáu, Hà Luyến Kỳ!
Chương 637: Tiễn điển ngũ thức!
Chương 638: Không phải là thiên cấp nhất trọng!

Chương 639: Thánh Địa thế nào đi?
Chương 640: Thập nhị trọng kiếm ý!
Chương 641: La Tuấn!
Chương 642: Vậy chiến
Chương 643: Đoạt kiếm!
Chương 644: Ta nghĩ, ngươi suy nghĩ nhiều!
Chương 645: Đệ nhị đệ tam!
Chương 646: Lấy nhiều khi ít?
Chương 647: Run rẩy!
Chương 648: Bút phạt khẩu tru!
Chương 649: Nhân Đạo, Thiên Đạo, Thánh Đạo
Chương 650: Tu hành, vốn là nghịch thiên!
Chương 651: U Minh Thập Điện, đệ thập điện.
Chương 652: Nghịch!
Chương 653: Tu luyện, điên cuồng tu luyện!
Chương 654: Điện ah!
Chương 655: Phản bội
Chương 656: Hai đây?
Chương 657: Yêu Thánh
Chương 658: Nghịch loại huyền giả ra!
Chương 659: Tần Bất Phàm!
Chương 660: Trấn Giới Thạch, Hắc Sắc Thạch Bia!
Chương 661: An Nam Tĩnh buông tha!
Chương 662: Ngươi ưa thích ta sao?
Chương 663: Tử chiến! Tử chiến!
Chương 664: Đi, cũng hoặc là chiến?
Chương 665: Giết Bán Thánh, chiến nghịch loại
Chương 666: Nàng chết rồi!
Chương 667: Uy hiếp
Chương 668: Hối hận Ân Huyên Nhi!
Chương 669: Thiên Ngoại Thiên
Chương 670: Thử xem!
Chương 671: Trùng kích!
Chương 672: Đan đạo!
Chương 673: Mượn dao
Chương 674: Ma Năng Thuẫn
Chương 675: Giết không chết?
Chương 676: Lục Đinh Thần Hỏa!
Chương 677: Quốc sư
Chương 678: Vậy tới!
Chương 679: An Nam Tĩnh xuất hiện!
Chương 680: Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khiếp sợ!
Chương 681: Giết hắn cái máu chảy thành sông!
Chương 682: Dương Diệp muốn xông đại họa!

Chương 683: Ngọc thạch câu phần!
Chương 684: Có bao nhiêu, giết nhiều ít!
Chương 685: Đến từ lòng đất cường giả!
Chương 686: Dương Diệp thân thế!
Chương 687: Thượng Thánh Địa!
Chương 688: Không nhiều cường, một gã Bán Thánh mà thôi..
Chương 689: U Minh Thập Điện, Đệ Cửu Điện.
Chương 690: Không phải là chỉ một vị sao?
Chương 691: Bạo phát ah, không thì ta sẽ tàn, ngươi sẽ chết!
Chương 692: Hồng Mông Tháp tác dụng!
Chương 693: Lòng đất dung nham!
Chương 694: Đến từ lòng đất chủng tộc!
Chương 695: Cưới Dương Diệp?
Chương 696: Gả cũng đến gả, không lấy cũng đến gả!
Chương 697: Đừng thẹn thùng, ta sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi!
Chương 698: Các ngươi nhận thức Dương Diệp? Thật sự?
Chương 699: Đánh bán thánh mặt?
Chương 700: Ngươi dám đón ta tam kiếm?
Chương 701: Ngươi biết cái gì gọi là kiếm sao?
Chương 702: Ta tức giận lên, chính ta đều sợ!
Chương 703: Ta quỳ liếm ngươi!
Chương 704: Đến đây đi, quỳ liếm. Ta!
Chương 705: Không cởi quần, làm sao liếm?
Chương 706: Đánh má phải, nên đem mặt trái cũng đánh
Chương 707: Xung kích hoàng giả cảnh!! (Cầu đặt mua!)
Chương 708: Dương Diệp là nghịch loại huyền giả?
Chương 709: Hoàng giả cảnh Dương Diệp!
Chương 710: Bán thánh trở xuống, vi phạm giả, tử!
Chương 711: Diệt thế thần lôi!
Chương 712: Kiếp lôi ngưng hình, Dương Diệp vẫn?
Chương 713: Nhiên ý! Lại thấy nhiên ý!
Chương 714: Đồ, không chết không thôi!
Chương 715: Đồ ngươi Hỏa Linh Tộc!!!
Chương 716: Bán thánh kiếm nô? Ba phần mười? Luyện!
Chương 717: Dung nham hạ sinh vật, kiếm linh thực lực!
Chương 718: Thiên Viêm đối với Mạc Lão?
Chương 719: Không giao? Vậy chỉ dùng Hỏa Linh Tộc đến tiếp táng!
Chương 720: Bán thánh ngã xuống, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng hiện!
Chương 721: Giết về!!!!!
Chương 722: Tàn sát bắt đầu, bắt đầu!!!!
Chương 723: Bị bức ép cuống lên Hỏa Linh Tộc
Chương 724: Hỏa Linh Tộc tận thế!
Chương 725: Khủng bố dung nham sinh vật!

Chương 726: Nghịch loại huyền giả xuất thế?
Chương 727: Ngươi không nể mặt ta?
Chương 728: Ngươi loại này, ta biết đánh nhau mười cái!
Chương 729: Ai bảo đảm hắn, huyết chiến đến cùng!
Chương 730: Quần ẩu? Một mình đấu?
Chương 731: Là kẻ địch, liền muốn giết tuyệt!
Chương 732: Lập giấy sinh tử, quyết sinh tử!
Chương 733: Không phải tìm ngươi uy hiếp, ta, là muốn cướp!
Chương 734: Còn có ai!!
Chương 735: Thánh bảng số một!
Chương 736: Thánh Đường huyền kỹ các!
Chương 737: Đến từ Minh Nữ mời!
Chương 738: Ngươi, dám có ý kiến gì không?
Chương 739: Tôn tử, gia gia ta đến!
Chương 740: Đánh liền đánh, kỷ oai cái cái gì?
Chương 741: Dương Man, tiếp kiếm!
Chương 742: Đến nha, ta đứng để ngươi đâm..
Chương 743: Man thần giáp VS lục đinh thần hỏa!
Chương 744: Một mình đấu chín vị bán thánh?
Chương 745: Ta thành thật, vì lẽ đó dễ ức hiếp?
Chương 746: Liền bắt nạt ngươi, ngươi muốn thế nào?
Chương 747: Không có tay bé gái!
Chương 748: Tội ác chi tử thành!
Chương 749: Tái ngộ đáng sợ bé gái! (Cầu vé tháng!)
Chương 750: Các ngươi, không chơi nổi!
Chương 751: Đánh chết, bao chôn!
Chương 752: Thánh Đường thập đại chiến tướng?
Chương 753: Đoạt xác nghịch dũng khí huyền giả!
Chương 754: Kiếm tổ tổ sư..
Chương 755: Vung kiếm thiên hạ, chưa nếm một lần thất bại!
Chương 756: Kiếm linh chủ nhân!
Chương 757: Kiếm đạo của ngươi, không thích hợp ta! (Cầu vé tháng!)
Chương 758: Lăn vẫn là không lăn? Không lăn vậy thì tử!
Chương 759: Kiếm linh, ta đến!
Chương 760: Rút kiếm! Rút kiếm! Rút kiếm!
Chương 761: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật!!
Chương 762: Biến dị kiếm linh!!
Chương 763: Hai mươi mốt cụ bán thánh kiếm nô!
Chương 764: Thánh Đường Hà Chí Tôn!
Chương 765: Nhân Nhân đại chiến Hà Chí Tôn!
Chương 766: Là bản nguyên tử khí, đúng không?
Chương 767: Minh Nữ chiến Dương Diệp (thượng)
Chương 768: Minh Nữ chiến Dương Diệp (trung)

Chương 769: Minh Nữ chiến Dương Diệp (hạ)
Chương 770: Không phá kiếm vực!
Chương 771: Vậy thì chiến!
Chương 772: Ta muốn so kiếm với ngươi!
Chương 773: Dương Diệp kiếm đạo!
Chương 774: Trấn ngục tháp phá, nghịch dũng khí huyền giả ra!
Chương 775: Thiên đạo vẫn!
Chương 776: Thánh Đường yêu cầu hợp tác?
Chương 777: Huyền giả đại lục nguy cơ!
Chương 778: Thánh địa chân chính ý đồ!
Chương 779: Ở nhập thánh địa! (Cầu đặt mua!)
Chương 780: Huyết xông lên bầu trời, phá thiên lộ!
Chương 781: Hẳn phải chết cục!
Chương 782: Vô địch kiếm vực!!
Chương 783: Ngộ đạo!
Chương 784: Tiêu vong kiếm ý!
Chương 785: Nghịch chuyển pháp tắc, điên đảo pháp tắc!
Chương 786: Chờ định!
Chương 787: Không cho? Vậy ta liền cướp
Chương 788: Người giết người, Thánh địa gia gia!
Chương 789: Tàn sát cổ thánh thành!
Chương 790: Một chiêu bại ngươi, hai chiêu giết ngươi!
Chương 791: Điên cuồng kiếm linh!
Chương 792: Tứ phương tập hợp giết Dương Diệp!
Chương 793: Xuất binh huyền giả đại lục! Nguy!
Chương 794: Đến từ huyền giả đại lục phản bội!
Chương 795: Thiên giai ba tầng kiếm ý?
Chương 796: Thiên giai ba tầng kiếm ý khủng bố!
Chương 797: Huyết xông lên bầu trời!!
Chương 798: Ta vì là tại sao phải cứu các ngươi?
Chương 799: Thiên ngoại thiên nhân đến!
Chương 800: Đi thiên ngoại thiên!
Chương 801: Thiên phạt giáng lâm!
Chương 802: Trời xanh, biết bao bất công!
Chương 803: Diệt thế thần lôi!
Chương 804: Xin mời Kiếm thánh!
Chương 805: Thiên đạo chi nhãn!
Chương 806: Nếu có kiếp sau, thề diệt trời xanh!
Chương 807: Chúng Thánh ngã xuống!
Chương 808: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật
Chương 809: Một kiếm phá thiên!
Chương 810: Kiếm hoàng Lục Uyển!
Chương 811: Khôi phục thực lực phương pháp!
Chương 812: Không tinh tướng không được! (Cầu đặt mua!)

Chương 813: Không có thực lực, ta cũng phải tinh tướng!
Chương 814: Mượn đao giết người!
Chương 815: Kiếm lậu, thực lực tăng lên!
Chương 816: Tiên Thiên cảnh thượng phẩm!! (Cầu đặt mua!)
Chương 817: Vương giả cảnh! Ánh kiếm!
Chương 818: Thương hương tiếc ngọc? Không thương hương tiếc ngọc?
Chương 819: Tinh tướng căn bản dừng không được đến!
Chương 820: Để Dương Diệp đi cho yêu thú ăn!
Chương 821: Tiến vào này quyển giả tử!
Chương 822: Dương Diệp trong lòng có ma quỷ!
Chương 823: Dương Diệp là thổ phỉ!
Chương 824: Ta chiêu kiếm này, từng chém nát thiên!
Chương 825: Thanh Châu mười hai yêu vương!
Chương 826: Làm sao trâu bò làm sao trang!
Chương 827: Chân chính cổ kiếm trai đệ tử!
Chương 828: Ta chính là cổ kiếm trai đệ tử!
Chương 829: Dương Diệp Đại Hốt Du!
Chương 830: Dương Diệp muốn làm kẻ trộm
Chương 831: Ngươi thập tộc giai diệt!
Chương 832: Hạp cốc gây ra đại họa!
Chương 833: Hắn quá kiêu ngạo, ta nhìn khó chịu!
Chương 834: Ngươi tay mơ này, có thể cho chó ăn!
Chương 835: Máu tanh tiêu diệt!
Chương 836: Hắn cái loại này, ta có thể đánh nhau một trăm!
Chương 837: Như thế nào kiêu ngạo làm sao tới!
Chương 838: Đống cặn bã, các ngươi đều là đống cặn bã!
Chương 839: Quan tài cản đường! «Cầu Nguyệt Phiếu»
Chương 840: Lan Lộ Quan, Lan Sinh Lộ!
Chương 841: Ta đánh bại đầu của ngươi!
Chương 842: Ngươi cho hay là không cho!!
Chương 843: Dương Diệp bán nhân mạng!
Chương 844: Cái này mệnh, ta không bán!
Chương 845: Nhìn ta một chút tàn không tàn nhẫn!
Chương 846: Có thể giết, không thể nhục!
Chương 847: Bán Thánh? Từng giết đến mềm tay!
Chương 848: Một chiêu định sinh tử!! «Cầu Nguyệt Phiếu!»
Chương 849: Kiếm đến, kiếm đến, kiếm đến!
Chương 850: Hung hãn chà đạp tôn nghiêm!
Chương 851: Thanh Đạo Môn, chỉ thường thôi!
Chương 852: Không đồng ý? Vậy giết!
Chương 853: An Nam Tĩnh tình cảnh không ổn!
Chương 854: Ngươi có phải hay không nghĩ lên ta?
Chương 855: Vân Tiêu Thánh Điện VS Thanh Đạo Môn!

Chương 856: Thiên giai nhị trọng chiến ý?
Chương 857: Thượng Thanh đạo cửa!! «Cầu đặt mua!»
Chương 858: Thanh Đạo Môn, Ám Môn, Thanh Đạo Đồ!
Chương 859: Dương Diệp bị nháy mắt giết chết?
Chương 860: Ngươi biết ta có bao nhiêu lợi hại sao?
Chương 861: Lăn còn chưa lăn?
Chương 862: Không cần làm phiền, một chiêu đã đủ!
Chương 863: Lão tử chính là Cổ chân nhân!
Chương 864: Được, Thượng Thanh đạo môn!
Chương 865: Lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc?
Chương 866: Dương Diệp không dám tới Thanh Đạo Môn rồi hả?
Chương 867: Ám Môn người thứ nhất!
Chương 868: Dương Diệp sợ long sao?
Chương 869: Chư vị sư huynh, mượn kiếm dùng một lát!
Chương 870: Ta là Long Truyền Nhân!
Chương 871: Thanh Đạo Môn tổ sư hỏi!
Chương 872: Đốt hồn, lại thấy đốt hồn!!
Chương 873: Đến từ Huyền Giả Đại Lục người quen!
Chương 874: Thanh Đạo Môn tổ sư hiện
Chương 875: Làm Thanh Đạo Môn môn chủ?
Chương 876: Thanh Đạo Môn mặt muốn để nơi nào
Chương 877: Ngươi cứ đi như thế?
Chương 878: Dương Diệp, tới đón ta một chiêu!
Chương 879: Bái kiến Lục sư tỷ! «Cầu Nguyệt Phiếu!»
Chương 880: Uyển nhi, đã lâu không gặp!
Chương 881: Kiếm ý tháp, khôi phục kiếm ý?
Chương 882: Hư vô cảnh kiếm ý! 《
Chương 883: Đạt tới hư vô cảnh kiếm ý?
Chương 884: Thanh Châu anh tài, ai có thể một trận chiến?
Chương 885: Ta cũng không phải không cho ngươi sờ
Chương 886: Ta luôn luôn là lấy đức phục người!
Chương 887: Võ bảng!
Chương 888: Ngươi là muốn chết phải không?
Chương 889: Ngươi xác định ngươi muốn cướp?
Chương 890: Tìm ngươi muốn, đó là để mắt ngươi!
Chương 891: Giáo dục làm phụ, nắm đấm làm chủ!
Chương 892: Ta chính là nhìn ngươi khó chịu!
Chương 893: Thiên Lang ăn ngày!
Chương 894: Ta đã làm
Chương 895: Việc này, nói lời xin lỗi, coi như xong!
Chương 896: Tính tình không tốt, được trì!
Chương 897: Một tên cũng không để lại!
Chương 898: Giết Hồi Vân Hải Thành!
Chương 899: Các huynh đệ, xông lên a!!

Chương 900: Ngươi đến tột cùng là ai?
Chương 901: Ngươi không khai mở, lão tử mình mở!
Chương 902: Thiên có xa lắm không, tựu cút cho ta rất xa!
Chương 903: Ai chống đở giết ai!
Chương 904: Cao cấp Bán Thánh, ta cũng giết qua rất nhiều!
Chương 905: Ta hiện tại tựu thử cho ngươi xem!
Chương 906: Một thứ tên là Tiêu Diêu Tử người!
Chương 907: Ta f*ck you
Chương 908: Dương Diệp sai rồi!
Chương 909: Không sợ hãi!《
Chương 910: Gặp lại Pháp Tắc Chi Lực!《
Chương 911: Tử Điêu gặp chuyện không may!《
Chương 912: Nổi điên Dương Diệp!
Chương 913: Giết hắn cái máu chảy thành sông!
Chương 914: Ai cho lá gan của bọn hắn?
Chương 915: Ai lấy xuống, ta tựu giết chết ai!
Chương 916: Ta hôm nay, ngược lại phải thử một chút!
Chương 917: Đứng đấy đến, nằm trở về!
Chương 918: Có ân báo ân, có cừu oán báo thù!
Chương 919: Một ngón tay, một người đầu!
Chương 920: Trời đất bao la, nơi nào không phải gia?
Chương 921: Ta như gây chuyện, Thiên Đô run rẩy!
Chương 922: Hôm nay, một cái cũng đừng muốn sống!
Chương 923: Ta sát nhân phải hay là không giết quá nhiều?
Chương 924: Kiếm tu vô pháp cự tuyệt chỗ tốt!
Chương 925: Đừng nói nhảm, chiến a!
Chương 926: Dẫn yêu thú tàn sát hàng loạt dân trong thành?《
Chương 927: Ngươi, ngươi thật sự rất tàn nhẫn!
Chương 928: Ai dám loạn, ta giết ai!
Chương 929: Người, không thể không có điểm mấu chốt!
Chương 930: Không được? Ta đây đi!
Chương 931: Ta là người, tựu là lòng mềm yếu!
Chương 932: Hoặc là bỏ qua, hoặc là động thủ!
Chương 933: Rút lui đại trận, mở cửa thành!
Chương 934: Ngươi thử xem? Vậy thử xem!
Chương 935: Tàn sát ngươi ngoại viện tất cả mọi người!
Chương 936: Dương Diệp lục thân không nhận!
Chương 937: Không để ý tới trí Dương Diệp!
Chương 938: Đó chúng ta phản công!
Chương 939: Viên Quân gặp chuyện không may!
Chương 940: Trong mắt ta, ngươi Dương Diệp như con sâu cái kiến
Chương 941: Dương Diệp bại chạy thoát?
Chương 942: Vô sỉ Dương Diệp!
Chương 943: Như thế nào giết? Ta tới giết!

Chương 944: Quần ẩu Dương Diệp!
Chương 945: Thiên Lang Vương bảo khố!
Chương 946: Đây là một cái hiểu lầm, thật sự!
Chương 947: Ta còn tựu không đi!
Chương 948: Ta chỉ hỏi ngươi, dám solo không?
Chương 949: Dương Diệp, chịu chết đi!
Chương 950: Ghen Tử Điêu!
Chương 951: Thánh giả vẫn!
Chương 952: Dương Diệp từ chức!
Chương 953: Không giết ngươi, nguyện thần hồn câu diệt!
Chương 954: Băng Diệt Thần Quyền uy lực!
Chương 955: Ngươi suy nghĩ nhiều!
Chương 956: Khủng bố Tiểu Yêu Vương!
Chương 957: Thê thảm!
Chương 958: Nhất niệm diệt, thương hải tang điền!
Chương 959: Người, vẫn phải là dựa vào chính mình!
Chương 960: Trở lại thư viện?
Chương 961: Vân Hải Thành? Cùng ta có quan hệ gì?
Chương 962: Ngươi là bị coi thường đúng không!
Chương 963: Niệm chỗ và, kiếm chỗ tại!
Chương 964: Thiên Đạo chi nhãn lại hiện ra!
Chương 965: Thánh giả vây công!
Chương 966: Ta cái kia không gọi trộm, như thế gọi đoạt!
Chương 967: Thiên Lang Vương, cố gắng lên, ngươi làm được!
Chương 968: Ta là Bán Thánh!
Chương 969: U Minh Điện điện hạ!
Chương 970: Ngọc Vô Song bị nắm, chộp!
Chương 971: Hắn là chán sống lệch ra!
Chương 972: Thực lực nhược, cũng đừng có nói chuyện!
Chương 973: Nhất định phải sống trở về!
Chương 974: Chiến Thánh Giả!
Chương 975: Tàn sát thánh!
Chương 976: Thánh giả? Hôm nay muốn giết nhìn xem!
Chương 977: Hắn phải chết (ván) cục?
Chương 978: Thánh giả vẫn? 《
Chương 979: Người khác đều gọi ta là: Yên Nữ!
Chương 980: Thính Vân Kiếm Đế!
Chương 981: Trời sinh thánh nhân! 《
Chương 982: Bắc giới đuổi giết! 《
Chương 983: Thánh giả? Ta một kiếm giây ngươi!
Chương 984: Chúng ta, thầm nghĩ còn sống!
Chương 985: Dương Diệp, hữu người tìm ngươi đã lâu rồi!
Chương 986: Yên Nữ vào thành!
Chương 987: Kỳ thật, là ngươi quá yếu!

Chương 988: Giảng đạo lý, hay là giảng nắm đấm?
Chương 989: Trong mắt ta, ngươi chính là yếu như vậy!
Chương 990: Tàn sát thánh! Tàn sát thánh!
Chương 991: Ta là cái loại người này ư?
Chương 992: Ta thật sự không phải loại người như vậy!
Chương 993: Táng Thiên!
Chương 994: Ma hóa Dương Diệp!
Chương 995: Giết chóc chi tâm!
Chương 996: Dương Diệp ở đâu?
Chương 997: Ngươi nói những thứ này, liên quan gì ta?
Chương 998: Nguyên lai, ngươi yếu như vậy!
Chương 999: Ta để cho ngươi đi rồi sao?
Chương 1000: Ngươi không chết, chính là ngươi vong!
Chương 1001: Nhiên Hồn, lại thấy Nhiên Hồn!
Chương 1002: Thánh giả? Ta cũng giết qua đây này!
Chương 1003: Nàng, dùng Thiên Đạo Chi Nhãn là thức ăn!
Chương 1004: Chờ ngươi đốt hồn!
Chương 1005: Bằng không thì ngươi muốn thế nào?
Chương 1006: Chẳng qua là sát cái đổ mồ hôi mà thôi!
Chương 1007: Ta có thể hay không từ chức?
Chương 1008: Thánh Giả bù nhìn!
Chương 1009: Lầu Thiên Tiêu?
Chương 1010: Nhân loại mộ địa!
Chương 1011: Nhân Ngư Tộc!
Chương 1012: Nhân sinh như hí, toàn bộ nhờ hành động!
Chương 1013: Một đôi mắt!
Chương 1014: Hồng Mông ra, thiên nhãn hiện!
Chương 1015: Nghịch chủng huyền giả!
Chương 1016: Giới hạn pháp tắc!
Chương 1017: Nếu như ngươi dám, ngươi sẽ hối hận cả đời
Chương 1018: Biết rõ chính mình có nhiều nhược ư?
Chương 1019: Ta thật sự nhịn không được
Chương 1020: Muốn solo hay là quần ẩu!
Chương 1021: Ngươi sẽ tuyệt vọng!
Chương 1022: Vực Ngoại Hung Thú!
Chương 1023: Cường như thần nữ tử!
Chương 1024: Ngươi không động thủ? Ta tự mình tới!
Chương 1025: U Minh Điện cường giả!
Chương 1026: U Minh Điện, quang nữ!
Chương 1027: Cảnh cáo! Cảnh cáo!
Chương 1028: Chết tiệt Thương Thiên!
Chương 1029: Tu La Vương?
Chương 1030: Hành tẩu trên thế gian Đế nữ!
Chương 1031: Bi kịch Táng Thiên!

Chương 1032: Lâu Thiên Tiêu muốn xuất quan!
Chương 1033: Dương Diệp không phải Viện Trường!
Chương 1034: Vân Hải Thành kinh biến!
Chương 1035: Ta gọi Dương Diệp!
Chương 1036: Tôn nghiêm không thể ném!
Chương 1037: Ngươi tính toán cái thứ gì?
Chương 1038: Một tên cũng không để lại!
Chương 1039: Lựa chọn bất đồng mà thôi!
Chương 1040: Trung Thổ Thần Châu chờ ngươi!
Chương 1041: Ta gọi Lâu Thiên Tiêu!
Chương 1042: Người thắng sinh, kẻ bại chết!
Chương 1043: Đế nữ!
Chương 1044: Dương Diệp, lăn ra đây!
Chương 1045: Bạch Lộc Thư Viện thiên tài!
Chương 1046: Cho nên, thỉnh ngươi câm miệng!
Chương 1047: Động một cái thử xem?
Chương 1048: Táng Thiên, xuất hiện đi!
Chương 1049: Nửa tỉnh nửa điên!
Chương 1050: Kiếm Dực tiến giai!
Chương 1051: Lâu Thiên Tiêu, ta đã đến!
Chương 1052: Kiếm nơi tay, không sợ không sợ!
Chương 1053: Bản năng pháp tắc!
Chương 1054: An Nam Tĩnh Liệt Thiên!
Chương 1055: Đã sinh Lâu Thiên Tiêu, gì sinh Dương Diệp?
Chương 1056: Ta Dương Diệp muốn làm tên điên!
Chương 1057: Chết một người Lâu Thiên Tiêu, không đủ!
Chương 1058: Một kiếm trảm Đế!
Chương 1059: Thiên Đạo tự vẫn, phạt!
Chương 1060: Đế Nữ bị thương!
Chương 1061: Cắt ngươi gà. Gà!
Chương 1062: Cùng ta làm bằng hữu, ngươi sẽ chết!
Chương 1063: Chúng ta là bạn tốt!
Chương 1064: Vô sỉ Dương Diệp!
Chương 1065: Ngươi đây là đang vũ nhục ta!
Chương 1066: Các ngươi cứ như vậy đi?
Chương 1067: Khó chịu tựu làm!
Chương 1068: Có, sống người; Không có, Tử!
Chương 1069: Ngươi là thê tử của ta!
Chương 1070: Võ bảng cường giả!
Chương 1071: Giới hạn Kiếm Ý?
Chương 1072: Hắn tính toán cái gì đồ chơi?
Chương 1073: Một là sát, 100 cái cũng là sát!
Chương 1074: Đem đầu đều xuyến đứng dậy!
Chương 1075: Bạch Lộc Thư Viện, ta Dương Diệp đến!

Chương 1076: Như thế nào, thâu không nổi a?
Chương 1077: Mặt đâu này? Các ngươi còn muốn mặt sao?
Chương 1078: Không cần biết ngươi là ai, ta tất nhiên
Chương 1079: Ta sợ ngươi cản trở
Chương 1080: Lão phu đập chết ngươi!
Chương 1081: Cái này tính tình, gạch thẳng đánh dấu đấy!
Chương 1082: Lão cẩu, ta nhẫn ngươi đã lâu rồi!
Chương 1083: Vũ bảng thứ ba mươi chín!
Chương 1084: Dùng võ thần danh tiếng!
Chương 1085: Võ thần thể chất!
Chương 1086: Ngươi là cẩu ah, nói nhảm nhiều như vậy!
Chương 1087: Nửa đế xuất thủ!!
Chương 1088: Bạch Lộc Thư Viện phân liệt!
Chương 1089: Vũ bảng hai mươi mốt, Phong Khinh Ý!
Chương 1090: Trợn to mắt chó của ngươi nhìn xem!
Chương 1091: Ngự Linh độ ách điều
Chương 1092: Các ngươi thật là lớn ngu xuẩn!
Chương 1093: Ta xem hắn là muốn chết!
Chương 1094: Nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật!
Chương 1095: Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!
Chương 1096: Ta sẽ không xằng bậy đấy!
Chương 1097: Đỉnh phong thành, kiếm si, trúc kiếm!
Chương 1098: Tinh thần tổn thất phí, học phí!
Chương 1099: Hay là ngươi chết a!
Chương 1100: Thí thần một kích!
Chương 1101: Hư không con thoi kiếm thuật!
Chương 1102: Ngươi càng yếu thế, hắn càng thoải mái!
Chương 1103: Song tu!
Chương 1104: Có ta ở đây, đế giả cũng đừng muốn thương tổn ngươi!
Chương 1105: Ra, tiếp ta một quyền!
Chương 1106: Đã từng uống qua đế giả huyết!
Chương 1107: Nửa đế? Rất giỏi à?
Chương 1108: Chơi đúng là hung ác, chơi đúng là mệnh!
Chương 1109: Cỡ nào mỹ vị ah!
Chương 1110: Huyền khí khô kiệt rồi!
Chương 1111: Hiện tại, lập tức cút!
Chương 1112: Hoặc là rơi lệ, hoặc là đổ máu!
Chương 1113: Còn có cứu a?
Chương 1114: Trò chơi, vừa mới bắt đầu!
Chương 1115: Người chết trứng chỉ lên trời!
Chương 1116: Bất tử thể chất?
Chương 1117: Rút lui trận, mở cửa thành!
Chương 1118: Nợ máu, tự nhiên muốn huyết nếm!

Chương 1119: Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!
Chương 1120: Nửa đế khôi lỗi!
Chương 1121: Không có việc gì, ta đã giết hai cái rồi
Chương 1122: Có phải như vậy hay không?
Chương 1123: Ngươi là một cái không sai học vấn!
Chương 1124: Chuẩn bị đại chiến một hồi!
Chương 1125: Ta là người, tính tình không tốt lắm!
Chương 1126: Ngoài ý muốn a? Kinh hỉ a?
Chương 1127: Bằng không thì, ly khai cút!
Chương 1128: Cướp sạch Thiên Vũ tông!
Chương 1129: Huyết chiến Thiên Vũ tông!
Chương 1130: Điên kiếm Dương Diệp!
Chương 1131: Mạc gia muốn chơi mệnh!
Chương 1132: Cùng tiến thối, cùng sinh tử!
Chương 1133: Đao Quân! Đao xuất người không lưu!
Chương 1134: Đế giả hàng lâm!
Chương 1135: Lão thiên, nhanh bổ hắn a!
Chương 1136: Thay trời hành đạo!
Chương 1137: Dương Diệp giúp đỡ!
Chương 1138: Chiến hay là không chiến?
Chương 1139: Kỵ heo thiếu nữ!
Chương 1140: Màu tím thần lôi xuất!!!
Chương 1141: Thiên muốn diệt ta, ta liền trảm thiên!
Chương 1142: Huyết phạt!
Chương 1143: Kỳ thật, ta cũng không muốn như vậy!
Chương 1144: Trảm đế!
Chương 1145: Cùng Kỳ xuất!
Chương 1146: Cùng Kỳ chi uy!
Chương 1147: Đình chiến!
Chương 1148: Mỗi người có thể chém chết!
Chương 1149: Đế nữ thân thế!
Chương 1150: Bị ép lưu đày!
Chương 1151: Đầu ngươi không có xấu a?
Chương 1152: Kỳ thật, ta bình thường không giết người đấy!
Chương 1153: Cái này đôi mắt con ngươi, ta thay ngươi hái được!
Chương 1154: Kỳ thật, ta là vì tốt cho nàng!
Chương 1155: Ta không thể tại ít xuất hiện rồi!
Chương 1156: Ta đầu hàng!
Chương 1157: Muốn chiếm ta tiện nghi!
Chương 1158: Thượng cổ di tích!
Chương 1159: Tốt bảo bối!
Chương 1160: Đợi Dương Diệp thành thánh!
Chương 1161: Cuối cùng thành thánh!
Chương 1162: Kiếm minh mới thành lập!

Chương 1163: Ta kiếm minh không phục!
Chương 1164: Linh mạch khắc tinh!
Chương 1165: Nửa đế? Ta có thể đánh mười cái!
Chương 1166: Đến, chui qua đi!
Chương 1167: Các ngươi muốn chết phải không?
Chương 1168: Ba tên đế giả? Một bữa ăn sáng!
Chương 1169: Đế giả cũng không có gì không dậy nổi!
Chương 1170: Kiếm của ta, khát khao khó nhịn!
Chương 1171: Tìm mấy ngàn thế giới
Chương 1172: Ăn, mười cân đều là của ngươi!
Chương 1173: Phạm ta tận thế thành người chết!
Chương 1174: Cái này là liều mạng!
Chương 1175: Ta chính là uy hiếp ngươi!
Chương 1176: Đế giả khôi lỗi!
Chương 1177: Là địch nhân, có kiếm!
Chương 1178: Thật có lỗi, tay run rồi thoáng một phát!
Chương 1179: Phong Ma huyết mạch!
Chương 1180: Kiếm tu hành hương!
Chương 1181: Mười kiếm tất nhiên lấy Dương Diệp đầu người!
Chương 1182: Đến từ Vẫn Thần Sơn kiếm ý!
Chương 1183: Chính xác là hủy thiên diệt địa!
Chương 1184: Địa không thể thừa nhận, thiên không dám ngăn!
Chương 1185: Ta tâm, không sợ!
Chương 1186: Trong nháy mắt tức diệt, phất tay tức vong!
Chương 1187: Đánh khắp mấy trăm thế giới!
Chương 1188: Ngón tay chỉ trời xanh, trời xanh đem làm diệt!
Chương 1189: Dương Diệp, tiếp được ta ba kiếm!
Chương 1190: Sĩ có thể sát, không thể nhục!
Chương 1191: Hay là quá ít, không đủ đánh!
Chương 1192: Ta chính là chân ngứa mà thôi!
Chương 1193: Ta mất mạng cho ngươi xem!
Chương 1194: Hoặc là thắng, hoặc là chết!
Chương 1195: Không được, ta muốn giết người diệt khẩu!
Chương 1196: Ai động thủ trước, ta trước hết giết ai!
Chương 1197: Hiện tại, chiến tranh mới vừa mới bắt đầu!
Chương 1198: Chín cụ đế giả khôi lỗi!
Chương 1199: Người không phạm ta, ta không phạm người!
Chương 1200: Ảnh võ giả: Ngươi xuất thủ trước!
Chương 1201: Người anh em, đừng thật xấu hổ chết người ta rồi!
Chương 1202: Ai lại sợ rồi ai!
Chương 1203: Kinh hỉ a?
Chương 1204: Hắn để ta này sao làm!
Chương 1205: Kiếm thần ấn!
Chương 1206: Đến xách (cầm) Dương Diệp đầu!

Chương 1207: Thành bên ngoài đại chiến!
Chương 1208: Diệt thế đạo đạo chủ!
Chương 1209: Độc chiến mười đế!
Chương 1210: Ngàn dặm truy sát!
Chương 1211: Đế giả phía trên!
Chương 1212: Trời sập rồi, ta đỉnh lấy!
Chương 1213: Tự gây nghiệt, không thể sống!
Chương 1214: Ta có Tu La Thủ đoạn!
Chương 1215: Mùi máu tươi, quá quen thuộc!
Chương 1216: Bởi vì ta cường!
Chương 1217: Solo mười mấy tên đế giả?
Chương 1218: Đui mù nữ!
Chương 1219: Nàng như trợn mắt, thiên đều muốn mò mẫm!
Chương 1220: Tốt huyết tinh, tốt bạo lực, thật to gan!
Chương 1221: Ta tính tình dễ dàng táo bạo!
Chương 1222: Một mình ngươi cũng dám đến?
Chương 1223: Một người là đủ!
Chương 1224: Cùng Kỳ mau ra đây!
Chương 1225: Lão tử liều mạng với ngươi!
Chương 1226: Ta muốn sống róc xương lóc thịt ngươi!
Chương 1227: Ta chết cũng muốn kéo lên ngươi!
Chương 1228: Ngươi đoán có thể thật chuẩn!
Chương 1229: Nghe nói qua Dương Diệp sao?
Chương 1230: Ngươi, là cái khỉ gì?
Chương 1231: Có thể dùng kiếm rồi hả?
Chương 1232: Tựu ngươi nói nhảm nhiều!
Chương 1233: Kiếm người của Thần cung!
Chương 1234: Ngươi là muốn đoạt xá ta?
Chương 1235: Bái kiến đấy, đều chết hết!
Chương 1236: Chúng ta, chỉ là muốn sống lấy!
Chương 1237: Nguyện làm một chuyện gì!
Chương 1238: Đỉnh phong quyết đấu!
Chương 1239: Người như lấn ta, ta tất nhiên sát người!
Chương 1240: Vạn vực chi Vương!
Chương 1241: Xách (cầm) đầu!
Chương 1242: Kiếm áp hư giả!
Chương 1243: Nợ máu, trả bằng máu!
Chương 1244: Ta cả đời này, chưa bao giờ sợ qua!
Chương 1245: Đánh trước rồi hãy nói!
Chương 1246: Ta không muốn nhập hố!
Chương 1247: Ngươi sẽ không lấy thân báo đáp a?
Chương 1248: Lão Hắc, ngươi chịu đựng!
Chương 1249: Lão Hắc, ngươi bọc hậu!
Chương 1250: Cùng một chỗ chơi đùa hắn!

Chương 1251: Thừa dịp ngươi bệnh, muốn ngươi mệnh!
Chương 1252: Đột phá! Đột phá!
Chương 1253: Một tay!
Chương 1254: U Minh điện điện hạ!
Chương 1255: Đến từ ẩn vực tuyệt sát!
Chương 1256: Độc chiến ba hư giả!
Chương 1257: Không phải là ba tên hư giả ư!
Chương 1258: Tựu tính toán chết cũng muốn kéo lên ngươi!
Chương 1259: Tại đến hai cái, ta tại giết hai!
Chương 1260: Dương Diệp bất tử, ẩn vực tất nhiên diệt!
Chương 1261: Đến đây đi, các ngươi cùng tiến lên!
Chương 1262: Ta cảm thấy cho ngươi thiếu nợ đánh!
Chương 1263: Lấy người tiền tài, thay người lấy mạng!
Chương 1264: Đến từ ẩn vực cường giả!
Chương 1265: Đi, lập tức đi, lập tức!
Chương 1266: Cùng hắn một trận chiến!
Chương 1267: Huyết chiến!
Chương 1268: Ta chết cho ngươi xem!
Chương 1269: Bởi vì ta xem ngươi khó chịu!
Chương 1270: Gặp lại! Không, vĩnh viễn đừng gặp
Chương 1271: Chiến bất quá, trốn không thoát!
Chương 1272: Lớn như vậy đấy, không có sờ qua a?
Chương 1273: Ta chính là cố ý động vào!
Chương 1274: Ngươi thật là kiếm tu?
Chương 1275: Ngươi, quá lạnh huyết!
Chương 1276: Đợi định!
Chương 1277: Náo tách ra!
Chương 1278: Đến vừa vặn!
Chương 1279: Độc chiến năm hư giả!
Chương 1280: Là một cái tiểu cô nương!
Chương 1281: Trực tiếp diệt đi!
Chương 1282: San bằng hai tông Ngũ Thành!
Chương 1283: Có ta ở đây, tựu cũng không loạn!
Chương 1284: Kiếm minh chi mũi kiếm!
Chương 1285: Lợi hại nhất chính là Tiểu Bạch!
Chương 1286: Giết giết Sát!
Chương 1287: Kình Thiên Sơn mạch, Nhiếp gia!
Chương 1288: Yêu tộc tuyên chiến!
Chương 1289: Ngươi có thể đại biểu minh ngục đại lục?
Chương 1290: Thời gian không nhiều lắm, các ngươi cùng tiến lên!
Chương 1291: Kiếm tu không chịu nổi một kích!
Chương 1292: Làm kiếm tu mà chiến!
Chương 1293: Hắn không phải người bình thường!
Chương 1294: Cho ngươi 100 cái gan, ngươi dám sao?

Chương 1295: Ta nguyện ý lên núi đao, xuống biển lửa!
Chương 1296: Đi, chúng ta đi Yêu tộc!
Chương 1297: Trong truyền thuyết linh Chủ?
Chương 1298: Ta suy nghĩ muốn hay không giết ngươi!
Chương 1299: Yêu nghiệt tiểu nữ hài!
Chương 1300: Thời gian pháp tắc!
Chương 1301: Gặp Yêu tộc Vương!
Chương 1302: Giết chết ẩn vực tất cả mọi người!
Chương 1303: Nhân tộc, đã xong!
Chương 1304: Nếu dám ngăn ta, ta nhất định giết chết ngươi!
Chương 1305: Đi ngươi. Mẹ Nhân tộc đại nghĩa!
Chương 1306: Móa! Tựu là Móa!
Chương 1307: Kiếp sau, còn làm ngươi Tử nhi!
Chương 1308: Giết hư giả như giết chó!
Chương 1309: Cái thế giới này, Nhân tộc là dư thừa
Chương 1310: Đi đem hắn đầu người hái xuống!
Chương 1311: Tập sát Nhiếp gia!
Chương 1312: Hối hận Nhiếp gia!
Chương 1313: Ngươi có phải hay không ăn phẩn lớn lên hay sao?
Chương 1314: Ngươi trốn, ta trốn, mọi người cùng nhau trốn!
Chương 1315: Hâm mộ ah, ghen ghét ah!
Chương 1316: Hư giả phía trên?
Chương 1317: Đại tỷ cứu mạng!
Chương 1318: U Minh điện, Thập Điện tề tụ?
Chương 1319: Thập Điện tề tụ, vũ nội vô địch!
Chương 1320: Hiện tại lăn, còn kịp!
Chương 1321: Ta muốn cả nhà ngươi chết hết!
Chương 1322: Dạ Lưu Vân đến rồi!
Chương 1323: Ta không phục, ta muốn gặp kiếm chủ!
Chương 1324: Xung kích đế giả!
Chương 1325: Còn có yêu, dám cùng ta một trận chiến?
Chương 1326: Ta chỉ muốn diệt Nhân tộc!
Chương 1327: Tất cả nhân loại, tận đếm tru sát!
Chương 1328: Chiến! Chỉ có chiến!
Chương 1329: Chỉ có thắng, mới có thể sống lấy!
Chương 1330: Ta Yêu tộc, hướng về hưng thịnh!
Chương 1331: Huyết chiến!
Chương 1332: Hư giả phía trên xuất hiện!
Chương 1333: Siêu thoát Ngũ Hành, bỏ qua Ngũ Hành!
Chương 1334: Cái này một giấc, ngủ có thể thật lâu!
Chương 1335: Không thể so với U Minh điện nhược thế lực!
Chương 1336: Chết tiệt nữ nhân, vạn năm
Chương 1337: Dương gia người xuất hiện!
Chương 1338: Vạn năm chuyện nhục nhã, hôm nay hoàn trả!

Chương 1339: Thật sự không được, vậy thì chạy a!
Chương 1340: Bởi vì kiếm trong tay!
Chương 1341: Ăn Long!
Chương 1342: Đối xử tử tế minh ngục đại lục!
Chương 1343: Sát nhân có phong hiểm, cần cẩn thận!
Chương 1344: Kiếm Vực!
Chương 1345: Nên đã đi ra!
Chương 1346: Tiểu tạp dịch, đã lâu không gặp!
Chương 1347: Quyền lợi hương vị!
Chương 1348: Cùng người đấu, cùng Thiên Đấu!
Chương 1349: Ta cho ngươi nói, ngươi tựu nói, minh bạch?
Chương 1350: Chuyện của nàng, ta đến khiêng!
Chương 1351: Ra, cho ta một kiếm!
Chương 1352: Muốn tự do, hay là muốn mệnh?
Chương 1353: Ra, tiến ah!
Chương 1354: Tiếp ngươi mười chiêu?
Chương 1355: Còn chưa cút sao?
Chương 1356: Ta không muốn thua, cũng thua không nổi!
Chương 1357: Linh giới, ta đã trở về
Chương 1358: Tựu ngươi nói nhảm nhiều!
Chương 1359: Đến bao nhiêu, ta giết bao nhiêu!
Chương 1360: Đã đến rồi, làm gì nói nhảm!
Chương 1361: Mẹ đấy!
Chương 1362: Lần sau ra, nên thần giả đi à nha!
Chương 1363: Đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử!
Chương 1364: Ta xem ai chống đỡ được ta!
Chương 1365: Nói cho nàng biết, hiện tại, có ta!
Chương 1366: Kiếm phá vạn pháp!
Chương 1367: Vũ bảng thứ nhất!
Chương 1368: Vậy thì xấu hổ rồi
Chương 1369: Trảm thiên rút kiếm thuật, trảm ai ai chết!
Chương 1370: Ta nhanh ép không được rồi!
Chương 1371: Một kiếm này, ngươi tiếp sao?
Chương 1372: Các ngươi là phân ăn nhiều rồi!
Chương 1373: Một trương mặt người!
Chương 1374: Đánh lên Đại Thế Giới!
Chương 1375: Ai động thủ trước, ai hẳn phải chết!
Chương 1376: Coi chừng, Đại Thế Giới đến đấy!
Chương 1377: Thật sự là buồn cười, thật sự là thật đáng buồn!
Chương 1378: Không thể như vậy lừa người ah!
Chương 1379: Độc chiến quần hùng!
Chương 1380: Chiến Thần giả!
Chương 1381: Vận rủi chi lực!
Chương 1382: Đi phó ước!

Chương 1383: Ta được cao điệu điểm!
Chương 1384: Đại giết tứ phương!
Chương 1385: Thiên Hà thành tận thế!
Chương 1386: Điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!
Chương 1387: Đánh rồi bỏ chạy, chạy tại đến đánh!
Chương 1388: Lúc này đây, chúng ta đành chịu rồi!
Chương 1389: Tuyệt cảnh!
Chương 1390: Muốn tiến công, muốn chiến!
Chương 1391: Tốt nhất là giết sạch!
Chương 1392: Chiến đến... Đến chết mới ngừng
Chương 1393: Khi đó, nàng đã bị chết!
Chương 1394: Thật có lỗi, ta được mất hẹn!
Chương 1395: Nói nhảm quá nhiều!
Chương 1396: Một chữ: Chiến!
Chương 1397: Làm cẩu cũng có thể!
Chương 1398: Cùng Kỳ? Thiên Ma Sói?
Chương 1399: Thiên Ma bá thể!
Chương 1400: Trước hết giết đế nữ!
Chương 1401: Đây là cái gì quỷ?
Chương 1402: Viễn Cổ Thiên Ma!
Chương 1403: Nhắc tới thân?
Chương 1404: Không có nuốt qua, ngươi giáo giáo ta?
Chương 1405: Ai bức ngươi, ta tựu giết chết ai!
Chương 1406: Hắn tranh giành bất quá ta!
Chương 1407: Vậy thì đoạt!
Chương 1408: Không thể kinh sợ!
Chương 1409: Không phải rất cường, là phi thường cường!
Chương 1410: Tinh thần tổn thất phí!
Chương 1411: Ngươi muốn có bản lĩnh, liền giết nhìn xem!
Chương 1412: Đầu hàng? Ta cự tuyệt!
Chương 1413: Còn có ai?
Chương 1414: Ngọc thạch câu phần!
Chương 1415: Chính dễ dàng toàn diệt!
Chương 1416: Hạ vị diện thứ nhất chí bảo!
Chương 1417: Kiếm của ta, có chút khát khao rồi!
Chương 1418: Hung vực!
Chương 1419: Không phải đang giúp ngươi, là tại hại ngươi!
Chương 1420: Ngươi đầu bị cửa kẹp
Chương 1421: Chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi!
Chương 1422: Ta diệt cho ngươi xem!
Chương 1423: Người đi mà nằm mơ à!
Chương 1424: Thứ cho ta nói thẳng, ngươi là cái đầu l*n gì?
Chương 1425: Hung vực so Hồng Mông tháp còn đáng sợ hơn?
Chương 1426: Thoáng qua một cái sông hoàng tuyền, từ nay về sau

Âm Dương cách!
Chương 1427: Ưa thích, tựu cùng một chỗ!
Chương 1428: Tử vong lữ quán!
Chương 1429: Hung thành chi hung!
Chương 1430: Đón thêm ta một đao!
Chương 1431: Ta lời còn chưa nói hết!
Chương 1432: Khủng bố địa phương!
Chương 1433: Câu thông, phải hảo hảo câu thông!
Chương 1434: Đầu hàng, thật sự đầu hàng!
Chương 1435: Người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên!
Chương 1436: Thần giả đều là cặn bã!
Chương 1437: Thiếu nợ chơi đùa!
Chương 1438: Người nào ngăn ta chết!
Chương 1439: Ta hiểu, thật sự lý giải!
Chương 1440: Cùng Kỳ quê quán!
Chương 1441: Khốn hắn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa!
Chương 1442: Ngũ Hành Bất Diệt Thể!
Chương 1443: Chuyên trị không phục!
Chương 1444: Thần giả như cẩu đi đầy đất!
Chương 1445: Ta gọi Tiểu Thiên!
Chương 1446: Tiểu Thiên đại lục!
Chương 1447: Khiêng quan tài nện nhân!
Chương 1448: Linh thôn!
Chương 1449: Tiền nhân hưởng phúc, hậu nhân gặp nạn!
Chương 1450: Người tốt, làm không được?
Chương 1451: Linh tộc!
Chương 1452: Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!
Chương 1453: Sông!
Chương 1454: Nhân phẩm? Đó là cái gì? Tham ăn?
Chương 1455: Một kiếm đoạn ngươi Luân Hồi lộ
Chương 1456: Tham lam, là nguồn gốc của tội lỗi!
Chương 1457: Kiếm! Kiếm!
Chương 1458: Sông hoàng tuyền!
Chương 1459: Nhân không hung ác, đứng không vững!
Chương 1460: Vô địch, nhất tịch mịch!
Chương 1461: Dương Diệp kiếm đạo!
Chương 1462: Là đi tìm cái chết đấy sao?
Chương 1463: Có bệnh nữ nhân!
Chương 1464: Một đám u hồn!
Chương 1465: Miễn phí đấy sao?
Chương 1466: Bất Tử Bất Diệt cảnh!
Chương 1467: Luân Hồi một kiếm!
Chương 1468: Chán sống!

Chương 1469: Một nắp quan tài đập chết ngươi
Chương 1470: Ra, tiếp tục chiến!
Chương 1471: Xem ngươi bà ngoại!
Chương 1472: Ngươi cả cẩu đều không bằng!
Chương 1473: Tiểu Thiên đến tột cùng là ai?
Chương 1474: Linh Vương!
Chương 1475: Xung kích Bán Thần!
Chương 1476: Đánh chính là ngươi sinh hoạt không thể tự gánh vác!
Chương 1477: U Minh điện?
Chương 1478: Ngươi cùng Tiêu Dao Tử ai lợi hại?
Chương 1479: Biết thiên đại, biết trời cao!
Chương 1480: Tiểu Tiểu Thiên, ngươi tốt lắm!
Chương 1481: Quy tắc, trật tự!
Chương 1482: Tận lực, không thẹn với lương tâm
Chương 1483: Tử chiến
Chương 1484: Mười chiêu giết ngươi
Chương 1485: Ngươi có phải muốn chết hay không?
Chương 1486: Tiểu Tiểu Thiên, gọi trợ thủ của ngươi!
Chương 1487: Này kiếm, ta muốn!
Chương 1488: Ta rất sợ đó đây!
Chương 1489: Bàn bạc kỹ hơn? Theo trường cái quỷ!
Chương 1490: Không phải vậy ngươi thế nào? Cắn ta?
Chương 1491: Rồng có vẩy ngược, Dương Diệp cũng có!
Chương 1492: Lai giả bất thiện!
Chương 1493: Mười vị thần giả? Bất quá mười kiếm mà thôi!
Chương 1494: Không tiếp thật sao?
Chương 1495: Vậy ngươi liền mang đi đi!
Chương 1496: Mắt chó coi thường người khác!
Chương 1497: Giết tới đi!
Chương 1498: Tắm rửa!
Chương 1499: Ngươi thực sự là chán sống rồi!
Chương 1500: Kỳ thực, ta cũng là kỳ tài ngút trời!
Chương 1501: Ba kiếm giết ngươi!?
Chương 1502: Thật nhược thiên tài số một!
Chương 1503: Chờ ta trở lại!
Chương 1504: Thật giống sẽ không có thua quá đây!
Chương 1505: Liều mạng, khi nào sợ quá?
Chương 1506: Ngày hôm nay không xông!
Chương 1507: Nha, nhìn thấy một con kiếm linh!
Chương 1508: Chiến!
Chương 1509: Đánh sợ rồi!
Chương 1510: Ba kiếm thả xong liền đi!
Chương 1511: Hèn mọn mới là vương đạo!
Chương 1512: Hồng Mông trong tháp bảo vật!

Chương 1513: Dương Diệp thời đại!
Chương 1514: Huyết Kiếm Yêu Quân?
Chương 1515: Luân Hồi cảnh cường giả, giết tới nương tay quá!
Chương 1516: Dương Diệp, chờ ngươi đã lâu
Chương 1517: Ta đùa giỡn!
Chương 1518: Ngươi cho rằng ngươi là Dương Diệp?
Chương 1519: Chúng ta bao nhiêu năm không thấy?
Chương 1520: Thật sự không phải ta!
Chương 1521: Cả nhà ngươi đều là nhân loại!
Chương 1522: Kiếm tu, giận dữ mà rút kiếm giết người!
Chương 1523: Ta cho hắn xách giày cũng không xứng!
Chương 1524: Đánh các ngươi, cần khôi phục bản thể sao?
Chương 1525: Loại nhát gan!
Chương 1526: Ai tới, ta đánh chết ai!
Chương 1527: Các ngươi xem, hắn vừa nãy ở khoác lác!
Chương 1528: Đợi định!
Chương 1529: Ân, tựu chơi đùa!
Chương 1530: Từ nay về sau, ta làm một người tốt
Chương 1531: Không không, ta không đi!
Chương 1532: Yêu Thần chi lực!
Chương 1533: Rút thăm được số một!
Chương 1534: Đợi định!
Chương 1535: Chúng ta thế nhưng mà nhận thức thật lâu rồi!!
Chương 1536: Áo ngủ lộ rồi (* việc xấu bị phát hiện)!
Chương 1537: Trí mạng độc tố
Chương 1538: Ta có chút ngượng ngùng rồi!
Chương 1539: Dương Diệp? Giống như nghe qua!
Chương 1540: Ta còn không có chiến có
Chương 1541: Xung gai thần giả!
Chương 1542: Tiến về trước thần Phượng tộc!
Chương 1543: Thần Phượng tộc
Chương 1544: Giam cầm linh Chủ!
Chương 1545: Không tại nơi này thế gian rồi!
Chương 1546: Giết chóc khởi!
Chương 1547: Lăn, lập tức cút cho ta! "
Chương 1548: Dương Diệp phải chết!
Chương 1549: Dương Diệp chết, Yêu tộc diệt!
Chương 1550: Lục Đinh Thần hỏa!
Chương 1551: Thế gian không tiếp tục Phượng vực!
Chương 1552: Kẻ này có thù tất báo!
Chương 1553: Ma tộc, ta là ngươi mặc niệm!
Chương 1554: 30 chiêu giết Dương Diệp
Chương 1555: Chúng ta tâm sự
Chương 1556: Đại lục cũng có thể sẽ bị đánh vỡ

Chương 1557: Muốn hắn tổ tông mười tám đời!
Chương 1558: Vũ Mộ Chi Địa!
Chương 1559: Chương: Đến chết mới thôi, dám sao?
Chương 1560: Chương: Linh Cung là ai khai sáng?
Chương 1561: Chương: Nàng ưa thích, ta cũng có thể cho nàng."
Chương 1562: Chương: Kiếm Đảm, Đao Phách
Chương 1563: Chương: Ta có kiếm ý sao?
Chương 1564: Chương: Trí linh thể!
Chương 1565: Chương: Bắt sống thiên đạo chi chủ!
Chương 1566: Chương: Âm dương cảnh!
Chương 1567: Chương: Ngươi muốn thử một chút sao?
Chương 1568: Chương: Hết thảy sự tình, hết sức là được!
Chương 1569: Chương: Tới đi, một kiếm quyết sinh tử!
Chương 1570: Chương: Kéo tới trong tòa tháp đến
Chương 1571: Chương: Để ngươi nha đánh ta!
Chương 1572: Chương: Quần ẩu mới là vương đạo!
Chương 1573: Chương: Kiếp sau đi!
Chương 1574: Chương: U Minh phán quan!
Chương 1575: U Minh chán sống rồi sao?
Chương 1576: Chương: Tiểu Thiên giúp đỡ!
Chương 1577: Chương: Một cái thường xuyên Luân Hồi người
Chương 1578: Chương: Đánh qua mấy lần đỡ!
Chương 1579: Chương: Phong vũ nổi lên!
Chương 1580: Chương: Người đầu hàng không giết!
Chương 1581: Chương: Thiên địa phân!
Chương 1582: Chương: Ta đến!
Chương 1583: Chương: Tự bạo!
Chương 1584: Chương: Thiên đạo chi chủ!
Chương 1585: Chương: Tịch Diệt Băng Thiên!
Chương 1586: Chương: U Minh, Khống Tinh Ti!
Chương 1587: Chương: U Minh thập điện đứng đầu!
Chương 1588: Chương: Rất quen thuộc huyết mạch hương vị!
Chương 1589: Chương: U Minh điện chủ!
Chương 1590: Chương: Vô địch Tiểu Thiên!
Chương 1591: Chương: Ngươi lại tính cái gì đồ vật!
Chương 1592: Chương: Tại cho ta lải nhải một câu?
Chương 1593: Chương: Ta như mạnh, không cần dựa vào Dương gia?
Chương 1594: Chương: Không có lực lượng, người như cẩu
Chương 1595: Chương: Trở về giết người!
Chương 1596: Chương: Cổ lão người tu hành
Chương 1597: Chương: Đạo bào lão giả!
Chương 1598: Chương: Dương gia không tình thân!
Chương 1599: Lắng đọng, dung hợp!

Chương 1600: Lại xuất hiện Sát Lục Kiếm Ý!
Chương 1601: Lục chương: Ám chi pháp tắc chung cực bản!
Chương 1602: Chương: Hệ ngân hà!
Chương 1603: Siêu việt Chí cảnh?
Chương 1604: Chương: Miểu sát Chí cảnh!
Chương 1605: Hệ ngân hà, Lý gia!
Chương 1606: Chương: Ngươi ngăn trở hắn, ta rút lui trước
Chương 1607: Chí cảnh cường giả rất mạnh sao?
Chương 1608: Bằng ta yếu!"
Chương 1609: Luân Hồi quả!
Chương 1610: Dương gia đệ nhất thiên tài!
Chương 1611: Không phải hắn chết, tựu là hắn chết!
Chương 1612: Vũ Tổ!
Chương 1613: Xấu tâm cảnh ta! Trừ chi!
Chương 1614: Võ đạo
Chương 1615: Luân Hồi quả!
Chương 1616: Đại địa chi linh đâu?
Chương 1617: Hồng Mông Tháp tầng thứ tư!
Chương 1618: Từ xưa đến nay, đệ nhất chiến thần!
Chương 1619: An Nam Tĩnh thực lực!
Chương 1620: Đoán xem ngươi chừng nào thì chết!
Chương 1621: Muốn chết phải không?
Chương 1622: Cút ra đây cho ta
Chương 1623: Mọi thứ đều có cái thứ nhất!
Chương 1624: Ta chính là muốn phách lối, phách lối đến cùng!
Chương 1625: Phụng Tiên các!
Chương 1626: Giở trò!
Chương 1627: Cùng Kỳ, thú biến!
Chương 1628: Có phải hay không rất tuyệt vọng?
Chương 1629: Không, vừa mới bắt đầu!
Chương 1630: Sinh tử do trời định, có dám hay không?
Chương 1631: Ngươi nghĩ thế nào làm?
Chương 1632: Người nào càng hữu dụng, người nào sống!
Chương 1633: Không nghĩ tới Chí cảnh yếu như vậy!
Chương 1634: Ngươi không phải muốn chiến sao?
Chương 1635: Tên ta, viết ngược lại!
Chương 1636: Cạo chết!
Chương 1637: Dưỡng hồn thụ!
Chương 1638: Tiểu Bạch, mượn kiếm dùng một lát!
Chương 1639: Dùng kiếm Tiểu Bạch!
Chương 1640: Chúng ta đi Khô gia đoạt!
Chương 1641: Khô gia dùng kiếm nữ tử!
Chương 1642: Cường đại Kiếm Hồn kỹ!
Chương 1643: Học Kiếm Hồn kỹ!

Chương 1644: Ngứa tay, có chút muốn chém người!
Chương 1645: Liên quan gì đến ngươi!
Chương 1646: Ngươi biết Tiêu Diêu Tử?
Chương 1647: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!
Chương 1648: Lão cẩu, một kiếm giết ngươi!
Chương 1649: Tựu là không có kinh sợ qua!
Chương 1650: Ngươi cùng hắn đánh, ta chạy!
Chương 1651: Không đúng, nơi đó có cái gì!
Chương 1652: Cổ lão người tu hành truyền thuyết!
Chương 1653: Tiểu Thiên thức tỉnh!
Chương 1654: Cả nhà quan tài chuẩn bị xong chưa?
Chương 1655: Ngân Hà bảng thứ mười!
Chương 1656: Cái này lại đâu có chuyện gì liên quan tới ta đây?
Chương 1657: Lôi không bổ ngươi, ta bổ ngươi
Chương 1658: Lão tử sợ cái bóng!
Chương 1659: Cõng nồi?
Chương 1660: Chiến thần cánh tay!
Chương 1661: Bất khuất thân thể
Chương 1662: Thà chết chứ không chịu khuất phục!
Chương 1663: Đánh không lại liền chạy!
Chương 1664: Sinh ta, nuôi ta địa phương!
Chương 1665: Cường giả sinh, kẻ yếu chết!
Chương 1666: Quần ẩu? Lão tử sợ qua ai!
Chương 1667: Hắn không có!
Chương 1668: Mượn các ngươi đầu dùng một lát thôi!
Chương 1669: Nghỉ ngơi một chút tại tiếp tục đánh!
Chương 1670: Cầu các ngươi!
Chương 1671: Độc nhất vô nhị ý cảnh! Bá đạo độc nhất vô nhị
Chương 1672: Không phải là Dương gia người!
Chương 1673: Dương gia thủ hộ giả!
Chương 1674: Kiếm khiếu cửu thiên!
Chương 1675: Tuyệt cảnh!
Chương 1676: Tiếp tục đến!
Chương 1677: Đại nhân quả, đại khí vận!
Chương 1678: Chưa từng sợ qua?"
Chương 1679: Đốt rụi Thiên Cơ thành!
Chương 1680: Dương gia vì hắn chôn cùng?
Chương 1681: Tự bạo, ngươi điên ngươi!
Chương 1682: Đi ra chiến!
Chương 1683: Vén phù!
Chương 1684: Lão tử sẽ trở lại!
Chương 1685: Ngươi chính là thuận tay trái!
Chương 1686: Mười bộ giết một người!
Chương 1687: Thi tiên! Tửu tiên!

Chương 1688: Kiếm gỗ hỏng?
Chương 1689: Độc nhất vô nhị lực lượng!
Chương 1690: Kiếm đạo thảo luận đại hội!
Chương 1691: Tiên nhân cũng có thể chém!
Chương 1692: Người nào không thể giết?
Chương 1693: Chí nhân chí thiện!
Chương 1694: Ngay tại cái này, tới lấy?
Chương 1695: Nguyên thủy nhất, là chân!
Chương 1696: Bỏ phức tạp, dung hợp!
Chương 1697: Một kiếm trong sát na!
Chương 1698: Buông kiếm ngày đó!
Chương 1699: Đụng đến ta người thân, ta diệt ngươi cả nhà!
Chương 1700: Dương gia gia, ta sai rồi!
Chương 1701: Hai kiếm!
Chương 1702: Dương Diệp, ngươi vô sỉ!
Chương 1703: Dương Diệp, ngươi chính là quá nhân từ
Chương 1704: Giết hắn cái máu chảy thành sông!
Chương 1705: Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu trăm năm!
Chương 1706: Hôm nay, ta tâm tình không tốt!
Chương 1707: Lục Gia Gia Chủ, đi ra tâm sự!
Chương 1708: Ta chính là muốn khi dễ người!
Chương 1709: Tốt một cái Dương Diệp!
Chương 1710: Sẽ không đợi quá lâu đấy!
Chương 1711: Dương Diệp ở đâu?
Chương 1712: Đến bao nhiêu, giết bao nhiêu!
Chương 1713: Đổi mạng của nàng!
Chương 1714: Muốn chơi? Phụng bồi tới cùng!
Chương 1715: Phân Thiên Địa!
Chương 1716: Lão Tử chính là giết, ngươi cắn ta?
Chương 1717: Giết đến không có bằng hữu!
Chương 1718: Đạo bào lão giả!
Chương 1719: Quỷ dị, phi thường quỷ dị!
Chương 1720: Tu Tà Giả!
Chương 1721: Phía dưới có cái gì!
Chương 1722: Không không, ta không đi!
Chương 1723: Thần bí nữ tử!
Chương 1724: Đang ở ngươi thân sau!
Chương 1725: Ngươi dùng qua, không thể trả lại hàng!
Chương 1726: Yên diệt kiếm trận!
Chương 1727: Không thể kinh sợ!
Chương 1728: Không cần các ngươi tìm, ta tự mình đến!
Chương 1729: Dương Gia, là nên thay đổi triều đại
Chương 1730: Cắt cỏ, muốn triệt để trừ tận gốc!
Chương 1731: Ta trước diệt ngươi cả nhà!

Chương 1732: Ăn miếng trả miếng!
Chương 1733: Yên diệt kiếm trận!
Chương 1734: Đi qua trong truyền thuyết địa ngục sao?
Chương 1735: Giết hắn đi!
Chương 1736: Bất Tử Hắc Phượng!
Chương 1737: Chân Cảnh Lục Đoạn, Cải Thiên Hoán Địa!
Chương 1738: Viễn Cổ Khí Tức!
Chương 1739: Giết ngươi!
Chương 1740: Dương Gia Vô Địch!
Chương 1741: Tội song hôn!
Chương 1742: Ai hung ác người nào thắng!
Chương 1743: Sống trở về!
Chương 1744: Đều là cọp giấy!
Chương 1745: Nếu không, cầu hoà đi!
Chương 1746: Cho nên, trước làm cho giết hắn!
Chương 1747: Ta muốn chạy!
Chương 1748: Tuyên chiến!
Chương 1749: Chúng ta hung ác, bọn hắn thắng!
Chương 1750: Ngươi vì cái gì không nói sớm chứ?
Chương 1751: Ta muốn giết ngươi cửu tộc!
Chương 1752: Giang sơn đời nào cũng có người tài!
Chương 1753: Cải biến vận mạng thời khắc!
Chương 1754: Dương Gia biến cố!
Chương 1755: Nếu muốn bình thường, đầu tiên được bất phàm
Chương 1756: Diệt Tộc Chi Chiến!
Chương 1757: Đầu hàng không giết, được hay không được?
Chương 1758: Dương Gia Tiên Tổ!
Chương 1759: Doanh Gia thế tử Doanh Khánh cha!
Chương 1760: Bí Tông!
Chương 1761: Mộc Kiếm một mình đấu Hồng Mông Tháp!
Chương 1762: Loại người như ngươi, ta có thể đánh nhiều cái!
Chương 1763: Một cái đầu lâu!
Chương 1764: Vượt qua Chân?
Chương 1765: Kiếm Đạo Thông Thần, xưa nay chưa từng có!
Chương 1766: Lâm Vị Ương!
Chương 1767: Đại Na Di Thuật!
Chương 1768: Hỗn Thế Yêu Vương!
Chương 1769: Vu Tộc!
Chương 1770: Đoạt xá!
Chương 1771: Khiêm tốn là phong cách của ta?
Chương 1772: Ngũ Đại Thế Gia gánh ưu!
Chương 1773: Đế Nữ thực lực!
Chương 1774: Bị ám hại!
Chương 1775: Được! Một mình đấu!

Chương 1776: Cường giả ra hết!
Chương 1777: Thần bí nhân!
Chương 1778: Vũ Điện Sứ!
Chương 1779: Tống Táng Giả!
Chương 1780: Các ngươi đều là rác rưởi!
Chương 1781: Gọi Tổ!
Chương 1782: Loại nam nhân này, liền bỏ đi!
Chương 1783: Ngươi hỏi qua ta sao?
Chương 1784: Muốn báo thù? Vậy đến!
Chương 1785: Yêu Nghiệt Minh!
Chương 1786: Sớm đi làm gì?
Chương 1787: Doanh Gia tổ tiên!
Chương 1788: Chúng ta thượng giới gặp!
Chương 1789: Hôm nay lão tử diệt định rồi!
Chương 1790: Vu Tộc Luyện Thể Thuật!
Chương 1791: Bá Thể Vô Song!
Chương 1792: Bất Tử Bá Thể Vô Song!
Chương 1793: Cùng tiến lên a!
Chương 1794: Thanh kiếm trả cho ta!
Chương 1795: Ai muốn đến đoạt, ta thì giết người đó!
Chương 1796: Đạo Thống chi Tranh!
Chương 1797: Tiến hóa!
Chương 1798: Là cha ngươi!
Chương 1799: Nắm đấm có, các ngươi có muốn không?
Chương 1800: Có thể thiên địa sụp đổ!
Chương 1801: Lão tử chính là Dương Diệp!
Chương 1802: Kiếm này ta từ bỏ!
Chương 1803: Tới bắt a!
Chương 1804: Hoa kia vì sao lại hồng!
Chương 1805: Đại chiến bắt đầu!
Chương 1806: Đến, nói tiếp!
Chương 1807: Vậy tới làm đi!
Chương 1808: Ta đầu hàng được hay không được?
Chương 1809: Cầu giết!
Chương 1810: Thọ Nguyên Quả!
Chương 1811: U Minh Uyên!
Chương 1812: Tố Thần Thụ, Dưỡng Hồn Hoa!
Chương 1813: Sư huynh của Dương Diệp?
Chương 1814: Tích Huyết Trọng Sinh!
Chương 1815: Bành trướng!
Chương 1816: Thân Hóa Thiên Địa!
Chương 1817: Đoán đại gia mày!
Chương 1818: U Minh Quỷ Bộ!
Chương 1819: Minh Cảnh cường giả!

Chương 1820: Tiếng bước chân!
Chương 1821: Ta hình như đã gặp ngươi!
Chương 1822: Bái kiến điện chủ!
Chương 1823: Dạ Đế!
Chương 1824: Dùng vạn huyết hóa chư thiên!
Chương 1825: Dù cho rơi vào Ma Đạo!
Chương 1826: Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp!
Chương 1827: Đơn thuần bạo lực!
Chương 1828: Nghe nói ngươi rất mạnh, ta không tin!
Chương 1829: Ta đúng là đang uy hiếp!
Chương 1830: Đại điện này quá giòn rồi!
Chương 1831: Tam đại Cổ Tu Giả!
Chương 1832: Đừng chít chít lệch ra!
Chương 1833: Thần Đao Thiên Tôn!
Chương 1834: Chúng ta đoạt đi!
Chương 1835: Chân Linh Quả!
Chương 1836: Kiếm tại Dương Diệp cái kia!
Chương 1837: Thượng giới xuống hầu!
Chương 1838: Dương Diệp xuất hiện!
Chương 1839: Chờ ngươi thật lâu rồi!
Chương 1840: Hầu ca, có người muốn giết ngươi!
Chương 1841: Chết, chính là giải thoát!
Chương 1842: Phản kích!
Chương 1843: Hắn lại tới nữa!
Chương 1844: Mời Thánh Kiếm trở về vị trí cũ!
Chương 1845: Giúp ta bỏ kiếm phong!
Chương 1846: Con sâu cái kiến!
Chương 1847: Vô Hạn Kỳ ngủ say!
Chương 1848: Không đi thượng giới, chỉ giết người!
Chương 1849: Thiên Tôn phía dưới, Vô Địch!
Chương 1850: Dạ Đế, cút cho ta đi ra!
Chương 1851: Còn thiếu rất nhiều!
Chương 1852: Tu La Thành!
Chương 1853: Ngươi dám muốn sao?
Chương 1854: Đến từ Hồng Mông Tháp cảnh cáo!
Chương 1855: Kiếm gãy!
Chương 1856: Kiếm của hắn, nhập đạo!
Chương 1857: Đạo Tổ!
Chương 1858: Tổ chức thành đoàn thể đi!
Chương 1859: Kiếm đạo cải cách!
Chương 1860: Dung hợp!
Chương 1861: Kiếm đến!
Chương 1862: Đến, cùng tiến lên!
Chương 1863: Trượng: Kiếm qua, Người chết, tiếng vang!

Chương 1864: Kiếm, bởi vì người mà không phàm trần!
Chương 1865: Chém nát cái thế giới này!
Chương 1866: Tinh Thần Hộ Thể Thuật!
Chương 1867: Ngay cả mình đều đánh chính là!
Chương 1868: Cha ta là Dương Diệp!
Chương 1869: Ngươi muốn chết như thế nào!
Chương 1870: Không thể dạy nàng!
Chương 1871: Mắc mớ gì tới hắn!
Chương 1872: Kim Thân Pháp Tướng!
Chương 1873: Phượng Ngọc!
Chương 1874: Thượng giới bí mật?
Chương 1875: Ta muốn giết chết cháu trai này!
Chương 1876: Thượng giới, Dương Diệp ta đến rồi!
Chương 1877: Gà có trước hay là trứng có trước?
Chương 1878: Ta cận kề cái chết, cũng không kinh sợ!
Chương 1879: Thịt kho tàu Tiểu Bạch!
Chương 1880: Dương Diệp ta sợ qua ai?
Chương 1881: Ca hôm nay dạy ngươi làm người!
Chương 1882: Không nghĩ qua là, đi quá là nhanh!
Chương 1883: Bắc Thương Châu!
Chương 1884: Đế Ngạc!
Chương 1885: Săn vu nhân!
Chương 1886: Như thế nào, sợ?
Chương 1887: Bắc Thương Thành!
Chương 1888: Đồ long!
Chương 1889: Bắc Thương Thành bị ngăn trở!
Chương 1890: Ở bên ngoài xông, dễ chết!
Chương 1891: Ta mới ra ba thành lực!
Chương 1892: Thánh nhân!
Chương 1893: Ta phải không đánh cướp!
Chương 1894: Vậy tại ăn cướp một lần!
Chương 1895: Đầu óc, là đồ tốt!
Chương 1896: Có thể động thủ, tận lực chớ ép bức!
Chương 1897: Cùng ta lẫn vào đi!
Chương 1898: Kéo dài tới trong tòa tháp đi!
Chương 1899: Chờ một chốc, ta trước giết người!
Chương 1900: Thánh Nhân Khí Tức, Phá Linh!
Chương 1901: Nữ nhân này, ta bảo vệ!
Chương 1902: Ngươi cũng rất lợi hại!
Chương 1903: Toàn bộ cùng lên đi!
Chương 1904: Đến, tiếp tục đến!
Chương 1905: Đột biến!
Chương 1906: Mười hai cung vàng điện ngọc khiến cho!
Chương 1907: Phong vân lại nổi lên!

Chương 1908: Nên ly biệt rồi!
Chương 1909: Chương: Nhàm chán Tiểu Bạch!
Chương 1910: Ta nhận thua!
Chương 1911: Thiên môn!
Chương 1912: Rác rưởi nói ai?
Chương 1913: Thả hắn, lập tức!
Chương 1914: Tiên Binh Các!
Chương 1915: Có phải hay không muốn đánh nhau phải không?
Chương 1916: Trực tiếp tới làm cho ta!
Chương 1917: Một kiếm giết ngươi!
Chương 1918: Thang trời!
Chương 1919: Đại đạo khả kỳ!
Chương 1920: Sinh tử tự lo!
Chương 1921: Thiên mộ!
Chương 1922: Phù hộ Thiên Tộc ta vạn vạn năm!
Chương 1923: Chủ nhân khí tức, ta không dám ngăn!
Chương 1924: Cầu giết!
Chương 1925: Dung hợp!
Chương 1926: Dương Diệp ta mang thù!
Chương 1927: Hải Ngục!
Chương 1928: Quen thuộc hơi thở thanh âm!
Chương 1929: Thánh Nhân một kích!
Chương 1930: Ta cũng là có người giúp!
Chương 1931: Dùng quyền phục người!
Chương 1932: Tà Linh Tộc!
Chương 1933: Ly biệt, Tử Giới!
Chương 1934: Chờ lão tử trở về!
Chương 1935: Ăn thịt người!
Chương 1936: Minh Cảnh!
Chương 1937: Chính là muốn dương oai!
Chương 1938: Nhị Đế Một Trong!
Chương 1939: Ai Dám Động Đến Người Của Lão Nương!
Chương 1940: Thiên Cư Thành!
Chương 1941: Đống Cặn Bã, Không Đáng Giá Nhắc Tới!
Chương 1942: Gác Đêm!
Chương 1943: Theo Chân Bọn Họ Làm Đi!
Chương 1944: Trong Lòng Ta Hổ Thẹn A!
Chương 1945: Thiên Tài Trại Tập Trung!
Chương 1946: Tự Tin!
Chương 1947: Hắc Ngục Lâm!
Chương 1948: Tầng Thứ Năm!
Chương 1949: Đạo Môn!
Chương 1950: Vô Địch Kiếm Trận!
Chương 1951: Không Đến Kiến Cảnh, Không Cho Phép Ra Thành!

Chương 1952: Sợ Hắn Cái Trứng!
Chương 1953: Tỷ Bảo Kê Ngươi!
Chương 1954: Ta Dạy Cho Ngươi!
Chương 1955: Binh Đạo Sáu Giết!
Chương 1956: Kiếm Thủ!
Chương 1957: Người Giết, Gặp Người Liền Giết!
Chương 1958: Kiếm Đạo, Sát Đạo!
Chương 1959: Táng Kiếm Sát!
Chương 1960: Ta Có Một Kiếm!
Chương 1961: Táng Kiếm Sát!
Chương 1962: Đi Đại Gia Mày!
Chương 1963: Đế Ngạc!
Chương 1964: Thần Điện!
Chương 1965: Người Quen?
Chương 1966: Bái Kiến Chủ Ta!
Chương 1967: Mười Một Thanh Kiếm!
Chương 1968: Hồng Mông Tháp Bản Thể!
Chương 1969: Người Binh Gia Đâu!
Chương 1970: Theo Chân Bọn Họ Cạn!
Chương 1971: Trốn!
Chương 1972: Sẽ Không Sợ Chết!
Chương 1973: Vô Cùng Thê Thảm!
Chương 1974: Tu Luyện!
Chương 1975: Ta Cho Ngươi Đỡ Đòn!
Chương 1976: Mượn Kiếm Dùng Một Lát!
Chương 1977: Tu La Luyện Ngục!
Chương 1978: Áp Chế Thần Huyết!
Chương 1979: Dương Diệp Huyết Mạch!
Chương 1980: Thiên Biến!
Chương 1981: Rút Lui Khỏi!
Chương 1982: Là Ai!
Chương 1983: Hấp Cho Ta!
Chương 1984: Không Đi Được!
Chương 1985: Gặp Nạn Cùng Một Chỗ Đ... A... N... G... G!
Chương 1986: Từ Từ Nói, Ta Nghe!
Chương 1987: Thì Nhìn Một Trận Chiến Này!
Chương 1988: Ngươi Không Có Cơ Hội!
Chương 1989: Trước Diệt Phật!
Chương 1990: Để Cho Dương Diệp Đi Ra!
Chương 1991: Ta Họ Dương!
Chương 1992: Thực Lực Vi Tôn!
Chương 1993: Lão Tử Không Thích Hợp Làm Người Tốt!
Chương 1994: Vừa Rồi Bêu Xấu!
Chương 1995: Đê Tiện Chủng Tộc!

Chương 1996: Thiên Vệ Quân!
Chương 1997: Quen Thuộc Hơi Thở Thanh Âm!
Chương 1998: Cái Gì Gọi Là Huynh Đệ?
Chương 1999: Sự Tình Động Tĩnh Quá Lớn!
Chương 2000: Ta Lại Đã Trở Về!
Chương 2001: Nguyên Lai Như Vậy Yếu!
Chương 2002: Có Thể Sắp Xếp Trước Năm!
Chương 2003: Chuyên Trị Các Loại Không Phục!
Chương 2004: Nhân Tộc Phản Đồ!
Chương 2005: Lưỡng Giới Sơn!
Chương 2006: Tử Giới Ra Tới!
Chương 2007: Ta Không Am Hiểu Một Mình Đấu!
Chương 2008: Duy Ngã Kiếm Đạo Độc Tôn!
Chương 2009: Ai Mạnh, Ta Liền Tìm Ai!
Chương 2010: Hiểu Lầm, Thiên Đại Hiểu Lầm!
Chương 2011: Cơ Thị!
Chương 2012: Quay Về Thiên Tộc!
Chương 2013: Thiên Quân Hiện!
Chương 2014: Tiểu Thư Cho Mời!
Chương 2015: Thiếu Một Phách!
Chương 2016: Liền Phục Ngươi!
Chương 2017: Quỷ Thị!
Chương 2018: Rút Kiếm Thử Xem!
Chương 2019: Thánh Nhân Hiện!
Chương 2020: Một Mình Đấu Yêu Vương!
Chương 2021: Tháp Linh Lấy Lòng!
Chương 2022: Ngoài Ý Muốn Sao?
Chương 2023: Hôm Khác Lão Tử Đến Thu Đầu!
Chương 2024: Không Phục, Cứ Duy Trì Như Vậy Là Được Rồi!
Chương 2025: Giết Người!
Chương 2026: Ngươi Sợ?
Chương 2027: Tất Nghìn Lần Hoàn Trả!
Chương 2028: Yêu Thích Là Đánh Nhau!
Chương 2029: Quen Thuộc Hơi Thở Chữ Viết!
Chương 2030: Kiếm Đạo Ngàn Vạn, Duy Ngã Độc Tôn!
Chương 2031: Hiện Tại Là Của Ta!
Chương 2032: Một Cái Họ Dương Người!
Chương 2033: Nếu Là Trong Nội Tâm Không Phục, Tại Tới Tìm Ta!
Chương 2034: Lão Tử Hiện Tại Sẽ Không Phục!
Chương 2035: Cùng Lên Đi!
Chương 2036: Binh Tổ!
Chương 2037: Có Thể, Đương Nhiên Có Thể!
Chương 2038: Võ Đế Viện!
Chương 2039: Nhân Viên Quản Lý Thư Viện!

Chương 2040: Lại Làm Nghề Cũ!
Chương 2041: Khuất Tài!
Chương 2042: Ta Sợ Ta Nghiện!
Chương 2043: Tiền Sử Văn Minh!
Chương 2044: Cái Gì Rác Rưởi Đồ Chơi!
Chương 2045: Chỉ Muốn Giết Người!
Chương 2046: Tiền Sử Di Tích!
Chương 2047: Vũ Trụ Tinh Không Đồ!
Chương 2048: Ra Tay!
Chương 2049: Quy Luật!
Chương 2050: Ta Không Bán!
Chương 2051: Liền Là Ưa Thích Giết Người!
Chương 2052: Thánh Nhân, Rất Giỏi?
Chương 2053: Đột Biến!
Chương 2054: Mau Trở Về Binh Gia!
Chương 2055: Nguyên Do!
Chương 2056: Trực Tiếp Đánh Đi!
Chương 2057: Linh!
Chương 2058: Nhân Quân Chi Tử!
Chương 2059: Sợ!
Chương 2060: Thánh Nhân Chi Uy!
Chương 2061: Bảo Bối!
Chương 2062: Thực Lực Của Tiểu Bạch!
Chương 2063: Sát Chiêu Của Dương Diệp!
Chương 2064: Thiện Cảnh!
Chương 2065: Đoàn Tụ!
Chương 2066: Vạn Tinh Thành!
Chương 2067: Dưỡng Hồn Quan!
Chương 2068: Dùng sức mạnh!
Chương 2069: Một tên sát tinh
Chương 2070: Liên quan gì ta
Chương 2071: Chiến Thiên!
Chương 2072: Bạch Quần Nữ Tử!
Chương 2073: Tiến hóa!
Chương 2074: Viện trưởng
Chương 2075: Bạch Quần Nữ Tử
Chương 2076: Hư Vô Giới!
Chương 2077: Thánh Nhân Giai?
Chương 2078: Còn có thể đánh mười cái!
Chương 2079: Chứng Đạo Vấn Tổ!
Chương 2080: Không Đúng!
Chương 2081: Tới Đánh Với!
Chương 2082: Thánh Nhân Tề Tụ!
Chương 2083: Có Vấn Đề!

Chương 2084: Nho Gia Thiên Tài!
Chương 2085: Phía Sau Màn Tay Thuận!
Chương 2086: Nho Tổ!
Chương 2087: Hả Giận!
Chương 2088: Kiếm Thủ Chi Linh!
Chương 2089: Người Thần Bí!
Chương 2090: Kiếm Khư Chi Địa!
Chương 2091: Linh Hồn Chi Hỏa!
Chương 2092: Khắp Nơi Thánh Nhân!
Chương 2093: Tỉnh Lại!
Chương 2094: Đạo Gia!
Chương 2095: Không Cánh Tay Nam Tử!
Chương 2096: Ngươi Tính Toán Cái Bướm?
Chương 2097: Chiến Thánh Nhân, Quyết Sinh Tử!
Chương 2098: Nhận Sai, Như Thế Nào Đây?
Chương 2099: Vì Hắn Chôn Cùng!
Chương 2100: Muốn Giết Mấy Người!
Chương 2101: Chúng Ta Đi Hoá Duyên!

Chương 2102: Vô Hạn!
Chương 2103: Không Chết Không Thôi!
Chương 2104: Linh Khí Biến Mất!
Chương 2105: Thề Không Bỏ Qua!
Chương 2106: Mọi Người Cùng Nhau Ợ Ra Rắm!
Chương 2107: Dương Diệp Ta Như Là Chết, Ai Tới Quản?
Chương 2108: Không Phải Là Thần Tộc Ta Làm!
Chương 2109: Cố Nhân!
Chương 2110: Bách Tộc Đại Quân!
Chương 2111: Âm Trọc Linh!
Chương 2112: Vũ Trụ Bất Diệt, Không Vong!
Chương 2113: Thân Thể Lột Xác!
Chương 2114: Bị Tàn Sát!
Chương 2115: Không Nên, Tuyệt Đối Không Thể Muốn!
Chương 2116: Nho Giới Thay Đổi!
Chương 2117: Âm U!
Chương 2118: Minh Nữ!
Chương 2119: Cho Lão Tử Động Thủ Thử Xem!
Chương 2120: Võ Hồn Thú!
Chương 2121: Thực Lực Của An Nam Tĩnh!
Chương 2122: Là Địch Liền Là Địch, Không Phục?
Chương 2123: Lão Tử Không Họ Dương!
Chương 2124: Dĩ Sát Chứng Đạo!
Chương 2125: Ngươi Có Thể Sẽ Chết!
Chương 2126: Có Gọi Hay Không?
Chương 2127: Nhân Tộc Thủ Hộ Giả?
Chương 2128: Lập Tức Khai Chiến!
Chương 2129: Đã Lâu Không Gặp!
Chương 2130: Đạo Tổ!
Chương 2131: Nguyên Lai, Thánh Nhân Yếu Như Vậy!
Chương 2132: Vì Cái Gì Ưa Thích Giết Người!
Chương 2133: Sau Đó Ta Chết Đi!
Chương 2134: Một Kiếm Kia!
Chương 2135: Mạt Pháp Thời Đại!
Chương 2136: Ta Cảm Thấy Hắn Rất Yếu!
Chương 2137: Đến Đánh Một Chầu!
Chương 2138: Thăm Dò!
Chương 2139: Tinh Môn!
Chương 2140: Thiên Đạo Luân Hồi!
Chương 2141: Nhân Loại Đều Là Yếu Như Vậy?
Chương 2142: Thiên Linh Trận!
Chương 2143: Tiếp Tục Chiến!
Chương 2144: Hiện Tại Mới Vừa Vặn Mở!
Chương 2145: Đi Bên Nào Giết Chứ?

Chương 2146: Ai Kêu Ta Là Cha Hắn!
Chương 2147: Ai Cũng Ngăn Không Được Ta!
Chương 2148: Đang Còn Muốn Giết!
Chương 2149: Đến, Chúng Ta Một Mình Đấu!
Chương 2150: Ta Đã Trở Về!
Chương 2151: Ngô Hoàng Vô Địch!
Chương 2152: Ly Khai!
Chương 2153: Giết Người Mới Vui!
Chương 2154: Ngươi Chính Là Im Miệng Được!
Chương 2155: Thủy Linh Tinh!
Chương 2156: Quen Thuộc Kiếm!
Chương 2157: Mười Chiêu Bại Ngươi!
Chương 2158: U Minh Cung!
Chương 2159: Thiếu Ti U!
Chương 2160: Thiên Đạo Không Để Cho!
Chương 2161: Hầu Ca!
Chương 2162: Không Say Không Nghỉ!
Chương 2163: Giết!
Chương 2164: Đại Thiên Vũ Trụ, Vong!
Chương 2165: Dương Huynh, Đi Được!
Chương 2166: Kiếm Vỡ!
Chương 2167: Cùng!
Chương 2168: Huynh Đệ!
Chương 2169: Bất Tử Tộc!
Chương 2170: Lần Này, Thật Sự Không Được!
Chương 2171: Mệt Mỏi!
Chương 2172: Dương Vô Địch!
Chương 2173: Nhân Tộc Khó Khăn!
Chương 2174: Rời Đi!
Chương 2175: Thánh Nhân Cũng Không Phải Rất Lợi Hại!
Chương 2176: Trở Lại Nhân Giới!
Chương 2177: Giết!
Chương 2178: Nghe Nói. Ngươi Rất Mạnh!
Chương 2179: Giết, Bất Luận Già Trẻ!
Chương 2180: Chiến Tổ!
Chương 2181: Ta Đi Bảo Vệ!
Chương 2182: Đi Tàn Sát Mấy Cái Tộc!
Chương 2183: Man Tộc Không Cho Phép Có Thánh!
Chương 2184: Thật Rất Muốn!
Chương 2185: Bất Tử Kỵ Sĩ!
Chương 2186: Hắn Vì Ta, Đã Chết!
Chương 2187: Nguyện Phụng Quân Làm Chủ!
Chương 2188: Hoặc Là Hạ Thấp, Hoặc Là Chết!
Chương 2189: Tính Cá Nhân Vật!

Chương 2190: Hắn Là Thứ Gì?
Chương 2191: Không Sao, Dương Diệp Ta Đến!
Chương 2192: Mọi Người Cùng Nhau Chết!
Chương 2193: Các Ngươi, Có Bản Lĩnh Một Mình Đấu!
Chương 2194: Còn Có Thể Đánh!
Chương 2195: Ngươi, Im Miệng Cho Ta!
Chương 2196: Nguyên Lai Chính Là Ngươi!
Chương 2197: Quỳ Xuống Cho Lão Tử!
Chương 2198: Sát Lục Chi Linh!
Chương 2199: Tù Nhập Thần Mộ!
Chương 2200: Trường Sinh Đại Đạo Tiến!
Chương 2201: Cái Kia Bán Bộ!
Chương 2202: Cút Ngay Lập Tức!
Chương 2203: Các Ngươi, Cùng Tiến Lên!
Chương 2204: Người Phương Nào!
Chương 2205: Dựa Vào Cái Gì?
Chương 2206: Quân Chi Ý, Tiếp Xúc Ta Chi Ý!
Chương 2207: Rất Tốt!
Chương 2208: Một Kiếm Giết Tới!
Chương 2209: Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!
Chương 2210: Ly Hỏa!
Chương 2211: Ta Cuối Cùng Đi Ra Ngoài!
Chương 2212: Như Thế Yếu!
Chương 2213: Kết Minh?
Chương 2214: Thần Tộc Ý Đồ Đến!
Chương 2215: Kiếm Gan!
Chương 2216: Thử Xem?
Chương 2217: Người Chết Trứng Chỉ Lên Trời!
Chương 2218: Bất Tử Tộc? Trở Tay Giết Hết!
Chương 2219: Ai Di Chuyển, Người Đó Chết!
Chương 2220: Ngươi Yếu Đáng Chết!
Chương 2221: Bất Tử Tộc Chi Mưu!
Chương 2222: Cường Giả Bố Thí!
Chương 2223: Sát Tổ!
Chương 2224: Vậy Không Đi!
Chương 2225: Nguyên Sư!
Chương 2226: Rời Đi!
Chương 2227: Hàng Lâm Thần Vực!
Chương 2228: Trước Giết Dương Diệp!
Chương 2229: Thần Bí Cường Giả!
Chương 2230: Tổ Cảnh Phía Trên!
Chương 2231: Kiếm Vực Này, Quá Rác Rưởi!
Chương 2232: Kiếm Vực!
Chương 2233: Phần Thiên Chi Nộ!

Chương 2234: Quê Hương Của Ngươi, Ta Đi Qua!
Chương 2235: Nhất Kiếm Trảm Tổ!
Chương 2236: Một Người Là Đủ!
Chương 2237: Toàn Bộ Ngã Xuống!
Chương 2238: Kiếm Tông, Tiêu Dao Tử!
Chương 2239: Tới Tìm Ngươi, Là Để Mắt Ngươi!
Chương 2240: Bất Tử Tộc, Tới Đánh Với!
Chương 2241: Kế Hoạch Ly Khai!
Chương 2242: Sợ Là Đợi Không Được Ngươi Rồi!
Chương 2243: Vong Linh Tử Thị!
Chương 2244: Ly Hỏa Hiện!
Chương 2245: Hậu Thủ Của Dương Vô Địch!
Chương 2246: Thần Tộc Khó Khăn!
Chương 2247: Thần Hồn Câu Diệt!
Chương 2248: Đốt Ý!
Chương 2249: Chúng Ta, Cùng Chết!
Chương 2250: Ta Còn Không Muốn Chết!
Chương 2251: Đừng Quấy Rầy Ta!
Chương 2252: Bọn Ngươi, Đều Phải Chết!
Chương 2253: Chết Rồi, Đều Chết Hết!
Chương 2254: Người Chưa Tới, Danh Đã Tới!
Chương 2255: Thế Gian Khó Khăn Nhất Sự Tình . Sống!
Chương 2256: Ta Bản Thiện Tốt!
Chương 2257: Thần Bí Nhân!
Chương 2258: Lấy giết đến chứng đạo Vấn Tổ!
Chương 2259: Sát đạo chi tâm!
Chương 2260: Muốn giết cứ giết!
Chương 2261: Nếu Muốn Sống, Phải Giết!
Chương 2262: Lão Tử Bất Đàm Phán, Không Chịu Uy Hiếp!
Chương 2263: Sống Khỏe Mạnh!
Chương 2264: Thủy Nguyên Đế!
Chương 2265: Ta Gọi Dương Diệp, Ngươi Nên Nghe Qua!
Chương 2266: Đều Không Như Ta, Hà Tất Đi Học ?
Chương 2267: Ngươi Ta Đạo Bất Đồng!
Chương 2268: Trước Hết Giết Đang Nói!
Chương 2269: Chính Là Không Có Kinh Sợ Quá!
Chương 2270: Kiếm Hồ!
Chương 2271: Thủ Kiếm Người!
Chương 2272: Giao Hay Là Không Giao!
Chương 2273: Sinh Tử Coi Nhẹ, Không Phục Thì Làm!
Chương 2274: Hoặc Là Lưu Vật, Hoặc Là Lưu Đầu!
Chương 2275: Con Người Của Ta, Rất Nhân Từ!
Chương 2276: Phong Ma!
Chương 2277: Giết Trở Lại Thủy Nguyên Thành!

Chương 2278: Tu La Luyện Ngục!
Chương 2279: An Nam Tĩnh!
Chương 2280: Ta con mẹ nó là vì ngươi được!
Chương 2281: Tình hại hắn!
Chương 2282: Càng Yêu Nghiệt, càng đáng chết !
Chương 2283: Chờ, chờ Dương Diệp xuất hiện!
Chương 2284: Thái Cổ Cự Yêu!
Chương 2285: Vĩnh Hằng Tiên Thôn!
Chương 2286: Dao Bầu Nơi Tay, Người Nào Kham Địch Thủ ?
Chương 2287: Nhục Thân Đạo Chân!
Chương 2288: Lại Giết Điên Rồi!
Chương 2289: Cổ Đao Phái!
Chương 2290: Giả Điên, Đang Giả Điên!
Chương 2291: Ngươi Còn Dùng Kiếm! !
Chương 2292: Bàn Sơn!
Chương 2293: Cần Rất Nhiều Chiến Đấu!
Chương 2294: Ngượng Ngùng Chuyện Tình!
Chương 2295: Ngươi Lợi Hại, Ngươi Có Gan!
Chương 2296: Thần Bí Chi Địa!
Chương 2297: Khiêu Động Trái Tim!
Chương 2298: Cửu U Đế ?
Chương 2299: Ta Không Có Trộm, Ta Là Đoạt!
Chương 2300: Đi A, Tiếp Tục Đi A!
Chương 2301: Các Ngươi, Quả Thực Rất Yếu!
Chương 2302: Song Đao Một Kiếm!
Chương 2303: Thái Cổ Chiến Trường!
Chương 2304: Ra Bí Cảnh!
Chương 2305: Chặt Thịt!
Chương 2306: 2302:toàn Bộ Miểu Sát!
Chương 2307: Không Nói Chuyện Cái Khác, Chỉ Giết Người!
Chương 2308: Ta Đếm Ba Tiếng!
Chương 2309: Ngươi Từ Từ Suy Nghĩ, Ta Chậm Rãi Giết!
Chương 2310: Vẫn Lạc!
Chương 2311: Hai Kiếm!
Chương 2312: Ngươi Không Phải Linh Chủ!
Chương 2313: Giết Không Nổi Nghiện!
Chương 2314: Ba Kiếm!
Chương 2315: Tuyệt Cảnh!
Chương 2316: Diệt Sáu Tộc, Chống Tiên Phủ!
Chương 2317: Thành Này Người, Đều Là Chết!
Chương 2318: Vậy Tới Chiến!
Chương 2319: Đạo Chân Cảnh!
Chương 2320: Tiên Phủ, Lão Tử Đến Rồi!
Chương 2321: Dương Diệp Còn Sống ?

Chương 2322: Tiểu Bạch, Thu Chúng Nó!
Chương 2323: Tiên Phủ Chi Ai!
Chương 2324: Ngươi Là Cái Thá Gì ?
Chương 2325: Các Ngươi Đáng Chết!
Chương 2326: Mạnh Mẽ Như Thần!
Chương 2327: Trường Sinh Môn!
Chương 2328: Ngang Ngược Thiên Tú!
Chương 2329: Giết Vài Cái Nhân Tế Tế Thiên!
Chương 2330: Như Thế Nào Võ Thần ?
Chương 2331: Thiên Mệnh Có Thể Đoán, Không Đảo Ngược!
Chương 2332: Dĩ Nhiên Có Loại Này Kiếm!
Chương 2333: Mảnh Nhỏ!
Chương 2334: Bắc Hoang Kiếm Tông!
Chương 2335: Đại Gia, Ngươi Là Ta Đại Gia!
Chương 2336: Sóng Gió Ngập Trời!
Chương 2337: Thăng Linh!
Chương 2338: Tiểu Bạch Đáng Sợ!
Chương 2339: Ngươi Nhưng Thật Ra Cầm A!
Chương 2340: Mười Vạn Kiếm Trận!
Chương 2341: Tru!
Chương 2342: Bốn Chân Con Rắn Nhỏ!
Chương 2343: Tu Hành Tức Thì Tu Mệnh!
Chương 2344: Cùng Nhau Song Tu!
Chương 2345: Hư Chân!
Chương 2346: Bản Tâm Không Thay Đổi, Kiếm Đạo Vô Địch!
Chương 2347: Kiếm Ý Đề Thăng!
Chương 2348: Thái Cổ Chiến Trường!
Chương 2349: Lấy Mình Máu, Uy Mình Kiếm!
Chương 2350: Phi Thăng Đài!
Chương 2351: Đừng Đánh!
Chương 2352: Nàng Rất Vô Địch!
Chương 2353: Phàm Kiếm!
Chương 2354: Một Căn Lông Cũng Không Có!
Chương 2355: 36 Loại Âm Dương Kỹ Năng!
Chương 2356: Nhị Nha Bản Tính!
Chương 2357: Vạn Tiên Tông!
Chương 2358: Ngươi Quá Yếu, Ngươi Không Hiểu!
Chương 2359: Đầu Thai Rất Trọng Yếu!
Chương 2360: Hoang Tộc!
Chương 2361: Muốn Ăn Con Rồng Kia
Chương 2362: Rất Thống Khổ, Thật Thống Khổ!
Chương 2363: Không Có Cực Hạn!
Chương 2364: Giống Như Ta Vậy Đấy!
Chương 2365: Nay Ngày Muốn Giết Người!

Chương 2366: Lão Tử Không Yêu Thích!
Chương 2367: Tiểu Bạch Rất Tức Giận!
Chương 2368: Một Cái Cũng Đừng Nghĩ Đi!
Chương 2369: Dĩ Sát Chỉ Sát (lấy Giết Chóc, Ngăn Cản Giết Chóc), Vĩnh Vô Chỉ Cảnh!
Chương 2370: Nghịch Cải Phàm Thể!
Chương 2371: Bành Trướng Thái Cổ Chân Long!
Chương 2372: Kinh Khủng Nhị Nha!
Chương 2373: Nghìn Dặm Phi Kiếm!
Chương 2374: Ngay Lập Tức Chém Hai Giới!
Chương 2375: Ba Hơi Đã Qua!
Chương 2376: Nghèo Hạn Chế Tưởng Tượng Của Nàng!
Chương 2377: Chính Là Uy Hiếp!
Chương 2378: Nghịch Chuyển Huyết Mạch!
Chương 2379: Nhị Nha Huyết Mạch!
Chương 2380: Địa Ngục Giới!
Chương 2381: Ta Thật Đói Bụng A!
Chương 2382: Phi Kiếm Phi Kiếm!
Chương 2383: An Nam Tĩnh!
Chương 2384: Thiên Địa Vô Hạn Lớn, Cầm Kiếm Đảm Nhiệm Tiêu Dao!
Chương 2385: Ta Giết, Ngươi Cắn Ta ?
Chương 2386: Một Trận Chiến!
Chương 2387: Tình Cảm Mãnh Liệt Một Trận Chiến!
Chương 2388: Ngươi Mặt Mũi Này, Ta Liền Không Để Cho!
Chương 2389: Giết Đến Thiên Hoang Địa Lão!
Chương 2390: Hoang Tộc!
Chương 2391: Tới Một Cái, Chết Một Người!
Chương 2392: Một Bầy Kiến Hôi!
Chương 2393: Cái Này Kiếm, Từ Bỏ!
Chương 2394: Tru!
Chương 2395: Ai Cũng Không Cho Chạm Vào!
Chương 2396: Dùng Sức A! A!
Chương 2397: Đồ Long!
Chương 2398: Tìm Ta ?
Chương 2399: Vĩnh Hằng Hà Bờ!
Chương 2400: Hai Cái Lưu Manh!
Chương 2401: Mượn Đầu Dùng Một Lát!
Chương 2402: Tiêu Thần Vũ!
Chương 2403: Không Hàng Người, Đều Là Phải Chết!
Chương 2404: Các Ngươi, Có Thể Cùng Nhau Tiến Lên!
Chương 2405: Ngươi Đánh Không Lại Sao?
Chương 2406: Không Gọi Trộm, Gọi Cầm!
Chương 2407: Địch Bất Tử, Ta Chết!

Chương 2408: Năm Đó, Ta Cũng Vô Địch Qua!
Chương 2409: Ngươi Không Đủ Tư Cách!
Chương 2410: Lão Tử Ý Kiến Rất Đại!
Chương 2411: Địa Ngục Giới!
Chương 2412: Dương Ca, Ta Đói Bụng!
Chương 2413: Ta Rất Muốn Ăn Ngươi!
Chương 2414: Phong Ma Ý!
Chương 2415: Huyết Mạch, Phong Ma Huyết Mạch!
Chương 2416: Dương Ca, Ta Lại Đói!
Chương 2417: Một Kiếm Chuyện!
Chương 2418: Tiểu Bạch, Có Bảo Bối!
Chương 2419: Ác Linh Tử Dực!
Chương 2420: Cút Về!
Chương 2421: Để Cho Ngươi Ngũ Kiếm!
Chương 2422: Ngươi Vì Sao Không Xuất Kiếm ?
Chương 2423: Hoang Tộc Tử Thị!
Chương 2424: Yếu!
Chương 2425: Thương Chủ!
Chương 2426: Ngươi Chính Là Vô Sỉ!
Chương 2427: Là Một Nam Nhân!
Chương 2428: Ta Sợ Đánh Chết Ngươi!
Chương 2429: Ta nhất định sẽ đánh chết ngươi!
Chương 2430: Hoang Tộc tê liệt, vạn giới giúp ta!
Chương 2431: Thiên địa cộng tru chi!
Chương 2432: Song Kiếm Lưu!
Chương 2433: Nhị Nha khủng bố!
Chương 2434: Vô địch nhục thân!
Chương 2435: Giết chết!
Chương 2436: Tử Nhi!
Chương 2437: Ngực lớn nhưng không có đầu óc!
Chương 2438: Nhanh lên cho lão tử cút!
Chương 2439: Tiên thôn thay đổi!
Chương 2440: Sát nhân!
Chương 2441: Lão tử không biết!
Chương 2442: Mũi kiếm chi linh!
Chương 2443: Lão tử cần ngươi hoan nghênh ?
Chương 2444: Ngươi Thật Sự Rất Tốt Vô Sỉ!
Chương 2445: Nhị Nha Vào Thành!
Chương 2446: Cách Thủy Thịt Rồng!
Chương 2447: Sát Nhân! Sát Nhân!
Chương 2448: Con Bà Nó!!
Chương 2449: Thần Phục!
Chương 2450: Chiến Ngũ Giới!
Chương 2451: Huyết Mạch Kích Hoạt!

Chương 2452: Không Nên Đánh Chết Là Tốt Rồi!
Chương 2453: Tiểu Bạch Mau Ra Đây Đánh Cướp!
Chương 2454: Rương Trúc Lão Giả!
Chương 2455: Chúng Ta Làm Một Chuyến Đi!
Chương 2456: Hống ?
Chương 2457: Lão Tử Không Có Gì Nói!
Chương 2458: Thiên Mệnh Luận!
Chương 2459: Chúng Sinh, Đều Là Như Con Kiến Hôi!
Chương 2460: Nhục Thân Phá Giới!
Chương 2461: Ta Bạch Uy Vũ, Ta Bạch Ngưu Bì!
Chương 2462: Vĩnh Viễn Không Thần Phục!
Chương 2463: Rất Mạnh, Thâm Bất Khả Trắc!
Chương 2464: Ly Biệt!
Chương 2465: Vĩnh Hằng Quốc Độ!
Chương 2466: 2462:đến, Đừng Đánh Cướp!
Chương 2467: Khai Phát Kiếm Vực!
Chương 2468: Có Không Có Thiên Lý ?
Chương 2469: Không Thể!
Chương 2470: Chúng Ta Đối Nhân Xử Thế, Phải Nói Đạo Lý!
Chương 2471: Con Mẹ Nó Ngươi Nhưng Thật Ra Cười A!
Chương 2472: Diễn, Ngươi Nhất Định Diễn!
Chương 2473: Diễn Đế!
Chương 2474: Một Căn Lông Cũng Không Có!
Chương 2475: Chiến Giới!
Chương 2476: Ta Là Rất Biết Đánh Nhau!
Chương 2477: Dương Diệp ? Người Thế Nào ?
Chương 2478: Diệp Dương, Dương Diệp, Dương Diệp!
Chương 2479: Ngoại: Ngân Hà Thiên
Chương 2480: Ngoại: Tới Tự Thiên Tuyền Hệ Kiếm Tu
Chương 2481: Ngoại Chi: Đạo Bào Lão Giả Thiên
Chương 2482: Xen Vào Việc Của Người Khác!
Chương 2483: Tới!
Chương 2484: Ta Thay Đổi Chủ Ý!
Chương 2485: Xấu Cũng Có Sai ?
Chương 2486: Ta Giết Chết Bọn Họ Đi!
Chương 2487: Không Cần Thiết Nhiều Lời!
Chương 2488: Một Kiếm Giết Trong Nháy Mắt!
Chương 2489: Phá Giới!
Chương 2490: Không Có Ý Tứ, Dùng Sức Quá Mạnh!
Chương 2491: 36 Môn Âm Dương Kỹ Năng!
Chương 2492: Ngươi Xuống A!
Chương 2493: Nguy Hiểm!
Chương 2494: Ngươi Là Tiện Tu!
Chương 2495: Thay Cái Cầu Tới!

Chương 2496: Diệp Gia Ta Làm Chủ!
Chương 2497: Ngươi Nghe Không Hiểu ?
Chương 2498: Rời Đi!
Chương 2499: Liền Như Vậy Đi Ra Ngoài?
Chương 2500: Không Đi, Không Đi!
Chương 2501: Ta Sợ!
Chương 2502: Miểu Sát!
Chương 2503: Bán Mình Chứ ?
Chương 2504: Nuốt Không Hạ Khẩu Khí Này!
Chương 2505: Cầu Các Ngươi Giết!
Chương 2506: Đánh Trước Đang Nói!
Chương 2507: Là Hắn Sao?
Chương 2508: Đều Sẽ Thật Tốt!
Chương 2509: Chúng Ta Có Thể Nói Chuyện!
Chương 2510: Ngũ Giới!
Chương 2511: Trong Vòng Ba Năm, Có Ta Ở Đây!
Chương 2512: Ngươi Muốn Vô Địch!
Chương 2513: Có Thể Tiền Trảm Hậu Tấu Sao?
Chương 2514: Ta Rất Sợ Đó!
Chương 2515: Biến Cố!
Chương 2516: Ngươi Biết Ta Là Ai Không ?
Chương 2517: Chuyên Trị Không Phục!
Chương 2518: Tới Chúc Mừng!
Chương 2519: Bị Một Món Lễ Lớn!
Chương 2520: Chủ Kỳ!
Chương 2521: Làm, Cái Gì Cũng Làm!
Chương 2522: Sẽ Chém Hắn!
Chương 2523: Cho Nên, Mời Cút!
Chương 2524: Không Không, Không Phải Của Ngươi Sai !
Chương 2525: Vực!
Chương 2526: Ta Sẽ 36 Loại Âm Dương Kỹ Năng!
Chương 2527: Cố Nhân!
Chương 2528: Lão Tử Có Thần Khí!
Chương 2529: Lão Tử Là Tông Chủ!
Chương 2530: Uyên Chủ!
Chương 2531: Ngoại: Ngân Hà Thiên Chương 02:
Chương 2532: Quá Hai Chiêu ?
Chương 2533: Đại Chiến!
Chương 2534: Quần Đỏ Nữ Tử!
Chương 2535: Có Người Ở Truy Sát Nàng!
Chương 2536: Hoặc Là Ta Chết!
Chương 2537: Tạm Thời Không Cần Tiêu Thất!
Chương 2538: Chạy ?
Chương 2539: Thanh Âm Quen Thuộc!

Chương 2540: Cầu Cái An Lòng!
Chương 2541: Tiểu Bạch Phù Hộ Ta!
Chương 2542: Ác Linh Thú!
Chương 2543: Đây Là Ta Vực!
Chương 2544: Đi Bên Ngoài Vui Đùa Một Chút ?
Chương 2545: Kỳ Bỉ Thiên!
Chương 2546: Khá Quen!
Chương 2547: Vực!
Chương 2548: Đầu Lâu!
Chương 2549: Tiểu Dương, Kiếm Không Sai Nha!
Chương 2550: Tất Cả Mạnh Khỏe ?
Chương 2551: Thứ Cho Ta Nói Thẳng!
Chương 2552: Ta Dạy Cho Ngươi Nhất Chiêu!
Chương 2553: Phương Thốn Kiếm Vực!
Chương 2554: Hữu Dụng Lưu Hạ!
Chương 2555: Chiến!
Chương 2556: Cái Quỷ Gì ?
Chương 2557: Thâm Uyên Hống!
Chương 2558: Hồn Giáo Giáo Chủ!
Chương 2559: Điêu Khắc Người!
Chương 2560: Tháp Này Là Của Ta!
Chương 2561: Khởi Nguyên Địa!
Chương 2562: Có Lẽ Là Vậy!
Chương 2563: Làm Cho Tiểu Bạch Còn!
Chương 2564: Ra Lần Thứ Hai Tay, Coi Như Ta Thua!
Chương 2565: Là Tự Sát!
Chương 2566: Không Có Sợ Hãi!
Chương 2567: Lão Tử Đánh Không Chết Ngươi!
Chương 2568: Thà Làm Ngọc Vỡ!
Chương 2569: Kiếm Ý Thiêu Đốt!
Chương 2570: Chớ Ép Bức!
Chương 2571: Xuất Kiếm!
Chương 2572: Vấn Tâm, Theo Tâm, Thủ Vững Bản Tâm!
Chương 2573: Vô Tình Gặp Được!
Chương 2574: Lấy Kiếm Thành Vực!
Chương 2575: Thiên Dựng Quả Nhắm Rượu!
Chương 2576: Hồi Lâu Không Thấy!
Chương 2577: Người Nào Kham Địch Thủ!
Chương 2578: Nội Đan Mảnh Nhỏ!
Chương 2579: Đánh Ra ?
Chương 2580: Khiêng Đi, Vị Kế Tiếp!
Chương 2581: Xin Nhờ!
Chương 2582: Cứ Như Vậy ?
Chương 2583: Ta Muốn Động Thủ!

Chương 2584: Ta Thiếu Chút Nữa Đã Quên Rồi!
Chương 2585: Tru Tâm Hỏi!
Chương 2586: Ta Đi Một Chút Sẽ Trở Lại!
Chương 2587: Một Cái To Gan Cách Nghĩ!
Chương 2588: Không Muốn Nói Chuyện, Thầm Nghĩ Sát Nhân!
Chương 2589: Không Ra Vui Đùa!
Chương 2590: Kiếm Gãy!
Chương 2591: Chiến Giới Xuất Thủ!
Chương 2592: Huyết Liệt!
Chương 2593: Nghịch Chuyển!
Chương 2594: Một Kiếm Thấy Cao Thấp!
Chương 2595: Trả ?
Chương 2596: Ngươi Đáng Là Gì ?
Chương 2597: Thử Nhìn Một Chút!
Chương 2598: Luyện Kiếm!
Chương 2599: Thôn Phệ!
Chương 2600: Một Bản Kinh Thư!
Chương 2601: Ngươi Chính Là Của Ta !
Chương 2602: Ngươi Cái Này Người Điên!
Chương 2603: Đi Thủy Nguyên Địa Thế Giới!
Chương 2604: Phải Chết!
Chương 2605: Đánh Thua!
Chương 2606: Diệt Cái Này Thế Giới!
Chương 2607: Tú!
Chương 2608: Thiên Tú!
Chương 2609: Giác Tỉnh!
Chương 2610: Xé Xác Ngươi!
Chương 2611: Là Hắn!
Chương 2612: Hoàn Toàn Biến Mất!
Chương 2613: Đến Rồi! Đến Rồi!
Chương 2614: Nhất!
Chương 2615: Quần Đen, Hắc Kiếm!
Chương 2616: Hồi Lâu Không Thấy!
Chương 2617: Linh Cung Hiện!
Chương 2618: Nửa Điên Bán Ma
Chương 2619: Không Chết Không Ngớt!
Chương 2620: Nhìn Đùa Giỡn!
Chương 2621: Hiện Tại Thoải Mái Sao?
Chương 2622: Lão Tử Là Tuôn Ra Tới!
Chương 2623: Vãng Sinh!
Chương 2624: Môn!
Chương 2625: Chúc Mừng!
Chương 2626: Biến Cố!
Chương 2627: Không Nên Xằng Bậy!

Chương 2628: Sư Tổ!

Chương 2629: An Tĩnh Dẫn Đường ?
Chương 2630: Nhân Trung Đệ Ngũ Kiếm!
Chương 2631: Đi Lên Vui Đùa Một Chút ?
Chương 2632: Liền Cái Này Phát Niệu Tính ?
Chương 2633: Tiên Huyết Bắn Tung Toé!
Chương 2634: Ta Muốn Tố Cáo!
Chương 2635: Môn!
Chương 2636: Tặng Quân Vãng Sinh!
Chương 2637: Ngươi Vô Sỉ!
Chương 2638: Chơi Không Chết Các Ngươi!
Chương 2639: Ta Đầu Hàng!
Chương 2640: Không Được ? Ta Giết Chết Ngươi!
Chương 2641: Chúng Ta Giảng Đạo Lý!
Chương 2642: Cái Này Kiếm Hình Như Là Ta Chứ ?
Chương 2643: Tiểu Bạch Thực Lực!
Chương 2644: Ta Theo Thiên Mệnh Chia Năm Năm!
Chương 2645: Đệ Nhất Thần!
Chương 2646: Ta Thực Danh Tố Cáo!
Chương 2647: Hiểu Rõ Một Cái, Cái Này Kiếm!
Chương 2648: Liều Mạng!
Chương 2649: Đánh Bể Đầu Của Ngươi!
Chương 2650: Thực Lực Quá Mạnh Mẽ!
Chương 2651: Đáng Chết, Đều Đáng Chết!
Chương 2652: Hợp Kiếm!
Chương 2653: Bởi Vì Ngươi Ngu!
Chương 2654: Dung Hợp!
Chương 2655: Mệnh Giới!
Chương 2656: Dương Ca Chỉa Vào!
Chương 2657: Dương Bất Tử!
Chương 2658: Cút Nhanh Lên!
Chương 2659: Nghịch Thiên Minh ?
Chương 2660: Tạc Thiên!
Chương 2661: Có Tức Hay Không ?
Chương 2662: Kiếm Phản Chủ!
Chương 2663: Cái Này Kiếm, Ta Không Muốn!
Chương 2664: Đã Từng Tiểu Bạch!
Chương 2665: Vãng Sinh Giới!
Chương 2666: Chặt Điểu!
Chương 2667: Để Cho Ngươi Năm Phần!
Chương 2668: Đồ
Chương 2669: Một Kiếm Vạn Pháp!
Chương 2670: Kiếm Tâm Biến Hóa!
Chương 2671: Võ Đạo Đỉnh Phong, Lại Có Gì Ý!
Chương 2672: Các Nàng, Sai Rồi!

Chương 2673: Một Trăm Năm Sau Còn!
Chương 2674: Đều Đi!
Chương 2675: Ăn Thuốc Nổ Rồi Hả?
Chương 2676: Tới!
Chương 2677: Ngũ Hành Kiếm!
Chương 2678: Ta Là Tới Đánh Ngươi Đấy!
Chương 2679: Say!
Chương 2680: Bị Gài Bẫy!
Chương 2681: Hảo Một Cái Kiếm Tu!
Chương 2682: Mục Đích Thực Sự!
Chương 2683: Mưu Đồ Thiên Mệnh!
Chương 2684: Dương Tộc!
Chương 2685: Lừa Dối!
Chương 2686: Dương Tộc!
Chương 2687: Ta Vẫn Còn Muốn Đi!
Chương 2688: Ngươi Qua Đây A!
Chương 2689: Lão Đại Đến Rồi!
Chương 2690: Cẩn Thận Lão Đại!
Chương 2691: Run Rẩy Đi!
Chương 2692: Tìm Kiếm Dương Bất Tử!
Chương 2693: Lão Tử Chọn Một Cây Búa!
Chương 2694: Hành Đạo, Thế Thiên Hành Đạo!
Chương 2695: Ma Kiếm Đạo!
Chương 2696: Không Án Sáo Lộ Xuất Bài!
Chương 2697: Ta Tới!
Chương 2698: Ta, Lấy Đức Thu Phục Người!
Chương 2699: Đại Chiến Bắt Đầu!
Chương 2700: Lão Tử Cần Ngươi Hỗ Trợ ?
Chương 2701: hủy linh
Chương 2702: tiện tu !
Chương 2703: tính sổ
Chương 2704: miểu sát!
Chương 2705: vô số cổ kiếm tông!
Chương 2706: phàm kiếm vì thủ!
Chương 2707: cầu giết, thật đấy!
Chương 2708: tạo linh!
Chương 2709: bạo nổ kiểu tóc phong ma!
Chương 2710: qua đây a!
Chương 2711: chiến a!
Chương 2712: ngươi ta cùng nhau, chuyện gì không thể bình?
Chương 2713: bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!
Chương 2714: vậy làm a!
Chương 2715: khủng bố nhị nha!
Chương 2716: lão tổ! Dương tộc lão tổ!

Chương 2717: rác rưởi ngoạn ý!
Chương 2718: ta tình nguyện chết bởi kỳ thủ!
Chương 2719: đồ linh
Chương 2720: đến rồi!
Chương 2721: hoặc là động thủ, hoặc là câm miệng!
Chương 2722: trong mộng có rất nhiều!
Chương 2723: trật tự!
Chương 2724: ngạnh kháng đến cùng!
Chương 2725: vào chỗ chết làm!
Chương 2726: táng mệnh!
Chương 2727: thế giới quá nhỏ!
Chương 2728: trật tự kiếm!
Chương 2729: thích hợp nhất kiếm!
Chương 2730: nói đánh là đánh!
Chương 2731: Táng mệnh lại hiện!
Chương 2732: đoạt kiếm!
Chương 2733: vạn pháp u linh!
Chương 2734: vô biên thần thụ!
Chương 2735: trật tự thành lập!
Chương 2736: cố nhân!
Chương 2737: tìm giúp đỡ!
Chương 2738: vạn giới sơ định!
Chương 2739: thu yêu nghiệt này!
Chương 2740: phàm kiếm!
Chương 2741: thiên mệnh địch ý!
Chương 2742: hiệu lệnh vạn giới!
Chương 2743: hèn mọn một điểm!
Chương 2744: lại tề tụ!
Chương 2745: ta mắt nhìn xuống đám mây!
Chương 2746: một cái củng không để lại!
Chương 2747: không phục thì làm!
Chương 2748: khoác lác ai không biết!
Chương 2749: muốn đánh gọi luôn bây giờ!
Chương 2750: lại không nhị nha!
Chương 2751: chém!
Chương 2752: huyết chưa hết, kiếm không vong!
Chương 2753: đám mây ước định!
Chương 2754: cầm kiếm mà hạ!
Chương 2755: vạn tẫn quy khư!
Chương 2756: tự bạo!
Chương 2757: chiến vẫn là không chiến!
Chương 2758: chinh phục nàng a!
Chương 2759: là ta, cũng không phải ta!
Chương 2760: đại chiến bắt đầu!

Chương 2761: chúng ta xuất thủ trước!
Chương 2762: thiêu hồn!
Chương 2763: không phải năm đó nàng!
Chương 2764: Huyền giả đại lục, Tiêu Dao Tử!
Chương 2765: phàm kiếm!
Chương 2766: sảng khoái một trận chiến!
Chương 2767: lấy thân tế kiếm!
Chương 2768: lấy tâm phá mệnh!
Chương 2769: đây là quân đội bạn!
Chương 2770: mứt quả!
Chương 2771: tiểu bạch, lấy sau phải ngoan!
Chương 2772: đông đảo chúng sinh, tế ta đạo!
Chương 2773: một kiếm phía dưới, không ai cản nổi!
Chương 2774: dương diệp, lăn ra đây!
Chương 2775: ta còn có thể gánh!
Chương 2776: một kiếm quyết sinh tử!
Chương 2777: bức bách!
Chương 2778: Cầu Chơi Ta!
Chương 2779: Không Phải Người!
Chương 2780: Nếu Có Kiếp Sau!
Chương 2781: Từng Chữ Đâm Thẳng Vào Tim Gan!
Chương 2782: Như Tuyết Tịch Mịch, Ngươi Không Hiểu!
Chương 2783: Càng Nguy Hiểm, Càng Tuyệt Cảnh, Càng Khủng Bố Hơn!
Chương 2784: Đã Vẫn Lạc!
Chương 2785: Gian Khổ Trước Bình Tĩnh!
Chương 2786: Nhưng Là Ta Sợ!
Chương 2787: Cùng Thiên Bất Lão!
Chương 2788: Sinh Tử Quyết, Sinh Tử Kiếm!
Chương 2789: Định Sinh Tử!
Chương 2790: Chúng Sinh Trật Tự!
Chương 2791: Đến, Lấn Phụ Ta!
Chương 2792: Thời Cổ Ác Thú!
Chương 2793: Chỉ là nàng bắt đầu!
Chương 2794: Bốn nữ tề tụ!
Chương 2795: Đạo pháp tự nhiên!
Chương 2796: Lấy một địch ba!
Chương 2797: Đánh ván cờ!
Chương 2798: Diệt đạo!
Chương 2799: Hành đạo, thay trời hành đạo!
Chương 2800: Người nào cản, người nào chết!
Chương 2801: Cho ngươi một hơi thở thời gian tự bạo!
Chương 2802: Ta là chị ngươi!
Chương 2803: Hai người ngươi cùng lên đi!

Chương 2804: Ta, lấy kiếm tên
Chương 2805: Ta thật mệt mỏi
Chương 2806: Sống, thật tốt! (Đại kết cục)

------oOo------

Chương 1: Mất sạch gã sai vặt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông, Huyền Không Sơn, Tạp Dịch Phong.

Với tư cách là Đại tông phái Nam vực nổi danh, Kiếm Tông lưng tựa Thập Vạn Đại Sơn, phía Nam nhìn Đại Tần đế quốc, kiến trúc chiếm cứ liên miên hơn một nghìn dặm Huyền Không Sơn. Huyền Không Sơn có bảy đại chủ phong, ba mươi sáu tiểu phong, trong đó Tạp Dịch Phong chính là một chỗ trong số ngọn núi này.

Tạp Dịch Phong, danh như ý nghĩa, là chỗ ở của Tạp Dịch Đệ Tử.

Tạp Dịch Phong mặc dù là chỗ ở của Tạp Dịch Đệ Tử, nhưng mà quy mô của nó cũng đã có thể so sánh với một tòa tiểu thành mấy chục vạn người trong Đại Tần đế quốc.

Trời tờ mờ sáng, giống như thường ngày, Dương Diệp liền tỉnh, hơi chút rửa mặt liền cầm lấy cái chổi phía sau cửa đi ra khỏi phòng.

Nhìn trời một màn trắng bạc, Dương Diệp hít một hơi thật dài không khí trong lành, một lát sau, khuôn mặt non nớt của Dương Diệp đầy vẻ kiên định, thấp giọng nói: "Cố gắng kiên trì, không buông bỏ!" Nói xong, bước nhanh hướng Thanh Phong Cốc đi đến.

"Các ngươi nhìn, tên kia không phải lúc trước là ngoại môn đệ tử sao?"

"Nguyên lai là hắn a, nhưng ngươi chỉ biết hắn trước kia, hiện tại chẳng qua là một Tạp Dịch Đệ Tử, cùng một dạng như chúng ta."

"Đáng tiếc, lớn lên là một cái tuấn tú tiểu tử a! Bây giờ nhìn niên kỷ của hắn cũng không quá đáng mới mười sáu mười bảy tuổi đi, cái tuổi này, nguyên bản tiền đồ vô lượng, nhưng đáng tiếc bây giờ là tới làm việc lặt vặt, đáng tiếc!"

"Nghe nói hắn trước kia tại An Nam Thành bị ngoại môn trưởng lão thu làm ngoại môn đệ tử, nào biết được, hắn rõ ràng một năm cũng không có hấp thu được Huyền Khí, bị ngoại môn trưởng lão giận dữ cách chức làm Tạp Dịch Đệ Tử. Nghe nói hắn là người thứ nhất ở Kiếm Tông từ ngoại môn đệ tử bị phế thành Tạp Dịch Đệ Tử, còn có một danh xưng Kiếm Tông đệ nhất phế vật!"

"Kiếm Tông đệ nhất phế vật, chậc chậc, danh tiếng này đủ vang dội a!"

Nghe được người chung quanh bàn tán, Dương Diệp dừng chân một cái, tay phải nắm thật chặt cây chổi, một lát sau, hít sâu một hơi, liền không quản mấy người kia, rất nhanh hướng Thanh Phong Cốc đi đến.

Thanh Phong Cốc ở phía sau Tạp Dịch Phong, do mấy toà núi nhỏ thế chân vạc kẹp trì, trung gian là hạ xuống đáy cốc, trong cốc cỏ thơm um tùm, cỏ xanh như tấm đệm, vô số cây đại thụ che trời, cao vút như muốn che khuất bầu trời. Đây là chỗ bình thường Tạp Dịch Đệ Tử hái thuốc, cũng là chỗ Dương Diệp bình thường tu luyện.

Trên một tảng đá lớn, Dương Diệp đem cái chổi tùy ý ném ở một bên, sau đó ngồi xếp bằng ở trên cự thạch, từ trong lòng ngực lấy ra một phong thư cùng một cái tiểu tượng đất, đây là tối hôm qua hắn nhận được thư nhà, bởi vì ngày hôm qua bận rộn gần bảy tám giờ, hắn căn bản không có thời gian để xem.

Nhìn tiểu tượng đất trong tay, khuôn mặt non nớt của Dương Diệp lộ ra một nụ cười hiền hòa. Tượng đất rất nhỏ, không thể nói rất tinh xảo, nhưng ngũ quan rõ ràng, đây là muội muội dựa theo dáng vẻ của hắn làm, mặc dù có chút không giống, lại thô ráp, nhưng đối với hắn mà nói, đây là vật trân quý nhất.

Nhẹ nhàng vuốt ve một hồi, Dương Diệp đem tượng đất thả về trong lòng, nhìn về phía phong thư trên tay, nhẹ nhàng thổi hết bụi bặm, sau đó cẩn thận lấy thư ra, đọc chăm chú.

"Ca, kim tệ ngươi tháng trước gửi về chúng ta đã nhận được. Từ khi ngươi được Kiếm Tông thu làm ngoại môn đệ tử, những nhà trước kia coi thường chúng ta liền thường xuyên đến nhà chúng ta cầu thân. Hừ, Tiểu Dao biết, bọn họ biết ca có bản lãnh, cho nên mới đối tốt với ta cùng mẫu thân. Một đám tiểu nhân."

Dương Diệp hít sâu một hơi, khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên vẻ tự giễu, "Ngoại môn đệ tử a..."

Thật lâu, Dương Diệp đem không cam lòng cũng bất đắc dĩ ép xuống thật sâu, sau đó ánh mắt đã rơi vào trên thư.

"Còn nữa, người của Liễu gia kia thật đáng ghét, bọn hắn rõ ràng hướng mẫu thân cầu hôn, để cho Tiểu Dao làm tiểu thiếp của đống thịt ba trăm cân kia, cái tên mập mạp ấy đi đường còn không đặng a, Tiểu Dao nhìn hắn liền cơm cũng đều ăn không vô, còn muốn để cho Tiểu Dao làm tiểu thiếp của hắn, khá tốt là mẫu thân không có đồng ý! Coi như là thật muốn gả, Tiểu Dao cũng phải gả, gả cho ca ca... Aaaaa..., thật là mắc cỡ, không cho ngươi cười ta, trong nội tâm cũng không cho cười!."

"Liễu gia!" - trong mắt Dương Diệp hiện lên vẻ hàn quang, gia tộc này tại An Nam Thành có thế lực không nhỏ, trước kia Liễu gia gia chủ muốn nạp mẫu thân hắn làm thiếp, nhưng mà mẫu thân hắn thề sống chết không đồng ý, Liễu gia cũng không dám quậy đến chết người, Đại Tần đế quốc luật pháp sâm nghiêm, quậy đến chết người, Liễu gia cũng sẽ có phiền toái.

Nhưng mà Liễu gia cũng không hề từ bỏ, tại An Nam Thành khắp nơi làm khó dễ cả nhà bọn họ, muốn bức bách mẫu thân hắn tự nguyện gia nhập Liễu gia, sinh hoạt mặc dù khổ, nhưng mẫu thân hắn vẫn như trước không có hướng Liễu gia thỏa hiệp. Loại tình huống này một mực tiếp tục cho đến khi hắn bị Kiếm Tông Ngoại môn trưởng lão thu làm Ngoại môn đệ tử, Liễu gia lúc này mới hơi chút kiêng kị, không dám quá phận bức bách.

Nhưng hắn không nghĩ tới, hiện tại Liễu gia rõ ràng có ý đồ với muội muội của hắn!

"Thực lực, thực lực a! Ta phải trở thành ngoại môn đệ tử." Dương Diệp hai đấm nắm chặt, hắn biết, nếu như tin tức hắn bị biến thành Tạp Dịch Đệ Tử truyền quay lại An Nam Thành, Liễu gia kia nhất định sẽ không kiêng nể gì cả, tình cảnh của mẫu thân hắn cùng muội muội nhất định là rất nguy hiểm.

Nghĩ vậy, Dương Diệp đem thư thu vào, đi tới dưới tảng cự thạch, đem cành cây dưới tảng đá đào ra, dưới nhánh cây là bốn cái vòng ty bằng sắt đen sì.

Đem bốn khối sắt đeo vào cánh tay cùng với cổ chân, Dương Diệp lập tức cảm nhận được một cảm giác nặng nề, cũng may, trải qua thời gian một năm, hắn hiện tại đã thành thói quen với sức nặng của khối sắt.

Mang theo khối sắt, Dương Diệp đi tới trước một cây đại thụ, hai chân dùng sức đạp một cái, thân thể bay lên không, hai tay vững vàng bắt được nhánh cây, sau đó mượn nhờ cánh tay, cao thấp phập phồng. Đang lúc phập phồng, thân thể của hắn hiện ra một cái tư thế quái dị, loại tư thế này, làm cho hắn cả người cơ bắp đều cùng một chỗ bắt đầu vận động.

Đây là "Luyện Thể quyết" lúc trước hắn trở thành ngoại môn đệ tử lúc lấy được, không phải là đồ tốt gì, chỉ cần là ngoại môn đệ tử đều có một quyển. Quyển công pháp này tác dụng chính là tăng cường thân thể, làm trong cơ thể lúc gân cốt đạt tới cấp độ nhất định, thì sẽ diễn sinh ra một tia Huyền Khí, đã có Huyền Khí, liền là một gã Huyền giả chân chính rồi.

Năm đó hắn dùng quyển "Luyện Thể Quyết" này tu luyện nửa năm đều không có tu luyện ra một tia Huyền Khí, cũng chính vì vậy, hắn mới bị từ ngoại môn đệ tử cách chức làm Kiếm Tông tầng dưới chót nhất Tạp Dịch Đệ Tử.

Ngoại môn đệ tử bị biến thành Tạp Dịch Đệ Tử, cái này ở Kiếm Tông trong lịch sử cũng là chuyện chưa từng có, cho nên hắn còn có một cái ngoại hiệu vô cùng vang dội: Đệ nhất phế vật trên lịch sử! Không chỉ có như thế, hắn còn trở thành nhân vật phản diện lúc Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão dạy học.

Một khi ngoại môn đệ tử nào lười biếng, hoặc là không chăm chú, đám ngoại môn trưởng lão sẽ tới một câu: Ngươi muốn làm Dương Diệp thứ hai sao?

Dưới tình huống bình thường, người bình thường đều sẽ rời đi Kiếm Tông quay về thế tục. Nhưng mà Dương Diệp thì không, không chỉ không có quay về thế tục, hắn còn cam nguyện trở thành một Tạp Dịch Đệ Tử!

Đây hết thảy, chỉ bởi vì hắn không muốn để cho nương thân cùng muội muội thất vọng! Hắn là hy vọng của mẫu thân cùng muội muội, bởi vì hắn trở thành Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, muội muội cùng mẫu thân mới có cuộc sống tốt hơn; bởi vì hắn trở thành ngoại môn đệ tử, muội muội cùng mẫu thân mới có ngày ngày tốt lành!

Nếu như hắn trở về, hết thảy đều sẽ chấm dứt!

"Hô... Hô..."

Sau một lát, trong Thanh Phong Cốc vang lên tiếng hít thở nặng nề. Mồ hôi giọt vào trong mắt, cảm giác đau chát làm cho Dương Diệp nhắm hai mắt lại, mặc cho mồ hôi trên trán như mưa hướng trên mặt hắn rơi xuống.

Lúc này Dương Diệp cảm giác toàn thân đau nhức cùng mỏi mệt, đặc biệt là hai tay, càng là như là đổ chì, trầm trọng vô cùng. Người bình thường lúc này đều chọn nghỉ ngơi, nhưng hắn không có, cắn chặt hàm răng, hai tay gắt gao bắt lấy nhánh cây, không ngừng cao thấp lên xuống.

Qua hồi lâu, Dương Diệp sắc mặt đỏ bừng, trên trán mồ hôi rơi như mưa, áo quần đều đã ướt đẫm, cảm giác đã đến cực hạn, làm cho hắn đầu váng mắt hoa. Cuối cùng, buông nhẹ hai tay, toàn bộ cơ thể nặng nề rơi xuống mặt đất.

"Hô... Hô..."

Nằm trên mặt đất, Dương Diệp từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, lúc này khí lực để hắn động một cái ngón tay cũng không có.

Chân trời nổi lên một màn màu trắng bạc, cảnh sắc phía xa dần dần rõ ràng, luồng gió mát thổi qua, Dương Diệp tham lam hít lấy hít để. Đột nhiên, Dương Diệp mãnh liệt ngồi dậy, hai mắt trợn lên, trên mặt, tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi!

Hắn rõ ràng cảm nhận được Huyền Khí!

Đúng, hắn cảm nhận được Huyền Khí! Một ít tia Huyền Khí đứt quãng theo kinh mạch chậm rãi chảy đến đan điền. Tuy rằng tia khí lưu còn có chút không nối liền, lại nhỏ yếu, nhưng hắn thật sự cảm thấy.

"Hử? Xảy ra chuyện gì vậy?"

Dương Diệp cảm giác sau khi tia Huyền Khí tiến vào đan điền, là đột nhiên biến mất, đúng, trực tiếp biến mất, tựa như chưa bao giờ xuất hiện qua!

Dương Diệp lông mày chăm chú nhíu lại, cảm thụ được trong cơ thể một ít tia Huyền Khí, sau một lát, Dương Diệp hai mắt trợn lên, khuôn mặt lộ vẻ khiếp sợ.

"Ta, ta, ta rõ ràng, lại có hai cái đan điền..." Dương Diệp yết hầu lăn lăn, khuôn mặt không thể tưởng tượng nổi. Hắn đã tìm được cái tia Huyền Khí kia, chuẩn xác mà nói không phải là một tia, mà là một cỗ, ở sâu bên trong đan điền của hắn có một Tiểu Tuyền Qua, trong Tiểu Tuyền Qua này là tràn đầy Huyền Khí a!

Dương Diệp hiện tại đã biết rõ hắn trước kia vì cái gì mà không hấp thu được Huyền Khí. Hắn không phải là không thể không hấp thu được, mà là sau khi hấp thu liền lập tức bị Tiểu Tuyền Qua kia "ăn" mất. Sở dĩ hắn không có phát hiện Tiểu Tuyền Qua kia, là do Tiểu Tuyền Qua kia ẩn núp vô cùng sâu, nếu như không phải hắn vừa rồi lần theo Huyền Khí chảy qua, chỉ sợ hắn cả đời đều không phát hiện được Tiểu Tuyền Qua kia!

Mà hắn hiện tại có thể cảm nhận được Huyền Khí, là do Tiểu Tuyền Qua kia đầy. Đúng, trong Tiểu Tuyền Qua kia tràn đầy Huyền Khí, nãy một tia Huyền Khí bị đẩy ra chỗ đan điền bình thường, nhưng mà không biết vì cái gì, Tiểu Tuyền Qua kia lại mạnh mẽ đem một ít tia Huyền Khí hút lại, một tia cũng không có lưu cho đan điền của hắn.

Theo hắn biết, người bình thường ai cũng đều là một cái đan điền, hắn không biết người khác tình huống như thế nào, nhưng mà hắn biết một điểm, đó chính là hắn không phải là phế vật, hắn là có thể tu luyện!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng hiển hiện một đường cong mờ, sau một lát, đường cong dần dần biến lớn, tiếng cười khẽ từ cổ họng truyền ra, lại một lát sau, tiếng cười khẽ, rốt cuộc chuyển hóa thành một hồi cuồng tiếu.

"Dương Diệp ta có thể trở thành Huyền giả, Dương Diệp ta có thể trở thành Huyền giả, ha ha..."

Giờ khắc này, Dương Diệp bỗng nhiên khóc to, khóc như một đứa bé. Vô số ngày đêm, hắn tuy rằng chưa bao giờ buông tha cho, nhưng mà trên vai hắn vẫn đè nặng một tòa đại sơn vô hình, hắn không sợ người khác giễu cợt hắn là phế vật, cũng không sợ người khác xem thường hắn.

Nhưng hắn sợ hy vọng của muội muội cùng mẫu thân tan vỡ!

Hắn sợ muội muội cùng mẫu thân lại giống như trước kia bị xung quanh hàng xóm khi nhục!

Hắn sợ muội muội cùng mẫu thân lại phải trở vễ thời gian trước kia!

Hắn thật sự sợ, sợ rất nhiều...

Nhưng bây giờ, hắn có năng lực ngăn cản những thứ này xảy ra. Chỉ cần hắn đem "Luyện Thể quyết" luyện đến tầng cao nhất, đạt tới phàm nhân lục phẩm, là hắn có thể trở thành ngoại môn đệ tử, chỉ cần trở thành ngoại môn đệ tử, hắn sẽ có tài nguyên tu luyện, có công pháp, có kiếm kỹ, đến lúc đó hắn liền có cơ hội trở thành nội môn đệ tử.

Chỉ cần trở thành nội môn đệ tử, cho dù là An Nam Thành thành chủ thấy hắn đều muốn lấy lễ đối đãi!

Ánh mặt trời ôn hòa xuyên qua rừng cây, chiếu sáng khuôn mặt Dương Diệp, càng trông hắn thêm rạng rỡ.

"Trước kia như thế nào không phát hiện ra cảnh sắc chung quanh đẹp mắt như vậy chứ?"

Cười cười, áp chế kích động trong lòng, Dương Diệp lau hết nước mắt trên mặt, sau đó đem khối sắt gỡ xuống thả lại khi vị trí cũ, đi nhặt lên cây chổi, hướng phía cốc khẩu chạy đi.

Hắn nhớ rõ, nhiệm vụ hôm nay của hắn là quét dọn Kiếm Tông Luyện Vũ Tràng! «

------oOo------

Chương 2: Đánh cho đến chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Tạp Dịch Phong có một Luyện Vũ Tràng, Luyện Vũ Tràng thật lớn, dù sao chân có chừng mấy trăm trượng, cùng một màu xám trắng cự lót đá liền mà thành, phong cách cổ xưa đại khí. Ở chính giữa quảng trường ương, một thanh to lớn thạch kiếm, sừng sững mà đứng.

Trước mắt Luyện Vũ Tràng khổng lồ này là bình thường ngoại môn đệ tử chỗ tu luyện, cũng là Dương Diệp hôm nay muốn quét dọn địa phương, lớn như vậy một vùng, đương nhiên không có khả năng chẳng qua là một người hắn quét dọn, đây là ba người một ngày làm việc lượng.

Nếu như là ngày hôm qua, Dương Diệp có lẽ sẽ oán trách vài câu, bởi vì này một mảng lớn, ít nhất cần bốn người vất vả một thiên tài có thể quét dọn xong, như vậy, hắn nay thiên tướng một điểm thời gian tu luyện cũng không có. Nhưng là bây giờ, trong lòng hắn tràn đầy hy vọng, nhìn cái gì đều thuận mắt!

"Ôi!!!, này không phải là của chúng ta trên lịch sử đệ nhất phế vật sao? A, không đúng, là của chúng ta Dương đại ngoại môn đệ tử, chúng ta ngoại môn đệ tử lên thật là chào buổi sáng nè, có phải hay không đã đem Luyện Vũ Tràng quét sạch sẽ nữa a? Ha ha..."

Ngay tại lúc này, một đạo mang theo trào phúng ngữ khí tiếng cười từ một bên truyền tới.

Nghe thế giễu cợt, Dương Diệp quay người nhìn xem bên phải ba người, mắt ba người trước chính là hắn công việc của hôm nay đồng bọn. Nhìn xem ba người biểu tình hài hước, Dương Diệp mặt không biểu tình, nhìn không ra hỉ nộ.

Cầm đầu nam tử hắn nhận thức, tên là Đỗ Tu, cũng là Tạp Dịch Đệ Tử, bất quá người này thanh danh thật không tốt, mặc dù là Tạp Dịch Đệ Tử, nhưng lại là trước giờ không làm việc, đều là đem chính mình sống để cho người khác làm. Đỗ Tu sở dĩ phách lối như vậy, là bởi vì hắn có một cái thúc thúc cùng biểu ca, thúc thúc hắn là tạp dịch viện Từ Quản Sự, Kiếm Tông hơn hai nghìn tên tạp dịch, tất cả thuộc về Từ Quản Sự quản! Mà hắn biểu ca thì là ngoại môn đệ tử!

Có này hai chỗ dựa vững chắc, Đỗ Tu tại Tạp Dịch Phong có thể nói là không kiêng nể gì cả, không để bất kỳ ai ở trong mắt.

Về phần Đỗ Tu hai người bên cạnh, bên trái tên là Cao Tù, bên phải gọi Lý Cách, hai người cũng là Tạp Dịch Đệ Tử, bất quá hai người còn có một ngoại hiệu: Chó săn.

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nói: "Nếu như mọi người đã đến, vậy phân phối làm việc đi! Bốn người, một người chịu trách nhiệm một bên, như vậy công bằng!"

"Ha ha..." Đỗ Tu bên cạnh bên trái Lý Cách phá lên cười, chỉ vào Dương Diệp, nói: "Đỗ ca, ngươi nghe được không, hắn rõ ràng cho Đỗ ca ngươi phân phối công tác, cười chết ta rồi, ta còn tưởng rằng tiểu tử này thức thời đâu rồi, không nghĩ tới là một kẻ lỗ mãng!"

"Lời này thì không đúng!" Cao Tù nhìn xem Lý Cách, ra vẻ nghiêm trang nói: "Người ta thế nhưng là cao cao tại thượng ngoại môn đệ tử, mặc dù là đã từng, nhưng dù gì cũng là làm qua người của ngoại môn đệ tử, chúng ta sao có thể lại để cho đã làm ngoại môn đệ tử làm loại này đê tiện cứu sống chứ? Đỗ ca, ngươi nói có đúng hay không?"

"Ha ha..." Lý Cách phá lên cười, nhìn xem Cao Tù, nói: "Cao Tù, tiểu tử ngươi lợi hại, tổn hại người không có gai, Lý Cách ta thế nhưng là mặc cảm, khó trách Đỗ ca coi trọng ngươi!"

"Ở đâu, đâu có!" Cao Tù khiêm tốn nói: "Ta chỉ biết di chuyển mở mồm, Lý Cách ngươi có thể hướng có thể đánh nhau, mỗi lần gặp được những cái kia không người thức thời, đều là ngươi giải quyết, ngươi mới là Đỗ ca phụ tá đắc lực!"

"..."

Trong lúc nhất thời, hai người thông cảm lẫn nhau đứng lên.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem, mặc cho hai người lẫn nhau thổi phồng.

Đỗ Tu đi tới trước mặt Dương Diệp, thò tay vỗ vỗ bờ vai của Dương Diệp, cười tủm tỉm nói: "Tiểu tử, ba người chúng ta hôm nay bụng không thoải mái, Luyện Vũ Tràng một người ngươi quét dọn, như thế nào đây?"

"Không được tốt lắm!" Dương Diệp vỗ tay Đỗ Tu xuống dưới, đi đến Lý Cách cùng trước mặt Cao Tù, nói: "Ta biết, các ngươi ghen ghét ta đã làm ngoại môn đệ tử, các ngươi tâm lý không công bằng, cuối cùng các ngươi trước kia tại trước mặt ngoại môn đệ tử so với con chó còn muốn ti tiện. Hiện tại ta từ ngoại môn đệ tử biến thành Tạp Dịch Đệ Tử, các ngươi chứng kiến ta, đã nghĩ từ trên thân ta tìm đã từng mất đi tôn nghiêm, ta có thể hiểu các ngươi!" Nói xong, Dương Diệp quay người cầm lấy cái chổi, hướng phía trong Luyện Vũ Tràng lúc giữa đi đến.

Dương Diệp câu này trắng ra châm chọc, đem Lý Cách cùng Cao Tù khí sắc mặt lúc đỏ lúc trắng, tựa như trúng độc tựa như. Một bên Đỗ Tu hai mắt híp lại, sắc mặt âm trầm xuống, tạp dịch viện ba nghìn Tạp Dịch Đệ Tử, còn từ không ai dám không nể mặt hắn.

Với tư cách chó săn, nhìn mặt mà nói chuyện là cần, nhìn thấy sắc mặt của Đỗ Tu, Lý Cách hiểu ý, vọt tới trước mặt Dương Diệp, chỉ vào Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, ngươi còn tưởng rằng ngươi là ngoại môn đệ tử sao? Ngươi bất quá là một một năm cũng không thể đạt tới phàm nhân nhất phẩm phế vật, hay vẫn là trên lịch sử đệ nhất phế vật! Đỗ ca để cho ngươi thay hắn quét dọn, đó là để mắt ngươi, đừng được nể mặt mà không muốn!"

"Ta là phế vật!" Dương Diệp dừng bước lại, nói: "Nhưng mà cũng so với có chút cẩu nô tài được, suốt ngày chỉ biết tiết kiệm trước người một con chó, chủ nhân cao hứng lúc, vuốt mông ngựa, mất hứng lúc, đi ra đối với người phệ hai tiếng!"

"Đánh, đánh cho đến chết, đánh chết tính cho ta!" Đỗ Tu mặt âm trầm lên tiếng. Tạp dịch viện từ không người nào dám khiêu khích uy nghiêm của hắn, trước kia không, hiện tại không có, sau này lại càng không có, hắn tuyệt sẽ không để cho bất luận kẻ nào trở thành ngoại lệ!

Nghe được lời của Đỗ Tu, đứng tại trước mặt Dương Diệp lý con chó lập tức cười gằn một tiếng, một quyền đánh về phía mặt của Dương Diệp. Hắn đã sớm muốn động thủ, nhưng mà Đỗ Tu không có lên tiếng, hắn không dám, nếu như hắn di chuyển thủ đả người chết, hậu quả kia hắn không gánh nổi. Nhưng là bây giờ Đỗ Tu lên tiếng, hắn không tại cố kỵ.

Nhìn thấy Lý Cách động thủ, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, thân thể hướng về sau nhanh mau lui hai bước, tránh thoát quả đấm của Lý Cách, đồng thời giơ lên trong tay cái chổi đối với nam tử trước mắt mãnh liệt đánh ra.

"BA~!"

Lý Cách nắm đấm thất bại, đầu vừa lúc bị Dương Diệp cái chổi đập vừa vặn, hét thảm một tiếng, trên mặt nóng hừng hực, liền lùi lại vào bước, sau đó thống khổ ngồi xổm dưới đất, hai tay không ngừng vuốt mắt. Cái chổi lên bụi bặm thì rất nhiều, Dương Diệp một ít đập, khiến cho được vô số bụi bặm đã rơi vào nam tử trong mắt, trong mắt không được phép cát, Lý Cách nước mắt tràn ra.

"Tạp chủng!"

Nhìn thấy Dương Diệp còn dám đánh trả, Đỗ Tu sắc mặt dữ tợn, một tiếng tức giận mắng, sau đó một cái vội xông, một quyền đánh về phía sau gáy của Dương Diệp. Trước mắt cái này trên lịch sử đệ nhất phế vật, lại dám khiêu khích uy nghiêm của hắn, đây là Đỗ Tu không thể nhẫn nhịn. Tại Tạp Dịch Phong, trừ hắn ra thúc thúc bên ngoài, hắn chính là lão đại, Tạp Dịch Phong tất cả mọi người muốn nghe hắn!

Cảm nhận được sau lưng Đỗ Tu động thủ, Dương Diệp nóng tính cũng tới, hắn không phải là một người thích gây chuyện, nhưng mà không có nghĩa là hắn sợ gây chuyện. Mắt ba người trước vốn là ngôn ngữ khinh. Nhục hắn, sau đó lại để cho một người hắn quét dọn ba người một ngày lượng công việc sống, hiện tại càng là trực tiếp động thủ, hắn thật sự phát hỏa!

Quay người, Dương Diệp đối với Đỗ Tu nắm tay phải mãnh liệt đánh tới.

"Bành!"

Hai quyền chạm nhau, "ca sát" một tiếng, Đỗ Tu lập tức hai mắt trợn lên, trên mặt lộ ra vẻ mặt thống khổ, xương tay của hắn chiết.

Đỗ Tu đang chuẩn bị thu tay lại, mà lúc này Dương Diệp nhưng là phản tay vồ một cái, bắt được hắn cái kia mềm nhũn nắm đấm, dùng sức kéo một phát, chân phải đối với bụng mãnh liệt đạp tới.

"Bành!"

Đỗ Tu lập tức bay ra ngoài, bay ra một mét về sau, nặng nề mà rơi trên mặt đất.

Dương Diệp cùng ba người tuy rằng cùng là Tạp Dịch Đệ Tử, nhưng là hắn có thể không giống ba người như vậy mỗi ngày ngoại trừ công tác chính là ăn uống chơi đùa không lý tưởng. Hắn mỗi ngày ngoại trừ công việc bình thường, tất cả thời gian đều tại rèn luyện thân thể, mặc kệ gió thổi hay vẫn là trời mưa, từ hắn đến Kiếm Tông một khắc đó trở đi, hắn sẽ không gián đoạn qua!

Cho nên, cho dù hắn còn không trở thành một Huyền giả, nhưng mà nhục thể của hắn cường độ, nhưng cũng không phải là trước mắt hai người này có thể so sánh.

Giải quyết Lý Cách, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên Cao Tù, nhìn thấy Dương Diệp nhìn mình, Cao Tù theo bản năng hướng lui về sau hai bước, song tay nắm chặt, cố tự trấn định, nói: "Đỗ, Đỗ Tu là hứa quản sự cháu trai, biểu ca của hắn là ngoại môn đệ tử, ngươi động đến hắn, hứa quản sự cùng hắn biểu ca thì sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Không để ý cáo mượn oai hùm Cao Tù, Dương Diệp đi tới nằm dưới đất Đỗ Tu bên cạnh, ngồi chồm hổm xuống, vỗ vỗ mặt mũi tràn đầy kiêng kỵ Đỗ Tu, nói: "Hiện tại, bốn người, cả Luyện Vũ Tràng, ba người các ngươi toàn bộ quét dọn, có vấn đề hay không?"

Yết hầu lăn lăn, Đỗ Tu đang do dự, gặp Dương Diệp nắm đấm nhéo, vội vàng nói: "Không có vấn đề, không có vấn đề, chúng ta lập tức quét dọn!" Hảo hán không chịu thiệt thòi trước mắt, đạo lý này là thúc thúc hắn dạy hắn, hiện tại hắn dùng tới.

Nhàn nhạt nhìn Đỗ Tu liếc mắt, Dương Diệp đứng dậy, khiêng cái chổi bước nhanh hướng Thanh Phong Cốc đi đến, hắn biết, việc này vẫn chưa xong, người trước mắt còn có thể tìm hắn để gây sự, Đỗ Tu không dám, nhưng hắn nhất định sẽ đi tìm thúc thúc của hắn, hoặc là ngoại môn đệ tử kia biểu ca tìm phiền toái cho mình thôi.

Hắn hiện tại chẳng qua là lực lượng thân thể mạnh hơn một chút, nhưng còn không phải Huyền giả, lúc này hắn tuyệt đối không phải là đối thủ của một ngoại môn đệ tử. Vì có năng lực tự vệ, hắn phải khổ luyện, sớm ngày trở thành Huyền giả, bằng không thì, chờ ngoại môn đệ tử kia tới tìm hắn lúc, hắn liền năng lực phản kháng cũng không có!

Cho nên, hắn nhất định phải gấp rút tu luyện, tranh thủ sớm chút trở thành một Huyền giả.

"Đỗ ca, chúng ta làm sao bây giờ?" Lý Cách đỡ dậy Đỗ Tu, trầm giọng nói. Hiện tại hắn đã minh bạch, hắn căn bản không phải được kêu là người của Dương Diệp đối thủ, nếu như tại đi tìm đối phương phiền toái, cái kia chính là tìm đánh.

Một bên Cao Tù không nói, sự tàn nhẫn của Dương Diệp quyết đoán để cho hắn có chút sợ hãi.

"Chờ biểu ca ta từ thế tục thăm người thân trở về, đến lúc đó ta phải để cho hắn sống không bằng chết!" Nhìn bóng lưng của Dương Diệp, Đỗ Tu trong mắt lóe ra ánh sáng oán độc. Năm năm, hắn làm Tạp Dịch Đệ Tử năm năm, còn không người dám đối với hắn như vậy, lại dám động thủ với hắn, nghĩ vậy, trong mắt cái kia vẻ oán độc lại dày đặc chút.

...

"Các ngươi thấy không, cái kia trên lịch sử đệ nhất phế, a, không đúng, là Dương Diệp đem Đỗ Tu ba cái kia tạp chủng hung ác đánh một trận!"

"Cái gì? Thật sự? Đỗ Tu cái kia tạp chủng thật sự bị đánh?"

"Ngươi không biết nói láo đi, thúc thúc của Đỗ Tu là hứa quản sự, biểu ca lại là ngoại môn đệ tử, được kêu là Dương Diệp ngoại môn đệ tử dám đánh hắn sao?"

"Lừa các ngươi làm cái gì? Ta thế nhưng là tận mắt nhìn thấy, Đỗ Tu cùng hắn hai cái chó săn hôm nay như giống thường ngày, ba người không định làm việc, để cho một người Dương Diệp kia quét dọn Luyện Vũ Tràng, Dương Diệp không đồng ý, sau đó Đỗ Tu ba người mà bắt đầu động thủ, không nghĩ tới, ba người bị Dương Diệp đánh một trận, nhưng lại quét dọn nảy sinh Dương Diệp cái kia nhất khối địa bàn!"

"Ha ha, thoải mái a! Đỗ Tu cái kia tạp chủng, bình thường ỷ vào hắn có một thúc thúc cùng biểu ca, khắp nơi khi dễ chúng ta Tạp Dịch Đệ Tử của Tạp Dịch Phong, lần này rốt cuộc * đá trúng thiết bản, đi, đem chuyện này nói cho người khác biết đi, để cho người khác cũng sung sướng..."

Chỉ chốc lát, Dương Diệp phẫn nộ đánh chuyện của Đỗ Tu chính là truyền khắp cả Tạp Dịch Phong.

------oOo------

Chương 3: Vòng xoáy đan điền

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Thanh Phong Cốc một chỗ cạnh đầm nước, Dương Diệp ngồi xếp bằng dưới đất, hai mắt khép hờ, đem tâm thần chìm vào thể nội.

Lúc trước hưng phấn qua đi, Dương Diệp cảm thấy có chút không bình thường, hai cái đan điền, này nghĩ như thế nào tại sao không đúng sức lực, cho nên hắn quyết định đem đan điền chỗ sâu Tiểu Tuyền Qua kia đan điền biết rõ ràng.

Lúc này đây hắn nhìn rõ ràng Tiểu Tuyền Qua kia đan điền, Tiểu Tuyền Qua đan điền chỉ lớn chừng bàn tay, không ngừng tản ra hấp lực, cũng chính bởi vì cỗ lực hút này, hắn mỗi lần rèn luyện qua đi hấp thu Huyền Khí đều trong nháy mắt bị hít vào Tiểu Tuyền Qua này.

Tiểu Tuyền Qua này đưa hắn đan điền Huyền Khí đều hút sạch, khiến cho hắn không cách nào trở thành một Huyền giả, không, phải nói hắn ở đây thật lâu trước cũng đã là Huyền giả rồi. Bởi vì có thể trở thành Huyền giả, chính là nhìn một người tư chất, nếu như có thể thông qua rèn luyện thân thể, hấp thu vào Huyền Khí, vậy người này chính là một Huyền giả.

Nhưng mà, Huyền Khí của hắn mới vừa gia nhập thân thể đã bị Tiểu Tuyền Qua hấp thu, dẫn đến hắn đã qua một năm lầm cho là mình không phải là Huyền giả. Từ trở thành tiêu chuẩn của Huyền giả bên trên mà nói, hắn trước kia chính là một Huyền giả.

Dương Diệp thử khống chế Tiểu Tuyền Qua này, ấn hắn nghĩ, này mà qua Tiểu Tuyền Qua nếu là ở trong cơ thể hắn, đó phải là đồ đạc của hắn, được hắn khống chế. Nhưng mà hắn thất vọng rồi, mỗi khi hắn muốn từ Tiểu Tuyền Qua này đem Huyền Khí kéo ra ngoài lúc, Tiểu Tuyền Qua này giống như đã bị cái gì kích thích tựa như, gia tốc xoay tròn, khiến cho hắn một tia Huyền Khí cũng không có kéo ra ngoài.

"Những Huyền Khí kia là của ta!"

Vất vả hồi lâu, gặp Tiểu Tuyền Qua này còn không chịu đem Huyền Khí phóng xuất, Dương Diệp có chút căm tức, trong lòng nổi giận mắng. Nếu như không có thể khống chế Tiểu Tuyền Qua này, đây chẳng phải là hắn cả đời đều là làm công cho Tiểu Tuyền Qua này hay sao?

Chủ yếu nhất là nếu như không có Huyền Khí, vậy hắn như thế nào đề cao rèn luyện? Phải biết, hiện tại hắn rèn luyện lượng, đã là đạt đến cực hạn của hắn, đang không có tài nguyên tu luyện dưới tình huống, nếu như không có Huyền Khí gia trì cùng chữa trị thân thể, tại đề cao, vậy rất có thể tạo thành thân thể của hắn xuất hiện không có thể vãn hồi tổn hại.

"Cho một điểm, liền cho một điểm, ngươi phải biết, không có lời của ta, ngươi phải không có thể hấp thu Huyền Khí, ngươi cho ta một điểm, ta liền có thể hấp thu càng nhiều Huyền Khí, ta hấp thu Huyền Khí không trả đều là của ngươi sao? Như thế nào đây? Hợp tác cùng có lợi, phân tức thì hai tổn thương!"

Cứng rắn không được, Dương Diệp quyết định đến mềm, mặc dù có chút biệt khuất, cuối cùng những Huyền Khí kia là hắn vất vả luyện tới. Nhưng mà không có cách nào Huyền Khí quan hệ đến hắn có thể trở thành chân chính Huyền giả, quan hệ đến hắn có thể trở thành ngoại môn đệ tử, hắn không thể không cúi đầu.

Một lát sau, Tiểu Tuyền Qua không có phản ứng, ngay tại Dương Diệp chuẩn bị tức giận mắng lúc, đột nhiên, một tia màu vàng nhạt Huyền Khí từ trong Tiểu Tuyền Qua chảy ra, thấy thế, Dương Diệp kích động thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Lại một lát sau, lại một tia chảy ra, dần dần, một tia màu vàng nhạt Huyền Khí không ngừng chảy ra, không sai biệt lắm chảy hai mươi tia nhạt Kim Sắc Huyền Khí đi ra, Tiểu Tuyền Qua mới ngừng lại được.

Nhạt Kim Sắc Huyền Khí chảy vào bình thường đan điền, Dương Diệp đang chuẩn bị kêu to vài tiếng, ngay tại lúc này, nhạt Kim Sắc Huyền Khí đột nhiên hướng phía trong cơ thể hắn kinh mạch bốn phía chảy tới, chợt, một tia nhạt Kim Sắc Huyền Khí chậm rãi xâm nhập vào trong bắp thịt của hắn, tại thời khắc này, Dương Diệp dường như có thể nghe trong cơ thể vô số tế bào tiếng hoan hô một dạng cái loại này chua xót cùng mệt nhọc, lặng yên biến mất, thay vào đó, là một loại càng phát ra dồi dào tinh lực.

Đang lúc Dương Diệp nghi hoặc lúc, hắn đột nhiên cảm giác được trên người tựa hồ có đồ vật gì đó đang ngọ nguậy, vội vàng cởi quần áo ra, cúi đầu vừa nhìn, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên, chỉ thấy trên thân hắn làn da lúc này chính lấy mắt thường tốc độ tại rụng!

Đổi da!

Đổi da đây là "Luyện Thể quyết" đạt tới tầng thứ bốn hiện tượng a! Luyện Thể quyết đạt tới tầng thứ bốn, như vậy nói cách khác, hắn bây giờ là Huyền giả tứ phẩm!

"Ha ha..."

Nghĩ vậy, Dương Diệp từ dưới đất nhảy xuống tới, phá lên cười. Nở nụ cười một hồi, tựa hồ cảm thấy không ổn, vội vàng ngưng cười âm thanh, cúi đầu nhìn về phía thân thể của chính mình.

Nhìn xem trên người còn đang không ngừng tróc da, Dương Diệp vội vàng cởi toàn bộ bộ quần áo, sau đó nhảy vào thủy đàm, đợi da cởi sạch về sau, hắn ở đây trong đầm nước lăn lăn, sau đó nhảy lên thủy đàm, bàn tay chậm rãi vuốt ve trước ngực, bàn tay lướt qua, tựu như cùng sờ trơn bóng tảng đá một dạng một loại kỳ lạ cứng rắn cảm giác truyền vào lòng bàn tay.

"Ba ba ba!"

Đè xuống kích động trong lòng, Dương Diệp nhặt lên một bên một cái nhánh cây, lập tức thi triển một bộ kiếm pháp căn bản, một bộ kiếm pháp xuống, tiếng gió từng trận, lại là đem trên mặt đất bụi bặm đều nhấc lên một ít, như vậy thanh thế, căn bản không phải hắn trước kia có thể so.

Kiếm bỏ đi kết thúc công việc, Dương Diệp vội vàng lần nữa đem tâm thần chìm vào thể nội, một lát sau, trên mặt hiện lên vẻ mừng như điên, không sai, hắn thật sự đạt đến phàm nhân tứ phẩm!

Từ Huyền giả cũng không phải, thoáng cái đến phàm nhân tứ phẩm, Dương Diệp có gan nằm mơ vậy hoảng hốt cảm giác, nhưng mà rất nhanh hắn liền suy nghĩ minh bạch. Từ hắn đến Kiếm Tông một khắc này, hắn mà bắt đầu khổ luyện Luyện Thể Quyết, ngay lúc đó ngoại môn đệ tử trong, hắn tuy rằng không thể nói là cố gắng nhất một cái kia, nhưng là hắn tuyệt đối có thể xếp vào trước ba.

Từ một khắc này đến bây giờ, hắn luyện này Luyện Thể quyết đã sấp sỉ hai năm, nhục thể của hắn vốn là đạt đến một cái vô cùng cứng rắn trình độ, hiện tại Huyền Khí nhập vào cơ thể, tựa như hắn cầm lấy một trương triệu kim phiếu, đột nhiên đã có được mật mã, đã có mật mã, cái kia hắn tự nhiên có thể lấy ra kim phiếu bên trong kim tệ.

Nói đơn giản một chút mà nói, cái kia chính là góp ít thành nhiều!

Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu một cái, hắn đột nhiên nghĩ đến một vấn đề, cái kia chính là Huyền Khí của chính mình là màu vàng nhạt! Màu vàng nhạt Huyền Khí? Là mình độc hữu chính là, hay là người khác trong cơ thể Huyền Khí đều là màu vàng nhạt? Dương Diệp hơi nghi hoặc một chút rồi.

"Mặc kệ, chờ sau này tiến vào ngoại môn đệ tử, đến lúc đó tiếp xúc khá hơn rồi, liền khẳng định có thể biết được ta có phải hay không cùng một dạng với người khác rồi!" Dương Diệp không là một yêu chui vào chỗ có vấn đề người, nghĩ một lát cũng liền đem chuyện này trước buông xuống.

Bàn ngồi trên đất, tâm thần lần nữa chìm vào thể nội, lúc này hắn bình thường trong đan điền, lúc trước những Kim Sắc Huyền Khí kia đã biến mất không thấy gì nữa, rỗng tuếch.

"Lão huynh, nghĩ đến ngươi cũng là minh bạch lời nói của ta, như vậy, sau này ta hấp thu Huyền Khí, chúng ta phân chia 5: 5, ta đem ta hấp thu Huyền Khí đều cho ngươi, nhưng là ngươi phải cho ta cái loại này màu vàng nhạt Huyền Khí. Ta không phải là chiếm tiện nghi của ngươi, ngươi nên cũng biết, chỉ có ta trở nên mạnh mẽ, ta hấp thu Huyền Khí mới có thể nhiều, trái lại, nếu như ta không trở nên mạnh mẽ, hấp thu Huyền Khí nhất định là cực ít, cho nên, hiện tại phải lấy ta làm chủ, chờ ta trở nên mạnh mẽ, ngươi mới được càng nhiều Huyền Khí, như thế nào đây?"

Dương Diệp có gan cảm giác hoang đường, đó chính là hắn cho rằng Tiểu Tuyền Qua kia là có thể nghe hiểu hắn lời, không có gì nguyên nhân, hắn ngay cả có loại cảm giác này. Cho nên hắn quyết định cùng Tiểu Tuyền Qua này thương lượng một chút, bằng không thì sau này Tiểu Tuyền Qua này độc chiếm Huyền Khí, vậy hắn thật có thể khóc không ra nước mắt.

Một lát sau, ngay tại Dương Diệp có chút không kiên nhẫn lúc, Tiểu Tuyền Qua đột nhiên xoay tròn, xoay tròn một hồi, sau đó ngừng lại.

Cảm nhận được Tiểu Tuyền Qua động tác, Dương Diệp nở nụ cười, trực giác nói cho hắn biết, Tiểu Tuyền Qua này đồng ý. Hiển nhiên, Tiểu Tuyền Qua này cũng không hài lòng hắn hiện tại hấp thu Huyền Khí tốc độ, cho nên quyết định trước để cho hắn trở nên mạnh mẽ, cái này gọi là đầu tư!

Mặc quần áo tử tế, Dương Diệp đi tới hắn giấu huyền khối sắt địa phương, đem huyền khối sắt đeo ở trên người, lúc này, Dương Diệp cảm giác không thấy chút nào sức nặng.

Hắn bây giờ không có công pháp, cho nên hắn chỉ có thể sử dụng rèn luyện phương thức đến hấp thu Huyền Khí, hắn rèn luyện càng ác, hấp thu Huyền Khí tự nhiên cũng liền thêm nữa, hấp thu Huyền Khí càng nhiều, vậy hắn lấy được nhạt Kim Sắc Huyền Khí cũng liền thêm nữa. Có càng nhiều nhạt Kim Sắc Huyền Khí, là hắn có thể dùng để tăng cường thân thể của chính mình cùng đề cao cảnh giới của chính mình.

"A...... Cứu mạng nha, không nên Bảo Nhi a, gia gia cứu mạng nha..."

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị cực hạn rèn luyện lúc, xa xa rừng cây đột nhiên truyền đến một tiếng thét chói tai, thanh âm có chút non nớt, hiển nhiên là một Tiểu Nữ Hài.

Nghe tiếng, Dương Diệp dừng bước, nhìn về phía rừng cây xa xa, đột nhiên, một người mặc hoa nhỏ quần trắng Tiểu Nữ Hài, thất kinh từ trong rừng cây chạy ra. Tiểu Nữ Hài ước chừng chỉ có mười ba bốn tuổi, chải lấy một cây thật dài mái tóc ở sau ót, sắc mặt trắng bệch, cái miệng nhỏ nhắn cắn chặt, dụng cả tay chân mà dốc sức liều mạng chạy vội.

Tiểu Nữ Hài chạy ra, khi thấy Dương Diệp lúc, nguyên bản sắc mặt có chút tái nhợt khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức biến thành càng trắng hơn, vừa chạy vừa hô: "Cái kia tiểu tạp dịch, chạy mau a, con rắn nhỏ nổi điên..."

"Ầm ầm!"

Ngay tại Dương Diệp sững sờ lúc, đột nhiên, mặt đất một trận rung động, một vật lớn kềnh càng từ Tiểu Nữ Hài sau lưng cái kia mảnh cây cối mạnh mẽ đâm tới mà vọt ra.

Cự Mãng Vương!

Chứng kiến con vật khổng lồ này, Dương Diệp lập tức biến thành như là một dạng với Tiểu Nữ Hài trợn nhìn, đây là con rắn nhỏ? Đây là Cự Mãng Vương a!

Cự Mãng Vương, ngũ phẩm Huyền thú, hình thể tương đối ba người trưởng thành lớn như vậy, dài ba trượng, hai mắt như nắm đấm, quan trọng nhất là một ít thân lân phiến, cái kia phòng ngự, liền chỉ dùng kiếm kỹ cũng không nhất định có thể bổ ra a! «

------oOo------

Chương 4: Chiến Cự Mãng Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Nữ Hài mặc dù nhỏ, nhưng mà chạy lại là rất nhanh, khi nàng nhìn thấy Dương Diệp lúc, rõ ràng cưỡng ép cải biến phương hướng chạy trốn, hướng phía một phương hướng khác chạy tới, như vậy, nàng rút ngắn cùng Cự Mãng Vương khoảng cách, mà Dương Diệp nếu như quay đầu bỏ chạy mà nói, cái kia mười phần * là có thể chạy trốn.

Dương Diệp do dự một chút, sau một khắc, hít sâu một hơi, không đang do dự, nhặt lên một tảng đá lớn bên cạnh, hướng phía Cự Mãng Vương chạy tới, đợi khoảng cách chỉ có mười mấy mét lúc, nắm tay trong quả đấm của, dùng hết sức lực, đối với Cự Mãng Vương mãnh liệt ném tới.

"Bành!"

Tảng đá đập vào trên đầu của Cự Mãng Vương, "Ầm" một tiếng, tảng đá vỡ thành mảnh đá.

Thấy thế, Dương Diệp nheo mắt, này phòng ngự thật lợi hại điểm a!

Bị Dương Diệp một thạch đập trúng, Cự Mãng Vương nổi giận, quyết đoán buông tha cho tiếp tục đuổi Tiểu Nữ Hài, thân rắn bãi xuống, hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Cự Mãng Vương thân thể khổng lồ, những nơi đi qua, một mảnh hỗn độn, phản là bị nó đụng phải cái gì cũng bị vô tình nghiền ép, như vậy thanh thế, hết sức làm cho người ta sợ hãi.

"Chạy mau a!"

Gặp đến một bên đang tò mò nhìn xem hắn Tiểu Nữ Hài, Dương Diệp rống lên một tiếng, đồng thời, lần nữa nhặt lên trên đất một tảng đá, hướng phía Cự Mãng Vương vọt tới.

Nói thực ra, đối mặt con vật khổng lồ này, Dương Diệp trong nội tâm một điểm ngọn nguồn cũng không có. Nhưng mà để cho hắn chạy, hắn thật sự làm không được. Nếu như Tiểu Nữ Hài ngay từ đầu đem Cự Mãng Vương này dẫn cho hắn, hắn khẳng định không nói hai lời lập tức chuồn đi. Nhưng mà Tiểu Nữ Hài kia nhưng là thà rằng mình bị Cự Mãng Vương đuổi theo, cũng không nguyện ý liên lụy hắn.

Rất hiền lành Tiểu Nữ Hài, hãy cùng một dạng với Tiểu Dao! Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn hiện tại có sức liều mạng.

Nhìn thấy Dương Diệp phóng tới Cự Mãng Vương, Tiểu cô nương từng ngụm từng ngụm thở lấy, đen kịt linh động song mắt thấy Dương Diệp, trong nháy mắt. Hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Tạp Dịch Đệ Tử này sẽ đi giúp nàng chống cự Cự Mãng Vương.

"A!"

Một tiếng tiếng kêu kì quái, Dương Diệp dùng hết khí lực toàn thân, nắm tay trong thi thể vỗ vào trên đầu của Cự Mãng Vương.

"Bành!"

Một tiếng rên, tảng đá vỡ vụn, Dương Diệp thân thể té bay ra ngoài, đập ầm ầm rơi trên mặt đất. Lau khóe miệng máu tươi, Dương Diệp hiện tại đã biết rõ cái gì gọi là lấy trứng chọi đá rồi!

Hắn vừa một ít nện, giống như nện ở huyền thiết bên trên, không chỉ có tảng đá vỡ vụn, liền cánh tay của chính hắn đều là trong một khắc kia bị chấn chập choạng.

"Híz - khà zz Hí - zzz..."

Bị Dương Diệp đánh trúng, Cự Mãng Vương cực lớn lưỡi rắn cuốn một cái, thân hình bãi xuống, lần nữa hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Nhìn xem cái kia như là một tòa núi nhỏ Cự Mãng Vương, Dương Diệp nheo mắt, không dám ở tưởng khác, vội vàng đứng lên, thổ một búng máu, lần nữa xông tới.

Chạy nhất định là không được, sau lưng không có gì ngăn cản vật, tại đất bằng, bọn hắn nhất định là không chạy lại rắn!

Nếu như không thể chạy, vậy cũng chỉ có thể liều mạng.

Làm vọt tới Cự Mãng Vương trước người hai mét lúc, Dương Diệp một tiếng thét to lên, hai chân mãnh liệt đạp đất, thân thể lăng không nhảy lên, hai đấm đối với Cự Mãng Vương cái kia quả đấm lớn bích hai mắt màu xanh lam đập xuống.

"Hí!"

Nhìn thấy Dương Diệp đập tới, thân rắn bãi xuống, đuôi rắn khổng lồ xen lẫn tiếng gió gào thét mãnh liệt quét về Dương Diệp.

Đuôi rắn tốc độ rất nhanh, nhanh đến Dương Diệp căn bản chưa kịp tiếp gần Cự Mãng Vương đã bị đuôi rắn quét trúng.

"Bành!"

Bị đuôi rắn quét trúng, Dương Diệp lập tức cảm giác mình phần eo dường như đứt gãy một dạng rên lên một tiếng, phun một ngụm máu tươi đổ đi ra, thân thể bị Cự Mãng Vương đuôi rắn lực đạo quét bay ngược mà ra, bay ra gần hơn mười mét về sau, nặng nề mà nện đã rơi vào một trong bụi cỏ, tóe lên vô số bụi bặm.

"Không phải là đối thủ a!"

Kỳ thật hắn đã sớm biết không phải là đối thủ, Huyền thú lực phòng ngự đây tuyệt đối là quét ngang đồng cấp những nhân loại khác, thậm chí vượt cấp quét ngang đều có thể. Huống chi trước mắt này đầu Huyền thú so với hắn đẳng cấp còn cao a!

"Ngươi, ngươi không sao chứ!" Lúc này, Bảo Nhi vội vàng chạy tới Dương Diệp bên người, đem Dương Diệp đỡ lên, nói khẽ.

"Ngươi còn không có chạy a!"

Dương Diệp miễn cưỡng đứng lên, nhìn thấy Tiểu Nữ Hài còn không có chạy, không khỏi mặt đen lại, hắn dốc sức liều mạng giúp nàng tranh thủ cơ hội trốn chạy để khỏi chết, nàng rõ ràng còn không có chạy, Dương Diệp muốn đánh người!

Bảo Nhi lắc cái đầu nhỏ, bím tóc bãi xuống bãi xuống, chân thành nói: "Ngươi như vậy có nghĩa khí, Bảo Nhi làm sao có thể bỏ ngươi lại một mình trốn chạy để khỏi chết chứ? Bảo Nhi muốn cùng ngươi đồng sinh cộng tử, không rời nửa bước. Đến, dán lên tờ này Cường Lực Phù, sau đó tiếp tục đánh nó" vừa nói, từ trước mặt nàng trong quần tiểu trong túi bôi ra một lá bùa, sau đó trực tiếp vỗ vào trên vai của Dương Diệp.

Lá bùa vừa dán tại Dương Diệp trên bờ vai lúc, liền hóa thành một vệt kim quang trực tiếp không vào trong cơ thể của Dương Diệp, kim quang nhập vào cơ thể, Dương Diệp lập tức cảm giác mình tinh thần chấn động, toàn thân tựa hồ có một cổ năng lượng đang lao nhanh.

Không kịp ngẫm nghĩ nữa trên người mình biến hóa, Dương Diệp nhặt lên bên cạnh một cây côn gỗ, hướng phía Cự Mãng Vương vọt tới.

Hắn cũng rất muốn nghỉ ngơi dưới, nhưng mà Cự Mãng Vương làm sao cho hắn cơ hội? Tại Tiểu Nữ Hài cho hắn dán tấm bùa kia lúc, Cự Mãng Vương lại lần nữa hướng phía hai người bọn họ lao đến.

Lần này Cự Mãng Vương hiển nhiên là nhận chân, to lớn kia miệng rắn mở ra, lộ ra dặm mặt như cánh tay lớn màu đỏ tươi lưỡi rắn.

Nhìn xem tờ nào so với hắn ba đầu còn lớn hơn miệng máu, Dương Diệp có chút tê dại da đầu, hắn cũng không biết hắn ở đâu ra dũng khí đi đối kháng cao hơn hắn ra hai cấp bậc Cự Mãng Vương. Nhưng là hắn cũng biết, tại loại này đất bằng, nếu như chạy, đây tuyệt đối là thập tử vô sinh, nếu như như vậy, còn không bằng buông tay đánh cược một lần, như vậy có lẽ còn có chút cơ hội.

"Hây A...!"

Nghĩ vậy, Dương Diệp không tại có do dự chút nào, quát to một tiếng, dưới chân tốc độ nhanh hơn, cầm trong tay gậy gỗ xông về Cự Mãng Vương.

Gặp Dương Diệp xông về phía mình, cự xà nhổ ra nôn màu đỏ tươi lưỡi rắn, thân thể bãi xuống, dùng đời trước làm như điểm tựa, phần đuôi lần nữa mãnh liệt hướng Dương Diệp càn quét, phần đuôi những nơi đi qua, trên mặt đất một mảnh hỗn độn, tóe lên đầy trời vỡ lá.

Gặp cái đuôi kia quét hướng mình, hướng đâm trúng Dương Diệp mắt thần nhất ngưng, thân thể mãnh liệt quỳ xuống, sát mặt đất tìm tới, cảm thụ được cái đuôi dán bộ mặt đảo qua, Dương Diệp gầm lên một tiếng, sắc mặt dữ tợn, tay trái mãnh liệt đập tại mặt đất, mượn lực nhảy vọt lên, hai tay nắm côn gỗ, mãnh liệt hướng cự xà cái kia như nắm đấm to bằng mắt phải hung hãn đâm xuống dưới!

Đây là kiếm pháp căn bản một trong chiêu, tuy rằng trong tay là một cây côn gỗ, nhưng là hắn cũng không có cách nào chỉ có thể chấp nhận một chút.

"Xùy~~!"

Cự Mãng Vương không nghĩ tới mình đuôi rắn không có đánh trúng, nhìn thấy côn gỗ hướng chính mình con mắt tấn công tới, đầu lệch lạc, tránh thoát côn gỗ, nhưng mà gậy gỗ hay vẫn là đâm vào sau ót của nó, Cự Mãng Vương lập tức toàn thân kịch liệt nhúc nhích, đồng thời, cự xà cái đuôi trở lên cuốn một cái, quấn lấy eo thân của Dương Diệp.

Nhìn thấy chính mình rõ ràng đâm rách Cự Mãng Vương cái kia đen thui lân phiến, Dương Diệp vốn là sững sờ, còn chưa kịp vui mừng, cũng cảm giác eo thân của chính mình xiết chặt, chợt, một cỗ đau đớn liền truyền khắp toàn thân hắn, kích thước lưng áo phảng phất muốn đã đoạn vậy

Chứng kiến mình bị Cự Mãng Vương cuốn lấy, Dương Diệp kinh hãi gần chết, ngay tại nguy cấp này trước mắt, trong cơ thể hắn thần bí kia Tiểu Tuyền Qua rốt cuộc không tại keo kiệt, màu vàng Huyền Khí liên tục không ngừng mà trào vào hắn bình thường trong Đan Điền.

Cảm thụ được Huyền Khí nhập vào cơ thể, Dương Diệp không kịp nghĩ nhiều, buông tha cho côn gỗ, trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển đến hai đấm bên trên, trên nắm tay, kim quang nhàn nhạt thoáng hiện, chợt, giống như nổi điên vậy mà đối với Cự Mãng Vương đuôi rắn đánh mạnh.

Để cho Dương Diệp bất ngờ là, mỗi một quyền của hắn rõ ràng đều muốn Cự Mãng Vương cái kia ngăm đen lân phiến đánh lõm vào. Hắn biết, nhất định là tấm bùa kia cùng trong cơ thể hắn nhạt tác dụng của Kim Sắc Huyền Khí. Bởi vì hắn sức mạnh của bản thân hắn rõ ràng, là tuyệt đối không có khả năng cho Cự Mãng Vương tạo thành tổn thương!

Chứng kiến Dương Diệp trên nắm tay cái kia màu vàng nhạt Huyền Khí, một bên sắc mặt trắng bệch Bảo Nhi nhãn tình sáng lên, lẩm bẩm nói: "Kim Huyền Khí, cái này tiểu tạp dịch lại là trong Ngũ Hành Huyền Khí kim Huyền Khí!"

"Bành, bành, bành!"

Tại Dương Diệp điên cuồng quyền anh dưới, Cự Mãng Vương rõ ràng cảm thấy đau đớn! Đuôi rắn dần dần nới lỏng, hơn nữa Dương Diệp nắm đấm rơi chỗ, chỗ kia lân phiến đã bị hắn oanh ra, lộ ra bên trong đỏ tươi thịt rắn.

Giằng co một hồi, Cự Mãng Vương rơi xuống hạ phong, bởi vì nó đuôi rắn đã sắp bị Dương Diệp oanh thành hai mảnh, cảm thụ được phần đuôi truyền tới kịch liệt đau nhức, Cự Mãng Vương đuôi rắn buông lỏng, mặc cho Dương Diệp rơi xuống đất, hướng lui về sau mấy mét, quả đấm hai mắt nhìn xem Dương Diệp, hung quang bốn phía, chỉ có điều, lần này hơn nhiều vẻ kiêng kỵ.

Lúc này, Bảo Nhi vội vàng chạy tới Dương Diệp bên cạnh, thò tay đỡ muốn ngã xuống Dương Diệp, nói: "Tiểu tạp dịch, tiếp tục đánh nó, lại vì một cây Huyền cấp hạ phẩm Linh thảo đuổi Bảo Nhi một canh giờ, nếu không phải Bảo Nhi ta có Thần Hành Phù, Bảo Nhi lúc này khẳng định tại trong bụng của nó rồi."

Nghe vậy, Dương Diệp hít vào một hơi, Huyền phẩm Linh thảo! Hắn bây giờ biết này Huyền thú tại sao phải đuổi theo nàng.

Linh thảo giá tiền là đắt vô cùng, linh thảo phẩm cấp chia làm Thiên Địa Huyền Hoàng bốn phẩm cấp. Hoàng Phẩm Linh thảo ở thế tục có thể bán một vạn kim tệ trở lên, một vạn kim tệ đối với Dương Diệp mà nói, đó đã là thiên văn sổ tự. Phải biết, hắn một tháng tiền công mới mấy mươi mai kim tệ a!

Về phần so với Hoàng Phẩm còn cao một cấp Huyền phẩm, Dương Diệp thật sự không tưởng tượng nổi biết được bán đi bao nhiêu kim tệ! Quan trọng nhất là Linh thảo đối với Huyền thú vậy thì tương đương với đẳng cấp cao công pháp đối với như nhân loại vậy, là có thêm sức hấp dẫn trí mạng.

Nhìn thấy Dương Diệp yếu ớt bộ dáng, Bảo Nhi nhướng mày, tiểu tay vươn vào trước mặt nàng trong quần tiểu trong túi, sau đó từ bên trong móc ra một trương màu xanh Phù Lục cùng Bạch Sắc Phù Lục vỗ vào trên thân Dương Diệp, nói: "Tiểu tạp dịch, tiếp tục đánh nó, Bảo Nhi châm dầu cho ngươi."

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hung hăng trừng mắt nhìn Bảo Nhi liếc mắt, ngay tại lúc này, hắn lần nữa cảm giác mình tinh thần chấn động, một cỗ năng lượng kỳ dị tiến nhập trong cơ thể của hắn, vẻ này năng lượng kỳ dị dùng tốc độ cực nhanh khi hắn kinh mạch toàn thân dạo qua một vòng, sau đó, sau đó hắn cảm giác mình lúc trước đại chiến mệt nhọc hễ quét là sạch, toàn thân lại tràn đầy lực lượng!

Không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác được chung quanh năng lượng thiên địa không ngừng hướng trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới, cuối cùng giống như lũ lụt một dạng ở trong kinh mạch trào lên dòng nước chảy, đột nhiên, Tiểu Tuyền Qua tốc độ cao xoay tròn, ít Huyền Khí này lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt biến mất ở hắn trong đan điền, lại qua hai hơi, trong Tiểu Tuyền Qua đột nhiên chảy ra từng cỗ một nhạt Kim Sắc Huyền Khí.

Cảm thụ được trong cơ thể khác thường, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, sau đó hướng Tiểu Nữ Hài yếm nhìn thoáng qua, trong lòng khiếp sợ, hắn biết, trong cơ thể hắn vừa mới xuất hiện những Huyền Khí kia nhất định là Tiểu Nữ Hài Phù Lục kia bố trí, bất quá hắn lúc này không hỏi, bởi vì khi hắn cửa bên cạnh, thế nhưng là còn có một lục phẩm Huyền thú.

Bẻ bẻ cổ, cảm thụ được trong cơ thể Huyền Khí trào lên, Dương Diệp nhìn xem Cự Mãng Vương, cười gằn một tiếng, sau đó phải Chân đạp Địa, thân hình bạo hướng mà ra, nắm tay phải, xen lẫn tiếng thét đối với đầu của Cự Mãng Vương đánh tới. «

------oOo------

Chương 5: Phù Văn Chi Đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Híz - khà zz Hí - zzz..."

Nhìn thấy Dương Diệp lần nữa chủ động công kích, Cự Mãng Vương hiển nhiên cũng nổi giận, thân hình bãi xuống, cái kia đuôi rắn khổng lồ lần nữa quét về Dương Diệp.

Gặp đuôi rắn quét tới, Dương Diệp mắt thần nhất ngưng, lần này hắn không định tránh né. Trong cơ thể nhạt Kim Sắc Huyền Khí bắt đầu khởi động, hướng nắm tay phải phía trên dũng mãnh lao tới, một tiếng thét to lên, nắm đấm đối với Cự Mãng Vương đuôi rắn hung hãn đánh tới.

Tại thần bí Phù Lục cùng màu vàng nhạt Huyền Khí gia trì dưới, Dương Diệp trên cánh tay gân xanh nổi lồi lên, giống như từng con giun một dạng tại quả đấm của hắn phía trên, kim quang nhàn nhạt thoáng hiện, nắm đấm những nơi đi qua, vang lên từng đạo nhọn âm thanh xé gió, thanh thế hết sức làm cho người ta sợ hãi.

"Bành!"

Nắm đấm cùng đuôi rắn chạm vào nhau, vang lên một đạo rên, Dương Diệp hướng lui về sau vào bước, mà Cự Mãng Vương đuôi rắn cũng là ở một quyền này của Dương Diệp phía dưới, đuôi rắn bay ngược mà quay về, không chỉ có như thế, Dương Diệp nắm đấm rơi chỗ, Cự Mãng Vương đuôi rắn một ít chỗ hoàn toàn lõm vào, đủ thấy Dương Diệp một kích này lực lượng!

Nhìn thấy một quyền của mình kích phi xà vĩ, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, lần nữa xông tới, sau đó nắm đấm như là như hạt mưa hướng Cự Mãng Vương rơi đi.

Nhìn xem Dương Diệp đem Cự Mãng Vương đánh chính là lần lượt tháo chạy, một bên tiểu trong cặp mắt của Bảo Nhi hiện lên một vẻ khiếp sợ, vỗ vỗ bộ ngực nhỏ, nói khẽ: "Trung Phẩm Cường Lực Phù của ta chỉ có thể cho hắn đề cao gấp hai lực lượng, nhưng mà tăng thêm Kim Sắc Huyền Khí của hắn, nhưng là ít nhất đề cao gần gấp năm lần lực lượng, gia gia nói không sai, trong Ngũ Hành Huyền Khí, Kim Sắc Huyền Khí lực công kích quả nhiên là lợi hại nhất đây."

Dương Diệp càng đánh càng hưng phấn, lực lượng bây giờ của hắn chí ít có nghìn cân chi lực, mỗi một quyền rơi trên người Cự Mãng Vương, đều đem trên thân Cự Mãng Vương đánh ra một cái quyền động, không đến một hồi, trên thân Cự Mãng Vương cũng đã là tổn thương trải rộng, máu tươi bốn phía.

Trên thân Dương Diệp cũng là có không nội dung tổn thương, Cự Mãng Vương đuôi rắn mỗi một lần cùng hắn chạm vào nhau, to lớn kia lực đạo đều làm cho trong cơ thể hắn một hồi chấn động, cũng may hắn cảm giác thể bên trong có một cỗ lực lượng kì dị đang không ngừng chữa trị trong cơ thể hắn nội thương, bằng không thì hắn sớm nằm xuống.

"Bành!"

Một người một mãng xà giằng co hồi lâu, đột nhiên, Dương Diệp tìm đúng một cái khe hở, thả người một càng, một quyền hung hăng đánh vào Cự Mãng Vương xà não bên trên, Cự Mãng Vương buồn bã hô một tiếng, thân thể kịch liệt run rẩy lên, thấy thế, Dương Diệp nắm đấm tăng tốc độ đối với xà não đánh mạnh, không đến một hồi, Cự Mãng Vương liền không nhúc nhích.

"Hô!"

Gặp Cự Mãng Vương nằm trên mặt đất, Dương Diệp đặt mông ngồi trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển, lúc trước hắn bị Cự Mãng Vương đuôi rắn quét trúng mấy lần, lúc ấy không có cảm giác thế nào, hiện tại loại này cảm giác đau đớn cùng cảm giác mệt mỏi giống như nước thủy triều tấn công tới, khiến cho hắn một chút sức lực cũng cầm lên không nổi rồi.

Lúc này, một bên Bảo Nhi chạy tới Cự Mãng Vương bên cạnh, chân nhỏ đá mạnh cái kia đã nằm dưới đất Cự Mãng Vương, vừa đá bên cạnh mắng: "Để cho ngươi đuổi theo Bảo Nhi, để cho ngươi đuổi theo Bảo Nhi, hiện tại đã chết chứ? Nhìn Bảo Nhi không luyện hóa ngươi rồi!" Vừa nói, nàng từ nhỏ trong túi lấy ra một cái chai bạch ngọc đối với Cự Mãng Vương, nắp bình vừa bị mở ra, một cỗ hấp lực tự bạch trong bình ngọc bạo dũng mà chỗ, chợt, Cự Mãng Vương cái kia thân thể cao lớn chính là hóa thành một điểm đen trào vào bạch trong bình ngọc.

Thấy một màn như vậy, Dương Diệp ngây ra như phỗng, vuốt vuốt hai mắt, định nhãn vừa nhìn, Cự Mãng Vương kia thật sự đã biến mất rồi, nếu như không phải là dưới đất còn có một vũng máu, hắn sẽ cho là hắn vừa rồi đều là đang cùng không khí chiến đấu.

Thu hồi bạch ngọc bình, Bảo Nhi đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó lại lần từ trong túi móc ra một trương Lục Sắc Phù Lục vỗ vào trên thân Dương Diệp.

Phù Lục đập tại trên thân thể, lập tức hóa thành một đạo lục sắc quang mang trào vào Dương Diệp trong cơ thể, chợt, một cỗ lực lượng kì dị như là lúc trước như vậy lần nữa ở trong cơ thể hắn rất nhanh chảy bắt đầu chuyển động, không đến một hồi, Dương Diệp khi trước mệt nhọc lần nữa biến mất không thấy gì nữa.

"Ngươi, ngươi có phải hay không Phù Văn Sư?" Dương Diệp nhìn trước mắt chính quan sát tỉ mỉ lấy hắn Bảo Nhi, hỏi nhỏ.

Nghe vậy, Bảo Nhi khóe miệng nổi lên một vòng kiêu ngạo, "đương nhiên, ta có thể là thiên tài, Kiếm Tông duy nhất một cái mười bốn tuổi đạt tới ngũ phẩm phù sư thiên tài siêu cấp, như thế nào, lợi hại không?"

Nghe được Bảo Nhi thừa nhận, Dương Diệp hít sâu một hơi, trên mặt không che giấu chút nào lấy khiếp sợ.

Hắn tuy rằng thực lực thấp kém, nhưng là thấy nhận thức vẫn có một ít đích thực, hắn đương nhiên biết rõ Phù Văn Sư là cái gì.

Phù Văn Sư tại nam vực thân phận cực kỳ tôn quý, bởi vì phù văn sư chế. Làm đi ra đồ vật, sẽ để cho không mấy Huyền giả điên cuồng. Ví dụ như trước lúc trước cái loại này Phù Lục, đó là có thể trong nháy mắt xách cao nhân sức chiến đấu, hơn nữa còn là không cái gì tác dụng phụ, loại này Phù Lục vào thời điểm mấu chốt là có thể bảo toàn tánh mạng!

Không chỉ có là Phù Lục, Phù Văn Sư còn có thể đem những cái kia kỳ dị ký hiệu (*phù văn) minh tại người vũ khí hoặc là áo giáp phía trên, một thanh vũ khí nếu là có Phù Văn Sư Minh văn, này món vũ khí uy lực cũng tìm được sâu sắc tăng lên, hơn nữa giá cả kia cũng sẽ lập tức đề cao không chỉ gấp mười lần!

Phù Lục, minh vật những thứ này vẫn chỉ là Phù Văn Sư một góc của băng sơn, nghe đồn Phù Văn Sư còn có thể minh kỹ, chính là đem các loại huyền kỹ minh tại vũ khí hoặc là áo giáp phía trên, chỉ cần Huyền giả Huyền Khí thúc giục, vật phẩm lên huyền kỹ liền sẽ tự động bị kích phát. Đương nhiên, loại bảo vật này Dương Diệp là chưa từng thấy.

Hắn không chỉ có chưa thấy qua loại này bảo vật của Phù Văn Sư, chính là Phù Văn Sư Dương Diệp cũng chỉ gặp qua một người, cái kia chính là trước mặt hắn Tiểu Nữ Hài này. Phù Văn Sư sở dĩ thân phận tôn quý, còn có một nguyên nhân trọng yếu nhất, cái kia chính là Phù Văn Sư vô cùng thưa thớt, địa phương khác hắn không biết, phản đang có gần một triệu nhân khẩu An Nam Thành là một đều không có.

Nhưng là bây giờ, hắn rõ ràng đụng phải một người, nhưng lại "ăn" thiệt nhiều tấm cái loại này trân quý Phù Lục, nghĩ vậy, trong lòng Dương Diệp có chút đau lòng, cái loại này Phù Lục nếu xuất ra đi bán, tùy tiện một trương đều đủ hắn ăn cả đời a!

"Ngươi vừa rồi vì cái gì không chạy?" Bảo Nhi đặt cái chai tiến trong túi, sau đó nhìn Dương Diệp, rất nghiêm túc hỏi.

"Có ý tứ gì?" Dương Diệp khẽ giật mình.

"Chính là vừa rồi nha, ngươi rõ ràng yếu như vậy, vì cái gì không chạy, còn muốn đi cùng cái kia con rắn nhỏ đánh nhau?" Bảo Nhi hỏi lần nữa, trên gương mặt kia, lộ ra đến mức dị thường chăm chú.

"Ta chạy, ngươi sẽ bị nó được ăn trong bụng!" Dương Diệp cười cười, lúc ấy hắn cũng có nghĩ qua chạy trốn, nhưng mà trước mắt Tiểu Nữ Hài này cái kia hiền lành cử động đả động hắn, nếu như khi đó hắn còn chạy trốn, vậy hắn thật sự sẽ mình cũng xem thường chính mình.

Bảo Nhi nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nở nụ cười, nói: "Trước kia có rất nhiều người nịnh nọt ta, nhưng mà ta biết, bọn họ đều là có mục đích là, hoặc là tưởng nịnh bợ gia gia. Nhưng là ngươi không giống với, ngươi không biết thân phận của Bảo Nhi, nhưng hay là muốn mạo hiểm nguy hiểm tính mạng cứu ta, chúng ta làm bạn đi! Ta là Bảo Nhi, ngươi thì sao?"

"Dương Diệp!" Dương Diệp cũng cười, trước mắt Tiểu Nữ Hài cùng hắn này muội muội một to bằng, giống nhau đáng yêu, hắn phát ra từ nội tâm đối với có hảo cảm, giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lại hỏi: "Đúng rồi, Phù Văn Sư không phải là đều rất cường đại sao? Ngươi vì cái gì..."

Nghe vậy, Bảo Nhi khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nhăn nhó một hồi, sau đó mới nói: "Ta, ta mặc dù là Huyền giả bát phẩm, cũng là Ngũ Hành Huyền Khí, nhưng, nhưng mà Bảo Nhi là trong Ngũ Hành Huyền Khí mộc thuộc tính Huyền Khí, sức chiến đấu yếu nhất, mà, hơn nữa Bảo Nhi cũng không còn lấy người chiến đấu qua, chỗ, cho nên Bảo Nhi căn bản không biết chiến đấu..." Nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hơn.

Nghe được lời của Bảo Nhi, Dương Diệp hoàn toàn chấn kinh rồi, Huyền giả bát phẩm? Trước mắt Bảo Nhi này tối đa mười bốn mười lăm tuổi, mười mười lăm tuổi Huyền giả bát phẩm, nghĩ vậy, Dương Diệp có chút tê dại da đầu, này thiên phú, thật đúng là yêu nghiệt đến cực điểm a! Bất quá nghe được Bảo Nhi rõ ràng không biết chiến đấu, Dương Diệp sắc mặt liền là có chút cổ quái, như thế nghịch thiên tư chất, rõ ràng không biết chiến đấu...

Nhìn thấy Dương Diệp biểu tình cổ quái, Bảo Nhi hung hăng trừng mắt nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó vội vàng nói sang chuyện khác, nói: "Đúng rồi, ngươi là trong Ngũ Hành Huyền Khí kim thuộc tính Huyền Khí, theo đạo lý mà nói, tu luyện hẳn là rất nhanh mới là, ngươi như thế nào mới Huyền giả tứ phẩm?" Nàng cũng muốn đả kích một chút Dương Diệp.

"Ngũ Hành Huyền Khí? Kim Huyền Khí?" Dương Diệp vẫn còn có chút mộng, này hai từ hắn trước kia thế nhưng là chưa từng nghe qua.

Bảo Nhi không có giải thích, ngược lại là hỏi "ngươi biết địa vị tôn quý của Phù Văn Sư chứ?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Rất tôn quý, trước kia ta cũng chỉ là nghe qua, nhưng chưa nhìn thấy qua, chúng ta An Nam Thành giống như chưa bao giờ xuất hiện qua!"

"Phù Văn Sư sở dĩ tôn quý, đó là bởi vì nhất định phải người có được Ngũ Hành Huyền Khí mới có thể trở thành Phù Văn Sư, mà Ngũ Hành Huyền Khí, vậy ít nhất là mấy trăm trong vạn người mới phải xuất hiện một người, vật hiếm có mới là quý, cho nên nam vực Phù Văn Sư mới vô cùng tôn quý, hiểu chưa?" Bảo Nhi kiên nhẫn giải thích

nói.

"Ngươi nói là, Huyền Khí của ta là Ngũ Hành Huyền Khí?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên, Phù Văn Sư thân phận này thế nhưng là so cái gì Kiếm Tông ngoại môn đệ tử tôn quý rất nhiều nếu như hắn trở thành một Phù Văn Sư, cái kia chính là thành chủ của An Nam Thành đều muốn đối với hắn cung kính, liền chớ đừng nhắc tới kia là cái gì Liễu gia rồi.

Bảo Nhi nhẹ gật đầu, nói: "Hẳn là, trong Ngũ Hành Huyền Khí kim thuộc tính Huyền Khí là màu vàng, mà ngươi cũng là màu vàng, hẳn là, ngươi nên là có thể trở thành Phù Văn Sư đấy! Hơn nữa, kim thuộc tính Huyền Khí là trong Ngũ Hành Huyền Khí cường đại nhất, không nghĩ tới để cho Bảo Nhi gặp!"

Nghe vậy, Dương Diệp vốn là vui vẻ, sau đó nhướng mày, bình tĩnh lại, trong Ngũ Hành Huyền Khí kim thuộc tính là màu vàng, nhưng của mình là màu vàng nhạt Huyền Khí, hơn nữa là trải qua Tiểu Tuyền Qua kia chuyển hóa tới màu vàng nhạt, Huyền Khí của chính mình thật là Ngũ Hành Huyền Khí sao?

"Bảo Nhi, ngươi nói chỉ người có Ngũ Hành Huyền Khí mới có thể trở thành Phù Văn Sư, vì cái gì?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Bởi vì chỉ có Ngũ Hành Huyền Khí mới có thể trong không khí còn sống!" Bảo Nhi giải thích nói; "Bình thường Huyền Khí ly khai nhân thể về sau, nếu là không có công pháp đặc thù duy trì, Huyền Khí kia sẽ sẽ gặp tiêu tán không trung. Mà Ngũ Hành Huyền Khí không biết, chúng có thể trong không khí còn sống, chỉ cần không phải con người phá hư, chúng có thể một mực sống sót, hiểu chưa?"

Nghe vậy, Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, lấy ngón tay viết thay, trên mặt đất trên một tảng đá nhẹ nhàng vẽ một cái, lập tức, một cây màu vàng đường cong xuất hiện ở trên tảng đá, thấy thế, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, lại tiếp tục không ngừng huy động, không đến một hồi, một cái màu vàng "dương" chữ liền xuất hiện ở trên tảng đá.

Thu chỉ, Dương Diệp lẳng lặng đợi một hồi, một lát sau, màu vàng kia "dương" chữ như trước ở trên tảng đá. Nhìn thấy "dương" chữ cũng không có tiêu tán, Dương Diệp trên mặt hiện lên vẻ mừng như điên, hắn không xác định hắn có phải hay không thuộc tính ngũ hành, nhưng là hắn xác định, Huyền Khí của hắn là phù hợp trở thành Phù Văn Sư điều kiện.

Chứng kiến Dương Diệp nét mặt hưng phấn, Bảo Nhi do dự một chút, nghĩ đến lúc trước Dương Diệp hướng Cự Mãng Vương xông tới một màn kia, nàng không đang do dự, tiểu tay vươn vào trong túi móc ra một cuốn quyển trục đưa cho Dương Diệp, nói: "Tiểu tạp dịch, này cuốn quyển trục là" trụ cột phù văn quyết ", nó cùng khác" trụ cột phù văn quyết "không giống với, nó bên trong có gia gia ghi lại vô số tâm đắc. Ta cơ bản cũng đã biết, hiện tại ta đem nó cho ngươi, ngươi cũng đừng cho những người khác, hiểu chưa?" Nói xong lời cuối cùng câu, Bảo Nhi trên mặt có vẻ hơi ngưng trọng.

Nghe vậy, Dương Diệp động dung, do dự một chút liền nhận lấy cuốn quyển trục kia, sau đó nhìn Bảo Nhi, chân thành nói: "Cám ơn, ngươi yên tâm, ta sẽ không cho người khác." Đây là một cái kỳ ngộ, một cái trở thành Phù Văn Sư kỳ ngộ, hắn không muốn buông tha cho.

Bảo Nhi nhẹ gật đầu, sau đó nói khẽ: "Gia gia đi Đại Tần đế quốc, ta không thể mang ngươi quay về Phù Phong. Cùng gia gia đã trở về, ta để cho hắn nhìn xem ngươi Phù Văn Sư tư chất như thế nào, nếu như tốt, Bảo Nhi liền để cho hắn thu ngươi làm đồ, dù cho không tốt cũng không sao, đến lúc đó ngươi cùng Bảo Nhi lẫn vào đi, Bảo Nhi cũng rất lợi hại!"

Nghe được lời của Bảo Nhi, trong lòng Dương Diệp có chút cảm động, Bảo Nhi không chỉ có đưa tặng cái kia trân quý "Ngũ Hành Phù văn quyết", còn chuẩn bị giới thiệu hắn cho gia gia của nàng, trước mắt Tiểu Nữ Hài này là chân chính coi hắn như là bằng hữu a!

"Tiểu tạp dịch, ngươi có thể phải nhớ kỹ, không nên cho rằng có thể trở thành Phù Văn Sư liền không để ý đến Huyền giả cảnh giới tăng lên, phải biết, trong cơ thể ngươi Huyền Khí càng thêm ngưng luyện, cái kia chế. Làm ra tới hiệu quả của Phù Lục lại càng tốt. Hơn nữa chế. Làm Phù Lục là cần phải tiêu hao rất nhiều Huyền Khí, dùng ngươi bây giờ trong cơ thể để dành Huyền Khí, tối đa cũng chỉ có thể chế. Làm mấy tấm mà thôi, biết không?" Bảo Nhi chân thành nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Này ta biết, mục tiêu của ta có thể là trở thành nội môn đệ tử đây!" Tuy rằng Phù Văn Sư nghề nghiệp này rất tôn quý, nhưng là hắn chưa bao giờ buông tha cho trở thành một tên cường đại Huyền giả, đã có thực lực cường đại, mới có thể tốt hơn bảo hộ mẫu thân cùng muội muội, còn Phù Văn Sư, cách hắn vẫn quá xa chút.

"Nội môn đệ tử? Cũng tốt!" Bảo Nhi cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn trời một cái sắc, phát hiện sắc trời đã tối, suy nghĩ một chút, sau đó từ nhỏ trong túi móc ra hai cái bạch ngọc bình cùng một cây Phù

Văn Bút, nói: "Đây là Huyền thú tinh huyết cùng linh thảo dịch dịch thể, ngươi có thể dựa theo" Ngũ Hành Phù văn quyết "trước luyện một chút, qua chút thời gian ta tại tới tìm ngươi chơi, ta đi trước!" Nói xong, đối với Dương Diệp bãi liễu bãi bàn tay nhỏ bé, sau đó lưng đeo bàn tay nhỏ bé, một bước nhảy dựng hướng phía cốc khẩu nhảy xuống.

Nhìn bóng lưng của Bảo Nhi biến mất ở cốc khẩu, Dương Diệp cười cười, sau đó đem trong tay cái kia cuốn quyển trục mở ra...

"Ngũ Hành Phù văn quyết, Phù Văn Chi Đạo..." «

------oOo------

Chương 6: Lại nổi lên va chạm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Thanh Phong Cốc trở lại Tạp Dịch Phong, Dương Diệp đi tới nhà ăn, vừa mới vào nhà ăn, Dương Diệp liền phát hiện trong phòng ăn có một nửa ánh mắt của người đã rơi vào trên thân hắn, ít Tạp Dịch Đệ Tử này có đối với hắn lộ ra nụ cười hiền hòa, mà có trên mặt của thì là mang theo cười trên sự đau khổ của người khác biểu lộ.

Đối với những cái kia đối với hắn lộ ra hiền lành nụ cười Tạp Dịch Đệ Tử nhẹ gật đầu, Dương Diệp đang chuẩn bị đi mua cơm, lúc này một đạo lạnh tiếng quát sau lưng hắn vang lên.

"Dương Diệp, ngươi đứng lại đó cho ta!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, thanh âm này hắn rất quen thuộc, là hứa quản sự thanh âm, hắn biết, phiền toái lại tới nữa.

Dương Diệp quay người nhìn xem Từ Quản Sự, Từ Quản Sự ước chừng hơn bốn mươi tuổi, dáng người mập mạp, khuôn mặt thịt mỡ, cùng hắn cách xa hơn một chút mà nói, phỏng đoán liền ánh mắt của hắn đều nhìn không tới, mặc một bộ rộng lớn tạp dịch áo dài, nhưng vẫn bị thịt nhét phình, bả vai trên lưng, đều chiếu đến đỏ thẫm màu da.

Tại Kiếm Tông, Từ Quản Sự còn có một ngoại hiệu, từ lột da, bởi vì một khi đệ tử nào đắc tội hắn, vậy ít nhất sẽ bị hắn bới ra một lớp da.

Tại hứa quản sự bên cạnh, còn đứng khóe miệng chứa đựng cười lạnh Đỗ Tu ba người.

Nhìn thấy Từ Quản Sự bốn người, món (ăn) nhà một ít Tạp Dịch Đệ Tử ánh mắt lộ ra sâu đậm kiêng kị cùng oán hận, trước mắt bốn người này, bình thường cũng không ít bóc lột bọn hắn, nhưng là bọn hắn cũng chỉ là giận mà không dám nói gì!

"Ta cứ nói đi, Dương Diệp đánh cho Đỗ Tu, từ lột da có thể buông tha hắn sao? Hiện tại Dương Diệp chết chắc rồi..."

"Đúng vậy a, lúc trước có người phản kháng từ lột da, bị từ lột da bốn người này đánh chết tại chỗ, ai, Dương Diệp lúc ấy làm sao lại không hiểu được nhịn một chút chứ? Người trẻ tuổi chính là xúc động a, này xúc động không được a..."

"Phù, đừng nói nữa, bằng không thì từ lột da đã nghe được không thể thiếu ngươi một trận roi."

Từ Quản Sự bốn người đi về phía Dương Diệp, khi đi đến trước mặt Dương Diệp lúc, Từ Quản Sự trong tay kia chẳng biết lúc nào xuất hiện một cây roi, nhìn xem sắc mặt bình tĩnh Dương Diệp, Từ Quản Sự cười gằn nói: "Dương Diệp, làm người muốn phân rõ sự thật, ngươi đã từng là ngoại môn đệ tử, nhưng mà ngươi bây giờ đã không phải. Ngươi đã đi tới địa bàn của ta, vậy thì phải tuân theo quy củ của ta, ngươi đánh cho cháu ta, ngươi nói một chút, việc này giải quyết như thế nào?"

"Thúc thúc, nói nhảm với hắn cái gì, làm cho giết hắn!" Lúc này, một bên Đỗ Tu nhìn xem Dương Diệp, nghiêm giọng nói. Hôm nay hắn có thể nói là mặt mũi ném vào, một hơi này, hắn nhịn không nổi.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn Đỗ Tu liếc mắt, sau đó nhìn về phía Từ Quản Sự, nói: "Ngươi nói một chút, giải quyết như thế nào?"

Nghe vậy, Từ Quản Sự đột nhiên nở nụ cười, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra một phong thơ, phong thư ngậm miệng đã bị xé, hiển nhiên đã bị người xem qua, Từ Quản Sự lấy ra trong đó thư, sau đó cười nói: "Dương Diệp, nghe nói ngươi có người muội muội, mới mười mấy tuổi? Còn giống như không có lập gia đình, ngươi xem ta như thế nào? Ta thích nhất loại này Tiểu Nữ Hài, để cho muội muội ngươi làm tiểu thiếp của ta, sau đó tự cấp Đỗ Tu quỳ xuống nhận sai..."

Đột nhiên, thanh âm của Từ Quản Sự im bặt mà dừng, bởi vì một nắm đấm cực lớn đã hướng hắn đánh tới.

Nghe được Từ Quản Sự vũ nhục muội muội mình, Dương Diệp sắc mặt trong lúc đó liền dữ tợn xuống dưới, sau đó trực tiếp chính là một quyền đánh tới. Muội muội cùng mẫu thân là nghịch lân của hắn, không để cho bất luận kẻ nào xúc phạm.

"Bành!"

Từ Quản Sự nào nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên động thủ, lập tức vội vàng không kịp chuẩn bị, bộ mặt chính là cùng Dương Diệp nắm đấm đến một cái thân mật tiếp xúc, hét thảm một tiếng, thân thể ngã trên mặt đất, sau đó máu tươi từ mũi miệng bên trong chảy ra.

Dương Diệp cũng không có thu tay lại, ngược lại là thân thể một cái vội xông, lập tức đi tới trước mặt Từ Quản Sự, tránh thoát roi trong tay của Từ Quản Sự, sau đó đối với Từ Quản Sự một ít thân thịt mỡ vung mạnh.

"Ngươi này cái rác rưởi, bằng ngươi cũng xứng được với muội muội ta? Con mẹ nó chứ làm cho chết ngươi..." Dương Diệp sắc mặt dữ tợn, cây roi điên cuồng đối với trên thân Từ Quản Sự rơi đi.

"A, Dương Diệp ngươi nhất định phải chết, ngươi dám đánh ta, a, dừng tay a, a, Dương đại gia, đừng đánh nữa, đừng đánh nữa, ta sai rồi..."

Nghe được tiếng kêu thảm thiết của Từ Quản Sự, món (ăn) trong nội đường tất cả mọi người đều ngây dại, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại dám đánh từ lột da, phải biết, từ lột da thế nhưng là Kiếm Tông bổ nhiệm quản sự a! Bất quá rất nhanh, chúng Tạp Dịch Đệ Tử liền không thèm nghĩ nữa chuyện này, bởi vì Dương Diệp đang tại làm bọn hắn bình thường nghĩ tới nhưng chuyện không dám làm.

Món (ăn) trong nội đường hứa nhiều Tạp Dịch Đệ Tử song kiết nắm lại, trong mắt không che giấu chút nào lấy vẻ hưng phấn.

"Dương Diệp, ngươi, ngươi mau buông ta ra thúc thúc, bằng không thì ngươi nhất định phải chết..." Việc này, Đỗ Tu phục hồi tinh thần lại, muốn đi lên ngăn cản Dương Diệp, lại kiêng kị thực lực của Dương Diệp, chỉ có thể ở một bên gầm lên.

Dương Diệp không có để ý Đỗ Tu, mà là lực đạo tăng lớn, một roi lại một roi hướng phía Từ Quản Sự cái kia thân thể mập mạp rơi đi, không đến một hồi, Từ Quản Sự liền ít nhất đã trúng không dưới trăm đạo cây roi, cái kia dài rộng trên thân thể vết máu trải rộng, rất đúng khủng bố.

Đối với Dương Diệp mà nói, lừa gạt phụ hắn, hắn có lẽ sẽ nhịn một chút, nhưng mà nếu là có người dám động người nhà của hắn, vậy hắn sẽ không chút do dự hóa thân ác ma, trước mắt Từ Quản Sự này, lại dám đánh hắn chủ ý của muội muội, đây là hắn quyết không thể nhịn!

"A... A..."

Trong nhà ăn vang lên Từ Quản Sự tiếng kêu thảm kia, ngoại trừ Đỗ Tu mấy người bên ngoài, kia hơn Tạp Dịch Đệ Tử nghe được thanh âm này đều là càng thêm hưng phấn, lúc này thì bọn hắn, có gan hả hê lòng người cảm giác.

Từ lột da bình thường không ít bóc lột bọn hắn, không chỉ có cắt xén tiền lương của bọn hắn, càng là thường xuyên hơi có không theo ý của hắn chính là cây roi thêm thần, Tạp Dịch Phong mấy nghìn Tạp Dịch Đệ Tử, chí ít có chín tầng dùng người trên đều bị chu lột da hành hạ đánh!

"Dừng tay!"

Ngay tại lúc này, một người mặc thanh trường bào màu trắng lão giả xuất hiện ở trong phòng ăn, kia trong thanh âm ẩn chứa một tia Huyền Khí, chấn đại sảnh chi nhân lỗ tai ông ông tác hưởng.

Nghe thế âm thanh hừ lạnh, trong lòng Dương Diệp rùng mình, quay người thấy lão nhân lúc, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, hít sâu một hơi, vứt roi tại một bên, mặc kệ trên mặt đất đã hấp hối hứa quản sự, đi tới trước mặt lão giả, đối với lão giả thật sâu bái, nói: "Thiên trưởng lão!"

Trước mắt lão nhân này chính là ban đầu ở An Nam Thành thu hắn làm ngoại môn đệ tử lão nhân kia, là trước mắt lão nhân kia cải biến vận mệnh của hắn, nếu như không phải là trước mắt lão nhân kia lúc trước đối với An Nam Thành Liễu gia cảnh cáo, cái kia muội muội của hắn cùng mẫu thân rất có thể đã rơi vào Liễu gia tay.

Tuy rằng hắn là bị trước mắt lão nhân kia cách chức làm Tạp Dịch Đệ Tử, nhưng mà trong lòng hắn một chút cũng không có oán hận qua ông lão, trái lại, đối trước mắt lão nhân lòng cảm kích, trong lòng hắn một mực tồn tại. Hắn chi như vậy cố gắng, cũng có suy nghĩ trước lão nhân này nguyên nhân, bởi vì lúc trước hắn một năm không hấp thu được Huyền Khí, vị lão nhân trước mắt này cũng bị đám ngoại môn trưởng lão đã cười nhạo.

Hắn muốn chứng minh, muốn chứng minh cho người của Kiếm Tông nhìn xem, Dương Diệp hắn không phải là phế vật!

Chứng kiến Dương Diệp, Thiên trưởng lão trong mắt cũng là hiện lên một vòng phức tạp, Dương Diệp thiên phú như thế nào, hắn rõ ràng hơn ai hết. Nhưng mà, không biết là cái gì nguyên nhân, Dương Diệp rõ ràng một năm cũng không có hấp thu được Huyền Khí, một năm hết tết đến cũng không trở thành Huyền giả, hắn bất đắc dĩ đem Dương Diệp cách chức làm Tạp Dịch Đệ Tử. Hôm nay mới gặp lại Dương Diệp, trong lòng hắn cũng là có chút phức tạp.

Lúc này, Đỗ Tu "phù phù" một tiếng quỵ ở trước mặt Thiên trưởng lão, sau đó chỉ vào Dương Diệp nói: "Thiên trưởng lão, ngươi cần phải làm cho chúng ta chúa ơi, lúc trước Dương Diệp đem ta đánh trọng thương, sau đó còn để cho ta làm công tác của hắn, thúc thúc ta tới tìm hắn giảng đạo lý, nhưng là không nghĩ tới bị hắn đánh trọng thương, Thiên trưởng lão ngươi có thể phải cho ta cùng thúc thúc làm chủ a!"

Nghe được Đỗ Tu đổi trắng thay đen, Dương Diệp nhướng mày, bất quá hắn không nói gì.

Mà một bên ít Tạp Dịch Đệ Tử kia thì là mặt mũi tràn đầy nộ khí, trong mắt Đỗ Tu này lại có thể như thế đổi trắng thay đen, quả thật là vô sỉ cực kỳ.

Thiên trưởng lão nhìn nhìn cái kia nằm trên mặt đất hấp hối Từ Quản Sự, đột nhiên, Thiên trưởng lão ánh mắt lộ ra một vòng vẻ kinh ngạc, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, một cỗ thần thức đối với Dương Diệp cái lồng tới, sau một lát, Thiên trưởng lão nhãn tình sáng lên, nói: "Ngươi, ngươi đã là Huyền giả tứ phẩm?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, bàn tay lật lại, trên lòng bàn tay thoáng hiện nhạt màu vàng nhạt, "Hồi Thiên trưởng lão, ta đã có thể hấp thu Huyền Khí rồi!" Nói ra những lời này, trong lòng Dương Diệp đột nhiên buông lỏng, trước kia vì không cho trước mắt ông lão thất vọng, hắn liều mạng tu luyện, nhưng mà, cuối cùng hắn hãy để cho trước mắt ông lão thất vọng rồi, hiện tại hắn có thể hấp thu đến Huyền Khí, hắn rất muốn nói cho người, chính là trước mắt lão nhân kia.

Chứng kiến Dương Diệp trên tay kim quang nhàn nhạt, Thiên trưởng lão hai mắt trợn lên, dường như nhìn thấy gì không được sự tình một dạng thân hình khẽ động, đi tới trước mặt Dương Diệp, hai mắt nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Ngươi, Huyền Khí của ngươi là màu vàng?" Nói xong, Thiên trưởng lão cái kia hai tay kìm lòng không được nhanh nắm lại.

Nhìn thấy Thiên trưởng lão cái kia biểu tình ngưng trọng, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu. Huyền Khí của hắn có lẽ không phải là kim thuộc tính, nhưng mà hẳn thì sẽ không so với kia kim loại gì tính Huyền Khí kém.

"Ha ha..."

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Thiên trưởng lão đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười một hồi, tựa hồ cảm thấy không ổn, ngăn chặn kích động trong lòng, tay phải vỗ vỗ bờ vai của Dương Diệp, nói: "Được, rất tốt, phi thường tốt." Ngũ Hành Huyền Khí mấy trăm trong vạn người mới phải xuất hiện một người, mà Dương Diệp không chỉ có là Ngũ Hành Huyền Khí, hơn nữa còn là trong Ngũ Hành Huyền Khí mạnh nhất kim thuộc tính Huyền Khí, hắn làm sao không kích động?

Nghe được lời của Thiên trưởng lão, một bên Đỗ Tu đột nhiên có loại cảm giác không tốt, nhưng khi thấy trên mặt đất hấp hối Từ Quản Sự lúc, hắn hít sâu một hơi, kiên trì chạy tới trước mặt Thiên trưởng lão, lại quỳ xuống, nói: "Kính xin Thiên trưởng lão làm cho chúng ta chủ!"

Nghe vậy, Thiên trưởng lão nhướng mày, lạnh lùng mắt nhìn trước Đỗ Tu liếc mắt, sau đó quay đầu nhìn chung quanh một chút người, nói: "Đem khi trước sự tình trải qua nói ra, các ngươi yên tâm, có ta ở đây, không có người mới có thể uy hiếp ngươi đám, bất quá, như có giấu giếm, vậy cũng đừng trách lão phu không khách khí."

Nghe được lời của Thiên trưởng lão, trong lòng Đỗ Tu lộp bộp một tiếng, sắc mặt hắn thảm trắng đi, hắn biết, trước mắt này trưởng lão là phải đứng ở Dương Diệp bên này.

Một bên chúng Tạp Dịch Đệ Tử nào dám giấu giếm, lập tức đem khi trước sự tình nói ra hết, có Tạp Dịch Đệ Tử hồi tưởng lại lúc trước thái độ của Thiên trưởng lão đối với Dương Diệp, biết rõ khả năng này là một kiếm được cơ hội của Từ Quản Sự, cho nên khi đem Từ Quản Sự trước kia làm sự tình nói ra hết, thậm chí có người còn thêm dầu thêm mỡ một ít.

Nghe được chúng lời của Tạp Dịch Đệ Tử, một bên Đỗ Tu ba sắc mặt người trắng hếu dọa người, thân thể lạnh run, bọn họ biết rõ, lần này mấy người bọn họ quá thay rồi.

Nhàn nhạt liếc nhìn ba người, Dương Diệp đi tới Từ Quản Sự bên cạnh, đem trên thân Từ Quản Sự phong thư cùng thư cầm lên, sau đó thả vào trong lòng.

Nghe xong lời của mọi người, Thiên trưởng lão sắc mặt âm trầm, nhìn xem đã co quắp té xuống đất Đỗ Tu, âm thanh lạnh lùng nói: "Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, ngoại môn trưởng lão cùng ngoại môn đệ tử đều bận bịu tu luyện, không ai quan tâm Tạp Dịch Phong, không nghĩ tới Tạp Dịch Phong thì đã biến thành các ngươi thúc cháu hai người thiên hạ, làm thật là lớn gan đến cực điểm!"

"Cầu Trưởng lão tha mạng, cầu Trưởng lão tha mạng a..." Đỗ Tu ba người lập tức quỵ ở trước mặt Thiên trưởng lão, cầu xin tha thứ: "Cầu Trưởng lão tha mạng, chúng ta cũng không dám nữa, cũng không dám nữa..."

Lúc này Đỗ Tu ba người đã hối hận, hối hận đi gây ra Dương Diệp, nếu như biết rõ Dương Diệp đã là Huyền giả, chính là cho bọn hắn một trăm cái lá gan, bọn hắn cũng là không dám đi gây ra Dương Diệp.

Thiên trưởng lão hừ lạnh một tiếng, âm thanh lạnh lùng nói: "Hiện tại bắt đầu, Từ Quản Sự không phải là Tạp Dịch Phong quản sự, bốn người toàn bộ đi sao quặng mỏ đào quáng mười năm, đoạt được chi vật toàn bộ giao cho tông môn, mười năm về sau trục xuất Kiếm Tông, vĩnh viễn không được tại nhập Kiếm Tông." Nói xong, đối với một mực trầm mặc Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó duỗi nắm tay bờ vai của Dương Diệp, thân hình khẽ động, hai người biến mất ở trong đại sảnh.

Nghe được lời của Thiên trưởng lão, một bên chúng Tạp Dịch Đệ Tử lập tức hoan hô, mà Đỗ Tu ba người thì là trực tiếp xỉu. «

------oOo------

Chương 7: Ngoại môn trên bảng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Luyện Vũ Tràng.

Dương Diệp cùng Thiên trưởng lão hai người song song đi tới, mặc dù là ban đêm, nhưng là ở bốn phía Nguyệt Quang Thạch chiếu rọi xuống, trên Luyện Vũ Tràng nhưng là giống như ban ngày.

Đột nhiên, Thiên trưởng lão dừng bước, nhìn trước mắt Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, lúc trước ta đưa ngươi cách chức làm Tạp Dịch Đệ

Tử, ngươi còn có oán qua ta?"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Thiên Lão, nếu như không phải là ngươi, muội muội ta cùng mẫu thân chỉ sợ đã đã rơi vào Liễu gia trong tay. Trong lòng ta có oán, nhưng đây chẳng qua là oán chính ta, ban đầu là ta không hăng hái tranh giành, làm cho Thiên Lão cùng một dạng với ta bị người cười nhạo, là ta để cho Thiên Lão thất vọng rồi!"

Dương Diệp vĩnh viễn cũng sẽ không quên lúc trước ít ngoại môn trưởng lão kia cười nhạo hắn cùng với Thiên Lão hình ảnh, khi hắn một năm hết tết đến cũng không trở thành Huyền giả lúc, ít ngoại môn trưởng lão kia cùng ngoại môn đệ tử không chỉ có cho hắn một cái "vang dội" danh xưng, còn cười nhạo Thiên Lão mắt mờ, thay Kiếm Tông thu một cái phế vật trở về.

Có thể nói, hắn là ngoại môn đệ tử trong trò cười, mà trước mắt Thiên Lão tức thì bởi vì hắn, cũng đã trở thành ngoại môn trưởng lão trong trò cười.

Nghe được lời của Dương Diệp, Thiên trưởng lão cười vỗ vỗ bờ vai của Dương Diệp, nói: "Tốt rồi, trước kia những sự tình kia đều đã qua, không cần so đo. Ta không nghĩ tới ngươi lại là Ngũ Hành Huyền Khí, hơn nữa còn là kim thuộc tính Huyền Khí, đi, hiện tại chúng ta đi ngoại môn phong, ta muốn khôi phục ngươi thân phận của ngoại môn đệ tử, hiện tại ta muốn nhìn ai dám nói ngươi là phế vật!"

"Thiên Lão, ta muốn tham gia một tháng sau ngoại môn đệ tử khảo hạch, ta sẽ dùng thực lực nói cho bọn hắn biết, ta không phải là phế vật, Thiên Lão ánh mắt của ngươi là Kiếm Tông tốt nhất!" Nhìn xem Thiên trưởng lão, Dương Diệp vô cùng nghiêm túc nói. Nếu như hắn thật là Ngũ Hành Huyền Khí, vậy hắn có khả năng thật sự sẽ cùng Thiên trưởng lão đi, nhưng vấn đề là hắn thật sao? Hắn cũng không muốn để cho người khác biết bí mật của Tiểu Tuyền Qua!

Nghe vậy, Thiên trưởng lão khẽ giật mình, chợt nở nụ cười, nói: "Được, tốt, có chí khí."

Kiếm Tông thu ngoại môn đệ tử, có hai loại phương thức, loại thứ một là ngoại môn trưởng lão có thể tùy ý tuyển nhận ba tên đệ tử, bởi vì ngoại môn trưởng lão là có ba ngoại môn đệ tử danh ngạch; Loại thứ hai chính là ngoại môn đệ tử khảo hạch, đây là Kiếm Tông bình thường chiêu thu đệ tử phương thức, phàm trần là ở mười bảy tuổi đạt tới trước Huyền giả lục phẩm mọi người có tư cách tham gia loại này cái khảo hạch này.

Ngoại môn đệ tử khảo hạch ra tới thực lực của ngoại môn đệ tử cùng địa vị là muốn cao hơn người trước, bởi vì cái này khảo hạch vô cùng nghiêm khắc, không chỉ có phải có thực lực cường đại, còn phải có cường đại ngộ tính cùng thiên phú.

Có thể nói, cái trước là đi cửa sau, mà người sau thì là bằng vào thực lực trở thành ngoại môn đệ tử, cho nên, tại Kiếm Tông, người trước địa vị kém xa tít tắp người sau.

Thiên trưởng lão suy nghĩ một chút, sau đó móc trong ngực ra một túi nhỏ, đưa cho Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, ngươi có này chí khí, rất tốt, đây là mười viên Năng Lượng Thạch cùng Hộ Mạch Đan, Năng Lượng Thạch có thể để cho ngươi rất nhanh hấp thu Huyền Khí, Hộ Mạch Đan mới có thể bảo vệ được ngươi kinh mạch không bị hao tổn tổn thương."

Nhìn xem cái kia túi nhỏ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhận lấy cái túi, chân thành nói: "Thiên Lão, ngươi yên tâm, lần này ta quyết sẽ không để cho ngươi thất vọng rồi." Hắn không có cự tuyệt hảo ý của Thiên trưởng lão, lúc này hắn đích xác cần tài nguyên tu luyện, bằng không thì dùng hắn bây giờ tốc độ tu luyện, khẳng định là không thể nào tại mười bảy tuổi đạt tới Huyền giả lục phẩm.

Thiên trưởng lão gật đầu cười, nói: "Ta tin tưởng, người có được Ngũ Hành Huyền Khí tốc độ tu luyện đều là vô cùng nhanh đến, trước kia ta không biết ngươi xảy ra vấn đề gì, nhưng mà hiện tại xem ra, thân thể ngươi đã không có vấn đề. Ngươi hảo hảo tu luyện, đến lúc đó ngoại môn trong khảo hạch, tranh thủ lấy được bài danh trước mười, lại để cho lấy trước kia giúp đỡ lão gia hỏa nhìn xem, ai mới là phế vật!" Nói xong lời cuối cùng câu, Thiên trưởng lão trong thanh âm cũng là ẩn chứa một vẻ tức giận, hắn nóng nảy tuy tốt, nhưng mà vừa nghĩ tới lúc trước sắc mặt của ít ngoại môn trưởng lão kia, hắn vẫn có chút tức giận.

"Bài danh trước mười sao?" Dương Diệp thấp giọng nói.

"Thế nào, không tin rằng sao?" Thiên trưởng lão cười nói.

Dương Diệp lắc đầu, hắn làm sao sẽ không tin tưởng? Mục tiêu của hắn không phải là ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử mới là hắn mục tiêu chân chính, trước kia nội môn đệ tử hắn không dám hy vọng xa vời, nhưng là bây giờ, có thần bí kia Tiểu Tuyền Qua đan điền ở đây, lại thêm cố gắng của hắn, hắn tin tưởng, hắn nhất định có thể trở thành nội môn đệ tử. Đương nhiên, trước tiên cần phải trở thành ngoại môn đệ tử mới có tư cách đi tham gia khảo hạch của nội môn đệ tử!

Dương Diệp trầm ngâm một chút, sau đó nói: "Thiên Lão, tiểu tử có chuyện muốn nhờ ngươi thoáng một phát!"

"Chuyện gì?" Thiên trưởng lão hiếu kỳ nói.

Dương Diệp đem An Nam Thành Liễu gia đánh hắn chủ ý của muội muội nói ra, hắn nguyên bổn muốn dựa vào bản lãnh của chính hắn đi giải quyết Liễu gia, nhưng là bây giờ, thực lực của hắn còn chưa đủ, còn cần có thời gian, cho nên hắn chỉ có thể kính nhờ Thiên trưởng lão.

Nghe được lời của Dương Diệp, Thiên trưởng lão trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Nếu như ta không có đoán sai, rất gần ngoại môn đệ tử trong Liễu Thanh Vũ kia hẳn là Liễu gia đệ tử, cho nên Liễu gia mới dám không để ý lúc trước cảnh cáo của ta, lại bắt đầu đánh ngươi nhà chủ ý!"

"Liễu Thanh Vũ?"

Nghe được cái tên này, Thiên trưởng lão sắc mặt thoáng ngưng trọng, nói: "Hắn là đệ tử của Liễu gia, trước đó không lâu dùng ngoại môn đệ tử khảo hạch thứ ba thứ tự trở thành ngoại môn đệ tử, tu luyện một tháng, hắn chính là xếp hàng ngoại môn trên bảng bài danh thứ hai mươi chín. Nghe nói, một ít nội môn Trưởng lão đã bắt đầu chú ý hắn."

"Ngoại môn bảng thứ hai mươi chín?" Dương Diệp sắc mặt cũng là ngưng trọng lên.

Ngoại môn bảng, là Kiếm Tông thực lực của ngoại môn đệ tử bài danh một cái bảng xếp hạng, ngoại môn đệ tử mấy nghìn, trong này cường giả vô số, nghe nói cái kia ngoại môn trên bảng xếp hạng cường giả trước mười thực lực đã không kém gì có ngoại môn trưởng lão. Liễu Thanh Vũ kia tại ngắn ngủn một tháng liền xếp hàng thứ hai mươi chín, đủ thấy kia thiên phú cho thực lực!

"Ngươi yên tâm, ta sẽ đi An Nam Thành một chuyến!" Thiên trưởng lão nói: "Hiện tại Liễu Thanh Vũ kia còn không phải nội môn đệ tử, Liễu gia vẫn sẽ bán ta một chút mặt mũi. Nhưng mà, nếu như ba tháng sau nội môn đệ tử thí luyện bắt đầu, Liễu Thanh Vũ kia lại thông qua thí luyện trở thành nội môn đệ tử, khi đó, Liễu gia khả năng liền sẽ không ở cố kỵ ta."

Nghe vậy, Dương Diệp đối với Thiên trưởng lão bái, nói: "Cám ơn

Thiên Lão." Dương Diệp biết, một khi Liễu Thanh Vũ trở thành nội môn đệ tử, thân phận của ngoại môn trưởng lão kia đối với hắn liền căn bản không có một điểm sức ràng buộc, khi đó, đã có tu luyện của nội môn đệ tử tài nguyên, thực lực của Liễu Thanh Vũ nhất định sẽ tiến bộ càng nhanh, hơn đến lúc đó, Liễu gia tại An Nam Thành nhất định sẽ càng thêm không kiêng nể gì cả!

Đều muốn Liễu gia kiêng kị, vậy cũng chỉ có so với hắn Liễu Thanh Vũ có được thực lực càng mạnh mẽ hơn cùng thân phận, thay lời khác mà nói, hắn hiện tại chỉ có ba tháng, nếu như ba tháng sau hắn không thể vượt qua Liễu Thanh Vũ, cái kia muội muội của hắn cùng tình cảnh của mẫu thân liền nguy hiểm.

"Tiểu tử, Liễu Thanh Vũ kia có thể xâm nhập ngoại môn bảng bài danh thứ hai mươi chín, vậy đại biểu hắn đã trở thành Tiên Thiên cường giả, ngươi nhất định phải cố gắng, bằng không thì đừng nói bảo hộ người nhà của chính mình, chính là chính ngươi tính mệnh có thể hay không giữ được, cũng là một cái vấn đề." Thiên trưởng lão trầm giọng nói.

Tiên Thiên cường giả!

Dương Diệp đồng tử co rục lại, song kiết nắm lại. Mọi người đều biết, Tiên Thiên phía dưới đo cân nặng vì phàm nhân cảnh, phàm nhân cảnh nhất đến cửu phẩm, cửu phẩm về sau xưng là Tiên Thiên, phàm nhân cảnh nhàn rỗi cùng Tiên Thiên cường giả có lớn vô cùng chênh lệch, bởi vì đạt tới Tiên Thiên về sau, khỏi cần phải nói, chính là Tiên Thiên Huyền Khí tráo sẽ không là phàm nhân cảnh cường giả có thể công phá!

"Tiên Thiên sao? Xem ra cần phải cố gắng gấp bội nữa a!" Dương Diệp hai đấm nắm chặt, thần sắc kiên định.

Nhìn xem Dương Diệp bị không có bị Tiên Thiên Cảnh hù đến, Thiên trưởng lão gật đầu cười, hắn lúc trước đem chính mình một chỗ cho Dương Diệp, ngoại trừ là vì Dương Diệp trọng tình bên ngoài, còn có chính là Dương Diệp loại này kiên định tính cách. Võ đạo một đường, ngoại trừ cường đại thiên phú bên ngoài, còn cần như Dương Diệp loại tính cách này cùng tâm tính.

Cáo biệt Thiên trưởng lão, bóng đêm càng thâm, Dương Diệp không có tiếp tục đi Thanh Phong Cốc tu luyện, mà là về tới chính mình phòng ốc, sau đó lấy ra "Ngũ Hành Phù văn quyết" nghiên cứu. Nếu như có thể chế. Làm ra Phù Lục mà nói, vậy đối với thực lực của hắn khẳng định có trợ giúp rất lớn, cuối cùng những Phù Lục kia công có thể là thật là biến thái.

Nhìn xem "Ngũ Hành Phù văn quyết" bên trong những Phù Lục kia giới thiệu, Dương Diệp càng xem càng kinh hãi, có ít Phù Lục công hiệu thật sự là quá cường đại.

Ví dụ như Ngũ Hành Phù văn quyết bên trong một loại gọi tụ linh phù Phù Lục, loại này Phù Lục rõ ràng có thể để người ta nhanh chóng hấp thu Huyền Khí, tuy rằng chỉ có một hai canh giờ, nhưng mà cũng đã rất cường đại rồi. Còn có loại Cường Lực Phù, lại có thể ở trong vòng một canh giờ làm cho người ta lực lượng tăng lên gấp bội, còn có rất rất nhiều...

Nhìn một hồi, Dương Diệp rốt cuộc kìm nén không được, quyết định chế (*hàng đặt theo yêu cầu). Làm một tấm Phù Lục đi ra, hắn không có chọn những cái kia khó khăn Phù Lục, mà là lựa chọn "Cường Lực Phù".

Ý tưởng là tốt, có thể làm Dương Diệp mới phát hiện này chế. Làm Phù Lục so với hắn nghĩ khó hơn nhiều, bất quá Dương Diệp không hề nhụt chí, mà là một lần lại một lần thử nghiệm.

Mấy ngày kế tiếp, bởi vì duyên cớ của Thiên trưởng lão, mới nhậm chức Tạp Dịch Phong quản sự vô cùng thông minh không có cho Dương Diệp phân phối công tác, cho nên thời gian của Dương Diệp rất nhiều hắn mỗi ngày không là ở Thanh Phong Cốc khổ luyện, chính là nghiên cứu phù văn quyết.

Hôm nay, Dương Diệp trong phòng nghiên cứu Ngũ Hành Phù văn quyết lúc, có Tạp Dịch Đệ Tử đi tới Dương Diệp gian phòng, Tạp Dịch Đệ Tử này sắc mặt nghiêm túc, nói: "Dương ca, ta có chuyện thông tri ngươi!"

"Chuyện gì?" Dương Diệp khó hiểu hỏi, hắn căn bản không biết người trước mắt này, tuy rằng bởi vì quan hệ của hắn, Đỗ Tu những người kia bị diệt trừ, ít Tạp Dịch Đệ Tử này bình thường nhìn thấy hắn không phải thường khách khí, nhưng là hắn cùng ít Tạp Dịch Đệ Tử này thực sự không có giao tình gì.

Nghe được lời của Dương Diệp, Tạp Dịch Đệ Tử kia do dự một chút, sau đó nói: "Dương ca, biểu ca của Đỗ Tu giống như muốn trở về rồi."

Bởi vì quan hệ của Dương Diệp, Tạp Dịch Phong mọi người không tại được Đỗ Tu nhóm người kia áp bách, ít Tạp Dịch Đệ Tử này đối với Dương Diệp đều cũng có hảo cảm, cho nên trong lòng bọn họ là không hy vọng Dương Diệp xảy ra chuyện gì.

"Biểu ca của Đỗ Tu?" Dương Diệp nhướng mày, hắn biết, biểu ca của Đỗ Tu là ngoại môn đệ tử, chẳng lẽ đối phương muốn tới tìm hắn để gây sự phải không?

Tạp Dịch Đệ Tử kia nhẹ gật đầu, nói: "Dương ca, mọi người để cho ta đến thông tri ngươi thoáng một phát, nghe nói biểu ca của Đỗ Tu đã là Huyền giả bát phẩm cường giả, hắn sau khi trở về nếu biết rõ Đỗ Tu những người kia bởi vì ngươi bị giáng chức đi sao quặng mỏ, nhất định là sẽ muốn tìm ngươi phiền toái, ngươi phải phải có chuẩn bị tâm lý!"

"Huyền giả bát phẩm sao?" Dương Diệp hai mắt híp lại, trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó lấy ra năm mươi mai kim tệ đưa cho trước mắt Tạp Dịch Đệ Tử, nói: "Cám ơn hảo ý của các ngươi, ta sẽ chú ý, đây là năm mươi mai kim tệ, đừng cự tuyệt, cầm lấy, sau này nếu là có cái gì trọng yếu tin tức, có thể tới nói cho ta biết!"

Tạp Dịch Phong mấy ngàn đệ tử, phân bố các nơi, mỗi một ngày đều có thể nghe được rất nhiều chuyện, có thể nói, ít Tạp Dịch Đệ Tử này nắm giữ lấy phần lớn tin tức, nếu như những người này trở thành tai mắt của hắn, vậy đối với hắn, nhất định là có trợ giúp rất lớn.

Tiếp nhận năm mươi mai kim tệ, Tạp Dịch Đệ Tử kia kích động nói: "Dương ca ngươi yên tâm, sau này nếu là có cái gì tin tức liên quan tới ngươi, hoặc là tin tức quan trọng, chúng ta khẳng định sẽ trước tiên thông tri ngươi!" Nói xong, lui ra khỏi phòng.

Gặp Tạp Dịch Đệ Tử kia lui ra khỏi phòng, Dương Diệp hai mắt híp lại, thấp giọng nói: "Huyền giả bát phẩm, ta hiện tại mới Huyền giả tứ phẩm, xem ra còn phải tiếp tục cố gắng a!" «

------oOo------

Chương 8: Sinh Tử Thai

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa tháng sau.

"Ba ba ba..."

Trong Thanh Phong Cốc, một tên mặc trường sam màu xanh thiếu niên tại trên một tảng đá lớn, cầm trong tay một cây dài khoảng một mét, ngón trỏ lớn nhỏ nhánh cây ở trên đá lớn không ngừng trước đâm, nghiêng xếch, chẻ dọc, cắt ngang. Thiếu niên mỗi một lần huy động nhánh cây, đều sinh ra một đạo nhỏ nhẹ âm thanh xé gió, theo thiếu niên tăng thêm tốc độ, trong lúc nhất thời, nhỏ nhẹ âm thanh xé gió như là tiếng pháo nổ bình thường ở trên đá lớn vang lên.

Một đoạn thời khắc, thiếu niên mắt thần nhất ngưng, trong tay nhánh cây đối với xa xa một cây đại thụ kéo tay mà ra, nhánh cây tốc độ cực nhanh, những nơi đi qua, từng đạo nhỏ nhẹ âm thanh xé gió không ngừng vang lên, khoảng cách mười mấy mét, nhánh cây cơ hồ là tại hai cái hô hấp lúc giữa liền đạt tới trước đại thụ.

"Bành..."

Nhánh cây từ một viên cần ba người ôm hết đại thụ gốc xuyên thấu mà qua, tiếp đó, lại xuyên qua viên thứ hai đại thụ, làm liên tục xuyên thấu năm cây đại thụ lúc, nhánh cây mới tại viên thứ sáu trên đại thụ ngừng lại.

Nhìn xem những cây to kia trung gian lỗ nhỏ, thiếu niên thấp giọng nói: "Có Thiên Lão đưa Năng Lượng Thạch cùng Hộ Mạch Đan, lại thêm của ta nhạt Kim Sắc Huyền Khí không ngừng bất ngờ thể, nhục thể của ta lực lượng so với trước kia mạnh không biết gấp bao nhiêu lần! Chẳng qua là đáng tiếc, mười viên Năng Lượng Thạch cùng Hộ Mạch Đan đều dùng hết rồi."

Thiếu niên tự nhiên là Dương Diệp, nửa tháng qua này, một ngày mười hai canh giờ, hắn cơ hồ là mười canh giờ đều đang tu luyện, tại cố gắng như vậy dưới, hắn không chỉ có đem cảnh giới tăng lên tới Huyền giả lục phẩm, đã liền Kiếm Tông này kiếm pháp căn bản cũng là tu luyện đến Đại viên mãn.

Kiếm Tông kiếm pháp căn bản không phải là cái gì hiếm có đồ vật, chỉ cần là ngoại môn đệ tử đều sẽ có một quyển. Loại này phố lớn hàng, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, Kiếm Tông ngoại môn đệ tử trên cơ bản cũng không có người tu luyện, cuối cùng, cơ bản kiếm thuật tại mạnh, thì như thế nào mạnh hơn những cái kia có phẩm giai cấp kiếm kỹ?

Trước kia Dương Diệp cũng là ý nghĩ như vậy, nhưng mà bị biếm thành Tạp Dịch Đệ Tử về sau, hắn không có lựa chọn, chỉ có thể tu luyện này kiếm pháp căn bản. Tu luyện hai năm, theo hắn cảnh giới cùng lực lượng thân thể không ngừng trở nên mạnh mẽ cùng kiếm pháp căn bản càng ngày càng thuần thục, Dương Diệp cảm thấy kiếm pháp này tựa hồ không giống mọi người cho là như vậy rác rưởi.

Bộ kiếm pháp kia, chính là đơn giản bổ, đâm, trêu chọc, quét, trảm, điểm. Nhưng mà khi hắn hai năm không ngừng luyện tập dưới, những thứ này đơn giản chiêu thức đã biến thành không đơn giản như vậy. Tựa như vừa rồi, hắn mỗi một kiếm chém ra đều có thể phát ra nhỏ nhẹ âm thanh xé gió, hiệu quả như vậy, chính là Kiếm Tông một ít Hoàng giai kiếm kỹ cũng là không thể đạt tới.

Cho nên, Dương Diệp quyết định tiếp tục khổ luyện tiếp, hắn muốn nhìn một chút bộ này kiếm pháp căn bản cực hạn ở đâu!

Ngẩng đầu nhìn trời một cái sắc, phát hiện là giữa trưa, Dương Diệp phủi tay, thấp giọng nói: "Hôm nay nhất định muốn chế tác một trương Cường Lực Phù đi ra!"

Tại Bảo Nhi tặng đưa cho hắn "Ngũ Hành Phù văn quyết" bên trong, Cường Lực Phù phương pháp luyện chế không thật là phức tạp, cuối cùng chẳng qua là cơ bản Phù Lục. Nhưng là đối với Dương Diệp cái này vừa tiếp xúc mà lại không ai hướng dẫn tân thủ mà nói, đó đã là vô cùng phức tạp. Nửa tháng đến, hắn không có chế tác thành công một lần, nguyên nhân chủ yếu chính là ngay từ đầu hắn quá gấp.

Đã có trước nửa tháng thất bại kinh nghiệm, Dương Diệp lần này học thông minh. Phía trước một tuần lễ, hắn không có động thủ đang vẽ Cường Lực Phù, mà là nghiên cứu Cường Lực Phù một tuần lễ, đem Cường Lực Phù tất cả đường đi cùng với một ít đặc biệt cần thiết phải chú ý địa phương đều cưỡng ép ghi xuống.

Hồi tưởng Cường Lực Phù tất cả chi tiết, một lát sau, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở trên đá lớn, từ trong lòng ngực lấy ra Bảo Nhi cho lá bùa của hắn cùng Phù Văn Bút, sau đó lại lấy ra Bảo Nhi cho hắn linh thảo dịch dịch thể cùng Huyền Thú Huyết dịch thể, đem hết thảy đều sau khi chuẩn bị xong, Dương Diệp sửa ngồi vì bò, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, một lát sau trong cơ thể nhạt Kim Sắc Huyền Khí chậm rãi rót vào trong Phù Văn Bút, chợt dựa theo trong đầu Cường Lực Phù phương pháp luyện chế, bắt đầu họa.

Nắm Phù Văn Bút, Dương Diệp cẩn thận mà tại lá bùa kia trên du động, trong cơ thể hắn nhè nhẹ nhạt Kim Sắc Huyền Khí theo ký hiệu (*phù văn) bút chảy vào phù trên giấy, từng đám cây như đường cong nhạt Kim Sắc Huyền Khí tiến vào trên lá bùa về sau, lập tức giống như một cái con giun nhỏ một dạng loạn bắt đầu chuyển động, thấy thế, Dương Diệp vội vàng dùng Phù Văn Bút dẫn dắt bày ra các loại các dạng kỳ dị tạo hình.

Trong quá trình này, Dương Diệp thở mạnh cũng không dám, một cách hết sắc chăm chú mà nắm Phù Văn Bút ở trên lá bùa chậm rãi dẫn dắt, cứ như vậy ước chừng một khắc sau, trên lá bùa dần dần xuất hiện một đóa ngọn lửa màu vàng kim nhạt hình, lại qua một phút đồng hồ, Dương Diệp bút thu, chỉ thấy trên lá bùa xuất hiện một đóa ngọn lửa màu vàng kim nhạt.

Nhìn thấy hỏa diễm thành hình, Dương Diệp hít sâu một hơi, thần sắc buông lỏng, đương nhiên, sự tình còn không có chấm dứt, hắn hiện tại chẳng qua là hoàn thành bước thứ nhất, còn có một bước, cũng là cực kỳ trọng yếu một bước, cái kia chính là chú linh!

Chú linh chính là đem linh thảo chất lỏng cùng Huyền Thú Huyết rót vào trên lá bùa, lợi dụng cả hai tăng thêm năng lượng thiên địa lại để cho Phù Lục có linh tính, một bước này là khó khăn nhất, hắn trước nửa tháng đều là thất bại này. Bởi vì hắn phải đồng thời đem Huyền Thú Huyết dịch thể cùng linh thảo dịch dịch thể, còn muốn tăng thêm hắn năng lượng màu vàng kim nhạt trong cùng một lúc tại một lần nữa vẽ một lần cái kia đóa hỏa diễm!

Tại bên trong quá trình này, nếu như thất bại, cái kia cả cái phù liền thất bại!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp cố gắng để cho chính mình tỉnh táo, sau một lát, cầm lấy một cái bạch ngọc bình, từ bên trong đổ ra một giọt chất lỏng tại trên bùa, tại tiếp theo lại nhanh chóng cầm khiêng linh cữu đi một cái bạch ngọc bình đổ ra một giọt Huyền Thú Huyết, hai giọt chất lỏng rơi vào trên bùa, Dương Diệp vội vàng vận chuyển trong cơ thể Huyền Khí, đem hai giọt chất lỏng cưỡng ép hỗn hợp.

Hai giọt chất lỏng tại Dương Diệp nhạt Kim Sắc Huyền Khí phía dưới, không có gì khó liền nhữu hợp cùng một chỗ, tiếp đó, Dương Diệp vội vàng cầm bút, dẫn dắt hai giọt hổn hợp mới chất lỏng theo như lên hỏa diễm con đường dẫn dắt.

Nói quá trình này khó khăn nhất, đó là bởi vì tại bên trong quá trình này Dương Diệp đắc dụng Huyền Khí bao vây lấy hai giọt chất lỏng, đây đối với Linh Hồn Lực cùng Huyền Khí khống chế vô cùng nghiêm khắc, trong quá trình này, chỉ cần hắn hơi chút không chú ý, hoặc là là không thể một hơi hoàn thành chú linh, cái này tấm Phù Lục liền thất bại!

Bởi vì Huyền Thú Huyết dịch thể cùng linh thảo dịch dịch thể một khi không có Huyền Khí bao bọc, trong nháy mắt sẽ tách đi ra, một khi cả hai tách ra, tờ nguyên trên phù hỏa diễm liền tất nhiên sẽ bị đánh loạn, khi đó, lúc trước hết thảy cố gắng đều uổng phí.

Trên trán, từng giọt một mồ hôi lạnh không ngừng hiển hiện, Dương Diệp hai mắt không dám nháy một cái, sợ nháy mắt, lộ tuyến liền lệch ra.

Cứ như vậy, cẩn thận ước chừng hai khắc sau, Dương Diệp trên mặt dần dần hiện ra dáng tươi cười, trong mắt vẻ hưng phấn khó có thể che giấu, lại qua một phút đồng hồ, Dương Diệp mãnh liệt thu bút, bút vừa rời đi lá bùa, lập tức, ở trên lá bùa hỏa diễm như là phát hỏa một dạng tản mát ra có chút ngọn lửa màu vàng kim nhạt, cả đóa hỏa diễm ở trên lá bùa trông rất sống động, quả thực giống như vật còn sống!

"Cuối cùng thành công, cuối cùng thành công, Dương Diệp ta cũng là một Nhất Phẩm Phù Văn Sư, ha ha..." Chứng kiến phù giấy cái kia đóa hỏa diễm, Dương Diệp không khỏi kích động phá lên cười.

Từ Bảo Nhi đưa cho hắn cơ bản phù văn quyết bên trong, Dương Diệp biết đi một tí về Phù Văn Sư tin tức cơ bản. Một dạng với Phù Văn Sư cùng Huyền giả, cũng phân là cảnh giới. Vừa tới ngũ phẩm là minh phù, cũng chính là cơ bản Phù Lục chế tác, ngũ phẩm sau là Linh phù sư, mà phù sư, thiên phù sư, Tiên phù sư, Thần phù sư.

Vừa tới ngũ phẩm là minh phù, có thể thành công chế tác một loại trong đó phù có thể tính nhất phẩm, nếu như có thể chế tác năm loại cơ bản Phù Lục, đem năm loại thuộc tính đều thông hiểu đạo lí, vậy đạt đến ngũ phẩm. Dương Diệp hiện tại thành công chế ra một trương Cường Lực Phù, cũng được cho một Nhất Phẩm Phù Văn Sư đấy!

Áp chế kích động trong lòng, Dương Diệp cầm lấy trên tảng đá tờ nào Cường Lực Phù, quan sát một hồi, ánh mắt lộ ra một vẻ ngạc nhiên, thấp giọng nói: "Phù Lục chia làm thứ phẩm, hạ phẩm, trung phẩm, thượng phẩm, cực phẩm, ta đây tấm Cường Lực Phù lại để cho hỏa diễm giống như vật còn sống, nên tính là thượng phẩm, thế nhưng là, trong quyển trục không phải nói thượng phẩm mấy tỉ lệ rất thấp sao? Chẳng lẽ là của ta nhạt Kim Sắc Huyền Khí nguyên nhân?"

Dương Diệp từ cơ bản phù văn quyết giới thiệu chi bên trong biết được, Phù Lục cũng là có phân phẩm chất, bất đồng phẩm chất hiệu quả của Phù Lục cũng là không đồng dạng như vậy. Hạ phẩm Cường Lực Phù tối đa đề cao người sử dụng năm thành lực lượng, trung phẩm ước chừng gấp đôi, mà thượng phẩm có thể xách cao gấp ba, còn cực phẩm, đó là có thể đề cao sáu bảy lần trở lên.

Thượng phẩm cùng Cực Phẩm Phù Lục hiệu quả tuy rằng kinh người, nhưng mà độ khó kia cũng là cực lớn, thượng phẩm Phù Lục tỷ lệ thành công là vô cùng vô cùng thấp, nhưng là hắn không nghĩ tới hắn tờ này Phù Lục lại là thượng phẩm, chẳng lẽ chính mình thật sự là kinh diễm tài tuyệt? Dương Diệp hơi nghi hoặc một chút rồi.

"Xem ra sau này phải hỏi một chút Bảo Nhi!" Dương Diệp không tại suy nghĩ vấn đề này, nhìn nhìn trong tay Cường Lực Phù, khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên nụ cười quỷ dị, sau này mình nếu là giao thủ với người, thực lực không sai biệt lắm dưới tình huống, chính mình đột nhiên cho mình chụp tấm hình phù, vậy khẳng định sẽ lại để cho đối thủ biệt khuất đến chết.

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười mở rộng, cười có chút đắc ý, sau một lát, đem Cường Lực Phù cẩn thận cất kỹ, sau đó bước nhanh hướng Thanh Phong Cốc cốc khẩu đi đến.

Ra Thanh Phong Cốc, Dương Diệp đi tới Luyện Vũ Tràng, vừa xong Luyện Vũ Tràng Dương Diệp đã bị một tên thanh y đệ tử ngăn cản, ngăn lại thanh y nam tử ước chừng mười bảy mười tám tuổi, tại thanh y nam tử bên trái bả vai có khắc một cái nho nhỏ "bên ngoài" chữ, đây là ký hiệu của ngoại môn đệ tử!

Nhìn trước mắt cái này đối với hắn bộc lộ sát ý thanh y nam tử, Dương Diệp biết, người trước mắt này phải là biểu ca của Đỗ Tu, thực lực đạt tới Huyền giả bát phẩm Đoạn Quân.

Nhìn thấy Dương Diệp bị Đỗ Tu mấy người ngăn chặn, bên cạnh một ít Tạp Dịch Đệ Tử lập tức lắc đầu thở dài, bởi vì Dương Diệp, hiện tại Tạp Dịch Phong chúng Tạp Dịch Đệ Tử không hề bị Đỗ Tu mấy người khi dễ, cho nên ít Tạp Dịch Đệ Tử này đối với Dương Diệp là có hảo cảm.

Hiện tại, biểu ca của Đỗ Tu từ thế tục trở về, kết quả của Dương Diệp kia là có thể tưởng tượng được.

Đoạn Quân cũng đang nhìn Dương Diệp, trong mắt lóe ra lạnh lẽo sát ý, hắn hôm nay từ thế tục sau khi trở về phát hiện Đỗ Tu cùng Từ Quản Sự rõ ràng đều bị đày đi đi sao quặng mỏ, mà đầu sỏ gây nên lại là trước mắt Tạp Dịch Đệ Tử này, phải biết, Kiếm Tông Tạp Dịch Đệ Tử cùng một ít ngoại môn đệ tử cũng biết Đỗ Tu là biểu đệ của hắn, Từ Quản Sự là người của hắn, đánh chó còn phải nhìn chủ nhân, người trước mắt là ở ** khoả thân đánh mặt của hắn a!

Hơn nữa quan trọng nhất là Đỗ Tu cùng Từ Quản Sự hàng năm cũng là muốn hướng hắn đưa trước vạn đồng tiền vàng, có những tiền tài này, hắn có thể đi mua càng nhiều nữa tài nguyên tu luyện, nhưng là bây giờ, khoản này tài nguyên bởi vì người trước mắt này không rồi! Hơn vạn mai kim tệ, đây chính là hắn chủ yếu tài nguyên, hắn trái tim đều đang chảy máu.

Nghĩ vậy, Đoạn Quân hai mắt híp lại, nói: "Phế vật, biểu đệ của Đoạn Quân ta cũng là ngươi có thể khi dễ, chết đi cho ta!" Nói xong, thân hình khẽ động, bàn tay đối với mặt của Dương Diệp đánh ra.

Nhìn thấy Đoạn Quân trực tiếp động thủ, hơn nữa là trực tiếp hạ sát thủ, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, quát khẽ một tiếng, nắm đấm đối với Đoạn Quân bàn tay đánh tới.

"Bành!"

Quyền chưởng chạm vào nhau, Dương Diệp lùi lại ba bước, Đoạn Quân đồng dạng lùi lại ba bước.

Lần thứ nhất giao thủ, hai người đánh cho ngang tay.

Nhìn thấy mình bị Dương Diệp đánh lui, Đoạn Quân trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, đánh giá Dương Diệp một hồi, nói: "Ngươi đã là Huyền giả rồi hả? Bất quá vậy thì như thế nào, vừa rồi ta chỉ ra rồi một thành thực lực, hiện tại ngươi chết đi cho ta đi!" Vừa nói, trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, chuẩn bị xuất thủ lần nữa giết chết Dương Diệp.

"Chờ một chút!" Dương Diệp đi về phía trước một cái bước, nhìn trước mắt Đoạn Quân, trong mắt đồng dạng lóe ra sát ý, người trước mắt này biết rõ Đỗ Tu mấy người là bị Thiên trưởng lão giáng chức đi, nhưng là hắn không dám đi tìm Thiên trưởng lão phiền toái, liền tìm đến mình, hơn nữa vừa động thủ chính là sát thủ, hắn lần này cũng nổi giận.

"Như thế nào? Tưởng cầu xin tha thứ?" Đoạn Quân châm chọc nói: "Sớm biết hôm nay, sao lúc trước còn như thế? Biểu đệ của Đoạn Quân ta mặc dù chỉ là một Tạp Dịch Đệ Tử, nhưng cũng không phải ngươi đồ bỏ có thể khi dễ. Hiện tại, ngươi quỳ xuống cho ta dập đầu một nghìn đầu, hô to ta sai rồi, sau đó cút ra Kiếm Tông, ta có thể có thể lo không giết ngươi!"

"Ta khiêu chiến với ngươi, Sinh Tử Thai quyết đấu!" Dương Diệp nhìn thẳng Đoạn Quân, ngữ khí kiên định.

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh, bên cạnh Tạp Dịch Đệ Tử cùng Đoạn Quân bản thân đều ngẩn ra.

------oOo------

Chương 9: Tụ họp đánh bạc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh Tử Thai, danh như ý nghĩa, là quyết chiến sinh tử.

Bất kỳ một cái nào tông phái giữa đệ tử đều tránh không được có ân oán, đánh bạc không bằng khai thông, Kiếm Tông làm cho Sinh Tử Thai này mục đích chính là vì giải quyết đệ tử ân oán giữa. Một khi giữa đệ tử xuất hiện không có thể điều chỉnh ân oán, như vậy có thể hướng đối phương phát ra khiêu chiến, đương nhiên, người khiêu chiến cảnh giới không thể cao hơn bị người khiêu chiến hai cấp bậc.

Dương Diệp nguyên vốn cũng không tưởng đưa ra Sinh Tử Thai này khiêu chiến, nhưng là thấy đến Đoạn Quân đối với hắn ra sát thủ, hắn biết, đối phương căn bản không định bỏ qua cho hắn. Mà một khi đối phương tại chỗ động thủ, không quản hắn là thắng vẫn thua đều ăn thiệt thòi.

Thua, không cần nói cũng biết, đối phương có thể hành hạ đến chết hắn; Thắng, hắn không có được bất kỳ chỗ tốt nào, hơn nữa vẫn không thể giết đối phương, thậm chí làm bị thương đối phương hắn đều sẽ có phiền toái, cuối cùng hắn hiện tại chẳng qua là một Tạp Dịch Đệ Tử. Chỉ có quyết chiến Sinh Tử Thai, hắn cùng với đối với vừa rồi là ở vào công bình, hắn có thể giết đối phương!

"Ha ha..." Sau khi tĩnh hồn lại Đoạn Quân phá lên cười, chỉ vào Dương Diệp, trên mặt không che giấu chút nào lấy khinh thường, nói: "Thật sự là cười chết ta rồi, trên lịch sử đệ nhất phế vật rõ ràng khiêu chiến ta, Sinh Tử Thai? Ngươi dựa vào cái gì? Bằng ngươi là trên lịch sử đệ nhất phế vật?"

Đối với Đoạn Quân khinh thường, Dương Diệp không thèm để ý chút nào, nói: "Kiếm Tông quy định, cảnh giới thấp hướng cảnh giới cao người khiêu chiến, cảnh giới cao người không thể cự tuyệt. Đương nhiên, ngươi không nên cự tuyệt cũng là cũng được, bất quá như vậy, sau này Kiếm Tông chỉ sợ cũng sẽ truyền cho ngươi Đoạn Quân liền khiêu chiến của một Tạp Dịch Đệ Tử cũng không dám tiếp!"

"Ta biết ngươi là kích ta!" Đoạn Quân cười lạnh nói: "Bất quá, ta tiếp nhận ngươi khiêu chiến, ngươi yên tâm, ta sẽ không giết chết ngươi, ta sẽ tại trên Sinh Tử Thai đang tại Kiếm Tông mặt của tất cả mọi người đưa ngươi cả người xương cốt từng khối đập nát, để cho tất cả mọi người biết, phế vật chính là phế vật, cái đó sợ ngươi trở thành Huyền giả, vẫn là phế vật!"

"Nói xong? Nói xong cũng trên Sinh Tử Thai gặp đi!" Dương Diệp thản nhiên nhìn Đoạn Quân liếc mắt, nhưng sau đó xoay người hướng Sinh Tử Thai đi đến.

Gặp Dương Diệp vân đạm phong khinh bộ dáng, Đoạn Quân trong mắt sát ý càng đậm, một cái phế vật, còn muốn giả bộ cao nhân bộ dáng? Dương Diệp không chỉ có cắt tài lộ của hắn, bây giờ còn tại chỗ khiêu chiến hắn, một Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến hắn, đây là đang vũ nhục hắn, "ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!"

...

"Dương Diệp ước chiến ngoại môn đệ tử, tại Sinh Tử Thai quyết chiến, đi, đi, nhanh đi nhìn a!"

"Cái gì, ngươi không nhìn lầm chứ? Dương Diệp ước chiến ngoại môn đệ tử? Ngươi đầu bị cửa kẹp rồi a?"

"Đầu ngươi mới bị cửa kẹp, cả nhà ngươi đầu đều bị cửa kẹp, ngay mới vừa rồi, Đỗ Tu cái kia tạp chủng biểu ca đi tìm Dương Diệp phiền toái, không nghĩ tới Dương Diệp đã trở thành Huyền giả, mà khi trận khiêu chiến biểu ca của Đỗ Tu, hiện tại bọn hắn đã đi Sinh Tử Thai, mau đi đi!"

"Dương Diệp đã là Huyền giả rồi hả? Tốt, đi, đi, cho Dương Diệp cố gắng lên đi..."

Ngoại môn đệ tử phong.

"Cái gì? Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến chúng ta ngoại môn đệ tử? Hay vẫn là cái kia trên lịch sử đệ nhất phế vật? Ngươi có lầm hay không? Cái kia trên lịch sử đệ nhất phế vật không là ngay cả Huyền giả đều không phải sao?"

"Không biết, dù sao bọn hắn đã đi Sinh Tử Thai, mau đi đi, đi trễ, Tạp Dịch Đệ Tử kia đã bị giết chết, tốt lắm hí có thể đã không thấy được, ta đi thông tri những người khác."

"Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến chúng ta ngoại môn đệ tử? Hay vẫn là Sinh Tử Thai, thật sự là không biết tự lượng sức mình, đi, chúng ta đi nhìn chúng ta một chút ngoại môn đệ tử là làm sao dạy hắn làm người."

Chỉ chốc lát, Dương Diệp khiêu chiến chuyện của ngoại môn đệ tử liền như là như bệnh dịch, nhanh chóng truyền khắp Tạp Dịch Phong cùng ngoại môn đệ tử phong, mấy nghìn Tạp Dịch Đệ Tử cùng mấy trăm ngoại môn đệ tử đều chạy tới Sinh Tử Thai.

...

Trên Sinh Tử Thai, một tên mặc xanh trắng trường bào ông lão nhìn xem Dương Diệp cùng thanh y nam tử, bất quá ông lão ánh mắt phần lớn đều rơi trên người Dương Diệp, ông lão Tào Hỏa, là Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão, chưởng quản ngoại môn Chấp Pháp Đội. Trước kia hắn cũng gặp rất nhiều Sinh Tử Thai quyết chiến, nhưng mà Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến ngoại môn đệ tử, hắn vẫn lần đầu gặp.

Tào Hỏa tay phải vung lên, hai quả trong suốt Năng Lượng Thạch bay về phía Dương Diệp cùng Đoạn Quân, nói: "Sinh Tử Thai, không có gì quy tắc, thủ đoạn mặc cho các ngươi thi triển! Để cho công bằng, hiện tại riêng phần mình đem trong cơ thể của chính mình Huyền Khí khôi phục đầy, sau đó bắt đầu" nói xong, ông lão thân hình khẽ động, phiêu đến một bên.

"Ngươi sẽ chết!" Đoạn Quân nhìn xem Dương Diệp, đạm thanh nói.

Dương Diệp không có đáp lời, mà là đi đến một bên giá binh khí chỗ, từ trong đó lựa ra một thanh trường kiếm, trường kiếm dài ước chừng một mét năm, rộng hai ngón tay, bình thường bách luyện tinh sắt chế tạo, không là đồ tốt gì, thuộc về không có phẩm giai cấp.

"Thanh phong kiếm, Hoàng giai hạ phẩm, chém sắt như chém bùn." Lúc này, Đoạn Quân trên tay xuất hiện một thanh trường kiếm, nhìn xem Dương Diệp, "bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ đánh gãy ngươi gân tay gân chân, đập nát ngươi cả người xương cốt, sau đó phái người đưa ngươi quay về trong nhà của ngươi, để cho ngươi người nhà cùng một chỗ gánh chịu nổi thống khổ của ngươi! Như thế nào, ta nhân từ chứ?"

Tiện tay vũ một cái kiếm hoa, Dương Diệp đạm thanh nói: "Yên tâm, ta cũng sẽ đối với ngươi nhân từ!" Nói xong, Dương Diệp ngồi xếp bằng, hấp thu hồi trong Năng Lượng Thạch Linh khí.

Đoạn Quân trong mắt thoáng hiện lạnh lẽo sát ý, sau đó cũng ngồi xếp bằng, hấp thu trong Năng Lượng Thạch Linh khí.

Lúc này, tại dưới Sinh Tử Thai, một chỗ, trên trăm ngoại môn đệ tử nhìn xem tràng thượng Dương Diệp cùng thanh y nam tử, một cái trong đó tăng thể diện đối với bên cạnh ngoại môn đệ tử, nói: "Giang Thu Thủy, Đoạn Quân là Huyền giả bát phẩm, Tạp Dịch Đệ Tử kia ta không biết cảnh giới của hắn, bất quá ta đoán Đoạn Quân mười chiêu trong tất lấy hắn thủ cấp."

"Ta cá là năm chiêu!" Tên là Giang Thu Thủy nam tử nhìn xem tăng thể diện nam tử, nói: "Hai mươi mai Năng Lượng Thạch, dám đánh cuộc không?"

"Ngươi cứ như vậy xem thường Tạp Dịch Đệ Tử kia?" Tăng thể diện nam tử cười nói.

"Tiến tông hai năm, đến bây giờ mới trở thành Huyền giả, loại này phế vật, phối hợp ta coi trọng sao?" Giang Thu Thủy khinh thường nói: "Như thế nào, hai mươi miếng, ta cá là Đoạn Quân trong vòng năm chiêu lấy hắn thủ cấp, dám không?"

"Có gì không dám!" Tăng thể diện nam tử cười to nói: "Tạp Dịch Đệ Tử kia nếu như dám khiêu chiến Đoạn Quân, vậy khẳng định là có chút bản lãnh, ta không tin tưởng hắn liền mười chiêu đều không chịu đựng được, còn có người đến đánh cuộc không?"

"Ta cá là năm chiêu!"

"Ta cá là mười chiêu..."

"Ta cá là Tạp Dịch Đệ Tử kia thắng, năm mươi mai Năng Lượng Thạch!" Ngay tại lúc này, một đạo thanh giòn hơi có vẻ thanh âm non nớt ở giữa sân vang lên.

Chúng ngoại môn đệ tử khẽ giật mình, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một Tiểu Nữ Hài mười bốn năm tuổi chính cười híp mắt nhìn bọn họ. Tiểu Nữ Hài ước chừng mười bốn mười lăm tuổi, một bộ vàng nhạt hoa nhỏ váy, che dấu cái kia đã đơn giản kích thước hết sức nhỏ dáng người, Liễu Diệp Mi, cái miệng anh đào nhỏ nhắn, một đôi linh động hai mắt thỉnh thoảng chuyển động, lộ ra một cỗ giảo hoạt.

Tiểu Nữ Hài không là người khác, chính là Bảo Nhi của Phù Phong, nàng hôm nay là đặc biệt tìm đến Dương Diệp, nhưng mà nàng không nghĩ tới Dương Diệp rõ ràng đánh nhau với người ta rồi. Càng không có nghĩ tới, những người trước mắt này rõ ràng đều xem thường Dương Diệp, nàng thế nhưng là biết rõ sự lợi hại của Dương Diệp, Dương Diệp thế nhưng là Ngũ Hành Huyền Khí!

Chúng ngoại môn đệ tử nhìn thấy là một Tiểu Nữ Hài, hơi chút kinh diễm dưới, Tiểu Nữ Hài tuy rằng còn nhỏ, nhưng mà tất cả mọi người có thể tưởng tượng ra được kia sau khi lớn lên phong độ tuyệt thế, trong đó mấy trong mắt người càng là lộ ra một vòng dâm. Uế quang mang.

Nhìn thấy có ít người cái kia ghét ánh mắt, Bảo Nhi hừ lạnh một tiếng, sau đó từ trong túi lấy ra một xấp Phù Lục đi tới trước mặt đám người Giang Thu Thủy, nói: "Ta muốn đánh cuộc với các ngươi! Ta muốn đánh bạc cái kia tiểu tạp dịch thắng."

Giang Thu Thủy khẽ giật mình, nhưng mà khi thấy Bảo Nhi trên tay cái kia liên tục lá bùa lúc, Giang Thu Thủy cả người nhất thời ngây dại, qua một hồi lâu mới lấy lại tinh thần, cái kia vốn có chút lãnh ngạo thần sắc biến thành nhiệt gối, hỏi nhỏ: "Ngươi, ngươi là Phù Phong hay sao?"

Lúc này, chúng ngoại môn đệ tử cũng phát hiện Bảo Nhi trên tay cái kia liên tục lá bùa, đó là Phù Lục a, chỉ có những cái kia ngoại môn trên bảng xếp hạng cường giả trước mười mới có tư cách nhận Phù Lục a! Ánh mắt mọi người có chút thiêu đốt nóng lên.

Bảo Nhi hừ một tiếng, nói: "Đúng vậy, ta cá là Tạp Dịch Đệ Tử kia thắng, các ngươi đánh cuộc hay không?" Nàng rất không thích những người này, những người này không chỉ có xem thường tiểu tạp dịch, còn dùng cái loại này ghét ánh mắt nhìn nàng, nàng muốn đem những người này tài nguyên tu luyện đều thắng sạch!

Đánh bạc Tạp Dịch Đệ Tử kia thắng?

Nghe vậy, chúng ngoại môn đệ tử nhìn nhau, trước mắt Tiểu Nữ Hài này đầu bị hư? Rõ ràng đánh bạc Tạp Dịch Đệ Tử kia thắng, phải biết, Đoạn Quân thế nhưng là đã Huyền giả bát phẩm, Tạp Dịch Đệ Tử kia tối đa cũng liền bốn năm phẩm, có thể chiến thắng Đoạn Quân?

Nghĩ vậy, mọi người nhìn nhau, ánh mắt lộ ra không che giấu chút nào tham lam.

Giang Thu Thủy ánh mắt lóe lên một cái, sau đó nói: "Ta, chúng ta có thể đánh cuộc với ngươi, không trải qua ngươi cầm cái, bởi vì chúng ta đều đánh bạc Tạp Dịch Đệ Tử kia thua, như thế nào đây?"

Bảo Nhi suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể, các ngươi đặt tiền cuộc đi, nhiều tập thể đều tiếp nhận!"

Ngăn chặn kích động trong lòng, Giang Thu Thủy tiếp tục nói: "Ngươi xem, chúng ta đây có mấy trăm người, đây chính là một bút con số không nhỏ a, ngươi nếu bị thua, này...?"

Bảo Nhi đương nhiên biết rõ Giang Thu Thủy ý gì, lập tức lông máy nhíu một cái, sau đó lại từ trước mặt nàng tiểu trong túi móc ra một xấp Phù Lục, nói: "Ừ, nơi này có ước chừng hai mươi tấm Phù Lục, đều là trung phẩm, mỗi một mở lớn ước có thể bán năm trăm Năng Lượng Thạch, nếu như ta thua rồi, ta lấy cái này gán nợ, có thể chứ?"

"Trung Phẩm Phù Lục?"

Nhìn xem Bảo Nhi cái kia trong tay Phù Lục, chúng người tròng mắt nóng như lửa đã không che giấu chút nào rồi. Mỗi một tấm Trung Phẩm Phù Lục, đó cũng không phải là năm trăm Năng Lượng Thạch liền có thể bán được, nếu như cho bọn hắn bán, cái kia chính là bán một nghìn đều không là vấn đề a!

Lần này, không cần Giang Thu Thủy nói, chúng ngoại môn đệ tử chính là vội vàng gật đầu đáp ứng. Hiếm có cái coi tiền như rác đưa cho bọn hắn làm thịt, bọn hắn nếu là không làm thịt, đó là phải bị trời phạt a!

"Ta cá là năm trăm Năng Lượng Thạch!" Lúc này, Giang Thu Thủy đột nhiên nói ra: "Trên thân chúng ta không mang nhiều Năng Lượng Thạch kia, ngươi trước tiên có thể nhớ kỹ, nếu bị thua, chúng ta nhất định sẽ cho, chúng ta đều là ngoại môn đệ tử, sẽ không lừa gạt ngươi!"

Nghe được lời của Giang Thu Thủy, chúng Tạp Dịch Đệ Tử sững sờ, năm trăm Năng Lượng Thạch cũng không phải là một số lượng nhỏ a, phải biết, bọn hắn một tháng mới có thể dẫn hai mươi mai Năng Lượng Thạch, Giang Thu Thủy này có vậy nhiều sao?

Như chung quanh ngoại môn đệ tử suy nghĩ, Giang Thu Thủy không có năm trăm Năng Lượng Thạch, nhưng là hắn cũng không sợ, bởi vì Tạp Dịch Đệ Tử kia có thể thắng sao? Đáp án dĩ nhiên là tuyệt đối không có khả năng đấy!

Bảo Nhi suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể, các ngươi cũng gọi giá đi! Ta cho các ngươi nhớ kỹ." Nàng mới không sợ những người này quỵt nợ, Kiếm Tông còn không người dám sàm sỡ nàng đây này!

"Ta tại thêm hai nghìn Năng Lượng Thạch!" Gặp trước tiên có thể nhớ kỹ, Giang Thu Thủy lập tức lại bỏ thêm năm trăm Năng Lượng Thạch, cái này coi tiền như rác lúc này không làm thịt, chính hắn cũng sẽ không tha thứ chính mình.

Gặp Bảo Nhi đáp ứng trước tiên có thể nhớ kỹ, còn lại đệ tử rối loạn tưng bừng, sau đó lập tức kêu giá.

"Ta cũng đánh bạc một nghìn Năng Lượng Thạch đầu!"

"Ta tám trăm!"

"Hai ta nghìn..."

Nhìn thấy mọi người tăng giá, Bảo Nhi cười ánh mắt của đều híp lại, sau đó vội vàng cầm bút đám đông tiền đặt cược ghi xuống. Đối với nàng mà nói, Dương Diệp có thể thắng lời nói tốt nhất, thua cũng không có việc gì, dù sao ít Phù Lục này không chỉ có Phù Phong rất nhiều, chính là bản thân nàng cũng có thể chế tạo ra được.

------oOo------

Chương 10: Kiếm pháp căn bản

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên Sinh Tử Thai, một đoạn thời khắc, hai người hai mắt đồng thời mở ra, ánh mắt chạm vào nhau, Đoạn Quân trong mắt thoáng hiện không che giấu chút nào rừng rậm sát ý, mà Dương Diệp thì là bình tĩnh vô ba, không có có một tí chấn động.

Hai người đứng dậy, Đoạn Quân huy vũ hạ trong tay thanh phong kiếm, trên mặt lộ ra nghiền ngẫm dáng tươi cười, nói: "Đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, ta để cho ngươi ba chiêu!" Tuy rằng Dương Diệp đã là Huyền giả, nhưng là hắn cũng không sợ, hắn không chỉ có so với đối phương ít nhất cao hai phẩm, vũ khí của hắn cùng kiếm kỹ đều là đối phương không có, cho nên, hắn chuẩn bị chơi trò chơi mèo vờn chuột.

"Ngu ngốc!" Thầm mắng một tiếng, Dương Diệp nắm trường kiếm đi về phía Đoạn Quân, khi đi đến Đoạn Quân trước người hai mét lúc, đột nhiên, Dương Diệp cái kia lạnh nhạt trong hai mắt, đột nhiên thoáng hiện một vẻ dữ tợn, sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp đất, mượn nhờ mặt đất truyền tới lực đạo, thân thể giống như một quả như đạn pháo, cầm trong tay trường kiếm đối với Đoạn Quân đâm tới.

Dương Diệp chỗ chân đạp, nguyên bản cái kia sàn nhà cứng rắn, lúc này đã hoàn toàn sụp đổ, đây là Dương Diệp một kích toàn lực!

Dương Diệp thân thể vừa lao ra trong nháy mắt đó, ở dưới đài nguyên bản nhanh ngủ tên kia ngoại môn lão giả đột nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt lộ ra một vòng kinh ngạc.

Tại Dương Diệp thân thể đột nhiên xông lại một khắc này, Đoạn Quân sắc mặt đại biến, trong mắt kinh hãi gần chết, khoảng cách gần như vậy, tăng thêm Dương Diệp lại là đột nhiên bạo khởi, hắn căn bản đến không kịp trốn tránh cùng đón đỡ, chỉ có thể nhìn Dương Diệp trường kiếm đâm vào trước ngực của hắn.

"Đinh!"

Dương Diệp trường kiếm đâm vào trước ngực của Đoạn Quân, một đạo tiếng vang lanh lãnh ở giữa sân vang lên, Đỗ Tu thân thể liên tiếp lùi ra sau tầm mười bước.

Thấy trường kiếm rõ ràng không có đâm đi vào, Dương Diệp nhướng mày, cũng không có đuổi theo, nhìn nhìn thanh y nam tử trước ngực, chỉ thấy kia dưới quần áo, không ngừng lóe ra tầng một ngân quang!

"Trên người có mặc Huyền Giáp!" Nghĩ vậy, Dương Diệp hơi nheo mắt lại, trong cơ thể Huyền Khí tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Đoạn Quân hít sâu một hơi, một trận hoảng sợ, nhìn nhìn trước ngực, chỉ thấy hắn tầng kia Hoàng Phẩm cao cấp Huyền Giáp lúc này đã lõm vào!

"Lực lượng rất mạnh! Chí ít có nghìn cân chi lực!" Đoạn Quân thần sắc ngưng trọng lên, hắn biết, hắn có chút đánh giá thấp Dương Diệp rồi.

"Xoạt!"

Trong điện quang hỏa thạch, Dương Diệp liền một kiếm đánh lui Đoạn Quân, làm cho phía dưới chúng Tạp Dịch Đệ Tử một mảnh xôn xao, có ít người trong mắt càng là lóe ra vẻ hưng phấn. Bất kể như thế nào, Dương Diệp đều là Tạp Dịch Đệ Tử, Tạp Dịch Đệ Tử đánh lui ngoại môn đệ tử, bọn hắn đương nhiên hưng phấn!

"Đoạn Quân này, sư tử vồ thỏ dùng toàn lực, hắn lại có thể như thế khinh địch, thật là đầu người óc heo, khá tốt mặc Huyền Giáp!" Gặp Đoạn Quân thiếu chút nữa bị một kích nháy mắt giết, Giang Thu Thủy mặt âm trầm nói.

Một bên mấy ngoại môn đệ tử đều là tán đồng nhẹ gật đầu, đồng thời trong lòng cũng là thở dài một hơi. Bọn hắn đều là đè ép chính mình nhiều cái cùng tháng Năng Lượng Thạch a, thậm chí, có chút lòng tham, càng là đè ép một hai năm, nếu như Đoạn Quân thua, hậu quả kia, bọn hắn thật sự không gánh nổi!

Mà một bên tiểu Bảo Nhi thì là nắm tay nhỏ nắm chặt, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

"Ta thừa nhận, ta có chút khinh địch, bất quá, hiện tại ta nói cho ngươi biết, ngươi như trước không có cơ hội, bởi vì, ta phải chăm chỉ rồi!" Đoạn Quân nhìn xem Dương Diệp, trong cơ thể Huyền Khí chậm rãi vận chuyển, theo Huyền Khí không ngừng rót vào trường kiếm, trường kiếm tại thời khắc này, rõ ràng nhỏ nhẹ run lên.

"Kiếm kỹ sao?" Nhìn xem trường kiếm trong tay của Đỗ Tu phát ra từng đạo nhỏ nhẹ gợn sóng, Dương Diệp thấp giọng một câu, chợt trong cơ thể nhạt Kim Sắc Huyền Khí rót vào trường kiếm trong tay bên trong, màu vàng nhạt nhập kiếm, trường kiếm trong tay của Dương Diệp phía trên lập tức thoáng hiện lên một chút hào quang màu vàng kim nhạt, chỉ có điều những quang mang này rất yếu, nếu như không kỹ càng xem xét, căn bản không phát hiện được.

"Xem ra Đoạn Quân là phải chăm chỉ nữa a!" Dưới đài, Giang Thu Thủy cái kia sắc mặt âm trầm hơi chút nhu hòa, "lần này, một chiêu phân thắng thua!"

"Đoạn Quân là muốn dùng phân linh kiếm bí quyết!" Một ngoại môn đệ tử mặt hiện lên một nụ cười, "phân linh kiếm bí quyết là Hoàng giai cao cấp kiếm kỹ, Đoạn Quân dám dùng, vậy đại biểu hắn có thể phát ra một đạo Kiếm Khí, lần này Tạp Dịch Đệ Tử kia chết chắc rồi!"

"Phân linh kiếm pháp? Không nghĩ tới Đoạn Quân rõ ràng học xong, hắc hắc, lần này Tạp Dịch Đệ Tử kia chết chắc rồi!"

"Ha ha, ba trăm Năng Lượng Thạch, trọn vẹn đủ ta tu luyện tới Tiên Thiên, ha ha..."

"Ai, sớm biết như vậy Đoạn Quân đã kinh học sẽ kiếm kỹ, ta liền hẳn là đánh bạc điểm, mới một trăm Năng Lượng Thạch, lần này thua thiệt lớn!"

"Đúng vậy a, thua thiệt lớn, thiệt là, Đoạn Quân kia ẩn núp cũng quá sâu!"

"..."

Giờ khắc này, khoảng năm mươi danh ngoại môn đệ tử dường như đã thấy cái kia tràn đầy Năng Lượng Thạch bày ở trước mắt bọn hắn rồi.

Nhìn thấy một đám hưng phấn ngoại môn đệ tử, Bảo Nhi bất mãn hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía trên đài Dương Diệp, trong mắt hiện lên vẻ lo âu.

Trên đài, một đoạn thời khắc, Đoạn Quân trong ánh mắt dữ tợn nổi bật, nắm trường kiếm trong tay, đối với Dương Diệp mãnh liệt vừa bổ.

"Phân linh kiếm pháp!"

Nói xong, một đạo trưởng khoảng một mét tuyết trắng Kiếm Khí từ thanh phong trường kiếm đỉnh, đối với Dương Diệp kích bắn đi, Kiếm Khí tốc độ rất nhanh, phát ra hô tiếng hô, cơ hồ là hai cái hô hấp lúc giữa liền đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Tại Kiếm Khí nhanh đạt tới trước mặt Dương Diệp một mét lúc, Dương Diệp di chuyển, chân phải mãnh liệt đạp đất, mượn nhờ mặt đất truyền tới cường đại lực đạo, thân thể bắn nhanh ra như điện, đồng thời, cái kia trường kiếm trong tay đối với cái kia dính bông tuyết Kiếm Khí đâm tới.

"Xùy~~..."

Có lẽ là bởi vì lực lượng quá lớn nguyên nhân, Dương Diệp trường kiếm những nơi đi qua, rõ ràng xuất hiện từng đạo mắt trần có thể thấy không khí dao động, hơn nữa phát ra nhọn âm thanh xé gió.

"Hậu phát chế nhân!" Chứng kiến Dương Diệp ngạnh kháng, dưới đài ngoại môn trưởng lão kia nói khẽ: "Có ý tứ, lần thứ nhất gặp người đem kiếm pháp căn bản luyện đến Đại viên mãn cảnh giới, không sai!"

"Bành!"

Trường kiếm cùng tuyết trắng Kiếm Khí đụng vào nhau, một nguồn năng lượng nổ vang, chợt, cái kia trắng như tuyết Kiếm Khí như là tuyết gặp sôi dầu một dạng lập tức bị Dương Diệp trường kiếm cắt ra, Dương Diệp tốc độ không giảm, cả người mang kiếm hai cái hô hấp lúc giữa liền xuất hiện ở trước người của Đoạn Quân, sau đó tại Đoạn Quân ánh mắt kinh ngạc dưới, trường kiếm đối với trái phải của Đoạn Quân hai chân vung nhanh!

Đoạn Quân mặt mũi tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, hắn chẳng thể nghĩ tới chính hắn phát ra Kiếm Khí cư nhiên bị Dương Diệp liền đơn giản như vậy bổ ra, đó là kiếm kỹ a, nhưng mà không đợi hắn phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp liền xuất hiện lần nữa ở trước mặt của hắn, trong lòng kinh hãi gần chết, trường kiếm vô thức đón đỡ, sau đó liên tiếp lùi ra sau.

"Keng, keng..."

Trong tràng, hai người trường kiếm không ngừng va chạm, phát ra từng đạo kim loại giao thương âm thanh, giống như một khúc tuyệt vời nhạc khúc.

Nhìn thấy trên trận Đoạn Quân bị áp chế, liên tiếp lui về phía sau, dưới trận chúng Tạp Dịch Đệ Tử hoàn toàn ngây dại, không chỉ có chúng Tạp Dịch Đệ Tử, chính là một bên mười mấy ngoại môn đệ tử đều ngây dại.

Tạp Dịch Đệ Tử đem ngoại môn đệ tử đánh bẹp? Đó là trên lịch sử đệ nhất phế vật sao?

Một bên mười mấy ngoại môn đệ tử cũng là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, bọn hắn không nghĩ tới, Kiếm Khí kia cư nhiên bị Dương Diệp một kiếm đâm phá, cái này cỡ nào sức lớn lượng, nhiều tốc độ nhanh? Nguyên bổn chính là Đoạn Quân thua bọn hắn cũng không sẽ như thế nào, nhưng là bây giờ, Đoạn Quân nếu bị thua, cái kia chính là bán đứng bọn hắn đều không thường nổi Năng Lượng Thạch của Tiểu Nữ Hài kia a!

Nhìn thấy Dương Diệp một kiếm đâm phá Kiếm Khí, Bảo Nhi sắc mặt cười nở hoa, linh động trong hai mắt, lóe ra vẻ hưng phấn.

Trên đài, Dương Diệp kỳ thật sớm là có thể giải quyết thanh y nam tử, sở dĩ không có giải quyết, là đang luyện kiếm. Hắn kiếm pháp căn bản chín không có thể ở quen thuộc, chính là mắt nhắm lại hắn đều có thể thi triển đi ra, nhưng là hắn chính là thiếu khuyết thực chiến, bây giờ có cơ hội này, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Dương Diệp càng đánh càng thuận tay, càng đánh càng nhẹ nhõm, mà Đoạn Quân chính là càng đánh càng mệt mỏi, càng đánh càng cố hết sức. Dương Diệp đánh tới đánh lui liền cái kia mấy chiêu, tuy rằng chính là mấy chiêu, nhưng mà cái kia mấy chiêu linh hoạt vận dụng, quả thực để cho hắn nhức đầu, hơn nữa tốc độ của Dương Diệp cùng lực lượng càng là để cho hắn khiếp sợ, hắn cho tới bây giờ không nghĩ tới, kiếm pháp căn bản lại có uy lực như vậy!

"Là nên đã xong!"

Cảm thụ được kiếm pháp căn bản càng ngày càng thuần thục, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, chợt, trường kiếm trong tay tốc độ nhanh hơn, đối với thanh y nam tử triển khai mãnh liệt thế công.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên phát lực, trong lòng Đoạn Quân hoảng hốt, kiếm chiêu vừa loạn, Dương Diệp con mắt lóe sáng, trường kiếm đối với Đoạn Quân trước ngực tiến quân thần tốc, trong lòng Đoạn Quân một giật mình, lập tức vội vàng đón đỡ, ngay tại lúc này, Dương Diệp trường kiếm đột nhiên sửa đâm vì hoa, dùng một cái hết sức xảo trá góc độ đâm vào tay phải của Đoạn Quân xử

"A!"

Bàn tay bị đâm trúng, một cỗ máu tươi phun đổ đi ra, trong nháy mắt đó đau đớn khiến cho Đoạn Quân kêu thảm một tiếng, chợt trong tay thanh phong trường kiếm rời khỏi tay, vứt cho dưới đài, đồng thời, một thanh trường kiếm, hiện ra hàn quang dính vào cổ của hắn xử

Đoạn Quân thất bại!

Nhìn thấy Dương Diệp trường kiếm dán tại Đoạn Quân nơi cổ họng, khi trước tiếng huyên náo tại thời khắc này biến mất không thấy gì nữa, dưới đài một điểm thanh âm cũng không còn, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, mọi người hoàn toàn ngây dại.

Nhìn thấy một màn này, Đỗ Tu sắc mặt trắng bệch, toàn thân không ngừng được run lên, ở cùng với hắn hai người đã không biết đã chạy đi đâu, giờ khắc này, lòng hắn như tro tàn!

"Ha ha..." Lần này Bảo Nhi phá lên cười, dụng cả tay chân, đôi mắt đẹp nhìn bên cạnh chúng ngoại môn đệ tử liếc mắt, dạng như vậy giống như đang nói..., "xem kìa, hay là ta thật tinh mắt đi!"

Bị Bảo Nhi nhìn mười mấy ngoại môn đệ tử giờ khắc này vẫn là mặt mũi tràn đầy ngốc trệ, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ tới, Đoạn Quân tại thi triển ra kiếm kỹ sau còn bị đánh bại, cái này kết quả bọn hắn đến hiện tại cũng vẫn không có thể tiếp nhận.

Trên đài, Dương Diệp nhìn xem hai mắt hoảng sợ thanh y nam tử, nói: "Ta có thể không giết ngươi!"

Nghe vậy, Đoạn Quân sắc mặt vui vẻ, toàn tức nói: "Thật sự?" Giống như là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Ngươi, ngươi nói đi, ngươi muốn điều kiện gì!"

"Tu luyện của ngươi tài nguyên, còn có kim tệ!" Dương Diệp nói.

"Được, được!" Đoạn Quân vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó từ trong lòng ngực lấy ra một cái túi cùng một tấm thẻ màu bạc đưa cho Dương Diệp, nói: "Trong lúc này có hai mươi mai Năng Lượng Thạch, hôm nay ta mới lãnh, còn có tấm thẻ này, trong lúc này có một vạn tả hữu kim tệ, tại Đại Tần đế quốc bất kỳ chỗ nào cũng có thể nhận lấy!"

Nghe được có một vạn kim tệ, Dương Diệp nheo mắt, chợt đem cái túi cùng tạp phiến thu vào.

Nhìn thấy Dương Diệp nhận lấy cái túi cùng tạp phiến, Đoạn Quân đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng oán độc, thầm nghĩ: "Ngươi đợi đấy, hôm nay thù này, ngày sau ta sẽ gấp trăm lần hoàn lại."

Phát hiện trong túi Năng Lượng Thạch thật là hai mươi khối về sau, Dương Diệp đối với Đoạn Quân gật đầu cười, nhìn thấy Dương Diệp cười, trong lòng Đoạn Quân thở dài một hơi, nhưng mà, ngay tại lúc này, Dương Diệp híp đôi mắt một cái, trường kiếm trong tay đối với hai tay của Đoạn Quân hai chân chỗ vung lên!

"A!"

Một đạo thê lương thảm âm thanh gọi lập tức ở trên đài vang lên, chỉ thấy Đoạn Quân hai tay hai chân bị Dương Diệp tận gốc chặt đứt, máu tươi như là suối phun bình thường từ Đoạn Quân hai tay hai chân chỗ dâng trào lên, cái kia kịch liệt đau đớn khiến cho Đoạn Quân toàn bộ sắc mặt đều nhăn nhó.

"Vì cái gì, vì cái gì, vì cái gì a!" Đoạn Quân nằm trên mặt đất, đối với Dương Diệp cuồng loạn gào thét.

Dương Diệp bật cười một tiếng, nói: "Ta nói rồi không giết ngươi, nhưng chưa nói qua không phế ngươi, lưu một cái tai họa ở bên cạnh, ta có thể ngủ không an ủi!" Nói xong, Dương Diệp liền bàn ngồi trên đất, lấy ra một khối Năng Lượng Thạch khôi phục nảy sinh trong cơ thể Huyền Khí.

Nghe được lời của Dương Diệp, Đoạn Quân tức giận trong miệng một ngụm máu tươi phun ra, sau đó trên mặt đất cuồng loạn tức giận mắng.

Dưới đài, ngoại môn trưởng lão kia nhàn nhạt mắt nhìn nằm dưới đất Đoạn Quân, lắc đầu, sau đó phân phó người dẫn xuống dưới.

"Này, cầm Năng Lượng Thạch đến!" Dưới đài, Bảo Nhi chạy tới trước mặt đám người Giang Thu Thủy, đưa bàn tay nhỏ bé, nói: "Ta tính một chút, các ngươi tổng cộng phải cho ta một vạn chín nghìn mai Năng Lượng Thạch, mau đem tới đi!"

------oOo------

Chương 11: Ủy khuất Trưởng lão

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy chúng sắc mặt của ngoại môn đệ tử, Bảo Nhi hai mắt híp lại, nói: "Thế nào, các ngươi có phải hay không xem ta nhỏ, liền chuẩn bị không cho ta?"

Giang Thu Thủy nheo mắt, nhìn xem Bảo Nhi, ánh mắt lóe lên vài cái, sau đó lộ ra một nụ cười, nói: "Làm sao sẽ không cho chứ? Ngươi cũng biết, trên thân chúng ta không có như vậy nhiều Linh Thạch, nếu không, ngươi đi theo chúng ta đi lấy, như thế nào đây?"

Nghe vậy, Giang Thu Thủy sau lưng mọi người nhìn nhau, trong mắt đều là hiện lên một vòng lạnh lẽo hàn quang, sau đó mọi người nhẹ nhàng gật gật đầu, tỏ vẻ tán thành cách làm của Giang Thu Thủy.

Chuyện cho tới bây giờ, để cho bọn hắn xuất ra một ít bút Năng Lượng Thạch, bọn hắn là thế nào cũng không lấy ra được, coi như là lấy ra được, bọn hắn cũng thì sẽ không. Nếu như không cầm ra, vậy chỉ có một biện pháp, cái kia chính là diệt trừ trước mắt Tiểu Nữ Hài!

Mặc dù biết trước mắt Tiểu Nữ Hài này thân phận không tầm thường, nhưng mà lần này bọn hắn cũng là không có biện pháp, mấy chục vạn mai Năng Lượng Thạch, chính là ít ngoại môn trưởng lão kia cũng là không lấy ra được a!

Lúc này đây, mọi người vô cùng ăn ý nghĩ tới cùng nhau đi rồi.

Nghe được lời của Giang Thu Thủy, Bảo Nhi nhìn chúng ngoại môn đệ tử liếc mắt, thấy mọi người không có phản đối với lời của Giang Thu Thủy, lập tức ngón tay nhỏ lấy mọi người, cười lạnh nói: "Được, rất tốt, các ngươi làm Bảo Nhi là đồ đần sao? Các ngươi ngoại môn đệ tử một tháng Năng Lượng Thạch mới hai mười miếng, ngoại môn trên bảng bài danh thứ nhất cũng mới mỗi tháng nhiều một trăm miếng, các ngươi ở đâu ra như vậy nhiều Năng Lượng Thạch? Là muốn đem Bảo Nhi lừa gạt đến địa phương an tĩnh, sau đó giết chết Bảo Nhi, thật sao?"

Nghe vậy, Giang Thu Thủy dáng tươi cười cứng đờ, hắn không nghĩ tới trước mắt Tiểu Nữ Hài này lại có thể như thế cơ trí, lập tức cười nói: "Chúng ta là ngoại môn đệ tử, làm sao sẽ làm ra cái loại này giết người sự tình? Ta nói là sự thật, nếu như ngươi nguyện ý theo chúng ta đi, chúng ta khẳng định sẽ cho ngươi Năng Lượng Thạch, nếu như ngươi không muốn theo chúng ta đi lấy, chúng ta đây cũng không có biện pháp, các ngươi nói đúng đi!" Vừa nói, nhìn sau lưng mọi người liếc mắt.

"Đúng, Tiểu Nữ Hài, nếu như ngươi không theo chúng ta đi lấy, chúng ta đây cũng không có biện pháp..."

"Chúng ta đều là ngoại môn đệ tử, chẳng lẽ còn sẽ lừa ngươi điểm ấy Năng Lượng Thạch phải không?"

"Đúng vậy, Tiểu Nữ Hài, ngươi cùng chúng ta đi lấy đi, chúng ta sẽ trả cho ngươi Năng Lượng Thạch, ngươi xem chúng ta, như gạt người à..."

"..."

Nhìn xem mọi người chơi xỏ lá, Bảo Nhi tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, ngón tay nhỏ lấy mọi người, nói: "Được, tốt, rất tốt, còn từ xưa tới nay chưa từng có ai dám khi dễ Bảo Nhi, các ngươi chờ, chờ!" Vừa nói, Bảo Nhi chạy về phía Sinh Tử Thai.

Nhìn thấy Bảo Nhi bị tức đi, chúng ngoại môn đệ tử lập tức thở dài một hơi, sau đó nhìn Bảo Nhi, nhìn nàng chuẩn bị muốn.

Gặp Bảo Nhi đi trên Sinh Tử Thai chạy tới, dưới đài người trưởng lão kia nhướng mày, khi thấy Bảo Nhi trước ngực cái kia "phù" chữ lúc, chân mày nhíu sâu hơn, nói khẽ: "Tiểu ma nữ này, nàng làm sao sẽ tới này?"

Gặp Bảo Nhi chạy lên Sinh Tử Thai, nguyên bản hấp thu năng lượng Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn thấy Bảo Nhi đột nhiên xuất hiện, đang chuẩn bị dặn dò, nhưng mà lúc này, Bảo Nhi nhưng là ngón tay nhỏ lấy xa xa chúng ngoại môn đệ tử, lớn tiếng nói: "Ta, Bảo Nhi ta tuyên bố, từ nay về sau, tất cả ngoại môn đệ tử là bất luận cái cái gì Phù Lục phần thưởng, Phù Phong không tại cung cấp, tất cả ngoại môn trưởng lão huyền bảo, Phù Phong không đang tiếp thụ Minh văn, sửa chữa. Tóm lại, chỉ cần là cùng ngoại môn hai chữ có liên quan, Phù Phong cự tuyệt cung cấp hết thảy phục vụ!"

Nghe được lời của Bảo Nhi, mọi người vốn là sững sờ, sau đó là ha ha phá lên cười, đã liền Giang Thu Thủy bên này ngoại môn đệ tử đều là phá lên cười.

"Nàng cho là nàng là ai? Tông chủ sao? Cười chết ta rồi..."

"Cự tuyệt cung cấp ngoại môn đệ tử cho nên Phù Lục phần thưởng, nàng nên không phải là bị tức giận phát điên rồi sao?"

"Đây là ta đến Kiếm Tông nghe được êm tai nhất chê cười, ha ha..."

"..."

Nghe được lời của Bảo Nhi lúc, dưới Sinh Tử Thai kia Tào Hỏa nhưng là sắc mặt đại biến, ông lão quay đầu nhìn nhìn những cái kia cười to ngoại môn đệ tử, lập tức quát: "Câm miệng!" Thanh âm này tại Huyền Khí bao vây, vẫn còn như tiếng sấm một dạng tại mấy trăm ngoại môn đệ tử bên tai ầm ầm vang lên.

Mấy trăm ngoại môn đệ tử lúc này sắc mặt đại biến, nhìn về phía cái kia chấn nộ ngoại môn trưởng lão, không biết đối với mới là gì quát tháo.

Tào Hỏa không để ý chúng ngoại môn đệ tử, mà là thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở trên Sinh Tử Thai, nhìn xem phẫn nộ cơn giận còn chưa tan Bảo Nhi, Tào Hỏa cái kia nghiêm túc trên mặt tươi cười, nói: "Nguyên lai là Bảo Nhi, hôm nay như thế nào có rảnh tới đây chơi a!"

Thấy một màn như vậy, dưới đài chúng trong lòng ngoại môn đệ tử "lộp bộp" một tiếng, bọn hắn biết, việc này có lẽ có chút đại điều.

Gặp đến trước mắt trưởng lão này đột nhiên xuất hiện tại trên Sinh Tử Thai, Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc, thầm nghĩ: "Vương Giả Cảnh cường giả."

Huyền giả cửu phẩm về sau là Tiên Thiên, mà Tiên Thiên về sau mới là Vương Giả Cảnh, trước mắt lão nhân kia có thể không mượn ngoại vật bay vút, vậy cũng chỉ có Vương Giả Cảnh mới có thể làm được. Cường giả Vương Giả Cảnh rõ ràng đối với Bảo Nhi nha đầu này tôn kính như vậy, Dương Diệp đối với thân phận của Bảo Nhi càng thêm tò mò.

Thấy lão nhân mặc chính là y phục của ngoại môn trưởng lão, Bảo Nhi lập tức hừ lạnh một tiếng, nói: "Chính ngươi hỏi bọn hắn, ta nói cho ngươi biết, ngươi nếu là không cho ta một cái công đạo, sau này Phù Phong tại cũng không chào đón ngươi ngoại môn đệ tử cùng ngoại môn trưởng lão!"

Nghe được lời của Bảo Nhi, Tào Hỏa cười khổ một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành một đạo tàn ảnh, lập tức xuất hiện ở Giang Thu Thủy trước mặt mọi người, lạnh giọng nói: "Chuyện gì xảy ra, nếu dám giấu giếm, phế bỏ toàn thân tu vi, trục xuất Kiếm Tông!"

Trong lòng mọi người một giật mình, lập tức nào dám giấu giếm, lập tức thành thật khai báo đi ra.

Nghe tới thiếu nợ tiểu ma nữ ba mươi mấy vạn Năng Lượng Thạch, Tào Hỏa khuôn mặt co lại, nghe tới mọi người nói để cho Bảo Nhi cùng bọn hắn đi lấy lúc, Tào Hỏa ánh mắt băng lạnh xuống, hắn người dày dạn kinh nghiệm, cái đó còn không biết những người này có chủ ý gì? Lạnh lùng liếc nhìn mọi người, nói: "Mấy chục vạn mai Năng Lượng Thạch, còn để cho nàng cùng các ngươi đi lấy, là muốn giết người diệt khẩu sao? Được, rất tốt, ta thật muốn một chưởng vỗ chết các ngươi! Ta nói cho các ngươi biết, các ngươi nếu là không có thể cầu nàng thu hồi lời nói mới vừa rồi kia, ta cam đoan, các ngươi sắp thành vì tất cả ngoại môn trưởng lão cùng ngoại môn đệ tử công địch!"

Nghe được lời của Tào Hỏa, mọi người sắc mặt trắng hếu không một tia huyết sắc, Giang Thu Thủy đối với ông lão ôm quyền, cung kính nói: "Dài, Trưởng lão, Tiểu Nữ Hài kia, cuối cùng là thần thánh phương nào?"

"Mặc kệ nàng thần thánh phương nào!" Tào Hỏa quát: "Hiện tại, các ngươi riêng phần mình đi mượn Năng Lượng Thạch, tìm bằng hữu của chính mình, còn có ít ngoại môn trưởng lão kia mượn, đem bọn ngươi cùng chuyện của Tiểu Nữ Hài kia cùng những Trưởng lão kia nói rõ ràng, vì lợi ích của chính bọn hắn, bọn hắn sẽ cho các ngươi mượn!"

"Dài, Trưởng lão, này con số thật sự là quá nhiều một chút, này..." Giang Thu Thủy mặt lộ vẻ khó xử, khổ sở nói.

"Các ngươi tưởng tu vi bị phế, trục xuất Kiếm Tông sao?" Tào Hỏa âm thanh lạnh lùng nói.

Nghe vậy, chúng thân thể người run lên, hiện tại bọn hắn mới biết được việc này là chân chính đại điều, lập tức không dám ở nói nhảm, vội vàng mượn Năng Lượng Thạch đi.

Trên đài, nghe xong Bảo Nhi cùng ít ngoại môn đệ tử kia chuyện giữa về sau, trong lòng Dương Diệp chảy qua một dòng nước ấm, hắn không nghĩ tới, trước mắt Tiểu Nữ Hài này rõ ràng tín nhiệm hắn như thế, vì hắn, lại dám cùng người khác đánh bạc mấy chục vạn Năng Lượng Thạch!

"Hừ, lần này ta quyết không dễ dàng buông tha bọn hắn, lại muốn đối với ta giết người diệt khẩu!" Nghĩ đến vừa rồi ít ngoại môn đệ tử kia, Bảo Nhi càng nghĩ càng giận. Nàng từ nhỏ đến lớn, còn không có bị người khi dễ qua!

Lúc trước lão nhân kia lần nữa xuất hiện ở trên Sinh Tử Thai, chứng kiến Bảo Nhi nộ khí còn chưa tiêu, lão nhân trong lòng hít một tiếng, sau đó cười nói: "Bảo Nhi, ngươi xem, ta đã để cho bọn hắn đi trù bị Năng Lượng Thạch, ngươi xem, lời nói mới vừa rồi kia, ngươi có phải hay không?"

Bảo Nhi hừ một tiếng, nói: "Ta mới sẽ không thu hồi lời của ta mới vừa rồi, ta nói cho ngươi biết, các ngươi thua, nên cho ta Năng Lượng Thạch, các ngươi không muốn cho, còn muốn đem Bảo Nhi lừa gạt đến yên tĩnh địa phương giết người diệt khẩu. Lão đầu, ta nói cho ngươi biết, ông nội của ta đã trở về, các ngươi nhất định phải chết, sau này các ngươi ngoại môn trưởng lão tại cũng đừng nghĩ đến Phù Phong tìm ông nội của ta cho các ngươi Minh văn!"

Nghe được lời của Bảo Nhi, Tào Hỏa dáng tươi cười cứng đờ, trong lòng. Đem ít ngoại môn đệ tử kia toàn bộ gia đô thăm hỏi một lần, mấy chục người chính mình làm chết thì bỏ qua, còn muốn liên lụy bọn hắn ngoại môn trưởng lão, lập tức cố ra một nụ cười, ôn nhu nói: "Bảo Nhi, tiểu tổ tông, việc này không liên quan chúng ta chuyện của ngoại môn trưởng lão a! Việc này cũng đừng nói cho ngươi biết gia gia, được hay không?"

"Không được!" Bảo Nhi oán hận nói: "Ta chính là muốn nói cho gia gia, để cho các ngươi ngoại môn đệ tử khi dễ ta!"

Gặp Bảo Nhi còn tức giận, Tào Hỏa cũng không cách nào, trước mắt cô nàng này, hắn cái nào đắc tội a?

Ước chừng sau nửa canh giờ, đám người Giang Thu Thủy đã đến. Lần này không chỉ có ít ngoại môn đệ tử này, còn có bốn tên mặc xanh trắng trường bào ngoại môn trưởng lão, một cái trong đó Trưởng lão Dương Diệp còn nhận thức, đúng là Thiên trưởng lão kia.

Nhìn thấy Thiên trưởng lão, Dương Diệp vội vàng hướng Thiên trưởng lão thi lễ một cái. Thiên trưởng lão đối với Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó dừng mắt tại trên thân Bảo Nhi, mấy người bọn hắn thế nhưng là vội tới tiểu ma nữ này xin tội.

Bốn ngoại môn trưởng lão chứng kiến Bảo Nhi lúc, bốn người sắc mặt khẽ biến thành biến, một tên trong đó mặt tròn Trưởng lão cười với Bảo Nhi một tiếng, sau đó lấy ra một chiếc nhẫn, nói: "Bảo, Bảo Nhi, trong lúc này có ba mươi chín vạn mai Năng Lượng Thạch, ngươi, ngươi xuất ra không gian của ngươi giới, ta cái này hoa cho ngươi!"

Nói đến ba mươi chín vạn Năng Lượng Thạch, người trưởng lão này khuôn mặt đều là một hồi có chút run rẩy, cái kia lòng đang rỉ máu, những thứ này nhưng là bọn họ ngoại môn trưởng lão cùng ít ngoại môn đệ tử kia cùng một chỗ gom góp ra tới, bởi vì lúc này đây ván bài, toàn bộ ngoại môn cũng có thể nói phá sản.

Bảo Nhi hừ lạnh một tiếng, lấy ra lão đầu giới chỉ, sau đó đối với trước mặt nàng tiểu yếm, tâm niệm vừa động, giới chỉ lập tức thả ra một hồi ngân quang, một lát sau, Bảo Nhi đem giới chỉ đưa cho lão đầu, làm như nghĩ đến cái gì, cái kia đưa ra tay của lại rụt trở về, giương lên trong tay giới chỉ, nói: "Cái này cũng cho ta, ngươi không có ý kiến chớ!"

Mặt tròn Trưởng lão duỗi ở giữa không trung tay của một trận, cái kia biểu tình trên mặt hết sức đặc sắc, sau một lát, cười khan một tiếng, nói: "Không, không, không có ý kiến..." Đồng thời trong nội tâm nổi giận mắng: "Con rùa cái nắp đám, xem ta trở về không làm ngươi chết đám, một quả nạp giới, giá trị mười vạn kim tệ a! Cứ như vậy không có..."

------oOo------

Chương 12: Trưởng lão tặng lễ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhận lấy mai Nạp Giới kia, trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Bảo Nhi này mới lộ ra một nụ cười, giống như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn dưới khán đài ít ngoại môn đệ tử kia, sắc mặt lập tức lại lạnh xuống, nói: "Lão đầu, Bảo Nhi ta cũng không phải là cái gì chanh chua người. Bọn hắn vừa rồi không chỉ có không định cho ta Năng Lượng Thạch, còn muốn giết ta diệt khẩu, loại này đệ tử, tâm tính không tốt, so với Tiểu Tạp Dịch kém không biết bao nhiêu lần!"

"Đúng, đúng!" Vườn mặt Trưởng lão vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó nói khẽ: "Vậy, Bảo Nhi kia, việc này, kết thúc như vậy, được không nào?" Bọn hắn sở dĩ gom góp Năng Lượng Thạch, chính là vì để cho Bảo Nhi nguôi giận, thu hồi lời nói mới vừa rồi kia, Phù Phong, bọn hắn đắc tội không nổi a!

"Không, ta muốn đi tìm gia gia, lại để cho gia gia thay ta làm chủ, các ngươi chết chắc rồi." Bảo Nhi trừng vườn mặt trưởng lão rồi liếc mắt, cả giận nói, nàng từ nhỏ đến lớn có thể là không có bị người khi dễ qua, hôm nay ít ngoại môn đệ tử này lại muốn giết nàng diệt khẩu, một hơi này, nàng nuối không trôi!

Nghe được Bảo Nhi còn muốn đi tìm gia gia của nàng, trên Sinh Tử Thai bốn vị lão nhân khuôn mặt run rẩy, thầm nghĩ: Nào có như ngươi vậy, thu thứ đồ vật còn không chịu xong việc, đây không phải khi dễ người sao?

Đột nhiên, mặt tròn Trưởng lão nhìn về phía Bảo Nhi bên cạnh Dương Diệp, mặt tròn Trưởng lão do dự một chút, sau đó đi tới Dương Diệp bên cạnh, vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, cười nói: "Ngươi là Dương Diệp a, quả nhiên anh hùng xuất thiếu niên, rõ ràng chiến thắng Huyền giả Bát Phẩm Đoạn Quân, khó lường..."

Dương Diệp sắc mặt có chút cổ quái, trước mắt trưởng lão này hắn thế nhưng là biết, tên là Phùng Vũ, ở ngoại môn tính là một vô cùng có quyền thế trưởng lão rồi, lúc trước chính là trước mắt lão nhân kia còn có bên cạnh hai cái nói hắn là Kiếm Tông đệ nhất phế vật, còn cười nhạo Thiên trưởng lão mắt mờ, nhưng bây giờ là tới khen hắn.

Quay đầu nhìn thoáng qua Bảo Nhi, hắn đối với thân phận của Bảo Nhi càng ngày càng hiếu kỳ. Hắn đương nhiên biết rõ, trưởng lão này khen hắn, nhất định là tưởng để cho hắn đến giúp đỡ khích lệ Bảo Nhi, bất quá, Dương Diệp có thể sẽ không dễ dàng đi khích lệ, để cho Bảo Nhi gãy giày vò mài này mấy ông già đang nói.

"Đó là đương nhiên, cũng không nhìn một chút Tiểu Tạp Dịch là của người nào bằng hữu." Lúc này Bảo Nhi đi tới Dương Diệp bên cạnh, đối với mặt tròn Trưởng lão nhẹ gật đầu, nói: "Lão đầu, ngươi tuy rằng lớn lên khó coi, nhưng là ngươi ánh mắt cũng không tệ lắm, Tiểu Tạp Dịch thế nhưng là rất lợi hại, ngươi những đệ tử kia đều là đồ đần, rõ ràng không tin tưởng hắn có thể thắng, thật sự là ngu hết biết!"

Có hi vọng!

Trên trận ngoại trừ Thiên trưởng lão bên ngoài, bốn ngoại môn trưởng lão nhìn nhau, trong lòng đều là vui vẻ, mặt tròn Trưởng lão cười nói: "Đúng, đúng, hắn có thể là thiên tài, dùng Huyền giả Lục Phẩm đánh bại bát phẩm, là thiên tài, thật to thiên tài!"

"Phùng Vũ, ngươi trước kia không phải nói ta mắt mờ, chiêu một cái trên lịch sử đệ nhất phế vật đi vào sao? Như thế nào, Dương Diệp lúc nào ở trong mắt ngươi lại biến thành thật to thiên tài?" Lúc này, một bên Thiên trưởng lão châm chọc nói. Hắn thế nhưng là nhớ rõ lúc trước không trở thành Huyền giả lúc này mấy ông già sắc mặt, thậm chí hiện tại, bên cạnh mấy trưởng lão cũng còn cầm Dương Diệp chuyện năm đó đến cười nhạo hắn, bây giờ có cơ hội này vẽ mặt, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Nghe được lời của Thiên trưởng lão, kia hơn bốn ngoại môn trưởng lão đều là trong nội tâm cả kinh, Phùng Vũ nhìn xem Dương Diệp, nói: "Ngươi, ngươi là Dương Diệp kia? Lúc trước một năm hết tết đến cũng không trở thành Huyền giả Dương Diệp?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Gặp Dương Diệp gật đầu, vài tên trưởng lão sắc mặt mất tự nhiên, bọn hắn ban đầu xác thực nói qua những lời này, ngoại môn trưởng lão bên trong, mọi người thường xuyên đấu tranh cãi nhau đó là rất bình thường, nếu như Dương Diệp cùng Bảo Nhi này không là bằng hữu mà nói, coi như là hiện khi đạt tới Huyền giả Lục Phẩm, vậy cũng sẽ không tha ở trong mắt bọn hắn, nhưng là bây giờ, trước mắt cái này đã từng là đệ nhất phế vật thế nhưng là tiểu ma nữ bằng hữu, có khả năng nhất lại để cho tiểu ma nữ thu hồi lời nói mới vừa rồi kia người a!

Mấy tên trưởng lão củ kết liễu, mở miệng cầu? Kéo không xuống cái kia mặt a, không cầu? Tiểu ma nữ này trở về nói cho lão ma đầu, cái kia ngoại môn sau này đều chơi xong.

"Lão đầu, ngươi trước kia nói Dương Diệp là trên lịch sử đệ nhất phế vật?" Lúc này, Bảo Nhi ánh mắt bất thiện nhìn xem Phùng Vũ, nàng mới vừa rồi còn nói trước mắt lão đầu này ánh mắt không tệ, không nghĩ tới lão nhân này trước kia lại còn nói Dương Diệp là trên lịch sử đệ nhất phế vật, trong Ngũ Hành Huyền Khí cường đại nhất kim thuộc tính là phế vật, nàng kia mộc thuộc tính vậy là cái gì? Bảo Nhi có chút tức giận.

Phùng Vũ cười xấu hổ cười, nói: "Không, là chúng ta trước kia mấy ông già mắt mờ, là đám mắt mờ, chúng ta xin lỗi..."

"Gian lận bài bạc, việc này chúng ta nhận lỗi với ngươi, ngươi cũng biết, mấy người chúng ta bình thường cãi nhau cũng rất bình thường, ngươi cũng đừng so đo với chúng ta ha..."

"Đúng vậy a, Dương Diệp thời gian ngắn liền đạt đến Huyền giả Lục Phẩm, thiên phú như vậy khẳng định được tính là thiên tài, là mấy người chúng ta lúc trước mắt mờ, gian lận bài bạc ngươi liền đừng để trong lòng rồi."

"Gian lận bài bạc, Dương Diệp cũng coi như ngươi nửa người đệ tử, Dương Diệp là ngươi đệ tử, lại là bằng hữu của Bảo Nhi, nói cho cùng, chúng ta cùng Bảo Nhi đều xem như một nhà, ha ha...!"

"Đúng vậy a, đều là người một nhà, vừa rồi đều là hiểu lầm, đều là hiểu lầm ha..."

Mấy tên trưởng lão đương nhiên không có khả năng nhận lỗi với một Tạp Dịch Đệ Tử, bọn hắn không bỏ xuống được dáng vẻ kia, cho nên chỉ có thể nhận lỗi với Thiên trưởng lão.

Nhìn thấy vài tên trưởng lão nói xin lỗi, Dương Diệp có chút buồn cười, bất quá hắn cũng không có đắc ý, hắn biết, trước mắt này mấy tên trưởng lão sở dĩ xin lỗi, hay là bởi vì quan hệ của Bảo Nhi, bằng không thì, coi như là hắn hiện khi đạt tới Huyền giả Bát Phẩm, phỏng đoán tại những trưởng lão này trong mắt đều chỉ là một cái có cũng được không có cũng được đệ tử.

Tưởng muốn cho những trưởng lão này chính thức để mắt, nhận thức đến trước kia bọn họ là mắt mờ, vậy cũng chỉ có hắn thông qua ngoại môn đệ tử kia thí luyện, dùng thực lực để chứng minh!

Thiên trưởng lão cũng không có tiểu nhân đắc chí, hắn đồng dạng minh bạch đạo lý này, nếu như không phải là bởi vì nguyên nhân của Bảo Nhi, mấy lão gia hỏa này là tuyệt đối sẽ không cúi đầu với hắn, tuy rằng như vậy, nhưng hắn vẫn là vô cùng hả giận, một năm qua này, hắn cũng không ít được mấy lão gia hỏa này khí.

Thấy tốt thì lấy, Dương Diệp giữ chặt tay của Bảo Nhi, đi đến một bên, nói: "Bảo Nhi, cái kia, ngươi thu hồi lời nói mới rồi, được hay không?"

"Có phải hay không ta thu hồi lời nói mới rồi, bọn hắn sau này thì sẽ không xem thường ngươi?" Nhìn xem Dương Diệp, Bảo Nhi trừng mắt nhìn nói, nàng cũng không phải là đồ đần, đương nhiên biết rõ những lão đầu kia đột nhiên nói xin lỗi, nhất định là bởi vì duyên cớ của nàng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: "Đúng vậy, nếu như Bảo Nhi bởi vì duyên cớ của ta thu hồi lời nói mới vừa rồi kia, bọn hắn nhất định sẽ nhớ ân tình này của ta, sau này ta ở ngoại môn nhất định sẽ được hứa quan tâm."

Bảo Nhi trầm ngâm một chút, sau đó gật đầu cười, lôi kéo tay của

Dương Diệp đi tới một ít mặt khẩn trương năm tên ngoại môn dài trước nói: "Mấy người các ngươi lão đầu, hôm nay việc này coi như xong, bất quá ta nói cho các ngươi biết, ta nhưng khi nhìn mặt mũi của Tiểu Tạp Dịch, các ngươi sau này nếu tại dám khi dễ ta, hừ, Hừ!" Hai cái tiếng hừ lạnh, ý uy hiếp, không cần nói cũng biết.

Nghe vậy, trong lòng mấy ngoại môn trưởng lão lập tức thở dài một hơi, Phùng Vũ vội vàng nói: "Không biết, tuyệt đối sẽ không, sau này ai dám đang đối với Bảo Nhi bất kính, ta một cái tát đập giết hắn!" Nói đến đây, Phùng Vũ cổ tay khẽ động, xuất hiện một thanh trường kiếm, đưa cho Dương Diệp, nói: "Dương tiểu tử, đây là Hoàng Giai Thượng Phẩm Huyền Thiết Kiếm, ta lưu lại cũng không có, đưa cho ngươi đi!"

Nhìn thấy Phùng Vũ lỏng trường kiếm, một bên Tào Hỏa cũng lấy ra một kiện thiết giáp đưa cho Dương Diệp, nói: "Đây là huyền thiết giáp, Hoàng Giai Thượng Phẩm, ta lưu lại cũng không có, đưa cho ngươi đi, ngươi nên phải dùng tới!"

"Đây là Hộ Mạch Đan mười khối, có thể rất tốt bảo hộ ngươi kinh mạch, để cho ngươi kinh mạch thừa nhận kịch liệt rèn luyện, ngươi thu cất đi!"

"Đây là Hoàng Giai kiếm quyết, Phân Linh Kiếm Pháp bản sao, ngươi cũng cầm lấy đi tu luyện một chút đi..."

Không đến một hồi, ở đây ngoại trừ Thiên trưởng lão bên ngoài, mấy ngoại môn trưởng lão mỗi người đều cho một món bảo vật cho Dương Diệp, Dương Diệp do dự một chút, sau đó thu sạch xuống dưới. Hắn biết, trước mắt này mấy vị trưởng lão đang lấy lòng, cũng biết trước mắt này mấy tên trưởng lão vì cái gì lấy lòng, nếu như hắn cự tuyệt, cái kia trước mắt này mấy tên trưởng lão nhất định sẽ cho là hắn ghi hận trong lòng, sau này hắn ở đây Kiếm Tông khẳng định thì phiền toái.

Nhận lấy những vật kia, Dương Diệp quay đầu nhìn nhìn một bên cười híp mắt Bảo Nhi, trong lòng rất là tò mò, hiếu kỳ thân phận của Bảo Nhi, hắn biết Phù Văn Sư thân phận cực kỳ tôn quý, nhưng mà trước mắt này mấy trưởng lão rõ ràng cho thấy e ngại gia gia của Bảo Nhi, gia gia của Bảo Nhi tất nhiên phù sư? Cũng thiên phù sư?

Gặp Dương Diệp nhận lấy những vật kia, vài tên trưởng lão mặt trên đều lộ ra dáng tươi cười, thiên phú của Dương Diệp không thể nói được, nhưng mà Dương Diệp nhận thức Bảo Nhi, còn có thể ảnh hưởng quyết định của Bảo Nhi, cùng Dương Diệp làm quan hệ tốt, đó là tuyệt đối không có sai, từ bọn hắn tiễn đưa Dương Diệp thứ đồ vật lúc, Bảo Nhi nụ cười trên mặt có thể nhìn ra!

"Mấy người các ngươi lão đầu cũng không tệ lắm!" Bảo Nhi đối với mấy ngoại môn trưởng lão nhẹ gật đầu, sau đó nhìn nhìn dưới mặt đất ít ngoại môn đệ tử kia, nói: "Các ngươi muốn xử trí như thế nào bọn hắn?" Đối với ít ngoại môn đệ tử kia, Bảo Nhi có thể sẽ không dễ dàng buông tha.

Lúc này Dương Diệp cũng đã trầm mặc, ít ngoại môn trưởng lão này không có làm ra tổn thương chuyện của Bảo Nhi, cho nên hắn mới có thể mở miệng khích lệ Bảo Nhi, nhưng mà ít ngoại môn đệ tử kia nhưng là muốn giết Bảo Nhi diệt khẩu, đây là Dương Diệp cũng không thể chịu đựng, trong lòng hắn, Bảo Nhi cũng sớm là bằng hữu của hắn rồi.

Nghe vậy, Phùng Vũ do dự một chút, sau đó trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, quay đầu nhìn ít ngoại môn đệ tử kia, nói: "Tham dự đánh bạc tất cả ngoại môn đệ tử, toàn bộ đi chấp pháp điện dẫn một trăm cây roi, sau đó đi sao quặng mỏ đào quáng một tháng, đoạt được chi vật toàn bộ giao cho tông môn, hiện tại, toàn bộ đi!"

Nghe được lời của Phùng Vũ, phía dưới ít ngoại môn đệ tử kia sắc mặt lập tức thảm trắng đi, một trăm cây roi còn tốt, tối đa đau nhức tầm vài ngày, nhưng mà cái kia sao quặng mỏ liền kinh khủng, chỗ kia là xử phạt Kiếm Tông phạm sai lầm lớn đệ tử địa phương, ở chỗ đó thế nhưng là không nhân quyền, đi nơi đó, không chết cũng phải lột lớp da!

Xem rốt cục hạ nét mặt của ít ngoại môn đệ tử kia, Phùng Vũ cũng là có chút không đành lòng. Nhưng mà hắn biết, nếu như xử phạt nhẹ, trước mắt tiểu ma nữ này không hài lòng, trở về nói cho phù văn phong chính là cái kia lão ma đầu, cái kia không chỉ có là ngoại môn đệ tử, chính là ngoại môn trưởng lão đều được gặp nạn, tại Kiếm Tông, chính là tông chủ đều sẽ không dễ dàng đi đắc tội cái kia lão ma đầu.

"Hừ!" Bảo Nhi hay vẫn là có chút không vừa ý, đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp nhưng là vội vàng lôi kéo tay nhỏ bé của nàng đi ra phía ngoài.

Dương Diệp biết, cái này xử phạt có thể nói là cực nặng, nếu như Bảo Nhi còn chưa hài lòng, vậy rất có thể khiến cho ít ngoại môn đệ tử kia bắn ngược, khi đó, sự tình liền đại điều. Hắn không quan tâm ít ngoại môn trưởng lão này, nhưng là hắn quan tâm Thiên trưởng lão, hắn thật sự không hy vọng bởi vì chuyện này, để cho Thiên trưởng lão đã bị tổn thương gì.

Gặp Dương Diệp lôi kéo Bảo Nhi rời đi, trên trận mấy ngoại môn trưởng lão lập tức ngay ngắn hướng thở dài một hơi, Phùng Vũ nhìn xem Thiên trưởng lão nói: "Gian lận bài bạc, lần này nhiều uổng cho ngươi thu tiểu tử này, cái gì cũng không nói, tính mấy người chúng ta thiếu nợ một người hắn tình."

Còn lại bốn người cũng là tán đồng nhẹ gật đầu, bọn hắn biết, tiểu ma nữ kia vừa mới chịu là còn chưa hài lòng, vậy bọn họ liền thật là khó, cuối cùng phía dưới ít ngoại môn đệ tử kia đều là đệ tử của Kiếm Tông, xử phạt quá mức, rất có thể khiến cho bắn ngược, thậm chí là để cho ít ngoại môn đệ tử này thất vọng đau khổ.

Dương Diệp lôi kéo Bảo Nhi rời đi, không thể không nói, này thay bọn hắn giải quyết xong một cái lớn. Phiền toái!

------oOo------

Chương 13: Khiếp sợ Bảo Nhi

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tạp Dịch Đệ Tử thắng ngoại môn đệ tử, các ngươi thấy không, ha ha..."

"Đúng vậy a, Dương Diệp có thể tính cho chúng ta Tạp Dịch Đệ Tử tranh giành thở ra một hơi, sau này ai còn dám nói chúng ta Tạp Dịch Đệ Tử là đê tiện? Ha ha..."

"Ngoại môn đệ tử a! Lúc trước lão tử cũng đã nói, Dương Diệp người này bất phàm, tổng có một ngày là muốn như cái kia vực sâu chân long giống như bay lên, các ngươi hiện tại tin chưa?"

"Ngươi ngốc bức, ngươi khi đó nói như vậy sao?"

"..."

Ngày hôm nay, cả đệ tử của Tạp Dịch Phong cũng đang thảo luận chuyện của Dương Diệp, hứa nhiều Tạp Dịch Đệ Tử liền sống đều không có làm.

Thất Luyện Phong.

Thất Luyện Phong là tu luyện của ngoại môn đệ tử nơi, phía trên có kim giáp trận, mộc nhân ngõ hẻm, nghìn Trọng Thủy, dung nham quật, trọng lực động, gió lạnh lĩnh, lôi thần cốc bảy tu luyện tràng địa. Nhưng mà, Thất Luyện Phong này cũng không phải miễn phí cởi mở. Tưởng muốn tới Thất Luyện Phong, ngoại trừ ngoại môn trên bảng xếp hạng trước mười người bên ngoài, những người còn lại cũng chỉ có thể dùng điểm cống hiến tông môn đổi lấy thời gian tu luyện.

Mà điểm cống hiến tông môn, đó là cần tiến Thập Vạn Đại Sơn săn giết Huyền Thú, hoặc là tiếp được tông môn một ít nhiệm vụ mới có thể đổi lấy đến, tông môn nhiệm vụ thật là khó khăn vô cùng, bình thường ngoại môn đệ tử căn bản không dám đi nhận, chỉ cần những thiên phú kia trác tuyệt mà lại thực lực nhân tài mạnh mẽ dám đi tiếp tông môn nhiệm vụ.

Ngoại môn đệ tử hơn một nghìn, nhưng mà có thể tới Thất Luyện Phong này chỉ có không đến năm mươi người, này năm mươi người mới là ngoại môn đệ tử bên trong cường đại nhất đám người kia.

"Thanh Vũ đại ca, Dương Diệp kia trở thành Huyền giả, nhưng lại dùng Huyền giả Lục Phẩm đánh bại Huyền giả Bát Phẩm Đoạn Quân!" Lúc này mộc nhân ngõ hẻm trong, một ngoại môn đệ tử đối với trước mặt hắn một tên nam tử mặc áo bào trắng trầm giọng nói.

Bạch bào nam tử đúng là ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ sáu mươi lăm Liễu Thanh Vũ, hắn được vinh dự An Nam Thành nổi bật nhất thiên tài, mười bảy tuổi cũng đã là Tiên Thiên cường giả.

Nghe được lời của ngoại môn đệ tử kia, Liễu Thanh Vũ nhướng mày, nói: "Phế vật kia đã là Huyền giả rồi hả?" Hắn lúc trước đến Kiếm Tông lúc, phụ thân hắn liền đã nói với hắn, nếu như có cơ hội giải quyết Dương Diệp, nhưng là hắn đi vào Kiếm Tông sau mới phát hiện, Dương Diệp đã không phải là ngoại môn đệ tử, mà là một Tạp Dịch Đệ Tử, hay vẫn là trên lịch sử đệ nhất phế vật, cho nên hắn cũng không có ra tay đi đối phó Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp không xứng hắn ra tay, chẳng qua là hiện tại hắn không nghĩ tới, đối phương đã là Huyền giả rồi.

"Đúng vậy, bất quá hắn còn giống như không phải là ngoại môn đệ tử, có muốn hay không giải quyết hắn?"

Liễu Thanh Vũ trầm ngâm một chút, sau đó lắc đầu, trong mắt xẹt qua vẻ hàn quang, nói: "Đi, chúng ta đi sẽ biết cái này đã trở thành Huyền giả phế vật!"

Thanh Phong Cốc.

"Tiểu Tạp Dịch, cái giới chỉ này đưa cho ngươi đi, bên trong còn có một ít Năng Lượng Thạch." Cạnh đầm nước một bên, Bảo Nhi đem lúc trước từ Phùng Vũ cái kia lừa gạt tới Tu Di Giới đưa cho Dương Diệp, cười nói.

Nhìn xem mai Tu Di Giới kia, Dương Diệp nheo mắt, trầm ngâm một chút, lắc đầu, nói: "Bảo Nhi, chiếc nhẫn kia quá trân quý, ta không thể nhận!" Tu Di Giới, loại này không gian bảo vật, muốn nói không động tâm, đó là giả, nhưng mà Dương Diệp hắn làm người cũng là có ranh giới cuối cùng.

"Tiểu Tạp Dịch, ngươi này đi nói, Bảo Nhi có thể đã mất hứng!" Bảo Nhi trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Một chiếc nhẫn mà thôi, cũng không phải vật gì tốt, hơn nữa, không có lời của ngươi, Bảo Nhi cũng không khả năng thắng nhiều đồ như vậy. Ngươi muốn là cự tuyệt nữa, Bảo Nhi có thể đã ném đi!"

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp chảy qua một dòng nước ấm, không tại cự tuyệt, nhận lấy Bảo Nhi trong tay giới chỉ, giống như là nghĩ đến cái gì, vội vàng từ trong lòng ngực đưa hắn chế tạo tờ nào Cường Lực Phù đem ra, sau đó đưa cho Bảo Nhi, nói: "Bảo Nhi, đây là ta chế tạo Cường Lực Phù, là thượng phẩm, đưa cho ngươi đi!"

"Ừ!" Gặp Dương Diệp nhận lấy giới chỉ, Bảo Nhi gật đầu cười, đột nhiên, nàng hai mắt tranh thật to, nói: "Ngươi, ngươi, ngươi nói ngươi đã chế ra một trương Cường Lực Phù, hay vẫn là thượng phẩm?"

"Đúng vậy a!" Dương Diệp nhẹ gật đầu.

"Ngươi, ngươi, ngươi sẽ không gạt ta đi!" Bảo Nhi hồ nghi nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Tiểu Tạp Dịch, Bảo Nhi có thể là phi thường không thích người khác lừa gạt Bảo Nhi đấy!"

Dương Diệp trợn trắng mắt, nói: "Là không phải gạt ngươi, ngươi xem một chút chẳng phải sẽ biết!"

Nghe vậy, Bảo Nhi tiếp nhận Dương Diệp trong tay Cường Lực Phù, khi thấy cái kia đóa trông rất sống động ngọn lửa màu vàng kim nhạt lúc, Bảo Nhi lập tức ngây dại, ngây người một hồi lâu về sau, lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể, thật là thượng phẩm, thật là thượng phẩm, làm sao có thể nha..."

Chứng kiến Bảo Nhi như mất hồn một dạng Dương Diệp nói khẽ:

"Làm sao vậy? Là được, còn chưa tốt?"

Bảo Nhi ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, ngăn chặn kích động trong lòng, nói: "Ngươi, ngươi nói phù này là ngươi thời gian nửa tháng chế tạo?"

"Đúng vậy a!" Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Phía trước một đoạn thời gian ta đã thất bại thật nhiều lần đâu rồi, ngươi cho ta tài liệu chế tạo đều bị ta lãng phí rất nhiều!" Nói đến đây, Dương Diệp có chút ngượng ngùng.

Bảo Nhi cổ quái nhìn Dương Diệp liếc mắt, thầm nghĩ: "Gia gia cái này đại lừa gạt, Bảo Nhi lúc trước bỏ ra ba tháng mới chế tạo ra một trương Phù Lục đến, hơn nữa còn là trung phẩm, có thể gia gia lại còn nói Bảo Nhi là thiên tài, nhất định là gạt ta, hừ, chờ ngươi trở về, xem ta không nhổ sạch râu mép của ngươi!"

"Làm sao vậy? Ta có phải hay không quá ngu ngốc?" Gặp Bảo Nhi không nói lời nào, Dương Diệp hỏi.

Nghe vậy, Bảo Nhi sắc mặt càng phát càng cổ quái, một lát sau, sắc mặt khôi phục bình thường, nhìn xem Dương Diệp, nhẹ gật đầu, nói: "Nửa tháng mới chế tạo ra nhất trương phù, thiên phú nha, tính bình thường thôi á..., ừ, so với Bảo Nhi thiếu một ít!" Nói xong, khuôn mặt nhỏ nhắn vô hình đỏ lên.

Nghe được lời của Bảo Nhi, Dương Diệp thì là thở dài một hơi, nói: "Như vậy thì tốt, đúng rồi Bảo Nhi, khác thuộc tính Phù Lục ta còn không phải rất quen thuộc, ngươi giáo giáo ta, như thế nào đây?"

"Cái này sao!" Bảo Nhi ra vẻ dáng vẻ đắn đo, khi thấy Dương Diệp thần sắc khẩn trương lúc, vội vàng nói: "Trừ phi ngươi phải đáp ứng ta một cái điều kiện!"

"Điều kiện gì?" Dương Diệp có chút hưng phấn, nếu như hắn có thể trở thành Phù Văn Sư, vậy đối với thực lực của hắn cùng tiền đồ tương lai đó là có lợi ích to lớn.

"Ta thay ông nội của ta thu ngươi làm đồ, ngươi đáp ứng làm ông nội của ta đồ đệ, ừ, cũng chính là sư đệ của ta, như thế nào đây?" Bảo Nhi nhìn xem Dương Diệp, linh động trong hai mắt lóe ra ánh sáng khác thường.

"Làm sư đệ của ngươi?" Dương Diệp sửng sốt một chút.

"Thế nào, không muốn a?" Bảo Nhi có chút mất hứng nói.

Dương Diệp vội vàng lắc đầu, nói: "Không phải là, đạt giả vi tiên, làm sư đệ của Bảo Nhi ta đương nhiên thì nguyện ý. Chỉ, chẳng qua là Bảo Nhi, gia gia của ngươi nguyện ý thu ta làm đồ đệ sao? Đến lúc đó nếu là hắn không muốn, ta..." Đúng vậy, hắn vẫn còn có chút lo lắng, phải biết, mỗi một Phù Văn Sư đều là cực kỳ mạnh mẽ, nếu như đến lúc đó gia gia của Bảo Nhi không coi trọng hắn, vậy hắn nhiều lắm lúng túng?

Nghe vậy, Bảo Nhi trên mặt không thần sắc cao hứng hễ quét là sạch, cười nói: "Không cần phải xen vào hắn, ta nguyện ý là được rồi. Tốt rồi, hiện tại ngươi chính là sư đệ của Bảo Nhi, ừ, sư tỷ sẽ chiếu cố ngươi. Hôm nay hơi trễ, chờ ta có thời gian, thì sẽ tới tìm ngươi, mấy ngày nay ngươi trước đem cái khác thuộc tính Phù Lục nghiên cứu một chút, đây là nhiệm vụ, lần sau ta tới, là muốn kiểm tra ngươi, hiểu chưa?"

Dương Diệp nào dám lắc đầu, lập tức liền vội vàng gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Bảo Nhi thoả mãn gật gật đầu, nói: "Sắc trời không còn sớm, ta rời đi, tờ này Cường Lực Phù ta trước mang về nghiên, ừ, là kiểm tra một chút, không cần tiễn đưa ta." Nói xong Bảo Nhi hướng Thanh Phong Cốc chạy tới, quay người một khắc này, cái kia nghiêm túc trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức cười lên, thầm nghĩ: "Nhặt được bảo, ha ha, cái này bảo là Bảo Nhi phát hiện, hoàn thành sư đệ của Bảo Nhi, hì hì..."

Nhìn thấy dáng vẻ của Bảo Nhi, Dương Diệp tổng cảm thấy có chút không đúng, Bảo Nhi cùng Tiểu Dao này một to bằng, nhưng là có chút một cách tinh quái, vừa mới khẳng định đối với hắn che giấu cái gì.

"Được rồi, dù sao nàng đối với ta khẳng định không có ác ý gì!" Dương Diệp cười lắc đầu, không tại suy nghĩ Bảo Nhi cổ quái, dừng mắt tại Bảo Nhi tiễn đưa Tu Di Giới của hắn bên trên, nhìn trong tay Tu Di Giới, Dương Diệp tâm tình thoáng kích động, đây chính là Tu Di Giới, chính là thành chủ của An Nam Thành đều không nhất định có a!

Đem chơi dưới, Dương Diệp đem Tinh Thần Lực xâm vào trong nhẫn, khi thấy trong giới chỉ không gian lúc, Dương Diệp trái tim mãnh liệt nhảy dựng, này trong giới chỉ không gian tựa hồ cũng quá lớn một chút, dù sao ước chừng hai mươi mấy trượng, không chỉ có như thế, tại trong giới chỉ còn có phần lớn Năng Lượng Thạch, cái kia thành đống Năng Lượng Thạch, chí ít có tầm mười vạn Năng Lượng Thạch!

Nghĩ đến lúc trước lời của Bảo Nhi, Dương Diệp khóe miệng rút gân, lúc trước Bảo Nhi nói thả một ít Năng Lượng Thạch trong này, hắn còn tưởng rằng chỉ có mấy trăm khối, nhưng là hắn không nghĩ tới, lại là mấy trăm ngàn!

"Nhân tình này có thể thiếu nợ lớn hơn a!" Nhìn xem những Năng Lượng Thạch kia, Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn lần này mới tính thấy được cái gì gọi là tài đại khí thô.

Đeo chiếc nhẫn vào trên tay, Dương Diệp thu hồi tâm tư, lấy ra Phùng Vũ trưởng lão đưa cho Hoàng Giai Thượng Phẩm của hắn Huyền Thiết Kiếm, Huyền Thiết Kiếm ước một mét sáu, rộng hai ngón tay, toàn thân tản ra lạnh lùng hàn mang, vô cùng sắc bén, theo tay vung lên, trường kiếm lập tức phát ra một đạo nhỏ nhẹ kiếm minh thanh âm.

"Hảo kiếm!"

Nhìn trong tay Huyền Thiết Kiếm, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ vui mừng, thấp giọng nói: "Nguyên vốn còn muốn trở thành ngoại môn đệ tử sau đi Kiếm Các chọn kiếm, nhưng không nghĩ đến Phùng Vũ rõ ràng tiễn đưa chính mình một thanh kiếm, hay vẫn là Hoàng Giai Thượng Phẩm, hiện tại rốt cuộc không dùng tại dùng nhánh cây luyện kiếm pháp rồi."

"Tiếp qua hai mươi tám ngày chính là Kiếm Tông hai năm một lần ngoại môn đệ tử khảo hạch, dùng thực lực của ta bây giờ muốn trở thành ngoại môn đệ tử hẳn là không khó khăn gì, nhưng là muốn xếp hạng trước mười, vậy khẳng định vẫn còn có chút không đủ, ta phải được tại đề cao thực lực." Nhìn xem trường kiếm trong tay, Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói.

------oOo------

Chương 14: Bên ngoài môn khảo hạch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông ngoại môn đệ tử khảo hạch, cái kia có thể nói là Kinh Châu một cái buổi lễ long trọng, Đại Tần đế quốc tổng cộng Cửu Châu, mỗi một cái châu lý mấy vạn tòa thành thị, mà Kiếm Tông là thuộc về này Kinh Châu trong phạm vi. Khi đó, cách Kiếm Tông gần những thành thị kia đích thực những cái kia thế gia đệ tử, tán tu đều đến đây, trong này thiên tài vô số kể, đều muốn rất nhiều trong đám người đạt được bài danh trước mười, độ khó kia có thể nghĩ.

Đạt được mười thứ hạng đầu độ khó lớn, nhưng mà chỗ tốt cũng là có, không chỉ có tông môn Đan Dược, Phù Lục huyền bảo loại ban thưởng, còn có thể bị Kiếm Tông trọng điểm bồi dưỡng, tài nguyên tu luyện xa nhiều người khác.

Thiên phú mặc dù trọng yếu, nhưng mà cái kia tài nguyên tu luyện càng trọng yếu hơn, dù cho ngươi là thiên tài, nhưng nếu không có tông môn đại lực bồi dưỡng, vậy cũng sẽ luân lạc làm phế vật!

Mục tiêu của Dương Diệp là trước mười, ngoại trừ vì Thiên trưởng lão cùng mình tranh giành một hơi bên ngoài, còn có chính là vì được tông môn coi trọng, Liễu Thanh Vũ kia đã là ngoại môn trên bảng cường giả, vậy khẳng định đã là được tông môn coi trọng, nếu như hắn không có thể được tông môn coi trọng, vượt qua Liễu Thanh Vũ, cái kia nói chuyện gì trả thù Liễu gia?

Nghĩ đến Liễu gia, còn có Liễu Thanh Vũ, Dương Diệp trong mắt hiện lên một đạo hàn quang, gia tộc này, vô luận như thế nào hắn cũng là muốn đối phương trả giá thật lớn.

Áp chế trong nội tâm cái kia cỗ sát ý, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó trở lại Luyện Vũ Tràng, chuẩn bị đi hỏi thăm một chút Thiên trưởng lão một ít về chuyện trong nhà. Hiện tại hắn lo lắng nhất, là muội muội cùng mẫu thân tại An Nam Thành tình trạng!

"Phế vật, đứng lại!"

Mới vừa đi tới Luyện Vũ Tràng, Dương Diệp liền bị người gọi lại, nghe được thanh âm này, Dương Diệp nhướng mày, quay người nhìn xem người nói chuyện, khi thấy đối phương bộ dáng lúc, Dương Diệp đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng lạnh lẽo sát ý.

Gọi hắn lại là một với hắn không lớn bao nhiêu nam tử, mày kiếm mắt sáng, áo bào xanh bồng bềnh, chẳng qua là trên mặt lộ ra một cỗ nghiền ngẫm dáng tươi cười. Tại nam tử hai bên trái phải, đứng đấy hai Thanh bào nam tử, hai người đều là ngoại môn đệ tử!

Dương Diệp chưa thấy qua trước mắt nam tử này, nhưng mà hắn biết trước mắt nam tử này là ai, người trước mắt này tuyệt đối là Liễu Thanh Vũ.

Hôm nay Luyện Vũ Tràng có hứa nhiều ngoại môn đệ tử đang tu luyện, khi thấy năm người này ngăn chặn Dương Diệp lúc, hứa nhiều ngoại môn đệ tử đều là đứng đi qua, tò mò nhìn Dương Diệp mấy người.

"Ta là Liễu Thanh Vũ." Nhìn xem Dương Diệp cái kia ánh mắt bất thiện, Liễu Thanh Vũ khóe miệng chứa đựng nghiền ngẫm dáng tươi cười, nói: "Dương Diệp, thật không nghĩ tới, ngươi cư nhiên trở thành Huyền giả, còn vượt cấp giết chết Đoạn Quân, thật sự là khiến người ngoài ý a!"

"Xôn xao..."

Nghe được lời của Liễu Thanh Vũ, một bên ít ngoại môn đệ tử kia một mảnh xôn xao, chợt đều có chút sùng bái nhìn về phía Liễu Thanh Vũ

"Lại là ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ hai mươi chín Liễu Thanh Vũ, hắn không tại Thất Luyện Phong tu luyện, tới đây làm cái gì a?"

"Ngoại môn trên bảng cường giả? Đây chẳng phải là nói hắn đã là Tiên Thiên cường giả rồi hả? Ông trời a, Tiên Thiên cường giả a, mười sáu mười bảy tuổi Tiên Thiên a, ngoại môn trên bảng quả nhiên đều là biến thái a!"

"Nghe nói hắn đã bị một ít nội môn Trưởng lão chú ý, bị nội môn Trưởng lão chú ý, sau này tiến vào nội môn, đó là tiền đồ vô lượng a!"

"..."

Chứng kiến chung quanh ngươi ít ngoại môn đệ tử ánh mắt sùng bái, Liễu Thanh Vũ lộ ra phải vô cùng hưởng thụ, cái kia trên mặt ngạo sắc lại đậm đặc rất nhiều.

Nhìn trước mắt Liễu Thanh Vũ, Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn trong nội tâm cái kia cỗ sát ý, đạm thanh nói: "Nói xong?"

Không thể không nói, Dương Diệp này lạnh nhạt biểu lộ là phi thường lại để cho đối thủ của hắn ghét, Liễu Thanh Vũ cũng vô cùng chán ghét, nghe được Dương Diệp này tiếp cận không nhìn lời nói, còn có cái kia vân đạm phong khinh bộ dáng, Liễu Thanh Vũ hai mắt hơi híp lại, giống như là nghĩ đến cái gì, nở nụ cười một tiếng, nói: "Dương Diệp, nguyên bản chúng ta là có thể trở thành thân thích, cha ta vừa ý mẹ của ngươi, ca của ta vừa ý muội muội ngươi, đây là ngươi một nhà đã tu luyện phúc khí, có thể là các ngươi nhưng là không biết tốt..."

Dương Diệp bật cười một tiếng, đã cắt đứt lời của Liễu Thanh Vũ, nói: "Liễu Thanh Vũ, ta nhìn trúng bà mẹ ngươi, coi trọng ngươi Liễu gia toàn bộ nữ tính, ngươi để cho ngươi lão mẫu cùng ngươi Liễu gia toàn bộ nữ tính gả cho ta, chúng ta này cũng không là trở thành thân thích sao?"

Nghe được lời của Dương Diệp, chung quanh ngoại môn đệ tử đều là nheo mắt, trước mắt đây chính là ngoại môn trên bảng bài danh hai mươi chín cường giả a! Tuy rằng ngoại trừ tại trên Sinh Tử Thai có thể động thủ, nhưng mà Dương Diệp này lá gan cũng quá lớn chút.

Liễu Thanh Vũ sầm mặt lại, một cỗ khí thế bạo dũng ra ngoài thân thể, ngón tay đối với Dương Diệp vẽ một cái, một cỗ màu trắng lăng lệ ác liệt Kiếm Khí vạch phá không khí, mang theo nhọn âm thanh xé gió hướng phía Dương Diệp kích bắn tới.

Hắn đương nhiên biết rõ ngoại trừ trên Sinh Tử Thai bên ngoài, địa phương khác không thể ra tay với Tông Môn Đệ Tử, nhưng mà quy tắc đều là trói buộc người yếu, hắn tin tưởng, coi như là hắn tại chỗ giết Dương Diệp, tông môn cũng sẽ không làm gì hắn. Cuối cùng, hắn thế nhưng là đã là Tiên Thiên cường giả, mà Dương Diệp hay vẫn là một Tạp Dịch Đệ Tử.

Cái kia sợi Kiếm Khí tốc độ rất nhanh, bên cạnh ngoại môn đệ tử cơ hồ là chứng kiến không đến cái kia sợi Kiếm Khí, chỉ là thấy đến bạch quang lóe lên.

Tại Liễu Thanh Vũ động thủ một khắc này, Dương Diệp cũng cảm giác được một cỗ khí cơ đã tập trung vào chính mình, tại thời khắc này, hắn cảm giác mình căn bản trốn không thoát, chỉ có cưỡng ép phá vỡ đối phương Kiếm Khí, nhưng mà, cái kia sợi Kiếm Khí quá là nhanh, căn bản không phải hắn bây giờ có thể tránh né cùng phản ứng.

"Cái này là thực lực của Tiên Thiên cường giả sao?" Phát giác được một cỗ khí tức tử vong bao phủ chính mình, trong lòng Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói.

Ngay tại lúc này, Thiên trưởng lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Thiên trưởng lão ống tay áo vung lên, một luồng kình phong quét mà ra, chỉ nghe "bành" một tiếng, Liễu Thanh Vũ cái kia sợi Kiếm Khí lập tức tiêu tán trên không trung.

"Liễu Thanh Vũ, tông môn có quy định, trừ phi tại trên Sinh Tử Thai bên ngoài, địa phương khác không được ra tay với Tông Môn Đệ Tử, ngươi quên rồi sao?" Thiên trưởng lão nhìn xem Liễu Thanh Vũ, trong thanh âm có chút nộ khí. Dương Diệp là Ngũ Hành Huyền Khí, hắn là tuyệt đối sẽ không để cho Dương Diệp chết ở loại địa phương này.

Nhìn thấy là Thiên trưởng lão, Liễu Thanh Vũ ánh mắt lóe lên vài cái, ngăn chặn sát ý trong lòng, đối với Thiên trưởng lão ôm quyền, nói: "Nguyên lai là Thiên trưởng lão, Dương Diệp vũ nhục người nhà của ta, ta chỉ là cho hắn chút giáo huấn, không có ý tứ gì khác!" Đối với ở trước mắt lão nhân này, hắn mặc dù có chút lửa giận, nhưng mà cũng không dám biểu đạt ra ngoài, cuối cùng hắn lúc này hay vẫn là ngoại môn đệ tử, về ngoại môn trưởng lão quản hạt.

Thiên trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nhưng là không có xử phạt Liễu Thanh Vũ, Liễu Thanh Vũ mặc dù là ngoại môn đệ tử, nhưng mà kia thiên phú ở trong ngoại môn cũng coi như người nổi bật, hơn nữa một ít nội môn Trưởng lão đã chú ý hắn, chút chuyện này, hắn căn bản xử phạt hắn không được.

"Nếu như vô sự, Thanh Vũ kia cáo từ!" Liễu Thanh Vũ đối với Thiên trưởng lão ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi, nhưng mà, lúc này Dương Diệp nói chuyện.

"Chờ một chút..."

Liễu Thanh Vũ quay người nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng chứa đựng nồng đậm khinh thường, nói: "Như thế nào?"

Thiên trưởng lão nhướng mày, đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng là nhìn thấy Dương Diệp đi tới trước mặt hắn, chỉ vào Liễu Thanh Vũ, nói: "Liễu Thanh Vũ, ta biết ngươi muốn giết ta, ta cho ngươi cơ hội này, sau ba tháng, chúng ta Sinh Tử Thai quyết đấu, ngươi có dám?" Đi đến võ đạo con đường này, vậy cũng chỉ có tiến bộ dũng mãnh, một đường vượt mọi chông gai, không ngừng trở nên mạnh mẽ, không có đường lui, Dương Diệp cũng không muốn cho mình đường lui, hắn muốn ép mình một chút!

Nghe được lời của Dương Diệp, bên cạnh ít ngoại môn đệ tử kia miệng há thật to, đủ để thi đấu hạ một quả trứng gà. Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến ngoại môn đệ tử đã làm cho cả ngoại môn đều kinh hãi, mà bây giờ, Tạp Dịch Đệ Tử này còn muốn khiêu chiến ngoại môn trên bảng bài danh hai mươi chín, mà lại đạt tới Tiên Thiên Liễu Thanh Vũ, Tạp Dịch Đệ Tử này là muốn nghịch thiên sao?

"Ha ha..." Liễu Thanh Vũ sau khi tĩnh hồn lại, phá lên cười, nhìn thấy Thiên trưởng lão chuẩn bị nói chuyện, vội vàng nói: "Được, ta đáp ứng ngươi, ba tháng sau trên Sinh Tử Thai quyết đấu, hi nhìn tới lúc ngươi không nên để cho ta thất vọng!" Nói xong, đại cười vài tiếng, tựa hồ sợ Thiên trưởng lão ngăn cản, sau đó mang theo mấy người nhanh nhanh rời đi.

Nhìn thấy Liễu Thanh Vũ rời đi, Thiên trưởng lão hít một tiếng, nói: "Dương Diệp, ngươi vừa rồi quá vọng động rồi, ngươi bây giờ mới Huyền giả Lục Phẩm, cùng Tiên Thiên cường giả sự chênh lệch rất lớn, thật sự rất lớn!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Thiên trưởng lão, ta biết, ta đây là tìm đường sống trong cõi chết. Hắn vừa rồi đã nghĩ trực tiếp giết ta, lần này có Thiên trưởng lão ở đây, nhưng mà lần sau chứ? Lần sau Thiên trưởng lão không có ở đây, hắn trực tiếp giết ta, tông môn hội xử phạt hắn sao? Không biết, ta hiện tại cùng hắn lập nhiều ba tháng ước hẹn, hắn chắc chắn sẽ không trong thời gian ba tháng này ra tay đối phó ta, bởi như vậy, ta còn cơ hội!"

Nghe vậy, Thiên trưởng lão bờ môi giật giật, nhưng là vẫn cái gì cũng chưa nói, hắn lại làm sao không hiểu được đạo lý này? Nhưng là muốn trong ba tháng từ Huyền giả Lục Phẩm vượt qua Tiên Thiên, cái này căn bản không khả năng, dù cho Dương Diệp là Ngũ Hành Huyền Khí, này đều khó có khả năng, ba tháng, thời gian thật sự quá ngắn!

Trầm mặc một hồi, Thiên trưởng lão vỗ vỗ bờ vai của Dương Diệp, nói: "Dương tiểu tử, nguyên bản ta còn muốn công bố Ngũ Hành Huyền Khí của ngươi, nhưng mà hiện tại xem ra là không thể. Nếu như công bố Ngũ Hành Huyền Khí của ngươi, Liễu Thanh Vũ kia tuyệt đối sẽ không để cho ngươi có cơ hội vùng lên, hiện tại, ngươi chỉ có cố gắng, cố gắng để cho chính ngươi có thực lực đối kháng hắn, hiểu chưa?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trước kia hắn có lẽ không có cơ hội gì, nhưng là bây giờ hắn có Tiểu Tuyền Qua kia, còn có Bảo Nhi tiễn đưa những Năng Lượng Thạch kia của hắn cùng ngoại môn trưởng lão tiễn đưa Hộ Mạch Đan của hắn, hắn có sức liều mạng, lần này, không chỉ có là vì mẫu thân hắn muội muội, còn là chính hắn.

Liều liền có cơ hội, không liều mạng, liền một cơ hội nhỏ nhoi cũng không có!

Cho nên hắn chủ động lập được Sinh Tử Thai ước hẹn, không chừa cho chính hắn một điểm đường lui!

"Ngươi an tâm tu luyện, An Nam Thành ta đã đi qua, Liễu gia bên kia ta cũng quyển kinh đã cảnh cáo, bọn hắn tạm thời sẽ không đi tìm nhà các ngươi phiền toái, muội muội ngươi cùng mẫu thân đều rất tốt, chính là có chút nhớ nhung ngươi!" Thiên trưởng lão nói.

Muội muội, mẫu thân!

Nghe được hai cái này từ, Dương Diệp cái kia kiên nghị trên mặt lộ ra một vòng nụ cười hiền hòa, hai người này là tín ngưỡng của hắn, là động lực của hắn, vì hai người này, cho dù ở khổ tại mệt mỏi hắn đều không để ý!

Cáo biệt Thiên trưởng lão, Dương Diệp bước nhanh hướng phía Thanh Phong Cốc đi đến, hiện tại, hắn khẩn cấp cần thực lực,

------oOo------

Chương 15: Quỷ dị vòng xoáy

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chú ý, chú ý, Tạp Dịch Đệ Tử sau ba tháng khiêu chiến ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ mười mười chín Liễu Thanh Vũ, sau ba tháng mọi người đi Sinh Tử Thai quan sát a..."

"Tạp Dịch Đệ Tử khiêu chiến ngoại môn trên bảng cường giả? Đầu ngươi bị cửa... Ngươi sẽ không nói là cái kia vượt cấp giết Đoạn Quân Tạp Dịch Đệ Tử chứ?"

"Đương nhiên là hắn, trừ hắn ra, Tạp Dịch Đệ Tử nào có xấu như vậy. Ép?"

"Tạp Dịch Đệ Tử này thực * ngưu. Bức, vốn là khiêu chiến ngoại môn đệ tử, hiện tại lại khiêu chiến ngoại môn trên bảng cường giả, tuy rằng hắn đây là tìm đường chết, nhưng mà can đảm này nhưng là làm cho người ta không thể không bội phục a!"

...

Không đến một hồi, Dương Diệp khiêu chiến chuyện của ngoại môn đệ tử liền truyền khắp toàn bộ ngoại môn, thậm chí, một ít tại Thất Luyện Phong tu luyện ngoại môn trên bảng cường giả đều biết.

"Huyền giả Lục Phẩm khiêu chiến Tiên Thiên? Thật sự là người không biết không sợ!" Một cái ngoại môn trên bảng cường giả nghe được tin tức Dương Diệp khiêu chiến Liễu Thanh Vũ về sau, theo như lời nói.

"Tuy rằng Liễu Thanh Vũ cũng không có gì đặc biệt, nhưng cũng không phải Phàm Nhân Cảnh của một Huyền giả Lục Phẩm có thể khiêu chiến, rất lâu không có ra Thất Luyện Phong, bây giờ ngoại môn đã liền Tạp Dịch Đệ Tử đều như vậy điên sao?"

"Huyền giả Lục Phẩm khiêu chiến Tiên Thiên, có ý tứ..."

Bất kể là ngoại môn phong, hay vẫn là Thất Luyện Phong, lúc này đều đang đồn Dương Diệp khiêu chiến Tiên Thiên chuyện. Giờ khắc này, thanh danh của Dương Diệp là chân chính truyền khắp toàn bộ ngoại môn.

Thanh Phong Cốc.

Đi vào Thanh Phong Cốc về sau, Dương Diệp lấy ra một trưởng lão đưa cho Hoàng Giai Thượng Phẩm của hắn kiếm kỹ: Phân Linh Kiếm Pháp, nhìn cẩn thận. Hắn hiện tại, khẩn cấp cần tăng thực lực lên!

"Phân Linh Kiếm Pháp, cấp Hoàng cao cấp, nguyên do Kiếm Tông tiền bối sáng chế, tổng cộng thập trọng, mỗi một trọng có thể phát một đạo Kiếm Khí, luyện đến Đại Thành, có thể phân mười đạo Kiếm Khí, mười đạo Kiếm Khí phát ra cùng một lúc, đánh đâu thắng đó, không gì cản nổi!"

Chứng kiến Phân Linh Kiếm Pháp giới thiệu, Dương Diệp âm thầm may mắn, lúc trước cùng Đoạn Quân kia Sinh Tử Thai lúc, khá tốt đối phương chỉ học được một trọng, yếu là nhiều học được mấy trọng, vậy hắn có thể đã nguy hiểm.

Tiếp tục nhìn xuống, Dương Diệp sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, Phân Linh Kiếm Pháp rất cường đại, thậm chí có thể nói có chút khủng bố, nếu như là trực tiếp phát ra mười đạo Kiếm Khí, vậy còn không có gì, nhưng mà Phân Linh Kiếm Pháp nhưng là có thể "phân linh" cũng chính là có thể lại để cho Kiếm Khí hiện lên phương hướng khác nhau công kích.

Cải biến Kiếm Khí vận động phương hướng!

Nghĩ đến mười đạo Kiếm Khí dùng các loại phương vị công kích địch nhân, Dương Diệp không khỏi có chút kích động, nhưng rất nhanh hắn liền bình tĩnh lại, bởi vì phải cải biến Kiếm Khí vận động phương hướng, vậy vô cùng khó, cần đối với Huyền Khí khống chế đạt tới một cái vô cùng trình độ kinh người, loại trình độ này, cho dù là một ít ngoại môn trưởng lão cũng không thể đạt tới!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp đem quyển trục thu vào, nắm trường kiếm dựa theo trong Phân Linh Kiếm Pháp phương thức vận hành, chậm rãi luyện.

Mặc kệ là vì muội muội cùng mẫu thân, hay vẫn là vì chính hắn, hắn cũng sẽ không lùi bước. Bởi vì tại đây dùng thực lực vi tôn thế giới, không có thực lực sẽ không lời nói có trọng lượng, không có có tôn nghiêm, liền như lúc trước, thực lực của Liễu Thanh Vũ cao hơn hắn, có thể tùy ý ra tay giết hắn, mà sẽ không đi quản cái gì quy tắc.

Ở trên đời này, chỉ có thực lực mới là vương đạo, trước kia hắn ở đây An Nam Thành hiểu đạo lý này, nhưng mà đi vào Kiếm Tông về sau, đạo lý này hắn hiểu càng thêm thấu triệt.

Mấy ngày kế tiếp, ngoại trừ tại nhà ăn ăn cơm bên ngoài, Dương Diệp mỗi ngày đều tại Thanh Phong Cốc khổ luyện, ngay cả khi ngủ cũng là ở Thanh Phong Cốc ngủ, có ngoại môn trưởng lão đưa cho Hộ Mạch Đan của hắn cùng Bảo Nhi tiễn đưa Năng Lượng Thạch của hắn, hắn hoàn toàn có thể không chút kiêng kỵ tu luyện.

"BA~, BA~..."

Dương Diệp đứng ở trên đá lớn, trong tay Huyền Thiết Kiếm không ngừng quơ, nếu như có người ở cái này, nhất định sẽ chấn động, bởi vì Dương Diệp mỗi một lần huy động Huyền Thiết Kiếm, không chỉ có vang lên cái kia vang dội âm thanh xé gió, còn mang theo mấy đạo kiếm ảnh!

Vang dội âm thanh xé gió, cái kia nhiều lắm sức lớn lượng? Mang theo bóng kiếm, tốc độ kia nhiều lắm nhanh mới có thể xuất hiện bóng kiếm?

Một bộ kiếm pháp căn bản vũ xong, Dương Diệp trường kiếm chỉ xéo mặt đất, hai mắt khép hờ, trên mặt không hề bận tâm, giống như cao tăng nhập định vậy Dương Diệp đôi má thoáng gầy gò, ngũ quan thanh tú, lại thêm một đầu phiêu dật tóc đen, mặc dù không thể nói cái gì mỹ nam tử, nhưng cũng xứng đáng người xem.

Lúc này Dương Diệp đang cố gắng khống chế trong cơ thể cái kia không nhiều nhạt Kim Sắc Huyền Khí, đưa chúng nó từ đan điền vị trí dẫn dắt đến trên cánh tay trên Huyền Thiết Kiếm, nhưng mà trong cơ thể cái kia tia Huyền Khí giống như một cái không nghe lời đứa trẻ một dạng đảm nhiệm Dương Diệp như thế nào thúc giục, nó cũng không theo như Phân Linh Kiếm Pháp vận chuyển lộ tuyến đến vận chuyển.

Lại qua thêm vài phút đồng hồ, lúc này Dương Diệp trên trán, một giọt giọt mồ hôi chính chậm rãi dưới, chảy qua lông mi, chảy qua nhắm hai mắt, hướng về bờ môi chảy tới.

Luồng gió mát thổi qua, giữa rừng núi lá cây tuôn rơi rung động, vài miếng khô héo lá cây từ không trung chậm rãi bay xuống, mà cự trên đá thiếu niên nhưng là như trước đứng thẳng, giống như một bức tượng điêu khắc.

Ước chừng qua nửa canh giờ, bỗng nhiên, Dương Diệp trong tay nắm Huyền Thiết Kiếm thoáng hiện nhàn nhạt kim mang, nhỏ nhẹ phát run, phảng phất muốn đang sống.

Tại yên tĩnh một lát sau, Dương Diệp hai mắt mãnh liệt mở ra, trong mắt bắn ra trong vắt hàn quang, chỉ thấy Dương Diệp tay nắm tay trong Huyền Thiết Kiếm, đối với nơi xa một cây to mạnh mẽ vẽ một cái.

"Phân Linh Kiếm Pháp!"

Trong nội tâm thấp giọng một câu, chợt, một đạo nhạt Kim Sắc Kiếm Khí từ Huyền Thiết Kiếm đỉnh lóe lên mà ra, chỉ nghe "BA~" một tiếng, Dương Diệp phía trước mười mấy mét chỗ viên kia cần muốn vài người ôm hết đại thụ lên tiếng mà đứt, chỗ gãy, bóng loáng trong như gương. "Ầm ầm" một tiếng, tán cây té trên mặt đất, tóe lên vô số bụi bặm,

Nhìn xem tán cây té trên mặt đất, Dương Diệp cái kia hơi tỏ ra non nớt trên mặt có khó che giấu kích động, trải qua sáu ngày không biết ngày đêm luyện tập, hắn không chỉ có đem kiếm pháp căn bản lại đề cao, liền Phân Linh Kiếm Pháp cũng luyện đến trọng thứ nhất, cái này để cho hắn làm sao không kích động?

Đột nhiên, một hồi cảm giác trống không từ Dương Diệp đáy lòng tuôn ra, đó là Huyền Khí khô kiệt cảm giác!

"Xem ra sau này trừ phi tình trạng nguy cấp, bằng không thì không thể đơn giản sử dụng Phân Linh Kiếm Pháp này rồi!" Nhìn nhìn trong tay Huyền Thiết Kiếm, Dương Diệp không khỏi cười khổ, Phân Linh Kiếm Pháp mạnh mẽ tuy rằng mạnh, nhưng mà Huyền Khí kia tiêu hao cũng quá kinh khủng, tựa như hắn hiện tại, chỉ phát ra một cái đạo Kiếm Khí, trong cơ thể hắn Huyền Khí liền khô kiệt.

Lấy ra một khối Năng Lượng Thạch, Dương Diệp nắm Năng Lượng Thạch hấp thu vào, trong Năng Lượng Thạch Huyền Khí tuôn ra vào thể nội, lập tức liền bị thần bí kia Tiểu Tuyền Qua hấp thu vào. Đột nhiên, Dương Diệp nhướng mày, nhờ vào lần này Tiểu Tuyền Qua không có phân màu vàng nhạt Huyền Khí đi ra, dĩ vãng có thể đều có!

Lại xảy ra vấn đề?

Nghĩ vậy, trong lòng Dương Diệp không khỏi có chút sợ, tâm thần chìm vào thể nội, nhưng mà, lần này hắn rõ ràng vào không được trong Tiểu Tuyền Qua, dĩ vãng hắn có thể mang Tinh Thần Lực phát hiện trong Tiểu Tuyền Qua, nhưng mà lần này, trên Tiểu Tuyền Qua mặt dường như có đồ vật gì đó ngăn hắn lại một dạng để cho hắn nhìn không tới trong Tiểu Tuyền Qua tình huống.

Thấy thế, vẻ này khủng hoảng cảm xúc từ Dương Diệp đáy lòng triệt để lan tràn ra, vội vàng lại lấy ra mười mấy khối Năng Lượng Thạch hấp thu vào, nhưng mà, hay vẫn là như là lúc trước như vậy, những Huyền Khí kia lập tức bị Tiểu Tuyền Qua hấp thu, nhưng mà cái kia năng lượng màu vàng kim nhạt nhưng là vẫn là không có chảy ra.

"Đại ca, ngươi chơi trò xiếc gì a?" Nhìn thấy Tiểu Tuyền Qua này chỉ lấy không cho, Dương Diệp biểu lộ có chút khó coi, chẳng lẽ Tiểu Tuyền Qua này lại muốn hướng về trước kia?

Rất nhanh, Dương Diệp liền hủy bỏ ý nghĩ này của mình, hắn cùng với Tiểu Tuyền Qua nhất thể, hắn không hấp thu Huyền Khí mà nói, Tiểu Tuyền Qua này phải không có thể hấp thu Huyền Khí, hai người bọn họ có thể nói là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, hắn không tin Tiểu Tuyền Qua này biết làm loại này mổ gà lấy trứng chuyện!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp lại lấy ra Năng Lượng Thạch hấp thu vào, hắn muốn nhìn Tiểu Tuyền Qua này làm cái trò gì.

Một khắc đồng hồ trôi qua, hai trăm khối Năng Lượng Thạch không có, Tiểu Tuyền Qua còn tại hấp thu.

Nửa canh giờ trôi qua, tám trăm khối Năng Lượng Thạch không có, Tiểu Tuyền Qua như trước tại hấp thu, hơn nữa tốc độ hấp thu nhanh hơn.

Cứ như vậy, đi qua ba canh giờ, Tiểu Tuyền Qua còn tại hấp thu, không có chút nào đình chỉ cùng cho nhạt Kim Sắc Huyền Khí dấu hiệu, mà Dương Diệp cũng giống như là muốn cùng Tiểu Tuyền Qua đấu đến cùng giống nhau, một khối khối Năng Lượng Thạch không ngừng lấy ra, này mấy canh giờ, đã hấp thu hết mấy nghìn Năng Lượng Thạch rồi.

Nhìn xem những cái kia biến mất Năng Lượng Thạch, trong lòng Dương Diệp cũng là có chút đau lòng, còn tốt, Bảo Nhi đưa cho hắn hơn mười vạn, bằng không thì, hắn đánh chết cũng sẽ không như vậy cho Tiểu Tuyền Qua hấp thu.

Còn đang kéo dài, cứ như vậy, Dương Diệp từ buổi sáng ngồi xuống bầu trời tối đen, một khối khối Năng Lượng Thạch biến mất không thấy gì nữa, nhưng mà, Tiểu Tuyền Qua nhưng như là một cái động không đáy giống nhau, trên vạn mai Năng Lượng Thạch cũng không thể thỏa mãn Tiểu Tuyền Qua.

Đảo mắt, Dương Diệp lại từ buổi tối ngồi xuống hừng đông, một ngày một đêm, hai vạn mai Năng Lượng Thạch không thấy.

Nhìn xem những Năng Lượng Thạch kia từng điểm từng điểm biến mất, Dương Diệp có đến vài lần thậm chí nghĩ dừng lại, nhưng là hắn không thể, Tiểu Tuyền Qua vật này hắn nhất định phải hiểu rõ, bằng không thì, đừng nói ba tháng sau cùng Liễu Thanh Vũ Sinh Tử Thai quyết đấu, chính là hơn hai mươi ngày sau đích ngoại môn đệ tử khảo hạch, hắn cũng có bị loại bỏ.

Đảo mắt, ba ngày trôi qua, Bảo Nhi cho Năng Lượng Thạch của hắn đã tiêu hao một nửa, lúc này Dương Diệp đã chết lặng, hắn chơi liều cũng tới, dù sao hắn chính là muốn cùng Tiểu Tuyền Qua đấu đến cùng!

Tại trưa ngày thứ ba, một đoạn thời khắc, Dương Diệp nắm Năng Lượng Thạch tay của một trận, tâm thần chìm vào thể nội, khi phát hiện trong cơ thể đan điền lúc, Dương Diệp lập tức hai mắt trợn lên, khắp khuôn mặt là không thể tưởng tượng nổi.

------oOo------

Chương 16: Thập Vạn Đại Sơn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa mới vào tâm thần chìm vào thể nội, liền phát hiện lúc này Tiểu Tuyền Qua chính hướng hắn bình thường đan điền truyền đưa từng cỗ một Kim Sắc Huyền Khí, đúng, là Kim Sắc Huyền Khí, toàn bộ màu vàng, không phải là hướng dùng lúc trước cái loại này chẳng qua là màu vàng nhạt!

Ít Kim Sắc Huyền Khí này như là Hoàng Hà vỡ đê một dạng từ trong Tiểu Tuyền Qua điên cuồng tuôn ra, sau đó chảy vào bên trong đan điền của hắn, rất nhanh, bình thường trong đan điền đầy, nhưng mà Tiểu Tuyền Qua cũng không có chấm dứt, mà là còn đang không ngừng tuôn ra màu vàng huyền, ít Kim Sắc Huyền Khí này cuối cùng nặn hướng về phía quanh người hắn kinh mạch.

Giờ khắc này, Dương Diệp toàn bộ trong cơ thể, kể cả kinh mạch toàn thân các nơi, đều tràn đầy Kim Sắc Huyền Khí.

Để cho Dương Diệp khiếp sợ là, ít Kim Sắc Huyền Khí này cuối cùng rõ ràng đều trực tiếp hòa tan vào trong thân thể của hắn, một cỗ lại một cỗ, không ngừng mà tan vào nhục thể của hắn.

Giằng co ước chừng một phút đồng hồ, Tiểu Tuyền Qua mới chậm rãi ngừng lại.

Cảm thụ Tiểu Tuyền Qua ngừng lại, Dương Diệp vội vàng gỡ ra y phục của chính mình, vừa nhìn, cả người hắn đều ngây dại. Chỉ thấy vậy lúc hắn toàn bộ thân hình hiện ra màu vàng kim nhàn nhạt, bàn tay nhẹ nhàng phất qua lồng ngực, cảm nhận được cái kia giống như huyền thiết cứng rắn cảm giác, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, thấp giọng nói: "Luyện Thể Quyết Đại viên mãn rồi hả?"

Luyện Thể Quyết là Kiếm Tông công pháp cơ bản, tổng cộng tầng bảy, bình thường không có người nào luyện, dù cho có ít người luyện, nhưng là chỉ cần trở thành Huyền giả về sau, đều đổi một bộ công pháp, như Dương Diệp loại tu luyện này đến tầng thứ bảy người, đây tuyệt đối là cái thứ nhất!

"Nếu như Luyện Thể Quyết đạt tới tầng thứ bảy, ta đây chẳng phải là Huyền giả Thất Phẩm?" Nghĩ vậy, Dương Diệp vội vàng cảm thụ hạ trong cơ thể tình trạng, một lát sau, hai mắt mở ra, bên trong tràn đầy vẻ hưng phấn, nói: "Không nghĩ tới, ta rõ ràng trực tiếp trở thành Huyền giả Thất Phẩm!"

Lúc này Dương Diệp là trong nội tâm thật sự chấn kinh rồi, chính mình từ phát hiện Tiểu Tuyền Qua không đến một tháng, nhưng mà chính là một tháng này, chính mình trực tiếp cũng không là Huyền giả, biến thành Huyền giả Thất Phẩm, cái này thật bình thường con ngựa?

Nghĩ vậy, trong lòng Dương Diệp có chút bất an, hắn lúc này ở ngốc cũng biết Tiểu Tuyền Qua kia khẳng định không phải là cái gì thông thường đan điền, đặc biệt là Kim Sắc Huyền Khí kia, không những được đề cao lực lượng của hắn, còn có thể để cho hắn thi triển kiếm kỹ trở nên mạnh mẽ, hắn chưa thấy qua trong Ngũ Hành Huyền Khí kim Huyền Khí, nhưng là hắn dám khẳng định, cái kia kim loại gì tính Huyền Khí tuyệt đối không có hắn Kim Sắc Huyền Khí này mạnh mẽ!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, khi thấy trong Tiểu Tuyền Qua kia tình trạng về sau, Dương Diệp bỗng nhiên đứng lên, hai mắt trợn lên, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể..."

Yết hầu lăn lăn, Dương Diệp áp chế khiếp sợ trong lòng, đem tâm thần lần nữa chìm vào bên trong cơ thể trong Tiểu Tuyền Qua, lúc này trong Tiểu Tuyền Qua không gian trở nên lớn, đúng, trở nên lớn, nguyên bản Tiểu Tuyền Qua cùng hắn bình thường đan điền một to bằng, nhưng mà lúc này Tiểu Tuyền Qua trong không gian, chính là đứng lên bốn mươi năm mươi cái đại hán trung niên đều có thể!

Hơn nữa tại Tiểu Tuyền Qua trung ương, còn có một cùng loại nhà tắm công cộng đồ vật, trong này, chứa đầy Kim Sắc Huyền Khí! Nạp Giới tự thành không gian, Dương Diệp là biết, bởi vì hắn trên tay liền đeo một quả. Nhưng mà ông trời, trong cơ thể hắn trong Tiểu Tuyền Qua rõ ràng cũng tự thành không gian?

Đây coi là chuyện gì đây?

Dương Diệp ngoại trừ khiếp sợ còn có chính là nghi hoặc, hắn rất muốn tìm người hỏi một chút đây rốt cuộc là chuyện gì đây, nhưng là hắn không thể, hắn không ngốc, nếu như để người ta biết Tiểu Tuyền Qua có thể chuyển hóa Huyền Khí, còn có thể tự thành không gian, vậy hắn nhất định là sẽ dẫn tới giết sinh họa.

Thật lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn quyết định không để ý tới Tiểu Tuyền Qua này rồi. Mặc kệ Tiểu Tuyền Qua cỡ nào quỷ dị, cỡ nào nghịch thiên, dù sao lúc này là ở trong cơ thể hắn, cần dựa vào hắn hấp thu Huyền Khí mới có thể biến lớn. Hắn lúc này dĩ kinh minh bạch, Tiểu Tuyền Qua sở dĩ biến lớn, hẳn là lúc trước những Năng Lượng Thạch kia công lao.

Hơn nữa, bất kể như thế nào, Tiểu Tuyền Qua cũng phản đối hắn lộ ra địch ý, thậm chí còn trợ giúp hắn đề cao thực lực, cùng kia đi không ngừng suy đoán Tiểu Tuyền Qua lai lịch, còn không bằng hảo hảo lợi dụng Tiểu Tuyền Qua đề cao thực lực.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp tâm tình bỗng nhiên sáng sủa, giống như là nghĩ đến cái gì, cúi đầu nhìn nhìn hiện ra ánh sáng màu vàng óng nhạt thân thể, do dự một chút, Dương Diệp nắm tay trong Huyền Thiết Kiếm, hướng ngực trái mình chỗ đâm xuống dưới.

"Đinh!"

Huyền Thiết Kiếm đâm tại trên thân thể, dường như đâm vào huyền thiết trên một dạng lập tức vang lên một đạo nhỏ nhẹ kim loại giao thương âm thanh.

"Ha ha..." Cảm thụ được thân thể cứng rắn, Dương Diệp phá lên cười, cười đến thoáng đắc ý, một lát sau thấp giọng nói: "Không nghĩ tới trải qua Kim Sắc Huyền Khí rửa sạch sau đích thân thể rõ ràng mạnh như vậy, lúc này nhục thể của ta lực lượng hẳn rất mạnh, thử nhìn một chút!"

Nghĩ đến liền làm, Dương Diệp đi tới một cây to trước mặt, tại trước mặt hắn đại thụ tên là Thiết Lựu Thụ, vỏ cây trên có nguyên một đám nho nhỏ phiền phức khó chịu, vô cùng cứng rắn. Bình thường Tạp Dịch Đệ Tử chặt, chứng kiến loại cây này đều là trực tiếp buông tha cho, bởi vì này quá cứng rắn, căn bản không chém nổi.

Nhìn trước mắt viên này cần mấy người mới có thể ôm hết Thiết Lựu Thụ, Dương Diệp hít sâu một hơi, tay phải chậm rãi nắm chặt, yên lặng một lát, Dương Diệp quát khẽ một tiếng, tay phải đối với lên trước mắt đại thụ đánh tới.

"Bành!"

Dương Diệp nắm đấm như lưỡi dao sắc bén nhập gỗ mục, cả quả đấm không có một điểm trở ngại chính là không vào trong Thiết Lựu Thụ, một đoạn thời khắc, Dương Diệp cánh tay phải lần nữa chấn động mạnh một cái, trên nắm tay lực lượng phún ra ngoài.

"Bành!"

Thiết Lựu Thụ lập tức nổ ra, vô số mảnh gỗ vụn vẩy ra.

Dương Diệp thu hồi nắm đấm, nhìn xem viên này bị một quyền của mình nổ nát Thiết Lựu Thụ, thấp giọng nói: "Không nghĩ tới lực lượng của ta đã lớn như thế, một quyền này khẳng định không dưới ba ngàn cân lực lượng, nếu như đang ăn tấm Cường Lực Phù, cái kia lực lượng của ta chính là so với Huyền Thú đều còn kinh khủng hơn a!"

Nghĩ đến chính mình lực lượng có thể so với Huyền Thú, Dương Diệp trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, nhưng mà rất nhanh, hắn liền bình tĩnh lại, hắn nghĩ tới rồi một người, Liễu Thanh Vũ, cái kia đập ở ngoại môn trên bảng thứ mười chín người.

Mặc dù đối phương hiện tại không có tới tìm hắn để gây sự, nhưng mà hắn biết, đối phương nhất định sẽ tới, hơn nữa coi như là đối phương không đến tìm hắn để gây sự, hắn cũng sẽ đi tìm đối phương phiền toái.

Hắn cùng với Liễu gia, tuyệt đối không có khả năng cùng tồn tại!

"Dùng thực lực của ta bây giờ, tưởng đánh bại ngoại môn trên bảng Liễu Thanh Vũ hẳn vẫn còn có chút độ khó, xem ra cần phải đi trong Thập Vạn Đại Sơn sinh tử lịch luyện a!" Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói. Lúc này thực lực của hắn là tăng cường rất nhiều, nhưng là đối với ngoại môn trên bảng những thiên tài kia mà nói, vẫn còn có chút không đủ, bởi vì ngoại môn trên bảng có chút yêu nghiệt, chính là ngoại môn trưởng lão đều không làm hơn đấy!

"Đi Thập Vạn Đại Sơn!" Dương Diệp hai đấm nắm chặt, lần này hắn quyết định. Chỉ có tại sinh tử rèn luyện bên trong, hắn có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn, bất kể là hai mươi mấy ngày sau đích ngoại môn đệ tử khảo hạch, hay là đến từ Liễu gia áp lực, hắn đều phải cần thực lực cường đại mới được.

Thập Vạn Đại Sơn có thể nói là loài người cấm địa, bởi vì đó là địa bàn của Huyền Thú, bên trong cường đại Huyền Thú vô số kể, nhân loại đi, nhất định là có đi không trở lại.

Đương nhiên, đó là chỉ Thập Vạn Đại Sơn ở chỗ sâu trong, tại Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài, vẫn là có rất nhiều nhân loại, trong ít người này có dong binh, có khác tầm bảo tán tu, còn có hứa nhiều Tông Môn Đệ Tử, trong này Kiếm Tông đệ tử là nhiều nhất, bởi vì Kiếm Tông cách Thập Vạn Đại Sơn gần nhất!

Kiếm Tông là cổ vũ đệ tử đi Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện, cuối cùng chỉ có trải qua sinh tử chiến đấu, một người mới có thể trở thành cường giả, nhưng mà cân nhắc đến Thập Vạn Đại Sơn mức độ nguy hiểm, Kiếm Tông cũng có quy định, chỉ có Huyền giả Cửu Phẩm cường giả mới có thể tiến về trước Thập Vạn Đại Sơn rèn luyện, hoặc là tiếp nhận trong Thập Vạn Đại Sơn nhiệm vụ.

Quy định này đối với Dương Diệp tự nhiên là không có lực ước thúc, bởi vì hắn bây giờ còn là không phải là Kiếm Tông đệ tử.

Một ngày kế tiếp, Dương Diệp đã làm ra năm cái Cường Lực Phù, năm cái Cường Lực Phù đều là thượng phẩm, cái này để cho Dương Diệp hơi chút ngoài ý muốn dưới.

Ngày thứ hai, trời tờ mờ sáng, Dương Diệp liền xuất phát.

Quyển kinh qua một cái buổi sáng chạy đi, Dương Diệp rốt cuộc đã tới Thập Vạn Đại Sơn biên giới, tại nơi ranh giới, vụn vặt lẻ tẻ đứng đấy rất nhiều đoàn đội nhỏ, những đoàn đội này liền là lính đánh thuê, chuyên môn tiến vào Thập Vạn Đại Sơn săn giết Huyền Thú đến buôn bán. Bán người, thuộc về vết đao liếm máu một đám người.

Nhìn chung quanh một chút những người kia, Dương Diệp chính là thu hồi ánh mắt, quăng đã đến cách đó không xa một khu rừng rậm, nhìn xem cái kia rậm rạp chằng chịt rừng rậm, Dương Diệp sắc mặt thoáng ngưng trọng, nói: "Nơi này phải là Vạn Xà Lâm rồi. Tiến vào Vạn Xà Lâm, chẳng khác nào chính thức tiến vào Thập Vạn Đại Sơn rồi."

"Tiểu huynh đệ, ngươi là muốn đi vào Thập Vạn Đại Sơn?" Ngay tại Dương Diệp quan sát lúc, một tên thô cuồng đại hán đi tới Dương Diệp bên cạnh, hỏi.

Dương Diệp quay đầu, chỉ thấy một tên thô cuồng đại hán chính cười nhìn xem hắn, thô cuồng đại hán ước chừng ba mươi mấy tuổi, mắt to mày rậm, làn da ngăm đen, Dương Diệp ánh mắt cuối cùng đã rơi vào thô cuồng đại hán trên bờ vai, tại đại hán trên bờ vai khiêng một thanh đại đao, cây đại đao kia rất lớn, ít nhất mấy trăm cân sức nặng.

Tại đại hán trên bờ vai dừng lại dưới, Dương Diệp khẽ gật đầu một cái.

Gặp Dương Diệp gật đầu, thô cuồng đại hán cười to nói: "Tiểu huynh đệ hẳn là một người, nếu như như vậy, không bằng theo chúng ta cùng đi? Chúng ta đoàn đội trưởng tốt còn thiếu một người, như thế nào đây?" Vừa nói, chỉ chỉ cách đó không xa mấy người.

Theo đại hán ngón tay, Dương Diệp nhìn nhìn đối diện những người kia, do dự một chút, Dương Diệp chính là nhẹ gật đầu. Hắn vừa tới, đối với Thập Vạn Đại Sơn một điểm đều chưa quen, cùng những lính đánh thuê này cùng một chỗ, nhiều làm quen một chút, nhất định là không có chỗ xấu.

------oOo------

Chương 17: Phù Lục giá trị

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gặp Dương Diệp gật đầu, thô cuồng đại hán cười ha ha một cái âm thanh, dùng ánh mắt của hắn, hắn liếc mắt liền nhìn ra Dương Diệp hơn phân nửa là Tông Môn Đệ Tử ra đến thí luyện, hơn nữa Dương Diệp trong tay còn cầm lấy kiếm, phải là Kiếm Tông đệ tử, có một Kiếm Tông đệ tử gia nhập, hắn đương nhiên cao hứng.

Thô cuồng đại hán giới thiệu nói: "Tiểu huynh đệ, ta là mọi rợ, là đoàn đội này dẫn đầu, chúng ta này đoàn đội tăng thêm ta tổng cộng bốn người, hiện tại có ngươi gia nhập, cái kia chính là năm cái rồi."

"Dương Diệp!" Dương Diệp gật đầu cười, đối với ở trước mắt cái này hào sảng đại hán, hắn cũng là có hảo cảm hơn.

Mọi rợ mang theo Dương Diệp đi tới đoàn đội của hắn, mọi rợ đoàn đội thành viên, ba nam một nữ, mọi rợ phải tay chỉ cái kia duy nhất nữ tử, nói: "Tiểu huynh đệ, đây là muội muội ta, gọi Thanh Hồng, Huyền giả Cửu Phẩm."

Theo mọi rợ ngón tay nhìn lại, chứng kiến nữ giờ Tý, Dương Diệp hơi chút kinh diễm dưới, nữ tử đại ước chừng hai mươi tuổi, ăn mặc có chút bại lộ, trên thân là một kiện ngắn ngủn da thú quấn ngực, mà bộ ngực trở xuống, thì là lộ ra một mảnh tiểu mạch sắc bụng của, thậm chí ngay cả cái kia rốn đều là không cố kỵ chút nào hiện ra. Còn hạ thân, tức thì là một kiện đủ mông bằng da váy ngắn, lộ ra cái kia thon dài trắng nõn **.

Tại nữ tử trên vai phải, nghiêng treo một tấm màu đen huyền thiết trường cung, toàn bộ người nhìn qua rất là tư thế hiên ngang.

Đối với nữ tử khẽ gật đầu một cái, Dương Diệp chính là thu hồi ánh mắt, nữ tử tuy đẹp, nhưng mà thưởng thức một chút thì tốt rồi, một mực nhìn, cái kia cũng có chút không lễ phép.

Thanh Hồng đối với Dương Diệp hòa thiện đích nhẹ gật đầu, Dương Diệp không giống những người khác như vậy đối với nàng lộ ra cái loại ánh mắt này, cái này để cho nàng đối với Dương Diệp đã có vẻ hảo cảm.

Mọi rợ lại chỉ hướng một bên một cái ước chừng hai mươi lăm hai mươi sáu nam tử, nói: "Tiểu Hắc, Huyền giả Cửu Phẩm đỉnh phong, sử dụng dao găm, là chúng ta đoàn đội chủ yếu chủ lực!"

Tên là Tiểu Hắc nam tử hiển nhiên không thích nói chuyện, chỉ là đối với Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó liền tiếp tục đùa bỡn trong tay hắn cái thanh kia nước sơn dao găm đen.

Mọi rợ chỉ hướng cuối cùng một người nam tử, nói: "Dài xa, cũng là sử kiếm, Huyền giả Cửu Phẩm đỉnh phong, trong chúng ta rất có cơ hội trở thành cường giả Tiên Thiên!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía cuối cùng một người nam tử, cuối cùng một người nam tử ước chừng hai mươi ba tuổi khoảng chừng, diện mạo có chút anh tuấn, chẳng qua là trên mặt kia nhưng là lộ ra một cỗ cũng không thế nào che giấu ngạo ý, hơn nữa Dương Diệp cảm giác đối phương nhìn về phía hắn thời điểm, trong hai mắt đối với hắn mơ hồ có một cỗ phòng bị thần sắc.

Dương Diệp nhìn một bên Thanh Hồng liếc mắt, như có điều suy nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu liền thu hồi ánh mắt. Hắn lại không muốn đi quản những thứ này bừa bộn sự tình.

"Tiểu huynh đệ ngươi là Huyền giả mấy phẩm?" Lúc này, dài xa nhìn về phía Dương Diệp, nhìn như tùy ý hỏi.

Nghe được dài xa mà nói, mấy người khác cũng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp tuổi còn trẻ liền dám đến Thập Vạn Đại Sơn, thực lực này hẳn không yếu.

"Huyền giả Thất Phẩm!" Dương Diệp nhẹ gật đầu, đàng hoàng nói.

"Huyền giả Thất Phẩm?"

Nghe được lời của Dương Diệp, mọi người đều là sững sờ, đã liền một bên mọi rợ trong mắt cũng là có chút kinh ngạc. Theo như bọn hắn nghĩ đến, Dương Diệp tuổi còn trẻ sẽ tới Thập Vạn Đại Sơn, hơn nữa lại sử kiếm, vậy hẳn là Kiếm Tông đệ tử, mà Kiếm Tông đệ tử ra đến rèn luyện, ít nhất phải Huyền giả Cửu Phẩm a!

"Ngươi không phải là Kiếm Tông đệ tử?" Dài xa kinh ngạc nói.

Dương Diệp lắc đầu, lúc này hắn đích xác vẫn không tính là là Kiếm Tông đệ tử, bởi vì Tạp Dịch Đệ Tử là bất kể tại Kiếm Tông đệ tử trong vòng phạm vi!

Gặp Dương Diệp lắc đầu, dài xa bật cười một tiếng, khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, thái độ tới một chuyển biến lớn, nói: "Tiểu tử, ngươi mới Huyền giả Thất Phẩm, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn cái kia là muốn chết, hay là trở về tu luyện vài năm lại tới đi!"

Một bên mọi rợ do dự một chút, cũng là nói khẽ: "Tiểu huynh đệ, Thập Vạn Đại Sơn nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, dùng thực lực của ngươi đi vào, thật sự là có chút nguy hiểm." Hắn nguyên vốn cũng cho rằng Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, nhưng không nghĩ đến chính mình bày một quạ đen.

Dương Diệp cười cười, nói: "Không có việc gì, ta chỉ đi theo các ngươi ra Vạn Xà Lâm là được rồi, ra Vạn Xà Lâm ta sẽ rời đi."

"Không được!" Lúc này, một bên dài xa trầm giọng nói: "Chúng ta này mỗi một cái đều là Huyền giả Cửu Phẩm, đi vào đều có thủ đoạn tự vệ, ngươi một Huyền giả Thất Phẩm đi theo chúng ta, sẽ liên lụy chúng ta toàn bộ đội ngũ, chỗ nào đâu tới thì về chỗ đó đi!"

"Dài xa!" Một bên Thanh Hồng nhướng mày, sắc mặt lộ ra vẻ không vui, nói: "Dùng hắn tuổi này đạt tới Huyền giả Thất Phẩm, thực lực đã rất tốt, ngươi mười sáu bảy tuổi còn không có Huyền giả Ngũ Phẩm chứ? Nói chuyện hà tất như vậy có gai?" Nàng nhanh mồm nhanh miệng, có cái gì thì nói cái đó, hơn nữa nàng đối với Dương Diệp hay vẫn là chút hảo cảm, gặp Đỗ Tu như vậy châm chọc, nàng có chút nhìn không được.

Gặp Thanh Hồng giúp đỡ Dương Diệp nói chuyện, dài xa sắc mặt có chút khó coi, nói: "Thanh Hồng, chúng ta mới là một đoàn đội, ngươi cần gì phải giúp đỡ một cái ngoại nhân nói? Hơn nữa hắn vốn thực lực liền thấp kém, có loại này chân sau ở đây, đi vào chỉ làm liên lụy chúng ta." Ngữ khí trắng ra, không cố kỵ chút nào Dương Diệp ở bên cạnh.

Nghe vậy, một bên mọi rợ cùng Tiểu Hắc đều trầm mặc, dài xa nói lời mặc dù khó nghe hơi có chút, nhưng mà hai người bọn họ lúc này trong lòng cũng là nghĩ như vậy.

Thanh Hồng liếc qua dài xa, sau đó nhìn về phía một mực trầm mặc Dương Diệp, thấp giọng thán một câu, nói: "Tiểu huynh đệ, dùng thực lực của ngươi bây giờ đi vào Thập Vạn Đại Sơn là có nguy hiểm, nếu không như vậy, ngươi đi theo chúng ta, giúp chúng ta quét dọn chiến trường, chờ chúng ta sau khi ra ngoài vật bán phân ngươi một ít kim tệ, bất quá, cái này có chút ít, như thế nào đây?" Trong mắt của nàng, Dương Diệp trẻ tuổi như vậy sẽ tới Thập Vạn Đại Sơn săn giết Huyền Thú, vậy khẳng định là gấp rất cần tiền tài, bằng không thì, cũng không khả năng dùng thực lực của Huyền giả Thất Phẩm sẽ tới Thập Vạn Đại Sơn.

Thản nhiên nhìn dài xa liếc mắt, Dương Diệp nhìn về phía nói đỡ cho hắn Thanh Hồng, nhìn xem cái này tâm địa thiện lương nữ tử, Dương Diệp đối với có đi một tí hảo cảm, lập tức gật đầu cười, nói: "Có thể, ta thay các ngươi quét dọn chiến trường."

Gặp Dương Diệp đáp ứng quét dọn chiến trường, một bên dài xa trên mặt vẻ khinh thường càng đậm, loại người này, hắn xem thường, bất quá hắn không nói gì, bọn hắn đích xác cần muốn một cái quét dọn chiến trường, có một ra tay cũng không tệ.

Mọi rợ nhẹ gật đầu, nói: "Nếu như như vậy, chúng ta đây liền vào đi thôi, Dương huynh đệ ngươi cùng sau lưng chúng ta, đừng chạy xa." Vừa nói, dẫn đầu hướng phía Vạn Xà Lâm đi tới.

Trên đường, Thanh Hồng cùng Dương Diệp song song đi tới, Thanh Hồng quay đầu nhìn nhìn một mực trầm mặc Dương Diệp, cho rằng Dương Diệp là đang tức giận, nói: "Tiểu gia hỏa, đừng nóng giận, dài xa ngoại trừ thế lực hơi có chút bên ngoài, không phải là cái gì người xấu, đừng đưa hắn lời nói kia để ở trong lòng!"

Nghe vậy, Dương Diệp khẽ giật mình, chợt lắc đầu cười cười, nói: "Ta không có đưa hắn lời nói để ở trong lòng, bất quá ta được cám ơn Thanh Hồng tỷ." Đối với ở bên cạnh cái này một mực nói giúp hắn nữ tử, Dương Diệp vẫn còn có chút hảo cảm, còn cái kia dài xa, loại người này, hắn căn bản không để trong lòng, mặc dù đối phương là Huyền giả Cửu Phẩm đỉnh phong, nhưng hắn tuyệt không sợ hãi.

"Không tức giận là tốt rồi" Thanh Hồng cười cười, nói: "Đợi tí nữa ngươi đi theo phía sau chúng ta, mọi sự cẩn thận một chút, Vạn Xà Lâm này loài rắn rất nhiều, rất nhiều xà bàn trên tàng cây, một không chú ý cũng sẽ bị đánh lén."

"Các ngươi không tại Vạn Xà Lâm này săn giết Huyền Thú sao?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi.

Thanh Hồng lắc đầu, nói: "Không, Vạn Xà Lâm này phần lớn là chút phẩm chất thấp Huyền Thú, không có nội đan, căn bản không bao nhiêu tiền, mục đích của chúng ta là Vạn Xà Lâm bên ngoài một cái tên là u lang cốc địa phương, chỗ đó U Minh Lang phẩm cấp tương đối cao, có nội đan, hơn nữa cái kia U Minh Lang da sói cũng rất đáng tiền!"

"Vậy các ngươi này đến Thập Vạn Đại Sơn một chuyến, đại khái có thể có bao nhiêu thu hoạch?" Đối với những thứ này lính đánh thuê sinh hoạt, Dương Diệp có chút hứng thú.

"Vận khí tốt, đại khái năm sáu nghìn kim tệ đi!" Thanh Hồng trả lời: "Nếu như vận khí không được, một hai ngàn, thậm chí có người bị chết, chúng ta đoàn đội vốn là năm người, lần trước tại trong Thập Vạn Đại Sơn săn giết một nhức đầu mà gấu lúc, hắn tang sinh ra." Nói đến đây, Thanh Hồng cái kia xinh đẹp trên mặt cũng là có chút ảm đạm.

Nhìn thấy Thanh Hồng sắc mặt ảm đạm, Dương Diệp nói sang chuyện khác, nói: "Thanh Hồng tỷ, ngươi biết một trương Phù Văn Sư chế tạo Phù Lục giá cả sao?" Hắn trước kia biết rõ Phù Lục kia rất đắt, nhưng là hắn không biết một cái đại khái con số.

"Phù Lục." Nghe được hai chữ này, Thanh Hồng sắc mặt động dung, nói: "Bình thường Ngũ Hành Phù, hạ phẩm ước chừng một vạn kim tệ, trung phẩm không sai biệt lắm ba vạn kim tệ tả hữu, mà thượng phẩm, cái kia cơ bản là có tiền mà không mua được, chỉ tồn tại có một chút lớn hình đấu giá hội bên trong, giá cả lời nói, đấu giá hội lăng xê tốt, mấy trăm ngàn, thậm chí nhiều hơn đều có thể!"

Mấy trăm ngàn!

Nghe thấy con số này, Dương Diệp mí mắt run lên, hắn hiện tại rốt cuộc biết Bảo Nhi vì cái gì như vậy tài đại khí thô rồi. Nha đầu kia Phù Lục nhiều như vậy, tùy tiện cầm lấy đi bán mấy tấm, vậy cũng là đủ người bình thường ăn mấy đời a!

"Tiến vào Vạn Xà Lâm, ngươi cùng ở bên cạnh ta, đừng rời ta quá xa!" Vừa đi vào Vạn Xà Lâm, Thanh Hồng liền đem Dương Diệp kéo đến bên cạnh, sắc mặt nghiêm túc nói.

------oOo------

Chương 18: Nội đan

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Thanh Hồng ngốc trệ lúc, Dương Diệp thân hình khẽ động, xuất hiện ở trước mặt Thanh Hồng, "sặc" một tiếng, Huyền Thiết Kiếm ra khỏi vỏ, đối với cái kia gần trong gang tấc hai dực xà mãnh liệt vẽ một cái, lập tức, một đạo Kim Sắc Kiếm Khí từ Huyền Thiết Kiếm đỉnh bắn ra, lập tức bổ vào hai dực xà đầu.

"Bành!"

Hai dực xà đó vốn là cứng rắn vô cùng lân phiến tại thời khắc này, giống như một khối gỗ mục một dạng bị Dương Diệp một ít đạo Kim Sắc Kiếm Khí lập tức phá vỡ, chui vào đến cùng, hai dực xà cái kia thân thể cao lớn một phân thành hai, rơi vào trên mặt đất, tóe lên đầy trời bụi bặm.

Thấy một màn như vậy, một bên xông lại mọi rợ cùng Tiểu Hắc ngừng ngay tại chỗ, hai mắt ngơ ngác nhìn cái kia đã bị chém thành hai khúc bát phẩm hai dực xà, sau đó lại nhìn một chút cầm kiếm mà đứng Dương Diệp, trong lúc nhất thời chưa phục hồi tinh thần lại.

Sau lưng Dương Diệp Thanh Hồng trước hết nhất phục hồi tinh thần lại, nhìn xem Dương Diệp cái kia hơi tỏ ra mảnh mai bóng lưng, trong đôi mắt đẹp lóe ra ánh sáng khác thường.

Vừa rồi một màn này thật sự quá rung động!

Kỳ thật đừng nói Thanh Hồng ba người rung động, chính là Dương Diệp mình cũng có chút khiếp sợ, hắn biết Kim Sắc Huyền Khí của hắn rất lợi hại, dù sao lấy trước Huyền Khí này hay vẫn là màu vàng nhạt thời điểm là hắn có thể phá vỡ phòng ngự của Lục Phẩm Huyền Thú, nhưng là hắn không nghĩ tới này toàn bộ màu vàng Huyền Khí lại có thể như thế khủng bố, một kiếm liền đem trước mắt đây là hai cánh của Bát Phẩm Huyền Thú xà cho chia làm hai nửa.

Hơi chút suy nghĩ một chút, Dương Diệp chính là đại khái hiểu. Trong cơ thể hắn Huyền Khí biến dị sau uy lực gia tăng, đây là không có thể phủ nhận, nhưng mà vừa rồi một kiếm phân thây hai dực xà, hẳn còn có lấy Phân Linh Kiếm Pháp kia công lao, bằng không thì dùng hắn bình thường phương thức công kích, tuy rằng có thể phá ra này hai dực xà phòng ngự, nhưng chắc chắn sẽ không khủng bố như vậy.

"Dương, Dương huynh đệ, ngươi là Kiếm Tông đệ tử chứ?" Lúc này, mọi rợ cùng Tiểu Hắc hai người đi tới Dương Diệp bên cạnh, mọi rợ nhìn xem Dương Diệp, cười khổ nói. Vừa rồi một màn kia thật sự quá rung động, bọn hắn bốn cái Huyền Giai Cửu Phẩm đều phá không vỡ hai dực xà phòng ngự, mà trước mắt Huyền giả Thất Phẩm này, rõ ràng một kiếm liền đem hai dực xà cho chia làm hai nửa, không thể không nói, này có chút đả kích người.

Thu hồi Huyền Thiết Kiếm, Dương Diệp lắc đầu, đạm thanh nói: "Ta không phải là Kiếm Tông đệ tử, ừ, tạm thời vẫn không tính là phải." Đối với ở trước mắt hai người nam tử này, hắn không có cảm tình gì, lúc trước hắn nói hắn là Huyền giả Thất Phẩm lúc, trước mắt này mọi rợ tuy rằng không giống cái kia dài xa như vậy ác liệt, nhưng mà cái kia lãnh đạm làm bất hòa nhưng là rất rõ ràng.

Nghe được Dương Diệp cái kia lãnh đạm ngữ khí, mọi rợ có chút lúng túng, hắn biết, lúc trước hắn cùng với dài xa thái độ đối với Dương Diệp, làm cho Dương Diệp đối với bọn họ đã không có hảo cảm. Nghĩ vậy, mọi rợ không khỏi cười khổ cười, một cái bền chắc cường giả cơ hội, cứ như vậy bị chính hắn buông tha.

Mọi rợ cười khổ hít một tiếng, sau đó nhìn nhìn trên đất hai dực xà, nói: "Dương huynh đệ, này hai dực xà..." Trước mắt này hai dực xà là Dương Diệp chém giết, theo đạo lý chính là Dương Diệp, bởi vì vì lúc trước bọn hắn chẳng qua là để cho Dương Diệp quét dọn chiến trường, cũng không có để cho Dương Diệp gia nhập đoàn đội, cho nên căn bản không có chia đều cái kia ước định, nghĩ vậy, mọi rợ trong nội tâm cái kia hối hận lại sâu hơn vài phần.

Dương Diệp hướng trên mặt đất cái kia hai dực xà nhìn thoáng qua, trầm ngâm một chút, nói: "Nếu có nội đan, kia nội đan cho ta, những thứ khác các ngươi cầm đi đi." Dương Diệp hiện tại đương nhiên không thiếu tiền, sở dĩ hắn muốn nội đan, chính là đối nội đan hiếu kỳ, hắn trước đây lại chưa từng thấy qua nội đan loại vật này.

Nghe được lời của Dương Diệp, mọi rợ trong lòng vui mừng, hắn nguyên bổn còn tưởng rằng này hai dực xà không có phần của bọn hắn, nhưng không nghĩ đến Dương Diệp nhưng chỉ cần nội đan, phải biết, ngoại trừ nội đan bên ngoài, này hai dực xà con rắn kia da nhưng cũng là có giá trị không nhỏ, đối với bọn hắn ba người mà nói, đã tính một bút thu hoạch không nhỏ rồi.

Đối với Dương Diệp nói một tiếng cám ơn, mọi rợ cùng Tiểu Hắc hai người vội vàng đi rút gân lột da rồi.

Dương Diệp không để ý mọi rợ hai người, quay người nhìn xem Thanh Hồng, đối với ở trước mắt cái tính cách này cảm giác liêu nhân nữ tử, hắn là thật sự có hảo cảm hơn, chậm rãi đi tới trước mặt Thanh Hồng, chứng kiến Thanh Hồng cái kia như nhìn thấy quái vật ánh mắt nhìn chính mình, Dương Diệp không khỏi sờ lỗ mũi một cái, cười nói: "Làm sao vậy? Loại ánh mắt này xem ta?"

Thanh Hồng thu hồi ánh mắt, lắc đầu, cười khổ nói: "Không nghĩ tới ngươi rõ ràng mạnh như vậy, lúc trước ngược lại là ta nhiều chuyện." Thanh Hồng nghĩ đến lúc trước chính mình lúc trước ba lần bốn lượt dặn dò Dương Diệp không nên rời khỏi bên cạnh nàng tình cảnh, cái kia xinh đẹp khuôn mặt cũng không khỏi có chút nóng rát.

"Ta là muốn ra tay, thế nhưng là mỗi lần đều là ngươi không để cho ta xuất thủ, cái này cũng không nên trách ta..." Dương Diệp nhún vai, cười nói.

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Hồng khuôn mặt càng nóng bỏng, trừng Dương Diệp liếc mắt, nói: "Đúng, đúng ta nhiều chuyện." Vừa nói, chính là hướng phía mọi rợ hai người đi đến. Nghĩ đến chỗ này lúc trong lòng Dương Diệp khả năng tại trong lòng cười nhạo nàng lúc trước không biết tự lượng sức mình, nàng liền là có chút ủy khuất.

Nhìn thấy Thanh Hồng tựa hồ có chút tức giận, Dương Diệp vội vàng kéo chắn trước mặt của Thanh Hồng, chân thành nói: "Thanh Hồng tỷ, đừng nóng giận. Lúc trước thật sự rất cảm tạ ngươi, ta không có cười nhạo ý tứ của ngươi, ta thật sự coi ngươi là bằng hữu."

Chứng kiến Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc kia, Thanh Hồng sắc mặt nhu hòa xuống, nhìn Dương Diệp liếc mắt, nghĩ đến lúc trước chính mình cái kia có điểm giống nũng nịu cử động, Thanh Hồng đôi má đỏ lên, thầm nghĩ: "Chính mình đây là thế nào? Rõ ràng để ý như vậy ý nghĩ của hắn." Giống như là nghĩ đến cái gì, Thanh Hồng đôi má đỏ hơn, nhưng một lát sau rồi lại là âm thầm lắc đầu.

Chứng kiến Thanh Hồng đôi má ửng đỏ, một bức thẹn thùng nhưng lại, Dương Diệp nheo mắt, tim đập có chút tăng tốc độ. Thanh Hồng có thể nói là hắn cho tới bây giờ bái kiến xinh đẹp nhất người, gương mặt xinh đẹp, thon thả dáng người, đặc biệt là trên thân thú dưới da cái kia bộ ngực đầy đặn, đem da thú chống đỡ cổ cổ, phảng phất muốn bài trừ đi ra da thú tựa như.

Ánh mắt dời xuống, Dương Diệp rơi xuống Thanh Hồng cái kia bại lộ eo nhỏ nhắn bên trên, có lẽ là bởi vì hàng năm ở bên ngoài săn giết duyên cớ của Huyền Thú, Thanh Hồng da thịt không hề giống khác nữ tử như vậy tuyết trắng, mà là một loại khỏe mạnh tiểu mạch sắc. Đương nhiên, da thịt không phải là trọng điểm, trọng điểm là Thanh Hồng cái kia eo nhỏ nhắn mị lực, cái kia eo thon chi trên không có một chút thịt dư, bằng phẳng bóng loáng, không cần sờ, cũng có thể làm cho người cảm nhận được cái kia eo nhỏ nhắn mềm mại.

Xinh đẹp còn có chút gương mặt quyến rũ, hung bộ ngực đầy đặn, thon thả mảnh khảnh dáng người ma quỷ, tăng thêm bộ kia thú quần mỏng, Thanh Hồng toàn thân lộ ra một cỗ tư thế hiên ngang cùng thành thục vũ mị phong tình.

Đối với Thanh Hồng này nữ tử xinh đẹp, Dương Diệp lúc trước không có gì quá nhiều ý tưởng, cũng không còn cẩn thận quan sát qua, đối phương lúc trước những cái kia thiện ý cử động, thật sự để cho hắn đối với có rất thật tốt cảm giác, tại trong lòng hắn, Thanh Hồng là một có thể trở thành bằng hữu người.

Nhưng là bây giờ hắn khoảng cách gần quan sát Thanh Hồng về sau, hắn mới phát hiện, cái này có thể trở thành bằng hữu người thật sự nhìn rất đẹp, rất mê người.

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn mình chằm chằm, Thanh Hồng lập tức có chút mất tự nhiên, giống như là nghĩ đến cái gì, Thanh Hồng con mắt đi lòng vòng, trên mặt lộ ra một nụ cười quyến rũ cho, nói: "Thanh Hồng tỷ rất đẹp mắt sao?"

Nghe vậy, chính thưởng thức Thanh Hồng cái kia uyển chuyển vóc người Dương Diệp theo bản năng nhẹ gật đầu, vừa gật đầu, hắn chính là trong nội tâm "lộp bộp" một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Thanh Hồng, chỉ thấy Thanh Hồng chính tự tiếu phi tiếu nhìn xem hắn.

Dương Diệp mặt già đỏ lên, lúng túng sờ lỗ mũi một cái, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này mọi rợ cùng Tiểu Hắc hai người đi tới trước mặt Dương Diệp, mọi rợ móc trong ngực ra một viên bàn tay nhỏ bé chừng đầu ngón tay hạt châu màu trắng đưa cho Dương Diệp, nói: "Dương huynh đệ, đây là cái kia hai dực xà nội đan."

Tiếp nhận cái kia viên trân châu màu trắng, Dương Diệp nhìn kỹ một chút Huyền Thú này nội đan, nội đan rất nhỏ, toàn thân hiện lên khiết bạch sắc, hơn nữa bên trong còn tản ra một cỗ nhàn nhạt năng lượng ba động.

"Trong lúc này đan bình thường có làm được cái gì?" Nhìn trong tay nội đan, Dương Diệp hỏi.

Mọi rợ cười cười, nói: "Nội đan tác dụng hơi nhiều, có thể chế tác thành Đan Dược, cũng có thể nuôi nấng một ít Huyền Thú, đương nhiên, rất chỗ đại dụng là có thể khảm nạm tại một ít huyền bảo phía trên, đương nhiên, điều này cần Phù Văn Sư minh một cái trận pháp mới được."

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, hắn không nghĩ tới trong lúc này đan rõ ràng còn có này tác dụng, đem nội đan bỏ vào trong ngực, Dương Diệp hỏi "Đúng rồi, các ngươi tại Thập Vạn Đại Sơn này thường xuyên săn giết Huyền Thú, đối với Thập Vạn Đại Sơn này địa phương hẳn đều tương đối quen."

Mọi rợ nhẹ gật đầu, nói: "Tại đây ngàn dặm trong phạm vi, chúng ta đều tương đối tương đối quen thuộc, nhưng mà vượt ra khỏi phạm vi này, chúng ta cũng không biết. Trong lúc này, chính là một ít cường đại Dong Binh Đoàn, đều là không dám tiến vào, trong lúc này Huyền Thú phần lớn đã là thú vương, thậm chí có mạnh hơn."

Thú vương!

Nghe được hai chữ này, Dương Diệp thần sắc cũng là có chút ngưng trọng, thú vương thì tương đương với loài người Tiên Thiên cường giả, nhưng mà cái kia sức chiến đấu, tuyệt đối là siêu việt nhân loại Tiên Thiên cường giả.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp hỏi "chúng ta còn cần bao lâu thời gian mới có thể ra Vạn Xà Lâm này?" Dương Diệp đã quyết định, đi tìm những cái kia cường đại Huyền Thú chiến đấu, chỉ có cùng cái loại này cường đại Huyền Thú chiến đấu, hắn mới có thể để cho thực lực của chính mình trở nên mạnh mẽ, hắn hiện tại, đó là khẩn cấp cần thực lực.

Mọi rợ ngẩng đầu nhìn trời một cái sắc, sau đó nói: "Ngày mai mới có thể ra Vạn Xà Lâm, đêm nay chúng ta cần tại Vạn Xà Lâm này nghỉ ngơi một đêm."

"Tại Vạn Xà Lâm này nghỉ ngơi?" Dương Diệp khẽ giật mình, nói: "Vạn Xà Lâm này nhiều như vậy xà, tại nơi này nghỉ ngơi, an toàn?"

"Đồ đần!" Thanh Hồng trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Vạn Xà Lâm này gió thổi không lọt, buổi tối chính là ánh trăng đều thấu không tiến vào, tối lửa tắt đèn chạy đi, đó mới là nguy hiểm."

Nghe vậy, Dương Diệp lúng túng sờ lỗ mũi một cái, hắn lần thứ nhất đến rèn luyện, đối với những thứ này sự tình nhất định là đối với bọn họ quen thuộc, nhưng mà bị chửi đồ đần, hắn vẫn còn có chút lúng túng.

Nhìn thấy Dương Diệp lúng túng bộ dáng, Thanh Hồng không chút kiêng kỵ nở nụ cười, nàng lúc này cũng coi như đã nhìn ra, Dương Diệp tuy rằng thực lực cường hãn, nhưng tuyệt đối là lần thứ nhất ra đến rèn luyện, không dùng thực lực đến luận mà nói, Dương Diệp trên nhiều khía cạnh hay vẫn là thuộc về rất non đấy!

------oOo------

Chương 19: Xà biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong rừng rậm đen nhánh, nhàn nhạt đống lửa, nhẹ nhàng linh động nhúc nhích, vì yên tĩnh đêm tối, mang đến một tia ấm áp ánh sáng.

Đống lửa bên cạnh, mấy người vây quanh đống lửa bàn mà mà ngồi.

Dương Diệp lưng tựa một cây đại thụ, trong tay nhánh cây thỉnh thoảng thiêu động đống lửa trước mặt, từ khi trước đang nói chuyện phiếm, Dương Diệp đối với ba người vừa lại hiểu được một ít.

Ba người đều là tới từ một cái tên là Thanh Sơn Thành thành thị, là cách Kiếm Tông một thành phố gần nhất, mọi rợ cùng Thanh Hồng là thân huynh muội, hai người phía trên chừng mấy đời đều là lính đánh thuê sinh ra, dựa vào săn giết Huyền Thú nuôi gia đình, đến ở bên cạnh cái kia một mực chưa hề nói chuyện Tiểu Hắc cũng không phải tính tình lãnh đạm, mà là bởi vì là một người câm!

"Dương huynh đệ, ngươi thật không phải là Tông Môn Đệ Tử sao?" Lúc này, mọi rợ nhìn xem Dương Diệp, có chút tò mò hỏi.

Nghe được mọi rợ mà nói, một bên Tiểu Hắc cùng Thanh Hồng đều nhìn về Dương Diệp. Không thể không nói, lúc trước Dương Diệp một kiếm đem hai dực xà bổ ra cái kia cảnh tượng này, thật là để cho bọn hắn rung động. Loại thực lực này, quyết không là bình thường tán tu hoặc là tiểu con em của thế gia có thể đạt tới.

Nghĩ đến lúc trước chính mình mấy người còn nói để cho Dương Diệp quét dọn chiến trường, ba người trên mặt kia cũng có chút nóng hừng hực.

"Tạm thời chưa tính là, đúng rồi..." Dương Diệp dừng lại trong tay nhánh cây, nhìn về phía ba có người nói: "Các ngươi lấy trước kia người đồng đội dài xa, các ngươi sau này tại đụng phải hắn, định làm như thế nào?"

Nghe được dài xa cái tên này, ba sắc mặt người đều là có chút khó coi.

Thanh Hồng hừ lạnh một tiếng, trên mặt không che giấu chút nào lấy vẻ mặt khinh bỉ, nói: "Loại người này, lúc trước gia nhập chúng ta chính là mục đích không tốt, nguyên bản còn tưởng rằng hắn chẳng qua là ngạo khí một điểm, nhưng không nghĩ đến hắn như vậy rất sợ chết, rõ ràng vứt bỏ đồng đội muốn sống, lần sau gặp được, ta không phải một mũi tên bắn thủng đầu của hắn!"

Nhìn xem tức giận Thanh Hồng, Dương Diệp lắc đầu cười cười, xem ra này một mình chạy trốn dài xa thật là để cho nàng tức giận.

Mọi rợ lắc đầu thở dài một hơi, nói: "Được rồi, loại người này sau này không cùng hắn lui tới là được."

"Thôi?" Thanh Hồng có chút tức giận nói: "Anh, vừa rồi nếu không phải Dương Diệp, ba người chúng ta cũng đã đã bị chết ở tại cái kia hai dực xà công kích đến rồi. Việc này sao có thể tính là cơ chứ?"

Một bên mặt âm trầm Tiểu Hắc nắm dao găm trong tay, trong không khí tùy ý vạch mấy cái, đã ở dùng phương thức của hắn tại biểu đạt đối với cái kia dài xa bất mãn.

Nhìn xem tức giận hai người, mọi rợ lắc đầu hít một tiếng, nói: "Ta làm sao tưởng thôi? Thanh Hồng ngươi nói không sai, nếu như không phải là Dương huynh đệ ở đây, hắn lâm trận bỏ chạy, tuyệt đối sẽ hại chúng ta toàn quân bị diệt. Nhưng là các ngươi không biết, ca ca hắn là Thanh Sơn Thành một người tướng lãnh, nếu như chúng ta đối phó hắn mà nói, truyền đi, chúng ta đem không cách nào tại Thanh Sơn Thành đặt chân."

Nghe vậy, hai người Thanh Hồng bờ môi giật giật, cuối cùng vẫn là trầm mặc rồi. Tướng lãnh của Thanh Sơn Thành, vậy ít nhất là cần Tiên Thiên Cấp cường giả, Tiên Thiên Cấp cường giả, đây không phải là bọn hắn có thể chống cự.

Trầm mặc một hồi, Thanh Hồng hừ lạnh một tiếng, nói: "Không thể cứ tính như vậy, đợi trở lại Thanh Sơn Thành, vứt bỏ hắn đồng đội sự tình tuyên truyền ra, nhìn sau này ai sẽ để cho hắn gia nhập đoàn đội."

Nghe vậy, mọi rợ cùng Tiểu Hắc đều là nhẹ gật đầu, nếu như không có chút nào tỏ vẻ, chính bọn hắn trong nội tâm đều sẽ cảm giác được có chút bực bội. Như là Thanh Hồng từng nói, chỉ muốn đem dài xa sự tình tuyên truyền ra, cái kia dài xa tuyệt đối sẽ trở thành Thanh Sơn Thành dong binh giới sỉ nhục, cuối cùng, lâm trận bỏ chạy, vứt bỏ đồng đội, này là lính đánh thuê giới cấm kỵ.

"Thanh Sơn Thành cách An Nam Thành gần không?" Lúc này, Dương Diệp lại đột nhiên hỏi.

Ba người khẽ giật mình, không biết Dương Diệp vì sao hỏi như vậy, mọi rợ cười cười, nói: "Chúng ta tuy rằng không có đi qua An Nam Thành, bất quá hẳn không xa, bởi vì chúng ta có khi cũng gặp được đến Thập Vạn Đại Sơn săn giết Huyền Thú An Nam Thành dong binh." Nói đến đây, mọi rợ nhìn về phía Dương Diệp, lại nói: "Chẳng lẽ Dương huynh đệ là đến từ An Nam Thành?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lại liếc nhìn ba người, như có điều suy nghĩ.

Gặp Dương Diệp không có hứng thú nói chuyện, ba người vô cùng thức thời không có ở hỏi tiếp.

Trầm mặc một hồi, mọi rợ tựa hồ cảm thấy có chút không đúng, đứng dậy nhìn chung quanh, bốn phía một mảnh đen nhánh, yên tĩnh im ắng, nhướng mày, suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía trầm mặc Tiểu Hắc, nói: "Tiểu Hắc, chúng ta tại đi chung quanh rơi vãi điểm thú vương phân và nước tiểu, cái này quá. An tĩnh, có chút không đúng."

Nghe vậy, Tiểu Hắc nhẹ gật đầu, sau đó hai người đi về phía xa xa.

Dương Diệp đang lúc suy nghĩ, đột nhiên, Thanh Hồng ngồi ở bên cạnh hắn, nhìn xem bên cạnh Dương Diệp, Thanh Hồng cái kia trong đôi mắt đẹp xẹt qua một vòng ánh sáng khác thường. Dương Diệp đôi má thoáng gầy gò, ngũ quan thanh tú, lại thêm một đầu phiêu dật tóc đen, mặc dù không thể nói cái gì mỹ nam tử, nhưng cũng xứng đáng người xem. Đương nhiên, quan trọng nhất là thực lực của Dương Diệp, tuy rằng Dương Diệp mới Huyền giả Thất Phẩm, nhưng mà thực lực kia nhưng là có thể dùng khủng bố để hình dung.

Nàng đối với Dương Diệp có một chút hảo cảm, bởi vì Dương Diệp nhìn về phía ánh mắt của nàng không giống những người khác như vậy có chứa tính xâm lược, cho nên một đường tới, nàng đối với Dương Diệp có chút chiếu cố, nhưng là ở nhìn thấy Dương Diệp giống như pho tượng chiến thần bình thường ngăn cản tại trước mặt nàng, một kiếm đem hai dực xà chia làm hai nửa giờ, nàng biết, trong một khắc kia, nàng đối với người thiếu niên trước mắt này đã có một tia cảm giác khác thường.

Nam vực, cường giả luôn hấp dẫn người.

Cảm nhận được bên cạnh đàn bà xinh đẹp ánh mắt, Dương Diệp nghiêng đầu nhìn xem Thanh Hồng, nói: "Thế nào, ta trên mặt có lọ?"

Thanh Hồng vội vàng thu hồi ánh mắt, đôi má ửng đỏ, cũng may là đêm tối, thực cũng đã người thấy không rõ, đã trầm mặc sau nửa ngày, Thanh Hồng vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu đệ đệ, thực lực của ngươi mạnh như thế, vì cái gì lúc trước chúng ta để cho ngươi quét dọn chiến trường, còn có cái kia dài xa lại nhiều lần mỉa mai ngươi, ngươi cũng không phản kháng chứ?"

Nghe vậy, Dương Diệp cười cười, nói: "Làm người hay là ít xuất hiện tốt hơn, nếu như là thực lực vượt qua mạnh còn tốt, nhưng giống ta loại này, trong Thập Vạn Đại Sơn tối thiểu có vô số người thực lực cao hơn ta đấy, ta muốn là lên giọng, cái kia chính là thật làm chết rồi." Một năm Tạp Dịch Đệ Tử sinh hoạt khiến cho hắn hiểu được rất nhiều đạo lý, một người không có thực lực gì lại cao giọng, đó là thật tìm đường chết, tựa như Từ Quản Sự kia cùng Đỗ Tu, hai người đang Tạp Dịch Phong nếu là khiêm tốn một chút lời nói, phỏng đoán cũng sẽ không rơi xuống kết cục kia.

Thanh Hồng trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hàng năm dong binh sinh hoạt để cho nàng được chứng kiến rất nhiều thiên tài, mà những cái kia có thực lực thiên tài cơ bản đều là kiêu ngạo mười phần, sợ người khác không biết thực lực của chính mình. Mà thiếu niên trước mắt này nhưng là không có chút nào những thiên tài kia đệ tử trên người cái chủng loại kia kiêu ngạo, nhưng lại hiểu được ít xuất hiện.

Phần này tâm tính cùng thành thục, để cho nàng thật sự có chút kinh ngạc.

Mấy người tán gẫu sau khi, ngoại trừ mọi rợ bên ngoài, mấy người khác đều nghỉ ngơi. Tuy rằng chung quanh đều có thú vương phân và nước tiểu, nhưng mà mọi rợ ba người cũng không dám chút nào chủ quan, cho nên mấy người thay phiên phòng thủ.

Đêm khuya, trong rừng rậm đen kịt một màu, trước mặt Dương Diệp đống lửa tại yên tĩnh này đen nhánh trong rừng rậm, giống như quỷ như lửa, có vẻ hơi âm trầm, có chút khủng bố.

"Hí..."

Đột nhiên, nguyên bản an tĩnh trong rừng rậm, đột nhiên nghĩ tới một đạo tiếng lách tách, ngay từ đầu chỉ có mấy nói, một lát sau chính là giống như trên trăm đạo, tại qua một lát, dường như cả khu rừng rậm đều tràn đầy tiếng lách tách!

Dương Diệp mấy người đang đạo thứ nhất Híz - khà zz Hí - zzz tiếng vang lên lúc liền tỉnh lại, Dương Diệp vừa muốn đứng dậy, tại Dương Diệp bên cạnh Thanh Hồng một đôi tay chính là đặt ở trên tay của Dương Diệp, sau đó đối với Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái.

Nhìn thấy Thanh Hồng vẻ mặt nghiêm túc, Dương Diệp nhìn về phía đối diện thần sắc giống vậy ngưng trọng mọi rợ cùng Tiểu Hắc, thấy bọn họ đối với chính mình lắc đầu, Dương Diệp biết không có thể động, lập tức khẽ gật đầu, nhưng giật tại nguyên chỗ, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Trong lúc nhất thời, bốn người như là điêu khắc vậy

Tiếng lách tách cũng không có chấm dứt, trái lại, còn càng ngày càng nhiều, mượn nhờ ánh lửa yếu ớt, mấy người có thể trông thấy ở chung quanh từng đoàn từng đoàn thứ đồ vật đang ngọ nguậy. Cũng may có thú vương phân và nước tiểu ở đây, những cái kia nhúc nhích đồ vật cũng không có hướng mấy người bò tới, mà là đang thú vương phẩn tiện bên ngoài ngọ nguậy.

Nhìn xem những cái kia nhúc nhích đồ vật, Dương Diệp mấy người có chút tê dại da đầu, những cái kia một đoàn một đoàn đương nhiên là xà, nếu như là hơn mười đầu, mọi người đương nhiên sẽ không có chút sợ hãi, nhưng là bây giờ, chung quanh những cái kia xà có ít nhất hơn vạn a. Hơn nữa còn có chút hình thể khổng lồ mãng xà.

Dương Diệp lúc này rất hỏi một chút người đẹp bên người đây là có chuyện gì, nhưng là hắn không dám hỏi, hắn sợ vừa hỏi, những cái kia xà sẽ không cố kỵ chút nào xông lại. Thực lực của hắn mặc dù không yếu, nhưng mà nếu như bị những thứ này xà vây quanh, hơn nữa còn là tại ban đêm, cho dù là hắn là như vậy sẽ thập tử vô sinh.

Đặc biệt là đây là Vạn Xà Lâm, Vạn Xà Lâm này có bao nhiêu xà, hắn không biết, nhưng mà chắc chắn sẽ không ít, vừa nghĩ tới vô số rậm rạp chằng chịt xà vây quanh hắn, Dương Diệp da đầu liền hơi tê tê.

Không chỉ có là Dương Diệp không rõ xảy ra chuyện gì, chính là mọi rợ mấy người cũng không biết xảy ra chuyện gì, trước kia mấy người bọn họ tại Vạn Xà Lâm nghỉ ngơi qua vô số lần, nhưng mà đều chưa từng gặp qua loại tình huống này, cho nên mọi rợ ba người cũng là một bên sợ hãi một bên nghi hoặc.

Chung quanh xà càng ngày càng nhiều, liên miên không dứt hướng mấy người bao vây, xà áp xà, một đống tiếp theo một đống, như vậy tình cảnh, nhìn mọi rợ mấy người tim và mật muốn nứt. Tốt tại những cái kia xà không dám phá tan thú vương phẩn tiện khu vực, bằng không thì mấy người tuyệt đối là chết lềnh bà lềnh bềnh được rồi.

Tay của Thanh Hồng gắt gao nắm bắt tay của Dương Diệp, trên trán tràn đầy mồ hôi lạnh, đến cuối cùng nàng dứt khoát nhắm hai mắt lại, nhưng mà cái kia vô số tiếng lách tách hay vẫn là để cho nàng không kềm hãm được bắt đầu sợ hãi, sau đó hóa sợ hãi là lực lượng, một đôi tay dùng sức bóp hành hạ tay của Dương Diệp.

Dù là Dương Diệp cả người vỏ đồng cũng là cảm thấy đau đớn, quay đầu nhìn Thanh Hồng liếc mắt, nhìn thấy nàng hai mắt nhắm nghiền, trên mặt trở nên trắng, thân thể run nhè nhẹ, quay đầu lại nhìn một chút mọi rợ cùng Tiểu Hắc, phát hiện hai mọi người là như thế, Dương Diệp nhướng mày, hắn biết, nếu như kéo dài nữa, mấy người nhất định sẽ bị loại không khí này áp bách điên, hiện tại mấy người bất động còn tốt, một khi di chuyển, chung quanh những cái kia xà nhất định sẽ không tại cố kỵ, giống như thủy triều hướng bọn họ tuôn đi qua.

Đến lúc đó, mấy người thật là có chạy đằng trời!

"Tỉnh táo, tỉnh táo!"

Vừa nghĩ tới cái loại này vạn xà vây công tình cảnh, Dương Diệp chính là cưỡng ép để cho chính mình tỉnh táo, hắn biết, loại tình huống này nhất định là trước kia chưa có phát sinh qua, bằng không thì mấy người chắc chắn sẽ không tại Vạn Xà Lâm này nghỉ xả hơi. Mà trước đây chưa có phát sinh qua, nhưng bây giờ phát sinh, vậy thì hẳn là chính mình mấy người trêu chọc đến những thứ này xà.

"Gây ra những thứ này xà?"

Nghĩ vậy, Dương Diệp cau mày, cố gắng nghĩ đến.

"Lả tả..."

Ngay tại lúc này, những cái kia xà không tại cố kỵ thú vương phân và nước tiểu, từng đợt tiếp theo từng đợt hướng phía Dương Diệp mấy người lao đến...

------oOo------

Chương 20: Dương Diệp gây họa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cảm nhận được những cái kia bầy rắn lao đến, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, còn lại ba người tại chỗ sắc mặt thảm trắng đi, đặc biệt là Thanh Hồng, thân thể trực tiếp mềm nhũn, co quắp ngã xuống trên người của Dương Diệp, còn mọi rợ cùng Tiểu Hắc cũng không kém, toàn thân hai người như nhũn ra, ngay cả chạy trốn khí lực cũng không có.

Nếu như là bình thường, dùng ba lòng người tố chất, coi như là đối mặt mấy vạn con rắn vậy khẳng định cũng sẽ không không chịu được như thế, nhưng mà trải qua vừa rồi một đoạn thời gian bầu không khí nặng nề áp bách, ba thần kinh người cùng tâm thần đã sớm không chịu nổi gánh nặng, hơn nữa thêm thượng chu vi đều là rậm rạp chằng chịt bầy rắn, cho nên ba người trực tiếp nhận mệnh, không tại làm phí công tranh đấu.

Làm những cái kia bầy rắn hướng khi đi tới, Dương Diệp còn bảo trì đầu óc tỉnh táo, cố gắng nghĩ đến là vật gì trêu chọc phải những thứ này bầy rắn, làm bầy rắn cách ba người chỉ có mấy trượng lúc, Dương Diệp bỗng nhiên đứng lên, móc trong ngực ra lúc trước hai dực xà viên nội đan kia, sau đó dụng lực hướng xa xa đã đánh qua.

Đồng thời, cổ tay hắn khẽ động, trường kiếm xuất hiện ở trong tay, nhìn xem viên nội đan kia chui vào xa xa trong bóng tối, hắn toàn thân Huyền Khí dâng lên, hắn thì sẽ không khoanh tay chịu chết, nhưng là hắn cũng biết, nếu như hắn đoán không đúng, vậy hắn lần này hơn phân nửa là quá thay rồi.

Cũng may hắn đã đoán đúng, tại viên nội đan kia chui vào xa ở trong hắc ám lúc, những cái kia nguyên bản hiện lên ba người bọn họ bầy rắn lập tức ngừng ngay tại chỗ, sau đó lại giống như thủy triều hướng viên nội đan kia biến mất địa phương dũng mãnh lao tới.

Dương Diệp lúc này trong lòng có chút nghĩ mà sợ, cái kia chung quanh rậm rạp chằng chịt bầy rắn nhúc nhích thật là rất đồ sộ, hơn nữa liên miên bất tận, dường như vô cùng vô tận một dạng từng đợt tiếp theo từng đợt hướng viên nội đan kia phương hướng dũng mãnh lao tới, loại này nguy nga tình cảnh giằng co không kém hơn nhiều một canh giờ mới biến mất.

Cảm giác chung quanh không có xà lúc, Dương Diệp lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, dù hắn thần kinh không ổn định, nhìn xem này nguy nga tình cảnh cũng là có chút sợ hãi.

Tại nhiều như vậy bầy rắn dưới sự vây công, đừng nói hắn, coi như là có thể bay vút Vương Giả Cảnh cường giả khẳng định cũng là được nghỉ cơm. Đang không có thực lực tuyệt đối dưới tình huống, số lượng mới là vương đạo a!

Cúi đầu nhìn nhìn đã chóng mặt té xuống đất ba người, Dương Diệp lắc đầu, vừa rồi loại tình huống đó mặc dù là tuyệt cảnh, nhưng mà ba người biểu hiện cũng thật sự quá kém một chút, nghe nói Kiếm Tông ngoại môn đệ tử trong khảo hạch muốn một cửa là khảo hạch tâm cảnh, dùng ba người biểu hiện trình độ đến xem, ba người liền là tuyệt đối không hợp cách.

Đem ba người gọi sau khi tỉnh lại, ba người ngay ngắn hướng nhìn chung quanh nhìn, làm có phát hiện không một con rắn lúc, ba người lần nữa ngồi trên mặt đất, lau mồ hôi lạnh trên trán.

"Võ đạo một đường, tâm tính rất là trọng yếu, ba người các ngươi biểu hiện, thật sự là quá kém." Dương Diệp cảm thấy cần phải nhắc nhở hạ ba người, bất kể như thế nào, mọi người coi như là chung hoạn nạn qua, nếu như có thể lại để cho ba người tâm tình tăng lên, đó cũng coi là một chuyện tốt.

Nghe được lời của Dương Diệp, ba sắc mặt người lập tức có chút lúng túng, không cần Dương Diệp nói, chính bọn hắn cũng biết vừa rồi quá thật xấu hổ chết người ta rồi. Tuy rằng bầy rắn rất khủng bố, nhưng mà trực tiếp đánh mất sức chiến đấu, bất kể nói thế nào, với tư cách Huyền giả, điều này thật sự là quá nọa yếu một chút.

Chứng kiến ba sắc mặt người lúng túng, Dương Diệp tiếp tục nói: "Ta không phải là châm biếm đâm các ngươi, các ngươi phải biết, với tư cách một Võ Giả, nếu như không có cái loại này trong tuyệt cảnh cầu sinh tồn dũng khí, cái kia võ đạo một đường có thể đi thật xa? Tựa như vừa rồi, đó là tuyệt cảnh, nhưng các ngươi không nên buông tha cho, cho dù chết cũng không nên buông tha cho. Không buông tha lời nói, còn còn có một tia hy vọng, nhưng mà chính các ngươi buông tha cho, vậy một tia cơ hội cũng không có, đừng nói võ đạo một đường, liền ngay cả mạng sống cũng không còn!"

Đây là Dương Diệp lời thật lòng, hắn từ khi hiểu sự, khó khăn tựu như cùng như giòi trong xương bình thường theo sát hắn, nhưng là hắn cũng không hề từ bỏ, bất kể làm cái gì, hắn cũng không có buông tha cho. Dù cho về sau tại Kiếm Tông bị biếm thành Tạp Dịch Đệ Tử, từ thiên đường ngã tới địa ngục, nhưng hắn vẫn là không hề từ bỏ, cũng chính là có chưa bao giờ buông tha cho loại tâm tính này, hắn có thể sống đến bây giờ.

Nghe được lời của Dương Diệp, mọi rợ cùng Tiểu Hắc hít sâu một hơi, sau đó đứng dậy đối với Dương Diệp thi lễ một cái, mọi rợ chân thành nói: "Cám ơn, hiện tại ta minh bạch chúng ta vì thực lực gì như thế kém cỏi. Tuy rằng cùng thiên phú cùng tài nguyên tu luyện có chút quan hệ, nhưng càng nhiều nữa nguyên nhân tại tại chúng ta bản thân, ý chí không kiên, gặp được khó khăn vứt bỏ, đáng đời cả đời không thể trở nên nổi bật a!"

Mọi rợ nói rất đúng lời thật lòng, đặc biệt là hắn quay về nghĩ tới dĩ vãng đủ loại về sau, thì càng thêm xác định là chính mình tự thân vấn đề. Trước kia hắn cùng với Tiểu Hắc, không, phải nói dong binh dặm rất nhiều người đều có loại tưởng pháp, cái kia chính là nếu như cho bọn hắn tài nguyên tu luyện, bọn hắn thành tựu quyết không kém gì Tông Môn Đệ Tử cùng đế quốc tinh anh, nhưng mà bây giờ nghĩ lại, ý nghĩ này thật sự buồn cười a.

Khỏi cần phải nói, chính là trước mắt Dương Diệp, cảnh giới so với bọn hắn còn thấp, nhưng mà thực lực kia cùng cái kia tâm tình, căn bản không phải là bọn hắn có thể so sánh.

Thanh Hồng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó cúi đầu, trước đây, nàng cũng là loại suy nghĩ này, cái kia chính là nếu như nàng là lời của Tông Môn Đệ Tử, thực lực của nàng tuyệt sẽ không thua Dương

Diệp. Nhưng mà vừa rồi, nàng cùng Dương Diệp tại tuyệt cảnh biểu hiện, làm cho nàng biết hai người sự chênh lệch, cái kia không chỉ có là trên thực lực chênh lệch.

Nhìn xem ba người có chút tinh thần sa sút, Dương Diệp an ủi: "Ta không phải là muốn đả kích các ngươi, chẳng qua là nhắc nhở các ngươi một chút. Các ngươi hiện tại phải làm là biết hổ thẹn rồi sau đó dũng, mà không phải ý chí tinh thần sa sút, dù sao các ngươi mới hai mươi mấy tuổi, vẫn có cơ hội tiến vào Tiên Thiên."

Mọi rợ cười khổ cười, nói: "Tiên Thiên, nếu như không có cơ duyên, này sợ là vô vọng."

Nghe vậy, Dương Diệp cũng không nói chuyện, có nhiều thứ, không là hắn câu nói đầu tiên có thể cải biến được, mỗi người đều có cuộc sống của mỗi một người đường, hắn chỉ phải đi tốt con đường của chính mình là được rồi.

"Đúng rồi, những cái kia bầy rắn tại sao có thể như vậy?" Lúc này, Thanh Hồng nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp không do dự, đem chuyện lúc trước nói ra, hắn là như vậy nghi hoặc vì cái gì bầy rắn sẽ đến vây công ba người bọn họ.

Nghe tới Dương Diệp đem nội đan ra ngoài lúc, Thanh Hồng nhíu mày lại hỏi: "Ngươi, ngươi nội đan để lại trong ngực, không có bỏ vào trong Nạp Giới?"

Nghe được câu hỏi của Thanh Hồng, mọi rợ cùng Tiểu Hắc đều nhìn về Dương Diệp, tại ba người nhìn chăm chú, Dương Diệp tuy rằng cảm thấy có chút không đúng, nhưng vẫn gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, ba sắc mặt người lập tức cổ quái, Thanh Hồng vỗ vỗ cái trán, trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi có biết hay không, nội đan đối với Huyền Thú là có thêm lớn vô cùng lực hấp dẫn? Đồng loại nội đan là có thể để cho chúng lên cấp, ta ngay từ đầu còn tưởng rằng đem ngươi nội đan bỏ vào trong Nạp Giới, không nghĩ tới ngươi lại chỉ thả vào trong lòng."

Nghe vậy, Dương Diệp thói quen sờ lỗ mũi một cái, liếc nhìn ba người, nói khẽ: "Nói như vậy, những cái kia bầy rắn là tới tìm ta?"

Ba người hăng hái gật đầu.

Dương Diệp có chút lúng túng, làm nửa ngày là vấn đề của chính mình, nghĩ vậy, Dương Diệp vội vàng nói xin lỗi, bất kể như thế nào, lần này là hắn sai lầm, làm cho mấy người thiếu chút nữa bị bầy rắn ăn tươi, cái này phải xin lỗi.

Gặp Dương Diệp xin lỗi, ba người ngược lại có chút ngượng ngùng. Tuy rằng lần này là Dương Diệp sai lầm, nhưng bất kể như thế nào, Dương Diệp đã cứu ba người bọn họ, hơn nữa lần này cũng là cử chỉ vô tâm, hiện tại Dương Diệp xin lỗi, trong lòng ba người điểm này phiền muộn chính là lập tức tiêu tán.

Không có khúc mắc về sau, mấy người lần nữa sướng hàn huyên, lần này ba mọi người đem chính mình dong binh kinh nghiệm nói cho Dương Diệp biết, ví dụ như nào không nên làm, cái đó một số chuyện nhất định phải làm, tại ba người một phen dưới sự dạy dỗ, Dương Diệp không chỉ có thu hoạch rất nhiều, còn âm thầm may mắn, may mắn cùng ba người kết bạn.

Rèn luyện, chú ý Sinh Tử Chiến đấu, tại trong uy hiếp không ngừng đột phá, đây là ý tưởng nguyên thủy của Dương Diệp, này cũng không sai, nhưng là bây giờ Dương Diệp mới biết được, sự tình không là hắn nghĩ đơn giản như vậy. Liền đơn giản nhất một điểm tới nói, Vạn Xà Lâm này, nếu như có người ở này lúc nghỉ ngơi không có vẩy lên thú vương phân và nước tiểu, dù cho nghỉ ngơi người là Tiên Thiên cường giả, kết quả kia cũng là thảm không nỡ nhìn.

Bởi vì tại đây đen nhánh Vạn Xà Lâm bên trong, một khi chiến đấu, vậy tuyệt đối sẽ hấp dẫn vô số bầy rắn, tại dưới tình huống đó, Tiên Thiên cường giả cũng là chỉ có nghỉ cơm phần.

Còn có rất nhiều rất nhiều Thập Vạn Đại Sơn sinh tồn phương pháp, những phương pháp này là trải qua vô số dong binh dùng tính mạng tổng kết lại, Dương Diệp rất nghiêm túc ghi nhớ những phương pháp này, hắn mặc dù là đến rèn luyện, nhưng hắn không muốn vô duyên vô cớ đi tìm đường chết.

Cùng Xà vương đánh một chầu không sao, nhưng nếu cùng mấy vạn con rắn tác chiến, vậy thì không phải là rèn luyện, mà là làm chết rồi.

Trải qua lúc trước bầy rắn một ít náo về sau, mấy người cũng không có đang nghỉ ngơi, mà là nói chuyện phiếm đến hừng đông, đến sau khi trời sáng, mấy người hơi chút chuẩn bị dưới, sau đó liền tiếp tục xuất phát.

------oOo------

Chương 21: Thực lực chợt tăng Dương Diệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn người đi rồi ước chừng ba canh giờ, trong rừng ánh sáng càng ngày càng sáng ngời, có lẽ là bởi vì tối hôm qua viên nội đan kia nguyên nhân, mấy người không có ở bị Vạn Xà Lâm trúng độc xà đánh lén. Bất quá dù cho như vậy, Dương Diệp cũng không có buông lỏng cảnh giác, hắn biết, cẩn thận chạy được vạn niên thuyền, tại Thập Vạn Đại Sơn này, tốt nhất chớ khinh thường.

Khi đi ra cánh rừng lúc, mọi rợ ba người lúc này thở dài một hơi, tối hôm qua kinh tâm động phách, khiến cho ba người bọn họ đối với Vạn Xà Lâm đã có sâu đậm kiêng kị, hiện đang đi ra, rốt cuộc có thể thở phào nhẹ nhõm.

"CHÍU... U... U!!"

Ngay tại lúc này, có âm thanh xé gió lên, âm thanh xé gió mới vừa vang lên, nguyên bản tại Thanh Hồng bên cạnh Dương Diệp lông mày chính là nhíu một cái, đồng thời thân hình biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện ở mọi rợ trước mặt, đấm ra một quyền, "Ầm" một tiếng, một cây màu đen như mực mũi tên sắt vỡ thành vô số mảnh.

Nhìn xem cái kia vỡ bể thành mảnh vụn mũi tên sắt, trong tràng bốn người đều hoàn toàn biến sắc, đặc biệt là mọi rợ, trong lòng phẫn nộ đồng thời càng là có thêm sâu đậm kiêng kị, nếu không phải Dương Diệp, hắn coi như là không chết cũng muốn trọng thương.

Mọi rợ ba người phản ứng không chậm, nhanh chóng đem vũ khí của chính mình đem ra, phòng bị nhìn qua chung quanh. Dương Diệp cũng là sắc mặt âm trầm, tuy rằng tối hôm qua nghe mọi rợ mấy người đã từng nói qua dong binh giới dặm thường xuyên có đen ăn đen chuyện tình, nhưng là hắn không nghĩ tới, loại chuyện này nhanh như vậy liền phát sinh trên người hắn rồi.

"BA~... BA~..."

Theo bàn tay tiếp đập, một người trung niên gã đại hán đầu trọc từ đằng xa mười ngoài mấy trượng một cây to trên nhảy xuống tới, tại đại hán trung niên bên cạnh còn có bốn người, ba nam một nữ, trong đó nữ trong tay nắm một trương màu xanh đậm trường cung, cũng là duy nhất một tên cung tiễn thủ, hiển nhiên, lúc trước chi kia hắc thiết tiễn ra từ đó nữ tay.

Đương nhiên, trong năm người này rất để cho Dương Diệp mấy người bất ngờ chính là nữ tử bên phải tên nam tử kia, nam tử kia không phải là so với người, chính là ngày hôm qua vứt bỏ đồng đội dài xa.

Chứng kiến mấy người đi ra, mọi rợ ba sắc mặt người biến thành vô cùng ngưng trọng, hiển nhiên, ba người nhận thức chi này Dong Binh Đoàn.

Nhìn xem năm người đi tới, Thanh Hồng đi tới Dương Diệp bên cạnh, trầm giọng nói: "Bọn họ là đầu sói Dong Binh Đoàn, thường xuyên tại Thập Vạn Đại Sơn đối với thực lực yếu dưới Dong Binh Đoàn độc thủ. Đoàn kêu dài đầu trọc mạnh, là cửu giai đỉnh phong cường giả, được xưng nửa chân đạp đến nhập Tiên Thiên cường giả; Bên cạnh hai cái thân hình hơi mập hai nam tử là một đôi huynh đệ, tên là Hùng Đại cùng Hùng Nhị, cũng là cửu phẩm cường giả, thực lực so với Tiểu Hắc cùng ca của ta hơi mạnh mẽ, còn cô đó, gọi lá đỏ, cũng là Cửu Phẩm Đỉnh Phong, tiễn pháp mạnh hơn ta trên rất nhiều."

Lai giả bất thiện, chứng kiến dài xa lúc, Thanh Hồng đã biết rõ đối phương khẳng định sẽ không bỏ qua cạnh mình mấy người, cho nên Thanh Hồng liền tranh thủ đối phương tin tức nói cho Dương Diệp biết, bởi vì cạnh mình chỉ có Dương Diệp mới có thể cùng đầu trọc mạnh mẽ chống lại.

Nghe được lời của Thanh Hồng, Dương Diệp nhíu mày, trong lòng âm thầm tính ra cạnh mình cùng thực lực của đối phương, tính toán một cái, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn. Bởi vì hắn phát hiện, dưới tình huống bình thường căn bản không có phần thắng. Đối phương cầm đầu cái đó gọi đầu trọc mạnh nam tử thực lực không yếu hơn hắn, mà đầu trọc bên cạnh mấy người thực lực cũng cao hơn ra mọi rợ ba người, chỉ cần trước mắt tên trọc đầu này mạnh mẽ ngăn chặn hắn, bốn người đối chiến ba người, không đến một hồi, mọi rợ ba người khẳng định thì sẽ chiến bại.

Nếu như không chiến, hắn có lòng tin chạy thoát, nhưng mà Thanh Hồng ba người nhất định là trốn không thoát đâu, trốn không thoát đâu lời nói, cái kia kết cục có thể nghĩ, lúc này Dương Diệp hơi lúng túng một chút rồi.

Ngay tại trong lòng Dương Diệp nghĩ đến như thế nào phá ván này lúc, đầu trọc năm người đi tới Dương Diệp mấy người đối diện ba trượng, đầu trọc đánh giá mọi rợ ba người, trên người Thanh Hồng dừng lại một hồi, sau đó lúc này mới nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Thật tốt phản ứng, thật tốt lực lượng, huynh đệ là tông môn nào đệ tử?"

"Hắn cái gì tông môn cũng không phải!" Lúc này, dài xa đứng dậy, nhìn xem Dương Diệp khinh thường nói: "Hắn chính là một cái quét dọn chiến trường, Quang đầu ca, đừng để ý tới hắn, bắt lại trước mắt mấy người, trên thân bọn hắn khẳng định có cái kia hai dực xà nội đan cùng da rắn."

Kỳ thật hắn cũng không phải muốn lấy được kia nội đan cùng da rắn, mà là muốn giết chết Dương Diệp bốn người, ngày hôm qua hắn chạy trốn về sau, bản nhớ lại đi nhặt xác sửa máy nhà dột, nhưng là khi hắn trở lại chiến đấu chỗ lúc, mọi rợ bốn người cùng hai dực xà đều không thấy. Nhìn xem trên đất kia một vũng máu, hắn biết, bốn người khẳng định bị người trợ giúp.

Lúc kia, hắn thật sự luống cuống. Hắn biết, nếu như mọi rợ mấy người sống trở về, cái kia thanh danh của hắn nhất định là xong đời. Sau này hắn cũng đừng nghĩ lấy ăn dong binh chén cơm này, không chỉ có như thế, chỉ sợ khác ngành sản xuất đều không tha cho hắn, bởi vì không có cái nào ngành sản xuất sẽ muốn một cái lâm trận ruồng bỏ đồng đội người!

"Ngươi chó này. Ngày!" Nghe được lời của Đỗ Tu, mọi rợ ba người giận không thể nuốt, mọi rợ đại đao chỉ phía xa dài xa, cả giận nói: "Dài xa, ngươi cái này lâm trận ruồng bỏ đồng đội rác rưởi, ngày hôm qua ngươi vứt bỏ đồng đội một mình chạy trốn, hôm nay lại kêu người đến gây phiền toái cho chúng ta, ngươi này cặn bã, thật là dong binh giới sỉ nhục!"

Nghe được mọi rợ mà nói, dài xa sắc mặt có chút khó coi, hắn nguyên bổn đều khích lệ tốt đầu trọc mạnh mẽ mấy người trực tiếp động thủ. Lá đỏ cũng động thủ, nhưng là hắn không nghĩ tới cái kia vạn vô nhất thất một mũi tên cư nhiên bị cản lại, mà nhìn thấy Dương Diệp ngăn trở mũi tên kia về sau, đầu trọc mạnh mẽ rõ ràng không xuất thủ nữa, cho nên đã có hiện tại mọi rợ mắng lời của hắn. Lúc này trong lòng hắn cái kia hận a!

Nghe được mọi rợ mà nói, đầu sói Dong Binh Đoàn mấy người nhìn về phía dài xa ánh mắt đều biến thành khinh bỉ, bọn hắn tại dong binh giới thanh danh tuy rằng không hề tốt đẹp gì, nhưng mà mấy người nhưng là chưa bao giờ phản bội qua đồng đội, mà người trước mắt này nhưng là trong chiến đấu vứt bỏ đồng đội, loại người này, bọn hắn đồng dạng xem thường.

Đầu trọc mạnh mẽ lạnh lùng nhìn dài xa liếc mắt, hắn cũng xem không này trước mắt loại người này, nếu như không phải là đối phương có cái Tiên Thiên cấp ca ca, hắn sẽ tát qua một cái, nghĩ đến đối phương ca ca, đầu trọc đè nén trong lòng không vui, trực tiếp khinh thường Dương Diệp, nhìn về phía mọi rợ, trầm giọng nói: "Không nên nói nhảm nhiều như vậy? Giao ra hai dực xà nội đan cùng da rắn, ừ, còn có cô nàng kia cũng lưu lại, còn lại ba người mau cút!"

"Cường ca, không thể thả bọn họ rời đi!" Lúc này dài xa có chút nóng nảy, nhưng khi hắn chứng kiến đầu trọc mạnh mẽ ánh mắt lạnh như băng kia lúc, hắn chính là vội vàng ngậm miệng, do dự một chút, sau đó cắn răng, lại nói: "Nếu như Cường ca có thể giải quyết bọn hắn, ta nguyện ý mượn ca của ta Huyền Giai Hạ Phẩm Huyền Kỹ cho Cường ca quan sát!"

Nghe vậy, đầu trọc mạnh mẽ có chút ý động, Huyền Giai Hạ Phẩm Huyền Kỹ chính là hắn cũng chưa từng thấy qua a! Do dự một lát, sau đó nhìn về phía Dương Diệp mấy người, trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, nói: "Các ngươi đã không muốn, vậy cũng đừng trách ta không khách khí. Động thủ!" Nói xong, cổ tay đảo lộn, trong tay xuất hiện một thanh đại đao, sau đó thân hình khẽ động, trước tiên bổ về phía cầm đầu mọi rợ.

Lúc này, hai bên lính đánh thuê thực lực liền hiển hiện ra. Tại đầu trọc mạnh mẽ động thủ một khắc này, tại chung quanh hắn hai nam một nữ liền là phi thường ăn ý đã tìm được riêng phần mình đối thủ, đặc biệt là nàng kia, trước tiên một mũi tên chính là bắn về phía cùng là cung tiễn thủ Thanh Hồng.

Mà trái lại Dương Diệp bên này, mọi rợ ba người đều là không phản ứng kịp, đặc biệt là Thanh Hồng, tại mũi tên sắt đến trước mặt nàng lúc nàng mới hồi phục tinh thần lại, sau đó hướng bên cạnh lóe lên, nhưng mà nó đã mất đi tiên cơ, cho nên bị cung tiễn thủ của đối phương một mũi tên tiếp lấy một mũi tên công kích.

Ngay tại đầu trọc mạnh mẽ phóng tới mọi rợ lúc, nguyên bản đứng ở mọi rợ bên cạnh trầm mặc Dương Diệp đột nhiên triển khai. Chỉ thấy trong tay hắn chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh hiện ra kim quang nhàn nhạt trường kiếm, sau đó giống như là một tia chớp bổ về phía đầu trọc mạnh mẽ.

Tốc độ cực nhanh, làm cho ở đây tất cả mọi người đều kinh hãi.

Đặc biệt là với tư cách đạo thiểm điện kia mục tiêu đầu trọc mạnh mẽ càng là kinh hãi gần chết, hắn nghìn tưởng vạn tưởng nhưng là không nghĩ tới đó vốn là tầm thường Dương Diệp lại có tốc độ như vậy cùng thực lực. Lúc trước Dương Diệp một quyền đánh nát chi kia mực mũi tên, hắn đích xác là hơi chút kinh ngạc một chút, nhưng là khi hắn chứng kiến Dương Diệp niên kỷ cùng dài xa lời nói kia về sau, hắn liền hoàn toàn không thấy Dương Diệp, cho rằng nhất định là lúc trước lá đỏ không có xuất toàn lực, dù cho không có Dương Diệp xuất hiện, được kêu là mọi rợ người cũng có thể né tránh!

Nhưng mà lúc này hắn mới biết được ý nghĩ này sai rồi.

Trong lúc vội vã, đầu trọc mạnh mẽ thu đao ngăn cản trước người, Dương Diệp trong tay chuôi này hiện ra kim quang trường kiếm đánh vào đầu trọc mạnh trên đại đao, "cheng" một tiếng, đại đao lập tức vỡ vụn, Dương Diệp kiếm thế không giảm, trực tiếp từ đầu trọc mạnh mẽ phần bụng xuyên qua.

"Thật, thật mạnh lực..." Đầu trọc mạnh mẽ một câu nói còn chưa dứt lời, thân thể chính là trực tiếp đã thành hai đoạn, ngũ tạng lẫn vào huyết dịch vãi đầy mặt đất.

Mặc kệ đã trở thành hai khúc đầu trọc mạnh, Dương Diệp tốc độ không giảm, lại tới còn đang sững sờ Hùng Đại tại trước mặt Hùng Nhị, tại dài xa trong ánh mắt kinh hãi, trường kiếm mang theo một đạo kim sắc tàn ảnh từ Hùng Đại chỗ cổ chợt lóe lên, một cái đầu người rơi xuống đất.

Dương Diệp tốc độ không giảm, tiếp theo đi tới trước mặt Hùng Nhị, tại đã chết đầu trọc mạnh mẽ cùng Hùng Đại về sau, Hùng Nhị rốt cuộc phục hồi tinh thần lại, trong lòng kinh hãi, nâng đao theo bản năng vượt qua đương, nhưng mà như là đầu trọc mạnh mẽ như vậy, đại đao cùng trường kiếm chạm vào nhau, đại đao lập tức vỡ vụn, sau đó lại là một cái đầu người rơi xuống đất.

Trong điện quang hỏa thạch, Dương Diệp giải quyết xong ba Huyền giả Cửu Phẩm cường giả, lần này Dương Diệp không có tiếp tục động thủ rồi. Bởi vì đối thủ chỉ còn lại có cái kia dài xa. Khi hắn ra tay đánh giết sạch đầu mạnh mẽ lúc, tên kia gọi lá đỏ nữ tử chính là thu cung quay người không vào dày đặc trong rừng, đối phương chạy trốn tốc độ, ngược lại là để cho hắn ngoài ý muốn.

Nhìn trên mặt đất cái kia ba cỗ thi thể, mọi rợ ba người hoàn toàn ngẩn người tại chỗ, ông trời, Huyền giả Cửu Phẩm đỉnh phong, mà ở dưới kiếm của Dương Diệp liên hoàn thủ lực lượng cũng không có? Hắn lúc trước còn giữ thực lực? Dương Diệp là Tiên Thiên cường giả sao?

------oOo------

Chương 22: Hạo Nguyệt Tông

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không phải là Tiên Thiên cường giả, đây là không nghi ngờ chút nào. Sở dĩ hắn trong lúc đó trở nên mạnh mẽ, đó là bởi vì tại đầu trọc mạnh mẽ đám người đi đến trước mặt hắn lúc, hắn liền vụng trộm cho mình chụp một tấm Thượng Phẩm Cường Lực Phù. Tại Thượng Phẩm Cường Lực Phù cùng Kim Sắc Huyền Khí gia trì dưới, lực lượng của hắn lập tức đề cao không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa đầu trọc mạnh mẽ ba người khinh thường hắn, cho nên để cho hắn một kích đánh lén thành công. Bằng không thì, dùng hắn bình thường thực lực, chiến thắng đầu trọc mạnh mẽ cũng có thể, nhưng đều muốn nháy mắt giết, đó là tuyệt đối không khả năng!

Tiện tay vũ một cái kiếm hoa, Dương Diệp nhìn về phía một bên sắc mặt trắng bệch, thân thể hơi run dài xa, ngay tại hắn đang chuẩn bị giải quyết tên cặn bã này lúc, dài xa đột nhiên nói chuyện, "dương, Dương Diệp ngươi không có thể giết ta, ca của ta là Tiên Thiên cường giả, ngươi, ngươi giết ta, hắn chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi."

Trong lòng Dương Diệp thầm mắng ngu ngốc, loại khi này còn uy hiếp người, một cái vội xông, trường kiếm mang theo khu vực tàn ảnh đi tới dài xa trước mặt của, dài xa trong lòng kinh hãi, giơ lên trường kiếm trong tay theo bản năng đón đỡ, "cheng" một tiếng, trường kiếm gảy nứt ra, trường kiếm tự học xa trước ngực xỏ xuyên qua mà qua.

Thu hồi trường kiếm, Dương Diệp quay người hướng Vạn Xà Lâm chỗ yên tâm nhìn thoáng qua, đạm thanh nói: "Các hạ, không ai không phải muốn đến chim sẻ núp đằng sau?"

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên mọi rợ trong lòng ba người cả kinh, trong tràng còn có người? Ba người ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, đi tới Dương Diệp bên cạnh, mặt mũi tràn đầy đề phòng.

"Thật là mạnh thần thức!"

Yên tĩnh một lát, đi đôi với một giọng nói vang lên, Vạn Xà Lâm bên trong đột nhiên nhảy ra ba đạo nhân ảnh, ba đạo nhân ảnh tốc độ cực nhanh, cách xa nhau tầm hơn mười trượng, ba đạo nhân ảnh không đến mấy hơi thở liền đi tới trước mặt Dương Diệp ba trượng bên ngoài.

Ba nam một nữ, nam tuấn nữ mỹ, đều là mười bảy mười tám tuổi, đều là một bộ màu trắng bó sát người tố bào, tại ba người nơi ngực trái, thêu có khắc một cái nho nhỏ màu bạc nửa tháng.

Ba người tuy rằng trẻ tuổi, nhưng mà Dương Diệp sắc mặt nhưng là phi thường ngưng trọng, ba người mặc dù không có đạt tới Tiên Thiên, nhưng mà thực lực kia khẳng định so với trước kia bị hắn giết đầu trọc mạnh mẽ còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Bởi vì ba người tốc độ này thật sự là quá nhanh, căn bản không phải bình thường sở dong binh có thể có.

"Hạo Nguyệt Tông!"

Chứng kiến ba người trước ngực chính là cái kia màu bạc nửa tháng, một bên Thanh Hồng kinh hô một tiếng, hiển nhiên, nàng là đang nhắc nhở Dương Diệp.

Nghe được lời của Thanh Hồng, Dương Diệp trong đầu rất nhanh hồi tưởng đến về Hạo Nguyệt Tông hết thảy. Nam vực ngoại trừ Đại Tần đế quốc con vật khổng lồ này bên ngoài, còn có sáu đại siêu cấp thế lực, sáu đại siêu cấp thế lực lại xưng một số hai cung ba đại tông, một cửa trong đó là lục đại trong thế lực mạnh nhất Nguyên Môn, hai cung theo thứ tự là Băng Tuyết cung cùng Bách Hoa cung, còn tam tông thì là Quỷ Tông, Hạo Nguyệt Tông, Kiếm Tông.

Đương nhiên, đây chỉ là trên mặt nổi thế lực, nam vực lớn biết bao, trong đó vô số ẩn núp thế gia cùng môn phái nhỏ sao mà nhiều. Bất quá về những bí mật kia thế lực Dương Diệp cũng không biết.

Nghe được lời của Thanh Hồng, ba Hạo Nguyệt Tông đệ tử bên trong một tên nhìn qua tuổi hơi lớn nam tử đi về phía trước một bước, đối với Dương Diệp mấy người nhẹ gật đầu, nói: "Tại hạ Hạo Nguyệt Tông ngoại môn đệ tử Minh Hạo, bên cạnh hai vị là sư đệ ta rõ ràng thanh tú cùng sư muội trăng sáng. Lúc trước sư huynh của ta muội ba người mới ra Vạn Xà Lâm liền phát hiện các hạ cùng người ra tay, vì tránh hiềm nghi, cho nên ta ba người liền chưa ra, chẳng qua là không nghĩ tới các hạ thần thức mạnh như thế, rõ ràng phát hiện ta ba người."

Nhìn thấy Tông Môn Đệ Tử khách khí như thế, mọi rợ ba người có chút không thích ứng, phải biết rằng trước kia Tông Môn Đệ Tử nhìn thấy dong binh đó cũng đều là kiêu ngạo mười phần, xem bọn hắn cũng giống nhìn một cái không đáng kể giống như con kiến. Đương nhiên, ba người bọn hắn cũng biết, đối phương khách khí như thế, đó là bởi vì Dương Diệp.

Nam vực cường giả vi tôn, lúc trước Minh Hạo ba người từ một nơi bí mật gần đó chứng kiến Dương Diệp ra tay lúc liền khiếp sợ không thôi, nhanh như vậy kiếm, bọn hắn cũng không phải chưa thấy qua, nhưng là có lực lượng mạnh như vậy liền hiếm thấy. Đặc biệt là Dương Diệp còn phát hiện bọn hắn, cái này để cho bọn hắn ba người càng thêm chấn kinh rồi.

Thấy đối phương khách khí như thế, Dương Diệp cũng không có có đối xử lạnh nhạt đối đãi, đối với đối phương khẽ gật đầu, nói: "Tại hạ Dương Diệp, tán tu một tên, bên cạnh mấy vị là ta làm quen đồng bọn."

Nghe được lời của Dương Diệp, Minh Hạo ba người có chút ngoài ý muốn, bọn hắn vốn cho là Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, nhưng không nghĩ đến Dương Diệp lại là tán tu, bất quá này với bọn hắn mà nói cũng không trọng yếu, có thực lực là được rồi.

"Không biết Dương huynh đệ có hứng thú hay không cùng một chỗ kết bạn rèn luyện?" Minh Hạo cười mời. Mặc kệ Dương Diệp là Tông Môn Đệ Tử hay vẫn là tán tu, bằng chừng ấy tuổi có như thế thực lực, đều đủ để để cho bọn hắn ngang hàng đối đãi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó khẽ lắc đầu, nói: "Thật có lỗi, ta còn có một số việc." Hắn đi ra là vì sinh tử tranh đấu, hơn nữa trên thân hắn còn có quá nhiều bí mật, hắn thật sự là không muốn để người ta biết.

Dương Diệp cự tuyệt, Minh Hạo cũng không tức giận, hắn vốn là không có ôm bao nhiêu hy vọng, lập tức cười nói: "Đã như vậy, cái kia có cơ hội đang cùng Dương Huynh cùng một chỗ rèn luyện, tại hạ ba người đi trước một bước!" Nói xong, ba người mấy cái thiểm lược, chính là biến mất ở xa xa.

Ba người thái độ để cho Dương Diệp thật sự có chút ngoài ý muốn, trong mắt của hắn, Tông Môn Đệ Tử cũng đều là một ít ngang ngược càn rỡ, con mắt sinh trưởng ở trên lỗ mũi người, nhưng mà Hạo Nguyệt Tông kia ba người nhưng là không có nửa điểm loại hiện tượng này, đã liền kiêu ngạo cũng không một chút, cái này để cho hắn có chút ngoài ý muốn.

Kỳ thật Dương Diệp hay vẫn là kinh nghiệm quá ít. Tông Môn Đệ Tử là có thật nhiều đều là kiêu ngạo hống hách, nhưng loại này phần lớn đều là không có đầu óc. Có thể trở thành Tông Môn Đệ Tử, phần lớn đều là tư chất cùng tâm tính không lầm người, bình thường đại nhiều mấy Tông Môn Đệ Tử đều là vô cùng thông minh, biết rõ bên ngoài thêm một kẻ địch không bằng thêm một người bạn đạo lý này.

"Dương huynh đệ, ngươi xem rồi mấy người làm sao bây giờ?" Lúc này, mọi rợ nhìn chung quanh một chút mấy cỗ thi thể, hỏi.

Nhìn nhìn trên mặt đất mấy cỗ thi thể, Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên là trước lục soát thứ đồ vật!"

Nghe vậy, mọi rợ ba người lúc này nở nụ cười.

Trải qua một phen vơ vét, Dương Diệp tổng cộng đã nhận được mấy món đồ tốt, phân biệt là một loại nhỏ Nạp Giới, một chút Hoàng Giai Trung Phẩm đại đao, hai thanh Hoàng Giai Hạ Phẩm dao găm, còn có một hơn vạn mai kim tệ. Bất quá đối với những thứ này thứ đồ vật, Dương Diệp cũng không thế nào nhìn ở trong mắt, không có cách nào hiện tại đã là Nhất Phẩm Phù Văn Sư chính hắn ánh mắt cũng là theo chân biến cao.

Nhìn nhìn trong tay Nạp Giới, Dương Diệp có chút thất vọng, Nạp Giới này cùng hắn so sánh với kém nhiều lắm, bất quá tổng tốt hơn không có.

Đem Nạp Giới mang theo trên tay, Dương Diệp nhìn nhìn trong Nạp Giới cái kia ba cái Hoàng Giai vũ khí, lại nhìn một chút bên cạnh mọi rợ ba người, do dự một chút, cổ tay khẽ động, ba cái Hoàng Giai vũ khí xuất hiện ở trong tay, đem vũ khí trong tay đưa cho ba người, nói: "Này ba thanh vũ khí ta giữ lại cũng không có tác dụng gì, tặng cho các ngươi!"

Mọi rợ vốn là khẽ giật mình, chợt liền vội khoát khoát tay, nói: "Dương huynh đệ ngươi nhiều lần cứu ba người chúng ta tính mạng, hơn nữa ba người này đều là ngươi một người giết chết, chúng ta không có ra nửa chút khí lực, chúng ta sao có thể muốn đồ đạc của ngươi?"

Một bên Thanh Hồng cũng nói: "Những vật này ngươi giữ đi, tuy rằng chúng ta rất động tâm, nhưng là chúng ta cũng là có nguyên tắc của chính mình, nếu như chúng ta đã muốn đồ đạc của ngươi, chính chúng ta đều xem thường chính mình."

Dương Diệp cười cười, nói: "Những vật này cũng không phải là bạch cho các ngươi, tối hôm qua nghe các ngươi nói dong binh ngoại trừ săn giết Huyền Thú bên ngoài, còn bị người thuê, phải hay không?"

Hắn hiện tại lo lắng nhất chính là muội muội cùng mẫu thân, mặc dù có Thiên trưởng lão đã cảnh cáo Liễu gia, nhưng mà Thiên trưởng lão dù sao cũng không thể thường xuyên tại An Nam Thành, nếu như Liễu gia đối với muội muội cùng mẫu thân đùa nghịch hoa khác chiêu mà nói, cái kia muội muội cùng tình cảnh của mẫu thân có thể đã nguy hiểm. Cho nên hắn muốn thuê trước mắt ba người này đi An Nam Thành bảo hộ muội muội cùng mẫu thân, tối hôm qua hắn liền có ý nghĩ này rồi.

Mọi rợ nhẹ gật đầu, nói: "Chúng ta bình thường ngoại trừ săn giết Huyền Thú bên ngoài, còn có thể tiếp một ít hộ vệ hoặc là đám người vận tặng đồ sống. Dương Diệp huynh đệ ý tứ của ngươi là muốn thuê mướn chúng ta?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên mặt đất dài xa thi thể, sau đó nói: "Dài xa bị ta chém giết, các ngươi nếu là xanh trở lại phong thành, ca ca hắn nhất định là sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi, nếu như các ngươi nguyện ý, ta nghĩ để cho các ngươi đi An Nam Thành bảo hộ muội muội ta cùng mẫu thân, thời gian nha, liền nửa năm, như thế nào đây?"

Nghe vậy, ba người có chút ý động, như Dương Diệp từng nói, dài xa vừa chết, ba người bọn họ trở về thanh phong thành nhất định sẽ có nguy hiểm, tuy rằng Đại Tần đế quốc luật pháp sâm nghiêm, dài xa ca ca nên không dám tại thanh phong nội thành ra tay với bọn hắn, nhưng mà ngoài thành chứ? Hơn nữa hôm nay bọn hắn cũng không có biện pháp tiếp tục tại săn giết Huyền Thú, cuối cùng bọn hắn chỉ có ba người.

Nghĩ vậy, mọi rợ nhìn về phía Thanh Hồng cùng Tiểu Hắc, gặp Thanh Hồng cùng Tiểu Hắc gật đầu, lập tức nói: "Dương huynh đệ, chúng ta nguyện ý tiếp nhận ủy thác!"

Gặp ba người đáp ứng, Dương Diệp đem trong tay ba cái vũ khí đưa cho ba người, sau đó lại lấy ra một vạn mai kim tệ cho ba người, gặp mọi rợ muốn cự tuyệt, lập tức nói: "Này một vạn kim tệ không hoàn toàn là cho các ngươi, trong đó năm nghìn kim tệ là ba người các ngươi thù lao, mặt khác năm nghìn mai kim tệ các ngươi giúp ta cho muội muội ta cùng mẫu thân."

Nghe vậy, mọi rợ do dự một chút, sau đó liền nhẹ gật đầu, ba cái Hoàng Giai vũ khí giá trị cũng đã không dưới bốn, năm vạn kim tệ, tăng thêm này năm nghìn mai kim tệ cùng bọn họ nguyên lai tích góp, tại An Nam Thành đặt chân đó là dư xài rồi.

Gặp mọi rợ nhận lấy kim tệ, Dương Diệp tiếp tục nói: "Các ngươi đi An Nam Thành về sau, để cho Thanh Hồng tỷ đi tiếp xúc muội muội ta cùng mẫu thân, mọi rợ cùng Tiểu Hắc các ngươi đừng hiện thân, núp trong bóng tối là tốt rồi, nếu như xuất hiện các ngươi không giải quyết được nguy cơ, các ngươi liền viết thư đến Kiếm Tông, ta sẽ dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến!"

Mọi rợ cười nói: "Dương Diệp huynh đệ yên tâm, người giám hộ việc này chúng ta làm không ít, nếu như thật sự là xuất hiện chúng ta không cách nào chống cự nguy cơ, chúng ta cũng là có chút biện pháp, tóm lại, chỉ cần không phải Tiên Thiên Cấp cường giả, chúng ta nhất định sẽ bảo vệ Dương huynh đệ gia người an toàn!"

"Như vậy thì tốt!" Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua bên cạnh Thanh Hồng.

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn về phía Thanh Hồng, mọi rợ cùng Tiểu Hắc vô cùng thức thời đi trước một bước, nguyên bản Thanh Hồng cũng chuẩn bị theo sau, nhưng cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

------oOo------

Chương 23: Thần bí Tiểu gia hỏa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn trước mắt dáng người gợi cảm sôi động nữ tử, Dương Diệp nói khẽ: "Thanh Hồng tỷ, từ tối hôm qua bắt đầu, ngươi tựa hồ cố ý cùng ta giữ một khoảng cách?" Từ tối hôm qua bắt đầu về sau, cô gái trước mắt thái độ đối với hắn thì trở nên, biến thành có chút tận lực cùng hắn giữ một khoảng cách. Hắn biết, này có lẽ là bởi vì thực lực của hắn nguyên nhân, nhưng bất kể như thế nào, hắn đem cô gái trước mắt cho rằng là bằng hữu, không hy vọng đoạn này hữu nghị cứ như vậy tiêu tán.

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Hồng bờ môi giật giật, tưởng phủ nhận, nhưng khi thấy Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc kia lúc, cuối cùng vẫn còn không có tìm cớ gì, chẳng qua là khe khẽ thở dài.

Không thể phủ nhận, nàng đối với Dương Diệp có hảo cảm, cũng hy vọng đem Dương Diệp cho rằng là bằng hữu, nhưng mà Dương Diệp là Tông Môn Đệ Tử, vô cùng có tiền đồ Tông Môn Đệ Tử, Tông Môn Đệ Tử cùng dong binh ở giữa là rất khó có cái gì hữu nghị. Không quan hệ mặt khác, đơn giản là hai người thuộc về không cùng cấp tầng người.

Nếu như là cái khác dong binh, có thể cùng Tông Môn Đệ Tử trở thành bạn, vậy khẳng định là một kiện vô cùng làm cho người ta hưng phấn chuyện tình. Nhưng mà nàng không nghĩ, bởi vì này loại tình bạn hơn phân nửa đến từ bố thí.

Gặp Thanh Hồng trầm mặc, Dương Diệp tiếp tục nói: "Thanh Hồng tỷ, ta không biết ngươi vì cái gì tận lực cùng ta giữ một khoảng cách, nhưng mà ta nghĩ nói, ta thật sự coi ngươi như là bằng hữu!"

"Vì cái gì?" Thanh Hồng hỏi "chúng ta chẳng qua là bình thường dong binh."

Dương Diệp cười nói: "Đừng người làm sao đối đãi ta, ta liền như thế nào đợi người khác, từ tiến Vạn Xà Lâm bắt đầu, khi đó ta ẩn giấu thực lực, ngươi không có như những người khác như vậy xem thường, rời xa ta, ngược lại là khắp nơi bảo vệ ta, chiếu cố ta, từ một khắc này bắt đầu, ta liền coi ngươi như là bằng hữu."

"Sớm biết như vậy ngươi mạnh như vậy, ta tựu cũng không xen vào việc của người khác." Thanh Hồng trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, trên mặt lộ ra dáng tươi cười, nàng có thể cảm giác được, Dương Diệp nói lời là lời thật lòng.

Dương Diệp cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Thanh Hồng tỷ, ta cảm thấy bằng hữu là không cần thực lực tiền tài hoặc là những vật khác mới có thể trở thành bạn, ngươi có chút ý tưởng có thể không được."

Thanh Hồng muốn phản bác, sắc mặt nhưng là đột nhiên đỏ lên, bởi vì nghe được Dương Diệp câu kia "ngươi có chút ý tưởng" nàng nghĩ tới rồi một sự kiện, nàng tận lực rời xa Dương Diệp, không phải là bởi vì có thể trở thành bằng hữu, mà là... Nghĩ đến một thứ gì đó, Thanh Hồng sắc mặt đỏ hơn.

Nhìn thấy Thanh Hồng sắc mặt đột nhiên đỏ lên, Dương Diệp có chút không hiểu thấu, chính mình không nói gì xuất cách a! Như thế nào trước mắt cái này tính cách hào sảng nữ tử liền đỏ mặt?

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn mình chằm chằm, Thanh Hồng ngăn chặn trong nội tâm có chút mắc cỡ ý tưởng, hung ác trợn mắt nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Nhìn cái gì vậy!"

Được, Dương Diệp triệt để bó tay rồi. Hắn rất muốn nói một câu không hiểu thấu, nhưng vẫn là nhịn được, hiện tại Thanh Hồng giống như có lẽ đã đối với hắn không có cái loại này cố ý rời xa, nếu là hắn nói ra, phỏng đoán không thể thiếu muốn chịu một trận mắng.

Cổ tay khẽ động, một trương Cường Lực Phù xuất hiện ở trong tay, đem Cường Lực Phù đưa cho Thanh Hồng, Dương Diệp nói: "Thanh Hồng tỷ, tờ giấy này tặng cho ngươi, lần sau gặp lại." Nói xong, hắn không đang dừng lại, hướng xa xa chợt hiện vút đi.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng biến mất, Thanh Hồng thầm nghĩ quá thật xấu hổ chết người ta rồi, hắn mới mười sáu bảy tuổi, mình tại sao sẽ có cái kia loại tưởng pháp? Lắc đầu, đem trong đầu những cái kia vô hình suy nghĩ thanh trừ trong đầu, sau đó cúi đầu nhìn Dương Diệp lung tung nhét cho nàng đồ vật, khi thấy tờ nào có khắc ngọn lửa màu vàng Phù Lục lúc, Thanh Hồng thân thể lập tức cứng lại rồi, một ít đôi tay không kềm hãm được run rẩy lên.

Thật lâu, Thanh Hồng liền tranh thủ tờ nào Phù Lục bỏ vào trong ngực của chính mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp biến mất chỗ, giống như mất hồn giống như thấp giọng lẩm bẩm nói: "Thượng Phẩm Cường Lực Phù... Sao, làm sao có thể..."

...

Một đường chạy như điên, Dương Diệp tựa như một con khỉ linh hoạt, tại rậm rạp trong rừng không ngừng thiểm lược lấy, thời kỳ hắn cũng đụng phải một ít không biết tên Huyền Thú, bất quá hắn cũng không có ra tay, bởi vì ít Huyền Thú kia phẩm giai quá thấp. Hắn muốn tới âm u cốc, tìm kiếm những cái kia cường đại U Minh Lang.

Chạy hết tốc lực ước chừng mấy canh giờ, Dương Diệp lúc này mới dừng lại, nhảy lên bên cạnh một cây đại thụ, ngưng mắt nhìn ra xa đi, chỉ thấy xa xa sơn mạch cao vút trong mây, liên miên không dứt, nhìn không thấy đầu.

Nhìn xem cái kia trông không đến đầu sơn mạch, Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc, trầm giọng nói: "Nghe đồn trong Thập Vạn Đại Sơn khu vực có một cái khổng lồ Huyền Thú đế quốc, cũng không biết là thật hay là giả, sau này nếu là có cơ hội, định mau mau đến xem." Nói đến đây, hắn lắc đầu, tự giễu nói: "Hơn hai mươi ngày sau nếu là không thể trở thành ngoại môn đệ tử, còn có ba tháng sau nếu không phải có thể chiến thắng Liễu Thanh Vũ, liền mạng nhỏ cũng không có, còn đi nhìn cái gì Huyền Thú đế quốc."

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp từ trong lòng lấy ra một trương cũ nát địa đồ, đây là tối hôm qua mọi rợ ba người cho hắn, là một trương Thập Vạn Đại Sơn giáp ranh khu vực một ít địa đồ, mặt trên còn có mọi rợ mấy người đánh dấu một ít nguy hiểm khu vực.

Nhìn lướt qua địa đồ, Dương Diệp ánh mắt cuối cùng đã rơi vào u lang cốc xử

Ghi lại u lang cốc con đường về sau, Dương Diệp thu thức dậy đồ, chuẩn bị một chút cây, ngay tại lúc này, Dương Diệp nguyên bổn đã nghiêng về phía trước thân thể lập tức cương ngay tại chỗ, hai mắt mãnh liệt nhìn về phía xa xa.

Chỉ thấy xa xa ngoài trăm trượng trong rừng rậm đột nhiên lòe ra một đạo tử ảnh, tử ảnh tốc độ cực nhanh, không, phải nói là quỷ dị, bởi vì tử ảnh là lóe ra, lóe lên tầm hơn mười trượng. Nhìn xem một màn quỷ dị này, Dương Diệp có chút tê dại da đầu, liền vội vàng ngưng thần tĩnh khí, không dám có chút dị động.

Trăm trượng khoảng cách, tử ảnh hai cái hô hấp lúc giữa chính là đi tới vị trí của Dương Diệp, cũng may tử ảnh cũng không có ngừng lưu, mà là hướng phía từ bên cạnh hắn chợt lóe lên, ngay tại Dương Diệp thở dài một hơi lúc, đột nhiên, đã sau lưng hắn mười ngoài mấy trượng tử ảnh đột nhiên ngừng lại, sau đó lại là lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp thân thể lập tức cứng đờ, nhìn xem đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn cái này, con vật nhỏ này, không dám có chút dị động, sợ chọc giận con vật nhỏ này, sau đó vật nhỏ nháy mắt giết hắn.

Đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn là một con chồn, bộ dáng rất đúng đáng yêu, toàn thân màu tím, thân thể dài nhỏ, tứ chi hơi ngắn, tai dài đầu tròn, tiểu vẫy đuôi một cái hất lên. Ở tại cái trán chỗ, có một đóa diêm dúa huyết liên ấn ký.

Tử Điêu ngừng tại trong hư không, linh động song mắt thấy Dương Diệp, thỉnh thoảng lại chớp mắt, vô cùng đáng yêu. Mà ở này đôi linh động đáng yêu hai mắt nhìn chăm chú, Dương Diệp là thở mạnh cũng không dám. Tử Điêu này quỷ dị kia tốc độ, thật là dọa hắn, coi như là cường giả Vương Giả Cảnh đều không đạt tới a!

Một lát sau, Tử Điêu cái kia giữa lông mày nhân tính vậy nhíu, hướng Dương Diệp đi tới hai bước, cái mũi nhỏ tại Dương Diệp trên thân thể hít hà, làm như phát hiện vật gì tốt, Tiểu gia hỏa thật to hai mắt lập tức sáng ngời, dù cho Dương Diệp không hiểu Thú ngữ, nhưng là hắn cũng có thể cảm nhận được trước mắt Tiểu gia hỏa này là ở cao hứng. Bởi vì lúc này nét mặt của Tiểu gia hỏa, thì càng cùng lúc trước vừa phát hiện chính hắn có thể trở thành Huyền giả lúc biểu lộ giống nhau.

Tử Điêu tựa hồ trên người Dương Diệp phát hiện vật gì tốt, cái mũi không ngừng ngửi ngửi, tròn vo tiểu trên mặt lộ ra vẻ mặt say mê. Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị chạy trốn lúc, trước mắt Tử Điêu đột nhiên hóa thành một mạt tử quang không vào bộ ngực của hắn, Tử Điêu bất thình lình động tác, khiến cho Dương Diệp óc lập tức trống không.

Một lát sau, Dương Diệp vội vàng xem xét trong cơ thể, khi thấy trong cơ thể chỗ tình trạng lúc, Dương Diệp như là mất hồn bình thường lẩm bẩm nói: "Sao, làm sao có thể, làm sao có thể..."

Không sai, cái kia xem ra vô cùng đáng yêu gia hỏa tiến vào thân thể hắn, chuẩn xác mà nói là chui vào hắn Tiểu Tuyền Qua vùng đan điền. Vừa rồi tâm thần hắn chìm vào thể nội lúc, chính là phát hiện Tử Điêu kia khi hắn Tiểu Tuyền Qua trong đan điền đánh giá chung quanh, trên gương mặt kia, vốn là hưng phấn, sau đó là mê mang, một lát sau sau lại biến thành hưng phấn.

Tử Điêu tựa hồ hưng phấn dị thường, khi hắn vòng xoáy trong đan điền không ngừng lóe ra, tựa như dong binh phát hiện hang bảo tàng vậy

Ngay tại lúc này, Dương Diệp mãnh liệt mở hai mắt ra, hai mắt lần nữa nhìn về phía xa xa, chỉ thấy xa xa trong rừng rậm lướt đi một cái bóng đen, chứng kiến cái bóng đen này, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, đầu lại trống không. Bởi vì cái này bóng đen là ở bay trên trời, nhưng lại không phải là mượn nhờ ngoại vật bay trên trời.

Có thể không tá trợ ngoại vật bay trên trời, Dương Diệp không biết cái kia cần gì thực lực mới có thể làm được, dù sao Vương Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh phía trên Linh Giả Cảnh đều không thể làm được, mà Linh Giả Cảnh trên cường giả, đó là tôn giả cảnh a!

Bóng đen tốc độ cực nhanh, lập tức chính là đi tới Dương Diệp bên cạnh, bóng đen toàn thân đen kịt, toàn thân hắc khí quấn quanh, tại quanh người hắn, càng là du đãng vô số hắc khí, hắc khí kia, giống như một cái con rắn độc, chuẩn bị thời khắc nhắm người mà cắn.

Bóng đen không có ngừng lưu, mà là hướng xa xa chợt hiện vút đi, mà lúc này Dương Diệp nhưng là sắc mặt trắng bệch, bởi vì đạo hắc ảnh kia liếc mắt nhìn hắn, chính là cái nhìn này, khiến cho hắn như rơi vào địa ngục, một loại tâm tình sợ hãi lập tức lan khắp toàn thân hắn, làm cho hắn sinh không nổi nửa điểm lòng phản kháng.

"Không..."

Bị đối phương liếc mắt nhìn liền không chịu được như thế, một loại khuất nhục ưu tư từ Dương Diệp đáy lòng sinh sôi lên, Dương Diệp gầm nhẹ một tiếng, cưỡng ép ngẩng đầu, nhìn về phía bóng đen người biến mất địa phương, thần sắc kiên định, nói: "Thà chết, không đáng sợ, kiếm của Kiếm Tông đệ tử, thà bị gãy chứ không chịu cong, Kiếm Tông đệ tử thà chết, không thể nhục!" Những lời này là Kiếm Tông tổ sư gia từng nói qua một câu, Dương Diệp ghi xuống!

Nói xong, Dương Diệp đáy lòng vẻ này tâm tình sợ hãi lập tức biến mất, mà cùng lúc đó, trường kiếm trong tay của hắn kịch liệt run rẩy lên, phát ra một đạo thanh giòn vang dội kiếm minh thanh âm, sau đó "cheng" một tiếng, trường kiếm hóa thành vô số mảnh vụn.

Mà Dương Diệp lúc này lại là hai mắt hơi đóng lại, khi hắn lúc trước nói xong một câu nói kia về sau, hắn chính là tiến nhập một loại trạng thái kỳ dị bên trong, một loại kỳ dị mà trạng thái huyền diệu.

Dương Diệp không biết, khi hắn nhập định về sau, không chỉ có là trường kiếm của hắn vỡ vụn, đã liền chung quanh hắn lá cây cũng là lả tả rung động, dường như bị một cỗ vật vô hình tại thúc giục vậy

Nếu như Kiếm Tông bảy phong Phong chủ hoặc là Kiếm Tông tông chủ ở đây, sẽ biết Dương Diệp loại trạng thái này là trạng thái gì, đây là Kiếm Tông vô số người tha thiết ước mơ trạng thái, bởi vì đây là tại lĩnh ngộ Kiếm Tông đã mấy trăm năm không ai lĩnh ngộ kiếm ý.

"CHÍU... U... U!!"

Ngay tại Dương Diệp nhập đúng giờ, một đạo âm thanh xé gió lên, nguyên bản biến mất ở xa xa Hắc y nhân đột nhiên lộn trở lại, cảm nhận được cái kia khí tức kinh khủng, Dương Diệp buông tha lập tức loại trạng thái kia, thanh tỉnh lại, hắn vừa tỉnh táo lại, cái kia khi trước Hắc y nhân chính là ma quỷ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

------oOo------

Chương 24: Ỷ lại vào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Dương Diệp. Đem trước mắt bóng đen này người toàn bộ gia đô thăm hỏi mười tám lượt, hắn mặc dù không rõ loại trạng thái kia là cái gì, nhưng mà không hề nghi ngờ, loại trạng thái kia khẳng định là đối với hắn mới có lợi, thế nhưng là cũng bởi vì trước mắt cái này người không ra người quỷ không ra quỷ gia hỏa, làm cho hắn thối lui ra khỏi loại trạng thái kia.

Hắn thật sự rất muốn hướng người trước mắt này oanh một quyền!

Giữa hai người cách xa nhau không đến hai mét, nhưng mà Dương Diệp nhưng là nhìn không tới dung mạo của đối phương, bởi vì tại Hắc y nhân chung quanh, có vô số tản ra khí tức kinh khủng hắc khí, tại những hắc khí kia bao vây rồi, Hắc y nhân lộ ra đến mức dị thường quỷ dị.

Cùng bóng đen người đối mặt không đến một hơi, Dương Diệp lập tức trên mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, thân thể bị hắn khống chế xuất hiện một loại thần kinh chất run rẩy, giống như con chuột gặp mèo vậy

"Xin chào một đạo tử ảnh chưa?" Bóng đen người nói chuyện, thanh âm có chút khàn khàn, dường như yết hầu bế tắc một dạng có chút khó nghe.

Nghe được lời của Hắc y nhân, Dương Diệp thân thể chiến lợi hại hơn, bờ môi run rẩy, tựa hồ nhanh tờ đều không nói được, liền trên người Hắc y nhân hắc khí bành trướng lúc, Dương Diệp cái kia run rẩy tay phải chỉ sau lưng chỉ, rung giọng nói: "Ta, ta vừa mới nhìn thấy một đạo tử ảnh từ nơi này chợt lóe lên, nhưng, sau đó đã không thấy tăm hơi."

Nghe được lời của Dương Diệp, trên thân Hắc y nhân hắc khí yên tĩnh trở lại, trầm mặc sau nửa ngày, Hắc y nhân nhìn thoáng qua toàn thân run rẩy Dương Diệp, lắc đầu, cố tình ra tay giải quyết Dương Diệp, nhưng là thấy đến Dương Diệp bộ dáng này, hắn chính là buông tha cho ý nghĩ này.

Một cường giả Phàm Nhân Cảnh, hắn thật sự là khinh thường ra tay, hơn nữa còn là một cái như thế kém cỏi người, nếu như là cái loại này xương cốt cứng rắn, hắn có lẽ có điểm hứng thú gãy giày vò mài, nhưng mà như trước mắt loại này, hắn thật sự là không muốn lãng phí Huyền Khí.

Tựa như voi cùng con kiến, nếu như không phải là con kiến không có mắt, voi thì sẽ không đi cố ý giết một con kiến.

"Cút đi!" Hắc y nhân đạm thanh nói một câu.

Nghe vậy, Dương Diệp như được đại xá, vội vàng nhảy xuống đại thụ, sau đó chạy thật xa, chạy như điên trong, Dương Diệp thở dài một hơi, sắc mặt khôi phục bình thường, không có nửa điểm vẻ sợ hãi, thầm nghĩ may mắn, còn hảo chính mình đã đoán đúng.

Hắc y nhân vừa nhìn liền không phải là cái gì hảo điểu, loại người này, nếu như hắn biểu hiện được vô cùng có cốt khí, hoặc là không có nửa điểm sợ hãi, Hắc y nhân nhất định sẽ nhìn hắn khó chịu, cho nên lập tức giả bộ như cái loại này hèn yếu bộ dáng, làm cho đối phương khinh thường ra tay. Còn tốt, hắn đã đoán đúng.

Gặp Dương Diệp biến mất, Hắc y nhân hai tay hư giơ lên, trên người hắc khí lập tức như là đang sống, đón gió căng phồng lên, chỉ là trong nháy mắt, hắc khí liền lan tràn tới chung quanh bên ngoài trăm trượng, phàm là hắc khí những nơi đi qua, cho nên hoa cỏ cây cối như là tuyết gặp sôi dầu một dạng lập tức hóa thành một đống Hắc Thủy!

Lại qua mấy hơi, dùng Hắc y nhân làm trung tâm, tại Hắc y nhân chung quanh trong vòng trăm trượng, toàn bộ hết gì đó, kể cả đại địa đều biến thành màu đen kịt, như vậy tình cảnh, cực kỳ khủng bố.

Sau một lúc lâu, Hắc y nhân thu hồi tất cả hắc khí, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Vì sao khí tức từ đó chỗ liền biến mất không thấy gì nữa, chẳng lẽ có người trước ta một bước đem bắt được?" Nói đến đây, Hắc y nhân quay người nhìn phía Kiếm Tông phương hướng, thấp giọng nói: "Chẳng lẽ là cường giả của Kiếm Tông?" Nói xong, hắc y do dự một chút, sau đó hóa thành một đạo hắc ảnh hướng phía Kiếm Tông địa phương nhắm bắn tới.

...

Dương Diệp một đường chạy như điên, chạy ước chừng ba canh giờ, cho đến bầu trời tối đen sau đó mới ngừng lại được, ở chung quanh đã tìm được một cái thiên nhiên huyệt động, đem hang động cửa động che giấu một phen về sau, sau đó mới từ trong Nạp Giới lấy ra ngày hôm qua mọi rợ cho hắn Nguyệt Quang Thạch.

Tại Nguyệt Quang Thạch chiếu rọi xuống, Dương Diệp thấy rõ huyệt động loại tình cảnh, không nhỏ, ước chừng có thể đứng thẳng mấy chục người, tại huyệt động loại có rất nhiều cỏ dại, hiển nhiên, đây cũng là một Huyền Thú huyệt động.

Gặp không có nguy hiểm gì, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, sau đó vỗ bụng một cái, nói: "Tiểu gia hỏa đi ra, chúng ta hảo hảo tâm sự!"

Tiểu gia hỏa không phải bình thường Huyền Thú, từ Tiểu gia hỏa quỷ dị kia tốc độ liền có thể nhìn ra, nhưng mà Tiểu gia hỏa vì lựa chọn gì hắn, cái này để cho hắn có chút khó hiểu, đặc biệt là còn có thể chui vào trong bụng của hắn, đối, là bên trong vòng xoáy, việc này thật sự vượt ra khỏi hắn nhận thức.

Cho nên hắn quyết định cùng Tiểu gia hỏa này hảo hảo nói chuyện!

Sau nửa ngày, trong bụng không có động tĩnh, Dương Diệp một xem xét, nhìn thấy trạng huống của Tiểu gia hỏa lúc, khóe miệng của hắn lập tức co quắp một trận. Chỉ thấy Tử Điêu lúc này ở hắn vòng xoáy trong đan điền nằm nghiêng, hai mắt khép hờ, thỉnh thoảng truyền ra nhàn nhạt hô tiếng hô, hiển nhiên, Tiểu gia hỏa đã ngủ rồi.

Chứng kiến Tiểu gia hỏa bộ dáng này, Dương Diệp tức giận phổi đều nhanh nổ. Tiểu gia hỏa này không nói một tiếng tiến vào trong bụng của hắn, còn trêu chọc một cái mạnh nghịch thiên cường giả, hắn thiếu chút nữa thì chết trong tay Hắc y nhân kia, một đường chạy như điên, sợ chạy chậm, Hắc y nhân đuổi theo kết liễu hắn.

Có thể nói trên đường đi hắn là trong lòng run sợ, hận không thể nhiều hai cái đùi đi ra, thế nhưng là cái này đầu sỏ gây nên rõ ràng khi hắn trong đan điền ngủ rồi!

Có thể nhẫn nhịn, không thể nhẫn nhục, tại Dương Diệp kêu ước chừng gần nửa giờ về sau, Tiểu gia hỏa cuối cùng từ hắn trong Tiểu Tuyền Qua đi ra.

Tử Điêu ngừng tại trong hư không, tiểu trảo vuốt vuốt có chút nhập nhèm hai mắt, tựa hồ bất mãn Dương Diệp quấy rầy nó ngủ, sau đó hung hăng trừng mắt nhìn Dương Diệp liếc mắt, tựa hồ còn chưa đủ, tiểu trảo đối với Dương Diệp hung hãn gãi gãi, một bộ ta rất khó chịu bộ dáng.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, Huyền Thú này quá, quá nhân tính hóa, quả thực không giống như là Huyền Thú, trong lúc nhất thời, hắn phản nhưng không biết nên nói cái gì.

Sau một lúc lâu, Tử Điêu bối rối tiêu tán, một đôi linh động hai mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, lóe lên chợt lóe, tựa hồ đang đánh giá Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, cố gắng khiến cho chính mình tỉnh táo, sau một lúc lâu, nhìn con này đáng yêu Tiểu gia hỏa, nói: "Nhỏ, Tiểu gia hỏa, ngươi mới có thể nghe được hiểu ta nói gì, ừ, ta nghĩ nói, ngươi tiến vào đan điền ta trong tị nạn sự tình ta sẽ không so đo. Hắc y nhân kia cũng đã rời đi, hiện tại ngươi có thể đi."

Tiểu gia hỏa này rất đáng yêu, vô cùng đáng yêu, nếu như lấy về cho Tiểu Dao, Tiểu Dao khẳng định thật cao hứng, hoặc là cầm bán đi, khẳng định cũng là có thể bán ra một giá tiền tốt. Nhưng mà Dương Diệp không dám, bởi vì Tiểu gia hỏa này quá thần bí, nhưng lại sẽ đưa tới Hắc y nhân. Cho nên hắn quyết định cùng Tiểu gia hỏa đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay.

Tử Điêu hai mắt chớp chớp, cũng không gật đầu cũng không lắc đầu, tựu như vậy một như ý không thuận nhìn xem Dương Diệp,

"Ngươi bây giờ an toàn, ngươi có thể về nhà, hiểu chưa?" Nhìn thấy Tiểu gia hỏa không biểu hiện, Dương Diệp trọng thân một lần.

Tử Điêu lần này giống như rất hiểu lời của Dương Diệp, cái đầu nhỏ nhẹ nhàng lắc, hiển nhiên, nó không muốn đi.

Còn ỷ lại vào ta a! Nhìn thấy Tiểu gia hỏa lắc đầu, Dương Diệp khóe miệng lại là co lại, tuy rằng Tiểu gia hỏa này rất đáng yêu, nhưng mà Dương Diệp vẫn là quyết định để cho nó rời đi, bởi vì này chính là một cái tai họa, không chừng lúc nào thì sẽ đem Hắc y nhân kia gây ra tới. Hơn nữa để cho Tiểu gia hỏa ở khi hắn trong đan điền, việc này nghĩ như thế nào tại sao không đúng sức lực!

Hạ quyết tâm về sau, Dương Diệp tiếp tục nói: "Tiểu gia hỏa, ta là nhân loại, ngươi là Huyền Thú, ngươi cùng ta cùng một chỗ sẽ có nguy hiểm. Hiểu chưa?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, không lắc đầu cũng không gật đầu.

"Nhân loại rất xấu, sẽ đem ngươi nướng đến ăn, biết không?"

Tử Điêu nhẹ gật đầu, một bộ rất tán đồng bộ dáng.

"Vậy ngươi nhanh về nhà, đừng đi cùng với ta!"

Tử Điêu lắc đầu, một bộ ta không ly khai hình dạng của ngươi.

"Vậy ngươi muốn thế nào!" Dương Diệp có chút nóng nảy, thanh âm lớn lên.

Nhìn thấy Dương Diệp tức giận, Tử Điêu tựa hồ có hơi sợ hãi, hướng về sau thối lui, trong hai mắt hơi nước bốc lên, tròn vo tiểu khắp khuôn mặt là vẻ ủy khuất.

Yêu nghiệt a! Nhìn thấy Tử Điêu này bộ dáng này, Dương Diệp đau cả đầu. Hắn hiện tại càng thêm xác định Tiểu gia hỏa này không phải bình thường Huyền Thú. Bởi vì Huyền Thú muốn đạt tới Linh Giả Cảnh mới có thể hóa thành hình người, có có thể so với trí tuệ của nhân loại, nhưng mà trước mắt Tiểu gia hỏa này rõ ràng không có đạt tới Linh Giả Cảnh, bằng không thì đã sớm hóa thành người hình.

Cũng là bởi vì Tiểu gia hỏa không có đạt tới Linh Giả Cảnh, hắn mới cảm giác Tiểu gia hỏa này không phải bình thường Huyền Thú, bởi vì hắn chưa từng thấy không có đạt tới Linh Giả Cảnh liền có như thế trí khôn Huyền Thú, tuy rằng hắn không có gặp bao nhiêu Huyền Thú, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, Tiểu gia hỏa này khẳng định không phải bình thường Huyền Thú.

Dương Diệp giang tay ra, nói: "Vậy ngươi muốn thế nào!"

Nghe được lời của Dương Diệp, Tử Điêu tiểu miệng nhếch lên, lộ ra một dáng tươi cười, móng vuốt nhỏ hướng Dương Diệp vùng đan điền chỉ chỉ, dụng ý rõ ràng.

"Ngươi muốn ở tại ta nơi này?" Dương Diệp hỏi.

Tiểu gia hỏa vội vàng gật cái đầu nhỏ.

"Vì cái gì?"

Vấn đề này tựa hồ có hơi khó trả lời, Tử Điêu tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp vùng đan điền, sau đó vừa chỉ chỉ chính nó, sau đó móng vuốt nhỏ trên không trung không ngừng ra dấu, tiểu khắp khuôn mặt là vẻ hưng phấn.

Dương Diệp: "..."

Nhìn thấy Dương Diệp một bộ vẻ mặt mờ mịt, Tiểu gia hỏa ngừng đang tại quơ múa tiểu trảo, sau đó lóe lên, rơi xuống trên vai của Dương Diệp, cái đầu nhỏ cọ xát hai má của Dương Diệp, một bộ ngã môn rất tốt bộ dáng.

Trong lòng Dương Diệp thở dài, hắn biết, Tiểu gia hỏa này ỷ lại vào hắn. Tại Tiểu gia hỏa này quỷ dị kia tốc độ trước mặt, hắn liền chạy cơ hội cũng không có.

"Được rồi, là phúc thì không phải là họa, dù sao trên thân chính mình đã có một cái thần bí Tiểu Tuyền Qua, tại nhiều thần bí Tiểu gia hỏa cũng không có gì, dù sao thói quen thì tốt rồi!"

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp quyết định biết rõ ràng Tiểu gia hỏa là mấy phẩm Huyền Thú, sau đó, Dương Diệp thống khổ...

Dương Diệp vươn một cái đầu ngón tay, nói: "Nhất Phẩm Huyền

Thú?"

Tiểu gia hỏa lắc đầu.

"Nhị Phẩm Huyền Thú?"

Tiểu gia hỏa tiếp tục lắc đầu.

------oOo------

Chương 25: Đại chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trải qua một phen chật vật trao đổi, Dương Diệp rốt cuộc biết rõ ràng thực lực của Tiểu gia hỏa rồi. Tiểu gia hỏa là Cửu Giai Huyền Thú, bất quá Dương Diệp không lớn xác định, phản đang lúc hắn giơ lên chín đầu ngón tay lúc, Tiểu gia hỏa mới nhẹ gật đầu. Còn lực chiến đấu của Tiểu gia hỏa, ngoại trừ cái kia chạy trốn năng lực bên ngoài, năng lực khác quả thật là "vô cùng thê thảm"

Huyền Thú nên có thân thể cường hãn, Tiểu gia hỏa chưa, Huyền Thú hình thể khổng lồ ưu thế, Tiểu gia hỏa cũng không có, tóm lại một câu, Tiểu gia hỏa ngoại trừ chạy nhanh bên ngoài, không có bất kỳ sức chiến đấu, phản đang lúc Dương Diệp hỏi nó sẽ lúc nào, Tiểu gia hỏa ngoại trừ lóe lên hai cái bên ngoài, cũng chỉ còn lại có nháy mắt to.

Cuối cùng, Dương Diệp buông tha cho Tiểu gia hỏa là ý nghĩ của Thần Thú. Nguyên lai hắn cũng nghe đồn một ít truyền thuyết, ví dụ như mỗ mỗ rơi xuống vách đá, cuối cùng đại nạn không chết, còn đã lấy được tuyệt thế cường giả lưu lại công pháp cùng huyền kỹ; Hay hoặc là mỗ mỗ thiên sinh ra Bá Vương Khí, lại để cho không mấy Thần Thú cấp bậc Huyền Thú quỳ xuống đất thần phục.

Ngay từ đầu hắn cũng cho là mình có cái gì Bá Vương Khí, làm cho cái này thần bí "Thần Thú" thần phục, nhưng hiện thực tàn khốc nói cho hắn biết, cái này thần bí "Thần Thú" ngoại trừ chạy trốn bên ngoài không có chút nào sức chiến đấu.

Tiểu gia hỏa tựa hồ rất thích hắn Tiểu Tuyền Qua đan điền, giao lưu với hắn hoàn hậu liền hóa thành một tia sáng tím tiến vào hắn bên trong vòng xoáy. Tại bên trong vòng xoáy có hồ nước nhỏ, dù sao ba mét đến rộng, ao nhỏ trong giả bộ không phải là nước, mà là Huyền Khí, tràn đầy Kim Sắc Huyền Khí.

Chứng kiến này trì Kim Sắc Huyền Khí, Dương Diệp cũng có chút đau lòng, bởi vì này trì Huyền Khí là hắn bỏ ra mấy vạn Năng Lượng Thạch lấp lại. Mà buồn bực nhất là, này trì Huyền Khí không phải là của hắn, hắn căn bản là không có cách điều động này trì Huyền Khí, mà để cho hắn thật buồn bực chính là, này trì trong Huyền Khí có một Tử Điêu, đúng, cái kia bé đáng yêu Tử Điêu chính trong Kim Sắc Huyền Khí vui sướng hành hạ.

Chứng kiến Tử Điêu đem cái kia trì Kim Sắc Huyền Khí cho rằng là nhà tắm, Dương Diệp trong nội tâm liền đặc biệt cảm giác khó chịu!

Thu hồi tâm thần, vì không để cho chính mình khó chịu, Dương Diệp quyết định không nhìn tới con này chơi đùa chồn rồi.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp thử lần nữa tiến vào bị Hắc y nhân cắt ngang cái chủng loại kia kỳ diệu trạng thái, nhưng là hắn thất vọng rồi, thử vô số lần, cũng không thể lại tiến vào loại trạng thái kia.

"Có thể ngộ nhưng không thể cầu a!" Dương Diệp thấp giọng thở dài. Tuy rằng hắn không biết loại trạng thái kia là cái gì, nhưng trực giác nói cho hắn biết, nếu có thể ở tiến vào loại trạng thái kia, đối với hắn khẳng định có rất nhiều chỗ tốt. Bất quá rất đáng tiếc, bị Hắc y nhân kia phá hủy.

"Ầm!"

Ngay tại lúc này, một tiếng vang thật lớn, một cái thể hình to lớn màu đen quái vật khổng lồ từ chỗ động khẩu vọt vào, sau đó dùng nghiền ép tư thế hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Dương Diệp biến sắc, không kịp né tránh, theo bản năng một quyền hướng phía xông lại quái vật khổng lồ đánh tới.

"Ầm!"

Nắm đấm vừa tiếp xúc tới quái vật khổng lồ, Dương Diệp thầm nghĩ không xong, chợt một cổ cự lực truyền đến, rên lên một tiếng, thân thể của hắn bay ngược mà ra, sau đó "Ầm" một tiếng, thân thể trực tiếp lâm vào trong vách tường.

Đau nhức, vô cùng đau nhức, đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, cả người xương cốt phảng phất muốn tan rã, đồng thời Dương Diệp cũng âm thầm may mắn, may mắn hắn tu luyện là "Luyện Thể Quyết". Nếu như hắn tu luyện không phải là "Luyện Thể Quyết" cùng Kim Sắc Huyền Khí bất ngờ thể, hắn dưới một kích này, nhất định sẽ trở thành một vũng thịt nát.

Đè nén toàn thân đau nhức, Dương Diệp vội vàng từ trên tường nhảy ra, vừa rơi xuống tường, vật khổng lồ kia lần nữa đánh tới, Dương Diệp đồng tử co rục lại, Kim Sắc Huyền Khí điên cuồng vận chuyển, nắm tay phải kẹp cặn bã lấy nhạt hào quang màu vàng kim nhạt đối với đã đi tới trước mặt hắn quái vật khổng lồ đánh tới!

"Ầm!"

Một tiếng rên, Dương Diệp lần nữa bay ngược mà ra, lại một lần lún vào vách tường bên trong, bất quá vật khổng lồ kia nhưng cũng là bị Dương Diệp một kích này oanh lùi lại mấy bước.

"Thật mạnh!"

Cảm thụ được trên cánh tay phải đau đớn, Dương Diệp sắc mặt động dung, khi hắn Kim Sắc Huyền Khí gia trì dưới, hắn rõ ràng còn bị oanh bay, lực lượng này mạnh hơn hắn nhiều lắm. Phỏng đoán coi như là hắn dùng trên Cường Lực Phù, chỉ sợ cũng không có mạnh như vậy!

Tâm niệm chuyển động lúc giữa, Dương Diệp lần nữa từ trong vách tường nhảy ra ngoài, lần này vật khổng lồ kia không có ở xông lên, điều này cũng để cho hắn thấy rõ trước mắt con vật khổng lồ này là quái vật gì.

Tại trước mặt hắn chính là một đầu màu xám tro cự lang! Màu xám cự lang hình thể là của hắn gấp ba, cao khoảng hai mét, hắn ở đây con vật khổng lồ này trước mặt của, tựu như cùng hài nhi cùng đại nhân khác nhau! Hôi Lang ngoại trừ hình thể to lớn bên ngoài, dễ thấy nhất chính là Hôi Lang cái kia bốn trảo, còn có trong miệng kia lộ ra hai răng nanh.

Hôi Lang bốn trảo như là cánh tay như vậy dài, tản ra lạnh lẽo hàn mang, Hôi Lang chân trước thỉnh thoảng lúc giữa xẹt qua mặt đất, mặt đất chính là lộ ra mấy vết nứt thật sâu. Mà cái kia hai răng nanh, khoảng chừng tầm mười tấc dài, có chút uốn lượn, giống như thu hoạch nhân mạng liêm đao một dạng làm cho người ta có chút không rét mà run.

Cửu giai đỉnh phong Huyền Thú!

Liếc mắt nhìn, Dương Diệp chính là đã cho rằng phẩm cấp của Hôi Lang này!

Ánh mắt quét hạ chung quanh, Dương Diệp hiện tại đã biết rõ Hôi Lang này tại sao phải đột nhiên đánh lén hắn. Hôi Lang này nói rõ chính là chỗ này lúc giữa hang động chủ nhân a, mà hắn đột nhiên xông tới, cái này ở trong thế giới của Huyền Thú, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hoạt động hạ tứ chi, lập tức, toàn thân nơi khớp xương đùng đùng (không dứt) rung động. Cửu Giai Huyền Thú này đúng lúc là món ăn của hắn!

Hôi Lang là hai mắt hiện ra hung quang mà nhìn Dương Diệp, hai móng trên mặt đất không ngừng đào bới, đối với ở trước mắt cái này dám khiêu khích nó tôn nghiêm nhân loại, nó là giận không thể nuốt, ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, chợt nhào về phía trước, hóa thành một bóng xám, hung hãn đánh tới Dương Diệp!

Chứng kiến Hôi Lang xông về phía mình, Dương Diệp hai mắt híp lại, chân sau như cày sắt bình thường trên mặt đất kéo lê một đạo sâu rãnh, thân thể nửa ngồi, đưa tay phải ra, nắm tay, rụt về sau, tay trái cũng là chậm rãi nắm chặt, nắm tay phải phía trên lóe ra chói mắt kim sắc quang mang, mặt không một chút vẻ sợ hãi!

Làm Hôi Lang vọt tới Dương Diệp trước người lúc vài tấc thời điểm, Dương Diệp gầm lên một tiếng, tay phải mãnh liệt hướng phía trong mắt kia cấp tốc phóng đại Hôi Lang đánh tới!

"Bành!"

Một người một sói, không hề xinh đẹp hung hăng đụng vào nhau, lực lượng khổng lồ khiến cho được Dương Diệp hai chân chà xát chạm đất mặt cấp tốc sau lui, tại mặt đất chà xát ra một đạo dài mấy mét rãnh mương vết tích về sau, cuối cùng nặng nề đụng ở trên vách tường, cả cái huyệt động lập tức một hồi run rẩy.

Mà Hôi Lang kia, nhưng chỉ là lui về phía sau vài bước mà thôi!

Nhìn thấy Hôi Lang bị hắn kích thụt lùi, Dương Diệp tuy rằng đau nhức toàn thân, nhưng trong lòng là vui vẻ, Hôi Lang này cũng không phải là không phải là không thể chiến thắng! Nghĩ vậy, Dương Diệp lắc lắc nắm đấm, nhìn qua nơi xa Hôi Lang, vươn ngón tay cái, chợt ngã xuống dưới, sau đó lại đưa ngón trỏ ra, đối với nơi xa Hôi Lang ngoắc một cái.

"NGAO... OOO!"

Hôi Lang mặc dù không có trí tuệ của nhân loại, nhưng mà vẫn có một ít chỉ số thông minh, nhìn thấy Dương Diệp làm ra khiêu khích như vậy động tác, nó nổi giận. Ngửa đầu gầm lên giận dữ, tung người nhảy vọt, hai móng phía trên, hàn quang lóe lên, mang theo một cỗ nhọn âm thanh xé gió, từ trên xuống dưới, hung hãn chộp tới Dương Diệp.

Gặp Hôi Lang nhào tới mình, Dương Diệp híp đôi mắt một cái, thân thể nửa ngồi, hai tay nắm quyền, làm Hôi Lang lừa gạt cận thân lúc trước, gầm lên một tiếng, hai đấm mãnh liệt chém ra!

"Bành!"

Cả hai chạm vào nhau, một cỗ kịch liệt đau nhức từ hai đấm chi bên trên truyền đến, Dương Diệp rên lên một tiếng, phun một ngụm máu tươi đi ra, mà Hôi Lang cũng là té bay ra ngoài, nhưng mà sau một khắc, Hôi Lang gào một tiếng, lại là một nhảy nhót, lần nữa đánh về phía Dương Diệp.

Gặp Hôi Lang lần nữa đánh tới, Dương Diệp đồng tử co rục lại, ngăn chặn trong lòng khí huyết phân công quản lý, chân phải mãnh liệt đạp đất, mượn nhờ trên mặt đất truyền tới lực đạo, thân thể lập tức bắn ra ngoài, nắm tay phải mang theo một cỗ tiếng xé gió, đối với Hôi Lang đầu hung hãn đánh tới.

"Bành"

Một người một sói lần nữa đụng vào nhau, song lần này, Hôi Lang nhưng là cũng không có lại bay rớt ra ngoài, mà là hai móng gắt gao bắt được quả đấm của Dương Diệp, hai cái răng nanh dài đối với đầu của Dương Diệp, hung hăng đâm tới.

Thấy mình hai đấm bị chế trụ, còn có cái kia răng nanh đối với chính mình đâm tới, trong lòng Dương Diệp kinh hãi, không chút nghĩ ngợi một cước đá vào bụng của Hôi Lang.

"Bành"

Phần bụng bị đánh trúng, Hôi Lang một tiếng kêu rên, hai móng lập tức buông lỏng ra hai tay của Dương Diệp, Dương Diệp sững sờ, mà chính là trong chớp nhoáng này thất thần, Hôi Lang hai móng chính là hung hãn chộp vào bộ ngực của Dương Diệp, lập tức, Dương Diệp như gặp phải trọng kích, thân thể bay ngược mà ra, bay ra mấy mét về sau, "Ầm" một tiếng, lại lâm vào trong vách tường.

"Khục!"

Dương Diệp vừa chật vật đứng lên, đầu có chút mê muội, mà đúng lúc này, một đôi móng vuốt sắc bén, dường như xuyên thấu không gian một dạng lần nữa hung hãn đánh vào trước ngực của hắn, trong chốc lát, cặp kia móng vuốt sắc bén như gió táp mưa rào một dạng tại trước ngực của Dương Diệp, trên mặt, trên đầu, hươi ra vô số lần!

"Keng... Keng..."

Vô số đạo móng vuốt sắc bén đánh vào trên người của Dương Diệp, cái kia móng vuốt sắc bén giống như kích đánh vào kim loại phía trên, không gần như chỉ ở Dương Diệp toàn thân trên hoa sai rồi không mấy đạo huyết ngân, còn vang lên từng đạo "keng, keng" âm thanh, giống như một đoạn tuyệt vời nhạc khúc.

------oOo------

Chương 26: Chương 26:: Chiến đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 26:: Chiến đấu!

"Bành!"

Sói xám đụng đầu vào Dương Thiên Diệp phần bụng, một tiếng vang thật lớn, Dương Thiên Diệp thân thể xoa xoa mặt đất bay ngược mà ra, cuối cùng đâm vào trên vách tường, "Ầm ầm" một tiếng, vô số thạch đầu tản mát mà xuống, cầm Dương Thiên Diệp chôn xuống.

Sói xám đương nhiên sẽ không bỏ qua Dương Thiên Diệp, ngay tại nó chuẩn bị qua cầm Dương Thiên Diệp nuốt vào bụng bên trong lúc, bên ngoài hang động bất thình lình truyền đến một tiếng sói gào, nghe được cái này âm thanh sói gào, sói xám biến sắc, không chút do dự, hướng phía bên ngoài hang động chạy tới.

Sói xám vừa rời đi động huyệt, Dương Thiên Diệp bắt đầu từ đống đá bên trong leo ra, hắn lúc này ý thức có chút mơ hồ, đầu mơ hồ dán, chỉ có thể cảm giác được toàn thân rất đau, phi thường đau nhức, sâu tận xương tủy đau nhức. Nếu như không phải hắn vô cùng đại nghị lực để cho mình thanh tỉnh, chỉ sợ hắn lúc này đã đau nhức đã hôn mê.

Sau một lát, Dương Thiên Diệp đầu rốt cục bình thường một số, khi thấy sói xám đã không ở lúc, hắn làm chuyện thứ nhất cũng là chạy!

Truyenyy . com Rời đi sói xám động huyệt về sau, Dương Thiên Diệp tìm một khỏa rậm rạp đại thụ, xếp bằng ở trên đại thụ, cúi đầu nhìn xem trên người mình tình huống, khi thấy trên người mình tình huống lúc, Dương Thiên Diệp nhất thời hít sâu một hơi.

Hắn lúc này quần áo trên người đã rách mướp, trên thân thể là lít nha lít nhít vết máu, những cái kia vết máu bất quy tắc giăng khắp nơi lấy, tăng thêm còn không có máu khô, nhìn rất là nhìn thấy mà giật mình.

"Lần này mình khinh địch a!" Dương Thiên Diệp cười khổ lắc đầu, lúc trước hắn dùng nắm đấm đánh giết Cự Mãng vương, lại Nhất Kiếm chém giết thất phẩm Huyền thú Lưỡng Dực Xà, cái này khiến hắn cho rằng cửu phẩm Huyền thú khẳng định cũng không có gì. Nhưng là sự thật nói cho hắn biết, cửu phẩm Huyền thú so thất phẩm Huyền thú mạnh quá nhiều.

Mà hắn lại khinh thường qua cùng cửu phẩm Huyền thú so nhục thân lực lượng, đây chính là chân chính tìm đường chết.

Bất quá lần này chiến đấu ngược lại để hắn có chút ngoài ý muốn, hắn nhục thân lực lượng thế mà mạnh như vậy! Tuy nhiên cùng cửu phẩm Huyền thú còn có thật nhiều chênh lệch, nhưng là không thể phủ nhận, hắn nhục thân phòng ngự cùng lực lượng tuyệt đối so với cùng cấp bậc nhân loại mạnh, hoặc là ngay cả Tiên Thiên cảnh cường giả cũng không có hắn nhục thân cường hãn!

Phát hiện này để hắn có chút mừng thầm, nguyên bản hắn tu luyện "Luyện thể quyết" là hành động bất đắc dĩ, nhưng là không nghĩ tới, dùng kim sắc Huyền khí bất ngờ thân thể luyện thể quyết, thế mà cường hãn đến tận đây. Về sau cùng người đối địch, thân thể này cũng là một đòn sát thủ a!

Cảm thụ được trên thân kịch liệt đau nhức, Dương Thiên Diệp thu hồi tâm tư, hai mắt khép hờ, trong cơ thể kim sắc Huyền khí phun trào, chữa trị hắn cái này đã tổn hại không chịu nổi thân thể.

Kim sắc Huyền khí như là một cỗ dòng nước ấm, hướng phía toàn thân hắn chảy tới, kim sắc Huyền khí những nơi đi qua, Dương Thiên Diệp rõ ràng cảm giác được vết thương trên người ở khép lại, mặc dù có chút chậm, không thể phát giác, nhưng hắn y nguyên cảm nhận được. Cái này khiến trong lòng của hắn vui vẻ, chợt tăng tốc vận chuyển trong cơ thể Huyền khí.

Bất tri bất giác, một đêm trôi qua, cùng ngày bên cạnh một vòng Hồng Nhật dâng lên lúc, xếp bằng ở trên cây Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra. Hoa sáu khối đá năng lượng cùng một đêm thời gian, hắn vết thương trên người mặc dù không có khỏi hẳn, nhưng là đã có thể chiến đấu.

Thả người nhảy lên, rơi trên mặt đất, Dương Thiên Diệp mở rộng xuống tứ chi, cảm thụ được trong cơ thể dồi dào Huyền khí, Dương Thiên Diệp nhếch miệng cười một tiếng, ám đạo có đá năng lượng cũng là tốt , có thể để hắn không kiêng nể gì cả tiêu xài Huyền khí. Lần này trọng thương, nếu như không có đá năng lượng liên tục không ngừng cung cấp năng lượng, không có năm sáu ngày khẳng định là được không!

"Bảo Nhi vạn tuế!"

Nghĩ đến trên người mình còn có mấy vạn đá năng lượng, Dương Thiên Diệp muốn về Kiếm Tông ôm lấy Bảo Nhi hung hăng hôn một cái, những năng lượng này thạch đối với hắn thật quá hữu dụng.

Hưng phấn một hồi, Dương Thiên Diệp cổ tay khẽ động, trong tay xuất hiện một thanh ngắn tiểu chủy thủ, trường kiếm lúc trước không hiểu thấu đứt gãy, hắn lại không có dư thừa trường kiếm, hiện tại chỉ có thể dùng chủy thủ này thay thế.

Nắm dao găm, Dương Thiên Diệp như cùng một con linh hoạt báo, hướng phía cái kia sói xám động huyệt phóng đi. Tốt như vậy đối thủ, hắn cũng không muốn buông tha.

"Bành ."

Sói xám trong huyệt động, một người một sói đại chiến lần nữa.

Đối ở trước mắt cái này lần thứ hai khiêu khích nhân loại mình, sói xám là thật sinh khí, như là phát như điên, móng vuốt cùng răng nanh hướng phía Dương Thiên Diệp điên cuồng vung đi.

Lần này Dương Thiên Diệp học thông minh. Hắn không đang cùng sói xám hợp lực lượng, hắn hiện tại chơi kỹ xảo. Hiện tại hắn không cùng sói xám tấn công chính diện, cùng sói xám đánh tới du kích. Chỉ cần bắt được cơ hội, chủy thủ trong tay của hắn liền sẽ ở sói xám trên thân mang theo mấy đạo máu tươi.

Sói xám hình thể là một cái ưu thế, nhưng là cũng có thể nói là một cái thế yếu, liền giống bây giờ, nó hình thể liền không có chút nào tác dụng, không chỉ có không có cách nào linh hoạt chiến đấu, cũng bởi vì lớn duyên cớ, bị Dương Thiên Diệp xem như là bia sống. Dương Thiên Diệp mỗi một lần vung dao găm, cơ bản đều không có thất bại.

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng không thoải mái, thỉnh thoảng bị sói xám đụng một cái, toàn thân liền như là tan ra thành từng mảnh, nếu như không phải kim sắc Huyền khí không ngừng chữa trị nhục thân, không chừng hắn đã ngã xuống.

Một người một sói ngươi tới ta đi, tiếp tục ước chừng một canh giờ, lúc này Dương Thiên Diệp trên thân lại xuất hiện hơn mười đạo vết cào. Mà sói xám trên thân cũng là vết thương dày đặc, tuy nhiên lấy sói xám hình thể cùng nhục thân phòng ngự, những cái kia chỉ có thể coi là bị thương ngoài da, căn bản không có thương tới đến nó căn bản.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp một cái không chú ý, bị sói xám một đầu đụng bay, nhưng là sau một khắc, này lâm vào trong vách tường Dương Thiên Diệp chính là nhảy ra đến, sau đó lại phóng tới sói xám.

Nhìn thấy tên nhân loại này lại xông lên, sói xám nheo mắt, hiển nhiên, Dương Thiên Diệp loại này không muốn sống đấu pháp để nó có chút kiêng kị. Kiêng kị thuộc về kiêng kị, sói xám cũng không có lùi bước, nếu như là ở nơi khác phương, nó có lẽ sẽ không tử chiến, nhưng là đây là nó ổ, nó là vô luận như thế nào cũng sẽ không buông tha cho mình ổ!

Lại tiếp tục một canh giờ, cuối cùng lấy Dương Thiên Diệp bại trốn kết thúc trận chiến đấu này.

Dương Thiên Diệp không thể không trốn, bởi vì hắn trong cơ thể Huyền khí đã bị hắn tiêu xài không còn, phải biết mỗi một lần vung dao găm đều là vận dụng Huyền khí, không có kim sắc Huyền khí gia trì, hắn căn bản không phá nổi sói xám phòng ngự. Tăng thêm Huyền khí muốn chữa trị thân thể, Huyền khí căn bản không đủ hắn tiêu xài!

Cho nên hắn không thể không tạm thời tránh lui!

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp bại trốn, sói xám cũng không có truy kích, mà chính là một chút bò trên mặt đất, há mồm thở dốc lấy, hai ba canh giờ chiến đấu, tăng thêm Dương Thiên Diệp loại kia không muốn sống đấu pháp, nó cũng rất mệt mỏi. Hiện tại nó chỉ hy vọng tên nhân loại này không cần ở đến đoạt nó động huyệt.

Nhưng mà nó thất vọng, ước chừng nửa canh giờ không đến, nhân loại kia lại xuất hiện lần nữa ở nó trong huyệt động, sau đó một vòng mới chiến đấu lại bắt đầu.

Cứ như vậy, Dương Thiên Diệp cùng sói xám chiến đấu một hai canh giờ, sau đó lại chạy trốn , chờ khôi phục Huyền khí về sau, lại lần nữa qua tìm sói xám, cứ như vậy tiếp tục hai ngày. Sói xám là càng đánh càng biệt khuất, Dương Thiên Diệp là càng đánh càng hưng phấn, mỗi một lần chạy trốn sau ở qua cùng sói xám chiến đấu, hắn chiến đấu kỹ xảo chính là đề cao mấy phần, cái này khiến sói xám vô cùng vô cùng biệt khuất!

Trong lúc đó Dương Thiên Diệp chạy trốn lúc, sói xám cũng thừa thắng xông lên qua, nhưng là nó thất vọng, trước mắt tên nhân loại này đơn giản liền không giống như là nhân loại , vừa chạy bên cạnh cùng nó chiến đấu, thực sự đánh không lại, liền lên Thụ, không có cách, nó không phải phi hành Huyền thú, chỉ có dùng đầu qua đụng Thụ.

Một viên tiếp lấy một viên đại thụ ầm vang sụp đổ, nhưng là nhân loại kia cũng là không rơi xuống đất, tối hậu, nó từ bỏ.

Ngày thứ sáu, cùng sói xám chiến đấu ngày thứ sáu, Dương Thiên Diệp không tiếp tục trốn, hắn cùng sói xám chiến đấu đã thành thạo, lại qua ba ngày sau, một người một sói chiến đấu, Dương Thiên Diệp đã chiếm thượng phong, hoàn toàn khống chế toàn bộ tiết tấu chiến đấu.

"Ngao " Truyện đăng nhanh nhất tại Truyenyy.com

Dương Thiên Diệp cưỡi tại Hôi trên lưng sói, hai chân gấp ép chặt lấy sói xám hai bên, lóe ra nhạt đạm kim quang quyền đầu đối sói xám đầu đánh mạnh. Quyền quyền đến thịt, trong huyệt động vang lên sói xám kêu rên.

Sói xám là thoát khỏi Dương Thiên Diệp, lăn lộn trên mặt đất, mang theo Dương Thiên Diệp qua gặp trở ngại vách tường, vách tường bị xô ra vô số cái hố to, nhưng là Dương Thiên Diệp cũng là không buông tay, một có cơ hội liền hướng sói xám đầu đến bên trên một quyền.

Hiện tại một người một sói so liền là ai không kiên trì nổi trước!

Cứ như vậy tiếp tục ước chừng một canh giờ, trong huyệt động bất thình lình an tĩnh lại. Một người một sói đều nằm trên mặt đất, Dương Thiên Diệp còn có hô hấp, sói xám cũng có hô hấp, một người một sói cách xa nhau một trượng khoảng cách nhìn nhau, người nào cũng không có xông đi lên, bởi vì ai cũng không có khí lực.

Sói xám nhìn xem Dương Thiên Diệp, trong ánh mắt có thật sâu kiêng kị, trước mắt tên nhân loại này so Huyền thú còn đáng sợ hơn, đây là nó lúc này bản năng ý nghĩ. Mà Dương Thiên Diệp thì là lóe ra vẻ hưng phấn, bởi vì hắn ở không sử dụng huyền kỹ tình huống dưới liền đem cái này cửu phẩm Huyền thú làm nằm xuống. Tuy nhiên hoa cầm thời gian gần mười ngày, nhưng cũng là hắn đánh ngã.

Sau nửa canh giờ, Dương Thiên Diệp chậm rãi đứng lên, lúc này hắn đã khôi phục hơn phân nửa, nhìn thấy Dương Thiên Diệp đứng lên, sói xám trong mắt rốt cục lộ ra vẻ hoảng sợ, nó cũng muốn đứng lên, nhưng là cuối cùng vẫn không thành công.

Dương Thiên Diệp chậm rãi hướng đi sói xám, vẫy vẫy quyền đầu, nhìn xem sói xám, hắc hắc cười gian vài tiếng, đến đào nội đan đào da sói thời điểm.

Đúng lúc này, một đạo tử quang thoáng hiện, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, chồn tía Tiểu trảo chỉ chỉ bò trên mặt đất sói xám, sau đó nhìn Dương Thiên Diệp, vội vàng đong đưa cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt hỏi: "Ngươi là muốn ta buông tha nó?"

Chồn tía vội vàng điểm điểm cái đầu nhỏ.

"Đừng nói giỡn, nội đan rất đáng tiền, da sói cũng rất đáng tiền, sao có thể buông tha đâu?"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, tiểu gia hỏa vọt đến Dương Thiên Diệp trước mặt, Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp cái mũi, trên mặt lộ ra cầu xin biểu lộ.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa lại tới đây một bộ, Dương Thiên Diệp nhức đầu, nhìn xem bò trên mặt đất sói xám, khi thấy sói xám bộ dáng lúc, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, bởi vì sói xám thân thể thế mà ở hơi run rẩy, hai mắt nhìn xem chồn tía, trong mắt có rõ ràng e ngại.

Cái này sói sợ tiểu gia hỏa?

Đây là Dương Thiên Diệp lúc này ý nghĩ, nhìn xem sói xám, sau đó lại nhìn xem nũng nịu chồn tía, Dương Thiên Diệp nói: "Nó sợ ngươi?"

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó nhìn về phía sói xám, con mắt chớp chớp, sau đó loé lên một cái rơi xuống sói xám trên đầu, gặp chồn tía rơi vào trên đầu mình, sói xám thân thể run rẩy lợi hại hơn, này đầu sói đều hoàn toàn thiếp trên mặt đất, khiêm tốn tựa như một cái nô tài.

Chồn tía Tiểu trảo vỗ vỗ sói xám đầu, hài lòng điểm điểm cái đầu nhỏ, hiển nhiên, đối sói xám thái độ, nó phi thường hài lòng.

Sau một khắc, chồn tía Tiểu trảo vung lên, sau đó ở Dương Thiên Diệp kinh ngạc dưới ánh mắt, sói xám hóa thành một đạo tử quang chui vào trong thân thể của hắn, giờ khắc này, Dương Thiên Diệp ngốc như gà gỗ.

Cửu Thiên Đế Tôn Truyện đã hay lại còn hài, truyện đã hài lại còn dài, không đọc lãng phí lắm

------oOo------

Chương 27: Chương 27:: Kinh biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 27:: Kinh biến

Sau khi tĩnh hồn lại Dương Thiên Diệp vội vàng xem xét xuống trong cơ thể mình, như hắn suy nghĩ, cái kia nguyên bản bị hắn đánh hấp hối hôi lang chính ở hắn vòng xoáy trong đan điền hiếu kỳ đánh giá chung quanh, sói xám sững sờ sau khi, liền như là chồn tía vừa mới tiến hắn đan điền thì, trên mặt lộ ra cực độ hưng phấn bộ dáng, sau đó ở hắn vòng xoáy trong đan điền không ngừng cuồn cuộn lấy

Lăn lộn sau khi, sói xám phát hiện Huyền khí hồ nước, phát hiện này không được, tựa như đói mấy ngày hán tử gặp được một bàn chân heo, con mắt đều đỏ. Tuy nhiên sói xám cũng không có giống tiểu gia hỏa như thế vọt tới bên trong qua tắm rửa, mà là tại Huyền khí hồ nước bên cạnh bồi hồi, nghĩ tiếp, tựa hồ lại đang kiêng kị cái gì

Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, nhìn trước mắt chồn tía, không thể không nói, cái này quá làm cho hắn chấn kinh. Hắn thật không nghĩ tới, tiểu gia hỏa lại có thể cầm Huyền thú đưa vào hắn vòng xoáy trong đan điền, mà cái kia sói xám tiến vào hắn đan điền về sau, còn biểu hiện được cao hứng phi thường, cái này khiến hắn vô cùng vô cùng nghi hoặc.

Tiểu gia hỏa vì sao lại tiến vào hắn vòng xoáy? Tiểu gia hỏa tại sao có thể gặp Huyền thú đưa vào hắn trong đan điền? Sói xám tại sao sợ hãi như thế tiểu gia hỏa? Hắn đan điền đến cùng là cái thứ gì, tại sao thần kỳ như thế?

Một hệ liệt nghi vấn xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trong đầu, bất quá hắn nhất định không chiếm được đáp án.

Bởi vì khi hắn hỏi ra những vấn đề này về sau, tiểu gia hỏa biểu lộ so với hắn còn nghi hoặc, cái đầu nhỏ không ngừng lắc đầu, biểu thị nó cũng không hiểu vì sao lại dạng này. Lại hoặc là nó giấu diếm cái gì.

Dương Thiên Diệp từ bỏ tiếp tục truy vấn, sau đó chỉ chỉ mình đan điền vị trí, nói: "Nó về sau có thể giúp ta đánh nhau sao?" Tiểu gia hỏa không có chiến đấu lực, hắn có thể tiếp nhận, bởi vì tiểu gia hỏa rất đáng yêu, hết sức, nhưng là cái này sói nếu như không giúp hắn đánh nhau, hắn là sẽ không để cho cái này sói tại thể nội ăn không ở không.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó điểm điểm cái đầu nhỏ.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa gật đầu, Dương Thiên Diệp cười, cười có chút đắc ý, cửu giai Huyền thú a! Một cái cửu giai Huyền thú tay chân, ngẫm lại đều để người hưng phấn a!

Hưng phấn qua đi, Dương Thiên Diệp xoa xoa tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ, hài lòng gật gật đầu, nói: "Ân, tiểu gia hỏa ngươi làm phi thường tốt, ân, cái kia sói xám cũng là ngươi tiểu đệ, ngươi phải thật tốt bảo đảm nó, để nó nghe lời, hiểu chưa?" Hắn không ngốc, sói xám có thù với hắn, nhưng là đối tiểu gia hỏa này lại là không, hơn nữa còn rất e ngại, cho nên cái này điều giáo trách nhiệm chỉ có thể giao cho tiểu gia hỏa này.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó điểm điểm cái đầu nhỏ.

Người gặp việc vui tinh thần thoải mái, rời đi động huyệt sau Dương Thiên Diệp trên mặt một mực duy trì rực rỡ nụ cười, trong lòng của hắn đã đang suy nghĩ một cái vĩ đại kế hoạch, hắn vòng xoáy đan điền lớn như vậy, Trang mấy trăm Huyền thú cũng không thành vấn đề, nếu có chừng trăm cái cửu phẩm Huyền thú, đến lúc đó coi như là tiên thiên cường giả cũng có thể làm nằm xuống!

Dương Thiên Diệp càng nghĩ càng hưng phấn, càng nghĩ càng kích động, hắn phảng phất nhìn thấy cánh tay vung lên, Huyền thú một đống loại tràng cảnh đó.

Bất thình lình, Dương Thiên Diệp nụ cười trên mặt cứng đờ, sau một khắc, hắn lấy tốc độ nhanh nhất tiến vào một bên rậm rạp trong bụi cỏ, đồng thời ngay cả bận bịu ngưng thần tĩnh khí, cầm mình biến thành một pho tượng!

"Hưu!"

Đúng lúc này, xuyên thấu qua mặt cỏ khe hở, Dương Thiên Diệp nhìn thấy một đạo nhạt màu đen nhạt bóng dáng từ đằng xa cấp tốc chạy tới, Hắc Ảnh tốc độ giống như quỷ mị, giẫm ở Thụ hơi phía trên, Thụ hơi ngay cả một tia chấn động đều không, thiểm lược mấy lần, chính là rơi vào Dương Thiên Diệp cách đó không xa, chỉ có vài chục trượng khoảng cách.

Dương Thiên Diệp khóe miệng quất thẳng tới, trong lòng. Cầm người này cả nhà đều ân cần thăm hỏi một lần, chạy cái nào không tốt, không phải hướng mình cái này chạy tới, mình cái này tiểu thân bản, trải qua được các ngươi những đại thần này giày vò?

Hắc Ảnh một bộ áo bào đen, sau khi hạ xuống hắn cũng không có tại tiếp tục chạy trốn, mà chính là xoay tay phải lại, một thanh phẳng phất từ máu tươi đúc thành Huyết Nhận xuất hiện ở Hắc Ảnh trong tay, Huyết Nhận cực kỳ quỷ dị, này trong đó mùi máu tươi, vài chục trượng bên ngoài Dương Thiên Diệp đều có thể rõ ràng ngửi được.

Đúng lúc này, nơi xa lại một đường bóng trắng ngự kiếm mà đến, trông thấy nàng này dung mạo về sau, Dương Thiên Diệp trong lòng mãnh liệt Chương nhảy một chút. Nữ tử một bộ xanh nhạt váy, liễu mi phong nhãn, da tuyết môi anh đào, hoàn mỹ không một tì vết gương mặt trong suốt như ngọc, đứng ở một thanh kiếm lớn màu xanh phía trên, váy trắng tung bay, thoáng như này trên chín tầng trời tựa tiên tử thánh khiết cao quý, không mang theo một tia yên hỏa khí tức, phảng phất mặc người nhìn lên một cái cũng là sai lầm.

Nữ tử tốc độ cực nhanh, so bóng đen kia nhanh hơn mấy phần, cơ hồ là trong chớp mắt, liền đến đến Hắc Ảnh cách đó không xa, đứng ở một khỏa trên ngọn cây, trong tay trường kiếm màu xanh chỉ xéo người áo đen, ở trên thân kiếm, mấy đạo lăng lệ kiếm khí không ngừng co duỗi nôn hiện.

"Thật xinh đẹp, thật mạnh!"

Nhìn xem này như tiên nữ người, Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, có thể ngự kiếm, thực lực kia ít nhất phải là Linh giả cảnh. Đương nhiên, lúc này trong lòng của hắn không quan tâm hai người này thực lực, hắn quan tâm là hai người có phải hay không muốn ở cái này đại chiến, nếu như hai người ở chiến đấu này, lấy hai người thực lực, chỉ sợ chỉ cần một điểm dư ba liền đủ hắn chết đến hơn mấy chục lần!

"Tô tiên tử, ngươi quả nhiên là âm hồn bất thiện a! Truy ta mấy ngày. Ngươi thật còn tưởng rằng ta chả lẽ lại sợ ngươi?" Hắc Ảnh nhìn qua ngự kiếm mà đứng nữ tử, khàn giọng nói. Hắc Ảnh thanh âm cực kỳ khó nghe, giống như lợi vật xẹt qua thạch đầu, để cho người ta nghe cực kỳ chói tai.

"Huyết thủ, làm gì nhiều lời, ngươi Quỷ Tông tất nhiên dám đến ta Kiếm Tông giết người, này nên nghĩ đến hậu quả, hôm nay ngươi không có cơ hội đang lẩn trốn!" Tên là Tô tiên tử nữ tử âm thanh lạnh lùng nói.

Quỷ Tông? Kiếm Tông? Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, trước mắt nữ tử này lại là Kiếm Tông người, cũng đúng, có thể ngự kiếm phi hành, trên thân kiếm kia còn tản ra bén nhọn như vậy kiếm khí, có thể không phải liền là Kiếm Tông sao?

"Trốn?" Huyết thủ cười lạnh một tiếng, sau đó hai mắt hướng Dương

Thiên Diệp ẩn tàng địa phương nhìn sang, nhìn thấy Hắc y nhân nhìn mình, Dương Thiên Diệp ám đạo hỏng bét, ngay tại hắn chuẩn bị trốn lúc, một sợi huyết mang đã đánh vào trước ngực hắn, một tiếng hét thảm, Dương Thiên Diệp vừa đứng lên chính là lần nữa bò xuống qua.

"Không hổ là huyết thủ, ngay cả Phàm Nhân Cảnh huyền giả cũng không chịu buông tha!" Nhìn thấy huyết thủ xuất thủ đánh giết một tên Phàm Nhân Cảnh huyền giả, nữ tử thần sắc trên mặt lạnh hơn.

"Buông tha?" Huyết thủ xùy cười một tiếng, nói: "Hiện tại là ngươi ta quyết nhất tử chiến thời điểm, ta cũng không muốn thêm ra biến số gì." Nói xong, trong tay Huyết Nhận hướng phía bạch y nữ tử mạnh mẽ bổ, một đạo dài mười mấy trượng huyết mang tránh hiện ra, hung hăng bắn về phía trên ngọn cây nữ tử, huyết mang phảng phất là từ vô số máu tươi tạo thành, một cỗ phô thiên cái địa mùi máu tươi từ huyết mang bên trong lan tràn ra.

Thấy máu mang phóng tới, bạch y nữ tử mặt không đổi sắc, mắt thấy là phải đến trước người lúc, bạch y nữ tử thân thể quỷ mị tung bay, nhất thời biến mất tại nguyên nơi, xuất hiện tại mặt đất, ngọc trường kiếm trong tay mang theo một cỗ gió lốc hung hăng đâm về huyết thủ."Ầm!" Một tiếng, ở bạch y nữ tử sau lưng, huyết mang đánh vào một khỏa trên cây cự thụ, đại thụ trong nháy mắt chia mấy mảnh, đầy trời mảnh gỗ vụn phi vũ.

Trong chớp mắt, nữ tử trường kiếm trong tay chính là bức đến huyết thủ trước mặt, huyết thủ ánh mắt ngưng tụ, chân phải bỗng nhiên đạp đất, thân thể một cái nhảy vọt, song nắm tay bên trong Huyết Nhận mang theo một cỗ bén nhọn âm thanh xé gió, đối nữ tử hung ác bổ xuống.

Huyết Nhận bổ tới, nữ tử hai mắt nhắm lại, trường kiếm móc nghiêng mà lên.

"Keng!"

Hai người không có chút nào xinh đẹp đụng vào nhau, chạm vào nhau nơi, tia lửa văng khắp nơi. Ở chạm vào nhau một khắc này, nữ tử trường kiếm trong tay, mấy đạo kiếm khí bất thình lình Ly Kiếm mà ra, đối huyết thủ cổ cắt chém mà đi.

Nhìn thấy kiếm khí đánh tới, huyết thủ biến sắc, cũng may giao thủ mấy lần, hắn sớm có phòng bị.

Ở kiếm khí ly thể thời điểm, huyết thủ trên thân chính là tuôn ra mấy đạo huyết mang, huyết mang ở tại quanh thân tạo thành một đạo huyết hồng che đậy, theo mấy đạo tiếng leng keng tiếng nổ, này mấy đạo kiếm khí, không cho huyết thủ tạo thành một điểm phiền phức, liền là hoàn toàn tiêu tán. Mà này từ huyết mang tạo thành thuẫn lại là trong nháy mắt hóa thành mấy đạo huyết mang, hướng nữ tử bộ mặt đánh tới.

Thấy máu mang đánh tới, nữ tử đại mi cau lại, thân thể đột nhiên như là bẻ gãy ngửa ra sau, cổ tay chuyển một cái, trường kiếm cực kỳ tự nhiên vót ngang mà ra, đồng thời, trên thân kiếm mấy đạo kiếm khí Ly Kiếm mà ra, hướng về huyết thủ toàn thân yếu hại kích bắn đi.

Cảm thụ được trường kiếm hướng bụng mình cắt tới, cùng này mấy đạo lăng lệ kiếm khí, huyết thủ nheo mắt, cổ tay khẽ động, Huyết Nhận dựng đứng trước người, chân phải điểm nhẹ mặt đất, thân thể hướng (về) sau ngược lại bắn đi, đang lùi lại quá trình bên trong, trong tay Huyết Nhận không ngừng xoay chuyển.

"Đinh . ."

Mấy đạo kiếm khí đều bị cản. Mà ở ngăn lại kiếm khí về sau, huyết thủ lại là biến sắc, chỉ gặp hàn quang lóe lên, một thanh trường kiếm cùng mấy đạo kiếm khí đâm về hắn mặt.

Huyết thủ không dám khinh thường, chân phải lần nữa đạp đất, thân thể như là như đạn pháo hướng (về) sau ngược lại bắn đi. Nữ tử cũng không có dừng lại, ngược lại là ở huyết thủ lui lại bên trong, hóa thành một đạo tàn ảnh, trường kiếm trong tay mang theo một cỗ hình xoắn ốc gió xoáy cùng mấy đạo lăng lệ kiếm khí, hướng huyết thủ hung mãnh đâm mà đi.

Hảo lợi hại! Ở bụi bên trong Dương Thiên Diệp gặp hai người giao chiến về sau, Dương Thiên Diệp trong lòng chấn kinh. Hắn đương nhiên không chết, bởi vì ở vừa rồi huyết mang đánh tới lúc, hắn cưỡng ép thân thể uốn éo, khiến cho này nguyên bản bắn về phía trong lòng của hắn huyết mang bắn tại hắn nơi ngực trái. Tuy nhiên nơi ngực trái có xuất hiện cái lỗ thủng, nhưng là cũng không nguy hiểm đến tính mạng!

Hắn muốn chạy, nhưng là hắn không dám chạy, tuy nhiên hai người đánh phi thường kịch liệt, nhưng là hai người muốn giết hắn quả thực là dễ như trở bàn tay! Cho nên hắn vẫn là bò tại nguyên chỗ, quan sát hai người đại chiến. Website truyện truyenyy T.r.u.y.ệ.n.yy[.]c.o.m

Hai người giao thủ, để Dương Thiên Diệp nhìn rung động không thôi. Đặc biệt là nữ tử kia kiếm pháp, mỗi một kiếm đâm ra đều là mang theo mấy đạo kiếm khí, kiếm khí kia cho bóng đen kia nhân tạo thành cực đại phiền toái , khiến cho bó tay bó chân, không dám ham chiến.

Quả nhiên là Nhất Kiếm phá vạn pháp!

Nhìn xem này hình xoắn ốc gió xoáy cùng kiếm khí, huyết thủ trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn, trong tay Huyết Nhận bỗng nhiên run rẩy lên, một tiếng gầm thét, Huyết Nhận từ trên xuống dưới, mãnh liệt hướng phía trước một bổ! Nhất thời, một đạo so lúc trước lớn mấy lần huyết mang từ Huyết Nhận đỉnh đầu bắn ra, huyết mang những nơi đi qua, mặt đất lộ ra một đạo thật sâu khe rãnh.

"Oanh!"

Huyết mang cùng hình xoắn ốc gió xoáy hung hăng đụng vào nhau, nhất thời, từng đạo từng đạo khí lãng trống rỗng xuất hiện ở trong rừng, khí lãng hướng bốn phía khuếch tán, những nơi đi qua, Thụ chuồn mộc đều bị hủy, giữa sân một mảnh hỗn độn.

Truyện được đăng tại T r u y ệ n yy . C o m "Uống "

Mà đúng lúc này, đang giận sóng bên trong, một tiếng khẽ kêu tiếng vang lên, chỉ gặp mười đạo kiếm khí từ khí lãng bên trong bắn ra, mười đạo kiếm khí đầu đuôi đụng vào nhau, giống như xé rách không khí, những nơi đi qua, phát ra từng đạo từng đạo bén nhọn âm thanh xé gió.

Nhìn xem cái này mười đạo kiếm khí, trong bụi cỏ Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, nữ tử này thế mà cầm Phân Linh Kiếm Pháp tu luyện tới tầng cao nhất, còn có thể để Phân Linh Kiếm Pháp lấy loại hình thức này công kích, quá, quá mạnh!

Nhìn xem này mười đạo kiếm khí hướng mình nổ bắn ra mà đến, huyết thủ trên mặt cũng là ngưng trọng vô cùng, tay trái hướng về phía trước tìm tòi, chợt một nắm, nhất thời, chỗ nắm tay một đạo huyết mang lan tràn ra, huyết mang ở trong chớp mắt chính là tạo thành một tấm thật dày huyết thuẫn, huyết thuẫn hoành lập thân trước.

"Oanh!"

Mười đạo kiếm khí một đạo tiếp một đạo đâm vào cự thuẫn phía trên, ở kiếm khí trùng kích vào, huyết thủ thân thể bị chấn địa không ngừng lùi lại, mỗi một đạo kiếm khí đâm vào năng lượng màu đen kia cự thuẫn phía trên, năng lượng cự thuẫn chính là nhạt mấy phần.

"Oanh!"

Khi Đạo thứ chín chín đường kiếm khí đâm vào năng lượng cự thuẫn bên trên lúc, năng lượng cự thuẫn nhất thời mỏng manh đứng lên, như trong suốt.

"Oanh!"

Khi đạo thứ mười kiếm khí đụng vào cự thuẫn lúc, năng lượng cự thuẫn nhất thời tiêu tán, lộ ra đằng sau một mặt hoảng sợ huyết thủ!

"Xùy!"

Một thanh trường kiếm như điện chớp, từ huyết thủ trước ngực xuyên qua mà qua, một cỗ máu tươi phun ra. Ở huyết thủ phía sau, áo trắng hiện lên, nữ tử tiếp được trường kiếm, thân thể nhanh quay ngược trở lại, trường kiếm lại là một kiếm đâm xuyên huyết thủ phía sau lưng. Mà tại lúc này, ở huyết thủ trước ngực, huyết thủ tay trái chính gắt gao nắm chặt đâm thủng ngực mà qua mũi kiếm, máu tươi trong nháy mắt nhuộm đỏ trường kiếm.

------oOo------

Chương 28: Chương 28:: Xuất thủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 28:: Xuất thủ Truyện được copy tại Truyệnyy.com

"Hắc Huyết Phong!"

Giữa sân bất thình lình vang lên huyết thủ tiếng hét phẫn nộ, chỉ thấy máu tay phải tay nắm lấy kiếm nhận nơi, một cỗ đỏ tươi huyết dịch trong nháy mắt lan tràn ra, hắc khí chấm máu tươi, lập tức đem máu tươi nhuộm thành máu đen, máu đen theo trường kiếm cấp tốc lan tràn, cơ hồ là trong chớp mắt, chính là từ trường kiếm xuyên thấu qua thân thể lan tràn đến nữ tử trong cơ thể.

Đồng thời, huyết thủ chân phải đạp mạnh, mượn lực hướng về phía trước nhảy lên, trường kiếm ly thể mà ra, lại là mang theo một cỗ máu tươi, chỉ bất quá lần này là hắc.

Cảm thụ được máu đen không có nhập thể nội, cùng trường kiếm trong tay thế mà biến thành hắc sắc, không ở có một tia linh tính, nữ tử này như là hàn băng trên mặt, không ở giống như lúc trước như vậy lạnh nhạt, rốt cục lộ ra một tia ngưng trọng, ngẩng đầu nhìn đối diện huyết thủ, trầm giọng nói: "Ngươi lại dám sử dụng thần thông cấm pháp, không sợ rơi xuống cảnh giới, vĩnh thế không cách nào tấn thăng sao?"

Nữ tử lời nói tựa hồ nói đến huyết thủ chỗ đau, huyết thủ tái nhợt trên mặt che kín dữ tợn, điên cuồng nói: "Rơi xuống cảnh giới? Vậy cũng so mất đi tính mạng tốt! Tô tiên tử, hiện tại có phải hay không cảm giác trong cơ thể Huyền khí đang chậm rãi xói mòn? Ha ha! Ở qua chỉ chốc lát, ngươi liền sẽ trở thành một cái không có Huyền khí phế nhân, đến lúc đó ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết! Khục" tựa hồ quá kích động, huyết thủ trước ngực hai cái kiếm động, lại phun ra hai cỗ máu đen.

Nghe được huyết thủ lời nói, Dương Thiên Diệp nhướng mày, ám đạo không tốt, cái này huyết thủ nếu là thắng lợi, lấy máu này tay tàn nhẫn trình độ đến xem, hắn tám chín phần mười hội nghỉ cơm. Nhưng là lúc này hắn cũng không có cách nào, tuy nhiên máu này tay nhìn đã trọng thương, nhưng khẳng định cũng không phải hắn hiện tại chỗ có thể chống đỡ!

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nhìn về phía một bên bạch y nữ tử, lúc này cũng chỉ hy vọng nữ tử này có hậu thủ gì.

Phát giác được trong cơ thể Huyền khí nhanh chóng xói mòn, nữ tử đại mi cau lại, nhìn qua nơi xa huyết thủ, trên mặt hiện lên một tia quyết tuyệt, cổ tay khẽ đảo, trong tay chuôi này trường kiếm màu xanh biến mất trong tay. Sau đó tay phải thành chưởng, ngón áp út cùng ngón út cong khuất, ngón cái ép tại hai chỉ phía trên, ngón trỏ ngón giữa khép lại duỗi thẳng thành kiếm chỉ. Kiếm chỉ hướng huyết thủ vạch một cái, nhất thời, một đạo kiếm khí từ chỗ đầu ngón tay bắn ra.

"Ngươi cái này là muốn chết!"

Gặp nữ tử cưỡng ép vận dụng Huyền khí, huyết thủ nheo mắt, nghiêng người trốn một chút, tránh đi kiếm khí, phẫn nộ quát, thanh âm bên trong xen lẫn hoảng sợ. Hắn lúc này cũng là nỏ mạnh hết đà, nếu như lại bị nữ tử kiếm khí đánh trúng, chỉ sợ chết cũng là hắn.

Nữ tử không để ý đến huyết thủ, mà chính là mũi chân điểm nhẹ mặt đất, thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, chợt như là trượt phóng tới huyết thủ, trên không trung, kiếm chỉ gấp vung, mỗi một lần huy động, chính là một đạo lăng lệ kiếm khí bắn ra, một đường lao nhanh bên trong, đã không dưới mấy chục đạo kiếm khí, này đầy trời kiếm khí giống như Lạc Vũ, lít nha lít nhít!

Trốn ở trong bụi cỏ Dương Thiên Diệp trong lòng giống như thủy triều cuồn cuộn lấy, cái này, kiếm này kỹ quá mạnh! Tuyệt đối so với Phân Linh Kiếm Pháp còn phải cao hơn rất nhiều! Nữ tử này ở Kiếm Tông địa vị tuyệt đối không thấp, có thể là là cái gì Trường Lão cấp bậc.

Nhìn thấy nhiều như vậy kiếm khí, huyết thủ nheo mắt, trong lòng kinh hãi vô cùng. Trên mặt cũng là hiện lên một tia quyết tuyệt, không để ý trước ngực máu tươi chảy ra, tay phải hướng về phía trước một nắm, huyết mang lan tràn ra, trong nháy mắt tạo thành một mở đầu năng lượng màu đỏ thuẫn, nương theo lấy hắn Huyền khí không ngừng rót vào năng lượng màu đen thuẫn, hắn trước ngực hai cái kiếm động như là suối phun, máu tươi chảy ròng.

Tuy nhiên trước ngực không khô huyết, nhưng là huyết thủ cũng không có đình chỉ rót vào Huyền khí, hắn biết, đây là nữ tử một lần cuối cùng công kích, nếu như hắn có thể chống đỡ lấy đợt công kích, vậy hắn cũng là người thắng lợi sau cùng, nếu như không thể, kết quả kia không cần nói cũng biết. Cho nên, vô luận như thế nào hắn cũng phải chịu đựng làn công kích này!

"Phanh . !"

Không vài đạo kiếm khí đánh vào năng lượng thuẫn phía trên, trong rừng rậm vang lên từng đạo từng đạo bên tai không dứt nổ vang âm thanh. Mà lúc này, nữ tử cũng là lạc trên mặt đất, hai mắt gắt gao tiếp cận cái kia năng lượng thuẫn cùng kiếm khí nổ vang nơi, nếu như đối phương chống nổi, này không có Huyền khí nàng, kết cục có thể nghĩ!

"Ha ha "

Một lát sau, năng lượng thuẫn dần dần biến mất, phía sau mặt truyền đến huyết thủ này không kiêng nể gì cả tiếng cười to, nương theo lấy năng lượng màu đen thuẫn hoàn toàn biến mất, lộ ra mặt mũi tràn đầy tái nhợt huyết thủ, lúc này huyết thủ tuy nhiên trên mặt tái nhợt, nhưng hắn trên mặt lại là mang theo mỉm cười, đó là sống sót sau tai nạn cười.

Thấy máu tay không có chết, nữ tử thở sâu, trên mặt lộ ra một vòng đắng chát, chợt hai mắt chậm rãi nhắm lại, xoay tay phải lại, chuôi này trường kiếm màu xanh xuất hiện trong tay, tuy nhiên nàng không có Huyền khí, nhưng không có nghĩa là nàng nguyện ý chờ chết!

"Ngươi có phải hay không rất thất vọng a? Thủy Tiên tử, ta không phải liền là sát kiếm tông mấy cái ngoại môn đệ tử sao? Ngươi truy lão tử ba ngày ba đêm, hiện tại thế nào? Ta không chỉ có muốn đem ngươi Lăng. Bôi nhọ chí tử, còn muốn đưa ngươi thi thể treo ở Đế Đô thành trước cửa, để ngươi Kiếm Tông danh dự sạch không! Khục "

Huyết tay nắm lấy Huyết Nhận, chậm rãi tới gần nữ tử, lúc này hắn vô cùng đắc ý, bị nữ tử trước mắt truy sát ba ngày ba đêm, trong lòng của hắn sớm đã tích đầy oán khí, lúc này thắng lợi nắm chắc, liền một cổ não cầm trong lòng này cỗ oán khí phát tiết đi ra.

Đối với huyết thủ lời nói, nữ tử không có phản ứng chút nào, trên mặt bình tĩnh vô cùng, thật giống như không nghe thấy!

Gặp nữ tử cũng không có bởi vì mình lời nói mà sợ hãi, huyết thủ nhất thời cảm giác không thú vị, hắn vốn là muốn cho nữ tử hoảng sợ, e ngại, cầu xin tha thứ, nhưng là hắn thất vọng, nữ tử trước mắt chân chính làm đến tâm như chỉ thủy, không động tâm vì ngoại vật cảnh giới!

"Kết thúc!"

Quát khẽ một tiếng, huyết thủ phóng tới nữ tử, hắn vô dụng Huyết Nhận, mà chính là một chân đá hướng nữ tử phần bụng, hiển nhiên là muốn phế bỏ nữ tử đan điền.

Cảm thụ được huyết trên tay chân truyền đến âm thanh xé gió, nữ tử bỗng nhiên mở hai mắt ra, tay phải ném đi, hắn trong tay chuôi này trường kiếm màu xanh hóa thành một đạo hàn quang bắn ra. Đồng thời hai tay điệp gia, hoành lập thân trước, hướng về phía trước mạnh mẽ đẩy, ngăn trở huyết thủ lăng lệ một chân.

Huyết thủ không nghĩ tới nữ tử còn có năng lực công kích, nhất thời chủ quan, bị trường kiếm lần nữa xuyên qua huyết thủ trước ngực, mà nữ tử cũng ở hắn một cước kia phía dưới bay ngược mà ra, bay ra mấy mét về sau, tối hậu nặng nề mà rơi trên mặt đất.

Nhìn thấy trường kiếm xuyên qua huyết thủ trước ngực, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, nhưng mà sắc mặt hắn nụ cười còn chưa triển khai chính là ngưng kết. Bởi vì này bị đâm xuyên ba Kiếm huyết thủ cũng không có ngã xuống, mà chính là chậm rãi ngồi xếp bằng trên mặt đất, lấy ra một cái phù lục, hướng không trung ném đi, phù lục bay lên không trung sau rung động rung động, sau đó liền biến mất bầu trời.

"Truyền âm phù!"

Nhìn thấy cái viên kia phù lục, Dương Thiên Diệp biến sắc, truyền âm phù tên như ý nghĩa, là dùng đến truyền âm, huyết thủ dùng trương này xem xét cũng là trung phẩm truyền âm phù, trung phẩm truyền âm phù có thể truyền tống tám trăm dặm khoảng cách, nói cách khác, ở chung quanh tám trong phạm vi trăm dặm, máu này tay còn có đồng bọn!

Dương Thiên Diệp quyết định thật nhanh, tay lấy ra thượng phẩm cường lực phù đập trên người mình, sau đó lấy ra dao găm, chân phải bỗng nhiên đạp đất, thân thể như là một cái như đạn pháo bắn về phía nơi xa ngồi xếp bằng trên mặt đất huyết thủ, khi cách huyết thủ chỉ có ba trượng khoảng cách lúc, chủy thủ trong tay đối huyết thủ bỗng nhiên một bổ!

"Phân Linh Kiếm Pháp!"

Một đường kiếm khí màu vàng óng từ Dương Thiên Diệp dao găm đỉnh đầu đối huyết thủ kích bắn đi, phát ra vừa đến kiếm khí về sau, Dương Thiên Diệp cũng không có dừng tay, mà chính là lại liên tục bổ ra hai đạo màu vàng kiếm khí.

"Tiểu tử ngươi dám!"

Nhìn thấy bất thình lình phóng tới ba đạo kiếm khí, huyết thủ kinh hãi muốn tuyệt, tay trái hướng phía trước một nắm, một đạo có chút mỏng huyết thuẫn tránh hiện ra, huyết thuẫn mới xuất hiện, huyết thủ chính là phun ra một ngụm máu tươi.

"Ầm!"

Đạo kiếm khí thứ nhất đánh vào huyết thuẫn phía trên, huyết thuẫn khẽ run lên, ở huyết thuẫn đằng sau huyết thủ lại là phun ra một ngụm máu tươi. Đạo thứ hai kiếm khí đánh vào huyết thuẫn bên trên lúc, này nguyên bản ảm đạm huyết thuẫn "Phanh" một tiếng, tiêu tán trên không trung.

Nhìn thấy huyết thuẫn tiêu tán, huyết thủ đồng tử co lại thành cây kim hình, hắn chẳng thể nghĩ tới trước mắt cái này Phàm Nhân Cảnh phế vật thế mà có thể phá vỡ hắn huyết thuẫn, tuy nhiên hắn đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng là trước mắt cái này chỉ là phàm nhân cảnh, Phàm Nhân Cảnh a!

Website truyện truyenyy TruyenCv.Com "Xùy!"

Kiếm khí màu vàng óng từ huyết thủ này đã thủng trăm ngàn lỗ trước ngực xuyên thấu mà qua, một tiếng kêu thê lương thảm thiết, huyết thủ bay ngược mà ra, mà liền tại huyết thủ bay ngược lúc, một bóng người xuất hiện ở trước mặt hắn, chủy thủ trong tay đối huyết thủ đầu gọt đi qua.

Nhìn xem dao găm gọt đến, huyết thủ không để ý trước ngực thương thế, tay phải nắm tay, bỗng nhiên đánh phía Dương Thiên Diệp dao găm.

"Xùy!"

Dương Thiên Diệp này hiện ra kim quang dao găm như là thái thịt chặt đứt huyết thủ tay phải, sau đó tốc độ không giảm, gọt hướng huyết thủ cổ.

"Làm sao có thể "

Huyết thủ hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, tối hậu một ván còn chưa có nói xong, một cái đầu người chính là mang theo một cỗ dòng máu màu đen ném không trung.

Dương Thiên Diệp cũng sẽ không đi cùng gia hỏa này giải thích cái gì, nhất đao gọt đi huyết thủ đầu về sau, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ huyết thủ phải tay nắm lấy cái kia thanh Huyết Nhận cùng huyết thủ trên tay mang chiếc nhẫn kia thu lại, sau đó chạy đến này ngồi xếp bằng trên mặt đất bạch y nữ tử trước mặt.

"Ngũ Hành kim thuộc tính Huyền khí, Kiếm Tông đệ tử?" Bạch y nữ tử nhìn xem Dương Thiên Diệp, có chút chấn kinh. Dương Thiên Diệp theo ra để chiến đấu đến kết thúc, nàng nhìn rõ ràng, cũng chính bởi vì thấy rõ ràng, cho nên nàng có chút chấn kinh. Bởi vì Dương Thiên Diệp lại là trong truyền thuyết Ngũ Hành Huyền khí, hơn nữa còn đánh nát huyết thủ huyết thuẫn, tuy nhiên khi đó huyết thủ huyết thuẫn không có bình thường ba một phần mười mạnh, nhưng cũng không phải Phàm Nhân Cảnh huyền giả có thể đánh nát a!

Dương Thiên Diệp không có trả lời nữ tử lời nói, trầm giọng nói: "Này huyết thủ vừa rồi dùng là truyền âm phù, hiện tại khẳng định có hắn giúp đỡ chạy đến, ngươi bây giờ còn có thể chạy không?"

Nghe vậy, nữ tử khẽ giật mình, chợt lắc đầu, nói: "Không thể, này chữ bằng máu phong là thần thông thuật bên trong một trung cấm pháp, hiện tại ta một thân tu vi bị cấm, chỉ có trở lại Kiếm Tông ta mới có thể "

"Đắc tội!" Dương Thiên Diệp cắt ngang nữ tử lời nói, sau đó ở bạch y nữ tử kinh ngạc dưới ánh mắt, khom người cầm nữ tử ôm, chợt bước đi như bay, hướng phía nơi xa chạy tới.

Hắn cũng không dám cầm nữ tử này lưu tại nơi này, vạn nhất các loại này huyết thủ giúp đỡ đến về sau, nữ tử này nói ra này huyết thủ là hắn giết chết, vậy hắn coi như cho hết. Tuy nhiên trước mắt nữ tử này không giống như là cái loại người này, nhưng là Dương Thiên Diệp không dám đánh cược. Đương nhiên, hắn cũng có thể nhất đao giải quyết nữ tử này, bất quá hắn thật sự là làm không được.

Người không phạm ta, ta không phạm người, đây là Dương Thiên Diệp nguyên tắc làm người. Nếu như này huyết thủ không xuất thủ đối phó hắn, hắn lúc trước cũng là trực tiếp đi đường, mà không phải bốc lên nguy hiểm tính mạng qua ra tay giết hắn!

Về phần cứu nữ tử này, trừ lo lắng nữ tử bán hắn bên ngoài, cũng bởi vì nữ tử là Kiếm Tông, nhiều một người bạn so thêm một kẻ địch muốn tốt, với lại một người trốn cùng hai người trốn, với hắn mà nói, không có gì khác biệt!

------oOo------

Chương 29: Chương 29: : Đào vong

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Dương Thiên Diệp cùng bạch y nữ tử rời đi không đến nửa canh giờ, một người đầu trọc trung niên nhân xuất hiện ở huyết thủ bên cạnh thi thể. Đầu trọc ước chừng khoảng bốn mươi tuổi, thân trên không mặc quần áo, này trần trụi thân trên cùng đầu hoa văn các loại quái dị phù văn, những phù văn đó như vật sống, vậy mà tại chậm rãi ngọ nguậy, rất là quỷ dị!

Tên xăm mình dò xét cuối tuần vây, tối hậu mới nhìn hướng một bên không có đầu lâu huyết thủ thi thể, nhìn xem huyết thủ thi thể, tên xăm mình lắc đầu, trên mặt hiển hiện một vòng ngưng trọng, thấp giọng nói: "Huyết thủ nói đối phương bên trong Hắc Huyết Phong, nhưng vì sao huyết thủ lại chết thảm? Chẳng lẽ xuất hiện Kiếm Tông những cường giả khác?"

Nói đến đây, tên xăm mình đi đến huyết thủ trước mặt, nhìn xem huyết thủ trước ngực mấy cái kia kiếm động, khi thấy bên trong một cái kiếm động lúc, tên xăm mình ánh mắt ngưng tụ, trầm giọng nói: "Ba cái kiếm động, nên là Tô tiên tử kiếm khí, còn bên cạnh cái kia nhỏ bé kiếm khí hẳn không phải là Tô tiên tử." Nhìn xem cái này nhỏ bé kiếm động, tên xăm mình trầm mặc một hồi lại nói: "Kiếm khí phù phiếm, không ngưng luyện, lại tán loạn, phát ra đạo kiếm khí này người nên chỉ có Tiên Thiên cấp thực lực!"

Nói đến đây, tên xăm mình trong nháy mắt minh bạch. Huyết thủ không phải chết ở Tô tiên tử trên tay, hẳn là chết ở bất thình lình xuất hiện một cái Tiên Thiên cấp trong tay người. Muốn đến nơi này, tên xăm mình tay phải vung lên, một đạo truyền âm phù ném không trung, nói: "Huyết thủ đã chết, không cần chạy đến, Tô tiên tử đã bên trong Hắc Huyết Phong, tu vi mất hết, đây là một cái cơ hội, Huyết Sát cùng Huyết Liêm tiến về Vạn Xà Lâm nơi chặn đường, còn lại Tiên Thiên cảnh tạm thời thả ra trong tay sự tình, tìm tòi U Minh cốc cùng Đoạn Hồn Uyên cái này hai cái khu vực, tuyệt đối không thể để hắn còn sống về Kiếm Tông, không phải vậy ta tông kế hoạch sợ có biến!"

Nói xong, tên xăm mình thân hình khẽ động, hóa thành một đạo hắc ảnh, hướng phía nơi xa tránh vút đi.

Rừng già rậm rạp bên trong, Dương Thiên Diệp cõng bạch y nữ tử hối hả lao nhanh, tuy nhiên trên lưng nữ tử như là một phương nhuyễn ngọc, nhưng là Dương Thiên Diệp cũng không có này tâm tư nghĩ những thứ này, hiện tại hắn chỉ muốn như thế nào mới có thể mạng sống.

Hắn giết Quỷ Tông người, hắn không tin đối phương sẽ bỏ qua hắn, lấy này huyết thủ thực lực đến xem, hắn giúp đỡ khẳng định cũng không phải cái gì đồ rác rưởi. Cho dù là cái gì đồ rác rưởi, nhưng khẳng định cũng không phải hắn có thể chống đỡ. Bất quá hắn cũng không hối hận, này huyết thủ muốn muốn giết hắn, vậy hắn tại sao không thể giết huyết thủ? Website truyện truyen yy .com

"Ta cảm nhận được có cường giả đang lùng bắt chúng ta!" Lúc này, sau lưng bên trên truyền đến thanh âm cô gái.

"Ngươi khôi phục thực lực?" Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, hắn cõng nữ tử này chạy trốn, cược cũng là nữ tử có thể khôi phục thực lực, hoặc là cũng có giúp đỡ, dù sao Kiếm Tông cách nơi này gần như vậy, nữ tử cũng đã dùng bí pháp gì gọi giúp đỡ.

"Không có!" Nữ tử nhạt tiếng nói: "Hắc Huyết Phong là thần thông thuật, lại là huyết thủ bỏ ra lớn đại giới thi triển, không có người ngoài trợ giúp, ta căn bản không có khả năng khôi phục! Ta sở dĩ có thể cảm nhận được, là bởi vì ta thần thức, thực lực của ta tuy nhiên bị phong, nhưng thần thức vẫn là bình thường!"

Nghe được nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng nhất thời trầm xuống, sau đó lại nói: "Ngươi gọi giúp đỡ không?"

"Không!"

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp kém chút mới ngã xuống đất, nguyên bản hắn còn tưởng rằng đối phương đã gọi giúp đỡ, trong lòng mặc dù có chút khẩn trương, nhưng còn không đến mức hoảng sợ, nhưng là hiện tại

"Ta toàn thân tu vi bị phong, như thế nào thi triển bí pháp thông tri Kiếm Tông?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp vội vàng nói: "Vậy ngươi dùng truyền âm phù a! Cái kia huyết thủ không phải liền là dùng sao?"

"Ta không có!"

Dương Thiên Diệp im lặng, đột nhiên dừng lại, sau đó hướng phía một phương hướng khác lao đi.

Gặp Dương Thiên Diệp không nói chuyện, nữ tử nhạt tiếng nói: "Có phải hay không hối hận mang ta lên?"

"Có chút!" Dương Thiên Diệp đàng hoàng nói.

"Cầm ta để ở chỗ này, ngươi một mình chạy trốn, có lẽ còn có một số cơ hội!" Truyện đăng nhanh nhất tại T r u y e n yy . c o m Nghe vậy, Dương Thiên Diệp có chút tâm động, nhưng xoáy cho dù là lắc đầu, cầm nữ tử bỏ ở nơi này, Vạn một nữ tử không chết, lấy nữ tử thực lực cùng ở Kiếm Tông địa vị, đó chính là hắn chết. Với lại hắn cũng không tin Quỷ Tông người sẽ bỏ qua hắn, dù sao hắn giết đối phương một cái nhìn địa vị không thấp người.

"Bọn họ là sẽ không bỏ qua ta, mang ta lên, ngươi hội phiền phức không ngừng!"

Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Ta đưa ngươi để ở chỗ này, bọn họ giết ngươi về sau, có phải hay không cứ như vậy quên, sẽ không tới tìm ta phiền phức?"

Nữ tử nói: "Tuy nhiên không biết được huyết thủ giúp đỡ là cảnh giới gì, nhưng là đối phương muốn nhìn Xuất Huyết Thủ không phải chết trong tay ta hẳn là còn không phải rất khó khăn. Với lại ta tu vi mất hết, quyết không có thể nào chạy xa như thế, bọn họ hiện tại có lẽ liền đã biết có người ở mang theo ta trốn, lấy Quỷ Tông thủ đoạn tàn nhẫn, bọn họ sẽ không bỏ qua ngươi!"

"Này không phải!" Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Bọn họ tất nhiên không buông tha ta, lưu lại ngươi cùng mang theo ngươi căn bản không có gì khác biệt. Với lại có ngươi ở bên người, ta cảm giác an tâm một số!" Hắn nói là thật tâm lời nói, nữ tử thực lực hắn là tận mắt nhìn đến, nếu như không phải chủ quan, này huyết thủ cái nào đến phiên hắn đi ra nhặt chỗ tốt? Có như thế một cường giả ở bên người, có lẽ có thể có chuyển cơ đâu? Bất kể như thế nào, lần này hắn cược!

Nữ tử trầm mặc nửa ngày, nói: "Tại sao không hướng Vạn Xà Lâm bên trong chạy, muốn cải biến phương hướng, ngươi hẳn phải biết, chúng ta chỉ có trở lại Kiếm Tông, mới có mạng sống cơ hội!"

"Nếu như ngươi là huyết thủ giúp đỡ, ngươi trước hết nghĩ đến là cái gì?"

Nữ tử trầm mặc, nếu như nàng là huyết thủ giúp đỡ, khẳng định hội chặn đường hai người mình về Kiếm Tông đường. Muốn đến nơi này, nữ tử cúi đầu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, ánh mắt lộ ra một vòng tán thưởng, trẻ tuổi như vậy, không chỉ có là trong truyền thuyết Ngũ Hành Huyền khí, thực lực cùng phần này trí tuệ cũng rất là đến, nếu như Kiếm Tông toàn lực bồi dưỡng mấy năm, có lẽ có thể đi vào Nam Vực thanh vân bảng, thanh vân bảng, Kiếm Tông thế nhưng là hơn mấy chục niên không ai đi lên qua a!

Dương Thiên Diệp lúc này là nhiều đi hy vọng có thể có tiểu gia hỏa loại năng lực kia, nếu có tiểu gia hỏa tốc độ kia, còn sợ này đồ bỏ Quỷ Tông truy sát?

Lao nhanh gần hai canh giờ, Dương Thiên Diệp rốt cục hơi mệt chút, mang theo bạch y nữ tử giấu ở một khỏa rậm rạp đại thụ bên trong.

Nhìn xem nữ tử tấm kia tinh xảo hoàn mỹ khuôn mặt, Dương Thiên Diệp nhịp tim có chút bất tranh khí gia tốc đứng lên, đè nén trong lòng loại kia kỳ dị cảm giác, trầm giọng nói: "Chúng ta dạng này không có mắt chạy loạn không phải một cái biện pháp, dần dần, chúng ta khẳng định hội bị bắt được, ngươi có không có biện pháp gì tốt?"

"Không có!" Nữ tử lời nói đơn giản lại trực tiếp.

Dương Thiên Diệp khuôn mặt co lại, kém chút bị nữ tử câu nói này tức hộc máu, nói: "Xin nhờ, thực lực ngươi mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ cũng không có cái gì biện pháp, hoặc là nói muốn pháp sao?"

Nữ tử nhàn nhạt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Mang theo ta về Kiếm Tông, sau đó ta ở dẫn người đến diệt đi bọn họ, ta có thể nghĩ đến chính là cái này!"

Dương Thiên Diệp im lặng, nghĩ thầm ta cũng muốn mang theo ngươi về Kiếm Tông a! Nhưng là có thể trở về sao? Bây giờ trở về Kiếm Tông trên đường khẳng định có cao thủ ở độ kiếp, đến liền là chịu chết!

"Ngươi là Ngũ Hành Huyền khí, vì sao ta ở Kiếm Tông chưa từng nghe qua tên ngươi?" Nữ tử ánh mắt lộ ra một vòng hiếu kỳ cùng hứng thú.

"Ta là tạp dịch đệ tử." Dương Thiên Diệp nắm tay bên trong đá năng lượng, hấp thu trong đó năng lượng, nghe được nữ tử tra hỏi, thuận miệng nói.

"Tạp dịch đệ tử?" Nữ tử đại mi cau lại, nói: "Làm sao có thể? Ngươi cảnh giới tuy thấp, nhưng là thực lực lại là không thấp, với lại lại là Ngũ Hành Huyền khí bên trong kim thuộc tính Huyền khí, làm sao có thể là một tên tạp dịch đệ tử?"

"Tạp dịch đệ tử rất quang vinh sao? Ta cần phải đi giả mạo sao?" Dương Thiên Diệp tức giận nói. Trước mắt nữ tử này lúc này, thế mà còn có tâm tình cùng hắn thảo luận cái này loạn thất bát tao vấn đề, nàng chẳng lẽ cũng không biết có một cái, thậm chí mấy cái ngưu nhân ở đuổi giết bọn hắn sao?

Nữ tử trầm mặc nửa ngày, dường như nghĩ đến cái gì, khuôn mặt hàn sương, nói: "Nếu như là Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão chèn ép ngươi, ngươi yên tâm, nếu như chúng ta có thể trở về, ta sẽ đích thân tra rõ việc này, dám đánh ép bất luận cái gì có tiềm lực thiên tài, chẳng cần biết hắn là ai, ta quyết không buông tha!"

Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, nữ tử này ở Kiếm Tông địa vị khẳng định không thấp a! Ngay tại hắn chuẩn bị hỏi đối phương lai lịch ra sao lúc, nữ tử bất thình lình quay đầu nhìn về phía nơi xa, trầm giọng nói: "Có Tiên Thiên cảnh cường giả từ bên này tới, là Quỷ Tông! Không chỉ một."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp bỗng nhiên đứng lên, không chút do dự, cầm nữ tử cõng lên, sau đó thả người nhảy xuống, hướng phía nơi xa tránh vút đi.

Lao nhanh bên trong, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Nếu như ta có truyền âm phù, ngươi có thể hay không dùng truyền âm phù thông tri Kiếm Tông cường giả?"

Nữ tử khẽ giật mình, toàn tức nói: "Có thể, tuy nhiên ít nhất phải là trung phẩm truyền âm phù. Ngươi có?"

"Tạm thời còn không có!"

------oOo------

Chương 30: Chương 30:: Nhảy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp cùng bạch y nữ tử vừa rời đi không đến một hồi, hai cái nơi ngực trái ấn có đầu lâu nam tử trẻ tuổi liền là xuất hiện ở cây đại thụ kia dưới.

Bên trong một cái tương đối cao nam tử trẻ tuổi hai mắt khép hờ, cái mũi nhẹ nhàng hút hút, một lát sau, mở hai mắt ra, nói: "Nơi này có nhân khí vị, này Tô tiên tử cùng cái kia mang nàng cùng một chỗ chạy trốn nam tử khẳng định ở chờ đợi qua!"

Nghe vậy, sau người tên nam tử lùn ánh mắt lộ ra một vòng dâm tà quang mang nói: "Kiều tử, nghe nói này Tô tiên tử mỹ mạo tuyệt luân, hiện tại nàng bên trong Hắc Huyết Phong, nói cách khác, nàng căn bản không có thực lực?"

Kiều tử nhướng mày, nói: "Hắc tử, thu hồi ngươi này tâm tư xấu xa, loại cấp bậc kia cường giả, liền xem như bị phong ấn lại tu vi, nhưng khẳng định cũng là có cái gì cái khác thủ đoạn bảo mệnh. Với lại chúng ta thu đến mệnh lệnh là nhìn thấy nàng lập tức đánh giết, nếu là ở chúng ta cái này ra một chút lầm lỗi, ngươi không sợ tông quy sao?"

Nghe được tông quy, tên là hắc tử nam tử biến sắc, cười ngượng ngùng cười, nói: "Ta chính là chỉ đùa một chút, chỉ đùa một chút, đi, chúng ta tiếp tục lùng bắt!" Website truyện truyenyy T r u y ệ n yy . C o m

Kiều tử lạnh hừ một tiếng, sau đó hướng phía Dương Thiên Diệp chạy trốn phương hướng lao đi.

… .

Mênh mông Thập Vạn Đại Sơn, trừ có người sau lưng truy sát bên ngoài, còn có vô số khủng bố Huyền thú, đặc biệt là càng đi về trước, loại kia khủng bố Huyền thú thì càng nhiều, nếu như không phải bạch y nữ tử có này cường đại thần thức, hai người bọn họ chỉ sợ đã bị Huyền thú gặm xương cốt đều không thừa!

Một chỗ bí ẩn trong sơn động, Dương Thiên Diệp cầm nữ tử để ở một bên, sau đó lấy ra Bảo Nhi tặng đưa cho hắn chế phù tài liệu, cũng không kiêng dè nữ tử, trực tiếp chế tác lên truyền âm phù.

Dương Thiên Diệp biết, nếu như ở như thế chẳng có mắt tiếp tục chạy xuống qua, không cần người khác tới truy sát, cũng là những cái kia Huyền thú đều có thể giải quyết hắn. Hiện tại hắn chỉ có trước chế tạo ra truyền âm phù, sau đó để nữ tử gọi tới người giúp đỡ, không phải vậy hai người là thập tử vô sinh!

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp nắm phù văn bút ở trên không trên tờ giấy trắng khắc hoạ lấy, bạch y nữ tử nhãn tình sáng lên, chậm rãi đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, nhìn thấy cái kia kim sắc Huyền khí trên giấy như là đường cong vặn vẹo lên, nữ tử trong lòng giật mình, vô ý thức hỏi: "Ngươi là phù văn sư?"

Nghe được bạch y nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp tay run một cái, đường cong nghiêng một cái, sau đó cả trương trên bùa đường cong đều xoay thành một đoàn, báo hỏng.

Ngẩng đầu nhìn nữ tử, Dương Thiên Diệp tức giận nói: "Ngươi không biết chế phù không thể quấy nhiễu sao?" Nói xong, lại tay lấy ra trống không lá bùa lại bắt đầu lại từ đầu phác hoạ đứng lên.

Nghe được Dương Thiên Diệp này xấp xỉ chỉ trích lời nói, nữ tử cũng không có tức giận, ngược lại là hứng thú càng thêm nồng đậm, thu thủy con ngươi nhìn chằm chằm này trống không lá bùa, khoảng cách gần như vậy quan sát chế phù, loại cơ hội này cũng không nhiều.

Dương Thiên Diệp cẩn thận từng li từng tí nắm phù văn bút trên giấy không ngừng vẽ phác thảo lấy, thở mạnh cũng không dám , bất quá, mặc kệ hắn như thế nào cẩn thận, hắn tấm thứ hai phù vẫn là thất bại.

Hắn chưa bao giờ chế tác qua truyền âm phù, cho nên trong lòng khó tránh khỏi có chút khẩn trương, ở tăng thêm vừa nghĩ tới bên ngoài tốt nhiều Tiên Thiên cường giả đuổi giết hắn, cái kia tâm liền khó mà bình tĩnh trở lại.

Nhìn thấy tấm bùa kia thất bại, bạch y nữ tử hơi thất vọng, nhưng lóe lên một cái rồi biến mất, nàng xem thấy Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi cần để cho mình tâm bình tĩnh trở lại, không phải vậy ngươi không có khả năng chế tạo ra truyền âm phù đi ra. Ngươi có đầy đủ thời gian, không cần quá mau, bởi vì bên ngoài truy chúng ta những Tiên Thiên đó tựa hồ truy sai phương hướng, hướng phía một phương hướng khác đuổi theo!"

Nghe được nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng, sau đó gật gật đầu, sau một lúc lâu, khi cảm giác mình trong lòng bình tĩnh về sau, lúc này mới nắm bút chậm rãi rơi vào trống không trên lá bùa.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Dương Thiên Diệp bút vừa thu lại, chợt đặt mông ngồi dưới đất, há mồm thở dốc lấy, nói: "Tờ phù lục này thật không tốt vẽ a! Còn tốt thành công!"

Nhìn xem trên bùa này sinh động như thật kỳ dị đồ án, bạch y nữ tử trong mắt lóe lên một vòng vui mừng, khi thấy rõ phù lục phẩm chất về sau, nữ tử trong mắt có không che giấu chút nào chấn kinh, lại là thượng phẩm phù lục! Nàng tuy nhiên không phải phù văn sư, nhưng là cũng biết thượng phẩm phù lục đại biểu cho cái gì.

"Chẳng lẽ thiếu niên trước mắt này là phù sư?"

Bạch y nữ tử lắc đầu, không ở suy nghĩ vấn đề này, cầm lấy trên tảng đá tờ phù lục này hướng lên trên ném đi, ở nhìn thấy truyền âm phù tiêu tán không về sau, lúc này mới quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Chạy mau đi, không phải vậy không kịp!"

"Cái, cái gì?" Dương Thiên Diệp không hiểu.

"Có hai tiên thiên giai cường giả cách nơi này chỉ có không đến mười dặm khoảng cách, hơn nữa còn ở lấy tốc độ cao hướng nơi này lướt đến!"

"Ngươi không phải nói bọn họ hướng nơi khác phương chạy tới?"

"Ta lừa ngươi."

Dương Thiên Diệp nghẹn lời, không ở lãng phí thời gian, cõng lên nữ tử thoát ra động khẩu, sau đó hướng phía Đoạn Hồn Uyên phương hướng chạy tới. Website truyện truyen yy [.] com

"Kiếm Tông cao thủ đại khái bao nhiêu thời gian có thể tới?" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

"Khoảng một canh giờ!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, còn tốt, một canh giờ lời nói, có lẽ vẫn là có thể kiên trì, nhưng là nữ tử câu nói tiếp theo liền để hắn vừa tùng khẩu khí kia lại đề lên, chỉ nghe nữ tử nói: "Có cái Linh giả cảnh cường giả hướng bên này chạy đến, thực lực không kém cái kia huyết thủ."

Dương Thiên Diệp tâm nhất thời mát một nửa, không yếu hơn này huyết thủ? Đó là cái gì khái niệm, vậy thì người đại biểu nhà muốn giết hắn, chỉ cần ngón tay nhẹ nhàng điểm một điểm là được rồi.

Làm sao bây giờ? Đánh thì đánh bất quá, đầu hàng? Mình nguyện ý, người ta nguyện ý không? Chỉ còn lại có một con đường, cái kia chính là chạy, liều mạng chạy!

"Qua Đoạn Hồn Sơn mạch Đoạn Hồn Uyên!" Nữ tử trầm giọng nói.

Dương Thiên Diệp không do dự, lập tức triển khai tốc độ cao nhất, hướng phía Đoạn Hồn Sơn mạch phương hướng chạy đi.

...

Đây là một tòa cực kỳ hiểm trở sơn mạch, sơn mạch cũng không cao, nhưng là thật dài cực bao quát, kéo dài mấy ngàn dặm, giống như một đầu ngủ say Cự Long thân thể.

Tòa rặng núi này tên là Đoạn Hồn Sơn mạch, tiến vào tòa rặng núi này sau chẳng khác nào chân chính trên ý nghĩa tiến vào Thập Vạn Đại Sơn , có thể nói đây là Thập Vạn Đại Sơn một lớp bình phong. Nhưng là, nếu là không có đạt tới Tiên Thiên, muốn phải đi qua tòa rặng núi này, này là tuyệt đối không có khả năng! Bởi vì tòa rặng núi này bên trong, có vô số đầu Tiên Thiên cấp bậc Huyền thú!

Cũng chính bởi vì đầu này Tiên Thiên Huyền thú, Tiên Thiên phía dưới nhân loại cường giả, mới chỉ có thể ở Thập Vạn Đại Sơn biên giới nơi săn giết ma thú cùng tìm linh thảo, mà không dám bước vào Thập Vạn Đại Sơn!

Đương nhiên, coi như không có đầu này Tiên Thiên Huyền thú, không có đạt tới Tiên Thiên nhân loại, cũng là không dám xâm nhập Thập Vạn Đại Sơn, không nói trước Thập Vạn Đại Sơn là này Huyền thú Thiên Hạ, cũng là này cao sơn rừng rậm, rất nhiều nhân loại đi vào, sợ là ngay cả Bắc Đô tìm không ra!

Đương nhiên, chân chính làm nhân loại ngừng bước, không dám bước vào Thập Vạn Đại Sơn hay là bởi vì vùng núi này tên: Mất hồn! Ở cái này Đoạn Hồn Sơn mạch biên giới nơi, có một chỗ thâm uyên, tên là Đoạn Hồn Uyên, Đoạn Hồn Uyên hai bên cách xa nhau chừng trăm trượng, ngàn trượng trưởng, hai bên bóng loáng dốc đứng, hiểm trở vô cùng. Mà cái này sườn đồi phía dưới, chính là Đoạn Hồn Uyên, thật sâu số không thấy đáy, nhiều năm bị một loại màu đỏ sậm vụ khí bao phủ.

Ở cái này Đoạn Hồn Uyên dưới đáy, nghe đồn có lấy mấy chục vạn nhân loại hài cốt, mà những nhân loại này, đều là từng bước vào Đoạn Hồn Sơn mạch nhân loại cường giả...

Một câu, Huyền thú không chào đón nhân loại một mình bước vào Đoạn Hồn Sơn mạch.

Dương Thiên Diệp cõng nữ tử đi vào Đoạn Hồn Uyên nơi, ngay tại hắn chuẩn bị hướng Đoạn Hồn Sơn mạch chỗ sâu lao đi lúc, nữ tử ngăn lại hắn, nói: "Chớ vào qua, ở đối diện có một đầu vương giai Huyền thú trấn thủ, ngươi vừa đi, nó liền sẽ xé xác ngươi!"

Vương giai Huyền thú, Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, vương giai Huyền thú tương đương với nhân loại Tiên Thiên giai cường giả, nhưng là thực lực kia là tuyệt đối mạnh qua nhân loại, bởi vì Huyền thú phòng ngự cùng nhục thân lực lượng quá mạnh!

"Làm sao bây giờ?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Nữ tử tất nhiên gọi hắn tới nơi này, này liền hẳn là có cái gì bảo mệnh biện pháp.

Nữ tử tố thủ hướng phía Đoạn Hồn Uyên nhất chỉ, nói: "Nhảy đi xuống."

"Cái, cái gì? Nhảy đi xuống?" Dương Thiên Diệp còn cho là mình nghe lầm.

Nữ tử gật gật đầu, nói: "Chỗ này thâm uyên có thần bí lực lượng , bất kỳ người nào tiến vào dưới đáy đều sẽ bị giam cầm tu vi, chỉ có xuống dưới, chúng ta mới có một chút hi vọng sống!"

Dương Thiên Diệp hướng thâm uyên nhìn một chút, thâm uyên không nhìn thấy đáy, tràn ngập tinh hồng sắc vụ khí, vừa nhìn liền biết phía dưới tuyệt đối không phải là địa phương tốt gì.

"Thật muốn nhảy đi xuống?" Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, không phải hắn nhát gan, thật sự là cái này Đoạn Hồn Uyên quá kinh khủng điểm.

"Ha ha... Tô tiên tử, ngươi cùng đường mạt lộ đi!"

Đúng lúc này, nơi chân trời xa một điểm đen lướt đến, điểm đen tốc độ cực kỳ nhanh, Dương Thiên Diệp nhắm mắt lại ở mở mắt, liền phát hiện điểm đen biến thành lớn nhỏ cỡ nắm tay, ở nhắm mắt ở mở mắt, liền phát hiện điểm đen đã có đầu lớn như vậy.

Không dám ở nhắm mắt mở mắt, Dương Thiên Diệp không đang do dự, cầm nữ tử hướng trên lưng Thác Thác, sau đó hít sâu một hơi, hướng phía Đoạn Hồn Uyên thả người nhảy lên.

Như nữ tử nói, lưu ở phía trên tuyệt đối là thập tử vô sinh, mà nhảy đi xuống lời nói, còn có một chút cơ hội, tất nhiên dạng này, vậy thì nhảy đi!

Dương Thiên Diệp vừa nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên trong nháy mắt đó, đầu trọc tên xăm mình chính là rơi vào Dương Thiên Diệp lúc trước chỗ đứng đưa, nhìn xem Dương Thiên Diệp cùng bạch y nữ tử thân ảnh biến mất ở này trong sương mù, đầu trọc sắc mặt trầm thấp như nước, do dự nửa ngày, cuối cùng không hề đuổi theo, phía dưới kia quá mức quỷ dị, hắn cũng không dám tùy tiện xuống dưới!

Tay phải ném đi, một đạo truyền âm phù bay lên không trung, đầu trọc tên xăm mình trầm giọng nói: "Hai người rơi vào Đoạn Hồn Uyên, đình chỉ lùng bắt, kế hoạch tạm thời đình chỉ, tất cả mọi người lập tức che giấu, người vi phạm tông quy xử trí!" Cửu Thiên Đế Tôn Truyện đã hay lại còn hài, truyện đã hài lại còn dài, không đọc lãng phí lắm

------oOo------

Chương 31: Nhuyễn ngọc ôn hương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ôm thật chặt Bạch y nữ tử, bởi vì hạ xuống tốc độ quá nhanh, sinh ra phong áp đâm Dương Diệp đôi má có chút đau. Mà hắn cô gái trong ngực so với hắn liền tốt hơn nhiều, sắc mặt mặc dù có chút tái nhợt, nhưng lại là trấn định tự nhiên, giống như hai người không là ở rơi xuống vực vậy

Nữ tử nhìn xem nhắm chặc hai mắt Dương Diệp, lông mày cau lại, lúc này hai người chăm chú cầm giữ cùng một chỗ, đặc biệt là Dương Diệp sợ nàng té xuống một dạng hai tay chăm chú nắm lấy bờ eo của nàng, khiến cho hai người không có chút khoảng cách. Tuy rằng lúc này là tình huống đặc biệt, nhưng nàng vẫn còn có chút không thói quen.

Về phần Dương Diệp, tuy rằng mỹ nhân trong ngực, nhưng hắn nào có tâm tư suy nghĩ những thứ này? Hắn chỉ hy vọng có thể nhanh có một chút ngọn nguồn, dùng nhục thể của hắn cường hãn độ, chừng trăm trượng cao độ hẳn là quăng không chết, tối đa chính là toàn thân mệt rã rời mà thôi!

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra, phát hiện mình cùng Bạch y nữ tử còn đang không ngừng hạ xuống, không có đến cùng, lập tức, một cỗ khủng hoảng cảm xúc chậm rãi từ đáy lòng lan tràn ra.

"Làm sao bây giờ?" Dương Diệp không thể làm gì, chỉ có thể gởi gắm hi vọng ở trên thân nữ tử, nàng nếu như gọi mình nhảy xuống, hẳn là có biện pháp. Bằng không thì, lúc này nếu là đến cùng, hai người nhất định là một vũng thịt nát, đỉnh nhiều hơn mình cuối cùng nguyên vẹn chút.

"Không biết." Nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, đạm thanh đến.

"Ngươi sao có thể không biết? Tại sao có thể không biết? Ngươi để cho ta nhảy xuống a!" Dương Diệp lập tức chán nản, trong ngực cô gái này thật sự là quá không chịu trách nhiệm. Để cho hắn nhảy xuống, sau đó tới một câu "ta không biết" là được rồi? Đây là xem mạng người như cỏ rác a!

"Nếu là ở phía trên, lúc này ngươi đã bị chết. Nhảy xuống, ít nhất ngươi bây giờ còn sống!" Nữ tử nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đầu quay đi, không nhìn tới Dương Diệp.

Dương Diệp nghẹn lời, tuy rằng những lời này có chút vô nghĩa, nhưng không thể phủ nhận, cô gái trước mắt này nói hay vẫn là có đạo lý.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp cố gắng để cho chính mình tỉnh táo lại, chính mình quyết không thể chết, mình nếu là chết rồi, muội muội cùng mẫu thân làm sao bây giờ? Ai tới thủ bảo vệ bọn họ? Nghĩ biện pháp, nghĩ biện pháp.

"Hử? Xảy ra chuyện gì vậy?" Đột nhiên, Dương Diệp hai mắt trợn lên, nói: "Vì cái gì trong cơ thể ta Huyền Khí đang tại biến mất? Ồ, đã không còn..."

Nữ tử đạm thanh nói: "Đoạn Hồn Uyên này có lực lượng kỳ dị, phàm là người xuống đều tang thiếu tu sửa vì, trở thành một người bình thường. Trong cơ thể ngươi hiện tại Huyền Khí xói mòn, nói cách khác chúng ta muốn tới thấp." Nói đến đây, nữ tử quay đầu nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Không nghĩ tới hôm nay lại có thể sẽ cùng ngươi cùng chết tại nơi này!"

"Ngươi sớm biết như vậy nhảy xuống sẽ chết phải hay không?" Dương Diệp trầm giọng nói.

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười động lòng người, nói: "Bây giờ mới biết? Nếu như chúng ta chết ở phía trên, kết quả của ta ngươi mới có thể nghĩ đến, đương nhiên, kết quả của ngươi cũng sẽ không rất tốt. Quỷ Tông có gan bí pháp, gọi trói hồn thuật, bọn hắn sẽ đem hồn phách của chúng ta giam cầm lại, sau đó trở thành đầy tớ của bọn hắn, đến lúc đó, chúng ta chính là thật trọn đời không được siêu sinh!"

"Ta đây hẳn còn phải cám ơn ngươi rồi?" Dương Diệp nói châm chọc. Cô gái trước mắt cùng Quỷ Tông Huyết Thủ đại chiến, hắn bị tai bay vạ gió, vốn cho là có thể đào thoát Quỷ Tông đuổi giết, không nghĩ tới chính mình tìm đường chết nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên. Tuy rằng hắn biết chủ ý này không liên quan cô gái trước mắt chuyện, nhưng hắn còn chưa thoải mái!

Nữ tử cười cười, sau đó không nói. Nàng lý giải trước mắt nam tử tâm tình, mặc cho ai bị liên lụy, tâm tình cũng sẽ không tốt đẹp.

Gặp nữ tử không nói lời nào, Dương Diệp cũng buông tha cho cùng nữ tử đánh đánh võ mồm ý tưởng, trầm mặc một hồi, Dương Diệp tựa hồ nghĩ tới điều gì, nhãn tình sáng lên, đem nữ tử đẩy ra chút, sau đó tay phải vỗ bụng một cái, nói: "Tiểu gia hỏa mau ra đến cứu mạng, tại không đi ra, ngươi cả đời cũng không thể ở bên trong rồi!" Lúc này hắn cũng bất chấp trước mắt có người ngoài, hiện tại hắn chỉ có thể gởi gắm hi vọng tại thần bí kia trên thân Tiểu gia hỏa rồi.

Nói xong, một tia sáng tím hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở trên vai của Dương Diệp. Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Tử Điêu, Bạch y nữ tử hai mắt mở thật to, dù là nàng tính cách lạnh nhạt tỉnh táo, cũng bị trước mắt cái này đột nhiên xuất hiện Tiểu gia hỏa cho khiếp sợ đến.

Nó là thế nào xuất hiện? Nó là cái gì Huyền Thú? Vì cái gì chính mình chưa bao giờ thấy qua loại này Huyền Thú? Một loạt nghi vấn lập tức tại Bạch y nữ tử trong đầu hiện lên.

Tử Điêu sau khi xuất hiện, đầu cọ xát hai má của Dương Diệp, sau đó nó tựa hồ cũng phát hiện không đúng, mắt to nhìn chung quanh nhìn, cuối cùng nhìn về phía Dương Diệp, trong đôi mắt viết mê mang.

"Tiểu gia hỏa, có biện pháp nào không cứu mạng?" Nhìn con này đáng yêu Tiểu gia hỏa, Dương Diệp gấp giọng nói.

Tử Điêu hai mắt chớp chớp, nhìn nhìn Dương Diệp, lại nhìn một chút Bạch y nữ tử, sau đó lại là trừng mắt nhìn, cuối cùng nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy Tiểu gia hỏa gật đầu, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, hiện tại hắn hận không thể ôm Tiểu gia hỏa hôn vào mấy ngụm, Tiểu gia hỏa này thật sự là quá, thật là đáng yêu!

Tử Điêu hai móng nhắm ngay Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử, sau đó trên không trung huy vũ vài cái, lập tức, một đạo lồng ánh sáng màu tím đem Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử bao phủ, làm lồng ánh sáng màu tím sau khi xuất hiện, Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử hạ thấp tốc độ lập tức chậm lại.

Cảm giác hạ thấp tốc độ trở nên chậm, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, nhìn xem Tử Điêu, hai mắt tỏa ánh sáng, thật là nhặt được bảo bối, trước mắt Tiểu gia hỏa này tuyệt đối là một cái đại bảo bối, không những được thu phục Huyền Thú, còn có loại năng lực này, thật là đại bảo!

Trong lòng Bạch y nữ tử khiếp sợ không thôi, quay đầu nhìn Dương Diệp liếc mắt, trước mắt nam tử này để cho nàng có chút nhìn không thấu. Vốn là Ngũ Hành Huyền Khí, lại là Phù Văn Sư, hiện tại rõ ràng lại gọi ra Huyền Thú đi ra, hơn nữa Huyền Thú này còn thần bí như vậy, liền nàng cũng chưa từng thấy!

Hắn thật chỉ là Tạp Dịch Đệ Tử? Bạch y nữ tử sâu đậm nghi ngờ.

Tự cấp Dương Diệp cùng nữ tử thi triển một tia sáng tím về sau, Tiểu gia hỏa liền chui vào Dương Diệp vòng xoáy trong Đan Điền, nhìn một bên trong lòng Bạch y nữ tử lại là khiếp sợ không thôi.

"Nó đi nơi nào?" Nhịn không được lòng hiếu kỳ, Bạch y nữ tử mở miệng hỏi.

Dương Diệp nhìn Bạch y nữ tử liếc mắt, nói: "Bí mật!" Vòng xoáy đan điền là bí mật, Tiểu gia hỏa cũng là bí mật, này hai cái bí mật hắn cũng không muốn để những người khác biết rõ. Đặc biệt là trước mắt cái này thực lực cường hãn nữ tử, vạn nhất sau này cô gái này khôi phục thực lực, muốn giải (đào) bào hắn nghiên cứu vòng xoáy đan điền, vậy coi như bi kịch.

Bạch y nữ tử "Nga" một tiếng, sau đó vô cùng thức thời không có tiếp tục hỏi tới. Mỗi người đều có bí mật, nàng lý giải.

Không lo lắng nữa ngã thành thịt nát về sau, Dương Diệp tâm tư sống động lên, bởi vì mỹ nhân trong ngực, nhuyễn ngọc ôn hương, hắn lại là một nam nhân bình thường, cho nên vô cùng tự nhiên xuất hiện có chút phản ứng bình thường.

Cô gái trong ngực vô cùng mỹ, có thể nói là Dương Diệp bái kiến đẹp nhất mỹ nữ, trước kia nếu là nhìn thấy như vậy cô gái xinh đẹp, hơn nữa thực lực còn cường hãn như vậy, hắn chắc chắn sẽ không đi trêu chọc. Không là hắn tự ti, mà là hắn có tự biết hiển nhiên, loại cô gái này bình thường tâm cao hơn trời, ngạo vô cùng, bình thường nam nhân có ý đồ với nàng, không thể nghi ngờ là tự rước lấy nhục.

Liền như hiên tại, tiếp xúc hầu gái tu vi hoàn toàn biến mất, nhưng mà trên người cái kia dường như bẩm sinh kiêu ngạo vẫn là vô cùng rõ ràng, tuy rằng nữ tử không có tận lực biểu hiện ra ngoài, nhưng mà thật sự có. Từ nữ tử tu vi mất đi đến bây giờ, chưa bao giờ cầu qua hắn liền có thể nhìn ra.

Đây là một cái cực kỳ cao ngạo nữ tử, đây là ý nghĩ của Dương Diệp.

Nếu như là bình thường, Dương Diệp chắc chắn sẽ không đem tâm tư tốn ở trên thân nữ tử này, nhưng là bây giờ, hai người chăm chú ôm nhau, tuy rằng hắn không có gì tâm tư không đứng đắn, nhưng mà thân thể của hắn có a!

Làm như cảm thấy trên thân Dương Diệp khác thường, nữ tử khuôn mặt lạnh giọng, nhìn xem Dương Diệp, trầm giọng nói: "Ngươi muốn chết ngay bây giờ sao?" Mặc dù chỉ là một câu, nhưng mà nữ tử nói ra nhưng là có cỗ khí thế không giận mà uy, hơn nữa mơ hồ còn có sát ý tràn ra.

Phát hiện đến trên thân nữ tử tản ra sát ý, Dương Diệp có chút tê dại da đầu, vội vàng bãi liễu bãi đầu, nói: "Ngươi ngàn vạn lần đừng xúc động, ta không có chút nào hèn. Dâm loạn tâm tư của ngươi. Sở dĩ sẽ như vậy, hoàn toàn là phản ứng bình thường, thật là phản ứng bình thường. Chúng ta bây giờ là ở trên cùng một thuyền, hẳn muốn tề tâm hợp lực, đồng tâm hiệp lực, ngàn vạn lần chớ xào xáo!"

Nữ tử không nói gì, chỉ là một như ý không thuận nhìn xem Dương Diệp. **

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, tiếp tục nói: "Chúng ta bây giờ sinh tử chưa biết, ta làm sao có thể có cái loại này hèn. Tỏa tâm tư? Thật sự, không là ta cố ý, là thân thể phản ứng bình thường, ngươi, ngươi nên biết..." Dương Diệp không thể không dưới sự bảo đảm, cô gái trước mắt này tuy rằng mất hết tu vi, nhưng mà Dương Diệp có thể không dám hứa chắc nàng sẽ không có mặt khác đòn sát thủ gì, hơn nữa như nàng từng nói, hiện tại hai người là ở trên cùng một thuyền, không nên vì một nho nhỏ hiểu lầm mà nội chiến!

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, tựa hồ cảm thấy Dương Diệp là nói thật, lúc này mới quay đầu, con mắt nhìn về phía nơi khác.

Thấy thế, Dương Diệp thở dài một hơi, cô gái này, tu vi bị phong, ánh mắt kia cùng khí thế kia rõ ràng còn sắc bén như thế, không hổ là cường giả.

Đã có trước lúc trước lúng túng một màn, hai người ai cũng không có nói chuyện, chỉ có hô tiếng hô, ánh sáng tím bên trong bầu không khí lập tức có chút ngưng trọng.

Không biết trải qua bao lâu, nguyên bản nhắm hai mắt Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt có hết sức rõ ràng hưng phấn cùng mừng rỡ, bởi vì hắn bàn chân dẫm nát thực địa, bọn hắn rơi xuống đất.

Lúc này Bạch y nữ tử cũng mở hai mắt ra, hai người nhìn nhau, sau đó lại lập tức tách ra, đưa mắt đã đến xa xa, lộ ra màu tím sương mù, hai người thấy rõ xa xa cùng với dưới chân tình cảnh về sau, sắc mặt hai người lập tức chính là ngưng rót... Mà bắt đầu.

------oOo------

Chương 32: Phát tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch cốt, hai người đập vào mắt chỗ, rậm rạp chằng chịt bạch cốt. Những thứ này bạch cốt có nhân loại, cũng có Huyền Thú, thật dầy chồng chất cùng một chỗ, như vậy tình cảnh, rất đúng khủng bố quỷ dị.

Nhìn trước mắt những thứ này xương cốt, Dương Diệp chau mày, trước mắt nơi này vừa nhìn liền biết không phải là địa phương tốt gì, hiện tại mình cùng Bạch y nữ tử lại là mất hết tu vi, tình huống rất là không ổn a!

Nghĩ vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh Bạch y nữ tử, khi nhìn thấy Bạch y nữ tử lông mày cũng là nhíu chặt lúc, trong lòng Dương Diệp lập tức trầm xuống, nói: "Nơi này ngươi cũng không quen thuộc sao?"

Nghe được Dương Diệp câu hỏi, Bạch y nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Kiếm Tông có ghi chép, Đoạn Hồn Uyên là Huyền Thú dùng để chấn khiếp nhân loại một chỗ. Phàm là một mình tiến vào người của Đoạn Hồn Sơn Mạch loại, đều sẽ bị Huyền Thú giết chết, sau đó ném vào Đoạn Hồn Uyên này." Nói đến đây, Bạch y nữ tử quét liếc chung quanh, trầm giọng nói: "Chẳng qua là nhìn tình hình như vậy, không hề giống mặt ngoài đơn giản như vậy đây!"

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, nói: "Được hay không được đang dùng Truyền Âm Phù thông báo cho Kiếm Tông người?"

Nữ tử lắc đầu, khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía không trung những cái kia tinh hồng sắc sương mù, tinh xảo trên khuôn mặt hiển hiện một vòng ngưng trọng, lẩm bẩm nói: "Cái chỗ này có một sức mạnh kỳ dị, đây là phép tắc lực lượng." Nói đến đây, nữ tử ánh mắt lộ ra vẻ ngóng trông, sau đó lại nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Đừng hỏi ta cái gì là quy luật, nói ngươi cũng không hiểu."

Rất giỏi a! Hiện tại ngươi còn không phải một phàm nhân! Dương Diệp nhếch miệng, trong lòng có chút khó chịu. Hắn nguyên vốn là muốn hỏi một chút cái gì là phép tắc, nhưng bây giờ nữ tử nói như thế, hắn chỉ có thể bỏ ý niệm này đi rồi.

Không tại tự làm mất mặt, Dương Diệp lấy ra lúc trước từ Huyết Thủ trong tay đoạt được Nạp Giới, Tinh Thần Lực quét qua, khi phát hiện đồ vật bên trong lúc, Dương Diệp trên mặt lập tức lộ ra vẻ mừng như điên.

Chỉ thấy Na - tri giới trong Năng Lượng Thạch cũng không dưới ba vạn, ngoại trừ ba vạn Năng Lượng Thạch bên ngoài, còn có không sai biệt lắm hơn hai mươi kiện huyền bảo, trong đó còn có một thanh trường kiếm, nhìn thấy thanh trường kiếm này, Dương Diệp kích động. Bởi vì thanh trường kiếm này lại là huyền giai, mặc dù chỉ là Huyền Giai Hạ Phẩm, nhưng cũng là huyền giai đó a! Phải biết, huyền giai huyền bảo, chính là Kiếm Tông hứa nhiều ngoại môn đệ tử cũng không có a!

Bất quá ngoại trừ thanh trường kiếm này là huyền giai bên ngoài, khác huyền bảo đều là Hoàng Giai Thượng Phẩm, này cũng để cho Dương Diệp có chút thất vọng. Bất quá hắn lập tức không thất vọng rồi, bởi vì tại trong giới chỉ còn có ba trục cuốn tranh, này ba trục cuốn tranh lại là huyền kỹ, theo thứ tự là: Huyền Giai Hạ Phẩm Huyền Kỹ: Khát máu trảm, Hoàng Giai Thượng Phẩm thân pháp huyền giai: Tật Phong Bộ, Huyền Giai Hạ Phẩm Huyền Kỹ: Hắc long sóng.

Cũng không kiêng dè Bạch y nữ tử, Dương Diệp đem ba trục cuốn tranh đem ra, ngay tại hắn chuẩn bị quan sát lúc, một bên Bạch y nữ tử đột nhiên nói: "Ba quyển huyền kỹ ngoại trừ cái kia Tật Phong Bộ bên ngoài, khác hai cái ngươi không thể tu luyện!"

Dương Diệp khẽ giật mình, chợt hỏi "vì cái gì? Đây chính là Huyền giai Huyền Kỹ a!" Tựa hồ nghĩ đến cái gì, Dương Diệp hồ nghi nhìn Bạch y nữ tử liếc mắt, nói: "Ngươi sẽ không vừa ý này hai quyển Huyền giai Huyền Kỹ rồi a?" Nói xong, Dương Diệp càng nghĩ càng có khả năng, theo bản năng cách Bạch y nữ tử xa một chút.

Nghe được lời của Dương Diệp cùng nhìn thấy động tác của Dương Diệp, Bạch y nữ tử nheo mắt, ngực đột nhiên nhanh hơn phập phồng lên, bất quá rất nhanh, nàng chính là khôi phục bình tĩnh, chẳng qua là đạm thanh nói: "Tùy ngươi, dù sao dùng thực lực của ngươi, mới có thể tránh được Kiếm Tông cùng Quỷ Tông đuổi giết!"

Nghe vậy, Dương Diệp bối rối, lọt vào Quỷ Tông đuổi giết, hắn có thể lý giải, thế nhưng là Kiếm Tông tại sao phải đuổi giết hắn? Gặp nữ tử không giống là một người nói láo, Dương Diệp do dự một chút, nói: "Chẳng qua là hai quyển Huyền Giai Hạ Phẩm Huyền Kỹ mà thôi, tại sao ư?"

Bạch y nữ tử vốn không muốn nói chuyện với Dương Diệp, bất quá vừa nghĩ tới Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa còn có thể là Kiếm Tông tương lai một đời mới nhân vật dẫn quân, nàng liền thì không muốn để cho Dương Diệp lầm đường lỡ bước.

Nàng đã trầm mặc sau nửa ngày, lúc này mới nói: "Kiếm Tông cùng Quỷ Tông ở giữa là kẻ thù truyền kiếp, hai tông người chỉ muốn gặp mặt, bình thường thì sẽ chém giết. Nếu như ngươi tu luyện Quỷ Tông huyền kỹ, Kiếm Tông những cái kia cùng Quỷ Tông có cừu oán Tông Môn Đệ Tử khẳng định sẽ không bỏ qua cho ngươi, mà Quỷ Tông cũng sẽ không khiến người của Kiếm Tông tu luyện bọn họ huyền kỹ. Hơn nữa quan trọng nhất là, Huyết Thủ huyền kỹ cũng phải cần máu tươi làm môi giới, không giết cái vạn đem người, cái kia huyền kỹ ngươi căn bản là không có cách nhập môn."

Giết vạn đem người? Dương Diệp có chút không tin, mở ra quyển trục nhìn thoáng qua, khi thấy hai quyển huyền kỹ sau khi giới thiệu, không khỏi cười khổ. Như nữ tử từng nói, này huyền kỹ thật sự cần dùng máu tươi làm môi giới, đều muốn tu luyện tới Huyết Thủ loại cảnh giới đó, không giết mấy vạn người, căn bản không có khả năng!

Hắn biết giết người, nhưng chỉ sẽ giết chọc tới người của hắn. Còn này giết người tu luyện, hắn vẫn làm không được. Dương Diệp cuối cùng vẫn bỏ qua hai quyển huyền kỹ, một là lương tâm không qua được, hai là tu luyện cái này về sau, chỉ sợ thật muốn bị hai tông người truy sát.

Huyền giai Huyền Kỹ tuy tốt, nhưng mạng nhỏ quan trọng hơn a!

Nhìn thấy Dương Diệp cái kia không muốn cùng không cam lòng biểu lộ, Bạch y nữ tử hừ lạnh một tiếng, nói: "Chẳng qua là hai quyển huyền kỹ mà thôi, về phần ngươi sao? Kiếm Tông ta lại không thể không tốt huyền kỹ!"

Nghe vậy, Dương Diệp giận không chỗ phát tiết, nói: "Ngươi đừng nói mát được không? Ngươi biết ta tu luyện là mặt hàng gì sao? Ta tu luyện là Kiếm Tông công pháp cơ bản cùng kiếm pháp căn bản, tốt nhất một cái Phân Linh Kiếm Pháp hay là bởi vì vận may mới lấy được, nhưng lại chẳng qua là bản chép tay, không có chú giải cái chủng loại kia. Ta dễ dàng ư ta?"

Nhìn xem Dương Diệp camera tức giận trâu đực, Bạch y nữ tử châm chọc nói: "Chẳng phải là muốn huyền kỹ sao?" Vừa nói, cổ tay khẽ động, một cuốn quyển trục vứt cho Dương Diệp, nói: "Đây là Huyền Giai Trung Phẩm Huyền Kỹ: Kiếm Khí chỉ. Tu luyện đến đại thành, Huyền Khí vô cùng, Kiếm Khí không thôi."

Bị Bạch y nữ tử nói toạc, Dương Diệp mặt già đỏ lên, nhưng trong lòng là hưng phấn không thôi. Kiếm Khí này chỉ phải là lần trước cô gái này cùng Huyết Thủ lần gắng sức cuối cùng thi triển ra cái kia huyền kỹ. Nghĩ đến cái kia đầy trời Kiếm Khí, Dương Diệp kích động không thôi, nói: "Huyền Giai Trung Phẩm a! Ta cũng có Huyền giai Huyền Kỹ rồi..." Hắn sao có thể không kích động chứ? Huyền Giai Trung Phẩm, chính là Thiên trưởng lão cùng ngoại môn trưởng lão cũng không có a!

Mở ra quyển trục vừa nhìn, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, ngẩng đầu nhìn về phía Bạch y nữ tử, nói: "Phía trên này chú giải là của ngươi?"

Bạch y nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói gì.

Dương Diệp cũng không tức giận, cười cười, nói: "Cám ơn!" Những lời này ngược lại là lời thật lòng, Huyền giai Huyền Kỹ quý giá như thế, cô gái trước mắt này nhưng là không chút do dự sẽ đưa cho hắn, hơn nữa còn là có chú giải. Này nói cách khác, sau này hắn tu luyện Kiếm Khí này chỉ khẳng định sẽ làm ít công to!

"Coi như là ngươi cứu thù lao của ta." Bạch y nữ tử đạm thanh nói một câu, tựa hồ nhớ ra cái gì đó, lại nói: "Huyết Thủ chuôi này Huyết nhận ngươi đừng sử dụng."

Nghe vậy, Dương Diệp khẽ giật mình, chính mình thiếu chút nữa quên chuôi này Huyết nhận rồi. Cổ tay đảo lộn, Huyết nhận xuất hiện ở trong tay hắn. Huyết nhận mới xuất hiện, một cỗ gay mũi mùi máu tươi chính là đập vào mặt. Dương Diệp nhăn gặp nhíu mày, cố nén vẻ này gay mũi mùi máu tươi, nhìn cẩn thận.

Trong tay hắn cái thanh này Huyết nhận dài khoảng bốn thước, rộng thùng thình ước năm ngón tay, tại chuôi đao chỗ, thêu có khắc rất nhiều đầu lâu. Lưỡi đao hiện lên tinh hồng sắc, phảng phất có máu tươi đúc thành một dạng xem xét tỉ mỉ dưới, Dương Diệp mới phát hiện, lưỡi đao này bên trong thật sự có dòng nước chảy chất lỏng màu đỏ.

"Đây là Huyền Giai Trung Phẩm huyền bảo." Bạch y nữ tử nhìn xem Dương Diệp trong tay chuôi này Huyết nhận, trầm giọng nói: "Đây là một kiện có thể phát triển huyền bảo, nhìn này Huyết nhận như bây giờ vậy trình độ, nếu như tại uống mấy vạn người máu tươi, hẳn là có thể tấn chức Huyền Giai Thượng Phẩm rồi."

"Huyền Giai Trung Phẩm?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên, đây chính là bảo bối a! Cùng người chiến đấu, cảnh giới mặc dù trọng yếu, nhưng mà huyền kỹ cùng huyền bảo trọng yếu giống vậy.

Nhìn thấy Dương Diệp con mắt tỏa ánh sáng, Bạch y nữ tử trầm giọng nói: "Chuôi này Huyết nhận từng giết Kiếm Tông đệ tử ta vô số, nếu như ngươi sử dụng nó, ta tất giết ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp nụ cười trên mặt thu liễm, nói: "Ngươi là đang uy hiếp ta sao?" Hắn nguyên tắc làm người là người khác mời hắn, hắn liền kính người khác, nếu là muốn uy hiếp hắn, bất kể là ai, hắn cũng có đem cho rằng là địch nhân.

"Phải thì như thế nào, không phải thì sao?" Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, bình tĩnh nói.

Dương Diệp đem Huyết nhận thu vào, nói: " Đúng vậy, chúng ta đây liền là địch nhân, đối với địch nhân, ta sẽ không có chút nhân từ, dù là đối phương là mỹ nữ, là Kiếm Tông đệ tử. " Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp đã động sát tâm. Không giết đàn bà lý do có rất nhiều, nhưng mà giết lý do thêm nữa, ví dụ như nữ tử biết rõ hắn một số bí mật, liền điều này, liền đầy đủ hắn hạ thủ. Chớ nói chi là nữ tử còn uy hiếp hắn.

------oOo------

Chương 33: Kinh biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, không nghĩ tới đối phương rõ ràng phát hiện. Nhìn xem Bạch y nữ tử thật lâu, nói: "Bất kể nói thế nào, ta cũng coi như cứu được ngươi, ngươi đây không phản đối chứ?"

"Là ngươi đã cứu ta!" Bạch y nữ tử không có phủ nhận.

Dương Diệp tiếp tục nói: "Ta không yêu cầu xa vời ngươi mang ơn, nhưng là ta cũng không hy vọng ta cứu là một cái bạch nhãn lang. Ngươi đang ở đây Kiếm Tông địa vị không thấp, thực lực cũng mạnh đến mức không còn gì để nói, của cá nhân ngươi yêu thích, cá nhân nguyên tắc làm người, những thứ này đều là chuyện của ngươi. Mà chuyện của ta, ta phải làm sao, muốn làm gì, không cần người khác tới khoa tay múa chân."

Hắn không phải là không muốn ra tay, nhưng là thấy đến đối phương cái kia nghiền ngẫm dáng tươi cười, hắn chính là buông tha cho. Đã đến nữ tử loại cường giả cấp bậc này, Dương Diệp không tin nàng không có gì thủ đoạn bảo toàn tánh mạng. Mà khi hạ hai người đều ở này trong tuyệt cảnh, hắn cũng không muốn nội chiến.

Nữ tử trầm mặc sau nửa ngày, nói: "Ngươi là đệ tử của Kiếm Tông, sử dụng Quỷ Tông dính đầy máu của Kiếm Tông đệ tử huyền bảo, không được!"

Dương Diệp nói: "Ta còn không phải đệ tử của Kiếm Tông, ta chỉ là một Tạp Dịch Đệ Tử, mà Tạp Dịch Đệ Tử, chưa tính là Kiếm Tông đệ tử."

"Ngươi có ý tứ gì?" Bạch y nữ tử nhìn xem Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: "Không có ý gì, ta chỉ là không hy vọng người khác tới đối với ta khoa tay múa chân. Đương nhiên, ngươi nếu không phải vui mừng, sau khi ra ngoài, ta quay về Đại Tần đế quốc là được. Dù sao ta là một Phù Văn Sư, không cần lo lắng ngày sau tiền đồ vấn đề." Hắn không muốn rời đi Kiếm Tông, bởi vì hắn muốn tranh giành một hơi, hơn nữa có một cái tông môn làm chỗ dựa, sau này ra ngoài cũng có chút bảo đảm. Nhưng mà, nếu là cô gái trước mắt này lòng dạ hẹp hòi, ra ngoài cho hắn mặc tiểu hài, vậy hắn không đi cũng phải đi rồi.

"Phản bội tông là tử tội!" Nữ tử trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu nói: "Theo ta được biết, Tạp Dịch Đệ Tử chẳng qua là Kiếm Tông từ thế tục thu lại sạch sẽ quét dọn, tên của Tạp Dịch Đệ Tử cũng không có ghi chép tại Kiếm Tông danh sách trong. Nói cách khác, ta không phải là đệ tử của Kiếm Tông, nếu như không phải là Kiếm Tông đệ tử, làm sao đến phản bội tông mà nói?"

Bạch y nữ tử đã trầm mặc. Nếu như là người khác, cho dù là ngoại môn trên bảng những cái kia thiên tài siêu cấp nói lời như vậy, bọn ta sẽ khinh thường cười nhạo, nhưng mà trước mắt cái này gọi Dương Diệp nam tử không giống vậy. Đối phương là trong Ngũ Hành Huyền Khí kim thuộc tính Huyền Khí, lại là Phù Văn Sư, hơn nữa thực lực là nàng bái kiến Phàm Nhân Cảnh bên trong mạnh nhất. Loại này đệ tử, ly khai Kiếm Tông, là Kiếm Tông tổn thất!

Nghĩ vậy, Bạch y nữ tử nói: "Ta không có hứng thú quản chuyện riêng của ngươi, ngươi nếu không phải sợ Quỷ Tông phái người đuổi giết ngươi, ngươi hay dùng chuôi này Huyết nhận đi!"

Gặp nữ tử nhượng bộ, Dương Diệp trên mặt tươi cười, nói: "Ta cũng không có ý định dùng chuôi này Huyết nhận, ta tu luyện là kiếm kỹ, làm sao có thể đi sử dụng đao chứ?"

Nghe được lời của Dương Diệp, Bạch y nữ tử đã minh bạch. Trước mắt này cái Phàm Nhân Cảnh gia hỏa sở dĩ đối với tự có sát tâm cùng nói ra rời tông mà nói, là bởi vì chính mình uy hiếp hắn. Nghĩ vậy, Bạch y nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, thầm nghĩ: "Không nghĩ tới một cái Phàm Nhân Cảnh Huyền giả rõ ràng cũng có như thế ngông nghênh cùng quyết đoán, lúc trước ngược lại là coi thường hắn."

Đem mâu thuẫn giải quyết xong, Dương Diệp đánh giá đến chung quanh tới. Có lẽ là muốn bầu trời tối đen nguyên nhân, chung quanh tầm nhìn càng ngày càng thấp, đương nhiên, cho dù là ban ngày, có những cái kia màu đỏ sương mù ở đây, tầm mắt của bọn hắn cũng không nhìn thấy ngoài trăm bước.

"Chúng ta tại đây như vậy ngồi không, khẳng định không được, ngươi có biện pháp gì hay không?" Dương Diệp hỏi.

"Không có!" Nữ tử trả lời rất dứt khoát.

Dương Diệp không có hy vọng nàng có, đi về phía nam một cái biết, phát hiện phía trước vẫn là sương mù dày đặc, dưới chân vẫn là bạch cốt thành đống, hắn dừng bước, sau đó đi trở về xa xa, nói: "Chúng ta tại cái này không có đồ ăn, không có nguồn nước, tiếp tục như vậy nhất định sẽ hóa thành này bạch cốt một trong bộ." Hai người mặc dù là Huyền giả, nhưng vẫn còn cần ăn cơm uống nước, đặc biệt là hiện tại tu vi bị cấm dưới tình huống.

"Ngươi có biện pháp nào?" Nữ tử hỏi.

Dương Diệp trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: "Chúng ta đi về phía nam, đi thẳng, nhìn xem có thể đi ra hay không đi. Ta không tin đây là một cái vực sâu là tròn."

"Vì cái gì đi về phía nam?" Nữ tử nhíu mày hỏi.

"Kiếm Tông tại phía nam!" Dương Diệp giải thích nói.

Nữ tử lắc đầu, nói: "Từ Đoạn Hồn Sơn Mạch đi đến Vạn Xà Lâm, có tình huống của Huyền Khí dưới, không bao lâu, nhưng mà lúc này chúng ta tu vi bị cấm. Dù cho từ nam đi có thể thông đến Vạn Xà Lâm bên ngoài, nhưng mà không có hơn mười ngày khẳng định cũng là không được. Hơn mười ngày, chúng ta có thể không ăn không uống hơn mười ngày sao?"

Dương Diệp cười hắc hắc, nói: "Cái này không cần lo lắng, ta có biện pháp!" Nói xong tâm thần nhất di chuyển, đem Cửu Giai Huyền Thú kia kêu lên.

Hôi Lang bị Dương Diệp kêu đi ra, cực kỳ bất mãn, hai mắt hung hãn trừng mắt Dương Diệp. Nó ở bên trong thế nhưng là thoải mái phải chết.

Nhìn thấy xuất hiện một Cửu Giai Huyền Thú, Bạch y nữ tử lại là cả kinh, nhìn một chút Cửu Giai Huyền Thú, sau đó lại nhìn thật sâu Dương Diệp liếc mắt.

Nhìn thấy Hôi Lang rõ ràng trừng chính mình, Dương Diệp không khỏi có chút bốc hỏa, cả giận nói: "Trừng cái gì trừng?" Nói xong tay hướng mặt phía nam chỉ một cái, nói: "Mang bọn ta từ cái chỗ kia quá khứ, bằng không thì cút cho ta! Ta cũng không nuôi dưỡng ăn uống không người, ừ, là Sói."

Nghe được lời của Dương Diệp, Hôi Lang do dự hồi lâu, cuối cùng thỏa hiệp. Nó không muốn rời đi cái kia có tràn đầy năng lượng địa phương, cũng không muốn gây cái kia tiểu bất điểm tức giận.

Nhìn thấy Hôi Lang thỏa hiệp, Dương Diệp tung người nhảy vọt, đã rơi vào trên lưng của Hôi Lang, sau đó nhìn về phía Bạch y nữ tử, nói: "Lên đây đi, có nó ở đây, chúng ta cũng không cần chính mình đi bộ."

Bạch y nữ tử nhìn Hôi Lang liếc mắt, sau đó tung người nhảy vọt, đã rơi vào sau lưng của Dương Diệp, cách Dương Diệp đã có một khoảng cách, cái này để cho Dương Diệp có chút thất vọng, hắn nguyên vốn còn muốn lại để cho nữ tử ngồi ở trước mặt hắn, sau đó ôm nữ tử thẻ Sói chạy gấp. Đáng tiếc kế hoạch này chết từ trong trứng nước rồi.

Vỗ vỗ Hôi Lang, Hôi Lang hiểu ý, "vèo" một tiếng, hóa thành một vòng bóng xám liền xông ra ngoài.

Hôi Lang chạy gấp ước chừng một canh giờ, trên đường đi, rõ ràng tất cả đều là hài cốt một mảnh. Cái này để cho Dương Diệp cùng nữ tử sắc mặt ngưng trọng lên. Dùng tốc độ của Hôi Lang, một canh giờ ước chừng là hơn ba trăm dặm, nhưng mà hơn ba trăm dặm trên đường rõ ràng tất cả đều là hài cốt, điều này làm cho trong lòng hai người khiếp sợ, đây là là bao nhiêu cái mạng người? Hơn nữa còn xa xa không để yên.

Hôi Lang lại chạy gấp sau nửa canh giờ, sắc trời đã tối hẳn xuống, phía trước một mảnh đen kịt, đưa tay không thấy được năm ngón. Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể để cho Hôi Lang ngừng lại.

Lấy ra một viên Nguyệt Quang Thạch, Dương Diệp nhìn về phía trước, cau mày, Đoạn Hồn Uyên này quá mức quỷ dị. Trên đường đi tất cả đều là hài cốt, hơn nữa còn có cái loại này màu đỏ sương mù, khắp nơi lộ ra quỷ dị. Mặc dù bây giờ ngoại trừ bạch cốt cùng sương mù, còn không có gì đối với bọn họ vật có uy hiếp xuất hiện, nhưng mà Dương Diệp luôn cảm giác chuyện gì không tốt muốn phát sinh.

"Ngươi là thế nào hàng phục Cửu Giai Huyền Thú này hay sao?" Lúc này, Bạch y nữ tử đột nhiên hỏi. Việc này để cho nàng rất là nghi hoặc, phải biết, Huyền Thú đối với nhân loại thế nhưng là không có hảo cảm gì, muốn Huyền Thú thần phục nhân loại, cái kia cơ bản là không thể nào. Mà Dương Diệp lại có hai Huyền Thú, hơn nữa hai Huyền Thú còn đối với hắn nói gì nghe nấy, nếu không phải nàng tận mắt nhìn đến, nàng khẳng định sẽ không tin.

"Bá Vương Khí, ta tại âm u cốc nhìn thấy nó lúc, nó bị Bá Vương Khí của ta chấn phục, sau đó chết sống không chịu ly khai ta. Cứ như vậy, nó ỷ lại vào ta." Dương Diệp quan sát chung quanh, thuận miệng hồ véo nói.

"Ta xem ra rất đần sao?" Nữ tử đạm thanh nói.

Dương Diệp nói: "Ta cảm thấy ngươi nên quan tâm chúng ta như thế nào đi ra ngoài, mà không phải quan tâm Hôi Lang này tại sao phải đi theo ta. Thực lực của ngươi mạnh như vậy, kiến thức rộng như vậy, chẳng lẽ liền không có một điểm biện pháp, hoặc là ý tưởng gì sao? Chẳng lẽ ngươi thật sự không sợ chết?"

"Không có cách nào! Cũng không có suy nghĩ gì."

"Ngươi thật sự không sợ chết?" Dương Diệp nhìn xem Bạch y nữ tử, hỏi. Trên đường đi nguy hiểm trùng trùng điệp điệp, người con gái trước mắt này không có nửa điểm bối rối sợ hãi, cho dù là rớt xuống vực sâu, cô gái trước mắt đều là bình tĩnh thong dong. Không thể không nói, hắn vẫn còn có chút bội phục đối phương.

"Kiếm Tông đệ tử có thể chết, nhưng không thể có tâm mang sợ hãi." Bạch y nữ tử tựa hồ đang chỉ điểm Dương Diệp.

Dương Diệp trợn trắng mắt, nói: "Ngươi muốn nói ta rất sợ chết cứ việc nói thẳng."

"Ngươi không sợ chết!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp ngạc nhiên nói.

Nữ tử thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Nếu như ngươi sợ chết liền sẽ không xuất thủ đánh chết Huyết Thủ, nếu như ngươi sợ chết tựu cũng không mang theo ta chạy trối chết. Ngươi loại tính cách này cùng tâm tính, rất thích hợp dài luyện kiếm nói." Nói xong lời cuối cùng, nữ tử trong mắt rõ ràng lộ ra vẻ tán thưởng.

"Cưu!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, ngay tại lúc này, một đạo bén nhọn tiếng kêu chói tai đột nhiên tại hai người trên bầu trời vang lên, theo đạo thứ nhất gọi tiếng vang lên, tiếp theo vang lên đạo thứ hai, đạo thứ ba, không đến một hồi, hai người chung quanh tất cả đều là bén nhọn tiếng kêu chói tai.

Nghe được tiếng thét này, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, nhìn về phía không trung, chỉ thấy không trung hiện đầy từng đôi điểm sáng màu xanh lục, tuy rằng thấy không rõ những thứ này phát ra thanh âm Huyền Thú, nhưng mà hắn biết, những thứ này điểm sáng màu xanh lục nhất định là cái loại này ánh mắt của Huyền Thú!

Về phần bên cạnh bọn họ Cửu Giai Huyền Thú kia tức thì mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, thân thể lạnh run, phục trên đất vẫn không nhúc nhích. Nếu có đàn sói ở đây, chúng ngược lại cũng không sợ những thứ này phẩm giai so với nó còn thấp Huyền Thú, nhưng vấn đề là, hiện tại ở trên địa bàn của người ta, nó chỉ có thể chờ chết.

"Bát Phẩm Huyền Thú cú vọ, ban ngày núp ban tối bò ra, vui mừng cả đàn cả lũ, vui mừng ăn não người tủy, không nghĩ tới Đoạn Hồn Uyên này lại có loại này Huyền Thú!" Bạch y nữ tử nhìn chỗ không trong những cái kia rậm rạp chằng chịt điểm sáng màu xanh lục, lẩm bẩm nói.

"Có thể nói hay không nói điểm mạng sống phương pháp xử lý?" Dương Diệp tức giận nói.

Nữ tử lắc đầu, nói: "Loại này cả đàn cả lũ Huyền Thú, coi như là ta tu vi không bị phong ấn, đều muốn kiêng kị chúng ba phần. Không nghĩ tới chúng ta cuối cùng khó thoát khỏi cái chết."

Nữ tử vừa nói xong, không trung những cái kia rậm rạp chằng chịt điểm sáng màu xanh lục chính là hướng Dương Diệp hai người nhào tới.

------oOo------

Chương 34: Huyết mạch uy áp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cổ tay đảo lộn, chuôi này huyền giai trường kiếm xuất hiện ở trong tay, trên mặt lộ ra một vẻ dữ tợn, hắn có thể sẽ không ngồi chờ chết, cho dù là chết, hắn cũng muốn phản kháng đến chết.

Đến ở bên cạnh Bạch y nữ tử, mặt đầy bình tĩnh, dường như những cái kia nhào tới không phải là Huyền Thú mà là đom đóm vậy

Cả đàn cả lũ cú vọ như cùng một tờ hắc hướng Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử tới, như vậy thanh thế, hết sức làm cho người ta sợ hãi.

"Thật muốn chết ở nơi này sao?" Nhìn xem cái kia ừn ùn kéo đến cú vọ vọt tới, Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói. Tuy rằng hắn không muốn chết, tuy rằng hắn muốn phản kháng, tuy rằng... Nhưng mà trong lòng hắn nhưng vô cùng biết rõ, tại nhiều như vậy cú vọ dưới sự vây công, cho dù là hắn tu vi không có bị cấm, cũng không trốn thoát được.

"Meow!"

Đang ở đó tấm do cú vọ tạo thành hắc cách Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử nửa trượng lúc, một tia sáng tím thoáng hiện, Tử Điêu xuất hiện ở trước mặt hai người, sau đó một đạo vang dội cũng không âm thanh sắc nhọn chói tai phóng lên trời, đồng thời, một tia sáng tím bao phủ lên trên thân Dương Diệp Bạch y nữ tử.

Tử Điêu sau khi xuất hiện, kế tiếp xuất hiện quỷ dị một màn.

Tử Điêu mới xuất hiện, những cái kia rậm rạp chằng chịt tím kiêu lập tức dừng bước chân lại, không dám ở hướng tiến lên trước một bước. Nhưng là do ở phía sau cú vọ quá nhiều, trước mặt cú vọ lại ngừng ngay tại chỗ, cho nên đã tạo thành sau đẩy trước, đẩy về trước sau đích tình cảnh.

Nhìn xem những cái kia cú vọ không dám lên trước một bước, Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử trợn mắt há hốc mồm, mượn nhờ Nguyệt Quang Thạch, Dương Diệp hai người rõ ràng chứng kiến hàng đầu cú vọ rõ ràng tại lạnh run, tựu như cùng trước mặt bọn hắn cái kia nằm sát xuống đất một dạng với Hôi Lang.

Một tầng lại một tầng, tuy rằng cú vọ không dám lên trước, nhưng mà cái kia bóng tối vô tận bên trong phảng phất có vô cùng vô tận cú vọ một dạng không ngừng hướng Dương Diệp hai người vây, thế cho nên cuối cùng Dương Diệp hai người như là bị một cái chuông lớn màu đen bao phủ bao lại vậy

Nhìn xem cái kia vô cùng vô tận hai mắt màu xanh lục, Dương Diệp tê cả da đầu, này cú vọ số lượng, thật sự nhiều lắm. Đừng nói là hắn tu vi không có bị phong ấn, coi như là bên cạnh nữ tử tu vi không có bị phong ấn, tại đây đáy vực, phỏng đoán đều là chỉ có nghỉ cơm.

Bên cạnh Bạch y nữ tử tức thì tốt hơn Dương Diệp nhiều, nàng không có nhìn những cái kia cú vọ, mà là ánh mắt rơi trên người Tử Điêu, chau mày.

"Meow!"

Gặp những cái kia tím kiêu không chỉ không có rời đi, ngược lại là càng ngày càng nhiều, Tử Điêu hiển nhiên là tức giận. Phát ra một đạo vang dội tiếng kêu, toàn thân tóc tím toàn bộ đều dựng lên, một luồng áp lực vô hình từ trên thân nó tràn ngập ra.

Cỗ uy áp này nhìn không thấy, nhưng mà Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử nhưng là vô cùng rõ ràng cảm nhận được. Những cái kia cú vọ cũng cảm nhận được, đặc biệt là trước mặt một hàng kia cú vọ, tựa hồ không chịu nổi, hét lên vài tiếng, nhưng sau đó xoay người hướng đồng bạn của chính mình đám đánh tới.

Phía sau cú vọ số lượng quá nhiều, trước mặt cái kia mấy hàng lại làm sao có thể đủ lập tức lao ra? Cho nên lại xuất hiện một màn quỷ dị: Chỉ thấy hàng trước vô số cú vọ, tựa hồ đụng không đi ra, rõ ràng bắt đầu công kích nảy sinh đồng bạn của chính mình, tựa hồ chúng lưu tại nguyên chỗ, dường như có cái gì chuyện phi thường đáng sợ vậy

Bò trên đất Hôi Lang chứng kiến những cái kia cú vọ công kích lẫn nhau, trong mắt rõ ràng lộ ra cười trên sự đau khổ của người khác hào quang, hơn nữa tại Tử Điêu sau khi xuất hiện, nó chính là đứng lên, thân thể cũng không còn run lẩy bẩy.

Gặp những cái kia cú vọ rõ ràng bắt đầu công kích lẫn nhau, Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử nhìn nhau, hai người từ trong mắt đối phương đều nhìn ra khiếp sợ. Hai người ánh mắt vừa nhìn về phía cái kia trên không trung Tử Điêu, Tử Điêu này đến cùng là lai lịch gì? Lại có thể khiến cái này cú vọ vì trốn chạy để khỏi chết, không tiếc tự giết lẫn nhau.

Qua không kém hơn nửa canh giờ, những cái kia cú vọ rốt cuộc tản đi. Bất quá nhưng là cũng không có biến mất, mà là xuất hiện ở trên bầu trời, vô số song hai mắt màu xanh lục, như là tinh không mênh mông một dạng rậm rạp chằng chịt. Hiển nhiên, chúng cũng không hề từ bỏ Dương Diệp hai người tuỷ não, chẳng qua là tạm thời tránh lui mà thôi.

Gặp những cái kia cú vọ ngừng ở trên không, Tiểu gia hỏa còn chuẩn bị đi lên tiếp tục đuổi đi, bất quá bị Dương Diệp vội vàng ngăn lại. Những thứ này cú vọ tuy rằng vô cùng e ngại Tiểu gia hỏa, nhưng mà con chó nóng nảy còn nhảy tường, Tiểu gia hỏa nếu bắt bọn nó ép quá gấp, chúng đến lúc đó nổi điên, vậy mình mấy cái phải viết di chúc ở đây rồi.

Bị Dương Diệp ngăn lại, Tiểu gia hỏa có chút bất đắc dĩ, cuối cùng hận hận nhìn trên đầu những cái kia cú vọ liếc mắt, tựa hồ cảm thấy những thứ này sinh vật cấp thấp không cảm thấy được, tiểu trảo lại quơ quơ, biểu đạt bất mãn ta của nó.

"Đừng nóng giận!" Dương Diệp đem Tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, vuốt vuốt Tiểu gia hỏa cái kia lông xù cái đầu nhỏ, nói: "Lần này cám ơn ngươi." Hắn nói rất đúng lời thật lòng, Tiểu gia hỏa cứu được hắn hai lần. Ngay từ đầu hắn cho rằng Tiểu gia hỏa này ngoại trừ chạy trốn bên ngoài, không có gì năng lực khác, nhưng mà sự tình thực chứng minh hắn là sai lầm.

Tiểu gia hỏa tròng mắt hơi híp, lộ ra nụ cười khả ái cho, sau đó vọt đến trên vai của Dương Diệp, cái đầu nhỏ cọ xát hai má của Dương Diệp, một bộ chúng ta là bạn tốt bộ dáng.

Đem Tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, Dương Diệp cười nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi liền chớ đi vào. Ở bên ngoài giúp chúng ta chấn nhiếp những cái kia..." Vừa nói, ngón tay chỉ chỉ đỉnh đầu.

Tiểu gia hỏa nhìn nhìn đỉnh đầu những cái kia con mắt màu xanh lục, sau đó nhẹ gật đầu.

Gặp Tiểu gia hỏa gật đầu, Dương Diệp cười cười, sau đó hỏi "chúng vì cái gì như thế sợ ngươi?" Lúc trước Hôi Lang kia sợ hãi Tiểu gia hỏa, Dương Diệp liền vô cùng chấn kinh rồi. Nhưng là hắn không nghĩ tới, nhiều như vậy cú vọ rõ ràng cũng kiêng kỵ như vậy Tiểu gia hỏa, tại tuyệt đối có thể thắng lợi dưới tình huống, cũng không dám tiến về phía trước một bước, nhưng lại vì trốn chạy để khỏi chết, rõ ràng tự giết lẫn nhau!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, tựa hồ không biết nên như thế nào biểu đạt.

"Đó là huyết mạch uy áp!" Lúc này, một bên Bạch y nữ tử trầm giọng nói: "Huyền Thú chú ý huyết mạch, huyết mạch cao quý chính là Huyền Thú không chỉ tu luyện thần tốc, có một chút đặc biệt năng lực thiên phú bên ngoài, còn có thể đối với những cái kia cấp thấp Huyền Thú tạo thành uy áp. Tựa như trong truyền thuyết thần long long uy, tại long trước mặt của, huyết mạch thấp hơn bọn họ Huyền Thú, đừng nói chiến đấu, chính là uy áp chúng đều chống cự không rồi!"

Tiểu gia hỏa nhìn về phía Bạch y nữ tử, trừng mắt nhìn, không có lắc đầu cũng không gật đầu.

"Huyết mạch cao quý?" Dương Diệp khó hiểu, hỏi "huyết mạch như thế nào cao quý?"

Bạch y nữ tử như nhìn ngu ngốc con mắt nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Tự nhiên là tổ tiên xuất hiện qua Thánh Cảnh cường giả, bất kể là Huyền Thú còn là nhân loại, chỉ cần trở thành Thánh giả cường giả, bọn hắn huyết mạch trong cơ thể thì sẽ biến dị, có một ít kỳ diệu năng lực. Hơn nữa thân nhân của bọn hắn cùng tử tôn cũng sẽ bởi vì này biến dị huyết mạch, từ đó thu hoạch được một ít kỳ dị năng lực, ví dụ như thiên phú tu luyện, ví dụ như thần lực trời sinh các loại, đương nhiên, cần bọn hắn kích phát huyết mạch."

Coi thường nữ tử cái kia ánh mắt khi dễ, Dương Diệp hưng phấn nói: "Ngươi nói là Tiểu gia hỏa nó tổ tiên có Thánh Cảnh cường giả?" Thánh Cảnh cường giả a! Muốn trở thành Thánh Cảnh cường giả, vậy phải trải qua Phàm Nhân Cảnh, Tiên Thiên Cảnh, Vương Giả Cảnh, Linh Giả Cảnh, tôn giả cảnh, hoàng giả cảnh, sau đó mới là Thánh giả cảnh, trong này mỗi một cảnh giới lại phân chín cái Tiểu cảnh giới, muốn trở thành Thánh Cảnh cường giả, đây quả thật là khó như lên trời a! Dù sao, nam vực giống như sẽ không có Thánh Cảnh cường giả.

Bạch y nữ tử nhìn xem Tiểu gia hỏa, nói: "Nó có huyết mạch uy áp, tổ tiên hẳn là xuất hiện Thánh Cảnh cường giả. Chẳng qua là ta rất muốn biết, nó là chồn loại, nhưng là vì sao ta chưa bao giờ thấy qua nó loại này chồn, hơn nữa liền một ít Huyền Thú ghi lại tạp văn trong cũng không có tương quan tư liệu của nó."

Dương Diệp cũng là hơi nghi hoặc một chút, Tiểu gia hỏa lai lịch xác thực quá thần bí chút, bất quá hắn mặc kệ cái này, dù sao Tiểu gia hỏa hiện tại với hắn là một phe, dựng lên nó sẽ không hại mình chính là. Còn thần bí, trên thân chính mình Tiểu Tuyền Qua này đan điền đã đủ thần bí.

Lúc này, Tiểu gia hỏa tiểu trảo chỉ Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ phương Bắc phương hướng.

"Bên kia có cái gì?" Dương Diệp hỏi.

Tiểu gia hỏa lắc cái đầu nhỏ, vừa chỉ chỉ.

"Ngươi nói là để cho chúng ta đi về bên kia?"

Tiểu gia hỏa nhẹ gật đầu.

Dương Diệp không do dự, xoay mình lên Sói, sau đó nhìn về phía Bạch y nữ tử, Bạch y nữ tử do dự một chút, sau đó tung người nhảy vọt, đã rơi vào sau lưng của Dương Diệp.

Vỗ vỗ Hôi Lang, Hôi Lang hiểu ý, hướng phương Bắc tật xông tới.

Mặc dù không rõ Tiểu gia hỏa vì cái gì để cho hắn đi về bên kia, nhưng mà Dương Diệp hay vẫn là lựa chọn tin tưởng vô điều kiện. Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, Tiểu gia hỏa sẽ không hại hắn. Hơn nữa lúc này với bọn hắn mà nói, từ nam cùng từ bắc đi căn bản không khác nhau gì cả.

Có Tiểu gia hỏa ở đây, Hôi Lang đặc biệt bán lực, so với trước kia chạy nhanh hơn nhiều. Cái này để cho Dương Diệp phi thường hài lòng, bất quá còn có chuyện để cho hắn cao hứng không nổi. Cái kia chính là đỉnh đầu những cái kia cú vọ, những cái kia cú vọ vậy mà theo của bọn hắn cùng một chỗ di động, hơn nữa tốc độ kia 1. 1 không chậm. Sau này nhìn sang, lục quang một mảnh, nhìn không tới đầu.

Đối với cái này, Dương Diệp ngoại trừ để cho Hôi Lang chạy nhanh một ít bên ngoài, căn bản không có biện pháp gì. Chỉ cần những cái kia cú vọ không được trêu chọc bọn hắn thì tốt rồi.

Trong đêm tối, chó sói đen một hơi chạy hết tốc lực bốn canh giờ, từ bầu trời tối đen chạy tới hừng đông, nhưng mà dưới chân vẫn là hài cốt Đại Đạo. Bất quá trên đỉnh đầu những cái kia cú vọ tại sau khi trời sáng liền tất cả đều biến mất không thấy. Cái này để cho Dương Diệp thở dài một hơi.

Ước chừng lại chạy một canh giờ, đột nhiên, phía trước xuất hiện một chùm sáng tuyến, nhìn thấy này luồng ánh sáng, Dương Diệp trên mặt hiện lên cuồng hỉ. Ánh sáng của mặt trời có thể soi sáng, coi như không có ra Đoạn Hồn Uyên, vậy cũng đại biểu đã có hy vọng. Phải biết, tại chỗ cũ, chính là ánh mặt trời đều không thể đi xuống.

Nhìn thấy này luồng ánh sáng, Dương Diệp sau lưng Bạch y nữ tử trên mặt cũng là khó được lộ ra một nụ cười.

------oOo------

Chương 35: Tiểu gia hỏa gây họa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có uổng phí cốt, không có sương mù tím, có chẳng qua là trời xanh, mây trắng, mặt trời, cao vút trong mây núi xanh.

"Hô!"

Dương Diệp nhảy xuống Sói, nhìn xem hết thảy trước mắt, hít một hơi thật sâu, nhiều đi quen thuộc hết thảy a.

Tiểu gia hỏa hiển nhiên cũng là cao hứng phi thường, mấy cái lập loè, liền xuất hiện ở xa xa. Dương Diệp không có ngăn lại, mặc cho Tiểu gia hỏa giày vò.

Bạch y nữ tử dò xét đánh giá chung quanh, nhìn một chút, nàng lông mày chính là nhíu lại. Cái chỗ này mặc dù không có sương mù, không có uổng phí cốt, nhưng là bốn phía núi vây quanh, hơn nữa những thứ này ngọn núi đều là cao vút trong mây. Bọn hắn hiện tại đứng vị trí này, giống như là tại đáy nồi.

"Chúng ta còn không có ra Đoạn Hồn Uyên!" Bạch y nữ tử trầm giọng nói.

Dương Diệp khẽ giật mình, chợt đánh giá xung quanh, sau đó lại cảm thụ rơi xuống trong cơ thể, phát hiện trong cơ thể vẫn như cũ không có chút nào Huyền Khí. Dương Diệp sắc mặt lần nữa ngưng trọng lên.

"Cái chỗ này có chút cổ quái!" Bạch y nữ tử trầm giọng nói: "Ngươi xem, sau lưng cái kia vùng sương mù vậy mà không cách nào thổi qua đến, cái chỗ này cũng không có uổng phí cốt, hơn nữa nơi này rất yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh, một điểm thanh âm cũng không có."

Dương Diệp cau mày, như nữ tử từng nói, hắn cũng phát hiện cái chỗ này có chút quỷ dị. Cùng là đáy vực, vì sao hai bên khác biệt lớn như thế? Này vô cùng không bình thường a.

"Ngươi có ý kiến gì không?" Dương Diệp nhìn về phía Bạch y nữ tử, hỏi.

Bạch y nữ tử trầm ngâm sau nửa ngày, nói: "Không có suy nghĩ gì!"

Dương Diệp trợn trắng mắt, đối với nữ tử này, Dương Diệp thật là có chút im lặng. Từ hai người trốn chạy để khỏi chết đến bây giờ, ngoại trừ để cho hắn nhảy xuống bên ngoài, cơ bản không xuất ra ý định gì, mặc cho chính mình lung tung hạt chiết đằng. Nàng sẽ không sợ chính mình bán đi nàng rồi hả?

"Vèo!"

Lúc này, một tia sáng tím tia chớp, Tiểu gia hỏa xuất hiện ở trước mặt hai người, tại Tiểu gia hỏa hoài trước mặt của, có một cái nho nhỏ lồng ánh sáng màu tím, màn hào quang trong có ước chừng hơn mười viên màu đỏ trái cây. Tiểu gia hỏa như là hiến vật quý một dạng đem cái kia Tiểu Quang tráo đưa đến trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn thấy cử động của Tiểu gia hỏa, trong lòng Dương Diệp ấm áp, thò tay vuốt vuốt đầu của Tiểu gia hỏa, sau đó đem đống kia trái cây nhận lấy, lại đưa cho Bạch y nữ tử hai khối, nữ tử cũng không cự tuyệt, chỉ là tò mò đánh giá Dương Diệp cùng Tiểu gia hỏa.

Trái cây lớn nhỏ cỡ nắm tay, màu sắc tươi đẹp, cửa vào ngọt, mùi vị phi thường không tồi, Dương Diệp một hơi ăn hết hai khối, Bạch y nữ tử cũng là ăn hết một viên. Hôi Lang tựa hồ cũng muốn ăn, bất quá bị Tiểu gia hỏa trừng mắt liếc về sau, thì khác lạ cúi đầu, không đang nhìn Dương Diệp trong ngực trái cây rồi.

Tiểu gia hỏa chỉ chỉ xa xa, tựa hồ gọi Dương Diệp đi về bên kia.

Dương Diệp cười cười, đang chuẩn bị đi lên phía trước, đột nhiên, hắn nhướng mày, hai tay che phần bụng, hắn chỉ cảm thấy thể bên trong có một cỗ tà hỏa mạnh mẽ chuyền lên, toàn thân dùng tốc độ cực nhanh nóng lên, thậm chí liền ngay cả hô hấp cũng rõ ràng nhất dồn dập!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Bạch y nữ tử, phát hiện Bạch y nữ tử cũng có chút không đúng, chỉ thấy nữ tử mặt như ráng đỏ một dạng đỏ không bình thường, nhìn thấy nữ tử như vậy, Dương Diệp bỗng nhiên nhìn về phía trong tay màu đỏ trái cây, sau đó lại nhìn hướng Tiểu gia hỏa nói: "Tiểu gia hỏa, cái này, đây là vật gì?"

Nhìn thấy sự khác thường của Dương Diệp, Tiểu gia hỏa trừng mắt nhìn, cái đầu nhỏ vội vàng bãi liễu bãi.

"Đây là đoàn tụ quả, huyền giai Linh vật."

Ngay tại lúc này, Bạch y nữ tử chậm rãi đi về phía Dương Diệp, chẳng qua là chẳng biết lúc nào, trong tay nàng nhiều hơn một thanh trường kiếm, chỉ thấy nàng vừa đi vừa nói: "Huyền Thú có thể coi như là trái cây ăn, nhưng lại đối với cảnh giới có tăng lên. Nhưng là nhân loại nếu là ăn hết, sẽ gặp dẫn phát người nguyên thủy nhất *, *nếu nh*ư * không gặp được phóng thích, sẽ dục hỏa đốt người mà chết."

Dương Diệp đè nén trong nội tâm cái kia cỗ tà hỏa, nhưng mà ánh mắt của hắn nhưng là không kềm hãm được nhìn về phía Bạch y nữ tử, cắn cắn đầu lưỡi, Dương Diệp cố gắng khiến cho bản thân đầu óc thanh tỉnh, sau đó nhìn về phía cái kia cầm lấy trường kiếm đi tới Bạch y nữ tử, nói: "Ngươi, ngươi muốn điều gì?"

Bạch y nữ tử ánh mắt cũng là càng ngày càng mê ly, bất quá nàng so với Dương Diệp nhiều, ý nghĩ coi như thanh tỉnh, nhưng mà nàng biết, nàng cũng kiên trì không được bao lâu.

Hít sâu một hơi, nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói: "Giết ngươi, sau đó tự sát!" Nói xong, không thấy Bạch y nữ tử như thế nào thao tác, chỉ thấy trong tay nàng thanh trường kiếm kia phát ra một đạo tiếng kiếm reo, sau đó giãy giụa ngọc thủ của Bạch y nữ tử, hóa thành một đạo thanh quang hướng Dương Diệp thẳng tắp vọt tới.

Nàng biết, phục dụng đoàn tụ quả Dương Diệp, coi như là là mình tự sát, hắn cũng sẽ không bỏ qua cho chính mình thi thể. Chỉ có giết Dương Diệp tại tự sát, mình mới sẽ không mất đi thân trong sạch.

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, hắn không nghĩ tới cô gái này rõ ràng đối với hắn hạ sát thủ, càng không có nghĩ tới Bạch y nữ tử này tu vi bị phong, rõ ràng còn có thể thúc giục chuôi này trường kiếm màu xanh. Cũng may nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc, một bóng xám đem trường kiếm phốc rơi xuống đất. Bất quá, sau một khắc, chuôi này trường kiếm màu xanh nhưng là lại bắn về phía Dương Diệp.

"Huyền kiếm có linh!"

Gặp thanh trường kiếm kia rõ ràng tự chủ công kích, trong lòng Dương Diệp khiếp sợ, đây là trong truyền thuyết Kiếm Linh a! Kiếm Linh chính là chỉ kiếm đã có linh tính, có thể tự chủ hộ chủ! Có kiếm là Tiên Thiên Kiếm Linh, nói đúng là kiếm phẩm giai rất cao, hoặc là có kỳ ngộ gì, do đó sinh ra linh trí, loại này liền kêu Tiên Thiên Kiếm Linh.

Còn có loại là Hậu Thiên Kiếm Linh, loại này Hậu Thiên Kiếm Linh là kiếm chủ nhân bồi dưỡng ra được. Chỉ muốn đạt tới Vương Giả Cảnh, Kiếm Tông đệ tử có thể đem bội kiếm của chính mình để vào đan điền của chính mình trong dùng Huyền Khí ân cần săn sóc, từ lâu rồi, kiếm thì có tỷ lệ sản sinh linh tính, cùng chủ nhân đạt tới tâm ý tương thông!

Đương nhiên, Hậu Thiên Kiếm Linh là không có Tiên Thiên Kiếm Linh mạnh, Tiên Thiên Kiếm Linh là sẽ mình lựa chọn chủ nhân của chính mình, trí tuệ của chúng cơ bản đã không kém ai loại; Mà Hậu Thiên Kiếm Linh thì là chủ nhân bồi dưỡng ra được, chúng mặc dù có trí tuệ, nhưng mà nếu như không có đặc biệt lớn đặc biệt cơ duyên, cái kia là căn bản không có khả năng có chân chính trí khôn. Nhiều lắm là chính là linh tính mạnh mẽ một điểm mà thôi!

Tóm lại, bất kể là có Tiên Thiên Kiếm Linh kiếm, hay vẫn là Hậu Thiên Kiếm Linh kiếm đều là cực kỳ trân quý.

Mà bây giờ Dương Diệp không nghĩ tới hắn rõ ràng gặp một chút Hậu Thiên Kiếm Linh huyền kiếm!

Ngay tại trường kiếm màu xanh bắn tới trước mặt hắn lúc, một tia sáng tím xuất hiện ở trước mặt của hắn, chặn chuôi này trường kiếm màu xanh.

Bất quá thanh trường kiếm kia cũng không hề từ bỏ công kích Dương Diệp, bất quá cũng là bị Tử Điêu cùng Hôi Lang gắt gao ngăn chặn. Trong lúc nhất thời, Tử Điêu cùng Hôi Lang cùng chuôi này trường kiếm màu xanh chiến đấu.

Dương Diệp không có đi quản hai thú một kiếm, hắn lúc này toàn thân dường như bị giống như lửa thiêu, nóng hổi vô cùng, ý thức cũng là càng ngày càng mơ hồ. Cuối cùng, hắn ánh mắt nhìn về phía một bên Bạch y nữ tử, chỉ thấy Bạch y nữ tử lúc này long lanh hai mắt cũng là một mảnh đỏ thẫm, quần áo nửa mở, lộ ra mảng lớn da thịt.

Dương Diệp theo bản năng đi tới trước mặt Bạch y nữ tử, sau đó bản năng ôm lấy Bạch y nữ tử, vô sự tự thông (*không thầy cũng tự thông tỏ) hôn.

"Ta, ta sẽ giết ngươi!" Nhìn trước mắt sắc mặt đỏ bừng Dương Diệp, Bạch y nữ tử trong mắt hai hàng trong suốt chất lỏng chậm rãi nhỏ xuống, chợt, nữ tử trong mắt cái kia cuối cùng một tia thanh minh, cũng bị đỏ thẫm nơi bao bọc.

Lúc này đã thần trí mơ hồ Dương Diệp, trong đầu chỉ có một ý niệm trong đầu, phát tiết, hắn muốn phát tiết! Về phần nữ tử nói chuyện gì, hắn căn bản không nghe thấy đi, trong lúc nhất thời...

Dây thắt lưng bay tứ tung, ngọc thể ngang dọc, một màn xuân sắc lặng yên trình diễn, nhưng đáng tiếc, nhưng là không người có thể có này may mắn được thấy...

...

Lúc này ở Đoạn Hồn Sơn Mạch chỗ, hai tên người đeo trường kiếm, mặc xanh trắng tương giao trường bào lão giả đứng Đoạn Hồn Uyên xử trong đó chòm râu trắng bệch lão giả nhìn xem Đoạn Hồn Uyên trầm giọng nói: "Ngọc hằng sư đệ, ngươi nói Thanh Thi nha đầu này thật sự nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên? Lời của Quỷ Tông đệ tử kia, có thể tin?"

Tên là Ngọc Hành lão giả trầm giọng nói: "Sư huynh, lời của Quỷ Tông đệ tử đương nhiên không thể tin, nhưng mà lần này, hai Quỷ Tông đệ tử kia hẳn không nói gì, Thanh Thi hẳn là nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên rồi. Bằng không thì, trong cấm huyết phong Thanh Thi khẳng định đã rơi vào Quỷ Tông trong tay, nếu như rơi vào Quỷ Tông trong tay, hồn của Thanh Thi kia bài sẽ phải tiêu tán, nhưng hồn của Thanh Thi bài không có tiêu tán, nói như vậy thì Thanh Thi còn sống. Nếu như Thanh Thi còn sống, vậy nhất định nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên này, bằng không thì, không có tu vi Thanh Thi, trốn không thoát Quỷ Tông đuổi theo rải!"

"Quỷ Tông!" Nghe được hai chữ này, chòm râu trắng bệch lão giả trên mặt sương lạnh, trong mắt hiển hiện lạnh lẽo sát ý. Một cỗ khí thế vô hình từ trong cơ thể nộ bạo dũng mà ra, nhưng mà rất nhanh chính là lại tiêu tán.

Nhìn thấy trong mắt lão nhân sát ý, Ngọc Hành vội vàng nói: "Sư huynh, tông chủ bế quan trùng kích hoàng giả cảnh, việc này chúng ta lúc này tuyệt đối không nên quấy rầy hắn, say sư bá du lịch khắp nơi, lại không ở trong tông. Ngươi là Kiếm Tông bây giờ người chủ sự, tuyệt đối không thể xúc động."

Lão nhân tóc trắng lắc đầu, nói: "Ta sẽ không xung động đánh lên Quỷ Tông, nhưng mà Quỷ Tông rõ ràng xuất hiện nhiều cường giả như vậy tại Thập Vạn Đại Sơn, kia khẳng định có cái gì không thể cho người biết bí mật. Ngọc Hành, thông tri Kiếm Tông kiếm vệ đội, để cho bọn hắn chạy đến năm người, ngươi dẫn đội, tìm tòi Quỷ Tông đệ tử, gặp một cái giết một cái!"

"Phải!" Ngọc Hành đáp một tiếng, sau đó lại nói: "Sư huynh, Thanh Thi kia..."

Lão nhân tóc trắng hít một tiếng, nói: "Nếu như Thanh Thi thật sự nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên, chúng ta đây căn bản bất lực. Trừ phi say sư bá xuất hiện, bằng không thì coi như là là chúng ta xuống dưới, cũng là cửu tử nhất sinh a!" Nói đến đây, lão nhân tóc trắng trầm ngâm một chút, lại nói: "Hoặc là để cho Huyền Thú hỗ trợ, nhưng mà Huyền Thú lại làm sao có thể trợ giúp nhân loại chứ? Đây cũng không phải là cổ chiến trường a."

"Dù sao cũng phải thử xem!" Ngọc Hành trầm giọng nói: "Không nói nha đầu kia là con gái của tông chủ, chính là nha đầu kia thiên phú chúng ta cũng được cứu trợ. Dùng nha đầu kia thiên phú, đợi một thời gian, Kiếm Tông ta nhất định sẽ nhiều ra một tên siêu cường giả. Hơn nữa nha đầu kia hay vẫn là Kiếm Tông ta duy nhất một tên tại Tiềm Long Bảng trên lưu danh."

Lão nhân tóc trắng trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nhìn về phía Đoạn Hồn Sơn Mạch, nói: "Ngọc Hành, ngươi trở về mang Chấp Pháp Đội tới đây quét sạch người của Quỷ Tông, ta đi thăm viếng Hổ tôn giả." Nói xong, tay phải vung lên, sau lưng trường kiếm hóa thành một đạo thanh quang đã rơi vào dưới chân của hắn, sau đó kia cả người mang kiếm hóa thành một luồng sáng xanh, lập tức biến mất ở xa xa.

...

Dương Diệp chỉ cảm thấy đầu óc quay cuồng, ý thức có chút mơ hồ, bãi liễu bãi đầu, sau một hồi, hắn mở hai mắt ra, khi thấy một màn trước mắt lúc, hắn trực tiếp ngây dại.

------oOo------

Chương 36: Thanh Vân Bảng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ thấy Bạch y nữ tử chính an tĩnh nằm trong ngực hắn, mà hai tay của hắn, tức thì nắm một đôi mềm mại, hắn theo bản năng lại nhéo nhéo, cái kia mềm mại cảm giác làm cho hắn biết, này không phải là mộng, đây là thật.

Có chút đờ đẫn nhìn sang bên cạnh nhìn, Tiểu gia hỏa không thấy, Hôi Lang không thấy, thanh trường kiếm kia chính đứng ở hắn cách đó không xa, tựa hồ đang suy nghĩ có muốn hay không cho hắn đến một kiếm.

"Sự tình đại điều!" Nhìn xem cô gái trong ngực, lúc này Dương Diệp ý nghĩ lúc này.

Ngay tại lúc này, Bạch y nữ tử mở hai mắt ra, nữ tử từ Dương Diệp trong ngực đứng lên, sau đó lấy qua một bên quần áo c thong dong mặc vào, cho đến y phục mặc đi lấy chuôi này trường kiếm màu xanh, Bạch y nữ tử đều chưa có xem Dương Diệp liếc mắt, cũng không có nói câu nào, giống như Dương Diệp không tồn tại vậy

Dương Diệp lúc này cũng mặc quần áo tốt rồi, nhìn thấy Bạch y nữ tử cầm trường kiếm, Dương Diệp nheo mắt, hướng lui về sau hai bước, nói: "Ta, ta cảm thấy chúng ta phải cùng đều giải quyết chuyện này." Hắn mặc dù có Tiểu gia hỏa cùng Hôi Lang, nhưng mà nữ tử cũng có vậy có linh tính trường kiếm, nếu quả thật đánh nhau, hắn không có nắm chắc!

Nữ tử nắm trường kiếm, quay người nhìn xem Dương Diệp, mặt không biểu tình, nói: "Ngươi nói một chút, giải quyết như thế nào."

Còn có thể giải quyết như thế nào? Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: "Việc này luận ai đúng ai sai đã không trọng yếu. Ta biết, ta nếu là nói ta nguyện ý đối với ngươi chịu trách nhiệm, ngươi nhất định sẽ khinh thường, hoặc là chướng mắt, nhưng ta vẫn còn muốn nói, ta nguyện ý chịu trách nhiệm."

"Ngươi ngược lại là dám làm dám chịu, không sai!" Nữ tử âm thanh lạnh lùng nói: "Bất quá, ngươi biết sao? Ta là Linh giả thất phẩm cảnh, tại cho ta thời gian một năm, ta thì sẽ thành là tôn giả, ta hiện năm không đến ba mươi tuổi, mà ngươi thì sao?" Nữ tử trên mặt không có trào phúng, cũng không có xem thường, vô cùng bình tĩnh, không xen lẫn bất kỳ tâm tình gì.

Đã biết rõ muốn bị đả kích, trong lòng Dương Diệp hít một tiếng, trên mặt nhưng là không có chút nào bị đả kích đến, nói: "Ta nghe qua một câu, nói tình yêu chẳng phân biệt được cảnh giới, chẳng phân biệt được giàu nghèo, chẳng phân biệt được cảnh giới, ta, ta cảm thấy lời này vẫn là vô cùng có lý." Nói xong, hắn mặt mo không kềm hãm được đỏ lên.

"Là rất có để ý!" Nữ tử nhẹ gật đầu, Dương Diệp trên mặt vừa lộ ra dáng tươi cười, chỉ thấy nàng lại nói: "Chẳng qua là, giữa chúng ta có tình yêu sao?"

Dương Diệp dáng tươi cười cứng đờ, hắn trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nhìn Bạch y nữ tử, nói: "Ngươi năm nay không đến ba mươi tuổi, mà ta còn không đến hai mươi tuổi, tuy rằng ta hiện tại chỉ là một tên Phàm Nhân Cảnh, nhưng mà ngươi dám nói ta ở vào tuổi của ngươi liền nhất định so với ngươi chênh lệch sao?"

Bạch y nữ tử nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, mới nói: "Thực lực của ngươi mạnh mẽ cùng không mạnh, đối với cá nhân ta mà nói không có ý nghĩa gì. Ta không giết ngươi, chỉ là bởi vì ngươi là Kiếm

Tông có khả năng leo lên đệ tử của Thanh Vân Bảng, không hơn."

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp có chút không thoải mái, đương nhiên, mặc cho ai bị đối phương coi thường, đều sẽ cảm giác được không thoải mái. Bất quá hắn cũng biết, đối phương có tư cách này coi thường hắn, ít nhất hiện tại có tư cách này.

"Vậy ngươi tưởng giải quyết như thế nào chuyện này, tuyên bố trước, nếu như ngươi muốn giết ta, ta sẽ không thúc thủ chịu trói. Nếu như ở bên ngoài, ta ngoại trừ tự sát không có phương pháp, nhưng là ở cái này, chúng ta như chiến, sẽ chỉ là cá chết phá." Dương Diệp quyết định thẳng thắn, phản chính sự tình đều như vậy, mọi người rộng mở thiên song thuyết lượng thoại tốt nhất.

Nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nhìn về phía xa xa, nói: "Nam vực các thế lực lớn mỗi ba họp hằng năm cử hành một cuộc tỷ thí, những thế lực này kể cả Đại Tần đế quốc hoàng gia học viện cùng một số hai cung tam tông, cuộc tỷ thí này lại Thanh Vân Bảng." Nói đến đây, nữ tử quay đầu nhìn về Dương Diệp, nói: "Ta muốn ngươi tiến vào Thanh Vân Bảng, mà muốn đi vào Thanh Vân Bảng, nhất định phải đạt được bài danh trước ba mươi, lúc trước ta tại trên Thanh Vân Bảng xếp hạng thứ hai mươi, còn ngươi, liền mười thứ hạng đầu đi!"

Dương Diệp nheo mắt, ông trời, mình bây giờ liền ngoại môn đệ tử khảo hạch đều không qua, còn có ba tháng tỉ thí với Liễu Thanh Vũ cũng không hoàn thành, mà cô gái trước mắt này còn muốn gọi mình đi tham gia cái gì Thanh Vân Bảng. Nghe lời của cô gái, Thanh Vân Bảng này chính là một yêu nghiệt tập trung địa phương a!

Toàn bộ nam vực thiên tài, ngẫm lại đều đáng sợ a!

Dương Diệp lau mồ hôi lạnh trên trán, nói: "Thanh Vân Bảng này hẳn có cái gì hạn chế chứ?"

"Hai mươi tuổi trở xuống, Vương Giả Cảnh trở xuống. Liền hai cái này hạn chế!" Bạch y nữ tử đạm thanh nói.

"Thanh Vân Bảng này ý nghĩa là cái gì?" Dương Diệp lại hỏi.

"Ý nghĩa?" Bạch y nữ tử trầm ngâm một hồi, nói: "Đối với tham chiến thiên tài mà nói, đó là một dương tên cơ hội. Đối với tông cửa nói, đây là một cái một lần nữa phân phối tư nguyên cơ hội."

"Một lần nữa phân phối tài nguyên?" Dương Diệp khó hiểu hỏi.

Nữ tử giải thích nói: "Đại Tần đế quốc có Cửu Châu, mỗi một cái châu trên một triệu tòa thành thị. Chúng ta tông môn thế lực cùng Đại Tần đế quốc đều cần liên tục không ngừng người mới gia nhập, như vậy mới có thể bảo trì tông môn không suy. Trước kia mấy đại tông môn cùng Đại Tần vì cướp đoạt nhân tài, thường xuyên đánh đại xuất tay. Cuối cùng bởi vì có chút nguyên nhân, mọi người không có thể ở giết lẫn nhau. Cho nên liền nghĩ ra Thanh Vân Bảng vật này, trên Thanh Vân Bảng Tông Môn Đệ Tử bài danh càng cao, chia được thành thị thì càng nhiều. Ví dụ như trước đó lần thứ nhất Thanh Vân Bảng, Nguyên Môn đã lấy được đệ nhất cùng thứ ba, thứ sáu, cho nên bọn hắn chia tới ba cái châu cùng với hơn 50 vạn tòa thành thị. Mà chúng ta Kiếm Tông, bởi vì không có có người tiến vào Thanh Vân Bảng, cho nên chỉ đã lấy được chúng ta chung quanh mấy cái tiểu thành thị."

"Kiếm Tông yếu như vậy?" Dương Diệp thốt ra, vừa nói xong, hắn chính là có chút hối hận rồi. Cô gái trước mắt này rõ ràng đối với Kiếm Tông có hảo cảm, chính mình nói như vậy, nàng khẳng định sẽ nổi giận.

Nữ tử không có tức giận, chẳng qua là hít một tiếng, nói: "Kiếm Tông bây giờ là rất yếu, ngoại môn đệ tử chỉ có sáu nghìn không đến, nội môn đệ tử chừng hai ngàn, đệ tử chân truyền càng là chỉ có hơn một nghìn. Nếu như không phải là có lão tổ tông ở đằng kia chống đỡ, Kiếm Tông liền hai tốc độ dòng chảy lực đều không tính là."

"Kiếm Tông ngoại môn bảng cùng nội môn trên bảng những thiên tài kia bọn hắn cũng vào không được Thanh Vân Bảng?" Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Nữ tử lắc đầu, nói: "Một cái trong sơn thôn thiên tài ở trong mắt mọi người là thiên tài, nhưng nếu là tên thiên tài này đi vào trấn, vậy hắn nhiều lắm là tính không tệ, nếu như hắn đã đến một thành phố dặm, vậy sợ rằng chỉ có thể coi là bình thường, nếu như hắn đến một cái châu lý, vậy hắn có lẽ liền bình thường cũng không bằng. Nếu như để hắn tại toàn bộ nam vực đến xem, hắn có lẽ chính là một cái phế vật rồi. Thiên tài của Kiếm Tông tại Kiếm Tông có thể nói là thiên tài, nhưng nếu là cho vào trong Thanh Vân Bảng, rất nhiều chỉ có thể coi là làm là phế vật rồi."

"Vậy ngươi còn để cho ta tiến Thanh Vân Bảng trước mười, phải biết, ta hiện tại liền ngoại môn đệ tử cũng không tính là Dạ!" Dương Diệp nói khẽ.

Nghe vậy, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, lông mày nhướng lên, nói:

"Thế nào, ngươi không tin rằng?"

"Ta cũng cần một cái động lực!" Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, nói.

"Cái gì động lực?" Nữ tử nhíu mày.

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: "Nếu như ta tiến vào Thanh Vân Bảng, ta muốn ngươi cho ta một cái truy cầu cơ hội của ngươi." Hắn ưa thích cô gái trước mắt này sao? Dương Diệp không biết, hắn chỉ biết là, người con gái trước mắt này đã là người của hắn. Nếu là người của hắn, cái kia nên cùng một chỗ, chỉ đơn giản như vậy.

"Như thế nào?" Nữ tử khóe miệng nổi lên, lộ ra một tia khinh thường, nói: "Cho là ta cùng ngươi đã xảy ra quan hệ, nên đi cùng với ngươi? Ta không phải là cái loại này mất đi trinh tiết liền phải lấy lại đối phương nữ nhân, với ta mà nói, kiếm đạo cùng Kiếm Tông mới là của ta hết thảy!"

"Ngươi rất ghét ta?" Dương Diệp hỏi.

"Chưa nói tới!" Nữ tử đạm thanh nói: "Ngoại trừ thực lực yếu đi chút, đại nam tử chủ nghĩa một ít, tính cách cùng phẩm tính còn nói còn nghe được."

"Ta cũng không ghét ngươi!" Dương Diệp vội vàng nói: "Ngươi ngoại trừ tính cách lãnh đạm chút, cao ngạo chút, các phương diện khác cũng khỏe. Ngươi đã không ghét ta, ta cũng không ghét ngươi, vậy ngươi vì cái gì không cho ta một cái cơ hội chứ? Nếu như nói thực lực yếu đi một chút, ta còn trẻ nha. Ngươi cứ nói đi?"

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, liền nhìn như vậy, Dương Diệp cũng không cam chịu yếu thế, đối mặt nàng lấy. Phản chính sự tình đều như vậy, tất cả mọi người thẳng thắn, như vậy tốt nhất rồi.

Thật lâu, cô gái nói: "Thanh Vân Bảng trước năm, ta cho ngươi một cơ hội."

"Một lời đã định!" Dương Diệp vội vàng nói. Hắn lúc này tựa hồ đã quên Thanh Vân Bảng là yêu nghiệt tập trung địa phương.

Nhìn xem Dương Diệp vậy có chút bộ dáng hưng phấn, nữ tử trong nội tâm hiện lên một tia cảm giác khác thường, bất quá thoáng qua biến mất. Vì tiền đồ của Kiếm Tông, nàng cả đời tu kiếm, sinh mệnh lực của nàng, ngoại trừ kiếm hay vẫn là kiếm. Đừng nói nói yêu thương, chính là cùng khác phái tiếp xúc đều là rất ít. Vừa rồi đột nhiên cùng Dương Diệp phát sinh quan hệ, nàng cái thứ nhất ý tưởng là giết Dương Diệp, nhưng mà nàng không, như nàng từng nói, bởi vì Dương Diệp có lẽ có thể vì Kiếm Tông mang đến một con đường sống.

Nhưng là khi Dương Diệp đối với nàng đưa ra yêu cầu này, không biết vì cái gì, trong lòng nàng chính là sinh ra một loại cảm giác khác thường, loại cảm giác này nàng không biết là cái gì, bởi vì trước kia chưa bao giờ xuất hiện qua loại cảm giác này.

------oOo------

Chương 37: Người thần bí

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người đạt thành hiệp nghị về sau, tiếp tục cưỡi Hôi Lang trên chạy đi, bất quá hai người ở chung không có dùng lúc trước cái loại này tự nhiên, Dương Diệp nếu là không nói lời nào lời nói, Bạch y nữ tử là tuyệt đối sẽ không mở miệng trước. Đối với cái này, Dương Diệp cũng là có chút bất đắc dĩ.

Đáng giá một nói rất đúng Dương Diệp cảnh giới tăng lên, từ phàm nhân thất phẩm đạt đến phàm nhân bát phẩm. Về phần tại sao đột nhiên đề thăng, ấn Dương Diệp phỏng đoán, hẳn là viên kia đoàn tụ quả tác dụng. Bất quá hắn cũng không xác định, muốn hỏi một chút sau lưng nữ tử, nhưng lại sợ để cho hai người lúng túng, cho nên hắn cũng chỉ có thể đem vấn đề này nát ở trong bụng.

Hai người đuổi đến hơn hai canh giờ, bay qua mấy đỉnh núi nhỏ, đi tới một cái ngọn núi cách đó không xa, ở trước mặt hai người cách đó không xa là một tòa thẳng tắp ngọn núi, xông thẳng lên trời, từ phía dưới nhìn, căn bản nhìn không tới đỉnh núi.

"Bên kia có căn phòng!" Đột nhiên, Dương Diệp nhìn về phía đỉnh núi chân núi chỗ, chỉ vào nơi xa một tòa nhà lá, âm thanh băng ghi âm lấy kinh hỉ.

Nhìn xem chỗ kia nhà lá, Bạch y nữ tử cau mày, bất quá nàng cũng không có ngăn cản Dương Diệp hướng chỗ kia tiến đến. Tuy rằng cảm thấy có chút không đúng, nhưng lúc này hai người bọn họ cũng không có biện pháp khác ly khai cái chỗ này.

Hai người vừa mới đến chỗ kia nhà tranh, chỉ thấy nhà tranh cửa bị từ từ mở ra, một cái thân người cong lại, mặc một bộ màu đen rách rưới áo choàng ông lão từ bên trong đi ra, lão giả rất già, vô cùng lão, đây là Dương Diệp thấy lão giả ấn tượng đầu tiên. Chỉ thấy lão giả mặt mũi tràn đầy vết nhăn, tóc trên đầu chỉ có vẻn vẹn mấy cây, nói là đầu trọc cũng không đủ. Chống một cây quải trượng, đi đường chậm quá, dường như một trận gió liền có thể đem hắn cạo ngược lại tựa như.

Ông lão chứng kiến Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử, trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, nhưng rất nhanh thì khôi phục bình thường, sau đó chống gậy chậm rãi đi về hướng Dương Diệp hai người.

Thấy thế, Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, vội vàng hạ Sói, nghênh đón, đối với ông lão thi lễ một cái, nói: "Tiền bối, hai ta người rớt xuống Đoạn Hồn Uyên, đánh bậy đánh bạ đi đến đây, xin hỏi tiền bối là?" Tuy rằng trước mắt ông lão nhìn qua yếu dọa người, nhưng mà Dương Diệp không thể không cẩn thận, lão nhân kia rõ ràng ở tại Đoạn Hồn Uyên này, điều này có thể là người bình thường sao?

Gặp Dương Diệp như thế lễ phép, ông lão cái kia khuôn mặt đầy nếp nhăn trên cũng là lộ ra một tia nhu hòa vui vẻ, đột nhiên, hắn hai mắt mở thật to, làm như nhìn thấy gì chuyện bất khả tư nghị, nhìn chằm chằm vào Dương Diệp nhìn sau nửa ngày mới thu hồi ánh mắt, nói: "Nơi này đã có thật nhiều năm không có ai tới qua nữa a! Các ngươi có thể tới chỗ này, coi như là duyên phận, chờ một chốc!" Nói xong, ông lão chống gậy quay người đi vào trong túp lều.

Nhìn xem ông lão, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đã đi tới bên cạnh hắn Bạch y nữ tử, nói: "Thanh Thi, ngươi có thể nhìn thấu thực lực của hắn sao?" Phát sinh chuyện này về sau, quyển kinh bất quá Dương Diệp liên tục yêu cầu, nữ tử đem tên nói cho nàng biết.

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp liếc mắt, hiển nhiên không thói quen Dương Diệp như xưng hô này nàng, bất quá nàng cũng không còn phản đối, đã trầm mặc sau nửa ngày, nàng lắc đầu, nói: "Ta cảm giác một dạng với hắn cùng chúng ta, tu vi bị cấm, là một người bình thường, nhưng tựa hồ lại có chút không đúng!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, ông lão lại từ trong túp lều đi ra, chỉ có điều lúc này trên tay của hắn nhiều một cái màu đen quyển trục cùng một đối với lóe ra màu sắc quang mang thủ trạc (*vòng tay).

Ngay tại Dương Diệp nghi hoặc lúc, ông lão chạy tới trước mặt của bọn hắn, ông lão thổi thổi trong tay màu đen kia trong quyển trục bụi bặm, sau đó đưa cho Dương Diệp, nói: "Chồng chất nhiều năm, lại để cho lão hủ dễ tìm. Lão hủ xem ngươi tập kiếm, này «Ngự Kiếm Thuật» đối với ngươi ứng với chỗ hữu dụng." Nói xong, vừa nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh Bạch y nữ tử, nói: "Ngươi nếu là đạo lữ của hắn, lão hủ cũng không tốt để cho ngươi tay không mà về, đây đối với huyễn tinh vòng tay liền tặng cho ngươi đi!"

"Ta không phải đạo của hắn lữ!" Tô Thanh Thi lông mày nhướng lên, nếu như không phải là trước mắt ông lão gần đất xa trời, nàng phỏng đoán muốn động thủ.

Sợ Tô Thanh Thi cùng ông lão não cương, Dương Diệp vội vàng đứng đến trước mặt lão nhân, đối với ông lão thi lễ một cái, nói: "Tiền bối, vô công bất thụ lộc, chúng ta lần thứ nhất gặp mặt, ngươi liền tặng lễ, này..." Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi cũng không có tiếp cái kia lễ vật, trước mắt lão nhân kia quá quái dị, vừa thấy mặt đã tặng lễ, Dương Diệp nào dám nhận lấy?

Ông lão nhìn tức giận Tô Thanh Thi liếc mắt, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, sau nửa ngày hắn mới nói: "Lão hủ lỗ mãng. Bất quá lão hủ không có ác ý, hai món đồ này đặt ở tại lão hủ đây cũng là mốc meo, chẳng bằng tặng cho các ngươi."

Nghe vậy, Dương Diệp không cũng may cự tuyệt, tiếp nhận cái kia cuốn quyển trục, vừa lật xem, chỉ thấy kia quyển trục lập tức hóa thành một vòng lục quang biến mất trên tay của hắn. Đột nhiên, trước mắt tình cảnh đột nhiên chuyển đổi, hắn đi tới một cái tro mịt mờ thế giới.

Đang lúc Dương Diệp mờ mịt khó hiểu lúc, chỉ thấy một bóng người màu đen đột nhiên xuất hiện ở hắn cách đó không xa, bóng đen người tay cầm một thanh trường kiếm, đưa lưng về phía hắn, nói: "Ngự Kiếm Thuật, mà dưới bậc phẩm kiếm kỹ, chính là ta tụ tập Vạn gia kiếm kỹ sáng chế, nguyên ở Vạn gia kiếm kỹ, nhưng cũng cùng thế gian kiếm kỹ bất đồng. Kiếm này kỹ chú ý dùng tâm ngự kiếm, không vì Kiếm Khí cùng kiếm chiêu chế tạo, tùy tâm sở dục."

Nói xong, chỉ thấy Hắc y nhân tay phải vung lên, sau lưng trường kiếm phóng lên trời, sau đó cũng không thấy Hắc y nhân như thế nào động tác, thanh trường kiếm kia trên không trung giống như một hài tử nghịch ngợm, một hồi hướng phải, một hồi hướng trái, một hồi bay thẳng dựng lên, một hồi lại hăng hái rơi xuống, trên không trung làm lên các loại động tác tới.

Một bên Dương Diệp nhìn cái cằm đều muốn rớt xuống, hung hăng nuốt nước miếng một cái, lẩm bẩm nói: "Dùng tâm ngự kiếm, thật là tại dùng tâm ngự kiếm..."

Vẫn chưa xong, chỉ thấy kia trên không trung không ngừng bay múa trường kiếm đột nhiên một hồi run lên, chợt, một đạo Kiếm Khí từ cái này cổ vỏ kiếm đỉnh đối với phía chân trời kích bắn đi, sau một khắc, cổ vỏ kiếm vừa hướng phương hướng bất đồng bắn vài đạo Kiếm Khí, trong lúc nhất thời, không trung Kiếm Khí tung hoành.

Làm chém ra trên trăm đạo Kiếm Khí về sau, thanh trường kiếm kia cùng bóng đen người chậm rãi biến mất, đồng thời một giọng nói không biết từ chỗ nào chậm rãi truyền đến: "Kẻ đến sau, nhớ kỹ, Ngự Kiếm Thuật tâm quyết: Thuật ngự kiếm, ở chỗ điều tức, ôm lại thành đoàn, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, làm cho người kiếm ngũ linh hợp nhất..."

Một đoạn khẩu quyết niệm xong, Dương Diệp lập tức cảm giác một hồi trời đất quay cuồng, mở hai mắt ra, chỉ thấy ông lão chính cười chúm chím nhìn xem hắn. Dương Diệp nhìn về phía một bên Bạch y nữ tử, hi nhìn nhau phương giải thích vừa rồi loại tình huống đó.

"Huyền kỹ truyền thừa!" Bạch y nữ tử hiểu ý, giải thích nói: "Một ít cường giả sẽ đem chính mình một ít huyền kỹ vận dụng một ít thần thông thuật ghi tạc quyển trục bên trong, loại này gọi truyền thừa, có thể để người ta tự mình cảm nhận được huyền kỹ hết thảy, chỗ tốt rất nhiều."

Nghe vậy, Dương Diệp ngăn chặn kích động trong lòng, quay người đối với ông lão thi lễ một cái, nói: "Đa tạ tiền bối!" Mặc dù không biết ông lão vì cái gì tặng hắn kiếm kỹ, nhưng hắn đã nhận được đất này phẩm huyền kỹ nhưng là thật.

Lão nhân cười cười, sau đó đem đối thủ kia vòng tay đưa cho Dương Diệp, nói: "Ta biết được ngươi có thật nhiều nghi hoặc, nhưng là bởi vì có chút nguyên nhân, lão hủ không thể nói cho ngươi biết. Đến cho các ngươi muốn đi ra ngoài cái chỗ này, lão hủ ngược lại là có thể hỗ trợ, bất quá lão hủ tưởng đề xuất với ngươi một cái điều kiện!"

Dương Diệp tiếp nhận đối thủ kia vòng tay, sau đó nói: "Chỉ nhỏ hơn tử có thể làm được, quyết không chối từ!"

Ông lão nhẹ gật đầu, nói: "Điều kiện này cũng không có gì, chính là lão hủ hy vọng ngươi ngày đó nếu là đạt tới hoàng giả cảnh, kính xin chỗ này một chuyến, đến lúc đó lão hủ có một việc nhờ ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ nhàng thở ra, khá tốt ông lão không có để cho hắn hiện tại thì làm cái đó khổ sở sự tình, lập tức đáp ứng nói: "Tiểu tử nếu là đạt tới hoàng giả cảnh, chắc chắn trước tới tìm tiền bối, tiểu tử nói được thì làm được." Mặc dù không biết đời này có cơ hội hay không đạt tới hoàng giả cảnh, nhưng nếu như ông lão nói như thế, hắn cũng chỉ đành đáp ứng, dù sao đó là chuyện sau này.

Nghe được lời của Dương Diệp, lão nhân mãn ý nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, một cái màu xanh vòng tròn xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh hai người, lưới rổ không sai biệt lắm có thể đứng ba người tả hữu, tại lưới rổ ngọn nguồn, lóe ra rậm rạp chằng chịt ký hiệu (*phù văn).

"Truyền tống trận!"

Nhìn thấy cái này lưới rổ, Bạch y nữ tử cùng Dương Diệp tại chỗ biến sắc. Truyền tống trận bọn hắn từng thấy, bởi vì Kiếm Tông chỉ có một truyền tống đài, cái kia truyền tống trên đài thì có hứa nhiều truyền tống trận, những truyền tống trận kia có thể truyền đưa đến rất nhiều thành thị. Có thể nói, truyền thuyết trận cũng không thế nào kỳ lạ quý hiếm, nhưng mà, ông trời, trước mắt lão nhân kia theo tay vung lên liền làm ra một cái truyền tống trận, này cũng rất kinh khủng!

Không chỉ có là trong lòng Dương Diệp khiếp sợ, đã liền Tô Thanh Thi cũng giống như vậy, nàng nhìn thật sâu ông lão liếc mắt, trong mắt ngoại trừ nghi hoặc bên ngoài còn có sâu đậm kiêng kị.

Ông lão tựa hồ không nhìn thấy hai trên mặt người khiếp sợ, nói: "Truyền tống trận này có thể đem bọn ngươi truyền tới Đoạn Hồn Sơn Mạch, ừ, không muốn đem nơi này sự tình truyền đi, đây là muốn cho các ngươi. Đi thôi!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, đối với ông lão lần nữa thi lễ một cái, sau đó lôi kéo bên cạnh tay của Tô Thanh Thi đi tới màu lam tròn trong vòng. Hai người vừa đi vào, một vệt sáng xanh từ hai người lòng bàn chân dâng lên, lập tức đem liền người bao trùm, sau đó "CHÍU... U... U!" Một tiếng, hai người biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn xem đạo lam quang kia biến mất không thấy gì nữa, ông lão nụ cười trên mặt chậm rãi thu liễm, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Vì cái gì nhìn không thấu tương lai của hắn chứ? Tại sao vậy chứ..."

------oOo------

Chương 38: Tặng bảo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một hồi trời đất quay cuồng, làm Dương Diệp lần nữa mở hai mắt ra lúc, cảnh tượng trước mắt khiến cho hắn đột nhiên biến sắc, ở trước mặt của hắn, mười mấy con hình thể không kém Hôi Lang màu rám nắng Đại Hùng chính gắt gao nhìn bọn hắn chằm chằm, khi hắn cùng này mười mấy con màu rám nắng Đại Hùng ở giữa, có mấy cỗ còn đang chảy máu không có tắt thở Huyền Thú, hiển nhiên, này mười mấy con màu rám nắng Đại Hùng đang hưởng thụ thắng lợi trái cây.

"Không may a!" Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó không chút nghĩ ngợi đem bên cạnh Tô Thanh Thi kéo ở sau lưng, lấy ra chuôi này Huyền Giai Hạ Phẩm trường kiếm, ngượng ngập cười cười, nói: "Ngoài ý muốn, trùng hợp, trùng hợp, các ngươi tiếp tục..."

Nhìn thấy Dương Diệp đem chính mình kéo ra phía sau, Tô Thanh Thi trong mắt hiện lên vẻ khác thường, nghe tới lời của Dương Diệp lúc, Tô Thanh Thi khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười động lòng người, nhưng đáng tiếc Dương Diệp hiện ở trong mắt chỉ có đối diện mười mấy đầu Huyền Thú, không thấy này xinh đẹp một màn.

Dương Diệp không nói lời nào còn tốt, vừa nói, những cái kia màu rám nắng Đại Hùng lập tức đứng thẳng dựng lên, quạt hương bồ to bằng bàn chân gấu vỗ vỗ lồng ngực, sau đó tung người nhảy vọt, dùng Thái Sơn áp đỉnh xu thế hướng Dương Diệp hai người áp đi qua.

Dương Diệp đồng tử co rục lại, ngay tại hắn chuẩn bị liều mạng một lần lúc, trong tràng có kiếm quang hiện lên, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc dưới, chỉ thấy mười mấy đầu Cửu Giai Huyền Thú kia lập tức hóa thành mấy khúc, máu tươi trên không trung như là suối phun một dạng mười mấy đầu Huyền Thú cùng một chỗ phun máu, như vậy tình cảnh, rất đúng đồ sộ.

"Bành!"

Mười mấy đầu Huyền Thú rơi trên mặt đất, tóe lên vô số bụi bặm. Dương Diệp lấy lại tinh thần, quay đầu nhìn về phía Tô Thanh Thi, chỉ thấy Tô Thanh Thi tay cầm trường kiếm màu xanh đứng ngạo nghễ, trên mặt mây trôi nước chảy, lại khôi phục lúc trước như vậy tự tin cùng khí thế.

"Ngươi, ngươi khôi phục thực lực?" Dương Diệp theo bản năng hướng lui về sau hai bước, hỏi.

Tô Thanh Thi nhẹ gật đầu.

"Ngươi, ngươi lúc nào khôi phục?" Dương Diệp khó hiểu, hắn thế nhưng là nhớ rõ nàng đã từng nói qua, cái kia chữ bằng máu phong là thần thông gì thuật, nếu như nàng không trở về Kiếm Tông mà nói, căn bản không khôi phục được.

Tô Thanh Thi nhìn về phía Đoạn Hồn Uyên phương hướng, thấp giọng nói: "Hẳn là lão nhân kia thay ta giải trừ."

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nếu như là này lời của lão nhân cũng liền nói được. Lão nhân kia mạnh bao nhiêu, Dương Diệp không biết, nhưng mà Địa giai Huyền Kỹ tiện tay liền đưa ra, nhưng lại ở tại Đoạn Hồn Uyên ngọn nguồn, loại người này khẳng định không phải là cái gì gầy yếu ông lão.

Đột nhiên, Tô Thanh Thi quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong tay trường kiếm màu xanh tiện tay huy vũ dưới, tuy rằng nàng không có biểu hiện ra cái gì sát ý, nhưng Dương Diệp nhưng là nheo mắt, lại hướng lui về phía sau mấy bước, nói: "Ngươi, ngươi sẽ không đổi ý chúng ta ở phía dưới ước định chứ?"

"Ngươi cứ nói đi?" Tô Thanh Thi đạm thanh nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó lắc đầu, nói: "Ngươi sẽ không đổi ý."

"Vì cái gì?"

Dương Diệp cười cười, nói: "Tuy rằng chúng ta thời gian chung đụng rất ngắn, nhưng trực giác nói cho ta ngươi biết không phải là cái kia loại người lật lọng. Ngươi nếu là muốn giết lời của ta, tại đáy vực hẳn liền có biện pháp, không đủ nhất, đồng quy vu tận vẫn có thể. Ngươi đã không có ở phía dưới giết ta, cái kia đi lên chắc không biết."

Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng không cam chịu yếu thế, đối mặt nàng lấy, sau một lúc lâu, tô thanh tay tay phải vung lên, trường kiếm màu xanh hóa thành một luồng sáng xanh xuất hiện dưới chân của nàng, nói: "Nhớ kỹ, ta không giết ngươi, là bởi vì ngươi đối với Kiếm Tông có giá trị, nếu là ngươi không có biểu hiện ra ngươi có giá trị, ta không lại nương tay!"

Nghe vậy, Dương Diệp mỉm cười, cô gái trước mắt này có chút nói năng chua ngoa, đậu hũ tâm. Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp từ trong không gian giới chỉ lấy ra ông lão cho hắn vậy đối với tản ra màu sắc quang mang vòng tay, sau đó đi đến trước mặt Tô Thanh Thi, liền vòng tay đưa cho Tô Thanh Thi, nói: "Đây là của ngươi này." Dương Diệp không có đi nhìn đôi vòng là cái gì phẩm giai, nhưng mà hắn biết, này đôi vòng khẳng định không phải là cái gì phàm vật.

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua cái kia đôi vòng, sau đó nói: "Đây là hắn cho ngươi!"

"Ta đây hiện tại tặng nó cho ngươi!" Dương Diệp cười cười, nói.

Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó ánh mắt lại rơi vào cái kia đôi vòng bên trên, một lúc lâu sau, thấp giọng nói: "Này đôi vòng là Địa giai trung phẩm, địa giai trở lên huyền bảo, chúng ta Kiếm Tông đều không có vài món, hơn nữa còn là một đôi, ngươi nhất định phải cho ta?"

Địa giai Huyền Bảo trân quý bao nhiêu không? Nam vực không ai không biết, đối với hứa nhiều Huyền giả mà nói, Địa giai Huyền Bảo là thuộc về trong truyền thuyết. Địa giai, như là Tô Thanh Thi từng nói, coi như là Kiếm Tông này loại tông môn lớn, đều không có vài món, cho nên nàng mới có thể hỏi như thế Dương Diệp.

Nghe được lời của Tô Thanh Thi, Dương Diệp cũng là cả kinh, hắn không nghĩ tới này đôi vòng lại là địa giai! Nhưng vậy thì như thế nào? Sắc mặt hắn khôi phục rất nhanh bình thường, cũng không để ý cùng cái gì, nắm lên tay của Tô Thanh Thi, đem cái kia đôi vòng đặt ở trong tay nàng, nói: "Nói thực ra, trong lòng ta rất khiếp sợ, nhưng vậy thì như thế nào? Hiện tại nó là của ngươi."

Tô Thanh Thi nhìn thật sâu Dương Diệp liếc mắt, sau đó đem thủ trạc (*vòng tay) bộ trên tay, lập tức, hai cái tay trong bộc phát ra một hồi ánh sáng sáng chói, Dương Diệp trước mắt một hồi biến ảo, sau một khắc, hắn đột nhiên xuất hiện ở một cái tất cả đều là màu vàng băng tinh thế giới, liếc nhìn lại, tất cả đều là màu vàng nhọn băng tinh.

Đột nhiên, những cái kia băng tinh bắt đầu chuyển động, trong lòng Dương Diệp cả kinh, sau một khắc, chỉ thấy những cái kia băng tinh đột nhiên hóa thành một đạo lưỡi dao sắc bắn tới hắn đi qua, nhìn xem cái kia rậm rạp chằng chịt băng tinh bắn tới, trong lòng Dương Diệp kinh hãi, nhưng mà ngay tại lúc này, trước mắt tình cảnh lần nữa biến đổi, tất cả băng tinh tiêu tán không thấy, hắn về tới sự thật.

Dương Diệp bãi liễu bãi đầu, nhìn về phía Tô Thanh Thi, khi thấy Tô

Thanh Thi lúc, hắn biến sắc, bởi vì lúc này trên thân Tô Thanh Thi lại có tầng một ánh sáng rực rỡ mang bao trùm lấy, cái kia màu sắc quang mang giống như kiện quần áo bó sát, chặt chẽ bao vây lấy dáng người uyển chuyển Tô Thanh Thi, dưới ánh mặt trời, lóe ra mê huyễn quang mang.

"Cái này, đây là có chuyện gì?" Dương Diệp khó hiểu.

Tô Thanh Thi nhìn nhìn tay trái trong tay thủ trạc (*vòng tay), trong mắt hiện lên một vòng yêu thích, giải thích nói: "Địa phẩm huyền bảo bình thường đều có năng lực không thể tưởng tượng nổi, này đối với trong tay một kiện chủ công, một kiện chủ thủ, vừa mới cái kia ảo trận liền là công cái tay kia vòng tay thả ra, trong lúc này hoàn cảnh cũng không phải cái gì hư ảo, nếu như ở bên trong bị thương, ở trong hiện thực, Tinh Thần Lực cùng Linh Hồn Lực sẽ bị thương nặng."

Nói đến đây, nàng vừa nhìn về phía tay phải thủ trạc (*vòng tay), tiếp tục nói: "Này chiếc vòng tay là chủ phòng, chỉ cần ta tâm niệm vừa động, trên thân ta thì sẽ hiển hiện một bộ năng lượng giáp, tầng này năng lượng giáp ta vừa thử một chút, dùng thực lực của ta, một kích toàn lực, rõ ràng không thể thương tổn được nó một chút. Có này hai chiếc vòng tay, ta có lòng tin cùng tôn giả cảnh cường giả một trận chiến! Hơn nữa hai chiếc vòng tay còn bổ sung không gian, hai cái không gian cộng lại, ước chừng phạm vi trăm trượng đại!"

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp cũng là khiếp sợ không thôi, hắn trước kia chợt nghe qua Địa giai Huyền Bảo rất biến thái, nhưng không nghĩ đến như thế biến thái. Khỏi cần phải nói, chính là vừa mới cái kia ảo trận, nếu như không phải là Tô Thanh Thi kịp thời thu tay lại, hắn ngoại trừ chờ chết bên ngoài, chớ không có cách nào khác. Hơn nữa bên trong còn tự thành không gian, phạm vi trăm trượng, so với Nạp Giới của hắn đại xuất tốt không chỉ hơn mười lần a!

Nhìn thấy Dương Diệp trên mặt khiếp sợ cùng trong mắt hâm mộ, Tô Thanh Thi đạm thanh nói: "Thế nào, hối hận đưa nó đưa cho ta?"

Nghe được lời của Tô Thanh Thi, Dương Diệp biến sắc, hắn hít sâu một hơi, nhìn xem Tô Thanh Thi, chân thành nói: "Ta thừa nhận, Địa giai Huyền Bảo rất mê người, nhưng vậy thì như thế nào? Tô Tiên Tử, ngươi quá coi thường Dương Diệp ta rồi." Nói xong, Dương Diệp quay người đi tới đống kia bị Tô Thanh Thi giải quyết gấu ngựa chỗ, đào lên nội đan đứng lên, hắn vừa rồi đã nghĩ làm như vậy.

Nói thực ra, Dương Diệp hối hận tiễn đưa đối thủ kia vòng tay sao? Kỳ thật trong lòng hắn không hối hận, Địa giai Huyền Bảo thật sự rất mê người, nhưng hắn thật sự không hối hận, dù sao đưa cho Tô Thanh Thi hắn không hối hận. Hắn không biết cái này có tính hay không là yêu, dù sao trong lòng của hắn không có một điểm hối hận! Hơn nữa đối thủ kia vòng tay vừa nhìn chính là cho nữ tính dùng là, hắn giữ lại không chỉ có không chỗ hữu dụng, còn có thể mang đến mầm tai vạ.

Nhìn xem đào nội đan Dương Diệp, Tô Thanh Thi nhìn một chút đột nhiên khẽ nở nụ cười, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường. Không biết tại sao, chứng kiến Dương Diệp vì nàng câu nói sau cùng kia tức giận, trong lòng nàng lại có một loại trước nay chưa có cảm giác bay lên, cũng không biết vì cái gì, nàng vậy mà cảm giác vô hình có chút vui vẻ.

Lắc đầu, Tô Thanh Thi ngẩng đầu, hai mắt nhìn phía phía chân trời, không biết vì cái gì, tâm của nàng càng ngày càng không bình tĩnh.

Dương Diệp cao hứng đem mười mấy viên nội đan cất kỹ, mười mấy viên nội đan này với hắn mà nói là một khoản tài sản không nhỏ. Còn những cái kia da gấu gì gì đó, dùng hắn bây giờ tài lực, hắn coi thường.

"Đi thôi!"

Tô Thanh Thi nhấc chân, đứng chuôi này trường kiếm màu xanh phía trên, nhìn xem Dương Diệp đạm thanh nói.

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, cũng không khách khí, vội vàng chạy đến trường kiếm màu xanh phía trên. Ngự Kiếm Phi Hành, bao quát thiên hạ, đây chính là hắn tha thiết ước mơ chuyện a!

Gặp Dương Diệp đứng ở trên trường kiếm về sau, Tô Thanh Thi tay phải nhẹ nhàng vung lên, trường kiếm lập tức hóa thành một đạo thanh quang phóng lên trời.

"A..."

Trường kiếm đột nhiên bay ra ngoài, Dương Diệp vội vàng không kịp chuẩn bị, thiếu chút nữa từ trên kiếm hạ xuống, khá tốt hắn phản ứng rất nhanh, ôm thật chặt ở trước mặt hắn Tô Thanh Thi, bằng không thì hậu quả rất nghiêm trọng a!

Bị Dương Diệp gắt gao ôm, Tô Thanh Thi lông mày cau lại, do dự sau nửa ngày, cuối cùng còn không có đem Dương Diệp đá xuống đi, chẳng qua là nhanh hơn tốc độ...

------oOo------

Chương 39: Quay về tông, tu luyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem Dương Diệp đưa đến Luyện Vũ Tràng về sau, Tô Thanh Thi quay người liền rời đi, thời kỳ không có nói với Dương Diệp một câu, cái này để cho Dương Diệp có chút bất đắc dĩ cùng không muốn. Bất quá hắn cũng biết, đối phương thái độ lãnh đạm như vậy, hơn phân nửa hay là bởi vì cái kia thật chặc ôm một cái, nghĩ đến ở trên kiếm biểu hiện của chính mình, Dương Diệp cũng là có chút xấu hổ.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp đem trong đầu tạp niệm đáp khỏi đi, hiện tại cũng không phải là nhi nữ tình trường thời điểm, hắn hiện tại có chuyện trọng yếu hơn muốn làm. Hắn thế nhưng là nhớ rõ, khảo hạch của ngoại môn đệ tử sau hơn mười ngày liền muốn bắt đầu. Đương nhiên, ngoại môn đệ tử không là hắn mục tiêu chủ yếu, mục tiêu của hắn là nội môn đệ tử, mà tiến vào nội môn đệ tử nhất định phải trở thành ngoại môn đệ tử mới được!

Còn nữa, hắn cùng với Liễu Thanh Vũ kia thế nhưng là còn có một cái Sinh Tử Chiến đây! Trận chiến ấy, hắn là chỉ có thể thắng mà không thể bại, bởi vì thất bại chính là cái chết, hắn không muốn chết! Còn nữa, một năm sau kia là cái gì Thanh Vân Bảng, tóm lại, mặc kệ là vì hôn người hay là chính hắn, hay là tương lai đạo lữ, hắn đều phải liều mạng.

"Có áp lực mới có động lực!"

Dương Diệp hướng Thanh Phong Cốc đi đến, hiện tại, là nên liều mạng lúc sau.

...

Kiếm Tông có bảy đại chủ phong, trong đó Kiếm Tông lớn nhất nhất phong là Kiếm Tông tông chủ chỗ ở thái thanh phong, thái thanh phong, là Kiếm Tông tông chủ nhất mạch chỗ ở, cũng là tám phong đứng đầu.

Thái thanh phong, Thái Thanh Điện.

Thái Thanh Điện là quá thanh phong lớn nhất một cái kiến trúc, đồng thời cũng là Kiếm Tông nghị sự địa phương, hết sức rộng rãi, dung hạ được trên vạn người. Nếu như Kiếm Tông xuất hiện cái đại sự gì, bảy phong Phong chủ cùng đám người Kiếm Tông nội môn trưởng lão sẽ gặp đến nơi này.

Lúc này trong Thái Thanh Điện đứng đấy hai nam một nữ, nữ đúng là cái kia vừa trở lại Tô Thanh Thi của Kiếm Tông, còn cái kia hai nam thì là lúc trước đi Đoạn Hồn Sơn Mạch tìm kiếm Tô Thanh Thi Ngọc Hành sư huynh đệ.

Nghe xong lời của Tô Thanh Thi, râu tóc bạc trắng ông lão sắc mặt sương lạnh, trong mắt hiện lên lạnh lẽo sát ý, nói: "Kiếm Tông ta mấy tên đệ tử quả nhiên là Quỷ Tông giết chết, thật sự là thật can đảm a! Lại dám đến Kiếm Tông ta phạm vi giết Kiếm Tông đệ tử ta, bọn hắn Quỷ Tông quả nhiên là càng ngày càng không đem Kiếm Tông ta để ở trong mắt a!"

Tô Thanh Thi trầm giọng nói: "Ngọc Lâm sư bá, Quỷ Tông hẳn sẽ không không xa chạy đến Thập Vạn Đại Sơn giết Kiếm Tông ta vài tên lịch luyện ngoại môn đệ tử, Thanh Thi cảm thấy, lần này Quỷ Tông tại Thập Vạn Đại Sơn nhất định là có âm mưu gì. Bằng không thì bọn hắn không có khả năng xuất động Huyết Thủ, còn có mấy cường giả Linh Giả Cảnh đến Thập Vạn Đại Sơn."

Một bên Ngọc Hành đồng ý gật gật đầu, nói: "Sư huynh, Thanh Thi nói có lý, Quỷ Tông lần này không nói một tiếng tựu đi tới Thập Vạn Đại Sơn, nhưng lại phái ra như thế nhiều Linh Giả Cảnh cường giả, bọn hắn khẳng định có âm mưu gì, chúng ta Kiếm Tông không thể không phòng."

Nghe vậy, Ngọc Lâm trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó trầm giọng nói: "Ngọc Hành, ngươi lại để cho ngọc giết xuất động mười Danh Kiếm vệ, để cho bọn hắn tại âm u cốc, Vạn Xà Lâm, Đoạn Hồn Uyên này ba cái địa phương mà trải thảm tìm tòi, nhìn thấy người của Quỷ Tông liền giết." Nói xong, hắn dừng một chút, lại nói: "Ngọc Hành, để cho an toàn, ngươi cũng đi, nếu như gặp phải cái gì các ngươi không có thể giải quyết phiền toái, Truyền Âm Phù thông tri!"

"Phải!" Ngọc Hành nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi ra đại điện.

Ngọc Hành sau khi đi, Ngọc Lâm nhìn về phía Tô Thanh Thi, do dự một chút, nói: "Thanh Thi, ngày đó ta cùng với Ngọc Hành bắt lấy hai Quỷ Tông đệ tử, bọn hắn nói ngươi cùng người cùng một chỗ nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên, việc này là thật là giả?"

"Là thật!" Tô Thanh Thi không có giấu giếm.

Nghe vậy, Ngọc Lâm trề môi một cái, muốn nói cái gì, chỉ thấy đến Tô Thanh Thi mặt mày buông xuống, hắn cuối cùng không có nói ra, chẳng qua là cười cười, nói: "Bất kể như thế nào, ngươi nếu như trở về là tốt rồi. Còn nữa, sau này nếu là gặp được Quỷ Tông đệ tử, nhất quyết không thể chủ quan khinh địch, ngươi phải biết, ngươi là Kiếm Tông duy nhất một tên tại Tiềm Long Bảng trên chiếm có vị trí người."

"Thanh Thi ghi nhớ!"

"Nhớ kỹ là tốt rồi, xuống nghỉ ngơi đi!"

Ra Thái Thanh Điện, Tô Thanh Thi nhìn phía Tạp Dịch Phong phương hướng, nàng ở trong đại điện cuối cùng còn không có đem chuyện của Dương Diệp nói ra. Dùng thực lực của Dương Diệp cùng Ngũ Hành Huyền Khí, nàng nếu như nói ra, Dương Diệp nhất định sẽ được Kiếm Tông coi trọng. Nhưng mà ngược lại, Dương Diệp cũng sẽ biến thành cái đích cho mọi người chỉ trích.

Cây có mọc thành rừng, gió muốn tồi chi. Nếu như để người ta biết Dương Diệp không chỉ có là trong Ngũ Hành Huyền Khí kim thuộc tính Huyền Khí, hay vẫn là lời của một Phù Văn Sư, Kiếm Tông những cái kia thế lực đối địch nhất định sẽ phái cường giả thu dọn hắn. Đặc biệt là Quỷ Tông, bọn hắn tuyệt sẽ không để cho Dương Diệp loại này đệ tử lớn lên.

Cho nên nàng cân nhắc qua đi, quyết định cuối cùng không đem Dương Diệp là Phù Văn Sư cùng chuyện của Ngũ Hành Huyền Khí nói ra.

"Kiếm Tông hay yếu chút a..." Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài. Nếu như Dương Diệp là ở Nguyên Môn cùng hai cung loại này trong tông môn, chính là cho Quỷ Tông mười cái lá gan, đối phương cũng không dám ra tay với Dương Diệp, nhưng Dương Diệp tại Kiếm Tông, đối phương dám. Không chỉ có là vì song phương là kẻ thù truyền kiếp, cũng bởi vì Kiếm Tông là sáu thế lực lớn trong điếm để!

...

Thập Vạn Đại Sơn nhất hành, để cho Dương Diệp đã lấy được huyền giai cùng địa giai kiếm kỹ, còn có một bản thân pháp huyền kỹ, ba quyển huyền kỹ đối với hắn hiện tại mà nói đều phi thường hữu dụng, đặc biệt là Ngự Kiếm Thuật kia, làm Dương Diệp cẩn thận hồi tưởng trong Ngự Kiếm Thuật hết thảy về sau, hắn hưng phấn thiếu chút nữa nhảy dựng lên. Bởi vì Ngự Kiếm Thuật kia nếu như thực hành tầng thứ nhất có thể Ngự Kiếm Phi Hành!

Ngự Kiếm Phi Hành Kiếm Tông có loại này kiếm kỹ, nhưng mà ngoại môn trưởng lão cùng đã từng nói qua, nếu muốn Ngự Kiếm Phi Hành, phải trước trở thành cường giả Linh Giả Cảnh, bởi vì chỉ có Huyền Khí của cường giả Linh Giả Cảnh mới đầy đủ Ngự Kiếm Phi Hành tiêu hao. Hơn nữa chỉ có đạt tới Linh Giả Cảnh mới có thể đem kiếm thu vào trong đan điền ân cần săn sóc, cùng kiếm câu thông, lại để cho kiếm cùng người sinh ra nhất định được liên hệ, như vậy mới có thể Ngự Kiếm Phi Hành.

Cho nên nói, tại Kiếm Tông, Ngự Kiếm Phi Hành mặc dù là Kiếm Tông các đệ tử tha thiết ước mơ chuyện, nhưng mà độ khó kia nhưng là làm cho người ta nhìn qua mà dừng lại. Chính là một ít ngoại môn trưởng lão xuất hành, cũng chỉ là dùng bay huyền bảo.

Nhưng là bây giờ Dương Diệp không cần như Kiếm Tông đệ tử như vậy đạt tới Linh Giả Cảnh sau mới có thể Ngự Kiếm Phi Hành, hắn chỉ muốn đem chạm đất phẩm huyền kỹ tu luyện tới tầng thứ nhất, có thể lấy khí ngự kiếm, đạt tới hiệu quả của Ngự Kiếm Phi Hành. Đương nhiên, này có chút tiêu hao Huyền Khí, bất quá có mấy vạn Năng Lượng Thạch chính hắn, căn bản không quan tâm Linh khí tiêu hao.

Ngự Kiếm Thuật tổng cộng chia hai trọng: Tầng thứ nhất: Lấy khí ngự kiếm; Tầng thứ hai, dùng tâm ngự kiếm. Đương nhiên, với tư cách mà phẩm huyền kỹ, Ngự Kiếm Thuật cũng không phải là quang lại để cho kiếm dựa theo tâm niệm hành động, còn có rất nhiều kỳ diệu cách dùng. Tựa như lúc trước truyền thừa lúc, như bóng đen kia người như vậy, lại để cho kiếm rời tay phát Kiếm Khí!

Ngự Kiếm Thuật này nếu là luyện đến tầng thứ hai, thì tương đương với một cái độc lập giúp đỡ, kiếm tùy tâm di chuyển, đây chính là phi thường khủng bố. Kỳ thật Ngự Kiếm Thuật này nghiêm chỉnh mà nói không thể nói là kiếm kỹ, phải nói là một cái phụ trợ tồn tại, bởi vì nó căn bản không có gì chiêu thức, nhưng nó tuyệt đối không yếu, bởi vì cái này phụ trợ vô cùng nghịch thiên.

Thử nghĩ, như là cùng người lúc chiến đấu, một thanh trường kiếm đột nhiên bay đến sau lưng đối phương đến một chiêu Kiếm Khí, kết quả sẽ như thế nào? Hơn nữa trong truyền thừa bóng đen người có thể chưa nói chỉ có thể ngự kiếm một chút, còn có thể ngự kiếm bao nhiêu đem, toàn bằng năng lực cá nhân.

Mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp trừ ăn cơm ra bên ngoài, tất cả thời gian đều là đứng ở Thanh Phong Cốc dài luyện kiếm kỹ. Hắn hiện tại cần tu luyện ba quyển kiếm kỹ, có thể nói là vô cùng cực khổ. Bất quá đối với này, Dương Diệp phản cảm thấy vô cùng hưng phấn, trước kia là không có huyền kỹ có thể tu luyện, hiện tại đột nhiên đi ra một quyển huyền giai cùng địa giai, hắn sao có thể bất hưng phấn chứ?

Kiếm Khí chỉ còn tốt, trải qua ba ngày không ngừng khổ luyện, hắn rốt cuộc có thể lấy ngón tay phát ra một đạo Kiếm Khí, Phân Linh Kiếm Pháp hắn cũng là có thể phân ra hai đạo Kiếm Khí rồi. Nhưng mà Ngự Kiếm Thuật tiến độ tức thì vô cùng chậm, chỉ cần kiếm một rời tay, tối đa trên không trung dừng lại tầm mười hơi thở thì sẽ rơi xuống đất, chớ nói chi là lại để cho kiếm hành động.

Bất quá Dương Diệp không hề nhụt chí, hắn có thể đem kiếm pháp căn bản luyện hai năm, huống chi này chỗ phẩm huyền kỹ chứ? Một lần không được, vậy một trăm lần, một trăm lần không được, vậy một vạn lần, tổng có thành công cái ngày đó.

Hôm nay, Dương Diệp đứng ở Thanh Phong Cốc bình thường hắn tu luyện trên tảng đá lớn kia, tại trước mặt hắn, một thanh trường kiếm treo lơ lửng trong, hai tay của hắn hư giơ lên, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm chuôi này treo lơ lửng trên không trung trường kiếm, nháy cũng không dám nháy.

Tại bên cạnh hắn cách đó không xa, Tử Điêu cũng học hắn gắt gao nhìn chằm chằm thanh trường kiếm kia, bất quá nó cũng không Dương Diệp nghiêm túc như vậy, linh động hai mắt thỉnh thoảng trong nháy mắt, vô cùng đáng yêu.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp hai tay chậm rãi di động, theo hai tay của hắn di động, chính giữa thanh trường kiếm kia đột nhiên run rẩy, sau đó cũng dần dần chậm rãi dời lên, chỉ là có chút chậm chạp, nếu như không nhìn kỹ, căn bản nhìn không thấy nó đang di động.

Nhìn thấy trường kiếm chậm rãi di động, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, bất quá hắn không dám khinh thường, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ một lát, sau đó lại tiếp tục bắt đầu chậm rãi di động.

TruYencuatuinet "Tiểu Tạp Dịch, ngươi rốt cuộc đã trở về..."

Ngay tại lúc này, một đạo thanh giòn mà lại thanh âm quen thuộc từ bên phải truyền đến, nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp tay run một cái, trường kiếm lập tức rơi xuống mất bên trên, thấy thế, Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc khí, quay người nhìn về phía cái kia đầu sỏ gây nên.

------oOo------

Chương 40: Mị lực của Tiểu gia hỏa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cự trên đá, Dương Diệp tập trung tinh thần nhìn chằm chằm vào trên tảng đá chỗ trống phù văn giấy, đồng thời, cái kia trong tay thật nhỏ Phù Văn Bút chính chậm rãi tại phù văn trên giấy chậm rãi di động tới.

Tại bên cạnh của hắn, Tiểu gia hỏa cùng Bảo Nhi con mắt một như ý không thuận nhìn chằm chằm vào cái kia lá bùa trắng, Bảo Nhi cũng không Tiểu gia hỏa cùng Dương Diệp như vậy chăm chú, nàng nhìn một hồi nhìn Dương Diệp chế phù, nhìn một hồi nhìn bé đáng yêu Tiểu gia hỏa, con mắt thỉnh thoảng tích tích chuyển, không biết đang đánh ý định quỷ quái gì.

Thật lâu, Dương Diệp bút vừa thu lại, hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Bảo Nhi, nói khẽ: "Như thế nào đây? Ta chính là như vậy chế phù, không sai chứ?"

Hôm nay Bảo Nhi thứ nhất là nói muốn xem hắn chế phù, phải nói muốn chỉ đạo hắn chế phù, làm một người mới học, đối mặt sư yêu cầu của tỷ, Dương Diệp nào dám không theo? Vì để cho sư tỷ thoả mãn, hắn lần này thế nhưng là chưa bao giờ có chăm chú cùng cẩn thận, vì chính là có thể làm cho cái tiện nghi này sư tỷ thoả mãn.

Bảo Nhi ánh mắt chật vật từ trên thân Tiểu gia hỏa dời, sau đó cầm lấy Dương Diệp tờ nào Cường Lực Phù, khi thấy tờ nào Cường Lực Phù lại là thượng phẩm phù lúc, Bảo Nhi song bệnh mắt chớp chớp, nhưng sau có nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, cuối cùng mới nói: "Ừ, kỳ thật cũng không tệ lắm. Đương nhiên, chính là tốc độ quá chậm một chút, nếu như tốc độ nhanh lên nữa thì tốt rồi." Nói xong, Bảo Nhi sắc mặt lại là đỏ lên.

Dương Diệp tán đồng nhẹ gật đầu, nửa canh giờ chế tác một trương Cường Lực Phù, Dương Diệp cũng hiểu được có chút chậm. Bất quá hắn cũng biết, này không gấp được, muốn tốc độ tăng lên, chỉ có từ từ sẽ đến.

Gặp Dương Diệp gật đầu, Bảo Nhi hai mắt híp lại, tiểu trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn. Dương Diệp chế phù tốc độ cùng phẩm chất kỳ thật đã tốt vô cùng, ít nhất so với nàng lúc trước tiết học muốn tốt rất nhiều. Nhưng mà nàng cũng không sẽ nói cho Dương Diệp biết, gia gia cũng đã có nói, không thể kiêu ngạo, một kiêu ngạo, thì sẽ lui bước.

Nghĩ đến lời của gia gia, Bảo Nhi thâm dĩ vi nhiên nhẹ gật đầu, thầm nghĩ: "Ừ, không thể để cho Tiểu Tạp Dịch kiêu ngạo, phải nhiều đả kích đả kích hắn!"

"Bảo Nhi, gia gia của ngươi, ừ, chính là sư phụ lão nhân gia hắn trở về rồi sao?" Dương Diệp hỏi. Đối với cái kia tiện nghi sư phụ, Dương Diệp vẫn là vô cùng muốn gặp, dùng thái độ của ngoại môn đệ tử đối với Bảo Nhi, chính mình cái kia tiện nghi sư phụ nhất định là một phi thường trâu bò tách ra nhân vật, nếu như có thể bụp lên ngọn núi lớn này, vậy khẳng định có rất nhiều chỗ tốt.

Nói đến gia gia, Bảo Nhi thu liễm nụ cười, nhếch miệng, nói: "Lão đầu tử kia đều cách mở một tháng, hừ, cái gì Phù Văn Sư giao lưu hội phải lâu như vậy, nhất định là đi đâu vụng trộm đi chơi. Trộm chơi cũng không mang Bảo Nhi, chờ hắn trở về, xem ta không nhổ sạch râu mép của hắn!"

"Còn chưa có trở lại a!" Dương Diệp có chút thất vọng, hắn ngược lại không phải thật muốn dựa vào ngọn núi lớn này, chẳng qua là muốn cùng đối phương học phù văn thuật, hiện tại cũng là một người hắn ở đằng kia lục lọi, tiến triển tốc độ thật sự là quá chậm. Nếu như có một cái phù văn đại sư chỉ đạo, hắn tin tưởng, hắn nhất định sẽ tiến bộ phi thường nhanh đến.

"Không đề cập tới hắn!" Bảo Nhi có chút tức giận nói, đột nhiên, nàng con mắt đi lòng vòng, ngón tay nhỏ lấy Dương Diệp bên cạnh Tử Điêu, nói: "Tiểu Tạp Dịch, nó là ai?" Vấn đề này, nàng đã sớm tưởng hỏi.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó loé lên một cái rơi xuống trên vai của Dương Diệp, trước mắt ánh mắt của Tiểu Nữ Hài này rất có xâm lược tính.

Dương Diệp khẽ giật mình, khi thấy Bảo Nhi cái kia lóe ra hưng phấn tia sáng song trước mắt, trong lòng lập tức có gan cảm giác bất tường, Tiểu gia hỏa này tạo hình có thể là phi thường đáng yêu, trước mắt tiểu ma nữ này nhất định là vừa ý Tiểu gia hỏa rồi. Nghĩ vậy, Dương Diệp sắp xếp lời nói một chút, sau đó nói: "Nó là bằng hữu của ta, giúp ta khá nhiều..."

"Ta dùng mười cái thượng phẩm phù đổi với ngươi nó!" Bảo Nhi đã cắt đứt lời của Dương Diệp, trực tiếp lái ra trù mã của nàng. Đối với ở trước mắt Tiểu gia hỏa này, nàng nhìn lần thứ nhất thích. Thật là thật là đáng yêu, hãy cùng một dạng với nàng!

Dương Diệp có chút đau đầu, Tiểu gia hỏa nhất định là không thể cho Bảo Nhi, hơn nữa coi như là hắn chịu cho, Tiểu gia hỏa khẳng định cũng không muốn đi cùng Bảo Nhi. Hắn không là đúng Tiểu gia hỏa có lòng tin, mà là đối với hắn Tiểu Tuyền Qua có lòng tin.

"Mười lăm tấm thượng phẩm phù!" Bảo Nhi ánh mắt từ trên thân Tiểu gia hỏa chuyển qua trên thân Dương Diệp, chẳng qua là nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt biến thành có chút bất thiện.

[truyen cua tui . N

E t] Tiểu gia hỏa nghe hiểu lời của Bảo Nhi, nó đương nhiên không muốn đi cùng Bảo Nhi. Vì không để cho Dương Diệp đưa nó đưa ra ngoài, nó hai móng bưng lấy hai má của Dương Diệp, cái đầu nhỏ không ngừng cạ đầu của Dương Diệp, dùng cái này để diễn tả tâm ý của nó. Thật tình không biết, Tiểu gia hỏa động tác này, nhìn một bên Bảo Nhi đều đố kỵ đi lên.

Đầu cọ xát đầu của Tiểu gia hỏa, Dương Diệp cười khổ cười, nói: "Bảo Nhi, Tiểu gia hỏa không là một hàng hóa, nó là bằng hữu ta, hơn nữa nó là tự nguyện đi theo ta, giữa chúng ta không có ký kết cái gì khế ước, cho nên, ta không có quyền lợi tống nó người." Nhìn thấy Bảo Nhi giống như muốn nổi đóa, Dương Diệp lại vội vàng nói: "Đương nhiên, nếu như nó nguyện ý đi theo ngươi lời nói, ta là tuyệt đối sẽ không phản đối, cái này, này thì nhìn bản lãnh của Bảo Nhi chính ngươi!"

Nghe được Dương Diệp một câu cuối cùng, Bảo Nhi sắc mặt nhu xuống dưới, nói: "Tiểu Tạp Dịch, ngươi nhưng không cho hối hận a, nếu như Tiểu gia hỏa nguyện ý đi theo ta, vậy nó sau này chính là của ta!"

"Quyết không phản đối!" Dương Diệp vội vàng bảo đảm nói.

Nghe được lời của Dương Diệp, Bảo Nhi hài lòng nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiểu gia hỏa, cười tủm tỉm nói: "Con chồn nhỏ, ngươi đi theo Bảo Nhi đi! Bảo Nhi có rất nhiều đồ tốt, có Đan Dược, có Phù Lục, còn có rất nhiều cao cấp Linh thảo ờ. Tóm lại, ngươi muốn là theo Bảo Nhi, đồ đạc của Bảo Nhi đều là của ngươi, được hay không?"

"Tài chủ!" Nghe được lời của Bảo Nhi, Dương Diệp nheo mắt, Bảo Nhi thật là một cái chính cống đại tài chủ.

Tiểu gia hỏa vô cùng quyết đoán lắc đầu, đồng thời, tiểu trảo nắm thật chặt tóc của Dương Diệp.

Bảo Nhi cũng không nhụt chí, tiếp tục dụ dỗ nói: "Nếu như ngươi chướng mắt đồ đạc của Bảo Nhi, Bảo Nhi còn có gia gia, gia gia có rất rất nhiều thứ tốt, ví dụ như Linh giai Huyền Thú nội đan, Linh quả, còn có rất nhiều địa giai huyền giai Linh thảo ờ. Nếu như ngươi đáp ứng cùng Bảo Nhi, Bảo Nhi liền đi trộm tới cho ngươi, như thế nào đây?"

Nghe được lời của Bảo Nhi, Dương Diệp rất muốn nói: "Để cho ta cùng ngươi đi!"

Tiểu gia hỏa như cũ là lắc đầu, những vật kia nó có thể chướng mắt, nó cũng không phải là thông thường chồn.

Bảo Nhi vô cùng có kiên nhẫn, đối với Tiểu gia hỏa dụ dỗ ước chừng một canh giờ, trong đó mở ra điều kiện, để cho Dương Diệp hận không thể biến thành một mực Tử Điêu. Bất quá Tiểu gia hỏa thủy chung đều là lắc đầu, cuối cùng nó tựa hồ chịu không được Bảo Nhi nhiệt khí, trực tiếp chui vào trong đan điền của Dương Diệp, tức giận đến Bảo Nhi cũng sắp khóc.

Thái độ của Tiểu gia hỏa để cho Dương Diệp phi thường hài lòng, có thể chịu đựng nhiều như vậy hấp dẫn, xem ra hắn Tiểu Tuyền Qua đối với Tiểu gia hỏa vô cùng có sức hấp dẫn, thế cho nên Bảo Nhi khai ra nhiều như vậy mê người điều kiện, Tiểu gia hỏa đều là bất vi sở động.

Gặp Tiểu gia hỏa chui vào trong bụng của Dương Diệp đi, Bảo Nhi tại Tiểu gia hỏa cái kia bị tức lập tức vung hướng về phía Dương Diệp, vừa khóc vừa gào, một bộ Dương Diệp không đem Tiểu gia hỏa cho nàng, nàng muốn một mực khóc đi xuống bộ dáng. Chiêu này, trước kia đối với gia gia của hắn thời gian sử dụng, đó là thử một lần một cái linh!

Gặp Bảo Nhi khóc nức nở, Dương Diệp đau cả đầu. Trước mắt tiểu ma nữ này cùng muội muội mình tuổi không sai biệt lắm lớn, nhưng mà tính cách vì cái gì khác nhau lớn như vậy chứ? Muội muội của chính mình mặc dù có chút nghịch ngợm, nhưng đây chính là vô cùng ôn nhu. Trước mắt tiểu ma nữ này thật là bị chính mình cái kia tiện nghi sư phụ làm hư nữa a!

Dương Diệp thò tay thay Bảo Nhi xoa xoa lệ trên mặt, nói: "Ngươi chớ khóc, ta có một cái biện pháp, có thể để cho Tiểu gia hỏa cùng ngươi thân cận!"

Nghe vậy, Bảo Nhi trừng mắt nhìn, quả nhiên đừng khóc, nói: "Biện pháp gì? Ngươi nhưng không cho lừa gạt Bảo Nhi."

Dương Diệp có chút cưng chiều vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Bảo Nhi, nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, ngươi cùng Tiểu gia hỏa mới là lần thứ nhất gặp mặt, giữa các ngươi đều không có cảm tình, nó làm sao sẽ đi theo ngươi chứ? Ngươi muốn trước theo chân nó thành lập cảm tình, để cho nó thân cận ngươi, với ngươi trở thành bạn, như vậy sau này ngươi đang ở đây yêu cầu nó cùng ngươi, nó có lẽ tựu cũng không phản đối. Ngươi cứ nói đi?"

Trừng mắt nhìn, Bảo Nhi nghĩ một lát, đột nhiên vỗ tay một cái, nói: "Đúng rồi, là Bảo Nhi gấp gáp. Thế nhưng là, phải thế nào để cho Tiểu gia hỏa đối với Bảo Nhi có hảo cảm chứ?"

Nghe vậy, Dương Diệp ánh mắt lóe lên một cái, sau đó nói: "Phản đang lúc sơ ta chính là thường xuyên cho Tiểu gia hỏa ăn một ít thứ tốt, ví dụ như Linh quả linh thảo gì, từ lâu rồi, nó hãy theo ta, khục..."

Nói xong, Dương Diệp hơi đỏ mặt, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác tội ác, trong lòng tự hỏi, như vậy lừa dối Bảo Nhi, thật tốt sao? Bất quá vừa nghĩ tới Bảo Nhi bộ kia không gặp được Tiểu gia hỏa không bỏ qua bộ dáng, trong lòng Dương Diệp điểm này cảm giác tội ác chính là bình thường trở lại. Không xuất ra cái này hạ sách, sau này hắn cùng với Tiểu gia hỏa khẳng định không được an bình.

Bảo Nhi tán đồng nhẹ gật đầu, nói: "Tiểu Tạp Dịch ngươi nói có lý, ta đây trở về nhà đi lấy bảo bối đến!" Nói xong, quay người nhanh như chớp chạy mất.

Nhìn bóng lưng của Bảo Nhi biến mất ở cốc khẩu, Dương Diệp thở dài một hơi, ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, thấp giọng nói: "Bên ngoài môn khảo hạch còn lại ba ngày, chắc hẳn chung quanh thành thị những cái kia thỏa mãn điều kiện thiên tài đã tại chạy đến Kiếm Tông trên đường. Ta cũng phải thêm chút sức nữa a!"

------oOo------

Chương 41: Ngoại môn khảo hạch bắt đầu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn dư lại ba ngày thời gian, Dương Diệp không có ở đi tu luyện Ngự Kiếm Thuật, mà là đem tất cả tinh lực đều đặt ở Kiếm Khí chỉ cùng trên Phân Linh Kiếm Pháp. Ngự Kiếm Thuật tuy rằng cường hãn, nhưng mà trong vòng thời gian ngắn không có thể phát huy tác dụng, mà Phân Linh Kiếm Pháp cùng Kiếm Khí chỉ hắn đã kinh học sẽ, có thể ở ngoại môn trong khảo hạch triển khai tác dụng.

Ba ngày thoáng qua tức thì.

Ngoại môn đệ tử khảo hạch sân bãi không là ở Luyện Vũ Tràng, mà là đang Khảo Hạch Phong. Khảo Hạch Phong là một tòa ngọn núi nhỏ, bình thường ngọn núi này không có người nào, quạnh quẽ đến cực điểm. Nhưng nếu là một ra ngoài môn khảo hạch thời gian, ngọn núi này liền sẽ biến thành cả Kiếm Tông địa phương náo nhiệt nhất.

Sáng sớm, trời có chút sáng lên, Khảo Hạch Phong một cái quảng trường khổng lồ bên trên, đứng đấy ước chừng chừng ba ngàn thanh niên, những thứ này thanh niên niên kỷ đều là tại mười bảy tuổi khoảng chừng, thậm chí có nhỏ hơn. Mặc dù nhỏ, thế nhưng là không ai dám xem nhẹ bọn hắn, bởi vì bọn họ đều là tới từ Kiếm Tông chung quanh thành phố thiên tài.

Nói là thiên tài một điểm cũng không đủ, bởi vì phải trước khi mười bảy tuổi đạt tới Huyền giả Lục Phẩm, chính là phi thường khó khăn. Bằng không thì, Kiếm Tông chung quanh mấy tòa thành thị cộng lại mấy triệu nhân khẩu, cũng sẽ không chỉ có ba nghìn người hai bên lại tới đây.

Đứng ở trong đám người, Dương Diệp nhìn xem chung quanh những thiếu niên kia hưng phấn dáng vẻ kích động, trong lòng không khỏi hơi xúc động, hắn mới tới Kiếm Tông lúc bộ dạng hãy cùng những thiếu niên này không sai biệt lắm. Bất quá tại trải qua cuộc sống của Tạp Dịch Đệ Tử về sau, hắn bất kể là tâm trí hay vẫn là phương diện khác đều biến thành thành thục, đương nhiên sẽ không giống chung quanh những đệ tử kia như vậy hưng phấn kích động.

Với hắn mà nói, nội môn đệ tử mới là mục tiêu của hắn, không là hắn hảo cao vụ viễn, mà là hắn bây giờ đối với chính mình vô cùng tin tưởng.

Làm một vòng mặt trời đỏ chậm rãi thăng lên chân trời, ánh mặt trời nghiêng chiếu vào Khảo Hạch Phong lúc, ba ngoại môn trưởng lão xuất hiện ở quảng trường phía trước này tòa trên Kiếm đài. Nhìn thấy ba trưởng lão xuất hiện, kiếm dưới đài những đệ tử kia lập tức rối loạn tưng bừng, không phải là bởi vì mấy trưởng lão mà bạo động, mà là bởi vì khảo hạch muốn bắt đầu.

Nhìn xem dưới đài ba nghìn đệ tử, Tào Hỏa khẽ nhíu mày, ánh mắt quét tả hữu dưới, cuối cùng thấp giọng thở dài một hơi, nói: "Năm nay chỉ có hơn ba nghìn hai trăm tên, so với năm trước lại thiếu rất nhiều, tại tiếp tục như vậy, Kiếm Tông ta hết sạch sức lực a!"

Tại bên cạnh hắn Phùng Vũ nhẹ gật đầu, nói: "Đúng vậy a, nghe nói Nguyên Tông một lần bên ngoài môn khảo hạch, có chừng mười vạn thiên tài tham gia, hai cung cũng là có mấy vạn, mặt khác hai tông nghe nói cũng có hơn vạn. Mà chúng ta Kiếm Tông mới mấy nghìn, tiếp tục như vậy, nếu như không giảm xuống thu người tiêu chuẩn, Kiếm Tông ngoại môn ta chỉ sợ sẽ xuất hiện không người cái chủng loại kia tình huống lúng túng a!"

"Giảm xuống tiêu chuẩn là trị ngọn không trị gốc!" Một bên Thiên trưởng lão lắc đầu, nói: "Nếu như giảm xuống tiêu chuẩn, Kiếm Tông thì sẽ đời này không như đời kia, cuối cùng tránh không được trở thành hai tốc độ dòng chảy lực. Ta cảm thấy, chủ yếu vẫn là muốn tranh thủ tài nguyên, nếu có Kiếm Tông đệ tử sát nhập Thanh Vân Bảng, chúng ta có thể đa phần mấy thành phố lời nói, loại cục diện này định sẽ cải biến!"

Nghe được Thanh Vân Bảng, Phùng Vũ cùng Tào Hỏa lập tức thấp giọng thở dài, Tào Hỏa cười khổ nói: "Gian lận bài bạc, đạo lý này tông chủ bọn hắn như thế nào lại không biết? Thế nhưng là phải sát nhập Thanh Vân Bảng, sao mà khó? Tại trên Thanh Vân Bảng những yêu nghiệt kia, bọn hắn không người nào là nghịch thiên gia hỏa? Đặc biệt là hoàng gia học viện cùng Nguyên Môn những yêu nghiệt kia, coi như là chúng ta đi cũng không nhất định nịnh nọt a!"

Phùng Vũ hít một tiếng, nói: "Tưởng Kiếm Tông ta trăm năm trước, khi đó Kiếm Tông ta là sao mà cường thịnh, khi đó mũi kiếm vừa ra, coi như là Nguyên Môn cũng phải tránh lui. Không có nghĩ tới trăm năm sau, sẽ suy bại đến tận đây."

Nghe vậy, Thiên trưởng lão trên mặt cũng lộ ra vẻ khổ sở, nói: "Đúng vậy a, gần vài chục năm nay, từ Tô Tiên Tử xâm nhập Thanh Vân Bảng về sau, vậy mà không có người nào có thể sát nhập Thanh Vân Bảng, do đó lại để cho Kiếm Tông ta xuất hiện cục diện như vậy, nói cho cùng, hay vẫn là chúng ta những người này lúc trước không hăng hái tranh giành a!"

Tào Hỏa ánh mắt quét hạ phía dưới mọi người, nói: "Nghe nói lần này giang tuyết thành có một mười sáu tuổi thì đến được Huyền giả Cửu Phẩm thiếu niên tới tham gia khảo hạch, mười sáu tuổi thì đến được Huyền giả Cửu Phẩm, nếu như không phải là dùng Đan Dược hoặc là khác ngoại vật tăng lên, kẻ này định sẽ trở thành Kiếm Tông ta lại một cái yêu nghiệt!"

Phùng Vũ gật đầu cười, nói: "Ta cũng nghe đồn, thiếu niên này giống như gọi Giang Nguyên, nghe nói được vinh dự giang tuyết thành trăm năm qua thiên tài kiệt xuất nhất. Nếu như nghe đồn không giả, ngoại hạng cửa trên bảng những người kia trở thành nội môn đệ tử về sau, kẻ này có lẽ có thể thành công vì ngoại môn người thứ nhất!"

Một bên Thiên trưởng lão Xùy~~ cười cười, cái gì trăm năm qua thiên tài kiệt xuất nhất, có Dương Diệp ngũ hành kim Huyền Khí yêu nghiệt sao? Nếu như để người ta biết Dương Diệp là trong Ngũ Hành Huyền Khí kim Huyền Khí, chỉ sợ Kiếm Tông những phong chủ kia cùng người khác các Trưởng lão đều sẽ bị khiếp sợ. Bất quá hắn sẽ không nói việc này đi ra, hắn tôn trọng lựa chọn của Dương Diệp.

Lúc này Tào Hỏa ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu mặt trời, sau đó nói: "Lão Phùng, ngươi tới chủ trì này cửa thứ nhất đi!"

Nghe vậy, Phùng Vũ điều chỉnh tốt tâm tình của chính mình, đi về phía trước mấy bước, nhìn xem phía dưới những cái kia hơi tỏ ra non nớt thiếu niên, trong mắt hiển hiện một vòng vui mừng, hai tay của hắn hư giơ lên, phía dưới nguyên bản còn có chút tiếng động lớn thanh âm huyên náo lập tức biến mất không thấy gì nữa, tất cả mọi người triệt để yên tĩnh trở lại.

Phùng Vũ nói: "Chư vị, lão phu ngoại môn trưởng lão Phùng Vũ, các ngươi có thể gọi ta Phùng trường lão, lão phu là lần khảo hạch này một nhân viên trong. Đầu tiên, lão phu đại biểu Kiếm Tông hoan nghênh đến của các ngươi, tiếp theo, lão phu chúc mừng các ngươi, bởi vì các ngươi có thể đứng ở đây, bản thân vậy đại biểu tự thân không tầm thường, coi như là không thể trở thành Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, ngày sau thành tựu khẳng định cũng sẽ bất phàm..."

Nói hồi lâu, Phùng Vũ tiến vào chính đề, nói: "Lần khảo hạch này tổng cộng chia ba cửa ải, cửa thứ nhất khảo thí cảnh giới của các ngươi trụ cột. Cửa ải này mục đích là đào thải những cái kia bởi vì phục dụng Đan Dược mà tăng lên cảnh giới người, còn có bản thân cảnh giới chưa vững chắc người. Hiện tại, ta sẽ phóng thích Vương Giả Cảnh uy áp, cuối cùng có thể chịu nổi, vượt qua kiểm tra!"

Nói xong, Phùng Vũ thân hình khẽ động, lướt đã đến ba nghìn thiếu niên trên không, sau đó trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể bạo dũng mà ra, cuối cùng như là một toà núi nhỏ áp hướng về phía dưới đáy mọi người.

"A..."

Một vài thiếu niên vội vàng không kịp chuẩn bị, tại dưới uy áp này, trực tiếp co quắp ngã xuống đất. Không đến một phút đồng hồ, đã không sai biệt lắm ngã xuống nửa số nhân viên, nhưng lại đang kéo dài ngã xuống.

Nhìn xem đã ngược lại nửa dưới thiếu niên, kiếm trên đài Thiên trưởng lão cùng Tào Hỏa mày nhíu lại đã thành hình chữ Xuyên (sông), chất lượng này quá kém a!

Tại nơi nào đó, một đám mặc trường bào màu xanh thiếu niên đang nhìn trên quảng trường những thiếu niên kia, đám thiếu niên này ước chừng năm mươi mấy, cùng Dương Diệp có ba tháng ước hẹn Liễu Thanh Vũ kia cũng ở trong đó, nhưng mà khiến người ngoài ý chính là với tư cách ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ mười chín Liễu Thanh Vũ rõ ràng sắp xếp ở bên trong mà không phải phía trước.

Nếu có ngoại môn trưởng lão ở nơi này liền sẽ cảm thấy này vô cùng bình thường. Bởi vì năm mươi ngoại môn đệ tử này là ngoại môn trên bảng đệ tử, đây là ngoại môn đệ tử trong tinh nhuệ nhất một đám đệ tử. Tại trong nhóm người này, Liễu Thanh Vũ cũng chỉ có thể coi là bình thường.

Khi nhìn thấy không đến một phút đồng hồ gục nửa dưới nhân viên lúc, cầm đầu một tên khóe miệng có nốt ruồi đen thiếu niên lắc đầu, nói: "Lần này ngoại môn đệ tử bất kể là số lượng hay là chất lượng, so với chúng ta một lần kia kém nhiều lắm, không thú vị, không thú vị! Hy vọng kia là cái gì giang tuyết thành trăm năm qua đệ tử kiệt xuất nhất không nên khiến người ta thất vọng!"

Tại nốt ruồi thiếu niên bên cạnh một tên mặt tròn thiếu niên cũng là lắc đầu, nói: "Nhớ ngày đó chúng ta một lần kia, năm nghìn tên đệ tử, tại cửa thứ nhất ngã xuống chỉ có một nghìn tên tả hữu. Mà nhóm này, nhìn bộ dáng như vậy, sợ rằng phải ngã xuống hai nghìn, nếu như Phùng trưởng lão không nương tay mà nói, sợ rằng sẽ thêm nữa! Về phần cái kia thiên tài gì, nếu quả như thật là trong truyền thuyết mười sáu tuổi đạt tới lời của Huyền giả Cửu Phẩm, ngược lại cũng tính được là yêu nghiệt!"

"Yêu nghiệt?" Nốt ruồi thiếu niên bật cười một tiếng, nói: "Coi như là hắn mười sáu tuổi đạt tới Tiên Thiên cũng không thể ở ngoại môn xưng là yêu nghiệt, có yêu nữ kia ở đây, ngoại môn ai dám xưng yêu nghiệt?"

Nghe được yêu nữ hai chữ, chung quanh thiếu niên sắc mặt đều là biến đổi, trong mắt hiển hiện nồng đậm kiêng kị. Sau nửa ngày, mặt tròn thiếu niên cười khổ cười, nói: "Cái kia yêu nữ đến một lần Kiếm Tông liền chiếm lấy ngoại môn bảng thứ nhất, nghe nói nàng còn thường xuyên đi tìm ngoại môn trưởng lão chiến đấu, thiên phú như vậy... Người khác đều nói chúng ta yêu nghiệt, so sánh với hắn, chúng ta kém không biết bao nhiêu a!"

Nốt ruồi thiếu niên cũng là thấp giọng thở dài, nói: "Tại ánh sáng của nàng dưới, chúng ta cái này ngoại môn bảng đệ nhị cùng đệ tam đều sắp bị các Trưởng lão không để ý đến. Nhất định phải cố gắng, bằng không thì sau này gặp mặt, nàng có lẽ sẽ đối với đệ tử khác như vậy coi thường chúng ta!"

Mặt tròn thiếu niên tán đồng nhẹ gật đầu, hắn vốn cũng là thiên tài trong thiên tài, nhưng mà gặp được yêu nữ kia về sau, hắn cũng không dám đang nói mình là thiên tài rồi. Yêu nữ kia, thật là quá đả kích người.

...

trong tràng, Dương Diệp mắt xem mũi, mũi nhìn tâm, không chút nào được Vương Giả Cảnh uy áp ảnh hưởng. Căn cơ của hắn rất ổn, càng là trải qua Sinh Tử Chiến đấu, hơn nữa cũng trải qua Linh Giả Cảnh uy áp, đối với Vương Giả Cảnh uy áp, hơn nữa còn là Tào Hỏa lưu thủ uy áp, hắn căn bản không được một điểm ảnh hưởng.

Đột nhiên, hắn mở hai mắt ra, nhìn phía bên phải, lúc này ở hắn bên phải, một cái ước chừng mười sáu tuổi khoảng chừng thiếu niên đang nhìn hắn. Thiếu niên đang mặc một bộ hoa lệ trường bào màu trắng, tướng mạo anh tuấn, tuy rằng khuôn mặt có chút non nớt, nhưng toàn thân nhưng là có gan phú quý khí chất, chỉ có điều cái kia trên mặt kiêu ngạo nhưng là cũng không thế nào che giấu.

Đương nhiên, quan trọng nhất là thiếu niên như hắn, đối mặt Vương Giả Cảnh uy áp không có có nhận đến chút nào ảnh hưởng. Cái này để cho Dương Diệp trong nội tâm có chút kinh ngạc một chút.

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn về phía mình, Giang Nguyên lập tức thu hồi ánh mắt của chính mình, thấp giọng nói: "Xem ra lần này bên ngoài môn khảo hạch cũng không phải tất cả đều là phế vật, có cái đẹp mắt một điểm đồng cỏ xanh lá làm phụ gia cũng tốt, bằng không thì cũng quá không thú vị!"

Dương Diệp cũng thu hồi ánh mắt, sau đó một lần nữa nhắm mắt dưỡng thần. Thực lực đối phương có lẽ không tệ, nhưng mà với hắn mà nói, không có chút nào ý nghĩa.

Nửa canh giờ qua đi, Phùng Vũ khí thế vừa thu lại, quay người lướt đã đến trên Kiếm đài. Khi thấy phía dưới ngã xuống một khoảng cách, chỉ còn lại có nghìn tên thiếu niên lúc, Phùng Vũ khẽ lắc đầu, thấp giọng thở dài, hắn đã nương tay, không nghĩ tới vẫn là có nhiều người như vậy bị loại bỏ, loại tâm tình này, có thể nghĩ.

Phùng Vũ khí thế vừa thu, rất nhiều người lập tức thở dài một hơi. Chứng kiến cảnh tượng như vậy, Dương Diệp âm thầm lắc đầu, nếu như Phùng trường lão đang kéo dài dưới, hoặc có lẽ là uy áp tại mạnh mẽ một điểm, chỉ sợ còn có thể ngã xuống rất nhiều người.

Nhìn xem bên cạnh một ít ngã xuống thiếu niên, Giang Nguyên khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường cười lạnh, thấp giọng nói: "Phế vật, chính là Vương Giả Cảnh uy áp đều chịu không được!" Nói xong, quay đầu nhìn về Dương Diệp, lộ ra nghiền ngẫm dáng tươi cười.

Nhìn thấy thiếu niên biểu lộ, Dương Diệp nhướng mày, hiện tại ở không đi gây sự ngu ngốc thật là rất nhiều a!

Lúc này, Thiên trưởng lão đi về phía trước mấy bước, nhìn xem còn dư lại một nghìn tên thiếu niên, nói: "Đã nằm xuống lập tức đi đến bên cạnh, còn đứng lập tức ngồi xuống nghỉ ngơi, sau nửa canh giờ cửa thứ hai!"

------oOo------

Chương 42: Ảo cảnh mất phương hướng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa canh giờ thoáng qua tức thì, khi mọi người nghỉ xong về sau, tại trên Kiếm đài Thiên trưởng lão mở hai mắt ra, ánh mắt lướt qua phía dưới đứng thẳng một nghìn tên đệ tử, khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, ánh mắt dừng một chút, khẽ gật đầu, sau đó cất cao giọng nói: "Cửa thứ hai thi là kiếm đạo của các ngươi ý chí, đi theo ta đi!" Nói xong, quay người đi về phía sau đi.

Thấy thế, một nghìn tên thiếu niên vội vàng đi theo lên. Không chỉ có là một ngàn này tên thiếu niên, đã liền bên cạnh những cái kia bị loại bỏ thiếu niên cũng là đi theo lên. Tuy rằng bị bọn hắn đào thải, nhưng mà Kiếm Tông hay vẫn là cho phép bọn hắn lưu lại quan sát.

"Mê Huyễn Trận sao?"

Một chỗ, nốt ruồi thiếu niên khóe miệng hơi cuộn lên, sau đó cũng đi theo lên. Sau lưng những cái kia ngoại môn trên bảng đệ tử cũng là vội vàng đi theo lên.

Không đến một hồi, được Thiên trưởng lão dẫn dắt, mọi người đi tới một cái thật lớn đồ đổi màu ngụy trang khe hở trước. Đồ đổi màu ngụy trang khe hở rất lớn, dung nạp mấy ngàn người cũng không có vấn đề gì. Ở trong vòng sáng mặt, lóe ra rất nhiều các loại các dạng phù văn, hơn nữa các loại phù văn còn ở trong đó dựa theo quỹ tích nào đó vận hành.

"Cái này là Mê Huyễn Trận a!" Nhìn trước mắt khe hở, Dương Diệp thấp giọng nói.

Mê Huyễn Trận hắn là như vậy nghe qua, nghe nói là trước đây thật lâu Kiếm Tông một cái trận pháp sư chế tạo, trong đó còn có Phù Văn Sư minh rất nhiều có kỳ dị chức năng phù văn, bởi vì có những thứ này phù văn, người vừa đứng đi vào sẽ tiến vào một loại ảo cảnh, cho nên này vầng sáng còn gọi là Mê Huyễn Trận.

Bất quá Mê Huyễn Trận này sinh ra ảo cảnh cùng hắn đưa cho Tô Thanh Thi cái kia đôi vòng sinh ra ảo cảnh có chút chênh lệch, bởi vì Mê Huyễn Trận này chẳng qua là khảo nghiệm người ý chí, ở trong ảo cảnh bị tổn thương cũng không đưa đến sự thật đến, mà hắn đưa cho Tô Thanh Thi cái kia đôi vòng thật sự sẽ cho người ở trong hiện thực bị thương nặng!

Thiên trưởng lão quay người nhìn xem mọi người, nói: "Trận này Mê Huyễn Trận, từ thúc giục trận pháp một khắc này bắt đầu, Tam Trụ Hương vẫn không thể tỉnh hồn lại đào thải. Hiện tại vào đi thôi!"

Nghe vậy, một nghìn tên thiếu niên vội vàng tiến nhập tròn trong vòng, sau đó chờ đợi ảo cảnh đến.

Nhìn xem tất cả mọi người tiến vào vòng tròn về sau, Thiên trưởng lão trầm giọng nói: "Nhớ lấy, hết thảy đều là hư ảo!" Nói xong, tay phải vung lên, một trương Phù Lục bay đến vòng tròn trên không, sau một khắc, màu lam trong vòng tròn phù văn nói cho vận chuyển.

Một hồi trời đất quay cuồng, cảnh tượng trước mắt biến đổi, khi thấy cảnh tượng trước mắt lúc, Dương Diệp hốc mắt thoáng một phát liền đỏ lên.

Quen thuộc thành thị, quen thuộc đường đi, quen thuộc nhà đá, quen thuộc hết thảy, đây là An Nam Thành. Mà trước mắt cái nhà đá này, chính là hắn từ ở đến lớn gia.

Đối với hết thảy trước mắt, hắn hết sức quen thuộc, chính là mắt nhắm lại cũng sẽ không đi sai đường.

Dương Diệp chậm rãi đi tới nhà đá trước mặt chính là cái kia thật dài ghế gỗ, nhìn trước mắt ghế gỗ, Dương Diệp ánh mắt dần dần ươn ướt. Trước kia hắn cùng với muội muội còn có mẫu thân liền thường xuyên ngồi ở đây trên ghế gỗ, mẫu thân ngồi ở bên trong một vừa làm lấy thêu thùa, một bên tùy ý hắn cùng với muội muội cho nàng đấm chân.

Sau một lúc lâu, trên ánh mắt dời, ở trên thạch bích, có một bộ dùng than đen vẽ ra bích hoạ. Chứng kiến bức tranh này, trong lòng Dương Diệp có chút ấm áp, cái mũi cũng có chút cay mũi. Vẽ nội dung là một chải lấy hai cái đuôi sam Tiểu Nữ Hài nắm một đứa bé trai, Tiểu Nữ Hài đúng là hắn muội muội Tiểu Dao, mà cái kia tiểu nam hài tự nhiên là hắn. Chỉ phải không biết là ai tại đầu tiểu nam hài trên vẽ lên hai cái bím tóc, làm cho tiểu nam hài biến thành Tiểu Nữ Hài.

Bức tranh này không là người khác vẽ, đúng là hắn vẽ. Mà con trai trên đầu cái kia hai cái đuôi sam thì là Tiểu Dao trò đùa dai.

"Xoẹt zoẹt~!"

Ngay tại lúc này, nhà đá do mảnh gỗ làm mộc đột nhiên mở ra, chỉ thấy một Tiểu Nữ Hài mười năm sáu tuổi cùng chừng ba mươi phụ nữ đi ra.

Tiểu Nữ Hài chải lấy hai cái bím tóc, ăn mặc một cái vô cùng xưa cũ, nhưng là vô cùng sạch sẽ váy, Liễu Diệp Mi, linh động hai mắt, xinh xắn cái mũi, mặc dù mặc cũ nát, nhưng là không thể che hết cô ấy là thanh tú dung nhan.

Mỹ phụ đồng dạng là ăn mặc một cái cũ nát váy, nhưng cũng là vô cùng sạch sẽ, mỹ phụ chừng ba mươi tuổi niên kỷ, chân mày lá liễu phong nhãn, mặt trái xoan, dáng người nhanh nhẹn đầy đặn, chẳng qua là trên mặt kia cùng trên tay đã có phong sương dấu vết, đặc biệt là cái kia hai tay, cách thật xa đều có thể nhìn đến trên tay kia thật dầy vết chai.

Làm Tiểu Nữ Hài chứng kiến Dương Diệp lúc, Tiểu Nữ Hài nhãn tình sáng lên, sau đó con mắt thoáng một phát liền đỏ lên, thoáng cái chạy tới trước mặt Dương Diệp ôm chặc lấy Dương Diệp, nói: "Anh, ngươi làm sao bây giờ mới vừa về, làm sao bây giờ mới..." Nói xong vừa nói, Tiểu Nữ Hài đã khóc không thành tiếng.

Dương Diệp tay dừng ở giữa không trung thật lâu, khi cảm giác được bộ ngực nước mắt lúc, cái kia hai tay rốt cuộc đã rơi vào trên lưng của Tiểu Nữ Hài, sau đó Dương Diệp theo bản năng nói: "Ca đây không phải là trở về rồi sao? Đừng khóc, đang khóc Tiểu Dao thì trở thành mèo hoa, khó coi."

"Ta bất kể, ta bất kể, để cho ngươi hai năm cũng sẽ không tới một lần, để cho ngươi hai năm hết tết đến cũng sẽ không tới, ta sẽ khóc, để cho ngươi áy náy chết..." Tiểu Nữ Hài đầu đi Dương Diệp trong ngực chui chui vào, khóc không ra tiếng.

Lúc này, mỹ phụ cũng đi tới trước mặt Dương Diệp, mỹ phụ thò tay vuốt vuốt đầu của Dương Diệp, sau đó lại vuốt ve hạ hai má của Dương Diệp, trên mặt lộ ra yêu thương chi sắc, ôn nhu nói: "Những năm này tại Kiếm Tông khổ ngươi, bây giờ trở về đến là tốt rồi, đợi tí nữa ta đi làm cho ngươi ngươi thích ăn nhất Đường Thố Nhục."

"Mẫu thân!" Dương Diệp cái mũi đau xót, trong mắt lần nữa ươn ướt, nói: "Những năm này để cho ngươi chịu khổ, ngươi yên tâm, từ nay về sau ta sẽ không ở để cho ngươi cùng Tiểu Dao chịu khổ. Ta cam đoan!"

"Đứa nhỏ ngốc!" Mỹ phụ cười cười, nói: "Chỉ cần ngươi cùng Dao nhi thật tốt, mẫu thân coi như là ăn tại khổ nhiều đều nguyện ý. Tốt rồi, ngươi khó về được, không nói những thứ này, nương đi làm cho các ngươi Đường Thố Nhục, Dao nhi thế nhưng là nhớ thương Đường Thố Nhục này thật lâu rồi!"

"Ta mới không có!" Lúc này, Tiểu Dao ngẩng đầu, phản bác.

Nhìn nghiêm mặt trên còn treo móc óng ánh nước mắt Tiểu Dao, mỹ phụ cùng Dương Diệp lập tức nở nụ cười.

Trong hiện thực, toàn bộ màu lam trong vòng ánh sáng chỉ còn lại có một người Dương Diệp. Những người khác không phải là tỉnh táo lại, cũng là bởi vì ở trong ảo cảnh đã triệt để đã bị mất phương hướng chính mình.

Lúc này, chung quanh mấy nghìn ánh mắt của người đều rơi vào kia trạm ở trong vòng tròn trên thân Dương Diệp, có ánh mắt khinh thường, có nhìn có chút hả hê, có rất hiếu kỳ, không phải trường hợp cá biệt.

Thiên trưởng lão nhìn nhìn màu lam khe hở trước một cái trên bàn đá lư hương, ở trong lư hương, duy nhất một nén hương đã thiêu đi hơn phân nửa, mà Dương Diệp nhưng vẫn không có tỉnh táo lại, Thiên trưởng lão hai đấm kìm lòng không đặng nhanh nắm lại. Đồng thời tâm bên trong phi thường nghi hoặc, ý chí của Dương Diệp hắn là rõ ràng hơn hết, từ nhỏ ở trong đau khổ lớn lên, đi vào Kiếm Tông, lại từ thiên đường té ngã địa ngục, nhưng là hắn nhưng là chưa bao giờ buông tha cho, này ý chí có thể nói yếu sao?

Đây nhất định không thể nói yếu, nhưng mà vì cái gì Dương Diệp nhưng là không có tỉnh táo lại? Hơn nữa nếu như Dương Diệp đã triệt để trầm luân trong đó lời nói, vậy hắn cũng có thể bị loại bỏ mới là, hiện tại hắn nhưng là còn đứng ở trong đó, trên mặt bình tĩnh vô cùng, lại đang làm gì vậy?

Không chỉ có là Thiên trưởng lão nghi hoặc, chính là Phùng Vũ cùng Tào Hỏa cũng nghi hoặc khó hiểu, cái này quá không hợp lý rồi!

Một chỗ, nốt ruồi thiếu niên nhìn xem trong sân Dương Diệp trầm giọng hồi lâu, nói: "Có chút ý tứ a!"

Bên cạnh hắn mặt tròn thiếu niên cũng là nhẹ gật đầu, nói: "Là có chút ý tứ!"

Nghe được lời của hai người, ở sau lưng hai người Liễu Thanh Vũ cười lạnh một tiếng, có ý tứ? Loại ý chí này không kiên người thật là có chút ý tứ. Đồng thời có chút hối hận cùng Dương Diệp lập thành cái gì kia ba tháng ước hẹn, loại phế vật này, thật sự không đáng hắn ra tay.

Bất tri bất giác, nửa nén hương lại thiêu đi một phần hai, nhưng mà Dương Diệp còn không có tỉnh.

Lúc này, một bên nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần Giang Nguyên mở hai mắt ra, sau đó đi tới trước mặt Thiên trưởng lão, đối với Thiên trưởng lão ôm quyền, nói: "Thiên trưởng lão, dùng tại hạ nhìn, người này đã trầm luân trong ảo cảnh, loại người này không có tư cách trở thành Kiếm Tông đệ tử, hẳn trực tiếp đào thải." Hắn nguyên bổn còn đối với Dương Diệp có chút chờ mong, nhưng là thấy đến Dương Diệp ở trong ảo cảnh lâu như thế cũng không có đi ra, hắn không khỏi có chút thất vọng rồi. Ở trong ảo cảnh đợi lâu như thế, loại ý chí này không kiên người, đã không có tư cách làm hắn lá xanh.

"Đào thải, trực tiếp đào thải, để cho mọi người chúng ta chờ hắn, hắn dựa vào cái gì?"

"Đúng vậy, loại ý chí này không kiên người Kiếm Tông thu tới làm cái gì? Thu lại làm việc lặt vặt sao?"

"Làm việc lặt vặt? Ngươi chẳng lẽ không biết sao? Thiếu niên kia liền là Tạp Dịch Đệ Tử của Kiếm Tông, nghe nói hắn trước kia được thu làm ngoại môn đệ tử, nhưng mà chẳng ai ngờ rằng, hắn một năm hết tết đến cũng không trở thành Huyền giả, cuối cùng bị biếm thành Tạp Dịch Đệ Tử, còn có Kiếm Tông đệ nhất phế vật danh xưng!"

"Cái gì? Thật là Tạp Dịch Đệ Tử? Đào thải, đào thải! Ta không nên cùng loại người này trở thành cùng môn đệ tử!"

"Đúng vậy, cùng loại người này trở thành đồng môn, ta sau này ra ngoài đều ngại nói mình là Kiếm Tông đệ tử..."

"..."

Trong lúc nhất thời, nguyên bản an tĩnh trên trận đột nhiên tiếng động lớn náo loạn lên. Trong đó kêu gào đào thải Dương Diệp không chỉ có những cái kia đã qua quan thiếu niên, còn có bên cạnh những cái kia bị loại bỏ đệ tử.

Đã qua quan đệ tử kêu gào đào thải, đương nhiên là trơ trẽn cùng Dương Diệp vì đồng môn, mà những cái kia đào thải đệ tử, hơn phân nửa thì là ồn ào, ôm ta đào thải, ngươi cũng đào thải tốt lắm loại tâm tính này.

Thiên trưởng lão lạnh lùng nhìn Giang Nguyên liếc mắt, nếu như không phải là bởi vì đối phương là cái thứ nhất tỉnh táo lại, mà lại tại mười sáu tuổi thì đến được Huyền giả Cửu Phẩm, hắn sẽ không chút lựa chọn quát tháo một trận. Nhưng mà vừa nghĩ tới đối phương thiên phú, hắn chỉ có thể ngăn chặn tức giận trong lòng, không tại nhìn Giang Nguyên, ánh mắt quét qua tất cả người, nói: "Yên lặng, Kiếm Tông có Kiếm Tông quy định, nói là Tam Trụ Hương chính là Tam Trụ Hương, chờ cho ta. Không muốn chờ, lập tức lăn xuống núi!"

Gặp trưởng lão tức giận, lập tức mọi người không dám nói tiếp nữa, toàn bộ đều yên tĩnh lại. Bất kể như thế nào, bọn hắn hiện tại còn không có năng lực đi cùng một ngoại môn trưởng lão làm trái lại.

Trong lòng Giang Nguyên cũng là cả kinh, hắn biết, hắn đắc tội trước mắt ngoại môn trưởng lão này. Bất quá thoáng qua hắn liền không thèm để ý, hắn tin tưởng, chỉ cần hắn lộ ra át chủ bài, có rất nhiều Trưởng lão lôi kéo hắn. Nghĩ vậy, Giang Nguyên nghiêng người lui qua một bên, chẳng qua là nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt bất thiện.

------oOo------

Chương 43: Kiếm Nô tháp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong nhà đá, Dương Diệp cùng muội muội còn có mẫu thân ngồi ở một trương do tảng đá làm thành trước bàn ăn, trên bàn đá có ba món ăn một món canh, ba đồ ăn đều là món ăn mặn, ba đồ ăn đều là Dương Diệp thích vô cùng ăn đồ ăn. Đặc biệt là chính giữa cái kia bàn Đường Thố Nhục, cái kia không chỉ có là hắn yêu nhất, cũng là Tiểu Dao yêu nhất.

Tuy rằng Tiểu Dao cùng hắn đều thích vô cùng ăn Đường Thố Nhục, nhưng mà trừ cái gì trọng ngày lễ lớn bên ngoài, bọn hắn căn bản không có cơ hội được ăn. Bởi vì đối với bọn hắn cái gia đình này mà nói, ăn thịt thật là một chuyện xa xỉ vô cùng.

"Anh, ngươi ăn!" Tiểu Dao gắp một khối Đường Thố Nhục đặt ở trong chén Dương Diệp, sau đó lại gắp một khối tại mỹ phụ trong bát, cuối cùng mới gắp một khối tại trong chén mình, bất quá nàng cũng không có ăn, mà là duỗi ra đầu lưỡi, tại trên khối Đường Thố Nhục kia nhẹ nhàng ngọt ngọt, sau đó trên mặt lộ ra vẻ mặt say mê.

"Đứa nhỏ này, nhanh ăn đi, trong bát còn có rất nhiều đây!" Mỹ phụ thò tay vuốt vuốt đầu của Tiểu Dao, ôn nhu nói.

Mà Dương Diệp thì là cái mũi đau xót, trong nội tâm dâng lên một cỗ tự trách cùng áy náy, nếu như mình có bổn sự, Tiểu Dao cùng mẫu thân liền sẽ không thụ nhiều như vậy khổ; Nếu như mình có bổn sự, Tiểu Dao cùng mẫu thân cũng sẽ không bị Liễu gia khi dễ. Chính mình với tư cách trong nhà duy nhất nam tử, nhưng là để cho nhà muội muội cùng mẫu thân được nhiều như vậy ủy khuất, là mình vô năng a!

"Anh, ngươi mau ăn nha, nhìn ngươi gầy, ăn nhiều mấy khối Đường Thố Nhục giao thân xác bổ đứng lên!" Lúc này, Tiểu Dao lại gắp một khối Đường Thố Nhục bỏ vào trong chén Dương Diệp, nói.

"Đúng nha!" Mỹ phụ đau lòng nhìn xem Dương Diệp, nói: "Ngươi đứa nhỏ này tại Kiếm Tông chắc hẳn chịu không ít khổ, ăn nhiều một ít." Nói xong cũng gắp một khối Đường Thố Nhục bỏ vào trong chén Dương Diệp.

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt nước mắt tại cũng nhịn không được nữa, chậm rãi tràn ra tới. Hắn cầm đũa lên, mạnh mẽ cười cười, sau đó kẹp lên một khối Đường Thố Nhục bắt đầu ăn.

Nhìn thấy Dương Diệp bắt đầu ăn, mỹ phụ cười cười, bất quá nàng cũng không có ăn, mà là liền nhìn như vậy Dương Diệp, nhìn một hồi có nhìn xem Tiểu Dao, ánh mắt lộ ra vẻ vui mừng.

Không đến một hồi, Dương Diệp gặp bát bên trong ba khối Đường Thố Nhục đã ăn xong. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía mỹ phụ cùng Tiểu Dao, trên mặt bình tĩnh vô cùng, tại cũng không có khi trước như vậy tâm tình chập chờn.

"Anh, đừng nhìn như vậy Dao nhi, Dao nhi có chút hoảng hốt!" Bị Dương Diệp cái kia không tình cảm chút nào hai mắt nhìn chằm chằm vào, Tiểu Dao có chút sợ hãi, rụt rè nói.

"Làm sao vậy? Có phải là không thoải mái hay không?" Phát hiện Dương Diệp có chút không đúng, mỹ phụ vội vàng đứng lên, quan tâm nói.

Dương Diệp không nói gì, chẳng qua là nhìn thật sâu mỹ phụ cùng Tiểu Dao liếc mắt, sau đó hai mắt khép hờ, sau một khắc, trong tràng có Kiếm Khí xẹt qua, hai cỗ máu tươi rải đầy trên đất. Đồng thời, Dương Diệp cảm giác trước mắt tình cảnh phá thành mảnh nhỏ, trong đầu có chút mê muội.

Qua mấy hơi, Dương Diệp mở hai mắt ra, mọi người, Khảo Hạch Phong, màu lam vườn vòng, lại là quen thuộc hết thảy. Dương Diệp hít sâu một hơi, không có đi quản cái kia mấy nghìn ánh mắt của người, đi thẳng tới trước mặt Thiên trưởng lão, đối với Thiên trưởng lão ôm quyền, sau đó đi đến một bên bắt đầu trầm mặc.

Trong lòng Thiên trưởng lão thở dài một hơi, hắn mặc dù không biết Dương Diệp tại ảo cảnh gặp cái gì, nhưng là từ Dương Diệp trên mặt biểu hiện đến xem, hắn hẳn là một mực đều bảo trì bản tâm, không có mất phương hướng. Chỉ là hắn vì cái gì không có lựa chọn tỉnh táo lại? Nghĩ một lát, Thiên trưởng lão chính là không muốn rồi. Bất kể như thế nào, Dương Diệp vượt qua kiểm tra rồi là tốt rồi.

"Nghỉ ngơi tại chỗ nửa canh giờ, cửa ải kế tiếp khảo hạch thực lực!" Thiên trưởng lão nói.

Nghe được lời của Thiên trưởng lão, mọi người không dám có dị nghị, cũng không dám đang kêu gào cái gì đào thải, tất cả đều liền ngồi xếp bằng trên mặt đất, nắm Kiếm Tông phát Năng Lượng Thạch khôi phục trong cơ thể Huyền Khí đứng lên.

Tại Dương Diệp cách đó không xa Giang Nguyên nhìn nhìn vậy vừa nãy đốt sạch hương, lại nhìn một chút trầm mặc không nói Dương

Diệp, sau đó hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiển hiện nồng đậm khinh thường. Lúc trước còn tưởng rằng hắn là một người vật, không nghĩ tới cũng là bị giáng chức ngoại môn đệ tử, vừa nghĩ tới lúc trước vì Tạp Dịch Đệ Tử này đắc tội một ngoại môn trưởng lão, trong lòng của hắn liền vô cùng khó chịu!

"Hy vọng ngươi có thể kiên trì đến trước mười!" Giang Nguyên thấp giọng nói một câu, sau đó thu hồi ánh mắt.

Sở dĩ hắn hy vọng Dương Diệp có thể đi vào trước mười, là vì mười thứ hạng đầu đệ tử sẽ tham gia một cuộc tỷ thí, cái này tỷ thí không những được được Kiếm Tông ban thưởng, còn có một ý nghĩa, cái kia chính là bài danh càng cao lại càng dễ dàng bị Kiếm Tông trưởng lão nhìn trúng bồi dưỡng, hơn nữa có thể rất nhanh xây dựng lập nhân mạch.

Đương nhiên, hắn hy vọng Dương Diệp có thể đi vào trước mười, mục đích chủ yếu là muốn ra tay giáo huấn đối phương.

Một chỗ, nốt ruồi thiếu niên ánh mắt ở trong ảo cảnh quá quan đệ tử trên người đảo qua, cuối cùng đã rơi vào trên thân Giang Nguyên, nói: "Quá quan 600 người, hắn thanh tỉnh tốc độ nhanh nhất, chỉ dùng không đến bạch hơi thở, hắn phải là cái kia Giang Thành trăm năm vừa ra thiên tài Giang Nguyên rồi!"

Nốt ruồi thiếu niên bên cạnh mặt tròn thiếu niên tán đồng nhẹ gật đầu, nói: "Nghe đồn hắn là Huyền giả Cửu Phẩm, thực lực chân thật của hắn hẳn là Cửu Phẩm Đỉnh Phong. Chờ hắn trở thành Tông Môn Đệ Tử về sau, tông môn bồi dưỡng một đoạn thời gian, phỏng đoán có thể tấn cấp Tiên Thiên, chờ chúng ta nhóm này ngoại môn bảng trở thành nội môn đệ tử về sau, nếu như không có mặt khác yêu nghiệt xuất hiện, hắn phải là sau này ngoại môn người thứ nhất rồi!"

Nốt ruồi thiếu niên đạm thanh nói: "Mười sáu tuổi Cửu Phẩm Đỉnh Phong, thiên phú như vậy xác thực tính không sai. Bồi dưỡng thoáng một phát, cũng thật là có tiền đồ. Chỉ là của ta nhìn hắn kiêu ngạo mười phần, không hiểu thu liễm tài năng, loại tâm tính này, ngày sau không thiếu được nếm mùi đau khổ."

Mặt tròn thiếu niên cười cười, nói: "Người trẻ tuổi có bản lĩnh, có kiêu ngạo cũng là rất bình thường. Ngươi suy nghĩ một chút, lúc trước yêu nữ không khi đến, ta và ngươi thế nhưng là không ai bì nổi, không để bất kỳ ai ở trong mắt. Mặc dù bây giờ chúng ta đem bản thân kiêu ngạo thu liễm rất nhiều, nhưng là ta rõ ràng, trong xương của chúng ta vẫn là vô cùng kiêu ngạo. Này kiêu ngạo nếu muốn thay đổi, phải bị đả kích!"

Nốt ruồi thiếu niên nhẹ gật đầu, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, trầm mặc sau nửa ngày, nói: "Hắn rất quỷ dị, ngươi nhìn hắn lúc trước thanh tỉnh lúc, trong mắt thanh tịnh trong vắt, trên mặt không có tình cảm chút nào chấn động, cái này chứng minh hắn từ tiến ảo cảnh bắt đầu, vẫn bảo trì bản tâm. Chỉ là hắn vì sao ở trong ảo cảnh dừng lại hồi lâu?"

"Có lẽ là ở trong ảo cảnh gặp được cái gì đại mỹ nữ đây!" Nói chuyện không phải là mặt tròn thiếu niên, mà là ở sau lưng hai người một mực trầm mặc Liễu Thanh Vũ. Nốt ruồi thiếu niên cùng mặt tròn thiếu niên nói Giang Nguyên kia, hắn không dám xen vào. Nhưng mà nói đến Dương Diệp lúc, hắn cũng có chút nhịn không được.

Nốt ruồi thiếu niên nhàn nhạt nhìn Liễu Thanh Vũ liếc mắt, nói: "Đều là ngoại môn trên bảng đệ tử, khuyên ngươi một câu, vĩnh viễn chớ xem thường đối thủ của chính mình!"

Liễu Thanh Vũ liền vội cung kính nhẹ gật đầu, một bộ ta ghi nhớ trong lòng biểu lộ. Bất quá trong lòng hắn nhưng là không cho là đúng, hắn thế nhưng là nhớ rõ, lúc trước Dương Diệp mặt hắn một chiêu đều không tiếp được. Chừng một tháng thời gian, hắn ở đây mạnh mẽ lại có thể mạnh mẽ đến mức nào? Tối đa hắn ra hai chiêu là được!

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt khép hờ, hắn không có hấp thu Năng Lượng Thạch. Nói thực ra, lúc trước trong ảo cảnh tất cả đối với hắn vẫn là có ảnh hưởng. Hắn trước kia cả đời phấn đấu mục đích, chính là vì muội muội cùng mẫu thân, trong ảo cảnh xuất hiện đã lâu không gặp mẫu thân cùng muội muội, hắn vẫn là vô cùng rung động.

Hắn từ vừa mới bắt đầu đã biết rõ cái kia chỉ là ảo cảnh, nhưng là hắn nhưng là thật không muốn nhanh như vậy tỉnh táo lại. Bất quá hắn biết, loại ý nghĩ này là không được. Bởi vì trước mắt cái ảo trận này chỉ có thể coi là bình thường ảo trận, nếu như là cái loại này cao cấp ảo trận, nếu như hắn dám dừng lại trong đó, vậy hắn nhất định là thập tử vô sinh.

Nói tóm lại, hắn ý chí võ đạo là có nhược điểm, cái nhược điểm này liền là mẫu thân cùng muội muội. Vấn đề này nếu như không giải quyết, sau này có lẽ còn sẽ xuất hiện vấn đề khác.

Nghĩ vậy, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: "Lần khảo hạch này hoàn hậu, là nên về nhà một chuyến nữa a!"

Nửa canh giờ bất tri bất giác đã qua, lúc này Tào Hỏa trưởng lão đi tới còn dư lại hơn một ngàn năm trăm tên trước mặt thiếu niên, nhìn xem chỉ có một nghìn năm trăm tên thiếu niên, Phùng Vũ trên mặt vẻ thất vọng khó có thể che giấu. Lần này số lượng so với lần trước thật là kém quá nhiều. Nếu như sang năm thời điểm này cũng là như thế này, khi đó Kiếm Tông ngoại môn chỉ sợ sẽ xuất hiện cái loại này không người lúng túng tràng diện.

"Hy vọng Kiếm Tông mấy cái yêu nghiệt có thể tiến vào lần này Thanh Vân Bảng, bằng không thì Kiếm Tông tương lai có thể xấu a!" Nhìn xem dưới trận sáu trăm tên thiếu niên, Tào Hỏa thấp giọng lẩm bẩm nói.

Sau một lúc lâu, Tào Hỏa điều chỉnh tốt tâm tình của chính mình, sau đó cất cao giọng nói: "Cửa ải kế tiếp, khảo hạch năng lực thực chiến, đi theo ta đi!"

Nghe vậy, mọi người liền vội vàng đứng lên, cùng sau lưng Tào Hỏa.

"Kiếm tháp sao?" Một chỗ, nốt ruồi thiếu niên thấp giọng nói.

Mặt tròn nam tử cười hắc hắc nói: "Lúc trước yêu nữ kia thế nhưng là xông đến cửa thứ hai mươi, phá mười mấy năm trước Tô tiền bối đích thực ghi chép, không biết lần này có người hay không khiêu chiến yêu nữ kia ghi chép!"

------oOo------

Chương 44: Cược

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm nô tháp ở đơn độc một tòa núi nhỏ bên trên, diện tích mấy trăm trượng, tổng tầng hai mươi chín, mỗi một tầng ước năm sáu trượng độ cao, theo đáy tháp đi lên nhìn, căn bản không nhìn thấy ngọn tháp.

Ở tháp quanh thân, có rất nhiều kỳ dị phù văn, những này phù văn không thể so với mê huyễn trong trận những phù văn đó, kiếm nô tháp bên trên những này phù văn phi thường lớn, trọn vẹn so mê huyễn trong trận những phù văn đó lớn nhiều gấp mấy lần. Với lại kiếm này nô lệ đạp vào phù văn mặc dù không có bị kích hoạt, nhưng chỉ cần là một tên huyền giả đều có thể cảm nhận được những này phù văn khủng bố.

Tào lửa nhìn lên trước mặt kiếm nô sập, mặt lộ vẻ vẻ mặt ngưng trọng, nửa ngày về sau, hắn quay người nhìn phía sau những cái kia trên mặt viết hiếu kỳ cùng chấn kinh chúng thiếu niên, nói: "Kiếm nô tháp là năm đó tổ sư gia tự mình chế tạo một kiện đạo khí, đồng thời cũng là ta Kiếm Tông trấn tông chi bảo một trong, ở bên trong tu luyện đối với các ngươi có chỗ cực tốt. Cho nên, nếu như có thể lời nói, tận lực nhiều hơn mấy tầng, bên trên càng nhiều, các ngươi liền có thể ngốc càng lâu!"

"Hoa..."

Nghe được Tào lửa lời nói, đám người rối loạn tưng bừng, mọi người nhìn về phía kiếm nô tháp ánh mắt biến lửa nóng. Mọi người không nghĩ tới cái này tháp lại là một kiện đạo khí, đạo khí là cái gì? Đó là siêu việt Huyền Bảo cấp độ a! Mọi người mặc dù lớn nhiều gia thế cũng không tệ, nhưng là đừng nói đạo khí, liền là Địa giai Huyền Bảo cùng Huyền giai Huyền Bảo đều là hiếm thấy, hiện tại nhìn thấy trong truyền thuyết đạo khí, bọn họ làm sao không kích động?

Đừng nói những thiếu niên kia, cũng là tính cách tỉnh táo trầm ổn Dương Thiên Diệp cũng là có chút kích động. Lúc trước nhìn thấy cái này tháp bên trên phù văn, là hắn biết cái này Tháp Khẳng định không tầm thường, nhưng là hắn cũng không nghĩ tới như thế cái quái vật khổng lồ lại là một kiện đạo khí. Địa giai Huyền Bảo uy lực hắn đã từng gặp qua, cái kia có thể dùng khủng bố để hình dung, mà xem như ở Huyền Bảo phía trên đạo khí, cái kia uy lực đến khủng bố đến mức nào?

Nhìn thấy mọi người này lửa nóng ánh mắt, Tào lửa lắc đầu cười cười, những người này biểu lộ cùng hắn lúc trước không sai biệt lắm a! Hắn tiếp tục nói: "Đừng kích động, hiện tại các ngươi ghi lại ta lời nói. Sau khi đi vào, mỗi một tầng sẽ xuất hiện một cái kiếm nô, chiến thắng kiếm nô có thể lên một tầng, chiến bại sẽ bị dời đi ra. Ân, mỗi lần một tầng, các ngươi có một canh giờ nghỉ ngơi cơ hội."

"Tào trưởng lão, ở bên trong có thể dùng phù lục cùng nó ngoại vật loại hình đồ, vật sao?" Lúc này, một người mặc áo xanh váy nữ tử đi đến Tào lửa trước mặt, cung kính hỏi.

Nhìn trước mắt nữ tử, Tào lửa trên mặt lộ ra nhu hòa nụ cười, lần trước ở ảo tưởng trong trận biểu hiện tốt nhất cũng là trước mắt thiếu nữ này cùng này Giang Nguyên. Với lại để ba người bọn hắn giám khảo kinh hỉ là, trước mắt cái này không đủ mười sáu tuổi thiếu nữ thế mà cũng là huyền giả cửu phẩm đỉnh phong, cái này để ba người bọn họ hưng phấn không thôi.

"Cái khảo hạch này mắt chính là vì khảo nghiệm mọi người năng lực thực chiến, cho nên ở bên trong không thể sử dụng đá năng lượng cùng phù lục các thứ!" Tào lửa ôn nhu nói.

Nghe vậy, quần màu lục nữ tử đối Tào lửa ôm một cái quyền, sau đó lui về một bên.

"Chỉ là một cái huyễn trận mà thôi, không cần dùng đến ngoại vật." Lúc này, một bên Giang Nguyên nhìn quần màu lục nữ tử liếc một chút, nhạt tiếng nói. Tuy nhiên hắn nói rất bình tĩnh, nhưng là này khóe mắt khiêu khích cùng khinh thường lại là không che giấu chút nào.

Quần màu lục nữ tử biến sắc, nàng đối trưởng lão cung kính, không có nghĩa là muốn đối với người khác cung kính, lập tức lạnh hừ một tiếng, nói: "Khẩu khí thật là lớn, chỉ là, cẩn thận gió lớn tránh đầu lưỡi!"

"Thật sao?" Giang Nguyên bất thình lình cười rộ lên, nói: "Ta gặp ngươi lúc trước trong huyễn trận biểu hiện được cũng không tệ lắm, không biết có hứng thú hay không đánh cược một keo?"

"Đánh cược gì?" Quần màu lục nữ tử lông mày nhướn lên, âm thanh lạnh lùng nói. Ở nàng thành thị bên trong, nàng có thể còn không có sợ qua người nào.

Nhìn thấy hai người tranh đấu, một bên Tào lửa cũng không ngăn lại, ngược lại là có hứng thú nhìn.

Nghe được quần màu lục nữ tử lời nói, Giang Nguyên tay phải vung lên, một mồi lửa trường kiếm màu đỏ ra hiện trong tay hắn, nắm cái kia thanh lửa trường kiếm màu đỏ, Giang Nguyên ngạo nghễ nói: "Chúng ta liền cược đợi chút nữa người nào bên trên cao hơn, ta dùng thanh này Huyền giai hạ phẩm Kiếm: Đỏ thẫm Kiếm làm làm tiền đặt cuộc!"

Từ khi đối Dương Thiên Diệp mất đi hứng thú về sau, hắn lại tìm đến xanh mới Diệp, chỉ là để hắn có chút ngoài ý muốn là trước mắt cái này lá xanh thế mà cũng là mười sáu tuổi đạt tới huyền giả cửu phẩm đỉnh phong. Bất quá đối với này hắn không có chút nào kiêng kị, ngược lại là càng thêm hưng phấn. Có người này làm hắn vật làm nền, hắn thanh danh khẳng định hội càng thêm vang dội, về sau không chỉ có sẽ bị Kiếm Tông cao tầng chú ý, ở Kiếm Tông thành lập mình vòng quan hệ cũng sẽ càng thêm dễ dàng!

Nhìn thấy Giang Nguyên thế mà xuất ra Huyền giai Huyền Bảo, mọi người lần nữa một mảnh xôn xao. Hứa nhiều thiếu nữ nhìn về phía Giang Nguyên ánh mắt đã biến một số lửa nóng. Giang Nguyên thực lực cao, người lại suất khí, với lại tiện tay liền lấy ra một thanh Huyền giai vũ khí, đây quả thực là Cao Phú Soái (*) a!

Mà một số nam thiếu niên ánh mắt cũng là có chút lửa nóng, cũng không phải nói bọn họ có cái gì không tốt ham mê. Mà chính là bọn họ đã chuẩn bị làm sao cùng Giang Nguyên kéo tốt quan hệ. Không thể nói bọn họ ăn ý thế lực, có người địa phương liền có tranh đấu, những thiếu niên thiếu nữ này mới vừa gia nhập Kiếm Tông, khẳng định là trước muốn tìm tốt chỗ dựa, hoặc là làm một cái tiểu đoàn thể.

Mà trước mắt thực lực này cường hãn lại giàu có Giang Nguyên đối với Hàn môn tử đệ tới nói, cũng là một cái không tệ chỗ dựa.

Nhìn thấy Giang Nguyên tiện tay xuất ra một thanh Huyền giai Huyền Bảo, Dương Thiên Diệp cũng là có chút ngoài ý muốn, bất quá hắn cũng không tâm động, Huyền giai Huyền Bảo hắn cũng có, hơn nữa còn có kiện Huyền giai trung phẩm, chỉ là không thể dùng mà thôi.

Quần màu lục nữ tử chấn kinh sau khi, sau đó sắc mặt khôi phục bình thường, nàng cũng không cam chịu yếu thế, vung tay lên, một cái nắm đấm lớn, đỏ tươi đẹp trái cây xuất hiện ở trong tay nàng, nói: "Huyền giai linh vật: Chu linh quả. Cái này giá trị không kém gì ngươi đỏ thẫm Kiếm!"

Gặp quần màu lục nữ tử tiện tay xuất ra một cái Huyền giai linh vật đi ra, Giang Nguyên cũng là có chút ngoài ý muốn. Ở quần màu lục nữ tử trái cây bên trên quét quét, sau đó nói: "Có thể!"

"Ta cũng phải đánh cược một keo!" Đúng lúc này, một cái hơi có vẻ phải gấp cắt thanh âm ở trong sân vang lên, khi mọi người thấy lên tiếng người lúc, tất cả giật mình.

Nói chuyện không là người khác, chính là Dương Thiên Diệp. Lấy Dương Thiên Diệp tính cách là sẽ không đi tham gia loại này đánh bạc, nhưng là không có cách nào a! Ở quần màu lục nữ tử xuất ra này Chu linh quả lúc, nguyên bản ở hắn vòng xoáy nhỏ đan điền ngủ tiểu gia hỏa bất thình lình liền tỉnh lại. Sau đó mãnh liệt yêu cầu Dương Thiên Diệp qua cầm này trái cây làm tới, nếu như Dương Thiên Diệp không đáp ứng, nó liền muốn đi đoạt.

Tiểu gia hỏa lai lịch bí ẩn, hắn sao có thể để tiểu gia hỏa hiện thân đi đoạt? Với lại cái này cũng là tiểu gia hỏa lần thứ nhất đối một kiện đồ vật biểu hiện như thế vội vàng, cho nên, hắn chỉ có thể tới tham gia cái này đánh cược.

Nhìn thấy là Dương Thiên Diệp, không chỉ có là Giang Nguyên tại quần màu lục nữ tử có một ít ngoài ý muốn, cũng là ở một bên Tào hỏa trưởng Lão cũng là có chút ngoài ý muốn. Dương Thiên Diệp hắn đương nhiên là nhận biết, lúc trước nếu như không phải là bởi vì Dương Thiên Diệp, cái kia tiểu ma nữ còn không chừng làm sao giày vò. Chỉ là hắn không rõ, Dương Thiên Diệp tại sao tới tham gia cái này đánh cược, phải biết, hắn thực lực so với Giang Nguyên tại quần màu lục nữ tử kém cũng không phải từng chút một a!

"Ngươi?" Giang Nguyên khinh thường nói: "Chúng ta có Huyền giai Huyền Bảo cùng Huyền giai linh vật, ngươi có đồ vật gì?"

Dương Thiên Diệp cũng khó được nói nhảm, xoay tay phải lại, chuôi này Huyền giai trường kiếm ra hiện trong tay hắn, nói: "Ta cũng có một thanh Huyền giai Huyền Bảo, dạng này có thể chứ?"

Lần này không chỉ là Giang Nguyên tại quần màu lục nữ tử ngoài ý muốn, cũng là bên cạnh mọi người cũng ngoài ý muốn. Lúc nào Huyền giai Huyền Bảo như thế phổ thông? Lập tức liền xuất hiện ba thanh!

"Ta đồng ý!" Lúc này, quần màu lục nữ tử bỗng nhiên nói ra. Đối với Giang Nguyên khó chịu người, nàng không ngại lôi kéo dưới, để Giang Nguyên khó chịu.

Gặp quần màu lục nữ tử đồng ý, Giang Nguyên lạnh hừ một tiếng, nói: "Đã ngươi muốn đưa Huyền Bảo, cái kia coi như ngươi một cái!" Nói xong, không đang nhìn hướng Dương Thiên Diệp.

Đối ở trước mắt cái này Tự Đại Cuồng ngạo gia hỏa, Dương Thiên Diệp cũng không có cảm tình gì, cũng không nhìn thẳng Giang Nguyên, đối quần màu lục nữ tử hơi hơi gật gật đầu, xem như bắt chuyện qua.

Quần màu lục nữ tử gặp Dương Thiên Diệp cùng mình chào hỏi, do dự dưới, sau đó cũng là khẽ gật đầu, xem như bắt chuyện qua.

Lúc này, Tào lửa cười cất cao giọng nói: "Kiếm Tông không hạn chế đệ tử ở giữa lẫn nhau so đấu, chỉ có ở cạnh tranh cùng áp lực dưới, các ngươi mới có thể nhanh chóng trưởng thành. Nhưng là muốn nhớ kỹ một điểm, tốt cạnh tranh có thể, nhưng là không thể ở sau lưng hạ độc thủ. Một khi phát hiện các ngươi đối đồng môn hạ độc thủ, tông môn hội đem bọn ngươi phế bỏ tu vi trục xuất Kiếm Tông, nhớ lấy!"

Nghe vậy, mọi người liền vội vàng gật đầu, cũng là quần màu lục nữ tử cùng Giang Nguyên cũng là liền vội vàng gật đầu, không dám có chút dị nghị.

Thấy mọi người gật đầu, Tào lửa hài lòng gật gật đầu, sau đó cười nói: "Đúng, có chuyện nói cho các ngươi biết một chút. Ở một lần trong ngoại môn đệ tử, có một người xông qua tầng hai mươi tháp, cái thành tích này là ta Kiếm Tông trăm năm qua lớn nhất thành tích tốt, hi vọng các ngươi có người đánh vỡ cái kỷ lục này, dương danh Kiếm Tông!"

------oOo------

Chương 45: Thế như chẻ tre

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp mới vừa gia nhập kiếm nô tháp, trước mắt tràng cảnh lại đột nhiên chuyển đổi, khi hắn mở hai mắt ra lúc, hắn đã đứng ở một gian trống trải trong đại sảnh, chỉ là cái đại sảnh này bên trong trừ một cái thang lầu bên ngoài, không có cái gì. Người cũng không có, cùng hắn cùng một chỗ tiến vào tháp những cái kia người đều không tại cái đại sảnh này bên trong.

Ngay tại Dương Thiên Diệp nghi hoặc lúc, bất thình lình, trước mặt hắn mấy trượng bên ngoài xuất hiện một cái Hắc Ảnh người, Hắc Ảnh người tay cầm một thanh trường kiếm, toàn thân đen kịt, thấy không rõ tướng mạo. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cảm giác được, trước mắt cái bóng đen này người chính khóa chặt hắn.

"Đây chính là kiếm nô?" Dương Thiên Diệp thấp giọng nói.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp xoay tay phải lại, trường kiếm xuất hiện trong tay, sau đó thi triển ra [Tật Phong Bộ], mang theo một trận Thanh Phong, dùng ra kiếm pháp căn bản bên trong chích chữ quyết.

Ngay tại Dương Thiên Diệp vừa động thủ một khắc này, hắn đối diện Hắc Ảnh người cũng xuất thủ. Chỉ là để Dương Thiên Diệp ngoài ý muốn là, bóng đen kia người thế mà cũng là sử dụng kiếm pháp căn bản bên trong chích chữ quyết, với lại mặc kệ là thủ thế vẫn là ra nhận tội tốc độ, đều cùng hắn một màn đồng dạng.

Dương Thiên Diệp không kịp nghĩ nhiều, tốc độ đột nhiên tăng tốc, trường kiếm vẩy một cái, cầm Hắc Ảnh người trường kiếm đánh bay, sau đó tay phải vạch một cái, vẽ ở Hắc Ảnh người trước ngực.

Bị Dương Thiên Diệp đánh trúng, Hắc Ảnh người nhất thời tiêu tán.

Nhất kích đánh giết kiếm nô, Dương Thiên Diệp cũng không có đắc ý, bởi vì cái này kiếm nô chỉ là huyền giả thất phẩm thực lực.

Tại nguyên chỗ trầm mặc một hồi, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói: "Nhìn tới nơi này kiếm nô là bắt chước khảo hạch người ra nhận tội, nếu thật là dạng này, ngược lại thật là một cái luyện kiếm kỹ nơi tốt, chỉ là tầng thứ nhất này kiếm nô quá yếu một ít." Nói xong, Dương Thiên Diệp đi lên lầu hai.

Dương Thiên Diệp đi vào lầu hai lúc, lầu hai đã đứng hai cái kiếm nô, kiếm nô thực lực cùng một tầng cái kia không có gì khác biệt, đều là huyền giả thất phẩm, chỉ là so phía dưới thêm một cái.

Dương Thiên Diệp không do dự, trường kiếm ra khỏi vỏ, thi triển ra [Tật Phong Bộ] cùng kiếm pháp căn bản. Như hắn suy nghĩ, ở hắn thi triển [Tật Phong Bộ] cùng kiếm pháp căn bản về sau, trước mắt hai cái kiếm nô cũng là ngay đầu tiên thi triển ra [Tật Phong Bộ] cùng kiếm pháp căn bản.

Tuy nhiên hai cái kiếm nô cùng Dương Thiên Diệp dùng huyền kỹ, nhưng là hai cái kiếm nô đồng dạng là bị hắn cho miểu sát. Huyền giả thất phẩm kiếm nô, đối Dương Thiên Diệp tới nói, thật không có cái uy hiếp gì tính, cho dù là hai cái.

Kiếm ngoài tháp, Tào lửa nhìn xem này trong tháp ở giữa một cái hồng sắc chữ lớn "Sáu" thấp giọng nói: "Không tệ, nhanh như vậy thời gian liền có người xông đến tầng thứ sáu, đây cũng là Giang Nguyên cùng Thanh Tuyết bên trong một cái."

Ở Tào lửa bên cạnh Phùng Vũ gật gật đầu, cười nói: "Lần này số lượng cùng chất lượng so với năm ngoái kém một chút, nhưng so với mấy năm trước, chất lượng bên trên cũng là không tính kém quá nhiều. Hai cái mười sáu tuổi huyền giả cửu phẩm, chờ bọn họ tiến vào tông về sau, tông môn hơi bồi dưỡng một chút, hẳn là rất nhanh có thể trở thành Tiên Thiên."

Tào lửa gật đầu cười nói: "Nếu như bọn họ có thể ở sau đó hơn tám tháng bên trong thành vi tiên thiên, này hai người bọn họ hẳn là có thể đi theo năm nay tham gia thanh vân bảng mấy cái yêu nghiệt qua Tần Đô. Tuy nhiên bọn họ không thể đi luận võ, nhưng nhìn nhìn

Nam Vực những thiên tài khác, đối bọn hắn cũng là có rất nhiều chỗ tốt!"

Nói đến thanh vân bảng, Phùng Vũ nụ cười trên mặt thu liễm, nói: "Lão lửa, ngươi nói năm nay thanh vân bảng, ta Kiếm Tông mấy cái kia yêu nghiệt có khả năng hay không giết tới?"

Tào lửa cũng là sắc mặt nghiêm túc đứng lên, trầm mặc thật lâu, nói: "Nội môn mấy cái còn không có tấn cấp vương giả thiên tài ta không dám nói có thể, nhưng là hiện ở ngoại môn yêu nữ kia hẳn là có thể. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Quỷ Tông cùng nó tông môn không nhằm vào ta Kiếm Tông!"

Phùng Vũ trầm giọng nói: "Quỷ Tông là trăm phần trăm sẽ nhằm vào ta Kiếm Tông, bất quá, Quỷ Tông chúng ta Kiếm Tông cũng không cần e ngại. Chỉ là Nguyên Môn lần này không biết có thể hay không nhằm vào ta Kiếm Tông, phải biết, mấy lần trước ta Kiếm Tông thảm bại, cái này trong đó có Nguyên Môn bóng dáng!"

Tào lửa đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, một mực trầm mặc Thiên trưởng lão bất thình lình ồ một tiếng, nói: "Các ngươi nhìn, đã có người xông đến tầng thứ chín!"

Nghe vậy, hai người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ gặp lúc này kiếm kia nô lệ trong tháp ở giữa đã hiện ra một chữ to: Mười một.

Đi vào mười một tầng không là người khác, chính là Dương Thiên Diệp. Một đường xông đến, hắn đã làm rõ ràng cái này trong tháp tình huống. Tầng thứ nhất xuất hiện là một cái huyền giả thất phẩm kiếm nô, tầng thứ hai là hai cái, mà tầng thứ ba thì là ba cái. Khi tầng thứ tư lúc, xuất hiện kiếm nô cũng không phải là huyền giả thất phẩm, mà chính là huyền giả bát phẩm, đồng dạng, cứ thế mà suy ra, hắn hiện tại là ở tầng thứ chín, cũng chính là ba cái huyền giả cửu phẩm kiếm nô.

Dương Thiên Diệp mới vừa lên tầng thứ chín, chạm mặt tới là ba thanh trường kiếm. Khi kiếm nô biến thành huyền giả cửu phẩm về sau, kiếm nô đã không có ở theo hắn phương thức xuất chiêu ra nhận tội, mà chính là dùng ra cái khác kiếm kỹ.

Cảm nhận được ba thanh trường kiếm đánh tới, Dương Thiên Diệp sắc mặt không thay đổi, [Tật Phong Bộ] lập tức dùng ra, hóa thành một trận gió hướng bên cạnh dời ra một trượng khoảng cách. Dương Thiên Diệp vừa dời, ba cái kiếm nô tốc độ không giảm, lập tức từ ba phương hướng hướng Dương Thiên Diệp đã đâm qua.

Dương Thiên Diệp không dám khinh thường, chân phải bỗng nhiên đạp đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực đạo cùng [Tật Phong Bộ] pháp, trong nháy mắt đi vào bên phải một cái kiếm nô trước mặt, không chút do dự, trường kiếm thẳng tắp đối kiếm nô đã đâm qua. Mà kiếm kia nô lệ căn bản không có phòng ngự hoặc là đón đỡ, đồng dạng Nhất Kiếm đâm về Dương Thiên Diệp trước ngực, đây là đồng quy đấu pháp.

Bởi vì Dương Thiên Diệp xuất chiêu trước, cho nên Dương Thiên Diệp trường kiếm dẫn đầu kích thích cái kia kiếm nô trong thân thể, nhưng là sau một khắc, kiếm kia nô lệ trường kiếm chính là đi vào Dương Thiên Diệp trước ngực, mà liền tại trường kiếm sắp đâm đến thân thể lúc, chỉ gặp Dương Thiên Diệp tay trái bất thình lình nhẹ nhàng động một cái, sau đó một đạo kiếm khí bất thình lình từ Dương Thiên Diệp trong tay trái bắn ra, chỉ nghe "Keng" một tiếng, kiếm nô trường kiếm đánh bay.

Một kích thành công, Dương Thiên Diệp chân phải nhẹ nhàng đạp một cái, thân hình quỷ mị tung bay, đi vào ở giữa cái kia kiếm nô trước mặt, lần này Dương Thiên Diệp vô dụng lúc trước phương pháp kia, mà chính là cầm tốc độ tăng lên tới cực hạn, trường kiếm mang theo từng đạo từng đạo âm thanh xé gió, ở kiếm nô còn chưa kịp phản ứng lúc sẽ xuyên qua kiếm nô trước ngực.

Kiếm nô biến mất, Dương Thiên Diệp quay người nhìn xem đã đi tới trước mặt hắn cái cuối cùng kiếm nô, ở kiếm nô trường kiếm trong tay đâm về hắn trong nháy mắt đó, chỉ gặp giữa sân hàn quang lóe lên, một thanh trường kiếm chẳng biết lúc nào đã đâm vào kiếm nô trước ngực.

Khi cái cuối cùng kiếm nô biến mất về sau, Dương Thiên Diệp nhẹ nhàng phun một ngụm khí. Hắn không thể không thừa nhận, cái này trong tháp thật là một người tu luyện nơi tốt, nguyên bản hắn kiếm pháp căn bản hắn thấy đã là Đại viên mãn. Nhưng là một đường đánh lên đến, hắn rốt cục phát hiện hắn kiếm pháp bên trong một số thiếu hụt.

Phát hiện này để cũng rất cảm thấy may mắn, bởi vì còn may là ở chỗ này phát hiện, không phải vậy về sau cùng địch nhân đối địch bên trong bị phát hiện sơ hở, đặc biệt là đối địch là cao thủ, đây tuyệt đối là phi thường trí mạng.

Nghỉ ngơi một hồi, Dương Thiên Diệp nhìn về phía đầu bậc thang, nếu như theo lúc trước xuất kiếm nô lệ cảnh giới đến xem, cái này tầng thứ mười hẳn là Tiên Thiên cảnh. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cho rằng cái này khả năng không lớn, nếu như tầng thứ mười liền xuất hiện Tiên Thiên, vậy cái kia xông qua tầng hai mươi gia hỏa liền thật quá nghịch thiên.

Không có có mơ tưởng, Dương Thiên Diệp đi vào tầng thứ mười. Khi hắn đi vào tầng thứ mười lúc, trong đại sảnh chỉ có một cái kiếm nô. Nhìn thấy chỉ có một cái kiếm nô, Dương Thiên Diệp trong lòng "Lộp bộp" một tiếng, sẽ không thật sự là Tiên Thiên a?

Khi Dương Thiên Diệp đi đến kiếm nô trước mặt lúc, Dương Thiên Diệp nhất thời buông lỏng một hơi. Bởi vì trước mắt cái này kiếm nô cũng không phải là Tiên Thiên, mà chính là một cái huyền giả cửu phẩm kiếm nô, chỉ là này trên thân khí tức so lúc trước cửu phẩm kiếm nô mạnh quá nhiều. Dương Thiên Diệp thậm chí cảm thấy đến, cái này một cái kiếm nô so ba cái kia huyền giả cửu phẩm kiếm nô đều mạnh hơn.

Tuy nhiên còn tốt, chỉ cần không phải Tiên Thiên, đối với Dương Thiên Diệp tới nói, liền sẽ không có quá đại nạn độ.

Dương Thiên Diệp nắm trường kiếm đi về phía trước một bước, ngay tại hắn chuẩn bị xuất thủ giải quyết cái này kiếm nô lúc, bất thình lình, kiếm nô trường kiếm trong tay đột nhiên đối Dương Thiên Diệp bỗng dưng vạch một cái, một đạo tuyết trắng kiếm khí tựa như tia chớp bắn về phía Dương Thiên Diệp.

Thình lình xảy ra kiếm khí làm cho Dương Thiên Diệp biến sắc, không phải nói đạo kiếm khí này cường đại cỡ nào, mà chính là theo tầng thứ nhất đến tầng thứ chín kiếm nô đều không có sử dụng kiếm khí, mà tên trước mắt này thế mà lại thi triển kiếm khí?

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Thiên Diệp thân hình khẽ động, tránh thoát đạo kiếm khí kia, sau đó thi triển ra [Tật Phong Bộ], phóng tới kiếm nô.

Một cái khác huyễn cảnh bên trong, Giang Nguyên một kiếm đâm xuyên một cái kiếm nô sau vội vàng ngồi xếp bằng trên mặt đất, nghỉ ngơi ước chừng sau nửa canh giờ, hắn đứng lên, nhìn về phía đầu bậc thang, thấp giọng nói: "Ta hẳn là là cái thứ nhất tiến vào tầng thứ mười người đi!" Nói đến đây, hắn dường như nghĩ đến cái gì, cười lạnh một tiếng, lại nói: "Thế mà cùng ta đánh cược, thật sự là hai thằng ngu!" Nói xong không nói nữa, đi về phía thang lầu miệng.

Ở Giang Nguyên đạp vào tầng thứ mười lúc, tên là Thanh Tuyết váy xanh nữ tử cũng tiến vào tầng thứ mười. Mà Dương Thiên Diệp lại là đã đi tới tầng thứ mười hai.

------oOo------

Chương 46: Chấn kinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy tháp bên trên biểu hiện "Mười hai" hai chữ lúc, Tào lửa ba cái trưởng lão nhất thời hài lòng cười rộ lên. Có thể đi vào mười hai tầng, vậy thì đại biểu thực lực đối phương không có nửa điểm trình độ, viễn siêu cái khác cùng giai huyền giả. Phải biết, tầng thứ mười về sau kiếm nô không chỉ có hội thi triển ra Kiếm Tông một số kiếm kỹ, còn có cực cao ý thức chiến đấu. Mà bây giờ có người có thể đi vào tầng thứ mười hai, đủ thấy hắn thực lực.

"Lại có thể có người có thể lên đến mười hai tầng, thật mạnh. Quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên a!" Một tên bị thanh ra ngoài tháp áo bào đen thiếu niên lẩm bẩm nói.

Ở bên cạnh hắn áo bào màu vàng thiếu niên nói tiếp: "Đúng vậy a, ta ở ta thành thị bên trong cũng được vinh dự thiên tài, nhưng là hiện tại ta mới biết được, ta thật rất phổ thông. Lúc trước nếu như không phải ta có kiện Huyền giai Huyền Giáp, ta ở tầng thứ sáu liền bị đào thải. Mà đối phương thế mà có thể lên đến tầng thứ mười hai, tốt thực lực đáng sợ."

"Người này hẳn là liền cái kia Giang Nguyên a?" Áo bào đen thiếu niên nói: "Nghe nói hắn ở Giang Tuyết Thành được vinh dự trăm năm qua lớn nhất thiên tài kiệt xuất, nhìn hiện tại hắn thực lực, cái tin đồn này cũng không giả."

Nghe vậy, áo bào đen thiếu niên bên cạnh áo bào màu vàng thiếu niên đối áo bào đen thiếu niên ôm một cái quyền, nói: "Huynh đài, có người địa phương liền có tranh đấu, ngươi ta mới tới Kiếm Tông, thực lực cũng chỉ là bình thường, nếu như không tìm tốt chỗ dựa, chỉ sợ về sau ở Kiếm Tông hội bị người ta bắt nạt, ngươi cảm thấy cái này Giang Nguyên như thế nào?"

Áo bào đen thiếu niên khẽ nhíu mày, trầm mặc thật lâu, hắn nói: "Huynh đài ngươi nói là chúng ta đi đầu quân này Giang Nguyên?"

"Là kết giao!" Áo bào màu vàng thiếu niên cười nói: "Ta tin tưởng Kiếm Tông khẳng định cũng có tiểu đoàn thể, chúng ta sao không cũng tổ một cái tiểu đoàn thể? Với lại hiện tại là lớn nhất thời điểm tốt, ngươi nhìn chung quanh những thiếu niên kia, bọn họ đã trở thành ngoại môn đệ tử, với lại chính là đối tương lai đệ tử sinh hoạt mê mang thời điểm, chúng ta nếu là đi kết giao, bọn họ tuyệt đối nguyện ý!"

Áo bào đen thiếu niên nhìn xem chung quanh, quả nhiên, lúc này theo trong tòa tháp đi ra đệ tử mặc dù nhưng đã quá quan, nhưng là mặt kia bên trên lại cũng không có bao nhiêu vui sướng, ngược lại có thật nhiều người trên mặt mang như có như không ưu sầu.

Nghĩ một lát, áo bào đen thiếu niên đối áo bào màu vàng thiếu niên ôm một cái quyền, nói: "Tại hạ Trần lưu, huynh đài xưng hô như thế nào?"

"Tại hạ vàng nhân!"

"Hoàng huynh, lấy sau tiến nhập ngoại môn về sau, mong rằng chiếu cố nhiều hơn!"

"Đâu có đâu có, Trần huynh ngươi cũng chỉ là so ta ít hơn một tầng mà thôi, nếu thật vòng thực lực, ngươi chỉ sợ còn ở trên ta."

"Hoàng huynh nói giỡn, thực lực của ta chính ta rõ ràng, Hoàng huynh có thể lên đến tầng thứ sáu, đủ để chứng minh mặc kệ là cảnh giới vẫn là chiến đấu lực đều là cao hơn ta!"

"Tốt Trần huynh, hai chúng ta đừng nói là những thứ này. Ngươi nhìn lại đi ra hai cái, chúng ta nhanh kết giao kết giao, tối, liền chờ người ta tổ chức thành đoàn thể."

"Được..."

Tầng thứ mười hai huyễn cảnh bên trong, Dương Thiên Diệp nắm lấy trường kiếm trong tay đối kiếm nô không ngừng công kích, ở Dương Thiên Diệp này cuồng phong bạo vũ công kích đến, kiếm nô rõ ràng ở vào hạ phong, chỉ có thể không ngừng chống đỡ phòng ngự. Dương Thiên Diệp không có cho kiếm nô phản kích cơ hội, huy kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh, lực lượng cũng là càng lúc càng lớn.

"Keng!"

Cuối cùng, Dương Thiên Diệp tìm tới một sơ hở, Nhất Kiếm ngăn cách kiếm nô trường kiếm, sau đó tay phải bãi xuống, trường kiếm tiến quân thần tốc, Nhất Kiếm đâm vào kiếm nô trên thân thể, kiếm nô nhất thời tiêu tán.

Nhìn xem kiếm nô thân thể tiêu tán, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói: "Ở những này kiếm nô bồi luyện dưới, ta kiếm pháp căn bản càng ngày càng thuần thục. Nếu như ta tốc độ cùng lực lượng ở mạnh hơn một chút, vậy cái này kiếm pháp căn bản sợ rằng sẽ biến cực kì khủng bố!"

Trước kia Dương Thiên Diệp liền nhận là kiếm pháp căn bản không yếu, hiện tại cùng những này kiếm nô chiến đấu về sau, càng thêm chứng thực hắn trước kia ý nghĩ. Cái này kiếm pháp căn bản tổng liền hai điểm: Một là tốc độ, hai là lực lượng! Một khi cận thân, chỉ cần cầm hai điểm này phát huy đến cực hạn, đây tuyệt đối là đối thủ ác mộng.

Dương Thiên Diệp cũng không tiếp tục đi đi lên lầu, mà chính là đứng tại chỗ, hai mắt nhắm nghiền, hồi tưởng lúc trước cùng kiếm nô giao thủ tràng cảnh. Theo tầng thứ mười bắt đầu về sau, mỗi đánh thắng một cái kiếm nô hắn đều sẽ kiểm điểm mình trong chiến đấu đấu pháp. Qua hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, thấp giọng nói: "Lộ ra ba khu sơ hở, như kiếm này nô lệ ở mạnh hơn một chút, ta chỉ sợ gặp nhiều thua thiệt. Mà kiếm nô ba khu sơ hở ta nhưng không có bắt lấy, xem ra chính mình còn có thật nhiều không đủ a!"

Nói xong, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó đi đến tầng thứ mười ba.

Tầng mười ba bên trong cũng chỉ có một cái kiếm nô, tuy nhiên Dương Thiên Diệp sắc mặt lại là có vẻ hơi ngưng trọng. Bởi vì cái này kiếm nô so tầng thứ mười cái kia kiếm nô ít nhất phải mạnh gấp ba không chỉ! Tuy nhiên còn tốt, không phải lấy mười hai tầng cái kia kiếm nô làm làm tiêu chuẩn, không phải vậy mười hai tầng kiếm kia nô lệ gấp ba, vậy thì có chơi.

Không có có dư thừa lời nói, cũng không có dư thừa động tác, vô cùng đơn giản Nhất Kiếm đâm về kiếm nô, đại chiến bắt đầu!

Ở một cái khác huyễn cảnh tầng thứ mười bên trong, Giang Nguyên chiến đấu coi như so Dương Thiên Diệp kịch liệt nhiều. Giang Nguyên không cùng kiếm nô cận thân giao chiến, mà là tại đối oanh kiếm khí, ngươi đến một đạo, ta đến một đạo, giữa sân kiếm khí tung hoành.

"Đinh!"

Giang Nguyên một cái không chú ý, bị kiếm nô một đạo kiếm khí oanh ở trước ngực, không qua sông ngọn nguồn cũng không có bị đưa ra kiếm nô tháp, bởi vì hắn bên trong mặc một bộ Huyền giai Huyền Giáp. Tuy nhiên dù là như thế, cũng là kinh Giang Nguyên một tiếng mồ hôi lạnh.

"Mẹ, cái này kiếm nô Huyền khí có phải hay không vô cùng vô tận a, thế mà còn có thể thi triển kiếm khí!" Giang Nguyên một bên cùng kiếm nô đối oanh lấy, một bên trong lòng thầm mắng.

Hắn cùng cái này kiếm nô đã đánh một đoạn thời gian, hắn căn bản không làm gì được cái này kiếm nô. Bởi vì cái này kiếm nô không chỉ có thi triển kiếm kỹ so với hắn còn tốt, còn có cái này kiếm nô ý thức chiến đấu cũng mạnh hơn hắn quá nhiều. Hắn trước kia trong nhà, trong nhà đem hắn khi tổ tông cung cấp, cũng là chiến đấu, cũng không có để hắn cùng người hoặc là cùng Huyền thú sinh tử chiến đấu, cho nên hiện tại gặp được một cái ý thức chiến đấu mạnh lại không sợ chết kiếm nô, hắn tự thân khuyết điểm liền không giữ lại chút nào lộ ra.

Tuy nhiên còn tốt, tuy nhiên ý thức chiến đấu phương diện kém một chút, nhưng hắn còn không đến mức bị thua. Bởi vì kiếm nô chung quy là kiếm nô, tuy nhiên có ý thức chiến đấu, nhưng cuối cùng lại là không có người thông minh.

Trong lúc nhất thời, một người Nhất Kiếm nô lệ giằng co vừa đưa ra.

Một bên khác váy xanh nữ tử huyễn cảnh bên trong, váy xanh nữ tử cũng không cần Giang Nguyên tốt bao nhiêu, một cái không có trình độ, có ý thức chiến đấu huyền giả cửu giai kiếm nô đối với nàng mà nói cũng là có chút khó khăn. Tuy nhiên nàng không có nhụt chí, ngược lại là càng đánh càng mạnh hơn. Nàng từ nhỏ đã là ở nghịch cảnh bên trong lớn lên, khó khăn đối với nàng mà nói, đó là chuyện thường ngày!

"Có người tiến vào tầng thứ mười bốn!"

Ngoài tháp, ngoại môn bảng bên trên một thiếu niên niên một tiếng kinh hô, chỉ trong tháp này chữ to nói.

Ở đây ngoại môn trên bảng đệ tử nghe tiếng nhìn lại, khi phát hiện trong tháp biểu hiện "Mười bốn" hai cái chữ to lúc, mọi người nhất thời chấn kinh.

Mười bốn tầng, cái kia chính là nói thực lực đối phương đã không sai biệt lắm là cùng giai vô địch. Phải biết, tầng thứ mười bốn bên trong huyền giả cửu giai kiếm nô thế nhưng là cực kì khủng bố. Với lại chỉ cần ở trên một tầng, vậy thì bình ngoại môn bảng thứ hai cùng thứ ba, cũng chính là nốt ruồi thiếu niên cùng mặt tròn thiếu niên năm đó ghi chép.

"Tần Phong, cái này gọi Giang Nguyên thiếu niên không tệ a, thế mà xông đến tầng thứ mười bốn." Mặt tròn nhìn xem nốt ruồi thiếu niên cười nói. Lúc trước hai người bọn họ trải qua mười bốn tầng, biết nơi đó độ khó khăn, cho nên cái này gọi Giang Nguyên thiếu niên để hắn có nồng đậm hứng thú.

"Bên trên mười lăm đang nói đi!" Nốt ruồi trên mặt thiếu niên bình tĩnh vô cùng, nhạt tiếng nói.

"Thứ mười lăm, bên trên thứ mười lăm!" Nốt ruồi thiếu niên vừa mới dứt lời, ngoại môn bảng bên trên một thiếu niên chỉ tháp bên trên chữ lớn, hưng phấn nói.

Lần này, nốt ruồi thiếu niên động dung.

"Mười lăm, thật sự là mười lăm, ha ha..."

Nhìn thấy mấy cái chữ kia biến thành mười lăm, Tào hỏa trưởng Lão không phong độ chút nào cười ha hả. Không chỉ có là Tào lửa, cũng là một bên Thiên trưởng lão cùng Phùng Vũ đều là trên mặt mỉm cười.

Có thể lên tầng thứ mười lăm, đó là cái gì khái niệm? Vậy thì đại biểu cho chỉ muốn đối phương không vẫn lạc, Kiếm Tông bồi dưỡng cái hai năm, vậy thì có thể đại biểu Kiếm Tông tham gia lần tiếp theo thanh vân bảng!

Có thể lên thanh vân bảng đệ tử đại biểu cái gì? Đại biểu Kiếm Tông tương lai hi vọng! Xuất hiện đại biểu Kiếm Tông tương lai hi vọng đệ tử, ba người làm sao không kích động?

Kích động một hồi, Tào lửa đột nhiên nghĩ đến cái gì, quay đầu hỏi Phùng Vũ, nói: "Lão Phùng, ở trong tháp còn lại mấy người?"

Nghe vậy, Phùng Vũ nói: "Nếu như ta nhớ không lầm lời nói, ở trong tháp chỉ còn lại có bốn người, bốn người này, theo thứ tự là Giang Nguyên, Thanh Tuyết, bài văn mẫu, Dương Thiên..." Nói đến đây, Phùng Vũ Hoắc nhìn về phía Thiên trưởng lão, nói: "Dương Thiên Diệp? Cũng là này cái tạp dịch đệ tử Dương Thiên Diệp?"

Nghe được Phùng Vũ lời nói, một bên Tào lửa cũng nhìn về phía Thiên trưởng lão. Hắn đối Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút ấn tượng, hiện tại nhìn thấy cái này Dương Thiên Diệp thế mà còn tại trong tháp, hắn cũng là có chút ngoài ý muốn.

Thiên trưởng lão vuốt vuốt sợi râu, trên mặt ý cười không giữ lại chút nào, nói: "Đương nhiên là hắn, ta một mực đang lưu ý hắn, hắn chưa hề đi ra, bây giờ còn đang trong đó!"

Nghe vậy, Phùng Vũ cùng Tào lửa sắc mặt động dung, hiện tại trong tòa tháp thấp nhất một tầng đều là tầng thứ mười, nói cách khác cái kia Dương Thiên Diệp tiến vào tầng thứ mười. Có thể đi vào tầng thứ mười người, hắn thực lực cùng thiên phú cũng coi là rất không tệ. Tuy nhiên hai người hơi nghi hoặc một chút, tại sao Dương Thiên Diệp trước kia một năm đều không trở thành huyền giả đâu?

Đúng lúc này, một bóng người theo trong tháp bị dời đi ra, Thiên trưởng lão cái thứ nhất trông đi qua, khi nhìn thấy là cái kia gọi bài văn mẫu mà không phải Dương Thiên Diệp lúc, Thiên trưởng lão nhất thời buông lỏng một hơi. Dương Thiên Diệp tiến vào tầng thứ mười, vậy thì đại biểu lấy hắn thực lực bây giờ muốn được mười vị trí đầu hẳn là không khó khăn gì, nhưng là, hắn hay là hi vọng Dương Thiên Diệp có thể đủ nhiều hơn mấy tầng.

"Thứ mười sáu, thứ mười sáu..." Không biết người nào hô một câu, nhất thời, ngoài tháp tất cả mọi người, bao quát đám kia ngoại môn trên bảng đệ tử đều chấn kinh.

------oOo------

Chương 47: Hậu phát chế nhân

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi vào tầng thứ 36 về sau, Dương Thiên Diệp cũng không có xuất thủ trước, mà chính là hết sức chăm chú nhìn chằm chằm đối phương. Ở tầng thứ mười lăm bên trong, hắn có một cái phát hiện, cái kia chính là xuất thủ trước người tuy nhiên chiếm tiên cơ, nhưng cũng lại là có sơ hở. Chỉ cần tốc độ cùng lực lượng rất nhanh, liền có thể lợi dụng cái này sơ hở đánh giết đối phương!

Hiện tại hắn chính là muốn dùng phương pháp này!

Giằng co một hồi, kiếm nô xuất thủ trước. Kiếm nô không có thi triển cái gì kiếm kỹ, mà chính là thân hình khẽ động, đối Dương Thiên Diệp đâm ra Nhất Kiếm. Nhưng là một kiếm này lại là phi thường nhanh, nhanh đến Dương Thiên Diệp cơ hồ nhìn không thấy!

Khi kiếm nô Kiếm đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt một trượng lúc, Dương Thiên Diệp nắm trường kiếm tay phải động động, sau đó kiếm nô Kiếm ở Dương Thiên Diệp cổ họng mấy centimet nơi dừng lại, ở sau đó, kiếm nô thân thể mỏng đứng lên, cho đến triệt để tiêu tán.

Dương Thiên Diệp trên mặt bình tĩnh, phảng phất lúc trước chưa từng có tay. Hắn hai mắt khép hờ, hồi tưởng đến lúc trước một kiếm này, qua hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, nói: "Không động thì thôi, khẽ động kinh thiên địa, về sau chiêu này tựu hậu phát tiên chế!" Nói xong, Dương Thiên Diệp cười rộ lên.

Đối với cùng kiếm nô giao thủ mà lĩnh ngộ chiêu này, Dương Thiên Diệp rất hài lòng. Chiêu này rất sắc bén, nhưng là cũng có cái nhược điểm, này chính là mình tốc độ cùng lực lượng nhất định phải nhanh hơn đối phương, hơn nữa còn nếu có thể kịp thời bắt lấy đối phương sơ hở, không phải vậy cái kia chính là đi sau tìm đường chết. Bất quá đối với mình tốc độ cùng lực lượng, Dương Thiên Diệp còn là vô cùng tin tưởng.

Không có nghỉ ngơi, Dương Thiên Diệp đi đến thứ mười bảy tầng. Hiện tại hắn, phi thường hi vọng chiến đấu, chỉ có thông qua chiến đấu, mới có thể hoàn thiện hắn lĩnh ngộ một chiêu này cùng hắn kiếm pháp căn bản. Chỉ có không ngừng chiến đấu, hắn có thể đủ càng ngày càng mạnh. Mà kiếm này nô lệ tháp kiếm nô, cũng là hắn tốt nhất bồi luyện.

Dương Thiên Diệp không biết, ở hắn đạp vào thứ mười bảy tầng lúc, bên ngoài tất cả mọi người sôi trào. Cũng là những ban đầu đó bản tâm cao khí ngạo ngoại môn trên bảng đệ tử cũng đều sôi trào. Phải biết, lúc trước liền xem như trong bọn họ cũng là không ai có thể bên trên thứ mười bảy tầng.

"Tầng mười bảy, tầng mười bảy... Không hổ là Giang Tuyết Thành lớn nhất thiên tài kiệt xuất, về sau ta Kiếm Tông lại có một cái siêu cấp thiên tài. Ha ha..."

Tào lửa lần nữa không có hình tượng chút nào cười ha hả, bộ dáng như vậy, cùng tiểu nhân đắc chí đơn giản không có khác nhau.

Ở Tào lửa bên cạnh Phùng Vũ cùng Thiên trưởng lão nhìn nhau, sau đó đều là cười lắc đầu, đừng nói Tào lửa, cũng là hai người bọn họ đều kém chút cười ha hả. Tầng mười bảy, trừ này yêu nữ bên ngoài, có thể nói là mười mấy năm qua lớn nhất thành tích tốt.

Bên cạnh những thiếu niên kia không có Tào lửa như vậy kích động, có chỉ là mặt mũi tràn đầy chấn kinh cùng sùng bái. Bọn họ thế nhưng là hôn thân thể sẽ qua bên trong những Kiếm đó nô lệ lợi hại, thứ sáu bảy tầng liền để thật nhiều người chống đỡ không được. Mà bây giờ có người thế mà có thể lên tầng mười bảy, thực lực kia đến khủng bố đến mức nào?

Ở đây người không phải kích động cũng là chấn kinh, mà chỉ có một người là mặt mũi tràn đầy âm trầm, cái kia chính là ngoại môn trong bảng Liễu Thanh vũ. Từ vừa mới bắt đầu hắn ngay tại chú ý Dương Thiên Diệp, mà Dương Thiên Diệp đến bây giờ đều còn chưa hề đi ra, như vậy nói cách khác, Dương Thiên Diệp chí ít đi đến tầng thứ mười.

Có thể lên đến tầng thứ mười, vậy thì đại biểu thực lực đối phương cùng thiên phú đều là cực kỳ tốt, ít nhất là sẽ không kém hắn. Phải biết, hắn lúc trước cũng chỉ là ở tầng thứ mười mà thôi. Một khi Dương Thiên Diệp trở thành ngoại môn đệ tử, đạt được tông môn tư nguyên bồi dưỡng, coi như không thể trong khoảng thời gian ngắn vượt qua hắn, nhưng đó cũng là một cái phiền toái!

"Lúc trước không nên cùng hắn lập xuống đổ ước!" Nhìn xem kiếm nô tháp, Liễu Thanh vũ sắc mặt âm trầm, thấp giọng lẩm bẩm nói.

Thứ mười bảy tầng bên trong, Dương Thiên Diệp không có xuất thủ trước, mà lần này kiếm kia nô lệ thế mà cũng không có xuất thủ. Cái này khiến Dương Thiên Diệp có chút kỳ quái, chẳng lẽ kiếm này nô lệ có thể nhìn ra ý hắn bức tranh?

Dương Thiên Diệp không có suy nghĩ cái khác, hắn hai mắt khép hờ, hết sức chăm chú đứng lên. Hắn không dám có chút chủ quan, bởi vì tầng này kiếm nô rất mạnh, từ trên người đó tán phát khí tức đến xem, kiếm này nô lệ nếu là cùng trong cơ thể hắn cái kia sói xám chiến đấu, hắn sói xám tuyệt đối là chơi không lại cái này kiếm nô.

Nói cách khác, cái này kiếm nô thực lực không chỉ so với cùng giai nhân loại mạnh, cũng là so cùng giai Huyền thú cũng mạnh. Cái này khiến Dương Thiên Diệp không dám có chút chủ quan!

Dương Thiên Diệp không xuất thủ trước, kiếm nô cũng không xuất thủ, cứ như vậy, một người Nhất Kiếm nô lệ giằng co.

Một bên khác Giang Nguyên huyễn cảnh bên trong, Giang Nguyên thật vất vả chiến thắng mười tầng bên trong kiếm nô đi vào tầng thứ mười một, khi hắn cảm nhận được tầng thứ mười một kiếm nô lúc, Giang Nguyên sắc mặt nhất thời ngưng trọng lên. Bởi vì cái này kiếm nô thực lực so tầng thứ mười mạnh quá nhiều.

Trầm mặc thật lâu, Giang Nguyên hít sâu một hơi, nói: "Tầng hai mươi sao? Ta Giang Nguyên hôm nay liền muốn lưới rách cái kỷ lục này!" Nói xong, hắn không ở giữ lại, toàn thân khí tức bất thình lình điên cuồng tăng vọt.

Ngay tại Giang Nguyên khí tức tăng vọt trong nháy mắt đó, ngoài tháp mọi người lần nữa biến sắc, Tào lửa thất thanh nói: "Tiên Thiên, có người ở trong tháp tấn cấp Tiên Thiên!"

Một câu kích thích Thiên thành sóng, giờ khắc này, cho nên người đã không phải là chấn kinh, mà chính là rung động.

Mà đúng lúc này, một bóng người theo trong tháp bất thình lình bị dời đi ra, mọi người định nhãn xem xét, lại là cái kia gọi Thanh Tuyết nữ tử. Liền ở bên cạnh có người muốn đi đỡ Thanh Tuyết lúc, này Tào lửa bất thình lình thân hình khẽ động đi vào Thanh Tuyết bên cạnh, sau đó đối này muốn đi đỡ Thanh Tuyết nữ tử phất phất tay, ra hiệu đối phương lui ra.

Tào lửa nhìn xem sau khi ra ngoài ngồi xếp bằng trên mặt đất Thanh Tuyết, trong mắt tràn đầy lửa nóng, thậm chí, cái kia hai tay cũng bắt đầu rung động đứng lên.

Nhìn thấy Tào lửa bộ dáng, Thiên trưởng lão cùng Phùng Vũ hai người cũng tuyệt đối có chút không đúng, bọn họ đương nhiên sẽ không cho là Tào lửa là coi trọng nữ tử này. Hai người tới Thanh Tuyết bên cạnh, khi thấy Thanh Hồng lúc, hai người nhất thời cùng Tào như lửa bộ dáng.

Lúc này Thanh Tuyết ngồi xếp bằng mặt đất, ở chung quanh nàng, linh khí dị thường ba động, mà Thanh Tuyết hắn bản thân khí tức cũng là ở liên tục tăng lên. Không cần phải nói, tất cả mọi người biết đây là đột phá khúc nhạc dạo. Thanh Tuyết đã là huyền giả cửu giai, tại đột phá cái kia chính là Tiên Thiên!

Muốn đến nơi này, ở đây tất cả mọi người hít sâu một hơi.

Trong tháp đã có một người tiên thiên cường giả, mà ngoài tháp còn có một cái đang tại tấn thăng Tiên Thiên, đây là muốn nghịch thiên a!

Ngoại môn bảng đệ tử nơi đó, mặt tròn thiếu mặt run giọng nói: "Hai cái mười sáu tuổi Tiên Thiên, cái này, điều này chẳng lẽ lại là hai cái yêu nữ?"

Ở bên cạnh hắn Tần Phong lắc đầu, nói: "Mười sáu tuổi Tiên Thiên xác thực được tính là thiên tài. Chỉ là muốn cùng yêu nữ so sánh, chỉ sợ vẫn là còn kém hơn rất nhiều. Lúc trước yêu nữ đang xông kiếm này nô lệ tháp lúc, thế nhưng là không có đạt tới Tiên Thiên đây.

Không có đạt tới Tiên Thiên, nàng lại là có thể xông đến thứ hai mươi tầng, này đại biểu cái gì? Đại biểu nàng có thể lấy Phàm Nhân Cảnh chiến thắng Tiên Thiên cảnh a!"

Mặt tròn thiếu niên đồng ý gật đầu, nói: "Xác thực, này yêu nữ hiện tại chỉ là tiên thiên cảnh giới, lại là có thể cùng vương giả cảnh cường giả giao thủ, thiên phú như vậy, chỉ sợ sẽ là ở Nguyên Môn cùng hai trong cốc đều quên là rất không tệ. Hai người này mặc dù là Tiên Thiên, nhưng nếu là thật muốn cùng ban đầu là Phàm Nhân Cảnh yêu nữ giao thủ, chỉ sợ hai người hơn phân nửa là muốn thua!"

"Bất kể như thế nào, hai người này thiên phú đều là không tệ, về sau nếu như không vẫn lạc, lần tiếp theo thanh vân bảng hẳn là bọn họ kháng đại kỳ!" Tần Phong nhạt tiếng nói.

"Xác thực! Thanh vân bảng ai, chúng ta cũng phải nỗ lực, không phải vậy về sau qua cũng là làm bia đỡ đạn tồn tại..."

Thứ mười bảy tầng bên trong, Dương Thiên Diệp vẫn như cũ là không hề động, mà kiếm kia nô lệ cũng là như là khôi lỗi, không nhúc nhích. Hai người giằng co đã hồi lâu.

Một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp bất thình lình mở hai mắt ra, chỉ gặp hắn tay trái kiếm chỉ nhẹ nhàng đối kiếm nô vạch một cái, một đạo kiếm khí trong nháy mắt đi vào kiếm nô trước mặt.

Hàn quang lóe lên, Kiếm khí tiêu tán, kiếm nô vẫn không có động.

Dương Thiên Diệp chậm rãi hướng đi kiếm nô, không có thi triển ra tốc độ, liền hướng dạo bước, chậm rãi hướng đi kiếm nô. Khi đi đến kiếm nô trước mặt hai trượng phạm vi bên trong lúc, kiếm nô xuất thủ, giữa sân hàn quang lóe lên, sau đó một thanh lóe ra lạnh lẽo hàn quang mũi kiếm liền đã xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt.

Ở kiếm nô xuất thủ trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp tay phải cũng động.

"Hưu!"

Một đạo bén nhọn âm thanh xé gió lên, sau đó kiếm nô mũi kiếm đứng ở Dương Thiên Diệp cổ họng nơi. Ở sau đó, kiếm nô thân thể chậm rãi tiêu tán.

Nhìn thấy kiếm nô tiêu tán, Dương Thiên Diệp tay trái sờ về phía cổ, nhẹ nhàng sờ một chút, sau đó xem xét, trên ngón tay dính lấy điểm điểm đỏ tươi.

"Mình tốc độ vẫn còn có chút không đủ a!" Nhìn xem trên tay điểm điểm đỏ tươi, Dương Thiên Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói. Ở cùng cái này kiếm nô trong lúc giao thủ, chỉ cần hắn chậm một chút điểm, vậy hắn liền phải ngừng bước tầng mười bảy.

------oOo------

Chương 48: Khổ chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoài tháp, tất cả mọi người ánh mắt đều tập trung ở trong tháp ở giữa này hai cái chữ to bên trên. Tại thời khắc này, một bên đang tại tấn cấp Thanh Tuyết đều bị mọi người không nhìn.

Hiển nhiên, so sánh Thanh Tuyết tấn cấp Tiên Thiên, đi đến tầng thứ mười tám càng để cho người rung động. Cái này cũng thuộc về bình thường, mọi người tại đây cơ bản đều là tiến vào kiếm nô tháp, biết bên trong khủng bố. Đặc biệt là Tào lửa ba cái trưởng lão, bọn họ rất rõ ràng có thể lên mười tám tầng đại biểu cho cái gì.

Kiếm nô tháp chủ yếu mắt là khảo thí người tiềm lực, tiềm lực này không phải nói cảnh giới, mà là một người chiến đấu tiềm lực. Cái thế giới này cho tới bây giờ cũng không thiếu yêu nghiệt, ở Nam Vực, có thể vượt cấp, thậm chí vượt hai giai khiêu chiến người cũng không phải là không có. Thay lời khác tới nói, những cảnh giới kia cao nhân chân thực chiến đấu lực còn chưa nhất định so với bọn hắn cảnh giới thấp người mạnh.

Cảnh giới không phải cân nhắc một cá nhân thực lực duy nhất tiêu chuẩn, bất quá cảnh giới cao cũng là có rõ ràng chỗ tốt, cái kia chính là Huyền khí số lượng là khẳng định phải so cảnh giới thấp nhiều người. Mà nên một người tăng lên tới một ít cảnh giới lúc, còn hội có một ít năng lực kỳ dị.

Tỉ như Tiên Thiên cảnh, Tiên Thiên cảnh sở dĩ mạnh hơn Phàm Nhân Cảnh, cũng là bởi vì đạt tới Tiên Thiên về sau, có thể cầm giữa thiên địa vô hình linh khí thu nạp vào trong cơ thể, cùng nhục thân dung hợp lại cùng nhau, tăng cường thân thể lực lượng. Sau đó cầm Huyền khí theo nhục thân các nơi đề luyện đi ra, cũng càng đem ngưng tụ hơn, làm cho tại thể nội lưu động tuần hoàn, từ đó chủ động hấp thu giữa thiên địa linh khí, cũng lớn mạnh, sau đó tiếp tục không ngừng tạo nên tự thân **.

Vẫn là câu nói kia, cái này cũng không đại biểu Tiên Thiên cảnh tuyệt đối có thể chiến thắng Phàm Nhân Cảnh. Cái thế giới này trừ không thiếu các loại thiên tài bên ngoài, càng không thiếu các loại công pháp nghịch thiên, rất nhiều đỉnh cấp công pháp cùng nó ngoại vật liền có thể để cho người ta ở Phàm Nhân Cảnh đạt tới Tiên Thiên cảnh hiệu quả.

Tỉ như Dương Thiên Diệp, trong cơ thể hắn có vòng xoáy nhỏ, vòng xoáy nhỏ sản xuất kim sắc Huyền khí cũng là một cái nghịch thiên đồ, vật. Lúc trước hắn bị kim sắc Huyền khí bất ngờ thân thể, theo góc độ nào đó tới nói, hắn nhục thân kỳ thật đã không kém Tiên Thiên cảnh nhục thân. Thậm chí so một ít Tiên Thiên cảnh nhục thân càng mạnh.

Tào lửa ba người sở dĩ rung động, là bởi vì bọn hắn cho rằng Giang Nguyên ở mười tám tầng trong chiến đấu tăng lên cảnh giới, lấy Phàm Nhân Cảnh xông đến tầng mười bảy, sau đó lại đang tầng thứ mười tám bên trong tấn thăng đến Tiên Thiên, cái này đại biểu Giang Nguyên không chỉ có mạnh đại chiến đấu tiềm lực, còn có cường đại thiên phú tiềm lực.

Một cái mười sáu tuổi Tiên Thiên cường giả, hơn nữa còn là lấy Phàm Nhân Cảnh xông đến thứ mười bảy tầng, ở tầng thứ mười tám tấn thăng Tiên Thiên thiên tài, cái này có thể không để ba người bọn hắn rung động sao?

"Qua thông tri yêu nữ, liền nói có người muốn lưới rách nàng ghi chép!" Tần Phong nhìn xem tháp bên trên này hai cái chữ to, thấp giọng lẩm bẩm nói. Đối phương không có đạt tới Tiên Thiên liền có thể xông đến tầng mười bảy, bây giờ đã tấn thăng Tiên Thiên, lấy đối phương chiến đấu lực, xông qua tầng hai mươi hẳn không phải là rất khó khăn.

Sau lưng hắn một thiếu niên không do dự, quay người liền hướng về một phương hướng bay vút đi.

Tầng thứ mười tám bên trong, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay không ngừng vung vẩy, mang theo từng đạo từng đạo tàn ảnh cùng bén nhọn chói tai âm thanh xé gió. Mà đối thủ của hắn kiếm nô cũng không cam chịu yếu thế, này trường kiếm trong tay lấy không kém Dương Thiên Diệp huy kiếm tốc độ không ngừng vung vẩy. Hai người ngươi tới ta đi, đã không xuống mấy trăm nhận tội!

Cái này tầng thứ mười tám kiếm nô thực lực để Dương Thiên Diệp ngoài ý muốn, đặc biệt là tốc độ kia, so tầng mười bảy kiếm nô mạnh không biết bao nhiêu. Còn tốt hắn lần này vô dụng chiêu kia hậu phát chế nhân, không phải vậy lần này rất có thể cũng là hắn tìm đường chết. Kém cỏi nhất cũng là đồng quy vu tận, bởi vì cái này kiếm nô ra nhận tội tốc độ quá nhanh.

Nếu như hắn không có khổ luyện hai năm kiếm pháp căn bản, nếu như hắn không có ở Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện, nếu như hắn không cùng lúc trước những Kiếm đó nô lệ giao thủ, hiện tại hắn khẳng định đã sớm bị thua.

Hai người đều vô dụng kiếm kỹ cùng cái gì kiếm khí, đều là dùng cơ bản nhất chiêu thức, cũng là ngươi đâm ta cản, ta đâm ngươi cản. Đương nhiên, khoảng cách gần như vậy, cũng không có cách nào làm dùng cái gì kiếm khí, bởi vì bất luận cái gì kiếm khí cũng phải cần thời gian, mà hai người hiện tại thiếu nhất chính là thời gian, ai dám thi triển kiếm khí, ai chịu định lập tức bị Nhất Kiếm xuyên tim!

Kiếm nô còn tốt, nó chỉ có ý thức chiến đấu, không có cái khác bất kỳ tâm tình gì. Không thể không nói, vào giờ phút như thế này, không có có trí tuệ đối kiếm nô tới nói không thể nghi ngờ là một cái ưu điểm. Bởi vì nó sẽ không khẩn trương, sẽ không sợ hãi, trừ chiến đấu, nó không có bất luận cái gì cảm xúc tiêu cực.

Mà Dương Thiên Diệp liền sẽ, tuy nhiên hắn hết sức chăm chú gặp chiêu phá chiêu, nhưng là nên có một ít cảm xúc tiêu cực hắn vẫn sẽ có, chỉ bất quá bị hắn gắt gao ngăn chặn, không bạo phát đi ra a.

Bất quá, nếu như bền bỉ xuống dưới, hắn khẳng định hội dẫn đầu không tiếp tục chống đỡ được.

"Không thể ở tiếp tục như vậy!" Khua tay trường kiếm trong tay, Dương Thiên Diệp thầm nghĩ nói.

Nghĩ đến liền làm, Dương Thiên Diệp Nhất Kiếm đâm vào kiếm nô trên thân kiếm, mượn nhờ trên thân kiếm lực lượng, thân thể hướng về sau nhẹ nhàng nhảy lên, ngay tại Dương Thiên Diệp hướng về sau nhảy lên trong nháy mắt đó, kiếm nô bắt lấy cơ hội này, lấn người mà lên, trường kiếm trong tay mang theo kiếm ảnh đầy trời lồng hướng Dương Thiên Diệp.

Kiếm ảnh đầy trời đánh tới, Dương Thiên Diệp sắc mặt không thay đổi, trường kiếm trong tay rời khỏi tay, bắn về phía kiếm nô. "Đinh" một tiếng, Dương Thiên Diệp trường kiếm bị kiếm nô đánh bay, ở trường kiếm bị đánh bay trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp hai cái to lớn quả đấm to mãnh liệt xuất hiện ở kiếm nô trước mặt, một quyền đánh phía kiếm nô trường kiếm, một quyền đánh phía kiếm nô trước ngực.

Thình lình xảy ra hai cái quyền đầu làm cho kiếm nô một hồi, hiển nhiên, nó không nghĩ tới đối phương thế mà còn biết dùng nắm đấm, bất quá hắn rất nhanh liền phản kích, trường kiếm trong tay khẽ cong một khúc, lấy một loại quỷ dị góc độ đâm về Dương Thiên Diệp trước ngực.

Cao thủ quyết thắng liền trong nháy mắt, ngay tại kiếm nô một trận này, Dương Thiên Diệp nắm tay phải đã thẳng tắp đánh vào kiếm nô trước ngực, tuy nhiên kiếm nô trường kiếm cũng đâm vào Dương Thiên Diệp trước ngực, chỉ bất quá kiếm nô trường kiếm vừa mới đâm xuyên Dương Thiên Diệp da thịt, liền bị Dương Thiên Diệp trên nắm tay cự lực đánh sập bay mà ra.

Ở Dương Thiên Diệp quyền đầu vừa tiếp xúc đến kiếm nô trước ngực trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp hóa quyền làm kiếm chỉ, nhẹ nhàng bắn ra, hai đạo kiếm khí dán kiếm nô thân thể cùng kiếm nô bay ra ngoài. Không trung, kiếm nô tốc độ xuống hàng, hai đạo kiếm khí xuyên thấu mà qua, kiếm nô thân thể chậm rãi tiêu tán.

Ở kiếm nô thân thể cùng trường kiếm tiêu tán trong nháy mắt đó, một vòng máu tươi từ Dương Thiên Diệp trước ngực nơi chảy ra.

Tuy nhiên biết rõ đây là huyễn cảnh, người sẽ không chết thật, nhưng là ở vừa rồi trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp vẫn là cảm giác được tử vong khí tức. Cùng tầng mười bảy thời điểm, lần này nếu như hắn chậm một chút, hắn đồng dạng liền phải ngừng bước.

Dương Thiên Diệp nhặt lên lúc trước bị kiếm nô đánh bay trường kiếm, sau đó ngồi xếp bằng trên mặt đất, tự mình kiểm điểm đứng lên.

Theo lần chiến đấu này Dương Thiên Diệp biết, hắn kiếm pháp có lẽ đã không tệ, nhưng là ở cùng vừa rồi kiếm nô trong lúc giao thủ, hắn kiếm pháp cùng bản thân hắn vẫn là có thật nhiều không đủ địa phương. Kiếm pháp không đủ ở chỗ tốc độ không đủ, nhiều khi chỉ có thể phòng ngự mà không thể tiến công, dù cho có khi nhìn thấy sơ hở, nhưng lại không thể kịp thời xuất kiếm.

Tự thân không đủ ở chỗ không rất bình tĩnh, đặc biệt là tối hậu ra tại hạ phong lúc, hắn rõ ràng bắt đầu nôn nóng, đánh cược lần cuối tuy nhiên để hắn thắng trận chiến đấu này, nhưng đây là hắn cược đi ra.

Có thể nói, ván này chiến đấu hắn cũng không hài lòng. Bởi vì hắn không thích cược, nếu như có thể bảo trì tâm tính, không nóng không vội, coi như không thể lấy kiếm pháp thủ thắng cái này kiếm nô, nhưng ở giao thủ một đoạn thời gian vẫn là có thể. Mà cược, liền coi trọng vận khí hai chữ, Dương Thiên Diệp không thích cầm tính mạng mình ký thác vào hư vô mờ mịt vận khí hai chữ trên thân.

"Xem ra ta chiến đấu kinh nghiệm vẫn còn có chút ít, lần này sau khi rời khỏi đây, về sau có cơ hội nhất định phải nhiều hơn thực chiến, tốt nhất là qua Thập Vạn Đại Sơn cùng Huyền thú sinh tử đọ sức. Chỉ có đang không ngừng sinh tử lịch luyện bên trong, ta mới có thể càng ngày càng mạnh, mới có thể trong tương lai kia là cái gì thanh vân bảng bên trên giết ra một con đường đi ra!"

Tổng kết xong, Dương Thiên Diệp đứng lên, sau đó nhìn về phía tầng 19. Tầng thứ mười tám kiếm nô thực lực hắn lúc trước liền cảm nhận được, có thể nói là hắn gặp qua Tiên Thiên cảnh phía dưới mạnh nhất. Mà cái này tầng 19 lại hội mạnh đến loại tình trạng nào?

Lần này Dương Thiên Diệp không có ở đạp lên, mà chính là ban đầu ngồi xếp bằng trên mặt đất, vận dụng kim sắc Huyền khí chữa trị trước ngực cái kia vết thương. Đối mặt kế tiếp đối thủ, Dương Thiên Diệp không dám có chút chủ quan, hắn muốn lấy đầy máu trạng thái qua liều. Không phải vậy, tầng 19 rất có thể cũng là hắn tầng cuối cùng.

Ở Dương Thiên Diệp lúc nghỉ ngơi đợi, tầng thứ mười bốn bên trong, Giang Nguyên chiến đấu gần sau hai canh giờ, mới ở kiếm nô lộ ra một sơ hở lúc, đem kiếm nô lệ một kiếm đâm xuyên. Bất quá hắn cũng là vô cùng chật vật, lúc này hắn ở cũng không có dĩ vãng thong dong tiêu sái, toàn thân y phục đã rách tung toé, trên mặt càng là có mấy đạo vết máu, vừa đem kiếm nô xử lý, hắn liền thẳng tắp co quắp ngã trên mặt đất.

Miệng lớn thở mấy hơi thở về sau, hắn thấp giọng nói: "Tốt biến thái kiếm nô, tốt biến thái chiến đấu lực, thế mà kém chút giết ta cái này Tiên Thiên cảnh. Trước kia lão tổ tông nói dùng ngoại vật tăng lên tới Tiên Thiên có thiếu hụt, xem ra là thật. Ai, lúc trước không nên nghe phụ thân, phục dụng Đan Dược tăng lên tới Tiên Thiên!"

Là, hắn Tiên Thiên là dùng ngoại vật tăng lên đi ra, lúc trước hắn biết rõ cái này có thiếu hụt, nhưng hắn vẫn là phục dụng. Không khác, làm một cái thanh danh. Đối với Giang Tuyết Thành tới nói, mười sáu tuổi huyền giả cửu phẩm đã phi thường hiếm thấy. Mà nếu như là mười sáu tuổi Tiên Thiên đâu?

Nếu như là mười sáu tuổi Tiên Thiên, cũng là một cái châu tới nói đều được cho rất không tệ. Là để cho mình thiên tài thanh danh nâng cao một bước, hắn cuối cùng vẫn phục dụng Đan Dược, cầm mình cảnh giới tăng lên tới Tiên Thiên. Bất quá bây giờ hắn hối hận, nếu như hắn là bình thường tu luyện tới Tiên Thiên, chắc chắn sẽ không bị cái này kiếm nô làm chật vật như thế.

"Ai!"

Giang Nguyên thở dài một hơi, sau đó nhìn về phía mười lăm tầng, do dự một chút, trên mặt hắn lộ ra vẻ kiên định, nói: "Mặc dù bây giờ ta đã giữ chắc thứ nhất, nhưng là nếu như ở trên một tầng, khẳng định sẽ chọc cho đến Kiếm tông trưởng lão chú ý, nhất định phải xông qua mười lăm tầng!" Nói xong, Giang Nguyên ngồi xếp bằng trên mặt đất, lẳng lặng khôi phục Huyền khí.

------oOo------

Chương 49: Tiên Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thất luyện phong, trọng lực động.

Trọng lực động là thất luyện phong này bên trong một cái tương đối biến thái tu luyện tràng chỗ, trong này, hội có một loại lực lượng vô hình áp chế tiến vào trong động người. Tỉ như một người ở bên ngoài một hơi có thể đâm ra mười Kiếm, nhưng nếu là đi vào trong động, lấy trọng lực động tiêu chuẩn thấp nhất gấp đôi trọng lực mà tính lời nói, vậy người này nhiều nhất cũng chỉ có thể đâm ra 5 Kiếm!

Lúc này trọng lực trong động, một người mặc hồng sắc bó sát người váy da nữ tử đang tại trọng lực trong động không ngừng khua tay trường kiếm trong tay. Nữ tử trưởng cực đẹp, thậm chí có thể nói là hồng nhan họa thủy.

Là, nữ tử dài một mở đầu hồng nhan họa thủy khuôn mặt, hồ ly yêu mị mặt mày, mặc dù là đang luyện kiếm, nhưng này hai mắt lại là phảng phất ngậm lấy một cái đầm xuân thủy, sóng mắt lưu chuyển ở giữa, mị hoặc tự nhiên. Có lẽ là bởi vì trọng lực nguyên nhân, yêu diễm trên mặt dường như đánh một đạo hơi mỏng son phấn, mang theo có chút hồng sắc, diễm như nở rộ hoa mai, kiều diễm vô cùng.

Trên người nữ tử bộ kia hồng sắc liên y váy da cực kỳ bại lộ, nửa phần trên hiện lên cổ áo hình chữ V hình, trước ngực này một đôi đầy đặn không kiêng nể gì cả lộ ra nửa bên, lẫn nhau gạt ra, một đầu thật sâu khe rãnh thình lình ở nữ tử trước ngực.

Lớn nhất dẫn lửa vẫn là nữ tử hạ thân, hắc sắc liên y váy da vừa vặn bao trùm nữ tử này đầy đặn bờ mông, gợi cảm xinh đẹp uyển chuyển đường cong hiển lộ hoàn toàn. Liên y váy da vừa vặn ngăn chặn nữ tử bờ mông, rất ngắn, thật rất ngắn, nếu như nữ tử cầm váy liền áo ở đi lên xách một điểm, cái nào sợ sẽ là một điểm, lại hoặc là có ai thân thể nửa ngồi lấy nhìn nữ tử hạ thân lời nói, nữ tử kia váy da hạ phong chỉ riêng liền đem nhìn một cái không sót gì.

Vũ mị yêu diễm khuôn mặt, gợi cảm mị hoặc dáng người, nữ tử toàn thân trên dưới, không không toả ra lấy làm cho nam nhân điên cuồng xinh đẹp dụ hoặc.

Đương nhiên, những này đều không phải là trọng yếu nhất, trọng yếu nhất là lúc này trọng lực động bội số là bội số lớn nhất, cũng chính là gấp hai mươi lần. Mà ở cái này gấp hai mươi lần trọng lực dưới, nữ tử kiếm pháp lại là không có nửa điểm dị dạng, phảng phất những trọng lực đó không tồn tại!

"Mộ Dung sư tỷ, phong lâm có việc bẩm báo!"

Đúng lúc này, một thanh âm từ ngoài động truyền vào trong động.

Nghe được thanh âm này, nữ tử đại mi cau lại, do dự dưới, nàng vẫn là từ bỏ tiếp tục luyện kiếm. Nàng biết, nếu như không có cái gì trọng đại sự tình, những ngoại môn đệ tử này là không dám tới quấy rầy nàng.

Bước liên tục nhẹ nhàng, đi đến bên cạnh một cái trên kệ áo, tay khẽ vẫy, một kiện tươi quần dài màu đỏ chính là bộ ở trên người nàng, đưa nàng này gợi cảm dẫn lửa dáng người che lại.

Động cửa mở ra, nữ tử xuất hiện ở động khẩu. Tuy nhiên nữ tử trưởng nghiêng nước nghiêng thành, nhưng là gọi là phong lâm nam tử lại là thân thể hơi cong, mặt mày buông xuống, không có ngẩng đầu nhìn nữ tử.

Hắn đương nhiên không dám nhìn, nói đùa cái gì, lúc trước có cái ngoại môn đệ tử ỷ vào mình thiên phú trác tuyệt, sắc mị mị nhìn nữ tử trước mắt này liếc một chút, sau đó cái kia ngoại môn đệ tử liền bị trước mắt yêu nữ này một chân đá gãy tử tôn căn, mà các trưởng lão không chỉ có không có trách cứ nàng, ngược lại còn cảnh cáo tất cả ngoại môn đệ tử không nên trêu chọc nữ tử trước mắt.

Từ đó về sau, ngoại môn trên bảng trừ số ít mấy người đệ tử bên ngoài, đệ tử khác nhìn thấy trước mắt yêu nữ này không phải đường vòng đi cũng là cúi đầu nhìn đường, khi nàng không tồn tại.

Nữ tử hít sâu một cái không khí, sau đó nhìn một chút bên cạnh nam tử, nói: "Nói đi, nếu như không phải cái gì ta cảm thấy hứng thú sự tình, ta đào ngươi da!"

Phong lâm mồ hôi lạnh lập tức liền đi ra, hắn cũng không cho rằng trước mắt nữ tử này là đang nói đùa hắn, vội vàng nói: "Mộ Dung sư tỷ, lần này ngoại môn khảo hạch đến một thiên tài, siêu cấp thiên tài, đối phương lấy phàm nhân cửu phẩm xông đến kiếm nô tháp thứ mười bảy tầng, với lại ở tầng thứ mười tám thì tấn thăng Tiên Thiên, trọng yếu nhất là hắn mới mười sáu tuổi."

Nữ tử trên mặt bình tĩnh vô cùng, nàng lại tham lam hút hút tươi tươi không khí, mới nói: "Phàm nhân cửu phẩm xông đến thứ mười bảy tầng, mười sáu tuổi Tiên Thiên, người này thiên phú ngược lại tính bên trên có thể." Nói đến đây, nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, nói: "Bất quá, đối với ta mà nói, không có chiến thắng tầng 19 liền không tính là thiên tài. Với lại, hiện tại ta đối với vương giả cảnh cường giả cảm thấy hứng thú, về sau chớ vì loại chuyện nhỏ nhặt này tới quấy rầy ta, lần này liền tha cho ngươi!" Nói xong, nữ tử quay người đi vào trong động.

Nhìn xem này đóng động khẩu, phong lâm lắc đầu cười khổ cười, loại thiên phú này thế mà ở trong mắt nàng chỉ là được cho có thể, mặc dù có chút đả kích người, nhưng là hắn biết, nữ tử này nói là lời nói thật. Với lại theo nữ tử lúc trước lời nói bên trong, hắn biết, Tiên Thiên cảnh đã không bị nàng nhìn ở trong mắt.

Tầng thứ mười tám trong ảo cảnh, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, sau đó nhìn xem trước ngực, lúc này trước ngực bị kiếm nô đâm bị thương nơi, ở kim sắc Huyền khí chữa trị xuống đã hoàn hảo như lúc ban đầu.

Nhìn thấy vết thương đã tốt, Dương Thiên Diệp chợt đạp vào tầng 19 bậc thang.

Như lúc trước, tầng 19 đồng dạng chỉ có một cái kiếm nô. Song khi Dương Thiên Diệp nhìn thấy cái này kiếm nô về sau, sắc mặt hắn trước đó chưa từng có ngưng trọng lên. Bởi vì trước mắt cái này kiếm nô thân thể bên trên tán phát khí tức đã không phải là huyền giả cửu phẩm phạm trù. Thay lời khác tới nói, trước mắt cái này kiếm nô là Tiên Thiên cảnh!

"Quả nhiên là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên a!" Nhìn trước mắt cái này kiếm nô, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói.

Hắn nhớ tới lúc trước Tào hỏa trưởng Lão nói câu nào, tại lần trước có người xông qua tầng hai mươi. Nói cách khác, người kia chiến thắng thứ hai mươi tầng kiếm nô, ngừng bước thứ hai mươi mốt tầng. Tầng 19 kiếm nô đã là tiên thiên cường giả, mà lại là không có nửa điểm trình độ Tiên Thiên cường giả, này thứ hai mươi tầng cường giả lại hội mạnh đến mức nào? Trọng yếu nhất là, vượt quan người cũng chỉ là Phàm Nhân Cảnh a!

Ở nhìn thấy kiếm nô giờ khắc này, Dương Thiên Diệp lúc trước liên tiếp xông qua mười tám tầng điểm này ngạo ý cùng tự đắc trong nháy mắt biến mất sạch sẽ. Tuy nhiên việc này cũng không có đả kích đến hắn, ngược lại kích phát hắn trước đó chưa từng có chiến ý.

"Người khác có thể làm được, dựa vào cái gì ta không thể làm đến? Tiên Thiên? Liền để cho ta tới thử một chút không có có lượng nước Tiên Thiên rốt cuộc mạnh cỡ nào!"

Dương Thiên Diệp Huyền khí vận chuyển, trong cơ thể Huyền khí tại thời khắc này như là dời sông lấp biển điên cuồng chạy bốc lên, trong tay hắn chuôi này kim sắc trường kiếm, trong nháy mắt chính là biến thành một thanh hiện ra nhạt đạm kim quang kim sắc trường kiếm.

Giờ khắc này, Dương Thiên Diệp không có ở mảy may giữ lại, giờ khắc này, Dương Thiên Diệp thật đang toàn lực ứng phó!

Nắm kim sắc trường kiếm, Dương Thiên Diệp đi về phía trước một bước, vừa bước ra một bước, một thanh hiện ra hàn quang trường kiếm liền đã đi tới Dương Thiên Diệp chỗ cổ. Tốc độ này, nhanh Dương Thiên Diệp đều không có thấy rõ, hắn chỉ có thể bằng vào tự thân đối nguy cơ bản năng ý thức hướng bên cạnh lóe lên.

Dương Thiên Diệp vừa vọt đến một bên, nhưng mà thanh trường kiếm kia lại là như là như giòi trong xương, ở ngắn ngủi trong nháy mắt liền đâm ra mấy chục Kiếm, mà lại là Kiếm Kiếm trí mạng.

Dương Thiên Diệp sắc mặt kịch biến, cái này Tiên Thiên kiếm nô so hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều a! Không dám có chút lười biếng cùng chủ quan, Dương Thiên Diệp vừa lui vừa chống đỡ đứng lên.

"Keng, keng..."

Giữa sân nhất thời vang lên từng đạo từng đạo lưỡi mác tương giao thanh âm, như là một khúc mỹ diệu âm nhạc.

Vẻn vẹn vừa mới giao phong, Dương Thiên Diệp liền thuộc về tuyệt đối hạ phong.

Trước mắt cái này mà qua kiếm nô kiếm pháp đơn giản vượt qua Dương Thiên Diệp quá nhiều, không có bất kỳ cái gì dư thừa động tác, như là kiếm pháp căn bản ngươi, cũng là đơn giản đâm. Nhưng chính là cái này đơn giản đâm làm cho Dương Thiên Diệp tê cả da đầu, bởi vì tốc độ này quá nhanh, hắn trừ vừa lui bên cạnh đón đỡ bên ngoài, ngay cả đánh trả năng lực đều không có!

Tại thời khắc này, Dương Thiên Diệp hoàn toàn bị đè lên đánh.

Tuy nhiên còn tốt, Dương Thiên Diệp tuy nhiên thuộc về tuyệt đối hạ phong, nhưng là đầu óc hắn lại là phi thường tỉnh táo, không có có giống như ở tầng 19 như vậy biến vội vàng xao động.

Đầu não tỉnh táo liền có thể suy nghĩ, Dương Thiên Diệp bây giờ đang ở âm thầm suy nghĩ, hắn biết, tiếp tục như vậy, hắn tuyệt đối không có chút nào phần thắng.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp trên mặt hiện lên một vòng kiên quyết, đồng thời, trường kiếm trong tay không ở chống đỡ, mà chính là trực tiếp đâm về Tiên Thiên cường giả, dùng đồng quy vu tận phương thức!

Quả nhiên, ở Dương Thiên Diệp dùng đồng quy vu tận phương pháp một khắc này, trước mắt Tiên Thiên cảnh cường giả đột nhiên cải biến kiếm chiêu, trường kiếm hơi nhíu, đón đỡ được Dương Thiên Diệp trường kiếm, sau đó kiếm thế không giảm, tiến quân thần tốc, đối Dương Thiên Diệp trước ngực đã đâm qua.

Nhìn xem trường kiếm đánh tới, Dương Thiên Diệp trên mặt lộ ra một vòng dữ tợn, tay trái nắm tay, trực tiếp một quyền đối trường kiếm đập tới, đồng thời, cổ tay chuyển một cái, này bị kiếm nô đón đỡ ra trường kiếm lần nữa đâm về kiếm nô trước ngực.

"Xùy!"

Kiếm nô trưởng kiếm đâm xuyên Dương Thiên Diệp tay trái, Dương Thiên Diệp không có qua quản tay trái, ngược lại là vui vẻ, bởi vì hắn trường kiếm ở sắp đâm đến kiếm nô trước ngực. Ngay tại lúc Dương Thiên Diệp trường kiếm muốn lưỡi lê kiếm nô thân thể trước ngực lúc, kiếm kia nô lệ lại thân hình lại là đột nhiên lui về phía sau, né tránh hắn trường kiếm.

Với lại ở lui quá trình bên trong, kiếm nô trường kiếm trong tay đối Dương Thiên Diệp hư không vạch một cái, một đường kiếm khí màu trắng trong nháy mắt đi vào Dương Thiên Diệp trước ngực, nhanh như thiểm điện!

------oOo------

Chương 50: Ta cùng ngươi cược

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp không nghĩ tới mình dùng đồng quy vu tận phương thức đều không có thể gây tổn thương cho đến đối phương, còn bị đối phương đâm xuyên bàn tay của mình, với lại đối phương ở lui quá trình bên trong thế mà còn có thể cho hắn một đạo kiếm khí, cái này ý thức chiến đấu, quá kinh khủng!

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay hoành lập trước ngực. "Keng" một tiếng, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay kịch liệt run lên, có thể thấy được đạo kiếm khí này cường hãn. Ở đạo kiếm khí này cự lực dưới, Dương Thiên Diệp bị chấn liên tục chân sau.

Mà liền tại Kiếm khí tiêu tán một khắc này, này nguyên bản lui lại kiếm nô chẳng biết lúc nào lại xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, cùng kiếm nô cùng lúc xuất hiện còn có kiếm nô trong tay thanh trường kiếm kia, trường kiếm tàn nhẫn vô cùng, trực chỉ Dương Thiên Diệp trước ngực.

"Ngay cả miệng thở cơ hội cũng không cho a!"

Nhìn xem trường kiếm lại đâm tới, Dương Thiên Diệp có chút nén giận. Bất quá trong lòng hắn cũng là có chút bội phục, trước mắt cái này kiếm nô đối với hắn lộ ra sơ hở bắt quá chuẩn. Với lại kiếm này nô lệ ý thức chiến đấu, thật rất khủng bố!

Bội phục thì bội phục, Dương Thiên Diệp còn không có bội phục đến muốn đầu hàng, thi triển ra [Tật Phong Bộ], hướng bên cạnh lóe lên, đồng thời, một đường kiếm khí màu vàng óng từ Dương Thiên Diệp trường kiếm bên trong đột nhiên lóe ra, bắn thẳng đến đuổi theo kiếm nô.

Kiếm nô không có trốn tránh, ngược lại là đối Dương Thiên Diệp luồng kiếm khí màu vàng óng kia vỗ tới. Hiển nhiên, kiếm này nô lệ biết chỉ cần có tốc độ có sức mạnh, liền xem như kiếm khí cũng là có thể đánh tan. Bất quá lần này kiếm nô xem thường Dương Thiên Diệp kim sắc Huyền khí.

"Keng!"

Một đạo thanh thúy thanh âm ở trong sân vang lên, chỉ gặp luồng kiếm khí màu vàng óng kia trực tiếp xuyên thủng kiếm nô trường kiếm, bắn về phía sau lưng trường kiếm kiếm nô.

Kiếm nô tựa hồ cũng có chút ngoài ý muốn, thân thể có chút dừng lại, bất quá hắn rất nhanh liền kịp phản ứng, thân thể quỷ dị uốn éo, né tránh Dương Thiên Diệp kiếm khí màu vàng óng.

Nhìn thấy mình kiếm khí màu vàng óng cư nhiên như thế mạnh, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, lúc này không nói hai lời, trường kiếm trong tay cùng tay trái kiếm chỉ không ngừng vung vẩy, hơn mười đạo kiếm khí màu vàng óng như là cuồng phong mưa rào bình thường làm hướng kiếm nô.

Cận chiến Dương Thiên Diệp là không có chút nào nắm chắc có thể thắng kiếm nô, hiện tại chỉ có dùng kiếm khí áp chế đối phương, sau đó đang tìm kiếm sơ hở, cho đối phương một kích trí mạng. Dương Thiên Diệp là nghĩ như vậy, cũng là như thế này làm. Chỉ là muốn pháp là tốt, hiện thực là tàn khốc.

Ở Dương Thiên Diệp thi triển ra kiếm khí một khắc này, kiếm kia nô lệ đồng dạng vung ra hơn mười đạo kiếm khí màu trắng, với lại cái này hơn mười đạo kiếm khí màu trắng thế mà từng đôi từng đôi bắn về phía Dương Thiên Diệp những kim sắc đó Huyền khí.

Nhìn thấy một màn này, Dương Thiên Diệp trên mặt trước kia lộ ra này một điểm nụ cười nhất thời tiêu tán, vô cùng ngưng trọng lên. Hắn đánh đòn phủ đầu, dẫn đầu thi triển ra kiếm khí, dưới loại tình huống này, mà kiếm kia nô lệ nhưng như cũ có thể dùng hơn mười đạo kiếm khí để chặn ở hắn kiếm khí, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu kiếm nô đối Huyền khí khống chế cùng đối kiếm khí khống chế vượt xa hắn!

"Oanh"

Hai bên kiếm khí chạm vào nhau, nhất thời ầm vang tiêu tán.

Dương Thiên Diệp không có thi triển ra kiếm khí, mà chính là nắm lấy trường kiếm trong tay cùng này đã phóng tới hắn kiếm nô đã đâm để. So Huyền khí, hắn một cái huyền giả bát phẩm, khẳng định là so qua một cái Tiên Thiên cảnh kiếm nô. Kiếm khí không đấu lại, cận chiến cũng không đấu lại, tất nhiên dạng này, vậy cũng chỉ có liều mạng.

Dương Thiên Diệp hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, tốc độ của hắn so kiếm nô lệ kém một chút, nhưng sẽ không kém quá nhiều, tăng thêm hắn không muốn sống đấu pháp, tuy nhiên vẫn là ra tại hạ phong, nhưng là không giống lúc đầu như vậy bị đè lên đánh. Bất quá hắn cũng trả giá đắt, ngắn ngủi một hồi, hắn y phục trên người liền đã rách tung toé, lộ ra bên trong từng đạo từng đạo vết máu.

Dương Thiên Diệp không có để quản trên thân những thương thế kia, hắn hiện tại chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là chiến, không muốn sống chiến, ngươi đâm đến ta, ta cũng sẽ đâm đến ngươi, nhìn xem người nào không muốn sống.

Giờ khắc này, kiếm nô khuyết điểm lần nữa bạo lộ ra. Nó là kiếm nô, nó có ý thức chiến đấu, hắn không có cái khác bất luận cái gì cảm xúc tiêu cực, đây là một cái ưu điểm. Nhưng là đồng dạng, hắn sẽ không giống Dương Thiên Diệp như vậy lấy mạng đổi mạng, ở hai thanh trường kiếm đều muốn đâm đến đối phương lúc, hắn hội trước đón đỡ mở Dương Thiên Diệp trường kiếm, sau đó ở để đâm Dương Thiên Diệp.

Cũng chính là bởi vì là như thế này, Dương Thiên Diệp là càng đánh càng hăng, càng đánh càng không muốn sống. Với lại Dương Thiên Diệp còn phát hiện không biết lúc nào, trong cơ thể hắn kim sắc Huyền khí thế mà ở trong cơ thể hắn chậm rãi lưu động, chữa trị trên người hắn những Kiếm đó thương tổn. Phát hiện này để Dương Thiên Diệp có chút hưng phấn, hắn không có nghĩ đến cái này kim sắc Huyền khí thế mà lại tự động chữa trị thân thể của hắn. Cái này khiến hắn càng không kiêng nể gì cả.

Theo ngoại môn đệ tử khảo hạch bắt đầu đến bây giờ, đã qua hai ngày. Hai ngày này, kiếm nô ngoài tháp người không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại là càng ngày càng nhiều. Thậm chí, cái khác một số ngoại môn trưởng lão đều tới.

Kiếm nô trong tháp hiện tại chỉ còn lại có hai người, một cái là Dương Thiên Diệp, một cái là Giang Nguyên. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp ở kiếm nô tháp bên trong kiên trì đến bây giờ, tuy nhiên tất cả mọi người vẫn là không nhìn hắn. Bởi vì vì mọi người tâm tư đều tập trung ở cái kia siêu cấp thiên tài, cũng chính là Giang Nguyên trên thân.

Hiện tại, mặc kệ là Dương Thiên Diệp vẫn là này đã tấn thăng làm Tiên Thiên Thanh Tuyết, đều bị Giang Nguyên quang mang cho che đậy kín.

"Lão lửa, cái kia Giang Nguyên thật lấy huyền giả cửu phẩm xông đến tầng 19?" Hỏi Tào lửa cũng là một cái ngoại môn trưởng lão, chừng bốn mươi tuổi, tên là Trần Phong, chưởng quản nhiệm vụ đường một tên trưởng lão. Nguyên bản hắn đối cái khảo hạch không có hứng thú gì, nhưng là ở nghe được có người có thể lấy huyền giả cửu phẩm xông đến thứ mười bảy tầng lúc, hắn ngồi không yên.

Tào lửa vuốt vuốt sợi râu, cười nói: "Đương nhiên, mười sáu tuổi Tiên Thiên a, nếu như ta Kiếm Tông hảo hảo bồi dưỡng, lấy hắn thiên phú cùng tiềm lực, hắn nhất định có thể bên trên lần tiếp theo thanh vân bảng!"

Nghe vậy, Trần Phượng cũng là cười gật gật đầu, nói: "Không tệ không tệ, nguyên lai tưởng rằng lần này trong ngoại môn đệ tử sẽ không xuất hiện cái gì yêu nghiệt, không nghĩ tới thế mà xuất hiện, trời cao đãi ta Kiếm Tông không tệ a! Đúng, ở bên trong một cái khác là ai vậy?"

Tào lửa còn chưa lên tiếng, bên cạnh Thiên trưởng lão vội vàng nói: "Là Dương Thiên Diệp, cũng là lúc trước bị các ngươi xem như là phản diện tài liệu giảng dạy Dương Thiên Diệp. Lúc trước lão phu liền nói, Dương Thiên Diệp tư chất không tệ, các ngươi còn không tin, hiện tại hắn còn có thể bên trong, vậy hắn chí ít xông lên đến tầng thứ mười lăm, có thể lên đến mười lăm tầng, các ngươi nói một chút, có tính không thiên tài?"

Thiên trưởng lão nói có chút đắc ý, có loại tiểu nhân dáng vẻ đắc chí. Tuy nhiên cũng không trách hắn, lúc trước hắn cùng Dương Thiên Diệp thế nhưng là không ít bị mấy cái này ngoại môn trưởng lão giễu cợt. Nếu như không phải có cái kia Giang Nguyên yêu nghiệt ở, Dương Thiên Diệp lần này kiên trì, đối với những này ngoại môn trưởng lão tới nói, tuyệt đối là trần trụi đánh mặt!

"Không phải đâu?" Trần Phong rõ ràng có chút không tin, nói: "Hắn lúc trước thế nhưng là một năm đều không trở thành huyền giả, với lại ta còn nhớ rõ hắn bị biếm thành tạp dịch đệ tử, hắn có thể ở bên trong kiên trì lâu như thế?"

Thiên trưởng lão cười lạnh một tiếng, hắn đương nhiên sẽ không nói cho lão gia hỏa này Dương Thiên Diệp là Ngũ Hành Huyền khí!

Một bên Tào lửa cười khổ cười, nói: "Gian lận bài bạc nói không sai, này Dương tiểu tử đúng là trong đó, hắn có thể kiên trì lâu như thế, quả thật làm cho ta thật bất ngờ. Tuy nhiên gian lận bài bạc ngươi cũng chớ đắc ý, hắn mặc dù không tệ, nhưng là so Giang Nguyên cùng Thanh Tuyết vẫn là kém rất nhiều."

"Ta có thể không cho là như vậy!" Thiên trưởng lão phản đối nói: "Giang Nguyên cùng Thanh Tuyết thiên phú quả thật không tệ, tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng không kém, đang nói, ở tầng 19 không chừng là ai đâu!" Nói xong, Thiên trưởng lão nhất thời có chút hối hận. Nhìn thấy Tào lửa cầm Giang Nguyên ép Dương Thiên Diệp, hắn có chút khó chịu, cho nên nhất thời nhanh miệng, nói ra những lời này.

Nghe vậy, Tào lửa nhất thời cười ha hả, cười sau khi, nói: "Gian lận bài bạc, ngươi có dám hay không cùng ta đánh cược một keo? Liền cược tại tầng 19 là ai, ta ra một bộ hộp kiếm, chính là ta bộ kia Địa Sát hộp kiếm, thế nào?"

Nghe được Tào lửa lời nói, bên cạnh mấy cái ngoại môn trưởng lão trong lòng giật mình. Tào lửa bộ kia Địa Sát kiếm trận ở Kiếm Tông thế nhưng là nổi danh, kiếm kia trong hộp trang bị ba mươi sáu thanh Hoàng giai thượng phẩm Huyền Kiếm, với lại ở hộp kiếm bên trên có phù văn sư minh một bộ Huyền giai trung phẩm kiếm trận huyền kỹ, cùng người lúc đối địch, ba mươi sáu thanh Huyền Kiếm hội trong nháy mắt tạo thành một cái kiếm trận, cái kia uy lực, có thể dùng khủng bố để hình dung.

Thiên trưởng lão có chút chấn kinh, hắn cũng không nghĩ tới Tào lửa thế mà dùng cái kia xem như bảo bối dát thông suốt hộp kiếm đến cược. Phải biết, Tào lửa đối cái kia hộp kiếm nhìn là so bản thân hắn mệnh đều trọng yếu. Bình thường mấy người bọn hắn ngoại môn trưởng lão muốn nhìn một chút hắn đều không cho phép!

Thiên trưởng lão ngẩng đầu nhìn một chút kiếm nô tháp, sau đó lại nhìn xem mặt mũi tràn đầy trêu tức Tào lửa, hắn biết, hắn lần này nếu là không cá cược, lão gia hỏa này về sau chịu chắc chắn lúc chế giễu hắn.

"Ngươi muốn ta thứ gì?" Thiên trưởng lão trầm giọng nói.

Nghe vậy, Tào lửa trên mặt cười nở hoa, nói: "Gian lận bài bạc, ngươi hẳn phải biết ta bộ này hộp kiếm trân quý, nếu như ta thắng, ta cũng không cần cái khác, liền muốn ngươi chuôi này Huyền giai trung phẩm phù văn Kiếm, thế nào?"

Nghe được Tào lửa lời nói, chung quanh mấy cái trưởng lão nhất thời lắc đầu, cái này Tào lửa thế nhưng là thật dám mở miệng. Thiên trưởng lão chuôi này phù văn Kiếm ở Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão vòng tròn bên trong đồng dạng là nổi danh, không chỉ có bản thân là một thanh Huyền giai trung phẩm, mặt trên còn có phù văn đại sư tăng phúc minh văn. Có thể nói, có chuôi này phù văn Kiếm ở, Thiên trưởng lão bản thân thực lực chí ít đề cao ba phần!

Thiên trưởng lão ở ngực kịch liệt phập phồng, rõ ràng khí không nhẹ. Cùng Tào lửa, chuôi này phù văn Kiếm so với hắn mệnh còn trọng yếu hơn. Phải biết, chuôi này phù văn Kiếm ở hắn mười mấy năm qua ngày đêm đan điền ôn dưỡng dưới, đã cùng hắn có một ít tâm linh tương thông, tăng thêm mặt trên còn có minh văn, đối bản thân hắn tới nói, chuôi kiếm này cũng là hắn một bộ phận, nếu như mất đi chuôi kiếm này, vậy hắn thực lực tối thiểu rơi mấy cái cấp độ.

Cho nên, hắn lại thế nào dám cầm chuôi kiếm này để cược đâu?

Ngay tại hắn muốn cự tuyệt lúc, một đạo thanh thúy thanh âm ở phía sau hai người vang lên: "Lão đầu, ta cùng ngươi cược, lại dám xem nhẹ tiểu tạp dịch!"

------oOo------

Chương 51: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói chuyện không là người khác, chính là Bảo Nhi. Là nịnh nọt tiểu gia hỏa, nàng hai ngày này thế nhưng là cầm phù văn phong lật cái úp sấp, thượng thiên không phụ Bảo Nhi, rốt cục để cho nàng tìm tới gia gia bảo bối. Không phải sao, vừa tìm tới gia gia bảo bối, nàng liền không kịp chờ đợi tìm đến Dương Thiên Diệp.

Chỉ là nàng không nghĩ tới Dương Thiên Diệp thế mà tới tham gia cái này ngoại môn khảo hạch, cái này khiến trước tiên không có gặp tiểu gia hỏa Bảo Nhi có chút khó chịu. Là có thể sớm một chút nhìn thấy tiểu gia hỏa, nàng tùy tiện bắt một ngoại môn đệ tử để này ngoại môn đệ tử mang nàng đi vào kiếm nô tháp.

Vừa tới kiếm nô tháp, nàng liền nghe đến Tào lửa lời nói, cái này khiến nàng càng khó chịu. Nàng có thể xem thường tiểu tạp dịch, nhưng là người khác không được! Với lại tiểu tạp dịch thế nhưng là nàng sư đệ, làm tiểu tạp dịch sư tỷ, nàng sao có thể để cho người khác xem thường nàng sư đệ đâu?

Không phải sao, lúc này Bảo Nhi nhìn về phía Tào lửa ánh mắt liền phi thường bất thiện.

Chung quanh những thiếu niên kia nhìn thấy một cái tiểu nữ hài lại dám gọi ngoại môn trưởng lão lão đầu, đều là có chút chấn kinh, ngoại môn trưởng lão a, đây chính là vương giả cảnh cường giả a! Nếu không phải nhìn tiểu nữ hài này tuổi còn nhỏ, trưởng lại phi thường đáng yêu, mấy người thiếu niên đều kém chút mở miệng giáo huấn.

Sau một khắc, mấy tên thiếu niên kia liền phi thường may mắn mình không có làm như vậy. Bởi vì trong mắt bọn hắn cao cao tại thượng mấy cái ngoại môn trưởng lão nhìn thấy tiểu nữ hài này lúc, mấy cái ngoại môn trưởng lão nguyên bản nghiêm túc biểu hiện trên mặt quái dị. Trước là phi thường kinh ngạc, sau đó là phi thường đắng chát, cuối cùng là cười phi thường miễn cưỡng.

"Bảo bối, Bảo Nhi, làm sao ngươi tới cái này?" Tào lửa trên mặt gạt ra cái nụ cười, nụ cười kia thật rất miễn cưỡng.

Bảo Nhi hừ một tiếng, nói: "Lão đầu, ngươi không phải mới vừa nói muốn cược sao? Bảo Nhi đánh cược với ngươi!"

Nhìn thấy tiểu ma nữ là tìm Tào lửa, bên cạnh mấy cái ngoại môn trưởng lão vội vàng hướng bên cạnh dời dời, cùng Tào lửa bảo trì khoảng cách nhất định. Nói đùa, tiểu ma nữ này người nào dám đắc tội?

Nhìn thấy mấy lão già động tác, Tào lửa thầm mắng vài tiếng, sau đó vừa cười nói: "Ta là nói đùa, vừa rồi chúng ta là đang nói đùa, căn bản không có cược chuyện này!" Hắn nào dám cùng Bảo Nhi cược, thắng thua đều không chiếm được tốt.

Bảo Nhi rõ ràng không có ý định buông tha Tào lửa, hai mắt nheo lại, nói: "Lão đầu, ngươi có phải hay không xem thường Bảo Nhi a?"

Gặp tiểu ma nữ này tựa hồ muốn tức giận, Tào lửa nheo mắt, trong lòng âm thầm kêu khổ, sớm biết, hắn đánh chết cũng sẽ không đưa ra cái này cái gì cược!

Lúc này, một bên Thiên trưởng lão nhìn có chút hả hê nói: "Đúng đấy, Tào lửa, ngươi có phải hay không xem thường Bảo Nhi?"

Bên cạnh mấy cái trưởng lão cũng là vội vàng phụ họa nói, không hẹn mà cùng đều đứng ở Bảo Nhi bên này.

Tào lửa nhìn xem mấy cái ngoại môn trưởng lão, con mắt có thể phun ra lửa, đây là muốn đem hắn hướng trong hố lửa đẩy a!

Lúc này, Bảo Nhi lại nói: "Lão đầu, ngươi khác làm ra bộ dáng này, Bảo Nhi là sẽ không để cho ngươi ăn thiệt thòi. Như vậy đi, nếu như Bảo Nhi thua, Bảo Nhi liền để gia gia ở ngươi bộ kia hộp kiếm bên trên ở minh một bộ kiếm trận, nếu như ngươi thua, chỉ cần cho ta bộ này hộp kiếm liền có thể, thế nào?"

"Thật chứ?" Tào lửa con mắt lóe sáng đứng lên, có chút kích động nói. Hắn hộp kiếm bên trên đã có một bộ kiếm trận, nếu như ở minh một bộ kiếm trận, cái kia uy lực cùng giá trị, ít nhất đề cao không chỉ một lần a! Trọng yếu nhất là Bảo Nhi nâng lên gia gia của nàng, gia gia của nàng ai không biết? Đây chính là Thiên Phù Sư a! Thiên Phù Sư minh văn, đó là chân chính có thể ngộ nhưng không thể cầu a!

Không chỉ Tào lửa, cũng là bên cạnh mấy cái trưởng lão đều tâm động. Nếu như trên tay bọn họ Huyền Bảo có Thiên Phù Sư minh văn, vậy bọn hắn chiến đấu lực tuyệt đối là có thể đề cao rất nhiều a! Tuy nhiên mấy người vẫn là không dám chủ động để tìm Bảo Nhi cược, Bảo Nhi tìm bọn hắn cùng bọn hắn tìm Bảo Nhi này là hoàn toàn không giống khái niệm.

Nếu để cho Bảo Nhi gia gia hiểu lầm mấy người bọn hắn lão đầu muốn đi vũng hố Bảo Nhi, vậy thì thật sự là muốn chơi xong.

Bảo Nhi bất mãn nhìn Tào lửa liếc một chút, nói: "Bảo Nhi sẽ còn gạt ngươi sao? Đang nói, một bộ kiếm trận mà thôi, gia gia tiện tay liền giải quyết!"

"Tốt, ta cược!" Lần này Tào lửa trên mặt không có một tia khó xử thần sắc, tương phản, trên mặt hắn còn cười phi thường rực rỡ.

Lúc này, bên cạnh mấy cái trưởng lão nhìn về phía Tào lửa ánh mắt đều có chút hâm mộ. Nếu như Tào lửa thắng, vậy hắn coi như kiếm bộn. Nếu như Tào lửa thua vấn đề là Tào lửa thất bại sao? Không phải bọn họ xem nhẹ Dương Thiên Diệp, mà chính là bọn họ biết cái kia tầng 19 có bao nhiêu khó. Một cái huyền giả bát phẩm, có thể xông đến tầng 19? Đừng nói bọn họ, cũng là cùng Dương Thiên Diệp một đám Thiên trưởng lão đều có chút không tin.

Giữa sân duy nhất tin cũng là Bảo Nhi. Kỳ thật Bảo Nhi đối kia là cái gì tầng 19 hoàn toàn không có khái niệm, hắn sở dĩ cùng Tào lửa cược, chỉ là bởi vì Dương Thiên Diệp cùng nàng là một đám, chỉ đơn giản như vậy mà thôi. Còn thua vẫn là thắng, nàng cũng không nhìn nặng, nàng hiện tại tâm tư đều ở tiểu gia hỏa trên thân!

Dương Thiên Diệp lúc này nhưng không biết bên ngoài Bảo Nhi lại cùng người cược hắn. Coi như biết, hắn cũng không có tâm tình đó để quản.

Lúc này Dương Thiên Diệp toàn thân cao thấp đều là thương tổn, y phục trên người đã sớm thành nát vải, bất quá hắn đối thủ kiếm nô cũng tốt không lớn đi đâu, trên thân đồng dạng cũng là có thật nhiều đạo vết thương, chỉ là so Dương Thiên Diệp ít một chút a.

Dương Thiên Diệp không biết mình cùng kiếm nô đánh bao lâu, hắn chỉ biết là, chỉ cần hắn một cái không chú ý, đối phương liền sẽ Nhất Kiếm kết quả hắn. Hắn có thể làm liền là hết sức chăm chú, sau đó dùng không muốn sống phương pháp cùng kiếm nô tử chiến.

Không thể không nói, sinh tử chiến đấu lớn nhất có thể khiến người ta nhanh chóng trưởng thành. Cùng kiếm nô giao thủ đến bây giờ, Dương Thiên Diệp kiếm pháp căn bản không chỉ có đã luyện tới bản năng, hắn đối kiếm nô tốc độ cũng là chậm rãi thích ứng. Tuy nhiên còn là ở vào hạ phong, nhưng là đã không có lúc trước như vậy chật vật. Hơn nữa còn bức lui kiếm nô mấy lần!

Cái này khiến Dương Thiên Diệp lần nữa chứng minh ý nghĩ của mình, cái kia chính là chỉ có sinh tử chiến đấu mới có thể để người nhanh chóng trưởng thành, mạnh lên.

Dương Thiên Diệp tin tưởng, ở chưa đi đến Kiếm tháp trước hắn cùng hiện tại hắn chiến đấu lời nói, chưa đi đến Kiếm tháp trước hắn tuyệt đối là bại hoàn toàn!

Bất tri bất giác lại qua hai canh giờ, Dương Thiên Diệp theo nguyên bản hạ phong dần dần biến thành cùng kiếm nô tương xứng. Hai người ngươi tới ta đi, lưỡi mác tương giao âm thanh là trong đại sảnh duy nhất giai điệu.

Lại qua ba canh giờ, Dương Thiên Diệp đã hoàn toàn chiếm thượng phong, kiếm nô bị Dương Thiên Diệp hoàn toàn áp chế, liền như là Dương Thiên Diệp mới vừa cùng này lúc giao thủ như vậy, chỉ bất quá lần này lại là trái lại.

Chiến lâu như thế, Dương Thiên Diệp không chỉ có không có lộ ra vẻ mệt mỏi, ngược lại là càng đánh càng hưng phấn, càng đánh càng mạnh hơn. Bởi vì hắn phát hiện, ở cùng kiếm nô trong chiến đấu, hắn thực lực chính nhanh chóng tăng lên. Hắn không chỉ có đối với mình kiếm pháp căn bản lý giải càng thêm thấu triệt, ngay cả kiếm nô chiêu thức hắn cũng là hoàn toàn quen thuộc.

Biết người biết ta, Dương Thiên Diệp đối kiếm nô chiêu thức cùng hắn ra nhận tội thói quen đã hoàn toàn thấu triệt, cho nên hắn chiếm thượng phong, hoàn toàn đè ép kiếm nô đánh.

Kỳ thật Kiếm trong tháp kiếm nô có ưu thế, cũng có thế yếu, chủ yếu là xem kiếm nô lệ đối thủ. Nếu như kiếm nô đối thủ là những cái kia thực lực yếu kém thiếu niên, vậy hắn khuyết điểm liền sẽ không bạo lộ ra, bọn họ có không thể tầm thường so sánh ý thức chiến đấu, không có cảm xúc tiêu cực, đây chính là ưu thế.

Nhưng nếu như gặp phải Dương Thiên Diệp loại này đối thủ, vậy bọn hắn khuyết điểm liền sẽ bạo lộ ra. Tỉ như Dương Thiên Diệp trong chiến đấu có thể tăng lên hắn tự thân thực lực, có thể càng đánh càng mạnh. Mà kiếm nô thì không thể, hắn cảnh giới cùng ý thức chiến đấu là cố định, là mạnh cỡ nào cũng là mạnh cỡ nào, hắn không thể ở ngay từ đầu giải quyết Dương Thiên Diệp, cho nên hắn liền nhất định đến bi kịch. Cái này có thể nói là kiếm nô tự thân một cái khuyết điểm.

Không phải vậy đổi một cái có kiếm nô ý thức chiến đấu nhân loại Tiên Thiên giai cường giả cùng Dương Thiên Diệp chiến đấu lời nói, này Dương Thiên Diệp khẳng định là muốn thua. Bởi vì Dương Thiên Diệp tăng lên, người ta cũng sẽ tăng lên, Dương Thiên Diệp người quen biết nhà chiêu thức cùng ra nhận tội thói quen, người ta cũng biết. Ở dưới tình huống đó, ở tăng thêm Dương Thiên Diệp cảnh giới vốn là thấp, khẳng định là không có thắng lợi khả năng.

Cho nên, kiếm nô bản thân khuyết điểm cùng ưu điểm chỉ là đối với người, ngươi như mạnh, hắn toàn thân đều là nhược điểm, ngươi như yếu, vậy hắn toàn thân đều là ưu điểm.

Lại qua một canh giờ, một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp bắt lấy kiếm nô một cái trí mạng sơ hở, dùng lấy mạng đổi mạng phương thức, một kiếm đâm xuyên kiếm nô lồng ngực. Bất quá hắn cũng trả giá đắt, đó chính là hắn nơi ngực trái cũng bị kiếm nô Nhất Kiếm đâm vào để.

Nhìn xem kiếm nô chậm rãi tiêu tán, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, đặt mông ngồi dưới đất, sau đó từng ngụm từng ngụm thở lấy.

Một trận chiến này có thể nói là hắn đời này đánh cực khổ nhất nhất chiến, liền ngay cả lúc trước cùng sói xám chiến đấu đều không khổ cực như thế. Cùng sói xám chiến đấu, thấy tình huống không ổn hắn có thể chuồn đi, nhưng là nơi này không thể trượt a! Ở chỗ này, chỉ có chết chiến!

Một lúc lâu sau, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, nhìn mình nơi ngực trái, nơi đó, huyết đã ngừng, chỉ có một đầu nho nhỏ vết sẹo, đã không có cái gì trở ngại.

"Trong cơ thể ta vòng xoáy nhỏ đến cùng là cái nhân vật gì a!" Nhìn xem cái kia vết thương, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói. Không thể không nói, cái này vòng xoáy nhỏ sinh ra kim sắc Huyền khí thật quá kinh khủng, mặc kệ là chữa trị vết thương, vẫn là dùng để công kích, đều là mọi việc đều thuận lợi!

"Quên, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!"

Dương Thiên Diệp không có suy nghĩ, hắn hướng đầu bậc thang nhìn một chút, sau đó ngồi xếp bằng mặt đất, bắt đầu chữa trị thân thể cái khác nơi vết thương.

------oOo------

Chương 52: Tầng 20

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Kiếm Tông tới một cái có thể so với yêu nữ siêu cấp thiên tài"

Câu nói này không biết là ai nói, đến mức toàn bộ Kiếm Tông ngoại môn đều sôi trào. Nguyên bản đối ngoại môn khảo hạch không hứng thú một số ngoại môn đệ tử đều nghe tiếng chạy đến kiếm nô tháp, thậm chí, một số ở bế quan tu luyện đệ tử cùng trưởng lão đều bị riêng phần mình bằng hữu bắt tới.

Trong lúc nhất thời, kiếm nô tháp trước đó chưa từng có náo nhiệt.

"Mười sáu tuổi Tiên Thiên, chậc chậc, kiếm này nô lệ trong tòa tháp cái kia Giang Nguyên không hổ là Giang Tuyết Thành trăm năm khó gặp thiên tài a!"

"Đúng vậy a, ta mười sáu tuổi mới huyền giả lục phẩm, mà người ta mười sáu tuổi liền đã đạt tới Tiên Thiên, thật sự là người so với người làm người ta tức chết a!"

"Trên đời có loại người gọi yêu nghiệt, ta Kiếm Tông ban đầu vốn đã có một cái yêu nữ, hiện tại lại tới một cái Giang Nguyên, ta đại kiếm tông đây là muốn quật khởi a!"

"Còn có này cái tạp dịch đệ tử Dương Thiên Diệp, hắn ở bên trong có thể kiên trì lâu như thế, đủ thấy hắn thực lực cùng thiên phú, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hắn hẳn là sẽ cùng Giang Nguyên còn có Thanh Tuyết cùng một chỗ tham gia lần tiếp theo thanh vân bảng!"

"Thật sự là ba mươi năm Hà Tây, ba mươi năm Hà Đông a! Lúc trước hắn bị biếm thành tạp dịch đệ tử lúc, ta còn cùng đệ tử khác đã cười nhạo hắn, không nghĩ tới, trong khoảng thời gian ngắn, người ta liền đã vượt qua chúng ta!"

"Đúng vậy a, hắn ta cũng biết, lúc trước truyền kỹ trưởng lão chỉ điểm ta huyền kỹ lúc, bởi vì ta không có nghiêm túc, trưởng lão kia liền nói" Ngươi là muốn làm cái thứ hai Dương Thiên Diệp sao? "Nếu như bây giờ hắn hỏi như vậy ta, ta tuyệt đối sẽ nói nguyện ý làm!"

"Hừ, coi như hắn thiên phú không tồi vậy thì thế nào, có Giang Nguyên ở, hắn nhất định thành làm một cái vật làm nền!"

"Sư đệ, lời này của ngươi có thể là có chút ghen ghét ý vị, bất quá, cái này cũng ngược lại là sự thật. Lần trước có yêu nữ về sau, cái khác ngoại môn trên bảng thiên tài tất cả đều ảm đạm vô quang, tên không kinh truyền. Lần này có Giang Nguyên, này vừa tấn thăng Tiên Thiên xanh Tuyết sư muội cùng cái này cái tạp dịch đệ tử cũng chỉ có thể làm lá xanh!"

"..."

Nhìn xem người càng ngày càng nhiều, thanh âm càng ngày càng nhao nhao, Tào lửa cười khổ lắc đầu, bọn gia hỏa này là nhìn thiên tài, thế mà ngay cả tu luyện đều không để ý. Bất quá hắn cũng không có ngăn cản, bởi vì nếu như là hắn nghe được tin tức này, hắn khẳng định cũng sẽ chạy đến.

"Lão đầu, tiểu tạp dịch lúc nào đi ra?" Lúc này, Bảo Nhi nhìn xem Tào lửa, có chút không kiên nhẫn hỏi. Nàng thế nhưng là các loại rất lâu, nếu như không phải lão đầu nói tiểu tạp dịch ở trong tháp có chỗ tốt lời nói, nàng đã sớm đi vào đem người bắt tới.

Nhìn trước mắt tiểu ma nữ này, Tào lửa rất là đau đầu, kỳ thật hắn rất ngạc nhiên, tiểu ma nữ này tại sao cùng cái kia Dương Thiên Diệp như thế muốn tốt đâu? Hơn nữa còn đối cái kia Dương Thiên Diệp nói gì nghe nấy bộ dáng.

"Lão đầu, ta hỏi ngươi lời nói đâu, tiểu tạp dịch ở bên trong sẽ không có chuyện gì chứ?" Bảo Nhi có chút lo lắng nói.

Tào lửa vội vàng cười nói: "Không có, cái này trong tháp là một cái huyễn trận, ở bên trong cho dù chết cũng không sẽ như thế nào. Còn hắn tại sao còn không ra, ta cũng không rõ ràng lắm, bất quá ta đoán chừng, hắn hẳn là muốn xuất đến!"

Tào lửa vừa mới dứt lời, kiếm nô tháp quanh thân phù văn một trận lấp lóe, sau đó một bóng người liền bị dời đi ra.

"Đi ra, đi ra, này cái tạp dịch đệ tử đi ra..."

Nghe được bên cạnh đệ tử gọi tiếng, Tào lửa cười nói: "Nhìn, hắn cái này chẳng phải đi ra..." Bất thình lình, Tào lửa thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì chung quanh quá. Yên tĩnh, với lại cái kia tiểu ma nữ nhìn xem ánh mắt của hắn lại bất thiện.

Tào lửa vô ý thức hướng bên cạnh nhìn xem, hắn phát hiện chung quanh tất cả mọi người đều an tĩnh lại, bao quát bên cạnh hắn mấy cái trưởng lão đều biến là phi thường yên tĩnh, ánh mắt kia tựa như nhìn thấy quỷ. Tào lửa nhướng mày, nhìn về phía bị dời đi ra đạo nhân ảnh kia, khi hắn nhìn thấy người kia dung mạo lúc, Tào lửa thân thể nhất thời cứng tại này.

Kiếm nô sập ra ngoài hiện quỷ dị một màn, những cái kia tiềng ồn ào âm tất cả đều không, tất cả mọi người biến phi thường yên tĩnh, thậm chí có thể nói là ngây ra như phỗng.

Giang Nguyên dùng sức lúc lắc đầu, khi trong đầu loại kia choáng cảm giác biến mất sau hắn mới mở hai mắt ra, khi thấy trước mắt một cảnh tượng lúc, hắn cũng ngây người. Tất cả mọi người nhìn xem hắn, một không thuận nhìn xem hắn, nhìn hắn không hiểu thấu.

Rất nhanh, Giang Nguyên trên mặt lộ ra rực rỡ nụ cười, thầm nghĩ: "Khẳng định là mình thành tích quá mức xuất chúng, sau đó khiến cái này người chấn kinh. Cũng thế, mình có thể là tiên thiên cường giả, hơn nữa còn xông qua mười lăm tầng, bọn họ có thể không khiếp sợ sao?"

Muốn đến nơi này, Giang Nguyên đứng lên, sau đó đi đến Tào lửa trước mặt, đối Tào lửa ôm một cái quyền, nói: "Trưởng lão, ta xông qua mười lăm tầng!" Lúc nói những lời này, Giang Nguyên thanh âm bình tĩnh, thế nhưng là mặt kia bên trên cùng thanh âm bên trong để lộ ra ngạo ý lại là dị thường rõ ràng.

Nghe được Giang Nguyên lời nói, Tào lửa rốt cục lấy lại tinh thần, hắn không có trả lời Giang Nguyên, chỉ là nhìn về phía kiếm nô tháp, giống như mất hồn: "Làm sao có thể, làm sao có thể...."

"Ha ha..."

Lúc này, giữa sân bất thình lình truyền ra một cái tiếng cười to. Cười to không là người khác, chính là này Thiên trưởng lão. Khi thấy bị truyền tới là Giang Nguyên một khắc này, trái tim của hắn liền nhảy lên kịch liệt đứng lên, bây giờ nghe Giang Nguyên lời nói, hắn càng thêm xác định. Giờ khắc này, hắn cầm mình tâm tình kích động dùng tiếng cười phát tiết đi ra.

Kết quả này thật làm cho tất cả mọi người đều ngoài ý muốn, đặc biệt là mấy cái kia trưởng lão. Huyền giả bát phẩm xông đến tầng 19, đây là khái niệm gì?

Có người vui vẻ, có người chấn kinh, có người nghi hoặc, có người sầu.

Lúc này Giang Nguyên liền phi thường nghi hoặc, hắn hoàn toàn là không hiểu ra sao, không như trong tưởng tượng reo hò, không như trong tưởng tượng mọi người sùng bái, không như trong tưởng tượng nịnh bợ nịnh nọt. Các trưởng lão không nhìn hắn, chung quanh các đệ tử nhìn về phía ánh mắt của hắn cũng rất là cổ quái.

"Khác nghi hoặc, ngẩng đầu nhìn một chút tháp bên trên mấy cái chữ kia đi!" Đúng lúc này, này đã tấn thăng Tiên Thiên Thanh Tuyết đi đến Giang Nguyên bên cạnh, châm chọc nói.

Nói thực ra, khi nhìn thấy là Giang Nguyên lúc, nàng cũng là phi thường chấn kinh, như những người khác như vậy, nàng ban đầu vốn cũng là cho rằng ở tầng 19 cái kia là Giang Nguyên, hiển nhiên, bọn họ tất cả mọi người sai. Bất quá, sau khi hết khiếp sợ nàng rất nhanh liền tiếp nhận, bởi vì so sánh Giang Nguyên, nàng càng muốn đứng ở Dương Thiên Diệp bên này. Không quan hệ cái khác, chỉ vì nhân phẩm hai chữ.

Giang Nguyên không để ý Thanh Tuyết ngữ khí, ngẩng đầu nhìn về phía trong tháp, khi thấy này "Mười chín" hai cái chữ to lúc, Giang Nguyên hai mắt nhất thời trợn lên đứng lên, chợt, này biểu hiện trên mặt biến đặc sắc.

Có người sầu, đương nhiên là chỉ Liễu Thanh vũ. Ở nhìn thấy Giang Nguyên một khắc này, hắn không phải chấn kinh, mà chính là rung động. Tâm hắn nghĩ một mực không có đặt ở Giang Nguyên trên thân, hắn một mực đang tính toán Dương Thiên Diệp ở bên trong ngốc bao lâu. Không thể không nói, mấy ngày nay với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một loại dày vò. Dương Thiên Diệp mỗi ở bên trong ở lâu một canh giờ, với hắn mà nói liền là một loại giày vò. Bởi vì ở bên trong nhiều kiên trì một hồi, liền đại biểu Dương Thiên Diệp tiềm lực cùng thực lực!

Tốt, hiện tại đây cũng không phải là giày vò, mà chính là một cái tai nạn.

Chung quanh ngoại môn trên bảng đệ tử hướng Liễu Thanh vũ nhìn một chút, khi thấy Liễu Thanh vũ song quyền nắm chặt cùng này âm trầm sắc mặt lúc, tất cả mọi người là âm thầm lắc đầu, đây chính là điển hình tìm đường chết. Tuy nhiên điều này cũng làm cho mọi người minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là không nên khinh địch, không cần cho đối thủ mình bất cứ cơ hội nào, không phải vậy cái này trước mắt Liễu Thanh vũ cũng là tốt nhất ví dụ.

Lúc này Liễu Thanh vũ cũng là hối hận, phi thường hối hận. Nếu như sớm biết cái này Dương Thiên Diệp có thể có thành tựu ngày hôm nay, này lúc trước hắn tuyệt đối sẽ liều lĩnh đánh giết Dương Thiên Diệp. Đáng tiếc hiện tại nói cái gì đều tối, không nói trước hắn có thể hay không đánh giết Dương Thiên Diệp, chỉ cần hắn dám ra tay với Dương Thiên Diệp, Kiếm tông trưởng lão liền tuyệt đối sẽ không buông tha hắn!

Liễu Thanh vũ không có tiếp tục xem tiếp, hướng kiếm nô tháp thật sâu nhìn một chút, nhưng sau đó xoay người đi. Hiện tại hắn đối Dương Thiên Diệp có thể xông mấy tầng không hứng thú, hắn nhất định phải muốn đối phó Dương Thiên Diệp biện pháp. Bởi vì hắn biết, lấy Liễu gia cùng Dương Thiên Diệp ân oán, nếu như Dương Thiên Diệp quật khởi, đây tuyệt đối là sẽ không bỏ qua hắn Liễu gia!

Mà hắn hiện tại muốn làm, liền là thế nào cầm cái này uy hiếp ách giết từ trong trứng nước.

Tầng 19 bên trong, tĩnh toạ ước chừng hơn một canh giờ về sau, nguyên bản nhắm chặt hai mắt Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một vòng mừng rỡ, nói: "Không nghĩ tới một trận chiến này thế mà để cho ta tấn thăng đến huyền giả cửu phẩm, sinh tử chiến đấu quả nhiên có chỗ tốt!" Không sai, đi qua lúc trước nhất chiến, hắn đã trở thành huyền giả cửu phẩm, thực lực tăng lên làm cho hắn đối tầng tiếp theo kiếm nô nhiều một chút chắc chắn!

Đứng dậy hoạt động xuống tứ chi, nghe các vị trí cơ thể xương cốt "Đôm đốp âm thanh", Dương Thiên Diệp hài lòng gật gật đầu, nếu như bây giờ để hắn cùng lúc trước Tiên Thiên kiếm nô đối chiến lời nói, hắn chắc chắn sẽ không dùng lâu như vậy thời gian. Bởi vì không chỉ có là hắn cảnh giới tăng lên, liền ngay cả hắn nhục thân lực lượng cũng rõ ràng tăng lên.

Dương Thiên Diệp không do dự, bước nhanh đạp vào thứ hai mươi tầng thang lầu. Hiện tại hắn, chiến ý mười phần!

Dương Thiên Diệp đi vào thứ hai mươi tầng, khi thấy đối thủ của hắn lúc, Dương Thiên Diệp trực tiếp sửng sốt, sau đó hai mắt nhắm lại, sắc mặt biến so đối mặt cái kia Tiên Thiên cấp kiếm nô còn muốn ngưng trọng!

------oOo------

Chương 53: Khủng bố đối thủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp trước mặt đối thủ không phải kiếm nô, mà chính là một đầu toàn thân đen kịt tê giác, tê giác hình thể cực kỳ cao lớn, cao đến ba thước, hình thể có bốn năm cái Dương Thiên Diệp như vậy lớn, nắm đấm lớn hai mắt. Nhất làm cho người bắt mắt vẫn là đầu kia bên trên hai cây sừng trâu, hai cây sừng trâu khoảng chừng dài khoảng nửa mét, đặc biệt là này sừng trâu biên giới cùng này đỉnh phong chỗ, càng là lộ ra làm người sợ run lạnh lẽo quang trạch, giống như hai thanh sắc bén loan đao, cho người ta nặng nề cảm giác áp bách!

Mà để Dương Thiên Diệp kiêng kị, trừ này tê giác trên đầu hai cây sừng trâu bên ngoài, còn có này Man Ngưu một thân sơn vảy giáp màu đen, ở rất trên thân trâu, có như là khôi giáp lân giáp, này dày đặc độ, không cần sờ, Dương Thiên Diệp cũng có thể cảm giác được này trình độ cứng cáp.

"Vương cấp Huyền thú: Mặc gia tê giác! Thật sự là nhìn từ bản thân a!" Nhìn trước mắt quái vật khổng lồ này, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sắc mặt lộ ra một vòng đắng chát.

Không có có lượng nước Tiên Thiên giai cường giả rất mạnh, Dương Thiên Diệp đã hôn thân thể sẽ qua. Nhưng là không có có lượng nước vương giai Huyền thú vậy tuyệt đối có thể dùng khủng bố để hình dung.

Phải biết, ở Nam Vực, bình thường cùng giai Huyền thú đều là quét ngang cùng giai nhân loại, đặc biệt là không có đạt tới Linh giả cảnh nhân loại. Bởi vì nhân loại ở nhục thân phòng ngự cùng trên lực lượng căn bản là không có cách cùng Huyền thú so sánh, đặc biệt là một số Huyền thú còn có năng lực thiên phú, cho nên, nhân loại cùng Huyền thú cùng giai cận thân giao thủ, nhân loại này càng là không có nửa điểm phần thắng. Đương nhiên, trừ một số đỉnh cấp yêu nghiệt ngoại trừ.

Mà nhân loại chỉ có đạt tới Linh giả cảnh sau mới có ưu thế, đạt tới Linh giả cảnh nhân loại cường giả có thể Hóa Linh khí cánh chim, ngự phong phi hành, trên không trung chiến đấu. Với lại Linh giả cảnh cường giả còn có một số đặc thù năng lực, có những này đặc thù năng lực, ở thêm trên không trung chiến đấu, lúc này mới có thể ở cùng Huyền thú trong chiến đấu không thuộc về yếu thế.

Mà bây giờ, Dương Thiên Diệp không chỉ có muốn đối chiến Huyền thú, vẫn là muốn đối chiến so với hắn lớn tương đương với hai giai vương giai Huyền thú, cái này độ khó khăn có thể nghĩ.

Dương Thiên Diệp tự giễu cười cười, lúc trước mình lấy huyền giả thất phẩm liền dám chiến cửu giai Huyền thú, hiện tại bất quá là vương giai Huyền thú, lại có cái gì tốt e ngại? Với lại mình không phải khát vọng chiến một trận sao? Trước mắt quái vật khổng lồ này không phải liền là một cái rất đối thủ tốt sao?

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Thiên Diệp nhìn xem đối diện Man Ngưu vương, thần sắc không có lúc trước đắng chát, bình tĩnh vô cùng, bất quá hắn có thể không dám khinh thường, thở sâu, trường kiếm chỉ xéo mặt đất, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng hướng trường kiếm dũng mãnh lao tới.

Theo Huyền khí không ngừng tràn vào, trường kiếm kia không chỉ có biến thành kim sắc, hắn quanh thân còn tản ra nhàn nhạt kiếm mang. Một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, trường kiếm trong tay đối lên trước mặt mực giáp tê giác một bổ.

"Phân Linh Kiếm Pháp!"

Một tiếng thét to lên, một đạo lăng lệ kiếm khí màu vàng óng từ xưa vỏ (kiếm, đao) đỉnh đầu bắn ra, kiếm khí giống như một đạo thiểm điện, hai cái hô hấp ở giữa chính là đi vào mực giáp sắc bén trước mặt.

Ở Dương Thiên Diệp kiếm khí phát ra một khắc này, mực giáp tê giác cũng động, nó không có trốn tránh đạo kiếm khí kia, mà chính là hướng về phía trước một cái vội xông, đón luồng kiếm khí màu vàng óng kia đụng tới!

"Bành!"

Kiếm khí màu vàng óng bổ vào mực giáp tê giác trên đầu, nhưng mà, mực giáp tê giác không chỉ có không có có thụ thương, ngược lại là một đầu va nát Dương Thiên Diệp kim sắc Huyền khí, đồng thời tốc độ không giảm, hóa thành một đạo hắc ảnh, hướng phía Dương Thiên Diệp đụng tới.

Nhìn thấy kiếm khí màu vàng óng không cho Man Ngưu vương tạo thành một điểm ảnh hưởng, Dương Thiên Diệp nheo mắt, cái này phòng ngự so với chính mình muốn còn mạnh hơn a! Không kịp muốn cái khác, Dương Thiên Diệp cầm Huyền khí rót vào trường kiếm bên trong, sau đó chân phải điểm nhẹ mặt đất, thân thể đằng không mà lên, nắm lấy trường kiếm trong tay, đối đụng tới mực giáp tê giác hung ác bổ xuống.

"Keng!"

Trường kiếm bổ vào mực giáp tê giác trên đầu, tia lửa văng khắp nơi, mực giáp tê giác truyền đến lực đạo khiến cho Dương Thiên Diệp sắc mặt biến đổi lớn, sau một khắc, ở cái này cỗ cự lực dưới, Dương Thiên Diệp bị đánh ngã bay mà ra, bay ra mấy trượng về sau, nặng nề mà nện ở trên vách tường.

Không để ý trong cơ thể lăn lộn, Dương Thiên Diệp liền vội vàng đứng lên, hắn vừa đứng lên, cũng chỉ gặp một đạo hắc ảnh đã đi tới trước mặt hắn. Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, hắn nhục thân tuy nhiên cũng rất cường hãn, nhưng là hắn nào dám cho vương giai Huyền thú đụng? [Tật Phong Bộ] bản có thể dùng ra đến, hướng bên cạnh lướt ngang hai trượng, tránh thoát mực giáp tê giác va chạm!

Nhưng là sau một khắc, này mực giáp tê giác lại là quỷ dị một cái chuyển biến, lần nữa hướng phía Dương Thiên Diệp đụng tới.

"Thật là nhanh tốc độ, tốt linh hoạt Huyền thú!"

Nhìn thấy Mặc gia tê giác lần nữa xông lại, Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn, cái này Huyền thú tốc độ cùng linh hoạt vượt qua hắn đoán trước. Không dám khinh thường, lần nữa thi triển ra [Tật Phong Bộ], bất quá lần này hắn không phải trốn tránh, mà là nhằm vào đi lên, cùng mực giáp tê giác chiến đứng lên.

Hắn dùng tới trước kia ở Thanh Phong cốc cùng Cự Mãng vương chiến đấu đấu pháp, không ngạnh hám, lấy du kích phương thức chiến Mặc gia tê giác.

Nửa canh giờ trôi qua, Dương Thiên Diệp không chỉ có không có lấy được tốt hiệu quả, ngược lại là nhiều lần kém chút bị mực giáp tê giác sừng trâu đội xuyên thân thể. Bởi vì cái này vương giai Huyền thú tốc độ cùng phản ứng so này Cự Mãng vương không biết mạnh bao nhiêu, thân thể to lớn, lại là không có chút nào cồng kềnh.

Với lại này phòng ngự, đơn giản để Dương Thiên Diệp nhanh tuyệt vọng. Hắn ở Mặc gia tê trên thân trâu không biết bổ bao nhiêu Kiếm, nhưng lại Nhất Kiếm cũng không cho Mặc gia tê giác tạo thành tổn thương, tương phản, cánh tay hắn còn bị trên người đối phương lân giáp chấn tê dại đứng lên.

Kiếm kỹ đối mực giáp tê giác vô hiệu, cận chiến này là muốn chết, du kích lại không có hiệu quả, về phần không muốn sống loại kia phương pháp, Dương Thiên Diệp chỉ cần không phải não tàn liền sẽ không dùng loại kia phương pháp.

Lực lượng cường đại, hoàn mỹ phòng ngự!

Dương Thiên Diệp lần này là thật khó khăn.

Dương Thiên Diệp không biết, ở hắn khó khăn thời điểm, ngoài tháp có người so với hắn càng khó khăn hơn. Người này không là người khác, chính là Tào hỏa trưởng Lão.

Nhìn xem bày ra tay nhỏ, cười tủm tỉm nhìn xem hắn Bảo Nhi, Tào Hỏa Chân là khó khăn. Kiếm kia hộp hắn là thật không muốn cho Bảo Nhi, này ba mươi sáu thanh Hoàng giai thượng phẩm linh kiếm, hoa hắn đã nhiều năm môn phái điểm cống hiến mới đổi lấy a! Đặc biệt là kiếm kia hộp bên trên minh văn, này càng là hắn hoa cực lớn đại giới mới mời phù văn sư minh đi lên.

Có thể nói, bộ này hộp kiếm có thể nói không chỉ có là hắn vật bảo mệnh, càng là hắn cả đời tích góp. Cứ như vậy cho Bảo Nhi, hắn thật không cam lòng a! Nhưng là hắn cũng biết, nếu như hắn dám nuốt lời, trừ phi hắn rời đi Kiếm Tông, không phải vậy hắn kết cục khẳng định hội rất thê thảm!

Lúc này Tào lửa trong lòng hối hận phát điên, sớm biết cái kia Giang Nguyên như thế bọc mủ, hắn đánh chết cũng sẽ không đưa ra cái gì tiền đặt cược. Không phải sao, đây là điển hình mình dời lên thạch đầu nện mình cước a!

Thiên trưởng lão cũng hối hận, hắn hối hận không cùng Tào lửa đánh cược, nếu như cùng Tào lửa đánh cược, vậy không phải mình là lại thêm một cái bảo mệnh bảo bối?

Đáng tiếc trên đời này không có thuốc hối hận, không phải vậy hai người khẳng định hội mua một khỏa!

"Lão đầu, thoải mái nhanh một chút, nhanh đem cái hộp kiếm giao ra!" Bảo Nhi chiêu chiêu tay nhỏ, hơi không kiên nhẫn nói.

Tào lửa sắc mặt một trận biến ảo, ngay tại hắn cân nhắc muốn hay không đi đường lúc, chỉ nghe Bảo Nhi lại nói: "Lão đầu, ngươi không phải là muốn giựt nợ chứ?" Nói đến đây, Bảo Nhi càng phát giác có khả năng này, trừng Tào lửa liếc một chút, nói: "Ta liền biết các ngươi những này ngoại môn lão đầu không có một cái nào là người tốt, ta muốn nói cho gia gia, để hắn ở cũng không cho ngoại môn lão đầu minh văn!"

Lần này không được, nguyên bản xem kịch mấy cái ngoại môn trưởng lão mặt bên trên trêu tức nụ cười ở cũng không thấy, mấy người nhìn về phía Tào lửa ánh mắt cũng bất thiện, trong đó Phùng Vũ nói: "Lão lửa, có chơi có chịu, ngươi tất nhiên thua cũng nhanh đem cái hộp kiếm cho Bảo Nhi, khác làm ra thất lạc chúng ta ngoại môn trưởng lão mặt!"

"Đúng đấy, không phải liền là một bộ hộp kiếm sao? Lão lửa ngươi nhanh giao ra đi, khác hỏng chúng ta ngoại môn trưởng lão thanh danh!"

"Lão lửa, ta có thể nói cho ngươi, nếu như ngươi dám đùa lại, liền đừng trách chúng ta mấy cái lão đầu không nể tình!"

"Cũng là chính là, nhanh đem cái hộp kiếm giao ra đi, đừng để Bảo Nhi sinh khí...."

Trong lúc nhất thời, vì để Tào lửa giao ra hộp kiếm, chúng trưởng phi thường có ăn ý hát lên mặt đỏ cùng mặt trắng.

Tào lửa sắc mặt gọi là một cái khó coi a, cái gì gọi là không phải liền là một bộ hộp kiếm? Cái gì gọi là thất lạc ngoại môn trưởng lão mặt, Tào lửa rất nhớ một bàn tay cầm trước mắt những này Lão không biết xấu hổ gia hỏa đập tới Thập Vạn Đại Sơn để. Không phải liền là sợ tiểu ma nữ gia gia sao? Không phải nói đại nghĩa như vậy nghiêm nghị!

Đối với Tào lửa khó xem sắc mặt, mọi người cùng nhau lựa chọn không nhìn! Nói đùa cái gì, trước kia ngoại môn liền cho tiểu ma nữ này tạo thành không ấn tượng tốt, với lại tiểu ma nữ lại là loại kia chuyên môn một gậy tre đổ nhào một thuyền nhân chủ, cùng tiểu ma nữ giảng đạo lý vậy khẳng định là không làm được, cho nên, bọn họ chỉ có thể hi sinh Tào lửa!

Cuối cùng, ở mấy cái ngoại môn trưởng lão cùng Bảo Nhi cái kia bất thiện dưới ánh mắt, Tào lửa trên mặt không ngừng co quắp cầm bộ kia hộp kiếm lấy ra.

Hộp kiếm dài ước chừng bốn thước, bao quát càng hai chưởng, rất là to lớn, toàn thân đen kịt, ở chính diện có một bộ kỳ dị phù văn.

Bảo Nhi không thèm đếm xỉa đến này một mặt đau lòng Tào lửa, cười tủm tỉm tiếp nhận kiếm kia hộp, sau đó dò xét xuống bộ kia hộp kiếm, nói: "Cũng chả có gì đặc biệt, nếu như là Huyền giai linh kiếm hợp thành sát kiếm trận cùng gia gia của ta minh kiếm trận phù văn lời nói, này coi như không tệ."

Không đợi Tào lửa nói chuyện, nàng lại tiếp tục đả kích nói: "Ngươi xem một chút ngươi cái này hộp kiếm, dùng Chương 36: Chuôi rác rưởi Kiếm ta liền không nói ngươi, biết lão đầu ngươi nghèo. Nhưng là cái này minh văn liền không thể không nói, nhìn xem cái này phù văn, phù văn lỏng lẻo, quang mang ảm đạm, xem xét cũng là cái gà mờ phù văn sư minh, còn không có ta kỹ thuật tốt, tóm lại một câu, ngươi kiếm này hộp cũng là một bộ rác rưởi! Mà ngươi lão nhân này còn như thế nỗi buồn, Bảo Nhi khinh bỉ ngươi!"

Tào hỏa khí ở ngực kịch liệt phập phồng, thật, không có dạng này đả kích người. Là không để cho mình tức chết, Tào lửa quay người rời đi.

Tất cả trưởng lão đồng tình nhìn xem Tào hỏa trưởng Lão rời đi, sau đó lại nhìn Bảo Nhi liếc một chút, đều là lắc đầu, bọn họ rất muốn nói: "Đại tài chủ, thật sự cho rằng ai cũng cùng các ngươi phù văn sư giàu có a!" Bất quá bọn hắn rất thông minh chưa hề nói, bởi vì nói không chừng lại muốn bị khinh bỉ một lần.

Bảo Nhi không có để quản này bị nàng tức giận đi Tào lửa, mà chính là nhìn trong tay bộ này hộp kiếm, hai mắt tỏa ánh sáng, nói: "Tuy nhiên bộ này hộp kiếm rất rác rưởi, nhưng là đối tiểu tạp dịch tới nói còn là rất không tệ, ân, chờ hắn đi ra, cầm cái này hộp kiếm cùng hắn đổi tiểu gia hỏa, hì hì..."

------oOo------

Chương 54: Tầng 21

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Dương Thiên Diệp một cái không có chú ý, bị buộc cùng Mặc gia tê giác ngạnh kháng một chút, kết quả không cần nói cũng biết, Dương Thiên Diệp không hề nghi ngờ bay rớt ra ngoài, sau đó cùng vách tường tới một cái tiếp xúc thân mật.

Quệt quệt mồm sừng máu tươi, Dương Thiên Diệp nhanh chóng đứng lên, sau đó chân phải điểm nhẹ mặt đất, mượn nhờ mặt đất lực đạo. Thân thể đằng không mà lên, tránh thoát này đã vọt tới trước mặt hắn mực giáp tê giác. Ở tránh thoát mực giáp tê giác trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp thuận thế vừa rơi xuống, cưỡi tại mực giáp tê giác trên lưng.

Dương Thiên Diệp không hề làm mất cơ hội này, hai tay cầm kiếm, trong cơ thể Huyền khí trong nháy mắt tràn vào trường kiếm bên trong, sau đó nhắm ngay mực giáp tê giác phần lưng bỗng nhiên cắm xuống!

"Keng!"

Giữa sân vang lên một đạo vang dội thanh âm, Dương Thiên Diệp hai tay tê rần, không cần nhìn Dương Thiên Diệp đều biết lần này vẫn không có phá vỡ mực giáp tê giác phòng ngự. Ngay tại hắn chuẩn bị ở đến một chút lúc, này mực giáp tê giác bất thình lình đằng không bay lên, sau đó trên không trung ngược lại xoay người, hướng xuống hối hả hạ xuống.

Nhìn bộ dáng như vậy, này mực giáp tê giác là chuẩn bị đè chết Dương Thiên Diệp.

Dương Thiên Diệp kinh hãi muốn tuyệt, tay trái không chút nghĩ ngợi một chưởng vỗ ở mực giáp tê giác trên lưng, mượn nhờ cái này đạo lực lượng, thân thể bắn ngược mà ra.

"Bành!"

Mực giáp tê giác như là một tòa núi lớn rơi trên mặt đất, toàn bộ đại sảnh nhất thời một trận thanh thế to lớn, giống như địa chấn.

Cảm thụ được mặt đất run rẩy kịch liệt, Dương Thiên Diệp mí mắt một mực nhảy, nếu như hắn ở trễ một bước, liền xem như hắn nhục thân cường hãn, đoán chừng đều phải trở thành một bãi thịt nát!

Lúc này Dương Thiên Diệp thật có chủng thật sâu cảm giác bất lực, trước mắt quái vật khổng lồ này đơn giản không có khuyết điểm, sức mạnh cường hãn, biến thái phòng ngự, không kém tốc độ, chơi như thế nào sao? Lúc này hắn thật muốn hỏi hỏi lúc trước cái kia xông qua cái này liên quan gia hỏa đến cùng là thế nào qua.

Nếu như có thể mượn nhờ ngoại vật, nói thí dụ như ăn một tấm thượng phẩm cường lực phù, Dương Thiên Diệp vẫn có niềm tin phá vỡ cái này hắc sắc gia hỏa phòng ngự. Nhưng vấn đề là nơi này không thể mượn nhờ ngoại vật, cho nên, Dương Thiên Diệp thật có chút bất lực.

Ngay tại mực giáp tê giác vừa mới đứng lên một khắc này, Dương Thiên Diệp lông mày bất thình lình nhăn lại đến, sau đó không biết nguyên nhân gì, ánh mắt hắn bất thình lình sáng lên, đón lấy lại mặt đen lại, nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi tại sao không nói sớm a!" Nói, Dương Thiên Diệp một cái vội xông, hóa thành một cơn gió mát hướng phía vừa đứng lên mực giáp tê giác tiến lên.

Không sai, ngay tại vừa rồi, ở hắn vòng xoáy trong đan điền ngủ tiểu gia hỏa tỉnh lại, sau đó nói cho hắn biết mực giáp tê giác nhược điểm. Cái này khiến Dương Thiên Diệp vừa mừng rỡ lại là phiền muộn, vui là hắn rốt cục có chiến thắng đối phương hi vọng. Phiền muộn là cái này không đáng tin cậy tiểu gia hỏa thế mà hiện tại mới nói với hắn, nếu như tiểu gia hỏa sớm một chút nói với hắn, hắn làm sao lại chật vật đến tận đây?

Bất quá hắn hiện tại cũng không có thời gian để tìm tiểu gia hỏa tính sổ sách, hắn hiện tại chỉ có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là đem cái này vương giai Huyền thú làm nằm xuống!

Dương Thiên Diệp cầm tự thân tốc độ tăng lên tới cực hạn, ở Mặc gia tê giác vừa mới đứng người lên một khắc này, hắn đã đi tới mực giáp tê giác trước mặt, mà mực giáp tê giác phản ứng cũng là không chậm, trong nháy mắt toàn bộ thân hình khổng lồ đối Dương Thiên Diệp bắn ra mà ra, giống như một tòa núi lớn hướng phía Dương Thiên Diệp nghiền ép lên để.

Ngay tại một người một Ngưu muốn đụng vào một khắc này, Dương Thiên Diệp lại là song vừa co chân, bỗng nhiên quỳ đi xuống, xoa xoa mặt đất chui vào mực giáp tê dưới thân bò, cơ hội này Dương Thiên Diệp cũng không dám bỏ lỡ, nắm chuôi này hiện ra kim quang trường kiếm đối mực giáp tê giác phần bụng bỗng nhiên đỉnh đầu!

"Xùy!"

Mũi kiếm chui vào mực giáp tê giác da thịt, nhưng mà Dương Thiên Diệp còn chưa kịp cao hứng liền phát hiện mũi kiếm ở cũng tiến lên không nửa phần, với lại này mực giáp tê giác lại để cho đằng không mà lên, tránh thoát hắn trường kiếm, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, không dám do dự, toàn thân Huyền khí giống như vỡ đê hướng phía trường kiếm bên trong dũng mãnh lao tới, sau đó sử xuất lực lượng toàn thân, nắm trường kiếm bỗng nhiên xoay tròn!

"Xùy!"

Lần này không có ở bị ngăn cản ngại, trường kiếm tiến quân thần tốc, ngay ngắn chui vào mực giáp tê giác phần bụng, mà như vậy một khắc, này mực giáp tê giác vừa vặn mượn nhờ mặt đất lực đạo, thân thể đằng không mà lên, chỉ bất quá hơi trễ.

Mực giáp tê giác thân thể chậm rãi tiêu tán, nhìn xem này biến mất mực giáp tê giác, Dương Thiên Diệp nằm trên mặt đất, chùi chùi mồ hôi lạnh trên trán, nói thầm một tiếng hảo vận.

Là, lần này chiến thắng thật chỉ có thể nói là hảo vận. Nếu như không là tiểu gia hỏa nói cho hắn biết mực giáp tê giác nhược điểm, hắn trừ nhận thua bên ngoài, căn bản không còn cách nào khác. Với lại mực giáp tê giác cái nhược điểm này thật không tính là cái gì nhược điểm, hắn kim sắc Huyền khí cùng lực lượng toàn thân thế mà chỉ có thể đâm rách nó da thịt, không cần phải nói, nếu như hắn lực lượng cùng tốc độ hơi chậm một chút, đoán chừng này mực giáp tê giác một cái Thái Sơn áp đỉnh sẽ đem hắn ép thành thịt nát!

Đi qua lần chiến đấu này, Dương Thiên Diệp minh bạch rất nhiều chuyện. Chuyện thứ nhất cũng là: Nhục thân lực lượng cùng phòng ngự thật rất trọng yếu, vừa rồi nếu như bản thân hắn nhục thân lực lượng không mạnh mẽ lời nói, chỉ sợ chỉ cần bị mực giáp tê giác chạm thử hắn liền phải toàn thân tan ra thành từng mảnh, cũng đừng xách chiến thắng. Cho nên Dương Thiên Diệp đã quyết định, về sau nhất định phải tu luyện nhục thân, có kim sắc Huyền khí ở, hắn tin tưởng, đối với nhục thân phòng ngự cùng lực lượng tăng lên, hắn khẳng định là làm ít công to!

Chuyện thứ hai cũng là hắn hiểu được có khi tốc độ không phải vạn năng, chí ít đối Huyền thú liền không có như vậy hữu hiệu. Liền như lúc trước, tốc độ của hắn là rất nhanh, có thể ở một hơi thời gian bên trong cho mực giáp tê giác mấy chục Kiếm, nhưng là này vô dụng a, lấy mực giáp tê giác phòng ngự, coi như hắn huy động trên trăm Kiếm đều vô dụng.

Cho nên, hắn còn cần tăng lên lực lượng, chỉ có càng cường lực hơn lượng phối hợp tốc độ, lúc này mới có thể cho Huyền thú tạo thành uy hiếp. Không phải vậy, về sau nếu là ở đối chiến vương giai Huyền thú, hắn cũng chỉ có bị đánh!

Chuyện thứ ba cũng là đối huyền kỹ vận dụng không đủ thuần thục, hắn Phân Linh Kiếm Pháp đối tầng 19 cùng vừa rồi mực giáp tê giác đều không tạo thành một chút ảnh hưởng, đương nhiên không thể nói là huyền kỹ yếu, Phân Linh Kiếm Pháp mạnh bao nhiêu, hắn nhưng là nhìn thấy Tô Thanh Thi thi triển qua.

Hắn hiện tại bản thân có năm loại huyền kỹ, kiếm pháp căn bản, Phân Linh Kiếm Pháp, Ngự Kiếm Thuật, kiếm khí chỉ, [Tật Phong Bộ]. Trong đó một môn Địa Phẩm, một môn Huyền giai trung phẩm, còn có một bản Hoàng giai thượng phẩm. Có thể nói, bản thân hắn kiếm kỹ phẩm giai đều là không thấp. Nhưng là, trong đó trừ kiếm pháp căn bản hắn rất có tạo nghệ bên ngoài, cái khác, bao quát Phân Linh Kiếm Pháp đều chỉ có thể coi là nhập môn.

Một đường xông đến, nếu như không phải hắn cầm kiếm pháp căn bản tu luyện tới bản năng cảnh giới, nếu như dựa vào cái này mấy môn cao giai huyền kỹ, hắn khẳng định không biết ở đâu tầng liền bị đào thải.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, đắng chát cười một tiếng, nói: "Xem ra chính mình vẫn là có thật nhiều không đủ a! Nghe đồn này thanh vân bảng đều là yêu nghiệt bên trong yêu nghiệt, bằng vào ta thực lực bây giờ, chỉ sợ còn chưa đủ người ta nhìn a!"

Đối với Nam Vực cái kia thanh vân bảng, Dương Thiên Diệp chưa bao giờ xem nhẹ qua. Toàn bộ Nam Vực có bao nhiêu người Dương Thiên Diệp không rõ ràng lắm, nhưng là Dương Thiên Diệp rất rõ ràng một điểm, cái kia chính là khẳng định thật nhiều đếm không hết yêu nghiệt. Hắn muốn ở những này yêu nghiệt bên trong trổ hết tài năng, giết tiến vào năm vị trí đầu, độ khó kia, tuyệt đối là chính hắn đều không cách nào tưởng tượng.

Khoác lác đều nói ra, hơn nữa còn là đối một cái mỹ nữ nói, nếu như không thể làm đến, không chỉ có đạo lữ thất lạc, mặt kia cũng là thất lạc lớn. Cho nên, hắn không thể không đối với mình hà khắc, nghiêm ngặt.

"Có áp lực mới có động lực a!"

Dương Thiên Diệp cười cười, không ở suy nghĩ về sau sự tình, hiện tại hắn hẳn là mặt đối trước mắt khó khăn, thứ hai mươi tầng là vương giai Huyền thú, thứ hai mươi mốt tầng lại hội khủng bố tới trình độ nào? Hắn có thể hay không cũng sẽ cùng lần trước vị thiên tài kia, ngừng bước thứ hai mươi mốt tầng.

Dương Thiên Diệp không có suy nghĩ, hắn hiện tại cần khôi phục trong cơ thể Huyền khí, đối đãi tầng tiếp theo, hắn không nắm chắc, nhưng là hắn sẽ không buông tha cho, bất kể như thế nào, hắn đều phải liều mạng một cái, dù là đối phương là Linh giai Huyền thú, hắn cũng phải liều mạng một cái!

Theo ngoại môn khảo hạch bắt đầu đến bây giờ, đã qua bốn ngày. Mà kiếm nô ngoài tháp người không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại là càng ngày càng nhiều.

Đặc biệt là tạp dịch đệ tử lấy huyền giả bát phẩm xông đến thứ hai mươi tầng sau khi tin tức truyền ra, không chỉ có là ngoại môn đệ tử đi vào kiếm nô tháp, cũng là tạp dịch phong một số tạp dịch đệ tử cũng tới đến kiếm nô ngoài tháp.

Dương Thiên Diệp thân phận bây giờ vẫn là tạp dịch đệ tử, một cái tạp dịch đệ tử chấn kinh Kiếm Tông, cùng là tạp dịch đệ tử, những cái kia tạp dịch phong tạp dịch đệ tử so với cái kia ngoại môn đệ tử càng thêm kích động hưng phấn.

Đối với những này tạp dịch đệ tử đến, Kiếm Tông mấy cái trưởng lão ngược lại là không có đuổi bọn hắn đi, bởi vì ở kiếm nô trong tòa tháp này cái quái thai cũng là tạp dịch đệ tử.

Đáng giá nói chuyện là, kể từ khi biết kiếm nô trong tòa tháp người là Dương Thiên Diệp về sau, Kiếm Tông một số người liền đem Dương Thiên Diệp nói thành là Kiếm Tông đệ tử mẫu mực.

Đem Dương Thiên Diệp nói thành là Kiếm Tông đệ tử mẫu mực, người ta là có lý do, tỉ như Dương Thiên Diệp nhà cùng khổ sinh ra, từ nhỏ chịu khổ nhọc, liền xem như bị biếm thành tạp dịch đệ tử người ta cũng không có từ bỏ các loại. Tóm lại, trước kia Dương Thiên Diệp hết thảy không đồ tốt tại thời khắc này đều biến thành phi thường có ý nghĩa.

Trong đó Thiên trưởng lão cũng bị chúng đệ tử tán tuệ nhãn biết thiên tài, nghe được câu này, Thiên trưởng lão mặt bên trên cười thành cúc hoa.

Hiện tại, kiếm nô ngoài tháp tất cả mọi người đang nhìn, nhìn Dương Thiên Diệp có thể hay không lưới rách lần trước thiên tài ghi chép, trở thành mới ghi chép.

Tại mọi người chờ mong dưới, huyễn cảnh bên trong Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, sau đó đạp vào thứ hai mươi mốt tầng.

------oOo------

Chương 55: Lựa chọn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp vừa đạp vào thứ hai mươi mốt tầng liền gặp được một lão nhân chính cười mỉm nhìn xem hắn, trên mặt lão nhân không có nếp nhăn, nhìn khuôn mặt lời nói, nói hắn là trung niên nhân cũng là có thể, chỉ là lão nhân này dài đến ở ngực màu trắng sợi râu cùng đầu đầy tuyết tóc bạc bán niên kỷ của hắn.

Lão nhân nhìn xem Dương Thiên Diệp, cười rất hòa ái, như là xuân như gió.

"Cái này chính là mình đối thủ?"

Nhìn trước mắt lão nhân, Dương Thiên Diệp hơi nghi hoặc một chút, vào trước là chủ khái niệm, Dương Thiên Diệp nguyên bản cho rằng tầng này cũng là một cái kiếm nô, nhưng là không nghĩ tới lại là xuất hiện một cái lão nhân, với lại lão nhân kia biểu lộ quá nhân tính hóa một điểm.

"Không tệ, lấy huyền giả cửu phẩm thực lực xông đến nơi này, ngươi cùng nha đầu kia đều rất không tệ!" Ngay tại Dương Thiên Diệp nghi hoặc lúc, lão nhân kia nói chuyện.

"Ngươi..." Dương Thiên Diệp hai mắt tranh thật to, khó có thể tin nói: "Ngươi biết nói chuyện?"

Lão nhân mỉm cười gật gật đầu, nói: "Ta biết ngươi rất kỳ quái, bất quá ta không có thời gian giải thích với ngươi cái khác. Ta tới này là để cho ngươi biết, ngươi không cần đang xông xuống dưới."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp không lo được trong lòng nghi hoặc cùng chấn kinh, hỏi: "Tại sao?"

"Bởi vì tầng hai mươi đã là Tiên Thiên phía dưới cực hạn!" Lão nhân giải thích nói: "Ngươi có thể lấy huyền giả cửu phẩm thực lực đi đến nơi này, đã đủ để chứng minh ngươi thiên phú cùng tiềm lực, ngươi sau khi rời khỏi đây, Kiếm Tông sẽ nặng bồi dưỡng ngươi. Còn tầng này độ khó khăn, đã không phải là ngươi có thể chống cự."

Dương Thiên Diệp trầm mặc thật lâu, sau đó nói: "Tiền bối, vãn bối biết ngươi nói là lời nói thật, nhưng là, vãn bối vẫn là muốn hỏi một chút, vãn bối có thể thử một chút sao?" Đối với Dương Thiên Diệp tới nói, đây là một cái cơ hội, một cái không ngừng tăng lên mình cơ hội, hắn không muốn từ bỏ.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp kiên định thần sắc, lão nhân cười cười, nói: "Ngươi cùng lúc trước nha đầu kia, đều là khát vọng chiến đấu a. Chỉ là ta muốn nói cho ngươi, tầng này độ khó khăn đã không phải là ngươi có thể tưởng tượng, ngươi phải biết, lúc trước cái nha đầu kia thiên phú cùng thực lực thế nhưng là so ngươi còn mạnh hơn nhiều, nhưng là ở tầng này, nàng vẫn không có kiên trì."

Dương Thiên Diệp biết Lão miệng người bên trong cái nha đầu kia là ai, đối mới có thể xông đến nơi này, cái kia thiên phú cùng thực lực khẳng định là không yếu hắn, bất quá hắn không thèm để ý, hắn không có muốn đi cùng người nào ganh đua so sánh ý tứ, hắn chỉ muốn chiến đấu. Cho nên hắn vẫn như cũ kiên định nói: "Tiền bối, vãn bối vẫn là muốn thử một lần!"

Lão nhân thán một tiếng nói: "Ta liền biết ngươi sẽ không buông tha cho, ta trước nói cho ngươi cái này liên quan độ khó khăn, ngươi đang quyết định muốn hay không từ bỏ đi. Cửa này không phải là kiếm nô cùng ngươi đối chiến, một cửa ải này là một cái kiếm trận, ở kiếm này trong trận, mỗi năm hơi sẽ có trăm đạo Huyền khí biến thành khí kiếm đối ngươi phát động công kích, mà ngươi muốn làm, cũng là ở kiếm này trong trận kiên trì đến những này khí kiếm đối ngươi không có uy hiếp."

"Vãn bối muốn thử xem!" Dương Thiên Diệp nhìn xem lão nhân, kiên định nói.

Lão nhân cười khổ lắc đầu, nói: "Ta lời còn chưa nói hết, cái này kiếm trận uy lực vẫn còn là tiếp theo, trọng yếu nhất là cái này kiếm trận không còn là hư ảo, mà là chân thật. Nói cách khác, ngươi nếu là ở kiếm này trong trận chết lời nói, ngươi chính là chết thật!"

"Không còn là huyễn trận? Ở bên trong chết cũng là chết thật..."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, lúc này, trong đầu hắn không ngừng bồi hồi lão nhân câu nói này.

Lão nhân tiếp tục nói: "Ta không có lừa ngươi, nếu như ngươi ở tầng này thất bại, này thế gian ở không ngươi người này. Ta sở dĩ xuất hiện ở đây, cũng là không muốn Kiếm Tông tổn thất một thiên tài."

"Tiền bối, người kia có hay không lựa chọn tiếp tục khiêu chiến?" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

Lão người biết Dương Thiên Diệp nói là người nào, lập tức lắc đầu, nói: "Nàng không có lựa chọn tiếp tục khiêu chiến, bởi vì nàng biết, mỗi năm hơi một trăm khí kiếm, tuyệt đối không phải nàng có thể chỗ chống cự. Đương nhiên, cũng không phải ngươi có khả năng chống cự. Ta có thể minh xác nói cho ngươi, nàng thực lực vượt qua ngươi rất nhiều!"

Dương Thiên Diệp trầm mặc, lần này hắn do dự. Nếu như cái kia kiếm trận vẫn là huyễn trận lời nói, hắn tuyệt đối sẽ không do dự, bởi vì sẽ không chết, mặc kệ nhiều đi khủng bố, nó chỉ là một cái huyễn trận, cho nên hắn sẽ không e ngại. Nhưng là hiện tại lão nhân nói cho hắn biết, đây không phải là một cái huyễn trận, mà chính là một cái chân thực kiếm trận, hơn nữa còn là một cái siêu việt Tiên Thiên cường giả cùng vương giai Huyền thú kiếm trận!

Dương Thiên Diệp thật do dự.

Đúng lúc này, lão nhân tay phải vung lên, một thanh trường kiếm, một quyển quyển trục, một kiện Huyền Giáp xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, đang lúc Dương Thiên Diệp không hiểu lúc, lão nhân nói: "Nếu như ngươi lựa chọn rời khỏi, cái này Huyền giai thượng phẩm linh kiếm cùng Huyền giai thượng phẩm huyền kỹ, còn có Huyền giai thượng phẩm Huyền Giáp đều là ngươi."

"Tại sao?" Nhìn trước mắt ba kiện bảo vật, Dương Thiên Diệp không hiểu hỏi. Từ vừa mới bắt đầu, trước mắt lão nhân kia tựa hồ liền không muốn hắn tiếp tục khiêu chiến. Với lại trước mắt lão nhân kia lai lịch cũng là rất thần bí, hắn tại sao lại xuất hiện ở cái này, lại vì cái gì là để cho mình từ bỏ mà đưa ra ba kiện chí bảo?

Lão nhân cười cười, nói: "Ta biết ngươi nghi hoặc cái gì, rất nhiều chuyện ta không thể nói cho ngươi. Ta chỉ có thể nói cho ngươi, ta sở dĩ ngăn cản ngươi, là bởi vì ta là Kiếm Tông người, ta không hy vọng Kiếm Tông vẫn lạc một thiên tài. Ngươi hẳn là cũng biết, lập tức Kiếm Tông thật tổn thất không nổi thiên tài!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trầm mặc, hồi lâu, ánh mắt của hắn rơi vào này ba kiện bảo vật bên trên, trong mắt do dự dị thường rõ ràng.

Dương Thiên Diệp hiện tại thật rất do dự, trong đầu hắn xuất hiện hai thanh âm, một thanh âm nói như vậy: "Đương nhiên là cầm rời đi, còn do dự cái gì? Bốc lên nguy hiểm tính mạng để xông vào này cái khủng bố kiếm trận chỉ có ngu ngốc mới có thể đi làm. Hiện tại nếu như ra ngoài, không chỉ có thể danh chấn Kiếm Tông, còn có ba kiện Huyền giai bảo vật cầm, cái này nhiều có lời? Còn do dự cái gì?"

Mà một thanh âm khác thì phản đối nói: "Đương nhiên là khác cầm, võ đạo một đường cần là không lo không sợ chi tâm, ngươi hôm nay nếu như đối mặt không biết khó khăn cùng bảo vật từ bỏ tiếp tục khiêu chiến, vậy ngươi võ đạo chi tâm liền có nhược điểm, về sau ngươi ở gặp được khó khăn, liền chọn lùi bước..."

Lúc này, thanh âm đầu tiên cắt ngang cái thứ hai thanh âm, nói: "Đây là lùi bước sao? Đối mặt chiến thắng không đối thủ, đây là lùi bước sao? Đây là thức thời, với lại không nói trước có thể hay không qua kiếm kia trận, coi như qua kiếm kia trận thì thế nào? Đơn giản cũng là thực lực tăng lên một số a. Nhưng là qua không đâu? Ngươi có nghĩ tới hay không mẫu thân cùng muội muội? Ngươi nếu là chết, các nàng làm sao bây giờ? Liễu gia sẽ bỏ qua bọn họ sao?"

Cái thứ hai thanh âm trầm mặc, hiển nhiên, muội muội cùng mẫu thân ở Dương Thiên Diệp trong lòng là trọng yếu nhất.

Một bên lão nhân cười nhìn xem Dương Thiên Diệp, không hề nói gì, chỉ là ngẫu nhiên trong mắt lóe lên một tia dị dạng quang mang.

Thật lâu, Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Đúng vậy a, nếu như ta chết, muội muội cùng mẫu thân làm sao bây giờ? Là muội muội cùng mẫu thân, ta cũng không thể chết a, cho nên..." Nói Dương Thiên Diệp bàn tay hướng trước mặt hắn ba kiện bảo vật, vậy mà lúc này Dương Thiên Diệp không có chú ý tới, khi hắn nói ra câu nói này lúc, bên cạnh Lão trong mắt người rõ ràng hiện lên một vòng thất vọng.

Ngay tại Dương Thiên Diệp tay muốn đụng chạm đến này quyển quyển trục lúc, Dương Thiên Diệp lại là bất thình lình co tay một cái, sau đó nhìn lão nhân cười nói: "Cho nên, tiền bối, ta muốn tiếp tục khiêu chiến!"

Lão nhân sững sờ, một hồi lâu hắn mới kinh ngạc nói: "Ngươi, ngươi muốn tiếp tục khiêu chiến?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, trong mắt không có nửa điểm do dự, có chỉ có kiên định, nói: "Võ đạo một đường, nhất định không bình thản, nếu như không có kiên định lòng tin cùng không biết sợ dũng khí, ở võ đạo một đường bên trên, nhất định là đi không xa!"

Nghe vậy, Lão người trong mắt lóe lên một vòng tán thưởng, hắn lại hỏi: "Này muội muội của ngươi cùng mẫu thân đâu? Nếu như ngươi chết ở trong kiếm trận, các nàng làm sao bây giờ? Vì chính mình võ đạo cùng tăng thực lực lên, không để ý thân nhân mình, có phải hay không quá tự tư điểm?"

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Tiền bối, Nam Vực cường giả vi tôn, chỉ có có thực lực mới có thể nắm giữ chính mình vận mệnh, mới có thể tốt hơn bảo hộ người nhà. Ta như không trở nên mạnh mẽ, muội muội ta cùng mẫu thân của ta sinh mệnh, còn có ta chính mình vận mệnh cuối cùng sẽ không nắm giữ ở ta trong tay mình. Với lại, nếu như ta lần này dùng muội muội cùng mẫu thân xem như là mình lùi bước lấy cớ, vậy ta lần sau đối mặt khó khăn, cũng nhất định sẽ dùng các nàng xem như là mình nhu nhược lùi bước lấy cớ. Cho nên, ta muốn tiếp tục khiêu chiến!"

Kỳ thật Dương Thiên Diệp tiếp tục khiêu chiến, đã không phải là là tăng thực lực lên. Hắn là là trảm mình tâm ma, là, ở trong đầu hắn xuất hiện hai thanh âm lúc, là hắn biết, hắn kỳ thật đã có tâm ma. Tâm ma chưa trừ diệt, ý chí không kiên, võ đạo chi tâm dao động, với hắn mà nói, tuyệt đối là một cái tai nạn.

Muốn triệt để trừ bỏ tâm ma, này liền tiếp tục khiêu chiến, bởi vì hắn nghe được lão nhân lời nói sau e ngại, là, một khắc này hắn sở dĩ do dự nhưng thật ra là bởi vì e ngại. Với lại hắn một mực trốn tránh sự thật này, cho nên trong đầu hắn mới có thể xuất hiện cái kia để hắn lùi bước thanh âm.

Thanh âm kia nói trắng ra liền là chính hắn huyễn hóa ra đến che lấp chính hắn e ngại sự thật, về phần muội muội cùng mẫu thân vẫn là bảo vật cái gì cũng chỉ là một cái lấy cớ a.

Lão nhân nhìn xem Dương Thiên Diệp, trong mắt không che giấu chút nào lấy tán thưởng, nói: "Mỗi người đều có tâm ma, nhưng là rất nhiều người đối mặt tâm ma không phải trốn tránh cũng là khuất phục, người trẻ tuổi, ngươi có thể huy kiếm trảm tâm ma, không tệ, rất không tệ. Tối hậu chúc mừng ngươi, ngươi quá quan." Nói xong, Lão thân thể người như là kiếm nô như vậy chậm rãi tiêu tán, tiêu tán theo còn có này ba kiện bảo vật.

"Quả nhiên vẫn là huyễn cảnh a, chỉ là, lần này huyễn cảnh tốt chân thực a!" Nhìn xem lão nhân biến mất địa phương, Dương Thiên Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói.

Khi hắn quyết định tiếp tục khiêu chiến về sau, đầu hắn liền thanh tỉnh rất nhiều, nghĩ đến có nhiều vấn đề, bên trong một cái vấn đề chính là, trước mắt một màn vẫn như cũ là một hoàn cảnh, chỉ là hắn còn không xác định, bởi vì cái này lão nhân quá chân thực! Hiện tại, nhìn xem lão nhân cùng này ba kiện bảo vật như là kiếm nô như vậy tiêu tán, hắn xác định.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó đầu cũng sẽ không hướng thứ hai mươi hai tầng lầu bậc thang miệng đi đến, đối đón lấy khiêu chiến, hiện tại hắn là thật không lo không sợ.

Khi Dương Thiên Diệp đi vào thứ hai mươi tầng hai một khắc này, ngoài tháp tất cả mọi người sôi trào!

------oOo------

Chương 56: Hai mươi hai tầng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong lâm lần nữa đi vào thất luyện phong, lần này Tần Phong không có yêu cầu hắn, là chính hắn muốn tới. Lúc này hắn rất kích động, thật rất kích động, bởi vì Kiếm Tông xuất hiện một cái so yêu nữ còn yêu nghiệt người!

Ngoại môn trên bảng ngoại môn đệ tử cơ bản đều bị yêu nữ ngược đãi qua, yêu nữ cũng hầu như nói là bên ngoài trong môn phái lại vô địch tay, mà bây giờ, rốt cục có người có thể đả kích nàng. Mặc dù bây giờ cái kia gọi Dương Thiên Diệp tạp dịch đệ tử thực lực không có yêu nữ mạnh, nhưng là hắn tiềm lực cùng thiên phú khẳng định là vượt qua yêu nữ, bằng không thì cũng sẽ không xông qua thứ hai mươi mốt Quan!

"Mộ Dung sư tỷ, có người xông qua thứ hai mươi mốt tầng, bên trên hai mươi hai tầng!" Phong lâm đối trọng lực động đường.

Nửa ngày, cửa động từ từ mở ra, Mộ Dung yêu xuất hiện ở phong lâm trước mặt, cùng thường ngày, vẫn là như vậy xinh đẹp, như vậy mê người, tuy nhiên phong lâm cũng không có dám nhìn nhiều, vội vàng cúi thấp đầu.

"Thật chứ?" Mộ Dung yêu nhìn xem phong lâm, nhạt âm thanh hỏi.

Phong lâm vội vàng nói: "Mộ Dung sư tỷ, cho ta mượn một trăm cái gan cũng không dám lừa ngươi a! Với lại hắn mới huyền giả bát phẩm!"

"Huyền giả bát phẩm?" Mộ Dung yêu nhíu mày, nói: "Ngươi lần trước không phải nói hắn tấn thăng Tiên Thiên sao? Làm sao hiện tại lại biến thành huyền giả bát phẩm? Ngươi là đang tiêu khiển ta?" Nói xong lời cuối cùng, Mộ Dung yêu toàn thân tản mát ra cường đại Huyền khí ba động, tựa hồ muốn động thủ.

Phong lâm mồ hôi lạnh trong nháy mắt liền xuống đến, hắn vội vàng giải thích nói: "Mộ Dung sư tỷ bớt giận, không phải phong lâm lừa gạt ngươi, xác thực có người ở kiếm nô trong tòa tháp tấn thăng Tiên Thiên, chỉ là chúng ta cũng không nghĩ tới, xông đến hai mươi hai tầng không phải cái kia tấn thăng Tiên Thiên, mà chính là lúc trước cái kia bị biếm thành tạp dịch đệ tử Dương Thiên Diệp. Mà cái kia tấn thăng đến Tiên Thiên mới xông đến mười lăm tầng!"

Nghe vậy, Mộ Dung yêu thu liễm toàn thân khí tức, hai mắt hướng kiếm nô tháp phương hướng trông đi qua, dường như nghĩ đến cái gì, nàng này yêu diễm khuôn mặt trong nháy mắt che kín hàn sương, nói: "Đáng chết lão hỗn đản, lại dám lừa gạt cô nãi nãi. Huyền giả bát phẩm, xông tới hai mươi hai tầng, có ý tứ, có tư cách để cho ta gặp một lần!" Nói xong, nàng thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Nhìn xem Mộ Dung yêu hướng kiếm nô tháp phương hướng lao đi, phong lâm buông lỏng một hơi, thấp giọng nói: "Bị yêu nữ để mắt tới, Dương sư đệ, ngươi tự cầu phúc đi!"

Kiếm nô ngoài tháp, người càng ngày càng nhiều, phải nói, chỉ cần là thuộc về ngoại môn lại ở Kiếm Tông đều tới. Nếu như nói ngay từ đầu một số người đối Dương Thiên Diệp còn có chút khinh thường, hoặc là nói không hứng thú lời nói, ở Dương Thiên Diệp đạp vào hai mươi hai tầng một khắc này, không có người ở dám khinh thường cùng giữ vững bình tĩnh tâm tính.

Trăm năm qua, kiếm nô tháp lớn nhất tốt ghi chép là hai cái, một cái là mười năm trước Tô Thanh Thi tầng 19, một cái khác cũng là Mộ Dung yêu tầng hai mươi. Mà bây giờ, có người đánh vỡ hai cái này ghi chép, cầm ghi chép tăng lên một tầng, hơn nữa nhìn bộ dáng còn có thể tiếp tục tăng lên!

Cho nên, không có người ngồi được vững, cho dù là một số muốn đột phá đệ tử đều là trước tạm thời buông xuống đột phá, đến đây kiếm nô tháp xem một chút cái nghịch thiên tạp dịch đệ tử!

Giang Nguyên lúc này rất khó chịu, đặc biệt khó chịu, nguyên bản chung quanh những người này cũng đều là vì hắn mà đến, nhưng là hiện tại, hắn cái này Giang Tuyết Thành trăm năm qua lớn nhất thiên tài kiệt xuất bị người mọi người không nhìn. Là, mọi người không nhìn hắn. Không có người đến kết giao, không có người đến nịnh bợ, liền ngay cả ngoại môn trưởng lão cũng không nhìn hắn!

Muốn đến nơi này, Giang Nguyên song quyền nắm chặt, thấp giọng mắng: "Cái này đáng chết tạp dịch đệ tử!"

"Ngươi nói cái gì?" Đúng lúc này, một cái thanh thúy thanh âm ở Giang Nguyên bên cạnh vang lên.

Giang Nguyên quay đầu nhìn lại, nhìn thấy một cái tiểu nữ hài đang mục quang bất thiện theo dõi hắn, hắn lúc này đang khó chịu đâu, làm sao để quản cái này tiểu thí hài? Lập tức tức giận nói: "Ta nói cái gì liên quan gì đến ngươi? Đừng đến phiền ta!"

"Ngươi dám mắng ta?" Bảo Nhi trừng mắt Giang Nguyên, hai cái Tiểu nắm tay chắt chẽ nắm lên tới.

"Ta mắng ngươi thì thế nào? Lấy ở đâu tiểu thí hài, chạy trở về nhà bú sữa mẹ để, không phải vậy ta không ngại thay cha mẹ ngươi giáo huấn một chút"

"Ngươi câm miệng cho ta!" Giang Nguyên nói còn chưa dứt lời, bởi vì một bên Thiên trưởng lão cắt ngang hắn lời nói, Thiên trưởng lão căm tức nhìn Giang Nguyên nói: "Cho Bảo Nhi xin lỗi!" Ngữ khí không thể nghi ngờ.

Không chỉ có là Thiên trưởng lão, cũng là bên cạnh mấy cái trưởng lão lúc này đều ở căm tức nhìn Giang Nguyên, tựa hồ hắn chỉ cần dám nói nửa chữ không, trong khoảnh khắc, liền sẽ để hắn trở thành tro tàn!

Nhìn xem mấy cái nhìn hằm hằm hắn trưởng lão, Giang Nguyên lạnh cả tim, hắn nghĩ mãi mà không rõ, tại sao mấy cái trưởng lão hội làm một cái mười mấy tuổi tiểu nữ hài như vậy đối với hắn, phải biết, hắn nhưng là Tiên Thiên a, mười sáu tuổi Tiên Thiên a! Lúc này Giang Nguyên trong lòng vô hạn ủy khuất.

Đừng nói mười sáu tuổi Tiên Thiên, coi như hắn là mười sáu tuổi vương giả cảnh, những trưởng lão này cũng sẽ không chút do dự đứng ở Bảo Nhi bên này. Đừng nói Bảo Nhi gia gia là Thiên Phù Sư, cũng là Bảo Nhi bản thân giá trị đều viễn siêu cái này Giang Nguyên. Kỳ thật tất cả trưởng lão khắp nơi để Bảo Nhi, cũng không hoàn toàn là bởi vì Bảo Nhi gia gia, cũng bởi vì Bảo Nhi là một cái Ngũ phẩm phù văn sư!

Một cái mười sáu tuổi Tiên Thiên cùng mười bốn tuổi Ngũ phẩm phù văn sư so sánh, đừng nói là bọn họ, liền xem như tất cả tông môn đều sẽ không chút do dự lựa chọn cái này mười bốn tuổi Ngũ phẩm phù văn sư!

"Xin lỗi, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng!" Thiên trưởng lão hai mắt hơi nheo lại, lạnh giọng nói.

Nghe được Thiên trưởng lão này không chứa tình cảm thanh âm, Giang Nguyên run lên trong lòng, hắn biết, nếu như hắn không xin lỗi, khẳng định sẽ phải gánh chịu khắp nơi phạt. Với lại bên cạnh mấy cái trưởng lão không chỉ có chưa hề đi ra biện hộ cho, ngược lại là căm tức nhìn hắn, hắn hiện tại liền xem như ở ngốc cũng biết trước mắt lấy cái tiểu nữ hài thân phận khẳng định không đơn giản.

Không có dám đang do dự, Giang Nguyên đối Bảo Nhi thi lễ, trên mặt nở nụ cười, nói: "Thật, thật xin lỗi, tại hạ hướng, hướng sư tỷ xin lỗi, mong rằng sư tỷ tha thứ tại hạ!"

Bảo Nhi lạnh hừ một tiếng, không có ở để ý tới Giang Nguyên, mà chính là nhìn về phía kiếm nô tháp. Nàng hiện tại chỉ hy vọng tiểu tạp dịch nhanh lên đi ra, sau đó đem tiểu gia hỏa cho nàng!

Gặp tiểu ma nữ không có ở sinh khí, mấy tên trưởng lão cùng nhau buông lỏng một hơi, tiểu ma nữ này là nổi danh đúng lý không tha người, không để ý tới không nói đạo lý người, nếu như tiểu ma nữ nhất định phải truy cứu, vậy bọn hắn liền có chút khó khăn. Dù sao cái này Giang Nguyên lúc này còn không tính là Kiếm Tông đệ tử, hiện tại bọn hắn không có quyền lợi xử phạt. Tốt vào hôm nay tiểu ma nữ tâm tình không tệ, không có truy cứu!

Nhìn xem mấy cái trưởng lão đối Bảo Nhi thái độ, Giang Nguyên quay người tìm một cái ngoại môn đệ tử hỏi một chút Bảo Nhi thân phận, khi biết được Bảo Nhi gia gia là phù văn phong phong chủ cùng trước kia ngoại môn đệ tử đắc tội Bảo Nhi kết cục lúc, Giang Nguyên toàn thân mồ hôi lạnh đều kinh động ra.

Trong ảo cảnh, khi Dương Thiên Diệp nhìn thấy trước mắt tràng cảnh lúc, hắn trái tim kia bất tranh khí phù phù phù phù kịch liệt nhảy dựng lên.

Hai mươi hai tầng bên trong không có kiếm nô, cũng không có lão đầu, nhưng là ở bốn phía trên tường thật nhiều phù văn, không cần phải nói, đây là một cái trận, liên tưởng đến lúc trước lão đầu lời nói, Dương Thiên Diệp dám xác định, cái này cũng là kia cái gì kiếm trận!

Dương Thiên Diệp đứng ở đầu bậc thang, không có đi đến trung ương để, hắn dĩ nhiên không phải e ngại, chỉ là đang nghĩ đối sách. Nếu quả thật như lão đầu nói như vậy, mỗi năm hơi hướng hắn phát động một trăm đạo linh kiếm, vậy hắn liền phải muốn cái dễ đối phó biện pháp, không phải vậy chỉ sợ hắn vừa đi qua, liền sẽ bị xuyên tim mà chết!

Tránh né? Dương Thiên Diệp Chương vừa nghĩ tới cũng là tránh né, nhưng là hắn rất nhanh liền phủ định chính mình cái này biện pháp. Không nói trước hắn tự thân tốc độ có thể hay không tránh thoát, coi như tránh thoát thì thế nào? Đám tiếp theo đâu? Đoán chừng không đến hai hơi, hắn liền sẽ muốn tránh cũng không được!

Không thể tránh né, vậy cũng chỉ có ngạnh hám! Chỉ là Dương Thiên Diệp trong lòng rất là không chắc a!

"Tiểu gia hỏa, ngươi có biện pháp gì hay không?" Dương Thiên Diệp tối hậu chỉ có thể hỏi tiểu gia hỏa. Hi vọng tiểu gia hỏa cùng lúc trước như vậy, cho hắn điểm trợ giúp!

Chỉ là hắn thất vọng, tiểu gia hỏa ở vòng xoáy trong đan điền lắc đầu, biểu thị nó cũng lực bất tòng tâm!

Dương Thiên Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó thả người nhảy lên, nhẹ nhàng lạc ở trung ương.

Tất nhiên không có biện pháp gì tốt, vậy cũng chỉ có thể đi một bước nhìn một bước, biện pháp có khi cũng là bức đi ra!

Ở Dương Thiên Diệp vừa rơi vào trung ương một khắc này, vách tường chung quanh bên trên phù văn trong nháy mắt liền sáng lên, sau đó dựa theo một loại quỹ tích cấp tốc lưu động, không đến một hồi, gian phòng bên trong tất cả phù văn đều rất nhanh lưu động. Thậm chí Dương Thiên Diệp lòng bàn chân sàn nhà chẳng biết lúc nào cũng sáng lên, hơn nữa còn lưu động.

Dương Thiên Diệp đứng ở chính giữa, nhìn xem dưới chân những cái kia quỷ dị phù văn, thần sắc ngưng trọng, trường kiếm trong tay ở kim sắc Huyền khí không ngừng rót vào dưới, dần dần rung động động, phảng phất sinh hoạt.

"Hưu!"

Đúng lúc này, bốn phía trên vách tường bất thình lình bắn ra trăm đạo từ linh khí biến ảo khí kiếm, trăm đạo khí kiếm phân biệt theo bốn phía đối Dương Thiên Diệp kích bắn đi, nhanh như thiểm điện!

------oOo------

Chương 57: Ngự Kiếm Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quát khẽ một tiếng, Dương Thiên Diệp cầm [Tật Phong Bộ] thi triển đến cực hạn, nắm lấy trường kiếm trong tay đối ngay phía trước ba mươi mấy đường khí kiếm hung ác vỗ tới.

Dương Thiên Diệp không chắc chắn lưu, ở kim sắc Huyền khí gia trì cùng Dương Thiên Diệp một kích toàn lực dưới, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay phảng phất đâm rách không khí, trường kiếm lướt qua, không trung xuất hiện một đạo dị thường rõ ràng khí ngấn, đồng thời vang lên một đạo bén nhọn chói tai âm thanh xé gió.

"Bành!"

Một đạo năng lượng nổ vang âm thanh ở trong sân ầm vang vang lên, cùng Dương Thiên Diệp trường kiếm chạm vào nhau mấy đạo linh kiếm trong nháy mắt tiêu tán không trung, Dương Thiên Diệp tốc độ không giảm, cùng còn lại linh kiếm gặp thoáng qua, Dương Thiên Diệp dừng thân hình, quay người nhìn cũng không nhìn cũng là một cái vội xông, cầm trong tay kim sắc trường kiếm đã đâm để!

"Bành!"

Lại là một đạo năng lượng nổ vang, Dương Thiên Diệp trường kiếm đâm nát cầm đầu mấy đạo linh kiếm, lại một lần nữa cùng còn lại linh kiếm gặp thoáng qua, sau một khắc, quay người, sau một khắc, tiếp tục quay người...

Theo trận pháp bắt đầu vận hành một khắc này, Dương Thiên Diệp đều không ngừng lặp lại động tác này, hắn cũng chỉ có thể làm như vậy. Linh kiếm tốc độ quá nhanh, quá nhiều, muốn dùng thân pháp trốn tránh, hắn [Tật Phong Bộ] căn bản làm không được. Hắn có thể làm ngay tại lúc này dạng này, ngạnh hám!

Đương nhiên, đây là bỏ ra thê thảm đau đớn đại giới. Không đến một hồi thời gian, Dương Thiên Diệp toàn thân, bao quát trên mặt đều xuất hiện lít nha lít nhít vết máu, trừ cặp kia lăng lệ hai mắt bên ngoài, lúc này Dương Thiên Diệp trên thân cơ hồ không có một chỗ là tốt, hơn nữa còn đang không ngừng đang gia tăng...

Dương Thiên Diệp lúc này tin tưởng lão đầu nói chuyện, cái này kiếm trận căn bản không phải Tiên Thiên phía dưới người có thể chống lại. Nếu như không phải hắn nhục thân đã không yếu một ít cửu giai Huyền thú, ở tăng thêm kim sắc Huyền khí nghịch thiên tu phục năng lực lời nói, liền xem như hắn đều khó có khả năng kiên trì một khắc đồng hồ!

Là, hiện tại hắn còn có thể kiên trì, toàn dựa vào cái kia nhục thân! Hắn tuy nhiên tránh né chẳng nhiều chút linh kiếm, nhưng là những cái kia linh kiếm nhất thời nhưng cũng không làm gì được hắn, bởi vì trừ cho hắn da thịt mở lỗ lớn bên ngoài, những cái kia linh kiếm căn bản không có cho hắn tạo thành trí mạng thương hại!

"Bành!"

Dương Thiên Diệp Nhất Kiếm đánh tan hơn mười đạo linh kiếm, còn lại hơn mười đạo linh kiếm cùng Dương Thiên Diệp bả vai, tứ chi đến cái tiếp xúc thân mật.

Trên thân thể đau đớn khiến cho Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, tâm đạo: "Ở tiếp tục như vậy, ta khẳng định sẽ bị kiếm này trận mài chết! Nhất định phải muốn một cái biện pháp." Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp tiện tay đánh tan đâm đến trước mặt mấy đạo linh kiếm về sau, ánh mắt vội vàng hướng bốn phía quét mắt một vòng, tâm đạo: "Nhất định có phương pháp, nhất định có, ta chỉ có tìm tới đối phó những này linh kiếm phương pháp mới có thể phá quan!"

Dương Thiên Diệp rất muốn ngồi xuống tới từ từ suy nghĩ cái đối phó kiếm trận biện pháp, nhưng là kiếm này trận làm sao cho hắn cơ hội? Mỗi năm hơi một trăm đạo khí kiếm, thời gian tuyệt đối sẽ không trễ nửa điểm! Cho nên Dương Thiên Diệp hiện tại nhất định phải đến vừa hướng kháng linh kiếm, một bên nhanh chóng chuyển động đại não nghĩ biện pháp! Không thể không nói, cái này phi thường rèn luyện đại não linh hoạt độ!

[truyen c

Ua tui @@ Net] Lại qua nửa canh giờ, lúc này Dương Thiên Diệp không chỉ có không nghĩ tới biện pháp gì tốt, ngược lại, phản mà đã không giống một người. Hắn lúc này y phục trên người đã sớm biến mất sạch sẽ, toàn thân da thịt bại lộ không trung, không chỉ có như thế, hắn toàn thân cao thấp đều bị máu tươi nơi bao bọc, liền phảng phất tẩy một cái máu tươi tắm, rất là khủng bố dữ tợn!

"Tốt biến thái kiếm trận, cái này mẹ hắn là ai lấy ra, đây thật là dùng để khảo hạch đệ tử, mà không phải đến giày vò người?"

Cảm nhận được trên thân thể dị dạng cùng trên thân thể kịch liệt đau nhức, Dương Thiên Diệp nhịn không được trong lòng mắng lên. Theo kiếm trận vận hành đến bây giờ, trong khoảng thời gian này với hắn mà nói thật sự là một cái giày vò. Nếu như là bình thường người, nhiều nhất cũng là bị linh kiếm đâm đến, nhưng sau bỏ mình thất bại a.

Nhưng hắn không phải như vậy a! Ngay từ đầu hắn rất may mắn mình nhục thân cường hãn, có thể chống cự những này linh kiếm. Nhưng là hiện tại, hắn hận không thể mình nhục thân tuyệt không mạnh! Tại sao? Bởi vì cũng là bởi vì nhục thân cường hãn mới tạo thành hắn hiện tại bộ dáng này.

Nếu như hắn nhục thân có vương giai Huyền thú mạnh như vậy, như vậy những này linh kiếm với hắn mà nói cũng là gãi ngứa ngứa! Nhưng vấn đề là không có! Hắn nhục thân phòng ngự đối với mấy cái này linh kiếm có nhất định sức chống cự, nhưng lại không phải hoàn toàn chống cự, cho nên chỉ làm thành hiện ở loại tình huống này, khí kiếm có thể phá vỡ hắn da thịt, nhưng là sẽ không cho hắn tạo thành trí mạng thương hại.

Nói đơn giản một chút cũng là: Hội đau sẽ không chết! Đây không phải giày vò là cái gì?

Dương Thiên Diệp trước kia chỉ nghe qua thiên đao vạn quả, hắn chưa thấy qua, nhưng là hiện tại hắn mình hôn thân thể sẽ!

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng phát hiện một cái đối chính hắn tới nói là hiện tượng tốt, cái kia chính là ở toàn thân hắn bị "Thiên đao vạn quả" lúc, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ tựa hồ phi thường tán thành hắn nhục thân dạng này, bởi vì vòng xoáy nhỏ đan điền chủ động cầm kim sắc Huyền khí liên tục không ngừng chảy ra, đồng thời tự động chảy tới hắn kinh mạch toàn thân các nơi, chữa trị hắn nhục thân thương thế!

Tại sao nói vòng xoáy nhỏ tán thành như vậy chứ? Bởi vì Dương Thiên Diệp tỉ mỉ quan sát qua, chỉ cần là hắn nhục thân nhận cực lớn tổn thương, hắn trong đan điền kim sắc Huyền khí liền sẽ tự động đi sửa phục, căn bản không cần chính hắn vận chuyển. Với lại nếu như bình thường trong đan điền kim sắc Huyền khí nếu như không đủ lời nói, vòng xoáy nhỏ sẽ đem nó bên trong kim sắc Huyền khí chảy ra, cực kỳ hào phóng!

Chuyện này để Dương Thiên Diệp phi thường nghi hoặc, bất quá hắn hiện tại không có thời gian để quản vấn đề này. Hiện tại hắn gặp phải một cái càng vấn đề lớn, cái kia chính là làm sao đối phó những này linh kiếm.

Dương Thiên Diệp đại não nhanh chóng chuyển động, hắn hiện tại nhất định phải nghĩ biện pháp, không phải vậy tiếp tục nữa, hắn khẳng định sẽ bị giày vò đến chết. Tuy nhiên vòng xoáy nhỏ chủ động giúp hắn chữa trị thân thể, nhưng rõ ràng, cái này thương thế đến so chữa trị nhanh, lâu dài xuống dưới, không chỉ có đối với nó là một loại không phải người giày vò, chỉ sợ còn sẽ có nguy hiểm tính mạng.

Bởi vì Dương Thiên Diệp lúc này đã không dám hứa chắc đây là một cái huyễn cảnh, lão đầu nói cái này kiếm trận cường hãn cùng kiếm trận một số đặc tính đều phi thường ăn khớp, cái kia chính là nói lão đầu kia có lẽ không phải huyễn cảnh huyễn hóa ra đến, hoặc là huyễn hóa ra đến, nhưng hắn nói chuyện là chân thật.

Tóm lại bất kể như thế nào, Dương Thiên Diệp không dám đánh cược, hắn nhất định phải còn sống, dù là đây thật là một cái huyễn cảnh!

Lại qua nửa canh giờ, Dương Thiên Diệp đã xuất hiện vẻ mệt mỏi, mặc kệ là lực đạo vẫn là tốc độ đều đã rõ ràng hạ xuống. Phát hiện này để Dương Thiên Diệp toàn thân tóc gáy đều dựng lên đến, bởi vì lúc trước cùng kiếm nô đối chiến bên trong, hắn nhiều nhất chỉ là tâm mệt mỏi, tinh thần mỏi mệt, nhưng thân thể các phương diện lại là chưa từng xuất hiện loại vấn đề này, bây giờ lại là xuất hiện, này đại biểu cái gì? Đại biểu cái này huyễn cảnh có thể là chân thực...

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nỗ lực làm mình tỉnh táo, loại tình huống này, nếu như mình còn không tỉnh táo, vậy thì thật sự là tìm đường chết. Bất thình lình, Dương Thiên Diệp nhãn tình sáng lên, hắn nghĩ tới một cái phương pháp!

Nghĩ đến liền làm! Ngay tại ba mươi mấy đường linh kiếm đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt lúc, Dương Thiên Diệp không có ở như là lúc trước như vậy cưỡng ép ngạnh hám! Mà chính là từ bỏ phòng ngự cùng công kích, sau đó đối vậy đến đến trước mặt hắn ba mươi mấy đường linh kiếm thi triển ra Ngự Kiếm Thuật. Này nguyên bản đối Dương Thiên Diệp mặt, ở ngực, cùng mấy chỗ yếu linh kiếm ở sắp đâm đến Dương Thiên Diệp lúc, sau đó quỷ dị một màn xuất hiện, này mấy đạo linh kiếm ở Dương Thiên Diệp ý niệm khống chế dưới, bất thình lình hướng bên cạnh dời mấy centimet!

"Xùy!"

Ba mươi mấy đường linh kiếm cùng Dương Thiên Diệp thân thể tới một cái tiếp xúc thân mật, sau đó máu tươi lần nữa từ trên người Dương Thiên Diệp tràn ra tới. Đối với thân thể bên trên truyền đến đau đớn, Dương Thiên Diệp phảng phất không có cảm giác được, hắn kích động kém chút nhảy dựng lên, bởi vì Ngự Kiếm Thuật thế mà thật có thể ngự những này vô chủ linh kiếm!

Phát hiện này để Dương Thiên Diệp như cùng ở tại đen kịt vực sâu không đáy bên trong bất thình lình phát hiện một cái hỏa quang, hắn có thể không kích động hưng phấn?

Sau đó Dương Thiên Diệp so sánh lúc trước nhẹ nhõm rất nhiều, hắn đầu tiên trước dùng toàn lực chém nát mấy đạo linh kiếm, sau đó đang thi triển ra Ngự Kiếm Thuật, khống chế còn lại một số linh kiếm cải biến công kích phương hướng. Không thể không nói biện pháp này là rất không tệ, dưới loại tình huống này, hắn nhục thân nhận linh kiếm tổn thương càng ngày càng ít!

Người ở trong tuyệt cảnh tiềm lực là to lớn, dĩ vãng Dương Thiên Diệp luyện Ngự Kiếm Thuật, này tiến triển có thể dùng tốc độ như rùa để hình dung. Nhưng lúc này, Dương Thiên Diệp lại là có thể dùng tiến triển thần tốc để hình dung. Ngay từ đầu hắn chỉ là có thể khống chế mấy chuôi khí kiếm, nhưng sau hai canh giờ, hắn liền đã có thể ảnh hưởng mười mấy chuôi linh kiếm, sau bốn canh giờ, ba mươi mấy chuôi linh kiếm, hắn đã có thể khống chế gần 20!

Thời gian từng chút từng chút đi qua, khi một ngày đi qua về sau, Dương Thiên Diệp đã có thể ảnh hưởng năm mươi mấy chuôi khí kiếm. Tuy nhiên chỉ có thể ở trong phạm vi một trượng, nhưng là với hắn mà nói đã đủ. Hiện tại chỉ cần linh kiếm tiến vào chung quanh hắn một trượng phạm vi, liền sẽ bị hắn cưỡng ép cải biến phương hướng, sau đó cùng với những cái khác linh kiếm đụng vào nhau, có thể nói, hiện tại hắn phi thường nhẹ nhõm!

Ba ngày đi qua, lúc này Dương Thiên Diệp trừ trên thân huyết tinh một điểm, khủng bố một điểm bên ngoài, không có một chút bộ dáng chật vật. Lúc này Dương Thiên Diệp ngồi xếp bằng trên mặt đất, trên mặt hắn không có nửa điểm khẩn trương cùng ngưng trọng, ngược lại là một bộ vân đạm Thanh Phong bộ dáng!

Giữa sân phù văn một trận rung động, một vòng mới khí kiếm phát động công kích. Trăm đạo khí kiếm từ bốn phương tám hướng hướng Dương Thiên Diệp kích bắn đi, tốc độ hoàn toàn như trước đây nhanh.

Nhìn xem những cái kia khí kiếm kích xạ mà đến, Dương Thiên Diệp này tràn đầy máu tươi trên mặt mang cơ hồ nhìn không ra ý cười, khi một trăm đạo khí kiếm tiến vào trước người hắn một trượng phạm vi lúc, này một trăm đạo khí kiếm bất thình lình quỷ dị riêng phần mình chuyển biến, hướng phía một phương hướng khác kích bắn đi.

"Bành!"

Trăm đạo linh kiếm oanh ở trên vách tường, phát ra năng lượng thật lớn nổ vang âm thanh.

Ngay tại Dương Thiên Diệp chờ đợi một vòng tiến công lúc, lúc này, một thanh âm bất thình lình tại trống trải trong đại sảnh vang lên: "Thực lực không tệ, không tệ kiếm kỹ, không tệ nhục thân, ngươi rất không tệ, ngày sau có thể chỗ này tu luyện. Còn lại bảy tầng đạt tới vương giả cảnh sau có thể đến thử một lần!"

Thanh âm này nói xong, cũng không đợi Dương Thiên Diệp Hồi Phục, Dương Thiên Diệp cũng cảm giác được một trận trời đất quay cuồng, sau đó trong đầu truyền đến một cỗ cảm giác hôn mê, không biết đi qua bao lâu, Dương Thiên Diệp bất thình lình nghe được chung quanh có người tựa hồ tại hô tên hắn.

------oOo------

Chương 58: Thất lạc quá mất mặt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dùng sức lúc lắc đầu, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, trước đi vào hai mắt là mấy cái lão đầu, mấy cái lão đầu Dương Thiên Diệp đều biết, là ngoại môn trưởng lão. Chỉ là, chỉ là có điểm gì là lạ, bởi vì có mấy lão đầu lúc này chính là một mặt hưng phấn nhìn hắn chằm chằm, ánh mắt kia, tựa như mấy cái ác hán nhìn thấy trần trụi tuyệt sắc mỹ nữ!

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp một trận ác hàn, hắn đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, Thiên trưởng lão lại là hướng Dương Thiên Diệp đi một bước, thanh âm hơi hơi run rẩy mà hỏi thăm: "Nhỏ, tiểu Dương, ngươi, ngươi qua hai mươi hai tầng?" Thiên trưởng chuyện cũ kể xong song quyền chính là nắm chặt đứng lên, không chỉ có hắn, liền ngay cả bên cạnh mấy cái trưởng lão cũng cũng giống như thế, hiển nhiên, tất cả mọi người có chút khẩn trương, hoặc là nói hưng phấn kích động!

Nghe vậy, nghĩ đến lúc trước trong đại sảnh cái thanh âm kia, Dương Thiên Diệp đàng hoàng nói: "Thiên trưởng lão, ta cũng không biết có hay không qua, bất quá đối phương nói để cho ta về sau có thể tới kiếm nô tháp tu luyện, với lại đạt tới vương giả cảnh sau có thể tới thử một chút còn lại mấy tầng!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, mấy cái ngoại môn trưởng lão nhìn nhau, trong mắt đều có không che giấu chút nào chấn kinh! Một lát sau, Thiên trưởng lão do dự một chút, hỏi: "Tiểu Dương, ngươi, ngươi nói thế nhưng là thật? Thực sự có người nói với ngươi?"

Nếu như là khác trưởng lão dạng này hoài nghi mình, Dương Thiên Diệp khẳng định là khó chịu, bất quá đối với Thiên trưởng lão, Dương Thiên Diệp sẽ không như vậy. Lập tức gật gật đầu, nói: "Thiên trưởng lão, ta lừa gạt người nào cũng sẽ không lừa ngươi. Hai mươi hai tầng là một cái kiếm trận, khi những cái kia linh kiếm đối ta không có uy hiếp về sau, thanh âm kia liền xuất hiện, sau đó ta liền đi ra!"

Mấy cái trưởng lão lần nữa nhìn nhau, lần này bọn họ không còn hoài nghi, kỳ thật lúc trước bọn họ cũng không có hoài nghi, lần thứ hai hỏi cũng chỉ là muốn xác nhận dưới, hiện tại bọn hắn đã xác định. Lập tức, trừ Thiên trưởng lão ngoài ra, mấy người trưởng lão khác cũng không nói lời nào, sắc mặt nghiêm túc xoay người rời đi, việc này không phải bình thường, bọn họ đến thông tri đại trưởng lão!

Dương Thiên Diệp không có để quản mấy cái không bình thường lão đầu, hắn đang chuẩn bị đứng dậy hoạt động một chút tứ chi, đúng lúc này, một người mặc váy đỏ nữ tử bất thình lình đi vào trước mặt hắn, khi thấy nữ tử này dung mạo lúc, Dương Thiên Diệp có trong nháy mắt thất thần, hắn bị kinh diễm diễm đến.

Nữ tử rất đẹp, thật rất đẹp, ở Dương Thiên Diệp trong cuộc đời, chỉ có Tô Thanh Thi dung mạo có thể cùng trước mắt nữ tử này so sánh. Hai người dung mạo tuy nhiên bất phân cao thấp, nhưng là khí chất kia lại là khác biệt quá nhiều. Tô Thanh Thi khí chất là thanh nhã, là thanh lãnh, là loại kia phảng phất không biết khói lửa nhân gian tiên tử!

Mà nữ tử trước mắt này thì lại khác, trước mắt nữ tử này đẹp ở chỗ yêu diễm, là, mặc kệ là dung nhan vẫn là ăn mặc, đều là phi thường yêu diễm, nàng đứng ở cái này, dù cho không nói lời nào, không làm bất kỳ động tác gì, đều để người có loại nhiệt huyết phun trào xúc động.

Dương Thiên Diệp áp chế trong lòng này phần kiều diễm, ngay tại hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, nữ tử trước mắt trên dưới dò xét hắn liếc một chút, sau đó nói: "Ngươi xông qua thứ hai mươi mốt tầng cùng hai mươi hai tầng?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt gật gật đầu, sau đó hỏi: "Ngươi là?"

Đọc truyệ ｎ ở http://truy

E ｎ cuatui.Net/ Nữ tử không có trả lời Dương Thiên Diệp lời nói, mà chính là ngẩng đầu nhìn về phía kiếm nô tháp, trong mắt lóe lên một đạo hàn quang, thật lâu, nàng ánh mắt lại lần nữa rơi vào Dương Thiên Diệp trên thân, đường; "Có thể nói cho ta biết thứ hai mươi mốt tầng cùng hai mươi tầng là cái gì khảo hạch sao? Coi như ta thiếu ngươi một cái nhân tình!"

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Không cần thiếu người thế nào của ta tình, một chuyện nhỏ mà thôi. Thứ hai mươi mốt tầng là khảo hạch tâm cảnh, tâm cảnh nếu là không có vấn đề, rất có thể trực tiếp quá quan. Còn hai mươi hai tầng, đó là một cái kiếm trận, mỗi năm hơi có trên trăm đạo từ linh khí biến ảo mà thành khí kiếm đối người khiêu chiến phát động công kích, rất khó khăn!"

Nữ tử phượng mi vẩy một cái, lần nữa đánh đo một cái Dương Thiên Diệp, sau đó trầm giọng hỏi: "Hai mươi hai tầng không phải huyễn cảnh?"

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, một cơn gió mát phất qua, Dương Thiên Diệp cảm giác thân thể mát lạnh, hắn vô ý thức cúi đầu xem xét, sau đó Dương Thiên Diệp Thạch Hóa. Không đến một hơi, Dương Thiên Diệp quát to một tiếng, thanh âm thẳng lưới rách Thương Khung, sau đó hai tay vội vàng bảo vệ thân thể một chỗ, tại mọi người trong tiếng cười lớn, cầm [Tật Phong Bộ] thi triển đến cực hạn, biến mất tại nguyên chỗ.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp trần trùng trục bóng lưng, mọi người cười càng lớn tiếng, liền ngay cả một bên Thiên trưởng lão đều là cười rộ lên. Là, Dương Thiên Diệp đi ra thì là toàn thân trần trụi, mọi người ngay từ đầu chú ý tới vấn đề này, nhưng lại không ai để nhắc nhở, bởi vì vì mọi người cũng đều trong khiếp sợ.

Ở Dương Thiên Diệp cùng váy đỏ nữ tử nói chuyện với nhau lúc, mọi người mới hồi phục tinh thần lại, nhìn xem Dương Thiên Diệp đỏ. Thân thể trần. Thân thể cùng một cái mỹ nữ nói chuyện với nhau, không biết nguyên nhân gì, mọi người, bao quát Thiên trưởng lão thế mà đều không để nhắc nhở Dương Thiên Diệp.

Thiên trưởng lão cười một hồi, nhưng sau đó xoay người nhìn xem mọi người, nghiêm mặt nói: "Không phải tham gia ngoại môn khảo hạch nên làm cái gì đều làm cái gì để, tham gia ngoại môn khảo hạch, phàm là ở kiếm nô trong tháp thông qua tầng thứ năm, chúc mừng các ngươi, các ngươi hiện tại đã là một tên Kiếm Tông ngoại môn đệ tử. Ngày mai hội cử hành tỷ thí, thắng được mười hạng đầu hội thu hoạch được tông môn ban thưởng, hiện tại cũng để nghỉ ngơi một chút đi!"

Nói đến đây, Thiên trưởng lão lại nhìn xem bên ngoài những thiếu niên kia, sau đó nói: "Về phần những cái kia không thể thông qua khảo hạch, các ngươi có thể ở Kiếm Tông nghỉ ngơi một đêm, nhưng là ngày mai nhất định phải rời đi Kiếm Tông, nếu là xế chiều ngày mai còn phát hiện các ngươi lưu lại Kiếm Tông, Kiếm Tông hội cưỡng ép đối với các ngươi xua đuổi!"

Nghe được Thiên trưởng lão lời nói, dưới đáy có thiếu niên hoan hô lên, bất kể như thế nào, bọn họ về sau cũng là tông môn đệ tử, có tài nguyên tu luyện; Mà có thiếu niên thì cúi đầu thở dài, trên mặt thất vọng không che giấu chút nào, trên người bọn họ không chỉ có ký thác người nhà hi vọng, còn có tự thân tiền đồ, đáng tiếc bọn họ thất bại!

Bởi vì cái gọi là, có người vui vẻ có người sầu!

Một chỗ không người chú ý địa phương, Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Thiên Diệp chạy trốn phương hướng không biết đang suy nghĩ gì. Ở Dương Thiên Diệp xông qua hai mươi tầng thời điểm nàng liền đến, tuy nhiên nàng không có để bất luận kẻ nào phát hiện nàng. Nói thực ra, Dương Thiên Diệp biểu hiện vượt qua nàng tưởng tượng, nàng phi thường rõ ràng kiếm nô tháp tầng 19 cùng tầng hai mươi khủng bố, lúc trước nàng cũng là ở cùng vương giai Thú Vương vừa đứng bị thua. Nhưng là nàng không nghĩ tới, Dương Thiên Diệp thế mà chiến thắng vương giai Huyền thú, hơn nữa còn xông qua hai mươi hai tầng! Đây thật là vượt qua nàng tưởng tượng!

Thật lâu, Tô Thanh Thi thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trong tay một quyển quyển trục, chỉ gặp trên đó viết: Dương Thiên Diệp nam, mười bảy tuổi, Đại Tần đế quốc Kinh Châu An Nam Thành người. Tính cách trầm ổn, cực kỳ trọng tình, nhưng lại có thù tất báo, bởi vì mẫu thân cùng muội muội quan hệ, cùng An Nam Thành Liễu gia có không thể điều tiết ân oán. Kỳ mẫu chính là hai mươi năm trước "

Nhìn xem quyển trục thật lâu, Tô Thanh Thi thán một tiếng, sau đó tay hơi hơi dùng sức, quyển trục nhất thời hóa thành một đống toái phiến tiêu tán không trung.

"Ngươi là Kiếm Tông"

Thanh Phong cốc

"Thể diện quá mất mặt a, ném lớn a, đáng chết trưởng lão thế mà cũng không nhắc nhở ta một chút, về sau còn thế nào gặp người a! Thật sự là thất lạc người chết a"

Dương Thiên Diệp mặc tốt một bộ y phục về sau, trong miệng không ngừng tức giận mắng. Nghĩ đến lúc trước thế mà ở nhiều người như vậy trước mặt đỏ. Thân thể khỏa thân. Thân thể, hơn nữa còn cùng một nữ tử trò chuyện lâu như vậy, Dương Thiên Diệp liền xấu hổ giận dữ muốn chết, cái này về sau làm sao gặp người?

"Có cái gì tốt thể diện? Không phải liền là này mấy lượng thịt sao? Để cho người ta nhìn vài lần lại thế nào?" Chẳng biết lúc nào, váy đỏ nữ tử xuất hiện sau lưng Dương Thiên Diệp.

Nghe được nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, quay người nhìn xem nữ tử, sắc mặt vô cùng ngưng trọng! Hắn thế mà không có phát hiện trước mắt nữ tử này lúc nào đến, nếu như trước mắt nữ tử này đánh lén mình, này Dương Thiên Diệp không dám nghĩ tới.

"Ngươi là ai!" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

"Mộ Dung yêu!" Nữ tử cười cười nói: "Bọn họ đều thích gọi ta yêu nữ, ân, ta chính là cái kia xông qua hai mươi tầng người!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp có chút kinh ngạc, nói: "Ngươi là ngoại môn bảng xếp số một yêu nữ kia?" Đối với yêu nữ, Dương Thiên Diệp trước kia cũng là nghe qua, bất quá hắn chưa bao giờ thấy qua, với lại bởi vì bị biếm thành tạp dịch đệ tử nguyên nhân, hắn cũng không có để chú ý tới ngoại môn trên bảng những người kia, nhưng là đối với trước mắt yêu nữ này thanh danh, hắn vẫn là nghe qua.

Nghe nói yêu nữ này yêu nghiệt cùng cực, trong ngoại môn đệ tử vô địch thủ, thậm chí, cũng là một số ngoại môn trưởng lão cũng không phải nàng đối thủ. Đối với cái này, trước kia Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút không tin, nhưng là hiện tại Dương Thiên Diệp có chút tin. Khác không nói, cũng là trước mắt yêu nữ này thân pháp cùng ẩn nặc khí tức, này Phùng Vũ cùng Thiên trưởng lão liền so ra kém.

Mộ Dung yêu không có trả lời Dương Thiên Diệp lời nói, ngược lại là hỏi: "Ngoại môn khảo hạch, những cái kia bị kiếm nô tháp dời đi ra người, bao quát ta cũng chỉ là tinh thần mỏi mệt một số, mà ngươi lại là vết thương chằng chịt, hai mươi hai tầng có phải hay không cũng không phải là huyễn cảnh, mà là chân thật?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trầm mặc một hồi, nói: "Ta cảm thấy là chân thật, không nói đừng, chính là ta cái này một thân thương tổn cũng có thể chứng minh!"

Mộ Dung yêu cũng trầm mặc, thật lâu nàng lại hỏi: "Ngươi vì sao không tiếp tục xông xuống dưới?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Hai mươi hai tầng kiếm trận ta phá đi về sau, liền trực tiếp bị truyền tống đi ra, về phần tại sao có thể như vậy, ta cũng không rõ ràng lắm!" Dương Thiên Diệp vẫn là không có toàn bộ nói ra, tương đối hắn cùng yêu nữ này không quen!

Mộ Dung yêu "A" một tiếng, sau đó nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, không đang hỏi vấn đề này, nói: "Ngươi bây giờ cũng coi là chân chính ngoại môn đệ tử, về sau có thời gian luận bàn một chút!" Nói xong, nàng cũng không đợi Dương Thiên Diệp Hồi Phục, quay người nhảy mấy cái, chính là biến mất ở miệng hang.

"Cổ quái nữ hài!"

Nhìn xem Mộ Dung yêu biến mất địa phương, Dương Thiên Diệp lắc đầu cười cười, sau đó cũng hướng miệng hang đi đến. Hắn nhưng là nhớ kỹ, có người thiếu hắn một thanh Huyền giai bảo kiếm cùng tiểu gia hỏa kia không tiếc mạnh hơn đoạt Chu linh quả đâu!

------oOo------

Chương 59: Thư nhà

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp đi vào ngoại môn phong, đi qua một phen hỏi thăm về sau, rốt cuộc tìm được Giang Nguyên chỗ ở, tìm tới Giang Nguyên về sau, Dương Thiên Diệp không nói gì nói nhảm, trực tiếp mở miệng muốn Xích Hồng Kiếm.

Giang Nguyên lúc này sắc mặt rất khó nhìn, chuôi này Xích Hồng Kiếm là hắn thành vi tiên thiên ngày nào đó, gia gia hắn đưa cho hắn lễ vật, cũng là hắn duy nhất một thanh Huyền giai Huyền Bảo. Hắn cùng ngày sở dĩ lấy ra cược, trừ muốn khoe khoang khẽ đảo bên ngoài, cũng bởi vì hắn đối với mình có lòng tin, cho rằng tuyệt đối sẽ không thua, nào biết được, người trước mắt này thế mà đánh vỡ Kiếm Tông trăm năm qua ghi chép!

Nhìn xem Giang Nguyên bộ dáng, Dương Thiên Diệp nhướng mày, nói: "Có chơi có chịu, đồ, vật nhanh lấy tới, ta còn muốn để tìm nữ tử kia!"

"Không cần tìm, đồ, vật ta đã mang đến!" Lúc này, Dương Thiên Diệp sau lưng truyền đến một đạo thanh âm cô gái.

Nói chuyện không là người khác, chính là cùng ngày cùng Dương Thiên Diệp cược Thanh Tuyết, Thanh Tuyết đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, cũng không nói nhảm, phủ lấy giới chỉ cây kia ngón trỏ hơi động một chút, một cái tinh xảo cái hộp nhỏ xuất hiện trong tay, sau đó cầm cái hộp nhỏ đưa cho Dương Thiên Diệp.

Dương Thiên Diệp tiếp nhận hộp, mở hộp ra xem xét, một cỗ mùi thơm dập tắt mà đến, nhìn thấy là cùng ngày trái cây kia, Dương Thiên Diệp cười đối Thanh Tuyết khẽ gật đầu, thu hồi hộp, nhưng sau đó xoay người nhìn xem Giang Nguyên, nhạt tiếng nói: "Xích Hồng Kiếm lấy ra đi, đừng để người xem thường ngươi!"

Giang Nguyên do dự dưới, nói: "Dương Thiên Diệp, cái này, chuôi này Xích Hồng Kiếm là ta Giang gia truyền gia chi bảo, ngươi nhìn"

Dương Thiên Diệp nhìn Giang Nguyên liếc một chút, sau đó nói: "Ta cũng không phải không nói đạo lý người, như vậy đi, ngươi cầm cái giá trị không thua kém cái này Xích Hồng Kiếm giá trị đồ, vật đi ra cũng có thể!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Giang Nguyên vội vàng móc ra một ít gì đó, có Huyền Bảo, có huyền kỹ, có linh thảo, tuy nhiên này giá trị cùng Huyền giai Xích Hồng Kiếm so ra, quả thực là ngày đêm khác biệt!

Nhìn xem những vật kia, Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, kẻ trước mắt này là muốn chơi xấu?

Lúc này, một bên Thanh Tuyết châm chọc nói: "Giang Nguyên, ngươi muốn chơi xấu cứ việc nói thẳng tốt! Còn xuất ra những này rác rưởi đi ra, coi là Dương Thiên Diệp là ba tuổi tiểu hài tử sao?" Đối với

Giang Nguyên, nàng là thật không có hảo cảm, phải nói đối loại kia mũi vểnh lên trời người, nàng đều không có hảo cảm!

Giang Nguyên mặt âm trầm canh đồng tuyết liếc một chút, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Dương Thiên Diệp, những vật này tuy nhiên giá trị không có Xích Hồng Kiếm cao, nhưng đều là đối ngươi bây giờ hữu dụng. Như vậy đi, ngươi nhận lấy những vật này, coi như kết giao bằng hữu, thế nào?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta không muốn cùng ngươi kết bạn với ai, ta thay đổi chủ ý, ta chỉ cần chuôi này Xích Hồng Kiếm, có chơi có chịu, Xích Hồng Kiếm giao ra đi."

Giang Nguyên trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, trầm giọng nói: "Dương Thiên Diệp, làm người lưu một đường, ngày sau dễ nói chuyện, sự tình khác làm quá tuyệt!"

Dương Thiên Diệp đối Giang Nguyên lắc đầu, cũng không ở nói nhảm, trực tiếp thi triển ra [Tật Phong Bộ], trong nháy mắt đi vào Giang Nguyên trước mặt, sau đó đối Giang Nguyên ở ngực cũng là bỗng nhiên một quyền.

Dương Thiên Diệp không là ưa thích nói nhảm người, trước mắt cái này gọi Giang Nguyên gia hỏa xem xét cũng là không muốn giao ra Xích Hồng Kiếm, ở nói nhảm xuống dưới cũng chỉ là lãng phí thời gian. Tất nhiên dạng này, này liền trực tiếp động thủ tốt.

Giang Nguyên cùng Thanh Tuyết đều không nghĩ tới Dương Thiên Diệp thế mà trực tiếp động thủ, Giang Nguyên không kịp muốn cái khác, vô ý thức một quyền đối Dương Thiên Diệp quyền đầu đập tới.

"Xoạt xoạt!"

Một đạo thanh thúy tiếng xương gãy ở trong sân vang lên, Giang Nguyên một tiếng hét thảm, hắn đang chuẩn bị lui lại, cùng Dương Thiên Diệp kéo dài khoảng cách, nhưng mà chẳng biết lúc nào, Dương Thiên Diệp đã bắt hắn lại này bởi vì gãy xương mà biến thành mềm nhũn quyền đầu, Dương Thiên Diệp nắm lấy Giang Nguyên quyền đầu thuận thế hướng mình kéo một phát, sau đó tay phải lần nữa thuận thế hướng về phía trước tìm tòi, trực tiếp chế trụ Giang Nguyên cổ!

"Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu là không đem đỏ thẫm giao ra, ta liền giết chết ngươi!" Nắm vuốt Giang Nguyên cổ, Dương Thiên Diệp này không chứa tình cảm thanh âm từ trong miệng truyền tới, nói: "Một!"

Giang Nguyên sắc mặt trắng bệch, trong lòng kinh hãi, hắn chẳng thể nghĩ tới Dương Thiên Diệp lực lượng cường đại như thế, với lại tốc độ nhanh như vậy, hắn còn không có kịp phản ứng liền bị đối phương chế trụ cổ.

"Hai!" Dương Thiên Diệp hai mắt nheo lại, trong mắt lóe lên một đạo lạnh lẽo sát ý.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp trong mắt sát ý, Giang Nguyên sắc mặt trắng hơn, một cỗ sợ hãi cảm xúc trong nháy mắt lan khắp toàn thân, ngay tại Dương Thiên Diệp muốn hô 'Ba' lúc, Giang Nguyên vô ý thức theo trong nạp giới xuất ra Xích Hồng Kiếm, khàn giọng nói: "Ta, ta có chơi có chịu!"

Tiếp nhận Xích Hồng Kiếm, Dương Thiên Diệp phải lỏng tay ra Giang Nguyên cổ, sau đó nhìn cũng không nhìn Giang Nguyên, cầm Xích Hồng Kiếm nhận ở trong nạp giới, xoay người rời đi, đi mấy bước, hắn bất thình lình quay người nhìn xem Giang Nguyên, nói: "Kỳ thật quên nói cho ngươi, Kiếm Tông trừ Sinh Tử Đài bên ngoài là không thể giết người, ân, ngươi là mới tới, không biết cũng rất bình thường." Nói xong, không ở nhìn sắc mặt tái xanh Giang Nguyên, xoay người rời đi.

Mà một bên Thanh Tuyết sau khi tỉnh hồn lại, khinh thường nhìn Giang Nguyên liếc một chút, sau đó hướng phía Dương Thiên Diệp đi phương hướng đuổi theo.

Giang Nguyên song quyền nắm chặt, sắc mặt tái xanh, trong mắt phảng phất có thể phun ra lửa! Từ nhỏ đến lớn, hắn chưa bao giờ nhận qua như thế vũ nhục, không, đây là sỉ nhục, đây là hắn Giang Nguyên sỉ nhục!

"Dương Thiên Diệp, ngươi chờ!" Nhìn xem Dương Thiên Diệp phương hướng rời đi, Giang Nguyên thấp giọng gầm thét lên.

Luyện võ trường, Dương Thiên Diệp nhìn trước mắt tên là Thanh Tuyết nữ tử, nói: "Xanh Tuyết cô nương, ngươi có chuyện gì cứ nói đi!"

Thanh Tuyết nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Con em thế gia đều cực kỳ cao ngạo, lại phần lớn lòng dạ hẹp hòi, ngươi vừa mới như vậy đối Giang Nguyên, hắn sau này có cơ hội, chắc chắn sẽ không buông tha ngươi!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Thủ cám ơn trước ngươi lời khuyên. Ngươi nói không sai, lấy Giang Nguyên loại kia cao ngạo tính tình, hắn là tuyệt đối sẽ không quên chuyện này. Tuy nhiên thì tính sao? Là sợ hắn trả thù, liền từ bỏ chuôi này Xích Hồng Kiếm sao? Là ta đồ, vật, lại ta có thực lực lúc, vậy ta không ngại dùng sức mạnh thu hồi chính ta đồ, vật!"

"Ngươi rất bá đạo, rất phách lối!" Thanh Tuyết nhìn xem Dương Thiên Diệp nói.

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Không phải ta bá đạo phách lối, xanh Tuyết cô nương, ngươi vừa tới Kiếm Tông, cho ngươi một điểm đề nghị, đối với một ít phạm tiện người, tỉ như cái kia Giang Nguyên, ngươi cũng đừng cùng hắn giảng đạo lý, bởi vì ngươi nếu là cùng hắn giảng đạo lý, hắn sẽ nhận vì ngươi sợ hắn, hắn hội càng thêm vô sỉ, càng thêm phạm tiện xuống dưới. Ngươi chỉ có dùng nắm đấm mới có thể để cho đối phương đến chủ động cùng ngươi giảng đạo lý!"

Thanh Tuyết nghĩ một lát, sau đó cười rộ lên, nói: "Cảm ơn ngươi đề nghị, ta cảm thấy rất hữu dụng! Đúng, mạo muội hỏi một câu, ngươi có phải hay không đã đạt tới Tiên Thiên?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu.

"Vậy ngươi tại sao có thể một chiêu chế phục đã là Tiên Thiên Giang Nguyên?" Thanh Tuyết kinh ngạc nói.

"Tiên Thiên?" Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Xanh Tuyết cô nương, ngươi cho rằng Giang Nguyên hắn Tiên Thiên là bình thường tấn thăng sao? Dù sao ta là cho là hắn Tiên Thiên khẳng định là thông qua ngoại vật đạt tới. Một cái thông qua ngoại vật đạt tới Tiên Thiên người, ngươi cho là hắn có chân chính Tiên Thiên cường giả thực lực sao? Với lại ta còn dẫn đầu đánh lén, đánh cái hắn vội vàng không kịp chuẩn bị!"

"Thì ra là thế!" Thanh Tuyết gật gật đầu, sau đó lại nói: "Đúng, vừa mới thăng cấp một số ngoại môn đệ tử tổ kiến một cái tiểu đoàn thể, ta tạm thời là cái này tiểu đoàn thể dẫn đầu, ngươi có bằng lòng hay không gia nhập? Ân, Giang Nguyên hẳn là cũng cùng một số ngoại môn đệ tử tổ kiến một cái!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó lắc đầu, nói: "Ta liền không gia nhập." Dường như nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Đương nhiên, ta không gia nhập không phải ta cao ngạo vẫn là cái khác, người nếu là bởi vì ta cùng ngoại môn trên bảng một người có thù, hắn hẳn là cũng có chút tiểu đoàn thể, nếu như ta hiện tại gia nhập các ngươi, đối với các ngươi chỉ có chỗ xấu."

Thanh Tuyết trầm mặc một hồi, nói: "Hiện tại đoàn thể vừa mới thành lập, ta ở trong đó mặc dù là dẫn đầu, nhưng là còn không có gì uy tín, nếu như có thù oán với ngươi người kia nhằm vào cái này tiểu đoàn thể, rất có thể cái này tiểu đoàn thể liền ngay lập tức sẽ giải tán. Như vậy đi, chờ ta thành lập nhất định uy tín về sau, sau đó ở mời ngươi gia nhập, như thế nào? Tuyên bố một chút, ta không phải e ngại ngươi kia là cái gì cừu nhân!"

Nghe được Thanh Tuyết lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng hài lòng gật gật đầu, hắn sở dĩ cùng nữ tử trước mắt này nói lâu như thế lời nói, cũng là đánh lấy nhiều một người bạn so thêm một kẻ địch tốt mắt. Bây giờ nghe Thanh Tuyết lời nói, hắn cảm thấy người trước mắt có thể kết giao.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Nhận thức lại dưới, ta gọi Dương Thiên Diệp, An Nam Thành người."

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Thanh Tuyết giật mình một chút, sau đó trên mặt cũng lộ ra nụ cười, nói: "Tống Thanh tuyết, tuyên Vũ Thành!" Dương Thiên Diệp thiên phú cùng thực lực, nàng là tận mắt nhìn đến, với lại đối phương tính cách cùng nhân phẩm nàng cũng không ghét, cùng một người như vậy làm bằng hữu, trong nội tâm nàng tuyệt không mâu thuẫn!

Cứ như vậy, Dương Thiên Diệp ở Kiếm Tông nhiều một người bạn.

"Nếu như Giang Nguyên có cái gì nhằm vào ngươi động tác, ta hội trước tiên thông tri ngươi!" Thanh Tuyết nói xong câu này, chính là quay người rời đi.

Ngay tại Thanh Tuyết vừa mới rời đi, một tên tạp dịch đệ tử chạy đến Dương Thiên Diệp trước mặt, tên kia tạp dịch đệ tử đưa cái trước phong thư cho Dương Thiên Diệp, nói: "Dương ca, đây là nhà ngươi tin!"

Dương Thiên Diệp lấy ra một số kim tệ cho tên kia tạp dịch đệ tử, chờ tạp dịch đệ tử sau khi đi, Dương Thiên Diệp mở ra phong thư, khi thấy trên thư nội dung về sau, Dương Thiên Diệp sắc mặt kịch biến!

------oOo------

Chương 60: Về nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Liễu gia, muội muội ta cùng mẫu thân nếu là có một điểm sơ xuất, ta muốn ngươi Liễu gia cả nhà diệt tuyệt!"

Dương Thiên Diệp nắm thật chặt trong tay tin, trên mặt dữ tợn đáng sợ, nhanh chóng hướng phía Thiên trưởng lão chỗ ở đi đến.

Tin không là nhỏ dao viết, mà chính là Thanh Hồng viết. Thanh Hồng ở trên thư nói Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân tại ngày trước bị một đám không rõ lai lịch Hắc y nhân đánh lén, cái này hỏa hắc y nhân thực lực rất mạnh, căn bản không phải ba người bọn họ có thể chống cự. Cũng may cái này hỏa hắc y nhân không phải muốn muội muội của hắn cùng mẫu thân tánh mạng, chỉ là muốn bắt các nàng.

Tuy nhiên còn tốt, muội muội của hắn cùng mẫu thân cũng không có bị đối phương bắt, bởi vì Thanh Hồng ba người bất thình lình xuất hiện, để này ba hắc y nhân vội vàng không kịp chuẩn bị, mấy người chiến đấu dẫn tới An Nam Thành tuần tra quân, tuần tra quân đến, mấy cái Hắc y nhân thối lui.

Thanh Hồng không chút do dự liền cho Dương Thiên Diệp gửi gửi thư, để Dương Thiên Diệp nghĩ biện pháp!

Nhìn thấy trong thư này nội dung, Dương Thiên Diệp cái thứ nhất nghĩ đến cũng là Liễu gia! Hắn Dương gia ở An Nam Thành cơ bản không có thù gì nhà, chỉ có cùng Liễu gia ở giữa từng có rất nhiều mâu thuẫn. Đặc biệt là ở hắn cùng cái kia Liễu Thanh vũ sinh tử ước hẹn về sau, cái này mâu thuẫn đã là không thể điều tiết, thành vì sinh tử mâu thuẫn!

Dương Thiên Diệp tức giận qua đi cũng là may mắn, may mắn chính mình lúc trước để Thanh Hồng ba người để An Nam Thành bảo hộ muội muội cùng mẫu thân, nếu như không có Thanh Hồng ba người, chỉ sợ lần này muội muội cùng mẫu thân khó thoát độc thủ!

May mắn qua đi lại là tức giận, muội muội cùng mẫu thân là hắn trong cuộc sống trọng yếu nhất người, Liễu gia lần này lại dám trực tiếp ra tay với các nàng, Dương Thiên Diệp giờ này khắc này thật rất nhớ diệt Liễu gia cả nhà!

"Thiên trưởng lão, ta muốn về An Nam Thành!" Thiên trưởng gian phòng cũ bên trong, Dương Thiên Diệp nhìn xem Thiên trưởng lão, trầm giọng nói.

Nhìn xem sắc mặt âm trầm Dương Thiên Diệp đến, cùng nghe được Dương Thiên Diệp câu nói này, Thiên trưởng lão khẽ giật mình, sau đó nói: "Dương Thiên Diệp, ngày mai là các ngươi vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử tỷ thí, mười hạng đầu sẽ có Kiếm Tông ban thưởng, phần thưởng kia thế nhưng là có Huyền giai huyền kỹ. Với lại mười hạng đầu tên rất có thể sẽ bị cái khác ngũ phong phong chủ ghi chép, đây là một cái cơ hội!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, sau đó cầm An Nam Thành sự tình cùng Thiên trưởng lão nói ra.

Nghe xong Dương Thiên Diệp tự thuật, Thiên trưởng lão sắc mặt nghiêm túc lên, nói: "Việc này hẳn là cùng Liễu Thanh vũ thoát không can hệ!"

"Liễu Thanh vũ?" Dương Thiên Diệp không hiểu, hỏi: "Hắn không phải ở Kiếm Tông sao?"

Thiên trưởng lão lắc đầu, nói: "Ở ngươi xông đến thứ hai mươi mốt tầng lúc, Liễu Thanh vũ chính là rời đi Kiếm Tông, cùng hắn cùng rời đi còn có hai tên ngoại môn trên bảng đệ tử. Lúc ấy ta cũng không hề để ý, còn tưởng rằng hắn biết ngươi thiên phú về sau, là về An Nam Thành để Liễu gia cùng ngươi nhà giao hảo, nhưng là không nghĩ tới, hắn không phải muốn giao hảo, mà chính là muốn đối phó ngươi!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo sát cơ, nói: "Ta cùng hắn ở giữa ước định chỉ còn lại có hai tháng, xem ra là hắn chờ không nổi muốn trừ hết ta!"

Thiên trưởng lão nói: "Tiểu Dương, lấy ngươi bây giờ tiềm lực cùng thiên phú, ngươi thật cho là ở Sinh Tử Đài bên trên kiếm Tông Hội tùy ý hắn giết ngươi sao? Sẽ không, ở Sinh Tử Đài bên trên, dù cho ngươi chiến bại, Kiếm Tông cũng sẽ không tùy ý hắn giết ngươi, bởi vì ngươi quan hệ đến lần tiếp theo thanh vân bảng. Liễu Thanh vũ cũng hẳn là minh bạch đạo lý này, cho nên, nếu như hắn muốn giết ngươi, vậy cũng chỉ có rời đi Kiếm Tông, hắn sở dĩ muốn cầm muội muội của ngươi cùng mẫu thân, mắt hẳn là dụ ngươi xuất kiếm tông!"

Dương Thiên Diệp đối Thiên trưởng lão thi lễ, sau đó nói: "Thiên trưởng lão, ta hiện tại đã là ngoại môn đệ tử, nói cách khác ta có thể tùy thời rời đi Kiếm Tông lịch luyện, ta muốn mời Thiên trưởng lão để cho ta mượn dùng một chút truyền tống đài truyền tống trận." Dùng truyền tống trận, là Dương Thiên Diệp tìm đến Thiên trưởng lão mắt, bởi vì ngoại môn đệ tử là không có tư cách sử dụng truyền tống trận, bên ngoài trong môn phái cũng chỉ có các trưởng lão mới có thể sử dụng truyền thuyết trận.

Thiên trưởng lão trầm giọng nói: "Liễu Thanh vũ thực lực đã đạt tới Tiên Thiên tam phẩm, cùng hắn đi ra Kiếm Tông này hai người đệ tử cũng phân biệt đạt tới Tiên Thiên Tiên Thiên Nhị phẩm. Ngươi lúc này mới huyền giả cửu phẩm, ra ngoài căn bản không phải đối thủ của bọn họ. Như vậy đi, từ ta để An Nam Thành cùng Liễu gia điều giải một chút, ngươi ở Kiếm Tông an tâm tu luyện, như thế nào?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Thiên trưởng lão, ta cùng Liễu gia ở giữa mâu thuẫn đã không thể điều tiết, bọn họ Liễu gia hẳn là cũng minh bạch đạo lý này. Cho dù bọn họ mặt ngoài đáp ứng Thiên trưởng lão không tìm muội muội ta cùng mẫu thân phiền phức, nhưng là vụng trộm cũng sẽ ra tay. Lần này ta trở về, chính là muốn giải quyết triệt để cùng Liễu gia ở giữa ân oán!" Nói xong lời cuối cùng câu, Dương Thiên Diệp ngữ khí biến lạnh lẽo vô cùng!

Thiên trưởng lão bờ môi động động, cuối cùng không có ở khuyên. Hắn phi thường rõ ràng Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân ở Dương Thiên Diệp trong lòng địa vị, lần này Liễu gia đối Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân xuất thủ, đây là thật tiếp xúc Dương Thiên Diệp vảy ngược. Như Dương Thiên Diệp nói, lần này là thật không chết không thôi.

Thế nhưng là Dương Thiên Diệp lần này trở về rất có thể sẽ gặp phải đối phương độc thủ, phải biết, này Liễu Thanh vũ cùng hai cái khác đệ tử thực lực khẳng định không phải Dương Thiên Diệp bây giờ có thể chống lại. Nhưng là hắn cũng biết, coi như hắn không cho Diệp sử dụng truyền tống trận, Dương Thiên Diệp cũng sẽ chạy về An Nam Thành, Dương Thiên Diệp tính khí, hắn biết rõ!

Thật lâu, Thiên trưởng lão thấp giọng thở dài, nói: "Đi thôi, ta dẫn ngươi đi truyền tống đài!"

"Tạ Thiên trưởng lão!" Dương Thiên Diệp đối Thiên trưởng lão ôm một cái quyền, nói.

Thiên trưởng lão lắc đầu, trầm giọng nói: "Ta dẫn ngươi đi truyền tống đài, nhưng ta không sẽ giúp ngươi đi đối phó Liễu gia, ngươi hẳn phải biết, Đại Tần đế quốc đối tông môn nhúng tay thế tục ân oán rất là phản cảm, nếu như ta nhúng tay, rất có thể gây nên Kiếm

Tông cùng Đại Tần đế quốc mâu thuẫn." Hắn tuy nhiên rất để ý Dương Thiên Diệp, nhưng tuyệt sẽ không là Dương Thiên Diệp đi làm bị hư hỏng hại Kiếm Tông lợi ích sự tình!

"Dương Thiên Diệp minh bạch!"

Thiên trưởng lão lại nói: "Còn có, ngươi bây giờ về An Nam Thành cũng không phải dùng Kiếm Tông đệ tử thân phận trở về, mà chính là dùng tạp dịch đệ tử thân phận, ngươi hiểu chưa?"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt hiểu được. Hắn lần này trở về nếu như cùng Liễu gia vỡ lở ra, mà hắn lại là Kiếm Tông đệ tử, này không thể nghi ngờ sẽ để cho Đại Tần đế quốc bất mãn Kiếm Tông. Muốn đến nơi này, hắn nói: "Thiên trưởng lão, ta minh bạch đạo lý này, chỉ là hiện tại tất cả mọi người biết ta đã là ngoại môn đệ tử, ngươi nhìn..."

Thiên trưởng lão lắc đầu, nói: "Ngươi còn không tính chân chính Kiếm Tông đệ tử! Muốn trở thành Kiếm Tông đệ tử, đến vào ngày mai thi đấu về sau, từ tông môn tự mình ban phát tông môn phục trang, đồng thời đem bọn ngươi tên ghi lại ở Kiếm Tông đệ tử danh sách bên trên mới tính. Hiện tại ngươi, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không phải thật sự là Kiếm Tông đệ tử!"

Dương Thiên Diệp ngẫm lại, sau đó gật gật đầu, nói: "Ta minh bạch!"

Thiên trưởng lão gật gật đầu, nói: "Đi thôi, ta dẫn ngươi đi truyền tống đài!" Nói xong, đứng dậy đi ra phía ngoài.

Dương Thiên Diệp cũng vội vàng đuổi theo để.

Kiếm Tông là xây dựng ở Huyền Không Sơn phía trên, Huyền Không Sơn liên miên hơn một ngàn dặm, trong đó có bảy đại chủ phong, Chương 36: Cái tiểu Phong, mỗi một ngọn núi đều cao vút trong mây, lẫn nhau ở giữa khoảng cách rất là xa xôi, đặc biệt là bảy đại chủ phong ở giữa khoảng cách, nếu như đi bộ, lấy một cái ngoại môn đệ tử cước lực, ít nhất phải đi đến vài ngày!

Cho nên Kiếm Tông mỗi một ngọn núi phía trên đều có một cái truyền tống đài, cái này truyền tống đài cũng là truyền tống đến mỗi cái sơn phong.

Đương nhiên, cái truyền tống trận này không phải cho các ngoại môn đệ tử dùng, mà chính là cho bảy đại chủ phong những nội môn đệ tử kia cùng chân truyền đệ tử cùng mỗi cái trưởng lão dùng. Còn bên ngoài đệ tử tại sao không thể dùng? Bởi vì ngoại môn đệ tử thực lực chưa đủ! Truyền tống trận cũng là gặp nguy hiểm, đang bị truyền tống lúc, bị truyền tặng đầu người não sẽ xuất hiện mê muội, toàn thân khó chịu, nếu như bị truyền tống người thực lực quá yếu, thậm chí lại ở bị truyền tống thời điểm ý thức hôn mê, thậm chí ở truyền tống quá trình bên trong ngất đi.

Nếu như đang bị truyền tống quá trình bên trong ngất đi, yên tâm, sẽ không chết, chỉ là có khả năng bị làm thành là ngớ ngẩn mà thôi! Trước kia Kiếm Tông liền xuất hiện qua loại này ví dụ, cho nên từ đó về sau, Kiếm Tông cấm đoán ngoại môn đệ tử sử dụng truyền tống trận.

Dương Thiên Diệp cùng Thiên trưởng lão đi vào truyền tống đài, mấy cái trấn thủ truyền tống đài đệ tử nhìn thấy là Thiên trưởng lão, đối Thiên trưởng lão thi lễ sau liền không có đang quản Thiên trưởng lão cùng Dương Thiên Diệp.

Truyền tống đài ở một vài gạo độ cao, tả hữu dài mười mấy trượng bao quát trên bệ đá, ở cái này trên bệ đá, có hơn trăm cái màu lam nhạt vòng tròn, mỗi một cái lam sắc vòng tròn đại biểu một ngọn núi, đương nhiên, cũng có chút là truyền tống đến địa phương khác, tỉ như Thập Vạn Đại Sơn khu vực nguy hiểm, lại hoặc là Đại Tần đế quốc một số thành thị!

Nhìn xem nào vòng vòng, Dương Thiên Diệp biết, cái này vòng vòng là tuyệt đối không thể vào sai, một khi tiến vào sai, tỉ như truyền tống đến Thập Vạn Đại Sơn cái nào đó vương giai Huyền thú địa bàn, vậy thì thật sự là đã đi là không thể trở về. Trước kia giống như cũng xuất hiện qua loại này Ô Long!

Cũng may, từ đó về sau, mỗi một cái màu lam nhạt vòng vòng phía trên đều có ghi rõ địa phương.

------oOo------

Chương 61: Đưa tặng hộp kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên trưởng lão chỉ bên trong một cái nhạt vòng nhỏ màu xanh lam, nói: "Cái truyền tống trận này là truyền tống đến triều dương thành, ngươi đi triều dương thành sau, có thể lựa chọn cưỡi một số thương biết phi hành ma thú tiến về An Nam Thành. Đương nhiên, ngươi cũng có thể dùng Đại Tần đế quốc thành thị truyền tống trận, chỉ bất quá giá cả kia rất đắt đỏ!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp gật gật đầu. Triều dương thành hắn biết, là Kinh Châu một cái thành lớn, chỉ gần với Kinh Châu chủ thành. Còn Kiếm Tông tại sao không có An Nam Thành truyền tống trận, Dương Thiên Diệp ngay từ đầu có chút không hiểu, nhưng hơi suy nghĩ một chút cũng liền minh bạch. Đối Kiếm Tông tới nói, An Nam Thành chỉ là một cái thành nhỏ, căn bản không đáng Kiếm Tông ở An Nam xây thành lập truyền tống trận, phải biết, thành lập truyền tống trận cũng là phi thường đắt đỏ!

Thiên trưởng lão từ trong ngực lấy ra hai cái phù lục đưa cho Dương Thiên Diệp, nói: "Đây là một tấm hạ phẩm Thần Hành Phù cùng trung phẩm chữa trị phù, Thần Hành Phù ở hai canh giờ bên trong có thể cho tốc độ ngươi tăng lên ba phần, mà này chữa trị phù, chỉ cần ngươi bị thương tổn không thương tổn cùng căn bản, đều có thể rất mau trị tội tốt!"

Nhìn xem Thiên trưởng lão đưa qua hai cái phù lục, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, hắn biết, Thiên trưởng lão mặc dù là một tên ngoại môn trưởng lão, nhưng là loại bùa chú này đối Thiên trưởng lão tới nói, cũng là cực kỳ trân quý. Phải biết, không có hơn vạn điểm cống hiến tông môn, căn bản không đổi được loại bùa chú này! Mà làm một cái ngoại môn trưởng lão, một tháng cũng bất quá mới mấy trăm điểm cống hiến mà thôi!

Hai cái phù lục đối Dương Thiên Diệp tới nói, cũng không tính rất trân quý, nhưng là Thiên trưởng lão phần này tâm ý để Dương Thiên Diệp rất là cảm động! Thiên trưởng lão mặc dù nói sẽ không giúp hắn, nhưng là cái này tăng phù tiến hành không phải biến tướng đang giúp hắn sao?

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, không có cự tuyệt, tiếp nhận hai cái phù lục, chân thành nói: "Cảm ơn Thiên trưởng lão!"

Thiên trưởng lão cười lắc đầu, đường; "Hai cái phù lục mà thôi, cám ơn cái gì? Ta cũng chỉ có thể dạng này giúp ngươi. Đi thôi!"

Dương Thiên Diệp đối Thiên trưởng lão thi lễ, nhưng sau đó xoay người hướng lam sắc vòng vòng đi đến, ngay tại Dương Thiên Diệp muốn đi đến lam sắc vòng vòng lúc, một cái thanh thúy thanh âm để Dương Thiên Diệp cước bộ dừng lại!

"Tiểu tạp dịch ngươi chờ ta một chút, chờ một chút nha..." Đây là Bảo Nhi thanh âm.

Nghe được thanh âm này, Dương Thiên Diệp quay người hướng dưới đài nhìn lại, chỉ gặp Bảo Nhi chính nhanh chóng hướng hắn chạy tới, vừa chạy còn bên cạnh không ngừng ngoắc.

Nhìn thấy Bảo Nhi, Thiên trưởng lão khóe miệng giật một cái, sau đó nói: "Lúc trước ngươi ở kiếm nô tháp lúc, nàng chờ ngươi ở ngoài hai ngày, tối hậu ngươi vẫn là không ra, nàng liền về phù văn phong. Ân, các ngươi hai cái hảo hảo tâm sự đi, ta liền không tham gia!" Nói xong, Thiên trưởng lão cũng không đợi Dương Thiên Diệp Hồi Phục, hướng phía một bên khác thả người nhảy lên, sau khi hạ xuống, nhảy mấy cái liền biến mất ở Dương Thiên Diệp ánh mắt.

Nhìn xem Thiên trưởng lão như là chạy trốn cử động, Dương Thiên Diệp lắc đầu cười một tiếng, xem ra ngoại môn trưởng lão đối Bảo Nhi rất là kiêng kị đau đầu a!

Bảo Nhi chạy đến Dương Thiên Diệp trước mặt, từng ngụm từng ngụm thở lấy, giống như là bởi vì sốt ruột quan hệ, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, như là quả táo, rất là đáng yêu.

"Đừng có gấp, trước nghỉ ngơi một chút, ta trước không đi!" Dương Thiên Diệp cười nói.

Bảo Nhi trừng Dương Thiên Diệp liếc một chút, nghỉ ngơi một lát sau, nàng mới nói: "Tiểu tạp dịch, Bảo Nhi hận chết ngươi, ngươi đi ra cũng không tìm ta, ngươi nói, ngươi có phải hay không không có coi ta là bằng hữu?"

"Bảo Nhi, ta cũng mới mới ra đến không bao lâu a! Với lại ta cũng không biết phù văn phong ở nơi nào, ngươi để cho ta làm gì ngươi!" Dương Thiên Diệp ủy khuất nói.

"Ta mặc kệ!" Bảo Nhi khẽ nói: "Dù sao ngươi để cho chúng ta ngươi hai ngày, ngươi phải bồi thường a!"

"Đây mới là ngươi mắt đi!" Dương Thiên Diệp nói.

Bảo Nhi vừa khôi phục bình thường khuôn mặt nhỏ nhắn lại là đỏ lên, dường như thẹn quá hoá giận, nâng lên chân phải hung hăng giẫm Dương Thiên Diệp một chân, nói: "Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ngươi để cho ta sinh khí, ngươi đem tiểu gia hỏa cho ta ta liền tha thứ ngươi, ta muốn tiểu gia hỏa..."

Dương Thiên Diệp có chút đau đầu, cái này Bảo Nhi đối tiểu gia hỏa thật sự là mê muội a! Chỉ là, coi như hắn nguyện ý cầm tiểu gia hỏa cho Bảo Nhi, nhưng là tiểu gia hỏa nguyện ý không?

"Tiểu tạp dịch, ngươi đem tiểu gia hỏa cho ta nha. Ta cam đoan, tiểu gia hỏa đi theo ta hội ăn ngon uống sướng, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào khi dễ nó, ta sẽ đem nó nuôi trắng trắng mập mập, có được hay không? Nó đi theo ngươi, là sẽ không hạnh phúc, ngươi nghèo chết!" Bảo Nhi nói.

Dương Thiên Diệp mặt đen lại, nói ta nghèo, ta nhận, nhưng là cái gì gọi là đi theo ta sẽ không hạnh phúc? Dương Thiên Diệp rất muốn đem Bảo Nhi ném đến vòng xoáy đan điền để cho nàng nhìn xem tiểu gia hỏa ở tại Huyền khí trong trì là nhiều đi hạnh phúc!

Dương Thiên Diệp ngẫm lại, ôn nhu nói: "Bảo Nhi, ta không phải đã nói với ngươi sao? Ngươi muốn tiểu gia hỏa, vậy thì phải muốn cùng tiểu gia hỏa đối ngươi có hảo cảm, để tiểu gia hỏa đem ngươi trở thành làm là bằng hữu, chỉ cần tiểu gia hỏa đem ngươi trở thành làm là bằng hữu, về sau ngươi để nó đi theo ngươi, nó còn sẽ cự tuyệt sao?"

"Có thể là tiểu gia hỏa một mực đi theo ngươi, Bảo Nhi căn bản không có thời gian cùng nó thành lập tình cảm a! Nếu không như vậy đi, ngươi đem tiểu gia hỏa cho ta, để cho ta cùng nó thành lập tình cảm có được hay không? Đương nhiên, ta sẽ không bạc đãi ngươi!" Nói, Bảo Nhi xuất ra một cái hộp kiếm, đưa cho Dương Thiên Diệp nói: "Ngươi nhìn bảo bối này, đây chính là một cái đại bảo bối, bên trong có Chương 36: Chuôi Hoàng giai thượng phẩm Huyền Kiếm, hộp kiếm bên trên còn có một cái minh văn, là một cái Huyền giai trung phẩm kiếm trận, rất rất rất rất rất lợi hại!"

Nhìn xem cái kia hộp kiếm, Dương Thiên Diệp trái tim bất tranh khí gia tốc đứng lên, vật kia xem xét cũng là một cái tốt, chỉ là tiểu gia hỏa thật không thể cho a!

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, tận lực không đi nghĩ kiếm kia hộp sự tình, nhìn xem giống con tiểu hồ ly Bảo Nhi, trong lòng có chút buồn cười, theo gặp mặt đến bây giờ, tiểu ma nữ này đầu tiên là tới cứng, sau đó là đến mềm, hiện tại lại tới dụ hoặc, là đạt được tiểu gia hỏa, tiểu ma nữ thật sự là dùng bất cứ thủ đoạn nào a!

Dương Thiên Diệp ngẫm lại, sau đó chân thành nói: "Bảo Nhi, nói thực ra, cái này hộp kiếm ta bị dụ hoặc đến. Chỉ là Bảo Nhi, tiểu gia hỏa thật không thể cho ngươi, nó sở dĩ đi theo ta, là bởi vì một số ta cũng không rõ ràng nguyên nhân, với lại tiểu gia hỏa giống như ngươi, là bằng hữu ta, ta không có quyền lợi tặng nó cho ai!"

Bảo Nhi trầm mặc, một lát nữa, nói: "Có thể, thế nhưng là ta thật rất ưa thích tiểu gia hỏa nha, thật rất ưa thích đâu!"

"Mặc dù có chút điêu ngoa, nhưng cuối cùng chỉ là đứa bé a!" Dương Thiên Diệp trong lòng thở dài, cưng chiều xoa xoa Bảo Nhi cái đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Bảo Nhi, ta hỏi ngươi, ngươi là muốn cùng tiểu gia hỏa làm bằng hữu đâu, vẫn là muốn đem tiểu gia hỏa xem như là sủng vật nuôi?"

"Cái này có khác nhau sao?" Bảo Nhi nháy mắt mấy cái, nói.

"Đương nhiên là có khác nhau!" Dương Thiên Diệp nói: "Ngươi biết tiểu gia hỏa tại sao nguyện ý theo ta không?"

"Bởi vì nó trước nhận biết ngươi!"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó gật gật đầu, nói: "Tốt a, đây cũng là một cái lý do. Nhưng là ngươi biết nó tại sao không nhận ngươi dụ hoặc, mà tiếp tục lựa chọn theo ta không?"

Bảo Nhi nghiêm túc ngẫm lại, nói: "Có lẽ ngươi cho nó càng đồ tốt!"

Dương Thiên Diệp im lặng, nha đầu này làm sao lại không vào bộ phim đâu? Ngươi liền không thể nói một câu "Tại sao không?"

Dương Thiên Diệp quyết định không hỏi, trực tiếp tiến vào vào chủ đề, nói: "Tiểu gia hỏa sở dĩ đi theo ta, là bởi vì ta cùng nó là bằng hữu, nó cầm ta xem như là bằng hữu, ta cũng đưa nó xem như là bằng hữu. Nó đi theo ta, nó là tự do, nó tùy thời có thể lấy đi. Nhưng là nếu như đi theo ngươi lời nói, ngươi liền sẽ đưa nó xem như sủng vật nuôi, nó liền mất đi tự do, nếu như là ngươi, ngươi nguyện ý mất đi tự do sao?"

Bảo Nhi hồ nghi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu tạp dịch, ngươi có phải hay không đang lừa dối Bảo Nhi? Trước kia gia gia không muốn cho Bảo Nhi đồ, vật, hắn liền sẽ giảng rất nhiều đạo lý."

Dương Thiên Diệp: "..."

Ngay tại Dương Thiên Diệp im lặng lúc, Bảo Nhi lại nói: "Bất quá ta cảm thấy ngươi nói có đạo lý, về sau ta sẽ không cùng ngươi đoạt tiểu gia hỏa. Ta sẽ thử cùng tiểu gia hỏa làm bằng hữu, ân, làm bằng hữu, không phải để nó làm Bảo Nhi sủng vật!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, tiểu ma nữ rốt cục nghĩ thông suốt.

Bảo Nhi cầm cái kia hộp kiếm đưa tới Dương Thiên Diệp trong tay, nói: "Cái này rác rưởi liền tặng cho ngươi đi, đặt ở ta nội giới cũng là chiếm chỗ. Tốt, không có việc gì, ta về phù văn phong." Nói xoay người rời đi, đi hai bước, dường như nghĩ đến cái gì, lại quay người, nói: "Tiểu tạp dịch, gia gia thế nhưng là mau trở lại a, ngươi cũng không thể cầm phù văn một đạo rơi xuống, gia gia thế nhưng là rất nghiêm ngặt!"

"Đương nhiên sẽ không!" Dương Thiên Diệp cười nói.

Bảo Nhi điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó cõng tay nhỏ, một bước nhảy một cái rời đi.

Nhìn xem Bảo Nhi hai cùng bím tóc hất lên hất lên, Dương Thiên Diệp cười cười. Cúi đầu nhìn xem kiếm trong tay hộp, trong lòng ấm áp.

Lắc đầu, Dương Thiên Diệp đem kiếm hộp thu vào trong nạp giới, sau đó đi vào truyền tống trận bên trong.

------oOo------

Chương 62: Điệu thấp một điểm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Triêu Dương Thành là một cái có được hơn năm triệu nhân khẩu thành phố lớn, ở Kinh Châu đông đảo trong thành thị, lấy phồn vinh độ cùng quy mô đến nói chuyện, Triêu Dương Thành chỉ gần với Kinh Châu chủ thành.

Triêu Dương Thành sở dĩ Phồn Hoa, Kiếm Tông cùng Thập Vạn Đại Sơn có thể nói là cư công chí vĩ. Kiếm Tông tuy nhiên ở một môn hai cốc ba trong tông là hạng chót, nhưng là hắn nội tình cùng cao tầng thực lực vẫn là không ai dám xem thường. Đương nhiên, trọng yếu nhất là Kiếm Tông cần tiêu phí!

Kiếm Tông nhân khẩu đông đảo, những người này tuy nhiên đều là cường giả, nhưng là cường giả cũng là cần mặc quần áo, cũng là cần ăn cơm, hơn nữa còn là muốn mặc tốt nhất, ăn tốt nhất. Còn cái khác các loại chi tiêu, đó cũng là cực kỳ to lớn. Cho nên, Kiếm Tông ở thế tục cũng là có sinh ý, đương nhiên, cái này chút kinh doanh bình thường đều là để người thế tục thay mặt. Lý. Mà Kiếm Tông tuyển địa phương cũng là Triêu Dương Thành.

Về phần tại sao nói Thập Vạn Đại Sơn cũng là cư công chí vĩ đâu? Hay là bởi vì tiêu phí! Đương nhiên, lần này không phải Kiếm Tông người, mà chính là Thập Vạn Đại Sơn chung quanh những lính đánh thuê kia. Những lính đánh thuê này ở Thập Vạn Đại Sơn tìm được linh thảo, săn giết Huyền thú đều cần một cái tiêu phí địa phương, mà nơi này cũng là Triêu Dương Thành!

Không biết qua bao lâu, Dương Thiên Diệp dần dần nghe được đám người tiếng ồn ào, chậm rãi, các loại thanh âm càng ngày càng nhiều, sau một lát, Dương Thiên Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mắt là một cái hơn hai mươi tuổi thanh niên.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, người thanh niên này đối Dương Thiên Diệp ôm một cái quyền, nói: "Sư huynh, ngươi tỉnh!"

Nhìn trước mắt nam tử, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Ngươi là?"

Thanh niên đối thi lễ, cung kính nói: "Sư đệ lập tức nam, là Kiếm Tông ký danh đệ tử, chuyên môn phụ trách tiếp đãi đến Triêu Dương Thành Thành tông môn đệ tử. Cũng là gian phòng này" Duyệt Lai khách sạn "một tên quản sự."

"Ký danh đệ tử?" Dương Thiên Diệp khẽ nhíu mày, rất nhanh, Dương Thiên Diệp liền minh bạch. Ký danh đệ tử bình thường đều là chỉ những cái kia ở thế tục thay tông môn quản lý sinh ý đệ tử, cái này ký danh đệ tử thân phận ở Kiếm Tông cùng tạp dịch đệ tử, thuộc về rất không có địa vị. Tuy nhiên muốn so tạp dịch đệ tử đỡ một ít, bởi vì là ký danh đệ tử tên là bị ghi lại ở sách! Với lại ký danh đệ tử ở đối tông môn cống hiến tới trình độ nhất định về sau, là có thể biến thành ngoại môn đệ tử!

Dương Thiên Diệp nhìn một chút trước mắt tên là lập tức nam ký danh đệ tử, khi phát hiện cảnh giới của hắn lúc, Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì tên này gọi lập tức nam đệ tử lại là huyền giả cửu phẩm! Tuy nhiên Dương Thiên Diệp vẫn là lắc đầu, hơn hai mươi tuổi huyền giả cửu phẩm, thiên phú như vậy, Kiếm Tông khẳng định là chướng mắt.

Không ở suy nghĩ cái khác, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Mã huynh đệ, xin hỏi Triêu Dương Thành bên trong phải chăng có phù văn sư công hội phân hội?"

Nghe được Dương Thiên Diệp xưng hô, lập tức nam khẽ giật mình, chợt vội vàng nói: "Sư huynh, gọi sư đệ ta hoặc là ngựa con liền tốt, huynh đệ hai chữ, gãy sát lập tức nam!" Những này đến Triêu Dương

Thành tông môn đệ tử cái nào không phải mũi vểnh lên trời, rất khó hầu hạ? Hắn nào dám làm cho đối phương tôn xưng huynh đệ hai chữ!

Dương Thiên Diệp lắc đầu, cười nói: "Mã huynh đệ, ngươi là Kiếm Tông ký danh đệ tử, nếu là ký danh đệ tử vậy cùng chúng ta liền là đồng môn. Có lẽ người khác không phải như vậy nghĩ, nhưng ít ra ta là nghĩ như vậy, không cần so đo vấn đề xưng hô, nói cho ta biết vấn đề đi!" Dương Thiên Diệp biết có chút tông môn đệ tử cao ngạo rất, đặc biệt là ở những này ký danh đệ tử trước mặt, luôn có chủng tài trí hơn người ưu việt tâm lý. Nhưng là hắn Dương Thiên Diệp không, bởi vì hắn làm qua so ký danh đệ tử thân phận còn thấp tạp dịch đệ tử!

Nghe vậy, lập tức nam nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, gặp hắn thần sắc không giống làm giả, lập tức đối Dương Thiên Diệp hảo cảm tăng lên, cũng không ở so đo vấn đề xưng hô, nói: "Lấy tiền triều Dương Thành là không có phù văn sư công sẽ, nhưng đến theo Triêu Dương Thành Phồn Hoa độ không kém Kinh Châu chủ thành về sau, phù văn sư công hội chính là dưới ánh mặt trời nội thành mở một cái phân hội, sư huynh là muốn đi phù văn sư công biết?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ta muốn đi một chuyến, Mã huynh đệ có thể hay không mang dẫn đường? Nói thực ra, ta lần đầu tiên tới Triêu Dương Thành, đối với nơi này là hai mắt một vòng mò mẫm!"

"Đương nhiên không có vấn đề!" Lập tức nam đáp ứng phi thường sảng khoái.

Ngay tại hai người muốn rời khỏi lúc, ở Dương Thiên Diệp trước kia chỗ đứng đưa bên cạnh một cái trong truyền tống trận bất thình lình truyền ra năng lượng ba động, lập tức một người mặc ngoại môn đệ tử trường bào thanh niên nam tử thân ảnh theo trong truyền tống trận đi tới.

Thanh niên nam tử sau khi ra ngoài, nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, khi thấy Dương Thiên Diệp mặc có phải hay không Kiếm Tông đệ tử y phục về sau, chính là vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp bên cạnh lập tức nam, nói: "Ngựa con, thay ta chuẩn bị một số thực vật, còn có các loại kiểu dáng phục trang các đến 5 bộ, nhớ kỹ, chỉ cần Hoa Nam hiên phục trang! Tốc độ phải nhanh, ta thời gian đang gấp!"

Lập tức nam đối nam tử ôm một cái quyền, xin lỗi nói: "Từ Phong sư huynh, ta đã đáp ứng cho vị sư huynh này dẫn đường, đợi ta dẫn hắn để mục đích sau ở để cho Từ sư huynh đặt mua, như thế nào?"

Từ Phong có chút ngoài ý muốn, vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi là Kiếm Tông đệ tử?" Là chất vấn ngữ khí.

Dương Thiên Diệp khẽ chau mày, nhưng vẫn gật đầu, nói: "Vừa tấn thăng ngoại môn đệ tử!" Tuy nhiên Thiên trưởng lão nói hắn lúc này không tính là ngoại môn đệ tử, nhưng lời này đoán chừng chính hắn cũng không tin, hắn hiện tại chỉ là thiếu một cái thân phận biểu tượng a.

Nghe vậy, Từ Phong trên mặt hiển hiện một vòng nghiền ngẫm nụ cười, nói: "Nguyên lai là vừa tấn thăng sư đệ a!" Nói xong, vừa nhìn về phía lập tức nam, nói: "Nhanh đi đem chuyện của ta làm tốt, trễ đừng trách ta không khách khí!" Kiếm Tông vừa tấn thăng ngoại môn đệ tử đều sẽ bị thế hệ trước ngoại môn đệ tử gõ một cái, hắn trước kia bị châm biếm qua, cũng châm biếm qua người khác, mà bây giờ, hắn vừa chuẩn chuẩn bị châm biếm.

Lập tức nam nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, tựa hồ tại hỏi Dương Thiên Diệp ý tứ. Nếu như Dương Thiên Diệp không vội lời nói, hắn trước hết để cho gió nhẹ trước xử lý.

Gặp lập tức nam nhìn mình, Dương Thiên Diệp minh bạch ý hắn, tuy nhiên Dương Thiên Diệp lúc này thời gian cũng là quý giá cùng cực, lập tức nói: "Lập tức Nam huynh đệ, phiền phức trước mang ta đi đi!" Nếu như đối phương thái độ tốt, lại thật lại rất gấp lời nói, hắn là không ngại để lập tức nam đi trước giúp đối phương làm việc. Nhưng là đối phương thái độ làm cho hắn rất khó chịu, đã ngươi không cho ta thoải mái, ta cần gì phải để ngươi thoải mái?

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, lập tức nam có chút khó khăn, bình tĩnh mà xem xét, hắn là hi vọng trước mang Dương Thiên Diệp để, dù sao muốn giảng tới trước tới sau! Nhưng là bên cạnh Từ Phong cũng không phải một cái dễ sống chung người, nếu như hắn thật trước mang Dương Thiên Diệp để, vậy đối phương khẳng định hội tìm hắn để gây sự!

Từ Phong hai mắt hơi nheo lại, nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Sư đệ, sư huynh dạy ngươi một cái đạo lý, làm người phải khiêm tốn một điểm, không phải vậy ở Kiếm Tông có thể là rất khó lẫn vào!"

Dương Thiên Diệp cười nói: "Ngươi nói rất đúng, làm người phải khiêm tốn một điểm, không phải vậy rất khó lẫn vào. Ta cũng dạy ngươi một cái đạo lý, những lời này là muốn xây dựng ở trên thực lực nói, ngươi cứ nói đi?"

"Ồ?" Từ Phong gần nhất nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Nguyên lai sư đệ là muốn cùng sư huynh luận bàn một chút, dạng này, vậy liền để sư huynh lĩnh giáo một chút sư đệ cao chiêu!" Nói xong, thân hình khẽ động, một quyền hướng phía Dương Thiên Diệp đập tới.

"Bành!"

Một tiếng vang trầm, một bóng người bay rớt ra ngoài, hung hăng nện ở trên vách tường.

Dương Thiên Diệp thu hồi quyền đầu, nhìn xem này nằm ở góc tường xuống Từ Phong, nói: "Chỉ là cửu phẩm thực lực, tại sao cũng không biết điệu thấp một điểm? Ngươi điệu thấp một điểm sẽ chết sao?"

Bên cạnh lập tức nam hoàn toàn Thạch Hóa, lão thiên, đây chính là huyền giả cửu phẩm a! Thế mà ngay cả một chiêu đều không tiếp nổi?

Từ Phong chậm rãi đứng lên, quệt quệt mồm sừng máu tươi, nhìn xem Dương Thiên Diệp, trong mắt lóe lên một vòng kiêng kị, đường; "Ngươi, ngươi là ai!"

"Dương Thiên Diệp!" Nói xong, Dương Thiên Diệp quay người đối còn tại Thạch Hóa lập tức nam, nói: "Mã huynh đệ, mang ta đi phù văn sư phân hội đi!" Đối diện với mấy cái này cao ngạo, không ai bì nổi đệ tử, Dương Thiên Diệp không có một chút hảo cảm.

Lập tức nam cứng ngắc gật gật đầu, sau đó có chút máy móc mang theo Dương Thiên Diệp đi ra phía ngoài, đầu hắn bên trong còn đang suy nghĩ Dương Thiên Diệp lúc trước một quyền kia, quá nhanh, thật sự là quá nhanh!

"Dương Thiên Diệp" bất thình lình, Từ Phong hai mắt bỗng nhiên trợn lên, nói: "Hắn cũng là cái kia xâm nhập hai mươi hai tầng Dương Thiên Diệp"

Hắn không biết Dương Thiên Diệp, ngoại môn đệ tử khảo hạch trong khoảng thời gian này, đúng là hắn về nhà thăm người thân thời gian, cho nên hắn cũng không nhận ra Dương Thiên Diệp. Nhưng là hắn nghe qua, là, ở Dương Thiên Diệp xâm nhập hai mươi hai tầng thời điểm, tin tức này không gần như chỉ ở Kiếm Tông nội bộ lưu truyền, cũng là ở bên ngoài cũng truyền ra.

Hắn lần này vô cùng lo lắng chuẩn bị trở về Kiếm Tông, cũng là muốn nhìn một chút ngày mai vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử tỷ thí, ân, phải nói muốn nhìn một chút lấy cái đánh vỡ Kiếm Tông kiếm nô tháp trăm năm qua ghi chép Dương Thiên Diệp! Chỉ là hắn không nghĩ tới, hắn không chỉ có dẫn đầu nhìn thấy, còn cùng đối phương giao thủ! Càng không có nghĩ tới ngay cả một chiêu đều không đón lấy!

Nhìn xem Dương Thiên Diệp cùng lập tức nam rời đi bóng lưng, Từ Phong lẩm bẩm nói: "Không hổ là có thể xâm nhập hai mươi hai tầng người thật mạnh thực lực."

------oOo------

Chương 63: Phù văn sư địa vị

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Phù văn sư công hội là Nam Vực một cái đặc thù tổ chức, so với sáu đại thế lực tới nói, bọn họ nhân số có thể nói thiếu đáng thương, tuy nhiên bọn họ người số cực ít, nhưng là thực lực bọn hắn lại là cực kỳ cường hãn, cho dù là Đại Tần đế quốc cùng Nguyên Môn cũng sẽ không để tuỳ tiện đắc tội bọn họ! Không chỉ có sẽ không đi tuỳ tiện đắc tội, với lại Đại Tần đế quốc cùng sáu đại thế lực đều cho bọn họ hứa bao nhiêu thuận tiện cùng đặc quyền!"

Tiến về phù văn sư công hội trên đường, lập tức nam đối Dương Thiên Diệp cười giải thích nói. Đối với Dương Thiên Diệp hỏi hắn liên quan tới phù văn sư công chuyện xảy ra, hắn mặc dù có chút hiếu kỳ, nhưng hắn cũng không có hỏi.

Dương Thiên Diệp hiếu kỳ hỏi: "Vậy không phải nói bọn họ là trừ sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc bên ngoài một cỗ thế lực khác?"

Lập tức nam gật gật đầu, nói: "Bọn họ xem như một thế lực, nhưng là bọn họ cùng thế lực khác lại không giống nhau lắm, bởi vì bọn hắn thành viên đều là tự do, công hội thành viên có thể gia nhập các đại thế lực, chỉ bất quá không phải cả đời gia nhập, mà là một loại hợp đồng chế. Nói thí dụ như chúng ta Kiếm Tông, chúng ta Kiếm Tông phù văn phong nghiêm chỉnh mà nói bọn họ cũng không thuộc về Kiếm Tông, chỉ là cùng Kiếm Tông thuộc về một loại quan hệ hợp tác!

Không gần như chỉ ở Kiếm Tông, cũng là Đại Tần đế quốc cùng các đại thế lực đều có phù văn sư, những này phù văn sư cũng phần lớn đều là hợp đồng chế, mà không phải các đại thế lực người. Tỉ như một cái phù văn sư gia nhập một cái môn phái, môn phái này nếu như bị người diệt, nhưng là cái này phù văn sư cũng sẽ không có sự tình, bởi vì hắn thuộc về phù văn sư công sẽ, người nào muốn động hắn, liền sẽ gặp phải toàn bộ phù văn sư công hội trả thù!"

"Toàn bộ phù văn sư công hội trả thù?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc hỏi.

Lập tức nam gật gật đầu, nói: "Muốn trở thành phù văn sư điều kiện thật sự là quá hà khắc, cho nên phù văn sư nhân số là phi thường ít, thiếu đáng thương. Bởi vì nhân số ít, cho nên phù văn sư nhóm đều phi thường đoàn kết! Bọn họ cũng không thể không đoàn kết, bởi vì vì vốn là nhân số liền thiếu đi, ở không đoàn kết, chỉ sợ bọn họ đã sớm không tồn tại!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trầm mặc. Hắn trước kia biết phù văn sư thân phận rất tôn quý, nhưng là không nghĩ tới phù văn sư trân quý như vậy, trân quý đến các đại thế lực đều muốn cho bọn hắn mặt mũi. Hiện tại hắn xem như minh bạch những cái kia ngoại môn trưởng lão tại sao như vậy sợ đến tội Bảo Nhi gia gia, nguyên lai người ta căn bản cũng không phải là Kiếm Tông!

Lập tức nam tiếp tục nói: "Phù văn sư ở toàn bộ Nam Vực địa vị thật sự là siêu nhiên, tỉ như phù văn sư bản thân phạm tội gì, Đại Tần đế quốc cũng sẽ không xử trí bọn họ, mà chính là đem bọn hắn giao cho phù văn sư công hội tự mình xử lý, đương nhiên, tiền đề phải là cái này tội không phải đặc biệt nghiêm trọng."

Dương Thiên Diệp lần nữa giật mình, nói: "Đại Tần đế quốc luật pháp đối phù văn sư vô dụng?"

Dương Thiên Diệp từ nhỏ ở Đại Tần đế quốc lớn lên, đương nhiên biết Đại Tần đế quốc luật pháp có bao nhiêu nghiêm ngặt. Đại Tần đế quốc lấy pháp trị nước, cái này luật pháp có thể nói là Đại Tần đế quốc căn bản, phải biết, liền xem như Nguyên Môn cùng nó tông môn đệ tử ở Đại Tần đế quốc phạm tội, đều sẽ bị Đại Tần đế quốc xử trí!

Lập tức nam lắc đầu, nói: "Không phải không dùng, mà chính là Đại Tần đế quốc cho phù văn sư đặc quyền. Với lại phù văn sư công hội cũng sẽ không bao che chân chính phạm tội phù văn sư, nếu như phù văn sư phạm tội rất lời nói nặng, là hội bị tước đoạt phù văn sư thân phận, một khi bị tước đoạt phù văn sư thân phận, vậy thì đại biểu tên này phù văn sư không nhận được phù văn sư công hội che chở cùng hưởng thụ rất nhiều đặc quyền!"

"Thì ra là thế!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, lời như vậy liền tương đối bình thường. Đại Tần đế quốc căn bản không có khả năng để bất kỳ một thế lực nào bao trùm luật pháp phía trên, bởi vì dạng này, không chỉ có sẽ tạo thành phù văn sư kiêu hoành, sẽ còn để Đại Tần đế quốc quyền uy lọt vào khiêu khích! Loại sự tình này, Đại Tần đế quốc làm sao lại cho phép loại sự tình này phát sinh đâu?

Lập tức nam cười nói: "Tuy nhiên vẫn là ước hẹn buộc, nhưng là phù văn sư địa vị vẫn là rất siêu nhiên. Bọn họ thân phận thế nhưng là ở toàn bộ Nam Vực đều có thể nổi tiếng, đi đến đâu, người khác đều sẽ đối bọn hắn lễ nhượng ba phần đâu!"

Dương Thiên Diệp cũng cười gật gật đầu, hiện tại hắn thật nghĩ ở trước mặt cảm tạ cảm tạ Bảo Nhi, là nàng để hắn trở thành phù văn sư. Có cái này phù văn sư thân phận ở, hắn lần này cần làm việc liền có thể ít một chút cố kỵ!

Bất tri bất giác, phù văn sư công hội phân hội đã đến.

Phù văn sư công hội phân hội ở vào Triêu Dương Thành phồn hoa nhất khu vực, hắn kiến trúc rất là hào hoa, to lớn.

Nhìn trước mắt cái này phù văn sư công hội phân hội kiến trúc, Dương Thiên Diệp trong lòng cũng không thể không cảm thán phù văn sư giàu có. Một cái phân hội lại có sáu tầng đến cao, với lại tất cả đều là từ Kim Cương Thạch chế tạo. Phải biết, lớn cỡ bàn tay Kim Cương Thạch thế nhưng là liền muốn mấy chục kim tệ a! Mấy chục kim tệ thế nhưng là đầy đủ một nhà nhân sinh bình thường sinh hoạt một năm.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp bị trước mắt toà này từ Kim Cương Thạch chế tạo phân hội rung động đến, lập tức nam cười nói: "Phù văn sư là nổi danh giàu có, phải biết, bọn họ tùy tiện một tấm bùa chú đều là có thể bán mấy vạn kim tệ."

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó nhìn về phía lập tức nam, đường; "Mã huynh, ta muốn đi vào làm ít chuyện, nếu như ngươi không vội lời nói, làm phiền ở chỗ này chờ ta dưới."

"Sư huynh ngươi muốn đi vào?" Lập tức nam giật mình, sau đó vội vàng nói: "Sư huynh, phù này văn sư chúng ta chỉ có thể ở bên ngoài nhìn xem." Hắn nguyên bản còn tưởng rằng Dương Thiên Diệp là đến tham quan tham quan phù văn sư, không nghĩ tới Dương Thiên Diệp lại để cho đi vào, đây chính là để hắn ra ngoài ý định.

Dương Thiên Diệp cười cười, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, cỗ xe ngựa từ Dương Thiên Diệp hai người bên phải đường đi hối hả chạy đến, lập tức tốc độ xe rất nhanh, có chút mạnh mẽ đâm tới, cả kinh trên đường phố đám người vội vàng hướng hai bên chạy trốn.

"Xem ra Tiêu gia Tam tiểu thư lại tới khảo hạch phù văn sư!" Nhìn xem chiếc xe ngựa kia, lập tức nam thấp giọng nói.

"Tiêu gia?" Dương Thiên Diệp có chút hiếu kỳ.

Lập tức nam gật gật đầu, giải thích nói: "Tiêu gia là Triêu Dương Thành năm nay đến quật khởi một đại gia tộc, gia chủ là một cái Linh giả cảnh cường giả, gia tộc này dưới ánh mặt trời Thành rất có quyền thế. Cái này trong xe ngựa ngồi hẳn là Tiêu gia Tam tiểu thư, Tiêu gia sở dĩ quật khởi, không chỉ có riêng là bởi vì có Linh giả cảnh cường giả, còn bởi vì cái này Tiêu gia Tam tiểu thư!"

Nhìn xem xe ngựa đến phương hướng, Dương Thiên Diệp cười nói: "Cái này Tam tiểu thư là một cái phù văn sư a"

Lập tức nam cười cười, nói: "Kỳ thật không tính là, nàng chỉ là có trở thành phù văn giáo viên nghiên cứu!"

"Nàng là Ngũ Hành Huyền khí?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Lập tức nam lắc đầu, nói: "Không phải, mà là một loại biến dị Huyền khí, nàng..."

"Không phải Ngũ Hành Huyền khí cũng có thể trở thành phù văn sư?" Dương Thiên Diệp cắt ngang lập tức nam lời nói, kinh ngạc hỏi. Bảo Nhi thế nhưng là đã nói với hắn, chỉ có Ngũ Hành Huyền khí mới có thể trở thành phù văn sư.

Đối với Dương Thiên Diệp vô tri, lập tức nam đã thành thói quen. Lập tức giải thích nói: "Kỳ thật muốn trở thành phù văn sư, cũng không phải là chỉ có Ngũ Hành Huyền khí mới có thể. Chỉ cần Huyền khí ly thể sau không tiêu tán, liền có thể trở thành phù văn sư, mà một số biến dị Huyền khí liền có thể làm được điểm ấy. Đương nhiên, so với Ngũ Hành Huyền khí vẫn là còn kém hơn rất nhiều! Cho nên, đến nay đều không có phù văn đại sư nhận cái này Tiêu gia Tam tiểu thư làm đồ đệ!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, hắn hiện tại xem như minh bạch, minh bạch hắn Huyền khí không phải Ngũ Hành Huyền khí lại là có thể trở thành phù văn sư. Bởi vì hắn Huyền khí nói cho cùng cũng coi là biến dị, chỉ là hắn cái này biến dị Huyền khí giống như so Ngũ Hành Huyền khí còn mạnh hơn a!

Dương Thiên Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nói: "Mã huynh, nếu như ngươi có việc lời nói trước tiên có thể về Kiếm Tông khách sạn, ta đi vào trước!" Nói xong, hướng phía phù văn sư phân hội đi qua.

Lập tức nam do dự xuống cuối cùng vẫn là không có lên tiếng ngăn cản. Trước mắt cái này Dương sư huynh tuy nhiên đối rất nhiều chuyện không phải rất hiểu biết, nhưng lại không phải người ngu, đối phương phải vào phân hội, hẳn không phải là tìm đường chết mà chính là thật có sự tình!

"Dừng lại!"

Dương Thiên Diệp vừa mới chuẩn bị tiến vào phù văn sư công hội phân hội đại môn, một cái tuổi trẻ nam tử liền ngăn cản ở Dương Thiên Diệp trước mặt.

Dương Thiên Diệp nhìn về phía nam tử, hơi ngoài ý muốn, bởi vì nam tử lại là Tiên Thiên cảnh cường giả. Mà một cái Tiên Thiên cảnh cường giả thế mà chỉ là canh cổng? Là, người thanh niên này là canh cổng, chỉ là Dương Thiên Diệp ngay từ đầu trực tiếp xem nhẹ đối phương tồn tại.

"Đây là phù văn sư công sẽ, người không có phận sự mau mau rời đi!" Thanh niên nam tử trầm giọng nói.

"Ta muốn khảo hạch phù văn sư!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, thanh niên nam tử khẽ giật mình, chợt sắc mặt nhu một số, nói: "Nhưng có thư đề cử?"

"Thư đề cử?" Dương Thiên Diệp khẽ nhíu mày, sau đó lắc đầu, nói: "Không có thư đề cử không thể khảo hạch sao?"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, thanh niên sắc mặt lại lần nữa lạnh lên, nói: "Không có thư đề cử đương nhiên không thể, phù văn sư chúng đại sư một ngày sao mà bận bịu? Nếu như tùy tiện một người đến đều khảo hạch, vậy bọn hắn còn có thời gian nghiên cứu phù văn một đạo sao? Tốt, không cùng ngươi nói nhảm, nhanh chóng rời đi, không phải vậy đừng trách ta không khách khí!"

Dương Thiên Diệp lông mày lần nữa nhăn lại đến, hắn không có nghĩ đến cái này khảo hạch lại để cho cái gì thư đề cử, hắn trừ Bảo Nhi cái này phù văn sư bên ngoài, đâu còn nhận biết cái gì khác phù văn sư? Mình cái kia tiện nghi sư phụ hẳn là là có tư cách đề cử, chỉ là mình bây giờ đi đâu để tìm cái kia tiện nghi sư phụ?

"Để hắn cùng ta đi vào chung đi!"

------oOo------

Chương 64: Sư phụ ngươi là?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp quay người, chỉ gặp một người mặc lục sắc váy dài nữ tử chính mỉm cười nhìn xem hắn, ở nữ tử sau lưng còn đi theo một tên Áo xám lão giả.

Quần màu lục nữ tử ước chừng mười bảy mười tám tuổi, quần màu lục nữ tử dung mạo không phải đặc biệt đẹp, nhưng lại cực kỳ nén lòng mà nhìn, lạnh nhạt mỉm cười trên gương mặt, tản ra một cỗ điềm tĩnh nhu và khí chất. Chính là cỗ này khí chất, nhất thời làm cho nữ tử mị lực tăng lên rất nhiều.

Dương Thiên Diệp ánh mắt ở trên người nữ tử dò xét dưới, tối hậu đứng ở nữ tử thân eo nơi, nhìn qua nữ tử này tinh tế vòng eo, Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một vòng kinh diễm, nữ tử vòng eo cực nhỏ, giống như này Sơ Xuân dương liễu, tinh tế uyển chuyển bên trong, phác hoạ ra một đạo mỹ diệu đường vòng cung.

Quần màu lục nữ tử đối Dương Thiên Diệp khẽ gật đầu, sau đó liền mang theo lão nhân hướng đi thanh niên kia, nói: "Hôm nay dù sao ta cũng phải phiền phức Trương đại sư, liền để hắn cùng một chỗ khảo hạch đi, ta nghĩ, Trương đại sư hẳn là không có ý kiến gì!"

Thanh niên kia đối quần màu lục nữ tử ôm một cái quyền, sau đó mặt lộ vẻ khó xử, nói: "Tiêu tiểu thư, ngươi hẳn phải biết ta chức trách..."

Quần màu lục nữ tử cười gật gật đầu, sau đó lấy ra hai khối đá năng lượng đưa cho thanh niên nam tử, nói: "Trương Hằng, ta biết các ngươi cũng không dễ dàng, chỉ là mong rằng châm chước dàn xếp!"

Tên là Trương Hằng thanh niên nam tử tiếp nhận hai khối đá năng lượng, trên mặt không có lúc trước khó xử, cười nói: "Thôi được, liền để hắn thử một chút đi! Ân, lần này ta dự đoán chúc Tiêu tiểu thư có thể khảo hạch thành công!"

"Đa tạ cát ngôn!" Nữ tử nhu hòa cười một tiếng, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp nói: "Chúng ta đi vào đi!" Nói, hướng đại môn đi qua.

Nhìn xem toàn bộ quá trình, Dương Thiên Diệp hiện tại cái nào vẫn không rõ, lúc trước nam tử không cho hắn đi vào là bởi vì hắn không có hiếu kính, nguyên bản hắn cũng là thông hiểu những này cách đối nhân xử thế đạo lý, chỉ là hắn không nghĩ tới phù này văn sư người cũng là như thế này người.

Dương Thiên Diệp nhìn nhìn thanh niên nam tử trên tay hai khối đá năng lượng, sau đó cùng bên trên quần màu lục nữ tử.

Đến đến đại sảnh về sau, Dương Thiên Diệp đuổi kịp quần màu lục nữ tử, đối quần màu lục nữ tử ôm một cái quyền, nói: "Lúc trước tạ ơn Tiêu tiểu thư!" Nói, Dương Thiên Diệp xuất ra hai khối đá năng lượng đưa cho quần màu lục nữ tử.

Nhìn xem đưa qua đá năng lượng, quần màu lục nữ tử trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc, đá năng lượng có thể là có chút trân quý, liền là đối với nàng mà nói cũng là trân quý. Nàng sở dĩ chịu hoa đá năng lượng trợ giúp trước mắt nam tử này, là bởi vì phía sau nàng lão nhân nói trước mắt nam tử có thể là Kiếm Tông người, cho nên nàng mới nguyện ý hoa hai khối đá năng lượng.

"Công tử thế nhưng là Kiếm Tông người?" Quần màu lục nữ tử không có tiếp cái kia năng lượng thạch, ngược lại là hỏi.

Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói: "Ngươi làm sao lại biết?"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, quần màu lục nữ tử ngòn ngọt cười, nói: "Lúc trước ta cùng Lâm bá nhìn thấy công tử cùng Kiếm Tông ký danh đệ tử cùng một chỗ."

Nghe được nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp minh bạch. Lúc trước đối nữ tử giúp hắn, hắn vẫn là vô cùng nghi hoặc, bây giờ mới biết, là bởi vì hắn là Kiếm Tông đệ tử quan hệ!

Đối với nữ tử thẳng thắn, Dương Thiên Diệp cũng là có chút hảo cảm, lập tức nói: "Bất kể như thế nào, lúc trước sự tình tạ ơn."

"Việc rất nhỏ a!" Nữ tử cười cười, sau đó lại nói: "Công tử là đến khảo hạch phù văn sư?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Đi thử một chút!"

Nữ tử cười nói: "Thử một chút cũng tốt, có thể trước quen thuộc một số chế phù một số quá trình. Đúng, tự giới thiệu dưới, ta gọi Tiêu Ngọc."

"Dương Thiên Diệp!"

Một phen giao lưu về sau, Dương Thiên Diệp hướng đại sảnh bốn phía quét mắt một vòng, sau đó hỏi: "Tiêu tiểu thư, tại sao nơi này quạnh quẽ như vậy?"

Tiêu Ngọc mà giải thích nói: "Phân hội phù văn chúng đại sư không phải tại tu luyện cũng là đang nghiên cứu phù văn, bình thường trừ phi nơi này lọt vào công kích, hoặc là có người đến khảo hạch phù văn sư, không phải vậy những này phù văn đại sư đều là tự giam mình ở mật thất bên trong, sẽ không ra đến!"

"Bọn họ liều mạng như vậy?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói.

Tiêu Ngọc mà cười nói; "Đương nhiên muốn liều mạng, phù văn sư không chỉ có muốn tu luyện, còn muốn nghiên cứu phù văn, với lại là mua chế tác phù văn tài liệu, bọn họ còn phải tiếp nhận một số ủy thác, có thể nói, bọn họ là phi thường bận bịu. Người khác đều biết phù văn sư rất uy phong, rất có địa vị, nhưng là nhưng lại không biết, đây đều là bọn họ cũng chỉ dùng của mình nỗ lực đổi lấy!"

Dương Thiên Diệp đồng ý gật gật đầu, nói: "Xác thực, thế nhân bình thường đều chỉ thấy mặt ngoài phong quang, mà không nhìn thấy người khác nỗ lực cùng vất vả! Đúng, phù văn sư khảo hạch bình thường đều là nào quá trình?"

Tiêu Ngọc mà biết là lần đầu tiên đến khảo hạch, lập tức giải thích nói: "Kỳ thật cái này quá trình cũng không chịu trách nhiệm, chỉ muốn khảo hạch người có thể chế tạo ra một loại hạ phẩm phù lục liền xem như khảo hạch thành công. Chế tạo ra một loại hạ phẩm phù liền có thể thành làm nhất phẩm phù văn sư, nếu như có thể chế tác năm loại thuộc tính khác nhau phù lục, cũng là Ngũ phẩm phù văn sư. Ngũ phẩm về sau phù sư liền cần có thể minh vật, về phần cảnh giới cao hơn, chúng ta bây giờ cũng không cần muốn!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nghĩ thầm cùng Bảo Nhi nói là, mình đã chế tác qua hai loại phù lục, như vậy nói cách khác mình xem như hai phẩm phù văn sư. Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp lại hỏi: "Tiêu tiểu thư, trở thành phù văn sư về sau, thật sự là tự do?"

Tiêu Ngọc mà cười nói: "Là tự do, thành viên có thể tự do gia nhập bất kỳ thế lực nào, cũng có thể không cần chờ đợi ở phù văn sư trong công hội. Tuy nhiên cũng phải thụ phù văn sư công ước hẹn buộc, dù sao một tổ chức thành viên không nhận ước thúc lời nói, khẳng định xảy ra nhiễu loạn lớn."

"Phù văn sư thật là khiến người ước ao ghen tị chức nghiệp a!" Dương Thiên Diệp cười nói: "Phù văn sư cái này chức nghiệp không chỉ có địa vị tôn quý siêu nhiên, có thể hưởng thụ rất nhiều đặc quyền, còn như thế tự do, so với tông môn đệ tử loại thân phận này tới nói, tốt quá nhiều!

Tiêu Ngọc mới nói: "Cái nghề nghiệp này sở dĩ trân quý, nói cho cùng vẫn là bởi vì phù văn sư tác dụng. Ngươi suy nghĩ một chút, hai cái cùng cảnh giới người chiến đấu, bên trong một cái phục dụng một tấm cường lực phù, hoặc là Thần Hành Phù, ai thắng ai bại? Phù văn sư tùy tiện chế tác một tấm bùa chú, ở nhiều khi là có thể để huyền giả chuyển bại thành thắng!"

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó quét mắt một vòng bốn phía, hỏi: "Tiêu tiểu thư, chúng ta khảo hạch chừng nào thì bắt đầu?"

Tiêu Ngọc mà trong mắt lóe lên một vòng bất đắc dĩ, nói: "Chỉ sợ còn phải chờ một hồi, Trương đại sư hiện tại hẳn là đang cho hắn khách nhân minh vật, tuy nhiên ngươi yên tâm, Trương đại sư làm người rất coi trọng chữ tín, hắn bảo hôm nay cho ta khảo hạch liền nhất định sẽ nhín chút thời gian đến cho ta khảo hạch!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cũng chỉ có gật đầu. Hắn không có trực tiếp về An Nam Thành, mà chính là đến khảo hạch phù văn sư, chính là vì thêm một cái đối phó Liễu gia át chủ bài, lần này hắn trở về chính là chuẩn bị cùng Liễu gia làm triệt để kết,

Bất tri bất giác đã qua một canh giờ, hai người trò chuyện coi như vui sướng. Kỳ thật phải nói một mực là Dương Thiên Diệp đang hỏi, mà Tiêu Ngọc mà đang giải đáp. Dương Thiên Diệp tuy nhiên tính cả phù văn sư, nhưng là đối với phù văn sư công hội cái tổ chức này tuyệt không hiểu biết. Mà Tiêu Ngọc mà lại là rất tinh tường, một phen giao nói tiếp, Dương Thiên Diệp cũng minh bạch rất nhiều chuyện.

Tiêu Ngọc mà đối Dương Thiên Diệp cũng là có một ít hảo cảm, bởi vì Dương Thiên Diệp mặc dù là tông môn đệ tử, nhưng là trên thân lại là không có một chút ngạo ý, với lại không hiểu vấn đề, đối nàng cũng là khiêm tốn thỉnh giáo, không có ra vẻ hiểu biết. Cái này khiến nàng đối Dương Thiên Diệp đặt câu hỏi là biết gì nói nấy!

Hai người lại trò chuyện gần một lúc lâu sau, một cái có chút nhếch nhác lão đầu xuất hiện trong đại sảnh, lão đầu nhìn tựa hồ rất gấp bộ dáng, trực tiếp đối Tiêu Ngọc, nói: "Nha đầu, đi theo ta!" Nói xong, đầu cũng sẽ không hướng bên trái đi đến.

Nhìn trước mắt nhếch nhác lão đầu, Dương Thiên Diệp biết, đây chính là Tiêu Ngọc mà nói Địa Phẩm phù văn sư Trương đại sư. Chỉ là đối phương cái này tạo hình thật sự là để cho người ta không dám lấy lòng.

Tiêu Ngọc mà đối Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Dương huynh, chúng ta theo sau đi!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, hai người vội vàng đuổi theo để.

Ba người tới một gian nhà, trong phòng trừ một cái cự đại bàn đá bên ngoài cái gì cũng không có, ở trên bàn đá trưng bày rất nhiều trống không lá bùa, còn có một số chứa linh thảo chất lỏng cùng Huyền thú huyết dịch màu trắng bình ngọc.

Nhếch nhác lão nhân không nhìn Dương Thiên Diệp, nhìn xem Tiêu Ngọc, nói: "Nha đầu, lần này ngươi nếu vẫn không quá quan, về sau có thể liền không thể tới quấy rầy lão đầu tử. Ngươi phải biết, lão già ta thật bề bộn nhiều việc!"

Tiêu Ngọc mà đối nhếch nhác lão nhân thi lễ, nói: "Phiền phức Trương lão!" Nói xong, nàng lại chỉ chỉ Dương Thiên Diệp, nói: "Trương lão, hắn cũng là tới tham gia khảo hạch!"

Nghe được Tiêu Ngọc mà lời nói, nhếch nhác lão nhân lần này nhìn về phía Dương Thiên Diệp, dò xét xuống Dương Thiên Diệp, hắn nói: "Tiểu tử, sư phụ ngươi là?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp có chút xấu hổ, bởi vì hắn không biết Bảo Nhi gia gia kêu cái gì...

------oOo------

Chương 65: Khảo hạch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Ngọc mà cũng tò mò nhìn về phía Dương Thiên Diệp, muốn biết sư phụ hắn là ai. Phải biết, phù văn một đạo bác đại tinh thâm, không có người dẫn đường lời nói, căn bản không có thể trở thành một tên phù văn sư. Chính nàng mặc dù không có sư phụ, nhưng vẫn là đi theo một số phù văn sư học qua.

Ở hai người hiếu kỳ dưới ánh mắt, Dương Thiên Diệp có chút khó khăn. Không nói trước hắn không biết Bảo Nhi gia gia danh hào, cũng là Bảo Nhi gia gia có thu hay không hắn làm đồ đệ đều vẫn là ẩn số! Nếu như hắn hiện tại bốc lên dùng người nhà danh hào, nếu như bị Bảo Nhi gia gia, cũng chính là hắn cái kia tiện nghi sư phụ biết, đối phương chắc chắn sẽ không đối với hắn có ấn tượng tốt gì.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp nói: "Tiền bối, sư phụ lão nhân gia ông ta không cho ta ở bên ngoài nhấc lên hắn danh hào, thật có lỗi!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương đại sư hơi hơi gật gật đầu, sau đó không đang nhìn Dương Thiên Diệp, chỉ chỉ trên bàn trống không phù lục, nói: "Các ngươi người nào tới trước? Quên, là tiết tiết kiệm thời gian, các ngươi cùng đi đi!" Nói xong, hắn không đang quản hai người, mà chính là đi đến một bên, xuất ra một quyển quyển trục nhìn.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cùng Tiêu Ngọc mà nhìn nhau cười một tiếng, sau đó hai người hơi hơi gật gật đầu, biểu thị cổ vũ đối phương.

Dương Thiên Diệp ngồi ở bàn đá trước mặt, hít sâu một hơi, sau đó cầm từ bản thân phù văn bút bắt đầu chế tác lên.

Dương Thiên Diệp thời gian là gấp vô cùng bách, theo biết được muội muội cùng mẫu thân xuất hiện nguy hiểm một khắc này, hắn nhìn từ bề ngoài rất bình tĩnh, nhưng nội tâm lại là lòng nóng như lửa đốt, hận không thể lập tức bay trở về An Nam Thành. Nhưng là hắn không có làm như vậy, bởi vì hắn minh bạch một cái đạo lý, muốn giải quyết triệt để Liễu gia uy hiếp, không chỉ cần có dựa vào thực lực, còn muốn có thân phận!

Liễu gia ở An Nam Thành cũng coi là một cái đại tộc, tam giáo cửu lưu đều có kết giao, đặc biệt là cùng An Nam Thành thành chủ cũng có một chút giao tình. Hắn muốn phải giải quyết Liễu gia, muốn chỉ dựa vào Kiếm Tông ngoại môn đệ tử thân phận còn chưa đủ! Chỉ có phù văn sư thân phận mới đủ phân lượng! Chỉ có có phù văn sư thân phận, hắn có thể đủ không cần cố kỵ cùng Liễu gia giao hảo những cái kia thế gia! Cho nên, hắn vừa đến Triêu Dương Thành trước hết đến khảo hạch phù văn sư!

Ở Dương Thiên Diệp viết một khắc này, nguyên bản ở một bên nhìn quyển trục Trương đại sư ngẩng đầu đầu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó lắc đầu. Chế tác phù lục coi trọng tâm bình khí hòa, không thể có một điểm tạp niệm, Dương Thiên Diệp không có ngưng thần tĩnh khí liền trực tiếp bắt đầu viết, cái này quá mau. Hiện tại hắn hoài nghi Dương Thiên Diệp đến tột cùng có hay không sư phụ! Dù cho có, cũng hẳn là một cái bất nhập lưu!

Trương đại sư đối Dương Thiên Diệp không ở có hứng thú, ánh mắt chuyển qua Tiêu Ngọc mà trên thân, nhìn thấy Tiêu Ngọc mà chính ngồi xếp bằng ngưng thần tĩnh khí, hơi hơi gật gật đầu. Tiêu Ngọc mà tư chất cùng các phương diện đều thuộc về không tệ, phẩm tính cũng không lời nói, rất nhiều lần hắn đều muốn nhận đối phương làm đồ đệ, đáng tiếc vừa nghĩ tới nàng không phải Ngũ Hành Huyền khí, hắn liền từ bỏ ý nghĩ này.

Không phải Ngũ Hành Huyền khí phù văn sư, ở phù văn một đạo bên trên thành tựu chung quy là hữu hạn. Tiền kỳ có lẽ không có gì, nhưng là đến hậu kỳ, một số phù văn không phải Ngũ Hành Huyền khí không thể!

"Đáng tiếc!"

Trương đại sư lắc đầu, sau đó thu hồi ánh mắt, lần nữa rơi vào trên quyển trục.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, Dương Thiên Diệp đã đem cường lực phù hình dáng phác hoạ ra tới. Đối với cường lực phù, hắn có thể nói là xe nhẹ đường quen, cũng không có gặp được khó khăn gì. Rất nhanh, Dương Thiên Diệp bắt đầu chú linh.

Nếu như Tiêu Ngọc mà cùng Trương đại sư lúc này nhìn về phía Dương Thiên Diệp lời nói, liền sẽ phát hiện Dương Thiên Diệp là trong truyền thuyết "Ngũ Hành Huyền khí" tuy nhiên hai người đều không nhìn Dương Thiên Diệp. Tiêu Ngọc mà là không có này tâm tư, nàng hiện tại ốc còn không mang nổi mình ốc. Mà Trương đại sư thì là không nhìn, là, ở nhìn thấy Dương Thiên Diệp không có ngưng thần tĩnh khí liền bắt đầu chế phù lúc, hắn liền đã triệt để không nhìn Dương Thiên Diệp.

Lại qua một canh giờ, Dương Thiên Diệp đã đem một tấm cường lực phù chế tác hoàn thành. Cầm chế tác thật là cường lực phù để ở một bên, Dương Thiên Diệp lấy ra một tờ trống phù, sau đó chuẩn bị chế tác truyền âm phù, hắn lần này cần thi cũng là là Nhị phẩm phù văn sư!

Dương Thiên Diệp không có vội vàng viết, mà chính là hướng Tiêu Ngọc mà liếc mắt một cái, khi nhìn thấy Tiêu Ngọc mà tình huống lúc, Dương Thiên Diệp khẽ chau mày. Bởi vì Tiêu Ngọc mà lúc này tình huống rất là không ổn, này thanh tú trên khuôn mặt tràn đầy mồ hôi, đại mi chăm chú nhàu cùng một chỗ, này nắm phù văn bút ngọc thủ cũng là có chút hơi run rẩy.

Dương Thiên Diệp biết, đối phương khẳng định là gặp được khó khăn. Dương Thiên Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó bắt đầu chế tác lên truyền âm phù. Lúc này, hắn cũng chỉ có thể hi vọng Tiêu Ngọc mà có thể vượt qua trước mắt khó khăn.

Tiêu Ngọc mà thật là gặp được phiền phức, chữa trị phù nàng trong nhà đã chế tác qua rất nhiều lần, xác xuất thành công đã rất lớn. Cũng bởi vì xác xuất thành công rất lớn, nàng mới dám đến phù văn sư công hội khảo hạch. Chỉ là nàng lần này có chút khẩn trương, là, nàng vô cùng gấp gáp.

Nàng sở dĩ khẩn trương là bởi vì nàng sợ thất bại, nàng trước kia thất bại qua rất nhiều lần, nhưng là lần này nàng không thể thất bại, bởi vì quan hệ này đến nàng Tiêu gia an nguy!

Tiêu gia quật khởi quá nhanh, chủ nhà họ Tiêu, cũng chính là phụ thân nàng lại không hiểu thu liễm, đến mức Tiêu gia cùng Triêu Dương Thành một số uy tín lâu năm gia tộc phát sinh xung đột. Tiêu gia tuy nhiên có Linh giả cảnh cường giả, nhưng là đối mặt một số uy tín lâu năm gia tộc, còn chưa đủ nhìn.

Đặc biệt là lần này, Tiêu gia cùng mấy cái uy tín lâu năm giữa gia tộc mâu thuẫn thăng cấp, càng làm cho Tiêu gia lâm vào trong tuyệt cảnh. Muốn phải giải quyết Tiêu gia trước mắt nguy cơ, vậy cũng chỉ có nàng trở thành phù văn sư. Chỉ cần nàng trở thành phù văn sư, nàng Tiêu gia mới có tư cách cùng đối phương đàm phán, đối phương cũng mới hội tiếp nhận nàng Tiêu gia cầu hoà.

Bởi vì không có một cái nào gia tộc nguyện ý đi đắc tội một cái có phù văn sư gia tộc, phải biết, phù văn sư nhân mạch là cực kì khủng bố, đặc biệt là trưởng thành phù văn sư.

Cho nên, nàng hôm nay không thể thất bại, một khi thất bại, những Lão đó bài gia tộc ở không có cố kỵ, khi đó, chính là nàng Tiêu gia bị tiêu diệt thời điểm.

Chỉ là nàng không nghĩ tới, cũng là bởi vì cân nhắc quá nhiều, áp lực quá lớn, để cho nàng không có bình thường tỉnh táo, đến mức nguyên bản chế tác phù lục quá trình bên trong không nên xuất hiện một số sai lầm đều xuất hiện.

"Không được, ta phải tỉnh táo, ta không thể thất bại!"

Tiêu Ngọc mà dừng lại bút, hít sâu một hơi, chờ tâm hơi bình tĩnh về sau, nàng mới lần nữa một lần nữa đặt bút.

Lại qua một canh giờ, một bên Trương đại sư dựa vào ghế, hai mắt khép hờ, phảng phất đã ngủ. Mà trong phòng một nam một nữ thì là hết sức chăm chú ở trên lá bùa phác hoạ lấy.

Lại qua một canh giờ, Dương Thiên Diệp bút vừa thu lại, nhẹ nhàng phun một ngụm khí, cười cười, lần này như là thường ngày, cường lực phù cùng truyền âm phù đều là thượng phẩm. Về phần tại sao mỗi lần đều là thượng phẩm, trừ hắn là thiên tài lý do này, Dương Thiên Diệp thực sự nghĩ không ra đừng.

"Ai!"

Đúng lúc này, một bên Tiêu Ngọc mà bất thình lình thán một thanh, cầm trong tay bút nhẹ nhẹ đặt lên bàn, trên mặt tràn đầy đắng chát.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp cầm hai cái phù lục đặt lên bàn, đi qua, nói: "Tiêu tiểu thư, làm sao?"

Tiêu Ngọc mà đắng chát cười một tiếng, nói: "Thất bại, ta quá khẩn trương. Dương huynh ngươi cũng thất bại? Không quan hệ, có hai lần cơ hội, ngươi có thể thử lại lần nữa!"

Dương Thiên Diệp hướng Tiêu Ngọc mà thất bại tấm bùa kia bên trên liếc liếc một chút, đang chuẩn bị nói cái gì, bất thình lình, ánh mắt của hắn lại lần nữa rơi xuống tấm bùa kia trên giấy, nhìn một chút, hắn cầm lá bùa cầm lên, sau đó chỉ trên lá bùa một cái mở đầu, đường; "Tiêu tiểu thư, ngươi, ngươi là từ nơi này mở đầu phác hoạ?"

Tiêu Ngọc mà khẽ giật mình, không biết Dương Thiên Diệp tại sao hỏi như vậy, nhưng vẫn gật đầu.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Tiêu tiểu thư ngươi phương pháp kia có lỗi, ta hiểu rõ cái càng phương pháp tốt, ân, là như thế này, ngươi từ nơi này bắt đầu, sau đó..."

Nghe nghe, Tiêu Ngọc mà con mắt trợn to lớn, chờ Dương Thiên Diệp sau khi nói xong, nàng mới nói: "Loại phương pháp này thật có thể chứ?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi có thể thử một chút, bất quá ta cảm thấy có thể!"

Kỳ thật Dương Thiên Diệp lúc này cũng có chút xấu hổ, hắn hiện tại rốt cuộc biết hắn chế phù tại sao xác xuất thành công cùng phẩm chất đều cao như vậy. Không hoàn toàn là bởi vì hắn thiên phú, chủ yếu hơn là Bảo Nhi đưa cho hắn quyển kia "Cơ sở phù văn quyết" Dương Thiên Diệp bây giờ mới biết cái này cơ sở phù văn quyết là cỡ nào trân quý, bởi vì này cơ sở phù văn quyết thượng diện có rất nhiều Bảo Nhi gia gia kinh nghiệm cùng chú giải.

Dương Thiên Diệp trước kia còn không có cảm giác đến những kinh nghiệm kia cùng chú giải có cái gì không dậy nổi, hiện tại hắn mới biết được, nếu như không có những kinh nghiệm kia cùng chú giải, hắn tuyệt đối tuyệt đối chế tác không ra cường lực phù. Có những kinh nghiệm kia cùng chú giải, hắn cơ hồ là không có đi qua đường vòng, bởi vì cái nào viết có thể xuất hiện, nào không nên xuất hiện, thượng diện đều viết phi thường rõ ràng!

"Về sau có phải hay không nên cho Bảo Nhi bắt một cái chồn tía đâu?" Dương Thiên Diệp trong lòng vừa mới có ý nghĩ này, ở vòng xoáy trong đan điền chồn tía liền cho Dương Thiên Diệp một cái đáng thương ánh mắt.

An ủi một chút tiểu gia hỏa, Dương Thiên Diệp nhìn về phía còn đang do dự Tiêu Ngọc, nói: "Tiêu tiểu thư, ngươi thử một chút đi, ta ở bên cạnh cho ngươi xem một chút!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tiêu Ngọc mà hít sâu một hơi, không đang do dự, nói: "Tốt!" Nàng cũng không biết tại sao phải tin tưởng Dương Thiên Diệp, có lẽ là nàng tin tưởng trước mắt Dương Thiên Diệp, bởi vì Dương Thiên Diệp nói phi thường tự tin, lại có lẽ là bởi vì nàng đã không có những biện pháp khác.

------oOo------

Chương 66: Thượng phẩm phù lục

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Từ bên này, đúng, đừng ngừng ngừng lại, nhất bút dẫn đi..."

Dương Thiên Diệp đứng ở Tiêu Ngọc mà bên cạnh, cùng Tiêu Ngọc mà, hết sức chăm chú mà nhìn chằm chằm vào lá bùa, một khi Tiêu Ngọc mà xuất hiện sai lầm, hoặc là do dự, hắn liền ngay lập tức sẽ nhẹ giọng chỉ điểm đối phương.

Đối với bên cạnh cái này trợ giúp qua hắn nữ tử, Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút hảo cảm, cho nên ở nhìn thấy Tiêu Ngọc mà xuất hiện khó khăn, hắn không chút do dự liền lên tiếng trợ giúp.

Dương Thiên Diệp chính là như vậy người, người khác làm sao đối với hắn, hắn liền làm sao đối với người khác.

Tiêu Ngọc mà ngay từ đầu đáp ứng dùng Dương Thiên Diệp phương pháp lúc, trong lòng vẫn là rất tâm thần bất định, dù sao đây là nàng một cơ hội cuối cùng, nàng thật sự là thua không nổi. Nhưng là đang động bút về sau, nàng liền ngạc nhiên phát hiện, Dương Thiên Diệp dạy nàng phương pháp so với nàng nguyên lai phương pháp tốt không biết bao nhiêu lần!

Đặc biệt là Dương Thiên Diệp ở một bên chỉ đạo, đối với nàng mà nói càng là như thể hồ quán đỉnh, nàng hiện tại xem như minh bạch nàng trước kia luôn thất bại là nguyên nhân gì. Đồng thời nàng trong lòng cũng là chấn kinh, Dương Thiên Diệp đến tột cùng là thần thánh phương nào, những phương pháp này cùng một số kỹ xảo nàng trước kia thế nhưng là chưa bao giờ thấy qua!

Ngăn chặn trong lòng chấn kinh, Tiêu Ngọc mà chuyên tâm dựa theo Dương Thiên Diệp nói phương pháp miêu tả đứng lên.

Dần dần, bởi vì Dương Thiên Diệp chỉ đạo cùng không chú ý, hai người càng chịu càng gần, Dương Thiên Diệp đã có thể rõ ràng ngửi được trên người đối phương mùi thơm cơ thể, tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng không có tâm viên ý mã, ngược lại là hơi hướng bên cạnh dời dời. Hắn cầm nữ tử trước mắt xem như là bằng hữu, nếu là bạn hắn, vậy hắn liền sẽ tôn trọng đối phương.

Dương Thiên Diệp cái này nhỏ bé cử động bị Tiêu Ngọc mà chú ý tới, lập tức dùng khóe mắt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, trong lòng có chút cảm kích, có chút ấm áp, đồng thời cũng có chút áy náy. Bởi vì ngay từ đầu nàng coi là Dương Thiên Diệp là cố ý mượn chỉ đạo mà gần sát nàng, chiếm nàng tiện nghi, trong lòng khó tránh khỏi có chút không vui, nhưng là hiện tại Dương Thiên Diệp cử động để cho nàng biết, đối phương là vô ý, cái này khiến nàng trong lòng có chút áy náy.

Rất nhanh, Tiêu Ngọc mà bút vừa thu lại, hít một hơi thật sâu, trên mặt hiện lên một vòng kích động, ở Dương Thiên Diệp chỉ đạo dưới, nàng đã đem Thần Hành Phù hình dáng phác hoạ ra đến, hiện tại cũng chỉ còn lại có. Chú linh.

"Từ từ sẽ đến, chớ khẩn trương!" Dương Thiên Diệp cười khích lệ nói.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp mỉm cười, Tiêu Ngọc mà có trong nháy mắt hoảng hốt, trong lòng hiện lên một đạo cảm giác khác thường, tuy nhiên nàng rất nhanh liền cầm cảm giác này đè xuống. Đối Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nàng hít sâu một hơi, sau đó lấy ra trên bàn đá linh thảo chất lỏng cùng Huyền thú huyết dịch, bắt đầu chú linh...

Liên quan tới chú linh, Bảo Nhi đưa cho hắn quyển kia 《 cơ sở phù văn quyết 》 bên trong cũng có thật nhiều kỹ xảo cùng phương pháp, 《 cơ sở phù văn quyết 》 hắn là sẽ không cho Tiêu Ngọc, dù sao cái này Bảo Nhi có đã thông báo. Nhưng là chỉ đạo một chút Tiêu Ngọc mà hắn là không có vấn đề.

Có lúc trước thành công, lần này Tiêu Ngọc mà đối Dương Thiên Diệp lời nói không có ở hoài nghi, hoàn toàn dựa theo Dương Thiên Diệp nói phương pháp đến chú linh.

Chẳng biết lúc nào, này nguyên bản trên ghế Trương đại sư xuất hiện ở phía sau hai người, đang nghe Dương Thiên Diệp kể một ít kỹ xảo cùng phương pháp lúc, này Trương đại sư ban đầu vốn có chút nhập nhèm hai mắt nhất thời tuyết sáng lên, rất nhanh, trên tay hắn thêm một cái vở...

Dương Thiên Diệp cảm giác được Trương đại sư ở phía sau hắn, bất quá hắn không có để quản. Hiện tại là Tiêu Ngọc mà thời điểm mấu chốt nhất, lúc này là không thể xuất hiện nửa một chút lầm lỗi, không phải vậy liền phí công nhọc sức.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, một lúc lâu sau, một đoạn thời khắc, Tiêu Ngọc mà bút bỗng nhiên vừa thu lại, nhất thời, Thần Hành Phù chỉ một thoáng sáng lên.

Nhìn thấy Thần Hành Phù sáng lên, Tiêu Ngọc mà nhất thời buông lỏng một hơi, sau đó Thanh Tú trên mặt hiện lên kích động cùng vẻ mừng như điên, dường như quá quá khích động, Tiêu Ngọc mà bỗng nhiên ôm lấy ở nàng bên cạnh Dương Thiên Diệp, nói: "Ta thành công, ta thành công, ta thật thành công, ta thật..."

Bị Tiêu Ngọc mà bất thình lình ôm lấy, Dương Thiên Diệp thân thể cứng đờ, ngay tại hắn không biết làm sao bây giờ lúc, một bên Trương đại sư bất thình lình kêu lên: "Lại là trung phẩm Thần Hành Phù, trung phẩm..."

Nghe được Trương đại sư lời nói, Tiêu Ngọc mà cũng lấy lại tinh thần đến, vội vàng buông ra Dương Thiên Diệp, trên mặt bay lên một vòng ánh nắng chiều đỏ, có chút không dám đi xem Dương Thiên Diệp, tâm đạo: "Quá mất mặt, ta vậy mà để chủ động ôm một cái nam nhân..."

Dương Thiên Diệp trên mặt không có cái gì dị dạng, cười đáp: "Tiêu tiểu thư, chúc mừng!"

Nghe vậy, Tiêu Ngọc mà ngẩng đầu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, khi nhìn thấy Dương Thiên Diệp khắp khuôn mặt là nụ cười lúc, trong lòng lần nữa buông lỏng một hơi, đối Dương Thiên Diệp nhu hòa cười một tiếng, sau đó nhìn về phía một bên ôm tấm kia trung phẩm Thần Hành Phù Trương đại sư, nói: "Trương đại sư, ta, ta, ta Thần Hành Phù thật sự là trung phẩm?"

Nghe được Tiêu Ngọc mà lời nói, Trương đại sư ánh mắt lưu luyến không rời từ đó phẩm trên bùa dời, nhìn về phía Dương Thiên Diệp. Hắn dĩ nhiên không phải nhìn trúng một tấm trung phẩm phù, hắn nhìn trúng là Dương Thiên Diệp phương pháp kia cùng kỹ xảo. Tiêu Ngọc mà bản sự hắn biết rõ, có thể chế tác được một tấm hạ phẩm phù đã coi như là cực kỳ bình thường phát huy. Mà bây giờ đang dùng trước mắt tiểu tử này phương pháp, lại có thể chế tạo ra trung phẩm phù!

Nếu như có thể đạt được cái này hoàn chỉnh phương pháp cùng kỹ xảo, này...

Muốn đến nơi này, Trương đại sư nói: "Tiểu tử, ngươi phù đâu? Cho ta xem một chút!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó cầm mình chế tác cường lực phù cùng truyền âm phù đưa cho Trương đại sư.

Khi nhìn thấy Dương Thiên Diệp này hai cái phù lục lúc, Trương đại sư cả người nhất thời Thạch Hóa, thật lâu, Trương đại sư cổ họng cuồn cuộn, giống như mất hồn lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể, hai tấm đều là thượng phẩm, thượng phẩm..."

Cũng khó trách Trương đại sư chấn kinh, thượng phẩm phù lục không chỉ cần phải phi thường tinh khiết Huyền khí, còn phải vô cùng cao siêu kỹ xảo cùng phương pháp, liền xem như hắn cái này phù sư cũng là khó chế tạo ra thượng phẩm phù lục, mà tên tiểu tử trước mắt này thế mà chế tác được, hơn nữa còn là hai tấm?

Hắn là yêu nghiệt sao? Hắn còn là người sao?

Một bên Tiêu Ngọc mà cũng chấn kinh, nàng không nghĩ tới Dương Thiên Diệp chế tác hai cái phù lục rõ ràng đều là thượng phẩm! Lão thiên, thượng phẩm phù lục a! Nàng theo bắt đầu tiến vào phù văn sư cái nghề này bắt đầu, liền chưa từng thấy có phù văn sư chế tác được qua. Mà bây giờ, cái này thượng phẩm phù lục thế mà ở nàng bên cạnh xuất hiện!

Nhìn thấy hai người chấn kinh bộ dáng, Dương Thiên Diệp sờ mũi một cái, trong lòng thấp giọng nói: "Có cần phải như thế chấn kinh sao? Không phải liền là hai tấm thượng phẩm phù sao?"

Nếu như Trương đại sư cùng Tiêu Ngọc mà biết Dương Thiên Diệp ý nghĩ này, khẳng định sẽ đem quanh hắn ẩu chí tử!

Qua một hồi lâu, Trương đại sư do dự dưới, hỏi: "Tiểu huynh đệ, có thể hay không cáo tri gia sư danh hào? Ta không có khác ý tứ, bởi vì muốn trở thành phù văn sư cũng phải cần có người đề cử, đương nhiên, ngươi liền xem như không có đề cử, cũng là có thể trở thành phù văn sư."

Nghe được Trương đại sư lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, hắn biết, trước mắt cái này Trương đại sư rất có thể là coi trọng hắn những phương pháp kia cùng kỹ xảo. Sở dĩ lần nữa hỏi mình sư phụ danh hào, hẳn là muốn tìm kiếm mình cơ sở, nếu như mình sư phụ không phải cái gì ngưu nhân, hoặc là nói căn bản không có gì sư phụ, vậy cái này Trương đại sư rất có thể sẽ hóa thân thành sói.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Trương đại sư, ta là Kiếm Tông đệ tử!"

"Kiếm..." Bất thình lình, Trương đại sư con mắt trợn to lớn, thất thanh nói: "Ngươi, ngươi là Lâm Đại sư đệ tử?" Nói xong, hắn lại nghi ngờ nói: "Có thể, có thể Lâm đại sư không phải chỉ có một người đệ tử sao? Ân, đệ tử kia ta trước kia còn xa xa gặp qua, kêu cái gì...."

Dương Thiên Diệp mí mắt nhảy một chút, biết cái này là đối phương đang thử thăm dò mình, lập tức lặng lẽ nói: "Bảo Nhi là sư tỷ của ta!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương đại sư trong lòng thở dài, hắn biết, người thiếu niên trước mắt này thật sự là cái kia Lâm Đại sư đệ tử. Tất nhiên đối phương là Lâm Đại sư đệ tử, vậy hắn liền không khả năng ở có cái gì khác ý nghĩ. Muốn đến nơi này, hắn trên mặt tươi cười, nói: "Đúng đúng, cũng là Bảo Nhi, không nghĩ tới tiểu huynh đệ là Lâm Đại sư đệ tử, chỉ là lão phu không rõ, tiểu huynh đệ nếu là Lâm Đại sư đệ tử, vậy tại sao không đi đế đô tham gia khảo hạch đâu?"

Dương Thiên Diệp nhướng mày, nói: "Trương đại sư, không biết ta có tính không quá quan, nếu như không giữ lời, tại hạ liền cáo từ!" Nếu như là lúc trước, hắn chắc chắn sẽ không nói như thế, nhưng là hiện tại, có tiện nghi sư phụ cái này da hổ kéo, hắn không ngại kéo một chút.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương đại sư biết mình nói nhiều, lập tức vội vàng cười nói: "Đương nhiên quá quan, đương nhiên quá quan." Nói đến đây, hắn nhìn một bên có chút khẩn trương Tiêu Ngọc, do dự dưới, sau đó nói: "Ngọc nhi cũng tính vượt qua kiểm tra, ân, ta có một ý tưởng, Ngọc nhi, ngươi không có sư phụ, ta đến bây giờ cũng không có đệ tử, ta chuẩn bị nhận Ngọc nhi ngươi vì ta quan môn đệ tử, ngươi có bằng lòng hay không?"

Nghe vậy, Tiêu Ngọc mà trong đầu bất thình lình một tiếng nổ vang, hạnh phúc đến quá đột ngột. Một hồi lâu nàng mới hồi phục tinh thần lại, lập tức vội vàng hướng lấy Trương đại sư đi một sư đồ lễ phép, nói: "Ngọc nhi gặp qua sư phụ!" Nói xong, khóe mắt nàng liếc liếc một chút bên cạnh Dương Thiên Diệp. Nàng không ngốc, Trương đại sư bất thình lình thu nàng làm đồ, hẳn là Dương Thiên Diệp nguyên nhân, tuy nhiên nàng cũng không thèm để ý, bởi vì từ nay về sau, nàng Tiêu gia nguy nan không chỉ có hội biến mất, nàng ở phù văn một đạo cũng sẽ có người chỉ điểm.

Muốn đến nơi này, Tiêu Ngọc mà lần nữa nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nhìn thấy hắn mỉm cười nhìn mình, lập tức vội vàng thu hồi ánh mắt.... Không biết nghĩ đến cái gì, Tiêu Ngọc mà này khuôn mặt nhỏ vừa đỏ đứng lên.

------oOo------

Chương 67: Đi ra ngoài phí?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Trương đại sư bất thình lình nhận Tiêu Ngọc mà làm đồ đệ, Dương Thiên Diệp cũng là có chút ngoài ý muốn, bất quá hắn rất nhanh liền minh bạch. Trương đại sư hẳn là là bởi vì chính mình mới nhận Tiêu Ngọc mà làm đồ đệ, hoặc là nói là bởi vì chính mình phía sau cái kia tiện nghi sư phụ. Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp càng phát ra đối với mình cái kia tiện nghi sư phụ hiếu kỳ. Bởi vì hắn này tiện nghi sư phụ không chỉ có Kiếm tông trưởng lão vô cùng kiêng kỵ, liền ngay cả trong thế tục phù văn đại sư đều kiêng kỵ như vậy.

Chẳng lẽ là Linh Phù Sư? Hoặc là Thiên Phù Sư?

Ngay tại Dương Thiên Diệp suy tư lúc, lúc trước rời đi Trương đại sư ôm hai bộ trường bào màu vàng lợt cùng hai cái cái hộp nhỏ trở về, Trương đại sư cầm hai bộ trường bào cùng hai cái cái hộp nhỏ đặt ở trên bàn đá, nhìn xem Dương Thiên Diệp cùng Tiêu Ngọc, nói: "Đây là chúng ta công hội phục trang cùng phù văn sư huy chương, nhớ kỹ, huy chương nếu là không cẩn thận thất lạc, nhất định phải kịp thời bổ sung, không phải vậy công hội cùng Đại Tần đế quốc là sẽ không thừa nhận các ngươi phù văn sư thân phận!"

Trương đại sư nói vừa xong, Tiêu Ngọc mà chính là vội vàng đi lên trước cầm thuộc về nàng cái hộp kia mở ra, khi thấy trong hộp một cái hình tròn tiểu hình huy chương lúc, Tiêu Ngọc mà một tiếng kinh hô, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Trương đại sư, nói: "Sư phụ, đây là Nhị phẩm phù văn sư huy chương, ta.." Nàng rất muốn hỏi là không phải mình sư phụ lầm, nhưng thuộc về đối Trương đại sư tôn trọng, nàng cũng không có cầm lời nói nói ra.

Lúc này Dương Thiên Diệp cũng cầm hộp mở ra, trong hộp phù văn sư huy chương trình viên hình, ước chừng hai cái lớn chừng ngón cái, ở huy chương chính diện thêu khắc lấy bốn người "Một" nhìn thấy cái này bốn người "Một" chữ, Dương Thiên Diệp cũng là hơi kinh ngạc, bởi vì đây là tứ phẩm phù văn sư huy chương.

Vừa lúc lúc này nghe được Tiêu Ngọc mà lời nói, Dương Thiên Diệp cũng là không hiểu nhìn về phía Trương đại sư.

Nhìn thấy hai người nghi hoặc biểu lộ, Trương đại sư cười nói: "Lão phu không có tính sai, Dương tiểu huynh đệ là tam phẩm phù văn sư, Ngọc nhi ngươi là Nhị phẩm phù văn sư." Nhìn thấy hai người biểu lộ càng thêm nghi hoặc, Trương đại sư lần nữa giải thích nói: "Công hội có quy định, phù sư phía dưới khảo hạch phù lục lúc, nếu là người tham gia khảo hạch chế tạo ra trung phẩm phù lục, quan chủ khảo có quyền đem tăng một phẩm!"

"Này chế tạo ra thượng phẩm phù lục đâu?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Chế tạo ra trung phẩm phù lục có thể tăng lên một cái cấp bậc, vậy hắn hai tấm thượng phẩm đãi ngộ lại là như là trung phẩm, cái này khiến hắn có chút buồn bực.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương đại sư cười khổ nói: "Theo đạo lý tới nói, Dương tiểu huynh đệ hoàn toàn có thể trở thành Ngũ phẩm phù văn sư, bởi vì Dương tiểu huynh đệ chế phù kỹ thuật chỉ sợ sẽ là một số phù sư đều không kịp ngươi. Lão phu sở dĩ chỉ cấp Dương tiểu huynh đệ gia tăng hai phẩm, là bởi vì lão phu chỉ có gia tăng hai phẩm quyền lợi. Nếu như Dương tiểu huynh đệ muốn Ngũ phẩm phù văn sư huy chương, lão phu có thể hướng công hội tổng bộ xin, chỉ là chỉ sợ cần một chút thời gian!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nói: "Tạ Trương đại sư hảo ý, tứ phẩm cùng Ngũ phẩm với ta mà nói đều không khác mấy, liền không phiền phức Trương đại sư. Đúng, ta còn có việc, trước hết cáo từ!" Nói xong, Dương Thiên Diệp đối Trương đại sư ôm một cái quyền, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài cửa. Đạt được phù văn sư thân phận, Dương Thiên Diệp tự nhiên không muốn đang trêu chọc lưu, hắn hiện tại chỉ muốn nhanh chạy về An Nam Thành.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp xoay người rời đi, một bên Tiêu Ngọc mà liền tranh thủ y phục cùng huy chương thu vào trong giới chỉ, sau đó đối Trương đại sư thi lễ, nói: "Sư phụ, Ngọc nhi để đưa tiễn Dương huynh!" Nói xong, cũng không đợi Trương đại sư Hồi Phục liền vội vàng hướng Dương Thiên Diệp đuổi theo.

Nhìn thấy Tiêu Ngọc mà vội vã bộ dáng, Trương đại sư dường như nghĩ đến cái gì, trên mặt hiển hiện rực rỡ nụ cười, thấp giọng nói: "Nếu như hai người có thể thành một đôi, vậy ta cùng Lâm đại sư không phải liền là thân gia? Nếu như có thể cùng Lâm đại sư dính vào quan hệ, về sau ta muốn đi vào tổng bộ còn không phải dễ như trở bàn tay?" Nói đến đây, Trương đại sư nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ.

Tại nguyên chỗ cười nửa ngày, Trương đại sư dường như nghĩ đến cái gì, tay phải bỗng nhiên vỗ xuống đầu mình, sau đó vội vàng đi ra ngoài, vừa chạy vừa nói: "Chia sẽ xuất hiện Lâm Đại sư đệ tử, ta phải nhanh lên đem tin tức này truyền đến tổng bộ, Lâm đại sư ở tổng bộ hẳn là còn không có về Kiếm Tông..."

...

Ngoài cửa, Tiêu Ngọc mà đuổi kịp Dương Thiên Diệp, nhìn thấy Tiêu Ngọc mà đuổi theo, Dương Thiên Diệp có chút bất đắc dĩ, hắn tuy nhiên rất muốn chạy về An Nam Thành, nhưng là người ta đều đuổi theo, hắn cũng không dễ xoay người lần nữa liền đi.

"Tiêu tiểu thư, có việc?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tiêu Ngọc mà đối Dương Thiên Diệp thi lễ, sau đó nghiêm mặt nói: "Dương huynh, lần này sự tình Ngọc nhi tạ ơn." Nếu như không phải Dương Thiên Diệp, đừng nói Trương đại sư thu nàng làm đồ, nàng cũng là khảo hạch cũng rất có thể lần nữa thất bại, đối với Dương Thiên Diệp, nàng là thật cảm kích.

"Tiêu tiểu thư không cần như thế, cái này vốn là việc rất nhỏ, với lại nếu như không có lúc trước Tiêu tiểu thư để cho ta cùng ngươi đi vào, đừng nói khảo hạch, ta chỉ sợ ngay cả môn còn không thể nào vào được!" Dương Thiên Diệp cười nói. Đối Dương Thiên Diệp tới nói, cái này thật chỉ là một cọc việc nhỏ. Đương nhiên, đây là bởi vì hắn đối Tiêu Ngọc mà có hảo cảm duyên cớ.

Tiêu Ngọc mà lắc đầu, sau đó chân thành nói: "Lúc trước Dương huynh chỉ điểm, đối với Dương huynh tới nói có lẽ là việc rất nhỏ, nhưng đối Ngọc nhi tới nói lại là như là tái tạo chi ân! Đúng, Dương Thiên Diệp huynh về sau gọi ta Ngọc nhi đi, gọi Tiêu tiểu thư quái xa lạ." Tiêu Ngọc mà rất rõ ràng lúc trước Dương Thiên Diệp dạy nàng phương pháp cùng kỹ xảo trân quý cỡ nào, theo sư phụ mình đều không tiếc kéo xuống mặt mũi dùng bút ký nhớ lại cũng có thể thấy được!

Dương Thiên Diệp ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, phát hiện sắc trời đã dần dần tối, lập tức không muốn ở dông dài, nói: "Ngọc nhi cô nương, ta vẫn còn có sự tình, trước hết cáo từ." Nói xong, Dương Thiên Diệp bước nhanh rời đi. Đạt được phù văn sư thân phận về sau, Dương Thiên Diệp thật không nguyện ý đang lãng phí một chút thời gian, phải biết, hắn tối trở về một điểm, mẫu thân mình cùng muội muội liền càng nguy hiểm!

Tiêu Ngọc mà lần nữa đuổi kịp Dương Thiên Diệp, sau đó từ trong ngực xuất ra một ngọc bội đưa cho Dương Thiên Diệp, nói: "Dương huynh, đây là ta ngọc bội, ngày khác ngươi sự tình làm tốt về sau, mong rằng đến Tiêu gia một chuyến, để Ngọc nhi hảo hảo cám ơn ngươi!" Tiêu Ngọc mà cũng nhìn ra, Dương Thiên Diệp là thật có sự tình, cho nên nàng từ bỏ lưu Dương Thiên Diệp để Tiêu gia làm khách ý nghĩ.

Dương Thiên Diệp không có cự tuyệt, tiếp nhận ngọc bội, nói một tiếng cáo từ, sau đó cũng nhanh bước đi ra phía ngoài, nhưng mà hắn còn đi chưa được mấy bước liền bị lúc trước cái kia canh cổng Trương Hằng ngăn cản.

"Tiểu tử, không biết quy củ sao?" Trương Hằng thiêu thiêu mi, nói.

"Quy củ?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi, hắn vừa tới phù văn sư phân hội, nào biết được nơi này cái gì quy củ?

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương Hằng cười lạnh một tiếng, nói: "Tiểu tử, ngươi chưa từng nghe qua vào cửa phí cùng đi ra ngoài phí sao? Vào cửa cần giao vào cửa phí, đi ra ngoài đương nhiên liền muốn giao ra môn phí, đừng nói nhiều, nhanh lên giao." Tuy nhiên Tiêu Ngọc mà còn ở bên cạnh, nhưng là hắn tuyệt không e ngại, dù sao hắn thuộc về phù văn sư công sẽ, Tiêu gia sẽ không tới cùng hắn trở mặt. Đương nhiên, nếu như Tiêu Ngọc mà khảo hạch thành công, trở thành một tên phù văn sư, vậy hắn là tuyệt sẽ không tới tội Tiêu Ngọc, nhưng là đáng tiếc, Tiêu Ngọc mà không thành công.

Trương Hằng là cho rằng như vậy. Trương Hằng vì sao lại cho rằng như vậy đâu? Bởi vì phàm là khảo hạch thành công phù văn sư xuất lúc đến đều là mặc phù văn sư phục trang cùng mang phù văn sư huy chương. Kỳ thật hắn muốn cũng không sai, nhưng là lần này ra một chút ngoài ý muốn. Dương Thiên Diệp bởi vì trong nhà sự tình, căn bản không hứng thú để đổi cái gì y phục, mà Tiêu Ngọc mà là cùng Dương Thiên Diệp tạm biệt, cũng không có để thay đổi phù văn sư phục trang cùng đeo huy chương, cho nên thanh niên cho rằng hai người thất bại.

Nghe được Trương Hằng lời nói, Dương Thiên Diệp hai mắt nheo lại, nói: "Đây là phù văn sư quy củ vẫn là chính ngươi quy củ?" Lúc trước Trương Hằng bởi vì hắn không cho chỗ tốt không cho hắn đi vào, Dương Thiên Diệp trong lòng mặc dù có chút khó chịu, nhưng là cũng không có nghĩ qua là chút chuyện này đi trả thù đối phương. Nhưng là hắn không nghĩ tới, người trước mắt này thế mà còn đến tìm hắn để gây sự, Dương Thiên Diệp lần này có chút phát cáu.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Trương Hằng trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, lập tức điềm nhiên nói: "Tiểu tử, ngươi đừng quản người nào quy củ, ta chỉ hỏi ngươi dạy vẫn là không dạy?"

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này Tiêu Ngọc mà đã đi tới trước mặt hai người, không cần hỏi Tiêu Ngọc mà liền biết phát sinh cái gì, nàng cũng không có nói nhảm, lấy ra hai khối đá năng lượng đưa cho thanh niên, nói: "Hắn phí dụng ta ra!" Nói xong, Tiêu Ngọc mà quay người nhìn xem Dương Thiên Diệp, ôn nhu nói: "Dương đại ca ngươi đi làm chính ngươi sự tình đi, không cần thiết là chút chuyện nhỏ này lãng phí thời gian!"

Nghĩ đến mẫu thân cùng muội muội, Dương Thiên Diệp đè xuống trong lòng tức giận, đối Tiêu Ngọc mà gật gật đầu, nhưng sau xoay người rời đi.

------oOo------

Chương 68: Sư phụ?

Nghe được Trương Hằng còn muốn tìm phiền toái, một bên Tiêu Ngọc mà đại mi cau lại, hiển nhiên, nàng cũng sinh khí. Mà Dương Thiên Diệp thì là phảng phất không nghe thấy thanh niên lời nói, vẫn là bước nhanh đi ra phía ngoài.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp không nhìn mình, Trương Hằng trong mắt lóe lên một đạo sát ý, lập tức thân hình khẽ động, một quyền đánh phía Dương Thiên Diệp phía sau lưng!

Ở Trương Hằng động thủ một khắc này, Dương Thiên Diệp dừng bước lại, sắc mặt cũng là âm trầm xuống, không do dự, quay người đối thanh niên quyền đầu cũng là một quyền đập tới.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp cùng mình đối oanh, Trương Hằng khóe miệng nổi lên một vòng lạnh lẽo nụ cười, ở công hội làm hộ vệ những năm này, cũng là Triêu Dương Thành một vài gia tộc lớn người nhìn thấy chính mình cũng là khách khí, mà trước mắt cái này tiểu thí hài lại dám như thế không nhìn mình, coi như hắn là Tiêu gia bằng hữu lại như thế nào? Mình hôm nay liền muốn giết gà dọa khỉ!

Nhìn thấy Trương Hằng thế mà trực tiếp động thủ, một bên Tiêu Ngọc mà trong mắt lóe lên một đạo hàn mang, đối không biết lúc nào đã đi tới nàng bên cạnh Áo xám lão giả, nói: "Quân lão, cứu Dương Thiên Diệp!"

Mà áo bào xám trưởng lão lại là lắc đầu, không có động thủ, chỉ là một không thuận mà nhìn xem Dương Thiên Diệp.

Nhìn thấy Quân lão không động thủ, Tiêu Ngọc mà nhất thời gấp, đáng tiếc đã tới không kịp, bởi vì hai người quyền đầu đã đụng vào nhau.

"Xoạt xoạt!"

Một đạo tiếng xương gãy ở trong sân vang lên, Tiêu Ngọc mà trong lòng giật mình, đang chuẩn bị xuất thủ cứu người, nhưng kế tiếp Dương Thiên Diệp động tác lại là để cho nàng ngốc tại chỗ.

Ở cùng Dương Thiên Diệp quyền đầu đụng vào một khắc này, Trương Hằng thầm nghĩ trong lòng không tốt, biết mình khinh địch, đáng tiếc đã tối, quyền đầu cổ tay xương cốt tại chỗ đứt gãy, Trương Hằng trong lòng kinh hãi, vội vàng lui lại, ngay tại lúc hắn vừa lui một khắc này, Dương Thiên Diệp lại là một cái vội xông lấn đến trước mặt hắn, sau đó nhấc chân một cái đầu gối đỉnh đè vào Trương Hằng trên bụng.

"Bành!"

Cường đại lực đạo khiến cho Trương Hằng bay ngược mà ra, bay ra mấy mét về sau, nặng nề mà nện trên sàn nhà. Ngay tại lúc hắn vừa đứng lên trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp chẳng biết lúc nào đã lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó đối Trương Hằng vùng đan điền cũng là một chân.

Đối với địch nhân, Dương Thiên Diệp từ trước tới giờ không lại nương tay! Nên giết liền giết, nên phế liền phế!

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đá hướng mình đan điền, Trương Hằng trong lòng kinh hãi muốn tuyệt, hắn không nghĩ tới thiếu niên trước mắt này lực lượng cùng tốc độ cư nhiên như thế khủng bố, càng không có nghĩ tới hắn dám ở phù văn sư công hội môn miệng phế bỏ mình, hắn chẳng lẽ không sợ phù văn sư công hội trả thù sao? Tốt xấu là Tiên Thiên cảnh, thanh niên rất nhanh liền lấy lại tinh thần, sau đó tay trái một chưởng vỗ hướng Dương Thiên Diệp đá đến đoạt mệnh một chân!

"Bành!"

Trương Hằng bị Dương Thiên Diệp một chân đá xoa xoa mặt đất lui lại mấy mét, sau đó đâm vào một cái trên thềm đá. Dường như cảm nhận được cái gì, thanh niên không để ý trong lòng dời sông lấp biển, liền vội vàng đứng lên, đáng tiếc vẫn là tối, bởi vì Dương Thiên Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó như là lúc trước, một chân đá hướng hắn phần bụng!

"Ngươi dám!"

Trương Hằng muốn rách cả mí mắt!

Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, không cùng Trương Hằng để nói chuyện dám cùng không dám, ngược lại là trên chân lực đạo lần nữa thêm đến mấy phần.

Đúng lúc này, một cái lão giả áo xám bất thình lình xuất hiện ở Dương Thiên Diệp cùng thanh niên ở giữa, sau đó lão giả áo xám một chân cản đi qua.

Nhìn thấy lão giả áo xám bất thình lình xuất hiện, Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một đạo nghi hoặc, nhưng mà lúc này hắn đã nhận không cước, chỉ có thể mặc cho mình một chân đá hướng lão giả.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp rút lui tầm mười bước, mà lão giả áo xám lại là đứng tại chỗ không nhúc nhích. Hiển nhiên, Dương Thiên Diệp rơi xuống hạ phong,

Nhìn đứng ở nguyên địa không nổi lão giả áo xám cùng cảm nhận được trên đùi tê dại cảm giác, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, ám đạo thật là cường lực lượng, trước mắt lão giả này thấp nhất vương giả cảnh, thậm chí là Linh giả cảnh cường giả!

Nhìn xem Dương Thiên Diệp, Quân lão chậm rãi nói: "Lực lượng không tệ, tốc độ cũng không tệ, nhưng là đối cả hai lực khống chế rất kém cỏi, lực khống chế kém liền đại biểu năng lực ứng biến cũng kém. Nếu như lúc trước ở ngươi lui ra phía sau trong nháy mắt đó ta lấn người mà lên, ngươi kết cục liền sẽ như đằng sau ta người này!"

Dương Thiên Diệp trầm tư nửa ngày, sau đó đối lão giả thi lễ, nói: "Đa tạ, tiểu tử thụ giáo!"

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp khiêm tốn thái độ, Quân lão khẽ gật đầu, trong mắt lóe lên một đạo tán thưởng. Tông môn đệ tử bình thường đều là tâm cao khí ngạo, tự cho là đúng gia hỏa, hắn ban đầu vốn cũng không muốn ngăn trở cùng chỉ điểm Dương Thiên Diệp, nhưng là thấy đến Ngọc nhi cùng Dương Thiên Diệp giao hảo, hắn không thể không ra tay. Nhưng là hiện tại nhìn thấy Dương Thiên Diệp khiêm tốn thái độ, trong lòng nhất thời Dương Thiên Diệp có một ít hảo cảm.

Lúc này, Tiêu Ngọc mà đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt, ngăn chặn trong lòng chấn kinh, sau đó nói: "Dương huynh, là ta để Quân lão xuất thủ ngăn lại ngươi, ngươi không thể giết hắn, bởi vì ở cái này giết hắn, ngươi không chỉ có phải gặp đến Đại Tần đế quốc truy cứu, liền ngay cả phù văn sư công hội cũng sẽ truy cứu ngươi, ngươi có lẽ cuối cùng hội không có việc gì, nhưng là phiền phức lại là khẳng định sẽ có!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp hơi hơi gật gật đầu, sau đó lạnh lùng xem ở Tiêu Ngọc mà sau lưng thanh niên liếc một chút, nhìn thấy Dương Thiên Diệp nhìn về phía thanh niên, Tiêu Ngọc giống như là biết Dương Thiên Diệp ý nghĩ, lập tức nói: "Dương huynh ngươi yên tâm, Ngọc nhi cam đoan với ngươi, hắn về sau sẽ không ở xuất hiện dưới ánh mặt trời trong thành, cũng sẽ không xuất hiện tại bất luận cái gì phù văn sư phân hội bên trong!"

Nghe được Tiêu Ngọc mà lời nói, Dương Thiên Diệp không ở để quản thanh niên kia, nhìn về phía Tiêu Ngọc, nói: "Ngọc nhi cô nương, lần này đa tạ. Ngày khác ta như đến Triêu Dương Thành, chắc chắn để Tiêu gia bái phỏng, hiện tại ta còn có việc gấp, sau này còn gặp lại!" Nói xong, đối Tiêu Ngọc mà gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp bóng lưng, Tiêu Ngọc mà nói khẽ: "Trước kia ta nghe qua có Phàm Nhân Cảnh chiến thắng Tiên Thiên cảnh, khi đó ta còn tưởng rằng là khuếch đại, không nghĩ tới thế gian này thật có người có thể lấy Phàm Nhân Cảnh chiến thắng Tiên Thiên cảnh thiên tài, trước kia ngược lại là mình ếch ngồi đáy giếng."

Ở Tiêu Ngọc mà sau lưng Quân lão nói: "Hắn rất mạnh, lúc trước hắn chỉ là dùng nắm đấm liền chiến thắng Trương Hằng, nếu như hắn dùng Kiếm, chỉ sợ Trương Hằng lúc này đã mất mạng!"

Nghe vậy, Tiêu Ngọc mà trong lòng run lên, đúng vậy a, chỉ có cầm lên Kiếm Kiếm Tông đệ tử mới là khủng bố, mà lúc trước Dương Thiên Diệp lại là tay không tấc sắt liền chiến thắng Trương Hằng, không, phải nói là hoàn ngược Trương Hằng! Vậy nếu như Dương Thiên Diệp không phải dùng nắm đấm, mà chỉ dùng kiếm đâu? Này được nhiều khủng bố?

"Ngọc nhi, ngươi thật đã trở thành phù văn sư, với lại Trương đại sư còn thu ngươi làm đồ?" Lúc này, Quân lão có chút khẩn trương hỏi.

Tiêu Ngọc mà thu hồi suy nghĩ, gật gật đầu, nói: "Lần này nhờ có Dương huynh, nếu như không phải hắn, đừng nói để Trương đại sư thu ta làm đồ đệ, cũng là có thể hay không trở thành phù văn sư đều là ẩn số, thật nghĩ hảo hảo cảm tạ hắn a, chỉ là đáng tiếc hắn có việc gấp..."

"Bởi vì hắn?" Quân lão không hiểu hỏi.

Tiêu Ngọc mà gật gật đầu, sau đó vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp phương hướng rời đi, nói: "Hắn là một tên tứ phẩm phù văn đâu, với lại sư phụ hắn cũng là Trương đại sư cũng là vô cùng kiêng kỵ, Trương đại sư nhìn ta cùng hắn giao hảo, cho nên lúc này mới thu ta làm đồ đệ!"

"Hắn là tứ phẩm phù văn sư?" Quân lão chấn kinh.

Tiêu Ngọc mà gật gật đầu.

Gặp Tiêu Ngọc mà gật đầu, Quân lão trong lòng dời sông lấp biển, thật lâu hắn hít sâu một hơi, nói: "Ngọc nhi, người này nhất định phải kết giao!" Nếu như nói lúc trước Dương Thiên Diệp thực lực chiến đấu chỉ là để hắn chấn kinh lời nói, Dương Thiên Diệp phù văn sư thân phận thì là để hắn rung động. Một cái thực lực chiến đấu như thế cường hãn, lại là một cái phù văn sư, đây là nhiều yêu nghiệt người a?

Tiêu Ngọc mà không muốn đang nói việc này, nhìn về phía này đã đứng người lên chậm rãi hướng đi công hội Trương Hằng, nói: "Quân lão, lúc trước ta đáp ứng Dương huynh, ngươi nhìn..." Nàng tuy nhiên đáp ứng, nhưng là ở Tiêu gia, nàng là không hề nói gì quyền, chí ít hiện tại không có.

Quân lão nhìn Trương Hằng liếc một chút, nói: "Đương nhiên là để hắn dưới ánh mặt trời Thành biến mất! Tuy nhiên hắn ở phù văn sư công sẽ có chút quan hệ, nhưng là đối Tiêu gia ta tới nói, còn không tính là gì, chỉ là hơi phiền toái một chút mà thôi." Nếu như Dương Thiên Diệp không phải một tên phù văn sư lời nói, hắn có lẽ sẽ suy nghĩ một chút xuất thủ hay không đối phó Trương Hằng, nhưng là biết được Dương Thiên Diệp thân phận về sau, hắn căn bản cũng không cần cân nhắc.

Nghe vậy, Tiêu Ngọc mà gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người hướng Tiêu gia xe ngựa đi đến.

Truyencuatu

INet ...

Dương Thiên Diệp đi vào Duyệt Lai khách sạn tìm tới lập tức nam, sau đó yêu cầu lập tức nam dẫn hắn để Đại Tần đế quốc thành thị truyền tống trận, lập tức nam đương nhiên không có cự tuyệt, vội vàng mang Dương Thiên Diệp đi vào Đại Tần đế quốc truyền tống trận.

Dương Thiên Diệp không nghĩ tới thành thị ở giữa truyền tống thế mà cần năm trăm kim tệ cùng mười cái đá năng lượng! Tuy nhiên cũng may cái này năng lượng thạch cùng kim tệ hắn căn bản không thiếu, ở lập tức nam kinh ngạc dưới ánh mắt, Dương Thiên Diệp giao ra mười cái đá năng lượng cùng năm trăm kim tệ, sau đó đi vào thông hướng An Nam Thành trong truyền tống trận.

Tần Đô, phù văn sư công hội tổng bộ.

Một gian rộng thùng thình trong đại sảnh, mấy cái người mặc trường bào màu vàng lợt lão đầu chính đang kịch liệt tranh luận, ngay tại mấy cái lão đầu tranh luận không xuống lúc, một thanh niên đi vào đại sảnh, thanh niên đi đến một cái lông mày là hỏa hồng sắc lão đầu trước mặt, sau đó cầm trong tay hắn một cái phong thư đưa tới lão đầu trước mặt, nói: "Lâm lão, đây là Triêu Dương Thành phân hội quản sự Trương Nguyên gửi cho ngươi phong thư."

Bị thanh niên xưng là Lâm lão lão đầu trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc, nói: "Trương Nguyên? Lão phu không biết, ngươi có phải hay không lầm?"

Thanh niên vội vàng nói: "Không, đây là Trương Nguyên cường điệu muốn giao cho Lâm lão!"

Nghe vậy, Lâm lão nhướng mày, sau đó tiếp nhận phong thư, nhìn thấy trên thư nội dung lúc, Lâm lão nhất thời nhảy dựng lên, đập bàn một cái, quát: "Nói đùa cái gì? Đệ tử ta? Ta trừ có một cái tôn nữ bên ngoài cái nào còn có cái gì đệ tử? Tên vương bát đản nào ăn gan hùm mật gấu thế mà toát ra lão phu đệ tử? Hắn là muốn tìm đường chết à..."

------oOo------

Chương 69: Thu đồ đệ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Lâm lão nổi giận, một bên còn tại tranh luận mấy cái lão đầu nhất thời dừng lại, nhìn về phía Lâm lão, bên trong một cái ngồi ở Lâm lão đối diện ông lão tóc bạc hỏi: "Lâm lão thất phu, làm sao?"

Lâm lão lần nữa trên bàn nặng nề mà vỗ một cái, sau đó khí đạo: "Triêu Dương Thành phân hội có một thiếu niên để chia hội khảo hạch phù văn sư, sau đó thiếu niên kia nói với Trương Nguyên hắn là lão phu đệ tử, mà tấm kia Nguyên thế mà còn tin tưởng, thật sự là tức chết lão phu!"

Nghe vậy, mấy cái lão đầu đều là nhướng mày, bọn họ cũng không nghĩ tới có người lại dám giả mạo phù văn sư công hội nguyên Lão đồ đệ, hắn chẳng lẽ không sợ lọt vào tất cả thế lực truy sát sao? Mà bọn họ càng không có nghĩ tới là cái kia Triêu Dương Thành Trương Nguyên thế mà còn tin tưởng đối phương!

"Lập tức phái người để Triêu Dương Thành cầm này giả mạo lão phu đệ tử gia hỏa bắt lại cho ta, lão phu muốn nhìn, đến cùng là ai lại dám giả mạo lão phu đệ tử. Ân, còn có kia là cái gì Trương Nguyên đem hắn biếm đến địa phương khác để, thế mà bị một cái mười mấy tuổi thiếu niên lừa gạt, thật sự là sống uổng phí lớn như vậy niên kỷ!" Lâm lão đối bên cạnh hắn thanh niên phân phó nói.

Lúc trước nhìn thấy Lâm lão nổi giận, thanh niên thấp thỏm trong lòng không thôi, bây giờ nghe đối phương phân phó, lập tức đối Lâm lão thi lễ, sau đó vội vàng đi ra phía ngoài.

"Chậm đã!" Đúng lúc này, ngồi ở Lâm lão đối diện ông lão tóc bạc đứng lên, nói: "Lâm lão thất phu, việc này có chút kỳ quặc, Trương Nguyên ta biết, trước kia là lão phu ký danh đệ tử, lão phu đối với hắn coi như hiểu biết, hắn không phải loại kia không có não tử người."

"Có chút kỳ quặc?" Lâm lão cả giận nói: "Có cái gì kỳ quặc? Các ngươi cũng không phải không biết lão phu chỉ có một cái tôn nữ bảo bối, thiếu niên kia rõ ràng cũng là muốn lợi dụng lão phu tên tuổi giành chỗ tốt, kỳ thật lão phu vẫn có chút bội phục hắn can đảm, lại dám giả mạo lão phu đồ đệ, thật sự là thật can đảm a!"

"Lâm lão thất phu, sửa đổi một chút ngươi tính tình nóng nảy!" Lúc này, ngồi ở Lâm lão bên trái một cái lão đầu nói: "Việc này xác thực là có chút kỳ quặc, nếu như đối phương thật sự là là giành chỗ tốt, ấn đối phương hẳn là sẽ không đi chia hội khảo hạch, nhiều nhất là ở bên ngoài dùng tên ngươi giả danh lừa bịp, nhưng là đối phương tất nhiên để phân hội, này liền hẳn không phải là là giành chỗ tốt, dù sao Nam Vực còn không có dám như thế khinh thị ta phù văn sư công hội!"

Ngồi ở Lâm lão đối diện này ông lão tóc bạc cũng vội vàng nói: "Vàng lão thất phu nói có đạo lý, với lại Trương Nguyên dù sao cũng là một tên Địa Phẩm phù văn sư, đối phương không có khả năng tuỳ tiện lừa qua hắn." Nói đến đây, ông lão tóc bạc nhìn về phía thanh niên kia, nói: "Tra một chút, thiếu niên kia tư liệu!"

Thiếu niên đối ông lão tóc bạc thi lễ, nói: "Thân mạt trưởng lão, thiếu niên kia tư liệu cùng khảo hạch thì chế tác một tấm bùa chú đều ở trong phong thư."

Nghe vậy, tên là thân mạt ông lão tóc bạc nhìn về phía còn đang tức giận Lâm lão, nói: "Lâm lão thất phu, xem trước một chút trong phong thư tư liệu, nếu như ngươi xác định không biết người này, như vậy thì phát ra lệnh truy nã!"

Nghe được lệnh truy nã, ở Lâm lão bên cạnh thanh niên nheo mắt, lệnh truy nã a! Hơn nữa còn là phù văn sư công hội lệnh truy nã!

Ở Nam Vực, cũng là Đại Tần đế quốc cùng Nguyên Môn lệnh truy nã cũng không có phù văn sư công hội lệnh truy nã khủng bố! Tại sao? Bởi vì phù văn sư công hội lệnh truy nã thù lao cao dọa người, hơn nữa còn sẽ nhận được Đại Tần đế quốc cùng với những cái khác sáu đại tông môn ủng hộ! Ở dưới tình huống như vậy, căn bản không có người có thể trốn qua phù văn sư công thông suốt tập qua!

"Còn nhìn cái gì?" Lâm lão nói: "Lão phu có thể minh xác nói cho các ngươi biết, lão phu trừ Bảo Nhi bên ngoài, căn bản không có nhận qua bất luận cái gì đệ tử, nếu như lão phu thu đệ tử, chẳng lẽ còn hội không thông tri các ngươi, để cho các ngươi chiếu cố chiếu cố sao? Ta..."

Gặp Lâm lão líu lo không ngừng, thân mạt vẫy tay, này trên bàn phong thư trực tiếp xuất hiện ở trên tay hắn, cầm trong phong thư giấy viết thư lấy ra, sau đó thì thầm: "Dương Thiên Diệp, mười bảy tuổi, An Nam Thành người, Kiếm Tông đệ tử..."

"Hắn là Kiếm Tông đệ tử?" Lâm lão cắt ngang thân mạt lời nói, hỏi.

Thân mạt gật gật đầu, nói: "Trên thư nói hắn là Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa còn là vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử! Lâm lão thất phu ngươi biết hắn?"

Lâm lão lắc đầu, nói: "Lão phu mặc dù là ở Kiếm Tông, nhưng là đối Kiếm Tông sự tình một chút cũng không hứng thú, trừ mấy cái phong chủ cùng cái kia không biết để cái nào Vân Du say lão đầu bên ngoài, căn bản không có cùng bất luận kẻ nào có gặp nhau, thì càng đừng đề cập thần bí ngoại môn đệ tử!"

Nghe vậy, thân mạt cầm trong tay giấy viết thư ném ở một bên, sau đó nhìn về phía thanh niên nói: "Phát ra lệnh truy nã, còn có, cách để Trương Nguyên quản sự chức vị, để hắn đến Tần Đô."

Thanh niên đối thân mạt thi lễ, sau đó lại lần đi ra phía ngoài.

"A?" Đúng lúc này, ngồi ở thân mạt bên cạnh một cái lão đầu nhìn về phía trong phong thư một tấm bùa chú, lão đầu kia giảng phong thư cầm tới, sau đó lấy ra tấm bùa kia, khi phát hiện này phù lục phẩm chất về sau, kinh ngạc nói: "Lại là thượng phẩm phù lục? A? Vẫn là Ngũ Hành Huyền khí bên trong kim thuộc tính Huyền khí, a? Thật là tinh thuần Huyền khí, a? Cái này chế tác thủ pháp cùng Lâm lão thất phu tay ngươi pháp tốt tương tự...."

Nghe vậy, chúng lão giả đều hiếu kỳ đi đến lão đầu kia bên cạnh, khi bọn hắn ánh mắt rơi vào tấm bùa kia thượng diện lúc, ánh mắt mọi người ở cũng di bất khai.

"Thượng phẩm phù lục, thật sự là thượng phẩm phù lục..."

"Cái này Huyền khí xác thực tinh khiết, chỉ sợ sẽ là Tiên Thiên cảnh Huyền khí đều không cái này tinh khiết..."

"Thủ pháp này xác thực cùng Lâm lão thất phu nhìn nhau, chỉ là có chút non nớt, có chút không trôi chảy, tuy nhiên ở tuổi tác đạt tới mức độ này đã coi như là rất khó được!"

Nghe được mọi người ngươi một câu ta một câu, Lâm lão cũng ngồi không yên, sau đó nhìn về phía tấm bùa kia, khi thấy tấm kia thượng phẩm cường lực phù lúc, Lâm lão đầu tiên là trong lòng giật mình, sau đó tiếp theo là nhướng mày, bởi vì thủ pháp này thật sự là hắn thủ pháp!

Nhìn thấy Lâm lão đi tới nhìn phù lục, thân mạt cả giận nói: "Lâm lão thất phu, ngươi còn nói ngươi không biết hắn, ngươi xem một chút, thủ pháp này không phải liền là xuất từ ngươi sao? Lão phu hỏi ngươi, dạng này trêu đùa lão phu mấy người, thật tốt sao?"

Nghe được thân mạt lời nói, mọi người đều là nhìn về phía Lâm lão, trong mắt khinh bỉ cùng nộ hỏa có thể thấy rõ ràng.

Lâm lão cười khổ cười, nói: "Thủ pháp này thật là xuất từ ta mạch này, chỉ là ta thật sự không biết cái này gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên, lão phu có cần phải cầm chuyện này đến tìm các ngươi vui vẻ sao?"

Nghe được Lâm lão lời nói, thân mạt trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, sau đó lại giả bộ cả giận nói: "Lâm lão thất phu, ngươi coi thật sự không biết cái này gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên?"

Lâm lão gật gật đầu.

Nhìn thấy Lâm lão gật đầu, thân mạt sắc mặt vẻ giận dữ biến mất không thấy gì nữa, sau đó nói: "Tất nhiên hắn không phải Lâm lão phu ngươi đệ tử, vậy lão phu liền có thể thu hắn làm đồ. Ân, dù sao lão phu cũng còn không có đồ đệ!"

"Vô sỉ!"

"Lão phu cũng không có đệ tử, tiểu gia hỏa này lão phu coi trọng, lão phu quyết định thu hắn làm đệ tử, người nào cùng ta đoạt, ta với ai gấp!"

"Nổi nóng với ngươi thì thế nào? Lão phu cũng không có đệ tử, lão phu cũng phải nhận hắn làm đệ tử..."

Lúc này, thân mạt nói: "Ân, các ngươi chậm rãi tranh, lão phu liền không tham dự, ân, còn có lúc trước chúng ta cãi lộn sự tình lão phu quyết định mặc kệ, các ngươi tiếp tục cãi lộn, ân, lão phu bất thình lình nhớ lại còn có chút việc, đi trước một bước..." Nói xong, thân mạt quay người bước nhanh đi ra ngoài cửa.

Mọi người đều là sững sờ, sau đó trong đó một lão giả đột nhiên nói: "Không tốt, hắn là muốn đi Triêu Dương Thành tìm thiếu niên kia, cái này giảo hoạt thân thất phu, lão phu quyết sẽ không để cái này mầm mống tốt rơi vào trong tay hắn..." Nói xong, cũng là vội vàng đuổi theo ra để.

Cái khác mấy tên lão giả hiểu được sau cũng là vội vàng lao ra, không đến mấy hơi thời gian, trong đại sảnh cũng chỉ còn lại có Lâm lão cùng một tên khác một mực trầm mặc lão giả.

Nhìn thấy mọi người nhanh như chớp đi ra ngoài, Lâm lão có chút mộng, đầu hắn có chút lộn xộn.

"Lâm Sơn, ngươi này lại có thể có chút hồ đồ a!" Lúc này, ngồi ở chủ vị lão nhân mở miệng nói.

"Hậu lão, cái này là ý gì?" Lâm Sơn hỏi.

Hậu lão lắc đầu, nói: "Mọi người cướp tranh thiếu niên kia làm đồ đệ, cũng không phải là coi trọng hắn chế tạo ra thượng phẩm phù lục, mà chính là coi trọng hắn thiên phú cùng tiềm lực. Mười bảy tuổi liền có thể chế tạo ra thượng phẩm phù lục, thiên phú như vậy, cũng là ở chúng ta toàn bộ phù văn sư công sẽ đến nói đều được tính là thiên tài, với lại, trọng yếu nhất là hắn Ngũ Hành Huyền khí, đương nhiên, liền xem như Ngũ Hành Huyền khí trung kim Huyền khí cũng sẽ không để bọn họ thất thố như vậy, nhưng là ngươi xem một chút ngũ hành này Huyền khí độ tinh thuần, cái này độ tinh thuần cũng là tại Tiên Thiên cảnh bên trong ta cũng chưa từng thấy qua mấy cái, mà hắn còn là phàm nhân cảnh, ngươi hiểu chưa?"

Nghe vậy, Lâm Sơn đắng chát cười một tiếng, nói: "Ở bọn họ rời đi thì ta liền minh bạch, chỉ là lúc trước lão phu đã nói không biết thiếu niên kia, cái nào có ý tốt ở để cùng bọn hắn tranh..."

Hậu lão cười cười, sau đó nói: "Ngươi xem một chút thiếu niên này thủ pháp, thủ pháp này tuyệt đối là ra từ chúng ta mạch này, chúng ta mạch này liền ta cùng cháu ta Nữ còn có ngươi cùng tôn nữ của ngươi bốn người, ta nha đầu kia không thể nào để dạy người, với lại liền xem như dạy, lấy nàng tính cách cũng sẽ nói cho ta biết. Mà chính ngươi cũng xác định không biết thiếu niên này, vậy chỉ có một khả năng, cái này thủ pháp rất có thể là ngươi nha đầu kia giao cho hắn, ngươi hỏi một chút ngươi nha đầu kia đi!"

Nghe được Hậu lão lời nói, Lâm Sơn chợt tỉnh ngộ, đúng thế, mình làm sao quên Bảo Nhi cái này Tiểu gây sự! Lấy cái nha đầu này không sợ trời không sợ đất tính cách, rất có thể cầm sư môn thủ pháp truyền đi a!

Muốn đến nơi này, Lâm Sơn vội vàng dùng ra một tấm cực phẩm truyền âm phù, liên hệ với tại phía xa Kiếm Tông Bảo Nhi...

Mọi người ở đây để Triêu Dương Thành tìm kiếm Dương Thiên Diệp lúc, Dương Thiên Diệp đã xuất hiện ở An Nam Thành.

------oOo------

Chương 70: Nguy cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp đi vào An Nam Thành lúc, sắc trời đã tối, Dương Thiên Diệp không hề dừng lại một chút nào, bước nhanh đi vào trong nhà mình, chỉ là lúc này trong nhà hắn không có nửa người. Nhìn thấy trong nhà đá rỗng tuếch, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, chẳng lẽ mẫu thân cùng muội muội đã bị Liễu gia bắt lấy? Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp mặt trong nháy mắt dữ tợn, một cỗ vô hình sát khí từ Dương Thiên Diệp trong cơ thể bạo dũng mà ra!

"Người nào?"

Dương Thiên Diệp thân hình đột nhiên biến mất trong phòng, xuất hiện ở ngoài cửa một người mặc đấu bồng màu đen, thấy không rõ diện mạo mặt người trước, ngay tại hắn chuẩn bị một quyền lúc, người kia vội vàng nói: "Dương huynh là ta, ta là Man Tử..."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp khí thế vừa thu lại, dừng lại trong tay động tác, nhìn xem này đã cởi áo choàng Man Tử, nói: "Man Tử, muội muội ta cùng mẫu thân đâu?"

Nhìn xem hai mắt phiếm hồng Dương Thiên Diệp, Man Tử trong lòng khiếp sợ không thôi, Dương Thiên Diệp thực lực thật sự là quá kinh khủng, hắn đều không thấy rõ ràng Dương Thiên Diệp là thế nào đến trước mặt mình. Nghe được Dương Thiên Diệp tra hỏi, hắn vội vàng nói: "Dương huynh, ngày đó xuất hiện chuyện này về sau, chúng ta sợ đối phương lần nữa tới nơi này đối muội muội của ngươi cùng mẫu thân xuất thủ, ta cùng muội muội liền đem muội muội của ngươi cùng mẫu thân chuyển qua nơi khác. Mà ta thì là ở chờ ngươi đến, hiện tại ngươi đi với ta tìm các nàng đi!"

Nghe được Man Tử lời nói, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng một hơi, chỉ cần muội muội cùng mẫu thân không có việc gì liền tốt, "Nhanh mang ta đi!"

Man Tử gật gật đầu, sau đó lại lần đeo lên áo choàng, mang theo Dương Thiên Diệp đi ra ngoài cửa.

...

Ở An Nam thành nam bên cạnh một cái bình thường trong nhà đá, Thanh Hồng đứng ở thạch ốc cổng, nàng vác trên lưng lấy một tấm màu xanh sẫm trường cung, trong tay thì là nắm lấy một thanh đen kịt tỏa sáng chủy thủ, ánh mắt bốn phía du đãng, thần sắc đề phòng.

Ở Thanh Hồng bên phải trong một góc tối tăm, Tiểu Hắc nắm lấy một thanh đen kịt tỏa sáng chủy thủ, thần sắc đồng dạng đề phòng.

Ở trong nhà đá, một tấm bàn đá trước mặt, một cái mười bốn mười lăm tuổi tiểu nữ hài hay tay chống cằm, ánh mắt nhìn chằm chằm trước mặt nàng lơ lửng không cố định ánh nến, dường như đang tự hỏi cái gì.

Một kiện rộng thùng thình áo ngoài choàng tại Tiểu trên người cô gái, một người mỹ phụ cưng chiều xoa xoa tiểu nữ hài cái đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Tiểu Dao, trước đi ngủ đi, hôm nay ca ca ngươi hẳn là không biện pháp gấp trở về!"

Tiểu nữ hài nghiêng người một chuyến, ôm ở mỹ phụ trong ngực, nói khẽ: "Mẫu thân, ca ca thực biết trở về sao?"

Mỹ phụ cười cười, sau đó nói: "Ngươi cứ nói đi? Diệp nhi nếu như biết Dao nhi gặp nguy hiểm, liền xem như không làm Kiếm Tông đệ tử, hắn cũng sẽ gấp trở về."

Nghe vậy, tiểu nữ hài ngòn ngọt cười, nói: "Tiểu Dao biết, ca ca là hiểu rõ nhất Tiểu Dao. Thế nhưng là ca ca trở về có thể đánh thắng Liễu gia mấy cái kia bại hoại sao? Ai, Liễu gia thật rất chán ghét ờ, tại sao luôn luôn muốn tìm chúng ta nhà phiền phức đâu?"

Nghe được Liễu gia, mỹ phụ trong mắt lóe lên một đạo hàn quang, chợt, nàng chăm chú trong ngực Tiểu Dao, ôn nhu nói: "Yên tâm, mẫu thân sẽ không để cho Liễu gia tổn thương đến ngươi cùng Diệp nhi, tuyệt đối sẽ không!"

Đúng lúc này, mỹ phụ bỗng nhiên quay đầu nhìn về ngoài cửa, đại mi nhíu lên tới.

Ở thạch ốc cách đó không xa một tòa trên nóc nhà, bốn tên Hắc y nhân ánh mắt đang nhìn mỹ phụ mấy người thạch ốc, trong đó một tên Hắc y nhân đối cầm đầu một tên Hắc y nhân, nói: "Thiếu gia, ta đã dò thăm, này Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân liền giấu ở nhà đá này bên trong, về phần mỹ phụ bên người ba người kia thì là Thanh Sơn Thành dong binh, chỉ là ta không biết ba người bọn họ vì sao lại đến bảo hộ Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân!"

Cầm đầu không là người khác, chính là Liễu Thanh vũ! Ở nhìn thấy Dương Thiên Diệp xông đến tầng hai mươi lúc, là hắn biết, Dương Thiên Diệp không phải trừ bỏ không thể, không phải vậy lấy Dương Thiên Diệp cùng hắn Liễu gia ở giữa ân oán, Dương Thiên Diệp không chỉ có sẽ không bỏ qua Liễu gia, càng sẽ không bỏ qua hắn. Mà phải giải quyết Dương Thiên Diệp, cái kia chỉ có cầm Dương Thiên Diệp dẫn xuất Kiếm Tông, mà muốn dẫn Dương Thiên Diệp đi ra, chỉ có lợi dụng Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân!

Liễu Thanh vũ trầm giọng nói: "Chờ đợi sẽ giải quyết ba cái kia dong binh, mà Dương Thiên Diệp muội muội cùng mẫu thân nhất định phải bắt sống, chỉ có còn sống, Dương Thiên Diệp mới có thể kiêng kị, mới có thể theo Kiếm Tông đi ra!"

Lúc này, khác một người áo đen nói: "Liễu sư huynh, ba cái kia dong binh cũng không phải vấn đề gì, nhưng là chỉ cần nhất chiến đấu, An Nam Thành đội trị an sẽ xuất hiện, bọn họ vừa xuất hiện, sợ là chúng ta có sẽ như cũng giống như lần trước như vậy phí công nhọc sức a!"

Nói chuyện tên này Hắc y nhân cũng là Kiếm Tông đệ tử, mà lại là ngoại môn trên bảng nổi danh lần, hắn sở dĩ cùng Liễu Thanh vũ tới đối phó Dương Thiên người Diệp gia, cũng là có chút bất đắc dĩ. Bởi vì bình thường hắn là cùng Liễu Thanh vũ lăn lộn, lần này Liễu Thanh vũ tới tìm hắn, hắn căn bản không có cách nào cự tuyệt, dù sao Liễu Thanh vũ cũng giúp hắn làm qua rất nhiều chuyện xấu xa!

Hắn không phải không biết Dương Thiên Diệp tiềm lực, nhưng đây chẳng qua là tiềm lực, Dương Thiên Diệp dù sao vẫn chỉ là một phàm nhân cảnh! Nếu như Liễu Thanh vũ chân giải quyết Dương Thiên Diệp, mà hắn ở thời khắc mấu chốt lại không đứng đội lời nói, vậy sau này ngày khác tử nhất định là phi thường khổ sở.

Không chỉ có là hắn, cũng là bên cạnh mặt khác một người áo đen Kiếm Tông đệ tử cũng là như hắn ý nghĩ.

Liễu Thanh vũ mỉm cười, nói: "Trần Phong sư đệ yên tâm, An Nam Thành thành chủ đã đáp ứng hỗ trợ, nói cách khác, đêm nay An Nam Thành hộ vệ đội sẽ không xuất hiện ở phiến khu vực này, chỉ là chúng ta làm xong sau đó muốn đem hiện trường dọn dẹp sạch sẽ liền có thể!"

Tên là Trần Phượng áo đen trong lòng giật mình, nói: "An Nam Thành thành chủ đáp ứng hỗ trợ? Liễu huynh, ngươi Liễu gia chắc là đại xuất huyết a?"

Nghe vậy, Liễu Thanh vũ khóe miệng co quắp một trận, Trần Phong nói không sai, lần này vì để An Nam Thành thành chủ hỗ trợ, hắn Liễu gia thật là ra lớn huyết, bất quá, nếu như có thể giải quyết Dương Thiên Diệp, cái này chút đại giới vẫn là đáng giá!

"Liễu huynh, tất nhiên hộ vệ đội sẽ không ở xuất hiện, vậy đối phó những người kia căn bản không cần chúng ta nhiều người như vậy, cũng là Liễu huynh mình một người cũng có thể tuỳ tiện giải quyết đi!" Trần Phượng trầm giọng nói.

Liễu Thanh vũ nhàn nhạt nhìn Trần Phong liếc một chút, nói: "Trần huynh, ngươi nói xác thực có đạo lý, đợi chút nữa ta tự mình động thủ, các ngươi chỉ cần ở một bên giúp ta lược trận là được rồi. Ta cũng không muốn chờ đợi sẽ xuất hiện cái gì sai lầm!"

Nghe được Liễu Thanh vũ lời nói, Trần Phong thầm mắng một tiếng lão hồ ly, Liễu Thanh vũ đây là nhất định phải cầm mình cùng hắn buộc chung một chỗ a! Tuy nhiên lúc này hắn cũng không tiện cự tuyệt hoặc là phản đối, không phải vậy đối phương khẳng định sẽ cùng hắn trở mặt.

Một lát nữa, Liễu Thanh vũ ngẩng đầu nhìn một chút ánh trăng, sau đó nói: "Tốt, hiện tại An Nam Thành hộ vệ đội cũng đã tất cả đều bị điều đi, chúng ta động thủ, nhớ kỹ, này hai nữ nhất định phải bắt sống!"

"Minh bạch..."

Nói xong, bốn đạo nhân ảnh nhảy mấy cái, chính là phóng tới Thanh

Hồng bọn người thạch ốc.

Liễu Thanh vũ dẫn đầu đi vào trước nhà đá, hắn vừa xuống đất, một cái xen lẫn hô hô âm thanh màu mực lục tiễn chính là đi vào trước mặt hắn. Nhìn xem này gào thét mà đến mực tiễn, Liễu Thanh vũ khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, tiện tay vung lên, mực tiễn nhất thời tiêu tán không trung, sau đó thân hình khẽ động, một chân đá hướng Thanh Hồng phần bụng!

Thanh Hồng trong lòng giật mình, nàng muốn tách rời khỏi, nhưng là đối diện Liễu Thanh vũ tốc độ thật sự là quá nhanh, nàng căn bản tránh không. Ngay tại Liễu Thanh vũ muốn đá trúng Thanh Hồng lúc, một thân ảnh quỷ mị xuất hiện ở Liễu Thanh vũ sau lưng, một vòng hàn quang gạt về Liễu Thanh vũ phần gáy!

Phát giác được sau lưng chủy thủ, Liễu Thanh vũ khóe miệng vẫn là treo nồng đậm khinh thường, thu hồi đá hướng Thanh Hồng một chân, quay người đối Tiểu Hắc liền tất cả cước.

"Bành!"

Ngay tại Tiểu Hắc chủy thủ cách Liễu Thanh vũ chỗ cổ chỉ có mấy centimet lúc, Tiểu Hắc thân hình bay rớt ra ngoài, nặng nề mà nện rơi trên mặt đất.

Mà lúc này, Thanh Hồng đã thối lui đến trong nhà đá, một cái màu mực mũi tên sắt nhắm ngay Liễu Thanh vũ, đồng thời trong lòng nghi ngờ nói: "Tại sao An Nam Thành hộ vệ đội còn chưa có xuất hiện?"

Là, bình thường trong thành nếu là xuất hiện huyền giả đánh nhau, hộ vệ đội đều sẽ ngay đầu tiên xuất hiện, lần trước cũng là như thế. Nhưng là lần này đã giao thủ mấy hiệp, nhưng là chung quanh lại như cũ là im ắng, ngay cả tên hộ vệ đội bóng dáng đều không!

"Ngươi là đang đợi hộ vệ đội sao?" Liễu Thanh vũ chậm rãi hướng đi Thanh Hồng, cười lạnh nói: "Bọn họ sẽ không xuất hiện."

Nghe vậy, Thanh Hồng trong lòng run lên, ngay từ đầu nàng vẫn chỉ là hoài nghi, bây giờ nghe Liễu Thanh vũ lời nói trong nội tâm nàng điểm này may mắn đã biến mất sạch sẽ. Nếu như không có hộ vệ đội xuất hiện, mình căn bản không thể ngăn cản trước mắt mấy cái này Hắc y nhân, thế nhưng là thì tính sao?

Nghĩ đến Dương Thiên Diệp lúc trước đưa cho nàng tấm kia thượng phẩm cường lực phù tình cảnh, Thanh Hồng hít sâu một hơi, sau đó nói: "Muốn tóm các nàng, theo ta trên thi thể bước qua để!"

Liễu Thanh vũ mạng che mặt bên trong khóe miệng lộ ra một vòng tàn nhẫn nụ cười, nói: "Ta hội!" Nói thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi vào Thanh Hồng trước mặt, sau đó một quyền đối Thanh Hồng đầu đập tới!

Mấy người kia căn bản không đáng hắn xuất kiếm!

Nhìn thấy đối phương trong nháy mắt liền đến đến trước mặt mình, Thanh Hồng đắng chát cười một tiếng, mình cùng đối phương chênh lệch thật sự là quá lớn a!

------oOo------

Chương 71: Bách Hoa Vệ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bay ra ngoài không phải Thanh Hồng, mà chính là Liễu Thanh vũ!

Nhìn xem cái kia không biết khi nào xuất hiện ở trước mặt mình mỹ phụ, Thanh Hồng đầu trống rỗng, nói đùa cái gì? Tiên Thiên cảnh cường giả thế mà bị trước mắt cái này mỹ phụ vung tay lên liền kích động ra ngoài?

Một bên Tiểu Dao cũng là trợn to như nước trong veo song mắt thấy mỹ phụ, khắp khuôn mặt là không thể tưởng tượng nổi!

Về phần nguyên bản ở Liễu Thanh vũ sau lưng trợ trận mấy cái Hắc y nhân càng là ngây ra như phỗng, như là Thạch Hóa!

"Khục"

Liễu Thanh vũ không để ý trong lòng lăn lộn, chậm rãi đứng lên, nhìn xem mỹ phụ, trong hai mắt tràn đầy sợ hãi! Làm ngoại môn trên bảng bài danh mười chín ngày mới, hắn tự nhận liền xem như gặp được một số ngoại môn trưởng lão cũng là có thể tiếp vài chiêu, nhưng là vừa rồi, đừng nói hoàn thủ, liền là đối phương làm sao xuất thủ hắn đều không nhìn thấy!

Đối phương là Linh giả cảnh cường giả?

Muốn đến nơi này, Liễu Thanh vũ thân thể cũng bắt đầu đang run rẩy.

Mỹ phụ nhàn nhạt nhìn Liễu Thanh vũ liếc một chút, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời một vầng minh nguyệt, buồn bã nói: "Ta chỉ là muốn qua bình tĩnh sinh hoạt mà thôi, bình tĩnh sinh hoạt mà thôi" trong giọng nói, bao hàm dị thường rõ ràng bất đắc dĩ.

Đúng lúc này, Dương Thiên Diệp cùng Man Tử đuổi tới. Nhìn thấy giữa sân tình huống, Dương Thiên Diệp cùng Man Tử đều là sững sờ, rất nhanh, Dương Thiên Diệp lấy lại tinh thần, sau đó tay cổ tay khẽ động, trường kiếm xuất hiện trong tay, chuẩn bị trước giải quyết trước mắt Hắc y nhân.

"Diệp nhi, để bọn hắn đi!"

Đúng lúc này, mỹ phụ nói chuyện.

Dương Thiên Diệp mặc dù có chút không cam lòng, nhưng là không dám ngỗ nghịch mẫu thân, lập tức hít sâu một hơi, thu hồi trường kiếm, sau đó hướng đi mỹ phụ.

Nghe được mỹ phụ lời nói, Liễu Thanh vũ cùng còn lại mấy cái Hắc y nhân cũng lấy lại tinh thần đến, lập tức không dám dừng lại, quay người nhảy mấy cái chính là biến mất ở trong màn đêm.

Lúc này Liễu Thanh Vũ Tâm bên trong sợ hãi thật sự là khó mà cùng ngôn ngữ mà hình dung được! Ông trời a! Cha mình lại muốn cưới Linh giả cảnh cường giả làm tiểu thiếp? Muốn đến nơi này, Liễu Thanh vũ toàn thân thẳng đổ mồ hôi lạnh, đây chính là trong truyền thuyết sắc đảm bao thiên a! Cũng may mỹ phụ chỉ nghĩ tới bình tĩnh sinh hoạt, bằng không, Liễu gia chỉ sợ sớm đã không tồn tại!

"Liễu sư huynh, việc này huynh đệ ta không tham gia, cáo từ!"

Đúng lúc này, ở bên cạnh hắn Trần Phượng đối Liễu Thanh vũ nói một câu, nhưng sau đó xoay người chính là hướng phía một phương hướng khác lao đi.

"Liễu sư huynh, ta cũng cáo từ" một cái khác Kiếm Tông đệ tử rời đi.

Nhìn thấy hai người rời đi, Liễu Thanh vũ lạnh hừ một tiếng, trong lòng của hắn mặc dù có chút bất mãn, nhưng là cũng không có lên tiếng ngăn cản. Dù sao bọn họ hiện tại có thể nói là đắc tội Linh giả cảnh cường giả, mặc dù đối phương giống như không truy cứu, nhưng là người nào dám cam đoan đối phương không đổi ý đâu?

Cho nên, muốn sống, cũng chỉ có chạy về Kiếm Tông, chỉ có trở lại Kiếm Tông mới có thể không sợ mỹ phụ kia!

"Thiếu gia, ngươi nhìn" còn lại tên kia Hắc y nhân không có cách nào chạy trốn, bởi vì hắn là Liễu gia cung phụng, hắn cùng Liễu gia là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục! Tuy nhiên không có cách nào chạy trốn, nhưng là không có nghĩa là hắn không sợ, đây chính là Linh giả cảnh cường giả a!

Liễu Thanh vũ trầm giọng nói: "Vô sự, nàng nói, nàng chỉ là muốn qua bình tĩnh sinh hoạt, ngươi trở về cầm lúc trước phát sinh sự tình nói cho ta biết phụ thân, phụ thân ta biết nên làm như thế nào."

"Này thiếu gia ngươi?"

"Ta muốn về Kiếm Tông, ta nhất định phải về Kiếm Tông, bởi vì ta cùng con trai của nàng có một cái luận võ ước định, nàng nếu là biết, khó đảm bảo không trước diệt trừ ta, dù sao con của hắn hiện tại mới là phàm nhân cảnh, mà ta đã là Tiên Thiên tam phẩm."

"Thế nhưng là"

"Không có gì có thể là, ngươi chiếu ta nói chuyện làm liền là!"

"Tốt!"

Tần Đô.

Ở một gian trong bao sương sang trọng, một tên ngồi xếp bằng trên giường mỹ phụ đột nhiên mở hai mắt ra, sau đó thấp giọng nói: "Ngươi rốt cục vẫn là xuất thủ a!" Nói xong, mỹ phụ bỗng nhiên đứng lên, sau đó đi ra bao sương, đối đứng ở cửa bao sương một cái xinh đẹp nữ tử nói: "Triệu tập Bách Hoa Vệ, phượng ngọc ở An Nam Thành xuất hiện, lập tức tiến về An Nam Thành."

"Vâng, Phượng Vũ trưởng lão!"

Trong nhà đá, mỹ phụ duỗi tay vuốt ve xuống Dương Thiên Diệp Thanh Tú gương mặt, trong mắt lóe lên một đạo nhu sắc, nói: "Hai năm, không nghĩ tới Diệp nhi đã trưởng thành một người nam tử Hán."

Dương Thiên Diệp trong mắt nước mắt chớp động, hai năm, mình rốt cục trở về. Thật lâu, hắn hỏi: "Mẫu thân, ngươi, ngươi thật sự là một tên huyền giả?" Đối với mình mẫu thân là một cái siêu cấp cường giả, Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút không thể nào tiếp thu được, dù sao cùng một chỗ sinh hoạt vài chục năm, mỹ phụ ở Dương Thiên Diệp trong lòng đều là ôn nhu hiền lành lại không gây chuyện hình tượng, hình tượng này nghịch chuyển quá đột ngột.

Mỹ phụ gật gật đầu, sau đó cầm một bên Tiểu Dao kéo đến trong ngực, xoa xoa Tiểu Dao cái đầu nhỏ, nói: "Ta sẽ đem chuyện ta đều nói cho ngươi cùng Tiểu Dao."

Nghe được mỹ phụ lời nói, nguyên bản ngồi ở một bên Thanh Hồng ba người nhìn nhau, sau đó vội vàng rời khỏi thạch ốc.

Gặp ba người rời khỏi thạch ốc, mỹ phụ cái này mới chậm rãi nói: "Ta trước kia là Bách Hoa cung một tên nội môn đệ tử, một cái ngẫu nhiên cơ hội, ta biết phụ thân ngươi, ta cùng phụ thân ngươi yêu nhau, sau đó ta rời đi Bách Hoa cung!"

"Bách Hoa cung!" Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, hai tay kìm lòng không đặng nắm chặt đứng lên. Đối với hai trong cốc Bách Hoa cung, Dương Thiên Diệp tuy nhiên hiểu biết không nhiều, nhưng là hắn cũng là nghe qua, dù sao Bách Hoa cốc là gần với Nguyên Môn một cái siêu cấp thế lực.

Bách Hoa cốc chỉ lấy nữ đệ tử, với lại Bách Hoa cốc còn có một cái trứ danh quy định, quy định này cũng là một khi gia nhập Bách Hoa cung, thì không cho ở nói chuyện yêu đương, càng không thể kết hôn, một khi cái nào người nữ đệ tử phạm điều quy định này, liền xem như chạy trốn tới chân trời góc biển đều sẽ bị Bách Hoa cung Bách Hoa Vệ bắt về thuộc về cực kỳ tàn khốc hình phạt.

Cho nên đang nghe mỹ phụ vì chính mình cái kia chưa từng thấy phụ thân phản bội chạy trốn ra Bách Hoa cung, Dương Thiên Diệp kìm lòng không đặng khẩn trương lên.

"Mẫu thân, Bách Hoa cung cũng là cái kia không khiến người ta thành thân thế lực sao?" Tiểu Dao nhẹ giọng hỏi.

Mỹ phụ gật gật đầu, nói: "Liền là thế lực nào, ta sở dĩ hai mươi năm qua giấu diếm thực lực mình, chính là vì tránh né các nàng đuổi bắt, đáng tiếc đêm nay ta vẫn là xuất thủ. Ta nghĩ, các nàng hiện tại cũng đã đang đuổi đến An Nam Thành trên đường. Cho nên, Diệp nhi cùng Tiểu Dao các ngươi hai cái nhất định phải mau mau rời đi An Nam Thành, không phải vậy liền không kịp!"

Dương Thiên Diệp đứng lên, nói: "Mẫu thân, ta trước kia chưa bao giờ hỏi qua ngươi về phụ thân sự tình, ta hiện ở muốn hỏi một câu, phụ thân đến cùng Là vẫn là lọt vào Bách Hoa cung độc thủ?"

Nghe được Dương Thiên Diệp nói 'Phụ thân' hai chữ, mỹ phụ thân thể cứng đờ, trên mặt hiện lên một vòng đau đớn.

Nhìn thấy mẫu thân biểu hiện trên mặt, Dương Thiên Diệp trong mắt hàn quang lóe lên, lạnh giọng nói: "Mẫu thân, phụ thân thật sự là chết trong tay Bách Hoa cung?"

Mỹ phụ lắc đầu, nói: "Không phải, phụ thân ngươi hẳn không có chết, chỉ là, tóm lại việc này ngươi đừng hỏi. Nghe ta lời nói, ngươi bây giờ mang Tiểu Dao rời đi An Nam Thành, các nàng mục tiêu là ta, chỉ cần tìm được ta, các nàng hẳn là sẽ không để tìm các ngươi. Liền xem như muốn muốn tìm bọn các ngươi, các ngươi không có học Bách Hoa cốc công pháp, các nàng cũng không thể nào tìm lên!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Muốn đi cùng đi! Mẫu thân không đi, ta cũng sẽ không đi!"

"Tiểu Dao cũng sẽ không đi!" Ở mỹ phụ trong ngực Tiểu Dao kiên định nói.

"Ngươi bây giờ là cánh cứng rắn, không còn nghe ta lời nói?" Mỹ phụ có chút tức giận, dường như cảm thấy mình ngữ khí có chút nặng, lại chậm dần ngữ khí, nói: "Diệp nhi nghe lời, ngươi mang Dao nhi để Kiếm Tông, lấy Dao nhi tư chất, Kiếm Tông hẳn là hội nhận nàng, chỉ muốn các ngươi hai huynh muội ở Kiếm Tông, Bách Hoa cốc người hẳn là liền sẽ không để Kiếm Tông gây phiền phức cho các ngươi!"

Dương Thiên Diệp không nói gì.

Biết tử chi bằng mẹ, mỹ phụ cái nào lại không biết Dương Thiên Diệp ý nghĩ? Lại nói: "Diệp nhi, chỉ cần ngươi cùng Tiểu Dao có thể bình an, mẫu thân liền xem như bị bắt về Bách Hoa cung cũng không tiếc. Nhưng là ngươi nếu là nhất thời hành động theo cảm tính hại chết mình cùng Tiểu Dao, ta chính là chết cũng sẽ không nhắm mắt!"

Dương Thiên Diệp ngẩng đầu nhìn mỹ phụ, nói: "Mẫu thân, ta sở dĩ nỗ lực mạnh lên, là cũng là muốn bảo hộ ngươi cùng Tiểu Dao, nếu như ngươi không ở, ta liền xem như trở thành Nam Vực người mạnh nhất lại có ý gì đâu? Tóm lại, ta sẽ không đi, các nàng muốn mang đi ngươi, nhất định phải theo ta trên thi thể bước qua để!"

"Mẫu thân, ta cũng sẽ không đi, Tiểu Dao muốn vĩnh viễn cùng ngươi còn có ca ca cùng một chỗ!" Tiểu Dao này non nớt trên mặt hiện đầy vẻ kiên định.

"Ngốc hài tử, hai cái ngốc hài tử" mỹ phụ cầm Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao ôm vào trong ngực, trên mặt đã tràn đầy nước mắt.

"Rất cảm động một màn, mẹ con các ngươi đã như vậy tình thâm, vậy thì đều không cần đi, cùng đi Bách Hoa cung tuyệt tình sườn núi được hơn vài chục năm tốt."

Đúng lúc này, một đạo không chứa bất cứ tia cảm tình nào lạnh lùng thanh âm bay vào trong nhà đá.

------oOo------

Chương 72: Phượng ngọc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được thanh âm này, Dương Thiên Diệp cùng mỹ phụ sắc mặt đều là kịch biến, Dương Thiên Diệp bỗng nhiên đứng lên, trường kiếm ra hiện trong tay hắn, muốn mang đi mẫu thân mình, liền phải trước theo hắn trên thi thể bước qua để!

Mỹ phụ đắng chát cười một tiếng, nói: "Nên đến cuối cùng vẫn là tới." Nói xong, sau đó lôi kéo Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao đi ra thạch ốc.

Ngoài nhà đá chẳng biết lúc nào xuất hiện năm tên ăn mặc màu lam nhạt nát hoa váy dài mỹ phụ, 5 người mỹ phụ trước ngực trái đều ấn có một đóa diễm lệ không biết tên bông hoa, bông hoa sinh động như thật, ở dưới ánh trăng, tản ra trong suốt hào quang óng ánh. Nhìn xem cái này cái dấu hiệu, Dương Thiên Diệp biết, năm người này cũng là Bách Hoa cung người.

Mà nguyên bản ở ngoài cửa trấn giữ Thanh Hồng ba người lúc này đã nằm trên mặt đất, nhìn thấy ba người còn có hô hấp, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, còn tốt, chỉ là hôn mê mà thôi.

Dương Thiên Diệp mẫu thân nhìn xem cầm đầu này người mỹ phụ, trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, nói: "Phượng vũ, không nghĩ tới ngươi gia nhập Bách Hoa Vệ!"

Tên là Phượng vũ mỹ phụ khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Đúng vậy a, ngươi không nghĩ tới a? Lúc trước ngươi thiên phú viễn siêu tại ta, nếu như ngươi không vì nam nhân kia rời đi Bách Hoa cốc, hiện tại ngươi thành tựu chỉ sợ viễn siêu hiện tại ta đây! Chỉ là đáng tiếc, năm đó người xưng Phượng tiên tử ngươi thế mà tự cam đọa lạc, là một cái nam nhân mưu phản Bách Hoa cung, đến mức đến bây giờ thế mà vẫn chỉ là Linh giả Nhị phẩm."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, trước mắt cái này mỹ phụ cùng mẫu thân mình thế mà nhận biết, chỉ là giống như có ân oán, cái này cũng không diệu!

Dương Thiên Diệp mẫu thân lắc đầu, nói: "Năm đó sự tình ta không muốn đang nói, Phượng vũ, xem ở đã từng đồng môn một trận phân thượng, ta cầu ngươi một sự kiện, buông tha ta hai đứa bé. Trái với cung thuộc về là ta, không có quan hệ gì với bọn họ. Chỉ cần ngươi thả qua bọn họ, ta nguyện ý cùng ngươi hồi cung!"

Phượng vũ nhìn Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao liếc một chút, sau đó nói: "Phượng ngọc, ngươi cảm thấy khả năng sao? Dựa theo cung quy, bọn họ phải cùng ngươi cùng một chỗ cùng ta hồi cung tiếp nhận xử phạt. Còn ngươi nguyện ý hoặc là không nguyện ý, đã không phải do ngươi!"

"Bọn họ là vô tội!" Phượng ngọc trầm giọng nói.

Gió vũ cười lạnh một tiếng, nói: "Là ngươi hài tử cũng không phải là vô tội. Kỳ thật ta thật không rõ, nam nhân kia có cái gì tốt? Ngươi bởi vì hắn mưu phản Bách Hoa cung. Khác nói với ta là cái gì bởi vì yêu, nếu như hắn chân ái ngươi, hắn liền không nên tới dây dưa ngươi, càng không nên mang đi ngươi. Cũng không cần nói với ta hắn không biết Bách Hoa cung quy định!"

Gió trên mặt ngọc hiện lên một vòng đau đớn, một lát sau, nàng lắc đầu, nói: "Trước kia sự tình ta không muốn đang nói. Gió vũ, xem ở đồng môn một trận phân thượng, ta cầu ngươi để ta hai đứa bé rời đi."

"Không có khả năng!" Gió vũ trầm giọng nói: "Ta cự tuyệt không phải là bởi vì ta ghen ghét ngươi, ta thừa nhận, lúc trước ta thật là ghen ghét ngươi, nhưng là khi nhìn đến ngươi bây giờ bộ dáng này về sau, ta đã không ghen ghét, bởi vì hiện tại ngươi đã không đáng ta ghen ghét. Ta sở dĩ cự tuyệt, ngươi hẳn là rõ ràng, Bách Hoa cung cung quy không phải ngươi hoặc là ta có thể cải biến cùng trái với, bọn họ nhất định phải trở về cùng ngươi cùng một chỗ tiếp nhận xử phạt!"

Phượng ngọc còn muốn nói điều gì, lúc này Dương Thiên Diệp nhìn xem mẫu thân mình, sau đó quỳ đi xuống, nói: "Mẫu thân, không cần đang cầu xin nàng. Hài nhi vô năng, tuy nhiên không có thể bảo hộ ngươi cùng muội muội, nhưng lại có thể làm được cùng mẫu thân còn có muội muội đồng sinh cộng tử."

"Dao nhi cũng phải cùng mẫu thân còn có ca ca đồng sinh cộng tử, Dao nhi không sẽ rời đi mẫu thân!" Tiểu Dao chăm chú lôi kéo phượng ngọc tay, kiên định nói.

Hai hàng trong suốt nước mắt lần nữa theo phượng ngọc trong đôi mắt chảy ra, nàng cầm Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao kéo vào trong ngực, nói: "Là ta vô dụng, là ta không có năng lực bảo vệ tốt các ngươi, là mẫu thân vô dụng..."

Nhìn thấy một màn này, một bên mấy người mỹ phụ trong mắt lóe lên một vòng vẻ phức tạp, nhưng lại là rất nhanh liền bình tĩnh trở lại. Các nàng tuy nhiên rất đồng tình mắt ba người trước, nhưng là Bách Hoa cung cung quy không ai dám trái với, các nàng lại không dám!

Gió vũ sắc mặt bình tĩnh, trong mắt không có một tia chấn động. Như nàng nói, nàng trước kia thật là ghen ghét qua gió ngọc, phải nói gió chữ lót Bách Hoa cung đệ tử đều ghen ghét phượng ngọc. Bởi vì lúc ấy phượng ngọc được xưng là Bách Hoa cung Phượng tiên tử, mặc kệ là thực lực vẫn là thiên phú đều viễn siêu mọi người, không quản các nàng cố gắng thế nào, cũng không thể cùng tranh nhau phát sáng! Khi đó, Bách Hoa cung thế hệ tuổi trẻ là gió ngọc Thiên Hạ!

Đương nhiên, ghen ghét thuộc về ghen ghét, các nàng lúc ấy thế nhưng là không dám đắc tội phượng ngọc. Phải biết, khi đó phượng ngọc thế nhưng là bị tông môn toàn lực bồi dưỡng đối tượng, tông môn cần dựa vào nàng đến tranh đoạt thanh vân bảng. Chỉ là đáng tiếc, Bách Hoa cung toàn lực bồi dưỡng cái này đệ tử bởi vì một cái nam nhân mưu phản Bách Hoa cung, đây chính là để lúc ấy cung chủ cùng các trưởng lão khác khí phổi đều nổ.

Cũng chính vì vậy, dù cho đi qua lâu như thế, Bách Hoa cung y nguyên vẫn là ở truy nã phượng ngọc.

Nghĩ đến phượng ngọc về Bách Hoa cung kết cục, Phượng Vũ Tâm bên trong thở dài, không thể phủ nhận, nàng ngay từ đầu chủ động yêu cầu theo đuổi bắt phượng ngọc là muốn nhìn một chút phượng ngọc chán nản dạng, hiện tại nàng nhìn thấy, phượng ngọc đã không còn năm đó phong thái, thực lực càng là so với nàng kém tốt nhiều, ấn đạo lý tới nói, mình hẳn là cao hứng, chỉ là tại sao mình không chỉ có không cao hứng, ngược lại có một loại bi thương cảm giác đâu?

Chẳng lẽ là cung quy thật sự là quá mức vô tình?

Nghĩ đến cái này suy nghĩ, phượng ngọc run lên trong lòng, liền tranh thủ ý niệm này thanh ra trong đầu, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp mẹ con ba người, nói: "Phượng ngọc, đi thôi!"

Dương Thiên Diệp quay người nhìn xem Phượng vũ, hít sâu một hơi, sau đó trong cơ thể Huyền khí bạo dũng đứng lên, hắn Dương Thiên Diệp cũng sẽ không bó tay chờ bị bắt, càng sẽ không trơ mắt nhìn mẫu thân mình trở về thụ kia là cái gì cung quy xử phạt.

Hắn biết hắn không phải trước mắt năm người đối thủ, hẳn là nói không phải trong năm người bất cứ người nào đối thủ, nhưng là thì tính sao? Là sau lưng mẫu thân cùng muội muội, dù là trước mặt hắn là Thánh giả cảnh cường giả, hắn cũng phải lượng kiếm!

"Can đảm lắm, tuy nhiên lại là không biết tự lượng sức mình!" Nhìn xem lượng kiếm Dương Thiên Diệp, gió vũ nhạt tiếng nói.

"Có lẽ đi!"

Dương Thiên Diệp nói xong, thân thể đã biến mất tại nguyên chỗ, trường kiếm mang theo từng đạo từng đạo âm thanh xé gió, đâm về cầm đầu gió vũ.

Dương Thiên Diệp không có chút nào giữ lại, cũng không dám bảo lưu, hắn không biết trước mặt hắn mỹ phụ là cảnh giới gì, nhưng là hắn biết, cái này mỹ phụ thực lực tuyệt đối là không kém lúc trước huyết thủ cùng Tô Thanh Thi. Hắn cũng biết hắn lần này là không cố gắng lượng, cũng biết lần này xuất kích rất có thể liền bị đối phương miểu sát, nhưng là cái này lại như thế nào?

Là thân nhân, đừng nói là chết, liền xem như hồn phách vĩnh không rơi vào Luân Hồi, hắn cũng không oán không hối!

Dương Thiên Diệp tốc độ cùng lực lượng để Phượng vũ có chút ngoài ý muốn, không chỉ có là phượng ngọc, cũng là Phượng vũ sau lưng mấy cái mỹ phụ cùng phượng ngọc cũng là có chút ngoài ý muốn. Bởi vì Phàm Nhân Cảnh có thể đạt tới trình độ như vậy, đây chính là ở Bách Hoa cung cũng là thuộc về siêu cấp thiên tài a.

"Không tệ tốc độ, không tệ lực lượng!"

Nói xong, Phượng vũ tay phải hướng Dương Thiên Diệp vung lên, một đạo kình phong thổi tới Dương Thiên Diệp trên thân, Dương Thiên Diệp thân thể nhất thời bay ngược mà ra. Nhưng mà Dương Thiên Diệp này kiếm trong tay lại là như là rời dây cung tiễn, hóa thành một đạo kim quang óng ánh trực tiếp xuyên thấu này luồng kình phong, sau đó đâm thẳng Phượng vũ.

Lần này Phượng vũ cũng không phải là ngoài ý muốn, mà là có chút chấn kinh. Nàng không nghĩ tới Dương Thiên Diệp chiêu này cư nhiên như thế lăng lệ, trực tiếp đâm xuyên nàng kình phong, tuy nhiên cái kia đạo kình phong chỉ là nàng tiện tay vung lên, nhưng là nàng thế nhưng là Linh giả cảnh bát phẩm cường giả a! Theo đạo lý tới nói, Linh giả cảnh cường giả tiện tay vung lên, cũng là Tiên Thiên cảnh cũng là không thể chống cự.

Tiếp được bị Phượng vũ đánh bay Dương Thiên Diệp, nhìn thấy Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay xuyên thấu đối phó kình phong, phượng ngọc trong mắt cũng là hiện lên một vòng chấn kinh, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới Dương Thiên Diệp Kiếm có thể xuyên thấu Phượng vũ kình phong.

Lúc trước nàng để Dương Thiên Diệp để Kiếm Tông, trừ vì để Dương Thiên Diệp có được ở Nam Vực có sinh tồn năng lực bên ngoài, cũng bởi vì Bách Hoa cung đuổi bắt. Chỉ là nàng không nghĩ tới, Dương Thiên Diệp lại có như thế cường hãn thực lực!

"Hắn không thể đi Bách Hoa cung!"

Chỉ là vẻn vẹn trong nháy mắt, phượng ngọc liền làm ra quyết định. Đương nhiên, lúc trước nàng cũng không nghĩ tới để Dương Thiên Diệp để Bách Hoa cung, chỉ là hiện ở ý nghĩ này càng thêm kiên định. Phải biết, để Bách Hoa cung, Dương Thiên Diệp liền xem như có thể sống, vậy sau này nhân sinh cũng đem bị Bách Hoa cung khống chế, nàng không có thể làm cho mình hài tử trở thành Bách Hoa cung nô tài!

"Bành!"

Phượng vũ lần nữa tiện tay vung lên, Dương Thiên Diệp thanh trường kiếm kia trong nháy mắt bay ngược mà ra, sau đó đâm thẳng hướng Dương Thiên Diệp, chỉ là tốc độ kia so với Dương Thiên Diệp nhanh không biết bao nhiêu lần.

Nhìn thấy trường kiếm điện xạ mà đến, phượng ngọc đại mi cau lại, ngay tại nàng muốn xuất thủ lúc, trường kiếm kia tốc độ lại là chậm lại, tại mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, trường kiếm tốc độ càng ngày càng chậm, đến tối hậu, trường kiếm như là dạo bước bình thường đến đến Dương Thiên Diệp trước mặt.

Nhìn xem này lơ lửng ở Dương Thiên Diệp trước mặt trường kiếm, phượng ngọc trong mắt lóe lên một vòng ngưng trọng, dường như nghĩ đến cái gì, trong mắt nàng sát cơ chợt lóe lên, hiển nhiên, Dương Thiên Diệp tiềm lực cùng thực lực để cho nàng cảm nhận được uy hiếp!

------oOo------

Chương 73: Dưới bầu trời, đại địa phía trên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dùng ý niệm khống chế trước mắt trường kiếm, Dương Thiên Diệp chuẩn bị lần nữa xuất kích, mà đúng lúc này, Phượng Ngọc thanh âm bất thình lình ở trong đầu hắn vang lên: "Diệp nhi ngươi không phải nàng đối thủ, đợi chút nữa ta hội thi triển bí pháp đưa các nàng ngăn chặn, ngươi mang theo Tiểu Dao về Kiếm Tông. Ta biết ngươi không sợ chết, cũng biết ngươi không muốn để cho vi nương cùng với các nàng trở về chịu tội, nhưng là bây giờ không phải là hành động theo cảm tính thời điểm, lưu được núi xanh, không lo không có củi đốt, chỉ cần ngươi còn sống, ta liền có hi vọng!"

Ngay tại Dương Thiên Diệp chuẩn bị nói cái gì lúc, Phượng Ngọc hôn khải môi son, lần nữa Huyền khí truyền âm nói: "Nếu như ngươi cự tuyệt, ta liền lập tức chết ở trước mặt ngươi."

Dương Thiên Diệp hai mắt đỏ bừng, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, trong lòng còn như dao cắt, hắn nhìn một chút chăm chú lôi kéo Phượng Ngọc tay nhỏ Tiểu Dao, Tiểu Dao đến cùng là tuổi còn nhỏ, tuy nhiên nàng không muốn rời đi mẫu thân, nhưng là này trên khuôn mặt nhỏ nhắn cũng đã tràn đầy tái nhợt cùng sợ hãi.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp thống khổ như vậy, Phượng Ngọc trong lòng rất là không đành lòng, nhưng là nàng không có cách, nàng biết mình nhi tử tính cách ', nếu như không dạng này buộc hắn, liền xem như giết hắn, hắn cũng sẽ không bỏ xuống mình một mình để chạy trốn.

Nhìn thấy Phượng Ngọc đối Dương Thiên Diệp Huyền khí truyền âm, Phượng vũ nhướng mày, trầm giọng nói: "Các ngươi là mình theo chúng ta đi, vẫn là ta cưỡng ép mang các ngươi đi?"

"Diệp nhi, ta bị bắt về cũng sẽ không bị lập tức xử tử, chỉ cần ngươi ngày sau có thực lực, liền có thể đến Bách Hoa cung cứu ta. Nếu như ngươi cũng cùng ta cùng một chỗ bị các nàng bắt về, vậy ta liền một tia hi vọng đều không. Cho nên, liền xem như vi nương cũng phải thật tốt sống sót, được không?" Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đang giãy dụa, Phượng Ngọc lần nữa Huyền khí truyền âm, cho Dương Thiên Diệp lưu một điểm ý nghĩ.

Dương Thiên Diệp song quyền nắm chặt, móng tay đâm vào lòng bàn tay, biểu hiện trên mặt đã bắt đầu vặn vẹo. Hắn hận, hận hắn tại sao mình không có thực lực, nếu như hắn có thực lực, mẫu thân liền xem như trái với kia cái gì cung quy thì thế nào? Thế nhưng là hắn không có thực lực!

Nhìn thấy Phượng Ngọc còn tại Huyền khí truyền âm, Phượng vũ trầm giọng nói: "Cầm xuống!"

Nghe được Phượng vũ lời nói, ở sau lưng nàng bốn người mỹ phụ thân hình khẽ động, hướng phía Dương Thiên Diệp ba người vây lại.

Nhìn thấy Phượng vũ bọn người động thủ, Phượng Ngọc biến sắc, đưa nàng bên cạnh Tiểu Dao nhấc lên hướng Dương Thiên Diệp ném một cái, nói: "Mang Tiểu Dao đi, ta chờ ngươi tới cứu ta!"

Nói xong, một cỗ khí thế khủng bố từ Phượng Ngọc trong cơ thể bạo dũng mà ra, chợt, vô số từ Huyền khí biến ảo trong suốt bông hoa trong nháy mắt ra trong sân bây giờ, khi những này như là như là hoa tuyết bông hoa ra trong sân bây giờ lúc, giữa sân nhất thời vang lên từng đạo từng đạo làm cho người tê cả da đầu tiếng xèo xèo!

Thanh âm kia là không khí bị tuyết hoa xoắn nát thanh âm!

Nhìn thấy những đóa hoa này, Phượng vũ sắc mặt trắng bệch, thất thanh nói: "Trăm hoa tàn, Phượng Ngọc ngươi thế mà thi triển cấm thuật, ngươi đúng là điên hay sao?" Vừa nói, Phượng vũ cùng này bốn người mỹ phụ vội vàng thi triển thân pháp hướng về sau thối lui.

Phượng Ngọc không để ý tới Phượng vũ, mà chính là quay đầu đối phía sau nàng Dương Thiên Diệp quát: "Đi mau, ngươi thật muốn ta tự vận ở trước mặt ngươi sao?"

Dương Thiên Diệp đối Phượng Ngọc nhanh chóng dập đầu ba cái, sau đó ôm lấy trước mặt hắn đã khóc không thành tiếng Tiểu Dao quay người hướng phía hướng cửa thành chạy như bay, "Mẫu thân, chờ ta, nhất định phải chờ ta..."

Nghe được Dương Thiên Diệp câu nói này, Phượng Ngọc tái nhợt trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, sau đó điên cuồng vận chuyển trong cơ thể Huyền khí, khống chế những cái kia trong suốt bông hoa tuôn hướng gió vũ mấy người. Hiện tại nàng có thể làm liền là tận lực ngăn chặn Phượng vũ mấy người, là Dương Thiên Diệp tranh thủ thêm một số chạy trốn thời gian!

Phượng Ngọc thi triển cấm thuật quá mức khủng bố, tạo thành thanh thế cũng là cực kỳ doạ người, đến mức An Nam Thành tất cả huyền giả cường giả đều bị chấn kinh đến. Nhưng lại không ai dám tới quan sát, cũng là An Nam Thành hộ vệ đội cũng không dám. Bởi vì như vậy thanh thế, chí ít cũng là Linh giả cảnh cường giả mới có thể làm đến, loại này cấp bậc cường giả tính khí đều có chút quái dị, bọn họ nếu là đến quan sát, không chừng đối phương hội thuận tay kết quả bọn hắn!

Thật lâu, hết thảy bình tĩnh lại, Phượng Ngọc co quắp ngồi dưới đất, đầu tóc rối bời, sắc mặt tái nhợt không có một tia huyết sắc, miệng kia sừng càng là treo một vòng đỏ tươi.

"Thi triển cấm thuật, căn bản tổn thương, không chỉ có cảnh giới rơi xuống, còn vĩnh thế không cách nào tăng lên, đáng giá không?" Phượng vũ nhìn xem co quắp ngồi dưới đất Phượng Ngọc, trầm giọng nói.

Phượng Ngọc khóe miệng nổi lên một vòng dị dạng nụ cười, nói: "Nếu như ngươi cũng có hài tử, ngươi liền sẽ biết có đáng giá hay không."

Phượng vũ lạnh hừ một tiếng, nói: "Đời ta cũng sẽ không có hài tử. Ngược lại là ngươi, đầu tiên là là nam nhân kia phản bội chạy trốn xuất cung, vứt bỏ mình tiền đồ, hiện tại lại là này hai cái tiểu gia hỏa thi triển cấm thuật, hơn nữa còn muốn vì ba người này vĩnh viễn thụ này đoạn tình sườn núi đáy vực âm phong nỗi khổ, thật đáng giá không?"

Phượng Ngọc không nói gì, chỉ là nhìn về phía Dương Thiên Diệp chạy trốn phương hướng. Nàng rất muốn cùng Phượng vũ nói trên đời này có thật nhiều sự tình là không cần đáng giá mới đi làm, nhưng là nàng không nói, bởi vì nàng biết Phượng vũ loại này từ nhỏ ở Bách Hoa cung lớn lên người là sẽ không hiểu. Hiện tại nàng chỉ quan tâm Dương Thiên Diệp có thể hay không an toàn trở lại Kiếm Tông!

Dường như biết Phượng Ngọc ý tứ, Phượng vũ lạnh hừ một tiếng, sau đó cũng nhìn về phía Dương Thiên Diệp chạy trốn phương hướng, nói: "Nói thực ra, hắn thực lực cùng tiềm lực rất không tệ, so với Bách Hoa cung thế hệ tuổi trẻ một số thiên tài cũng không kém chút nào, ngày sau nếu là có thể trưởng thành, thành tựu chắc chắn bất phàm. Tuy nhiên đáng tiếc, ta sẽ không để cho hắn trưởng thành. Cho nên, ta quyết định tự mình đi đuổi giết hắn!"

Phượng Ngọc không nói gì, chỉ là nhìn xem Dương Thiên Diệp chạy trốn phương hướng, nàng có thể làm đều đã làm, hiện tại chỉ có thể nhìn Dương Thiên Diệp cá nhân tạo hóa.

Phượng vũ: "Khống chế lại nàng, sau đó để phủ thành chủ cùng thành chủ bàn giao dưới, liền nói đây là chúng ta Bách Hoa cung nội bộ sự tình là được rồi. Ta đuổi theo giết tiểu tử kia, các ngươi không cần chờ ta, cùng An Nam Thành thành chủ giao phó xong sau liền lập tức trở về Bách Hoa cung!"

Nói xong câu này, Phượng vũ thân hình đột nhiên biến mất ở phía xa, sau một khắc xuất hiện thì đã ở số bên ngoài hơn mười trượng.

...

An Nam ngoài thành, dưới ánh trăng, Dương Thiên Diệp ôm Tiểu Dao ngồi ở Hôi trên lưng sói, để sói xám cầm tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Hôi trên lưng sói, Dương Thiên Diệp sắc mặt trầm thấp như nước, hai mắt đỏ bừng, lúc này hắn hắn phi thường hận, trừ hận cái kia Bách Hoa cung bên ngoài, còn hận chính hắn, hận hắn tại sao mình không có thực lực, nếu như hắn có thực lực, mẫu thân liền sẽ không vì hắn thi triển kia là cái gì cấm thuật, nếu như hắn có thực lực, là hắn có thể đủ rất tốt bảo hộ Tiểu Dao cùng mẫu thân, nếu như hắn có thực lực...

Đúng vậy a, nếu có thực lực, sự tình hết thảy đều sẽ từ ý hắn chí đến phát triển, nhưng là hắn không, hắn chỉ là một tên Phàm Nhân Cảnh huyền giả! Ở này mấy tên Bách Hoa Vệ trước mặt, hắn ngay cả sức hoàn thủ đều không có!

"Ta muốn trở nên mạnh hơn, ta muốn cái này dưới bầu trời, đại địa phía trên, không ai có thể khống chế ta Dương Thiên Diệp cùng ta hôn người vận mệnh, ta muốn để trong thiên địa này tất cả quy tắc cùng pháp tắc đều trói buộc không ta cùng ta thân nhân!" Trên lưng sói, Dương Thiên Diệp nắm chặt hai tay, kiên định nói.

Theo giờ khắc này bắt đầu, Dương Thiên Diệp mục tiêu rõ ràng. Trước kia hắn mục tiêu chỉ là muốn để mẫu thân cùng muội muội được sống cuộc sống tốt, nhưng là đêm nay sự tình để Dương Thiên Diệp biết, cái này nhìn như đơn giản cùng cực mục tiêu nhưng thật ra là nhiều đi xa không thể leo tới. Hắn muốn thực hiện cái mục tiêu này, phải có không nhìn Bách Hoa cung cung quy thực lực, không phải vậy, hắn cái mục tiêu này cũng chỉ là một cái buồn cười ý nghĩ.

Trên lưng sói, Tiểu Dao hướng Dương Thiên Diệp trong ngực co lại co lại, rụt rè nói: "Ca ca, mẫu thân hội có chuyện gì sao?"

Đêm nay sự tình đối với nàng tới nói thật sự là quá mức rung động, đầu tiên là cùng nàng ở chung vài chục năm mẫu thân lắc mình biến hoá trở thành trong truyền thuyết siêu cấp cường giả, sau đó lại là những cái kia trước kia chỉ nghe qua, chưa thấy qua trong truyền thuyết cường giả đến bắt nàng cùng nàng lớn nhất thân ca ca cùng mẫu thân. Cái này một hệ liệt biến cố, làm cho nàng đã sợ hãi lại là phẫn nộ.

Bởi vì trong ấn tượng của nàng, mẫu thân cho tới bây giờ đều là không tức giận, mẫu thân mặc kệ đối với người nào đều là hòa hòa khí khí, với lại mẫu thân không bao giờ làm phạm pháp sự tình. Giống mẫu thân tốt như vậy người, những người vì đó cái gì muốn bắt mẫu thân? Dựa vào cái gì muốn bắt mẫu thân?

Theo giờ khắc này bắt đầu, cái này trước kia thiên chân vô tà tiểu nữ hài ở sâu trong nội tâm chôn xuống một khỏa cừu hận chủng tử.

Nghe được Tiểu Dao lời nói, Dương Thiên Diệp chăm chú trong ngực Tiểu Dao, ôn nhu nói: "Yên tâm, mẫu thân không có việc gì, mẫu thân nói cho ca ca qua, nàng nói nàng không có việc gì, nàng còn nói về sau chờ ca ca sau khi thực lực cường đại liền đi cứu nàng."

"Thật sao?" Tiểu Dao hỏi.

"Ca ca ngươi nói là thật!"

Đúng lúc này, gió vũ thanh âm xuất hiện lần nữa ở Dương Thiên Diệp huynh muội trong lỗ tai.

Nghe được thanh âm này, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, ngẩng đầu nhìn một cái, chỉ gặp Phượng vũ chẳng biết lúc nào đã ra hiện tại bọn hắn đỉnh đầu.

------oOo------

Chương 74: Đánh một trận?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới ánh trăng, Phượng vũ lơ lửng không trung, ở sau lưng nàng có một đôi từ Huyền khí biến ảo cánh chim. Phượng vũ sắc mặt trầm thấp, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Thiên Diệp dưới hông U Minh Lang, trong lòng chấn kinh tột đỉnh.

U Minh Lang chỉ có huyền giả cửu phẩm, loại này cấp bậc Huyền thú theo đạo lý tới nói không nên để cho nàng thất thố, đương nhiên, này điều kiện tiên quyết là cái này U Minh Lang trên lưng không có ngồi hai nhân loại.

Ở Nam Vực, bởi vì vì một số đặc thù nguyên nhân, Huyền thú cùng nhân loại quan hệ không thể nói ác liệt, nhưng cũng tuyệt đối không thể nói giao hảo. Công chính điểm nói chuyện, cái kia chính là lẫn nhau không vãng lai, đương nhiên, nếu có nhân loại dám một mình bước vào Thập Vạn Đại Sơn nội bộ, đây tuyệt đối là đã đi là không thể trở về, đồng dạng, nếu có Huyền thú dám một mình bước vào nhân loại thế giới, cũng sẽ bị lưới rách bụng lấy đan.

Mà bây giờ, một cái nguyên bản nên xuất hiện ở Thập Vạn Đại Sơn cửu giai Huyền thú thế mà xuất hiện ở nhân loại nội địa, hơn nữa còn bị một phàm nhân cảnh huyền giả ngồi ở trên người, cái này khiến Phượng vũ nghi hoặc đồng thời, càng là chấn kinh đến suy nghĩ có chút hỗn loạn.

Phượng vũ hít sâu một hơi, ngăn chặn trong lòng chấn kinh, trong mắt lóe lên một đạo sát cơ, nghĩ thầm kẻ này tuyệt đối không thể lưu, không phải vậy, liền xem như uy hiếp không Bách Hoa cung, nhưng là ngày sau trưởng thành, đối Bách Hoa cung tới nói cũng là không phiền toái nhỏ!

Cảm nhận được Phượng vũ thân thể bên trên tán phát ra sát khí, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, sau đó trong lòng đối ở vòng xoáy trong đan điền chồn tía nói: "Tiểu gia hỏa, tuy nhiên ta không biết ngươi đến cùng là dạng gì tồn tại, nhưng là ta biết ngươi lai lịch khẳng định bất phàm, đợi chút nữa chính ngươi trốn đi. Nếu như ngươi có năng lực lời nói, thay ta mang ta đi muội muội, nếu như ngươi không, ngươi liền mình trốn đi, lấy ngươi năng lực, nàng hẳn là bắt không được ngươi!"

Dương Thiên Diệp là tin tưởng chồn tía chạy trốn năng lực, phải biết lúc trước người áo đen kia thế nhưng là so trước mắt nữ nhân này mạnh không biết mấy lần, nhưng là người áo đen kia đều không có thể bắt đến chồn tía, trước mắt nữ nhân này thì càng đừng nghĩ.

Vòng xoáy trong đan điền, chồn tía hai mắt chớp chớp, không có lắc đầu cũng không gật đầu, chỉ là cặp kia Tiểu trảo đã phát ra nhàn nhạt màu tím.

"Ngươi, ngươi tại sao muốn bắt mẫu thân cùng chúng ta..."

Nhìn thấy bay trên không trung Phượng vũ, Tiểu Dao có chút e ngại, nhưng vẫn là lên tiếng hỏi.

Phượng vũ không có trả lời, ngược lại nhìn về phía Dương Thiên Diệp, hỏi: "Cửu giai Huyền thú tại sao đi theo ngươi, khác nói với ta nó là ngươi pet."

Ở Nam Vực, một số quý tộc là ưa thích nuôi sủng vật, nhưng những sủng vật đó phần lớn đều là Ngũ phẩm trở xuống, với lại phi thường dịu dàng ngoan ngoãn loại kia Huyền thú, như loại này cửu giai Huyền thú, hơn nữa còn là chiến đấu lực đặc biệt cường hãn U Minh Lang, nàng là chưa bao giờ thấy qua, cũng chưa từng nghe qua.

"Bách Hoa cung hội xử trí ta như thế nào mẫu thân?" Dương Thiên Diệp hỏi một đằng, trả lời một nẻo.

Phượng vũ không có trả lời, ngược lại là cho ra điều kiện, "Nói cho ta biết ngươi làm sao khống chế cái này cửu giai Huyền thú, ta có thể không giết ngươi, để ngươi làm Bách Hoa cung Hoa nô."

"Trả lời trước ta vấn đề!" Dương Thiên Diệp nhìn xem Phượng vũ, nói.

Phượng vũ nhướng mày, trong lòng có chút không vui, nhưng là vừa nghĩ tới Dương Thiên Diệp khống chế Huyền thú phương pháp, nàng chỉ có thể thỏa hiệp, "Ngươi yên tâm, Bách Hoa cung sẽ không xử tử nàng, hẳn là đưa nàng trấn áp ở tuyệt tình sườn núi đáy vực thụ Âm Sát hàn phong cùng tuyệt Tình Hoa chi độc giày vò, trước kia xúc phạm cung quy người đều là kết quả như vậy, là cũng là giết gà dọa khỉ, chỉ là đáng tiếc, phương pháp này cũng không thế nào hữu hiệu, cũng không biết năm nay Bách Hoa cung có thể hay không đổi cái phương thức!"

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nhìn về phía Phượng vũ, dữ tợn cười một tiếng, nói: "Ta Dương Thiên Diệp thề, hôm nay ta nếu không chết, các ngươi đối mẹ ta giày vò, ngày khác ta hội gấp trăm lần trả lại cho các ngươi!"

Phượng vũ khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, nói: "Hôm nay ta xem như biết cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình. Đừng nói ngươi chỉ là một cái thiên phú không tồi Phàm Nhân Cảnh, coi như ngươi là Tôn Giả cảnh, đối ta Bách Hoa cung tới nói, cũng chỉ là một cái hơi cường đại con kiến mà thôi, ta Bách Hoa cung nội tình không phải ngươi có khả năng tưởng tượng. Tốt, nguyên bản ta còn muốn không giết ngươi, chỉ làm cho ngươi làm Hoa nô, hiện tại xem ra là không cần. Đừng tưởng rằng ngươi không nói ta liền không có cách nào làm ra ngươi bí mật!"

"Lão gà mẹ, vậy ngươi còn chưa động thủ?" Dương Thiên Diệp dữ tợn cười một tiếng, nói.

Phượng vũ trong mắt sát cơ lóe lên, ngay tại nàng chuẩn bị động thủ lúc, nàng bất thình lình nhướng mày, ánh mắt tỏa ra bốn phía liếc một chút, trầm giọng nói: "Tất nhiên đến, vậy thì ra đi!"

Một đạo bóng trắng hiện lên, một người mặc quần dài trắng, cầm trong tay một thanh trường kiếm màu xanh nữ tử xuất hiện ở Dương Thiên Diệp bên cạnh, nữ tử không là người khác, chính là cùng Dương Thiên Diệp từng có ước định Tô Thanh Thi.

Nhìn thấy Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng một hơi, hắn không sợ chết, nhưng là hắn sợ Tiểu Dao cùng hắn cùng chết. Tuy nhiên hắn không biết Tô Thanh Thi tại sao xuất hiện ở đây, nhưng là cái này đã không trọng yếu. Bởi vì Tiểu Dao an toàn.

"Kiếm Tông người?" Phượng vũ nhướng mày, trầm giọng hỏi.

Tô Thanh Thi nhìn một chút sắc mặt còn dữ tợn Dương Thiên Diệp, sau đó nhìn về phía Phượng vũ, gật gật đầu, nói: "Hắn là ta Kiếm Tông đệ tử, ngươi không thể động đến hắn!"

Phượng vũ hai mắt nhắm lại, nói: "Hắn là ta Bách Hoa cung xúc phạm cung quy con trai của đệ tử, ngươi hẳn phải biết ta Bách Hoa cung cung quy."

"Coong!"

Tô Thanh Thi trong tay trường kiếm màu xanh bất thình lình tránh thoát nàng ngọc thủ, mang theo một đạo bóng xanh phóng lên tận trời, khởi xướng một đạo to rõ tiếng kiếm reo, "Vậy thì nhất chiến đi!"

Nhìn thấy chuôi này trường kiếm màu xanh, Phượng vũ trong mắt lóe lên một vòng ngưng trọng, lại là Địa Phẩm Huyền Kiếm! Nàng cùng nữ tử trước mắt cảnh giới không sai biệt lắm, nguyên bản liền xem như nhất chiến nàng cũng không e ngại, nhưng là đối phương Kiếm lại là Địa Phẩm, mà nàng Huyền Bảo chỉ là Huyền giai cao phẩm, tuy nhiên chỉ kém cấp một, nhưng là cái này khác biệt thế nhưng là một đi không trở lại. Cái này khiến nàng có chút do dự, cảnh giới cùng thực lực chênh lệch không nhiều, Huyền Bảo cùng huyền kỹ cũng là quyết thắng quan trọng.

"Ta Bách Hoa cung cùng Kiếm Tông không có có ân oán, với lại đối với ngươi Kiếm Tông cùng Quỷ Tông ở giữa ân oán, ta Bách Hoa cung luôn luôn đều là bảo trì trung lập, ngươi bây giờ coi là thật muốn vì một ngoại môn đệ tử cùng ta Bách Hoa cung kết thù kết oán?" Phượng vũ trầm giọng nói.

Tô Thanh Thi trong cơ thể Huyền khí vận chuyển, nhạt tiếng nói: "Có kết hay không oán niệm, không phải ngươi chỉ là một trưởng lão có khả năng quyết định. Chớ muốn phí lời, muốn muốn giết hắn, vậy thì ra tay đi!" Nói, một cỗ khí thế khủng bố trong nháy mắt lồng hướng Phượng vũ.

Phượng vũ đang chuẩn bị nói chuyện, bất thình lình một cỗ khí thế bao phủ nàng, Phượng vũ sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, thất thanh nói: "Kiếm thế, lại là kiếm thế, ngươi là Kiếm Tông Tô tiên tử?"

"Vâng!" Tô Thanh Thi thừa nhận nói.

Gặp Tô Thanh Thi thừa nhận, Phượng Vũ Tâm bên trong lại không một chút chiến ý, phải biết, Tô Thanh Thi thế nhưng là Tiềm Long Bảng bên trên có thứ tự cường giả, Tiềm Long Bảng đó là cái gì tồn tại? Như là thanh vân bảng, đó là tất cả yêu nghiệt đất tập trung phương. Tuy nhiên nàng cùng Tô Thanh Thi cảnh giới không sai biệt lắm, nhưng là nàng biết, coi như đối phương không có Địa phẩm Huyền Kiếm, nàng cũng không phải là đối thủ.

"Tô tiên tử, ta mặc dù không địch lại ngươi, nhưng là việc này ta Bách Hoa cung sẽ không từ bỏ ý đồ, ngày khác ta Bách Hoa cung chắc chắn để Kiếm Tông hướng quý tông người đòi một lời giải thích!" Đặt xuống câu tiếp theo ngoan thoại, Phượng vũ xoay người rời đi. Lúc này nàng có chút hối hận, hối hận lúc trước để cái khác mấy tên Bách Hoa Vệ rời đi, không phải vậy coi bọn nàng năm người chi lực, Tô Thanh Thi liền xem như ở mạnh cũng sẽ không là các nàng đối thủ.

Nhìn thấy Phượng vũ bị Tô Thanh Thi dọa lùi, Dương Thiên Diệp trong lòng lẩm bẩm nói: "Đây chính là thực lực, đây chính là thực lực a, ta Dương Thiên Diệp cũng phải có dạng này thực lực, ta Dương Thiên Diệp phải có còn mạnh hơn này thực lực..."

"Tỷ tỷ, ngươi mau cứu mẫu thân của ta có được hay không!" Trên lưng sói, Tiểu Dao đối Tô Thanh Thi cầu khẩn nói. Nàng tuy nhiên không hiểu cái gì thực lực cùng cảnh giới, nhưng nàng biết trước mắt đại tỷ tỷ phi thường lợi hại, bởi vì cái kia biết bay nữ nhân là trước mắt cái này đại tỷ tỷ dọa lùi, cho nên nàng cho rằng, chỉ cần trước mắt tỷ tỷ này nguyện ý lời nói, nhất định là có thể cứu ra mẫu thân.

Nghe được Tiểu Dao lời nói, Dương Thiên Diệp cũng nhìn về phía Tô Thanh Thi. Hắn Dương Thiên Diệp không có cái gì đại nam tử chủ nghĩa cũng không hiểu thấu lòng tự trọng, nếu như Tô Thanh Thi có thể cứu ra mẫu thân mình lời nói, để mẫu thân mình không đi chịu khổ, hắn sẽ chỉ xuất phát từ nội tâm cảm kích mà sẽ không cảm thấy bởi vì nữ nhân trợ giúp mà cảm giác được uất ức.

Nhìn thấy hai huynh muội hi vọng ánh mắt, Tô Thanh Thi trong lòng hiện lên vẻ bất nhẫn, nhưng nàng vẫn là lắc đầu. Cứu Dương Thiên Diệp liền rất có thể tạo thành Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung ở giữa mâu thuẫn, nếu như đang xuất thủ cứu Dương Thiên Diệp mẫu thân, vậy thì không phải là rất có thể, mà là tuyệt đối. Lấy hiện tại Kiếm Tông tình huống, thật sự là không thể ở cùng Bách Hoa cung phát sinh cái gì lớn mâu thuẫn.

Tiểu Dao còn chuẩn bị nói cái gì, lúc này Dương Thiên Diệp ngăn lại Tiểu Dao, nói: "Tiểu Dao, khác cầu. Nương thân ca ca sẽ đi cứu, ca ca đáp ứng ngươi, nhất định sẽ cứu ra mẫu thân, để cho chúng ta một nhà đoàn viên!"

"Ô ô... Các nàng tại sao muốn bắt mẫu thân a, tại sao a..." Tiểu Dao quay người ôm thật chặt Dương Thiên Diệp, khóc không thành tiếng.

Chỉ chốc lát, Tiểu Dao chính là ở Dương Thiên Diệp trong ngực chìm vào giấc ngủ.

"Ngươi có thể oán niệm ta?" Lúc này, Tô Thanh Thi đưa lưng về phía Dương Thiên Diệp, hỏi. Nàng lần này tới An Nam Thành là bởi vì biết được Liễu Thanh vũ cùng hai cái Kiếm Tông ngoại môn đệ tử muốn đối phó Dương Thiên Diệp, cho nên nàng tới. Chỉ là không nghĩ tới nhìn thấy lúc trước ở An Nam Thành phát sinh một màn.

Dương Thiên Diệp xoa xoa trong ngực Tiểu Dao đầu, thấp giọng nói: "Ngay từ đầu có chút, nhưng là hiện tại không có. Ngươi có thể vì ta cùng muội muội ta đắc tội Bách Hoa cung, ta đã thật bất ngờ cùng cảm kích. Tuy nhiên ngươi yên tâm, ta cái mạng này ngươi sẽ không bạch cứu, ta sẽ cố gắng xông vào thanh vân bảng!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tô Thanh Thi trong tay Thanh kiếm khẽ run lên, miệng nàng môi rất nhỏ động động, nhưng cuối cùng không nói gì.

------oOo------

Chương 75: Liễu gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp nhìn trước mắt nữ tử bóng lưng, trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, trầm mặc chỉ chốc lát, hỏi: "Ngươi làm sao lại xuất hiện ở An Nam Thành?"

Tô Thanh Thi cũng không nói đến nguyên nhân, chỉ là nhạt tiếng nói: "Ngươi có thể khống chế Huyền thú việc này quá mức kinh hãi thế tục, ngày sau tốt nhất đừng ở nhân loại thế giới cầm U Minh Lang triệu hoán đi ra, không phải vậy ngươi hội phiền phức không ngừng."

Nghĩ đến lúc trước Phượng Vũ chấn kinh bộ dáng, Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó nhìn một chút trong ngực Tiểu Dao, nói: "Ta có thể cầu ngươi một sự kiện sao?"

"Nói!" Tô Thanh Thi nói.

Nhìn xem chìm vào giấc ngủ Tiểu Dao, Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một đạo ôn nhu, nói: "Có thể giúp ta chiếu cố cho muội muội ta sao? Mẫu thân của ta nói nàng tư chất không tệ, là có thể tu luyện, nếu như có thể lời nói, để cho nàng đi theo ngươi tu luyện."

Tô Thanh Thi đại mi cau lại, trầm giọng nói: "Bách Hoa cung thực lực rất khủng bố, không nói các nàng cung nội cái khác cường giả, cũng là lúc trước cái kia Bách Hoa Vệ cũng không phải ngươi bây giờ chỗ có thể chống đỡ. Mà lúc trước những người kia, chỉ là Bách Hoa Vệ này bên trong một cái tiểu phân đội mà thôi, các nàng ở Bách Hoa Vệ bên trong thực lực vẫn là thuộc về trung đẳng chếch xuống dưới. Ngươi bây giờ để tìm các nàng, cái kia chính là chịu chết, ngươi hiểu chưa?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta không có ngu như vậy, mẫu thân bỏ ra lớn như vậy đại giới để cho ta cùng muội muội chạy trốn, ta sẽ không ngốc đến ở đi chịu chết. Ta để Tiểu Dao đi theo ngươi, là bởi vì ta muốn cho Tiểu Dao cũng trở thành một tên cường giả. Dù sao ta không có khả năng vĩnh viễn ở bên người nàng bảo hộ nàng, nàng nhất định phải có được chính mình thực lực. Với lại nàng gia nhập Kiếm Tông, chỉ cần về sau không xuất kiếm tông, muốn đến Bách Hoa cung cũng không dám xâm nhập Kiếm Tông bắt người."

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tô Thanh Thi trong lòng buông lỏng, sau đó gật gật đầu, nói: "Ta có thể cho nàng cùng ta tu luyện."

"Cảm ơn!" Dương Thiên Diệp chân thành nói.

Tô Thanh Thi vung tay lên, Thanh kiếm hoành đứng ở trước người nàng, nói: "Ngươi cầm U Minh Lang thu lại, ta mang ngươi cùng muội muội của ngươi về Kiếm Tông!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ngươi cầm muội muội ta mang về Kiếm Tông đi, ta ở An Nam Thành còn có chút việc muốn làm. Yên tâm, ta sẽ không đi làm cái gì việc ngốc!"

Tô Thanh Thi thật sâu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó mang theo trên lưng sói Tiểu Dao ngự kiếm rời đi.

Nhìn thấy Tô Thanh Thi cùng Tiểu Dao biến mất ở chân trời, Dương Thiên Diệp quay người nhìn về phía An Nam Thành, dữ tợn nói: "Liễu gia, nếu như không phải là bởi vì các ngươi, mẫu thân của ta liền sẽ không xuất thủ, liền sẽ không bị Bách Hoa cung người phát hiện. Thù mới hận cũ, hôm nay liền cùng nhau quên đi!"

Nói xong, Dương Thiên Diệp cầm U Minh Lang thu vào đan điền, sau đó hướng An Nam Thành phương hướng chạy đi.

Liễu gia.

Chủ nhà họ Liễu liễu nam hơn bốn mươi tuổi, thân thể hơi mập, ở tích lũy tháng ngày dưới, tư chất cực kém hắn cũng là tu luyện tới huyền giả cửu phẩm. Ở An Nam Thành, Liễu gia nguyên bản liền xem như một cái đại tộc, ở tăng thêm con của hắn Liễu Thanh vũ bị Kiếm Tông thu làm ngoại môn đệ tử, hắn liễu nam càng là phong quang vô hạn, liền xem như An Nam Thành thành chủ đều phải khách khí với hắn mấy phần.

Thế nhưng là đêm nay Liễu gia cung phụng sau khi trở về nói chuyện để cái này trước kia phong quang vô hạn, không ai bì nổi chủ nhà họ Liễu lá gan đều nhanh hoảng sợ lưới rách.

Liễu nam trong đại sảnh lo lắng đi đi tới đi lui đã nhanh một canh giờ, vừa nghĩ tới trước kia hắn lại để cho một cái Linh giả cảnh cường giả làm thiếp, hắn muốn chết tâm đều có. Linh giả cảnh a! Đừng nói cho hắn làm tiểu thiếp, cũng là thái tử vương gia đều không tư cách này a!

Đúng lúc này, một cái gã sai vặt chạy vào trong đại sảnh.

Nhìn thấy người tới, liễu nam vội vàng nói: "Thế nào? Thành chủ nói thế nào? Hắn nguyện ý tăng phái hộ vệ đội đến bảo hộ Liễu gia ta

sao?"

Là, khi biết Dương Thiên Diệp mẫu thân là Linh giả cảnh về sau, liễu nam đầu tiên là hoảng sợ tứ chi bủn rủn, sau khi tĩnh hồn lại hắn vội vàng phái người đi mời An Nam Thành thành chủ hỗ trợ, tuy nhiên hắn cũng biết đối phương không có khả năng đến giúp hắn, nhưng là hắn không có cách, hắn chỉ có thể cầu An Nam Thành thành chủ.

Bởi vì chỉ có An Nam Thành thành chủ mới có thể hướng Kinh Châu chủ thành thỉnh cầu trợ giúp!

Này gã sai vặt nói: "Hồi tộc trưởng, thành chủ nói để Liễu lão gia yên tâm, này Dương Thiên Diệp mẫu thân là Bách Hoa cung trái với cung quy đệ tử, hiện tại đã bị Bách Hoa cung người bắt đi. Với lại Bách Hoa cung người còn đi bắt này chạy trốn Dương Thiên Diệp cùng muội muội của hắn. Cho nên, Liễu gia an toàn!"

"Thật?" Liễu nam mừng rỡ như điên.

"Đương nhiên là thật!"

"Ha ha" liễu nam không chút kiêng kỵ cười ha hả, cười chỉ chốc lát, hắn cười nói: "Nguyên lai nàng là Bách Hoa cung đệ tử a, khó trách trưởng đẹp như vậy, con gái nàng cũng là chân chính mỹ nhân bại hoại a. Chỉ là đáng tiếc, không phải muốn cùng ta Liễu gia đối nghịch, cái này chính là các nàng kết cục a!"

Bất thình lình, giữa sân có kiếm quang hiện lên.

Theo "Xùy" một tiếng, liễu mặt phía nam trước Tiểu Tư đầu người bay về phía không trung, ném ra ngoài một cái đường vòng cung.

Liễu nam tiếng cười im bặt mà dừng, nụ cười trên mặt cứng đờ, nhìn xem chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn Dương Thiên Diệp, run giọng nói: "Ngươi ngươi không phải là bị Bách Hoa cung chộp tới sao? Ngươi"

Dương Thiên Diệp chậm rãi hướng đi liễu nam, vừa đi vừa nói: "Ngươi có phải hay không rất thất vọng đâu?"

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đi tới, liễu nam hai chân rung động đứng lên, nói: "Dương Thiên Diệp, ngươi, ngươi muốn làm gì, đây chính là ở Đại Tần đế quốc, ngươi giết ta là phạm pháp, ngươi không sợ Đại Tần đế quốc lệnh truy nã sao?"

"Ngươi nói, ta nên để ngươi chết như thế nào đâu?" Nhìn trước mắt sợ hãi liễu nam, Dương Thiên Diệp cười nói, chỉ là nụ cười kia có chút dữ tợn.

Cũng là người trước mắt này trước kia thường xuyên đến khi dễ mình người một nhà, là để mẫu thân mình làm hắn tiểu thiếp, lợi dụng liễu nhà thế lực khắp nơi chèn ép mình một nhà, để cho mình người một nhà cơ hồ là An Nam Thành khổ nhất một nhà. Mà bây giờ, lại là bởi vì cái này Liễu gia, để đến mẫu thân mình bại lộ thân phận bị Bách Hoa cung bắt về.

Nghĩ tới những thứ này, Dương Thiên Diệp lòng như đao cắt.

"Có ai không có ai không" nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, liễu nam điên cuồng kêu to lên. Hắn mặc dù là huyền giả cửu phẩm, nhưng đó là thời gian sử dụng ở giữa chồng chất đứng lên, hơn nữa còn là chưa bao giờ chiến đội qua huyền giả cửu phẩm. Cho nên hắn nghĩ tới là hô cứu mạng, mà không phải phản kháng.

"Ngươi không cần gọi, trừ Liễu gia hạ nhân bên ngoài, Liễu gia tất cả cung phụng cùng ngươi Liễu gia tất cả tử đệ đều đã chết. Không sai, là ta giết, hiện tại cũng chỉ thừa ngươi!" Dương Thiên Diệp lộ ra tàn nhẫn nụ cười.

Liễu nam hai mắt trợn lên, kinh hãi nói: "Ngươi, ngươi Liễu gia ta tử đệ hơn một trăm nhân khẩu đều bị ngươi giết, ngươi ác ma này, ngươi ác ma này, Thanh Vũ sẽ không bỏ qua ngươi, Đại Tần đế quốc sẽ không bỏ qua ngươi"

Dương Thiên Diệp nói: "Ngươi yên tâm, ta cũng sẽ không bỏ qua bọn họ, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ xuống dưới cùng ngươi!"

Nói xong, kiếm quang hiện lên, liễu nam đầu người bay ra ngoài.

Dương Thiên Diệp quay người ra Liễu phủ, sau đó nhìn đã bốc cháy lên Liễu phủ, trên mặt lộ ra một vòng tàn nhẫn, nói: "Phàm là tổn thương qua ta thân nhân, ta hội gấp mười lần, gấp trăm lần trả lại các ngươi."

Mà đúng lúc này, một đội thân thể mặc màu đen khôi giáp Đại Tần binh lính vây quanh Dương Thiên Diệp, một người mặc hoa lệ trường bào trung niên nhân đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, trầm giọng nói: "Ngươi là Kiếm Tông ngoại môn đệ tử? Ta là An Nam Thành thành chủ." Nếu như sớm biết Dương Thiên Diệp mẫu thân là Linh giả cảnh cường giả, cũng là đánh chết hắn cũng sẽ không nhận Liễu gia chỗ tốt, nhưng là trên đời này không có thuốc hối hận ăn, như là đã triệt để đắc tội Dương Thiên Diệp, vậy cũng chỉ có cầm cái này mầm tai hoạ cho diệt trừ.

Cho nên, ở Liễu gia hạ nhân để phủ thành chủ báo án lúc, hắn tự mình mang theo hơn một trăm tên huyền giả cửu phẩm hộ vệ đội tới. Hắn biết đạo tông môn đệ tử bình thường đều có thể khiêu chiến vượt cấp, cho nên lần này hắn cầm An Nam Thành tất cả hộ vệ đội đều mang tới. Hơn một trăm tên trong quân đội chém giết đi ra huyền giả cửu phẩm, cũng là Tiên Thiên cảnh cũng không phải là đối thủ!

Nhìn thấy trước mắt trung niên nhân, Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một vòng tàn nhẫn nụ cười, nếu như không phải là bởi vì đối phương cùng Liễu gia cấu kết, hộ vệ đội có thể kịp thời xuất hiện, này mẫu thân mình cũng sẽ không bại lộ thực lực, người này cũng nên chết a!

Gặp Dương Thiên Diệp tản mát ra sát khí, trung niên nhân hai mắt nhíu lại, hướng về sau lui hai bước, nói: "Dương Thiên Diệp, ngươi tuy là Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, nhưng cũng không có quyền lợi ở ta nội thành diệt cả nhà người ta, ngươi đã xúc phạm ta Đại Tần đế quốc hình phạt, có ai không, đem hắn cầm xuống."

Liền ở những hộ vệ kia đội muốn động thủ lúc, Dương Thiên Diệp đã động, một đạo kiếm quang hiện lên, An Nam Thành thành chủ đầu người mang theo một cỗ máu tươi bay ra ngoài.

Chúng người thất kinh, bọn họ không nghĩ tới Dương Thiên Diệp lại dám ở trước mắt bao người giết An Nam Thành thành chủ. Càng không có nghĩ tới tốc độ cư nhiên như thế nhanh, tất cả mọi người không thấy rõ Dương Thiên Diệp là thế nào xuất thủ.

An Nam Thành hai mắt tranh thật to, hắn là thật chết không nhắm mắt.

Kỳ thật hắn muốn không sai, hơn một trăm tên huyền giả cửu phẩm cường giả, Dương Thiên Diệp thật là đánh không lại. Nhưng là hắn khinh địch, hắn nhất định phải cách Dương Thiên Diệp gần như thế. Đương nhiên, không chỉ có là hắn còn có chúng hộ vệ đội đều khinh địch. Hoặc là nói, bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới Dương Thiên Diệp dám đảm đương đường phố giết An Nam Thành thành chủ.

Lấy lại tinh thần mọi người lập tức hướng Dương Thiên Diệp bổ nhào qua, nhưng mà mọi người còn không có lao ra mấy bước liền dừng lại.

Bởi vì ở Dương Thiên Diệp trong tay, không biết khi nào xuất hiện một tấm huy chương, đó là phù văn sư công tiêu chí chương.

------oOo------

Chương 76: Đáng giá không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy mọi người ngừng cước bộ, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng, hắn biết, có phù văn sư thân phận ở, những hộ vệ đội này sẽ không ra tay với hắn. Lúc trước đối mặt Bách Hoa cung mấy người lúc, Dương Thiên Diệp cũng có nghĩ qua lộ ra phù văn sư thân phận, nhưng là hắn cuối cùng vẫn không có. Bởi vì hắn sợ hắn lộ ra phù văn sư thân phận sau sẽ chết càng nhanh!

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp trong tay huy chương, An Nam Thành hộ trong vệ đội một cái nhìn người dẫn đầu trầm giọng hỏi: "Ngươi là phù văn sư?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, đầu lĩnh kia đối Dương Thiên Diệp thi lễ, sau đó nói: "Ngươi ở An Nam Thành làm việc ta sẽ như thực bẩm báo phù văn sư công sẽ, còn xin báo cho tính danh, cùng phù văn sư đẳng cấp."

"Dương Thiên Diệp, tứ phẩm phù văn sư!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói. Hắn biết, đây là quy củ, nếu như hắn giấu diếm hoặc là cự tuyệt lời nói, những người trước mắt này là có quyền có thể bắt lấy hắn.

Người dẫn đầu đối Dương Thiên Diệp ôm một cái quyền, nhưng sau đó xoay người đối mọi người quát: "Thu đội!"

Ở Đại Tần đế quốc, phù văn sư cái thân phận này so với bình thường thân phận quý tộc còn cao quý hơn, liền xem như một số có tước vị quý tộc nhìn thấy phù văn sư cũng là muốn hành lễ. Mà bây giờ trước mắt cái này giết An Nam Thành Liễu gia cùng thành chủ người là phù văn sư, vậy chuyện này cũng không phải là hắn có khả năng quản, thượng diện tự có người sẽ đi cùng phù văn sư công hội giao lưu.

Nghe vậy, mọi người không chút do dự, xoay người rời đi, không đến mấy hơi thời gian, mọi người liền biến mất ở trong màn đêm.

Nhìn thấy hộ vệ đội rời đi, Dương Thiên Diệp nhìn xem trong tay phù văn sư huy chương, thấp giọng nói: "Quả nhiên là một cái tốt." Nói xong, Dương Thiên Diệp thân hình khẽ động, biến mất ở trong màn đêm.

...

Lúc trước Phượng Ngọc cùng Tiểu Dao ẩn thân toà kia trong nhà đá, Thanh Hồng ba người ngồi đối diện nhau.

Nhìn xem trên bàn đá lơ lửng không cố định ánh nến, Thanh Hồng thấp giọng nói: "Ca, ngươi nói Dương Thiên Diệp hắn hội có chuyện gì sao?"

Man Tử trầm giọng nói: "Tiểu Hồng, nơi này chúng ta đã không thích hợp ngốc. Chúng ta nhất định phải mau mau rời đi, tốt nhất là lập tức ra khỏi thành, vĩnh viễn cũng đừng ở xuất hiện ở đây."

Đối với lúc trước Bách Hoa cung những người kia, Man Tử đến bây giờ còn là có chút sợ hãi. Những người kia thực lực căn bản không phải bọn họ chỗ có thể chống đỡ, mà ba người bọn họ lại là đang bảo vệ đối phương muốn bắt người, còn tốt đối phương không phải loại kia phệ giết người, không phải vậy ba người bọn hắn hiện tại chỉ sợ đã là một cỗ thi thể.

Thanh Hồng lắc đầu, nói: "Ca, chúng ta đang chờ đợi, nếu như Dương Thiên Diệp hắn không có việc gì, hắn nhất định sẽ tới tìm chúng ta!"

Nhìn xem quật cường Thanh Hồng, Man Tử thán một tiếng, nói: "Tiểu Hồng, ca biết ngươi tâm tư, Dương huynh đệ thật là ưu tú, nhưng là chúng ta cùng hắn là hai thế giới người, cho dù hắn không có bị đối phương bắt đi, các ngươi cũng không có khả năng cùng một chỗ."

Sống nương tựa lẫn nhau chừng hai mươi năm, Man Tử cái nào lại không biết Thanh Hồng tâm tư? Nguyên bản hắn cũng phi thường ủng hộ Thanh Hồng cùng Dương Thiên Diệp, dù sao Dương Thiên Diệp thật sự là quá ưu tú, Thanh Hồng nếu là đi cùng với hắn, về sau khẳng định không cần ở trải qua liếm máu trên lưỡi đao thời gian.

Nhưng là biết được Dương Thiên Diệp là Bách Hoa cung muốn bắt người về sau, hắn liền thay đổi chủ ý. Cũng không phải hắn thế lực tiểu nhân, chỉ là hắn thực sự không hy vọng muội muội mình tham gia đến Dương Thiên Diệp cùng Bách Hoa cung ở giữa để. Loại cấp bậc kia ân oán, căn bản không phải bọn họ nho nhỏ dong binh có thể trải qua được.

Bị ca ca của mình nói toạc, Thanh Hồng sắc mặt đỏ lên, tuy nhiên nàng cũng không có phản đối hoặc là che lấp, ngược lại là hỏi: "Dựa vào cái gì không có khả năng cùng một chỗ? Ca ngươi chưa từng nghe qua một câu sao? Tình yêu là không phân thực lực, không phân tuổi tác, không phân tông môn. Hai người chỉ cần yêu nhau, hết thảy vấn đề đều không là vấn đề!"

Một mực trầm mặc Tiểu Hắc ngẩng đầu nhìn Thanh Hồng liếc một chút, lắc đầu, sau đó lại đùa bỡn tiểu đao trong tay của hắn.

Man Tử bĩu môi, nói: "Tiểu Hồng, chính ngươi tin tưởng câu nói này sao? Tốt a, dù cho những lời này là đúng, nhưng là Dương Thiên Diệp cùng ngươi yêu nhau sao? Cũng chỉ có ngươi đây nha đầu này mới có thể ở cùng đối phương gặp một lần tình huống dưới liền yêu đối phương. Lão muội, các ngươi từ khi biết đến bây giờ cũng chỉ gặp qua hai lần a! Ngươi làm sao lại yêu đối phương đâu?"

Thanh Hồng trừng Man Tử liếc một chút, đường; "Như ngươi loại này sẽ chỉ để Phong Nguyệt nơi chốn gia hỏa là sẽ không hiểu, ta không muốn nói với ngươi."

Kỳ thật lúc trước Thanh Hồng đối với Dương Thiên Diệp chỉ là có một loại dị dạng tình cảm, còn xa xa không thể nói yêu. Sở dĩ đến bây giờ biến thành là yêu, là bởi vì nàng cùng Tiểu Dao còn có Dương Thiên Diệp mẫu thân ở chung trong khoảng thời gian này cải biến. Từ nhỏ dao cùng Dương Thiên Diệp trong miệng mẫu thân, nàng biết được Dương Thiên Diệp đi qua.

Có thể nói, là Dương Thiên Diệp với người nhà thái độ, còn có Dương Thiên Diệp trên thân loại kia đối mặt khó khăn vĩnh không khuất phục tinh thần đả động nàng.

Nghe được Thanh Hồng vạch khuyết điểm, Man Tử cũng là mặt mo đỏ ửng, nói: "Lão muội, ngươi liền nghe ca một lời khuyên, quên Dương huynh đệ đi! Chúng ta tiếp tục trở về qua chúng ta dong binh sinh hoạt, tuy nhiên nguy hiểm chút, vất vả chút, nhưng là trong lòng an tâm a."

"Ngươi muốn đi ngươi liền đi, dù sao ta sẽ không đi!" Thanh Hồng phiết qua mặt, có chút tức giận nói.

Nghe vậy, Man Tử cười khổ cười, sau đó nhìn về phía một mực trầm mặc Tiểu Hắc, nói: "Tiểu Hắc, ngươi ngược lại là tỏ thái độ a, đi vẫn là không đi?"

Tiểu Hắc nhìn Man Tử liếc một chút, sau đó dùng dao găm trên bàn viết 'Không đi' hai chữ.

Man Tử nhất thời chán nản, ngay tại hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, Dương Thiên Diệp đi vào trong nhà đá.

Nhìn thấy ngồi ở bàn đá ba người trước mặt, Dương Thiên Diệp dãn ra một hơi, đang chuẩn bị nói chuyện, một bóng người đã bổ nhào vào trong ngực hắn, Dương Thiên Diệp thân thể nhất thời cứng đờ.

Thanh Hồng gắt gao ôm lấy Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi không có việc gì liền tốt, ngươi không có việc gì liền tốt..."

Dương Thiên Diệp nhẹ nhàng đẩy ra Thanh Hồng, nhìn thấy Thanh Hồng trên mặt đã tràn đầy nước mắt, lập tức trong lòng một nhu, đưa tay chà chà Thanh Hồng trên mặt nước mắt, nói: "Thanh Hồng tỷ, tạ ơn." Nói, vừa nhìn về phía một bên Man Tử cùng Tiểu Hắc, nói: "Cảm ơn Man Tử huynh đệ còn có Tiểu Hắc huynh đệ, cám ơn các ngươi bảo hộ muội muội ta cùng mẫu thân."

Man Tử cười cười, nói: "Dương huynh đệ khách khí, lúc trước nếu không phải Dương huynh đệ, ba người chúng ta chỉ sợ đã chết. Với lại Dương huynh đệ còn Phó cho chúng ta tiền thuê, về công vẫn là về tư, chúng ta đều hẳn là kình lực bảo hộ Dương huynh đệ người nhà. Chỉ là đêm nay những người kia..."

Dương Thiên Diệp lắc đầu, cắt ngang Man Tử sau đó phải nói chuyện, nói: "Ta hiểu, những người kia không phải Man Tử huynh đệ ba người các ngươi có thể chống đỡ, đối với chuyện này, ta sẽ không trách các ngươi. Ta hôm nay là tới tìm các ngươi." Nói xong, Dương Thiên Diệp theo trong nạp giới lấy Xuất Huyết Thủ trong không gian giới chỉ một cây đại đao còn có môt cây chủy thủ đưa cho Man Tử cùng Tiểu Hắc, nói: "Cái này hai kiện Huyền Bảo đều là Hoàng giai thượng phẩm, là ta cảm tạ các ngươi đoạn thời gian này bảo hộ muội muội ta cùng mẫu thân thù lao."

Man Tử vội vàng khoát khoát tay, nói: "Dương huynh đệ nói chỗ nào lời nói, lúc trước ngươi cho ba người chúng ta Huyền Bảo cùng kim tệ đã vượt xa khỏi thuê dong binh giá tiền. Với lại ba người chúng ta cũng không có bảo vệ tốt đến muội muội của ngươi cùng mẫu thân, chúng ta bây giờ nếu là còn cầm cái này hai kiện Huyền Bảo, vậy chúng ta còn là người sao?"

Một bên Tiểu Hắc cũng là lắc đầu.

Dương Thiên Diệp cầm hai kiện Huyền Bảo phóng tới trên bàn đá nói: "Các ngươi không muốn cự tuyệt, đây là ta một phen tâm ý. Với lại cái này hai kiện Huyền Bảo với ta mà nói thật không tính là gì, mà đối với các ngươi tới nói lại là có thể tăng lên tự thân thực lực."

Man Tử còn muốn cự tuyệt, lúc này, một bên Thanh Hồng nói: "Ca, các ngươi thu cất đi."

Nghe vậy, Man Tử cùng Tiểu Hắc do dự dưới, sau đó cầm lấy trên bàn đá Huyền Bảo, Man Tử đối Dương Thiên Diệp ôm một cái quyền, nói: "Cảm ơn Dương huynh đệ!"

Một bên Tiểu Hắc cũng là hướng về phía Dương Thiên Diệp ôm một cái quyền, biểu đạt cám ơn.

Cầm tới Huyền Bảo về sau, Man Tử cùng Tiểu Hắc hai người nhìn nhau, sau đó phi thường thức thời rời khỏi thạch ốc, cầm thạch ốc lưu cho Thanh Hồng cùng Dương Thiên Diệp.

Nhìn thấy ca ca của mình cùng Tiểu Hắc sau khi rời khỏi đây, Thanh Hồng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Vừa rồi ta nói chuyện, ngươi có phải hay không cũng nghe được?"

Dương Thiên Diệp đầu tiên là sững sờ, sau đó có chút mờ mịt nói; "Thanh Hồng tỷ, lời gì?"

Thanh Hồng không nói gì, chỉ là một không thuận nhìn xem Dương Thiên Diệp.

Một lát sau, Dương Thiên Diệp thua trận, gật gật đầu. Kỳ thật hắn vừa tới đến thạch ốc lúc, liền nghe đến Man Tử đang khuyên Thanh Hồng từ bỏ đối với hắn ý nghĩ, lúc ấy vì ngăn ngừa xấu hổ, Dương Thiên Diệp cái này mới không có vào nhà, ở ngoài phòng nghe một hồi. Kỳ thật lúc ấy hắn cũng là có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này gợi cảm xinh đẹp nữ tử thế mà ưa thích hắn.

Mặc dù có chút ngoài ý muốn, nhưng Dương Thiên Diệp hiện tại cũng không có gì ý khác, hắn hiện tại muốn làm nhất, chỉ có nhanh tăng thực lực lên, sau đó cứu ra mẫu thân mình.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp gật đầu, Thanh Hồng sắc mặt hơi đỏ lên, ánh mắt dời về phía nơi khác, trong lúc nhất thời, giữa sân bầu không khí có chút xấu hổ.

Trầm mặc nửa ngày, Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó lấy ra một quyển quyển trục cùng lúc trước thắng được Giang Nguyên cái kia thanh Xích Hồng Kiếm đưa cho Thanh Hồng, nói: "Thanh Hồng tỷ, đây là một bản Hoàng giai thân pháp huyền kỹ cùng Huyền giai hạ phẩm Huyền Kiếm, tặng cho ngươi."

"Tại sao?" Thanh Hồng nhìn xem Dương Thiên Diệp, hỏi.

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Không có vì cái gì, ta thích tặng cho ngươi, cho nên liền tặng cho ngươi!"

Thanh Hồng thẳng tắp nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó lúc này mới tiếp nhận Dương Thiên Diệp quyển trục cùng chuôi này Xích Hồng Kiếm, nói: "Ta sẽ cố gắng mạnh lên, ta sẽ cố gắng đuổi theo chân ngươi bước, ta sẽ chờ ngươi cứu ra mẫu thân ngươi. Ta không cần ngươi hứa hẹn cái gì, cũng không cần ngươi nói cái gì khuyên ta lời nói!"

Dương Thiên Diệp run lên trong lòng, thật lâu, hắn thấp giọng thở dài, nói: "Đáng giá không!"

Thanh Hồng nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Không có cái gì có đáng giá hay không, ta thích ngươi, cho nên ta cứ như vậy làm."

Dương Thiên Diệp: "..."

Sau nửa canh giờ, Dương Thiên Diệp rời đi. Nhìn xem Dương Thiên Diệp phương hướng rời đi, Thanh Hồng tay trái không ngừng vuốt ve tay phải trên ngón tay cái viên kia tất hắc giới chỉ. Chiếc nhẫn là Dương Thiên Diệp trước khi đi đưa cho nàng, bên trong không chỉ có Dương Thiên Diệp đưa cho nàng thân pháp huyền kỹ cùng Huyền giai hạ phẩm linh kiếm, còn có hơn một ngàn mai đá năng lượng!

Thật lâu, Thanh Hồng thấp giọng lẩm bẩm nói: "Ta sẽ cố gắng đuổi kịp chân ngươi bước..."

------oOo------

Chương 77: Lâm Đại sư đệ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp ở An Nam Thành làm việc rất nhanh liền bị An Nam Thành hộ vệ đội đầu lĩnh báo đến Kinh Châu chủ thành, Kinh Châu chủ thành Phó thành chủ Yoo quang vinh lúc này tức giận. Dương Thiên Diệp không gần như chỉ ở An Nam Thành diệt người ta tộc còn tưởng là đường phố giết An Nam Thành thành chủ, đây là đang xem thường Đại Tần đế quốc luật pháp, đương nhiên, trọng yếu nhất là cái này An Nam Thành thành chủ vẫn là hắn người. Cho nên hắn lập tức phái người để thông tri Kinh Châu chủ thành phù văn sư công hội phân hội, để phù văn sư công hội nhất định phải nghiêm trị hung thủ.

Kinh Châu phù văn sư phân hội chấp sự xem xét Dương Thiên Diệp tư liệu, khi phát hiện Dương Thiên Diệp là Lâm Đại sư đệ tử, nguyên bản muốn truy nã Dương Thiên Diệp tâm tư trong nháy mắt biến mất. Nói đùa cái gì? Hắn đi xử trí Lâm Đại sư đệ tử? Xác thực, hắn là có quyền lợi xử trí Dương Thiên Diệp, nhưng là làm một cái cùng hắn không có không thể làm chung Liễu gia cùng một cái tiểu thành chủ đi đắc tội Lâm đại sư? Đầu hắn cũng không có bị cửa kẹp.

Cho nên, gã chấp sự này chơi lên Thái Cực, nói Dương Thiên Diệp không phải hắn bên trong phạm vi quản hạt, để Yoo quang vinh để Triêu Dương Thành.

Gặp phù văn sư phân hội chấp sự từ chối, Yoo quang vinh khí phổi đều nhanh nổ, bất quá hắn cũng không dám đối phù văn sư công hội người nổi giận, nhưng là muốn để hắn không này, hắn lại không cam tâm, cho nên hắn lại đi tới Triêu Dương Thành tìm Triêu Dương Thành chấp sự.

Chỉ là Mã Vinh không nghĩ tới khi hắn nói rõ ý đồ đến lúc, cái này Triêu Dương Thành chấp sự sắc mặt lúc này liền lạnh xuống đến, hơn nữa còn hạ lệnh trục khách, nói: "Thật xin lỗi, ta không có có quyền lợi xử trí Dương Thiên Diệp, hắn thụ đế đô tổng bộ trực tiếp quản hạt, ngươi phải đi đế đô."

Lần này Mã Vinh không có tức giận, có thể làm được một cái thành lớn Phó thành chủ, hắn dĩ nhiên không phải ngớ ngẩn, hắn biết, tên này tứ phẩm phù văn sư Dương Thiên Diệp khẳng định lai lịch không nhỏ, cho nên khi tức hướng Triêu Dương Thành gã chấp sự này nghe ngóng Dương Thiên Diệp lai lịch.

"Hắn là Lâm Sơn Lâm Đại sư đệ tử!" Nói xong câu này, gã chấp sự này xoay người rời đi tiến vào gian phòng của mình.

Nghe được câu này, Mã Vinh giật mình rất lâu, sau đó này mồ hôi lạnh liền chảy xuống. Lão thiên, mình thế mà để tìm người xử phạt Lâm Đại sư đệ tử, mình đây là muốn tìm đường chết sao?

Đừng nói hắn chỉ là một cái thành lớn Phó thành chủ, liền xem như chưởng quản Kinh Châu tất cả binh quyền Hầu gia đều không dám tùy tiện đi đắc tội Lâm Sơn. Mà hắn lúc trước thế mà còn tìm khắp nơi người đi xử phạt Dương Thiên Diệp, cái này cùng muốn chết thật không có khác nhau a.

Tuy nhiên việc này cũng không thể tính như vậy, dù sao Dương Thiên Diệp bên đường giết An Nam Thành thành chủ cùng diệt người ta tộc, nếu như hắn không truy cứu việc này, này Đại Tần đế quốc chắc chắn sẽ không tha cho hắn, mà hắn nếu là truy cứu, này phù văn sư công hội người khẳng định phải lợi dụng bọn họ ở Đại Tần người đế quốc mạch đùa chơi chết hắn.

Mà hắn lại không thể giống phía dưới người như thế, đem chuyện này giao cho người bề trên, bởi vì ở Kinh Châu hắn cũng là phía trên nhất người kia. Tuy nhiên Kinh Châu còn có một cái chính trực trên ý nghĩa kẻ thống trị, nhưng là hắn không dám đem chuyện này đâm đến người kia trước mặt, bởi vì hắn tồn tại cũng là xử trí loại sự tình này, nếu như hắn đâm đi lên, đây cũng là đại biểu hắn không có tồn tại giá trị.

Truy cứu có việc, không truy cứu cũng có sự tình!

Ra phù văn sư công sẽ, cổng, Mã Vinh càng nghĩ càng phiền muộn, càng nghĩ càng xoắn xuýt, tối hậu nhịn không được lưới rách mắng: "Mẹ hắn, ngươi một cái Tiểu tiểu thành chủ cùng một cái bất nhập lưu gia tộc lại dám để tìm Lâm Đại sư đệ tử phiền phức, ngươi chết không sao, ngươi khốn kiếp chớ liên lụy ta à! Ta làm Phó thành chủ ta dễ dàng sao ta?"

Mắng thì mắng, Mã Vinh cuối cùng vẫn là để Tần Đô phù văn sư tổng bộ tìm tới Lâm Sơn, lần này hắn không nói muốn xử trí Dương Thiên Diệp, chỉ là cầm Dương Thiên Diệp ở An Nam Thành làm việc nói một lần, đương nhiên, hắn không dám thêm mắm thêm muối. Nói xong, hắn lẳng lặng chờ đợi trước mắt Lâm đại sư đáp lời.

Mà các loại hồi lâu, trước mắt Lâm đại sư đều không nói một câu, hắn ngẩng đầu nhìn liếc một chút, lúc này không có khí kém chút nhảy dựng lên, bởi vì trước mắt cái này Lâm Sơn Lâm đại sư nơi ở nhưng đã ngủ!

Cố nén tức giận, Mã Vinh nhẹ giọng kêu lên: "Lâm đại sư, ngươi nhìn việc này"

"A"

Lâm Sơn mở hai mắt ra, hướng bốn phía nhìn một chút, sau đó xoa xoa nhập nhèm hai mắt, nhìn xem Mã Vinh nghi ngờ nói: "Ngươi, ngươi là?"

Mã Vinh nheo mắt, trong lòng giống như có Vạn con ngựa đang lao nhanh lấy, hít sâu một hơi, hắn cố nén lửa giận trong lòng, cầm lúc trước lời nói lặp lại lần nữa.

Nghe xong Mã Vinh lời nói, Lâm Sơn nhíu nhíu mày, đường; "Tiểu tử này thế mà để An Nam Thành xông cái này đi đại họa, thật là một cái đồ hỗn trướng, ngươi yên tâm, ta tuyệt không bao che hắn, ta sẽ đích thân để đem hắn mang về, sau đó hảo hảo giáo dục một chút hắn, thật sự là quá không ra gì!"

Cái này xong? Mã Vinh sững sờ, sau đó nói: "Lâm đại sư, ấn Đại Tần luật pháp"

Lâm Sơn bỗng nhiên đứng lên, có chút tức giận nói: "Ta không phải nói à, ta hội xử phạt hắn, ngươi còn muốn thế nào? Ngươi có phải hay không muốn giết chết đệ tử ta a? A?" Nói, trên người hắn tuôn ra một cỗ hỏa hồng Huyền khí, phảng phất muốn núi lửa bộc phát.

Mã Vinh liên tục chân sau, nói: "Lâm đại sư bớt giận, ta không có ý tứ này, thật không có, chỉ là ta cần cho thượng diện một cái công đạo!"

Lâm Sơn hừ một tiếng, nói: "Ngươi không cần giao thay mặt, ta sẽ đi tìm các ngươi thừa tướng Lý Tư xử lý chuyện này, ngươi đi đi!"

Nghe vậy, Mã Vinh buông lỏng một hơi, nói: "Cáo lui!" Nói xong, liền vội vàng xoay người liền đi, hắn đời này đều không muốn cùng phù văn sư liên hệ.

Gặp Mã Vinh sau khi rời đi, Lâm Sơn cười khổ một tiếng, nói: "Gia hỏa này cùng Bảo Nhi, đều không phải là cái an phận chủ a!"

Lâm Sơn mặc dù không có gặp qua Dương Thiên Diệp, nhưng là hắn đã đem Dương Thiên Diệp xem như là đệ tử của hắn. Cái này không hoàn toàn là bởi vì Dương Thiên Diệp thiên phú, cũng bởi vì Dương Thiên Diệp ở Kiếm Tông đã cứu Bảo Nhi. Ở trong mắt hắn, Bảo Nhi giá trị vượt qua hết thảy, liền xem như Dương Thiên Diệp không phải phù văn sư, không phải đệ tử của hắn, chỉ là một người bình thường, hắn cũng sẽ ra mặt bảo vệ Dương Thiên Diệp. Bởi vì Dương Thiên Diệp đã cứu Bảo Nhi!

Cùng Thanh Hồng ba người cáo biệt về sau, Dương Thiên Diệp lại đang An Nam Thành thu thập rất nhiều liên quan tới Bách Hoa cung tình báo, lãng phí một ngày thời gian về sau, Dương Thiên Diệp không ở dừng lại, thông qua truyền tống trận trở lại Kiếm Tông. Trở lại Kiếm Tông về sau, Dương Thiên Diệp muốn đi tìm Tô Thanh Thi cùng Tiểu Dao, nhưng mà hắn lại là không biết Tô Thanh Thi ở tại đâu, hắn đành phải thôi, sau đó trở về Thanh Phong cốc.

Cự thạch phía trên, Dương Thiên Diệp cầm tiểu gia hỏa kêu đi ra, sau đó cầm lúc trước Thanh Tuyết thua bởi hắn cái viên kia chu quả đưa cho tiểu gia hỏa.

Hắn rất ngạc nhiên cái này mai chu quả có diệu dụng gì, thế mà làm cho tiểu gia hỏa lúc trước không tiếc mạnh hơn đoạt.

Truy cập http://tru y encuatui.Net/ để đọc truyện❤

Nhìn thấy chu quả, tiểu gia hỏa liền tranh thủ chu quả ôm vào trong ngực, cái đầu nhỏ từ từ chu quả, cái miệng nhỏ nhắn hơi hơi một tấm, chuẩn bị muốn ăn, dường như nghĩ đến cái gì, nó cái miệng nhỏ nhắn lại đóng lại đến, một bộ khó xử bộ dáng.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa bộ dáng, Dương Thiên Diệp cười nói: "Nếu như ngươi ưa thích, liền ăn đi!"

Tiểu gia hỏa lắc đầu, sau đó hóa thành một vòng màu tím tiến vào Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong, sau đó ở Dương Thiên Diệp kinh ngạc dưới ánh mắt, cầm cái viên kia chu quả phóng tới Dương Thiên Diệp vòng xoáy trong đan điền Huyền khí trong trì.

"Tiểu gia hỏa, ngươi muốn làm gì?" Nhìn thấy tiểu gia hỏa làm như vậy, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tiểu gia hỏa Tiểu trảo vung vẩy mấy lần, mặc dù có chút khó có thể lý giải được, nhưng là Dương Thiên Diệp vẫn là hiểu rõ, hắn cổ họng cuồn cuộn, sau đó hỏi: "Ngươi nói là, cái quả này chủng trong này, về sau liền sẽ có rất nhiều trái cây?"

Chồn tía hưng phấn mà điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp im lặng, tiểu gia hỏa này thật sự là quá gây sự. Bất quá hắn không có đi ngăn cản nó, chỉ cần tiểu gia hỏa cao hứng, hết thảy liền theo nó náo đi.

Không quan tâm tiểu gia hỏa, Dương Thiên Diệp cầm Bảo Nhi đưa cho hắn bộ kia hộp kiếm lấy ra, nhìn trong tay hộp kiếm bên trên phù văn, Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó Huyền khí rót vào Kiếm trong hộp.

Huyền khí vừa mới rót vào hộp kiếm, hộp kiếm thượng diện phù văn nhất thời sáng lên, những phù văn đó giống như sinh hoạt, nhanh chóng ở hộp kiếm mặt ngoài lưu động. Một đoạn thời khắc, hộp kiếm bên trong Chương 36: Chuôi Hoàng giai thượng phẩm linh kiếm bỗng nhiên thoát ra hộp kiếm, hóa thành từng đạo từng đạo kiếm quang lơ lửng ở phía xa một rừng cây trên không.

Chương 36: Chuôi linh kiếm thủ vị tương liên ở rừng cây trên không tạo thành một cái hình tròn, từ Chương 36: Chuôi linh kiếm tạo thành vòng tròn tốc độ cao xoay tròn lấy, một đoạn thời khắc, Chương 36: Chuôi linh kiếm bất thình lình mũi kiếm hướng xuống, sau đó bất thình lình bỗng nhiên hướng phía dưới mảnh rừng cây kia cắm xuống để!

"Rầm rầm rầm"

Mảnh rừng cây kia bỗng nhiên nổ tung ra, một trận núi dao động động, vô số tàn mộc thụ Diệp Phi hướng lên bầu trời.

Sau một khắc, Chương 36: Chuôi linh kiếm mang theo từng đạo từng đạo kiếm quang ở trong rừng cây tung hoành bay lượn, không đến chỉ chốc lát, mảnh rừng cây kia liền trở thành một mảnh trụi lủi đất bằng.

Nhìn xem này phiến trụi lủi đất bằng, Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, thấp giọng nói: "Thật mạnh kiếm trận!"

Kiếm này trận uy lực thật là làm cho Dương Thiên Diệp chấn kinh, hắn tin tưởng, liền xem như một số Huyền giai thượng phẩm kiếm kỹ đều không bộ kiếm trận này uy lực lớn, dù sao hắn Phân Linh Kiếm Pháp cùng kiếm khí kia chỉ là tuyệt đối không có bộ kiếm trận này uy lực lớn!

Tuy nhiên bộ kiếm trận này có cái khuyết điểm, cái kia chính là cần tiêu hao Huyền khí thật sự là quá mức to lớn. Đang thúc giục động kiếm trận đoạn này trong lúc đó, hắn nhất định phải không ngừng cầm Huyền khí liên tục không ngừng quán thâu đến hộp kiếm bên trong, dạng này kiếm trận mới có thể vận chuyển lại. Liền giống bây giờ, trong khoảng thời gian ngắn liền để trong cơ thể hắn Huyền khí sắp khô kiệt.

Dương Thiên Diệp vội vàng đình chỉ quán thâu Huyền khí, hắn vừa vừa dừng lại, này ở trong sân tung hoành bay lượn Chương 36: Chuôi linh kiếm liền dừng lại, sau đó mang theo từng đạo từng đạo kiếm quang bay trở về hộp kiếm bên trong.

"Cái này về sau có thể coi như là bảo mệnh át chủ bài a!" Nhìn trong tay hộp kiếm, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói.

Một đạo tử quang hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, chồn tía Tiểu trảo chỉ chỉ Dương Thiên Diệp hộp kiếm, sau đó lại chỉ chỉ Dương Thiên Diệp phần bụng.

"Ngươi nói là đem kiếm này hộp bỏ vào vòng xoáy nhỏ bên trong?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc hỏi.

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó gật gật đầu, bất quá hắn có chút buồn bực, bởi vì hắn không biết làm sao nhận đồ, vật tiến vào mình trong đan điền, tối hậu chỉ có thể nhìn hướng tiểu gia hỏa nói: "Ngươi giúp ta làm đi vào đi!"

Tiểu gia hỏa điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó Tiểu trảo vung lên, cùng Dương Thiên Diệp kiếm trong tay hộp chui vào Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong.

Ngẩng đầu nhìn chân trời một vòng ngân bạch sắc, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói: "Phải đi Công Pháp Các nhìn xem có cái gì công pháp luyện thể, ta phải mau chóng tấn cấp Tiên Thiên a, mẫu thân, nhất định phải chờ ta"

------oOo------

Chương 78: Công pháp huyền kỹ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp không có nghỉ ngơi, đi thẳng tới Công Pháp Các, bởi vì Dương Thiên Diệp ban đầu ở Kiếm Nô Tháp thành tích, Dương Thiên Diệp hiện tại cũng có thể nói là Kiếm Tông danh nhân. Cùng nhau đi tới Công Pháp Các, trên đường ngoại môn đệ tử đều là là hướng về phía Dương Thiên Diệp hành lễ gọi sư huynh, đối với cái này, Dương Thiên Diệp có chút bất đắc dĩ, người khác cho hắn mặt, hắn đương nhiên không làm cho người khác thể diện, cho nên cũng đều nhất nhất đáp lễ, đến mức hắn biểu hiện trên mặt đều nhanh rút gân.

Dương Thiên Diệp vừa tới đến Công Pháp Các cổng, một cái ngoại môn trưởng lão liền ngăn lại Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi là Dương Thiên Diệp?"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó gật gật đầu, nói: "Trưởng lão ngươi là?"

Tên này ngoại môn trưởng lão cười cười, nói: "Ta là chưởng quản Công Pháp Các truyền công trưởng lão yến túc, tiểu tử ngươi không tệ, thế mà có thể xông qua hai mươi hai tầng, nhớ năm đó lão phu thế nhưng là ở tầng thứ 36 liền bại xuống tới a. Ngươi rất không tệ, hảo hảo tu luyện, lần tiếp theo thanh vân bảng làm kiếm tông tranh thủ một cái tên hay lần!"

Dương Thiên Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Trưởng lão, ta có thể đi vào Công Pháp Các chọn lựa công pháp sao?"

Nghe vậy, yến túc trầm ngâm một chút, nói: "Theo Kiếm Tông quy củ, ngoại môn đệ tử chọn lựa công pháp cùng huyền kỹ là cần môn phái cống hiến, tuy nhiên ngươi đi, có thể dàn xếp dàn xếp, lão phu làm chủ, ngươi có thể ở chữ vàng trong lâu tùy ý chọn lựa một bản Hoàng giai công pháp cùng huyền kỹ, về phần chữ vàng trên lầu Huyền tự lầu, chữ lầu, chữ thiên lầu các loại cũng không phải là lão phu có thể làm chủ."

Nghe được yến túc lời nói, Dương Thiên Diệp đối trước mắt trưởng lão lập tức có hảo cảm, đối yến túc ôm một cái quyền, nói: "Đa tạ trưởng lão!"

Yến túc cười cười, nói: "Đi vào lựa chọn đi, bên trong một số Hoàng giai công pháp cùng huyền kỹ vẫn là vô cùng không tệ!"

Dương Thiên Diệp lần nữa cám ơn, sau đó đi vào Công Pháp Các.

Khi nhìn thấy chữ vàng lầu những sách kia trên kệ quyển trục lúc, Dương Thiên Diệp trong lòng vẫn là vô cùng chấn kinh, thầm nghĩ không hổ là một cái tông môn. Lấy những quyển trục này số lượng đến xem, cái này Hoàng giai công pháp cùng huyền kỹ không xuống 10 vạn, 10 vạn công pháp cùng huyền kỹ, hơn nữa còn không tính chữ vàng trên lầu lầu ba, đó là cái gì khái niệm?

Ngăn chặn trong lòng chấn kinh, Dương Thiên Diệp đi đến bên trái công pháp khu, kiếm kỹ hắn tạm thời không muốn đang chọn tuyển. Hắn [Tật Phong Bộ], Ngự Kiếm Thuật, Phân Linh Kiếm Pháp, kiếm khí chỉ còn có chính hắn sáng tạo cái kia không hoàn thiện hậu phát chế nhân cũng không hoàn toàn nắm giữ, thực sự không thích hợp ở đi học cái khác huyền kỹ!

Tham thì thâm, Dương Thiên Diệp là minh bạch đạo lý này!

Đối với những cái kia có thể đề cao Huyền khí chất lượng cùng số lượng công pháp, Dương Thiên Diệp đều là trực tiếp lược qua, hắn Huyền khí số lượng cùng chất lượng căn bản không thành vấn đề, đặc biệt là số lượng, nếu như vòng xoáy nhỏ chịu phối hợp, hắn đơn giản cũng là dùng mãi không cạn. Coi như không phối hợp, vòng xoáy nhỏ cho kim sắc Huyền khí cũng đủ hắn hiện ở cảnh giới này dùng.

Hắn muốn tìm là loại kia cùng công pháp cơ bản có thể tăng lên nhục thân lực lượng công pháp, hiển nhiên, ở cái này Trọng Huyền khí không nặng nhục thân thời đại, công pháp luyện thể là phi thường hi hữu, Dương Thiên Diệp tìm gần một canh giờ, sửng sốt không có tìm được một quyển là có thể tăng lên nhục thân công pháp.

Lại qua một canh giờ, ngay tại Dương Thiên Diệp đều nhanh từ bỏ lúc, ánh mắt của hắn bất thình lình sáng lên, sau đó bước nhanh đi đến một cái góc trước kệ sách, đưa tay cầm này giá sách tầng dưới chót nhất một cái quyển trục cầm lên, thổi một chút thượng diện tro bụi, chỉ gặp trên đó viết: Công pháp luyện thể: Bách luyện gân cốt.

Nhìn thấy mấy chữ này, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, vội vàng mở ra, nhìn.

"Bách luyện gân cốt cùng chia tứ trọng, nhất trọng: Cứng đờ da thịt, đệ nhị trọng: Sắt da thạch cốt: Đệ tam trọng: Mình đồng da sắt, đệ tứ trọng: Kim cương ngọc thể. Mỗi một lần ** tăng lên, nhục thân lực lượng cùng phòng ngự đều sẽ nhận được chất bay vọt, tu luyện tới đệ tứ trọng, bình thường huyền kỹ đều khó mà tổn thương."

Nhìn thấy đoạn này giới thiệu, Dương Thiên Diệp hơi thất vọng, là, là thất vọng, cái này 'Bách luyện gân cốt' vẫn còn có chút yếu. Bởi vì hắn hiện tại nhục thân lực lượng không sai biệt lắm cũng là sắt da thạch cốt. Chỉ cần đang cố gắng dưới, hẳn là có thể đạt tới mình đồng da sắt cảnh. Nói cách khác, quyển công pháp này với hắn mà nói, tác dụng không phải đặc biệt lớn, tuy nhiên so không có muốn tốt, đặc biệt là trong này còn giới thiệu rất nhiều rèn luyện ** phương pháp, đối với Dương Thiên Diệp tới nói vẫn là vô cùng không tệ.

Thu hồi quyển trục, Dương Thiên Diệp chuẩn bị rời đi, đúng lúc này, Dương Thiên Diệp con mắt liếc về ở 'Bách luyện gân cốt' vị trí bên cạnh một cái quyển trục, nhìn thấy trên đó viết Hoàng giai thượng phẩm kiếm kỹ: Trảm Thiên rút kiếm thuật lúc, Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, hắn không nghĩ tới công pháp khu thế mà còn có huyền kỹ, bất quá hắn rất nhanh liền nghĩ rõ ràng, đây cũng là làm sai.

Ở lòng hiếu kỳ điều khiển, Dương Thiên Diệp lấy ra cái này cuốn quyển trục, nhìn xem thượng diện Trảm Thiên hai chữ, thấp giọng nói: "Tốt điêu tên." Nói xong, sau đó mở ra quyển trục.

"Trảm Thiên rút kiếm thuật, Hoàng giai thượng phẩm kiếm kỹ"

Nhìn một chút, Dương Thiên Diệp con mắt lóe sáng đứng lên, trên mặt càng là xuất hiện vẻ hưng phấn. Ước chừng sau nửa canh giờ, Dương Thiên Diệp lúc này mới thu về quyển trục, nói: "Là cái thứ tốt, còn tốt không bỏ qua."

Trảm Thiên rút kiếm thuật cùng Dương Thiên Diệp sáng tạo chiêu kia hậu phát chế nhân có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, coi trọng ngắn gọn mộc mạc, nhất kích tất sát, không cần dư thừa khoe khoang cùng tân trang. Đương nhiên, tuy nói là rất cường đại, nhưng là Dương Thiên Diệp biết, muốn luyện thành môn này kiếm kỹ là phi thường khó khăn, bởi vì muốn đem tốc độ, lực lượng cùng độ chuẩn xác kết hợp hoàn mỹ mới có thể đạt tới Trảm Thiên rút kiếm thuật chỗ miêu tả loại kia hiệu quả.

Đối người khác mà nói có lẽ phi thường khó, nhưng là đối Dương Thiên Diệp lại không phải, bởi vì hắn có nội tình, với lại hắn chỉ là cần dùng môn này kiếm kỹ đến hoàn thiện hắn hậu phát chế nhân. Trước kia Dương Thiên Diệp dùng hậu phát chế nhân thì đã cảm thấy thiếu cái gì, bây giờ thấy cái này kiếm kỹ lúc, hắn rốt cuộc biết hắn thiếu là cái gì.

Thiếu là rút kiếm trong nháy mắt đó bạo phát lực, trước kia hắn Kiếm đều là không cất vào vỏ kiếm, không chỉ có là hắn Kiếm không Trang vỏ kiếm, cũng là cái khác đại đa số Kiếm Tông đệ tử cũng sẽ không Trang vỏ kiếm, bởi vì vì mọi người cảm thấy phiền phức. Kiếm thả ở trong không gian giới chỉ, tâm niệm vừa động, Kiếm liền đi ra, bao nhiêu thuận tiện?

Ý nghĩ này cũng không sai, nhưng là Dương Thiên Diệp hậu phát chế nhân lại là không nên dạng này, bởi vì hậu phát chế nhân coi trọng là tìm kiếm sơ hở, sau đó nhất kích tất sát, mà muốn làm đến điểm này, này không chỉ cần phải lực lượng, tốc độ, nhãn lực, còn cần bạo phát lực! Cũng chính là Trảm Thiên rút kiếm thuật bên trong rút kiếm trong nháy mắt đó chỗ bộc phát ra lực lượng.

Có cái này Trảm Thiên rút kiếm thuật, Dương Thiên Diệp có thể tốt hơn hoàn thiện chính hắn sáng tạo chiêu kia hậu phát chế nhân, cái này khiến Dương Thiên Diệp có chút hưng phấn.

Cất kỹ hai cái quyển trục, Dương Thiên Diệp xuống lầu, sau đó trở về yến túc trước mặt, nói: "Yến trưởng lão, ta tuyển cái này hai quyển!"

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp trong tay hai quyển huyền kỹ, yến túc nhướng mày, nói: "Công pháp luyện thể? Dương tiểu tử, ngươi chẳng lẽ không biết luyện thể là một kiện phi thường thống khổ sự tình sao? Với lại đạt tới Tiên Thiên về sau, liền có thể dẫn Huyền khí nhập thể, bất ngờ luyện nhục thân, ngươi hoàn toàn không cần thiết tận lực để rèn luyện nhục thân!"

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Không có việc gì, ta chính là luyện một chút!" Hắn đương nhiên sẽ không theo trước mắt lão nhân nói hắn thích hợp luyện thể, bất quá trước mắt lão nhân trong giọng nói hảo ý còn để Dương Thiên Diệp trong lòng có chút ấm áp.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, yến túc lắc đầu, sau đó vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp mặt khác một quyển quyển trục, nói: "Công pháp ta liền không nói, thế nhưng là cái này Trảm Thiên rút kiếm thuật ngươi coi thật muốn luyện? Ngươi cần phải biết rằng, ta Kiếm Tông đại đa số kiếm kỹ đều là coi trọng tốc độ phải nhanh, người khác Kiếm đã đâm ra, mà ngươi lại là còn tại rút kiếm, đây chính là phải bị thua thiệt."

Dương Thiên Diệp nói: "Tạ trưởng lão hảo ý, bất quá ta còn là muốn thử một chút!"

Yến túc lắc đầu, nói: "Ngươi tiểu tử này, ngươi đừng trách lão già ta lắm miệng, theo lão đầu tử làm cái này truyền công trưởng lão đến nay, liền chưa thấy qua có người nhường cái loại này công pháp luyện thể cùng Trảm Thiên rút kiếm thuật, không phải công pháp này cùng huyền kỹ không tốt, mà chính là công pháp này cùng huyền kỹ độ khó khăn thật sự là quá lớn, với lại hiệu quả cũng chưa chắc so cái khác công pháp cùng kiếm kỹ tốt. Nếu như ngươi nguyện ý từ bỏ lời nói, ta có thể cho ngươi một lần nữa để chọn hai quyển!"

Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Thật tạ ơn yến túc trưởng lão hảo ý, tuy nhiên đệ tử vẫn là muốn thử xem, nếu như đến lúc đó thật quá mức khó khăn, đệ tử ở đi kiếm lấy môn phái cống hiến đến đổi những công pháp khác cùng huyền kỹ, ngươi thấy thế nào?"

Gặp Dương Thiên Diệp khăng khăng muốn tu luyện, yến túc thán một tiếng, nói: "Thôi, lấy thực lực ngươi cùng tiềm lực không chừng thật có thể để công pháp này cùng huyền kỹ sáng đời. Nhớ kỹ, Kiếm Tông công pháp cùng huyền kỹ không thể ngoại truyền, trong một tháng nhất định phải trả lại, không phải vậy nhưng là muốn nhận rất nghiêm trọng xử phạt!"

Gặp yến túc không đang khuyên, Dương Thiên Diệp đưa một hơi, vội vàng gật đầu.

Chờ yến túc đăng ký tốt về sau, Dương Thiên Diệp cầm công pháp cùng huyền kỹ hướng Thanh Phong cốc đi đến, mà tại trải qua luyện võ trường lúc, một thanh âm quen thuộc làm cho Dương Thiên Diệp dừng bước lại, sau đó hướng thanh âm nơi phát ra trông đi qua.

------oOo------

Chương 79: Sinh Tử Đài?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo này làm cho Dương Thiên Diệp thanh âm quen thuộc không là người khác, chính là lúc trước mời hắn gia nhập ngoại môn tiểu đoàn thể Thanh Tuyết. Lúc này Thanh Tuyết chính xanh mặt ở cùng trước mặt nàng một tên nam tử tranh luận. Ở Thanh Tuyết cùng tên nam tử này sau lưng, còn các trạm lấy mười mấy tên ngoại môn đệ tử.

Tên này cùng Thanh Tuyết cãi lộn nam tử Dương Thiên Diệp không biết, tuy nhiên tên nam tử này bên cạnh một tên chính chỉ Thanh Tuyết kịch liệt nói gì đó nam tử Dương Thiên Diệp ngược lại là nhận biết, bởi vì người này là lúc trước cùng qua hắn có mâu thuẫn Giang Nguyên.

Dương Thiên Diệp do dự một chút chính là đi qua.

Dương Thiên Diệp vừa tới mọi người sau lưng, liền nghe Giang Nguyên hung ác nói: "Thanh Tuyết, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, mang theo ngươi người gia nhập ta cái đoàn thể này, hoặc là giải tán ngươi đoàn thể, không phải vậy về sau Kiếm Tông ngoại môn không có ngươi đặt chân chỗ."

Đối với Thanh Tuyết cái này tiểu đoàn thể, Giang Nguyên đã sớm trông mà thèm, đây là mới thành lập đông đảo tiểu đoàn thể bên trong thực lực duy nhất có thể cùng hắn đoàn thể chống lại. Chỉ cần để cái này tiểu đoàn thể gia nhập hắn đoàn thể, chờ lần trước phê ngoại môn đệ tử cùng ngoại môn trên bảng những thiên tài kia trở thành nội môn đệ tử về sau, cái này trong ngoại môn đệ tử cũng là lấy hắn vi tôn.

Thanh Tuyết không để ý tới Giang Nguyên, mà chính là nhìn về phía Giang Nguyên bên cạnh tên nam tử kia, trong mắt lóe lên một vòng kiêng kị, trầm giọng nói: "Khương Văn sư huynh, ngươi là ngoại môn trên bảng cường giả, lại là thế hệ trước ngoại môn đệ tử, chẳng lẽ ngươi đối với chúng ta những này tiểu đả tiểu nháo đoàn thể cũng có hứng thú?"

Tên là Khương Văn nam tử trẻ tuổi cười cười, nói: "Xanh Tuyết sư muội, ngươi cũng biết, ở qua hai tháng cũng là nội môn khảo hạch, tuy nhiên ta chỉ là ở ngoại môn trên bảng bài danh hai mươi sáu, nhưng là ta muốn trở thành nội môn đệ tử vẫn là không có gì độ khó khăn."

"Này Khương sư huynh vì sao cùng Giang Nguyên đến bức bách sư muội?" Thanh Tuyết nghi ngờ nói.

Khương Văn ánh mắt dò xét xuống Thanh Tuyết, sau đó nói: "Xanh Tuyết sư muội, ta đối với các ngươi những này tiểu đả tiểu nháo không có hứng thú gì, ta đối với ngươi có hứng thú, chỉ cần ngươi nguyện ý trở thành ta đạo lữ., liền xem như để cho ta ra tay giúp ngươi thu phục cái khác tiểu đoàn thể cũng không phải việc khó gì!"

Hắn ngược lại là không có nói mạnh miệng, bởi vì thế hệ trước có thực lực ngoại môn đệ tử cơ bản đều là tại vì hai tháng khảo hạch đang cố gắng, những người kia là sẽ không đối cái gì tiểu đoàn thể có hứng thú, hắn nếu là xuất thủ, tuyệt đối là như là gió thu quét lá vàng.

Nghe được Khương Văn lời nói, ở Khương Văn bên cạnh Giang Nguyên biến sắc, hắn là mời cái này ngoại môn trên bảng cao thủ thế nhưng là hoa lớn đại giới, nguyên bản hắn còn trông cậy vào đối phương giúp hắn nhất thống ngoại môn đệ tử mới đâu, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương lại để cho là một nữ nhân bội bạc.

Mà Thanh Tuyết sau lưng những cái kia ngoại môn đệ tử thì từng cái lòng đầy căm phẫn, căm tức nhìn Khương Văn, nếu như không phải kiêng kị đối phó là ngoại môn trên bảng đệ tử, bọn họ đã sớm xông lên động thủ.

Đối với những đệ tử kia vẻ giận dữ, Khương Văn tựa như không nhìn thấy, hai mắt chỉ là ở Thanh Tuyết trên thân đánh giá. Nguyên bản hắn cũng là chuẩn bị giúp Giang Nguyên giải quyết cái này cái gì tiểu đoàn thể, nhưng là thấy đến Thanh Tuyết bản thân lúc, hắn liền lập tức thay đổi chủ ý. Kiếm Tông nữ đệ tử vốn cũng không nhiều, trưởng đẹp như thế cũng là càng ít. Cho nên, ở nhìn thấy Thanh Tuyết trong nháy mắt đó hắn liền tâm động.

Thanh Tuyết sắc mặt trầm thấp như nước, nhìn xem Khương Văn, khóe miệng nổi lên một vòng cười nhạo nói: "Đây chính là cái gọi là ngoại môn trên bảng phong phạm cao thủ? Quả nhiên là so chợ búa tiểu nhân cũng không bằng a. Thế mà cưỡng bức người làm ngươi nói lữ, ngươi liền điểm ấy đức hạnh? Ta nhìn ngươi ngay cả bên cạnh ngươi Giang Nguyên cũng không bằng, chí ít hắn còn không có ti tiện đến ngươi loại trình độ này!"

Một bên Giang Nguyên thầm nghĩ trong lòng thống khoái, so sánh Thanh Tuyết, hắn hiện tại càng hận hơn bên cạnh hắn tên này ngoại môn trên bảng Giang Nguyên. Xác thực, mặc kệ người nào dùng tiền mời tới người giúp đỡ lại là muốn trợ giúp đối thủ mình đều sẽ không thống khoái.

Khương Văn hai mắt nheo lại, hàn mang chợt lóe lên, nói: "Xanh Tuyết sư muội, ngươi muốn vì tự ngươi nói phụ trách a, còn có, sư huynh ta nhưng không có cưỡng bức ngươi, sư huynh chỉ nói là hi vọng ngươi làm ta đạo lữ., mà ngươi lại là mở miệng vũ nhục sư huynh, cho nên, ngươi hoặc hướng ta nói xin lỗi, hoặc tiếp nhận ta khiêu chiến, ân, Sinh Tử Đài khiêu chiến!"

Nghe được Khương Văn lời nói, Thanh Tuyết sau lưng mọi người một mảnh xôn xao, mọi người sau khi tĩnh hồn lại, nhất thời trong lòng giận mắng Khương Văn vô sỉ, liền ngay cả Giang Nguyên sau lưng một số đệ tử nhìn về phía Khương Văn thì đều lộ ra chán ghét biểu lộ, đối phương đường đường ngoại môn trên bảng đệ tử, thế mà khiêu chiến một tên mới gia nhập Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, hơn nữa còn là Sinh Tử Đài, đây thật là quá vô sỉ!

Thanh Tuyết sắc mặt tái xanh, nàng cũng không nghĩ tới đối phương cư nhiên như thế vô sỉ, xin lỗi? Này là tuyệt đối không có khả năng, còn nếu là tiếp nhận đối phương khiêu chiến, bên trên Sinh Tử Đài, đối phương liền xem như không giết nàng, hơn phân nửa cũng sẽ thỏa thích nhục nhã nàng. Đương nhiên, nàng có thể lựa chọn không tiếp thụ, nhưng là nàng không thể, bởi vì nàng cái này tiểu đoàn thể mới vừa vặn sáng lập, nếu là nàng e sợ chiến, vậy sau này đừng nghĩ ở Kiếm Tông tuyển nhận đến người.

Ngay tại Thanh Tuyết khó xử lúc, một thanh âm bất thình lình ở trong sân vang lên: "Ta thay nàng tiếp nhận ngươi khiêu chiến!"

Nghe được thanh âm này, mọi người giật mình, Giang Nguyên cùng Khương Văn nhướng mày, mà Thanh Tuyết lại là trong lòng vui vẻ, bởi vì cái này thanh âm là Dương Thiên Diệp thanh âm.

Mọi người hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại, khi nhìn thấy là Dương Thiên Diệp lúc, mọi người một mảnh xôn xao.

"Là Dương Thiên Diệp, lại là hắn, ha ha, lần này thế nhưng là có trò vui nhìn!"

"Đừng cao hứng quá sớm, này Khương Văn thế nhưng là Tiên Thiên tam phẩm cường giả, mà Dương Thiên Diệp còn là phàm nhân cảnh, hắn có thể chiến thắng đối phương sao?"

"Ngươi đây cũng không biết đi! Dương Thiên Diệp thế nhưng là có thể xông qua hai mươi hai tầng ngưu nhân, hai mươi hai tầng là khái niệm gì ngươi biết không? Ngươi biết cái kia Giang Nguyên đi, cái kia Giang Nguyên lấy Tiên Thiên cảnh thực lực đều chỉ có thể xông đến tầng thứ 36, mà Dương Thiên Diệp lại là xông đến hai mươi hai tầng, ngươi biết điều này đại biểu cái gì?"

"Đại biểu mẹ ngươi, nói điểm chính có thể chứ? Liền ngươi hội lải nhải!"

"Trư, điều này đại biểu Dương Thiên Diệp thực lực đã hơn xa Tiên Thiên cảnh cao thủ. Chỉ là ta không nghĩ tới Dương Thiên Diệp thế mà lại cho chúng ta Thanh Tuyết tỷ ra mặt, chẳng lẽ hắn coi trọng Thanh Tuyết tỷ? Lão thiên, đừng như vậy a, Thanh Tuyết tỷ là ta..."

"Cũng không soi mặt vào trong nước tiểu mà xem mình, trưởng cùng heo giống như, Thanh Tuyết tỷ hội coi trọng ngươi?"

"..."

Tại mọi người nghị luận bên trong, Dương Thiên Diệp đã đi tới Thanh Tuyết bên cạnh, đối Thanh Tuyết khẽ gật đầu. Lúc trước hắn không có xuất hiện, chủ yếu là muốn nhìn một chút Thanh Tuyết hội làm sao đối mặt này Khương Văn nói ra điều kiện, nếu như Thanh Tuyết thật đáp ứng đối phương, vậy cũng chỉ có thể nói hắn nhìn lầm người. Còn tốt, bị hắn xem như bằng hữu Thanh Tuyết không để cho hắn thất vọng.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp, Thanh Tuyết cũng là cười gật gật đầu. Không biết tại sao, nàng có loại trực giác, cái kia chính là cái kia ngoại môn trên bảng Khương Văn tuyệt đối không phải Dương Thiên Diệp đối thủ. Đương nhiên, nếu là không có Dương Thiên Diệp lúc trước miểu sát Giang Nguyên một màn kia, nàng cũng sẽ không có loại trực giác này.

"Ngươi chính là Dương Thiên Diệp?" Lúc này, Khương Văn nhìn xem Dương Thiên Diệp, trầm giọng hỏi. Đối với Dương Thiên Diệp, hắn cũng là phi thường kiêng kị, đừng nói hắn, không có người không kiêng kị, đây chính là một cái ở thiên phú cùng tiềm lực bên trên muốn vượt qua yêu nữ tồn tại a!

Dương Thiên Diệp quay đầu nhìn về phía Khương Văn, nói: "Thanh Tuyết là bằng hữu ta, mà ta cũng Thanh Tuyết cái đoàn thể này người, việc này cứ như vậy quên, ngươi về sau đừng đến tìm nàng cùng cái đoàn thể này phiền phức, có thể?"

Nghe được Dương Thiên Diệp có chút yếu thế ngữ khí, Khương Văn lực lượng nhất thời đủ đứng lên, lập tức nói: "Quên? Lúc trước nàng trước mọi người vũ nhục ta, việc này tính thế nào?"

Lại là một cái không thể giảng đạo lý! Dương Thiên Diệp trong nháy mắt minh bạch, lập tức gật gật đầu, nói: "Tất nhiên dạng này, này đi thôi, để Sinh Tử Đài!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Khương Văn sắc mặt nheo mắt, trầm giọng nói: "Dương Thiên Diệp, đây là ta cùng Thanh Tuyết sự tình, ngươi coi thật muốn nhúng tay hay sao?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ta nói, Thanh Tuyết là bằng hữu ta, tốt, đừng nói nhảm. Để Sinh Tử Đài?" Đối với không thể giảng đạo lý người, Dương Thiên Diệp luôn luôn đều là sẽ không lải nhải, bởi vì như vậy thật sự là vô cùng ngu xuẩn.

Gặp Dương Thiên Diệp hùng hổ dọa người, Khương Văn trong mắt hàn mang lóe lên, âm trầm mặt, nói: "Dương Thiên Diệp, ta thừa nhận thực lực ngươi cùng thiên phú không tồi, nhưng là đừng tưởng rằng dạng này liền có thể khi dễ ngoại môn trên bảng người, ta ngoại môn trên bảng thiên tài cùng cao thủ không phải ngươi có thể tưởng tượng!"

Thấy đối phương xé da hổ, Dương Thiên Diệp xùy cười một tiếng, nói: "Ngươi thật sự là quá đề cao chính ngươi, ngươi có thể đại biểu toàn bộ ngoại môn bảng? Tốt, thật đừng nói nhảm, có đi hay là không Sinh Tử Đài? Cho câu nói có thể?"

"Cho câu nói nha, có đi hay là không, lúc trước không phải kiểu như trâu bò ầm ầm sao?"

"Đúng đấy, làm sao, hiện tại liệt? Ngươi nếu là không liệt, ngươi liền lên a, không chính là sinh tử đài sao?"

"Ngoại môn trên bảng đều là loại này hiếp yếu sợ mạnh người sao? Nhìn thấy so với hắn yếu liền khiêu chiến, nhìn thấy mạnh hơn hắn liền liệt, nếu là ngoại môn trên bảng đều là như thế này người, về sau đánh chết lão tử lão tử cũng không đi tranh cái gì ngoại môn bảng!"

"..."

Trong lúc nhất thời, Thanh Tuyết người sau lưng ngươi một câu ta một câu châm chọc đứng lên.

Nghe được mọi người lời nói, Khương Văn song quyền nắm chặt, trên trán hiện lên gân xanh biểu thị lấy hắn chính đang tức giận. Có đến vài lần hắn đều kém chút đáp ứng, nhưng là lý trí nói cho hắn biết không thể đáp ứng, bởi vì đối một cái có thể xông qua hai mươi hai tầng kiếm nô tháp người, hắn một chút chắc chắn đều không!

Thật lâu, Khương Văn hít sâu một hơi, sau đó oán độc nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, xoay người rời đi.

------oOo------

Chương 80: Kiếm Môn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khương Văn quay người nhìn xem Dương Thiên Diệp, trán nổi gân xanh lên, hai mắt phảng phất có thể phun lửa, trầm giọng nói: "Làm sao?" Nói xong, trong cơ thể Huyền khí phun trào, một bộ muốn Bạo Tẩu bộ dáng.

Không nhìn Khương Văn nộ hỏa, Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói: "Hướng Thanh Tuyết xin lỗi."

"Dương Thiên Diệp, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Khương Văn hung hăng trừng mắt Dương Thiên Diệp, cả giận nói.

Thanh Tuyết tựa hồ muốn nói gì, Dương Thiên Diệp đối nàng khẽ lắc đầu, sau đó nhìn về phía Khương Văn, nói: "Nếu như ngươi không xin lỗi, vậy ta liền sẽ khiêu chiến ngươi, bên trên Sinh Tử Đài, ta sẽ giết ngươi."

Ở nhìn thấy Thanh Tuyết một khắc này, Dương Thiên Diệp trong lòng liền bắt đầu sinh một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là thành lập thuộc về hắn thế lực, hoặc là nói thành lập người khác mạch. Chỉ có có thế lực cường đại cùng nhân mạch, hắn có thể đủ trong tương lai đối kháng Bách Hoa cung quái vật khổng lồ này. Không phải vậy lấy hắn lực lượng cá nhân, đừng nói đối kháng Bách Hoa cung, cũng là có thể hay không ở Bách Hoa cung chèn ép xuống sống sót đều là vấn đề.

Mà bây giờ trước mắt cũng là một cái cơ hội, một cái lập uy cùng lôi kéo người tâm cơ hội! Tuy nhiên những ngoại môn đệ tử này thực lực hiện tại còn rất yếu, nhưng là tương lai ở trong đó đại đa số người đều là Kiếm Tông lương trụ, nếu có thể ở hiện ở thời điểm này lôi kéo bọn họ, ngày sau đối với mình đối phó Bách Hoa cung khẳng định có trợ giúp.

Có lẽ những ý nghĩ này về sau cũng sẽ không thực hiện, nhưng là đối với Dương Thiên Diệp tới nói, hắn nhất định phải bắt lấy mỗi một cái cơ hội, cho nên, lần này hắn muốn được lý không tha người!

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, bọn ngoại môn đệ tử trong lòng giật mình, Dương Thiên Diệp cư nhiên như thế tự tin, liền xem như hắn xông qua hai mươi hai tầng này cũng không phải vô địch a. Phải biết, Khương Văn thế nhưng là đã là Tiên Thiên Nhị phẩm cường giả a! Hắn thật có nắm chắc giết đối phương?

Mọi người sau khi hết khiếp sợ cũng là hưng phấn cùng kích động, đặc biệt là Thanh Tuyết sau lưng đám kia đệ tử, lúc trước bọn họ bị Khương Văn nguôi giận đều không kịp thở, hiện tại nhìn thấy Khương Văn bị Dương Thiên Diệp tại chỗ đánh mặt, bọn họ hiện tại liền như là tháng sáu Thiên uống một chén nước đá, một chữ, thoải mái!

Mà Giang Nguyên sau lưng đám kia trong các đệ tử, một số người nhìn về phía Dương Thiên Diệp, ánh mắt đã có vẻ kính nể, như cùng đăm chiêu, tựa hồ tại suy nghĩ cái gì.

Mới gia nhập Kiếm Tông ngoại môn đệ tử tạo thành tiểu đoàn thể là là cái gì? Là cũng là không bị người khi nhục, là liền là có thể lời nói có trọng lượng. Hiện tại nhìn thấy Dương Thiên Diệp giúp Thanh Tuyết cái kia tiểu đoàn thể, Giang Nguyên sau lưng đám kia đệ tử trong lòng không khỏi thầm nghĩ, nếu có uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử đến khi phụ mình, Giang Nguyên có thể đứng ra thay nhóm người mình xuất khí sao?

Đáp án là không thể! Tuy nhiên Giang Nguyên đúng đúng ngoại môn luận võ hạng nhất, nhưng là từ Giang Nguyên đối Khương Văn thái độ cũng có thể thấy được. Muốn đến nơi này, Giang Nguyên sau lưng rất nhiều ngoại môn đệ tử trong lòng đã xác định lúc trước còn có chút do dự ý nghĩ.

Nhìn thấy phía sau mình những này theo hắn ngoại môn đệ tử biểu lộ, Giang Nguyên tâm chìm xuống, hắn biết, hắn cái này vừa tổ kiến tiểu đoàn thể hơn phân nửa là xong!

Những cái kia ngoại môn đệ tử biểu lộ Dương Thiên Diệp cũng nhìn thấy, hắn muốn chính là cái này kết quả! Quay đầu nhìn về phía

Khương Văn, lúc này Khương Văn sắc mặt tái xanh, song quyền nắm thật chặt, gắt gao nhìn chằm chằm hắn, phảng phất muốn dùng ánh mắt giết chết hắn.

Khương Văn lúc này trong lòng cái kia nộ hỏa đã là thiêu đốt tới cực điểm, hắn thật nghĩ tại chỗ cầm Dương Thiên Diệp loạn kiếm chém chết, Dương Thiên Diệp thật đều là quá khinh người quá đáng. Nhưng là lý trí nói cho hắn biết không thể dạng này, đặc biệt là nghĩ đến lúc trước Đoạn Quân kết cục lúc, hắn liền không phải là không thể, mà là có chút không dám.

Nhưng khi nhìn thấy bọn ngoại môn đệ tử này trêu tức biểu lộ lúc, Khương Văn này lý trí liền bị nộ hỏa đốt không có. Hắn là ngoại môn trên bảng đệ tử, hắn gánh không nổi người này, nếu như hắn hôm nay ở Dương Thiên Diệp áp bách dưới xin lỗi, vậy hắn về sau sẽ thành toàn bộ ngoại môn trò cười.

Ngay tại Khương Văn chuẩn bị kiên cường lúc, một đội ngoại môn đệ tử hướng cái này vừa đi tới.

Nhìn thấy nhóm này ngoại môn đệ tử, Thanh Tuyết cùng phía sau nàng đám kia đệ tử biến sắc, trong mắt hiển hiện vẻ kiêng dè. Bởi vì nhóm này ngoại môn đệ tử các nàng không biết, nói cách khác, nhóm này ngoại môn đệ tử là thế hệ trước ngoại môn đệ tử.

Nhìn thấy những người này, Khương Văn trong lòng buông lỏng một hơi, không cần cùng Dương Thiên Diệp bên trên Sinh Tử Đài. Hắn không có cùng Dương Thiên Diệp chiến đấu qua, nhưng là hắn biết yêu nữ đáng sợ, lấy yêu nữ năng lực lúc trước đều không có thể xông đến hai mươi hai tầng, mà Dương Thiên Diệp lại là làm đến, thực lực kia cũng là dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết.

Khương Văn không thèm quan tâm Dương Thiên Diệp, vội vàng hướng phía đám kia ngoại môn đệ tử nghênh đón, đối cầm đầu đệ tử, cung kính nói: "Khương Văn gặp qua Tần Phong sư huynh!" Người trước mắt này hắn không thể không tôn kính, bởi vì người trước mắt này là ngoại môn trên bảng bài danh thứ hai Tần Phong. Hiện ở trong ngoại môn đệ tử, trừ yêu nữ bên ngoài, cũng là người trước mắt này mạnh nhất!

Tần Phong nhàn nhạt nhìn Khương Văn liếc một chút, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Thiên Diệp trên thân, nói: "Nghe nói ngươi trở về, cho nên ta cố ý tới tìm ngươi, có thời gian luận bàn một chút?" Hắn muốn nhìn một chút cái này lưới rách yêu nữ ghi chép Dương Thiên Diệp thực lực rốt cuộc mạnh cỡ nào!

Dương Thiên Diệp nhìn một bên Khương Văn liếc một chút, nói: "Ngươi là thay hắn ra mặt?"

Tần Phong lắc đầu, nói: "Hắn là hắn, ta là ta, ta tìm ngươi chỉ là là luận bàn, chỉ thế thôi!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp không do dự, gật gật đầu, nói: "Ta đáp ứng!"

Gặp Dương Thiên Diệp đáp ứng, Tần Phong khẽ gật đầu, sau đó nói: "Chờ ngươi tấn thăng Tiên Thiên ta ở tới tìm ngươi!" Nói xong vừa nhìn về phía Khương Văn, nói: "Ngươi thật thất lạc ngoại môn trên bảng đệ tử mặt!"

Sau lưng Tần Phong những cái kia ngoại môn trên bảng đệ tử trong mắt cũng là lộ ra khinh bỉ, bọn họ cũng không nghĩ tới Khương Văn thế mà đến tham gia mới thành là ngoại môn đệ tử đệ tử tranh đấu, phải biết, theo Kiếm Tông quy củ, mỗi một lần mới ngoại môn đệ tử gia nhập Kiếm Tông về sau, uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử đều là muốn lui khỏi vị trí hậu trường, cầm ngoại môn cái này sân khấu cho mới ngoại môn đệ tử.

Đây là Kiếm Tông lưu truyền tới nay quy củ, lúc trước bọn họ tấn thăng ngoại môn đệ tử lúc, uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử cũng là làm như thế. Với lại đệ tử mới gia nhập về sau, hai tháng sau cũng là nội môn khảo hạch, mọi người tâm tư đều là muốn thả đến nội môn bên trên. Người nào còn sẽ có lòng dạ thanh thản để quản vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử?

Truyện❤Của Tui

Chấm Net Mà trước mắt cái này Khương Văn cũng là cái kỳ hoa, thật lấy lớn hiếp nhỏ đến tham gia vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử sự tình. Với lại ngay cả nhất chiến đảm lượng đều không!

Tần Phong nhàn nhạt quét mắt một vòng sắc mặt khó coi Khương Văn, sau đó mang người quay người liền rời đi. Nếu như là Dương Thiên Diệp lấy mạnh lấn yếu, vậy hắn làm ngoại môn trên bảng dẫn đầu, hắn khẳng định sẽ ra mặt. Nhưng vấn đề là là Khương Văn lấy mạnh lấn yếu, nếu như hắn còn ra mặt trợ giúp, liền xem như thắng, vậy cái này mặt cũng là thất lạc sạch sẽ.

Nhìn thấy Tần Phong bọn người rời đi, Thanh Tuyết cùng chúng đệ tử buông lỏng một hơi, còn tốt ngoại môn trên bảng đệ tử không hoàn toàn là giống Khương Văn vô sỉ như vậy, không phải vậy tân nhân thật không có đường sống.

Dương Thiên Diệp nhìn về phía sắc mặt khó coi Khương Văn, nói: "Xin lỗi?"

"Xin lỗi, xin lỗi..."

"Mẹ, không hướng Thanh Tuyết tỷ xin lỗi ngươi hôm nay cũng đừng nghĩ rời đi!"

"Xin lỗi, hướng Thanh Tuyết tỷ xin lỗi!"

Trong lúc nhất thời, Thanh Tuyết sau lưng ngoại môn đệ tử cầm Khương Văn vây quanh, không hề đứt đoạn yêu cầu Khương Văn xin lỗi.

Nhìn thấy mình đoàn thể trung thành viên thế mà đoàn kết lại, Thanh Tuyết trong mắt lóe lên vẻ vui mừng. Nàng cái này vừa tổ kiến đoàn thể thiếu thốn nhất cũng là lực ngưng tụ cùng đoàn kết, hai thứ này nàng chuẩn bị về sau mọi người cùng nhau để Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện thì đang từ từ bồi dưỡng, nhưng là nàng không nghĩ tới, hai thứ này thế mà ở Dương Thiên Diệp mấy câu bên trong liền hình thành.

Nhìn thấy Thanh Tuyết người như thế đoàn kết, Giang Nguyên sắc mặt cũng là có chút khó coi, hắn nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó mang theo phía sau hắn tiểu đoàn thể xoay người rời đi.

Có Dương Diệp ở, đơn đấu đánh không lại, bầy chọn? Bây giờ đối phương như thế đoàn kết, mà phía bên mình rất nhiều người chỉ sợ đã có cách đoàn tâm tư, còn thế nào chọn? Cho nên, hắn chỉ có thể mang người rời đi, bởi vì ở không rời đi, chỉ sợ có nhiều người hơn bị Thanh Tuyết người bên kia ảnh hưởng.

Về phần Khương Văn? Hắn đã sớm không nhớ rõ người này.

Bị mọi người Khương Văn lúc này đã không phải là hận cùng giận, mà là có chút sợ, hắn không có nghĩ tới những thứ này vừa trở thành ngoại môn đệ tử tân nhân thế mà đoàn kết lại. Hắn biết, nếu như hắn không xin lỗi, những ngoại môn đệ tử này khẳng định sẽ động thủ. Tuy nhiên Kiếm Tông cấm đoán đệ tử trừ ở Sinh Tử Đài bên ngoài địa phương động thủ, nhưng này điều kiện tiên quyết là có người khác phạm nhiều người tức giận!

Khương Văn hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Thanh Tuyết, nói: "Thật xin lỗi!" Nói xong, dùng khóe mắt oán độc nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nhưng sau xoay người rời đi!

Nhìn thấy Khương Văn xin lỗi rời đi, mọi người một trận reo hò, lần này sự tình để bọn hắn biết, chỉ cần bọn họ đoàn kết lại, liền xem như ngoại môn trên bảng đệ tử cũng không thể lấn phụ bọn họ. Đương nhiên, bọn họ cũng biết đối phương xin lỗi hơn phân nửa là bởi vì Dương Thiên Diệp quan hệ.

Muốn đến nơi này, mọi người nhìn về phía Dương Thiên Diệp lúc, trong mắt đã mang theo vẻ tôn kính.

Nhìn xem hưng phấn mọi người, Thanh Tuyết cười nói: "Dương huynh, chúng ta cái đoàn thể này còn vô danh tự, ngươi lấy cái tên, thế nào?"

Nhìn xem mọi người hi vọng ánh mắt, Dương Thiên Diệp cầm muốn từ chối lời nói thu hồi để, hắn nghĩ một lát, trầm giọng nói: "Chúng ta là Kiếm Tông đệ tử, lại tất cả đều là dùng Kiếm, tựu 'Kiếm Môn' như thế nào?"

"Kiếm Môn?"

Thanh Tuyết trầm ngâm sẽ, sau đó nhìn về phía chúng nhân nói: "Các ngươi cảm thấy thế nào?"

Mọi người cũng nghĩ một lát, sau đó đều là gật gật đầu.

Thấy mọi người gật đầu, Thanh Tuyết cười cười, cất cao giọng nói: "Tốt, về sau chúng ta cũng là Kiếm Môn!"

------oOo------

Chương 81: Bản thiếu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp chối từ Thanh Tuyết muốn hắn cùng nhau chế định Kiếm Môn quy định yêu cầu, hắn đối loại này quản lý phương diện nhất khiếu bất thông, cho nên hắn trực tiếp chối từ rơi. Bất quá đối với Thanh Tuyết để hắn làm Kiếm Môn phó môn chủ hắn ngược lại là không có cự tuyệt, kỳ thật Thanh Tuyết đề nghị để hắn làm môn chủ, nhưng là vẫn như cũ bị hắn cự tuyệt.

Dương Thiên Diệp biết Thanh Tuyết ý tứ, Thanh Tuyết để hắn làm môn chủ là vì đem hắn triệt để cột vào Kiếm trong môn phái, dù sao hiện tại Kiếm Môn là cần phải có loại kia có thể chấn nhiếp ngoại môn đệ tử người, không thể nghi ngờ, hắn là phi thường hợp cách.

Nhưng là đối với Dương Thiên Diệp tới nói, môn chủ cái thân phận này liền là một loại trói buộc.

Hắn muốn thành lập nhân mạch, thành lập một số ngày sau có thể trợ giúp hắn thế lực, nhưng là hắn không nghĩ tới dùng cái này Kiếm Môn đến đối kháng Bách Hoa cung, bởi vì vậy căn bản không thực tế. Với lại hắn cũng biết hắn năng lực chính mình, nếu để cho hắn tới quản lý cái này vừa thành lập Kiếm Môn, vậy khẳng định là muốn xuất nhiễu loạn lớn. Mà đối với đại gia tộc sinh ra Thanh Tuyết tới nói, quản lý những người này tuy nhiên là chuyện nhỏ mà thôi.

Cho nên Dương Thiên Diệp cự tuyệt môn chủ vị trí này, với hắn mà nói, chỉ cần ở Kiếm Tông về sau có người khác mạch cái này đầy đủ. Mà hắn hiện tại muốn làm liền là nỗ lực mạnh lên!

Từ biệt Thanh Tuyết bọn người, Dương Thiên Diệp đi vào Thanh Phong cốc, sau đó bắt đầu tu luyện kiếm kỹ.

Đạt được mấy môn kiếm kỹ về sau, bởi vì khảo hạch ngoại môn cùng trong nhà sự tình, Dương Thiên Diệp một mực không có thời gian hảo hảo luyện tập những này kiếm kỹ, đến mức trừ kiếm pháp căn bản bên ngoài, cái khác kiếm kỹ hắn cũng chỉ là gà mờ. Cho nên Dương Thiên Diệp lần này quyết định khổ luyện những này kiếm kỹ cầm những này kiếm kỹ luyện tới trình độ nhất định.

Lần này hắn thời gian đồng dạng không nhiều, bởi vì hơn hai mươi ngày sau cũng là nội môn khảo hạch thời gian, cũng là hắn cùng Liễu Thanh vũ ước định Sinh Tử Đài thời gian. Đối với Liễu Thanh vũ cái này kẻ cầm đầu, Dương Thiên Diệp đương nhiên không có quên, bất quá đối phương trở lại Kiếm Tông, vậy hắn cũng không có cách nào hiện tại liền đi giết đối phương. Với lại hắn cũng không có hoàn toàn chắc chắn giết đối phương, phải biết, ngoại môn trên bảng thiên tài cũng không phải cái gì đồ rác rưởi.

Kỳ thật lúc trước đối cái kia Khương Văn lúc, Dương Thiên Diệp cũng không có hoàn toàn chắc chắn, tuy nhiên hắn cho rằng mặc kệ là Khương Văn vẫn là Liễu Thanh vũ đều không kiếm nô trong tòa tháp cái kia Tiên Thiên kiếm nô mạnh, nhưng là ai biết người ta có hay không át chủ bài? Người cũng sẽ không giống kiếm nô như vậy chính chính quy quy chiến đấu!

Cho nên hắn quyết định lợi dụng trong khoảng thời gian này khổ luyện hắn những Kiếm đó kỹ, đặc biệt là Trảm Thiên rút kiếm thuật cùng hắn sáng tạo hậu phát chế nhân, hắn nhất định phải cầm cái này hai môn huyền kỹ dung hợp được, sau đó rèn luyện luyện! Về phần Ngự Kiếm Thuật, đó là cùng hộp kiếm, là hắn át chủ bài, hắn sẽ không dễ dàng vận dụng!

Dương Thiên Diệp lấy ra trường kiếm, đi đến một khỏa cần bốn năm người trưởng thành mới có thể ôm hết sắt lựu trước cây, hai mắt hơi hơi đóng lại đến, trong đầu bắt đầu hồi ức Trảm Thiên rút kiếm thuật yếu quyết, cứ như vậy, ước chừng sau nửa canh giờ, một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp hai mắt đột nhiên mở ra.

"Hưu!"

Rút kiếm, thu kiếm, động tác mau lẹ vô cùng!

"Két" một tiếng, Dương Thiên Diệp trước mắt sắt lựu Thụ ầm vang sụp đổ, tóe lên đầy trời lá cây.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp trong lòng hơi hơi vui vẻ, không phải là bởi vì hắn một chiêu này tạo thành hiệu quả. Mà là bởi vì hắn phát hiện rút kiếm thuật rút kiếm trong nháy mắt đó thực sự có thể đủ gia tăng rất nhiều lực lượng, cũng liền bạo phát lực. Bất quá hắn tốc độ còn chưa đủ nhanh, bởi vì căn cứ Trảm Thiên rút kiếm thuật bên trong miêu tả, hắn cần rút kiếm thì không phát ra một điểm thanh âm mới có thể quên đủ chút thành tựu.

Rút kiếm không phát ra âm thanh? Này phải cần bao nhanh?

Dương Thiên Diệp nguyên bản cho là hắn sáng tạo hậu phát chế nhân đã rất nhanh, nhưng là thấy đến cái này giới thiệu lúc, hắn mới phát hiện hắn hậu phát chế nhân Kiếm nhanh còn chưa đủ nhanh, còn cần đề cao!

Sau đó một đoạn thời gian, Dương Thiên Diệp trừ ăn cơm ngoài ý muốn, tất cả thời gian đều thả về mặt tu luyện mặt. Dương Thiên Diệp thời gian là an bài như vậy, buổi sáng khổ luyện hậu phát chế nhân cùng Trảm Thiên rút kiếm thuật, đến giữa trưa liền bắt đầu khổ luyện Ngự Kiếm Thuật, mà ban đêm liền tu luyện [Tật Phong Bộ]. Một ngày mười hai canh giờ, hắn chỉ nghỉ ngơi hai canh giờ, mười canh giờ thời gian hắn đều dùng tới tu luyện.

Ở như vậy khắc khổ dưới, mười ngày sau, Dương Thiên Diệp Trảm Thiên rút kiếm thuật càng ngày càng thuần thục, rút kiếm trong nháy mắt đó thanh âm càng ngày càng nhỏ, bất quá hắn chuôi kiếm này vỏ (kiếm, đao) cũng coi là báo hỏng; Mà Ngự Kiếm Thuật theo trước kia một trượng phạm vi cũng khuếch trương đến hai trượng phạm vi, hai trượng phạm vi bên trong, hắn có thể khống chế trường kiếm làm ra một số động tác cơ bản.

Với lại Dương Thiên Diệp còn phát hiện một vấn đề, cái kia chính là Ngự Kiếm Thuật khống chế thực Kiếm cùng Huyền khí biến ảo khí kiếm độ khó khăn thật sự là ngày đêm khác biệt, hắn có thể tùy tâm sở dục khống chế từ Huyền khí biến ảo linh kiếm, nhưng là một khống chế thực Kiếm liền lộ ra phi thường cố hết sức, cái này khiến hắn có chút không hiểu.

Bất quá hắn rất nhanh liền nghĩ minh bạch, từ Huyền khí biến ảo linh kiếm thuộc về hư vật, loại này hư vật khống chế lại đương nhiên tương đối đơn giản. Nhưng là thực Kiếm liền không giống nhau, đây là vật thật, là có trọng lượng.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Thiên Diệp tạm thời từ bỏ luyện từ Huyền khí biến ảo khí kiếm, bởi vì từ Huyền khí biến ảo khí kiếm chung quy là không có thực Kiếm uy lực đến cường đại. Dù sao khí kiếm là không thể trường tồn trong không khí, mà thực Kiếm lại là có thể trường tồn. Đương nhiên, Dương Thiên Diệp cũng không hề từ bỏ khống chế khí kiếm, dù sao hắn nếu là có thể trên sự khống chế trăm đạo khí kiếm lời nói, đó cũng là phi thường khủng bố.

Về phần [Tật Phong Bộ], [Tật Phong Bộ] hiệu quả cũng là rất lớn, Dương Thiên Diệp hiện tại nếu là thi triển ra [Tật Phong Bộ], cũng là có thể mang ra một đạo nhàn nhạt ảo ảnh!

[Tật Phong Bộ] cùng Trảm Thiên rút kiếm thuật đều coi trọng bạo phát lực, Trảm Thiên rút kiếm thuật thêm Dương Thiên Diệp hậu phát chế nhân cùng [Tật Phong Bộ] tổ hợp lại, ở tăng thêm Dương Thiên Diệp này lực lượng kinh khủng, cái kia uy lực là phi thường khủng bố. Dương Thiên Diệp tin tưởng, nếu như một số Tiên Thiên cảnh cường giả xem thường hắn lời nói, là phi thường có khả năng bị hắn Nhất Kiếm miểu sát.

Đương nhiên, không giống là kiếm nô loại kia không có một chút trình độ Tiên Thiên cường giả. Tuy nhiên giống kiếm nô loại kia không có có lượng nước Tiên Thiên cường giả, liền xem như ở Kiếm Tông loại này đại tông môn cũng là phi thường thiếu.

Tổng tới nói, Dương Thiên Diệp này mười ngày tiến bộ vẫn là vô cùng lớn.

Ngày này, Dương Thiên Diệp ở Thanh Phong cốc khổ luyện kiếm kỹ lúc, Tô Thanh Thi mang theo Tiểu Dao tới.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp, Tiểu Dao lập tức liền bổ nhào vào Dương Thiên Diệp trong ngực, sau đó khóc lên.

Ôm trong ngực Tiểu Dao, Dương Thiên Diệp cái mũi cũng là có chút mỏi nhừ, trong nhà xuất hiện một hệ liệt biến cố, đối ở trước mắt chỉ cần mười mấy tuổi Tiểu Dao tới nói, không thể nghi ngờ là cái không nhỏ đả kích. Đồng thời hắn cũng thật sâu tự trách, nếu như hắn có thực lực, mẫu thân liền sẽ không bị Bách Hoa cung chộp tới.

Nghĩ đến Bách Hoa cung, Dương Thiên Diệp trong mắt hàn mang lóe lên, cái này cái tông môn, hắn nhất định sẽ làm cho đối phương trả giá đắt.

Thật lâu, Dương Thiên Diệp nhẹ nhàng đẩy ra Tiểu Dao, chà chà Tiểu Dao trên mặt nước mắt, bất thình lình, Dương Thiên Diệp nhãn tình sáng lên, thất thanh nói: "Tiểu Dao, ngươi đã là một tên huyền giả?" Xác thực, Dương Thiên Diệp cảm nhận được Tiểu Dao trên thân Huyền khí ba động.

Lúc này, một bên Tô Thanh Thi nói: "Mẫu thân ngươi nói không sai, Tiểu Dao tư chất rất không tệ, nàng tu luyện tốc độ thật nhanh, với lại cũng rất khắc khổ, ngắn ngủi mười ngày qua thời gian, nàng đã là huyền giả nhất phẩm."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, đối Tô Thanh Thi, chân thành nói: "Cảm ơn!" Hắn là xuất phát từ nội tâm cảm tạ, từ Tô Thanh Thi ở, Tiểu Dao ở Kiếm Tông khẳng định là không người nào dám khi dễ, với lại Tô Thanh Thi thực lực cường đại như thế, Tiểu Dao đi theo nàng tu luyện, khẳng định so với bình thường ngoại môn đệ tử nhanh nhiều.

Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó nói: "Không có gì, ta cũng rất thích nàng!"

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Tiểu Dao nói: "Tiểu Dao, ngươi phải thật tốt đi theo Tô tỷ tỷ tu luyện, biết không?"

Tiểu Dao gật gật đầu, nói: "Ca, ta hội hảo hảo tu luyện, chờ Tiểu Dao trở thành một tên cường giả về sau, Tiểu Dao sẽ cùng ca ca cùng đi cứu mẫu thân, cầm những tên bại hoại kia tất cả đều đánh ngã!" Nói xong lời cuối cùng câu, Tiểu Dao trong mắt lóe lên một đạo lãnh ý, hiển nhiên, nàng đối Bách Hoa cung những người kia cũng là phi thường căm hận.

Dương Thiên Diệp xoa xoa Tiểu Dao cái đầu nhỏ, cười nói: "Tốt, chờ Tiểu Dao biến thành cường giả về sau, cùng ca ca cùng đi cứu mẫu thân, đến lúc đó chúng ta người một nhà ở cũng không tách ra!"

Cùng Tiểu Dao đàm luận một hồi, Dương Thiên Diệp lần nữa hướng

Tô Thanh Thi nói lời cảm tạ, nói: "Cảm ơn ngươi chiếu cố Tiểu Dao!" Nếu như không có Tô Thanh Thi đáp ứng chiếu cố Tiểu Dao, là chiếu cố Tiểu Dao, hắn căn bản không có thời gian tu luyện, không có thời gian tu luyện, làm sao nói chuyện gì cứu mẹ hôn?

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp lại nói cám ơn, Tô Thanh Thi đại mi hơi hơi nhăn lại, nàng có chút không thích, nói: "Ta nói, ta cũng rất ưa thích Tiểu Dao. Đúng, lúc trước ta nhìn ngươi tu luyện chiêu kia uy lực rất không tệ, là Trảm Thiên rút kiếm thuật sao?"

Dương Thiên Diệp nói: "Không hoàn toàn là, ta chỉ là đang mượn dùng rút kiếm thuật rút kiếm trong nháy mắt đó bạo phát lực."

Nghe vậy, Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nói: "Khó trách, ngươi cùng ta biết Trảm Thiên rút kiếm thuật có chút khác biệt." Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi có biết, Kiếm Tông bản này Trảm Thiên rút kiếm thuật chính là bản thiếu?"

------oOo------

Chương 82: Hỗ trợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tô Thanh Thi gật gật đầu, nói: "Trảm Thiên rút kiếm thuật là ta Kiếm Tông một vị tiền bối sáng tạo một môn Huyền giai thượng phẩm kiếm kỹ, bởi vì nó chỉ có hai chiêu, với lại uy lực to lớn, cho nên dẫn vô số Kiếm Tông đệ tử yêu thích cùng theo đuổi, có thể nói, môn này kiếm kỹ ở lúc ấy có thể nói là vang bóng một thời."

Dương Thiên Diệp trong lòng chấn kinh, hắn không nghĩ tới môn này Trảm Thiên rút kiếm thuật lại là Huyền giai thượng phẩm kiếm kỹ, lập tức hỏi: "Này vì sao môn này huyền kỹ biến thành Hoàng giai, hơn nữa còn bị mai một ở Công Pháp Các bên trong?"

Tô Thanh Thi dường như nghĩ đến cái gì, trong mắt hàn mang lóe lên, thật lâu, nói: "Ngươi bây giờ tu luyện Trảm Thiên rút kiếm thuật căn bản không phải chân chính Trảm Thiên rút kiếm thuật, chân chính Trảm Thiên rút kiếm thuật chia làm hai chiêu, một chiêu là rút kiếm, một chiêu là Trảm Thiên, hai chiêu liên hợp lại mới thật sự là sát chiêu. Đặc biệt là rút kiếm trong nháy mắt đó bộc phát ra khí thế cùng lực lượng, tại phối hợp chiêu thứ hai Trảm Thiên, môn này kiếm kỹ có thể địch Địa Phẩm!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, ám đạo khó trách, hắn cầm tới kiếm này quyết luôn cảm thấy thiếu cái gì, nguyên lai là thiếu một chiêu chủ công, tuy nhiên một chiêu kia đối Dương Thiên Diệp tới nói ngược lại cũng không phải đặc biệt trọng yếu, bởi vì hắn hậu phát chế nhân coi trọng lấy tĩnh chế động, một chiêu chế địch. Mà chém Thiên rút kiếm thuật chiêu thứ hai lại là đánh đòn phủ đầu, coi trọng khí thế cùng chủ động.

Có lẽ chiêu kia Trảm Thiên so với hắn chiêu này hậu phát chế nhân mạnh hơn, nhưng là đối Dương Thiên Diệp tới nói, hắn còn là ưa thích mình sáng tạo ra đến đồ, vật hậu phát chế nhân! Chẳng qua nếu như có thể quan sát xuống chiêu kia Trảm Thiên, đối với hắn hậu phát chế nhân có lẽ vẫn là có không ít trợ giúp.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Cái này Trảm Thiên rút kiếm thuật bản thật vẫn còn chứ?"

Tô Thanh Thi lắc đầu, nói: "Không ở, lúc trước tên kia tiền bối còn không có cầm môn này kiếm kỹ ghi chép hoàn thành liền bị Quỷ Tông người liên hợp giết. Cho nên, môn này kiếm kỹ có thể nói là đã thất truyền. Kỳ thật ngươi bây giờ tu luyện cái này Trảm Thiên rút kiếm thuật cũng coi là bản thật, bởi vì lúc trước tiền bối kia đã ghi chép tốt chiêu thứ nhất, cũng chính là ngươi bây giờ luyện chiêu này rút kiếm!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp hơi thất vọng, tuy nhiên cũng không phải đặc biệt thất vọng, chiếm được là nhờ vận may của ta, mất đi là do số mệnh của ta, Dương Thiên Diệp vẫn là vô cùng nghĩ thoáng. Với lại hắn đã được đến cái này chiêu thứ nhất, phối hợp hắn hậu phát chế nhân, đã rất không tệ.

Lúc này Tô Thanh Thi trầm giọng nói: "Ngày khác nếu là ở bên ngoài gặp được Quỷ Tông tiếng người, nếu như có thể chém giết đối phương liền giết đối phương, bởi vì ngươi không giết bọn hắn, bọn họ cũng sẽ giết ngươi. Với lại ngươi nếu là giết bọn hắn, còn có thể thu được tông môn điểm cống hiến!"

Nhìn vẻ mặt hàn sương Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, nữ tử trước mắt quả nhiên là hận Quỷ Tông tận xương a. Hắn còn nhớ rõ ban đầu ở Đoạn Hồn Uyên cơ sở, chỉ là bởi vì hắn muốn dùng này huyết thủ vũ khí, nữ tử trước mắt liền muốn giết hắn, đến tột cùng có thâm cừu đại hận gì?

Với lại giết Quỷ Tông người sẽ nhận được tông môn cống hiến, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu không riêng gì Tô Thanh Thi cừu hận Quỷ Tông, cũng là Kiếm Tông cũng cừu hận a, không phải vậy không có khả năng dùng kiểu khen thưởng này đến cổ vũ Kiếm Tông đệ tử giết Quỷ Tông người!

"Tỷ tỷ, cái kia Quỷ Tông rất xấu sao?" Lúc này, một mực lẳng nghe hai người nói chuyện Tiểu Dao có chút e sợ tiếng nói.

Dương Thiên Diệp cũng hỏi: "Thanh Thi, chúng ta Kiếm Tông cùng Quỷ Tông ở giữa đến cùng có cừu hận gì?"

Nghe được Dương Thiên Diệp hô 'Thanh Thi' hai chữ, Tô Thanh Thi sắc mặt khẽ biến thành hơi mất tự nhiên, tuy nhiên nàng cũng không có phản đối, chỉ là nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó trầm giọng nói: "Thù truyền kiếp, Quỷ Tông cùng Kiếm Tông ở giữa ân oán đã có gần trăm năm. Xa không nói, cũng là năm gần đây, ta Kiếm Tông cũng có mấy cái trưởng lão cùng đệ tử thiên tài chết ở Quỷ Tông trên tay, với lại mẫu thân của ta cũng là chết trong tay Quỷ Tông!"

Nói xong lời cuối cùng câu, Tô Thanh Thi trên thân bỗng nhiên bộc phát ra thấy lạnh cả người, làm cho một bên Tiểu Dao kìm lòng không đặng hướng Dương Thiên Diệp trong ngực ném để.

Dương Thiên Diệp cũng là biến sắc, hắn không nghĩ tới Tô Thanh Thi mẫu thân lại là chết trong tay Quỷ Tông, khó trách nàng như thế hận Quỷ Tông người. Dương Thiên Diệp kinh lịch trải qua cùng Tô Thanh Thi có chút tương tự, hắn rất có thể hiểu được Tô Thanh Thi tâm tình, lập tức nói: "Ta về sau như là đụng phải Quỷ Tông người, định trừ này!"

Dương Thiên Diệp là loại kia người khác không chọc hắn, hắn liền sẽ không để gây người khác người, nhưng là cái này Quỷ Tông ngoại lệ. Bởi vì liền xem như hắn không giết Quỷ Tông người, Quỷ Tông người cũng sẽ giết hắn, hai tông là thù truyền kiếp, có thể nói, bất cứ người nào, ở gia nhập Kiếm Tông một khắc này liền cùng Quỷ Tông là địch nhân vốn có.

Với lại hắn đối Quỷ Tông người một điểm hảo cảm đều không, hắn nhưng là nhớ kỹ lúc trước này huyết thủ ra tay với hắn cùng Quỷ Tông người đuổi giết hắn tình cảnh!

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tô Thanh Thi trong mắt sóng động một cái, nói: "Quỷ Tông tên người âm thanh tuy nhiên không tốt, nhưng là thực lực bọn hắn lại là rất không tệ, đặc biệt là một số quỷ dị huyền kỹ cùng cấm thuật, ngươi ngày sau nếu là gặp được, nhất thiết phải cẩn thận, nếu như không địch lại, tuyệt đối đừng lực kháng!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ta cũng không phải loại kia đánh không lại còn muốn xông đi lên ngu ngốc!"

Tô Thanh Thi do dự dưới, lại nói: "Ta hôm nay mang Tiểu Dao đến, trừ để cho nàng gặp ngươi một chút bên ngoài, còn muốn để ngươi giúp một chút."

"Để cho ta hỗ trợ?" Dương Thiên Diệp hơi kinh ngạc, hỏi: "Gấp cái gì?"

Tô Thanh Thi hỏi: "Ngươi còn nhớ rõ tháng trước chúng ta ở U Minh thung lũng mang gặp được Quỷ Tông nhân sự sao?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Đương nhiên nhớ kỹ, lúc ấy ngươi nói trừ huyết thủ bên ngoài, còn có hai cái không kém huyết thủ cường giả, ngươi muốn ta hỗ trợ sự tình cùng cái này có quan hệ?"

Tô Thanh Thi gật đầu, nói: "Chúng ta hoài nghi Quỷ Tông người ở nhằm vào Kiếm Tông làm âm mưu gì, chỉ là chúng ta phái đi U Minh cốc mang người cũng không phát hiện bất luận cái gì dấu vết để lại, nhưng là chúng ta có thể khẳng định, bọn họ người không có rời đi, còn như trước đang U Minh thung lũng mang ẩn tàng, chỉ là chúng ta không có cách nào tìm tới bọn họ chỗ ẩn thân!"

"Ngươi muốn ta làm cái gì?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tô Thanh Thi trầm ngâm dưới, hỏi: "Ngươi có phải hay không có thể cùng Huyền thú câu thông?"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó kinh ngạc nói: "Ngươi là muốn cho ta đi hướng U Minh cốc Huyền thú nghe ngóng tin tức?"

Tô Thanh Thi gật gật đầu, nói: "Nếu như ngươi có thể cùng Huyền thú câu thông lời nói, ta là ý tứ này. Ngươi yên tâm, ngươi có U Minh Lang cùng cái kia thần bí từ chồn sự tình ta không có trước bất kỳ ai lộ ra, lần này sự tình cũng là ta tư nhân hướng ngươi tìm xin giúp đỡ, không có bất luận kẻ nào biết."

Dương Thiên Diệp ở trong lòng hỏi một chút tiểu gia hỏa, ở nhìn thấy tiểu gia hỏa sau khi gật đầu, hắn nói: "Ta không thể cùng Huyền thú câu thông, nhưng là tiểu gia hỏa có thể, chỉ là ngươi chân thật định phương pháp này có thể?"

Tô Thanh Thi nói: "Ta không thể xác định, nhưng đây là ta hiện tại duy nhất có thể nghĩ đến biện pháp. Nếu như Huyền thú cũng không biết bọn họ chỗ ẩn thân, kiếm kia tông cũng chỉ có thể đề phòng nhiều hơn. Tuy nhiên rất bị động, nhưng là cũng là không có cách nào."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nói: "Có thể, chúng ta bây giờ để U Minh cốc?"

"Không vội!" Tô Thanh Thi nói: "Là lấy phòng ngừa vạn nhất, ta cần chuẩn bị một chút, ba ngày sau ta tới tìm ngươi, có thể?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Có thể!"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiểu Dao, nói: "Chúng ta đi thôi, ngươi hôm nay bài tập còn chưa làm xong, không thể ở lãng phí thời gian!"

Tiểu Dao nhìn xem Dương Thiên Diệp, có chút nỗi buồn, tuy nhiên Tô Thanh Thi đối nàng rất tốt, nhưng là nàng vẫn là nàng muốn cùng với ca ca, bởi vì cùng với ca ca phi thường có cảm giác an toàn.

Nhìn thấy Tiểu Dao nỗi buồn ánh mắt, Dương Thiên Diệp trong lòng một nhu, xoa xoa Tiểu Dao đầu, ôn nhu nói: "Ngốc nha đầu, ca ca ở Kiếm Tông, ngươi cũng ở Kiếm Tông, về sau ngươi chỉ cần cầm Tô tỷ tỷ sắp xếp ổn thỏa cho ngươi bài tập làm xong liền có thể tới nơi này nhìn ca ca. Hiện tại cùng Tô tỷ tỷ trở về, muốn nghe Tô tỷ tỷ lời nói, biết không?"

Tiểu Dao điểm điểm cái đầu nhỏ, nói khẽ: "Ca, chính ngươi phải bảo trọng, Tiểu Dao sẽ cố gắng mạnh lên, chờ Tiểu Dao mạnh lên, liền cùng ca ngươi đi cứu mẫu thân, Tiểu Dao nhất định sẽ nỗ lực!"

Dương Thiên Diệp cưng chiều xoa xoa Tiểu Dao, trong lòng âm thầm thề, vô luận như thế nào, nhất định không thể để cho Tiểu Dao bị thương tổn!

Tô Thanh Thi lôi kéo Tiểu Dao tay, nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó tay phải vung lên, đáp lấy Thanh kiếm biến mất ở Thanh Phong cốc..

Nhìn lên trời bên cạnh này một đạo lưu quang thật lâu, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người đi đến một khỏa sắt lựu Thụ trước mặt, lại bắt đầu lại từ đầu luyện cái này rút kiếm.

Muốn cho Tiểu Dao không thể bị thương tổn, vậy cũng chỉ có thực lực cường đại mới có thể làm đến. Mà hắn thực lực bây giờ vẫn còn có chút yếu, tuy nhiên hắn tại Tiên Thiên cảnh phía dưới đã rất không tệ, nhưng là đối Tô Thanh Thi cùng Phượng Vũ loại này cấp bậc cường giả tới nói, hắn cùng con kiến không có gì khác biệt, mặc dù có chút đả thương người, nhưng đây cũng là sự thật.

Cho nên, hắn nhất định phải càng thêm nỗ lực mới được!

------oOo------

Chương 83: Cảnh giới vong ngã

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba ngày sau một cái sáng sớm, Tô Thanh Thi đi vào Thanh Phong cốc, nàng không có hiện thân thể, mà là tại nơi xa nhìn xem này một mực không ngừng rút kiếm thu kiếm Dương Thiên Diệp.

Nhìn một chút, Tô Thanh Thi trên mặt lộ ra kinh ngạc biểu lộ. Nàng không phải kinh ngạc Dương Thiên Diệp này rút kiếm thuật tốc độ cùng uy lực, tuy nhiên Dương Thiên Diệp chiêu này rút kiếm thuật tốc độ cùng uy lực rất không tệ, nhưng là còn không nhìn ở trong mắt nàng. Nàng kinh ngạc là Dương Thiên Diệp thế mà tiến vào một loại cảnh giới vong ngã.

Cảnh giới vong ngã là chỉ một người đối chuyện gì quá hết sức chuyên chú, từ đó làm cho hắn trong mắt cùng trong đầu chỉ có sự kiện kia, ngoại vật hết thảy đều không trong mắt hắn cùng trong đầu.

Cảnh giới vong ngã là phi thường khó tiến vào, bởi vì nàng cũng từng tiến vào loại cảnh giới này, biết muốn đi vào loại cảnh giới này độ khó khăn. Muốn đi vào loại cảnh giới này yêu cầu là cực kỳ hà khắc, nhất định phải hết sức chuyên chú, trong lòng không thể có nửa điểm tạp niệm, hơn nữa còn cần nhất định vận khí mới có thể tiến vào.

Đương nhiên, cảnh giới vong ngã chỗ tốt cũng là hết sức rõ ràng, cái kia chính là tiến vào cảnh giới vong ngã người muốn làm sự tình tất sẽ làm ít công to, tỉ như Dương Thiên Diệp bây giờ đang luyện rút kiếm thuật, ở loại này cảnh giới vong ngã dưới, lúc này luyện tập hiệu quả tuyệt đối là bình thường gấp bội, thậm chí nói không chừng còn có thể lĩnh ngộ một số không tưởng được đồ, vật.

Tô Thanh Thi không nghĩ tới Dương Thiên Diệp thế mà tiến vào loại cảnh giới này, phải biết, chính là nàng, trong cuộc đời này cũng mới từng tiến vào hai lần loại cảnh giới này a!

Đến tột cùng là Dương Thiên Diệp thiên phú quá mức yêu nghiệt, vẫn là Dương Thiên Diệp vận khí quá yêu nghiệt?

Mặc kệ loại nào, đối với Kiếm Tông tới nói đều là phúc khí.

Bởi vì Kiếm Tông thế hệ trẻ tuổi thật sự là quá cần một cái nhân vật thủ lĩnh, nếu như năm nay thanh vân bảng Kiếm Tông vẫn chưa có người nào lên bảng lời nói, này tương lai mấy năm Kiếm Tông thật sẽ xuất hiện ngoại môn không người tình cảnh lúng túng. Đến lúc đó, Kiếm Tông chỉ sợ cũng thật muốn xuống dốc.

Nghĩ đến Kiếm Tông tương lai, Tô Thanh Thi mặt lộ vẻ vẻ buồn rầu, thật lâu, nàng thấp giọng thở dài, sau đó nhìn về phía còn đang không ngừng rút kiếm thu kiếm Dương Thiên Diệp.

Nếu như Dương Thiên Diệp là lần tiếp theo tham gia thanh vân bảng, này có lẽ là còn có cơ hội, nhưng nếu là lần này, dù là Dương Thiên Diệp là Ngũ Hành Huyền khí đều là rất xa vời a.

Không có tham gia qua thanh vân bảng người là sẽ không biết thanh vân bảng tàn khốc cùng khủng bố!

Lúc này Dương Thiên Diệp thật là như là Tô Thanh Thi nói như thế, tiến vào cảnh giới vong ngã, đương nhiên, Dương Thiên Diệp không biết hắn tiến vào loại cảnh giới này.

Ba ngày trước, Tô Thanh Thi mang theo Tiểu Dao sau khi rời đi, Dương Thiên Diệp lại lần nữa khổ bắt đầu luyện, chỉ là hắn không nghĩ tới là, đang luyện rút kiếm trong nháy mắt đó lúc, hắn tìm tới một tia linh cảm, là không cho cái này tơ tằm linh cảm biến mất, Dương Thiên Diệp không có có như là thường ngày để căn tin ăn cơm, mà chính là vong ngã khổ bắt đầu luyện.

Nói cách khác, Dương Thiên Diệp đã dạng này ba ngày ba đêm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đảo mắt đã đến giữa trưa, Dương Thiên Diệp rút kiếm cùng xuất kiếm tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh đến chính hắn đều chỉ có thể nhìn thấy hàn quang lóe lên, mà này rút kiếm thì phát ra âm thanh cũng là càng ngày càng nhỏ, đến bây giờ, tuy nhiên còn không có hoàn toàn biến mất, nhưng trừ phi bản thân hắn chú ý lắng nghe, nếu không người khác là rất khó nghe được này tơ tằm yếu ớt thanh âm.

Ở một bên nhìn Dương Thiên Diệp mới vừa buổi sáng Tô Thanh Thi là càng xem càng kinh hãi, Dương Thiên Diệp hiện đang luyện tập chiêu này, tuy nhiên đối với nàng mà nói không có cái uy hiếp gì, nhưng này chỉ là bởi vì cảnh giới cùng trên thực lực quan hệ. Nếu như nàng cùng Dương Thiên Diệp cùng một cảnh giới, thử hỏi, nàng có thể phòng đến chiêu này khoái kiếm sao?

Trừ bỏ Tiên Thiên cảnh về sau kinh nghiệm thực chiến cùng ý thức chiến đấu về sau, nàng phát hiện, nàng rất khó phòng được chiêu này. Bởi vì nàng phát hiện, lúc này Dương Thiên Diệp chỉ đang dùng nhục thân lực lượng đang luyện chiêu này, mà Dương Thiên Diệp còn không có vận dụng đến Huyền khí.

Nếu như Dương Thiên Diệp vận dụng đến Huyền khí, có cái kia Kim Huyền khí gia trì, lực lượng kia đến khủng bố tới trình độ nào?

"Bành!"

Một khỏa to lớn sắt lựu con lười eo bị chém đứt, ngược lại rơi trên mặt đất.

Mà lúc này Dương Thiên Diệp cũng mở hai mắt ra, hắn quay đầu nhìn xem, khi thấy chung quanh một mảng lớn ngã xuống đất sắt lựu Thụ lúc, hắn không khỏi cười khổ cười, nhìn thấy những này mặt đất đứt gãy sắt lựu Thụ, hắn mới nhớ lại hắn đã khổ luyện ba ngày ba đêm.

Đúng lúc này, Tô Thanh Thi xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, nàng nhìn một chút này mặt đất những cái kia sắt lựu Thụ, phía ngoài nhất vết cắt nơi còn có chút cao thấp nhấp nhô, mà Dương Thiên Diệp chung quanh những cái kia sắt lựu Thụ đứt gãy nơi lại là bóng loáng như gương. Nhìn xem những này bóng loáng như gương vết cắt nơi, Tô Thanh Thi hơi hơi thất thần, bởi vì tại không có vận dụng Huyền khí tình huống dưới muốn làm đến điểm ấy, này nhục thân lực lượng được nhiều khủng bố?

Dương Thiên Diệp nhìn thấy Tô Thanh Thi xuất hiện, lập tức hơi thất thần, cùng thường ngày, Tô Thanh Thi vẫn như cũ là một bộ quần dài trắng, tóc dài bị một cây màu trắng dây lụa buộc thành một chùm lạc ở sau lưng, thân thể hơi hơi treo lơ lửng giữa trời, cước không cách mặt đất, váy dài bị Thanh Phong thổi áp sát vào này uyển chuyển trên thân thể mềm mại, lộ ra có lồi có lõm, cực kỳ mê người.

Nghĩ đến mình trước kia trước mắt nữ tử này phát sinh qua quan hệ, Dương Thiên Diệp trong lòng nhất thời sinh ra một tia dị dạng tình cảm, hắn không có có đắc ý cùng tự hào, bởi vì lần kia sự tình cũng không phải là nữ tử trước mắt tự nguyện. Hắn biết, lấy nữ tử trước mắt thân phận cùng thực lực, căn bản không phải hắn hiện tại có thể xứng với.

Đây không phải tự ti, mà chính là nhận rõ hiện thực. Trên đời này, trừ thân tình bên ngoài, hữu nghị cùng tình yêu cũng phải cần thực lực làm làm cơ sở, thậm chí, có thân tình cũng là cần thực lực làm cơ sở.

Làm ngươi không có thực lực lúc, có khi liền xem như thân nhân cũng sẽ xem thường ngươi.

Nghĩ tới những thứ này, Dương Thiên Diệp đè xuống trong lòng kiều diễm, nói: "Không có ý tứ, để ngươi đợi lâu!"

Nghe được Dương Thiên Diệp tra hỏi, Tô Thanh Thi trong lòng hơi khẽ thở phào một cái, bởi vì ở Dương Thiên Diệp nhìn nàng lúc, nàng liền cảm nhận được. Nàng không thích lắm loại kia mang theo xâm lược tính ánh mắt, tuy nhiên còn tốt, Dương Thiên Diệp rất nhanh liền khôi phục bình thường. Không phải vậy lấy nàng tính cách, hai người rất khó ở chung xuống dưới.

Tô Thanh Thi tay phải vung lên, trường kiếm màu xanh mang theo một đạo bóng xanh rơi vào trước người nàng, thân thể nàng nhẹ nhàng tung bay, rơi vào trường kiếm màu xanh phía trên, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Chúng ta đi thôi!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó thả người nhảy lên, lạc sau lưng Tô Thanh Thi, vừa dứt đến Tô Thanh Thi sau lưng, một cỗ nhàn nhạt mùi thơm liền đập vào mặt, làm cho Dương Thiên Diệp hơi hơi thất thần, bất quá hắn rất nhanh liền khôi phục lại, hắn cũng không muốn để nữ tử trước mắt xem thường.

Tô Thanh Thi tay phải nhẹ khẽ vẫy một cái, trường kiếm màu xanh phóng lên tận trời, sau lưng Tô Thanh Thi Dương Thiên Diệp một cái lảo đảo, kém chút rơi xuống Kiếm để, cũng may tay hắn nhanh nhanh, hai tay ngay cả vội vàng nắm được Tô Thanh Thi thân eo, lúc này mới tránh cho té xuống.

Bị Dương Thiên Diệp bắt lấy thân eo, Tô Thanh Thi sắc mặt có chút mất tự nhiên, tuy nhiên nàng không có ngăn cản, chỉ là ngự kiếm tốc độ thêm mau một chút.

Không đến một hồi, hai người liền đến đến Vạn Xà Lâm cùng U Minh cốc chỗ giao giới, Tô Thanh Thi thu hồi Thanh kiếm, nhìn về phía Dương Thiên Diệp, ra hiệu để hắn xuất thủ.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó cầm chồn tía kêu đi ra, chồn tía tựa hồ vừa tỉnh ngủ, một đôi linh động mắt to còn có chút nhập nhèm. Nó xoa xoa nhập nhèm hai mắt, nhìn nhìn một chút Tô Thanh

Thi, sau đó loé lên một cái rơi vào Dương Thiên Diệp trên bờ vai, cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp gương mặt, tựa hồ tại cầu Dương Thiên Diệp để nó về đi ngủ!

Dương Thiên Diệp cầm chồn tía ôm vào trong ngực, nói: "Tiểu gia hỏa giúp ta một việc, sau đó ở đi ngủ, có được hay không?"

Chồn tía u oán nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nhìn Dương Thiên Diệp da đầu tóc thẳng nha, trước mắt tiểu gia hỏa này thật sự là quá nhân tính hóa.

"Liền giúp ta cái này chuyện nhỏ, giúp về sau, ngươi liền trở về ngủ có được hay không?" Dương Thiên Diệp tiếp tục cầu đạo.

Ở Dương Thiên Diệp cầu mãi dưới, tiểu gia hỏa mặc dù có chút bất mãn Dương Thiên Diệp quấy rầy nó ngủ, nhưng vẫn là điểm điểm cái đầu nhỏ, biểu thị đồng ý giúp đỡ.

Gặp tiểu gia hỏa đáp ứng, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ Tô Thanh Thi tìm hắn hỗ trợ sự tình nói ra.

Sau một lát, tiểu gia hỏa đối Dương Thiên Diệp vung vẩy mấy lần Tiểu trảo, tựa hồ tại biểu đạt cái gì.

Nhìn xem tiểu gia hỏa vung vẩy Tiểu trảo, Dương Thiên Diệp quả thực có chút đau đầu, trong lòng không khỏi thầm nghĩ tiểu gia hỏa nếu là biết nói chuyện liền tốt.

Lại một lát nữa, Dương Thiên Diệp rốt cuộc minh bạch tiểu gia hỏa ý tứ, sau đó nhìn về phía Tô Thanh Thi, nói: "Tiểu gia hỏa muốn chúng ta bắt một số hạ cấp Huyền thú đến, thể tích càng nhỏ càng tốt loại kia."

Tô Thanh Thi nhìn tiểu gia hỏa liếc một chút, nhưng sau đó xoay người hướng U Minh cốc lao đi.

Ước chừng hai phút đồng hồ về sau, Tô Thanh Thi trở về, mà ở Tô Thanh Thi trên tay nhiều nhất đại đại bao phục. Tô Thanh Thi đi đến chồn tía trước mặt, sau đó cầm tử sắc bao khỏa mở ra.

Ở trong bao, có ước chừng hai mươi chỉ Tiểu Huyền thú, những này Huyền thú thể tích phi thường nhỏ, lớn nhất chỉ có nắm đấm lớn, nhỏ nhất chỉ có lớn chừng ngón cái. Bao khỏa mở ra sau khi, những này Tiểu Huyền thú một trận rối loạn, thật chuẩn bị lưu đi, mà đúng lúc này, tiểu gia hỏa phát uy.

------oOo------

Chương 84: Bảo bối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chồn tía trong lỗ mũi phát ra một tiếng rất nhỏ tiếng hừ lạnh, ở cái này âm thanh rất nhỏ tiếng hừ lạnh dưới, này hai mươi chỉ Tiểu Huyền thú nhất thời thân thể cứng đờ, khi chúng nó ngẩng đầu nhìn đến Dương Thiên Diệp trong ngực lúc, những Tiểu Huyền đó thú phảng phất thấy cái gì đáng sợ đồ, vật, trong mắt từng trận hoảng sợ, thân thể run lẩy bẩy.

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi đều gặp chồn tía đối Huyền thú uy áp qua, nhưng là lần nữa nhìn thấy một màn này, trong lòng hai người vẫn còn có chút chấn kinh. Đặc biệt là Tô Thanh Thi, nàng thật rất ngạc nhiên Dương Thiên Diệp là thế nào thu phục cái này chỉ có thể có Thánh giả huyết mạch thần bí Huyền thú!

Ở chồn tía chỉ huy dưới, những Tiểu Huyền đó thú phi thường nhu thuận đập thành hai hàng, thấp đứng bên trái, cao đứng bên phải, nguyên bản lộn xộn một tổ Huyền thú rất nhanh liền bị tiểu gia hỏa an bài ngay ngắn rõ ràng.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa là đùa nghịch uy phong mà quên làm chính sự, Dương Thiên Diệp bất mãn vỗ vỗ chồn tía đầu, nói: "Tiểu gia hỏa, nhanh làm chính sự!"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó bắt đầu cùng những này Tiểu Huyền thú. Bắt đầu giao lưu.

Ước chừng một khắc đồng hồ về sau, chồn tía ngẩng đầu nhìn Dương Thiên Diệp, sau đó Tiểu trảo chỉ chỉ U Minh cốc phương hướng.

Thấy thế, Tô Thanh Thi cùng Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Tiểu gia hỏa, ngươi nói là những người kia ở bên kia?"

Tiểu gia hỏa chỉ chỉ mặt đất những Tiểu Huyền đó thú, sau đó Tiểu trảo lại chỉ chỉ U Minh cốc phương hướng, tựa hồ muốn nói là chúng nó nói ở bên kia.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Tô Thanh Thi, Tô Thanh Thi hiểu ý, tay cuốn một cái, cầm những này Tiểu Huyền thú một lần nữa bọc lại, sau đó mang theo Dương Thiên Diệp án lấy chồn tía Tiểu trảo chỉ phương hướng lao đi.

Ước chừng sau nửa canh giờ, ở những Tiểu Huyền đó thú dẫn đầu dưới, hai người tới một chỗ vách đá nơi, vách đá chỉ vài trượng đến cao, mười trượng trở lại bao quát, ở vách đá mặt ngoài bao trùm lấy đại lượng cỏ dại, vừa nhìn liền biết vách đá này đã tồn tại một số niên đại.

Nhìn thấy chồn tía Tiểu trảo chỉ chỗ kia vách đá, Dương Thiên Diệp nhíu mày, hỏi: "Tiểu gia hỏa, ngươi xác định những vật nhỏ kia nói không sai? Những người kia ẩn giấu ở trong này?" Nhìn xem này không có một chút dị dạng vách đá, Dương Thiên Diệp quả thực có chút hoài nghi.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó lại hỏi một chút những Tiểu Huyền đó thú, sau một lát, tiểu gia hỏa chỉ chỉ những cái kia Huyền thú, sau đó lại chỉ chỉ cái kia vách đá.

Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi nhìn nhau, Tô Thanh Thi gật gật đầu, sau đó cầm những Tiểu Huyền đó thú để dưới đất.

Hai mươi chỉ Tiểu Huyền thú rơi trên mặt đất sau cũng không có đi, mà chính là đáng thương nhìn xem chồn tía, hiển nhiên, chồn tía không phát lời nói, chúng nó là không dám động.

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, những này Tiểu Huyền thú nhất thời một trận nhảy vọt, sau đó nhanh chóng chạy hướng chỗ kia vách đá, Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi vội vàng đuổi theo để.

Http:// t ruyencuatui.Net/

Khi đi tới vách đá nơi lúc trước, những này Tiểu Huyền thú từng cái hướng phía vách đá cơ sở kế tiếp lỗ nhỏ chui vào, lúc này, chồn tía Tiểu trảo gãi gãi Dương Thiên Diệp tóc, sau đó chỉ chỉ thạch trong vách.

Ngay tại Dương Thiên Diệp chuẩn bị muốn nói chuyện lúc, ở Dương Thiên Diệp bên cạnh Tô Thanh Thi bất thình lình biến sắc, sau đó lôi kéo Dương Thiên Diệp mấy cái thiểm lược biến mất tại nguyên nơi, giấu ở bên cạnh vài chục trượng bên ngoài một chỗ mật bụi bên trong.

Ngay tại Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi biến mất một lát sau, chỗ kia vách đá bất thình lình phát ra "Két" âm thanh, sau đó ở Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi kinh ngạc dưới ánh mắt, vách đá từ ở giữa như đồng môn từ từ mở ra đến, hai người mặc áo bào đen, thấy không rõ bộ dáng người từ bên trong đi tới.

Hai cái người áo đen tựa hồ có chút cảnh giác, hướng bốn phía nhìn xem, nhìn thấy không ai, bên trong một cái người áo đen nói: "Hắc lớn, ta đều nói, nơi này căn bản không có khả năng người tới, lúc trước khẳng định là cái gì Huyền thú đi ngang qua nơi này, ngươi còn không tin, hiện tại tin a?"

Tên là hắc đại nam tử nói: "Chúng ta vẫn là cẩn thận chút thì tốt hơn, gần nhất Kiếm Tông người bất thình lình không có động tĩnh, trưởng lão nói Kiếm Tông khẳng định có cái gì nhằm vào chúng ta Quỷ Tông kế hoạch, để cho chúng ta ngàn vạn cẩn thận."

Một cái khác người áo đen nói: "Ta xem kiếm tông là tìm không thấy chúng ta, sau đó từ bỏ. Tuy nhiên ngươi nói cũng đúng, vẫn là cẩn thận một chút thì tốt hơn, không phải vậy nếu là bởi vì chúng ta mà bại lộ mọi người chỗ ẩn thân, này hai chúng ta coi như muốn chết cũng khó khăn!"

Hắc lớn gật gật đầu, sau đó lại hướng bốn phía quét mắt một vòng, gặp không có gì khác thường, lập tức nói: "Đi thôi, chúng ta trở về!"

Ngay tại hai người quay người một khắc này, mật bụi bên trong Tô Thanh Thi bất thình lình xuất hiện ở hai cái người áo đen sau lưng, sau đó cũng không thấy Tô Thanh Thi như thế nào động tác, hai cái người áo đen liền vô thanh vô tức nằm xuống.

Một màn này nhìn mật bụi bên trong Dương Thiên Diệp trong lòng khiếp sợ không thôi, bởi vì hắn không có phát hiện Tô Thanh Thi là thế nào rời đi cùng làm sao động thủ, tốc độ kia được nhiều nhanh?

Đè xuống trong lòng chấn kinh, Dương Thiên Diệp mang theo chồn tía đi ra ngoài, Dương Thiên Diệp nhìn một chút mặt đất thi thể, nói: "Thi thể này xử lý như thế nào?"

Tô Thanh Thi nói: "Chờ một chút liền sẽ có Huyền thú đến xử lý, hiện tại Quỷ Tông chỗ ẩn thân đã phát hiện, ngươi về Kiếm Tông đi!"

"Vậy còn ngươi?" Dương Thiên Diệp vô ý thức hỏi.

Tô Thanh Thi nhìn xem này đen thẫm đại môn chỗ sâu, nói: "Ta muốn vào xem một chút, bọn họ ở bên trong khẳng định có cái gì đại âm mưu."

Dương Thiên Diệp trầm ngâm dưới, đường; "Chúng ta đã phát hành bọn họ chỗ ẩn thân, vì sao không đợi Kiếm Tông cường giả đến ở đi vào? Hiện tại đi vào, quá nguy hiểm!"

Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Lấy thực lực của ta, liền xem như không địch lại, chạy trốn vẫn có thể. Với lại, bọn họ làm việc cẩn thận như vậy, ta đã giết hai người bọn họ, bọn họ khó đảm bảo sẽ không đã phát hiện, vạn nhất bọn họ ở bên trong vẫn còn có đường chạy, vậy chúng ta liền trăm bận bịu một trận!"

Gặp Tô Thanh Thi khăng khăng muốn đi vào, Dương Thiên Diệp không đang khuyên, nói: "Vậy ta cùng ngươi đi vào chung đi!"

Tô Thanh Thi khẽ nhíu mày, nói: "Thực lực ngươi quá yếu!"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, liền không thể nói uyển chuyển một chút sao? Dương Thiên Diệp chỉ chỉ chồn tía, nói: "Có tiểu gia hỏa ở, liền xem như bọn họ theo nơi khác phương đào tẩu, chúng ta cũng có thể tìm tới."

Tô Thanh Thi nhìn chồn tía liếc một chút, do dự xuống chính là gật gật đầu. Lấy Dương Thiên Diệp thực lực đi vào rất có thể là làm trở ngại chứ không giúp gì, nhưng là cái này thần bí chồn tía liền không giống nhau, nàng thế nhưng là nhớ kỹ lúc trước chồn tía dọa lùi cú vọ tràng cảnh.

Hai người tiến vào đại môn về sau mới phát hiện trong huyệt động là một cái lối đi, cái lối đi này rất lớn, hơn nữa còn không phải bình thân, mà chính là hướng Lòng đất.

Ở hai người trước mắt là từng bậc từng bậc thềm đá, một mực hướng xuống lan tràn, nhìn không thấy đáy. Tuy nhiên ánh mặt trời chiếu không tiến vào, nhưng là trong thông đạo hết thảy lại là có thể thấy rõ ràng, bởi vì ở đầu này thông hướng trong thông đạo dưới lòng đất, mỗi cái mấy trượng liền có một khỏa Nguyệt Quang Thạch!

Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi nhìn nhau, theo riêng phần mình trong mắt, hai người đều có thể nhìn thấy một vòng ngưng trọng.

Hai người theo thềm đá một đường đi xuống dưới, ước chừng đi nửa canh giờ cái này mới đến đáy, đến cùng về sau, hai người lại theo thông đạo hướng chỗ sâu đi. Trong lúc đó hai người cũng gặp phải một số người áo đen, nhưng là đều ở Tô Thanh Thi cường đại thần thức xuống bị sớm phát hiện, sau đó bị Tô Thanh Thi vô thanh vô tức xử lý.

Ước chừng lại đi một canh giờ, Tô Thanh Thi dừng bước lại, trên mặt trải rộng lạnh giọng.

"Làm sao?" Dương Thiên Diệp nhẹ giọng hỏi.

Tô Thanh Thi nhìn xem vậy theo nhưng hướng không đến cùng thông đạo, nói: "Cái phương hướng này là thông hướng Kiếm Tông phương hướng!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nheo mắt, nghĩ thầm Tô Thanh Thi muốn không sai, quỷ này tông khẳng định là ở nhằm vào Kiếm Tông làm âm mưu gì a!

"Có người!"

Bất thình lình, Tô Thanh Thi bắt lấy Dương Thiên Diệp tay sau đó một cái thiểm lược, biến mất tại nguyên chỗ. Thông đạo là thẳng tắp, cũng không có cái gì rẽ ngoặt địa phương, cho nên Tô Thanh Thi cùng Dương Thiên Diệp chỉ có thể giấu ở thượng diện đỉnh động. Dương Thiên Diệp đương nhiên là không có loại kia có thể không mượn lực lơ lửng không trung bản sự, nhưng là Tô Thanh Thi có!

Rất nhanh, một cái người áo đen thân ảnh xuất hiện ở Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi trong tầm mắt. Ở người áo đen đi ngang qua Dương Thiên Diệp cùng Tô Thanh Thi phía dưới lúc, người áo đen cước bộ bất thình lình dừng lại, ồ một tiếng, nói: "Làm sao có sống nhân vị?" Hắn tiếp xúc đều là huyết tinh đồ, vật, đối với người sống hương vị rất là dị ứng.

Đúng lúc này, ở người áo đen đỉnh đầu Tô Thanh Thi động, một đạo kiếm quang hiện lên, người áo đen đầu người trong nháy mắt bay ra ngoài.

Dương Thiên Diệp rơi xuống, nhìn xem Tô Thanh Thi, nói: "Ngươi vừa rồi tựa hồ không muốn giết hắn?"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nói: "Người này đạt tới vương giả cảnh, ở Quỷ Tông có hồn bài, chúng ta giết hắn, hắn ở Quỷ Tông hồn bài sẽ lập tức bạo liệt, nói cách khác, nhiều nhất một khắc đồng hồ, Quỷ Tông ở chỗ này cường giả liền sẽ biết được hắn chết tin tức, chúng ta nhất định phải nắm chặt."

Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Thanh Thi, lúc trước ngươi nói có hai cái không yếu hơn huyết thủ cường giả ở vùng đất này, chúng ta nếu là bại lộ, chúng ta tình cảnh cầm hội vô cùng nguy hiểm!" Dương Thiên Diệp không sợ chết, nhưng là hắn không muốn không có ý nghĩa chịu chết.

Tô Thanh Thi nói: "Yên tâm, ta ở chúng ta tiến vào đại môn một khắc này ta liền thông tri ở phụ cận Kiếm Tông cường giả, nếu như ta không có đoán sai, chúng ta người hiện tại cũng đã tiến vào cái lối đi này." Nói đến đây, nàng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tuy nhiên ngươi nói cũng đúng, ngươi đi theo ta đi vào sẽ nguy hiểm vô cùng, dù sao thực lực ngươi quá yếu, ngươi lưu tại nơi này, hoặc là quay đầu để cùng ta Kiếm Tông cường giả hội hợp." Nói xong, Tô Thanh Thi không đang quản Dương Thiên Diệp, thân hình khẽ động, hướng phía phía trước tránh vút đi.

Nhìn xem thông đạo nơi xa, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, chuẩn bị xoay người lại cùng Kiếm Tông cường giả hội hợp, Tô Thanh Thi nói đúng, hắn thực lực bây giờ quá yếu. Tuy nhiên Tô Thanh Thi nói có chút ngay thẳng, nhưng đây cũng là sự thật.

Hắn đi theo Tô Thanh Thi để, nếu là gặp được nguy hiểm gì, hắn chỉ là một cái vướng víu!

Tuy nhiên đây đều là sự thật, với lại hắn hiện tại cũng không có cách nào cải biến, nhưng là Dương Thiên Diệp trong lòng thật là có chút không cam tâm a.

Hắn cũng muốn có thực lực cường đại, muốn cho Tô Thanh Thi nhìn thẳng vào hắn, muốn cho hắn về sau không cần Tô Thanh Thi bảo hộ, mà chính là hắn đến bảo hộ Tô Thanh Thi, nhưng tất cả những thứ này chỉ là hắn nghĩ, hắn hiện tại vẫn chỉ là kẻ yếu, chí ít tạm thời là dạng này.

Hiện thực cũng là như thế tàn khốc!

"Còn cần càng thêm nỗ lực a!"

Nhìn phía xa, Dương Thiên Diệp lẩm bẩm nói.

Ngay tại Dương Thiên Diệp chuẩn bị đi trở về cùng Kiếm Tông cường giả hội hợp lúc, trên bả vai hắn chồn tía bất thình lình Tiểu trảo chỉ chỉ nơi xa, tựa hồ tại gọi Dương Thiên Diệp hướng bên kia để.

"Tại sao?" Nhìn xem tiểu gia hỏa gọi hắn đuổi theo Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tiểu gia hỏa Tiểu trảo trên không trung khoa tay hồi lâu, Dương Thiên Diệp rốt cuộc minh bạch tiểu gia hỏa ý tứ, lập tức sắc mặt kịch biến, nói: "Ngươi nói là bên kia có rất khủng bố đồ, vật, rất nguy hiểm, nhưng lại là bảo bối?"

Tiểu gia hỏa điểm điểm cái đầu nhỏ, nó là có chút xoắn xuýt, bởi vì nó muốn này bảo bối, nhưng là này quá nguy hiểm, nó không sợ, bởi vì nó muốn chạy lời nói, căn bản là không ai có thể đuổi được nó, nhưng là Dương Thiên Diệp không được a!

Nghe được tiểu gia hỏa lời nói, Dương Thiên Diệp không chút do dự, hướng phía chỗ sâu đuổi theo.

------oOo------

Chương 85: Cướp bảo bối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Huyền Không Sơn, cũng chính là Kiếm Tông lòng đất mấy trăm trượng chỗ sâu có một cái bị nhân công móc ra động huyệt, cái huyệt động này cực kỳ rộng lớn, chứa đựng mấy ngàn người đều không có vấn đề.

Động huyệt bốn vách tường có vô số viên Nguyệt Quang Thạch, ở Nguyệt Quang Thạch chiếu rọi xuống, trong huyệt động giống như ban ngày.

Trong huyệt động chính giữa có một cái Huyết Trì, Huyết Trì rất lớn, chiếm động huyệt không sai biệt lắm một phần hai diện tích, Huyết Trì bên trong trừ hoàn toàn máu tươi bên ngoài, còn có một số màu trắng xương cốt, những xương cốt đó không phải xương thú, mà chính là xương người!

Ở trên huyết trì chỉ có một cái nắm đấm lớn hạt châu màu đỏ như máu lơ lửng, hạt châu màu đỏ như máu giống như dùng máu tươi làm thành, đỏ yêu diễm.

Ở Huyết Trì bốn phía, đứng đấy bốn tên người áo đen, lúc này cái này bốn tên người áo đen chính hướng này lơ lửng ở trên huyết trì không hạt châu màu đỏ quán thâu linh khí, ở bốn người linh khí quán thâu dưới, viên kia hạt châu màu đỏ như máu không ngừng tản ra một loại kỳ dị năng lượng, những năng lượng này hiện lên màu xám tro, những này năng lượng màu xám sẫm ở bốn người khống chế dưới, chậm rãi hướng phía bốn phía lướt tới.

Khi Tô Thanh Thi chạy tới nơi này, nhìn thấy ao máu kia cùng cái viên kia hạt châu lúc, Tô Thanh Thi sắc mặt kịch biến, ngay tại nàng chuẩn bị muốn động thủ lúc, nàng bất thình lình cảm giác được cái gì, nhướng mày, sau đó thân hình hướng về sau hối hả lao đi.

Dương Thiên Diệp tốc độ cao nhất đuổi gần hai canh giờ, nhưng mà hắn y nguyên vẫn là không có đuổi kịp Tô Thanh Thi, tuy nhiên đoạn đường này hắn ngược lại là có thật nhiều thu hoạch. Trên đường đi hắn gặp được rất nhiều thi thể, rất nhiều bị Tô Thanh Thi giết chết thi thể, Tô Thanh Thi chướng mắt những người áo đen này đồ, vật, nhưng là Dương Thiên Diệp coi trọng!

Trên đường đi hắn thu hết đến nạp giới liền có sáu cái, với lại đều là loại kia quy cách không Tiểu không gian giới chỉ. Những này người chết phần lớn đều là Tiên Thiên cảnh cùng vương giả cảnh, Tiên Thiên cảnh đồ, vật Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút chướng mắt, nhưng là vương giả cảnh đồ, vật Dương Thiên Diệp vẫn là vô cùng hiếm có.

Một đường đến, trừ nạp giới sáu cái, Dương Thiên Diệp còn thu hoạch đá năng lượng ước chừng chừng ba ngàn khối, Hoàng giai thượng phẩm Huyền Bảo hơn hai mươi kiện, Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo cũng có hai kiện, một món trong đó Huyền giai Huyền Bảo là một kiện áo chẽn hộ giáp, món kia áo chẽn hộ giáp Dương Thiên Diệp tại chỗ liền mặc vào. Mà một kiện khác thì là một thanh khảm nạm xương người đại đao, đại đao Dương Thiên Diệp không cần đến, tiện tay ném vào trong nạp giới.

Trừ Huyền Bảo bên ngoài, còn có một số công pháp, những công pháp này trong đó có hai quyển vẫn là Huyền giai, tuy nhiên xem xét công pháp giới thiệu Dương Thiên Diệp liền từ bỏ. Bởi vì những công pháp này cơ bản đều là muốn máu tươi làm môi giới, hoặc là cái khác vô nhân đạo phương pháp mới có thể tu luyện.

Tuy nhiên một đường nhận róc thịt bảo bối, nhưng là Dương Thiên Diệp có thể không giảm thấp tốc độ, tiểu gia hỏa nói gặp nguy hiểm, vậy thì đại biểu thật gặp nguy hiểm, hắn cũng không muốn Tô Thanh Thi xảy ra chuyện gì.

Lấy thêm một viên tiếp theo người áo đen trên thân giới chỉ, Dương Thiên Diệp quét mắt một vòng, sau đó tốc độ không giảm, tiếp tục hướng phía phía trước chạy tới, đúng lúc này, Dương Thiên Diệp thấy hoa mắt, Tô Thanh Thi xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nhìn xem hô hấp có chút gấp rút Dương Thiên Diệp, Tô Thanh Thi đại mi cau lại, hỏi: "Ngươi tới làm cái gì?"

Nhìn thấy Tô Thanh Thi không có việc gì, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, nói: "Tiểu gia hỏa nói bên này gặp nguy hiểm, ta có chút không yên lòng!"

Nghe vậy, Tô Thanh Thi mí mắt hơi hơi nhảy một cái, hắn là ở lo lắng cho mình sao? Muốn đến nơi này, Tô Thanh Thi trong lòng hiện lên một vòng dị dạng, nhưng rất nhanh bị nàng đè xuống, nàng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Bên trong rất nguy hiểm, ngươi bây giờ đi về cùng Kiếm Tông cường giả hội hợp!"

"Vậy còn ngươi?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tô Thanh Thi quay đầu nhìn về phía thông đạo chỗ sâu, trầm giọng nói: "Ta muốn đi phá hư bọn họ đang tại làm việc!"

Đúng lúc này, chồn tía cũng là Tiểu trảo chỉ chỉ nơi xa, tựa hồ muốn nói, nó cũng muốn đi.

Dương Thiên Diệp ban đầu vốn còn muốn khuyên Tô Thanh Thi, nhưng nhìn thấy tiểu gia hỏa nói cũng muốn đi, Dương Thiên Diệp đành phải từ bỏ. Nói thực ra, hắn rất lo lắng Tô Thanh Thi cùng tiểu gia hỏa, nhưng là hắn biết, hắn không thể lấy lo lắng danh nghĩa để để Tô Thanh Thi cùng tiểu gia hỏa như thế nào làm, bởi vì mặc kệ là Tô Thanh Thi còn là tiểu gia hỏa đều là tự do, hắn là không có quyền lợi.

Với lại trọng yếu nhất là người ta có năng lực tự vệ a! Hiện trường có thể nói cũng là thuộc hắn yếu nhất. Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp rất bất đắc dĩ, đặc biệt bất đắc dĩ. Hắn đã rất nỗ lực, nhưng chính là đang cố gắng, cũng cải biến không hắn thực lực bây giờ thấp sự thật này.

Dường như cảm giác được Dương Thiên Diệp tâm tình, chồn tía Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp gương mặt, sau đó cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp đầu.

Tô Thanh Thi tựa hồ cũng minh bạch Dương Thiên Diệp ý nghĩ, miệng nàng môi hơi hơi động động, nhưng cuối cùng vẫn là cũng không nói gì.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa tự an ủi mình, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, xoa xoa tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía Tô Thanh Thi, nói: "Ngươi cùng tiểu gia hỏa đi thôi, chính các ngươi cẩn thận một chút!" Hắn cũng rất muốn nói cùng với các nàng cùng đi, nhưng hắn không, bởi vì hắn biết, hắn để thật chỉ làm liên lụy.

Đúng lúc này, Tô Thanh Thi bất thình lình biến sắc, nói: "Không tốt, bọn họ tựa hồ phát hiện chúng ta, bọn họ muốn chạy trốn! Ngươi đi mau." Nói xong, Tô Thanh Thi quay người hướng phía thông đạo nơi xa bay vút đi, trong chớp mắt liền biến mất ở Dương Thiên Diệp trước mắt, sau đó nơi xa chính là đi ra tiếng oanh minh.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó cũng là Tiểu trảo vung lên, biến mất ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai.

Dương Thiên Diệp kinh ngạc, sau đó móc ra một tấm thượng phẩm cường lực phù đập trên người mình, ngay tại hắn chuẩn bị xông đi lên lúc, thông đạo nơi xa bất thình lình truyền đến một đạo thê lương gọi tiếng: "A... Huyết Sát châu bị cái kia tử sắc tiểu gia hỏa cướp đi, mau đuổi theo...."

Đạo thanh âm này vừa nói xong, Dương Thiên Diệp chỉ thấy thông đạo nơi xa một đạo tử quang hiện lên, sau một khắc, đạo này màu tím xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, chỉ là lúc này chồn tía song trảo bên trong còn bưng lấy một cái nắm đấm lớn hạt châu màu đỏ. Chồn tía tựa hồ rất kích động, rất hưng phấn, mắt nhỏ không ngừng nháy nha nháy.

"Cái này..." Nhìn xem tiểu gia hỏa Tiểu trảo bên trong hạt châu, Dương Thiên Diệp có chút mộng.

Chồn tía nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, Tiểu trảo chỉ chỉ Dương Thiên Diệp đằng sau, sau đó mang theo một đạo tử quang, ở Dương Thiên Diệp kinh ngạc dưới ánh mắt, chui vào hắn vòng xoáy trong đan điền.

Dương Thiên Diệp ngốc không sai biệt lắm một hơi, nhưng sau đó xoay người liền hướng về sau mặt chạy tới. Hắn tuy nhiên không biết tiểu gia hỏa đến cùng làm cái gì, nhưng là tiểu gia hỏa động tác nó thấy rõ, này là đang gọi hắn mau trốn.

Dương Thiên Diệp còn không có chạy ra mấy trượng, liền cảm nhận được sau lưng mấy đạo khí tức khủng bố đánh tới, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, vội vàng sử xuất [Tật Phong Bộ], hướng phía trước điên cuồng chạy tới. Này mấy đạo khí tức khủng bố, Dương Thiên Diệp không biết là cảnh giới gì, nhưng không hề nghi ngờ, bất kỳ cái gì một đạo đều không phải là hắn hiện tại chỗ có thể chống đỡ!

"Không cần cùng nữ nhân kia dây dưa, tốc độ đuổi theo cái kia tử sắc Huyền thú, phải tất yếu cầm Huyết Sát châu đuổi trở về!"

Xa xa, Dương Thiên Diệp nghe được câu này, trong lòng của hắn không khỏi thầm nghĩ, lúc trước tiểu gia hỏa Tiểu trảo bưng lấy cái viên kia hạt châu cũng là kia cái gì Huyết Sát châu? Hắn có chút hiếu kỳ cùng nghi hoặc, bất quá hắn lúc này cũng không có thời gian đến xem hạt châu này.

Đúng lúc này, Dương Thiên Diệp sắc mặt bất thình lình biến đổi, vô ý thức thi triển ra [Tật Phong Bộ], hướng bên trái một cái hoành tránh.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp nguyên bản đứng thẳng nơi, bất thình lình xuất hiện một cái sâu ba trượng bao sâu hố sâu.

Nhìn lớn cái hố sâu này, Dương Thiên Diệp nheo mắt, ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt hắn chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên thân thể mặc hắc bào, sạch bóng đầu đại hán. Nhìn xem đại hán này, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, người trước mắt này thực lực quyết không yếu lúc trước kia là cái gì Phượng Vũ.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp thế mà né tránh, áo bào đen đại hán trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, sau đó tay phải vung lên, một đạo năng lượng kình khí kích xạ hướng Dương Thiên Diệp.

Dương Thiên Diệp biến sắc, lần nữa thi triển ra [Tật Phong Bộ], hướng phía bên cạnh Thiểm Di, nhưng mà vẫn còn có chút tối, tuy nhiên còn tốt, cái này sợi nguyên bản bắn về phía trái tim của hắn kình khí xuất hiện chếch đi, đánh vào hắn vai trái.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp bay rớt ra ngoài, đâm vào trên vách tường.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp còn chưa chết, áo bào đen đại hán mày nhăn lại đến, trước mắt cái này Phàm Nhân Cảnh sâu kiến thế mà tránh thoát hắn hai lần công kích? Cái này sao có thể? Tuy nhiên hắn chỉ là dùng nửa thành cũng chưa tới thực lực, nhưng này cũng không phải một phàm nhân cảnh có thể tránh thoát a!

Áo bào đen đại hán đang chuẩn bị lần nữa động thủ, đúng lúc này áo bào đen đại hán sau lưng truyền đến một đạo gấp rút thanh âm: "Huyết Sát châu truy hồi không? Nếu là truy hồi, lập tức rời đi nơi đây, Kiếm Tông đã biết nơi đây."

Nghe được thanh âm này, áo bào đen đại hán biến sắc, không đang quản Dương Thiên Diệp, hướng nơi xa tránh vút đi.

Nhìn thấy áo bào đen đại hán rời đi, Dương Thiên Diệp nhất thời buông lỏng một hơi, quệt quệt mồm sừng máu tươi, lại nhìn xem vai trái nơi này đã lõm đi vào Huyền giai Huyền Giáp, Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Thực lực mình cuối cùng vẫn là quá yếu, lần này sau khi rời khỏi đây, nhất định phải nghĩ biện pháp đề cao thực lực!"

Mà đúng lúc này, một đạo kêu thê lương thảm thiết âm thanh từ lúc trước áo bào đen đại hán chạy trốn phương hướng truyền tới, sau một khắc, bốn người chân đạp phi kiếm, người mặc lam trường bào màu trắng trung niên nhân từ nơi xa ngự kiếm mà đến, bốn người nhìn thấy Dương Thiên Diệp lúc, đều là nao nao.

Hắn bên trong một người trung niên đang chuẩn bị nói chuyện, nơi xa bất thình lình truyền đến một trận đánh nhau người, bốn người biến sắc, không có ở quản Dương Thiên Diệp, ngự kiếm hướng phía Tô Thanh Thi phương hướng hối hả mà đi.

Nhìn thấy bốn người đuổi tới, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng một hơi, Tô Thanh Thi sẽ không có nguy hiểm gì. Mà Quỷ Tông ở chỗ này người cũng đều là chơi xong.

Dương Thiên Diệp lung tung băng bó lại mình vết thương, nhưng sau đó xoay người hướng phía động khẩu đi đến.

Xuất động miệng về sau, Dương Thiên Diệp hướng phía trước kia sói xám động huyệt đi đến, hắn muốn nhìn một chút tiểu gia hỏa trộm được hạt châu kia đến cùng là bảo bối gì, thế mà để tiểu gia hỏa bất chấp nguy hiểm để trộm!

------oOo------

Chương 86: Huyết Sát châu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi vào sói xám trong huyệt động về sau, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ chồn tía kêu đi ra. Cùng chồn tía đi ra đến trả có viên kia hạt châu màu đỏ như máu, chồn tía ôm hạt châu kia đưa tới Dương Thiên Diệp trước mặt, mắt nhỏ híp lại.

Nhìn trước mắt hạt châu, Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói: "Cái khỏa hạt châu này cho ta?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp không có đi đón hạt châu kia, mà chính là đưa tay xoa xoa chồn tía lông xù cái đầu nhỏ, nói khẽ: "Lần sau nếu là ở gặp được bảo bối gì, ngươi nhất định không thể như hôm nay dạng này đi mạo hiểm, với ta mà nói, ngươi an toàn mới là trọng yếu nhất, biết không?"

Chồn tía trong mắt một tia tia sáng kỳ dị chợt lóe lên, nó điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó rơi xuống Dương Thiên Diệp trên bờ vai, cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp gương mặt.

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía lơ lửng ở trước mặt hắn hạt châu màu đỏ, ngay tại tay hắn sắp bắt được cái khỏa hạt châu này lúc, một trận Thanh Phong thẳng Dương Thiên Diệp sau lưng đánh tới, đón lấy bạch quang lóe lên, Tô Thanh Thi xuất hiện ở trước mặt hắn, mà Dương Thiên Diệp này muốn chạm đến hạt châu màu đỏ như máu tay cũng bị Tô Thanh Thi bắt lại.

Nhìn thấy bất thình lình xuất hiện ở trước mặt hắn Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp sững sờ, sau đó nói: "Thanh Thi, ngươi..."

Gặp Dương Thiên Diệp không có đụng hạt châu, Tô Thanh Thi buông lỏng một hơi, sau đó buông ra Dương Thiên Diệp tay, ánh mắt ngưng trọng nhìn hạt châu kia liếc một chút, trầm giọng nói: "Cái khỏa hạt châu này ngươi không thể đụng vào!" Nàng cùng Kiếm Tông người cùng một chỗ giải quyết Quỷ Tông cường giả về sau, liền vội vàng đi ra ngoài tìm tìm Dương Thiên Diệp, nàng liền sợ Dương Thiên Diệp đụng vào cái khỏa hạt châu này, còn tốt, Dương Thiên Diệp không có đụng.

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp vô ý thức hỏi.

Tô Thanh Thi biểu lộ ngưng trọng, nói: "Hạt châu này tên là Huyết Sát châu, nó là một kiện ngụy đạo khí, từ mấy chục vạn người oán hận cùng mấy chục vạn người huyết ngưng tụ mà thành, ở cái này trong hạt châu ẩn giấu đi ngập trời sát khí, chỉ là hiện ở những sát khí đó tạm thời bị Quỷ Tông siêu cấp cường giả cho tạm thời ngăn chặn, không cách nào phát ra tới. Ngươi nếu là đụng hạt châu này, vô cùng có khả năng bị trong này sát khí ảnh hưởng tâm trí."

"Ngụy đạo khí?" Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, đạo khí viên kia là siêu việt Thiên giai Huyền Bảo tồn tại a! Dương Thiên Diệp không nghĩ tới trước mặt hắn cái khỏa hạt châu này lại là trong truyền thuyết đạo khí!

Tô Thanh Thi gật gật đầu, nói: "Máu này sát châu cũng coi là Kiếm Tông trấn tông chi bảo một trong, tu luyện Quỷ Tông công pháp Quỷ Tông đệ tử nếu là có được hạt châu này, này tu luyện tốc độ có thể nói là tiến triển cực nhanh, với lại như là hoàn toàn phóng xuất ra hạt châu này bên trong ngập trời sát khí, cũng là Tôn Giả cảnh một cái không chú ý cũng sẽ vẫn lạc."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng chấn kinh, hắn không nghĩ tới tiểu gia hỏa trộm được hạt châu này cư nhiên như thế khủng bố, Tôn Giả cảnh đó là cái gì tồn tại? Đó là vô số người ngưỡng vọng tồn tại a, mà hạt châu này bên trong sát khí thế mà có thể làm cho một cái Tôn Giả cảnh vẫn lạc?

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp hai mắt lửa nóng, đây chính là cái bảo bối a! Về sau nếu là gặp được không thể địch cường giả, chỉ cần cầm hạt châu này lấy ra phóng thích sát khí, đây còn không phải là hành hạ người mới?

Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, dường như biết hắn ý nghĩ, lập tức trầm giọng nói: "Hạt châu này ngươi không thể dùng?"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó hỏi: "Tại sao?"

"Máu này sát châu sát khí thường nhân căn bản là không có cách chống cự, cũng là trong lòng đất này bốn người Linh giả cảnh cường giả cũng chỉ có thể chậm rãi phóng thích nó bên trong sát khí đến phá hư ta Kiếm Tông linh mạch, ngươi đừng nói phóng thích trong này sát khí, liền là đụng phải cái khỏa hạt châu này, chỉ sợ cũng hội thần trí đánh mất!" Tô Thanh Thi trầm giọng nói.

"Phá phôi kiếm tông linh mạch?" Dương Thiên Diệp không hiểu, hỏi.

Tô Thanh Thi nói: "Ở Kiếm Tông lòng đất có một cái thiên nhiên linh mạch, lúc trước tổ sư gia Vân Du Thiên Hạ du lịch đến nơi đây lúc, phát hiện nơi này có một cái thiên nhiên linh mạch, nhất thời hưng khởi, ngay ở chỗ này thành lập Kiếm Tông. Ta Kiếm Tông sở dĩ có thể trở thành sáu đại thế lực một trong, cái này linh mạch có thể nói là không thể bỏ qua công lao. Thế tục đệ tử sở dĩ muốn muốn gia nhập tông môn, trừ bởi vì công pháp cùng huyền kỹ các loại nguyên nhân bên ngoài, cũng bởi vì mỗi một cái tông môn đều có linh mạch, ở có linh mạch chỗ tu luyện, này so với thường nhân muốn mau hơn rất nhiều!"

Dương Thiên Diệp cả kinh nói: "Kiếm kia tông cử động lần này không phải liền là tương đương phá hư ta Kiếm Tông căn cơ?"

Tô Thanh Thi trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nói: "Bọn họ mắt chính là vì phá hư ta Kiếm Tông căn cơ, chỉ là ta Kiếm Tông không nghĩ tới bọn họ thế mà theo ngàn dặm bên ngoài U Minh cốc bắt đầu đào đất đường thông đến Huyền Không Sơn phía dưới, càng không có nghĩ tới bọn họ thế mà dùng Huyết Sát châu đến phá hư ta Kiếm Tông linh mạch. Tuy nhiên còn tốt, chúng ta kịp thời phát hiện! Không phải vậy, hậu quả khó mà lường được."

"Tất nhiên máu này sát châu có thể phá phôi kiếm tông linh mạch, quỷ kia tông tại sao không phái càng mạnh cường giả đến triệt để thôi động Huyết Sát châu đâu?" Dương Thiên Diệp đưa ra nghi hoặc.

Tô Thanh Thi lắc đầu, nói: "Hai nguyên nhân, nguyên nhân đầu tiên là bọn họ không sẽ phái Linh giả cảnh trở lên cường giả, bởi vì Quỷ Tông Linh giả cảnh trở lên cường giả đều ở ta Kiếm Tông giám thị phạm vi bên trong, nếu có Linh giả cảnh trở lên cường giả biến mất, ta Kiếm Tông hội trước tiên biết được, dạng này ta Kiếm Tông chắc chắn đề phòng nhiều hơn. Cái nguyên nhân thứ hai là không cần Linh giả cảnh trở lên cường giả, bởi vì bọn hắn nếu như quyền lực thôi động Huyết Sát châu lời nói, cái này ngập trời sát khí tất nhiên sẽ kinh động ta Kiếm Tông cường giả, đến lúc đó, bọn họ vẫn như cũ là thất bại trong gang tấc!"

"Thì ra là thế!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, dường như nghĩ đến cái gì, hắn lại hỏi: "Có biện pháp gì hay không chống cự hạt châu này bên trong sát khí?" Không thể dùng, hắn vẫn còn có chút không cam tâm, dù sao cái khỏa hạt châu này uy lực quá kinh khủng.

Tô Thanh Thi trầm ngâm một hồi, nói: "Chỉ có hai loại người có thể không chút kiêng kỵ dùng cái khỏa hạt châu này, loại thứ nhất là thực lực siêu cường cường giả, tỉ như Tôn Giả cảnh trở lên hoàng giả cảnh cường giả; Loại thứ hai cũng là ý chí lực phi thường cứng cỏi người, ý chí cứng cỏi người đừng nói Huyết Sát châu, cũng là càng tà vật thân thể đều có thể chống cự."

"Cái gì mới xem như ý chí cứng cỏi người?" Dương Thiên Diệp hỏi lần nữa.

Gặp Dương Thiên Diệp còn không hết hi vọng, Tô Thanh Thi đại mi cau lại, nói: "Lĩnh ngộ trong truyền thuyết 'Ý' cảnh người liền xem như ý chí cứng cỏi người, loại người này, Nguyên Tông cùng Đại Tần đế quốc có lẽ có, ta Kiếm Tông dù sao là không, nói cho đúng là Kiếm Tông đã có một ngàn năm không có xuất hiện qua lĩnh ngộ 'Ý' người." Nói xong lời cuối cùng, Tô Thanh Thi sắc mặt có chút cô đơn.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp xem như triệt để từ bỏ dùng hạt châu này. Tuy nhiên trong lòng có chút không cam lòng, nhưng là không có cách, hạt châu này cũng là một cái giết địch một ngàn, tự tổn hai ngàn đồ, vật, hắn thật sự là dùng không nổi.

Tô Thanh Thi do dự dưới, nói: "Hạt châu này ta muốn mang về Kiếm Tông, để tông môn đem phong ấn, tránh cho để hắn lần nữa rơi vào Quỷ Tông trong tay."

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, hắn còn chưa lên tiếng, ở trên bả vai hắn chồn tía bất thình lình động, chồn tía Tiểu trảo vung lên, cầm cái viên kia Huyết Sát châu ôm ở nó trong ngực, sau đó hung hăng trừng mắt Tô Thanh Thi, phảng phất tại nói, đây là nó.

Dương Thiên Diệp sờ mũi một cái, sau đó nói: "Thanh Thi, cái này việc này còn là nhỏ gia hỏa trộm được, ta cũng không có quyền lợi để nó đem thứ này cho ngươi. Chỉ cần ngươi có thể để cho nó đem đồ vật cho ngươi, ta tuyệt đối không có ý kiến. Không phải ta chơi xấu, ngươi hẳn là cũng biết, tiểu gia hỏa cùng ta là bằng hữu quan hệ, mà không phải chủ tớ quan hệ!"

Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nàng đương nhiên sẽ không tin tưởng Dương Thiên Diệp lời nói, trước mắt cái này thần bí chồn tía trên cơ bản là đối Dương Thiên Diệp nói gì nghe nấy, nếu như Dương Thiên Diệp yêu cầu chồn tía giao ra hạt châu này, chồn tía tuyệt đối sẽ không cự tuyệt. Chỉ là hiện tại Dương Thiên Diệp nói như vậy, vậy thì biểu thị hắn không muốn giao ra hạt châu.

Lần này nếu không phải Dương Thiên Diệp cùng chồn tía, nàng căn bản sẽ không phát hiện Quỷ Tông âm mưu, nếu để cho Quỷ Tông lâu dài tiếp tục như vậy, Kiếm Tông linh mạch liền xem như không bị phá hư một đám mà chỉ toàn, khẳng định cũng sẽ nguyên khí đại thương, khi đó Kiếm Tông tổn thất cầm không cách nào đoán chừng.

Cho nên, nàng lại làm sao có ý tứ cưỡng bức Dương Thiên Diệp giao ra cái này mai Huyết Sát châu?

Như Tô Thanh Thi suy nghĩ, Dương Thiên Diệp thật là không muốn giao ra hạt châu này, hạt châu này mặc dù chỉ là ngụy đạo khí, nhưng này cũng coi là bảo bối a. Thứ này hắn hiện tại không thể dùng, nhưng không có nghĩa là về sau không thể dùng. Bất kể như thế nào, loại bảo bối này vẫn là lưu trên người mình rất nhiều. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đến Tô Thanh Thi đồng ý.

Tô Thanh Thi trầm mặc hồi lâu, Dương Thiên Diệp cũng trầm mặc, hai người ý tứ đều đã biểu đạt. Mà bây giờ quyền chủ động ở Tô Thanh Thi trong tay.

Thật lâu, Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Hạt châu này hạ lạc chỉ có ta biết, ngươi về sau đừng cho hạt châu này bại lộ trước mặt người khác, không phải vậy liền xem như Kiếm Tông cũng bảo đảm không ngươi!"

"Cảm ơn!" Nhìn xem Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp chân thành nói.

Tô Thanh Thi cổ tay khẽ động, trong tay xuất hiện một khối tấm bảng gỗ, cầm tấm bảng gỗ ném cho Dương Thiên Diệp, nói: "Đây là điểm cống hiến tông môn, tổng một vạn điểm, là ban thưởng ngươi lần này công lao, ngươi có thể đi trở về đổi một số công pháp hoặc là Huyền Bảo, bất quá ta đề nghị ngươi đừng đổi lấy, mà chính là tranh thủ thu hoạch được càng nhiều điểm cống hiến tông môn!" Nói xong, Tô Thanh Thi không ở dừng lại, đi ra sơn động bên trong.

Tô Thanh Thi sau khi đi, Dương Thiên Diệp ánh mắt lạc trong tay này nhanh tấm bảng gỗ bên trên, tấm bảng gỗ lớn chừng bàn tay, ở tấm bảng gỗ chính giữa có ba cái chữ nhỏ "Một vạn điểm"

Nhìn trong tay cái này tấm bảng gỗ, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, một vạn điểm cống hiến tông môn, cái này ban thưởng cũng không nhỏ, phải biết, ngoại môn trưởng lão một tháng bổng lộc cũng mới chừng một ngàn điểm cống hiến. Mà một ngàn điểm cống hiến, đây chính là có thể đổi Hoàng giai hạ phẩm Huyền Bảo hoặc là huyền kỹ.

Mà một vạn điểm, đó là có thể đổi một kiện không tệ Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo.

Tổng tới nói, Dương Thiên Diệp lần này U Minh cốc một hàng thu hoạch không cạn, không, phải nói là phát đại tài. Phải biết, hắn hiện tại trong nạp giới, Huyền giai vũ khí liền có hai kiện, Hoàng giai thượng phẩm cùng trung phẩm càng là có hơn mấy chục kiện!

Cầm tấm bảng gỗ cất kỹ, Dương Thiên Diệp đi ra sơn động, sau đó hướng phía Kiếm Tông phương hướng lao đi.

------oOo------

Chương 87: Kiếm ý! Sinh Tử Đài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau mười lăm ngày.

Ở qua một ngày cũng là nội môn khảo hạch thời gian, trong khoảng thời gian này Kiếm Tông nội môn trưởng lão có thể nói là bận bịu túi bụi. Mà những cái kia muốn tham gia nội môn khảo hạch đệ tử cũng là liều mạng tại tu luyện, sợ khảo hạch bất quá, tiếp tục làm nội môn đệ tử, mặt kia coi như thất lạc lớn.

Tuy nhiên như thế, nhưng là mọi người vẫn là đều không có quên một sự kiện, cái kia chính là lúc trước tạp dịch đệ tử Dương Thiên Diệp khiêu chiến ngoại môn trên bảng bài danh mười chín Liễu Thanh vũ sự tình, cũng chính là hôm nay.

Phải biết, lúc trước việc này có thể nói là toàn bộ ngoại môn nhiệt trò chuyện đề tài. Đương nhiên, khi đó phần lớn đều là đang cười nhạo Dương Thiên Diệp không biết lượng sức. Mà bây giờ, tất cả mọi người là đang đàm luận hai người ai thắng ai thua.

Dương Thiên Diệp mặc dù chỉ là một tên Phàm Nhân Cảnh, nhưng là Dương Thiên Diệp lại là có thể xông đến hai mươi hai tầng, thực lực kia là tuyệt đối không cần nghi vấn. Mà Liễu Thanh vũ là uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử, lại là Tiên Thiên cảnh cường giả, hơn nữa còn là ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ mười cửu thiên mới, thực lực này cũng là không thể nghi ngờ.

Tuy nhiên ngoại môn đại đa số người cũng không coi trọng Dương Thiên Diệp, bởi vì Liễu Thanh vũ dù sao cũng là Tiên Thiên cảnh. Nếu như Liễu Thanh vũ là thế tục đệ tử Tiên Thiên cảnh, mọi người khẳng định hội nhìn kỹ Dương Thiên Diệp. Nhưng là Liễu Thanh vũ không phải thế tục đệ tử, hắn là tông môn bồi dưỡng đệ tử tinh anh.

Dương Thiên Diệp muốn khiêu chiến vượt cấp tông môn đệ tử tinh anh, khó, phi thường khó!

Tóm lại, mặc kệ ai thắng ai thua, cái này nhất định là một trận long tranh hổ đấu. Cho nên, lúc này Sinh Tử Đài chung quanh sớm liền vây rất nhiều uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử cùng vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử.

Vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử đứng ở bên trái, mà uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử thì là đứng ở bên trái, tuy nhiên đều là ngoại môn đệ tử, nhưng là tất cả mọi người tiềm thức phân công đừng.

Mà lần này Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh Vũ Chi ở giữa sinh tử chiến cũng có chút biến vị, vốn là Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh Vũ Chi ở giữa việc tư, nhưng là Dương Thiên Diệp trở thành ngoại môn đệ tử về sau, việc này liền chút biến vị. Bởi vì Dương Thiên Diệp nghiêm chỉnh trở thành vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử đại biểu, là, từ ngày đó Dương Thiên Diệp dọa lùi ngoại môn trên bảng đệ tử lúc, Dương Thiên Diệp ở vừa mới thăng cấp trong ngoại môn đệ tử uy vọng liền lên như diều gặp gió, không người có thể so.

Hôm nay, bên trái những này vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử cũng là đến cho Dương Thiên Diệp cố lên động viên.

Đồng dạng, bên phải những này uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử cũng là đến cho Liễu Thanh vũ cố lên động viên. Bọn họ cũng mặc kệ Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh Vũ Chi ở giữa có cái gì ân oán, bọn họ chỉ biết là, lúc này Liễu Thanh vũ đại biểu cho uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử, nếu là Liễu Thanh vũ thua, này uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử mặt coi như thất lạc lớn.

"Liễu Thanh vũ đến!"

Đúng lúc này, trong đám người không biết người nào hô một câu.

Mọi người hướng Sinh Tử Đài nhìn lên để, chỉ gặp một bóng người nhẹ nhàng rơi vào Sinh Tử Đài bên trên, mọi người ngưng mắt nhìn một cái, người này không là người khác, chính là Liễu Thanh vũ.

Lúc này Liễu Thanh vũ sắc mặt âm trầm, trong mắt ẩn chứa lạnh lẽo sát ý. Là, lúc này Liễu Thanh Vũ Tâm bên trong hận không thể lập tức giết Dương Thiên Diệp.

Lúc trước hắn biết được Dương Thiên Diệp mẫu thân là Linh giả cảnh cường giả lúc, hắn thật là sợ, cho nên hắn vội vàng trở lại Kiếm Tông, sau đó trốn vào thất luyện phong khổ tu. Chỉ là hắn không nghĩ tới, chờ hắn theo thất luyện phong đi ra lúc, hắn liễu nhà thế mà đã bị người diệt cả nhà.

Mà hắn không nghĩ tới là diệt hắn cả nhà không phải Dương Thiên Diệp mẫu thân, lại là Dương Thiên Diệp. Mà Dương Thiên Diệp ở diệt hắn cả nhà về sau, Đại Tần người đế quốc thế mà không truy nã Dương Thiên Diệp, còn để Dương Thiên Diệp nghênh ngang trở lại Kiếm Tông. Đại Tần đế quốc tại sao không truy nã Dương Thiên Diệp, hắn không có thăm dò được, cũng không muốn để nghe ngóng, hắn chỉ biết là, hắn hôm nay muốn cho tộc nhân mình báo thù.

Hắn e ngại Dương Thiên Diệp mẫu thân, nhưng là quyết không e ngại Dương Thiên Diệp. Hắn thừa nhận Dương Thiên Diệp thiên phú ở trên hắn, nếu để cho Dương Thiên Diệp thời gian lời nói, Dương Thiên Diệp khẳng định hội vượt qua hắn. Nhưng là hiện tại, Dương Thiên Diệp chỉ là một phàm nhân cảnh mà thôi, liền xem như hắn xông đến hai mươi hai tầng, hắn y nguyên chỉ là một phàm nhân cảnh!

Hắn đã quyết định, đợi lát nữa cùng Dương Thiên Diệp giao thủ, ngay từ đầu liền thi triển lôi đình thủ đoạn tuyệt sát Dương Thiên Diệp, không cho Kiếm tông trưởng lão nghĩ cách cứu viện Dương Thiên Diệp cơ hội.

Đi qua một canh giờ, Dương Thiên Diệp còn chưa có xuất hiện, một số uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử nhịn không được bắt đầu trào phúng.

"Dương Thiên Diệp có phải hay không sợ? Không dám tới? Ha ha..."

"Đúng đấy, ta đã nói rồi, coi như hắn xông đến hai mươi hai tầng lại như thế nào? Hắn hiện tại chỉ là một phàm nhân cảnh, căn bản không thể nào là đã Tiên Thiên tứ phẩm cảnh Thanh Vũ sư huynh đối thủ!"

"Biết khó mà lui cũng tốt, bất kể như thế nào, Dương Thiên Diệp cũng là ta Kiếm Tông thiên tài, chỉ là hi vọng sau chuyện này, hắn học được điệu thấp đạo lý làm người!"

"Ta cảm thấy đi, không chỉ có là Dương Thiên Diệp, cũng là đối diện những cái kia vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử cũng cần phải điệu thấp làm người, nghe nói bọn họ tổ kiến một cái gì 'Kiếm Môn' với lại tám thành trở lên mới ngoại môn đệ tử đều gia nhập trong đó, đây là muốn làm gì? Chúng ta còn chưa đi sao, bọn họ liền bắt đầu muốn xưng bá ngoại môn?"

"Hắc hắc, Kiếm Môn? Các vị sư huynh, hôm nay việc này qua đi, chúng ta để dạy một chút những này tân nhân đạo lý làm người, các ngươi thấy thế nào?"

"Tốt, tính ta một người!"

"Ta cũng coi như một cái!"

"..."

Uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử tựa hồ là cố ý nói cho vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử nghe, thanh âm phi thường lớn, đến mức bên trái ngoại môn đệ tử đều nghe rõ ràng.

Bên trái ngoại môn đệ tử từng cái khí sắc mặt đỏ bừng, nếu như không phải sợ tông quy xử phạt, bọn họ cũng nhịn không được động thủ. Nếu như bọn họ chỉ vũ nhục Dương Thiên Diệp, rất nhiều ngoại môn đệ tử vẫn là không biết phẫn nộ, nhưng là những này uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử lại là ngay cả tất cả vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử đều vũ nhục. Cái này để bọn hắn làm sao không phẫn nộ?

"Xanh Tuyết sư tỷ, Dương Thiên Diệp sư huynh làm sao còn chưa tới?" Thanh Tuyết bên cạnh một cái ngoại môn đệ tử nhịn không được hỏi. Trong thanh âm đã có một ít oán khí.

Thanh Tuyết quay người nhìn phía sau chúng đệ tử, khi nhìn thấy chúng đệ tử đều là sắc mặt đỏ bừng, một bộ bị tức không nhẹ bộ dáng, lập tức đại mi nhăn lại, trong lòng thấp giọng nói: "Ngươi đến cùng đang làm gì đấy?" Kỳ thật nàng rất lý giải những người này tâm tình, bởi vì nàng lúc này trong lòng cũng là có chút oán khí, nàng tin tưởng Dương Thiên Diệp sẽ không e sợ chiến, nhưng là Dương Thiên Diệp còn chưa có xuất hiện, cái này không để cho nàng miễn sinh ra một số ý khác.

Một trận chiến này quan hệ không chỉ là Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh vũ, còn quan hệ đến 'Kiếm Môn' thanh danh, nếu như Dương Thiên Diệp thắng, kiếm kia tiếng cửa thế cầm bay thẳng Nguyên Tiêu, ngoại môn ở không có bất kỳ cái gì thế lực cùng người có thể cùng 'Kiếm Môn' chống lại. Liền xem như Dương Thiên Diệp bại, này cũng không cần gấp, chỉ cần Dương Thiên Diệp cùng đối phương chiến một đoạn thời gian, vậy coi như là tuy bại nhưng vinh, tuy nhiên cũng ảnh hưởng đến Kiếm Môn thanh danh, nhưng còn tại nàng trong khống chế.

Nhưng nếu như Dương Thiên Diệp e sợ chiến, vậy thì xong. Đến lúc đó Kiếm Môn bên trong tất cả mọi người không ngẩng đầu được lên, đến lúc đó, khẳng định không ai nguyện ý ở ở tại Kiếm Môn.

Tất cả, một trận chiến này cực kỳ trọng yếu!

Mà Dương Thiên Diệp đến cùng đang làm gì đấy?

Lúc này Dương Thiên Diệp đang tại Thanh Phong cốc trong một khu rừng rậm rạp, tay hắn cầm trường kiếm, đứng ở một khỏa to lớn sắt lựu Thụ trước mặt đã vài ngày.

Theo Thập Vạn Đại Sơn sau khi trở về, Dương Thiên Diệp liền tiếp tục vùi đầu khổ tu, ngay tại trước bốn ngày trước, Dương Thiên Diệp luyện tập rút kiếm lúc, hắn bất thình lình tiến vào một loại kỳ dị trạng thái, tựa như lúc trước hắn gặp được tiểu gia hỏa lúc, bị này thần bí siêu cấp cường giả áp bách thì chỗ tiến vào loại kia kỳ dị trạng thái, tại loại này trạng thái dưới, hắn đụng chạm đến thứ gì, nhưng khi sơ bị người áo đen cắt ngang. Cái này khiến Dương Thiên Diệp lúc ấy tức giận không thôi.

Mà bây giờ Dương Thiên Diệp lần nữa tiến vào loại trạng thái này! Mà hắn ở vào loại trạng thái này đã bốn ngày bốn đêm.

"Tốc tốc!"

Bất thình lình, lấy Dương Thiên Diệp làm trung tâm, Dương Thiên Diệp bên cạnh những cây đó Diệp bất thình lình phiêu lên, ở Dương Thiên Diệp chung quanh những cây to kia nhánh cây phảng phất bị điên cuồng gió lay động, điên cuồng lắc lư đứng lên.

Trên mặt đất phiêu lên lá cây càng ngày càng nhiều, những này lá cây giống như có một chi vô hình tay tại khống chế, ở Dương Thiên Diệp chung quanh chậm rãi phiêu động, mà chung quanh những cây to kia tựa hồ là đang bị cái gì tàn phá, rất nhiều nhánh cây phát ra "Kẽo kẹt kẽo kẹt" âm thanh, cây kia lên cây Diệp cũng là đang chậm rãi bay xuống, trong lúc nhất thời, toàn bộ tràng diện có vẻ hơi quỷ dị.

Tiếp tục ước chừng nửa canh giờ, một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt hàn quang lóe lên, ở Dương Thiên Diệp trước mắt lá cây nhất thời hóa thành đầy trời mảnh vụn, đồng thời, Dương Thiên Diệp rút kiếm đối chung quanh bỗng nhiên quét qua.

Không có kiếm khí phát ra, mà ở Dương Thiên Diệp nơi xa vài chục trượng bên ngoài mấy khỏa đại thụ lại là ầm vang sụp đổ.

Còn chưa kết thúc, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay bất thình lình lao ra vỏ kiếm, ở trong sân vạch ra mấy đạo kiếm quang, sau đó tự động bay trở về vỏ kiếm.

"Ầm ầm..."

Ở trường kiếm bay trở về vỏ kiếm trong nháy mắt đó, lấy Dương Thiên Diệp làm trung tâm, chung quanh mấy chục khỏa đại thụ ầm vang sụp đổ, tóe lên đầy trời cành lá.

Giữa sân, nhìn trước mắt hết thảy Dương Thiên Diệp thấp giọng nói: "Đây chính là Thanh Thi nói tới ý cảnh sao?" Nói xong, Dương Thiên Diệp quay người hướng phía miệng hang đi đến, cái này cái gọi là ý cảnh hắn hiện tại không có thời gian để suy nghĩ, hắn không biết hôm nay là lúc nào, chỉ hy vọng đừng bỏ qua cùng Liễu Thanh vũ ước định.

Ngay tại Dương Thiên Diệp đi ra miệng hang lúc, bốn người thân mang cung trang mỹ phụ đi vào Thái Thanh phong.

------oOo------

Chương 88: Miểu sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp xuất cốc miệng chuẩn bị hỏi thăm một chút hôm nay số mấy, nhưng mà để hắn kinh ngạc là hắn thế mà không tìm được một tên ngoại môn đệ tử. Dương Thiên Diệp chưa từ bỏ ý định, ở ngoại môn đi dạo một vòng, rốt cuộc tìm được một cái mới tới Kiếm Tông tạp dịch đệ tử. Từ nơi này tạp dịch đệ tử miệng bên trong biết được, những người này đều để Sinh Tử Đài.

Ngay sau đó Dương Thiên Diệp vội vàng chạy tới Sinh Tử Đài, đi vào Sinh Tử Đài lúc, Dương Thiên Diệp bị giật mình, thật nhiều người, uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử cùng vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử cho hơi vào đến khoảng chừng hơn một vạn, mà cái này hơn một vạn đệ tử trên cơ bản đều đi vào Sinh Tử Đài, người này có thể không nhiều sao?

Nhìn xem này lít nha lít nhít đám người, Dương Thiên Diệp hơi lúng túng một chút, bởi vì hắn ở muốn làm sao bên trên Sinh Tử Đài, hiện tại hắn cũng sẽ không bay.

Bất đắc dĩ, Dương Thiên Diệp chỉ có thể đi đến một cái ngoại môn đệ tử sau lưng, vỗ vỗ ngoại môn đệ tử bả vai, nói: "Sư huynh, mượn cái bước."

Bị Dương Thiên Diệp đập tên đệ tử kia là vừa mới thăng cấp ngoại môn đệ tử, lúc trước bị uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử châm chọc đang khó chịu đâu, nhìn thấy có người tự chụp mình, lập tức đầu cũng sẽ không nói: "Sư huynh ta đang tại nổi nóng, đừng đến phiền ta!"

Dương Thiên Diệp có chút cười khổ không được, sờ mũi một cái, sau đó lại vỗ vỗ đệ tử kia bả vai, nói: "Sư huynh, phiền phức xin cho cái nói, ta đã đến trễ!"

"Đều nói.." Người kia có chút khó chịu quay người chuẩn bị nổi giận, song khi hắn nhìn thấy Dương Thiên Diệp lúc, hắn như là nhìn thấy quỷ, tay chỉ Dương Thiên Diệp, nửa ngày nói không ra lời.

Nhìn thấy trước mắt tên đệ tử này bộ dáng, Dương Thiên Diệp có chút buồn bực, có cần phải một bộ nhìn thấy quỷ bộ dáng sao?

Ngay tại hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, tên đệ tử kia bất thình lình quay người đối này khắp núi biển người quát: "Dương Thiên Diệp đến, Dương Thiên Diệp tới..." Ở Huyền khí gia trì dưới, đạo thanh âm này nhất thời che lại giữa sân tất cả tạp âm.

Sau đó, tất cả mọi người hướng tên đệ tử này nhìn bên này tới, không nhìn tên đệ tử này, tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào Dương Thiên Diệp trên thân.

Sinh Tử Đài bên trên, Liễu Thanh vũ mở hai mắt ra, nhìn về phía dưới đài Dương Thiên Diệp, trong mắt có không che giấu chút nào sát ý!

Một chỗ, khi nhìn thấy Dương Thiên Diệp lúc, Thanh Tuyết trong lòng nhất thời buông lỏng một hơi, Dương Thiên Diệp cuối cùng tới. Lúc trước nàng tuy nhiên mặt ngoài bình tĩnh vô cùng, nhưng là trong lòng thế nhưng là khẩn trương muốn chết, đây chính là quan hệ đến Kiếm Môn thanh danh đánh với tương lai một trận, nàng có thể không khẩn trương sao được?

Dương Thiên Diệp lần này xem như minh bạch cái gì gọi là vạn chúng chú mục, đối bên cạnh hắn những đệ tử kia khẽ gật đầu, sau đó chậm rãi hướng đi Sinh Tử Đài.

Chung quanh những đệ tử kia đều rất tự giác hướng lui về phía sau mở, cho Dương Thiên Diệp nhường ra một con đường.

Trên đài, Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh vũ cách xa nhau bốn năm trượng, hai trong mắt người đều là sát ý.

Tào lửa nhìn xem hai người, sau đó trầm giọng nói: "Liễu Thanh vũ, Dương Thiên Diệp, hai người các ngươi đều là ta Kiếm Tông thiên tài, chết ai cũng là ta Kiếm Tông tổn thất. Giữa các ngươi ân oán, ta cùng người khác ngoại môn trưởng lão nguyện ý cho các ngươi điều giải, các ngươi từ bỏ lần này sinh tử chiến, có thể?"

"Diệt tộc mối thù, không đội trời chung!" Liễu Thanh vũ lạnh giọng nói.

Dương Thiên Diệp không nhìn Liễu Thanh vũ, nhìn về phía Tào hỏa đạo: "Tào trưởng lão, bắt đầu đi. Ta cùng hắn ở giữa ân oán không cách nào điều giải!"

Nghe vậy, Tào lửa thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Sinh Tử Đài, sinh tử đều xem bản sự của mình, bắt đầu đi!" Nói xong, Tào lửa cướp đến dưới đài, cầm Sinh Tử Đài giao cho Dương Thiên Diệp cùng Liễu Thanh vũ.

Liễu Thanh vũ cổ tay khẽ động, một thanh trường kiếm ra hiện trong tay hắn, không có chút nào nói nhảm, thân hình khẽ động, huyễn hóa ra mấy đạo hơi mỏng ảo ảnh, đâm về Dương Thiên Diệp.

Ảo ảnh mặc dù có chút mỏng, nhưng là có thể đã mê hoặc đến người. Bởi vì Liễu Thanh vũ cũng không có trực tiếp công kích Dương Thiên Diệp, mà là tại Dương Thiên Diệp chung quanh thi triển ra cái này Mê Tung Bộ, bởi vì Liễu Thanh vũ bản thể tốc độ quá nhanh, cho nên ở Dương Thiên Diệp chung quanh chính là xuất hiện hơn hai mươi đạo ảo ảnh, hơn nữa còn đang không ngừng gia tăng, đến mức dưới đài rất nhiều đệ tử căn bản không nhìn thấy Liễu Thanh vũ bản thể.

Nhìn thấy một màn này, dưới đáy có đệ tử hoảng sợ nói: "Mê Tung Bộ, lại là Huyền giai hạ phẩm thân pháp Mê Tung Bộ, với lại Liễu sư huynh còn tu luyện ra ba đạo ảo ảnh, Dương Thiên Diệp lần này gặp nguy hiểm!"

"Đúng vậy a, không nghĩ tới Liễu sư huynh cầm Mê Tung Bộ tu luyện tới cảnh giới đại thành, có cái này Mê Tung Bộ ở, ở tăng thêm Tiên Thiên cảnh Huyền khí số lượng, Liễu sư huynh có thể nói là đứng ở thế bất bại a!"

"Khác khẳng định như vậy, Dương Thiên Diệp thế nhưng là có thể xông đến kiếm nô tháp hai mươi hai tầng tồn tại, hắn khẳng định có cái gì sát chiêu, chúng ta lại xem một chút đi!"

Trên đài, ở Liễu Thanh vũ thi triển ra cái này mị hoặc thân người pháp lúc, Dương Thiên Diệp hai mắt liền chậm rãi đóng lại đến, hắn không thể không thừa nhận, Liễu Thanh vũ thân pháp này huyền kỹ là so với hắn [Tật Phong Bộ] muốn tốt. Tuy nhiên muốn bằng thân pháp này tới giết hắn, này không thể nghi ngờ là ở nói chuyện viển vông lời nói.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đóng lại hai mắt, Liễu Thanh vũ hai mắt hơi nheo lại, hắn đương nhiên sẽ không cho là Dương Thiên Diệp hội ngốc đến nhắm mắt lại cùng hắn chiến đấu, Dương Thiên Diệp nhắm mắt, hơn phân nửa là là không cho con mắt bị hắn Mê Tung Bộ cho mê hoặc. Tuy nhiên tất nhiên đối phương nhắm mắt lại, vậy hắn liền không khách khí.

Một đạo hàn quang hiện lên, Liễu Thanh vũ trường kiếm trong tay từ Dương Thiên Diệp phía sau đâm về Dương Thiên Diệp phần gáy.

Mà đúng lúc này, Dương Thiên Diệp bất thình lình mở hai mắt ra, quay người, một cỗ vô hình lăng lệ khí thế từ Dương Thiên trong cơ thể tuôn ra, lồng hướng Liễu Thanh vũ.

Khi cảm nhận được cỗ khí thế này lúc, Liễu Thanh vũ kinh hãi muốn tuyệt, bởi vì ở cỗ khí thế này dưới, hắn lại có chủng không muốn chiến đấu ý nghĩ, là, khí thế loại này để hắn không sinh ra nửa điểm lòng phản kháng. Cũng may hắn phản ứng thực lực đều không yếu, lập tức ngăn chặn trong lòng loại kia ý nghĩ, đâm về Dương Thiên Diệp, chỉ là tốc độ kia lại là so lúc trước chậm hơn rất nhiều.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Thiên Diệp rút kiếm.

Giữa sân hàn quang lóe lên, ngay tại Liễu Thanh vũ Kiếm cách Dương Thiên Diệp cổ họng mấy centimet nơi, hình ảnh dừng lại.

Liễu Thanh vũ nhìn xem Dương Thiên Diệp, ngơ ngác nói: "Tốt, tốt khoái kiếm!"

Nói xong, "PHỐC" một tiếng, một cỗ máu tươi từ Liễu Thanh vũ chỗ cổ kích bắn ra, sau đó Liễu Thanh vũ chậm rãi ngã xuống.

Mọi người trực tiếp ngây người.

Truyện❤Của Tui

Chấm Net Không nhìn dưới đài như là Thạch Hóa mọi người, Dương Thiên Diệp đi đến Liễu Thanh vũ trước mặt, cầm Liễu Thanh vũ trên tay nạp giới lấy xuống, sau đó hướng dưới đài chậm rãi đi đến.

Trước trước trong giao chiến, Dương Thiên Diệp minh bạch hắn lĩnh ngộ cái kia 'Ý' một số tác dụng, cái kia chính là áp chế cùng trói buộc, lúc trước hắn thi triển ra này 'Ý' lúc, hắn rõ ràng cảm giác được Liễu Thanh vũ mặc kệ là khí thế vẫn là bản thân tốc độ đều bị áp chế cùng trói buộc.

Cũng chính vì vậy, hắn có thể đủ đơn giản như vậy Nhất Kiếm giải quyết Liễu Thanh vũ.

Với lại Dương Thiên Diệp tin tưởng, cái này 'Ý' tác dụng xa không chỉ có những chuyện này, bởi vì ở hắn vận dụng đến cái này 'Ý' lúc, hắn mặc kệ là tự thân khí thế vẫn là xuất kiếm tốc độ đều so thường ngày phải nhanh rất nhiều, cũng mạnh rất nhiều. Tổng tới nói, cái này 'Ý' tựa như là một cái tăng phúc, khiến cho hắn thực lực tổng hợp đều tăng lên rất nhiều.

Khi Dương Thiên Diệp đi xuống Sinh Tử Đài lúc, mọi người mới hồi phục tinh thần lại, sau đó Thanh Tuyết bên này người nhất thời kích động hoan hô lên. Lúc trước Dương Thiên Diệp đến trễ, để đến bọn hắn không ít thụ những Lão đó bài đệ tử khí, hiện ở kia là cái gì Liễu Thanh vũ bị Nhất Kiếm miểu sát, đây là đang khi lấy bọn hắn mặt đánh những Lão đó bài ngoại môn đệ tử mặt, cái này để bọn hắn làm sao không cao hứng, làm sao không kích động?

Dưới đài Thanh Tuyết sau khi hết khiếp sợ cũng là lộ ra nụ cười, từ nay về sau trong ba năm, Kiếm Môn uy vọng ở ngoại môn không người có thể địch!

Trong đám người Giang Nguyên sau khi tĩnh hồn lại, trong lòng dâng lên một cỗ thật sâu cảm giác bất lực. Hắn nguyên bản cho là hắn cùng Dương Thiên Diệp thực lực sai biệt không lớn, thậm chí, hắn cho rằng nếu như Dương Thiên Diệp lúc trước không đánh lén, cùng hắn chính diện nhất chiến lời nói, hắn là có bảy thành nắm chắc đánh bại Dương Thiên Diệp.

Nhưng là hiện ở trước mắt sự thật nói cho hắn biết, hắn mặc dù là Tiên Thiên cảnh, Dương Thiên Diệp là phàm nhân cảnh, nhưng là giữa bọn hắn chênh lệch lại là phi thường lớn, tuyệt đối không phải hắn thời gian ngắn có thể đuổi kịp.

Mà những Lão đó bài ngoại môn đệ tử nhưng như cũ là ở trong lúc khiếp sợ, ngoại môn trên bảng bài danh mười chín, Tiên Thiên cảnh Liễu Thanh vũ cứ như vậy bị miểu sát, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu ở trong đó có thật nhiều ngoại môn đệ tử đều sẽ không là Dương Thiên Diệp đối thủ! Mà Dương Thiên Diệp chỉ là một tên Phàm Nhân Cảnh a!

Cái này tàn khốc sự thật làm cho rất nhiều uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử cũng còn không thể nào tiếp thu được!

Dương Thiên Diệp không có quản những đệ tử kia, hắn hiện tại chỉ muốn để Thanh Phong cốc hảo hảo nghiên cứu một chút mình lĩnh ngộ 'Ý' sau đó ngày mai đi tham gia nội môn khảo hạch. Nguyên bản mẫu thân bị bắt về sau, Dương Thiên Diệp đối nội môn đệ tử xưng hô thế này đã không phải là để ý như vậy, nhưng là Tiểu Dao tiến vào Kiếm Tông về sau, hắn cảm thấy có cần phải đề cao ở Kiếm Tông địa vị, dạng này mới có thể tốt hơn bảo hộ Tiểu Dao. Cho nên, hắn quyết định đi tham gia nội môn khảo hạch.

Mà đúng lúc này, bầu trời một đạo bạch quang xẹt qua, một người trung niên xuất hiện ở Sinh Tử Đài lên!

Nhìn thấy người trung niên này, nguyên bản phi thường ồn ào dưới đài nhất thời an tĩnh lại, bởi vì có thể ngự kiếm đại biểu là Linh giả cảnh cường giả! Ở Linh giả cảnh trước mặt, bọn họ cũng không dám làm càn.

Trung niên nhân hướng đám người quét quét qua, sau đó nhìn về phía đã lên sân khấu Tào hỏa đạo: "Tào lửa, ai là Dương Thiên Diệp?"

Tào lửa khẽ giật mình, không biết trước mắt người vì sao phải tìm Dương Thiên Diệp, nhưng hắn cũng không dám hỏi, người trước mắt cũng không phải hắn có thể trêu chọc, lập tức chỉ chỉ dưới đài Dương Thiên Diệp, nói: "Hắn là được!"

Trung niên nhân gật gật đầu, sau đó trở về Dương Thiên Diệp trước mặt, dò xét xuống Dương Thiên Diệp về sau, nói: "Phụng chấp Kiếm trưởng lão chi mệnh, mang ngươi tiến đến Thái Thanh điện, đi theo ta đi!"

Nhìn thấy Tào lửa lúc trước đối trước mắt trung niên nhân thái độ, tuy nhiên Dương Thiên Diệp hơi nghi hoặc một chút, nhưng hắn cũng không dám cự tuyệt, lập tức gật gật đầu.

Trung niên nhân tay phải vung lên, mang theo Dương Thiên Diệp biến mất tại nguyên chỗ.

Khi Dương Thiên Diệp đi vào trước kia chỉ nghe qua Thái Thanh điện lúc, Dương Thiên Diệp sắc mặt nhất thời liền âm trầm xuống, bởi vì ở Thái Thanh điện bên trong đứng ở bốn người mỹ phụ, mà cái này trong đó một tên mỹ phụ chính là này dẫn người bắt đi mẫu thân hắn Phượng Vũ!

------oOo------

Chương 89: Không phải Kiếm Tông đệ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trừ bốn người mỹ phụ bên ngoài, đại điện bên trong trên thủ vị phương còn đứng lấy một tên tóc tuyết trắng lão nhân, ở lão nhân phía bên phải phía dưới, đứng đấy bốn tên trung niên nhân cùng một nữ tử, bốn tên trung niên nhân cùng lão nhân Dương Thiên Diệp không biết, nhưng là nữ tử kia Dương Thiên Diệp lại là nhận biết, bởi vì đó chính là Tô Thanh Thi.

Khi Dương Thiên Diệp tiến vào đại điện bên trong lúc, tất cả mọi người ánh mắt đều lạc ở trên người hắn, nguyên bản Dương Thiên Diệp còn hơi nghi hoặc một chút kia cái gì chấp Kiếm trưởng lão tại sao phải gặp hắn, hiện tại nhìn thấy Phượng Vũ lúc, hắn chính là có chút minh bạch.

Lai giả bất thiện (*)!

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, tiến lên đối thủ vị lão nhân thi lễ, nói: "Ngoại môn đệ tử Dương Thiên Diệp gặp qua chấp Kiếm trưởng lão!"

Lão nhân tóc trắng hơi hơi gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Phượng Vũ bốn người, nói: "Bốn vị, các ngươi đường xa mà đến, chắc hẳn có chút mệt, Thanh Thi, mang bốn vị khách quý đi nghỉ ngơi!"

Tô Thanh Thi đại mi cau lại, nàng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, do dự dưới, sau đó đi đến Phượng Vũ trước mặt, nói: "Mời đi theo ta!"

Gặp lão nhân không làm cho các nàng lưu lại nơi này, Phượng Vũ sau lưng một người mỹ phụ có chút không vui, đang muốn nói chuyện, Phượng Vũ đối này người mỹ phụ lắc đầu, sau đó nói: "Làm phiền!"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người mang theo bốn người hướng đi ra ngoài điện, chỉ là tại trải qua Dương Thiên Diệp thì nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, trong mắt thoáng hiện một vòng lo lắng.

Phượng Vũ cũng là nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, chỉ bất quá trong mắt không có lo lắng, có chỉ là mỉa mai.

Thấy cảnh này, Dương Thiên Diệp trong lòng cảm giác nặng nề, đúng lúc này, cầm đầu lão nhân kia nhìn xem Dương Thiên Diệp, hỏi: "Mẫu thân ngươi là Bách Hoa cung đệ tử?"

Dương Thiên Diệp cầm trong lòng bất an cảm xúc đè xuống, ôm một cái quyền, nói: "Vâng!"

"Bách Hoa cung muốn ta Kiếm Tông giao ra các ngươi huynh muội, ngươi thấy thế nào?" Lão nhân tóc trắng nói ngay vào điểm chính.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó tự giễu cười cười, nói: "Chấp Kiếm trưởng lão, các ngươi như là đã làm ra quyết định, ta thấy thế nào có trọng yếu không?"

Nghe Dương Thiên Diệp cái kia có chút oán khí lời nói, lão nhân trầm mặc. Theo cá nhân hắn ý tứ, hắn là không nguyện ý cầm tông môn đệ tử giao cho người khác, bởi vì dạng này hội Hàn tông môn đệ tử tâm. Nhưng là lần này hắn không thể không giao, Bách Hoa cung thực lực còn mạnh hơn Kiếm Tông bên trên rất nhiều, với lại Bách Hoa cung còn có rất lý do tốt!

Thế nhưng là giao, tất nhiên sẽ Hàn rất nhiều đệ tử tâm a!

Lúc này lão nhân phía bên phải phía dưới một tên mọc ra mũi ưng trung niên nhân mở miệng nói: "Ngọc Lâm sư huynh, bây giờ ta Kiếm Tông cùng Quỷ Tông đã như nước với lửa, chúng ta thực sự không nên ở cùng Bách Hoa cung kết thù kết oán. Với lại cái này Bách Hoa cung còn có như thế sung túc lý do, chúng ta nếu là không giao người, không chỉ có kết thù kết oán Bách Hoa cung, còn muốn lạc nhân khẩu lưỡi, cái này thật là không khôn ngoan!"

Nói xong, tên trung niên nhân này quay người nhìn xem Đại điện hạ mặt Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu tử, ta cùng ngươi vốn không quen biết, nói những lời này cũng không phải là nhằm vào ngươi, ta chỉ là làm kiếm tông. Ngày khác ngươi nếu là còn có thể sống mệnh, đồng thời muốn báo thù, có thể tới tìm ta, ta gọi Xích Hỏa!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, không ti không lên tiếng nói: "Tiểu tử ghi lại, ngày khác nếu là có thể mạng sống, khẳng định sẽ tìm Xích Hỏa tiền bối đòi một lời giải thích!"

Nghe vậy, bốn tên trung niên nhân cùng cầm đầu Ngọc Lâm ngoài ý muốn nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, lúc trước ngược lại là Tiểu nhìn người thiếu niên trước mắt này a!

Xích Hỏa tán thưởng xem Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu tử, ngươi phần đảm lượng cùng khí độ quả thực không tệ, nếu không phải làm kiếm tông, lão phu ngược lại cũng không muốn cho ngươi đi chịu chết!"

"Tiền bối, vãn bối cả gan hỏi một câu, năm đó tổ sư gia sáng lập tông môn ý nghĩa là cái gì?" Dương Thiên Diệp bất thình lình hỏi.

Xích Hỏa nhướng mày, nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

Dương Thiên Diệp chậm rãi nói: "Tại sao có nhiều người như vậy muốn muốn gia nhập tông môn? Bởi vì gia nhập tông môn sau không chỉ có rất nhiều tài nguyên tu luyện, càng đại biểu cho một loại vinh dự, đại biểu cho về sau sẽ không bị người khi nhục. Đơn cử đơn giản nhất ví dụ, đệ tử nếu là đến thế tục, những cái kia con em thế gia nếu là biết đệ tử là Kiếm Tông đệ tử, coi như đệ tử chỉ là một cái ngoại môn đệ tử, bọn họ cũng sẽ nhìn với con mắt khác.

Năm đó tổ sư gia đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, trên đời đã không ai có thể khi dễ hắn, vậy hắn tại sao còn muốn sáng lập Kiếm Tông? Vãn bối cảm thấy, lão nhân gia ông ta trừ vì để hắn đạo thống lưu truyền tới nay bên ngoài, cũng bởi vì hắn muốn cho đệ tử của hắn đoàn kết lại, bởi vì chỉ có đoàn kết lại, dù cho lão nhân gia ông ta không ở, đệ tử của hắn vẫn như cũ không hội bị người khi dễ.

Tổng tới nói cũng là đoàn kết, một cái tông môn chỉ có đoàn kết mới sẽ không bị người khi nhục. Đệ tử mệnh không trân quý, chết cũng không có gì. Nhưng nếu là các vị tiền bối cầm ta cùng muội muội giao ra, Kiếm Tông những cái kia cơ sở đệ tử sẽ như thế nào muốn?

Bên ngoài những người kia nghĩ như thế nào?

Một cái không thể bảo vệ mình đệ tử tông môn, các vị tiền bối, các ngươi cảm thấy còn sẽ có người gia nhập sao? Còn sẽ có người đem là Kiếm Tông đệ tử xem như là một loại vinh dự sao? Còn sẽ có người vì cái này vinh dự mà đi nỗ lực phấn đấu sao?" Nói xong, Dương Thiên Diệp sâu thở một hơi thật dài.

Hắn không muốn chết, càng không muốn muội muội chết, hắn còn muốn cứu mẹ hôn, cho nên hắn nhất định phải tranh thủ một chút mạng sống cơ hội. Tranh thủ liền có cơ hội tương đối, nếu là không tranh lấy, cái kia chính là một cơ hội nhỏ nhoi đều không.

Đại điện bên trong tất cả mọi người bắt đầu trầm mặc, Dương Thiên Diệp nói rất nói nhiều, nhưng chỉ có một câu đánh động đến bọn hắn, cái kia chính là câu kia "Không thể bảo vệ mình đệ tử tông môn, còn sẽ có người gia nhập sao?" Mấy người không thể không thừa nhận, câu nói này nói phi thường có đạo lý.

Nhưng là nếu là không giao Dương Thiên Diệp, vậy như thế nào cùng Bách Hoa cung bàn giao? Phải biết, chuyện này thế nhưng là bọn họ đuối lý, nếu như bọn họ không giao ra Dương Thiên Diệp, có thể nói cũng là tại đánh Bách Hoa cung mặt. Hiện ngay tại lúc này, Kiếm Tông thật sự là không thích hợp ở cùng Bách Hoa cung kết thù kết oán, phải nói là làm một cái ngoại môn đệ tử cùng Bách Hoa cung kết thù kết oán không đáng.

Muốn đến nơi này, Xích Hỏa cùng bên cạnh hắn ba người nhìn về phía cầm đầu Ngọc Lâm.

Thủ vị Ngọc Lâm khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp nói: "Dương Thiên Diệp, ngươi lời nói có chút đạo lý, ta Kiếm Tông sở dĩ có hôm nay địa vị, cũng là bởi vì đoàn kết. Cho nên, ta Kiếm Tông là sẽ không vứt bỏ tông môn của mình đệ tử!" Ngay tại Dương Thiên Diệp vui vẻ lúc, Ngọc Lâm lại nói: "Thế nhưng là Dương Thiên Diệp, ngươi lại không phải ta Kiếm Tông đệ tử!"

Dương Thiên Diệp nụ cười trên mặt cứng đờ, nói: "Chấp Kiếm trưởng lão chẳng lẽ muốn đem đệ tử trước trục xuất Kiếm Tông, sau đó ở cầm đệ tử giao cho Bách Hoa cung?"

Ngọc Lâm lắc đầu, nói: "Nếu ta thật làm như vậy, này cùng trực tiếp đưa ngươi giao cho Bách Hoa cung có cái gì khác nhau? Ta là ý nói, ngươi căn bản còn không phải ta Kiếm Tông đệ tử."

Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Vãn bối đã thông qua ngoại môn khảo hạch!"

Ngọc Lâm nói: "Ngươi nhưng có ta Kiếm Tông ngoại môn đệ tử tín vật?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp đồng tử co rụt lại, nghe được lão nhân lời nói, hắn đột nhiên nghĩ đến lúc trước hắn là trong nhà sự tình mà không có tham gia cái kia ngoại môn đệ tử luận võ, đến mức sai từng lúc trước Kiếm tông trưởng lão cấp cho tín vật cùng phục trang, mà hắn theo trong nhà về Kiếm Tông về sau, lại là đem chuyện này cấp quên mất, nói cách khác, hắn thật không tính là Kiếm Tông đệ tử!

Thật lâu, Dương Thiên Diệp lắc đầu cười rộ lên, nhìn trên đài mấy người liếc một chút, nói: "Nguyên lai các vị tiền bối thật cũng sớm đã quyết định, buồn cười ta còn tưởng rằng việc này có chuyển cơ, buồn cười a!"

Ngọc Lâm thán một tiếng, kỳ thật hắn cũng không muốn làm quyết định như vậy, nhưng là làm kiếm tông, hắn không được không làm như vậy. Kiếm Tông hiện ở không giống ngày xưa, tuy nhiên cùng là sáu đại siêu cấp thế lực, nhưng là bất kể là đỉnh tiêm cao thủ vẫn là dưới đáy đệ tử đều là so ra kém Bách Hoa cung.

Với lại hiện tại Quỷ Tông cùng Kiếm Tông đã như nước với lửa, nếu như Bách Hoa cung bất thình lình từ đó lập bên này đứng ở Quỷ Tông bên kia, đôi kia Kiếm Tông tới nói không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

Về phần Dương Thiên Diệp nói cái kia ngoại môn đệ tử thất vọng đau khổ sự tình căn bản sẽ không xuất hiện, bởi vì Dương Thiên Diệp cùng muội muội của hắn sẽ chỉ lặng lẽ biến mất!

"Chấp Kiếm trưởng lão, có thể hay không chỉ đem Dương Thiên Diệp giao ra, buông tha muội muội ta?" Dương Thiên Diệp ngẩng đầu nhìn Ngọc Lâm, hỏi.

Ngọc Lâm lắc đầu, nói: "Bách Hoa cung nếu như các ngươi huynh muội!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, hai mắt chậm rãi đóng chặt, sau một khắc, Dương Thiên Diệp hai mắt bỗng nhiên mở ra, một cỗ vô hình khí thế bỗng nhiên bộc phát ra, khi cỗ khí thế này xuất hiện lúc, Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay bất thình lình phát ra một đạo kiếm minh thanh âm.

Dương Thiên Diệp ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn tên trung niên nhân, tối hậu lạc tại cầm đầu Ngọc Lâm trên thân, nói: "Từ giờ trở đi, ta Dương Thiên Diệp không phải là Kiếm Tông đệ tử!" Đang nghe Ngọc Lâm không nguyện ý buông tha muội muội của hắn lúc, Dương Thiên Diệp mới thật sự là đối Kiếm Tông hết hy vọng.

Khi năm người nhìn thấy Dương Thiên Diệp thân thể bên trên tán phát ra cỗ khí thế này lúc, giữa sân 5 người sắc mặt kịch biến, khắp khuôn mặt là chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Ngọc Lâm giống như mất hồn, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể, lại là kiếm ý..."

"Ha ha... Tốt, Kiếm Tông loại này tông môn, không gia nhập cũng được, ha ha..."

Đúng lúc này, một cái lão nhân cười lớn đi vào trong đại sảnh, mà ở lão nhân bên cạnh, còn đi theo một cái tiểu nữ hài, tiểu nữ hài này không là người khác, chính là Bảo Nhi.

------oOo------

Chương 90: Hối hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm Sơn nhìn xem Dương Thiên Diệp trên thân này chưa tán khí thế, trong mắt lóe lên một vòng vẻ hưng phấn, lập tức cười gật gật đầu, nói: "Không tệ không tệ, lúc trước lão phu cùng mấy cái lão bất tử kia còn nghi hoặc ngươi rõ ràng chỉ là phàm nhân cảnh, Huyền khí tại sao như vậy tinh khiết, liền xem như Ngũ Hành Huyền khí bên trong Kim Huyền khí cũng không có khả năng tinh thuần như vậy a, hiện tại ta minh bạch, nguyên lai ngươi lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý."

Dương Thiên Diệp giật mình khẽ giật mình, sau đó nhìn xem Bảo Nhi, lại nhìn xem lão nhân, hắn tựa hồ minh bạch cái gì.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp ngơ ngác, Bảo Nhi chạy tới giẫm Dương Thiên Diệp một chân, nói: "Đần độn, còn không mau bái kiến sư phụ?"

Thật là mình này tiện nghi sư phụ? Dương Thiên Diệp lấy lại tinh thần, liền vội vàng tiến lên đối lão nhân đi một người đệ tử lễ phép, cung kính nói: "Đệ tử Dương Thiên Diệp, bái kiến sư phụ!"

Nếu như trước mắt lão nhân chướng mắt hắn, Dương Thiên Diệp đương nhiên sẽ không để nhiệt tình mà bị hờ hững, nhưng là từ lão nhân nhìn hắn ánh mắt, Dương Thiên Diệp biết, lão nhân đối với hắn có lẽ vẫn là hài lòng. Với lại trước mắt lão nhân không chừng có thể bảo vệ hắn muội muội, hiện tại cùng đường mạt lộ hắn tự nhiên là lập tức ôm bắp đùi.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đi bái sư lễ, Lâm Sơn trên mặt ý cười càng đậm. Hiện tại, hắn cùng Dương Thiên Diệp sư đồ danh phận quên là thật sự xác định. Đồng thời trong lòng của hắn cũng may mắn lúc trước Dương Thiên Diệp rời đi Triêu Dương Thành, không có để mấy cái lão bất tử kia tìm tới Dương Thiên Diệp, không nhưng cái này mặc kệ là ở phù văn một đạo bên trên thiên phú, vẫn là trên kiếm đạo thiên phú đều yêu nghiệt đệ tử rất có thể liền là người khác.

Lúc này Bảo Nhi cười tủm tỉm nói: "Gia gia, Bảo Nhi cho ngươi nhận cái này đệ tử không tệ a?" Lúc này Bảo Nhi tựa như một đứa bé làm một kiện cái đại sự gì, sau đó chờ đợi gia trưởng khích lệ bộ dáng.

Lâm Sơn xoa xoa Bảo Nhi cái đầu nhỏ, cười nói: "Không tệ, ngươi nha đầu này cuối cùng làm một kiện chính sự. Gia gia biết ngươi có ý đồ gì, yên tâm, gia gia thiếu không ngươi tốt nơi." Nói xong, Lâm Sơn đỡ dậy Dương Thiên Diệp, nói: "Đi, chúng ta về phù văn phong."

Dương Thiên Diệp do dự dưới, nói: "Sư phụ, Bách Hoa cung..." Tuy nhiên bái sư phó, Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút lo lắng, dù sao Bách Hoa cung thực lực có thể không so kiếm tông nhỏ, trước mắt cái này vừa trở thành sư phụ hắn có phải là thật hay không nguyện ý đắc tội Bách Hoa cung, vẫn là ẩn số.

Lâm Sơn khoát khoát tay, nói: "Yên tâm, hết thảy có ta!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp buông lỏng một hơi, bất kể như thế nào, mình cùng muội muội an toàn. Lập tức không đang do dự, trung thực đi theo Lâm Sơn bên cạnh.

Ngay tại Dương Thiên Diệp ba người quay người hướng lớn đi ra ngoài điện lúc, Ngọc Lâm rốt cục lấy lại tinh thần, thân hình khẽ động, mang theo từng đạo từng đạo tàn ảnh xuất hiện ở Dương Thiên Diệp ba người trước mặt, Ngọc Lâm đối Lâm Sơn ôm một cái quyền, nói: "Lâm đại sư, cái này Dương Thiên Diệp là chúng ta Kiếm Tông đệ tử..."

Lâm Sơn mới nhìn Ngọc Lâm liếc một chút, châm chọc nói: "Thật sao? Lúc trước ta còn tưởng rằng Dương Thiên Diệp là Quỷ Tông đệ tử đâu, không phải vậy Ngọc Lâm ngươi tại sao phải đem hắn giao ra chịu chết đâu?"

Ngọc Lâm có chút xấu hổ, nếu như là người khác như thế châm chọc hắn, hắn khẳng định là đưa đối phương Nhất Kiếm, nhưng là trước mắt lão nhân hắn không dám đắc tội, đừng nói hắn, cũng là tông chủ cũng không dám đắc tội, đây chính là cùng say sư bá mời đến. Lập tức đắng chát cười một tiếng, nói: "Lâm đại sư nói giỡn, ta Kiếm Tông quyết sẽ không cầm tông đệ tử trong môn phái giao ra chịu chết. Lúc trước có chút hiểu lầm, chỉ là hiểu lầm..."

Lâm Sơn khoát khoát tay, nói: "Ngọc Lâm, đừng đến này một bộ, trước kia ta còn muốn xem ở đệ tử ta phân thượng cùng Kiếm Tông nhiều ký kết hai năm hiệp nghị, nhưng là hiện tại ta cảm thấy hoàn toàn không có loại này tất yếu."

Ngọc Lâm Lão nụ cười trên mặt càng đắng chát, người khác không biết, nhưng là hắn biết, trước mắt lão nhân sở dĩ đến Kiếm Tông, hoàn toàn là bởi vì thiếu say sư bá nhân tình, không phải vậy, Kiếm Tông là mời không đến giống Lâm Sơn loại này phù văn đại sư. Tuy nhiên lúc này hắn không tâm tình quản cái này, cũng không tâm tình để quản Dương Thiên Diệp tại sao trở thành Lâm Sơn đệ tử, hắn hiện tại đầy trong đầu chỉ có cái suy nghĩ, cái kia chính là không thể để cho trước mắt cái này lĩnh ngộ kiếm ý thiếu niên rời đi Kiếm Tông!

Nhìn xem Dương Thiên Diệp, Ngọc Lâm trong mắt lóe lên một vòng phức tạp cùng hối hận, hắn không nghĩ tới thiếu niên trước mắt này thế mà lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm ý a! Kiếm Tông đã mấy trăm năm niên cũng không có xuất hiện qua có lĩnh ngộ kiếm ý người a. Nếu như lúc trước biết được thiếu niên trước mắt lĩnh ngộ kiếm ý, đừng nói Bách Hoa cung, liền xem như đắc tội Nguyên Môn hắn cũng sẽ không chút do dự.

Hắn phi thường rõ ràng lĩnh ngộ kiếm ý thiếu niên thiên tài đại biểu cho cái gì, đại biểu cho Kiếm Tông ngày sau nhất định quật khởi, đại biểu cho ở trăm năm sau Kiếm Tông sẽ có một cái có thể so với say sư bá còn mạnh hơn tuyệt thế cường giả thủ hộ Kiếm Tông. Đáng tiếc, lúc trước hắn quyết định nhất định để thiếu niên trước mắt đối Kiếm Tông có bất hảo ấn tượng.

Muốn đến nơi này, Ngọc Lâm hít sâu một hơi, nói: "Dương Thiên Diệp, lúc trước sự tình lão phu xin lỗi ngươi, chỉ cần ngươi nguyện ý lưu tại Kiếm Tông, Bách Hoa cung bên kia sự tình ta Kiếm Tông sẽ thay ngươi ngăn trở, với lại ta Kiếm Tông ngày sau sẽ đối với ngươi trọng điểm bồi dưỡng, như thế nào?"

Lúc này Xích Hỏa cũng đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, nói: "Tiểu tử, lão phu cũng vì vừa rồi sự tình xin lỗi ngươi."

Liền ngay cả một bên một mực trầm mặc ba tên trung niên đại hán cũng hướng Dương Thiên Diệp là vừa rồi sự tình mà xin lỗi, nếu như Dương Thiên Diệp chỉ là một cái bình thường thiên tài, thậm chí ngay tại lúc này là Tiên Thiên cảnh bọn họ cũng sẽ không xin lỗi, bọn họ có bọn họ kiêu ngạo. Nhưng là Dương Thiên Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, ở kiếm ý trước mặt, bọn họ không thể không cúi đầu.

Một bên Lâm Sơn trầm mặc, hắn biết kiếm ý đối Kiếm Tông đại biểu cái gì, nếu như hắn ngăn cản Dương Thiên Diệp lưu tại Kiếm Tông, cái kia chính là thanh kiếm tông hướng hắn đắc tội, hắn không sợ đắc tội Kiếm Tông, nhưng là Kiếm Tông có say lão đầu ở hắn liền không thể không cho chút mặt mũi. Cho nên, lưu vẫn là không lưu, đều xem Dương Thiên Diệp tự mình lựa chọn.

Dương Thiên Diệp không có cân nhắc bao lâu, cũng không cần cân nhắc, lập tức nhạt tiếng nói: "Tạ chấp Kiếm trưởng lão cùng các vị tiền bối hảo ý, tuy nhiên tha thứ vãn bối nói thẳng, loại này không để ý đệ tử Sinh Tử Tông môn, vãn bối không dám chờ đợi, vãn bối cũng không muốn lần sau đang bị người đưa ra ngoài chịu chết, còn nữa, chấp Kiếm trưởng lão cũng đã nói, vãn bối không phải Kiếm Tông đệ tử." Nói xong, Dương Thiên Diệp nhìn về phía Túy đạo nhân, nói: "Sư phụ, chúng ta đi thôi!"

Là, việc này căn bản không cần cân nhắc, Dương Thiên Diệp biết những người trước mắt này là thái độ gì lớn cải biến, đơn giản cũng là hắn lĩnh ngộ kia cái gì kiếm ý, là, những người này nhìn trúng là hắn kiếm ý, nếu như hắn không có kiếm ý, hắn ở trong mắt những người này ngay cả sâu kiến cũng không bằng.

Hắn lý giải những người này là tông môn mà vứt bỏ hắn, nhưng là lý giải không có nghĩa là tiếp nhận, hắn Dương Thiên Diệp còn không có phạm tiện đến loại trình độ này. Cho nên hắn căn bản cân nhắc đều không cân nhắc, trực tiếp cự tuyệt!

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Lâm Sơn ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng, nếu như Dương Thiên Diệp bởi vì vài câu hứa hẹn liền hồi tâm chuyển ý, này trong lòng của hắn đối Dương Thiên Diệp đánh giá là hội suy giảm, bởi vì dạng này thật không có cốt khí một điểm. Còn tốt, Dương Thiên Diệp không có hồi tâm chuyển ý!

Ngọc Lâm còn muốn nói điều gì, nhưng là Lâm Sơn đã không cho hắn cơ hội, mang theo Dương Thiên Diệp trực tiếp đi ra đại điện bên

trong.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp bóng lưng biến mất ở cửa đại điện, Xích Hỏa trầm giọng nói: "Sư huynh, ta Kiếm Tông ngàn năm qua khó được ra một tên lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài, chúng ta không thể để cho hắn rời đi Kiếm Tông a."

Ngọc Lâm lắc đầu, khổ sở nói: "Hắn đối với chúng ta Kiếm Tông đã không có một điểm hảo cảm, nếu như không có Lâm đại sư, hắn có lẽ sẽ bởi vì Bách Hoa cung nguyên nhân mà đáp ứng lưu tại Kiếm Tông, nhưng là hiện tại có Lâm đại sư, ta Kiếm Tông với hắn mà nói chính là có cũng được mà không có cũng không sao."

"Dương Thiên Diệp lúc nào trở thành Lâm Đại sư đệ tử?" Lúc này, một bên một người trung niên đại hán nghi hoặc hỏi.

"Hắn là một tên phù văn sư!"

Đúng lúc này, Tô Thanh Thi đi vào trong đại sảnh, Tô Thanh Thi nhìn Ngọc Lâm liếc một chút, nói: "Ngọc Lâm sư bá, Thanh Thi rất thất vọng, Thanh Thi không nghĩ tới ngươi là giao ra Dương Thiên Diệp, không tiếc chi đi Thanh Thi, càng không có nghĩ tới ngọc Lâm sư bá ngươi lại để cho cầm Dương Thiên Diệp giao ra. Ta Kiếm Tông thực lực là không bằng trước kia, nhưng ta Kiếm Tông cần e ngại Bách Hoa cung sao?"

Nàng mang theo Bách Hoa cung mấy người đi nghỉ ngơi sau liền vội vàng gấp trở về, chỉ là vẫn còn có chút tối, tại cửa ra vào hắn gặp được Dương Thiên Diệp, biết được Dương Thiên Diệp đã rời khỏi Kiếm Tông tin tức. Nàng ban đầu vốn còn muốn vãn hồi cái gì, chỉ là ở Dương Thiên Diệp nói Chấp pháp trưởng lão không thừa nhận hắn Kiếm Tông đệ tử thân phận, cùng muốn đem hắn cùng muội muội giao ra lúc, nàng liền không có khuyên.

Nàng tuy nhiên cùng Dương Thiên Diệp không phải rất quen thuộc, nhưng đối Dương Thiên Diệp tính khí vẫn còn có chút hiểu biết, Kiếm Tông muốn đem hắn giao ra, hắn có lẽ sẽ không thái quá oán hận Kiếm Tông, nhưng Kiếm Tông muốn đem muội muội của hắn giao ra, này không thể nghi ngờ là tiếp xúc hắn vảy ngược, dưới loại tình huống này, Dương Thiên Diệp căn bản không có khả năng ở trở về Kiếm Tông.

Ngọc Lâm không có để ý Tô Thanh Thi chỉ trích, hắn có chút ngốc trệ hỏi: "Thanh Thi, ngươi nói Dương Thiên Diệp hắn là một tên phù văn sư?"

Tô Thanh Thi bình phục lại tâm tình, nói: "Hắn không chỉ có là một tên phù văn sư, vẫn là Ngũ Hành Huyền khí bên trong Kim Huyền khí, với lại ở kiếm nô tháp khảo hạch lúc, hắn xông đến tầng thứ hai mươi ba, tháp bá đáp ứng để hắn về sau có thể tự do tiến vào kiếm nô tháp tu luyện. Nói cách khác, hắn là tháp bá để ý người." Nói xong, trong lòng lại nói: "Hắn vẫn là một tên có thể khống chế Huyền thú yêu nghiệt a!"

Nghe vậy, không chỉ có Ngọc Lâm, cũng là một bên bốn trên mặt người đều lộ ra đắng chát nụ cười, lúc này bọn họ có thể nói thật sự là hối hận phát điên. Một tên lĩnh ngộ kiếm ý, mà lại một là tên phù văn sư thiếu niên cứ như vậy bị bọn họ đuổi ra Kiếm Tông, bọn họ có thể không hối hận sao?

Ngọc Lâm đắng chát lắc đầu, nói: "Thanh Thi, hắn nếu là phù văn sư, lại lĩnh ngộ kiếm ý, vậy ngươi tại sao không sớm một chút nói cho chúng ta biết, ngươi như nói cho chúng ta biết, liền xem như đắc tội Bách Hoa cung chúng ta cũng sẽ không để hắn đối Kiếm Tông thất vọng đau khổ!"

"Cái gì?" | Tô Thanh Thi biến sắc, nói: "Hắn lĩnh ngộ kiếm ý?"

"Chẳng lẽ ngươi không biết?" Ngọc Lâm kinh ngạc nói.

------oOo------

Chương 91: Tâm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một ngày về sau, Kiếm Tông nội môn đệ tử khảo hạch đúng hạn cử hành, tuy nhiên cái này đã không liên quan Dương Thiên Diệp sự tình. Ngày đó rời đi Thái Thanh sau điện, Dương Thiên Diệp liền đi cầm Tiểu Dao tiếp vào phù văn phong. Phù văn phong chỉ có Bảo Nhi cùng gia gia hắn, bình thường Bảo Nhi rất là nhàm chán, hiện tại Tiểu Dao đến, nàng là cao hứng không được, lập tức liền nhận Tiểu Dao là muội muội, đồng thời công bố về sau ai dám khi dễ Tiểu Dao, liền là tương đương khi dễ nàng!

Nhìn thấy Tiểu Dao cùng Bảo Nhi hai người tình như tỷ muội, Dương Thiên Diệp cũng là cao hứng, chỉ là để hắn có chút buồn bực là hắn vừa bái cái này sư phó từ khi trở lại phù văn về sau, liền buộc hắn đọc rất nhiều quyển trục, lão thiên, khi thấy tài liệu kia trong phòng này một phòng quyển trục lúc, kém chút để hắn té xỉu tại chỗ.

Tuy nhiên là cho sư phụ lưu một cái ấn tượng tốt, Dương Thiên Diệp cũng là nghiêm túc đọc, ngay từ đầu hắn còn có chút buồn bực, nhưng nhìn nhìn xem hắn liền nhìn mê mẩn. Bởi vì những quyển trục đó không chỉ có rất nhiều phù văn đại sư kinh nghiệm cùng kỹ xảo, còn có thật nhiều phi thường trân quý phù văn bí kỹ.

Cái gọi là phù văn bí kỹ cũng là chỉ một số có thể minh ở Huyền Bảo thượng huyền kỹ, Dương Thiên Diệp ngay từ đầu cho rằng chỉ cần phù văn sư nguyện ý, liền có thể cầm tùy ý huyền kỹ minh ở Huyền Bảo bên trên, thực thì không phải vậy, muốn cầm một môn huyền kỹ minh ở Huyền Bảo bên trên, là vô cùng vô cùng phiền phức.

Bởi vì cái này cần phù văn sư cầm môn này huyền kỹ kinh mạch vận hành phương pháp ghi chép lại, nhân thể kinh mạch sao mà nhiều? Muốn đem môn này huyền kỹ vận hành phương pháp ghi chép lại, làm sao hắn phức tạp? Đặc biệt là Huyền giai trở lên huyền kỹ, này vận hành lộ tuyến càng là phức tạp rối tinh rối mù. Với lại liền xem như cầm những này ghi chép lại, còn cần đi qua vô số lần thí nghiệm mới có thể chân chính hoàn thành, bởi vì một khi có một tia phạm sai lầm, đó là hội chết người.

Tóm lại, một môn phù văn bí kỹ là phi thường trân quý, liền xem như một môn phổ thông Hoàng giai phù văn bí kỹ cũng là có thể bán đi hơn trăm vạn kim tệ.

Biết phù văn bí kỹ trân quý về sau, Dương Thiên Diệp càng thêm nỗ lực. Cứ như vậy, liên tục ba ngày Dương Thiên Diệp đều ở tại Lâm Sơn tư nhân phòng tài liệu bên trong.

Ngày thứ tư Dương Thiên Diệp theo phòng tài liệu bên trong đi ra, bởi vì Tô Thanh Thi tới.

Phù văn phong thuộc về Kiếm Tông bảy đại chủ phong một trong, đương nhiên không thể nói nhỏ, với lại trên đỉnh vân vụ lượn lờ, có vô số loại nở rộ không biết tên bông hoa, giống như tiên cảnh, chỉ là quá quạnh quẽ chút. Cũng may Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao đến sau là cái này quạnh quẽ phù văn phong tăng thêm rất nhiều sinh khí.

Phù văn phong có hai tòa nhà kiến trúc, một tòa là phù văn điện, bình thường Lâm Sơn trụ sở, tuy nhiên Lâm Sơn cơ bản không ở bên trong. Còn có một tòa là trụ sở, tu rất là hào hoa, tuy nhiên chỉ có Bảo Nhi một người ở bên trong, không đúng, hiện tại thêm một cái Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao.

Dương Thiên Diệp trong phòng, Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Thiên Diệp nói: "Thật không thể vãn hồi sao?"

Dương Thiên Diệp minh bạch Tô Thanh Thi chỉ là cái gì, lập tức lắc đầu cười nói: "Thanh Thi, ta làm người chính là như vậy, người không phụ ta, ta không phụ người, trước kia ta cũng đem kiếm tông xem như là nhà ta, xem như là ta vinh diệu, ta cũng lấy thân là Kiếm Tông đệ tử làm vinh. Nhưng là Kiếm Tông lại thế nào đợi ta đâu? Kiếm Tông mấy vị trưởng lão đứng ở Kiếm Tông góc độ là không làm sai, chỉ là ta không muốn sau này mình đang bị người vứt bỏ, cho nên, ngươi không cần khuyên!"

Tô Thanh Thi trầm mặc, nàng lý giải Dương Thiên Diệp tâm tình, mặc kệ người nào bị người vứt bỏ trong lòng cũng sẽ không dễ chịu. Chỉ là nàng thật không hy vọng Dương Thiên Diệp cứ như vậy rời đi Kiếm Tông, bởi vì lĩnh ngộ kiếm ý Dương Thiên Diệp chỉ có lưu tại Kiếm Tông mới có sự phát triển càng lớn mạnh. Dù sao Kiếm Tông là một cái tất cả đều tu Kiếm Tông môn!

"Đúng!" Dương Thiên Diệp đột nhiên nói: "Lần trước Bảo Nhi nói cho ta biết nói có người nói cho nàng ta gặp nguy hiểm, người kia có phải hay không Thanh Thi ngươi?" Lần trước Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút nghi hoặc Bảo Nhi cùng Lâm Sơn làm sao lại để Thái Thanh điện, sau đó hắn hỏi Bảo Nhi mới biết được nguyên lai là có người thông tri Bảo Nhi, nói cho Bảo Nhi hắn gặp nguy hiểm, Dương Thiên Diệp cái thứ nhất nghĩ đến cũng là trước mắt Tô Thanh Thi.

Tô Thanh Thi gật đầu nói: "Lúc trước ta phải biết Bách Hoa cung người đến Kiếm Tông lúc, ta liền biết các nàng là vì ngươi mà đến, vì để Bảo Nhi đi giúp ngươi nói chuyện, ta liền thông tri Bảo Nhi, chỉ là không nghĩ tới nàng cầm gia gia của nàng mang đến, càng không có nghĩ tới ngọc Lâm sư bá ở chi đi ta sau liền lập tức làm ra quyết định."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, chân thành nói: "Cảm ơn!" Dường như nghĩ đến cái gì, hắn lại hỏi: "Đúng, Bách Hoa cung người đâu? Kiếm Tông không đem ta giao ra, các nàng chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ đi!"

Tô Thanh Thi nói: "Các nàng không từ bỏ ý đồ lại có thể thế nào? Ngươi bây giờ là Lâm Sơn Đại sư đệ tử, thuộc về phù văn sư công hội người, mấy người các nàng mặc dù là Bách Hoa cung Bách Hoa Vệ, nhưng còn chưa tới dám đến tìm Lâm đại sư phiền phức, dứt bỏ Lâm đại sư phù văn sư thân phận, cũng là Lâm đại sư bản thân Tôn Giả cảnh thực lực cũng không phải là các nàng có tư cách đến tìm phiền toái."

"Thì ra là thế!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, hiện tại hắn minh bạch cái gì gọi là đại thụ dưới đáy tốt hóng mát.

"Ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, lưu tại Kiếm Tông sẽ có tốt hơn phát triển. Còn lần trước loại tình huống đó, ta cam đoan với ngươi, về sau tuyệt đối sẽ không đang phát sinh, như thế nào?" Tô Thanh Thi vẫn còn có chút không cam tâm, nguyên bản Dương Thiên Diệp không có lĩnh ngộ kiếm ý thì chính là nàng gặp qua yêu nghiệt nhất người, hiện tại lĩnh ngộ kiếm ý Dương Thiên Diệp liền xem như phóng tới toàn bộ Nam Vực thế hệ trẻ tuổi bên trong đều có thể xem như thiên tài, nàng thực sự không hy vọng Dương Thiên Diệp ngày sau chuyển ném khác thế lực.

Gặp Tô Thanh Thi còn muốn khuyên hắn gia nhập Kiếm Tông, Dương Thiên Diệp có chút dở khóc dở cười, nói: "Thanh Thi, Kiếm Tông là một cái đại tông môn, coi như không có ta Dương Thiên Diệp hắn vẫn là một cái đại tông môn, ngươi thật sự là không cần như thế!"

Tô Thanh Thi trong lòng thở dài, đứng dậy hướng phía môn đi ra ngoài, có một số việc, dù cho nàng đang cố gắng, cũng là không thể vãn hồi.

"Thanh Thi!" Dương Thiên Diệp gọi lại Tô Thanh Thi.

Tô Thanh Thi dừng bước, quay người nhìn xem Dương Thiên Diệp.

Dương Thiên Diệp đi đến Tô Thanh Thi trước mặt, nói: "Tuy nhiên ta không phải Kiếm Tông đệ tử, nhưng là vẫn hội đi tham gia cái kia thanh vân bảng!"

"Tại sao?" Tô Thanh Thi không hiểu.

Dương Thiên Diệp chân thành nói: "Kiếm Tông phụ ta, nhưng ngươi chưa từng có phụ qua ta, nếu như không phải ngươi, ta Dương Thiên Diệp ban đầu ở An Nam Thành liền chết ở Bách Hoa cung trong tay. Với ta mà nói, ngươi là ngươi, Kiếm Tông là Kiếm Tông, ta tham gia thanh vân bảng là vì ngươi, mà không phải làm kiếm tông."

Tô Thanh Thi trầm mặc hồi lâu, nói: "Nếu như ngươi thật muốn giúp ta, vậy thì về Kiếm Tông, như thế nào?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ngươi có ngươi kiên trì, ta cũng có ta kiên trì, với lại ngươi cũng không cần thiết làm kiếm tông mà làm oan chính mình, một cái tông môn muốn cường thịnh, thật là không thể rời bỏ trong tông môn người nỗ lực cùng phấn đấu, nhưng quyết không là dựa vào một người nỗ lực là được rồi."

Tô Thanh Thi tinh xảo trên mặt lộ ra một tia đắng chát, nói: "Đạo lý này ta như thế nào lại không rõ? Nhưng ta không nỗ lực không được, ngươi đã nói thân phận ta ở Kiếm Tông không thấp, xác thực, thân phận ta xác thực không thấp, bởi vì ta là Kiếm Tông tông chủ nữ nhi."

Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, hắn nguyên bản còn cho rằng Tô Thanh Thi nhiều nhất chỉ là một tên trưởng lão, hoặc là cái gì thực Quyền trưởng lão nữ nhi, nhưng hắn không nghĩ tới, Tô Thanh Thi lại là Kiếm Tông tông chủ nữ nhi, cái thân phận này cũng không so Đại Tần đế quốc công chúa thân phận thấp a!

Tô Thanh Thi nhìn thẳng Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi nói xâm nhập thanh vân bảng năm vị trí đầu, sau đó để cho ta cho ngươi một cái theo đuổi ta cơ hội, nhưng ngươi cũng đã biết, ngươi như muốn ở cùng với ta, đây không phải là một cái chỉ là thanh vân bảng năm vị trí đầu liền có thể làm được. Cho nên, thanh vân bảng ngươi nhưng bất tất tham gia!"

Dương Thiên Diệp cười ha ha một tiếng, một cỗ kiếm ý từ trong cơ thể nộ tản ra, nói: "Thanh Thi, ngươi là muốn cho ta biết khó mà lui sao? Vậy ngươi có thể sai, ta thừa nhận ta bị thân phận của ngươi cho chấn kinh, nhưng thì tính sao? Ta Dương Thiên Diệp lại bởi vì thân phận của ngươi mà khiếp sợ hoặc là tự ti sao? Không, thân phận của ngươi sẽ chỉ làm ta càng thêm nỗ lực!"

Http://truyencuatui . net/

Cảm thụ được Dương Thiên Diệp thân thể bên trên tán phát ra lăng lệ kiếm ý, Tô Thanh Thi sắc mặt động dung, thật lâu, nàng thấp giọng thở dài, nói: "Ta hiện tại có chút minh bạch ngươi tại sao có thể lĩnh ngộ kiếm ý!"

Dương Thiên Diệp thu liễm nụ cười, nhìn xem Tô Thanh Thi, chân thành nói: "Thanh Thi, ta thừa nhận ta thực lực bây giờ nhỏ yếu, còn không đủ trình độ ngươi trong suy nghĩ tiêu chuẩn, nhưng chỉ cần ngươi nguyện ý cho thời gian của ta, ta liền sẽ cố gắng, nỗ lực có được để ngươi có thể nhìn thẳng vào thực lực."

Trước kia Dương Thiên Diệp không rõ cái gì gọi là yêu, hắn cũng không biết trước kia đối Tô Thanh Thi có tính không là yêu, nhưng là hiện tại Dương Thiên Diệp phi thường rõ ràng hắn đối Tô Thanh Thi tình cảm, đó đã không phải là tham muốn giữ lấy, mà chính là hắn thật đối nữ tử trước mắt động tâm.

Tất nhiên động tâm vậy thì mở miệng, tất nhiên động tâm vậy thì nên không chút kiêng kỵ biểu đạt ra đến, về phần thân phận cùng thực lực ở giữa chênh lệch, một cái có chí khí, chịu nỗ lực nam nhân cần để ý hai thứ này sao?

Hắn Dương Thiên Diệp sinh ra không phải cái gì Vương Tôn quý tử mệnh, nhưng thì tính sao? Vương hầu tướng lĩnh, chẳng phải trời sinh, năm đó Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng có thể tay trắng khởi gia thành tựu một phen vương triều bá nghiệp, năm đó Kiếm Tông tổ sư một người Nhất Kiếm đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, hắn Dương Thiên Diệp tại sao không thể?

Hắn chưa từng có cho là hắn không xứng với Tô Thanh Thi!

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tô Thanh Thi nhìn xem thần sắc vô cùng kiên định Dương Thiên Diệp, trong lòng hiện lên một loại dị dạng cảm xúc, nàng ngăn chặn loại kia cảm xúc, thật lâu, nàng quay người, nói: "Ta rửa mắt mà đợi!" Nói xong hướng đi ngoài cửa, khi đi tới cửa thì lại dừng bước lại, nói: "Nghe đồn Nguyên Môn có một tên gọi nguyên tiêu thiên tài, người này lấy Tiên Thiên nhất phẩm thực lực liền đánh giết vương giả cảnh cường giả, mà người này ở Nguyên Môn ngoại môn trên bảng chỉ sắp xếp thứ mười bốn." Nói xong, Tô Thanh Thi không ở dừng lại, biến mất tại cửa ra vào.

"Tiên Thiên đánh giết vương giả cảnh!" Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt cười lạnh một tiếng, nói: "Thì tính sao? Ta Dương Thiên Diệp sợ cái gì?"

------oOo------

Chương 92: Thuật phù

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc kệ là Thanh Vân Bảng, vẫn là nghĩ cách cứu viện mẫu thân, Dương Thiên Diệp đều không thể không nỗ lực mạnh lên. Cho nên Dương Thiên Diệp đón lấy cầm thời gian làm một cái điều chỉnh, từ nguyên lai cả ngày nghiên tập phù lục đổi thành buổi sáng nghiên tập phù lục, mà buổi chiều cùng ban đêm thì tu luyện.

Một tháng sau, Dương Thiên Diệp đã có thể chế tạo ra tất cả cơ bản phù lục, với lại tất cả đều là thượng phẩm, cái này khiến Dương Thiên Diệp cùng Lâm Sơn đều là tâm phấn không thôi. Cũng chính là bởi vì dạng này, Lâm Sơn không ở phản đối Dương Thiên Diệp cầm phần lớn thời gian dùng tới tu luyện, đối Lâm Sơn tới nói, chỉ cần

Dương Thiên Diệp phù văn một đạo có thể tiến bộ, coi như Dương Thiên Diệp cầm tất cả thời gian đều dùng tới tu luyện hắn cũng sẽ không quản.

Mà ở võ đạo phương diện, Dương Thiên Diệp mấy môn huyền kỹ cũng là càng ngày càng thuần thục, đặc biệt là Ngự Kiếm Thuật cùng hậu phát chế nhân, trong đó Ngự Kiếm Thuật hắn theo hai trượng phạm vi khuếch trương đến mười trượng phạm vi, nói cách khác, lấy hắn làm trung tâm, hắn có thể ở trong vòng mười trượng đem kiếm khi cánh tay sử dụng.

Tuy nhiên muốn khống chế Kiếm dùng để phối hợp hắn công kích vẫn còn có chút độ khó khăn, dù sao cái này cần nhất tâm nhị dụng, mà không phải chỉ cần cải biến Kiếm Nhất điểm vị trí là được rồi. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp có lòng tin, bởi vì hắn hiện tại đã có thể bên cạnh luyện tập kiếm pháp căn bản bên cạnh ngự kiếm ở một bên thi triển kiếm pháp căn bản chiêu thức.

Về phần Trảm Thiên rút kiếm thuật rút kiếm, Dương Thiên Diệp cũng là tiến bộ không nhỏ, hiện tại rút kiếm trong nháy mắt đó thanh âm đơn giản giống như muỗi vo ve, nếu như hắn không lắng nghe lời nói, chính hắn đều nghe không được!

Mà Dương Thiên Diệp lĩnh ngộ cái kia kiếm ý, trừ áp chế trói buộc đối thủ bên ngoài, Dương Thiên Diệp lại hiểu rõ nó một số tác dụng, cái kia chính là một cái tăng phúc, là, đối với hắn tự thân một loại tăng phúc. Nếu như hắn thi triển kiếm khí thì dùng kiếm ý này bao khỏa kiếm khí, này kiếm khí này chí ít đề cao gấp đôi uy lực.

Với lại kiếm ý này không chỉ có đối với người có thể áp chế cùng trói buộc, cũng là đối cây cỏ Huyền thú cũng là có thể, bởi vì hắn cầm sói xám đi ra làm qua thí nghiệm, ở hắn kiếm ý áp chế xuống, sói xám chiến lực so trước kia giảm xuống chí ít ba phần! Tuy nhiên để Dương Thiên Diệp hơi nghi hoặc một chút là hắn kiếm ý đối tiểu gia hỏa tựa hồ không có tác dụng gì, phải nói tác dụng rất nhỏ, dù sao khi hắn đối tiểu gia hỏa thi triển kiếm ý lúc, tiểu gia hỏa không chỉ có không có bị áp chế, còn phản dùng một cỗ uy áp tới áp chế hắn, cái này khiến Dương Thiên Diệp có chút dở khóc dở cười.

Trừ Dương Thiên Diệp tiến bộ to lớn bên ngoài, còn đáng giá nói chuyện là Dương Thiên Diệp muội muội Tiểu Dao, Tiểu Dao thiên phú quả nhiên là dọa người, ngắn ngủi một tháng thời gian nàng cũng đã là huyền giả tứ phẩm, đương nhiên, cái này không thể rời bỏ Lâm Sơn chỉ đạo cùng bồi dưỡng. Bởi vì Lâm Sơn ở Bảo Nhi yêu cầu xuống nhận Tiểu Dao làm làm tôn nữ, mới đầu Lâm Sơn vẫn còn có chút không vui, nhưng là không có vài ngày sau, hắn liền phi thường vui lòng.

Tuy nhiên Tiểu Dao cũng có chút nghịch ngợm, nhưng là so Bảo Nhi tiểu ma nữ này tốt nhiều. Với lại Tiểu Dao còn đặc biệt hiếu thuận, mỗi ngày trừ tu luyện bên ngoài, sẽ còn cho Lâm Sơn làm rất nhiều ăn ngon. Thụ tiểu ma nữ nhiều năm như vậy giày vò, bất thình lình tới một cái hiếu thuận tôn nữ, Lâm Sơn đừng đề cập cao hứng biết bao nhiêu.

Bởi vì Lâm Sơn đối Tiểu Dao yêu thích, hắn mỗi ngày đều hội quất ra một chút thời gian tự mình chỉ đạo Tiểu Dao, về phần tài nguyên tu luyện, này càng là tùy ý Tiểu Dao tác thủ. Lấy Lâm Sơn tài phú, đừng nói một cái Tiểu Dao, liền xem như một vạn cái Tiểu Dao đều không tính là gì sự tình.

Gặp Lâm Sơn như thế yêu thích Tiểu Dao, Dương Thiên Diệp tâm tình đó là không phải nói, chỉ là để hắn có chút buồn bực là, nếu như hắn ở phương diện tu luyện gặp được nan đề đi thỉnh giáo Lâm Sơn lời nói, Lâm Sơn liền sẽ an bài cho hắn một cái liên quan tới phù văn nhiệm vụ, chỉ có hoàn thành phù văn nhiệm vụ, Lâm Sơn mới có thể chỉ đạo.

Đồng dạng, phù văn phong tài nguyên tu luyện cũng là cần hắn hoàn thành nhiệm vụ mới có thể nhận lấy, cái này khiến trong lòng hơi có chút không công bằng, dù sao hắn mới là Lâm Sơn đồ đệ a!

Cũng chính là ở dưới tình huống như vậy, Dương Thiên Diệp không chỉ có là ở phù văn một đạo, vẫn là võ đạo tiến bộ đều là phi thường lớn.

Phù văn điện bên trong, Dương Thiên Diệp ở trên một chiếc bàn đá chính hết sức chuyên chú chế tác phù lục, ở bên cạnh hắn có Lâm Sơn, Bảo Nhi, còn có Tiểu Dao, lúc này ba người chính là một không thuận mà nhìn xem Dương Thiên Diệp chế phù.

Thật lâu, Dương Thiên Diệp bút vừa thu lại, dãn ra một hơi, cầm phù văn bút nhẹ nhẹ để ở một bên, nhưng sau đó xoay người nhìn xem Lâm Sơn, nói: "Sư phụ, hoàn thành!"

Lâm Sơn lấy ra tấm kia Thần Hành Phù xem xét, gặp lại là thượng phẩm, lập tức hài lòng gật đầu, nói: "Rất tốt, trong khoảng thời gian này ngươi cùng Bảo Nhi cơ bản phù lục cơ bản đều đã hoàn toàn nắm giữ, hiện tại ta bắt đầu dạy các ngươi thuật phù, chờ triệt để nắm giữ thuật phù một đường, các ngươi hai cái cũng liền có thể xem như một tên phù sư!"

"Thuật phù?" Dương Thiên Diệp nhãn tình sáng lên, hiếu kỳ hỏi: "Sư phụ, thuật phù là cái gì?"

Một bên Bảo Nhi cũng là nhìn về phía Lâm Sơn, tuy nhiên Lâm Sơn phi thường sủng nàng, nhưng là ở phù văn một đạo bên trên đối nàng lại là cực kỳ nghiêm ngặt, không có học tốt cơ bản, đằng sau là tuyệt sẽ không dạy nàng, cho nên nàng cũng không biết thuật phù là cái gì.

Lâm Sơn cười cười, nói: "Các ngươi hiện tại học là cơ bản phù lục, cơ bản phù lục đều là đối tự thân phụ trợ dùng, mà thuật phù lại không phải, thuật phù cùng loại huyền kỹ tồn tại, nó là có thể dùng để công kích, chỉ bất quá chỉ là duy nhất một lần a. Đi, ta mang các ngươi đi xem một chút thuật phù uy lực!" Nói xong, một tay lôi kéo Tiểu Dao, một tay lôi kéo Bảo Nhi đi ra đại điện.

Dương Thiên Diệp tự nhiên cũng là vội vàng đuổi theo để, hắn là phi thường tò mò cái này thuật phù!

Đại điện một chỗ trống trải địa phương, Lâm Sơn cổ tay khẽ động, trong tay xuất hiện một tấm bùa chú, hắn nhìn xem Bảo Nhi cùng Dương Thiên Diệp, nói: "Thuật phù cũng là có mạnh có yếu, nó chia làm hạ cấp, trung cấp, cao cấp, truyền thuyết cấp, Thần cấp. Hắn trung cao cấp thuật phù uy lực tương đương với một môn duy nhất một lần Địa giai huyền kỹ, về phần truyền thuyết cấp thì tương đương với một môn duy nhất một lần Thiên giai huyền kỹ. Mà trong tay của ta tấm bùa này thì là trung cấp hạ phẩm thuật phù: Lôi chú phù. Các ngươi nhìn kỹ."

Nói xong, Lâm Sơn hướng phù lục rót vào Huyền khí, Huyền khí đi vào phù, Lâm Sơn trong tay tấm kia lôi chú phù nhất thời bộc phát ra một đạo ngân quang, Lâm Sơn hướng không trung ném đi, chỉ gặp này lôi chú phù trong nháy mắt vỡ ra, sau đó một đạo to bằng cánh tay kinh lôi từ cái này phù lục bên trong hướng xuống mặt hạ xuống.

"Oanh!"

Một đạo tiếng ầm ầm, mặt đất rung động rung động, mấy người nơi xa đất trống nổ tung ra, tóe lên đầy trời mảnh đá.

Bụi bặm tán đi, Dương Thiên Diệp cùng hai cái tiểu nữ hài đi qua, khi thấy này năm sáu trượng sâu, rộng bảy, tám trượng to lớn hố sâu lúc, ba người đều ngây người.

Dương Thiên Diệp lớn nhất trước lấy lại tinh thần, hắn cổ họng cuồn cuộn, cái này trung cấp thuật phù uy lực quá kinh khủng, coi như hắn toàn lực thi triển Phân Linh Kiếm Pháp cũng làm không ra cái hiệu quả này đến, học, nhất định phải học!

Bảo Nhi sau khi tĩnh hồn lại, lập tức chạy đến Lâm Sơn trước mặt, Bảo Nhi ôm lấy Lâm Sơn cánh tay, không ngừng lắc lư nói: "Gia gia dạy Bảo Nhi, nhanh dạy Bảo Nhi, chờ Bảo Nhi học biết cái này, về sau Bảo Nhi xem ai không thoải mái liền lấy phù nổ hắn một chút!"

Lời này nghe Lâm Sơn mặt đen lại, hắn trước kia sở dĩ không cho Bảo Nhi loại này lực sát thương phù lục cũng là bởi vì hắn biết Bảo Nhi tính cách, nàng tuyệt đối không phải nói cười, nếu như người nào chọc tới nàng, nàng khẳng định là hội không chút do dự hướng đối phương ném đi qua, hơn nữa còn tuyệt đối không chỉ một cái!

Một bên Dương Thiên Diệp cũng là nghe thẳng đổ mồ hôi lạnh, về sau có cơ hội đến thông tri một chút Thanh Tuyết, để cho nàng tuyệt đối đừng trêu chọc Bảo Nhi, bằng không hậu quả thật sự là quá kinh khủng!

Một bên Tiểu Dao trong mắt cũng là lóe ra hưng phấn quang mang, bất quá khi nàng nghĩ đến nàng không thể trở thành một tên phù văn sư lúc, cặp kia linh động hai mắt chính là nhất thời ảm đạm xuống tới, trong lòng không khỏi có chút hâm mộ lên Bảo Nhi cùng ca ca của mình. Nếu như nàng cũng có thể trở thành phù văn sư thật là tốt biết bao?

Phát giác được Tiểu Dao trong mắt ảm đạm, Dương Thiên Diệp đi đến Tiểu Dao bên cạnh, xoa xoa Tiểu Dao cái đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Ngốc nha đầu, ca ca là phù văn sư không phải tương đương với ngươi là phù văn sư sao? Chờ ca ca học được cái này thuật phù, ca ca liền cho Tiểu Dao chế tác rất nhiều vừa rồi loại kia lợi hại phù lục, về sau ai dám khi dễ ngươi, ngươi đi học Bảo Nhi tỷ tỷ, cho hắn thất lạc mấy cái đi qua!"

Nghe vậy, Tiểu Dao cao hứng gật gật đầu, hiện tại nàng nghĩ thông suốt, ca ca nói không sai, nàng tuy nhiên không phải phù văn sư, nhưng ca ca là, dù sao ca ca chính là nàng, nàng cũng là ca ca, về phần nàng có phải hay không phù văn sư đã không trọng yếu như vậy.

Gặp Tiểu Dao cao hứng trở lại, Dương Thiên Diệp cũng là cười cười, nàng đã tạm thời mất đi mẫu thân, nàng không muốn ở để Tiểu Dao có bất kỳ một điểm không vui!

Chịu không được Bảo Nhi giày vò, Lâm Sơn đem Dương Thiên Diệp kêu lên, sau đó đối Dương Thiên Diệp cùng Bảo Nhi, vẻ mặt nghiêm túc nói: "Cái này thuật phù chia rất nhiều thuộc loại, mỗi một loại thuật phù cũng khác nhau, hiệu quả cũng khác biệt, mà loại này phương pháp luyện chế cũng tự nhiên sẽ khác biệt. Ta muốn nói với các ngươi là, mỗi một loại thuật phù phương pháp luyện chế đều cực kỳ trân quý, căn bản là chỉ truyền mình đệ tử, cho nên, về sau các ngươi trừ mình đệ tử bên ngoài, không thể một mình truyền cho những người khác, hiểu chưa?"

Gặp Lâm Sơn vẻ mặt nghiêm túc, Dương Thiên Diệp nghiêm túc gật đầu, nói: "Minh bạch!"

Bảo Nhi cũng là vội vàng miệng đầy đáp ứng đứng lên, chỉ là này thái độ lại là cực kỳ tùy ý, tuy nhiên Lâm Sơn cũng không có thật trông cậy vào cái này Bảo Nhi làm đến hắn nói yêu cầu, phải biết, lúc trước hắn cho Bảo Nhi này 《 cơ sở phù văn quyết 》 lúc, cũng là như là hôm nay như vậy cảnh cáo nàng, thế nhưng là nàng đâu? Còn không phải không có đi qua hắn đồng ý liền truyền cho Dương Thiên Diệp.

Tuy nhiên còn tốt, đây coi như là hảo tâm làm tốt sự tình!

------oOo------

Chương 93: Thanh Vân lệnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đảo mắt một tháng trôi qua.

Trong phòng, Dương Thiên Diệp nắm tay bên trong phù văn bút đang từ từ ở trên lá bùa miêu tả lấy, hắn thần sắc nghiêm túc nghiêm túc, hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm lá bùa, nháy cũng không dám nháy một chút.

Thuật phù độ khó khăn so cơ bản phù lục khó không biết bao nhiêu lần, liền xem như ở Lâm Sơn tự mình chỉ đạo dưới, Dương Thiên Diệp cùng Bảo Nhi một tháng qua cũng là không thành công một lần, không phải hai người thiên phú không được, mà chính là cái này thuật phù thật sự là quá mức phức tạp. Vì thế, Bảo Nhi lúc trước nhiệt tình sớm biến mất sạch sẽ, thậm chí có đoạn thời gian còn phi thường nhụt chí.

Tuy nhiên ở Lâm Sơn nói một câu về sau, Bảo Nhi nhiệt tình cùng lòng tin nhất thời lại trở về. Bởi vì Lâm Sơn nói: "Mới chút điểm thời gian này mà thôi, ngươi cái nha đầu gấp cái gì? Gia gia ngươi lúc trước thế nhưng là hoa ròng rã hai tháng mới thành công chế tạo ra một tấm thuật phù đâu!"

Nghe được Lâm Sơn câu nói này, lòng tin trở về không chỉ có Bảo Nhi, đồng dạng còn có Dương Thiên Diệp.

Trong phòng, Dương Thiên Diệp hết sức chăm chú, nhất bút nhất bút chậm rãi phác hoạ lấy, này trên trán, dần dần hiển hiện mồ hôi, cứ như vậy, tiếp tục ước chừng một canh giờ, một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp bút vừa thu lại, sau đó thật sâu đều hô một hơi, trong mắt không che giấu chút nào lấy ý mừng.

Tiện tay vuốt xuống trên mặt mồ hôi, Dương Thiên Diệp cầm lấy tấm kia chiếu lấp lánh phù lục liền hướng Lâm Sơn trụ sở chạy tới.

Lâm Sơn trong phòng, Lâm Sơn nhìn xem Dương Thiên Diệp trong tay tấm bùa kia ngơ ngác, sau khi tĩnh hồn lại kinh ngạc nói: "Đây là ngươi chế tác?"

Dương Thiên Diệp có chút hưng phấn gật gật đầu, hắn một tháng có thể nói là không ngủ không nghỉ đang nghiên cứu cái này thuật phù, đi qua một tháng khắc khổ nỗ lực, hôm nay rốt cục thành công, hắn có thể nào không hưng phấn đâu?

Lâm Sơn khóe miệng hơi hơi run rẩy một chút, trong lòng khiếp sợ không thôi. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp chế tác chỉ là một tấm hạ cấp phong nhận phù, nhưng đây cũng không phải là một tháng liền có thể hoàn thành a! Cái này thuật phù trình độ phức tạp hắn nhưng là phi thường rõ ràng, hắn lúc trước thế nhưng là hoa ròng rã hơn ba tháng mới chế tạo ra một tấm thuật phù, hơn nữa còn chỉ là một tấm hạ phẩm, mà Dương Thiên Diệp một tháng liền chế tác được, với lại lại là thượng phẩm

Lâm Sơn có chút bị đả kích, tuy nhiên càng nhiều là vui mừng cùng cao hứng, bởi vì Dương Thiên Diệp là đệ tử của hắn.

Nhìn trước mắt có chút hưng phấn Dương Thiên Diệp, Lâm Sơn trong mắt không che giấu chút nào lấy tán thưởng, cùng Dương Thiên Diệp ở chung hai tháng này đến, hắn đối Dương Thiên Diệp biểu hiện là cực kỳ hài lòng, không chỉ là bởi vì Dương Thiên Diệp thiên phú, hắn càng coi trọng là Dương Thiên Diệp thái độ, là, mặc kệ là ở phương diện tu luyện, vẫn là tại phù văn phương diện, Dương Thiên Diệp thái độ đều là hết sức chăm chú, phi thường nỗ lực, cái này khiến hắn rất hài lòng.

Bởi vì làm một cái người dù cho thiên phú cho dù tốt, nếu như hắn không nỗ lực lời nói, vậy được liền cuối cùng trở thành bình thường! Nhìn chung Nam Vực trong lịch sử những cái kia vang danh thiên hạ phù văn tông sư, không có một cái nào là bởi vì chỉ dựa vào thiên phú thành công, càng nhiều đều dựa vào nỗ lực.

Cần có thể bổ sung kém cỏi, những lời này là phi thường có đạo lý!

Thu hồi suy nghĩ, Lâm Sơn nhìn xem Dương Thiên Diệp, hài lòng gật đầu, đường; "Ngươi mặc kệ là ở phù văn thiên phú vẫn là võ đạo thiên phú đều cực kỳ tốt, càng hiếm thấy hơn là ngươi có thể làm được không kiêu không ngạo, hoàn toàn như trước đây nỗ lực làm mỗi một sự kiện." Nói đến đây, Lâm Sơn ngừng lại, lại nói: "Mẫu thân ngươi sự tình ngươi không nên gấp, ta đã dò nghe, Bách Hoa cung chỉ là đưa nàng trấn áp ở tuyệt tình sườn núi đáy vực, nàng tạm thời không có nguy hiểm tính mạng, cho nên ngươi đừng đi làm không sợ hi sinh, hiểu chưa?"

Nghe được mẫu thân bị trấn áp ở tuyệt tình sườn núi đáy vực, Dương Thiên Diệp trong mắt hưng phấn trong nháy mắt biến mất, song quyền kìm lòng không đặng nắm chặt đứng lên, thật lâu, hắn hít sâu một hơi, nói: "Sư phụ yên tâm, ở đệ tử không có thực lực lúc, đệ tử sẽ không đi Bách Hoa cung chịu chết!"

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp trong mắt nộ hỏa, Lâm Sơn thán một tiếng, nói: "Không phải vi sư không giúp ngươi, mà chính là việc này ta cũng bất lực. Mẫu thân ngươi nếu là phạm là cung khác quy, ta để tìm các nàng dàn xếp dàn xếp có lẽ vẫn là có thể. Nhưng là mẫu thân ngươi phạm là năm đó Bách Hoa cung tổ sư tự mình lập thành quy định, điều quy định này là Bách Hoa cung căn bản, cũng là cung chủ phạm đều lại nhận trừng phạt nghiêm khắc. Cho nên, đừng nói là ta, liền xem như phù văn sư công gặp gỡ trưởng đi cầu tình đều vô dụng!"

Dương Thiên Diệp hai mắt nhắm lại, quyền đầu nắm chặt, móng tay đâm vào trong lòng bàn tay, trong lòng của hắn không cam lòng a, thật chẳng lẽ muốn để mẫu thân ở kia cái gì vách núi cheo leo bị trấn áp cái mấy năm, thậm chí là mấy chục năm? Mẫu thân có thể chống đến mình đi cứu nàng sao? Có thể sao?

Gặp Dương Thiên Diệp thống khổ bộ dáng, Lâm Sơn trong lòng có chút không đành lòng, lập tức nói: "Muốn cứu ngươi mẫu thân, có hai cái biện pháp!"

Dương Thiên Diệp hai mắt bỗng nhiên mở ra, sau đó quỳ đi xuống, nói: "Mời sư phụ chỉ giáo!"

Đọc truyệ n tại

//truyencuatu I .Net/ Lâm Sơn đỡ dậy Dương Thiên Diệp, nói: "Muốn cứu ngươi mẫu thân, nhất định phải cải biến Bách Hoa cung tổ sư định chế quy định, muốn cải biến đầu này, cần phải có thực lực tuyệt đối, là, thực lực tuyệt đối, chỉ cần ngươi có thực lực tuyệt đối, đừng nói cải biến nàng Bách Hoa cung quy định, cũng là diệt nàng Bách Hoa cung cũng không có vấn đề gì. Chỉ là muốn có được thực lực tuyệt đối nói nghe thì dễ? Nam Vực vạn năm qua cũng không có mấy người làm đến a!"

"Đầu thứ hai đâu?"

"Về phần đầu thứ hai" Lâm Sơn chậm rãi nói: "Đầu thứ hai cũng là có được Thanh Vân lệnh, ngươi hẳn nghe nói qua Thanh Vân Bảng, Thanh Vân Bảng là sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc liên hợp tổ chức, cái này trừ cạnh tranh tư nguyên bên ngoài, còn có một đầu nguyên nhân, cái kia chính là bồi dưỡng nhân tài, về phần sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc tại sao phải bồi dưỡng nhân tài, ngươi đây về sau tự nhiên sẽ biết được. Vì để Nam Vực tất cả thiên tài nô nức tấp nập tham gia Thanh Vân Bảng, Thanh Vân Bảng mỗi cái tông môn đều sẽ cho ra đại lượng phi thường mê người ban thưởng, trong đó cũng là Thanh Vân lệnh, có được Thanh Vân lệnh có thể yêu cầu các đại thế lực làm một chuyện, đương nhiên, không thể quá mức."

"Có được Thanh Vân lệnh liền có thể yêu cầu Bách Hoa cung thả mẫu thân của ta?" Dương Thiên Diệp có chút hưng phấn nói.

Lâm Sơn chậm rãi lắc đầu, nói: "Không thể, nhưng là ngươi lại có thể làm cho các nàng giảm bớt đối mẫu thân ngươi xử phạt, cho ngươi tranh thủ thời gian. Phải biết, liền xem như Linh giả cảnh ở này tuyệt tình sườn núi cũng là chống đỡ không bao lâu."

Thật lâu, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nói: "Làm sao thu hoạch được Thanh Vân lệnh?"

Lâm Sơn nhìn xem Dương Thiên Diệp, trầm giọng nói: "Thu hoạch được Thanh Vân Bảng hạng nhất!"

"Hạng nhất a?" Dương Thiên Diệp hai mắt nhắm lại, lẩm bẩm nói.

Lâm Sơn trầm giọng nói: "Tiểu tử, ngươi đừng tưởng rằng tên thứ nhất này đơn giản, cái này tuyệt không đơn giản. Nếu như ngươi không có lĩnh ngộ kiếm ý, coi như ngươi thiên phú trác tuyệt, lại là Ngũ Hành Huyền khí, nhưng là có thể hay không xâm nhập Thanh Vân Bảng năm mươi vị trí đầu đều là một cái phi thường lớn vấn đề. Mà ngươi bây giờ có được kiếm ý, xâm nhập ba mươi vị trí đầu hẳn không phải là vấn đề, nhưng là muốn thu hoạch được thứ nhất, không phải sư phụ đả kích ngươi, lấy ngươi thực lực bây giờ thật không đáng chú ý! Phải biết, Thanh Vân Bảng bên trên bài danh một trăm trong vòng, vậy cũng là từng cái có thể vượt cấp khiêu chiến."

Dương Thiên Diệp khẽ gật đầu, hắn đương nhiên biết cái này Thanh Vân Bảng độ khó khăn, không nói đừng, liền ngày đó Tô Thanh Thi nói này Nguyên Tông nguyên tiêu, lấy Tiên Thiên cảnh Chiến Vương người cảnh liền phi thường khủng bố. Với lại đối phương vẫn chỉ là ở Nguyên Môn ngoại môn trên bảng xếp hạng thứ mười bốn, thứ mười bốn đều đã lợi hại như thế, trước đó tên 13 người lại là một cái dạng gì kinh khủng tồn tại?

Với lại, trừ Nguyên Môn bên ngoài, Đại Tần đế quốc cùng hai cung cái này ba cái quái vật khổng lồ thiên tài đâu? Bọn họ lại là nhiều yêu nghiệt? Nam Vực nhân khẩu mấy chục tỷ, yêu nghiệt sao mà nhiều? Dương Thiên Diệp rất tự tin, nhưng hắn không tự đại, hắn theo không cho rằng hắn có thể vượt cấp miểu sát Tiên Thiên sau cũng là vô địch.

Chân chính không có trình độ Tiên Thiên là phi thường khủng bố, tựa như kiếm nô trong tòa tháp cái kia Tiên Thiên cường giả, Dương Thiên Diệp thực lực bây giờ tiến bộ rất nhiều, nhưng là muốn đối Liễu Thanh vũ như vậy giây giết cái kia Tiên Thiên kiếm nô, Dương Thiên Diệp vẫn là làm không được. Với lại, hắn cũng không dám xác định Nam Vực có Tiên Thiên cảnh cường giả so kiếm kia nô lệ còn lợi hại hơn, dù sao Nam Vực quá lớn, yêu nghiệt quá nhiều.

Có kiếm nô trong tòa tháp Tiên Thiên kiếm nô cùng vương giai Huyền thú làm tiêu chuẩn, cho nên, Dương Thiên Diệp phi thường rõ ràng biết hắn tự thân thực lực chân chính.

Nhưng là thì tính sao? Hắn thực lực bây giờ muốn tranh đoạt đệ nhất thật là khó khăn, nhưng có phải hay không còn có thời gian nửa năm sao? Cái này thời gian nửa năm cũng là hắn lật bàn cơ hội!

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp nhìn về phía Lâm Sơn, nói: "Sư phụ, ta muốn vào Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện!" Muốn phải nhanh hơn đề cao thực lực, khô khan khổ luyện là không được, hắn cần càng nhiều thực chiến, càng nhiều sinh tử chiến!

"Ngươi xác định sao?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, mặc kệ là vì Tô Thanh Thi vẫn là vì mẫu thân, hắn đều phải tham gia Thanh Vân Bảng, chỉ là đối bài danh yêu cầu so trước kia khó hơn vô số lần a.

Lâm Sơn khẽ gật đầu, sau đó xoay tay phải lại, tầm mười cái phù lục ra hiện tại hắn tay tay, nói: "Trong này có ba tấm cao cấp hạ phẩm sét đánh phù, nếu là gặp được không thể địch cường giả, liền đem cái này ba tấm sét đánh phù ném ra bên ngoài đi, cái này ba tấm cao cấp sét đánh phù đối Linh giả cảnh cường giả vẫn rất có uy hiếp!"

Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, không có cự tuyệt, tiếp nhận thuật phù, đối Lâm Sơn thi lễ, nhưng sau đó xoay người ra khỏi phòng.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp rời đi, Lâm Sơn vuốt vuốt sợi râu, khẽ gật đầu, cười nói: "Không tệ tiểu tử, thiên phú không tồi, nhân phẩm này tính cách cũng là không lời nói, Bảo Nhi nha đầu này luôn luôn thay mình làm một chuyện tốt!"

------oOo------

Chương 94: Người giết: Tấn cấp!

Ngày thứ hai, phù văn phong một chỗ trong hoa viên, Dương Thiên Diệp cùng Tiểu Dao hai huynh muội tay nắm tay chậm rãi dạo bước lấy, hai huynh muội liền chậm như vậy đi thong thả lấy, vô cùng ấm áp.

Thật lâu, Tiểu Dao dừng bước lại, nhìn về phía Dương Thiên Diệp, có chút không ngừng nói: "Ca, ngươi thật muốn để kia là cái gì Thập Vạn Đại Sơn sao?" Hiện tại nàng chỉ có ca ca một người thân, nàng thật không muốn rời đi ca ca, nhưng là nàng cũng biết, ca ca là muốn nỗ lực mạnh lên, sau đó đi cứu mẫu thân, thế nhưng là nàng cũng là không bỏ được!

Dương Thiên Diệp xoa xoa Tiểu Dao đầu, cười nói: "Ca ca hiện tại đã là huyền giả cửu phẩm đỉnh phong, còn chỉ thiếu một cơ hội liền có thể trở thành Tiên Thiên, là tăng thực lực lên, ca ca nhất định phải để Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện một phen. Ngươi ở phù văn phong muốn nghe sư phụ lời nói, không muốn đi theo Bảo Nhi tỷ tỷ khắp nơi tại họa, hiểu chưa?" Hắn vẫn còn có chút lo lắng Tiểu Dao, không phải lo lắng Tiểu Dao an toàn, mà chính là lo lắng Bảo Nhi tiểu ma nữ này làm hư Tiểu Dao.

Tiểu Dao "Phốc phốc" cười một tiếng, Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Ca, nếu để cho Bảo Nhi tỷ tỷ biết nói như ngươi vậy nàng, nàng chắc chắn sẽ không buông tha ngươi!" Đối với Bảo Nhi, nàng đồng dạng là thích vô cùng.

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nói: "Nhớ kỹ, bình thường tu luyện không nên quá khắc khổ, học một ít Bảo Nhi tỷ tỷ, tu luyện một hồi chơi một hồi, nếu như chờ ca trở về phát hiện ngươi gầy, ta cũng không tha cho ngươi!"

Tiểu Dao điểm điểm cái đầu nhỏ, nhưng trong lòng thì âm thầm quyết định về sau tu luyện nhất định phải càng thêm nỗ lực, bởi vì chỉ có mạnh lên, nàng mới có thể đến giúp ca ca.

Cùng Tiểu Dao chơi đùa một lúc lâu sau, Dương Thiên Diệp ở Tiểu Dao nỗi buồn trong ánh mắt rời đi phù văn phong.

Dương Thiên Diệp không có chuẩn bị cái gì, cũng không cần chuẩn bị cái gì, bởi vì hắn trên người có chính hắn luyện chế rất nhiều phù lục, có tăng tốc độ, có trị liệu, dù sao tất cả cơ bản phù lục hắn đều chuẩn bị một số.

Ngay tại Dương Thiên Diệp rời đi Kiếm Tông, tiến vào Vạn Xà Lâm một lúc lâu sau, một cái ước chừng mười sáu mười bảy tuổi thiếu niên tiến vào Thanh Sơn Thành một cái khách sạn bên trong.

Gã thiếu niên này đi vào một gian phòng, lúc này trong phòng còn có một người mỹ phụ, cái này người mỹ phụ không là người khác, chính là lúc trước tiến vào Kiếm Tông hướng Kiếm Tông đòi hỏi Dương Thiên Diệp gió vũ.

Phượng Vũ nhìn xem tiến đến thiếu niên, nói: "Có hắn tin tức?"

Thiếu niên kia đối Phượng Vũ thi lễ, nói: "Tiền bối, Dương Thiên Diệp đã rời đi phù văn phong, nhìn hắn để phương hướng, hắn hẳn là tiến về Thập Vạn Đại Sơn."

Nghe vậy, ngồi xếp bằng trên giường Phượng Vũ đứng lên, lông mày nhướn lên, hàn quang lóe lên, nói: "Chờ hai tháng, ngươi rốt cục đi ra!"

Lúc trước biết được Dương Thiên Diệp là Lâm Sơn đệ tử về sau, các nàng mấy người không thể không từ bỏ cầm Dương Thiên Diệp bắt về ý nghĩ, mặc kệ là Lâm Sơn thân phận vẫn là Lâm Sơn thực lực đều không phải là các nàng có thể trêu chọc, muốn muốn tiếp tục bắt Dương Thiên Diệp, vậy cũng chỉ có về đi xin phép cung chủ.

Còn lại ba người mỹ phụ đều về Bách Hoa cung, nhưng là gió vũ không có. Nàng sở dĩ hồi cung hậu chủ động thỉnh cầu đến bắt Dương Thiên Diệp, không phải là bởi vì nàng hận Dương Thiên Diệp mẫu thân cùng Dương Thiên Diệp, mà chính là nàng đối Dương Thiên Diệp là thế nào khống chế Huyền thú bí mật này cảm thấy hứng thú vô cùng, nếu như nàng đạt được phương pháp này, này nàng ở Bách Hoa cung địa vị cầm trong nháy mắt tăng lên mấy cái cấp bậc, thậm chí cũng là làm cái thực Quyền trưởng lão cũng không phải là không được!

Cho nên, nàng mượn cớ lưu lại, sau đó mua chuộc Kiếm Tông đệ tử chú ý Dương Thiên Diệp hành tung, thương thiên không phụ lòng người, Dương Thiên Diệp ở phù văn phong ngốc hai tháng sau rốt cục đi ra.

"Tiền bối, ngươi đáp ứng vãn bối..." Lúc này, tên thanh niên kia bóp mị cười cười, lấy muốn thù lao.

Phượng Vũ nhìn thiếu niên liếc một chút, sau đó tay phải vung lên, một cái cái túi nhỏ xuất hiện ở thanh niên trước mặt, nói: "Đi thôi!"

Thanh niên mở ra xem, thấy là 50 mai đá năng lượng, lập tức trên mặt phun lên cuồng hỉ, sau đó đầu cũng sẽ không đi ra ngoài cửa. Chỉ là lưu ý một người hành tung liền có thể có phần này thù lao, cuộc mua bán này thật sự là quá có lời.

"Chậm đã!" Lúc này Phượng Vũ gọi lại đi tới cửa thanh niên, hỏi: "Kiếm Tông có người biết ngươi hành tung không?"

Thanh niên vội vàng nói: "Không, không có ai biết ta hành tung, ta hôm nay hướng tông môn mời một cái giả, nói trong nhà có việc, cho nên ta những hảo hữu đó đều cho rằng ta về nhà."

Phượng Vũ khẽ gật đầu, sau một khắc, một cái từ Huyền khí biến ảo cánh hoa trong lúc đó xuyên qua thiếu niên cổ, thiếu niên hai tay gắt gao che cổ, con mắt trợn lên, muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng không có thể nói đi ra chính là ngã xuống.

Phượng Vũ không nhìn thiếu niên, quay người ra khỏi phòng, về phần thiếu niên thi thể, vậy dĩ nhiên sẽ có người tới thu thập, bởi vì khách sạn này là Bách Hoa cung sản nghiệp!

Ra khách sạn về sau, Phượng Vũ đi vào Thanh Sơn Thành thành nam một chỗ trước nhà đá, thạch ốc không có cửa, chỉ có một người nhức đầu cửa sổ. Phượng Vũ đi đến cái kia cửa sổ, tay lấy ra thẻ bạc bỏ vào trong cửa sổ, ước chừng qua hai phút đồng hồ về sau, một tờ giấy trắng cùng một cây bút theo cửa sổ trong miệng bay ra ngoài.

Phượng Vũ cầm bút lên trên giấy viết: Tính danh: Dương Thiên Diệp, thân phận: Phù văn sư, Lâm Sơn đệ tử, cảnh giới: Huyền giả cửu phẩm. Muốn sống không muốn chết, mời người giết."

Viết xong, Phượng Vũ tay phải vung lên, Bạch Chỉ bay vào cửa sổ trong miệng.

Thật lâu, bên trong truyền tới một thanh âm, nói: "Phù văn sư thân phận thù lao cần nhiều hơn gấp mười lần, Lâm Sơn đệ tử, cái thân phận này lại cần ở thêm gấp mười lần, hết thảy hai mươi vạn kim tệ."

Nghe vậy, Phượng Vũ nhướng mày, nàng không có nghĩ đến cái này tổ chức người thế mà mở miệng muốn hai mươi vạn kim tệ, phải biết, hai mươi vạn kim tệ đối với nàng mà nói cũng không phải một con số nhỏ a!

"Các ngươi công khai ghi giá, Tiên Thiên phía dưới một vạn kim tệ, vì sao bây giờ lại muốn hai mươi vạn, chẳng lẽ sợ phù văn sư công biết?" Phượng Vũ trầm giọng nói.

"Thân phận của hắn đáng đồng tiền, giết hay là không giết!" Thanh âm kia nói.

Phượng Vũ có chút do dự, hai mươi vạn kim tệ đối với nàng mà nói thật không coi là nhỏ số lượng, nhưng là để cho nàng đi đối phó Dương Thiên Diệp, nàng không dám mạo hiểm như vậy, nếu như bị Lâm Sơn biết nàng lấy Linh giả cảnh thực lực đi đối phó Phàm Nhân Cảnh Dương Thiên Diệp, lấy Lâm Sơn này bao che cho con tính cách, liền xem như Bách Hoa cung đều không gánh nổi nàng!

Nếu như Dương Thiên Diệp không phải đi Thập Vạn Đại Sơn, mà là đi nơi khác phương lời nói, nàng hội tự mình động thủ, nhưng là Dương Thiên Diệp để Thập Vạn Đại Sơn, nàng liền không có cách nào động thủ. Bởi vì chỉ cần nàng tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, liền lập tức sẽ bị Kiếm Tông cường giả giám thị, nàng cũng không hiểu, tại sao hiện tại Kiếm Tông đề phòng sâm nghiêm như vậy.

Tóm lại, nàng không dám đi mạo hiểm đối phương Dương Thiên Diệp, bởi vì Lâm Sơn cùng Lâm Sơn đại biểu thế lực không phải nàng một cái nho nhỏ Bách Hoa Vệ đội trưởng có thể thừa nhận được. Cho nên nàng mới có thể lúc trước giết cái kia Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, nàng mới có thể tới này mời cái tổ chức này người đi bắt sống Dương Thiên Diệp.

Thật lâu, Phượng Vũ hít sâu Lâm Diệp khẩu khí, sau đó tay cổ tay khẽ động, một tấm thẻ vàng bay vào này đen kịt cửa sổ bên trong, lạnh giọng nói: "Làm tàn, lưu một hơi liền có thể!" Nói xong, quay người rời đi.

...

Lúc này Dương Thiên Diệp ở Vạn Xà Lâm nơi nhìn xem cái kia chỉ sói xám, khắp khuôn mặt là chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi.

Tiến vào Vạn Xà Lâm về sau, Dương Thiên Diệp liền đem tiểu Hôi kêu đi ra, chuẩn bị để tiểu Hôi dẫn đường, nhưng khi hắn nhìn thấy tiểu Hôi lúc, hắn không thể bình tĩnh. Bởi vì tiểu Hôi đã không phải là cửu giai Huyền thú, mà chính là vương giai Huyền thú!

Là, vương giai Huyền thú, Dương Thiên Diệp không nhìn lầm, tiểu Hôi lúc này đã là vương giai Huyền thú!

Dương Thiên Diệp chỉ sói xám, nhìn xem tiểu gia hỏa, nói: "Tiểu gia hỏa nó, nó làm sao tấn cấp?" Hắn cùng sói xám căn bản là không có cách giao lưu, cho nên chỉ có thể hỏi chồn tía.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, Tiểu trảo chỉ chỉ sói xám, sau đó lại chỉ chỉ Dương Thiên Diệp phần bụng.

"Ngươi nói là bởi vì trong thân thể ta cái kia vòng xoáy nhỏ?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

"Vậy ngươi tại sao không tấn cấp?"

Chồn tía nháy mắt mấy cái, lộ ra một cái bất đắc dĩ biểu lộ, sau đó Tiểu trảo khoa tay mấy lần.

"Ngươi nói là ngươi muốn tấn giai rất khó khăn?"

Chồn tía vội vàng điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp chỉ chỉ bụng mình, sau đó hỏi: "Ở bên trong, các ngươi hội tấn cấp đúng hay không?"

Chồn tía điểm điểm đầu.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, cái này, cái này thật sự là thật là làm cho người ta chấn kinh. Hắn vòng xoáy đan điền lại có thể để Huyền thú tấn giai, cái này đan điền đến cùng là cái dạng gì tồn tại a?

Mọi người đều biết, Huyền thú muốn tấn giai là phi thường khó khăn, trừ phi là hảo vận đụng phải cái gì thiên địa linh cỏ, không phải vậy, chúng nó chỉ có thể thời gian sử dụng ở giữa chồng chất. Bình thường tới nói, Huyền thú cũng sẽ ở Thập Vạn Đại Sơn tìm kiếm linh thảo đến để cho mình tấn cấp, bởi vì thời gian sử dụng ở giữa chồng chất cái này quá không đáng tin cậy.

Mà bây giờ, hắn đan điền lại có thể để Huyền thú tấn cấp, hơn nữa còn là ở ngắn như vậy thời gian liền để tiểu Hôi tấn cấp, lão thiên, tiểu Hôi mới cùng hắn không có mấy tháng a!

------oOo------

Chương 95: Huyền thú đại quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy nhiên tiểu Hôi trở thành vương giai Huyền thú, nhưng là đối chồn tía thái độ vẫn là như thường ngày tôn kính vô cùng, cái này khiến Dương Thiên Diệp cùng chồn tía phi thường hài lòng.

Cho nên, Dương Thiên Diệp vẫn như cũ cầm tiểu Hôi xem như lập tức đến cưỡi.

Vạn Xà Lâm bên trong, tiểu Hôi nhanh như gió, những nơi đi qua, tất cả Huyền thú đều là nhượng bộ lui binh, để Dương Thiên Diệp thật là không uy phong!

Lúc này Dương Thiên Diệp tâm tình xác thực rất thoải mái, vương giai Huyền thú a! Cầm vương giai Huyền thú khi lập tức đến cưỡi, Nam Vực có bao nhiêu người có thể đủ làm đến? Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp không khỏi cười rộ lên, đưa tay vỗ vỗ tiểu Hôi, bất thình lình, một cái ý nghĩ không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trong đầu.

Tại sao mình không nhiều nhận mấy cái Huyền thú?

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp không thể bình tĩnh. Nếu như là người khác, ý nghĩ này không thể nghi ngờ là ý nghĩ hão huyền. Nhưng với hắn mà nói, ý nghĩ này là hoàn toàn có thể thực hiện. Có tiểu gia hỏa chấn nhiếp, những cái kia Huyền thú khẳng định hội khuất phục, có này thần bí vòng xoáy nhỏ, những cái kia Huyền thú khẳng định sẽ như cùng tiểu Hôi tự nguyện lưu lại.

Không thấy được tiểu Hôi ngay từ đầu không nguyện ý, mà ở nhìn thấy vòng xoáy thần kỳ sau liền phi thường nguyện ý không?

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Thiên Diệp chính là đã quyết định.

Nuôi Huyền thú đại quân!

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp sẽ không ở để thu phục kia cái gì cửu giai Huyền thú, cửu giai Huyền thú tuy nhiên thực lực cũng cường hãn, nhưng là có thể so ra mà vượt vương giai Huyền thú sao? Lấy hắn vòng xoáy trong đan điền không gian, Trang cái năm, sáu con vương giai Huyền thú vẫn là có thể. Vừa nghĩ tới vung tay lên, vương giai Huyền thú một đống tràng cảnh, Dương Thiên Diệp liền không nhịn được kích động lên.

Về phần vương giai trở lên Linh giai Huyền thú Dương Thiên Diệp là sẽ không đi cân nhắc, lấy hắn thực lực bây giờ, để tìm Linh giai Huyền thú, vạn nhất tiểu gia hỏa uy áp không dùng được, vậy hắn liền thật sự là để tìm đường chết.

Dương Thiên Diệp cầm thu phục Huyền thú đại quân kế hoạch nói cho chồn tía, chồn tía nhất thời nâng song trảo tán thành, đương nhiên, nó đối những cái kia Huyền thú không có hứng thú, nó chẳng qua là cảm thấy chơi vui, chỉ thế thôi!

Gặp chồn tía tán thành, Dương Thiên Diệp nhất thời có chút không kịp chờ đợi, lập tức chỉ huy tiểu Hôi hướng U Minh cốc chạy đi. Hắn mục tiêu thứ nhất: U Minh cốc U Minh Lang vương!

Ở tiểu Hôi dẫn đầu dưới, Dương Thiên Diệp rất nhanh liền đi vào U Minh cốc Lang Vương địa bàn, có tiểu gia hỏa ở, Dương Thiên Diệp cũng không có lén lút, mà chính là trực tiếp bên trên động khiêu chiến U Minh Lang vương.

Khi U Minh Lang vương mang theo mấy ngàn con U Minh Lang theo động khẩu đi ra lúc, Dương Thiên Diệp nheo mắt, nếu như bây giờ chỉ mấy ngàn con U Minh Lang hướng hắn xông lên, vậy hắn hôm nay liền thật quá thay. Hiện tại hắn cũng chỉ hy vọng tiểu gia hỏa cái kia huyết mạch uy áp có thể có tác dụng!

"Ngắm!"

Ở nhìn thấy đàn sói lao nhanh đi ra lúc, chồn tía một tiếng kêu sợ hãi, loé lên một cái vọt đến không trung, trên thân màu tím thoáng hiện, một cỗ vô hình uy áp phô thiên cái địa hướng phía phía dưới đàn sói lồng để.

Khi tiếp xúc đến cỗ uy áp này, phía dưới đàn sói nhất thời dừng bước lại, sau đó, trừ cái kia ngân sắc U Minh Lang vương bên ngoài, còn lại tất cả U Minh Lang đều bò trên mặt đất, trong mắt vạn phần hoảng sợ. Mà cái kia U Minh Lang vương mặc dù không có bò xuống, nhưng là cũng không lớn dễ chịu, toàn thân rất nhỏ phát run, trong hai mắt tràn đầy kiêng kị cùng vẻ tôn kính. Tuy nhiên vương có vương tôn nghiêm, cho dù chết, nó cũng sẽ không khắp nơi đàn sói trước mặt bò xuống.

Bởi vì bò xuống liền đại biểu thần phục!

Nhìn thấy Ngân Lang thế mà không có bò xuống, tiểu gia hỏa sinh khí, ngay tại nó chuẩn bị lần nữa tạo áp lực lúc, Dương Thiên Diệp ngăn lại nó, nói: "Tiểu gia hỏa, nói cho nó biết, để nó cùng ta đánh một chầu, nếu như ta thắng, để nó đi theo ta, nếu như ta thua, chúng ta rời đi nơi này."

Dương Thiên Diệp thế nhưng là nhớ kỹ hắn lần này tới Thập Vạn Đại Sơn mắt, hắn là đến tăng thực lực lên, về phần thu phục Thú Vương, đây chẳng qua là thuận tiện! Bởi vì chỉ có mình có được thực lực cường đại mới là đáng tin!

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó cùng U Minh Lang vương bắt đầu giao lưu. Rất nhanh, U Minh Lang vương ánh mắt lộ ra nổi giận thần sắc, thế mà để nó đường đường vương giai Huyền thú thần phục một cái nhân loại? Đây là đang vũ nhục nó sao? Lúc này hung ác nhìn về phía Dương Thiên Diệp, sau đó đối Dương Thiên Diệp nổi giận gầm lên một tiếng, biểu đạt nó mãnh liệt bất mãn.

Nhìn thấy U Minh Lang vương thế mà còn dám sinh khí, tiểu gia hỏa nhất thời giận không thể nuốt, một cỗ vô hình uy áp lần nữa hướng phía U Minh Lang vương đè tới. Cùng lúc đó, một bên tiểu Hôi cũng là có chút nổi giận, ngửa mặt lên trời một tiếng sói tru, sau đó mắt lộ ra hung chỉ nhìn U Minh Lang vương.

Nếu là lúc trước, tiểu Hôi khẳng định là không dám vô lễ như vậy, nhưng là hiện tại không giống nhau, nó đã là vương giai Huyền thú, về mặt thực lực đã cùng Lang Vương chênh lệch không lớn. Với lại trọng yếu nhất là Lang Vương lúc này đã đắc tội tiểu gia hỏa, ở tiểu Hôi trong lòng, đắc tội Dương Thiên Diệp lời nói còn không sao, nhưng là nếu là đắc tội tiểu gia hỏa, vậy thì chờ chết đi!

U Minh Lang vương tứ chi hơi hơi uốn lượn, dường như ở tiếp nhận cái gì cực lớn thống khổ, nghe được tiểu Hôi sói tru, ánh mắt nhìn về phía tiểu Hôi, nhất thời ánh mắt lộ ra chấn kinh chi sắc. Bởi vì nó tộc quần bên trong lại xuất hiện một cái Lang Vương, với lại cái này mới Lang Vương còn cam nguyện bị một cái nhân loại cưỡi!

Rất nhanh, U Minh Lang vương giận không thể nuốt đứng lên, trước mắt đầu này Lang Vương quả thực là U Minh Lang sỉ nhục! Nếu như là bình thường, nó khẳng định hội xông đi lên cầm trước mắt một sói một người xé nát, nhưng là hiện tại nó không dám, bởi vì có cái kia tử sắc tiểu gia hỏa ở!

U Minh Lang vương đang khiếp sợ, chồn tía thì là đang tức giận lấy, trước mắt cái này đê giai sinh vật lại dám không bò xuống, lập tức chuẩn bị Tiểu trảo một Hôi, lần nữa gấp bội thực hiện uy áp.

Đúng lúc này, Dương Thiên Diệp cưỡi tiểu Hôi đi vào U Minh Lang vương trước mặt, cầm này tức giận phi thường tiểu gia hỏa vẫy tay, tiểu gia hỏa hung hăng trừng U Minh Lang vương liếc một chút, sau đó loé lên một cái rơi xuống Dương Thiên Diệp trên bờ vai, Tiểu trảo chỉ chỉ U Minh Lang vương, Tiểu trảo vung vẩy mấy lần, tựa hồ tại gọi Dương Thiên Diệp giáo huấn nó.

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía trước mắt cái này so tiểu Hôi cá thể còn muốn đại xuất mấy phần ngân sắc U Minh Lang vương, nói: "Ngươi là vương giai Huyền thú, hẳn là nghe hiểu ta lời nói. Vừa rồi tiểu gia hỏa lời nói ta đang nói một lần, đánh với ta một trận, ngươi thua, thần phục ta, ta thua, chúng ta lập tức rời đi U Minh cốc, như thế nào?"

Dương Thiên Diệp biết, muốn vương giai Huyền thú thần phục hắn, vậy hắn nhất định phải đến có được đối phương ghé mắt thực lực, không phải vậy, liền xem như đối phương ở tiểu gia hỏa uy áp hạ thần trang phục, này cũng không phải chân chính thần phục, cuối cùng sẽ có hai lòng. Nếu như hắn có thể làm cho Lang Vương nhìn thẳng vào, này ở tăng thêm tiểu gia hỏa, tựa như lúc trước đối phương tiểu Hôi như thế, loại tình huống này thần phục Thú Vương liền dựa vào phổ nhiều.

Với lại hắn cũng muốn tăng thực lực lên, cứ như vậy, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện.

U Minh Lang vương nhìn xem tiểu Hôi liếc một chút, sau đó lại kiêng kỵ nhìn chồn tía liếc một chút, do dự nửa ngày, tối hậu điểm điểm đầu sói.

Nó ban đầu vốn không muốn đáp ứng, dĩ nhiên không phải bởi vì sợ Dương Thiên Diệp, là bởi vì một cái ngay cả vương giai đều không đạt tới nhân loại khiêu chiến nó, là đang vũ nhục nó. Nhưng là lúc này nó không thể không đáp ứng, bởi vì nó kiêng kị tiểu Hôi cùng chồn tía, dứt bỏ Dương Thiên Diệp không nói, nếu như chồn tía giúp tiểu Hôi đối phó nó, ở hai thú hợp tác dưới, là vô cùng có khả năng uy hiếp nó ở trong bầy sói địa vị.

Cho nên, vì để chồn tía cùng tiểu Hôi rời đi, nó đáp ứng.

Ngân sắc Lang Vương ngửa đầu một tiếng sói tru, sau lưng nó đàn sói nhất thời đứng dậy hướng về sau mặt lui hơn mười trượng, đồng dạng, tiểu gia hỏa cùng tiểu Hôi cũng ở Dương Thiên Diệp ra hiệu xuống lui ra phía sau khoảng cách nhất định, hiện tại, một người một sói nhìn nhau.

Lang Vương trong mắt không che giấu chút nào lấy khinh miệt, nó không hề động, nếu như đối phó một cái ngay cả vương giai cũng chưa tới nhân loại còn muốn động thủ trước lời nói, chính nó đều sẽ xem thường mình, cho nên, nó đang đợi Dương Thiên Diệp xuất thủ trước!

Dương Thiên Diệp cổ tay khẽ động, đem trên tay bội kiếm bỏ vào trong nạp giới, hắn không có ý định dùng Kiếm. Không phải hắn cùng Lang Vương khinh địch, mà chính là hắn muốn rèn luyện nhục thân! Từ tiểu Hôi giao thủ qua đi, Dương Thiên Diệp minh bạch một sự kiện, đó chính là hắn nhục thân nếu là nhận kịch liệt kích thích, này trong cơ thể hắn kim sắc Huyền khí liền lại trợ giúp hắn bất ngờ luyện nhục thân, tuy nhiên thống khổ như vậy điểm, nhưng là chỉ cần có thể tăng thực lực lên, thống khổ một số lại tính được cái gì?

Gặp Dương Thiên Diệp thế mà không sử dụng kiếm, Lang Vương lần nữa phẫn nộ, người trước mắt này loại là ở miệt thị nó sao? Ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, U Minh Lang Vương Hậu cước bỗng nhiên trừng một cái, một cái túng càng, như là một tòa tiểu hình sơn phong vọt tới Dương Thiên Diệp. Sói xám trừng cước nơi, mặt đất trực tiếp than lún xuống dưới, xuất hiện một cái hố nhỏ, đủ thấy hắn lực lượng kinh khủng!

Nhìn thấy sói xám đánh tới, Dương Thiên Diệp vẻ mặt nghiêm túc, chân phải hướng (về) sau vạch một cái, nắm tay phải hướng về phía trước bình thân, trong cơ thể kim sắc Huyền khí bỗng nhiên vận chuyển lại, nắm tay phải bên trên, lóe ra chướng mắt kim quang.

Khi Lang Vương ép hướng hắn lúc.

Dương Thiên Diệp chân phải bỗng nhiên trừng một cái, thân thể đột ngột từ mặt đất mọc lên, sau đó một tiếng thét to lên, quyền đầu bỗng nhiên hướng về Lang Vương đầu đập tới!

------oOo------

Chương 96: Hiện tại mới bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Dương Thiên Diệp quyền đầu mới vừa cùng Lang Vương đầu tiếp xúc, Dương Thiên Diệp sắc mặt cũng là biến đổi, chợt, một cỗ cự lực từ trên cánh tay truyền đến tới, ở cái này cỗ cự lực dưới, Dương Thiên Diệp không hề nghi ngờ bay rớt ra ngoài, bay ra bảy tám trượng về sau, "Phanh" một tiếng, nặng nề mà rơi trên mặt đất.

Trái lại Lang Vương, Lang Vương trên không trung thân thể chỉ là ngừng một lát, sau đó liền an ổn rơi trên mặt đất, hiển nhiên, lúc trước này một cái đụng nhau, nó không có có thụ thương. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp một quyền kia cũng không phải một chút tác dụng đều không, chí ít lúc này Lang Vương chỗ trán đã có một cái vô cùng rõ ràng quyền ấn!

Dương Thiên Diệp đứng lên, một cỗ bủn rủn cảm giác nhất thời từ cánh tay phải lan tràn đến toàn thân, mà đúng lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ bắt đầu vận chuyển. Theo vòng xoáy nhỏ vận chuyển, từng tia kim sắc Huyền khí từ vòng xoáy trong đan điền chảy ra, sau đó những này kim sắc Huyền khí hướng hắn kinh mạch toàn thân chảy tới, chữa trị toàn thân hắn các nơi.

Cảm nhận được trong cơ thể dị dạng, Dương Thiên Diệp hô một hơi, sau đó ánh mắt nhìn về phía nơi xa U Minh Lang vương, Dương Thiên Diệp không thể không thừa nhận, Huyền thú nhục thể lực lượng thật rất khủng bố, lúc trước hắn một kích kia, nếu như là nhân loại phàm nhân loại Tiên Thiên cường giả chịu, vậy đối phương liền tính là không chết, cũng khẳng định hội thụ thương, mà trước mắt cái này U Minh Lang vương lại là một chút việc đều không.

Tuy nhiên hắn đã sớm dự liệu được một quyền kia cho Lang Vương không tạo được tổn thương gì, nhưng là thấy đến đối phương một chút việc cũng không, Dương Thiên Diệp trong lòng vẫn còn có chút phiền muộn. Tuy nhiên còn tốt, cái này U Minh Lang vương so với Kiếm Nô Tháp trong kia chỉ vương giai Huyền thú vẫn là kém một chút, dù sao hắn không dám cùng kiếm nô trong tòa tháp cái kia vương giai Huyền thú đối quyền!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó đem lên áo cùng món kia Huyền Giáp cởi ra, lộ ra này màu đồng da thịt, song quyền hoạt động một chút, trong cơ thể Huyền khí phun trào, song quyền phía trên, nhất thời che kín một tầng loá mắt kim quang.

Hôm nay, hắn muốn chiến thống khoái!

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp thế mà còn có thể đứng lên đến, những con sói kia bầy nhất thời phát ra từng đạo từng đạo sói tru, phảng phất tại nói làm sao có thể?

Đối với hiểu rõ tiểu gia hỏa cùng tiểu Hôi liền lộ ra không có như vậy chấn kinh, đặc biệt là tiểu Hôi, nó thế nhưng là cùng Dương Thiên Diệp chiến đấu qua, đối với Dương Thiên Diệp nhục thân lực lượng, nó là phi thường rõ ràng. Tuy nhiên nó cũng không coi trọng Dương Thiên Diệp cùng U Minh Lang vương chiến đấu, cửu giai Huyền thú cùng vương giai Huyền thú đang kém cách thật là rất lớn.

Tuy nhiên nó không coi trọng, nhưng là nó cũng sẽ không biểu đạt ra đến, không phải vậy cái kia chính là cần ăn đòn. Phải biết, cái kia tử sắc tiểu gia hỏa có thể là phi thường không thích người khác xem thường Dương Thiên Diệp.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp đứng lên, chồn tía trong mắt lóe ra hưng phấn quang mang, nhìn nó bộ dáng như vậy, tựa hồ nó cũng muốn đi tham gia chiến đấu!

Lúc này U Minh Lang vương trong lòng cũng là phi thường chấn kinh, trước mắt tên nhân loại này cùng nó đối cứng cứng rắn lại là không chết, hơn nữa nhìn đối phương bộ dáng như vậy, đừng nói chết, đối phương ngay cả thụ thương đều không, cái này khiến U Minh Lang vương phẫn nộ. Một cái nhân loại cùng nó đối cứng cứng rắn, thế mà còn có thể hoàn hảo đứng lên, đây là đang trần trụi đánh nó mặt a!

"Ngao ô!"

Một tiếng phẫn nộ thét dài, U Minh Lang Vương Trùng hướng Dương Thiên Diệp.

U Minh Lang Vương Thể hình so Dương Thiên Diệp lớn không chỉ gấp mười lần, chạy như điên U Minh Lang vương tựa như là một tòa di động núi nhỏ, mỗi một lần đặt chân, mặt đất đều là rất nhỏ run rẩy, như vậy thanh thế, cực kỳ doạ người.

Gặp U Minh Lang vương xông lại, Dương Thiên Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải bỗng nhiên đạp mạnh, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực đạo, thân thể như là một cái như đạn pháo phóng tới U Minh Lang vương.

Ở cách U Minh Lang vương ước chừng chỉ có một trượng phạm vi lúc, Dương Thiên Diệp một tiếng thét to lên, này lóe ra kim quang quyền đầu hung hăng hướng phía này so thân thể của hắn còn lớn hơn đầu sói đập tới.

Dương Thiên Diệp một kích này có thể nói là sử xuất bú sữa khí lực, quyền đầu những nơi đi qua, không khí phảng phất bị xé nứt, phát ra từng đạo từng đạo bén nhọn chói tai âm thanh xé gió.

Ở chúng thú kinh ngạc dưới ánh mắt, một người một sói lần nữa hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Thiên Diệp lần nữa bay ra ngoài.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp bay ra ngoài, Lang Vương buông lỏng một hơi, nhưng là sau một khắc, cái kia vừa mới nện rơi trên mặt đất nhân loại lại là lại không sự tình đứng lên, hơn nữa còn chủ động hướng phía nó công tới.

U Minh Lang vương phi thường nghi hoặc, thật rất nghi hoặc, bởi vì nó vừa rồi thế nhưng là sử xuất toàn lực. Ở nó toàn lực va chạm phía dưới, trước mắt tên nhân loại này thế mà còn có thể đứng lên đến? Đồng thời còn có thể chủ động công kích nó?

Đây thật là nhân loại mà không phải Huyền thú sao?

Nó không nghĩ, bởi vì trước mắt tên nhân loại này đã đến trước mặt nó.

"Bành!"

Không hề nghi ngờ, Dương Thiên Diệp lần nữa bay ra ngoài. Nhưng là sau một khắc Dương Thiên Diệp lại đứng lên, sau đó hướng phía U Minh Lang vương tiến lên.

"Bành!"

"Bành!"

"..."

Chiến đấu tiếp tục ước chừng một canh giờ, cái này trong vòng một canh giờ, Dương Thiên Diệp mỗi một lần cùng U Minh Lang vương đối cứng cứng rắn đều là Dương Thiên Diệp bay ra ngoài, không có ngoại lệ. Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng là có tiến bộ, cái kia chính là mỗi một lần bay ra ngoài khoảng cách là càng lúc càng ngắn.

Từ vừa mới bắt đầu bay ra ngoài bảy tám trượng co lại đến bây giờ bay ra ngoài năm sáu trượng, có thể không tính là tiến bộ sao?

Dương Thiên Diệp dĩ nhiên không phải thụ ngược cuồng, hắn sở dĩ từ bỏ mình am hiểu Kiếm, dùng nhục thân cùng U Minh Lang vương đối cứng cứng rắn, chính là vì tăng cường nhục thân. Là, thân thể của hắn bị thương tổn càng lớn, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ chuyển liền càng nhanh, đồng thời những kim sắc đó Huyền khí cũng liền lưu càng nhiều.

Tuy nhiên thống khổ một số, nhưng là cái này hiệu quả lại là thật sự, liền giống bây giờ, hắn đã cơ bản thích ứng U Minh Lang Vương Lực lượng, đương nhiên, chỉ là thích ứng, không phải miễn dịch, hắn vẫn là hội đau nhức.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp một lần lại một lần bay ra ngoài, sau đó lại một lần lại một lần phóng tới U Minh Lang vương, sau lưng Lang Vương những con sói kia bầy đã hoàn toàn ngây người. Bởi vì liền xem như chúng nó cũng không thể chịu Lang Vương nhiều như vậy xuống mà không bị thương tổn, mà trước mắt tên nhân loại này lại là có thể!

Trước mắt tên nhân loại này thật là nhân loại, mà không phải Huyền thú sao?

Những này đàn sói lúc này cũng toát ra U Minh Lang vương trước lúc trước cái loại này ý nghĩ.

Tiểu Hôi lúc này cũng là trợn to một đôi mắt sói, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi. Nó biết Dương Thiên Diệp nhục thân rất cường hãn, nhưng là nó không nghĩ tới Dương Thiên Diệp thế mà cứng rắn chịu Lang Vương nhiều như vậy xuống còn có thể đứng lên đến, hắn lúc nào biến mạnh như vậy? Cái này căn bản không phải người cùng thú giao chiến, mà chính là thú cùng thú giao chiến a!

Xác thực, chỉ có Huyền thú cùng Huyền thú. Giao chiến mới có thể giống Dương Thiên Diệp cùng U Minh Lang vương dạng này, đối cứng cứng rắn, quyền đối quyền!

Ở đàn sói cùng tiểu Hôi trong mắt, Dương Thiên Diệp nhục thân lực lượng đã có thể so với U Minh Lang vương. Nhưng là chỉ có Dương Thiên Diệp tự mình biết, hắn cùng U Minh Lang vương nhục thân vẫn là có thật nhiều chênh lệch. U Minh Lang vương tuy nhiên mỗi lần đều muốn hắn oanh ra ngoài, nhưng lại không có thừa thắng xông lên, hoặc là hướng đầu hắn bộ các loại yếu hại công kích, cũng không có sử dụng sắc bén kia như lưỡi đao móng vuốt, Dương Thiên Diệp biết, cái này U Minh Lang vương là ở cố kỵ tiểu gia hỏa.

Cùng này bên ngoài, hắn cùng U Minh Lang vương chiến đến bây giờ, hắn cơ bản không cho U Minh Lang vương cái gì tính thực chất tổn thương, thay lời khác tới nói, cũng là hắn cũng lưới rách không U Minh Lang vương phòng ngự, nếu như ăn một tấm thượng phẩm cường lực phù lời nói có lẽ có khả năng. Nhưng này dạng lại không có ý nghĩa gì.

Đương nhiên, U Minh Lang vương không có chân chính xuất toàn lực, Dương Thiên Diệp đồng dạng không, nếu như hắn cầm kiếm, sau đó sử dụng kiếm ý, hắn là có lòng tin cầm U Minh Lang vương chặt thịt.

T U Minh Lang vương sở dĩ không cần toàn lực, đó là bởi vì nó muốn nhìn một chút trước mắt tên nhân loại này có thể chịu nó mấy lần. Nó là một cái tộc quần vương, nó trí tuệ có lẽ không có có rất nhiều nhân loại cao như vậy, nhưng là nó tuyệt đối không ngốc. Cái kia thần bí tử sắc tiểu gia hỏa cùng một cái Lang Vương đều nguyện ý đi theo trước mắt tên nhân loại này, trước mắt tên nhân loại này khẳng định là có cái gì xuất chúng địa phương.

Sự thật chứng minh, trước mắt tên nhân loại này là có chút bản lãnh, cho nên nó thu hồi nó lòng kiêu ngạo, có thực lực, mặc kệ là Huyền thú vẫn là người, đều hẳn là được tôn trọng. Bất quá, nếu như chỉ có chút thực lực ấy lời nói, muốn nó thần phục, đó còn là còn thiếu rất nhiều.

Nó không lo lắng người trước mắt này loại cưỡng ép khiến cho nó thần phục, bởi vì như vậy, người trước mắt này loại sẽ gặp phải Huyền thú thế giới cường giả trả thù, muốn nó thần phục, chỉ có nó cam tâm tình nguyện mới được!

Trong lúc nhất thời, một người một sói đều tâm tư dị biệt, có thể nói, hiện tại một người một sói chiến đấu chỉ là ở làm nóng người mà thôi!

Lại qua một canh giờ.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp lần nữa bay ra ngoài, Dương Thiên Diệp nhanh chóng đứng lên, ngay tại hắn chuẩn bị xông đi lên lúc, U Minh Lang vương ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sắc bén kia như lưỡi đao song trảo đối mặt đất bỗng nhiên vạch một cái, "Xùy" một tiếng, mấy đạo to bằng cánh tay vết cào xuất hiện trên mặt đất.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp dừng bước lại, thấp giọng nói: "Muốn chơi thật sao?"

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, xoay tay phải lại, kiếm xuất hiện trong tay hắn, Kiếm tới tay, Dương Thiên Diệp cả người khí thế nhất thời biến đổi, đồng thời, kiếm ý phun ra ngoài, lồng hướng U Minh Lang vương.

------oOo------

Chương 97: Tiểu ngân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị kiếm ý bao phủ, U Minh Lang vương lúc trước bộc phát ra khí thế trong nháy mắt bị áp chế, cảm giác được mình khí thế bị áp chế, U Minh Lang vương tròng mắt co rụt lại, trong mắt, ngưng trọng vô cùng.

Lần này, nó cầm Dương Thiên Diệp xem như là chân chính đối thủ.

Là, bằng vào một cái kiếm ý, U Minh Lang vương liền không thể không nghiêm túc đối đãi, đây chính là kiếm ý khủng bố!

"Ngao ô!"

Một tiếng kinh thiên sói tru, U Minh Lang vương thả người nhảy lên, song trảo mang theo một đạo sáng như tuyết hàn quang, xen lẫn bén nhọn chói tai âm thanh xé gió, đối Dương Thiên Diệp nắm tới.

Tốc độ quá nhanh, lực lượng to lớn, so với lúc trước mạnh không chỉ gấp đôi!

Ở U Minh Lang Vương Động thân thể một khắc này, Dương Thiên Diệp cũng động, hắn bước đi cước bộ chạy hướng U Minh Lang vương, khi cách U Minh Lang vương chỉ có hai trượng khoảng cách lúc, Dương Thiên Diệp hai mắt nhíu lại, thi triển ra [Tật Phong Bộ], mang theo một đạo tàn ảnh thả người nhảy lên, sau đó "Sặc" một tiếng, rút kiếm mãnh liệt mà đối với U Minh Lang vương chân đã đâm để.

U Minh Lang vương đương nhiên sẽ không tránh, nhân loại Huyền Bảo dưới cái nhìn của nó, mạnh hơn cây cối không bao nhiêu!

Song lần này nó sai!

"Xùy!"

Trường kiếm không có gặp được bao lớn trở ngại, trực tiếp chui vào U Minh Lang vương này so Dương Thiên Diệp thân thể còn thô to chân trái bên trong, bị kiếm đâm đi vào, U Minh Lang vương đồng tử kịch liệt co vào, con người trước mắt thế mà phá vỡ nó phòng ngự, lập tức nó là vừa sợ vừa giận, này vồ xuống Dương Thiên Diệp móng phải lần nữa tăng lớn mấy phần lực đạo.

Trường kiếm vừa đâm vào U Minh Lang vương chân trái, Dương

Thiên Diệp liền chuẩn bị thu kiếm, nhưng mà đã không kịp, bởi vì U Minh Lang vương này vuốt sói đã đập tới. Hắn cũng không dám cứng rắn chịu cái này vuốt sói, Dương Thiên Diệp quyết định thật nhanh, trực tiếp từ bỏ Kiếm, thi triển ra [Tật Phong Bộ], hướng về sau nhảy ra, tránh thoát U Minh Lang vương vuốt sói.

"Bành!"

Vuốt sói thất bại, U Minh Lang vương thân thể rơi trên mặt đất, nhất thời, U Minh Lang vương lạc thân ở trực tiếp than lún xuống dưới.

U Minh Lang vương cúi đầu nhìn xem còn xoa ở trên đùi trường kiếm, sau đó lại nhìn xem Dương Thiên Diệp, chợt, ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, nó triệt để giận.

Hai cái chân sau bỗng nhiên trừng một cái, này thân hình khổng lồ như là một tòa núi nhỏ bắn về phía Dương Thiên Diệp, sắc bén kia như lưỡi đao móng vuốt, tại thời khắc này, lóe ra làm người sợ run lạnh lẽo hàn mang!

Nhìn thấy U Minh Lang vương xông lại, Dương Thiên Diệp sắc mặt không thay đổi, tay phải chậm rãi nâng lên, xa đối U Minh Lang vương chân trái, nói: "Đến!"

Nói xong, này nguyên bản cắm ở U Minh Lang vương trên chân trái Kiếm bất thình lình vang lên một đạo thanh thúy tiếng kiếm reo, chợt hóa thành một đạo lưu quang bay trở về Dương Thiên Diệp trong tay.

Kiếm tới tay, Dương Thiên Diệp thân hình khẽ động chạy về phía U Minh Lang vương, chạy về phía Lang Vương quá trình bên trong, Dương Thiên Diệp này một mực nhàn rỗi tay trái cũng thành kiếm chỉ, đối U Minh Lang Vương Mãnh tật vẽ.

"Hưu hưu hưu vù vù!"

5 đường kiếm khí màu vàng óng một đạo đón lấy một đạo dẫn đầu kích xạ hướng U Minh Lang vương!

U Minh Lang vương vẫn không có tránh né, nó khinh thường tránh né, đương nhiên, khoảng cách gần như vậy, nó cũng không cách nào tránh né!

"Bành bành bành bành bành!"

5 đạo kim sắc Huyền khí không có cho U Minh Lang vương tạo thành đặc biệt lớn tổn thương, nhưng cũng lại không phải vô dụng, bởi vì

U Minh Lang vương đầu sói bên trên đã nhiều năm cái huyết động!

Mình lại bị trước mắt tên nhân loại này làm bị thương?

Phát giác được trên mặt dị dạng, U Minh Lang vương sững sờ, tiếp theo là tức giận, này mặt sói trong nháy mắt dữ tợn, to lớn sói miệng bỗng nhiên mở ra, đối này đã gần trong gang tấc Dương Thiên Diệp hung hăng cắn qua để, nhìn bộ dáng như vậy, nó là chân chính động sát tâm.

U Minh Lang vương hội khinh thị Dương Thiên Diệp, sẽ vì kia là cái gì Thú Vương tôn nghiêm mà đi cứng rắn chịu Dương Thiên Diệp công kích, có thể Dương Thiên Diệp sẽ không, hắn hiểu được dương trường tránh đoản, hiểu được bản thân sở trường cùng điểm yếu!

Ở Dương Thiên Diệp cùng U Minh Lang vương này huyết tinh miệng sói muốn tới cái tiếp xúc thân mật lúc, Dương Thiên Diệp thân hình đột nhiên dừng lại, sau đó chân phải nhẹ trừng mặt đất, đang thi triển ra [Tật Phong Bộ], hướng phía U Minh Lang vương phía bên phải kích bắn đi, né tránh U Minh Lang vương sói miệng cùng va chạm.

Ở cùng U Minh Lang vương cái kia khổng lồ hệ thống dịch ra lúc, Dương Thiên Diệp "Sặc" một tiếng rút kiếm, sau đó ở U Minh Lang vương bên phải trên thân thể mang theo mấy chục đạo vết máu.

U Minh Lang vương dừng bước lại, quay người, mà lúc này Dương Thiên Diệp đã ở mười trượng trở lại bên ngoài.

Nhìn xem này phía bên phải thân thể cùng đầu không khô huyết U Minh Lang vương, Dương Thiên Diệp hiện tại đã biết rõ một sự kiện, cái kia chính là Huyền thú nguyên lai cũng không phải là đáng sợ như vậy. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi đến có thể phá vỡ nó phòng ngự, nếu như có thể phá vỡ nó phòng ngự, nó cái kia khổng lồ hình thể, cũng là một cái bia sống!

U Minh Lang vương cũng không có xông đi lên, ở này cỗ không khỏi đồ, vật áp chế xuống, nó mặc kệ là tốc độ vẫn là chiến ý đều hạ xuống mấy thành, đương nhiên, trọng yếu nhất là trước mắt tên nhân loại này có thể phá vỡ nó phòng ngự, một khi có thể phá vỡ nó phòng ngự, vậy nó ưu thế cơ hồ là không còn sót lại chút gì!

Con người trước mắt cùng này hai cái Huyền thú không phải đến tranh đoạt địa bàn, nó cùng giữa bọn hắn không có có thâm cừu đại hận gì, thật không cần thiết chơi sinh tử chiến. Bởi vì nếu như chơi sinh tử chiến lời nói, cái kia thần bí tử sắc tiểu gia hỏa nếu như ở nó cùng trước mắt tên nhân loại này giao chiến lúc, đối với nó thi triển này khủng bố uy áp lời nói, vậy thì căn bản đừng nghĩ chiến, trực tiếp chờ chết đi!

Cho nên, giống như hồ đã không có tiếp tục đánh tất yếu!

Dương Thiên Diệp chậm rãi hướng đi U Minh Lang vương, khi đi đến trước mặt nó hai trượng phạm vi bên trong lúc, nói: "Lang Vương, ta như muốn giết ngươi, ngươi giờ phút này đã chết. Đi theo ta, về sau nổi tiếng, uống say." Nếu là có thể thu phục cái này Lang Vương, vậy hắn về sau cầm lại thêm một cái bảo mệnh siêu cấp bảo tiêu a!

U Minh Lang vương nhìn xem Dương Thiên Diệp thật lâu, cuối cùng vẫn là lung lay đầu sói. Nếu như nó thần phục một cái nhân loại, vậy nó về sau sẽ thành phiến khu vực này vương giai Huyền thú ở giữa trò cười. Nó có thể chết, nhưng nó tôn nghiêm không thể thất lạc.

Gặp U Minh Lang vương lắc đầu, Dương Thiên Diệp nhướng mày, đúng lúc này, tiểu Hôi cùng chồn tía đi tới, chồn tía hung hăng trừng U Minh Lang vương liếc một chút, U Minh Lang vương tựa hồ cũng là rất e ngại chồn tía, lập tức hướng về sau lui mấy bước, không dám cùng chồn tía đối mặt.

Tiểu Hôi đi đến U Minh Lang vương trước mặt, cùng U Minh Lang vương bắt đầu giao lưu.

Theo tiểu Hôi huyên thuyên, này U Minh Lang vương hai mắt chậm rãi trợn to, tối hậu đơn giản có thể Trang người kế tiếp đầu.

Một lát sau, U Minh Lang vương nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói cho đúng là nhìn về phía Dương Thiên Diệp phần bụng.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp lông mày giãn ra, nhìn về phía chồn tía, nói: "Tiểu gia hỏa, giúp ta đem nó đưa vào để!"

Chồn tía tựa hồ phi thường không thích U Minh Lang vương, lập tức dùng sức lúc lắc cái đầu nhỏ, nó mới sẽ không để cái này không nghe nó lời nói Huyền thú hưởng thụ chỗ tốt!

Dương Thiên Diệp có chút cười khổ không được, lập tức nói khẽ: "Tiểu gia hỏa, ngươi suy nghĩ một chút, nếu là nó đi theo chúng ta, về sau nó còn không phải mặc cho ngươi tùy ý khi dễ sao?"

Chồn tía nhãn tình sáng lên, sau đó điểm điểm cái đầu nhỏ, đối U Minh Lang vương Tiểu trảo vung lên, U Minh Lang vương nhất thời hóa thành một đạo tử quang chui vào Dương Thiên Diệp trong thân thể.

Dương Thiên Diệp trong cơ thể, khi U Minh Lang vương nhìn thấy này vòng xoáy nhỏ bên trong không gian về sau, U Minh Lang vương không thể bình tĩnh, khi nó nhìn thấy cái kia kim sắc Huyền khí trì lúc, nó như cùng ăn cái gì hưng phấn thuốc, toàn bộ lộ ra đến kích động dị thường cùng hưng phấn, sau đó ngao một tiếng liền muốn vọt tới Huyền khí trong trì để.

Ngay tại nó chỗ xung yếu đến Huyền khí trì lúc, tiểu gia hỏa xuất hiện ở trước mặt nó, sau đó này phô thiên cái địa uy áp chính là hướng phía U Minh Lang vương đè tới, khiến cho U Minh Lang vương thân hình nhất thời dừng lại, không dám ở tiến lên một bước.

Chồn tía ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm U Minh Lang vương, tên trước mắt này lại muốn đi cái kia trong hồ, thật sự là si tâm vọng tưởng, cái kia thế nhưng là nó!

Ở vòng xoáy trong đan điền, Dương Thiên Diệp không biết chồn tía cùng này U Minh Lang vương nói cái gì, sau khi ra ngoài U Minh Lang vương đối tiểu gia hỏa thái độ theo trước kia e ngại kiêng kị, biến thành bóp mị nịnh nọt, để bò xuống liền bò xuống, dù sao cũng là để làm cái gì liền cái gì, nhìn một bên Dương Thiên Diệp trợn mắt hốc mồm.

Sau một lát, U Minh Lang Vương Thông qua chồn tía hướng Dương Thiên Diệp biểu đạt nguyện ý thần phục ý tứ, chỉ là có cái nan đề nó hi vọng Dương Thiên Diệp hỗ trợ giải quyết. Cái vấn đề khó khăn này là nó sau khi đi, những con sói kia bầy làm sao bây giờ?

Phải biết, ở phiến khu vực này bên trong, một cái tộc quần không có một cái nào vương lời nói, đó là sẽ bị tộc đàn khác khi dễ, đừng nói địa bàn bị cướp, thậm chí còn có thể bị tộc đàn khác nô dịch. Cho nên nó hi vọng Dương Thiên Diệp giải quyết vấn đề này, dạng này nó liền nguyện ý cam tâm tình nguyện đi theo Dương Thiên Diệp.

U Minh Lang vương vấn đề này đối Dương Thiên Diệp tới nói căn bản không phải vấn đề nan giải gì, Dương Thiên Diệp vung tay lên, hào khí vượt mây, nói: "Tộc đàn khác? Yên tâm, chúng ta từng bước từng bước tìm tới để, chờ chúng nó đều không vương, ai còn khi dễ người nào?"

Cứ như vậy, Dương Thiên Diệp lại thêm một cái siêu cấp tay chân, cái này tay chân bị Dương Thiên Diệp lấy tên tiểu ngân!

------oOo------

Chương 98: Chiến đấu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thu phục U Minh Lang Vương Hậu, Dương Thiên Diệp ngoài ý muốn đạt được một số thu nhập thêm, cái kia chính là U Minh Lang vương cất giữ, tuy nhiên những này cất giữ có chút khó coi, chỉ có mấy chục gốc linh thảo. Với lại linh thảo phẩm giai cũng đều không cao, chỉ có ba cây Huyền giai hạ phẩm, còn lại đều là Huyền giai trở xuống.

Lấy hiện tại Dương Thiên Diệp vốn liếng, những linh thảo này hắn đương nhiên là chướng mắt, tuy nhiên so không có tốt!

Ở U Minh Lang vương thu xếp tốt đàn sói về sau, Dương Thiên Diệp bắt đầu từ mới đạp vào hành trình.

Hắn lần này mục tiêu là Đoạn Hồn Sơn mạch cái kia vương giai Huyền thú, cái kia để U Minh Lang vương cùng tiểu Hôi nói lên thì đều là một mặt kiêng kị vương giai Huyền thú.

Dương Thiên Diệp biết, có thể làm cho tính tình cao ngạo U Minh Lang vương đô kiêng kị vương giai Huyền thú khẳng định không phải cái gì lương thiện, bất quá hắn cũng không sợ, thực sự đánh không lại còn không thể chạy sao?

Có tiểu gia hỏa cùng hai cái vương giai Huyền thú ở, Thập Vạn Đại Sơn Linh giai Huyền thú không ra, ai có thể cùng bọn hắn cái này tổ hợp địch nổi?

Dương Thiên Diệp lúc này có thể nói là hăng hái, hào khí nuốt Vân.

Ở tiểu Hôi dẫn đầu dưới, Dương Thiên Diệp rất nhanh liền đi vào Đoạn Hồn Uyên, nhìn xem dưới đáy này tràn ngập quỷ dị tử sắc vụ khí, Dương Thiên Diệp hơi hơi xuất thần. Ai có thể nghĩ tới, ở này đến xuống lại là đầy đất bạch cốt? Ai có thể nghĩ đến, ở cái này dưới đất còn có một chỗ sơn thanh thủy tú địa phương, ai có thể nghĩ đến, ở này đến xuống cư trú một cái thực lực khủng bố lão nhân?

Nghĩ đến lão nhân kia, Dương Thiên Diệp thần sắc. Kìm lòng không đặng ngưng trọng lên, lão nhân thực lực rốt cục mạnh đến mức nào, hắn không biết, hắn chỉ biết là, dù sao Tôn Giả cảnh là không thể tiện tay chế tạo ra một đạo truyền tống trận.

Chỉ là để Dương Thiên Diệp không rõ là, tại sao lão nhân kia cùng hắn vừa thấy mặt liền đưa tặng hắn Địa giai huyền kỹ cùng Địa giai Huyền Bảo, hắn đương nhiên sẽ không cho là mình có cái gì Bá Vương Khí, hắn ẩn ẩn có loại cảm giác, cái kia chính là lão nhân đối với hắn tựa hồ rất có hứng thú. Còn đến cùng là cái gì, hắn cũng không rõ ràng.

Đọc tru y ện cùng //truyencua t u

I.Net/ Thật lâu, Dương Thiên Diệp thu hồi suy nghĩ, cười xuống cười nói: "Xem ra có thời gian đến ở đi xuống một chuyến, nếu có thể ở vớt điểm chỗ tốt liền càng tốt hơn!" Nói xong, không ở dừng lại, chỉ huy tiểu Hôi hướng phía Đoạn Hồn Sơn mạch chạy đi.

Theo U Minh Lang vương miêu tả, Đoạn Hồn Sơn mạch là đại địa Hùng vương địa bàn, cái này đại địa Hùng vương không phải phiến khu vực này nguyên tác cư dân, là cực kỳ lâu trước kia bất thình lình đi vào Đoạn Hồn Sơn mạch, nó đi vào Đoạn Hồn Sơn mạch về sau, Đoạn Hồn Sơn mạch chung quanh cùng nguyên bản ở tại Đoạn Hồn Sơn mạch tộc quần đều bị nó đều đuổi đi.

Đương nhiên, những cái kia Huyền thú là sẽ không ngoan ngoãn liền đi. Khi đó, Đoạn Hồn Sơn mạch cơ hồ mỗi ngày đều phát sinh đại chiến, tuy nhiên đều là cái này đại địa Hùng vương ở ngược khác thú. Trải qua qua một đoạn thời gian chiến đấu, cái này bất thình lình đến đại địa Hùng vương rốt cục được mọi người tán thành, thừa nhận Đoạn Hồn Sơn mạch là nó địa bàn.

Không có cách, đánh không lại, chỉ có thể nhận thua!

Cũng may, cái này đại địa Hùng vương xưng bá Đoạn Hồn Sơn mạch sau liền an định lại, cũng không có ở để khi dễ chung quanh huyền bầy thú tộc. Với lại chung quanh Huyền thú cũng có thể tiến vào nó địa bàn tìm kiếm linh thảo, điều kiện tiên quyết là không thể đi trêu chọc nó. Chẳng qua nếu như có nhân loại dám bước vào Đoạn Hồn Sơn mạch, vậy nó hội truy sát này nhân loại đến chết.

Cho nên ở Dương Thiên Diệp đưa ra muốn đi chinh phục cái này đại địa Hùng vương lúc, U Minh Lang vương vẫn còn có chút phản đối, bất quá khi Dương Thiên Diệp cầm chồn tía cùng tiểu Hôi còn có nó dời ra ngoài về sau, nó liền không ở phản đối.

Xác thực, đại địa Hùng vương ở mạnh chỉ là vương giai Huyền thú, chỉ cần không phải Linh giai Huyền thú, lấy chúng nó cái này tổ hợp, coi như thật đánh không lại, nhưng là chạy lời nói, đại địa Hùng vương cũng chỉ có nhìn xem!

Đại địa Hùng vương ở tại một cái trong hạp cốc một tòa núi nhỏ bên trong, ở U Minh Lang vương dẫn đầu dưới, Dương Thiên Diệp rất nhanh liền đi vào hạp cốc này.

Khi Dương Thiên Diệp sắp tiếp cận đại địa Hùng vương địa bàn lúc, từng đạo từng đạo năng lượng nổ vang âm thanh bất thình lình từ nơi xa truyền đến, Dương Thiên Diệp dừng bước lại, sau đó nhìn về phía nơi xa, nói: "Đang chiến đấu?"

Dương Thiên Diệp cầm U Minh Lang vương cùng tiểu Hôi thu vào vòng xoáy trong đan điền, sau đó mang theo chồn tía hướng phía đại địa Hùng vương chỗ ở nhanh chóng lao đi.

Cầm tiểu Hôi cùng U Minh Lang vương thu lại, người nếu là bởi vì sợ nơi xa chiến đấu là người cùng đại địa Hùng vương đang chiến đấu, nếu để cho người nhìn thấy hắn cùng hai cái vương giai Huyền thú cùng một chỗ, cái này quá kinh hãi thế tục một số.

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp đến đến đại địa Hùng vương ở lại nơi cách đó không xa một gốc cây bên trên, theo lá cây khe hở ở giữa nhìn lại, chính là nhìn thấy tám người đang cùng này so U Minh Lang Vương Thể hình còn muốn một vòng to đại địa Hùng vương chiến đấu. Tám người này niên kỷ cũng không lớn, đều là mười bảy mười tám tuổi, mà để Dương Thiên Diệp ngoài ý muốn là tám người này đều là Tiên Thiên cảnh cường giả, khi thấy mười người này phục trang bên trên một số tiêu chí về sau, Dương Thiên Diệp chính là thoải mái.

Bởi vì tám người này hẳn là sáu đại thế lực đệ tử, nếu như là sáu đại thế lực tiếng người, mười bảy mười tám tuổi Tiên Thiên vẫn tương đối bình thường.

Chỉ là để Dương Thiên Diệp nghĩ mãi mà không rõ là tám người này tại sao cùng đại địa Hùng vương xảy ra chiến đấu, chẳng lẽ là muốn giết thú lấy đan, lột da bán kim tệ?

Xác thực, nội đan không cần phải nói, đại địa Hùng vương này một thân màu nâu da gấu cũng là phi thường đáng tiền, phải nói vương giai trở lên Huyền thú

"A?"

Bất thình lình, Dương Thiên Diệp ngưng mắt hướng này trong tám người một nữ tử trên thân nhìn lại, khi nhìn thấy nữ tử kia khuôn mặt lúc, Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì nữ tử này chính là Kiếm Tông ngoại môn đệ tử Thanh Tuyết.

Tám người cũng không có như cùng chiến U Minh Lang vương như vậy đối cứng cứng rắn, mà chính là lấy linh hoạt thân pháp cùng lăng lệ các loại huyền kỹ cùng đại địa Hùng vương treo lên du kích, tuy nhiên hiệu quả không là rất lớn, những cái kia hoa mắt các loại huyền kỹ cũng không có cho đại địa Hùng vương tạo thành cái gì tính thực chất tổn thương.

Dương Thiên Diệp ánh mắt ở tám trên thân người chậm rãi đảo qua, tối hậu rơi vào một tên nam tử trên thân, bởi vì tên nam tử này thực lực là ở đây trong tám người mạnh nhất. Tên nam tử này cầm trong tay một chi toàn thân đen thui trường thương màu đen, trường thương xem xét liền không phải là phàm vật, nam tử mỗi một lần vung vẩy trường thương, chính là mang theo một đạo hơi mỏng tàn ảnh, thanh trường thương kia. Đâm mỗi một lần rơi vào đại địa Hùng vương trên thân, cũng sẽ ở đại địa Hùng vương đâm ra một cái lỗ máu.

Tên nam tử này là trên trận duy nhất một tên có thể không cần huyền kỹ mà có thể phá vỡ đại địa Hùng vương phòng ngự, tuy nhiên cũng chỉ thế thôi. Những Tiểu đó vết thương, đối với đại địa Hùng vương tới nói liền cùng bị con muỗi cắn một cái. Mà ở đây tám người nếu là có một cái bị đại địa Hùng vương này to lớn tay gấu đập bên trên nhất chưởng lời nói, đây tuyệt đối là thành làm thịt nhão.

"Chờ bọn hắn thua chạy, ta ở đi lên!" Nhìn một hồi, Dương Thiên Diệp chính là có kết luận, cái kia chính là trước mắt tám người này giết không chết đại địa Hùng vương. Tuy nhiên để Dương Thiên Diệp hơi nghi hoặc một chút là, cái này đại địa Hùng vương giống như không có U Minh Lang vương nói mạnh mẽ như vậy a, chẳng lẽ là nó không có nghiêm túc?

Giữa sân, Thanh Tuyết linh hoạt ở đại địa Hùng vương bên trái du kích lấy, cùng đại địa Hùng vương giao chiến đến nay, ỷ vào thân pháp xảo diệu cùng kiếm pháp lăng lệ, giao chiến đến nay, nàng cũng ở đại địa Hùng vương trên thân tạo thành một số kiếm ngân. Tuy nhiên như thế, nhưng trong nội tâm nàng vẫn còn có chút hối hận, là, hối hận đáp ứng tới tham gia săn giết đại địa Hùng vương.

Kiếm Tông đệ tử muốn thu hoạch được càng nhiều tài nguyên tu luyện, vậy cũng chỉ có tiếp tông môn nhiệm vụ cùng lo vòng ngoài môn bảng, ngoại môn bảng hiện tại nàng là tạm thời không đùa, cho nên chỉ có thể tiếp tông môn nhiệm vụ. Nàng lần này tới Thập Vạn Đại Sơn chỉ là đến săn giết một đầu cửu giai Huyền thú, trong lúc đó đụng phải bên cạnh mấy người, mấy người đồng dạng là ra đến rèn luyện tông môn đệ tử, ở mấy người khuyên bảo, nàng chịu không được săn giết vương giai Huyền thú dụ hoặc, đồng ý mấy người mời.

Tông môn nhiệm vụ bên trên có thật nhiều cần vương giai Huyền thú gân cốt huyết dịch nhiệm vụ, nếu như cùng mấy người giết cái này vương giai Huyền thú, tuy nhiên nàng thực lực ở trong tám người yếu kém, nhưng cũng là có thể phân đến không ít thứ. Có vương giai Huyền thú huyết dịch cùng gân cốt các thứ, nàng mà có thể đổi lấy càng nhiều tài nguyên tu luyện.

Ý nghĩ là tốt, hiện thực là tàn khốc.

Nguyên bản theo nàng suy nghĩ, các nàng tám người đều là tiên thiên cường giả, với lại đều là tông môn đệ tử, hợp tám người chi lực, đối phó một cái vương giai Huyền thú có lẽ vẫn là có thể. Chỉ là tàn khốc hiện thực nói cho nàng, nàng vẫn lấy làm kiêu ngạo kiếm pháp cùng kiếm khí, căn bản đối cái này Thú Vương không tạo được cái gì tính thực chất tổn thương. Tương phản, đối mặt cái này Thú Vương công kích nếu như chậm là nửa khắc, loại kia đãi nàng liền là trở thành một bãi thịt nát!

Cho nên nàng hiện tại đã hối hận đáp ứng tới tham gia lần này săn giết, bởi vì cái này Huyền thú căn bản không phải các nàng mấy người có thể địch. Nếu như bây giờ đi, là đến kịp, nhưng là nàng không có cách nào đi, bởi vì lần này lĩnh đội tên kia Nguyên Môn đệ tử còn không nói gì.

Đối với tên này Nguyên Môn ngoại môn đệ tử thực lực, Thanh Tuyết là không lời nói, nhưng là đối với tên này Nguyên Môn đệ tử phẩm đức nàng cũng không dám lấy lòng. Như nghe đồn, Nguyên Môn đệ tử ở những tông môn khác đệ tử trước mặt luôn luôn có một loại tài trí hơn người cảm giác ưu việt.

Tuy nhiên Thanh Tuyết cảm thấy cái này cũng rất bình thường, người nào để người ta thực lực là ở đây bên trong cao nhất đâu?

Nam tử cầm súng nhất thương. Đâm vào đại địa Hùng vương phần eo, sau đó trường thương bỗng nhiên xoay tròn, mượn nhờ lực đạo thân thể hướng về sau một cái bay vọt, thoát ly đại địa Hùng vương chụp về phía hắn một chưởng kia.

Cảm thụ được trong cơ thể Huyền khí càng ngày càng là, nam tử cầm súng mỗi ngày chăm chú nhíu lên đến, ánh mắt hướng bốn phía vách núi nơi rậm rạp cho tới bây giờ quét mắt một vòng, tâm nói sao còn chưa tốt?

Ngay tại hắn chuẩn bị công kích lần nữa lúc, bất thình lình, một đạo to thanh âm ở trong sân vang lên: "Tưởng vệ, mau lui!"

Nghe được câu này, nam tử cầm súng sắc mặt vui vẻ, chân phải bỗng nhiên đạp xuống đất, hướng về sau mấy cái thiểm lược, thoát ly vòng chiến đấu tử.

Bất thình lình biến cố khiến cho trên trận còn lại bảy người sắc mặt kịch biến.

Mà ở đại thụ bên trong Dương Thiên Diệp thì là híp mắt lại đến, hướng này lúc trước phát ra âm thanh một bãi cỏ trông đi qua, nói: "Mai phục? Còn không chỉ một cái a!"

Ngay tại Tưởng vệ bất thình lình rời đi một khắc này, còn lại bảy người phẫn nộ qua đi đều chuẩn bị thoát đi, nhưng mà, đúng lúc này, một đường năng lượng thật lớn lồng ánh sáng màu vàng cầm bảy người tính cả này đại địa Hùng vương đều bao phủ đi vào. Cùng lúc đó, ba tên người mặc trường bào màu xanh nhạt nam tử từ 3 lồng ánh sáng riêng biệt đi tới.

------oOo------

Chương 99: Đại địa Hùng vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy cái này lồng ánh sáng màu vàng, giữa sân chiến đấu bất thình lình dừng lại, bởi vì cái kia đại địa Hùng vương không có ở công kích, mà chính là nhìn về phía Tưởng vệ bốn người, trong mắt không che giấu chút nào lấy khinh miệt cùng khinh thường.

Đại địa Hùng vương đình chỉ công kích, còn lại bảy người tự nhiên là cầu còn không được, ở lồng ánh sáng bên trong một tên nam tử nhìn xem lồng ánh sáng, dường như nghĩ đến cái gì, hắn thất thanh nói: "Lại là Nguyên Môn kết giới che đậy!" Nói xong, hắn mãnh liệt nhìn về phía lồng ánh sáng bên ngoài Tưởng vệ, cả giận nói: "Tưởng vệ, ngươi đây là ý gì?"

Nghe được kết giới che đậy, một bên Thanh Tuyết cũng là sắc mặt tái nhợt đứng lên, kết giới này che chở nàng là nghe qua, đây là Nguyên Môn một loại thần thông thuật, đây không phải loại kia thi triển qua sau sẽ xuất hiện ảnh hưởng trái chiều thần thông thuật, đây mới thực là thần thông thuật. Loại này kết giới che đậy trình độ cứng cáp, liền xem như Linh giai Huyền thú cũng khó tuỳ tiện oanh phá, về phần đầu này vương giai Huyền thú, kia liền càng khó.

Đương nhiên, hiện tại nàng quan tâm hơn là trước mắt Tưởng vệ rốt cuộc muốn làm gì!

Tưởng vệ không nhìn bảy người, quay đầu nhìn về phía bên cạnh hắn một tên nam tử, nói: "Tuyên Minh sư huynh, chúng ta làm như vậy, nếu để cho Đại Tần đế quốc Minh Võ học viện biết được, chúng ta chỉ sợ sẽ có lớn. Phiền phức!"

Ở lồng ánh sáng bên trong bảy người, có hai người là Hạo Nguyệt Tông, một người là Kiếm Tông, bốn người là Đại Tần đế quốc Minh Võ học viện, cái này Minh Võ học viện mặc dù chỉ là Đại Tần đế quốc một chỗ Nhị lưu học viện, nhưng này này lại là đại biểu cho Đại Tần đế quốc. Nếu để cho Đại Tần đế quốc biết bọn họ sư huynh đệ bốn người hôm nay làm hết thảy, bốn người bọn họ khẳng định sẽ có phiền phức.

Về phần Hạo Nguyệt Tông cùng Kiếm Tông? Hắn tuyệt không lo lắng!

Tuyên bố rõ ràng khóe miệng nổi lên một vòng cười tà, nói: "Yên tâm, chỉ cần bọn họ bảy người đều chết, người nào sẽ biết chúng ta làm hết thảy?" Nói đến đây, hắn quay người đối Tưởng vệ gật gật đầu, nói: "Tưởng vệ, lần này tính ngươi một công, nếu như không có ngươi dẫn đầu bọn họ ngăn chặn đầu này đại địa Hùng vương, chúng ta căn bản không có cách nào thi triển ra kết giới này che đậy. Có đầu này đại địa Hùng vương, chúng ta bốn người chí ít có thể lấy ba tháng không cần sầu tài nguyên tu luyện."

Nghe vậy, Tưởng vệ không nói nữa. Tài nguyên tu luyện, đây là mỗi một cái tông môn đệ tử đều cần. Trừ thiên phú siêu cấp yêu nghiệt người bên ngoài, tông môn không có khả năng cho không tài nguyên tu luyện, muốn tốt hơn càng nhanh tăng thực lực lên, vậy thì phải có tài nguyên tu luyện, bởi vì không có tài nguyên tu luyện, này tu luyện tốc độ liền sẽ xa xa theo không kịp đệ tử khác.

Bất kỳ một cái nào tông môn đều có cạnh tranh, Nguyên Môn cạnh tranh kịch liệt hơn, nội môn đệ tử khảo hạch yêu cầu càng là lộ ra hà khắc, bọn họ nếu muốn trở thành nội môn đệ tử, nhất định phải đến có được càng thực lực cường đại, bởi vì ở Nguyên Môn, nội môn đệ tử danh ngạch là có hạn chế.

Lần này săn giết đại địa Hùng vương, cũng là bởi vì bốn người tiếp một cái tông môn nhiệm vụ, tuy nhiên bốn người cũng biết, lấy bốn người bọn họ thực lực, muốn giết đầu này đại địa Hùng vương này không thể nghi ngờ là không thể nào. Cho nên bốn người chính là muốn ra một cái biện pháp, cái kia chính là tìm kiếm một số đến Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện đệ tử đến ngăn chặn đại địa Hùng vương, sau đó bọn họ thi triển ra kết giới che đậy đến vây khốn đại địa Hùng vương.

Tuy nhiên sự tình phát triển có chút không thuận lợi, bởi vì đại địa Hùng vương đình chỉ đối bảy người công kích!

Tuyên bố rõ ràng mày nhăn lại đến, ở bọn họ nguyên lai trong kế hoạch là để bảy người cùng đại địa Hùng vương liều cái lưỡng bại câu thương, bảy người này thực lực là không sánh bằng đại địa Hùng vương, nhưng là nếu như bảy người lựa chọn tự bạo lời nói, này là tuyệt đối có thể thương tổn được đại địa Hùng vương, bởi như vậy, đại địa Hùng vương liền dễ đối phó nhiều.

Nhưng là hiện tại đại địa Hùng vương lại là đình chỉ công kích, cái này có chút khác thường a!

"Tưởng vệ, mau mở ra kết giới che đậy thả chúng ta ra ngoài!" Một tên Minh Võ học viện thanh niên gấp giọng nói.

Tuyên bố rõ ràng khóe miệng nổi lên một vòng châm chọc nói: "Minh Võ học viện người đều như thế không có nhãn lực sức lực sao? Đến bây giờ đều vẫn không rõ chúng ta ý tứ sao? Nghĩ ra được cũng được, giết các ngươi sau lưng đại địa Hùng vương, chúng ta liền mở ra kết giới che đậy thả các ngươi đi ra, như thế nào?"

Nghe vậy, kết giới che đậy bên trong bảy trong lòng người này một tia may mắn nhất thời tiêu tán, trước mắt cái này bốn tên Nguyên Môn đệ tử thật sự là muốn ngay cả bọn họ cùng một chỗ diệt trừ.

"Các ngươi không sợ Kiếm Tông cùng Hạo Nguyệt Tông còn có Minh Võ học viện trả thù sao?" Thanh Tuyết âm thanh lạnh lùng nói.

"Trả thù?" Tuyên bố rõ ràng cười rộ lên, khắp khuôn mặt là khinh thường, nói: "Hạo Nguyệt Tông cùng Minh Võ học viện cũng được, ngươi Kiếm Tông là cái thá gì? Liền xem như ngươi Kiếm Tông người biết hôm nay sự tình, ngươi Kiếm Tông dám lên ta Nguyên Môn trả thù sao? Nhìn ngươi như vậy, khẳng định là mới gia nhập Kiếm Tông đệ tử, còn không biết Kiếm Tông cùng những tông môn khác chênh lệch, ta đến nói cho ngươi tốt. Khác không nói, ngươi Kiếm Tông ngoại môn đệ tử có bao nhiêu? Không đến một vạn a? Ngươi biết ta Nguyên Môn ngoại môn đệ tử có bao nhiêu sao? Mười bốn Vạn! Thế nào, ngươi bây giờ biết Kiếm Tông có bao nhiêu rác rưởi a?"

Nghe vậy, Thanh Tuyết sắc mặt tái xanh, nàng biết Nguyên Môn mạnh mẽ hơn Kiếm Tông, cũng biết Kiếm Tông là sáu đại thế lực bên trong yếu nhất, nhưng là bị người ở trước mặt như thế chế nhạo khinh thị Kiếm Tông, làm Kiếm Tông đệ tử, nàng là vừa giận vừa bất đắc dĩ, bởi vì nàng căn bản không có cách nào phản bác!

Tuyên bố rõ ràng lạnh lùng quét bảy người liếc một chút, nói: "Các ngươi đừng nghĩ phá vỡ kết giới này, muốn sống, vậy thì giết các ngươi sau lưng đại địa Hùng vương, giết nó, chúng ta liền mở ra kết giới!"

Tên kia Minh Võ học viện học sinh cười lạnh một tiếng, nói: "Giết đại địa Hùng vương ngươi liền mở ra kết giới? Ngươi cho chúng ta đều là ba tuổi tiểu hài tử sao?" Nói xong, hắn quay người nhìn về phía đại địa Hùng vương, nói: "Hùng vương, ta biết ngươi có thể nghe hiểu nhân ngôn, lúc trước sự tình là chúng ta không đúng, chúng ta xin lỗi ngươi. Hiện tại chúng ta tình cảnh, chúng ta hẳn là đồng tâm hiệp lực phá vỡ kết giới, ngươi xem coi thế nào?"

Trong kết giới còn lại sáu người cũng là vội vàng nói xin lỗi, hiện tại bọn hắn chỉ có cùng đại địa Hùng vương hợp tác mới có một con đường sống!

Thấy thế, một bên tuyên bố rõ ràng biến sắc, nếu như mấy người cùng đại địa Hùng vương hợp tác, vậy thì đối với bọn họ bốn người mà nói, không thể nghi ngờ là một cái lớn. Phiền phức. Ngay tại hắn chuẩn bị phân phó chung quanh ba người sớm động thủ lúc, đại địa Hùng vương tỏ thái độ.

Đại địa Hùng vương khinh thường nhìn hết che đậy bên trong bảy người, sau đó bắt đầu trầm mặc, ánh mắt hướng Dương Thiên Diệp ẩn núp phương hướng nhìn một chút, trong mắt lóe ra nhân tính suy nghĩ.

Phát giác được đại địa Hùng vương ánh mắt, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, đại địa Hùng vương phát hiện hắn. Cái này đại địa Hùng vương xem ra là thật ẩn giấu thực lực!

"Tiểu gia hỏa, ngươi có thể hay không đối phó được cái này đại gia hỏa?" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

Bị Dương Thiên Diệp hoài nghi, chồn tía phi thường bất mãn, Tiểu trảo ở Dương Thiên Diệp trên mặt lung tung bắt mấy lần, sau đó liền chuẩn bị đi đối phó đại địa Hùng vương, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ nó ngăn cản, sau đó ở hắn vô số lần xin lỗi dưới, nó lúc này mới an tĩnh lại.

Giữa sân, gặp đến đại địa Hùng vương tỏ thái độ, lồng ánh sáng bên trong bảy người tâm nhất thời chìm xuống. Chiến là chết, không chiến cũng là chết, bọn họ bảy người khó khăn.

Gặp đến đại địa Hùng vương thái độ, tuyên bố rõ ràng cười ha hả, Thú Vương quả nhiên đều là cao ngạo vô cùng, nhưng mà đúng vào lúc này, hắn tiếng cười im bặt mà dừng, bởi vì này lồng ánh sáng bên trong đại địa Hùng vương giơ lên nó một con kia to lớn tay gấu đối lồng ánh sáng đập tới!

"Bành!"

Một tiếng nổ vang rung trời, mặt đất lắc lư, lồng ánh sáng không có lưới rách, nhưng nếu là tinh tế nhìn lời nói, liền sẽ phát hiện này lồng ánh sáng bên trên đã xuất hiện từng tia từng tia vết nứt.

"Bành!"

Lại là nhất chưởng, lồng ánh sáng vết nứt tăng lớn.

"Bành..."

Khi thứ mười chưởng về sau, này lồng ánh sáng tại mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt ầm vang vỡ vụn.

Đánh nát lồng ánh sáng về sau, đại địa Hùng vương không có đi công kích giữa sân mấy người, mà chính là ngồi ở một bên, lộ ra trêu tức biểu lộ, nhân loại cùng nhân loại tự giết lẫn nhau, không phải rất thú vị sao?

Lồng ánh sáng vỡ vụn, Thanh Tuyết mấy trong lòng người vui vẻ, mà một bên tuyên bố rõ ràng mấy người lại là biến sắc, bởi vì nếu như mấy người còn sống rời đi Thập Vạn Đại Sơn lời nói, vậy thì đối với bọn họ tới nói không thể nghi ngờ là một cái tai nạn. Bởi vì bọn hắn không phải Nguyên Môn yêu nghiệt đệ tử, Nguyên Môn sẽ không vì bốn người bọn họ đắc tội Đại Tần đế quốc cùng hai cái tông môn.

Mấy người nếu như còn sống rời đi Thập Vạn Đại Sơn, bọn họ sư huynh đệ bốn người lớn nhất kết cục tốt cũng là tu vi bị phế, trục xuất Nguyên Môn!

Tuyên bố rõ ràng bốn người nhìn nhau, sau đó gật gật đầu, giờ khắc này, bọn họ nghĩ đến cùng nhau đi.

Rất nhanh, Thanh Tuyết mấy người cũng phát hiện không hợp lý, khi nhìn thấy tuyên bố rõ ràng mấy người ánh mắt lúc, bọn họ biết, đối phương là muốn diệt khẩu!

Minh Võ trong học viện một tên nam tử rất nhanh liền làm ra quyết định, cổ tay khẽ động, bốn cái phù lục xuất hiện trong tay, cong ngón búng ra, ba cái phù lục trong nháy mắt dán tại Minh Võ học viện ba tên học sinh trên thân, nói: "Chúng ta không phải bốn người bọn họ đối thủ, đây là trung phẩm Thần Hành Phù, đi nhanh!"

Nói xong, hắn do dự dưới, lại móc ra hai tấm Thần Hành Phù bào hướng Hạo Nguyệt Tông hai người, sau đó cùng Minh Võ học viện ba tên học sinh cũng không quay đầu lại hướng mặt ngoài chạy tới. Hạo Nguyệt Tông là ba tông đứng đầu, giữ quan hệ tốt, về sau khẳng định là có chỗ tốt. Còn Thanh Tuyết hắn thì là hoàn toàn không nhìn, Kiếm Tông đệ tử có kết giao ý nghĩa sao? Trung phẩm Thần Hành Phù nhưng là muốn hết mấy vạn kim tệ!

Trừ Thanh Tuyết, sáu người dùng Thần Hành Phù sau liền hướng hẻm núi miệng hang chạy tới.

Tuyên bố rõ ràng mặt âm trầm lạnh giọng nói: "Nữ tử kia giao cho Tưởng vệ!" Nói xong hắn cũng móc ra ba tấm Thần Hành Phù đập vào mình cùng hai người khác trên thân, sau đó hướng phía sáu người kia đuổi theo.

Nhìn xem đối diện Tưởng vệ, Thanh Tuyết ngọc thủ nắm thật chặt trường kiếm trong tay, trong mắt tràn đầy nộ hỏa cùng không cam lòng. Nàng biết, theo nàng tiến vào cái này lâm thời tổ kiến tiểu đoàn thể sau vẫn bị khinh thị, chỉ là không nghĩ tới đối phương lần này như thế trần trụi. Trần.

Tưởng vệ không có chút nào nói nhảm, trường thương lắc một cái, thân hình khẽ động, đối Thanh Tuyết đã đâm để.

------oOo------

Chương 100: Hiện thế báo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp không có chờ đến Thanh Tuyết mạng sống như treo trên sợi tóc thì ở đến anh hùng cứu mỹ, ở Tưởng vệ khởi hành một khắc này, Dương Thiên Diệp thả người nhảy lên, sau khi hạ xuống, chân phải bỗng nhiên đạp mạnh, thân hình bạo phóng tới Tưởng vệ.

Dương Thiên Diệp cũng không có nương tay, đang đến gần Tưởng vệ lúc, trường kiếm trong tay "Sặc" một tiếng ra khỏi vỏ, đối Tưởng vệ phía sau lưng đã đâm để.

Vừa ra tay cũng là sát chiêu!

Dương Thiên Diệp không phải thị sát người, sở dĩ vừa ra tay cũng là sát chiêu, vậy là không có biện pháp sự tình. Trước mắt bốn người muốn giết người diệt khẩu, mà Thanh Tuyết nàng là nhất định phải cứu, cho nên, hai bên không có bất kỳ cái gì chừa chỗ thương lượng. Tất nhiên không có chừa chỗ thương lượng, này liền trực tiếp hạ tử thủ!

Tưởng vệ đang đến gần Thanh Tuyết chỉ có một trượng khoảng cách lúc, bất thình lình biến sắc, không chút nghĩ ngợi quay người bắn một phát. Đã đâm để.

"Keng!"

Dương Thiên Diệp cổ tay khẽ động, trường kiếm đối này đâm tới trường thương vẩy một cái, sau đó thuận thế đối Tưởng vệ ở ngực sử xuất kiếm pháp căn bản bên trong "Đâm" tự quyết.

Bị Dương Thiên Diệp trường kiếm vẩy một cái, Tưởng vệ sắc mặt kịch biến, bởi vì lực lượng kia quá lớn, lớn đến trường thương trong tay của hắn kém chút rời khỏi tay, nhưng mà không đợi hắn theo trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, Dương Thiên Diệp kiếm kia chính là như cùng một cái xảo trá như rắn độc đâm về bộ ngực hắn.

Cũng may Tưởng vệ phản ứng cũng không chậm, chân phải bỗng nhiên đạp đất mặt, mượn lực hướng (về) sau nhảy lên, muốn tách rời khỏi một kiếm này. Mà ở Tưởng vệ lui ra phía sau một khắc này, Dương Thiên Diệp bất thình lình thi triển ra [Tật Phong Bộ], thân hình một cái bạo xông, trường kiếm mang theo một đạo kiếm quang từ Tưởng vệ trước ngực xuyên qua!

Có chút ngốc trệ nhìn xem trước ngực mình cái kia kiếm động, Tưởng vệ khắp khuôn mặt là không thể tưởng tượng nổi cùng không cam tâm. Mình cứ như vậy chết? Mình còn có tốt nhiều huyền kỹ cùng át chủ bài còn không có thi triển đâu! Hắn rất muốn nhìn một chút giết người khác là ai, nhưng mà hắn chung quy là không thấy được chính là ý thức tiêu tán.

Thanh Tuyết có chút ngốc trệ nhìn xem Dương Thiên Diệp, như nước trong veo hai mắt trợn to lớn, trước mắt cái này Tiên Thiên cảnh cường giả cứ như vậy chết?

Dương Thiên Diệp đối Thanh Tuyết gật gật đầu, sau đó nhìn về phía nơi xa bị này cùng Nguyên Môn đệ tử kịch chiến sáu người, không, phải nói chỉ có năm người. Bởi vì bên trong một cái Minh Võ học viện học sinh đã chiến tử.

Lúc này Nguyên Môn đệ tử cùng Minh Võ học viện còn có Hạo Nguyệt Tông đệ tử cũng đình chỉ chiến đấu, chín người ánh mắt đều nhìn về phía Dương Thiên Diệp bên này. Minh Võ học viện cùng Hạo Nguyệt Tông người đầu tiên là sững sờ, sau đó liền vui mừng nhướng mày, bởi vì trước mắt cái này bất thình lình xuất hiện người là đứng ở bọn họ bên này.

Nhìn xem bất thình lình xuất hiện Dương Thiên Diệp, Tuyên Minh sắc mặt âm trầm, hắn không nghĩ tới, cho tới nay bên cạnh còn ẩn giấu đi một người, càng không có nghĩ tới mới vừa đối mặt, Tưởng vệ liền bị người trước mắt này giết. Mặc dù là đánh lén, nhưng thực lực kia cũng không thể khinh thường a!

Nếu như trước mắt cái này bất thình lình xuất hiện nam tử cùng còn thừa năm người liên thủ, tăng thêm bên cạnh nữ tử kia, cái kia chính là ba cặp bảy, cứ như vậy, hắn không hề có một chút niềm tin!

Đúng lúc này, Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Các ngươi tiếp tục, ta chỉ cứu ta biết."

Nếu như lúc trước cái kia Minh Võ học viện mấy người không có vứt bỏ Thanh Tuyết, hắn cũng không để ý cùng mấy người liên thủ đối phó Nguyên Môn ba người, nhiều người bằng hữu nhiều con đường, Dương Thiên Diệp là minh bạch đạo lý này. Nhưng là ở nhìn thấy mấy người vứt bỏ Thanh Tuyết về sau, Dương Thiên Diệp liền từ bỏ cùng mấy người liên thủ ý nghĩ, loại này bằng hữu, hắn cũng không dám muốn!

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Minh Võ học viện bên này sáu người biến sắc, này lúc trước móc ra Thần Hành Phù nam tử vội vàng nói: "Xanh Tuyết sư muội, lúc trước sự tình là ta không phải, mong rằng ngươi để bằng hữu của ngươi viện thủ, chúng ta Minh Võ học viện vô cùng cảm kích. Với lại Nguyên Môn ba người quá cường đại, hai người các ngươi căn bản không phải đối thủ của bọn họ, chỉ có mọi người liên hợp lại mới có hi vọng!"

Thanh Tuyết mày nhăn lại đến, nàng tuy nhiên ước gì cái này Minh Võ học viện người chết, nhưng là nàng lại không thể không thừa nhận, người trước mắt này nói có đạo lý. Ngẫm lại, nàng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nàng muốn nhìn một chút Dương Thiên Diệp ý nghĩ.

Nhìn thấy Thanh Tuyết cử động, trên trận tất cả mọi người nhìn về phía Dương Thiên Diệp, thậm chí ngay cả này đại địa Hùng vương cũng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, không, nói cho đúng là nó nhìn về phía Dương Thiên Diệp trên bờ vai cái kia tử sắc tiểu gia hỏa.

Biết Thanh Tuyết ý nghĩ, Dương Thiên Diệp đối nàng gật gật đầu, ra hiệu không cần lo lắng, sau đó nhìn về phía nói chuyện tên kia Minh Võ học viện nam tử, nói: "Nếu như ngươi lúc trước ở từ bỏ Thanh Tuyết thời điểm loại suy nghĩ này lời nói, chúng ta có lẽ còn có thể liên thủ, nhưng là hiện tại, trễ."

Nghe vậy, Minh Võ học viện bên này mấy sắc mặt người nhất thời trắng bệch, mà Tuyên Minh thì là cười lạnh một tiếng, hắn nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó không đang do dự, thân hình khẽ động, đối mấy người tiến lên.

Hắn biết trước mắt cái này bất thình lình xuất hiện nam tử không phải đối với thực lực mình phi thường tự tin cũng là có bài tẩy gì, bất quá hắn không quan tâm, chỉ cần giết sáu người này, còn lại hai người này, hắn đồng dạng có lòng tin giải quyết.

Nhìn xem giữa sân kịch chiến mấy người, Thanh Tuyết nói khẽ: "Chúng ta bây giờ không đi sao?" Tuy nhiên Dương Thiên Diệp thực lực lớn lớn vượt qua nàng đoán trước, nhưng là trận kia bên trong ba người cũng là phi thường cường hãn a, chờ ba người thu thập này Minh Võ học viện cùng Hạo Nguyệt Tông người về sau, nàng cùng Dương Thiên Diệp chỉ sợ không thể ngăn cản được ba người kia.

"Đi?" Dương Thiên Diệp lắc đầu cười cười, nói: "Thanh Tuyết, ngươi cũng đừng quên, phía sau chúng ta thế nhưng là còn có một cái đại địa Hùng vương, ngươi cho rằng nó thực biết thả chúng ta đi sao?"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Thanh Tuyết lúc này mới nhớ tới sau lưng còn có một cái vương giai Huyền thú, nhìn xem cái kia như là núi nhỏ một tòa đại địa Hùng vương, Thanh Tuyết đắng chát cười một tiếng, xác thực, giữa sân mấy người thật sự là bị ma quỷ ám ảnh. Nếu như mọi người tề tâm hợp lực đối phó đại địa Hùng vương lời nói, có lẽ còn có thể có mạng sống cơ hội, nhưng là hiện tại...

Thanh Tuyết cười khổ lắc đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, nói: "Thật xin lỗi, lần này liên lụy ngươi."

Đang xem mấy người kịch liệt thảm chiến Dương Thiên Diệp bất thình lình nghe được Thanh Tuyết câu nói này, đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó cười cười, nói: "Không có gì, nhìn thấy ngươi gặp nạn, ta cũng không thể thấy chết mà không cứu sao?"

Nhìn xem Dương Thiên Diệp này nụ cười như ánh mặt trời, Thanh Tuyết hơi hơi thất thần, nửa ngày, sắc mặt nàng không khỏi đỏ lên, đầu hơi hơi thấp để, một lát sau, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, lúc này Dương Thiên Diệp đã đem ánh mắt ném đến nơi xa bên trong chiến trường.

Thanh Tuyết không thể không thừa nhận, Dương Thiên Diệp vẫn là vô cùng có mị lực, không phải chỉ hắn tướng mạo, nói chuyện tướng mạo lời nói, Dương Thiên Diệp cũng chỉ có thể coi là phổ thông, cách đẹp trai chữ vẫn còn có chút khoảng cách. Nàng chỉ mị lực là Dương Thiên Diệp tàn nhẫn cùng quả quyết, hai thứ này đối người khác mà nói có lẽ không phải mị lực, nhưng đối với nàng mà nói lại là.

Nàng sinh ra thế gia, thế gia bên trong hắc ám so trong hoàng cung không sai biệt bao nhiêu, tại loại này hoàn cảnh bên trong lớn lên nàng minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là làm người quyết không thể không quả quyết cùng quá nhân từ!

Cùng Dương Thiên Diệp nhận biết đến nay, tuy nhiên hai người tiếp xúc không nhiều, nhưng là đối với Dương Thiên Diệp tàn nhẫn cùng quả quyết, nàng là thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ. Không thể phủ nhận, nàng đối Dương Thiên Diệp rất có hảo cảm.

Đơn giản một điểm nói, có thực lực nam nhân, liền xem như tướng mạo xấu xí, đôi kia có ít người tới nói cũng là có mị lực. Mà ở cường giả vi tôn Nam Vực, điểm ấy càng rõ ràng hơn.

Dương Thiên Diệp lúc này nhưng không biết bên cạnh nữ tử suy nghĩ ở bay loạn, hắn hiện tại đang suy nghĩ đón lấy sự tình. Bởi vì giữa sân chiến đấu đã gay cấn, Hạo Nguyệt Tông hai tên đệ tử đã chiến tử, chỉ còn lại có Minh Võ học viện ba người, mà Nguyên Môn bên này ba người một cái cũng chưa chết, chỉ là thụ một điểm vết thương nhẹ.

Không hề nghi ngờ, Minh Võ học viện ba người cũng ngay lập tức sẽ xong đời. Mà Minh Võ học viện người xong đời về sau, này Nguyên Môn ba người khẳng định là muốn tới đối phó hắn cùng Thanh Tuyết. Đương nhiên, hắn không phải sợ ba người tới đối phó hắn, hắn là đang nghĩ muốn thế nào mới có thể nhất cử diệt đi Nguyên Môn ba người.

Nguyên Môn ba người muốn giết người diệt khẩu, hắn đồng dạng cũng là ý nghĩ này. Hắn giết Nguyên Môn một người, nếu như ba người trở về, vậy hắn khẳng định sẽ có phiền phức, hắn cũng không thích loại kia giết Tiểu đến Lão. Hắn ưa thích vĩnh viễn trừ hậu hoạn.

Ở cái thế giới này, nhiều khi là không có đúng và sai, thay lời khác tới nói, là nắm tay người nào lớn người đó là đúng.

"Xanh Tuyết sư muội, mong rằng làm viện thủ, tại hạ cùng với Minh Võ học viện nhất định có thâm tạ!"

Giữa sân, bị Tuyên Minh đánh liên tục lùi về phía sau nam tử bên cạnh ứng đối Tuyên Minh bên cạnh hướng Dương Thiên Diệp bên này hô. Lúc này bọn họ Minh Võ học viện mấy người đã hoàn toàn rơi xuống hạ phong, nếu như Thanh Tuyết cùng nam tử thần bí kia không xuất thủ lời nói, này mấy người bọn họ liền thật muốn quá thay lại cái này.

Thanh Tuyết cùng Dương Thiên Diệp dường như không có nghe được, chỉ là lạnh lùng nhìn xem.

Cái gì gọi là hiện thế báo? Trước mắt tên nam tử này là được! Nếu như lúc trước hắn thất lạc một tấm Thần Hành Phù cho Thanh Tuyết, này lúc này liền xem như Dương Thiên Diệp không ra tay trợ giúp, nàng cũng sẽ ra tay. Nhưng là đáng tiếc, tên nam tử này không có.

"Xanh..."

Tên nam tử kia còn muốn thỉnh giáo, nhưng mà đúng vào lúc này, người khác đầu đeo một cỗ máu tươi phóng lên tận trời, khiến cho cầu mong gì khác cứu lời nói im bặt mà dừng.

Tên nam tử này vừa chết, còn lại hai tên Minh Võ học viện cũng lập tức thiên về một bên, trong nháy mắt bị hai tên Nguyên Môn đệ tử chém giết.

Chém giết mấy người về sau, Tuyên Minh cùng bên cạnh hắn hai tên đệ tử nhìn về phía Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết.

------oOo------

Chương 101: Thực lực chân chính

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuyên Minh không có trực tiếp động thủ, chỉ là lạnh lùng nhìn qua Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết. Hắn không phải một cái không có não tử người, mà thiếu niên trước mắt này nhìn qua cũng không giống là một cái không có não tử người, tất nhiên đối phương dám để cho mình ba người tuyệt sát Minh Võ học viện người, chắc là có bài tẩy gì.

Muốn đến nơi này, Tuyên Minh trong mắt lóe lên một vòng do dự, sau một lúc lâu, hắn hít sâu một hơi, đè xuống trong lòng sát ý, nói: "Chúng ta đi!"

Bên cạnh hai người sững sờ, một người trong đó không hiểu, hỏi: "Sư huynh, bọn họ chỉ có hai người, ba người chúng ta hoàn toàn có thể giải quyết bọn họ, vì sao muốn đi?"

Một người khác cau mày nói: "Tuyên Minh sư huynh, ngươi hẳn là rõ ràng, việc này nếu là truyền đi, chúng ta hậu quả chỉ sợ không ổn!"

Tuyên Minh lắc đầu, trầm giọng nói: "Người này ta nhìn không thấu, hắn tất nhiên dám đứng ở xem chúng ta giết Minh Võ học viện người, tất có chỗ ỷ lại. Ta không thể khinh thường, với lại bên cạnh còn có một cái đại địa Hùng vương, tuy nhiên không biết đại địa Hùng vương hiện tại không công kích chúng ta, nhưng người nào dám cam đoan đợi chút nữa chúng ta cùng hai người này lúc chiến đấu, nó vẫn là như là hiện tại như vậy yên tĩnh ngồi ở kia đâu?"

"Có thể, Minh Võ học viện sự tình"

Tuyên Minh cười lạnh một tiếng, nói: "Minh Võ học viện cùng Hạo Nguyệt Tông người đã chết, về phần nơi này sự tình, đi ra bên ngoài còn không phải mặc chúng ta nói sao? Bên ngoài người là tin tưởng hắn Kiếm Tông, vẫn tin tưởng chúng ta Nguyên Môn đâu? Coi như là không tin chúng ta, vậy cũng không quan hệ, dù sao chỉ cần không có chứng cứ, ai dám đến Nguyên Môn hỏi tội chúng ta?"

Tuyên Minh bên cạnh hai người ngẫm lại, đều là gật gật đầu, triệt để từ bỏ đối phó Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết.

Tuyên Minh thật sâu nhìn Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết liếc một chút, sau đó mang theo hai người xoay người rời đi.

Một bên Thanh Tuyết cùng Dương Thiên Diệp nhìn sững sờ, Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói: "Cứ như vậy đi? Hắn không giết chúng ta diệt khẩu sao?"

Hắn đã chuẩn bị kỹ càng thả ra hai cái U Minh Lang đến giải quyết trước mắt ba người này, mặc dù sẽ bại lộ, nhưng cũng không có cách, hắn thật sự là không muốn thả ba cái tai họa còn sống rời đi Thập Vạn Đại Sơn. Nhưng mà hắn không nghĩ tới là đối phương chỉ là xem bọn hắn liếc một chút, sau đó liền xoay người rời đi!

Thanh Tuyết trong lòng buông lỏng một hơi, Bạch Dương Diệp liếc một chút, kẻ trước mắt này giống như rất hi vọng đối phương tới giết hắn, nói: "Chắc hẳn bọn họ là ở kiêng kị cái gì, rời đi cũng tốt, tỉnh cho chúng ta đánh nhau chết sống."

Dương Thiên Diệp mày nhăn lại đến, hắn cũng sẽ không thả mấy người trở về để, không phải vậy cái này Minh Võ học viện mấy người chết, sợ rằng sẽ bị chen người đưa tại mình cùng Thanh Tuyết trên đầu.

Ngay tại Dương Thiên Diệp muốn xuất thủ lúc, mặt đất bất thình lình rung động động, Dương Thiên Diệp bỗng nhiên quay đầu, chỉ gặp này một mực xem kịch đại địa Hùng vương bất thình lình thả người nhảy lên, hướng phía còn không có rời đi vài chục trượng Tuyên Minh mấy người đè tới.

Khi Tuyên Minh ba người quay người gặp đến đại địa Hùng vương hướng bọn họ phát động công kích lúc, ba người sắc mặt đại biến, bọn họ làm sao cũng không nghĩ tới cái này đại địa Hùng vương thế mà đối bọn hắn phát động công kích.

Không kịp nghĩ nhiều, ba người vội vàng đánh trả, các loại hoa lệ huyền kỹ không muốn sống từ ba trong thân thể phun ra ngoài.

Đối với ba người những cái kia uy lực không tầm thường huyền kỹ, đại địa Hùng vương chỉ là nhất chưởng, đơn giản tát qua một cái, cái gì huyền kỹ đều trong nháy mắt tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, Tuyên Minh sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: "Không tốt, nó lúc trước ẩn giấu thực lực, nó là vương giai đỉnh phong Huyền thú, chúng ta tách ra trốn!" Nói xong, không thèm quan tâm bên cạnh hai người, thi triển ra Nguyên Môn thân pháp kỹ, hướng phía nơi xa cấp tốc tránh vút đi.

Bên cạnh hai người phản ứng cũng không chậm, ở Tuyên Minh vừa trốn một khắc này liền cùng dạng thi triển ra thân pháp kỹ hướng mặt khác hai bên bỏ chạy.

Thấy cảnh này, Dương Thiên Diệp bắt đầu lo lắng, hắn cũng không hy vọng ba người chạy đi, hướng đại địa Hùng vương nhìn lại, gặp đại địa Hùng vương không có đi truy ý tứ, lập tức nhướng mày, ngay tại hắn chuẩn bị xuất thủ lúc, đại địa Hùng vương chậm rãi giơ lên cặp kia tay gấu.

Ở Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết kinh ngạc dưới ánh mắt, đại địa Hùng vương song chưởng bỗng nhiên hướng mặt đất vỗ!

"Bành!"

Một đạo nổ vang rung trời tại trong hạp cốc vang vọng mà lên, giờ khắc này, chân chính thanh thế to lớn!

Mà dưới một chưởng này, một cỗ không khỏi lực lượng bất thình lình hướng Dương Thiên Diệp vọt tới, vội vàng không kịp chuẩn bị, Dương Thiên Diệp bị cỗ này không khỏi lực lượng xâm nhập, sau đó Dương Thiên Diệp chính là cảm giác được một trận đầu váng mắt hoa, chỉ là trong nháy mắt, Dương Thiên Diệp chính là vội vàng thi triển ra kiếm ý cầm cái này xâm nhập đến trên người hắn không khỏi lực lượng chém giết.

Quay đầu nhìn về phía Thanh Tuyết, lúc này Thanh Tuyết sắc mặt tái nhợt, chau mày, dường như ở tiếp nhận cái gì khó mà chịu đựng thống khổ.

Không do dự, Dương Thiên Diệp giữ chặt Thanh Tuyết tay, để hắn nhích lại gần mình, sau đó kiếm ý xuyên thấu qua Thanh Tuyết tay truyền đến Thanh Tuyết trên thân, đem trên thân này không khỏi lực lượng thanh trừ ra ngoài.

Thanh Tuyết này nhíu mày giãn ra, thật lâu, nàng mở hai mắt ra, có chút mờ mịt, dường như cảm nhận được cái gì, Thanh Tuyết cúi đầu xem xét, khi nhìn thấy Dương Thiên Diệp nắm tay nàng lúc, lập tức sắc mặt không khỏi đỏ lên, vội vàng tránh thoát.

Gặp Thanh Tuyết không có việc gì, Dương Thiên Diệp yên lòng, quay đầu nhìn về này đại địa Hùng vương nhìn lại, khi thấy giữa sân một màn kia lúc, Dương Thiên Diệp thần sắc nhất thời ngưng trọng lên.

Lúc này đại địa Hùng vương bên cạnh, đã nhiều ba bộ thi thể, mà cỗ thi thể kia chính là Nguyên Môn ba người!

"Tiểu gia hỏa, cái kia đại địa Hùng vương vừa rồi thi triển là Huyền thú năng lực thiên phú sao?" Dương Thiên Diệp quay đầu hỏi trên bả vai hắn chồn tía. Đối với chồn tía có thể không nhận này không khỏi lực lượng ảnh hưởng, Dương Thiên Diệp mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng cũng may còn có thể tiếp nhận, dù sao hắn biết chồn tía rất lợi hại!

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp đầu, tựa hồ muốn nói đừng sợ, có ta!

Phát giác được chồn tía ý tứ, Dương Thiên Diệp mặt đen lại, nhưng trong lòng thì ấm áp, vỗ vỗ tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ, đang chuẩn bị nói cái gì, mặt đất bất thình lình lần nữa rung động đứng lên, Dương Thiên Diệp biến sắc, quay đầu nhìn về đại địa Hùng vương, còn tốt, đại địa Hùng vương không có động thủ, chỉ là hướng hắn cùng Thanh Tuyết đi tới mà thôi.

Gặp đến đại địa Hùng vương đi tới, Thanh Tuyết biến sắc, vô ý thức hướng Dương Thiên Diệp bên cạnh dựa dựa. Hiện tại nàng mới biết được, trước kia các nàng mấy người đến săn giết đầu này đại địa Hùng vương là cỡ nào ngu xuẩn phương pháp làm. Đây không phải đến săn giết, đây là tới tìm đường chết!

Đại địa Hùng vương không nhìn Dương Thiên Diệp cùng Thanh Tuyết, ánh mắt rơi vào chồn tía trên thân, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một vòng nghi hoặc cùng kiêng kị.

Ở Dương Thiên Diệp bày mưu đặt kế dưới, chồn tía cùng đại địa Hùng vương giao biểu đạt bọn họ ý đồ đến.

Ở chồn tía cùng đại địa Hùng vương giao lưu lúc, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ trên trận cho nên trong thi thể nạp giới đều thu lại, sau đó cầm Thanh Tuyết kéo đến một bên, đưa cho nàng một cái nạp giới, nói: "Trong này có đá năng lượng ba ngàn mai, các loại Đan Dược trên trăm đến khỏa, còn có mấy trương trung phẩm phù lục, những này đủ ngươi một năm tu luyện. Ngươi bây giờ về tông, về sau đừng đến Thập Vạn Đại Sơn, coi như đến, cũng đừng tiến vào Đoạn Hồn Sơn mạch, để Kiếm Môn người cũng đừng đến, hiểu chưa?"

Thanh Tuyết không có tiếp nhận giới chỉ, ngược lại là hỏi: "Ngươi không cùng lúc về tông sao?"

Xem ra chính mình cùng Kiếm Tông ở giữa sự tình bị Kiếm Tông cao tầng đầy xuống tới, cũng đúng, loại này mất mặt sự tình, Kiếm Tông làm sao lại truyền đi đâu? Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta tạm thời không quay về, ngươi bây giờ đi nhanh đi, đại địa Hùng vương sẽ không ra tay với ngươi!"

Thanh Tuyết khẽ giật mình, quay đầu nhìn xem nơi xa chồn tía cùng đại địa Hùng vương, dường như minh bạch cái gì, lập tức nói: "Chính ngươi bảo trọng!" Nói xong, tiếp nhận Dương Thiên Diệp trong tay giới chỉ, nhưng sau đó xoay người hướng phía miệng hang đi đến.

Đi vài chục bước về sau, nàng lại dừng bước lại, quay người nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Dương Thiên Diệp, tạ ơn!" Nói xong, không ở dừng lại, chỉ chốc lát liền biến mất ở miệng hang.

Dương Thiên Diệp không tiếng động cười một tiếng, nhưng sau đó xoay người đi đến đại địa Hùng vương trước mặt, nhìn trước mắt quái vật khổng lồ này, Dương Thiên Diệp hai mắt lửa nóng, nếu như gia hỏa này nguyện ý đi theo mình, vậy sau này Linh giả cảnh cường giả không ra, người nào còn có thể đối phó được mình?

Chỉ là muốn để gia hỏa này thần phục mình, cái này chỉ sợ rất khó a. Cái này đại địa Hùng vương thực lực, so với U Minh Lang Vương Chân là mạnh không chỉ từng chút một a!

Chồn tía lần này vô dụng uy áp đối phó đại địa Hùng vương, ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong, cường giả là cần phải bị tôn kính. Tuy nhiên cái này đại địa Hùng vương còn không có tư cách để nó tôn kính, nhưng lại cũng không thể như là đối đãi U Minh Lang vương như vậy.

Rất nhanh, đại địa Hùng vương ánh mắt rơi vào Dương Thiên Diệp trên thân, thật lâu, nó lắc đầu, tựa hồ sợ chồn tía hiểu lầm cùng sinh khí, nó lại bắt đầu cùng chồn tía bắt đầu giao lưu, hiển nhiên, nó là đang giải thích.

Ước chừng qua nửa canh giờ, chồn tía vọt đến Dương Thiên Diệp trước mặt, buông buông Tiểu trảo, làm ra một cái bất đắc dĩ biểu lộ.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp nhướng mày, tiểu gia hỏa từ bỏ thu phục cái này đại gia hỏa? Theo đạo lý nói cũng không khả năng a. Cũng may, tiểu gia hỏa rất nhanh liền bắt đầu giải thích.

------oOo------

Chương 102: Đại địa Hùng vương thực lực chân chính

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trải qua cùng tiểu gia hỏa gian nan giao lưu về sau, Dương Thiên Diệp rốt cuộc minh bạch tiểu gia hỏa tại sao từ bỏ. Lần này là thật không có cách, coi như tiểu gia hỏa không buông bỏ, hắn cũng phải từ bỏ.

Bởi vì trước mắt cái này đại địa Hùng vương thân phận rất không bình thường!

Đại địa Hùng vương không phải Đoạn Hồn Sơn mạch nguyên tác cư dân, nó đến từ Thập Vạn Đại Sơn trung tâm Huyền thú đế quốc, ở Thập Vạn Đại Sơn, có một cái To Lớn Đế Quốc, nơi đó tất cả đều là Huyền thú, không có nhân loại. Với lại cái này Huyền thú đế quốc còn có phi thường hoàn thiện chế độ, mặc kệ là chính trị vẫn là quân sự, cái này Huyền thú đế quốc đều phi thường hoàn thiện.

Nói đơn giản một chút, cái này đại địa Hùng vương là Huyền thú đế quốc phái tới trấn thủ Đoạn Hồn Sơn mạch, phòng ngừa nhân loại một mình tiến vào một tên đại đầu binh. Nếu như Dương Thiên Diệp đem đánh giết, này sẽ gặp phải toàn bộ Huyền thú đế quốc trả thù, cái này hậu quả Dương Thiên Diệp không chịu đựng nổi, cái này cũng là tiểu gia hỏa từ bỏ nguyên nhân. Mà nếu như đại địa Hùng vương đi theo Dương Thiên Diệp, cái kia chính là tự ý rời vị trí, nó sẽ bị lột da đào đan.

Ở nói đơn giản một chút cũng là cái này vương giai đỉnh phong Huyền thú không có khả năng đi theo Dương Thiên Diệp!

Dương Thiên Diệp cảm giác nếu như không phải cái này đại địa Hùng vương thân phận duyên cớ lời nói, đại địa Hùng vương rất có thể theo hắn, nói cho đúng là đi theo tiểu gia hỏa.

Dương Thiên Diệp ẩn ẩn cảm giác được đại địa Hùng vương đối tiểu gia hỏa phi thường tôn kính, loại này tôn kính không phải tiểu Hôi cùng tiểu ngân loại kia là bởi vì e ngại mà tôn kính, mà là chân chính tôn kính, xuất phát từ nội tâm tôn kính. Cái này khiến Dương Thiên Diệp đối tiểu gia hỏa thân phận là càng ngày càng hiếu kỳ.

Bất kể như thế nào, dù sao cái này Thú Vương là không đùa.

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp cũng không chút thất vọng, chiếm được là nhờ vận may của ta, mất đi là do số mệnh của ta, Dương Thiên Diệp cũng là loại tính cách này.

Tuy nhiên không thể nhận trang phục cái này Thú Vương, nhưng cũng không trở ngại Dương Thiên Diệp cùng giao hảo, đương nhiên, đại địa Hùng vương chủ yếu là xem ở tiểu gia hỏa trên mặt mũi.

Ở Dương Thiên Diệp yêu cầu dưới, đại địa Hùng vương đáp ứng đánh với Dương Thiên Diệp một trận, nhưng là này trong mắt khinh thị lại là cũng không thế nào ẩn tàng, nếu như không phải cố kỵ chồn tía, chỉ sợ đại địa Hùng vương này trong mắt cũng không phải là khinh thị, mà chính là không nhìn.

Đối với đại địa Hùng vương khinh thị, Dương Thiên Diệp cũng không thèm để ý, hắn hiểu được cái này Thập Vạn Đại Sơn sinh tồn chi đạo. Chỉ có thực lực cường đại mới có thể để cho đối phương cho tôn kính.

Dương Thiên Diệp cùng đại địa Hùng vương hình thể có thể nói là hai thái cực, ở đại địa Hùng vương này thân hình khổng lồ trước mặt, Dương Thiên Diệp lộ ra thật sự là quá nhỏ bé.

Dương Thiên Diệp lần này không có ở dùng nắm đấm để cùng đại địa Hùng vương ngạnh hám, đại địa Hùng vương lực lượng kia, tuyệt đối không phải hắn có khả năng chống cự. Với lại cũng không cần thiết, dùng đại địa Hùng vương đến mài luyện kiếm pháp càng tốt hơn!

Đại địa Hùng vương nhìn xem Dương Thiên Diệp, không có động thủ, nó đang đợi Dương Thiên Diệp động thủ.

Dương Thiên Diệp cũng không có nói nhảm, trong cơ thể Huyền khí phun trào, trường kiếm thoáng chốc bộc phát ra một vệt kim quang, trường kiếm đối đại địa Hùng vương hư không vạch một cái, một đạo kim sắc Huyền khí mang theo bén nhọn âm thanh xé gió, đối đại địa Hùng vương bắn mạnh tới.

Nhìn thấy kim sắc Huyền khí kích xạ mà đến, đại địa Hùng vương trong mắt lóe lên một vòng ngoài ý muốn, giơ lên tay gấu chặn lại.

Đọc truyệｎ tại //truyencuatuＩ

.Net/ "Bành!"

Một đạo năng lượng nổ vang âm thanh ở trong sân vang lên!

Kim sắc Huyền khí không có xuyên thấu đại địa Hùng vương tay gấu, nhưng lại ở đại địa Hùng vương tay gấu bên trên đâm ra một cái lỗ máu!

Gặp tới bàn tay bên trên lỗ máu, đại địa Hùng vương ánh mắt ngưng trọng lên, không có lúc trước như vậy vẻ coi thường.

Thấy mình Phân Linh kiếm quyết không cho đại địa Hùng vương tạo thành cái gì tính thực chất tổn thương, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, không ở giữ lại, kiếm ý phun ra ngoài, lồng hướng đại địa Hùng vương.

Khi cảm nhận được Dương Thiên Diệp kiếm ý lúc, đại địa Hùng vương tròng mắt co rụt lại, không dám ở mảy may chủ quan cùng khinh thị, trong cơ thể khí thế giống như thủy triều tuôn ra, chống cự lại Dương Thiên Diệp kiếm ý.

Chân phải bỗng nhiên đạp đất, Dương Thiên Diệp thân hình mãnh liệt bắn mà ra, trường kiếm trong tay đối đại địa Hùng vương trên thân bỗng nhiên vạch một cái, kiếm khí màu vàng óng Ly Kiếm đối đại địa Hùng vương kích bắn đi.

Đại địa Hùng vương không có trốn tránh, cũng vô pháp trốn tránh, như lúc trước đối đãi Nguyên Môn như vậy, to lớn tay gấu đối Dương Thiên Diệp kiếm khí bỗng nhiên đập tới.

"Bành!"

Kiếm khí tiêu tán, nhưng là này to lớn tay gấu bên trên lại là lại nhiều lỗ máu, với lại cái kia lỗ máu so lúc trước càng lớn, càng sâu một số.

Dương Thiên Diệp không có đình chỉ, ở kiến thức đến đại địa Hùng vương lực lượng về sau, hắn cũng không có cận thân cùng đại địa Hùng vương chiến đấu, mà chính là không ngừng ở đại địa Hùng vương chung quanh lấy kiếm khí công kích đại địa Hùng vương.

Tuy nhiên kiếm khí cũng không thể cho đại địa Hùng vương tạo thành quá lớn thương hại, nhưng may mắn thay, chiến đấu sau nửa canh giờ, ở kiếm ý bọc vào, kiếm khí kia cũng là ở đại địa Hùng vương trên thân đâm ra mấy chục đạo lỗ máu.

Rất nhanh, đại địa Hùng vương biết không có thể tiếp tục ngạnh hám cái này mang theo loại kia lực lượng kinh khủng kim sắc Huyền khí, nó ánh mắt nhìn về phía nơi xa Dương Thiên Diệp, tay gấu bỗng nhiên vỗ, đại địa lần nữa một trận thanh thế to lớn.

Quả nhiên, ở đại địa Hùng vương năng lực thiên phú dưới, Dương Thiên Diệp chuẩn bị kích phát kiếm khí Kiếm có chút dừng lại, song mi chăm chú nhàu cùng một chỗ.

Đúng lúc này, đại địa Hùng vương nắm chặt thời gian, thuấn phát mà tới, này so Dương Thiên Diệp thân thể còn lớn hơn tay gấu đối Dương Thiên Diệp như là Thái Sơn áp đỉnh vỗ xuống.

Nếu như bị một chưởng này vỗ trúng, Dương Thiên Diệp coi như không trở thành thịt nát, cũng tuyệt đối sẽ bị đập thành thịt dẹp.

Dương Thiên Diệp không có mê muội bao lâu, vẻn vẹn chỉ là một cái hô hấp liền dùng kiếm ý cầm cỗ lực lượng kia thanh trừ ra ngoài, nhưng mà vẫn còn có chút tối, vẻn vẹn một cái hô hấp thời gian, đại địa Hùng vương tay gấu liền đã đi tới đỉnh đầu.

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Thiên Diệp đem kiếm thu hồi vỏ kiếm, sau đó trong cơ thể Huyền khí trong nháy mắt phun trào, kiếm ý điên cuồng phun ra ngoài.

Ngay tại tay gấu cách Dương Thiên Diệp chỉ có nửa trượng khoảng cách lúc, Dương Thiên Diệp một tiếng thét to lên, chân phải bỗng nhiên đạp đất, hướng cái kia to lớn tay gấu bắn mạnh tới.

Cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp tay phải bỗng nhiên rút kiếm.

Một vệt kim quang phóng lên tận trời!

"Xùy!"

Dương Thiên Diệp cả người mang kiếm từ cái này chỉ gấu trong lòng bàn tay xuyên thấu mà qua, không trung, Dương Thiên Diệp đảo ngược thân hình, lần nữa rút kiếm, đối này chụp về phía mặt đất tay gấu đã đâm để.

Bị Dương Thiên Diệp một kiếm đâm xuyên bàn tay, đại địa Hùng vương phẫn nộ kêu rên một tiếng, nhìn thấy Dương Thiên Diệp lần nữa đâm về phía mình tay gấu, đại địa Hùng vương không dám ở ngạnh hám, bàn tay bỗng nhiên rụt về lại, sau đó thân thể đối Dương Thiên Diệp hung hăng đụng tới.

Một kiếm thất bại, đại địa Hùng vương nghiền ép lên đến, Dương Thiên Diệp biến sắc, mũi kiếm đối mặt đất bỗng nhiên vạch một cái, mượn nhờ này kích xạ tại mặt đất kiếm khí lực đẩy hướng (về) sau lật một cái, sau đó trên không trung đối hướng hắn đụng tới đại địa Hùng vương cũng là vạch một cái.

"Xùy!"

Kiếm khí màu vàng óng mang theo một đạo bén nhọn âm thanh xé gió mãnh liệt bắn hướng đại địa Hùng vương.

Đại địa Hùng vương lần này không có trốn tránh, mặc cho đạo kiếm khí kia đánh vào nó ở ngực, ở kiếm khí đánh vào nó ở ngực lúc, nó cũng tới đến Dương Thiên Diệp trước mặt, sau đó cái kia khổng lồ hình thể chính là lấy lớn nhất ngang ngược phương thức đối Dương Thiên Diệp đụng tới.

Dương Thiên Diệp muốn tránh, nhưng là hắn không có cách nào trốn tránh, đại địa Hùng vương lấy lấy thương đổi thương phương thức, đây là hắn không nghĩ tới, cho nên hắn căn bản không có cách nào trốn tránh cái này va chạm.

"Bành!"

Một đạo tiếng vang, Dương Thiên Diệp hóa thành một đạo điểm đen bay rớt ra ngoài, bay ra hơn mười trượng về sau, lại là "Bành" một tiếng, thân thể trực tiếp lâm vào xa như vậy nơi một chỗ trong vách núi.

Nhìn thấy một màn này, một bên quan chiến chồn tía khuôn mặt nhỏ biến đổi, trên thân thể màu tím thoáng hiện, đúng lúc này, dường như cảm giác được cái gì, trên người nó bộc phát ra màu tím lại từ từ tuôn ra về trong cơ thể nó.

Một bên đại địa Hùng vương nhìn thấy một màn này, trong lòng nhất thời buông lỏng một hơi, nó lúc trước bị Dương Thiên Diệp một kiếm đâm xuyên tay gấu, cái này khiến nó phẫn nộ, cho nên đón lấy xuất thủ không có chút nào lưu thủ, chiêu chiêu sát chiêu, hiện tại nhớ tới không khỏi có chút tâm hỏng, nó thế nhưng là đã đáp ứng bên cạnh cái này tử sắc tiểu gia hỏa muốn lưu thủ.

Nhưng bây giờ, nhân loại kia bị mình nhất chưởng cho chụp chết. Tuy nhiên còn tốt, xem ra trước mắt cái này thần bí tử sắc tiểu gia hỏa không có muốn mình thay kia nhân loại đền mạng ý nghĩ.

Đúng lúc này, nơi xa chỗ kia vách núi bất thình lình phát ra một đạo tiếng vang, đại địa Hùng vương trông đi qua, chỉ gặp một cái đầu người từ cái này trong vách núi một cái cửa hang chui ra.

Nhìn thấy người này đầu, đại địa Hùng vương hai mắt nhất thời trợn to lớn, tên nhân loại này còn chưa có chết?

Dương Thiên Diệp đương nhiên không chết, nhưng là cũng nhanh kém không lớn. Hắn hiện tại mới phát hiện, hắn vẫn là đánh giá thấp đại địa Hùng vương lực lượng. Lực lượng kia đơn giản so U Minh Lang vương còn mạnh hơn hơn mấy lần không chỉ!

Hiện tại hắn toàn thân xương cốt như là tan ra thành từng mảnh, ngũ tạng lục phủ càng là dời sông lấp biển lăn lộn, nếu như không phải cái kia dùng thân thể của hắn đánh văng ra ngoài hơn mấy trượng đến động sâu quá buồn bực, hắn là tình nguyện ở bên trong, bởi vì hắn mỗi động một cái, toàn thân liền chui đau lòng!

Có thể nói, ở cái này vương giai đỉnh phong Huyền thú va chạm phía dưới, hắn đã hoàn toàn đánh mất chiến đấu lực!

------oOo------

Chương 103: Tang vật, sát thủ, rời đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngồi trên mặt đất nằm một ngày một đêm, ở kim sắc Huyền khí chữa trị dưới, Dương Thiên Diệp trên thân vết thương tuy nhưng còn không có khỏi hẳn, nhưng năng lực hành động vẫn là có.

Dương Thiên Diệp theo tiểu gia hỏa trảo bên trong biết được, trước mắt cái này đại địa Hùng vương căn bản không phải cái gì vương giai đỉnh phong Huyền thú, mà chính là nửa chân đạp đến đi vào Linh giai tồn tại. Cái này khiến Dương Thiên Diệp này phiền muộn tâm tình hơi đỡ một ít, dù sao, ở vương giai Huyền thú va chạm phía dưới liền đánh mất chiến đấu lực, cái này vẫn còn có chút mất mặt.

Ở đại địa Hùng vương địa bàn dưỡng thương trong lúc đó, Dương Thiên Diệp xem như kiến thức đến cái gì gọi là Chủng Tộc kỳ thị. Hắn cùng tiểu gia hỏa nhận đãi ngộ, hoàn toàn là hai thái cực.

Đại địa Hùng vương đối chồn tía tốt đơn giản để Dương Thiên Diệp đều hâm mộ thêm ghen ghét, cái gì Huyền giai linh thảo, Huyền giai linh quả, còn có thật nhiều Dương Thiên Diệp không biết thiên tài địa bảo, tóm lại, đại địa Hùng vương chiêu đãi tiểu gia hỏa đồ, vật không có có một dạng là rác rưởi. Mà đại địa Hùng vương chiêu đãi hắn đồ, vật, liền mấy cái không biết tên trái cây, vẫn là không có phẩm giai..

Cái này khiến Dương Thiên Diệp có chút buồn bực, còn tốt, tiểu gia hỏa đem đại địa Hùng vương đưa tặng cho nó cái gì Huyền giai linh thảo linh quả đều phóng tới hắn vòng xoáy nhỏ bên trong, thay lời khác tới nói, những này hiện tại xem như hắn!

Nhìn xem vòng xoáy đan điền này một đống linh thảo linh quả, lấy Dương Thiên Diệp hiện tại tài lực cùng tầm mắt vẫn là bị chấn kinh. Đại địa Hùng vương một ngày này đến đưa tặng tiểu gia hỏa các loại linh thảo có chừng năm mươi gốc, các loại không biết tên linh quả hơn trăm khỏa, với lại những này tất cả đều là Huyền giai, thậm chí, trong đó còn có vài cọng là Huyền giai đỉnh phong!

Trừ đại địa Hùng vương quà tặng bên ngoài, Dương Thiên Diệp còn có mặt khác nhất bút ngoài ý muốn tài phú. Cái kia chính là lúc trước này Nguyên Môn bốn người cùng Minh Võ học viện mấy người nạp giới!

Mấy người địa vị hiển nhiên không cao, đá năng lượng cộng lại cũng liền chừng ba ngàn khối, đá năng lượng đối với người khác có lẽ rất hi hữu, nhưng là đối Dương Thiên Diệp tới nói lại không không trọng yếu như vậy, bởi vì hắn trong nạp giới khoảng chừng gần bốn vạn mai đá năng lượng! Cho nên, mấy người đá năng lượng lúc ấy bị nó tiện tay tất cả đều đưa cho Thanh Tuyết.

Trừ đá năng lượng bên ngoài, Dương Thiên Diệp theo mấy người trong nạp giới còn được đến ba môn huyền kỹ cùng sáu cái Huyền Bảo, trong đó ba quyển huyền kỹ chỉ có một môn là Huyền giai, mặt khác hai môn huyền kỹ đều là Hoàng giai đỉnh phong. Hai môn Hoàng giai huyền kỹ Dương Thiên Diệp chỉ nhìn một chút liền để ở một bên, bây giờ không phải là Huyền giai huyền kỹ, hắn là hoàn toàn không để vào mắt.

Môn kia Huyền giai huyền kỹ là một môn chưởng pháp huyền kỹ, tên là bổ Thiên chưởng, là theo Tuyên Minh trong giới chỉ nhận đi ra. Môn này huyền kỹ lấy uy lực đến nói chuyện lời nói, hoàn toàn không kém hắn kiếm khí chỉ, chỉ là Dương Thiên Diệp không có lựa chọn tu luyện. Hai nguyên nhân, cái thứ nhất là bởi vì Nguyên Môn, cái này Nam Vực Cự Vô Phách (Big Mac), hắn không thể không kiêng kị.

Nếu như hắn tu luyện môn này huyền kỹ, về sau nếu là bị Nguyên Môn biết, vậy khẳng định sẽ thật nhiều phiền phức, với lại môn này huyền kỹ với hắn mà nói cũng không phải lộ ra đặc biệt trọng yếu. Cái nguyên nhân thứ hai là bởi vì tham thì thâm, hiện tại hắn huyền kỹ đã không ít, nhưng là trừ kiếm pháp căn bản cùng hậu phát chế nhân bên ngoài, cái khác đều còn không tính chút thành tựu, hiện tại hắn thực sự không có thời gian ở tới tu luyện cái khác huyền kỹ!

Tuy nhiên cái này mấy môn huyền kỹ cùng lúc trước. Huyết thủ này mấy nhóm huyền kỹ không cách nào tu luyện, nhưng là lấy ra bán vẫn là có thể, những này huyền kỹ phẩm giai không thấp, bán đi một cái giá tốt vẫn là vô cùng dễ dàng.

Về phần mấy món Huyền Bảo, Dương Thiên Diệp nhìn trúng một đôi Huyền giai hạ phẩm giày. Giày hiện lên màu xanh lam sẫm, nhưng cùng nó giày khác biệt là cái này đôi giày đằng sau một cặp nho nhỏ cánh chim màu trắng, màu trắng Tiểu Vũ cánh như là một loại nào đó loài chim vũ mao trắng noãn nhẹ nhàng, phiêu dật.

Khi Dương Thiên Diệp mặc vào cái này đôi giày hướng bên trong rót vào Huyền khí về sau, Dương Thiên Diệp không thể bình tĩnh.

Bởi vì cái này đôi giày lại là đề cao tốc độ càng nhảy vọt năng lực, đặc biệt là tốc độ kia, mặc vào cái này đôi giày thi triển [Tật Phong Bộ] về sau, Dương Thiên Diệp chính mình cũng bị mình tốc độ giật mình, tối thiểu so với ban đầu mau đem gần gấp đôi!

Chỉ là cái này Huyền khí tiêu hao quá mức khủng bố, Dương Thiên Diệp chỉ là thi triển một lần [Tật Phong Bộ], liền tiêu hao hắn một phần tư Huyền khí!

Phải biết, bình thường hắn [Tật Phong Bộ] liền là liên tục thi triển cái mấy chục lần cũng không quan hệ, nhưng là hiện tại, nếu như hắn phải dùng cái này giày gia trì, vậy cũng chỉ có thể thi triển bốn lần!

Tuy nhiên Huyền khí tiêu hao quá lớn, nhưng là hiệu quả càng lớn! Đương nhiên, cái này giày chỉ có thể ở thời khắc mấu chốt dùng!

Trừ cái này đôi giày bên ngoài, cái khác năm kiện Huyền Bảo Dương Thiên Diệp chướng mắt, cùng nhau nhét vào trong nạp giới, chuẩn bị về sau cùng một chỗ bán.

Lại nghỉ ngơi một ngày, ở thương thế trên người hoàn toàn sau khi khỏi hẳn, Dương Thiên Diệp liền chuẩn bị mang theo tiểu gia hỏa rời đi. Rời đi lúc, đại địa Hùng vương lại đưa cho chồn tía rất nhiều thứ, để Dương Thiên Diệp cao hứng trên mặt đều nở hoa, trong lòng không khỏi thầm nghĩ, "Sau này mình nghèo, nhất định phải mang tiểu gia hỏa đến ăn cướp Thập Vạn Đại Sơn Thú Vương..."

Mặc dù không có thu phục đại địa Hùng vương, nhưng là Dương Thiên Diệp lần này thu hoạch lại là không nhỏ. Trừ vật chất bên trên thu hoạch bên ngoài, hắn thực lực cũng là tiến bộ không nhỏ. Cùng đại địa Hùng vương nhất chiến, hắn cũng là lĩnh ngộ rất nhiều, với lại từ trận chiến kia về sau, hắn ẩn ẩn cảm giác được hắn muốn đột phá.

Hắn hiện tại là huyền giả cửu giai đỉnh phong, tại đột phá cũng là Tiên Thiên, nếu như đạt tới Tiên Thiên, vậy hắn thực lực sẽ đến cái chất bay vọt!

"Tiên Thiên, thật là khiến người ta chờ mong a!"

Dương Thiên Diệp cười cười, đúng lúc này, ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía trên thân bất thình lình bộc phát ra một đạo tử quang, sau đó Tiểu trảo chỉ hướng Dương Thiên Diệp phải phía trước vài chục trượng khoảng cách bên ngoài một khỏa đại thụ.

Đây là nguy hiểm tín hiệu!

Dương Thiên Diệp biến sắc, không chút nghĩ ngợi rút kiếm đối gốc cây kia Nhất Kiếm vỗ tới.

Một đạo kiếm khí vạch phá không khí, trong nháy mắt kích xạ ở cây đại thụ kia bên trên, đại thụ ầm vang nổ tung, cùng lúc đó, một đạo hắc ảnh từ trong đó hướng Dương Thiên Diệp hối hả đánh tới, tốc độ nhanh như thiểm điện.

Nhìn thấy bóng đen này, Dương Thiên Diệp hai mắt nhắm lại, chờ đợi bóng đen này đi vào trước người hắn nửa trượng lúc, Dương Thiên Diệp bỗng nhiên rút kiếm!

"Keng!"

Một đạo thanh thúy kim thiết tương giao âm thanh ở trong sân vang lên!

Hắc Ảnh trường kiếm trong tay cách Dương Thiên Diệp cổ họng chỉ có nửa tấc, mà Dương Thiên Diệp kiếm trong tay đã đâm vào áo đen trước ngực, chỉ là cũng không có đâm vào để, mà chính là bị một kiện thứ gì chặn lại!

Hắc Ảnh biến sắc, không chút do dự, chân phải trừng một cái mặt đất, thân hình hướng về sau nhảy lên, sau đó hai cái hô hấp ở giữa chính là biến mất ở Dương Thiên Diệp trong tầm mắt.

Nhất kích không thành, thối lui về phía xa ngàn dặm!

Thu kiếm, Dương Thiên Diệp không có truy kích, đối phương tốc độ viễn siêu hắn, hắn căn bản đuổi không kịp, chỉ là, đến cùng là ai muốn giết hắn?

Đối phương xem xét cũng là sát thủ, sát thủ là sẽ không vô duyên vô cớ tới giết mình, chỉ có một lời giải thích, cái kia chính là cái này sát thủ là người khác mời đến giết mình! Chỉ là mình địch nhân có thể đếm được trên đầu ngón tay, với lại có thể giết chính mình cũng giết, rốt cuộc là người nào?

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp nghĩ đến hai người, nói cho đúng là hai cái thế lực, Bách Hoa cung cùng Kiếm Tông! Bởi vì hắn chỉ cùng hai cái này thực lực có mâu thuẫn, chỉ là Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút nghi hoặc, ấn đạo lý tới nói, lấy hai cái này thế lực thực lực là căn bản không cần mời cái gì sát thủ tới giết hắn!

Nhưng nếu như không phải hai cái này thế lực này thì là ai đâu?

Thật lâu, Dương Thiên Diệp đè xuống trong lòng nghi hoặc, nhìn về phía đạo hắc ảnh kia bỏ chạy phương hướng, thấp giọng nói: "Đáng tiếc không thể Nhất Kiếm chế trụ hắn, không phải vậy cũng không cần đoán. Tuy nhiên người này ẩn nấp công pháp coi là thật đến, khoảng cách gần như vậy, ta thế mà không có chút nào cảm giác khác thường, nếu như không là tiểu gia hỏa, chờ ta theo gốc cây này đi qua lúc, hắn đang điều động công kích lời nói, mình chỉ sợ thực biết quá thay ở cái này!"

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp quay đầu từ từ tiểu gia hỏa, nói: "Cảm ơn ngươi, nếu như không phải ngươi, hôm nay ta liền nguy hiểm!"

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó cái đầu nhỏ cũng từ từ Dương Thiên Diệp.

"Lần sau ngươi ở phát hiện hắn lời nói, khác thả màu tím, vụng trộm nói cho ta biết, hiểu chưa?" Dương Thiên Diệp nói. Lúc trước ở tiểu gia hỏa nói cho hắn biết gặp nguy hiểm lúc, thuộc về bản năng phản ứng, hắn không chút nghĩ ngợi liền rút kiếm một trảm, đến mức sớm kinh động đối phương.

Nếu như hắn không kinh động đối phương, mà chính là tiếp cận đối phương sau đang xuất thủ, vậy đối phương căn bản không có khả năng đào thoát, đối với điểm ấy, Dương Thiên Diệp là phi thường tự tin, liền như lúc trước hắn dám làm cho đối phương tiếp cận hắn sau ở rút kiếm. Chỉ là đáng tiếc, lúc ấy hắn muốn để lại người sống, đến mức không có vận dụng kiếm ý cùng kim sắc Huyền khí, nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương thế mà mặc một bộ Huyền Giáp!

Tuy nhiên còn có cơ hội, Dương Thiên Diệp có loại trực giác, cái kia chính là đối phương còn sẽ tới tìm hắn!

Nếu như không có tiểu gia hỏa, đối phương cái kia ẩn nấp thủ đoạn sẽ để cho Dương Thiên Diệp đau đầu vô cùng, nhưng là có tiểu gia hỏa sau, bất kỳ cái gì đồ, vật tiến vào chung quanh hắn hai trong phạm vi mười trượng đều sẽ bị hắn phát hiện.

Có tiểu gia hỏa ở, hắn có thể theo sáng chuyển tối, mà đối phương thì theo tắt đèn chuyển cảnh sáng!

Dương Thiên Diệp rời đi Đoạn Hồn Sơn mạch, hướng Thập Vạn Đại Sơn chỗ sâu đi đến, làm dẫn ra tên sát thủ kia, Dương Thiên Diệp không có để cho ra hai cái U Minh Lang vương, chỉ là để tiểu gia hỏa ở tại trên bả vai hắn.

------oOo------

Chương 104: Chương 104:: Nhân loại kỵ binh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba ngày sau, Dương Thiên Diệp rốt cục đi ra Đoạn Hồn Sơn mạch, đi vào một mảnh bình nguyên, là,là bình nguyên, phiến bình nguyên này mênh mông, bao la vô cùng.

Dương Thiên Diệp đã không biết phiến bình nguyên này là địa phương nào, bởi vì lúc trước Man Tử đưa cho hắn địa đồ chỉ có ghi chép Đoạn Hồn Sơn mạch bên ngoài khu vực, Đoạn Hồn Sơn mạch trong vòng, trên bản đồ cũng không có.

Có thể nói, theo hắn đạp vào phiến bình nguyên này bắt đầu, phía trước hết thảy đều là không biết, bao quát có cái gì Huyền thú đều là không biết.

Trong ba ngày qua, Dương Thiên Diệp cũng ở Đoạn Hồn Sơn mạch chung quanh gặp được một số Huyền thú vương, nhưng là Dương Thiên Diệp tịch thu, bởi vì chồn tía chướng mắt, đi qua chồn tía giải thích, Dương Thiên Diệp minh bạch chồn tía tại sao chướng mắt. Bởi vì huyết mạch kém, là, huyết mạch ở Huyền thú bên trong liền tương so với nhân loại thiên phú trọng yếu như vậy, huyết mạch kém, liền đại biểu cái này Huyền thú thành tựu hữu hạn. Tất nhiên thành tựu hữu hạn, vậy cũng không biết bồi dưỡng. Dù sao, Dương Thiên Diệp thế nhưng là hi vọng mình thu phục Thú Vương có thể càng ngày càng mạnh, mà không phải mãi mãi cũng chỉ là Thú Vương!

Cho nên, Dương Thiên Diệp đi vào nơi này, mắt tự nhiên là tìm kiếm những cái kia có tiềm lực Thú Vương!

Nhìn xem nằm ở trước mặt mình một mảnh xanh hoá, Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, dường như nghĩ đến cái gì, quay người hướng phía này phiến rừng rậm quét mắt một vòng, nói khẽ: "Không biết ngươi có hay không gan cùng lên đến!" Nói xong, Dương Thiên Diệp không ở dừng lại, hướng phía phía trước lao đi.

Ba ngày qua này, cái kia ám sát qua Dương Thiên Diệp người một mực chưa từng xuất hiện, nhưng là trực giác nói cho Dương Thiên Diệp, đối phương căn bản không có rời đi Thập Vạn Đại Sơn, mà là tại chỗ tối dòm ngó hắn. Sở dĩ ba ngày qua không lại ra tay, có lẽ chỉ là một mực tìm không thấy cơ hội a.

Hiện tại, hắn muốn đi vào cái này thần bí nguy hiểm Thập Vạn Đại Sơn chỗ sâu, người kia có dám theo hay không lấy tiến vào đâu?

Ngay tại Dương Thiên Diệp quay người hướng phía trước lao đi lúc, một cái Hắc Ảnh theo một gốc cây bên trong đi tới. Hắc Ảnh người hướng Dương Thiên Diệp phương hướng nhìn một chút, không do dự, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Thiên Diệp phương hướng theo tới.

Nếu có người ở lời này, liền sẽ phát hiện, Hắc Ảnh cực kỳ quỷ dị, bởi vì Hắc Ảnh thân hình là lóe lên lóe lên, không phải thuấn di, mà chính là Hắc Ảnh mỗi di động một trượng, thân hình liền sẽ biến mất một hồi, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở mấy trượng bên ngoài.

...

Làm dẫn ra sát thủ kia, Dương Thiên Diệp không có triệu hoán tiểu Hôi, tốc độ tự nhiên chậm rất nhiều. Đuổi mấy canh giờ đường, như trước vẫn là ở phiến bình nguyên này.

Lại đuổi một canh giờ đường, Dương Thiên Diệp đột nhiên dừng bước, mày nhăn lại đến, hắn phát hiện phiến bình nguyên này có chút không đúng. Bởi vì đoạn đường này chạy đến, hắn không có gặp phía trên vùng bình nguyên này có một cái Huyền thú, cho dù là hạ cấp Huyền thú đều không có.

Bình thường loại tình huống này chỉ có hai loại nguyên nhân, cái thứ nhất cũng là phiến bình nguyên này có cái gì lệnh Huyền thú kiêng kị đồ,vật, loại thứ hai là phiến bình nguyên này là một cái Huyền thú, hoặc là một chủng tộc địa bàn, tỉ như đại địa Hùng vương cái kia Đoạn Hồn Sơn mạch, mà cùng đại địa Hùng vương Đoạn Hồn Sơn mạch khác biệt là, phiến khu vực này Thú Vương cùng tộc quần cấm đoán cái khác Huyền thú bước vào.

Dương Thiên Diệp khuynh hướng loại thứ hai khả năng, mà có thể làm cho khác Huyền thú không dám bước vào Thú Vương hoặc là tộc quần, thực lực kia được nhiều khủng bố? Dù sao chắc chắn sẽ không thấp hơn đại địa Hùng vương, nếu như là chỉ có một cái còn tốt, nhưng vạn nhất cái này Thú Vương không giống đại địa Hùng vương như vậy người cô đơn, mà chính là có một đoàn tiểu đệ đâu?

"Tiểu gia hỏa, cái dạng gì Huyền thú mới không cần sợ ngươi?" Dương Thiên Diệp quay đầu hỏi ngồi ở trên bả vai hắn chồn tía, việc này nhất định phải hỏi một chút, không phải vậy trong lòng của hắn không chắc.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, ngẫm lại, sau đó Tiểu trảo chỉ chỉ trên trời, lại chỉ chỉ Lòng đất, tối hậu duỗi ra một cái móng vuốt nhỏ.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp nheo mắt, cổ họng cuồn cuộn, nói: "Ngươi nói là, cái này trên trời dưới dất, chỉ có năm loại Huyền thú mới không cần sợ ngươi?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

"Như vậy nói cách khác, trừ năm loại Huyền thú bên ngoài, cái khác Huyền thú không có ngươi thu thập không? Ân, là loại kia cấp bậc không cao."

Chồn tía ngẫm lại, cảm thấy không có gì đánh rơi về sau, lại điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó hết sức chăm chú nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi cũng đừng cùng ta khoác lác a, không phải vậy ta nếu là để trêu chọc cái gì phi thường lợi hại Huyền thú, này hai chúng ta liền xong đời!"

Đối với Dương Thiên Diệp hoài nghi, chồn tía phi thường bất mãn, Tiểu trảo hung hăng gãi gãi Dương Thiên Diệp tóc.

Dương Thiên Diệp xoa xoa chồn tía cái đầu nhỏ, sau đó không tại tiếp tục cái đề tài này, hướng phía phía trước đi đến, hiện tại, hắn nắm chắc trong lòng khí nhiều. Truyện được đăng tại Truyenyy.Com

Dương Thiên Diệp lúc này trong lòng trừ có lực lượng bên ngoài, còn phi thường chấn kinh, trên trời dưới dất, chỉ có năm loại Huyền thú không cần e ngại tiểu gia hỏa, này đại biểu cái gì? Dương Thiên Diệp ngẫm lại đều cảm giác đến đáng sợ.

Tóm lại bất kể như thế nào, lần này là nhặt được bảo bối!

"Được, đến,..."

Bất thình lình, sau lưng có tiếng vó ngựa vang lên, Dương Thiên Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía nơi xa.

Đập vào mắt nơi, một chi khoảng trăm người đội kỵ binh ngũ xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trong tầm mắt, nhìn thấy chi kỵ binh này, Dương Thiên Diệp kinh ngạc. Bởi vì cái này kỵ binh rõ ràng là nhân loại, với lại chi kỵ binh này cưỡi lại là tứ giai Huyền thú: Gió nứt lập tức.

Gió nứt lập tức, tứ phẩm Huyền thú, không có sức chiến đấu gì, nhưng là tốc độ kia lại là phi thường nhanh, nghe đồn cực phẩm gió nứt lập tức nhanh chóng nhất lúc, có thể xé rách gió. Toàn bộ Nam Vực, chỉ có một cái thế lực có thể sử dụng gió nứt lập tức, cái kia chính là Đại Tần đế quốc. Những tông môn thế lực khác cũng không phải là không thể dùng, chỉ là không cần a.

Chỉ là Dương Thiên Diệp nghĩ mãi mà không rõ là, chi này Đại Tần đế quốc đội kỵ binh ngũ, tại sao lại xuất hiện ở cái này Thập Vạn Đại Sơn?

Ngay tại Dương Thiên Diệp nghi hoặc lúc, cái này khoảng trăm người kỵ binh đã đi tới Dương Thiên Diệp cách đó không xa, cầm đầu một tên người mặc kim sắc khôi giáp trung niên nam tử nhìn thấy Dương Thiên Diệp lúc, trong mắt lóe lên một tia đề phòng, không chỉ có hắn, trung niên nam tử sau lưng những cái kia mặc ngân sắc khôi giáp kỵ binh cũng là mặt mũi tràn đầy đề phòng.

Khi khoảng cách gần nhìn thấy chi kỵ binh này lúc, Dương Thiên Diệp sắc mặt động dung, chi kỵ binh này đội ngũ mỗi người rõ ràng đều là Tiên Thiên giai cường giả, cầm đầu người mặc kim sắc khôi giáp trung niên nam tử càng là thâm bất khả trắc. Với lại chi kỵ binh này khí thế, xem xét cũng là thân kinh bách chiến. Dạng này một chi đội ngũ, vì sao đi vào Thập Vạn Đại Sơn?

Dương Thiên Diệp càng thêm nghi hoặc.

Kỵ binh bên trong cầm đầu trung niên nhân đề phòng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, khi nhìn thấy thực lực lúc, trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại bình tĩnh, cũng không có cùng Dương Thiên Diệp chào hỏi ý tứ, chỉ là mang theo kỵ binh nhanh chóng hướng phía trước phi đi.

Thường có tông môn đệ tử đến Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện, xuất hiện một người, cũng không phải là chuyện gì đáng ngạc nhiên.

Dương Thiên Diệp cũng không có cùng đối phương chào hỏi ý tứ, cái đội ngũ này không đến tìm hắn để gây sự liền tốt, hắn cũng sẽ không không có việc gì để kiếm chuyện. Chỉ là có chút hiếu kỳ nhìn một chút này kỵ binh trung ương một chiếc xe ngựa. Có thể thấy được, chi đội ngũ này là ở hộ tống chiếc xe ngựa này, bởi vì chi kỵ binh này đội ngũ cơ hồ cầm chiếc xe ngựa này cho bao bọc vây quanh , bất kỳ người nào muốn muốn đánh lén, hoặc là tiếp cận chiếc xe ngựa này, này cũng phải cần trước đi qua những kỵ binh này mới được!

"Ầm ầm!"

Ngay tại chi kỵ binh này đội ngũ cùng Dương Thiên Diệp thác thân lúc, mặt đất một trận run rẩy, bốn phía bất thình lình truyền đến so tiếng vó ngựa còn khủng bố tiếng ầm ầm.

Cầm đầu trung niên nhân biến sắc, nhưng lại cũng không bối rối, trong tay kim sắc trường thương hướng lên trên nhất chỉ, quát: "Địch tập, bày trận!"

Nói xong, những kỵ binh kia cấp tốc hướng (về) sau thu nạp, cầm xe ngựa bao quanh vây quanh, sau đó riêng phần mình Huyền khí phun trào, mặt mũi tràn đầy đề phòng.

Dương Thiên Diệp ám đạo hỏng bét, muốn lập tức chuồn đi, khi hắn đi ra một bước lúc, ở bình nguyên bốn phía, bất thình lình tuôn ra vô số Huyền thú, những này Huyền thú hiện lên vây quanh phương thức hướng Dương Thiên Diệp cùng chi kỵ binh này hối hả vây tới, khí thế kia, đơn giản có thể dùng khủng bố để hình dung.

Dương Thiên Diệp chỉ là quét mắt một vòng những này vây tới Huyền thú liếc một chút, sắc mặt chính là ngưng trọng lên, những này Huyền thú hình thể cao lớn , bất kỳ cái gì một cái đều không thể so với tiểu Hôi hình thể nhỏ, trọng yếu nhất là, những này Huyền thú rõ ràng đều là bát phẩm cùng cửu phẩm, không có một cái là bát phẩm trở xuống!

"Là Liệt Diễm Sư tộc, lấy phù!"

Nhìn thấy những này Huyền thú, cầm đầu trung niên nhân trầm giọng quát.

Nói xong, này một trăm người không chút do dự, riêng phần mình từ trong ngực tay lấy ra phù lục, sau đó đập trên người mình.

Dương Thiên Diệp trông thấy, đó là cường lực phù, với lại cơ bản tất cả đều là trung phẩm phù lục, đương nhiên, hiện tại hắn không tâm tình để quản chi đội ngũ này tài đại khí thô, hắn nghĩ đến làm sao đường chạy.

Mấy ngàn con Huyền thú ở cách Dương Thiên Diệp bọn người chỉ có mười trượng trở lại thì mới dừng lại, sau đó đối Dương Thiên Diệp bên này gầm thét.

Đúng lúc này, ở Dương Thiên Diệp bọn người phía trước Huyền thú bất thình lình hướng hai bên tách đi ra, sau đó một cái râu quai nón đại hán từ trong đó đi tới...

------oOo------

Chương 105: Chương 105:: Hỗn chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy cái này râu quai nón đại hán, Dương Thiên Diệp đầu tiên là sững sờ, khi thấy râu quai nón đại hán mặt kia bên trên tràn đầy lông tóc khuôn mặt lúc, Dương Thiên Diệp sắc mặt vô cùng ngưng trọng lên, bởi vì trước mắt cái này râu quai nón đại hán là đã có thể biến ảo hình người Linh giai Huyền thú!

Nhìn xem cái kia từ Huyền thú biến ảo râu quai nón đại hán cùng chung quanh những cái kia lít nha lít nhít Liệt Diễm Sư tử, Dương Thiên Diệp hiện tại cũng chỉ có thể đủ cầu tiểu gia hỏa lúc trước thật không có khoác lác. Không phải vậy, hôm nay hắn rất có thể liền phải trở thành đối phương trong miệng thịt.

Không chỉ có Dương Thiên Diệp, ở râu quai nón đại hán đi ra lúc, này người mặc hoàng kim khôi giáp trung niên nhân sắc mặt cũng ngưng trọng lên.

Huyền thú mạnh hơn nhân loại, đây là mọi người công nhận. Vương giai Huyền thú cùng nhân loại Tiên Thiên cảnh cường giả cùng cấp, nhưng là thực lực kia lại là có thể chống lại nhân loại vương giả cảnh cường giả. Mà Linh giai Huyền thú, đó đã không phải là cùng vương giả cảnh cường giả cùng cấp, mà chính là cùng nhân loại Linh giả cảnh cường giả cùng cấp. Cũng chỉ có theo Linh giả cảnh bắt đầu, nhân loại cùng Huyền thú ở giữa chênh lệch mới thu nhỏ đứng lên.

Người mặc hoàng kim khôi giáp trung niên nhân hít sâu một hơi, chợt, một cỗ khí thế khủng bố từ hắn trong cơ thể bạo dũng mà ra, mà ở tại phía sau, một đôi từ Huyền khí ngưng tụ Huyền khí cánh chim chậm rãi thăng lên, cánh chim nhẹ nhàng một cái, trung niên nhân thân thể trong nháy mắt bay lên, sau đó chậm rãi rơi vào râu quai nón đại hán đối diện.

Huyền khí hóa cánh, Linh giả cảnh cường giả!

Nhìn xem trung niên nhân phía sau này một đôi cánh chim, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, tùy theo chính là trong lòng buông lỏng một hơi, từ Linh giả cảnh cường giả ở, đợi chút nữa chỉ có trung niên nhân này ngăn chặn này Linh giai Huyền thú, vậy mình muốn chạy đi, hẳn không phải là rất khó khăn.

"Thụ Ngô Hoàng chi mệnh, hộ trưởng công chúa điện hạ tiến về Thú Đô cùng quý quốc hoàng tử điện hạ kết thân!" Người mặc hoàng kim khôi giáp trung niên nhân nhìn xem râu quai nón đại hán, trầm giọng nói.

"Kết thân?" Râu quai nón đại hán khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Kết thân liền không cần, lấy ở đâu chạy trở về đi đâu, còn có, trở về đem cho các ngươi người hoàng tử kia một câu, để hắn đừng vọng tưởng tham gia cùng ta Huyền thú đế quốc sự tình, không phải vậy ngày nào 10 vạn thiết kỵ ra Thập Vạn Đại Sơn, san bằng ngươi Đại Tần đế quốc!" Website truyện Truyenyy [.] com

Nghe vậy, hoàng kim khôi giáp trung niên nhân hai mắt nheo lại, trầm giọng nói: "Ngăn cản hai nước thông gia, ngươi có biết hậu quả?"

"Hậu quả?" Râu quai nón đại hán khinh thường cười một tiếng, chân phải đối mặt đất bỗng nhiên đạp mạnh, khắp chung quanh trong vòng mấy trượng mặt đất trực tiếp đổ sụp, "Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, mang theo ngươi người cút ra khỏi Thập Vạn Đại Sơn, không phải vậy hôm nay liền là các ngươi tất cả mọi người tử kỳ!"

Nói xong, khắp chung quanh những Liệt Diễm Sư đó bầy nhất thời gào lên, tựa hồ chỉ có hoàng kim trung niên nhân dám nói nửa chữ không, liền sẽ lập tức xông lên đem xé nát.

Nhìn thấy những cái kia đàn sư tử cùng râu quai nón đại hán lớn lối như thế, Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía có chút khó chịu, đang chuẩn bị nhảy dựng lên giáo huấn một chút những cái kia không biết trời cao đất rộng gia hỏa, một bên Dương Thiên Diệp vội vàng ôm lấy nó, nói: "Tiểu gia hỏa, trước đừng nóng giận, hiện tại còn không phải chúng ta xuất thủ thời điểm!"

Dương Thiên Diệp cũng không dám để tiểu gia hỏa ra ngoài phát uy, hiện ở bên cạnh còn có Đại Tần đế quốc hoàng thất người, hắn cũng không muốn tiểu gia hỏa bại lộ ở Đại Tần đế quốc hoàng thất trong mắt. Với lại, tiểu gia hỏa có thể hay không chấn nhiếp Linh giai Huyền thú vẫn là một vấn đề, có thể lời nói còn tốt, vạn nhất không thể đâu?

Hoàng kim khôi giáp trung niên nhân trong mắt hàn mang chợt lóe lên, lạnh lùng nhìn râu quai nón đại hán liếc một chút, nhưng sau đó xoay người hướng đi xe ngựa, bất thình lình, hắn dừng bước lại, quay đầu nhìn về Dương Thiên Diệp, gặp Dương Thiên Diệp trên mặt không có nửa điểm vẻ sợ hãi, lập tức khẽ giật mình, trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, nói: "Tiểu huynh đệ Kiếm không rời tay, thế nhưng là Kiếm Tông đệ tử?"

Dương Thiên Diệp một trận, hắn không nghĩ tới cái này Linh giả cảnh cường giả thế mà lại cùng hắn chào hỏi, lập tức lắc đầu, nói: "Không phải!"

Nghe được Dương Thiên Diệp phủ định, hoàng kim khôi giáp trung niên nhân có chút ngoài ý muốn, nhưng không nói gì thêm, chỉ là gật gật đầu, sau đó đi vào đến trước xe ngựa, đối xe ngựa cầm râu quai nón đại hán nói chuyện lúc trước nói ra.

Thật lâu, trong xe ngựa truyền đến một đạo thanh lãnh giọng nữ: "Tất nhiên đối phương không chào đón ta, ta cần gì phải ngược lại dán đi lên? Về nước!"

Hoàng kim khôi giáp trung niên nhân nhướng mày, do dự dưới, nói: "Điện hạ, chúng ta nếu như vậy trở về, làm sao cùng bệ hạ bàn giao?"

"Bàn giao?" Trong xe ngựa truyền ra một đạo tiếng cười lạnh: "Tất nhiên dạng này, vậy ngươi cầm trước mắt những này Huyền thú giải quyết hết, chúng ta chẳng phải có thể tiến về Thú Đô?"

Trung niên nhân đắng chát cười một tiếng, nói: "Điện hạ, đối phương ở về số lượng viễn siêu chúng ta gấp mấy chục lần, với lại lại có Linh giai Huyền thú ở, chúng ta như thế nào thủ thắng?"

"Ngươi cũng không muốn về nước, lại không thể giải quyết những này Huyền thú, vậy ngươi muốn thế nào?" Trong xe ngựa người trong thanh âm mang lên một tia không kiên nhẫn cùng tức giận.

"Thuộc hạ muốn mời điện hạ phát truyền âm phù, thông tri Thập Vạn Đại Sơn chỗ sâu báo hoàng điện hạ, để hắn phái người đến giúp giúp ta các loại!" Trung niên nhân nói.

"Cực phẩm truyền âm phù, ngươi có?"

Nghe vậy, trung niên nhân trên mặt đắng chát càng đậm, biết trong xe ngựa người không muốn đi Thú Đô, lập tức cũng không ở phí miệng lưỡi, đối xe ngựa thi lễ, nhưng sau đó xoay người hướng đi râu quai nón đại hán.

Trở về mặc dù sẽ nhận trách phạt, nhưng tốt hơn chết ở đây mới tốt, hắn đã quyết định.

Ngay tại hắn chuẩn bị xuống lệnh về nước lúc, một đầu hắc sắc lớn ưng từ bầu trời bay nhào mà xuống, sau đó rơi vào râu quai nón đại hán trước mặt, sau một lát, râu quai nón đại hán quay người nhìn xem Đại Tần đế quốc cái này đội kỵ binh, trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, nói: "Sớm cho các ngươi cơ hội đi, các ngươi không trân quý, hiện tại, liền coi như các ngươi muốn đi, cũng đi không, giết!"

Nói xong, chung quanh những đã đó đói khát khó nhịn đàn sư tử nhất thời một trận tru lên, sau đó điên cuồng nhào về phía ở giữa một trăm người.

Người mặc hoàng kim khôi giáp trung niên nhân biến sắc, lập tức quát: "Bảo hộ điện hạ." Nói xong, thả người nhảy lên, trường thương trong tay đối hướng phía phía trước nhất mấy chục con Liệt Diễm Sư tử bỗng nhiên cách không quét qua.

"Oanh!"

Một đạo ngân quang bắn ra, phía trước nhất này mấy chục con Liệt Diễm Sư tử trong nháy mắt bị chém thành mấy nửa.

Cùng lúc đó, này bảo vệ xe ngựa một trăm kỵ binh cũng là cầm trong tay trường thương trong tay, cùng nhau đối những cái kia hướng bọn họ bổ nhào qua Huyền thú vung tới.

Nhất thời, hỗn chiến bắt đầu.

"Đối thủ của ngươi là ta!"

Một tiếng quát lớn, râu quai nón đại hán xuất hiện ở kim sắc khôi giáp trung niên nhân trước mặt, sau đó một quyền cũng là đập tới.

Nhìn thấy râu quai nón đại hán cùng kim sắc khôi giáp trung niên nhân đánh nhau, một bên tránh né sư tử Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, sau đó không chút nghĩ ngợi liền hướng mặt phía bắc chạy tới.

Đại Tần đế quốc cùng cái này Huyền thú đế quốc ở giữa ân oán, hắn cũng không muốn tham gia cùng . Còn cứu người? Nói đùa, hắn vẫn là trước cứu mình đi!

Nhưng mà đúng vào lúc này, một cái cửu giai Liệt Diễm Sư tử bất thình lình ngăn tại Dương Thiên Diệp trước mặt, sau đó há to miệng rộng, đối Dương Thiên Diệp bổ nhào qua.

"Cút ngay!"

Một tiếng gầm thét, Dương Thiên Diệp thả người nhảy lên, rút kiếm đối lên trước mắt sư tử cổ cũng là Nhất Kiếm.

"Xùy!"

Huyền thú này khủng bố nhục thân, ở Dương Thiên Diệp dưới một kiếm này, giống như một khối gỗ mục, trường kiếm không có chút nào trở ngại tựu xuyên thấu cái này cửu giai Huyền thú cổ, sau đó một khỏa đầu sư tử chính là ném ra ngoài để.

Mà liền tại Dương Thiên Diệp muốn lúc rơi xuống đất, Dương Thiên Diệp tròng mắt bất thình lình bỗng nhiên co rụt lại, sau đó lại lần không chút nghĩ ngợi quay người cũng là rút kiếm một trảm.

"Đinh!"

Một đạo kim thiết tương giao tiếng vang lên, nguyên bản không có vật gì sau lưng bất thình lình xuất hiện một người áo đen, mà Dương Thiên Diệp này nhanh như Kinh Hồng Nhất Kiếm cũng bị Hắc y nhân kia chủy thủ trong tay chặn lại, ở cũng vô pháp tiến một bước.

Nhìn trước mắt cái này không cách nào thấy rõ dung mạo Hắc y nhân, Dương Thiên Diệp trong mắt sát ý chợt lóe lên, một tiếng thét to lên, trong cơ thể kim sắc Huyền khí rót vào trường kiếm bên trong, sau đó nắm trường kiếm bỗng nhiên hướng xuống đè ép!

"Đang!"

Hắc y nhân chủy thủ trong tay ứng thanh mà đứt, Dương Thiên Diệp một kiếm kia từ trên xuống dưới, trực tiếp theo Hắc y nhân đỉnh đầu mặc xuống dưới, nhưng mà, lại không có bất kỳ cái gì máu tươi chảy ra.

Chỉ gặp người áo đen kia thân hình càng ngày càng mỏng, tối hậu, cho đến tiêu tán trong không khí.

Dương Thiên Diệp nhìn qua nơi xa, sắc mặt nghiêm túc, thấp giọng nói: "Thật quỷ dị thân pháp, thật là nhanh tốc độ!" Ở hắn chặt đứt đối phương dao găm một khắc này, hắn cũng cảm giác đối phương đã bứt ra mà đi, mà hắn bổ trúng, chẳng qua là đối phương lưu lại một đạo tàn ảnh!

Hắn không phải không nghĩ tới truy kích, nhưng là đáng tiếc, cho dù hắn vận dụng trên chân này đôi giày cũng đuổi không kịp, đối phương không chỉ có thân pháp quỷ dị, tốc độ kia càng là nhanh dọa người!

Hít sâu một hơi, Dương Thiên Diệp chuẩn bị rời đi, mà đúng lúc này, năm đầu cửu giai Liệt Diễm Sư vương triều quanh hắn tới.

Nhìn xem này vây tới năm đầu cửu giai Liệt Diễm Sư vương, Dương Thiên Diệp trong mắt hàn quang lóe lên, hắn vốn định trực tiếp rời đi, nhưng thay vào đó chút Huyền thú luôn luôn muốn cản hắn nói, tất nhiên dạng này .

------oOo------

Chương 106: Chương 106:: Ỷ lại vào ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ một thoáng, giữa sân kiếm khí màu vàng óng tung hoành, phàm là bị kiếm khí màu vàng óng đánh trúng Liệt Diễm Sư, không phải bỏ mình cũng là trọng thương mất đi chiến đấu lực.

Giải quyết trước mắt năm đầu Liệt Diễm Sư tử về sau, Dương Thiên Diệp không dám ở dừng lại, quay người hướng phía nơi xa bay vút đi, bởi vì hắn nhìn thấy càng nhiều Liệt Diễm Sư hướng hắn xông lại.

Là lao nhanh ra đàn sư tử vây quanh, Dương Thiên Diệp xuất thủ không có ở giữ lại, phàm là ngăn cản ở trước mặt hắn Liệt Diễm Sư tử, đều là bị hắn kiếm khí màu vàng óng vô tình chém giết.

Cũng chính là bởi vì dạng này, giữa sân xuất hiện quỷ dị một màn, Dương Thiên Diệp những nơi đi qua, kiếm khí màu vàng óng tung hoành, sư thi một mảnh.

Nguyên bản Dương Thiên Diệp kiếm khí không cách nào miểu sát những này cửu giai Huyền thú, nhưng là là mau chóng lao ra đàn sư tử, Dương Thiên Diệp không chút do dự ăn một tấm thượng phẩm cường lực phù, ở cường lực phù cùng kim sắc Huyền khí gia trì dưới, đừng nói cửu giai Huyền thú, cũng là vương giai Huyền thú nhục thân hắn cũng là có thể tuỳ tiện phá vỡ!

Những ban đầu đó vốn muốn hướng Dương Thiên Diệp xông đi lên

Liệt Diễm Sư tử ở nhìn thấy Dương Thiên Diệp này thế như chẻ tre khí thế về sau, trong mắt đều là lộ ra nồng đậm vẻ kiêng dè, không dám ở hướng về phía trước những cái kia sư tử không muốn sống xông đi lên.

Mà Dương Thiên Diệp muốn chính là cái này hiệu quả!

Trong cơ thể Huyền khí rót vào Tật Phong giày bên trong, Dương Thiên Diệp thi triển ra [Tật Phong Bộ], rút kiếm đối lên trước mắt cuối cùng này ngăn trở hắn mấy cái Huyền thú một trảm.

"Xùy!"

Vài đầu cầm đầu Liệt Diễm Sư tử trong nháy mắt bị chia vì làm hai nửa, Dương Thiên Diệp tốc độ không giảm, một cái vội xông lao ra Huyền thú vòng vây, sau đó hướng phía nơi xa nhanh chóng lao đi, mà đúng lúc này, một bóng người cũng theo sát thẳng Huyền thú trong vòng vây lao ra, đạo nhân ảnh kia thân hình ngừng lại, sau đó triển khai tốc độ hướng phía Dương Thiên Diệp phương hướng đuổi theo.

"Không thể bỏ qua nữ tử kia!"

"Điện hạ, bảo hộ điện hạ!"

Ngay tại đạo nhân ảnh kia vừa lao ra Huyền thú vòng vây một khắc này, này nguyên bản chiến hừng hực khí thế râu quai nón đại hán cùng trung niên nam nhân lập tức dừng lại, sau đó đối riêng phần mình thuộc ra lệnh.

Mặc kệ là này râu quai nón đại hán vẫn là trung niên nam nhân, lúc này sắc mặt hai người đều là cực kỳ khó coi. Râu quai nón đại hán là bởi vì thượng diện bàn giao phải giải quyết kia nhân loại nữ tử, nếu như nữ tử chạy trốn, hoặc là chạy trốn tới Thú Đô, vậy hắn kết cục sẽ rất thảm.

Mà trung niên nhân cũng giống như thế, này điện hạ mặc kệ là chết ở những này Huyền thú trong tay vẫn là đào tẩu, hậu quả kia, không phải hắn một cái nho nhỏ cấm quân đội trưởng có thể gánh chịu.

Cho nên, hai người đều là là phi thường ăn ý đình chỉ chiến đấu, mà đang nghe hai người mệnh lệnh về sau, Huyền thú cùng nhân loại kỵ binh cũng dừng lại, sau đó như là hẹn xong hướng phía Dương Thiên Diệp cùng đạo nhân ảnh kia đuổi theo.

Đối với bọn hắn hai bên tới nói, chỉ có nữ tử kia mới là trọng yếu nhất. Không lại chính là cầm đối phe nhân mã giết sạch cũng không có bất cứ ý nghĩa gì!

...

Dương Thiên Diệp lao ra Huyền thú vây quanh về sau, chạy một khắc đồng hồ về sau, ngay tại hắn chuẩn bị triệu hoán sói xám đi ra lúc, bất thình lình, dường như cảm giác được cái gì, Dương Thiên Diệp nhướng mày, quay người nhìn về phía sau lưng, chỉ gặp sau lưng hắn vài chục trượng bên ngoài, một nữ tử chính hướng phía hắn bên này hối hả chạy đến.

Nhìn thấy trước mắt nữ tử này, Dương Thiên Diệp chăm chú kiếm trong tay.

Nữ tử kia ở cách Dương Thiên Diệp trước mặt một trượng nơi dừng lại, sau đó nháy mắt mấy cái, nói: "Ngươi làm sao không chạy?"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, không nhìn nữ tử lời nói, ánh mắt dò xét xuống nữ tử, nữ tử ước chừng chừng ba mươi tuổi, thân mang một bộ ngân sắc giáp da, liễu mi phong nhãn, môi hồng răng trắng, ngân sắc giáp da chặt chẽ bao vây lấy nữ tử này đầy đặn Linh Lung dáng người, cầm nữ tử dáng người phác hoạ trước sau lồi lõm, để cho người ta không cần sờ đều có thể cảm nhận được hắn lửa nóng lực đàn hồi.

Bắt mắt nhất vẫn là nữ tử trước ngực, này trước ngực một đôi đầy đặn đơn giản lớn dọa người, này trước ngực ngân sắc da ngực phảng phất không chịu nổi thụ hắn đè ép, đã nghiêm trọng biến hình.
Website truyện T.r.u.y.ệ.n.yy[.]c.o.m

Ánh mắt thu hồi lại, Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Tại sao đi theo ta?"

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp ở trên người nàng chỉ dừng lại không đến mấy hơi, nữ tử trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc, nghe được Dương Thiên Diệp tra hỏi, lập tức vũ mị cười một tiếng, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi cũng đừng nói với tỷ tỷ nơi này là ngươi!"

Tiểu đệ đệ? Dương Thiên Diệp mặt đen lại, ngay tại hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, dường như cảm giác được cái gì, hắn bất thình lình nhìn về phía nữ tử sau lưng, z ở nữ tử sau lưng ngoài trăm trượng, mấy chục đạo kỵ binh chính hối hả chạy tới, mà ở những kỵ binh này đằng sau, còn có lít nha lít nhít Huyền thú, mà những cái kia Huyền thú chính là lúc trước Liệt Diễm Sư tử!

Dương Thiên Diệp biến sắc, không ở nói nhảm, cũng không đang quản nữ tử, quay người hướng phía nơi xa lao đi."

Nhìn xem những cái kia đuổi tới người cùng Huyền thú, nữ tử nhướng mày, sau đó không chút nghĩ ngợi đi theo Dương Thiên Diệp phương hướng chạy tới.

Đuổi ước chừng sau nửa canh giờ, sau lưng những cái kia nhân loại kỵ binh cùng Huyền thú không chỉ có không có biến mất, tương phản, những cái kia Huyền thú số lượng còn càng ngày càng nhiều. Không chỉ có như thế, đầu kia đỉnh càng là xuất hiện một số phi hành Huyền thú, ngay từ đầu Dương Thiên Diệp còn cho rằng những phi hành đó Huyền thú xuất hiện chỉ là ngẫu nhiên, hiện tại xem ra, vậy căn bản không phải ngẫu nhiên, mà là có người mệnh lệnh.

Vì sao lại theo đuổi mình?

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp có chút minh bạch, thả chậm cước bộ, Dương Thiên Diệp vừa để xuống chậm cước bộ, theo thật sát phía sau hắn nữ tử kia chính là lập tức đuổi đi lên, nữ tử đối Dương Thiên Diệp lộ ra cái hiền lành nụ cười, vừa chạy vừa nói: "Làm sao thả chậm tốc độ? Có phải hay không đang đợi tỷ tỷ?"

"Những người kia là không phải theo đuổi ngươi?" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

Nữ tử nháy mắt mấy cái, sau đó nhoẻn miệng cười, nói: "Tựa như là ờ!" Website truyện Truyenyy(.)com Dương Thiên Diệp sầm mặt lại, nói: "Vị đại tỷ này, ngươi ta không oán không cừu, vì sao muốn hại ta? Ngươi xin thương xót, hướng nơi khác phương chạy , có thể?"

Nghe vậy, nữ tử nụ cười thu liễm, lộ ra một bộ đáng thương bộ dáng, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi nhẫn Tâm tỷ tỷ lạc tại những cái kia Huyền thú trong tay sao? Ngươi suy nghĩ một chút, tỷ tỷ nếu là lạc tại những cái kia Huyền thú trong tay, kết cục hội có bao thê thảm?"

"Ta có cái gì không đành lòng?" Dương Thiên Diệp sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Vị đại tỷ này, đừng với ta thi triển ngươi này một bộ, nếu như ngươi ở không rời đi, cũng đừng trách ta không khách khí!"

Nữ tử ai oán nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói khẽ: "Tiểu đệ đệ, ngươi đúng như này đành phải sao?" Bộ dáng như vậy, phảng phất Dương Thiên Diệp là một cái vứt bỏ thê tử Trần Thế Mỹ, làm cho Dương Thiên Diệp có chút tê dại da đầu.

Dương Thiên Diệp không có động thủ, không phải hắn thương hương tiếc ngọc, mà chính là không có cách nào động thủ, bởi vì trước mắt nữ tử này thực lực ít nhất là vương giả cảnh! Vương giả cảnh cường giả, hắn có thể hay không đấu qua vẫn là hai chuyện, trọng yếu nhất là sau lưng còn có hai nhóm đội ngũ, chỉ cần hắn cùng nữ tử giao thủ, này lập tức liền sẽ bị đối phương đuổi kịp, cho nên, Dương Thiên Diệp lúc này đầu rất lớn!

Thật lâu, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nói: "Vị mỹ nữ kia, ngươi là vương giả cảnh, thực lực cao hơn ta ra một mảng lớn, nếu như ngươi một thân một mình để chạy trốn, này cơ hội hội lớn hơn một chút, ngươi tội gì muốn đi theo ta?"

"Cao hơn một mảng lớn?" Nữ tử cười cười, sau đó mang theo ẩn ý nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu đệ đệ, lời này liền không đúng sao. Lúc trước tỷ tỷ thế nhưng là nhìn thấy ngươi một người trong nháy mắt chém giết năm đầu Huyền thú đâu, với lại cái kia Tiên Thiên cảnh cường giả đánh lén ngươi, không chỉ có bị ngươi phát hiện, còn bị ngươi bức lui, ngươi thực lực như vậy, tỷ tỷ mặc dù là vương giả cảnh, nhưng cũng không dám nói tuyệt đối thắng qua ngươi. Còn có, ngươi trên bờ vai cái này tiểu gia hỏa cũng không phải cái đơn giản Huyền thú a?"

Dương Thiên Diệp biến sắc, hắn không nghĩ tới đối phương thế mà lúc trước ở chú ý hắn, nửa ngày, hắn trầm giọng hỏi: "Ngươi là trong xe ngựa người kia?"

"Hiện tại mới đoán được sao?" Nữ tử cười nói: "Tiểu đệ đệ ngươi còn không tính là rất đần đi!"

"Ngươi là hoàng thất người?" Dương Thiên Diệp tiếp tục hỏi.

"Ngươi ở đoán!" Nữ tử nháy mắt mấy cái, cười nói.

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, nói: "Ngươi nhàm chán không tẻ nhạt?"

Nữ tử thu liễm nụ cười, cổ tay khẽ động, trong tay xuất hiện tầm mười cái phù lục, nghiêm mặt nói: "Tiểu đệ đệ, tuy nhiên tỷ tỷ không biết ngươi có bài tẩy gì, nhưng nhìn ngươi lúc trước ở huyền trong bầy thú thong dong, tỷ tỷ biết, ngươi khẳng định có biện pháp nào chạy đi. Chỉ cần ngươi dẫn ta rời đi nơi này, cái này mười cái trung phẩm phù lục cũng là ngươi, thế nào?"

Nhìn xem nữ tử trong tay này mười cái phù lục, Dương Thiên Diệp nhịn không được cười lên, nói: "Ngươi hoàng thất cứ như vậy nghèo sao?"

Nữ tử nhướng mày, do dự dưới, cổ tay khẽ đảo, trong tay xuất hiện lần nữa mười cái phù lục, nói: "Hai mươi tấm trung phẩm phù lục, ở nhiều muốn, tỷ tỷ cũng không có."

Dương Thiên Diệp cổ tay khẽ động, trong tay xuất hiện tầm mười mở đầu thượng phẩm phù lục, sau đó đối nữ tử dương dương, nói: "Đầu tiên, ta đối với ngươi phù lục không có bất cứ hứng thú gì, nếu như ngươi nguyện ý rời đi, ta đưa ngươi mấy trương thượng phẩm phù lục, thế nào?"

Nhìn xem Dương Thiên Diệp trong tay cái kia thanh thượng phẩm phù lục, nữ tử trong mắt lóe lên một vòng chấn kinh, phải biết, coi như nàng là hoàng thất tử đệ, nhưng là phù lục loại vật này đối nàng vẫn là vô cùng trân quý. Lúc trước nàng xuất ra hai mươi mở đầu trung phẩm phù lục đã để nàng có chút đau lòng, nhưng là không nghĩ tới, người thiếu niên trước mắt này thế mà có được tầm mười mở đầu thượng phẩm phù lục.

Mười cái thượng phẩm phù lục, đó là cái gì khái niệm? Liền xem như những tông môn kia chân truyền đệ tử cũng không có khả năng tuỳ tiện thu hoạch được loại này đẳng cấp phù lục a!

Nữ tử thật sâu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó vũ mị cười một tiếng, nói: "Tiểu đệ đệ, nguyên lai ngươi mới thật sự là phú hào, tỷ tỷ lúc trước đến là tự rước lấy nhục. Dù sao tỷ tỷ mặc kệ, tỷ tỷ coi trọng ngươi, ỷ lại vào ngươi, ngươi nếu là không mang ta trốn, này, này nhiều lắm là liền để cho chúng ta làm một đôi đồng mệnh uyên ương đi!"

------oOo------

Chương 107: Chương 107:: Chấn kinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi còn không biết xấu hổ?" Dương Thiên Diệp cả giận nói. Nếu như có thể lời nói, hắn tuyệt đối sẽ Nhất Kiếm cầm nữ tử trước mắt chia vì làm hai nửa.

Nữ tử cười cười, nói: "Ngươi nói cái gì đều vô dụng, dù sao tỷ tỷ lại định ngươi."

"Sặc!"

Giữa sân kim quang lóe lên, Dương Thiên Diệp này ra khỏi vỏ Kiếm không lưu tình chút nào đối bên cạnh hắn nữ tử chém xuống một cái.

Hắn Dương Thiên Diệp cũng không phải loại kia nhìn thấy mỹ nữ liền run chân cùng tinh. Trùng lên não người, nữ tử trước mắt rất đẹp, rất mê người, nhưng này cùng hắn có nửa điểm quan hệ?

Nữ tử trước mắt là chính nàng an toàn, không tiếc đem địch nhân dẫn cho hắn, đối với Dương Thiên Diệp tới nói, liền là địch nhân, nếu là địch nhân, này Dương Thiên Diệp là không sẽ quản đối phương là Nữ người vẫn là lão nhân.

Địch nhân liền nên giết!

Website truyện truyenyy T.r.u.y.ệ.n.yy(.)c.o.m Nữ tử sắc mặt cũng là biến đổi, nàng không nghĩ tới trước mắt nam tử thế mà thật xuất thủ, với lại xuất kiếm tốc độ cư nhiên như thế nhanh, không kịp muốn cái khác, cổ tay khẽ động, một cây hắc sắc roi đánh về phía Dương Thiên Diệp trường kiếm trong tay.

"Keng!"

Trường tiên kết bạn với trường kiếm nơi, tia lửa văng khắp nơi.

Dương Thiên Diệp nhất kích không trúng, không xuất hiện ở tay, thu kiếm trở vào bao, lạnh lùng nhìn nữ tử liếc một chút. Nữ tử trước mắt thực lực rất mạnh, nếu như không sử dụng kiếm ý cùng hai cái vương giai Huyền thú, hắn không có nắm chắc giết đối phương. Nếu như là ở bình thường, hắn khẳng định hội hai cái U Minh Lang đi ra cùng một chỗ giải quyết người trước mắt.

Nhưng bây giờ không được, bởi vì nữ tử này thân phận không đơn giản, nếu như hắn giết nữ tử này, này đằng sau những kỵ binh kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, coi như ra Thập Vạn Đại Sơn, Đại Tần đế quốc khẳng định cũng sẽ không bỏ qua hắn. Còn nữa, nếu như hắn cùng nữ tử giao thủ, này tất nhiên sẽ bị đằng sau những cái kia Huyền thú cùng người truy sát, khi đó tất nhiên sẽ cực kỳ phiền phức, hắn cũng không cho rằng này Linh giai Huyền thú sẽ bỏ qua hắn.

Nữ tử cầm trong tay roi quyển trên tay, nhìn xem Dương Thiên Diệp, trong lòng khiếp sợ không thôi, một kiếm kia tốc độ thực sự quá nhanh, nếu như không phải nàng vẫn âm thầm đề phòng, ở một kiếm kia phía dưới, nàng khẳng định hội bị ăn phải cái thiệt thòi lớn. Trước mắt nam tử này đến cùng là ai? Phàm Nhân Cảnh liền như thế cường hãn, nếu như đến Tiên Thiên, cái kia còn đến?

Ngăn chặn trong lòng chấn kinh, nữ tử u oán nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi quả nhiên là lòng độc ác, đối tỷ tỷ lại còn nói giết liền giết, nửa điểm không lưu tình, ngươi cái này bạc tình bạc nghĩa người!"

Dương Thiên Diệp âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi như vậy làm bộ làm tịch, có ý tứ?"

Nghe vậy, nữ tử cười nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ thừa nhận lúc trước tiếp cận ngươi là vì để ngươi mang tỷ tỷ đi, nhưng là hiện tại tỷ tỷ thế nhưng là thật đối ngươi có hứng thú đâu! Ngươi mạnh như vậy, còn như thế giàu có, tỷ tỷ thế nhưng là thật bị ngươi hấp dẫn đến đâu!"

Dương Thiên Diệp không nhìn nữ tử lời nói, nói: "Ngươi thật không đi?'

Website truyện truyenyy T.r.u.y.e.n.yy[.]c.o.m "Đánh chết cũng không đi, tỷ tỷ cùng định ngươi!" Nữ tử kiên định nói.

Dương Thiên Diệp quay người nhìn xem này càng ngày càng gần Huyền thú cùng nhân loại kỵ binh, hắn biết, hiện tại hắn cùng nữ tử hai người có Thần Hành Phù gia trì, đối phương nhất thời bán hội đuổi không kịp, nhưng là dần dần, đuổi giết bọn hắn hai cái đó là sớm muộn sự tình. Với lại ở cái này Thập Vạn Đại Sơn, Huyền thú sao mà nhiều? Nếu là này Linh giai Huyền thú mệnh khiến cái khác Huyền thú đến vây bắt, này hai người bọn họ liền thật sự là mọc cánh khó thoát.

Hít sâu một hơi, Dương Thiên Diệp tay phải vung lên, U Minh Lang vương xuất hiện ở hai người bên cạnh.

Nhìn thấy U Minh Lang vương, nữ tử sắc mặt tròng mắt co rụt lại, sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, một màn này thật sự là quá mức rung động.

Không nhìn nữ tử chấn kinh, Dương Thiên Diệp thả người nhảy lên, rơi vào U Minh Lang vương trên lưng, sau đó đối cái kia còn đang khiếp sợ nữ tử, nói: "Còn chưa lên?"

Hắn vốn là không muốn mang lấy nữ tử, nhưng là không có cách, nếu như nữ tử theo sát hắn, vậy hắn liền xem như cưỡi U Minh Lang vương cũng là không vung được đằng sau những cái kia Huyền thú cùng nhân loại. Hiện tại cũng chỉ có trước mang theo nàng hất ra những cái kia nhân loại kỵ binh cùng Huyền thú, sau đó ở để nữ tử mình rời đi. Đây là hắn duy vừa nghĩ tới biện pháp.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, nữ tử khẽ giật mình, sau đó nháy mắt mấy cái, nói: "Ngồi nó? Thật có thể?"

"Ngươi có đi lên hay không?" Dương Thiên Diệp nhướng mày.

Nữ tử không đang do dự, thả người nhảy lên, vững vàng rơi vào Dương Thiên Diệp phía sau, sau đó cũng không kiêng dè, hai tay lập tức vòng lấy Dương Thiên Diệp eo, áp sát vào Dương Thiên Diệp trên thân, lẩm bẩm nói: "Thú Vương a, ta thế mà ngồi Thú Vương, nếu là nói ra, người ta khẳng định cho là ta là điên đi!"

"Ngươi có thể hay không ngồi lui lại chút?" Cảm thụ được sau lưng này hai đoàn cực đại đè ép, Dương Thiên Diệp rất là im lặng, nữ tử này cũng không biết cố kỵ một chút sao?

"Ta một nữ nhân đều không so đo, ngươi một cái nam nhân so đo cái gì?"

Dương Thiên Diệp: "..."

Có U Minh Lang vương thay đi bộ về sau, Dương Thiên Diệp hai người tốc độ trong nháy mắt đề cao không chỉ một lần, cùng nhân loại sau lưng kỵ binh cùng Huyền thú nhanh chóng kéo dài khoảng cách.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp cùng nữ tử ngồi lên một đầu vương giai Huyền thú, này râu quai nón đại hán cùng trung niên nam tử sắc mặt đều là biến đổi, râu quai nón đại hán trong mắt trừ chấn kinh bên ngoài, còn có thật sâu nghi hoặc, vương giai Huyền thú khiến nhân loại khi ngồi ký? Nói đùa cái gì? Râu quai nón đại hán còn có chút không chịu nhận lúc trước trong mắt nhìn thấy một màn.

Nghi hoặc về sau cũng là phẫn nộ, là, sau khi tĩnh hồn lại râu quai nón đại hán phẫn nộ. Mặc kệ ra tại nguyên nhân gì, vương giai Huyền thú khiến nhân loại ngồi ký, đây là hắn không cách nào nhịn được, cũng là Huyền thú đế quốc không cách nào nhịn được, cái này quá thất lạc Huyền thú đế quốc mặt.

"Nhân loại, ngươi dám để vương giai Huyền thú cho ngươi ngồi ký, lão tử muốn xé xác ngươi!" Một tiếng gầm thét về sau, râu quai nón đại hán tăng thêm tốc độ.

Một bên trung niên nhân trong hai mắt cũng là mang theo chấn kinh cùng nghi hoặc, ngay từ đầu hắn cảm giác thiếu niên kia không giống bình thường, nhưng nhìn thấy đối phương chỉ là phàm nhân cảnh về sau, cũng liền từ bỏ lưu ý đối phương, nhưng là không nghĩ tới, đối phương lần này thế mà triệu hồi ra một đầu vương giai Huyền thú, lão thiên, đó là vương giai Huyền thú a!

Còn có, điện hạ tại sao đi theo thiếu niên kia, thiếu niên kia vì sao muốn mang công chúa điện hạ? Chẳng lẽ không phải hai người sớm có dự mưu?

Muốn đến nơi này, trung niên nhân sầm mặt lại, cái này công chúa điện hạ không muốn đi Huyền thú đế quốc, hắn là đã sớm nghe nói qua. Hắn theo tiếp vào việc này bắt đầu vẫn tại phòng bị điện này xuống chạy trốn, trên đường đi điện này xuống cũng im lặng, hắn vốn cho là đối phương đã là nhận mệnh, nào nghĩ tới, điện này xuống là sớm có dự mưu!

"Người thiếu niên, mặc kệ ngươi là cái nào cái tông môn đệ tử, đều chuẩn bị tiếp nhận Đại Tần nộ hỏa đi!" Trung niên nhân trong lòng trầm giọng nói.

Dương Thiên Diệp không biết hai người ý nghĩ, hắn hiện tại chỉ là hi vọng nhanh lên thoát khỏi nhân loại sau lưng cùng Huyền thú, sau đó để nữ tử tự động rời đi. Hắn Dương Thiên Diệp có thể không hứng thú tham gia cùng Đại Tần cùng Huyền thú ở giữa những phá sự kia.

Bất thình lình, chồn tía Tiểu trảo gãi gãi Dương Thiên Diệp tóc, sau đó lại chỉ chỉ này mấy cái xoay quanh ở bọn họ trên đầu mấy cái hắc ưng.

"Ngươi là chúng nói chúng nó là đang giám thị chúng ta, nếu như chúng ta không có thể đem bọn họ làm rơi lời nói, là thoát khỏi không đằng sau những cái kia Huyền thú?' Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp mày nhăn lại đến, này mấy cái hắc ưng cùng hắn cách xa nhau bảy tám chục trượng, hắn kiếm khí căn bản không có cách nào làm bị thương đối phương. Nửa ngày, hắn nhìn về phía tiểu gia hỏa, nói: "Ngươi có biện pháp nào không?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

"Vậy thì giao cho ngươi!" Dương Thiên Diệp cười cười nói.

Chồn tía lộ ra cái nụ cười, sau đó Tiểu trảo vung lên, thân hình trong nháy mắt biến mất ở Dương Thiên Diệp bả vai thượng, hạ một khắc liền là xuất hiện ở đỉnh đầu vài chục trượng bên ngoài.

Thấy cảnh này, nữ tử mở to như nước trong veo hai mắt, nói: "Nó... Tiểu đệ đệ, ngươi khác nói với tỷ tỷ nó cũng là vương giai Huyền thú, không phải vậy tỷ tỷ trái tim nhưng là sẽ thụ không!"

Dương Thiên Diệp không có trả lời nữ tử lời nói, chỉ là nhìn lên trên bầu trời cái kia đạo Tử Ảnh, rất nhanh, nguyên bản xoay quanh trên bầu trời hắc ưng phảng phất gặp được cái gì đáng sợ sự tình, phát ra một đạo to rõ tiếng kêu thảm thiết, sau đó đầu cũng sẽ không hướng nơi khác phương bay đi.

Màu tím hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai, tiểu gia hỏa Tiểu trảo một đám, mấy cây hắc sắc vũ mao xuất hiện ở nó Tiểu trảo bên trong.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp có chút dở khóc dở cười, không cần phải nói, tiểu gia hỏa này lúc trước muốn đi rút ra người ta lông, khó trách này mấy cái hắc ưng gọi thê thảm như vậy!

"Tiểu đệ đệ, ngươi rốt cuộc là ai đâu?" Lúc này, nữ tử rất chân thành hỏi. Đối với Dương Thiên Diệp thân phận, nàng là phi thường tò mò, một cái nhân loại lại có thể ngự Huyền thú, hơn nữa còn là vương giai Huyền thú, cái này thật sự là không bình thường.

Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói: "Đại tỷ, ngươi cho là ta sẽ nói cho ngươi biết sao? Còn có, đợi chút nữa thoát khỏi những cái kia nhân loại kỵ binh cùng Huyền thú về sau, chúng ta liền tách ra, ta không có có nghĩa vụ bảo hộ ngươi cả một đời, minh bạch?"

Dương Thiên Diệp vừa mới dứt lời, cũng cảm giác một đoạn cực đại dính sát hắn phía sau lưng, phảng phất muốn tan vào hắn sau lưng bên trong, lập tức liền nghe đến nữ tử này ai oán thanh âm, nói: 'Tiểu đệ đệ, ngươi đúng như này đành phải à, người thường nói, người tốt làm đến cùng, đưa Phật đưa đến tây, ngươi liền không thể cầm tỷ tỷ đưa ra Thập Vạn Đại Sơn sao?"

------oOo------

Chương 108: Chương 108:: Ngươi vô địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vùng bình nguyên này không biết lớn bao nhiêu, Dương Thiên Diệp cưỡi U Minh Lang lao nhanh hai canh giờ vẫn không có chạy ra vùng bình nguyên này, tăng thêm sau lưng truy Huyền thú càng ngày càng nhiều, cái này khiến Dương Thiên Diệp sắc mặt trầm xuống.

Không chỉ có sau lưng, liền ngay cả trên bầu trời cũng xuất hiện rất nhiều điểm đen, không cần phải nói, những này điểm đen khẳng định là này Linh giai Huyền thú triệu hoán đến giám thị bọn họ. Tuy nhiên chồn tía có thể giải quyết những này không trung Huyền thú, nhưng là căn bản vô dụng. Bởi vì giết bao nhiêu, đối phương liền sẽ lập tức phái bao nhiêu tới, đơn giản giống vô cùng vô tận.

"Tiểu đệ đệ, sự tình giống như có chút không ổn a!"

Ngay tại Dương Thiên Diệp tâm phiền ý loạn lúc, phía sau hắn nữ tử cười nói, trong giọng nói, không khẩn trương chút nào cảm giác, ngược lại có chút cười trên nỗi đau của người khác hương vị.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp quay đầu hung hăng trừng nữ tử liếc một chút, tức giận nói: "Ngươi biết sự tình không ổn? Đây hết thảy không phải ngươi mang đến sao? Xin nhờ đại tỷ, ngươi dù sao cũng là Đại Tần người trong hoàng thất, chẳng lẽ liền không có biện pháp gì sao?" Muốn nói đối phương một điểm át chủ bài đều không có, hắn là đánh chết cũng không tin, Đại Tần hoàng thất, quái vật khổng lồ này thế nhưng là không thua Nguyên Môn.

Nữ tử nháy mắt mấy cái, sau đó lộ ra một bộ đáng thương bộ dáng, rụt rè nói: "Tiểu đệ đệ, nô gia một cái nhược nữ tử, nơi nào sẽ có biện pháp nào, nô gia hiện tại chỉ có thể dựa vào tiểu đệ đệ bảo hộ, mong rằng tiểu đệ đệ thương tiếc!"

Dương Thiên Diệp nhướng mày, nói: "Ngươi có thể hay không khác đi theo ta một bộ này? Còn có, có thể hay không đừng gọi ta 'Tiểu đệ đệ' ?" Tiểu đệ đệ ba chữ nghe để hắn quả thực có chút khó chịu.

"Tốt, tiểu đệ đệ!" Nữ tử hì hì nói.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó bình tĩnh nói: "Ngươi nói, bọn họ chủ yếu là muốn bắt ngươi, nếu như ta đưa ngươi giao ra, những cái kia nhân loại kỵ binh hội sẽ không bỏ qua ta đây?" Huyền thú hắn sẽ không sợ, hắn kiêng kị là những cái kia nhân loại kỵ binh, nói cho đúng là kiêng kị Đại Tần đế quốc, quái vật khổng lồ này, ở Nam Vực thế lực là không có người có thể không kiêng kị.

Nữ tử cười cười, nói: "Nếu như là lúc trước ngươi làm như vậy, Huyền thú ta không biết có bỏ qua cho ngươi hay không, nhưng những Vũ Lâm Vệ đó hẳn là sẽ bỏ qua ngươi. Nhưng là hiện tại nha, bọn họ là tuyệt đối sẽ không buông tha ngươi!"

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp không hiểu.

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, trên mặt nổi lên một vòng câu người cười cho, nói: "Bởi vì hiện tại bọn hắn khẳng định đã đem ngươi coi làm là ta đồng bọn, ân, nói cho đúng là cho rằng ngươi cùng ta bỏ trốn! Ta tuy nhiên trong hoàng thất địa vị không cao lắm, nhưng là dù sao cũng là Đại Tần hoàng thất người, ngươi cảm thấy Đại Tần hoàng thất người hội cho phép ta cùng người bỏ trốn sao?

Còn có, lần này ta muốn đi kết thân, đối tượng là Huyền thú đế quốc Thú Hoàng nhị nhi tử, nếu như hắn biết hắn vị hôn thê cùng người bỏ trốn, ngươi cảm thấy làm một cái nam nhân, hắn sẽ bỏ qua ngươi sao? Tỷ tỷ vụng trộm nói cho ngươi, hắn nhưng là Linh giả cảnh cường giả đâu! Đúng, còn có sau lưng những cái kia Huyền thú, bọn họ là phản đối lần này hòa thân, ngươi cầm ta mang đi, ngươi cảm giác đến bọn hắn sẽ bỏ qua ngươi sao? Tóm lại, tỷ tỷ muốn chúc mừng ngươi, bởi vì ngươi làm đến rất nhiều người cũng không dám muốn cùng không dám làm sự tình, cái kia chính là đồng thời đắc tội Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc!"

Nghe xong nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp không có như nữ tử tưởng tượng như vậy nổi trận lôi đình, mà chính là sắc mặt bình tĩnh, đang trầm tư cái gì.

Bình tĩnh mà xem xét, Dương Thiên Diệp lúc này cũng là tức giận phi thường, dù sao đây đều là sau lưng nữ tử mang đến, hắn không phải thánh nhân, hắn đương nhiên sẽ tức giận, nếu như có thể, hắn sẽ đem sau lưng nữ tử tháo thành tám khối, sau đó ở tiên thi. Nhưng là hiện đang tức giận thì có ích lợi gì? Cùng sau lưng nữ tử tranh tài một trận? Lại hoặc là để hướng phía sau người đầu hàng, cầm nữ tử này giao ra?

t r u y e n yy [.] c o m Nếu như những này có thể, hắn hội không chút do dự đi làm, nhưng là không thể. Nói cách khác, hiện đang tức giận một chút tác dụng cũng không có. Cùng sinh khí, còn không bằng muốn chút thực sự biện pháp, đương nhiên, nữ tử này về sau nhất định là không thể bỏ qua, hắn Dương Thiên Diệp cũng không phải cái gì oan đại đầu, để cho người ta tùy ý đùa bỡn tồn tại.

Truyện được copy tại Truyenyy[.]com Bất quá dưới mắt vẫn là trước tiên cần phải nghĩ biện pháp thoát khỏi những người kia!

"Ngươi làm sao không tức giận?" Lúc này, nữ tử sau lưng Dương Thiên Diệp có chút hiếu kỳ nói. Theo nàng suy nghĩ, Dương Thiên Diệp là hẳn là sinh khí, dầu gì, cũng là đến hướng nàng mắng vài câu, nhưng là Dương Thiên Diệp lại là như thế bình tĩnh, phảng phất không nghe thấy nàng lời nói, cái này khiến nàng có chút hiếu kỳ cùng nghi hoặc.

Dương Thiên Diệp không có trả lời, mà chính là quay đầu nhìn nữ tử, chân thành nói: "Đại tỷ, ta mặc kệ ngươi ở Đại Tần trong hoàng thất là thân phận gì, ta muốn nói, hiện tại chúng ta xem như ở trên cùng một con thuyền, nếu như chúng ta không tề tâm hợp lực, loại kia đối đãi chúng ta, khẳng định là tai hoạ ngập đầu. Ta đã hết sức, là thoát khỏi đối phương, ta đã cầm mình át chủ bài lấy ra, ta cảm thấy hiện tại ngươi cũng cần phải xuất lực!"

Nghe vậy, nữ tử thu liễm nụ cười, nửa ngày, nàng nhoẻn miệng cười, nói: "Tiểu đệ đệ, tính ngươi nói có lý. Tuy nhiên tỷ tỷ thật không có bài tẩy gì, trước khác trừng tỷ tỷ, tỷ tỷ lời còn chưa nói hết đâu! Tỷ tỷ tuy nhiên không có bài tẩy gì, nhưng là tỷ tỷ lại là có biện pháp thoát khỏi đằng sau những vật kia!"

"Biện pháp gì?" Dương Thiên Diệp liền vội vàng hỏi.

Nữ tử cười cười, nói: "Để ngươi Thú Vương theo bên phải chạy, bởi vì ở cách nơi này một nghìn dặm ngoài có cái thượng cổ di tích, cái di tích kia là tiền triều quốc đô sở tại địa, có tiền triều oan hồn cùng các loại trận pháp, chỉ cần chúng ta tiến vào cái di tích kia, những cái kia Huyền thú cùng Vũ Lâm Vệ liền bắt chúng ta không có cách nào!"

"Di tích?" Dương Thiên Diệp nhướng mày, nói: "Vậy bọn hắn sẽ không theo đi vào sao?"

Nữ tử Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Chúng ta tiến vào để cái di tích kia về sau, hướng này di tích địa phương khác trốn một chút, bọn họ có thể tìm tới chúng ta sao? Với lại này di tích bên trong tràn ngập nguy hiểm, bọn họ nhiều người như vậy cùng Huyền thú nếu như đều đi vào, khẳng định sẽ chết một nửa. Huyền thú ta không biết, nhưng này Vũ Lâm Vệ dẫn đầu Khương Lâm là không dám để cho những Vũ Lâm Vệ đó đi vào, nhiều lắm là là chính hắn mang theo hai cái thực lực cường hãn người đi theo vào!"

"Làm sao ngươi biết kia là cái gì di tích?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Đối tại nữ tử trước mắt, hắn đương nhiên là không thể nào hoàn toàn tin tưởng, nhưng nên có tâm phòng bị người!

Nữ tử giống nhìn thằng ngốc nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi thật sự là tông môn đệ tử?"

"Cùng ta phải hay không phải tông môn đệ tử có quan hệ gì?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

Nữ tử vỗ vỗ trán mình, nói: "Bởi vì cái di tích kia là tông môn đệ tử lịch luyện sở tại địa, Nam Vực sáu đại thế lực, bao quát ta Đại Tần đế quốc đệ tử đều sẽ để cái di tích kia lịch luyện, chỗ kia tuy nhiên nguy hiểm, nhưng tương tự có thật nhiều kỳ ngộ, bởi vì có thật nhiều người thế nhưng là ở này di tích bên trong tìm được qua rất nhiều cao giai công pháp cùng huyền kỹ."

Nói đến đây, nữ tử ngừng lại, sau đó lại nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử sao?"

Dương Thiên Diệp đang suy nghĩ kia cái gì di tích dựa vào không đáng tin cậy, chợt nghe nữ tử vấn đề này, đầu tiên là sững sờ, sau đó lắc đầu nói: "Ta không phải Kiếm Tông đệ tử, chúng ta để cái di tích kia đi, dù sao hiện tại cũng không có gì những biện pháp khác."

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, nữ tử nhãn tình sáng lên, sau đó hơi nghi hoặc một chút nói: "Ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử? Thế nhưng là ngươi kiếm pháp..."

"Ta nói ta không phải Kiếm Tông đệ tử, ngươi muốn tin hay không!" Dương Thiên Diệp có chút tức giận nói, nói xong, để dưới hông U Minh Lang cải biến phương hướng, hướng phía bên phải mà đi.

Nữ tử tựa hồ đối với Dương Thiên Diệp lai lịch rất có hứng thú, lại hỏi: "Tiểu đệ đệ, ngươi tất nhiên không phải Kiếm Tông đệ tử, này chắc là Nguyên Môn đệ tử?"

"Ta không có tông môn!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

Nữ tử nghi ngờ nói: "Tiểu đệ đệ, lấy tư chất ngươi cùng thực lực, coi như đi vào Nguyên Môn đều có tư cách. Vì sao không có tông môn?"

"Cái này có liên hệ với ngươi sao?"

"Đương nhiên là có, ngươi bây giờ thế nhưng là ở cùng ta bỏ trốn, nói cách khác ngươi bây giờ thế nhưng là nam nhân ta, chí ít trên danh nghĩa là, ngươi nói có thể không có quan hệ sao?"

Dương Thiên Diệp: "..."

Sau một hồi lâu, nữ tử hiểu rõ một sự kiện, cái kia chính là trước mắt nam tử thật không có tông môn, cái này khiến nữ tử trong mắt ứa ra tinh quang, lập tức nói: "Tiểu đệ đệ, đã ngươi không có tông môn, vậy không bằng gia nhập ta Đại Tần hoàng gia học viện? Lấy tư chất ngươi cùng thực lực, muốn kiểm tra đi vào hoàng gia học viện, vậy đơn giản là dễ như trở bàn tay sự tình!"

"Không hứng thú!" Dương Thiên Diệp cân nhắc đều không cần cân nhắc, trực tiếp cự tuyệt nói. Nếu là lúc trước, hắn có lẽ sẽ có hứng thú. Nhưng là hiện tại, có mình này sư phụ ở, làm gì ở để đi vào kia cái gì học viện, bị người quản thúc?

Nữ tử có chút gấp, nói: "Sao có thể không hứng thú đâu? Nếu như ngươi gia nhập hoàng gia học viện, sau đó ở hoàng gia học viện trong khảo hạch thu hoạch được mười hạng đầu, liền có thể thu hoạch được Đại Tần gia phong, dạng này ta cùng ngươi bỏ trốn người khác liền sẽ không nói xấu, Đại Tần cũng sẽ không trách cứ ta, sẽ còn nói ta tuệ nhãn biết anh hùng. Trọng yếu như vậy sự tình, ngươi sao có thể không hứng thú đâu?"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình, sau đó quay đầu nhìn nữ tử, nói: "Mỹ nữ, cái này giống như đều là ngươi được chỗ tốt, ta giống như chỉ xuất lực, không có nửa điểm chỗ tốt a! Ta muốn hỏi một câu, dựa vào cái gì? Ta cùng ngươi rất quen? Dựa vào cái gì muốn vì ngươi đi liều sống liều chết a? Ngươi thấy ta giống ngu xuẩn sao?"

Nữ tử hơi đỏ mặt, xác thực, lúc trước nàng xác thực chỉ cân nhắc đến mình, rất nhanh, sắc mặt nàng khôi phục lại bình tĩnh, sau đó có chút ngượng ngùng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Đương nhiên, ngươi cũng là có chỗ tốt, tỉ như thu hoạch được Đại Tần đế quốc khen thưởng, tỉ như, tỉ như thật cưới nô gia..."

Dương Thiên Diệp "Hắc hắc" cười lạnh một tiếng, nói: "Thật cưới ngươi? Mỹ nữ, làm phiền ngươi khác cầm ta xem như là ngớ ngẩn sao? Ta không phải loại kia bị người bán còn giúp người đếm tiền ngu xuẩn! Còn có, ta đã có yêu mến người, đối ngươi, không có hứng thú!"

Nữ tử ngượng ngùng nụ cười ngưng kết, nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường, thấp giọng nói: "Nô gia là thật đối tiểu đệ đệ lại ái mộ chi tình, không có muốn lợi dụng tiểu đệ đệ ý tứ, cho dù có, cũng chỉ có một chút như vậy điểm điểm. Còn có, về phần tiểu đệ đệ có yêu mến người lại có quan hệ gì, nam nhân tam thê tứ thiếp không phải rất bình thường sao?"

"Ngươi vô địch!" Dương Thiên Diệp đối nữ tử giơ ngón tay cái lên. Trước mắt nữ nhân này thật sự là cực phẩm, này tư duy cùng mức độ cởi mở, để hắn thật có điểm không chịu đựng nổi.

Ngay tại nữ tử còn chuẩn bị nói cái gì lúc, Dương Thiên Diệp sắc mặt bất thình lình biến đổi, nói: "Ngươi đừng nói nhảm, chúng ta có phiền phức!"

------oOo------

Chương 109: Chương 109:: Phát uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

U Minh Lang dừng lại, trên lưng sói, Dương Thiên Diệp cùng nữ tử sắc mặt vô cùng ngưng trọng nhìn lấy bọn hắn trước mắt.

Ở bọn họ trước mắt, lít nha lít nhít một mảnh, không phải một mảnh bãi cỏ, mà chính là một mảnh Huyền thú, những này Huyền thú cảnh giới không cao, phần lớn đều là tam giai cùng tứ giai, thể tích cũng không lớn, cùng chồn tía hình thể không sai biệt lắm. Nhưng là này số lượng thật sự là dọa người, lít nha lít nhít một mảnh, chí ít có hơn mười vạn, hơn nữa còn đang không ngừng tăng nhiều.

Cũng may những này Huyền thú không có chủ động công kích Dương Thiên Diệp hai người, không phải vậy liền xem như có U Minh Lang vương ở, Dương Thiên Diệp cũng phải đi đường.

"Là kiến ăn kim loại bầy!" Nhìn trước mắt lít nha lít nhít một mảnh, nữ tử trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nheo mắt, loại này Huyền thú hắn là nghe qua, loại này Huyền thú tuy nhiên cảnh giới không cao, nhưng là Thập Vạn Đại Sơn bên trong một số hung ác tộc quần cũng không dám chọc giận chúng nó, bởi vì vì chúng nó số lượng thật sự là dọa người. Đây không phải một cái coi trọng chất lượng tộc quần, bọn họ là chân chính coi trọng lấy lượng thủ thắng tộc quần.

"Xem ra đầu kia Linh giai Huyền thú biết nói chúng ta ý đồ, cho nên phái cái này kiến ăn kim loại đến ngăn cản chúng ta!" Nữ tử nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi khác cân nhắc, nếu như không có biện pháp gì, vậy chúng ta chỉ có thể theo nơi khác phương chạy trốn, đằng sau những tên kia cách chúng ta thế nhưng là chỉ có mười mấy cái hô hấp khoảng cách!"

Cảm thụ được sau lưng Liệt Diễm Sư bầy cùng nhân loại kỵ binh càng ngày càng gần, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía chồn tía, nói: "Tiểu gia hỏa, đến lượt ngươi phát uy!" Nói xong, Dương Thiên Diệp vỗ vỗ U Minh Lang vương, U Minh Lang hiểu ý, một tiếng sói tru, sau đó hướng phía này bầy kiến tiến lên.

Dương Thiên Diệp thế nhưng là nhớ kỹ lúc trước tiểu gia hỏa hoảng sợ chạy đêm đó kiêu tộc quần tràng cảnh, trước mắt cái này kiến ăn kim loại mặc kệ là cảnh giới bên trên, vẫn là tại về số lượng, so đêm đó kiêu thế nhưng là không kém đến một điểm.

Nữ tử biến sắc, kém chút nhảy xuống sói sau lưng, trước mắt nam tử này chẳng lẽ để muốn chết phải không, ngay tại nàng do dự muốn hay không nhảy xuống sói lỗi thời, ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía đã xuất hiện ở bầy kiến trước mặt.

Ở nữ tử kinh ngạc dưới ánh mắt, chồn tía trong cơ thể mãnh liệt mà tuôn ra một cỗ vô hình uy áp, cái này uy áp vừa xuất hiện, những kiến ăn kim loại đó nhất thời như lâm đại địch, phút chốc về sau, giống như thủy triều hướng về sau dũng mãnh lao tới, như vậy tràng cảnh, quả nhiên là hùng vĩ vô cùng.

Cùng lần trước tiểu gia hỏa đuổi những cú vọ đó, những này kiến ăn kim loại là nhanh thoát đi thế mà bắt đầu công kích đồng loại , có thể nói, hiện tại kiến ăn kim loại bầy là ở giẫm lên mình đồng loại thi thể chạy trốn!

Nhìn trước mắt một màn này, Dương Thiên Diệp phía sau nữ tử hai mắt trợn lên, trên mặt tràn ngập chấn kinh. Trước mắt một màn này thật làm cho nàng rung động, đây chính là mười mấy Vạn kiến ăn kim loại a, liền xem như Linh giả cảnh cường giả cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn a! Sau đó cái kia tiểu bất điểm song trảo vung vẩy mấy lần liền toàn bộ chạy? Hơn nữa còn giẫm lên đồng loại thi thể chạy trốn, đây là trong truyền thuyết Long Uy sao?

Website truyện T r u y e n yy. c o m Nhìn thấy những kiến ăn kim loại đó chạy trốn, chồn tía hài lòng điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó trở lại Dương Thiên Diệp trên bờ vai, cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp gương mặt, dường như ở tranh công!

Đưa tay xoa xoa tiểu gia hỏa đầu, Dương Thiên Diệp cười nói: "Tính ngươi một công, về phần ban thưởng, dù sao ta có đều là ngươi, ân, ngươi có cũng là ta!" Nói xong, Dương Thiên Diệp hơi đỏ mặt, tiểu gia hỏa nhưng so sánh hắn giàu có nhiều, hắn cái này không phải ở khen thưởng, đây là đang chiếm tiện nghi!

Chồn tía nhìn một chút Dương Thiên Diệp phần bụng, sau đó vội vàng điểm điểm cái đầu nhỏ, khác nó không biết, nó chỉ biết là cái kia vòng xoáy nhỏ hiện tại cũng coi là nó...

"Tiểu đệ đệ, nó là cái gì Huyền thú?" Lúc này, nữ tử nhịn không được hiếu kỳ, mở miệng hỏi.

Dương Thiên Diệp quay đầu nhìn nữ tử liếc một chút, nói: "Ngươi cảm thấy ta sẽ nói cho ngươi biết sao?"

Nữ tử bĩu môi, không đang hỏi vấn đề này, chỉ là hiếu kỳ nhìn xem

Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía, cố tình để sờ sờ, lại sợ cái này tiểu bất điểm sinh khí, lập tức chỉ có thể coi như thôi.

...

"Vì sao lại dạng này?" Gặp kiến ăn kim loại bầy giống như thủy triều thối lui, râu quai nón đại hán mặt mũi tràn đầy nghi hoặc. Kiến ăn kim loại bầy phụng hắn ra lệnh ngăn cản kia hai cái nhân loại cùng Thú Vương , ấn đạo lý tới nói, không có hắn ra lệnh lời nói, coi như hai người kia là Linh giả cảnh cường giả, những kiến ăn kim loại đó bầy cũng là không có can đảm dám thối lui.

Nhưng là hiện tại, kiến ăn kim loại quần cư nhưng trực tiếp thối lui, phảng phất nhìn thấy Thú Hoàng, cái này khiến râu quai nón đại hán trong đầu tràn ngập nghi hoặc.

"Rất sư, ngươi Huyền thú đế quốc Thú Vương vì sao lại khiến nhân loại khi ngồi ký?"

Ở Huyền thú bên phải vài chục trượng bên ngoài, người mặc kim sắc khôi giáp trung niên nhân nhìn xem râu quai nón đại hán, trầm giọng hỏi.

Tuy nhiên lúc trước hai bên như nước với lửa, nhưng này cũng chỉ là là nữ nhân kia, nếu như nữ nhân kia đào tẩu, hai người kia đều sẽ ăn không ôm lấy đi, cho nên hai người phi thường có ăn ý cầm ân oán buông xuống. Đương nhiên, đuổi tới nữ nhân kia về sau, hai bên vẫn là miễn không có một trận chiến, bởi vì một phe là muốn nữ nhân kia chết, còn bên kia lại là muốn nữ nhân kia sinh hoạt. t r u y e n yy[.] c o m

Tên là rất sư râu quai nón đại hán lạnh lùng nhìn trung niên người liếc một chút, nói: "Nhất định là kia nhân loại dùng bí pháp gì cưỡng ép khống chế này Thú Vương, không phải vậy lấy Thú Vương kiêu ngạo, như thế nào lại khiến nhân loại khi ngồi ký? Chờ lão tử bắt được hắn, không phải đem hắn làm nhục chí tử, sau đó đem thi thể treo ở Đoạn Hồn Uyên nơi, cảnh cáo tất cả nhân loại!"

Trung niên nhân trầm mặc nửa ngày, nói: "Rất sư, ngươi cảm thấy người kia có khả năng hay không không phải nhân loại, mà chính là đã biến hóa Huyền thú?" Ý nghĩ này lúc trước ở nhìn thấy Lang Vương xuất hiện thì liền có, nhưng là khi đó hắn vẫn cảm thấy ý tưởng này có chút hoang đường, bởi vì thiếu niên kia hắn là tận mắt nhìn đến qua, này trên thân là chân chính nhân loại khí tức!

Rất sư nheo mắt, nguyên bản hắn không có hướng phương diện này nghĩ, bởi vì thiếu niên kia rõ ràng liền là nhân loại khí tức, nhưng là bây giờ nghe cái này thân thể nhân loại bên ngoài nói chuyện, tinh tế suy nghĩ một chút, hắn cảm thấy cái này cũng không phải là không được a!

Nếu như là biến hóa Huyền thú, này khống chế Thú Vương, để trên trời hắc ưng lui bước, để kiến ăn kim loại bầy không đánh mà lui, đây hết thảy vậy thì phi thường hợp tình hợp lý.

Chỉ là nếu như là biến hóa Huyền thú, vậy tại sao lại là nhân loại khí tức, với lại đối phương tại sao còn muốn trợ giúp nữ nhân kia, chẳng lẽ là phe thứ ba thế lực chen chân?

Niệm đến tận đây, rất sư tròng mắt co rụt lại, sau đó không chút nghĩ ngợi đối chung quanh Liệt Diễm Sư bầy hét dài một tiếng, ra hiệu chúng sư tăng thêm tốc độ. Bất kể như thế nào, nữ nhân kia nhất định phải chết, không phải vậy hỏng chủ tử đại sự, cũng là hắn chết!

Nhìn thấy đàn sư tử tăng thêm tốc độ, một bên trung niên nhân cũng là tăng thêm tốc độ, mặc kệ đối phương là Huyền thú còn là nhân loại, hắn đều nhất định muốn cầm điện hạ tìm về đến, sau đó an toàn đưa về Tần Đô, hoặc là mang đến Thú Đô, không phải vậy hắn quan vị này coi như khó đảm bảo.

...

"Uy, cách kia là cái gì di tích vẫn còn rất xa?" Trên lưng sói, Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi. Tuy nhiên dọa lùi kiến ăn kim loại bầy, nhưng là sau lưng những cái kia Huyền thú cùng nhân loại kỵ binh cũng không có hoảng sợ chạy, ngược lại là tốc độ càng lúc càng nhanh, che đậy tiếp tục như vậy, hai người sớm muộn là muốn bị đuổi kịp. Dù sao đây là Huyền thú thế giới.

"Đại khái còn cần một canh giờ!" Nữ tử có chút không xác định nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp sầm mặt lại, nói: "Ngươi không có đi qua này di tích?"

"Đương nhiên không, nếu như không phải hôm nay... ." Nữ tử nói đến đây, bất thình lình dừng lại, không có ở nói tiếp.

Tuy nhiên nữ tử nói còn chưa dứt lời, nhưng Dương Thiên Diệp đã đoán cái đại khái, sau lưng nữ tử này hẳn là từ lâu đã có đào hôn dự định cùng kế hoạch, mà hắn xuất hiện để trước mắt nữ tử này kế hoạch phát sinh biến hóa, nếu như không phải hắn xuất hiện, trước mắt nữ tử này đường chạy trốn hẳn là nơi khác, mà không phải kia cái gì di tích, nhưng là hiện tại, nữ tử này để hắn tiến về kia cái gì di tích, khẳng định không phải cái gì đơn thuần chạy trốn!

Vừa nghĩ đến đây, Dương Thiên Diệp vô ý thức chăm chú kiếm trong tay, hắn không thích bị người lợi dụng, dù là người này là nữ nhân, nếu như khả năng, hắn thật nghĩ tại chỗ cầm sau lưng người này chém giết cùng này. Bởi vì không mang theo đùa người khác như vậy cùng hại người!

"Tiểu đệ đệ, ngươi lại muốn động thủ với ta?" Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, cầm trong đầu sát ý đè xuống, nói: "Mỹ nữ, chúng ta nghiêm túc nói chuyện có thể?"

Nữ tử thu liễm nụ cười, nói: "Nói chuyện gì?"

Dương Thiên Diệp tổ chức xuống lời nói, nói: "Giữa chúng ta không oán không cừu, ta muốn hỏi một chút, ngươi cầm ta đẩy lên Huyền thú đế quốc cùng các ngươi Đại Tần đế quốc ở giữa vòng xoáy, dạng này thật tốt sao? Ta đây liền không so đo với ngươi. Mà bây giờ, ngươi lại phải lợi dụng ta dẫn ngươi đi kia cái gì di tích, dạng này thật tốt sao?"

Dương Thiên Diệp là không thích nói nhảm, nhưng là hiện tại hắn căn bản không có cách, mặc kệ là thân phận đối phương vẫn là đối phương thực lực, đều để hắn sợ ném chuột vỡ bình. Đương nhiên, nếu như không có sau lưng những người kia, hắn hội không chút do dự cầm nữ nhân này bầy o chí tử. < B

------oOo------

Chương 110: Chương 110:: Đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, nữ tử trên mặt vui cười thần sắc thu liễm, trầm mặc nửa ngày, nàng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ta ngay từ đầu không có nghĩ qua muốn đem ngươi lôi xuống nước, dù sao ngươi chỉ là một phàm nhân cảnh huyền giả . Còn đi theo ngươi, mặc kệ ngươi tin hay không, dù sao ta là không có tận lực muốn đi theo ngươi, bởi vì ngươi đường chạy dây cũng chính là ta muốn chạy trốn lộ tuyến , có thể nói, đây hết thảy đều là trùng hợp!"

"Trùng hợp?" Nghe được nữ tử lời nói, Dương Thiên Diệp kém chút hướng nữ tử một bàn tay vung đi qua, hắn bị hai cỗ thế lực đuổi bắt, chỉ là bởi vì một cái trùng hợp? Hắn lúc này thật không biết nên cười hay là nên giận.

Nữ tử tiếp tục nói: "Về phần để này Thương triều di tích, cũng là không có cách nào sự tình. Bởi vì ta cũng không biết được nguyên nhân gì, này sau lưng Linh giai Huyền thú thế mà phát động Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú theo đuổi bắt chúng ta , ấn đạo lý tới nói, hắn hẳn là không dám náo như thế xôn xao, nhưng là hắn lại làm. Ta nghĩ, ngươi hẳn phải biết là nguyên nhân gì!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp không khỏi im lặng, hắn đương nhiên biết là nguyên nhân gì, khẳng định là mình U Minh Lang vương khiêu khích này Linh giai Huyền thú chú ý, cho nên đối phương mới không tiếc vận dụng Thập Vạn Đại Sơn lực lượng khác theo đuổi bắt bọn họ. Thay lời khác tới nói, đây hết thảy đều là hắn tự tìm...

Niệm đến tận đây, Dương Thiên Diệp trong lòng cực kỳ khó chịu, quay đầu nhìn xem nữ tử, nói: "Vậy ngươi bây giờ rời đi được chứ? Chỉ cần ngươi rời đi, bọn họ hẳn là sẽ buông tha ta, kém nhất, kia nhân loại kỵ binh sẽ không tới truy ta!"

Nữ tử cười rộ lên, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi đừng ở muốn đuổi tỷ tỷ đi, tỷ tỷ là lại định ngươi." Nói đùa, thật vất vả tìm tới một cái đại sơn đến dựa vào, nàng làm sao lại tuỳ tiện vứt bỏ?

"Có thể khác vô lại như vậy sao?"

"Mặc kệ ngươi nói cái gì, tỷ tỷ đều là sẽ không buông tha cho ngươi, tóm lại, tỷ tỷ kiếp này là nhận định ngươi!"

"Tốt xấu là vương giả cảnh cường giả, ngươi có chút tiết tháo có thể?"

"Tiết tháo? Đó là cái gì? Tỷ tỷ có trinh. Tháo là được rồi..."

Dương Thiên Diệp: "..."

Dương Thiên Diệp là thật im lặng, hắn nhớ tới một câu, 'Nước quá trong ắt không có cá, người không biết xấu hổ thì không địch' trước mắt nữ tử này là chân chính vô địch.

"Tiểu đệ đệ, ngươi thật không nguyện ý gia nhập hoàng gia học viện? Tin tưởng tỷ tỷ, chỉ cần ngươi gia nhập hoàng gia học viện, lấy thực lực ngươi cùng tư chất, tất nhiên sẽ nhất phi trùng thiên, đến lúc đó mặc kệ là công pháp huyền kỹ, vẫn là quyền thế mỹ nhân, chỉ cần một câu nói của ngươi, liền sẽ liên tục không ngừng tới." Nữ tử vẫn là không muốn từ bỏ cầm Dương Thiên Diệp kéo đến hoàng gia học viện.

Dương Thiên Diệp quay đầu dò xét xuống nữ tử, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, nói: "Ngươi nói mỹ nhân sẽ không liền là chính ngươi a?"

Nữ tử khẽ giật mình, sau đó hơi đỏ mặt, nhưng rất nhanh nhưng lại khôi phục bình thường, sau đó hướng phía Dương Thiên Diệp lộ ra cái mê người nụ cười, nói: "Nếu như tiểu đệ đệ có thể thu hoạch được hoàng gia học viện hoàng bảng ba vị trí đầu, này nô gia cũng không phải là không thể được, chỉ là tiểu đệ đệ lúc này sợ là không có có năng lực như thế. Không phải tỷ tỷ xem nhẹ tiểu đệ đệ, thật sự là cái kia hoàng trên bảng thiên tài thật sự là quá mức yêu nghiệt, đương nhiên, tiểu đệ đệ cũng không phải là không có nửa điểm cơ hội, tổng..."

"Ngừng!" Dương Thiên Diệp cắt ngang nữ tử lời nói, nói: "Vị mỹ nữ kia, ta đối với các ngươi kia là cái gì hoàng bảng không có hứng thú gì, ngươi đừng ở trên người của ta lãng phí tâm tư. Còn có, ta đối với ngươi cũng không có hứng thú gì, thật , chờ đến kia là cái gì di tích về sau, chúng ta liền sẽ mỗi người đi một ngả."

Gặp Dương Thiên Diệp tựa hồ là thật đối Đại Tần hoàng gia học viện không có hứng thú, nữ tử thấp giọng thở dài, tuy nhiên nàng vẫn là không muốn từ bỏ, nghiêm mặt nói: "Thực lực ngươi thật rất mạnh, thiên phú muốn đến khẳng định cũng là cực kỳ tốt, nhưng ngươi hẳn là cũng biết, coi như một người thiên phú ở tốt, nhưng nếu như không có tài nguyên tu luyện cùng chỗ dựa bảo hộ, người này thành tựu nhất định là cực kỳ hữu hạn, đặc biệt là chỗ dựa, một thiên tài nếu như không chọn một chỗ dựa, này là phi thường cho dễ chết yểu."

Nàng cùng Dương Thiên Diệp chỉ giao thủ qua một lần, nhưng cũng chính là một lần kia, làm cho nàng đối Dương Thiên Diệp thực lực khiếp sợ không thôi. Một kiếm kia tốc độ cùng lực đạo, dù cho đến bây giờ, nàng đều còn ký ức vẫn còn mới mẻ. Ở tăng thêm Dương Thiên Diệp nói không có tông môn, cho nên nàng phi thường hi vọng cầm Dương Thiên Diệp kéo đến Đại Tần trong trận doanh.

"Chỗ dựa?" Dương Thiên Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó lắc đầu, nói: "Ngươi nói đúng, chỗ dựa thứ này thật rất trọng yếu, nhưng là chỗ dựa thứ này thật có thể tin được không? Hiện nay ta có thiên phú, ta có tư chất, ta có thực lực, rất nhiều tông môn hội không chút do dự nhận ta, nhưng ta càng tin tưởng, nếu như ta dính đến những này chỗ dựa lợi ích, những này chỗ dựa hội không chút do dự cầm ta vứt bỏ! Cho nên a, người vẫn là tự thân mạnh mới là thật mạnh, về phần chỗ dựa cái gì, vậy cũng là không đáng tin cậy đồ,vật!"

Nghĩ đến Kiếm Tông muốn đem hắn cùng muội muội giao ra, Dương Thiên Diệp trong lòng liền du dâng lên một cỗ không tên hỏa diễm. Từng có lúc, hắn Dương Thiên Diệp cũng là đem kiếm tông xem như là dựa vào núi, cũng lấy là Kiếm Tông đệ tử làm vinh, nhưng là Kiếm Tông lại là thế nào đối với hắn đâu? Bách Hoa cung tùy tiện đến mấy cái trưởng lão, những Kiếm Tông đó trưởng lão liền không chút do dự đem hắn cùng muội muội giao ra.

Dạng này chỗ dựa muốn có ích lợi gì?

Nữ tử khẽ nhếch miệng, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn là không nói ra, chỉ là hóa thành khẽ than thở một tiếng. Làm người trong hoàng thất, đạo lý này nàng là tràn đầy cảm xúc.

Website truyện truyenyy Truyenyy[.]Com Trầm mặc nửa ngày, nàng lại mở miệng, nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ không biết ngươi gặp được chuyện gì, nhưng vẫn là muốn khuyên một chút. Lấy tư chất ngươi, nếu như đang bị hoàng gia học viện trọng điểm bồi dưỡng, ngày sau nhất định hiển lộ tài năng . Còn vứt bỏ mà nói, ta cảm thấy, nếu như không muốn bị mình chỗ dựa vứt bỏ, vậy cũng chỉ có nỗ lực mạnh lên, để tự thân giá trị càng ngày càng cao, như thế như vậy, chỗ dựa như thế nào lại đưa ngươi vứt bỏ?"

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Nói tới nói lui còn không phải đến dựa vào chính mình? Đến tại cái gì tài nguyên tu luyện, rất xin lỗi, ta không thiếu cái này. Còn có, khác đang gọi ta cái gì tiểu đệ đệ, ngươi có thể gọi ta Diệp Dương."

Nghe vậy, nữ tử lần nữa thán một tiếng, tuy nhiên nàng có thể sẽ không buông tha cho, chỉ bất quá tạm thời là không có cách nào để trước mắt cái này gọi Diệp Dương thiếu niên cải biến tâm ý. Tuy nhiên không sao, làm việc tốt thường gian nan, nàng vẫn là có cơ hội.

"Không đúng!" Dương Thiên Diệp bất thình lình quay đầu nhìn nữ tử, sau đó dò xét xuống nữ tử, nói: "Ngươi như thế hi vọng ta gia nhập kia cái gì hoàng gia học viện, đến cùng là cái gì mắt? Khác nói với ta là tại sao Đại Tần đế quốc, ta nhìn ngươi cũng không giống là loại kia vì nước vì dân người."

Nữ tử nháy mắt mấy cái, nửa ngày, nhoẻn miệng cười, nói: "Ngươi hẳn là cũng biết tỷ tỷ ở Đại Tần trong hoàng thất thân phận không tầm thường, đã như vậy, vậy tỷ tỷ là Đại Tần đế quốc tìm kiếm nhân tài lại có cái gì không đúng? Đang nói, tỷ tỷ không phải đã nói sao? Nếu như ngươi gia nhập hoàng gia học viện, đồng thời đoạt được hoàng gia học viện cái kia hoàng bảng mười vị trí đầu, vậy tỷ tỷ lần này đào hôn không chỉ có không có tội, còn có công, đây chính là nhất cử lưỡng tiện đâu!"

Dương Thiên Diệp hồ nghi nhìn nữ tử liếc một chút, trực giác nói cho hắn biết trước mắt nữ tử này nói chuyện không thể tin hết, nhưng hắn lại không thể phủ nhận, trước mắt nữ tử này nói chuyện vẫn là vô cùng lại đạo lý, nhưng hắn cũng là cảm thấy trước mắt nữ tử này khẳng định không phải là bởi vì hai cái này nguyên nhân.

Nửa ngày, Dương Thiên Diệp lắc đầu, quay đầu, không ở để nghĩ những thứ này loạn thất bát tao sự tình. Mặc kệ nữ tử có ý đồ gì, dù sao hắn đã quyết định, đến này Thương triều di tích sau liền lập tức cùng nữ nhân này mỗi người đi một ngả. Hắn thật sự là không muốn cùng ý định này Linh Lung nữ nhân ở cùng một chỗ.

"Diệp Dương, ngươi ưa thích nữ tử kia có ta xinh đẹp không? Dáng người có ta được không?" Nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta vẫn là đừng nói, ta sợ đả kích ngươi."

"Đả kích ta?" Nữ tử lông mày nhướn lên, nói: "Tỷ tỷ còn chưa tin trên đời này có người dung mạo hội đả kích đến ta." Trong giọng nói mang theo mãnh liệt tự tin.

"Ngươi chưa từng nghe qua tình trong mắt người ra mỹ nữ sao?" Dương Thiên Diệp nói: "Nàng trong mắt ta cũng là đẹp nhất, dù sao dễ nhìn hơn ngươi gấp mười lần, không, là gấp trăm lần. Không, các ngươi căn bản không có khả năng so sánh!" Thật vất vả có một cơ hội đả kích sau lưng nữ nhân này, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

"Tốt a, coi như nàng so tỷ tỷ xinh đẹp!" Nữ tử cười duyên nói: "Nhưng là nàng có tỷ tỷ hiểu phong tình sao? Tỷ tỷ vụng trộm nói cho ngươi, tỷ tỷ hầu hạ nam người thủ pháp thế nhưng là có trên trăm loại, hội tư thế cũng có hơn mấy chục chủng, nếu như ngươi cùng tỷ tỷ, tỷ tỷ cam đoan ngươi mỗi ngày dục sinh dục tử, thế nào?"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, sau lưng cái này người vẫn là một nữ nhân sao? Cũng là một số nam nhân cũng không có nàng cường đại như thế đi! Nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: "Ngươi thật sự là một cái yêu nữ." Truyện được copy tại Truyenyy.Com Nữ tử còn chuẩn bị nói cái gì, bất thình lình, nàng vỗ vỗ Dương Thiên Diệp bả vai, sau đó chỉ nơi xa một cái đen kịt địa động, nói: "Tiểu đệ đệ, chúng ta đến!"

------oOo------

Chương 111: Chương 112:: Phu quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi Dương Thiên Diệp tiến vào cái này dưới đất Thương triều di tích lúc, hắn bị chấn động đến. Ở trước mặt hắn, là một tòa to lớn vô cùng thành tường, thành tường cao chừng trăm trượng, về phần bao quát, Dương Thiên Diệp căn bản không nhìn thấy thành tường độ rộng. Dù sao tòa cổ thành này di tích ít nhất phải Bian Nam Thành lớn hơn tầm mười lần không chỉ! Website truyện truyenyy Truyenyy [.] com

Mặc dù là trong lòng đất, nhưng là Lòng đất quang tuyến lại là vô cùng tốt, đương nhiên, không phải ánh sáng mặt trời, mà chính là từ vô số loại cùng loại Nguyệt Quang Thạch kỳ dị thạch đầu phát ra ngân quang, như nguyệt quang.

Ở thành tường mặt ngoài, hiện đầy lít nha lít nhít tàn khuyết thần bí phù văn, những này phù văn mặc dù nhưng đã mất đi công hiệu, nhưng là này độ dày cùng hình dáng vẫn là để Dương Thiên Diệp có chút chấn kinh, bởi vì những này phù văn lại là một cái phù văn trận pháp, một cái bao phủ một tòa thành thị phù văn trận pháp, ngẫm lại đều để người chấn kinh a! Chớ nói chi là hắn còn tận mắt nhìn đến.

"Không hổ là tiền triều quốc đô, tòa thành thị này, coi như so với ta Đại Tần đế đô cũng là không sai biệt bao nhiêu a!" Dưới thành, nữ tử cảm khái nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp lấy lại tinh thần, ánh mắt theo thành tường những phù văn đó bên trên chuyển qua này đã không có thành môn môn, nói: "Vào thành đi!" Tuy nhiên hắn cũng muốn xem xét tỉ mỉ xuống cái này Thương triều quốc đô, nhưng hắn có thể chưa quên sau lưng còn có hai cái Linh giai cường giả đang đuổi bọn họ.

Nữ tử gật gật đầu, sau đó cũng vội vàng đuổi theo để.

Mặt đất, rất sư cùng này người mặc kim sắc khôi giáp trung niên nhân đứng hai bên giằng co lấy, hai người lúc này sắc mặt đều là cực kỳ khó coi. Nguyên bản, lấy bọn họ cảnh giới, muốn đuổi kịp một phàm nhân cảnh cùng vương giả cảnh huyền giả là dễ như trở bàn tay sự tình, nhưng là kết quả lại là hai người đều không có thể đuổi kịp, chỉ có thể nhìn thấy mình muốn truy người tiến vào cái này Thương triều di tích!

Đương nhiên, nếu như không có U Minh Lang vương thay đi bộ, Dương Thiên Diệp hai người là sắt nhất định phải bị đuổi kịp, cho dù là hai người đều dùng Thần Hành Phù. Nhưng là có U Minh Lang vương về sau, hai người tốc độ cũng không phải là bình thường người có thể đuổi kịp. U Minh Lang vương ở lực lượng cùng công kích không bằng Liệt Diễm Sư nhất tộc, nhưng là ở phương diện tốc độ lại là tuyệt đối vượt qua Liệt Diễm Sư tộc, ở tăng thêm Dương Thiên Diệp hai người chiếm tiên cơ, cho nên hai người mới không có bị rất sư cùng trung niên nhân đuổi kịp. t r u y e n yy[.] c o m

Nhìn xem di tích cửa vào, trung niên nhân trầm mặc nửa ngày, nhưng sau đó xoay người nhìn bộ hạ mình, trầm giọng nói: "Đạt tới vương giả cảnh đứng ra!" Những này Vũ Lâm Vệ đều là lâm thời điều, hắn người cầm đầu này cũng là lâm thời điều, cho nên hắn đối chừng một trăm người căn bản chưa quen thuộc.

Nghe được trung niên nhân lời nói, này kỵ binh bên trong lúc này có năm người cưỡi gió nứt lập tức đi tới.

Trung niên nhân nhìn năm người liếc một chút, nói: "Các ngươi năm người theo ta xuống dưới, những người khác trấn thủ nơi đây, nghe Từ Phó thống lĩnh điều khiển. Còn có, phái một người về Tần Đô cầm nơi này sự tình thông tri điện hạ." Nói xong, trung niên nhân hướng rất sư nhìn một chút, sau đó mang theo năm người tiến vào di tích cửa vào.

Tuy nhiên phía dưới nguy hiểm trùng điệp, nhưng hắn nhất định phải xuống dưới, nếu như này công chúa chết lời nói còn tốt chút, nhưng là nếu như cùng người bỏ trốn lời nói, vậy hắn trở về là chân chính một con đường chết. Bởi vì hoàng gia quan tâm nhất cũng là mặt mũi!

Gặp trung niên nhân dẫn người xuống dưới, râu quai nón đại hán cũng không đang do dự, quay người đối những cái kia đàn sư tử lải nhải vài tiếng, sau đó cũng đi theo tiến vào di tích. Hiện tại hắn, đã không quan tâm nữ nhân kia, mà là quan tâm thiếu niên thần bí kia, nếu như đối phương là biến hóa Huyền thú lời nói ngược lại còn tốt, nếu như vô lý, vậy chuyện này liền quỷ dị tăng kinh khủng.

Nếu như nhân loại nghiên cứu ra phương pháp gì chinh phục Huyền thú, đối kia Huyền thú tới nói, không thể nghi ngờ là cái cự đại tai nạn!

...

Trên đường phố, Dương Thiên Diệp cùng nữ tử thỉnh thoảng hiếu kỳ đánh giá chung quanh, từ chung quanh những phòng ốc kia không khó coi ra Thương triều là bực nào Phồn Hoa. Mà để Dương Thiên Diệp tò mò nhất là toà này Lòng đất Cô Thành không khỏi không vắng lặng, ngược lại là hơi nóng náo.

Là, ở trên đường phố, không chỉ có không có hắn tưởng tượng bên trong quạnh quẽ, ngược lại là có thật nhiều lui tới người, đương nhiên, cùng trên mặt đất thành thị người cùng so sánh là giảm rất nhiều.

Để Dương Thiên Diệp càng ngoài ý muốn là những người này cơ bản đều là Tiên Thiên cảnh huyền giả, Tiên Thiên phía dưới huyền giả hắn một cái đều không có gặp, nói cách khác, làm Phàm Nhân Cảnh hắn có chút đặc biệt.

Thực lực yếu liền nên bị khi phụ, câu nói này vẫn là vô cùng có đạo lý. Bởi vì trong lúc đó hắn liền cảm nhận được mấy buộc không có hảo ý ánh mắt, đều không ngoại lệ, những ánh mắt này lạc nơi đều là trên tay hắn Dayna giới. Cũng may những người này dường như ở kiêng kị bên cạnh hắn nữ tử này, cũng không có lên trực tiếp động thủ!

Bởi vì hắn bên cạnh nữ nhân này không biết dùng phương pháp gì, thế mà đưa nàng tự thân tu vi khí tức toàn bộ ẩn nấp đi, để cho người ta không cảm giác được nàng tu vi. Tuy nhiên người khác không cảm giác được nàng tu vi, nhưng là càng thêm đối nàng kiêng kị. Bởi vì dùng cái mông nghĩ cũng biết, có thể tới nơi này người tuyệt đối không phải là cái gì người bình thường. Nữ tử tất nhiên có thể có loại này thần bí phương pháp ẩn nặc khí tức, vậy thì đại biểu thân phận nàng khẳng định không tầm thường.

Cho nên, chung quanh những người kia tuy nhiên đối Dương Thiên Diệp trên tay Dayna giới rất có hứng thú, nhưng lại cũng không dám tùy tiện động thủ.

Đương nhiên, những người này liền xem như trực tiếp động thủ Dương Thiên Diệp cũng là không sợ, chỉ là bớt chút phiền toái tóm lại là tốt.

"Tiểu đệ đệ, lần này ngươi phải cảm tạ tỷ tỷ, nếu như không phải tỷ tỷ, ngươi bây giờ không chừng bị phanh thây đâu!" Nữ tử cười duyên nói: "Tỷ tỷ cũng không cần ngươi cái gì vật trân quý, trước hết trước ngươi cho tỷ tỷ nhìn loại kia thượng phẩm phù lục cho tỷ tỷ mấy trương như thế nào?"

Dương Thiên Diệp bĩu môi, nữ nhân này chẳng lẽ bị điên hay sao? Lại muốn đến chiếm hắn tiện nghi!

Lười lý nữ nhân này, Dương Thiên Diệp tăng tốc cước bộ, hướng phía trong thành thị chỗ sâu đi đến. Hiện tại hắn cũng không phải sợ đối phương đuổi theo, bởi vì bọn hắn hiện ở vị trí này cũng là chính bọn hắn cũng không biết ở đâu, đối phương nếu muốn ở lớn như vậy một tòa thành thị bên trong tìm tới hai người, cho dù là thành thị này vốn là ít người, nhưng cái này cũng cùng mò kim đáy biển không có gì khác biệt!

Đi mấy bước, Dương Thiên Diệp đột nhiên dừng lại, quay người nhìn xem này đi theo hắn cùng đi đến nữ tử, nói: "Uy, hiện tại chúng ta đã thoát khỏi những cái kia Huyền thú cùng nhân loại, ngươi nên để làm chi để, chớ cùng lấy ta, minh bạch?"

Nữ tử đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này hai tên áo bào đen nam tử bất thình lình theo một cái ngách rẽ đi tới, hai tên áo bào đen nam tử ước chừng hai mươi ba tuổi khoảng chừng, khuôn mặt cực kỳ tương tự, cùng một cái khuôn đúc đi ra. Hai người ánh mắt ở Dương Thiên Diệp trên tay nạp giới bên trên dừng lại một chút, sau đó lại rơi vào Dương Thiên Diệp bên cạnh trên người nữ tử, trong ánh mắt tham lam cùng dâm. Tà căn bản không có mảy may giữ lại.

Nhìn thấy hai người ánh mắt, nữ tử đại mi cau lại, vốn định một roi vung đi qua, bất thình lình, nàng hướng Dương Thiên Diệp nhìn một chút, con ngươi đi dạo, sau đó bước liên tục nhẹ nhàng, đi vào Dương Thiên Diệp sau lưng, lộ ra một bộ sợ hãi biểu lộ, rụt rè nói: "Phu quân, nô gia thật là sợ!"

Dương Thiên Diệp hung hăng trừng nữ nhân liếc một chút, lấy nữ nhân này thực lực cần e ngại trước mắt hai cái này chỉ có Tiên Thiên cảnh gia hỏa sao? Nữ nhân này là nói rõ muốn coi hắn làm súng làm a!

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp đưa tay cầm nữ tử dẹp đi trong lồng ngực của mình, nữ tử sững sờ, nàng không nghĩ tới luôn luôn hữu lễ Dương Thiên Diệp lại đột nhiên dạng này, ngay tại nàng sững sờ lúc, Dương Thiên Diệp lại là lại cúi người ở nàng này kiều diễm trên môi hương một thanh, sau đó ôn nhu nói: "Đừng sợ, đầy hứa hẹn phu ở, ai cũng không tổn thương được ngươi!"

Có tiện nghi không chiếm là vương bát đản, nữ nhân này đưa ra tiện nghi, hắn Dương Thiên Diệp đương nhiên muốn chiếm, hắn Dương Thiên Diệp cũng không phải cái gì chính nhân quân tử. Trước mắt nữ nhân này lợi dụng hắn đã không phải là lần một lần hai, chiếm nàng một lần tiện nghi, nói cho cùng vẫn là nàng lừa!

Nữ tử lấy lại tinh thần, đôi mắt chỗ sâu hiện lên một vòng vẻ giận dữ, trong cơ thể Huyền khí lúc này tuôn ra động, liền muốn phát tác, mà đúng lúc này, này một bên hai cái trong hắc y nhân một cái tương đối cao Hắc y nhân gằn giọng cười hắc hắc nói: "Có xinh đẹp như vậy thê tử, tiểu huynh đệ quả nhiên là có phúc lớn a, tiểu huynh đệ là lần đầu tiên đến Thương triều di tích a?"

Dương Thiên Diệp đối này căm tức nhìn hắn nữ tử cười cười, sau đó nhìn về phía hai cái Hắc y nhân, nói: "Nói lời vô ích gì? A? Các ngươi không phải muốn chuẩn bị cướp ta nạp giới, cướp ta mỹ nhân sao? Trực tiếp động thủ a? Mọi người đến chút đau nhanh được không? Dạng này lãng phí thời gian có ý nghĩa sao?"

Hai huynh đệ sững sờ, đây rốt cuộc ai mới là đến ăn cướp? Sau khi tĩnh hồn lại hai huynh đệ đều là mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, trong đó cái kia cao to cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi rất phách lối a! Lúc đầu huynh đệ của ta hai đối với các ngươi không có ác ý gì, nhưng là thấy ngươi lớn lối như thế, không thiếu được muốn thay cha mẹ ngươi giáo huấn ngươi một chút! Để ngươi làm người..."

Hai người lời còn chưa nói hết, giữa sân có một đạo kiếm quang xẹt qua, chỉ gặp này chính đang nói chuyện cao to Hắc y nhân đầu người chính là đã mang theo một cỗ máu tươi bay ra ngoài.

------oOo------

Chương 112: Chương 111

Nguồn: EbookTruyen.VN

------oOo------

Chương 113: Chương 113 :: Bạch giang

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cái đầu người không có dấu hiệu nào bay ra ngoài, làm cho ở đây nữ tử cùng này còn lại người áo đen đều sửng sốt. Nửa ngày, nữ tử lấy lại tinh thần, thật sâu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nàng vẫn còn có chút xem thường trước mắt nam tử này. Một kiếm này tốc độ, liền xem như rất nhiều Tiên Thiên cảnh huyền giả cũng không đạt được a!

Còn lại người áo đen kia cũng lấy lại tinh thần đến, sau đó sợ hãi nhìn về phía Dương Thiên Diệp, coi như hắn ở đần, hiện tại cũng biết mình huynh đệ trêu chọc không nên trêu chọc người. Huynh đệ bọn họ ở vùng này thường xuyên làm loại kia ăn cướp sự tình, chọn đúng tượng tự nhiên là loại thực lực đó yếu, mà lại là lần đầu tiên đến Thương triều di tích người.

Không thể nghi ngờ, Dương Thiên Diệp cùng trước mắt nữ nhân này phi thường phù hợp bọn họ ăn cướp tiêu chuẩn. Nhưng mà sự thật...

Người áo đen sợ hãi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút về sau, không chút do dự liền xoay người sau này chạy tới, đánh với đối phương một trận? Đừng nói giỡn, thiếu niên trước mắt này lúc trước làm sao xuất kiếm hắn đều không thấy rõ, còn chiến cái rắm? Hiện tại hắn chỉ muốn mình có thể nhiều sinh ra hai cái đùi, chạy mau một chút.

Ngay tại nam tử quay người một khắc này, một vệt kim quang ở trong sân xẹt qua, áo bào đen nam tử dường như cảm giác được, hai mắt trợn lên, "Cứu..." Gọi tiếng im bặt mà dừng, kiếm khí màu vàng óng đâm thủng ngực mà qua, trong nháy mắt liền hủy diệt áo bào đen nam tử sinh cơ.

Thu kiếm vào vỏ, Dương Thiên Diệp ánh mắt nhìn về phía bên phải một tòa thạch ốc nơi, âm thanh lạnh lùng nói: "Các hạ còn không ra sao?" Kỳ thật lúc trước là hắn biết có người đang theo dõi hắn cùng nữ tử, trước mắt hai cái này người áo đen bất quá là đối phương đưa đến xò xét hắn cùng nữ tử quân cờ. Đối phương ẩn nấp rất tốt, nhưng là có tiểu gia hỏa ở, đối phương này ẩn nấp ở trước mặt hắn cũng là một trò đùa.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, nữ tử lại hiếu kỳ nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nàng đương nhiên biết chung quanh còn có người ẩn dấu, chỉ là nàng rất ngạc nhiên trước mắt nam tử này là thế nào phát hiện, hắn nhưng là mới Phàm Nhân Cảnh a!

Quả nhiên, Dương Thiên Diệp vừa mới dứt lời, một cái hai mươi tuổi thanh niên liền từ chỗ góc phòng đi tới, thanh niên nhìn một chút này mặt đất hai cái người áo đen thi thể, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, lại quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp cùng nữ tử, đang nhìn hướng nữ tử lúc, trong mắt chỗ sâu hiện lên một vòng dị dạng.

Ở trên người nữ tử hơi dừng lại một chút, hắn lúc này mới nhìn về phía Dương Thiên Diệp, âm thanh lạnh lùng nói: "Các hạ thật nhanh Kiếm, các hạ là Kiếm Tông đệ tử?"

Dương Thiên Diệp không có trả lời, mà chính là đưa tay chỉ nữ tử, nói: "Ngươi có phải hay không coi trọng nàng?"

Thanh niên cùng nữ tử đều là sững sờ, không rõ Dương Thiên Diệp ý tứ.

Dương Thiên Diệp cười lạnh một tiếng, tiếp tục nói: "Ngươi không phải liền là coi trọng ta cái này tiểu thiếp, sau đó lại không biết nàng cùng ta nội tình, cho nên phái người đến xò xét chúng ta sao? Hiện đang thử thăm dò rõ ràng a?"

Bị Dương Thiên Diệp như thế ngay thẳng đem hắn tâm tư nói ra, thanh niên trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo sát cơ, nhưng rất nhanh lại chuyển thành ý cười, nói: "Các hạ suy nghĩ nhiều, tại hạ bạch sông, gặp hai vị lần đầu tiên tới cái này Thương triều di tích, lại bị hai cái này huynh đệ theo dõi, cho nên lúc này mới theo tới, chuẩn bị xuất thủ tương trợ, chỉ là hiện tại xem ra, ngược lại là tại hạ vẽ vời cho thêm chuyện ra."

"Thật sao?" Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Vậy bây giờ hai người chúng ta đã giải quyết, Bạch huynh có thể rời đi!"

Bạch sông nụ cười cứng đờ, nửa ngày, vừa cười nói: "Hai vị là lần đầu tiên tới này Thương triều di tích, mong rằng đối với lấy Thương triều di tích lạ lẫm rất, không bằng cùng tại hạ kết bạn cùng một chỗ như thế nào?" Lời mặc dù là ở nói với Dương Thiên Diệp, nhưng ánh mắt lại là một mực đang nhìn Dương Thiên Diệp bên cạnh nữ tử.

Dương Thiên Diệp nhìn về phía nữ tử, nói: "Người ta ở mời ngươi đâu, ngươi thấy thế nào?"

Nữ tử nhìn một chút bạch sông, sau đó đưa tay ôm lấy Dương Thiên Diệp cánh tay, vũ mị cười một tiếng, nói: "Nô gia tự nhiên là muốn đi theo phu quân."

Dương Thiên Diệp đối bạch sông nhún nhún vai, nói: "Bạch huynh, ngươi có thể đi!"

Bạch sông song quyền chậm rãi nắm chặt đứng lên, hắn ở phía sau đi theo lâu như vậy, đã sớm biết trước mắt hai người này không phải cái gì vợ chồng, nữ tử kia sở dĩ gọi thiếu niên này vi phu quân, hơn phân nửa hay là hi vọng đạt được thiếu niên này bảo hộ, dù sao ở cái này không có luật pháp, giảng quyền đầu địa phương, nàng một cái nhược nữ tử là không thể nào sống sót.

Đương nhiên, những này không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn bạch sông coi trọng nữ nhân trước mắt này. Trước mắt nữ nhân này so với hắn trước kia chơi qua nữ nhân đơn giản tốt hơn vô số lần, cho nên hắn mới phái hắn hai người thủ hạ qua đến giải quyết thiếu niên trước mắt này, chỉ là hắn không nghĩ tới, thiếu niên trước mắt này thực lực cư nhiên như thế cường hãn, vừa đối mặt liền giải quyết hắn hai người thủ hạ.

Cái này khiến trong lòng của hắn không khỏi có một ít kiêng kị!

"Chẳng lẽ Bạch huynh là thật đến cướp ta cái này tiểu thiếp?" Gặp nam tử không rời đi, Dương Thiên Diệp cười nói. Trước mắt nam tử này có thể thúc đẩy Tiên Thiên cảnh huyền giả, thân phận kia chắc là không đơn giản. Hắn có thể không kiêng nể gì cả khoảnh khắc hai cái người áo đen, nhưng lại sẽ không ngốc đến là bên cạnh nữ nhân này giết người trước mắt này.

Đương nhiên, nếu như người trước mắt này nhất định phải ra tay với hắn lời nói, hắn cũng không để ý đưa đối phương đoạn đường.

Nữ tử cũng giống như cười mà không phải cười liếc Giang Nhất mắt, nàng cũng muốn nhìn một chút người trước mắt này hội sẽ không xuất thủ. Đương nhiên, nàng đối cái này không hứng thú, nàng có hứng thú là bên cạnh mình thiếu niên này thực lực chân chính. Tuy nhiên cùng bên cạnh tên này gọi Diệp Dương thiếu niên giao thủ qua một lần, nhưng vậy còn không đủ để cho nàng rõ ràng Diệp Dương thực lực. Cho nên lúc trước nàng mới có thể che giấu mình thực lực, mắt không phải giả heo ăn thịt hổ, mà chính là là thăm dò ra Dương Thiên Diệp thực lực chân thật.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp nụ cười trên mặt, bạch sông do dự nửa ngày, cuối cùng từ bỏ xuất thủ ý nghĩ này, thiếu niên trước mắt này hắn nhìn không thấu, với lại đối phương từ đầu đến cuối đều quá bình tĩnh, phải biết, hắn nhưng là Tiên Thiên thất phẩm cường giả a! Mà đối phương lại là ở trước mặt hắn không có nửa điểm ý sợ hãi, cái này nhất định là có chỗ ỷ lại!

Muốn đến nơi này, bạch sông ngoài cười nhưng trong không cười, "Huynh đài nói giỡn, bạch sông như thế nào lại là như thế người. Tất nhiên hai vị không muốn cùng Bạch mỗ kết bạn cùng đường, này

Bạch mỗ đành phải cáo từ. Đúng, Bạch mỗ tăng huynh đài một câu lời hay, làm người, vẫn là điệu thấp cho thỏa đáng!" Nói xong, lạnh lùng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút chính là quay người rời đi.

"Điệu thấp làm người?" Dương Thiên Diệp lắc đầu cười một tiếng, nhìn về phía nữ tử, nói: "Ta rất phách lối sao?"

"Phu quân lúc trước thật đúng là bá khí vô cùng đâu, nhìn nô gia trái tim phù phù phù phù nhảy dựng lên!" Nữ tử có chút ngượng ngập nói.

Dương Thiên Diệp không hề bị lay động, nói: "Ngươi như vậy làm bộ làm tịch có ý tứ sao?"

"Nô gia đối ngươi thế nhưng là thật động tâm đâu, ngươi làm sao lại không tin nô gia đâu?" Nữ tử có chút ủy khuất nói.

"Dừng lại!" Dương Thiên Diệp khoát khoát tay, nói: "Chúng ta khác kéo này thứ gì loạn thất bát tao sự tình. Lúc trước ta cũng đã nói, đi tới nơi này di tích sau chúng ta liền mỗi người đi một ngả, hiện tại chúng ta đổi chia tay. Sau này còn gặp lại, không, sau này không gặp lại!" Nói xong, Dương Thiên Diệp quay người liền đi. Hắn là thật tuyệt không muốn cùng người này có cái gì dây dưa.

Đi mấy bước, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, quay người nhìn xem đi theo hắn nữ tử, cau mày nói: "Ngươi có phải hay không thật sự cho rằng ta sẽ không ra tay với ngươi?"

"Nô gia..."

"Có thể bình thường nói chuyện sao?" Dương Thiên Diệp cắt ngang nữ tử lời nói.

Nghe vậy, nữ tử sắc mặt khôi phục bình thường, sau đó nhìn thẳng Dương Thiên Diệp, nói: "Lúc trước ngươi hôn ta, ngươi thừa nhận a?"

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, nói: "Là ngươi trước lợi dụng ta!"

"Ta danh tiết đã hủy trong tay ngươi." Nữ tử chân thành nói.

"Ngươi nói đùa cái gì?" Dương Thiên Diệp khí kém chút nhảy dựng lên, nói: "Ta chỉ là hôn ngươi một cái mà thôi, lại không đối với ngươi như vậy, ngươi đừng như vậy chơi xấu có thể?"

"Ngươi biết thân phận ta sao?" Nữ tử nói: "Ta là Đại Tần đế quốc đương nhiệm Hoàng đế muội muội, cũng chính là Đại Tần đế quốc trưởng công chúa, mặc dù chỉ là một cái không được coi trọng công chúa, nhưng dầu gì cũng là công chúa. Ngươi minh bạch ta ngoài ý muốn nghĩ sao?"

"Ngươi lên mặt Tần đế quốc uy hiếp ta?" Dương Thiên Diệp hai mắt nhắm lại, trầm giọng nói.

Truyện được đăng tại T r u y ệ n yy . C o m Nữ tử lắc đầu, nói: "Tiểu đệ của ta đệ, ngươi làm sao vẫn không rõ? Theo ngươi ta gặp nhau đến cùng một chỗ chạy trốn một khắc này, mặc kệ là Đại Tần đế quốc vẫn là Huyền thú đế quốc vị kia Nhị hoàng tử liền sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Ngươi ta không có quan hệ, chúng ta gặp nhau chỉ là một cái ngẫu nhiên, nhưng là bọn họ tin tưởng sao?

Đầu tiên, ta hỏng ta đứa cháu kia chuyện tốt, hắn nhất định sẽ không bỏ qua ta, tiếp theo, ta để này Huyền thú đế quốc Nhị hoàng tử điện hạ mất hết mặt mũi, hắn khẳng định cũng sẽ không bỏ qua ta. Tốt a, ngươi khẳng định cho rằng đây là chuyện ta, chuyện không liên quan ngươi. Nhưng là ngươi cho rằng Đại Tần đế quốc cùng này Huyền thú người đế quốc sẽ bỏ qua ngươi? Hai cái quái vật khổng lồ nếu như động thủ, dù cho ngươi là Kiếm Tông đệ tử đích truyền, cũng là không có nửa phần đường sống!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp sắc mặt trầm xuống, không thể không nói, trước mắt nữ nhân này nói chuyện vẫn là vô cùng có đạo lý. Nếu như Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc hai cái này quái vật khổng lồ muốn đối phó hắn, vậy hắn Dương Thiên Diệp giống như thật sự là không có đường sống. Phải biết, hai cái này quái vật khổng lồ thực lực thế nhưng là so kiếm kia tông cùng Bách Hoa cung còn mạnh hơn nhiều.

Nữ tử tiếp tục nói: "Cho nên, nếu như ngươi ta muốn sống, ngươi ta nhất định phải liên thủ, chỉ có ngươi ta liên thủ, ngươi ta mới có một cơ hội. Thay lời khác tới nói, ngươi ta hiện tại là ở trên cùng một con thuyền, chúng ta hẳn là đồng tâm hiệp lực, mà không phải mỗi người đi một ngả! Ta biết, trong lòng ngươi nhất định rất không cam lòng, dù sao cái này vốn là cá nhân ta sự tình, nhưng là sự thật đã dạng này, ngươi cùng ta thì phải làm thế nào đây?" Nói xong, nữ tử nhìn xem Dương Thiên Diệp , chờ đợi Dương Thiên Diệp trả lời.

Nguyên bản theo nàng kế hoạch là chạy trốn về sau, liền mai danh ẩn tính, trốn trốn tránh tránh sống hết đời. Nhưng là trước mắt cái này Diệp Dương để cho nàng thay đổi chủ ý, nếu như trước mắt nam tử này nguyện ý cùng nàng liên thủ, nàng không chỉ có nắm chắc hóa giải nguy cơ, còn có thể một lần nữa thu hoạch được Đại Tần hoàng thất coi trọng. Đương nhiên, đây hết thảy điều kiện tiên quyết là thiếu niên trước mắt này nguyện ý! Truyện được copy tại T r u y e n yy (.) com

------oOo------

Chương 114: Chương 114:: Chân tướng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trầm mặc nửa ngày, Dương Thiên Diệp bỗng nhiên lắc đầu cười cười, nói: "Ta thừa nhận ngươi nói rất có đạo lý, nhưng là ta vẫn còn muốn cự tuyệt."

"Tại sao?" Nữ tử nhíu mày.

"Bởi vì ta không tín nhiệm ngươi!" Dương Thiên Diệp nhìn thẳng nữ tử, nói: "Theo chúng ta gặp nhau đến bây giờ, ngươi nói chuyện với ta đều là nửa thật nửa giả, liền giống bây giờ, ngươi nói những lời này rất đúng, sự thật cũng là như thế, nhưng ta chính là cảm giác ngươi chân chính mắt khẳng định không chỉ là đơn giản như vậy. Nếu như ta thật nghe ngươi lời nói, đi theo ngươi hợp tác, chỉ sợ đến lúc đó ta bị ngươi bán vẫn phải muốn thay ngươi kiếm tiền!"

Dương Thiên Diệp theo không cho rằng hắn là cái kẻ ngu, nhưng cũng sẽ không cho là hắn thông minh siêu tuyệt, trước mắt cái này một mực nói ưa thích hắn nữ tử thật làm cho hắn nhìn không thấu. Mặc kệ là thực lực, còn là ý nghĩ hắn đều nhìn không thấu, nhìn không thấu, liền đại biểu nguy hiểm, tất nhiên nguy hiểm, này phương pháp tốt nhất cũng là không đi đón tiếp xúc. Truyện được đăng tại Truyenyy(.)com

Về phần Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc sự tình, dù sao bây giờ đối phương cũng không biết hắn là ai , chờ nơi này sự tình thoáng qua một cái để, hắn trở lại phù văn phong, ai còn hội nhớ kỹ hắn?

Nữ tử nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó nhoẻn miệng cười nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ cảm giác đến giữa chúng ta vẫn là hợp tác tốt, ngươi tuyệt đối đừng nghĩ đến chỉ lo thân mình. Tỷ tỷ biết, thân phận của ngươi khẳng định không đơn giản, nhưng là tỷ tỷ phải nói cho ngươi, coi như ngươi là Kiếm Tông tông con trai của người đều vô dụng. Bởi vì việc này quan hệ đến Đại Tần đế quốc cùng

Huyền thú đế quốc mặt mũi, tuy nhiên tỷ tỷ lần này tiến về Huyền thú đế quốc chỉ là đính hôn, biết người không nhiều, nhưng lại cũng không ít. Tỷ tỷ cùng người bỏ trốn, tỷ tỷ không có kết cục tốt, nhưng là cùng tỷ tỷ bỏ trốn người kia, chắc hẳn hai cái đế quốc cũng sẽ không để hắn tốt hơn, ngươi cứ nói đi?"

Dương Thiên Diệp nhìn xem nữ tử, chân thành nói: "Kỳ thật ta thật rất muốn giết ngươi, thật!" Nếu như không phải trước mắt nữ nhân này, hắn hiện tại có lẽ đã lại thu phục một cái Thú Vương, nếu như không phải trước mắt nữ nhân này, hắn hiện tại có lẽ đã... . Tóm lại, gặp được nữ nhân này đến bây giờ, hắn không chỉ có một điểm chỗ tốt không được đến, ngược lại là cuốn vào Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc vòng xoáy, cái này khiến hắn thật rất muốn giết người.

Nữ tử cười cười, nói: "Tỷ tỷ thừa nhận, lần này sự tình là tỷ tỷ không phải, nhưng là hiện tại chúng ta thật ở trên cùng một con thuyền, nếu như ngươi không cùng tỷ tỷ hợp tác, vậy chúng ta thật có khả năng muốn làm một đôi đồng mệnh uyên ương. Ngươi phải biết, Đại Tần đế quốc lệnh truy nã là phi thường khủng bố!"

"Ta nói, ta không tín nhiệm ngươi!" Dương Thiên Diệp nói.

"Tín nhiệm là chậm rãi tạo dựng lên, chúng ta có thể chậm rãi thành lập, tỷ tỷ có kiên nhẫn!" Nữ tử cười nói.

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Ta không hứng thú cùng ngươi thành lập, tốt, ta không muốn tại cùng ngươi nói nhảm . Còn Huyền thú đế quốc cùng ngươi Đại Tần đế quốc, dù sao bọn họ cũng không biết ta là ai, tùy tiện bọn họ đi. Sau này không gặp lại!" Nói xong, Dương Thiên Diệp xoay người rời đi.

Hắn không thể không thừa nhận, Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc hai cái này quái vật khổng lồ rất cường đại, nhưng là hắn quyết sẽ không tin tưởng trước mắt nữ nhân này, hắn cùng nữ nhân này hợp tác, tuyệt đối là cùng lão hổ mưu da . Còn hai cái quái vật khổng lồ vấn đề, chỉ cần hắn rời đi Thập Vạn Đại Sơn, hướng đám người vừa chui, hắn cũng không tin hai cái đế quốc có thể tìm tới phù văn phong để!

Gặp Dương Thiên Diệp xoay người rời đi, nữ tử con ngươi đi dạo, sau đó lại vội vàng đuổi theo để, vừa đi vừa nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ thật sẽ không hại ngươi, ngươi cùng tỷ tỷ hợp tác, chỉ có chỗ tốt, không có..."

Nữ tử đang nói chuyện, bất thình lình, nàng tròng mắt co rụt lại, thân hình hướng bên cạnh lóe lên, lúc này nàng nguyên lai đứng vị trí, một thanh trường kiếm chính trực thẳng dừng lại ở này, nắm vào lấy chuôi kiếm chính là Dương Thiên Diệp.

Trường kiếm nhận vỏ (kiếm, đao), Dương Thiên Diệp âm thanh lạnh lùng nói: "Ta nói, khác theo ta , có thể?" Trước mắt nữ nhân này thật coi hắn Dương Thiên Diệp là ngớ ngẩn hay sao? Thế mà còn muốn lợi dụng hắn?

"Tiểu đệ đệ, ngươi thật là ác độc tâm, thế mà thật ra tay với tỷ tỷ!" Nữ tử ngọc thủ vỗ ngực một cái, u oán nói: "Uổng tỷ tỷ đối ngươi mối tình thắm thiết, muốn cùng ngươi hợp tác, cùng ngươi... ."

"Im miệng!" Dương Thiên Diệp đột nhiên quát: "Ta thật không có thời gian cùng ngươi ở cái này lải nhải lãng phí thời gian, hiện tại ngươi đã an toàn, ngươi muốn làm gì liền mình đi làm, khác theo ta , có thể?"

Nghe vậy, nữ tử biểu lộ khôi phục bình thường, sau đó chân thành nói: "Diệp Dương, chúng ta nghiêm túc nói chuyện thế nào?"

"Ngươi mặt mũi này biến đúng thật là nhanh!" Dương Thiên Diệp châm chọc nói.

Nữ tử lắc đầu, nói: "Ta biết ngươi đối ta có thành kiến, nhưng ta cảm thấy chúng ta vẫn là phải hợp tác, ta thừa nhận, ta đối với ngươi giấu diếm một số việc, ta hiện tại nói cho ngươi , chờ ngươi biết cho nên chân tướng sự tình về sau, ngươi đang quyết định có hợp hay không làm?"

Gặp nữ tử biểu lộ, Dương Thiên Diệp nhướng mày, nửa ngày, nói: "Cái gì chân tướng? Ta đầu tiên nói trước, nếu như ta cảm thấy ngươi lại đang lừa dối ta, ta sẽ lập tức rời đi, ngươi cũng đừng đang nói cái gì hợp tác không hợp tác sự tình!"

Nữ tử vuốt vuốt cái trán mái tóc, sau đó nghiêm mặt nói: "Kỳ thật lần này ta cùng Huyền thú đế quốc Nhị hoàng tử hòa thân, căn bản không phải ta vậy Hoàng đế ca ca cùng gia gia quyết định. Gia gia của ta là lớn Tần Thủy Hoàng đế, ca ca ta là hiện tại Đại Tần Hoàng đế, hai người bọn họ hiện tại cũng đang bế quan trùng kích cảnh giới, mà bây giờ chấp nước chính là ta đứa cháu kia."

"Nói điểm chính!" Dương Thiên Diệp cau mày nói: "Ta đối với ngươi hoàng gia sự tình không hứng thú!"

Nữ tử cười cười, nói: "Ta cùng Huyền thú đế quốc Nhị hoàng tử kết thân là ta hiện tại đứa cháu kia chủ ý, hắn sở dĩ làm như vậy, là bởi vì hi vọng thu hoạch được Huyền thú đế quốc này Nhị hoàng tử điện hạ trợ giúp. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là chuyện này không thể để người khác biết, bởi vì ta vậy ca ca cùng gia gia kiêng kỵ nhất cũng là cùng ngoại địch cấu kết. Nếu như chuyện này bị người khác biết, ta đứa cháu kia liền vĩnh viễn đừng nghĩ này hoàng vị!"

"Ngươi trong lời nói có rất nhiều lỗ thủng!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Đầu tiên, ngươi nói chuyện này không thể người khác biết, này cùng ngươi cùng một chỗ này 100 nhân loại kỵ binh đây tính toán là cái gì? Chẳng lẽ bọn họ không phải người sao?"

"Ngươi cho rằng bọn họ có thể sống mà đi ra Thập Vạn Đại Sơn sao?" Nữ tử cười lạnh nói: "Ta đến Huyền thú đế quốc lúc, cũng là bọn hắn bỏ mình thời điểm!"

Dương Thiên Diệp trầm mặc một hồi, lại hỏi: "Ngươi tại sao đáp ứng cùng kia cái gì Nhị điện hạ kết thân?"

Nghe vậy, nữ tử trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo sát cơ, nói: "Bởi vì ta cái này chất nhi bắt ta mẫu hậu uy hiếp ta! Ta biết ngươi muốn hỏi điều gì, ta cùng hiện tại Đại Tần Hoàng đế là cùng cha khác biệt mẹ. Ở tăng thêm ta mẫu hậu không có một cái nào tốt nhà mẹ đẻ, cho nên ta đứa cháu kia mới có thể để cho ta đi làm hắn quân cờ!"

Quả nhiên là vô tình nhất là hoàng gia a! Dương Thiên Diệp lắc đầu, câu nói này hắn trước kia nghe nói qua, cũng không tin hoàn toàn, nhưng là hiện tại hắn tin. Cái này hoàng thất là chân chính là mắt mà không từ thủ đoạn a!

"Hắn tất nhiên cầm ngươi mẫu hậu uy hiếp ngươi, vậy ngươi tại sao lại muốn chạy trốn chạy?" Dương Thiên Diệp lại hỏi lần nữa.

Truyện đăng nhanh nhất tại Truyenyy [.] com "Bởi vì chỉ có dạng này mới có thể cứu mẫu thân của ta cùng chính ta!" Nữ tử trầm giọng nói: "Nếu như ta thật gả cho kia cái gì Nhị hoàng tử điện hạ, này bằng vào ta đứa cháu kia thủ đoạn tàn nhẫn, hắn khẳng định sẽ nghĩ biện pháp giết mẫu thân của ta. Tương phản, nếu như ta đào tẩu, hắn ngược lại sẽ sợ ném chuột vỡ bình, hội giữ lại mẫu thân của ta tánh mạng tốt uy hiếp ta."

"Giết mẫu thân ngươi?" Dương Thiên Diệp không thể tin, nói: "Nói đùa cái gì? Đại tỷ, mẫu thân ngươi dù sao cũng là Thủy Hoàng phi tử đi, hắn dám?"

Nữ tử khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Ngươi biết gia gia của ta có bao nhiêu phi tử sao?" Không đợi Dương Thiên Diệp trả lời, nàng lại nói: "Hậu cung ba ngàn, gia gia của ta hắn làm sao dừng ba ngàn? Hắn phi tử ký danh liền có hơn tám nghìn, mà không ký danh, này càng là nhiều vô số kể. Ngươi biết lớn Tần hoàng tử công chúa có bao nhiêu sao? Không nói ta vậy Hoàng đế ca, liền ta con trai của gia gia liền có hơn bốn trăm, công chúa lại có gần chừng một ngàn."

Dương Thiên Diệp bật cười, cái này Thủy Hoàng thật sự là chính cống ngựa giống a! Hiện tại hắn ngược lại là có chút minh bạch, này Thủy Hoàng có như thế nhiều phi tử, chắc hẳn trong đó lớn bao nhiêu nhiều cũng chỉ là một đêm vợ chồng, nữ tử trước mắt này mẫu hậu hẳn là loại này, loại này không có tốt thân phận phi tử, mà lại không được sủng ái, ở Đại Tần hoàng cung khẳng định là cực kỳ không được coi trọng.

Nửa ngày, Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ngươi nói những này cùng ta lại có quan hệ gì? Ta tại sao phải nhất định cùng ngươi hợp tác?"

Nữ tử giống nhìn thằng ngốc ánh mắt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ngươi thật là một cái ngu ngốc, ta cùng này Huyền thú đế quốc Nhị hoàng tử kết thân sự tình là một kiện bí mật, là bảo thủ bí mật này, ta đứa cháu kia sẽ đem hắn thân binh cùng hắn bồi dưỡng linh cảnh cường giả đều giết chết, mà bây giờ ta cùng ngươi cùng một chỗ đào tẩu, ngươi nói hắn sẽ bỏ qua ngươi cùng ta sao?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Ta cảm thấy ta lại bên trong ngươi kế!"

"Kỳ thật ta không nói cho ngươi bí mật này, hắn là lấy phòng ngừa vạn nhất, hắn cũng quyết sẽ không bỏ qua ngươi." Nữ tử nói.

Dương Thiên Diệp ngẫm lại, nói: "Ta cam đoan sẽ không nói ra để, được hay không?"

"Ngươi cứ nói đi?" Nữ tử cười cười, nói.

"Xem ra là không được!" Dương Thiên Diệp nhún nhún vai, nói: "Ngươi kia là cái gì chất nhi thực biết lấy công mưu tư, dùng Đại Tần đế quốc lệnh truy nã đến truy nã ta cùng ngươi?"

"Sẽ không!" Nữ tử lắc đầu, nói: "Hắn không thông suốt tập, hắn sẽ trực tiếp xuống lệnh truy sát. Ta muốn hiện tại hắn đã phát ra lệnh truy sát, đồng thời bắt đầu điều tra ngươi. Ngươi chớ xem thường Đại Tần đế quốc lực lượng, Đại Tần đế quốc muốn điều tra một người, đó là dễ như trở bàn tay sự tình."

"Có lẽ hắn tra được thân phận ta sau liền sẽ buông tha cho truy sát ta đâu!" Dương Thiên Diệp nói.

"Ồ?" Nữ tử ngoài ý muốn nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó cười nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi nói ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử, có thể ngươi một tay kiếm pháp so kiếm tông đệ tử còn muốn sắc bén, chẳng lẽ ngươi là Kiếm Tông tông chủ con riêng? Chỉ là, coi như ngươi là Kiếm Tông tông chủ con riêng hắn cũng sẽ không bỏ qua ngươi, đương nhiên, công khai sẽ không đối phó ngươi, nhưng là ám sát đâu? Hắn không nói, ai biết hắn đối phó ngươi?"

"Nói cách khác, ta giống như trừ chờ chết bên ngoài, không có khác biện pháp?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

------oOo------

Chương 115: Chương 115:: Phu quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dĩ nhiên không phải!" Nữ tử cười nói: "Chỉ cần ngươi cùng ta hợp tác, ta liền có biện pháp để cho ta đứa cháu kia từ bỏ đối trả cho chúng ta, thậm chí cũng là đem hắn kéo xuống ngựa cũng không phải việc khó gì! Dù sao, tranh đoạt cái kia hoàng vị có thể không phải hắn một người!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, cự tuyệt nói: "Ta có việc của mình muốn làm, thật sự là không muốn cuốn vào các ngươi hoàng gia những cái kia trong vòng xoáy . Còn ngươi kia là cái gì chất nhi muốn đối phó ta, vậy liền để hắn tới đi."

Dương Thiên Diệp hiện tại chỉ muốn tăng thực lực lên, sau đó tham gia Thanh Vân Bảng, đoạt được này Thanh Vân lệnh cùng hoàn thành cùng Tô Thanh Thi ước định . Còn cái khác, hắn thật sự là một chút hứng thú đều không.

Gặp Dương Thiên Diệp vẫn là cự tuyệt, nữ tử thán một tiếng, thật lâu, nàng lại nói: "Thật không cân nhắc sao?" Hiển nhiên, nàng vẫn còn có chút không cam tâm.

Dương Thiên Diệp lắc đầu cười cười, kỳ thật lúc trước hắn kém chút liền bị trước mắt nữ nhân này thuyết phục. Nhưng cuối cùng hắn vẫn là cự tuyệt, vẫn là nguyên nhân kia, hắn không cách nào tín nhiệm trước mắt nữ nhân này. Nữ nhân này ở hoàng cung loại địa phương kia lớn lên, này tâm nhãn tuyệt đối không phải hắn có thể sánh bằng, hai người hợp tác, nếu như nữ nhân này có cái khác tư tâm, hoặc là có ý đồ khác, vậy hắn Dương Thiên Diệp nhất định là muốn bị nàng bán.

Cho nên, dù cho kia là cái gì Đại Tần đế quốc hoàng tử cùng Huyền thú đế quốc hoàng tử muốn đối phó hắn, hắn cũng lựa chọn cự tuyệt.

"Tịch Nguyệt học tỷ, thật là ngươi?" Ngay tại nữ tử chuẩn bị lúc nói chuyện, một đạo xen lẫn kinh hỉ cùng ngoài ý muốn thanh âm từ hai người bên phải đường đi truyền tới.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại, chỉ gặp hai nam hai nữ chính hướng hắn cùng nữ tử đi tới, bốn người đều là hai mươi tuổi khoảng chừng, nam tuấn Nữ đẹp, đặc biệt là hai tên nữ tử, tuy nhiên hai nữ dung mạo so ra kém bên cạnh nữ tử này, nhưng là cũng là có khác một phen phong tình.

Mấy người bước nhanh đi đến Dương Thiên Diệp cùng nữ tử trước mặt, này cầm đầu nam tử thấy rõ Dương Thiên Diệp bên cạnh nữ tử dung mạo lúc, trên mặt không che giấu chút nào lấy kinh hỉ, nói: "Tịch Nguyệt học tỷ, ngươi làm sao cũng đi tới nơi này Thương triều di tích, chẳng lẽ cũng vì này trụ đế chi mộ mà đến?"

Tịch Nguyệt? Dương Thiên Diệp nhìn bên cạnh nữ tử liếc một chút, nguyên lai cô gái này gọi Tần Tịch Nguyệt. Trước mắt nam tử này bảo nàng học tỷ, này muốn đến hẳn là này Đại Tần đế quốc lừng lẫy nổi danh hoàng gia học viện người.

"Ngươi là?" Nữ tử nhăn đầu lông mày, hỏi. Đối phương tất nhiên bảo nàng học tỷ, đó phải là hoàng gia học viện học sinh, chỉ là nàng thật sự không biết đối phương.

Nghe vậy, nam tử trong mắt lóe lên một vòng ảm đạm, nữ tử trước mắt thật sự là không nhớ rõ hắn, đè xuống trong lòng này ảm đạm cảm xúc, nở nụ cười, nói: "Ta gọi Quân Lâm, ban đầu ở hoàng gia học viện nhận được học tỷ chỉ điểm qua, học tỷ hẳn là còn có ấn tượng a?"

Tịch Nguyệt nghĩ một hồi, sau đó lộ ra vẻ chợt hiểu, nói: "Nguyên lai là ngươi, không nghĩ tới ngươi bây giờ đã Tiên Thiên lục phẩm, không tệ, không có lãng phí ta lúc đầu nước bọt!"

Nam tử nghiêm mặt, sau đó đối Tần Tịch Nguyệt thi lễ, nói: "Lúc trước chỉ điểm chi ân, Quân Lâm vĩnh thế khó quên."

Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Không cần như vậy, ngươi cũng cần phải rõ ràng, lúc trước chỉ điểm cũng chỉ là là học phần a. Ngươi có thành tựu ngày hôm nay, tất cả đều là chính ngươi nỗ lực."

Tên là Quân Lâm nam tử cười cười, không ở vấn đề này bên trên tranh luận, sau đó nói: "Học tỷ thế nhưng là là này trụ đế chi mộ mà đến? Nếu như là lời nói, chúng ta cũng có thể kết bạn đồng hành."

"Trụ đế chi mộ?" Tần Tịch Nguyệt hỏi: "Đó là cái gì?"

Một bên Dương Thiên Diệp cũng là có chút hiếu kỳ nhìn trước mắt tên là Quân Lâm nam tử, đương nhiên, hắn chỉ là hiếu kỳ kia là cái gì trụ đế chi mộ.

"Học tỷ không phải vì trụ đế chi mộ mà đến?" Quân Lâm kinh ngạc nói.

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu, nói: "Ta cùng phu quân ta tới đây chỉ là ngẫu nhiên!"

"Phu quân!"

Nghe vậy, tên là Quân Lâm nam tử cùng bên cạnh ba người cùng nhau chấn kinh, sau đó nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt bên cạnh Dương Thiên Diệp. Khi phát hiện Dương Thiên Diệp chỉ là phàm nhân cửu phẩm lúc, bốn người ánh mắt nhất thời cổ quái. Mà này cầm đầu Quân Lâm trong mắt càng là hiện lên một vòng dữ tợn, chỉ là ẩn tàng rất tốt.

Dương Thiên Diệp cũng bị Tần Tịch Nguyệt câu nói này cho kinh đến, trước mắt nữ nhân này muốn ồn ào loại nào? Là muốn mượn mấy người kia miệng, đem hắn lôi xuống nước sao? Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp hai mắt hơi nheo lại, nữ nhân này lại là đang lợi dụng hắn a!

Nửa ngày, này cầm đầu Quân Lâm trên mặt lộ ra cái miễn cưỡng nụ cười, hỏi: "Học tỷ đã kết hôn?"

"Còn không có!" Tần Tịch Nguyệt cười nói: "Tuy nhiên cũng nhanh không sai biệt lắm."

Dương Thiên Diệp đoán không sai, Tần Tịch Nguyệt chính là muốn đem hắn lôi xuống nước. Bởi vì chỉ có làm như vậy, nàng cùng nàng mẫu hậu mới có cơ hội mạng sống. Hoàng thất cùng Huyền thú cấu kết, hoàng thất là như thế nào cũng sẽ không để việc này lưu truyền ra để. Cho nên, liền xem như nàng để tố giác nàng chất nhi, nàng cùng nàng mẫu hậu vẫn là khó thoát khỏi cái chết, kết quả tốt nhất cũng là vĩnh viễn bị vây ở lãnh cung. Vô luận cái nào kết quả, đều không phải là nàng hi vọng nhìn thấy.

Đặc biệt là hiện tại nàng còn thêm một cái bỏ trốn cái tội danh này, Đại Tần hoàng thất chú trọng nhất mặt mũi, loại sự tình này Đại Tần hoàng thất là tuyệt đối sẽ không tuỳ tiện buông tha nàng. Cho nên, nếu như nàng bị bắt về, nàng kết cục nhất định rất là thê thảm.

Nàng sở dĩ muốn đem Dương Thiên Diệp lôi xuống nước, cũng là bởi vì Dương Thiên Diệp có thể cải biến nàng kết cục. Nếu như nàng lựa chọn bỏ trốn người là một cái phế vật, này Đại Tần đế quốc khẳng định sẽ cảm thấy mặt mũi mất hết, nhưng là nếu như nàng lựa chọn bỏ trốn người là một thiên tài lời nói lại không giống nhau. Đại Tần không chỉ có sẽ không xử phạt nàng, ngược lại sẽ coi trọng nàng.

Bởi vì các nàng những này không được sủng ái công chúa còn sống mắt chỉ có một cái, cái kia chính là thông gia, lôi kéo các lộ thiên tài!

Truyện được đăng tại T.r.u.y.ệ.n.yy[.]c.o.m Nghe được Tần Tịch Nguyệt lời nói, tên kia gọi Quân Lâm nam tử sắc mặt hơi đẹp mắt một số, còn không có chân chính kết hôn liền tốt, hắn dò xét Dương Thiên Diệp liếc một chút, ánh mắt ở Dương Thiên Diệp trên tay trên thân kiếm ngừng lại, sau đó nói: "Huynh đài là Kiếm Tông đệ tử?"

Dương Thiên Diệp lạnh lùng nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, sau đó lắc đầu, nói: "Không phải, tại hạ chỉ là tán tu một tên!"

Nghe vậy, này hoàng gia học viện bốn người ánh mắt lần nữa quái dị, một cái tán tu, hơn nữa còn chỉ là huyền giả cửu phẩm, thực lực như vậy, trước mắt cái này học tỷ làm sao lại nhìn trúng người này?

Tần Tịch Nguyệt trên thân kéo lại Dương Thiên Diệp cánh tay, cười nói: "Phu quân ta hắn xác thực chỉ là một tên tán tu, bất quá hắn tư chất cũng không tệ lắm, ta chuẩn bị dẫn hắn tiến vào hoàng gia học viện, lấy hắn tư chất, ở hoàng gia học viện hẳn là có thể chiếm cứ một chỗ cắm dùi!" Nàng dĩ nhiên không phải ở thay Dương Thiên Diệp giải thích cái gì, nàng mắt chỉ có một cái, cái kia chính là mượn những nhân khẩu này nói cho hoàng thất người, cái này có thể Ngự Thú vương nam tử nàng chuẩn bị kéo đến hoàng gia học viện để!

Dương Thiên Diệp lạnh lùng nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, nếu như nữ nhân này không cho nàng một hợp lý giải thích, hắn lần này hội thật động thủ giết người, dù là trước mắt nữ nhân này thực lực cao hắn hai giai!

"Tiến vào hoàng gia học viện?" Quân Lâm bên cạnh tên nam tử kia có chút ngoài ý muốn, sau đó ngữ khí mang theo mỉa mai, nói: "Học tỷ, hoàng gia học viện cũng không phải cái gì người đều có thể vào, ngươi cái này phu, bằng hữu hiện tại đã mười bảy mười tám tuổi, nhưng mà lại còn không có bước vào Tiên Thiên, cái này tư chất, chỉ sợ tiến vào không hoàng gia học viện!" t r u y e n yy [.] c o m

Tần Tịch Nguyệt nụ cười trên mặt thu liễm, khuôn mặt hàn sương, nhìn trước mắt cái này nói chuyện nam tử, âm thanh lạnh lùng nói: "Ngươi tên gì?"

Gặp Tần Tịch Nguyệt ngữ khí bất thiện, Quân Lâm nheo mắt, không nói trước trước mắt cái này học tỷ lai lịch bí ẩn, cũng là thực lực kia khẳng định cũng không phải hiện tại hắn có thể chống lại, phải biết, một năm trước đối phương nhưng chính là đã là Tiên Thiên bát phẩm. Lập tức vội vàng nói: "Học tỷ, hắn gọi Trần Vũ, là bạn học ta, hắn người này nhanh mồm nhanh miệng, mong rằng "

Tần Tịch Nguyệt khoát khoát tay, cắt ngang Quân Lâm lời nói, sau đó nhìn gọi là Trần Vũ nam tử, nói: "Ngươi thì tính là cái gì? Ngươi có tư cách gì nói phu quân ta tư chất không được?"

Bị một nữ nhân ngay trước mình đồng học cùng ái mộ người mặt như này vũ nhục, nam tử khí sắc mặt đỏ bừng, song quyền nắm chặt, nhưng là dường như kiêng kị Tần Tịch Nguyệt thực lực, không dám động thủ, chỉ có thể trầm giọng nói: "Học tỷ, ta chỉ là ăn ngay nói thật, còn có, ngươi cái này phu quân căn bản không xứng với "

Nói đến đây, Trần Vũ cùng này Quân Lâm sắc mặt kịch biến, bởi vì trước mắt cái này học tỷ động thủ, chỉ gặp Tần Tịch Nguyệt thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi vào Trần Vũ trước mặt, sau đó "Ba" một tiếng, Trần Vũ trên mặt xuất hiện một cái đỏ bừng thủ chưởng ấn.

Tần Tịch Nguyệt móc ra xòe tay ra lụa, chà chà bàn tay, sau đó tiện tay ném đến một bên, nhìn xem cái kia còn ở ngốc trệ Trần Vũ, nói: "Phu quân ta xứng hay không bên trên ta, liên quan gì đến ngươi? Muốn ngươi ở cái này lắm miệng? Hiện tại cút cho ta, không phải vậy lần sau cũng không phải là một bàn tay sự tình, mà chính là ngươi đầu người rơi xuống đất!"

Này Quân Lâm có chút khó có thể tin nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, nói: "Học tỷ, ngươi đã là vương giả cảnh giới?"

Nghe nói như thế, này lấy lại tinh thần Trần Vũ tròng mắt co rụt lại, ánh mắt lộ ra thật sâu e ngại cùng kiêng kị.

Tần Tịch Nguyệt khoát khoát tay, nói: "Các ngươi đi thôi."

Nghe vậy, Quân Lâm trên mặt lộ ra một vòng đắng chát, không nói nữa, đối Tần Tịch Nguyệt ôm một cái quyền, sau đó lại nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, lúc này mới mang theo ba người quay người rời đi.

Bọn bốn người rời đi, Dương Thiên Diệp nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, nói: "Ta không thích bị người lợi dụng cùng bài bố, cho ta cái giải thích, không phải vậy vậy thì nhất chiến!"

------oOo------

Chương 116: Chương 116:: Mình thế lực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Tịch Nguyệt hít sâu một hơi, sau đó nhìn thẳng Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu đệ đệ, nói cho tỷ tỷ, ngươi trừ có thể khống chế Thú Vương bên ngoài, có phải hay không còn lĩnh ngộ kiếm kia đạo chân ý?"

Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, kiếm ý thế nhưng là hắn át chủ bài một trong, hắn chưa bao giờ thi triển qua, trước mắt nữ nhân này làm sao lại biết?

Truyện được đăng tại T r u y e n yy . c o m Gặp Dương Thiên Diệp biểu lộ, Tần Tịch Nguyệt biết đáp án, lập tức nhịn không được cười rộ lên, cười một hồi, nói: "Nguyên lai tiểu đệ đệ ngươi thật lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý, ha ha, tiểu đệ đệ, ngươi đúng thật là thiên phú dị bẩm đâu!"

"Ngươi làm sao thấy được!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói.

"Bởi vì ngươi kiếm chiêu cùng kiếm khí quá mức lăng lệ, với lại ngươi thật giống như không cách nào hoàn toàn khống chế kiếm ý, khiến cho ngươi ở vận dụng kiếm pháp cùng kiếm khí thì lộ ra từng tia kiếm ý." Tần Tịch Nguyệt nói.

"Thì ra là thế!" Dương Thiên Diệp bừng tỉnh đại ngộ, kỳ thật hắn nguyên lai cũng cảm giác được vấn đề này, nhưng là hắn căn bản không có cách nào giải quyết. Bởi vì hắn tuy nhiên lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng là đối kiếm ý này khống chế vẫn còn không cách nào hoàn toàn nắm giữ, đây cũng là hắn một mực phi thường đau đầu địa phương.

Dương Thiên Diệp tạm thời không đi nghĩ vấn đề này, nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, nói: "Giải thích, ta cần giải thích, không phải vậy ta hội đem hết toàn lực tru sát ngươi."

Tần Tịch Nguyệt không thèm để ý chút nào Dương Thiên Diệp thân thể bên trên tán phát sát khí, nàng chậm rãi đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, sau đó ngọc thủ chậm rãi ngả vào Dương Thiên Diệp trước ngực mười mấy centimet nơi, sau đó hai mắt khép hờ. Dương Thiên Diệp nhướng mày, tuy nhiên trước mắt cô gái này không giống như là muốn động thủ, nhưng là hắn vẫn không thể không phòng bị, ngay tại hắn chuẩn bị lui ra phía sau lúc, Tần Tịch Nguyệt hai mắt đột nhiên mở ra, ánh mắt lộ ra vẻ thống khổ, sau đó một sợi hồng sắc cùng hắc sắc hắc tuyến trong nháy mắt chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể.

Dương Thiên Diệp sắc mặt đại biến, không chút do dự rút kiếm chém về phía Tần Tịch Nguyệt, ngay tại lúc hắn Kiếm cách nữ tử đầu chỉ có mấy centimet lúc, Tần Tịch Nguyệt bất thình lình một ngụm máu tươi phun ra ngoài, sau đó thân thể thẳng tắp hướng hắn đảo lại.

Dương Thiên Diệp thu kiếm vào vỏ, đỡ lấy nữ tử, sau đó hai mắt khép hờ, nội thị xuống trong cơ thể mình, chỉ gặp này lúc trước một sợi hắc tuyến cùng hồng tuyến chính quấn quanh ở hắn trên trái tim, Huyền khí phun trào, chuẩn bị đem xua tan tiêu hủy, song khi hắn kim sắc Huyền khí vừa chạm đến này sợi hồng tuyến cùng hắc tuyến lúc, hắn cô gái trong ngực thân thể nhất thời co quắp một trận, dường như ở tiếp nhận cái gì lớn lao thống khổ, tấm kia tinh xảo khuôn mặt đều bắt đầu vặn vẹo.

Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, vội vàng ngừng trong hạ thể động tác, quả nhiên, hắn vừa dừng lại động tác, Tần Tịch Nguyệt thân thể liền đình chỉ run rẩy, sau một lúc lâu, Tần Tịch Nguyệt chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó đối Dương Thiên Diệp lộ ra một cái có chút thê thảm nụ cười.

"Đó là vật gì?" Dương Thiên Diệp trầm giọng hỏi.

"Hai ta sợi hồn phách" Tần Tịch Nguyệt khóe miệng nổi lên một vòng buồn bã, nói: "Ta cầm hai ta sợi hồn phách giao cho trong tay ngươi, nếu như ta có bất kỳ hại ngươi chi tâm, hoặc là muốn ngươi mưu đồ làm loạn, ngươi không chỉ có thể ngay đầu tiên cảm ứng được, còn có thể lợi dụng cái này hai sợi hồn phách để cho ta sống không bằng chết. Hiện tại, ngươi có thể tín nhiệm ta đi?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp sắc mặt động dung, trước mắt nữ nhân này thế mà cầm hai sợi hồn phách giao cho trong tay hắn, đây không thể nghi ngờ là đưa nàng sinh tử giao cho trong tay nàng a! Lập tức hỏi: "Tại sao làm như vậy?" Hắn thật có điểm không rõ nữ nhân này tại sao làm như vậy!

Truyen yy . com "Lúc trước ngươi nói không cùng ta hợp tác, là bởi vì ngươi không tín nhiệm ta, hiện tại ta ra lệnh đều trong tay ngươi nắm vuốt, vậy chúng ta có thể hợp tác a?" Thanh âm cô gái có chút suy yếu.

"Dạng này đáng giá không?"

"Không đáng ta lại có thể thế nào? Nếu như ta không cùng ngươi hợp tác, vậy ta mẫu hậu nhất định bị ta đứa cháu kia hại chết, chỉ có cùng ngươi hợp tác, ta mẫu hậu mới có một chút hi vọng." Tần Tịch Nguyệt buồn bã nói.

"Nguyên lai ngươi là vì ngươi mẫu hậu!" Dương Thiên Diệp bừng tỉnh đại ngộ, nguyên lai trước mắt nữ tử này như vậy cấp thiết muốn cùng hắn hợp tác, là không phải chính nàng, mà chính là mẫu thân của nàng, muốn đến nơi này, có lẽ là cảm động lây, hắn đột nhiên cảm giác được trước mắt nữ nhân này thuận mắt nhiều.

"Không phải vậy ngươi cho rằng tỷ tỷ thật coi trọng ngươi a?" Tần Tịch Nguyệt khóe miệng nổi lên một vòng đường cong, nói: "Tiểu đệ đệ, tuy nhiên ngươi rất ưu tú, dáng người cũng không tệ, nhưng là vẫn chỉ là "Tiểu đệ đệ", tỷ tỷ ưa thích là thành thục nam tử, đối như ngươi loại này lông còn chưa mọc đủ tiểu nam hài là sẽ không cảm thấy hứng thú!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, không đi cùng Tần Tịch Nguyệt tranh cãi, cổ tay khẽ động, lấy ra một tờ trị liệu phù đập vào Tần Tịch Nguyệt trên thân, nói: "Xem ở ngươi là cứu mẫu thân ngươi phân thượng, miễn phí đưa ngươi một tấm thượng phẩm trị liệu phù. Nhưng là ta vẫn còn muốn nói, ta sẽ không đi gia nhập kia cái gì hoàng gia học viện, lại hoặc là theo ngươi kế hoạch gì tới làm việc, ngươi có thể minh bạch?"

Tuy nhiên nữ tử trước mắt vì mẫu thân, cam nguyện để cho mình nắm giữ nàng vận mệnh để hắn Dương Thiên Diệp có chút cảm động, nhưng cũng chỉ là cảm động mà thôi, hắn sẽ không thật để theo nữ nhân này kế hoạch gì tới làm việc. Tương đối hắn mẫu thân mình còn tại Bách Hoa cung chịu khổ đâu!

"Ta không cần ngươi làm cái gì, chỉ cần ngươi giúp ta một vấn đề nhỏ liền có thể , có thể sao?" Tần Tịch Nguyệt trong mắt mang lên một vẻ cầu khẩn.

"Gấp cái gì?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

"Thừa nhận ta cùng ngươi bỏ trốn, cũng chính là coi ta tình nhân, đương nhiên, chỉ là trên danh nghĩa!" Tần Tịch Nguyệt cười nói.

Dương Thiên Diệp mày nhíu lại càng sâu, nói: "Cái này tính là gì bận bịu?"

"Đần độn!" Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Lấy ngươi thiên phú cùng thực lực, ngày sau nhất định ở Nam Vực hiển lộ tài năng, đặc biệt là ngươi lĩnh ngộ kiếm ý việc này bị đời người biết được lúc, khi đó nhất định chấn kinh rất nhiều người, mà khi đó ngươi lại là ta tình nhân, ở tăng thêm các ngươi lại tông môn, khi đó Đại Tần đế quốc hoàng thất tất nhiên sẽ để cho ta cực lực lôi kéo ngươi, cứ như vậy, bọn họ liền sẽ coi trọng ta, một khi bọn họ coi trọng ta, mẫu thân của ta tự nhiên cũng liền có thể mẹ bằng Nữ quý!"

"Ngươi nói đều là ngươi chỗ tốt, vậy ta chỗ tốt đâu?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Hắn cũng sẽ không ngốc đến đi làm cái gì kẻ ba phải, có chút thực sự mới là trọng yếu nhất.

Tần Tịch Nguyệt xoay tay phải lại, một cái quyển trục cùng lệnh bài màu đen xuất hiện ở trong tay nàng, cầm quyển trục cùng lệnh bài đưa cho Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi đương nhiên cũng có chỗ tốt, cái thứ nhất chỗ tốt: Ta ở Đại Tần đế quốc nắm giữ lấy một chi tình báo hệ thống, đây là chi kia tình báo hệ thống danh sách nhân viên cùng địa điểm, ngươi cầm lệnh bài này đi tìm bọn họ, bọn họ liền sẽ nghe ngươi điều khiển. Trừ cái đó ra, ta còn tại Đại Tần đế quốc nắm giữ lấy rất nhiều sản nghiệp, những này sản nghiệp tuy nhiên không lớn, nhưng cũng không nhỏ, những này ngươi cũng có thể dùng.

Cái thứ hai chỗ tốt: Có thể giải quyết đến từ ta đứa cháu kia uy hiếp, ta đứa cháu kia mặc dù bây giờ là thay cha chưởng nước, nhưng hắn đến cùng còn không phải Đại Tần chân chính chủ nhân. Chỉ cần ngươi thừa nhận là ta tình nhân, vậy ngươi cùng hắn ở giữa sự tình liền có thể xem như chúng ta Đại Tần nội bộ sự tình, nói cách khác, mặt ngươi đúng không là toàn bộ Đại Tần đế quốc, mà chính là một mình hắn mà thôi. Không chỉ có như thế, thậm chí hoàng tử khác sẽ còn âm thầm trợ giúp ngươi cùng ta, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi đến có thực lực kia cùng tiềm lực. Cái thứ ba chỗ tốt: ... ."

Nói đến đây, Tần Tịch Nguyệt vũ mị cười một tiếng, nói: "Tiểu đệ đệ, cái này cái thứ ba chỗ tốt dĩ nhiên chính là có tỷ tỷ cái này đại mỹ nhân làm bạn đi, tuy nhiên ngươi chỉ là tỷ tỷ trên danh nghĩa tình nhân, nhưng nếu như ngươi theo đuổi tỷ tỷ lời nói, nói không chừng giữa chúng ta thật sẽ phát sinh thứ gì đâu!"

Dương Thiên Diệp không nhìn Tần Tịch Nguyệt nói cái cuối cùng chỗ tốt, nói: "Ngươi này như vậy đối ta thẳng thắn, cùng đưa ngươi hồn phách giao cho trong tay của ta, là nhìn trúng ta kiếm ý a?"

Tần Tịch Nguyệt cũng không giấu diếm, gật gật đầu, nói: "Xác thực, nếu như tiểu đệ đệ ngươi không có lĩnh ngộ kiếm ý, tỷ tỷ là không sẽ như thế không cho mình để đường rút lui. Bởi vì không có lĩnh ngộ kiếm ý ngươi tuy nhiên thực lực rất mạnh, nhưng là không tính là kinh diễm mới tuyệt, như ngươi loại này thực lực, hoàng trong bảng không phải là không có. Nhưng là lĩnh ngộ kiếm ý ngươi liền khác biệt, theo ta được biết, Kiếm Tông trừ mấy trăm năm trước Túy đạo nhân lĩnh ngộ kiếm ý về sau, liền ở không có người nào có thể lĩnh ngộ."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trầm mặc. Hắn cho tới nay đều nghĩ đến đề cao thực lực, sau đó cứu ra mẫu thân. Nhưng mà việc này chung quy là cực kỳ khó, bởi vì liền xem như hắn đạt tới Tôn Giả cảnh, cũng là không thể cùng Bách Hoa cung quái vật khổng lồ này đối kháng chính diện. Vẫn là câu nói kia, muốn tới đối kháng, vậy thì nhất định phải muốn thành lập chính hắn thế lực.

Thu phục Thú Vương kế hoạch này rất không tệ, nhưng là cái này còn còn thiếu rất nhiều, bởi vì Thú Vương trừ chiến đấu bên ngoài, cái khác có thể nói là không còn gì khác. Mà bây giờ trước mắt nữ tử này lời nói để hắn động tâm, cái kia chính là nữ tử nói cái kia tình báo hệ thống, hắn Dương Thiên Diệp hẳn là thành lập một cái ở nhân loại thế giới thế lực.

Thành lập một cái thế lực là cực kỳ khó khăn, nhưng là hắn Dương Thiên Diệp vẫn là có lòng tin, bởi vì hắn là phù văn sư, chỉ cần có tiền, thành lập một cái thế lực cơ bản nhất vấn đề liền không là vấn đề. Còn lại cũng là người, về phần người nha, trước mắt cái này Tần Tịch Nguyệt không học hỏi tốt thích hợp sao? Đối phương trong hoàng thất không nhận chờ thấy, lại còn có thể tư từ thành lập một chi tình báo hệ thống cùng đặt mua một số sản nghiệp, phần này năng lực cùng tâm cơ tự nhiên là không cần phải nói!

Về phần tín nhiệm vấn đề, đối phương hồn phách trong tay hắn, cái này tín nhiệm vấn đề cũng cầm không là vấn đề. Nói cách khác, thành lập một cái thế lực, ý nghĩ này là có thể.

------oOo------

Chương 117: Chương 117:: Ngũ Sát

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi muốn thành lập một cái thế lực?"

Nghe xong Dương Thiên Diệp kế hoạch về sau, nằm ở Dương Thiên Diệp trong ngực Tần Tịch Nguyệt có chút kinh ngạc hỏi, hiển nhiên, đối với Dương Thiên Diệp ý nghĩ này, nàng vẫn còn có chút ngoài ý muốn.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Thế nào, không được sao?"

"Đó cũng không phải!" Tần Tịch Nguyệt lắc đầu, nói: "Chỉ là ngươi biết thành lập một cái thế lực cần xài bao nhiêu tiền tài sao? Còn có, nhân tài, nhân mạch những vấn đề này, ngươi cân nhắc qua sao?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Tự nhiên cân nhắc qua, dạng này ngươi xem coi thế nào, tiền tài ta ra, người phương diện ngươi đến xử lý , có thể?"

"Tiểu đệ đệ, đó cũng không phải là một số lượng nhỏ!" Tần Tịch Nguyệt chân thành nói.

"Tiền tài phương diện ta sẽ giải quyết!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Ngươi chỉ cần giúp ta làm việc này liền có thể, đương nhiên, để báo đáp lại, ta hội hết sức phối hợp ngươi cứu ra mẫu thân ngươi, thế nào?"

"Ngươi là nghiêm túc?"

"Tự nhiên!"

Tần Tịch Nguyệt trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Thành giao, ta tuyên bố trước, cái này tiền tài phương diện ngươi nhưng phải cung cấp đủ, không phải vậy ta cũng là bất lực."

Gặp Tần Tịch Nguyệt đáp ứng, Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Yên tâm, ta sẽ không để cho chính ngươi xuất tiền túi!"

"Ngươi muốn thành lập cái dạng gì thế lực? Là nghe ngóng tình báo, vẫn là chuyên môn ám sát?" Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp ngẫm lại, nói: "Tình báo hệ thống có ngươi chi kia tình báo hệ thống liền có thể, ta muốn thành lập một chi chuyên môn ám sát tổ chức."

"Có thể hỏi một chút ngươi tại sao phải thành lập dạng này thế lực sao?"

"Ngươi tốt nhất là khác biết, không phải vậy ngươi cũng không tin tâm đi làm chuyện này!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói. Nếu để cho nữ tử biết, hắn làm cái này thế lực đi ra ngoài là đối kháng Bách Hoa cung, đoán chừng nữ tử này sẽ cho rằng hắn điên.

Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, sau đó không ở đến hỏi, đối với nàng tới nói, trước mắt nam tử này nguyện ý cùng nàng hợp tác, phối hợp nàng cứu ra nàng mẫu hậu liền đầy đủ.

"Tất nhiên chúng ta bây giờ đã thẳng thắn hợp tác, cái kia có thể nói cho ta biết ngươi tên thật a?" Tần Tịch Nguyệt nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp bật cười, trước mắt nữ nhân này quả nhiên huệ chất lan tâm, biết hắn dùng giả danh, do dự dưới, nói: "Dương Thiên Diệp, An Nam Thành người."

"Tần Tịch Nguyệt, Đại Tần hoàng thất nhân viên, hiện tại là Dương Thiên Diệp tình nhân!" Tần Tịch Nguyệt nháy mắt mấy cái, nói.

"Có thể nghiêm túc một chút sao?"

"Tiểu đệ đệ, ngươi chưa từng nghe qua 'Nữ nhân không hỏng, nam nhân không yêu' câu nói này sao?"

Dương Thiên Diệp: "..."

Nghỉ ngơi sau nửa canh giờ, Tần Tịch Nguyệt thương thế hoàn toàn khôi phục, Tần Tịch Nguyệt đứng người lên, nhìn về phía nơi xa, sau đó nghiêm mặt nói: "Tiểu đệ đệ, lúc trước nghe này Quân Lâm chi ngôn, cái này Thương triều di tích bên trong kia là cái gì trụ đế chi mộ xuất hiện, ta cảm thấy chúng ta tốt nhất là đi xem một chút."

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp không hiểu, hỏi: "Ngươi đừng quên, hiện tại chúng ta thế nhưng là còn đang bị người đuổi bắt." Truyện đăng nhanh nhất tại Truyenyy(.)com

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ tuy nhiên không biết ngươi tại sao thành lập một sát thủ tổ chức, nhưng là hiển nhiên cái này đối ngươi là phi thường trọng yếu. Tất nhiên trọng yếu, vậy chúng ta liền không thể thành lập một cái bất nhập lưu thế lực, muốn thành lập một cái bất nhập lưu thế lực, vậy chúng ta liền cần tư nguyên, tỉ như công pháp huyền kỹ Huyền Bảo các loại, mà những vật này, này trụ đế chi mộ bên trong hẳn là không thiếu. Ngươi nói chúng ta có nên hay không để ăn cướp một phen đâu?"

Dương Thiên Diệp muốn dưới, sau đó cười nói: "Nói có lý, đi, để kia cái gì trụ đế chi mộ nhìn một cái!"

Nói xong, một đạo tử quang bất thình lình ở trong sân thoáng hiện, này nguyên bản ở tại Dương Thiên Diệp vòng xoáy trong đan điền chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai, cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp biến sắc, không chút nghĩ ngợi thi triển ra [Tật Phong Bộ] hướng phía phải phía trước bắn mạnh tới, sau đó rút kiếm đối này không có vật gì góc tường bỗng nhiên cũng là một trảm.

"Keng!"

Ngay tại Dương Thiên Diệp Nhất Kiếm hạ xuống lúc, một thanh sơn dao găm đen không có dấu hiệu nào xuất hiện trên không trung, ngăn trở Dương Thiên Diệp một kiếm kia, cùng lúc đó, một cái Hắc Ảnh từ cái này góc tường chậm rãi xuất hiện.

Ngăn trở Dương Thiên Diệp Nhất Kiếm, bóng đen kia thân ảnh cấp tốc nhanh lùi lại, bất quá lần này đối phương không có trực tiếp biến mất ở trong màn đêm, mà chính là liền đứng ở Dương Thiên Diệp trước mặt vài chục trượng bên ngoài.

Dương Thiên Diệp cũng không có truy kích, nhìn trước mắt cái bóng đen này, Dương Thiên Diệp sắc mặt nghiêm túc, đối phương này quỷ dị thân pháp thật sự là quá mức khủng bố, làm cho hắn không thể không kiêng kị. Lần trước ở kia nhân loại kỵ binh cùng Huyền thú đại chiến lúc, người trước mắt này đánh lén thất bại, hắn coi là đối phương sẽ buông tha cho ám sát, hoặc là ở các cái khác có lợi thời cơ, không nghĩ tới đối phương thế mà ngay tại lúc này xuất hiện, là cố ý sao?

Tần Tịch Nguyệt nhìn xem đạo hắc ảnh kia, dường như nghĩ đến cái gì, tròng mắt co rụt lại, sắc mặt nghiêm túc đứng lên, đồng thời, một cây trường tiên xuất hiện ở trong tay nàng.

"Ngươi có thể ngự Huyền thú, phát hiện ta cũng là ngươi trên bờ vai cái kia Huyền thú a?" Hắc Ảnh nói chuyện, là một cái giọng nữ, rất là thanh thúy.

Nếu là Nữ? Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn, sau đó cười lạnh một tiếng, nói: "Ta có thể trả lời ngươi vấn đề này, nhưng ngươi cũng phải trả lời ta một vấn đề, như thế nào?"

"Không có quyền nói cho ngươi muốn giết ngươi người là ai!" Dường như biết Dương Thiên Diệp muốn hỏi điều gì, Hắc Ảnh trực tiếp cự tuyệt nói.

Dương Thiên Diệp cười lạnh nói: "Vậy ngươi cảm thấy ta sẽ nói cho ngươi biết sao?"

Trầm mặc mấy tức, Hắc Ảnh nói: "Lần sau xuất thủ cũng là ngươi tử kỳ!" Nói xong, Hắc Ảnh thân hình chậm rãi biến mất trong đêm tối.

Gặp Hắc Ảnh biến mất, Dương Thiên Diệp chau mày, nguyên bản hắn còn muốn lợi dụng tiểu gia hỏa cầm bóng đen này bắt sống, hiện tại xem ra, hắn ý tưởng này không khỏi có chút ngây thơ, đối phương có cái kia quỷ dị thân pháp đã đứng ở thế bất bại, giao chiến mấy lần, đừng nói bắt sống, nếu như đối phương không nói lời nào, hắn liền đối phương giới tính cũng không biết!

"Bọn họ là Ngũ Sát tổ chức!" Đúng lúc này, Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói.

"Ngũ Sát tổ chức?" Dương Thiên Diệp nhướng mày, hỏi: "Ngươi biết nàng lai lịch?"

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Nàng hẳn là thuộc về Ngũ Sát tổ chức, đây là một cái để cho ta Đại Tần đế quốc cùng sáu đại thế lực đều cực kỳ đau đầu tổ chức. Bọn họ thế lực có thể nói là trải rộng Nam Vực, chỉ cần cho lên tiền, liền xem như Nguyên Môn chưởng môn bọn họ cũng dám ám sát." Truyện được copy tại Truyenyy[.]com "Nguyên Môn chưởng môn bọn họ cũng dám ám sát?" Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, Nguyên Môn chưởng môn chí ít cũng là Tôn Giả cảnh hoặc là hoàng giả cảnh đi, loại này cấp bậc cường giả cái này Thất Sát tổ chức cũng dám ám sát, đây cũng quá ngưu bức đi!

Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói: "Bọn họ trong tổ chức chia tuyệt sát, huyết sát, trời đánh, giết, người giết. Năm đó bọn họ xuất động tuyệt sát ám sát qua Nguyên Môn một tên nửa bước hoàng giả cảnh trưởng lão, ở kinh lịch trải qua dài đến thời gian năm năm về sau, tên kia nửa bước hoàng giả cảnh trưởng lão cuối cùng bị tên kia tuyệt sát ám sát thành công, chuyện này lúc ấy có thể nói oanh động toàn bộ Nam Vực."

Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, cái này tuyệt sát thế mà khủng bố như vậy, ngăn chặn trong lòng chấn kinh, hỏi: "Này Nguyên Môn không có trả thù bọn họ?"

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu, nói: "Làm sao lại không trả thù? Lúc trước là trả thù cái tổ chức này, Nguyên Môn liên hợp Bách Hoa cung còn có Quỷ Tông, lại hoa lớn đại giới thuyết phục ta Đại Tần đế quốc phối hợp bọn họ, nhưng mà đừng nói trả thù, bốn người siêu cấp thế lực liên thủ ngay cả cái tổ chức này một người viên đều chưa bắt được! Trải qua qua một đoạn thời gian về sau, Nguyên Môn không thể không từ bỏ đối phó cái này Ngũ Sát tổ chức."

"Ngay cả Nguyên Môn đều bắt bọn hắn không có cách nào?" Dương Thiên Diệp trong lòng lần nữa giật mình, Nguyên Môn thế nhưng là sáu đại thế lực đứng đầu a, dạng này thế lực, thế mà cầm một sát thủ tổ chức không có cách nào? Tên sát thủ này tổ chức không khỏi cũng quá kinh khủng một điểm.

"Ai biết được?" Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Nhìn bề ngoài là Nguyên Môn từ bỏ đối phó cái tổ chức này, nhưng trên thực tế có lẽ Nguyên Môn đã thẩm thấu cái tổ chức này nội bộ cũng nói không chừng đấy chứ! Ngược lại là tiểu đệ đệ, ngươi đến tột cùng gây người nào, thế mà lại làm cho đối phương hoa lớn như thế đại giới đến ám sát ngươi!"

"Ta cũng muốn biết vấn đề này!" Dương Thiên Diệp nói, hắn thật là muốn biết, hắn Dương Thiên Diệp cừu nhân có thể giết, đều bị hắn chém tận giết tuyệt, không thể giết cũng liền này Bách Hoa cung, mà Bách Hoa cung muốn giết hắn Dương Thiên Diệp, cần phải đi dùng tiền mời thích khách sao?

Tần Tịch Nguyệt nghiêm mặt, nói: "Tiểu đệ đệ, bất kể là ai muốn giết ngươi, ngươi đều phải cẩn thận, cái tổ chức này là không ám sát thành công liền tuyệt không buông bỏ, nói cách khác, theo tiếp vào nhiệm vụ một khắc này, trừ phi cái tổ chức này giải trừ cái này nhiệm vụ ám sát, không phải vậy người kia hội ám sát ngươi cả một đời, cho đến ngươi tử vong mới thôi!"

Dương Thiên Diệp mày nhăn lại đến, đối với tên sát thủ này, hắn xác thực là phi thường đau đầu, đối phương nhất kích không trúng liền thối lui về phía xa, căn bản không cùng hắn tử chiến, làm cho hắn vĩnh viễn chỉ có thể bị động. Nếu như không phải có tiểu gia hỏa ở, hắn đoán chừng thật chỉ có trốn ở phù văn phong. Bởi vì đối phương này thân pháp thật sự là quá kinh khủng điểm.

Gặp Dương Thiên Diệp cau mày, Tần Tịch Nguyệt cười nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi cũng đừng dùng lo lắng, ngươi có cái này thần bí tiểu gia hỏa ở, ở tăng thêm thực lực ngươi, chỉ cần bọn họ không sử dụng giết, liền người này giết, căn bản không làm gì được ngươi!"

"Cũng đúng, có tiểu gia hỏa ở, ta tuy nhiên bị động, nhưng cũng coi là đứng ở thế bất bại. Không thèm quan tâm cái này sát thủ, chúng ta để trụ đế chi mộ đi!"

Tần Tịch Nguyệt cười gật gật đầu, cứ như vậy, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt ở trong thành hỏi thăm một chút trụ đế chi mộ sở tại địa sau liền lập tức tiến đến.

------oOo------

Chương 118: Tô Tiểu Tiểu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trụ vương chi mộ ở Thương triều hoàng đô hoàng cung vị trí, hai người không dùng bao nhiêu thời gian chính là đuổi tới, chỉ là đến cửa hoàng cung lúc, hai người hơi ngoài ý muốn một chút, bởi vì lúc này cửa hoàng cung người có hơn ngàn nhiều.

Bởi vì này Trụ vương chi mộ còn chưa mở ra, hai người cũng chỉ có thể cùng những người khác như vậy, ở một bên chậm rãi chờ chờ đợi.

Dương Thiên Diệp quan sát tỉ mỉ xuống này hoàng cung thành tường cùng đại môn, ở thành tường kia cùng trên cửa chính thế mà khắc rõ rất nhiều phù văn, bỗng nhiên, hắn kinh ngạc phát hiện, những phù văn đó thế mà đang lưu động chầm chậm, đồng thời tản ra khí tức khủng bố. Hiện tại hắn xem như minh bạch những người này tại sao không xông đi vào, bởi vì có những này phù văn ở, Linh giả cảnh trở xuống, đừng nói cưỡng ép đột phá, cũng là tới gần đều không được!

"Cái này Trụ vương chi mộ ở này trong hoàng cung?" Dương Thiên Diệp hỏi Tần Tịch Nguyệt.

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Nghe đồn năm đó Trụ vương cùng Cửu Vĩ Yêu Hồ hợp táng ở cái này hoàng cung một chỗ, bây giờ xem ra, đây không phải tin đồn gì, hẳn là thật."

"Năm đó ngươi Đại Tần tổ tiên cùng chư hầu vương công phá cái này tòa hoàng cung, tại sao phải từ bỏ cái này tòa hoàng cung, đem di lưu lại nơi này Thập Vạn Đại Sơn?" Nhìn trước mắt hoàng cung, Dương Thiên Diệp không hiểu hỏi.

"Bởi vì cái này tòa hoàng cung bị Thương triều quốc sư nguyền rủa qua!" Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói: "Năm đó Thương triều quốc sư Thân Công diện mạo không chỉ có là một tên hoàng giả cảnh cường giả, vẫn là một tên đỉnh phong thuật sư, ân, thuật sư hiện tại cơ bản đã thất truyền, ngươi cũng đừng hỏi ta, ta cũng không rõ ràng lắm. Tóm lại, loại này thuật sư năng lực rất cường đại, có xem bói tiên cơ cùng trừ tà tránh hung các loại không thể tưởng tượng nổi năng lực. Năm đó hắn ở biến mất trước đó, lấy toàn thân hắn tinh huyết làm dẫn, nguyền rủa toà này hoàng đô, đồng thời phá hư toà này hoàng đô phong thuỷ cùng linh khí, cho nên, lúc trước tham dự sáu đại thế lực, bao quát Huyền thú đế quốc đều từ bỏ cái này tòa hoàng cung!"

"Thì ra là thế!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, lại hỏi: "Vậy ngươi Đại Tần đế quốc lúc trước vì sao không lấy đi cái này tòa trong hoàng cung bảo vật? Ân, cũng là này Trụ vương chôn cùng chi vật!"

Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, bàn tay đập vỗ trán, một bộ ngươi là ngớ ngẩn bộ dáng.

"Uy, khác bộ dáng này được không?" Tần Tịch Nguyệt để Dương Thiên Diệp phi thường khó chịu.

"Tiểu đệ đệ, ngươi thật là khờ đáng yêu!" Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Ngươi thật cho là ta Đại Tần cùng thế lực này sẽ buông tha cho Trụ vương những bảo vật đó sao?"

"Này vì sao hiện tại..."

"Hiện tại cái này tòa hoàng cung bên trong bảo vật đều là thế lực này cố ý còn sót lại!" Tần Tịch Nguyệt cắt ngang Dương Thiên Diệp lời nói, nói: "Sở dĩ làm như vậy, là bởi vì phải dùng đến rèn luyện tông môn của mình đệ tử."

"Ngươi là ý nói, toà này Thương triều di tích căn bản chính là sáu đại thế lực cùng ngươi Đại Tần đế quốc cố ý lưu lại sau khi rèn luyện bối đệ tử?" Dương Thiên Diệp có chút kinh ngạc nói.

"Cuối cùng ngươi còn không phải quá đần!" Tần Tịch Nguyệt nói: "Không phải vậy ngươi cho rằng sáu đại thế lực cùng ta Đại Tần đế quốc hội dễ dàng tha thứ toà này tiền triều hoàng đô tồn tại? Nó sở dĩ ở, là bởi vì nó còn có giá trị, không phải vậy lúc trước liền đem nó hủy đi. Ngươi chờ một chút xem đi, đợi chút nữa khẳng định liền sẽ có sáu đại thế lực người đến! Đừng hỏi ta vì sao lại biết những này, này lại để cho ta hoài nghi ngươi thông minh."

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, không biết người nào một tiếng kinh hô: "Nguyên Môn người tới."

Nghe vậy, mọi người cùng nhau hướng phía giao lộ trông đi qua, chỉ gặp bốn tên thân thể mặc áo bào trắng thanh niên chính chậm rãi hướng phía hoàng cung bên này đi tới, bốn người đều là hai mươi tuổi, mà này phục trang cùng phục trang bên trên tiêu chí, chính là Nguyên Môn thân phận tiêu chí.

"Lại là cung nhưng, không nghĩ tới lần này hắn thế mà đến!"

"Không thể nào? Ngươi nói là cái kia Nguyên Môn ngoại môn trên bảng bài danh thứ ba mười sáu cung nhưng?"

"Cũng là hắn, đã từng ta may mắn gặp qua hắn một lần, năm đó hắn lấy huyền giả cửu phẩm thực lực chém giết Tiên Thiên cảnh, chấn động một thời a! Không nghĩ tới hắn thế mà đối Trụ vương chi mộ có hứng thú."

Nghe được câu này, người chung quanh đều là hít vào một ngụm khí lạnh, huyền giả cửu phẩm chém giết Tiên Thiên, thực lực như vậy thật có thể dùng khủng bố để hình dung a!

Nguyên Môn bốn người không nhìn mọi người, đi thẳng tới cửa hoàng cung bên trái, sau đó bắt đầu trầm mặc, phảng phất mọi người không tồn tại.

"Tiểu đệ đệ, ngươi cũng là huyền giả cửu phẩm chém giết trước trời ạ!" Tần Tịch Nguyệt cười nói.

Dương Thiên Diệp không có để quản cái này Tần Tịch Nguyệt, ánh mắt ở này cầm đầu tên là cung nhưng nam tử trên thân dừng lại một chút, trong bốn người này chính là người này để hắn cảm nhận được khí tức nguy hiểm, là, là khí tức nguy hiểm. Theo hắn đoán chừng, người này thực lực chắc chắn sẽ không yếu hơn kiếm kia nô lệ trong tháp cái kia không có trình độ Tiên Thiên kiếm nô!

Mà người trước mắt này vẫn chỉ là ở Nguyên Môn ngoại môn trên bảng bài danh thứ ba mười sáu, cái này Nguyên Môn ngoại môn bảng so với Kiếm Tông ngoại môn bảng, mạnh thật không phải từng chút một a!

"Tiểu đệ đệ, ngươi là muốn cùng hắn chiến đánh một trận?" Tần Tịch Nguyệt e sợ cho Thiên Hạ bất loạn, hì hì cười nói: "Muốn hay không tỷ tỷ cho ngươi chế tạo cơ hội đâu?"

Dương Thiên Diệp hung hăng trừng Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, nói: "Ngươi đừng quên chúng ta tới nơi này mắt!"

"Ai, đáng tiếc, tỷ tỷ còn muốn nhìn tiểu đệ đệ ngươi thực lực chân chính đâu, hiện tại không có cơ hội!" Tần Tịch Nguyệt một mặt đáng tiếc nói.

"Kiếm Tông người đến!" Đúng lúc này, giữa sân không biết người nào vừa sợ hô một tiếng.

Dương Thiên Diệp nghe tiếng nhìn lại, quả nhiên, ba tên cầm trong tay trường kiếm Kiếm Tông đệ tử chính chậm rãi đi tới, ba tên Kiếm Tông đệ tử tỏa ra bốn phía đám người liếc một chút, sau đó nhìn về phía Nguyên Môn bốn người vị trí, tối hậu ánh mắt rơi vào này cung ngọn nguồn trên thân, cái sau dường như có cảm ứng, mở mắt hướng Kiếm Tông ba người nhìn một chút, trong mắt lóe lên một vòng khinh thường, sau đó liền một lần nữa hai mắt nhắm lại.

Đây là không nhìn!

Kiếm Tông ba sắc mặt người có chút khó coi, cầm đầu tên thiếu niên kia lạnh hừ một tiếng, sau đó liền đi đến cửa hoàng cung bên phải.

Dương Thiên Diệp hướng ba người nhìn một chút chính là thu hồi ánh mắt, ba người này hắn không biết, tuy nhiên ba người này hẳn là ngoại môn trên bảng đệ tử, chỉ là không biết xếp hàng thứ mấy.

"Tiểu đệ đệ, ngươi thật không phải Kiếm Tông đệ tử?" Tần Tịch Nguyệt đột nhiên hỏi. Theo nàng muốn đến, lĩnh ngộ kiếm ý Dương Thiên Diệp hẳn là Kiếm Tông đệ tử, chỉ là Dương Thiên Diệp đối ba người kia thái độ cùng thần sắc, hoàn toàn là đối đãi người xa lạ như vậy, cái này khiến nàng có chút nghi hoặc.

"Ta nói không phải, ngươi muốn tin hay không!" Dương Thiên Diệp tức giận nói. Hắn cũng có chút bất đắc dĩ, đừng nói trước mắt cái này Tần Tịch Nguyệt, lĩnh ngộ kiếm ý, tập Kiếm Tông kiếm kỹ... Chỉ sợ sẽ là bất luận kẻ nào đều sẽ đem hắn xem như là Kiếm Tông đệ tử.

"Vậy ngươi tại sao lại Kiếm Tông kiếm kỹ?" Tần Tịch Nguyệt đối với vấn đề này tựa hồ rất là có hứng thú.

"Ngươi không phải rất thông minh sao? Ngươi đoán a..."

Tần Tịch Nguyệt: "..."

"Bách Hoa cung người đến!" Đúng lúc này, giữa sân lần nữa truyền đến một đạo kinh hô, lần này thanh âm cùng hai lần trước khác biệt, lần này trong thanh âm mang theo vẻ hưng phấn.

Nghe vậy, giữa sân một mảnh xôn xao, ngay cả Kiếm Tông ba tên đệ tử cùng này Nguyên Tông bốn tên đệ tử đều là hướng phía nơi xa trông đi qua, chỉ gặp lúc này một tên người mặc nát hoa lam váy nữ tử chính chậm rãi mà đến, nữ tử ước chừng hai mươi tuổi, tướng mạo cực kỳ mỹ lệ, dáng người uyển chuyển tinh tế, thoáng như yếu liễu, chậm rãi nhìn quanh ở giữa, sóng nước lưu chuyển, câu người đoạt hồn.

"Là Bách Hoa cung Tô Tiểu nhỏ, không nghĩ tới vị này Bách Hoa cung ngoại môn bốn tiểu hoa đán một trong Tô Tiểu tiểu cũng đến!"

"Nghe đồn nàng này từng cùng vương giả cảnh cường giả giao thủ qua, cũng không biết là thật là giả."

"Hẳn là thật, không phải vậy đối phương cũng không có khả năng thu hoạch được Bách Hoa cung ngoại môn bốn tiểu hoa đán một trong, phải biết, muốn trở thành bốn tiểu hoa đán một trong, không chỉ có trừ mỹ mạo bên ngoài, còn cần thực lực cường đại!"

"Nguyên Môn, Bách Hoa cung, còn có Kiếm Tông đều đến, lần này chỉ sợ chẳng phải thái bình a!"

"Mặc kệ nó? Bọn họ mắt hẳn là này Trụ vương chi mộ người thất, cùng chúng ta không có gì xung đột!"

"...."

Một bên, nhìn xem này chậm rãi đi tới Tô Tiểu nhỏ, Dương Thiên Diệp trong mắt hàn quang lóe lên một vòng lạnh lẽo sát cơ, này nắm trường kiếm tay cũng là kìm lòng không đặng nắm chặt đứng lên. Bỗng nhiên, này Tô Tiểu Tiểu ánh mắt hướng Dương Thiên Diệp vị trí nhìn qua, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, nàng này thật mạnh ý thức nguy cơ, còn tốt hắn kịp thời bình phục tâm tình, không phải vậy định sẽ sinh ra phiền phức.

Tuy nhiên hắn rất nhớ trảm giết người này, nhưng lại không phải hiện tại, hiện tại có khả năng không thích hợp!

Tô Tiểu xem thường lấy Dương Thiên Diệp, đại mi cau lại, bỗng nhiên, nàng ánh mắt rơi vào Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía trên thân, khi thấy chồn tía lúc, Tô Tiểu Tiểu lông mày giãn ra, trong mắt lóe lên một vòng vẻ yêu thích, không do dự, nàng chậm rãi hướng Dương Thiên Diệp đi qua.

------oOo------

Chương 119: Một môn Hoàng giai huyền kỹ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Tô Tiểu Tiểu ánh mắt, giữa sân tất cả mọi người đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó ánh mắt cũng là hướng Dương Thiên Diệp trông đi qua, khi thấy Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía lúc, chính là thoáng như lớn vật, đồng thời trong lòng thầm than Dương Thiên Diệp hảo vận, bởi vì đây chính là cùng cường giả giao hảo cơ hội tốt, với lại cường giả này vẫn là một cái mỹ nữ.

Chồn tía tựa hồ có chút không thích những người kia ánh mắt, Tiểu trảo gãi gãi Dương Thiên Diệp gương mặt, tựa hồ là đang gọi Dương Thiên Diệp cầm những người kia đuổi đi.

Nhìn thấy một màn này, này không chỉ có là này Tô Tiểu nhỏ, cũng là Dương Thiên Diệp bên cạnh Tần Tịch Nguyệt trong mắt cũng là tránh phát ra yêu thích quang mang. Cái này chồn tía, thật sự là quá đáng yêu.

Dương Thiên Diệp có chút im lặng, hắn rất muốn cho tiểu gia hỏa ở tại vòng xoáy đan điền, nhưng là tiểu gia hỏa này ở bên trong tựa hồ ngốc mệt mỏi, sau khi ra ngoài liền làm sao cũng không nguyện ý ở đi vào, tăng thêm vì phòng ngừa cái kia thần bí sát thủ, hắn cũng chỉ đành tùy ý nó. Chỉ là không nghĩ tới, tiểu gia hỏa này thật sự là quá nhận tội nữ nhân yêu thích.

Không phải sao, phiền phức đến!

Rất nhanh, Tô Tiểu Tiểu đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, Tô Tiểu Tiểu quan sát tỉ mỉ một chút chồn tía, sau một lúc lâu mới đem ánh mắt chuyển qua Dương Thiên Diệp trên thân, nói: "Ngươi cái này sủng vật nhường cho ta, như thế nào? Đương nhiên, ta hội đền bù tổn thất ngươi, một môn Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ như thế nào?" Tuy nhiên thái độ ôn hòa, nhưng này trong giọng nói lại là mang theo không thể nghi ngờ.

Nghe được Tô Tiểu Tiểu lời nói, người chung quanh nhìn về phía Dương Thiên Diệp ánh mắt biến thành hâm mộ, một cái pet liền có thể đổi được một môn Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ, đây mới thực là đụng đại vận a! Phải biết, loại này không chỗ hữu dụng pet, ở Đại Tần đế quốc cũng chính là mấy trăm kim tệ vấn đề, mấy trăm kim tệ liền có thể đổi một môn Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ, đây không phải đụng đại vận sao?

Dương Thiên Diệp không nói gì, một bên Tần Tịch Nguyệt nhịn không được cười lên, sau đó giống như cười mà không phải cười nhìn xem Tô Tiểu nhỏ, nói: "Tiểu mỹ nhân, ngươi nói ngươi phải dùng một môn Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ đổi cái này tiểu gia hỏa?" Người khác không biết cái này tiểu gia hỏa khủng bố, nàng thế nhưng là biết, nếu như nàng không có đoán sai, cái này tiểu gia hỏa tuyệt đối là một cái có thể so với Thú Vương tồn tại, một môn Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ đổi một cái Thú Vương? Trước mắt nữ nhân này đầu chẳng lẽ bị cửa kẹp?

Nghe được Tần Tịch Nguyệt lời nói, mọi người lúc này mới chú ý tới Tần Tịch Nguyệt, khi nhìn thấy Tần Tịch Nguyệt dung mạo cùng dáng người lúc, giữa sân chúng mắt người nhất thời lửa nóng, trước mắt nữ tử này mặc kệ là dung mạo vẫn là dáng người, đều ở này Tô Tiểu Tiểu phía trên a!

Tô Tiểu xem thường lấy Tần Tịch Nguyệt nửa ngày, trong mắt chỗ sâu hiện lên một vòng kiêng kị, đối Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Vị tỷ tỷ này chẳng lẽ cũng coi trọng cái này tiểu gia hỏa?"

"Không!" Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Ta chỉ là tùy tiện hỏi một chút, các ngươi tiếp tục!" Nói xong, thối lui đến Dương Thiên Diệp bên cạnh.

Tô Tiểu Tiểu thật sâu nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Như thế nào? Một nhóm Hoàng giai huyền kỹ đổi một cái pet, ngươi không lỗ!"

Dương Thiên Diệp xoa xoa chồn tía, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: "Đừng nói Hoàng giai, ngươi chính là cho ta Thiên giai ta cũng không đổi!" Nếu như không phải nhiều người ở đây, hắn hội lúc này cầm nữ nhân này chém giết, đối với Bách Hoa cung người, hắn một điểm hảo cảm cũng không, chỉ cần có cơ hội, hắn hội kiến một cái giết một cái!

Tô Tiểu khuôn mặt nhỏ sắc trầm xuống, ngay tại nàng chuẩn bị lúc nói chuyện, một cái thanh âm nam tử từ một bên truyền đến: "Nho nhỏ nhìn trúng ngươi cái này pet là ngươi phúc khí, ngươi thế mà còn muốn cự tuyệt, thật sự là không biết tốt xấu a. Hiện tại, cho ngươi một cái cơ hội, lưu lại cái này pet, sau đó tự đoạn một tay, không phải vậy liền đem ngươi đầu người ở lại đây đi!"

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp này Nguyên Môn cung ngọn nguồn chính mang theo Nguyên Môn ba người chậm rãi hướng phía Tô Tiểu Tiểu bên này đi tới.

Tô Tiểu Tiểu đối đi đến trước mặt nàng cung ngọn nguồn dịu dàng cười một tiếng, nói: "Nguyên lai là cung sư huynh, ngày đó từ biệt, nho nhỏ rất là tưởng niệm đâu!"

Cung ngọn nguồn cười ha ha một tiếng, ánh mắt ở Tô Tiểu Tiểu này trước ngực quét mắt một vòng, nói: "Cung ngọn nguồn cũng rất là tưởng niệm đâu!"

Có gian. Tình! Đây là lúc này giữa sân cho nên người ý nghĩ.

"Nho nhỏ nhìn trúng cái này chồn tía?" Cung ngọn nguồn cười nói: "Yên tâm, sư huynh thay ngươi mang tới!" Nói xong, cung ngọn nguồn quay người nhìn xem Dương Thiên Diệp, gặp Dương Thiên Diệp còn không có tự mình động thủ, lập tức lông mày nhướn lên, nói: "Ta lời nói ngươi thế nhưng là không nghe được?"

"Nghe được!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó nhìn Tô Tiểu Tiểu một cái nói: "Nghe đồn cái này Bách Hoa cung cấm đoán môn hạ nói chuyện yêu đương, vậy tại hạ thấy thế nào hai vị là gian. Lửa tình nhiệt đâu? Làm sao, Tô đại mỹ nữ liền không sợ này cung quy xử trí?"

"Khanh khách...." Một bên Tần Tịch Nguyệt bất thình lình cười ha hả, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi thật sự là cô lậu quả văn, cái này Bách Hoa cung tuy nhiên cấm đoán môn hạ nói chuyện yêu đương, nhưng là không khỏi môn hạ đệ tử dục niệm, dù sao nữ nhân cũng là muốn phát. Tiết đi! Nói đơn giản một chút chính là, Bách Hoa cung đệ tử không thể động tình, nhưng là có thể cùng nam nhân bên trên. Giường, hiểu chưa?"

Dương Thiên Diệp bừng tỉnh đại ngộ, nhìn xem Tô Tiểu Tiểu cùng cung nguyên đạo: "Nói cách khác hai vị là chơi gái. Khách cùng kỹ. Nữ quan hệ?"

Nghe vậy, một bên mọi người đều là buồn cười, có thậm chí quay người cười ha hả.

Tô Tiểu khuôn mặt nhỏ sắc âm trầm đáng sợ, trong cơ thể Huyền khí phun trào, dường như muốn động thủ, nhưng là lại đang kiêng kị cái gì.

Này cung ngọn nguồn lại là không có kiêng kị cái gì, tay phải hóa chưởng, mang theo một đạo mạnh mẽ kình phong đối Dương Thiên Diệp đầu chính là hung hăng đập tới. Bị người trước mặt mọi người vũ nhục, hắn còn là lần đầu tiên!

Dương Thiên Diệp trong mắt thoáng hiện sát cơ, ngay tại hắn chuẩn bị rút kiếm lúc, một cây đen kịt roi mang theo âm thanh xé gió đi vào trước mặt hắn, cuốn về phía này chụp về phía bàn tay hắn.

Cung ngọn nguồn biến sắc, không chút nghĩ ngợi bàn tay, chân phải bỗng nhiên đạp đất, thân thể hướng về sau nhanh lùi lại mà đi, thối lui đến ngoài mười trượng về sau, cung ngọn nguồn nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, trầm giọng nói; "Vương giả cảnh! Các hạ là người nào?"

Nghe vậy, giữa sân mọi người cùng đều biến sắc, mọi người đều là không nghĩ tới, trước mắt cái này dáng người bốc lửa nữ tử lại là vương giả cảnh cường giả, lúc trước những cái kia chuẩn bị động ý đồ xấu người càng là kinh chảy ra một tiếng mồ hôi lạnh, còn tốt cái này cung ngọn nguồn động thủ, để nữ nhân này xuất thủ, không phải vậy bọn họ thực biết để tìm đường chết.

Một bên Tô Tiểu trong mắt nhỏ cũng là hiện lên một vòng kiêng kị, tuy nhiên nàng cùng vương giả cảnh giao thủ qua, nhưng là này cũng chỉ là giao thủ qua mà thôi, nàng còn chưa tới lấy Tiên Thiên chiến thắng vương giả cảnh trình độ!

Tần Tịch Nguyệt khẽ vẫy trong tay roi, cười nói: "Lúc trước là ngươi nói muốn phu quân ta tự đoạn một tay?" Mặc dù là đang cười, nhưng là để cho người ta không rét mà run.

Mọi người sững sờ, phu quân? Trước mắt người vương giả này cảnh mỹ nữ lại là cái này Phàm Nhân Cảnh huyền giả đạo lữ?

Cái này chớ không phải liền là trong truyền thuyết hoa tươi cắm phân trâu?

Cung ngọn nguồn cũng là nheo mắt, hắn cũng không nghĩ tới trước mắt người vương giả này cảnh cùng phàm nhân cảnh hai người lại là đạo lữ, lập tức khóe miệng giật một cái, lộ ra một miễn cưỡng nụ cười, nói: "Lời nói đùa!"

"Lời nói đùa?" Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Vậy ta cũng tới cái lời nói đùa tốt, ngươi cũng tự đoạn một tay, ta liền bỏ qua ngươi, như thế nào?"

"Ha ha..."

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười to từ nơi xa truyền đến, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ gặp một tên nam tử cấp tốc mà đến, không đến mấy hơi thời gian chính là đi vào giữa sân.

Vương giả cảnh cường giả! Giữa sân chỗ có người thần sắc run lên.

Nhìn thấy tên nam tử này, này cung ngọn nguồn sắc mặt vui vẻ, đối nam tử ôm một cái quyền, nói: "Hứa Ngôn sư huynh!"

Tên là hứa nói nam tử gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt, nói: "Muốn ta Nguyên Môn đệ tử tự đoạn một tay? Các hạ thật sự là khẩu khí thật là lớn đâu!"

Tần Tịch Nguyệt cười cười, đang chuẩn bị nói chuyện, một bên Dương Thiên Diệp đưa tay giữ chặt nàng, đối nàng lắc đầu. Hắn vô ý cùng Nguyên Môn người kết thù kết oán, hắn mục tiêu chỉ là Bách Hoa cung nữ tử kia. Với lại ở chỗ này, hắn cũng không có cách nào giết nữ nhân kia, tất nhiên dạng này, vậy còn không như coi như thôi, chờ đợi cơ hội.

Tần Tịch Nguyệt khẽ gật đầu, sau đó lui về Dương Thiên Diệp bên cạnh, một bộ mềm mại nghe lời bộ dáng, nhìn giữa sân những người khác trong lòng không ngừng hâm mộ.

Tên kia gọi hứa nói nam tử thật sâu nhìn Tần Tịch Nguyệt cùng Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó mang theo này Nguyên Môn bốn người đi đến một bên, đối ở trước mắt một nam một nữ này, hắn cũng là có chút điểm kiêng kị, bởi vì đối phương nếu biết bọn họ là Nguyên Môn, nhưng là còn dám như thế cuồng ngôn, đây không phải là ngốc cũng là có rầm rĩ tấm át chủ bài, rất rõ ràng, trước mắt nữ nhân này không ngốc, này dĩ nhiên chính là cái sau.

Tuy nhiên hắn không e ngại, nhưng cũng không muốn ở không đi gây sự, dù sao lần này Trụ vương chi mộ mới là bọn họ mắt.!

Này Tô Tiểu xem thường Dương Thiên Diệp liếc một chút, trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, nhưng là ẩn tàng phi thường tốt, bị người trước mặt mọi người vũ nhục, nàng còn là lần đầu tiên, đương nhiên, hiện tại nàng có thể sẽ không xuất thủ, nhưng là đợi nàng đồng môn sư tỷ đến về sau, nàng nhất định phải xả cơn giận này!

------oOo------

Chương 120: Mở ra

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tiểu đệ đệ, ngươi lúc trước muốn giết nữ nhân kia?" Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp, nghiêm túc hỏi.

Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn, hắn lúc ấy thế nhưng là ẩn tàng rất tốt, không nghĩ tới vẫn là bị trước mắt nữ nhân này phát hiện. Lập tức cũng không giấu diếm, gật gật đầu.

Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ không biết ngươi cùng với nàng, hoặc là cùng Bách Hoa cung có cái gì ân oán, nhưng là tỷ tỷ muốn nói cho ngươi, coi như ngươi muốn giết nàng, cũng không thể giữa ban ngày, còn có đối này Nguyên Môn cũng giống như vậy. Bởi vì một khi ngươi ra tay giết bọn họ, lại bị đối phương tông môn biết được lời nói, ngươi liền ăn không Kabuto đi ở!"

"Nếu như là bọn họ động thủ trước đâu?" Dương Thiên Diệp cười nói.

"Vậy cũng không thể!" Tần Tịch Nguyệt nói: "Trừ phi ngươi chỗ dựa không yếu hơn Bách Hoa cung cùng Nguyên Môn!"

Dương Thiên Diệp cười cười, không nói nữa. Kỳ thật lúc trước ở này Nguyên Môn đệ tử động thủ lúc, hắn liền chuẩn bị xuất thủ cầm này cung ngọn nguồn cùng Tô Tiểu đi tiểu quyết, nhưng là đáng tiếc, bị bên cạnh cái này Tần Tịch Nguyệt cho ngăn cản. Hiển nhiên, cái này Tần Tịch Nguyệt là thấy rõ ràng ý hắn bức tranh, cho nên, nàng xuất thủ căn bản không phải ở cứu hắn, mà là tại cứu đối diện một nam một nữ kia.

Hắn thực lực mặc dù chỉ là huyền giả cửu phẩm, nhưng là nếu như hắn thi triển ra [Tật Phong Bộ], ở tăng thêm Tật Phong giày cùng kiếm ý gia trì, còn có xuất kỳ bất ý, hắn vẫn là vô cùng có nắm chắc Nhất Kiếm giải quyết một người trong đó, nhưng là hiển nhiên, bên cạnh cái này Tần Tịch Nguyệt không muốn để cho hắn ở cái này động thủ. Tuy nhiên cũng không quan trọng, chờ tiến vào cái này Trụ vương chi mộ, hắn có là cơ hội.

Lắc đầu, không đi nghĩ những này, Dương Thiên Diệp đóng lại hai mắt, chờ đợi người tới mở ra cái này Trụ vương chi mộ. Lúc trước theo những người này trong lúc nói chuyện với nhau biết được, cái này Trụ vương chi mộ sẽ có người tới mở ra, hắn hiện tại muốn làm liền là chờ đợi!

Tần Tịch Nguyệt nhìn một chút này cùng cung ngọn nguồn chính thân mật nói chuyện với nhau Tô Tiểu nhỏ, sau đó lại nhìn một chút Dương Thiên Diệp, mặt mày buông xuống, dường như đang trầm tư cái gì.

"Sừng sững sư huynh, người kia thật sự là Dương Thiên Diệp?" Cửa hoàng cung, một tên Kiếm Tông đệ tử hỏi trước mặt hắn sư huynh.

Tên là sừng sững thanh niên gật gật đầu, nói: "Lúc trước hắn Nhất Kiếm miểu sát Liễu Thanh Vũ Chi về sau, ngay tại cũng không có ở Kiếm Tông xuất hiện, không nghĩ tới hắn thế mà lại tới đây."

"Hắn lúc trước thật Nhất Kiếm miểu sát đã là Tiên Thiên cảnh Liễu Thanh vũ?" Lúc trước tra hỏi thanh niên kia trong thanh âm có chút hoài nghi.

Sừng sững ánh mắt phức tạp nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Lúc trước chuyện này thế nhưng là ta tận mắt nhìn đến đâu, với lại nghe Tần Phong sư huynh nói, cái này Dương Thiên Diệp lúc trước cùng Liễu Thanh vũ lúc đối chiến còn không có xuất toàn lực. Với lại Tần Phong sư huynh còn nói, lúc trước cái này Dương Thiên Diệp nếu là đi lo vòng ngoài môn bảng, lấy hắn thực lực tiến vào mười vị trí đầu khẳng định là không có vấn đề. Đương nhiên, hiện tại đoán chừng cũng là đệ nhất."

Đối với Dương Thiên Diệp, bọn họ những này nguyên lai ngoại môn đệ tử đương nhiên là không xa lạ gì, đây chính là ở tiềm lực bên trên vượt qua yêu nữ tồn tại a.

"Ngoại môn bảng đệ nhất!" Thanh niên thấp giọng nói: "Nói cách khác, hiện tại hắn xem như ta Kiếm Tông Ngoại Môn Đệ Nhất người?"

"Đừng nói ngoại môn, liền xem như nội môn đệ tử, chỉ sợ cũng có thật nhiều không phải đối thủ của hắn!" Sừng sững trầm giọng nói.

"Sừng sững sư huynh, chúng ta cần muốn đi qua cùng hắn chào hỏi sao?" Thiếu niên kia hỏi.

Sừng sững do dự dưới, sau đó lắc đầu, nói: "Lúc trước hắn hẳn là liền nhìn thấy chúng ta, tất nhiên hắn không có cùng chúng ta chào hỏi, ta muốn hắn không phải là không muốn cùng chúng ta gặp nhau, cũng là không tiện, cho nên, chúng ta liền yên lặng theo dõi kỳ biến đi."

...

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, người tới càng ngày càng nhiều, cửa hoàng cung quảng trường này đã đứng là người ta tấp nập, chí ít có hơn vạn nhiều, ở trong đó trừ Nguyên Môn, Bách Hoa cung, Kiếm Tông bên ngoài, còn có Đại Tần đế quốc hoàng gia học viện cùng Đại Tần đế quốc từng cái con em thế gia.

Bất thình lình, nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, sau đó đưa tay giữ chặt cái gì Tần Tịch Nguyệt tay, quay người liền hướng về một phương hướng đi đến.

Tần Tịch Nguyệt tuy nhiên không hiểu Dương Thiên Diệp tại sao bất thình lình dạng này, nhưng nàng không có phản kháng, mặc cho Dương Thiên Diệp lôi kéo tay nàng hướng bên phải một cái góc đi đến.

Ngay tại Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt vừa rời đi không lâu, một tên râu quai nón đại hán liền là xuất hiện ở nguyên bản Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt chỗ đứng đưa cách đó không xa, râu quai nón đại hán ánh mắt hướng bốn phía quét mắt một vòng, khi không có phát hiện Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt lúc, trong mắt lóe lên một vòng nghi hoặc. Mà đúng lúc này, một người trung niên cũng tới đến râu quai nón đại hán bên cạnh.

Râu quai nón đại hán nhìn trung niên người liếc một chút, lạnh hừ một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Trung niên nhân cũng hướng bốn phía quét mắt một vòng, lúc trước hắn cảm nhận được hai người khí tức, nhưng là không biết tại sao, vừa đến nơi đây, cái kia đạo khí tức liền biến mất không thấy gì nữa.

Nửa ngày, trung niên nhân cũng là thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Một cái góc tường chỗ bóng tối, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt hai người gấp liên tiếp, hai người ngưng thần tĩnh khí, ở trên thân hai người, một đạo lồng ánh sáng màu tím chính bao phủ bọn họ.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ, ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía Tiểu trảo vung lên, màu tím biến mất, chồn tía đối Dương Thiên Diệp điểm điểm cái đầu nhỏ, Dương Thiên Diệp lần này buông lỏng một hơi.

"Bọn họ đã tìm đến?" Tần Tịch Nguyệt trầm giọng hỏi.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Lúc trước tiểu gia hỏa nói cho ta biết, nói có người ở dùng ý niệm hướng phía chúng ta bên này lục soát đến, cho nên ta mới vội vàng lôi kéo ngươi rời đi. Còn tốt tiểu gia hỏa màu tím có thể ngăn cách này thần thức, không phải vậy hai chúng ta hôm nay phiền phức liền lớn!" Nói xong, Dương Thiên Diệp đưa tay xoa xoa tiểu gia hỏa cái đầu nhỏ, nói: "Lần này lại đến cám ơn ngươi!"

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp gương mặt, tựa hồ muốn nói không cần cám ơn.

Nhìn xem như thế thông nhân tính chồn tía, Tần Tịch Nguyệt trong mắt lóe lên một vòng yêu thích chi ý, hỏi: "Tiểu đệ đệ, ngươi hãy thành thật nói cho tỷ tỷ, nó có phải là thật hay không là Thú Vương?"

Dương Thiên Diệp cười cười, nhìn xem chồn tía nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi nói cho nàng ngươi có phải hay không Thú Vương!"

Chồn tía nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, lúc lắc cái đầu nhỏ.

Tần Tịch Nguyệt vui mừng, kìm lòng không đặng duỗi ra hai tay giống chồn tía ôm qua để, chồn tía lại là không nguyện ý bị nàng ôm, loé lên một cái liền là xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai.

"Tiểu đệ đệ, ngươi để nó cho ta vừa vặn dưới, sau đó ta cho ngươi vừa vặn dưới, thế nào?"

Dương Thiên Diệp: "...."

Hai người lần nữa trở lại hoàng cung quảng trường, bất quá lần này hai người cẩn thận một chút, hai người trốn ở đám người phía sau cùng, với lại hai người cũng một lần nữa đổi một bộ quần áo, ở tăng thêm có chồn tía ngăn cách đối phương thần thức, hai người bọn họ hiện tại tạm thời là an toàn.

Ước chừng qua một canh giờ, một người trung niên từ đằng xa bay lượn mà đến. Nhìn thấy trung niên nhân, nguyên bản ồn ào cửa hoàng cung nhất thời an tĩnh lại. Bởi vì đến trung niên nhân này phía sau một cặp Huyền khí biến ảo hai cánh, đây là Linh giả cảnh tiêu chí!

Trung niên nhân ánh mắt chậm rãi đảo qua dưới đáy mọi người, tối hậu ánh mắt ở Nguyên Môn trên người mấy người dừng lại một chút, nhìn thấy trung niên nhân trông lại, Nguyên Môn mấy người vội vàng hướng lấy trung niên thi lễ, trung niên nhân khẽ gật đầu, sau đó cất cao giọng nói: "Chư vị, ta là Nguyên Môn trưởng lão, tên là hứa xong, cũng là năm nay phụ trách mở ra cái này Trụ vương chi mộ người. Cái này Trụ vương chi mộ mỗi một niên mở ra một lần, bất kỳ người nào đều có thể tiến vào, trong đó bảo vật nhiều vô số kể, các vị có thể có được cái gì, đều là các vị mình cơ duyên. Nhưng là, nếu như người nào ở trong đó tìm được cực phẩm đá năng lượng, hoặc là này Trụ vương Trụ vương ấn, làm ơn tất giao ra, đương nhiên, chúng ta sẽ cho ra tương ứng thù lao."

Giữa sân tất cả mọi người đều là gật đầu nói phải, đương nhiên, cái này có phải là thật hay không tâm lời nói liền làm người biết.

"Cực phẩm đá năng lượng? Trụ vương ấn?" Dương Thiên Diệp quay đầu hỏi Tần Tịch Nguyệt, "Đá năng lượng ta ngược lại thật ra biết, nhưng cái này cực phẩm đá năng lượng cùng cái này Trụ vương ấn lại là cái gì?"

Đối với Dương Thiên Diệp vô tri, Tần Tịch Nguyệt cũng là không cảm thấy kinh ngạc, lập tức giải thích nói: "Cực phẩm đá năng lượng so phổ thông đá năng lượng đầu muốn tốt vô số lần, tỉ như một cái vương giả cảnh cường giả trong cơ thể Huyền khí tiêu hao hết, dùng phổ thông đá năng lượng lời nói, đoán chừng cần chừng một trăm khỏa, hơn nữa còn cần phải bỏ ra một hai canh giờ mới có thể hoàn toàn hấp thu. Nhưng là nếu như dùng cực phẩm đá năng lượng lời nói, chỉ cần một khỏa liền đủ, với lại nhiều nhất liền mấy khắc đồng hồ."

"Cái này là đồ tốt a!" Nghe vậy, Dương Thiên Diệp có chút tâm động. Cái này chính là năng lượng thạch gia cường phiên bản a! Dường như nghĩ đến cái gì, hắn lại hỏi: "Tất nhiên trong này có cực phẩm đá năng lượng, này sáu đại thế lực cùng Đại Tần người đế quốc tại sao không mình đi vào? Ta nói là phái loại kia siêu cấp cường giả đi vào, tỉ như Linh giả cảnh cường giả!"

"Bởi vì cái này Trụ vương mộ chỉ có thể vương giả cảnh cùng vương giả cảnh phía dưới huyền giả đi vào, về phần tại sao dạng này, ta muốn hẳn là mấy đại thế lực ở giữa lập thành ước định, lại hoặc là cái này Trụ vương trong mộ có cái gì mê hoặc, dù sao ta cũng không rõ ràng lắm, ngươi đừng hỏi ta, tỷ không phải Vạn Sự Thông!" Tần Tịch Nguyệt có chút tức giận nói.

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, này Linh giả cảnh cường giả Lý Huyền móc ra một tấm bùa chú đối này cửa hoàng cung phía trên ném đi qua.

Phù lục vừa bay đến không trung chính là vỡ ra, nương theo lấy một đạo nổ vang âm thanh, này hoàng cung trên tường thành phù văn quang mang nhất thời ảm đạm xuống, cùng lúc đó, vô số người một trận reo hò, sau đó hướng phía hoàng cung đại môn tiến lên.

------oOo------

Chương 121: Phiền phức

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trụ vương mộ cũng không phải là ở này trong hoàng cung, mà là tại này hoàng cung lòng đất, mọi người tiến vào hoàng cung cửa chính về sau, trước mắt không phải hào hoa hoàng cung kiến trúc, mà chính là một vùng bình địa, những người khác tựa hồ sớm có biết lần này tình cảnh, không có chút nào dừng lại cùng kinh ngạc, tốc độ không giảm hướng phía này cách đó không xa mặt đất một cái đen kịt động khẩu chạy tới.

Gặp Dương Thiên Diệp kinh ngạc, Tần Tịch Nguyệt giải thích nói: "Lúc trước ta Đại Tần tổ tiên từng cùng này Trụ vương ở chỗ này từng có nhất chiến, hai vị hoàng giả cảnh cường giả chiến đấu, ngươi suy nghĩ một chút đó là khủng bố đến mức nào? Cho nên mảnh này hoàng cung ở hai người chiến đấu dưới, hóa thành một vùng phế tích."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp sắc mặt động dung, nghĩ thầm đây chính là hoàng giả cảnh thực lực sao? Nếu như hắn cũng có hoàng giả cảnh thực lực, này Bách Hoa cung lại có sợ gì?

Một lát sau, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, không ở để nghĩ những thứ này không thực tế ý nghĩ, chăm chú kiếm trong tay, hướng phía cái kia lối vào đi đến.

Hiện tại hắn muốn làm chỉ có hai chuyện, chuyện thứ nhất là thành lập một cái có thể trợ giúp hắn thế lực, thứ hai là nỗ lực đề cao thực lực, giết vào Thanh Vân Bảng, thu hoạch được Thanh Vân lệnh! Mà lập tức muốn làm liền là ở cái này Trụ vương chi mộ bên trong nhiều vớt một điểm chỗ tốt, tốt nhất là chuẩn bị nhiều hơn một chút cực phẩm đá năng lượng!

Đương nhiên, nếu có cơ hội tru giết cái kia Bách Hoa cung Tô Tiểu Tiểu liền càng tốt hơn!

"Cũng là hai người kia lúc trước vũ nhục chúng ta Bách Hoa cung?"

Cách đó không xa, một tên cung trang nữ tử nhìn xem Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt bóng lưng, hỏi nàng bên cạnh Tô Tiểu Tiểu.

"Hồi sư tỷ, cũng là hai người này trước mặt mọi người vũ nhục ta Bách Hoa cung!" Tô Tiểu Tiểu cung kính nói.

Cung trang nữ tử nhìn Tô Tiểu tiểu nhất mắt, nói: "Nho nhỏ, thực lực ngươi cùng tư chất đều cực kỳ tốt, nếu như chịu cầm tâm tư đều dùng vào tu luyện, ngày sau thành tựu nhất định không tệ. Còn có, ta Bách Hoa cung tuy nhiên không ngăn cấm môn hạ đệ tử song tu, nhưng ngươi cũng phải chú ý điểm danh âm thanh. Với lại cũng không cần tự cho là thông minh, ngươi đang lợi dụng này cung ngọn nguồn, thật tình không biết hắn cũng đang lợi dụng ngươi?"

Tô Tiểu Tiểu thân thể run lên, vội vàng nói: "Nho nhỏ nhớ kỹ!"

Cung trang nữ tử gật gật đầu, sau đó nhìn về phía này lối vào, lạnh giọng nói: "Bất kể như thế nào, bọn họ tất nhiên dám vũ nhục ta Bách Hoa cung, như vậy nhất định nhất định phải hắn trả giá đắt, cho dù là bọn họ là Đại Tần đế quốc hoàng tử cùng công chúa cũng giống như vậy!"

Nghe vậy, một bên Tô Tiểu cẩn thận bên trong vui vẻ, bởi vì trước mắt vị sư tỷ này sinh khí, vị sư tỷ này sinh khí, vậy đối phương nhất định sẽ không tốt hơn!

Ở cung trang nữ tử cùng Tô Tiểu Tiểu đi cảnh này cửa vào về sau, ở cách đó không xa hứa nói đối bên cạnh hắn cung ngọn nguồn, nói: "Về sau cách này Tô Tiểu Tiểu xa một chút, nữ nhân kia công pháp là thuật song tu, tuy nhiên ta biết được ngươi nhất định có cái gì ứng đối phương pháp, nhưng là tốt nhất vẫn là đừng đi tiếp xúc, Bách Hoa cung không phải đơn giản như vậy. Còn có, ngày sau bên ngoài làm việc tốt nhất điệu thấp một điểm, ta Nguyên Môn tuy nhiên không sợ bất luận kẻ nào cùng môn phái, nhưng cũng không cần thiết làm việc phách lối, bốn phía gây thù hằn!"

Cung ngọn nguồn biến sắc, biết trước mắt vị sư huynh này bởi vì hắn là một nữ nhân đắc tội một cái vương giả cảnh cường giả mà có chút bất mãn, lập tức vội vàng thi lễ, nói: "Cung ngọn nguồn ghi nhớ sư huynh chi ngôn!"

Hứa nói gật gật đầu, bất thình lình, hắn quay đầu nhìn về cửa hoàng cung nơi, nói: "Đổng Vô Thương, tất nhiên đến, vì sao không hiện thân, không phải là muốn đánh lén tại hạ hay sao?"

"Ha ha..." Nương theo lấy một đạo tiếng cười to, một cái hình thể cao thiên niên lớn bất thình lình xuất hiện ở cửa hoàng cung, tên này thanh niên tuổi chừng hai mươi tuổi, người mặc một bộ xanh trắng tương giao trường bào, hắn phía sau, một thanh đen kịt trường kiếm nghiêng cắm mà lên.

Tên này gọi Đổng Vô Thương nam tử đi vào hứa nói trước mặt, cười nói: "Không nghĩ tới vẫn là bị Hứa huynh phát hiện! Xem ra một năm không thấy, Hứa huynh thực lực lại là trướng tiến vào rất nhiều a, tìm cơ hội chúng ta luận bàn một chút?"

Hứa nói cười cười, nói: "Không nghĩ tới Kiếm Tông phái Đổng huynh ngươi đến đây, a đúng, theo ta được biết, quỷ kia tông Quỷ Thủ đã tiến vào cái này Trụ vương chi mộ, Đổng huynh nếu như không muốn ngươi Kiếm Tông này ba tên đệ tử mất mạng lời nói, này tốt nhất là tốc độ nhanh một chút, không phải vậy đợi chút nữa cũng chỉ còn lại có ba bộ thi thể!"

Nghe vậy, Đổng Vô Thương biến sắc, sau đó trầm giọng nói: "Hứa huynh, ta Kiếm Tông cùng Quỷ Tông sự tình, ngươi Nguyên Môn lần này sẽ không nhúng tay a?"

"Ngươi cứ nói đi?" Hứa nói cười cười, sau đó không nói nữa, mang theo hắn bốn người sau lưng hướng đi này mộ miệng.

Thật lâu, Đổng Vô Thương hít sâu một hơi, sau đó cũng hướng đi mộ miệng.

...

Tiến vào Trụ vương chi mộ về sau, Dương Thiên Diệp bị trước mắt tràng cảnh cho kinh đến, ở trước mặt hắn, là vô số đầu thông đạo, những thông đạo này một mực kéo dài đến cuối tầm mắt, không biết thông hướng nơi nào.

"Cái này Trụ vương trong mộ có lục đại người thất, mười hai phó thất, cái này lục đại người trong phòng chỉ có một cái là chân chính Trụ vương mộ, mà cái này mười hai phó thất thì là lúc trước Trụ vương mười hai thiếp thân hoàng kim thị vệ. Cái này lục đại người thất chúng ta cũng đừng nghĩ, nếu như có thể tìm tới mười hai phó trong phòng một cái phó thất, chúng ta liền đầy đủ, tuy nhiên cái này cũng rất khó!" Tần Tịch Nguyệt vừa đi vừa đối Dương Thiên Diệp giải thích cái này Trụ vương chi mộ, thân là hoàng triều công chúa, cái này Trụ vương mộ hết thảy tư liệu hoàng gia đều có, cho nên nàng đối cái này Trụ vương mộ vẫn tương đối quen thuộc.

"Tại sao lục đại người thất chúng ta đừng nghĩ?" Dương Thiên Diệp không hiểu hỏi: "Cái này lục đại người thất chắc là này Trụ vương cùng Trụ vương trọng yếu người, trong đó bồi táng phẩm nhất định không tầm thường, ngươi nói đừng nghĩ, là bởi vì này lục đại người thất đã bị sáu đại thế lực người vơ vét không còn gì, vẫn là?"

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu, nói: "Cái này lục đại người thất cùng mười hai phó thất cũng là sáu đại thế lực cùng ta Đại Tần đế quốc cũng không có tìm được, lại nói thế nào vơ vét?" Dường như biết Dương Thiên Diệp muốn hỏi điều gì, nàng tiếp tục nói: "Bởi vì toà này mộ địa là lúc trước này Thân Công diện mạo chỗ tạo, hắn vận dụng vô thượng thần thông cầm cái này lục đại người thất cùng mười hai phó thất che giấu, trừ phi có hiểu được Thuật Pháp thuật sư, đồng thời ở Thuật Pháp cùng cảnh giới bên trên vượt qua Thân Công diện mạo thuật sư xuất hiện, nếu không cũng là hoàng giả cảnh cũng tìm không thấy này lục đại người thất cùng mười hai phó thất, trừ phi hủy đi cái này Trụ vương chi mộ!"

Trải qua Tần Tịch Nguyệt kiểu nói này, Dương Thiên Diệp xem như minh bạch. Cái này sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc sở dĩ khai phóng cái này Trụ vương chi mộ, không chỉ có là là dùng để rèn luyện môn hạ của chính mình đệ tử, cũng bởi vì hi vọng có tán tu có thể tìm tới cái này mười hai phó thất cùng lục đại người thất, Thiên Hạ kỳ nhân sao mà nhiều, không chừng liền thật có thuật sư xuất hiện đâu? Cái này sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc có lẽ cũng là ôm loại ý nghĩ này, với lại liền xem như không ai tìm tới cũng không quan hệ, dù sao bọn họ cũng không lỗ.

"Xem ra ngươi là minh bạch!" Tần Tịch Nguyệt nói: "Ngay từ đầu sáu đại thế lực cùng Đại Tần người đế quốc thật là hi vọng có tán tu có thể tìm tới này lục đại người thất cùng mười hai phó thất, nhưng theo mấy trăm năm đi qua, sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc cũng là triệt để từ bỏ ý nghĩ này, cầm trấn thủ tại chỗ này cường giả đều rút về để, cho nên, nếu như chúng ta hiện tại nếu có thể tìm tới bên trong một cái phó thất, vậy chúng ta liền không cần lo lắng bị sáu đại thế lực cùng Đại Tần người đế quốc để mắt tới!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười khổ nói: "Ngay cả sáu đại thế lực cùng ngươi Đại Tần đế quốc đều không có năng lực làm đến, ngươi hi vọng chúng ta hai cái có thể tìm tới?"

Đúng lúc này, ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía bất thình lình loé lên một cái rơi vào trước mặt hai người, sau đó Tiểu trảo đối chính nó chỉ chỉ.

"Ngươi có thể tìm tới?"

Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt hai người cùng kêu lên kinh ngạc nói.

Chồn tía lung lay cái đầu nhỏ, sau đó Tiểu trảo không ngừng quơ múa.

Nửa ngày qua đi, Dương Thiên Diệp nhìn xem chồn tía, trầm giọng nói: "Ngươi nói là, có đồ vật gì đang gọi ngươi?"

Chồn tía vội vàng điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp mày nhăn lại đến, nếu như là tại mặt đất, hắn có lẽ sẽ mang theo chồn tía đi xem một chút, nhưng là nơi này, nơi này chính là mộ địa a, nơi này đồ, vật có thể là cái thứ tốt sao?

Ngẫm lại, Dương Thiên Diệp lại hỏi: "Bảo ngươi vật kia, là tốt, vẫn là hỏng?"

Chồn tía nháy mắt mấy cái, không biết nên lắc đầu vẫn là gật đầu, hiển nhiên, vấn đề này làm khó nó.

Một bên Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Tiểu đệ đệ, nó ngay cả gọi nó vật kia mặt đều không có gặp, làm sao xác định vật kia là tốt hay xấu? Ngươi đây không phải làm khó nó sao?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười ngượng ngùng cười, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi muốn để xem vật kia một chút không?"

Chồn tía nghĩ một lát, sau đó điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút do dự, hắn thực sự có chút không yên lòng, đúng lúc này, một bên Tần Tịch Nguyệt nói: "Chúng ta đi xem một chút đi, Huyền thú bình thường đều đối gặp nguy hiểm đồ, vật bài xích cùng kháng cự, nó vậy mà muốn mau mau đến xem, vậy thì đại biểu này đang gọi nó đồ, vật hẳn là đối với nó không có ác ý gì mới là!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp không đang do dự, lập tức gật gật đầu. Bất thình lình, Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, bỗng dưng quay đầu nhìn về sau lưng, sau lưng hắn vài chục trượng bên ngoài, hai tên nữ tử chính lạnh lùng nhìn xem hắn, trong đó một tên nữ tử chính là này Tô Tiểu Tiểu.

------oOo------

Chương 122: Xuất thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Do bị nhảy chương 111 nên chương này up 2 chương 121 và 122
Chương 121: Thật can đảm!

Cung trang nữ tử nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Cũng là ngươi vũ nhục ta Bách Hoa cung?"

Dương Thiên Diệp cười lạnh một tiếng, đường; "Vũ nhục? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao? Chơi gái. Khách cùng kỹ. Nữ cũng là chỉ bên trên. Giường mà không nói tình, cái này Tô Tiểu Tiểu cùng này Nguyên Môn đệ tử không phải là chơi gái. Khách cùng kỹ. Nữ quan hệ? Nàng tất nhiên dám làm như thế, người khác liền không thể nói sao?"

Tô Tiểu hẹp hòi sắc mặt tái xanh, đang chuẩn bị động thủ, một bên cung trang nữ tử ngăn cản nàng, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, âm thanh lạnh lùng nói: "Thiếu niên, ngươi là cùng ta người sư muội này có thù vẫn là cùng ta Bách Hoa cung có thù đâu?"

Lời này hỏi thâm ý sâu sắc, nếu như Dương Thiên Diệp nói cùng cái này Bách Hoa cung có thù, chuyện kia liền lớn, bởi vì Dương Thiên Diệp lúc trước mắt cũng không phải là đang vũ nhục Tô Tiểu nhỏ, mà là đang vũ nhục Bách Hoa cung, vũ nhục Bách Hoa cung, coi như Dương Thiên Diệp là một cái cái thế lực đệ tử đích truyền, nàng cũng dám tại chỗ chém giết, bởi vì chuyện này Quan tông môn vinh dự!

Trái lại, nếu như chỉ là cùng Tô Tiểu có chút thù, này nàng nhiều nhất cũng chỉ có thể là giáo huấn một chút, mà không thể thống hạ sát thủ, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Dương Thiên Diệp thân phận có thể làm cho cung trang nữ tử coi trọng!

Một bên Tần Tịch Nguyệt đại mi cau lại, đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Thiên Diệp lại là đã mở miệng, nói: "Có trọng yếu không? Mặc kệ là cùng Tô Tiểu có chút thù, vẫn là cùng ngươi Bách Hoa cung có thù, ngươi không đều là muốn chuẩn bị xuất thủ sao? Cho nên, xin đừng nên nói nhảm, trực tiếp xuất thủ được không?"

Nói xong câu này, Dương Thiên Diệp toàn thân Huyền khí phun trào, đã chuẩn bị triệu hoán hai cái U Minh Lang vương cùng bộ kia Địa Sát kiếm trận, nếu như đối phương động thủ, hắn hội thi triển toàn lực, cầm hai người này Diệt Sát ở đây. Bách Hoa cung để mẫu thân của nàng chịu khổ, hắn không ngại trước thu chút lợi tức.

Cung trang nữ tử sắc mặt phát lạnh, nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt, nói: "Nàng cũng là ngươi ỷ vào? Nếu như ngươi dạng này muốn lời nói, vậy ngươi liền mười phần sai, Tịch Nguyệt, ta ngăn chặn người vương giả kia cảnh nữ tử, hắn giao giải quyết cho ngươi, không nên giết, lưu một hơi!" Nói xong, thân hình khẽ động, lướt về phía một bên Tần Tịch Nguyệt.

Tần Tịch Nguyệt cũng bị nói nhảm, cổ tay khẽ động, trường tiên nơi tay, nghênh đón.

Tuy nhiên nàng không biết Dương Thiên Diệp tại sao khắp nơi nhằm vào Bách Hoa cung, nhưng là nàng vẫn là lựa chọn ủng hộ, không khác, chỉ bởi vì bọn hắn hai cái là ở trên cùng một con thuyền, với lại nàng còn cần Dương Thiên Diệp trợ giúp nàng cứu nàng mẫu hậu!

Tô Tiểu xem thường lấy Dương Thiên Diệp, trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, nói: "Ta sẽ đem đầu lưỡi ngươi cùng ngươi nam. Căn chém rụng, để ngươi..."

"Muốn đánh liền lớn, liền ngươi nói nhảm nhiều!" Dương Thiên Diệp cắt ngang Tô Tiểu Tiểu lời nói, sau đó phóng tới Tô Tiểu Tiểu.

"Để ngươi tranh đua miệng lưỡi!" Tô Tiểu lạnh nhẹ hừ một tiếng, cổ tay khẽ động, trong tay đồng dạng xuất hiện một thanh trường kiếm, hướng phía Dương Thiên Diệp nghênh đón.

Ngay tại cách Tô Tiểu Tiểu chỉ có hai trượng khoảng cách lúc, Dương Thiên Diệp hai mắt nhíu lại, toàn thân Huyền khí điên cuồng tràn vào Tật Phong giày bên trong, sau đó chân phải bỗng nhiên đạp đất, mượn nhờ mặt đất lực đạo cùng Tật Phong giày gia trì, thân thể lưu lại một đạo tàn ảnh trong nháy mắt đi vào Tô Tiểu mì sợi trước một trượng nơi.

Ngay tại Dương Thiên Diệp tốc độ đột nhiên gia tốc lúc, Tô Tiểu khuôn mặt nhỏ sắc cũng là sắc mặt kịch biến, biết lần này có chút khinh địch, cũng may nàng phản ứng không chậm, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vung lên, hơn mười đạo từ Huyền khí biến ảo kiếm hoa chính là bắn về phía Dương Thiên Diệp, cùng lúc đó, hắn chân phải điểm nhẹ mặt đất, chuẩn bị cùng Dương Thiên Diệp kéo dài khoảng cách.

"[Tật Phong Bộ]!"

Dương Thiên Diệp không nhìn này hơn mười đạo kiếm hoa, trong lòng mặc niệm một tiếng "[Tật Phong Bộ]" sau đó tốc độ lần nữa đột nhiên tăng tốc, trong nháy mắt đi vào này đang chuẩn bị chân sau Tô Tiểu mì sợi trước, sau đó rút kiếm đối Tô Tiểu Tiểu trước ngực chính là thẳng tắp đã đâm để.

Nhìn thấy người trước mắt tốc độ lần nữa bất thình lình tăng tốc, Tô Tiểu Tiểu ánh mắt lộ ra chấn kinh cùng vẻ hoảng sợ, sau đó tâm niệm vừa động, chuẩn bị thi triển ra Huyền khí che đậy phụ thể, ngay tại lúc nàng tâm niệm vừa động một khắc này, nàng bất thình lình cảm giác được ở ngực đau xót, vì sao lại đau nhức? Trước mắt cái này trong tay nam tử Kiếm còn trong tay hắn trong vỏ kiếm a? Hắn còn không có rút kiếm a!

Rất nhanh, Tô Tiểu cẩn thận biết bắt đầu mơ hồ, lớn nhất ý thức tối hậu một khắc này, nàng hai mắt nhìn thấy trước ngực mình cái kia một cái lỗ thủng, nhìn thấy một cái kia lỗ thủng, Tô Tiểu Tiểu thấp giọng lẩm bẩm nói: "Tốt, nhanh..." Còn chưa có nói xong, người chính là thẳng tắp ngã xuống.

Giải quyết Tô Tiểu nhỏ, Dương Thiên Diệp quay đầu nhìn về này đang cùng Tần Tịch Nguyệt kịch chiến cung trang nữ tử, không chút do dự, thi triển ra [Tật Phong Bộ], phóng tới này cung trang nữ tử.

Như là đã giết một cái, này tốt nhất là ngay cả còn lại cái này một cái cũng cùng nhau giết!

Đang cùng Tần Tịch Nguyệt giao thủ cung trang nữ tử bất thình lình cảm giác được sau lưng truyền đến một cỗ khí tức, biến sắc, thân hình khẽ động, hướng bên cạnh lóe ra một trượng khoảng cách, ở nàng vừa rời đi một khắc này, một đạo kiếm khí vừa lúc phá không mà tới, bởi vì bị cung trang nữ tử né tránh, đạo kiếm khí này tối hậu ở thông đạo trên vách tường lưu lại một đạo kiếm ngân.

Cung trang nữ tử quay người, khi thấy Dương Thiên Diệp lúc, tròng mắt co rụt lại, sau đó bỗng nhiên quay đầu nhìn về nơi xa, ở cách đó không xa, Tô Tiểu Tiểu thi thể chính an tĩnh nằm ở nơi đó.

"Ngươi giết nàng?" Cung trang nữ tử quay đầu nhìn về Dương Thiên Diệp, một luồng lệ khí từ cung trang nữ tử trong cơ thể dũng mãnh tiến ra, dường như nghĩ đến cái gì, nàng vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp kiếm trong tay, nói: "Ngươi là Kiếm Tông đệ tử, ngươi thật sự là thật can đảm, lại dám giết ta Bách Hoa cung đệ tử!" Nói, liền chuẩn bị trực tiếp động thủ.

Mà lúc này, một bên Tần Tịch Nguyệt lại là đi vào Dương Thiên Diệp bên cạnh, sau đó khí cơ khóa chặt cung trang nữ tử, khiến cho cung trang nữ tử thân thể dừng lại, không có lập tức xuất thủ.

Kỳ thật Tần Tịch Nguyệt lúc này trong lòng cũng là chấn kinh, nàng cũng không nghĩ tới Dương Thiên Diệp hội thật khoảnh khắc Tô Tiểu nhỏ, càng không có nghĩ tới thế mà nhanh như vậy liền giết, hắn thật chỉ là phàm nhân cảnh?

Dương Thiên Diệp không có trả lời cung trang nữ tử, đang chuẩn bị triệu hồi ra hai cái U Minh Lang giải quyết triệt để trước mắt cái này cung trang nữ tử, bất thình lình, Dương Thiên Diệp nheo mắt, quay đầu nhìn về nơi xa thông đạo, chỉ gặp Nguyên Môn năm người kia, còn có Kiếm Tông bốn người chính hướng bên này đi tới.

Nhìn thấy những người này, Dương Thiên Diệp từ bỏ ở chỗ này giải quyết cung trang nữ tử ý nghĩ, nếu như Nguyên Môn người tương trợ này cung trang nữ tử, coi như hắn triệu hồi ra hai cái vương giai Huyền thú cũng không nhất định cầm xuống đối phương. Trừ phi hắn vận dụng này Huyết Sát châu, chỉ là này Huyết Sát châu ngay cả Tô Thanh Thi đều kiêng dè không thôi, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm hắn là sẽ không dễ dàng vận dụng!

Khi nhìn thấy giữa sân Tô Tiểu Tiểu thi thể lúc, Nguyên Môn cùng Kiếm Tông mấy người đều là sững sờ, sau khi tĩnh hồn lại đều là nhìn về phía Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt.

"Đổng Vô Thương, ngươi Kiếm Tông thật sự là thật can đảm a, lại dám giết ta Bách Hoa cung đệ tử, xem ra ngươi Kiếm Tông là muốn cùng ta Bách Hoa cung là địch, tốt, thật sự là tốt rất!" Cung trang nữ tử nhìn xem Đổng Vô Thương, lạnh giọng nói.

Đổng Vô Thương sững sờ, trong mắt hiển hiện vẻ nghi hoặc, ở bên cạnh hắn sừng sững ngăn chặn trong lòng chấn kinh, vội vàng nói: "Đổng sư huynh, thiếu niên kia tên là Dương Thiên Diệp, là ta Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, hắn chính là..."

T

RuyencuatuiNet "Ha ha..." Sừng sững còn chưa có nói xong, một đạo âm hiểm cười âm thanh bất thình lình ở trong sân vang lên, lập tức, một tên thân thể mặc hắc bào nam tử bất thình lình ra trong sân bây giờ, tên kia thân thể mặc hắc bào nam tử nhìn một chút mặt đất Tô Tiểu Tiểu thi thể, trong mắt lóe lên một vòng tham lam, nhưng cũng chỉ là chợt lóe lên.

"Quỷ Thủ!" Nhìn người tới, Đổng Vô Thương hai mắt nhắm lại, trong mắt lóe lên một vòng sát ý, còn có một vệt kiêng kị.

Tên là Quỷ Thủ nam tử ánh mắt có chút nỗi buồn theo Tô Tiểu Tiểu trên thi thể dời, nhìn về phía cung trang nữ tử, nói: "Triệu Hàn tháng, kiếm này tông đã giết ngươi ngoại môn đệ tử, ngươi còn cùng hắn nói nhảm cái gì? Không bằng ngươi ta cùng nhau liên thủ giết sạch ở đây tất cả Kiếm Tông đệ tử, như thế nào?"

Tên là Triệu Hàn tháng cung trang nữ tử hơi nheo mắt lại, giống như là có chút ý động.

Thấy thế, một bên Đổng Vô Thương biến sắc, hai tên vương giả cảnh cường giả liên thủ, vậy căn bản không phải hắn có thể đối kháng, lập tức vội vàng nói: "Triệu sư tỷ, ta Kiếm Tông đối Bách Hoa cung tuyệt không có ác ý, ở trong đó nhất định có hiểu lầm gì đó, tóm lại, ta nhất định cho ngươi một cái công đạo, như thế nào?"

"Bàn giao? Có thể" Triệu Hàn tháng lạnh giọng nói: "Vậy ngươi đưa ngươi Kiếm Tông tên này ngoại môn đệ tử giao cho ta xử trí, có thể?" Kỳ thật nàng cũng không muốn cùng Quỷ Tông người hợp tác, tương đối Quỷ Tông phong cách hành sự nàng cũng là cực kỳ không thích, nhưng nếu như Kiếm Tông không cho nàng một cái hài lòng bàn giao, nàng cũng không để ý tạm thời cùng Quỷ Tông người liên thủ.

Đổng Vô Thương hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía một bên Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt, khi thấy Tần Tịch Nguyệt lúc, hắn nheo mắt, lập tức hỏi: "Các hạ là?"

Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Ta không phải Kiếm Tông đệ tử, cho nên, ngươi không cần quản ta!"

Đổng Vô Thương thật sâu nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, trầm giọng nói: "Ngươi vì sao khoảnh khắc Tô Tiểu Tiểu? Ngươi cử động lần này sẽ để cho cho ta Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung trở mặt, ngươi không biết sao?"

"Đâu có chuyện gì liên quan tới ta?" Dương Thiên Diệp cười lạnh một tiếng.

Chương 122: Xuất thủ!

"Ngươi cũng đã biết ngươi là ở đối nói chuyện?" Đổng Vô Thương cả giận nói.

"Dương sư đệ, đây là Thái Thanh phong Đổng Vô Thương sư huynh, cũng là lần này chúng ta dẫn đội người." Một bên sững sững vội vàng giải thích nói. Hắn nhưng là biết Dương Thiên Diệp tính cách, sợ Dương Thiên Diệp cùng Đổng Vô Thương phát sinh xung đột.

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Lúc trước vị này Đổng Vô Thương sư huynh nói muốn cho Bách Hoa cung một cái công đạo, ta cũng rất muốn biết, Đổng Vô Thương sư huynh muốn làm sao cho Bách Hoa cung bàn giao. Là muốn ta cho này Tô Tiểu Tiểu đền mạng sao?"

"Ngươi tại sao phải giết Bách Hoa cung đệ tử?" Đổng Vô Thương lại lần nữa hỏi một lần.

"Là các nàng động thủ trước." Dương Thiên Diệp nói. Hắn cũng muốn nhìn một chút kiếm này tông nội môn đệ tử muốn xử trí như thế nào chuyện này.

Đổng Vô Thương nhướng mày, quay đầu nhìn về phía Triệu Hàn tháng, cái sau lại là không đáp, chỉ là nhìn về phía một bên Quỷ Thủ. Thấy thế, Đổng Vô Thương hít sâu một hơi, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Bất kể như thế nào, ngươi xuất thủ đánh giết Bách Hoa cung đệ tử cũng là không đúng, dạng này, ta cũng không giết ngươi, nhưng là ta muốn phế rơi ngươi tu vi, ngươi có gì dị nghị không?" Hắn cũng không muốn đối tông môn của mình đệ tử ra tay, nhưng là càng không muốn cái này Triệu Hàn tháng cùng quỷ kia tay liên thủ, bởi vì như vậy, mấy người bọn họ hôm nay sợ rằng đều sẽ mất mạng ở chỗ này.

Nghe được Đổng Vô Thương lời nói, phía sau hắn sững sờ biến sắc, Dương Thiên Diệp có thể là có thể xông đến kiếm nô tháp thứ hai mươi mốt tầng người, như vậy tư chất cùng tiềm lực, căn bản không phải trước mắt sư huynh này có thể tùy ý nắm, đang chuẩn bị nói chuyện, Dương Thiên Diệp lại là mở miệng trước, hỏi: "Theo ngươi ý tứ, cũng chỉ có thể các nàng giết ta, mà ta không thể giết các nàng?"

"Hừ!" Lúc này, một bên Triệu Hàn tháng lạnh hừ một tiếng, châm chọc nói: "Đổng Vô Thương, không nghĩ tới ngươi ngay cả ngươi Kiếm Tông một cái ngoại môn đệ tử cũng quản không, dĩ vãng ta thật sự là xem trọng ngươi!"

Một bên hứa nói cũng là khẽ cười nói: "Đổng huynh, ngươi thật sự là quá mức nhân từ, một cái nho nhỏ ngoại môn đệ tử cũng dám chất vấn cùng chống đối ngươi, ngươi sư huynh này làm cũng là quá kém cỏi một điểm!"

"Triệu Hàn tháng, cái này Đổng Vô Thương rõ ràng không cách nào cho ngươi một cái công đạo, tất nhiên dạng này, ngươi ta không bằng liên thủ giải quyết ở đây Kiếm Tông đệ tử, như thế nào?" Này một mực đang xem kịch Quỷ Thủ bất thình lình mở miệng nói.

Bị ba người mỉa mai, Đổng Vô Thương sắc mặt cực kỳ khó coi, lập tức lạnh giọng nói: "Dương Thiên Diệp, mặc kệ nguyên nhân gì, ngươi tru sát Bách Hoa cung đệ tử liền có phải hay không, vì ngăn ngừa Bách Hoa cung cùng ta Kiếm Tông trở mặt, ta muốn phế rơi ngươi tu vi, đưa ngươi giao cho Bách Hoa cung xử trí. Còn tông môn nơi đó, ta sẽ đích thân đi giải thích!" Nói liền muốn động thủ.

"Ha ha..." Dương Thiên Diệp bất thình lình cười ha hả, cười một hồi, nói: "Nguyên lai đây chính là Kiếm Tông nội môn đệ tử, nguyên lai Kiếm Tông nội môn đệ tử cũng là như vậy không chịu nổi, khó trách Kiếm Tông sẽ trở thành sáu đại thế lực hạng chót. Thật sự là buồn cười, phế bỏ ta tu vi, cầm ta giao cho Bách Hoa cung xử trí? Đổng Vô Thương, ngươi tính là cái gì?"

Nói xong, Dương Thiên Diệp không đợi Đổng Vô Thương nói chuyện, rút kiếm cũng là một trảm, nhanh như thiểm điện!

Đổng Vô Thương nghe được Dương Thiên Diệp lời nói lúc, đầu tiên là sững sờ, sau đó cũng là nổi giận, ngay tại hắn chuẩn bị động thủ lúc, hắn không nghĩ tới, ở trước mặt hắn cái này Phàm Nhân Cảnh huyền giả thế mà dẫn đầu động thủ trước. Càng không có nghĩ tới là đối phương xuất kiếm tốc độ cư nhiên như thế nhanh, cũng may không đến mức nhanh đến hắn không có sức hoàn thủ.

Không kịp nghĩ nhiều, Đổng Vô Thương thân hình khẽ động, hướng (về) sau tung bay, né tránh Dương Thiên Diệp này nhanh như thiểm điện Nhất Kiếm, ngay tại lúc chân hắn vừa xuống đất lúc, một đôi không có nửa điểm huyết sắc hai tay bất thình lình ra hiện sau lưng hắn, hướng phía hắn phía sau lưng thăm dò qua.

Nguyên lai ở Dương Thiên Diệp rút kiếm một trảm lúc, một bên Quỷ Thủ cũng là ngay cả vội vàng đi theo xuất thủ.

"Là Quỷ Thủ, Đổng sư huynh cẩn thận!" Nhìn thấy một màn này, sững sững cùng phía sau hắn mấy tên Kiếm Tông đệ tử quá sợ hãi!

Đổng Vô Thương cũng là sắc mặt kịch biến, chân phải bỗng nhiên đạp đất, thân hình trong nháy mắt đằng không mà lên, tránh thoát cặp kia bất thình lình ra hiện sau lưng hắn tay không, tuy nhiên ở Đổng Vô Thương nơi bả vai, một cỗ máu tươi lại là không có dấu hiệu nào phun ra ngoài.

Dương Thiên Diệp ra xong Nhất Kiếm về sau, liền không có đang đuổi kích, hắn tuy nhiên cũng muốn giết trước mắt cái này Đồng Vô Thương, nhưng lại sẽ không cùng Quỷ Tông người liên thủ, không vì cái gì khác, chỉ vì Tô Thanh Thi.

Nhất kích không có tay, Quỷ Thủ ám đạo đáng tiếc, hắn cũng muốn tiếp tục xuất thủ, tuy nhiên hiển nhiên hiện tại đã không có cơ hội, bởi vì Kiếm Tông bốn người kia đã vây quanh ở Đồng Vô Thương bên cạnh.

Quỷ Thủ liếm liếm trên tay máu tươi, sau đó nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu huynh đệ thật nhanh Kiếm, cái này Đồng Vô Thương muốn đem ngươi giao ra, đã như vậy, không bằng ngươi ta liên thủ, ân, còn có ngươi bên cạnh vị mỹ nữ kia, ba người chúng ta liên thủ, cầm kiếm này tông mấy người toàn bộ tru sát ở đây, ngươi xem coi thế nào?"

"Dương Thiên Diệp, ngươi cũng dám phản tông, ngươi thật sự là thật can đảm a!" Đồng Vô Thương nhìn xem Dương Thiên Diệp, tức giận nói. Hắn không nghĩ tới, trước mắt kiếm này tông ngoại môn đệ tử lại dám ra tay với hắn, với lại cũng bởi vì hắn một kiếm này, kém chút làm cho hắn bị quỷ này tay đánh lén đắc thủ, cái này khiến hắn vừa sợ vừa giận.

"Phản tông?" Dương Thiên Diệp bật cười, nói: "Đồng Vô Thương, ta Dương Thiên Diệp ban đầu vốn cũng không phải là Kiếm Tông đệ tử, sao là phản tông mà nói? Về phần ta tại sao không phải Kiếm Tông đệ tử, ngươi đi hỏi một chút các ngươi Thái Thanh phong chấp Kiếm trưởng lão liền biết. Còn có, ta cùng cái này Jung đại mỹ nữ ở giữa ân oán chuyện không liên quan ngươi, cũng không liên quan Kiếm Tông sự tình, ngươi thiếu cho ta chó lại bắt chuột xen vào việc của người khác!"

"Ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử?" Đồng Vô Thương kinh ngạc hỏi, sau lưng hắn sừng sững mấy người cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc cùng nghi hoặc.

"Không phải Kiếm Tông đệ tử càng tốt hơn, tiểu huynh đệ, chúng ta liên thủ cầm kiếm này tông mấy người toàn bộ tru sát ở đây như thế nào?" Quỷ kia tay lần nữa mời nói.

"Ngươi tất nhiên không phải Kiếm Tông đệ tử, vậy ngươi đến cùng là ai, là ai cho ngươi lực lượng để ngươi dám giết ta Bách Hoa cung đệ tử?" Triệu Hàn tháng nhìn xem Dương Thiên Diệp, trầm giọng hỏi.

Dương Thiên Diệp không có trả lời Quỷ Thủ cùng Triệu Hàn tháng, quay người đối Tần Tịch Nguyệt nói: "Chúng ta đi thôi!" Hiện ở loại tình huống này, hắn căn bản không có cách nào tru sát này Triệu Hàn tháng, ở đợi ở chỗ này, sẽ chỉ lãng phí thời gian. Dù sao chỉ cần đối phương không ra cái này Trụ vương mộ, hắn liền có cơ hội.

Tần Tịch Nguyệt nhu thuận gật gật đầu, sau đó cùng sau lưng Dương Thiên Diệp.

Gặp Dương Thiên Diệp hai người rời đi, Triệu Hàn Nguyệt Nhãn bên trong hàn mang chớp động, mấy lần muốn động thủ, nhưng là áp chế lại. Có nữ tử kia ở, nàng căn bản không có nắm chắc lấy tên này gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên mệnh.

Một bên Quỷ Thủ do dự dưới, cũng là không hề động, tuy nhiên đối Dương Thiên Diệp thái độ rất khó chịu, nhưng hắn cũng không có nắm chắc lấy Dương Thiên Diệp mệnh, bởi vì Dương Thiên Diệp bên cạnh còn có một cái vương giả cảnh nữ tử. Trọng yếu nhất là nếu như hắn động thủ, nữ nhân này cùng này Đổng Vô Thương liên thủ, vậy hắn coi như nguy hiểm.

Niệm đến tận đây, Quỷ Thủ hắc hắc cười lạnh vài tiếng, sau đó tay phải tìm tòi, nắm lên này nằm trên mặt đất Tô Tiểu Tiểu thi thể, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ, "Thi thể này tất nhiên không người muốn, vậy ta Quỷ Thủ liền vui vẻ nhận. Yên tâm, ta hội hảo hảo đối nàng, khanh khách...."

"Quỷ Thủ!" Một bên Triệu Hàn tháng một tiếng gầm thét, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Quỷ Thủ đuổi theo.

"Ban đầu vốn còn muốn nhìn một trận trò vui đâu!" Hứa nói thán một tiếng, nói: "Không nghĩ tới lại là như vậy kết cục, Đổng huynh cáo từ!" Nói xong, không ở dừng lại, mang theo Nguyên Môn mấy người hướng phía khác một cái thông đạo đi đến.

Ở mấy người đều sau khi đi, này Đổng Vô Thương trầm giọng hỏi: "Sừng sững, này Dương Thiên Diệp đến cùng có phải hay không ta Kiếm Tông đệ tử?"

"Hồi sư huynh!" Sừng sững nói: "Đương nhiên là, hắn vốn là Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, chẳng qua là ban đầu bởi vì không cách nào hấp thu Huyền khí, cho nên bị Thiên trưởng lão biếm thành tạp dịch đệ tử, ngay tại lúc một năm sau, hắn lại là lại khôi phục bình thường. Không chỉ có như thế, hắn còn xông đến kiếm nô tháp hai mươi hai tầng, lưới rách Mộ Dung yêu kỷ lục thế giới!"

"Hai mươi hai tầng?" Đổng Vô Thương sắc mặt động dung.

Sừng sững gật gật đầu, nói: "Không chỉ có như thế, hắn lúc trước còn Nhất Kiếm miểu sát đã là Tiên Thiên Nhị phẩm Liễu Thanh vũ."

Nghe vậy, Đổng Vô Thương nheo mắt, đây mới thực là yêu nghiệt a, loại này yêu nghiệt, muốn siêu việt hắn cũng là một chút thời gian vấn đề a!

"Chỉ là sừng sững không rõ, hắn vì sao nói không phải ta Kiếm Tông đệ tử!" Sừng sững nghi ngờ nói.

Nửa ngày, Đổng Vô Thương lắc đầu, nói: "Mặc kệ hắn, việc này ta về tông sau sẽ đi hỏi thăm trưởng lão, nếu như cái này Dương Thiên Diệp thật không phải ta Kiếm Tông đệ tử, đây cũng là thôi, nếu như hắn là, vậy hắn hôm nay ra tay với đồng môn, đồng thời giết Bách Hoa cung đệ tử, lại tự xưng không phải Kiếm Tông đệ tử, tông môn tất nhiên sẽ nghiêm trị hắn!" Nói ra tối hậu, trong thanh âm mang lên từng tia từng tia hàn ý.

Sừng sững bờ môi động động, vốn là muốn nói cái này vốn là Bách Hoa cung người động thủ trước, nhưng là thấy đến Đổng Vô Thương bộ mặt tức giận, biết cái này Đổng sư huynh đã hận lên này Dương Thiên Diệp, lập tức liền đem muốn nói chuyện nuốt trở về.

------oOo------

Chương 123: Đi ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 123: Đi ra!

"Trên mặt ta có hoa sao?" Dương Thiên Diệp nhìn xem bên cạnh chăm chú nhìn hắn nhìn Tần Tịch Nguyệt hỏi. Trước trước đến bây giờ, bên cạnh cái này Tần Tịch Nguyệt liền nhìn chằm chằm vào hắn nhìn, nhìn hắn có chút không hiểu thấu.

Tần Tịch Nguyệt nháy mắt mấy cái, sau đó chân thành nói: "Tiểu đệ đệ, kỳ thật tỷ tỷ thật đối ngươi có ý tứ chứ!" Lúc trước Dương Thiên Diệp quả quyết cùng tàn nhẫn thật sự là vượt qua nàng ngoài ý muốn, nói giết liền giết, tuyệt không dây dưa dài dòng, nàng ưa thích cùng dạng này người hợp tác!

"Ngươi yêu cứ như vậy giá rẻ?" Dương Thiên Diệp làm sao tin nữ nhân này chuyện ma quỷ?

Tần Tịch Nguyệt cười cười, không tại tiếp tục cái đề tài này, nói: "Tiểu đệ đệ, trước trước những người kia đối ngươi thái độ đến xem, ngươi coi như không phải Kiếm Tông đệ tử, cũng cần phải cùng Kiếm Tông có chút sâu xa mới là, vì sao đối kiếm kia tông đệ tử xuất thủ không lưu tình đâu? Đương nhiên, tỷ tỷ chỉ là hiếu kỳ mà thôi!"

Dương Thiên Diệp trầm mặc một chút, nói: "Ta vốn là Kiếm Tông đệ tử."

"Nguyên bản? Cái kia chính là nói bây giờ không phải là? Tại sao?" Tần Tịch Nguyệt trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

"Bởi vì ta bị trục xuất Kiếm Tông, nói như vậy cũng không đúng, nói cho đúng là ta không bị Kiếm Tông thừa nhận, hiểu chưa?" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

"Làm sao có thể?" Tần Tịch Nguyệt hai mắt trợn to, bất khả tư nghị nói: "Ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, tăng thêm ngươi như thế cường hãn thực lực, Kiếm Tông bảo vệ lôi kéo còn đến không kịp, làm sao lại đưa ngươi trục xuất đi?"

"Ta có cần phải lừa ngươi sao?" Dương Thiên Diệp nói.

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu, nói: "Tỷ tỷ không phải không tin ngươi, chỉ là không rõ!"

"Bởi vì ta đắc tội Bách Hoa cung, Kiếm Tông bức bách tại Bách Hoa cung áp lực, cho nên quyết định cầm ta giao cho Bách Hoa cung xử trí, tựa như vừa rồi như vậy, minh bạch đi?" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói. Đối với Kiếm Tông, hắn là không có một chút ý nghĩ, bên trong cũng liền Thiên trưởng lão cùng Tô Thanh Thi để hắn để ý.

"Khó trách ngươi lúc trước như vậy đối đãi Bách Hoa cung người, khó trách ngươi đối kiếm kia tông Đổng Vô Thương xuất thủ không lưu tình chút nào!" Tần Tịch Nguyệt thấp giọng nói. Hiện tại nàng xem như minh bạch lúc trước Dương Thiên Diệp vì sao vừa ra tay cũng là sát thủ, nguyên lai hắn cùng Kiếm Tông còn có Bách Hoa cung người sớm có ân oán, đồng thời cũng là minh bạch Dương Thiên Diệp lúc trước tại sao không chút do dự liền cự tuyệt nàng mời.

"Xin nhờ, là bọn họ tới trước chọc ta được không nào? Nói cùng ta cố ý nhằm vào bọn họ giống như!" Dương Thiên Diệp có chút bất mãn nói.

Tần Tịch Nguyệt dừng bước lại, chân thành nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi hãy thành thật cùng tỷ tỷ nói, ngươi thành lập này cái thế lực, có phải hay không là đối phó Bách Hoa cung?"

"Vâng!" Dương Thiên Diệp cũng không giấu diếm.

Nghe vậy, Tần Tịch Nguyệt hít sâu một hơi, trên mặt hiển hiện một vòng đắng chát, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi biết Bách Hoa cung khủng bố đến mức nào sao? Đây chính là có hoàng giả cảnh cường giả tồn tại siêu cấp thế lực a, với lại trong đó Tôn Giả cảnh cùng Linh giả cảnh cường giả càng là nhiều không kể xiết, ngươi để tỷ tỷ để thành lập một cái cùng loại thực lực này chống lại thế lực, ngươi thật sự là nhìn lên tỷ tỷ a!"

"Ngươi sợ?" Dương Thiên Diệp nhạt âm thanh hỏi.

"Chẳng lẽ không nên sợ sao?" Tần Tịch Nguyệt trợn mắt một cái, nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ không biết ngươi cùng Bách Hoa cung ở giữa đến cùng có cái gì ân oán, nhưng là tỷ tỷ muốn nói, đừng nói ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, cũng là ngươi toàn bộ Kiếm Tông cũng đối phó không Bách Hoa cung."

"Ngươi đứa cháu kia thế lực so với ngươi còn mạnh hơn không biết bao nhiêu, ngươi lại bởi vì dạng này liền từ bỏ đi cứu ngươi mẫu hậu sao?" Dương Thiên Diệp nghiêm túc hỏi.

"Đương nhiên sẽ không, chỉ là..."

Dương Thiên Diệp cắt ngang Tần Tịch Nguyệt lời nói, nói: "Không có gì chỉ là, trên đời này có thật nhiều sự tình, chúng ta không đi làm, vậy thì một cơ hội nhỏ nhoi đều không, nhưng chúng ta nếu là làm, vậy thì có một cơ hội nhỏ nhoi. Tựa như gia gia ngươi, lúc trước nếu như hắn không đi chinh chiến thiên hạ, hắn có thể nhất thống toàn bộ Nam Vực, thành lập các ngươi Đại Tần đế quốc sao?"

"Tỷ tỷ có thể hỏi một chút ngươi tại sao phải đối phó Bách Hoa cung sao?" Tần Tịch Nguyệt trầm giọng hỏi.

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, bất thình lình, nguyên bản ở dẫn đường chồn tía bất thình lình dừng lại, chồn tía con mắt hướng bốn phía nhìn xem, tối hậu rơi trên mặt đất, sau đó lóe lên, rơi xuống đất, Tiểu trảo chỉ mặt đất, con mắt nhìn xem Dương Thiên Diệp, tựa hồ muốn nói, tại cái này mặt.

Dương Thiên Diệp chân phải trừng trừng mặt đất, mặt đất cứng rắn, không giống như là có thầm nghĩ, lập tức nhíu mày hỏi: "Tiểu gia hỏa, ngươi xác định cái kia đang gọi ngươi đồ, vật là tại cái này mặt?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

"Thế nhưng là nơi này cái gì cũng không có a!" Dương Thiên Diệp nói.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó Tiểu trảo lại đối mặt đất khoa tay mấy lần.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, rút kiếm đối mặt đất một trảm, tia lửa tung tóe, Dương Thiên Diệp kinh ngạc, bởi vì hắn Kiếm thế mà không thể ở đất này mặt lưu lại một đạo dấu vết, tuy nhiên hắn chỉ không cần đến ba phần sức mạnh, nhưng là liền xem như huyền thiết, hắn ba phần sức mạnh cũng là có thể ở phía trên lưu lại một đạo kiếm ngân, chẳng lẽ trước mắt đất này mặt so này huyền thiết còn cứng rắn hơn?

Ngay tại Dương Thiên Diệp chuẩn bị lần nữa thử một lần lúc, bất thình lình, mặt đất kia thế mà bắt đầu bắt đầu vặn vẹo, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt kinh hãi, chính chuẩn lui lại, nhưng mà vẫn là tối, một trận trời đất quay cuồng, Tần Tịch Nguyệt cùng Dương Thiên Diệp ý thức mơ hồ đi qua.

....

Không biết qua bao lâu, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, hắn vội vàng hướng bên cạnh xem xét, còn tốt, chồn tía cùng Tần Tịch Nguyệt đều còn tại.

"Đây là nơi nào?" Dương Thiên Diệp bên cạnh hỏi vừa đánh lượng trước mắt tràng cảnh, lúc này hắn cùng Tần Tịch Nguyệt ở vào một chỗ trong mật thất, mật thất rất hào hoa, bốn phía vách tường khắp nơi trang trí lấy các loại kỳ dị phát sáng đá quý, bỗng nhiên, Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, mật thất này bốn phía trên vách tường Cự nhân che kín lít nha lít nhít phù văn!

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp ánh mắt theo trên vách tường chuyển qua trong mật thất, ở mật thất chính giữa nơi, một bộ quan tài chính an tĩnh nằm ở nơi đó. Ở quan tài bốn phía, đồng dạng thêu khắc lấy lít nha lít nhít phù văn.

"Đây cũng là lục đại người thất một trong" Tần Tịch Nguyệt nhìn xem trong mật thất quan tài, trầm giọng nói: "Nguyên lai cái này lục đại người thất bị một loại phù văn trận pháp ẩn giấu đi, khó trách sáu đại thế lực cùng Đại Tần người đế quốc không cách nào tìm được, lại có ai sẽ nghĩ tới, cái này lục đại người thất lại là giấu ở thông đạo lòng đất!"

Đúng lúc này, chồn tía bất thình lình duỗi ra Tiểu trảo, chỉ chỉ này bộ quan tài.

Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, hỏi: "Ngươi nói là gọi là ngươi đồ, vật ở này trong quan tài?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt nhìn nhau, hai người đều là mặt sắc ngưng trọng lên, trong quan tài có cái gì đang kêu gọi tiểu gia hỏa, nói cách khác, cái này trong quan tài đồ, vật Là?

Đúng lúc này, chồn tía lại chỉ chỉ quan tài, sau đó khoa tay mấy lần Tiểu trảo.

"Ngươi nói là, nó để cho chúng ta giúp hắn mở ra quan tài?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Dương Thiên Diệp hướng quan tài nhìn lại, lúc này hắn mới phát hiện, quan tài nắp quan tài cùng quan tài thân thể chỗ tiếp hợp, từng cái kỳ dị phù văn chính chầm chậm lưu động lấy, hiển nhiên, những này phù văn là trấn áp này trong quan tài thần bí sinh vật. Về phần tại sao nói là thần bí sinh vật, bởi vì Dương Thiên Diệp không cách nào xác định đối phương là người vẫn là thập Huyền thú cái gì....

Hiện tại Dương Thiên Diệp đứng trước một vấn đề, mở ra vẫn là không mở ra! Nếu như mở ra, bên trong gia hỏa vạn nhất không có hảo ý, này ba người bọn hắn nhưng chính là chân chính tìm đường chết. Thế nhưng là không mở ra, hắn lại có chút không cam tâm, dù sao đã đi tới nơi này!

"Mở ra đi!" Lúc này, Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói: "Không trong khu vực quản lý là cái gì, hắn đã có năng lực đem chúng ta mang đến nơi đây, vậy hắn hẳn là có biện pháp đối trả cho chúng ta, tất nhiên hắn không đối trả cho ta, hơn nữa còn có thể cùng ngươi cái này thần bí tiểu gia hỏa câu thông, ngươi hẳn là cũng biết, Huyền thú đối nguy hiểm sự vật đều là rất bài xích, ngươi cái này tiểu gia hỏa tất nhiên không bài xích, vậy thì đại biểu cái này trong quan tài chi vật đối với chúng ta không có ác ý mới là!"

"Tiểu gia hỏa, hắn đối với chúng ta thật không có ác ý sao?" Dương

Thiên Diệp hỏi chồn tía.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, không gật đầu cũng không có lắc đầu, hiển nhiên, vấn đề này lại chẳng lẽ nó.

Gặp tiểu gia hỏa ngơ ngác bộ dáng, Dương Thiên Diệp nhịn không được cười lên, không ở cố kỵ cùng do dự, hướng đi quan tài. Dù cho cái này trong quan tài chi vật đối bọn hắn không có hảo ý, chỉ cần trong quan tài người không phải hoàng giả cảnh cường giả, hắn liền có biện pháp ứng đối, dù sao hắn trên người bây giờ còn có sư phụ hắn cho hắn mấy trương uy lực mạnh mẽ thuật phù, còn có này khủng bố đến có thể uy hiếp được Tôn Giả cảnh cường giả Huyết Sát châu.

Dương Thiên Diệp đi vào quan tài trước, nhìn xem này che kín lít nha lít nhít phù văn quan tài, hít sâu một hơi, không đang do dự, rút kiếm đối nắp quan tài vẩy một cái, "Bành" một tiếng, nắp quan tài trong nháy mắt bị Dương Thiên Diệp trường kiếm đánh bay, cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp thân hình hướng về sau vừa lui, mặt mũi tràn đầy đề phòng.

"A, rốt cục đi ra đâu!"

Không đến hai hơi, một cái rã rời câu hồn ngọt ngào thanh âm từ cái này trong quan tài truyền tới.

------oOo------

Chương 124: Thương triều công chúa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cái ăn mặc có chút bại lộ nữ tử từ cái này trong quan tài chậm rãi phiêu khởi, ở nhìn thấy nữ tử khuôn mặt lúc, Dương Thiên Diệp hô hấp trì trệ, huyết dịch khắp người nhịn không được nước cuồn cuộn đứng lên.

Nữ tử hai mươi tuổi, mái tóc xếp tóc mai, hạnh mặt má đào, mày như Viễn Sơn, toàn bộ ngũ quan tinh xảo không giống như là nhân gian nữ tử nên có được; Một bộ hơi mỏng phấn sắc lụa mỏng bảo bọc nữ tử này tinh tế uyển chuyển ngọc thể, lụa mỏng bên trong không có vật gì, là, lụa mỏng bên trong không có bất kỳ cái gì che lấp vật, bên trong xuân quang nửa chặn nửa che, cực kỳ mê người.

Đặc biệt là này một đôi so hồ ly còn yêu mị hai mắt, bên trong phảng phất có được ma lực kỳ dị, tản ra mê hoặc nhân tâm ma lực, để cho người ta nhìn lên một cái liền không nguyện ý ở dời mở tròng mắt.

Nữ tử ngừng tại hư không, tham lam hít một hơi không khí, cái này một cái Tiểu tiểu động tác để một bên Dương Thiên Diệp toàn thân triệt để. Lửa nóng, bởi vì theo nữ tử hấp khí, hắn trước ngực này bại lộ một đôi đầy đặn nhẹ bắt đầu run rẩy, cái này khiến chỉ trải qua qua một lần mông lung nhân sự Dương Thiên Diệp như thế nào chống đỡ chống cự được?

Một bên Tần Tịch Nguyệt cũng là bị trước mắt nữ nhân này cho kinh diễm đến, nàng không nghĩ tới trong thiên địa này lại có xinh đẹp như vậy người, nàng từ hỏi dung mạo của mình cũng coi là xinh đẹp, nhưng cùng trước mắt nữ nhân này so ra, mặc kệ là dung mạo vẫn là này dáng người đều kém một bậc, mặc dù có chút không cam tâm, nhưng sự thật cũng là như thế.

Hư giữa không trung, nữ tử bất thình lình nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nháy mắt mấy cái, hẹp dài song trong mắt, lộ ra từng tia từng tia xinh đẹp, nhiếp nhân tâm phách, câu người đoạt hồn.

Thật là một cái tuyệt thế vưu vật a! Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, kiếm ý phun ra ngoài, thi triển ra kiếm ý về sau, Dương Thiên Diệp đầu trong nháy mắt tỉnh táo lại, lần nữa nhìn về phía nữ tử lúc, tuy nhiên trong lòng vẫn còn có chút tim đập rộn lên, cũng đã không có trước lúc trước cái loại này bối rối.

Gặp Dương Thiên Diệp ánh mắt thư thái, nữ tử trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, khẽ hé môi son, nói: "Kiếm ý, không nghĩ tới ngươi một Phàm Nhân Cảnh huyền giả thế mà lĩnh ngộ kiếm ý, thật sự là thú vị!" Thanh âm rã rời ngọt ngào, để cho người ta như mộc xuân phong.

"Tiền bối nhưng mà năm đó Thương triều Hoàng Hậu Đát Kỷ?" Lúc này, Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, cái này Đát Kỷ hắn nhưng là nghe nói qua, nghe đồn là năm đó Nam Vực đệ nhất mỹ nữ, dẫn vô số nam người điên cuồng họa thủy a. Nghe nói năm đó Thương triều sở dĩ diệt vong, cũng có nữ nhân này quan hệ. Nếu như trước mắt nữ nhân này thật sự là Đát Kỷ, này nàng là cái gì có thể cùng tiểu gia hỏa câu thông vậy là tốt rồi lý giải, bởi vì vì người nọ cũng là Huyền thú chi thân! Chỉ là Dương Thiên Diệp không rõ là, người này năm đó không phải là bị Đại Tần đế quốc cùng chư tông Diệt Sát sao?

"Thương triều Hoàng Hậu?" Nữ tử trong mắt lóe lên một vòng mê mang, thật lâu, nàng đột nhiên nhoẻn miệng cười, không có trả lời Tần Tịch Nguyệt, mà chính là nhìn về phía Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía, nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi là chồn tộc? A, không đúng, ngươi huyết mạch uy áp để cho ta đều có chút kiêng kị, ngươi là...." Bất thình lình, nữ tử trợn to hai mắt, dường như nghĩ đến cái gì, trong mắt hiển hiện nồng đậm vẻ kiêng dè.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, tím trong mắt, hiện lên một đạo hào quang màu tím, dường như đang cảnh cáo nữ tử.

Dương Thiên Diệp đưa tay ôm lấy chồn tía, xoa xoa chồn tía cái đầu nhỏ, có chút thương tâm nói: "Tiểu gia hỏa, chúng ta quen biết cũng coi là lâu, ngươi một mực không muốn ta biết ngươi lai lịch, ngươi không coi ta là làm là bằng hữu sao?"

Chồn tía vội vàng lung lay cái đầu nhỏ, Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp gương mặt, sau đó quơ múa.

Nhìn xem có chút nóng nảy chồn tía, Dương Thiên Diệp cười một tiếng, nói: "Tốt, ta đùa giỡn với ngươi, chờ ngươi về sau cảm thấy thời cơ phù hợp, ngươi ở nói cho ta biết, được không?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ.

Một bên nữ tử lúc này mở miệng, nói: "Tiểu gia hỏa, tiểu tử này tuy nhiên lấy mười bảy tuổi tuổi tác liền lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng cũng không tính cả kinh diễm mới tuyệt, ngươi đi theo hắn khẳng định không có gì tiền đồ, không bằng đi theo ta như thế nào?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp mặt đen lại, nữ nhân này thế mà ngay trước hắn mặt đào góc tường, còn như thế gièm pha hắn, biết sớm như vậy, vừa rồi hắn liền không nên thả nàng đi ra!

Chồn tía khinh thường nhìn nữ nhân liếc một chút, sau đó vọt đến Dương Thiên Diệp trên bờ vai, Tiểu trảo sờ sờ Dương Thiên Diệp lỗ tai, không có lý nữ nhân.

Dương Thiên Diệp trong lòng vui mừng, tiểu gia hỏa quả nhiên vẫn là cùng hắn là tốt nhất!

Nữ tử cười cười, cũng không thèm để ý chồn tía thái độ, nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu tử, nó tất nhiên nguyện ý đi theo ngươi, đó là ngươi tạo hóa, nhớ kỹ, ngày sau tuyệt đối đừng bạc đãi nó, minh bạch?"

"Tiền bối, vãn bối vẫn cảm thấy ngươi trước mặc bộ y phục đi..."

Dương Thiên Diệp rất chân thành đề nghị. Cùng trước mắt nữ nhân này nói chuyện, nếu như không phải thi triển ra kiếm ý, hắn đoán chừng đã bị mê tìm không ra bắc. Liền xem như có Kiếm Ý, nhưng là trước mắt nữ nhân này hiện tại bộ dáng này, nhìn hắn cũng là nhiệt huyết sôi sục.

Nữ tử khanh khách một tiếng, nói: "Ta đều không ngại, ngươi chú ý cái gì? Đừng nói cho ta, ngươi không muốn nhìn nhiều vài lần!" Tuy nhiên nói như thế, nhưng nữ tử tốt hơn theo tay khẽ vẫy, một kiện áo ngoài khoác ở trên người nàng, che khuất này mê người xuân quang.

Một bên Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, trong mắt mang theo không che giấu chút nào khinh bỉ, lúc trước Dương Thiên Diệp trò hề nàng nhưng khi nhìn rõ rõ ràng sở.

Dương Thiên Diệp không nhìn Tần Tịch Nguyệt ánh mắt, nhìn xem nữ tử nói: "Tiền bối, vãn bối đã mở ra nắp quan tài, cứu ra tiền bối, nếu như không có chuyện gì khác, mong rằng tiền bối thả chúng ta rời đi."

"Ngươi là đang nhắc nhở ngươi đối ta có ân cứu mạng sao?" Nữ tử giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thiên Diệp.

Bị đối phương điểm phá, Dương Thiên Diệp mặt mo đỏ ửng, nói: "Tiện tay mà thôi mà thôi, tiện tay mà thôi..."

Nữ tử nói: "Nguyên bản ta còn cần một hai trăm năm thời gian mới có thể đi ra ngoài, không nghĩ tới các ngươi thế mà lại tới đây, đương nhiên, chủ yếu là tiểu gia hỏa này, nó khi tiến vào cái này Trụ vương chi mộ một khắc kia trở đi, ta liền cảm nhận được nó khí tức, cho nên ta mới thi triển Cửu Vĩ Hồ tộc bí thuật cùng nó liên hệ, nguyên bản ta cũng không nghĩ tới các ngươi thực biết đến, nhưng là các ngươi lại là thật đến, hơn nữa còn mở ra cái này quan tài, để cho ta sớm đi ra, cử động lần này đối ta xem như có đại ân."

Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, biết trước mắt nữ nhân này còn tính là một người tốt, biết có ơn tất báo. Mà một bên Tần Tịch Nguyệt thì là giật mình, thất thanh nói: "Cửu Vĩ thiên hồ, ngươi là Đát Kỷ?"

"Nàng là mẫu thân của ta!" Nữ tử nhạt tiếng nói.

Thương triều công chúa!

Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt hai người chấn động, người trước mắt này lại là Thương triều công chúa, chỉ là hai người không rõ là, cái này Thương triều công chúa lại là vì sao nằm ở cái này quan tài bên trong?

"Bây giờ thế nhưng là Đại Tần đế quốc Thiên Hạ?" Nữ tử đột nhiên hỏi.

Tần Tịch Nguyệt trong lòng run lên, năm đó Thương triều có thể nói là quên trong tay Tần quốc, nữ nhân này là Thương triều công chúa, nhất định là hận cực lớn Tần. Nếu để cho nàng biết mình thân phận, này nữ nhân này hơn phân nửa sẽ không bỏ qua mình. Tuy nhiên nhìn không thấu người trước mắt này thực lực, nhưng kỳ thật lực siêu việt vương giả cảnh là khẳng định.

"Bây giờ Nam Vực đã nhất thống, hiện tại Nam Vực chỉ có Đại Tần đế quốc!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói.

"Nhất thống sao?" Nữ tử lại hỏi: "Này Nguyên Môn đâu? Này tông môn còn ở?" Nói đến Nguyên Môn, thanh âm cô gái bên trong mang lên một tia lãnh ý.

"Vẫn còn, bây giờ Nguyên Môn là Nam Vực sáu đại thế lực đứng đầu!" Dương Thiên Diệp trả lời.

Nữ tử trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì, nhưng là Dương Thiên Diệp biết, muốn nhất định không phải chuyện gì tốt, bởi vì nữ tử sắc mặt mang lên hàn ý.

Lúc này, chồn tía sờ sờ Dương Thiên Diệp lỗ tai, sau đó lóe lên, chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể, nằm ở Huyền khí trong ao ngủ say sưa đứng lên.

Nhìn thấy tiểu gia hỏa chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể, một bên nữ tử bất thình lình con mắt trợn to lớn, trong mắt tràn đầy chấn kinh chi sắc, nhìn Tần Tịch Nguyệt phi thường không hiểu. Tuy nhiên nàng cũng rất tò mò này chồn tía cùng U Minh Lang vương trốn đến nơi đâu để, nhưng bởi vì Dương Thiên Diệp không nói, nàng cũng không dễ tiếp tục hỏi, chỉ cho rằng đó là Huyền thú cái gì thần thông thuật, chỉ là bây giờ nhìn Nữ người thần sắc, chỉ sợ cái này không giống đơn giản như vậy.

Nhìn thấy nữ tử chấn kinh bộ dáng, Dương Thiên Diệp ám đạo hỏng bét, tâm đạo: "Tiểu gia hỏa, ngươi buồn ngủ tốt xấu cũng đợi lát nữa a!"

"Nàng, nàng đi nơi nào?" Nữ tử hỏi.

Dương Thiên Diệp nháy mắt mấy cái, nói: "Đây là nó thần thông thuật, ta cũng không rõ ràng lắm, lần sau ta giúp ngươi hỏi một chút nó..."

"Đánh rắm!" Nữ tử bạo một câu chửi bậy, thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, sau đó ngọc thủ đặt ở Dương Thiên Diệp ở ngực, trực tiếp bắt đầu xem xét Dương Thiên Diệp thân thể.

Dương Thiên Diệp biến sắc, không chút do dự, rút kiếm đối lấy nữ tử trước mắt cũng là một trảm, không chắc chắn lưu, Dương Thiên Diệp vận dụng kiếm ý cùng toàn lực.

Một kiếm kia tốc độ nhanh như thiểm điện, mắt thường căn bản không thể gặp.

Nhưng mà, cũng là cái này nhanh như thiểm điện Nhất Kiếm cũng là bị hai cây khiết bạch vô hà ngón tay ngọc cho kẹp lấy!

------oOo------

Chương 125: Thật đáng yêu cái đuôi.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy mình Kiếm thế mà bị đối phương hai ngón tay kẹp lấy, Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, trước mắt nữ nhân này thực lực thật là khủng khiếp, biết hiện tại hắn căn bản không phải đối thủ, đang chuẩn bị vận dụng Huyết Sát châu, đúng lúc này, nữ tử dường như thấy cái gì, con mắt bỗng nhiên trợn lên, nói: "Làm sao có thể, làm sao có thể..." Còn chưa có nói xong, nữ tử liền là chuẩn bị chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể.

Đúng lúc này, một đạo vô hình năng lượng bất thình lình từ Dương Thiên Diệp trong cơ thể bạo dũng mà ra, cầm nữ tử trong nháy mắt cho đánh bay ra ngoài.

Dương Thiên Diệp sững sờ, một bên đang chuẩn bị xuất thủ Tần Tịch Nguyệt cũng là sững sờ.

Một đạo tử quang hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, chợt, một cỗ kinh khủng vô hình uy áp phô thiên cái địa tuôn hướng nữ tử kia.

"Chờ một chút!" Nữ tử vội vàng nói: "Ta không có ác ý!"

Dương Thiên Diệp cầm nổi giận chồn tía ôm vào trong ngực, nhìn xem nữ tử trầm giọng nói: "Ngươi lúc trước có ý tứ gì!" Lúc trước nữ tử tuy nhiên ra tay với hắn, nhưng không có sát khí, hiển nhiên, nữ tử đối với hắn hẳn không có cái gì ác ý.

Nữ tử có chút kiêng kị nhìn một chút Dương Thiên Diệp phần bụng, sau đó nói: "Lúc trước sự tình là ta sai, ta xin lỗi ngươi!"

Nhìn thấy nữ tử ánh mắt, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, trầm giọng nói: "Ngươi phát hiện?"

Nữ tử gật gật đầu, trong mắt lóe ra hưng phấn quang mang, nói: "Ta hiện tại xem như minh bạch nó tại sao phải đi theo ngươi, nguyên lai trên người ngươi ủng có thần bí như vậy thiên địa kỳ vật!"

"Ngươi lúc trước là chuẩn bị cướp đoạt?" Dương Thiên Diệp hai mắt nhíu lại, nói.

"Cướp đoạt?" Nữ tử lắc đầu, nói: "Nó đã nhận ngươi làm chủ nhân, lúc trước ta cũng là bởi vì không có đạt được ngươi tán thành, cho nên bị nó cho bắn ra."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng buông lỏng một hơi, hắn tuy nhiên không biết cái này thần bí vòng xoáy nhỏ là cái gì, nhưng là hắn theo nữ tử lời nói bên trong biết được, cái này vòng xoáy nhỏ xem ra là chỉ nhận nhưng hắn cùng hắn tán thành người, ngoại nhân muốn tự tiện tiến vào, không có hắn cho phép lời nói khẳng định là không được.

"Ngươi biết nó là cái gì?" Dương Thiên Diệp hỏi lần nữa.

Nữ tử lắc đầu, nói: "Tuy nhiên ta không biết nó đến cùng là cái gì, nhưng là ta nghĩ, cũng là này trong truyền thuyết thần vật cũng không gì hơn cái này. Làm sao, ngươi cũng không biết nó là vật gì?"

Gặp Dương Thiên Diệp cùng nữ nhân ở đánh cái gì bí hiểm, Tần Tịch Nguyệt nhịn không được hỏi: "Các ngươi đến cùng đang nói cái gì?"

Nữ tử có chút ngoài ý muốn, nhưng rất nhanh nàng liền hiểu được, hiển nhiên, trước mắt một nam một nữ này mặc dù là một đám, nhưng lại khẳng định không phải chân chính đạo lữ, muốn đến nơi này, lập tức cười nói: "Chờ ngươi cùng hắn kết làm đạo lữ, hắn lại nguyện ý đối ngươi mở rộng cửa lòng lúc, ngươi liền biết chúng ta đang nói cái gì!"

"Kết làm đạo lữ?" Tần Tịch Nguyệt rất là nghi hoặc.

Nữ tử vũ mị cười một tiếng, nói: "Đương nhiên, chờ ngươi cùng hắn kết làm đạo lữ, hai người Vu sơn mây mưa lúc, ngươi liền sẽ biết."

Không muốn nữ nhân này tiếp tục mò mẫm nói tiếp, Dương Thiên Diệp mở miệng, nói: "Tiền bối, tất nhiên chúng ta đã cứu ngươi ra, vậy bây giờ phiền phức tiền bối cầm chúng ta đưa ra ngoài, như thế nào?" Nếu như có thể lời nói, hắn là muốn đem người trước mắt này giết hết miệng, vòng xoáy nhỏ sự tình, hắn thật sự là không muốn để cho nhân loại biết, nhưng là không có cách, trước mắt nữ nhân này thực lực quá mức khủng bố, căn bản không phải hắn hiện tại có thể đối kháng.

Nữ tử cười cười, ngọc vung tay lên, trước mắt tràng cảnh bất thình lình một trận biến ảo, sau một lát, giữa sân chỉ còn lại có Dương Thiên Diệp cùng nữ tử, về phần này Tần Tịch Nguyệt, lại là không biết để nơi nào.

"Ngươi có ý tứ gì!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói, chăm chú kiếm trong tay.

Nữ tử vũ mị cười một tiếng, nói: "Yên tâm, ngươi này tiểu tình nhân không có việc gì, hiện tại chỉ còn lại có hai chúng ta, ta muốn cùng ngươi làm khoản giao dịch, như thế nào?"

"Giao dịch gì?" Dương Thiên Diệp nhíu mày, nếu như có thể lời nói, hắn tuyệt sẽ không tới tìm trước mắt nữ nhân này, nữ nhân này ít nhất là Linh giả cảnh, hơn nữa còn hội các loại năng lực kỳ dị, coi như hắn dùng Huyết Sát châu cũng không nhất định có thể cùng đối kháng.

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng vũ mị cùng cực nụ cười, trong mắt càng là hiển hiện một vòng tia sáng kỳ dị, ôn nhu nói: "Ta muốn cùng ngươi tiểu gia hỏa kia, chờ đợi ở trong cơ thể ngươi, như thế nào?"

Thanh âm cô gái tựa như có được ma lực, khiến cho Dương Thiên Diệp ánh mắt mê ly lên, lập tức đang chuẩn bị gật đầu, bất thình lình, một đạo tử quang bao phủ ở Dương Thiên Diệp trên thân, Dương Thiên Diệp ánh mắt trong nháy mắt thư thái tới, nghĩ đến lúc trước mình này phiên bộ dáng, Dương Thiên Diệp sắc mặt kịch biến, trước mắt nữ tử này lại đang đối với hắn thi triển loại kia kỳ dị yêu thuật, lập tức kiếm ý không chút do dự thi triển đi ra.

"Ngươi đây là đang cùng ta làm giao dịch?" Dương Thiên Diệp lạnh giọng nói. Hắn không nghĩ tới hắn lần này thật cứu một cái bạch nhãn lang, tuy nhiên cũng tốt, có lần này giáo huấn, hắn về sau định sẽ không ở khinh thường, đi làm này không biết lại lại không có nắm chắc sự tình.

"Ý cảnh quả nhiên là huyễn thuật khắc tinh đâu!" Thấy mình Thuật Pháp đối trước mắt nam tử vô dụng, nữ tử thấp giọng thở dài, sau đó nghiêm mặt nói: "Ta là thật tâm muốn cùng ngươi làm một vụ giao dịch, ta muốn cùng ngươi tiểu gia hỏa kia, tiến vào ngươi này thần bí vòng xoáy nhỏ bên trong. Mà xem như báo đáp, ta sẽ dẫn ngươi đi phụ vương ta chân chính mộ thất, ân, bên trong thế nhưng là có phụ vương ta tu tập huyền kỹ cùng công pháp đâu, như thế nào?"

Dương Thiên Diệp không hề nghĩ ngợi, lên đường: "Ta cự tuyệt!" Trước mắt nữ nhân này xem xét cũng không phải là vật gì tốt, để cho nàng tiến vào vòng xoáy nhỏ, đây không phải là dẫn sói vào nhà?

"Tại sao?" Nữ tử có chút không hiểu, hỏi.

"Bởi vì vật kia bài xích ngươi!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Lúc trước tiểu gia hỏa khi tiến vào ta này vòng xoáy nhỏ thời điểm, vòng xoáy nhỏ cũng không có bài xích nó, mà ngươi lần này cần tiến vào, nó lại bài xích ngươi. Về phần tại sao bài xích ngươi, ta không biết, nhưng ta biết, nó khẳng định là không muốn ngươi tiến vào, hoặc là nói ngươi đối ta có uy hiếp, cho nên nó mới sẽ như thế!"

Nữ tử khẽ giật mình, chợt cười rộ lên, trước ngực một đôi đầy đặn theo nàng tiếng cười run lên một cái, nhìn Dương Thiên Diệp nheo mắt, thầm mắng họa thủy.

Cười một hồi, nữ tử nói: "Tiểu gia hỏa sở dĩ không bị bài xích, là bởi vì nó là thụy thú, bản thân liền là đến thiên địa yêu quý, bị ngươi này vòng xoáy nhỏ tán thành, cũng rất bình thường. Còn ta bị bài xích, không phải ta đối với ngươi mưu đồ làm loạn, mà chính là ngay từ đầu ta quá mức sốt ruột, đối với nó có xâm chiếm chi tâm, thần vật có linh, nó cảm nhận được, cho nên nó bài xích ta. Mà bây giờ ta biết nó đã nhận ngươi làm chủ nhân, đương nhiên sẽ không ở có ý đồ với nó."

"Ngươi ngược lại là thẳng thắn!" Dương Thiên Diệp châm chọc nói.

Nữ tử cũng không thèm để ý, cười nói: "Thế nào, nếu như ngươi nguyện ý để cho ta ở lại ngươi vòng xoáy nhỏ, ta liền dẫn ngươi đi người mộ, đồng thời về sau ngươi nếu là gặp được nguy hiểm tính mạng, ta có thể ra tay giúp ngươi, đương nhiên, chỉ hạn Tôn Giả cảnh phía dưới đối thủ!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp có chút tâm động, kia là cái gì người mộ hắn cũng không phải làm sao để ý, hắn để ý là nữ tử nói một câu cuối cùng, Tôn Giả cảnh phía dưới huyền giả nếu là ra tay với hắn, trước mắt nữ nhân này hội xuất thủ tương trợ. Nói đơn giản một chút cũng là hắn về sau tương đương thêm một cái Linh giả cảnh tay chân a!

Linh giả cảnh tay chân, ngẫm lại đều để người hưng phấn kích động a!

Tuy nhiên Dương Thiên Diệp vẫn còn có chút lý trí, không có lập tức đáp ứng, việc này có quan hệ trọng đại, hắn thật sự là không cách nào hoàn toàn tin tưởng trước mắt nữ nhân này. Hắn có thể làm cho U Minh Lang vương ở tại hắn vòng xoáy trong đan điền, là bởi vì tiểu gia hỏa có thể chấn nhiếp này hai cái U Minh Lang, nhưng là trước mắt nữ nhân này, hiển nhiên, tiểu gia hỏa hiện tại còn không thể áp chế, nếu như nữ nhân này nếu là mưu đồ làm loạn, vậy hắn coi như nguy hiểm.

Sau một lúc lâu, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Ngươi vì sao muốn tiến vào ta cái này vòng xoáy nhỏ?"

Nữ tử có chút do dự, nhưng nhìn thấy Dương Thiên Diệp đề phòng ánh mắt lúc, trong lòng run lên, biết nếu như đang giấu giếm cái gì, thiếu niên trước mắt này nhất định sẽ không đáp ứng cùng nàng hợp tác, lập tức thẳng thắn nói: "Bởi vì ngươi này vòng xoáy nhỏ có thể tăng lên ta tu luyện tốc độ! Ta bị quốc sư phong ấn đã có hơn bốn trăm năm, cảnh giới mặc dù không có rơi xuống, lại cũng không có tăng lên. Nếu như ta không thể ở trong ba năm mau chóng tăng lên tới Tôn Giả cảnh, ta liền sẽ vẫn lạc, bởi vì ta thọ mệnh chỉ còn lại không tới ba năm!"

"Cũng bởi vì dạng này?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

"Cũng bởi vì ta hiện tại không có địa phương để!" Nữ tử cười nói: "Nguyên bản ở năm nay về sau, sẽ có người tới thả ta ra ngoài, nhưng là ta hiện tại sớm đi ra, nói cách khác, quốc sư bố trí sự tình đã có biến số. Nói cách khác, hiện tại ta chỉ có thể đi theo ngươi đi!"

Dương Thiên Diệp không nhìn nữ tử đoạn văn này, hắn vẫn còn có chút do dự, do dự muốn không để nữ nhân này tiến vào vòng xoáy nhỏ.

"Nếu như ngươi sợ ta ở này vòng xoáy bên trong gây bất lợi cho ngươi lời nói, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm. Bởi vì thần vật có linh, nếu như ta dám đối ngươi có bất lợi ý nghĩ, nó tất nhiên sẽ lần nữa tự động ra tay với ta." Nữ tử cười nhẹ nhàng nói.

Dương Thiên Diệp trầm mặc, trong lòng thầm nghĩ: "Nếu như trước mắt nữ nhân này có thể tấn thăng đến Tôn Giả cảnh, đến lúc đó ta liền có thể mời nàng ra tay giúp đỡ cứu ra mẫu thân của ta, coi như cứu không ra, cũng có một cái đối kháng Bách Hoa cung át chủ bài, không phải vậy lấy cá nhân ta chi lực, muốn đối kháng Bách Hoa cung quái vật khổng lồ này, thật không biết muốn năm nào tháng nào a!"

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp không đang do dự, nói: "Ta đồng ý!"

Nghe vậy, nữ tử vui vẻ, thân hình khẽ động, hóa thành một chỉ có chín cái đuôi màu trắng hồ ly đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt, ngay tại nàng chuẩn bị chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể lúc, Dương Thiên Diệp lại là ôm lấy nó, ở nó này cái đuôi bên trên sờ sờ, cười nói: "Thật đáng yêu hồ ly, thật đáng yêu cái đuôi..."

"Ngươi muốn chết!"

Ở Dương Thiên Diệp đụng chạm đến này đuôi cáo lúc, này màu trắng hồ ly trắng noãn lông tóc trong nháy mắt che kín một tầng đỏ ửng, sau đó một đạo xen lẫn ý xấu hổ tiếng hét phẫn nộ âm vang ở Dương Thiên Diệp vang lên bên tai.

------oOo------

Chương 126: Đệ nhất cường giả

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị một tiếng gầm này, Dương Thiên Diệp kinh vội vàng buông ra màu trắng hồ ly, khi nhìn thấy màu trắng hồ ly chính giận nhìn hắn chằm chằm lúc, Dương Thiên Diệp trong lòng hơi hồi hộp một chút, lúc trước hắn chỉ là nhìn thấy trước mắt cái này màu trắng gia hỏa đáng yêu, lại là quên cái này màu trắng gia hỏa thế nhưng là có thể so với Linh giả cảnh cường giả tồn tại a, hơn nữa còn là một cái Nữ!

Dương Thiên Diệp cười ngượng ngùng cười, nói: "Không có ý tứ, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!"

"Ngươi biết đuôi cáo không thể bị sờ sao?" Bạch hồ ly nhìn thẳng Dương Thiên Diệp, trong thanh âm mang theo một tia rừng rậm hàn ý.

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp không hiểu hỏi: "Ta liền thường xuyên ôm tiểu gia hỏa, còn sờ qua nó cái đuôi đâu!"

Hồ ly nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, gặp Dương Thiên Diệp không giống như là đang nói láo, lập tức lạnh lùng róc thịt Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể, đồng thời một đoạn thanh âm bất thình lình xuất hiện ở Dương Thiên Diệp bên tai: "Đúng, quên nói cho ngươi, ta cừu gia giống như hơi nhiều đâu, tỉ như Đại Tần đế quốc, Bách Hoa cung, Băng Tuyết cung, tóm lại, Nam Vực nổi danh thế lực giống như đều là ta cừu gia đâu, nếu như bọn họ biết ta đi ra, chắc chắn sẽ không buông tha ta, cho nên, vì ngươi ta an toàn nghĩ, về sau ngươi tốt nhất khác trêu chọc Linh giả cảnh cường giả, coi như trêu chọc cũng tốt nhất đừng để ta xuất thủ, bởi vì ta vừa ra tay, ngươi liền sẽ trở thành Nam Vực công địch!"

Nói xong, Dương Thiên Diệp trước mắt tràng cảnh chậm rãi bắt đầu mơ hồ.

"Bị vũng hố" đây là Dương Thiên Diệp lúc này ý nghĩ trong lòng.

Đếm rõ số lượng hơi thở, khi Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra lúc, lại trở lại lúc trước trong mật thất, mà Tần Tịch Nguyệt, chính là một không thuận nhìn xem hắn.

"Nàng đối ngươi thi triển huyễn thuật?" Nhìn thấy Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó đắng chát cười một tiếng, nguyên bản còn tưởng rằng nhận tội một cái cường hãn giúp đỡ, cái nào sẽ nghĩ tới, đây quả thực là một cái mầm hoạ, một cái một không chú ý, liền sẽ để hắn trở thành Nam Vực công địch mầm hoạ. Hắn không có hoài nghi nữ tử lời nói, bởi vì năm đó Thương triều thế nhưng là đồ sát qua rất nhiều thế lực đệ tử, cho nên, nữ tử nói những thế lực này sẽ không bỏ qua nàng, là có lý do.

"Người nàng đâu?" Tần Tịch Nguyệt không hỏi nữ nhân kia cùng Dương Thiên Diệp nói chuyện gì, nàng hiểu phân tấc.

Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó nói: "Cùng với tiểu gia hỏa!" Có một số việc, không cần thiết đối trước mắt nữ nhân này giấu diếm, với lại coi như hắn giấu diếm, đoán chừng cũng lừa gạt không trước mắt cái này khôn khéo nữ nhân. Hắn tin tưởng, cái này nữ nhân đã đại khái đoán được trên người hắn có bảo vật gì, chỉ là xác thực không biết a.

Quả nhiên, nghe được Dương Thiên Diệp không có giấu diếm, Tần Tịch Nguyệt khóe miệng nổi lên một vòng ý cười, sau đó nói: "Hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?"

"Nàng đáp ứng mang bọn ta để Trụ vương chân chính mộ thất!" Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó đi đến này quan tài vị trí, nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, nói: "Tới!"

Tần Tịch Nguyệt mới vừa đi tới Dương Thiên Diệp bên cạnh, mật thất bất thình lình một trận run rẩy, chợt, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt chỗ đứng đưa bắt đầu chậm rãi hạ xuống, rất nhanh, hai người cùng một chỗ không có đi vào trong lòng đất.

Không biết qua bao lâu, Dương Thiên Diệp cảm giác hai chân đạp ở thật sự, hắn mở hai mắt ra, khi thấy trước mắt tràng cảnh lúc, nheo mắt.

Trước mắt là một cái so lúc trước lớn mười mấy lần mật thất, đương nhiên, trọng yếu nhất là trước mắt cái này mật thất là hoàng kim chế tạo thành! Là, bốn phía vách tường, dưới chân giẫm sàn nhà, tất cả đều là hoàng kim chế tạo! Rất nhanh, Dương Thiên Diệp ánh mắt nhìn về phía mật thất chính giữa, ở chính giữa, như là lúc trước mật thất kia, có một bộ quan tài, khác biệt là, lần này cái này quan tài chung quanh đứng vững mười hai cái người mặc màu hoàng kim khôi giáp vệ binh pho tượng.

"Đây chính là Trụ vương quan tài sao?" Nhìn xem này bộ quan tài, Dương Thiên Diệp thấp giọng nói.

"Hẳn là!" Một bên Tần Tịch Nguyệt nói: "Năm đó Trụ vương có mười hai vàng Kim hộ vệ, trước mắt cái này mười hai cỗ hoàng kim pho tượng hẳn là hắn năm đó hộ vệ, mà cái này mười hai cục vàng Kim hộ vệ này bộ quan tài, hẳn là Trụ vương."

"Mười hai vàng Kim hộ vệ?" Dương Thiên Diệp không hiểu.

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, sắc mặt nghiêm túc, nói: "Cái này mười hai vàng Kim hộ vệ đều là đạt tới Tôn Giả cảnh cường giả tối đỉnh, năm đó có thể nói là để Đại Tần cùng các đại tông môn kiêng dè không thôi. Nếu như không phải Trụ vương năm đó muốn muốn trừ hết tất cả siêu nhiên ở hoàng quyền này lên tông môn, nhắm trúng các đại thế lực người liên hợp, có cái này mười hai vàng Kim hộ vệ ở, Đại Thương triều cũng không trở thành diệt vong đâu!"

"Diệt sáu đại thế lực?" Dương Thiên Diệp giật mình, nói: "Điều này có thể sao?"

"Lúc ấy là khả năng!" Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói: "Lúc ấy Trụ vương bản thân liền là Nam Vực đệ nhị cường giả, hắn dưới trướng càng là có mười hai vàng Kim hộ vệ, cùng này tinh thông Thuật Pháp cùng phù văn Thân Công diện mạo quốc sư, còn có nhiều vô số kể nhân loại huyền giả đại quân. Lúc ấy Đại Thương triều, liền xem như Huyền thú đế quốc cũng là kiêng dè không thôi!"

"Ai là Nam Vực đệ nhất cường giả?" Dương Thiên Diệp đột nhiên hỏi. Đối với cái này Nam Vực những tuyệt thế cường giả đó, hắn rất là có hứng thú.

"Ma Tôn!" Một đạo bạch quang hiện lên, này nguyên bản ở Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong nữ tử ra trong sân bây giờ, nàng nói: "Lúc ấy Nam Vực ở cá nhân thực lực bên trên có thể vững vàng ép phụ hoàng ta, cũng chỉ có này danh xưng Nam Vực dưới trời sao đệ nhất cường giả Ma Tôn!"

"Ma Tôn? Nam Vực dưới trời sao đệ nhất cường giả?" Dương Thiên Diệp sắc mặt động dung, ánh mắt lộ ra hướng tới chi sắc. Dưới trời sao đệ nhất cường giả a!

Nữ tử khẽ gật đầu, nói: "Hắn là Nam Vực công nhận đệ nhất cường giả!" Nói đến đây, nữ tử bỗng nhiên nhìn về phía Dương Thiên Diệp, trên mặt tạo nên một vòng nụ cười quyến rũ, nói: "Đừng hâm mộ, ta tin tưởng đợi một thời gian, ngươi thành tựu nhất định không ở phụ hoàng ta cùng cái này Ma Tôn phía dưới, chờ ngươi trở thành Nam Vực đệ nhất cường giả, ta liền gả cho ngươi, như thế nào?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp lấy lại tinh thần, châm chọc nói: "Ngươi tại sao không hiện tại gả cho ta, phải chờ tới ta trở thành Nam Vực đệ nhất cường giả?" Đối với chỉ có thể cùng phú quý mà không thể đồng hoạn nạn người, Dương Thiên Diệp vẫn là vô cùng khinh bỉ.

"Ta hiện tại gả cho ngươi, ngươi dám cưới sao?" Nữ tử giống như cười mà không phải cười nhìn xem Dương Thiên Diệp.

Dương Thiên Diệp nghẹn lời, không muốn yếu thế, nói: "Ngươi dám gả, ta liền dám cưới!" Hắn đương nhiên sẽ không cho là trước mắt nữ nhân này hội gả cho hắn, đối phương nói như thế, hẳn là chỉ là một trò đùa ngữ điệu.

Nữ tử con ngươi đi dạo, sau đó cười nói: "Đây chính là ngươi nói! Đợi chút nữa cũng đừng hối hận, không phải vậy Huyên Nhi hội xem thường ngươi đây!"

Nhìn thấy nữ tử thần sắc, Dương Thiên Diệp nhất thời cảm thấy có điểm gì là lạ, trực giác nói cho hắn biết, trước mắt nữ nhân này khẳng định đang chơi cái quỷ gì mánh khóe. Nhưng là hắn hiện tại quả là nghĩ không ra tại sao đối phương nói hắn sẽ hối hận, lập tức nói: "Ta muốn hẳn là ngươi hối hận đi!"

Một bên Tần Tịch Nguyệt âm thầm lắc đầu, trước mắt tiểu đệ đệ này cái gì cũng tốt, cũng là cái này đầu không lớn linh hoạt, đối phương tất nhiên bày một cái bẫy, hắn còn muốn chui vào bên trong.

Nữ tử cười cười, không nói chuyện, chậm rãi hướng đi này bộ quan tài, khi đi tới quan tài trước mặt lúc, nữ tử trên mặt ý cười hoàn toàn không có, trong mắt lóe lên tơ tằm tia chấn động, dường như trí nhớ lên chuyện cũ. Hồi lâu, nữ tử hít sâu một hơi, ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, một giọt máu kích xạ hướng này cầm đầu vàng Kim hộ vệ cái trán.

Huyết châu đi vào mi tâm, này nguyên bản nhắm chặt hai mắt điêu khắc bất thình lình mở hai mắt ra, sau đó ở Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt kinh ngạc dưới ánh mắt, đối nữ tử nửa quỳ xuống tới, cùng lúc đó, sau người này mười một cỗ hoàng kim điêu khắc hộ vệ cũng là chậm rãi quỳ xuống tới.

"Đây là..." Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, lúc trước Tần Tịch Nguyệt nói cái này mười hai cục vàng Kim hộ vệ là Tôn Giả cảnh cường giả tối đỉnh, nếu như cái này mười hai cỗ vàng Kim hộ vệ Là, vậy cái này liền quá kinh khủng điểm a!

"Đây là khôi lỗi thuật!" Một bên đồng dạng chấn kinh Tần Tịch Nguyệt sau khi tĩnh hồn lại, trầm giọng nói: "Đây không phải sinh hoạt, hẳn là năm đó nổi tiếng Nam Vực cơ quan khôi lỗi thuật!"

Nữ tử quay người có chút ngoài ý muốn nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, nói: "Tốt kiến thức, không nghĩ tới ngươi ngay cả cái này ở mấy trăm năm trước liền đã thất truyền cơ quan khôi lỗi thuật cũng biết, thân phận của ngươi không đơn giản đâu!"

Tần Tịch Nguyệt không nói lời nào, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo: "Cơ quan khôi lỗi thuật? Nói cách khác, những khôi lỗi này cũng không phải thật sự là vàng Kim hộ vệ, chỉ là một cỗ khôi lỗi mà thôi?"

Nữ tử nhìn Tần Tịch Nguyệt liếc một chút, sau đó lắc đầu, nói: "Đây cũng không phải là một bộ đơn giản khôi lỗi, cái này mỗi một bộ khôi lỗi chất liệu đều là thiên tài địa bảo chế tạo thành, với lại những khôi lỗi này đều có mười hai vàng Kim hộ vệ một sợi hồn phách, không chỉ có như thế, quốc sư còn đem bọn hắn lúc còn sống ý thức chiến đấu lấy vô thượng bí thuật bảo tồn lại, phong ấn tại trong đó. Tuy nhiên bọn họ bây giờ không phải là Tôn Giả cảnh, nhưng kỳ thật lực nhưng cũng không thể khinh thường, nói đơn giản một chút, bọn họ mỗi một bộ đều tương đương với một cái Linh giả cảnh huyền giả!"

------oOo------

Chương 127: Lại là phu quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, chợt hai mắt tỏa ánh sáng, có chút hưng phấn nói: "Bọn họ có phải hay không đều nghe ngươi?" Nếu như có thể thu phục những này hoàng kim vệ sĩ, vậy hắn về sau chẳng phải là ở Nam Vực có thể đi ngang?

Nữ tử nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nghiêm mặt nói: "Xem ở ngươi cứu ta đi ra phân thượng, cho ngươi một cái lời khuyên, khác luôn nghĩ có được ngoại vật, chỉ có ngươi bản thân thực lực đề cao mới là vương đạo, khác lẫn lộn đầu đuôi."

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt lắc đầu, đạo lý này hắn như thế nào lại không biết đâu? Chỉ là nếu như không tá trợ ngoại vật, hắn cần năm nào tháng nào mới có thể cứu mẫu thân hắn? Thật chẳng lẽ muốn chờ hắn trở thành tuyệt thế cường giả? Không nói trước hắn có thể hay không trở thành tuyệt thế cường giả, coi như về sau thật trở thành cường giả, nhưng chỉ sợ hắn mẫu thân đều đã không ở.

"Ngươi có được vật kia, lại lĩnh ngộ kiếm ý, nếu như nhất tâm tu luyện, ngày khác thành tựu nhất định bất phàm, nếu như cầm tâm tư tiêu vào những này loạn thất bát tao sự tình bên trên, tuy nhiên thời gian ngắn xác thực là có thể để ngươi hoành hành, nhưng dần dần, ngươi liền sẽ càng ngày càng ỷ lại những này ngoại vật, từ đó làm cho ngươi tự thân thiên phú bị mai một, càng có thể sẽ để ngươi võ đạo chi tâm biến yếu, nhớ lấy!" Nữ tử lần nữa nói.

"Cảm ơn lời hay!" Dương Thiên Diệp gật gật đầu, chân thành nói. Bất kể như thế nào, nữ tử trước mắt có ý tốt, tâm hắn lĩnh.

Nữ tử gật gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía quan tài, ngọc thủ đối quan tài nhẹ nhàng điểm một cái, chợt, này nắp quan tài trong nháy mắt bị đẩy lùi, cùng lúc đó, một cái có chút trong suốt thân ảnh thẳng này trong quan tài chậm rãi dâng lên.

Đạo thân ảnh này là một người nam tử, theo tướng mạo đến xem, ước chừng chừng ba mươi tuổi, mặt chữ quốc, mày rậm, hai mắt nhắm nghiền, người mặc một bộ tử sắc long bào, tuy nhiên hắn thân thể là hư ảo, như là hồn phách, nhưng cách vài chục trượng, Dương Thiên Diệp cũng là theo hắn trên thân cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách, hắn biết, trước mắt trung niên nhân này khả năng cũng là này năm đó Nam Vực đệ nhị cường giả Trụ vương!

Nhìn trước mắt trung niên nhân, nữ tử trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, sau đó hai tay ở trước ngực kết lấy một cái kỳ dị thủ ấn, chợt, một cỗ phấn sắc quang mang từ thủ ấn nơi tản ra...

"Trụ vương năm đó không phải chết ở chúng cường giả liên thủ vây công phía dưới sao?" Nhìn xem này nhắm chặt hai mắt, lơ lửng giữa không trung trung niên nhân, Dương Thiên Diệp trầm giọng nói.

Tần Tịch Nguyệt trầm giọng nói; "Chân chính Trụ vương cũng đã biến mất ở trong thiên địa, hiện tại tồn tại, nếu như ta không có đoán sai lời nói, hiện ở cái này hẳn là chỉ là Trụ vương một sợi hồn phách! Mà nàng hiện tại hẳn là ở tỉnh lại cái này sợi hồn phách."

"Người sau khi chết, thật có hồn phách sao?" Dương Thiên Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói.

"Người là có hồn phách, nghe đồn trước kia thuật sư liền có thể chủ động hồn phách rời đi nhục thân, đồng thời còn có thể dùng hồn phách thi triển ra rất nhiều khủng bố thủ đoạn." Tần Tịch Nguyệt nói: "Đương nhiên, khi ngươi bản thân thực lực thông suốt tới trình độ nhất định lúc, cũng là có thể khống chế mình tự thân hồn phách, chỉ bất quá chỉ sợ muốn chí ít hoàng giả cảnh mới có thể làm đến!"

"Ngươi hoàng gia gia, cũng chính là Thủy Hoàng là hoàng giả cảnh cường giả sao?" Dương Thiên Diệp có chút hiếu kỳ hỏi.

"Hẳn là!" Tần Tịch Nguyệt nhạt tiếng nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao tự mình sinh ra đến bây giờ, liền chưa bao giờ thấy qua hắn, đừng nói ta, chính là ta vậy Hoàng đế ca ca cũng chưa từng thấy qua hắn. Ta nghĩ, nếu như không phải Đại Tần xuất hiện cái gì nguy cơ, hắn là sẽ không dễ dàng đi ra. Đến bọn họ loại này cấp bậc người, kết thân tình vẫn là quyền thế cái gì, cũng đều là rất nhạt!"

Nói đến đây, Tần Tịch Nguyệt bỗng nhiên nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi nỗ lực mạnh lên, cuối cùng mắt là cái gì? Tỉnh nắm quyền thiên hạ, Túy Ngọa Mỹ Nhân Đùi? Hay là là này trường sinh bất lão, ngạo Tiếu Thiên?"

"Ta sao?" Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một tia mê mang, nhưng rất nhanh, hắn ánh mắt liền kiên định, nói: "Ta chỉ muốn nắm giữ ta để ý người vận mệnh, để bọn hắn không bị người khi dễ. Đương nhiên, nếu như có thể làm đến cái tiền đề này, lại có thể tỉnh nắm quyền thiên hạ, Túy Ngọa Mỹ Nhân Đùi, trường sinh bất lão, vậy thì không còn gì tốt hơn!"

"Có thể, chờ ngươi đứng ở thế giới này chi đỉnh, ngươi suy nghĩ gì đều có thể thực hiện!" Tần Tịch Nguyệt cười nói.

"Hi vọng!" Dương Thiên Diệp cũng cười cười.

Đúng lúc này, này lơ lửng giữa không trung trung niên nhân bất thình lình mở hai mắt ra, trung niên nhân mờ mịt nhìn chung quanh một chút, tối hậu ánh mắt lạc ở trước mặt hắn trên người nữ tử, thật lâu, hắn nói: "Ngươi, ngươi là Huyên Nhi?"

Nữ tử gật gật đầu.

Gặp nữ tử gật đầu, trung niên nhân nghiêm trọng trên mặt hiển hiện một vòng nhu hòa nụ cười, bất thình lình, hắn hai mắt nhíu lại, cả giận nói: "Ngươi, ngươi vì sao chỉ còn lại không tới hai năm thọ mệnh? Thân Công Báo người kia đâu? Cô lúc trước mệnh hắn chiếu cố thật tốt ngươi, vì sao ngươi bây giờ lại chỉ còn lại có hai năm thọ mệnh?"

"Phụ hoàng hỉ nộ!" Nữ tử giải thích nói: "Năm đó nữ nhi bị này Nguyên Môn cường giả làm bị thương hồn phách, đồng thời bị quỷ kia tông người ở nữ nhi hồn phách phía trên lưu lại ấn ký, quốc sư bất đắc dĩ, chỉ có thể cầm nữ nhi phong ấn tại cái này mộ trong đất, thông qua nơi này ẩn linh mạch cùng quốc sư tu Hồn Thuật trị liệu. Chỉ là nữ nhi không nghĩ tới, cái này một chữa trị cũng là mấy trăm năm!"

"Nguyên Môn? Quỷ Tông?" Trụ vương trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo hàn mang, một luồng lệ khí hiện lên ở hắn trên mặt, nói: "Cô lúc trước liền nên nghe quốc sư chi ngôn, lấy lôi đình thủ đoạn Diệt Sát những này thế ngoại tông môn, cô hối hận a! Nếu như cô ban đầu ở tàn nhẫn một điểm, cô vương hướng liền sẽ không bị tiêu diệt, còn có ngươi mẫu hậu cũng không trở thành bị này Nguyên Môn Nguyên Thiên chém giết a!"

"Phụ hoàng, ngươi có thể phục sinh?" Nữ tử trầm giọng nói, trong mắt hiển hiện nồng đậm hi vọng chi sắc.

"Phục sinh?" Trụ vương khẽ giật mình, chợt lắc đầu, nói: "Cô bảy hồn sáu phách đã qua sáu hồn sáu phách, nguyên bản cái này sợi hồn phách cũng nên biến mất ở trong thiên địa là, chỉ là cô không bỏ xuống được ngươi, cho nên mới vận dụng bí pháp, lại để cho quốc sư dùng vô thượng bí thuật thay cô bảo lưu lại tới. Bây giờ cô đã nhìn thấy ngươi, cái này sợi hồn phách cũng không có tồn tại ý nghĩa!"

"Phụ hoàng, vậy ta Thương triều cùng mẫu hậu thù đâu? Chẳng lẽ cứ như vậy từ bỏ à...." Nữ tử có chút mất hồn đạo.

Trụ vương bất thình lình nhìn về phía một bên Tần Tịch Nguyệt, nói: "Ngươi là Tần quốc hoàng thất người? Trên người ngươi có khí vận gia thân."

Tần Tịch Nguyệt biến sắc, lập tức đắng chát cười một tiếng, không hổ là năm đó Nam Vực đệ nhị cường giả, mặc dù chỉ là một sợi hồn phách, nhưng nhưng vẫn là liếc mắt liền nhìn ra nàng lai lịch, cũng không giấu diếm, cũng không cách nào giấu diếm, gật gật đầu.

Gặp Tần Tịch Nguyệt gật đầu, ở Trụ vương cô gái trước mặt tròng mắt co rụt lại, trong mắt lóe lên một vòng sát ý.

Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, vô ý thức đứng ở Tần Tịch Nguyệt trước mặt, Tần Tịch Nguyệt khẽ giật mình, chợt trong lòng ấm áp.

Trụ vương nói: "Vương triều bị tiêu diệt, lớn nhất là bình thường, cô thua với Đại Tần, đã là thiên ý cũng là nhân ý, cô không oán hận này Đại Tần, coi như oán hận, cũng sẽ không ra tay với ngươi."

"Tiền bối không hổ là năm đó kinh diễm đại lục cường giả, lần này lòng dạ khí độ, để Tịch Nguyệt bội phục!" Tần Tịch Nguyệt vội vàng nói.

Trụ vương không đang quản Tần Tịch Nguyệt, nhìn về phía Dương Thiên Diệp, bất thình lình, hắn trong mắt lóe lên một đạo kinh ngạc, nói: "Ngươi thế mà lĩnh ngộ kiếm ý, a, vẫn là kiếm ý đệ nhất trọng đỉnh phong!"

"Phụ hoàng, hắn, hắn là nữ nhi hôn phu!" Lúc này, Trụ vương cô gái trước mặt đột nhiên nói.

Dương Thiên Diệp khóe miệng giật một cái, nghĩ thầm trước mắt nữ tử này đây là làm cái nào vừa ra, thật chẳng lẽ là muốn gả cho hắn?

Trụ vương sắc mặt lại là biến đổi, bất thình lình, một cỗ vô hình khủng bố uy áp bất thình lình lồng hướng Dương Thiên Diệp.

Khi cảm nhận được cái này khủng bố uy áp lúc, Dương Thiên Diệp hai chân đột nhiên khẽ cong, kém chút trực tiếp quỳ đi xuống, không kịp muốn cái khác, kiếm ý không giữ lại chút nào phun ra ngoài, đối kháng này khủng bố uy áp.

Tần Tịch Nguyệt cũng là biến sắc, cổ tay nàng khẽ động, đang chuẩn bị xuất thủ cứu giúp, nhưng mà nàng lại kinh hãi phát hiện, nàng lúc này thế mà không thể động đậy!

Nữ tử đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng tựa hồ là nghĩ đến cái gì, lại làm lại nhấm lại môi đỏ.

Lúc này Dương Thiên Diệp sắc mặt đỏ bừng, cái trán cùng khắp khuôn mặt là hạt đậu mồ hôi châu, lúc này hắn cảm giác mình trên thân phảng phất có được một tòa núi lớn ở đè ép hắn, cho dù hắn kiếm ý không giữ lại chút nào thi triển đi ra, nhưng mà toà này 'Đại sơn' vẫn như cũ ép hắn có chút không thở nổi. Chậm rãi, Dương Thiên Diệp nhượng càng ngày càng cong, phảng phất sau một khắc liền muốn quỳ đi xuống.

"Không!"

Ngay tại đầu gối muốn giải trừ mặt đất lúc, một cỗ khuất nhục cảm xúc từ Dương Thiên Diệp đáy lòng lan tràn ra, Dương Thiên Diệp phát ra một đạo uyển như là dã thú gầm thét, hắn Dương Thiên Diệp không lạy trời, không quỳ xuống đất, người trước mắt này dựa vào cái gì muốn hắn Dương Thiên Diệp quỳ xuống? Coi như hắn là mấy trăm năm trước Nam Vực đệ nhị cường giả cũng không được!

Niệm đến tận đây, hai mắt đỏ bừng Dương Thiên Diệp điên cuồng thi triển kiếm ý đối kháng này khủng bố uy áp!

------oOo------

Chương 128: Kiếm Tâm thông minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp lại có thể chống lại hắn uy thế, trụ vương trong mắt loé ra một đạo kinh ngạc cùng tán thưởng, tuy rằng chỉ là hắn không tới một phần trăm uy thế, phải biết, một phần trăm này uy thế, coi như là một ít vương giả cảnh cũng là chống lại không được, mà thiếu niên trước mắt này nhưng là mạnh mẽ chống đỡ đi.

Tuy rằng trụ vương trong mắt lộ ra vẻ tán thưởng, nhưng Dương Diệp chịu đựng cái kia vô hình uy thế không chỉ có không có yếu bớt, trái lại là càng ngày càng nặng, điều này làm cho Dương Diệp ý thức cũng bắt đầu từ từ bắt đầu mơ hồ.

"Kiếm giả, nên có phong mang, ninh chiết không loan; Tâm vô tạp niệm, Kiếm Tâm thông minh, một kiếm phá vạn pháp..."

Đột nhiên, Dương Diệp nhớ lại kiếm tông sân luyện võ trên đá tảng kiếm bên trên kiếm tông tổ sư lưu lại một đoạn văn, lúc này trong đầu hắn không ngừng bồi hồi đoạn văn này, rất nhanh, Dương Diệp chậm rãi biến tâm cảnh sáng rực, đem hết thảy hỗn loạn ý niệm, từng tia một tróc ra. Cùng lúc đó, hắn cái kia nguyên bản muốn quỳ trên mặt đất đầu gối càng là chậm rãi trực lên.

"Ồ, Kiếm Tâm thông minh!" Trụ vương trong mắt loé ra một vệt bất ngờ vẻ, chợt, trụ vương sắc mặt nghiêm nghị lên. Nếu như thiếu niên trước mắt này chỉ là lĩnh ngộ kiếm ý, vậy cũng chỉ có thể để hắn hơi hơi bất ngờ mà thôi, nhưng nếu như là Kiếm Tâm thông minh, cái kia cho dù là hắn, cũng đến coi trọng.

Kiếm Tâm thông minh, cùng kiếm ý như thế, thuộc về kiếm tu tha thiết ước mơ cảnh giới, kiếm ý có thể rất lớn phạm vi tăng cầm kiếm tu sức mạnh cùng áp chế ràng buộc đối phương; Mà Kiếm Tâm thông minh nhưng là có thể làm cho tu kiếm giả kiếm đạo chi tâm càng thêm thuần túy, sẽ không bị bất cứ sự vật gì mê hoặc, có thể sáng tỏ tất cả bản chất của sự vật!

Cái gọi là một kiếm phá vạn pháp, chỉ chính là này Kiếm Tâm thông minh, bởi vì Kiếm Tâm thông minh giả, không bị vạn pháp xâm!

Lĩnh ngộ kiếm ý người, trụ vương gặp rất nhiều, thế nhưng Kiếm Tâm thông minh giả, hắn chưa từng thấy, chỉ nghe qua một người, vậy thì là năm đó đánh khắp cả nam vực không có địch thủ, được xưng 'Kiếm thánh' kiếm tông tổ sư: Tiêu Dao Tử.

Hiện tại, hắn lại gặp được một cái, không chỉ có như vậy, đối phương còn lĩnh ngộ kiếm ý, lần này tư chất, cho dù là hắn, cũng không khỏi trở nên động dung.

Một bên Huyên Nhi sau khi hết khiếp sợ, sắc mặt không khỏi lộ ra một vệt cay đắng, Kiếm Tâm thông minh, vậy thì đại biểu sau đó tất cả ảo thuật cùng pháp thuật đối với người trước mắt này ở cũng không có một chút tác dụng nào, không chỉ có là ảo thuật, chính là huyền kỹ, người trước mắt này cũng có thể trong thời gian ngắn nhất tìm ra sơ hở của đối phương, sau đó một kiếm phá.

Nói chung, lĩnh ngộ kiếm ý cùng Kiếm Tâm thông minh Dương Diệp, chính là các nàng cửu vĩ thiên hồ to lớn nhất khắc tinh. Nếu như Dương Diệp trên người không phải có cái kia thần bí tiểu vòng xoáy, nàng sẽ không chút do dự tại chỗ đem hắn chém giết ở đây, bởi vì ở trước mặt hắn, nàng cửu vĩ thiên phú tất cả ảo thuật cùng thiên phú thần thông đều sắp trở thành phù vân.

Một lúc lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra, một luồng vô hình sóng khí đến trên người hắn đột nhiên lan ra, trong mắt, một tia không thể sát ánh kiếm chợt lóe lên, làm như nhận ra được cái gì, Dương Diệp hai mắt lại nhắm lại, một lát, hắn mở hai mắt ra, sắc mặt hiện lên vẻ mừng rỡ như điên.

Đọc tru

yện cùng //truyencuatui.Net/ Hắn sát một phen trong cơ thể, phát hiện không chỉ có mình đã trở thành Tiên Thiên, quan trọng hơn chính là trong cơ thể hắn cái kia tiểu vòng xoáy không gian cũng biến lớn hơn rất nhiều, nguyên bản chỉ có thể chứa đựng chừng năm mươi người, hiện tại gần như có thể trang chừng một trăm người; Ngoại trừ tiểu vòng xoáy không gian ở ngoài, hắn cái kia huyền khí trì cũng là biến lớn hơn rất nhiều, nguyên bản chỉ có bồn tắm lớn, hiện tại, cái này bồn tắm đã biến thành dài năm mét, khoan năm mét chân chính ao.

Ngoài ra, hắn càng phát hiện, hắn Kim Sắc huyền khí cũng phát sinh biến chất, hiện tại Kim Sắc huyền khí so với dĩ vãng càng thêm thuần túy, tuy rằng bề ngoài rất khó nhìn ra cái gì, thế nhưng Dương Diệp có thể cảm giác được! Đương nhiên, Dương Diệp không phát hiện, ở cái kia Kim Sắc huyền khí bên trong, có chút huyền khí hiện ra nhàn nhạt màu tím!

Nói chung, hắn lần này không chỉ có lên cấp tiên thiên cường giả, liền ngay cả trong cơ thể cái kia tiểu vòng xoáy cũng tới cái đại tăng lên! Dương Diệp quay về thân thể kia càng ngày càng hư huyễn trụ vương thi lễ một cái, nói: "Đa tạ tiền bối!" Hắn không ngốc, biết lúc trước người này dùng uy thế áp bức hắn, không phải muốn gây bất lợi cho hắn, mà là đang giúp hắn, còn nguyên nhân mà, hơn nửa cùng cái kia hồ ly tinh có quan hệ.

Trụ vương khẽ gật đầu, trong mắt lộ ra một vệt ý cười, nói: "Chúc mừng ngươi lên cấp Tiên Thiên, đồng thời lĩnh ngộ kiếm ý tầng thứ hai!" Nếu như chỉ là lĩnh ngộ kiếm ý, cái kia người trước mắt này vẫn là nhập không được hắn mắt, thế nhưng đối phương đã Kiếm Tâm thông minh, này liền không giống nhau. Làm con rể của hắn, đã hoàn toàn có tư cách.

"Kiếm ý tầng thứ hai?" Dương Diệp ngẩn ra, chợt hỏi: "Tiền bối, kiếm ý cũng chia mấy tầng?"

"Đương nhiên, ngươi kiếm tông cường giả chưa nói với ngươi?" Trụ vương có chút bất ngờ.

Dương Diệp cay đắng nở nụ cười, nói: "Vãn bối đã không phải kiếm tông đệ tử!" Kiếm ý này phân cảnh giới, chính là sư phụ hắn lâm sơn cũng không nói với hắn lên, hắn cũng không biết là lâm sơn sư tôn không nói, vẫn là lâm sơn cũng không biết. Bất quá theo: Đè hắn nghĩ, này lâm sơn sư tôn hẳn là không biết, dù sao lâm sơn chủ tu chính là Phù lục một đạo, đối với này kiếm đạo hẳn là cũng là xa lạ vô cùng.

"Ngươi không phải kiếm tông đệ tử?" Trụ vương càng thêm bất ngờ, nói: "Lĩnh ngộ kiếm ý ngươi làm sao có khả năng không phải kiếm tông đệ tử đâu?"

Dương Diệp lắc đầu nở nụ cười, đúng là ai nhìn thấy hắn cũng có đem hắn cho rằng là kiếm tông đệ tử a. Lập tức đem chính hắn cùng kiếm tông sự nói ra.

"Đưa ngươi trục xuất kiếm tông?" Trụ vương nghe xong Dương Diệp sau, đầu tiên là ngẩn ra, sau đó bật cười, nói: "Này trục ngươi xuất kiếm tông người coi là thật là ngu không thể nói, nếu là cái kia Túy đạo nhân biết được, không biết là nên cao hứng vẫn là tức giận."

"Túy đạo nhân?" Dương Diệp không rõ.

"Một cái thiên tư cùng ngươi đồng dạng kinh diễm mới tuyệt người!" Trụ vương cười nói: "Năm đó hắn bởi vì giết Nguyên Môn người, do đó bị kiếm tông tông chủ trục xuất kiếm tông, nhưng mà còn không quá mấy năm, người này liền cùng ngươi bình thường lĩnh ngộ kiếm ý, càng là tự nghĩ ra thiên giai huyền kỹ: Vô Cực nhất kiếm. Lúc đó nam vực, trẻ tuổi, khi (làm) mấy hắn số một!"

"Hắn lại trở về kiếm tông?" Đối với cường giả loại này, Dương Diệp rất lại hứng thú.

"Ta đây liền không biết rồi!" Trụ vương cười cười nói.

Lúc này, một bên Tần Tịch Nguyệt nói: "Lúc trước kiếm tông vì để cho hắn về kiếm tông, kiếm tông Thái Thượng trưởng lão đứng ra đem trục hắn ra tông kiếm tông tông chủ giáng thành trưởng lão, nhưng mà một thân ngạo khí hắn, làm sao chịu ăn này đã xong? Bất quá hắn tuy rằng không về kiếm tông, nhưng cũng đang thủ hộ kiếm tông, có người nói là năm đó sư phụ hắn lâm chung trước bàn giao hắn.

Hắn mặc dù đối với kiếm tông không có tình cảm gì, thế nhưng đối với sư phụ của hắn nhưng là cảm tình cực sâu, bởi vì hắn năm đó nguyên bản là cũng bị kiếm tông tông chủ xử tử, là sư phụ của hắn dùng tính mạng bảo vệ hắn. Vì lẽ đó, ở sư phụ hắn lâm chung trước, hắn đáp ứng rồi sư phụ hắn yêu cầu, bảo vệ kiếm tông.

Cũng chính bởi vì có hắn ở, nhân tài héo tàn kiếm tông đến hiện tại vẫn là sáu thế lực lớn, không có bị cái khác thế lực chiếm đoạt, bởi vì không có một cái thế lực không kiêng dè một cái nắm giữ kiếm ý hoàng giả cảnh cường giả!"

"Xem ra ngươi đại tần quay về chút tông môn trong lúc đó bí sự rất là rõ ràng a!" Một bên Huyên Nhi nhìn Tần Tịch Nguyệt, cười lạnh nói.

Tần Tịch Nguyệt nhìn Huyên Nhi một chút, không có nói tiếp.

Dương Diệp không nghĩ tới kiếm tông lại còn có lĩnh ngộ kiếm ý hoàng giả cảnh cường giả, hơn nữa người này với hắn gặp gỡ lại như vậy tương tự, đều vẫn bị kiếm tông đuổi ra. Nếu như sau đó hắn nếu như trở thành cường giả tuyệt thế, này Thiên Trường Lão hoặc là Tô Thanh Thi yêu cầu hắn cũng tới bảo vệ kiếm tông, hắn là đáp ứng vẫn là không đáp ứng đây?

Rất nhanh, Dương Diệp lắc lắc đầu, hắn bây giờ có thể không thời gian đến muốn những thứ này, lập tức quay về trụ vương ôm quyền, nói: "Mong rằng tiền bối chỉ giáo!" Kiếm ý này sự tình, hắn vẫn là muốn làm rõ.

Trụ vương khẽ gật đầu, nói: "Kiếm ý phân chín tầng, tầng thứ chín còn gọi là đại viên mãn. Mỗi tăng lên một tầng, thực lực của ngươi sẽ hiện ra tăng lên. Tỷ như tầng thứ nhất, kiếm ý có thể đem thực lực ngươi tăng lên ba phần mười, mà tầng thứ hai, nhưng là có thể tăng lên sáu phần mười, cứ thế mà suy ra. Không chỉ có như vậy, kiếm ý đối với kẻ địch áp chế cùng ràng buộc cũng là cũng giống như thế, ngươi bây giờ đối chiến so với ngươi nhược đối thủ, ngươi căn bản không dùng ra tay, sử dụng kiếm ý liền có thể ép đối phương sinh không nổi lòng phản kháng!"

Cường hãn như vậy? Dương Diệp có chút khiếp sợ, hắn biết kiếm ý có thể áp chế cùng ràng buộc đối thủ, thế nhưng không nghĩ tới, kiếm ý đạt tới trình độ nhất định thì, lại có thể trực tiếp để đối thủ đánh mất sức chiến đấu. Hiện tại hắn chỉ là kiếm ý tầng thứ hai liền kinh khủng như thế, nếu như là tầng thứ chín đây? Cái kia lại sẽ khủng bố tới trình độ nào?

Thật là khiến người ta chờ mong a!

Ngăn chặn kích động trong lòng, Dương Diệp lại hỏi: "Tiền bối, kiếm ý tầng thứ chín sau khi đây?"

"Chín tầng sau khi..." Trụ vương thấp giọng lẩm bẩm nói: "Vậy hẳn là chính là kiếm vực đây, lấy kiếm làm gốc, tự thành lĩnh vực..."

"Tiền bối?" Trụ vương nói rất nhẹ, Dương Diệp căn bản không nghe.

Trụ vương lắc lắc đầu, nói: "Ngươi không muốn mơ tưởng xa vời, hiện tại cố gắng đánh thật căn cơ mới là chính kinh, còn kiếm ý bên trên, ngươi ngày sau thì sẽ biết được!"

Tuy rằng vẫn là thật tò mò, thế nhưng Dương Diệp vẫn gật đầu một cái, không đang tiếp tục hỏi cái kia vấn đề.

------oOo------

Chương 129: Xung đột!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trụ vương nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó lại nhìn ở trước mặt hắn Huyên Nhi liếc một chút, tối hậu ánh mắt rơi xuống Dương Thiên Diệp trên thân, nói: "Tiểu tử, ngươi mặc dù bây giờ chỉ là Tiên Thiên cảnh, nhưng ngươi tiềm lực lại là to lớn, ngươi cùng ta Ân Trụ nữ nhi rất là xứng đôi, hi vọng ngươi ngày sau hảo hảo đối xử tử tế nàng!"

"Tiền bối..." Dương Thiên Diệp vừa muốn nói gì, một bên ân Huyên Nhi liền nguýt hắn một cái, làm cho hắn muốn giải thích lời nói nuốt trở về. Hiện tại hắn có chút minh bạch trước mắt nữ nhân này lúc trước nói muốn gả cho hắn dụng ý. Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp nhìn một chút ân Huyên Nhi, không nghĩ tới nữ nhân này dẫn hắn tới nơi này, căn bản không phải tìm đến chỗ tốt!

Trụ vương dò xét Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ngươi đã người tu kiếm đạo, ta này truyền thừa không thích hợp ngươi, bất quá, ta xem thân thể ngươi không tệ, ta cái này có một bộ luyện thể chi pháp cùng một môn quyền kỹ ngược lại là rất thích hợp ngươi!" Nói, cong ngón búng ra, hai quyển quyển trục bay đến Dương Thiên Diệp trước mặt.

Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, đối Trụ vương thi lễ, sau đó tiếp nhận trước mặt quyển trục, ánh mắt trước nhìn về phía tay trái quyển trục.

"Địa giai trung phẩm huyền kỹ: Phá Long quyền, nắm tay cũng là nắm quyền, xuất quyền hữu lực cũng là quyền lợi, nam nhân một ngày không thể không quyền..."

Trụ vương nói: "Môn này Phá Long quyền là ta lúc còn trẻ sáng tạo, chỉ có ba thức, thức thứ nhất: Nát giáp, thức thứ hai, chấn địa, thức thứ ba: Phá Long! Nghe đồn Long tộc phòng ngự là thế gian số một, chỉ là đáng tiếc, Long tộc đã biến mất ở Nam Vực, không phải vậy ta ngược lại thật ra muốn thử xem, ta cái này Phá Long quyền có thể hay không phá vỡ Long tộc phòng ngự!"

Dường như bị trước mắt nam tử hào khí lây, Dương Thiên Diệp cũng cười nói: "Nếu như về sau vãn bối gặp được Long tộc, ngược lại là có thể thử nhìn một chút!"

Trụ vương trong mắt lóe lên một vòng ý cười, nói: "Không tệ, không hổ là nữ nhi của ta coi trọng người. Nhớ kỹ, Phá Long quyền coi trọng là nhục thân lực lượng, thân thể ngươi lực lượng càng mạnh, uy lực này liền càng mạnh. Này bộ luyện thể chi pháp có thật nhiều tăng lên nhục thân phương pháp, chỉ là có chút thống khổ, tuy nhiên muốn đến đối ngươi hẳn là không có gì. Tiểu tử, nhớ kỹ ta lời nói, hảo hảo đối xử tử tế nữ nhi của ta!" Nói, hắn thân thể bắt đầu chậm rãi trở thành nhạt đứng lên.

"Phụ hoàng!" Ân Huyên Nhi trong mắt lệ quang chớp động.

Trụ vương mỉm cười, nói: "Ta bây giờ tâm nguyện đã, cũng là nên biến mất thời điểm. Huyên Nhi, phụ hoàng biết được ngươi muốn vì ngươi mẫu hậu báo thù, phụ hoàng không ngăn cản ngươi, nhưng là phụ hoàng phải nói cho ngươi, bây giờ ngươi thoát khốn, phụ hoàng chỉ hy vọng ngươi có thể bình an." Nói xong, Trụ vương thân thể càng lúc càng mờ nhạt, tối hậu cho đến triệt để tiêu tán trên không trung.

Đệ nhất tuyệt thế cường giả, từ đó hoàn toàn biến mất ở thế gian này!

Ân Huyên Nhi không hề khóc lóc, cũng không nói gì, chỉ là có chút ngốc trệ nhìn xem cỗ quan tài kia...

Một bên Dương Thiên Diệp há hốc mồm, nhưng cuối cùng vẫn là không nói gì lời an ủi, hắn biết, trước mắt nữ tử này căn bản không cần gì an ủi, nàng muốn chỉ là cần một người yên lặng một chút.

"Chúc mừng tiểu đệ đệ, lần này không chỉ có lừa một cái nũng nịu đại mỹ nữ, vẫn phải một môn huyền kỹ cùng một bộ bí pháp!" Lúc này, Tần Tịch Nguyệt bỗng nhiên cười đối Dương Thiên Diệp nói, chỉ là trong thanh âm mang theo một tia ghen tuông. Không phải ăn dấm, mà là bởi vì chỗ tốt đều bị Dương Thiên Diệp một người.

Dương Thiên Diệp cầm môn kia Phá Long quyền đưa cho Tần Tịch Nguyệt, nói: "Nếu như ngươi muốn học lời nói, có thể cùng một chỗ học."

"Ngươi là nghiêm túc?" Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói.

"Ngươi cảm thấy ta giống như là đang nói đùa?" Dương Thiên Diệp nói. Dương Thiên Diệp dĩ nhiên không phải yêu Tần Tịch Nguyệt, hắn này như vậy hào phóng, nói cho cùng vẫn là bởi vì hắn mình. Thứ nhất, hắn không muốn giữa hai người có ngăn cách, thứ hai, trước mắt nữ tử này thực lực càng mạnh, đối với hắn tốt nơi lại càng lớn.

Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, tối hậu nhoẻn miệng cười, nói: "Tiểu đệ đệ, tỷ tỷ chỉ là thử một chút ngươi mà thôi, môn này huyền kỹ coi trọng nhục thân lực lượng, tỷ tỷ không thích hợp tu luyện, tuy nhiên ngươi lần này tâm ý, tỷ tỷ lĩnh!"

"Đây chính là Địa giai trung phẩm huyền kỹ, ngươi thật không học?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tần Tịch Nguyệt lắc lắc đầu nói: "Tỷ tỷ nhục thân không mạnh, học môn này huyền kỹ một chút tác dụng cũng không có."

"Ngươi cũng thật hào phóng đâu!" Đúng lúc này, một bên ân Huyên Nhi xoay người, nhìn xem Dương Thiên Diệp, châm chọc nói: "Là nữ nhân, ngay cả Địa giai huyền kỹ đều bỏ được chia sẻ!"

"Huyên Nhi..."

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, ân Huyên Nhi lại là sắc mặt lạnh lẽo, nói: "Huyên Nhi cũng là ngươi gọi? Ngươi thật sự cho rằng ta hội gả cho ngươi?" Nói xong, vừa nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt, trong mắt sát ý chợt lóe lên, nói: "Đại Tần hoàng thất người? Nói như vậy, ngươi là một cái công chúa đi?"

Dương Thiên Diệp hai mắt nhíu lại, ánh mắt cũng là lạnh xuống đến, thật lâu, hắn hít sâu một hơi, nói: "Ân cô nương, ta biết ngươi vừa mất đi người thân nhất, tâm tình khó tránh khỏi không tốt, ta có thể lý giải. Chỉ là ngươi cùng Tịch Nguyệt ở giữa sự tình..."

"Ta muốn giết nàng, ngươi là giúp nàng vẫn là giúp ta?" Ân Huyên Nhi cắt ngang Dương Thiên Diệp lời nói, nói.

"Ân cô nương, oan gia nên giải không nên kết, ngươi thực sự không cần thiết như thế..."

"Nói như vậy, ngươi là muốn giúp nàng đi?" Ân Huyên Nhi châm chọc nói: "Thua thiệt người nào đó lúc trước còn đáp ứng ta phụ hoàng muốn chiếu cố ta, cầm phụ hoàng ta đồ, vật, bây giờ lại là muốn giúp người khác tới đối phó ta."

Dương Thiên Diệp biến sắc, không chút nghĩ ngợi cầm trong tay hai quyển quyển trục vứt cho ân Huyên Nhi, nói: "Ân cô nương, theo Dương Thiên Diệp xem ra, ngươi thật sự là không cần cần người chiếu cố. Còn cái này hai môn huyền kỹ, Dương Thiên Diệp nhận lấy thì ngại, trả lại cho ngươi!" Nói xong, Dương Thiên Diệp quay người đối Tần Tịch Nguyệt, nói: "Chúng ta đi thôi!"

Tần Tịch Nguyệt cùng ân Huyên Nhi đều là sững sờ, hai nữ đều không nghĩ tới Dương Thiên Diệp sẽ buông tha cho cái này nhóm huyền kỹ cùng bí pháp, đây chính là Địa giai trung phẩm a! Địa giai a...

Tần Tịch Nguyệt trước hết về nước thần đến, nhìn về phía Dương Thiên Diệp lúc, trong mắt nhiều một tia không khỏi ý vị, cười nói: "Ngươi không cân nhắc một phen sao? Đây chính là Địa giai huyền kỹ, làm gì là hờn dỗi, liền đem nó từ bỏ đâu?"

"Hờn dỗi?" Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó lắc đầu, nói: "Địa giai huyền kỹ tuy nhiên trân quý, nhưng thì tính sao? Là môn này Địa giai huyền kỹ liền xuất thủ đối phó ngươi sao? Có lẽ người khác làm đến, nhưng ta làm không được!"

Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó nhoẻn miệng cười, nói: "Tốt một cái ngươi làm không được, tiểu đệ đệ thật là làm cho tỷ tỷ lau mắt mà nhìn đâu!" Nói thực ra, Dương Thiên Diệp lần này cử động thật làm cho nàng lau mắt mà nhìn, Địa giai huyền kỹ a, đây chính là sẽ để cho vô số huyền giả điên cuồng đồ, vật, đừng nói nàng cùng Dương Thiên Diệp chỉ là quen biết không đến mấy ngày quan hệ, liền xem như cha con chỉ sợ cũng phải tranh cái ngươi chết ta sống. Mà Dương Thiên Diệp lại là không chút do dự từ bỏ.

Kỳ thật Dương Thiên Diệp lúc này trong lòng cũng là có chút đau lòng, tuy nhiên nhưng không có hối hận, hắn mặc dù là một cái tự tư người, nhưng là hắn cảm thấy, người nên kiên trì một ít gì. Thay lời khác tới nói, cũng là làm người hẳn là tại bất luận cái gì sự tình cùng vật bên trên nên có cái phòng tuyến cuối cùng!

Lắc đầu, Dương Thiên Diệp không ở qua nghĩ những thứ này, nói: "Chúng ta đi thôi, lần này sự tình xem như cho ta một cái cảnh cáo, về sau không thể ở theo liền đi theo tiểu gia hỏa chạy!"

"Ngươi là đang hối hận cứu ta sao?" Lúc này, một bên ân Huyên Nhi âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Thiên Diệp cười cười nói: "Nói những này đều đã không có bất cứ ý nghĩa gì, Ân cô nương, chúng ta liền hối hận có kỳ."

"Không có ta, ngươi cho rằng ngươi nhóm có thể ra ngoài?" Ân Huyên Nhi nói.

Dương Thiên Diệp không đáp, hướng bốn phía nhìn xem, sau một lúc lâu, nói: "Ban đầu tới nơi này cũng chỉ là một cái huyễn cảnh, thật sự là tốt rất thật đâu!" Nói, đưa tay giữ chặt Tần Tịch Nguyệt tay, sau đó tâm niệm vừa động, trường kiếm ra khỏi vỏ, đối hư không cũng là bỗng nhiên vạch một cái.

Dương Thiên Diệp cũng không biết tại sao hắn sẽ nhìn ra nơi này là một cái huyễn cảnh, hắn chỉ biết là nơi này rất không thích hợp, liền là một loại trực giác, trực giác nói cho hắn biết nơi này là huyễn cảnh!

Đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, ân Huyên Nhi xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt hai người, cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp chuôi kiếm này cũng bị ân Huyên Nhi bắt lại, nói: "Khác phá hư nơi này, chúng ta cùng đi!"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt gật gật đầu, nói: "Vậy dĩ nhiên tốt nhất!" Này Trụ vương đối với hắn có chỉ điểm chi ân, trừ phi vạn bất đắc dĩ, không phải vậy hắn cũng không muốn phá hư nơi này.

Ân Huyên Nhi thân thể nhất chuyển, khôi phục bản thể, sau đó hướng phía Dương Thiên Diệp ở ngực chui qua, nhưng mà còn chưa tiếp cận Dương Thiên Diệp trước ngực, liền bị một cỗ vô hình năng lượng cho bỗng nhiên bắn ra tới.

Ân Huyên Nhi khôi phục bản thể, nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi có ý tứ gì?"

"Ân cô nương, ngươi có ý tứ gì?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

Ân Huyên Nhi nói: "Đương nhiên là tiến vào ngươi bên trong, lúc trước giữa chúng ta không phải có hiệp nghị qua sao?" Dường như nghĩ đến cái gì, nàng ngọc vung tay lên, hai quyển quyển trục bay về phía Dương Thiên Diệp, sau đó nói: "Hiện tại có thể chứ?"

------oOo------

Chương 130: Đi theo ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, tay phải vung lên, một sợi kình khí cầm hai quyển quyển trục đánh về phía ân Huyên Nhi, nói: "Ân cô nương, cái này hai môn huyền kỹ Dương Thiên Diệp nhận lấy thì ngại, không dám muốn. Còn giữa chúng ta hiệp nghị, ta đổi ý!" Nếu như lúc trước hắn đối trước mắt nữ nhân này còn có chút hảo cảm lời nói, ở nữ tử mỉa mai hắn lúc, điểm ấy hảo cảm liền triệt để tan thành mây khói.

"Lòng dạ hẹp hòi!" Ân Huyên Nhi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Tốt a, ta vì lúc trước lời nói xin lỗi, đồng thời cũng cam đoan không đối với ngươi cái này tiểu tình nhân xuất thủ, thế nào?"

"Không được tốt lắm!" Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ân tiểu thư, ta cảm thấy chúng ta ở giữa thực sự không thích hợp hợp tác, cưỡng ép hợp tác, ngày sau khẳng định hội náo ra càng lớn mâu thuẫn." Hắn đối trước mắt cái này tuyệt thế mỹ nữ thật sự là một điểm hảo cảm đều không, càng không muốn cùng với nàng ở có bất kỳ gặp nhau.

"Ta đều nói xin lỗi, ngươi còn muốn thế nào?" Ân Huyên Nhi có chút tức giận nói: "Ngươi một đại nam nhân có cần phải cùng ta một cái tiểu nữ tử so đo sao?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, sau đó thẳng thắn nói: "Không muốn thế nào, chỉ là không muốn cùng ân đại công chúa ngươi có bất kỳ gặp nhau, chỉ thế thôi."

Ân Huyên Nhi sắc mặt lạnh lẽo, cả giận nói: "Ta giết ngươi!"

Đúng lúc này, một cái nắm đấm lớn hạt châu màu đỏ như máu bất thình lình xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trên tay, khi hạt châu này xuất hiện lúc, một cỗ nồng đậm gay mũi mùi máu tươi trong nháy mắt tràn ngập ở mật thất trong không khí. Cùng lúc đó, này đang chuẩn bị xuất thủ ân Huyên Nhi thân thể cứng đờ, chợt trong mắt lóe lên một vòng vẻ kiêng dè.

"Ngụy đạo khí!" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói.

Một bên Tần Tịch Nguyệt cũng là sắc mặt kịch biến, ánh mắt lộ ra vẻ kiêng dè. Nàng cũng không nghĩ tới, Dương Thiên Diệp thế mà có được loại này khủng bố Huyền Bảo, không, phải nói là đạo khí!

Dương Thiên Diệp hai mắt khép hờ, trên mặt lộ ra vẻ thống khổ, nửa ngày, Dương Thiên Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn trước mắt cái khỏa hạt châu này, hắn hiện tại tin tưởng lúc trước Tô Thanh Thi là gì kiêng kỵ như vậy hạt châu này. Ngay tại hắn vừa rồi xuất ra cái khỏa hạt châu này lúc, một cỗ sát khí bất thình lình hiện lên hắn đại não, còn tốt hắn vội vàng thi triển ra kiếm ý chống cự, không phải vậy hắn liền tính là không chết, chỉ sợ cũng phải bị cỗ sát khí kia biến thành ngớ ngẩn.

Nỗ lực chống cự lại Huyết Sát châu bên trong sát khí, Dương Thiên Diệp nhìn về phía ân Huyên Nhi, trầm giọng nói: "Ân cô nương, ngươi ta không có cái gì cừu hận, với lại ta còn đã cứu ngươi. Giữa chúng ta hoàn toàn không cần thiết thành làm đối thủ, ta đối với ngươi cũng không có ác ý, chỉ là không muốn cùng cô nương hợp tác, chỉ thế thôi. Hiện tại, phiền phức Ân cô nương thả chúng ta ra ngoài, không phải vậy ta cũng chỉ có thể cưỡng ép phá vỡ nơi này huyễn cảnh!"

"Ngươi đã đáp ứng ta phụ hoàng muốn chiếu cố ta!" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói.

"Ân cô nương đừng nói giỡn!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói: "Lấy Ân cô nương thực lực, còn cần người tới chiếu cố? Với lại thực lực của ta thấp, Ân cô nương cùng ta cùng một chỗ, chỉ sợ hơn phân nửa vẫn là Ân cô nương tới chiếu cố ta. Không nói những này, hiện tại mời Ân cô nương thả chúng ta rời đi thôi!"

Một bên Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nghĩ thầm tốt kiêu ngạo một tên, là đối phương một câu nói nhảm, ngay cả Địa giai huyền kỹ cùng Linh giả cảnh cường giả tay chân cũng đừng, thật không biết nên nói hắn ngốc đâu? Vẫn là kiêu ngạo...

"Cũng bởi vì ta nhất thời nói nhảm, ngươi giống như này chán ghét ta?" Ân Huyên Nhi nói: "Làm nam nhân, không cần hẹp hòi sao như vậy?"

Dương Thiên Diệp cầm Huyết Sát châu thu lại, sau đó nói: "Nói thực ra, ta đối Ân cô nương ngươi xác thực không có cảm tình gì, nhưng còn không đến mức vì ngươi một câu nói nhảm liền từ bỏ một môn Địa giai huyền kỹ cùng bí pháp. Không muốn cùng Ân cô nương ngươi hợp tác, là bởi vì ta cảm thấy Ân cô nương cũng không phải là thực tình muốn cùng ta hợp tác, ta nghĩ, Ân cô nương càng nhiều là muốn lợi dụng ta đi! Với lại Ân cô nương này tài trí hơn người tâm tính, ta thật sự là không thích!"

"Ngươi nói ta muốn lợi dụng ngươi, vậy ngươi sao lại không phải muốn lợi dụng ta?" Ân Huyên Nhi nói.

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Nếu như Ân cô nương không có loại kia tài trí hơn người tâm tính, cùng Ân cô nương lợi dụng lẫn nhau, ta cũng không phản đối, dù sao hợp tác cùng có lợi. Nhưng là, nói thật, ta không muốn để cho mình khó chịu, cưỡng ép qua cùng một cái mình chán ghét người hợp tác. Tha thứ ta ngay thẳng, chắc hẳn lúc này Ân cô nương cũng là rất chán ghét ta! Tất nhiên dạng này, vậy chúng ta tại sao còn muốn cho mình khó chịu? Ngươi ta cũng không phải không phải phải cần đối phương mới có thể sống sót!"

Thật lâu, ân Huyên Nhi tự giễu cười một tiếng, nói: "Không nghĩ tới ta ân Huyên Nhi cũng có để cho người ta chán ghét thời điểm, cũng được, hiện tại nói cái gì đều vô ý nghĩa." Nói, nàng ngọc thủ ném đi, môn kia huyền kỹ cùng bí pháp bay đến Dương Thiên Diệp trước mặt, nói: "Ngươi trước khác cự tuyệt, môn này huyền kỹ cùng bí pháp coi như là ngươi cứu ta đi ra thù lao, từ đó chúng ta không ai nợ ai, như thế nào?"

Vậy dĩ nhiên tốt! Dương Thiên Diệp thu hồi hai quyển quyển trục, lúc trước nếu như là nhận lấy thì ngại, vậy bây giờ hắn là cảm giác đến đương nhiên. Đặc biệt là nữ nhân này nói câu kia 'Từ đó không ai nợ ai' càng là nói đến hắn trong tâm khảm qua, hắn thật sự là không muốn ở nhìn thấy nữ nhân này.

Gặp Dương Thiên Diệp vội vàng thu hồi quyển trục, Tần Tịch Nguyệt nhịn không được cười khẽ cười, trước mắt nam tử này, thật sự là thú vị.

Ân Huyên Nhi lạnh hừ một tiếng, cũng không ở nói nhảm, ngọc vung tay lên, này mười hai cỗ vàng Kim hộ vệ nhất thời hóa thành mười hai đạo kim quang chui vào trong tay áo của nàng, cùng lúc đó, giữa sân tràng cảnh nhất thời một trận biến ảo.

Không biết qua bao lâu, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, ánh mắt quét qua, bọn họ đã trở lại lúc đầu thông đạo vị trí.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía đứng ở hắn đối diện ân Huyên Nhi, nói: "Ân cô nương, hối hận có kỳ." Nói, bất thình lình, Dương Thiên Diệp biến sắc, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía hắn bên phải, lúc này hắn bên phải, căn bản không thấy Tần Tịch Nguyệt!

Dương Thiên Diệp tròng mắt co rụt lại, quay đầu nhìn về phía ân Huyên Nhi, nói: "Ân cô nương, ngươi đây là ý gì?"

"Có liên hệ với ngươi sao?" Ân Huyên Nhi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Đây là ta cùng nàng ở giữa sự tình, chẳng lẽ lại ngươi thật muốn nhúng tay hay sao? Đừng tưởng rằng ngươi có hạt châu kia ta liền thật sợ ngươi!"

"Ngươi đem Tịch Nguyệt nàng làm sao!" Dương Thiên Diệp tay phải chăm chú kiếm trong tay, trong thanh âm mang lên một sư hàn ý. Tần Tịch Nguyệt, hắn đã đem đối phương xem như là bằng hữu, hắn thật sự là không hy vọng đối phương ở chỗ này xảy ra chuyện.

"Còn có thể thế nào?" Ân Huyên Nhi khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Đương nhiên là giết nàng đi, nàng Đại Tần đế quốc diệt ta Thương triều, cùng ta có diệt quốc mối thù, chẳng lẽ ta không nên giết nàng sao? Làm sao, ngươi muốn cho nàng báo thù? Vậy ngươi có thể nghĩ tốt, nếu như ngươi xuất thủ, ta ân Huyên Nhi là tuyệt sẽ không hạ thủ lưu tình!"

Dương Thiên Diệp cảm thụ trong hạ thể Tần Tịch Nguyệt hồn phách, phát hiện này sợi hồn phách không có gì khác thường lúc, trong lòng nhất thời buông lỏng một hơi, nói: "Ân cô nương, ta biết ngươi không có giết Tịch Nguyệt, đưa nàng thả ra đi, nếu như ngươi thật muốn báo thù, đều có thể qua tìm Đại Tần đế quốc, dù sao diệt ngươi Thương triều là Đại Tần đế quốc, không phải nàng!"

"Có khác nhau sao?" Ân Huyên Nhi âm thanh lạnh lùng nói: "Nàng là Đại Tần đế quốc công chúa, ta giết nàng, tuy nhiên không thể quên báo thù, nhưng cũng có thể xem như thu chút lợi tức. Ngược lại là ngươi, Tịch Nguyệt Tịch Nguyệt gọi nhiều thân mật, làm sao, coi trọng người ta?"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nhướng mày, trước mắt nữ nhân này làm sao có chút không hiểu thấu? Chẳng lẽ là thời gian dài không có đi ra, đầu xảy ra vấn đề? Có thể ngay từ đầu lúc, nàng rõ ràng còn rất tốt a.

"Ân cô nương, nói đi, muốn thế nào ngươi mới bằng lòng thả nàng đi ra!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói.

Ân Huyên Nhi nhãn tình sáng lên, sau đó nói: "Ngươi đáp ứng để cho ta đi theo ngươi!"

"Đi theo một cái ngay cả tên ngươi cũng không xứng gọi người?" Dương Thiên Diệp châm chọc nói: "Ân cô nương, ngươi không cảm thấy hội ủy khuất chính ngươi sao?"

"Nói cái gì nói nhảm!" Ân Huyên Nhi cười nói: "Lúc trước là ta sai, ta lúc ấy tâm tình không tốt, cho nên mới nói nói nhảm, ngươi đừng ở là câu nói này sinh khí, được không?"

"Ân cô nương, nói thực ra, ta vòng xoáy nhỏ cứ như vậy hấp dẫn ngươi? Vậy mà để ngươi một khi công chúa như thế làm oan chính mình?" Dương Thiên Diệp nói.

Ân Huyên Nhi trên mặt ý cười thu liễm, thản nhiên nói: "Ngươi là hán tử no không biết hán tử đói cơ. Tóm lại, ta yêu cầu đã nói ra, ngươi đáp ứng ta đi theo ngươi, ta liền thả này Tần Tịch Nguyệt đi ra. Ngươi đừng nghĩ động mạnh, coi như ngươi dùng cái viên kia hạt châu, ta cũng có biện pháp đối kháng, ngươi hẳn phải biết, ta chưa hề nói giả!"

Đúng lúc này, một đạo tử quang hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt.

Dương Thiên Diệp chỉ chỉ chồn tía, sau đó nói: "Nếu như tăng thêm nó đâu?"

Gặp chồn tía, ân Huyên Nhi trong mắt lóe lên một vòng kiêng kị, sau đó trầm giọng nói: "Ngươi coi thật muốn cá chết lưới rách?"

"Cá chết lưới rách?" Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Ân cô nương, bất kể như thế nào, ta cùng Tịch Nguyệt cũng coi là ngươi cứu mạng người, mà ngươi là như thế nào đối đãi với chúng ta? Ngươi làm như thế, ngươi có ý tốt sao ngươi?"

"Ta chỉ là muốn đi theo ngươi!"

"Ta ngay cả tên ngươi cũng không xứng gọi, cùng ngươi đi theo sao?"

"Nói cho cùng, cũng là bởi vì ta lời nói làm bị thương ngươi tự tôn, thật sao?"

"Ngươi đối ta còn không có này không có trọng yếu, có thể bởi vì một câu làm bị thương ta tự tôn!"

Ân Huyên Nhi trầm mặc, nửa ngày, nàng nói: "Dù sao coi như ngươi giết ta, ta cũng sẽ không thả nàng đi ra, trừ phi ngươi đáp ứng để cho ta đi theo ngươi."

"Ngươi còn muốn mặt không?"

"Không muốn!"

------oOo------

Chương 131: Hẹp hòi nam nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Một năm, ngươi chỉ có thể lấy ta một năm, một năm sau ngươi nhất định phải rời đi ta."

Nghe vậy, ân Huyên Nhi vui vẻ, nói: "Hai năm!"

Dương Thiên Diệp không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn xem ân Huyên Nhi.

Gặp Dương Thiên Diệp thần sắc, ân Huyên Nhi biết đây đã là hắn phòng tuyến cuối cùng, lập tức không ở cò kè mặc cả, nói: "Một năm liền một năm, nói lời giữ lời!"

"Thả nàng đi ra!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói. Hắn thực sự rất không thích loại này bị người uy hiếp cảm giác, đặc biệt là bị một cái bị hắn cực kỳ chán ghét người uy hiếp, nhưng là không có cách, hiện tại hắn là kẻ yếu một phương!

Đối với Dương Thiên Diệp ác liệt thái độ, ân Huyên Nhi cũng không thèm để ý, cười cười, sau đó ngọc vung tay lên, giữa sân tràng cảnh một trận biến ảo vặn vẹo, hai hơi qua đi, Tần Tịch Nguyệt thân ảnh xuất hiện ở Dương Thiên Diệp bên cạnh.

"Ngươi không sao chứ?" Nhìn xem Tần Tịch Nguyệt, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tần Tịch Nguyệt kinh ngạc, sau đó lắc đầu, chỉ là lạnh lùng nhìn một chút nơi xa cười nhẹ nhàng ân Huyên Nhi.

"Vậy ta coi như đi vào, ngươi lần này cũng không thể ở để nó cự tuyệt ta!" Ân Huyên Nhi nhìn xem Dương Thiên Diệp nói.

Dương Thiên Diệp nhìn ân Huyên Nhi liếc một chút, sau đó nhìn về phía chồn tía, cũng không kiêng dè ân Huyên Nhi, nói: "Tiểu gia hỏa, nếu như nàng ở bên trong đối ta không có hảo ý, hoặc là muốn thương tổn ta, ta có biện pháp nào không đối phó nàng?" Đối với ân Huyên Nhi, hắn đương nhiên không tín nhiệm, nếu như không có phương pháp đối phó nàng, vậy hắn liền xem như không giữ lời hứa cũng sẽ không để nàng tiến vào vòng xoáy nhỏ.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, nửa ngày, chồn tía Tiểu trảo chỉ chỉ nơi xa ân Huyên Nhi, sau đó lại chỉ chỉ chính nó, hiển nhiên, nó nói là nó có biện pháp.

Dương Thiên Diệp không nghi ngờ, lập tức gật gật đầu, sau đó nhìn về phía ân Huyên Nhi, nói: "Đi vào đi! Bất quá ta trước đó ở tuyên bố một chút, cái kia Huyền khí trì là tiểu gia hỏa, không có nó cho phép, không cho phép ngươi chiếm hữu."

Chồn tía loé lên một cái, rơi xuống Dương Thiên Diệp trên bờ vai, sau đó cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp gương mặt.

Chồn tía cao hứng, ân Huyên Nhi lại là biến sắc, nói: "Chỉ có tiến vào bên trong, ta mới có thể càng nhanh tu luyện!"

"Đó là ngươi sự tình!" Dương Thiên Diệp âm thanh lạnh lùng nói: "Nếu như ngươi dám không có ở tiểu gia hỏa cho phép xuống dưới động này Huyền khí trì, ta hội không chút do dự đưa ngươi lấy ra, ta nói được thì làm được!"

Ân Huyên Nhi chán nản, nàng theo sinh ra đến bây giờ, còn không có bị người như thế đối đãi qua, có lòng muốn cầm người trước mắt này nhất chưởng đánh chết rơi, nhưng nghĩ tới đối phương có này thần bí hạt châu màu đỏ, còn có cái kia tại sao lại xuất hiện ở tiểu gia hỏa này, nàng cũng chỉ có thể ngăn chặn trong lòng tức giận. Viên kia hạt châu màu đỏ tuy nhiên khủng bố, nhưng nàng vẫn là có biện pháp đối phó, chân chính để cho nàng kiêng kị là này cái thần bí tiểu gia hỏa, nếu như tiểu gia hỏa kia thật đối nàng thi triển này thần bí khủng bố huyết mạch uy áp, ở tăng thêm trước mắt cái này Kiếm Tâm Thông Minh cùng lĩnh ngộ kiếm ý nhân loại, nàng không có nắm chắc đối phó!

Lúc này nàng cũng có chút hối hận, hối hận lúc trước nộ hỏa công tâm nói chuyện đắc tội trước mắt cái này hẹp hòi nam nhân, nếu như lúc trước không đắc tội nam nhân này, này lúc này giữa bọn hắn hợp tác hẳn là cực kỳ vui sướng. Đáng tiếc, hiện tại không chỉ có không thoải mái, còn làm hai người giống cừu nhân, đây chính là tự gây nghiệt?

Cừu nhân cũng liền thôi, trọng yếu nhất là người trước mắt này đối nàng có đề phòng cùng ác cảm, thời gian một năm, nàng căn bản không có cách nào tăng lên tới Tôn Giả cảnh, nếu như không thể tăng lên tới Tôn Giả cảnh, đừng nói báo thù, chính là nàng có thể hay không tiếp tục mạng sống cũng là một cái vấn đề.

"Ngươi đến cùng có vào hay không đi?" Gặp nữ nhân này trầm mặc, Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

Ân Huyên Nhi trừng Dương Thiên Diệp liếc một chút, mặc dù là tức giận, nhưng lại như cũ là phong tình vạn chủng, nhưng mà Dương Thiên Diệp lại là ánh mắt băng lãnh, không hề bị lay động.

Cũng không nói nữa, ân Huyên Nhi liền sẽ bản thể, hóa thành một đạo bạch quang chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể. Thấy thế, ở Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía cũng là vội vàng tiến vào Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong.

"Đây là ngươi nàng đáp ứng thả ta đi ra điều kiện?" Một mực trầm mặc Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Nói thực ra, ta rất ít hối hận tự mình làm một ít chuyện, nhưng là lần này, ta thật có chút hối hận, hối hận bởi vì tò mò tâm đi cứu nữ nhân kia. Giống như ngươi, đều là cứu về sau bị các ngươi cắn một cái. Tuy nhiên ngươi so với nàng thuận mắt nhiều."

"Tại sao ta so với nàng thuận mắt nhiều?" Tần Tịch Nguyệt bỗng nhiên cười nói.

"Cùng ngươi, ta còn có thể ở chung xuống dưới, nhưng là cùng nàng... Quên, không nói những thứ này." Dương Thiên Diệp lắc lắc đầu nói.

"Kỳ thật nàng có câu nói nói không sai đâu, ngươi thật sự là một cái hẹp hòi nam nhân!" Tần Tịch Nguyệt cười nói: "Nghiêm chỉnh mà nói, ngươi là một cái lòng tự trọng rất cường nhân."

Dương Thiên Diệp cũng không phản đối, nói: "Có lẽ đi, dù sao ta là thẳng thắn mà làm, sẽ không vì người đi cải biến mình, chí ít sẽ không vì nàng."

"Có thể loại tính cách này chung quy là không tốt, không phải sao?" Tần Tịch Nguyệt nói.

"Chẳng ai hoàn mỹ, ta không phải thánh nhân, ta cũng có khuyết điểm, ta thừa nhận chính ta khuyết điểm, ta biết, lúc trước ta biểu hiện xác thực không giống như là một cái có phong độ nam nhân, ta cũng biết, nữ nhân các ngươi khẳng định không thích dạng này nam nhân, nhưng thì tính sao? Đầu tiên, ta không nghĩ tới để cho nàng thích ta, ta đối nàng cũng không có hứng thú gì. Còn nữa, tất nhiên nàng đều không tôn trọng ta, vậy ta vì sao muốn vì nàng cảm thụ mà đi tôn trọng nàng? Cũng bởi vì nàng tương đối xinh đẹp không?" Dương Thiên Diệp lắc đầu cười cười, nói: "Người khác làm sao đợi ta, ta liền làm sao chờ đợi người khác, đây chính là ta nguyên tắc làm người."

Nghe vậy, Tần Tịch Nguyệt lắc đầu cười một tiếng, nàng gặp qua người bên trong, có quân tử, có tiểu nhân, nhưng là giống Dương Thiên Diệp loại này thẳng thắn mà làm nam người còn là lần đầu tiên gặp. Ở thế tục, mọi người là tự thân lợi ích, lại không ngừng ngụy trang mình, ở người nào trước mặt nói cái gì dạng lời nói. Liền như lúc trước, nếu như đổi một cái nam nhân, liền xem như không thích này ân Huyên Nhi thái độ, nhưng làm một cái Linh giả cảnh tay chân cùng này Địa giai huyền kỹ, đối phương khẳng định cũng sẽ không trở mặt, thậm chí còn có thể tận lực chiêu dụ lấy lòng.

Nhưng là trước mắt nam nhân này, lại chỉ là bởi vì hắn một cái không thích, không chỉ có từ bỏ Địa giai huyền kỹ, còn đem đối phương hướng hắn đắc tội...

Nàng thật không biết nên nói hắn là tính tình thật, vẫn là thật ngu xuẩn...

Lắc đầu, Tần Tịch Nguyệt không đi nghĩ vấn đề này, nói: "Lúc trước sự tình, tỷ tỷ tạ ơn!"

"Ta ở bên trên bình nguyên cứu ngươi, ngươi cũng không có tạ ơn, làm sao hiện tại biến khách khí như vậy?" Dương Thiên Diệp có chút ngoài ý muốn nói.

Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Ở bên trên bình nguyên ngươi là không có lựa chọn, mà lúc trước, ngươi lại là có lựa chọn, nhưng mà vì ta, ngươi vẫn là cùng nữ nhân kia thỏa hiệp, tỷ tỷ biết, lấy như ngươi loại này cao ngạo tính tình, trong lòng ngươi khẳng định là cực kỳ biệt khuất. Cho nên, tỷ tỷ phải cảm tạ ngươi! Đương nhiên, chỉ là trên miệng tạ ơn mà thôi, muốn tỷ tỷ lấy thân báo đáp này là không thể nào! Khanh khách..." Nói xong lời cuối cùng, Tần Tịch Nguyệt lại khôi phục yêu tinh bản sắc.

Dương Thiên Diệp không tại tiếp tục cái đề tài này, dò xét bốn phía thông đạo, nói: "Chúng ta bây giờ là ra ngoài, vẫn là đi bốn phía ăn cướp một phen?"

"Đương nhiên là qua ăn cướp một phen, không phải vậy chúng ta làm sao thành lập một cái thế lực?" Tần Tịch Nguyệt nói.

"Oanh...."

Đúng lúc này, một đạo tiếng nổ lớn bất thình lình tự thông đường xa nơi truyền đến, tiếp theo, từng đạo từng đạo năng lượng nổ vang âm thanh không ngừng từ nơi xa truyền đến.

Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt nhìn nhau, Tần Tịch Nguyệt nói: "Phía trước hẳn là có người đang chiến đấu, chúng ta đi xem một chút!"

"Đi xem một chút?" Dương Thiên Diệp nhíu mày.

"Đần độn!" Tần Tịch Nguyệt nói: "Đối phương nếu là đang chiến đấu, vậy khẳng định là đến vật gì tốt. Biết phương pháp gì kiếm tiền nhanh nhất sao? Là ăn cướp, có cái gì so ăn cướp người khác kiếm tiền đến nhanh?"

Dương Thiên Diệp rất tán thành, hắn hiện tại gia sản phong phú, trừ BOA đưa tặng bên ngoài, càng nhiều đều dựa vào hắn 'Ăn cướp' mà đến, cho nên đối với Tần Tịch Nguyệt lời nói, hắn phi thường đồng ý. Lập tức cũng không đang do dự cùng nói nhảm, cùng Tần Tịch Nguyệt hướng phía nơi xa lao đi.

Lúc này ở Dương Thiên Diệp vòng xoáy trong đan điền, ân Huyên Nhi nhìn xem chồn tía, hai mắt đáng thương, nói: "Tiểu gia hỏa, chia tỷ tỷ một điểm, có được hay không? Liền từng chút một, ngươi nhìn tỷ tỷ thọ mệnh đều nhanh không, nếu như không thể chỉ sắp tu luyện đến Tôn Giả cảnh, tỷ tỷ liền sẽ hóa thành một đôi hoàng thổ, ngươi nhẫn tâm nhìn xem tỷ tỷ như thế sao?"

Chồn tía vẫn như cũ là lung lay cái đầu nhỏ, đồng thời ánh mắt phi thường bất thiện nhìn xem ân Huyên Nhi.

Thấy thế, ân Huyên Nhi nhất thời chán nản, nàng đã cầu trước mắt tiểu gia hỏa này rất lâu, nhưng mà mặc kệ nàng nói cái gì, trước mắt tiểu gia hỏa này cũng là không chịu đáp ứng, cái này khiến nàng kém chút phát cuồng. Nhưng là vừa nghĩ tới cái kia hẹp hòi nam nhân lời nói, nàng chỉ có thể đè nén trong lòng tức giận, nàng biết, cái kia hẹp hòi nam nhân khẳng định là nói được thì làm được.

Tuy nhiên không thể đối tiểu gia hỏa xuất thủ, nhưng là đến ở bên cạnh này hai cái U Minh Lang...

------oOo------

Chương 132: Trọng khẩu vị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một gian trong mộ thất, Đổng Vô Thương tay cầm trường kiếm, chính lạnh lùng nhìn xem hắn đối diện thân thể mặc hắc bào Quỷ Thủ cùng này Nguyên Môn bốn người. Mà sau lưng hắn, nguyên bản bốn tên Kiếm Tông đệ tử chỉ còn lại có này sừng sững.

Ở Đổng Vô Thương bên cạnh, còn có này Bách Hoa cung Triệu Hàn tháng, lúc này cái sau cùng Đổng Vô Thương, cũng là lạnh lùng nhìn xem đối diện Nguyên Môn mấy người cùng quỷ kia tay, trong mắt sát ý không che giấu chút nào.

"Hứa nói, ta nghĩ mãi mà không rõ, nghĩ mãi mà không rõ ngươi tại sao phải giúp quỷ này tông người!" Đổng Vô Thương nhìn xem Nguyên Môn cầm đầu hứa nói, trầm giọng nói.

Liền lúc trước, Quỷ Thủ bất thình lình tập kích bọn họ mấy người, nguyên bản nếu như chỉ có Quỷ Thủ một người lời nói, hắn ngược lại cũng không sợ, chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này Nguyên Môn mấy người bất thình lình nhúng tay, từ đó làm cho hắn Kiếm Tông ba tên nội môn đệ tử bị chết. Nếu như không phải Triệu Hàn tháng đuổi tới, cũng là hắn, chỉ sợ lúc này cũng mất mạng.

Kiếm Tông cùng Quỷ Tông là thù truyền kiếp, Quỷ Thủ đối với hắn Kiếm Tông mấy người xuất thủ, hắn lý giải, chỉ là cái này Nguyên Môn vì sao cũng phải ra tay với hắn?

"Đơn giản cũng là lợi cùng ích!" Triệu Hàn tháng âm thanh lạnh lùng nói: "Chắc hẳn quỷ này tay khẳng định cho ngươi hứa nói chỗ tốt gì a? Chỉ là ta muốn hỏi một câu, hứa nói ngươi làm như thế, liền không sợ Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung truy cứu sao? Muốn đến Nguyên Môn sẽ không vì ngươi đồng thời cùng Bách Hoa cung cùng Kiếm Tông là địch a?"

Lúc này, Quỷ Thủ âm u nói: "Đem bọn ngươi toàn bộ tru sát lần nữa, lại có ai biết các ngươi là chúng ta giết chết đâu? A đúng, Triệu tiên tử, không thể không nói, ngươi Bách Hoa cung đệ tử hương vị thật rất không tệ, thật là khiến người ta hoài niệm đâu!" Nói, còn lè lưỡi liếm liếm bờ môi, y phục vẫn chưa thỏa mãn bộ dáng.

"Quỷ Thủ, ta hiện tại đã biết rõ ngươi tại sao dám ngay trước mặt ta bắt đi ta Bách Hoa cung đệ tử thi thể, nguyên lai là có Nguyên Môn cái này người trợ giúp, chỉ là các ngươi thật cho rằng có thể giết đến ba người chúng ta?" Triệu Hàn tháng trầm giọng nói: "Ba người chúng ta có lẽ đánh không lại các ngươi, nhưng nếu là chúng ta nhất tâm muốn chạy đâu? Các ngươi có thể ngăn cản chúng ta?"

"Ha ha..."

Lúc này, một mực không nói chuyện hứa nói khẽ cười một tiếng, sau đó nói: "Nếu như là lúc trước, chúng ta thật là không có cách nào ngăn cản, nhưng là hiện tại nha, Triệu tiên tử có thể thử một chút, nhìn xem có thể hay không phá vỡ ta Nguyên Môn kết giới che đậy!"

Nghe vậy, Triệu Hàn tháng cùng Đổng Vô Thương sắc mặt hai người biến đổi, cái trước ngón tay hơi hơi một nhóm, một đóa lộng lẫy bông hoa từ hắn đầu ngón tay bắn ra, bay ra mấy trượng khoảng cách, chỉ nghe "Phanh" một tiếng vang nhỏ, đóa hoa kia đóa nhất thời tiêu tán trong không khí.

Thấy thế, Triệu Hàn Nguyệt Nhãn đồng tử co rụt lại, nhìn về phía hứa nói cùng Quỷ Thủ, lạnh giọng nói: "Nguyên lai các ngươi dừng tay nói chuyện với chúng ta, chính là vì bố trí kết giới này che đậy, thật sự là hảo tâm cơ a! Chỉ là ta rất hiếu kì, hiếu kỳ quỷ này tay đến cùng dùng thứ gì, thế mà đả động ngươi cái này Nguyên Môn nội môn đệ tử, vậy mà không tiếc vì hắn phải đắc tội Bách Hoa cung cùng Kiếm Tông!"

Hứa nói lắc đầu, nói: "Triệu tiên tử, kỳ thật ta chưa bao giờ nghĩ tới muốn giết ngươi. Chỉ cần ngươi nguyện ý dùng hồn phách cùng tâm ma phát thệ, không ra tay với Quỷ Thủ cùng không đem nơi này sự tình nói ra, ta có thể buông tha ngươi."

Một bên Quỷ Thủ hai mắt nhíu lại, trong mắt lóe lên bất mãn chi sắc, nhưng là cũng không có lên tiếng phản đối.

Đổng Vô Thương biến sắc, nhìn về phía có chút ý động Triệu Hàn tháng, nói: "Triệu tiên tử, ngươi thật cho là hắn sẽ bỏ qua ngươi sao? Ngươi ta hiện tại liên thủ, còn có một tia cơ hội, nếu như ngươi khoanh tay đứng nhìn, vậy ta kết cục liền sẽ là ngươi kết cục!"

"Triệu tiên tử, ta Nguyên Môn cùng ngươi Bách Hoa cung theo không có ân oán, thậm chí có thể nói là kết tốt, ta có lý do gì ra tay với ngươi? Ngươi nói không sai, lần này trợ giúp Quỷ Thủ, chỉ là bởi vì ta nhận hắn chỗ tốt, mà ta cũng chỉ đáp ứng giúp hắn đối phó Kiếm Tông mấy người. Nếu như ngươi nguyện ý giữ bí mật, ta cam đoan không ra tay với ngươi!" Hứa nói chậm rãi nói.

Triệu Hàn tháng trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Mở ra kết giới, trước hết để cho ta rời đi!" Nàng không ngốc, nếu như nàng thật ở kết giới này bên trong nhìn xem hai người tru sát Đổng Vô Thương, loại kia đãi nàng kết cục chắc chắn sẽ không là cái gì tốt kết cục. Nhưng là nàng cũng biết, coi như nàng cùng Đổng Vô Thương liên thủ, cũng khẳng định địch bất quá đối phương bốn người, bởi vì hứa nói là vương giả cảnh lục phẩm, so với nàng cùng Đổng Vô Thương đều cao hai phẩm!

Hứa nói lắc đầu, nói: "Hiện tại không thể mở ra, nếu như bây giờ mở ra, cái này Đổng Vô Thương nếu như nhất tâm muốn chạy trốn, kia chính là ta cùng Quỷ Thủ liên thủ cũng không có nắm chắc lưu hắn lại."

"Cái kia còn nói cái gì?" Triệu Hàn tháng cười lạnh một tiếng, nói: "Đơn giản cũng là nhất chiến thôi, tuy nhiên ta cùng Đổng Vô

Thương hai người thực lực so với các ngươi kém chút, nhưng là như hai người chúng ta liên thủ liều mạng lời nói, lưu lại một cái mạng xuống tới có lẽ vẫn là không có vấn đề gì!"

Đàm phán vỡ tan! Một bên Đổng Vô Thương cùng sững sững buông lỏng một hơi, nếu như cái này Triệu Hàn tháng rời đi lời nói, vậy hắn là tuyệt đối thập tử vô sinh. Nhưng là nếu như cùng nàng liên thủ lời nói, hắn còn có một chút hi vọng sống!

Hứa nói cũng không đang cùng Triệu Hàn tháng nói nhảm, nhìn xem Quỷ Thủ nói: "Ngươi ngăn chặn Triệu Hàn tháng, ta đối phó Đổng Vô Thương!" Nói cổ tay khẽ động, một thanh trường kiếm ra hiện trong tay hắn, nhìn xem Đổng Vô Thương nói: "Ngươi Kiếm Tông lấy kiếm văn danh thiên hạ, ta hôm nay ngược lại muốn xem xem, là ngươi Kiếm Tông kiếm kỹ mạnh vẫn là ta Nguyên Môn kiếm kỹ mạnh!"

Nói xong, hứa nói thân hình khẽ động, trường kiếm mang theo một đạo tàn ảnh đâm về Đổng Vô Thương, mà một bên Quỷ Thủ cũng là thân hình khẽ động, mang theo vô số trảo ảnh lồng hướng Triệu Hàn tháng.

Trong khắp ngõ ngách, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt hai người trốn ở chồn tía phóng ra giữa tử quang. Nhìn xem hai bên chiến đứng lên, Tần Tịch Nguyệt nói: "Ngươi không có ý định giúp này hai cái Kiếm Tông đệ tử?"

"Ta nói, ta không phải Kiếm Tông đệ tử!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói: "Với lại liền xem như muốn giúp cũng không có cách, kết giới kia bảo kê ngươi có thể công phá?" Hắn nhưng là nhớ kỹ, lúc trước liền xem như cái kia đã nửa bước Linh giai đại địa Hùng vương đều là công đến mấy lần mới công phá, về phần hắn, hiện tại vẫn là quên đi!

Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Xem ra ngươi đối cái này Kiếm Tông thật không có cảm tình gì, tuy nhiên dạng này cũng tốt, chờ bọn họ liều cái lưỡng bại câu thương về sau, chúng ta ở qua ngồi tay ngư ông thủ lợi. Ba cái vương giả cảnh cùng hai tiên thiên cảnh đồ, vật, muốn đến hẳn là rất phong phú!"

"Chúng ta có nắm chắc đối phó này hứa nói cùng Quỷ Thủ sao?" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói. Đối với ăn cướp hai người, trong lòng của hắn đương nhiên không có cái gì tội ác cảm giác, dù sao hai người cũng không phải người tốt lành gì, coi như vì dân trừ hại! Chỉ là hai người đều là vương giả cảnh cường giả, hắn không có chút tự tin nào lưu lại đối phương, dù sao một cái vương giả cảnh cường giả nhất tâm chạy lời nói, cũng là năm cái vương giả cảnh cũng không nhất định lưu lại.

"Đần độn!" Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Ngươi cùng ta đương nhiên không có cách nào lưu lại đối phương, nhưng là ngươi không phải còn có con kia sói sao? Đợi lát nữa chờ bọn hắn lưỡng bại câu thương, sau đó chúng ta ở xuất kỳ bất ý, có tám thành cơ sẽ thành công. Chỉ là ta ở hỏi một câu, ngươi thật không cứu kiếm kia tông hai người?"

Dương Thiên Diệp nhìn một chút giữa sân đang khổ cực chiến đấu Đổng Vô Thương liếc một chút, nói: "Lúc trước hắn là lắng lại Bách Hoa cung tức giận, muốn đem ta giao ra, ngươi cảm thấy ta hẳn là cứu hắn sao? Ta Dương Thiên Diệp cũng không phải cái gì lấy ơn báo oán quân tử!" Ở Kiếm Tông, hắn chỉ để ý hai người, một cái là Tô Thanh Thi còn có Thiên trưởng lão, ân, Thanh Tuyết cũng coi như một cái, trừ ba người này, những người khác sinh tử cùng hắn có liên can gì?

Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó nhoẻn miệng cười, nói: "Tiểu đệ đệ, nói thực ra, ngươi không phải một cái làm đại sự người. Bởi vì làm đại sự, nhất định phải có được rộng lớn lòng dạ cùng khí độ, mà ngươi, thì là một cái hẹp hòi lại mang thù tiểu nam nhân. Bất quá, tỷ tỷ thích ngươi tính tình như vậy, bởi vì ngươi tuy nhiên đối với người khác hẹp hòi mang thù, nhưng là đối với mình để ý người cũng rất nặng tình!"

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Ta nên vinh hạnh sao? Dù sao một cái mỹ nữ nói thích ta dạng này tự tư tính cách!"

"Nếu như ngươi nguyện ý truy tỷ tỷ lời nói, tỷ tỷ có thể cho ngươi cơ hội ờ!" Tần Tịch Nguyệt nháy mắt mấy cái cười nói.

"Ta đã có yêu mến người!" Dương Thiên Diệp nói: "Chẳng lẽ ngươi thật nguyện ý cùng người khác cùng hầu hạ một chồng? Lấy ngươi cao ngạo tính tình, cũng không nguyện ý đi!"

"Làm sao ngươi biết ta không muốn chứ?" Tần Tịch Nguyệt vũ mị cười một tiếng, nói: "Ở thế giới này, chỉ cần ngươi có bản lĩnh, coi như ta không nguyện ý lại có thể thế nào?"

"Ngươi ưa thích bị người khác bức bách? Hoặc là nói là bị người khác chinh phục?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói.

"Ngươi cứ nói đi?" Tần Tịch Nguyệt cười cười.

"Ngươi thật sự là trọng khẩu vị!" Dương Thiên Diệp nói.

"Bành!"

Đúng lúc này, trong mật thất bất thình lình truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt thu liễm nụ cười trên mặt, hướng trung ương nhìn sang, chỉ gặp lúc này này Đổng Vô Thương chính che ngực, oán độc nhìn xem trước mặt hắn hứa nói.

------oOo------

Chương 133: Tự bạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Kiếm Tông kiếm kỹ, không gì hơn cái này!"

Hứa Ngôn dùng ngón tay nhẹ nhàng lau đi trên thân kiếm còn sót lại máu tươi, nhìn lên trước mặt Đổng Vô Thương thản nhiên nói.

Đổng Vô Thương nhìn về phía một bên Triệu Hàn tháng, thấy đối phương bị Quỷ Thủ đánh liên tục bại lui, lập tức hít sâu một hơi, trong mắt lóe lên một vòng quyết tuyệt, chợt, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra động, dần dần, hắn bụng càng lúc càng lớn...

Nhìn thấy một màn này, Hứa Ngôn nheo mắt, thất thanh nói: "Tự bạo, ngươi lại để cho tự bạo, Đổng Vô Thương ngươi điên!" Vừa nói, thân hình nhanh lùi lại.

Một bên ở kịch chiến Quỷ Thủ cùng Triệu Hàn tháng lúc này cũng dừng lại, hai người nhìn thấy Đổng Vô Thương này từ từ lớn lên bụng lúc, hai người đều là sắc mặt kịch biến, sau đó như là Hứa Ngôn hướng về sau nhanh chóng thối lui.

"Mở ra kết giới, mau mở ra kết giới!"

Khi thối lui đến kết giới lúc, Quỷ Thủ đối Hứa Ngôn điên cuồng kêu lên.

Hứa Ngôn lúc này sắc mặt tức là khó coi, hắn cũng muốn mở ra kết giới, nhưng mà kết giới này há lại nói mở ra liền mở ra? Không để ý tới Quỷ Thủ, Hứa Ngôn xoay tay phải lại, một mặt che kín băng tinh to lớn thuẫn bài xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, hắn lại vội vàng thi triển ra Huyền khí che đậy, tựa hồ cảm thấy chưa đủ, lại lấy ra một kiện Huyền Giáp bộ trên người mình.

Một bên Triệu Hàn tháng tốc độ cũng không chậm, cầm mình phòng ngự Huyền Bảo đều lấy ra.

Nhìn thấy hai người đều xuất ra Huyền Bảo, Quỷ Thủ dường như cũng biết muốn đem kết giới che đậy mở ra là không thể nào, lập tức cũng không ở nói nhảm, tay phải vung lên, một mặt như cùng người Bì Bì giáp bao trùm ở trên người hắn.

"Tối, hết thảy đều tối, mọi người cùng nhau chết đi!"

Nhìn xem ba người, Đổng Vô Thương sắc mặt dữ tợn, điên cuồng cười ha hả.

Kỳ thật hắn cũng không muốn tự bạo, nhưng là hắn căn bản không có cách, tiếp tục nữa, hắn là chết chắc. Quỷ Tông có loại bí pháp, có thể giam cầm một người linh hồn, nếu như hắn chết, Quỷ Thủ khẳng định hội thi triển bí pháp cầm linh hồn hắn khống chế lại, đến lúc đó, vậy hắn là chân chính sống không bằng chết, không, là vĩnh thế không được siêu sinh!

Cho nên, hắn lựa chọn tự bạo, mọi người đồng quy vu tận!

Ngay tại Đổng Vô Thương lựa chọn tự bạo một khắc này, Tần Tịch Nguyệt cũng là biến sắc, sau đó không chút nghĩ ngợi lôi kéo Dương Thiên Diệp liền lui về sau, thẳng đến rời đi gian kia mật thất hơn năm mươi trượng sau mới dừng lại.

"Vương giả cảnh cường giả tự bạo khủng bố như vậy?" Nhìn xem sắc mặt hơi tái Tần Tịch Nguyệt, Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

"Oanh!"

Tần Tịch Nguyệt đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, một đạo nổ vang rung trời âm thanh bất thình lình từ đằng xa truyền đến, chợt, một trận núi dao động động, phảng phất phát sinh chấn.

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, một cỗ khí lãng bất thình lình từ trong thông đạo vọt tới, Dương Thiên Diệp biến sắc, kiếm ý phun ra ngoài, chống cự lại này cỗ khí sóng.

"Bành!"

Một tiếng vang trầm, khí lãng tiêu tán trên không trung.

"Ngươi bây giờ biết khủng bố a?" Tần Tịch Nguyệt trầm giọng hỏi.

Dương Thiên Diệp đồng ý gật gật đầu, cách xa nhau xa như vậy, đối phương tự bạo sinh ra dư ba cũng còn có thể lan đến gần nơi này, bởi vậy có thể thấy được, này trong mật thất khủng bố! Đồng thời trong lòng âm thầm quyết định, về sau tuyệt đối không thể cho đối thủ bất cứ cơ hội nào, liền như lúc trước, cái kia Hứa Ngôn nếu như không nói nhảm, trực tiếp động thủ, này Đổng Vô Thương đâu còn có thể tự bạo?

"Về sau ngươi nếu là cùng đối phương chiến đấu, đối phương tự bạo, dù là đối phương chỉ là một cái Tiên Thiên cảnh, ngươi cũng phải lập tức rời đi, hiểu chưa?" Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp, chân thành nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, sau đó cười cười, nói: "Yên tâm, ta không phải một cái tự phụ người! Đúng, cái kia Đổng Vô Thương tự bạo, vì sao nơi này không có bị phá hư?"

Tần Tịch Nguyệt nhìn chung quanh một chút, sau đó nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, nơi này hẳn là có loại kỳ dị năng lượng, nhưng đến tột cùng là cái gì, ta cũng không biết, trên người ngươi nữ nhân kia có lẽ biết, ngươi hỏi nàng một chút?"

"Hỏi nàng?" Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó lắc đầu, nói: "Quên đi, nàng muốn chỉ thành thành thật thật cho ta ở bên trong ngốc một năm trước là được rồi. Đúng, ngươi tại sao từ trước tới giờ không hỏi nàng đến cùng ở trên người của ta chỗ nào đâu?" Hắn không tin Tần Tịch Nguyệt không đối trên người hắn bí mật hiếu kỳ, chỉ là tất nhiên hiếu kỳ, vậy tại sao không hỏi đâu?

"Mỗi người đều có bí mật, không phải sao?" Tần Tịch Nguyệt nhạt tiếng nói.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, cười nói: "Cùng người thông minh hợp tác cũng là tốt!"

Tần tịch nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó nói: "Hiện tại chúng ta đi thu thập mấy tên kia đi!"

"Mấy người bọn hắn còn chưa có chết?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói.

"Vĩnh viễn chớ xem thường vương giả cảnh cường giả!" Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp, chân thành nói: "Ta biết thực lực ngươi rất mạnh, có khiêu chiến vượt cấp thực lực, nhưng là ngươi ngàn vạn phải nhớ kỹ, không nên xem thường bất kỳ một cái nào vương giả cảnh cường giả, phải nói không nên xem thường bất kỳ một cái nào đối thủ của ngươi, thế gian này có rất nhiều người cũng là chết ở mình chủ quan cùng khinh địch lên!"

[truyen cua t ui | N

Et] Dương Thiên Diệp đưa tay ở Tần Tịch Nguyệt trước mắt lắc lắc, cười nói: "Ngươi làm sao bất thình lình quan tâm như vậy lên ta đến? Đừng nói cho ta, ngươi thật thích ta."

"Không được sao?" Tần Tịch Nguyệt nói xong câu này, sau đó liền xoay người hướng phía lúc trước gian kia mật thất đi đến.

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó lắc đầu cười cười, cũng là vội vàng đuổi theo qua.

Khi hai người một lần nữa trở lại gian kia mật thất nhìn thấy giữa sân tràng cảnh lúc, Dương Thiên Diệp nheo mắt, bởi vì quỷ kia tay cùng Hứa Ngôn, còn có Triệu Hàn tháng thật còn chưa có chết, tuy nhiên ba người lúc này rõ ràng không dễ chịu.

Ở Hứa Ngôn trước mặt, cái kia mặt to lớn đã vỡ thành một đống mảnh vụn, hắn quần áo trên người cũng là rách tung toé, lộ ra bên trong mang theo máu tươi da thịt, về phần nguyên bản đi theo hắn ba người kia, lúc này đã trở thành một đống toái thi; Quỷ Thủ áo bào đen không, lộ ra này tái nhợt không có huyết sắc gương mặt, đặc biệt là này một đôi tay, đã theo Thuần Bạch Sắc biến thành tinh hồng sắc...

Giữa sân bắt mắt nhất vẫn là này Triệu Hàn tháng, Triệu Hàn tháng lúc này thân trên chỉ còn lại có một kiện nội y, với lại cái này nội y còn không hoàn toàn, có một bên sơn phong không hề cố kỵ bại lộ trên không trung, hạ thân váy cũng là rách tung toé, lộ ra mảng lớn mảng lớn xuân quang....

Nhìn thấy ba người chật vật dạng, trốn ở nơi hẻo lánh nơi Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, liền chuẩn bị động thủ.

Tần Tịch Nguyệt kéo tay hắn, sau đó lắc đầu, nói khẽ: "Đầu tiên chờ chút đã, ba người này khẳng định còn sẽ phát sinh mâu thuẫn, chúng ta không ngại lại xem trước một chút!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó gật gật đầu.

Giữa sân, Hứa Ngôn tay lấy ra phù lục đập trên người mình, một lát sau, hắn mở hai mắt ra, sau đó nhìn về phía Quỷ Thủ, cái sau cũng là mở hai mắt ra, sau đó khẽ gật đầu.

"Nếu như các ngươi không sợ ở kinh lịch trải qua một lần vương giả cảnh tự bạo, vậy thì cứ việc động thủ!" Đúng lúc này, Triệu Hàn tháng mở hai mắt ra, nhìn xem Quỷ Thủ cùng Hứa Ngôn âm thanh lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Hứa Ngôn cùng Quỷ Thủ hai người nheo mắt, tuy nhiên bọn họ lúc này sống sót, nhưng là hai người lúc này trong cơ thể đã bị thương nặng, liên thủ giết Triệu Hàn tháng vẫn là có thể, nhưng nếu như Triệu Hàn tháng thật lựa chọn tự bạo, này hai người bọn họ lần này liền thật quá thay.

"Đừng cho là ta làm không được!" Triệu Hàn tháng lần nữa lạnh giọng nói: "Cùng rơi vào Quỷ Thủ trong tay, trở thành trong miệng hắn chi vật, còn không bằng lựa chọn tự bạo, mang theo các ngươi cùng đi Minh Giới, các ngươi cảm thấy thế nào?"

"Thở ra!"

Lúc này, Hứa Ngôn nhẹ giọng cười một tiếng, nói: "Triệu tiên tử nói giỡn, ta lúc trước cũng đã nói, ta đối Triệu tiên tử không có ác ý gì. Chỉ cần Jung hiện tại đáp ứng không đem hôm nay sự tình nói ra, Triệu tiên tử tùy thời có thể lấy rời đi!"

"Hứa Ngôn..." Một bên Quỷ Thủ trầm giọng nói: "Trong thiên hạ, chỉ có chân chính hồn phi phách tán người mới có thể đủ bảo thủ bí mật, nếu như nàng sau khi rời khỏi đây cầm nơi này sự tình nói ra, chắc hẳn Kiếm Tông người nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, ta ngược lại thật ra không quan trọng, dù sao ta Quỷ Tông giết hắn Kiếm Tông người, thiên kinh địa nghĩa, với lại ta tông môn không chỉ có sẽ không xử phạt ta, sẽ còn ban thưởng ta. Nhưng là ngươi thì sao? Ngươi Nguyên Môn hội ban thưởng ngươi sao?"

"Triệu tiên tử hội bảo thủ bí mật, đúng không?" Hứa Ngôn nhìn xem Triệu Hàn tháng, cười nói.

"Đương nhiên!" Triệu Hàn tháng cũng cười nói.

"Hứa...." Quỷ Thủ còn muốn nói điều gì.

Hứa Ngôn nhìn xem Quỷ Thủ, cắt ngang Quỷ Thủ lời nói, lạnh lùng nói; "Ngươi Quỷ Thủ còn có thể trải qua được một lần tự bạo sao?"

Nghe vậy, Quỷ Thủ nghẹn lời.

Triệu Hàn tháng cười lạnh một tiếng, sau đó nói: "Có thể mở ra kết giới che đậy a?"

"Đương nhiên!" Hứa Ngôn cười cười, sau đó nói: "Chỉ là Triệu tiên tử ngươi cũng nhìn thấy, ta ba cái đồng môn đều chết đi, muốn muốn mở ra kết giới này che đậy, còn cần chúng ta ba người hợp lực, không phải vậy chỉ có chờ một lúc lâu sau, kết giới này che đậy tự động giải trừ! Ngươi nhìn..."

Triệu Hàn tháng nhìn một chút này đã trở thành một đống thịt nát mấy tên Nguyên Môn đệ tử, sau đó nói: "Hi vọng ngươi đừng có đùa hoa chiêu gì!"

"Đây là đương nhiên!" Hứa Ngôn cười nói.

------oOo------

Chương 134: Xuất thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Kết giới che đậy cần bốn người đứng ở bốn góc, đồng thời vận dụng ta Nguyên Môn bí pháp đồng thời cùng lúc vận hành, mới có thể đem mở ra, tuy nhiên lúc này chúng ta chỉ có ba người, cho nên chúng ta chỉ có thể cưỡng ép phá vỡ. Đương nhiên, nguyên bản lời nói, bằng vào chúng ta bốn người chi lực cũng là rất khó cưỡng ép phá vỡ, nhưng là hiện tại kết giới này che đậy đi qua vừa rồi Đổng Vô Thương tự bạo dư ba, đã biến phá thành mảnh nhỏ, chỉ cần chúng ta ba người hợp lực công kích một chỗ, đánh nát nó hẳn không phải là việc khó gì!" Hứa Ngôn chậm rãi nói.

Triệu Hàn tháng nhìn này hơi mỏng lồng ánh sáng liếc một chút, phát hiện thượng diện che kín nhện vết nứt lúc, lập tức không đang hoài nghi, gật gật đầu, nói: "Như ngươi nói!"

Ba người đi đến bên trái chỗ kia bị Đổng Vô Thương tự bạo phá hư nghiêm trọng nhất một chỗ, ba trong thân thể Huyền khí vận chuyển, Triệu Hàn tháng tay phải chậm rãi bay lên không trung nâng lên, trên tay nàng, một đóa trong suốt như Ngọc Liên hoa sinh động như thật, liên hoa càng lúc càng lớn, một đoạn thời khắc, Triệu Hàn tháng khống chế này đóa liên hoa đối này hơi mỏng lồng ánh sáng đập tới.

Ngay tại nàng hướng này lồng ánh sáng đập tới này một cái chớp mắt, hai cỗ khí tức khủng bố bất thình lình từ nàng hai bên trái phải hướng nàng đánh tới, Triệu Hàn Nguyệt Nhãn đồng tử co rụt lại, ám đạo không tốt, cưỡng ép thu hồi này đã nhanh đánh vào lồng ánh sáng phía trên liên hoa, sau đó đối nàng thân thể của mình oanh đi lên, "Đã các ngươi không muốn để cho ta sống, này mọi người liền cùng một chỗ đồng quy vu tận đi, ha ha..."

Nhìn thấy Triệu Hàn tháng động tác, Hứa Ngôn cùng Quỷ Thủ sắc mặt hai người kịch biến, bọn họ cũng không nghĩ tới trước mắt nữ nhân này cư nhiên như thế quả quyết, lập tức lui lại đã tới không kịp, chỉ có thể ngạnh hám!

"Oanh!"

Một đạo tiếng nổ lớn ở trong sân vang lên, một cỗ kinh khủng khí lãng từ Triệu Hàn tháng trong thân thể bỗng nhiên bộc phát ra, Triệu Hàn tháng trong nháy mắt hóa thành một đống thịt nát, mà Hứa Ngôn cùng Quỷ Thủ hai người thì là bị lấy cỗ khí sóng đánh sập bay mà ra, cùng lúc đó, này ban đầu vốn đã phá thành mảnh nhỏ kết giới che đậy cũng là ầm vang vỡ vụn.

Ngay tại Hứa Ngôn cùng Quỷ Thủ bay rớt ra ngoài trong nháy mắt, hai đạo như là một chi rời dây cung tiễn, hướng phía hai người phương hướng kích bắn đi.

Dương Thiên Diệp đối thủ là Quỷ Thủ, mặc dù đối phương đã bị thương nặng, nhưng là hắn lần này có thể không chắc chắn lưu, Tật Phong giày cùng [Tật Phong Bộ] gia trì để hắn tốc độ nhanh như thiểm điện, nguyên bản hai mươi mấy trượng khoảng cách, hắn không đến mấy hơi thở liền đến đến Quỷ Thủ trước mặt, sau đó rút kiếm đối Quỷ Thủ liền vỗ tới.

Ở nhìn thấy Triệu Hàn tháng chết một khắc này, quỷ trong lòng bàn tay buông lỏng một hơi, tuy nhiên hắn bị oanh bay, nhưng tốt xấu cái cuối cùng phiền phức cũng giải quyết. Ngay tại lúc hắn muốn rơi xuống đất một khắc này, một cỗ mãnh liệt cảm giác nguy cơ bất thình lình phun lên trong đầu hắn, tiếp theo, hắn liền gặp được một bóng người nhanh như như thiểm điện xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó Nhất Kiếm hướng phía hắn thẳng tắp đâm tới.

Quỷ Thủ kinh hãi muốn tuyệt, bởi vì một kiếm này thật sự là quá nhanh, nếu như là bình thường, hắn còn có biện pháp đối phó, nhưng là hiện tại, hiện tại hắn chỉ có thể ngạnh hám, mà ngạnh hám phương pháp cũng là vô ý thức nâng lên cái kia bạch cốt tay phải cản đi qua.

Nhìn thấy đối phương nhấc tay cản tới, Dương Thiên Diệp biết, cái kia bạch cốt ngọc thủ khẳng định không phải cái gì phàm vật, lập tức không đang do dự, một sợi kiếm ý bám vào trên trường kiếm, sau đó lực đạo lần nữa tăng lớn mấy phần.

"Xùy...."

Cơ hồ là không có chút nào trở ngại, trường kiếm trực tiếp cầm Quỷ Thủ cái kia tay phải cắt đi, chỉ là không có máu tươi phun ra...

"Kiếm..."

Quỷ Thủ mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi, nhưng mà hắn một câu còn chưa có nói xong, một thanh trường kiếm liền từ bộ ngực hắn xuyên thấu mà qua.

"Làm sao có thể, Kiếm..."

Quỷ Thủ há mồm, thấp giọng thì thào, nhưng mà hắn hoa còn chưa nói xong, người khác đầu chính là bay ra ngoài...

Trường kiếm vào vỏ, Dương Thiên Diệp lắc đầu, hắn thực sự nghĩ mãi mà không rõ, tại sao rất nhiều người như thế ưa thích đang chiến đấu thì nói nhảm đâu? Trong chiến đấu nói nhảm, đây không phải là cho đối thủ cơ hội đả kích sao?

Lắc đầu, không đi nghĩ những này, Dương Thiên Diệp nhìn về phía một bên, khi nhìn thấy Tần Tịch Nguyệt cùng Hứa Ngôn khung cảnh chiến đấu lúc, hắn mày nhăn lại tới. Lúc này Tần Tịch Nguyệt tuy nhiên đánh Hứa Ngôn liên tục bại lui, nhưng mà này Hứa Ngôn lại là vẫn như cũ còn sống, hơn nữa nhìn hắn bộ dáng như vậy, rõ ràng còn có dư lực.

Không do dự cùng chần chờ, Dương Thiên Diệp thân hình khẽ động, mang theo một đạo hơi mỏng tàn ảnh hướng phía Hứa Ngôn tập đi qua.

Đang cùng Tần Tịch Nguyệt kịch chiến Hứa Ngôn dường như phát giác được cái gì, này sắc mặt tái nhợt biến cực kỳ khó nhìn lên, trường kiếm đánh vào Tần Tịch Nguyệt roi phía trên, sau đó mượn lực hướng về sau vừa lui, vừa lui mấy bước, thân thể của hắn lại đột nhiên một cái quỷ dị chuyển hướng, trường kiếm mang theo một đạo bén nhọn âm thanh xé gió đối này đã đi tới bên cạnh hắn Dương Thiên Diệp đã đâm qua.

Một kiếm này, quả nhiên là nhanh đến cực hạn.

Dương Thiên Diệp trong mắt lóe lên một vòng ngoài ý muốn, người trước mắt này không chỉ có không có bối rối rút lui, ngược lại là hướng phía hắn tiến công, với lại một kiếm này tốc độ thật rất nhanh, nhanh đến hắn căn bản không nhìn thấy đối phương Kiếm.

Hắn cũng không có lui, cũng không kịp lui, bởi vì cái này rõ ràng là đối phương toàn lực Nhất Kiếm! Đồng dạng, ở đối phương trường kiếm vừa đâm tới một khắc này, Dương Thiên Diệp cũng rút kiếm đối đối phương thẳng tắp đã đâm qua.

"Xùy, xùy."

Hai người trường kiếm ở cơ hồ giống nhau trong nháy mắt đó, liền lẫn nhau đâm vào đối phương ở ngực, tiếp theo, hai người thân hình phân biệt hướng phía các từ phía sau nhanh lùi lại.

Mà liền tại Hứa Ngôn lui ra phía sau trong nháy mắt đó, một bên Tần Tịch Nguyệt lúc này cũng đuổi tới, trường tiên mang theo từng đạo từng đạo tàn ảnh đối Hứa Ngôn lồng đi qua.

Nhìn xem trước ngực cái kia vết thương, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó tay lấy ra thượng phẩm trị liệu phù đập trên người mình. Không có dừng lại, thân hình khẽ động, lần nữa hướng phía Hứa Ngôn tập đi qua.

"Các ngươi không sợ Nguyên Môn lệnh truy sát sao?"

Trong chiến đấu, Hứa Ngôn một bên ứng phó, vừa hướng Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt âm thanh lạnh lùng nói. Nếu như là bình thường, hắn coi như chiến bất quá trước mắt hai người này, nhưng là chạy lời nói vẫn là có thể, nhưng là hiện tại, hiện tại hắn đã là nỏ mạnh hết đà, ở chiến đấu tiếp, hắn tất nhiên sẽ vẫn lạc. Tuy nhiên Nguyên Môn có một ít bí pháp, nhưng là những bí pháp kia, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn thật sự là không muốn dùng, bởi vì này tác dụng phụ thật sự là quá lớn!

Gặp Hứa Ngôn còn có sức lực nói chuyện, Tần Tịch Nguyệt nhướng mày, chợt quyết định thật nhanh, nói: "Gọi giúp đỡ!"

Dương Thiên Diệp không chần chờ chút nào, tay phải vung lên, tiểu ngân xuất hiện ở trong mật thất.

Nhìn thấy bất thình lình xuất hiện một cái vương giai Huyền thú, Hứa Ngôn quá sợ hãi, trong mắt tràn đầy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi, giống như mất hồn lẩm bẩm nói: "Vương giai Huyền thú, sao, làm sao có thể...."

"Ngao!"

Tiểu ngân ngửa đầu một tiếng sói tru, sau đó thả người nhảy lên, hướng phía Hứa Ngôn bổ nhào qua.

Cùng lúc đó, một đường kiếm khí màu vàng óng từ Dương Thiên Diệp trường kiếm đỉnh đầu bắn ra, mà này mục tiêu, tự nhiên là này Hứa Ngôn.

Tần Tịch Nguyệt cũng không cam chịu yếu thế, trường tiên như cùng một cái xảo trá rắn độc, đối Hứa Ngôn tàn đi qua.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp hai người cùng cái kia Thú Vương đuổi tận giết tuyệt, Hứa Ngôn trong mắt lóe lên một vòng quyết tuyệt, chợt, trên mặt dữ tợn, điên cuồng nói: "Các ngươi bức ta, mọi người cùng nhau chết đi, ha ha..." Nói xong, hắn trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra động, hắn bụng như lúc trước Đổng Vô Thương như vậy, càng lúc càng lớn.

Thấy thế, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt nheo mắt, Dương Thiên Diệp không dám ở có một chút giữ lại, kiếm ý giống như là thuỷ triều phun ra ngoài, lồng hướng này đang muốn tự bạo Hứa Ngôn.

Đang tại tự bạo Hứa Ngôn, bất thình lình cảm giác một cỗ vô hình uy áp lồng hướng hắn, ở cái này cổ vô hình uy áp trước mặt, trong cơ thể hắn Huyền khí thế mà biến chậm lại, dường như nghĩ đến cái gì, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, thất thanh nói: "Kiếm, Kiếm...."

Còn chưa có nói xong, một cây trường tiên cùng một đạo kiếm khí từ trước ngực hắn đâm thủng ngực mà qua, tiếp theo, tiểu ngân này to lớn vuốt sói trực tiếp đối hắn đỉnh đầu trùng điệp vỗ xuống.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, mặt đất rung động, Hứa Ngôn trở thành một đống thịt nát.

Cầm tiểu ngân thu hồi vòng xoáy không gian, Dương Thiên Diệp sâu thở một hơi thật dài, còn tốt ngăn cản cái này Hứa Ngôn tự bạo, không phải vậy hắn lần này liền tính là không chết, chỉ sợ cũng phải làm cái trọng thương, người vương giả kia cảnh tự bạo, đừng nói hắn nhục thân, cũng là tiểu ngân loại này vương giai Huyền thú chịu truy cập, chỉ sợ cũng phải trọng thương.

"Ngươi không sao chứ?"

Lúc này, Tần Tịch Nguyệt đi đến Dương Thiên Diệp trước mặt, nhìn xem Dương Thiên Diệp trước ngực, nhẹ giọng hỏi.

Cảm giác được đối phương trong giọng nói quan tâm, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, nói: "Không có việc gì, ta dùng một tấm thượng phẩm trị liệu phù, hiện tại vết thương đã khép lại." Nói hắn lại tay lấy ra thượng phẩm trị liệu phù đưa cho Tần Tịch Nguyệt, nói: "Ngươi cũng dùng một tấm đi, ta nhìn ngươi lúc trước giống như cũng bị hắn Kiếm cho làm bị thương!"

Tần Tịch Nguyệt nhìn xem trong tay trị liệu phù, sau đó lại cổ quái nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ta phát hiện ngươi thật tốt phú hào, các loại phù lục tầng tầng lớp lớp, hơn nữa còn đều là thượng phẩm, ta rất hoài nghi ngươi có phải hay không phù văn sư công gặp gỡ trưởng con riêng. Không, liền xem như phù văn sư công gặp gỡ trưởng con riêng cũng không có khả năng như thế phú hào a. Nói, ngươi đến cùng là ai..."

Dương Thiên Diệp sờ mũi một cái, cười nói: "Ta là một tên phù văn sư, phù lục nhiều một ít, cái này rất bình thường a?"

"Ngươi là phù văn sư?"

Tần Tịch Nguyệt mở to mắt to kinh ngạc nhìn xem Dương Thiên Diệp.

"Không phải vậy ngươi cho là ta nơi nào đến nhiều như vậy phù lục?" Dương Thiên Diệp buông buông tay nói.

------oOo------

Chương 135: Đắc thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau khi hết khiếp sợ Tần Tịch Nguyệt quan sát tỉ mỉ lấy Dương Thiên Diệp, dò xét chỉ chốc lát, nói: "Không nghĩ tới ngươi thật sự là một cái phú hào, nguyên lai ngươi là phù văn sư, ta hiện tại xem như minh bạch ngươi tại sao nói thành lập một cái thế lực tiền từ ngươi đến nghĩ biện pháp."

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Đừng nói những này, chúng ta quét dọn một chút chiến trường, sau đó đi nhanh đi!"

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, sau đó cầm giữa sân tất cả thi thể bên trên nạp giới đều lấy xuống, ngay tại hai người chuẩn bị kiểm kê đoạt được chi vật lúc, ân Huyên Nhi thanh âm bất thình lình ở Dương Thiên Diệp trong đầu vang lên: "Đi mau, có Linh giả cảnh cường giả chạy tới nơi này!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp biến sắc, kéo Tần Tịch Nguyệt tay liền hướng mặt ngoài chạy tới.

"Làm sao?" Tần Tịch Nguyệt vừa chạy vừa hỏi.

"Có Linh giả cảnh cường giả theo chúng ta bên này chạy đến!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói. Linh giả cảnh cường giả căn bản không phải hai người bọn họ cái hiện tại có thể chống lại, mặc kệ đối phương là vì sự tình gì đến bên này, Dương Thiên Diệp đều không muốn đi cùng đối phương tiếp xúc.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Tần Tịch Nguyệt nhíu nhíu mày, sau đó không nói nữa.

Ngay tại hai người rời đi không đến một khắc đồng hồ, một người mặc hoa bào nam tử xuất hiện lúc trước mấy người đại chiến trong mật thất, khi nhìn thấy giữa sân mấy bộ thi thể lúc, hoa bào nam tử biến sắc, ánh mắt quét một chút, khi nhìn thấy Hứa Ngôn thi thể lúc, nam tử tròng mắt co rụt lại, chợt, sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn.

"Đến tột cùng là ai, là ai giết đệ đệ ta..." Một đạo xen lẫn vô hạn oán khí tiếng gầm gừ từ trong mật thất vang lên.

Chỉ chốc lát, hoa bào nam tử thân hình khẽ động, biến mất ở trong mật thất.

...

Ra mộ miệng, nhìn xem này mới lên thái dương, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía bên cạnh Tần Tịch Nguyệt, sắc mặt nghiêm túc nói: "Ngươi nghe được lúc trước cái thanh âm kia sao?"

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Người kia hẳn là hôm qua chủ trì Trụ vương mộ mở ra cái kia Linh giả cảnh cường giả, chúng ta đi mau, không phải vậy sợ rằng sẽ phiền phức quấn thân!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, hai người không ở dừng lại, bước nhanh đi ra cửa hoàng cung, sau đó hướng phía lối đi ra nhanh chóng đi đến.

Ngay tại Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt rời đi không lâu, hoa bào nam tử xuất hiện ở cửa hoàng cung, cùng lúc đó, một tên người mặc Bách Hoa cung phục trang mỹ phụ cũng xuất hiện ở cửa hoàng cung nơi, mỹ phụ nhìn xem hoa bào nam tử, hỏi: "Hứa xong, ta Bách Hoa cung hai tên đệ tử hồn bài vỡ vụn, ngươi có biết là người phương nào ra tay?"

Tên là hứa Thanh Hoa bào nam tử hai mắt đỏ bừng, đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, một người trung niên nam nhân ngự kiếm rơi vào hoàng cung phía trên đại môn, sau đó hỏi: "Hứa xong, ta Kiếm tông các đệ tử hồn bài đều vỡ vụn, đến tột cùng là ai ra tay với bọn họ!"

Nghe vậy, Bách Hoa cung này người mỹ phụ nhìn trong khi nói chuyện người trẻ tuổi liếc một chút, sau đó đại mi nhăn lại tới.

"Hưu!"

Giữa sân bất thình lình vang lên một đạo âm thanh xé gió, chợt, một cái người áo đen bất thình lình ra trong sân bây giờ, người áo đen khuôn mặt đáng ghét, tại sao nói hắn khuôn mặt đáng ghét đâu? Bởi vì thứ năm quan đều chỉ có, là, một lỗ tai, một con mắt, một nửa chỉ cái mũi, miệng môi trên không có...

Người áo đen đầu tiên là oán độc nhìn một chút hai chân đạp kiếm trung niên nhân liếc một chút, sau đó lúc này mới nhìn về phía hứa xong, hỏi: "Ta Quỷ Tông Quỷ Thủ cũng mất mạng ở bên trong, hứa xong, nơi này chỉ có ngươi có năng lực giết hắn, ngươi cho cái thuyết pháp đi!"

Nghe được người áo đen lời nói, Bách Hoa cung mỹ phụ cùng Kiếm Tông trung niên nam nhân cũng nhìn về phía hứa xong.

"Bàn giao?" Hứa xong nguyên bản bình tĩnh sắc mặt lần nữa dữ tợn, sau đó gằn giọng nói: "Ngươi tìm ta muốn bàn giao? Ta tìm ai muốn bàn giao đi? Đệ đệ ta còn có Nguyên Môn mấy tên đệ tử tất cả đều mất mạng ở trong đó, ta qua tìm ai muốn bàn giao?"

Nghe được hứa xong lời nói, Bách Hoa cung mỹ phụ mày nhíu lại càng sâu, nguyên bản nàng lấy là mỗi lần xuất thủ rất có thể là cái này hứa xong, nhưng là hiện tại xem ra, đối nàng Bách Hoa cung đệ tử xuất thủ hẳn là một người khác hoàn toàn.

"Nói như vậy, Quỷ Tông, Nguyên Môn, Kiếm Tông, Bách Hoa cung bốn người tất cả tham gia lần này Trụ vương mộ lịch luyện đệ tử tất cả đều chết ở bên trong?" Kiếm Tông trung niên nhân trầm giọng nói.

"Vâng!" Hứa xong cười lạnh một tiếng, nói: "Ta Nguyên Môn, ngươi Kiếm Tông, còn có Bách Hoa cung, quỷ tông sở hữu đi vào đệ tử tất cả đều chết cùng một chỗ. Không chỉ có chết, còn hồn phi phách tán."

"Hứa xong, ngươi trấn thủ nơi này, chẳng lẽ cũng không biết bọn họ chết ở gì nhân thủ?" Bách Hoa cung mỹ phụ hỏi.

Hứa xong hít sâu một hơi, sau đó nói: "Liền lúc trước không lâu, phía dưới bất thình lình truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay từ đầu ta cũng không để ý, dù sao ở phía dưới là tranh đoạt Bảo Vật, xảy ra chiến đấu là thường có việc. Nhưng là rất nhanh, lại truyền tới một đạo tiếng nổ lớn, lần này ta cảm giác có chút không đúng, bởi vì có thể theo lòng đất truyền đến tiếng nổ lớn, như vậy lực phá hoại, rõ ràng không phải lần này xuống dưới mấy người đủ khả năng đạt tới, cho nên ta quyết định đi xem một cái, coi ta đuổi tới tiếng nổ lớn nơi phát ra nơi lúc, bên trong chỉ có mấy cỗ băng lãnh thi thể, còn có một cặp thịt nát..."

"Ngươi không có gặp hung thủ?" Người áo đen trầm giọng hỏi.

Hứa xong lắc đầu, nói: "Ta tới đó lúc, chỉ có thi thể, không có một cái nào người sống. Giết bốn người vương giả cảnh cường giả, chí ít cần Linh giả cảnh cường giả mới có thể làm được, ta tra lần này xuống dưới tất cả mọi người, căn bản không có người có năng lực tru giết bọn hắn..."

Trầm mặc nửa ngày, Bách Hoa cung mỹ phụ hỏi: "Có phát hiện hay không khả nghi người?"

"Khả nghi người?" Hứa xong mày nhăn lại đến, rất nhanh, hứa xong hai mắt chậm rãi trợn to, nói: "Ta nhớ lại, ở Trụ vương mộ mở ra thời điểm, có một cái Linh giả cảnh cường giả cùng một cái Linh giai Huyền thú tới qua, hai người kia lúc ấy dùng ý niệm quét xuống ở đây tất cả mọi người, sau đó liền rời đi, lúc ấy ta cũng không để ý, chỉ cho rằng đối phương là đang tìm người, hiện tại xem ra, hai người này rất có thể liền là hung thủ!"

"Biết đối phương lai lịch sao?" Kiếm Tông trung niên nhân trầm giọng hỏi.

Hứa xong lắc đầu, nói: "Lúc ấy ta cũng chỉ là dùng ý niệm cùng đối phương tiếp xúc dưới, chỉ là tiếp xúc một chút liền thu hồi lại, các ngươi cũng biết, nếu như dùng ý niệm quét đối phương, vậy rất có thể sẽ bị đối phương coi là khiêu khích. Cho nên, tại xác định đối phương không có ác ý lúc, ta chính là thu hồi ý niệm, không có ở qua quản đối phương!"

"Chúng ta xuống tới nơi này lúc, động khẩu có một đội nhân loại kỵ binh, còn có Liệt Diễm Sư tộc Huyền thú, kia nhân loại Linh giả cảnh cường giả có lẽ cùng này đội nhân loại kỵ binh có quan hệ, mà này Linh giai Huyền thú hẳn là này Liệt Diễm Sư chúng cường người." Bách Hoa cung mỹ phụ trầm giọng nói: "Chỉ là nếu thật là hai người này lời nói, này cái này hai người vì sao phải giết chúng ta mấy đại tông môn đệ tử đâu? Đó căn bản nói không thông a!"

Lúc này, người áo đen nói: "Làm gì qua đoán? Chúng ta đi tìm bọn họ hỏi một chút chẳng phải rõ ràng? Ta cảm giác được, bọn họ còn tại mặt đất!" Nói xong, thân hình bắt đầu chậm rãi biến mất, chậm rãi, cho đến triệt để tiêu tán không thấy.

Còn lại người nhìn nhau, sau đó cũng là biến mất tại nguyên chỗ.

....

Ở ân Huyên Nhi dưới sự hỗ trợ, Dương Thiên Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt hai người an toàn tránh thoát kia nhân loại kỵ binh cùng Liệt Diễm Sư bầy tai mắt, hai người một đường lao nhanh, dùng ba canh giờ, rốt cục đi vào Đoạn Hồn Sơn mạch.

Một khỏa to lớn trên tán cây, Dương Thiên Diệp hít một hơi thật sâu, sau đó xoa xoa ở trước mặt hắn chồn tía cái đầu nhỏ, cười nói: "Tiểu gia hỏa, lần này đa tạ ngươi, nếu như không phải ngươi, chúng ta muốn né tránh này hai cái Linh giả cảnh cường giả, căn bản không có khả năng!" Là, nếu như không có tiểu gia hỏa này giúp hai người bọn họ ẩn nặc khí tức, liền coi như bọn họ xuất động miệng, khẳng định cũng sẽ bị này Linh giả cảnh cường giả cùng Linh giai Huyền thú phát hiện.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó vọt đến Dương Thiên Diệp trước mặt, cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp cái trán.

"Thật hâm mộ ngươi cùng nó quan hệ tốt như vậy!" Lúc này, một bên Tần Tịch Nguyệt cười nói.

Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nói: "Chúng ta nhìn xem lần này ăn cướp đến bao nhiêu đồ tốt, hi vọng này bốn người vương giả cảnh cường giả cùng bảy cái Tiên Thiên cảnh không phải cái gì quỷ nghèo, không phải vậy chúng ta lần này liền bận bịu không đáng."

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, sau đó cầm mười cái nạp giới lấy ra, nàng trước đem bảy cái Tiên Thiên cảnh nạp giới phóng tới một bên, sau đó lấy ra trong đó một cái vương giả cảnh nạp giới, ngón tay nhẹ nhàng khẽ động, một sợi Huyền khí trong nháy mắt bao khỏa chiếc nhẫn kia, rất nhanh, hai người liền nghe đến một đạo rất nhỏ tiếng vang.

Tần Tịch Nguyệt ý niệm xâm nhập bên trong, quét một chút trong đó đồ vật, rất nhanh, khóe miệng nàng hơi hơi nhấc lên, chậm rãi, này đường cong càng lúc càng lớn, cả khuôn mặt che kín nụ cười...

Nhìn thấy Tần Tịch Nguyệt sắc mặt biến hóa, Dương Thiên Diệp biết, chiếc nhẫn này bên trong bảo bối khẳng định rất không tệ!

------oOo------

Chương 136: Cảm động ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cái này mai trong nạp giới có đá năng lượng hơn sáu ngàn mai, trong đó Huyền giai trung phẩm Huyền Bảo hai kiện, Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo bảy kiện, Huyền giai hạ phẩm huyền kỹ hai quyển, Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ 9 quyển, còn có trên trăm gốc Hoàng giai thượng phẩm linh thảo, đúng, còn có hạ phẩm Ngũ Hành phù lục tầm mười mở đầu..." Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp cười nói: "Chiếc nhẫn này hẳn là này Nguyên Môn Hứa Ngôn, bởi vì bên trong huyền kỹ là Nguyên Môn."

"Mau nhìn xem cái khác trong nạp giới đồ, vật!" Dương Thiên Diệp vội vàng nói.

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, sau đó xem xét cái khác trong nạp giới đồ, vật.

Rất nhanh, tất cả giới chỉ điều tra hoàn tất. Khi Dương Thiên Diệp biết được hắn lần này thu hoạch lúc, dù cho lấy hắn hiện tại tài lực cũng không khỏi có chút kích động cùng hưng phấn lên.

Bọn họ lần này thu hoạch: Huyền giai thượng phẩm Huyền Bảo một kiện, Huyền giai trung phẩm Huyền Bảo mười một kiện, Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo mười bảy kiện; Huyền kỹ: Trong đó Huyền giai thượng phẩm huyền kỹ cuốn một cái, Huyền giai hạ phẩm huyền kỹ quyển sáu, Hoàng giai thượng phẩm huyền kỹ mười sáu quyển; Phù lục: Thượng phẩm Thần Hành Phù một tấm, trung phẩm phù lục mười bảy tấm, hạ phẩm hai mươi sáu tấm.

Trừ những này vật thật bên ngoài, trong đó đá năng lượng càng là có hơn một vạn khỏa, đương nhiên, đồ, vật xa không chỉ có những chuyện này, tuy nhiên trừ những này bên ngoài, những vật khác hai người cũng nhìn không thuận mắt...

Hưng phấn một hồi, Dương Thiên Diệp bình tĩnh trở lại, sau đó hỏi: "Những vật này hẳn là còn chưa đủ chúng ta tổ kiến một cái thế lực a?"

"Đương nhiên chưa đủ!" Tần Tịch Nguyệt Bạch Dương Diệp liếc một chút, nói: "Ngươi cho rằng thành lập một cái thế lực là đơn giản như vậy sự tình? Tuy nhiên tuy nhiên không đủ, nhưng là nếu như cầm những vật này bán, ở tăng thêm ta ở đế đô một số sản nghiệp, chúng ta có thể cất bước. Nhưng phía sau tiêu xài hội càng lúc càng lớn, ngươi nhưng phải có chuẩn bị tâm lý, ân, ngươi là một tên phù văn sư, cái này đối với ngươi mà nói, hẳn không phải là rất khó khăn!"

Nếu như nói nguyên bản nàng đối Dương Thiên Diệp tổ kiến thế lực không có một chút lòng tin lời nói, nhưng là ở biết Dương Thiên Diệp là một tên phù văn sư về sau, nàng nhìn thấy một tia hi vọng, tuy nhiên cũng chỉ là một điểm....

Dương Thiên Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó lấy ra hai mươi lăm tấm thượng phẩm phù lục, ngẫm lại, lại đem lúc trước này huyết thủ dùng Huyết Nhận cùng này quyển công pháp cùng huyền kỹ lấy ra đưa cho Tần Tịch Nguyệt nói: "Đây là hai mươi lăm tấm thượng phẩm phù lục, ngươi tuyển một số lưu cho mình dùng, sau đó còn lại tất cả đều cầm lấy đi đấu giá. Chuôi này Huyết Nhận cùng công pháp huyền kỹ là Quỷ Tông, ta không có cách nào dùng, ngươi cũng cầm lấy đi bán đi!" Trước kia hắn đạt được cầm vài thứ, hắn không cần đến, cũng không có đường ra, hiện tại vừa vặn giao cho nữ tử trước mắt cầm lấy đi đấu giá đổi tiền.

Tần Tịch Nguyệt nhìn một chút này Huyết Nhận cùng hai quyển quyển trục, sau đó lại nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó nhoẻn miệng cười nói: "Ngươi không sợ ta lấy lấy ngươi những bảo bối này nuốt riêng?" Nói đến đây, nàng lại khẽ lắc đầu, khẽ cười nói: "Ta quên, hai ta sợi hồn phách còn tại ngươi nơi này đây."

Dương Thiên Diệp do dự dưới, sau đó hai mắt khép hờ đứng lên, nửa ngày, hai sợi hắc tuyến từ trong cơ thể hắn chậm rãi dời đi ra, hắn mở hai mắt ra, "Đây là ngươi hồn phách, ngươi nhận trở về đi!" Tuy nhiên trước mắt nữ nhân này hồn phách ở hắn nơi này, bị quản chế với hắn, nhưng là Dương Thiên Diệp cũng biết, dùng loại phương pháp này để duy trì hai người hợp tác khẳng định là không được, chí ít cùng trước mắt cái này nữ nhân thông minh là khẳng định không được. Đã như vậy, hắn còn không bằng dứt khoát hào phóng một điểm, cùng giữa hai người thành lập chân chính hữu nghị cùng tín nhiệm!

Nhìn xem này hai sợi giống như vật sống hắc tuyến, Tần Tịch Nguyệt nhìn xem Dương Thiên Diệp, chân thành nói: "Ngươi cũng đã biết, ngươi có được cái này sợi hồn phách, chẳng khác nào khống chế ta người sinh, thay lời khác tới nói, chẳng khác nào nắm giữ một cái vương giả cảnh khôi lỗi tay chân. Ngươi thật muốn cầm cái này sợi hồn phách trả lại cho ta?"

"Ngươi thấy ta giống ở đùa giỡn với ngươi sao?" Dương Thiên Diệp cũng chân thành nói.

"Tại sao làm như vậy?" Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp cười cười, nói: "Hy vọng có thể để ngươi cảm động, sau đó khăng khăng một mực vì ta làm việc." Hắn không nghĩ tới nói cái gì cảm động lời nói, bởi vì những lời kia khẳng định lừa gạt không trước mắt nữ nhân này, đã như vậy, còn không bằng thẳng thắn đến tốt.

"Ngươi không cần cho ta, ta cũng sẽ cho ngươi khăng khăng một mực làm việc, hơn nữa còn không dám có bất luận cái gì ý nghĩ, nhưng là ngươi cầm cái này hồn phách trả lại cho ta, ta liền có thật nhiều lựa chọn, ngươi biết không?" Tần Tịch Nguyệt nói.

"Có lẽ đi!" Dương Thiên Diệp nhún nhún vai nói; "Lớn nhất bắt đầu trước ta không cùng ngươi hợp tác, là bởi vì ta không tín nhiệm ngươi, mặc dù bây giờ cũng còn không thể hoàn toàn tín nhiệm, nhưng ít ra chúng ta cũng coi như bằng hữu, mà nếu như ta nắm trong tay ngươi hồn phách, này giữa chúng ta liền không thể quên là bằng hữu, với lại giữa chúng ta còn giống như cách thứ gì, ngươi không cảm thấy sao?"

Tần Tịch Nguyệt tay ngọc khẽ vẫy, hai sợi hắc tuyến bay trở về trong cơ thể nàng, nửa ngày, nàng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Chúng ta chỉ là bằng hữu sao?"

"Không là bằng hữu là cái gì?"

Dương Thiên Diệp còn chưa nói xong, ở trước mặt hắn Tần Tịch Nguyệt lại đột nhiên ôm lấy hắn, sau đó môi đỏ in lên môi hắn, cảnh tượng như thế này không có tiếp tục bao lâu, Tần Tịch Nguyệt chỉ là ở môi hắn bên trên nhẹ nhàng dính một chút liền rời đi đến, sau đó cười nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi mắt đạt tới, tỷ tỷ thật bị ngươi cảm động đâu, ngươi nhìn, tỷ tỷ cảm động đều kém chút lấy thân báo đáp!"

Dương Thiên Diệp giật mình chỉ chốc lát, sau khi lấy lại tinh thần hắn cười khổ cười, nói: "Ngươi về sau đừng như vậy." Tuy nhiên chiếm tiện nghi là hắn, nhưng là hắn luôn cảm thấy dạng này không tốt, về phần tại sao không tốt, hắn cũng nói không nên lời, chỉ là cảm giác....

"Xem ra ngươi đối ngươi cái kia ưa thích người còn rất trung trinh đi!" Tần Tịch Nguyệt cười nói: "Tiểu đệ đệ, xem ra sau này tỷ tỷ còn nhiều hơn dạy ngươi một số ba thiếp bốn thiếp tư tưởng, không phải vậy về sau ngươi khẳng định sẽ vì nữ nhân kia vứt bỏ tỷ tỷ!"

"Chúng ta không nói những này!" Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Hiện tại chúng ta ngay tại cái này phân biệt đi, ngươi về trước Đại Tần đế quốc, ta còn muốn ở cái này Thập Vạn Đại Sơn xử lý một số việc. Đúng, về sau nếu như ta muốn liên lạc với ngươi, muốn làm sao liên hệ ngươi?"

"Ngươi còn muốn ở Thập Vạn Đại Sơn?" Tần Tịch Nguyệt nụ cười trên mặt thu liễm, cau mày nói: "Nếu như ta không có đoán sai lời nói, hiện tại chí ít có ba cái Linh giả cảnh cường giả đang đuổi chúng ta, tuy nhiên ngươi có này thần bí tiểu gia hỏa hỗ trợ ẩn nặc khí tức, nhưng là cái này không có nghĩa là ngươi tuyệt đối an toàn, vạn nhất bọn họ đuổi tới ngươi lời nói, này làm phiền ngươi coi như lớn!"

Dương Thiên Diệp cười khẽ cười, nói: "Không sao, ta muốn đi địa phương, liền xem như Tôn Giả cảnh cũng không dám qua, cái chỗ kia là tuyệt đối an toàn. Ngược lại là ngươi, Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài hiện tại đối ngươi là không có cái uy hiếp gì, nhưng là ngươi trở lại đế đô về sau, ngươi cũng phải cẩn thận ngươi kia là cái gì chất nhi, ta cũng không hy vọng, thế lực của ngươi không có xây xong, người lại là xảy ra ngoài ý muốn."

"Chỉ cần ta về đế đô, ta có là biện pháp đối phó hắn!" Tần Tịch Nguyệt trong mắt hàn mang chợt lóe lên.

Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Ngươi cũng đừng làm chuyện điên rồ, ngươi bây giờ nếu như xuất hiện, hắn khẳng định sẽ tiếp tục dùng mẫu thân ngươi uy hiếp ngươi. Cứu mẫu thân ngươi trước đó không vội, ở qua mấy tháng, ta liền sẽ qua đế đô tham gia Thanh Vân Bảng, khi đó chúng ta ở kế hoạch cùng một chỗ cứu mẫu thân ngươi, thế nào?"

"Ngươi muốn tham gia Thanh Vân Bảng?" Tần Tịch Nguyệt kinh ngạc nói.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ta muốn đại biểu Kiếm Tông đi tham gia Thanh Vân Bảng, không đi không được đâu!"

"Có thể ngươi nói ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử...."

"Sở dĩ đại biểu Kiếm Tông, không phải là bởi vì Kiếm Tông, mà chính là làm kiếm tông một người!" Dương Thiên Diệp nói.

"Một nữ nhân?" Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

"Ngươi ưa thích nữ nhân kia?" Tần Tịch Nguyệt truy vấn.

"Chúng ta có thể hay không không đàm luận vấn đề này?" Dương Thiên Diệp có chút im lặng nói.

"Đương nhiên có thể!" Tần Tịch Nguyệt cười cười, nói: "Chỉ là tỷ tỷ rất ngạc nhiên, đến cùng là dạng gì nữ nhân có thể làm cho tiểu đệ đệ ngươi như thế nhớ mãi không quên đâu! Tốt, khác bộ dáng này, không nói cái này. Đề tài trở về, ngươi nói ngươi muốn tham gia Thanh Vân Bảng, vậy tỷ tỷ ngay tại đế đô chờ ngươi, nếu như ngươi có thể đi vào Thanh Vân Bảng, này cứu mẫu thân của ta sự tình liền đơn giản nhiều!"

"Ta biểu hiện càng xuất sắc, mẫu thân ngươi được cứu vớt hi vọng càng lớn?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, cười nói: "Đương nhiên, phải biết, ta thế nhưng là cùng ngươi bỏ trốn, nếu như ngươi có thể xâm nhập Thanh Vân Bảng hai mươi vị trí đầu, cái kia chính là hoàng thất cũng không có cách nào đối ngươi chọn lựa loại bỏ. Đến lúc đó, ta nhưng chính là Nữ bằng phu quý, hoàng thất không chỉ có sẽ không xử phạt ta, sẽ còn coi trọng ta, không có cách, đây chính là hiện thực, khi một người có tiềm lực hoặc là có giá trị lúc, hắn nguyên bản làm hết thảy chuyện sai, đều sẽ trở thành có ý nghĩa sự tình...."

Dương Thiên Diệp rất muốn nói hắn mục tiêu không phải 20, mà chính là đệ nhất.... Nhưng là ngẫm lại vẫn là không có nói, dù sao cái mục tiêu này tựa hồ quá mức không bình thường.

------oOo------

Chương 137: Vui mừng ngoài ý muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Tịch Nguyệt đi, mang theo Dương Thiên Diệp trên thân một đống lớn bảo bối đi.

Nhìn xem Tần Tịch Nguyệt phương hướng rời đi nửa ngày, Dương Thiên Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trong tay một cái có khắc 'Tháng' chữ tiểu lệnh bài, lệnh bài này là Tần Tịch Nguyệt cho hắn, muốn hắn qua đế đô về sau, đến một nhà 'Túy Tiên Lâu' quán rượu, sau đó bằng vào cái này mai lệnh bài, quán rượu kia người liền sẽ dẫn hắn qua tìm nàng.

Đúng lúc này, một đạo tử quang thoáng hiện, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, cùng chồn tía cùng lúc xuất hiện còn có bộ kia Dương Thiên Diệp đặt ở Huyền khí trong ao hộp kiếm.

"Tiểu gia hỏa, ngươi cầm kiếm này hộp xuất ra tới làm cái gì?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Chồn tía Tiểu trảo vung lên, hộp kiếm bên trong bay ra một thanh Huyền Kiếm, Dương Thiên Diệp đầu tiên là sững sờ, sau đó con mắt chậm rãi trợn to, "Làm sao biến thành Huyền giai Huyền Kiếm?" Dường như không tin, hắn lấy ra trường kiếm quan sát tỉ mỉ lấy, nhưng mà mặc kệ hắn thấy thế nào, chuôi kiếm này đều là Huyền giai hạ phẩm...

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp đem kiếm trong hộp tất cả Huyền Kiếm đều lấy ra, sau đó hắn kinh ngạc phát hiện, nguyên bản Chương 36: Chuôi Hoàng giai Huyền Kiếm đã có hai mươi bảy chuôi biến thành Huyền giai hạ phẩm...

Dương Thiên Diệp nhìn lên trước mặt những Huyền Kiếm đó nửa ngày, sau đó cổ họng cuồn cuộn, nhìn xem chồn tía, nói: "Tiểu gia hỏa, chuyện này rốt cuộc là như thế nào?" Lúc này Dương Thiên Diệp trong lòng là phi thường chấn kinh thêm rung động, nếu như không phải hắn tự mình thử qua này Chương 36: Chuôi Huyền Kiếm, hắn khẳng định sẽ cho rằng cái này Chương 36: Thanh kiếm này bên trong nguyên bản liền có hai mươi bảy chuôi Huyền giai hạ phẩm.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó Tiểu trảo chỉ chỉ Dương Thiên Diệp bụng.

Dương Thiên Diệp cười khổ nói: "Ta biết là vòng xoáy nhỏ công lao, ta là muốn hỏi, vòng xoáy nhỏ tại sao có thể để chúng nó tấn cấp!"

Chồn tía lung lay cái đầu nhỏ, biểu thị nó cũng không biết.

Ngay tại Dương Thiên Diệp còn chuẩn bị hỏi lúc, một đạo bạch quang hiện lên, ân Huyên Nhi xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, nàng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó nói: "Ngươi khác đang hỏi nó, chính là ta cũng không biết vì sao lại dạng này. Ta chỉ biết là, ngươi vòng xoáy này rất khủng bố, không chỉ có tự thành không gian, còn có thể Trang đồ vật, ngay cả sinh hoạt cũng có thể Trang. Còn có, này bị chuyển hóa kim sắc Huyền khí, căn bản không giống như là chúng ta bình thường hấp thu cái loại năng lượng này, ta hoài nghi ngươi cái này vòng xoáy nhỏ căn bản không phải chúng ta thế giới này đồ vật!"

"Không phải chúng ta thế giới này chi vật?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi: "Có ý tứ gì?"

"Thứ này ở trong cơ thể ngươi, ngươi thật không biết nó lai lịch?" Ân Huyên Nhi hỏi ngược lại.

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta thật không biết, ta cũng chỉ là ở trước đây không lâu mới phát hiện nó tồn tại, ta chỉ biết là, ta càng mạnh nó lại càng lớn, với lại ta cảm giác nó giống như có ý thức, bởi vì ta cùng nó trao đổi qua, tuy nhiên nó không nói gì, nhưng là ta biết, nó khẳng định có ý thức!"

Ân Huyên Nhi trầm mặc nửa ngày, nói: "Giữa thiên địa tự có kỳ vật, những này kỳ vật phần lớn đều có ý thức, nó tất nhiên nhận ngươi làm chủ nhân, muốn đến trên người ngươi có cái gì hấp dẫn nó. Còn nó lai lịch, không cần xoắn xuýt vấn đề này, dù sao nó là theo ngươi cường đại mà trưởng thành, ngày sau ngươi khẳng định sẽ biết nó lai lịch!"

"Cũng chỉ có thể như thế!" Dương Thiên Diệp cười khổ cười.

Lúc này, ân Huyên Nhi bỗng nhiên nói: "Ngươi hẳn phải biết, ta cầm phụ hoàng ta này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ mang ra!" Nói đến đây, nàng dừng lại dưới, sau đó rồi nói tiếp: "Ta muốn đem này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ phóng tới ngươi này thần bí vòng xoáy nhỏ bên trong, bởi vì ta phát hiện, ngươi này vòng xoáy nhỏ đối với người cùng Huyền thú tu luyện trợ giúp phi thường lớn!"

[tr

Uyen cua tui @@ Net] Dương Thiên Diệp trầm ngâm dưới, nói: "Nếu như ta gặp được nguy hiểm, có thể hay không để cho chúng nó trợ giúp?"

"Ngươi tốt nhất là khác gặp được nguy hiểm, liền xem như gặp được nguy hiểm, cũng tốt nhất đừng để ta cùng này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ trợ giúp ngươi!" Ân Huyên Nhi nhạt tiếng nói.

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp không hiểu hỏi.

"Ngươi hẳn phải biết, lúc trước diệt ta Thương Quốc đều là thứ gì thế lực, nếu để cho người khác biết mười hai hoàng kim vệ sĩ hoặc là ta tái hiện nhân gian, tin tưởng ta, ngươi tuyệt đối sẽ bị sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc truy nã!" Ân Huyên Nhi thản nhiên nói.

"Không thể nào!" Dương Thiên Diệp có chút hoài nghi nói: "Sự tình đều đã qua lâu như vậy, sáu đại thế lực thật còn sẽ để ý ngươi một cái Tiểu tiểu công chúa? Bọn họ hẳn không có hẹp hòi sao như vậy..."

"Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, ngươi không rõ cái đạo lý sao này?" Ân Huyên Nhi khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Năm đó nếu như không phải quốc sư không tiếc tự hạ tu vi, lợi dụng Thần Thuật cầm ta phong ấn tại mộ cơ sở, ta lúc này chỉ sợ đã sớm biến thành một đôi hoàng thổ!"

Dương Thiên Diệp do dự dưới, nói: "Ân cô nương, phụ thân ngươi trước khi đi ý là để ngươi buông xuống cừu hận, ta cũng rất tán thành, dù sao lấy ngươi thực lực bây giờ, coi như tăng thêm ngươi này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ cũng khẳng định là không đấu lại sáu đại thế lực." Tuy nhiên hắn không thích trước mắt nữ nhân này, nhưng là hắn cảm thấy có cần phải khuyên một chút trước mắt nữ nhân này, dù sao hắn nhận qua cái kia Trụ vương chỗ tốt!

"Nếu có người giết cả nhà ngươi, để ngươi trở thành một bộ tử thi trong lòng đất nằm mấy trăm năm, ngươi sẽ buông tha cho báo thù sao?" Ân Huyên Nhi âm thanh lạnh lùng nói.

Đến, khuyên nữ nhân này từ bỏ cừu hận là không thể nào. Dương Thiên Diệp nhún nhún vai, nói: "Ân cô nương tất nhiên nhất tâm muốn báo thù, vậy ta cũng không dễ đang khuyên. Chỉ là muốn tuyên bố một chút, Ân cô nương ngươi cùng ta ước định cái này thời gian một năm bên trong, ngươi tốt nhất đừng với sáu đại thế lực người xuất thủ, ân, thẳng thắn nói, ta cũng không muốn bị sáu đại thế lực người truy đầy nơi chạy!"

"Yên tâm, hiện tại coi như ngươi để cho ta xuất thủ ta cũng sẽ không ra tay!" Ân Huyên Nhi nói: "Ta hiện tại chủ yếu mắt là trở thành Tôn Giả cảnh, gia tăng ta thọ nguyên." Nói xong, ân Huyên Nhi không nói nữa, thân hình khẽ động, trực tiếp chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể.

Một bên chồn tía cũng chuẩn bị tiến vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể, nó có thể không yên lòng nữ nhân kia, ngay tại nó muốn tiến vào vòng xoáy nhỏ lúc, Dương Thiên Diệp lại là bất thình lình ôm lấy nó, nói: "Trước chớ vào qua, theo giúp ta qua một chỗ, chỗ kia không có ngươi không thể được!" Nói thân hình khẽ động, hướng phía Đoạn Hồn Uyên địa phương lao đi.

Khi tiến vào Thập Vạn Đại Sơn thời điểm, hắn liền muốn qua này Đoạn Hồn Uyên cơ sở lần nữa gặp một lần này lão nhân thần bí, về phần mắt, đương nhiên là hi vọng đối phương lần nữa đưa một quyển không yếu hơn này Ngự Kiếm Thuật Địa giai huyền kỹ...

....

Đoạn Hồn Uyên cơ sở, Dương Thiên Diệp cưỡi sói xám hướng phía này lão nhân thần bí địa phương tiến đến, trên đường, hắn ngẩng đầu nhìn một chút đỉnh đầu bốn phía, trừ một mảnh tử sắc mê vụ bên ngoài, căn bản cái gì cũng không nhìn thấy.

Lần nữa tới nơi này, hắn vẫn còn có chút kiêng kị, lúc trước này bát giai Huyền thú cú vọ bầy thế nhưng là để lại cho hắn khắc sâu ấn tượng. Tuy nhiên lần này vẫn là có tiểu gia hỏa tương bồi, nhưng nghĩ đến này lít nha lít nhít tràng cảnh, hắn liền có chút tê dại da đầu.

Cũng may, trên đường đi chưa từng xuất hiện một cái cú vọ, hắn bình yên vô sự đi vào này lão nhân thần bí ở lại nhà tranh trước.

"Tiền bối, vãn bối Dương Thiên Diệp cầu kiến!" Đối nhà tranh thi lễ, Dương Thiên Diệp cung kính nói.

Không đến chỉ chốc lát, nhà tranh cỏ môn từ từ mở ra, một cái chống quải trượng lưng còng lão nhân từ trong mặt chậm rãi đi tới, lão nhân nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, bất thình lình, hắn trong mắt lóe lên một vòng dị dạng quang mang, nửa ngày, này che kín nếp nhăn trên mặt nở nụ cười, nói: "Không tệ không tệ, kiếm ý nhị trọng cảnh, Kiếm Tâm Thông Minh. Ngắn như vậy thời gian, ngươi liền đã đạt tới thành tựu như thế, quả nhiên là thiên phú dị bẩm!"

"Kiếm Tâm Thông Minh?" Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, hắn kiếm ý đệ nhị trọng hắn biết, nhưng là cái này Kiếm Tâm Thông Minh lại là cái gì?

Lão nhân cũng là khẽ giật mình, sau đó gật gật đầu cười nói: "Xem ra ngươi còn không biết được, ngươi trừ lĩnh ngộ kiếm ý bên ngoài, còn Kiếm Tâm Thông Minh, cái này Kiếm Tâm Thông Minh nghiêm chỉnh mà nói, khó khăn kia càng ở kiếm ý phía trên. Nói như vậy, có thể

Kiếm Tâm Thông Minh, cơ bản đều có thể lĩnh ngộ kiếm ý, mà lĩnh ngộ kiếm ý người lại không nhất định có thể Kiếm Tâm Thông Minh!"

"Tiền bối nói là ta Kiếm Tâm Thông Minh?" Dương Thiên Diệp nghi ngờ nói: "Vậy xin hỏi tiền bối, Kiếm Tâm Thông Minh lại là cái gì?"

Lão nhân cười nói: "Kiếm Tâm Thông Minh cùng kiếm ý, là một loại ý cảnh. Cái này Kiếm Tâm Thông Minh, có thể làm cho tu kiếm người kiếm đạo chi tâm càng thêm thuần túy, sẽ không bị bất luận cái gì mê hoặc, có thể sáng hết thảy sự vật bản chất! Thế gian có truyền ngôn 'Nhất Kiếm phá vạn pháp' chỉ không phải kiếm tu, mà chính là chỉ Kiếm Tâm Thông Minh kiếm tu. Bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh người, trừ không bị vạn pháp chỗ xâm bên ngoài, còn có thể thấy rõ thế gian hết thảy huyền kỹ bản chất. Đơn giản tới nói chính là, ngươi về sau cùng người đối chiêu lúc, hội rất mau tìm ra đối phương sơ hở!"

Dương Thiên Diệp bừng tỉnh đại ngộ, nghĩ thầm khó trách lúc trước hắn có thể liếc một chút nhìn ra này Trụ vương chi mộ bên trong huyễn cảnh, càng có thể liếc một chút nhìn ra cái kia huyễn cảnh sơ hở, nguyên lai là hắn Kiếm Tâm Thông Minh duyên cớ....

------oOo------

Chương 138: Lão nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi lần này tới tìm ta, là có chuyện gì a?" Lão nhân nhìn xem Dương Thiên Diệp nói.

Dương Thiên Diệp chần chờ dưới, sau đó nói: "Tiền bối, vãn bối rất ngạc nhiên tiền bối lúc trước vì sao đưa tặng vãn bối kiếm kỹ!" Dương Thiên Diệp theo không tin bánh từ trên trời rớt xuống, dù cho có, cũng không tới phiên hắn Dương Thiên Diệp.

Nghe vậy, lưng còng lão giả cười khẽ cười, sau đó nói: "Ngươi biết không? Lúc trước ngươi cùng nữ oa kia lại tới đây lúc, ta vốn là muốn giết các ngươi, bởi vì ta không hy vọng có người tới nơi này, càng không hi vọng người khác biết ta tồn tại. Nhưng là ngươi biết ta tại sao không có giết các ngươi, ngược lại đưa tặng các ngươi Huyền Bảo huyền kỹ sao?"

Nghe được lão nhân lời nói, Dương Thiên Diệp kinh chảy mồ hôi lạnh ướt sũng cả người, nguyên lai lúc trước trước mắt lão nhân kia lại muốn giết hắn cùng Tô Thanh Thi, nếu như trước mắt lão nhân kia đối với hắn cùng Tô Thanh Thi xuất thủ, vậy hắn cùng Tô Thanh Thi tuyệt đối là mười chết không tiếng động.

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp hiếu kỳ hỏi.

Lão nhân ngẩng đầu nhìn một chút này xanh lam thanh thiên, nửa ngày sau mới nói: "Có một loại người, khi thực lực bọn hắn thông suốt tới trình độ nhất định lúc, bọn họ làm việc liền sẽ toàn bộ dựa vào bản thân yêu thích, vừa lúc, ta cũng là dạng này người. Lúc trước sở dĩ không giết ngươi, là bởi vì ngươi tương lai vậy mà để cho ta nhìn không thấu, là, ngươi tương lai một mảnh hỗn độn, không có một cái nào định số, cái này khiến ta phi thường tò mò.!"

"Nhìn thấu một người tương lai?" Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, nói: "Tiền bối, ngươi lại có thể biết được tương lai?" Nếu như một người có thể xem thấu từ biệt người tương lai, vậy người này thực lực cầm khủng bố loại trình độ nào...

Lão nhân lắc đầu, nói: "Ta nói tương lai chỉ là một người phúc họa, mà không phải người này tương lai muốn làm sự tình, biết được một người tương lai muốn làm sự tình, loại năng lực này, trong thiên địa này hẳn là không ai có thể làm đến. Nhưng là nên biết được một người tương lai ở trong một thời gian ngắn phúc họa, chỉ muốn đạt tới hoàng giả cảnh, đụng chạm đến tự thân vận mệnh lúc, liền có thể làm đến."

"Tiền bối thực lực là?" Dương Thiên Diệp có chút cẩn thận hỏi, đối ở trước mắt lão nhân kia thực lực, Dương Thiên Diệp là phi thường tò mò.

Lão nhân cười cười, nói: "Thực lực của ta, nói như vậy, ở Nam Vực, ta muốn giết ai, nếu như liều toàn lực, không có người nào có thể trốn."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, sau đó đối lão nhân thi lễ, nói: "Tiền bối, vãn bối có một chuyện muốn nhờ!" Nếu như trước mắt lão nhân kia nguyện ý cứu mẫu thân hắn, này đoán chừng cũng là Bách Hoa cung cũng không thể không thỏa hiệp, cơ hội này, hắn đương nhiên không muốn buông tha.

Lão người trong mắt lóe lên một vòng hiếu kỳ, sau đó hỏi: "Nói một chút."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, sau đó cầm mẫu thân mình cùng Bách Hoa cung sự tình nói ra.

Nửa ngày, nghe xong Dương Thiên Diệp lời nói về sau, lão nhân lắc đầu, nói: "Ta cự tuyệt."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp thần sắc ảm đạm, nhưng hắn vẫn còn có chút không cam tâm, lại nói: "Mặc dù có chút không lễ phép, nhưng là vãn bối vẫn là muốn hỏi một câu, tại sao?"

Lão nhân nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi được trời ưu ái, không chỉ có lĩnh ngộ kiếm ý, còn Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng mà ngươi bây giờ lại vẫn còn là Tiên Thiên cảnh, nguyên nhân là ngươi thiếu khuyết gặp trắc trở, khác nói với lão đầu tử ngươi nhân sinh gặp trắc trở vô số, ngươi những cái kia gặp trắc trở, ở lão phu xem ra, căn bản không tính là gặp trắc trở. Không nói đừng, nói nói các ngươi Kiếm Tông tổ sư, ngươi cũng đã biết, hắn năm đó cả nhà bị giết, cánh tay phải bị trảm, càng bị cừu nhân giày vò thường thông suốt mấy chục năm, nhưng mà hắn không chỉ có không có bị đánh, ngược lại ý chí lực càng ngày càng cứng cỏi, tu luyện càng ngày càng càng thêm khắc khổ, kết quả cuối cùng ngươi cũng nhìn thấy, hắn đánh khắp Nam Vực vô địch thủ. Ngươi cảm thấy ngươi mài khó so sánh với hắn, như thế nào?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu đắng chát cười một tiếng, trước mắt lão nhân kia bắt hắn cùng Kiếm Tông tổ sư so sánh, hắn thật sự là không biết nên vinh hạnh hay là nên sinh khí.

Http:// t ruyencuatui.Net/

"Ta sở dĩ cự tuyệt, cũng không phải muốn cho ngươi kinh lịch trải qua ngươi Kiếm Tông tổ sư như vậy gặp trắc trở. Nguyên nhân thực sự là ta tạm thời không cách nào rời đi nơi này. Còn có, lão phu tặng ngươi một câu lời nói; Bất cứ chuyện gì tốt nhất dựa vào chính ngươi, bởi vì dạng này ngươi mới có thể càng ngày càng cường đại." Lão nhân nói.

Dương Thiên Diệp đối lão nhân thi lễ, nói: "Vãn bối thụ giáo!" Kỳ thật Dương Thiên Diệp cũng biết lão nhân nói đạo lý này, chỉ là nếu như có thể để mẫu thân thiếu chịu một ít khổ sở lời nói, dựa vào người khác lại có làm sao? Chỉ là hiện tại xem ra, trước mắt lão nhân kia cũng không trông cậy được vào, cuối cùng vẫn phải dựa vào chính hắn a!

"Tuy nhiên ta không thể đi ra ngoài giúp ngươi cứu mẫu thân ngươi, nhưng là ta lại có thể chỉ điểm một chút ngươi!" Lão nhân bỗng nhiên nói.

Dương Thiên Diệp vui vẻ, vội vàng nói: "Đa tạ tiền bối!" Hiện tại hắn thiếu thốn nhất cũng là có danh sư chỉ đạo, bởi vì mặc kệ là ở kiếm kỹ, vẫn là kiếm ý kia, đều dựa vào chính hắn từng chút từng chút chậm rãi tìm tòi, dạng này hiệu quả thật sự là quá chậm.

"Ngươi đừng vội tạ!" Lão nhân nói: "Lúc trước ta từng đã nói với ngươi, làm ngươi đạt tới hoàng giả cảnh thì ở chỗ này, lão phu có việc nắm ngươi xử lý, cái này ngươi còn nhớ đến?"

"Tự nhiên nhớ kỹ!" Dương Thiên Diệp gật đầu nói.

Lão nhân nói: "Nguyên lai lúc trước ta cũng chỉ là nói một chút, không có cầm câu nói này coi là thật, bởi vì sự kiện kia chẳng lẽ phi thường lớn, không nói trước ngươi có thể hay không đạt tới hoàng giả cảnh, coi như ngươi đạt tới hoàng giả cảnh cũng không nhất định có thể làm được, nhưng là hiện tại nhìn thấy ngươi lĩnh ngộ kiếm ý cùng Kiếm Tâm Thông Minh, lão phu cảm thấy chuyện này có cơ hội."

"Kỳ thật vãn bối lúc ấy cũng chỉ là thuận miệng đáp ứng, không có chân chính nhớ ở trong lòng!" Dương Thiên Diệp có chút xấu hổ nói: "Dù sao hoàng giả cảnh cách vãn bối thật sự là quá xa xôi, với lại nhân sinh vô thường, có lẽ vãn bối ngày mai liền không ở thế gian này đây."

"Ngươi ngược lại là rất thẳng thắn!" Lão nhân cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Nếu như ngày khác ngươi đạt tới hoàng giả cảnh, lão phu hi vọng ngươi giúp lão phu làm một chuyện, đến tại cái gì sự tình, đến ngươi trở thành hoàng giả cảnh thì ta từ sẽ nói cho ngươi biết. Đương nhiên, để báo đáp lại, ta sẽ đích thân chỉ điểm ngươi, để ngươi chỉ sắp trở thành một tên cường giả."

Dương Thiên Diệp trầm mặc, nếu như là người khác, có lẽ sẽ lập tức liền đáp ứng, dù sao có một cái tuyệt thế cường giả chỉ đạo, đồ ngốc mới có thể không đáp ứng. Nhưng là Dương Thiên Diệp vẫn còn không có bị điều kiện này kích thích đánh mất lý trí, ngẫm lại, trước mắt lão nhân kia thực lực thấp nhất thấp nhất đều là hoàng giả cảnh, thậm chí cao hơn, mà trước mắt lão nhân kia đều làm không được sự tình, lại là cái gì đơn giản sự tình sao?

Nửa ngày, Dương Thiên Diệp chung quy là gật gật đầu, đáp ứng. Hắn bây giờ căn bản không có cái gì cái khác lựa chọn, bởi vì hắn quá cần muốn trở nên mạnh hơn, muốn tham gia Thanh Vân Bảng, cần thực lực, đoạt được thứ nhất, cần thực lực, ngày sau theo Bách Hoa cung cứu ra mẫu thân, càng cần hơn càng thêm cường đại thực lực.

Lấy hắn thực lực bây giờ, tham gia Thanh Vân Bảng, chiếm lấy một cái thứ tự, hắn là không có vấn đề gì, nhưng nếu như nói đến thứ nhất, cho dù hắn đã từng nhiều lần vượt cấp miểu sát địch nhân, hắn cũng không có cái gì lòng tin. Toàn bộ Nam Vực, hoàng thất, sáu đại thế lực, vô số con em thế gia, còn có những cái kia không biết thế lực cộng lại, có bao nhiêu thiên tài?

Dương Thiên Diệp vẫn luôn đối với mình rất có lòng tin, nhưng lại từ trước tới giờ không tự phụ, hắn có thể sẽ không cho là hắn hiện tại cũng là Nam Vực thế hệ trẻ tuổi bên trong vô địch tồn tại!

Cho nên đề cao thực lực là phi thường có cần phải, không chỉ có là là cùng Tô Thanh Thi ở giữa ước định, cũng bởi vì cái viên kia có thể làm cho mẫu thân không bị khổ Thanh Vân lệnh!

Gặp Dương Thiên Diệp gật đầu, lão nhân khẽ gật đầu, nói: "Ngươi có thể do dự, chứng minh ngươi là một cái cực kỳ trọng cam kết người, cái này rất tốt. Nếu như lúc trước ngươi cũng không muốn liền đáp ứng, vậy lão phu rất có thể liền sẽ hối hận."

Dương Thiên Diệp nói: "Kỳ thật tiền bối ngươi liền không chỉ điểm vãn bối, vãn bối cũng sẽ ở đạt tới hoàng giả cảnh lại tới đây. Dù sao vãn bối đã từng đã đáp ứng tiền bối đạt tới hoàng giả cảnh sau tới nơi này."

Lão nhân cười cười, sau đó hỏi: "Ngươi Ngự Kiếm Thuật hiện tại đạt tới cảnh giới gì?"

"Hẳn là đệ nhất trọng!" Dương Thiên Diệp nói: "Vãn bối hiện tại đã có thể ngự kiếm ở vãn bối chung quanh mười trượng phạm vi, nếu như là khí kiếm, có thể khống chế hơn một trăm chuôi, nhưng là thực Kiếm liền không thể!"

"Chỉ là mười trượng phạm vi sao?" Lão nhân nhíu mày, nói: "Ngươi có biết lập nên môn này Ngự Kiếm Thuật người kia có thể ngự kiếm bao xa?"

"Bao xa?"

"Ý hắn niệm chỗ thông suốt chỗ!" Lão nhân nói: "Ở ngoài ngàn dặm lấy đầu người, câu nói này cũng không phải cái gì nói ngoa. Môn này kiếm kỹ, lúc trước có thể nói là để cho người ta nghe tin đã sợ mất mật, nó tuy nhiên không phải Thiên giai, nhưng nếu như là kiếm đạo thiên tài đến sử dụng lời nói, so Thiên giai huyền kỹ cũng không kém. Mà ngươi vẫn còn chỉ có thể khống chế mười trượng phạm vi, Kiếm Tông người là thế nào dạy ngươi?"

Nghe được ở ngoài ngàn dặm lấy đầu người, Dương Thiên Diệp trong lòng vừa mừng vừa sợ, nhưng nghe tới lão nhân một câu cuối cùng lúc, hắn không khỏi cười khổ nói: "Vãn bối căn bản không ai dạy, bởi vì vãn bối đã bị Kiếm Tông chấp Kiếm trưởng lão trục xuất Kiếm Tông!"

"Trục ngươi xuất kiếm tông?" Lão người trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, nói: "Ngươi là chân chính tu kiếm hạt giống tốt, Kiếm Tông làm sao có thể đưa ngươi trục xuất? Coi như cái này chấp Kiếm trưởng lão cùng ngươi có thù, nhưng là người tông chủ kia cùng quá ít trưởng lão loại hình hẳn là cũng không thể nào..."

Gặp cái này lão nhân thần bí đối việc này tựa hồ rất có hứng thú, Dương Thiên Diệp bất đắc dĩ, đành phải cầm mình cùng Kiếm Tông còn có Bách Hoa cung ở giữa sự tình một lần nữa nói một lần.

Nửa ngày, lão nhân lắc đầu, nói: "Này chấp Kiếm trưởng lão quả nhiên là vô cùng ngu xuẩn...."

------oOo------

Chương 139: Rèn luyện nhục thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây là một chỗ thác nước, thác nước cao đến hơn sáu mươi trượng, bao quát hai mươi trượng, dòng nước từ một chỗ hiểm trở đỉnh núi kích chảy xuống, lạc ở phía dưới trong đầm nước, tóe lên Vạn đóa bọt nước.

Tại thác nước phía dưới một chỗ trong đầm nước có khối nổi lên bóng loáng thạch đầu, bất thình lình, một thiếu niên từ trong đầm nước bò lên trên khối kia bóng loáng thạch đầu, nhưng mà thiếu niên vừa đứng lên thạch đầu, còn không có đứng vững cước bộ, liền bị này mạnh đại thủy lưu vọt tới trong nước, nhưng rất nhanh, thiếu niên kia lại lần nữa bò lên trên tảng đá kia....

Thiếu niên tự nhiên là Dương Thiên Diệp, từ lão nhân đáp ứng chỉ điểm hắn về sau, hắn ngay tại cái này không biết tên chỗ nghỉ ngơi, sau đó mỗi ngày khổ tu.

Hiện tại hắn cũng là ở rèn luyện nhục thân, Trụ vương tiễn hắn quyển kia bí pháp bên trong có thật nhiều phương pháp tăng lên nhục thân, trong đó có một cái lợi dùng dòng nước đến kích thích nhục thân phương pháp, mà vừa lúc cái này chân núi có thác nước...

Kỳ thật lão nhân có càng phương pháp tốt, nhưng là này phương pháp Dương Thiên Diệp hiện tại thật sự là không dám dùng, bởi vì lão nhân phương pháp là lợi dụng u minh quỷ hỏa đến nướng thân thể của hắn, như thế nào u minh quỷ hỏa? Dùng lão nhân lời nói tới nói cũng là 'Có thể cầm một kiện Huyền giai thượng phẩm Huyền Bảo trong nháy mắt đốt là tro tàn'!

Nghe được lão nhân câu nói này, Dương Thiên Diệp lập tức lắc đầu cự tuyệt. Nói đùa cái gì, hắn cũng không cho rằng hắn nhục thân có thể có một kiện Huyền giai thượng phẩm Huyền Bảo kiên cố! Lão nhân tựa hồ cũng biết hiện tại Dương Thiên Diệp không thích hợp lợi dụng u minh quỷ hỏa đến rèn luyện nhục thân, đành phải lui mà cầu lần, giúp hắn tìm cái này thác nước.

Dương Thiên Diệp hiện tại tin tưởng lúc trước Công Pháp Các người trưởng lão kia nói rèn luyện nhục thân thống khổ câu nói này, bởi vì hiện tại hắn liền rất thống khổ, này mấy chục trượng thác nước kích chảy xuống, như vậy áp lực, coi là thật không thua gì một tảng đá lớn trọng lượng, trọng yếu nhất là hắn còn không thể lợi dụng Huyền khí, chỉ có thể bằng vào bản thân hắn nhục thân tới cứng tiếc.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp vừa đứng lên khối cự thạch này, liền bị một cỗ dòng nước đánh bay ra ngoài. Trong nước, Dương Thiên Diệp chùi chùi mặt, hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một cỗ ngoan sắc, sau đó lại lần nữa bò lên trên khối cự thạch này.

Tuy nhiên hắn một lần lại một lần bị oanh bay, nhưng là Dương Thiên Diệp cảm giác được, hắn nhục thân ở này vô số lần dòng nước oanh kích dưới, đã ở chầm chậm bắt đầu phát sinh biến hóa, biến hóa này rất vi diệu, nhưng hắn y nguyên cảm giác được. Hắn trước kia liền biết, hắn nhục thân bị thương tổn càng lớn, liền sẽ biến càng ngày càng mạnh, đương nhiên, thương hại kia là không nguy hiểm đến tính mạng loại kia...

Chỉ cần hữu hiệu quả, coi như mệt mỏi chút khổ điểm lại tính được cái gì?

Cứ như vậy, một ngày đi qua, ngày thứ hai trời còn chưa sáng, Dương Thiên Diệp liền lại bắt đầu chạy đến cự thạch kia phía trên, không hề nghi ngờ, hắn vẫn là bị này cỗ dòng nước đánh bay, tuy nhiên so với hôm qua tốt một chút, hắn có thể kiên trì hai hơi. Tuy nhiên có thể kiên trì hai hơi, nhưng là cái này khiến hắn càng thêm thống khổ, bởi vì này cỗ dòng nước ép ở trên người hắn, này trọng lượng đơn giản giống như một tòa núi lớn, ép hắn cảm giác toàn thân đều muốn vỡ nát.

Tu luyện là tịch mịch lại buồn tẻ, cũng là thống khổ. Dương Thiên Diệp hiện tại mỗi ngày ngày qua ngày làm một chuyện cũng là chạy đến dưới thác nước khối cự thạch này phía trên tiếp nhận dòng nước trùng kích, hắn mục tiêu liền là có thể ở này nhanh cự thạch phía trên an toàn đứng vững, sau đó muốn đứng bao lâu liền đứng bao lâu, nhưng mà cái này giống như rất khó khăn....

Bất tri bất giác đã qua năm ngày, ngày này, Lão người tới cạnh đầm nước một bên, nhìn xem này một lần lại một lần bò lên trên cự thạch Dương Thiên Diệp, lão nhân khẽ gật đầu, đối với Dương Thiên Diệp nghị lực cùng khắc khổ, hắn mấy ngày nay đều nhìn ở trong mắt, không thể không nói, Dương Thiên Diệp nghị lực hắn vẫn tương đối hài lòng.

Thế gian người phần lớn đều chú trọng một người thiên phú, đương nhiên, cái này không sai, nhưng là đến bọn họ loại này cấp bậc cường giả, chú trọng hơn một người nghị lực cùng tính cách. Một người thiên phú ở cường đại, nếu như không có cường đại nội tâm cùng nghị lực, vậy người này thiên phú cuối cùng sẽ tiêu ánh sáng, sau đó thành làm một cái bình thường tồn tại.

Mà một cái không có thiên phú, nhưng là có cường đại nội tâm cùng mạnh đại nghị lực người, loại người này dù cho không để cho người kinh diễm thiên phú, nhưng kỳ thành liền ngày sau cũng chắc chắn bất phàm. Lão nhân sinh hoạt không đếm ngày, loại người này hắn gặp qua rất nhiều.

Mà trước mắt cái này gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên, không chỉ có có được thiên phú kinh khủng, càng có được mạnh đại nghị lực cùng nội tâm, cái này khiến hắn có chút ý động....

Năm ngày xuống tới, Dương Thiên Diệp đứng ở trên tảng đá thời gian là càng ngày càng lâu, theo nguyên lai hai hơi biến thành hiện tại 50 hơi thở, có lẽ đối người khác mà nói này thời gian không phải rất dài, nhưng là đối với Dương Thiên Diệp tới nói, cái này đã cực kỳ dài. Chỉ có đứng ở vị trí này người mới sẽ biết có thể kiên trì 50 hơi thở là một kiện cỡ nào việc khó....

Dương Thiên Diệp theo trong đầm nước bò lên bờ, đi vào trước mặt lão nhân, chùi chùi trên mặt giọt nước, nói: "Màn Lão, ngươi hôm nay làm sao tới cái này, là có chuyện sao?" Trải qua mấy ngày nữa ở chung, Dương Thiên Diệp tuy nhiên không biết trước mắt lão nhân kia tên, nhưng cũng biết trước mắt lão nhân kia họ màn, cho nên hắn liền lấy màn Lão tôn xưng.

Màn Lão gật gật đầu, nói: "Mấy ngày ngắn ngủi thời gian liền có thể kiên trì 50 hơi thở thời gian, không tệ. Chỉ là thân thể này một đường, là cần dần dần tiến dần chậm rãi tăng lên, ngươi tu luyện quá mau, lại không có Linh Dược phụ trợ nhục thân, sẽ cho thân thể ngươi lưu lại một chút ẩn thương, mặc dù bây giờ ngươi cảm giác không ra, có lẽ cảm thấy không có việc gì, nhưng là ngày sau tấn thăng hoàng giả cảnh lúc, những này ẩn thương là hội trí mạng!"

"Màn Lão nhưng có giải quyết phương pháp?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Tuy nhiên hắn mỗi ngày đều có kim sắc Huyền khí chữa trị thân thể, nhưng là hắn vẫn là cảm giác được thân thể tựa hồ có chút không đúng, về phần cái nào không thích hợp, hắn cũng cảm giác không ra, bây giờ nghe lão nhân lời nói, hắn mới biết được đây là hắn tu luyện quá mức gấp nguyên nhân.

Màn Lão trầm ngâm dưới, nói: "Giải quyết phương pháp ngược lại là có, tuy nhiên cũng phải thừa nhận đau một chút khổ, ân, muốn đến điểm ấy thống khổ đối ngươi cũng không có gì, đi theo ta!"

Không biết tại sao, nghe được màn chuyện xưa, Dương Thiên Diệp có loại hãi hùng khiếp vía cảm giác, hắn biết, trước mắt cái này màn Lão nói tới điểm ấy thống khổ tuyệt đối không phải cái gì một điểm, bởi vì lúc trước cái này màn Lão nói dùng u minh quỷ hỏa rèn luyện nhục thân lúc, cũng là nói đau một chút khổ...

Ở màn Lão nhà tranh trước có cái thùng tắm, trong thùng tắm đổ đầy lấy lục sắc nước, một cỗ nồng đậm mùi thuốc từ cái này trong thùng tắm chậm rãi bay ra, đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là này trong thùng tắm nước thế mà đang sôi trào, là, như là nấu nước, không ngừng nổi lên, còn có càng nặng điểm, cái kia chính là ở cái này trong thùng tắm, trừ lục sắc nước bên ngoài, còn có một số nhàn nhạt hỏa diễm, mà ngọn lửa này cũng là lúc trước màn Lão cho Dương Thiên Diệp nhìn này u minh quỷ hỏa....

Đứng ở thùng tắm trước, Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, sau đó nhìn màn Lão, có chút khó có thể tin nói: "Màn Lão, ngươi nói là, để cho ta nhảy đến trong này đi?"

"Đương nhiên!" Màn Lão gật gật đầu.

Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nếu như là bình thường sôi trào nước, lấy hắn nhục thân cường hãn độ tự nhiên không sợ, nhưng là có này u minh quỷ hỏa ở liền không giống nhau, khả năng này đủ cầm Huyền giai Huyền Bảo trong nháy mắt hóa thành hư vô tồn tại a. Chẳng lẽ trước mắt lão nhân kia muốn mưu sát hắn?

"Trước mấy ngày ngươi xác thực không thích hợp lợi dụng u minh quỷ hỏa rèn luyện nhục thân, nhưng là trải qua mấy ngày nữa rèn luyện, thân thể ngươi đã có thể chống lại cái này u minh quỷ hỏa, đương nhiên, ta nói là ở ta khống chế u minh quỷ hỏa tình huống dưới. Hiện tại đi vào đi, có cái này u minh quỷ hỏa cùng những linh dược kia phụ trợ, thân thể ngươi hội càng ngày càng mạnh!" Màn lão đạo.

Cảm thụ được này làm người sợ hãi nhiệt lượng, Dương Thiên Diệp có chút do dự, trực giác nói cho hắn biết, nếu là hắn nhảy vào qua, hắn khẳng định sẽ lập tức lột một tầng da, thậm chí cởi xuống một tầng thịt cũng là vô cùng có khả năng.

"Thế nào, sợ?" Lúc này, màn Lão thản nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, kinh không phải lão nhân lời nói, mà chính là hắn lúc trước lùi bước. Nếu như điểm ấy thống khổ liền để cho mình lùi bước, vậy mình lại nói thế nào qua tranh đoạt này Thanh Vân Bảng? Lại nói chuyện gì qua đối kháng này Bách Hoa cung? Võ đạo một đường, cần cũng là tiến bộ dũng mãnh, vĩnh không lùi bước cỗ khí thế kia, mình sao có thể bởi vì trước mắt cái này nho nhỏ thùng tắm liền lùi bước đâu?

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó thả người nhảy lên, nhẹ nhàng rơi vào trong thùng tắm.

Mới vừa vào thùng tắm, Dương Thiên Diệp y phục trên người trong nháy mắt hóa thành tro tàn, sau đó, sau đó Dương Thiên Diệp con mắt bỗng nhiên mở lớn, sắc mặt biểu lộ càng là trong nháy mắt bắt đầu vặn vẹo, cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp trên thân da thịt đỏ bừng, tựa như muốn bị đun sôi...

------oOo------

Chương 140: Kiếm Hoàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đau đến không muốn sống!

Đây là Dương Thiên Diệp hiện tại chân thực cảm thụ, hắn rất muốn từ bên trong nhảy ra, nhưng là vừa nghĩ tới ở Bách Hoa cung chịu khổ mẫu thân, hắn liền là sinh sinh cầm cái này mê người suy nghĩ cho đè xuống.

Rất nhanh, Dương Thiên Diệp thân trên da thịt chính là ở từng khối từng khối tróc ra, là, như là rắn ở đổi da, từng khối từng khối không ngừng tróc ra, như vậy tràng cảnh, cực kì khủng bố.

Cũng may ngay tại hắn đau đến không muốn sống đồng thời, những lục sắc đó nước phát sinh tác dụng, từng tia năng lượng không ngừng xâm nhập Dương Thiên Diệp trong cơ thể, sau đó nhanh chóng chữa trị hắn bị này u minh quỷ hỏa cháy hỏng thân thể. Cũng chính bởi vì những năng lượng này, mới khiến cho đến Dương Thiên Diệp thân thể không đến mức bị cái này u minh quỷ hỏa triệt để đốt thành tro bụi, chỉ là như vậy liền khổ Dương Thiên Diệp.

Dù sao bị u minh quỷ hỏa đốt cháy tư vị cũng không tốt thụ!

Chậm rãi, một canh giờ trôi qua.

Dương Thiên Diệp bộ mặt biểu lộ đã toàn bộ hoàn toàn méo mó biến hình, đây không phải là bị đốt, mà là bởi vì quá độ thống khổ mà tạo thành. Tuy nhiên tuy nhiên thống khổ như vậy, nhưng là Dương Thiên Diệp lại từ đầu đến cuối lại là không có để cho ra một câu.

Dương Thiên Diệp lần này biểu hiện, khiến cho đến một bên Mạc Lão âm thầm gật đầu. Nguyên bản đối với Dương Thiên Diệp, hắn chỉ là có một chút hứng thú, xa còn chưa tới thưởng thức cấp độ, dù sao dù cho Dương Thiên Diệp thiên phú cho dù tốt, vậy cũng còn không thả trong mắt hắn, nhưng là ở chung mấy ngày kế tiếp, Dương Thiên Diệp biểu hiện lại là làm cho hắn có thu đồ đệ suy nghĩ.

Chỉ là Dương Thiên Diệp tu luyện lại là Kiếm, cái này khiến hắn có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn đối kiếm đạo một đường cũng là lạ lẫm vô cùng.

Nhìn xem trong thùng tắm kiên trì Dương Thiên Diệp, Mạc Lão thấp giọng thở dài, sau đó đi vào trong túp lều.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, chuyển di Dương Thiên Diệp đã ở trong thùng tắm ngốc gần ba canh giờ. Cái này ba canh giờ đối với Dương Thiên Diệp tới nói có thể nói là cả đời này bên trên thống khổ nhất một đoạn thời gian, bởi vì hắn thân thể không ngừng bị phá hư, sau đó không ngừng được chữa trị, mà hắn liền phải không ngừng một lần lại một lần "Hưởng thụ" quá trình này.

Hiện tại hắn sở dĩ có thể kiên trì, toàn bộ là bởi vì nương tựa theo một cỗ tín niệm, cỗ này tín niệm cũng là có được thực lực cường đại!

Ngày thứ hai hừng đông, một vòng Hồng Nhật chậm rãi từ phía trên bên cạnh leo ra, từng sợi tia nắng ban mai chiếu nghiêng xuống, rơi vào trong thùng tắm Dương Thiên Diệp trên thân, phảng phất thay Dương Thiên Diệp khoác một tầng hơi mỏng vàng sa.

"Kẽo kẹt!"

Nhà tranh cửa bị từ từ mở ra, Mạc Lão chống quải trượng từ bên trong đi tới, hắn đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt, khi thấy này trong thùng tắm nước biến thành toàn bộ màu đen sắc thì khẽ gật đầu, sau đó nói: "Những linh dược kia đã bị ngươi hấp thu xong tất, ra đi, không có những linh thảo kia chữa trị thân thể ngươi, thân thể ngươi liền thật muốn bị đốt thành tro bụi!"

Nghe được Mạc Lão lời nói, ở trong thùng tắm Dương Thiên Diệp bỗng nhiên mở hai mắt ra, sau đó theo trong thùng tắm nhảy ra. Nhảy ra về sau, Dương Thiên Diệp chính là một chút nằm trên mặt đất, sau đó từng ngụm từng ngụm hô hấp lấy, mặc cho này ánh nắng vung vãi ở trên người hắn.

Mặc dù bây giờ đi ra, nhưng là hắn vẫn là cảm giác được toàn thân ở phỏng, chỉ là không có lúc trước như vậy mãnh liệt!

Mạc Lão nhẹ tay nhẹ một chiêu, này ở trong thùng tắm bạch sắc hỏa diễm giống như sinh hoạt cấp tốc từ trong thùng tắm bay đến trên tay hắn, cầm này u minh quỷ hỏa thu lại, Mạc Lão nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Về sau ngươi ban ngày qua này phía dưới thác nước tiếp nhận dòng nước trùng kích, sau đó ban đêm liền tiếp tục ở chỗ này trong thùng tắm, thẳng đến thân thể ngươi triệt để lột xác thành dừng!"

"Về sau ban đêm đều muốn tiếp tục như vậy?" Dương Thiên Diệp bỗng nhiên ngồi xuống, nhìn xem Mạc Lão, thất thanh nói.

"Đương nhiên!" Mạc Lão gật gật đầu, nhạt tiếng nói: "Ngươi cho rằng chỉ một lần liền có thể tăng lên thân thể ngươi? Nếu như tăng lên nhục thân dễ dàng như vậy, này thể tu cái nghề nghiệp này cũng sẽ không sắp diệt tuyệt!"

"Thể tu?" Dương Thiên Diệp đến hứng thú, nói: "Cũng là loại kia chuyên môn tu luyện nhục thân huyền giả sao?"

Mạc Lão gật gật đầu, nói: "Thể tu ở vạn năm trước cũng là cực kỳ cường hãn, chỉ là bởi vì một số nguyên nhân, thể tu nhóm tao ngộ một số kiếp nạn, sau đó nhân số càng ngày càng ít, ở tăng thêm đây cũng là một cái thống khổ chức nghiệp, cho nên tu luyện người càng thêm thiếu."

"Thể tu mạnh sao?" Dương Thiên Diệp có chút hiếu kỳ hỏi. Hắn sở dĩ tu luyện nhục thân, là bởi vì hắn phát hiện Huyền thú nhục thân phi thường cường hãn, ở thêm bên trên có kim sắc Huyền khí cái này có thể cường hóa nhục thân tồn tại, cho nên hắn mới muốn tu luyện nhục thân, không phải vậy hắn cũng sẽ không đi tu luyện cái gì nhục thân, dù sao Nam Vực trừ Huyền thú bên ngoài, giống như không có ai đi có thể tu luyện nhục thân!

"Rất mạnh!" Màn Lão trong mắt lóe lên tơ tằm tia chấn động, nửa ngày, nói: "Đã từng có một người, hắn cầm mình nhục thân tu luyện tới Bất Tử Bất Diệt, vạn pháp bất xâm trình độ, ở lúc ấy, liền xem như cùng hắn cùng một cảnh giới, danh xưng Nhất Kiếm phá vạn pháp Kiếm Hoàng đều không làm gì được hắn. Bởi vì hắn nhục thân bản thân thì tương đương với một kiện bán thần khí!"

"Bất Tử Bất Diệt, vạn pháp bất xâm!" Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, cả kinh nói: "Đây chẳng phải là nói hắn tương đương với vô địch?"

"Vô địch?" Mạc Lão đầu tiên là khẽ giật mình, sau đó liền lắc đầu, nói: "Này cũng không tính là, tuy nhiên một lần kia Kiếm Hoàng không phải đối thủ của hắn, nhưng không có nghĩa là cái khác thay mặt Kiếm Hoàng không phải đối thủ của hắn. Chỉ có thể nói, thể tu cũng là một cái cực kỳ nhân vật cường hãn, phải nói, bất kỳ cái gì một cái chức nghiệp tu luyện tới cực hạn đều là cực kỳ cường hãn!"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó lại hỏi: "Tiền bối, ngươi nói Kiếm Hoàng có mấy đời, Kiếm Hoàng là một người, vẫn là"

"Là một cái xưng hào!" Mạc Lão dường như nghĩ đến cái gì, sau đó nhìn Dương Thiên Diệp cười rộ lên, nói: "Ha ha, ta ngược lại thật ra quên, ngươi không phải liền là Kiếm Hoàng người ứng cử sao?"

"Ta chính là Kiếm Hoàng người ứng cử?" Dương Thiên Diệp có chút mộng.

Mạc Lão cười cười, nói: "Có một ngọn núi, tên là Kiếm Hoàng núi, ở vào Nam Vực chính giữa, ở ngọn núi kia bên trên có một thanh cổ vỏ (kiếm, đao), về phần cổ vỏ (kiếm, đao) lai lịch, không người biết được, dù sao chuôi này cổ vỏ (kiếm, đao) là một kiện Tiên Khí, mà lại là có ý thức loại kia. Còn Kiếm Hoàng xưng hào, cũng là cùng cái này cổ vỏ (kiếm, đao) có quan hệ, bởi vì cầm trong tay cổ vỏ (kiếm, đao) người, tức là Kiếm Hoàng. Mà muốn bị cái này cổ vỏ (kiếm, đao) tán thành, vậy thì chí ít cần muốn lĩnh ngộ kiếm ý, lĩnh ngộ kiếm ý người cũng xưng là Kiếm Hoàng người ứng cử, mà ngươi không chỉ có lĩnh ngộ kiếm ý, còn Kiếm Tâm Thông Minh, hiện tại đã biết rõ a?"

"Một kiện Tiên Khí" Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, Tiên Khí thế nhưng là ở đạo khí phía trên a, hơn nữa còn là có ý thức loại kia, nếu như đạt được chuôi này cổ vỏ (kiếm, đao), này chiến đấu lực khẳng định là như là ngự kiếm thẳng lên a!

"Tiền bối, chúng ta Nam Vực hiện tại nhưng có Kiếm Hoàng?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Mạc Lão lắc đầu, nói: "Từ ba ngàn năm trước cái kia Kiếm Hoàng sau khi chết, Nam Vực ngay tại cũng chưa từng xuất hiện Kiếm Hoàng, chuôi này cổ vỏ (kiếm, đao) hẳn là cũng tịch mịch ba ngàn năm a. Tuy nhiên." Nói đến đây, Mạc Lão nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Nó hẳn là sẽ không tịch mịch, bởi vì ngươi xuất hiện, không phải lão phu khen ngươi, ngươi ngày sau hẳn là có thể đủ phát động Kiếm Hoàng chi tranh!"

"Kiếm Hoàng chi tranh?" Dương Thiên Diệp lại có chút mộng, hiện tại hắn phát hiện, hắn kiến thức thật sự là quá nông cạn.

"Mỗi một thời đại Kiếm Hoàng sau khi chết, cổ vỏ (kiếm, đao) đều sẽ tự động bay trở về Kiếm Hoàng núi ngủ say, sau đó chờ đợi một nhiệm kỳ Kiếm Hoàng. Mà muốn thu hoạch được cổ vỏ (kiếm, đao) thừa nhận, liền phải trước tỉnh lại cổ vỏ (kiếm, đao) kiếm linh, tỉnh lại cổ vỏ (kiếm, đao) kiếm linh về sau, kiếm linh liền sẽ thông báo cho toàn bộ Nam Vực, triệu tập Thiên Hạ kiếm đạo thiên tài tiến về Kiếm Hoàng núi cùng tỉnh lại người khác so kiếm, chỉ có bại chỉ Thiên Hạ kiếm đạo thiên tài, mới có thể bị cổ vỏ (kiếm, đao) chỗ thừa nhận, cũng chính là trở thành kiếm mới hoàng! Đương nhiên, cái này tỷ thí cũng là có quy định, cái kia chính là người khiêu chiến cảnh giới không thể vượt qua bị người khiêu chiến hai giai!" Mạc Lão chậm rãi nói.

"Bại chỉ Thiên Hạ kiếm đạo thiên tài." Dương Thiên Diệp thấp giọng lẩm bẩm nói, không thể không nói, kiếm này hoàng cũng quá kinh khủng một điểm. Thiên Hạ tu kiếm sao mà nhiều? Một người muốn bại chỉ Thiên Hạ kiếm đạo thiên tài, tuy nhiên không phải đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, nhưng là độ khó kia cũng là tương đương khủng bố, với lại khiêu chiến lấy còn có thể cao hơn bị khiêu chiến lấy hai giai cảnh giới

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp chấn kinh biểu lộ, Mạc Lão cười cười, nói: "Ta nhìn tiểu tử ngươi liền có tiềm lực làm này tỉnh lại cổ vỏ (kiếm, đao) kiếm linh người, cùng toàn bộ thiên hạ kiếm đạo thiên tài so kiếm, nghĩ đến cái này, có phải hay không rất nhiệt huyết sôi trào a?"

Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Vãn bối không có nghĩ nhiều như vậy, chỉ là muốn có được thực lực cường đại, sau đó cứu ra mẫu thân là được rồi. Đúng, tiền bối ngay cả ngươi cũng không biết này cổ vỏ (kiếm, đao) lai lịch sao?"

"Biết một chút!" Màn Lão nụ cười trên mặt thu liễm, nói: "Cũng là một cái đáng thương gia hỏa, ai, không nói, nhanh tu luyện đi, những cái kia đối với ngươi mà nói đều còn có chút sớm, ngươi bây giờ vẫn là trước đem thân thể ngươi luyện đến có thể so với vương giai Huyền thú trình độ đang nói!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cũng thu hồi tâm tư, đối Mạc Lão thi lễ, sau đó hướng thác nước phương hướng chạy tới.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp bóng lưng, Mạc Lão thấp giọng cười một tiếng, đường; "Kiếm Hoàng" **

------oOo------

Chương 141: Ngự Kiếm Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong núi tu luyện không tuế nguyệt, đảo mắt hai tháng trôi qua.

Dưới thác nước, Dương Thiên Diệp khoanh chân ngồi ở bóng loáng cự thạch phía trên, mặc cho đỉnh đầu dòng nước trùng kích. Một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, chậm rãi đứng lên, đứng có chút cố hết sức, nhưng là hắn vẫn là chậm rãi đứng lên.

Chân phải nhẹ trừng cự thạch, thả người nhảy lên, an ổn rơi trên mặt đất.

Cúi đầu nhìn xem trên người mình này màu đồng cổ da thịt, Dương Thiên Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười. Hai tháng không phải người rèn luyện, hắn không chỉ có thể ở dưới thác nước đứng vững, hắn nhục thân cũng là tới một cái chất bay vọt, hiện tại hắn nhục thân đã đạt tới 'Bách luyện gân cốt' Kim Cương Bất Hoại chi cảnh.

Đơn giản một điểm nói ngay tại lúc này hắn nhục thân đã có thể so với vương giai Huyền thú nhục thân!

"Ngươi bây giờ nhục thân, bình thường Huyền Bảo cùng huyền kỹ căn bản khó mà tổn thương!" Đúng lúc này, Mạc Lão xuất hiện ở Dương Thiên Diệp bên cạnh.

"Mạc Lão, ta hiện tại cảm giác toàn thân tràn ngập lực lượng, rất muốn đi Thập Vạn Đại Sơn tìm một cái vương giai Huyền thú đơn đấu đơn đấu!" Dương Thiên Diệp có chút hưng phấn nói. Nếu như không phải ở núi này cơ sở, hắn thật rất muốn đem cái kia U Minh Lang vương phóng xuất thống khổ chiến lần trước. Hắn đi tới nơi này chân núi về sau, liền không có để tiểu gia hỏa cùng nó ba cái Huyền thú đi ra qua, nhưng nên có tâm phòng bị người, vòng xoáy nhỏ thực sự quá thần bí, hắn thực sự không hy vọng quá nhiều người biết.

Tiểu gia hỏa có thể liếc một chút nhìn ra hắn vòng xoáy nhỏ, Ân Huyên Nhi cũng có thể, ấn đạo lý tới nói trước mắt lão nhân kia cũng có thể, dù sao lão nhân kia thực lực có thể tại phía xa chúng nó phía trên. Nhưng là không biết tại sao, cùng hắn tiếp xúc nhân loại cường giả đều không có một cái nào nhìn ra hắn vòng xoáy nhỏ, đối với cái này, Dương Thiên Diệp cũng là hơi nghi hoặc một chút.

"Chiến đấu lời nói, về sau có là cơ hội!" Mạc Lão nói: "Hiện tại thân thể ngươi đã rất khó tại tăng lên, mặc kệ là thác nước dòng nước vẫn là hiện tại loại trình độ này u minh quỷ hỏa đều đối thân thể ngươi trợ giúp không lớn, mà ta như tăng cường u minh quỷ hỏa, nhưng là lại không có có một ít linh vật phụ trợ lời nói, thân thể ngươi lại không chịu nổi. Tóm lại, nhục thân trước hết tạm thời thả thả, hiện tại nên luyện một chút ngươi này Ngự Kiếm Thuật!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp đồng ý gật gật đầu, hắn cũng phát hiện thác nước kia đối với hắn hiện tại nhục thân tác dụng không lớn. Còn u minh quỷ hỏa ngược lại là còn có thể tăng lên hắn nhục thân, nhưng là trước mắt Mạc Lão lại là không có linh thảo, không có linh thảo, đang dùng u minh quỷ hỏa tăng lên nhục thân, cái kia chính là thật tìm đường chết.

"Ngươi thi triển một lần Ngự Kiếm Thuật ta xem một chút!" Mạc Lão nói.

Dương Thiên Diệp gật đầu, xoay tay phải lại, trường kiếm ra hiện trong tay hắn, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, trường kiếm đằng không bay lên, trên không trung trên dưới trái phải bay múa, nửa ngày, hắn thu hồi trường kiếm nhìn trước mắt Mạc Lão.

Mạc Lão chậm rãi lắc đầu, nói: "Ngươi cái này rất xinh đẹp, căn bản không thể dùng đến đối địch, ngự kiếm chi thuật, trừ coi trọng một cái đúng dịp chữ, càng coi trọng một cái 'Nhanh' chữ. Ngươi ngự kiếm tốc độ, liền xem như một phàm nhân cảnh đều có thể phòng bị, tất nhiên đối mới có thể phòng bị, này Ngự Kiếm Thuật hiệu quả liền giảm bớt đi nhiều."

Nói xong Mạc Lão chỉ chỉ nơi xa bên ngoài trăm trượng một cây đại thụ, nói: "Ngươi nhìn xem!"

Nói xong, Dương Thiên Diệp kiếm trong tay bỗng dưng tránh thoát Dương Thiên Diệp tay, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang chui vào bên ngoài trăm trượng cây đại thụ kia bên trên.

Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, cả kinh nói: "Trăm trượng khoảng cách, một hơi thời gian cũng không lớn, thật mạnh!" Là, trăm trượng khoảng cách, kiếm này thế mà trong nháy mắt liền đạt tới, cái này thật làm cho Dương Thiên Diệp chấn kinh.

Còn không có kết thúc!

Chỉ gặp thanh trường kiếm kia lại đột nhiên từ đại thụ kia bên trong bay ngược mà ra, sau đó lại hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên tận trời, tại thiên không, như là lúc trước Dương Thiên Diệp như vậy, trường kiếm tả hữu trên dưới không ngừng bay múa, song lần này lại là cùng lúc trước Dương Thiên Diệp thi triển khác biệt, bởi vì trên bầu trời căn bản không nhìn thấy Kiếm.

Dương Thiên Diệp nhìn thấy tất cả đều là từng đạo từng đạo kiếm quang cùng tàn ảnh, mà Kiếm bản thân, hắn căn bản nhìn không thấy, đó là quá nhanh duyên cớ

"Hưu!"

Trường kiếm bay trở về Dương Thiên Diệp trước mặt.

Mạc Lão nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Khác chấn kinh, lúc trước này sáng tạo cái này Ngự Kiếm Thuật người, thế nhưng là ở ở ngoài ngàn dặm lấy đầu người, mà hắn thời gian sử dụng ở giữa cũng chỉ là hai hơi mà thôi, hai hơi ngàn dặm, tốc độ như vậy, liền xem như hoàng giả cảnh ý niệm thi triển đều không nhanh như vậy!"

"Hai hơi ngàn dặm!" Dương Thiên Diệp cả kinh nói: "Mạc Lão, cái này Ngự Kiếm Thuật thật chỉ là Địa giai huyền kỹ?"

"Ở vạn năm trước xác thực là Địa giai huyền kỹ!" Mạc Lão nói: "Nhưng là hiện tại nha, liền xem như không thể cùng Thiên giai so sánh, nhưng hẳn là cũng kém không nhiều bao nhiêu. Phải biết, vạn năm trước Địa giai huyền kỹ cũng không phải như là hiện tại như vậy nước, khi đó, các loại nghịch thiên huyền kỹ tầng tầng lớp lớp, cái này Ngự Kiếm Thuật ở khi lúc mặc dù nổi danh, nhưng cũng không tính là đỉnh phong, trên mặt đất giai bên trong cũng không tính là đỉnh phong!"

"Vạn năm trước." Dương Thiên Diệp thấp giọng hỏi: "Mạc Lão, lão nhân gia người không phải là sinh hoạt vạn năm a?"

"Ta?" Mạc Lão nhịn không được cười lên, nói: "Trên đời ai có thể sinh hoạt vạn năm? Liền xem như Thánh giả cường giả cũng liền mấy ngàn năm thọ mệnh a. Thánh giả phía trên thần cảnh hẳn là có thể, nhưng là thần cảnh, toàn bộ Nam Vực lịch sử, giống như cũng liền một người đạt tới qua. Không kéo những này, ta hiện tại dùng ý niệm áp chế ngươi, ngươi ở ta ngoài ý muốn niệm phía dưới tu luyện cái này Ngự Kiếm Thuật, lúc nào có thể giống ta lúc trước như vậy một hơi trăm trượng khoảng cách, ngươi Ngự Kiếm Thuật cũng coi như là nhập môn!"

"Một hơi nhập môn!" Dương Thiên Diệp cười khổ cười, nói: "Mạc Lão, ngươi cảm thấy tiểu tử có thể làm đến sao" không phải hắn đối với mình không có lòng tin, mà chính là Mạc Lão nói cái này quá không xuất hiện thực. Phải biết, hiện tại hắn một hơi cũng chính là mấy trượng khoảng cách mà thôi.

"Tại sao không thể làm đến?" Mạc Lão cau mày nói: "Ngươi dĩ vãng lúc trước ta là dùng ta tự thân cảnh giới thực lực? Ta lúc trước cũng bất quá dùng Tiên Thiên cảnh tu vi ở ngự kiếm mà thôi, tất nhiên ta cũng có thể làm đến, ngươi vì sao không thể làm đến?"

"Mạc Lão lúc trước là dùng Tiên Thiên cảnh thực lực ngự kiếm?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói.

"Tự nhiên!" Mạc Lão gật gật đầu, chỉ là Dương Thiên Diệp không có phát hiện, Mạc Lão lúc nói những lời này, khóe miệng hơi hơi rút rút.

Nghe được Mạc Lão lời nói, Dương Thiên Diệp trong nháy mắt gửi thư tâm, đúng vậy a, tất nhiên có người có thể làm đến, vậy hắn tại sao không thể làm đến? Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Mạc Lão, chúng ta bắt đầu đi!"

Vừa mới dứt lời, Dương Thiên Diệp cũng cảm giác được một cỗ kinh khủng vô hình uy áp đập vào mặt, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, đây chính là Mạc Lão ý niệm sao? Hiện tại hắn minh bạch lúc trước Trụ vương đối với hắn tạo áp lực là cái gì, chỉ là Mạc Lão uy áp cùng này Trụ vương khác biệt, Mạc Lão vừa đúng, không hiện bá đạo, chỉ là ý niệm cảm giác bị áp chế trói buộc. Mà này Trụ vương lại là bá đạo cùng cực, ép để cho người ta thở không nổi.

"Ta ngoài ý muốn niệm tương đương với một cái trọng lực, ngươi bình thường có thể một hơi mười Kiếm, mà bây giờ nhiều nhất liền một hơi Nhất Kiếm, hiện tại chính ngươi bắt đầu đối cây đại thụ kia luyện từ từ đi, ta đi nghỉ ngơi!" Nói xong, Mạc Lão quay người hướng phía hắn nhà tranh đi đến.

Tuy nhiên Mạc Lão đi, nhưng là này cỗ uy áp lại là vẫn như cũ vẫn còn, cái này khiến Dương Thiên Diệp âm thầm chấn kinh Mạc Lão thực lực, ở chung mấy tháng xuống tới, hắn bên cạnh gõ bên cạnh hỏi Mạc Lão thực lực, nhưng là đều không hỏi ra cái gì tới. Về sau hắn cũng liền không hỏi, dù sao hắn chỉ biết là, trước mắt lão nhân kia rất ngưu rất ngưu.

Lắc đầu, cầm trong đầu tạp niệm thanh không, Dương Thiên Diệp hơi chuyển động ý nghĩ một chút, bắt đầu ngự kiếm.

.

Đoạn Hồn Uyên phía trên, một tên người áo đen nhìn xem Đoạn Hồn Uyên phía dưới trầm mặc không nói. Tên này người áo đen không là người khác, chính là lúc trước truy sát Dương Thiên Diệp tên kia Ngũ Sát tổ chức 'Nhân Sát'.

Lúc trước hắn một lần cuối cùng ám sát Dương Thiên Diệp về sau, bởi vì Dương Thiên Diệp vận dụng Thú Vương thay đi bộ, đến mức nàng mất dấu Dương Thiên Diệp. Nhưng là nàng biết, cái kia gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên một ngày nào đó hội theo Thập Vạn Đại Sơn đi ra, cho nên nàng vẫn canh giữ ở Đoạn Hồn Uyên trước.

Hơn hai tháng trước, gọi là Dương Thiên Diệp thiếu niên đi ra. Nhưng mà nàng còn không có động thủ, đối phương liền một chút nhảy vào Đoạn Hồn Uyên, cái này khiến nàng ngốc rất lâu.

Đoạn Hồn Uyên là cái gì chỗ? Cái kia chính là Tôn Giả cảnh cũng không dám xuống dưới địa phương a! Mà thiếu niên kia lại là không chút do dự nhảy đi xuống

Sự tình ra khác thường tất có yêu, trực giác nói cho nàng thiếu niên kia sẽ còn lên, nàng đương nhiên không cho rằng đối phương Là chán đang tìm cái chết. Nhưng mà hai tháng trôi qua, thiếu niên kia lại là không còn có lên qua

Một lát sau, người áo đen thu hồi ánh mắt, nhưng sau đó xoay người hướng phía Thập Vạn Đại Sơn bên ngoài bay vút đi.

Kỳ thật từ đối phương nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên một khắc này, nàng nhiệm vụ liền có thể kết thúc. Mặc kệ đối phương là chết vẫn là không chết, tất nhiên đối phương nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên, vậy thì không phải là nàng sự tình. Nhưng là từ chưa thất bại qua nhiệm vụ nàng lại là liên tiếp ở Dương Thiên Diệp trên thân thất thủ, thậm chí nhiều lần nàng còn kém chút bị đối phương phản sát.

Cái này khiến nàng rất khó chịu, cho nên nàng muốn tự tay kết thúc Dương Thiên Diệp tánh mạng, hoặc là nói, nàng cùng Dương Thiên Diệp ở giữa quan hệ đã không phải là đơn thuần sát thủ cùng mục tiêu quan hệ.

Bất quá, bất kể như thế nào, sự tình đều kết thúc. Nàng có thể đi trở về giao nộp, chỉ là cái kia gọi Dương Thiên Diệp thiếu niên thật rất thần kỳ.

------oOo------

Chương 142: Chiến Linh cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau ba tháng.

Dương Thiên Diệp nhìn xem bên ngoài trăm trượng này đã thủng trăm ngàn lỗ đại thụ, ở trước mặt hắn, lơ lửng một thanh trường kiếm, hắn liền như thế một không thuận nhìn xem đại thụ.

Một đoạn thời khắc, Dương Thiên Diệp ánh mắt ngưng tụ, chỉ gặp "Hưu" một tiếng âm thanh xé gió lên, ở trước mặt hắn thanh trường kiếm kia mang theo một đạo tàn ảnh trong nháy mắt chui vào đại thụ kia bên trong.

"Năm hơi!" Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, lắc đầu. Đi qua ba tháng không ngừng tu luyện, hắn Ngự Kiếm Thuật có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, hắn phạm vi khống chế theo nguyên lai mười trượng khoảng cách biến thành hiện tại hơn một trăm trượng, tốc độ kia cũng là so với ban đầu nhanh không biết bao nhiêu lần. Đương nhiên, ở trong đó cũng ít không Mạc Lão công lao.

Tuy nhiên như thế, nhưng là Dương Thiên Diệp còn là có chút không vừa ý, bởi vì Mạc Lão từng nói chỉ có một hơi trăm trượng mới tính nhập môn, nói cách khác, hắn hiện tại còn không tính nhập môn...

Nhưng là đã không có thời gian nào, bởi vì còn một tháng nữa cũng là Thanh Vân Bảng thời gian.

Đúng, đáng giá nói chuyện là hắn cảnh giới tăng lên. Theo nguyên lai Tiên Thiên nhất phẩm tăng lên tới Tiên Thiên Nhị phẩm, không chỉ có cảnh giới, liền ngay cả kiếm ý cũng đến kiếm ý nhị trọng đỉnh phong, chỉ cần một cơ hội, là hắn có thể đủ lập tức đột phá đến kiếm ý đệ tam trọng! Trừ cái đó ra, hắn Phá Long quyền ở Mạc Lão chỉ điểm xuống cũng đạt tới đệ nhất trọng, về phần uy lực, uy lực để Dương Thiên Diệp chấn kinh không được....

Thu hồi trường kiếm, Dương Thiên Diệp đi vào Mạc Lão nhà tranh trước, đối Mạc Lão phòng ôm một cái quyền, nói: "Mạc Lão, vãn bối muốn cáo từ!"

Môn từ từ mở ra, Mạc Lão từ bên trong đi tới, Mạc Lão đưa tay phải ra, nói: "Chuôi kiếm này tặng cho ngươi!" Trên tay lại là không có vật gì.

Nhìn xem Mạc Lão tay không, Dương Thiên Diệp không biết ý gì, bất thình lình, Dương Thiên Diệp nhướng mày, hắn cảm giác được Kiếm, không phải cái gì cố lộng huyền hư hoặc là ý cảnh, mà chính là thật có Kiếm!

Dương Thiên Diệp vươn tay vừa tiếp xúc với, quả nhiên, hắn chạm đến một thanh mang vỏ (kiếm, đao) Kiếm, "Mạc Lão, cái này, kiếm này vì sao nhìn không thấy?"

"Đây là dùng đặc thù tài liệu chế tạo, có ẩn nấp hiệu quả, cho nên kiếm này lại xưng 'Ẩn Kiếm' tuy nhiên đáng tiếc, đúc kiếm này người kia lúc trước bởi vì nhà gặp đột biến, hắn không cách nào chuyên tâm chế tạo kiếm này, đến mức kiếm này cũng không có sinh ra Tiên Thiên kiếm linh. Tuy nhiên cũng không tệ, dù sao kiếm này cũng coi là Địa giai trung phẩm!" Mạc Lão nói.

"Địa giai trung phẩm!" Dương Thiên Diệp chấn kinh, hít sâu một hơi, nói: "Đa tạ Mạc Lão!" Hắn không có cự tuyệt, hắn hiện tại thiếu cũng là một kiện vừa tay Huyền Kiếm, rõ ràng, chuôi kiếm này phi thường thích hợp!

Mạc Lão lại lấy ra một tờ tờ đơn đưa cho Dương Thiên Diệp, nói: "Đây là ngươi ngày sau muốn rèn luyện nhục thân cần thiết Linh Dược, những dược thảo này ta là không, chính ngươi qua bên ngoài nghĩ biện pháp, ân, tốt nhất là làm nhiều một điểm, không phải vậy bị tội là chính ngươi."

Quét mắt một vòng tờ đơn bôi thuốc cỏ, Dương Thiên Diệp sắc mặt nhất thời khổ đứng lên, bởi vì phía trên này chí ít có 20 chủng linh cỏ là Địa giai linh thảo, về phần Huyền giai linh thảo càng là bên trên thông suốt hơn một trăm gốc... Tuy nhiên còn tốt, lấy hắn hiện tại tài lực còn có thể tiếp nhận, lớn chẳng phải qua nhiều chế một điểm phù lục cầm lấy đi bán!

Mạc Lão tay phải vung lên, một cái màu lam nhạt vòng tròn xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, nói: "Cứng quá dễ gãy, tuy nhiên ngươi kiếm đạo chính là cần ngươi loại tính cách này, ta cũng không dễ khuyên ngươi xử sự khéo đưa đẩy. Bất kể như thế nào, khác chết yểu." Nói xong, Mạc Lão không nói nữa, quay người đi vào nhà tranh.

Dương Thiên Diệp đối nhà tranh đi một người đệ tử lễ phép, sau đó cũng không ở dừng lại, đi vào màu lam nhạt tròn trong vòng.

....

Đoạn Hồn Sơn mạch, một khỏa trên cây cự thụ, một người mặc áo bào đen, mang mặt nạ màu đen nữ tử chính buông ra ý niệm bốn phía tìm kiếm. Nữ tử này không là người khác, chính là này Bách Hoa cung Phượng Vũ.

Lúc trước là sợ đến tội Lâm Sơn, Phượng Vũ đành phải dùng tiền mời Ngũ Sát tổ chức người đi đối phó Dương Thiên Diệp, nhưng mà nàng không nghĩ tới là cái này Dương Thiên Diệp thế mà nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên, nếu như không phải Ngũ Sát tổ chức luôn luôn tín dự vô cùng tốt, nàng đều sẽ cho rằng đây là Ngũ Sát tổ chức đang lừa gạt nàng. Đối với Dương Thiên Diệp tại sao phải nhảy xuống Đoạn Hồn Uyên, nàng không biết, nhưng nàng biết một chút, cái kia chính là Dương Thiên Diệp tuyệt đối sẽ không nghĩ quẩn, bởi vì Dương Thiên Diệp phải cứu mẫu thân hắn!

Do dự hồi lâu, nàng rốt cục bù không được này thuần thú phương pháp dụ hoặc, một mình đi vào Thập Vạn Đại Sơn tìm kiếm Dương Thiên Diệp. Thế nhưng là ở cái này Đoạn Hồn Sơn mạch ngốc hơn một tháng, trừ mấy cái Huyền thú bên ngoài, nàng ngay cả Dương Thiên Diệp bóng dáng đều không có gặp, nàng nhiều lần tới đến Đoạn Hồn Uyên, nhưng chung quy là không có dũng khí nhảy đi xuống.

Nói đùa, liền xem như Tôn Giả cảnh xuống dưới đều là đã đi là không thể trở về địa phương, nàng một cái nho nhỏ Linh giả cảnh cường giả sao dám xuống dưới?

Thở dài một hơi, Phượng Vũ chuẩn bị rời đi. Nàng cuối cùng vẫn là Bách Hoa cung Bách Hoa Vệ, Bách Hoa cung bên trong nàng còn có thật nhiều nhiệm vụ, không có khả năng thời gian dài ở bên ngoài. Ngay tại Phượng Vũ chuẩn bị rời đi lúc, bất thình lình, Phượng Vũ bỗng dưng quay đầu nhìn về bên phải, trong mắt lóe ra hưng phấn quang mang, thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

....

Dương Thiên Diệp lúc này sắc mặt rất khó nhìn, là, phi thường khó coi. Hắn mới ra Đoạn Hồn Uyên, liền bị một cái áo bào đen nữ nhân ngăn cản, mà tiểu gia hỏa nói cho hắn biết, cái này áo bào đen nữ nhân không là người khác, chính là này Bách Hoa cung Phượng Vũ.

Ở Đoạn Hồn Uyên mấy tháng này, hắn thực lực có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, nhưng là hắn lại không cho rằng hắn có thể chém giết Linh giả cảnh cường giả.

"Ngươi là thế nào theo Đoạn Hồn Uyên an toàn đi ra!" Phượng Vũ nhìn xem Dương Thiên Diệp, trầm giọng hỏi, thanh âm trải qua nàng xử lý, đã không phải là nàng nguyên lai thanh âm.

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, người trước mắt này làm sao biết hắn tiến vào Đoạn Hồn Uyên? Thoáng qua, Dương Thiên Diệp dường như nghĩ đến cái gì, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nói: "Phượng Vũ, sát thủ kia là ngươi mời!"

Gặp bị Dương Thiên Diệp biết phá thân phận, Phượng Vũ dứt khoát cầm mặt nạ lấy xuống, lộ ra tấm kia xinh đẹp khuôn mặt, nói: "Tiểu tử, không thể không nói, trên người ngươi bí mật thật sự là quá nhiều, cái này Đoạn Hồn Uyên cũng là Tôn Giả cảnh cũng không dám bước vào, ngươi lại là xuống dưới, đồng thời còn an toàn trở về. Còn có, ngươi này Ngự Thú phương pháp, cầm hai cái này bí mật nói ra, ta để ngươi chết một chút thống khổ, như thế nào?"

"Ngươi cầm mẫu thân của ta phóng xuất, ta cầm hai cái này bí mật nói cho ngươi, như thế nào?" Dương Thiên Diệp nói.

Phượng Vũ ánh mắt lạnh xuống đến, nói: "Mẫu thân ngươi phát động cung quy, liền xem như cung chủ đều không quyền lợi thả nàng đi ra, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, nói ra hai cái này bí mật, ta có thể cho ngươi chết một chút thống khổ, không phải vậy đợi chút nữa ngươi rất nhanh có thể cũng là muốn chết đều chết không. Ta Bách Hoa cung các loại hình phạt tuy nhiên so ra kém Quỷ Tông, nhưng là ta tin tưởng, ngươi nhất định sẽ không giống thử một chút!"

"Muốn ta nói cho ngươi biết trên người của ta bí mật, có thể, nói cho mẫu thân của ta biết ở Bách Hoa cung tình huống!" Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Không phải vậy coi như ngươi giết ta, ngươi cũng không chiếm được bất luận cái gì bí mật, tin tưởng ta, coi như ngươi dùng Quỷ Tông các loại hình phạt cũng đừng hòng từ trên người ta đến đến bất kỳ ngươi muốn!"

Phượng Vũ hai mắt nhắm lại, nói: "Lần trước đã nói qua, mẫu thân ngươi ở đoạn tình sườn núi đáy vực thụ này Âm Sát hàn phong nỗi khổ, lấy mẫu thân ngươi hiện ở tình trạng cơ thể, nàng căn bản chống đỡ không mấy năm, tuy nhiên ngươi yên tâm, Bách Hoa cung sẽ không để cho nàng tuỳ tiện chết đi, Bách Hoa cung sẽ dùng các trồng linh dược bảo vệ nàng tánh mạng, để cho nàng hảo hảo hưởng thụ này Âm Sát hàn phong, dĩ vãng xúc phạm cung quy người, không có một cái nào là chỉ chịu mấy năm khổ liền chết đi, cơ bản đều là bị giày vò thần trí sụp đổ, Bách Hoa cung mới có thể làm cho các nàng chết!"

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, sau đó sắc mặt bình tĩnh nhìn xem Phượng Vũ, nói: "Phượng Vũ, mẫu thân của ta sở dĩ phải thừa nhận những thống khổ này, có thể nói đều là bởi vì ngươi nguyên cớ.

Ngươi yên tâm, mẫu thân của ta sở thụ thống khổ ta sẽ để cho ngươi gấp trăm lần hoàn lại, Bách Hoa cung, ta Dương Thiên Diệp cam đoan, luôn có có một ngày ta sẽ để cho cái này cái tông môn ở thế gian này tan thành mây khói." Thanh âm tuy là bình tĩnh vô cùng, nhưng lại như là bộc phát trước núi lửa.

"Ha ha..." Phượng Vũ cười ha hả, nửa ngày, khóe miệng nàng nổi lên không che giấu chút nào mỉa mai, nói: "Để Bách Hoa cung ở thế gian này tan thành mây khói, chỉ bằng ngươi? Đừng nói ngươi chỉ là một cái Tiên Thiên cảnh, coi như ngươi đạt tới hoàng giả cảnh lại như thế nào? Ta Bách Hoa cung nội tình không phải ngươi có thể tưởng tượng, không cùng ngươi nói nhảm, đã ngươi rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng đừng trách..."

Phượng Vũ còn chưa có nói xong, Dương Thiên Diệp động.

Chỉ gặp Dương Thiên Diệp móc ra ba cái phù lục đập vào hắn trên người mình, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Phượng Vũ bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp động thủ, Phượng Vũ trên mặt vẻ châm chọc mở rộng, ngay tại lúc Dương Thiên Diệp đạt tới trước mặt nàng tám trượng khoảng cách lúc, Phượng Vũ sắc mặt trong nháy mắt kịch biến!

------oOo------

Chương 143: Kịch chiến sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp sở dĩ động thủ, dĩ nhiên không phải chịu chết, ngay tại hắn động một khắc này, hắn liền cho mình ăn một tấm thượng phẩm cường lực phù cùng Thần Hành Phù, đương nhiên, cho dù hắn ăn hai tấm thượng phẩm phù cũng không đủ đối kháng đã là Linh giả thất phẩm cảnh Phượng Vũ. Cho nên, đang đến gần Phượng Vũ mấy trượng khoảng cách lúc, hắn cầm lúc trước Lâm Sơn đưa cho hắn ba tấm sét đánh phù hướng Phượng Vũ ném qua qua!

Phượng Vũ sở dĩ biến sắc, cũng chính bởi vì cái này ba tấm sét đánh phù!

Ba tấm sét đánh phù trên không trung đón gió căng phồng lên, một mảng lớn mây đen trong nháy mắt tụ tập, sau đó ba đạo cây cột thô to thiểm điện từ trong mây đen hướng phía Phượng Vũ rơi đi, tốc độ quá nhanh, làm cho đã là Linh giả cảnh cường giả Phượng Vũ đều không thể tránh né.

Phượng Vũ không dám có chút chủ quan, ngọc vung tay lên, Huyền khí che đậy trong nháy mắt kết thành, cùng lúc đó, một mặt phảng phất từ cánh hoa chú tạo thuẫn bài lơ lửng ở đỉnh đầu nàng.

"Oanh, oanh, oanh"

Ba đạo cây cột thiểm điện đánh vào ăn mòn mặt trên tấm chắn, phát ra một đạo đinh tai nhức óc nổ vang âm thanh, ngay sau đó, theo "Phanh" một tiếng, này mặt thuẫn bài hóa thành đầy trời mảnh vụn, mà này ba đạo thiểm điện lại là cũng không tiêu tán, ngược lại là tốc độ không giảm hướng phía này ở Huyền khí bên trong Phượng Vũ rơi đi.

"Trăm hoa chưởng!"

Liền tại thiểm điện chặn đánh ở Phượng Vũ Huyền khí che đậy phía trên lúc, giữa sân bất thình lình vang lên Phượng Vũ giận quát một tiếng, chợt, một cái từ Huyền khí biến ảo năng lượng chưởng ấn hướng phía này ba đạo thiểm điện nghênh đón.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, một cỗ khí lãng tự có thể lượng chưởng ấn cùng thiểm điện tấn công nơi bỗng nhiên khuếch tán ra đến, những nơi đi qua, cho nên cây cối hoa cỏ trong nháy mắt bị phá hủy.

Cùng lúc đó, cái kia năng lượng chưởng ấn cũng cũng là tiêu tán không trung, mà này ba đạo thiểm điện lại chỉ cần tán hai đạo, trong đó một đạo ở không bất kỳ trở ngại nào, thẳng tắp rơi vào Phượng Vũ ngưng kết cái kia Huyền khí che đậy phía trên.

"Oanh!"

Lại là một tiếng vang thật lớn!

Khí lãng tản ra, lộ ra trong đó Phượng Vũ, Phượng Vũ ngưng kết Huyền khí che đậy tuy nhiên ngăn trở đạo thiểm điện kia, nhưng là hiển nhiên, Phượng Vũ lúc này cũng là cực kỳ không dễ chịu. Bởi vì Phượng Vũ toàn thân y phục đã rách tung toé, không chỉ có như thế, nàng này từng đầu phát cũng là nổ đứng lên...

Ngay tại tối hậu một đạo thiểm điện tiêu tán không trung lúc, Dương Thiên Diệp đi vào Phượng Vũ trước mặt, hắn đương nhiên sẽ không ngây thơ cho rằng bằng vào ba tấm sét đánh phù liền có thể đánh giết cái này Phượng Vũ, dù sao Phượng Vũ thế nhưng là Linh giả thất phẩm cường giả, ba tấm sét đánh phù mắt, chỉ là muốn trọng thương Phượng Vũ liền đầy đủ, bởi vì chỉ cần Phượng Vũ trọng thương, hắn liền có cơ hội, tuy nhiên cái này cơ hội không lớn, nhưng chung quy là một cái cơ hội!

Nhìn thấy Phượng Vũ bộ dáng lúc, Dương Thiên Diệp trong lòng vui vẻ, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, rút kiếm đối Phượng Vũ từ trên xuống dưới cũng là một chém!

Lần này Dương Thiên Diệp không có giữ lại, một chút cũng không có giữ lại.

Nhục thân lực lượng tăng thêm kim sắc Huyền khí, còn có Kiếm Ý cùng cường lực phù gia trì, làm cho Dương Thiên Diệp một kiếm này tốc độ đạt tới một cái mức độ khó mà tin nổi.

Ẩn Kiếm tuy nhiên nhìn không thấy, nhưng là ở Dương Thiên Diệp động thủ một khắc này, từng đạo từng đạo khủng bố 'Tiếng xèo xèo' chính là ở trong sân vang lên, đó là không khí bị xé nứt thanh âm.

Nhìn thấy tối hậu một đạo lôi tiêu tán, Phượng Vũ đưa một hơi, khi thấy Dương Thiên Diệp đi vào trước mặt nàng lúc, khóe miệng nàng lại nổi lên một vòng mỉa mai, thiếu niên trước mắt này thật sự là tự tìm đường chết. Coi như nàng lúc này có nội thương, nhưng nhưng cũng không phải một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh có thể chống lại, hắn căn bản không biết Linh giả cảnh cường giả lại nhiều khủng bố!

Nhưng mà, khóe miệng nàng mỉa mai còn chưa khuếch tán ra đến, bất thình lình, nàng tròng mắt kịch liệt co rụt lại, trong mắt tràn đầy chấn kinh cùng không thể tưởng tượng nổi, bởi vì nàng cảm nhận được kiếm ý...

Tuy nhiên chấn kinh, nhưng là nàng phản ứng vẫn là không chậm, ở Dương Thiên Diệp Kiếm đi vào trước mặt nàng lúc, nàng chính là nâng tay phải lên cản đi qua! Đương nhiên, Phượng Vũ là sẽ không cầm tay mình đưa cho Dương Thiên Diệp chém, ở nàng bên trên, có một cái hắc sắc vòng tay, cái này vòng tay không phải phổ thông vòng tay, là một kiện Huyền giai thượng phẩm không gian Huyền Bảo!

"Keng!"

Một đạo thanh thúy lưỡi mác tương giao âm thanh ở trong sân vang lên, ngay sau đó, lại là "Bành" một tiếng, ở Phượng Vũ kinh ngạc trong ánh mắt, nàng cái này Huyền giai thượng phẩm không gian Huyền Bảo ầm vang vỡ vụn. Tuy nhiên cái này Huyền Bảo bị oanh nát, nhưng là Dương Thiên Diệp kiếm thế cũng bị đỡ được, tại không có lúc trước như vậy lực lượng!

Kiếm thế bị ngăn cản, Dương Thiên Diệp dứt khoát từ bỏ Kiếm, tay phải nắm tay, quyền thượng, một tầng kim quang trong nháy mắt hiển hiện, sau đó đối Phượng Vũ trước ngực hung hăng đập tới!

Nhìn thấy mình Huyền Bảo bị oanh nát, Phượng Vũ là vừa sợ vừa giận, kinh là thiếu niên trước mắt này lại có thể cầm Huyền giai thượng phẩm Huyền Bảo đánh nát, cái này cỡ nào đại lực lượng? Giận là nàng đường đường một cái Linh giả cảnh cường giả, thế mà bị một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả lấn đến loại trình độ này, cái này nếu là truyền đi, nàng Phượng Vũ mặt coi như thất lạc lớn!

Tuy nhiên vừa sợ vừa giận, nhưng là đối mặt Dương Thiên Diệp một quyền này, Phượng Vũ có thể không dám khinh thường, nếu như là bình thường, nàng tự nhiên không sợ, nhưng là hiện tại....

Vừa rồi cái kia đạo lôi tuy nhiên không cho nàng tạo thành trí mạng thương hại, nhưng lại cũng làm bị thương nàng ngũ tạng lục phủ, đến mức nàng bây giờ căn bản không dám tùy tiện điều động Huyền khí thi triển một số cao giai huyền kỹ, cũng chính là nguyên nhân này, nàng lúc trước mới có thể dùng món kia không gian Huyền Bảo qua ngăn cản Dương Thiên Diệp Kiếm, cũng chính là nguyên nhân này, nàng hiện tại chỉ có thể bị động mà không thể chủ động...

Phượng Vũ tay phải hóa chưởng, hướng phía Dương Thiên Diệp một quyền kia đối quá khứ.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp trên nắm tay lực lượng cường đại khiến cho Phượng Vũ thân thể trong nháy mắt bay rớt ra ngoài, không trung, chấn kinh Phượng Vũ một ngụm máu tươi phun ra đi ra, nàng biết, nàng lần này lại xem thường trước mắt cái này Dương Thiên Diệp, như vậy lực lượng, ở đâu là một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả nên có được? Liền xem như vương giai Huyền thú lực lượng cũng không gì hơn cái này a! Thiếu niên trước mắt này đến tột cùng là một cái gì quái thai?

Phượng Vũ hội xem thường hắn, nhưng là hắn có thể sẽ không coi thường Phượng Vũ. Hắn nhục thân lực lượng ở Mạc Lão điều giáo dưới, đã không yếu hơn vương giai Huyền thú, ở tăng thêm hắn ăn một tấm thượng phẩm cường lực phù, còn có kim sắc Huyền khí gia trì, dưới loại trạng thái này Dương Thiên Diệp lực lượng, liền xem như Thú Vương đều không kịp!

Thừa dịp hắn bệnh đòi mạng hắn, Dương Thiên Diệp biết rõ đạo lý này, đương nhiên không hội bỏ qua cơ hội này, ở [Tật Phong Bộ] cùng Tật Phong giày còn có Thần Hành Phù gia trì dưới, Dương Thiên Diệp thân thể trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh, ở Phượng Vũ còn chưa rơi xuống đất một khắc này, liền đến đến Phượng Vũ trước mặt, sau đó lại lần đối Phượng Vũ rút kiếm một chém!

Một đạo sáng như tuyết kiếm quang ở trong sân xẹt qua, đó là Dương Thiên Diệp rút kiếm thì phát ra kiếm quang.

Trường kiếm những nơi đi qua, không khí đều bị cắt đứt, vang lên từng đạo từng đạo khủng bố khí bạo thanh âm.

Phượng Vũ lúc này trên mặt không có nửa phần vẻ châm chọc, thần tình trên mặt ngưng trọng vô cùng, nếu như là nàng hoàn hảo trạng thái dưới, muốn giết Dương Thiên Diệp dễ như trở bàn tay, Linh giả cảnh cường giả thi triển huyền kỹ căn bản không phải Tiên Thiên cảnh đủ khả năng chống lại. Mà bây giờ nàng căn bản không dám tùy tiện thi triển huyền kỹ, bởi vì một khi thi triển, rất có thể cho thân thể nàng tạo thành không thể vãn hồi tổn thương.

Thay lời khác tới nói cũng là Dương Thiên Diệp hiện tại có thể cho nàng tạo thành uy hiếp!

Tuy nhiên trong nội tâm nàng không muốn thừa nhận, nhưng là sự thật cũng là như thế.

Lần này Phượng Vũ không dám đón đỡ Dương Thiên Diệp một kiếm này, mũi chân điểm nhẹ không trung, thân thể hướng về sau nhanh lùi lại, ngay tại lúc nàng vừa lui trong nháy mắt đó, Dương Thiên Diệp chính là lại lần nữa đi vào trước mặt nàng, sau đó lại là như là nguyên lai như vậy, rút kiếm cũng là một trảm.

Phượng Vũ hai mắt nhíu lại, trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo sát ý, đối phương quả nhiên là khinh người quá đáng, dưới cơn thịnh nộ, Phượng Vũ không ở cố kỵ trong cơ thể dị dạng, Huyền khí phun trào, tay trái trong nháy mắt che kín một tầng hơi mỏng năng lượng, sau đó tay trái một nắm, nắm chặt Dương Thiên Diệp chuôi này ẩn Kiếm.

Ẩn Kiếm mặc dù là nhìn không thấy, nhưng là này quỹ tích lại là vô cùng rõ ràng, bởi vì ẩn Kiếm những nơi đi qua đều có một đạo nhàn nhạt không khí rãnh!

Nắm chặt Dương Thiên Diệp Kiếm, Phượng Vũ hơi hơi dùng sức, chuôi này ẩn Kiếm từ Dương Thiên Diệp trong tay tránh thoát mà ra, cùng lúc đó, nàng lông mày kìm lòng không được nhăn nhăn, đó là nàng cưỡng ép vận chuyển Huyền khí mà khiên động trong cơ thể ngũ tạng vết thương nguyên nhân.

Trường kiếm bị đoạt, Dương Thiên Diệp không chỉ có không có đổi sắc, ngược lại là gần nhất nổi lên một tia cười lạnh, cũng không nói nhảm cùng do dự, tay phải lần nữa hóa quyền, đối Phượng Vũ trước ngực thẳng tắp đập tới.

Nhìn thấy Dương Thiên Diệp quyền đầu oanh đến, Phượng Vũ ngăn chặn trong cơ thể khó chịu, nắm chuôi này ẩn Kiếm thuận thế hướng phía Dương Thiên Diệp quyền đầu gọt đi qua.

Ngay tại lúc ẩn Kiếm sắp tiếp xúc đến Dương Thiên Diệp quyền đầu lúc, bất thình lình, chuôi này ở Phượng Vũ trong tay ẩn Kiếm rung động kịch liệt đứng lên, bất thình lình biến cố để Phượng Vũ kinh hãi, bởi vì nàng phát hiện, trong tay nàng chuôi kiếm này lại để cho tránh thoát tay nàng!

"Coong!"

Ngay tại Phượng Vũ chuẩn bị lần nữa vận chuyển Huyền khí khống chế chuôi kiếm này lúc, một đạo thanh thúy kiếm minh thanh âm ở trong sân vang lên, chuôi này ẩn Kiếm tránh thoát Phượng Vũ tay, sau đó hướng phía Phượng Vũ cổ gọt đi qua, cùng lúc đó, Dương Thiên Diệp quyền đầu cũng tới đến Phượng Vũ trước ngực...

------oOo------

Chương 144: Trọng thương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ẩn Kiếm thình lình xảy ra biến cố làm cho Phượng Vũ kinh hãi thất sắc, không kịp nghĩ nhiều, thân thể như là bẻ gãy ngửa ra sau, tránh thoát ẩn Kiếm công kích, nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Thiên Diệp quyền đầu cùng nàng phần bụng đến cái tiếp xúc thân mật.

"Bành!"

Phượng Vũ như gặp phải thiết chùy trọng kích, một ngụm máu tươi từ miệng bên trong phun ra ngoài, thân thể bay ngược mà ra. Mặc dù biết Dương Thiên Diệp lực lượng rất khủng bố, nhưng khi tự thể nghiệm đến lúc đó, nàng mới phát hiện, nàng còn là xem thường Dương Thiên Diệp nhục thân lực lượng, phải biết, một quyền này chỉ là đơn thuần một quyền, mà không phải cái gì huyền kỹ a!

Dương Thiên Diệp không có cho Phượng Vũ hồi sức cơ hội, ngay tại Phượng Vũ bay ra ngoài một khắc này, hắn chân phải bỗng nhiên đạp đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực đạo, thân thể đối Phượng Vũ bắn mạnh tới, cùng lúc đó, chuôi này nhìn không thấy ẩn Kiếm cũng ở hắn khống chế xuống đối cái kia còn chưa rơi xuống đất Phượng Vũ điện bắn đi.

Ở cách Phượng Vũ chỉ có hai trượng khoảng cách lúc, Dương Thiên Diệp tay phải vung lên, hai tôn quái vật khổng lồ xuất hiện ở Phượng Vũ hai bên trái phải, hai tôn quái vật khổng lồ dĩ nhiên chính là Tiểu Hắc cùng Tiểu Ngân. Lớn nhất bắt đầu trước không có triệu hồi ra hai người này, là bởi vì không muốn để cho Phượng Vũ kiêng kị cùng chạy trốn, dù sao một cái Linh giả cảnh cường giả nếu là chỉ muốn trốn, vậy căn bản không phải hắn hiện tại chỗ có thể ngăn cản, coi như cái này Linh giả cảnh đã bị thương nặng!

Tiểu Hắc Tiểu Ngân rơi trên mặt đất, toàn bộ mặt đất nhất thời một trận rung động, hai cái đại gia hỏa ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sau đó thả người nhảy lên, hướng phía Phượng Vũ cùng nhau bổ nhào qua.

Khi Phượng Vũ nhìn thấy hai cái U Minh Lang lúc, nàng hai mắt trợn lên, trong lòng giống như thủy triều dũng động, lại là vương giai Huyền thú! Một cái Tiên Thiên cảnh thiếu niên, không chỉ có lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý, càng có được có thể so với vương giai Huyền thú nhục thân lực lượng, còn có thể khống chế vương giai Huyền thú, thế đạo này đến tột cùng là thế nào?

Rất nhanh, nàng không có thời gian qua nghĩ những thứ này. Bởi vì hai cái vương giai Huyền thú còn có Dương Thiên Diệp công kích đã đi tới trước mặt nàng.

Tránh? Nếu như là nàng bình thường thời kỳ, ngược lại là có thể, nhưng là hiện tại, đầu tiên là bị một đạo thuật phù đánh trúng, sau đó lại bên trong Dương Thiên Diệp một quyền, hiện tại trong cơ thể nàng bên ngoài cơ thể đều bị thương thật nặng, nàng căn bản tránh không. Với lại nếu như nàng trốn một chút, Dương Thiên Diệp tất nhiên sẽ như là như giòi trong xương đuổi theo, nếu như như thế, nàng tình cảnh sẽ chỉ càng ngày càng hỏng bét!

Tất nhiên tránh không, vậy cũng chỉ có ngạnh hám!

Muốn đến nơi này, Phượng Vũ trong mắt lóe lên một vòng kiên quyết, không đang do dự, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra động, hai tay ở trước ngực kết một cái kỳ dị thủ ấn, trong nháy mắt, Phượng Vũ thân thể như cùng một cái vòng xoáy, giữa thiên địa tất cả năng lượng điên cuồng hướng phía Phượng Vũ dũng mãnh lao tới, Phượng Vũ cánh tay phải quấn quanh một tầng hỏa hồng sắc hoa đằng, sắc mặt dữ tợn Phượng Vũ nhìn xem Dương Thiên Diệp, gằn giọng nói: "Tiểu tạp chủng, nhận chết đi!" Nói xong, Phượng Vũ dùng này quấn quanh hỏa hồng sắc chi hoa cánh tay phải đối mặt đất bỗng nhiên một đập!

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang rung trời, một cỗ kinh khủng khí lãng bỗng nhiên từ Phượng Vũ chỗ đứng vị trí bộc phát ra, cách Phượng Vũ gần nhất hai cái vương giai Huyền thú đứng mũi chịu sào, hai cái U Minh Lang vương trong nháy mắt bị cỗ này khí lãng đánh sập bay mà ra.

Còn chưa kết thúc!

Đang giận sóng bộc phát ra trong nháy mắt đó, từng cây to lớn hỏa hồng sắc hoa đằng từ mặt đất cấp tốc sinh trưởng, sau đó cầm Phượng Vũ thân thể bao khỏa, ngay sau đó, vô số viên to lớn lửa năng lượng màu đỏ bông hoa hướng phía Dương Thiên Diệp kích bắn đi.

Những này lửa năng lượng màu đỏ bông hoa cực kì khủng bố, những nơi đi qua, phảng phất ngay cả không khí đều bị nghiền nát, từng đạo từng đạo lệnh người tê cả da đầu khí bạo chi sắc ở trong sân không ngừng vang lên.

Ở Phượng Vũ thi triển huyền kỹ lúc, Dương Thiên Diệp liền ám đạo không ổn, quả nhiên, nếu như không phải hai cái U Minh Lang thay hắn ngăn trở này cỗ khí sóng, chỉ sợ hắn hiện tại đã trọng thương, nhưng mà sự tình vẫn chưa xong, khí lãng qua đi, lại lại như thế nhiều khủng bố quỷ dị bông hoa hướng hắn kích xạ mà đến, Dương Thiên Diệp kinh hãi.

Tuy nhiên kinh hãi, nhưng càng nhiều lại là hưng phấn cùng ý mừng, tại sao? Phượng Vũ không để ý hắn trong cơ thể thương tổn cưỡng ép thi triển huyền kỹ, nói cách khác, Phượng Vũ đã đến sơn cùng thủy tận cấp độ, cho nên mới liều lĩnh muốn nhất kích tất sát hắn. Nếu như hắn đứng vững làn công kích này, vậy hắn cũng là người thắng lợi sau cùng!

Tuy nhiên Linh giả cảnh cường giả thi triển huyền kỹ há lại tốt như vậy ngăn cản? Lấy hai cái U Minh Lang vương nhục thân phòng ngự đều trong nháy mắt bị đánh bay, hắn khủng bố có thể nghĩ!

Mà bây giờ Dương Thiên Diệp liền xem như không muốn cản cũng không có cách, những bông hoa đó lít nha lít nhít, tốc độ lại cực nhanh, hắn căn bản không có cách nào tránh né, cùng Phượng Vũ, hắn chỉ có thể ngạnh kháng!

Hít sâu một hơi, ngay tại Dương Thiên Diệp chuẩn bị lấy nhục thân chống lại những khủng bố đó bông hoa lúc, lúc này chồn tía bất thình lình xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó Tiểu trảo vung lên, một đạo lồng ánh sáng màu tím bao phủ Dương Thiên Diệp, dường như cảm thấy chưa đủ, Tiểu trảo lại vung, lại là một tầng lồng ánh sáng bao trùm tại nguyên đến lồng ánh sáng màu tím thượng diện...

"Oanh!"

Một đóa lửa đóa hoa màu đỏ dẫn đầu đánh vào chồn tía lấy ra cái kia đạo màu tím bên trên, một đạo năng lượng âm thanh nổ vang, sau đó đóa hoa kia đóa cùng màu tím trong nháy mắt tiêu tán trên không trung, nhưng mà này đằng sau bông hoa còn có vô số...

Tiểu gia hỏa nháy mắt mấy cái, sau đó Tiểu trảo nhanh chóng quơ múa, ngắn ngủi mấy hơi thời gian, Dương Thiên Diệp trên thân liền xuất hiện chí ít hai mươi mấy đạo lồng ánh sáng màu tím, với lại những này lồng ánh sáng còn đang không ngừng gia tăng....

Mỗi một đóa hoa đóa đều sẽ đánh tan một đạo tử quang, cũng may tiểu gia hỏa tốc độ cũng rất nhanh, một tầng lại một tầng màu tím không ngừng xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trên thân.

Nhìn thấy một màn này, Dương Thiên Diệp vui vẻ, hắn không nghĩ tới tiểu gia hỏa màu tím cư nhiên như thế cường hãn, ngay cả Linh giả cảnh cường giả thi triển huyền kỹ đều có thể ngăn cản, nhưng là rất nhanh, Dương Thiên Diệp nụ cười trên mặt biến mất, sau đó mày nhăn lại tới. Không khác, bởi vì hắn phát hiện chồn tía hiện tại trạng thái thật không tốt.

Có lẽ là bởi vì quá độ thi triển màu tím nguyên nhân, chồn tía trong hai mắt thế mà vằn vện tia máu, không chỉ có như thế, này nguyên bản tử sắc khuôn mặt nhỏ nhắn cũng xuất hiện dị thường rõ ràng tái nhợt chi sắc.

Thấy cảnh này, Dương Thiên Diệp trong lòng giật mình, sau đó liền tranh thủ cái kia còn ở vung trảo tiểu gia hỏa ôm vào trong ngực, nói:

"Đừng làm, tiến nhanh qua bên trong!" Ngữ khí không thể nghi ngờ.

Chồn tía nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó lại nhìn xem này nhanh chóng bạo liệt màu tím, ánh mắt lộ ra vẻ lo lắng.

"Đừng lo lắng, ngươi quên, ta nhục thân thế nhưng là so Tiểu Hắc cùng Tiểu Ngân còn mạnh hơn, những đóa hoa này tổn thương không ta! Tiến nhanh qua, không phải vậy ta có thể muốn tức giận!" Dương Thiên Diệp ôn nhu nói.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó điểm cái đầu nhỏ, lại dùng cái đầu nhỏ từ từ Dương Thiên Diệp gương mặt, lúc này mới hóa thành một đạo tử quang chui vào Dương Thiên Diệp trong cơ thể.

"Oanh!"

Chồn tía mới vừa gia nhập vòng xoáy nhỏ không gian, Dương Thiên Diệp trên thân tối hậu một đạo tử quang vừa lúc bị một đóa hoa đóa đánh nát, sau đó một đóa to bằng đầu người lửa đóa hoa màu đỏ đi vào Dương Thiên Diệp trước mặt, Dương Thiên Diệp không cách nào tránh né, đóa này lửa đóa hoa màu đỏ cùng Dương Thiên Diệp ngực lội tới một cái tiếp xúc thân mật.

"Bành!"

Dương Thiên Diệp thân thể bay ngược mà ra, không trung, Dương Thiên Diệp sắc mặt tái nhợt biến vô cùng ngưng trọng, chỉ là một kích này là hắn biết, lấy hắn hiện tại nhục thân không thể nhiều chịu những đóa hoa này, không phải vậy hắn xác định vững chắc nghỉ cơm. Bởi vì chỉ là một kích này, hắn cũng cảm giác được hắn lồng ngực đã che kín vô số đạo vết nứt, nếu như ở nhiều đến mấy đạo, hắn lồng ngực khủng bố liền muốn vỡ ra!

Dương Thiên Diệp không dám ở ngạnh hám những này khủng bố lửa đóa hoa màu đỏ, cổ tay khẽ động, bộ kia BOA tặng đưa cho hắn hộp kiếm ra hiện tại hắn trên tay, Huyền khí tràn vào hộp kiếm bên trong, thoáng chốc, Chương 36: Chuôi Huyền Kiếm từ kiếm trong hộp mãnh liệt bắn mà ra.

Chuôi Huyền Kiếm không có đi công kích Phượng Vũ, mà là tại Dương Thiên Diệp khống chế dưới, ở trước mặt hắn tạo thành một vòng tròn tốc độ cao xoay tròn.

"Oanh..."

Vô số cái khủng bố bông hoa đánh vào này Chương 36: Chuôi Huyền

Kiếm bên trên, phát ra từng đạo từng đạo khủng bố nổ vang âm thanh. Vô số bông hoa không ngừng tiêu tán, mà Dương Thiên Diệp này Chương 36: Chuôi Huyền Kiếm cũng đang từ từ vỡ vụn!

Bị này hoa đằng bao khỏa Phượng Vũ lúc này sắc mặt cực kỳ tái nhợt, khóe miệng một vòng đỏ tươi càng dễ thấy. Cái này Huyền giai thượng phẩm huyền kỹ nếu như là bình thường thi triển, nàng tuyệt đối sẽ không như thế, nhưng là trọng thương tình huống dưới nàng thi triển, không hề nghi ngờ, nàng hiện tại là thương tổn càng thêm thương tổn. Tuy nhiên cũng may có thể giải quyết cái kia tiểu tạp chủng!

Hiện tại nàng minh bạch một cái đạo lý, vĩnh viễn không nên xem thường đối thủ mình, dù là đối phương thật chỉ là một con kiến hôi. Nếu như ngay từ đầu nàng lên liền động thủ, không mảy may nói nhảm, Dương Thiên Diệp căn bản không có nửa điểm cơ hội, cho dù có này khủng bố thuật phù cũng không có cơ hội, mà cũng là bởi vì nàng chủ quan, mới tạo thành nàng hiện tại như vậy tình cảnh!

Tuy nhiên cũng may, hiện tại hết thảy đều kết thúc. Bên ngoài cái kia tiểu tạp chủng hẳn là bị phanh thây đi! Phượng Vũ nghĩ như vậy.

------oOo------

Chương 145: Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa đằng chậm rãi tiêu tán, lộ ra sắc mặt tái nhợt Phượng Vũ.

Nhưng mà ngay một khắc này, giữa sân có âm thanh xé gió lên. Nghe được cái này âm thanh xé gió, Phượng Vũ quá sợ hãi, trong mắt kinh hãi muốn chết, chỉ gặp bốn thanh trường kiếm mang theo bốn đạo kiếm quang, dùng cái này thì nàng căn bản là không có cách tốc độ né tránh trong nháy mắt đi vào Phượng Vũ trước mặt, sau đó thẳng tắp cắm ở nàng tứ chi, đưa nàng chằm chằm tại mặt đất.

Nhưng mà còn chưa kết thúc, lại là hai thanh trường kiếm hướng phía nàng phần bụng thẳng tắp phóng tới.

"Không!" Phượng Vũ một tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Phảng phất là nghe được Phượng Vũ lời nói, này hai thanh trường kiếm ở Phượng Vũ phần bụng nửa tấc vị trí dừng lại.

Nhìn thấy trường kiếm dừng lại, Phượng Vũ trong lòng nhất thời buông lỏng một hơi, sau đó nhìn về phía nơi xa Dương Thiên Diệp, trong mắt không còn có trước kia chủng nhìn xuống thần sắc, có chỉ có chấn kinh cùng thật sâu kiêng kị.

Lấy nàng Linh giả cảnh thực lực thi triển Huyền giai thượng phẩm huyền kỹ, thế mà bị trước mắt đây chỉ có Tiên Thiên cảnh Dương Thiên Diệp chặn lại. Hắn đến cùng là làm sao làm được? Hắn đến cùng còn có cái gì át chủ bài? Hắn thật là yêu nghiệt sao? Một hệ liệt nghi vấn ở Phượng Vũ trong đầu không ngừng hiện lên.

"Ngươi làm sao còn sống!" Phượng Vũ cầm trong lòng nghi vấn hỏi ra.

Dương Thiên Diệp không có trả lời Phượng Vũ, trốn một tấm thượng phẩm trị liệu phù đập trên người mình, sau đó chậm rãi đến Phượng Vũ trước mặt, nhìn xem nằm trên mặt đất Phượng Vũ, Dương Thiên Diệp khóe miệng nổi lên một vòng tàn nhẫn nụ cười, nói: "Biết ta tại sao không giết ngươi sao?"

"Muốn cho ta hướng ngươi cầu xin tha thứ sao?" Phượng Vũ khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: "Dương Thiên Diệp, ta thừa nhận xem thường ngươi, muốn chém giết muốn róc thịt tự nhiên muốn làm gì cũng được, nhưng là muốn ta đối với ngươi cầu xin tha thứ, đó là mơ tưởng!" Linh giả cảnh cường giả có Linh giả cường giả tôn nghiêm, nàng tuy nhiên cũng sợ chết, nhưng tuyệt sẽ không giống Dương Thiên Diệp cầu xin tha thứ, trừ tôn nghiêm bên ngoài, nàng cũng biết, cầu xin tha thứ chỉ là tự rước lấy nhục a!

"Rất có cốt khí đi!" Dương Thiên Diệp cười cười, sau đó nâng lên một chân giẫm ở Phượng Vũ phần bụng.

"A!"

Phần bụng kịch liệt đau đớn làm cho Phượng Vũ toàn bộ ngũ quan trong nháy mắt bắt đầu vặn vẹo, chợt, hắn sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn, cuồng loạn đối Dương Thiên Diệp giận dữ hét: "Ngươi cái tiểu tạp chủng, ngươi vậy mà phế đan điền ta, a...." Đan điền bị phế, này ngoài ý muốn cái gì? Ngoài ý muốn dù cho Dương Thiên Diệp buông tha nàng, nàng còn sống cũng cầm chỉ có thể là một tên phế nhân.

Dương Thiên Diệp không có ngược đãi người hứng thú, phế bỏ Phượng Vũ đan điền chỉ là là càng thêm yên tâm mà thôi, hiện tại sở dĩ không giết Phượng Vũ, là bởi vì hắn còn có vấn đề hỏi Phượng Vũ, hắn tuy nhiên điều tra qua Bách Hoa cung, nhưng là Bách Hoa cung nội bộ nhân viên thực lực, hắn căn bản không biết, cho nên hắn muốn từ cái này Phượng Vũ trong miệng đạt được liên quan tới Bách Hoa cung tin tức!

"Nói cho ta biết Bách Hoa cung hết thảy, còn có quan hệ với mẫu thân của ta tất cả sự tình, ta để ngươi chết thống khoái, không phải vậy ta không ngại giày vò giày vò ngươi!" Nhìn xem này oán độc nhìn xem hắn Phượng Vũ, Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

Phượng Vũ oán độc nhìn xem Dương Thiên Diệp, ngay tại Dương Thiên Diệp hai mắt nheo lại lúc, nàng bất thình lình mở miệng, nói: "Bách Hoa cung cung chủ là hoàng giả cảnh thực lực, cung chủ phía dưới, Tôn Giả cảnh cường giả hai mươi sáu vị, Linh giả cảnh cùng Linh giả cảnh phía dưới vương giả cảnh cường giả nhiều vô số kể. Còn có một vị bế tử quan thái thượng trưởng lão, nếu như nàng còn không có tọa hóa lời nói, nàng thực lực so cung chủ còn mạnh hơn!"

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp mày nhăn lại đến, cái này Bách Hoa cung thực lực thật sự là vượt qua hắn tưởng tượng a! Lại có hoàng giả cảnh cường giả, còn có so hoàng giả cảnh cường giả càng mạnh thái thượng trưởng lão, nói cách khác, coi như hắn trở thành một tên hoàng giả cảnh cường giả, cũng không có khả năng đối phó được Bách Hoa cung a.

Có lẽ cũng chỉ có trở thành trong truyền thuyết thánh cảnh cường giả, hắn có thể cầm Bách Hoa cung theo thế gian này xóa đi a!

"Biết ta tại sao phải nói cho ngươi biết những này sao?" Lúc này, nằm trên mặt đất Phượng Vũ đột nhiên hỏi.

Dương Thiên Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn xem Phượng Vũ, hắn cũng rất tò mò Phượng Vũ tại sao tốt như vậy hợp tác.

"Tuyệt vọng sao?" Phượng Vũ sắc mặt tranh cười gằn nói: "Nghe được Bách Hoa cung thực lực, tuyệt vọng a? Dương Thiên Diệp, ngươi muốn cứu mẫu thân ngươi, muốn báo thù, coi như ngươi nỗ lực cả một đời, trở thành hoàng giả cảnh cường giả cũng không có khả năng. Mẫu thân ngươi cuối cùng lại ở tuyệt tình sườn núi bị Âm Sát hàn phong giày vò đến chết, mà xem như con trai của nàng ngươi, trừ nhìn xem nàng bị giày vò đến chết bên ngoài căn bản cái gì cũng làm không, a, ngươi còn có thể làm một chuyện, cái kia chính là đi chịu chết, ha ha...."

Dương Thiên Diệp ngẩng đầu nhìn một chút sắc trời, thấy sắc trời càng ngày càng mờ, sau đó cúi đầu nhìn về phía Phượng Vũ, nói: "Nếu như ngươi là muốn dùng cái này đến đả kích ta, sau đó nhìn thấy ta như cùng ngươi hiện tại như vậy tuyệt vọng, ta muốn nói, ngươi đánh sai bàn tính. Nguyên bản ta muốn Nhất Kiếm kết quả ngươi, bất quá ta phát hiện còn có một cái càng chết tử tế hơn pháp càng thích hợp ngươi!"

"Thế nào, muốn cầm ta trước. Gian sau giết?" Phượng Vũ cười lạnh nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp nhịn không được cười lên, dò xét xuống Phượng Vũ, không thể không nói, trước mắt cái này mỹ phụ vẫn còn có chút tư sắc, chỉ là hắn hội đối người trước mắt này cảm thấy hứng thú?

"Ngươi chính là cởi sạch, ta cũng sẽ không đối ngươi có hứng thú!" Nói xong câu đó, Dương Thiên Diệp không ở nói nhảm, phải tay khẽ vẫy, đinh lấy Phượng Vũ này bốn thanh kiếm bay trở về hắn hộp kiếm bên trong, sau đó Dương Thiên Diệp dẫn theo Phượng Vũ hướng phía Đoạn Hồn Uyên phương hướng lao đi.

...

Đoạn Hồn Uyên cơ sở, Phượng Vũ tuy nhiên thân thể không thể động, nhưng là này con ngươi lại là đang động, nàng lúc này đang tò mò đánh giá đây chính là Tôn Giả cảnh cường giả cũng không dám xuống tới Đoạn Hồn Uyên.

Dò xét nửa ngày, Phượng Vũ nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Tiểu tạp chủng, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Dương Thiên Diệp phải tay khẽ vẫy, Phượng Vũ trên ngón tay mang như vậy nạp giới bay đến trong tay hắn, quét xuống hắn bên trong đồ vật, khi phát hiện bên trong chỉ có đá năng lượng hơn ba ngàn khối lúc, trong lòng bỗng cảm giác có chút thất vọng, cái này Phượng Vũ thật sự là nghèo có thể. Công pháp huyền kỹ ngược lại là có một ít, nhưng lại đều là một số hắn không cách nào tu luyện, hiện tại hắn xem như minh bạch Bách Hoa cung tại sao chỉ lấy nữ đệ tử, bởi vì những cái kia công pháp huyền kỹ đều chỉ có thể nữ tính tới tu luyện!

Tuy nhiên có chút ít còn hơn không, những vật này cầm lấy đi bán lời nói, khẳng định cũng là có thể kiếm được tiền không ít.

"Tiểu tạp chủng, muốn giết cứ giết, ngươi dẫn ta tới nơi này làm gì!" Gặp Dương Thiên Diệp không trả lời, Phượng Vũ hỏi lần nữa.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp ánh mắt rơi xuống Phượng Vũ trên thân, nói: "Ngươi không rất là hiếu kỳ ta bí mật sao? Ngươi nhìn, ta hiện tại chẳng phải mang ngươi xuống tới cái này theo không có người dám hạ đến Đoạn Hồn Uyên, tỉnh chút khí lực, xem thật kỹ một chút cái này Đoạn Hồn Uyên, phải biết, cơ hội này cũng không nhiều, không đúng, hẳn là đây là ngươi một cơ hội cuối cùng!"

Phượng Vũ nhìn xem Dương Thiên Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Nói thực ra, ngươi là ta gặp qua yêu nghiệt nhất người, nhưng chính là ở yêu nghiệt, ngươi cũng uy hiếp không Bách Hoa cung. Cho nên, mẫu thân ngươi nhất định bị giày vò đến chết, ngươi chưa thấy qua Âm Sát hàn phong a? Đừng nói ở này chờ đợi tới mấy năm, mấy là mấy khắc đồng hồ ta đều thụ không, những cái kia Phong Lăng lệ như là lưỡi đao, hơn nữa còn có Âm Sát chi lực, thổi tới trên thân người, tựa như ở thiên đao vạn quả, không, so thiên đao vạn quả còn kinh khủng hơn, này Âm Sát chi lực nhập thể, quấy nhiễu lấy trong cơ thể kinh mạch cùng ngũ tạng, như vậy tư vị, như vậy thống khổ, thật sự là khó mà dùng ngôn ngữ để diễn tả..."

"Ngươi là muốn chọc giận ta, để cho ta hiện tại liền giải quyết ngươi?" Dương Thiên Diệp nói.

"Dương Thiên Diệp, xem ở ta cùng mẫu thân ngươi đồng môn phân thượng, cho ta một thống khoái!" Tuy nhiên không biết Dương Thiên Diệp rốt cuộc muốn làm gì, nhưng là ở nơi này, nàng có một loại rất cảm giác không ổn, nàng luôn cảm thấy có đồ vật gì ở tím trong sương mù nhìn nàng chằm chằm.

"Hiện tại biết cùng mẫu thân của ta là đồng môn?" Dương Thiên Diệp sắc mặt hơi dữ tợn, nói: "Lúc trước mẫu thân của ta cầu ngươi thả qua ta cùng muội muội ta lúc, ngươi làm sao không nghĩ tới cùng mẫu thân của ta là đồng môn, ngươi dẫn người đến Kiếm Tông muốn ta cùng muội muội ta lúc, ngươi làm sao không muốn ngươi cùng mẫu thân của ta là đồng môn? Ngươi phái người tới giết ta lúc, ngươi làm sao không muốn cùng mẫu thân của ta là đồng môn? Làm sao, bây giờ nghĩ lên ngươi cùng mẫu thân của ta là đồng môn? Ngươi...."

Nói đến đây, Dương Thiên Diệp bất thình lình dừng lại, ngẩng đầu nhìn một chút, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng ý cười, nói: "Nghe nói qua bát giai Huyền thú cú vọ a? Ta nghe nói cái này Huyền thú thích nhất ăn não người tủy, nếu như ngươi chưa có xem, vậy tối nay ngươi có thể nhìn cái đủ."

Nói xong, Dương Thiên Diệp phải tay khẽ vẫy, chồn tía ra hiện tại trên bả vai hắn, sau đó hắn nhanh chóng lui về phía sau. Cùng lúc đó, tím trong sương mù, từng đôi mắt lục sáng lên.

"Tíu tíu!"

Theo một đạo bén nhọn tiếng rít, này từng đôi mắt lục bất thình lình hướng phía phía dưới chụp xuống tới.

Phía dưới, Phượng Vũ hai mắt trợn lên, trong mắt, không che giấu chút nào lấy hoảng sợ, "Tiểu tạp chủng, ta rủa.." Tiếng im bặt mà dừng, bởi vì hắn đã bị từng đôi lục sắc mắt cho bao phủ lại.

Không đến một hơi, những cú vọ đó tản ra đến, mà lúc này Phượng Vũ đã không ở, có chỉ có một vũng máu.

Những cú vọ đó giải quyết xong Phượng Vũ về sau, liền cùng nhau nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nhưng lại không có một cái dám hướng về phía trước nửa bước, hiển nhiên, chúng nó nhận ra Dương Thiên Diệp trên bờ vai chồn tía!

------oOo------

Chương 146: Ở gặp Tô Thanh Thi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cách Thanh Vân Bảng chỉ có một tháng thời gian, Dương Thiên Diệp không có ở Thập Vạn Đại Sơn lưu lại, giải quyết Phượng Vũ về sau, ở Đoạn Hồn Uyên cơ sở cầm trên thân thương tổn chữa cho tốt, hắn liền chạy về phù văn phong.

Trở lại phù văn phong về sau, Dương Thiên Diệp lại là không có nhìn thấy sư phụ Lâm Sơn còn có Bảo Nhi, muội muội của hắn cũng không ở phù văn phong, lập tức hắn vội vàng dùng một cái Truyền Âm Phù liên hệ với Lâm Sơn, cùng Lâm Sơn một phen trò chuyện, thế mới biết vì sao ba người đều không tại phù văn phong. Nguyên lai Lâm Sơn qua đế đô. Còn nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì Thanh Vân Bảng.

Mỗi một giới Thanh Vân Bảng đều sẽ mời phù văn sư công hội người đi làm công chứng viên, nguyên bản Lâm Sơn đối cái này Thanh Vân Bảng không có hứng thú gì, nhưng là hắn biết Dương Thiên Diệp muốn tham gia lần này Thanh Vân Bảng, làm Dương Thiên Diệp sư phụ, hắn tự nhiên muốn đến xem, cho nên hắn liền chủ động thỉnh cầu đại biểu phù văn sư công hội tới tham gia Thanh Vân Bảng.

Lấy Lâm Sơn ở phù văn sư công hội địa vị, hắn điều thỉnh cầu này tự nhiên là không hề nghi ngờ bị đáp ứng. Còn Bảo Nhi cùng Tiểu Dao, náo nhiệt như vậy sự tình, Bảo Nhi làm sao lại không đi theo? Ở Bảo Nhi 'Uy bức lợi dụ' dưới, Lâm Sơn nào dám không mang tới nàng? Dương Thiên Diệp không ở phù văn phong, cho nên Tiểu Dao cũng tự nhiên đi theo.

Tiểu Dao đi theo Bảo Nhi cùng sư phụ, Dương Thiên Diệp tự nhiên là yên tâm.

Đi theo Mạc Lão mấy tháng, Dương Thiên Diệp đều là đang không ngừng tu luyện, phù văn một đạo tự nhiên không có gì tiến bộ, nếu để cho Lâm Sơn phát hiện, hắn thiếu không cần chịu một trận mắng, cho nên Dương Thiên Diệp trở lại phù văn phong về sau, liền một đầu đâm vào trong phòng, bắt đầu luyện tập thuật phù.

Ngay tại Dương Thiên Diệp vừa trở lại phù văn phong ngày thứ hai, Tô Thanh Thi đi vào phù văn phong.

Trong phòng, nhìn trước mắt một bộ váy trắng Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp trong lòng có một tia cảm giác khác thường, mấy tháng không thấy, nữ tử trước mắt vẫn là như trước kia phong hoa tuyệt đại, đẹp không giống nhân gian nữ tử.

Không biết từ lúc nào bắt đầu, Dương Thiên Diệp trong lòng đã không phủ nhận hắn thích trước mắt nữ tử này. Ưa thích liền là ưa thích, không thích cũng là không thích, Dương Thiên Diệp sẽ không đi mình lừa gạt mình, đương nhiên, hắn cũng biết, muốn cùng trước mắt nữ tử này cùng một chỗ, độ khó kia chỉ sợ không thua gì tranh đoạt Thanh Vân Bảng đệ nhất!

Không nói hắn thân phận, cũng là trước mắt nữ tử này có thích hay không hắn cũng là một cái vấn đề rất lớn!

Bất quá hắn hiện tại không có thời gian qua nghĩ những thứ này, hắn bây giờ nghĩ làm cũng chỉ là đoạt được Thanh Vân Bảng thứ nhất, sau đó cầm tới Thanh Vân lệnh!

"Ngươi đã là Tiên Thiên cảnh?" Nhìn xem Dương Thiên Diệp, Tô Thanh Thi trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, không khỏi nhanh liền khôi phục bình thường, Dương Thiên Diệp thiên phú không tồi, lại là Ngũ Hành Huyền khí, thời gian mấy tháng thành vi tiên thiên cảnh Nhị phẩm cũng là không tính là gì.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi hôm nay tới tìm ta, hẳn là có chuyện gì a?"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nói: "Ở qua một tháng cũng là Thanh Vân Bảng, ta muốn mang ngươi tiến đến, đi xem một cái Thanh Vân Bảng tàn khốc cùng những yêu nghiệt kia chiến đấu, cái này đối ngươi lần tiếp theo tham gia Thanh Vân Bảng có trợ giúp rất lớn!"

"Ta muốn tham gia lần này Thanh Vân Bảng!" Dương Thiên Diệp nhìn xem Tô Thanh Thi, trong thanh âm lộ ra kiên định. Hắn làm sao có thể lần tiếp theo ở đi tham gia Thanh Vân Bảng? Mẫu thân hắn thế nhưng là còn tại Bách Hoa cung chịu khổ!

Tô Thanh Thi mày nhăn lại đến, nói: "Ngươi có vượt cấp đứng đấu thực lực, nhưng là những cái kia trước đi tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài đều có năng lực này. Với lại ngươi cảnh giới quá thấp, tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài cơ hồ đều là Tiên Thiên Ngũ phẩm trở lên, thậm chí rất nhiều Tiên Thiên cảnh đỉnh phong, ngươi thực lực bây giờ, căn bản là không có cách cùng những yêu nghiệt kia chống lại!"

Dương Thiên Diệp không nói gì, một cỗ kiếm ý hướng phía Tô Thanh Thi lồng đi qua, Tô Thanh Thi con mắt trợn lên, trên mặt lộ ra chấn kinh chi sắc, có chút thất thanh nói: "Ngươi kiếm ý đạt tới đệ nhị trọng?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

Tô Thanh Thi trầm mặc nửa ngày, sau đó ngăn chặn trong lòng chấn kinh, nói: "Ta càng không thể cho ngươi đi tham gia Thanh Vân Bảng!"

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp không hiểu.

"Thanh Vân Bảng rất tàn khốc!" Tô Thanh Thi nói: "Mỗi một niên tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài đều sẽ chết rất nhiều người, Thanh Vân Bảng là sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc dùng để tranh đoạt nhân tài một loại phương thức, nhưng cùng lúc cũng là dùng để tiêu hao các đại thế lực nhân tài, nếu như ngươi ở Thanh Vân Bảng bên trên thi triển ra kiếm ý, các đại thế lực người chắc chắn sẽ không buông tha ngươi, lấy ngươi thực lực bây giờ cùng cảnh giới, đúng là bọn họ tru sát ngươi cơ hội tốt!"

Nói đến đây, nàng ngừng lại, lại nói: "Lấy ngươi thiên phú, lần tiếp theo Thanh Vân Bảng thời điểm, ngươi nhất định có thể đạt tới Tiên Thiên cảnh đỉnh phong, đến lúc đó ở tăng thêm ngươi lĩnh ngộ kiếm ý cùng Ngũ Hành Huyền khí, muốn ở Thanh Vân Bảng bên trên tranh một cái thứ tự tuyệt đối là một cái dễ như trở bàn tay sự tình. Hiện tại qua, quá mạo hiểm! Rất nhiều thế lực là không nguyện ý nhìn thấy Kiếm Tông có quật khởi hi vọng!"

"Ta kiên trì lần này tham gia!" Dương Thiên Diệp nhìn xem Tô Thanh Thi, chân thành nói.

"Là bởi vì cùng ta cái ước định kia sao?" Tô Thanh Thi cùng Dương Thiên Diệp đối mặt.

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, sau đó lắc đầu, nói: "Không hoàn toàn là, tóm lại ta nhất định phải tham gia Thanh Vân Bảng, nếu như không thể đại biểu Kiếm Tông đi tham gia, vậy ta liền đi tìm đừng thế lực, rất xin lỗi, ta có nhất định phải tham gia lý do." Tuy nhiên hắn cùng trước mắt nữ tử này từng có một cái ước định, nhưng là trong lòng hắn, mẫu thân hắn mới là trọng yếu nhất, nếu mà bắt buộc, hắn có thể từ bỏ cái ước định kia.

"Lấy ngươi thực lực bây giờ, ngươi đi tham gia Thanh Vân Bảng, có nguy hiểm tính mạng!" Tô Thanh Thi rất nghiêm túc nói,

"Kiếm ý hai trọng cũng vô pháp tranh đoạt một cái thứ tự sao?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

"Tuy nhiên ngươi cảnh giới thấp, nhưng là tăng thêm kiếm ý, muốn tranh đoạt một cái thứ tự vẫn là có thể!" Tô Thanh Thi nói: "Chỉ là ngươi như thi triển ra kiếm ý, khẳng định sẽ chọc cho đến thế lực khắp nơi nhằm vào, đừng không nói, Quỷ Tông người khẳng định liền sẽ không tiếc hết thảy thủ đoạn giết ngươi, trừ Quỷ Tông bên ngoài, còn có cái khác cùng Kiếm Tông quan hệ không tốt thế lực cũng khẳng định sẽ như thế, mà lấy ngươi thực lực bây giờ, căn bản là không có cách ứng đối những yêu nghiệt kia đệ tử nhằm vào, hiểu chưa?"

"Ta biết ngươi nói là thật, nhưng ta vẫn còn muốn tham gia!" Dương Thiên Diệp nói: "Còn có, kỳ thật ta không có ngươi muốn yếu như vậy."

"Để ta nhìn ngươi thực lực, không phải vậy ta sẽ không để cho ngươi đi tham gia Thanh Vân Bảng, dù là ngươi không có nghĩa là Kiếm Tông!" Tô Thanh Thi nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, trước kia hắn cho rằng nữ tử trước mắt không cho hắn đi tham gia Thanh Vân Bảng, hẳn là sợ hắn hi sinh, từ đó lần tiếp theo không ai có thể đại biểu Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng, bây giờ nghe nữ tử câu nói này, hắn biết, đối phương không hoàn toàn là bởi vì cái này nguyên nhân, không phải vậy liền sẽ không nói câu nói này.

Dương Thiên Diệp duỗi ra nắm tay phải, quyền thượng, nhạt đạm kim quang thoáng hiện, "Cẩn thận!" Nói xong, Dương Thiên Diệp quyền đầu mang theo một đạo bén nhọn âm thanh xé gió, thẳng tắp hướng phía Tô Thanh Thi đập tới.

Tô Thanh Thi tay phải hóa chưởng, đối Dương Thiên Diệp quyền đầu ấn tới.

"Bành!"

Tô Thanh Thi hướng về sau lui hai bước, trên mặt, hiển hiện một vòng chấn kinh chi sắc, nói: "Thật là cường lực lượng!" Tuy nhiên nàng chỉ không cần đến ba phần thực lực, mà cái này ba tầng thực lực muốn giết một cái Tiên Thiên cảnh cũng là dễ như trở bàn tay sự tình, nhưng mà nàng không nghĩ tới, nàng thế mà bị trước mắt Dương Thiên Diệp đơn giản một quyền cho đánh sập lui.

"Ta nhục thân lực lượng cùng nhục thân phòng ngự không kém gì vương giai Huyền thú!" Dương Thiên Diệp nói: "Cái này cũng ta át chủ bài một trong!"

"Mấy tháng này, ngươi gặp được kỳ ngộ?" Tô Thanh Thi hỏi, Dương Thiên Diệp thực lực phát sinh nghiêng trời lệch đất biến hóa, nếu như không phải gặp được kỳ ngộ, hắn thực lực không có khả năng tăng trưởng nhanh như vậy!

Dương Thiên Diệp cũng không giấu diếm, nói: "Ngươi còn nhớ rõ ban đầu ở Đoạn Hồn Uyên cơ sở lão nhân kia a? Mấy tháng này, ta vẫn luôn theo hắn tu luyện."

Tô Thanh Thi sắc mặt nghiêm túc, lão nhân kia nàng đương nhiên nhớ kỹ, lão nhân kia thực lực có thể nói cực kỳ kinh khủng, e là cho dù là phụ thân nàng, cũng chính là Kiếm Tông tông chủ đều không phải là hắn đối thủ, nàng không nghĩ tới lão nhân kia thế mà nguyện ý dạy Dương Thiên Diệp.

"Hắn thu ngươi làm đồ?" Tô Thanh Thi hỏi.

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Hắn chỉ là chỉ điểm một chút ta, cũng không có thu ta làm đồ đệ. Bằng vào ta thực lực bây giờ, đủ tư cách tham gia Thanh Vân Bảng a?"

Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, do dự dưới, nói: "Ta biết ngươi đối Kiếm Tông có oán niệm, nhưng là ta hay là hi vọng ngươi có thể gia nhập Kiếm Tông, ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, gia nhập Kiếm Tông, đối ngươi, đối Kiếm Tông đều có chỗ tốt!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, cự tuyệt nói: "Thanh Thi, theo Kiếm Tông đáp ứng Bách Hoa cung giao ra ta cùng muội muội ta lúc, ta liền đối Kiếm Tông hết hy vọng. Sở dĩ đại biểu Kiếm Tông đi tham gia Thanh Vân Bảng, cũng chỉ là bởi vì ngươi. Nếu như Kiếm Tông không có ngươi, nói thực ra, ta ước gì Kiếm Tông tương lai lưu lạc làm Nhị lưu thế lực!"

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, sau đó không đang nói đề tài này, nói: "Nửa tháng sau ta tới tìm ngươi!" Nói xong, Tô Thanh Thi không ở dừng lại, quay người ra khỏi phòng.

------oOo------

Chương 147: Thảo luận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Thanh phong, Thái Thanh điện.

Lúc này Thái Thanh điện bên trong so thường ngày muốn náo nhiệt, bởi vì Kiếm Tông sáu đại chủ phong trừ phù văn phong ngọn phía ngoài người đều lại tới đây.

Ở qua một tháng cũng là Thanh Vân Bảng, đối với Kiếm Tông tới nói, đây là một cái nặng lễ lớn, bởi vì quan hệ này đến Kiếm Tông tương lai mấy năm Phồn Hoa suy bại.

Nếu như Kiếm Tông có người có thể xâm nhập Thanh Vân Bảng, tranh đoạt một cái thứ tự, kiếm kia tông tương lai mấy năm liền có thể nhiều tuyển nhận một số ngoại môn đệ tử, không đến mức như mấy năm này, ngoại môn đệ tử không hơn vạn tình cảnh lúng túng.

Mà đến tột cùng phái người nào đi tham gia Thanh Vân Bảng trở thành hiện tại lục đại phong chủ cùng mấy cái trưởng lão muốn thảo luận vấn đề.

Tại sao phải thảo luận? Bởi vì mỗi cái thế lực tham gia Thanh Vân Bảng nhân viên không thể vượt qua mười cái!

"Trong đệ tử nội môn, vương giả cảnh phía dưới mà lại là hai mươi tuổi phía dưới đệ tử tổng cộng có một trăm hai mươi tên, ở trong đó có tư cách tham gia Thanh Vân Bảng có mười sáu tên, mà cái này mười sáu tên bên trong, có hi vọng tiến vào Thanh Vân Bảng chỉ có ba người, theo thứ tự là này Mộ Dung yêu, Tần Phong, còn có uy tín lâu năm nội môn đệ tử Âu Dương Ngôn. Ba người này thực lực, liền xem như một số ngoại môn trưởng lão đều không kịp. Cho nên ba người này tham gia Thanh Vân Bảng là không hề nghi ngờ." Một tên nội môn trưởng lão chậm rãi nói.

Đứng ở phía trên chấp Kiếm trưởng lão Ngọc Lâm cùng giữa sân mọi người mày nhăn lại đến, Thanh Vân Bảng bên trên yêu nghiệt cơ bản cũng là có thể vượt cấp chiến đấu, mà Kiếm Tông nhiều đệ tử như vậy bên trong, cũng chỉ có ba người có thể vượt cấp chiến đấu, loại này đội hình, qua đế đô, tình huống rất là không ổn a!

"Năm đó nếu không phải Quỷ Tông phái cường giả Diệt Sát ta Kiếm Tông thiên tài, làm cho một lần kia Thanh Vân Bảng ta Kiếm Tông không người lên bảng, ta Kiếm Tông làm sao đến mức biến thành bây giờ như vậy tình cảnh, ta thật sự là hận không thể lập tức rút kiếm sát thủ Quỷ Tông qua, cầm những cái kia người không ra người quỷ không ra quỷ gia hỏa toàn bộ chém hết tốt!" Một bên Xích Hỏa nhịn không được mắng lên.

Nghe được Quỷ Tông, giữa sân người cơ bản đều là sắc mặt trầm xuống. Năm đó Kiếm Tông tuy nhiên so ra kém Nguyên Môn cùng hai cung, nhưng so với Quỷ Tông cùng Hạo Nguyệt Tông cũng sẽ không kém, sở dĩ hiện tại biến thành sáu đại thế lực hạng chót, cũng là bởi vì năm đó Quỷ Tông bất thình lình phái cường giả Diệt Sát một lần kia Kiếm Tông phái đi tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài.

Cũng bởi vì Kiếm Tông thiên tài bị Quỷ Tông Diệt Sát, một lần kia Thanh Vân Bảng, Kiếm Tông không có người nào có thể lên bảng, không có lên bảng, Kiếm Tông tự nhiên không có được chia Cửu Châu bất kỳ một cái nào châu, đừng nói châu, cũng là thành phố lớn đều không có một cái nào, cũng chính là bởi vì dạng này, Kiếm Tông năm gần đây đệ tử mới có thể càng ngày càng ít!

Có thể nói, Kiếm Tông biến thành sáu đại thế lực hạng chót, có Quỷ Tông không ít công lao!

"Năm đó sự tình trước thả một bên!" Cầm đầu Ngọc Lâm trầm giọng nói: "Bất kể như thế nào, lần này Thanh Vân Bảng chúng ta nhất định phải có người có thể lên bảng, không phải vậy chỉ dựa vào Kiếm Tông chung quanh mấy tòa thành thị, chúng ta Kiếm Tông sang năm về sau khẳng định hội lưu lạc làm Nhị lưu thế lực, đến lúc đó, chúng ta liền thật trở thành Kiếm Tông tội nhân, chết đều không diện mục đi gặp Kiếm Tông liệt tổ liệt tổ tông!"

Ở Ngọc Lâm bên cạnh Ngọc Hành cười khổ cười, nói: "Sư huynh, Thanh Vân Bảng cái chỗ kia ngươi cũng không phải không biết, từng cái đều là yêu nghiệt bên trong yêu nghiệt. Tuy nhiên chúng ta theo rất sớm đã bắt đầu bồi dưỡng Mộ Dung yêu, Tần Phong, Âu Dương Ngôn ba người, nhưng là lấy ba người thực lực, muốn xông lên Thanh Vân Bảng, đặc biệt là ở Quỷ Tông nhằm vào dưới, nói nghe thì dễ? Còn có, theo ta nắm giữ tình báo, Quỷ Tông có một tên gọi Tu La thiếu niên lấy Tiên Thiên bát phẩm cảnh thực lực nắm giữ sát ý!"

Sát ý!

Nghe vậy, giữa sân mọi người cùng đều biến sắc!

Như thế nào sát ý? Cùng kiếm ý, là một loại ý cảnh, có thể trên diện rộng gia tăng lĩnh ngộ người bản thân thực lực. Tựa như Dương Thiên Diệp kiếm ý, hắn thi triển ra kiếm ý lúc, đối thủ sẽ bị kiếm ý áp chế cùng trói buộc, mà hắn tự thân thực lực lại trên diện rộng tăng trưởng, loại tình huống này, đối thủ có thể nói là ăn thiệt thòi cùng cực.

Đơn giản một điểm nói, lĩnh ngộ ý cảnh người căn bản là cùng giai vô địch.

Ngọc Lâm sắc mặt cũng là biến đổi, trầm giọng nói: "Ngọc Hành, việc này nhưng là thật?"

Ngọc Hành gật gật đầu, nói: "Ta cũng là gần nhất mới biết được, người này hẳn là Quỷ Tông lần này đòn sát thủ, ta Kiếm Tông đệ tử trừ Mộ Dung yêu bên ngoài, những người khác chỉ sợ căn bản không phải cái này Tu La đối thủ. Mà một khi người này cố ý nhằm vào Mộ Dung yêu nha đầu kia, này Mộ Dung yêu chỉ sợ cũng rất khó tiến vào bảng. Mà hắn có thể hay không nhằm vào Mộ Dung yêu, chắc hẳn các vị hẳn là rất rõ ràng!"

//truyencu a tui.Net/ Ở đây bên trong người đương nhiên biết rõ, lấy Quỷ Tông cùng Kiếm Tông ở giữa ân oán, đối phương hội không nhằm vào Kiếm Tông sao?

"Giết người này!" Đúng lúc này, không biết người nào một câu nói kia.

Cầm đầu Ngọc Lâm trong mắt cũng là hàn mang lóe lên, mà lúc này Ngọc Hành lắc đầu, nói: "Cử động lần này không ổn, bởi vì Quỷ Tông nhất định sớm có phòng bị. Với lại cái này Tu La còn không phải chính yếu nhất vấn đề, chính yếu nhất vấn đề là Nguyên Môn cùng Bách Hoa cung thái độ, dĩ vãng hai môn phái này đều là bảo trì trung lập, nhưng mà ta hiện tại cảm giác cái này hai thế lực lớn tựa hồ khuynh hướng Quỷ Tông, nếu như hai cái này thế lực thật đứng ở

Quỷ Tông bên kia, vậy chúng ta lần này phái đi tham gia Thanh Vân Bảng người coi như nguy hiểm!"

"Nguyên Môn cùng Bách Hoa cung làm sao lại như vậy?" Một bên đỏ thẫm phản bác: "Ta Kiếm Tông cùng bọn hắn không oán không cừu, cũng không có gì lợi ích tranh chấp, bọn họ làm sao lại khuynh hướng Quỷ Tông, ở Thanh Vân Bảng bên trên đối ta Kiếm Tông đệ tử xuất thủ?"

"Dương Thiên Diệp sự tình ngươi chưa quên a?" Ngọc Hành trầm giọng nói: "Lúc trước Bách Hoa cung đến ta Kiếm Tông đòi người không có muốn tới, chắc hẳn Bách Hoa cung đối ta Kiếm Tông có bất mãn, mặc dù là bởi vì Lâm Sơn đại sư duyên cớ, nhưng là người nào dám cam đoan các nàng sẽ không giận chó đánh mèo đến chúng ta Kiếm Tông? Về phần Nguyên Môn, các ngươi hẳn còn nhớ say sư bá sự tình a? Chắc hẳn Nguyên Môn không ít trưởng lão đối say sư bá năm đó làm ra sự tình còn không có quên đâu!"

"Dương Thiên Diệp là người nơi nào?" Giữa sân có một tên phong chủ bất thình lình hỏi.

"Một cái lĩnh ngộ kiếm ý thiếu niên!" Ngọc Hành nói: "Đồng thời, hắn cũng là Lâm Sơn Đại sư đệ tử, ban đầu vốn cũng là ta Kiếm Tông đệ tử, chỉ là."

"Lĩnh ngộ kiếm ý?"

Giữa sân tất cả mọi người sắc mặt đều biến, lúc trước tra hỏi tên kia phong chủ cả kinh nói: "Ta Kiếm Tông khi nào có người lĩnh ngộ kiếm ý? Ngọc Hành Ngọc Lâm, hai vị vì sao muốn đem việc này giấu diếm?"

Những người còn lại nhìn về phía Ngọc Lâm Ngọc Hành cũng đều lộ ra bất mãn chi sắc.

Ngọc Hành đắng chát cười một tiếng, nói: "Nguyên lai là ta Kiếm Tông đệ tử, nhưng là hiện tại, hiện tại đã không phải là!"

Tên kia phong chủ khẽ giật mình, sau đó hỏi: "Vì sao?"

Lúc này Ngọc Lâm lắc đầu thở dài, nói: "Đây là lão phu sai." Tiếp theo, Ngọc Lâm cầm lúc trước sự tình nói ra!

Nửa ngày, tên kia phong chủ lắc đầu, có chút tức giận nói: "Ngọc Lâm sư huynh, việc này ngươi làm thật sự là hồ đồ a! Một cái lĩnh ngộ kiếm ý người đối ta Kiếm Tông đại biểu cái gì, ngươi không có khả năng không biết a. Với lại thiếu niên này vẫn là Lâm Đại sư đệ tử, lại là một tên phù văn sư, nếu như ngươi khi đó không có làm quyết định kia, vậy ta Kiếm Tông hiện tại không chỉ có nhiều một tên lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài, còn thêm một cái phù văn đại sư minh hữu a!"

Một tên khác phong chủ cũng nói: "Ngọc Hành sư huynh, ta biết ngươi khi đó quyết định là theo đại cục đến cân nhắc, nhưng là việc này. Ngươi hẳn phải biết say sư bá năm đó sự tình, ai."

Tên này phong chủ trong miệng say sư bá, ở đây người như thế nào lại không biết? Tuy nhiên Túy đạo nhân là Kiếm Tông hiện đang thủ hộ người, nhưng là hắn lại là đối Kiếm Tông xưa nay không quản không hỏi, trừ phi là Kiếm Tông gặp được diệt tông kiếp nạn, không phải vậy hắn là sẽ không trở lại Kiếm Tông. Mọi người đều biết, tuy nhiên Túy đạo nhân còn nguyện ý thủ hộ Kiếm Tông, nhưng là hắn đối Kiếm Tông lúc trước bởi vì Nguyên Môn sự tình đem hắn trục xuất Kiếm Tông còn canh cánh trong lòng.

Nếu như hắn đã tiêu tan, liền sẽ không đã nhanh trăm năm không trở về Kiếm Tông.

Lúc trước Túy đạo nhân sự kiện kia, không chỉ có để Kiếm Tông tổn thất một siêu cấp thiên tài, còn để Kiếm Tông thanh danh ở Nam Vực thật to bị hao tổn, thử hỏi, ai sẽ đối một cái sợ đến tội đừng thế lực mà hi sinh chính mình tông môn đệ tử tông môn?

Mà bây giờ, Kiếm Tông lại xuất hiện loại sự tình này. Cái này khiến giữa sân mấy vị phong chủ cùng mấy vị trưởng lão sao có thể không tức giận?

"Nếu như lúc trước biết hắn đã lĩnh ngộ kiếm ý, liền xem như đắc tội Bách Hoa cung, ta cũng sẽ không làm quyết định kia!" Ngọc Lâm đắng chát lắc đầu, nói: "Bất kể như thế nào, việc này thật là ta sai, chờ tông chủ xuất quan, ta hội từ qua chấp Kiếm trưởng lão chức."

"Kẻ này đối ta Kiếm Tông đã có thành kiến, chắc hẳn để hắn gia nhập Kiếm Tông đã là không thể nào, nhưng là vẫn muốn thử một chút, một cái lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài, bất kể như thế nào, ta Kiếm Tông không thể bỏ qua." Tên kia phong chủ trầm giọng nói.

Nghe vậy, giữa sân những người còn lại cũng là gật gật đầu. Một cái lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài đối Kiếm Tông tới nói, thật sự là quá trọng yếu. Nếu như bồi dưỡng tốt, nói không chừng khả năng đủ bảo đảm Kiếm Tông tương lai mấy trăm năm bình an.

------oOo------

Chương 148: Chấn kinh mọi người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Kẻ này cùng ngoại môn Thiên trưởng lão quan hệ rất tốt, chúng ta có thể cho Thiên trưởng lão thử một chút!" Lúc này, Ngọc Hành đột nhiên nói.

"Cũng chỉ có như vậy!" Ngọc Lâm thấp giọng thở dài.

Đúng lúc này, Tô Thanh Thi đi vào đại điện bên trong, Tô Thanh Thi nhìn xem Ngọc Lâm, nói: "Lần này Thanh Vân Bảng, ta muốn đề cử một người tham gia!"

Ngọc Lâm có chút ngoài ý muốn, nói: "Thanh Thi, chẳng lẽ ta Kiếm Tông còn có cái gì thanh niên thiên tài?"

Tô Thanh Thi lắc đầu, nói: "Hắn là Dương Thiên Diệp!"

Nghe vậy, giữa sân tất cả mọi người khẽ giật mình, Ngọc Hành lấy lại tinh thần, nói: "Thanh Thi, Dương Thiên Diệp hắn nguyện ý nặng mới gia nhập Kiếm Tông?"

Tô Thanh Thi lần nữa lắc đầu, nói: "Không, hắn chỉ thì nguyện ý đại biểu Kiếm Tông tham gia lần này Thanh Vân Bảng."

Nghe được Tô Thanh Thi lời nói, Ngọc Hành cùng Ngọc Lâm cảm thấy thất vọng, Ngọc Lâm cười khổ cười, nói: "Thanh Thi, nếu như ta nhớ không lầm lời nói, Dương Thiên Diệp mới Phàm Nhân Cảnh a? Cho dù hắn hiện tại đã trở thành Tiên Thiên cảnh, đồng thời còn lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng là lấy hắn hiện tại cảnh giới, đi tham gia Thanh Vân Bảng, căn bản không có một chút hi vọng, ngươi hẳn là hiểu biết!"

"Hắn thực lực ta tự mình khảo nghiệm qua, đủ để cùng vương giả cảnh cường giả nhất chiến!" Tô Thanh Thi nói: "Với lại, với lại hắn kiếm ý đã đạt tới đệ nhị trọng!"

Giữa sân tất cả mọi người giật mình!

Ngọc Lâm chân thành nói: "Thanh Thi, hắn coi là thật đã kiếm ý đệ nhị trọng?"

Tô Thanh Thi gật gật đầu.

Gặp Tô Thanh Thi gật đầu, giữa sân tất cả mọi người đầu tiên là hưng phấn, sau đó dường như nghĩ đến cái gì, trên mặt hưng phấn biến thành đắng chát, ở trong đó, lấy Ngọc Lâm khổ nhất. Như thế một cái kiếm đạo thiên tài, cũng bởi vì hắn một cái quyết định, không chỉ có không có có trở thành Kiếm Tông đệ tử, còn đối Kiếm Tông có ác cảm, với lại vì thế còn đắc tội Bách Hoa cung, đây thật là bồi phu nhân lại gãy binh!

Giữa sân bầu không khí bắt đầu trầm mặc, mọi người lúc này đều đã không tâm tư thảo luận tham gia Thanh Vân Bảng nhân tuyển. Tất cả mọi người ở muốn làm sao muốn mới có thể để Dương Thiên Diệp theo về Kiếm Tông, Dương Thiên Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, cái này đã nói rõ hắn thiên phú, hiện tại, đối phương trong khoảng thời gian ngắn liền đạt tới kiếm ý đệ nhị trọng, điều này nói rõ đối phương kiếm đạo thiên phú vượt xa khỏi bọn họ tưởng tượng!

Nếu như Kiếm Tông dùng một cái tông môn lực lượng bồi dưỡng, hắn tương lai thành tựu nhất định không kém gì Kiếm Tông thủ hộ người Túy đạo nhân!

Trầm mặc nửa ngày, Ngọc Lâm mở miệng, "Lúc trước sự tình là ta quyết định, hiện tại xem ra, ta thật đã không thích hợp tại làm cái này chấp Kiếm trưởng lão, từ giờ trở đi, chấp Kiếm trưởng lão chức từ Ngọc Hành đảm nhiệm, chờ tông chủ xuất quan, ta sẽ đích thân lại đi hướng hắn thỉnh tội!" Nếu như nói Dương Thiên Diệp chỉ là đơn thuần lĩnh ngộ kiếm ý, Ngọc Lâm tuy nhiên hối hận lúc trước quyết định kia, nhưng cũng không lại bởi vậy mà tự phạt, mọi người tuy nhiên trong lòng có chút lời oán giận, nhưng cũng sẽ không trách tội hắn, bởi vì hắn lúc trước cũng là vì Kiếm Tông.

Nhưng là hiện tại, hiện tại hắn không thể không tự phạt.

Giữa sân tất cả mọi người trầm mặc, bao quát Ngọc Hành cũng trầm mặc, trầm mặc thì tương đương với ngầm thừa nhận, là, giữa sân tất cả mọi người ngầm thừa nhận Ngọc Lâm quyết định này.

Mặc kệ Ngọc Lâm lúc trước làm quyết định kia ra tại cái gì mắt, nhưng là đem lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài trục xuất Kiếm Tông lại là sự thật, cái này sai nhất định phải có người đến gánh chịu, mà ngọc Lâm Tự Nhiên là cái này gánh chịu người.

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, nàng còn chưa nói Dương Thiên Diệp toàn bộ thực lực, nếu như nói ra toàn bộ thực lực, chỉ sợ Ngọc Lâm hội càng thêm hối hận. Kỳ thật đừng nói Kiếm Tông ở đây người hối hận, việc này cũng là phát sinh ở Nguyên Môn cùng hai cung, đối phương khẳng định cũng sẽ hối hận. Lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài a, những loại người này tương lai tông môn trụ cột a!

Đem trục xuất tông môn, thì tương đương với tự đoạn tông môn lương trụ!

"Thanh Thi, lúc trước ngươi đã cứu Dương Thiên Diệp muội muội cùng hắn, lấy ngươi đến xem, là không còn có cơ hội để hắn gia nhập ta Kiếm Tông?" Ngọc Hành hỏi.

Tô Thanh Thi lắc đầu, nói: "Dương Thiên Diệp tính tình cực kỳ cao ngạo, ta Kiếm Tông lúc trước như vậy đãi hắn, muốn để hắn gia nhập Kiếm Tông, căn bản đã là không thể nào sự tình. Bất quá ta vẫn là sẽ cố gắng thử một chút, người này cực kỳ trọng tình, ta Kiếm Tông nếu như đối nó đánh tình cảm bài, vẫn rất có cơ hội."

"Đánh tình cảm bài?" Ngọc Hành đường; "Thanh Thi ngươi kỹ càng điểm nói."

Tô Thanh Thi nhìn giữa sân mọi người liếc một chút, nói: "Chắc hẳn mọi người đã biết Dương Thiên Diệp cùng Bách Hoa cung ở giữa ân oán, Dương Thiên Diệp mẫu thân đến nay còn tại Bách Hoa cung chịu khổ, nếu như ta Kiếm Tông trợ giúp hắn cứu ra mẫu thân, chắc hẳn hắn đối ta Kiếm Tông nhất định có chỗ hảo cảm, lấy trọng tình tính tình, để hắn nặng mới gia nhập Kiếm Tông, hẳn là có thể!"

Lúc này, một bên Ngọc Lâm cau mày nói: "Thanh Thi, ngươi hẳn phải biết Bách Hoa cung đầu kia cung quy, đừng nói Dương Thiên Diệp mẫu thân chỉ là một cái đệ tử bình thường, liền xem như cung chủ xúc phạm đầu kia cung quy kết cục đều sẽ tốt không bao nhiêu. Đầu kia cung quy có thể nói là Bách Hoa cung lập cung căn bản, nếu như chúng ta Kiếm Tông xuất thủ tương trợ Dương Thiên Diệp cứu mẫu thân hắn, vậy cái này là thật ở đem Bách Hoa cung hướng hắn đắc tội a!"

"Có chiếm được liền có bỏ ra, Dương Thiên Diệp cùng Bách Hoa cung ở giữa, chính các ngươi lựa chọn!" Tô Thanh Thi nhạt tiếng nói.

Giữa sân rất nhiều người bắt đầu do dự, là Dương Thiên Diệp đem Bách Hoa cung hướng hắn đắc tội, cái này cũng không phải cái gì việc nhỏ, đặc biệt là hiện tại Kiếm Tông loại tình huống này, một cái làm không tốt, sẽ vì Kiếm Tông mang đến diệt tông nguy cơ.

"Không có đừng biện pháp sao?" Ngọc Hành hỏi. Là Dương Thiên Diệp đắc tội Bách Hoa cung, việc này thật không là chuyện nhỏ, bọn họ cũng không dám một mình làm quyết định, quan hệ này thực sự quá lớn.

Tô Thanh Thi nhìn mọi người liếc một chút, nói: "Chư vị sư huynh, mọi người ngẫm lại ta Kiếm Tông hiện tại tình cảnh. Ta Kiếm Tông hiện tại là hết sạch sức lực, dù cho lần này Thanh Vân Bảng ta Kiếm Tông có người lên bảng, nhưng thì tính sao? Đừng nói Nguyên Môn cùng hai cung, cũng là cái khác hai tông thực lực cũng so với chúng ta cũng so không. Trọng yếu nhất là Kiếm Tông bây giờ đang Nam Vực thanh danh, Kiếm Tông bây giờ tuy nhiên vẫn là sáu đại thế lực, nhưng là gọi sáu đại thế lực hạng chót!

Trừ Kiếm Tông chung quanh mấy tòa thành thị, chúng ta Kiếm Tông ở toàn bộ Nam Vực còn có bao nhiêu lực ảnh hưởng? Còn có ta Kiếm Tông ở tông khác môn đệ tử trong mắt lại là một cái dạng gì tồn tại? Trước kia là Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc hoàng gia học viện xem thường ta Kiếm Tông đệ tử, mà bây giờ, không chỉ có là Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc, cũng là hai cung cùng với những cái khác hai tông cũng đồng dạng xem thường ta Kiếm Tông.

Còn có, trước kia chút phụ thuộc ta Kiếm Tông thế gia hội thường xuyên đem bọn hắn trong tộc Thiên mới đưa tới Kiếm Tông, mà bây giờ, bọn họ còn đưa sao? Nếu như các ngươi cẩn thận điều tra thêm, liền sẽ phát hiện, những thế gia này tình nguyện cầm mình trong tộc Thiên mới đưa đến Nguyên Môn cùng hai cung đi làm một tên ngoại môn đệ tử, cũng không muốn đưa tới Kiếm Tông làm nội môn đệ tử!

Một kiếm lưới rách vạn pháp, cái này lúc trước Nam Vực dùng để tán thưởng Kiếm Tông, mà bây giờ, cái này tán thưởng biến thành châm chọc!"

Nói một hơi, Tô Thanh Thi hít một hơi thật sâu, đồng thời trong lòng bay vọt lên một vòng thật sâu bi ai cùng bất đắc dĩ. Kiếm Tông đã từng huy hoàng qua, Kiếm Tông đệ tử Kiếm văn danh thiên hạ, cũng là Nguyên Môn nhìn thấy cũng phải tránh né mũi nhọn, mà bây giờ...

Giữa sân bầu không khí lần nữa bắt đầu trầm mặc, trên mặt mọi người đều cảm giác nóng bỏng, những vấn đề này bọn họ không phải không biết, nhưng là cho tới nay, tất cả mọi người lựa chọn trốn tránh, không đi chủ động thừa nhận sự thật này. Mà bây giờ, bị Tô Thanh Thi trần trụi nói ra, tầng kia tấm màn che ở cũng không có, mọi người trừ cảm giác mặt nóng bỏng bên ngoài, càng nhiều là bất đắc dĩ.

"Chúng ta Kiếm Tông hiện tại cần là thanh danh, cần một người cầm ta Kiếm Tông thanh danh khai hỏa, để Nam Vực người biết, ta Kiếm Tông còn không có xuống dốc, ta Kiếm Tông y nguyên có thể Nhất Kiếm phá vạn pháp. Mà các ngươi cho rằng Kiếm Tông lập tức tuổi trẻ trong hàng đệ tử đời thứ nhất có người có thể làm đến sao? Mộ Dung yêu rất mạnh, thiên phú cũng rất yêu nghiệt, nhưng là nàng có thể làm đến chấn nhiếp những tông môn khác đệ tử thiên tài sao? Mà Dương Thiên Diệp dù cho hiện tại không thể, nhưng là hắn lại là có tiềm lực nhất một cái, bởi vì hắn lĩnh ngộ kiếm ý, lĩnh ngộ kiếm ý Kiếm Tông đệ tử ý vị như thế nào, mọi người hẳn là rất rõ ràng!" Tô Thanh Thi tiếp tục nói.

Nửa ngày, Ngọc Lâm nói: "Thanh Thi, ngươi nói rất có đạo lý, nhưng là việc này đã không phải là chúng ta đủ khả năng quyết định. Dù sao nếu quả thật cùng Bách Hoa cung trở mặt, này Bách Hoa cung cùng Quỷ Tông liên thủ lời nói, ta Kiếm Tông liền thật nguy hiểm. Ngươi hẳn là cũng biết, ta Kiếm Tông lập tức thật sự là chịu không được cái gì sóng gió lớn."

Một bên Ngọc Hành cũng nói: "Không thể nghi ngờ, Dương Thiên Diệp thật là có dạng này thực lực, nếu như hắn vẫn là ta Kiếm Tông đệ tử, liền xem như đắc tội Bách Hoa cung ta cũng tán thành, nhưng là hiện tại, hắn dù sao không phải ta Kiếm Tông đệ tử. Còn nữa, nếu như ta Kiếm Tông xuất thủ cứu Dương Thiên Diệp mẫu thân, vô cùng có khả năng dẫn phát Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung khai chiến, nếu như cùng Bách Hoa cung khai chiến, đến lúc đó Quỷ Tông nhất định nhúng tay vào, khi đó ta Kiếm Tông hai mặt thụ địch, loại kia tình cảnh, ta thực sự không muốn nhìn thấy!"

Giữa sân những người khác cũng là chậm rãi gật đầu, mặc dù mọi người đều hi vọng Dương Thiên Diệp có thể gia nhập Kiếm Tông, nhưng là làm cho cả Kiếm Tông vì hắn đắc tội Bách Hoa cung, thậm chí cùng Bách Hoa cung khai chiến, này không thể nghi ngờ là không đáng, hai tông khai chiến, hậu quả kia, không phải Kiếm Tông đủ khả năng gánh chịu!

Tô Thanh Thi nhìn giữa sân mọi người liếc một chút, không nói nữa, quay người đi ra đại điện.

Nàng không có quái bất luận kẻ nào, nàng biết, những người này đều là vì Kiếm Tông suy nghĩ, chỉ là không nguyện ý cầm kiếm tông qua cược mà thôi. Chỉ là Kiếm Tông tiếp tục như vậy xuống dưới, thật còn có hi vọng à...

------oOo------

Chương 149: Mộ Dung yêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau năm ngày, Thanh Phong cốc.

Trong một khu rừng rậm rạp, Bảo Nhi đưa tặng cho Dương Thiên Diệp hộp kiếm lơ lửng ở Dương Thiên Diệp trước mặt, một đoạn thời khắc, chuôi Huyền Kiếm bất thình lình từ kiếm trong hộp phóng lên tận trời.

Chuôi Huyền Kiếm mang theo ba mươi sáu đạo kiếm quang bay thẳng mà lên, trên bầu trời, ở Dương Thiên Diệp khống chế dưới, Huyền Kiếm không có có giống như nguyên lai bên kia hợp thành sát kiếm trận, ngược lại là lẫn nhau thủ vị đụng vào nhau, tạo thành một đường thẳng, sau đó như cùng một cái giao long đồng dạng tại không trung bay múa.

Lại qua chỉ chốc lát, Huyền Kiếm bất thình lình hội tụ cùng một chỗ, tạo thành một thanh cự kiếm, cự kiếm trên không trung mang theo một đạo kiếm quang, hướng phía phía dưới rừng rậm bay thẳng xuống.

"Oanh!"

Cự kiếm lạc nơi, vô số cây cối ầm vang nổ tung.

Cùng lúc đó, thanh cự kiếm kia như là một khối nổ tung thạch đầu, không mấy thanh trường kiếm hướng phía bốn phía kích bắn đi.

"Oanh"

Trận bên trong kiếm quang loá mắt, theo từng đạo từng đạo tiếng nổ lớn rơi xuống, lấy lúc trước cự kiếm làm trung tâm, này một khu vực cây cối tất cả đều hét lên rồi ngã gục, giữa sân một mảnh hỗn độn.

Nhưng mà còn chưa kết thúc.

Thanh trường kiếm lần nữa phóng lên tận trời, sau đó trên không trung song song tạo thành một cái tốc độ cao xoay tròn vòng tròn, bởi vì xoay tròn tốc độ quá nhanh, đã không nhìn thấy Kiếm, chỉ có thể nhìn thấy từng đạo từng đạo kiếm quang trên không trung xoay tròn, loá mắt cùng cực.

Một đoạn thời khắc, nhưng phi kiếm bất thình lình hướng bốn phương tám hướng tản ra mà đến, sau đó tựa như tia chớp thẳng tắp hướng phía dưới này phiến lộn xộn rừng rậm hối hả vọt tới.

"Oanh!"

Một cỗ kinh khủng khí lãng bỗng nhiên từ cái này phiến trong rừng rậm khuếch tán ra đến, khí lãng những nơi đi qua, tất cả hoa cỏ cây cối đều bị nhổ tận gốc; Mặt đất, từng đạo từng đạo kiếm ngân thình lình bắt mắt.

Đọc tr u yện ở http://truyencuatui.Net Dương Thiên Diệp hơi chuyển động ý nghĩ một chút, Trường Kiếm hướng phía hắn điện xạ mà đến, ở đạt tới trước mặt hắn một trượng thì lại là bỗng dưng dừng lại, sau đó vây quanh hắn chậm rãi xoay tròn.

Nhìn trước mắt Huyền Kiếm, Dương Thiên Diệp trên mặt hiển hiện một vòng nụ cười.

Lúc trước hắn cùng Phượng Vũ đại chiến, tổn thất không ít Kiếm, tuy nhiên còn tốt, tổn thất những cái kia đều là không có đạt tới Linh giai Huyền Kiếm. Tuy nhiên như thế, nhưng hắn nguyên bản vẫn là không có cách nào lấy tới Chương 36: Cũng Huyền giai Kiếm. Tuy nhiên ngay tại hôm qua, hắn đi một chuyến Lâm Sơn bảo khố, nguyên bản đi tìm chế phù tài liệu hắn, bất thình lình phát hiện, ở trong đó tốt nhiều bảo bối.

Tuy nhiên không có đặc biệt tốt, bởi vì đặc biệt tốt đều bị Bảo Nhi vơ vét.

Tại trải qua Lâm Sơn sau khi đồng ý, hắn đem kiếm trong hộp Kiếm tất cả đều đổi thành Huyền giai Kiếm. Hộp kiếm bên trong Kiếm đổi thành Huyền giai Kiếm về sau, cái kia uy lực, so với ban đầu không biết mạnh không biết bao nhiêu!

Dương Thiên Diệp cảm thấy, nếu như hắn vận dụng kiếm ý gia trì những này Huyền Kiếm, đoán chừng cũng là vương giả cảnh cường giả cũng ngăn cản không.

Trừ cái đó ra, Dương Thiên Diệp còn phát hiện, nguyên bản chỉ có một loại phương thức công kích bộ này hộp kiếm, ở hắn Ngự Kiếm Thuật khống chế dưới, lại có thể biến hóa vô số loại phương thức công kích.

Nếu như nói bộ này hộp kiếm nguyên bản chỉ có thể dựa theo kiếm kia hộp bên trên Địa Sát Trận pháp phương thức công kích, là khô khan, có cực hạn; Nhưng là hiện tại, bộ này hộp kiếm trong tay hắn có thể nói sinh hoạt đứng lên. Bởi vì có Ngự Kiếm Thuật ở, kiếm này hộp đã thoát ly này Địa Sát Trận phạm vi, với lại cũng không cực hạn tại Chương 36: Thanh kiếm.

Bất thình lình, Dương Thiên Diệp mãnh liệt xoay người, sau lưng hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một nữ tử. Nữ tử một bộ bó sát người váy đỏ, dung nhan khuynh thành, dáng người Linh Lung đầy đặn, lửa nóng cùng cực.

Nữ tử không là người khác, chính là lúc trước cùng Dương Thiên Diệp từng có gặp mặt một lần Mộ Dung yêu. Mộ Dung yêu nhìn xem này xoay quanh ở Dương Thiên Diệp quanh thân Huyền Kiếm, trong mắt không che giấu chút nào lấy chấn kinh, còn có vẻ hưng phấn!

Nhìn trước mắt nữ tử, Dương Thiên Diệp vẻ mặt nghiêm túc đứng lên. Trước mắt nữ tử này đi vào phía sau hắn hắn thế mà mới phát hiện, cái này không khỏi cũng khủng bố một điểm. Theo đạo lý tới nói, nếu có người tới gần, tiểu gia hỏa hội trước tiên cho hắn nhắc nhở, tại sao tiểu gia hỏa lần này không có nhắc nhở? Chẳng lẽ là trước mắt nữ tử này ngay cả tiểu gia hỏa đều phát hiện không?

Dương Thiên Diệp xem xét trong hạ thể, chuẩn bị hỏi một chút tiểu gia hỏa, khi thấy tiểu gia hỏa lúc, Dương Thiên Diệp dở khóc dở cười, hắn hiện tại biết tiểu gia hỏa tại sao không có nhắc nhở. Bởi vì tiểu gia hỏa đang tại này Huyền khí trong ao ngủ say sưa cảm giác!

Tuy nhiên như thế, nhưng Dương Thiên Diệp đối hắn cô gái trước mặt vẫn còn có chút kiêng kị, không nói đừng, chỉ bằng đối phương đi đến phía sau hắn hắn mới bằng bản sự của mình phát hiện đối phương điểm ấy, liền đầy đủ để hắn coi trọng.

"Ngươi đây là cái gì kiếm kỹ?" Mộ Dung yêu trước tiên mở miệng.

"Ngươi chừng nào thì đến?" Dương Thiên Diệp hỏi ngược lại.

"Ở ngươi thi triển kiếm này kỹ thì!"

Dương Thiên Diệp khẽ nhíu mày, đối phương đem hắn thi triển Ngự Kiếm Thuật toàn bộ quá trình đều nhìn lại a! Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp trong lòng có chút khó chịu, đồng thời cũng quyết định về sau lúc luyện công nhất định phải tiểu gia hỏa tỉnh dậy thời điểm!

"Ta ở Kiếm Tông nhiều năm như vậy, chưa bao giờ thấy qua vừa rồi ngươi thi triển loại này huyền kỹ, lại có thể đồng thời ngự nhiều như vậy Kiếm, với lại tốt có thể tạo thành các loại phương thức công kích, đồng thời uy lực cường đại như thế. Có thể nói cho ta biết đây là cái gì huyền kỹ sao?" Mộ Dung yêu rất chân thành hỏi.

Dương Thiên Diệp do dự dưới, nói: "Ngự Kiếm Thuật!" Đối phương đã thấy toàn bộ quá trình, giấu diếm tên giống như hồ đã không có tất yếu.

Mộ Dung yêu nhãn tình sáng lên, nói: "Thế nhưng là ta Kiếm Tông huyền kỹ? Nếu như là, vì sao ta chưa từng nghe qua?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Đây là ta tư nhân huyền kỹ, không phải Kiếm Tông huyền kỹ."

"Làm sao có thể!" Mộ Dung yêu có chút kinh ngạc. Dưới cái nhìn của nàng, như thế tinh diệu tuyệt luân kiếm kỹ làm sao có thể không phải Kiếm Tông? Phải biết, luận kiếm lời nói, cũng là Nguyên Môn cũng không kịp Kiếm Tông a!

"Ta có cần phải lừa ngươi sao?" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

Mộ Dung yêu trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Ta đối với ngươi kiếm này kỹ rất có hứng thú!"

Dương Thiên Diệp 'A' một tiếng, sau đó nói: "Ta đối rất nhiều thứ đều cảm thấy hứng thú, nhưng cái này không có nghĩa là những vật kia chính là ta."

"Ta có thể dùng cái khác kiếm kỹ đổi với ngươi!" Mộ Dung yêu mở ra điều kiện: "Tỉ như ta ẩn nặc khí tức bí pháp, ta nhìn ra được, ngươi vừa rồi rất khiếp sợ ta bí pháp!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta thật là rất khiếp sợ, nhưng là không hứng thú trao đổi!"

"Từ xưa tới nay chưa từng có ai cự tuyệt ta!" Mộ Dung Yêu Nhãn thần dần dần băng lãnh.

Dương Thiên Diệp nhìn Mộ Dung yêu liếc một chút, nói: "Nếu như ngươi động thủ, ta cam đoan, Kiếm Tông lần này tham gia Thanh Vân Bảng người hội thiếu một cái, không tin lời nói, có thể thử một chút?"

Mộ Dung yêu bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, cười có chút vũ mị, nói: "Nội môn đệ tử đều nói ngươi rất ngông cuồng, rất ngạo, ta hôm nay xem như kiến thức đến. Chỉ là, ngươi thật có nắm chắc giết ta? Tuy nhiên ngươi vừa rồi kiếm kỹ kia rất khủng bố, khủng bố đến có thể cho vương giả cảnh cường giả vẫn lạc, nhưng nếu như ngươi nương tựa là lời này, ta rất thành thật nói cho ngươi, cái này còn còn thiếu rất nhiều!"

Dương Thiên Diệp hơi chuyển động ý nghĩ một chút, này xoay quanh ở chung quanh hắn Huyền Kiếm bay trở về hộp kiếm bên trong, đem kiếm hộp thu vào vòng xoáy trong đan điền, sau đó nói: "Nơi này bình thường cơ bản không người đến, muốn đến ngươi là tới tìm ta, nói đi, tìm ta có chuyện gì." Hắn không hứng thú cùng đối phương qua tranh luận những vô ý nghĩa đó sự tình.

"Ngươi lần này cần tham gia Thanh Vân Bảng?" Mộ Dung yêu hỏi.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

"Nguyên bản ta vẫn không rõ Kiếm Tông tại sao phải đồng ý một cái Tiên Thiên Nhị phẩm cảnh người tham gia Thanh Vân Bảng, hiện tại ta minh bạch. Lấy ngươi vừa rồi kiếm kỹ kia, nội môn tham gia Thanh Vân Bảng gia hoả kia cũng không bằng ngươi." Mộ Dung yêu đạo.

"Ngươi tìm đến ta, liền là nhìn ta có không có tư cách tham gia Thanh Vân Bảng" Dương Thiên Diệp nhìn xem Mộ Dung yêu đạo.

Mộ Dung yêu cười cười, nói: "Vốn là, bây giờ không phải là. Ở Đoạn Hồn Sơn mạch có một cái vương giai Huyền thú, chúng ta lần này tham gia Thanh Vân Bảng mấy người đệ tử chuẩn bị qua săn giết cái này vương giai Huyền thú, thứ nhất có thể đổi lấy tông môn điểm cống hiến, thứ hai có thể học hỏi kinh nghiệm, có không hứng thú cùng một chỗ? Cùng vương giai Huyền thú nhất chiến, cơ hội có thể là rất khó đến!"

"Các ngươi muốn đi giết này đại địa Hùng vương?" Dương Thiên Diệp giật mình.

Mộ Dung yêu gật gật đầu, nói: "Làm sao?"

"Việc này Kiếm Tông cao tầng biết không?" Dương Thiên Diệp nhíu mày hỏi.

Mộ Dung yêu lắc đầu, nói: "Là chúng ta mấy tên tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử tư hạ quyết định, cũng không có thông tri các trưởng lão!"

Dương Thiên Diệp sắc mặt trầm xuống, nói: "Việc này là ai đề nghị?"

"Âu Dương Ngôn!" Mộ Dung yêu đạo: "Thế nào, có vấn đề gì?"

"Không có vấn đề gì, ta còn có việc khác, liền không đi tham gia." Nói xong, Dương Thiên Diệp quay người hướng phía miệng hang đi đến. Chỉ là chân mày kia một mực nhíu chặt lấy.

Mộ Dung yêu đại mi hơi nhíu, nửa ngày, lắc đầu, cũng rời đi Thanh Phong cốc.

------oOo------

Chương 150: Tô Thanh Thi lo lắng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp trở lại phù văn phong, sau đó dùng truyền âm phù liên hệ với Tô Thanh Thi, chỉ chốc lát, Tô Thanh Thi đi vào phù văn phong.

Trong phòng, Dương Thiên Diệp trầm giọng nói: "Thanh Thi, ta cảm thấy việc này rất không tầm thường, cho nên có cần phải thông tri ngươi một chút."

"Chỉ là mấy cái nội môn đệ tử một mình lịch luyện, ngươi vì sao nói không tầm thường?" Tô Thanh Thi nói.

"Ngươi không biết cái kia đại địa Hùng vương thân phận?" Dương Thiên Diệp kinh ngạc nói.

"Thân phận?" Tô Thanh Thi không hiểu.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi nói; "Cái kia đại địa Hùng vương căn bản không phải cái gì vương giai Huyền thú, nó đã là nửa chân đạp đến đi vào Linh giai, Mộ Dung Yêu mấy người qua tìm nó lịch luyện, này căn bản chính là chịu chết."

Tô Thanh Thi giật mình, nói: "Nửa chân đạp đến đi vào Linh giai, làm sao ngươi biết? Ta không phải hoài nghi ngươi lời nói, chỉ là hiếu kỳ!"

"Ta cùng nó chiến đấu qua!" Dương Thiên Diệp đường; "Hơn nữa còn tận mắt nhìn đến nó cầm Nguyên Môn kết giới che đậy đập nát qua!"

Nghe vậy, Tô Thanh Thi sắc mặt nghiêm túc đứng lên, Nguyên Môn kết giới che chở nàng đương nhiên biết, cái kia chỉ có Linh giả cảnh cường giả mới có thể cưỡng ép đánh nát, mà cái kia đại địa Hùng vương có thể đem đánh nát, đủ để chứng minh hắn thực lực.

"Còn có cái kia đại địa Hùng vương thân phận, đây không phải là một cái phổ thông gấu, nó là Huyền thú đế quốc phái đi Đoạn Hồn Sơn mạch ngăn cản nhân loại tiến vào Thập Vạn Đại Sơn một tên đại đầu binh. Dù cho Mộ Dung Yêu mấy người có bài tẩy gì, không có bị nó sát thủ, ngược lại là đưa nó giết chết, này Mộ Dung Yêu mấy người cũng sẽ bị Huyền thú đế quốc truy sát đến chết. Tông tới nói, Mộ Dung Yêu mấy người chỉ cần vừa đi, căn bản là thập tử vô sinh!" Dương Thiên Diệp tiếp tục nói.

Tô Thanh Thi trầm mặc nửa ngày, nói: "Ngươi nói chuyện này không tầm thường, chăm chú là bởi vì cái này nguyên nhân sao?"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Ta cảm thấy đây cũng là một cái âm mưu, nhằm vào Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài một cái âm mưu. Ngươi suy nghĩ một chút, nếu như Mộ Dung Yêu cùng những người kia thật đi giết cái này đại địa Hùng vương, kết quả hội là thế nào?" Không đợi Tô Thanh Thi trả lời, hắn lại nói: "Coi như may mắn không chết, nhưng mấy người cũng nhất định tàn phế. Đại địa Hùng vương lực lượng rất khủng bố, lấy ta lúc đầu có thể so với cửu giai Huyền thú nhục thân bị nó đập bên trên nhất chưởng, ta liền trực tiếp đánh mất chiến đấu lực, ngươi cho rằng Mộ Dung Yêu bọn họ có thể trải qua được nó nhất chưởng sao?"

Tô Thanh Thi trên mặt hàn sương, nếu quả thật như Dương Thiên Diệp nói như vậy, kiếm kia tông lần này mấy cái chủ lực căn bản là toàn bộ xong. Mà mấy cái chủ lực xong, kiếm kia tông lần này Thanh Vân Bảng cũng liền theo xong...

Trầm mặc nửa ngày, Tô Thanh Thi nói: "Ngươi cảm thấy đây là Quỷ Tông sách lược?"

"Ta không xác định!" Dương Thiên Diệp nói: "Nhưng là ta cảm giác cái kia Âu Dương Ngôn có vấn đề, không có cái gì chứng cứ, chỉ là cảm giác. Nếu như hắn thật có vấn đề, vậy lần này chờ đợi Mộ Dung Yêu bọn họ liền không chỉ là này đại địa Hùng vương, khẳng định vẫn còn có Quỷ Tông cường giả. Đến lúc đó, đoán chừng liền coi như các nàng át chủ bài lại nhiều cũng là về không được!"

"Âu Dương Ngôn, mười sáu tuổi gia nhập Kiếm Tông, mười chín tuổi trở thành nội môn đệ tử, hắn thiên phú ở Kiếm Tông không phải tốt nhất, nhưng lại rất khắc khổ, với lại ở Kiếm Tông nhân duyên rất tốt, bình thường cũng không có phạm qua cái gì sai lầm, các trưởng lão đối với hắn ấn tượng cùng đánh giá cũng rất tốt. Nếu như hắn có vấn đề, kiếm kia tông rất nhiều người đều có vấn đề!" Tô Thanh Thi nói.

Dương Thiên Diệp bỗng nhiên nhẹ cười rộ lên, là hắn biết việc này là tốn công mà không có kết quả, hắn sở dĩ nhiều chuyện, kỳ thật hoàn toàn là nhìn ở nữ tử trước mắt phân thượng, nhưng là hiển nhiên, người trước mắt cũng không tin hắn suy đoán, tuy nhiên cũng không quan trọng, Kiếm Tông thiên tài có chết hay không cùng hắn cũng không có quan hệ gì, dù sao hắn đã nhắc nhở qua!

Dường như phát giác được Dương Thiên Diệp cảm xúc, Tô Thanh Thi nói: "Ta không là không tin ngươi, chỉ là việc này qua loa không được, dù sao nếu như chúng ta oan uổng một người đệ tử, này không chỉ có hội Hàn cái này đệ tử tâm, cũng sẽ Hàn đệ tử khác tâm. Tuy nhiên nhưng nên có tâm phòng bị người, ta hội âm thầm đi theo đám bọn hắn tiến đến, đồng thời hội âm thầm tra Âu Dương Ngôn."

"Ta hiểu!" Dương Thiên Diệp nói: "Bất quá ta không tán thành Thanh Thi ngươi một người tiến đến, nếu như đây thật là Quỷ Tông sách lược, vậy đối phương nhất định cũng phái cường giả ở Thập Vạn Đại Sơn mai phục, với lại khẳng định còn không chỉ một người, ngươi một người tiến đến, làm không cẩn thận người không cứu được, ngược lại cầm mình góp đi vào!"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nàng bỗng nhiên nói: "Trước mấy tháng, Trụ vương mộ mở ra thời điểm, ngươi đi qua chưa?"

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, không biết Tô Thanh Thi vì sao hỏi như vậy, nhưng vẫn gật đầu.

"Ở trong mộ, ta Kiếm Tông ba tên đệ tử cùng Nguyên Môn còn có Quỷ Tông cùng Bách Hoa cung mấy tên đệ tử nguyên nhân cái chết, ngươi biết không?" Tô Thanh Thi hỏi lần nữa.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Biết."

Tô Thanh Thi trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Lúc trước ta tiến về cái chỗ kia điều tra qua, hỏi qua một số người, biết ngươi cùng Đổng Vô Thương phát sinh qua ma sát, ba người bọn họ là ngươi ra tay giết sao?"

"Ta có nghĩ qua giết hắn, nhưng là hắn không phải ta giết." Dương Thiên Diệp bình tĩnh nói. Tiếp theo, hắn cầm lúc ấy trong mật thất tình huống nói ra.

Nửa ngày, Tô Thanh Thi nói: "Buồn cười mấy cái tông môn đều đang đuổi tra hung thủ, không nghĩ tới hung thủ cũng là mấy cái tông môn mình đệ tử." Nói đến đây, nàng ngừng lại, lại nói: "Ngươi về sau nếu là muốn giết Bách Hoa cung đệ tử, tuyệt đối đừng lưu lại chứng cứ, không phải vậy cái này không chỉ có hội hại ngươi, sẽ còn hại mẫu thân ngươi. Dù sao mẫu thân ngươi bây giờ còn đang trong tay các nàng, nếu như các nàng ăn mòn mẫu thân ngươi uy hiếp ngươi, ngươi có thể không đi Bách Hoa cung chịu chết sao?"

Dương Thiên Diệp trong lòng run lên, việc này hắn thật đúng là không nghĩ tới. Đúng vậy a, mẫu thân mình bây giờ còn đang trong tay đối phương, nếu như mình giết Bách Hoa cung đệ tử sự tình bị Bách Hoa cung biết được, Bách Hoa cung sợ rằng sẽ càng thêm làm tầm trọng thêm giày vò mẫu thân mình, khi đó, mình liền thật thành tội nhân.

"Về sau mình không có trăm phần trăm nắm chắc làm đến thần không biết quỷ không hay, là tuyệt đối không thể tuỳ tiện động thủ!" Dương Thiên Diệp trong lòng âm thầm quyết định.

"Còn có, chấp Kiếm trưởng lão Ngọc Lâm đã không phải là chấp Kiếm trưởng lão!" Tô Thanh Thi bỗng nhiên nói: "Lúc trước hắn đối với các ngươi huynh muội quyết định cũng rất hối hận!"

Dương Thiên Diệp lắc đầu, nói: "Thanh Thi, ta biết ngươi muốn cho ta theo mới gia nhập Kiếm Tông, nhưng là nói thực ra, ta đối Kiếm Tông thật không có hảo cảm gì. Còn nữa, kỳ thật các ngươi cũng không cần đem ta nhìn trọng yếu như vậy, Kiếm Tông không có ta Dương Thiên Diệp, cũng không phải hội xong đời."

"Ngươi đối Kiếm Tông rất trọng yếu!" Tô Thanh Thi nói.

"Chúng ta không nói nói chuyện cái đề tài này, có thể sao?" Đối với Tô Thanh Thi muốn hắn gia nhập Kiếm Tông việc này, Dương Thiên Diệp có chút đau đầu, hắn là không thể nào gia nhập Kiếm Tông, cho dù là Tô Thanh Thi tới nói đều vô dụng. Dù sao người nào dám cam đoan hắn sẽ không bị cái này cái tông môn vứt bỏ lần thứ hai? Coi như Kiếm Tông cam đoan, hắn cũng sẽ không tin!

Tô Thanh Thi trong lòng thở dài, nói: "Ngươi đối Kiếm Tông, liền thật một điểm lưu luyến đều không sao?"

"Có!" Dương Thiên Diệp nhìn thẳng Tô Thanh Thi, nói: "Nếu như không phải ngươi ở Kiếm Tông, lần này sự tình ta không thông suốt biết Kiếm Tông bất luận kẻ nào, nếu như không phải ngươi ở Kiếm Tông, ta sẽ không đại biểu Kiếm Tông đi tham gia Thanh Vân Bảng."

Là ưa thích liền là ưa thích, Dương Thiên Diệp từ trước tới giờ không sẽ lừa gạt mình nội tâm.

Tô Thanh Thi nheo mắt, nhìn xem Dương Thiên Diệp nửa ngày, sau đó ánh mắt dời về phía nơi khác, nói: "Cảm ơn ngươi vì ta làm hết thảy, chỉ là rất xin lỗi, chuyện tình cảm ta hiện tại còn không muốn suy nghĩ!"

Dương Thiên Diệp nói: "Chuyện tình cảm ta hiện tại cũng không muốn cân nhắc, tất nhiên chúng ta đều không muốn suy nghĩ, vậy liền để nó thuận theo đương nhiên tốt. Vẫn là câu nói kia, nhân sinh vô thường, mà ta địch nhân lại cường đại như thế, không chừng ta Dương Thiên Diệp người này liền không tồn tại thế gian."

Dương Thiên Diệp không phải một cái bi quan người, nhưng là hắn biết rõ hắn muốn đối mặt địch nhân, tên địch nhân này hiện tại còn chưa nhằm vào hắn làm ra hành động gì, nhưng là cuối cùng sẽ có ngày nào đó, mà đến ngày đó, hắn Dương Thiên Diệp có thể hay không ở tên địch nhân này nhằm vào xuống còn sống sót, đồng thời cầm đối phương phản sát, hắn cũng không biết. Dù sao đó là tương lai sự tình.

"Ngươi thật muốn đối địch với Bách Hoa cung sao?" Tô Thanh Thi hỏi.

Truye⁕ncuatuinet "Không phải ta muốn đối địch với bọn hắn, mà chính là các nàng muốn đối địch với ta!" Dương Thiên Diệp nói: "Mẫu thân ta không có khả năng không cứu, mẫu thân thù ta không thể không báo, cho nên, ta cùng Bách Hoa cung ở giữa tất nhiên sẽ phát sinh xung đột. Mặc dù bây giờ ta ở Bách Hoa cung trong mắt chỉ là một con kiến hôi, nhưng ta tin tưởng, một ngày nào đó ta cái này sâu kiến hội rung chuyển quái vật khổng lồ này!"

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, nói thực ra, nàng là không hy vọng Dương Thiên Diệp qua đối kháng Bách Hoa cung, bởi vì vậy thì thật là sâu kiến lay Thụ, nhưng là nàng biết, muốn Dương Thiên Diệp từ bỏ mẫu thân hắn sự tình, vậy căn bản là không có khả năng. Chỉ là, dù là Dương Thiên Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, đồng thời còn có thể khống chế Huyền thú, nhưng là muốn bằng vào những này đối kháng Bách Hoa cung, này vẫn là vô cùng không thực tế!

------oOo------

Chương 151: Hợp tác?

Tô Thanh Thi đi.

Tô Thanh Thi vừa đi, một đạo bạch quang thoáng hiện, Ân Huyên Nhi xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt.

"Vừa rồi nữ nhân kia cũng là ngươi người trong lòng?" Ân Huyên Nhi nhìn một chút Tô Thanh Thi phương hướng rời đi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quyến rũ, nói: "Nguyên lai ngươi ưa thích loại này băng lãnh hình!"

Dương Thiên Diệp nhìn Ân Huyên Nhi liếc một chút, nói: "Có việc?"

"Không có chuyện thì không thể tìm ngươi sao? Vẫn là nói, ngươi liền thật chán ghét như vậy ta?" Ân Huyên Nhi có chút tức giận, trong ánh mắt càng là xuất hiện một số hơi nước, phảng phất bị Dương Thiên Diệp làm sao giống như.

Dương Thiên Diệp không hề bị lay động, nói: "Ta toàn thân cao thấp ngươi có thể coi trọng chỉ có cái kia vòng xoáy nhỏ, ngươi bây giờ đã ở bên trong, cho nên, ngươi không cần lại đối ta lần này làm bộ làm tịch, bởi vì ta đã không có gì đáng giá ngươi như vậy."

"Người ta coi trọng ngươi người, ngươi tin không?" Ân Huyên Nhi khóe mắt xấu hổ, trên mặt nói không nên lời quyến rũ động lòng người.

Dương Thiên Diệp nhướng mày, nói: "Không cần đối ta thi triển mị thuật, ngươi hẳn phải biết, đôi kia ta vô dụng!"

"Thật sự là không hiểu phong tình mộc đầu!" Ân Huyên Nhi Bạch Dương Diệp liếc một chút, thu liễm nụ cười trên mặt, sau đó nghiêm mặt nói: "Ngươi tiểu gia hỏa kia tựa hồ muốn tấn cấp."

"Tiểu gia hỏa muốn tấn cấp?" Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, chợt tâm thần chìm nhập thể nội, xem xét xuống tiểu gia hỏa tình huống.

Lúc này ở hắn vòng xoáy nhỏ Huyền khí trong trì, tiểu gia hỏa chính uể oải nằm ở phía trên, hai mắt khép hờ, hắn quanh thân tản ra một tầng hơi mỏng màu tím, mà tiểu gia hỏa dưới thân cái kia Huyền khí trì thì là như là nước sôi, không ngừng bốc lên bọt.

Dương Thiên Diệp mở hai mắt ra, nhìn xem Ân Huyên Nhi, nói: "Tiểu gia hỏa muốn tấn thăng vương giai Huyền thú?" Trong thanh âm, mang theo vẻ hưng phấn cùng kích động.

Tiểu gia hỏa mặc dù chỉ là cửu giai Huyền thú, tuy nhiên nó năng lực không có một cái nào công kích, nhưng là cái kia năng lực lại là có thể dùng khủng bố để hình dung. Không chỉ có thể ẩn nặc khí tức, còn có này thi triển màu tím ngay cả Linh giả cảnh cường giả thi triển huyền kỹ đều có thể ngăn cản, năng lực như vậy, thật có thể dùng khủng bố để hình dung.

Mà nếu như tiểu gia hỏa tấn thăng vương giai Huyền thú, vậy nó năng lực có phải hay không cũng hội biến hóa theo đâu? Thật làm cho người chờ mong a!

"Ngươi biết tiểu gia hỏa tại sao không nói cho ngươi nó lai lịch sao?" Ân Huyên Nhi đột nhiên hỏi.

"Tại sao?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo. Vấn đề này, hắn cũng rất là nghi hoặc, từ vừa mới bắt đầu, tiểu gia hỏa liền đối với hắn giấu diếm nó lai lịch, Dương Thiên Diệp biết tiểu gia hỏa khẳng định có tiểu gia hỏa lý do, nhưng là hắn vẫn là vô cùng hiếu kỳ, hiếu kỳ chuyện này chỉ có thể để những cái kia vương giai Huyền thú đều kiêng kị e ngại tử sắc tiểu gia hỏa đến cùng là lai lịch gì!

Ân Huyên Nhi xinh xắn cười một tiếng, nói: "Ta liền không nói cho ngươi!"

Dương Thiên Diệp mặt đen lại, hung hăng trừng Ân Huyên Nhi liếc một chút, sau đó nói: "Ta nhìn ngươi cũng không biết đi, đúng, ta cảm thấy giống như ngươi cũng rất sợ tiểu gia hỏa cái kia huyết mạch uy áp đâu!"

"Ngươi không cần kích ta!" Ân Huyên Nhi nói: "Về phần ta sợ nó huyết mạch uy áp, thẳng thắn nói cho ngươi, ta thật là sợ nó huyết mạch uy áp, nhưng là hiện tại không sợ, nó hiện tại cuối cùng chỉ là một cái cửu giai Huyền thú. Còn có, có thể vô cùng vô cùng thẳng thắn nói cho ngươi, toàn bộ Nam Vực không e ngại nó huyết mạch một cái tay đều đếm đi qua, nó lựa chọn đi theo ngươi, là ngươi phúc khí, ân, ngươi có cái kia vòng xoáy nhỏ ở, cũng là nó phúc khí!"

"Ân cô nương." Dương Thiên Diệp nghiêm mặt, nói: "Tiểu gia hỏa nó đến cùng là lai lịch gì? Còn có, nó tại sao không nói cho ta nó lai lịch? Ta biết tiểu gia hỏa sẽ không hại ta, nhưng ta vẫn là vô cùng hiếu kỳ."

Ân Huyên Nhi trầm mặc nửa ngày, tối hậu thán một tiếng, nói: "Kỳ thật ta đối với nó lai lịch cũng không phải đặc biệt rõ ràng, ta cũng chỉ là nghe qua chúng nó bộ tộc này, chỉ là không nghĩ tới chúng nó vậy mà thật tồn tại. Tứ đại thần thú ngươi hẳn là nghe qua, ta chỉ có thể nói cho ngươi, nó cấp bậc không yếu hơn thần thú, thậm chí, cũng là trong truyền thuyết Long tộc đều không dám tùy tiện trêu chọc tiểu gia hỏa tộc quần, bởi vì trưởng thành không gian chồn, thật sự là quá kinh khủng quá kinh khủng!"

"Ngay cả trong truyền thuyết Long tộc cũng không dám trêu chọc!" Dương Thiên Diệp sắc mặt động dung, rồng Dương Thiên Diệp vẫn là nghe qua, rồng khủng bố đến mức nào? Nghe nói cũng là hoàng giả cảnh cường giả cũng không thể oanh phá hắn nhục thân, hắn trình độ kinh khủng có thể nghĩ, cái này còn không nói rồng năng lực khác. Mà tiểu gia hỏa tộc quần thế mà ngay cả rồng đều không dám tùy tiện trêu chọc, đây chẳng phải là nói tiểu gia hỏa sau khi thành niên sẽ cùng rồng khủng bố?

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp có chút kích động. Có thể không kích động sao? Tiểu gia hỏa về sau nếu là lớn lên, đây chẳng phải là nói hắn Dương Thiên Diệp thì tương đương với thêm một cái so hoàng giả cảnh cường giả còn Ngưu giúp đỡ?

"Về phần nó tại sao không nói cho ngươi nó lai lịch, ta nhớ nó hẳn là có chính nó lý do, tóm lại, ngươi chỉ cần biết rằng nó đối ngươi không có ác ý chính là." Ân Huyên Nhi tiếp tục nói.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, cười nói; "Ngươi nói rất đúng, dù sao tiểu gia hỏa đối ta không có ác ý cũng là. Còn nó lai lịch, ta tin tưởng, chờ nó cảm thấy thời cơ phù hợp, nó khẳng định sẽ chủ động nói cho ta biết."

"Ngươi ngược lại là nhìn rất mở!" Ân Huyên Nhi cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Ngươi cùng Bách Hoa cung có thù?"

"Làm sao?"

"Có lẽ chúng ta có thể hợp tác!" Ân Huyên Nhi cười nói: "Dù sao ta cùng Bách Hoa cung cũng có thù, phải biết, năm đó diệt ta Thương triều mấy cái thế lực bên trong, cũng có Bách Hoa cung! Chúng ta có địch nhân chung, đã có địch nhân chung, này vì sao không hợp tác cùng một chỗ đối kháng?"

Dương Thiên Diệp có chút ý động, nhưng là rất nhanh, Dương Thiên Diệp chỉ lắc đầu. Hắn nhưng là chưa quên, trước mắt nữ nhân này cừu gia có thể không đơn thuần là Bách Hoa cung, mà chính là Đại Tần đế quốc thêm sáu đại thế lực, nếu như hắn cùng nàng liên thủ, vậy hắn rất có thể cuốn vào cô gái này cùng Đại Tần đế quốc còn có sáu đại thế lực ở giữa ân oán bên trong qua.

Hắn Dương Thiên Diệp chỉ cùng Bách Hoa cung có thù, diệt cũng chỉ là Bách Hoa cung, hắn có thể không hứng thú cùng thực lực qua đối kháng Đại Tần đế quốc cùng sáu đại thế lực!

Gặp Dương Thiên Diệp lắc đầu, Ân Huyên Nhi đại mi cau lại, nói: "Ta biết lấy ngươi thiên phú cùng tiềm lực, ngày sau muốn đối kháng Bách Hoa cung hẳn là có thể, chỉ là này có lẽ là cực kỳ lâu về sau sự tình. Ngươi như cùng ta liên thủ, chúng ta có thể trong khoảng thời gian ngắn rung chuyển Bách Hoa cung, ta có thể thẳng thắn nói cho ngươi, ta át chủ bài không chỉ có riêng là này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ!"

"Ngươi còn có cái gì át chủ bài?" Dương Thiên Diệp có chút hiếu kỳ nói.

"Đừng ta không thể nói cho ngươi, ta chỉ có thể nói cho ngươi, ta Thương triều quốc sư, cũng chính là Thân Công diện mạo cũng chưa chết. Ở mấy trăm năm trước lúc, Thân Công diện mạo quốc sư cũng đã là hoàng giả cảnh cường giả!" Ân Huyên Nhi nói.

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nói: "Ta biết ngươi tại sao dám báo thù, nguyên lai là có cái này siêu cấp át chủ bài ở, xác thực, có một cái hoàng giả cảnh cường giả làm chỗ dựa, muốn báo thù tựa hồ cũng là có chút điểm khả năng!"

Trước kia, hắn cho rằng Ân Huyên Nhi báo thù là đang tìm cái chết, hiện tại hắn cảm thấy, đối phương cũng không phải là không có một cơ hội nhỏ nhoi nào. Một cái hoàng giả cảnh cường giả, tăng thêm này mười hai cỗ hoàng kim vệ sĩ, giống như có lẽ đã có thể rung chuyển Bách Hoa cung. Với lại trước mắt nữ nhân này còn có cái khác át chủ bài, cũng đúng, Thương triều dù sao cũng là vương triều, không có khả năng không có trung với cái này vương triều người.

Mà một khi nữ nhân này cầm những cái kia trung với Thương triều người tìm ra.... Dương Thiên Diệp không dám nghĩ, thử nghĩ nghĩ, nếu quả thật có loại người này, này hắn thực lực hội thấp sao? Một cái sinh hoạt mấy trăm năm không chết người thực lực hội thấp sao?

"Thế nào? Ngươi ta hợp tác, muốn đỉnh phong Bách Hoa cung, hoàn toàn có cơ hội!" Ân Huyên Nhi tiếp tục nói.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, nói: "Ân cô nương, nói thực ra, ngươi nói ta có chút tâm động, chỉ là ta vẫn còn muốn cự tuyệt."

"Tại sao?" Ân Huyên Nhi không hiểu.

"Đầu tiên, ngươi mục tiêu là đỉnh phong Đại Tần đế quốc cùng sáu đại thế lực, mà ta mục tiêu chỉ là đỉnh phong Bách Hoa cung. Nếu như ta cùng ngươi cùng một chỗ hợp tác, vậy ta địch nhân liền có thể theo hoa trắng cung biến thành Đại Tần đế quốc cùng sáu đại thế lực, đến lúc đó, dù cho ta cứu mẫu thân của ta, chỉ sợ ta cùng mẫu thân của ta còn có muội muội cũng phải vĩnh thế không được an bình. Còn nữa, ta không tin ngươi, bởi vì trực giác nói cho ta biết ngươi muốn cùng ta hợp tác tuyệt không phải là hợp tác đối phương Bách Hoa cung đơn giản như vậy!" Dương Thiên Diệp thẳng thắn nói.

Là, hắn cảm giác trước mắt nữ nhân này cùng hắn hợp tác cũng không phải vẻn vẹn là đối phó Bách Hoa cung mà thôi. Tuy nhiên đây chỉ là hắn một cái suy đoán, nhưng là hắn còn thì nguyện ý tin tưởng cái này trực giác.

Với lại Dương Thiên Diệp còn minh bạch một cái đạo lý, hợp tác tốt nhất là xây dựng ở song phương thực lực bình quân tiền đề, không phải vậy quá yếu phía kia bình thường đều không có kết quả gì tốt, mà hắn hiện tại cùng Ân Huyên Nhi so sánh, hắn cũng là rất yếu phía kia!

Ân Huyên Nhi trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Ngươi rất cẩn thận, nhưng ta tin tưởng ngươi về sau nhất định sẽ lựa chọn cùng ta hợp tác!" Nói xong, nàng không nói nữa, tiến vào Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong.

------oOo------

Chương 152: Kiếm Tông lạc lối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai ngày sau, Tô Thanh Thi lần nữa đi vào phù văn phong.

"Âu Dương Ngôn là nội gián!" Đây là Tô Thanh Thi nhìn thấy Dương Thiên Diệp thì câu nói đầu tiên.

"Quỷ Tông người?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Tô Thanh Thi gật gật đầu, sắc mặt trầm thấp như nước, đường; "Như như lời ngươi nói, lần này thật là Quỷ Tông nhằm vào ta Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử một cái âm mưu. Chỉ là đáng tiếc, lần này không có cầm mai phục tại Thập Vạn Đại Sơn Quỷ Tông cường giả lưu lại, thậm chí, thậm chí ngay cả Âu Dương Ngôn cũng bị hắn đào tẩu!"

"Đối phương phái ra cường giả là Tôn Giả cảnh?" Dương Thiên Diệp hỏi lần nữa.

Tô Thanh Thi lắc đầu, nói: "Ba tên Linh giả cảnh cường giả, ta chủ quan, chỉ đem một tên Linh giả cảnh cường giả tiến đến, lần này không chỉ có không có để lại đối phương, còn kém chút để Mộ Dung Yêu bọn người bị giết, ta chủ quan."

Dương Thiên Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: "Thanh Thi, ngươi cảm thấy Kiếm Tông có bao nhiêu đệ tử lại là Quỷ Tông người?"

Tô Thanh Thi tròng mắt co rụt lại, đúng vậy a, ngay cả Âu Dương Ngôn đều là Quỷ Tông gian tế, kiếm kia tông có bao nhiêu người lại là Quỷ Tông người? Mà những người này lại đang Kiếm Tông đảm đương cái gì nhân vật? Nội môn đệ tử? Chân truyền đệ tử? Cũng hoặc là là trưởng lão?

Nếu như ngay cả trưởng lão bên trong đều có Quỷ Tông gian tế, kiếm kia tông. Tô Thanh Thi không dám nghĩ tới.

Dương Thiên Diệp thán một tiếng, nói: "Thanh Thi, thẳng thắn nói, ta cảm thấy Kiếm Tông đã đến bệnh nguy kịch cấp độ, bệnh nguy kịch cũng không đáng sợ, đáng sợ là Kiếm Tông cũng không biết, cũng hoặc là là không thừa nhận mình đã bệnh nguy kịch, còn tại cho là mình là Nam Vực sáu đại thế lực. Xác thực, Kiếm Tông xác thực vẫn là Nam Vực sáu đại thế lực một trong, nhưng là Thanh Thi, ta muốn hỏi một câu, nếu như Kiếm Tông không có cái kia Túy đạo nhân tiền bối, ngươi cảm thấy Kiếm Tông kết cục sẽ như thế nào?"

Tô Thanh Thi sắc mặt trắng nhợt, nửa ngày, nàng hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một vòng đắng chát, nói: "Nếu như không có say sư bá ở, chỉ sợ Kiếm Tông lúc này đã không còn tồn tại. Dù cho tồn tại, cũng phải lưu lạc làm Nhị lưu thế lực."

Dương Thiên Diệp nói: "Cho nên ta cảm thấy, dù cho Kiếm Tông có người có thể bên trên Thanh Vân Bảng, nhưng cũng không thể thay đổi Kiếm Tông hiện nay tình huống, bởi vì ta cảm thấy, Kiếm Tông đệ tử đi kiếm đạo sai. Bao quát Thanh Thi ngươi, ngươi kiếm đạo cũng sai."

ĐọC truyện tại http://trUyencuatu

I.Net Nghe vậy, Tô Thanh Thi chấn động, nói: "Có ý tứ gì!"

"Kiếm giả, thà bị gãy chứ không chịu cong, thà chết chứ không chịu khuất phục" Dương Thiên Diệp chậm rãi nói: "Đây là Kiếm Tông tổ sư gia một câu, cũng có thể nói là kiếm đạo này chân lý, nhưng là ngươi xem một chút Kiếm Tông lập tức, Kiếm Tông lập tức có người có thể làm đến sao? Chấp Kiếm trưởng lão lúc trước là không cùng Bách Hoa cung kết thù kết oán, cầm ta cùng muội muội ta giao ra, hắn Kiếm đã cong. Kiếm Tông các Đại trưởng lão, còn có Kiếm Tông rất nhiều đệ tử, bao quát ngươi, trong lòng các ngươi lo lắng rất rất nhiều, luôn luôn cảm thấy hẳn là lấy đại cục Vi Tiên, lại là không nghĩ tới, chính là bởi vì dạng này, làm được các ngươi Kiếm cùng kiếm đạo chi tâm bị tầng tầng trói buộc."

Tô Thanh Thi sắc mặt trắng hơn.

Dương Thiên Diệp tiếp tục nói: "Ngươi tự suy nghĩ một chút nhìn, Kiếm Tông đệ tử bao quát các ngươi những trưởng lão này, nếu có Nguyên Môn đệ tử khi dễ đến các ngươi trên đầu, các ngươi dám hướng Đại Tần đế quốc cùng Nguyên Môn đệ tử rút kiếm sao? Có lẽ có, nhưng là không thể nghi ngờ, rút kiếm những người này ở đây rút kiếm trước đó đều sẽ xem xét rất nhiều rất nhiều chuyện, tỉ như thân phận đối phương, tỉ như mình hậu quả. Đây là nhân chi thường tình, nhưng là thử hỏi, một khỏa bị trói buộc tâm thêm một thanh bị trói buộc Kiếm Kiếm Tông đệ tử, bọn họ có thể chấn hưng Kiếm Tông sao?"

Tô Thanh Thi sắc mặt tái nhợt, song quyền nắm chặt.

"Kiếm Tông đệ tử Kiếm cùng tâm sở dĩ bị trói buộc, đó là bởi vì Kiếm Tông người lãnh đạo sai lầm!" Dương Thiên Diệp nói: "Ban đầu ở Thập Vạn Đại Sơn, ta giết Nguyên Môn ba tên đệ tử, nếu như việc này bị Nguyên Môn biết, Nguyên Môn yêu cầu Kiếm Tông cầm ta giao ra, ngươi cảm thấy Kiếm Tông sẽ như thế nào làm? Là đại cục, Kiếm Tông sẽ đem ta giao ra. Dưới loại tình huống này, ngươi cảm thấy Kiếm Tông đệ tử Kiếm về sau còn có thể tùy tâm sở dục xuất kiếm sao?"

"Chẳng lẽ Kiếm Tông đường thật đã sai sao?" Tô Thanh Thi thấp giọng thì thào, trong đôi mắt đẹp hiển hiện vẻ mờ mịt.

Nhìn xem sắc mặt tái nhợt, đôi mắt mê mang Tô Thanh Thi, Dương Thiên Diệp trong lòng hiện lên không đành lòng, nhưng hắn còn tiếp tục nói: "Túy đạo nhân tiền bối sự tình ngươi hẳn là nghe qua, Túy đạo nhân đánh giết Nguyên Môn đệ tử, nhưng là Kiếm Tông như thế nào đối đãi hắn? Kỳ thật ta có chút lý giải Túy đạo nhân tiền bối không ở gia nhập Kiếm Tông quyết định, bởi vì Kiếm Tông đã trở thành một loại trói buộc, thân thể nơi ở trong đó, liền sẽ có đủ loại sự tình đến trói buộc ngươi, ngươi mỗi làm một chuyện, liền cần cân nhắc rất nhiều rất nhiều. Dưới loại tình huống này, tu luyện như thế nào kiếm đạo?"

"Ngươi cũng là bởi vì nguyên nhân này mới không gia nhập Kiếm Tông sao?" Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Thiên Diệp nói.

Dương Thiên Diệp cười cười, đường; "Thanh Thi, ngươi từng đã nói với ta, nói nếu như ta gia nhập Kiếm Tông, Kiếm Tông tuyệt đối sẽ không ở cầm ta giao ra. Ngươi nói chuyện ta tin, nhưng ta không tin Kiếm Tông. Ta mấy tháng này ở Thập Vạn Đại Sơn lịch luyện lúc, làm qua rất nhiều chuyện, cũng giết rất nhiều người, càng đắc tội rất nhiều thế lực. Ta nghĩ, nếu như những sự tình này bị vạch trần, gia nhập Kiếm Tông, không chỉ có không thể tự vệ, ngược lại sẽ để cho ta chết càng nhanh. Bởi vì ta dám cam đoan, ở những thế lực này trước mặt, Kiếm Tông không chỉ có sẽ không bảo đảm ta, ngược lại sẽ giúp đỡ những người này tới đối phó ta."

"Ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, đối Kiếm Tông có phi thường lớn ý nghĩa, Kiếm Tông sẽ không!" Tô Thanh Thi nói.

Dương Thiên Diệp không có tranh luận, chậm rãi đi tới trước cửa sổ, mở ra cửa sổ, nhìn phía xa bị mây trắng quấn quanh hiểm trở sơn phong, hít sâu một hơi, sau đó nói: "Thanh Thi, kỳ thật Kiếm Tông địch nhân lại đâu chỉ là Quỷ Tông. Kiếm Tông hiện tại tựa như một đứa bé ở một đám đại nhân bên trong cùng những người lớn chia bánh ăn, nếu như không phải đứa trẻ này đứng sau lưng một cái người lớn, này đứa trẻ này sớm đã bị những này đại nhân giết chết. Nhưng là ta tin tưởng, đứa trẻ này phía sau đứng đại nhân cuối cùng không thể vĩnh viễn chấn nhiếp những đại nhân kia!"

Tô Thanh Thi đi đến Dương Thiên Diệp bên cạnh, hai mắt nhìn về phía nơi xa, trong mắt lóe lên một vòng hàn mang, nói: "Đứa trẻ này cũng không phải là một đứa con nít, đem đứa trẻ này bức gấp, coi như không thể giết chết những này đại nhân, nhưng là muốn làm cho đối phương rơi xuống một miếng thịt vẫn là rất dễ dàng!"

Dương Thiên Diệp thán một tiếng, nói: "Thanh Thi, nếu như Kiếm Tông thật đến ngày đó, ngươi sẽ như thế nào?"

Tô Thanh Thi kinh ngạc, sau đó nói: "Kiếm Tông ở, ta ở, Kiếm Tông vong, ta vong!" Ngữ khí kiên định.

Dương Thiên Diệp trầm mặc, hắn không hy vọng nhìn thấy loại kết cục này, nhưng là hắn biết, hắn cải biến không bên cạnh nữ tử này quyết định. Bất quá hắn hiện tại quan tâm những này vẫn là quá sớm, tuy nhiên Kiếm Tông hiện tại đã xuống dốc, nhưng có phải thế không bất kỳ một thế lực nào nói diệt cũng có thể diệt, trừ phi mấy cái thế lực liên thủ, chỉ là cái này có chút không thực tế, bởi vì quan hệ này đến quá nhiều vấn đề!

"Lần này tới tìm ngươi, là muốn nói cho ngươi, nếu như gần nhất không có chuyện gì, liền không muốn xa cách Kiếm Tông." Tô Thanh Thi bỗng nhiên nói.

Dương Thiên Diệp biết đối phương ý tứ, hỏi: "Kiếm Tông có hay không phái cường giả qua ám sát Quỷ Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử?"

Tô Thanh Thi chậm rãi lắc đầu.

"Tại sao không phái đâu?" Dương Thiên Diệp nói: "Người ta đều đã bắt đầu nhằm vào Kiếm Tông, Kiếm Tông tại sao còn muốn bị động bị đánh? Chủ động xuất kích không tốt hơn sao?"

Tô Thanh Thi nói: "Bởi vì Kiếm Tông cân nhắc sự tình quá nhiều!" Trong thanh âm lộ ra nồng đậm bất đắc dĩ.

"Thanh Thi, ngươi ở Kiếm Tông nơi tại địa vị gì?" Dương Thiên Diệp đột nhiên hỏi.

Tô Thanh Thi nghiêng đầu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Không có xác thực chức vị, cũng không có cái gì thực quyền."

Dương Thiên Diệp nhíu mày, nói: "Lấy thân phận của ngươi tăng thêm thực lực ngươi, ngươi làm cái gì nội môn trưởng lão không khó lắm a?"

"Trước kia chỉ muốn tu luyện kiếm đạo, đi làm những này, không có thời gian!" Tô Thanh Thi nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi có ý tứ gì?"

Dương Thiên Diệp tổ chức xuống lời nói, nói: "Thanh Thi, đã ngươi muốn chấn hưng Kiếm Tông, vậy ngươi vì sao không trực tiếp khống chế Kiếm Tông? Đem kiếm tông giữ tại ngươi trong tay mình, cứ như vậy, ngươi liền có thể cho Kiếm Tông tới một cái lớn cải cách!"

"Khống chế Kiếm Tông?" Tô Thanh Thi khẽ nhíu mày, nàng trước kia chưa bao giờ từ hướng này nghĩ tới.

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi đem kiếm tông nhìn trọng yếu như vậy, liền dứt khoát trở thành Kiếm Tông tông chủ, sau đó dựa theo ngươi ý nguyện đến để Kiếm Tông cải biến. Nếu muốn thay đổi Kiếm Tông, không là dựa vào một mình ngươi nỗ lực liền có thể, nhưng là nếu như ngươi trở thành Kiếm Tông tông chủ, ngươi liền có thể cải biến rất nhiều Kiếm Tông đệ tử, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tô Thanh Thi có chút ý động, nửa ngày, nàng nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Nếu như ta trở thành Kiếm Tông tông chủ, ngươi hội gia nhập Kiếm Tông sao?"

Dương Thiên Diệp cười khổ cười, lại tới vấn đề này.

------oOo------

Chương 153: Tiểu gia hỏa tấn cấp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Thiên Diệp quay người nhìn xem Tô Thanh Thi, nữ tử trước mắt vẫn như cũ là một bộ váy trắng, mái tóc mây khoác ở sau ót, hai bên chỗ trán, hai lọn tóc tùy phong chập chờn. Tinh xảo khuôn mặt, như ma quỷ dáng người, điềm tĩnh thanh nhã khí chất, Dương Thiên Diệp cảm thấy mình nhịp tim có chút gia tốc.

Có chút thụ không Dương Thiên Diệp ánh mắt, Tô Thanh Thi quay đầu nhìn về ngoài cửa sổ.

"Thanh Thi, ngươi ta ở giữa có cái ước định, ngươi còn nhớ chứ?" Dương Thiên Diệp đột nhiên hỏi.

Tô Thanh Thi gật gật đầu.

"Ta đang nghĩ, nếu như ta không có bên trên Thanh Vân Bảng, ngươi có thể hay không cho ta một cái theo đuổi ngươi cơ hội. Lại hoặc là, Kiếm Tông những người khác nói với ngươi bên trên Thanh Vân Bảng ba vị trí đầu, ngươi có phải hay không cũng sẽ cho hắn theo đuổi ngươi cơ hội." Dương Thiên Diệp nói.

Vấn đề này hắn rất đã sớm nghĩ tới, hắn cùng Tô Thanh Thi ở giữa phát sinh quan hệ, ở cùng Tô Thanh Thi ở chung những thời giờ này, Tô Thanh Thi không ngừng trợ giúp hắn, khắp nơi bảo vệ cho hắn, mà Tô Thanh Thi làm những này là bởi vì hắn Dương Thiên Diệp người này, hay là bởi vì hắn Dương Thiên Diệp có thể bên trên Thanh Vân Bảng, cho Kiếm Tông tranh thủ lợi ích?

Hắn nghĩ tới vấn đề này, nhưng lại không nghĩ tới đáp án, bởi vì thường thường đáp án là phi thường tàn khốc.

Tô Thanh Thi trầm mặc nửa ngày, nói: "Có khác nhau sao?"

"Đương nhiên là có!" Dương Thiên Diệp nói: "Nếu như ngươi là bởi vì Kiếm Tông mà đáp ứng cùng ta lập thành cái ước định kia, vậy ta có thể nói cho ngươi, kỳ thật ngươi không cần như thế ủy khuất chính ngươi. Ta Dương Thiên Diệp có ân tất báo, ngươi đối ta Dương Thiên Diệp có ân cứu mạng, đại biểu Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng, coi như là ta Dương Thiên Diệp báo ân."

Tình cảm không phải kiếm đạo một đường, là không thể tùy tâm sở dục, Dương Thiên Diệp minh bạch đạo lý này. Nếu như nữ tử trước mắt thật không thích hắn, hắn là sẽ không ăn mòn Thanh Vân Bảng sự tình đến áp chế nàng. Như hắn nói, Tô Thanh Thi đã cứu hắn cùng muội muội của hắn, hắn Dương Thiên Diệp vì thế đại biểu Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng coi như là báo ân.

Kỳ thật Dương Thiên Diệp cũng minh bạch, ở cái thế giới này, một người nếu là không có thực lực, là không có người sẽ thích. Nhưng là Dương Thiên Diệp hay là hi vọng, Tô Thanh Thi trợ giúp hắn, đáp ứng cùng hắn lập thành ước định, là bởi vì hắn người này, mà không phải là bởi vì hắn có thể bên trên Thanh Vân Bảng. Chỉ bất quá Dương Thiên Diệp mình cũng không có lòng tin là cái trước.

Nghe có chút mâu thuẫn, kỳ thật tuyệt không mâu thuẫn. Nếu như Tô Thanh Thi là bởi vì Dương Thiên Diệp hắn người này mà trợ giúp hắn, cùng hắn lập thành cái này ước định, này chứng minh nàng là để ý Dương Thiên Diệp người này. Mà nếu như là cái sau, vậy thì đại biểu, nếu có người khác có thể bên trên Thanh Vân Bảng, Tô Thanh Thi cũng là vô cùng có khả năng đáp ứng đối phương Dương Thiên Diệp xách điều kiện này, thậm chí càng quá phận.

Dương Thiên Diệp rất rõ ràng một điểm, cái kia chính là Kiếm Tông ở Tô Thanh Thi trong lòng rất trọng yếu!

Tô Thanh Thi trầm mặc, Dương Thiên Diệp cũng trầm mặc, hai người song song lấy chiến tranh phía trước cửa sổ, nhìn phía xa cảnh sắc.

Thật lâu, Tô Thanh Thi nói: "Ở Đoạn Hồn Uyên cơ sở, ta không giết ngươi, không phải là bởi vì ngươi có bên trên Thanh Vân Bảng tiềm lực, mà là bởi vì ngươi không để ý tánh mạng ở Thập Vạn Đại Sơn cứu ta. Ta qua An Nam Thành cứu ngươi, là bởi vì ngươi là Kiếm Tông đệ tử, đồng thời cũng là vì báo ngươi ân cứu mạng. Còn cùng ngươi ở giữa ước định, ta Tô Thanh Thi tuy nhiên muốn chấn hưng

Kiếm Tông, nhưng lại sẽ không lấy loại phương thức này đến chấn hưng Kiếm Tông. Ngươi xem thường ta, cũng xem thường ngươi."

Nghe vậy, Dương Thiên Diệp cười, xuất phát từ nội tâm cười. Hắn hiểu được Tô Thanh Thi ý tứ.

Tô Thanh Thi xoay tay phải lại, một thanh mang vỏ (kiếm, đao) tử kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, nói: "Cái này là Địa giai hạ phẩm Huyền Kiếm: Tử Linh, tham gia Thanh Vân Bảng, không chỉ cần phải thực lực cường đại, còn cần cường đại Huyền Bảo. Có chuôi kiếm này ở, thực lực ngươi hẳn là sẽ tăng lên rất nhiều!"

Dương Thiên Diệp trong lòng ấm áp, không có đi tiếp, hơi chuyển động ý nghĩ một chút, giữa sân vang lên một đạo vang dội kiếm xuất vỏ (kiếm, đao) âm thanh. Chỉ chỉ trước mặt hắn, nói: "Ta đã có Huyền Bảo!"

Tô Thanh Thi trong đôi mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, đưa tay ở này ẩn trên thân kiếm chùi chùi, sau đó nói: "Thật là kỳ lạ Kiếm, có kiếm này ở, tăng thêm ngươi này rút kiếm thuật, uy lực sẽ tăng gấp bội. Kiếm này là này lão nhân thần bí tặng cho ngươi sao?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó cầm trong tay chuôi này Tử Linh đưa cho Dương Thiên Diệp, nói: "Ngươi chuôi kiếm này có thể coi như là một cái át chủ bài, ở Thanh Vân Bảng bên trên có thể đánh đối thủ một cái xuất kỳ bất ý. Bình thường liền dùng chuôi này Tử Linh đi!"

Dương Thiên Diệp vẫn là muốn cự tuyệt, bởi vì hắn cảm thấy Tô Thanh Thi hẳn là so với hắn càng cần hơn, nhưng mà Tô Thanh Thi căn bản không cho hắn cự tuyệt cơ hội, trực tiếp quay người liền, đi tới cửa thời điểm, Tô Thanh Thi lại dừng bước lại, nói: "Ngươi nói cái kia khống chế Kiếm Tông sự tình, ta hội nghiêm túc cân nhắc. Còn có, gần nhất không muốn xa cách Kiếm Tông." Nói xong không ở dừng lại, chỉ chốc lát liền biến mất ở Dương Thiên Diệp trong tầm mắt.

Nhìn xem Tô Thanh Thi phương hướng rời đi nửa ngày, Dương Thiên Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn xem trong tay chuôi này Tử Linh, hắn cảm thấy Tô Thanh Thi tiễn hắn chuôi kiếm này không đơn thuần là vừa rồi nàng nói nguyên nhân kia, bởi vì ở nàng đưa cho ở giữa thời điểm, hắn cảm giác được nàng biểu lộ tựa hồ có chút mất tự nhiên!

Nửa ngày, Dương Thiên Diệp lắc đầu cười một tiếng, nói: "Chỉ là một thanh Kiếm mà thôi, mình thật là ưa thích suy nghĩ lung tung!"

Đúng lúc này, giữa sân một đạo tử quang hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt.

Nhìn thấy chồn tía, Dương Thiên Diệp liền tranh thủ Kiếm thu lại, sau đó cầm chồn tía ôm vào trong ngực, nói: "Ngươi bây giờ đã là vương giai?"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, trong đôi mắt lóe ra vẻ mừng rỡ.

"Ngươi cảm giác mình có thay đổi gì sao?" Dương Thiên Diệp hưng phấn hỏi.

Chồn tía nháy mắt mấy cái, sau đó nâng lên Tiểu trảo, đối trong phòng này cái cự đại bàn đá vung lên. Ở Dương Thiên Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, chỉ gặp một đạo hình tròn màu tím xuất hiện ở chồn tía trước mặt, sau đó sau một khắc, sau một khắc trực tiếp đánh vào này trên bàn đá.

"Bành!"

Một đạo tiếng nổ lớn vang lên, bàn đá ầm vang vỡ vụn.

Dương Thiên Diệp cổ họng cuồn cuộn, có chút khó có thể tin, lão thiên, hắn vừa mới thấy cái gì? Tiểu gia hỏa này màu tím là quá nhanh, vẫn là không nhìn thẳng không gian?

Bạch quang hiện lên, Ân Huyên Nhi ra trong sân bây giờ, nhìn xem Dương Thiên Diệp trước mặt chồn tía, Ân Huyên Nhi trong đôi mắt hiện lên một vòng kiêng kị, nói: "Thật sự là không nhìn không gian, nó thế mà nhỏ như vậy liền nắm giữ không gian chi thuật."

"Không nhìn không gian? Không gian chi thuật?" Dương Thiên Diệp không hiểu.

Ân Huyên Nhi hít sâu một hơi, nói: "Đạt tới Tôn Giả cảnh về sau, ngươi liền có thể lĩnh ngộ được không gian huyền bí." Nói xong, nàng không nói nữa, thật sâu nhìn Dương Thiên Diệp cùng chồn tía liếc một chút, sau đó lại lần tiến vào Dương Thiên Diệp vòng xoáy bên trong.

Dương Thiên Diệp có chút tức giận, nữ nhân này luôn treo lên hắn lòng hiếu kỳ liền mặc kệ, nếu như không phải xem ở nàng là Linh giả cảnh phân thượng, hắn hội hảo hảo trị trị nàng!

Trông cậy vào Ân Huyên Nhi giải thích là không thể nào. Dương Thiên Diệp nhìn xem chồn tía, nói: "Tiểu gia hỏa, ở phát một cái cho ta xem một chút!"

Chồn tía điểm điểm cái đầu nhỏ, sau đó Tiểu trảo vung lên, một đạo tử quang xuất hiện ở trước mặt, sau một khắc, liền trực tiếp xuất hiện ở phía xa trên vách tường, cầm vách tường oanh một cái lỗ thủng đi ra.

Dương Thiên Diệp hít sâu một hơi, lần này hắn thấy rõ ràng. Tiểu gia hỏa cái này màu tím không phải tốc độ quá nhanh, mà là chân chính không nhìn không gian, loại phương thức công kích này, thật sự là quá kinh khủng!

Cũng là hắn cũng là vô cùng kiêng kỵ, bởi vì công kích này thật quá mức quỷ dị, đặc biệt là đang đánh lén tình huống dưới, nếu như tiểu gia hỏa đối với hắn đánh lén, hắn là tự nhận tránh không khỏi, chỉ có ngạnh hám tiểu gia hỏa cái này một cái màu tím. Kỳ thật không nói đánh lén, cũng là chính diện cùng hắn giao chiến, hắn cũng là kiêng kị.

Tại sao? Bởi vì tiểu gia hỏa chạy trốn tốc độ, tiểu gia hỏa cái kia quỷ dị chạy trốn phương thức, đừng nói hắn, cũng là Linh giả cảnh đều đuổi không kịp. Quỷ dị chạy trốn phương thức tăng thêm này quỷ dị phương thức công kích, tiểu gia hỏa thật có thể nói là vương giai Huyền thú bên trong vô địch.

Nửa ngày, Dương Thiên Diệp ngưng trọng sắc mặt cười rộ lên, còn tốt, tiểu gia hỏa này cùng hắn là một đám, cho nên, hắn không nên vì thế lo lắng kiêng kị, mà chính là hẳn là cao hứng, nên kiêng kị e ngại là đối thủ của hắn!

Chồn tía tựa hồ cảm thấy màu tím chơi vui, Tiểu trảo đối bên trái vách tường lại là vung lên, một đạo tử quang trong nháy mắt oanh ở bên trái trên vách tường, một cái lỗ thủng xuất hiện; Sau một khắc, tiểu gia hỏa Tiểu trảo lại đối bên phải vung lên....

"Oanh..."

Chăm chú là hai hơi không đến lúc đó ở giữa, Dương Thiên Diệp còn không có theo trong lúc khiếp sợ lấy lại tinh thần, phòng của hắn liền sập...

Dương Thiên Diệp đuổi ôm chặt này càng rung động càng mạnh hơn tiểu gia hỏa trốn ra khỏi phòng.

Gian phòng bên ngoài, nhìn trước mắt này đã đổ sụp phòng trọ, Dương Thiên Diệp mặt đen lại.

Chồn tía tựa hồ cũng biết làm sai sự tình, vọt đến Dương Thiên Diệp trên bờ vai, không ngừng dùng mình cái đầu nhỏ cọ Dương Thiên Diệp gương mặt, một bộ nịnh nọt khoe mẽ bộ dáng.

------oOo------

Chương 154: Khiêu chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười ngày sau, truyền tống đài.

Lúc này truyền tống dưới đài phương này cái quảng trường khổng lồ bên trên, lít nha lít nhít đứng đầy Kiếm Tông ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử, không chỉ ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử, cũng là một số ngoại môn trưởng lão cùng nội môn trưởng lão cũng tới.

Tới làm cái gì? Đương nhiên là đến cho đứng ở này truyền tống trên đài mười người tiễn đưa.

Thanh Vân Bảng không chỉ có liên quan đến Kiếm Tông tương lai, càng liên quan đến mọi người vinh dự, một loại Tập Đoàn vinh dự! Chỉ cần có người có thể bên trên Thanh Vân Bảng, kiếm kia tông đệ tử về sau ra ngoài hành tẩu cũng là lần có mặt mũi! Bên trên Thanh Vân Bảng không chỉ có là Kiếm Tông vinh dự, cũng là người lấy và cá nhân gia tộc vinh dự, chỉ cần tiến vào bảng, tên hắn liền sẽ bị Đại Tần đế quốc chiêu cáo Thiên Hạ.

Cũng chính là danh chấn Nam Vực!

Danh chấn Nam Vực, đây cơ hồ là chỗ có tuổi trẻ huyền giả tha thiết ước mơ sự tình. Tham gia tâm tình người ta bành trướng kích động, đến đưa bọn hắn người càng là như vậy, bởi vì về sau liền sẽ đến phiên bọn họ.

Nhìn xem dưới đáy những cái kia ngoại môn đệ tử cùng nội môn đệ tử, Dương Thiên Diệp hơi xúc động, từng có lúc, hắn cũng là cái này một thành viên trong đó, hắn cũng như những người này, đem kiếm tông xem như là mình kiên cường hậu thuẫn, xem như là mình vinh diệu, xem như là một cái ấm áp đại gia đình, chỉ là đáng tiếc...

Không có lưu luyến, không có hối hận, chỉ là cảm khái, đây chính là lúc này Dương Thiên Diệp tâm tình.

Bất thình lình, Dương Thiên Diệp quay đầu nhìn về đứng ở hắn bên phải ngoài một trượng cái kia nội môn đệ tử, tên này nội môn đệ tử một bộ áo bào xanh, trưởng mi thanh mục tú, tướng mạo rất là anh tuấn, chỉ là lúc này người này đang nhìn hắn chằm chằm, ánh mắt bất thiện.

Dương Thiên Diệp nhướng mày, hắn không biết người này, phải nói trừ Mộ Dung Yêu ngọc cái kia Tần Phong bên ngoài, còn lại tám người hắn cũng không nhận ra, hắn không rõ hắn làm sao đắc tội đối phương. Phải biết, trở lại Kiếm Tông về sau, hắn nhưng là điệu thấp rất, mỗi ngày căn bản là không có đi ra phù văn phong!

Gặp Dương Thiên Diệp nhìn về phía hắn, tên này nam tử áo bào xanh lạnh lùng nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó thu hồi ánh mắt.

"Hắn gọi Tư Đồ quang vinh, Tiên Thiên cửu phẩm đỉnh phong, trước kia uy tín lâu năm đệ tử, nghe đồn hắn có thể tấn thăng vương giả cảnh, chỉ là bởi vì Thanh Vân Bảng, tất cả áp chế thực lực mình!" Không biết khi nào, Mộ Dung Yêu ngọc Tần Phong đi đến Dương Thiên Diệp bên cạnh, Mộ Dung Yêu cười nhẹ nhàng nói.

Dương Thiên Diệp đối với hai người gật gật đầu, xem như chào hỏi, sau đó hỏi: "Có quan hệ gì với ta?"

"Đương nhiên là có quan hệ!" Mộ Dung Yêu cười nói: "Hắn có cái Đệ Đệ, gọi Tư Đồ Bác, cũng là uy tín lâu năm ngoại môn đệ tử, nguyên bản lần này đệ đệ của hắn cũng là muốn tham gia Thanh Vân Bảng, chỉ là bởi vì ngươi bất thình lình gia nhập, cho nên cái này Tư Đồ Bác bị dồn xuống qua, ngươi nói cùng ngươi có quan hệ hay không?"

"Đệ đệ của hắn tại sao bị chen xuống dưới?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì chúng ta trong chín người, đệ đệ của hắn là yếu nhất một cái!" Mộ Dung Yêu cười nói.

"Cho nên cái này là đệ đệ hắn vấn đề, cùng ta có quan hệ?" Dương Thiên Diệp nhún nhún vai nói.

"Hắn có thể không cho là như vậy!" Mộ Dung Yêu nói.

"Vậy ta liền không có cách nào!" Dương Thiên Diệp nói.

"Ngươi không sợ hắn tìm làm phiền ngươi? Hắn nhưng là Tiên Thiên cửu phẩm đỉnh phong, với lại, ngươi thấy không, trừ ta cùng Tần Phong hai cái vừa mới thăng cấp nội môn đệ tử bên ngoài, cái khác nội môn đệ tử đều lấy hắn như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, ngươi không sợ a?" Mộ Dung Yêu nói.

Dương Thiên Diệp nhìn Mộ Dung Yêu liếc một chút, nói: "Ngươi cùng Tần Phong bị xa lánh?"

"Thông minh!" Mộ Dung Yêu nháy mắt mấy cái, cười nói: "Trong chín người, ta cùng Tần Phong cảnh giới thấp nhất, lại là vừa mới thăng cấp nội môn đệ tử, bọn họ đương nhiên hội xem thường ba người chúng ta, đồng dạng, bọn họ cũng sẽ xem thường ngươi, thế nào, có hứng thú hay không cùng một chỗ cùng tiến thối?"

Dương Thiên Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, bên trên bầu trời ba đạo bạch quang hiện lên, chợt, ba bóng người rơi vào truyền tống trên đài, ba người Dương Thiên Diệp nhận biết hai cái, theo thứ tự là cái kia Ngọc Hành trưởng lão cùng Tô Thanh Thi, còn có cái trung niên nam tử Dương Thiên Diệp chưa thấy qua, tuy nhiên nhìn đối phương ăn mặc, nghĩ đến cũng là một cái nội môn trưởng lão.

Ngọc Hành ở truyền tống trên đài mười trên thân người từng cái đảo qua, tối hậu rơi vào Dương Thiên Diệp trên thân, nhìn xem Dương Thiên Diệp, Ngọc Hành trong mắt lóe lên một vòng vẻ phức tạp, một cái lĩnh ngộ kiếm ý thiên tài thiếu niên a, đáng tiếc hiện tại đã không phải là Kiếm Tông.

Nửa ngày, Ngọc Hành bình phục trong nội tâm tình, nói: "Không cần nói nhảm nhiều lời, phàm là có thể bên trên Thanh Vân Bảng người, trừ Thanh Vân Bảng bên trên ban thưởng bên ngoài, còn đem thu hoạch được một thanh Địa giai hạ phẩm Huyền Kiếm cùng Địa giai hạ phẩm kiếm kỹ cuốn một cái, không chỉ có như thế, còn đem thu hoạch được Kiếm Tông tương lai ba năm không hạn chế đá năng lượng cung ứng, đồng thời còn có thể tiến vào kiếm nô trong tháp tu luyện."

Nghe vậy, truyền tống dưới đài những đệ tử kia sôi trào, trên đài tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử cũng kích động lên. Thậm chí những cái kia ngoại môn cùng nội môn trưởng lão ánh mắt đều biến lửa nóng, hận không thể thay thế truyền tống trên đài mấy người đi tham gia Thanh Vân Bảng.

Phần thưởng này thật sự là quá phong phú! Địa giai hạ phẩm Huyền

Kiếm, Địa giai hạ phẩm kiếm kỹ, không ai không động tâm a!

Dương Thiên Diệp cũng có chút ngoài ý muốn, ngoài ý muốn Kiếm Tông cư nhiên như thế hào phóng, mặc kệ là Địa giai Huyền Kiếm còn là Địa giai kiếm kỹ, vậy nhưng đều là bảo vật vô giá a. Đạt được trong đó, đều có thể để người ta thực lực tăng nhiều a, thậm chí còn có thể dùng tới làm làm là truyền gia chi bảo, đừng nói người khác, cũng là hắn đều có chút động tâm.

Trừ Địa giai Huyền Kiếm cùng Địa giai Huyền Bảo bên ngoài, còn có cái kia không hạn chế cung cấp đá năng lượng cùng tiến vào kiếm nô tháp tu luyện cũng là rất mê người, không hạn chế cung cấp đá năng lượng liền đại biểu tương lai ba năm có thể không cần lo lắng tài nguyên tu luyện vấn đề, tiến vào kiếm nô tháp, đại biểu có một cái rất tốt tu luyện tràng chỗ.

Đơn giản tới nói, chỉ cần bên trên Thanh Vân Bảng, cũng là được cả danh và lợi.

Dương Thiên Diệp rất nhanh tỉnh táo lại, bởi vì hắn cảm thấy việc này không phải đơn giản như vậy. Nếu như mười người đều lên Thanh Vân Bảng, đây chẳng phải là nói Kiếm Tông muốn đưa mười chuôi Địa giai Huyền Kiếm? Mười chuôi Địa giai Huyền Kiếm Kiếm Tông có lẽ có, nhưng lại quyết không có thể nào dễ dàng như vậy liền lấy ra tới. Nói cách khác, Kiếm Tông cao tầng lần này căn bản không coi trọng bọn họ mười người có thể tiến vào bảng!

Kiếm Tông không coi trọng những người này tiến vào bảng, vậy thì đại biểu Kiếm Tông khẳng định thu thập qua thế lực khác thiên tài tư liệu, biết thế lực khác thiên tài thực lực, cho nên mới sẽ dạng này.

Muốn đến nơi này, Dương Thiên Diệp nhìn về phía Tô Thanh Thi, trong lòng âm thầm quyết định có thời gian nhất định phải tìm Tô Thanh Thi hỏi một chút. Hắn mục tiêu là Thanh Vân Bảng thứ nhất, nói thực ra, hắn cũng không có bao nhiêu lòng tin, bởi vì Nam Vực lớn biết bao? Ở trong đó thiếu niên yêu nghiệt làm sao hắn nhiều? Hắn tuy nhiên lĩnh ngộ kiếm ý, càng Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng không có nghĩa là hắn ngay tại thế hệ trẻ tuổi bên trong vô địch thủ.

Thanh Vân Bảng quan hệ đến mẫu thân, hắn không thể có một chút chủ quan, nếu như có thể sớm biết những đối thủ đó tin tức, đó là không thể tốt hơn.

Như Dương Thiên Diệp suy nghĩ, Kiếm Tông cao tầng lần này thật là không coi trọng những đệ tử này, nếu như Dương Thiên Diệp cảnh giới cao một chút lời nói, có lẽ còn có hi vọng, dù sao Dương Thiên

Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng là Dương Thiên Diệp chỉ là Tiên Thiên Nhị phẩm, Tiên Thiên Nhị phẩm ở mạnh lại có thể mạnh đến mức nào?

Không coi trọng không có nghĩa là không có hi vọng, đã có hi vọng, vậy sẽ phải cổ vũ, có trọng thưởng tất có dũng phu, cho nên Kiếm Tông lần này ban thưởng phong phú dọa người.

Như ngọc nhất định nói chuyện, nói xong câu này về sau, Ngọc Hành liền không có ở nói nhảm, nói: "Tiến về đế đô!"

"Chấp Kiếm trưởng lão!"

Đúng lúc này, một tên nội môn đệ tử bất thình lình từ trong đám người đi tới, tên này nội môn đệ tử đối Ngọc Hành thi lễ, nói: "Đệ tử nói ra suy nghĩ của mình!"

Thấy người này đứng ra, Mộ Dung Yêu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, ánh mắt lộ ra một tia cười trên nỗi đau của người khác nụ cười.

Nhìn thấy người này, Dương Thiên Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì người này cùng cái kia Tư Đồ quang vinh trưởng cực kỳ tương tự, nói cách khác, người này hẳn là Tư Đồ quang vinh người đệ đệ kia, cũng là bị hắn đẩy xuống đến người kia. Đối phương hiện tại đứng ra, chắc hẳn chính là vì việc này.

Ngọc Hành cũng là nhướng mày, nói: "Chuyện gì?"

Cái này nội môn đệ tử lần nữa thi lễ, sau đó mới nói: "Chấp Kiếm trưởng lão, lần này tham gia Thanh Vân Bảng người bên trong, nguyên bản đệ tử cũng ở trong đó, đệ tử không rõ tại sao đệ tử bất thình lình bị thủ tiêu. Là đệ tử làm gì sai sao? Vẫn là đệ tử thực lực không đủ?"

"Là ta đưa ngươi thay đổi!" Lúc này, Tô Thanh Thi nói: "Sở dĩ thay đổi ngươi, là bởi vì có thích hợp hơn người!"

Tên này nội môn đệ tử trong mắt hàn mang lóe lên, bất thình lình chỉ hướng Dương Thiên Diệp, nói: "Là bởi vì hắn sao? Nếu như là, đệ tử không phục, bởi vì hắn mới mới Tiên Thiên Nhị phẩm, mà đệ tử đã Tiên Thiên thất phẩm!"

Tô Thanh Thi nhướng mày, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này Ngọc Hành đột nhiên nói: "Đã ngươi không phục, vậy thì cùng Dương Thiên Diệp tỷ thí một chút như thế nào? Người nào thắng liền tham gia Thanh Vân Bảng như thế nào?"

Dương Thiên Diệp thực lực Tô Thanh Thi biết một số, nhưng là trừ Tô Thanh Thi bên ngoài, Kiếm Tông cái khác cao tầng tuyệt không biết, cho nên Ngọc Hành cũng rất muốn biết Dương Thiên Diệp thực lực đến cùng như thế nào, nguyên bản không có phù hợp thời cơ, nhưng là hiện tại có.

"Đệ tử tán thành!" Tên này nội môn đệ tử vội vàng nói.

------oOo------

Chương 155: Ngứa da?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tán thành!" Dương Thiên Diệp nhìn thiếu niên kia liếc một chút, sau đó nhạt tiếng nói. Nói xong, thả người nhảy lên, rơi vào trước mặt thiếu niên.

"Hai người này ngươi nhìn kỹ người nào?" Mộ Dung Yêu bên cạnh Tần Phong đột nhiên hỏi.

Mộ Dung Yêu khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Tần Phong, ta biết ngươi có chút xem thường Dương Thiên Diệp, cho là hắn chỉ có Tiên Thiên Nhị phẩm thực lực. Nhưng là ta phải nói cho ngươi, cho dù là ta, ta cũng không có nắm chắc chiến thắng hắn, cái này Tư Đồ Bác thuần túy là tìm tai vạ!"

"Hắn thật mạnh như vậy?" Tần Phong nhướng mày. Hắn thừa nhận, có thể xông tới kiếm nô tháp hai mươi hai tầng người khẳng định không phải cái gì rác rưởi, nhưng là nếu là nói thực lực đối phương không yếu hơn yêu nữ, hắn liền có chút không tin. Bởi vì đối phương tấn thăng trước ngày thời gian thật sự là quá ngắn, với lại cảnh giới càng là kém tốt nhiều phẩm.

Mộ Dung Yêu không nói gì, chỉ là nhìn xem nhảy xuống dưới đài Dương Thiên Diệp, lúc trước Dương Thiên Diệp bộ kia hộp kiếm uy lực nàng thế nhưng là ký ức vẫn còn mới mẻ, đặc biệt là cái kia quỷ dị kiếm kỹ, chính là nàng cũng không thể không kiêng kị a.

"Tư Đồ sư huynh, nghe nói cái này Dương Thiên Diệp xông qua kiếm nô tháp hai mươi hai tầng, ngươi để Tư Đồ Bác sư đệ lần này làm, có phải hay không có chút không thích hợp? Dù sao lấy đối phương tư chất cùng tiềm lực, tương lai khẳng định lại là một cái siêu cấp thiên tài." Tư Đồ vinh thân bên cạnh một thanh niên đối Tư Đồ quang vinh nói.

"Ngươi cũng nói là tương lai!" Tư Đồ quang vinh lạnh lùng dưới khán đài Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ta thừa nhận, nếu như cho hắn cùng cái kia Mộ Dung Yêu thời gian, bọn họ ngày sau thành tựu nhất định không kém chúng ta, nhưng là thì tính sao? Chẳng lẽ muốn để đệ đệ ta cầm cái này tham gia Thanh Vân Bảng cơ hội chắp tay tặng người sao? Đệ đệ ta thực lực là yếu nhược, nhưng ta cũng không tin, ở ta trợ giúp dưới, hắn không thể vào bảng, tiến vào bảng ý vị như thế nào, ngươi hẳn là rất rõ ràng!"

Tư Đồ vinh thân bên cạnh thanh niên khẽ gật đầu, hắn đương nhiên minh bạch tiến vào bảng ý vị như thế nào, cũng thế, nếu có người đỉnh vị trí hắn, hắn khẳng định cũng sẽ rất khó chịu, đặc biệt là một cảnh giới so với hắn thấp mấy phẩm người!

...

"Các ngươi cảm thấy ai sẽ thắng?" Dưới đài một tên ngoại môn đệ tử hỏi.

"Ta xem trọng Tư Đồ Bác, hắn không chỉ có là uy tín lâu năm nội môn đệ tử, càng là Tiên Thiên thất phẩm, mà Dương Thiên Diệp, Dương Thiên Diệp giống như mới tấn thăng Tiên Thiên không bao lâu a? Kém nhiều như vậy phẩm, hắn làm sao có thể thắng qua Tư Đồ Bác, kỳ thật ta cũng rất tò mò, hiếu kỳ Kiếm Tông tại sao phải dùng Dương Thiên Diệp thay đổi Tư Đồ Bác!"

"Ngươi quên Dương Thiên Diệp lúc trước lấy huyền giả cửu phẩm thực lực miểu sát Liễu Thanh vũ?"

"Đúng đấy, Dương Thiên Diệp lúc trước Dương Thiên Diệp Phàm Nhân Cảnh cửu phẩm thời điểm liền có thể chém giết Tiên Thiên cảnh, hiện tại hắn Tiên Thiên cảnh, thực lực kia có nhiều khủng bố? Đang nói, các trưởng lão lại không phải là đồ ngốc, dùng Dương Thiên Diệp thay đổi Tư Đồ Bác, khẳng định tự có bọn họ nói lý."

"Hảo hảo, các ngươi đều đừng tranh luận, chờ bọn họ đánh qua chúng ta chẳng phải sẽ biết?"

"...."

Dưới đài, Tư Đồ Bác tay cầm trường kiếm chỉ xéo mặt đất, lạnh lùng nhìn xem Dương Thiên Diệp, nói: "Nghe nói ngươi xông đến kiếm nô tháp hai mươi hai tầng."

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, sau đó nói: "Ra tay đi!" Hắn hiểu được này Ngọc Hành ý tứ, tất nhiên đối phương muốn nhìn một chút hắn thực lực, hắn không ngại làm cho đối phương nhìn xem, không chỉ có là cho hắn nhìn xem, càng là bị cùng hắn cùng một chỗ tham gia Thanh Vân Bảng những người kia nhìn xem, có thực lực mới có thể có được tôn trọng, đạo lý này, Dương Thiên Diệp minh bạch. Vì ngăn ngừa về sau phiền phức, cho nên hắn đáp ứng cùng người trước mắt này tỷ thí.

Tư Đồ Bác sắc mặt trầm xuống, Dương Thiên Diệp ngay cả Kiếm đều không lấy ra tựu hắn xuất thủ, đây là đang vũ nhục hắn sao?

"Xuất ra ngươi Kiếm, ta để ngươi ba chiêu, miễn cho ta lấy lớn hiếp nhỏ!" Tư Đồ Bác mặt âm trầm nói.

Dương Thiên Diệp khẽ giật mình, để hắn ba chiêu? Khi thấy đối phương sắc mặt lúc, hắn chợt minh bạch, xem ra đối phương là lầm sẽ tự mình là đang vũ nhục hắn. Cũng không giải thích, Dương Thiên Diệp chân phải bỗng nhiên đạp đất, thân thể mãnh liệt bắn mà ra. Thực sự cước nơi, mặt đất trực tiếp than lún xuống dưới, đủ thấy kỳ lực nói.

Dương Thiên Diệp vẫn không có cầm kiếm đi ra, tay phải nắm tay, đối Tư Đồ Bác thẳng tắp đập tới, không có bất kỳ cái gì xinh đẹp, cũng là như thế vô cùng đơn giản một quyền.

Tư Đồ Bác không có chủ động xuất kích, hắn ở đại sảnh đám đông phía dưới nói để Dương Thiên Diệp ba chiêu, tốt như vậy nuốt lời? Chẳng qua là khi Dương Thiên Diệp quyền đầu đi vào trước mặt hắn lúc, hắn liền hối hận mình mới vừa nói câu nói kia.

Nguyên bản nhìn như bình bình đạm đạm một quyền, tại sắp đạt tới Tư Đồ Bác trước mặt lúc, lại là bất thình lình biến lăng lệ vô cùng, quyền thượng ẩn chứa lực lượng khiến cho quyền đầu những nơi đi qua, không khí đều bị xé rách, vang lên từng đạo từng đạo khí bạo thanh âm.

Tư Đồ Bác kinh hãi, trên đài tham gia Thanh Vân Bảng mấy người thất kinh, Ngọc Hành trong mắt cũng là hiện lên một vòng kinh ngạc, Dương Thiên Diệp lực lượng để hắn kinh ngạc.

Tư Đồ Bác cũng không lo được lúc trước nói câu kia 'Để ngươi ba chiêu'. Cổ tay khẽ động, trường kiếm mang theo một đạo tàn ảnh bỗng nhiên bổ về phía Dương Thiên Diệp quyền đầu. Vô dụng kiếm kỹ, cũng không kịp dùng kiếm kỹ, chạy cũng không được, bởi vì hắn mình chủ quan, làm cho Dương Thiên Diệp đã đi tới trước người hắn, hắn căn bản là không có cách trốn tránh, chỉ có thể cùng Dương Thiên Diệp ngạnh hám.

Dương Thiên Diệp không có tránh né thanh trường kiếm kia, ngược lại là quyền đầu tốc độ càng nhanh!

"Bành!"

Quyền đầu đánh vào trên trường kiếm, đó cũng Huyền giai hạ phẩm Huyền Kiếm run lên bần bật, trên thân kiếm, trong nháy mắt xuất hiện nhện vết nứt. Tư Đồ Bác quá sợ hãi, ở Dương Thiên Diệp quyền đầu cùng hắn trường kiếm tiếp xúc trong nháy mắt đó, trong tay hắn Kiếm thế mà kém chút bị chấn tuột tay, cuối cùng là phải cần bao nhiêu lực lượng? Cần nhiều khủng bố phòng ngự?

Không chỉ có Tư Đồ Bác chấn kinh, ở đây tất cả mọi người chấn kinh. Lấy quyền đầu ngạnh hám Huyền giai hạ phẩm Huyền Kiếm, quyền đầu không chỉ có không có có nhận đến tổn thương chút nào, ngược lại còn đem đối phương Kiếm oanh kém chút vỡ vụn, đây là Huyền thú sao?

Nhìn thấy một màn này, truyền tống trên đài Mộ Dung Yêu sắc mặt nghiêm túc đứng lên, nàng còn là xem thường Dương Thiên Diệp, nguyên bản nàng cho rằng bộ kia hộp kiếm cùng cái kia quỷ dị kiếm kỹ cũng là Dương Thiên Diệp át chủ bài, hiện tại xem ra, đối phương át chủ bài xa xa không chỉ a.

Một bên Tư Đồ quang vinh cũng là sắc mặt nghiêm túc vô cùng, dùng quyền đầu ngạnh hám Huyền giai hạ phẩm Huyền Kiếm mà không chút nào tổn hại, cái này căn bản là cửu giai Huyền thú nhục thân a, trước mắt cái này gọi Dương Thiên Diệp người làm sao lại ủng có khủng bố như thế nhục thân?

Dưới đài, Tư Đồ Bác không kịp nghĩ nhiều cùng chấn kinh, bởi vì Dương Thiên Diệp lại là một quyền hướng phía hắn oanh tới.

Tư Đồ Bác cổ tay khẽ động, trường kiếm lần nữa bổ về phía Dương Thiên Diệp.

"Bành!"

Trường kiếm ầm vang vỡ vụn, Dương Thiên Diệp quyền đầu tốc độ không giảm, tiến quân thần tốc đánh phía Tư Đồ Bác lồng ngực, Tư Đồ Bác kinh hãi, tay phải nắm tay, cùng Dương Thiên Diệp quyền đầu đối đập tới.

"Xoạt xoạt!"

Ở tiếp xúc đến Dương Thiên Diệp quyền đầu trong nháy mắt đó, Tư Đồ Bác sắc mặt kịch biến, chợt, một đạo thanh thúy tiếng xương gãy ở trong sân vang lên, sau một khắc, Tư Đồ Bác thân thể như là đứt gãy chơi diều, hướng về sau bay ra ngoài, bay ra bốn năm trượng khoảng cách về sau, nặng nề mà nện rơi trên mặt đất.

Yên tĩnh! Toàn trường vô cùng an tĩnh!

Cái này bại?

Tiên Thiên thất phẩm ti đồ bác cứ như vậy bị hai quyền đánh bại? Giữa sân trong đầu mọi người đều mộng.

Dương Thiên Diệp thu hồi quyền đầu, nhìn phía xa nằm trên mặt đất Tư Đồ Bác lắc đầu, nhưng sau đó xoay người hướng truyền tống lên trên bục qua. Thực lực đối phương vẫn là có, nhưng là không nên khinh địch, nếu như không khinh địch, vừa lên đến liền thi triển kiếm kỹ, vậy hắn căn bản không có khả năng dựa vào quyền đầu liền đơn giản như vậy giải quyết đối phương.

Nhưng là đáng tiếc, đối phương quá khinh địch, không chỉ có để nó cận thân, còn cùng hắn đối quyền đầu, cùng hắn đối quyền đầu, đây không phải là muốn chết sao?

Tư Đồ quang vinh nhảy xuống truyền tống đài, đi vào Tư Đồ Bác bên cạnh, khi thấy Tư Đồ Bác này trong mắt vặn vẹo cánh tay lúc, Tư Đồ quang vinh sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Chỉ là một cái đơn giản tỷ thí, ngươi thế mà đối đồng môn xuống nặng tay như thế, ngươi thật là ác độc tâm!"

"Ta đã hạ thủ lưu tình!" Dương Thiên Diệp dừng bước lại, quay người nhìn Tư Đồ quang vinh liếc một chút, nhưng sau đó xoay người tiếp tục hướng phía truyền tống lên trên bục qua.

"Hạ thủ lưu tình?" Tư Đồ quang vinh sắc mặt dữ tợn nói: "Tốt cái hạ thủ lưu tình, Dương Thiên Diệp sư đệ thực lực kinh người, Tư Đồ quang vinh ngứa tay, muốn tìm Dương sư đệ lĩnh giáo mấy chiêu, không biết Dương sư đệ có thể hãnh diện?"

Dương Thiên Diệp lần nữa dừng bước lại, quay người nhìn xem Tư Đồ quang vinh, nói: "Ngươi xác định ngươi là ngứa tay, mà không phải ngứa da?" Cùng Tư Đồ Bác giao thủ, hắn thật là hạ thủ lưu tình, không phải vậy hắn nếu là xuất toàn lực, một quyền kia đủ để cho

Tư Đồ Bác cả người xương cốt vỡ vụn. Đánh với Tư Đồ Bác một trận, chỉ là đơn giản tỷ thí, không cần thiết phân sinh tử, bởi vì Tư Đồ Bác không nghĩ tới muốn giết hắn.

Nhưng là người trước mắt này nếu là dám động thủ, hắn cảm thấy hội làm cho đối phương tham gia không giới này Thanh Vân Bảng, bởi vì hắn theo trong mắt đối phương nhìn thấy sát ý.

"Ha ha..." Tư Đồ quang vinh giận quá mà cười, người trước mắt này khẩu khí thật sự là thật lớn a, hắn cho là hắn là ai? Ngay tại hắn chuẩn bị trực tiếp động thủ lúc, Ngọc Hành xuất hiện ở giữa hai người, Ngọc Hành nhìn một chút nằm trên mặt đất ngất đi Tư Đồ Bác liếc một chút, sau đó vừa nhìn về phía Dương Thiên Diệp, nói: "Ra tay quá nặng!"

"Ta không cảm thấy!" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói: "Hắn hẳn là may mắn gặp được là ta, nếu như là ở Quỷ Tông hoặc là tông khác đệ tử, chấp Kiếm trưởng lão ngươi cho là hắn còn có cơ hội mạng sống sao?"

Ngọc Hành khẽ giật mình, sau đó lắc đầu, nói: "Việc này như vậy coi như thôi, tiến về đế đô!"

Ở Tư Đồ quang vinh ánh mắt oán độc bên trong, Dương Thiên Diệp cùng Mộ Dung Yêu mấy người bước vào tiến về đế đô truyền tống trận.

------oOo------

Chương 156: Đế đô cổng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Vân Bảng có thể nói là toàn bộ Nam Vực một đại thịnh sự, không chỉ có sáu đại thế lực, cũng là những cái kia đại thế gia, tiểu thế gia, bao quát ẩn thế thế gia đều sẽ trước tới tham gia.

Loại tình huống này, người đế đô lưu gia tăng có thể nghĩ, cho nên, tháng này đế đô trên đường phố đơn giản có thể dùng người ta tấp nập để hình dung. Trừ những này huyền giả bên ngoài, ở trên đường phố, cách mỗi một khắc đồng hồ liền sẽ có một đội người mặc ngân sắc khôi giáp hộ vệ đội đi qua. Nhìn thấy những hộ vệ đội này, đế đô trên đường phố huyền giả trong mắt đều là lộ ra vẻ kiêng dè, bởi vì những hộ vệ đội này tất cả đều là vương giả cảnh cùng Tiên Thiên cảnh cường giả tạo thành!

Một tháng này, hộ vệ đội có được tiền trảm hậu tấu quyền lợi, nói cách khác, nếu có huyền giả dám ở đế đô nháo sự, hộ vệ đội trước tiên có thể xuất thủ đánh giết, sau đó ở bẩm báo lên trên.

Cũng không phải là Đại Tần đế quốc bá đạo, mà chính là đây là sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc cùng một chỗ trao quyền. Bởi vì nếu như không dạng này, đế đô sợ rằng sẽ xuất hiện nhiễu loạn lớn.

Ở những hộ vệ đội này làm kinh sợ, tháng này đế đô tuy nhiên mỗi ngày người từng bội số gia tăng, nhưng lại không có xuất hiện bao nhiêu nhiễu loạn.

Ở đế đô cổng có một cây khảo thí trụ, khảo thí trụ cao nhất trượng, bao quát tam xích, dưới cột đá nửa đoạn dán một khối hơi mỏng mảnh thủy tinh, thật sâu khảm vào trong trụ đá, thượng diện lại có mười sắp xếp tinh thạch, mỗi sắp xếp có mười khỏa.

Cái này cây cột là khảo thí huyền giả thực lực cây cột, chỉ cần huyền giả hướng phía cái này cây cột phát động công kích, những cái kia tinh thạch liền sẽ sáng lên, sáng càng nhiều cũng liền đại biểu thực lực càng mạnh, đến đây đế đô huyền giả bình thường đều sẽ đến qua khảo nghiệm thực lực mình, đồng thời, đây cũng là một cái Dương Thiên tên cơ hội.

Lúc này ở Tần Đô cổng, hội tụ vô số huyền giả, khoảng chừng hơn vạn nhiều, không có ai đi công kích khảo thí trụ, mà đều là nhìn xem đế đô ngoài cửa một cái cự đại truyền tống đài, dường như đang chờ đợi cái gì.

Đế đô là không cho phép sáu đại thế lực ở đế đô bên trong thành lập truyền tống đài, cho nên sáu đại thế lực truyền tống đài đều xây dựng ở Đế Đô thành ngoài cửa.

"Tên vương bát đản nào nói sáu đại thế lực hôm nay sẽ đến Tần Đô? Cái này đều thái dương nhanh xuống núi, làm sao ngay cả cái quỷ ảnh đều không có gặp?" Một cái thô cuồng hán tử khạc đờm, có chút khó chịu nói.

"Đang chờ đợi đi, sáu đại thế lực hẳn là cũng nhanh đến!" Ở thô cuồng hán tử bên cạnh một tên Thanh Tú thiếu niên nói.

"Ta đều theo buổi sáng đợi đến giữa trưa, nếu như không phải muốn nhìn một chút những tông môn này đệ tử thực lực, sớm biết cái này sáu đại thế lực chậm như vậy, lão tử liền nên qua Túy Nguyệt Lâu khoái hoạt khoái hoạt ở đến!" Thô cuồng hán tử vẫn như cũ khó chịu nói.

"Tụ ở chỗ này người cái nào không phải muốn nhìn một chút lấy chút tông môn đệ tử thực lực?" Thanh Tú thiếu niên nói: "Đều nói những tông môn này đệ tử yêu nghiệt cùng cực, ta cũng muốn nhìn một chút những tông môn này đệ tử đến cùng là cái thế nào yêu nghiệt."

"Yêu nghiệt?" Thô cuồng hán tử khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, nói: "Ta lão Ngưu lần này liền muốn giết giết những tông môn kia đệ tử uy phong, để bọn hắn biết nói chúng ta những tán tu này mới thật sự là yêu nghiệt!"

Nghe vậy, Thanh Tú thiếu niên cười cười, không có ở nói chuyện.

"Tiểu bạch kiểm, ngươi thế nhưng là không tin?" Nhìn thấy Thanh Tú thiếu niên cười không nói thần sắc, thô kệch hán tử có chút phát cáu.

Thanh Tú thiếu niên chỉ chỉ một bên khảo thí trụ, nói: "Vị huynh đài này trước tiên có thể thử một chút khảo nghiệm này trụ, đợi chút nữa sáu đại thế lực người đến nhất định sẽ thử một chút, cho nên đợi chút nữa liền biết là huynh đài lợi hại vẫn là sáu đại thế lực đệ tử lợi hại, như thế nào?"

"Thử liền thử!" Thô cuồng hán tử lạnh hừ một tiếng, sau đó đi đến khảo thí trụ trước.

Thô cuồng hán tử hít sâu một hơi, sau đó tay phải bình thân, chậm rãi hướng lên nâng lên, hắn trên tay, một tòa giả lập sơn phong chậm rãi hình thành, một đoạn thời khắc, thô cuồng hán tử một tiếng thét to lên, tay phải bỗng nhiên hướng khảo nghiệm kia trụ đập tới.

"Sơn Nhạc Chưởng!"

Chưởng lạc khảo thí trụ, khảo thí trụ không nhúc nhích tí nào, khảo thí trụ thượng diện Krystal sáng lên bảy mươi mốt khỏa.

Nhìn thấy chỉ sáng lên bảy mươi mốt khỏa, thanh tú thiếu niên chậm rãi lắc đầu, thô cuồng hán tử là Tiên Thiên thất phẩm thực lực, như vậy cảnh giới có thể thắp sáng bảy mươi mốt khỏa, ở tán tu bên trong quên rất không tệ, nhưng nếu là muốn cùng sáu đại thế lực tông môn đệ tử so sánh, này không thể nghi ngờ là tự rước lấy nhục.

Một bên những người vây xem kia bên trong, có lộ ra bội phục chi sắc, nhưng càng nhiều lại là lộ ra vẻ khinh thường, bảy mươi mốt khỏa, nhiều nhất chỉ có thể coi là trung đẳng mức độ mà thôi. Các loại sáu đại thế lực đệ tử đến đây, bảy mươi mốt khỏa liền chỉ có thể coi là hạ đẳng bất nhập lưu.

Trong đám người, một tên dáng người lửa nóng gợi cảm nữ tử khinh thường nói: "Ca, hắn mới thắp sáng bảy mươi mốt khỏa, liền dám cuồng ngôn nói muốn để tông môn đệ tử đẹp mắt, thật sự là người không biết không sợ!"

"Thanh Hồng, ngươi có phải hay không lại bắt hắn cùng Dương huynh đệ làm sự so sánh?" Ở bên cạnh cô gái, một tên hình thể bưu hãn hán tử có chút im lặng nói: "Ngươi có thể hay không ăn mòn những kiểm tra này người đi cùng một người bình thường so sao? Dương huynh đệ hắn căn bản không phải người bình thường, ngươi chẳng lẽ không biết sao?"

Nữ tử không là người khác, chính là Thanh Hồng, bưu hãn hán tử cũng là Thanh Hồng ca ca Man Tử, ở Man Tử bên cạnh trầm mặc không nói thanh niên thì là Tiểu Hắc.

Lớn như vậy một cái việc quan trọng, ba người đương nhiên sẽ không bỏ qua!

Thanh Hồng bĩu môi, sau đó lại nhìn phía truyền tống đài, nói: "Ca, ngươi nói Dương Thiên Diệp hắn trở về sao?"

Man Tử nhún nhún vai nói: "Ca ngươi nào biết được? Bất quá ta cảm thấy hắn hẳn là sẽ không đến, tuy nhiên Dương huynh đệ thực lực rất mạnh, nhưng muốn nói tham gia Thanh Vân Bảng hẳn là còn không được, coi như hắn muốn tham gia Thanh Vân Bảng, Kiếm Tông hẳn là cũng sẽ không để hắn tham gia, dù sao tham gia Thanh Vân Bảng, thực lực không đủ lời nói nhưng là sẽ người chết!"

"Nhưng là ta cảm giác hắn sẽ đến!" Thanh Hồng kiên định nói.

Man Tử lắc đầu, lại là cảm giác, cảm giác thứ này có thể tin sao? Dù sao hắn là không tin.

"Đến, đến, là, là Kiếm Tông đệ tử, Kiếm Tông đến!"

Đúng lúc này, giữa sân không biết là ai quát to một tiếng.

Nghe vậy, mọi người đưa mắt nhìn lại, ở giữa truyền tống trên đài một trận hào quang loé lên, sau đó mười mấy người xuất hiện trên đài.

"Là Dương Thiên Diệp, ca, là Dương Thiên Diệp!" Thanh Hồng liếc một chút tìm đến Dương Thiên Diệp thân ảnh, trong đôi mắt đẹp, lóe ra mừng rỡ cùng vẻ kích động.

Nhìn xem Dương Thiên Diệp, Man Tử cũng là cười một tiếng, đối với Dương Thiên Diệp, hắn cũng là rất có hảo cảm, phải nói, trong lòng hắn, cũng là cầm Dương Thiên Diệp xem như là bằng hữu, nhìn thấy bằng hữu cao hứng không phải rất bình thường sao?

Dương Thiên Diệp không nhìn thấy Thanh Hồng cùng Man Tử ba người, lúc này hắn cùng bên cạnh mấy người, rất là kinh ngạc, kinh ngạc thế mà có nhiều người như vậy.

"Chấp Kiếm trưởng lão, những người này đều là đến hoan nghênh chúng ta?" Tần Phong hỏi.

Một bên mấy người cũng nhìn về phía Ngọc Hành, muốn biết đáp án.

Ngọc Hành cười khổ cười, nói: "Các ngươi muốn thật đẹp, nhìn thấy này cùng cây cột không? Đó là khảo thí trụ, khảo thí một cá nhân thực lực đồ, vật. Bọn họ là đến xem tông môn đệ tử thực lực, cho nên, đợi chút nữa đều không chịu thua kém một điểm, tranh thủ đều cho ta thắp sáng chín mươi khỏa trở lên, vì ta Kiếm Tông tranh khẩu khí!"

Nghe vậy, mọi người đều là gật gật đầu.

"Các ngươi biết các ngươi Tô trưởng lão năm đó thắp sáng bao nhiêu khỏa sao?" Đúng lúc này, Tô Thanh Thi bên cạnh tên nam tử kia bỗng nhiên cười hỏi.

Mọi người hiếu kỳ nhìn về phía Tô Thanh Thi cùng tên này nội môn trưởng lão.

Dương Thiên Diệp trong mắt cũng là lộ ra vẻ tò mò, Tô Thanh Thi năm đó thế nhưng là trải qua Thanh Vân Bảng, muốn đến thành tích của nàng hẳn là vô cùng tốt.

"Chín mươi ba khỏa!" Tên nam tử này cười nói: "Năm đó các ngươi Tô trưởng lão thắp sáng chín mươi ba khỏa, lực áp lúc trước Quỷ Tông tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài! Các ngươi có lẽ không cho rằng chín mươi ba khỏa đến cỡ nào không dậy nổi, đợi chút nữa các ngươi thử qua khảo thí trụ sau liền sẽ không như thế nghĩ."

"Năm đó Nguyên Môn thắp sáng bao nhiêu khỏa?" Dương Thiên Diệp đột nhiên hỏi. Năm đó Nguyên Môn tất nhiên đến thứ nhất, này muốn đến đối phương thắp sáng hẳn là càng nhiều, hắn rất ngạc nhiên. Bởi vì chỉ có giải nguyên môn thực lực, mới có thể chính xác ước định hắn tự thân thực lực.

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, bên cạnh mấy người cũng là lộ ra hiếu kỳ ánh mắt, Nguyên Môn, cái này Nam Vực chân chính quái vật khổng lồ, nó cửa bên trong yêu nghiệt đến tột cùng là có bao nhiêu yêu nghiệt?

Tô Thanh Thi bên cạnh nam tử trong ánh mắt có chút không vui, hắn nói cái đề tài này, chỉ là muốn để Tô Thanh Thi vui vẻ một chút, thế nhưng là trước mắt đệ tử này cư nhiên như thế không có nhãn lực sức lực, đưa ra có khả năng để Tô Thanh Thi xấu hổ vấn đề.

Ngay tại hắn chuẩn bị lối ra quát tháo lúc, Tô Thanh Thi lại mở miệng, "Chín mươi bảy khỏa, một lần kia thắp sáng cao nhất là Nguyên Môn thiên tài, cũng là một lần kia Thanh Vân Bảng thứ nhất, hắn thắp sáng chín mươi bảy khỏa. Các ngươi đừng nhìn ta cùng hắn chỉ kém bốn khỏa, kỳ thật ở trong đó chênh lệch phi thường lớn, bởi vì chín mươi khỏa trở lên về sau, muốn nhiều một chút sáng một khỏa, độ khó kia là vô cùng vô cùng lớn, đợi chút nữa các ngươi liền có thể cảm nhận được."

Nhìn thấy Tô Thanh Thi thế mà mở miệng giải thích, ở nàng bên cạnh tên nam tử kia trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, hắn nhìn xem Tô Thanh Thi, sau đó lại nhìn xem Dương Thiên Diệp, bắt đầu trầm mặc.

Chín mươi bảy cùng chín mươi bốn khác biệt đến cùng lớn bao nhiêu, cũng chỉ có chân chính thử qua mới có thể trải nghiệm! Ở Ngọc Hành dẫn đầu dưới, mọi người đi tới cửa thành, Ngọc Hành ánh mắt ở Dương Thiên Diệp bọn người trên thân từng cái đảo qua, sau đó rơi vào Tư Đồ vinh thân bên trên, nói: "Tư Đồ quang vinh, ngươi thử trước một chút!"

Tư Đồ quang vinh sắc mặt vui vẻ, một loại cảm giác ưu việt trong nháy mắt ở trong nội tâm sinh sôi lan tràn. Chấp Kiếm trưởng lão điểm danh muốn hắn cái thứ nhất, này đại biểu cái gì? Đại biểu ở chấp Kiếm trưởng lão là phi thường coi trọng hắn, cho là hắn có thể đại biểu Kiếm Tông khai hỏa cái này trận chiến đầu tiên!

------oOo------

Chương 157: Chín mươi ba khỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Tư Đồ quang vinh đi đến khảo thí trụ chuẩn bị trước xuất thủ là, giữa sân bất thình lình có người lần nữa kinh hô: "Quỷ Tông đến!"

Nghe vậy, mọi người cùng nhau hướng truyền tống đài phương hướng trông đi qua, Kiếm Tông bên này người cũng hướng truyền tống đài trông đi qua, cùng những người khác không giống nhau, Kiếm Tông người cơ bản đều là ánh mắt bất thiện.

Quỷ Tông chỉ có bốn người, đều là người mặc ấn có đầu lâu trường bào màu đen. Một cái đầu đầy hồng phát cầm trong tay một cây đen kịt cây gậy lão nhân, ba cái mười bảy mười tám tuổi thanh niên.

"Là hài cốt lão nhân, Tôn Giả cảnh cường giả!" Nhìn thấy bốn người, đứng ở Dương Thiên Diệp bên cạnh Mộ Dung Yêu trầm giọng nói.

"Hài cốt lão nhân?" Dương Thiên Diệp nói: "Không biết!"

"Hắn cùng chấp Kiếm trưởng lão là cùng một thời đại người, thực lực cực mạnh, ta Kiếm Tông không biết có bao nhiêu đệ tử chết ở người này trên tay." Mộ Dung Yêu nói: "Tóm lại về sau ngươi nếu là ở bên ngoài đơn độc nhìn thấy hắn, ai, vẫn là đừng nhìn thấy cho thỏa đáng, nhìn thấy liền đại biểu ngươi sinh hoạt không."

Dương Thiên Diệp đồng ý gật gật đầu, Tôn Giả cảnh cường giả, há lại hắn hiện tại có thể chống lại?

"Nhìn thấy hài cốt sau lưng bên phải thiếu niên kia không, hắn hẳn là Tu La, theo các trưởng lão nói, hắn lĩnh ngộ sát ý, người này là chúng ta lần này địch nhân lớn nhất!" Mộ Dung Yêu nhìn xem tên thiếu niên kia, thần sắc có chút ngưng trọng, nhưng là không có kiêng kị cùng e ngại.

Dương Thiên Diệp cũng nhìn về phía gã thiếu niên này, người này niên kỷ cùng hắn không sai biệt lắm, bề ngoài rất Thanh Tú, không có có giống như cái khác Quỷ Tông đệ tử như vậy trưởng khó coi, cho người ta một loại người vật vô hại cảm giác, nhưng là Dương Thiên Diệp đương nhiên sẽ không tin tưởng đối phương người vật vô hại, có thể lĩnh ngộ sát ý người, trên tay nếu là không có dính đầy máu tươi, có thể lĩnh ngộ sát ý?

"Ngươi chớ nhìn hắn người vật vô hại, kỳ thật người này cực kỳ tâm ngoan thủ lạt. Nghe đồn người này là lĩnh ngộ sát ý, không chỉ có giết cha giết mẹ, càng là diệt chính hắn toàn tộc hơn một ngàn tám trăm người, tóm lại cùng hắn có chút quan hệ, hắn đều giết. Tối hậu bị Quỷ Tông cường giả nhìn trúng mang về Quỷ Tông, nghe nói Quỷ Tông không người nào dám làm sư phụ hắn...." Mộ Dung Yêu trầm giọng nói.

"Giết cha giết mẹ?" Dương Thiên Diệp thần sắc cũng ngưng trọng lên, nếu như việc này là thật, vậy người này phát rồ trình độ quả thực là để cho người ta khó có thể tưởng tượng a. Loại này tên điên, thật là muốn ngàn vạn cẩn thận.

Tuy nhiên không biết tại sao, Dương Thiên Diệp ngược lại cảm thấy Tu La bên cạnh hai người kia mới thật sự là nguy hiểm, hai người kia niên kỷ so Tu La hơi lớn một số, so sánh Tu La, ngoại hình càng thêm người vật vô hại, chỉ là Dương Thiên Diệp cảm giác hai người này không đơn giản, thậm chí cảm giác hai người mức độ nguy hiểm còn tại này Tu La phía trên.

Quỷ Tông bốn người không nhìn mọi người, đi thẳng tới Kiếm Tông mấy người trước mặt, này đầu đầy hồng phát lão nhân ánh mắt ở Mộ Dung Yêu bọn người trên thân quét mắt một vòng, tối hậu nhìn về phía Ngọc Hành, cười lạnh nói: "Ngọc Hành, không nghĩ tới lần này lại là ngươi dẫn đội, làm sao, là sợ ngươi Kiếm Tông đệ tử chết oan chết uổng?"

"Đương nhiên sợ!" Ngọc Hành châm chọc nói: "Hài cốt, nếu như ngươi Quỷ Tông là đường đường chính chính tới tham gia Thanh Vân Bảng, ta Kiếm Tông tự nhiên là không cần sợ ngươi Quỷ Tông, nhưng là ngươi Quỷ Tông luôn dùng một số hèn hạ bỉ ổi thủ đoạn, ta Kiếm Tông tự nhiên là sợ, dù sao những bọn tiểu bối này có thể đánh không lại ngươi Quỷ Tông những cái kia Linh giả cảnh cường giả, ngươi cứ nói đi?"

Hài cốt nhìn một chút Ngọc Hành sau lưng Dương Thiên Diệp mấy người, khinh thường nói: "Liền mấy người bọn hắn đáng giá ta Quỷ Tông vận dụng Linh giả cảnh cường giả? Ngọc Hành, ngươi thật sự là quá để mắt bọn họ."

Nghe vậy, Tư Đồ quang vinh bọn người giận dữ, nhưng cũng không dám chen vào nói.

"Hài cốt, trước đây ít năm phái người giết ta Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử đừng nói không phải ngươi Quỷ Tông, lần này nhằm vào ta Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử âm mưu cũng đừng nói không phải ngươi Quỷ Tông. Nếu như ngươi Quỷ Tông đệ tử không phải e ngại ta Kiếm Tông đệ tử, cần gì phải thi triển những này bỉ ổi thủ đoạn?" Ngọc Hành âm thanh lạnh lùng nói.

"E ngại ngươi Kiếm Tông đệ tử?" Hài cốt gằn giọng cười cười, sau đó nói: "Ngọc Hành, ngươi ta ở cái này đánh nước bọt chiến cũng không có ý nghĩa. Khảo thí trụ ngay tại cái này, hai chúng ta tông thế hệ trẻ tuổi mạnh nhất mấy người cũng ở nơi đây, sao không để bọn hắn tỷ thí một chút? Để mọi người tại đây nhìn xem, đến cùng là ai e ngại người nào?"

"Ta cũng đang có ý này!" Ngọc Hành nhìn hài cốt sau lưng ba người liếc một chút, nói: "Các ngươi tới trước?"

"Các ngươi tới trước, các ngươi tới trước!" Hài cốt khách khí một chút.

Ngọc Hành quay người nhìn xem Tư Đồ quang vinh, trầm giọng nói: "Không cần lưu thủ!"

Tư Đồ quang vinh gật gật đầu, hắn đương nhiên sẽ không lưu thủ, đây chính là quan hệ đến Kiếm Tông thanh danh. Hít sâu một hơi, Tư Đồ quang vinh trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra động, cổ tay khẽ động, một thanh trường kiếm ra hiện tại hắn trên tay, Huyền khí rót vào trường kiếm, trường kiếm nhất thời phát ra một đạo kiếm minh thanh âm.

Một đoạn thời khắc, Tư Đồ quang vinh một tiếng thét to lên, trường kiếm đối khảo thí trụ cách không đâm một cái. Nhất thời, từng chuôi khí kiếm từ trường kiếm đỉnh đầu bắn ra, bắn về phía khảo thí trụ.

"Oanh!"

Vẻn vẹn một hơi thời gian, liền không còn có tại hơn ba mươi đạo khí kiếm đánh vào khảo thí trụ bên trên, khảo thí trụ phía dưới Krystal bỗng dưng sáng lên, chúng mắt người quét qua, tổng cộng sáng lên chín mươi mốt khỏa.

"Chín mươi mốt khỏa... Thật mạnh, không hổ là sáu đại thế lực người, đúng, lúc trước cái kia nói muốn cho tông môn đệ tử nhìn xem tán tu yêu nghiệt gia hỏa đâu?"

"Thật là tốt mạnh, coi như là bình thường vương giả cảnh cường giả cũng đánh không ra chín mươi mốt khỏa, tông môn đệ tử quả nhiên là yêu nghiệt a!"

"Tán tu quả nhiên là cùng tông môn đệ tử không thể so sánh nổi a, ai, lúc trước nên nỗ lực một điểm, sau đó tìm cái tông môn gia nhập, ta hối hận a..."

"..."

Nghe được mọi người chung quanh lời nói, Tư Đồ quang vinh nhất thời mặt lộ vẻ ý mừng, sau đó ánh mắt khiêu khích giống như nhìn về phía Quỷ Tông ba cái kia thiếu niên. Hắn không có chú ý tới, lúc này Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành lông mày đã hơi nhíu lên, bởi vì Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành biết, Tư Đồ quang vinh căn bản không có đem hết toàn lực, hắn còn ở ẩn giấu thực lực.

Chín mươi mốt khỏa đối với tán tu tới nói, xác thực có thể tính là rất không tệ, nhưng là đối với những tông môn này đệ tử tinh anh tới nói, chỉ có thể nói là đạt tiêu chuẩn. Nếu như là bình thường, Tư Đồ quang vinh lưu thủ, Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành hội tán thành, nhưng là hiện tại, loại này lưu thủ cũng là lộ ra phi thường ngu xuẩn, bởi vì quan hệ này đến Kiếm Tông thanh danh.

"Đây chính là ngươi Kiếm Tông đệ tử thực lực? Khi thật là khiến người ta thất vọng a!" Hài cốt lão nhân mỉa mai một câu, sau đó quay đầu nhìn về phía phía sau hắn ba người, nói: "Ba người các ngươi người nào bên trên?"

Tu La đứng ra, Tu La nhìn cũng chưa từng nhìn Tư Đồ quang vinh, đi thẳng tới khảo thí trụ trước mặt, sau đó cong ngón búng ra, một sợi tơ máu kích xạ ở khảo thí trụ bên trên, từng dãy Krystal đột nhiên sáng lên, hết thảy chín mươi ba khỏa!

"Thiên, lại là chín mươi ba khỏa, đây là hiện đang mới thôi lớn nhất thành tích tốt a? Thế mà còn cao hơn Kiếm Tông hai khỏa, thật mạnh..."

"Chín mươi ba khỏa, vương giả Ngũ phẩm cảnh phía dưới vương giả cảnh cường giả cũng rất khó làm được đi, người kia là ai? Lại có khủng bố như thế thực lực!"

"Ta nhận ra hắn, hắn gọi Tu La, nghe nói hắn còn lĩnh ngộ sát ý, nếu như hắn dùng tới sát ý, sợ rằng sẽ đạt tới chín mươi lăm khỏa, thậm chí nhiều hơn!"

"Sát ý!" Nghe được câu này, trên trận mọi người hít sâu một hơi.

Tư Đồ quang vinh sắc mặt nóng bỏng, đây mới thực là trước mặt mọi người đánh mặt a! Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi sắc mặt cũng là có chút khó coi, tuy nhiên mọi người không có làm mặt nói hắn Kiếm Tông như thế nào như thế nào, nhưng là không thể nghi ngờ, Kiếm Tông lần này quá mất mặt.

Tu La lúc này ở Mộ Dung Yêu bọn người trên thân nhìn một chút, sau đó rơi vào Tư Đồ vinh thân bên trên, nói: "Nếu như Kiếm Tông thế hệ trẻ tuổi đều là ngươi loại trình độ này, vậy cũng quá không có ý nghĩa điểm." Nói xong, quay người liền đi trở về.

"Chậm đã!"

Đúng lúc này, Mộ Dung Yêu đứng ra, Tu La quay người nhìn xem Mộ Dung Yêu, nói: "Làm sao?"

Mộ Dung Yêu không nói gì, đi đến khảo thí trụ trước, tay phải vươn hướng không trung, bàn tay nhẹ nhàng một nắm, một thanh từ Huyền khí biến ảo khí kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, theo Huyền khí không ngừng rót vào, khí kiếm càng ngày càng ngưng thực, hai hơi qua đi, khí kiếm phảng phất là thật Kiếm, trên không trung tản ra sáng chói loá mắt kiếm mang.

"Qua!"

Mộ Dung Yêu cổ tay khẽ động, chuôi này khí kiếm bắn ra!

"Oanh!"

Một đạo tiếng nổ lớn ở trong sân vang lên, khảo thí trụ nhẹ khẽ run run, sau đó tại mọi người kinh ngạc dưới ánh mắt, khảo thí trụ tiếp nước tinh trong nháy mắt sáng lên.

"Chín mươi lăm khỏa!"

Giữa sân không biết người nào hô một câu.

Mọi người tại đây hít sâu một hơi, chín mươi lăm khỏa, đây mới thực là yêu nghiệt, đại biểu cũng là ở Nguyên Môn cùng hoàng gia học viện loại địa phương này cũng là có thể quên làm yêu nghiệt.

Tư Đồ quang vinh sắc mặt vẫn như cũ không dễ nhìn, cho dù hắn dùng toàn lực, hắn cũng không có lòng tin có thể thắp sáng chín mươi lăm khỏa, thế nhưng là trước mắt người sư muội này thế mà thắp sáng chín mươi lăm khỏa, cái này chẳng phải là nói trước mắt người sư muội này thực lực đã không kém hắn?

Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi sắc mặt đẹp mắt một số, Kiếm Tông cuối cùng là không đến mức ở lớn Thiên đám đông xuống mất mặt.

"Xem ra chính mình cũng là có chút xem nhẹ nàng!" Nhìn xem giữa sân Mộ Dung Yêu, Dương Thiên Diệp trong lòng thấp giọng nói. Vừa rồi Mộ Dung Yêu một kích kia uy lực, rất mạnh, cũng là hắn cũng không dám tùy tiện dùng thân thể qua ngạnh hám, hắn có lòng tin ngăn trở, nhưng nhìn Mộ Dung Yêu thong dong bộ dáng, hắn biết, Mộ Dung Yêu cũng không có xuất toàn lực, nếu như nàng xuất toàn lực, cái kia uy lực khẳng định hội càng khủng bố hơn!

------oOo------

Chương 158: Bách Hoa cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu La trong mắt không có lúc trước khinh thị, quan sát tỉ mỉ xuống Mộ Dung Yêu, nói: "Ngươi thực lực không tệ, có tư cách làm đối thủ của ta, Thanh Vân Bảng bên trên gặp!" Nói xong, Tu La không có ở nói nhảm, quay người đi trở về hài cốt lão nhân bên cạnh.

Tu La đi trở về hài cốt sau lưng về sau, hài cốt sau lưng một gã nam tử khác đi tới, nam tử ánh mắt ở Dương Thiên Diệp bọn người trên thân quét mắt một vòng, tối hậu rơi vào Mộ Dung Yêu trên thân, sau đó lắc lắc đầu nói: "Thực lực không tệ, tướng mạo dáng người càng không tệ, tuy nhiên đáng tiếc, đáng tiếc."

Nói xong, nam tử cũng không đợi Mộ Dung Yêu nói chuyện, đi thẳng tới khảo thí trụ trước, tay phải uốn lượn, lòng bàn tay hướng xuống, trên lòng bàn tay, một cỗ hắc khí thoáng hiện, đúng lúc này, truyền tống trên đài truyền tống trận lại lại động tĩnh.

"Là Bách Hoa cung người đến, còn có Băng Tuyết cung." Có người kinh hô.

Mọi người lần nữa hướng truyền tống đài vị trí nhìn sang.

Truyền tống trên đài, xuất hiện hai đội người, bên trái này đội bốn người, đều là người mặc mang tươi đẹp bông hoa váy dài; Bên phải này đội có năm người, đều là người mặc Thuần quần dài trắng. Hai đội người có hai cái điểm giống nhau, cái kia chính là đều là nữ nhân, còn có một chút cũng là đều là phi thường xinh đẹp.

"Nhìn thấy bên phải mặc quần trắng này đoàn người bên trong xinh đẹp nhất cái kia Nữ không!" Mộ Dung Yêu đối Dương Thiên Diệp nói: "Nàng gọi Lãnh Tâm Nhiên, là Băng Tuyết cung nhân vật đại biểu, nghe đồn nàng từng đánh chết vương giả cảnh cường giả, đúng, nàng là Ngũ Hành Huyền khí bên trong nước Huyền khí, ngày sau nếu là cùng nàng giao thủ, nhất định phải cẩn thận!"

"Bên phải này đội đâu?" Dương Thiên Diệp ở gọi là Lãnh Tâm Nhiên trên người nữ tử nhìn một chút, sau đó liền nhìn về phía Bách Hoa cung này đoàn người. So sánh Băng Tuyết cung, hắn đối Bách Hoa cung càng có hứng thú.

Mộ Dung Yêu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, sau đó nói: "Nhìn thấy bên phải cái kia mang mạng che mặt nữ tử không, nàng gọi Văn Nhân Nguyệt, Tiên Thiên cửu phẩm cảnh, nàng rất thần bí, không có liên quan tới nàng bất luận cái gì truyền thuyết, chỉ là càng là như thế, chúng ta hẳn là càng phải cẩn thận!"

"Văn Nhân Nguyệt sao?" Dương Thiên Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Mộ Dung Yêu, nói: "Ngươi thật giống như đối những thiên tài này rất hiểu biết!"

"Đương nhiên muốn hiểu biết!" Mộ Dung Yêu nói: "Chỉ có thời thời khắc khắc biết những này Nam Vực yêu nghiệt thực lực, ta mới có thể chính xác nhận biết mình thực lực, không phải vậy ở Kiếm Tông, tại những cái kia nội môn cùng ngoại môn đệ tử lấy lòng dưới, ta sợ rằng sẽ như là Tư Đồ quang vinh như vậy cho là mình thật là yêu nghiệt!"

Dương Thiên Diệp cười cười, đường; "Ta hiện tại xem như minh bạch thực lực ngươi vì sao mạnh như vậy!" Xác thực, có thể trở thành cường giả đều không có một cái nào là phế vật, tỉ như trước mắt cái này Mộ Dung Yêu.

"Ngươi cũng không tệ, bởi vì ta ở trên thân thể ngươi ngửi được khí tức nguy hiểm!" Mộ Dung Yêu lông mày lựa chọn, nói.

"Chúng ta bây giờ là đứng ở trên cùng một con thuyền, coi như ta nguy hiểm, này cũng chỉ là đối với người khác uy hiếp, không phải sao?" Dương Thiên Diệp cười nói.

"Nếu như tham gia giới này Thanh Vân Bảng tất cả Kiếm Tông đệ tử đều như vậy muốn vậy là tốt rồi!" Mộ Dung Yêu nhạt tiếng nói.

Dương Thiên Diệp cười cười, không nói chuyện, hắn cảm giác được, lấy cái kia Tư Đồ quang vinh cầm đầu mấy tên uy tín lâu năm đệ tử đối với hắn cùng Mộ Dung Yêu, còn có cái kia Tần Phong rất là xa lánh, tuy nhiên những này hắn đều không thèm để ý, chỉ cần đối phương không đến trêu chọc hắn, xa lánh liền xa lánh đi, dù sao lại thiếu không hắn một miếng thịt!

Băng Tuyết cung cùng Bách Hoa cung tựa hồ có chút không đối đầu, hai bên lẫn nhau lạnh lùng liếc nhau, sau đó liền cùng đi đến cửa thành nơi.

"Hài cốt, Ngọc Hành, không nghĩ tới lần này là các ngươi dẫn đội!" Bách Hoa cung tên kia cầm đầu mỹ phụ nhìn một chút Ngọc Hành cùng hài cốt, nhạt tiếng nói.

"Thải Phượng, mấy chục năm không thấy, ngươi vẫn như cũ là phong thái vẫn như cũ a!" Nhìn trước mắt mỹ phụ, Ngọc Hành trong mắt có chút phức tạp, cảm khái nói: "Năm đó ngươi ta cùng một chỗ kết bạn thời gian còn thoáng như hôm qua, ai..."

Tên là Thải Phượng mỹ phụ trong mắt cũng là hiện lên một vòng phức tạp, nói: "Mấy chục năm không thấy, ngươi đã nhanh biến thành một cái lão đầu tử."

"Tuế nguyệt không tha người Hàaa...!" Ngọc Hành lắc đầu cười một tiếng.

Lúc này, Băng Tuyết cung bên kia cầm đầu váy trắng mỹ phụ bất thình lình âm thanh lạnh lùng nói: "Muốn tình cũ trả thù, mời chuyển sang nơi khác được không?"

Thải Phượng thần sắc lạnh lẽo, sau đó lại là bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, nói: "Tình cũ trả thù lại như thế nào? Dù sao cũng so một ít người không có đốt tốt!"

Váy trắng mỹ phụ lạnh lùng nhìn một chút Thải Phượng, sau đó vừa nhìn về phía Ngọc Hành, nói: "Ngọc Hành ngươi năm đó cũng được cho một nhân vật, làm sao lại bị ma quỷ ám ảnh đối với nữ nhân này cảm thấy hứng thú? Cũng may mắn lúc trước ngươi không có lựa chọn cùng nữ nhân này cùng một chỗ, không phải vậy những năm này ngươi không biết muốn bị mang bao nhiêu nón xanh. Ngươi còn không biết đi, một ít người nam sủng thế nhưng là đã đột phá ba chữ số đâu!"

Thải Phượng sắc mặt có chút khó coi, nói: "Băng ngọc, ngươi là muốn luận bàn một chút thật sao?"

"Sợ ngươi?" Băng ngọc cười lạnh nói.

"Hai vị, hài cốt đi trước một bước!" Ngay tại hai người giương cung bạt kiếm thời điểm, một bên hài cốt đối hai nữ ôm một cái quyền, sau đó liền mang theo phía sau hắn ba người rời đi.

Hắn thật sự là không hứng thú tham gia cùng đến Băng Tuyết cung cùng Bách Hoa cung ở giữa ân oán bên trong qua.

Ngọc Hành cũng là hướng về phía hai người ôm một cái quyền, sau đó liền chuẩn bị rời đi. Hắn cũng không muốn tham gia cùng Bách Hoa cung cùng Băng Tuyết cung ở giữa sự tình, hai bên Kiếm Tông đều đắc tội không nổi, vẫn là chạy là thượng sách tốt.

"Ngươi Kiếm Tông nhưng có một người gọi Dương Thiên Diệp?" Ngay tại Ngọc Hành chuẩn bị rời đi lúc, Thải Phượng bỗng nhiên mở miệng nói.

Nghe vậy, Tư Đồ quang vinh mấy người nhìn về phía Dương Thiên Diệp. Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành nhướng mày.

Dương Thiên Diệp cũng là khẽ giật mình, chẳng lẽ đối phương muốn ở cái này tìm hắn để gây sự hay sao? Tuy nhiên có phù văn sư thân phận ở, hắn cũng không sợ, lập tức đi tới, nói: "Ta là!"

Nghe được Dương Thiên Diệp lời nói, Bách Hoa cung mấy tên đệ tử nhìn về phía Dương Thiên Diệp, đặc biệt là này mang mạng che mặt Văn Nhân Nguyệt, trong mắt đẹp lóe ra hiếu kỳ quang mang.

Thải Phượng trên dưới dò xét xuống Dương Thiên Diệp, sau đó nói: "Ngươi chính là con trai của Phượng Ngọc?"

Dương Thiên Diệp nhìn đối phương, không nói gì.

"Tiên Thiên Nhị phẩm cảnh? Nguyên bản còn tưởng rằng con trai của Phượng Ngọc không có nhiều lên đâu, không nghĩ tới mới Tiên Thiên Nhị phẩm cảnh, thật là khiến người ta thất vọng!" Thải Phượng khẽ lắc đầu nói.

"Nói xong?" Dương Thiên Diệp nhạt tiếng nói.

Không thể không nói, Dương Thiên Diệp loại này thong dong bình tĩnh thần sắc là phi thường làm cho người ta chán ghét. Thải Phượng hai mắt nhắm lại, đường; "Đừng tưởng rằng có Lâm Sơn làm ngươi chỗ dựa, ngươi liền có thể gối cao không lo, ta Bách Hoa cung muốn đối phó một người, cũng là phù văn sư công hội cũng ngăn cản không."

Dương Thiên Diệp gật gật đầu, nói: "Ta tin ngươi lời nói, ta chờ."

"Ngươi không sợ ngươi mẫu thân chết?" Thải Phượng trầm giọng nói.

Dương Thiên Diệp bỗng nhiên cười rộ lên, cười một hồi, nói: "Lấy Bách Hoa cung ở Nam Vực địa vị, còn không đến mức luân lạc tới dùng người khác mẫu thân đến uy hiếp người khác cấp độ a?"

"Cái này có thể không nhất định!" Lúc này, một bên băng ngọc âm thanh lạnh lùng nói: "Bách Hoa cung ngay cả tự dưỡng nam nhân đều làm được, dùng mẫu thân ngươi đến uy hiếp ngươi lại làm sao có thể làm không được đâu? Tiểu tử, nhắc nhở ngươi một câu, nếu như cái này Bách Hoa cung dùng mẫu thân ngươi đến uy hiếp ngươi, vậy ngươi tốt nhất đừng thỏa hiệp, bởi vì ngươi thỏa hiệp kết quả chính là ngươi cùng mẫu thân ngươi cùng chết, cho dù không chết, cũng là sống không bằng chết!"

"Tạ tiền bối nhắc nhở!" Dương Thiên Diệp đối băng ngọc hơi hơi thi lễ, sau đó nhìn về phía Thải Phượng, nói: "Nếu như không có chuyện gì, ta liền cáo từ."

Màu Phượng trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo sát ý, trong cơ thể Huyền khí phun trào, đúng lúc này, Tô Thanh Thi bất thình lình xuất hiện ở Dương Thiên Diệp trước mặt, nói: "Màu Phượng tiền bối sẽ không làm lấy lớn hiếp nhỏ sự tình a?"

Một bên Ngọc Hành cũng nói: "Thải Phượng, cho ta một bộ mặt, việc này trước tạm thời buông xuống, như thế nào?" Dương Thiên Diệp hiện đang đại biểu Kiếm Tông, nếu như tùy ý Thải Phượng khi nhục, này mất mặt không chỉ có là Dương Thiên Diệp, còn có Kiếm Tông.

Hồi lâu, Thải Phượng lạnh hừ một tiếng, nói: "Xem ở Ngọc Hành trên mặt mũi, lần này coi như. Tiểu tử, ta cam đoan với ngươi, một ngày nào đó ngươi sẽ cùng ngươi mẫu thân kia đoàn tụ, đến lúc đó ta sẽ để cho ngươi sống không bằng chết!"

Dương Thiên Diệp mặt không biểu tình, cũng không có thả cái gì ngoan thoại, quay người hướng phía trong cửa thành đi đến. Hắn biết, người trước mắt này khẳng định như này Phượng Vũ, cùng mẫu thân hắn khẳng định có quan hệ gì, cho nên mới sẽ như thế nhằm vào hắn. Đồng thời hắn cũng biết, cái này Thải Phượng nói chuyện không giả, phù văn sư công hội có thể bảo đảm hắn nhất thời, nhưng là không thể nào bảo đảm hắn cả đời, dù sao nếu như Bách Hoa cung phái Linh giả cảnh, rất Chí Tôn Giả cảnh cường giả đến ám sát hắn, vậy hắn căn bản không có nửa điểm phản kháng chỗ trống.

Cho nên, hắn còn cần không ngừng mạnh lên a!

"Dương Thiên Diệp!"

Bất thình lình, có cái thanh âm quen thuộc ở bên cạnh vang lên, Dương Thiên Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ gặp Thanh Hồng lúc này chính cười nhẹ nhàng nhìn xem hắn. Ở Thanh Hồng bên cạnh, chính là Man Tử cùng Tiểu Hắc.

"Các ngươi làm sao tới?" Dương Thiên Diệp đi qua, trên mặt kìm lòng không được lộ ra nụ cười.

------oOo------

Chương 159: Nguyên Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngọc Hành, xem ở dĩ vãng về mặt tình cảm, khuyên ngươi một câu, ngươi Kiếm Tông tốt nhất là đừng tham gia cùng Dương Thiên Diệp cùng ta Bách Hoa cung sự tình, cái này đối ngươi Kiếm Tông không có nửa điểm chỗ tốt!" Thải Phượng lạnh lùng nhìn một chút một bên cùng Thanh Hồng mấy người nhiệt trò chuyện Dương Thiên Diệp, âm thanh lạnh lùng nói.

Ngọc Hành nhướng mày, trước mắt Thải Phượng nói chuyện không khỏi có chút quá mức vênh váo hung hăng.

Lúc này Tô Thanh Thi đột nhiên nói: "Tham dự không tham dự là ta Kiếm Tông sự tình, ta Kiếm Tông cùng Dương Thiên Diệp ở giữa sự tình cũng không nhọc đến phiền Bách Hoa cung quan tâm!"

"Ngươi chính là Tô Thanh Thi?" Thải Phượng hai mắt nhíu lại.

"Làm sao?" Tô Thanh Thi lông mày nhướn lên, trên mặt không có chút nào e ngại.

"Không hổ là bên trên Tiềm Long Bảng người!" Thải Phượng cười lạnh một tiếng, nói: "Thật sự là ngạo khí mười phần a!"

Tô Thanh Thi đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này một bên Băng Tuyết cung băng ngọc bất thình lình nói tiếp: "Thải Phượng, ngươi quả nhiên là càng sống càng trở về a, ngươi dù sao cũng là Tôn Giả cảnh cường giả, như thế cùng thế hệ trẻ tuổi người so đo, không cảm thấy mất mặt sao? A, cũng đúng, ngươi vốn là thật mất mặt, sao là thất lạc?"

"Qua ngoài thành luận bàn một chút?" Thải Phượng nhìn về phía băng ngọc, trong mắt sát ý không che giấu chút nào.

"Không vội!" Băng ngọc âm thanh lạnh lùng nói; "Hôm nay ngươi Bách Hoa cung cùng ta Băng Tuyết cung đệ tử đều ở nơi này, sao không làm cho các nàng thử một chút khảo nghiệm này trụ? Nhìn xem đến tột cùng là ngươi Bách Hoa cung đệ tử mạnh, vẫn là ta Băng Tuyết cung đệ tử mạnh?"

"Ta cũng đang có ý này!" Thải Phượng nói.

Nghe được Thải Phượng cùng băng ngọc đối thoại, một bên Dương Thiên Diệp dừng lại cùng Thanh Hồng ba người nói chuyện phiếm, nhìn về phía Bách Hoa cung tên kia mang mạng che mặt nữ tử. Nữ tử mặc dù là mang mạng che mặt, thấy không rõ dung mạo, nhưng nhìn này dáng người cùng khí chất, nghĩ đến cũng là một cái mỹ nhân tuyệt thế. Đương nhiên, Dương Thiên Diệp để ý không là đối phương dung mạo, hắn càng để ý là thực lực đối phương!

Hắn muốn nhìn một chút cái này Bách Hoa cung thế hệ tuổi trẻ người đại biểu thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu!

Không chỉ có Dương Thiên Diệp, đang chuẩn bị đi Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi mấy người cũng nhìn về phía Bách Hoa cung cùng Băng Tuyết cung. Bách Hoa cung cùng Băng Tuyết cung thực lực ở Nam Vực gần với Nguyên Môn, bọn họ cũng muốn nhìn một chút, Kiếm Tông cùng hai cung ở giữa chênh lệch đến cùng lớn đến bao nhiêu.

Ở băng ngọc ra hiệu dưới, ở sau lưng nàng một nữ tử đi tới, nữ tử ở trong sân có thể nói là đặc biệt dễ thấy, nữ tử dung mạo cũng là cực đẹp, bắt mắt nhất là nữ tử tóc, nữ tử tóc không phải hắc sắc, mà chính là đầu đầy ngân sắc, là, tóc tất cả đều là ngân sắc; Còn có một chút, cái kia chính là nữ tử khí chất, hắn cả người khí chất đặc biệt lạnh, trên mặt băng lãnh lạnh, giống như viết người sống chớ gần.

Tô Thanh Thi khí chất là cao quý cùng lạnh nhạt, mà nữ nhân này thì là cao lạnh cùng lãnh đạm, tuy nhiên hai nữ đều có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là đều đẹp đặc biệt.

Cô gái tóc bạc không có nhìn bất luận kẻ nào, đi thẳng tới khảo thí trụ trước, sau đó, sau đó khảo thí trụ bên trên đá thủy tinh sáng lên, chín mươi sáu khỏa.

Trên trận tất cả mọi người ngây ra như phỗng, nhiều người hơn là lơ ngơ.

Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung người sắc mặt kịch biến, Dương Thiên Diệp sắc mặt cũng trước đó chưa từng có ngưng trọng lên. Cô gái tóc bạc nhìn như không có làm bất kỳ động tác gì, nhưng là Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung người lại là trông thấy, cũng chính là trông thấy, tất cả mọi người mới sắc mặt kịch biến. Bởi vì để này đá thủy tinh sáng lên chỉ là nữ tử một sợi tóc, một cây không có ý nghĩa tóc....

Trọng yếu nhất là cô gái tóc bạc này phương thức công kích, vô thanh vô tức, không có chút nào báo hiệu, đây mới là kinh khủng nhất, cũng là để Dương Thiên Diệp kiêng kỵ phương! Đồng thời

Dương Thiên Diệp cũng âm thầm may mắn, may mắn mấy tháng trước đi theo Mạc Lão tu luyện, không phải vậy lấy hắn lúc trước thực lực tới tham gia Thanh Vân Bảng, đừng nói Thanh Vân Bảng thứ nhất, chỉ sợ sẽ là có thể hay không tiến vào bảng cũng là một cái vấn đề!

Một sợi tóc liền có khủng bố như thế uy lực....

Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử bị đả kích, Tư Đồ quang vinh sắc mặt có chút khó coi, chín mươi sáu khỏa, liền xem như hắn át chủ bài ra hết cũng đánh không ra cái thành tích này a! Cái này khiến nguyên bản lòng tin hoàn toàn hắn trong lòng không khỏi thầm nghĩ, "Chẳng lẽ mình thật quá yếu?"

Bách Hoa cung màu trong mắt phượng không còn có khinh thị cùng khinh thường, có chỉ có ngưng trọng.

Krystal sáng lên về sau, cô gái tóc bạc quay người đi đến băng ngọc sau lưng, từ đầu đến cuối không có có nói một câu, chỉ là ở về làm cho xong bên trong nhìn một chút Bách Hoa cung mang mạng che mặt Văn Nhân Nguyệt.

Văn Nhân Nguyệt biểu hiện trên mặt nhìn không thấy, trong mắt bình tĩnh cùng cực, không có chút nào gợn sóng, khi cô gái tóc bạc nhìn về phía nàng lúc, nàng cũng nhìn cô gái tóc bạc liếc một chút, sau đó chậm rãi hướng đi khảo thí trụ.

Lúc này, giữa sân tất cả mọi người lấy lại tinh thần. Rất nhiều huyền giả không biết cô gái tóc bạc là thế nào công kích, nhưng là bọn họ biết một chút, cái kia chính là đá thủy tinh sáng lên chín mươi sáu khỏa!

Chín mươi sáu khỏa! Năm ngoái Nguyên Môn thiên tài cũng liền cái thành tích này a, mà bây giờ Băng Tuyết cung có người cũng đạt tới cái thành tích này, Băng Tuyết cung lần này cần siêu việt Nguyên Môn sao?

Mọi người đã chấn kinh lại hưng phấn, long tranh hổ đấu cái gì lớn nhất lại ý tứ!

Khi Văn Nhân Nguyệt hướng đi khảo thí trụ lúc, giữa sân tất cả mọi người ánh mắt đều rơi xuống trên người nàng, mọi người rất muốn nhìn một chút cái này Bách Hoa cung thiên tài yêu nghiệt thành tích là bao nhiêu.

Đứng ở khảo thí trụ trước, Văn Nhân Nguyệt ngọc thủ nhẹ nhàng nâng lên, thoáng chốc, một đóa từ Huyền khí biến ảo Thuần cánh hoa xuất hiện ở tay nàng viết, cánh hoa lớn chừng ngón cái, trong suốt sáng chói, phút chốc về sau, cánh hoa ở Văn Nhân Nguyệt trong lòng bàn tay chuyển đứng lên, cánh hoa tốc độ càng lúc càng nhanh, cho đến nhanh thấy không rõ cánh hoa hình dáng.

"Qua!" Văn Nhân Nguyệt cong ngón búng ra, cánh hoa hóa thành một đạo bạch quang bắn về phía khảo thí trụ.

"Xùy..."

Giữa sân vang lên từng đạo từng đạo bén nhọn chói tai âm thanh xé gió, đó là cánh hoa những nơi đi qua không khí bị xé nứt thanh âm.

"Bành!"

Một đạo nổ vang âm thanh ở trong sân vang lên, đá thủy tinh sáng lên, chín mươi sáu khỏa!

Nhìn xem này sáng lên đá thủy tinh, Thải Phượng trong lòng hơi khẽ thở phào một cái, lúc trước nàng vẫn còn có chút lo lắng Văn Nhân Nguyệt thua, nếu quả thật thua, này nàng không chừng còn không biết muốn bị này băng ngọc chế nhạo thành cái dạng gì, còn tốt, mặc dù không có thắng, nhưng cũng không có bại.

Tuy nhiên cùng là chín mươi sáu khỏa, nhưng là lúc này trên trận người lại là không có có giống như lúc trước như vậy chấn kinh, dù sao lúc trước cô gái tóc bạc kia thế nhưng là vô thanh vô tức làm đến.

"Ha ha, thật sự là thật náo nhiệt a!"

Đúng lúc này, một cái cởi mở tiếng cười bất thình lình từ nơi xa truyền đến, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ gặp truyền tống trên đài chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên thanh niên nam tử, thanh niên nam tử một bộ trường bào màu xanh nhạt, hình dạng Thanh Tú, trên mặt mang cười.

"Là Nguyên Môn Nguyên Hoa, Nguyên Môn ngoại môn trên bảng sắp xếp thứ tư!" Lúc này, Dương Thiên Diệp bên cạnh Mộ Dung Yêu đột nhiên nói: "Nghe đồn vương giả cảnh cường giả căn bản không phải đối thủ của hắn, thậm chí còn nghe đồn hắn theo Linh giả cảnh trong tay cường giả đào thoát qua, chiến thắng vương giả cảnh cũng không giả, chỉ là cái sau rất nhiều người thì cũng không tin!"

"Ngươi tin không?" Dương Thiên Diệp Vấn Đạo.

Mộ Dung Yêu nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nói: "Ta chỉ tin con mắt ta trông thấy, hắn thực lực đến cùng như thế nào, đợi chút nữa chẳng phải sẽ biết?"

Dương Thiên Diệp gật gật đầu.

Nguyên Hoa đi đến Thải Phượng cùng băng Ngọc Diện trước, đối hai người ôm một cái quyền, nói: "Vãn bối Nguyên Hoa gặp qua hai vị tiền bối." Không biết là vô tình hay là cố ý, Nguyên Hoa giống như không có gặp Kiếm Tông Ngọc Hành.

"Tiểu tử, ngươi Nguyên Môn lần này liền phái ngươi một người tới?" Thải Phượng hỏi.

"Dĩ nhiên không phải!" Nguyên Hoa cười cười, nói: "Lần này ta Nguyên Môn tổng cộng tới năm người, bốn vị khác sư huynh đã theo biệt truyện đưa đài tiến vào đế đô, bốn vị sư huynh biết rất nhiều người muốn biết ta Nguyên Môn thực lực, cho nên liền phái ta đến đây bêu xấu một chút!"

"Tiểu tử, lần này ta Bách Hoa cung cùng Băng Tuyết cung thế nhưng là thắp sáng chín mươi sáu khỏa, vì ngươi Nguyên Môn thanh danh, ngươi tốt nhất là qua để sư huynh của ngươi đến, không phải vậy nhưng chính là thật bêu xấu." Băng ngọc âm thanh lạnh lùng nói.

"Chín mươi sáu khỏa, rất không tệ thành tích, năm nay hai cung thành tích so với trước niên tốt hơn nhiều a!" Nguyên Hoa mặt tươi cười nói: "Tuy nhiên loại chuyện nhỏ nhặt này liền không tốt qua phiền phức các sư huynh, không phải vậy Nguyên Hoa sẽ phải bị mắng."

"Vậy thì mời ngươi bêu xấu một cái đi!" Băng ngọc âm thanh lạnh lùng nói.

Nguyên Hoa gật gật đầu, không ở nói nhảm, đi đến khảo thí trụ trước, sau đó giơ bàn tay lên liền là hướng về phía khảo thí trụ vỗ xuống.

"Bành!"

Theo một tiếng vang thật lớn, đá thủy tinh đột nhiên sáng lên, chín mươi tám khỏa!

Trên trận nhiều tiếng hô kinh ngạc, Kiếm Tông, Bách Hoa cung, Băng Tuyết cung tất cả mọi người sắc mặt động dung.

"Ha ha..."

Cười một tiếng dài, Nguyên Hoa hướng phía nội thành đi đến, chỉ chốc lát thân ảnh chính là biến mất trong mắt mọi người.

"Thật mạnh!"

Nhìn xem khảo nghiệm kia trụ tiếp nước tinh, Mộ Dung Yêu thấp giọng nói một câu.

"Xác thực rất mạnh!" Dương Thiên Diệp đồng ý nói một câu.

...

PS: Rất cảm tạ một mực cho Thanh Loan bỏ phiếu các bằng hữu, còn có nhắn lại bằng hữu, Thanh Loan gần nhất có chút bận bịu, đặc biệt là mấy ngày nay một ngày cơ hồ bên trên mười mấy tiếng ban.. Đến mức hai ngày này thời gian đổi mới không ổn định phải nói lập tức sẽ.. Tóm lại, Thanh Loan tận lực cam đoan mỗi ngày hai canh, loại tình huống này đã tiếp tục ba tháng, Thanh Loan thực sự không muốn phá hư. Một câu cuối cùng, tạ ơn bỏ phiếu, nhắn lại độc giả! ~ đặc biệt là Đài Loan bằng hữu.. Chỗ bình luận truyện luôn luôn có thể nhìn thấy thân ngươi ảnh!

------oOo------

Chương 160: Nổi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửa thành phát sinh sự tình, không đến một khắc đồng hồ chính là truyền khắp toàn bộ đế đô, Bách Hoa cung Văn Nhân Nguyệt, Kiếm Tông Mộ Dung Yêu, Băng Tuyết cung Lãnh Tâm Nhiên, còn có Nguyên Môn Nguyên Hoa bốn người tên cũng là truyền khắp toàn bộ đế đô, cái này khiến tất cả tới tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả sôi trào. Rất nhiều con em thế gia cùng các lộ tán tu đều là không hẹn mà cùng tiến về cửa thành khảo thí, hi vọng nhất cử thành danh.

Kiếm Tông ở đế đô cũng có sản nghiệp, ở một nhà tên là thần tiên tạm trú khách sạn trong đại sảnh, tất cả tham gia Thanh Vân Bảng Kiếm Tông đệ tử đều ở nơi này, Kiếm Tông đệ tử sắc mặt nghiêm túc, có mắt bên trong càng là hiện ra vẻ lo lắng.

Bọn họ lo lắng là có lý do, bình thường bọn họ ở Kiếm Tông có thể nói là thiên tài giữa bầu trời mới, nhưng là hôm nay sự tình để bọn hắn biết, đem bọn hắn đặt ở toàn bộ Nam Vực đến xem, bọn họ cùng thiên tài chân chính là có phi thường lớn chênh lệch, cái này khiến nguyên bản những này tham gia Thanh Vân Bảng Kiếm Tông đệ tử lòng tin bắt đầu dao động.

Nhìn xem giữa sân mọi người vẻ mặt, Tô Thanh Thi trong lòng thấp giọng thở dài, nàng sớm biết nếu để cho những người này đi vào đế đô, nhìn thấy những thật đó chính yêu nghiệt sau sẽ xuất hiện loại tình huống này, tuy nhiên sớm biết, nhưng lại không có cái gì ứng đối biện pháp. Tuy nhiên còn tốt, có hai người cũng không xuất hiện loại tình huống này.

Hai người chính là Mộ Dung Yêu cùng Dương Thiên Diệp.

Nhìn xem hai người, Tô Thanh Thi lúc trước nhăn đầu lông mày chậm rãi giãn ra, có hai người ở, Kiếm Tông còn không đến mức một tia hi vọng đều không.

Sau một lúc lâu, Ngọc Hành quét đại sảnh mọi người liếc một chút, nói: "Chắc hẳn tất cả mọi người đối những tông môn khác đệ tử thực lực có một cái hiểu biết, không thể phủ nhận, chúng ta Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung, Băng Tuyết cung, còn có Nguyên Môn ở giữa còn có một số chênh lệch, nhưng là cái này cũng không đại biểu chúng ta Kiếm Tông đệ tử liền không thể bên trên Thanh Vân Bảng! Thế nhưng là nếu như Thanh Vân Bảng còn chưa bắt đầu các ngươi liền đối với mình không có lòng tin, vậy các ngươi liền thật không có hi vọng!"

"Chấp Kiếm trưởng lão, chúng ta không phải là không có lòng tin, chỉ là sợ bị nhằm vào!" Lúc này, Tư Đồ quang vinh bỗng nhiên nói.

"Nhằm vào? Ngươi nói là Quỷ Tông?" Ngọc Hành cau mày nói.

Tư Đồ quang vinh lắc đầu, đường; "Quỷ Tông cùng chúng ta Kiếm Tông là tử địch, coi như hắn không nhằm vào chúng ta, chúng ta cũng hội nhằm vào bọn họ, đệ tử nói là Bách Hoa cung, nếu như Bách Hoa cung cùng Quỷ Tông người liên thủ nhằm vào ta Kiếm Tông đệ tử, vậy ta Kiếm Tông đệ tử đừng nói lên bảng, cũng là có thể hay không mạng sống đều không nhất định!" Nói, còn đặc biệt nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút.

Một bên trầm mặc Tô Thanh Thi nhướng mày, Tư Đồ quang vinh ý tứ nàng minh bạch, ở đây người cũng minh bạch, Tư Đồ quang vinh mặc dù là ở nhằm vào Dương Thiên Diệp, nhưng không thể phủ nhận, hắn nói lời nói này vẫn là có đạo lý. Cùng Quỷ Tông cùng chết đó là nhất định, nhưng là nếu là Bách Hoa cung bởi vì Dương Thiên

Diệp quan hệ đứng ở Quỷ Tông bên kia, này ở đây tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử liền nguy hiểm, dù sao, Kiếm Tông cũng không có thực lực đồng thời đối kháng Bách Hoa cung cùng Quỷ Tông!

Gặp Ngọc Hành nhíu mày không nói lời nào, Tư Đồ quang vinh tiếp tục nói: "Chấp Kiếm trưởng lão, đệ tử biết, các ngươi để Dương Thiên Diệp tham gia Thanh Vân Bảng, nhất định có các ngươi đạo lý. Đệ tử cả gan góp lời: Dương Thiên Diệp bản thân chỉ có Tiên Thiên cảnh Nhị phẩm thực lực, không phải đệ tử xem thường hắn, lấy hắn thực lực, chỉ sợ Thanh Vân Bảng trăm tên còn không thể nào vào được, chúng ta thực sự không nên bởi vì hắn mà đắc tội Bách Hoa cung quái vật khổng lồ này."

Nghe vậy, giữa sân rất nhiều Kiếm Tông đệ tử nhao nhao gật đầu biểu thị đồng ý, một bên Mộ Dung Yêu thì là lắc đầu thán một tiếng, mà Dương Thiên Diệp thì là trầm mặc như trước, phảng phất không có nghe được Tư Đồ quang vinh lời nói.

Đối với Dương Thiên Diệp tới nói, hắn sở dĩ đại biểu Kiếm Tông tới tham gia Thanh Vân Bảng, chỉ là đơn thuần là Tô Thanh Thi mà thôi, chỉ cần Tô Thanh Thi không phản đối hắn, những người khác ý tứ, hắn không hề để tâm.

"Vậy theo ngươi ý tứ?" Tô Thanh Thi nhìn xem Tư Đồ quang vinh, hỏi.

Nghe vậy, Tư Đồ quang vinh vui vẻ, vội vàng nói: "Tự nhiên là cầm Dương Thiên Diệp giao ra, giao hảo Bách Hoa cung, cứ như vậy, chúng ta không chỉ có giải quyết nguy cơ, còn có thể ở Thanh Vân Bảng bên trong thêm một cái cường lực minh hữu, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện!"

"Các ngươi cũng là nghĩ như vậy?" Tô Thanh Thi ánh mắt chậm rãi đảo qua đệ tử khác.

"Tô trưởng lão, ta cảm thấy Tư Đồ sư huynh nói có đạo lý. Nếu như Dương Thiên Diệp thực lực rất mạnh, có thể trợ giúp chúng ta Kiếm Tông ở Thanh Vân Bảng bên trong lấy được thành tích tốt, vậy coi như là hơi đắc tội một chút Bách Hoa cung cũng vô sự, nhưng là, như Tư Đồ sư huynh nói, Dương Thiên Diệp chỉ là một cái Tiên Thiên Nhị phẩm huyền giả, hắn thực lực xác thực cũng cũng không tệ lắm, nhưng đây chẳng qua là đối ta Kiếm Tông đệ tử mà nói. Thử hỏi, Thanh Vân Bảng thượng thiên mới cái nào không thể vượt cấp chiến đấu? Lấy Dương Thiên Diệp hiện tại cảnh giới, hắn căn bản không có khả năng trợ giúp cho ta Kiếm Tông, nói đệ tử đồng ý Tư Đồ sư huynh đề nghị!" Tư Đồ vinh thân sau một tên nội môn đệ tử nói.

"Đệ tử cũng tán thành Tư Đồ sư huynh đề nghị!" Một người đệ tử khác cũng đứng ra, đường; "Ta Kiếm Tông đã có Quỷ Tông cái này cường địch, lập tức đắc tội Bách Hoa cung đúng là không khôn ngoan!"

"Đệ tử cũng tán thành Tư Đồ sư huynh đề nghị!"

"Đệ tử cũng tán thành"

"...."

Chỉ chốc lát, trừ Mộ Dung Yêu ngọc Tần Phong bên ngoài, còn lại tham gia Thanh Vân Bảng Kiếm Tông đệ tử đều đứng ra, biểu thị tán thành Tư Đồ quang vinh đề nghị.

Dương Thiên Diệp trầm mặc như trước.

Lúc này, Mộ Dung Yêu đứng ra, đối Ngọc Hành thi lễ, sau đó nói: "Chấp Kiếm trưởng lão, đệ tử không tán thành Tư Đồ quang vinh đề nghị. Đầu tiên, Dương Thiên Diệp hiện đang đại biểu là ta Kiếm Tông, cầm Dương Thiên Diệp giao ra, đây chẳng phải là nói ta Kiếm Tông e ngại nàng Bách Hoa cung? Về sau ta Kiếm Tông đệ tử xuất ngoại hành tẩu, nhìn thấy Bách Hoa cung đệ tử, chẳng phải là muốn thấp người một đầu? Tư Đồ quang vinh đề nghị có lẽ có thể cho ta Kiếm Tông cùng Bách Hoa cung giao hảo, nhưng là, cái này giao hảo tương đương với dùng ta Kiếm Tông tôn nghiêm, cùng mấy vạn đệ tử tôn nghiêm đổi lấy! Tuy nhiên ta Kiếm Tông so sánh Bách Hoa cung là tương đối so sánh yếu một ít, nhưng là cũng còn không đến mức e ngại nàng Bách Hoa cung a?"

Nói xong, Mộ Dung Yêu nhìn cũng không nhìn một bên sắc mặt khó coi Tư Đồ quang vinh mấy người. Nàng không rõ ràng Dương Thiên Diệp cùng Bách Hoa cung ở giữa ân oán, nhưng là nàng rõ ràng Dương Thiên Diệp thực lực, lấy Dương Thiên Diệp thực lực, đừng nói Thanh Vân Bảng Top 100, cũng là tiến vào bảng đều là vô cùng có khả năng. Còn nữa, nàng rất không quen nhìn Tư Đồ quang vinh mấy người hành vi!

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Ngọc Hành, nói: "Sư huynh, ngươi ý tứ đâu?"

Ngọc Hành nhìn một chút Dương Thiên Diệp, sau đó trầm giọng nói: "Mặc kệ Dương Thiên Diệp cùng Bách Hoa cung ở giữa có cái gì ân oán, như Mộ Dung Yêu nói, hắn hiện tại là đại biểu ta Kiếm Tông.

Tất nhiên đại biểu ta Kiếm Tông, vậy ta Kiếm Tông liền không khả năng đem giao ra, về sau đừng muốn ở xách việc này." Nói xong, Ngọc Hành cố ý nhìn một chút Tư Đồ quang vinh mấy người.

Tư Đồ quang vinh mấy người trò vặt hắn như thế nào lại không biết? Nếu như Dương Thiên Diệp đúng như mấy người nói tới như vậy thực lực thấp, này cầm Dương Thiên Diệp giao ra cũng là có thể, nhưng là Dương Thiên Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, hắn bản thân lại là phù văn sư công hội người, nếu như hắn tới làm cái này ác nhân, cái kia chính là cầm phù văn sư công hội hướng hắn đắc tội!

So sánh Bách Hoa cung, hắn càng không nguyện ý đắc tội phù văn sư.

Nghe được Ngọc Hành lời nói, Tư Đồ quang vinh mấy sắc mặt người khó coi, Tư Đồ quang vinh hung hăng trừng Mộ Dung Yêu liếc một chút, mà cái sau thì hoàn toàn không nhìn, cái này khiến Tư Đồ quang vinh sắc mặt lại khó coi mấy phần.

Dương Thiên Diệp, vẫn như cũ là trầm mặc. Từ đầu đến cuối, hắn để ý chỉ có Tô Thanh Thi một người, cho nên hắn sẽ không đi hướng Tư Đồ quang vinh các loại người chứng minh cái gì. Còn Ngọc Hành, hắn cũng không thèm để ý, dù sao Ngọc Hành không có này quyền lợi đem hắn giao ra, dù sao hắn cái kia tiện nghi sư phụ cũng không phải ăn chay.

"Chúng ta đón lấy nói chuyện Nam Vực những thiên tài kia!" Ngọc Hành nói: "Hôm nay các ngươi nhìn thấy chỉ là Nam Vực thế hệ tuổi trẻ bên trong một góc của băng sơn, ở Nam Vực, còn thật nhiều yêu nghiệt thiên tài, tỉ như này Nguyên Hoa ba vị sư huynh, còn có Đại Tần đế quốc hoàng gia trong học viện thiên tài. Trừ sáu đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc bên ngoài, còn có một số tán tu thiên tài cùng so khá nổi danh con em thế gia."

"Có những người này tư liệu?" Mộ Dung Yêu trong đôi mắt hiện lên một vẻ kinh ngạc cùng ý mừng.

Ngọc Hành gật đầu nói: "Đương nhiên là có, sớm tại mấy tháng trước, ta Kiếm Tông cũng đã bắt đầu thu thập Nam Vực những cái kia nổi danh thiên tài tư liệu, đi qua chúng ta chỉnh lý, ta đợi chút nữa sẽ đem những chúng ta đó cho rằng đối với các ngươi có uy hiếp người tư liệu phát cho các ngươi, bên trong có bọn họ chiến tích cùng thực lực ước định, cùng ứng đối phương pháp."

Nghe vậy, mọi người vui vẻ, có đối phương tư liệu cùng thực lực ước định, vậy dĩ nhiên là tốt nhất, biết người biết ta trăm trận trăm thắng đi!

"Hiện tại, chúng ta mà nói nói Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc hoàng gia trong học viện những yêu nghiệt kia!" Ngọc Hành sắc mặt có chút ngưng trọng, nói: "Sau đó nói những này yêu nghiệt, là Nam Vực thế hệ tuổi trẻ bên trong chân chính yêu nghiệt, nếu như ở trong trận đấu gặp được, tốt nhất là trực tiếp nhận thua!"

------oOo------

Chương 161: Bí ẩn

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Trước tiên nói Băng Tuyết cung đi, lúc trước Băng Tuyết cung nữ tử kia các ngươi cũng nhìn thấy, nàng gọi Lãnh Tâm Nhiên, là Băng Tuyết cung ngoại môn bảng đệ nhất nhân, Tiên Thiên cảnh đỉnh phong. Nguyên bản nghe đồn hắn đã tu luyện thành công Băng Tuyết cung Địa giai trung phẩm công pháp 'Huyền Băng quyết' hiện tại xem ra, đây cũng không phải là nghe đồn, mà là chân thật. Các ngươi hẳn là có thấy được nàng này một đầu tóc bạc, này cũng không phải bình thường tóc bạc, này mỗi một cây sợi tóc đủ khi Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo, ngày sau nếu là gặp được, muốn ngàn vạn cẩn thận nàng này một đầu tóc bạc!" Ngọc Hành chậm rãi nói.

Nghe vậy, giữa sân mọi người giật mình, một sợi tóc tương đương với Huyền giai hạ phẩm Huyền Bảo... Nghĩ đến Lãnh Tâm Nhiên này tóc bạc trắng, mọi người chỉ cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Một bên Dương Thiên Diệp cũng là sắc mặt nghiêm túc đứng lên, một sợi tóc tương đương với một thanh Huyền giai Huyền Bảo, ở tăng thêm gọi là Lãnh Tâm Nhiên thần bí công kích thủ đoạn, cho dù là hắn cũng không dám nói có thể đủ thắng quá đối phương a, với lại ai biết đối phương còn có hay không cái khác át chủ bài?

"Còn có, nếu là gặp được Lãnh Tâm Nhiên, nhớ lấy tuyệt đối đừng sử dụng cùng nước có quan hệ huyền kỹ cùng Huyền Bảo, bởi vì tu luyện Huyền Băng quyết người đối thủy hệ huyền kỹ cùng Huyền Bảo có nhất định sức miễn dịch, thậm chí còn có thể lợi dụng ngược lại, điểm ấy các ngươi muốn nhớ lấy!" Ngọc Hành trầm giọng nói.

Mọi người liền vội vàng gật đầu.

Thấy mọi người gật đầu, Ngọc Hành tiếp tục nói: "Bây giờ nói nói Bách Hoa cung đi, lúc trước cùng Lãnh Tâm Nhiên đối kháng nữ tử kia tên là Văn Nhân Nguyệt, Bách Hoa cung ngoại môn bảng thứ nhất, cảnh giới của hắn cũng là Tiên Thiên cảnh đỉnh phong, nhưng là hắn chân thực chiến đấu lực thì là không muốn người biết, tuy nhiên chúng ta không có điều tra đến nàng chân thực chiến đấu lực, nhưng là các ngươi cũng nhìn thấy, nàng có thể cùng Lãnh Tâm Nhiên tương xứng, hẳn thực lực chắc hẳn cũng là cực mạnh. Còn có, nghe đồn nàng có được ngụy đạo khí, chỉ là không biết là thật hay là giả!"

Ngụy đạo khí!

Nghe được ba chữ này, giữa sân tất cả mọi người ánh mắt nhìn về phía Ngọc Hành, trong mắt tràn đầy kinh ngạc cùng chấn kinh, còn có thật sâu kiêng kị.

Ngụy đạo khí là khái niệm gì? Huyền Bảo phẩm giai chia là Thiên Địa Huyền Hoàng, Thiên giai Huyền Bảo phía trên mới là đạo khí. Đừng nói đạo khí, cũng là Thiên giai Huyền Bảo, Địa giai Huyền Bảo ở đây đều không có nhiều người nhìn qua. Phải biết, cũng là Kiếm Tông như thế một cái đại tông môn Địa giai Huyền Bảo cũng không có nhiều kiện a.

Mà Bách Hoa cung một tên ngoại môn đệ tử lại có khả năng vĩnh có đạo khí, mặc dù chỉ là ngụy đạo khí, nhưng này cũng không phải lại trận mọi người có thể chống lại a!

Đang nghe 'Ngụy đạo khí' ba chữ lúc, Dương Thiên Diệp cũng là nheo mắt, ngụy đạo khí uy lực hắn nhưng là phi thường rõ ràng, đây chính là có thể đối kháng Linh giả cảnh cường giả đồ, vật a! Nếu như ở Thanh Vân Bảng bên trên gặp được gọi là Văn Nhân Nguyệt nữ nhân, đối phương xuất ra cái này ngụy đạo khí, này những người khác cũng chỉ có thể nhận thua.

Liền xem như hắn cũng không có biện pháp gì, hắn cũng có một kiện ngụy đạo khí, vấn đề là ở Thanh Vân Bảng bên trên hắn căn bản không thể dùng, bởi vì dùng một lát, nhất định là sẽ bị Quỷ Tông cử tông truy sát...

Lấy hắn thực lực bây giờ, thực sự còn đối kháng không Quỷ Tông như thế một cái quái vật khổng lồ!

"Chỉ là khả năng!" Ngọc Hành lắc đầu, nói: "Với lại coi như nàng có được ngụy đạo khí, cũng không cần quá mức kiêng kị. Bởi vì ngụy đạo khí căn bản không phải nàng hiện ở cảnh giới này có thể khống chế, coi như nàng có thể khống chế, chắc hẳn cũng là cần phải bỏ ra cực lớn đại giới, thậm chí là sinh mệnh. Cho nên, chỉ cần nàng không phải ở gặp được nguy hiểm tính mạng tình huống dưới, hẳn là sẽ không dùng!"

Nghe vậy, mọi người buông lỏng một hơi. Mọi người tại đây đều là Kiếm Tông số một số hai thiên tài, nhưng là muốn nói có thể uy hiếp được người nổi tiếng kia tháng sinh mệnh, vậy thì có chút không biết tự lượng sức mình. Tuy nhiên cái này có chút mất mặt, nhưng sự thật cũng là như thế!

"Nói một chút Quỷ Tông đi!" Ngọc Hành trên mặt hiển hiện một vòng lãnh ý, nói: "Quỷ Tông cái kia gọi Tu La các ngươi cũng nhìn thấy, hắn cũng là Quỷ Tông lĩnh ngộ sát ý người kia, hắn thực lực chắc hẳn các ngươi hẳn là cũng ít nhiều biết một chút, nhưng là ta muốn nói cho các ngươi, hắn xa so với các ngươi muốn còn đáng sợ hơn!"

"Chấp Kiếm trưởng lão!" Lúc này, Tần Phong lên tiếng nói: "Coi như hắn lĩnh ngộ sát ý thì sao, có Mộ Dung sư tỷ ở, chúng ta vừa lại không cần sợ hắn!"

Một bên Tư Đồ quang vinh nhìn Tần Phong liếc một chút, trong mắt lóe lên một vòng không vui cùng sắc mặt giận dữ.

Ngọc Hành lắc đầu, nói: "Mộ Dung Yêu thực lực không thể nghi ngờ, ta cũng tin tưởng nàng không thua này Tu La. Nhưng là các ngươi tuyệt đối đừng vì vậy mà chủ quan, bởi vì chủ quan các ngươi liền sẽ chết, đặc biệt là Mộ Dung Yêu, ngày sau ngươi cùng cái kia Tu La nhất định có một trận chiến, cùng hắn lúc đối địch, nhớ lấy không thể khinh thường, còn có, nhất thiết phải cẩn thận hắn sát ý!"

"Đệ tử ghi nhớ!" Mộ Dung Yêu gật gật đầu.

Ngọc Hành gật gật đầu, sau đó quét những người khác liếc một chút, nói: "Đến cho các ngươi, nếu như gặp phải Tu La thì Mộ Dung Yêu không ở, liền tuyệt đối đừng cùng hắn giao thủ, lập tức rút lui, minh bạch?"

"Chấp Kiếm trưởng lão, nếu như chúng ta không đánh mà lui, đây chẳng phải là nói ta Kiếm Tông sợ hắn Quỷ Tông?" Tư Đồ quang vinh trầm giọng nói: "Đệ tử biết quỷ kia tông Tu La thực lực rất mạnh, nhưng là đệ tử không sợ, nếu như ở Thanh Vân Bảng bên trong gặp được hắn, đệ tử tuyệt sẽ không không đánh mà lui, với lại đệ tử cho rằng, coi như hắn lĩnh ngộ kia cái gì sát ý, đệ tử cũng có lòng tin đánh giết hắn!"

Dương Thiên Diệp nhìn một chút Tư Đồ quang vinh, trong lòng thầm mắng một tiếng ngớ ngẩn. Hắn há không phải không biết Tư Đồ quang vinh nói như thế là vì để Ngọc Hành coi trọng? Không phải hắn xem thường Tư Đồ quang vinh, cái này Tư Đồ quang vinh nếu như gặp phải này Tu La, nhất định là muốn bại. Bởi vì hắn ở Tu La trên thân cảm giác được khí tức nguy hiểm, mà ở Tư Đồ vinh thân bên trên thì không có loại cảm giác này!

Mộ Dung Yêu nhàn nhạt nhìn Tư Đồ quang vinh liếc một chút, không nói gì.

Ngọc Hành mày nhăn lại đến, nói: "Tư Đồ quang vinh, ngươi ý nghĩ cùng tinh thần là tốt, nhưng là ngươi phải hiểu được lượng sức mà đi, hy sinh vô vị là ngu xuẩn. Ta biết ngươi có át chủ bài, cũng biết ngươi lúc trước ẩn giấu thực lực, nhưng là ngươi làm sao biết này Tu La trừ sát ý bên ngoài không có cái khác át chủ bài?"

"Đệ tử không cho rằng đệ tử thất bại này Tu La!" Tư Đồ quang vinh vẫn kiên trì ý nghĩ của mình, lần này Thanh Vân Bảng, hắn làm vì tất cả thầy người huynh, Kiếm Tông mạnh nhất địch nhân đương nhiên hẳn là từ hắn tới đối phó.

"Chấp Kiếm trưởng lão, ta cũng cho rằng Tư Đồ sư huynh thực lực không kém này Tu La!" Lúc này, một mực trầm mặc Mộ Dung Yêu lên tiếng nói: "Tư Đồ sư huynh là chúng ta trong mấy người cảnh giới cao nhất, cũng là tiến vào nội môn thời gian dài nhất, ta tin tưởng, mặc kệ là kiếm kỹ vẫn là tại phương diện khác, hắn cũng đều là chúng ta trong mấy người mạnh nhất, chúng ta Kiếm Tông cường đại nhất đối thủ, hẳn là từ Tư Đồ sư huynh tới đối phó!"

Mộ Dung Yêu không phải cái gì chết đầu óc người, đã có người nguyện ý đi đối phó này nguy hiểm Tu La, nàng tự nhiên là ước gì, nếu như Tư Đồ quang vinh thắng, vậy dĩ nhiên tốt nhất, nếu như bại, vậy cũng không có gì, dù sao chết cũng không phải nàng.

Tư Đồ quang vinh ngoài ý muốn nhìn Mộ Dung Yêu liếc một chút, cho tới nay, cái này Mộ Dung Yêu thế nhưng là chưa bao giờ kêu lên hắn sư huynh a, với lại chưa bao giờ đối với hắn tôn kính qua, hiện tại giúp hắn như thế nào nói chuyện?

Ngọc Hành mày nhíu lại càng sâu, nửa ngày, thấp giọng thở dài, nói: "Ta biết giữa các ngươi ở chung không phải rất vui sướng, nhưng là ta muốn nói cho các ngươi, ở Thanh Vân Bảng chi tranh bên trong, các ngươi chỉ có đoàn kết nhất trí mới có thể sống sót, hiểu chưa?"

"Minh bạch!"

Mộ Dung Yêu cùng Tư Đồ quang vinh hai người vội vàng gật đầu, chỉ là là thật minh bạch hay là giả minh bạch liền không muốn người biết.

Một bên Dương Thiên Diệp lắc đầu, cái này Thanh Vân Bảng còn chưa bắt đầu, Kiếm Tông nội bộ cũng đã bắt đầu lục đục với nhau, dạng này đoàn đội, làm sao đi cùng tông khác môn tranh đoạt thứ tự?

Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành trong mắt cũng là hiển hiện thần sắc lo lắng, lấy hai người bọn họ nhãn lực, đương nhiên biết Mộ Dung Yêu, Dương Thiên Diệp, Tần Phong ba người cùng những Lão đó bài trong nội môn đệ tử không hợp, chỉ là bọn hắn đồng dạng không có cái gì biện pháp giải quyết.

Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ, thật thiếu một cái nhân vật quyền uy.

Đọc❤truyện ở http://truyencu a tui.Net/

Muốn đến nơi này, Tô Thanh Thi nhìn Dương Thiên Diệp liếc một chút, nếu như Dương Thiên Diệp không có rời khỏi Kiếm Tông, nếu như đang cấp Dương Thiên Diệp một chút thời gian, lấy Dương Thiên Diệp thực lực, chắc hẳn Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ ở cũng không có người có thể cùng chúng chống lại, có dạng này một cái nhân vật đại biểu ở, Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ nhất định có thể ngưng luyện đoàn kết!

Chỉ là...

Tô Thanh Thi lần nữa thán một tiếng, như Dương Thiên Diệp nói, Kiếm Tông hiện tại đã là bệnh nguy kịch a. Nếu như trong tương lai trong vài năm, Kiếm Tông không có cái gì loá mắt Thiên mới xuất hiện, kiếm kia tông chỉ sợ thật muốn lưu lạc làm Nhị lưu thế lực a.

Nhìn xem Tô Thanh Thi trong mắt thần sắc lo lắng, Dương Thiên Diệp trong lòng có chút không đành lòng, hắn biết Tô Thanh Thi đang vì cái gì lo lắng, nhưng là hắn cũng không có cách, Kiếm Tông hiện nay tình cảnh, quyết không là hắn Dương Thiên Diệp có thể cải biến.

Đừng nói cải biến Kiếm Tông, cũng là lần này Thanh Vân Bảng, hắn cũng không nhất định có thể có được này Thanh Vân lệnh a! Không nói Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc yêu nghiệt, cũng là Băng Tuyết cung cùng Bách Hoa cung hai cái thiên tài, hắn cũng không có nắm chắc tất thắng a!

------oOo------

Chương 162: Yêu nghiệt

Tần Du Nhiên, đại tần đế quốc hoàng gia học viện thiên tài, chính là văn võ toàn tài, không gần như chỉ ở võ khoa thu được toàn bộ số một, chính là ở văn khoa bên trong cũng là thu được toàn bộ đệ nhất; Tiên Thiên cảnh đỉnh cao, thực lực chân thật không rõ, nghe đồn có một kiện thiên giai huyền bảo, bất quá chưa bao giờ gặp người hắn dùng qua, nghe đồn hắn là xem thường dùng, nghe đồn hắn đã nói linh giả cảnh trở xuống không ai có tư cách để hắn dùng...."

"Phương Lãnh, đại tần đế quốc hoàng gia học viện thiên tài, Tiên Thiên cảnh đỉnh cao, nắm giữ giai thượng phẩm huyền bảo: Nghịch thiên thương, lĩnh ngộ thương ý, đồng thời tru diệt quá vương giả tam phẩm cường giả, này không phải nghe đồn, mà là chân thực sự kiện...."

"Nguyên Dạ, nguyên ngoài cửa môn bảng bài thứ hai, Tiên Thiên cảnh đỉnh cao, thực lực chân thật không rõ, thế nhưng lúc trước ở cửa các ngươi cũng nhìn thấy, thực lực đó tuyệt đối ở người nổi tiếng kia nguyệt cùng Lãnh Tâm Nhiên bên trên!"

"..."

Ngọc Hành chậm rãi nói rằng, vì mọi người giảng giải những thiên tài này nhược điểm. Có cơ hội này, mọi người đương nhiên sẽ không bỏ qua, đều là chăm chú nghe giảng.

Sau nửa canh giờ, một người trung niên đột nhiên đi vào phòng khách, người trung niên đi tới Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi bên cạnh, không biết đối với Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi nói cái gì, Ngọc Hành bỗng nhiên trạm lên, sắc mặt kịch biến, nói: "Tin tức có thể chuẩn xác?"

Người trung niên gật gật đầu.

Thấy thế, Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi nhìn nhau một chút, hai trong mắt người đều là lộ ra một vệt cay đắng.

Một lát, Ngọc Hành hít sâu một hơi, sau đó nhìn mọi người một chút, nói: "Còn có một cái yêu nghiệt, nguyên môn đệ tử, tên là nguyên đồng, người này là chân chính yêu nghiệt, được xưng Tiên Thiên cảnh người số một, cũng được xưng nam vực năm trăm năm qua quái dị nhất người. Sáu tuổi tập võ, mười tuổi Tiên Thiên, mười ba tuổi Tiên Thiên đỉnh cao, đồng thời trở thành ngoại môn bảng số một, mười lăm tuổi trở thành nguyên trong môn phái môn bảng người số một, là nội môn bảng, phải biết, nguyên trong môn phái môn bảng trên có thể đều là vương giả cảnh cường giả a.

Hắn là nguyên môn khai tông lập phái tới nay thứ hai vừa là ngoại môn bảng số một, cũng là nội môn bảng đệ nhất người, cái thứ nhất là nguyên môn tổ sư; Tốc độ tu luyện của hắn, chỉ đứng sau nguyên môn tổ sư, thế nhưng thiên phú của hắn nhưng là vượt quá nguyên môn tổ sư, bởi vì hắn lĩnh ngộ quyền ý cùng vũ ý, là nguyên môn trong lịch sử duy nhất một cái lĩnh ngộ song ý người!

Hắn là nam vực có khả năng nhất trở thành vũ thần người, vũ thần tên gọi thì tương đương với chúng ta tu kiếm kiếm hoàng tên gọi, vũ thần danh hiệu này cùng kiếm hoàng như thế, có thể đều là mấy ngàn năm không từng xuất hiện a. Một năm trước, hắn bắt đầu bế quan, có người nói là ở dung hợp quyền ý cùng vũ ý, nguyên bản ta cho rằng hắn sẽ không tham gia này thanh vân bảng, thế nhưng không nghĩ tới, hắn lại đến rồi!"

Nghe được Ngọc Hành, trong đại sảnh mọi người sắc mặt tề biến, Dương Diệp cũng là tỏ rõ vẻ nghiêm nghị lên, nếu như Ngọc Hành nói chính là thật sự, vậy này gọi nguyên huyền gia hỏa liền quá khủng bố.

Mười tuổi Tiên Thiên, hơn nữa còn lĩnh ngộ quyền ý cùng vũ ý, thiên phú như vậy, dùng yêu nghiệt đã không thể hình dung hắn a!

"Hắn tru diệt quá vương giả lục phẩm cảnh cường giả, cùng Thập Vạn Đại Sơn vương giai đỉnh cao huyền thú chiến đấu quá, vương giai đỉnh cao huyền thú bại, hắn cùng linh giả cảnh cường giả giao thủ quá, tuy bại, nhưng là thương tổn được cái kia linh giả cảnh cường giả.... Hắn là nam vực chân chính quái dị nhất người, chỉ là không nghĩ tới, hắn lại tới tham gia thanh vân bảng... Xem ra lần này thanh vân bảng số một, lại là nguyên môn a!" Ngọc Hành cay đắng nở nụ cười, nếu như loại thiên tài này đệ tử xuất hiện ở kiếm tông là tốt rồi.

"Hắn đều như vậy mạnh, vì sao còn muốn tới tham gia thanh vân bảng?" Mộ Dung Yêu đột nhiên hỏi.

"Đơn giản chính là tên một chữ a!" Ngọc Hành nói: "Hắn là nam vực Tiên Thiên cảnh người số một, thế nhưng là chỉ có số ít người biết hắn yêu nghiệt, đại đa số người đều là không biết. Nếu như tham gia thanh vân bảng, như vậy tên của hắn sẽ được truyền khắp toàn bộ nam vực, đến lúc đó, hắn sắp trở thành hết thảy nam vực thế hệ tuổi trẻ huyền giả trong lòng cọc tiêu!"

Mộ Dung Yêu cay đắng nở nụ cười, không có đang nói chuyện, nàng tuy rằng tự tin, nhưng cũng sẽ không cho là nàng có thể cùng loại này yêu nghiệt đối kháng, đừng nói là hắn, phỏng chừng chính là đại tần đế quốc những người kia cũng không có cách nào cùng loại này yêu nghiệt đối kháng đi!

....

Dương Diệp rời đi phòng khách, hướng về một cái đường phố chậm rãi đi đến. Mặc dù nhiều ra một cái để mọi người tuyệt đối không cách nào đối kháng yêu nghiệt, thế nhưng mọi người nhưng chưa từng xuất hiện chán chường tuyệt vọng các loại tâm tình tiêu cực, nhân vì là mục tiêu của bọn họ chỉ là tiến vào bảng, mà không phải muốn đi tranh cướp cái kia đệ nhất.

Mà Dương Diệp mục tiêu là số một!

Dương Diệp cũng không có tuyệt vọng, cũng chưa hề nghĩ tới muốn từ bỏ, hắn thừa nhận, tin tức này xác thực là để hắn chấn kinh rồi, cũng thừa nhận đối phương thực tại yêu nghiệt đến cực điểm, thế nhưng nếu như muốn liền bởi vì như vậy để hắn từ bỏ chịu thua, đó là tuyệt đối không chịu có thể.

Hắn Dương Diệp không phải là loại kia bất chiến trở ra người, còn nữa, đây chính là quan hệ đến mẫu thân hắn, vì lẽ đó, mục tiêu của hắn như trước là thanh vân bảng số một!

Đột nhiên, Dương Diệp dừng bước, xoay người, chẳng biết lúc nào, Tô Thanh Thi xuất hiện ở phía sau hắn.

"Ngươi là để an ủi ta?" Dương Diệp cười cợt, nói.

[truyen cu

A tui dot net] Tô Thanh Thi lắc lắc đầu, bước liên tục nhẹ nhàng, cùng Dương Diệp song song đứng, hai người liền như vậy chậm rãi đi tới, một hồi lâu sau, Tô Thanh Thi nói: "Ngươi không cần người khác an ủi, không phải sao?"

"Nếu như là ngươi an ủi, liền cần!" Dương Diệp nói.

Tô Thanh Thi bước chân hơi dừng lại một chút, nhưng rất nhanh khôi phục bình thường, nói: "Nguyên huyền xác thực yêu nghiệt, đặt ở nam vực trong lịch sử cũng có thể xếp hàng đầu. Thế nhưng ngươi cũng không cần kiêng kỵ hoặc là sợ hãi, bởi vì thiên phú của ngươi cũng không yếu hơn hắn!"

"Thiên phú của ta không bằng cùng hắn?" Dương Diệp kinh ngạc nói: "Lời này nói thế nào?"

"Ngươi là Ngũ hành kim huyền khí, hơn nữa ở trong khoảng thời gian ngắn ngủi liền lĩnh ngộ kiếm ý, đồng thời đạt đến tầng thứ hai, còn có, ngươi có thể điều động huyền thú... Còn có, ngươi là một tên phù văn sư...." Tô Thanh Thi nói.

"Này xem như là an ủi sao?" Dương Diệp cười nói.

"Coi như thế đi!"

Dương Diệp: "..."

Hai người không nói chuyện, đi rồi hồi lâu, Dương Diệp dừng bước, nhìn bên cạnh nữ tử, nói: "Thanh thơ, ngươi cảm thấy kiếm tông lần này có bao nhiêu người có thể sống trở lại?"

"Ta không biết!" Tô Thanh Thi hít một tiếng, thanh vân bảng sẽ chết người, những khác tông môn hay là sẽ không, nhưng kiếm tông nhất định sẽ, bởi vì có quỷ tông. Hai tông vốn là thế cừu, ở thanh vân bảng nơi như thế này, hai tông người có thể không kiêng kị mà hành hạ đến chết người của đối phương, bởi vì đây là hợp pháp!

"Ở cửa thành trước, Tu La bên cạnh nam tử kia, ngươi nên chú ý tới đi, người kia tư liệu, ngươi có sao?" Dương Diệp hỏi.

Tô Thanh Thi lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng cảm giác người kia không đơn giản, thế nhưng ta kiếm tông hệ thống tình báo nhưng là không có liên quan với bất cứ tin tức gì của hắn, làm sao, ngươi cảm thấy thực lực của hắn còn ở cái kia Tu La bên trên?"

"Không xác định!" Dương Diệp nói: "Thế nhưng ta ở trên người hắn cảm giác được khí tức nguy hiểm, nếu như có thể, vận dụng kiếm tông sức mạnh đi tra một chút người kia đi, không phải vậy nếu như đối phương mới là thật sự Quỷ Tông đòn sát thủ, kiếm kia tông lần này tham gia thanh vân bảng đệ tử nhưng là thật sự đều không thể quay về rồi!"

Tô Thanh Thi gật gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Từ đầu đến cuối, bao quát ngươi nghe được những kia nam vực thiên tài thì đều rất bình tĩnh, ngoại trừ kiếm ý ở ngoài, ngươi có phải là còn có những khác lá bài tẩy?"

Dương Diệp gật gật đầu. Xác thực, nếu như chỉ dựa vào kiếm ý, tiến vào bảng là khả năng, thế nhưng muốn tranh cướp số một, vậy thì có điểm không xong rồi. Hắn lá bài tẩy là ngự kiếm thuật cùng với kiếm tâm sáng rực, có hai thứ này lá bài tẩy ở, cho dù là đối mặt cái kia nam vực thiên tài số một, hắn cũng có lòng tin một trận chiến!

Tô Thanh Thi gật gật đầu, sau đó trầm mặc lên.

"Ngươi tại sao không hỏi là ta cái gì lá bài tẩy?" Dương Diệp có chút tò mò hỏi.

"Ta hỏi, ngươi sẽ nói cho ta?" Tô Thanh Thi nhìn thẳng Dương Diệp hai mắt.

Không do dự, Dương Diệp gật gật đầu.

Tô Thanh Thi khóe miệng nổi lên một vệt nhỏ bé không thể nhận ra độ cong, này một mỉm cười như bách hoa nở rộ, xinh đẹp không gì tả nổi, đặc biệt ở Tô Thanh Thi loại này lạnh như băng trên mặt.

Tô Thanh Thi mỉm cười tuy rằng nhỏ bé không thể nhận ra, nhưng vẫn bị Dương Diệp bắt lấy.

"Thanh thơ, ngươi cười dáng vẻ, thật sự rất đẹp!" Dương Diệp nhẹ giọng nói.

Tô Thanh Thi nghiêng đầu đi, kế tục chậm rãi đi tới, không nói gì.

Nghĩ đến lúc trước cô gái trước mắt cái kia một vệt cảm động nụ cười, Dương Diệp không kìm lòng được kéo Tô Thanh Thi thơ, đem cái kia đột nhiên biến có chút cứng rắn mềm mại thân thể kéo đến trong lồng ngực, sau đó ở tại bên tai thấp giọng nói: "Thanh thơ, ta...."

Không biết Tô Thanh Thi nghe được cái gì, bên tai cùng trên cổ cấp tốc bay lên một vệt đỏ ửng...

------oOo------

Chương 163: Trả thù

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy nhưng đã là buổi tối, thế nhưng cửa thành người vẫn như cũ rất nhiều, không chỉ có như vậy, hầu như mỗi thời mỗi khắc đều có đám người từ truyền tống trên đài xuất hiện.

"Dương huynh đệ hẳn là không đến đi!" Cửa thành nơi, Man Tử hướng về trong thành nhìn xung quanh, thấy Dương Diệp bóng người như trước không xuất hiện, lập tức lên tiếng nói.

Ở buổi trưa, Dương Diệp nói đem kiếm trong tông sự xử lý sau liền tới nơi này tìm bọn họ, vì lẽ đó ba người bọn họ cũng không hề rời đi.

"Ngươi nếu muốn đi chỗ đó cái gì ngươi liền đi, không ai để ngươi các loại (chờ)!" Một bên Thanh Hồng tức giận liếc mắt nhìn Man Tử.

Man Tử mặt già đỏ ửng, san cười cợt, không nói nữa.

Đang lúc này, một đội trên người mặc màu bạc khôi giáp đội hộ vệ dò xét đến cửa thành, một người trong đó ở nhìn thấy Thanh Hồng ba người thì, đột nhiên ngừng lại, chau mày trứu, một hồi lâu sau, này sắc mặt người đột nhiên dữ tợn lên, sau đó hướng về Thanh Hồng ba người đi tới.

"Tu ngôn, ngươi làm cái gì!" Thấy người này đột nhiên cách đội, cầm đầu một người trung niên trầm giọng quát lên.

Tên là tu ngôn nam tử dừng bước, oán độc nhìn Thanh Hồng ba người một chút, sau đó hít sâu một hơi nói: "Hoàng thống lĩnh, ta gặp được giết đệ đệ ta hung thủ rồi!"

"Hả?" Hoàng thống lĩnh hướng Thanh Hồng ba người liếc mắt nhìn, sau đó nói: "Ngươi không lầm?"

Tu ngôn lắc lắc đầu, nói: "Lúc trước đệ đệ ta khi chết, ta đi tới Thập Vạn Đại Sơn đã điều tra, phát hiện đệ đệ ta chính là cùng ba người này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn. Đệ đệ ta ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong không minh bạch chết rồi, mà ba người này nhưng là đột nhiên mất tích, đệ đệ ta tuyệt đối là ba người này giết, không phải vậy bọn họ tại sao muốn mất tích?"

Tu ngôn đệ đệ chính là lúc trước cùng Thanh Hồng ba người tiến vào Thập Vạn Đại Sơn cái kia Tu Viễn, lúc trước hắn tìm khắp cả Thập Vạn Đại Sơn chu vi thành thị, nhưng mà là không một điểm Thanh Hồng ba người tin tức, ba người phảng phất thật giống như biến mất khỏi thế gian giống như vậy, này càng làm cho hắn xác định đệ đệ hắn tử chính là Thanh Hồng ba người tạo thành.

Chỉ là đáng tiếc, hắn bỏ ra thời gian khá lâu đều không tìm được Thanh Hồng ba người. Cuối cùng hắn không thể không từ bỏ tìm kiếm Thanh Hồng ba người, bởi vì mỗi năm một lần đế đô hoàng gia đội hộ vệ bắt đầu nhận người.

Không nghi ngờ chút nào, lên cấp đến vương giả cảnh hắn thông qua. Hắn không nghĩ tới, hắn lại ở đế đô nhìn thấy này ba cái lính đánh thuê!

"Ngươi định làm gì?" Hoàng thống lĩnh hỏi.

"Ta muốn ba người này sống không bằng chết!" Tu ngôn tử nhìn chòng chọc Thanh Hồng ba người.

Hoàng thống lĩnh trầm giọng nói: "Ngươi lẽ nào muốn làm nhai ra tay với bọn họ? Đừng quên, nơi này nhưng là đế đô!"

Tu ngôn hít sâu một hơi, đè nén nội tâm ý động thủ, Hoàng thống lĩnh nói không sai, nơi này là tần đều, nếu như hắn bên đường giết ba người, vậy hắn tiền đồ khẳng định liền xong.

Ở tần đều, ngoại trừ phù văn sư tổ sẽ cái kia đám người điên, không có bất kỳ người nào dám không tuân thủ đại tần đế quốc luật pháp!

Một lát, tu ngôn nhìn về phía Hoàng thống lĩnh, nói: "Năm nay hộ vệ trưởng tranh cử, ta ủng hộ ngươi!"

Nghe vậy, Hoàng thống lĩnh nở nụ cười, sau đó quay về phía sau một tên binh lính vẫy vẫy tay, ở tại bên tai nhẹ giọng nói rồi mấy câu nói, người binh sĩ kia liếc mắt nhìn Thanh Hồng ba người, sau đó gật gật đầu rời đi.

"Tu Ngôn huynh đệ, tuy rằng chúng ta không thể tự ý hướng về ba người này động thủ, thế nhưng nếu như đối phương xúc phạm đại tần đế quốc luật pháp đây?" Hoàng thống lĩnh ngoài cười nhưng trong không cười.

Tu ngôn nhìn Hoàng thống lĩnh một chút, trong mắt nơi sâu xa có một tia đề phòng. Hộ vệ hoàng gia đội người mấy đông đảo, thống lĩnh tự nhiên cũng nhiều, thống lĩnh bên trên chính là hộ vệ trưởng, muốn làm hộ vệ trường, không chỉ cần muốn thực lực, càng cần phải những hộ vệ đội này thành viên chống đỡ. Nguyên bản hắn không phải chống đỡ này Hoàng thống lĩnh, thế nhưng vì báo thù, hết cách rồi, hắn chỉ có thể đổi trận doanh.

Chỉ là đối phương này tâm nhãn... Ngày sau phải vạn phần cẩn thận, tu ngôn trong lòng âm thầm nghĩ.

....

Thanh Hồng đang hướng trong thành nhìn xung quanh, tìm kiếm Dương Diệp bóng người, đột nhiên, một người trung niên đi tới trước mặt nàng, người trung niên ánh mắt đánh giá Thanh Hồng cái kia làm tức giận vóc người, trong mắt lộ ra không hề che giấu chút nào tham lam cùng dâm. Tiết, sau đó nhếch miệng nở nụ cười, nói: "Chà chà, trường thực sự là xinh xắn a, vóc người này.... Này khuôn mặt, so với cái kia chút gì đầu bảng nhưng dễ nhìn có thêm a! Nếu có thể..."

Người trung niên lời còn chưa nói hết, một thanh quỷ đầu đại đao liền mang theo tiếng xé gió hưởng bổ về phía tên trung niên nhân này.

Động thủ tự nhiên là Man Tử, thấy có người đùa giỡn muội muội của hắn, Man Tử hắn nhất thời là nộ không thể yết, không chút nghĩ ngợi chính là cho rút đao bổ tới.

Nhìn thấy Man Tử lại động đao, cửa thành mọi người nhiều tiếng hô kinh ngạc, sau đó vội vã hướng lùi về sau ra một khoảng cách. Ở đế đô động thủ, người này không phải ngu ngốc chính là trâu bò a!

Nhìn thấy Man Tử động thủ, trung niên đại hán khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười quái dị.

Ngay khi Man Tử đại đao muốn rơi xuống trung niên đỉnh đầu thì, một tia kình khí đột nhiên đánh vào Man Tử đại đao bên trên, Man Tử trong lòng một hãi, trên tay tê dại một hồi, đại đao bay ra ngoài.

"Ca!" Thanh Hồng một tiếng thét kinh hãi, vội vã đi tới Man Tử bên cạnh, nói: "Ngươi không sao chứ?"

Man Tử lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía một bên hướng đi bọn họ cái kia đội trên người mặc màu bạc khôi giáp đội hộ vệ, thầm nghĩ trong lòng không được, đầu nhanh quay ngược trở lại, chuẩn bị muốn biện pháp gì, nhiên mà đối phương đã đi tới trước mặt hắn.

Hoàng thống lĩnh liếc mắt nhìn cái kia lúc trước đùa giỡn Thanh Hồng trung niên đại hán một chút, sau đó lại nhìn Man Tử ba người một chút, mặt không hề cảm xúc, nói: "Lại dám ở đế đô gây sự, toàn bộ bắt, người vi phạm bên đường chém giết!"

"Sự tình là chuyện này..."

Man Tử đi lên trước, đang chuẩn bị giải thích cái gì. Nhưng mà cái kia đang lúc này, một bóng người lóe qua, Man Tử một ngụm máu tươi phun ra ngoài, thân thể bay ngược ra ngoài.

"Ca!"

Thanh Hồng một tiếng thét kinh hãi, vội vã chạy đến Man Tử bên cạnh, đem phù lên, khi thấy Man Tử cái kia đã nghiêm trọng biến hình bụng thì, Thanh Hồng nhất thời cả người run lên, bởi vì Man Tử đan điền vỡ vụn.

Một bên tiểu hắc ở nhìn thấy Man Tử đan điền phá nát thì, chính là thân hình hơi động, nắm chủy thủ hướng về cái kia lúc trước ra tay với Man Tử tu ngôn đâm tới!

"Bành!"

Một tiếng vang trầm thấp, tiểu hắc cũng bay ra ngoài, tương tự, đan điền cũng phá nát rồi!

Tu ngôn xem thường nhìn Man Tử cùng tiểu hắc một chút, nói: "Thực sự là nhược a!"

Thanh Hồng chậm rãi đứng lên, xoay người nhìn tu ngôn, song quyền nắm chặt, một chữ một đạo: "Vì là, thập, sao?" Nàng không ngốc, đối phương vừa đến đã đối với bọn họ hạ tử thủ, liên tưởng lúc trước cái kia đột nhiên xuất hiện người trung niên, nàng biết, đây là nhằm vào bọn họ ba người một cái bẫy, chỉ là nàng không hiểu, trước mắt những này đại tần hoàng gia đội hộ vệ tại sao muốn ra tay với bọn họ!

"Tại sao?" Tu ngôn hai mắt híp lại, nói: "Ta cũng muốn hỏi một chút các ngươi tại sao muốn giết đệ đệ ta, ta tên tu ngôn, Tu Viễn là của ta đệ đệ, hiện ở nghĩ tới chứ?"

"Thì ra là như vậy!" Thanh Hồng thê thảm nở nụ cười, tuy rằng tu hoàn toàn không phải huynh muội bọn họ giết chết, thế nhưng có cái gì khác nhau chớ? Lúc trước Dương Diệp nhưng là vì bọn họ mới giết Tu Viễn, có thể nói, Tu Viễn tử với bọn hắn cũng không thể tách rời quan hệ.

"Quả nhiên là các ngươi giết!" Nhìn thấy Thanh Hồng vẻ mặt, tu ngôn sắc mặt dữ tợn lên, nói: "Ta không sẽ hỏi các ngươi tại sao muốn giết đệ đệ ta, bởi vì cái kia đã không ý nghĩa. Các ngươi yên tâm, ta sẽ không giết các ngươi ba người, ta sẽ đem cái kia hai nam bán được bên trong đi làm nam. Kỹ, còn ngươi, nguyên bản cũng dự định đưa ngươi bán được, bất quá ta đổi ý, ta quyết định chờ ta chơi chán đang bán được đi, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Đừng lãng phí thời gian rồi!" Lúc này, một bên Hoàng thống lĩnh cau mày nói. Nếu như là bình thường, hắn cũng không dám trắng trợn giúp đỡ tu ngôn tới đối phó này ba cái lính đánh thuê, dù sao đại tần đế quốc luật pháp không phải là bày xem, nếu như sự tình bại lộ, vậy hắn nhưng là xong đời. Thế nhưng hiện ở thời kỳ này là thời kỳ không bình thường, bọn họ đội hộ vệ so với bình thường có thêm một cái quyền lực, vậy thì là tiên trảm hậu tấu!

Chỉ cần đem này ba cái lính đánh thuê giải quyết, không còn cái kia cái gì hội thẩm, ai lại sẽ đến lưu ý này ba cái lính đánh thuê tiện mệnh đây?

Tu ngôn cười gằn một tiếng, sau đó nói: "Trước lúc này, vẫn là trước đem ngươi phế bỏ đi!" Nói xong, thân hình hơi động, chân phải quay về Thanh Hồng bụng đá tới.

Thanh Hồng không có phản kháng, cũng phản kháng không được, vương giả cảnh căn bản không phải nàng hiện tại có thể chống lại. Chỉ là trong lòng nàng vẫn còn có chút không cam lòng a, hai cái không cam lòng, cái thứ nhất không cam lòng chính là muốn chết như vậy, thứ hai không cam lòng chính là còn chưa kịp thấy Dương Diệp liền muốn chết rồi.

Man Tử lão nói với nàng thời gian có thể làm cho nàng chậm rãi quên Dương Diệp, chỉ là tại sao cùng Dương Diệp phân này khác mấy tháng, nàng không chỉ có không có chậm rãi quên Dương Diệp, trái lại đối với Dương Diệp cái kia cỗ cảm tình càng ngày càng đậm cơ chứ?

Rất nhiều lần bản thân nàng hỏi mình, tại sao yêu thích Dương Diệp, không có đáp án xác thực, có lúc, yêu thích một người không cần lý do cùng nguyên nhân, không phải sao?

Chỉ là hết thảy đều muốn kết thúc, bởi vì nàng cảm nhận được vương giả cảnh cái kia cỗ khí thế kinh khủng. <

------oOo------

Chương 164: Phá cục

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay khi Tu Ngôn chân cách Thanh Hồng chỉ có không tới nửa trượng khoảng cách thì, cửa thành đột nhiên vang lên một đạo vang dội kiếm reo tiếng, sau đó, một nói kiếm khí màu vàng óng mang theo sắc bén tiếng xé gió đi tới Tu Ngôn sau lưng.

Kiếm khí màu vàng óng nhanh như chớp giật, làm cho Tu Ngôn sắc mặt kịch biến, hắn này một cước vẫn như cũ có thể hủy diệt Thanh Hồng đan điền, thế nhưng đồng dạng, hắn cũng sẽ bị sau lưng tia kiếm khí này bắn trúng. Hắn đương nhiên sẽ không hi sinh chính mình đến hủy diệt cô gái trước mắt, trước mắt đây chỉ là phàm nhân cảnh nữ tử không đáng.

Tu Ngôn thu chân, chân rơi xuống đất đạp xuống, mượn lực thân thể hướng về bên cạnh di một trượng, sau đó nhìn về phía xa xa, hắn muốn nhìn một chút, đến tột cùng là ai, lại dám đối với đại tần đế quốc đội hộ vệ ra tay!

Không chỉ tu ngôn, cửa thành tất cả mọi người đều nhìn về trong thành, muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai lại dám đối với đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ ra tay!

Đối với đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ ra tay, đây là đang gây hấn với đại tần đế quốc, coi như là nguyên môn đệ tử cũng không dám a!

Ở kiếm khí màu vàng óng xuất hiện thì, Hoàng thống lĩnh cũng là biến sắc mặt, sau đó sắc mặt trầm xuống, vung tay phải lên, phía sau những đội viên hộ vệ kia chính là rút ra trường thương, trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Dám ở đại tần đế quốc đối với hoàng gia đội hộ vệ ra tay, người này không phải siêu cấp ngu ngốc chính là siêu cấp trâu bò, nếu như là người sau, hắn liền không thể không thận trọng đối xử rồi!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp bóng người xuất hiện, Dương Diệp không nhìn ánh mắt của mọi người, bước nhanh đi tới Thanh Hồng bên cạnh, liếc mắt nhìn trên đất đã ngất đi tiểu hắc cùng Man Tử, sau đó nhìn về phía sắc mặt tái nhợt Thanh Hồng, áy náy nói: "Xin lỗi, ta tới chậm rồi!"

Thanh Hồng lắc lắc đầu, sau đó nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, chăm chú ôm Dương Diệp, không nói gì.

"Ngươi là kiếm tông đệ tử?" Đang lúc này, Tu Ngôn trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ nhàng đẩy ra Thanh Hồng, đưa tay xoa xoa Thanh Hồng cái kia trên gương mặt óng ánh giọt nước mắt, nói: "Nhìn, ta thế các ngươi đòi cái công đạo!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người, chân phải đột nhiên đạp xuống, thân hình quay về Tu Ngôn bạo trùng mà đi, cùng lúc đó, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào hai chân nơi, tật phong ngoa cùng tật phong bộ đồng thời mở ra. Lúc này Dương Diệp đem tốc độ triển khai đến đỉnh cao, giữa trường ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, những người khác căn bản không nhìn thấy hắn bản thể.

Dương Diệp không có hỏi chuyện gì xảy ra, bởi vì cái kia đã không còn ý nghĩa, hắn cũng không có hỏi ai đúng ai sai, bởi vì vậy căn bản không trọng yếu! Hắn Dương Diệp bênh người thân không cần đạo lý.

Dương Diệp đột nhiên động thủ, giữa trường tất cả mọi người ngây người, ông trời, những kia nhưng là đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ a, lúc nào kiếm tông đệ tử đã không đem đại tần đế quốc để ở trong mắt?

Tu Ngôn cũng là sững sờ, hắn cũng không nghĩ tới trước mắt cái này kiếm tông đệ tử lại trực tiếp liền động thủ, liền cái lời dạo đầu đều không có. Lăng qua sau, Tu Ngôn chính là nộ không thể yết, nếu như đối phương là nguyên môn, vậy hắn còn có thể hơi hơi kiêng kỵ dưới. Nếu đối phương là kiếm tông đệ tử, đối phương lại động thủ trước, vậy hắn cũng cũng không cần phải lưu thủ cùng khách khí.

Một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh lại cũng dám hướng về hắn ra tay, đây là sống được thiếu kiên nhẫn sao?

Rất nhanh, Tu Ngôn sắc mặt nghiêm túc lên, bởi vì trước mắt hắn cái này Tiên Thiên cảnh tốc độ thực sự là quá nhanh, sắp tới đã để hắn đều không thể không kiêng kỵ.

Ngay khi cách Tu Ngôn còn có hai trượng khoảng cách thì, Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải hơi động, một tấm thần hành phù vỗ vào trên cánh tay, chợt, tốc độ kia đột nhiên tăng lên dữ dội, trong nháy mắt đi tới Tu Ngôn trước, sau đó rút kiếm, quay về Tu Ngôn mãnh bổ xuống.

Tử linh kiếm ra, tử quang thoáng hiện, một tia sáng tím nương theo kiếm reo tiếng phóng lên trời.

...

Mới vừa trở về phòng Tô Thanh Thi đột nhiên đại mi cau lại, thủ đoạn hơi động, chuôi này Thanh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, chỉ thấy chuôi này Thanh kiếm lúc này chính kịch liệt run rẩy.

"Tử linh, xem ra ngươi rất hài lòng hiện tại chủ nhân a, liền thanh minh đều cảm nhận được ngươi hưng phấn cùng vui sướng..."

Ngữ lạc, Tô Thanh Thi thân hình hơi động, biến mất ở trong phòng.

....

Cửa thành, Dương Diệp cũng bị này tử linh kiếm biến cố đột nhiên xuất hiện giật mình, Tô Thanh Thi lúc đưa cho hắn, hắn vẫn chưa từng dùng này kiếm, cho nên đối với này tử linh làm này vừa ra cũng là nghi hoặc không thôi.

Dương Diệp nghi hoặc, hắn đối thủ Tu Ngôn nhưng là sợ hãi thêm kinh hãi. Dương Diệp tốc độ đột nhiên tăng nhanh, hắn liền đã chấn kinh không ngớt, Dương Diệp rút kiếm một chém, này rút kiếm một chém tốc độ cùng uy lực để hắn kinh hãi. Hắn làm sao cũng không nghĩ ra, một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả tại sao có như thế tốc độ khủng khiếp, có thể triển khai khủng bố như vậy kiếm kỹ!

Không kịp nghĩ nhiều, cũng không kịp lùi về sau, Tu Ngôn trên mặt lóe qua một vệt kiên quyết, sau đó cánh tay trái cản lại.

Hắn cũng muốn dùng cái khác đồ vật chặn, thế nhưng hết cách rồi, hắn không có cái khác đồ vật.... Bởi vì vừa bắt đầu hắn khinh địch, vì lẽ đó hắn cũng không có lượng ra bản thân huyền bảo, mà đến Dương Diệp động thủ đến hiện tại hắn tuyệt cảnh, cũng là hai cái hô hấp thời gian mà thôi, hai cái hô hấp thời gian, hắn căn bản không kịp lấy ra huyền bảo, vì lẽ đó hắn lựa chọn dùng cánh tay đi chặn....

Muốn đầu hay là muốn cánh tay, hắn quả đoán lựa chọn muốn đầu, hơn nữa trong lòng hắn còn ôm một tia may mắn, vậy thì là kiếm của đối phương không nhất định có thể đối với cánh tay của hắn tạo thành thương tổn, dù sao vương giả cảnh thân thể nhưng là tương đương với cấp chín huyền thú thân thể.

"A..."

Tử linh không có một chút nào trở ngại liền xuyên thủng Tu Ngôn cánh tay, nát tan Tu Ngôn trong nội tâm cái kia một điểm may mắn. Theo Tu Ngôn kêu thảm thiết, Tu Ngôn cánh tay bay ra ngoài, một luồng máu tươi dường như suối phun bình thường tự học ngôn cánh tay nơi phun ra ngoài, tình cảnh khá là đồ sộ máu tanh....

Một chiêu kiếm chặt đứt Tu Ngôn cánh tay, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, thủ đoạn hơi động, trường kiếm quay về Tu Ngôn thân thể móc nghiêng mà lên, nếu như này một cái bị đánh trúng, cái kia Tu Ngôn nửa người trên phải cùng nửa người dưới ở riêng.

Tu Ngôn kinh hãi gần chết, hầu như là theo bản năng đem cánh tay phải cản lại.

"Xì...."

Một cánh tay lần thứ hai bay ra ngoài, máu tươi phun một chỗ...

Dương Diệp thủ đoạn cử động nữa, trường kiếm chuẩn bị lần thứ hai một đòn, mà đang lúc này, một cái ngân thương đánh về phía Dương Diệp sau lưng, tốc độ cực nhanh.

Dương Diệp không dám khinh thường, xoay người, trường kiếm quay về phía sau ngân thương đột nhiên vừa bổ!

"Coong!"

Tr u y cập http://truyencua T ui.Net/ để đọc truyện

Một đạo lanh lảnh lưỡi mác tương giao thanh ở giữa sân vang lên, tử linh cùng ngân thương phân ra.

Nhìn ngân thương thân thương nơi cái kia một lỗ hổng, Hoàng thống lĩnh mí mắt giật lên, hắn súng này nhưng là huyền giai thượng phẩm a, mà huyền giai thượng phẩm huyền bảo lại bị đối phương khảm thiếu mất...

Nghĩ tới đây, Hoàng thống lĩnh nhìn Dương Diệp trong tay tử linh một chút, sau đó trầm giọng nói: "Phẩm huyền kiếm, ngươi là kiếm tông tham gia thanh vân bảng đệ tử?"

"Phải!" Dương Diệp nhìn trước mắt người, trong cơ thể huyền khí phun trào, chuẩn bị bất cứ lúc nào xuất kích.

Hoàng thống lĩnh trong mắt loé ra một đạo hàn mang, nói: "Ngươi đã là kiếm tông đệ tử, ngươi thì nên biết trong đế đô là không cho phép một mình động thủ, mà ngươi không chỉ có động thủ, động thủ đối tượng vẫn là ta đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ, làm sao, ngươi kiếm tông hiện tại đã không đem ta đại tần đế quốc để ở trong mắt?"

"Muốn trước tiên cho ta an một cái tội danh sao?" Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: "Cũng được, nếu ngươi hiện tại muốn giảng đạo lý, vậy chúng ta liền đến nói một chút lý được rồi. Ta muốn hỏi một chút, ta này ba cái bằng hữu đến cùng phạm vào tội gì, các ngươi lại muốn bên đường phế bỏ bọn họ? Quên đi, nói vậy ngươi cũng sẽ không thật nói, Thanh Hồng, đem lúc trước sự nói một lần." Nói, Dương Diệp nhìn về phía Thanh Hồng.

Thanh Hồng hít sâu một hơi, sau đó đem lúc trước phát sinh sự nói ra.

Nghe xong, Dương Diệp sắc mặt trở nên âm trầm, sau đó nhìn về phía Hoàng thống lĩnh, nói: "Nàng nói nhưng là thật sự?"

"Bọn họ ở đế đô động thủ, ngươi không nghe sao?" Hoàng thống lĩnh trầm giọng nói. Nếu như đối phương chỉ là một cái phổ thông huyền giả, hắn đương nhiên không sẽ cùng đối phương phí lời, thế nhưng đối phương là kiếm tông đệ tử! Kiếm tông tuy rằng hiện tại sa sút, nhưng dù gì cũng là sáu thế lực lớn, không phải hắn có thể đắc tội! Vì lẽ đó hắn muốn chiếm lý mới được!

"Rõ ràng như thế cục, ngươi muốn lừa gạt ai?" Dương Diệp lạnh giọng nói: "Ngươi khi (làm) tất cả mọi người đều cùng ngươi như thế là ngớ ngẩn sao?"

"Làm càn!" Bị Dương Diệp bên đường nhục mạ, Hoàng thống lĩnh nổi giận, lập tức cũng không ở phí lời, vung tay phải lên, nói: "Bắt, muốn chết không muốn sống, xảy ra chuyện ta gánh chịu!" Lúc này hắn đã quyết định, đem trước mắt một nam một nữ bên đường chém giết, dù cho là đắc tội kiếm tông cũng sẽ không tiếc.

Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: "Quả nhiên vẫn là giảng nắm đấm, còn có, xảy ra chuyện ngươi gánh chịu? Ta sợ ngươi không gánh vác được!" Nói, Dương Diệp tay phải ném đi, một tấm huy chương bay về phía Hoàng thống lĩnh.

Nhìn thấy này tấm huy chương, Hoàng thống lĩnh sắc mặt nhất thời đặc sắc lên, chợt, cặp kia tay bắt đầu chiến lên... <

------oOo------

Chương 165: Chiến vương giả cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem trong tay này tấm huy chương, Hoàng thống lĩnh biểu hiện trên mặt cực kỳ khó coi, lúc này hắn hối hận phát điên. Hắn chẳng thể nghĩ tới trước mắt thiếu niên này lại là phù văn sư, phù văn sư a!

Phù văn sư, đừng nói hắn một cái nho nhỏ thống lĩnh, chính là thị vệ trưởng cũng không trêu chọc nổi a.

Hoàng thống lĩnh trên mặt bỏ ra một cái nụ cười, cung kính đem cái kia tấm huy chương đưa cho Dương Diệp, nói: "Tiểu huynh đệ, đây là một cái hiểu lầm, thật sự chỉ là một cái hiểu lầm..."

Nhìn thấy Hoàng thống lĩnh cung kính như thế khiêm tốn, ở đây tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt biến vị. Dám ở đế đô gây sự, còn phế bỏ đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ thành viên, người này không phải trâu bò chính là ngu ngốc, không thể nghi ngờ, Dương Diệp thuộc về người trước.

"Hiểu lầm?" Dương Diệp cười gằn một tiếng, châm chọc nói: "Làm sao, hiện tại lại muốn theo ta giảng đạo lý? Bất quá rất xin lỗi, ta hiện tại không chuẩn bị giảng đạo lý. Ta muốn gặp các ngươi thị vệ trưởng."

"Dương huynh đệ...." Hoàng thống lĩnh khổ cười cợt, nói: "Ngày hôm nay việc này đều là Tu Ngôn một người chủ ý, hiện tại hắn cũng đã bộ này dáng vẻ, ngươi xem việc này liền như vậy quên đi, có được hay không?"

"Bộ này dáng vẻ?" Dương Diệp chậm rãi đi tới cái kia đã bán hôn mê Tu Ngôn bên cạnh, không chút do dự mà giơ chân lên quay về Tu Ngôn bụng một cước đá tới.

"Oành!"

Một đời kêu rên, Tu Ngôn thân thể bay ra ngoài.

Không trung, Tu Ngôn hai mắt trợn tròn, bên trong tràn ngập phẫn nộ cùng không cam lòng, còn có sợ hãi....

Mọi người tại đây nhìn về phía Tu Ngôn ánh mắt đã biến thành thương hại, cái này kêu là hiện thực báo, lúc trước Tu Ngôn phế bỏ người khác đan điền, hiện tại đến phiên hắn....

Một bên Hoàng thống lĩnh trong mắt loé ra một tia hàn mang, Dương Diệp ở ngay trước mặt hắn phế bỏ Tu Ngôn, đây là căn bản không để hắn vào trong mắt a. Bất quá vừa nghĩ tới thân phận của Dương Diệp, Hoàng thống lĩnh cũng chỉ có thể ngăn chặn trong lòng cái kia cỗ phẫn nộ, không chỉ có như vậy, còn muốn ở trên mặt cường bỏ ra một điểm nụ cười xán lạn.

Phế bỏ Tu Ngôn, Dương Diệp xoay người nhìn Hoàng thống lĩnh, nói: "Lúc trước cái kia đùa giỡn bằng hữu ta người trung niên đây? Đừng cho ta nói ngươi không biết hắn ở đâu!"

Dương Diệp đương nhiên sẽ không liền như vậy quên đi, khi (làm) trừ cái kia Tu Viễn là hắn giết, Man Tử cùng tiểu hắc có thể nói là được hắn liên lụy, mối thù này, hắn làm sao có thể không thế bọn họ báo?

Hoàng thống lĩnh trên mặt nụ cười cứng đờ, thiếu niên trước mắt này không dự định kết thúc chuyện này a. Hít sâu một hơi, nếu như vậy, vậy hắn cũng không cần thiết ở ra vẻ đáng thương, lập tức sắc mặt khôi phục lại yên lặng, nhạt tiếng nói: "Dương huynh đệ, tuy rằng ngươi là phù văn sư, nhưng ngươi cũng không quyền lợi ở đế đô bên đường giết người, còn bằng hữu ngươi ba người này vấn đề, đó là thuộc về ta đại tần đế quốc sự, Bất Quy ngươi phù văn sư tổ sẽ quản!"

"Nếu như ta không quản tới đây?" Dương Diệp hai mắt híp lại, đối phương muốn không nể mặt mũi, cái kia ở rất quá. Ngược lại hắn cũng không có ý định buông tha đối phương.

Hoàng thống lĩnh cười gằn một tiếng, không hề trả lời Dương Diệp, xoay người nhìn phía sau đội hộ vệ, quát lên: "Đem Tu Ngôn mang về, còn có cái kia hai cái lính đánh thuê cùng cái kia nữ đồng thời mang đi." Chỉ cần đem cái kia nữ cùng hai nam giải quyết triệt để, không còn nhược điểm ở trong tay đối phương, cho dù đối phương là phù văn sư vậy thì thế nào?

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang lúc này, Thanh Hồng kéo Dương Diệp cánh tay, nói: "Được rồi." Tuy rằng Thanh Hồng lúc này trong lòng hận không thể giết trước mắt những này hoàng gia đội hộ vệ, thế nhưng nàng biết, đây là căn bản không thể. Cho dù Dương Diệp là phù văn sư cũng không thể, làm không cẩn thận, trái lại muốn liên lụy Dương Diệp.

Cho nên nàng nhận mệnh, tuy rằng không cam lòng, nhưng thì có biện pháp gì? Thực lực yếu, địa vị thấp, chỉ có thể bị người bắt nạt.

"Quên đi?" Dương Diệp ngẩn ra, sau đó lắc đầu cười cợt, nói: "Ngươi có biết ngươi với hắn đi kết cục? Lại nói, việc này làm sao có thể toán cơ chứ? Nói cho cùng, các ngươi cũng là bởi vì ta mới bị liên lụy, vì lẽ đó, việc này không thể toán!"

Nói xong, Dương Diệp cười cợt, xoay người trường kiếm ra khỏi vỏ, ba nói kiếm khí màu vàng óng bắn về phía hướng về Thanh Hồng đi tới ba cái hoàng gia đội hộ vệ thành viên.

Nhìn thấy Dương Diệp lại ra tay, giữa trường tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, đây là thật sự không đem đại tần đế quốc để ở trong mắt, ở đế đô công nhiên khiêu khích đại tần đế quốc a!

Nhìn thấy Dương Diệp lại ra tay, Hoàng thống lĩnh cười gằn một tiếng, hắn muốn chính là kết quả này. Hiện tại, coi như hắn bên đường giết đối phương cũng không phải là không thể, bởi vì đại tần đế quốc luật pháp không cho khiêu khích!

Đăng nhập http://truyencuatui.Net/ để đọc truyện❊

Trước hết nhằm phía Thanh Hồng ba người đột nhiên không kịp chuẩn bị, bị ba nói kiếm khí màu vàng óng đâm thủng ngực mà qua, tại chỗ tử vong.

"Thực sự là thật can đảm!"

Nhìn thấy thuộc hạ của chính mình lại bị đối phương một chiêu kiếm chém giết, Hoàng thống lĩnh một tiếng gầm lên, chợt thủ đoạn hơi động, trong tay ngân thương hóa thành một đạo ánh bạc bắn về phía Dương Diệp.

Ngân thương tốc độ cực nhanh, mọi người tại đây căn bản không nhìn thấy ngân thương bản thể, chỉ nhìn thấy một đạo hàn mang cùng sắc bén tiếng xé gió hưởng, vương giả cảnh cường giả một đòn cường hãn như vậy!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nắm trường kiếm trong tay từ trên xuống dưới đột nhiên vừa bổ.

"Oành!"

Trường thương nhất thời bay ngược mà sống, tốc độ không trước trước bên dưới!

Hoàng thống lĩnh mí mắt giật lên, trước mắt cái này kiếm tông đệ tử thực lực không đơn giản a, ngay khi hắn chuẩn bị công kích lần nữa thì, đột nhiên, Hoàng thống lĩnh tròng mắt co rụt lại, bởi vì trước mắt cái này kiếm tông đệ tử thì đã đi tới trước mặt hắn, cùng lúc đó, cảm giác nguy hiểm mãnh liệt cảm trong nháy mắt tự hắn sâu trong nội tâm lan tràn ra.

Hoàng thống lĩnh trong lòng một hãi, không kịp nghĩ nhiều, cũng không dám khinh thường, ngân thương xoay một cái, che ở trước người.

"Oành!"

Một nguồn sức mạnh tự ngân thương truyền đến, Hoàng thống lĩnh cánh tay phải tê rần, hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui.

Một đòn không được tay, Dương Diệp hơi nhướng mày, hắn hiện tại hậu phát chế nhân đối với một ít vương giả cảnh cường giả vẫn còn có chút không đủ a.

Lắc lắc đầu, không nghĩ nữa vấn đề này. Dương Diệp thân hình hơi động, lần thứ hai nhằm phía Hoàng thống lĩnh. Vừa nhưng đã động thủ, vậy dĩ nhiên là muốn hạ tử thủ, cũng vừa hay nhìn những vương giả này cảnh cường giả thực lực. Phải biết, thanh vân bảng trên cái nào yêu nghiệt nhưng là mỗi người đều có thể cùng vương giả cảnh chống lại người a!

Cho tới hậu quả, hắn vẫn đúng là không nghĩ tới. Có phù văn sư tổ biết cái này cái núi dựa lớn ở, hắn cần sợ nho nhỏ này hoàng gia đội hộ vệ một cái tiểu thống lĩnh sao? Đương nhiên, điều này là bởi vì hắn chiếm lý, chỉ cần chiếm lý, coi như là náo đến Kim Loan điện trên hắn cũng không sợ.

Ở chỗ khác có thể không giảng đạo lý, không luật, thế nhưng ở đế đô, nhất định phải giảng! <

------oOo------

Chương 166: Đánh giết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp lại lần thứ hai vọt tới, Hoàng thống lĩnh trong mắt loé ra một vệt sát ý, thủ đoạn hơi động, ngân thương bắn nhanh ra như điện. Lần này hắn không có ở lưu thủ, cũng không dám lưu thủ, lúc trước hắn có chút tiểu trước mắt cái này kiếm tông đệ tử, thế nhưng ở giao phong một lần sau, hắn biết, nếu như hắn ở coi thường, vậy hắn liền rất có thể muốn tai ở đây.

Ngân thương rời đi Hoàng thống lĩnh tay sau đột nhiên bùng nổ ra một đạo hào quang óng ánh, cùng lúc đó, vô số đạo bóng thương tự ngân thương bên trong bộc phát ra, dường như mưa rơi lung hướng về phía Dương Diệp.

Bóng thương quá nhiều, khiến người ta hoa cả mắt, căn bản không nhận rõ cái nào nói mới là ngân thương bản thể.

Kinh khủng như thế uy thế, khiến cho đến một bên xem cuộc vui trong lòng mọi người sợ hãi, vội vã chân sau, sợ bị tai vạ tới cá trong chậu.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, ở những này bóng thương cách hắn trước người không tới nửa trượng thì, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở, rút kiếm đâm một cái!

"Coong!"

Một đạo lanh lảnh kim thiết giao mâu thanh ở giữa sân vang lên, sau một khắc, những kia bóng thương tiêu tan, lộ ra ngân thương bản thể, mà Dương Diệp mũi kiếm chính đánh vào cái kia ngân thương đầu súng.

Hoàng thống lĩnh trong lòng rùng mình, hắn này huyễn ảnh xử bắn nhưng là huyền giai thượng phẩm huyền kỹ a, do hắn triển khai, chính là một ít vương giả cảnh huyền giả cũng không nhất định có thể tìm tới hắn ngân thương bản thể, mà trước mắt thiếu niên này lại làm được, hơn nữa còn như vậy ung dung, dễ như ăn bánh.

Lần này, hắn triệt để thu hồi sự coi thường, đem thiếu niên ở trước mắt cho rằng đối thủ chân chính!

Lần này Dương Diệp xem như là cảm nhận được kiếm tâm sáng rực chỗ tốt rồi, lúc trước đối phương triển khai này huyền kỹ thì, hắn cũng không có hết sức đi quan sát đối phương này huyền kỹ kẽ hở, đối phương này kẽ hở liền rất tự nhiên xuất hiện ở trong đầu hắn, mà hắn chiêu kiếm này, cũng như là bản năng đâm ra. Ngược lại chính là đối phương triển khai huyền kỹ bắt đầu, hắn tìm ra kẽ hở sau đó xuất kích một loạt động tác đều phi thường tự nhiên, như bản năng!

Trước đây hắn nghe mạc lão nói một kiếm phá vạn pháp thì còn không để ý lắm, hiện tại, hắn thật đang cảm giác đến này kiếm tâm sáng rực chỗ tốt cùng khủng bố.

Lắc lắc đầu, không ở đi muốn những thứ này, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía Hoàng thống lĩnh, không nói nhảm, hữu chân đạp đất, thân hình bạo trùng mà ra.

Người trước mắt này hắn ngày hôm nay là nhất định phải giết!

Lúc này, cửa thành người càng ngày càng nhiều, đến người không ngừng huyền giả, còn có đại tần đế quốc cái khác hộ vệ hoàng gia đội. Những hộ vệ đội này khi biết cùng cái kia Hoàng thống lĩnh giao thủ người là một tên phù văn sư sau, đều là lựa chọn rất sáng suốt bàng quan, không có tiến lên hỗ trợ. Đùa giỡn, phù văn sư không phải là bọn họ có thể trêu chọc.

"Chà chà, này cầm kiếm thiếu niên là kiếm tông đệ tử chứ? Thực lực thật mạnh, lại có thể cùng một tên vương giả cảnh cường giả chiến lực lượng ngang nhau, kiếm tông không hổ là sáu thế lực lớn một trong, tuy rằng năm nay đến từ từ ở đi xuống dốc, thế nhưng kỳ môn bên trong đệ tử vẫn là rất yêu nghiệt a!"

"Thực lực là mạnh, chỉ là ở đế đô cùng đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ động thủ có chút không sáng suốt a, kiếm tông mặc dù là sáu thế lực lớn, thế nhưng còn không mạnh đến không nhìn đại tần đế quốc mức độ đi. Sau đó nếu là kinh động đại tần đế quốc linh giả cảnh cường giả, vậy hắn nhưng là nguy rồi."

"Có cái gì nát? Thiếu niên này mãnh liệt như vậy thực lực, nói vậy là kiếm tông năm nay phái tới tham gia thanh vân bảng, ngươi cảm thấy kiếm tông sẽ làm đại tần đế quốc xử trí hắn sao? Tuy rằng đại tần đế quốc là lấy pháp trị quốc, chú ý ở pháp luật trước mặt người người bình đẳng, thế nhưng có thể thật sự làm được như vậy à?"

"Được rồi được rồi, đừng xả xa, chúng ta xem thật kỹ đi, Tiên Thiên chiến vương giả, đây chính là khó gặp, so với trước xem cái kia cái gì kiểm tra trụ thú vị có thêm!"

"..."

Cùng Hoàng thống lĩnh giao thủ mấy lần, Dương Diệp đã đại thể thăm dò thực lực của đối phương, nếu như hắn triển khai kiếm ý, là có lòng tin giết chết đối phương. Thế nhưng hắn không có sử dụng tới kiếm ý, bởi vì kiếm ý là hắn lá bài tẩy, đó là giữ lại đối phó thanh vân bảng trên những yêu nghiệt kia.

Tuy rằng không thể triển khai kiếm ý, thế nhưng Dương Diệp vẫn có tự tin giết chết đối phương, chỉ là muốn phí chút thời gian thôi.

Hoàng thống lĩnh lúc này là càng đánh càng hoảng sợ, cùng Dương Diệp giao thủ đến hiện tại, hắn mới phát hiện, hắn vẫn là đánh giá thấp trước mắt cái này kiếm tông thực lực của thiếu niên. Mặc kệ hắn triển khai cái gì huyền kỹ, trước mắt thiếu niên này lại đều có thể trong nháy mắt tìm tới hắn huyền kỹ nhược điểm, điều này làm cho hắn nhiều lần đều suýt chút nữa trọng thương.

Nếu như không phải hắn chiếm cảnh giới ưu thế, chỉ sợ hắn hiện tại là một bộ tử thi.

Nếu như sớm biết ba người kia lính đánh thuê có một cái phù văn sư bằng hữu, hơn nữa còn là một cái thực lực mạnh mẽ như vậy phù văn sư, hắn chính là đánh chết cũng sẽ không đi giúp cái kia Tu Ngôn đối phó Thanh Hồng ba người.

"Bành!"

Trường kiếm ngân thương chạm vào nhau, đốm lửa tung toé, hai người thân hình phân ra.

Lùi về sau bên trong, Dương Diệp tay trái cũng chỉ, quay về Hoàng thống lĩnh vạch một cái, một tia kiếm khí màu vàng óng mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng, bắn nhanh mà đi. Cùng lúc đó, huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, thân hình hơi động, mang theo một đạo mỏng manh tàn ảnh đi tới Hoàng thống lĩnh trước người, sau đó rút kiếm một chém.

Lần này, Dương Diệp không có nương tay, ở Kim Sắc huyền khí cùng sức mạnh thân thể gia trì dưới, Dương Diệp trong tay tử linh kiếm chỗ đi qua, không khí đều bị xé rách, vang lên từng đạo từng đạo sắc bén chói tai tiếng xé gió.

Cảm nhận được Dương Diệp lần này công kích bộc phát ra khủng bố uy thế, Hoàng thống lĩnh kinh hãi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng rót vào ngân thương bên trong, theo huyền khí điên cuồng tràn vào, ngân thương đột nhiên bùng nổ ra một đạo ánh bạc, chói mắt đến cực điểm, sau đó ở mọi người ánh mắt kinh ngạc dưới, quay về Dương Diệp cái kia kinh thiên một chiêu kiếm đối với đâm tới.

"Ầm!"

Mũi thương mũi kiếm va chạm, một đạo sóng khí tự chạm vào nhau nơi đột nhiên bộc phát ra, hai người đạp chân nơi, mặt đất trong nháy mắt nứt ra, to bằng cánh tay vết nứt cấp tốc hướng bốn phía lan tràn...

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, trường kiếm bỏ qua ngân thương, sau đó thẳng tắp đâm về phía Hoàng thống lĩnh ngực.

Thấy thế, Hoàng thống lĩnh vui vẻ, bởi vì thiếu niên trước mắt này kiếm còn chưa tới trước ngực hắn sẽ bị hắn ngân thương. Đâm tới. Không có chút gì do dự, Hoàng thống lĩnh cánh tay chấn động, ngân thương dường như một con cự mãng đâm hướng về phía Dương Diệp ngực.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt châm biếm, trường kiếm trong tay tốc độ không giảm, lại về phía trước thêm nhanh thêm mấy phần.

"Thiếu niên này là ở tìm đường chết sao? Hắn không biết dài một tấc một tấc cường sao?"

"Ai, thiếu niên này lúc trước chiến đấu cũng có thể nói là hoàn mỹ, vì sao lần này lại làm ra như vậy ngu xuẩn cử động, lẽ nào là quá muốn chiến thắng? Cũng là, nếu như hắn ở đây đánh bại người vương giả này cảnh cường giả, cái kia tên của hắn chắc chắn dương tên đế đô, thậm chí là nam vực a!"

"Lúc trước nhìn hắn chiến đấu, hắn không giống như là một cái lỗ mãng tên ngu xuẩn a, lẽ nào là có khác hậu chiêu?"

"..."

Ở mọi người kinh ngạc cùng tiếc hận trong ánh mắt, Hoàng thống lĩnh trong tay ngân thương. Đâm vào Dương Diệp trước ngực, ở mới vừa đâm vào Dương Diệp trước ngực một khắc đó, Hoàng thống lĩnh trên mặt cái kia chính mở rộng nụ cười cứng lại rồi, bởi vì hắn phát hiện trong tay hắn ngân thương lại ở cũng tiến bộ một tấc...

Bỗng nhiên, Hoàng thống lĩnh hai mắt trợn tròn, chỉ thấy Dương Diệp chuôi này tử linh kiếm đã tự trước ngực hắn xuyên qua mà qua, máu tươi, tự trước ngực hắn tràn ra ngoài...

Trên sân tất cả mọi người ngốc như gà gỗ, không biết tại sao như vậy...

"Ngớ ngẩn, ta mặc huyền giáp!" Dương Diệp rút về trường kiếm, nhàn nhạt nói một câu. Hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến nói hắn thân thể so với vương giai huyền thú còn mạnh hơn.

Nghe được Dương Diệp, mọi người xung quanh bỗng nhiên tỉnh ngộ, hóa ra là mặc huyền giáp.

❊Truyện Của Tui chấm Net

Chỉ có vậy còn không nhắm mắt Hoàng thống lĩnh trong mắt như trước vẫn là khiếp sợ cùng khó có thể tin, trề môi một cái, hắn tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng đáng tiếc, Dương Diệp không có cho hắn cơ hội này, thủ đoạn hơi động, trường kiếm ở tại nơi cổ vạch một cái, một luồng máu tươi phun ra ngoài...

Đột nhiên, Dương Diệp hơi nhướng mày, quay đầu nhìn về trong thành, lúc này, một bóng người đang tự xa xa thiểm lược mà đến, nhìn thấy người đến, Dương Diệp nắm tử linh kiếm tay nắm thật chặt.

Bởi vì người đến là linh giả cảnh cường giả, hơn nữa còn là đại tần đế quốc người.

Dương Diệp cảm giác tay phải ấm áp, cúi đầu vừa nhìn, một cánh tay ngọc đang gắt gao nắm tay của hắn, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy Thanh Hồng chính nhìn hắn, trong mắt tràn đầy vẻ kiên định.

Dương Diệp trong lòng ấm áp, đối với hắn cười cợt, biểu thị không có chuyện gì.

Dương Diệp không phải một cái kẻ ngu xuẩn, cũng không phải một cái làm việc bất chấp hậu quả ngu xuẩn. Hắn sở dĩ dám đảm đương nhai giết đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ người, vẫn có dựa dẫm. Cái này dựa dẫm tự nhiên là hắn cái kia tiện nghi sư phụ, có người sư phụ này ở, ở thêm vào lần này sai chính là đại tần đế quốc một phương, nói vậy cái này Hoàng thống lĩnh tử cũng chỉ có thể chết vô ích...

Người đến ở nhìn thấy trên đất đã triệt để nhắm mắt Hoàng thống lĩnh thì, hai mắt nhất thời đỏ đậm, sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, điên cuồng nói: "Ngươi đáng chết!"

Ngữ lạc, thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, sau đó một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp thiên linh cái.... <

------oOo------

Chương 167: Nhị Hoàng Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy trước mắt này linh giả cảnh cường giả lại trực tiếp động thủ, Dương Diệp biến sắc mặt, không kịp nghĩ nhiều, rút kiếm một chém.

Người đến lạnh rên một tiếng, cong ngón tay búng một cái gảy tại Dương Diệp tử linh kiếm trên, một nguồn sức mạnh truyền đến, Dương Diệp cánh tay tê rần, trong tay tử linh kiếm suýt chút nữa bóc ra, nhưng mà còn chưa kết thúc!

Chỉ tay văng ra Dương Diệp tử linh kiếm sau, người đến ngón tay khép lại nắm thành quả đấm, sau đó quay về Dương Diệp ngực tàn nhẫn mà đánh tới.

Quyền chưa tới, quyền phong đã đến, mạnh mẽ quyền phong làm cho Dương Diệp y vật áp sát vào trên thân hình, thậm chí, Dương Diệp cái kia trên mặt cũng xuất hiện một chút tơ máu.

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, trước mắt thực lực của người này thật mạnh, không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí phun trào, tay trái nắm tay, hướng về đối phương nắm đấm đối với đánh tới.

"Bành!"

Một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân vang lên, Dương Diệp hướng lùi về sau năm bộ, khóe miệng, một vệt máu tươi chậm rãi tràn ra.

Mà Dương Diệp đối thủ, cái kia linh giả cảnh cường giả nhưng là lui một bước!

Cái kia linh giả cảnh cường giả không có đang ra tay, chỉ là oán độc nhìn Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ oán độc ở ngoài, còn có một tia bất ngờ cùng kiêng kỵ. Lúc trước hắn một đòn nhưng là không có nửa điểm lưu thủ, tuy rằng không có triển khai huyền kỹ, nhưng này cũng không phải một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả có thể rất cứng hám a.

Thiếu niên này đến tột cùng là người phương nào?

Đang lúc này, một tên hoàng gia đội hộ vệ thành viên đi tới cái kia linh giả cảnh cường giả trước mặt, nói: "Hoàng vệ trường, hắn là kiếm tông tới tham gia thanh vân bảng đệ tử, cũng là một tên phù văn sư..."

Nghe được câu cuối cùng, hoàng vệ trường mí mắt giật lên, lại là một tên phù văn sư!

"Ngươi tại sao giết đệ đệ ta!" Hoàng vệ trường hít sâu một hơi, trầm giọng hỏi. Tuy rằng lúc này hắn hận không thể giết người trước mắt này, thế nhưng lý trí nói cho hắn, hắn không thể, bởi vì nếu như hắn bên đường đánh giết một tên phù văn sư, vậy hắn sẽ nhất định sẽ gặp đến phù văn sư tổ sẽ trả thù.

Phù văn sư tổ sẽ trả thù, không phải hắn một tên thị vệ nho nhỏ trường có thể chịu đựng!

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lúc nói chuyện, đột nhiên, một chiếc xe ngựa tự trong thành chậm rãi đi tới cửa thành nơi.

H

Ttp://Truyencuatui.Net/

Nhìn thấy chiếc xe ngựa này, giữa trường tất cả mọi người sắc mặt nghiêm túc lên. Mã là truy phong mã, trên xe ngựa thêu có khắc trông rất sống động bốn cái Kim long...

Ở tần đều, dám ở trên xe ngựa khắc long, chỉ có đại tần đế quốc hoàng gia...

"Xảy ra chuyện gì!"

Một thanh âm tự trong xe ngựa chậm rãi truyền ra.

Hoàng vệ trường đi tới trước xe ngựa, quay về xe ngựa cung kính thi lễ một cái, sau đó nói: "Về Nhị Hoàng Tử, đệ đệ ta bị người bên đường chém giết, đối phương là một tên phù văn sư!"

"Bên đường giết ta đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ?" Cửa xe từ từ mở ra, một tên khoảng chừng hai mươi, trên người mặc thêu long hoàng bào thanh niên tự trong xe ngựa đi xuống, thanh niên liếc mắt nhìn một bên nằm trên đất Hoàng thống lĩnh thi thể một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Cô dĩ vãng liền nghe phù văn sư là cỡ nào hung hăng, ngày hôm nay không nghĩ tới để cô chân chính đã được kiến thức. Bên đường đánh giết ta đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ thành viên, ai cho ngươi lá gan cùng quyền lực?"

"Ta dĩ vãng cũng nghe nói hoàng gia đội hộ vệ là cỡ nào hung hăng!" Dương Diệp cùng thanh niên đối diện, nói: "Ngày hôm nay ta cũng coi như là chân chính đã được kiến thức, là ai cho hoàng gia đội hộ vệ đánh giết phù văn sư lá gan cùng quyền lực? Là ngươi đại tần hoàng thất?" Nếu như đối phương nói lý, hắn tự nhiên cũng sẽ nói lý, hiển nhiên, đối phương không chuẩn bị cùng hắn nói lý, nếu như vậy, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến đi cùng đối phương nói lý!

"Lá gan của ngươi cùng sức lực là phù văn sư tổ sẽ sao?" Thanh niên nhìn Dương Diệp, nói: "Nếu như là, cái kia cô nói cho ngươi, ngày hôm nay chính là phù văn sư thân phận này cũng không bảo vệ được ngươi. Cô ngày hôm nay liền muốn nhìn một chút, cô giết một cái phù văn sư, phù văn sư tổ sẽ có đến hay không trả thù cô!"

Nói xong, thanh niên nhìn về phía hoàng vệ trường, nói: "Giết, tất cả do cô đến gánh chịu!"

Nghe được thanh niên, chu vi những kia hoàng gia đội hộ vệ nhìn về phía thanh niên ánh mắt biến có chút hừng hực. Những này hoàng gia đội hộ vệ không nghĩ tới trước mắt Nhị Hoàng Tử lại sẽ vì bọn họ mà đắc tội một tên phù văn sư, đặc biệt cái kia hoàng vệ trường, trong mắt tràn đầy cảm kích...

Nhìn thấy chu vi hoàng gia đội hộ vệ thành viên ánh mắt, thanh niên khẽ gật đầu, giết một cái phù văn sư đến những người này tâm, cuộc trao đổi này rất có lời. Còn phù văn sư tổ biết.... Phù văn sư tổ sẽ bên trong nhưng là có hắn người, một cái nho nhỏ tứ phẩm phù văn sư, những người kia có thể bãi bình!

Hoàng vệ trường chậm rãi hướng đi Dương Diệp, vừa tẩu biên nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi như vậy chết nhanh đi, ngươi không phải thế này ba cái đê tiện lính đánh thuê ra mặt sao? Ta sau đó liền muốn để ngươi nhìn ta một chút là làm sao làm tử này ba cái lính đánh thuê, đặc biệt mỹ nữ này, ngươi yên tâm, ta mấy trăm huynh đệ nhất định sẽ cố gắng 'Chăm sóc' nàng!"

"Ngươi yên tâm, ngươi chẳng mấy chốc sẽ đi cùng đệ đệ ngươi đoàn tụ!" Dương Diệp nhìn hoàng vệ trường, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, huyết sát châu cũng điên cuồng chuyển chuyển động.

Lúc này hắn đã quyết định, dù cho chính là bại lộ huyết sát châu cũng phải đem người trước mắt này đánh giết.

"Ha ha..." Hoàng vệ trường trắng trợn không kiêng dè bắt đầu cười lớn, nói: "Giết ta? Ngươi muốn giết ta? Đến nha, đến giết ta nha, ta muốn nhìn một chút ngươi muốn làm sao giết ta, ta nhìn đây..."

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lấy ra huyết sát châu thì, một cái bóng dáng bé nhỏ đột nhiên từ trong đám người chạy ra, cái này bóng dáng bé nhỏ đang nhìn đến Dương Diệp thì, ánh mắt sáng lên, nói: "Tiểu tạp dịch, đúng là ngươi!"

Người đến không phải người khác, chính là Bảo Nhi tiểu ma nữ này.

Nhìn thấy Bảo Nhi, Dương Diệp lập tức từ bỏ lấy ra huyết sát châu, cũng không kịp nhớ cùng Bảo Nhi khách sáo, nói: "Bảo Nhi, có hay không thuật phù? Càng nhiều càng tốt?"

Bảo Nhi trừng mắt nhìn, sau đó nói: "Ngươi là muốn nổ người?"

Dương Diệp tàn nhẫn mà gật gật đầu!

Bảo Nhi xoay người chỉ vào hoàng vệ trường, nói: "Ngươi là muốn nổ hắn?"

Dương Diệp lần thứ hai mạnh mẽ gật đầu!

"Ta giúp ngươi!" Nói xong, cũng không giống nhau: Không chờ Dương Diệp đáp ứng liền từ trước mặt nàng tiểu yếm bên trong móc ra một đám lớn bùa chú, sau đó ở ánh mắt của mọi người bên trong quay về hoàng vệ trường ném tới.

Nổ người như thế chuyện đùa nàng làm sao có khả năng tặng cho Dương Diệp đây? Hơn nữa nổ người sau, nàng còn không dùng thừa gánh trách nhiệm, ai tới thừa gánh trách nhiệm? Tự nhiên là Dương Diệp đến gánh chịu... Nàng nhưng là đang giúp hắn chứ....

Một đám lớn bùa chú, có tới chừng mười trương, còn là cấp bậc gì, Bảo Nhi không có để ý, ngược lại ném quá khứ là được rồi...

Nhìn thấy mười mấy tấm bùa chú bay tới, hoàng vệ trường khóe miệng nổi lên một vệt châm biếm, muốn bằng mười mấy tấm thuật phù liền đánh giết hắn? Trước mắt hai người này đúng là quá ngây thơ.

Mà một bên Nhị Hoàng Tử nhưng là thay đổi sắc mặt, bỗng nhiên quát lên: "Cẩn thận, cái kia trong đó có cao cấp thuật phù..." Nói xong, thân hình hơi động, hướng sau chợt lui.

Chỉ là vẫn còn có chút đã muộn, những bùa chú kia đã có hiệu lực.

Chừng mười tấm bùa chú đón gió căng phồng lên, sau đó to bằng đầu người quả cầu lửa, to bằng cánh tay chớp giật, mang theo sắc bén xé gió sinh hưởng đao gió, lít nha lít nhít bông tuyết....

Đủ loại màu sắc hình dạng công kích như giọt mưa giống như lung hướng về phía hoàng vệ trường.

Hoàng vệ mặt dài biến sắc, người chung quanh sắc mặt cũng thay đổi.

"Ầm!"

Một đạo nổ vang rung trời ở cửa thành ầm ầm nổ vang, mặt đất tàn nhẫn mà bắt đầu run rẩy...

Thời khắc này, phạm vi mấy phạm vi trăm dặm người đều nghe được này nói tiếng nổ lớn, đế đô vô số người chấn kinh rồi. Vô số hoàng gia đội hộ vệ cùng đại tần đế quốc bộ đội bí mật điên cuồng hướng về cửa thành vọt tới....

Khói bụi tản đi, một cái thâm chừng hai mươi trượng, khoan vài chục trượng hố sâu xuất hiện ở Đế Đô thành nơi cửa...

Cho tới hoàng vệ trường, hoàng vệ trường đương nhiên không chết, bất quá cũng không khá hơn chút nào. Lúc này hoàng vệ trường toàn thân rách rách rưới rưới, tóc là nổ lên, trên mặt đen thui mang huyết, trên người một khối hồng một khối tử...

Không chỉ có hoàng vệ trường, chính là bên cạnh một ít huyền giả cũng là cực kỳ khốc liệt. Bởi ở bùa chú bộc phát ra thì, bọn họ không có đúng lúc lui lại, vì lẽ đó...

Nhìn cái kia to lớn hố sâu, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, đây chính là giai huyền kỹ cũng không nhất định chế tạo đi ra a...

Một bên Nhị Hoàng Tử mí mắt cũng là đột nhiên nhảy một cái, hắn không phải khiếp sợ này hiệu quả, mà là khiếp sợ trước mắt tiểu cô nương này lại tiện tay liền móc ra một cái thuật phù, hơn nữa trong đó còn có làm cấp thuật phù....

Cao cấp thuật phù a, thứ này chính là hắn cũng khó cho tới a!

"Tiểu tạp dịch, hắn thật là lợi hại, lại còn sống sót..." Bảo Nhi nhìn hoàng vệ trường, có chút bất ngờ nói.

"Tiểu tiện nhân, ta muốn giết ngươi!"

Giữa trường, hoàng vệ trường một tiếng gầm lên, sau đó điên cuồng nhằm phía Bảo Nhi...

Nghe vậy, một bên Dương Diệp nhìn về phía hoàng vệ trường ánh mắt đã biến thành thương hại, lần này, người này không chết cũng đến chết rồi, chính là này đại tần đế quốc hoàng đế cũng không nhất định có thể giữ được hắn... <

------oOo------

Chương 168: Bá uy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một bên Nhị Hoàng Tử đang chuẩn bị chế tác cái kia hoàng vệ trường, nhưng mà vẫn là chậm, thịnh nộ hoàng vệ trường đã hướng về Bảo Nhi công đến.

Ngay khi hoàng vệ trường đi tới Bảo Nhi trước người hai trượng khoảng cách thì, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở Bảo Nhi trước, người đến vung tay phải lên, cái kia đã là linh giả cảnh cường giả hoàng vệ trường nhất thời chính là bay ngược ra ngoài.

Người đến không phải người khác, chính là Bảo Nhi gia gia, cũng chính là Dương Diệp sư phụ lâm sơn!

Lâm sơn lạnh lùng liếc mắt nhìn bay ra ngoài hoàng vệ trường một chút, sau đó nói: "Ngươi tính là thứ gì, lại cũng dám đối với tôn nữ của ta ra tay?" Nói xong, quay đầu nhìn một bên Nhị Hoàng Tử, nói: "Nhị Hoàng Tử điện hạ, lão phu muốn giết hắn, ngươi không có ý kiến chớ?"

Lâm sơn, Nhị Hoàng Tử tự nhiên là nhận thức, Nhị Hoàng Tử biết lần này là đá vào tấm sắt, lập tức nói: "Hóa ra là lâm sơn tiền bối, lúc trước ta này thuộc hạ đối với lệnh tôn nữ ra tay, là hắn không phải, hiện tại hắn đã trọng thương, lúc này liền như vậy coi như thôi, làm sao?" Hắn đương nhiên sẽ không gật đầu nói không ý kiến, như vậy sau đó còn có thể đứng hắn bên này?

Lâm sơn cười gằn một tiếng, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, đi giết hắn!"

Nghe vậy, một bên Nhị Hoàng Tử sắc mặt một bên, trong mắt loé ra một đạo sát ý.

Dương Diệp cười cợt, thân hình hơi động, đi tới cái kia đã trọng thương hoàng vệ trường trước mặt, trường kiếm vẩy một cái, một cái đầu người nhất thời bay ra ngoài.

Nhìn thấy chính mình thuộc hạ đầu người bay ra ngoài, Nhị Hoàng Tử sắc mặt trở nên âm trầm, nói: "Lâm sơn tiền bối, ngươi này có phải là quá không đem ta đại tần đế quốc để ở trong mắt?"

Lâm sơn không hề trả lời Nhị Hoàng Tử, nhìn Dương Diệp, nói: "Đem lúc trước sự nói ra!"

Nghe vậy, Dương Diệp gật gật đầu, đem Man Tử cùng tiểu hắc ba người cùng đại tần đế quốc hoàng gia đội hộ vệ sự nói một lần.

Nghe xong Dương Diệp, lâm sơn cười gằn một tiếng, nói: "Nhị Hoàng Tử, đều nói đại tần đế quốc luật pháp nghiêm ngặt, không nghĩ tới ở ngươi trì dưới, lại xuất hiện người như thế, mà Nhị Hoàng Tử ngươi không chỉ có không thẩm tra chuyện đã xảy ra, trái lại trợ Trụ vi ngược, che chở thuộc hạ của chính mình, muốn giết ta đệ tử, Nhị Hoàng Tử có phải là nên cho ta lời giải thích đây?"

"Lời nói của một bên thôi!" Nhị Hoàng Tử lạnh lùng nói.

"Lời nói của một bên?" Lâm sơn đạo: "Nếu như vậy, vậy chúng ta liền đến hỏi một chút người ở chỗ này đi! Có ai đồng ý đứng ra nói vừa nãy chuyện đã xảy ra, lão phu khen thưởng ba tấm trung phẩm cường lực phù cùng một tấm thần hành phù!"

Nghe vậy, ở đây tất cả mọi người ý động, bốn tấm trung phẩm phù a! Tuy rằng động lòng, nhưng cũng không ai đứng ra, dù sao mọi người đều không ngốc, hiện tại đứng ra không phải là muốn đem cái kia Nhị Hoàng Tử vào chỗ chết đắc tội sao?

"Năm tấm cường lực phù, ba tấm thần hành phù, trung phẩm!" Lâm sơn tăng cao giá tiền!

Rốt cục, một tên tán tu không chịu nổi mê hoặc đứng dậy, đem lúc trước sự nói một lần.

Nghe xong, lâm sơn vung tay phải lên, tám tấm bùa chú bay về phía tên này tán tu!

"Đa tạ tiền bối!" Tên này tán tu quay về lâm sơn thi lễ một cái, sau đó cũng không quay đầu lại chạy ra khỏi thành ở ngoài, đùa giỡn, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến ở ngốc ở trong thành.

Nhị Hoàng Tử lạnh lùng nhìn tên này tán tu một chút, sau đó nhìn về phía lâm sơn đạo: "Lâm tiền bối, việc này là cô thẩn thờ. Bất quá lúc này hai cái chủ mưu một tàn vừa chết, việc này liền như vậy coi như thôi, làm sao?"

"Tự nhiên tốt nhất!" Lâm sơn đạo.

Nhị Hoàng Tử khẽ gật đầu, sau đó vừa liếc nhìn, lúc này mới mang người xoay người rời đi.

"Sư phụ, ngươi nhìn ta một chút hai vị này bằng hữu còn có thể chữa trị không!" Thấy Nhị Hoàng Tử rời đi, Dương Diệp liền vội vàng đem cái kia trọng thương Man Tử cùng tiểu hắc mang tới lâm sơn trước mặt.

Lâm sơn liếc mắt nhìn Man Tử cùng tiểu hắc, sau đó lắc đầu nói: "Có thể sống, thế nhưng sau đó chỉ có thể trở thành một người bình thường rồi!"

Nghe vậy, một bên Thanh Hồng trong mắt hiện lên một vệt ai sắc, thành là người bình thường, điều này làm cho Man Tử cùng tiểu hắc sau đó làm sao có thể tiếp thu?

"Thật sự không biện pháp gì khôi phục bọn họ đan điền sao?" Dương Diệp có chút không cam lòng. Nói cho cùng Man Tử cùng tiểu hắc là bởi vì hắn quan hệ mới như vậy!

Lâm sơn lắc lắc đầu, nói: "Ta chưa từng gặp có ai đan điền phá nát sau vẫn có thể chữa trị, tiểu tử, hai người bọn họ có thể sống mệnh đã là vạn hạnh. Còn nữa, lấy hai người bọn họ căn cốt, coi như là huyền giả, cũng nhiều đến nhất đến Tiên Thiên hoặc là vương giả cảnh thôi. Đang nói, trở thành một người bình thường cũng chưa chắc không phải một chuyện tốt!"

Dương Diệp còn chuẩn bị nói cái gì, một bên Thanh Hồng nói: "Tiền bối nói đúng lắm, thành là người bình thường cũng chưa chắc không phải một chuyện tốt. Chí ít sau đó ca ca ta cùng tiểu hắc bọn họ không cần ở quá loại kia trên lưỡi đao liếm huyết tháng ngày."

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng thở dài, không đang nói cái gì.

Lâm sơn gật gật đầu, nói: "Tiểu nữ oa có thể nhìn thật thoáng là tốt rồi!" Nói xong vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi tiểu tử này đến đế đô cũng không đến phù văn sư tổ sẽ tìm ta, còn mang theo Bảo Nhi ở đây gây rắc rối, ngươi biết lúc trước các ngươi nguy hiểm cỡ nào sao? Cái kia Nhị Hoàng Tử không phải là cái gì đơn giản nhân vật, còn có, bên cạnh hắn nhưng là có Tôn giả cảnh cường giả ở âm thầm theo dõi!"

"Là tiểu tạp dịch gọi ta nổ!" Lúc này, Bảo Nhi rất không nghĩa khí đem Dương Diệp bán đi.

Dương Diệp tàn nhẫn mà trừng Bảo Nhi một chút, sau đó khổ cười cợt, nói: "Cũng không thể thấy chết mà không cứu sao, đang nói, không phải còn có sư phụ lão nhân gia ngươi sao? Có lão nhân gia ngươi ở, đế đô ta cùng Bảo Nhi còn không là nghênh ngang mà đi?"

Một bên Bảo Nhi vội vã gật đầu một cái nói: "Tiểu tạp dịch nói rất đúng, có gia gia ở, đế đô ai dám bắt nạt ta cùng tiểu tạp dịch?"

Lâm sơn vỗ vỗ Bảo Nhi đầu nhỏ, nói: "Ngươi còn nói, ta không phải giao phó cho ngươi không muốn ở đế đô gây sự sao? Ngươi xem một chút hiện ở xung quanh, gia gia ngươi ta muốn phó bao nhiêu đời giới mới có thể bãi bình?" Nói xong, vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Còn có tiểu tử ngươi, ngươi cái kia tính cách cũng phải cải cải, đế đô không thể so chỗ khác, nơi này thủy rất sâu, lại như lúc trước, nếu như Nhị Hoàng Tử phía sau người Tôn giả kia cảnh cường giả ra tay, ngươi nói ngươi có thể sống mệnh sao?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Đệ tử lần này kích động rồi!"

Lâm sơn hít một tiếng, nói: "Tiểu tử, sư phụ ngươi ở đế đô là có chút danh tiếng cùng sức ảnh hưởng, có ta ở thời điểm, đế đô không ai có thể bắt ngươi như thế nào, thế nhưng ngươi phải biết, nếu như người khác tới ám đây? Hoặc là ở ta xuất hiện trước giết ngươi đây? Còn có, tốt nhất đừng đúc kết đến hoàng gia bãi kia trong nước đi, cái kia thủy quá sâu, xảy ra chuyện, chính là ta cũng không nhất định giữ được ngươi!"

Dương Diệp khổ cười cợt, hắn có thể nói cái gì, đương nhiên chỉ có thể gật đầu đáp ứng, một bộ thụ giáo dáng dấp.

Một hồi lâu sau, lâm sơn rốt cục không đang nói giáo, nói: "Đúng rồi, muội muội ngươi nàng muốn đột phá Tiên Thiên, hiện tại đang bế quan, chờ ngươi xử lý xong chuyện của ngươi, đến phù văn sư tổ sẽ một chuyến, nha đầu kia nhưng là mỗi ngày nhắc tới ngươi."

"Muốn đột phá Tiên Thiên?" Dương Diệp cả kinh, lúc này mới thời gian mấy tháng a, tiểu dao liền muốn đột phá Tiên Thiên? Này tốc độ tu luyện cũng quá nhanh một chút đi!

Lâm sơn gật gật đầu, nói: "Nha đầu kia tư chất không sai, lại chịu nỗ lực, ở thêm vào có lão phu bồi dưỡng cùng chỉ điểm, lên cấp Tiên Thiên không tính là gì!"

Dương Diệp quay về lâm sơn thi lễ một cái, nói: "Đa tạ sư phụ đối với tiểu dao bồi dưỡng!"

Lâm sơn cười cợt, nói: "Cám ơn cái gì? Ta đem nha đầu kia cho rằng chính mình tôn nữ. Đúng là ngươi rất để ta bất ngờ a, lại cũng lên cấp đến Tiên Thiên, hơn nữa thật giống thực lực so với trước đây cường không ít a, chẳng trách ngươi dám tới tham gia khóa này thanh vân bảng!"

"Gặp phải một chút kỳ ngộ!" Dương Diệp cười cười nói.

"Tiểu tạp dịch, ngươi muốn tham gia thanh vân bảng?" Lúc này, một bên ngoan ngoãn Bảo Nhi đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó vẻ mặt đề phòng nhìn Bảo Nhi một chút, nói: "Ngươi lại muốn đánh ý định quỷ quái gì!" Hắn bây giờ đối với Bảo Nhi là có chút sợ sệt, tiểu ma nữ này làm việc so với hắn càng trắng trợn không kiêng dè, đây mới thực là làm việc không cân nhắc hậu quả chủ!

"Ta cùng ngươi đồng thời tham gia có được hay không?" Bảo Nhi có chút kỳ ký nhìn Dương Diệp, thanh vân bảng nhiều người như vậy, khẳng định chơi rất vui, quan trọng nhất chính là nổ người sẽ không bị bị mắng....

"Không được!"

"Không được!" |

Dương Diệp cùng lâm sơn hai người đồng thời nói rằng, đùa giỡn, thanh vân bảng trên những yêu nghiệt kia cũng sẽ không quản Bảo Nhi là ai tôn nữ, lên thanh vân bảng, sinh tử nghe theo mệnh trời, ai cũng không thể sau đó trả thù, đây chính là sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc cộng đồng lập ra quy củ. Lấy Bảo Nhi nha đầu này thực lực đi tham gia thanh vân bảng, cái kia không phải đi chịu chết sao?

"Ngươi nha đầu này quá hồ đồ rồi!" Lâm sơn nhẹ giọng trách mắng: "Ngươi cho rằng thanh vân bảng là kiếm tông a, ngươi muốn làm sao bắt nạt người khác liền làm sao bắt nạt người khác? Ngươi đừng cả ngày cho ta muốn những thứ này có không, cố gắng đi nghiên cứu phù văn một đạo!"

"Liền biết không thể!" Bảo Nhi quyệt quyệt miệng nhỏ, nói lầm bầm.

Lâm sơn trừng Bảo Nhi một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: "Ngươi đem bằng hữu ngươi dàn xếp thật sau đó phù văn sư tổ sẽ một chuyến đi, ta cho ngươi đổi một thoáng phù văn sư đẳng cấp, lấy thực lực của ngươi bây giờ, hoàn toàn có tư cách mang phù sư huy chương!" Nói xong, lôi kéo một bên Bảo Nhi rời đi. <

------oOo------

Chương 169: Dương danh

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Kiếm tông đệ tử lấy Tiên Thiên cảnh thực lực chém giết vương giả cảnh cường giả...."

"Kiếm tông đệ tử lấy Tiên Thiên cảnh thực lực lực kháng linh giả cảnh cường giả...."

"Kiếm tông đệ tử lấy Tiên Thiên cảnh..."

"...."

Cửa thành một trận chiến, Dương Diệp một trận chiến thành danh, Dương Diệp lúc này tên như như bệnh dịch cấp tốc truyền khắp đế đô, hết thảy tham gia thanh vân bảng thiếu niên thiên tài cũng bắt đầu đang hỏi thăm Dương Diệp đến cùng là người phương nào.

Tiên Thiên chém giết vương giả, hơn nữa còn là ở đế đô nơi như thế này, điều này làm cho vô số người cực kỳ hiếu kỳ thân phận của Dương Diệp cùng thực lực. Còn lấy Tiên Thiên cảnh thực lực lực kháng linh giả cảnh thuyết pháp này, ngoại trừ cùng ngày ở cửa thành nơi những người kia, cái khác đại đa số người đều là không tin, dù sao này quá bất hợp lí rồi!

Tuy rằng lúc này tên Dương Diệp che lại trừ nguyên môn cái kia nguyên đồng ở ngoài tất cả mọi người, thế nhưng nguyên môn cùng hai cung còn có đại tần đế quốc vẫn không có đem xếp vào nguy hiểm danh sách.

Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả cảnh, ở nam vực xác thực được cho thiên tài, nhưng đối với sáu thế lực lớn, đặc biệt nguyên môn cùng hai cung loại này quái vật khổng lồ tới nói, cũng chỉ có thể xem như là thiên tài mà thôi, căn bản không đủ để để cho bọn họ coi trọng, dù sao ở tại bọn hắn trong tông môn, khiêu chiến vượt cấp thiên tài nhiều chính là!

Nguyên môn cùng hai cung không trọng thị, thế nhưng Quỷ Tông cùng Hạo Nguyệt tông liền không thể không coi trọng. Đặc biệt Quỷ Tông, kiếm tông thêm ra một cái có thể chém giết vương giả cảnh thiên tài, chuyện này với bọn họ tới nói không thể nghi ngờ không phải một tin tức tốt!

Ở Đế Đô thành nam nơi một chỗ tầng hầm bên trong, Khô Cốt cầm trong tay một cái quyển trục bỏ vào trước mặt trên bàn đá, ánh mắt nhìn lướt qua dưới đáy Tu La cùng Tu La bên cạnh nam tử, nói: "Dương Diệp, An Nam Thành người, mười sáu tuổi gia nhập kiếm tông, không biết nguyên nhân gì mà không cách nào hấp thu huyền khí, bị kiếm tông ngoại môn trưởng lão giáng thành đệ tử tạp dịch. Nhưng mà hai năm sau, người này không tri ngộ đến kỳ ngộ gì, đột nhiên trở thành huyền giả, không chỉ có như vậy, còn xông đến kiếm tông kiếm nô tháp thứ hai mươi hai tầng, hai mươi hai tầng a! Kiếm tông mấy trăm năm qua, thật giống liền kiếm tông cái kia Túy đạo nhân xông từng tới hai mươi hai tầng a! Tu La, tiên quân, các ngươi thấy thế nào?"

Tu La khóe miệng nổi lên một vệt xem thường, nói: "Hai mươi hai tầng thì lại làm sao? Kiếm tông ngoại trừ cái kia Mộ Dung Yêu yêu nữ ở ngoài, những người khác một không làm việc gì, cũng bao quát cái này Dương Diệp. Tiên Thiên chém giết vương giả? Kỳ trước thanh vân bảng năm mươi vị trí đầu, cái nào không thể làm đến?"

Khô Cốt nhìn về phía Tu La bên cạnh tên là tiên quân thiếu niên.

Nhìn thấy Khô Cốt nhìn về phía mình, thiếu niên mí mắt khẽ nhúc nhích, sau đó nói: "Hắn không đơn giản!"

Nghe vậy, Khô Cốt khẽ gật đầu, một bên Tu La nhưng là hơi nhướng mày, trong mắt loé ra một vệt không nhanh, nói: "Sư huynh, ta không có nhìn ra hắn có cái gì không đơn giản địa phương!"

Tiên quân nhìn Tu La một chút, sau đó nói: "Đừng tưởng rằng ngươi lĩnh ngộ sát ý, là có thể miệt thị cái khác thiên tài, đang không có thực lực tuyệt đối thì, làm người tốt nhất vẫn là biết điều một điểm, không phải vậy ngày nào đó chết như thế nào cũng không biết!"

Tu La đang chuẩn bị phản bác, một bên Khô Cốt nói: "Tiên quân nói có đạo lý, Tu La, Dương Diệp người này xác thực không đơn giản, không phải nói hắn chém giết vương giả cảnh, mà là hắn ở kiếm nô tháp thành tích! Ngươi có biết kiếm tông kiếm nô tháp thứ hai mươi mốt tầng bên trong là cái gì không? Là không có nửa điểm lượng nước vương giai huyền thú, nửa năm trước ngươi, có thể chống lại không có nửa điểm lượng nước vương giai huyền thú sao?"

Tu La mí mắt giật lên, nửa năm trước hắn tuy rằng không có lĩnh ngộ sát ý, thế nhưng thực lực cũng là cực kỳ cường hãn, thế nhưng muốn nói chống lại vương giai huyền thú, vẫn còn có chút không tự lượng sức...

"Tuy rằng hắn biểu hiện rất bình thản!" Lúc này, tiên quân nói: "Thế nhưng trực giác nói cho ta hắn không đơn giản, bất quá cũng chính là không đơn giản mà thôi. Ta đối thủ không phải hắn, nếu là thanh vân bảng bên trong gặp phải, giết là được rồi." Ngữ khí nhẹ như mây gió.

Khô Cốt lắc lắc đầu, nói: "Nếu như người này là kiếm tông đệ tử, giết cũng là giết. Chỉ là người này phía sau còn có một tên thiên phù sư, nếu như chúng ta Quỷ Tông đem đánh giết, nhất định sẽ đắc tội lâm sơn, đắc tội lâm sơn, thật là không khôn ngoan, nếu như không phải không tất yếu, ở thanh vân bảng gặp phải hắn, thả hắn một con đường sống, hoặc là đem kéo đến chúng ta Quỷ Tông đến!"

Tiên quân hơi nhướng mày, nhưng vẫn gật đầu một cái, nói: "Cũng được, tha cho hắn một mạng được rồi."

Khô Cốt gật gật đầu, lại nói: "Nguyên môn vị kia nguyên đồng ngươi thấy thế nào?"

Tiên quân hai mắt vi híp lại, nói: "Ta vừa vặn muốn gặp gỡ này được xưng Tiên Thiên cảnh vô địch thiên tài siêu cấp...."

....

Bách hoa cư, bách hoa cư là Bách Hoa Cung ở đế đô sản nghiệp, bình thường Bách Hoa Cung đệ tử chỗ ở.

Lúc này ở bách hoa cư một gian hoa lệ bên trong cung điện, Thải Phượng thả tay xuống bên trong lúc trước Bách Hoa Cung đệ tử đưa tới quyển sách, nói: "Không nghĩ tới này Dương Diệp lại có thể lấy Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả cảnh, xem ra không thể thả mặc cho trưởng thành a, không phải vậy ngày sau nhất định sẽ cho ta Bách Hoa Cung tạo thành không phiền toái nhỏ, tuy rằng ta Bách Hoa Cung không sợ, nhưng nếu như có thể giảm ít một chút phiền phức cũng là tốt đẹp. Tiểu Nguyệt, nếu như ở thanh vân bảng bên trong gặp phải hắn, giết hắn, hoặc là làm tàn hắn, rõ ràng?"

Phía dưới, Văn Nhân Nguyệt khẽ gật đầu, chỉ là cúi đầu trong nháy mắt, đại mi nhẹ nhàng túc lên, trong mắt loé ra một vệt hiếu kỳ....

...

Cùng lâm sơn phân biệt sau, Dương Diệp mang theo Thanh Hồng cùng Man Tử còn có tiểu hắc đi tới tiên tạm trú. Hắn lúc trước đã đắc tội cái kia Nhị Hoàng Tử, ở thêm vào Man Tử cùng tiểu hắc lúc này đã trở thành người bình thường, để Thanh Hồng mang theo hai người bình thường rời đi đế đô, hắn thực sự là không yên lòng.

Mới vừa gia nhập tiên tạm trú, một tên đồng nghiệp chính là vội vã tới đón, đồng nghiệp trên mặt chồng nụ cười, nói: "Khách quan, thật thật không tiện, chúng ta tiên tạm trú đã đầy ngập khách, ngươi vẫn là đến những địa phương khác xem một chút đi!" Hiển nhiên, đồng nghiệp đem Dương Diệp cho rằng là đến dừng chân huyền giả.

Dương Diệp lấy ra lúc trước tần Tịch Nguyệt đưa cho lệnh bài của hắn đưa cho trước mắt đồng nghiệp, nhìn thấy lệnh bài, đồng nghiệp biến sắc mặt, sau đó vội vàng hướng Dương Diệp cung kính mà thi lễ một cái, nói: "Mời đi theo ta!"

Đang lúc này, một bên một đại hán chặn ở đồng nghiệp trước, tay phải tìm tòi, nắm lấy đồng nghiệp cổ áo, cả giận nói: "Ngươi không phải mới vừa nói tiên tạm trú đã đầy ngập khách sao? Làm sao? Ngươi là sợ lão tử không trả nổi tiền thuê nhà?" Nói, móc ra một cái kim tệ nặng nề vỗ vào một bên trên bàn.

"Bành!"

Một đạo vang trầm, cái kia so với đồng nghiệp cao hơn đến tận một đoạn dài tráng hán bay ra tiên tạm trú.

Giữa trường tất cả mọi người biến sắc mặt, Dương Diệp trong lòng có chút khiếp sợ cùng bất ngờ, trước mắt nhóm này kế lại là vương giả cảnh cường giả!

Đồng nghiệp đưa tay vuốt lên trước ngực lúc trước bị tráng hán vò nát quần áo, sau đó lại xoay người quay về Dương Diệp thi lễ một cái, nói: "Mời đi theo ta!"

Dương Diệp áp chế khiếp sợ trong lòng, gật gật đầu, mang theo Thanh Hồng ba người đi theo.

[truyen cu

A tui dot net] Đồng nghiệp đem Dương Diệp mang tới tiên tạm trú lầu hai một gian phòng trước, sau đó xoay người nhìn Thanh Hồng nói: "Mời đi theo ta, bên cạnh ngươi hai vị này bằng hữu cần đúng lúc trị liệu, không phải vậy sẽ có nguy hiểm đến tính mạng!"

Nghe vậy, Thanh Hồng nhìn về phía Dương Diệp. Dương Diệp do dự dưới, sau đó gật gật đầu, nói: "Đi thôi!" Nơi này là tần Tịch Nguyệt địa bàn, sẽ không có chuyện gì.

Thấy Dương Diệp gật đầu, Thanh Hồng không đang do dự, mang theo Man Tử cùng tiểu hắc theo cái kia đồng nghiệp rời đi.

Mấy người sau khi rời đi, Dương Diệp đẩy ra trước mắt môn, đi vào.

Vừa đi vào môn, một làn gió thơm phả vào mặt, chợt, một cái thân thể mềm mại ôm lấy hắn.

Cái này thân thể mềm mại không phải tần Tịch Nguyệt còn sẽ là ai chứ?

Tần Tịch Nguyệt tàn nhẫn mà ôm dưới Dương Diệp, sau đó ngẩng đầu, dùng cái kia đỏ tươi miệng nhỏ ở Dương Diệp trên môi chỉ trỏ, cười nói: "Không hổ là của ta tiểu tình nhân, vừa tới đế đô liền làm ra như thế đại sự kinh thiên động địa, ngươi hiện tại còn không biết đi, tên của ngươi đã truyền khắp toàn bộ đế đô đây!"

Bị tần Tịch Nguyệt lại ôm lại thân, Dương Diệp bụng dưới một trận hừng hực, hạ thân mơ hồ có ngẩng đầu xu thế, Dương Diệp vội vã đẩy ra cô gái trước mắt, nói: "Ngươi có thể hay không bình thường điểm?"

Tần Tịch Nguyệt trừng mắt nhìn, làm như nghĩ tới điều gì, con mắt hướng về Dương Diệp hạ thân liếc một cái, sau đó bưng miệng nhỏ cười khúc khích, nói: "Tiểu đệ đệ, bị tỷ tỷ ôm một thoáng ngươi thì có phản ứng, xem ra tỷ tỷ đối với ngươi còn là phi thường có sức hấp dẫn mà!"

Dương Diệp mặt già đỏ ửng, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này một tia sáng trắng lóe qua, ân huyên xuất hiện ở giữa trường, ân huyên nhìn Dương Diệp một chút, trong mắt không hề che giấu chút nào khinh bỉ, sau đó vừa nhìn về phía tần Tịch Nguyệt, nói: "Ngươi đối với hắn có sức hấp dẫn thì thế nào? Cũng chính là thân thể đối với hắn có sức hấp dẫn thôi, nhân gia nhưng là đã có người trong lòng, hơn nữa người kia mặc kệ là dung mạo vẫn là vóc người đều ở ngươi bên trên, ngươi nha, đời này là không có cơ hội rồi!"

Tần Tịch Nguyệt nụ cười thu lại, nói: "Chí ít thân thể ta còn có thể hấp dẫn hắn, dù sao cũng hơn ngươi liền thân thể đều hấp dẫn không được hắn, không, phải nói ngươi cởi hết quần áo hắn đều sẽ không xem ngươi một chút!" <

------oOo------

Chương 170: Biểu minh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ân Huyên cười gằn một tiếng, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, một bên Dương Diệp quát lên: "Được rồi!" Lúc này Dương Diệp cực kỳ phiền lòng, hắn tới nơi này là làm chính sự, không phải đến xem hai người đối chọi gay gắt công kích đối phương.

Tần Tịch Nguyệt bước liên tục nhẹ nhàng, đi tới Dương Diệp bên cạnh, ôn nhu nở nụ cười, nói: "Được rồi, đừng nóng giận, ta không cùng với nàng sảo chính là." Mặt mày ôn nhu, phảng phất liền sông băng đều có thể dung hợp.

Dương Diệp: "..."

Một bên Ân Huyên hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn Dương Diệp nói: "Ta đi ra ngoài một chuyến, các loại (chờ) chuyện của ta xong xuôi ở tìm đến ngươi!"

"Ngươi đi đâu vậy?" Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Ngươi cũng biết ngươi ở nam vực kẻ địch đông đảo, ngươi đi ra ngoài, nếu như bị sáu thế lực lớn người phát hiện làm sao bây giờ?"

"Ngươi là ở quan tâm ta?" Ân Huyên bỗng nhiên nhoẻn miệng cười.

"Là ta sợ ngươi gây rắc rối liên lụy ta!" Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Ân Huyên vẻ mặt lạnh lẽo, nói: "Yên tâm, sẽ không liên lụy đến ngươi!" Nói xong, thân hình hơi động, biến mất ở trong phòng.

Ân Huyên sau khi rời đi, một bên tần Tịch Nguyệt nói: "Tiểu đệ đệ ngươi rõ ràng là ở quan tâm nàng, tại sao phải nói lời nói như vậy?"

"Là ta ở quan tâm nàng sao?" Dương Diệp cười cợt, nói: "Hoặc là nói, nàng cần người quan tâm sao? Ngươi đừng quên, nàng nhưng là linh giả cảnh cường giả, còn có thể các loại ảo thuật, chính là Tôn giả cảnh cường giả cũng không nhất định có thể lưu dưới nàng!"

Tần Tịch Nguyệt nói: "Tiểu đệ đệ, nàng trường xinh đẹp như vậy, lẽ nào ngươi liền thật sự một điểm không động tâm sao? Tỷ tỷ nhìn ra, nàng đối với ngươi tựa hồ có chút ý nghĩa đây. Chỉ là nàng lòng tự ái thực sự quá mạnh mẽ, vì lẽ đó không chịu yếu thế. Nếu như ngươi còn đang vì lần trước sự mà sinh nàng khí, cái kia hoàn toàn không cần, bởi vì lần trước nàng khả năng là đang ghen đây!"

"Ghen?" Dương Diệp không rõ: "Ghen cái gì?"

"Ngu ngốc!" Tần Tịch Nguyệt trắng Dương Diệp một chút, nói: "Không chịu nổi ta cùng ngươi khanh khanh ta ta chứ, lần trước nàng nhằm vào ta, khẳng định không trọn vẹn là bởi vì là ta đại tần đế quốc công chúa, càng nhiều nguyên nhân khẳng định hay là bởi vì ta cùng ngươi quan hệ quá thân mật rồi!"

"Ngươi đừng đùa rồi!" Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta tự hỏi ta Dương Diệp còn không lớn như vậy mị lực, có thể làm cho chỉ cùng ta thấy một mặt linh giả cảnh cường giả liền yêu ta. Còn có, ta cùng ngươi quan hệ cũng không thân mật chứ?"

"Làm sao ngươi biết ngươi không mị lực đây?" Tần Tịch Nguyệt cười cợt, nói: "Còn có, tiểu đệ đệ ngươi nói chuyện có thể muốn sờ chính mình lương tâm. Ngươi cùng tỷ tỷ ôm lấy, thân quá, còn kém không ngủ ở đồng thời. Chúng ta như vậy, vẫn không tính là thân mật, vậy như thế nào mới coi như thân mật? Lẽ nào là muốn ngủ cùng nhau?"

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp thật sự rất không nói gì, hắn không phải một cái giỏi về cùng nữ nhân giao lưu người, cùng tần Tịch Nguyệt cùng nhau, hắn đều là bị động. Bất quá không biết tại sao, hắn lại không ghét loại này bị động.

Lẽ nào nam nhân có lúc đúng là bị coi thường?

Lắc lắc đầu, Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Không nói những thứ đồ ngổn ngang này, nói một chút chính sự đi, cái tổ chức kia sự làm làm sao?"

Tần Tịch Nguyệt thu lại nụ cười, nói: "Ta đã bí mật thu nhận giúp đỡ một nhóm cô nhi, cũng đã bắt đầu ở huấn luyện bọn họ. Chỉ là phương diện tiền bạc vẫn còn có chút căng thẳng, ngoại trừ tài chính ở ngoài, còn có một vấn đề, đó chính là chúng ta không có thích hợp huyền kỹ cùng người thích hợp đến dạy bọn họ. Tuy rằng là ta vương giả cảnh, nhưng ta nhưng cũng không am hiểu ám sát, vì lẽ đó, lập tức vấn đề lớn nhất chính là chúng ta nhất định phải thu mua một ít sát thủ huyền kỹ cùng công pháp, còn có tìm một ít am hiểu ám sát người đến giáo dục những người này!"

Dương Diệp nhíu mày lên, này thành lập một sát thủ tổ chức độ khó so với hắn tưởng tượng còn khó hơn, còn muốn phiền phức a! Vấn đề tiền bạc ngược lại không là rất khuyết, dù sao hắn bản thân liền là phù văn sư. Chỉ là này ám sát huyền kỹ cùng công pháp, còn có am hiểu ám sát người liền có chút phiền phức. Phải biết, ám sát loại huyền kỹ cùng công pháp, ở nam vực là phi thường hiếm thấy, cũng không phải có tiền liền có thể nhất định mua được!

Có thể nếu để cho những kia cô nhi học tập bình thường huyền kỹ cùng công pháp làm sao có thể cùng Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này chống lại? Cũng là chỉ muốn ám sát, hay là mới có thể cho Bách Hoa Cung tạo thành một tia uy hiếp.

"Ám sát loại công pháp cùng huyền kỹ đúng là có thể cho tới!" Lúc này, tần Tịch Nguyệt nói.

"Ngươi có thể lấy được?" Dương Diệp vui vẻ.

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đế đô có rất nhiều tư nhân tổ chức bí mật giao dịch hội, ở loại này buổi đấu giá trên, đừng nói ám sát loại huyền kỹ, chính là giai huyền kỹ đều có thể cho tới, chỉ là bình thường tư nhân tổ chức bí mật giao dịch hội đều là lấy vật đổi vật, nói cách khác, chúng ta chỉ có thể dùng đồ vật đi đổi!"

"Ngũ hành phù cùng thuật phù có thể?" Dương Diệp hỏi.

"Đương nhiên có thể!" Tần Tịch Nguyệt, nói: "Ngũ hành phù cùng thuật phù nhưng là thứ tốt, đặc biệt thuật phù, vậy cũng là dùng tiền cũng không nhất định có thể mua được."

"Vậy thì dễ làm rồi!" Dương Diệp cười nói. Hắn chính là không bao giờ thiếu bùa chú, coi như hắn không có, thế nhưng sư phụ hắn có, Bảo Nhi có a...

"Sư phụ của ngươi là lâm núi rừng đại sư, đương nhiên được làm!" Tần Tịch Nguyệt trắng Dương Diệp một chút, nói: "Chỉ là này am hiểu ám sát người liền khó tìm. Am hiểu ám sát cơ bản đều ở năm giết tổ chức, nhưng là năm giết tổ chức thành viên là tuyệt đối sẽ không đi ra một mình dạy người. Ngược lại ta mặc kệ, những vấn đề này cho ngươi để giải quyết!"

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Ngươi cũng biết, ta ở đế đều người quen biết một cái tay đều đếm ra, ngươi để ta đi tìm người như thế, ta đi nơi nào tìm. Tịch Nguyệt, ngươi ở đế đô nhiều năm như vậy, lại là hoàng gia người, ngươi nên có biện pháp, đúng không?"

"Biện pháp mà, đương nhiên là có..." Tần Tịch Nguyệt khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười quyến rũ, nói: "Chỉ là tiểu đệ đệ, ngươi muốn làm sao báo đáp nhân gia đây?"

Dương Diệp vẫy vẫy tay, nói: "Tần Đại công chúa, mở ra điều kiện của ngươi đi!"

"Có thật không?"

"Tự nhiên!"

"Tỷ tỷ muốn gả cho ngươi, cái điều kiện này thế nào?"

"Nói chuyện chính sự được không?"

"Là ta thật lòng!" Tần Tịch Nguyệt bỗng nhiên thu lại nụ cười nghiêm mặt nói.

Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Ngươi có ý gì!"

"Chính là gả cho ngươi đi!" Tần Tịch Nguyệt cười cợt, nói: "Tỷ tỷ tuy rằng đào hôn thành công, thế nhưng ngày sau vẫn là miễn không được muốn trở thành đại tần đế quốc hoàng gia lôi kéo người mới công cụ, cùng với như vậy, còn không bằng để tỷ tỷ chính mình tới chọn, ngươi nói xem? Làm sao, ngươi sẽ không là cảm thấy tỷ tỷ bồi không lên ngươi đi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tịch Nguyệt cô nương, ta nói rồi, ta đã có yêu thích người, hơn nữa ta cảm thấy nàng cũng có thể có chút yêu thích ta. Vì lẽ đó, ngươi ta trong lúc đó là không có khả năng."

"Nam nhân ba thiếp bốn thiếp không phải chuyện rất bình thường sao?" Tần Tịch Nguyệt cười nói: "Làm sao, tiểu đệ đệ ngươi còn chưa mở khiếu nha!"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Ba thiếp bốn thiếp, ta đương nhiên cũng nghĩ, chỉ là này chung quy là không hiện thực. Còn nữa, chuyện này đối với ngươi, đối với nàng cũng không công bằng, các ngươi có quyền được duy nhất yêu."

Tần Tịch Nguyệt lắc lắc đầu, sau đó nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi tính cách tàn nhẫn quả đoán, thế nhưng ở cảm tình phương diện này nhưng là có chút nhu nhược, ngươi hãy thành thật đối với tỷ tỷ nói, ngươi đối với tỷ tỷ một chút ý tứ cũng không sao? Nếu như ngươi nói không có, tỷ tỷ sau đó sẽ không ở đề việc này, thanh vân bảng qua đi, tỷ tỷ sẽ tìm một cái thanh vân bảng trên thiên tài gả cho!"

Dương Diệp: "..."

Bình tĩnh mà xem xét, chính mình thật sự với trước mắt cô gái này một chút ý tứ đều không sao? Dương Diệp không xác định, không xác định đối với cô gái trước mắt có không có gì hay, thế nhưng không thể phủ nhận, nếu như trước mắt nữ nhân này gả cho người khác, cùng người khác phiên vân phúc vũ, hắn sẽ rất không thoải mái...

Sẽ rất không thoải mái, vậy chính là có ý tứ, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: "Tịch Nguyệt, ngươi yêu thích ta sao?"

"Ngươi đoán!" Tần Tịch Nguyệt trừng mắt nhìn.

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, một làn gió thơm kéo tới, tần Tịch Nguyệt đã đi tới hắn trước người, sau đó hai tay vòng lấy hông của hắn, cái kia đỏ tươi kiều diễm môi đỏ che ở cái miệng của hắn trên.

Dương Diệp không có ở suy nghĩ lúc trước vấn đề.

Cảm giác được ra, tần Tịch Nguyệt hôn còn là phi thường mới lạ, phải nói hai người đều là phi thường mới lạ. Bất quá chuyện như vậy đại thể đều là vô sự tự thông, rất nhanh, Dương Diệp đầu lưỡi không cam lòng ở trước cửa lưu lại, hơi dùng sức, phá cửa mà vào, nắm lấy trong môn phái cái kia mềm mại thấp. Nhuận kiều thiệt.

Mà hai tay cũng là không chịu cô đơn, chậm rãi leo lên tần Tịch Nguyệt cái kia đầy đặn phần eo, nhẹ nhàng nhào nặn lên, rất nhanh, hai tay cũng không cam lòng ở phần eo lưu lại, từ từ hướng trên di đi tới, rất nhanh, một đôi đầy đặn bị tóm lấy... <

------oOo------

Chương 171: Khiêu khích

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay khi Dương Diệp muốn thú tính quá độ thì, tần Tịch Nguyệt nhưng là đột nhiên đẩy hắn ra, lúc này tần Tịch Nguyệt trong mắt chứa ý xuân, nhưng là còn có mấy phần thanh minh, nói: "Không chiếm được vĩnh viễn ở gây rối, tỷ tỷ có thể sẽ không dễ dàng như vậy liền đem thân thể giao cho ngươi!"

Lúc này Dương Diệp cũng tỉnh táo một chút, nghe được tần Tịch Nguyệt, lập tức khổ cười cợt, áp chế trong lòng kiều diễm, nói: "Ngươi này tính là gì..."

"Ngươi rất khó chịu?" Tần Tịch Nguyệt liếc mắt nhìn Dương Diệp hạ thân.

"Ngươi nói xem..." Dương Diệp có chút tức giận nói.

"Để ngươi ý nghĩ kỳ quái, đáng đời ngươi khó chịu!" Tần Tịch Nguyệt trắng Dương Diệp một chút.

"Là ngươi mê hoặc ta, được không?"

"Nếu như ngươi không đúng ta ý nghĩ kỳ quái, ta có thể mê hoặc đến ngươi à..."

Dương Diệp: "..."

"Nói chuyện chính sự đi!" Dương Diệp thực sự là không muốn cùng tần Tịch Nguyệt đàm luận câu nói như thế này đề.

"Muốn ta giúp ngươi giải quyết sao?" Tần Tịch Nguyệt ngón tay ngọc chỉ chỉ Dương Diệp hạ thân.

Nghe vậy, Dương Diệp trái tim không hăng hái đột nhiên nhảy một cái, ngay khi hắn chuẩn bị nói muốn thì, tần Tịch Nguyệt nhưng là lại nói: "Đùa giỡn, chúng ta nói chuyện chính sự đi!"

Dương Diệp vẻ mặt cứng đờ, tàn nhẫn mà trừng cô gái trước mắt một chút, nếu như nói Bảo Nhi là một cái tiểu ma nữ, cái kia trước mắt cái này không thể nghi ngờ chính là một cái đại Ma nữ, hơn nữa là chuyên chỉnh nam nhân đại Ma nữ.

"Ngày hôm nay ngươi đắc tội ta cái kia Nhị ca, thật sao?" Tần Tịch Nguyệt quả nhiên bắt đầu nói chuyện chính sự.

Nghe vậy, Dương Diệp nghiêm nghị, gật gật đầu, nói: "Cái kia Nhị Hoàng Tử chính là dùng mẹ ngươi uy hiếp ngươi người hoàng tử kia?"

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Ta này cháu trai lòng dạ chật hẹp, ngươi ngày hôm nay trước mặt mọi người lạc hắn mặt mũi, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi. Đương nhiên, hắn không thể công khai ra tay với ngươi, dù sao sư phụ của ngươi nhưng là Lâm Sơn, hắn hiện tại còn chỉ là một cái hoàng tử, mà không phải đại tần đế quốc chủ nhân."

"Hắn sẽ đến âm?" Dương Diệp hỏi.

Tần Tịch Nguyệt gật đầu, nói: "Ta nghĩ, hắn sẽ cho người ở thanh vân bảng trên ra tay với ngươi, ngươi nếu là ở thanh vân bảng trên chết đi, coi như là sư phụ ngươi Lâm Sơn cũng chỉ có thể nhận tài!" Nói đến đây, tần Tịch Nguyệt dừng một chút, sau đó nhoẻn miệng cười nói: "Nếu như là ở thanh vân bảng bên trong ra tay với ngươi, ngươi hoàn toàn không cần lo lắng sợ sệt!"

"Tại sao?" Dương Diệp không rõ.

"Ngu ngốc!" Tần Tịch Nguyệt trắng Dương Diệp một chút, nói:

"Ngươi biết thanh vân bảng là làm sao tỷ thí sao?"

"Không biết!" Dương Diệp thành thật lắc lắc đầu, hắn tuy rằng tới tham gia thanh vân bảng, trước đây cũng đã từng nghe nói, thế nhưng này thanh vân bảng trên những thiên tài này là làm sao cái so với pháp, hắn là thật không biết.

"Tới tham gia thanh vân bảng thiên tài nhiều vô số kể, muốn ở này không trong mấy người tuyển ra ba mươi thiên tài nhất người, nếu như là một hồi một hồi tỷ thí, vậy còn không đến so với đến sang năm đi?!" Tần Tịch Nguyệt chậm rãi nói: "Thanh vân bảng tổng cộng chia làm hai cuộc tỷ thí, trận đầu là sóng lớn đào sa, nói đơn giản một chút chính là diệt đi những kia thực lực không đủ lại nghĩ ra tên người!"

[truyen cua tui đốt net]

Dương Diệp nhìn tần Tịch Nguyệt, ra hiệu nàng tiếp tục nói.

"Thanh vân bảng không chỉ có là nhân loại chúng ta huyền giả tham dự, huyền thú cũng sẽ tham gia. Ở Thập Vạn Đại Sơn phía nam hơn năm ngàn dặm ở ngoài có một cái sơn mạch, cái này sơn mạch tên là thanh vân sơn mạch, liên miên mấy ngàn dặm, ở này bên trong dãy núi, ở lại Thập Vạn Đại Sơn bên trong cực kỳ hung ác Kiếm Xỉ Hổ bộ tộc. Thanh vân bảng trận đầu, sáu thế lực lớn người sẽ đem tất cả tham gia thanh vân bảng huyền giả truyền tống đến cái này sơn mạch, chỉ có ở trong thời gian quy định từ sơn mạch này đi ra, mới có thể kế tục tham gia trận thứ hai tỷ thí." Tần Tịch Nguyệt chậm rãi nói.

"Ở Thập Vạn Đại Sơn?" Dương Diệp ánh mắt sáng lên, nếu như ở chỗ khác, có lẽ sẽ có chút độ khó, thế nhưng ở Thập Vạn Đại Sơn, có Tiểu gia hỏa ở, Thập Vạn Đại Sơn con nào huyền thú ăn gan hùm mật gấu dám đến gây sự với hắn? Này không phải bằng dối trá mà...

Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Ngươi chớ khinh thường, này thanh vân bên trong dãy núi cái kia Kiếm Xỉ Hổ không phải là cái gì đơn giản mặt hàng, những Kiếm Xỉ Hổ đó, chí ít đều là vương giai. Ngoại trừ Kiếm Xỉ Hổ ở ngoài, huyền thú đế quốc còn có thể phái tộc khác quần tinh anh huyền thú đi tới này thanh vân sơn mạch. Đương nhiên, vương giai huyền thú đối với ngươi nên không uy hiếp gì, thế nhưng này thanh vân sơn mạch tối uy hiếp không phải huyền thú, mà là nhân loại!"

"Nhân loại?" Dương Diệp cau mày, nói: "Nói thế nào?"

"Tiến vào thanh vân sơn mạch người không phải chỉ muốn đi ra thanh vân sơn mạch là có thể, các ngươi là có nhiệm vụ, mỗi người cần săn giết Thú đan số lượng, số lượng không đủ, cho dù sống sót đi ra cũng là thất bại. Đồng dạng, huyền thú cũng là có nhiệm vụ, huyền thú nhiệm vụ chính là săn bắn giết nhân loại huyền giả đầu người. Nói nhân loại nguy hiểm nhất, là bởi vì khi ngươi đang cùng thú vương ác chiến thì, thường thường đều là nhân loại huyền giả chim sẻ ở đằng sau!" Tần Tịch Nguyệt nói.

"Xác thực!" Dương Diệp rất tán thành, huyền thú tuy rằng thực lực mạnh mẽ, thế nhưng là sẽ không giống nhân loại như vậy nhiều như vậy tâm địa gian giảo. Tần Tịch Nguyệt nói nhân loại nguy hiểm nhất, là phi thường có đạo lý.

"Đặc biệt ngươi Kiếm Tông cùng Quỷ Tông!" Tần Tịch Nguyệt tiếp tục nói: "Mỗi một giới thanh vân bảng, Kiếm Tông cùng Quỷ Tông đệ tử đều sẽ tử thương hơn chín mươi phần trăm, mà những người này, đại thể đều không phải chết ở huyền thú trên tay, mà là chết ở song phương trong tay. Ngoại trừ Kiếm Tông cùng Quỷ Tông ở ngoài, cái khác có ân oán thế lực cùng thế gia, cũng sẽ ở này thanh vân bên trong dãy núi lẫn nhau tàn sát, nói chung, thanh vân sơn mạch thì tương đương với một cái giải quyết ân oán địa phương." Tần Tịch Nguyệt nói.

"Ta có thể ở thanh vân bên trong dãy núi ra tay giết Bách Hoa Cung đệ tử sao?" Dương Diệp hỏi, nếu như có thể ở thanh vân sơn mạch giết mấy cái Bách Hoa Cung đệ tử, hắn là phi thường tình nguyện.

Tần Tịch Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Tốt nhất biệt, ngươi phải biết, mẹ ngươi nhưng là còn ở Bách Hoa Cung bên trong, các nàng hay là đối phó không được ngươi, thế nhưng muốn đối phó mẹ ngươi vẫn là rất dễ dàng. Đương nhiên, nếu như ngươi có thể làm được không có ai biết, vậy thì coi là chuyện khác. Chỉ là ta kiến nghị ngươi vẫn là đừng mạo hiểm, trừ phi là các nàng trước tiên ra tay với ngươi!"

"Ngươi cho rằng Bách Hoa Cung người sẽ không ra tay với ta sao?" Dương Diệp nói.

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu nở nụ cười, này thanh vân bảng không phải là giết Dương Diệp thời cơ tốt nhất sao? Bách Hoa Cung làm sao có khả năng không ra tay với hắn?

"Ngươi chắc chắn đối phó Bách Hoa Cung người nổi tiếng kia nguyệt sao?" Tần Tịch Nguyệt nói: "Nàng nhưng là Bách Hoa Cung ngoại môn bảng số một, còn nghe đồn nàng nắm giữ ngụy Đạo khí, coi như không có ngụy Đạo khí, thế nhưng giai huyền bảo, thậm chí là thiên giai huyền bảo hắn là vẫn có. Ngươi có thể người khác giết không được, phản mà bị giết!"

"Nếu như là ở chỗ khác, ta không có niềm tin chắc chắn gì, thế nhưng ở Thập Vạn Đại Sơn..." Dương Diệp cười cợt, nói: "Ở Thập Vạn Đại Sơn, ta thì có bảy phần mười trở lên nắm."

Nếu như là cùng người nổi tiếng kia nguyệt công bằng một trận chiến, coi như hắn dùng tới kiếm ý cũng không nắm giết đối phương, thế nhưng ở Thập Vạn Đại Sơn, Thập Vạn Đại Sơn hắn nhưng là còn có Tiểu gia hỏa cùng hai con U Minh Lang vương a! Hai con vương giai huyền thú cùng hắn, ở thêm vào Tiểu gia hỏa cái kia quỷ dị phương thức công kích, chính là cùng linh giả cảnh cường giả đều không kém cạnh, mặc dù nhiều bán là liều mạng....

"Ngoại trừ Bách Hoa Cung, ngươi còn muốn cần phải cẩn thận Quỷ Tông hai người kia, đặc biệt được kêu là Tiên Quân, tuy rằng không có liên quan với bất cứ tin tức gì của hắn, thế nhưng ta cảm giác hắn phi thường không đơn giản." Tần Tịch Nguyệt sắc mặt nghiêm túc nói.

"Ngươi cũng cảm thấy hắn không đơn giản?" Dương Diệp nói: "Ta cảm giác thực lực của hắn còn ở cái kia Tu La bên trên, chỉ là một loại cảm giác, làm sao, ngươi đã điều tra hắn?"

Tần Tịch Nguyệt không hề trả lời, thủ đoạn hơi động, một đại quyển quyển sách xuất hiện ở trên tay nàng, đem quyển sách đưa cho Dương Diệp, nói: "Đây là năm nay tham gia thanh vân bảng hết thảy có thể uy hiếp đến ngươi thiên tài tư liệu, người bên trong này, đừng xem có chút cảnh giới thấp, không nổi danh, thế nhưng bọn họ là phi thường mạnh mẽ, ngày sau ở thanh vân sơn mạch đụng tới, tuyệt đối đừng bất cẩn!"

Xem trong tay này quyển quyển sách, Dương Diệp trong lòng ấm áp, nói: "Cảm tạ!"

Tần Tịch Nguyệt nhoẻn miệng cười, nói: "Cám ơn cái gì, ngươi có thể đừng quên, ngươi được thứ tự càng cao, đối với ta liền càng mới có lợi, chờ ngươi tiến vào thanh vân bảng hai mươi vị trí đầu, ta ngay khi cũng không cần lén lén lút lút ở đế đô. Đến lúc đó, ta hi vọng ngươi theo ta tiến cung một chuyến!"

"Tiến cung?"

Tần Tịch Nguyệt gật gật đầu, nói: "Đương nhiên là con rể tới cửa đi, chỉ cần ngươi tiến vào hai mươi vị trí đầu, đại tần hoàng cung thì sẽ không ở có người phản đối ngươi cùng chuyện của ta, ta cái kia cháu trai cũng sẽ sợ ném chuột vỡ đồ, không thể ở ra tay với ta, chí ít công khai không thể!"

"Nếu như ta chết ở thanh vân sơn mạch cơ chứ?" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, tần Tịch Nguyệt khóe miệng hơi cuộn lên, nói: "Đương nhiên là đi khác tìm một thiên tài đi, tỷ tỷ cũng sẽ không vì ngươi thủ tiết!"

"Lời này thật hại người!" Dương Diệp lắc lắc đầu, có loại bị thương cảm giác.

"Ngươi nhất định sẽ sống sót đi ra!" Đột nhiên, tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp, sắc mặt không có nửa điểm nụ cười, rất chăm chú.

------oOo------

Chương 172: Ước định

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp rời đi tiên tạm trú thì, đã là buổi tối, bởi đại tần đế quốc tháng này thực hành tiêu cấm, trên đường rất là quạnh quẽ, chỉ có ngẫu nhiên sẽ có người ảnh ở trên đường nhanh chóng thiểm lược.

Lúc này Dương Diệp có chút tâm loạn như ma, tam thê tứ thiếp là mỗi người đàn ông tha thiết ước mơ sự, thế nhưng hắn trước đây vẫn đúng là không nghĩ tới phương diện này quá. Dù sao lấy trước hắn chỉ là an nam thành một người bình thường, đừng nói ba thiếp bốn thiếp, chính là có thể ăn được hay không no đều là một vấn đề.

Hắn là một cái thấy đủ người, ngoại trừ muốn bảo vệ tốt muội muội cùng mẫu thân ở ngoài, cơ bản không có gì khác dã tâm. Vì lẽ đó cho dù hắn trở thành một tên phù văn sư, lại lĩnh ngộ kiếm ý cùng kiếm tâm sáng rực, nhưng hắn vẫn như cũ không nghĩ tới muốn dùng những thực lực này đến vì chính mình làm chút gì.

Tần Tịch Nguyệt nói nam nhân có thực lực ba thiếp bốn thiếp rất bình thường, hắn không phản đối câu nói này, chỉ là như vậy đối với Thanh Thi cùng tần Tịch Nguyệt công bằng sao? Tuy rằng tần Tịch Nguyệt ở bề ngoài nói thành vì là tình nhân của hắn rất tự nhiên, không hề có một chút không thoải mái, thế nhưng Dương Diệp vẫn có thể cảm giác được, đó là giả ra đến.

Dù sao tần Tịch Nguyệt cũng là công chúa của một nước, hơn nữa lại là vương giả cảnh cường giả, làm sao có khả năng cam tâm cùng một người phụ nữ khác cùng chung một người đàn ông đây? Cho tới Tô Thanh Thi liền càng không cần phải nói, lấy Tô Thanh Thi thực lực cùng ngạo khí, cùng nữ nhân khác cùng chung một người đàn ông... Dương Diệp chỉ là ngẫm lại đều da tóc ma.

Đương nhiên quan trọng nhất chính là, hiện tại hai người phụ nữ thực lực đều cao hơn hắn ra một đoạn dài, dưới tình huống này, còn nói gì đại bị cùng miên....

Đột nhiên, Dương Diệp dừng bước, nhìn phía xa xa, kinh hô: "Thanh Thi?"

Đối diện, Tô Thanh Thi một bộ bạch y, cầm trong tay Thanh Minh kiếm, chính nhìn Dương Diệp.

Nghe được Dương Diệp, Tô Thanh Thi thân hình hơi động đi tới Dương Diệp trước, nói: "Lúc trước có người đang theo dõi ngươi!"

"Theo dõi ta?" Dương Diệp cả kinh, nói: "Làm sao có khả năng!" Không phải hắn tự đại, có Tiểu gia hỏa ở, người nào theo dõi hắn có thể không bị hắn phát hiện?

"Là Tôn giả cảnh cường giả!" Tô Thanh Thi trầm giọng nói.

Dương Diệp mí mắt giật lên, nói: "Tôn giả cảnh cường giả? Là Quỷ Tông người vẫn là cái kia Nhị Hoàng Tử người?" Nếu như là Tôn giả cảnh cường giả, Tiểu gia hỏa phát hiện không được vậy thì rất bình thường...

Tô Thanh Thi lắc lắc đầu, nói: "Ta chỉ có thể cảm giác được, cũng không có nhìn thấy đối phương. Ngày hôm nay ngươi ở Đế Đô Môn Khẩu chém giết vương giả cảnh cường giả, ngươi bây giờ đã gây nên rất nhiều thế lực cùng thế gia chú ý, đặc biệt Quỷ Tông, phỏng chừng bọn họ đã bắt đầu điều tra ngươi. Còn có Bách Hoa Cung, phỏng chừng hiện tại các nàng sẽ không ở trước đây như vậy xem thường ngươi rồi!"

"Lần này không thể giả heo ăn hổ rồi!" Dương Diệp khổ cười cợt, theo: Đè hắn nguyên lai ý tứ là ẩn giấu thực lực, tận lực số ít địch, ở thanh vân bảng tới cái một tiếng hót lên làm kinh người, nhưng đáng tiếc hiện tại là không xong rồi.

"Là vì cái kia gọi Thanh Hồng nữ tử?" Tô Thanh Thi bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn Tô Thanh Thi một chút, thấy đối phương không có dị dạng tâm tình, trong lòng buông lỏng, lập tức gật gật đầu, nói: "Bọn họ là ta ở Thập Vạn Đại Sơn gặp phải bằng hữu, bọn họ trợ giúp quá mẫu thân ta cùng muội muội, chuyện lần này cũng là bởi vì ta mà bị liên lụy, vì lẽ đó ta không thể thấy chết mà không cứu!"

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp một chút, không có đang nói cái gì.

"Đúng rồi, ngươi làm sao sẽ tới nơi này?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Ngươi ngày hôm nay dùng tử linh kiếm?" Tô Thanh Thi hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, không hiểu nói: "Làm sao?"

"Đem kiếm lấy ra!"

Nghe vậy, Dương Diệp không do dự, xoay tay phải lại, tử linh kiếm xuất hiện ở trên tay hắn.

Tô Thanh Thi tay ngọc khẽ động, trong tay thanh minh bay đến trước mặt hai người, cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay chuôi này tử linh bỗng nhiên run lên, sau đó tự động ra khỏi vỏ, bay đến Thanh Minh kiếm bên cạnh, sau đó, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, hai cái kiếm đột nhiên bùng nổ ra một luồng ánh kiếm, quấn quít nhau...

"Chuyện gì thế này?" Dương Diệp nhìn trước mặt hai cái quấn quít nhau kiếm, nghi ngờ nói.

Nhìn hai cái quấn quanh ở đồng thời kiếm, Tô Thanh Thi trong mắt loé ra một vệt vẻ phức tạp, tay ngọc hơi động, tử linh bay trở về đến Dương Diệp trong tay, nói: "Tử linh cùng thanh minh vốn là một thanh kiếm, tên là tử Thanh kiếm, là ta Kiếm Tông vì là không nhiều Đạo khí một trong. Ở mấy chục năm trước, phụ thân ta nắm chuôi này tử Thanh kiếm cùng Quỷ Tông tông chủ một trận chiến, ở cái kia trong trận chiến ấy, tử Thanh kiếm kiếm linh bị trọng thương, rơi vào hôn mê, mà tử Thanh kiếm thân kiếm thì bị hủy, kiếm linh ý thức cũng bị phân vì làm hai nửa, nếu muốn chữa trị tử Thanh kiếm, phải tỉnh lại tử linh cùng thanh minh hai cái kiếm bên trong tử Thanh kiếm kiếm linh, bất đắc dĩ, ta Kiếm Tông cường giả không thể làm gì khác hơn là đem tử Thanh kiếm chế tạo thành hai cái kiếm, sau đó để Kiếm Tông đệ tử thả ở trong đan điền ngày đêm ôn dưỡng, hy vọng có thể tỉnh lại này hai cái kiếm kiếm linh!"

Dương Diệp sắc mặt thay đổi sắc mặt, hắn không nghĩ tới trong tay mình thanh kiếm nầy nguyên lai lại là một cái Đạo khí, Đạo khí a, vậy cũng đã không thể dùng kim tệ đến cân nhắc a.

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp một chút, tiếp tục nói: "Kiếm trong tông, chỉ có ta ở dùng Thanh Minh kiếm thì, Thanh Minh kiếm phát sinh cảm ứng, vì lẽ đó Thanh Minh kiếm bị ta đoạt được. Nguyên bản Kiếm Tông muốn đem tử linh kiếm giao cho những người khác thử xem, thế nhưng bởi vì phản đối, vì lẽ đó tử linh kiếm cho tới nay đều không có khôi phục dấu hiệu."

"Phản đối?" Dương Diệp không hiểu nói: "Tại sao phản đối? Nếu như có người có thể tỉnh lại tử linh kiếm kiếm linh, đôi kia Kiếm Tông tới nói không phải một chuyện tốt sao?"

Tô Thanh Thi ánh mắt dời về phía nơi khác, nhạt tiếng nói: "Nếu như có người có thể cùng tử linh kiếm sản sinh cảm ứng, vậy ta liền muốn cùng đối phương đồng thời tu luyện, đồng thời muốn ta cùng đối phương tâm linh tương thông..."

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt mở thật to, hầu như dùng hống, nói: "Này tại sao có thể? Đương nhiên muốn cự tuyệt, từ chối tốt..." Đùa giỡn, để Thanh Thi đi cùng người khác đồng thời tu luyện, tâm linh tương thông, ngẫm lại, Dương Diệp thì có loại giết người kích động.

Tô Thanh Thi nhàn nhạt nhìn Dương Diệp một chút, không nói lời nào.

Làm như cũng cảm giác mình vừa nãy quá kích động, Dương Diệp mặt già đỏ ửng, san cười cợt, nói: "Thanh Thi, ta hiện tại để tử linh kiếm cùng ta sản sinh cảm ứng, cái kia có phải là nói sau đó hai chúng ta muốn đồng thời tu luyện, sau đó tâm linh tương thông?"

Tô Thanh Thi xoay người, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Nếu như ngươi có thể từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót trở về, chúng ta liền đồng thời tu luyện!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng ấm áp, có chút cảm động, trước mắt cô gái này vẫn là quan tâm hắn, chỉ là nàng quan tâm phương thức cùng người không giống nhau thôi.

Dương Diệp chậm rãi đi tới Tô Thanh Thi trước mặt, đưa tay kéo Tô Thanh Thi hai con tay ngọc, sau đó nhẹ nhàng một vùng, đem Tô Thanh Thi vậy có chút cứng ngắc thân thể mềm mại kéo đến trong lồng ngực, mũi nhẹ nhàng ngửi một cái Tô Thanh Thi cái kia trên người truyền đến nhàn nhạt mùi thơm ngát vị, nhẹ giọng nói: "Yên tâm, vì mẫu thân ta, vì ngươi, ta nhất định sẽ từ Thập Vạn Đại Sơn trở về!"

Tô Thanh Thi thân thể mềm mại như trước cứng ngắc, một hồi lâu sau, nhẹ nhàng đẩy ra Dương Diệp, cái kia lạnh lẽo trên khuôn mặt hiện ra nhàn nhạt ửng đỏ, muốn tránh thoát Dương Diệp hai tay, nhưng mà Dương Diệp nhưng là gắt gao vòng lấy vòng eo của nàng, làm cho động tác của nàng uổng công vô ích.

Nhìn Tô Thanh Thi cái kia xinh đẹp, mang theo từng tia từng tia e thẹn dung nhan, Dương Diệp trong lòng hơi động, đầu chậm rãi thấp xuống, ngay khi hắn muốn hôn lên Tô Thanh Thi cái kia đỏ tươi môi đỏ thì, đột nhiên, Tô Thanh Thi đột nhiên tránh ra Dương Diệp ôm ấp, tay ngọc kéo Dương Diệp vai, thân hình hơi động, biến mất ở chỗ cũ.

Ngay khi Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi biến mất hai tức sau, một đội trên người mặc màu bạc khôi giáp hoàng gia đội hộ vệ tự nguyên bản Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi chỗ đứng chỉnh tề đi qua...

Hoàng gia đội hộ vệ đi xa sau, Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi xuất hiện ở vị trí ban đầu.

Lúc này Dương Diệp trong lòng cái kia hận a, hận không thể nâng kiếm đi tới đem cái kia đội hoàng gia đội hộ vệ chọn, nếu như không phải là bị những kia tuần tra hoàng gia đội hộ vệ đánh gãy, hắn đã nhất thân phương trạch. Hiện tại, hiện tại rõ ràng đừng đùa, bởi vì Tô Thanh Thi cách hắn rất xa, trên mặt lại khôi phục cái kia lạnh lẽo biểu hiện.

Tuy rằng hắn biết Tô Thanh Thi trong lòng hẳn là có hắn, thế nhưng muốn cùng Tô Thanh Thi thân cận một chút, đây là cần thiên thời địa lợi nhân hoà, lúc trước chính là thời cơ tốt nhất, nhưng mà thời cơ này hiện tại không còn....

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn mình, Tô Thanh Thi vẻ mặt biến có chút không tự nhiên, xoay người, nói: "Trở về chuẩn bị cẩn thận dưới, thanh vân bảng chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu rồi!" Nói xong câu này, Tô Thanh Thi không ở dừng lại, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ, chỉ để lại một luồng nhàn nhạt mùi thơm ngát vị.

Ngửi một cái trong không khí nhàn nhạt hương vị, Dương Diệp trong lòng thở dài, thấp giọng mắng: "Chết tiệt hoàng gia đội hộ vệ..." Nói xong, Dương Diệp cũng không ở dừng lại, thân hình hơi động, biến mất ở trong bóng đêm

------oOo------

Chương 173: Hoàn khố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày thứ hai, Dương Diệp đi tới đế đô Phù văn sư công hội.

Phù văn sư công hội ở vào đế đô mặt nam, làm nam vực thế lực lớn siêu nhiên, toàn bộ kiến trúc chiếm diện tích hơn 300 trượng, cao hơn 100 trượng, xuyên thẳng mây xanh, từ dưới đáy xem, căn bản không nhìn thấy đỉnh.

Ở đế đô, Phù văn sư công hội kiến trúc quy mô chỉ cái này với đại tần đế quốc hoàng cung, thế nhưng xa hoa độ, cũng không phải đại tần đế quốc hoàng cung có thể so với.

Toàn bộ Phù văn sư công hội tất cả đều là do lam tinh thạch chế tạo, lam tinh thạch, huyền giai hạ phẩm bảo vật, so với thiết còn cứng rắn hơn. Theo: Đè giá thị trường, một khối to bằng nắm đấm lam tinh thạch liền có thể bán được năm trăm kim tệ trở lên, mà năm trăm kim tệ đó là nam vực phổ thông người nhà mấy năm chi tiêu....

Nếu bàn về thực lực, Phù văn sư công hội hay là không bằng nguyên môn cùng đại tần đế quốc, nhưng nếu muốn bàn về tài lực, cho dù là đại tần đế quốc e sợ cũng không Phù văn sư công hội giàu có...

Đứng ở Phù văn sư công hội cửa, Dương Diệp sắc mặt thay đổi sắc mặt, Phù văn sư công hội giàu có đúng là doạ đến hắn. Nhìn thấy trước mắt cái này kiến trúc, hắn mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là giàu nứt đố đổ vách, Kiếm Tông những kia kiến trúc ở này Phù văn sư công hội tổng bộ trước mặt, thật là có chút không phóng khoáng a!

"Phù văn sư công hội, những người không có liên quan nhanh chóng rời đi!" Đang lúc này, một thanh âm tự Phù văn sư công hội bên trong truyền ra, chợt, một bóng người lướt nhanh ra, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy người trung niên, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì trước mắt người trung niên này lại là một cái vương giả cảnh cường giả, hơn nữa khí tức chất phác, vừa nhìn chính là vương giả cảnh ngũ phẩm trở lên!

Để vương giả ngũ phẩm cảnh cường giả trông cửa...

Đè xuống khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, phù văn sư huy chương xuất hiện ở trên tay hắn, cong ngón tay búng một cái, huy chương bay về phía người trung niên.

Tiếp nhận huy chương, người trung niên biến sắc mặt, chợt vội vàng hướng Dương Diệp cung kính mà thi lễ một cái, sau đó đem huy chương cung kính mà đưa tới Dương Diệp trước, nói: "Lúc trước vương hán đắc tội rồi!"

Tiếp nhận huy chương, Dương Diệp cười cợt, nói: "Vô sự, phiền phức mang ta đi tìm Lâm Sơn đại sư!" Đã lâu chưa thấy tiểu dao, Dương Diệp có chút không thể chờ đợi được nữa.

"Lâm Sơn đại sư?" Người trung niên cả kinh, nói: "Các hạ có thể có hẹn trước?"

Dương Diệp lắc lắc đầu.

Thấy thế, người trung niên mặt lộ vẻ khó xử, nói: "Cái kia rất xin lỗi, tại hạ không thể mang các hạ đi vào thấy Lâm Sơn đại sư, bởi vì trừ phi các hạ cùng Lâm Sơn đại sư ước hẹn, không phải vậy tại hạ là không quyền lợi một mình dẫn người đi vào thấy Lâm Sơn đại sư."

Xem ra chính mình sư phụ ở Phù văn sư công hội địa vị thật sự rất cao a! Dương Diệp cười cợt, nói: "Là ta hắn đồ đệ, ngươi dẫn ta đi tìm hắn đi, hắn sẽ không trách tội ngươi!"

"Ngươi là Lâm Sơn đại sư đồ đệ?" Người trung niên con mắt trợn đại đại, một lát, hắn nghi ngờ nói: "Nhưng là Lâm Sơn đại sư thật giống chỉ có một cái tôn nữ a, các hạ có thể có cái gì bằng chứng? Xin lỗi, không phải ta không tin các hạ, chỉ là việc này tại hạ nhất định phải biết rõ, không phải vậy Lâm Sơn đại sư trách tội xuống, tại hạ thực sự không chịu đựng nổi, vẫn xin xem xét!"

Bằng chứng? Dương Diệp hơi nhướng mày, hắn nào có cái gì bằng chứng a? Lắc lắc đầu, ngay khi hắn muốn dùng bùa truyền âm liên hệ Lâm Sơn thì, một cái lanh lảnh mà lại mang theo một chút thanh âm kinh ngạc sau lưng Dương Diệp vang lên: "Ngươi là Lâm Sơn đại sư đệ tử?"

Nghe vậy, Dương Diệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy một nam một nữ đang xem hắn, hai người đều là chừng hai mươi tuổi, nam tuấn nữ tịnh, đặc biệt nữ dung mạo cùng vóc người để Dương Diệp có chút bị kinh diễm đến.

Nữ tử trên người mặc một bộ màu tím phù văn sư trưởng bào, không thể nói được tuyệt sắc, nhưng dung nhan tú lệ, ngũ quan thanh tú, vóc người cao gầy thon thả, cực kỳ nại xem.

Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt đứng ở nữ tử nơi ngực trái, chỉ thấy nữ tử nơi ngực trái mang theo một viên ngân chất huy chương, huy chương trên, thêu có khắc một cái nho nhỏ " tự, Dương Diệp trong lòng vi hơi kinh ngạc, trước mắt cô gái này lại là một tên phù sư!

"Xin chào Bạch tiểu thư, Liễu công tử!" Lúc này, Dương Diệp bên cạnh người trung niên quay về hai người thi lễ một cái, cung kính nói.

Nữ tử khẽ gật đầu, nói: "Vương hán ngươi đi xuống trước đi!"

Nghe vậy, vương hán vội vã thối lui.

Thấy vương hậu đi rồi, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi lúc trước nói ngươi là Lâm Sơn đại sư đệ tử?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi là?"

Đang lúc này, một bên thanh niên lắc lắc đầu, nói: "Bạch tiểu thư, hắn mới chỉ là tứ phẩm phù văn sư, làm sao có khả năng là Lâm Sơn đại sư đệ tử? Còn nữa, ngươi ta xưa nay cũng chưa từng nghe tới Lâm Sơn đại sư thu quá cái gì đồ đệ a!"

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười cợt, cũng không giải thích, xoay người hướng về Phù văn sư công hội đi đến.

Thấy Dương Diệp không nói, trực tiếp rời đi, nữ tử đại mi cau lại, một bên thanh niên thấy thế, vội vàng hướng Dương Diệp quát lên: "Đứng ở!"

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn thanh niên nói: "Có việc?"

"Bạch tiểu thư hỏi ngươi thoại, ngươi tại sao không đáp?" Thanh niên quát lên: "Còn có, ngươi nhìn thấy ta hai người tại sao không hành lễ?"

"Hành lễ?" Dương Diệp cau mày, nói: "Ngươi có bệnh? Hướng về ngươi hành lễ, ngươi đáng là gì?" Hắn làm người chính là người khác tôn kính hắn, hắn liền tôn kính người khác, nếu như người khác không tôn kính hắn, vậy hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến đi tôn kính đối phương. Người trước mắt này vênh váo hung hăng thái độ làm cho hắn rất khó chịu, nếu như vậy, hắn tự nhiên cũng sẽ không để cho đối phương sảng khoái!

"Thật cuồng a!" Thanh niên giận dữ cười, nói: "Ngươi là ta ở Phù văn sư công hội những năm gần đây gặp tối cuồng người, ta cho ngươi biết, mặc kệ sư phụ ngươi là ai, ngươi đều chết chắc rồi, ngươi biết trước mắt ngươi vị này Bạch tiểu thư là ai sao? Nàng là...."

Đang lúc này, Dương Diệp khoát tay áo một cái, đánh gãy thanh niên, nói: "Ta không có hứng thú biết nàng là ai, càng không có hứng thú biết ngươi là ai!" Nói xong, Dương Diệp xoay người hướng về Phù văn sư công hội đi đến, đối với loại này tự cho là người, hắn là luôn luôn không có hảo cảm.

Nghe được Dương Diệp, thanh niên trong mắt loé ra một vệt lạnh lẽo sát ý, ở Phù văn sư công hội những năm này, vẫn không có một người tuổi còn trẻ phù văn sư dám đối với hắn như vậy, vẫn là ở hắn vừa ý trước mặt nữ nhân.

Niệm đến đây, thanh niên không đang do dự, tay phải ném đi, một tấm bùa chú bắn nhanh ra, bùa chú đón gió căng phồng lên, không gian một cơn chấn động, chợt, một đoàn to bằng đầu người quả cầu lửa thoáng hiện không trung, mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng, hướng về Dương Diệp gào thét mà đi.

Dương Diệp dừng bước lại, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, xoay người, tay phải nắm tay, đột nhiên hướng phía trước oanh một cái!

"Bành!"

Quả cầu lửa lúc này phá nát, hóa thành đầy trời hỏa tinh, bay ra mà xuống.

Nhìn thấy Dương Diệp một quyền nổ nát quả cầu lửa, thanh niên mí mắt giật lên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực lại cường hãn như vậy. Đang lúc này, một bên nữ tử đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp nhưng là không cho nàng cơ hội, một quyền nổ nát quả cầu lửa, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống, mượn mặt đất đẩy xạ lực, hướng về thanh niên bắn mạnh tới.

Người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người! Nếu đối phương hướng về hắn ra tay, vậy hắn tự nhiên cũng sẽ không lưu thủ!

Đang đến gần thanh niên một trượng khoảng cách thì, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm xuất hiện bên trái tay, ngay khi hắn chuẩn bị rút kiếm một chém thì, đột nhiên, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, mạnh mẽ dừng lại thân thể, sau đó rút kiếm quay về bên phải một chém!

"Bành!"

Một đạo phong nhận cùng Dương Diệp tử linh kiếm chạm vào nhau, một đạo sóng khí đột nhiên khuếch tán ra đến!

Mà đang lúc này, một bên thanh niên cũng tỉnh táo lại đến, nhìn thấy Dương Diệp lúc trước lại muốn muốn giết hắn, thanh niên vừa giận vừa sợ, thủ đoạn hơi động, một cái thuật phù xuất hiện ở trong tay. Nhìn thấy thanh niên lấy ra một cái thuật phù, một bên nữ tử môi khẽ nhếch, đang chuẩn bị nói cái gì, thế nhưng đã chậm, bởi vì thanh niên đã đem này thanh thuật phù quay về Dương Diệp ném tới.

Này thanh thuật phù có ít nhất chừng mười trương, mà lại mỗi một trương đều tương đương với một môn huyền giai hạ phẩm huyền kỹ, uy lực như vậy có thể tưởng tượng được.

Quả cầu lửa, đao gió, sét, tinh băng, thổ gai...

Đột nhiên không kịp chuẩn bị, thêm vào Dương Diệp lại cách thanh niên gần như thế, vì lẽ đó Dương Diệp bị những này thuật phù lập tức bao phủ lại...

"Ầm!"

Phù văn sư môn khẩu, vang lên một đạo nổ vang rung trời, vô số khói bụi cùng sóng khí khuếch tán ra đến...

Khói bụi cùng sóng khí tản đi, lộ ra trong đó rất là chật vật Dương Diệp...

Lúc này Dương Diệp thật sự rất chật vật, tóc toàn bộ nổ tung, y phục trên người chỉ có thể miễn cưỡng che giấu, trên người trên mặt tuy rằng không xuất hiện cái gì vết thương, thế nhưng là đã đen thui đi, lúc này hắn cảm nhận được ngày hôm qua cái kia linh giả cảnh cường giả cảm thụ, cũng còn tốt, lúc trước những kia thuật phù không phải Bảo Nhi vứt, không phải vậy hắn coi như thân thể cường hãn, e sợ cũng không chịu nổi....

Hít sâu một hơi, Dương Diệp nhìn về phía một bên kinh ngạc thanh niên, trong mắt sát ý không hề che giấu chút nào, trong cơ thể huyền khí phun trào, tật phong ngoa khởi động, chân phải đột nhiên đạp xuống, thân hình quay về thanh niên bắn mạnh tới.

"Dừng tay!"

Ngay khi Dương Diệp cách thanh niên chỉ có không tới một trượng khoảng cách thì, một bên nữ tử vội vã khẽ kêu nói.

Sau. Đài vấn đề còn là vấn đề của ta... Ta mỗi lần đi thôi, không lấy được nửa giờ sẽ kẹt ở, đài... Ta có tội, lập tức trở lại canh một... Thông cảm nhiều hơn

------oOo------

Chương 174: Biến cố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dừng tay? Đùa giỡn, nếu như không phải hắn thân thể có thể so với vương giai huyền thú, hắn lúc này e sợ đã trở thành một đống tro tàn. Dương Diệp tốc độ không chỉ có không giảm, trái lại gia tốc đi tới thanh niên trước mặt, không chút nghĩ ngợi rút kiếm chính là đâm một cái.

Nhìn thấy Dương Diệp trong nháy mắt đi tới nơi này gia trước mặt, thanh niên kinh hãi, bởi vì lúc này hắn căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể cảm nhận được một luồng khí tức kinh khủng đâm về phía mình trước ngực.

"Coong!"

Ngay khi Dương Diệp tử linh kiếm cách thanh niên trước ngực chỉ có mấy tấc thì, một luồng hoàng. Sắc năng lượng đột nhiên tự thanh niên trong cơ thể bộc phát ra, đem Dương Diệp kiếm cho đạn ra.

Dương Diệp thu kiếm, hướng sau lóe lên, nhìn thanh niên thân thể ở ngoài luồng năng lượng màu vàng kia vòng sáng, chau mày. Hắn không nghĩ tới, người trước mắt này lại còn nắm giữ loại này phòng ngự huyền bảo, có thể đem hắn kiếm văng ra, chí ít cũng là giai trở lên a!

Có thể có được giai huyền bảo người, nghĩ đến thân phận đối phương nhất định không đơn giản, bất quá vậy thì như thế nào? Người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nếu đối phương muốn đẩy hắn vào chỗ chết, vậy hắn tự nhiên cũng phải ăn miếng trả miếng.

Trên đời này, có bao nhiêu người chính là bị coi thường, đạo lý là giảng không thông, nắm đấm mới là tối dễ giải quyết sự tình biện pháp!

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lần thứ hai động thủ thì, một bên nữ tử đi tới thanh niên trước, ở tại trong tay, còn có một cái lấp loé tia sáng chói mắt thuật phù, nữ tử nhìn Dương Diệp, lạnh lùng nói: "Thật là độc ác, ta cùng hắn chỉ là hỏi dò ngươi có phải là Lâm Sơn đại sư đệ tử, ngươi lại muốn đẩy hắn vào chỗ chết!"

Nhìn thấy nữ tử đứng ở trước mặt mình, trong tay lại nắm một cái thuật phù, thanh niên nhất thời có sức lực, nhìn Dương Diệp, cả giận nói: "Ngươi dĩ nhiên nếu muốn giết ta, ngươi thực sự là thật can đảm, ta cho ngươi biết, mặc kệ sư phụ ngươi là ai, ngươi đều chết chắc rồi, không chỉ có ngươi, còn có cả nhà ngươi đều phải chết, ta muốn tiêu diệt ngươi dân tộc Mãn...."

Nghĩ đến lúc trước suýt chút nữa bị người trước mắt một chiêu kiếm đâm chết, thanh niên là vừa giận vừa sợ, kinh sợ đến mức là trước mắt thực lực của người này thực sự quá mạnh mẽ, hắn một cái thuật phù lại đều không có thể giết đối phương, nộ chính là người trước mắt này lại như vậy dám đối với hắn, phải biết, coi như là những kia đại tần đế quốc hoàng tử cùng nguyên môn thiên tài nhìn thấy hắn cũng là muốn cho hắn ba phần mặt mũi a!

Hắn khi nào bị người như vậy đối xử quá?

Niệm đến đây, thanh niên thủ đoạn hơi động, lại là một cái thuật phù xuất hiện ở trên tay hắn, ngay khi hắn muốn bay thẳng đến Dương Diệp ném quá khứ thì, một bên nữ tử ngăn cản hắn.

Nghe được lời của cô gái cùng nhìn thấy nữ tử trong tay hai người này thanh thuật phù, Dương Diệp thấy buồn cười, nhìn cô gái nói: "Lúc trước, ta nguyên bản còn tưởng rằng ngươi là một cái giảng đạo lý, bây giờ nhìn lại, ngươi cùng bên cạnh ngươi cái này đều là kẻ giống nhau a. Tuy rằng có chút phí lời, nhưng ta vẫn là muốn hỏi một câu, là ai động thủ trước? Là ai trước hết nghĩ trí ai vào chỗ chết? Còn có, hắn lúc trước muốn đẩy ta vào chỗ chết thời điểm, ngươi tại sao không gọi lại tay? Đến ta muốn đẩy hắn vào chỗ chết thời điểm ngươi nhưng đến gọi lại tay, mà hiện tại còn nói được lắm như là của ta sai tự. Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi là nguyên môn chưởng giáo, vẫn là đại tần đế quốc hoàng đế?"

Ngữ lạc, Dương Diệp không ở phí lời, móc ra một tấm thượng phẩm thần hành phù cùng cường lực phù vỗ vào trên người mình, sau đó thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới thanh niên trước, lần thứ hai rút kiếm một chém!

Lần này, Dương Diệp không có ở chút nào lưu thủ, ở Kim Sắc huyền khí cùng cường lực phù còn có sức mạnh thân thể gia trì dưới, Dương Diệp rút kiếm tốc độ so với lúc trước lần đó nhanh hơn chí ít gấp đôi, uy lực kia chí ít cũng tăng cao gấp đôi, cho tới ở tử linh kiếm ra khỏi vỏ trong nháy mắt đó, giữa trường vang lên một đạo vang dội khí bạo thanh!

Dương Diệp tốc độ thật sự quá nhanh, sắp tới thanh niên cùng nữ tử đều không phản ứng lại liền để Dương Diệp đi tới trước mặt bọn họ, cảm nhận được Dương Diệp trên người toả ra khí thế khủng bố, thanh niên lần này sợ hãi.

"Bành!"

Tử linh kiếm nhanh chém ở thanh niên trên đầu thì, cái kia cỗ nhạt năng lượng màu vàng tráo xuất hiện lần nữa, gảy tại Dương Diệp tử linh kiếm trên.

Dương Diệp tay run lên, tử linh kiếm suýt chút nữa tuột tay mà ra, sau một khắc, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, quát lên: "Phá!"

Ngữ lạc, tay phải đột nhiên hướng dưới ép một chút.

"Bành!"

Một đạo dường như pha lê phá nát âm thanh ở giữa sân vang lên!

Cảm nhận được năng lượng màu vàng tráo phá nát, thanh niên kinh hãi gần chết, thân thể theo bản năng hướng bên cạnh lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, Dương Diệp tử linh kiếm đi vào vai phải của hắn....

"A..."

Thanh niên hai mắt trợn tròn, một đạo tiếng kêu thảm thiết tự trong miệng truyền ra....

Theo thanh niên tiếng kêu thảm thiết vang lên, một cánh tay mang theo một luồng máu tươi bay ra ngoài....

Ngay khi Dương Diệp muốn hướng về thanh niên nơi cổ bù một đao thì, một bên kinh ngạc nữ tử phục hồi tinh thần lại, sau đó tay ngọc ném đi, ba tấm thuật phù hướng về Dương Diệp thả tới.

Dương Diệp dừng bước lại, thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm quay về ba tấm thuật phù đột nhiên vạch một cái, ba nói kiếm khí màu vàng óng tự mũi kiếm nơi bắn nhanh ra. Lúc trước hắn mặc dù bị thanh niên kia thuật phù bắn trúng, là bởi vì hắn quá bất cẩn, không nghĩ tới đối phương có nhiều như vậy pháp thuật, hiện tại hắn sớm có lưu ý nữ tử, vì lẽ đó tự nhiên cũng có phòng bị.

//truyencuatui.

Net/ "Bành bành bành"

Kiếm khí cùng pháp thuật chạm vào nhau, tiêu tan không trung.

Nữ tử mí mắt giật lên, trước mắt thực lực của người này quá mạnh mẽ. Ngay khi nàng chuẩn bị lúc nói chuyện, xa xa Dương Diệp nhưng là chuyển động, chỉ thấy Dương Diệp tay cầm tử linh kiếm, quay về nữ tử hư không vạch một cái, một nói kiếm khí màu vàng óng hướng về nữ tử bắn nhanh mà đến, cùng lúc đó, Dương Diệp thân hình hơi động, theo sát ở kiếm khí sau khi, quay về nữ tử bắn mạnh mà tới.

Trước mắt nữ nhân này thân phận khẳng định không đơn giản, thế nhưng vậy thì như thế nào? Hắn cũng chỉ có thể làm cho đối phương giết mà không thể hoàn thủ sao? Hắn Dương Diệp có thể sẽ không đi quản những này, nếu ngươi muốn giết ta, vậy ta liền muốn giết ngươi, chính là đơn giản như vậy! Trước mắt nữ nhân này cũng rất dễ nhìn, thế nhưng này với hắn có nửa cái tiền đồng quan hệ? Hắn sẽ thương hương tiếc ngọc, nhưng tuyệt đối sẽ không đối với kẻ thù của chính mình thương hương tiếc ngọc.

Đối xử kẻ địch, mặc kệ đối phương là đứa nhỏ vẫn là nữ nhân, hắn đều giết không tha!

Thấy Dương Diệp lại muốn muốn giết hắn, nữ tử biến sắc mặt, ngón tay ngọc bắn ra, lại là ba tấm thuật phù bay về phía Dương Diệp, thuật phù đón gió nổ tung, một đạo to bằng cánh tay chớp giật, một cái mang theo dài đến 1 mét hỏa diễm đuôi quả cầu lửa, một cái mang theo vù vù thanh đao gió, quay về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Lần này đổi Dương Diệp sắc mặt thay đổi, bởi vì này ba tấm thuật phù lại có một tấm cao cấp hạ phẩm thuật phù, cũng chính là tương đương với một môn phẩm huyền kỹ!

Dương Diệp không dám khinh thường, dừng bước lại, trong cơ thể huyền khí đột nhiên rót vào tay phải tử linh kiếm bên trong, sau đó quay về cái kia ba tấm thuật phù mãnh phách.

"Bành!"

Không trung, ba tấm thuật phù cùng Dương Diệp ba nói kiếm khí màu vàng óng chạm vào nhau, một luồng sóng khí khuếch tán ra đến, mà cánh tay kia thô chớp giật nhưng là như trước tốc độ không giảm tự sóng khí bên trong bắn đi ra, sau đó hướng về Dương Diệp rơi xuống.

Lần này, Dương Diệp là chân chính đã được kiến thức phù văn sư mạnh mẽ, trước mắt cô gái này cùng thanh niên cảnh giới chỉ là Tiên Thiên cảnh, thực lực cũng không mạnh, thế nhưng thanh niên này lúc trước nhưng là suýt chút nữa để hắn tai ở đây, mà hiện ở cái này nữ kinh khủng hơn, bởi vì hiện tại hắn không thể không bộc lộ ra một ít lá bài tẩy, không phải vậy, hắn căn bản kháng không được tấm này có thể so với giai huyền kỹ thuật phù!

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị triển khai kiếm ý thì, một tia sáng tím đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trên người, nhìn thấy này nói tử quang, Dương Diệp vui vẻ, hắn lại đem Tiểu gia hỏa quên, có cái này tử quang, Dương Diệp từ bỏ triển khai kiếm ý, tùy ý đạo kia thần lôi rơi xuống.

"Ầm!"

Nổ vang rung trời, mặt đất run lên, khói bụi bay lượn, thời khắc này, toàn bộ Phù văn sư công hội đều bị chấn kinh rồi.

Không chỉ có Phù văn sư công hội, chính là chu vi một ít cường giả cũng bị chấn kinh rồi, ai ăn gan hùm mật gấu, lại dám đến Phù văn sư công hội gây sự?

Rất nhanh, từng cái từng cái cường giả hướng về Phù văn sư công hội chạy tới...

Khói bụi tản đi, Dương Diệp từ trong đó chậm rãi đi ra, nữ tử tròng mắt co rụt lại, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó mà tin nổi!

Dương Diệp không nói nhảm, thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới nữ tử trước, sau đó rút kiếm chính là một chém.

"Dừng tay!"

Đang lúc này, một đạo thanh âm hùng hậu tự Phù văn sư công hội bên trong truyền ra.

Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì nói chuyện người này chí ít cũng là linh giả cảnh cường giả trở lên, nghĩ đến lúc trước nữ tử lại đối với hắn triển khai trung cấp thuật phù, Dương Diệp không đang do dự, tốc độ trên tay lần thứ hai thêm nhanh thêm mấy phần.

Đối phương chính là linh giả cảnh thì lại làm sao? Nữ nhân này lại chỗ dựa, hắn Dương Diệp sẽ không có? Sư phụ là dùng tới làm gì? Dùng để thời khắc mấu chốt ra mặt....

"Thật là to gan..."

Lần này, âm thanh không phải tự Phù văn sư công hội truyền đến, mà là từ Dương Diệp phía sau truyền đến....

Phiền muộn, điện thoại di động hiệt lấy một thoáng không lưu lượng, ngày mai còn muốn tìm thời gian từ làm.... A a a, canh ba đã đến...

------oOo------

Chương 175: Sư tỷ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, không dám ở chém về phía cô gái trước mắt, bởi vì hắn cảm nhận được phía sau một luồng năng lượng công kích hướng sau lưng của hắn tấn công tới. Nhẹ buông tay, Tử Linh kiếm tuột tay mà ra, nữ tử con mắt trợn tròn, nhưng mà cái kia nhanh như chớp giật Tử Linh kiếm nhưng là không đem cổ nàng mạt đoạn, chỉ là nằm ngang ở cổ nàng nơi, dính sát vào.

Mà Dương Diệp nhưng là xoay người, tay phải đột nhiên nắm tay, quay về trước mắt chính là oanh một cái!

"Bành!"

Dương Diệp bay ngược ra ngoài, không trung, hắn này mới nhìn rõ chính mình đối thủ, hắn đối thủ là một người có mái tóc trắng bệch lão nhân, lão nhân trên người mặc một bộ màu đen phù văn sư trưởng bào, trên người không có mang huy chương, không biết mấy phẩm, lúc này lão nhân chính tỏ rõ vẻ lệ khí nhìn hắn.

Một đòn đẩy lùi Dương Diệp, lão nhân hướng bước về phía trước một bước, tay phải nắm thành quyền, chuẩn bị lần thứ hai đối với Dương Diệp đến một đòn.

Mà đang lúc này, rơi xuống đất Dương Diệp lạnh lùng nói: "Ông lão, ngươi như ở động thủ, ta liền giết cái kia nữ!" Trước mắt ông già này thực lực tuyệt đối không phải hắn hiện tại có thể chống lại, bởi vì hắn lúc này trong cơ thể đã dời sông lấp biển, khí tức không thuận, trước mắt ông già này rất khả năng là Tôn giả cảnh cường giả!

Nghe vậy, lão nhân ngừng tay bên trong động tác, nhìn phía một bên nữ tử, nhìn thấy Tử Linh kiếm kề sát ở nữ tử trên cổ, lão nhân hơi nhướng mày, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Thật kì diệu khống kiếm thuật, ngươi là Kiếm Tông đệ tử?"

"Không phải!" Dương Diệp cũng là hơi nhướng mày, ám đạo sư phụ làm sao còn chưa tới, hắn Dương Diệp không phải mãng phu, hắn sở dĩ dám ở Phù văn sư công hội trước cửa hung hăng, cũng là bởi vì Lâm Sơn duyên cớ, chuyện bây giờ đại điều, Lâm Sơn nếu như còn không ra, lẽ nào thật sự muốn hắn cùng trước mắt cái này rất khả năng là Tôn giả cảnh ông lão đánh một trận?

Lão nhân chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, hắn hướng bốn phía nhìn lướt qua, sau đó bỗng nhiên quát lên: "Nhanh chóng rời đi, không phải vậy đừng trách Phù văn sư công hội vô tình!"

Lão nhân nói xong, dương nghiệp rõ ràng cảm giác được nguyên bản ẩn núp ở xung quanh những cường giả kia khí tức cấp tốc thối lui...

Một hồi lâu sau, lão nhân thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi uy hiếp ta?"

"Phải!" Dương Diệp cùng đối phương đối diện, mặc dù đối phương rất khả năng là Tôn giả cảnh cường giả, thế nhưng hắn cũng không sợ, quá mức chạy là được rồi...

Lão nhân hai mắt híp lại, trong mắt lập loè hàn mang, đột nhiên, hắn hướng nằm trên đất đã ngất đi thanh niên liếc mắt nhìn, sau đó lại nhìn một bên bị Tử Linh kiếm dính sát vào cái cổ nữ tử, cuối cùng hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi là phù văn sư, hẳn là có sư phụ, thế nhưng lão phu phải nói cho ngươi, ngày hôm nay ngươi, còn có sư phụ ngươi đều xong đời, hai người này không phải ngươi có thể trêu chọc!"

"Thật sao?" Dương Diệp nói: "Sư phụ của ta là Lâm Sơn, ta cũng sẽ xong đời sao?" Có bắp đùi, đương nhiên muốn ôm, hắn Dương Diệp không phải là cái gì cổ hủ người.

"Sư phụ ngươi là Lâm Sơn?" Lão nhân hơi nhướng mày, nói: "Ngươi đùa gì thế? Lâm Sơn lão thất phu kia không phải chỉ có Bảo Nhi tiểu ma nữ này sao? Hắn lúc nào có thêm một cái đồ đệ? Tiểu tử, ta cho ngươi biết, nếu để cho Lâm Sơn lão thất phu kia biết ngươi dám giả mạo đệ tử của hắn, hắn sẽ lột da của ngươi ra!"

"Có phải là giả mạo hay không, ngươi để hắn đi ra chẳng phải sẽ biết?" Lúc này Dương Diệp rất phiền muộn, tại sao hắn nói thật ra liền không ai tin đây? Muốn nói trước đây hắn nói là Lâm Sơn đệ tử, là có chút giả mạo thành phần, thế nhưng hiện tại hắn nhưng là hàng thật đúng giá a.

Đọc truyện✳tại //truyencuatui.Net/

"Ngươi thực sự là Lâm Sơn lão thất phu kia đệ tử?" Nhìn thấy Dương Diệp biểu hiện, lão nhân cau mày hỏi, bởi vì hắn cảm thấy thiếu niên trước mắt này nói chuyện không giống như là làm giả.

"Thật trăm phần trăm, ngươi để sư phụ của ta đi ra chẳng phải sẽ biết?" Dương Diệp nói.

Lão nhân lắc lắc đầu, nói: "Hắn hiện tại tạm thời không ra được, hắn cùng mặt khác mấy lão già ở mở hội, ngươi trước tiên thả ra cô gái kia, chờ hắn sẽ mở xong, ta dẫn ngươi đi thấy hắn!"

"Thả ra nàng?" Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Tiền bối, ngươi đừng đùa, ta thả nàng, ngươi nếu như ở ra tay với ta, vậy ta làm sao bây giờ? Ta có thể không phải là đối thủ của ngươi, như vậy đi, ngươi đi đem Bảo Nhi mang đến, Bảo Nhi sẽ không có ở mở hội chứ? Nàng vừa đến không phải có thể chứng minh thân phận của ta sao?"

"Tiểu tử, nếu như ngươi thực sự là Lâm Sơn đệ tử, vậy ngươi tốt nhất là thả ra nàng đây, ngươi biết nàng là ai sao?" Lão nhân nói: "Nếu như ngươi thực sự là Lâm Sơn lão thất phu đệ tử, vậy ngươi phải gọi nàng một tiếng sư tỷ, sau đó nếu để cho lâm lão thất phu biết ngươi muốn giết nàng, ngươi nhất định phải bị giam cấm đoán, quan trọng nhất chính là ngươi người sư bá kia khẳng định có bỏ qua cho ngươi hay không, đúng rồi, ngươi sư bá chính là Phù văn sư công hội hội trưởng!"

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, quay đầu liếc mắt nhìn cô gái kia, nói: "Tiền bối, ngươi đừng đùa, nàng lúc trước nhưng là cùng cái kia nam suýt chút nữa giết ta, nàng là sư tỷ của ta? Coi như là, ta cũng sẽ không nhận như vậy sư tỷ!"

"Ta lúc trước chỉ là hỏi ngươi có phải là Lâm sư thúc đệ tử!" Đang lúc này, cô gái kia nói chuyện.

Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: "Hỏi? Ta không trả lời ngươi? Ta nói là, ngươi tin không? Ngươi không tin, ta có biện pháp gì? Còn có, cái kia nam ở động thủ với ta thì, ngươi tại sao không ngăn lại? Không chỉ có không ngăn lại, trái lại còn giúp hắn tới đối phó ta, sư tỷ? Đừng đùa, ngươi cho ta thành thật một chút, nếu như dám có dị động, ngươi xem ta có dám hay không để ngươi cái cổ cùng đầu dọn nhà!"

Nữ tử chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, nàng đại mi một túc, chỉ thấy cái kia Tử Linh kiếm ở cổ nàng nơi lại thiếp tiến vào mấy phần, một vòi máu tươi tự nơi cổ chậm rãi tràn ra ngoài, nhìn về phía Dương Diệp, chỉ thấy Dương Diệp lạnh lùng nói: "Ngươi đừng cho ta phí lời, ta cũng không có hứng thú cùng ngươi phí lời!" Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía lão nhân, nói: "Tiền bối, liền phiền phức ngươi đi đem Bảo Nhi mời đi ra."

Lão nhân lông mày run lên, nói: "Hiện tại lão phu đã tin tưởng ngươi là lâm lão thất phu đệ tử, cũng chỉ có cái kia lâm lão thất phu, mới sẽ thu như ngươi vậy tàn nhẫn mà lại lá gan lại lớn người. Tiểu tử, thả sư tỷ của ngươi, ta bảo đảm không hướng về ngươi ra tay!"

Dương Diệp trong lòng hít một tiếng, biết lần này nếu muốn giết này nam cùng nữ chính là không thể. Nói: "Tiền bối, cô gái này chính là sư tỷ của ta, vậy này nam đây? Hắn lại là cái gì lai lịch? Cho tới lúc trước tiền bối ngươi nói mặc kệ sư phụ ta là ai ta cùng sư phụ ta cũng phải xong đời, này nam sẽ không là Phù văn sư công hội hội trưởng con rể chứ?"

Lão nhân nhìn nữ tử một chút, nói: "Tuy rằng còn không là, bất quá cũng sắp rồi. Bất quá hiện tại bị ngươi chặt đứt một tay, phỏng chừng lại đừng đùa. Nha đúng rồi, gia gia hắn nhưng là Phù văn sư công hội một tên trưởng lão, địa vị tuy rằng không bằng sư phụ ngươi, nhưng ở Phù văn sư công hội cũng được cho hào, nói chung, ngươi có phiền phức rồi!"

Dương Diệp tay phải hơi động, Tử Linh kiếm bay trở về trong tay hắn, sau đó chậm rãi hướng đi cái kia nằm trên đất thanh niên, nói: "Phiền toái thì phiền toái đi, cũng không thể bởi vì sợ phiền phức cũng chỉ có thể làm cho hắn giết ta, mà ta không thể giết hắn chứ?"

Đang lúc này, cô gái kia che ở thanh niên kia trước, nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm gì!"

"Đương nhiên là muốn giết hắn, làm sao, ngươi muốn ngăn cản ta?" Dương Diệp nói: "Ta nói rõ trước, nếu như ngươi ở ra tay với ta, ta bảo đảm, bảo đảm nhất định sẽ giết ngươi!"

Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng? Đừng đùa, hắn yêu thích chấm dứt hậu hoạn.

Nghe vậy, một bên lão nhân mí mắt giật lên, thầm mắng tiểu người điên, Lâm Sơn là lão già điên, hắn tôn nữ là tiểu ma nữ, mà hiện tại đồ đệ này lại là một người điên, thật có phải là người một nhà không tiến vào một nhà môn a.

Nữ tử ngẩn ra, người trước mắt này làm sao như vậy? Đã biết rồi thân phận của nàng, còn muốn một điểm tình cảm không để lại, hắn đúng là người không biết không sợ sao?

Ngay khi nữ tử sững sờ thì, Dương Diệp chuyển động, vòng qua nữ tử, cầm trong tay Tử Linh kiếm quay về nam tử cái cổ cắt quá khứ. Mọi việc lưu một đường, ngày sau rất nhớ thấy, đây là phí lời, hắn dám khẳng định, hôm nay nếu là không giết người thanh niên này, ngày sau muốn gặp, đối phương tuyệt đối sẽ trả thù hắn. Coi như công khai không dám, nhưng khẳng định cũng sẽ tới chơi âm.

Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, hắn không thích lưu con rắn độc ở trong bóng tối đến tại mọi thời khắc theo dõi hắn!

Cho tới trước mắt thanh niên này cái kia cái gì gia gia, bất kể hắn là cái gì gia gia, trước hết giết lại nói, có việc sư phụ đi đỉnh...

Lão nhân đương nhiên sẽ không nhìn thanh niên ở trước mặt hắn bị Dương Diệp giết, bởi vì như vậy, thanh niên gia gia liền hắn cũng sẽ hận trên, tuy rằng hắn không sợ, nhưng thực sự không cần thiết nhiều thụ một cái kẻ địch.

Vì lẽ đó ở Dương Diệp cái kia một chiêu kiếm chung quy không có đâm xuống, bởi vì lão nhân xuất hiện ở thanh niên trước. Nhìn thấy lão nhân xuất hiện ở thanh niên trước, Dương Diệp thu kiếm, nhún vai một cái, nói: "Nếu tiền bối muốn bảo đảm hắn, vậy vãn bối liền cho tiền bối một bộ mặt, không giết là được rồi. Chỉ là ngày sau hắn nếu là muốn tới đối phó vãn bối, hoặc là vãn bối bất hạnh chết vào hắn tay, vãn bối sư phụ nhất định sẽ tìm đến tiền bối đòi cái công đạo!"

Nghe vậy, lão nhân giận dữ, nói: "Tiểu tử, ngươi cùng chuyện của hắn Quan lão phu đánh rắm? Lão phu không cho ngươi giết hắn, chỉ là bởi vì Phù văn sư công hội trước cửa không thể một mình động võ, ngươi muốn giết hắn, hành, chỉ cần không phải ở Phù văn sư công hội nơi này, tùy tiện ngươi giết, chính là ngươi muốn giết ngươi sư tỷ cũng tùy tiện ngươi."

------oOo------

Chương 176: Phong Dương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lúc nói chuyện, lúc trước giận dữ ông lão đột nhiên hơi nhướng mày, nói: "Tiểu tử, ngươi muốn xui xẻo rồi!"

Dương Diệp ngẩn ra, không biết lão nhân ý gì, đang lúc này, một luồng khí tức kinh khủng đột nhiên tự Phù văn sư công hội bên trong truyền đến, chợt, một bóng người tự Phù văn sư công hội bên trong xuyến đi ra, thời gian một hơi thở, bóng người này liền đến đến giữa trường.

Người đến cũng là một người mặc màu đen phù văn sư trưởng bào ông lão, ở ông lão khóe mắt nơi, có một cái dữ tợn vết tích, khi lão giả nhìn thấy trên đất thanh niên thảm trạng thì, ông lão sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, nhìn về phía bên cạnh hắn lão nhân, cả giận nói: "Ninh tu, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!"

Thanh lão cầm hướng về Dương Diệp chỉ chỉ, có chút nhìn có chút hả hê nói: "Còn có thể chuyện gì xảy ra, Phong Dương, tôn tử của ngươi hung hăng quen rồi, lần này đá vào tấm sắt, nao, chính là hắn, không sai, tôn tử của ngươi hiện tại bộ này dáng vẻ chính là hắn tạo thành!"

Nghe vậy, Dương Diệp mặt đen lại, cái này gọi là thanh lão ông lão thật cùng sư phụ mình là bằng hữu mà không phải kẻ thù? Hắn hiện tại không thời gian nghĩ nhiều như thế, bởi vì cái này gọi là Phong lão đầu ông lão đã nhìn về phía hắn, hơn nữa trong mắt mang theo không hề che giấu chút nào lạnh lẽo sát ý, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí phun trào, thủ đoạn hơi động, ẩn kiếm xuất hiện ở trong tay.

Trước mắt cái này gọi Phong Dương ông lão thực lực coi như là không đến Tôn giả cảnh, cũng đến linh giả cảnh đỉnh cao, hắn cũng không dám có một tia bất cẩn, hiện tại hắn chỉ hy vọng có thể nhiều chống đỡ một hồi, sau đó các loại (chờ) Lâm Sơn tới rồi.

Phong Dương không có một chút nào phí lời, tay phải hướng về Dương Diệp cách không một trảo, một cái năng lượng khổng lồ dấu bàn tay chính là xuất hiện ở trước mặt, tay phải nhẹ nhàng chấn động, chợt, năng lượng thật lớn dấu bàn tay mang theo khí tức kinh khủng, dường như một toà năm ngón tay như núi lớn hướng về Dương Diệp tàn nhẫn mà ép tới.

Nhìn thấy năng lượng đó dấu tay, ninh tu biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới này Phong Dương lại triển khai huyền giai thượng phẩm huyền kỹ! Một cái linh giả cảnh đỉnh cao cường giả triển khai huyền giai thượng phẩm huyền kỹ, uy lực kia không cái kế tiếp vương giả cảnh cường giả triển khai giai huyền kỹ a! Theo: Đè hắn bản ý, là muốn nhìn một chút trước mắt này Lâm Sơn đệ tử thực lực mạnh bao nhiêu, chỉ là hắn không nghĩ tới này Phong Dương lại hạ sát thủ!

Ngay khi hắn muốn chuẩn bị làm cứu viện thì, đột nhiên, hắn 'Ồ' một tiếng, đem trong cơ thể huyền khí dẹp loạn xuống, hai mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ cùng khiếp sợ, trước mắt cái này Tiên Thiên cảnh gia hỏa lại muốn cùng linh giả cảnh đối kháng?

Ở Phong Dương triển khai huyền kỹ thì, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, toàn thân, tràn ngập màu vàng kim nhàn nhạt ánh kiếm, mỗi một khắc, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp, thân thể bắn mạnh mà ra, đang đến gần cái kia năng lượng thật lớn dấu bàn tay thì, rút kiếm chính là đột nhiên vừa bổ!

Nhìn thấy Dương Diệp lại ngạnh hám chính mình huyền kỹ, Phong Dương khóe miệng nổi lên một vệt xem thường, trước mắt cái này chỉ là Tiên Thiên cảnh giun dế ở trước mặt hắn lại còn dám chủ động công kích? Thực sự là không biết tự lượng sức mình a!

Ở Phong Dương xem thường trong ánh mắt, Dương Diệp cùng cái kia so với Dương Diệp đại gấp mấy lần năng lượng dấu bàn tay tương đụng vào nhau!

Một vệt kim quang ở giữa sân xẹt qua....

"Ầm!"

Một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân ầm ầm vang lên, chợt, năng lượng dấu bàn tay ầm ầm phá nát...

Một bên nữ tử cùng ninh tu ngây người như phỗng, linh giả cảnh cường giả triển khai huyền kỹ liền như vậy bị thiếu niên trước mắt này phá?

"Làm sao có khả năng...." Phong Dương thấp giọng lẩm bẩm, trong thanh âm tràn đầy khiếp sợ cùng khó mà tin nổi....

Dương Diệp lại một lần nữa cảm nhận được kiếm tâm sáng rực chỗ tốt, ở Phong Dương triển khai này huyền kỹ thì, hắn liền bản năng nhận ra được này huyền kỹ bên trong khuyết điểm, bất kỳ huyền kỹ đều là có khuyết điểm cùng lỗ thủng, mà kiếm tâm sáng rực sau hắn, có thể ngay đầu tiên liền có thể tìm tới đối phương huyền kỹ khuyết điểm cùng lỗ thủng.

Mạc lão nói kiếm tâm sáng rực khủng bố còn ở kiếm ý bên trên, nguyên bản Dương Diệp là có chút không tin, thế nhưng hiện tại....

Hít sâu một hơi, Dương Diệp nhìn về phía Phong Dương, trên mặt lóe qua một vệt lệ sắc, hơi suy nghĩ, nằm ngang ở nữ tử nơi cổ Tử Linh kiếm 'Xèo' một tiếng, hóa thành một vệt tử quang, hướng về Phong Dương bắn mạnh tới. Cùng lúc đó, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống, mượn mặt đất truyền đến đẩy xạ lực cùng tật phong ngoa còn có thần hành phù gia trì, hóa thành một đạo tàn ảnh theo sát Tử Linh kiếm mặt sau hướng Phong Dương bắn tới!

Dương Diệp xưa nay không thích bị động, mặc dù đối với diện là linh giả cảnh cường giả, nhưng vậy thì như thế nào? Tiên hạ thủ vi cường, ra tay sau gặp nạn, hắn không động thủ, này Phong Dương cũng còn sẽ động thủ, vậy hắn tại sao không động thủ trước?

Nhìn thấy Tử Linh kiếm tự động tấn công tới, Phong Dương trong mắt loé ra vẻ kinh ngạc, thật là tinh diệu khống kiếm thuật, rất nhanh, này mạt ngạc nhiên đã biến thành phẫn nộ, bởi vì trước mắt cái này giun dế lại dám chủ động hướng hắn động thủ, Tiên Thiên cảnh đối với linh giả cảnh cường giả ra tay, đùa gì thế? Đây là đang làm nhục hắn sao?

Dưới cơn thịnh nộ, Phong Dương không ở lưu thủ, cong ngón tay búng một cái, một tia huyền khí bắn nhanh ra, gảy tại Tử Linh kiếm trên, Tử Linh kiếm nhất thời bị đánh bay, nhưng mà sau một khắc, Tử Linh kiếm chính là lại lần nữa hóa thành một tia sáng tím bắn nhanh hướng về Phong Dương...

Lần này, không chỉ có Phong Dương, chính là một bên ninh tu cùng cô gái kia đều chấn kinh rồi. Kiếm Tông lúc nào xuất hiện loại này tinh diệu tuyệt luân kiếm kỹ? Này, đây cũng quá khó mà tin nổi rồi!

Mà đang lúc này, Dương Diệp đã đi tới Phong Dương trước, không chút do dự nào, ẩn kiếm ra khỏi vỏ, mang theo một luồng ánh kiếm tàn nhẫn mà hướng phượng dương đầu bổ xuống.

Phong Dương hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên, một luồng kình phong chấn động ở Dương Diệp trên người, Dương Diệp như tao đòn nghiêm trọng, thân thể bay ngược ra ngoài, không trung, Dương Diệp hai chân hư không đạp xuống, ổn định thân hình, hơi suy nghĩ, cái kia nguyên bản muốn công hướng về Phong Dương Tử Linh kiếm đột nhiên thay đổi phương hướng, trong nháy mắt đi tới cái kia nằm trên đất thanh niên nơi cổ!

"Lão bất tử, ngươi ở động thủ thử xem, ta để tôn tử của ngươi đầu dọn nhà!" Ngăn chặn trong lòng lăn lộn, Dương Diệp nhìn Phong Dương lạnh lùng nói.

Lúc trước một đòn, Dương Diệp đã biết, hắn lúc này căn bản còn không là này Phong Dương đối thủ, nếu như có vài tờ cao cấp thuật phù, ở thêm vào máu của hắn sát châu, có lẽ có như vậy một cơ hội nhỏ nhoi có thể giết chết ông lão này, vấn đề là hắn hiện đang không có cao cấp thuật phù, còn huyết sát châu, huyết sát châu e sợ căn bản đối phó không được trước mắt ông già này.

Bởi vì ông già này thực lực e sợ so với Tô Thanh Thi mạnh hơn một ít!

"Ngươi uy hiếp ta?" Phong Dương tay phải chậm rãi nắm chặt, trong cơ thể huyền khí không ngừng lăn lộn.

"Chính là uy hiếp ngươi!" Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: "Ông lão, ngươi nếu là không tin, vậy thì đi về phía trước một bước, ngươi xem ta có dám hay không đem tôn tử của ngươi đầu cắt đi?"

Phong Dương hai mắt híp lại, một cái linh giả cảnh cường giả cũng dám uy hiếp hắn? Ngay khi hắn phải đi về phía trước một bước thì, một bên ninh tu đạo: "Phong Dương, nếu như ngươi không muốn tôn tử của ngươi có việc, ngươi tốt nhất vẫn là nghe hắn. Hắn giết tôn tử của ngươi tuyệt đối là giết phí công, ngươi nếu như giết hắn, ta dám cam đoan, ngươi cả đời này đều không được an bình!"

"Ngươi có ý gì!" Phong Dương nhìn ninh tu, trầm giọng nói.

"Còn có thể có ý gì?" Ninh tu trợn tròn mắt, nói: "Ngươi biết tiểu tử này sư phụ là ai sao? Là Lâm Sơn cái kia người điên, ngươi nếu như giết hắn đồ đệ, lấy Lâm Sơn tính tình, ta dám cam đoan, tự ngươi trở xuống, ngươi hết thảy người thân đều sẽ chết hết."

Nghe vậy, Phong Dương mí mắt giật lên, nói: "Hắn là Lâm Sơn lão thất phu kia đệ tử?"

Phong Dương gật gật đầu, nói: "Tuy rằng ta còn không chứng cứ, thế nhưng tám. Chín không rời mười. Nếu như không phải Lâm Sơn đệ tử, tiểu tử này dám lớn lối như vậy sao? Còn có, ngươi tuyệt đối đừng cho rằng hắn không dám giết tôn tử của ngươi, lúc trước nếu như không phải ta ngăn cản, hắn liền hắn sư tỷ đều giết. Vì lẽ đó, vì tôn tử của ngươi mạng nhỏ, ngươi vẫn là đừng động thủ cho thỏa đáng!"

Một lát, Phong Dương hít sâu một hơi, sau đó sắc mặt dữ tợn nói: "Lâm Sơn đệ tử thì lại làm sao? Lâm Sơn đệ tử là có thể giết cháu của ta? Trữ lão đầu, ngươi đừng tưởng rằng ta sợ hắn Lâm Sơn, quá mức mọi người đánh nhau chết sống được rồi!"

Ninh tu lắc lắc đầu, nói: "Phong lão đầu, ta không phải nói ngươi sợ Lâm Sơn, ta chỉ nói là, nếu như ngươi dám động thủ, tiểu tử kia là tuyệt đối dám giết tôn tử của ngươi. Còn có, tiểu tử này trẻ tuổi như vậy liền có thực lực kinh khủng như thế, lần này hắn tuyệt đối là Kiếm Tông phái tới tham gia thanh vân bảng, nói không chắc hắn chính là cái kia Túy đạo nhân đồ đệ, ngươi suy nghĩ một chút, vừa nãy hắn triển khai kiếm kỹ kia ngươi ta trước đây chưa từng gặp, cũng chưa từng nghe tới, nếu như không phải Túy đạo nhân, thế gian này còn có ai có thể có tinh diệu như vậy kiếm kỹ? Nếu như ngươi giết hắn, cái kia Túy đạo nhân khởi xướng cuồng đến, đừng nói ngươi là một tên thiên phù sư, coi như là toàn bộ Phù văn sư công hội gộp lại đều không bảo vệ được ngươi cùng ngươi Phong gia!" <

------oOo------

Chương 177: Tâm cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Túy đạo nhân ba chữ, Phong Dương mí mắt giật lên, cùng Lâm Sơn, hắn vẫn là có thể liều một trận, nhưng nếu như cùng Túy đạo nhân, không, bọn họ căn bản không phải một cấp bậc.

Kiếm Tông mấy trăm năm qua cũng là bởi vì có Túy đạo nhân ở mới có thể sừng sững không ngã, đồng thời vẫn là sáu thế lực lớn một trong, như Ninh Tu từng nói, nếu như chọc giận cái này nhân vật trong truyền thuyết, hắn Phong gia xác thực là không chịu đựng nổi Túy đạo nhân lửa giận.

"Sư phụ ngươi có phải là Túy đạo nhân?" Phong Dương nhìn Dương Diệp, trầm giọng hỏi.

"Ngươi đoán!" Dương Diệp đương nhiên sẽ không nói không phải, nhưng cũng sẽ không nói là, đùa gì thế, giả mạo nhân gia đồ đệ việc này hắn đã rất lâu không làm. Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là sợ sau đó có phiền phức, Túy đạo nhân, cái này Kiếm Tông bảo vệ thần, hắn hiện tại nhưng là không trêu chọc nổi!

Phong Dương mí mắt giật lên, có loại muốn một chưởng đem Dương Diệp đập chết kích động. Nghĩ lại tới Dương Diệp lúc trước triển khai kiếm kỹ cùng phá tan hắn huyền kỹ cái kia hai mạc, Phong Dương hít sâu một hơi, đè nén nội tâm động thủ kích động. Thiếu niên trước mắt này tuy rằng chỉ là một tên Tiên Thiên cảnh, thế nhưng thực lực kia chính là so với vương giả cảnh cũng không kém, đặc biệt cái kia quỷ dị kiếm kỹ, nếu như thiếu niên trước mắt này cảnh giới ở cao hơn một chút, chính là hắn cũng không thể không kiêng kỵ a!

Nghĩ đi nghĩ lại, Phong Dương càng cảm thấy Dương Diệp là Túy đạo nhân đồ đệ, bởi vì chỉ có Túy đạo nhân, mới có thể dạy dỗ như thế yêu nghiệt người!

Một lát, Phong Dương trầm giọng nói: "Thả ra cháu của ta, ta không giết ngươi!"

"Ngươi khi ta là ngớ ngẩn sao?" Dương Diệp châm chọc nói: "Ngươi nói không giết liền không giết? Nếu như ta thả tôn tử của ngươi, ngươi lại động thủ với ta, ta một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh huyền giả, ở ngươi này linh giả cảnh trước mặt còn sống thế nào?"

"Tiểu tử, ngươi đừng được voi đòi tiên!" Phong Dương trầm giọng nói.

Đang lúc này, một bên Ninh Tu nói: "Tiểu tử, thả ra hắn tôn tử, ta cam đoan với ngươi, hắn tuyệt đối sẽ không hướng về ngươi động thủ, thế nào?" Hắn cũng sợ Dương Diệp nhất thời kích động giết Phong Dương tôn tử, bởi vì như vậy, vậy thì kết liễu tử thù, người không chết là sẽ không chấm dứt. Hiện tại mọi người còn có chỗ trống để xoay chuyển, thực sự không cần thiết nháo đến cái mức kia!

Dương Diệp do dự dưới, tay hơi động, Tử Linh kiếm bay trở về hắn trong tay. Đối với Ninh Tu ông lão này, hắn vẫn còn có chút tin tưởng, bởi vì lúc trước ông lão này nhưng là đang giúp hắn nói chuyện, không phải vậy hắn hiện tại rất có thể đã cùng cái này gọi là Phong Dương ông lão đến cái ngư tử phá. Tuy rằng hắn không sợ, nhưng thực sự không cần phải vậy!

Cho tới cái kia nằm trên đất thanh niên, nếu như đối phương sau đó thức thời, hắn đương nhiên sẽ không đi không có chuyện gì tìm đối phương phiền phức, thế nhưng nếu như không thức thời, vậy cũng chớ trách hắn.

Phong Dương không hề động thủ, thân hình hơi động, đi tới nằm trong vũng máu thanh niên, tuy rằng thanh niên bị thương rất nghiêm trọng, thế nhưng cũng may thanh niên cho mình ăn một tấm chữa trị phù, cho tới không có nguy hiểm tính mạng. Thế nhưng Phong Dương vẫn còn có chút không nhịn được tức giận dâng lên, muốn đem Dương Diệp chém thành muôn mảnh!

Bất quá cũng may hắn còn có chút lý trí, không hề động thủ, chỉ là lạnh lùng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó lại ý tứ sâu xa nhìn một bên nữ tử một chút, lúc này mới mang theo thanh niên thân hình hơi động, biến mất ở chỗ cũ.

Nhìn thấy Phong Dương rời đi, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, ẩn kiếm đi vào bên trong đan điền, Tử Linh kiếm bay trở về trong tay.

Lúc trước nếu như cái kia Phong Dương động thủ, vậy thì là bại lộ Tiểu gia hỏa, hắn cũng phải đem cái kia Phong Dương tôn tử chém giết ở đây!

"Một chuyện đơn giản nháo đến mức độ như vậy, ngươi hiện tại hài lòng chưa?" Lúc này, một bên nữ tử lạnh lùng nói.

"Ngươi liền câm miệng đi!" Dương Diệp không khách khí chút nào nói: "Ngươi tự đã quên là ai trước tiên tìm ai phiền phức, là ai động thủ trước, là ai trước tiên đẩy đối phương vào chỗ chết. Nếu như ta nhớ không lầm, thật giống là các ngươi trước tiên chứ? Làm sao, chỉ có thể các ngươi động thủ với ta, đối với ta hạ sát thủ, liền không thể ta đối với các ngươi? Dựa vào cái gì? Bằng hắn có cái ngưu, bức gia gia? Bằng ngươi lớn lên đẹp đẽ? Kéo đến đi, ngươi ở phí lời, ta thật sẽ không nhịn được giết ngươi!"

Nữ tử biến sắc mặt, bị người ngay mặt như vậy chế nhạo đối xử, nàng vẫn là lần đầu, lập tức mặt lạnh, nói: "Thật không biết Lâm sư thúc vì sao lại thu loại người như ngươi!" Ngữ lạc, nữ tử không ở phí lời, hướng về Phù văn sư công hội đi đến.

Thấy nữ tử rời đi, Dương Diệp cười gằn một tiếng, cõi đời này, đều là có nhiều như vậy tự cho là người.

"Tiểu tử, không thể không nói, ngươi quá mức kiên cường, ngươi so với sư phụ ngươi Lâm Sơn còn kiên cường, cương quá tức gãy, ngươi tính tình này hay là muốn không được!" Lúc này, một bên Ninh Tu đột nhiên nói. Lâm Sơn tính tình mặc dù là có chút phong, thế nhưng chỉ không muốn đem hắn bức gấp, hắn làm việc vẫn có lý trí, sẽ lưu một đường. Mà trước mắt tiểu tử này, tiểu tử này hoàn toàn chính là một đường không để lại, là muốn chém tận giết tuyệt a!

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đa tạ tiền bối lời hay, chỉ là vãn bối chính là cái này tính tình, cải không được, cũng không muốn thay đổi. Đang nói, nên gọi oan ức hẳn là vãn bối. Lúc trước nếu như không phải vãn bối có chút thực lực, e sợ lúc này đã trở thành một đống tro tàn. Đúng rồi, lúc trước vãn bối đem người phụ nữ kia vị hôn phu biến thành như vậy, làm sao không gặp người phụ nữ kia làm sao tức giận chứ?"

Ninh Tu hít một tiếng, nói: "Tiểu tử, ngươi này đầu óc cùng sư phụ ngươi là như thế trì độn a. Ngươi lúc trước bị người lợi dụng, ngươi còn không biết chứ?"

"Bị người lợi dụng?" Dương Diệp cau mày, nói: "Ngươi nói ta bị người phụ nữ kia lợi dụng? Không thể nào?"

"Còn không sẽ?" Ninh Tu nói: "Lẽ nào ngươi liền không cảm giác được, nha đầu kia cho tới nay là đang buộc ngươi giết Phong Dương tôn tử? Nếu như nàng thật có lòng muốn giết ngươi, hoặc là phải bảo vệ cái kia phượng dương tôn tử, tiểu tử, ngươi không chỉ có không đả thương được cái kia phượng dương tôn tử, tự thân e sợ cũng khó khăn bảo đảm. Đừng tưởng rằng lão phu là đang hù dọa ngươi, gia gia nàng nhưng là Phù văn sư công hội hội trưởng, nha đầu kia trên người chí ít mấy chục tấm cao cấp thuật phù, thậm chí cao cấp hơn thuật phù đều có, tiểu tử, ngươi có thể chịu đựng được mấy chục tấm cao cấp thuật phù?"

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc mặt, mấy chục tấm cao cấp thuật phù, đùa gì thế, lúc trước hắn dùng vài tờ cao cấp thuật phù, liền đem cái kia linh giả cảnh thất phẩm phượng vũ làm trọng thương, mấy chục tấm.... Đừng nói hắn, chỉ sợ cũng là Tôn giả cảnh cường giả cũng không nhất định chịu đựng được a!

"Ngươi là nói, nàng một đã sớm biết thân phận của ta, cũng biết thực lực của ta?" Dương Diệp hỏi. Nếu như đúng là như vậy, cái kia này tâm cơ của phụ nữ cũng quá khủng bố một điểm, lúc trước hắn còn vẫn cho rằng đối phương là đang giúp người đàn ông kia, nào có biết, đối phương là vẫn đang buộc hắn giết nam. Hiện ở hồi tưởng lại, Dương Diệp xác thực cảm giác được một chút không đúng.

Bởi vì thanh niên kia sở dĩ ra tay với hắn, cùng với hắn phẫn nộ giết người, thật giống đều là bởi vì nữ nhân này duyên cớ a! Nghĩ tới đây, Dương Diệp sau lưng một trận đổ mồ hôi lạnh, nữ nhân này thật là khủng khiếp tâm cơ a!

"Có biết hay không thân phận của ngươi cùng thực lực ta không biết!" Ninh Tu nói: "Nói chung, nàng muốn giết nam chính là khẳng định. Ai, này Phong Dương cũng là một cái tên ngu xuẩn, coi như muốn thông gia tìm chỗ dựa, cũng đừng tìm nha đầu này a! Nếu như nha đầu này cũng yêu thích hắn tôn tử, cái kia cũng vẫn được, vấn đề là nha đầu này không thích a. Lấy nha đầu này tâm cơ cùng thủ đoạn, thêm vào nàng không thích, Phong Dương lão thất phu này đi tìm hội trưởng cầu thân, cái kia không phải ở cầu thân, là đang vì hắn tôn tử muốn chết."

"Cái kia nàng vì sao cuối cùng còn muốn nói với ta cái gì 'Tại sao Lâm sư thúc muốn thu ta người như thế làm đồ đệ' ?" Dương Diệp hỏi: "Nàng có ý gì?"

"Ngươi thông minh này ai!" Ninh Tu như liếc si như thế nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Nàng này có hai cái ý tứ, cái thứ nhất ý tứ là diễn trò cho ta xem, để ta biết kỳ thực nàng là cùng phượng dương tôn tử là một nhóm. Thứ hai ý tứ là đang mắng ngươi đi, đang mắng ngươi thông minh thấp... Hiểu chưa?"

Nghe vậy, Dương Diệp mặt đen lại, hắn thông minh thấp sao? Được rồi, chuyện lần này, hắn biểu hiện xác thực là có chút người yếu. Không chỉ có bị người bán, còn muốn giúp người khác kiếm tiền, quan trọng hơn chính là đếm xong tiền sau còn không biết mình bị bán....

"Ở Phù văn sư công hội, không, phải nói là ở đế đô, có hai người là tuyệt đối đừng đi nhạ. Cái thứ nhất chính là vừa nãy nha đầu kia, chọc nàng, ngươi sẽ không biết lúc nào sẽ có một đống phiền phức trên người; Một cái khác chính là cái kia Bảo Nhi tiểu ma nữ, chọc tiểu ma nữ kia, ngươi ngay lập tức sẽ thì có phiền phức!" Ninh Tu nói.

"Ngươi gặp Bảo Nhi?" Dương Diệp hỏi.

Nghe được Bảo Nhi hai chữ, Ninh Tu khóe miệng vừa kéo, nói: "Hiện tại đế đô người nào không biết đại danh của nàng? Vừa tới đế đô, nàng liền cầm một cái cao cấp thuật phù đầy đường tìm khó chịu người nổ... Đế đô hoàng gia đội hộ vệ hiện tại là nghe được nàng tên sẽ đau đầu, tại sao? Tiểu ma nữ này là đánh không được chửi không được a, nàng nổ người khác, kết quả cuối cùng chỉ có thể là người khác còn muốn đến cho nàng xin lỗi..."

Nói đến đây, Ninh Tu đột nhiên có chút đến khí, nói: "Ngươi nói, nàng ở trên đường nổ cũng là thôi, nàng ở Phù văn sư công hội cũng nổ a! Hiện tại phù văn sư mỗi cái trưởng lão nhìn thấy nàng chính là quay đầu liền chạy, tại sao? Bởi vì gặp mặt nàng sẽ gọi gia gia.... Gọi gia gia kết quả là là ngươi phải cho nàng thuật phù, nếu như không cho? Ha ha.... Không cho kết cục chính là gọi ông lão, sau đó một cái thuật phù ném lại đây...."

Nghe vậy, Dương Diệp có chút buồn cười, xem ra này Bảo Nhi hiện tại ở đế đô tiếng tăm rất lớn a, nói không chắc sau đó hắn chỉ cần nói là Bảo Nhi sư đệ, ở đế đô liền có thể nghênh ngang mà đi!

"Không nói những này, ta dẫn ngươi đi tìm sư phụ ngươi đi, hắn hiện tại hẳn là mở hội kết thúc rồi!" Ninh Tu khoát tay áo một cái, sau đó xoay người hướng Phù văn sư công hội đi đến.

------oOo------

Chương 178: Khiếu Gia Gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng Ninh Tu mới vừa bước vào Phù văn sư công hội, một đạo kiều tiểu bóng người đột nhiên tự trên lầu chạy đi, khi Ninh Tu nhìn thấy này bóng dáng bé nhỏ thì, tấm kia nét mặt già nua nhất thời khó coi lên.

Này kiều tiểu bóng người không phải người khác, chính là Bảo Nhi! Ở Bảo Nhi bên cạnh, còn theo lúc trước cùng Dương Diệp đã xảy ra xung đột nữ tử.

Ninh Tu chuẩn bị chạy, nhiên mà chung quy vẫn là đã muộn, bởi vì Bảo Nhi đã thấy hắn cùng Dương Diệp.

Khi Bảo Nhi nhìn thấy Dương Diệp thì, đầu tiên là sững sờ, sau đó quay về Dương Diệp làm cái mặt quỷ, tiếp theo nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh sắc mặt khó coi Ninh Tu, híp mắt lại, trên mặt lộ ra một nụ cười xán lạn.

Dương Diệp phát hiện, Ninh Tu sắc mặt càng thêm khó coi.

Bảo Nhi chạy đến Ninh Tu trước mặt, quay về Ninh Tu cung kính mà thi lễ một cái, sau đó phi thường có lễ phép nói: "Bảo Nhi gặp Trữ gia gia, Trữ gia gia được!"

Một bên Dương Diệp trợn mắt ngoác mồm, Bảo Nhi lúc nào biến như thế có lễ phép? Này vẫn là cái kia để Kiếm Tông tất cả mọi người nghe tiếng đã sợ mất mật tiểu ma nữ?

Lúc này kinh ngạc Dương Diệp không chú ý tới, ở Bảo Nhi hành lễ Khiếu Gia Gia thì, Ninh Tu cái kia nét mặt già nua chính tàn nhẫn mà co giật...

Ninh Tu sắc mặt lộ ra một cái nụ cười so với khóc còn khó coi hơn, nói: "Bảo Nhi ngoan, Bảo Nhi sáng sớm mới kêu lên gia gia, hiện tại không cần chân. Ân, ngươi cũng biết, Trữ gia gia gần nhất trong tay có chút khẩn, ngươi..." Nói nói, Ninh Tu đột nhiên không nói tiếp. Bởi vì lúc này Bảo Nhi trên mặt đã không còn nụ cười xán lạn, quan trọng nhất chính là nàng cặp kia tay nhỏ đã đưa đến trước mặt nàng tiểu yếm bên trong.

Lúc này Dương Diệp cũng phát hiện có gì đó không đúng, bởi vì Ninh Tu lúc này vẻ mặt thực sự quá không đúng rồi!

Một bên nữ tử lắc lắc đầu, nhìn Bảo Nhi, trong mắt loé ra một vệt sủng nịch vẻ!

"Gia gia đã nói, Bảo Nhi phải có lễ phép mới được, không phải vậy Bảo Nhi sẽ bị gia gia mắng!" Bảo Nhi trên mặt lại lộ ra một cái nụ cười.

Ninh Tu khóe miệng vừa kéo, thầm nghĩ: "Đùa giỡn, gia gia ngươi dám mắng ngươi? Hắn chính là đi mắng nguyên môn chưởng giáo cũng không dám mắng ngươi a!"

Đương nhiên, hắn là không dám nói thẳng ra. Ninh Tu khổ cười cợt, nói: "Bảo Nhi, Trữ gia gia khóe miệng trong tay thật sự rất căng, Trữ gia gia hiện tại liền phổ thông thuật phù vật liệu tiền đều không còn, ngươi..."

Bảo Nhi ánh mắt biến có chút không quen, đánh gãy Ninh Tu, nói: "Chẳng lẽ nói Trữ gia gia là chán ghét Bảo Nhi?" Nói đến đây, Bảo Nhi đột nhiên từ nhỏ yếm bên trong móc ra một cái thuật phù.

Nhìn thấy cái này thuật phù, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì hắn phát hiện, cái này thuật phù bên trong, có ít nhất ba tấm là cao cấp thuật phù...

Ninh Tu nhanh khóc, ba tấm cao cấp thuật phù uy lực tuy rằng khủng bố, thế nhưng nếu như đã trúng sau khi có thể làm cho tiểu ma nữ này từ bỏ có ý đồ với hắn, hắn là tình nguyện ai. Nhưng vấn đề là, coi như hắn đã trúng này ba tấm thuật phù, trước mắt tiểu ma nữ này cũng vẫn là sẽ không bỏ qua cho hắn, thậm chí còn sẽ đi tìm cao cấp hơn thuật phù....

Đọc truyện V ới http://tr

Uyencuatui.Net/ Nghĩ tới đây, Ninh Tu hít sâu một hơi, sau đó xoay cổ tay một cái, hai tấm thuật phù xuất hiện ở trong tay hắn, nói: "Bảo Nhi, đây là Trữ gia gia hết thảy gia cầm cố, đều cho ngươi!"

Một bên Dương Diệp mí mắt giật lên, trong lòng vừa khiếp sợ lại ước ao, bởi vì Ninh Tu trong tay hai tấm thuật phù lại là cao cấp! Hai tấm cao cấp thuật phù, tương đương với hai môn một lần giai huyền kỹ a! Trước mắt này Ninh Tu cũng quá hào phóng điểm đi, xem hắn đều muốn gọi Trữ gia gia...

Nhìn thấy Ninh Tu trong tay hai tấm thuật phù, Bảo Nhi nhưng là lắc lắc đầu, nói: "Gia gia nói rồi, không có công không nhận lộc, Bảo Nhi không thể tùy tiện nắm người khác đồ vật, Trữ gia gia nhanh đem đồ vật nhận lấy đi!"

Nghe được Bảo Nhi, một bên Dương Diệp kinh ngạc cằm đều sắp rơi xuống, Bảo Nhi lại không muốn? Đùa gì thế? Hai tấm cao cấp thuật phù, trước mắt cái này chuyên môn yêu thích đánh cướp người Bảo Nhi lại không muốn?

Ninh Tu khóe miệng mạnh mẽ co giật, trên mặt nụ cười càng thêm khó coi, nói: "Gia gia ngươi nói nói rất đúng, thế nhưng này hai tấm thuật phù chỉ là Trữ gia gia đưa cho Bảo Nhi chơi, không tính là gì, nếu như gia gia ngươi muốn trách phạt ngươi, ngươi liền nói là Trữ gia gia không phải muốn tặng cho ngươi, cứ như vậy, hắn thì sẽ không trách phạt ngươi rồi!"

Ninh Tu đương nhiên không phải một cái bị coi thường người, nếu như hắn thật sự nghe xong Bảo Nhi, đem đồ vật cất đi, hắn dám cam đoan, sau một khắc, sẽ có thật nhiều trương thuật phù hướng hắn bay đến...

Bảo Nhi trừng mắt nhìn, nói: "Như vậy thật sự có thể không?"

"Đương nhiên có thể!" Ninh Tu khóe miệng đều sắp đánh sai lệch.

Nghe vậy, Bảo Nhi híp mắt nở nụ cười, sau đó tiểu vươn tay ra, đặt ở Ninh Tu trong bàn tay cái kia hai tấm thuật trên bùa, Bảo Nhi nhẹ nhàng giật giật cái kia hai tấm thuật phù, đột nhiên, nàng nhìn về phía Ninh Tu, nói: "Trữ gia gia, đây chính là ngươi không phải muốn tặng cho Bảo Nhi ác, nếu như gia gia hỏi, ngươi có thể chiếm được vì là Bảo Nhi làm chứng!"

Ninh Tu: "..."

Một bên Dương Diệp có chút không nhìn nổi, không mang theo như vậy được tiện nghi còn ra vẻ! Hắn đưa tay đem Ninh Tu trong tay thuật phù nắm lên, sau đó tái đến Bảo Nhi trước mặt tiểu yếm bên trong, vỗ vỗ Bảo Nhi đầu nhỏ, nói: "Ngươi liền buông tha ngươi Trữ gia gia đi, ngươi không thấy ngươi Trữ gia gia đều sắp khóc sao?"

Bảo Nhi trừng mắt nhìn, nhìn về phía Ninh Tu, nói: "Trữ gia gia là không muốn sao? Nếu như vậy, cái kia Bảo Nhi trả lại Trữ gia gia." Nói, tay nhỏ lại đưa đến tiểu yếm bên trong.

Mà đang lúc này, Ninh Tu đột nhiên thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở tại chỗ...

Đùa giỡn, tiểu ma nữ này nói vẫn là gọi còn sao? Được kêu là nổ...

Nhìn thấy Ninh Tu đào tẩu, Bảo Nhi bất mãn hừ một tiếng, sau đó từ nhỏ yếm bên trong móc ra một tấm lúc trước Ninh Tu đưa cho nàng thuật phù đưa cho Dương Diệp, nói: "Ông lão này thật nhỏ mọn, mới cho hai tấm cao cấp thuật phù, nặc, chỉ có thể cho ngươi một tấm rồi!"

Nhìn Bảo Nhi đưa tới thuật phù, Dương Diệp trong lòng ấm áp, lắc lắc đầu, nói: "Bùa này chính ngươi giữ lại, ta không dùng tới!" Bảo Nhi yêu gặp rắc rối, cảnh giới lại quá thấp, ở bên ngoài nếu như không có cao cấp thuật phù ở đâu, đừng nói Lâm Sơn, chính là hắn cũng không yên lòng.

Bảo Nhi trừng Dương Diệp một chút, nói: "Cái gì gọi là ngươi không dùng tới, ta nhưng là biết, ngươi không chỉ có đắc tội rồi cái kia cái gì Nhị Hoàng Tử, còn cùng Bách Hoa Cung người có cừu oán. Không có cao cấp thuật phù ở trên người, sau đó ngươi nếu như đụng tới bọn họ, là bị nhiều thiệt thòi, lại như ngày hôm qua như vậy. Chỉ là đáng tiếc, Bảo Nhi chỉ có thể lấy được cao cấp thuật phù, Bạch gia gia đúng là có cấp độ truyền thuyết, thế nhưng đáng tiếc, hắn không cho Bảo Nhi!"

Nghe vậy, Dương Diệp cười cợt, không ở từ chối, đem tấm kia cao cấp thuật phù cất đi. Lấy thân phận của Bảo Nhi, ở đế đô hẳn là vẫn không có người nào dám trêu chọc nàng, quan trọng nhất chính là hắn vừa nãy nhìn thấy Bảo Nhi cái kia tiểu yếm bên trong, ở trong đó. Tràn đầy thuật phù...

Lúc này, một bên nữ tử lắc lắc đầu, nói: "Gia gia làm sao dám cho ngươi? Gia gia nếu như cho ngươi, này Phù văn sư công hội những trưởng lão này, còn dám tới Phù văn sư công hội sao?"

Dương Diệp cũng là lắc lắc đầu, đùa giỡn, cấp độ truyền thuyết thuật phù nhưng là tương đương với thiên giai huyền kỹ. Thiên giai huyền kỹ, chính là Tôn giả cảnh cường giả đã trúng cũng sẽ trọng thương chứ? Nếu để cho Bảo Nhi nắm giữ cấp độ truyền thuyết thuật phù, dường như cô gái này nói tới, phù văn sư những trưởng lão này còn ai dám đến Phù văn sư công hội?

Bảo Nhi nhưng là không giảng đạo lý...

Bảo Nhi le lưỡi một cái, sau đó lôi kéo tay của cô gái, nhìn Dương Diệp nói: "Tiểu tạp dịch, đây là bạch thanh sư tỷ, ân, ngươi cũng phải gọi sư tỷ, nàng nhưng là rất lợi hại ác, nàng hiện tại đã là phù sư."

Dương Diệp liếc mắt nhìn gọi bạch thanh nữ tử, không nói gì.

"Ngươi là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí?" Lúc này, bạch thanh đột nhiên hỏi. Phảng phất lúc trước nàng cùng Dương Diệp chưa từng xảy ra xung đột.

"Ngươi sớm biết là ta đệ tử của sư phó chứ?" Dương Diệp hỏi.

Bạch thanh gật gật đầu.

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: "Nếu như vậy, vậy tại sao còn phải lợi dụng ta? Ngươi có biết, nếu như không phải ta có chút thực lực, lúc trước ta đã chết ở thanh niên kia một đống thuật phù bên dưới. Có thể cho cái giải thích sao?" Nguyên bản hắn là không muốn điểu nữ nhân này, nhưng nhìn đến nữ nhân này cùng Bảo Nhi thân mật dáng dấp, hắn thực sự không tốt cùng đối phương làm quá cương, đương nhiên, hắn cũng sẽ không làm quá tốt.

"Ngươi không phải không chết sao?" Bạch thanh đạm tiếng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, nói: "Có thể như quả ta nếu như tử cơ chứ?"

"Vấn đề là ngươi không chết!" Bạch thanh như trước nhạt tiếng nói.

Dương Diệp cười cợt, không đang cùng nữ nhân trước mắt phí lời, nhìn về phía một bên không rõ Bảo Nhi, nói: "Bảo Nhi, dẫn ta đi gặp sư phụ đi!"

Bảo Nhi nhìn một chút bạch thanh, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, làm như muốn hỏi cái gì, nhưng vẫn là không có hỏi, gật gật đầu, mang theo Dương Diệp đi lên lầu

------oOo------

Chương 179: Che chở

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bảo Nhi đem Dương Diệp mang tới một gian phòng khách, khi thấy trong đại sảnh cảnh tượng thì, Dương Diệp sững sờ, sau đó sắc mặt nghiêm túc lên. Ở trong đại sảnh, ngồi rất nhiều lão nhân, những lão nhân này đều là trên người mặc phù văn sư trưởng bào, đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp phát hiện, những lão đầu này, cơ bản đều là thiên phù sư!

Những lão đầu này, Dương Diệp trừ mình ra sư phụ Lâm Sơn, ân, còn có lúc trước bị Bảo Nhi doạ dẫm Ninh Tu ở ngoài, tất cả mọi người cũng không nhận ra, mà hiển nhiên, những lão đầu này đều là đang chờ hắn, bởi vì những lão đầu này lúc này đều đang quan sát hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Lâm Sơn, Lâm Sơn gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Bảo Nhi, Bảo Nhi le lưỡi một cái, sau đó xoay người chạy ra phòng khách.

Thấy Bảo Nhi rời đi, Lâm Sơn này mới nói: "Tiểu tử, lúc trước chúng ta mở hội chính là đang thảo luận ngươi, thảo luận cái gì? Thảo luận có nên hay không cho ngươi phát phù sư huy chương, rất đáng tiếc, trừ ngươi ra sư phụ ta ở ngoài, tất cả mọi người đều không cho là ngươi hiện tại có tư cách có thể trở thành một tên phù sư, vì lẽ đó, có thể thành hay không vì là phù sư, liền xem hết ngươi bản lãnh của chính mình rồi!"

Hóa ra là vì việc này, Dương Diệp khinh cười cợt, hắn nguyên bản còn tưởng rằng những người này là vì lúc trước hắn đối với thanh niên kia ra tay sự tình đây, nếu như những người này muốn trách phạt hắn, vậy hắn ngày hôm nay liền thật sự muốn tai, cũng còn tốt, những người này không phải vì chuyện này!

Đang lúc này, Lâm Sơn bên cạnh một ông lão đột nhiên nói: "Tiểu tử, ngươi là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí?"

Nghe vậy, Dương Diệp gật gật đầu.

"Ngươi mỗi lần chế tạo bùa đều là thượng phẩm, đều không ngoại lệ?" Lão nhân lại hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Lâm Sơn, thấy Lâm Sơn gật đầu, lập tức không ở ẩn giấu, gật gật đầu.

Thấy Dương Diệp gật đầu, giữa trường tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt biến có chút quái dị.

"Có thể tại chỗ thử một lần?" Lão nhân hỏi.

Dương Diệp lần thứ hai nhìn về phía Lâm Sơn, Lâm Sơn gật gật đầu, nói: "Không cần lo lắng, thử xem đi, bọn họ không có ác ý!"

Nghe vậy, Dương Diệp không đang do dự, đi thẳng tới một cái bàn trước mặt, xoay tay phải lại, các loại chế tạo bùa vật liệu xuất hiện ở trên bàn, sau đó cầm lấy phù văn bút....

Lâm Sơn nói không có ác ý, Dương Diệp tự nhiên là tin tưởng. Lúc này hắn cũng đoán được Lâm Sơn dụng ý, ở bất luận một nơi nào, chỉ có có thực lực mới có thể bị người coi trọng cùng tôn trọng.

Hắn cùng Bách Hoa Cung sự việc của nhau, cũng chỉ có Phù văn sư công hội mới có thể bảo đảm dưới hắn, mà muốn cho Phù văn sư công hội đồng ý vì hắn đắc tội Bách Hoa Cung, vậy hắn Dương Diệp nhất định phải đến thể hiện ra để Phù văn sư công hội coi trọng thiên phú. Cũng chỉ có hắn được Phù văn sư công hội coi trọng cùng tán thành, ngày khác sau mới có thể ở công khai trường hợp bên trong không cần kiêng kỵ Bách Hoa Cung mạnh mẽ động thủ!

Không phải vậy dựa vào Lâm Sơn sư phụ một người, vẫn chưa đủ lấy để Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này kiêng kỵ!

Dương Diệp đầu tiên chế tác chính là một tấm cường lực phù, cường lực phù đối với hắn mà nói là xe nhẹ chạy đường quen, không tới một hồi, một tấm lập loè kim quang cường lực phù chính là xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Dương Diệp vừa mới thu bút, lúc trước hỏi Dương Diệp ông lão kia liền ngay cả bận bịu tay một chiêu, tấm kia cường lực phù chính là bay đến trong tay hắn. Khi thấy cái kia cường lực phù cấp bậc thì, lão trong mắt người tràn đầy khiếp sợ, nói: "Quả thật là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí, tấm này thượng phẩm cường lực phù ở này kim huyền khí gia trì dưới, so với phổ thông thượng phẩm phù mạnh không chỉ gấp đôi a!" Nói đến đây, lão nhân nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi là làm thế nào đến?"

"Sư phụ có phương pháp giáo dục!" Dương Diệp khiêm tốn nói.

Lão nhân nhìn về phía Lâm Sơn, chỉ thấy Lâm Sơn lúc này trên mặt cười nở hoa, dáng dấp kia, thật không đắc ý!

Đối với Lâm Sơn bọn họ cấp bậc này tới nói, mọi người lẫn nhau trong lúc đó đều là có cạnh tranh cùng khá là, không phải so với từng người thực lực cùng phù văn một đạo, mà là so với đệ tử. Dương Diệp xuất sắc như thế, bàn về yêu nghiệt trình độ, chính là hắn sư huynh cháu gái này đều không kịp, dù sao hắn người sư điệt này còn không làm được nhiều lần đều là thượng phẩm phù! Mà Dương Diệp nhưng là làm được rồi!

Lão nhân lắc lắc đầu, vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Có thể ở thử một lần sao?" Nhiều lần đều là thượng phẩm phù, này thật sự khiến người ta có chút khó có thể tin!

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó lại bắt đầu chế tác lên.

Dần dần, chu vi hết thảy ông lão chậm rãi hướng về Dương Diệp áp sát lại đây, những lão nhân này con mắt tử nhìn chòng chọc Dương Diệp tay, muốn biết Dương Diệp là làm sao chế tạo bùa.

Rất nhanh, một tấm thượng phẩm thần hành phù đi ra, không tới một hồi, một tấm thượng phẩm chữa trị phù đi ra...

Vẻn vẹn chưa tới một canh giờ, Dương Diệp chế ra tám tấm bùa chú, mà này tám tấm bùa chú tất cả đều là thượng phẩm phù!

Giữa trường hết thảy lão nhân ngây người rồi!

Đùa gì thế, lại nhiều lần đều là thượng phẩm phù, này đến tột cùng là cái gì yêu nghiệt? Phù văn sư trong lịch sử, có thể làm được như vậy, một cái tay đều đếm ra a, mà những người kia, cơ bản đều là mấy trăm tuổi lão yêu quái, mà trước mắt này Dương Diệp mới bao lớn? Không tới hai mươi tuổi liền có thể nhiều lần đều là thượng phẩm phù...

Một lát, lão nhân hít sâu một hơi, nhìn Dương Diệp, trong mắt có chút phức tạp, nói: "Tiểu tử, ta quan sát ngươi chế tạo bùa thủ pháp, thủ pháp của ngươi xác thực là Lâm Sơn lão thất phu này một mạch. Thế nhưng, coi như như vậy, cũng không phải nhiều lần đều là thượng phẩm phù a, coi như để Lâm Sơn lão thất phu này đến, hắn cũng không làm được a, ngươi là làm thế nào đến? Lão phu thật sự rất không hiểu!"

"Thân Mạt lão thất phu ngươi có ý gì!" Lúc này, Lâm Sơn cả giận nói.

Tên là Thân Mạt lão nhân nhàn nhạt liếc mắt nhìn Lâm Sơn, nói: "Lâm Sơn, đừng nói với ta ngươi cũng có thể nhiều lần lên một lượt phẩm!"

Lâm Sơn mặt già đỏ ửng, nói: "Là ta không thể, nhưng ta đồ đệ này có thể, thế nào? Ngươi đồ đệ có thể sao? Trước đây ngươi thu rồi cái Ngũ hành huyền khí đồ đệ không phải rất đắc sắt sao? Có muốn hay không để bọn họ nhiều lần?"

Thân Mạt hừ lạnh một tiếng, không đang cùng Lâm Sơn cãi vã, nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta!"

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Tiền bối, ngươi nói cái vấn đề này, vãn bối cũng không biết, ngược lại vãn bối chính là dựa theo sư phụ phương pháp đến chế tác bùa chú, nếu như có cái gì bí quyết hoặc là phương pháp, coi như vãn bối giấu làm của riêng, nhưng sư phụ cũng chắc chắn sẽ không giấu làm của riêng a. Nếu như nhất định phải có một cái lý do, vậy thì khả năng là vãn bối vận may quá tốt rồi...."

Nghe vậy, mọi người lắc lắc đầu, vận may quá tốt? Ngươi vận may có như thế nghịch thiên sao? Người ở chỗ này đều là mèo già hóa cáo, cái nào còn không biết Dương Diệp đây là ở đánh thái cực, mặc dù biết, nhưng cũng không cũng may hỏi thăm đi, dù sao mỗi một cái phù văn sư đều có bí mật của chính mình phương pháp cùng bí quyết, nhân gia không nói, cái này cũng là rất bình thường.

"Tiểu tử, thiên phú của ngươi xác thực rất khủng bố, Phù văn sư công hội thế hệ tuổi trẻ e sợ không ai có thể cùng được với thiên phú của ngươi. Chỉ là, muốn trở thành phù sư, phải có thể chế ra thuật phù, tiểu tử, đừng nói với ta, ngươi đã có thể chế tác thuật phù, hơn nữa cũng vẫn là thượng phẩm!" Thân Mạt lại nói.

Dương Diệp cười cợt, không nói lời nào.

Thân Mạt trầm giọng nói: "Tiểu tử, ngươi đã có thể chế ra thuật phù?"

Dương Diệp gật gật đầu.

"Cũng nhiều lần đều là thượng phẩm?" Lúc này, là một cái khác lão nhân hỏi.

// T ruyencuatui.N

Et/ Dương Diệp như trước gật gật đầu.

Thấy thế, giữa trường nhất thời vang lên một mảnh tiếng hít vào. Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, ánh mắt lần thứ hai biến quái dị lên. Thuật phù chế tác độ khó không phải là cơ bản bùa chú có thể so với, coi như là bọn họ những ngày qua phù sư, ở chế tác thuật phù thì, coi như hết sức chăm chú chế tác, cũng không dám nói có thể mười tấm bên trong có tám tấm thượng phẩm.

Mà trước mắt cái này không tới hai mươi thiếu niên nhưng là có thể....

"Cho hắn nhất phẩm phù sư huy chương!" Lúc này, ngồi ở chủ vị tóc bạc lão nhân đột nhiên nói.

Nghe vậy, giữa trường rất nhiều lão nhân môi giật giật, nhưng chung quy vẫn là không nói gì, loại này yêu nghiệt, xác thực đã có tư cách có thể trở thành là nhất phẩm phù sư. Xuất hiện ở ngôn ngăn cản, vậy thì là tìm cớ.

"Cái kia Bách Hoa Cung bên kia?" Lúc này, Lâm Sơn đột nhiên nói.

"Ta Phù văn sư công hội lúc nào cần nhìn hắn Bách Hoa Cung sắc mặt làm việc?" Bạch Phát Lão Giả cười gằn một tiếng, nói: "Sau đó tiểu tử này liền quy ta Phù văn sư công hội tráo!"

Nghe vậy, Lâm Sơn trên mặt lộ ra một cái nụ cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, còn không mau cảm ơn ngươi sư bá?" Có chính mình người sư huynh này lúc trước cái kia lời nói, sau đó Bách Hoa Cung nếu muốn công khai động Dương Diệp, đó là tuyệt đối không thể. Đừng nói Bách Hoa Cung, coi như là nguyên môn cũng phải cho Phù văn sư công hội mặt mũi!

Dương Diệp không ngốc, hắn đương nhiên biết lúc trước này tóc bạc lão nhân cái kia lời nói ý nghĩa. Lập tức đi tới tóc bạc trước mặt lão nhân, được rồi một cái đệ tử thi lễ, nói: "Dương Diệp gặp sư bá!"

Tóc bạc lão nhân khẽ gật đầu, nói: "Ngươi rất tốt! So với ta gia nha đầu kia cũng không tệ lắm!"

"Đều là sư phụ có phương pháp giáo dục..."

Dương Diệp lời còn chưa nói hết, đầu liền bị trước mắt tóc bạc lão nhân gõ một cái, nói: "Chớ ở trước mặt ta sái cái kia một bộ!" <

------oOo------

Chương 180: Nhảy chương

Nguồn: EbookTruyen.VN

------oOo------

Chương 181: Nhảy chương

Nguồn: EbookTruyen.VN

------oOo------

Chương 182: Nhảy chương

Nguồn: EbookTruyen.VN

------oOo------

Chương 183: Nhảy chương

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhảy gần 5 chương, Kiểm tra bản china cũng thấy thế. không hiểu tại sao nữa,ư

Huytyak39

------oOo------

Chương 184: Khai mạc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau mười ngày.

Đại tần đế quốc bên trong hoàng cung có một cái quảng trường khổng lồ, quảng trường mọc ra hơn ba ngàn trượng, khoan hơn một ngàn trượng, cái này quảng trường khổng lồ, đủ đủ để chứa chấp được một nhánh mười vạn người quân đội! Vậy mà lúc này trên quảng trường nhưng vẫn như cũ có vẻ hơi chen chúc, bởi vì lúc này trên quảng trường, đứng đầy lít nha lít nhít tới tham gia thanh vân bảng huyền giả.

Trên quảng trường ngoại trừ tới tham gia thanh vân bảng huyền giả ở ngoài, ở quảng trường khu vực biên giới, còn đứng một loạt bài trên người mặc Kim Sắc khôi giáp, cầm trong tay ngân thương hoàng gia đội hộ vệ. Hoàng gia đội hộ vệ nhân số có ít nhất hơn vạn người, đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là này hơn vạn người tất cả đều là Tiên Thiên cảnh cường giả!

Nam vực cái này thế lực bá chủ lại một lần nữa hướng về thế nhân biểu diễn thực lực của hắn!

Ở bên ngoài hoàng cung, tương tự đứng đầy lít nha lít nhít người, bất quá những người này không phải tới tham gia thanh vân bảng, trong đó có một phần là tới tham gia thanh vân bảng huyền giả người thân, thế nhưng càng nhiều chính là đến chọn con rể thế gia!

Một cái thế gia muốn phải lớn mạnh, hoặc là không suy sụp, cần muốn cái gì? Đương nhiên là cần nhân tài! Chỉ có trong gia tộc cuồn cuộn không ngừng xuất hiện nhân tài, gia tộc này mới có thể không ngừng mạnh mẽ. Hàng năm thanh vân bảng, đều sẽ hiện ra rất rất nhiều thiếu niên thiên tài, những thiên tài này thiếu niên ngoại trừ những kia sáu thế lực lớn đệ tử ở ngoài, càng nhiều đều là một ít tán tu!

Những tán tu này có thiên phú, có thực lực, nhưng càng nhiều nhưng là không có tài nguyên tu luyện. Bọn họ không có tài nguyên tu luyện, thế nhưng những thế gia này có. Vì lẽ đó mỗi một giới thanh vân bảng, đều sẽ thật nhiều tán tu gia nhập thế gia, trở thành thế gia rể hiền. Đương nhiên, tiền đề là những tán tu này có thể từ Thập Vạn Đại Sơn trở về!

Có thể từ Thập Vạn Đại Sơn trở về, liền đại biểu đối phương tiềm lực cùng thực lực, cũng như vậy như vậy, những tán tu này mới có thể có được những thế gia này tán thành.

Nếu như có đặc biệt xuất chúng tán tu, thậm chí phải nhận được sáu thế lực lớn tán thành!

Thanh vân bảng chi tranh là tàn khốc, đây là chỉ vòng thứ nhất kiểm tra. Vòng thứ hai thi đấu, chỉ cần không phải song phương có ân oán, hoặc là cái khác cái gì không thể điều tiết mâu thuẫn, ở vòng thứ hai thi đấu bên trong, bình thường đều là điểm đến mới thôi. Đương nhiên, nếu để cho Kiếm Tông gặp phải Quỷ Tông, vậy thì không phải điểm đến mới thôi, mà là không chết không thôi.

Cho nên đối với những tán tu này tới nói, bọn họ chỉ cần có thể từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót trở về là được rồi!

Ở trong hoàng cung, sáu thế lực lớn cùng đại tần hoàng gia học viện tham gia thanh vân bảng đệ tử đứng ở phía trước nhất, Dương Diệp quét một thoáng, phát hiện sáu thế lực lớn tham gia thanh vân bảng nhân số kỳ thực hơi ít. Trong đó nguyên môn vị trí, chỉ có ba người, Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung cũng đồng dạng chỉ có ba người, Quỷ Tông càng ít, chỉ có hai người, Hạo Nguyệt tông hơi hơi nhiều một chút, có sáu người, mà Kiếm Tông nhiều nhất, có mười người!

"Đối với sáu thế lực lớn người tới nói, cạnh tranh thanh vân bảng, ở tinh không ở nhiều! Đương nhiên, này không phải nguyên nhân chủ yếu. Ngươi suy nghĩ một chút, nếu như nguyên môn phái ra mười người, thậm chí nhiều hơn thiên tài, kết quả kia sẽ như thế nào?"

Làm như biết Dương Diệp nghi hoặc, đứng ở bên cạnh hắn Mộ Dung Yêu đột nhiên hỏi.

Dương Diệp thoáng suy tư, chính là đã rõ ràng, lập tức cười cười nói: "Sẽ bị nhằm vào, nếu như nguyên môn phái từng ra nhiều ngày mới, bọn họ sẽ bị cái khác thế lực liên hợp nhằm vào. Ở những thế lực khác liên hợp dưới, coi như hắn nguyên môn đệ tử ở mạnh, cũng chỉ có xong đời phần." Nói đến đây, Dương Diệp hỏi: "Cái kia vì sao chúng ta Kiếm Tông muốn phái ra mười người? Không sợ người khác nhằm vào sao?" Nói xong, Dương Diệp có chút hối hận rồi, bởi vì hắn tựa hồ đã rõ ràng...

Mộ Dung Yêu nhàn nhạt nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Ngươi giác cho chúng ta Kiếm Tông, những thế lực khác sẽ kiêng kỵ sao?"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Đúng rồi, lấy thiên phú của ngươi, hoàn toàn là có thể gia nhập nguyên môn, hoặc là Băng Tuyết Cung cùng Bách Hoa Cung, vì sao phải lựa chọn gia nhập Kiếm Tông? Chỉ là hiếu kỳ, không có ý tứ gì khác!"

Mộ Dung Yêu nói: "Mặc kệ là làm cái gì, chỉ có lựa chọn chính mình thích hợp mới là tối tốt đẹp. Ta yêu thích kiếm, tự nhiên là gia nhập Kiếm Tông tốt nhất. Đang nói, lấy thiên phú của ta, ở Kiếm Tông nội môn cùng ngoại môn đều toán hàng đầu, Kiếm Tông tự nhiên sẽ đại lực bồi dưỡng ta, chăm sóc ta cùng gia tộc của ta. Nhưng nếu như ta đi tới nguyên môn cùng hai cung, ngươi cảm thấy này ba cái siêu cấp thế lực còn có thể như Kiếm Tông như vậy bồi dưỡng ta sao?"

Dương Diệp ngẩn ra, hắn không nghĩ tới trước mắt này kiêu ngạo nữ tử thì ra là như vậy nghĩ tới, bất quá đối phương cũng nói không sai, lấy thiên phú của nàng, ở Kiếm Tông thuộc về hàng đầu, thế nhưng nếu như gia nhập nguyên môn, e sợ cũng chỉ có thể toán nhất lưu. Dù sao nguyên môn nhưng là có cái kia được xưng vương giả cảnh trở xuống vô địch siêu cấp yêu nghiệt.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, hắn làm như cảm giác được cái gì, đột nhiên quay đầu, nhìn phía hoàng cung nơi sâu xa, chỉ thấy hoàng cung nơi sâu xa, hai cái điểm đen chính chậm rãi mà đến, nhìn thấy này hai đạo điểm đen, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, lấy Dương Diệp lúc này nhãn lực, tự nhiên có thể thấy rõ hai bóng đen này là cái gì, hai bóng đen này là một người...

Nếu như chỉ là hai người, hắn đương nhiên sẽ không như vậy khiếp sợ thất sắc, hắn sở dĩ khiếp sợ, là bởi vì hắn phát hiện hai người này dĩ nhiên là ở trong hư không đạp bước mà đến!

Có thể ở trong hư không đạp bước, cái kia đại biểu đối phương đã là Tôn giả cảnh cường giả, bởi vì chỉ có Tôn giả cảnh cường giả mới có thể làm được như vậy....

Không chỉ có Dương Diệp, trên quảng trường rất nhiều huyền giả đều phát hiện, nguyên bản còn có chút huyên náo động đến quảng trường lập tức yên tĩnh lại, cùng nhau nhìn phía trên hư không.

Rất nhanh, hai người ở mọi người ánh mắt khiếp sợ bên trong, đi tới trên quảng trường phương, bên trái một người, dung mạo chừng bốn mươi tuổi, một bộ hoa bào, khuôn mặt tuấn tú, tay nắm một thanh màu xanh ngọc thước, dường như một cái nho sinh bình thường; Bên phải người kia trên người mặc một bộ màu trắng khôi giáp, cầm trong tay một thanh bạch dường như hài cốt đại đao, vẻ mặt tuấn lạnh, ánh mắt sắc bén như đao, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

"Lại là lý tư cùng bạch há!" Một bên, Mộ Dung Yêu sắc mặt nghiêm túc nói.

"Đại tần đế quốc thừa tướng cùng đại tần tam quân thống suất?" Dương Diệp cả kinh, sau đó đột nhiên nhìn phía cái kia bên trái cái kia nho sinh dáng dấp lý tư, nói: "Trong tay hắn chuôi này ngọc thước lẽ nào chính là Hạo Nhiên Chính Khí thước?"

Mộ Dung Yêu gật gật đầu, nói: "Hạo Nhiên Chính Khí thước, Đạo khí trên bảng xếp hạng xếp hạng thứ tư, nội hàm thiên địa Hạo Nhiên Chính Khí, nếu như ở tần đều, ở thêm vào một quốc gia số mệnh gia trì, cầm trong tay Hạo Nhiên Chính Khí thước lý tư, coi như là hoàng giả cảnh cường giả cũng phải kiêng kỵ ba phần, ở Tôn giả cảnh cường giả bên trong, ở tần đều, e sợ nam vực không có mấy cái là hắn đối thủ!"

"Đạo khí còn có bảng xếp hạng?" Dương Diệp nghi ngờ nói, hắn trước đây có thể chưa từng nghe qua cái này cái gì Đạo khí bảng xếp hạng.

Mộ Dung Yêu gật gật đầu, nói: "Mỗi một kiện Đạo khí cũng có thể nói là thiên địa chí bảo, bởi vì mỗi một kiện Đạo khí trên căn bản đều nắm giữ năng lực khó tin. Ở nam vực, có một cái Đạo khí bảng xếp hạng, cái này bảng xếp hạng chính là ghi chép những kia có khó mà tin nổi năng lực Đạo khí, tỷ như cái này Hạo Nhiên Chính Khí thước, có thể tụ tập thiên địa Hạo Nhiên Chính Khí, này Hạo Nhiên Chính Khí không giống với huyền khí, kỳ uy lực cũng gần bằng với Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí cùng hỏa huyền khí!"

"Đạo khí trên bảng xếp hạng đệ nhất chính là cái gì?" Dương Diệp thật tò mò hỏi.

Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, nói: "Không biết, ta chỉ biết là xếp hạng thứ hai chính là đại Tần Thủy Hoàng trong tay sơn hà ấn, sơn hà ấn, chính diện ấn có nam vực núi non sông suối, phản diện có trên trời nhật nguyệt ngôi sao, kỳ uy lực làm sao, ta cũng không biết, thế nhưng nghĩ đến, muốn dễ dàng hủy diệt một toà một triệu nhân khẩu thành thị vẫn là dễ như ăn cháo!"

"Hủy diệt một toà một triệu nhân khẩu thành thị...." Dương Diệp mí mắt giật lên, như vậy uy lực...

"Bên phải người kia nghĩ đến ngươi nên cũng nghe qua, hắn chính là bạch há, đã từng một người chém giết mấy trăm ngàn người sát thần, hắn sát ý hiện tại e sợ đã đến một cái phi thường khủng bố cảnh giới!" Mộ Dung Yêu nhẹ giọng nói.

"Mấy trăm ngàn người...." Dương Diệp trong lòng cả kinh, nói: "Hắn một người chém giết?"

Mộ Dung Yêu gật gật đầu, nói: "Không phải vậy hắn tại sao gọi sát thần đây.... Nhìn thấy trong tay hắn chuôi này đại đao sao? Đó là dùng người cốt làm, bên trong không biết có bao nhiêu oan hồn, cũng còn tốt hắn lúc trước không gia nhập Quỷ Tông, không phải vậy ta Kiếm Tông không biết có bao nhiêu người muốn chết ở trên tay hắn, phải nói ngoại trừ tông chủ cùng cái kia trong truyền thuyết Túy đạo nhân ở ngoài, không có một người là hắn đối thủ!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, đang lúc này, dọc theo quảng trường nơi những kia hoàng gia đội hộ vệ đột nhiên cùng nhau đan dưới gối quỳ, cùng kêu lên nói: "Xin chào thừa tướng, gặp nguyên soái!"

Hơn vạn người âm thanh chỉnh tề như một, ở huyền khí gia trì dưới, xông thẳng lên trời, khí thế như vậy, làm cho những này tới tham gia thanh vân bảng thiếu niên thiên tài đều trở nên động dung

------oOo------

Chương 185: Tranh đoạt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên hư không, Lý Tư khẽ gật đầu, ngọc thước nhẹ nhàng vung lên, một luồng nhu hòa lực lượng đem những kia hoàng gia đội hộ vệ phù lên, sau đó nhìn về phía trên quảng trường những kia tới tham gia thanh vân bảng huyền giả, nói: "Chư vị, ta đại biểu đại tần đế quốc hoan nghênh đến của các ngươi, thanh vân bảng quy củ, nói vậy các ngươi sư môn trưởng bối cũng đã nói với các ngươi quá. Ta ở đây đang nói một lần, hi vọng mọi người cần phải ghi nhớ!

Đệ nhất: Khóa này thanh vân bảng đệ nhất lãng đào sa cùng thường ngày, địa điểm ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong, nhìn thấy các ngươi phía trước những này truyền tống trận sao? Sau đó các ngươi tiến vào những này truyền tống trận sau, truyền tống trận sẽ đem bọn ngươi tùy cơ truyền tống đến Thập Vạn Đại Sơn thanh vân sơn mạch mỗi cái địa phương.

Tiến vào thanh vân sơn mạch sau, ở đây chư vị đầu tiên muốn làm chính là trước tiên sống sót, bởi vì lúc này thanh vân sơn mạch, đã là vương giai huyền thú thiên hạ; Chuyện thứ hai chính là sống sót sau nghĩ biện pháp săn giết huyền thú, đạt được huyền thú nội đan, nhớ kỹ, chỉ có đạt được ba mươi khỏa trở lên vương giai huyền thú nội đan, đồng thời ở trong vòng mười ngày từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót trở về, các ngươi mới có thể kế tục tham gia vòng thứ hai thi đấu.

Đệ nhị: Tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, sinh tử nghe theo mệnh trời, không quan tâm các ngươi là bị người giết, vẫn bị huyền thú giết, cái kia đều là chính các ngươi thực lực yếu hơn cường nguyên nhân, bởi vì các ngươi đều là Tiên Thiên cảnh. Vì lẽ đó, hiện tại các ngươi muốn lui ra vẫn tới kịp, một khi tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, nơi này truyền tống trận sẽ đóng, các ngươi muốn phải quay về, cũng chỉ có thể từ Thập Vạn Đại Sơn đi về tới."

Lý Tư dứt lời, mọi người một trận rối loạn, nhưng cũng là không một người đứng ra, đùa giỡn, ở trước mặt mọi người đi ra, vậy sau này còn dùng ở nam vực hỗn sao?

Còn nữa, ai cũng không đồng ý từ bỏ cơ hội này, nếu như từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót đi ra, vậy thì đại biểu bọn họ ngày sau tiền đồ vô lượng, có vô số thế gia cùng thế lực đối với bọn họ tung cành ô-liu. Dù sao loại kia dựa vào vận may từ Thập Vạn Đại Sơn bên trong sống sót đi ra, còn giống như chưa bao giờ từng xuất hiện!

Thấy không có người đứng ra, Lý Tư tiếp tục nói: "Tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, các ngươi vừa là thợ săn cũng là con mồi, các ngươi cuối cùng là trở thành thợ săn vẫn là con mồi, này liền xem các ngươi thực lực của tự thân. Các ngươi có một chút có thể yên tâm, vậy thì là Thập Vạn Đại Sơn bên trong, tuyệt sẽ không xuất hiện vương giai trở lên huyền thú cùng Tiên Thiên cảnh trở lên huyền giả!"

Dứt lời, Lý Tư hai mắt khép hờ, khổng lồ lực lượng tinh thần che ngợp bầu trời dâng trào ra, bao phủ lại lòng đất mọi người.

Tuy rằng mọi người bị Lý Tư lực lượng tinh thần bao phủ, nhưng cũng là không xuất hiện cái gì dị dạng, không chỉ có như vậy, trái lại còn có chút cảm giác thoải mái.

Một lát, Lý Tư đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, hàn mang lóe lên, ngọc thước nhẹ nhàng vung lên, mười mấy vệt màu trắng kình khí tự ngọc thước đỉnh bắn nhanh ra.

"Dâng trào..."

Dưới đáy trong đám người, mười mấy người mi tâm đột nhiên xuất hiện một cái lỗ máu, những người này hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không rõ, chết không nhắm mắt...

Ngay khi Dương Diệp không rõ thì, một bên tần Tịch Nguyệt nói: "Mỗi một giới thanh vân bảng, đều sẽ có thật nhiều vương giả cảnh, thậm chí linh giả cảnh lẫn vào trong đó, muốn ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong đối với tham gia thanh vân bảng huyền giả động thủ, dù sao, những này tham gia thanh vân bảng huyền giả trên người khẳng định đều là dẫn theo rất nhiều bảo bối, không chỉ có như vậy, còn có cái kia huyền thú nội đan, lúc này thanh vân sơn mạch nhưng là tụ tập rất rất nhiều vương giai huyền thú..."

"Bọn họ đã vậy còn quá ngu xuẩn? Cho rằng có thể giấu diếm được Tôn giả cảnh cường giả?" Dương Diệp hỏi.

"Cõi đời này, tổng có thật nhiều ôm may mắn tâm lý người!" Mộ Dung Yêu nhạt tiếng nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, không nói nữa, bởi vì Mộ Dung Yêu nói rất có lý, ở lợi ích cùng mê hoặc trước mặt, đều là có thật nhiều người ôm may mắn tâm lý.

Giải quyết mười mấy người sau, Lý Tư nhìn về phía dưới đáy mọi người, nói: "Thanh vân bảng bắt đầu!"

Tuy rằng Lý Tư đã nói ra bắt đầu, thế nhưng trên sân nhưng không có người hướng đi cái kia truyền tống trận, hết thảy huyền giả hầu như đều là nhìn phía đứng ở phía trước nhất sáu thế lực lớn đệ tử.

Đây là một quy củ, chỉ có sáu thế lực lớn đệ tử đi vào trước, cái khác con cháu thế gia cùng tán tu, mới có thể tiến vào, không phải vậy, không phải vậy liền vĩnh viễn chạy không thoát đến rồi...

Ở nam vực, không có cái nào tán tu cùng thế gia dám không tôn trọng sáu thế lực lớn!

Lúc này tình cảnh bầu không khí có chút trầm mặc, bởi vì sáu thế lực lớn đệ tử cũng không nhúc nhích, lấy là thứ nhất thứ tiến vào truyền tống trận, không phải nguyên môn chính là đại tần đế quốc hoàng gia học viện, lúc này nguyên môn cùng hoàng gia học viện nhưng là phi thường khác thường không có lẫn nhau cạnh tranh. Còn hai cung tam tông, nguyên môn cùng đại tần hoàng gia học viện sau khi tiến vào mới sẽ đến phiên bọn họ đến tranh...

Một hồi lâu sau, đại tần hoàng gia học viện bên kia đột nhiên đi ra một cái hoàng bào thanh niên, hoàng bào thanh niên chậm rãi hướng đi truyền tống trận, cùng lúc đó, hoàng bào thanh niên phía sau mấy người cũng là đi theo.

Nhìn thấy hoàng bào thanh niên hướng đi truyền tống trận, nguyên môn bên này cái kia cầm đầu Nguyên Dạ trong mắt hàn mang lóe lên, nói: "Tần Du Nhiên, ngươi coi là thật muốn cái thứ nhất tiến vào truyền tống trận này?"

Nghe vậy, cái kia hoàng bào thanh niên dừng bước, nhìn về phía Nguyên Dạ, nhạt tiếng nói: "Nguyên Dạ, ngươi không tư cách ngăn cản ta, muốn cái thứ nhất tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, để sư huynh ngươi nguyên đồng đến, đều nghe đồn hắn là vương giả cảnh chi loại kém nhất người, ta tin tưởng, không chỉ có ta, ở đây rất nhiều người đều muốn gặp gỡ hắn!"

"Sẽ không là không dám tới đi!" Lúc này, Tần Du Nhiên phía sau một tên nam tử khẽ cười nói: "Vương giả cảnh lấy loại kém nhất người, nam vực ngàn năm qua quái dị nhất người, nam vực có khả năng nhất trở thành vũ thần tồn tại, ta nhìn hắn là không dám tới đi! Phải biết, nơi này cường giả vô số, đến rồi vạn nhất là nghe danh không bằng gặp mặt, cái kia nguyên môn này mặt mũi nhưng là ném lớn hơn!"

"Ha ha..." Đột nhiên, Nguyên Dạ bắt đầu cười lớn, cười có chút điên cuồng.

Tần Du Nhiên hơi nhướng mày, trầm giọng nói: "Nguyên Dạ, ngươi cười cái gì?"

"Tần Du Nhiên, ngươi có biết, sư huynh của ta hắn lúc này ở nơi nào?" Nguyên Dạ đình chỉ tiếng cười, đột nhiên hỏi.

"Nơi nào?" Tần Du Nhiên cau mày nói.

Nguyên Dạ khinh cười cợt, ánh mắt ở sáu thế lực lớn đệ tử cùng đại tần đế quốc hoàng gia học viện trên người mọi người từng cái đảo qua, sau đó nói: "Sư huynh của ta hắn nói rồi, từ truyền tống trận tiến vào Thập Vạn Đại Sơn đến thanh vân sơn mạch, thực sự là quá không cái gì tính khiêu chiến, vì lẽ đó hắn lựa chọn từ ngoại vi đi bộ đi tới thanh vân sơn mạch đi, lúc này, hắn hẳn là đã sắp đến thanh vân sơn mạch đi!"

Nghe vậy, giữa trường tất cả mọi người biến sắc mặt!

Thanh vân sơn mạch nhưng là ở Thập Vạn Đại Sơn tối phía nam khu vực, từ đại tần đế quốc tới đó, có hơn mười ngàn dặm lộ trình. Xa cũng vẫn là thứ yếu, trọng yếu chính là dọc theo con đường này nguy hiểm a. Tiến vào đoạn hồn sơn mạch sau, cơ vốn là vương giai huyền thú cùng linh giai huyền thú thiên hạ, một cái Tiên Thiên cảnh, phải xuyên qua những này vương giai huyền thú cùng linh giai huyền thú địa bàn đạt đến thanh vân sơn mạch, hơn nữa trong này nói không chắc còn có cái khác nguy hiểm gì, này độ khó có thể tưởng tượng mà!

Đừng nói Tiên Thiên cảnh, chính là một cái vương giả cảnh cường giả cũng không dám a. Cũng chỉ có có thể huyền khí hóa dực linh giả cảnh cường giả mới có thể đi!

Mà hiện tại, một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả lại làm như vậy.

Một bên Dương Diệp cũng là sắc mặt nghiêm túc lên, hắn cũng có thể cũng như cái kia yêu nghiệt như vậy như vậy đi tới thanh vân sơn mạch, đương nhiên, nếu như không có Tiểu gia hỏa ở đây, việc này phỏng chừng thì có điểm huyền. Vương giai huyền thú hắn tự nhiên là không sợ, thế nhưng linh giai huyền thú liền không phải hắn hiện tại có thể đối kháng.

Nếu như cái kia gọi nguyên đồng yêu nghiệt đã có thể không sợ linh giai huyền thú, cái kia lần này thanh vân bảng chi tranh liền vướng tay chân a!

Ngoại trừ Dương Diệp sắc mặt nghiêm túc ở ngoài, sáu thế lực lớn hết thảy tham gia thanh vân bảng huyền giả sắc mặt đều nghiêm nghị, tuy rằng không chân chính nhìn thấy cái kia gọi nguyên đồng yêu nghiệt, thế nhưng dựa vào đối phương hành động này, mọi người liền cảm nhận được áp lực lớn lao. Có loại này yêu nghiệt ở, lần này thanh vân bảng, còn có bọn họ phát sáng cơ hội sao?

Tần Du Nhiên hít sâu một hơi, nhìn Nguyên Dạ một chút, sau đó mang theo hoàng gia học viện mấy người đi vào truyền tống trận bên trong.

Thấy đại tần đế quốc tiến vào truyền tống trận, Nguyên Dạ cười cợt, sau đó cũng mang theo phía sau hai người đi vào truyền tống trận.

Nguyên môn cùng đại tần đế quốc hoàng gia học viện tiến vào truyền tống trận sau, ánh mắt mọi người nhìn về phía Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung. Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung trong lúc đó có mâu thuẫn, đây là tất cả mọi người đều biết, như vậy vấn đề đến rồi, hai cung ai tiên tiến nhập truyền tống trận, chính là một cái vấn đề lớn, dù sao đây chính là quan hệ đến hai cung bộ mặt!

Thấy hai cung người đều bất động, Quỷ Tông Tu La hừ lạnh một tiếng, hướng phía trước bước ra bước chân, đột nhiên, bên cạnh hắn lý Tiên Quân kéo hắn lại, đối với hắn lắc lắc đầu.

Tu La hơi nhướng mày, trong mắt có chút không nhanh, nhưng vẫn là lui trở lại.

Thấy Tu La lui về, Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung ánh mắt của mọi người rồi mới từ Tu La trên người thu về, Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung tuy rằng so với nguyên môn cùng đại tần đế quốc hơi hơi kém một chút, nhưng cũng không phải Quỷ Tông vào giờ phút này có thể so với, nếu như Quỷ Tông không thức thời, các nàng kia không ngại tại chỗ cho Quỷ Tông người một chút giáo huấn! <

------oOo------

Chương 186: Sát ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

**Tại hạ đọc đến đâu thì up đến đấy. Tuy tại hạ đọc cũng vô cùng nhanh nhưng vẫn không tránh khỏi 1 số bằng hữu thiên phú cao hơn đọc nhanh hơn. Có jh mọi người thông cảm ah.

Huytyak39 **

Trầm mặc một lát, rất nhanh, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt hướng đi truyền tống trận, ở sau thân thể hắn Bách Hoa Cung đệ tử cũng phải vội vã đi theo.

Cùng lúc đó, Băng Tuyết Cung lấy Lãnh Tâm Nhiên làm đại biểu mấy người cũng phải hướng đi truyền tống trận.

Hai cung rất nhanh song song đi cùng nhau.

Khi đi đến trước truyền tống trận thì, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt đột nhiên ngừng lại, nhìn về phía bên phải Lãnh Tâm Nhiên, nói: "Lần trước là ta Bách Hoa Cung tiên tiến nhập truyền tống trận, lần này liền để Băng Tuyết Cung trước hết mời đi!"

Lãnh Tâm Nhiên không nói gì, cũng không thấy Văn Nhân Nguyệt, mang theo Băng Tuyết Cung mọi người trực tiếp tiến vào truyền tống trận.

Nhìn Băng Tuyết Cung mọi người biến mất ở truyền tống trận bên trong, Văn Nhân Nguyệt phía sau một tên xinh đẹp nữ đệ tử không hiểu nói: "Văn Nhân sư tỷ, tại sao phải nhường các nàng Băng Tuyết Cung đi vào trước? Cứ như vậy, mọi người chẳng phải là cho rằng ta Bách Hoa Cung sợ nàng Băng Tuyết Cung?"

Văn Nhân Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Nếu như là bình thường, chúng ta đương nhiên không thể trước hết để cho Băng Tuyết Cung, chỉ là hiện tại không giống a. Năm gần đây, ta Bách Hoa Cung đã đắc tội rồi nhiều phe thế lực cùng thế gia, lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, chỉ sợ sẽ có rất nhiều người sẽ trong bóng tối ra tay với chúng ta. Tuy rằng chúng ta cùng Băng Tuyết Cung cho tới nay đều là ở lẫn nhau cạnh tranh, nhưng còn không là tử địch, thực sự không cần thiết vì một cái hư danh, cùng với kết thù."

Văn Nhân Nguyệt phía sau nữ tử trong mắt loé ra một vệt lo lắng, nói: "Sư tỷ, nhưng là thải Phượng trưởng lão cái kia..."

"Tất cả hậu quả do ta chịu trách nhiệm!" Văn Nhân Nguyệt nhẹ giọng nói một câu, sau đó hướng đi truyền tống trận.

Nữ tử thấp giọng thở dài, chợt cũng đi theo.

Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, ánh mắt mọi người nhìn phía Quỷ Tông cùng Kiếm Tông, còn có một làm cho người ta đều sắp quên đi Hạo Nguyệt tông.

Tuy rằng tam tông thực lực không có nguyên môn cùng với hai cung cường đại như thế, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, cho dù là hiện tại đã xuống dốc Kiếm Tông cũng không phải thế tục thế gia có thể khiêu khích.

Lần này không có như lúc trước như vậy trầm mặc, ở Bách Hoa Cung người tiến vào truyền tống trận sau, Quỷ Tông người cũng đã bước ra bước chân, trực tiếp hướng đi truyền tống trận, hoàn toàn không thấy Kiếm Tông người.

Kiếm Tông bên này, Tư Đồ Vinh hừ lạnh một tiếng, cũng phải vội vã đi theo, hiện tại hắn có thể nói là Kiếm Tông đại biểu, có thể nào ở dưới con mắt mọi người yếu thế cùng Quỷ Tông?

Thấy thế, Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu cũng đi theo. Tuy rằng không thích Tư Đồ Vinh, thế nhưng lúc này hai người bọn họ cũng không thể khiến người ta chế giễu. Đương nhiên, Dương Diệp là xem ở Tô Thanh Thi trên mặt, không phải vậy hắn là hi vọng càng biết điều càng tốt, ai trước tiên ai sau, dưới cái nhìn của hắn, đúng là không hề có một chút ý nghĩa.

Quỷ Tông cùng Kiếm Tông trong lúc đó ân oán, vậy cũng gọi là là mọi người đều biết, lần này ở trước công chúng, hai tông người giang trên, đây chính là khó gặp a.

Quả nhiên, ở nhìn thấy Tư Đồ Vinh mang theo Kiếm Tông mọi người hướng đi truyền tống trận thì, Quỷ Tông lấy Tu La cầm đầu mấy người lúc này dừng bước, Tu La nhìn về phía Tư Đồ Vinh, trong mắt khinh bỉ không hề che giấu chút nào, nói: "Làm sao, cho tới nay Kiếm Tông đều là cái cuối cùng tiến vào, lần này là cánh cứng rồi?"

Tư Đồ Vinh cũng không yếu thế, phản kích nói: "Tu La, đừng tưởng rằng ngươi lĩnh ngộ kiếm ý liền vô địch rồi. Ngày hôm nay ta Kiếm Tông chính là muốn tiên tiến nhập truyền tống trận, ngươi nếu như không phục, chúng ta tại chỗ khoa tay khoa tay?"

"Ha ha..." Tu La đột nhiên bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, hắn nhìn về phía Tư Đồ Vinh, trên mặt tràn ngập xem thường, nói: "Chỉ bằng ngươi?"

Dứt lời, Tu La thân thể đột nhiên hóa thành một vệt bóng đen bắn mạnh hướng về Tư Đồ Vinh, Tư Đồ Vinh tựa hồ đã sớm chuẩn bị, ở Tu La động một khắc đó, một luồng ánh kiếm ở giữa sân sáng lên, một đạo trắng như tuyết kiếm khí trong nháy mắt đánh về phía bắn mạnh hướng về hắn Tu La.

Gặp quỷ tông người cùng Kiếm Tông người lại tại chỗ đánh lên, giữa trường tất cả xôn xao... Đương nhiên, càng nhiều chính là trong mắt lộ ra vẻ hưng phấn, đều nói tông môn đệ tử làm sao làm sao yêu nghiệt, bọn họ những tán tu này là không thể so sánh nghĩ, hiện tại có cơ hội nhìn thấy tông môn đệ tử quyết đấu, cơ hội này nhưng là rất hiếm có!

Trên hư không, Lý Tư cùng Bạch Khởi nhàn nhạt nhìn, cũng không có lên tiếng ngăn cản, hai người này không có ngăn cản, chu vi những kia hoàng gia hộ vệ đương nhiên sẽ không đến ngăn cản.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, kiếm khí cùng bóng đen kích đụng vào nhau.

"Bành!"

Một đạo năng lượng nổ vang thanh ở giữa sân vang lên. Chợt, Tư Đồ Vinh tia kiếm khí kia ầm ầm tiêu tan, bóng đen tốc độ không giảm, kế tục bắn mạnh hướng về Tư Đồ Vinh.

Thấy thế, Tư Đồ Vinh sắc mặt khẽ thay đổi, rung cổ tay, trường kiếm trong tay mang theo một đạo tàn ảnh, lướt về phía Tu La.

"Bành!"

Hai người một xúc chính là tách ra, thế nhưng sau một khắc, hai người chính là lần thứ hai hướng về đối phương bắn mạnh tới.

"Trước đây đúng là coi thường này Tư Đồ Vinh!" Dương Diệp bên cạnh, Mộ Dung Yêu nhìn giữa trường ác chiến Tư Đồ Vinh cùng Tu La, thấp giọng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, Tư Đồ Vinh người này tuy rằng không ra sao, thế nhưng thực lực kia vẫn là rất tốt, bởi vì lúc này Tư Đồ Vinh không chỉ có không có hạ xuống phong, trái lại mơ hồ có áp chế Tu La xu thế. Đương nhiên, nghe đồn Tu La lĩnh ngộ sát ý, nếu như Tu La triển khai sát ý, e sợ lại là một tình cảnh khác.

Bất quá ai có thể khẳng định Tư Đồ Vinh không có cái gì lá bài tẩy đây?

Nhìn Tư Đồ Vinh cùng Tu La ác chiến, giữa trường một ít huyền giả bắt đầu thấp giọng trò chuyện.

"Không hổ là tông môn đệ tử, thực lực như vậy, chính là so với một ít vương giả cảnh cường giả còn cường a!"

"Trước đây ta còn cho là mình cùng những này tông môn đệ tử sự chênh lệch không lớn, bây giờ nhìn lại, chính mình hoàn toàn không phải là đối thủ của người ta a. Ai, lần này tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, hi vọng không muốn gặp phải tông môn đệ tử, không phải vậy ta này cái mạng nhỏ liền muốn bỏ vào Thập Vạn Đại Sơn rồi!"

"Huynh đài yên tâm, này tông môn đệ tử tuy rằng thực lực cường hãn, nhưng cũng là cực nhỏ có tông môn đệ tử ở Thập Vạn Đại Sơn đối với chúng ta những tán tu này ra tay, chỉ cần chúng ta không đi trêu chọc bọn hắn, bọn họ là sẽ không tới đối với trả cho chúng ta. Bởi vì môn căn bản đối với bọn họ không tạo được uy hiếp gì, mục tiêu của chúng ta, chỉ là mang theo huyền thú nội đan từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót trở về mà thôi!"

"Cũng phải, chúng ta những này tiểu đi đi, như thế nào sẽ bị bọn họ tông môn đệ tử để ở trong mắt đây!"

"...."

"Bành!"

Giữa trường lại là một đạo nổ vang thanh, chỉ thấy Tu La cùng Tư Đồ Vinh hai người từng người tương sau chợt lui chừng mười trượng.

Tu La lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi, nguyên bản cho rằng chỉ cần mấy hiệp liền có thể giải quyết đối phương, thế nhưng không nghĩ tới, hắn không chỉ có không có giải quyết đối phương, trái lại còn bị đối phương áp chế, này mặt coi là thật là ném lớn hơn a!

Nghĩ tới đây, Tu La trên mặt hiện lên một vệt dữ tợn, xoay tay phải lại, một thanh che kín hắc khí cùng máu tươi búa lớn xuất hiện ở trong tay hắn, nắm búa lớn, Tu La hướng phía trước đi rồi một bước, búa lớn chậm rãi đặt lên, chỉ phía xa Tư Đồ Vinh, nói: "Một lưỡi búa giải quyết ngươi!"

Dứt lời, quanh thân một trận huyền khí gợn sóng, cùng lúc đó, một luồng khủng bố sức mạnh vô hình đột nhiên tự trong cơ thể dâng trào mà ra, khi này cỗ sức mạnh vô hình xuất hiện thì, cách Tu La tương đối gần mọi người đều là trong nháy mắt cảm nhận được một luồng lạnh lẽo hàn ý.

"Là sát ý!"

"Lại là trong truyền thuyết sát ý!"

"Thật mạnh sát ý, lần này Tư Đồ Vinh gặp nguy hiểm...."

Cảm nhận được quỷ thủ triển khai cái kia cỗ lạnh lẽo hàn ý, giữa trường nhiều tiếng hô kinh ngạc. Ý cảnh vật này cho rằng có thể đều là ở trong truyền thuyết a, bọn họ không nghĩ tới lần này lại có thể tận mắt nhìn thấy!

Một bên Dương Diệp cũng phải sắc mặt hơi nghiêm nghị, này sát ý uy lực, e sợ không yếu hơn kiếm ý của hắn, đương nhiên, lúc này hắn đã kiếm ý hai tầng đỉnh cao, mà tu lạc mới sát ý một tầng, vì lẽ đó lúc này Tu La sát ý đối với hắn vẫn là không tạo được uy hiếp. Bất quá cũng không thể khinh thường!

Khi Tu La thả ra này cỗ sức mạnh vô hình thì, trên hư không, nguyên bản nhắm hai mắt Bạch Khởi đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn về phía Tu La, bất quá chỉ là liếc mắt nhìn Bạch Khởi chính là thu hồi ánh mắt, nói: "Sát ý không thuần, nhưng đáng tiếc rồi!" Nói xong, lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

"Đã không sai rồi!" Ở Bạch Khởi bên cạnh, Lý Tư nói: "Hiện nay nam vực không có cái gì phân tranh, từ đâu tới nhiều người như vậy cho hắn giết? Kỳ thực ta cũng thật tò mò, người này sát ý đến tột cùng là làm sao lĩnh ngộ, phải biết, nếu như hắn ở đại tần đế quốc cảnh nội không kiêng kị mà giết người, ta đại tần đế quốc là không có không biết đạo lý. Cũng chính vì như thế, ta mới hiếu kỳ Quỷ Tông đến tột cùng là làm sao để hắn lĩnh ngộ sát ý!"

"Tông môn, chung quy là một cái mối họa!" Bạch Khởi đột nhiên mở hai mắt ra nói.

Lý Tư biến sắc mặt, nói: "Nói cẩn thận!"

Bạch Khởi lắc lắc đầu, lại lần nữa nhắm hai mắt lại, không nói nữa.

Phía dưới, khi cảm nhận được cái kia cỗ lạnh lẽo hàn ý thì, Tư Đồ Vinh cũng phải biến sắc mặt, bất quá nhưng không có sợ sệt, trái lại là có chút hưng phấn cùng kích động, nếu như hôm nay hắn vượt qua đã lĩnh ngộ sát ý quỷ thủ, vậy hắn ở Kiếm Tông địa vị đem trong nháy mắt tăng lên mấy cái đẳng cấp, coi như là Mộ Dung Yêu yêu nữ này cũng không thể lay động.

Nghĩ tới đây, Tư Đồ Vinh hít sâu một hơi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, ở xung quanh, một luồng vô hình kình phong đập vào mặt mà ra, tay phải hơi động, trường kiếm bên trên, lập loè chói mắt ánh kiếm.

Mỗi một khắc, Tư Đồ Vinh thân thể đột nhiên chậm rãi bay lên không, ở tại quanh thân, từng luồng từng luồng ánh kiếm không ngừng lập loè, trường kiếm trong tay càng là như là mặt trời chói chang, chói mắt đến cực điểm.

"Là Kiếm Tông giai hạ phẩm kiếm kỹ: Thiên Phương Tàn Quang kiếm quyết!" <

------oOo------

Chương 187: Ra tay

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Tư Đồ Vinh chậm rãi bay lên bầu trời, Tu La trong mắt loé ra một đạo lệ khí, thủ đoạn hơi động, một tiếng hét to: "Thị Huyết Trảm!" Dứt lời, trong tay cự phủ quay về Tư Đồ Vinh đột nhiên ném tới.

Ở Thị Huyết Phủ rời đi Tu La tay một khắc đó, một đạo mười trượng khổng lồ to lớn hào quang đỏ ngàu đột nhiên tự học la trong tay Thị Huyết Phủ đỉnh bắn nhanh ra, trước tiên bổ về phía xa xa Tư Đồ Vinh.

Hào quang đỏ ngàu còn như thực vật, trong đó mùi máu tươi nồng nặc, cho dù mấy ngoài trăm trượng người cũng có thể rõ ràng nghe thấy được.

Kinh khủng nhất không phải này nói hào quang đỏ ngàu, mà là Tu La ném ra ngoài này thanh lưỡi búa, lưỡi búa tốc độ nhanh chóng, làm cho ở đây hết thảy tham gia thanh vân bảng huyền giả cũng vì đó biến sắc.

Tốc độ nhanh cũng là thôi, quan trọng nhất chính là uy lực kia....

Lưỡi búa chỗ đi qua, không khí đều bị cắt rời, một đạo gần dài khoảng mười trượng không khí tào xuất hiện ở trong hư không....

Trên hư không, Tư Đồ Vinh trong mắt cũng phải lóe qua một vệt lệ khí, một tiếng hét to, trường kiếm quay về phía dưới đột nhiên vừa bổ, thoáng chốc, một đạo không kém Tu La sử dụng tới đạo kia hào quang đỏ ngàu kiếm khí tự mũi kiếm nơi bắn nhanh ra, cùng lúc đó, Tư Đồ Vinh trên người đột nhiên bắn mạnh ra lít nha lít nhít bé nhỏ kiếm khí, những này kiếm khí như giọt mưa giống như vậy, che ngợp bầu trời bắn về phía Tu La.

"Bành!"

Hào quang đỏ ngàu kiếm khí chạm vào nhau, một đạo nổ vang ở giữa sân vang lên, một luồng sóng khí đột nhiên bộc phát ra, trên quảng trường cái kia sàn nhà cứng rắn trong nháy mắt vỡ ra được, từng đạo từng đạo to bằng cánh tay vết nứt không ngừng hướng về bốn phía lan tràn....

Nhưng mà, Tu La chuôi này búa nhưng là một đường thế như chẻ tre, đi tới Tư Đồ Vinh trước, cùng lúc đó, Tư Đồ Vinh những kia lít nha lít nhít mưa kiếm cũng phải đi tới Tu La trước.

Hai người lúc trước vì triển khai mạnh mẽ huyền kỹ, lúc này trong cơ thể huyền khí đều là mười không còn một, làm sao tránh né, làm sao đối kháng? Lúc này hai người đều là sắc mặt kịch biến!

Đang lúc này, một người đột nhiên xuất hiện ở Tu La trước mặt, người này vung tay phải lên, một đạo năng lượng màu đỏ ngòm thuẫn xuất hiện ở trước mặt, vô số mưa kiếm hết mức rơi vào năng lượng màu đỏ ngòm kia thuẫn bên trên, rất nhanh, năng lượng màu đỏ ngòm thuẫn xuất hiện vô số vết nứt, thấy thế, người đến hừ lạnh một tiếng, tay phải về phía trước tìm tòi, vô số hắc khí tự trong lòng bàn tay lan tràn ra.

Bành bành bành...

Hắc khí mưa kiếm chạm vào nhau, giữa trường vang lên từng đạo từng đạo năng lượng nổ vang thanh....

Tu La có người cứu, Tư Đồ Vinh cũng tương tự có người cứu, cứu Tư Đồ Vinh đương nhiên sẽ không là Dương Diệp, lấy Tư Đồ Vinh đối với hắn làm sự, hắn Dương Diệp làm sao có khả năng đi cứu hắn? Hắn Dương Diệp không phải là cái gì lấy đức báo oán người.

Cứu Tư Đồ Vinh chính là Mộ Dung Yêu, nguyên bản Mộ Dung Yêu là hi vọng Dương Diệp đi cứu, nhưng mà nàng phát hiện, Dương Diệp căn bản không ý này... Bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể tự mình ra tay rồi.

Tuy rằng nàng cũng không thích Tư Đồ Vinh, thế nhưng đang đối mặt Quỷ Tông thì, hết thảy Kiếm Tông đệ tử ân oán đều phải đến thả xuống!

Ở đây, chỉ có nàng cùng Dương Diệp có thể có thực lực chống đối Tu La cái kia một đòn, Dương Diệp không ra tay, nàng tự nhiên không thể không ra tay rồi.

Ở búa cách Tu La chỉ có không tới một trượng thì, Mộ Dung Yêu xuất hiện ở Tu La trước mặt, chẳng biết lúc nào, trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, thủ đoạn hơi động, trường kiếm trong nháy mắt không biết bổ ra bao nhiêu kiếm.

"Bành...."

Cự phủ bay ngược mà quay về.

Tu La thanh niên trước mặt hừ lạnh một tiếng, tay phải về phía trước tìm tòi, chuôi này lưỡi búa vững vàng bị tức nắm tại trong tay, thật giống như là Mộ Dung Yêu đưa đến trong tay hắn.

"Tự Kiếm Tông năm đó Tô tiên tử trước tiên ta Quỷ Tông tiến vào truyền tống trận sau, mỗi một giới thanh vân bảng, Kiếm Tông đều là ở ta Quỷ Tông sau khi, khóa này, ta Quỷ Tông vẫn như cũ muốn tiên tiến nhập, Kiếm Tông chư vị, các ngươi thấy thế nào?" Thanh niên nói.

Nghe vậy, Kiếm Tông mọi người sắc mặt biến đổi, nếu như bọn họ đáp ứng, kiếm kia tông mặt nhưng là thật sự cũng bị bọn họ mất hết.

"Ngươi tính là thứ gì!" Lúc này, Tư Đồ Vinh phẫn nộ quát: "Ngươi nói các ngươi tiên tiến nhập trước hết tiến vào?"

Nghe vậy, một bên Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, ám đạo trước mắt này Tư Đồ Vinh thực sự là quá không nhãn lực kính. Hắn chẳng lẽ còn cho rằng Quỷ Tông mạnh nhất chính là cái kia Tu La sao?

Thanh niên nhàn nhạt nhìn Tư Đồ Vinh một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía trong hư không Lý Tư nói: "Thừa tướng, nơi này không cấm chỉ giết người chứ?"

"Không cấm chỉ!" Lý Tư nhàn nhạt liếc mắt nhìn thanh niên, nói: "Sở dĩ không để cho các ngươi tông môn trưởng bối tới đây nơi, cũng là bởi vì khi có người tiến vào truyền tống trận thì, thanh vân bảng chi tranh cũng đã mở ra, chỉ cần ngươi có bản lĩnh, cứ việc giết!"

Tông môn trong lúc đó ân oán, đại tần đế quốc đương nhiên sẽ không đi điều tiết, thậm chí, song phương tranh càng tàn nhẫn càng tốt!

"Không cấm chỉ là tốt rồi!" Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên từ trong đám người đi ra, đi tới Mộ Dung Yêu bên cạnh, nói: "Nếu Lý Tư tiền bối đã nói thanh vân bảng chi tranh đã mở ra, không cấm chỉ giết người, kiếm kia tông đệ tử các ngươi còn ở chờ cái gì? Quỷ Tông chỉ có ba người, mà chúng ta có mười người, đừng nói chúng ta mười cái còn đánh không lại bọn hắn ba cái!"

Khi thanh niên hỏi ra câu nói kia thì, Dương Diệp liền biết, hắn không thể ở biết điều. Đến trước, hắn đã đã đáp ứng Tô Thanh Thi, nếu như có thể, chăm sóc một chút Kiếm Tông đệ tử. Hết cách rồi, đối với Tô Thanh Thi yêu cầu, hắn không có cách nào giải quyết. Mà hiện tại, Kiếm Tông đệ tử liền cần hắn chăm sóc, ở đây bên trong, có thể đối kháng trước mắt thanh niên này, hay là cũng chỉ có hắn cùng Mộ Dung Yêu.

Không phải hắn tự đại, mà là sự thực chính là như vậy. Đương nhiên, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu hơn, vậy thì là nếu như có thể, ở đây là có thể hết mức giết Quỷ Tông mấy người. Bởi vì tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, mọi người sẽ bị tách ra, nếu để cho Kiếm Tông người đơn độc gặp gỡ Quỷ Tông ba người, ngoại trừ hắn cùng Tư Đồ Vinh còn có Mộ Dung Yêu ở ngoài, cái khác e sợ đều là lành ít dữ nhiều.

Thế nhưng ở đây lại không giống nhau, hiện tại mọi người cùng nhau, có thể mang sức mạnh tập hợp thành một luồng, mười người đối kháng ba người, nếu như đều vẫn chưa thể thắng, vậy còn tham gia cái cái gì thanh vân bảng? Về nhà sinh con quên đi.

Nghe được Dương Diệp, một bên Kiếm Tông mấy người đầu tiên là ngẩn ra, nhưng rất nhanh sẽ phản ứng lại, chợt đi tới Dương Diệp ba người bên cạnh, lấy ra trường kiếm, ánh mắt không quen nhìn chằm chằm Quỷ Tông mấy người.

Thanh niên biến sắc mặt, ánh mắt đánh giá Dương Diệp, nói: "Ngươi chính là cái kia ở Đế Đô Môn Khẩu đánh giết vương giả cảnh Dương Diệp?"

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm xuất hiện ở trong tay, chỉ phía xa thanh niên nói: "Ta không thời gian cùng ngươi nói chuyện phiếm, một câu nói, là để ta mấy người này tiên tiến truyền tống trận, vẫn là chiến?"

Thanh niên hai mắt nhắm lại, trong mắt lập loè lạnh lẽo hàn mang, hắn là rất tự tin, cũng cho rằng chắc chắn đánh giết trước mắt cái này chém giết quá vương giả cảnh Dương Diệp, thế nhưng hắn rõ ràng, hắn tuyệt đối không thể địch nổi đối diện Kiếm Tông mười người, cho dù thêm vào phía sau hắn Tu La cùng một cái khác sư đệ, cũng phải không thể.

Thậm chí, một cái không làm được, ba người bọn họ vẫn đúng là muốn ngã xuống ở đây, tuy rằng bọn họ cũng có thể giết chết Kiếm Tông chí ít bảy, tám người, thế nhưng như vậy đáng giá không?

Nếu như tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, Kiếm Tông những người này tách ra, vậy bọn họ hoàn toàn có thể không cần tử một người liền hết mức sát quang Kiếm Tông người. Nghĩ tới đây, thanh niên chính là đã làm quyết định.

Thấy thanh niên không nói, Dương Diệp cười gằn một tiếng, sau đó mang theo Kiếm Tông mấy người hướng đi truyền tống trận. Nếu như hắn thực sự là Kiếm Tông đệ tử, hắn tuyệt đối sẽ liều lĩnh đem Quỷ Tông ba người ở lại chỗ này, thế nhưng hắn không phải, vì lẽ đó, hắn tự nhiên không thể đi vì Kiếm Tông mà liều mạng, đùa giỡn, Kiếm Tông là làm sao đối với hắn, hắn nhưng là nhớ tới phi thường rõ ràng.

Ở Dương Diệp bên cạnh Mộ Dung Yêu môi đỏ hơi giương ra, nhưng vẫn là không hề nói gì đi ra. Lấy trí tuệ của nàng, lúc này cũng phát hiện Dương Diệp cùng Kiếm Tông quan hệ tựa hồ có chút không giống, không phải vậy lấy Dương Diệp tính cách, hẳn là sẽ liều lĩnh đem Quỷ Tông người ở lại chỗ này, nhưng là Dương Diệp cũng không có làm như vậy.

Nàng muốn làm như vậy, thế nhưng nếu như Dương Diệp không phối hợp, nàng căn bản không tự tin đem đối phương ở lại chỗ này, thậm chí không làm được, còn muốn đem Kiếm Tông đệ tử, bao quát nàng đều đáp ở đây.

Chỉ là đáng tiếc cơ hội này a.... Mộ Dung Yêu thấp giọng thở dài.

Nhìn Kiếm Tông người hướng đi truyền tống trận, một bên Quỷ Tông Tu La phẫn nộ nói: "Tiên Quân sư huynh, chúng ta liền như vậy để bọn họ đi vào sao?"

"Không phải vậy đây?" Thanh niên nhạt tiếng nói: "Ngươi giác đến ba người chúng ta, có thể chiến quá bọn họ mười người?"

Tu La nghẹn lời... Hắn tuy rằng ngông cuồng, nhưng cũng còn không cuồng đến cho rằng bọn họ ba người có thể chém giết đối phương mười người, phải biết, lúc trước hắn đã sử dụng tới sát ý, nhưng vẫn bị đối phương cái kia Tư Đồ Vinh bức đồng quy vu tận, mà ở Kiếm Tông chúng trong đám người, cái kia Tư Đồ Vinh còn giống như không phải mạnh nhất...

Chỉ là như vậy thật sự có chút không cam lòng a.... Tu La mặt âm trầm nghĩ.

Trên hư không, nhìn thấy Dương Diệp các loại (chờ) người tiến vào truyền tống trận sau, cái kia Bạch Khởi mở hai mắt ra, nói: "Thú vị tiểu tử...."

Kiếm Tông các loại (chờ) người tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, tiếp theo là Quỷ Tông, sau đó sẽ tới là Hạo Nguyệt tông, Hạo Nguyệt tông sau khi tiến vào, còn lại liền không phân trước sau, tất cả đều là cùng nhau tiến lên... <

------oOo------

Chương 188: Tranh luận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả tiến vào truyền tống trận một khắc đó, cùng lúc đó, xa ngoài vạn dặm thanh vân sơn mạch một toà trong núi thẳm, đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, chợt, toàn bộ mặt đất run rẩy kịch liệt lên, vô số đủ loại huyền thú, tự bốn phương tám hướng phân tán mà đi.

Vào đúng lúc này, toàn bộ thanh vân sơn mạch sôi trào, đại địa dường như địa chấn bình thường chấn động.

Vạn thú chạy chồm, như vậy cảnh tượng, khí thế như vậy, đủ khiến một cái linh giả cảnh cường giả sợ hãi!

Cách thanh vân sơn mạch hơn ngàn dặm ở ngoài một ngọn núi bên trên, tụ tập sáu thế lực lớn cùng các đại thế gia người đại biểu, ngoại trừ nhân loại ở ngoài, còn có một chút hình thể dũng mãnh, vóc người đại hán khôi ngô, hiển nhiên, những đại hán này là hoá hình huyền thú!

Thanh Vân Bảng, chỉ có thể vương giả cảnh trở xuống huyền giả cùng linh giai trở xuống huyền thú tham gia, nếu như có vương giả cảnh trở lên cường giả, hoặc là vương giai trở lên huyền thú tiến vào thanh vân sơn mạch, đôi kia các thế lực lớn cùng những kia huyền thú tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn. Vì lẽ đó, sáu thế lực lớn người cùng huyền thú đều ở nơi này giám thị.

Phía trên ngọn núi này, có Tôn giả cảnh cường giả cùng linh giai huyền thú, lấy tinh thần của bọn họ cảm ứng, đủ để cảm nhận được thanh vân sơn mạch tất cả, chỉ cần có Tiên Thiên cảnh trở lên người xuất hiện, bọn họ sẽ ngay đầu tiên biết được!

"Thanh vân, nghe nói ngươi nguyên môn xuất hiện một cái nam vực từ trước tới nay siêu cấp yêu nghiệt?" Phía trên ngọn núi, một tên khôi ngô đại hán nhìn hắn đối diện cách đó không xa một tên trên người mặc trường bào màu xanh người trung niên, hỏi.

Tên là thanh vân người trung niên nhìn khôi ngô đại hán một chút, nói: "Từ trước tới nay không dám nói, không hơn một ngàn năm quái dị nhất, đúng là được cho!"

Nghe vậy, chu vi cái khác thế lực đại biểu đều là nhìn thanh vân một chút, cơn giận này, coi là thật là cuồng rất a!

Khôi ngô đại hán cười ha ha, nói: "Thanh vân, vậy ngươi còn dám để hắn tới tham gia Thanh Vân Bảng, không sợ hắn chết trẻ sao? Bực này thiên tài, nếu như chết yểu ở này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, vậy coi như đáng tiếc rồi!"

"Chỉ cần ngươi Hổ tôn giả tử tôn có thực lực, cứ việc giết chính là!" Thanh vân nhạt tiếng nói: "Chỉ là hổ tộc giả, huyền thú tu được không dịch, mà ngươi lần này lại để ngươi hổ tộc thế hệ tuổi trẻ tinh nhuệ ra hết, liền không sợ bị ta nhân loại thiên tài hết mức chém giết sao?"

"Ha ha..." Hổ tôn giả đột nhiên bắt đầu cười lớn, âm thanh xông thẳng lên trời, một lát, hắn ngừng lại, nói: "Thanh vân, câu nói này hẳn là ta tới nói mới là, nhân loại các ngươi thiên tài hết mức tới đây, lẽ nào liền không sợ ta huyền thú đế quốc tinh nhuệ đem bọn họ hết mức tru diệt ở đây sao? Nếu như như vậy, tương lai trong vòng mấy trăm năm, chỉ sợ ta huyền thú đế quốc sẽ là nam vực chủ nhân rồi!"

"Ai giết ai, chúng ta mỏi mắt mong chờ?" Thanh vân nhạt tiếng nói.

Hổ tôn giả ánh mắt ở những thế lực khác người đại biểu từng cái đảo qua, sau đó cười nói: "Thanh vân, nếu như ngươi nhân loại thiên tài đoàn kết nhất trí, ta huyền thú đế quốc những kia tinh nhuệ xác thực gặp nguy hiểm, thế nhưng đáng tiếc, ngươi cảm thấy ngươi nhân loại những thiên tài đó sẽ đoàn kết nhất trí sao?" Nói đến, này ánh mắt của hắn liếc mắt nhìn Kiếm Tông Ngọc Hành cùng Quỷ Tông Khô Cốt lão nhân, nói: "Không nói những khác, liền nói Kiếm Tông cùng Quỷ Tông, ngươi giác cho bọn họ hai tông này sẽ liên thủ đối địch?"

Lúc này, Khô Cốt lão nhân hừ lạnh một tiếng, nói: "Hổ tôn giả, ta nhân loại sự việc của nhau còn chưa tới phiên ngươi huyền thú đế quốc đến quản. Đối phó ngươi những kia huyền thú tử tôn, ta nhân loại thiên tài cần liên thủ sao? Chỉ cần ngươi huyền thú đế quốc không giở trò lừa bịp, phái ra linh giai huyền thú ở trong đó, ta dám cam đoan, ngươi huyền thú đế quốc lần này phái ra tinh nhuệ sẽ chết trống trơn!"

"Khô Cốt, không nghĩ tới mười mấy năm không gặp, thực lực ngươi không tăng dài bao nhiêu, này miệng lưỡi lợi hại đúng là trở nên mạnh mẽ không ít không ít a!" Hổ tộc giả nhàn nhạt nhìn Khô Cốt một cái nói.

Khô Cốt còn chuẩn bị nói cái gì, lúc này thanh vân đột nhiên nói: "Chúng ta không muốn ở này tranh đua miệng lưỡi, Thanh Vân Bảng, là nhân loại cùng huyền thú trong lúc đó tranh đấu, cũng là loài người chính mình trong lúc đó tranh đấu, nếu như bọn họ ở trong đó chết rồi, vậy chỉ có thể nói thực lực bọn hắn không đủ, nếu thực lực không đủ, đi cổ chiến trường còn không là tử? Đều là tử, còn không bằng chết ở nhân loại cùng huyền thú trong tay."

Nghe vậy, Khô Cốt cùng Hổ tôn giả đều là trầm mặc.

...

Lúc này Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc nhìn hắn đối diện một con so với hắn đại gần mười lần một con cự hổ, con này cự hổ hình thể, so với hắn vòng xoáy trong đan điền hai con Lang Vương, còn có đoạn hồn sơn mạch đầu kia đại địa Hùng vương hình thể còn muốn lớn hơn. Huyền thú thực lực, bình thường là lấy hình thể to nhỏ đến quyết định, đương nhiên, ngoại trừ Tiểu gia hỏa loại này cá biệt yêu nghiệt.

Trước mắt con này cự hổ hình thể khổng lồ như vậy, thực lực kia tự nhiên không cần phải nói....

Đương nhiên, Dương Diệp không phải sợ, chẳng qua là cảm thấy có chút xui xẻo, hắn vừa bị truyền tống tới đây thì, liền bị truyền tống đến con này cự hổ trước mặt, nếu như không phải là bởi vì hắn phản ứng rất nhanh, e sợ lúc này hắn đã bị con này cự hổ nuốt vào phúc bên trong.

Dương Diệp lần này không nghĩ nắm vương giai huyền thú đến tăng cường thực lực, hiện tại không phải là trước đây, ở xung quanh, còn có vô số nhân loại huyền giả, nếu như hắn cùng con này cự hổ lưỡng bại câu thương, mười có tám. Chín là muốn tiện nghi những nhân loại khác.

Ngay khi hắn muốn cho gọi ra Tiểu gia hỏa thì, ở trước mặt hắn cự hổ đột nhiên gầm lên giận dữ, thả người bổ một cái, như một toà như núi lớn tầng tầng ép hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp mí mắt giật lên, không chút nghĩ ngợi hữu chân đạp đất, mượn mặt đất lực đạo, thân thể bay lên trời!

"Bành!"

Cự hổ một cái vồ hụt, rơi ầm ầm mặt đất, nhất thời, mặt đất kịch liệt run lên, một cái to lớn hố sâu xuất hiện ở trên mặt đất.

Một đòn chưa bên trong, cự hổ nổi giận, ngửa đầu hét dài một tiếng, chợt, song chưởng đột nhiên đập trên mặt đất, thả người nhảy một cái, lần thứ hai mạnh mẽ va về phía chính đang đi xuống Dương Diệp.

Lần này cự hổ tốc độ so với lần trước nhanh hơn chí ít gấp đôi, Dương Diệp căn bản muốn tránh cũng không được!

Nhìn thấy cự hổ tốc độ, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, ám đạo tốc độ thật nhanh, tốc độ này so với tiểu hôi cùng tiểu ngân còn nhanh hơn rất nhiều a.

Nếu không thể tránh né, vậy cũng chỉ có thể ngạnh hám rồi!

Không trung, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, về phía sau co rụt lại, quyền trên, kim quang tỏa ra, ở cự hổ sắp va vào hắn một khắc đó, một tiếng hét to, nắm đấm đột nhiên hướng về cự hổ đầu đánh tới.

"Bành!"

Dương Diệp hướng bầu trời bay ngược ra ngoài, không biết bay ngược bao xa, Dương Diệp thân thể trực tiếp hóa thành một điểm đen....

Mà cái kia cự hổ cũng không chiếm được chỗ tốt, không chỉ có trên đầu xuất hiện một cái ao đi vào quyền ấn, càng là lấy so với lúc trước va về phía Dương Diệp tốc độ hướng dưới tàn nhẫn mà rơi xuống, mặt đất run lên, thân thể cao lớn trực tiếp rơi vào mặt đất mấy trượng sâu!

Dương Diệp sau khi hạ xuống, nhìn cái kia rơi vào mặt đất cự hổ, sắc mặt hơi nghiêm nghị, lúc trước cự hổ cái kia một đòn, dĩ nhiên chấn thương hắn ngũ tạng lục phủ, cũng may ở chữa trị phù chữa trị dưới, đã không có gì đáng ngại. Lúc này cơ thể hắn sức mạnh cùng phòng ngự, đã không xuống vương giai huyền thú, mà lúc trước lần đó giao phong, rõ ràng, hắn rơi xuống hạ phong.

Bởi vậy có thể thấy được, lúc này thanh vân bên trong dãy núi huyền thú cường hãn bao nhiêu, đám nhân loại kia thiếu niên thiên tài, có năng lực ai những này vương giai huyền thú một đòn sao?

Lắc lắc đầu, đem những này tâm tư vứt ra trong đầu, những chuyện này không phải hắn nên lo lắng. Dương Diệp nhìn về phía cái kia đã từ trong hầm khiêu tới cự hổ, nói: "Tiểu gia hỏa, cùng tiến lên!" Hắn chắc chắn dựa vào thực lực của chính mình giải quyết đối phương, thế nhưng lúc này hắn cũng phải cần bảo lưu thực lực, dù sao mặt sau còn có thật nhiều không biết nguy hiểm, vì lẽ đó hắn lựa chọn tốc chiến tốc thắng!

Nghe được Dương Diệp, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía xa xa cự hổ, chợt, một luồng áp lực vô hình lung hướng về phía đối phương.

Nguyên bản đang chuẩn bị công kích lần nữa cự hổ, khi nó cảm nhận được Tử Điêu huyết mạch uy thế thì, so với nắm đấm còn đại trong hai mắt hung quang nhất thời biến mất hầu như không còn, ngược lại đổi chi chính là kiêng kỵ cùng sợ hãi, thân thể cao lớn càng là từ từ bò đi, ngoài ra, Dương Diệp càng là kinh ngạc phát hiện, thân thể dĩ nhiên thật run lẩy bẩy....

Một lát, cự hổ bò ở trên mặt đất, một bộ thần phục dáng dấp.

Nhìn thấy cự hổ dáng dấp, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo sờ sờ Dương Diệp đầu.

Liền như vậy xong? Dương Diệp còn không phục hồi tinh thần lại. Một cái vương giai huyền thú, so với tiểu hôi cùng tiểu ngân còn cường hãn hơn vương giai huyền thú, ở Tiểu gia hỏa trước mặt, liền phản kháng đều không phản kháng liền thần phục?

Một lát, Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, nhìn vẻ mặt tranh công Tiểu gia hỏa, cười khổ nói: "Tiểu gia hỏa, chúng ta giết nó có được hay không?" Tuy rằng hắn cũng muốn thu phục này con vương giai huyền thú, thế nhưng hắn có thể chưa quên, hắn lần này nhưng là có nhiệm vụ, vậy thì là muốn lấy ba mươi con vương giai huyền thú nội đan!

------oOo------

Chương 189: Văn Nhân Nguyệt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, một bên cự hổ thân thể bò càng thấp hơn, ánh mắt nhìn về phía Tử Điêu, trong mắt tràn đầy cầu xin vẻ.

Tử Điêu vội vã lắc lắc đầu nhỏ, biểu thị không nên giết.

Dương Diệp trên mặt nụ cười càng khổ, nói: "Tiểu gia hỏa, ta không giết nó, coi như sống sót trở lại, cũng phải muốn thất bại!"

Tử Điêu như trước lắc đầu, tựa hồ còn chưa đủ, hai con tiểu trảo còn đi bắt Dương Diệp đầu, sau đó dùng sức diêu...

"Được rồi được rồi, chúng ta không giết nó còn không được sao?" Đem Tử Điêu ôm vào trong ngực, Dương Diệp bất đắc dĩ nói.

Nghe vậy, Tử Điêu mau mau tiểu trảo vung lên, sau đó một tia sáng tím bao phủ lại bò trên đất đầu kia cự hổ, đem đưa vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền, dáng dấp như vậy, lại như chỉ lo Dương Diệp đổi ý tự.

Nhìn thấy Tử Điêu cử động, Dương Diệp có chút buồn cười, kỳ thực hắn lúc trước cũng chỉ là chỉ đùa một chút, ở cự hổ thần phục một khắc đó, hắn cũng đã từ bỏ giết đối phương. Một con vương giai huyền thú tay chân a, đầu hắn lại không bị cửa đập à, tại sao phải từ bỏ? Còn nữa, hay là bởi vì Tử Điêu quan hệ, hắn đối với huyền thú không chỉ có không có ác cảm, trái lại còn có chút hảo cảm.

Hơn nữa lần này hắn cũng cảm giác được Tiểu gia hỏa thái độ, vậy thì là không hy vọng hắn giết huyền thú, đương nhiên, hắn tin tưởng, nếu như có huyền thú điếc không sợ súng, muốn giết hắn, Tiểu gia hỏa vẫn là sẽ đứng ở hắn bên này.

Cho tới huyền thú nội đan vấn đề, cái này kỳ thực căn bản không là vấn đề, hắn tuy rằng không giết huyền thú, thế nhưng người khác sẽ không giết sao? Phải biết, cõi đời này đều là sẽ có thật nhiều tìm đường chết người, so với huyền thú, giết chút tìm đường chết nhân loại, tỷ như Quỷ Tông, Bách Hoa Cung người, hắn càng thêm vào hơn hứng thú!

Đột nhiên, Dương Diệp hơi nhướng mày, thủ đoạn hơi động, trong tay Tử Linh kiếm quay về phía bên phải mười trượng ở ngoài một viên đại thụ bắn nhanh mà đi.

"Bành!"

Đại thụ ầm ầm tiêu tan, một bóng người tự trong đó vọt ra.

Nhìn người tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải một chiêu, Tử Linh kiếm phi hóa thành một tia sáng tím bay trở về trong tay, trong cơ thể huyền khí trong nháy mắt phiên vọt lên, nhìn người đến, trầm giọng nói: "Bách Hoa Cung, Văn Nhân Nguyệt, ngươi đến bao lâu?" Người đến không phải người khác, chính là lần này Bách Hoa Cung tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử đại biểu, Văn Nhân Nguyệt!

Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm, nói: "Thật là tinh diệu khống kiếm thuật, xem ra thực lực của ngươi so với nghe đồn còn mạnh hơn nhiều a!"

"Ngươi đến bao lâu?" Dương Diệp lần thứ hai trầm giọng hỏi, hắn nhưng không hi vọng chính mình bí mật bị Bách Hoa Cung người biết, không phải vậy, vậy hắn sau đó đều sẽ sẽ không được an bình!

"Có trọng yếu không?" Văn Nhân Nguyệt nhạt tiếng nói.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nói: "Xác thực, không một chút nào trọng yếu!"

Dương Diệp dứt lời, thân hình hơi động, hóa thành một đạo tàn ảnh, bắn mạnh hướng về Văn Nhân Nguyệt, trong tay Tử Linh kiếm hư không quay về Văn Nhân Nguyệt đột nhiên một hoa, một nói kiếm khí màu vàng óng trước tiên bắn về phía Văn Nhân Nguyệt.

Đối với Bách Hoa Cung người, hắn là muốn gặp một cái giết một cái, nếu như ở bình thường, hắn đương nhiên sẽ không tùy tiện ra tay, thế nhưng hiện tại... Hiện tại nhưng là cơ hội tốt!

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên ra tay, Văn Nhân Nguyệt cũng không kinh sợ, tay phải về phía trước tìm tòi, một viên cánh hoa lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt bắn về phía Dương Diệp luồng kiếm khí màu vàng óng kia.

"Bành!"

Kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt phá tan Văn Nhân Nguyệt cái viên này cánh hoa, sau đó tốc độ không giảm bắn về phía Văn Nhân Nguyệt.

Thấy thế, Văn Nhân Nguyệt trong mắt loé ra một vệt khiếp sợ, thấp giọng nói: "Thật kiếm khí bén nhọn, không đúng, ngươi đây là Ngũ hành huyền khí!" Nói, tay phải lần thứ hai vung lên, một viên cánh hoa lần thứ hai bắn nhanh ra, lần này, cái này cánh hoa tốc độ so với lúc trước tốc độ càng nhanh hơn, sức mạnh cũng so với lúc trước khủng bố rất nhiều.

"Bành!"

Ở Văn Nhân Nguyệt trước người một trượng nơi, kiếm khí màu vàng óng cùng cánh hoa kịch liệt chạm vào nhau, một đạo năng lượng nổ vang tiếng vang lên, hai người hóa thành một luồng sóng khí hướng bốn phía khuếch tán ra.

Mà đang lúc này, Dương Diệp đã đi tới Văn Nhân Nguyệt trước mặt, không có bất kỳ phí lời cùng do dự, rút kiếm, từ trên xuống dưới đột nhiên một chém!

Chiêu kiếm này, nhanh như chớp giật, không, nhanh hơn cả chớp giật!

Nhưng mà chính là này nhanh như chớp giật một chiêu kiếm, lại thất bại rồi!

Không thể nói thất bại, bởi vì chiêu kiếm này, chém xuống Văn Nhân Nguyệt một lọn tóc!

Hồi tưởng lúc trước, ở Dương Diệp rút kiếm một chém thì, chỉ thấy Văn Nhân Nguyệt thân thể đột nhiên quỷ dị hóa thành vô số đóa hoa phân tán ra đến, bản thể cũng phải quỷ dị mà xuất hiện ở mười trượng ở ngoài, mà cùng lúc đó, hóa thành những kia đóa hoa lấy một loại tốc độ kinh người, quay về Dương Diệp cắt chém mà đi.

Như vậy đoạn khoảng cách, Dương Diệp căn bản là không có cách tránh né, chỉ có thể mặc cho những kia đóa hoa bắn nhanh ở trên người hắn!

"Bành, bành, bành..."

Dương Diệp trên người, như cùng ở tại thả pháo giống như vậy, vang lên từng đạo từng đạo năng lượng nổ vang thanh...

Văn Nhân Nguyệt sờ sờ trán mình nơi bị Dương Diệp chém đứt mái tóc, nhìn cái kia bị cánh hoa bắn trúng Dương Diệp, nói: "Thật nhanh kiếm, chỉ là liền chút bản lãnh này sao? Như..." Đột nhiên, lời nói thanh im bặt đi, tròng mắt kịch liệt co rụt lại.

Chỉ thấy Dương Diệp vỗ vỗ trên người có chút y phục rách rưới, sau đó chậm rãi hướng đi nàng.

Những kia cánh hoa uy lực xác thực rất mạnh, nhưng đối với hắn Dương Diệp tới nói, vẫn còn có chút không đủ, dù sao cơ thể hắn phòng ngự đã so với bình thường vương giai huyền thú mạnh hơn!

Tuy rằng kháng ở Văn Nhân Nguyệt công kích, thế nhưng Dương Diệp lúc này sắc mặt càng thêm nghiêm nghị. Trước mắt cô gái này thực lực, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn a! Lúc trước cái kia một chiêu kiếm, đối phương không chỉ có thể né qua, vẫn có thể ở né tránh đồng thời, đối với hắn phát động công kích, như vậy phản ứng, coi là thật có thể dùng khủng bố để hình dung a!

Đây là hắn hậu phát chế nhân ở đối với cùng cấp huyền giả triển khai thì thất bại!

"Thật mạnh thân thể phòng ngự!" Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp, nói: "Nguyên lai chúng ta cho tới nay đều coi thường ngươi, không nói những khác, chỉ bằng ngươi thân thể này, đối với chúng ta tới nói, chính là một cái uy hiếp không nhỏ a! Ta rất hiếu kì, nam vực hiện tại cơ bản đã không còn thể tu, coi như có, cũng phải một ít vô dụng, ngươi là làm sao đem thân thể tăng lên tới như vậy?"

"Ngươi cho rằng ta sẽ nói cho ngươi biết sao?" Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, như trước chậm rãi hướng đi Văn Nhân Nguyệt.

Văn Nhân Nguyệt gật gật đầu, nói: "Cũng phải, nghĩ đến ngươi là sẽ không nói cho ta, ta rất hiếu kì, ngươi còn có cái gì lá bài tẩy, cứ việc triển khai ra đi!"

Dương Diệp hơi nhướng mày, đối phương thái độ tựa hồ có điểm không đúng a, là ở tra hắn nội tình sao?

Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, khi đi đến Văn Nhân Nguyệt trước mặt ba trượng thì, trong cơ thể huyền khí trong nháy mắt tràn vào tật phong ngoa bên trong, đồng thời sử dụng tới tật phong bộ, thân thể hóa thành từng đạo từng đạo tàn ảnh biến mất ở tại chỗ, những kia tàn ảnh còn chưa biến mất, mà bản thể chính là đã đi tới Văn Nhân Nguyệt trước.

Cùng lúc trước giống như vậy, Dương Diệp rút kiếm một chém.

[truyen cua Tui ΘΘ net

] Lần này, tốc độ càng trước trước bên trên.

Nhưng mà Văn Nhân Nguyệt nhưng là sắc mặt bất biến, như trước giở lại trò cũ, ở Dương Diệp rút kiếm trong nháy mắt đó, thân thể chính là biến mất ở tại chỗ, vô số đóa hoa trong nháy mắt lung hướng về phía Dương Diệp.

Thấy thế, Dương Diệp cũng phải sắc mặt bất biến, tùy ý những kia đóa hoa kích ở trên người hắn, cùng lúc đó, trong tay Tử Linh kiếm quay về xa xa vài chục trượng ở ngoài Văn Nhân Nguyệt bắn ra, Tử Linh kiếm nhất thời bắn như điện mà đi. Mà lần thứ hai thân hình hơi động, cùng sau lưng Tử Linh kiếm, quay về Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp kiếm bắn như điện mà đến, Văn Nhân Nguyệt cong ngón tay búng một cái, hai viên đóa hoa bắn nhanh ra, đem Tử Linh kiếm trong nháy mắt bắn bay!

Mà đang lúc này, Dương Diệp đã đi tới Văn Nhân Nguyệt trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp tay không mà đến, Văn Nhân Nguyệt hơi nhướng mày, lẽ nào trước mắt nam tử muốn dùng nắm đấm đối phó nàng sao?

Đột nhiên, một luồng cảm giác nguy hiểm đột nhiên ở Văn Nhân Nguyệt đáy lòng bay lên, Văn Nhân Nguyệt biến sắc mặt, tay phải cuốn một cái, vô số đóa hoa trong nháy mắt tràn ngập ở tại trên tay, chợt theo bản năng hướng trên đầu hoành đương quá khứ.

"Bành!"

Một đạo tiếng nổ lớn, Văn Nhân Nguyệt cánh tay tê rần, trên tay đóa hoa trong nháy mắt vỡ ra được, mà ngay khi nàng muốn lui lại thì, loé lên một cái hào quang màu vàng nắm đấm đã đi tới bụng của nàng.

Văn Nhân Nguyệt tròng mắt một tiếng, hét to nói: "Hiện!"

Dứt lời, một đóa hoa sen cánh hoa đột nhiên xuất hiện ở tại bụng, chặn lại rồi Dương Diệp nắm đấm!

"Bành!"

Văn Nhân Nguyệt hướng sau rút lui mười mấy bước, Dương Diệp cũng không chiếm được chỗ tốt, ở tiếp xúc được cái kia đóa hoa sen cánh hoa thì, cả nhánh cánh tay tê rần, chợt, một nguồn sức mạnh tự cánh tay kia truyền tới trên người, để cho cũng phải hướng sau chợt lui, hắn lùi so với Văn Nhân Nguyệt còn xa, đầy đủ lui hai mươi mấy bộ!

Hai người cách không nhìn nhau, đều là từ lẫn nhau trong hai mắt nhìn thấy khiếp sợ cùng nghiêm nghị.

Mà đang lúc này, nguyên bản bị Văn Nhân Nguyệt đánh bay chuôi này Tử Linh kiếm đột nhiên hóa thành một tia sáng tím, trong nháy mắt đi tới Văn Nhân Nguyệt trước, mạnh mẽ đâm hướng về phía khí trước ngực. Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho Văn Nhân Nguyệt sắc mặt lần thứ hai kịch biến! <

------oOo------

Chương 190: Thăm dò

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay khi Tử Linh kiếm chặn đánh bên trong Văn Nhân Nguyệt thì, giữa trường một vệt sáng xanh lóe qua.

"Bành!"

Dương Diệp Tử Linh kiếm bắn như điện mà quay về, bay trở về Dương Diệp trong tay, mà lúc này Văn Nhân Nguyệt trong tay, chẳng biết lúc nào xuất hiện một vòng tinh màu xanh lam viên hoàn, lúc trước đánh bay Tử Linh kiếm chính là này luân tinh màu xanh lam viên hoàn!

"Thật quỷ dị kiếm kỹ, này kiếm kỹ cấp bậc ít nhất cũng phải địa giai chứ?" Văn Nhân Nguyệt tay cầm viên hoàn, nhìn Dương Diệp nói: "Còn có ngươi trong tay trái nắm chuôi này không nhìn thấy kiếm cùng ngươi này thanh tử kiếm, cấp bậc cũng có thể đều tại địa giai trở lên, này Kiếm Tông đối với ngươi coi là thật là rất xem rất nặng a!"

Dương Diệp không có trả lời, không thể không nói, trước mắt nữ nhân này thực lực thật sự rất mạnh, không chỉ có hậu phát chế nhân đối với hắn vô hiệu, liền ngay cả ngự kiếm thuật cũng bị cản lại, mà đối phương đến bây giờ nhìn lên, rất là nhẹ như mây gió, Dương Diệp biết, đối phương căn bản còn chưa chân chính chăm chú!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía trên bả vai Tử Điêu, đối với hắn khẽ gật đầu, sau một khắc, Dương Diệp hữu chân vừa bước, mượn mặt đất truyền đến lực đẩy cùng tật phong ngoa, còn có tật phong bộ gia trì, thân thể quay về Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới, cùng lúc đó, trong tay Tử Linh kiếm càng là trực tiếp hóa thành một tia sáng tím, trong nháy mắt đi tới Văn Nhân Nguyệt trước.

Lần này Dương Diệp không có nương tay, đem ngự kiếm thuật triển khai đến cực hạn, hắn cùng Văn Nhân Nguyệt cách xa nhau vài chục trượng, nhưng mà Tử Linh kiếm vẫn chưa tới một cái hô hấp chính là đi tới Văn Nhân Nguyệt trước mặt, cắt ra không khí khí bạo thanh, ở giữa sân không ngừng vang lên.

Văn Nhân Nguyệt sắc mặt bất biến, tay ngọc về phía trước tìm tòi, nhẹ nhàng vung lên, tay chân tinh màu xanh lam viên hoàn đột nhiên hóa thành vô số to bằng nắm tay viên hoàn lung hướng về phía Dương Diệp Tử Linh kiếm.

Tử Linh kiếm cùng tinh lam viên hoàn gặp gỡ, không có nổ vang thanh, chỉ thấy những kia nắm đấm tinh màu xanh lam viên hoàn trong nháy mắt đem Dương Diệp Tử Linh kiếm cho chụp lại, sau đó viên hoàn đột nhiên căng thẳng, đem Tử Linh kiếm gắt gao cho ràng buộc ở.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp biến sắc mặt, hắn Tử Linh kiếm là địa giai, ngự kiếm thuật tốc độ càng là nhanh như chớp giật, nhưng mà như vậy tổ hợp lại còn là bị trước mắt cô gái này viên hoàn cho chụp lại, trước mắt cô gái này viên hoàn chẳng lẽ là trong truyền thuyết Đạo khí hay sao?

Không kịp muốn cái khác, bởi vì hắn đã đi tới Văn Nhân Nguyệt trước mặt, lần này Dương Diệp không có đang sử dụng hậu phát chế nhân, mà là tay phải nắm chặt thành nắm đấm, trực tiếp quay về Văn Nhân Nguyệt ngực đánh tới.

Quyền chưa đến, quyền phong đã đến, mạnh mẽ quyền phong khiến cho Văn Nhân Nguyệt quần áo áp sát vào thân thể mềm mại bên trên, dưới chân mặt đất càng là trực tiếp xuất hiện vài đạo sâu sắc quyền ấn.

Văn Nhân Nguyệt trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, tựa hồ là đang kinh ngạc Dương Diệp sức mạnh, bất quá cũng chỉ là kinh ngạc mà thôi. Tay ngọc nhẹ nhàng một chiêu, một đạo viên hoàn xuất hiện ở trước mặt nàng, chặn lại rồi Dương Diệp nắm đấm.

"Bành!"

Viên hoàn trong nháy mắt vỡ vụn, Dương Diệp nắm đấm thế như chẻ tre đi tới Văn Nhân Nguyệt trước ngực, Văn Nhân Nguyệt như trước sắc mặt bất biến, chỉ là trong đôi mắt đẹp kinh ngạc dày đặc mấy phần.

Ngay khi Dương Diệp nắm đấm muốn đánh vào Văn Nhân Nguyệt trước ngực thì, cái kia đóa hoa sen cánh hoa lần thứ hai đột nhiên xuất hiện ở Văn Nhân Nguyệt bụng.

"Bành!"

Một quyền đánh vào cánh hoa bên trên, Dương Diệp toàn bộ cánh tay tê rần, Văn Nhân Nguyệt hướng lùi về sau sáu, bảy bộ, mà hắn thì lùi mười mấy bước!

"Cái này Liên Hoa huyền giáp, chính là địa giai trung phẩm, sức mạnh của ngươi càng lớn, phản lực lại càng lớn, có thể nói, có này Liên Hoa huyền giáp ở, ta đã đứng ở thế bất bại!" Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Dương Diệp mí mắt giật lên, nguyên lai đối phương này đóa hoa sen cánh hoa lại là địa giai trung phẩm huyền giáp, chẳng trách lấy hắn có thể so với vương giai huyền thú sức mạnh thân thể đều không thể đánh tan.

Địa giai huyền giáp, này có chút khó làm a!

"Ngươi còn có lá bài tẩy sao?" Đang lúc này, Văn Nhân Nguyệt bỗng nhiên nói.

"Làm sao!" Dương Diệp nói: "Ngươi rất muốn biết ta lá bài tẩy?"

Văn Nhân Nguyệt tay ngọc một chiêu, những kia chụp lại Dương Diệp Tử Linh kiếm viên hoàn bay trở về trong tay, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi rất để ta bất ngờ, ta rất muốn biết ngươi thực lực chân chính!"

"Ngươi đến tột cùng là có ý gì!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Đến hiện tại, hắn cảm giác được trước mắt nữ nhân này thái độ đối với hắn rất là kỳ quái a! Theo đạo lý tới nói, đối phương hẳn là muốn đẩy hắn vào chỗ chết, nhưng đối với phương từ lúc trước đến hiện tại, trên căn bản là vẫn ở phòng ngự, này rất không phù hợp lẽ thường a!

Văn Nhân Nguyệt không nói gì, ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, trong tay vô số to bằng nắm tay viên hoàn bắn mạnh mà ra, cách Dương Diệp trước người một trượng khoảng cách thì, những này viên hoàn đột nhiên bùng nổ ra một trận lam quang, sau đó trong nháy mắt dung hợp tạo thành một cái to lớn viên hoàn bộ hướng về phía Dương Diệp, tốc độ nhanh chóng, so với Dương Diệp ngự kiếm thuật còn từng có chi!

Biết viên hoàn khủng bố, Dương Diệp không dám khinh thường, thân hình hơi động, hướng về bên cạnh lóe lên, nhưng mà cái kia viên hoàn nhưng là cũng theo hắn lóe lên, lần thứ hai bộ hướng về phía hắn.

"Này viên hoàn chính là chuẩn thiên giai huyền bảo, có Tiên Thiên linh thức, trừ phi lực phá, không phải vậy coi như ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, nó cũng sẽ chăm chú theo ngươi!" Nhìn không ngừng tránh né viên hoàn Dương Diệp, Văn Nhân Nguyệt nhàn nhạt nói.

Nghe vậy, Dương Diệp không ở né tránh, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí điên cuồng dũng vào trong tay ẩn kiếm bên trong, khi viên hoàn lần thứ hai bộ khi đến, một tiếng hét to, từ trên xuống dưới đột nhiên vừa bổ.

"Bành!"

Sức mạnh mạnh mẽ nhất thời đem viên hoàn đánh bay, nhưng mà sau một khắc, dường như hắn ngự kiếm thuật giống như vậy, viên hoàn lần thứ hai bắn mạnh mà đến!

Dương Diệp biến sắc mặt, quay đầu nhìn về phía Văn Nhân Nguyệt, biết muốn giải quyết trước mắt cô gái này mới có thể xin nhờ này viên hoàn. Niệm đến đây, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, mười chuôi huyền kiếm xuất hiện ở trước mặt, chợt, hơi suy nghĩ, Tử Linh kiếm cùng mười chuôi huyền kiếm công hướng về phía tinh màu xanh lam viên hoàn!

Một thanh Tử Linh kiếm không cách nào chống lại tinh màu xanh lam viên hoàn, thế nhưng ở thêm vào mười chuôi huyền giai huyền kiếm liền không giống nhau, lúc này, ở Tử Linh kiếm dẫn dắt đi, mười chuôi huyền kiếm đã ngăn trở chặn lại rồi tinh màu xanh lam viên hoàn.

Ngự kiếm thuật mạnh, ở chỗ tốc độ nhanh, ở chỗ có thể khống chế vô số huyền kiếm, lại như hiện tại...

Nhìn mười một thanh kiếm trên không trung đối kháng chính mình tinh màu xanh lam viên hoàn, Văn Nhân Nguyệt mỹ trong mắt lóe lên một tia sáng, thở dài nói: "Ta lúc trước đúng là coi thường ngươi này kiếm kỹ, không nghĩ tới ngươi này kiếm kỹ lại có như thế công hiệu, có thể đồng thời ngự kiếm mười một chuôi, ta nghĩ, đây còn không là ngươi cực hạn, đúng không?"

Lúc này Dương Diệp cũng không chủ động công kích, hắn biết, nếu muốn giết đi người trước mắt, trừ phi dùng tới kiếm ý, thêm vào cái hộp kiếm bên trong ba mươi sáu chuôi huyền kiếm còn có Tử Điêu phối hợp mới có thể. Hắn lúc trước bản muốn làm như vậy, thế nhưng hắn vẫn là từ bỏ. Bởi vì cho tới nay, hắn phát hiện đối diện nữ nhân này đối với hắn căn bản không có sát ý, như nàng từng nói, nàng thật giống là liền đang cố ý để hắn bại lộ lá bài tẩy như thế!

Sự có kỳ lạ, đây là Dương Diệp ý nghĩ!

"Ngươi là làm sao ở thời gian ngắn như vậy tìm tới ta!" Dương Diệp hỏi. Hiện tại hắn đương nhiên sẽ không cảm thấy trước mắt cô gái này tìm tới hắn là bởi vì trùng hợp.

Văn Nhân Nguyệt nói: "Đây là ta Bách Hoa Cung bí pháp, sở dĩ tìm đến ngươi, chỉ là muốn nhìn ngươi một chút thực lực, chỉ đến thế mà thôi!"

"Tại sao?" Dương Diệp nghi ngờ nói.

"Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta!" Văn Nhân Nguyệt nói.

Trầm ngâm một lát, Dương Diệp nói: "Này xác thực không là của ta cực hạn, ta cũng xác thực nắm chắc bài, chờ ngươi trở lại vấn đề của ta sau, sau đó có thể để cho ngươi nhìn ta một chút lá bài tẩy, ngươi yên tâm, tuyệt đối sẽ không để ngươi thất vọng, thẳng thắn nói, ta đối với Bách Hoa Cung người thật sự không hảo cảm, ngày hôm nay, hai chúng ta, chỉ có một cái sống sót rời đi!"

"Ngươi rất có tự tin!" Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp, nói: "Ta rất chờ mong!"

"Hiện tại có thể trả lời ta vấn đề?"

Văn Nhân Nguyệt lắc lắc đầu, nói: "Chờ ta nhìn ngươi lá bài tẩy, mới có thể trở về đáp ngươi cái vấn đề này, hiện tại không thể!"

"Thật sao?" Dương Diệp con mắt chậm rãi híp lại, nói: "Cái kia chỉ sợ ngươi không có cơ hội trả lời rồi!"

"Thử xem chẳng phải sẽ biết?"

"Bành!"

Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp, mặt đất trong nháy mắt nứt ra, thân hình quay về Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới, khi tiếp cận đến Văn Nhân Nguyệt hai trượng khoảng cách thì, Dương Diệp kiếm ý đột nhiên triển khai ra, kiếm ý giống như là thuỷ triều dâng tới Văn Nhân Nguyệt, khi cảm nhận được cỗ kiếm ý này thì, Văn Nhân Nguyệt hai mắt trợn tròn, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng khó mà tin nổi!

Mà còn chưa kết thúc, cùng lúc đó, một đạo năng lượng màu tím vòng tròn không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Văn Nhân Nguyệt trước người, ở tại còn không khi phản ứng lại, liền đánh vào trên người.

Hoa sen cánh hoa đột nhiên xuất hiện, chặn lại rồi Tử Điêu màu tím vòng sáng. 'Bành' một tiếng nổ vang, màu tím vòng sáng trong nháy mắt tiêu tan. Mà lúc này, Dương Diệp đã đi tới Văn Nhân Nguyệt trước mặt, sau đó rút kiếm quay về Văn Nhân Nguyệt trước ngực cái kia đóa hoa sen cánh hoa thẳng tắp đâm tới, "Phá!"

Ở kiếm ý gia trì dưới, thêm vào Dương Diệp lúc này kiếm tâm sáng rực, Dương Diệp lúc này hậu phát chế nhân tốc độ cùng uy lực, chí ít tăng cao vài lần không ngừng, ẩn kiếm chỗ đi qua, liền không gian đều xuất hiện một chút rung động.... <

------oOo------

Chương 191: Rút đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ẩn kiếm đánh vào hoa sen cánh hoa trên, vắng lặng chốc lát, chợt, 'Bành' một tiếng, hoa sen cánh hoa đột nhiên phá tan đến, một luồng sóng khí tự giữa hai người đột nhiên bộc phát ra, đem hai người chấn động chợt lui.

Mới vừa lùi, Dương Diệp chính là mạnh mẽ dừng lại thân thể, sau đó tùy ý những kia sóng khí oanh ở trên người hắn.

"Bành!"

Sóng khí oanh ở trên người, Dương Diệp trên người y vật trong nháy mắt vỡ ra được, sau một khắc, Dương Diệp thân hình hơi động, lần thứ hai quay về vậy còn ở chợt lui Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới.

Mà ngay khi Dương Diệp động một khắc đó, trên bả vai hắn Tử Điêu chính là tiểu trảo vung lên, sau đó một tia sáng tím trước tiên đánh về Văn Nhân Nguyệt.

Lúc này Văn Nhân Nguyệt khiếp sợ trong lòng thật sự không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, nàng vẫn cảm thấy hắn đã nhìn thẳng vào Dương Diệp thực lực, nhưng mà sự thực nói cho nàng, nàng vẫn là đánh giá thấp Dương Diệp thực lực, hơn nữa là quá đánh giá thấp.

Trước mắt cái này tên không danh tiếng thiếu niên, lại lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý....

Còn có cái kia vẫn bị nàng lơ là màu tím đáng yêu Tiểu gia hỏa, vậy rốt cuộc là cái gì? Lại có thể phát sinh quỷ dị như thế công kích, so với Dương Diệp cái kia ngự kiếm thuật còn muốn quỷ dị....

Văn Nhân Nguyệt không thời gian chấn kinh rồi, bởi vì cái kia tiểu tử khả ái rồi hướng nàng phát động cái kia quỷ dị tử quang.

Cái này địa giai huyền giáp đã bị Dương Diệp đánh tan, nàng đương nhiên không dám ở ngạnh hám này nói tử quang, tay ngọc vung lên, vô số đạo huyền khí cánh hoa trong nháy mắt ngưng tụ ở tại trước mặt cao tốc xoay tròn lên.

"Bành!"

Huyền khí cánh hoa trong nháy mắt nổ tung, tử quang tốc độ không giảm đánh về Văn Nhân Nguyệt, nhưng mà ngay khi muốn oanh đến

Văn Nhân Nguyệt trên người thì, Văn Nhân Nguyệt thân thể đột nhiên quỷ dị biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở bên trái vài chục trượng ở ngoài, lưu lại mấy chục đạo cánh hoa cùng tử quang oanh ở cùng nhau....

"Bành!"

Một đạo nổ vang thanh lần thứ hai ở giữa sân vang lên!

Văn Nhân Nguyệt mới vừa ổn định thân hình, đột nhiên, tròng mắt co rụt lại, thân hình lần thứ hai hơi động, biến mất ở tại chỗ, mới vừa vừa biến mất ở tại chỗ, Dương Diệp chính là xuất hiện ở nàng nguyên lai chỗ đứng trước, mà Dương Diệp trong tay ẩn kiếm, chính bổ vào nàng chỗ đứng nơi, nếu như nàng tốc độ chậm là một khắc, lúc này chỉ sợ cũng đã bị Dương Diệp oanh thành hai nửa rồi!

Một đòn lần thứ hai thất bại, Dương Diệp quay đầu nhìn về cách đó không xa Văn Nhân Nguyệt, sắc mặt nghiêm túc lên. Trước mắt nữ nhân này không hổ là Bách Hoa Cung trẻ tuổi một đời nhân vật đại biểu, mặc kệ là chiến đấu ý thức, vẫn là phản ứng đều là nhất lưu a. Ở thêm vào đối phương nhiều như vậy địa giai huyền bảo, còn có cái kia thân pháp quái dị, đây thực sự là một cái cực khó đối phó người a!

Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp, sắc mặt không ở như lúc trước như vậy nhẹ như mây gió, mà là biến nghiêm nghị cực kỳ, nói: "Ta vẫn là coi thường ngươi, không, chính là tất cả mọi người đều coi thường ngươi. Lấy thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể tiến vào Thanh Vân Bảng mười vị trí đầu, chỉ là ngươi nghĩ đến số một, nắm cái kia thanh vân lệnh, vẫn còn có chút không đủ!"

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc mặt, trầm giọng nói: "Làm sao ngươi biết ta muốn bắt cái kia thanh vân lệnh?" Mục tiêu thanh vân lệnh, việc này chỉ có sư phụ Lâm Sơn biết, sư phụ Lâm Sơn khẳng định là sẽ không cùng trước mắt nữ nhân này nói, mà sư phụ Lâm Sơn không nói, vậy này trước mắt nữ nhân này lại là làm sao mà biết?

"Đoán!" Văn Nhân Nguyệt nói: "Ngươi muốn cứu sư... Cứu mẹ ngươi, đương nhiên phải đi đoạt cái kia thanh vân lệnh, thanh vân lệnh tuy rằng không thể trực tiếp cứu ra mẹ ngươi, thế nhưng là có thể giảm bớt mẹ ngươi hình phạt, mà ngươi lại lấy Tiên Thiên nhị phẩm thực lực tới tham gia Thanh Vân Bảng, vì lẽ đó ta cho rằng mục tiêu của ngươi hẳn là chính là cái kia thanh vân lệnh. Chỉ là nếu như thực lực của ngươi liền vẻn vẹn là như vậy, cái kia vẫn còn có chút không đủ, đừng nói nguyên môn cái kia mấy cái yêu nghiệt, chính là ta cùng cái kia Lãnh Tâm Nhiên, ngươi đều không nhất định có thể đối phó!"

"Ngươi đến tột cùng là có ý gì!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Trước mắt nữ nhân này thái độ đối với hắn, thực sự là quá không tìm thường rồi!

"Là ta có ý gì không trọng yếu!" Văn Nhân Nguyệt nhạt tiếng nói: "Ngươi nên cũng biết lần này nguyên môn cái kia nguyên đồng, ta tuy rằng không cùng hắn giao thủ quá, thế nhưng ta có thể nói cho ngươi, sư môn ta đã có bàn giao, nếu là ở vòng thứ hai tỷ thí bên trong gặp phải hắn, có thể trực tiếp chịu thua! Thực lực của ta ngươi lúc trước cũng đã gặp, lấy thực lực của ta, sư môn ta cũng không coi trọng, ngươi cảm thấy ngươi có thể chiến thắng được đối phương?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, hắn đương nhiên sẽ không cùng đối phương nói hắn hiện tại chỉ là sử dụng tới kiếm ý tầng thứ nhất, kiếm ý tầng thứ nhất, hắn cũng đã đem cô gái trước mắt địa giai huyền bảo nổ nát, nếu như sử dụng tới hết thảy kiếm ý, hắn chắc chắn trọng thương đối phương, sở dĩ nói trọng thương đối phương, mà không phải giết đối phương, là cân nhắc đối phương có thể nắm giữ ngụy Đạo khí!

Nếu như đối phương không có ngụy Đạo khí, hắn chắc chắn trực tiếp giết chết đối phương! Còn nữa, cái hộp kiếm của hắn cùng phá long quyền còn chưa triển khai, cái hộp kiếm phối hợp ngự kiếm thuật thêm vào kiếm ý gia trì, còn có cái kia từng để cho mạc lão cũng vì đó tán thưởng phá long quyền, hắn vô cùng tin tưởng trực tiếp giết chết người trước mắt. Sở dĩ không ra hết lá bài tẩy giết đối phương, chỉ là hắn cảm thấy sự có kỳ lạ, hắn mơ hồ có loại cảm giác, người trước mắt này nhận thức mẹ của nàng!

"Ngươi trên bả vai này con màu tím Tiểu gia hỏa, nhưng là thú vương?" Văn Nhân Nguyệt đột nhiên lên tiếng hỏi.

"Ngươi biết mẫu thân ta?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Văn Nhân Nguyệt trầm mặc.

Thấy thế, Dương Diệp càng ngày càng cảm giác mình đoán đúng, người trước mắt vô cùng có khả năng nhận biết mình mẫu thân, lập tức lần thứ hai lên tiếng hỏi: "Mẫu thân ta ở Bách Hoa Cung cũng còn tốt?"

Trầm mặc một lát, Văn Nhân Nguyệt nói: "Tình huống có chút không ổn, mẹ ngươi nàng lúc trước triển khai cấm pháp, tu vi đại hạ, hơn nữa còn tổn thương ngũ tạng lục phủ, lại đang đoạn tình nhai đáy vực bị âm sát gió lạnh dằn vặt...." Nói đến đây, Văn Nhân Nguyệt liếc mắt nhìn một bên hai mắt đỏ đậm, sắc mặt đã bắt đầu dữ tợn Dương Diệp, do dự dưới lại nói: "Bất quá cũng còn tốt, lấy nàng nội tình, chống đỡ cái mấy năm vẫn là có thể, nếu như ngươi có thể bắt được thanh vân lệnh, để Bách Hoa Cung giảm bớt nàng hình phạt, vậy thì không thể tốt hơn rồi!"

Một lúc lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, bình tĩnh dưới tâm tình của chính mình, nhìn về phía Văn Nhân Nguyệt, nói: "Cho ta một cái không giết lý do của ngươi, ta biết ngươi còn có lá bài tẩy, hay là còn có cái kia trong truyền thuyết ngụy Đạo khí, thế nhưng ta cho ngươi biết, những này đều cứu không được ngươi, cho ta một cái không giết lý do của ngươi!"

Nếu như là Bách Hoa Cung khác đệ tử, hắn đương nhiên không sẽ phí lời nhiều như vậy, thế nhưng trước mắt cái này không giống, hắn đương nhiên sẽ không cho là mẫu thân hắn ở Bách Hoa Cung không có một người bạn, nếu như nữ nhân trước mắt này, hoặc là nói nữ nhân này trưởng bối cùng mẹ mình có quan hệ gì, vậy hắn giết, sau đó làm sao đi theo mẹ mình bàn giao?

Văn Nhân Nguyệt khóe miệng hơi cuộn lên, trên mặt lần thứ nhất lộ ra một cái tâm tình, nói: "Ngươi thật sự rất tự tin, tuy rằng ta không biết ngươi đến cùng còn có cái gì lá bài tẩy, thế nhưng ta có thể nói cho ngươi, nếu như ta muốn chạy trốn, coi như là linh giả cảnh đều giết không được ta."

Dứt lời, Văn Nhân Nguyệt thân thể đột nhiên biến mất ở tại chỗ, mà bản thể đã quỷ dị xuất hiện ở xa xa hai bên ngoài hơn mười trượng, không tới một tức thời gian, bóng người chính là hoàn toàn biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt, cùng lúc đó, âm thanh tự xa xa chậm rãi truyền tới: "Quỷ Tông ba người lúc này ở phía nam hơn một ngàn dặm ở ngoài chung quanh tìm tòi Kiếm Tông người, nếu như không muốn ngươi Kiếm Tông đệ tử chết hết quang, ngươi tốt nhất nhanh lên một chút đi..."

Nhìn Văn Nhân Nguyệt biến mất ở tầm mắt trước, Dương Diệp khổ cười cợt, như Văn Nhân Nguyệt từng nói, nàng có này thân pháp quái dị ở, hắn vẫn đúng là giết không được nàng. Liền giống như Tiểu gia hỏa, lấy Tiểu gia hỏa kinh khủng kia năng lực, chỉ sợ cũng là Tôn giả cảnh đều không đuổi kịp, tuy rằng Văn Nhân Nguyệt thân pháp này vẫn còn không tính là thuấn di, nhưng so với Tiểu gia hỏa cái kia thuấn di kém cũng không phải rất hơn nhiều.

Ngược lại không phải hắn hiện tại có thể đuổi được!

Lúc này, Tử Điêu đột nhiên chỉ chỉ xa xa Văn Nhân Nguyệt biến mất địa phương, sau đó tiểu trảo dùng sức giơ giơ, tựa hồ muốn nói nó đuổi được...

Dương Diệp xoa xoa Tử Điêu đầu nhỏ, cười nói: "Biết ngươi đuổi được, chỉ là chúng ta không cần thiết cùng nàng tử dập đầu!" Nếu như nói bắt đầu hắn chỉ là suy đoán trước mắt nữ nhân này cùng mẫu thân nàng có quan hệ gì, cái kia nữ nhân này cuối cùng lời nói này, thì lại để hắn khẳng định đối phương khẳng định cùng mẫu thân hắn có quan hệ.

Tại sao? Bởi vì nếu như nữ nhân này không phải cùng mẫu thân hắn có quan hệ, căn bản không thể nhắc nhở hắn, còn có nói cho hắn cái kia nguyên môn nguyên đồng thực lực, còn có nói cho hắn Quỷ Tông đang tìm Kiếm Tông người.

Đứng tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp thấp giọng thở dài, thân hình hơi động, mang theo Tử Điêu hướng về phía nam phi vút đi.

Theo: Đè hắn cá nhân ý tứ, hắn là không muốn quản Kiếm Tông người chết sống, thế nhưng ở tiến vào Thanh Vân Bảng trước, hắn đã đáp ứng Tô Thanh Thi, nếu như có thể, trợ giúp một thoáng Kiếm Tông đệ tử. Bởi vì Tô Thanh Thi biết hắn có điều động huyền thú năng lực....

------oOo------

Chương 192: Tìm đường chết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên, lần này đi phía nam, cũng không trọn vẹn là đi cứu đệ tử của kiếm tông, dù sao hắn không phải là những kia tham gia Thanh Vân Bảng Kiếm Tông đệ tử cha hoặc là mẹ. Hắn lần này đi, kỳ thực chủ yếu là nhìn có hay không có ích lợi gì mò, bởi vì Tiểu gia hỏa duyên cớ, săn giết huyền thú lấy Thú đan, hắn là đừng mơ tới nữa.

Nếu không thể đánh huyền thú chủ ý, vậy cũng chỉ có thể đánh người chủ ý.

Mang theo Tiểu gia hỏa lao nhanh mấy cái canh giờ, khoảng chừng đuổi mấy trăm dặm lộ trình, dọc theo đường đi đúng là cũng đã gặp qua một ít huyền thú, bất quá bởi vì Tiểu gia hỏa duyên cớ, hắn đều rất xa tránh khỏi. Sở dĩ không đem đối phương thu phục, chủ yếu là bởi vì Tiểu gia hỏa không lọt mắt...

Dương Diệp phát hiện, đối với huyền thú chất lượng, Tiểu gia hỏa là càng ngày càng chọn....

Lại đuổi hơn một trăm dặm lộ, đột nhiên, Dương Diệp dừng bước, nhìn về phía trước mặt hắn cách đó không xa.

Ở trước mặt hắn vài chục trượng ở ngoài, hai người chính tỏ rõ vẻ đề phòng nhìn hắn, ở hai người bên cạnh, còn nằm một con hình thể khổng lồ huyền thú thi thể, huyết còn đang không ngừng lưu....

Hiển nhiên, Dương Diệp đến không phải lúc.

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lúc nói chuyện, hắn đối diện bên trái người thanh niên kia đột nhiên nói: "Các hạ là Kiếm Tông đệ tử?" Nói, thanh niên lại đang Dương Diệp tay trái Tử Linh kiếm liếc mắt nhìn.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Chỉ là đi ngang qua, các ngươi tiếp tục!" Nói xong chính là vòng qua hai người, tiếp tục chạy đi.

"Mà lại dừng chân!" Ngay khi Dương Diệp muốn vòng qua hai người thì, nói chuyện lúc trước thanh niên kia đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, nghiêng đầu đi nhìn thanh niên, nói: "Làm sao?"

Thanh niên cười cợt, nói: "Huynh đệ không cần căng thẳng, huynh đệ ta hai người không có ác ý. Chúng ta là đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất dương gia con cháu, ta tên Dương Phong, ta bên cạnh vị này chính là ta đệ đệ Dương Tùng."

"Dương gia?" Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Chưa từng nghe tới, có việc?" Hắn biết ở đế đô thật nhiều thế gia nhà giàu, bất quá hắn chưa bao giờ đi quan tâm những này, vì lẽ đó hắn căn bản không biết Dương gia là phương nào thánh thần....

Nghe được Dương Diệp, anh em nhà họ Dương hai người trong mắt loé ra một vệt tức giận, Dương Phong bên cạnh gọi Dương Tùng thanh niên càng là muốn nổi giận, bất quá nhưng là bị Dương Phong ngăn cản.

Dương Phong nhìn về phía Dương Diệp, trên mặt lần thứ hai chất lên một cái nụ cười, nói: "Huynh đệ không phải Kiếm Tông đệ tử, lại chưa từng nghe tới ta Dương gia, cái kia nói vậy là nam vực tán tu.

Huynh đệ nếu dám tới tham gia Thanh Vân Bảng, vậy huynh đệ thực lực nói vậy là cực kỳ tốt. Huynh đệ hẳn là cũng biết này thanh vân bên trong dãy núi những kia vương giai huyền thú khủng bố, ta có cái đề nghị, chúng ta cùng nhau liên thủ, thu được huyền thú nội đan chia đều, ngươi xem coi thế nào?"

Dương Diệp ngẩn ra, hắn không nghĩ tới trước mắt hai người này lại muốn kéo hắn nhập bọn, nếu như thực lực của hắn thấp kém, đối phương này đề nghị đúng là rất tốt, bất quá đáng tiếc, ở này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, hắn không sợ nhất chính là huyền thú...

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Liên thủ liền không cần, ta còn có việc, trước tiên cáo từ rồi!" Nói, Dương Diệp không ở dừng lại, hướng về xa xa thiểm vút đi.

Thấy Dương Diệp từ chối, nhìn Dương Diệp bóng lưng, Dương Phong trong mắt hàn mang chợt lóe lên, do dự một lát, cuối cùng vẫn là từ bỏ động thủ.

"Tại sao muốn thả hắn đi!" Lúc này, Dương Phong bên cạnh Dương Tùng có chút bất mãn nói: "Ngươi xem trên tay hắn nắm thanh kiếm kia, vừa nhìn liền không phải là vật phàm, hơn nữa trên tay đối phương còn mang nhiều như vậy nạp giới, nói vậy trong đó thứ tốt cũng không ít, quan trọng nhất chính là hắn chỉ là một cái tán tu, một cái tán tu, coi như có chút thực lực, có thể cường đến mức nào đi?"

Dương Phong lắc lắc đầu, trầm giọng nói: "Hắn để ta nhìn không thấu! Ngươi nhìn hắn lúc trước nhìn thấy chúng ta huynh đệ tình cảnh, trong mắt hắn ngoại trừ hơi kinh ngạc ở ngoài, không có nửa điểm kiêng kỵ cùng đề phòng, phải biết, nằm ở chúng ta bên cạnh nhưng là một con vương giai huyền thú a. Mà hắn lại có thể không một chút nào kiêng kỵ cùng đề phòng, đại biểu cái gì?"

Dương Tùng hừ lạnh một tiếng, nói: "Liền ngươi sợ đầu sợ đuôi, ta nhìn cái gì cũng không có nghĩa là, ngươi không đi giết, ta đi, chỉ là sau đó đồ trên người hắn có thể tất cả đều là của ta!" Nói xong, thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp đuổi tới.

Dương Phong biến sắc mặt, chợt cũng liền bận bịu đi theo.

....

Chính đang chạy đi Dương Diệp làm như cảm giác được cái gì, đột nhiên dừng bước, sau đó xoay người nhìn đã đi tới hắn cách đó không xa ở ngoài tên kia gọi Dương Tùng thanh niên.

Nhìn thấy đối phương, Dương Diệp hơi kinh ngạc, nói: "Còn có việc?"

Dương Tùng nhìn Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm, trong mắt loé ra một vệt tham lam, nghe được Dương Diệp câu hỏi, hắn nhìn về phía Dương Diệp nói: "Đem trong tay ngươi thanh kiếm kia, còn có trên tay đái nạp giới giao ra đây, ta có thể tha cho ngươi một mạng!" Hắn chung quy vẫn còn có chút lý trí, không có trực tiếp động thủ, bởi vì hắn cũng cảm thấy lúc trước Dương Phong nói có chút đạo lý, chỉ là hắn thực sự không muốn từ bỏ một con dê béo!

Dương Diệp sững sờ, đối phương đây là tới đánh cướp hắn? Nghĩ tới đây, Dương Diệp thấy buồn cười, cũng không ở cùng đối phương phí lời, thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới Dương Tùng trước, sau đó rút kiếm chính là một chém.

Dương Tùng kinh hãi, hắn không nghĩ tới người trước mắt này lại không nói câu nào liền động thủ, càng kinh hãi hơn tốc độ của đối phương lại kinh khủng như thế, để hắn liền thời gian phản ứng đều không liền đến đến trước mặt hắn, ngay khi hắn chuẩn bị né tránh thì, giữa trường sáng lên một tia sáng tím, sau đó, sau đó Dương Tùng hai mắt chậm rãi trợn lớn...

Chớp mắt sau, Dương Tùng mi một luồng máu tươi chậm rãi chảy xuống, lại quá chớp mắt, tự mi nơi, Dương Tùng cả người chia làm hai nửa, ngũ tạng lục phủ giáp tra máu tươi, tung một chỗ....

Dương Diệp tay phải một chiêu, một chiếc nhẫn bay đến trong tay hắn, kiểm tra một hồi nhẫn, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vệt nụ cười. Trong nhẫn đồ vật cũng không tệ lắm, công pháp huyền kỹ còn có năng lượng thạch cái gì hắn không lọt nổi mắt xanh, hắn thấy vừa mắt chính là hai quả kia vương giai huyền thú nội đan....

Đúng, ở trong nhẫn, có hai viên vương giai huyền thú nội đan, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, xem như là một cái thu hoạch không nhỏ rồi!

Đột nhiên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn phía xa xa, chỉ thấy cái kia Dương Phong không biết khi nào đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Dương Phong nhìn thấy Dương Tùng thi thể thì, không có Dương Diệp như đã đoán trước sự phẫn nộ cùng oán hận, ngược lại, ánh mắt của đối phương rất bình tĩnh, thật giống sớm có dự liệu!

"Ngươi không báo thù cho hắn?" Nhìn trước mắt người, Dương Diệp hỏi.

Dương Phong lắc lắc đầu, nói: "Thiên làm bậy, còn có thể sống, tự làm bậy, không thể sống. Lúc trước ta cũng đã khuyên quá hắn, nhưng đáng tiếc hắn bị lợi ích che đôi mắt, không nghe ta khuyến cáo, đuổi theo ra tay với ngươi, đây là chính hắn muốn chết."

"Nhưng là ngươi cũng đuổi theo rồi!" Dương Diệp chậm rãi hướng đi Dương Phong, nói.

Dương Phong tay phải hơi động, hai viên trắng noãn sắc viên châu phi hành Dương Diệp, Dương Diệp tay phải một chiêu, trắng noãn sắc viên châu rơi xuống trong tay hắn, khi thấy trong tay hai viên trắng noãn sắc viên châu thì, Dương Diệp sững sờ, nhìn về phía đối phương, không hiểu nói: "Ngươi có ý gì?" Sở dĩ hỏi như vậy, là bởi vì trong tay hắn hai viên trắng noãn sắc viên châu là hai viên vương giai huyền thú nội đan!

"Nội đan cho ngươi, tha ta một mạng, làm sao?" Dương Phong nhìn Dương Diệp, trắng ra nói.

Dương Diệp nhìn Dương Phong một lát, sau đó nói: "Nếu như ta không đồng ý đây?"

"Đương nhiên là ngư tử phá!" Dương Phong nhún vai một cái, nói: "Ta biết thực lực ngươi rất mạnh, thế nhưng ta cũng không phải quả hồng nhũn, coi như không thể gây tổn thương cho đến ngươi, thế nhưng cho ngươi chế tạo một điểm phiền phức vẫn là có thể!"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Tại sao ngươi như vậy xác định thực lực của ta ở ngươi bên trên, ngươi một cơ hội nhỏ nhoi đều không?"

"Bởi vì hắn!" Dương Diệp chỉ chỉ cái kia đã phân thây Dương Tùng, nói: "Thực lực của ta mạnh hơn hắn trên rất nhiều, muốn giết hắn, cũng không phải là không thể, thế nhưng tuyệt đối không làm được như ngươi vậy dễ như ăn cháo. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là ta đã đoán được ngươi là ai rồi!"

"Đoán được ta là ai?" Dương Diệp không hiểu nói.

"Ngươi chính là ở Đế Đô thành cửa chém giết vương giả cảnh cường giả cái kia Dương Diệp đi!" Dương Phong đột nhiên nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, nói: "Làm sao ngươi biết?"

Dương Phong đột nhiên cười cợt, nói: "Ngươi chẳng lẽ không biết ngươi hiện tại có bao nhiêu nổi danh sao? Hay là ở các ngươi những kia sáu thế lực lớn trong mắt, ngươi chỉ có thể toán giống như vậy, thế nhưng ở con cháu thế gia cùng những tán tu kia trong mắt, ngươi chém giết hoàng gia đội hộ vệ vương giả cảnh cường giả, đã là siêu cấp yêu nghiệt. Càng khỏi nói nói ngươi còn cùng linh giả cảnh cường giả giao thủ quá!"

Nói đến đây, Dương Phong dừng một chút, liếc mắt nhìn trên đất Dương Tùng thi thể, tiếp tục nói: "Nguyên bản ta còn cho rằng đó là nghe sai đồn bậy, bây giờ nhìn lại, vậy căn bản không phải tin đồn gì, mà là sự thực!"

------oOo------

Chương 193: Giá họa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn Dương Phong, nói: "Không thể không nói, ngươi rất thông minh, cũng rất thức thời vụ..." Nói đến đây, Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nói: "Bất quá cũng là bởi vì như vậy, ta mới càng muốn giết ngươi, bởi vì như loại người như ngươi, không chắc sẽ vào lúc nào đột nhiên đi ra cắn ta hai cái!"

Nói xong, Dương Diệp không ở phí lời, thân hình hơi động, lướt về phía Dương Phong....

Dương Diệp phong hiển nhiên sớm có phòng bị, ở Dương Diệp vừa tới trước mặt hắn thì, thân hình chính là hướng sau chợt lui mà đi, cùng lúc đó, tay phải ném đi, một tấm trung cấp thượng phẩm hỏa thuật phù trong nháy mắt bay về phía Dương Diệp.

Dương Diệp rút kiếm một chém, tấm kia thuật phù bộc phát ra nồng đậm hỏa diễm trong nháy mắt bị đánh tán, mà lúc này, cái kia Dương Phong đã ở vài chục trượng ở ngoài.

Dương Diệp nhìn về phía Tử Điêu, Tử Điêu hiểu ý, tiểu trảo vung lên, một tia sáng tím trong nháy mắt xuất hiện ở chính đang điên cuồng chạy trốn Dương Phong trước mặt, Dương Phong kinh hãi, đột nhiên không kịp chuẩn bị hắn, căn bản thu lại không được chân, thật giống như chính hắn va vào đạo kia tử quang...

"Bành!"

Dương Phong cùng tử quang đến rồi một cái thân mật tiếp xúc, thân thể so với chạy trốn thì tốc độ càng nhanh hơn bay ngược mà quay về...

Mà đang lúc này, Dương Diệp đã đi tới Dương Phong trước, sau đó rút kiếm một chém...

Ở Dương Phong còn không khi phản ứng lại, một thân đầu chính là đã bay ra ngoài...

Nhìn cặp mắt kia còn trợn tròn Dương Phong, Dương Diệp lắc lắc đầu, không thể không nói, người trước mắt này rất thông minh, nhưng chính là thông minh quá sẽ bị thông minh hại, chính là đối phương quá thông minh, hắn mới càng không lưu lại được đối phương. Phiền phức vật này, vẫn là thiếu điểm, hoặc là không hề có một chút nào mới là tốt nhất!

Đưa tay một chiêu, Dương Phong trong tay nạp giới bay đến trong tay hắn, nhìn lướt qua trong nạp giới đồ vật, Dương Diệp cười gằn một tiếng, ám đạo cũng còn tốt ra tay rồi, bởi vì trong nạp giới còn có ba viên vương giai huyền thú nội đan!

Thêm vào này ba viên vương giai huyền thú nội đan, trên tay hắn hiện tại cũng đã có bảy viên.... Quả nhiên, đánh cướp người so với đánh cướp huyền thú đến dễ dàng nhiều a, chẳng trách tần Tịch Nguyệt nói tham gia Thanh Vân Bảng người kẻ địch lớn nhất không phải huyền thú mà là nhân loại...

Thu cẩn thận nạp giới, Dương Diệp đang chuẩn bị hướng phía nam lao đi, nhưng mà đúng vào lúc này, ba bóng người đang tự xa xa thiểm lược mà đến, ba người, phân biệt là hai nam một nữ, ba người lúc này đang điên cuồng hướng Dương Diệp bên phải cái hạp cốc kia chạy đi. Rất nhanh, Dương Diệp không nhìn ba người, nhìn phía ba người phía sau, bởi vì ở ba người phía sau, còn có bốn con hình thể giống như núi nhỏ đại vương giai huyền thú!

Nhìn thấy này bốn con vương giai huyền thú, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì này bốn con vương giai huyền thú lại là săn bắn ảnh báo, loại này huyền thú, sức mạnh không bằng liệt diễm sư cùng đại địa Hùng vương còn có Kiếm Xỉ Hổ loại sức mạnh này hình huyền thú, thế nhưng tốc độ kia cùng lực bộc phát nhưng là muốn so với ba vị trí đầu giả mạnh hơn nhiều.

Lúc này Dương Diệp cũng thật tò mò trước mắt ba người này, hiếu kỳ ba người vì sao có thể ở này lấy tốc độ nghe tên Thập Vạn Đại Sơn săn bắn ảnh báo trước mặt thoát thân. Rất nhanh, Dương Diệp rõ ràng, bởi vì hắn ở ba trên thân thể người nhìn thấy bùa chú ánh sáng, nói cách khác, trước mắt ba người này đều dùng thần hành phù, hơn nữa cấp bậc còn không thấp!

Lúc này, ba người cũng nhìn thấy Dương Diệp, trong ba người cầm đầu một tên nam tử mặc áo bào lam ánh mắt lấp loé dưới, sau đó tăng nhanh tốc độ, hướng về Dương Diệp bên này chạy tới, sau người hai người do dự dưới, cũng phải hướng về Dương Diệp bên này chạy tới.

"Anh họ, đối phương khả năng là Kiếm Tông đệ tử, làm như vậy thật sự thật?" Lam bào thanh niên bên cạnh cô gái kia đột nhiên hỏi. Kiếm Tông tuy nhiên đã xuống dốc, nhưng chung quy vẫn là sáu thế lực lớn một trong, không phải bọn họ loại này thế gia nhà giàu có thể trêu chọc.

Khác một thanh niên cũng nói: "Anh họ, chúng ta không bằng cùng hắn liên thủ đối kháng này bốn con vương giai huyền thú?"

Lam bào thanh niên hừ lạnh một tiếng, nói: "Lòng dạ đàn bà, liền bởi vì hắn là Kiếm Tông đệ tử mới càng muốn dẫn cho hắn, bởi vì hắn nhất định có thể chống đối một hồi này bốn con súc sinh, chỉ có hắn hấp dẫn phía sau chúng ta này bốn con súc sinh, chúng ta mới có cơ hội sống sót, không phải vậy ba người chúng ta có thể chống lại này bốn con súc sinh? Cho tới liên thủ, ngươi giác cho chúng ta bốn người có thể đối kháng này bốn con súc sinh?"

Nữ tử do dự dưới, cuối cùng vẫn là thấp giọng thở dài, không có đang nói chuyện, thanh niên cũng không nói lời nào. Các nàng là đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất lý gia con cháu, tiến vào Thập Vạn Đại Sơn sau, ba người bọn họ hay dùng gia tộc bí pháp lẫn nhau tìm tới đối phương. Tổ ba người đội, dọc theo đường đi cũng săn giết được mấy con vương giai huyền thú, nhưng mà bọn họ không nghĩ tới, huyền thú cũng tổ đội....

Nếu như ba người đối với một con vương giai huyền thú, vương giai huyền thú khẳng định không phải ba người bọn họ đối thủ, thế nhưng ba đối với ba....

Nhìn thấy ba người cử động, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, vì sao cõi đời này đều là có nhiều như vậy tìm đường chết người đâu? Nếu như không có Tiểu gia hỏa ở, hắn xác thực không cách nào chống lại bốn con vương giai huyền thú, thế nhưng có Tiểu gia hỏa ở, chính là đến một đám đều không có chuyện gì... Hắn nguyên bản còn chuẩn bị quá độ Bồ Tát tâm địa, cứu một cứu trước mắt ba người, nhưng mà hiện tại....

Rất nhanh, ba người đã đi tới Dương Diệp trước, cầm đầu lam bào thanh niên nhìn Dương Diệp một chút, nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, không có nửa điểm vẻ sợ hãi, trong mắt loé ra một vệt không rõ, thế nhưng hắn không nghĩ nhiều như thế, mà là tăng nhanh tốc độ hướng phía trước chạy đi, sau người nữ tử cùng thanh niên do dự dưới cũng phải nhanh chóng đuổi theo...

Tuy rằng làm như vậy có chút bất nhân nói, thế nhưng dù sao cũng hơn không có mệnh tốt....

Nhưng mà sự tình cũng không phải là bọn họ nghĩ tới như vậy phát triển, ở tại bọn hắn vòng qua Dương Diệp thì, cái kia phía sau bốn con săn bắn ảnh báo cũng không có đi gây sự với Dương Diệp, trái lại là như như là phát điên truy đuổi gắt gao bọn họ,.....

Ba người kinh hãi, nguyên bản có thần hành phù ở, bọn họ cùng này bốn con vương giai huyền thú vẫn có thể duy trì khoảng cách nhất định, mà hiện tại này bốn con vương giai huyền thú đột nhiên tăng nhanh tốc độ...

Bất đắc dĩ, ba người chỉ có thể ngừng lại, sau đó cùng bốn con vương giai huyền thú chiến lên!

Này bốn con vương giai huyền thú sở dĩ trong chớp mắt tăng nhanh tốc độ, đây đương nhiên là Tiểu gia hỏa công lao, nguyên bản Tiểu gia hỏa còn không tiến vào vương giai thì cũng đã có thể kinh sợ vương giai huyền thú, mà hiện tại nó đã tiến vào vương giai, bình thường vương giai huyền thú ở trước mặt nó ngoan hoàn toàn như một con cừu nhỏ.

Ở Tiểu gia hỏa làm kinh sợ, cái kia bốn con huyền thú dám không liều mạng đuổi theo sao?

Nhìn giữa trường cùng bốn con vương giai huyền thú ác chiến ba người, ba người thực lực để Dương Diệp có chút bất ngờ, hiển nhiên, ba người không phải phổ thông tán tu, không phải vậy căn bản không thể cùng này bốn con vương giai huyền thú ác chiến. Ba người thực lực, chính là so với một ít Kiếm Tông đệ tử nội môn cũng không kém.

[

Truyen cua T ui ʘʘ net] Ba người lúc này đầu một đoàn dấu chấm hỏi, không hiểu vì sao lại như vậy, rất nhanh, cái kia lam bào thanh niên làm như nghĩ tới điều gì, quay đầu liếc mắt nhìn, khi thấy Dương Diệp nhàn nhạt nhìn bọn họ thì, hắn đột nhiên rõ ràng chút gì, lập tức cao giọng nói: "Các hạ nhưng là Kiếm Tông đệ tử? Tại hạ đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất Lý gia Thế tử lý thanh phong, ta Lý gia cùng Kiếm Tông có chút ngọn nguồn, mong rằng các hạ có thể ra tay giúp đỡ một cái...."

Hắn không biết này bốn con vương giai huyền thú tại sao không đi động cái kia cầm kiếm thiếu niên, cũng không biết này bốn con vương giai huyền thú vì sao lại đột nhiên tăng nhanh tốc độ, một bộ không giết bọn họ không bỏ qua dáng dấp. Hắn chỉ biết một chút, vậy thì là tất cả những thứ này tuyệt đối cùng trước mắt này cầm kiếm thiếu niên có quan hệ, vì lẽ đó hắn không chút do dự lên tiếng thỉnh giáo.

Nghe được lam bào thanh niên, Dương Diệp thấy buồn cười, trên đời lại có người da mặt dầy như vậy! Lúc trước đối phương đem bốn con vương giai huyền thú dẫn cho hắn thì, khỏe như không nghĩ tới cùng Kiếm Tông có quan hệ gì a! Đương nhiên, cho dù đối với Phương gia tộc cùng Kiếm Tông thật có quan hệ gì, hắn cũng không có hứng thú, đối phương làm mùng một, hắn liền làm mười lăm...

Nhìn thấy Dương Diệp thờ ơ không động lòng, giữa trường ba người cuống lên, lam bào thanh niên lại vội vàng nói: "Lúc trước là tại hạ ba người không đúng, mong rằng huynh đài bao dung, chỉ cần huynh đài đồng ý ra tay giúp đỡ, sau đó ta ba người nhất định có thâm tạ, còn có ta Lý gia cũng nhất định có thâm tạ!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, người trước mắt này thật sự coi hắn là ngu xuẩn sao? Các loại (chờ) ba người bọn họ chết rồi, đồ vật không đều là của hắn rồi? Còn muốn cái gì thâm tạ? Cho tới gia tộc thâm tạ, thành thật mà nói, hắn không một chút nào hiếm có: Yêu thích, lúc này lấy ánh mắt của hắn, huyền bảo huyền kỹ ít nhất phải địa giai, hoặc là địa giai trở lên mới có thể nhập mắt của hắn!

Cái kia đồ bỏ Lý gia, sẽ nắm địa giai huyền bảo hoặc là huyền kỹ đến tạ hắn sao?

Rất nhanh, ba người liên tục bại lui, ngay khi ba người cũng bị bốn con vương giai huyền thú giết chết thì, mười mấy người đột nhiên tự xa xa thiểm lược mà tới.

Nhìn thấy mười mấy người đột nhiên tới rồi, giữa trường ba người thở phào nhẹ nhõm, mà Dương Diệp nhưng là hai mắt híp lại, tay nắm thật chặt kiếm trong tay...

------oOo------

Chương 194: Đùa giỡn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười mấy người hiển nhiên đều là tán tu hoặc là con cháu thế gia, bởi vì mười mấy người ăn mặc không phải sáu thế lực lớn ăn mặc!

Mười mấy người rất nhanh chạy tới Lý gia ba huynh muội bên cạnh, trong đó cầm đầu một tên trường mi nam tử nhìn một bên Dương Diệp một chút, sau đó vung tay phải lên, sau người chừng mười người nhất thời từng người lấy ra vũ khí của chính mình, hướng về bốn con săn bắn ảnh báo vây lại, có mười mấy người đột nhiên gia nhập, toàn bộ chiến cuộc trong nháy mắt nghịch chuyển, bốn con săn bắn ảnh báo bị đánh liên tục bại lui!

"Nhiều Tạ huynh đệ ân cứu mạng!" Rảnh tay lam bào thanh niên lập tức quay về trường mi nam tử ôm quyền, cảm kích nói.

Trường mi nam tử cười cợt, nói: "Cùng là nhân loại, há có thấy chết mà không cứu lý lẽ?" Nói đến đây, trường mi nam tử dừng một chút, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: "Huynh đài tay cầm trường kiếm, nhưng là Kiếm Tông đệ tử?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía giữa trường cái kia mười mấy người nói: "Ngươi có thể gọi bọn họ dừng tay."

Nghe vậy, trường mi nam tử hơi nhướng mày, nói: "Huynh đài có ý gì?"

Đang lúc này, một bên lam bào nam tử oán độc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói khẽ với trường mi nam tử thấp giọng nói rồi vài câu, không biết nghe được cái gì, trường mi nam tử mí mắt giật lên, nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt nơi sâu xa lóe qua một vệt hưng phấn cùng vẻ kích động, nói: "Lúc trước tại hạ thấy những kia súc sinh cũng không công kích huynh đài, nói vậy huynh đài là có bí pháp gì có thể để cho bầy súc sinh này kiêng kỵ?"

Dương Diệp nhìn trường mi nam tử một chút, nhạt tiếng nói: "Xác thực có, bất quá ngươi không thể dùng, vì lẽ đó ngươi đừng đánh ý đồ này. Đang nói một lần, để người của ngươi dừng tay!" Những này săn bắn ảnh báo là được Tiểu gia hỏa sai khiến đuổi theo cái kia Lý gia ba người, thay lời khác tới nói, chính là những này săn bắn ảnh báo hiện tại đã là Tiểu gia hỏa tiểu đệ, Tiểu gia hỏa tự nhiên không thể nhìn những này tiểu đệ của chính mình bị loài người chém giết.

Nghe được Dương Diệp, trường mi nam tử lông mày nhíu lại, trong mắt loé ra một đạo hàn mang, nói: "Huynh đài hẳn phải biết chúng ta tiến vào Thập Vạn Đại Sơn nhiệm vụ, trước mắt đây chính là bốn viên vương giai nội đan, coi như ta đồng ý từ bỏ, ta những người bạn nầy tuy nhiên không muốn từ bỏ. Đương nhiên, nếu như huynh đài đồng ý gia nhập chúng ta, này bốn viên vương giai nội đan, ta có thể làm chủ, phân cho huynh đài một viên!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, không ở phí lời, bởi vì bốn con săn bắn ảnh báo đã có một con bị thương rồi! Thân hình hơi động, Dương Diệp lưu lại một đạo nhợt nhạt tàn ảnh lướt về phía bên trong chiến trường.

Nhưng mà ngay khi Dương Diệp động thì, cái kia trường mi nam tử làm như sớm có dự liệu, cũng phải thân hình hơi động, che ở Dương Diệp trước, tốc độ kia nhanh chóng, càng ở Dương Diệp bên trên!

Thấy trước mắt nam tử ngăn trở chính mình, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, không chút nghĩ ngợi chính là rút kiếm đâm một cái!

Ở Dương Diệp rút kiếm trong nháy mắt đó, trường mi nam tử tròng mắt co rụt lại, trong lòng kinh hãi, muốn né tránh, nhiên mà đã không kịp!

"Bành!"

Trường kiếm thẳng tắp đâm vào trường mi nam tử trước ngực, nhưng mà Dương Diệp nhưng là hơi nhướng mày, bởi vì hắn Tử Linh kiếm lại bị món đồ gì ngăn trở chặn lại rồi. Ngay trong nháy mắt này, trường mi nam tử nắm lấy cơ hội, thân hình lóe lên, vọt đến vài chục trượng ở ngoài nhìn Dương Diệp, cả kinh nói; "Ngươi là Kiếm Tông đệ tử!"

Một bên lam bào thanh niên cũng phải kinh hãi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực lại cường hãn như vậy, có thể làm cho thực lực này xa ở trên hắn trường mi nam tử né tránh không được cái kia một chiêu kiếm.... Thêm vào nghe được trường mi nam tử câu hỏi, lam bào thanh niên trong lòng hồi hộp một tiếng, nguyên bản hắn còn chỉ là suy đoán Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, mà hiện tại, hắn đã cơ bản có thể xác định Dương Diệp chính là Kiếm Tông đệ tử rồi!

Nghĩ tới đây, lam bào nam tử đã có ý lui...

Nghe được trường mi lời của nam tử, Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, lẽ nào sử dụng kiếm người đều là Kiếm Tông đệ tử sao? Không hề trả lời trường mi nam tử, Dương Diệp lần thứ hai thân hình hơi động, lần này hắn không nhằm phía bên trong chiến trường, mà là nhằm vào hướng về phía trường mi nam tử, bốn con săn bắn ảnh báo hắn là nhất định phải cứu, còn nhân loại cùng huyền thú vấn đề, hắn mới không để ý!

Ở trong mắt hắn, nhân loại có lúc so với huyền thú càng thêm đáng sợ, càng thêm đáng chết!

Nhìn thấy Dương Diệp lần thứ hai động thủ, trường mi nam tử kinh hãi, lập tức vội vã cao giọng nói: "Huynh đài mà lại dừng tay, chúng ta không ở quay về bốn con săn bắn ảnh báo ra tay!"

Nghe vậy, Dương Diệp dừng lại thân hình, nhìn về phía một bên, quả nhiên, cái kia mười mấy người lúc này đã dừng lại vây công bốn con săn bắn ảnh báo. Cái kia mười mấy người tuy rằng dừng lại vây công săn bắn ảnh báo, thế nhưng ánh mắt nhìn về phía hắn nhưng là lạnh lẽo!

Không chỉ có cái kia mười mấy người, chính là một bên Lý gia huynh muội, còn có trường mi nam tử nhìn về phía Dương Diệp thì, ánh mắt đều là lạnh lẽo. Nhân loại cùng huyền thú trong lúc đó, tuy rằng không có bạo phát quá quy mô lớn chiến tranh, thế nhưng hai tộc có thể nói là phi thường lẫn nhau căm thù. Mà Dương Diệp là một người nhân loại, lại là một cái Kiếm Tông đệ tử, lại đứng ở huyền thú bên này....

Làm như biết những người này ý nghĩ, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chúng nó nội đan là của ta!" Tuy rằng hắn không thèm để ý ý nghĩ của người khác, nhưng cũng không hy vọng bị người cho rằng cùng huyền thú là một nhóm, tuy rằng hắn vốn là cùng huyền thú một nhóm, thế nhưng này nhưng không thể lộ ra ánh sáng ở trước mắt mọi người, bởi vì này can hệ thực sự quá lớn.

Một cái không làm được, không chỉ có là nhân loại các thế lực lớn sẽ đến tìm hắn để gây sự, chỉ sợ cũng là huyền thú đế quốc cũng sẽ phái cường giả tìm đến hắn...

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp sau, trong mắt mọi người ý lạnh giảm xuống, chỉ cần không phải phản bội nhân loại, mọi người thì sẽ không như vậy cừu thị.

"Ngươi dựa vào cái gì muốn chúng nó nội đan?" Lúc này, mười mấy người bên trong đột nhiên có một tên nam tử lạnh lùng nói: "Chỉ bằng ngươi là Kiếm Tông đệ tử sao? Có thể coi là ngươi là Kiếm Tông đệ tử, chúng ta này có nhiều người như vậy, mà ngươi chỉ có một người, ngươi cảm thấy ngươi có thể thắng chúng ta?"

"Thử xem?" Dương Diệp nhìn về phía tên nam tử này, nhạt tiếng nói.

Những người trước mắt này đại thể đều là chút tán tu, tuy rằng thực lực cũng cực kỳ tốt, thế nhưng đối với hắn mà nói, vẫn là còn thiếu rất nhiều, bởi vì những người này e sợ liền hắn phòng ngự đều không phá ra được, ở thêm vào một bên còn có bốn con săn bắn ảnh báo, hắn tự tin nếu như đối phương động thủ, hắn chắc chắn đem đối phương tất cả mọi người chảy xuống!

Cái này thế đạo, rất nhiều lúc là không có đúng và sai, hắn sẽ không nói những người này là sai, thế nhưng rất xin lỗi, những này huyền thú hắn nhất định phải bảo đảm, mà nếu như bởi vậy muốn cùng những người này động thủ, hắn sẽ không chút do dự hạ sát thủ.

Nghe được Dương Diệp, mọi người đều là mặt lộ vẻ vẻ giận dữ, ngay khi có mấy người muốn nổi giận thì, trường mi nam tử ngăn lại mọi người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp. Xác thực, trước mắt cái này Kiếm Tông đệ tử không phải bọn họ tất cả mọi người đối thủ, nhưng vấn đề là đối phương là Kiếm Tông đệ tử a! Hơn nữa lần này Kiếm Tông đệ tử tham gia Thanh Vân Bảng thì có mười người, nếu như đối phương tập hợp đội ngũ, muốn giết bọn hắn bên này người, chuyện này quả là chính là dễ như trở bàn tay a!

Nói tóm lại chính là, vì bốn con vương giai huyền thú nội đan cùng Kiếm Tông đệ tử kết thù không đáng giá!

Nghĩ tới đây, trường mi nam tử hít sâu một hơi, lập tức không đang do dự, nói: "Chúng ta đi!"

Một bên lam bào thanh niên còn muốn nói điều gì, nhưng mà trường mi nam tử nhưng là sâu sắc liếc mắt nhìn hắn, để cho lời nói nhất thời nuốt xuống.

Mọi người tuy rằng không cam lòng, nhưng nhưng cũng biết vì bốn con vương giai huyền thú nội đan mà đắc tội Kiếm Tông đệ tử không đáng đạo lý này,

"Chờ đã!" Mọi người ở đây chuẩn bị rời đi thì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên lên tiếng.

Nghe vậy, mọi người dừng bước lại, trường mi nam tử nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt thoáng hiện sát ý, nói: "Làm sao?" Nếu như đối phương khinh người quá đáng, hắn không ngại giết một cái Kiếm Tông đệ tử, tuy rằng sau đó e sợ có thật nhiều phiền phức, thế nhưng cũng tốt hơn bị người cưỡi ở trên cổ gảy phân kéo niệu được!

Dương Diệp không nhìn những người này vẻ giận dữ, chỉ chỉ lúc trước Lý gia ba huynh muội, nói: "Các ngươi có thể rời đi, thế nhưng ba người này nhất định phải lưu lại!" Hắn là một cái thù dai người, lúc trước ba người này đem săn bắn ảnh báo dẫn hướng về hắn, muốn để hắn làm người chết thế, việc này, hắn làm sao có khả năng quên?

Nghe được Dương Diệp, Lý gia ba huynh muội biến sắc mặt, Dương Diệp thực lực bọn họ nhưng là nhìn thấy, ở thêm vào Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, lấy ba người bọn họ thực lực, nếu như lưu lại, vậy tuyệt đối là cửu tử nhất sinh!

Nghĩ tới đây, lam bào thanh niên nhìn về phía trường mi nam tử, nói: "Vị huynh đài này, tại hạ đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất Lý gia Thế tử lý nam, bên cạnh hai vị này là của ta em họ cùng đường đệ. Huynh đài lúc trước ân cứu mạng, lý nam vô cùng cảm kích, đại ra Thập Vạn Đại Sơn, ta Lý gia tất có thâm tạ!" Nói đến đây, lam bào thanh niên do dự dưới, sau đó tay oản hơi động, một cuốn quyển trục xuất hiện ở trên tay hắn, đem quyển sách đưa về phía trường mi nam tử, lại nói: "Đây là ta Lý gia huyền kỹ, là huyền giai thượng phẩm, đưa cho huynh đài, coi như làm là lúc trước ân cứu mạng tạ lễ, lý nam bảo đảm, chỉ cần ra Thập Vạn Đại Sơn, chắc chắn còn có thâm tạ!"

Nghe được lam bào thanh niên, trường mi nam tử mí mắt giật lên, do dự một lát, chung quy vẫn là đem cuốn quyển trục kia cất đi, huyền giai thượng phẩm huyền kỹ, cái này mê hoặc, hắn từ chối không được, phải biết, hắn hiện tại tốt nhất cũng chỉ là huyền giai thượng phẩm, hơn nữa còn chỉ là thân pháp kỹ, không phải cái gì công kích huyền kỹ!

Nhìn thấy trường mi nam tử nhận lấy quyển sách, Lý gia ba người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, có mười mấy người này ở, coi như đối phương là Kiếm Tông đệ tử thì lại làm sao? Vẫn có thể nghịch thiên hay sao?

Nghĩ tới đây, lam bào thanh niên khiêu khích nhìn Dương Diệp một chút!

Nhìn thấy trường mi nam tử cùng lam bào thanh niên cử động, Dương Diệp khinh cười cợt, nhìn trường mi nam tử nói: "Xem ra ngươi là muốn bảo vệ ba người bọn họ?"

Trường mi nam tử trầm giọng nói: "Mọi người cùng là nhân loại, không biết huynh đệ có thể hay không cho ta cái mặt mũi, buông tha ba người bọn họ?" Nếu như có thể, hắn vẫn là không muốn đắc tội một cái Kiếm Tông đệ tử!

Nghe vậy, Dương Diệp nói: "Nếu như không thể đây?" Đùa giỡn, buông tha đối phương? Đối với kẻ địch, Dương Diệp thừa hành chính là nhổ cỏ tận gốc!

Nghe được Dương Diệp, trường mi nam tử sắc mặt trở nên âm trầm, không để ý Dương Diệp, xoay người chính là rời đi, bên cạnh mọi người cũng phải vội vàng đuổi theo.

Mà một bên lam bào thanh niên nhưng là lại khiêu khích nhìn Dương Diệp một chút...

Ps: Đài Loan bằng hữu, ngươi biết lương thực thu à..... Bằng hữu ta nói hắn ở Đài Loan thật giống rất nổi danh....

------oOo------

Chương 195: Chương 195: Giết chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trường mi nam tử đi mấy bước, bên cạnh một tên nam tử đột nhiên nói: "Vĩnh hưng đại ca, hắn là Kiếm Tông đệ tử, chúng ta lần này đã đem hắn đắc tội tử, hắn nhất định ghi hận trong lòng, hiện tại chúng ta nhiều người, hắn nhất định không dám động thủ, thế nhưng ngày sau hắn như cùng Kiếm Tông những đệ tử khác tập hợp, ngươi nói hắn sẽ bỏ qua cho ta sao? Còn nữa, hắn là Kiếm Tông đệ tử, trên người nhất định có vương giai huyền thú nội đan, thậm chí nói không chắc còn có Kiếm Tông kiếm kỹ cùng công pháp, hiện tại hắn lạc đàn, chính là chúng ta..." Nói đến đây, nam tử trong mắt loé ra một vệt hung ác sát cơ.

Nghe vậy, trường mi nam tử dừng bước, không suy nghĩ bao lâu, trong mắt cũng phải lóe qua một vệt sát cơ, nghiêng đầu quay về nam tử khẽ gật đầu, sau đó quát lớn nói: "Động thủ!"

Dứt lời, đột nhiên xoay người, thân hình hơi động, trước tiên quay về Dương Diệp vọt tới.

Kỳ thực hắn lúc trước cũng đã có cái ý niệm này, chỉ là hắn đem ý niệm này cho đè ép xuống, dù sao Kiếm Tông không phải là hắn có thể trêu chọc. Thế nhưng bây giờ nghe nam tử nói như vậy, hắn quyết định mạo hiểm một cái, chính là cầu giàu sang từ trong nguy hiểm! Đang nói, vừa nhưng đã đem đối phương đắc tội tử, vậy còn là chém tận giết tuyệt cho thỏa đáng!

Tên là vĩnh hưng nam tử nhóm người này hiện ra nhưng đã rất có hiểu ngầm, tại vĩnh hưng lên tiếng một khắc đó, mọi người chỉ là hơi hơi ngớ ngẩn, sau đó chính là phục hồi tinh thần lại, sau đó tất cả đều lấy ra vũ khí của chính mình, hướng về Dương Diệp vọt tới.

Cái này thế đạo, tại rất nhiều lúc, là không cần giảng đạo nghĩa cùng đúng và sai, có thực lực, ngươi là sai cũng là đúng, không thực lực, ngươi là đúng cũng là sai lầm!

Vì lẽ đó, tại nam vực, giết người đoạt bảo là một cái phi thường bình thường sự.

Tại lam bào nam tử khiêu khích xem Dương Diệp thì, Dương Diệp bị người này làm sững sờ, nguyên lai cõi đời này thật sự có loại này đùa giỡn a. Ngay khi hắn chuẩn bị trực tiếp động thủ thì, nhưng mà hắn không nghĩ tới, trước mắt mười mấy người này lại trước tiên đối với hắn động thủ....

Nhìn xông lại mười mấy người, Dương Diệp lắc lắc đầu, ám đạo chính mình vẫn là quá nhân từ, vừa bắt đầu cùng đối phương phí lời cái gì a? Trực tiếp động thủ giết không là tốt rồi?

Vung tay phải lên, ba đạo thân ảnh khổng lồ thoáng hiện ở giữa sân, đi ra chính là tiểu hôi cùng tiểu ngân, còn có cái kia lúc trước bị Tiểu gia hỏa thu phục tiểu hổ.

Hiện tại, Dương Diệp bên này thêm vào Tiểu gia hỏa, cũng đã có bảy con vương giai huyền thú, bảy con vương giai huyền thú... Có bảy con vương giai huyền thú tại, coi như là linh giả cảnh cường giả, Dương Diệp đều có lòng tin một trận chiến!

Tiểu hôi tiểu ngân mới vừa xuất hiện ở giữa sân, lấy vĩnh hưng cầm đầu mọi người đều là cùng nhau biến sắc, trong mắt kinh hãi gần chết...

Dương Diệp lần này không phí lời, ngay khi hắn chuẩn bị phất tay để sáu con vương giai huyền thú nát tan đối phương thì, Tử Điêu nhưng là suất trước một bước, tiểu trảo vung lên, một tia sáng tím không có dấu hiệu nào xuất hiện ở vĩnh hưng trong đám người này một tên tiên thiên cường giả trước mặt, đem trực tiếp oanh thành một đống mảnh vỡ....

Nhìn thấy Tử Điêu ra trảo, những kia huyền thú phảng phất ăn thuốc kích thích giống như vậy, cùng nhau ngửa đầu gào thét, sau đó như như là lên cơn điên nhằm phía vĩnh hưng bên này người...

"Vị này Kiếm Tông huynh đệ, là hiểu lầm, là hiểu lầm!" Đang lúc này, vĩnh hưng đột nhiên dừng bước, thất thanh nói: "Là hiểu lầm, ta đồng ý đem Lý gia ba người giao ra, ta đồng ý...."

"Ta hiện tại không cần ngươi đồng ý..." Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó thân hình hơi động, gia nhập huyền thú trong đại quân...

Lúc này Dương Diệp cũng rõ ràng một cái đạo lý, tại thế giới này, rất nhiều lúc, thật sự không thể nói cái gì nhân nghĩa đạo đức, bởi vì tại lợi ích trước mặt, đối thủ căn bản sẽ không cùng ngươi giảng những thứ này.

Tại này cường giả vi tôn thế giới, người nạp, vẫn là tàn nhẫn một điểm cho thỏa đáng!

Thấy đàm phán không thích hợp, vĩnh hưng lập tức quát to: "Tách ra trốn!" Dứt lời, trước tiên hướng về vừa chạy bắn mạnh tới....

Lúc này mọi người căn bản không cần hắn nói, bởi vì tại bảy con vương giai huyền thú trước mặt, không chạy, chẳng lẽ muốn chờ chết sao?

Lúc này mọi người, bao quát vĩnh hưng, đều không suy nghĩ cái kia ba con huyền thú vì sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, trước mắt này Kiếm Tông đệ tử vì là cái gì có thể chỉ huy huyền thú, tại sinh mệnh chịu đến uy hiếp thời điểm, ai có thời gian đi muốn những vấn đề này, cùng với muốn những thứ này, còn không bằng chạy nhanh lên một chút...

Tách ra trốn cái biện pháp này, là cái biện pháp không tệ, nếu như không có Tiểu gia hỏa tại, những người này xác thực sẽ chạy ra một ít, dù sao Dương Diệp tối không am hiểu chính là tốc độ, mà có Tiểu gia hỏa tại...

Dương Diệp trên bả vai, Tử Điêu hai mắt xoay vòng vòng mà chuyển, nó nhìn thấy ai chạy nhanh nhất, liền tiểu trảo vung lên, một cái tử quang chính là không có dấu hiệu nào đánh vào trên người đối phương....

Bảy con vương giai huyền thú, thêm vào Dương Diệp, này hoàn toàn là một trường giết chóc, không tới một phút, trên sân hơn mười người Tiên Thiên cảnh thiên tài, chính là chỉ còn dư lại Lý gia ba người!

Một chiêu kiếm đánh bay vĩnh hưng đầu, Dương Diệp quay đầu nhìn về giữa trường bị huyền thú vây quanh Lý gia ba người.

Lý gia ba huynh muội nhìn Dương Diệp, trong mắt khiếp sợ cùng sợ hãi không hề che giấu chút nào, vậy cũng là vương giai huyền thú a, vương giai huyền thú a, trước mắt cái này Kiếm Tông đệ tử lại có thể chỉ huy vương giai huyền thú...

Thói đời là làm sao....

"Ngươi..." Lam bào nam tử nhìn Dương Diệp, khó mà tin nổi nói: "Ngươi làm sao có thể chỉ huy vương giai huyền thú, ngươi, ngươi đến cùng là ai...."

Dương Diệp không nói nhảm, quay về vài con vương giai huyền thú gật gật đầu, vài con huyền thú hiểu ý, lập tức nhào tới...

Lúc chiến đấu cùng đối thủ phí lời, theo Dương Diệp, đó là cực kỳ não tàn hành vi, rất nhiều lúc, cũng là bởi vì phí lời hơn nhiều, mới sẽ thật nhiều như vậy như vậy biến cố phát sinh!

Rất nhanh, Lý gia ba huynh muội hài cốt không còn, chỉ để lại mở ra vết máu....

Dương Diệp đem giữa trường tất cả mọi người nhẫn cất đi, nhìn lướt qua, khóe miệng hơi cuộn lên, cũng không tệ lắm, lần này thu hoạch tám viên vương giai huyền thú nội đan, trong đó năng lượng thạch có mấy ngàn, còn cái khác đồ vật, hắn không lọt mắt...

Đang lúc này, một bên Tử Điêu đột nhiên vỗ vỗ Dương Diệp đầu, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ bên cạnh bốn con vương giai huyền thú, tiếp theo tiểu trảo vung vẩy lên.

Một lát, Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Tiểu gia hỏa, trong chúng ta không thể ở quá nhiều lớn như vậy cái, chúng nó bốn cái tuy rằng cũng không tệ lắm, thế nhưng so với tiểu ngân cùng tiểu hôi, còn có này con tiểu hổ đều phải kém hơn một chút, chúng ta thả chúng nó đi, không muốn chúng nó có được hay không?"

"Hống..."

Dương Diệp mới vừa nói xong, một bên bốn con săn bắn ảnh báo nhất thời giận không thể nói, cùng nhau ngửa đầu gào thét một tiếng, sau đó căm tức Dương Diệp, tựa hồ sau một khắc liền muốn vọt qua đến đem Dương Diệp nát tan!

Nhìn thấy bốn con săn bắn ảnh báo cử động, một bên tiểu hôi cùng tiểu ngân cùng nhau lắc lắc đầu, trong mắt lộ ra vẻ thương hại.

Quả nhiên, bốn con săn bắn ảnh báo mới vừa hống xong, một luồng áp lực vô hình liền trong nháy mắt đặt ở chúng nó trên người, làm cho bốn con săn bắn ảnh báo nhất thời bò ở trên mặt đất run.

Tử Điêu thân hình lóe lên, rơi xuống bốn con săn bắn ảnh báo bầu trời, sau đó tiểu trảo dùng sức tại bốn con săn bắn ảnh báo trên đầu mãnh gõ gõ, gõ một lát, lần này thiểm về Dương Diệp bên cạnh, sau đó lộ ra một cái vô cùng đáng thương vẻ mặt.

Thấy thế, Dương Diệp dở khóc dở cười, Tử Điêu ý đồ kia hắn sao có thể không biết a, liếc mắt nhìn một bên bò trên đất bốn con săn bắn ảnh báo, Dương Diệp thấp giọng nói: "Xem ra sau này phải nghĩ biện pháp mau chóng tăng cao thực lực a!"

Lần trước hắn tăng lên tới Tiên Thiên cảnh, trong cơ thể hắn vòng xoáy đến rồi cái biến hóa long trời lở đất, nếu như hắn tăng lên tới vương giả cảnh, cái kia tiểu vòng xoáy lại sẽ phát sinh biến hóa như thế nào đây? Cái kia huyền khí có phải là lại sẽ biến màu sắc đây?

Thật là khiến người ta chờ mong a!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn sắc trời, lúc này sắc trời đã dần dần tối lại, đêm đen, vậy cũng là huyền thú thiên hạ a, bất quá cũng còn tốt hắn có bảy con vương giai huyền thú cùng Tiểu gia hỏa tại, đặc biệt Tiểu gia hỏa, có Tiểu gia hỏa tại, này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, hẳn là không có cái gì huyền thú dám đến chủ động trêu chọc hắn.

Nhìn một chút phía nam, Dương Diệp do dự dưới, chung quy vẫn là lựa chọn không ở chạy đi. Tuy rằng đã đáp ứng Tô Thanh Thi, đủ khả năng tình huống dưới chăm sóc cho Kiếm Tông đệ tử, thế nhưng, hắn có thể không đáp ứng phải cho những Kiếm Tông đó đệ tử làm bảo mẫu, nếu tới tham gia Thanh Vân Bảng, vậy thì sinh tử nghe theo mệnh trời.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu nhất là hắn đối với những Kiếm Tông đó đệ tử không có cảm tình gì, Mộ Dung Yêu cũng còn tốt, đối phương có năng lực tự vệ, hắn không có gì đáng lo lắng, còn những người khác....

Vung tay phải lên, đem bảy con thú vương thu vào trong tuyền qua, Dương Diệp thân hình hơi động, đi tới một viên đại thụ trước mặt, thả người nhảy một cái, rơi vào đại thụ rậm rạp cành lá bên trong, lợi dụng lá cây cùng thân cây đem chính mình ẩn giấu lên, sau đó lấy ra mấy viên năng lượng thạch bắt đầu hấp cất đi.

------oOo------

Chương 196: Nghe đồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày hôm nay hắn đại chiến mấy tràng, trong cơ thể huyền khí tiêu hao không ít, tuy rằng tại này Thập Vạn Đại Sơn bên trong hắn không sợ huyền thú, thế nhưng vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng. Dù sao này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, nguy hiểm nhất không phải là huyền thú, mà là nhân loại, đặc biệt Quỷ Tông cùng nguyên môn, còn có cái khác thế lực loại kia yêu nghiệt.

Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt thực lực hắn đã lĩnh hội đến, mà nguyên môn, còn có đại tần đế quốc hoàng gia học viện loại này tiếng tăm còn tại Bách Hoa Cung bên trên thế lực đệ tử, hắn nhưng còn chưa từng thấy, hắn nhất định phải mỗi thời mỗi khắc để cho mình nằm ở đỉnh cao trạng thái.

Thanh Vân Bảng, nhưng là quan hệ đến mẫu thân an nguy, hắn phải cẩn thận một chút, không thể có một tia bất cẩn!

Dạ lặng lẽ giáng lâm, trên trời tinh nguyệt hoàn toàn không có, toàn bộ thanh vân sơn mạch bị một mảnh đêm đen bao phủ.

"Gào gừ!"

Đột nhiên, một đạo vang dội la hét thanh tại thanh vân sơn mạch vang lên, theo này nói tiếng kêu gào vang lên, chợt, từng đạo từng đạo tiếng kêu gào không ngừng vang lên, tại này đen kịt thanh vân sơn mạch liên tiếp.

Tuy rằng nhân loại huyền giả hai mắt có thể thấy rõ đêm đen, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, ở trong đêm tối, huyền thú càng có ưu thế, đặc biệt một ít đặc thù huyền thú, tỷ như lúc trước Dương Diệp tại đoạn hồn đáy vực nhìn thấy loại kia cú đêm...

Nhân loại huyền giả, ngoại trừ sáu thế lực lớn những thiên tài đó ở ngoài, cái khác tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả đang đối mặt vương giai huyền thú thì, có thể nói một điểm ưu thế đều không, càng khỏi nói trong đêm đen. Vì lẽ đó, tại sắc trời bắt đầu tối thì, vô số tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả cũng đã đang tìm kiếm ẩn thân nơi.

Đại thụ bên trên, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, vắng lặng một hồi, hắn nhíu mày lên, bởi vì hắn phát hiện, có ba người chính hướng hắn bên này lặng lẽ tới rồi.

Nghiêng đầu nhìn một chút trên bả vai Tử Điêu, phát hiện đã ngủ thì, Dương Diệp lắc đầu không hề có một tiếng động nở nụ cười, chẳng trách ba người kia cách hắn chừng trăm trượng khoảng cách thì hắn mới phát hiện, nguyên lai tên tiểu tử này ngủ.

Do dự một chút, Dương Diệp quyết định không thèm quan tâm ba người này, chỉ cần đối phương không đến trêu chọc hắn là có thể.

Rất nhanh, ba người đi tới Dương Diệp cái kia khỏa thụ dưới, trầm mặc một hồi, Dương Diệp nghe được một người trong đó nam âm thanh, nói: "Hai vị huynh đệ, chúng ta đêm nay ngay khi này nghỉ ngơi một đêm đi, chỉ cần chúng ta không làm ra động tĩnh lớn, hẳn là thì sẽ không đưa tới vương giai huyền thú."

Một người trong đó cau mày nói: "Hoàng thanh huynh đệ, ta luôn cảm thấy này có gì đó không đúng, nếu không chúng ta vẫn là chuyển sang nơi khác chứ?"

Tên là hoàng thanh nam tử lắc lắc đầu, nói: "Thanh Hải huynh đệ, này thanh vân sơn mạch khắp nơi đều không đúng, ta nhận vì là nơi này là cái không sai ẩn thân nơi, ngươi xem chu vi, chu vi ngoại trừ mấy viên cổ thụ ở ngoài, tất cả vừa xem hiểu ngay, cho dù phát hiện vương giai huyền thú, chúng ta cũng có thể bằng nhanh nhất thời gian thoát đi." Nói đến đây, hoàng thanh nhìn phía một bên duy nhất nữ tử, nói: "Hải Tuyết sư muội, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tên là Hải Tuyết nữ tử trầm ngâm một hồi, sau đó gật gật đầu, nói: "Y Hoàng huynh nói như vậy!"

Nghe vậy, hoàng thanh cười cợt, nói: "Đêm nay chúng ta liền lại này nghỉ ngơi một đêm, chờ ngày mai hừng đông, liền đi tìm càng nhiều tán tu bằng hữu. Những này vương giai huyền thú thực sự là quá mạnh, liền ba người chúng ta, nếu như gặp phải một con hai con còn có biện pháp ứng phó, thế nhưng nếu như gặp phải kết bè kết lũ, vậy chúng ta cũng chỉ có trốn phần rồi!"

Nói, thả người nhảy một cái, rơi vào Dương Diệp phía dưới một cái cành cây bên trên, sau đó, cô gái kia cùng nam tử cũng phải khiêu lên cây cành bên trên, lợi dụng cành cây cùng lá cây đem chính mình ẩn giấu lên.

Ba người cử động làm cho trên cây Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì ba người nếu là tại khiêu cao hơn một chút, cái kia phỏng chừng đêm nay lại muốn chảy máu...

Nhảy lên cành cây sau khi, tên là thanh hải nam tử trầm giọng nói: "Dĩ vãng mấy giới huyền thú thật giống đều không có thành đàn kết đúng, không biết vì sao khóa này Thanh Vân Bảng, những kia vương giai huyền thú sẽ kết bè kết lũ, thậm chí rất nhiều vương giai huyền thú, so với nhân loại chúng ta còn muốn đoàn kết. Nếu như Thập Vạn Đại Sơn những kia vương giai huyền thú đều đoàn kết lên, vậy chúng ta khóa này tham gia Thanh Vân Bảng những người này nhưng là nguy hiểm a!"

Hoàng thanh gật gật đầu, nói: "Là có chút vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, dĩ vãng mấy giới Thanh Vân Bảng những kia vương giai huyền thú không chỉ có không đoàn kết, ngược lại, còn có lẫn nhau ra tay. Thế nhưng lần này, chúng ta cùng nhau đi tới, nhìn thấy vương giai huyền thú cơ bản đều là đội, có rất ít lạc đàn, này rất không tầm thường a!"

"Hay là những này vương giai huyền thú bên trong xuất hiện một cái đầu lĩnh!" Lúc này, khá là trầm mặc Hải Tuyết đột nhiên nói.

Nghe vậy, hoàng thanh cùng thanh hải biến sắc mặt, hoàng quét đường phố: "Làm sao có khả năng, vương giai huyền thú đều là cực kỳ kiêu ngạo huyền thú, trừ phi đối mặt linh giai huyền thú, không phải vậy chúng nó không thể đối với cùng cấp vương giai huyền thú cúi đầu!"

Thanh hải cũng đồng ý nói: "Hoàng huynh nói có lý, để những này huyền thú nghe lệnh một con vương giai huyền thú, coi như này con vương giai huyền thú là huyền thú đế quốc hoàng tộc cũng không có khả năng lắm a!"

Tên là Hải Tuyết nữ tử nhàn nhạt nhìn hai người một chút, nói: "Làm sao không thể nào, ta Nhân tộc có Nguyên Đồng loại này siêu cấp yêu nghiệt, huyền thú đế quốc liền không thể xuất hiện loại kia siêu cấp yêu nghiệt sao? Các ngươi thí nghĩ một hồi, nếu như Nguyên Đồng đồng ý hiệu triệu lần này đến thanh vân sơn mạch huyền giả, sẽ có bao nhiêu huyền giả đi vào tuỳ tùng?"

"Nhưng là vương giai huyền thú đều là cực kỳ kiêu ngạo gia hỏa a...." Hoàng thanh cải.

Trong đêm tối, Hải Tuyết sắc mặt nghiêm túc lên, nói: "Chính là bởi vì như vậy, lúc này mới tăng thêm sự kinh khủng a. Con kia siêu cấp yêu nghiệt huyền thú đến tột cùng khủng bố đến mức nào, mới sẽ làm đến những này cực kỳ kiêu ngạo vương giai huyền thú nguyện ý nghe từ nó mệnh lệnh?"

Giữa trường trầm mặc lên, dạ có vẻ càng thêm yên tĩnh.

Một hồi lâu sau, Hải Tuyết tiếp tục nói: "Nghe nói lần này huyền thú đế quốc hoàng tộc hoàng kim Bỉ Mông bộ tộc, vượn người kim cương, thôn thiên cự mãng, còn có nắm giữ trong truyền thuyết thần thú huyết thống Khiếu Thiên ma lang đều phái ra trong tộc tinh anh đến thanh vân sơn mạch. Các ngươi hay là chưa từng nghe tới này bốn cái bộ tộc, thế nhưng các ngươi chỉ cần biết rằng chúng nó bộ tộc thực lực không kém nam vực sáu thế lực lớn là được rồi!"

"Không kém nam vực sáu thế lực lớn!" Nghe được câu này, hoàng thanh cùng thanh hải biến sắc mặt, sắc mặt từ từ biến nghiêm nghị lên.

Không kém nam vực sáu thế lực lớn, đó là khái niệm gì? Nói đơn giản, ngoại trừ sáu thế lực lớn đệ tử thiên tài, cái khác tán tu, tỷ như ba người bọn họ gặp phải loại này bộ tộc người, quá nửa là thập tử vô sinh rồi!

"Hải Tuyết, cái kia bốn cái huyền bầy thú tộc, coi là thật kinh khủng như vậy?" Hoàng thanh trầm giọng hỏi.

Hải Tuyết gật gật đầu, nói: "Từng ở Thập Vạn Đại Sơn rèn luyện bên trong, ta may mắn gặp vượn người kim cương, hình thể lớn vô cùng, như một ngọn núi nhỏ, hình thể chỉ là phụ, kinh khủng nhất chính là sức mạnh của nó, ta tận mắt nhìn thấy con kia còn chưa tới vương giai vượn người kim cương dùng bàn tay khổng lồ kia đem một toà chừng mười trượng cao, rộng năm, sáu trượng núi nhỏ đập thành mảnh vỡ, liền cái kia một chưởng, chính là một ít huyền giai cao cấp huyền kỹ cũng không uy lực kia a. Mà con kia vượn người kim cương còn chỉ là tiện tay vỗ một cái, đồng thời còn chưa tới vương giai...."

Hoàng thanh trầm giọng nói: "Nếu như những này huyền thú là bị này bốn cái huyền bầy thú tộc một người trong đó thống trị, vậy còn được, mà nếu như không phải...."

Hoàng thanh nói đến đây không có tiếp tục nói hết, nhưng mà một bên Hải Tuyết cùng thanh hải nhưng là sắc mặt càng thêm nghiêm nghị. Nếu như đột nhiên xuất hiện một con huyền thú so với này bốn cái có thể so với nam vực sáu thế lực lớn bốn cái huyền bầy thú tộc còn lợi hại hơn, vậy này chỉ huyền thú nhiều lắm khủng bố mới có thể làm cho này bốn cái bộ tộc tinh anh đối với hắn cúi đầu xưng thần?

Trên cây, Dương Diệp sắc mặt cũng phải nghiêm nghị lên, cho tới nay, hắn tại Thập Vạn Đại Sơn, đối mặt huyền thú, cơ bản đều là không nhìn thêm xem thường tâm thái, bởi vì có Tiểu gia hỏa tại! Thế nhưng bây giờ nghe tên kia gọi Hải Tuyết lời của cô gái, hắn cảm thấy, việc này e sợ không đơn giản như vậy. Tiểu gia hỏa tuy rằng rất lợi hại rất lợi hại, nhưng cũng không phải vô địch a!

Bất quá cũng còn tốt, ngoại trừ Tiểu gia hỏa ở ngoài, hắn còn có bảy cái tên to xác, thêm vào hắn, bọn họ này một cái tổ hợp, hẳn là sẽ không sợ hãi cái kia cái gì huyền thú yêu nghiệt.

Kỳ thực dứt bỏ Tiểu gia hỏa cùng cái kia bảy cái tên to xác, Dương Diệp cũng không có nửa điểm lòng sợ hãi, cho tới nay, hắn đều khát vọng toàn lực một trận chiến! Cùng Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt lần đó chiến đấu, hắn cũng không sử dụng tới toàn lực, điều này làm cho trong lòng hắn dù sao cũng hơi không cam lòng. Bất quá không có chuyện gì, hắn tổng hội cùng nguyên môn, hoặc là cái kia huyền thú yêu nghiệt một trận chiến.

Bởi vì hắn Dương Diệp mục tiêu là Thanh Vân Bảng số một, nếu là số một, vậy thì nhất định hắn Dương Diệp muốn giẫm vô số thiên tài yêu nghiệt đi tới. Chuyện này, hắn không có lựa chọn khác, bởi vì quan hệ đến mẫu thân hắn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, đột nhiên, hắn ám đạo gay go, quả nhiên, ngay khi hắn hít sâu một hơi thì, hắn dưới đáy bốn người đột nhiên thiểm lược dưới dưới cây lớn, sau đó ba đạo kình khí cấp tốc mà tới.

------oOo------

Chương 197: Tăng lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Ba người kình khí trong nháy mắt bị Dương Diệp đánh tan.

Rơi trên mặt đất, Dương Diệp nhìn về phía vẻ mặt đề phòng ba người, tên là Hoàng Thanh cùng Thanh Hải nam tử trong cơ thể huyền khí phun trào, phảng phất sau một khắc liền muốn ra tay, bất quá vừa nghĩ tới lúc trước Dương Diệp cái kia nhẹ như mây gió một chiêu kiếm, sắc mặt hai người chính là biến nghiêm nghị cực kỳ, không dám tùy tiện ra tay, cái kia một chiêu kiếm, thực sự là quá sắc bén.

"Ngươi là Kiếm Tông đệ tử Dương Diệp!" Đang lúc này, một bên Hải Tuyết có chút kinh ngạc nói.

Nghe vậy, Hoàng Thanh cùng Thanh Hải sắc mặt hai người lần thứ hai biến đổi, Dương Diệp danh tự này, bọn họ đương nhiên là nghe qua, vậy cũng là lấy Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả cảnh, cùng linh giả cảnh cường giả từng giao thủ hàng đầu yêu nghiệt a!

Dương Diệp có chút bất ngờ, nhìn về phía Hải Tuyết, nói: "Ngươi biết ta?"

Hải Tuyết gật gật đầu, nói: "Tại Đế Đô Môn Khẩu, ta đã thấy ngươi cùng người vương giả kia cảnh cường giả từng giao thủ!"

Thì ra là như vậy, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Lúc trước nghe ngươi nói huyền thú đế quốc cái kia bốn cái không kém nam vực sáu thế lực lớn huyền bầy thú tộc, ngươi có biết chúng nó tình huống cặn kẽ?"

Hải Tuyết trầm ngâm một hồi, nói: "Tỉ mỉ ta không rõ ràng, ngươi cũng biết, huyền thú cấm chỉ nhân loại bước vào chúng nó khu vực trung tâm. Bất quá có một chút ta có thể xác định, vậy thì là cái kia tứ đại huyền bầy thú tộc rất khủng bố, dù cho là không trở thành vương giai đều rất khủng bố." Nói đến đây, Hải Tuyết dừng một chút, sau đó nhìn phía Dương Diệp, nói: "Đương nhiên, khủng bố chỉ là đối với cho chúng ta!"

Dương Diệp cười cợt, không đang hỏi cái đề tài này, nhìn về phía một bên vẻ mặt vẫn như cũ có chút đề phòng hai người, nói: "Đối với các ngươi không có ác ý gì!" Nói xong, Dương Diệp không ở quản ba người, thả người nhảy một cái, rơi vào trên cây, tiếp tục bắt đầu hấp thu năng lượng thạch.

Thấy Dương Diệp cử động, ba người nhìn nhau một chút, do dự dưới, ba người vẫn là lựa chọn rời đi nơi này, đi tìm những khác ẩn thân nơi.

Tại Thập Vạn Đại Sơn, là không có cái gì nhân nghĩa đạo đức giảng, Dương Diệp thực lực cường hãn như vậy, bây giờ đối với bọn họ không có ác ý, thế nhưng ai dám cam đoan Dương Diệp vẫn đối với bọn họ không ác ý? Ngược lại mặc kệ như thế nào, vì lý do an toàn, bọn họ đều không muốn cùng một cái thực lực mạnh hơn bọn họ rất nhiều người cùng nhau.

Đối với ba người lựa chọn, Dương Diệp không phản ứng gì, tiếp tục chuyên tâm hấp thu năng lượng trong đá linh khí.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, sắp tới đêm khuya, yên tĩnh thanh vân bên trong dãy núi, thỉnh thoảng sẽ đột nhiên truyền ra một đạo huyền thú tiếng rống giận dữ, mỗi khi truyền ra huyền thú tiếng rống giận dữ thì, liền đại biểu có nhân loại huyền giả bị huyền thú phát hiện, trong đêm đen bị huyền thú phát hiện, ngoại trừ sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc những yêu nghiệt kia ở ngoài, cực thiếu có người có thể sống sót!

Bất quá những này đều không liên quan Dương Diệp sự, lúc này Dương Diệp đang cố gắng hấp thu năng lượng thạch, từng khối từng khối năng lượng thạch bị hấp thu thành chồng bột phấn....

Ngày thứ hai trời lờ mờ sáng, Dương Diệp chính là tỉnh lại, mở hai mắt ra cái kia một chốc, một vệt kinh hỉ tự con ngươi nơi sâu xa chợt lóe lên, bởi vì hắn phát hiện, hắn thì đã Tiên Thiên tam phẩm rồi!

Cho tới nay, hắn đều là đang cố gắng tăng lên huyền kỹ cùng thân thể, mà tự thân cảnh giới nhưng là cực nhỏ chăm chú đi tu luyện qua, vì lẽ đó đến tối hôm qua mới thôi, hắn còn đều chỉ là Tiên Thiên nhị phẩm, chỉ là không nghĩ tới, hấp thu một đêm năng lượng thạch, lại liền tăng lên nhất phẩm cảnh giới, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Dù sao tại này thanh vân bên trong dãy núi, thêm một phần thực lực liền thêm một phần bảo đảm a!

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp hai mắt khép hờ, vội vã kiểm tra một hồi trong cơ thể vòng xoáy thế giới, như hắn sở liệu, tại hắn trở thành Tiên Thiên tam phẩm thì, trong tuyền qua không gian lần thứ hai lại lớn một chút. Nhìn thấy sự biến hóa này, Dương Diệp trên mặt ý cười càng nồng.

Tuy rằng không biết này tiểu vòng xoáy lai lịch đến cùng là cái gì, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, cái này tiểu vòng xoáy tuyệt đối là một cái rất trâu rất trâu đồ vật; Tuy rằng hắn cũng còn không biết này tiểu vòng xoáy chân chính tác dụng là cái gì, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, lúc này tiểu vòng xoáy tác dụng cũng đã rất nghịch thiên rồi!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở suy nghĩ cái vấn đề này, quay đầu nhìn một chút trên bả vai còn đang ngủ Tử Điêu, Dương Diệp không hề có một tiếng động cười cợt, đem Tử Điêu ôm vào trong lòng, sau đó thân hình hơi động, hướng về phía nam thiểm vút đi.

Nhưng mà còn đi không bao lâu, Dương Diệp chính là lần thứ hai ngừng lại, bởi vì tại hắn cách đó không xa một ngọn núi giữa lòng núi, ba người chính đang vây công một con vương giai huyền thú, ba người này không phải người khác, chính là tối hôm qua cùng hắn đã xảy ra một điểm tiểu ma sát ba người kia.

Ba người vây công con kia vương giai huyền thú Dương Diệp cũng nhận thức, bởi vì loại kia huyền thú hắn đã từng cũng đã gặp, vậy thì là liệt diễm sư quần, chỉ có điều này con liệt diễm sư quần là vương giai!

Ba người thực lực không sai, theo đạo lý tới nói, ba người vây công một con vương giai huyền thú hẳn là vẫn là không có vấn đề gì, nhưng mà để Dương Diệp bất ngờ chính là, xa xa chiến đấu căn bản không phải ba người vây công vương giai huyền thú, mà là đầu kia liệt diễm sư tại đè lên ba người.

Phát hiện cái này, Dương Diệp đến rồi một chút hứng thú, đối với cường hãn vương giai huyền thú, hắn đều có hứng thú, bởi vì cái kia đại biểu hắn sau đó có thể sẽ thêm ra một con siêu cấp tay chân a!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp không có lựa chọn ra tay, mà là ẩn giấu ở một bên, nhìn ba người cùng đầu kia vương giai liệt diễm sư chiến đấu.

"Bành!"

Hoàng Thanh một chưởng vỗ ở liệt diễm sư đầu, nhưng mà liệt diễm sư nhưng nửa điểm sự không có, ngược lại, hắn trái lại bị chấn động bay ngược mà ra.

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Hải Tuyết cùng Thanh Hải sắc mặt hai người biến đổi, con này vương giai huyền thú thực lực cùng thân thể phòng ngự thực sự là quá khủng bố a!

Cái kia bay ngược ra ngoài Hoàng Thanh cũng phải mắt lộ vẻ kinh hãi, vương giai huyền thú phòng ngự cường hãn trình độ, bọn họ vẫn là biết đến, cũng chính là bởi vì biết, hắn mới lộ ra vẻ kinh hãi, bởi vì hắn lúc trước cái kia một chưởng, nhưng là không có nương tay, bình thường vương giai huyền thú trúng rồi, cũng phải sẽ bị thương tổn, mà trước mắt này con liệt diễm sư nhưng là một điểm phản ứng đều không!

Lúc này hắn hối hận rồi, không chỉ có hắn hối hận rồi, một bên Hải Tuyết cùng Thanh Hải cũng hối hận rồi, hối hận lúc trước đối với này con lạc đàn liệt diễm sư động thủ.

Hừng đông thời gian, bọn họ liền đứng dậy hành động, đi tìm những tán tu kia huyền giả, song khi đi tới nơi này thì, bọn họ phát hiện một con lạc đàn vương giai huyền thú, cũng chính là hiện tại ba người bọn họ trước mặt này một con, điều này làm cho ba người bất ngờ thêm kinh hỉ, sau đó ba người phi thường có hiểu ngầm đối với này con liệt diễm sư ra tay rồi.

Chỉ là ba người không nghĩ tới, này con liệt diễm sư thực lực lại cường hãn như vậy, cường hãn đến ba người bọn họ liên thủ đều không thể làm gì, không, phải nói ba người liên thủ đều không phải đối thủ, nếu như không phải ba người bọn họ đã có một điểm hiểu ngầm, e sợ ba người lúc này đã trở thành này con liệt diễm sư trong bụng thịt.

Đẩy lui Hoàng Thanh, liệt diễm sư cũng không có cứ thế ngừng tay, trái lại là ngửa đầu gầm lên giận dữ, sau đó thả người nhảy một cái, hướng về cái kia bay ra ngoài Hoàng Thanh nhào tới, mà hai chân trừng nơi, mặt đất trực tiếp sụp xuống lún xuống....

Nhìn thấy liệt diễm sư đánh về phía Hoàng Thanh, một bên Thanh Hải cùng Hải Tuyết hai người không chút nghĩ ngợi che ở Hoàng Thanh trước, sau đó hướng về cái kia liệt diễm sư phát động các loại huyền kỹ công kích.

Hiện tại ba người làm một thể, nhất định phải trợ giúp lẫn nhau, không phải vậy Hoàng Thanh như tử, cái kia hai người bọn họ căn bản là không có cách chống đối này con cường hãn liệt diễm sư.

Cái kia Hoàng Thanh sau khi hạ xuống, cũng không có lựa chọn liền như vậy chạy trốn, mà là lựa chọn đi trợ giúp Thanh Hải cùng Hải Tuyết, tương tự, hắn cũng rõ ràng đạo lý này, tại này thanh vân bên trong dãy núi, nếu là bị một con vương giai huyền thú tử truy, cái kia quá nửa là chết chắc rồi. Nếu như vậy, vậy còn không như ba người liên thủ đem hết toàn lực một kích, như vậy hay là còn có cơ hội!

Nhìn giữa trường ác chiến, một bên Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, trước mắt này con liệt diễm sư thực lực còn là vô cùng tốt. Bởi vì nếu như đổi làm là tiểu ngân hoặc là tiểu hôi, lúc này e sợ đã hơn nửa chết ở ba người tay bên trong. Nhưng mà này con liệt diễm sư không chỉ có không có chịu đến nửa điểm thương tổn, trái lại còn đè lên giữa trường ba người đánh.

Cư Dương Diệp phỏng chừng, này con liệt diễm sư thực lực, e sợ đã không kém lúc trước cái kia đã nửa bước linh giai đại địa Hùng vương, cho dù có khoảng cách, cũng không kém là bao nhiêu.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp lắc lắc trên bả vai còn đang ngủ Tử Điêu, bị Dương Diệp lay động, Tử Điêu phi thường không tình nguyện mở hai mắt ra, tỉnh lại Tử Điêu chuyện thứ nhất chính là tiểu trảo nắm lấy Dương Diệp lỗ tai dùng sức ninh lên, Dương Diệp lúc này vội vàng xin lỗi, sau đó chỉ chỉ xa xa liệt diễm sư...

Nhìn thấy liệt diễm sư, Tử Điêu còn có chút lim dim hai mắt nhất thời lượng lên, sau đó vội vã chỉ trỏ đầu nhỏ, trên người tử quang thoáng hiện, liền muốn đi thu tiểu đệ...

Dương Diệp liền vội vàng đem Tử Điêu ôm lấy, đùa giỡn, hắn cũng không muốn để thân phận của Tử Điêu xuất hiện ở trước mặt mọi người!

Trấn an được Tử Điêu sau, Dương Diệp thân hình hơi động, xuất hiện ở giữa trường.

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện, làm cho liệt diễm sư cùng Hoàng Thanh ba người sững sờ, dừng lại chiến đấu. <

------oOo------

Chương 198: Thanh niên áo bào tím!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Các ngươi đi!"

Dương Diệp liếc mắt nhìn ba người, nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, ba người nhìn nhau một chút, do dự một chút, ba người mặt lộ vẻ vẻ cảm kích, Hoàng Thanh nói: "Dương huynh đệ, ba người chúng ta thực lực tuy rằng không mạnh, nhưng vẫn là có thể đến giúp Dương huynh đệ một điểm bận bịu, liền để chúng ta bốn người liên thủ làm sao?"

Hiển nhiên, ba người cho rằng Dương Diệp là đến giúp đỡ.

Đối với ba người thái độ, Dương Diệp tương đối hài lòng, tuy rằng hắn không phải thật tâm đến giúp đỡ, thế nhưng từ đối phương nói hỗ trợ điểm ấy đến xem, hiển nhiên, ba người không phải loại kia người vong ân phụ nghĩa, lắc lắc đầu, nói: "Tốc độ rời đi nơi này, ta tự có biện pháp giải quyết."

Hoàng Thanh còn chuẩn bị nói cái gì, lại bị một bên Hải Tuyết ngăn cản, Hải Tuyết thật sâu liếc mắt nhìn một bên vô cùng yên tĩnh liệt diễm sư, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Đại ân không quên, ngày sau ổn thỏa báo đáp!" Nói xong, lôi kéo một bên còn có chút đầu óc mơ hồ hai người hướng xa xa thiểm vút đi.

"Thật nữ tử thông minh!" Nhìn thấy Hải Tuyết ánh mắt cùng cử động, Dương Diệp thấp giọng tán một câu.

Tại ba người hoàn toàn biến mất ở phía xa thì, Dương Diệp lúc này mới nhìn về phía một bên liệt diễm sư, liệt diễm sư toàn thân bộ lông màu đỏ rực, hình thể cao to cực kỳ, so với tiểu ngân cùng tiểu hôi còn đại số một. Lúc này liệt diễm sư miệng phun hỏa tinh, hai mắt tử nhìn chòng chọc Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, bốn chân trên đất không ngừng nhẹ nhàng ma sát, làm như muốn tiến lên, nhưng cũng không dám!

Huyền thú, đặc biệt mạnh mẽ huyền thú, chúng nó đang đối mặt càng mạnh mẽ hơn huyền thú thì, hoặc là cái khác gặp nguy hiểm đồ vật thì, chúng nó đều có thể bản năng cảm giác được, mà lúc này, này con liệt diễm sư chính là từ trên người Tử Điêu cảm nhận được nguy hiểm.

Dương Diệp nhìn về phía Tử Điêu, cười cợt, nói: "Tiểu gia hỏa, xem ngươi rồi!"

Tử Điêu chỉ trỏ đầu nhỏ, thân hình lóe lên, trong nháy mắt đi tới liệt diễm sư đỉnh đầu, ngay khi Tử Điêu chuẩn bị triển khai uy thế thì, đột nhiên, Dương Diệp trước mắt tối sầm lại, Dương Diệp biến sắc mặt, ngẩng đầu nhìn phía bầu trời, chỉ thấy lúc này trên bầu trời, một con khoảng chừng trường vài chục trượng, khoan chừng hai mươi trượng to lớn dị vật hướng hắn cùng Tử Điêu cúi người mà đến!

Phi hành huyền thú!

Dương Diệp thân hình hơi động, đi tới Tử Điêu bên cạnh, đem Tử Điêu ôm vào trong lòng, lần thứ hai sử dụng tới tật phong bộ, vọt đến vài chục trượng ở ngoài, tỏ rõ vẻ nghiêm nghị nhìn về phía con kia to lớn phi hành huyền thú.

Con kia phi hành huyền thú cũng không có đuổi bắt Dương Diệp cùng Tử Điêu, chậm rãi giảm xuống, khi cách mặt đất thời gian, Dương

Diệp mới phát hiện này con phi hành huyền thú hình dạng, này con phi hành huyền thú, hắn nhận thức, là Thập Vạn Đại Sơn bên trong tên là lôi điêu một loại phi hành huyền thú.

Lôi điêu, hình thể to lớn, nửa ngày liền có thể phi hơn mười ngàn dặm, nếu như tại sấm sét khí trời bên trong, tốc độ kia có thể càng nhanh, hơn bởi vì có thể mượn tổ lôi điện chi lực! Cho tới sức chiến đấu, sức chiến đấu hơi yếu, bất quá bởi khả năng đủ phi hành, vì lẽ đó nhân loại linh giai trở xuống huyền giả cùng với nó linh giai huyền thú đối với nó căn bản không có một điểm biện pháp nào!

Đột nhiên, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, trong cơ thể huyền khí không tự chủ được vận chuyển lên, bởi vì hắn lúc này mới phát hiện, tại lôi điêu cái kia rộng lớn trên lưng, còn đứng một tên trên người mặc có chút khôi ngô chàng thanh niên!

Chàng thanh niên trên người mặc một bộ trường bào màu tím, vóc người cao lớn lạ thường khôi ngô, thế nhưng hình dạng nhưng là cực kỳ thanh tú, phóng tầm mắt nhìn, nếu như không phải hình thể duyên cớ, sẽ cho người cảm thấy là một cái đọc đủ thứ thi thư văn nhã người!

Khi lôi điêu lúc rơi xuống đất, cái kia một bên liệt diễm sư lập tức phục bò ở trên mặt đất, đương nhiên, không phải tại thần phục này con lôi điêu, nó thần phục chính là cái kia đứng ở lôi điêu trên chàng thanh niên!

Linh giai hoá hình huyền thú?

Thấy cảnh này, Dương Diệp trong đầu bốc lên cái ý niệm này, thế nhưng rất nhanh hắn liền phủ định. Thanh vân sơn mạch là không thể xuất hiện linh giai huyền thú, khá là nam vực sáu thế lực lớn những cường giả kia không phải là trang trí. Nếu không phải linh giai huyền thú, cái kia trước mắt này con lại là chuyện gì xảy ra? Dương Diệp có thể khẳng định một điểm, vậy thì là đối phương tuyệt đối không phải là loài người!

Thanh niên áo bào tím nam tử chậm rãi đi xuống lôi điêu, đi tới Dương Diệp cách đó không xa, người đàn ông áo bào tím nhìn một chút Dương Diệp, sau đó không nhìn thẳng đi Dương Diệp, nhìn về phía Dương Diệp trong lòng Tử Điêu, khi nhìn thấy Tử Điêu thì, người đàn ông áo bào tím trong mắt loé ra một vệt nghiêm nghị, môi thân khải, từng đạo từng đạo không hề có một tiếng động sóng gợn chậm rãi trôi về Tử Điêu!

Lúc này Tử Điêu không có nghịch ngợm gây sự, nhìn thanh niên áo bào tím, Tử Điêu tiểu trảo chỉ chỉ thanh niên bên cạnh liệt diễm sư, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp, ý tứ rất rõ ràng.

Thanh niên áo bào tím biến sắc mặt, nhìn Dương Diệp một chút, sau đó chậm rãi lắc lắc đầu.

Thấy thanh niên áo bào tím lắc đầu, Tử Điêu đột nhiên nổi giận, tiểu trảo vung lên, một cái tử quang trong nháy mắt đi tới thanh niên áo bào tím trước.

Thanh niên áo bào tím sắc mặt lần thứ hai biến đổi, tay phải nắm tay, hướng về Tử Điêu cái kia tử quang oanh một cái!

"Bành!"

Tử quang tiêu tan.

Tử Điêu nổi giận, thân hình thiểm lược bầu trời, một luồng áp lực vô hình che ngợp bầu trời lung hướng về phía thanh niên áo bào tím cùng với mặt khác hai con huyền thú.

Khi cảm nhận được luồng áp lực này thì, thanh niên áo bào tím tròng mắt co rụt lại, không kìm lòng được về phía sau rút lui vài bộ, một tiếng hét to, thanh niên áo bào tím tay phải về phía trước bình thân mà ra, chợt đột nhiên xoay tròn, một luồng khí thế kinh khủng dâng trào mà ra, chống lại Tử Điêu triển khai cái kia cỗ uy thế. Nhưng mà Tử Điêu triển khai cái kia cỗ uy thế nhưng là càng ngày càng mạnh, làm cho thanh niên áo bào tím không ngừng lùi lại...

Cho tới thanh niên áo bào tím bên cạnh con kia lôi điêu cùng liệt diễm sư, lúc này hai con huyền thú thân thể gắt gao phục ở trên mặt đất, thân thể càng là run rẩy kịch liệt, phảng phất tận thế đến rồi!

Nhìn thấy Tử Điêu cùng thanh niên áo bào tím đã bắt đầu động thủ, Dương Diệp đương nhiên cũng sẽ không nhàn rỗi, chân phải đột nhiên đạp, thân hình quay về thanh niên áo bào tím bắn mạnh tới, khi đi tới thanh niên áo bào tím trước người thì, Dương Diệp không chút do dự mà chính là rút kiếm một chém!

Nhìn thấy Dương Diệp bắn mạnh mà đến, thanh niên áo bào tím hừ lạnh một tiếng, trong mắt loé ra một vệt khinh bỉ, tay trái nắm tay, quay về đã đi tới trước mặt hắn Dương Diệp đánh tới!

"Coong!"

Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm kịch liệt run lên, chợt, một luồng tê dại lực lượng tự Tử Linh kiếm truyền tới hắn trên cánh tay, Dương Diệp trong lòng cả kinh, kinh trước mắt cái này thanh niên áo bào tím thật mạnh phòng ngự, bởi vì hắn này một cái, lại không có thể bổ ra đối phương phòng ngự, tuy rằng hắn không có sử dụng tới toàn lực...

Thanh niên áo bào tím kinh ngạc nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Không sai lực công kích, bất quá chỉ đến thế mà thôi!" Nói, hắn tay trái về phía sau co rụt lại, chuẩn bị cho Dương Diệp đến một đòn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một tia sáng tím không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt hắn, bất thình lình tử quang, làm cho thanh niên áo bào tím biến sắc mặt, công kích này thực sự là quá mức quỷ dị, xuất hiện không có nửa điểm dấu hiệu!

Bất đắc dĩ, thanh niên áo bào tím khí thế vừa thu lại, thân thể hướng sau lóe lên, tránh thoát đạo kia tử quang.

Ngay khi thanh niên áo bào tím mới vừa vọt đến mặt sau mấy trượng khoảng cách thì, lại là một tia sáng tím xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, lần này, thanh niên áo bào tím trong mắt lộ ra cực kỳ nghiêm nghị cùng khiếp sợ! Không chỉ có như vậy, một luồng áp lực vô hình càng là gắt gao áp chế hắn, luồng áp lực này tuy rằng không đến nỗi để hắn như bên cạnh cái kia hai con huyền thú như vậy không thể tả, nhưng là làm cho hắn cực kỳ không khỏe, lại như bị trói ở tay chân!

Lần này thanh niên áo bào tím không có né tránh, tay phải về phía trước oanh một cái, đem tử quang nổ nát, tuy rằng đem tử quang nổ nát, thế nhưng hắn cũng phải bị tử quang chấn động rút lui chừng mười bộ, hiển nhiên, lần này tử quang so với lúc trước lần đó mạnh hơn rất nhiều!

Cùng lúc đó, Dương Diệp cũng đã đi tới thanh niên áo bào tím trước, cùng lúc trước giống như vậy, rút kiếm chính là một chém, cũng cùng lúc trước giống như vậy, lần này, hắn ngoại trừ không triển khai kiếm bất ngờ, cũng toàn lực đánh ra!

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện lần nữa tại trước mặt, thanh niên áo bào tím xem thường hừ lạnh một tiếng, lại là trực tiếp một quyền đánh tới.

"Bành!"

Dương Diệp rút lui lục bộ, thanh niên áo bào tím rút lui ba bước, nhưng mà thanh niên áo bào tím lúc này sắc mặt nhưng là thay đổi, bởi vì quả đấm của hắn bên trên, xuất hiện một đạo vết máu....

Thanh niên áo bào tím nhìn về phía Dương Diệp, đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng mà lúc này lại là một cái tử quang xuất hiện ở trước mặt hắn, không, phải nói thật nhiều cái...

Thanh niên áo bào tím nổi giận, chân phải đột nhiên đạp, trừng nơi, mặt đất trực tiếp đổ nát, thoáng qua, lấy thanh niên làm trung tâm, chu vi chừng mười trượng địa phương tất cả đều sụp xuống thành khanh, không chỉ có như vậy, từng đạo từng đạo to bằng cánh tay vết nứt còn không ngừng hướng bốn phía cấp tốc lan tràn!

Mà thanh niên thân thể, tại mượn mặt đất lực đạo bên dưới, như một viên đạn pháo giống như vậy, trực tiếp đem xuất hiện ở trước mặt hắn vô số tử quang đánh vỡ, sau đó tốc độ không giảm bắn mạnh hướng về phía Tử Điêu, hiển nhiên, hắn hiện tại cũng biết vấn đề vị trí, nếu như không giải quyết này cái thần bí Tiểu gia hỏa, hắn vĩnh viễn sẽ bó tay bó chân!

Nhìn thấy thanh niên áo bào tím công hướng về Tử Điêu, một bên Dương Diệp biến sắc mặt, trong mắt sát ý đột nhiên thoáng hiện, không chút nghĩ ngợi chính là đem tốc độ triển khai đến cực hạn, trường kiếm mang theo một đạo sáng như tuyết kim quang, đâm hướng về phía thanh niên áo bào tím.

Nhìn thấy thanh niên áo bào tím đi tới trước mặt, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở thanh niên áo bào tím nguyên lai chỗ đứng....

------oOo------

Chương 199: Hoá hình huyền thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy tình cảnh này, thanh niên áo bào tím tròng mắt kịch liệt co rụt lại, đây mới thực là không gian thuấn di a!

Thanh niên áo bào tím không thời gian suy nghĩ, bởi vì Dương Diệp đã đi tới phía sau hắn, cảm nhận được phía sau Dương Diệp khí tức, thanh niên áo bào tím mặt lộ vẻ vẻ dữ tợn, cả giận nói nói: "Muốn chết!"

Dứt lời, thanh niên áo bào tím xoay người, trực tiếp chính là một quyền!

Lần này, thanh niên áo bào tím cú đấm này so với lúc trước cái kia mấy quyền mạnh hơn nhiều rất nhiều, bởi vì thanh niên áo bào tím nắm đấm chỗ đi qua, không khí đều bị rút khô, một đạo dị thường rõ ràng không khí tào xuất hiện ở thanh niên áo bào tím trước.

Cảm nhận được thanh niên áo bào tím cú đấm này uy thế, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, chợt trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào Tử Linh kiếm bên trong, tại Kim Sắc huyền khí gia trì dưới, Tử Linh kiếm trên người dần hiện ra vài cỗ chói mắt ánh kiếm, một tiếng hét to, Dương Diệp quay về thanh niên áo bào tím nắm đấm tàn nhẫn mà đâm tới!

"Bành!"

Nắm đấm cùng kiếm kịch liệt chạm vào nhau, một luồng sóng khí tự tương giao nơi bỗng dưng bộc phát ra, hai người bị này cỗ sóng khí chấn động chợt lui, mà thanh niên áo bào tím còn không lùi vài bước, mấy cái tử quang lại là không có dấu hiệu nào đi tới trước mặt hắn....

Nhìn thấy tình cảnh này, thanh niên áo bào tím khóe miệng vừa kéo, này đánh thực sự là quá oan uổng một điểm, này tử quang mặc dù không cách nào cho hắn tạo thành trí mạng thương tổn, thế nhưng phiền phức cùng quỷ dị a, hơn nữa uy lực này cũng phải cực cường, cho dù lấy cơ thể hắn cường hãn độ, ai vào một, e sợ cũng sẽ không dễ chịu!

Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là phiền phức, hơn nữa đối với cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa, hắn quả thực là không nói gì, bởi vì hắn căn bản không có cách nào đối phó, này con Tiểu gia hỏa không chỉ có này thần bí tử quang, thần bí thuấn di, còn có cái kia thần bí vô hình uy thế, đừng nói bên cạnh còn có một người loại, chính là cùng này cái thần bí màu tím Tiểu gia hỏa một mình đấu, hắn cũng không muốn.

Tại sao? Bởi vì chỉ có thể chịu đòn...

Một quyền nổ nát tử quang, thanh niên áo bào tím vội vàng nói: "Dừng tay!"

Tử Điêu cũng mặc kệ, đang chuẩn bị còn muốn vung vẩy tiểu trảo, nhưng mà là bị Dương Diệp ngăn cản.

Tử Điêu tàn nhẫn mà trừng thanh niên áo bào tím một chút, sau đó thân hình lóe lên, đi tới cái kia nằm trên mặt đất lôi điêu cùng liệt diễm sư trước mặt, cũng mặc kệ hai con huyền thú có đồng ý hay không, tiểu trảo vung lên, một luồng tử quang bao phủ lại hai con quái vật khổng lồ, đem hai cái tên to xác cho tới Dương Diệp vòng xoáy đan điền rồi!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp dở khóc dở cười, mà một bên thanh niên áo bào tím nhưng là sắc mặt kịch biến, cái kia hai con vương giai huyền thú là làm sao biến mất?

Thanh niên áo bào tím nhìn Tử Điêu một chút, vừa nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: "Nó rất thần bí, ta tại huyền thú đế quốc, chưa từng gặp nó loại này huyền bầy thú tộc, thế nhưng nó nhưng có huyết thống uy thế, loại này huyết thống uy thế, so với nắm giữ thần thú huyết thống Khiếu Thiên ma lang còn cường đại hơn, nhân loại, nói cho ta, nó đến tột cùng là lai lịch ra sao?"

"Nghe đồn chỉ có linh giai huyền thú mới có thể hoá hình, ngươi không có đến linh giai, nhưng là có thể hoá hình, đây là tại sao?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Thanh niên áo bào tím sầm mặt lại, trầm giọng nói: "Nhân loại, là ta đang hỏi ngươi!"

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm chỉ xéo mặt đất, nói: "Đừng dùng loại này chất vấn ngữ khí, ta biết ngươi không úy kỵ chúng ta, nhưng ta cho ngươi biết, chúng ta cũng không úy kỵ ngươi, nếu như không thể bãi chính tâm thái của ngươi, vậy chúng ta ngay khi đến chiến đấu một hồi!"

"Liền ngươi?" Thanh niên áo bào tím khinh thường nói: "Nếu như không có ngươi trên bả vai nó tại, liền ngươi cũng có tư cách khiêu chiến ta? Nhân loại, ngươi quá để mắt chính ngươi rồi! Cuối cùng nói một câu, nói cho ta ta muốn biết, xem ở trên mặt của nó, ta có thể tha cho ngươi khỏi chết, không phải vậy, Hừ!"

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, đem Tử Linh kiếm cất đi, sau đó vỗ vỗ Tử Điêu, nói: "Ngoan, nhìn, đừng hỗ trợ, xem ta như thế nào trừng trị hắn!" Nói xong, Dương Diệp thân hình hơi động, quay về thanh niên áo bào tím bắn mạnh tới!

Đối với thanh niên áo bào tím không nhìn cùng khinh bỉ, Dương Diệp không một chút nào tức giận, bởi vì hắn biết, tại huyền thú thế giới, chỉ có có thực lực mới có thể bị tôn trọng, không có thực lực, muốn huyền Thú Tôn trùng ngươi, cái kia cơ bản là không thể sự! Đương nhiên, hắn chủ động xuất kích, cũng không phải vì làm cho đối phương tôn trọng, hắn là muốn nhìn một chút cơ thể chính mình sức mạnh cùng phòng ngự, cùng huyền thú đế quốc bên trong chân chính yêu nghiệt có bao nhiêu chênh lệch!

Dương Diệp không lưu thủ, cũng không dám lưu thủ, Kim Sắc huyền khí ở trong người điên cuồng phun trào, trên hai cánh tay, thoáng hiện nhàn nhạt kim quang.

Nhìn thấy Dương Diệp cử động, thanh niên áo bào tím khinh thường hừ lạnh một tiếng, nhân loại trước mắt kiếm kỹ cũng không tệ lắm, nếu như sử dụng kiếm, hay là vẫn có thể cho hắn tạo thành một điểm phiền phức, thế nhưng đối phương nhưng là quăng kiếm dùng nắm đấm, đây là đang tìm cái chết sao?

Khi đi tới thanh niên áo bào tím trước mặt thì, Dương Diệp không có bất kỳ đẹp đẽ động tác, như thanh niên áo bào tím giống như vậy, chính là một quyền đánh tới!

Đơn giản lại trực tiếp!

Đồng dạng, thanh niên áo bào tím rất trực tiếp cùng đơn giản, cũng phải một quyền đánh tới!

Liền như vậy, hai nắm đấm đụng vào nhau!

"Bành!"

Một tiếng vang trầm thấp, hai người trạm chỗ, mặt đất trong nháy mắt nát tan, chợt, Dương Diệp hướng sau rút lui chừng mười bộ, mà thanh niên áo bào tím nhưng chỉ lui ba bước! Nhưng mà, lúc này thanh niên áo bào tím nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt, nhưng là không có lúc trước như vậy xem thường, có chỉ là khiếp sợ cùng hiếu kỳ.

Nhìn thấy tự mình rót lui mười bộ, Dương Diệp âm thầm lắc đầu, chính mình sức mạnh thân thể cùng huyền thú đế quốc bên trong những này chân chính yêu nghiệt so với vẫn là chênh lệch rất nhiều a. Xem ra sau này có thời gian, phải đi tìm mạc lão tăng lên sức mạnh thân thể cùng phòng ngự rồi!

Thanh niên áo bào tím nhìn Dương Diệp, nói: "Nhân loại, ta lúc trước đúng là coi thường ngươi, không nghĩ tới ngươi sức mạnh thân thể đã không kém ta huyền thú đế quốc một ít vương giai huyền thú, ngươi là làm sao làm được?"

"Có trọng yếu không?" Dương Diệp nhạt thanh nói một câu, sau đó thân hình lần thứ hai bắn mạnh mà ra, trước mắt cái này nhưng là cái tốt nhất bồi luyện, quá thôn này, sau đó chỉ sợ cũng không cái tiệm này, hắn đương nhiên không muốn liền thăm dò một lần coi như rồi!

"Tuy rằng thân thể ngươi có thể so với ta huyền thú đế quốc vương giai huyền thú, nhưng đối với ta mà nói, vẫn là quá yếu rồi!" Nói xong câu này, thanh niên áo bào tím hướng về bước về phía trước một bước, hai chân hơi uốn lượn, vắng lặng chốc lát, thanh niên áo bào tím đột nhiên đạp, thân thể thả người nhảy lên, đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, sau đó chân phải giơ lên, quay về Dương Diệp nặng nề ép xuống!

Kim Sắc huyền khí tràn vào song quyền bên trong, Dương Diệp một tiếng hét to, song quyền đột nhiên hướng trên đánh tới, tại Kim Sắc huyền khí gia trì dưới, Dương Diệp song quyền như một cái nắm đấm vàng giống như vậy, chói mắt đến cực điểm, đương nhiên, luồng khí thế kia cũng phải cực kỳ khủng bố, bởi vì song quyền chỗ đi qua, vang lên từng đạo từng đạo khí bạo tiếng!

"Bành!"

Quyền cước chạm vào nhau, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, sau một khắc, Dương Diệp hai chân trực tiếp hãm xuống mặt đất bên trong, lấy Dương Diệp làm trung tâm, từng đạo từng đạo thô to vết nứt, nhanh chóng hướng bốn phía khuếch tán.

Lúc này Dương Diệp sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, bởi vì khi thanh niên áo bào tím đặt ở hắn song quyền bên trên thì, hắn cảm giác vậy căn bản không phải một người trọng lượng, mà là một ngọn núi lớn trọng lượng, nếu như không có Kim Sắc huyền khí gia trì, chỉ bằng vào sức mạnh của thân thể cùng phòng ngự, hắn căn bản không chịu nổi này thanh niên áo bào tím một cước!

Ngay khi thanh niên áo bào tím chuẩn bị lần thứ hai dùng sức thì, mặt đất bên trong Dương Diệp đột nhiên quát to một tiếng, thân thể tự mặt đất bên trong bắn nhanh ra, đem thanh niên áo bào tím đẩy lên!

Thanh niên áo bào tím hừ lạnh một tiếng, lần thứ hai dùng sức, mới vừa trên đỉnh đến Dương Diệp chính là trong nháy mắt bị ép xuống!

"Bành!"

Nương theo một đạo tiếng nổ lớn, Dương Diệp cả người trực tiếp rơi vào mặt đất bên trong!

Thanh niên áo bào tím đang chuẩn bị truy kích, nhưng mà làm như nghĩ tới điều gì, hắn nhìn một bên Tử Điêu một chút, thấy Tử Điêu ánh mắt không quen theo dõi hắn, thanh niên áo bào tím mí mắt giật lên, do dự một chút, chung quy là không có truy kích, chỉ là hừ lạnh một tiếng, vọt đến một bên. Hắn thực sự là không muốn đắc tội này cái thần bí Tiểu gia hỏa!

"Bành!"

Dương Diệp dưới đất chui lên, lúc này Dương Diệp rất là chật vật, tóc, khắp toàn thân từ trên xuống dưới, tất cả đều là bùn đất, bất quá cũng còn tốt, trên người không có cái gì thương thế!

"Ta vừa nãy chỉ có sáu phần mười không tới sức mạnh!" Thanh niên áo bào tím nhìn Dương Diệp, nhạt tiếng nói: "Hơn nữa này vẫn là ở ta không khôi phục bản thể thời điểm!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ta phải thừa nhận, tại sức mạnh thân thể cùng phòng ngự trên, ngươi so với ta mạnh hơn nhiều, bất quá, hiện tại liền để chúng ta chân chính đến chiến đấu một hồi đi!" Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, một luồng kiếm ý đột nhiên dâng trào ra, bao phủ lại thanh niên áo bào tím.

Khi cảm nhận được Dương Diệp kiếm ý thì, thanh niên áo bào tím sắc mặt thay đổi, nói: "Kiếm ý, lại là kiếm ý, nhân loại, xem ra ta lúc trước xác thực là có chút coi khinh ngươi. Bất quá ngươi nếu muốn chỉ bằng kiếm ý mà chiến thắng ta, cái kia ta cho ngươi biết, ngươi nghĩ tới quá ngây thơ rồi!" <

------oOo------

Chương 200: Tử Điêu phát uy (lần 1)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm kiếm Dương Diệp, tại thêm vào triển khai kiếm ý, Dương Diệp cả người khí thế biến ác liệt cực kỳ, Tử Linh kiếm trên thân kiếm, ngẫu nhiên sẽ có vài sợi kiếm quang màu vàng bắn nhanh ra, rơi trên mặt đất, mỗi nên như vậy, mặt đất chính là sẽ thêm ra mấy cái đen kịt kiếm động!

"Phân linh kiếm pháp!"

Một tiếng hét to, Dương Diệp cầm kiếm quay về thanh niên áo bào tím hư không vạch một cái, nhất thời, hai nói kiếm khí màu vàng óng tự Tử Linh kiếm mũi kiếm nơi bắn nhanh ra, cùng lúc đó, thân hình hắn hơi động, trường kiếm mang theo từng đạo từng đạo kiếm ảnh, lướt về phía thanh niên áo bào tím.

Đối mặt huyền thú, người khác hay là ước gì khoảng cách xa chiến đấu, thế nhưng đối với Dương Diệp tới nói, hắn thích hợp hơn khoảng cách gần cùng đối phương chiến đấu! Tại sao? Bởi vì kiếm của hắn có thể phá tan đối phương phòng ngự!

Kiếm khí màu vàng óng tại kiếm ý gia trì dưới, biến càng sắc bén hơn, tốc độ cũng càng thêm nhanh hơn, chừng mười trượng khoảng cách, không tới một cái hô hấp chính là đi tới thanh niên áo bào tím trước.

Thanh niên áo bào tím hừ lạnh một tiếng, đơn giản chính là một quyền!

"Bành!"

Dương Diệp kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt tiêu tan không trung, mà thanh niên áo bào tím nhưng là hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì hắn nắm đấm bên trên, xuất hiện lần nữa hai cái vết máu!

"Không hổ là kiếm ý, quả nhiên ác liệt!" Thanh niên áo bào tím trầm giọng nói một câu, sau đó thân hình hơi động, lướt về phía Dương Diệp.

Nhìn thấy thanh niên áo bào tím bắn mạnh mà đến, Dương Diệp mắt lộ tàn nhẫn sắc, rút kiếm quay về thanh niên áo bào tím đột nhiên chính là vừa bổ, tại kiếm ý cùng Kim Sắc huyền khí gia trì dưới Tử Linh kiếm, vào đúng lúc này, hiện ra chân chính uy lực kinh khủng, trường kiếm nhanh lưu lại từng đạo từng đạo thoáng như chân thực tàn ảnh, sức mạnh cường liền không gian đều xuất hiện một chút rung chuyển!

Thanh niên áo bào tím cũng không có né tránh chiêu kiếm này, cũng không có đi chặn chiêu kiếm này, tùy ý cái kia một chiêu kiếm bổ về phía đầu của hắn, mà hắn nhưng là một quyền thẳng tắp quay về Dương Diệp ngực đánh tới.

Đây là muốn lấy mệnh đổi thương? Sự nghi ngờ này ý nghĩ tại Dương Diệp trong đầu chợt lóe lên, hắn đương nhiên là không tin đối phương sẽ làm ngu xuẩn như vậy chuyện, nếu không phải lấy mệnh đổi thương, vậy thì là đối phương đối với mình phòng ngự có đầy đủ tự tin.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trên tay sức mạnh lần thứ hai gia tăng mấy phần, hắn liền không tin đầu của đối phương phòng ngự liền mạnh mẽ như vậy, có thể chống lại một tầng kiếm ý cùng Kim Sắc huyền khí gia trì một chiêu kiếm!

"Cheng"

Dương Diệp cái kia một cái thẳng tắp rơi vào thanh niên áo bào tím trên đầu, nhưng mà tưởng tượng đầu chia làm hai nửa cảnh tượng cũng chưa từng xuất hiện, ngược lại, Dương Diệp Tử Linh kiếm còn bị đàn hồi trở về!

"Bành!"

Mà đang lúc này, thanh niên áo bào tím nắm đấm cũng cùng Dương Diệp lồng ngực đến rồi một cái thân mật tiếp xúc. Bị một quyền bắn trúng, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, thân thể trong nháy mắt loan thành cung hình, hai chân xoa xoa mặt đất bay ngược ra ngoài, bay ra sắp tới hai mươi trượng sau mới ngừng lại, mà lúc này Dương Diệp nơi khóe miệng, một vệt đỏ tươi chậm rãi chảy xuống!

Mà thanh niên áo bào tím cái kia nơi trán, một đạo khoảng chừng một cm thâm vết kiếm thình lình bắt mắt xuất hiện ở nơi đó, thế nhưng là không có chảy máu.

Thanh niên áo bào tím nhìn về phía Dương Diệp, lần đầu, trong mắt hắn có nghiêm nghị, nói: "Ta vượn người kim cương bộ tộc, phòng ngự mạnh nhất địa phương là đầu, đầu của ta bộ, cho dù là nhân loại các ngươi bình thường linh giai cường giả cũng khó có thể thương tổn được, thế nhưng không nghĩ tới, nhưng là bị ngươi phá tan rồi. Trong này cố nhiên có kiếm kia ý duyên cớ, nhưng ta nghĩ, ngươi cái kia Kim Sắc huyền khí cũng phải công không thể phá, ngươi cái kia Kim Sắc huyền khí chính là nhân loại trong truyền thuyết Ngũ hành huyền khí sao?"

Tại thanh niên áo bào tím nói chuyện quãng thời gian này, Dương Diệp rõ ràng nhìn thấy, hắn lúc trước ở lại đối phương trên đầu cái kia một đạo vết kiếm đã biến mất không còn tăm hơi, lúc này thanh niên áo bào tím nơi trán, đã hoàn hảo như lúc ban đầu, sự phát hiện này, làm cho Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai nghiêm nghị lên!

Nguyên lai đối phương là viên kim cương bộ tộc, chẳng trách thực lực cường hãn như vậy! Dương Diệp khẽ gật đầu nói: "Ta huyền khí không phải Ngũ hành huyền khí, là biến dị huyền khí, nhưng kỳ uy lực, cũng không kém Ngũ hành huyền khí!"

"Không phải Ngũ hành huyền khí sao?" Thanh niên áo bào tím ngớ ngẩn, sau đó khẽ gật đầu, nói: "Đã không trọng yếu, được rồi, nhân loại, hiện tại ngươi cũng có thể hỏi ta một vấn đề, ta tin tưởng, ngươi ta trong lúc đó đều có rất nhiều vấn đề muốn hỏi đối phương!"

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó nói: "Nghe đồn ngươi huyền thú đế quốc ngoại trừ một cái siêu cấp yêu nghiệt, là thực lực ngươi mạnh, vẫn là hắn cường?"

Nghe vậy, thanh niên áo bào tím mí mắt giật lên, trầm mặc một lát, nói: "Hắn cường!"

Lần này đổi Dương Diệp mí mắt giật lên, trước mắt này thanh niên áo bào tím thực lực đã cường hãn như vậy, hơn nữa vẫn không có khôi phục bản thể tình huống dưới, nếu như đối phương khôi phục bản thể, vậy hắn e sợ chỉ có sử dụng tới cái hộp kiếm cùng kiếm ý tầng thứ hai, hay là mới có thể cùng đối phương chống lại, mà chính là một cường giả như vậy, lại thừa nhận cái kia yêu nghiệt còn mạnh hơn hắn!

Cái kia tên yêu nghiệt này nhiều lắm cường?

Thanh niên áo bào tím nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Ta biết ngươi lúc trước không có xuất toàn lực, nhưng ta có thể nói cho ngươi, nếu như ngươi gặp phải hắn, chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, không, là chắc chắn phải chết!"

"Thật sao?" Dương Diệp không thể trí phủ, không phải hắn tự đại, cùng cấp bên trong, hắn còn thật không cần sợ ai!

Thanh niên áo bào tím làm như nghĩ tới điều gì, liếc mắt nhìn một bên Tử Điêu, sau đó nói: "Đương nhiên, ngươi có sự giúp đỡ của nó, cho dù là hắn cũng không có cách nào làm sao đạt được ngươi. Nếu như lúc trước nó ở một bên kiềm chế ta, mà ngươi lại toàn lực ứng phó, ta e sợ chỉ có trốn phần."

Dương Diệp chỉ chỉ trên bả vai Tử Điêu, nói: "Các ngươi huyền thú bên trong cái kia yêu nghiệt so với nó làm sao?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía thanh niên áo bào tím, vung vẩy dưới tiểu trảo, trên vuốt, nhàn nhạt tử quang thoáng hiện!

Thanh niên áo bào tím mí mắt giật lên, trầm ngâm một lát, mới nói: "Luận thực lực, hắn mạnh, nhưng luận quỷ dị cùng thần bí, ngươi trên bả vai nó so với hắn quỷ dị cùng thần bí. Bất quá ta tin tưởng, mặc kệ là linh giai trở xuống huyền thú vẫn là linh giả cảnh trở xuống nhân loại, đều là không muốn cùng ngươi trên bả vai nó giao thủ!"

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, xác thực, đừng nói đến người khác, chính là hắn cũng không muốn cùng Tiểu gia hỏa chiến đấu, đùa giỡn, cùng Tiểu gia hỏa chiến đấu, cái kia nhất định là chỉ có thể chịu đòn. Lấy Tiểu gia hỏa cái kia quỷ dị thuấn di, e sợ chỉ có Tôn giả cảnh cường giả mới có thể chắc chắn truy được với.

Đang lúc này, thanh niên áo bào tím đột nhiên lại nói: "Nghe đồn nhân loại các ngươi thế giới cũng xuất hiện một cái được xưng có khả năng nhất trở thành vũ thần yêu nghiệt, việc này cũng phải thật?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Là có người này, hắn là nguyên môn đệ tử, gọi Nguyên Đồng, bất quá ta chưa từng thấy hắn, bởi vì hắn là từ đại tần đế quốc đi bộ tới đến thanh vân sơn mạch, mà không phải thông qua truyền tống trận đến. Còn thực lực của hắn, ta cũng không rõ ràng!"

Thanh niên áo bào tím nói: "Ta thu được một cái tin, ở chính giữa nơi này hơn một ngàn dặm ở ngoài mặt nam một cái sơn mạch bên trong, một kẻ loài người chính đang tàn sát ta huyền thú đế quốc vương giai huyền thú, phàm là hắn gặp phải vương giai huyền thú, không một may mắn thoát khỏi, thậm chí có vương giai huyền thú là bị thuấn sát. Nói vậy người này liền hẳn là này nguyên môn vị này gọi Nguyên Đồng yêu nghiệt rồi! Ta đang chuẩn bị chạy đi, chỉ là không nghĩ tới gặp phải các ngươi!"

"Ngươi tựa hồ không thế nào cừu thị nhân loại?" Dương Diệp đột nhiên nói. Huyền thú cùng nhân loại trong lúc đó quan hệ vẫn không được, đây là mọi người đều biết, thế nhưng trước mắt cái này hoá hình huyền thú đối với hắn tựa hồ không cái gì ác cảm.

Thanh niên áo bào tím liếc mắt nhìn Tử Điêu, sau đó mới nói: "Ngoại trừ trong truyền thuyết ở ngoài, ta chưa từng gặp một cái vương giai huyền thú chủ động tuỳ tùng nhân loại, hơn nữa còn là thần bí như vậy, quỷ dị, ngay cả ta cũng không biết lai lịch vương giai huyền thú! Nó nếu lựa chọn theo ngươi, nói vậy ngươi không phải một cái giết bừa huyền thú nhân loại!"

"Liền bởi vì như vậy?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Thanh niên áo bào tím nhàn nhạt nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Nếu như không có nó, không quản ngươi có đúng hay không giết bừa huyền thú nhân loại, ta đều sẽ giết ngươi!"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Ngươi đúng là rất thẳng thắn, còn có một vấn đề, huyền thú chỉ có đến linh giai mới có thể hoá hình, ngươi còn chưa tới linh giai cũng đã hoá hình, đây là vì sao?"

Thanh niên áo bào tím liếc mắt nhìn Tử Điêu, do dự dưới, sau đó nói: "Hoá hình thảo, chỉ cần có thiên giai hạ phẩm hoá hình thảo, thì có thể làm cho huyền thú sớm hoá hình."

Thiên giai hạ phẩm! Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, loại bảo vật này, chính là hắn cũng không nhất định có thể cho tới a! Xem ra để Tiểu gia hỏa hoá hình sự, chỉ có thể vô kỳ hạn tha sau. Chỉ là có chút đáng tiếc, hắn còn muốn nhìn một chút Tiểu gia hỏa hoá hình sau dáng dấp đây!

"Có thể nói cho ta các ngươi đem lúc trước cái kia hai con gia hỏa làm đi đâu rồi sao?" Thanh niên áo bào tím đột nhiên hỏi.

Dương Diệp do dự dưới, sau đó lắc lắc đầu, nói: "Xin lỗi, cái này không thể nói cho ngươi, bất quá ngươi yên tâm, theo ta, ân, theo Tiểu gia hỏa nhất định so với tốt hơn!" <

------oOo------

Chương 201: Tử Điêu phát uy (lần 2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh niên áo bào tím liếc mắt nhìn Tử Điêu, sau đó xoay người hướng về phía nam đi đến, đi mấy bước, hắn đột nhiên ngừng lại, nói: "Ta có linh cảm, lần này nhân loại các ngươi cùng chúng ta huyền thú trong lúc đó sẽ có một trận đại chiến, bởi vì hai bên đều ra một cái có thể hiệu lệnh quần hùng người, chỉ là hi vọng đến lúc đó chúng ta không muốn là địch!" Nói xong, thanh niên áo bào tím không ở dừng lại, biến mất ở chỗ cũ.

Dương Diệp ôm Tử Điêu cười cợt, hắn biết, thanh niên áo bào tím lời nói này không phải nói với hắn, mà là nói với Tử Điêu. Xác thực, nếu như Tử Điêu đứng ở nhân loại bên này, lấy Tử Điêu này khủng bố uy thế, ngoại trừ số ít vài con vương giai huyền thú ở ngoài, cái khác những kia vương giai huyền thú còn chiến đấu cái gì, trực tiếp đầu hàng đi...

Thanh niên áo bào tím đi rồi, Dương Diệp đem con kia lôi điêu cùng liệt diễm sư phóng ra, nhìn trước mắt hai con quái vật khổng lồ, Dương Diệp hai mắt tỏa ánh sáng, khắp khuôn mặt là ý cười.

Hắn bây giờ, đã nắm giữ chín con vương giai huyền thú, chín con vương giai huyền thú a, khái niệm này nghĩa là gì? Đương nhiên, đối với hắn mà nói, vẫn có chút thiếu, tại sao? Bởi vì kẻ thù của hắn là Bách Hoa Cung! Đừng nói chín con vương giai huyền thú, chính là chín mươi con đều vô dụng.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trên mặt ý cười từ từ biến mất, thấp giọng nói: "Chính mình chung quy vẫn là quá yếu a!" Lấy thực lực bây giờ của hắn, căn bản còn không cách nào cùng Bách Hoa Cung đối kháng, hắn tuy rằng có lòng tin ngày sau có thể lay động Bách Hoa Cung, thế nhưng mẫu thân có thể đợi được vào lúc ấy sao?

Đáp án là không thể!

Đơn giản tới nói, hắn nhất định phải đoạt được Thanh Vân Bảng số một, bởi vì chỉ có đoạt được Thanh Vân Bảng số một, thu được thanh vân lệnh, hắn mới có thể tranh thủ nhiều thời gian hơn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, mặt lộ vẻ kiên định, trầm giọng nói: "Thanh Vân Bảng số một, ai ngăn trở ta, ta liền giết ai!"

"Coong!"

Đang lúc này, trong tay hắn Tử Linh kiếm đột nhiên phát sinh một đạo tiếng kiếm reo, chợt, một tia sáng tím đột nhiên tự Tử Linh kiếm bên trong dâng trào mà ra, bao phủ lại Dương Diệp.

Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho Dương Diệp cùng trên bả vai hắn Tử Điêu biến sắc mặt, Tử Điêu trừng mắt nhìn, thân hình lóe lên, trực tiếp vọt đến tử quang ở ngoài, mà Dương Diệp nhưng là không chút nghĩ ngợi chính là sử dụng tới kiếm ý, kiếm ý dâng trào ra, đánh vào tầng kia tử quang bên trong, nhưng mà, đạo kia tử quang nhưng là chỉ là run rẩy, cũng không có phá nát!

Kiếm Tông, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, hắn vừa nãy nhưng là triển khai chính là hai tầng kiếm ý a!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, đem trong đầu tạp niệm quét sạch mà ra, ngay khi hắn chuẩn bị triển khai kiếm tâm thông minh thì, trong tay Tử Linh kiếm đột nhiên tránh thoát tay của hắn, hóa thành một tia sáng tím xông thẳng tới chân trời, xoay quanh tại trên đầu hắn.

Bỗng nhiên, Dương Diệp tiến vào một loại trạng thái kỳ diệu!

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên đang chuẩn bị vung vẩy tiểu trảo

Tử Điêu đột nhiên dừng lại tiểu trảo, mắt tím bên trong, lóe qua một đạo tia sáng kỳ dị.

Dần dần, Dương Diệp y phục không gió tự phồng lên, ở xung quanh hắn, phảng phất có một luồng vô hình năng lượng tại bừa bãi tàn phá, bởi vì lấy hắn làm trung tâm, chu vi mấy trượng trong phạm vi, những kia đá tảng không ngừng bị nát tan, không tới mấy tức thời gian, những kia đá tảng liền đã biến thành một đống bột phấn!

Mà tại đỉnh đầu của hắn, chuôi này Tử Linh kiếm phảng phất là đang hoan hô, từng đạo từng đạo tử quang không ngừng tự kiếm bên trong thoáng hiện!

Tử Điêu đã vọt đến vài chục trượng ở ngoài, bởi vì lúc này Dương Diệp chu vi, liền phảng phất là một cái cắt chém tràng, bất luận là đồ vật gì đều sẽ bị cắt chém thành phấn vụn!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đảo mắt, Dương Diệp đã từ sáng sớm trạm đến trưa, ở xung quanh hắn, trước sau có một luồng vô hình năng lượng tại bao phủ, mà lúc này hắn trạm địa phương, đã là khắp nơi tàn tạ, từng đạo từng đạo sâu sắc câu ngân trải rộng.

Trên đầu, Tử Linh kiếm như trước xoay quanh, xa xa, Tử Điêu một thuận không thuận mà nhìn hắn, chỉ là ngẫu nhiên trong con ngươi sẽ lóe qua một ít kỳ dị hào quang!

Liền như vậy, Dương Diệp trạm đến buổi tối, sau đó lại từ buổi tối đứng ở hừng đông.

Sau ba ngày, nếu như Dương Diệp tỉnh lại, liền sẽ phát hiện lúc này Tử Linh kiếm đã biến có chút không giống. Lúc này Tử Linh kiếm so với dĩ vãng phải lớn hơn một chút, màu sắc cũng càng sâu một thoáng, biến hóa to lớn nhất vẫn là Tử Linh kiếm cấp bậc, bởi vì lúc này Tử Linh kiếm đã đã biến thành địa giai thượng phẩm....

Đến ngày thứ tư thì sáng sớm thì, Dương Diệp có phiền phức, bởi vì có nhân loại huyền giả đi tới nơi này.

Tổng cộng đến rồi bốn người, ba nam một nữ, đều là trên người mặc trường bào màu xanh nhạt, tại bốn người vai trái nơi, đều thêu có khắc một cái nho nhỏ 'Nguyệt' tự, đây là Hạo Nguyệt tông tiêu chí!

Nhìn thấy bốn người, một bên Tử Điêu tiểu trên vuốt nhất thời dần hiện ra nhàn nhạt tử quang, bất quá nó không có chủ động công kích, chỉ là nhìn bốn người.

Bốn người nhìn Dương Diệp, một lát, trong đó duy nhất cô gái kia quay về cầm đầu nam tử, nói: "Thanh minh sư huynh, người này ta nhận ra, là Kiếm Tông cái kia gọi Dương Diệp thiên tài!"

Tên là thanh minh nam tử lông mày nhíu lại, nói: "Chính là cái kia lấy Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả cảnh Dương Diệp?"

Nữ tử khẽ gật đầu, nói: "Nghe đồn hắn cùng linh giả cảnh cường giả từng giao thủ, chỉ là không biết là thật hay giả!"

"Cùng linh giả cảnh cường giả từng giao thủ?" Thanh minh sắc mặt hơi thay đổi sắc mặt, thế nhưng rất nhanh sẽ lắc lắc đầu, nói: "Chém giết vương giả cảnh hẳn là chân thực, bởi vì sáu thế lực lớn đệ tử đều có vượt cấp giết địch năng lực. Chỉ là cùng linh giả cảnh giao thủ thì có chút vô căn cứ, coi như là ta cũng không tự tin có thể cùng linh giả cảnh cường giả giao thủ!"

Nữ tử lắc lắc đầu, nói: "Mặc kệ hắn, sư huynh, chúng ta tốc độ chạy đi đi, nguyên môn đệ tử Nguyên Đồng đã phát sinh hiệu triệu một ngày, chúng ta nếu là đi chậm, e sợ không được!"

Thanh minh không nói gì, chỉ là nhìn Dương Diệp đỉnh đầu xoay quanh chuôi này Tử Linh kiếm, một lát, trong mắt loé ra một vệt vẻ tham lam, sau đó trầm giọng nói: "Hắn hiện tại tựa hồ là tại thăng cấp?"

Nghe vậy, nữ tử sắc mặt, nói: "Sư huynh, vui đùa một chút không thể, Kiếm Tông cùng ta Hạo Nguyệt tông rất có giao tình, chúng ta nếu là thừa dịp người gặp nguy, nhất định sẽ cùng Kiếm Tông trở mặt, tuy rằng ta Hạo Nguyệt tông không sợ hắn Kiếm Tông, nhưng thực sự không cần thiết như vậy!"

Một bên một người khác nam tử cũng nói: "Thanh liên sư muội nói đúng lắm, ta Hạo Nguyệt tông cùng Kiếm Tông đã từng nhiều lần liên thủ đối địch quá, chúng ta thực sự không nên thừa dịp người gặp nguy, chúng ta hẳn là mau chóng đi cùng thanh minh sư huynh tập hợp, sau đó đi lạc vân cốc cùng nhân loại huyền giả tập hợp!"

Thanh minh trầm giọng nói: "Các ngươi xem kiếm kia, không người điều khiển, lại có thể trên không trung tự mình xoay quanh, điều này đại biểu nó đã nắm giữ kiếm linh, hơn nữa ta xem nó cấp bậc định sẽ không thấp hơn địa giai hạ phẩm, thậm chí là địa giai trung phẩm. Còn nữa, lấy thực lực của hắn, nhất định đã chém giết không ít vương giai huyền thú.... Ta không muốn từ bỏ!"

Nghe được thanh minh, sau lưng hắn ba người cũng nhìn về phía

Dương Diệp đỉnh đầu chuôi này Tử Linh kiếm, nổi danh gọi thanh liên nữ tử ở ngoài, ba người đàn ông trong mắt đều là lộ ra tham lam ánh sáng!

Thanh liên hít một tiếng, sau đó nói: "Kiếm Tông lần này tham gia Thanh Vân Bảng nhân số hơn xa chúng ta, hôm nay chúng ta nếu là đối với hắn ra tay, nhất định sẽ đắc tội toàn bộ Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử, đến lúc đó...."

Đang lúc này, thanh minh đột nhiên đánh gãy thanh liên, nói: "Nếu như Kiếm Tông những đệ tử khác ở đây, chúng ta đương nhiên sẽ không ra tay với bọn họ, thế nhưng thanh liên ngươi cũng nhìn thấy, lúc này hắn chỉ có một người, hơn nữa còn là tại thăng cấp bên trong, chúng ta bốn người nếu là đồng loạt ra tay, tuyệt đối có thể đem một đòn giết chết!"

Thanh liên còn chuẩn bị nói cái gì, tại nàng bên cạnh một tên nam tử đột nhiên nói: "Thanh minh sư huynh nói rất đúng, đây là một cơ hội, chúng ta không thể bỏ qua, địa giai linh kiếm a, coi như là chúng ta Hạo Nguyệt trong tông, đều không có mấy cái địa giai huyền bảo a!"

Nghe vậy, thanh minh gật gật đầu, sau đó không ở quản thanh liên, nói: "Chúng ta đồng loạt ra tay, tranh thủ một đòn giết chết, thiết không thể để hắn đào tẩu!"

Nói xong, thân hình hắn hơi động, trước tiên hướng về Dương Diệp lướt tới, mà ngay khi hắn động một khắc đó, phía sau hắn hai tên nam tử cũng phải vội vã sử dụng tới thân pháp, đi theo.

Thanh liên do dự dưới, chung quy là không có lựa chọn ra tay! Ngược lại không là nàng nhân từ, chỉ là không cần thiết, nàng tuy rằng không muốn đối với Kiếm Tông đệ tử ra tay, thế nhưng càng không thể vì Kiếm Tông đệ tử, đối với mình đồng môn ra tay!

Ngay khi ba tên Hạo Nguyệt tông đệ tử lên đường (chuyển động thân thể) một khắc đó, ba đạo tử quang đột nhiên không có dấu hiệu nào xuất hiện ở ba người trước, chặn lại rồi ba người đường đi!

Đột nhiên xuất hiện tử quang làm cho ba người sắc mặt kịch biến, thanh minh phản ứng cực nhanh, tại tử quang xuất hiện một khắc đó, vội vã sử dụng tới thân pháp, hướng về tả lướt ngang mấy trượng khoảng cách, tránh thoát đạo kia tử quang!

Mà tại bên cạnh hắn hai tên Hạo Nguyệt tông đệ tử thì lại liền không may mắn như vậy, bị Tử Điêu hai cái tử quang oanh vững vàng, tại chỗ bỏ mình!

Thanh liên cùng thanh minh sắc mặt hai người kịch biến, hai người lần thứ nhất nhìn về phía Tử Điêu, này con bọn họ lúc trước không nhìn thẳng Tiểu gia hỏa!

Ps: Thanh Vân Bảng quy tắc cùng thời gian hạn chế, ta tại ta trong máy vi tính sửa lại, thế nhưng đi thôi trên truyện thì, trên truyền ra chương tiết nhưng là không cải, không nói gì đến chết... Đổ vào, ta cũng phải say rồi, không mặt mũi gặp người a... <

------oOo------

Chương 202: Chương 201 + 202

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại bị nhảy và giờ là combo 2 chương (vốn định cắt làm 2 nhưng tôn trọng truyenyyer) Huytyak39

201

Tử Điêu vọt đến thanh minh trước người mấy trượng nơi, sau đó tiểu trảo tiếp theo vung lên, một tia sáng tím đi thẳng tới thanh minh trước người, lần này, Tử Điêu không có đình chỉ, mà là tiểu trảo không ngừng vung nhanh, vẻn vẹn là hai cái hô hấp thời gian, giữa trường liền xuất hiện gần mười mấy nói tử quang, mà Tử Điêu vẫn là không đình chỉ....

Nhìn thấy lít nha lít nhít tử quang xuất hiện tại trước mắt mình, thanh minh kinh hãi gần chết, cũng may hắn còn không đánh mất phản ứng lực, vội vã sử dụng tới huyền khí tráo, sau đó trong cơ thể huyền khí dâng trào mà ra, hình thành một mặt nguyệt hình năng lượng cự thuẫn, che ở trước mặt chính mình.

"Ầm!"

Một đạo nổ vang rung trời thanh ở giữa sân vang lên, nguyệt hình năng lượng cự thuẫn khẽ run lên, thoáng qua 'Bành' một tiếng vỡ ra được, sau đó mấy tử quang trực tiếp đánh vào thanh minh huyền khí tráo bên trên!

"Bành!"

Lại là một đạo nổ vang tiếng vang lên, chợt, một luồng sóng khí bỗng dưng sản sinh, quét ra, mà đứng mũi chịu sào thanh minh nhưng là bị nguồn năng lượng này sóng khí oanh bay ngược ra ngoài.

Nhưng mà ngay khi thanh minh bay ra ngoài trong nháy mắt đó, một cái tử quang cực kỳ quỷ dị mà xuất hiện ở phía sau hắn...

Thấy cảnh này, một bên thanh liên hoảng hốt nói: "Cẩn thận..."

Bay ngược bên trong thanh minh không rõ, sau một khắc, hắn cảm nhận được tử quang bên trong năng lượng khí tức, sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, vậy mà lúc này hắn đã không có cách nào né tránh, chỉ có thể dùng thân thể đi ngạnh hám này nói tử quang rồi!

"Bành!"

Lúc trước thanh minh là về phía sau phi, hiện tại là bay về phía trước, nhưng mà cùng lúc trước giống như vậy, tại hắn bay về phía trước một khắc đó, lại là một tia sáng tím xuất hiện ở trước mặt hắn...

Đã trọng thương thanh minh lúc này trong mắt kinh hãi thêm sợ hãi, hắn biết, nếu như hắn lúc này tại trúng vào này một tia sáng tím, hắn sẽ lập tức mất mạng!

Hắn chung quy là mệnh không nên tuyệt, bởi vì lúc này tên kia gọi thanh liên nữ tử đã đi tới trước mặt hắn, nữ tử cầm trong tay một thanh trường kiếm, hóa thành một đạo thanh ảnh, cả người lẫn kiếm, mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng đâm hướng về phía Tử Điêu cái kia một cái tử quang.

"Bành!"

Tử quang phá nát, nhưng mà nữ tử cũng không dễ chịu, bị tử quang bên trong sức mạnh oanh bay ngược ra ngoài.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, ngay khi nó chuẩn bị lần thứ hai vung vẩy tiểu trảo thì, làm như cảm giác được cái gì, nó đột nhiên dừng lại tiểu trảo, nhìn về phía giữa trường Dương Diệp.

Chỉ thấy Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nếu như lúc này có người đứng ở trước mặt hắn, liền sẽ phát hiện hai mắt nơi sâu xa có một thanh tiểu kiếm chợt lóe lên, mà này tiểu kiếm dáng dấp, chính là vậy còn xoay quanh tại trên đầu hắn Tử Linh kiếm!

Nhìn thấy Dương Diệp mở hai mắt ra, Tử Điêu loé lên một cái, trực tiếp rơi xuống Dương Diệp trên bả vai, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ xa xa thanh minh cùng thanh liên!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó chậm rãi hướng đi hai người, theo

Dương Diệp bước chân di động, tại hắn đỉnh đầu chuôi này Tử Linh kiếm lại cũng di động theo lên, chỉ là xoay tròn tốc độ không có trước đây nhanh hơn!

Nhìn thấy Tử Điêu rơi vào Dương Diệp trên bả vai, thanh minh cùng thanh liên hai người nhìn nhau một chút, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng khó mà tin nổi, cái kia cái thần bí mạnh mẽ màu tím Tiểu gia hỏa lại sẽ cùng một kẻ loài người Kiếm Tông đệ tử cùng nhau!

Rất nhanh, hai người không thời gian chấn kinh rồi, bởi vì Dương Diệp đã đi tới trước mặt hắn. Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, thanh minh trong mắt hiện lên kiêng kỵ cùng vẻ sợ hãi, lúc này hắn đã trọng thương, đừng nói trước mắt này cái thần bí mạnh mẽ màu tím Tiểu gia hỏa, chính là trước mắt cái này lấy Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả kiếm Kiếm Tông đệ tử hắn đều không phải là đối thủ, có thể nói, hiện tại hắn là ngay cả cơ hội trốn đều không!

Dương Diệp nhìn lướt qua trên đất đã bị oanh thành thịt nát hai người, sau đó nhìn về phía thanh minh cùng thanh liên, tại hai người nơi ngực trái tiêu chí trên dừng lại dưới, nói: "Hạo Nguyệt tông?"

Thanh liên hít sâu một hơi, sau đó nói: "Lúc trước sự là ta bốn người không đúng, xin mời Dương huynh thả ta hai người một con đường sống!" Nói thanh liên thủ đoạn hơi động, bốn viên vương giai huyền thú nội đan bay về phía Dương Diệp.

Một bên thanh minh do dự dưới, chung quy là không có đem chính mình vương giai huyền thú nội đan lấy ra, bởi vì hắn cảm giác trước mắt cái này gọi là Dương Diệp không dám giết hắn, Hạo Nguyệt tông, nhưng cũng là sáu thế lực lớn một trong a!

Dương Diệp tiếp nhận bốn viên vương giai huyền thú nội đan, xem trong tay bốn viên vương giai huyền thú nội đan, khẽ lắc đầu một cái, sau đó nhìn về phía hữu tà phương hai mươi mấy trượng ở ngoài một cây đại thụ, nói: "Các hạ còn không ra, lẽ nào là muốn ta xin ngươi đi ra không?"

Nghe được Dương Diệp, một bên thanh liên cùng thanh minh biến sắc mặt, giữa trường lại còn có người! Mà bọn họ lại không phát hiện! Mà Dương Diệp lại phát hiện...

"Ha ha..."

Dương Diệp dứt lời, một đạo tiếng cười lớn tự thụ bên trong truyền đến, sau đó một người mặc trường bào màu xanh nhạt nam tử xuất hiện ở dưới cây lớn diện, nam tử thân hình lóe lên, hướng về Dương

Diệp bên này thiểm lược mà đến, chừng hai mươi trượng khoảng cách, nam tử chỉ dùng không tới hai cái hô hấp chính là đi tới Dương Diệp trước, cũng chính là thanh liên cùng thanh minh bên cạnh.

Nhìn người tới, thanh minh trên mặt hiện lên mừng như điên, nói: "Thanh minh sư huynh!"

Một bên thanh liên nhìn thấy người đến, cũng phải thở phào nhẹ nhõm, mặc kệ như thế nào, lúc này bọn họ mệnh là có thể bảo đảm rồi!

Thanh minh không có làm rõ minh, mà là nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá Dương Diệp, nói: "Lúc trước sự, là sư đệ ta các sư muội không phải, ta đã chết đi hai vị sư đệ, mà ngươi nhưng không hề tổn thất, còn thu được bốn viên vương giai huyền thú nội đan, có thể nói, ngươi kiếm lời! Việc này liền như vậy coi như thôi, ngươi xem coi thế nào?"

"Nếu như ta nói không đây?" Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Thanh minh khinh cười cợt, nói: "Ta với các ngươi lần này người dẫn đầu Tư Đồ Vinh khá có chút giao tình, ta tin tưởng, hắn khẳng định không muốn để chút chuyện này phá hoại ta Hạo Nguyệt tông cùng Kiếm Tông trong lúc đó quan hệ, ngươi nói xem?"

"Ngươi nắm Tư Đồ Vinh đến ép ta?" Dương Diệp hỏi.

Thanh minh lắc lắc đầu, nói: "Không dùng tới, ta chỉ là đang nói một sự thật, còn nữa, có ta tại, ngươi không giết được bọn hắn hai người!"

Đang lúc này, một bên thanh minh đột nhiên chen miệng nói: "Thanh minh sư huynh, chớ cùng hắn phí lời, ngươi thấy hắn đỉnh đầu chuôi này màu tím kiếm không, vậy tuyệt đối là địa giai trở lên, còn có, lấy thực lực của hắn, trên người hắn nhất định có thật nhiều vương giai huyền thú nội đan, còn có hắn có thể điều động vương giai huyền thú, vương giai huyền thú a, nếu như chúng ta có thể được phương pháp của hắn, vậy chúng ta..." Nói đến đây, thanh minh trong hai mắt hừng hực dường như muốn bắt đầu cháy rừng rực giống như....

Nghe được thanh minh, thanh minh liếc mắt nhìn Dương Diệp trên đầu Tử Linh kiếm, sau đó vừa liếc nhìn Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, một lát, hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Rất xin lỗi, ta thay đổi chủ ý, đem kiếm của ngươi cùng ngươi khống chế thú vương phương pháp nói ra, ta có thể để cho ngươi tử đau nhanh một chút!"

Một bên thanh liên trề môi một cái, chung quy vẫn là không hề nói gì... Nàng biết, lúc này mặc kệ nàng nói cái gì đều vô dụng, nàng có thể làm chỉ có đứng ở chính mình sư huynh bên này!

Nghe được thanh minh, Dương Diệp lạnh giọng cười cợt, châm chọc nói: "Làm sao, ngươi không phải nhận thức Tư Đồ Vinh sao? Ngươi không phải mới vừa nói không muốn phá hoại Kiếm Tông cùng Hạo Nguyệt tông trong lúc đó quan hệ sao? Làm sao hiện tại lại muốn ra tay với ta?"

Thanh minh hai mắt híp lại, trầm giọng nói: "Tông môn cùng tông môn trong lúc đó, không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có lợi ích vĩnh viễn, không phải sao? Cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, đem ta lúc trước đưa ra điều kiện làm được, không phải vậy ta sẽ để ngươi sống không bằng chết. Thủ đoạn của ta hay là không bằng Quỷ Tông người, nhưng ta tin tưởng ngươi tuyệt đối không muốn thử nghiệm!"

Thoại đều nói đến đây mức, Dương Diệp còn cần muốn nói gì?

Dương Diệp nhún vai một cái, hơi suy nghĩ, Tử Linh kiếm hóa thành một tia sáng tím bay đến trong tay hắn, tay phải vi khẽ nâng lên, trường kiếm chỉ xéo thanh minh, nói: "Lúc trước ta mới vừa có đột phá, vừa vặn khuyết một người thử xem uy lực, cũng may hiện tại không thiếu, một chiêu kiếm, một chiêu kiếm giải quyết các ngươi!"

Dứt lời, Dương Diệp toàn thân khí thế đột nhiên biến đổi, một luồng sóng khí tự dưới chân đột nhiên khuếch tán ra đến, hắn hai chân trạm nơi, mặt đất trong nháy mắt rạn nứt, cùng lúc đó, một luồng vô hình mà lại khủng bố sức mạnh vô hình như thủy triều dâng tới thanh minh ba người.

Lúc này Dương Diệp liền phảng phất một thanh tức sắp ra khỏi vỏ kiếm, khí thế như vậy, dường như muốn đem thiên đô đâm cái lỗ thủng!

Nhìn thấy Dương Diệp khí thế đột nhiên thay đổi cùng cảm nhận được cái kia cỗ sức mạnh vô hình, thanh minh ba người sắc mặt kịch biến, đặc biệt thanh minh, cái kia lúc trước trên mặt vừa lộ ra xem thường cùng khinh bỉ liền như vậy cứng lại rồi.

"Kiếm ý..." Thanh minh khó mà tin nổi mà nhìn Dương Diệp, thấp giọng cả kinh nói: "Làm sao có khả năng, kiếm ý, ngươi lại lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý..."

Dương Diệp không có đang cùng đối phương phí lời, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí dâng trào mà ra, trong nháy mắt rót vào tay phải

Tử Linh kiếm bên trong, trường kiếm hướng lên trên chậm rãi giơ lên, mỗi một khắc, Dương Diệp một tiếng hét to, trường kiếm từ trên xuống dưới quay về thanh minh ba người chính là đột nhiên vạch một cái! < 202

"Phân linh kiếm pháp!"

Dứt lời, ba đạo kiếm khí màu vàng óng tự Tử Linh kiếm mũi kiếm xử phạt lưu mà ra, lần này kiếm khí so với dĩ vãng Dương Diệp bất kỳ lần nào kiếm khí đều muốn ác liệt, tốc độ đều phải nhanh, bởi vì đây là ba tầng kiếm ý gia trì dưới kiếm khí!

Đúng, lúc này Dương Diệp đã không phải hai tầng kiếm ý, hắn hiện tại là ba tầng kiếm ý, cũng chính là kiếm ý tiểu viên mãn!

Ba đạo kiếm khí màu vàng óng như ba đạo tia chớp màu vàng óng, mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng quay về thanh minh ba người bắn nhanh mà đi!

Biết Dương Diệp lĩnh ngộ kiếm ý sau, thanh minh ba người không dám ở có chút bất cẩn, thanh minh hướng bước về phía trước một bước, trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, nói: "Một chiêu kiếm giải quyết chúng ta? Chỉ bằng ngươi?"

Nói xong, hai tay bình thân mà ra, trong cơ thể huyền khí dâng trào mà ra, trong lòng bàn tay, huyền khí lượn lờ lăn lộn, chớp mắt sau, hai tay về phía sau co rụt lại, sau đó đột nhiên quay về chấn động quá khứ!

"Điệp lãng chưởng!"

Theo thanh minh một tiếng hét to, từng đạo từng đạo năng lượng chưởng ấn dường như triều lãng bình thường tự thanh minh song chưởng nơi không ngừng bắn nhanh ra. Dường như này huyền kỹ tên như thế, những năng lượng này chưởng ấn đúng là một đạo tiếp theo một đạo, cách xa nhau, một điểm khe hở đều không có.

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là này điệp lãng chưởng tốc độ cùng uy lực, cái kia điệp lãng chưởng tốc độ đã không xuống Dương Diệp cái kia ba đạo kiếm khí màu vàng óng, còn uy lực kia, từ sản sinh khí bạo vẻ cũng đã có thể biết rồi.

Bởi vì tại điệp lãng chưởng xuất hiện thì, giữa trường chính là xuất hiện từng đạo từng đạo khí bạo tiếng, đó là điệp lãng chưởng nát tan không khí sản sinh âm thanh!

Nhìn thấy thanh minh sử dụng tới này huyền kỹ, sau lưng hắn thanh minh cùng thanh liên nhất thời thở phào nhẹ nhõm, này điệp lãng chưởng nhưng là địa giai hạ phẩm huyền kỹ, tuy rằng thanh minh không thể hoàn toàn phát huy kỳ uy lực, thế nhưng muốn tới đối phó Dương Diệp cái kia ẩn chứa kiếm ý ba đạo kiếm khí màu vàng óng vẫn là có thể.

Tại bốn người trong ánh mắt, ba đạo kiếm khí màu vàng óng cùng cái kia một loạt bài năng lượng chưởng kích đụng vào nhau!

Không như trong tưởng tượng cái gì tiếng nổ mạnh hưởng, cũng không có cái gì động tĩnh lớn...

Chỉ thấy Dương Diệp ba đạo kiếm khí màu vàng óng phảng phất là lợi phủ nhập hủ mộc giống như vậy, không hề khó khăn xé ra cái kia một loạt bài năng lượng chưởng, đồng thời tốc độ không giảm bắn về phía thanh minh ba người!

Nhìn thấy tình cảnh này, thanh minh ba người hoảng hốt, nhiên mà đã không kịp né tránh, bởi vì ba đạo kiếm khí đã phân biệt đi tới trước mặt bọn họ.

Ba người đều là trước tiên lấy ra chính mình Tiên Thiên huyền khí tráo, nhưng mà...

Ba đạo kiếm khí màu vàng óng như trước là dễ như ăn cháo chính là phá tan rồi ba người huyền khí tráo, sau đó trực tiếp xuyên thủng ba người thân thể, xuyên thủng ba thân thể người sau, ba đạo kiếm khí màu vàng óng như trước không có tiêu tan, hướng về xa xa bắn nhanh mà đi, khi bắn nhanh đến mấy chục trượng ở ngoài sau, cùng xa xa một chỗ vách núi đến rồi một cái thân. Mật tiếp xúc!

Sau đó, cái kia nơi vách núi có thêm Tam Đạo sâu không thấy đáy đen kịt kiếm động!

Thanh minh chết rồi, thanh liên cũng chết, bởi vì ba đạo kiếm khí tại xuyên thủng thân thể của bọn họ thì, kiếm ý liền trong nháy mắt nát tan hai người ngũ tạng lục phủ, làm cho hai người trong nháy mắt mệnh vẫn!

Thanh minh còn chưa chết, bất quá cũng gần như, tại trước ngực hắn cái kia kiếm động nơi, máu tươi như suối phun bình thường không ngừng phun...

"Ngươi, ngươi không phải mới vừa lĩnh xong kiếm ý..." Thanh minh nhìn Dương Diệp, gằn từng chữ: "Ngươi, ngươi là kiếm ý tiểu, tiểu..."

Lời của hắn chung quy chưa nói xong, bởi vì một tia sáng tím trong nháy mắt trùng cổ hắn nơi xẹt qua, sau đó một thân đầu bay ra ngoài!

Dương Diệp tay một chiêu, Tử Linh kiếm bay trở về trong tay hắn, hắn chậm rãi đi tới ba người trước thi thể, nhìn đã chết rồi ba người, lắc lắc đầu, nói: "Kỳ thực là ta không phản đối đánh cướp, thế nhưng ta phản đối nhân gia đánh cướp ta, còn có, không có kết thúc chiến đấu trước, ta sẽ không cùng người phí lời!"

Nói xong Dương Diệp tay hơi động, nằm trên đất mấy người nạp giới bay đến trong tay hắn, kiểm tra một phen, Dương Diệp trên mặt lần thứ hai lộ ra nụ cười thỏa mãn, bởi vì này trong nạp giới tổng cộng có mười tám viên vương giai huyền thú nội đan cùng một ít công pháp huyền kỹ thuật, còn có mấy ngàn năng lượng thạch, đương nhiên, công pháp huyền kỹ cùng năng lượng thạch hắn cơ bản là không lọt mắt.

Để hắn cảm thấy có chút đáng tiếc chính là cái kia thanh minh trong nạp giới không có cái kia điệp lãng chưởng huyền kỹ, cái kia điệp lãng chưởng uy lực còn là vô cùng tốt, mặc dù bị hắn kiếm khí dễ như ăn cháo phá tan, ngoại trừ hắn sử dụng tới ba tầng kiếm bất ngờ, cũng bởi vì thanh minh không có đem kỳ uy lực hoàn toàn phát huy được, không phải vậy coi như hắn sử dụng tới ba tầng kiếm ý, cũng không thể như vậy dễ như ăn cháo phá tan!

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng lần này thu hoạch cũng khá, thêm vào hắn trước đây đánh cướp, hiện tại hắn vương giai huyền thú nội đan đã sắp được rồi!

Điều này làm cho hắn nhớ tới tần Tịch Nguyệt, vậy thì là giết huyền thú chung quy là không có đánh cướp người đến nhanh a, đương nhiên, tiền đề là đánh cướp người thực lực phải mạnh, không phải vậy trước mắt mấy người chính là không mạnh ví dụ!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía trong tay Tử Linh kiếm, không thể không nói, cho tới nay hắn đều coi thường cái này Tử Linh kiếm, thậm chí có rất nhiều lần còn hoài nghi Tô Thanh Thi, bởi vì Tô Thanh Thi nói thanh kiếm này đã từng là Đạo khí, hơn nữa còn có kiếm linh, thế nhưng Tử Linh kiếm với hắn tới nay, thật giống đều không thể hiện ra đã từng là Đạo khí chỗ cường đại, ngẫu nhiên sẽ vẻ thần kinh đến cái dị thường cử động đúng là thường thường có!

Thế nhưng lần này Tử Linh kiếm cử động để Dương Diệp không thể không một lần nữa xem kỹ nó, bởi vì lúc trước hắn tiến vào loại kia trạng thái, chính là Tử Linh kiếm đem hắn đưa vào. Hơn nữa hắn lúc này đã mơ hồ cảm giác được Tử Linh kiếm bên trong kiếm linh, hắn không cách nào xác thực cảm giác được, chỉ có thể mơ hồ cảm giác Tử Linh kiếm bên trong có tự chủ ý thức tồn tại!

Hơn nữa hắn còn cảm giác Tử Linh kiếm bên trong cái kia kiếm linh tựa hồ muốn cùng hắn câu thông, thế nhưng không biết tại sao, đối phương không cách nào rõ ràng biểu đạt ra đến, nói chung, trực giác nói cho hắn, này Tử Linh kiếm cùng Tô Thanh Thi trong tay chuôi này thanh linh kiếm bên trong kiếm linh không giống như là ngủ say, mà như là, là bị món đồ gì cho phong ấn!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp thu hồi tâm tư, không ở suy nghĩ cái vấn đề này. Mặc kệ như thế nào, ngày hôm nay hắn thu hoạch là to lớn, không chỉ có được mười mấy khỏa vương giai huyền thú nội đan, còn đem kiếm ý tăng lên tới tiểu viên mãn.

Kiếm ý tiểu viên mãn sau, Dương Diệp kinh hỉ phát hiện, uy lực kia có thể không đơn thuần là hiện bội số tăng cường. Nói chính xác chính là kiếm ý tầng thứ ba là một cái ranh giới, đạt đến kiếm ý tầng thứ ba sau, uy lực kia cũng phải trong nháy mắt tăng lên một cái tân đẳng cấp, không đơn thuần là hiện bội số tăng cường đơn giản như vậy rồi!

Bất kể nói thế nào, bây giờ đối với Thanh Vân Bảng số một, hắn lại nhiều hơn mấy phần tự tin!

Cho tới bây giờ, nam vực loại kia chân chính yêu nghiệt, tỷ như đại tần đế quốc cái kia Tần Du Nhiên, tỷ như cái thứ ở trong truyền thuyết có có thể trở thành vũ thần Nguyên Đồng, tỷ như huyền thú đế quốc cái kia để cái kia vượn người kim cương bộ tộc người đàn ông áo bào tím đều chịu thua siêu cấp yêu nghiệt, những này chân chính trong truyền thuyết siêu cấp yêu nghiệt hắn còn một cái đều không tiếp xúc qua.

Tại những này siêu cấp yêu nghiệt trước mặt, hắn đương nhiên sẽ không cho là hắn có thể trăm phần trăm vượt qua đối phương, đừng nói này mấy cái siêu cấp yêu nghiệt, chính là cái kia vượn người kim cương bộ tộc người đàn ông áo bào tím cùng Văn Nhân Nguyệt, hắn cũng không dám nói trăm phần trăm vượt qua đối phương, dù sao hai người này cùng hắn chiến đấu đều không xuất toàn lực cùng triển khai lá bài tẩy!

Hắn vẫn luôn là ôm không thành công thì thành nhân tâm thái đến tranh cướp Thanh Vân Bảng, hắn cho yêu cầu của chính mình là nhất định phải đoạt được số một! Thế nhưng hắn chưa bao giờ không cho rằng quá hắn tuyệt đối có thể đến số một, cũng chưa từng cho rằng hắn Dương Diệp chính là nam vực thế hệ tuổi trẻ tối ngưu bức, có thể một chiêu kiếm bại tận thiên hạ thiên tài!

Cho tới nay, hắn chỉ là đem mục tiêu định vì Thanh Vân Bảng đệ nhất, còn có thành công hay không, hắn không biết, ngược lại hắn là ôm không thành công thì thành nhân địa tâm thái đến!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp thu hồi tâm tư, không ở đi muốn những vấn đề này, quay đầu nhìn một chút Tử Điêu, Dương Diệp khinh cười cợt, đưa tay xoa xoa Tử Điêu đầu nhỏ, nói: "Tiểu gia hỏa, cảm tạ ngươi vẫn làm bạn ở bên cạnh ta!"

Cho tới nay, may là bên người có tên tiểu tử này làm bạn hắn, làm bạn hắn vượt qua vô số gian nan tháng ngày, cũng phải tên tiểu tử này, giúp hắn vô số bận bịu.

Đối với Tiểu gia hỏa, hắn vẫn là đưa nó cho rằng là chính mình sinh tử bằng hữu!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó đầu nhỏ sượt sượt Dương Diệp gò má, một bộ thân mật dáng dấp!

Dương Diệp cười cợt, đem Tử Điêu ôm vào trong lòng, sau đó thân hình hơi động, hướng về phía nam thiểm vút đi, lúc trước hắn nhưng là nghe được cái kia thanh liên nói, cái kia gọi Nguyên Đồng yêu nghiệt phát xảy ra điều gì hiệu triệu, lấy Nguyên Đồng cùng với tông môn uy vọng, nói vậy lúc này bên kia đã tụ tập vô số nam vực thiên tài, loại thịnh hội này, hắn đương nhiên muốn gặp thấy.

Hay là có thể sớm nhìn thấy cái kia Nguyên Đồng cùng huyền thú đế quốc cái kia thần bí yêu nghiệt chiến đấu, nếu như có thể trước đó nhìn thấy thực lực của đối phương, cái kia đối với hắn mà nói, đương nhiên là một chuyện tốt! <

------oOo------

Chương 203: 203

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nguyên vốn là muốn ngồi một chút cái kia lôi điêu, uy phong uy phong, thế nhưng cuối cùng vẫn là từ bỏ. Bởi vì ngồi ở lôi điêu trên, còn đánh tiếp như thế nào? Vương giai huyền thú nội đan, hắn đương nhiên sẽ không ngại nhiều, những này có thể đều là tiền a!

Dọc theo đường đi, Dương Diệp đúng là gặp được rất nhiều nhân loại huyền giả, bất quá lại không gặp phải không có mắt, đối với này, Dương Diệp không khỏi có chút buồn bực.

Rất nhanh, lạc vân cốc đến.

Lạc vân cốc rất lớn, so kiếm tông cái kia thanh phong cốc chí ít đại đến mấy chục lần, ít nhất có thể chứa đựng mấy trăm ngàn người. Lúc này lạc vân cốc rất là náo nhiệt, bởi vì tại lạc vân cốc bên trái một ngọn núi bên trên, tụ tập vô số nhân loại huyền giả, ít nhất có mấy vạn người, hơn nữa nhân số còn đang không ngừng tăng cường, tuy rằng như vậy, thế nhưng ngọn núi nhưng cũng không có vẻ chen chúc!

Rất nhanh, Dương Diệp ở trên đỉnh núi tìm tới Kiếm Tông Mộ Dung Yêu các người, ngoại trừ Mộ Dung Yêu các Kiếm Tông đệ tử ở ngoài, còn có cái khác sáu thế lực lớn người, chỉ là cùng tại đại tần hoàng người ở ngoài cung mấy so với, lúc này sáu thế lực lớn đệ tử nhân số có chút đến thiếu. Không nói những khác, Kiếm Tông nguyên bản là mười người, hiện tại nhưng chỉ còn dư lại năm người.

Để Dương Diệp bất ngờ chính là Quỷ Tông ba người một cái cũng không thiếu, ngoại trừ Quỷ Tông người ở ngoài, còn có chính là nguyên môn cũng không ít một người, Bách Hoa Cung còn có Băng Tuyết Cung, cùng với đại tần đế quốc hoàng gia học viện đều ít một chút người, bất quá chủ lực đi đầu đều còn tại. Còn Hạo Nguyệt tông, Hạo Nguyệt tông tổng cộng chỉ có năm người, bị hắn giết bốn người, lúc này tự nhiên chỉ còn dư lại một người rồi!

Không cần phải nói, những người này nếu như không phải còn chưa tới, vậy dĩ nhiên là là chết hết, còn là chết ở nhân loại trong tay vẫn là huyền thú trong tay, hắn liền không biết được rồi!

Khoảng chừng qua đi sau hai canh giờ, tăng cường nhân số càng ngày càng ít, lúc này, đại tần đế quốc hoàng gia học viện Tần Du Nhiên đi ra, nhìn về phía nguyên môn Nguyên Dạ, lạnh lùng nói: "Nguyên Dạ, sư huynh ngươi phát sinh hiệu triệu, triệu tập hết thảy đi tới thanh vân sơn mạch huyền giả, bây giờ nhân số đã gần như, thế nhưng sư huynh ngươi Nguyên Đồng nhưng là không thấy tăm hơi, ngươi nguyên môn coi là thật là thật là tự đại a!"

Nghe vậy, sáu thế lực lớn người đều nhìn về phía Nguyên Dạ, bọn họ đều là thiên tài trong thiên tài, ngạo khí tự nhiên là có, nếu như không phải Nguyên Đồng uy vọng cùng thực lực quá cao, coi như là nguyên môn, cũng không tư cách ra lệnh cho bọn họ làm cái gì.

Nguyên Dạ cười cợt, nói: "Chư vị bình tĩnh đừng nóng, sư huynh của ta cũng không có ý gì khác, sở dĩ không đến, tuyệt đối không phải xem thường chư vị, chỉ là thật sự có sự trì hoãn rồi!"

"Có việc?" Tần Du Nhiên lạnh lùng nói: "Để chúng ta nhiều người như vậy chờ hắn một cái, hắn cũng không cảm thấy ngại có việc? Nguyên Dạ, ta hoàng gia học viện có thể không loại kia bị coi thường người!"

Nói xong, Tần Du Nhiên xoay người mang theo một đám hoàng gia học viện người đi xuống chân núi.

"Ha ha..."

Đang lúc này, một đạo dũng cảm tiếng cười lớn đột nhiên tự chân núi nơi truyền đến, âm thanh không có huyền khí gia trì, nhưng là vang dội đến cực điểm, chỉnh ngọn núi mấy vạn huyền giả đều có thể rõ ràng nghe thấy.

Mọi người cả kinh, đều là hướng chân núi nhìn qua đi, khi thấy chân núi nơi tình huống thì, ở đây mấy vạn người, cùng với sáu thế lực lớn, còn có cái kia Tần Du Nhiên cũng vì đó sắc mặt kịch biến!

Chỉ thấy dưới chân núi, một tên áo bào trắng thiếu niên chính hướng về trên đỉnh ngọn núi thiểm lược mà đến, đương nhiên, quan trọng nhất chính là tại áo bào trắng thiếu niên phía sau, còn có một cái dài đến mấy trăm trăm trượng, khoan gần năm mươi trượng quái vật khổng lồ, mà này quái vật khổng lồ đuôi, nhưng là bị áo bào trắng thiếu niên nắm ở trong tay, quan trọng hơn chính là này quái vật khổng lồ còn chưa hoàn toàn chết đi!

Áo bào trắng thiếu niên lôi này điều chưa chết đi, mà lại không ngừng đong đưa quái vật khổng lồ một đường thiểm lược, này quái vật khổng lồ tại áo bào trắng thiếu niên trong tay, phảng phất là một cọng cỏ giống như vậy, như vậy vẻ mặt nhẹ nhỏm, làm cho trong đám người Dương Diệp đều trở nên động dung.

Rất nhanh, áo bào trắng thiếu niên kéo này điều quái vật khổng lồ đi tới trên đỉnh ngọn núi, đi tới trên đỉnh ngọn núi sau khi, mọi người thấy rõ áo bào trắng thiếu niên trong tay duệ cái kia quái vật khổng lồ, cái kia quái vật khổng lồ là một con cự mãng, cự mãng hình thể lớn vô cùng, trên người che kín đen kịt lóe sáng vảy giáp, bất quá những kia vảy giáp lúc này cũng đã hoàn toàn biến hình, có thậm chí đã bóc ra, lộ ra bên trong màu đỏ tươi thịt...

Lúc này cự mãng còn không triệt để tắt thở, đèn lồng đại hai mắt còn lập loè hung ác ánh sáng, trên người toả ra khí thế khủng bố, làm cho một bên một ít thực lực yếu kém huyền giả không kìm lòng được hướng lùi về sau một khoảng cách nhỏ!

Áo bào trắng thiếu niên thả người nhảy một cái, nhẹ nhàng rơi vào cự mãng đầu, chân đạp cự mãng đầu, áo bào trắng thiếu niên nhìn về phía mọi người, sau đó cười cợt, nói: "Chư vị, tại hạ chính là Nguyên Đồng, lúc trước sở dĩ đến muộn, chỉ là bởi vì ta nhận được tin tức, huyền thú đế quốc bên trong tứ đại bá chủ một trong thôn thiên cự mãng bộ tộc tinh anh tại cách nơi này hơn một ngàn dặm ở ngoài hành hạ đến chết ta nhân loại huyền giả, vì lẽ đó tại hạ không thể không đi xử lý dưới, để chư vị đợi lâu, mong rằng bao dung rồi!"

Nghe vậy, giữa trường vô số người trở nên động dung, vô số người nhìn về phía Nguyên Đồng ánh mắt, biến kính nể lên, mà sáu thế lực lớn đệ tử thiên tài, ngoại trừ nghiêm nghị ở ngoài, còn có sâu sắc kiêng kỵ!

Thôn thiên cự mãng a, ở đây ngoại trừ sáu thế lực lớn nhân vật đại biểu ở ngoài, có ai dám chống lại? Phải nói, coi như là rất nhiều vương giả cảnh ngộ đến đều sẽ xa xa tránh né, mà bây giờ, này được xưng thôn thiên cự mãng, nhưng là bị Nguyên Đồng bắt sống, thực lực như vậy, mọi người có thể nào không kính nể? Có thể nào không kiêng kỵ?

Trong đám người Dương Diệp sắc mặt cũng phải nghiêm nghị lên, này thôn thiên cự mãng cùng cái kia tử bào thực lực của thiếu niên hẳn là gần như, cho dù sai biệt, nhưng khẳng định cũng sẽ không cách biệt quá nhiều, hơn nữa này thôn thiên cự mãng vẫn là bản thể trạng thái, mà như vậy, còn bị trước mắt này Nguyên Đồng bắt sống, thực lực như vậy, thật sự rất khủng bố a!

Đang lúc này, trên bả vai hắn Tử Điêu đột nhiên vỗ vỗ đầu của hắn, Dương Diệp quay đầu nhìn tới, chỉ thấy Tử Điêu chính tiểu trảo chỉ vào xa xa thôn thiên cự mãng, trong mắt tâm ý, không cần nói cũng biết.

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, vội vã đi tới một người tương đối ít địa phương, nói: "Tiểu gia hỏa, này con không thể cứu, ta đánh không lại nhiều người như vậy!"

Tử Điêu tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp cái bụng, hiển nhiên, là gọi hắn gọi giúp đỡ.

Dương Diệp không nói gì, xoa xoa Tử Điêu đầu nhỏ, nói: "Không được, này con thật sự không thể cứu, nếu như cứu hắn, hai chúng ta khẳng định cho hết trứng!" Xác thực, ở đây nhưng là có mấy vạn tên huyền giả, hắn Dương Diệp tại ngưu, cũng không thể cùng mấy vạn huyền giả chống lại.

Tử Điêu lại sử dụng đòn sát thủ, tiểu trảo xoa Dương Diệp lỗ tai, lộ ra một bộ vô cùng đáng thương vẻ mặt...

Giữa trường, Nguyên Đồng động tác này không thể nghi ngờ là cho mọi người, đặc biệt sáu thế lực lớn đệ tử thiên tài môn đều đến rồi cái một hạ mã uy. Sáu thế lực lớn đệ tử thiên tài đều là từng người môn chủ quái dị nhất người, thực lực tự nhiên là không cần phải nói, cái kia trên người ngạo khí tự nhiên cũng phải không cần phải nói, bất quá tại này Nguyên Đồng trước mặt, cho dù là cái kia Quỷ Tông quỷ thủ đều không thể không thu hồi chính mình ngạo khí!

Bởi vì tại Nguyên Đồng trước mặt, bọn họ thực sự là không cái gì có thể ngạo!

Lúc này, Tần Du Nhiên nhìn về phía Nguyên Đồng, nói: "Không hổ là có hy vọng nhất trở thành vũ thần tồn tại, Nguyên Đồng, đều nghe đồn ngươi là nam vực vương giả cảnh trở xuống người số một, ta Tần Du Nhiên tự nhận cùng cấp bên trong không bị thua cho bất luận người nào, sấn hiện tại, chúng ta sớm luận bàn một chút?"

"Cũng tính ta một người!" Đang lúc này, Quỷ Tông quỷ thủ bên cạnh lý Tiên Quân đột nhiên cũng đi ra, nhìn Nguyên Đồng nói: "Nguyên bản ta còn sợ ngươi là nghe danh không bằng gặp mặt, bất quá bây giờ nhìn lại, đúng là ta lo xa rồi!"

Lúc này, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên cũng đi ra, nhìn Nguyên Đồng lạnh lùng nói: "Ta cũng muốn nhìn một chút vương giả cảnh lấy loại kém nhất người mạnh bao nhiêu, tính ta một người!"

Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt cũng không cam lòng yếu thế, khẩn nói tiếp: "Cũng tính ta một người, ta cũng muốn nhìn một chút nam vực ngàn từ năm đó quái dị nhất người đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt!"

Sáu thế lực lớn, đã có bốn cái thế lực hướng về Nguyên Đồng đưa ra khiêu chiến, còn lại Quỷ Tông cùng Hạo Nguyệt tông mọi người lúc này sắc mặt khá có chút khó coi, ra tới khiêu chiến đi, bọn họ thật giống lại không đủ phân lượng, nhưng là không khiêu chiến đi, này không khỏi lại quá mất mặt một điểm.

Mộ Dung Yêu đang chuẩn bị đứng ra, một bên Tư Đồ Vinh thấy thế, vội vã giành trước một bước đứng ra, nói: "Cũng tính ta một người!" Làm Kiếm Tông nhân vật đại biểu, hắn có thể nào để Mộ Dung Yêu thương danh tiếng đây?

Nhìn thấy Tư Đồ Vinh đứng ra, giữa trường mọi người đều là nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, không hề nói gì, chỉ là nhàn nhạt liếc mắt nhìn, mà chính là này nhàn nhạt một chút, nhưng là làm cho Tư Đồ Vinh sắc mặt trong nháy mắt đỏ lên...

"Ha ha..." Nguyên Đồng đột nhiên bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, Nguyên Đồng ánh mắt từng cái đảo qua người khiêu chiến hắn, sau đó nói: "Chư vị muốn tìm ta Nguyên Đồng một trận chiến, ta Nguyên Đồng nên phụng bồi, chỉ là hiện tại nhưng còn không phải lúc. Chư vị cũng biết, lúc này thanh vân sơn mạch hết thảy huyền thú cũng đã tụ tập?"

------oOo------

Chương 204: Mượn Tiểu gia hỏa?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, mọi người sắc mặt biến đổi, hết thảy huyền thú đều tụ tập? Tin tức này đối với mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là một cái sấm sét giữa trời quang, phải biết, huyền thú bản thân thực lực ngay khi nhân loại bên trên, nếu như nhân loại lấy nhiều đánh ít, chơi âm, cái kia vẫn có cơ hội, thế nhưng hiện tại, đối phương tất cả đều tụ tập, cái kia đại biểu cái gì? Đại biểu tham gia lần này Thanh Vân Bảng huyền giả đều muốn xong đời rồi!

Tần Du Nhiên trầm giọng nói: "Hết thảy huyền thú cũng đã tụ tập?"

Nguyên Đồng khẽ gật đầu, sau đó nói: "Lần này Thanh Vân Bảng không cần vãng giới, lần này, thanh vân bên trong dãy núi vương giai huyền thú không lại giống như kiểu trước đây một mình tác chiến, chúng nó lần này sẽ như cùng chúng ta nhân loại huyền giả như thế đoàn kết lên. Chư vị, đoàn kết lên huyền thú khủng bố đến mức nào, nói vậy không cần ta nhiều lời chứ?"

"Tại sao lần này Thập Vạn Đại Sơn huyền thú như vậy khác thường!" Câu hỏi chính là Quỷ Tông lý Tiên Quân.

"Hai cái nguyên nhân!" Nguyên Đồng nói: "Đệ một cái nguyên nhân, là bởi vì Thập Vạn Đại Sơn xuất hiện một cái vô cùng yêu nghiệt huyền thú, là cái gì bộ tộc không biết, ngược lại thực lực của nó làm cho huyền thú đế quốc tứ đại bá chủ huyền bầy thú tộc tinh anh cũng vì đó thần phục. Cái nguyên nhân thứ hai, nghe đồn ta nhân loại có một người, ủng có một con thần bí vương giai huyền thú, này con vương giai huyền thú huyết mạch uy thế, Thập Vạn Đại Sơn bên trong ngoại trừ cái kia tứ đại bá chủ huyền bầy thú tộc ở ngoài, căn bản không có huyền thú năng đủ chống lại đạt được!"

Nói đến đây, Nguyên Đồng đột nhiên quay đầu nhìn về Dương Diệp chỗ đứng, nói: "Vị này Kiếm Tông bằng hữu, ngươi nói đúng chứ?"

Nghe được Nguyên Đồng, giữa trường tất cả mọi người ánh mắt nhất thời cùng nhau nhìn phía Dương Diệp, không, phải nói là nhìn phía Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu!

Dương Diệp biến sắc mặt, cho tới nay hắn cho là mình đem Tiểu gia hỏa ẩn giấu rất tốt, nhưng là không nghĩ tới nguyên lai sớm đã có người đã biết rồi, chỉ là này Nguyên Đồng lại là làm sao biết được đây?

Nguyên Đồng liếc mắt nhìn Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, sau đó nói: "Ngươi chính là cái kia cái thần bí vương giai huyền thú chứ? Thực sự là khó có thể tưởng tượng, ngươi che dấu hơi thở bản lĩnh, thậm chí ngay cả ta đều có thể mãn quá!" Nói xong, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi chính là cái kia lấy Tiên Thiên cảnh chém giết vương giả cảnh, cùng linh giả cảnh cường giả từng giao thủ Dương Diệp?"

Vừa nhưng đã bị điểm phá, vậy thì không cần tại ẩn giấu, Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ta không nghĩ ra, tại sao ngươi sẽ chú ý ta, cho tới nay, ta thật giống đều là rất biết điều a!"

"Biết điều?" Nguyên Đồng đột nhiên lắc đầu nở nụ cười, nói: "Dương Diệp, Thập Vạn Đại Sơn trụ vương mộ bên trong, ta nguyên môn còn có Quỷ Tông, cùng với Bách Hoa Cung cùng Kiếm Tông người tử, cùng ngươi đều không thể tách rời quan hệ chứ?"

Nghe vậy, Quỷ Tông cùng với Bách Hoa Cung, còn có Kiếm Tông người biến sắc mặt, nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt biến không quen lên!

Dương Diệp không để ý chút nào ánh mắt của mọi người, khinh cười cợt, nói: "Nếu như ta nhớ không lầm, ngươi nguyên môn đệ tử, còn có Bách Hoa Cung đệ tử, cùng với Kiếm Tông cùng Quỷ Tông đệ tử đều có vương giả cảnh cường giả mang đội đi, bốn tên vương giả cảnh, là ta một cái nho nhỏ phàm nhân cảnh có thể đối kháng? Ta ngược lại thật ra nhớ tới, lúc trước trông coi trụ vương mộ thật giống là ngươi nguyên môn linh giả cảnh cường giả chứ? Hẳn là ngươi nguyên môn giết mọi người, sau đó tại đẩy lên trên đầu ta đến?"

Nghe được Dương Diệp, Quỷ Tông cùng Kiếm Tông người vừa nhìn về phía Nguyên Đồng, không thể không nói, Dương Diệp nói còn là phi thường có đạo lý, dù sao khi đó Dương Diệp còn không phải Tiên Thiên cảnh, làm sao có khả năng cùng bốn tên vương giả cảnh cường giả chống lại?

Rất nhiều người không phát hiện, chỉ có Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt ánh mắt như trước là rơi vào Dương Diệp trên người, nếu như không có đánh với Dương Diệp một trận, nàng cũng sẽ cảm thấy trụ vương mộ bên trong sự khẳng định không phải hắn làm, thế nhưng hiện tại...

Nguyên Đồng lắc lắc đầu, nói: "Ta vô ý truy cứu chuyện cũ, bây giờ ta nhân loại huyền giả cùng huyền thú đế quốc huyền thú trong lúc đó sẽ có một hồi cuộc chiến sinh tử, nó đối với huyền thú có lớn lao uy hiếp, ta nghĩ mượn nó dùng một lát, có thể? Có nó tại, nhất định có thể để cho ta nhân loại huyền giả thiếu tổn thất rất nhiều!"

"Với hắn phí lời cái gì, chúng ta này nhiều người như vậy, hắn chẳng lẽ còn dám không mượn hay sao? Nếu ta nói, hẳn là để hắn đem làm sao khống chế huyền thú phương pháp nói ra, cứ như vậy, ta nhân loại còn cần e ngại huyền thú sao?" Một bên Tần Du Nhiên lạnh lùng nói.

"Tần huynh nói có lý!" Lúc này, Quỷ Tông lý Tiên Quân phụ họa nói: "Nếu nguyên huynh nói này con Tiểu gia hỏa đối với Thập Vạn Đại Sơn huyền thú có lớn lao uy hiếp, cái kia trực tiếp cướp đến chính là, nếu như hắn phản kháng, giết chính là!"

"Ha ha..." Dương Diệp bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, nhìn về phía Tần Du Nhiên cùng lý Tiên Quân, nói: "Giết chính là? Ta người ngay khi này, hai vị là từng cái từng cái đến, vẫn là cùng tiến lên?"

"Cùng tiến lên?" Tần Du Nhiên khinh thường nói: "Chỉ bằng ngươi? Đừng tưởng rằng ngươi có thể chém giết vương giả cảnh cường giả liền có tư cách ở tại chúng ta trước mặt càn rỡ, có tin ta hay không mười cái hiệp giải quyết ngươi?"

"Không tin!" Nói chuyện không phải Dương Diệp, mà là Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, chỉ thấy Văn Nhân Nguyệt nhìn Tần Du Nhiên, nhạt tiếng nói: "Tần Du Nhiên, nếu như ngươi mười cái hiệp giải quyết hắn, ta đem ta địa giai thượng phẩm huyền bảo bích vân hoàn đưa cho ngươi, nếu như không thể, ngươi đưa ngươi địa giai thượng phẩm sơn hà đồ đưa cho ta, làm sao?"

❊Truyện Của Tui chấm Net

Tần Du Nhiên hai mắt nhắm lại, sau đó nói: "Ngươi này bích vân hoàn ta muốn định rồi!"

Nói xong, thân hình đột nhiên biến mất ở tại chỗ, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, sau đó một quyền đánh về Dương Diệp đầu, tốc độ nhanh chóng, làm cho ở đây vô số người đều không thấy rõ hắn là làm sao biến mất, cùng đi tới Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy Tần Du Nhiên động thủ, một vệt dữ tợn leo lên Dương Diệp trên mặt, cũng không phí lời, tương tự chính là một quyền đánh tới, nắm đấm đối với nắm đấm, hắn Dương Diệp còn chưa từng biết sợ ai!

"Bành!"

Một đạo trầm thấp nổ vang thanh ở giữa sân vang lên, Dương Diệp cùng Tần Du Nhiên hai người trong nháy mắt rút lui, Dương Diệp rút lui hai bước, mà Tần Du Nhiên thì lại rút lui năm bộ!

Thấy thế, giữa trường nhiều tiếng hô kinh ngạc, hiển nhiên, mọi người không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể cùng Tần Du Nhiên giao thủ, đồng thời còn chiếm thượng phong!

Tần Du Nhiên lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới hắn lại bị trước mắt cái này tên điều chưa biết Kiếm Tông đệ tử cho đẩy lùi, này đối với hắn mà nói, là sỉ nhục a!

Nghĩ tới đây, một vệt lạnh lẽo sát ý tự Tần Du Nhiên trong mắt chợt lóe lên, nói: "Ta lúc trước đúng là coi thường ngươi, không nghĩ tới ngươi đúng là thật sự có tài. Bất quá, ta nói mười hiệp giải quyết ngươi liền mười hiệp giải quyết ngươi!"

Nói xong, Tần Du Nhiên hướng về bước về phía trước một bước, trong cơ thể huyền khí tràn vào trong cánh tay phải, cánh tay phải y phục trong nháy mắt vỡ ra được, cùng lúc đó, một tầng dày đặc bông tuyết bao trùm ở cánh tay của hắn bên trên, sau một khắc, Tần Du Nhiên một tiếng hét to, cánh tay quay về Dương Diệp đột nhiên cách không một phiến, nhất thời, một đạo năng lượng khổng lồ Băng Tinh Chưởng trong nháy mắt chấn động tới Dương Diệp.

Cùng lúc đó, thân hình hơi động, mang theo từng đạo từng đạo tàn ảnh, theo sát ở năng lượng Băng Tinh Chưởng ấn mặt sau nhằm phía Dương Diệp.

Năng lượng Băng Tinh Chưởng chỗ đi qua, liền không khí đều trong nháy mắt bị đông cứng kết, từng đạo từng đạo to lớn băng tào xuất hiện ở giữa trường.

"Là địa giai hạ phẩm huyền kỹ: Băng Phong Thiên Lý!"

Nhìn cái kia năng lượng khổng lồ chưởng ấn, một bên Mộ Dung Yêu sắc mặt khá là nghiêm nghị, mà một bên Tư Đồ Vinh nhưng là một mặt cười gằn, Dương Diệp hắn là đã sớm xem khó chịu, nếu như lần này tử trong tay Tần Du Nhiên, ngã: Cũng vẫn có thể xem là một chuyện tốt!

Khi năng lượng đó Băng Tinh Chưởng ấn đi tới Dương Diệp trước thì, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong tay Tử Linh kiếm trong nháy mắt ra khỏi vỏ, quay về này năng lượng khổng lồ chưởng ấn đột nhiên vừa bổ!

Tại Tần Du Nhiên sử dụng tới này huyền kỹ thì, hắn cũng đã hiểu rõ này huyền kỹ nhược điểm, nhưng hắn vẫn là lựa chọn lực phá, bởi vì hắn không muốn bại lộ chính mình quá nhiều lá bài tẩy, phải biết, bên cạnh nhưng là phải vài cái siêu cấp yêu nghiệt tại theo dõi hắn!

"Bành!"

Tử Linh kiếm trong nháy mắt cắt ra Băng chưởng ấn, nhưng mà Dương Diệp nhưng là biến sắc mặt, bởi vì hắn Tử Linh kiếm trong nháy mắt lại bị đông lại, hơn nữa cái kia băng lan tràn tốc độ còn cực nhanh, trong nháy mắt cũng đã đi tới trên tay của hắn, sau đó một tầng bông tuyết lấy một loại tốc độ cực nhanh lan tràn đến hắn toàn thân, không tới một tức thời gian, Dương Diệp chính là trở thành một cái băng nhân!

Mà đang lúc này, Tần Du Nhiên đã đi tới Dương Diệp trước, sau đó cái kia che kín bông tuyết nắm đấm quay về Dương Diệp mi tâm mạnh mẽ đánh tới!

Giữa trường, Mộ Dung Yêu đang chuẩn bị động thủ, nhưng mà nàng còn không có động thủ, hoàng gia học viện bên này lạnh lẽo diện nam tử chính là khóa chặt nàng, làm cho nàng không dám vọng động!

Ngay khi Tần Du Nhiên nắm đấm muốn oanh đến Dương Diệp mi tâm thì, đột nhiên, giữa trường có tiếng kiếm reo vang lên, chỉ thấy Dương Diệp trong tay chuôi này nguyên lai bị đông lại Tử Linh kiếm đột nhiên bùng nổ ra một đạo óng ánh tử quang, sau đó quay về Tần Du Nhiên ngực bắn như điện mà đi! <

------oOo------

Chương 205: Một nửa thực lực?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy tình cảnh này, Nguyên Đồng khẽ ồ lên một tiếng, trong mắt lần thứ nhất lộ ra một tia hứng thú; Mà một bên Kiếm Tông mọi người, trong mắt nhưng là lộ ra nghi hoặc biểu hiện, bởi vì bọn họ chưa từng nghe qua cùng gặp loại này kiếm kỹ!

Quỷ Tông ba người cùng Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên tại Dương Diệp Tử Linh kiếm phá băng mà ra một khắc đó, lần thứ nhất nghiêm nghị lên, tuy rằng chỉ là đơn giản một cái phá băng mà ra, thế nhưng lấy mấy người bản lĩnh, đương nhiên biết huyền kiếm đang không có người điều khiển dưới mà tự động công kích ý vị như thế nào!

Tại Tử Linh kiếm phá băng mà ra một khắc đó, Tần Du Nhiên hơi thay đổi sắc mặt, hiển nhiên, đây là hắn không nghĩ tới, bất quá hắn phản ứng không chậm, hừ lạnh một tiếng, nguyên bản đánh về Dương Diệp mi tâm nắm đấm đột nhiên hóa chưởng, hướng về cái kia bắn về phía hắn Tử Linh kiếm đột nhiên tóm tới, tốc độ nhanh chóng, so với Tử Linh kiếm tốc độ còn nhanh hơn mấy phần!

Tử Linh kiếm mũi kiếm vừa muốn chạm đến Tần Du Nhiên ngực, liền bị Tần Du Nhiên một phát bắt được, thoáng chốc, Tử Linh kiếm lần thứ hai bị đóng băng, lần này, Tử Linh kiếm trên người tầng băng, so với lúc trước càng dầy!

"Bành!"

Đang lúc này, nguyên bản bị đóng băng Dương Diệp đột nhiên phá băng mà ra, một luồng kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt bắn về phía Tần Du Nhiên!

Tần Du Nhiên hai mắt híp lại, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể phá tan hắn băng cứng! Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì kiếm khí màu vàng óng kia đã đi tới trước mặt hắn, lập tức tay phải hắn về phía trước bình thân mà ra, nhắm ngay đạo kia ác liệt cực kỳ kiếm khí màu vàng óng.

"Ca!"

Lần này, Dương Diệp kiếm khí màu vàng óng không ở giống như trước như vậy thuận buồm xuôi gió, tại kiếm khí màu vàng óng tiếp xúc được Tần Du Nhiên bàn tay thời gian, kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt bị băng trụ, đã biến thành một đạo chói mắt màu trắng băng điêu đình trên không trung....

"Liền huyền kỹ đều có thể đóng băng, Tần Du Nhiên này Băng Phong Thiên Lý e sợ đã tu luyện tới đại thành a!" Nhìn giữa trường luồng kiếm khí màu vàng óng kia, nguyên môn Nguyên Dạ nhẹ giọng nói.

Tại bên cạnh hắn Nguyên Đồng khinh cười cợt, không nói.

Nhìn thấy kiếm khí màu vàng óng bị đóng băng, Dương Diệp sắc mặt hiện ra một vệt nghiêm nghị, trước mắt này Tần Du Nhiên huyền kỹ rất không bình thường a, thậm chí ngay cả kiếm khí màu vàng óng đều có thể đóng băng lại, xem ra cần phải chăm chú một ít a!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp hơi suy nghĩ, Tử Linh kiếm lần thứ hai phá băng mà ra, hóa thành một tia sáng tím phóng lên trời, xoay quanh ở Tần Du Nhiên trên đỉnh đầu, mà bản thân của hắn thì lại chân phải đột nhiên đạp xuống, tật phong bộ triển khai mà ra, hóa thành một đạo tàn ảnh quay về Tần Du Nhiên bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp lại suất xuất thủ trước, Tần Du Nhiên trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, nguyên vốn chuẩn bị một chiêu giải quyết Dương Diệp, thế nhưng hiện tại, đối phương lại còn có thể ra tay với hắn, đây là tại trước mặt mọi người đánh mặt của hắn sao?

Niệm đến đây, Tần Du Nhiên trong cơ thể huyền khí dâng trào ra, trên cánh tay, một tầng dày đặc bông tuyết tự cánh tay lan tràn mà ra, trong không khí nhiệt độ đột nhiên lạnh xuống, vẻn vẹn chỉ là trong nháy mắt, Tần Du Nhiên chu vi mấy trượng phạm vi chính là bao trùm lên một tầng dày đặc băng cứng, hơn nữa tốc độ kia còn đang không ngừng lan tràn, bất quá cũng không phải hướng bốn phía lan tràn, mà là hướng về Dương Diệp phương hướng lan tràn!

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì cái kia băng cứng bên trong hàn ý làm cho hắn cảm giác được nguy hiểm, bất quá lúc này hắn đã không kịp muốn cái khác, trong cơ thể huyền khí phun trào, nắm đấm bên trên, chói mắt ánh vàng thiểm hiện ra, thoáng vắng lặng, Dương Diệp nắm đấm đột nhiên quay về cái kia đã đi tới trước mặt hắn bông tuyết đánh tới!

"Bành!"

Lần này, Dương Diệp nắm đấm không có đang bị đóng băng, trái lại là một quyền đem những kia băng cứng oanh vụn vặt, một luồng khủng bố sóng khí tự Dương Diệp nắm đấm nơi đột nhiên bộc phát ra, khiến cho đến chu vi một ít trạm gần huyền giả không khỏi hướng lùi về sau một khoảng cách nhỏ.

Một quyền nổ nát băng cứng, Dương Diệp tốc độ không giảm, mang theo thế như chẻ tre khí thế, trong nháy mắt đi tới Tần Du Nhiên trước, lập loè ánh vàng nắm đấm quay về Tần Du Nhiên đầu thẳng tắp đánh tới, nắm đấm chỗ đi qua, càng là sản tức giận bạo tiếng, uy thế như vậy, làm cho một bên quan chiến huyền giả không khỏi trở nên động dung, đặc biệt Kiếm Tông mấy người, lần này, bọn họ biết, bọn họ coi thường Dương Diệp!

Giữa trường tối bình tĩnh chính là Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, bởi vì chỉ có nàng biết, này còn không là Dương Diệp thực lực chân chính! Tần Du Nhiên thực lực so với nàng hay là phải mạnh hơn một điểm, nhưng tuyệt đối sẽ không cường quá nhiều, mà nàng, nếu như không sử dụng tới ép đáy hòm lá bài tẩy, nàng căn bản không có lòng tin đánh bại Dương Diệp.

Mà Tần Du Nhiên lại nói trong vòng mười chiêu giết Dương Diệp, đối với này, nàng chỉ có thể ha ha...

Tại Dương Diệp phá tan Tần Du Nhiên băng cứng một khắc đó, một bên Nguyên Đồng trong mắt vì là nhạ, thấp giọng nói: "Không sai sức mạnh..."

"Hắn cái kia Kim Sắc huyền khí hẳn là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí, chẳng trách có uy lực kinh khủng như thế!" Một bên Nguyên Dạ thấp giọng nói.

Nguyên Đồng khẽ lắc đầu, nói: "Không chỉ là nguyên nhân này, hắn bản thân sức mạnh thân thể liền cực kỳ không yếu, này Tần Du Nhiên nếu như quyết tâm, có thể đánh bại cái này gọi là Dương Diệp Kiếm Tông đệ tử, thế nhưng muốn tại trong vòng mười chiêu đánh giết hắn, e sợ đã không thể. Trừ phi hắn vận dụng hắn cái này sơn hà đồ, hoặc là hắn còn có cái gì cái khác ẩn giấu lá bài tẩy!"

"Cái này gọi là Dương Diệp thực lực có như thế cường?" Nguyên Dạ kinh ngạc nói.

Nguyên Đồng liếc mắt nhìn một bên Kiếm Tông mấy người, sau đó nói: "Hắn hẳn là khóa này kiếm trong tông mạnh nhất, bất quá, cũng chỉ đến thế mà thôi rồi!"

Nhìn thấy chính mình Băng Phong Thiên Lý bị phá, Tần Du Nhiên mí mắt giật lên, hắn không nghĩ tới, hắn Băng Phong Thiên Lý lại bị trước mắt Dương Diệp cho trực tiếp phá vỡ, không phải không thừa nhận, cho tới nay, hắn xác thực là tiểu nhìn người trước mắt! Bất quá vậy thì như thế nào? Người yếu chung quy là người yếu!

Tần Du Nhiên mũi chân nhẹ chút mặt đất, thân thể dường như trượt bình thường rút lui vài chục trượng khoảng cách, thế nhưng sau một khắc, chính là lại đột nhiên bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp, lần này, hắn tay trái bên trên cũng che kín băng cứng, đi tới Dương Diệp trước mặt sau, song chưởng quay về Dương Diệp đột nhiên đập tới!

Song chưởng chỗ đi qua, không khí trong nháy mắt bị đông cứng kết!

Dương Diệp cũng không cam lòng yếu thế, hai nắm đấm quay về Tần Du Nhiên đột nhiên đánh tới, hai người vừa mới tiếp xúc, chính là trong nháy mắt phân ra, Dương Diệp trên nắm tay trong nháy mắt che kín bị đông cứng kết, thế nhưng sau một khắc, những kia đóng băng hắn bông tuyết lại trong nháy mắt bị chấn bể!

Nhìn giữa trường giao chiến hai người, nguyên môn Nguyên Dạ lắc lắc đầu, nói: "Này Tần Du Nhiên này Băng Phong Thiên Lý xem như là gặp phải khắc tinh, nếu như này Kiếm Tông Dương Diệp không phải Ngũ hành huyền khí, e sợ lúc này hắn đã trở thành một bộ tượng băng, mà Dương Diệp hẻo lánh là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí...." Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, sau đó nói: "Nếu như này Băng Phong Thiên Lý để Lãnh Tâm Nhiên triển khai, e là cho dù Dương Diệp là Ngũ hành huyền khí cũng không chống đỡ được đi!"

Nguyên Đồng liếc mắt nhìn một bên Lãnh Tâm Nhiên, sau đó nói: "Này Băng Phong Thiên Lý vốn là Băng Tuyết Cung huyền kỹ, lúc trước Băng Tuyết Cung nợ đại tần đế quốc hoàng gia học viện một ân tình, vì lẽ đó đem này Băng Phong Thiên Lý tặng cho đại tần đế quốc hoàng gia học viện. Ghi nhớ kỹ, nếu như cùng Lãnh Tâm Nhiên đối đầu, nàng triển khai này Băng Phong Thiên Lý thời gian, tuyệt đối đừng cùng nàng tứ chi tiếp xúc..."

Nguyên Dạ sắc mặt thay đổi sắc mặt!

Một bên, Quỷ Tông quỷ thủ thấp giọng nói: "Sư huynh, nguyên lai ta thật coi thường cái này gọi Dương Diệp Kiếm Tông đệ tử a. Người này lại có thể cùng Tần Du Nhiên giao thủ lâu như thế!"

Lý Tiên Quân nhìn quỷ thủ một chút, sau đó nói: "Nguyên lai ta ở trên người hắn liền cảm nhận được khí tức nguy hiểm, chỉ là ta cũng không nghĩ tới, hắn lại có thể cùng Tần Du Nhiên chiến không phân cao thấp, tuy rằng Tần Du Nhiên một nửa thực lực đều vô dụng, nhưng này đã đủ để chứng minh thực lực của hắn."

"Tần Du Nhiên một nửa thực lực đều vô dụng?" Quỷ thủ kinh ngạc thốt lên.

Lý Tiên Quân cười gằn một tiếng, nói: "Không phải vậy ngươi cho là thế nào? Hắn nhưng là đại tần đế quốc hoàng gia học viện thế hệ tuổi trẻ quái dị nhất người a, ngươi cho rằng hắn chân thực liền như vậy? Nếu như đúng là như vậy, hắn lại có tư cách gì đi khiêu chiến Nguyên Đồng? Ghi nhớ kỹ, chớ xem thường sáu thế lực lớn bên trong bất luận một ai, bao quát cái kia Hạo Nguyệt tông người kia!"

Nghe vậy, quỷ thủ nhìn phía Hạo Nguyệt tông tên kia không một chút nào xuất chúng thanh niên, nói: "Hắn? Ta thừa nhận, Nhất Nguyên cổng trong đệ tử thiên tài đều là không sai, thế nhưng Kiếm Tông, bao quát cái kia Dương Diệp, còn có sư huynh ngươi nói người này, ta không cho rằng bọn họ bên trong có có thể địch quá ta!"

Nghe vậy, lý Tiên Quân lắc lắc đầu, không nói nữa, quay đầu nhìn về xa xa chính đang ác chiến Dương Diệp cùng Tần Du Nhiên!

"Bành!"

Giữa trường, Dương Diệp cùng Tần Du Nhiên hai người quyền chưởng chạm vào nhau, hai người trong nháy mắt phân ra, hai người lần này không có đang ra tay, mà là lạnh lùng nhìn đối phương. Bởi vì hai người biết, nếu như không làm thật, bọn họ đều không làm gì được đối phương, thế nhưng nếu là làm thật, bọn họ lại không muốn bại lộ quá nhiều thực lực ở trước mặt mọi người!

------oOo------

Chương 206: Muốn lãnh giáo một chút

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tần Du Nhiên, chỉ còn dư lại một chiêu lạc!" Đang lúc này, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt đột nhiên nói: "Nếu như một chiêu cuối cùng ngươi giết không được Dương Diệp, vậy ngươi sơn hà đồ nhưng là là của ta rồi, ngươi sẽ không đổi ý chứ? Hoặc là nói, ngươi không có thực lực đó đánh giết hắn?"

Tần Du Nhiên không có lý Văn Nhân Nguyệt, chỉ là nhìn Dương Diệp, nói: "Không thể không nói, ta lúc trước xác thực là coi thường ngươi, ngươi nên là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí chứ?"

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm bay trở về trong tay hắn, Tử Linh kiếm chỉ xéo mặt đất: "Ta chờ ngươi mười chiêu giết ta đây, đến thử xem đi!"

Tần Du Nhiên ánh mắt trong nháy mắt lạnh lẽo, nói: "Nếu ngươi muốn chết, vậy ta sẽ tác thành ngươi!"

Dứt lời, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, ngay khi hắn muốn động thủ thì, một bên Nguyên Đồng nhưng là đột nhiên xuất hiện tại giữa hai người, Nguyên Đồng liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người nhìn về phía Tần Du Nhiên cùng Văn Nhân Nguyệt, nói: "Hai vị, giữa các ngươi cá cược lùi lại đến Thanh Vân Bảng vòng thứ hai tỷ thí bên trong có thể? Hôm nay cho ta một cái mặt, việc này tạm thời trước tiên thả xuống làm sao? Phải biết, chúng ta lúc này kẻ địch lớn nhất nhưng là này Thập Vạn Đại Sơn huyền thú!"

Tần Du Nhiên lạnh lùng nói: "Nguyên Đồng, lấy thực lực của ngươi, sẽ sợ sợ này Thập Vạn Đại Sơn huyền thú?"

Nguyên Đồng lắc lắc đầu, nói: "Ta tự nhiên không sợ, thế nhưng làm nam vực đệ nhất tông môn đệ tử, ta có trách nhiệm vì là nam vực thế hệ tuổi trẻ huyền giả cân nhắc, chúng ta sáu thế lực lớn đệ tử cùng các ngươi hoàng gia học viện học sinh đều không cần e ngại này Thập Vạn Đại Sơn huyền thú, thế nhưng phía sau chúng ta những nhân loại này huyền giả đây? Vì lẽ đó, mong rằng chư vị có thể tạm thời thả xuống cá nhân ân oán, để chúng ta trước tiên liên thủ đối địch, làm sao?"

Nghe được Nguyên Đồng, chu vi đám nhân loại kia huyền giả nhất thời lộ ra vẻ cảm kích, không sai, sáu thế lực lớn đệ tử không cần sợ Thập Vạn Đại Sơn bên trong huyền thú, thế nhưng bọn họ sợ a, đặc biệt cái kia đã kết bè kết lũ huyền thú. Hiện tại chỉ có mọi người liên hợp đồng thời, mới có cơ hội đối kháng này Thập Vạn Đại Sơn huyền thú, cũng chỉ có như vậy, bọn họ mới có cơ hội sống sót đi ra ngoài!

"Nguyên môn đại nghĩa!"

Đột nhiên, giữa trường không biết ai hô một tiếng....

"Nguyên môn đại nghĩa, nguyên môn đại nghĩa..." Khẩn đón lấy, từng đạo từng đạo tiếng hô to ở giữa sân không ngừng vang lên.....

Nhìn thấy tình cảnh này, Tần Du Nhiên hơi thay đổi sắc mặt, do dự một lát, cuối cùng lạnh lùng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó trở lại vị trí của chính mình, nếu như hắn đang tiếp tục kiên trì, chỉ sợ cũng là đắc tội toàn bộ nam vực thế hệ tuổi trẻ huyền giả rồi!

Một bên Văn Nhân Nguyệt cũng trầm mặc, không có đang nói cái gì!

Nguyên Đồng hai tay hư nhấc, sau đó nhẹ nhàng ép một chút, nhất thời, khắp núi đám người yên tĩnh lại. Thấy thế, Nguyên Đồng khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, nếu như ngươi đồng ý giao ra ngươi trên bả vai này con màu tím Tiểu gia hỏa, đồng thời nói cho chúng ta làm sao khống chế huyền thú, ta có thể làm chủ, để ngươi gia nhập nguyên môn, ân, là đệ tử nội môn!"

Nghe vậy, một bên mọi người đều là lộ ra ánh mắt hâm mộ, nguyên môn đệ tử nội môn a, trở thành nguyên môn đệ tử nội môn đại biểu cái gì? Đại diện cho tốt đẹp tiền đồ, đại diện cho có một cái siêu cấp núi dựa lớn a, sau đó xuất ngoại cất bước, ai dám không cho ba phần mặt?

Đương nhiên, những này cùng làm sao khống chế huyền thú so ra vẫn là chênh lệch rất nhiều, nhưng vấn đề là lúc này Dương Diệp có lựa chọn sao?

Nghe được Nguyên Đồng, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, còn có Quỷ Tông Tu La cùng lý Tiên Quân đều là nhìn về phía Dương Diệp, muốn nhìn Dương Diệp lựa chọn thế nào, đương nhiên, Kiếm Tông người làm sao sẽ thiếu đạt được, Mộ Dung Yêu môi giật giật, chung quy vẫn là không hề nói gì, mà cái kia Tư Đồ Vinh nhưng là tỏ rõ vẻ cười gằn.

Dương Diệp nhìn một chút Tử Điêu, sau đó khinh cười cợt, tiếp theo quay đầu nhìn về phía Nguyên Đồng, nói: "Nghe đồn nguyên môn Nguyên Đồng là nam vực ngàn năm qua quái dị nhất người, nghe đồn nguyên môn Nguyên Đồng là vương giả cảnh lấy loại kém nhất người, nghe đồn nguyên môn Nguyên Đồng là nam vực có khả năng nhất trở thành vũ thần tồn tại. Thành thật mà nói, nghe đến mấy cái này nghe đồn, ta vẫn muốn gặp gỡ ngươi, hiện tại nhìn thấy, nhưng ta không nghĩ tới này có khả năng nhất trở thành vũ thần người lại là loại này kẻ nhu nhược, lại là loại này dối trá tiểu nhân!"

Nói đến đây, Dương Diệp trên mặt ý cười biến mất, nói: "Ngươi không phải là muốn ta khống chế huyền thú phương pháp sao? Ngươi không phải là muốn thu mua lòng người sao? Cần gì phải tìm những này đường hoàng lý do? Vừa muốn làm kỹ nữ, lại muốn lập trinh tiết đền thờ? Nếu như ngươi thật thành vũ thần, cái kia tại ta Dương Diệp xem ra, vũ thần cũng chỉ đến như thế!"

Nghe được Dương Diệp, người chung quanh sắc mặt cùng nhau biến đổi, ám đạo Dương Diệp điếc không sợ súng, đương nhiên, cũng có người âm thầm bội phục Dương Diệp sự can đảm!

Một bên hai cung cùng Quỷ Tông người nhìn Dương Diệp nhưng là khẽ gật đầu, bao quát cái kia Quỷ Tông Tu La cùng lý Tiên Quân đều là gật gật đầu, không thể không nói, Dương Diệp phần này sự can đảm vẫn để cho bọn họ phi thường tán thưởng!

Nguyên Đồng hai mắt híp lại, nói: "Ngươi dựa dẫm là Kiếm Tông sao?"

Lúc này, một bên Tư Đồ Vinh đột nhiên đứng dậy, lạnh lùng nói: "Nguyên huynh, này Dương Diệp mặc dù là ta Kiếm Tông đệ tử, nhưng hung hăng bá đạo, không làm, càng là lòng dạ độc ác, đối với ta Kiếm Tông đồng môn sư huynh đệ cũng phải hạ tử thủ, ta làm lần này Kiếm Tông người dẫn đầu, ta tuyên bố, Dương Diệp tại này thanh vân bên trong dãy núi tất cả lời nói, cùng bọn ta mấy người không quan hệ, chư vị tùy ý!"

Tư Đồ Vinh vừa mới dứt lời, một bên ngoại trừ Mộ Dung Yêu cùng tần phong bên ngoài bốn tên Kiếm Tông đệ tử đều là đứng ở Tư Đồ Vinh phía sau.

Tư Đồ Vinh không phát hiện, tại hắn nói ra lời nói này thì, một bên Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt cùng Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, còn có đại tần đế quốc hoàng gia học viện Tần Du Nhiên trong mắt đều là lộ ra không hề che giấu chút nào xem thường. Phải biết, trong tông môn sư huynh đệ có ân oán, có thể, phía sau cánh cửa đóng kín mọi người chiến cái sảng khoái, thế nhưng người khác muốn đến bắt nạt, đó là tuyệt đối không thể, bởi vì này liên quan đến tông môn a!

Mà trước mắt này Tư Đồ Vinh nhưng là không chút do dự mà làm ra chuyện như vậy, đừng nói sáu thế lực lớn người, chính là một bên một ít tán tu huyền giả trong mắt cũng phải lộ ra không hề che giấu chút nào xem thường.

"Tư Đồ Vinh, Dương Diệp là ta Kiếm Tông đệ tử, đây là ngươi có thể thay đổi đạt được?" Mộ Dung Yêu trầm giọng hỏi.

"Ta không nói hắn không phải ta Kiếm Tông đệ tử!" Tư Đồ Vinh lạnh lùng nói: "Ta chỉ nói là hắn tất cả lời nói, cùng ta mấy người không quan hệ mà thôi. Đang nói, bây giờ mọi người đại nạn phủ đầu, nếu hắn có phương pháp có thể khống chế huyền thú, vậy tại sao không giao ra? Hừ, ta Kiếm Tông không có loại này ích kỷ người!" Hiện tại nhưng là tốt nhất giết chết Dương Diệp cơ hội, hắn làm sao có thể buông tha?

Mộ Dung Yêu còn muốn nói điều gì, thế nhưng là bị một bên Dương Diệp ngăn cản. Đối với Tư Đồ Vinh điểm tiểu tâm tư kia, hắn thực sự không tâm tình để ý tới!

Dương Diệp không hề liếc mắt nhìn Tư Đồ Vinh, trực tiếp nhìn về phía Nguyên Đồng, nói: "Nguyên Đồng, vẫn là câu nói kia, ta rất hiếu kì, ngươi là làm sao biết ta tên tiểu tử này là vương giai huyền thú?"

Nghe được Dương Diệp, mọi người tại đây nhiều tiếng hô kinh ngạc, nhìn về phía Tử Điêu ánh mắt thay đổi! Lúc trước Nguyên Đồng nói Dương Diệp này trên bả vai màu tím Tiểu gia hỏa là vương giai huyền thú, có thật nhiều người vẫn là không tin, cho rằng là Nguyên Đồng cùng Dương Diệp có ân oán, muốn kiếm cớ diệt trừ Dương Diệp, dù sao một kẻ loài người nắm giữ vương giai huyền thú, việc này thực sự là quá khó mà tin nổi rồi!

Thế nhưng hiện tại, nghe được Dương Diệp tự mình thừa nhận, mọi người không thể bình tĩnh, nhìn về phía Tử Điêu ánh mắt đã biến thành tham lam cùng hừng hực!

"Điều này rất trọng yếu sao?" Nguyên Đồng lông mày nhíu lại nói.

"Đương nhiên!" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Hẳn là hắn nguyên trong môn phái cường giả đi tới trụ vương mộ đã điều tra!" Nói chuyện chính là Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Lúc trước ta Bách Hoa Cung còn có Kiếm Tông cùng Quỷ Tông cùng với nguyên môn người đều chết ở trụ vương mộ, chúng ta tông môn đương nhiên sẽ không bỏ qua điều tra, chỉ là ta Bách Hoa Cung cùng Kiếm Tông, còn có nguyên môn phái đi ra ngoài người đều không tra được cái gì, còn hắn nguyên môn tại sao có thể tra được, này liền không có gì hay không hiểu, phải biết, hắn nguyên môn hệ thống tình báo nhưng là chỉ cái này đại tần đế quốc!"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ lắc lắc đầu, ám đạo chính mình chung quy vẫn là quá bất cẩn, để Tiểu gia hỏa ra trảo quá nhiều lần. Bất quá cũng không đáng kể, biết liền biết đi, chỉ cần không ra Tôn giả cảnh cùng linh giả cảnh, hắn Dương Diệp lại có gì sợ chi? Ngược lại hiện tại là không cần sợ hãi, nhân vì là nơi này đều là cùng một màu Tiên Thiên cảnh!

Lúc này, Nguyên Đồng đột nhiên chậm rãi hướng đi Dương Diệp, vừa tẩu biên nói: "Dương Diệp, thực lực của ngươi không tệ, nếu như đến ta nguyên môn, nhất định có càng tốt hơn tiền đồ, đương nhiên, tiền đề là ngươi đến giao ra ngươi trên bả vai màu tím Tiểu gia hỏa cùng khống chế này con Tiểu gia hỏa phương pháp. Nha đúng rồi, ngươi tựa hồ thật giống không cái gì lựa chọn, không phải sao?"

"Ai nói ta không lựa chọn?" Dương Diệp đồng dạng chậm rãi hướng đi Nguyên Đồng, nói: "Nghe đồn ngươi Nguyên Đồng là vương giả cảnh lấy loại kém nhất người, ta Dương Diệp bất tài, muốn lãnh giáo một chút!"

------oOo------

Chương 207: Huyền thú đại quân đột kích

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ha ha..." Nguyên Đồng đột nhiên lên tiếng bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, tay phải hắn chỉ về Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, nói: "Ngươi dựa dẫm là nó? Ta không biết nó có năng lực gì lại có thể đối với huyền thú tạo thành uy thế, thế nhưng nó tại thần bí, tại mạnh, có thể có cái kia thôn thiên cự mãng cường? Nó..."

Đột nhiên, Nguyên Đồng không nói tiếp, bởi vì Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu thực sự là nhẫn không đi xuống, giơ lên tiểu trảo quay về Nguyên Đồng chính là vung lên, sau đó một tia sáng tím trong nháy mắt đi tới Nguyên Đồng trước!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người biến sắc mặt, công kích này thật quỷ dị...

Nhìn thấy tử quang đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mình, Nguyên Đồng hai mắt híp lại, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nhưng rất nhanh này kinh ngạc liền đã biến thành tức giận, lạnh rên một tiếng, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, quay về tử quang hư không chính là nhẹ nhàng oanh một cái, một luồng quyền phong mang theo sắc bén chói tai khí bạo thanh trong nháy mắt đánh vào tử quang bên trên!

"Bành!"

Tử quang trong nháy mắt tiêu tan, nhưng mà cái kia cỗ quyền phong nhưng là tốc độ không giảm bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp sắc mặt bất biến, thủ đoạn hơi động, trường kiếm đột nhiên vừa bổ, một đạo kiếm khí màu vàng óng bắn nhanh ra.

"Bành!"

Không trung, quyền phong cùng kiếm khí màu vàng óng kịch liệt chạm vào nhau, phát sinh một đạo năng lượng nổ vang thanh, nhưng mà, nhưng mà Nguyên Đồng đạo kia quyền phong nhưng là vẫn không có biến mất, đồng thời tốc độ không giảm bắn về phía Dương Diệp chỗ đứng!

Thấy thế, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, nghe đồn này Nguyên Đồng lĩnh ngộ vũ ý cùng quyền ý, xem ra nghe đồn không giả a, không phải vậy hắn Kim Sắc huyền khí không thể đối kháng không được đối phương này đạo nho nhỏ quyền phong a!

Tử Linh kiếm vào vỏ, khi này cỗ quyền phong đi tới trước mặt hắn thời gian, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một chém!

"Bành!"

Quyền phong nhất thời tan thành mây khói.

Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp, mượn mặt đất truyền đến lực đạo, thân hình bắn mạnh mà ra, hắn Dương Diệp không phải là một cái yêu thích chịu đòn người! Hắn càng yêu thích chủ động xuất kích!

"Điếc không sợ súng!" Nhìn thấy Dương Diệp lại còn dám hoàn thủ, Nguyên Đồng khóe miệng mang theo xem thường, tay phải lần thứ hai chậm rãi nắm chặt, nói: "Nếu ngươi muốn chết, vậy ta sẽ tác thành ngươi!"

Dứt lời, tay phải về phía trước bình thân mà ra, sau đó về phía sau co rụt lại, vắng lặng nháy mắt, đột nhiên xuất kích!

"Bành!"

Một đạo khí bạo thanh ở giữa sân ầm ầm vang lên, chỉ thấy Nguyên Đồng nắm đấm chỗ đi qua, không khí trong nháy mắt bị nát tan, một đạo không công quyền ngân xuất hiện ở không trung, dị thường dễ thấy!

Nhìn thấy tình cảnh này cùng cảm nhận được cái kia nắm đấm bên trong khí thế khủng bố, Dương Diệp biến sắc mặt, bất quá lúc này hắn đã không kịp né tránh, hoặc là đổi chiêu, chỉ có thể dùng trong tay Tử Linh kiếm cùng đối phương ngạnh hám cứng rồi!

"Bành!"

Tử Linh kiếm cùng Nguyên Đồng nắm đấm vừa tiếp xúc, Tử Linh kiếm chính là trong nháy mắt loan thành một cái quỷ dị độ cong, mà Dương Diệp nhưng là tại Nguyên Đồng cú đấm này bên dưới, thân thể trực tiếp bay ngược ra ngoài, lần này, so với hắn cho rằng phi đều xa, có tới mấy chục trượng...

"Quá yếu!" Nhìn bay ngược ra ngoài Dương Diệp, Nguyên Đồng lắc lắc đầu, ngay khi hắn chuẩn bị lại ra tay giải quyết Dương Diệp thì, đột nhiên, làm như cảm nhận được cái gì, hắn đột nhiên xoay người, nhìn phía lạc vân cốc ngọn núi đối diện.

Không chỉ có Nguyên Đồng, lúc này trên sân thực lực không kém cơ bản đều nhìn phía ngọn núi đối diện, còn Dương Diệp, Dương Diệp trực tiếp bị quên...

"Hống...."

Mọi người ở đây nhìn phía ngọn núi đối diện thì, từng đạo từng đạo rống to thanh đột nhiên tự xa xa ngọn núi vang lên, đón lấy, từng cái từng cái thân ảnh khổng lồ xuất hiện ở xa xa trên đỉnh núi, cùng lúc đó, trên bầu trời, sắc trời đột nhiên tối lại, lít nha lít nhít các loại phi hành huyền thú xuất hiện ở mọi người trên đỉnh đầu!

Không tới mấy tức thời gian, xa xa ngọn núi chính là đã đứng đầy các loại hệ thống to lớn huyền thú, xem như vậy lít nha lít nhít số lượng, còn tại nhân loại huyền giả bên trên! Đặc biệt cái kia trên bầu trời các loại phi hành huyền thú, càng là khiến nhân loại huyền giả bên này một loại vô hình cảm giác ngột ngạt, để đến vô số nhân loại huyền giả còn chưa chiến, chính là đã có ý sợ hãi!

Nhìn thấy tình cảnh này, Nguyên Đồng hơi thay đổi sắc mặt, làm như nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía nguyên bản Dương Diệp bay ra ngoài phương hướng, vậy mà lúc này vị trí kia nhưng là rỗng tuếch, Dương Diệp đã sớm không biết tung tích!

Xác thực, hắn là biết Dương Diệp cái kia cái thần bí huyền thú uy lực, phải biết, lúc trước Tử Điêu tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong uy hiếp phệ kim đàn kiến sự nhưng là có hơn trăm nhân loại nhìn thấy, tuy rằng đám nhân loại kia đều là đại tần đế quốc người, thế nhưng lấy nguyên môn thực lực, muốn từ những người kia trong miệng biết được một ít tin tức vẫn là không khó.

Trải qua nhiều phiên điều tra, nguyên môn rốt cục đem mục tiêu khóa chặt ở Dương Diệp trên người, bất quá khi đó muốn trảo Dương Diệp đã quá đã muộn, bởi vì Dương Diệp đã đi tới tần đô, đồng thời Dương Diệp còn trở thành Phù văn sư công hội phù sư, thêm vào Dương Diệp lại là Lâm Sơn đệ tử, cho nên lúc ban đầu cái kia trong bóng tối truy tra Dương Diệp linh giai cường giả chỉ có thể từ bỏ bắt sống Dương Diệp ý nghĩ!

Dù sao tại tần đô, muốn giấu diếm được Phù văn sư công hội, coi như là nguyên môn cũng phải khó có thể làm được! Vì lẽ đó, lần này hắn Nguyên Đồng đến Thập Vạn Đại Sơn, còn có một mục đích, vậy thì là tìm kiếm Dương Diệp, nếu như khả năng, tự nhiên là đem Dương Diệp thu vào nguyên môn cuối cùng, nếu như không thể, vậy cũng chỉ có thể ngạnh đến rồi!

Khống chế huyền thú! Coi như là nguyên môn cũng không thể không động lòng a!

Nguyên Đồng hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía bên cạnh Nguyên Dạ nói: "Ngươi đuổi theo hắn, lúc trước ta đã thăm dò quá, thực lực của hắn so với ngươi yếu, bất quá ngươi cũng không thể khinh thường, cẩn thận trên bả vai hắn con kia Tử Điêu! Nhớ kỹ, nếu như tìm tới hắn, trước đem hắn phế bỏ, người này kiêu căng tự mãn, để hắn gia nhập nguyên môn đã là không thể."

Nguyên Dạ gật gật đầu, thân hình hơi động, biến mất ở chỗ cũ.

Nguyên Dạ biến mất ở chỗ cũ sau, Nguyên Đồng xoay người nhìn đám nhân loại kia huyền giả, nói: "Làm sao, các ngươi sợ hãi?" Không đợi mọi người trả lời, hắn bỗng nhiên xoay người chỉ vào trên bầu trời những kia phi hành huyền thú, sau đó nói; "Vạn năm đến, ta nhân loại cùng huyền thú cũng đã xảy ra chiến đấu, thế nhưng cười nói cuối cùng vẫn như cũ là ta nhân loại, này nam vực chủ nhân, như trước là ta nhân loại! Ở đây đều là nam vực tối có thiên phú, các ngươi nói, các ngươi hẳn là muốn sợ một đám súc sinh sao?"

Dứt lời, Nguyên Đồng thân thể đột nhiên bay lên trời, sau một khắc, một luồng khí thế kinh khủng tự trong cơ thể dâng trào ra, tay phải hóa chưởng, bàn tay hướng dưới, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào trong lòng bàn tay, thời khắc này, lấy Nguyên Đồng làm trung tâm, chu vi vô hình sản sinh từng luồng từng luồng sóng năng lượng, mỗi một khắc, Nguyên Đồng trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, bàn tay đột nhiên hướng trên đột nhiên vỗ một cái, hét to nói: "Phách thiên chưởng!"

Trong nháy mắt, một đạo dài mười đến trượng, khoan bốn, năm trượng năng lượng màu xanh lam cự chưởng xuất hiện ở trên bầu trời, năng lượng màu xanh lam cự chưởng mang theo lệnh người tê cả da đầu khí thế khủng bố, bắn mạnh hướng về phía cái kia trên bầu trời lít nha lít nhít phi hành huyền thú, mấy chục trượng khoảng cách, năng lượng khổng lồ chưởng vẻn vẹn một tức thời gian chính là đi tới, những kia đứng mũi chịu sào phi hành huyền thú trong nháy mắt hóa thành vô số mảnh vỡ, nương theo từng luồng từng luồng máu tươi hướng phía dưới rơi xuống!

Vẻn vẹn là một chưởng, trên bầu trời chính là chí ít ít đi mấy chục con vương giai phi hành huyền thú!

Thời khắc này, mọi người lần thứ hai đã được kiến thức này nam vực ngàn từ năm đó quái dị nhất thực lực, liền ngay cả một bên Tần Du Nhiên cùng lý Tiên Quân, còn có Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt cùng Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên trong mắt đều là lộ ra nồng đậm nghiêm nghị. Tuy rằng Nguyên Đồng triển khai chí ít là địa giai thượng phẩm trở lên huyền kỹ, nhưng này cũng đủ thấy Nguyên Đồng thực lực a, phải biết, Tiên Thiên cảnh muốn đem địa giai huyền kỹ uy lực hoàn toàn phát huy được, vậy cũng là rất khó!

Mà Nguyên Đồng nhưng là phi thường ung dung liền làm đến rồi!

Giữa trường vắng lặng chốc lát, đột nhiên, có người hô to một tiếng: "Nguyên Đồng vạn tuế..."

Theo âm thanh này vang lên, khẩn đón lấy, hô to Nguyên Đồng vạn tuế âm thanh một đạo tiếp theo một đạo xuất hiện ở giữa trường, mấy vạn người cùng kêu lên hô to, như vậy thanh thế...

Nguyên Đồng rơi xuống đất, tay phải dựa vào phía sau, tay trái chỉ phía xa đối diện ngọn núi huyền bầy thú, lịch tiếng nói: "Các ngươi có thể có lòng tin cùng ta cùng chúng nó đánh một trận?"

"Có!"

Mọi người cùng kêu lên trả lời!

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Tần Du Nhiên hơi thay đổi sắc mặt, xem ra cái kia Dương Diệp nói không sai a, này Nguyên Đồng là tại thu mua lòng người a, hắn nguyên môn đã là nam vực đệ nhất tông môn, hắn như vậy thu mua lòng người, hắn muốn làm gì? Thống nhất sáu thế lực lớn? Cũng hoặc là thống nhất toàn bộ nam vực?

Rất nhanh, Tần Du Nhiên chính là lắc lắc đầu, bởi vì hai người này khả năng cũng không thể, nguyên môn là mạnh, thế nhưng muốn nói có thể đồng thời đối kháng sáu thế lực lớn vẫn là không thể, dù sao hai cung thực lực cùng gốc gác cũng chỉ là so với hắn nguyên môn hơi yếu mà thôi. Còn thống nhất nam vực, vậy thì càng không thể, coi như hắn Nguyên Đồng có cái kia dã tâm, hắn nguyên môn cũng sẽ không để cho hắn như thế làm!

Bởi vì một cái quốc. Gia, không phải là một cái tông môn có thể dễ dàng lay động! Chỉ là nếu như không phải hai người này nguyên nhân, cái kia Nguyên Đồng động tác này lại là ý gì? Hắn đương nhiên sẽ không cho là Nguyên Đồng đúng là tại thế những này nam vực tán tu cùng con cháu thế gia suy nghĩ!

Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt sâu sắc nhìn Nguyên Đồng một chút, sau đó trầm mặc lên, mặc kệ như thế nào, lúc này bọn họ xác thực đến liên thủ đối phó những này huyền thú, bởi vì nếu như không liên thủ, e là cho dù là nàng cũng không nhất định có thể bình yên sống sót trở lại, phải biết, huyền thú đế quốc lần này cũng phải tinh nhuệ ra hết a!

Lần này Thanh Vân Bảng thật sự không đúng a!

Thời khắc này, sáu thế lực lớn người nghĩ như vậy! <

------oOo------

Chương 208: Rời đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Thu..."

Đột nhiên, một đạo sắc bén tiếng hí ở giữa sân vang vọng mà lên, cái kia sắc bén thanh âm chói tai, làm cho ở đây một ít thực lực thấp hơn huyền giả nhất thời thất khiếu chảy máu!

Cầm đầu Nguyên Đồng hơi thay đổi sắc mặt, ngẩng đầu nhìn phía xa xa, chỉ thấy một con to lớn quái vật khổng lồ chính mà đến, này con quái vật khổng lồ lớn vô cùng, dài chừng chừng mười trượng, chiều rộng ba, bốn trượng, đương nhiên, quan trọng nhất chính là này con quái vật khổng lồ uy thế, cho dù hai phe cách xa nhau mấy trăm trượng, thế nhưng này con quái vật khổng lồ mang theo kình phong chính là đã thổi ngã nhân loại huyền giả bên này!

Kim sí đại bằng!

Nhìn thấy này con quái vật khổng lồ, lần thứ hai mọi người đều là biến sắc mặt, kim sí đại bằng, vậy cũng là huyền thú đế quốc bên trong kinh khủng nhất phi hành huyền thú a, là có thể một ngày phi hành vạn dặm khủng bố gia hỏa a, đương nhiên, tốc độ chỉ là phụ, quan trọng nhất chính là này kim sí đại bằng được kêu là thanh, được kêu là thanh nhưng là tương đương với một môn địa giai hạ phẩm sóng âm huyền kỹ a!

Kim sí đại bằng tốc độ cực nhanh, cái kia sắc bén tiếng hí dư âm còn chưa tiêu tan, bản thể chính là đã đi tới Nguyên Đồng các người bầu trời. Kim sí đại bằng nhìn Nguyên Đồng các người, mắt lộ ra hung quang, nhưng không có phát động công kích, mà là thân thể chậm rãi giảm xuống, rơi vào Nguyên Đồng các người trước.

Lúc này, mọi người mới phát hiện kim sí đại bằng trên lưng còn đứng bốn người, cầm đầu là một tên khoảng chừng chừng hai mươi tuổi thanh niên, hình dạng tuấn tú, một bộ hoa bào, trong tay nắm một cái màu trắng quạt giấy, không nói ra được phong lưu tiêu sái. Tại hoa bào thanh niên bên trái là một tên trên người mặc trường bào màu tím thanh niên, nếu như Dương Diệp tại này, liền sẽ phát hiện, tên này trường bào màu tím thanh niên chính là lúc trước cùng hắn từng có một trận chiến vượn người kim cương bộ tộc hoá hình huyền thú!

Tại hoa bào thanh niên bên phải nhưng là đứng một tên không có mặc vào y tráng hán, tráng hán hình thể cao to cực kỳ, so với hoa bào thanh niên cùng thanh niên áo bào tím cao hơn ba người đầu, hình thể dũng mãnh, ngũ quan thô cuồng, bắp thịt cả người nhô lên, tràn ngập sức bùng nổ sức mạnh.

Đang tráng hán bên cạnh nhưng là một tên xinh đẹp nữ tử, nữ tử dung mạo cực đẹp, quần áo cực kỳ bại lộ, trên người chỉ mặc vào (đâm qua) một cái da thú mạt ngực, hạ thân nhưng là một cái quá ngắn da thú váy ngắn, nếu như có người hơi hơi ngồi xổm xuống một điểm, chỉ sợ cũng có thể nhìn thấy trong đó tất cả cảnh "xuân"...

Đáng giá một nói đúng lắm, khi cô gái này xuất hiện ở trước mặt mọi người thì, nhân loại huyền giả bên này vô số thanh niên ánh mắt chính là rơi vào này trên người cô gái...

Khi mấy người này xuất hiện thì, sáu thế lực lớn người không hẹn mà cùng đứng ở Nguyên Đồng trước, đang đối mặt huyền thú thì, coi như có tại đại ân oán, nhân loại cũng nhất định phải đứng chung một chỗ, dù cho là Kiếm Tông cùng Quỷ Tông cũng giống như vậy! Bởi vì quan hệ này đến chủng tộc!

Hoa bào thanh niên quét mọi người một chút, sau đó ánh mắt rơi vào Nguyên Đồng trên người, nói: "Ngươi chính là Nguyên Đồng?"

Nguyên Đồng hướng về bước về phía trước một bước, cùng hoa bào thanh niên đối diện, nói: "Ngươi chính là cái kia huyền thú đế quốc thần bí huyền thú chứ?" Nói đến đây, hắn lại nhìn hoa bào thanh niên bên cạnh ba người, nói: "Nói vậy ba vị này chính là huyền thú đế quốc tứ đại bá chủ tộc trong đám tinh anh chứ? Ta ngược lại thật ra..."

Đột nhiên, Nguyên Đồng âm thanh im bặt đi, biến sắc mặt, thân hình hơi động, thiểm lược lên bầu trời.

"Bành!"

Ngay khi Nguyên Đồng hai chân vừa rời một khắc đó, một cái màu đen cự mãng giương to lớn huyết miệng tự Nguyên Đồng chỗ đứng đột nhiên xuyến đi ra, màu đen cự mãng cùng bên cạnh bị Nguyên Đồng bắt thôn thiên cự mãng cực kỳ tương tự, bất quá hình thể so với cái kia thôn thiên cự mãng càng to lớn hơn!

Một đòn chưa bên trong, màu đen cự mãng thân thể vẫy một cái, tốc độ lần thứ hai gia tăng mấy phần, hóa thành một đạo hắc tuyến bắn mạnh hướng về phía không trung Nguyên Đồng!

Thấy màu đen cự mãng kéo tới, Nguyên Đồng hừ lạnh một tiếng, hai tay hơi ép một chút, thân thể đột nhiên giảm xuống, khi nhanh tiếp xúc được màu đen cự mãng thì, Nguyên Đồng chân phải giơ lên, quay về màu đen cự mãng đầu đột nhiên đạp xuống, hét to nói: "Cho ta từ đâu tới về đi đâu!"

"Bành!"

Hai người vừa tiếp xúc, màu đen cự mãng nhất thời cấp tốc hạ xuống, trực tiếp đi vào mặt đất bên trong.

Nhìn thấy tình cảnh này, nhân loại huyền giả bên này nhất thời phát sinh một đạo tiếng hoan hô.

"Bành!"

Đang lúc này, màu đen cự mãng lần thứ hai chui ra mặt đất, lúc này màu đen cự mãng đầu, cái kia nguyên bản có đen kịt vảy giáp đầu, lúc này đã xuất hiện một cái chừng mười cm vết chân.

Nhìn thấy tình cảnh này, hoa bào thanh niên bên cạnh ba người hơi thay đổi sắc mặt, nhìn về phía Nguyên Đồng ánh mắt biến nghiêm nghị lên!

Màu đen cự mãng giận không thể nói, ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, ngay khi nó chuẩn bị lần thứ hai đối với Nguyên Đồng phát động tiến công thì, một bên hoa bào thanh niên nói chuyện: "Thần mãng, trở về!"

Nghe vậy, tên là thần mãng màu đen cự mãng thân thể nhất thời một trận, do dự một chút, thần mãng chung quy là không có vi phạm hoa bào thanh niên, tàn nhẫn mà trừng Nguyên Đồng một chút, sau đó thân thể vẫy một cái, trở lại hoa bào thanh niên trước, chiếm giữ lên.

Hoa bào thanh niên nhìn Nguyên Đồng, trong tay phải quạt giấy nhẹ nhàng gõ gõ tay trái lòng bàn tay, nói: "Không hổ là nam vực ngàn từ năm đó tối yêu nghiệt người, không hổ là có khả năng nhất trở thành vũ thần tồn tại, vẻn vẹn là phổ thông một cước chính là phá tan rồi thần mãng phòng ngự. Ta thực sự không nghĩ ra, lấy thực lực của ngươi, đã hoàn toàn không cần thiết tới tham gia Thanh Vân Bảng, thế nhưng ngươi nhưng đến rồi, thật là khiến người ta không nghĩ ra a!"

Nguyên Đồng nhạt tiếng nói: "Không nghĩ ra vậy thì không nên nghĩ, ngươi là huyền thú bên trong linh giai lấy loại kém nhất, là ta nhân loại vương giả cảnh lấy loại kém nhất, hôm nay ta ngược lại thật ra rất muốn nhìn xem, đến tột cùng là ngươi huyền thú đế quốc mạnh, vẫn là ta nhân loại huyền giả cường!"

Dứt lời, Nguyên Đồng quay về hoa bào thanh niên đột nhiên chính là một quyền, nhất thời, một luồng quyền kình cắt ra không khí, mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng bắn nhanh hướng về phía hoa bào thanh niên!

Nhìn thấy quyền kình bắn nhanh mà đến, hoa bào thanh niên mặt không biến sắc, cũng không có làm bất kỳ phòng ngự cùng phản kích, tùy ý cái kia cỗ kình khí đánh vào hắn ngực.

"Bành!"

Một tiếng nổ vang, kình khí tiêu tan không trung, mà hoa bào thanh niên nhưng là lông tóc không tổn hại, cái kia kình khí bắn trúng nơi, quần áo đều không phá!

Nhìn thấy tình cảnh này, nhân loại bên này huyền giả sắc mặt cũng phải cực kỳ nghiêm nghị lên, Nguyên Đồng cường hãn bọn họ nhưng là biết đến, giữa trường e sợ cực thiếu có người có thể tiếp đối phương một quyền, mà hiện ở cái này hoa bào thanh niên lại như vậy ung dung liền đỡ lấy, trước mắt này hoá hình huyền thú phòng ngự, đến khủng bố đến mức nào?

Nguyên Đồng trong mắt bình tĩnh, tựa hồ sớm có dự liệu.

Hoa bào thanh niên vỗ vỗ lúc trước bị Nguyên Đồng quyền kình kích trứu quần áo, sau đó nói: "Tại chúng ta trước khi đại chiến, ta nghĩ thấy nhân loại các ngươi bên trong một người, nghe đồn hắn có một con vương giai huyền thú, này con vương giai huyền thú tựa hồ rất đặc thù, không chỉ có thể lực cực kỳ quỷ dị, vẫn có thể đối với ta huyền thú tạo thành một loại vô hình huyết mạch uy thế, ta rất hiếu kì, đến tột cùng là cái gì huyền thú lại ủng có như thế năng lực đặc biệt. Nhân loại, có thể hay không để hắn ra gặp một lần?"

Nguyên Đồng lắc lắc đầu, nói: "Hắn không ở nơi này, bất quá hắn xác thực có một con vương giai huyền thú, ngươi nếu như muốn gặp này con vương giai huyền thú, chỉ có chính mình đi tìm hắn."

Hoa bào thanh niên gật gật đầu, sau đó ánh mắt quét nhân loại huyền giả bên này một chút, nói: "Là một mình đấu đây, vẫn là quần chiến. Ân, ta có một cái kiến nghị, các ngươi tốt nhất là lựa chọn một mình đấu, không phải vậy, các ngươi e sợ sẽ toàn quân bị diệt, đương nhiên, là ta hi vọng như vậy, chỉ là ngươi nên cũng biết, đây là không thể!"

Nguyên Đồng liếc mắt nhìn hoa bào thanh niên bên cạnh mấy người, sau đó nói: "Vậy thì một mình đấu đi!"

"Ta đi tới đánh trận chiến đầu tiên!" Nguyên Đồng mới vừa nói xong, hoa bào thanh niên bên cạnh tráng hán chính là đứng dậy, tráng hán khiêu khích nhìn sáu thế lực lớn chúng đệ tử một chút, sau đó nói: "Ta tên a mông, Bỉ Mông bộ tộc, hi vọng nhân loại đến điểm cường, để ta tận tận hứng!" Nói xong, a mông thả người nhảy một cái, hướng về phía dưới thiểm vút đi, không tới một hồi chính là đã xuất hiện ở lạc vân cốc trong cốc.

Giữa trường trầm mặc một hồi, Quỷ Tông Tu La đột nhiên đứng dậy, nói: "Đều nghe đồn huyền thú đế quốc tứ đại bá chủ tinh anh làm sao làm sao cường hãn, ta ngược lại thật ra muốn thử một chút!" Nói xong, cũng phải thả người nhảy một cái, hướng về phía dưới thiểm vút đi...

Tại Tu La bên cạnh lý Tiên Quân hơi thay đổi sắc mặt, vậy mà lúc này hắn đã không kịp ngăn cản.

Chỉ chốc lát, trong cốc chính là truyền đến Tu La cùng a mông chiến đấu âm thanh....

....

Mà lúc này Dương Diệp đã xuất hiện tại bên ngoài trăm dặm, không thể không nói, Nguyên Đồng thực lực xác thực mạnh, thế nhưng đối phương muốn một quyền liền giải quyết hắn, cái kia Dương Diệp chỉ có thể nói đối phương quá ngây thơ. Hắn không có lựa chọn cùng đối phương tử khái, bởi vì lúc đó phi thường không thích hợp, thắng vẫn thua, hắn cũng có rơi vào cái bị quần công kết cục, vì lẽ đó hắn chỉ có thể trốn!

Lưu đến Thanh Sơn tại không lo không củi đốt, các đám nhân loại kia huyền giả cùng huyền thú đế quốc những kia huyền thú bính cái lưỡng bại câu thương, hắn tại đến kiếm lậu, chẳng phải càng tốt hơn?

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Diệp trên mặt bất giác lộ ra nụ cười, đột nhiên, nụ cười trên mặt hắn cứng đờ. Dương Diệp dừng bước, xoay người, chẳng biết lúc nào, cái kia nguyên đêm đã xuất hiện ở phía sau hắn! <

------oOo------

Chương 209: Dương Diệp thực lực chân chính

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Dạ chậm rãi hướng đi Dương Diệp, vừa tẩu biên nói: "Đáng tiếc, như sư huynh của ta từng nói, thực lực của ngươi quả thật không tệ, nếu như gia nhập ta nguyên môn, có ta nguyên môn bồi dưỡng, ngày khác thành tựu nhất định bất phàm, bất quá ngươi nhưng từ chối. Ta thật sự không nghĩ ra, ngươi tại sao muốn cự tuyệt đây? Phải biết, từ chối nhưng dù là muốn chết a!"

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: "Ngươi nói, nếu như ta bởi vì sợ chết mà lựa chọn gia nhập nguyên môn, ngươi cảm thấy nguyên môn người sẽ để mắt ta sao? Ta đi tới nguyên môn, e sợ được bị là bồi dưỡng, mà là bị khinh bỉ chứ? Còn nữa, ta rất rõ ràng, ngươi nguyên môn vừa ý không là thiên phú của ta cùng thực lực, mà là ta làm sao khống chế huyền thú, không phải sao? Tại các ngươi được huyền thú khống chế phương pháp sau, đừng nói bồi dưỡng ta, hay là nói không chừng còn muốn giết chết ta đây, ngươi nói xem?"

Nguyên Dạ ngẩn ra, sau đó gật đầu nở nụ cười, nói: "Ta thừa nhận, ngươi nói rất đúng, nếu như ngươi thật sự tại ở tình huống kia gia nhập nguyên môn, không nói đến người khác, chính là ta đều sẽ xem thường ngươi. Ngươi là một người thông minh, nhưng nhất định là muốn chết, bởi vì ngươi nắm giữ ngươi không xứng thứ nắm giữ, đem cái kia phương pháp nói ra, ta để ngươi chết nhanh một chút, làm sao?"

"Ngươi hiện tại rời đi, ta tha cho ngươi một mạng, làm sao?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Nguyên Dạ hai mắt híp lại, thủ đoạn hơi động, một thanh do huyền khí biến ảo khí kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó nói: "Ta không ghét một người hung hăng, bởi vì ta chính là người như vậy, nhưng ta phản đối không người có thực lực hung hăng, mà ngươi liền thuộc về loại này, ngươi là Kiếm Tông đệ tử, am hiểu sử dụng kiếm, vậy ta liền dùng kiếm để giải quyết ngươi được rồi!"

"Vậy ngươi còn chờ cái gì?" Dương Diệp nói.

Nguyên Dạ trong mắt sát ý chợt lóe lên, trong cơ thể huyền khí phun trào, trong tay khí kiếm nhất thời phát sinh một đạo ác liệt ánh kiếm, theo huyền khí không ngừng tràn vào, trong tay khí kiếm càng ngày càng ngưng tụ, đến cuối cùng, cái kia khí kiếm dĩ nhiên còn như thực vật.

"Mau!"

Nguyên Dạ một tiếng quát nhẹ, thân hình đột nhiên hóa thành một đạo hắc tuyến bắn mạnh hướng về Dương Diệp, mà ở tại bản thể phía sau, nhưng là từng đạo từng đạo còn như thực chất tàn ảnh!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào tay trái Tử Linh kiếm bên trong, thoáng chốc, Tử Linh kiếm bên trong bùng nổ ra một đạo hào quang màu vàng óng cùng hào quang màu tím, hai cỗ ánh sáng hỗn hợp đồng thời, chói mắt đến cực điểm.

Nguyên Dạ hai mắt híp lại, khi tiếp cận đến Dương Diệp trước người một trượng khoảng cách thì, bỗng nhiên hét to: "Phân!" Dứt lời, Nguyên Dạ thân thể run lên, sau đó tự bản thể bên trong đột nhiên phân ra bốn cái phân thân 'Nguyên Dạ' nhất thời, giữa trường xuất hiện năm cái 'Nguyên Dạ' bốn cái phân thân như Nguyên Dạ bản thể, chí ít nhìn từ ngoài, căn bản không nhìn ra Nguyên Dạ bản thể cùng phân thân trong lúc đó khác nhau!

Bốn cái phân thân cùng Nguyên Dạ bản thể giống như vậy, cầm trong tay do huyền khí biến ảo khí kiếm, hiện năm cái phương vị thẳng tắp đâm hướng về phía giữa trường Dương Diệp, thời khắc này, Nguyên Dạ phân thân cùng bản thể hắn vẻ mặt nhất trí, động tác nhất trí, thậm chí ngay cả khí thế đều nhất trí!

Tại năm đem mũi kiếm cách Dương Diệp chỉ có mười mấy thốn thì, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, một thanh tiểu kiếm thiểm hiện ra, thoáng chốc, một luồng vô hình năng lượng tự Dương Diệp trong cơ thể dâng trào mà ra, sau đó rút kiếm thu kiếm...

Thời khắc này, thời gian phảng phất bất động, năm thanh khí kiếm đứng ở Dương Diệp thân thể mấy tấc vị trí, mà Dương Diệp nhưng là đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, phảng phất lúc trước tất cả cũng chưa từng xảy ra!

Vắng lặng chốc lát, giữa trường bốn cái 'Nguyên Dạ' đột nhiên bạo liệt ra, hóa thành điểm điểm tinh quang tiêu tan ở không trung, mà tại Dương Diệp bên trái vị trí Nguyên Dạ nhưng là có chút dại ra nhìn Dương Diệp, ở tại nơi cổ, một đạo nhợt nhạt vết máu cực kỳ bắt mắt.

"Kiếm tâm thông minh, kiếm ý tiểu thành, làm sao có khả năng...." Nguyên Dạ nhìn Dương Diệp, như thất hồn giống như thấp giọng lẩm bẩm nói.

Đúng, Dương Diệp lần này không có bảo lưu thực lực, không chỉ có dùng tới kiếm ý ba tầng, còn sử dụng tới kiếm tâm thông minh, vì lẽ đó Nguyên Dạ thân pháp huyền kỹ đối với hắn không có tạo thành một điểm ảnh hưởng. Mà 'Hậu phát chế nhân' có kiếm ý ba tầng cùng Kim Sắc huyền khí gia trì sau, tốc độ kia cùng uy lực, không biết tăng cường bao nhiêu lần, vì lẽ đó, cho dù là nguyên môn thiên tài cũng không chống đỡ được!

Dương Diệp không hề trả lời Nguyên Dạ, bởi vì Nguyên Dạ nói xong câu nói kia sau, người chính là đã tắt thở. Tay phải một chiêu, Nguyên Dạ nạp giới bay đến trên tay hắn, nhìn lướt qua trong nạp giới đồ vật, Dương Diệp trên mặt như thường ngày bình thường lộ ra nụ cười, cười nhẹ nói: "Không hổ là nguyên môn đệ tử thiên tài, đồ vật quả nhiên không phải những tán tu kia có khả năng so với!"

Tại Nguyên Dạ trong nạp giới, huyền giai thượng phẩm huyền bảo thì có sáu cái, huyền giai trung phẩm huyền bảo cùng hạ phẩm có hơn hai mươi kiện, còn huyền giai trở xuống, một cái đều không có. Ngoại trừ huyền bảo bên ngoài, trong đó năng lượng thạch có tới hơn tám ngàn viên, vương giai huyền thú nội đan sáu mươi hai viên, còn có cái khác các loại linh thảo linh quả cũng có hơn 100 loại, hơn nữa này đều không có huyền giai trở xuống!

Đột nhiên, Dương Diệp trên mặt lộ ra vẻ mừng rỡ như điên, bởi vì hắn phát hiện một quyển trong đó quyển sách, quyển sách mặt trên viết: Địa giai hạ phẩm thân pháp kỹ: Phân thân huyễn ảnh quyết!

Nhìn một chút nội dung bên trong, Dương Diệp sắc mặt thay đổi sắc mặt, bởi vì này 'Phân thân huyễn ảnh quyết' thật sự rất mạnh, này phân thân huyễn ảnh quyết tổng cộng chia làm mười tầng, mỗi tăng lên một tầng là có thể phân ra một đạo cùng bản thể bề ngoài giống nhau như đúc phân thân, khi tu luyện tới tầng thứ mười thì, có thể trong nháy mắt phân ra mười đạo phân thân.

Đương nhiên, những này phân thân vẫn có nhược điểm, vậy nếu không có bất kỳ lực công kích, chỉ có thể mê hoặc kẻ địch, hơn nữa tồn tại thời gian chỉ có một phút. Tuy rằng như vậy, thế nhưng Dương Diệp vẫn là mừng rỡ như điên, phải biết, hắn hiện tại thiếu nhất nhưng dù là thân phận huyền kỹ a, hơn nữa này phân thân huyễn ảnh quyết vẫn là địa giai!

Này phân thân huyễn ảnh quyết uy lực còn là phi thường mạnh mẽ, sở dĩ lúc trước bị Dương Diệp một đòn đánh tan, là bởi vì Dương Diệp kiếm tâm thông minh, có thể sáng tỏ tất cả huyền kỹ bản chất, vì lẽ đó có thể nói, này phân thân huyễn ảnh quyết toán là gặp phải khắc tinh. Nếu như đổi làm những người khác, e sợ vẫn đúng là khó có thể chống đối!

Đem nạp giới thu cẩn thận, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía phong vân cốc phương hướng, hiện tại hắn đối mặt hai cái lựa chọn, cái thứ nhất là về đại tần đế quốc, bởi vì lúc này hắn vương giai huyền thú nội đan đã đầy đủ, hắn nếu là lựa chọn về, Thập Vạn Đại Sơn những kia huyền thú căn bản không dám tới tìm hắn để gây sự; Thứ hai là tiếp tục ở tại Thập Vạn Đại Sơn, chỉ là như vậy, hắn e sợ sẽ gặp phải rất nhiều phiền phức, dù sao hắn nắm giữ huyền thú sự đã bại lộ, muốn đánh hắn Tiểu gia hỏa chủ ý hẳn là không phải số ít!

Đương nhiên, ở lại Thập Vạn Đại Sơn cũng phải mới có lợi, vậy thì là có thể tiếp tục chung quanh đánh cướp, nếu như số may, còn có thể thu vài con mạnh mẽ vương giai huyền thú!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp quyết định tiếp tục ở lại Thập Vạn Đại Sơn. Hiện tại thực lực của hắn vẫn là quá yếu, hắn nhất định phải không chừa thủ đoạn nào tăng lên thực lực của chính mình, không phải vậy, muốn đối kháng Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này, vậy thì là một chuyện cười!

Quyết định sau, Dương Diệp ôm Tử Điêu hướng về lạc vân cốc mà đi, lúc này lạc vân cốc nói vậy đã biến thành chiến trường, nhân loại cùng huyền thú trong lúc đó khẳng định là sẽ không bắt tay giảng hòa. Chỉ cần hai phe đại chiến lên, ai còn có lòng thanh thản tìm đến hắn Dương Diệp phiền phức? Hiện tại, chỉ có hắn tìm người khác phiền phức phần.

...

Tại thanh vân sơn mạch hơn ngàn dặm ở ngoài một ngọn núi bên trên, ngồi xếp bằng ở một cái đá tảng bên trên thanh vân đột nhiên mở hai mắt ra, thanh vân quét giữa trường mọi người một chút, sau đó nói: "Nguyên Dạ chết rồi!"

Nghe được câu này, giữa trường tất cả mọi người hơi thay đổi sắc mặt, Nguyên Dạ nhưng là nguyên trong môn phái thế hệ tuổi trẻ người thứ ba, tại thanh vân bên trong dãy núi, có ai có thể giết hắn? Tần Du Nhiên cùng với hai cung Văn Nhân Nguyệt cùng Lãnh Tâm Nhiên hay là có thể, nhưng cũng phải rất khó, phải biết, lấy Nguyên Dạ thực lực, đánh không lại, chạy, coi như là Tần Du Nhiên cũng phải không có cách nào a!

Mà bây giờ đối phương nhưng đã chết!

Rất nhanh, mọi người nhìn phía xa xa Hổ tôn giả, chỉ thấy Hổ tôn giả một tiếng cười gằn, nói: "Thanh vân, lẽ nào ngươi nguyên môn người liền không thể chết được? Hắn nếu dám tới tham gia Thanh Vân Bảng, vậy thì phải có tử chuẩn bị tâm lý!"

Thanh vân lạnh lùng nhìn Hổ tôn giả một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía thanh vân sơn mạch, trong mắt hiện lên một vệt lo lắng, Nguyên Dạ tử, tuy rằng để hắn có chút đau lòng, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi. Nhưng là nếu như Nguyên Đồng tử, vậy thì không chỉ là đau lòng vấn đề, cái này tổn thất, coi như là nguyên môn cũng tổn thất không nổi a!

Nguyên bản hắn đối với Nguyên Đồng là có tuyệt đối tự tin, thế nhưng hiện tại, theo Nguyên Dạ tử, lòng tin này bắt đầu có chút dao động. Bởi vì Hổ tôn giả cho tới nay đều quá bình tĩnh, tức khiến trong nhân loại xuất hiện Nguyên Đồng loại này yêu nghiệt, đối phương đều vẫn rất bình tĩnh, nếu như không phải đối phương thần kinh đại điều, vậy thì là đối phương nắm chắc bài, hiển nhiên đối phương là người sau!

Nghĩ tới đây, thanh vân trong mắt loé ra một đạo hàn mang, mặc kệ như thế nào, hắn là tuyệt đối sẽ không để Nguyên Đồng ngã xuống tại này thanh vân sơn mạch, dù cho là phá hoại Thanh Vân Bảng quy tắc! <

------oOo------

Chương 210: Vũ thần thí luyện con đường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp một lần nữa đi tới lạc vân cốc, bởi Tiểu gia hỏa quá mức dễ thấy, vì lẽ đó bị hắn tàng đến vòng xoáy bên trong đan điền.

Khi núp trong bóng tối Dương Diệp nhìn thấy lạc vân cốc lúc này tình hình thì, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, lúc này lạc vân trong cốc, trải rộng lít nha lít nhít thi thể, những thi thể này bên trong, có huyền thú, nhưng càng nhiều chính là nhân loại. Huyền thú đều không ngoại lệ, đều là bị phá phúc lấy đan, mà nhân loại những thi thể này thì lại tất cả đều là bị cắt đi đầu người...

Lần này, Dương Diệp xem như là đã được kiến thức Thanh Vân Bảng tàn khốc, đương nhiên, hắn đối với những kia chết rồi huyền thú cùng nhân loại là không có cảm giác gì, đặc biệt đám nhân loại kia, trước trước, đám nhân loại kia nhưng là phải hắn Dương Diệp tử!

Chiến đấu vẫn kéo dài đến buổi tối, sau đó lại từ buổi tối đến hừng đông, giữa trường nhân loại huyền giả tử càng ngày càng nhiều, mà Thập Vạn Đại Sơn huyền thú tuy rằng cũng chết rất nhiều, thế nhưng bởi huyền thú số lượng vốn là nhiều, vì lẽ đó chết đi này điểm huyền thú căn bản chưa cho huyền bầy thú tạo thành cái gì ảnh hưởng.

Nhìn trong cốc ác chiến một tên nhân loại cùng huyền thú, Nguyên Đồng bên cạnh Tần Du Nhiên trầm giọng nói: "Nguyên Đồng, không thể tại như vậy tiếp tục nữa, không phải vậy ta nhân loại huyền giả e sợ sẽ bị huyền thú hao hết!"

Nguyên Đồng liếc mắt nhìn phía sau càng ngày càng ít nhân loại huyền giả, trong mắt hiện lên một vệt hàn quang, xác thực, như Tần Du Nhiên từng nói, không thể tiếp tục tiếp tục như vậy. Bởi vì tiếp tục tiếp tục như vậy, nhân loại huyền giả e sợ sẽ tất cả đều bỏ mạng lại ở đây, thế nhưng nếu như quần chiến, nhân loại bên này e sợ sẽ chết càng nhanh hơn!

Nói tóm lại, vẫn là những nhân loại này tán tu quá yếu rồi! Nếu như sáu thế lực lớn tông môn đệ tử đều đến đây này thanh vân sơn mạch, bọn họ như thế nào sẽ rơi vào như vậy cục diện?

Trầm mặc một lát, Nguyên Đồng làm ra quyết định.

Nguyên Đồng mũi chân nhẹ chút mặt đất, thả người vút qua, đi tới lạc vân cốc trung ương, nhìn huyền thú bên này cầm đầu hoa bào thanh niên nói: "Không cần chiến, trận chiến này toán ta nhân loại bại!"

Hoa bào thanh niên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Có thể, bất quá bại là cần trả giá thật lớn, các ngươi chuẩn bị bỏ ra cái giá gì?"

"Ngươi muốn cái gì đánh đổi?" Nguyên Đồng trầm giọng hỏi.

"Giao ra cái kia nắm giữ vương giả huyền thú nhân loại, không phải vậy, ta bảo đảm, các ngươi đi không ra này Thập Vạn Đại Sơn!" Hoa bào thanh niên nói.

Nguyên Đồng lông mày nhíu lại, nói: "Ngươi là đang uy hiếp ta?"

Hoa bào thanh niên lắc đầu nhẹ giọng nở nụ cười, nói: "Ta biết, lấy thực lực của ngươi, muốn muốn đi ra này Thập Vạn Đại Sơn khẳng định là không thành vấn đề, bao quát bên cạnh ngươi những kia sáu thế lực lớn đệ tử, bọn họ muốn rời khỏi này Thập Vạn Đại Sơn đều là không thành vấn đề, thế nhưng đám nhân loại kia tán tu đây? Còn có ngươi vũ thần thí luyện con đường đây?"

Nghe vậy, Nguyên Đồng tròng mắt co rụt lại, nói: "Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao biết vũ thần thí luyện con đường!"

"Ta là ai không trọng yếu!" Hoa bào thanh niên khẽ cười nói: "Nguyên bản ta còn đang suy nghĩ ngươi Nguyên Đồng vì sao phải tới tham gia Thanh Vân Bảng, lúc trước ta rốt cục nghĩ rõ ràng xem, nghe đồn vũ thần không chỉ cần nếu không bại chiến tích, còn cần đồng đại huyền giả thần phục cùng tán thành, ngươi tới tham gia Thanh Vân Bảng, đồng thời hiệu triệu bọn họ đến đối kháng ta huyền thú đế quốc, đơn giản chính là vì hai thứ này, đúng không?"

Nguyên Đồng nhìn hoa bào thanh niên một lát, sau đó mới nói: "Chúng ta một trận chiến, làm sao?"

Hoa bào thanh niên lắc lắc đầu, nói: "Thời cơ chưa tới, đợi ngươi trở thành vũ thần, ta sẽ đánh với ngươi một trận, cùng vũ thần giao thủ, cái kia mới có ý nghĩa, không phải sao?"

"Đến lúc đó hi vọng ngươi đừng làm cho ta thất vọng!" Nguyên Đồng nói.

"Sẽ không!" Hoa bào thanh niên mỉm cười nói.

Nguyên Đồng xoay người trở lại nhân loại bên này, nhìn vậy còn còn lại không tới 40 ngàn nhân loại huyền giả, Nguyên Đồng trầm giọng nói: "Lần này huyền thú đế quốc huyền thú sở dĩ đoàn kết đồng thời, đó là bởi vì chúng nó đang tìm một con vương giai huyền thú, chính là Kiếm Tông đệ tử Dương Diệp nắm giữ con kia, chỉ cần tìm được Dương Diệp, đem con kia vương giai huyền thú. Giao cho đối phương, nhân loại cùng huyền thú liền có thể dừng tay giảng hòa, chúng ta liền có thể rời đi Thập Vạn Đại Sơn, về đại tần đế quốc đi!"

Nghe được Nguyên Đồng, giữa trường mấy vạn huyền giả nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cùng huyền thú một chọi một một mình đấu, chuyện này với bọn họ tới nói, không thể nghi ngờ là không công bằng, bởi vì huyền thú thực lực tại cùng cấp trên cơ bản là ổn ép người loại. Tại như vậy tiếp tục tiếp tục đánh, e sợ trừ một chút thực lực đặc biệt hàng đầu huyền giả ở ngoài, cái khác huyền giả cơ bản cũng phải qua đời ở đó!

Nhưng là hiện tại được rồi, chỉ cần giao ra Dương Diệp cùng con kia vương giai huyền thú, vậy bọn họ là có thể về đại tần đế quốc, chỉ cần trở lại đại tần đế quốc, chờ đợi bọn họ chính là vinh quang cùng cơ hội!

Nghĩ tới đây, vô số người không thể bình tĩnh rồi!

Rất nhanh, vô số huyền giả nhìn về phía Kiếm Tông mấy người phương hướng, ánh mắt biến có chút không quen.

Nhìn thấy tình cảnh này, Kiếm Tông mấy người biến sắc mặt, Tư Đồ Vinh càng là tức điên, quay đầu trừng mắt Mộ Dung Yêu, cả giận nói: "Ngươi còn che chở Dương Diệp, ngươi xem, hiện tại hắn hại ta Kiếm Tông trở thành chúng thỉ chi, hắn vốn là một cái tai tinh, một cái vì ta Kiếm Tông gây thù hằn đại tai tinh!"

Mộ Dung Yêu hai mắt híp lại, trong mắt loé ra hàn mang, nhưng cũng là không nói gì, bởi vì lúc này tình cảnh tình hình đã không phải nàng có thể thay đổi cùng khống chế.

Tư Đồ Vinh đi về phía trước một bước, sau đó cao giọng nói: "Chư vị, ta Tư Đồ Vinh ở đây thanh minh, ta Kiếm Tông cùng Dương Diệp cùng không có chút quan hệ nào, nếu như chư vị gặp phải Dương Diệp, hắn không muốn giao ra cái kia vương giai huyền thú, chư vị cứ việc ra tay, ta Kiếm Tông tuyệt đối sẽ không vì hắn trả thù chư vị!"

Nguyên Đồng nhìn Tư Đồ Vinh một chút, sau đó nói: "Tư Đồ huynh như vậy thâm minh đại nghĩa, không hổ là Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ kiệt xuất nhất người, bất quá, nếu như Tư Đồ huynh gặp phải Dương Diệp, còn hi vọng Tư Đồ huynh không muốn niệm tình đồng môn buông tha Dương Diệp, phải biết, hắn nhưng là quan hệ đến chúng ta tính mạng của vô số người!"

"Nếu như ta gặp phải Dương Diệp, ta tất sẽ không lưu thủ!" Tư Đồ Vinh vội vã tỏ thái độ, âm thanh như chặt đinh chém sắt! Sau lưng hắn vài tên Kiếm Tông đệ tử cũng phải vội vã theo tỏ thái độ.

"Như vậy liền được!" Nguyên Đồng khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía mọi người, nói: "Năm người một tổ, mọi người chung quanh sưu tầm Dương Diệp, ghi nhớ kỹ, cẩn thận hắn con kia vương giai huyền thú! Nếu như ai có thể tìm tới Dương Diệp, đồng thời đem bắt sống trở về, hoặc là đem con kia vương giai huyền thú mang về, ta thưởng một trăm viên vương giai huyền thú nội đan, đồng thời cho đối phương một cái nguyên môn đệ tử ngoại môn tiêu chuẩn!"

Nghe vậy, mọi người không thể bình tĩnh, một trăm viên vương giai huyền thú nội đan a, còn có cơ hội trở thành nguyên môn đệ tử ngoại môn! Này nhưng là một cái cơ hội trời cho a, rất nhanh, mọi người vội vã tạo thành từng cái từng cái tiểu đội, hướng về bốn phương tám hướng phân tán mà đi.

Thấy mọi người rời đi, Nguyên Đồng nhìn về phía sáu thế lực lớn người, nói: "Chư vị, việc này có thể quan hệ đến ta nam vực vô số thiên tài tính mạng, chư vị sẽ không thấy chết mà không cứu sao?"

Tần Du Nhiên cười gằn một tiếng, nói: "Nguyên Đồng, ta không biết ngươi đến tột cùng là xuất phát từ mục đích gì mới làm này vừa ra, thế nhưng ta nghĩ nói, ta không phụng bồi. Chúng ta vòng thứ hai thi đấu bên trong thấy!" Nói xong, Tần Du Nhiên mang theo đại tần đế quốc hoàng gia học viện người xoay người rời đi. Bọn họ đương nhiên sẽ không sợ hãi Thập Vạn Đại Sơn huyền thú, chỉ cần bọn họ một lòng phải đi, những kia huyền thú làm sao có thể ngăn được?

Tần Du Nhiên mới vừa đi, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên chính là tỏ rõ thái độ rồi, Lãnh Tâm Nhiên không nói gì, mang theo Băng Tuyết Cung người xoay người hướng về một hướng khác rời đi, hiển nhiên, nàng cũng không muốn đúc kết những việc này!

Thấy đại tần đế quốc hoàng gia học viện cùng Băng Tuyết Cung lần lượt rời đi, Nguyên Đồng trong mắt loé ra một đạo hàn mang, sau đó nhìn về phía Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung, nói: "Các ngươi thì sao? Cũng phải phải rời đi?"

Quỷ Tông Lý Tiên Quân lạnh lùng nói: "Đương nhiên là rời đi, sư đệ ta Tu La chết trận, ta Quỷ Tông chỉ còn lại một mình ta, ta đương nhiên phải cố gắng bảo vệ ta cái mạng này rồi!" Nói xong vừa xoay người rời đi.

[truyen cua t

Ui | Net] Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt nhìn Nguyên Đồng một chút, sau đó nói: "Nguyên Đồng, ngươi làm hai cái quyết định sai lầm, cái thứ nhất là phái ngươi sư đệ một thân một mình đuổi theo Dương Diệp; Thứ hai là để những tán tu kia năm người một tổ, nếu như là ta ngươi, ta sẽ để bọn họ mười người một tổ!" Nói xong, Văn Nhân Nguyệt cũng phải mang theo Bách Hoa Cung người xoay người rời đi!

Nguyên Đồng khẽ nhíu mày, Văn Nhân Nguyệt có ý gì? Lẽ nào được kêu là Dương Diệp Kiếm Tông đệ tử thực lực rất mạnh? Rất nhanh, Nguyên Đồng chính là lắc lắc đầu, liền hắn một quyền đều không đón được người tại cường có thể mạnh đến mức nào?

Nguyên Đồng nhìn về phía Kiếm Tông Tư Đồ Vinh, nói: "Dương Diệp là Kiếm Tông đệ tử, Tư Đồ huynh định sẽ không đứng nhìn bàng quan, đúng không?"

"Tự nhiên!" Tư Đồ Vinh lạnh lùng nói: "Ta Kiếm Tông ra loại này đệ tử, ta Tư Đồ Vinh làm đệ tử nội môn, tự nhiên có nghĩa vụ vì sư môn ngoại trừ này một hại!" Đùa giỡn, hắn Tư Đồ Vinh làm sao sẽ khả năng để Dương Diệp trở lại Kiếm Tông? Lúc trước Dương Diệp đánh với Tần Du Nhiên một trận, hắn cũng đã quyết định dù như thế nào cũng không thể để cho Dương Diệp trở lại Kiếm Tông, bởi vì Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực đều quá khủng bố, giả lấy thời gian, muốn vượt quá hắn Tư Đồ Vinh, căn bản không phải việc khó gì.

Vì lẽ đó, hiện tại không diệt trừ Dương Diệp, phải đợi tới khi nào?

Nguyên Đồng khẽ mỉm cười, sau đó nhìn về phía một bên vẫn bị mọi người không nhìn Hạo Nguyệt tông thanh niên áo bào đen, nói: "Hạo Nguyệt tông đây?"

Thanh niên áo bào đen cười cợt, nói: "Nguyên huynh đừng đùa, ta Hạo Nguyệt tông bây giờ chỉ còn lại một mình ta, nếu như ta tử, ta Hạo Nguyệt tông lần này mặt nhưng là ném lớn hơn, còn nữa, thực lực của ta cũng không bằng cái kia Dương Diệp, huống hồ hắn còn có vương giai huyền thú hộ thân, ta đi tìm hắn, đó là đang tìm cái chết a! Vì lẽ đó ta lựa chọn về đại tần đế quốc, mong rằng chư vị thông cảm lý giải!"

Nguyên Đồng khẽ mỉm cười, nói: "Lý giải!"

Liền như vậy, nguyên bản tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả không giết huyền thú, cải tìm kiếm khắp nơi Dương Diệp rồi! <

------oOo------

Chương 211: Ra tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà ngay khi Tư Đồ Vinh đắc ý thì, một bên nguyên bản tạp rơi trên mặt đất Lý Tiên Quân đột nhiên thân hình run lên, sau đó hóa thành một đạo huyết ảnh hướng xa xa thiểm vút đi, vẻn vẹn là không tới một tức thời gian, Lý Tiên Quân chính là đã biến mất ở Tư Đồ Vinh trong tầm mắt.

Nhìn thấy tình cảnh này, Tư Đồ Vinh trên mặt đắc ý im bặt đi, ngược lại đổi chi chính là một mặt dữ tợn, hắn không nghĩ tới này Lý Tiên

Quân lại còn có năng lực triển khai thân pháp huyền kỹ, sớm biết, hắn vừa lên đến liền hắn là trực tiếp ra tay, mà không phải tại cái kia phí lời, không phải vậy, hắn ngày hôm nay đoạn nhĩ mối thù là có thể báo!

Hít sâu một hơi, Tư Đồ Vinh ngăn chặn trong lòng không cam lòng cùng lửa giận, quay đầu nhìn về tựa ở một thân cây Mộ Dung Yêu, lúc này Mộ Dung Yêu khá là chật vật, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy xuôi một vệt tươi đẹp máu tươi, khắp toàn thân từ trên xuống dưới quần áo càng là rách rách rưới rưới, lộ ra tảng lớn cảnh "xuân".

Không thể không nói, Mộ Dung Yêu là mỹ lệ phi thường, cho dù giờ khắc này biến chật vật như vậy, nàng như trước còn là mỹ lệ phi thường, thậm chí, lúc này bại lộ tảng lớn da thịt nàng, đối với nam nhân càng thêm vào hơn trí mạng sức hấp dẫn.

Nhìn Mộ Dung Yêu, Tư Đồ Vinh con ngươi nơi sâu xa lóe qua một vệt dâm. Uế, chợt chậm rãi hướng đi Mộ Dung Yêu, nói: "Mộ Dung Yêu, nguyên bản ngươi ta trong lúc đó có thể không cần trở thành tử địch, sai liền sai tại ngươi nhất định phải đứng ở Dương Diệp bên kia. Hiện tại ta vốn có thể giết ngươi, bất quá nể tình đồng môn một hồi, ta hiện tại cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý làm ta song tu đạo lữ, ta có thể không giết ngươi."

Mộ Dung Yêu ho nhẹ một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía Tư Đồ Vinh, trắng bệch khắp khuôn mặt là xem thường, nói: "Làm ngươi song tu đạo lữ? Tư Đồ Vinh, ngươi cũng không đi chiếu soi gương, liền ngươi bộ này ra dáng lắm, ngươi cũng xứng trở thành ta Mộ Dung Yêu song tu đạo lữ?"

Nghe vậy, Tư Đồ Vinh trong mắt hàn mang chợt lóe lên, hừ lạnh một tiếng, nói: "Mộ Dung Yêu, vậy này liền không trách ta. Bất quá ngươi yên tâm, tại ngươi trước khi chết, ta cũng sẽ để ngươi trở thành ta song tu đạo lữ, dù sao, ngươi sắc đẹp cũng khá!" Dứt lời, Tư Đồ Vinh thân hình hơi động, chân phải thẳng tắp quay về Mộ Dung Yêu bụng đá tới.

Hiển nhiên, hắn là muốn phế bỏ Mộ Dung Yêu đan điền!

Nhìn Tư Đồ Vinh một cước đá tới, Mộ Dung Yêu trong mắt loé ra nhất quyết nhiên, không để ý thương thế trên người, trong cơ thể còn sót lại huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, chợt, nàng cái bụng hơi bành trướng lên, hiển nhiên, nàng là muốn tự bạo!

Lúc này nàng đã trọng thương, căn bản không thể là Tư Đồ Vinh đối thủ, mà nếu như nàng một khi rơi vào tay Tư Đồ Vinh, cái kia kết cục có thể tưởng tượng được! Cho nên nàng không chút do dự lựa chọn tự bạo đan điền!

Nhìn thấy tình cảnh này, Tư Đồ Vinh biến sắc mặt, trong mắt hiện lên kinh hãi, không chút nghĩ ngợi đem tốc độ tăng lên tới nhanh nhất, hắn đương nhiên không dám để cho Mộ Dung Yêu tự bạo rồi!

Nhưng mà có người nhanh hơn hắn!

Một bóng người đột nhiên xuất hiện ở Mộ Dung Yêu trước, bóng người không phải người khác, chính là Dương Diệp. Lúc trước hắn tại hơn trăm dặm ở ngoài địa phương nghe đến bên này xảy ra chiến đấu thanh, ôm đánh cướp tâm tư, hắn không do dự chính là hướng về bên này chạy tới, nhưng mà mới vừa đi tới nơi này, hắn chính là nhìn thấy Mộ Dung Yêu muốn tự bạo tình cảnh này.

Hắn cùng Mộ Dung Yêu cũng coi như là quen thuộc, đương nhiên không thể thấy chết mà không cứu, vì lẽ đó hắn ra tay rồi!

Dương Diệp không có quản phía sau Tư Đồ Vinh, mà là bàn tay đặt ở Mộ Dung Yêu trên đầu, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí điên cuồng hướng về Mộ Dung Yêu trong cơ thể tuôn tới, sau đó khống chế những này Kim Sắc huyền khí trấn áp Mộ Dung Yêu trong cơ thể cái kia đã biến cuồng bạo huyền khí. Mà đang lúc này, Tư Đồ Vinh cái kia một cước đã đến phía sau hai người, bởi Dương Diệp che ở Mộ Dung Yêu trước mặt, vì lẽ đó Dương Diệp phía sau lưng chính là cùng Tư Đồ Vinh chân đến rồi một cái thân mật tiếp xúc!

"Bành!"

Một bóng người bay ngược ra ngoài, bay ra ngoài không phải Dương Diệp, mà là Tư Đồ Vinh!

Lấy lúc này Dương Diệp thân thể cường hãn độ, lại há lại là không có đem hết toàn lực Tư Đồ Vinh một cước có thể thương tổn được?

Mộ Dung Yêu nhìn thấy Dương Diệp thì, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó dưới áp chế trong cơ thể cuồng bạo huyền khí, nàng không sợ chết, thế nhưng nếu như có thể sống, ai lại đồng ý lựa chọn tử đây?

Lúc này Tư Đồ Vinh nhìn Dương Diệp, sắc mặt nghiêm túc cực kỳ, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới bay ngược ra ngoài lại là hắn!

Thu hồi chính mình Kim Sắc huyền khí, Dương Diệp lúc này mới xoay người nhìn Tư Đồ Vinh, sau đó chậm rãi hướng đi Tư Đồ Vinh, nói: "Nguyên bản xem ở Thanh Thi trên mặt, là ta không muốn điểu ngươi, bởi vì đi hết sức đối phó ngươi, đối với Thanh Thi bên kia thực sự là có chút không tốt bàn giao, còn nữa cũng thực sự là lãng phí ta thời gian. Thế nhưng, không thể không nói, ta ý nghĩ này là sai, như loại người như ngươi tra, ta hẳn là ngay đầu tiên liền giải quyết ngươi!"

"Giải quyết ta?" Tư Đồ Vinh hừ lạnh một tiếng, nói: "Dương Diệp, ngươi quá để mắt chính ngươi. Bất quá ngươi nói cũng phải ta nghĩ nói, ta cũng đã sớm như giải quyết ngươi. Nếu lần này mọi người không thể buông tha, vậy thì đơn giản tới một lần giải quyết?"

Dương Diệp không nói gì, móc ra một tấm thần hành phù cùng cường lực phù vỗ vào trên người mình, sau đó trong cơ thể huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, tiếp theo tật phong bộ triển khai mà ra, thân thể đột nhiên biến mất ở tại chỗ, trong nháy mắt đi tới Tư Đồ Vinh trước, không chút do dự nào, Dương Diệp rút kiếm đúng vậy một chém.

Tử Linh kiếm mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, nhanh như tia chớp quay về Tư Đồ Vinh đầu tàn nhẫn bổ xuống.

Tư Đồ Vinh lần này sắc mặt thay đổi, trong mắt kinh hãi gần chết, bởi vì hắn cảm nhận được trong truyền thuyết kiếm ý!

Đúng, lần này Dương Diệp không có một chút nào lưu thủ, bởi vì hắn biết Tư Đồ Vinh nắm chắc bài, hắn không sợ Tư Đồ Vinh lá bài tẩy, thế nhưng hắn không muốn phiền phức! Nếu có thể một lần giải quyết, vậy tại sao còn muốn đánh cái sống dở chết dở tại đến mọi người triển khai lá bài tẩy? Hắn Dương Diệp không phải là não tàn!

Bị kiếm ý ràng buộc cùng áp chế, Tư Đồ Vinh căn bản là không có cách né tránh, đương nhiên, cho dù không có kiếm ý áp chế cùng ràng buộc, hắn cũng không trốn được, phải biết, đây chính là Dương Diệp một đòn toàn lực!

Tuy rằng kinh hãi gần chết, thế nhưng Tư Đồ Vinh phản ứng vẫn là không chậm, Tiên Thiên huyền khí tráo trong nháy mắt xuất hiện ở hắn bên ngoài cơ thể, sau đó trường kiếm trong tay hoành chặn mà lên, đồng thời mũi chân hơi ma sát mặt đất, trong lòng hắn đã quyết định chủ ý, chỉ cần ngăn trở Dương Diệp chiêu kiếm này, hắn liền bứt ra trở ra, sau đó sử dụng tới chính mình lá bài tẩy.

Lúc này hắn đã hoàn toàn không còn sự coi thường, hắn biết, nếu như không sử dụng tới hắn lá bài tẩy, hắn rất nhanh có thể phải tai ở đây rồi!

Nhưng mà ý nghĩ là thật, hiện thực nhưng là tàn khốc!

"Coong!"

Một đạo lanh lảnh kim thiết gãy vỡ thanh ở giữa sân vang lên, chợt, chỉ thấy một vệt kim quang tự Tư Đồ Vinh đỉnh đầu đi vào dưới chân.

"Ta lá bài tẩy..." Thấp giọng lẩm bẩm một câu, Tư Đồ Vinh thân thể trong nháy mắt phân ra, hồng bạch nhất thời chảy đầy đất...

Thu kiếm, nhìn cái kia bị phân thây Tư Đồ Vinh, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, Tư Đồ Vinh sự lại một lần nữa cho hắn biết, tại đối mặt kẻ địch thì, ngàn vạn không thể bất cẩn cùng khinh địch còn có phí lời. Nếu như Tư Đồ Vinh không phí lời, không khinh địch, vừa lên đến liền triển khai toàn lực, hắn khẳng định không thể một chiêu kiếm liền giải quyết hắn!

Thế nhưng Tư Đồ Vinh không, ngoại trừ tại hắn trước khi chết cảm nhận được kiếm ý thì, hắn từ đầu tới cuối đều xem thường hắn Dương Diệp, tại thời khắc sống còn hắn bắt đầu coi trọng Dương Diệp, thế nhưng đã đã muộn, Dương Diệp không có cho hắn cơ hội rồi!

"Ngươi lại lĩnh ngộ kiếm ý..." Dương Diệp phía sau, Mộ Dung Yêu có chút khó có thể tin thấp giọng nói.

Dương Diệp không có xoay người trả lời Mộ Dung Yêu, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, sau đó cười gằn một tiếng, nói: "Hí xem xong, nên đi ra chứ?"

Nghe được Dương Diệp, Mộ Dung Yêu biến sắc mặt, giữa trường lại còn có người?

Dương Diệp vừa mới dứt lời, một bóng người chính là tự một cây đại thụ đi ra, khi thấy bóng người này thì, Mộ Dung Yêu sắc mặt lần thứ hai biến đổi, nhân vì người này đúng vậy lúc trước cùng nàng lưỡng bại câu thương Lý Tiên Quân, mà lúc này Lý Tiên Quân dáng dấp như vậy, nào có nửa điểm bị thương dấu hiệu?

Lý Tiên Quân đi mấy bước chính là ngừng lại, nhìn Dương Diệp cười cợt, nói: "Nguyên lai ngươi mới là Kiếm Tông chân chính lá bài tẩy, chà chà, kiếm ý một tầng, Ngũ hành kim huyền khí, chẳng trách dám cùng Nguyên Đồng hò hét."

Dương Diệp không nói nhảm, ngay khi hắn chuẩn bị động thủ thì, Lý Tiên Quân nhưng cười nói: "Ta nguyên vốn là muốn giải quyết các ngươi, thế nhưng lúc này đã không cần thiết, bởi vì có người so với ta càng muốn giết hơn ngươi. Nếu như ngươi bất tử, chúng ta Thanh Vân Bảng vòng thứ hai tại một quyết sinh tử!" Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết ảnh hướng về phía sau thiểm vút đi. Cùng lúc đó, một đạo hỏa năng lượng màu đỏ hoa sen đột nhiên tại Lý Tiên Quân trước kia chỗ đứng bầu trời nổ ra.

Nhìn thấy này đóa nổ tung huyết liên, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì hắn biết, hắn lúc này hành tung đã bại lộ, ở xung quanh, e sợ có lên tới hàng ngàn, hàng vạn nhân loại huyền giả cùng huyền thú chính hướng hắn bên này vây tới!

------oOo------

Chương 212: Đánh giết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bỏ mịa. up nhầm chương 211 thành chương 221. jh up lại 211+212 211: Chương: Đánh giết

Trốn ở trong đám người Dương Diệp trên mặt lộ ra một nụ cười gằn, tìm hắn? Lần này hắn có thể không kiêng kị mà cướp. Cướp, thân hình hơi động, Dương Diệp biến mất ở tại chỗ.

Nhìn thấy nhân loại vô số huyền giả phân tán mà đi, hoa bào thanh niên bên trái thanh niên áo bào tím trầm giọng nói: "Lạc Tuyết, nếu như bọn họ thật sự tìm tới nhân loại kia cùng cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa, chúng ta coi là thật muốn thả bọn họ toàn bộ rời đi sao?"

"Đúng vậy!" Một bên thần mãng khó chịu nói: "Lão tử sớm xem những nhân loại này khó chịu, bình thường mặt trên không cho chúng ta tiến vào thế giới loài người cũng là thôi, lần này còn không cho chúng ta giết cái sảng khoái, đây là tại sao a?"

"Các ngươi hai người này ngu ngốc!" Lúc này, một bên duy nhất một cô gái không chút khách khí mắng: "Giết, các ngươi liền biết giết, ngươi khi đám nhân loại kia huyền giả là bùn nắm, các ngươi nói giết liền giết? Các ngươi có thể có nghĩ tới, muốn đem bọn họ tất cả đều ở lại chỗ này, chúng ta muốn trả giá bao lớn đánh đổi? Chí ít chúng ta năm cái khẳng định thì có ba cái trở lên muốn qua đời ở đó, cái kia Nguyên Đồng thực lực ngoại trừ Lạc Tuyết ở ngoài, chúng ta ai gặp phải đều phải chết!"

Dẫn đầu tên là Lạc Tuyết hoa bào thanh niên nhìn nhân loại huyền giả rời đi phương hướng, thấp giọng nói: "Nếu như có thể, ta ngược lại thật ra đồng ý đánh đổi một số thứ đem những nhân loại này huyền giả ở lại chỗ này. Chỉ là không thể a, chúng ta còn có kẻ địch càng mạnh mẽ hơn a! Này cũng là loài người cùng huyền thú trong lúc đó từ không khai chiến nguyên nhân!"

"Kẻ địch càng mạnh mẽ hơn?" Thanh niên áo bào tím hơi nhướng mày, hỏi.

Lạc Tuyết lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía thanh niên áo bào tím, nói: "Tử tu, cái kia cái thần bí màu tím Tiểu gia hỏa, huyết mạch của nó uy thế lại có thể áp chế ngươi?"

Nghe được Lạc Tuyết nói cái kia màu tím Tiểu gia hỏa, tên là tử tu thanh niên áo bào tím sắc mặt biến nghiêm nghị lên, gật gật đầu, nói: "Huyết mạch của nó cùng Khiếu Thiên huyết mạch không giống nhau, Khiếu Thiên huyết mạch đã mỏng manh, đối với chúng ta sức ảnh hưởng đã không lớn, nhưng huyết mạch của nó uy thế nhưng là ngay cả ta đều có thể áp chế cùng ràng buộc. Hơn nữa nó hẳn là vẫn là ấu thú, ấu thú kỳ chính là trở thành vương giai, chuyện này.... Ta Thập Vạn Đại Sơn bên trong chưa bao giờ từng xuất hiện a!"

Nghe được tử tu, bao quát Lạc Tuyết, giữa trường mấy người đều là sắc mặt nghiêm túc lên.

Thần mãng có chút không tin nói: "Ấu thú kỳ vương giai huyền thú? Có thể hay không là tử tu ngươi nhìn lầm? Phải biết, ta huyền thú thăng cấp nhưng là cực kỳ chầm chậm, muốn tại ấu thú kỳ liền thăng cấp vương giai huyền thú, coi như là dùng thiên giai trở lên linh thảo linh quả cũng không thể a."

Tử tu lắc lắc đầu, nói: "Nó xác thực là ấu thú kỳ, ngoại trừ huyết mạch của nó uy thế ở ngoài, sự công kích của nó cũng phải cực kỳ quỷ dị cùng khủng bố, có thể các ngươi không tin, ta tình nguyện cùng Lạc Tuyết chiến đấu, cũng không muốn cùng nó chiến đấu, cùng nó chiến đấu, chúng ta cơ bản chỉ có chịu đòn phần, bởi vì nó là chân chính thuấn di, hơn nữa ngay cả công kích đều là trực tiếp xuyên qua không gian thuấn di!"

"Ngay cả công kích đều là thuấn di?" Lạc Tuyết hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Không phải tốc độ quá nhanh, là chân chính xuyên qua không gian thuấn di?"

Tử tu gật gật đầu, nói: "Là chân chính thuần di, hơn nữa uy lực kia còn cực kỳ khủng bố!"

Lạc Tuyết quay đầu nhìn về phía xa xa, thấp giọng nói: "Nó nếu là ta huyền thú bộ tộc, hơn nữa còn là cường đại như thế thần bí huyền thú, vậy nó vì sao phải tuỳ tùng một kẻ loài người đây?"

Tử tu lắc lắc đầu, sau đó trầm giọng nói: "Cái này cũng là ta không nghĩ ra, Lạc Tuyết, này con Tiểu gia hỏa, nhất định không thể để cho hắn bị loài người chưởng khống, bằng không đối với ta Thập Vạn Đại Sơn không thể nghi ngờ là một cái tai nạn! Lời nói không khuyếch đại, linh giai trở xuống, ngoại trừ mấy người chúng ta có thể hơi hơi chống lại nó huyết thống uy thế, e sợ Thập Vạn Đại Sơn hết thảy linh giai trở xuống huyền thú tại trước mặt nó đều chỉ có bị tàn sát phần! Các ngươi hẳn là cũng nghe qua nó kinh sợ phệ kim đàn kiến sự chứ? Huyền thú số lượng tại trước mặt nó, đúng là một điểm ý nghĩa đều không!"

[truyen cua tui

Đốt net] Nói đến đây, tử tu sắc mặt biến cực kỳ nghiêm nghị, nói: "Hơn nữa nó còn chỉ là ấu thú, nếu như nó trưởng thành, các ngươi ngẫm lại, cái kia đến khủng bố đến mức nào?"

"Diệt trừ nó?" Một bên nữ tử đề nghị.

"Không thể!" Tử tu lúc này phản đối nói: "Đầu tiên, nó đối với ta huyền thú không có ác ý, còn nữa, loại này thần bí huyền thú, gia tộc kia nhất định không phải cái gì bình thường bộ tộc, nếu như chúng ta ra tay với nó, nhạ não nó bộ tộc, cái kia vô cùng có khả năng để ta huyền thú nội bộ đế quốc hỗn luận, này không phải liền hợp lòng nhân loại sao?"

Lạc Tuyết khẽ gật đầu, nói: "Huyết mạch của nó uy thế nếu có thể đối với tử tu tạo thành ảnh hưởng, vậy thì đại biểu nó tổ tiên nhất định từng ra thánh giai cường giả, từng ra thánh giai cường giả bộ tộc, coi như là tại sa sút cũng sẽ không nhược đi nơi nào. Nếu như giết nó, vô cùng có khả năng để này cái thần bí bộ tộc xuống núi, sau đó tạo thành ta huyền thú nội bộ đế quốc náo loạn!"

"Nếu không thể giết, vậy các ngươi nói làm sao bây giờ?" Nữ tử cau mày nói.

"Nhìn có thể hay không nó trở lại chúng ta huyền thú đế quốc đến!" Tử tu đạo.

"Nó tuỳ tùng nhân loại kia thực lực làm sao?" Lạc Tuyết đột nhiên hỏi.

"Hắn sao?" Tử tu trầm giọng nói: "Ta không biết hắn xác thực thực lực, chỉ biết là hắn lĩnh ngộ kiếm ý, hơn nữa cơ thể hắn phòng ngự cùng sức mạnh cũng không kém ta Thập Vạn Đại Sơn bình thường vương giai huyền thú!"

"Kiếm ý?" Lạc Tuyết có chút bất ngờ, nói: "Mà lên thân thể phòng ngự cùng sức mạnh không kém ta huyền thú đế quốc vương giai huyền thú? Hắn là thể tu?"

Tử tu lắc lắc đầu, nói: "Ta không rõ ràng, cùng hắn chỉ là giao thủ mấy hiệp mà thôi, ngược lại thực lực của hắn không yếu, bởi vì kiếm của hắn có thể phá tan ta phòng ngự!"

"Liền ngươi phòng ngự đều có thể phá tan?" Một bên thần mãng kinh ngạc nói, hắn nhưng là biết tử tu phòng ngự, cái kia phòng ngự so với hắn nhưng là chỉ cường không kém!

Tử tu gật gật đầu, nói: "Hơn nữa ta cảm giác hắn căn bản không xuất toàn lực, đương nhiên, quan trọng nhất chính là cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa thái độ đối với hắn, cái kia thần bí Tiểu gia hỏa với hắn quan hệ vô cùng tốt, cùng hắn cực kỳ thân mật! Đây là ta không nghĩ ra sự, một cái huyền thú làm sao có khả năng cùng một kẻ loài người như vậy thân mật?"

Lạc Tuyết lắc lắc đầu, sau đó nói: "Để hết thảy các huynh đệ đi sưu tầm này con Tiểu gia hỏa, tìm tới nó cùng nhân loại kia sau, không muốn manh động, trở về bẩm báo, ta cũng muốn gặp thấy này cái thần bí Tiểu gia hỏa đây!"

Nghe vậy, Lạc Tuyết bên cạnh mấy người nhất thời xoay người rời đi, chỉ chốc lát, thanh vân sơn mạch vô số huyền thú như thủy triều hướng về bốn phương tám hướng mà đi, mục đích, tự nhiên là tìm kiếm Dương Diệp cùng Tử Điêu.

Mà lúc này Dương Diệp đây?

Lúc này Dương Diệp chính ôm Tử Điêu chung quanh đi lung tung đây, hắn đương nhiên biết lúc này có rất nhiều nhân loại đang khắp nơi tìm hắn, mà hắn, cũng chính đang tìm những người này. Nếu những người này muốn đánh hắn cùng Tiểu gia hỏa chủ ý, vậy hắn Dương Diệp còn khách khí làm gì? Đương nhiên là thấy một cái giết một cái, hắn cũng mặc kệ nhân loại không nhân loại!

"Là Dương Diệp, là Dương Diệp..."

Đột nhiên, tại Dương Diệp đối diện một đội người phát hiện đi lung tung Dương Diệp, sau đó năm người nhất thời như cùng ăn thuốc kích thích giống như vậy, điên cuồng hướng về Dương Diệp cùng Tử Điêu đánh tới.

Kỳ thực cũng khó trách những người này hưng phấn, một trăm viên vương giai huyền thú nội đan a, còn có nguyên môn đệ tử ngoại môn tiêu chuẩn, hai thứ này đối với bọn họ những tán tu này tới nói, thực sự là một cái không cách nào từ chối mê hoặc. Một khi trở thành nguyên môn đệ tử ngoại môn, cái kia ý vị như thế nào, đúng vậy kẻ ngu si đều biết!

Nhìn thấy năm người đập tới, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, vung tay phải lên, bảy con quái vật khổng lồ nhất thời xuất hiện ở giữa trường, đem năm người đoàn thể vây quanh lên.

Đột nhiên xuất hiện bảy con vương giai huyền thú làm cho năm người sững sờ, lúc này năm người trong đầu tràn đầy dấu chấm hỏi, chuyện gì thế này? Rất nhanh, có đầu khá là linh hoạt phát hiện giữa trường không đúng, muốn lưu, đùa giỡn, bảy con vương giai huyền thú a, cái kia ở đâu là bọn họ có thể đối kháng?

Nhìn năm người, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt sát ý, không chút do dự mà nói: "Giết, không giữ lại ai!" Hắn Dương Diệp không phải là cái gì lòng dạ mềm yếu hạng người, tuy rằng kẻ cầm đầu là cái kia nguyên môn Nguyên Đồng, nhưng những người này muốn đánh hắn cùng Tử Điêu chủ ý cũng phải sự thật không thể chối cãi, vì lẽ đó, hắn đương nhiên sẽ không lòng dạ mềm yếu!

Dương Diệp dứt lời, bảy con vương giai huyền thú nhất thời hướng năm người nhào tới, huyền thú thực lực vốn là tại nhân loại bên trên, thêm vào lúc này lại là lấy nhiều khi ít, cái kia năm người như thế nào sẽ là huyền thú đối thủ? Liền chạy cơ hội đều không!

Không tới một hồi, giữa trường liền xuất hiện năm cụ nhân loại thi thể, đem năm người nạp giới lấy xuống sau, Tử Điêu tiểu trảo vung lên, bảy con vương giai huyền thú nhất thời đi vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền.

Dương Diệp thân hình hơi động, hướng về một hướng khác thiểm vút đi.

Vẫn là câu nói kia, trên đời này không có cái gọi là đúng và sai, thực lực ngươi mạnh, ngươi liền đúng, thực lực ngươi yếu, vậy cho dù ngươi là đúng cũng là sai lầm!

212 chương: Phát hiện bảo bối

Sau một ngày, Dương Diệp đã liên tục giết mười mấy đội người, từ những người này trong tay, hắn tổng cộng được hơn 100 viên vương giai huyền thú nội đan, thêm vào hắn vốn có huyền thú nội đan, hiện tại hắn vương giai huyền thú nội đan có tới gần hai trăm viên. Ngoại trừ huyền thú nội đan ở ngoài, còn có gần hơn ba mươi loại huyền giai huyền kỹ cùng huyền bảo, còn năng lượng thạch, càng là có hơn một vạn viên!

Vẻn vẹn là một ngày thời gian, Dương Diệp chính là thu hoạch mười phần!

Vì phòng ngừa hắn nắm giữ huyền thú bộ đội sự tiết lộ ra ngoài, vì lẽ đó mỗi một lần Dương Diệp đều là cần phải cầu đuổi tận giết tuyệt, dù cho là bại lộ tự thân ngự kiếm thuật cùng với kiếm ý đều sẽ không tiếc.

Bại lộ Tử Điêu, đã làm cho nhân loại cùng Thập Vạn Đại Sơn huyền thú chấn kinh rồi, nếu như tại bại lộ nắm giữ huyền thú bộ đội sự, khi đó, chỉ sợ hắn liền chân chính phiền phức lớn rồi. Đến lúc đó, tìm đến hắn, chỉ sợ cũng là vương giả cảnh, thậm chí là linh giả cảnh cường giả rồi!

Ngay khi Dương Diệp khắp nơi đánh cướp thì, Nguyên Dạ bỏ mình sự bị Nguyên Đồng phát hiện.

Đứng ở Nguyên Dạ bị giết vị trí, Nguyên Đồng sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn chưa bao giờ nghĩ tới nguyên môn người sẽ ở Thập Vạn Đại Sơn bên trong bị giết, phải biết, Nguyên Dạ thực lực cũng phải thuộc về nhất lưu a, chỉ cần hắn một lòng chạy trốn, coi như là Tần Du Nhiên mấy người cũng không nhất định có thể giết đến hắn a!

Mà Tần Du Nhiên các người vẫn ở cùng với hắn, bao quát huyền thú đế quốc những kia tinh nhuệ cũng đều không rời khỏi tầm mắt của hắn, ngoại trừ những người này, Thập Vạn Đại Sơn bên trong còn có ai có thể có năng lực giết hắn? Đồng thời để hắn cơ hội chạy trốn đều không!

Rất nhanh, Nguyên Đồng nhớ tới Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt lúc gần đi câu nói kia 'Nếu như là ta ngươi, thì sẽ không phái Nguyên Dạ một người đi truy sát Dương Diệp...'

Nghĩ tới đây, Nguyên Đồng hai mắt vi híp lại, thấp giọng nói: "Mặc kệ có phải là ngươi giết, Nguyên Dạ đều là nhân ngươi mà chết, vì lẽ đó, ngươi đều phải chết!" Dứt lời, Nguyên Đồng thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

...

Thanh vân bên trong dãy núi, càng ngày càng nhiều nhân loại huyền giả bị giết, nhưng mà này cũng không có để những kia chung quanh lùng bắt Dương Diệp nhân loại huyền giả lui bước thu tay lại, bất quá những người này cũng biến thông minh, vậy thì là từ nguyên bổn năm người một tổ đã biến thành mười người một tổ, sự thực chứng minh, cái biện pháp này là hữu hiệu, ở sau đó một quãng thời gian bên trong, rất ít truyền ra nhân loại huyền giả bị diệt đội chuyện!

Khi đám nhân loại kia huyền giả do năm người một tổ biến thành mười người một tổ sau, Dương Diệp xác thực không có đang ra tay, bởi vì hắn không chắc chắn. Phải biết, những tán tu này đều là trong nhân loại tinh anh, nếu như những người này bất chiến, một lòng muốn chạy, hắn không hoàn toàn chắc chắn đem đối phương toàn lưu lại!

Mà một khi làm cho đối phương chạy trốn, vậy hắn phiền phức liền đúng là vô cùng vô tận, e sợ đến lúc đó coi như là Phù văn sư công hội đều không nhất định có thể giữ được hắn!

Bất quá Dương Diệp cũng không từ bỏ, đều sẽ có lạc đàn, không phải sao?

Rậm rạp trong rừng rậm, Dương Diệp dường như một con linh hoạt hầu tử, tại rừng cây trong lúc đó không ngừng qua lại, ở trước mặt hắn, Tử Điêu lóe lên lóe lên, không khi Dương Diệp muốn đuổi tới Tử Điêu thì, Tử Điêu chính là loé lên một cái, trực tiếp xuất hiện ở mấy trượng ở ngoài khoảng cách, sau đó lại quay đầu nhìn Dương Diệp vung vẩy tiểu trảo, tựa hồ đang gọi Dương Diệp tiếp tục...

Đây là Tử Điêu gần nhất thích nhất một cái game, đương nhiên, Dương Diệp là không thích, đùa gì thế, hắn làm sao có khả năng truy được với Tiểu gia hỏa? Bất quá hắn lại không thể không truy, phải biết, Tiểu gia hỏa tức giận lên, vậy cũng là rất khủng bố, hắn cũng không muốn chính mình lỗ tai gặp xui xẻo!

Đột nhiên, Tử Điêu ngừng lại, Dương Diệp đi tới nó bên cạnh, sờ sờ Tử Điêu đầu, sau đó hỏi: "Làm sao?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó giơ lên tiểu trảo chỉ về xa xa.

Đọc truyện Với http://truyencuatui.Net/

"Bên kia có người?" Dương Diệp hỏi.

Tử Điêu lắc lắc đầu, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa, lần này, nó trong mắt lộ ra một vệt vẻ hưng phấn.

Lần này Dương Diệp rõ ràng, bên kia khẳng định là có bảo bối gì, bởi vì chỉ có phát hiện bảo bối, Tiểu gia hỏa mới sẽ như vậy. Mà bị Tiểu gia hỏa cho rằng là bảo bối đồ vật, vậy vật này tuyệt đối là bảo bối, vì lẽ đó, Dương Diệp trong mắt cũng theo lộ ra vẻ hưng phấn!

Không do dự, Dương Diệp đem Tử Điêu ôm vào trong ngực, sau đó thân hình hơi động, hướng về Tử Điêu chỉ phương hướng thiểm vút đi.

Theo Tiểu gia hỏa, Dương Diệp đi tới một chỗ vách đá nơi, vách núi rất sâu, một chút không nhìn thấy đáy, bên dưới vách núi phương còn bồng bềnh sương mù màu trắng, phóng tầm mắt nhìn, có chút đến thần bí.

Tử Điêu tiểu trảo chỉ chỉ bên dưới vách núi phương, tựa hồ là đang gọi Dương Diệp xuống.

Dương Diệp không do dự, thả người nhảy một cái, thẳng tắp rơi xuống, ngay khi hắn mới vừa nhảy xuống trong nháy mắt đó, một tia sáng tím chính là bao phủ hắn, sau đó hắn giảm xuống tốc độ nhất thời chậm lại.

Một tia sáng tím lóe qua, Tử Điêu rơi vào Dương Diệp trên bả vai, Tử Điêu đầu sượt sượt Dương Diệp gò má, hiển nhiên, nó tựa hồ rất yêu thích Dương Diệp tín nhiệm như vậy.

Dương Diệp cũng dùng gò má sượt sượt Tử Điêu đầu nhỏ, cõi đời này, có ba người là hắn có thể không hề bảo lưu tín nhiệm, trước hai cái là mẫu thân cùng muội muội, sau một cái đúng vậy trên bả vai này con Tiểu gia hỏa. Ba người này hắn là có thể không hề bảo lưu tín nhiệm, bởi vì ba người này là tuyệt đối sẽ không hại hắn!

Nhìn trên bả vai Tử Điêu, Dương Diệp con ngươi nơi sâu xa hiện lên một vệt lo lắng, Tử Điêu lai lịch thật sự quá thần bí, thần bí đến huyền thú đế quốc những kia huyền thú cũng không biết lai lịch của nó.

Hắn rất lo lắng có một ngày Tử Điêu sẽ cách hắn mà đi!

Rất nhanh, Dương Diệp trong mắt lo lắng đã biến thành kiên định, trong lòng hắn đã quyết định, mặc kệ như thế nào, trừ phi Tử Điêu ý của chính mình, không phải vậy hắn quyết sẽ không để cho Tiểu gia hỏa rời đi chính mình.

Thực lực, chỉ cần có thực lực, coi như đem ngày này đâm cái lỗ thủng đi ra, thì có ai dám có dị nghị?

Rất nhanh, Dương Diệp cảm giác được hai chân tiếp xúc được mặt đất, Dương Diệp thu hồi tâm tư, mở hai mắt ra, khi thấy chu vi cảnh tượng thì, Dương Diệp biến sắc mặt.

Bởi vì lúc này ở trước mặt hắn cách đó không xa, một cái xích. Lỏa trên người râu quai nón đại hán đang cùng một cô gái đối lập, râu quai nón đại hán hắn không quen biết, thế nhưng cô gái này hắn nhận thức, cô gái này không phải người khác, chính là cái kia Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên.

Tại hai người chu vi, mặt đất khắp nơi bừa bộn, đặc biệt Lãnh Tâm Nhiên chu vi vài chục trượng bên trong, tất cả đều là trắng lóa như tuyết sắc, chu vi vài chục trượng bên trong tất cả đồ vật, tất cả đều bị đóng băng đông lại rồi!

Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt rơi vào Lãnh Tâm Nhiên trong tay phải, bởi vì hắn phát hiện, tại Lãnh Tâm Nhiên trong tay, có một cái tế không thể nhận ra sợi tóc màu đen, nghĩ đến lúc trước Ngọc Hành nói Lãnh Tâm Nhiên ba ngàn sợi tóc đều là không kém huyền giai thượng phẩm huyền bảo, Dương Diệp sắc mặt nhất thời nghiêm nghị lên!

Giữa trường tình hình rất là sáng tỏ, hiển nhiên Lãnh Tâm Nhiên cùng này râu quai nón đại hán chính đang đại chiến, mà Dương Diệp đến lại không phải lúc!

Khi Dương Diệp xuất hiện thì, râu quai nón đại hán cùng Lãnh Tâm Nhiên cũng nhìn về phía Dương Diệp, nói chuẩn xác là râu quai nón đại hán nhìn về phía Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, mà Lãnh Tâm Nhiên tại nhìn Dương Diệp một chút sau, cũng phải đưa mắt đầu đến Tử Điêu trên người.

Tử Điêu hoàn toàn không thấy hai người, giơ lên tiểu trảo chỉ chỉ râu quai nón đại hán phía sau hơn hai mươi trượng nơi một viên cao mấy trượng đại thụ, Dương Diệp theo Tử Điêu tiểu trảo chỉ phương hướng nhìn qua đi, chỉ thấy cây đại thụ kia bên trên, kết khoảng chừng sáu viên to bằng nắm tay màu trắng tinh trái cây, hiển nhiên, Tiểu gia hỏa biểu đạt bảo bối đúng vậy những này trái cây!

Thấy Dương Diệp bất động, Tử Điêu tựa hồ có hơi không kịp đợi, tiểu trảo tàn nhẫn mà vỗ vỗ Dương Diệp đầu, tựa hồ là đang gọi Dương Diệp nhanh nắm...

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nguýt một cái Tiểu gia hỏa, tên tiểu tử này khi đối diện hai người kia là không khí a, muốn đi nắm liền đi lấy a!

"Ngươi vừa là ta huyền thú bộ tộc, vì sao cùng 1 người loại cùng nhau!" Đang lúc này, cái kia râu quai nón đại hán nhìn về phía Tử Điêu, trầm giọng hỏi.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, tiểu trảo chỉ chỉ râu quai nón đại hán phía sau đại thụ, sau đó vừa chỉ chỉ mình cùng Dương Diệp, hiển nhiên, nó là đang gọi râu quai nón đại hán đem những kia trái cây cho nó cùng Dương Diệp...

Râu quai nón đại hán mí mắt giật lên, trầm giọng nói: "Này là của ta!"

Tử Điêu hai mắt híp lại, sau đó giơ lên tiểu trảo đúng vậy vung lên, một tia sáng tím xuyên qua không gian, trong nháy mắt đi tới râu quai nón đại hán trước.

Cảm giác được Tử Điêu phát động công kích, một bên Dương Diệp âm thầm lắc lắc đầu, tên tiểu tử này với hắn lâu, hoặc nhiều hoặc ít chịu đến hắn tính cách ảnh hưởng a! Phải biết, hắn đúng vậy không thể đồng ý liền đấu võ...

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Lãnh Tâm Nhiên cùng râu quai nón đại hán hai người đều là hơi thay đổi sắc mặt, đặc biệt râu quai nón đại hán, hiển nhiên hắn không nghĩ tới trước mắt này con vương giai tiểu bất điểm lại nói lên tay liền ra tay, hơn nữa này ra tay còn như vậy quỷ dị!

------oOo------

Chương 213: Thu rồi liền chạy.....

Nguồn: EbookTruyen.VN

Râu quai nón đại hán giơ lên tay phải quay về tử quang thẳng tắp đúng vậy một quyền đánh tới!

"Bành!"

Tử quang phá nát, mà râu quai nón đại hán nhưng là hướng sau rút lui hai bước!

Tử Điêu đang chuẩn bị tiếp tục công kích, một bên Dương Diệp vội vã ngăn cản nó, đem Tử Điêu ôm lấy trong lồng ngực, Dương Diệp nhìn về phía giữa trường Lãnh Tâm Nhiên cùng râu quai nón đại hán, sau đó san cười cợt, nói: "Hai vị, các ngươi tiếp tục, chúng ta chỉ là đi ngang qua, đi ngang qua mà thôi..." Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn chạy, lúc này hắn có chút hối hận đến sớm, nếu như đến chậm một chút, các hai người lưỡng bại câu thương, khi đó chẳng phải là càng tốt hơn?

"Nhân loại, ngươi cho chúng ta là ngớ ngẩn sao?" Râu quai nón đại hán hướng bước về phía trước một bước, trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, nhìn về phía râu quai nón đại hán, nói: "Vậy ngươi muốn thế nào?"

Râu quai nón đại hán mí mắt giật lên, hắn muốn thế nào? Người trước mắt này loại có lầm hay không? Là ai đi tới hắn chủ ý? Nghĩ tới đây, râu quai nón đại hán mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ, nói: "Nhân loại, nhân loại tham lam, hai người các ngươi rời đi nơi đây, ta có thể không truy cứu, bằng không, nơi đây chính là các ngươi táng sinh nơi!"

Đang lúc này, một bên Lãnh Tâm Nhiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Băng linh quả, địa giai thượng phẩm linh quả, ba trăm năm nở hoa, ba trăm năm kết quả, ba trăm mùa màng thục, lúc này cái kia cây băng linh quả đã tiếp cận thành thục, chỉ cần nó thành thục, nó đúng vậy thiên giai linh quả. Dùng một viên, có thể chống đỡ mười năm khổ tu. Ngươi ta liên thủ, giết này con hoá hình vương giai huyền thú, làm sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi kinh ngạc cùng ý động, kinh ngạc chính là những kia trái cây lại là thiên giai linh quả, ý động chính là Lãnh Tâm Nhiên đề kiến nghị, Lãnh Tâm Nhiên nếu đưa ra kiến nghị này, cái kia nghĩ đến này con vương giai huyền thú nhất định không phải cái gì rác rưởi mặt hàng, chí ít một mình nàng không cách nào giải quyết!

Dương Diệp còn không tỏ thái độ, trên bả vai hắn Tử Điêu đột nhiên chuyển động, loé lên một cái, Tử Điêu trực tiếp xuất hiện ở râu quai nón đại hán phía sau, tại loé lên một cái, Tử Điêu chính là đã xuất hiện ở cái kia gốc đại thụ trước.

"Ngươi dám!" Nhìn thấy tình cảnh này, râu quai nón đại hán sắc mặt kịch biến, dữ tợn trong nháy mắt dâng lên khuôn mặt, một tiếng gầm lên, chân phải đột nhiên đạp, thân hình quay về Tử Điêu bắn mạnh mà ra.

Nhiên mà đã chậm, bởi vì Tử Điêu con mắt vung vẩy tiểu trảo, một tia sáng tím bao phủ cây đại thụ kia, sau đó, sau đó cây đại thụ kia tại râu quai nón đại hán cùng Dương Diệp, còn có Lãnh Tâm Nhiên ánh mắt kinh ngạc bên trong trong nháy mắt biến mất ở tại chỗ, cùng lúc đó, Tử Điêu thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp trên bả vai, sau đó tiểu trảo vỗ vỗ Dương Diệp đầu, tựa hồ là đang gọi Dương Diệp nhanh chạy!

Dương Diệp đầu tiên là sững sờ, cũng may hắn phản ứng không chậm, rất nhanh phục hồi tinh thần lại, phục hồi tinh thần lại sau Dương Diệp không chút nghĩ ngợi đúng vậy chạy ra một tấm thượng phẩm thần hành phù vỗ vào trên người mình, sau đó huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, thân thể hóa thành một đạo hắc tuyến hướng về xa xa bắn mạnh tới.

Nếu như một chọi một, Dương Diệp vẫn còn có chút tự tin, thế nhưng một chọi hai, Dương Diệp tự tin liền không như vậy mười phần, phải nói là một chút lòng tin đều không! Phải biết, cái kia Lãnh Tâm Nhiên không phải là cái gì rác rưởi mặt hàng, còn muốn thêm vào một con không yếu hơn nàng vương giai hoá hình huyền thú... Không có chút gì do dự, Dương Diệp lúc này lựa chọn tẩu vi thượng sách!

Không thể không nói, Dương Diệp toàn lực chạy trốn bên dưới tốc độ còn là phi thường nhanh, vẻn vẹn là hai tức thời gian, Dương Diệp cũng đã biến mất ở Lãnh Tâm Nhiên cùng râu quai nón đại hán trong tầm mắt!

"Nhân loại, ta muốn xé xác ngươi!"

Râu quai nón đại hán trước tiên phục hồi tinh thần lại, phục hồi tinh thần lại sau râu quai nón đại hán phát sinh một đạo kinh thiên động địa tiếng rống giận dữ, sau đó chân phải đột nhiên đạp, mượn mặt đất truyền đến lực đẩy, thân thể hướng về Dương Diệp chạy trốn phương hướng bắn mạnh tới, mà nguyên lai hắn đạp chân nơi, mặt đất trực tiếp sụp xuống, từng đạo từng đạo to bằng cánh tay vết nứt hướng về bốn phía cấp tốc lan tràn...

Nhìn râu quai nón đại hán cùng Dương Diệp rời đi phương hướng, Lãnh Tâm Nhiên đại mi cau lại, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Thật quỷ dị huyền thú..." Dứt lời, thân hình hơi động, cũng phải đi theo. Băng linh quả đối với nàng nhưng là cực kì trọng yếu, nàng tại Thập Vạn Đại Sơn đã tìm thật nhiều ngày, bây giờ thật vất vả tìm tới, nàng làm sao có khả năng từ bỏ?

[truyen cua Ｔui ΘΘ net]

....

Lúc này Dương Diệp có thể nói là đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, chỗ đi qua, đều là lộ ra từng đạo từng đạo mỏng manh tàn ảnh, mà tại trên bả vai hắn Tử Điêu nhưng hay là chê không đủ nhanh, tiểu trảo dùng sức thu Dương Diệp lỗ tai, để Dương Diệp tăng nhanh tốc độ....

Dương Diệp cũng rất muốn tăng nhanh tốc độ, thế nhưng tốc độ này đã là hắn cực hạn, vì lẽ đó, đối với Tiểu gia hỏa cử động, hắn chỉ có thể trợn tròn mắt!

Đột nhiên, Dương Diệp làm như nghĩ tới điều gì, ánh mắt sáng lên, chính mình không phải có phi hành huyền thú sao? Nghĩ tới đây, Dương Diệp đang chuẩn bị thả ra lôi điêu đi ra, nhưng mà liền lúc này, một đạo chen lẫn nổi giận tiếng rống giận dữ bỗng nhiên vang lên, chợt, một đạo ác liệt quyền phong, mang theo xé rách không khí sắc bén âm thanh, hướng về đầu hắn mạnh mẽ mà đến!

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, thân thể đột nhiên dừng lại, xoay người một quyền đánh ra ngoài.

"Bành!"

Một đạo trầm thấp thanh bỗng nhiên vang lên, Dương Diệp cảm giác cánh tay tê rần, hướng lùi về sau chừng mười bộ, mà hắn đối diện cái kia râu quai nón đại hán nhưng là vẫn không nhúc nhích!

Râu quai nón đại hán đang chuẩn bị tiếp tục công kích, nhưng mà đúng vào lúc này, trong không khí nhiệt độ đột nhiên giảm xuống, một đạo bóng trắng lóe qua, thân xuyên quần dài trắng Lãnh Tâm Nhiên xuất hiện ở giữa trường, râu quai nón đại hán hơi thay đổi sắc mặt, do dự dưới, chung quy là không có lựa chọn động thủ, trước mắt cô gái này thực lực, đúng vậy hắn cũng không thể không kiêng kỵ a!

Lãnh Tâm Nhiên không có đi quản râu quai nón đại hán, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ta giúp ngươi ngăn cản hắn, phân ta ba viên băng linh quả, làm sao? Nếu như từ chối, ta cùng hắn liên thủ, thêm vào lúc này Thập Vạn Đại Sơn bên trong vô số nhân loại huyền giả cùng vô số huyền thú đang đuổi bắt ngươi, ngươi coi như là có cái kia thần bí Tiểu gia hỏa, ngươi cũng trốn không thoát này Thập Vạn Đại Sơn!"

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, không thể không nói, trước mắt cô gái này nói còn là phi thường có đạo lý, hắn là có phi hành huyền thú, thế nhưng này phi hành huyền thú đối với những kia huyền thú hữu dụng không? Chỉ là liền như vậy đem chính mình được bảo bối phân một nửa đi ra ngoài, hắn chung quy vẫn còn có chút không cam lòng a!

"Có xá mới hiểu được, nếu như không muốn, ngươi nhất định sẽ bị ta hai người cuốn lấy, mà bị ta hai người cuốn lấy, ngươi chắc chắn sẽ bị nguyên môn Nguyên Đồng cùng với Thập Vạn Đại Sơn những yêu nghiệt kia huyền thú phát hiện, ngươi có lòng tin lấy sức lực của một người đối kháng bọn họ?" Lãnh Tâm Nhiên nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp không đang do dự, vung tay phải lên, một viên băng linh quả phi hành Lãnh Tâm Nhiên, nói: "Còn lại hai viên, trở lại đại tần đế quốc sau cho ngươi, ta nói được là làm được!" Không thể không nói, Lãnh Tâm Nhiên nói thị phi thường có đạo lý, nếu như hắn một khi bị nguyên môn Nguyên Đồng cùng với cái kia Thập Vạn Đại Sơn bên trong cái kia thần bí huyền thú yêu nghiệt cuốn lấy, vậy hắn cùng Tiểu gia hỏa nhưng là nguy hiểm rồi! Càng khỏi nói còn có trước mắt Lãnh Tâm Nhiên cùng này râu quai nón đại hán cùng với cái kia vô số nhân loại tán tu huyền giả cùng vô số huyền thú!

Nghĩ rõ ràng sau, Dương Diệp phi thường quả đoán lựa chọn cùng Lãnh Tâm Nhiên liên thủ!

Lãnh Tâm Nhiên thu hồi như vậy băng linh quả, sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Có thể!" Dứt lời, thân hình hơi động, quay về râu quai nón đại hán bạo vút đi, cùng lúc đó nói: "Nếu như gặp phải Nguyên Đồng, lúc này đừng cùng hắn giao thủ, ghi nhớ kỹ!" Rất nhanh, giữa trường truyền ra Lãnh Tâm Nhiên cùng râu quai nón đại hán chiến đấu thanh.

Nghe vậy, Dương Diệp hơi nhướng mày, không có suy nghĩ nhiều, thân hình hơi động, hướng về xa xa thiểm vút đi.

Nhìn thấy Dương Diệp biến mất ở xa xa, râu quai nón đại hán sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, ngửa đầu gầm lên giận dữ, thân thể đột nhiên biến đổi, khôi phục bản thể.

Khi thấy râu quai nón đại hán bản thể thì, Lãnh Tâm Nhiên cái kia lạnh lẽo sắc mặt trong nháy mắt nghiêm nghị lên, thấp giọng nói: "Ngươi nguyên lai đúng vậy Khiếu Thiên ma lang bộ tộc tinh anh..."

Chỉ thấy lúc này Lãnh Tâm Nhiên trước mặt, một con hình thể to lớn màu đen cự lang chính tử nhìn chòng chọc nàng, màu đen cự lang cả người đen kịt, trên người che kín từng khối từng khối dày đặc vảy giáp, lập loè lạnh lẽo ánh sáng lộng lẫy, thứ tư trảo càng là như bốn chuôi lưỡi đao sắc bén, ngẫu nhiên nhẹ nhàng xẹt qua mặt đất, giữa trường chính là vang lên một đạo sắc bén tiếng xé gió hưởng, sau đó mặt đất chính là xuất hiện vài đạo sâu sắc vết cào....

"Gào!"

Ngửa mặt lên trời một tiếng rống to, Khiếu Thiên ma lang thả người nhảy một cái, tàn nhẫn mà đánh về phía Lãnh Tâm Nhiên...

Một phút sau, Lãnh Tâm Nhiên cái kia quần trắng bên trên, xuất hiện từng đạo từng đạo màu máu vết cào, mà Khiếu Thiên ma lang càng là vô cùng chật vật, ở tại thân thể bên trên, xuất hiện từng đạo từng đạo lít nha lít nhít tế vết thương nhỏ, những vết thương kia rất nhỏ, nếu như không phải quá thân thiết tập, người bình thường lấy mắt thường e sợ căn bản không nhìn thấy!

Lãnh Tâm Nhiên thủ đoạn hơi động, trong tay một cái bé nhỏ sợi tóc cắt ra không khí, đánh vào Khiếu Thiên ma lang trên người, Khiếu Thiên ma lang cái kia cứng rắn vảy giáp cũng không có khả năng ngăn cản này càng sợi tóc, sợi tóc trực tiếp xuyên thấu vảy giáp, tại Khiếu Thiên ma lang trên người lại mang theo một vùng vết máu, mà cùng lúc đó, Lãnh Tâm Nhiên cũng phải mượn lực về phía sau nhảy một cái!

Rơi trên mặt đất sau, Lãnh Tâm Nhiên liếc mắt nhìn Dương Diệp chạy trốn phương hướng, sau đó thân hình hơi động, hướng về xa xa thiểm vút đi, nàng đã ngăn cản Khiếu Thiên ma lang lâu như thế, nếu như Dương Diệp còn trốn không thoát, vậy thì chỉ trách Dương Diệp vận mệnh đã như vậy. Nàng đương nhiên sẽ không vì Dương Diệp mà đi cùng Khiếu Thiên ma lang liều chết!

"Gào!"

Thấy Lãnh Tâm Nhiên rời đi, Khiếu Thiên ma lang lần thứ hai phát sinh một đạo sói tru, bất quá nó cũng không có lựa chọn đuổi tới, nó không phải sợ hãi Lãnh Tâm Nhiên, chỉ là đuổi theo đi làm cái gì? Bảo bối lại không ở Lãnh Tâm Nhiên trên người....

------oOo------

Chương 214: Ăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lao nhanh mấy cái canh giờ sau, Dương Diệp này mới ngừng lại.

Một chỗ bí ẩn bên trong hang núi, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, hắn cũng không có đi thăm dò xem trong cơ thể vòng xoáy bên trong đan điền đan cái kia khỏa băng linh quả thụ, mà là đem cái kia khuôn mặt nhỏ mang theo vẻ hưng phấn Tử Điêu ôm ở trước mặt, sau đó nghiêm túc nói: "Tiểu gia hỏa, lần sau tại làm chuyện như vậy trước, nhất định phải trải qua sự đồng ý của ta, biết không?"

Tuy rằng Tử Điêu năng lực quỷ dị, bình thường huyền thú khó có thể xúc phạm tới nó, thế nhưng Dương Diệp vẫn là có chút không yên lòng, bởi vì Tiểu gia hỏa thực sự là quá coi trời bằng vung. Nếu như không trước đó nói với nó rõ ràng mức độ nghiêm trọng của sự việc, e sợ lần sau nó đúng vậy Tôn giả cảnh đồ vật cũng dám đi cướp....

Tử Điêu trừng mắt nhìn, nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt nghiêm túc, nó không dám ở vui cười, lập tức chỉ trỏ đầu nhỏ, chỉ là cái kia linh động trong hai mắt, mang theo oan ức vẻ.

Thấy thế, Dương Diệp lắc lắc đầu, đưa tay xoa nhẹ Tử Điêu đầu nhỏ, sau đó ôn nhu nói: "Tiểu gia hỏa, những kia bảo bối tuy rằng mê hoặc người, nhưng là cùng ngươi so với, những kia bảo bối ở trong mắt ta đúng vậy một đống rác rưởi, lần sau ngươi mạnh hơn cướp thì, hỏi trước một chút ta, có được hay không?"

Tử Điêu duỗi ra tiểu trảo sờ sờ Dương Diệp gò má, sau đó chỉ trỏ đầu nhỏ.

Thấy thế, Dương Diệp lúc này mới yên lòng lại, hai mắt khép hờ, tâm tư chìm vào trong cơ thể, kiểm tra lên cái kia khỏa băng linh quả thụ.

Khi thấy tiểu trong tuyền qua tình hình thì, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, tràn đầy khó mà tin nổi, bởi vì tại cái kia huyền khí trong ao, ngoại trừ băng linh quả thụ ở ngoài, còn có một viên thụ, chỉ là so với băng linh quả thụ nhỏ đi một chút, trên cây còn kết chừng mười khỏa to bằng nắm tay trái cây.....

"Tiểu gia hỏa, đó là cái gì?" Dương Diệp nhìn trước mặt Tử Điêu, kinh ngạc nói.

Tử Điêu khoa tay một thoáng tiểu trảo...

Rất nhanh, Dương Diệp rõ ràng, cái kia khỏa thụ lại đúng vậy lúc trước Tiểu gia hỏa ném vào cái kia huyền khí trong ao cái viên này chu quả, chỉ là Dương Diệp không nghĩ tới, này ngắn thời gian ngắn ngủi, cái kia khỏa chu quả lại đã biến thành một viên thụ, hơn nữa trên cây còn kết nhiều như vậy khỏa chu quả! Chính mình vòng xoáy đan điền lại còn có này công hiệu?

Dương Diệp áp chế trong lòng kinh hỉ cùng khiếp sợ, tâm tư lần thứ hai chìm vào trong cơ thể, lúc này vòng xoáy bên trong đan điền bảy con vương giai huyền thú tất cả đều vây quanh ở huyền khí trì chu vi, từng đôi to bằng nắm tay hai mắt khát khao nhìn chằm chằm cái kia huyền khí trong ao hai viên đại thụ, thế nhưng là không có một con dám tự ý đi động những kia trái cây, hiển nhiên, Tiểu gia hỏa tại những này huyền thú tâm bên trong còn là phi thường có lực chấn nhiếp!

Dương Diệp đưa mắt đầu đến băng linh quả bên trên, năm viên băng linh quả so với một người trưởng thành nắm đấm hơi lớn một ít, Dương Diệp phát hiện, tại băng linh quả vỏ trái cây mặt ngoài, có từng cái từng cái như cùng người thể kinh mạch màu trắng hoa văn, hơn nữa những này hoa văn còn đang lưu động, như từng cái từng cái bé nhỏ giun!

Dương Diệp mở hai mắt ra, trầm mặc một lát, thủ đoạn hơi động, một viên băng linh quả xuất hiện ở trên tay hắn, mới vừa tới tay, Dương Diệp chính là cảm giác lòng bàn tay mát lạnh, thấy lạnh cả người tự lòng bàn tay truyền về toàn thân hắn.

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, vội vã vận chuyển trong cơ thể huyền khí, xua tan sự lạnh lẽo này. Xem trong tay băng linh quả, Dương Diệp rốt cuộc biết cái kia Lãnh Tâm Nhiên tại sao muốn này băng linh quả, cái kia Lãnh Tâm Nhiên tu luyện chính là thuộc tính "Băng" công pháp, bản thân lại là Ngũ hành huyền khí bên trong thủy huyền khí, này băng linh quả đối với nàng tác dụng, hẳn là vô cùng lớn lao!

Chỉ là, này băng linh quả đến tột cùng có tác dụng gì? Đây là Dương Diệp lúc này không nghĩ ra.

Đang lúc này, Tử Điêu đột nhiên tiểu trảo vung lên, Dương Diệp trong tay băng linh quả xuất hiện ở nó trên vuốt, sau đó thân hình lóe lên, nó đi tới Dương Diệp trước, hai con tiểu trảo nâng băng linh quả đưa đến Dương Diệp bên mép, hiển nhiên, nó là đang gọi Dương

Diệp mau ăn...

Nhìn trước mặt Tử Điêu cùng băng linh quả, Dương Diệp môi mím mím, sau đó hỏi: "Cái này, ta thật sự có thể ăn?" Tiểu gia hỏa rất nhiều lúc là rất đáng tin, nhưng cũng có lúc là vô căn cứ, lại như lần trước tại đoạn hồn đáy vực, nó cho hắn cùng Tô Thanh Thi ăn cái kia đoàn tụ quả...

Tử Điêu chỉ trỏ đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo nâng băng linh quả hướng Dương Diệp khóe miệng lại đưa tiễn.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, ta thật sự ăn a?"

Lúc này, Tử Điêu khuôn mặt nhỏ phồng lên, hiển nhiên, nó hơi không kiên nhẫn. Thấy thế, Dương Diệp không dám ở kéo dài, há miệng ra đi, tại cái kia băng linh quả trên khinh cắn nhẹ, sau đó trực tiếp nuốt xuống...

Lạnh xuyên tim, đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, cảm giác cũng không tệ lắm, Dương Diệp lại cắn một cái... Rất nhanh, một viên băng linh quả liền tiến vào Dương Diệp trong bụng.

Ăn xong băng linh quả sau, Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, Dương Diệp hai mắt trợn tròn, hai tay vội vã che bụng, chỉ thấy lúc này Dương Diệp tóc chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được kết băng, rất nhanh, Dương Diệp cái trán, lông mày, con mắt, khóe miệng...

Không tới một hồi, Dương Diệp cả người bị đóng băng.

Một bên Tử Điêu trừng mắt nhìn, thân hình lóe lên, trực tiếp đi vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền...

Lúc này Dương Diệp đương nhiên là không chết, tuy rằng không chết, nhưng cũng nhanh gần đủ rồi, bị đóng băng sau, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn lại vận chuyển không được trong cơ thể huyền khí, liền ngay cả kiếm ý cũng không thi triển ra được, nói chung, hắn lúc này liền phảng phất đã biến thành một người bình thường, nếu như chỉ là vẻn vẹn như vậy, vậy còn không cái gì, hắn còn phát hiện, từng luồng từng luồng hơi lạnh thấu xương chính ăn mòn cơ thể hắn tế bào tổ chức...

Phát hiện cái này sau, một luồng khủng hoảng tâm tình tự Dương Diệp sâu trong nội tâm cấp tốc lan tràn ra, cơ thể hắn nhưng là có thể so với vương giai huyền thú tồn tại a, mà hiện tại nhưng không chống đỡ được sự lạnh lẽo này, quan trọng nhất chính là hắn lúc này lại vận chuyển không được huyền khí, liền kiếm ý đều không thể triển khai....

"Tiểu gia hỏa, ngươi lại khanh ta!" Lúc này, Dương Diệp trong lòng kêu rên.

Cái kia cỗ hơi lạnh thấu xương cũng không có bởi vì Dương Diệp kêu rên mà kết thúc, không chỉ có như vậy, trái lại còn càng ngày càng lạnh giá, mà Dương Diệp mặt ngoài thân thể khối băng cũng phải càng ngày càng dầy, không chỉ có như vậy, liền ngay cả Dương Diệp tọa mặt đất đều ngưng kết thành băng, mà những này băng còn tại triều sơn động chu vi lan tràn...

Nếu như lúc này Dương Diệp quan sát bên trong thân thể, hắn liền sẽ phát hiện trong cơ thể hắn mạch máu cùng kinh mạch cũng đã bị cái kia sự lạnh lẽo đông lại, nói cách khác, lúc này Dương Diệp sinh cơ đã tại bắt đầu chậm rãi biến mất.

Mà Dương Diệp lúc này lại là một chút biện pháp cũng không, không, phải nói còn có một cái biện pháp, vậy thì là liên hệ Tiểu gia hỏa, vậy mà lúc này Tiểu gia hỏa nhưng lại không biết tại sao đối với hắn kêu gọi không thèm quan tâm, chỉ là trốn ở cái kia Kim Sắc huyền khí trong ao....

Dần dần, Dương Diệp ý thức bắt đầu mơ hồ, lúc này hắn mới rõ ràng một cái đạo lý, vậy thì là thiên giai linh quả linh thảo là không thể ăn bậy...

H

Ttp:// T ruyencuatui.Net/

Rất nhanh, cái kia sự lạnh lẽo xâm nhập vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền, mà sẽ ở đó sự lạnh lẽo mới vừa gia nhập Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền thì, đột nhiên, Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền huyền khí trì đột nhiên sôi vọt lên, chợt, cái kia huyền khí trong ao Kim Sắc huyền khí giống như vỡ đê, tự huyền khí trong ao dâng trào lên!

Khi sự lạnh lẽo này gặp phải này cỗ Kim Sắc huyền khí trì thì, hàn ý trong nháy mắt tiêu tan, Kim Sắc huyền khí trì theo Dương Diệp đan điền, hướng về hắn cái kia bị đông cứng kết kinh mạch cấp tốc chảy tới, Kim Sắc huyền khí chỗ đi qua, Dương Diệp bị đông cứng kết mạch máu cùng kinh mạch trong nháy mắt khôi phục bình thường, mà cùng lúc đó, Dương Diệp bên ngoài cơ thể trên người những kia khối băng cũng đang chầm chậm hòa tan....

Một phút sau.

"Bành!"

Một đạo băng nát tan thanh ở trong sơn động vang lên, bị đóng băng Dương Diệp phá băng mà ra, theo khối băng phá nát còn có Dương Diệp toàn thân quần áo! Cùng lúc đó, những kia lưu động tại Dương Diệp kinh mạch mạch máu Kim Sắc huyền khí trong nháy mắt hướng về vòng xoáy bên trong đan điền tuôn tới, không tới một tức thời gian, những Kim Sắc đó huyền khí chính là trở lại vòng xoáy bên trong đan điền Kim Sắc huyền khí trì, bao quát Dương Diệp bình thường bên trong đan điền Kim Sắc huyền khí....

Mỗi một khắc, Dương Diệp mở hai mắt ra, hít sâu một hơi, Dương Diệp trên mặt hiện lên một vệt nghi hoặc, nhẹ giọng nói: "Chính mình lại một lần tăng lên tam phẩm cảnh giới!" Không sai, lúc này Dương Diệp đã là Tiên Thiên lục phẩm cảnh rồi!

Về phần tại sao, Dương Diệp cũng không phải rất rõ ràng, đột nhiên, Dương Diệp nghĩ đến Lãnh Tâm Nhiên câu nói kia 'Dùng một viên, có thể chống đỡ mười năm khổ tu' lẽ nào là này băng linh quả tác dụng? Nhưng là nếu như là mười năm khổ tu, vậy làm sao cũng không ngừng tăng lên tam phẩm cảnh chứ?

Đột nhiên, Dương Diệp làm như cảm giác được cái gì, cúi đầu nhìn phía thân thể của chính mình, khi thấy thân thể mình thì, Dương Diệp trực tiếp ngây người. <

------oOo------

Chương 215: Thực lực tăng lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên bản Dương Diệp da dẻ là màu đồng cổ, thế nhưng lúc này làn da của hắn đã đã biến thành màu vàng nhạt!

Tay phải chậm rãi phất quá lồng ngực, xúc tu (chạm tay) một mảnh cứng rắn cảm, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn lúc này thân thể, so với lúc trước, e sợ mạnh không chỉ gấp đôi a!

Nghĩ đến một hồi, Dương Diệp đại khái hiểu vì sao lại như vậy. Hắn lúc này thân thể biến hóa, có thể nói là bởi vì băng linh quả, bởi vì mạc lão từng nói cơ thể hắn, nói cơ thể hắn là cần kích thích mới có thể trở nên mạnh mẽ, hiển nhiên, lúc trước băng linh quả kích thích đã đầy đủ để hắn thân thể tăng cường, phải biết, lúc trước băng linh quả đối với hắn thân thể tạo thành thương tổn nhưng là đã không thấp lúc trước mạc lão cái kia u minh quỷ hỏa a!

Đương nhiên, nếu như vẻn vẹn là băng linh quả, khẳng định là không thể đem hắn thân thể tăng lên tới cái trình độ này, vào lần này tăng lên thân thể trong quá trình, hắn vòng xoáy bên trong đan điền Kim Sắc huyền khí hẳn là mới là chủ yếu nhất!

Kim Sắc huyền khí, lực công kích vô cùng cường đại, chữa trị năng lực cũng phải kinh khủng đến mức rất, hắn mỗi một lần bị vòng xoáy bên trong đan điền Kim Sắc huyền khí cọ rửa thân thể, cơ thể hắn cùng thực lực đều phải nhận được một cái chất bay vọt!

Nói tóm lại, hắn lần này thực lực tăng lên cùng thân thể tăng lên, chủ yếu là bởi vì Kim Sắc huyền khí cùng băng linh quả! Không phải vậy, chỉ dựa vào Kim Sắc huyền khí, cơ thể hắn sức mạnh cùng cảnh giới e sợ cũng tăng lên không tới cái trình độ này.

Đang lúc này, một tia sáng tím lóe qua, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trước, Tử Điêu vọt đến Dương Diệp trên bả vai, sau đó đầu nhỏ sượt sượt Dương Diệp gò má, hiển nhiên, nó lại đang ra vẻ...

Dương Diệp đem Tử Điêu ôm ở trước mặt, nhìn trước mắt này con hiện tại vô cùng khéo léo Tiểu gia hỏa, nghiêm túc nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi là không phải cố ý muốn ta ăn cái kia băng linh quả, sau đó dẫn cái kia Kim Sắc huyền khí trợ giúp ta?" Hắn không ngốc, Tiểu gia hỏa là không thể hại hắn, đây là không thể nghi ngờ, thế nhưng lúc trước Tiểu gia hỏa tại hắn bước ngoặt sinh tử nhưng là đúng hắn bỏ mặc, vậy chỉ có một cái giải thích, vậy thì là Tiểu gia hỏa đã sớm dự liệu được, đồng thời nó còn có đối sách!

Tử Điêu con ngươi chuyển động, Dương Diệp thấy thế, vội vã nâng lên nó đầu nhỏ, nói: "Đừng cho ta nói dối, ngươi là không phải cố ý để ta như vậy, sau đó để cái kia vòng xoáy đến giúp đỡ ta tăng cao thực lực?"

Một lát, tại Dương Diệp nhìn kỹ, Tử Điêu chỉ trỏ đầu nhỏ...

Thấy thế, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hỏi: "Ngươi có thể cái kia vòng xoáy giao lưu?"

Tử Điêu lần này lắc đầu.

"Vậy ngươi vừa nãy đúng vậy dùng đoán?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tử Điêu có chút chột dạ, thân hình lóe lên, rơi vào Dương Diệp trên bả vai, sau đó đầu nhỏ dùng sức sượt Dương Diệp gò má...

Dương Diệp cười khổ lắc lắc đầu, vòng xoáy đan điền mạnh mẽ, hắn là sớm có lĩnh hội, thế nhưng vòng xoáy đan điền nhưng là chưa bao giờ sẽ chủ động trợ giúp hắn, trừ phi là hắn sắp ngỏm rồi thời điểm, hiển nhiên, Tiểu gia hỏa vừa nãy cử động đúng vậy đánh ý đồ này....

Chỉ là vạn nhất vòng xoáy đan điền thật sự thấy chết mà không cứu...

Dương Diệp không nghĩ xuống, bởi vì cái kia đã không có ý nghĩa, thực lực của hắn đến rồi cái chất bay vọt là sự thật không thể chối cãi, hiện tại hắn đối mặt Thanh Vân Bảng trên những yêu nghiệt kia, tự tin tự nhiên là lại gia tăng mấy phần. Đặc biệt hắn hiện tại thân thể cường hãn độ, cư hắn phỏng chừng, coi như so với không được ban đầu cái kia vượn người kim cương bộ tộc cái kia thanh niên áo bào tím, nhưng hẳn là cũng kém không phải quá nhiều rồi!

Cho tới trong nhân loại, e sợ thế hệ tuổi trẻ không mấy cái thân thể là có hắn cường hãn!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp hỏi Tử Điêu, nói: "Tiểu gia hỏa, ta có thể hay không tại ăn một viên cái kia băng linh quả?" Nếu như mỗi ăn một viên, thực lực của hắn cùng thân thể đều như thế lột xác, vậy hắn còn có hai viên...

Tử Điêu vội vã lắc lắc đầu, tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp bụng, sau đó tiểu trảo vung vẩy lên, tựa hồ là muốn biểu đạt cái gì...

Dương Diệp cười cợt, nói: "Được rồi, đừng có gấp, ta hiện tại sẽ không đi ăn!" Hắn đương nhiên rõ ràng Tử Điêu ý tứ, Tử Điêu ý tứ là không thể ăn, bởi vì hắn vòng xoáy đan điền lần này nhất định sẽ thấy chết mà không cứu, phải biết, cái kia vòng xoáy đan điền không phải là cái gì ngu xuẩn ngoạn ý, đối phương cũng sẽ không trên hắn cùng Tiểu gia hỏa lần thứ hai coong!

"Bành!"

Đang lúc này, sơn động ở ngoài đột nhiên phát sinh một đạo tiếng nổ vang rền, chợt, sơn động một trận đất trời rung chuyển, sau một khắc, toàn bộ sơn động trong nháy mắt than sụp xuống.

Đứng ở ở giữa hang núi Dương Diệp biến sắc mặt, chân phải đột nhiên đạp, thân thể hướng trên bắn lên, đồng thời, rút kiếm quay về phía trên những kia than sụp xuống đá tảng đúng vậy một chém!

"Bành!"

Tử Linh kiếm chỗ đi qua, vô số đá tảng rải rác mà xuống!

Nhảy ra sơn động sau khi, Dương Diệp rơi vào đã sụp xuống phía trên hang núi, nhìn về phía xa xa, chỉ thấy cách đó không xa, cái kia lúc trước tại đáy vực râu quai nón đại hán chính tử nhìn chòng chọc hắn!

Hiển nhiên, sơn động sụp xuống sự đúng vậy này râu quai nón đại hán làm!

Nhìn thấy râu quai nón đại hán, Dương Diệp mí mắt giật lên, hắn không nghĩ tới đối phương lại đuổi lại đây, đồng thời thầm nghĩ trong lòng vui mừng, nếu như đối phương tại sớm một chút đến, chỉ sợ hắn liền thật sự lành ít dữ nhiều.

"Nhân loại, giao ra băng linh quả thụ, không phải vậy ta ăn sống rồi ngươi!" Râu quai nón đại hán nhìn Dương Diệp, trong thanh âm mang theo không hề che giấu chút nào sát ý cùng tức giận.

"Ngươi là làm sao tìm được đến ta!" Dương Diệp hỏi ngược lại.

"Nhân loại, coi như ngươi hóa thành tro tàn, ta khiếu lang cũng sẽ không quên mùi của ngươi! Xem ở ngươi trên bả vai Tiểu gia hỏa mức, giao ra băng linh quả thụ, ta để cho các ngươi rời đi!" Râu quai nón đại hán trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Xin lỗi, ngươi tới chậm, cái kia trái cây đã bị ta ăn!"

"Nhân loại, ngươi khi ta là ngớ ngẩn sao?" Tên là khiếu lang râu quai nón đại hán tức giận nói: "Một mình ngươi loại, dám ăn sống cái kia băng Linh thánh quả? Coi như là ta huyền thú đế quốc linh giai hoá hình huyền thú cũng không dám ăn sống, ngươi muốn lừa gạt ai? Ta nói câu cuối cùng, giao ra băng Linh thánh thụ cùng băng Linh thánh quả, không phải vậy ngày hôm nay đúng vậy giờ chết của ngươi!"

Nghe được khiếu lang, Dương Diệp mí mắt giật lên, cái kia băng linh quả thậm chí ngay cả linh giai cường giả cũng không dám ăn sống, mà hắn lại ăn sống rồi.... Vào giờ phút này, Dương Diệp đột nhiên cảm thấy chính mình thật sự thật ngưu bài! Tại sao? Linh giai cường giả đều chuyện không dám làm, hắn một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả nhưng là làm, này còn không ngưu bài sao?

Thấy Dương Diệp không nói lời nào, khiếu lang hai tay nắm chặt lên, tức giận nói: "Nhân loại, cuối cùng hỏi một lần, ngươi trao trả là không giao!" Nếu như không phải kiêng kỵ đối phó trên người cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa, hắn khiếu lang có thể sẽ không như thế dông dài!

Dương Diệp vẫy vẫy tay, sau đó nói: "Bảo vật, người có đức chiếm lấy, không, phải nói có thực lực giả cư chi, ta thừa nhận, thực lực ngươi rất tốt, thế nhưng ngươi thật sự không nên đơn độc một người đuổi theo, một mình ngươi đuổi theo, không phải chịu chết sao?"

Nghe vậy, lần này đổi khiếu lang mí mắt giật lên, lúc trước hắn bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, chưa hề nghĩ tới vấn đề này, hiện tại Dương Diệp nói chuyện, hắn đột nhiên nghĩ tới, một mình hắn tựa hồ đối với phó không được trước mắt này một người một Tiểu gia hỏa a. Phải biết, hiện tại có thể không nhân loại kia nữ tử kiềm chế, hắn là cần một chọi hai a!

Nghĩ tới đây, khiếu lang nhìn phía Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu, sau đó nói: "Ngươi là ta huyền thú bộ tộc, vì sao phải cùng 1 người loại đồng thời? Không sợ ngươi bộ tộc bị vương tru cửu tộc sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, tên trước mắt này lại sử dụng kế phản gián, muốn phân hoá hắn cùng Tiểu gia hỏa, không thể không nói đối phương chủ ý này đánh còn là vô cùng tốt, chỉ là này có thể sao?

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó chỉ chỉ khiếu lang, vừa chỉ chỉ Dương Diệp, tựa hồ là đang gọi khiếu lang theo Dương Diệp...

Dương Diệp trợn tròn mắt, đối phương nhưng là hoá hình huyền thú a, tuy rằng không phải linh giai, nhưng cũng phải hoá hình a, có nhân loại chân chính trí tuệ a, làm sao có khả năng theo hắn đây? Tiểu gia hỏa thực sự là nghĩ tới quá ngây thơ rồi!

Quả nhiên, khiếu lang trong nháy mắt nổi giận, một luồng cuồng bạo sát ý tự trong cơ thể dâng trào mà ra, giận dữ hét: "Ngươi lại gọi ta tuỳ tùng một kẻ loài người, ngươi là đang làm nhục ta sao?"

Nhìn thấy khiếu lang lại dám đối với mình phát hỏa, Tử Điêu cũng nổi giận, thân hình lóe lên, xuất hiện ở khiếu lang cách đó không xa, sau đó tiểu trảo vung lên, một tia sáng tím trong nháy mắt đi tới khiếu lang trước...

Nhìn thấy lại là quỷ dị này công kích, khiếu lang mí mắt giật lên, công kích này, coi là thật là vô cùng quỷ dị a. Tay phải nắm chặt thành nắm đấm, quay về cái kia xuất hiện ở trước mặt hắn tử quang đúng vậy oanh một cái!

"Bành!"

Tử quang tiêu tan, khiếu lang hướng sau rút lui mấy bước, nhưng mà đúng vào lúc này, một tia sáng tím nhưng là đột ngột xuất hiện ở hắn rút lui phía sau...

------oOo------

Chương 216: Đánh cược!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Khiếu lang đột nhiên không kịp chuẩn bị, bị tử quang oanh vững vàng, tử quang bên trong ẩn chứa khủng bố năng lượng trực tiếp đem khiếu lang oanh hướng Dương Diệp bên này bay tới!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, ngay khi khiếu lang thân thể mới vừa bị tử quang nổ bay một khắc đó, lại là một tia sáng tím xuất hiện ở khiếu lang ngay phía trước, liền, khiếu lang chính là dùng hắn cái kia thân thể khôi ngô thẳng tắp đánh vào tử quang bên trên...

"Bành!"

Lại là một đạo nổ vang thanh ở giữa sân vang lên...

Liền như vậy, vẻn vẹn là mấy tức thời gian, khiếu lang chính là trúng vào gần chừng mười đạo tử quang!

"Gào!"

Khiếu lang thân thể trên không trung đột nhiên đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt khôi phục bản thể, khôi phục bản thể sau khiếu lang, ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sau đó thả người nhảy một cái, hướng về Tử Điêu thẳng tắp đánh tới, tốc độ nhanh chóng, làm cho một bên Dương Diệp đều trở nên động dung, bất quá Dương Diệp vẫn là lựa chọn khoanh tay đứng nhìn, ngoại trừ bởi vì là Tiểu gia hỏa ý tứ ở ngoài, cũng bởi vì hắn tin tưởng Tiểu gia hỏa!

Cho tới nay, Dương Diệp đều tin tưởng một điểm, vậy nếu không có linh giai trở xuống huyền thú có thể làm gì đạt được Tiểu gia hỏa!

Đúng như dự đoán, ngay khi khiếu lang đánh về phía Tử Điêu thì, Tử Điêu thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở khiếu lang nguyên lai chỗ đứng, cùng lúc đó, một tia sáng tím trong nháy mắt xuất hiện ở khiếu lang trước.

"Bành!"

Khiếu lang trốn không thể tránh, mạnh mẽ đã trúng này một cái tử quang! Bất quá lấy sức phòng ngự của nó, này một cái tử quang cũng không có cho nó tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn, nhiều lắm cũng chính là đau lòng đau lòng mà thôi...

Đứng ở Tử Điêu nguyên lai chỗ đứng, khiếu lang thân hình run lên, khôi phục hình người, lúc này tại khiếu mặt sắc, che kín vẻ nghiêm túc, nhìn Tử Điêu, khiếu lang ngưng trọng nói: "Ngươi đến tột cùng là lai lịch ra sao!"

Tiểu gia hỏa không hề trả lời nó, chỉ là tiểu trảo chỉ chỉ khiếu lang, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp, hiển nhiên, nó còn tại gây sự chú ý trước này con hoá hình huyền thú chủ ý!

Một bên Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, Tiểu gia hỏa ý nghĩ này là thật, nhưng hiện thực tuyệt đối là tàn khốc, thu phục này con mạnh mẽ hoá hình huyền thú? Ngược lại hắn là không bao nhiêu tự tin, giết hay là còn khả năng...

Quả nhiên, phẫn nộ vẻ mặt trong nháy mắt che kín khiếu lang cái kia thô cuồng trên mặt, chỉ thấy tay phải hắn nhắm thẳng vào Dương Diệp, nói: "Ngươi muốn ta tuỳ tùng một kẻ loài người? Hắn một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh nhân loại, có tư cách gì để ta khiếu lang tuỳ tùng? Hắn phối sao?" Hắn không biết trước mắt này cái thần bí Tiểu gia hỏa vì sao lại theo một kẻ loài người, thế nhưng hắn là tuyệt đối sẽ không, đừng nói trước mắt kẻ nhân loại này chỉ là Tiên Thiên cảnh, coi như là linh giả cảnh, Tôn giả cảnh, hắn cũng phải sẽ không tuỳ tùng!

Hắn nhưng là nắm giữ thần thú huyết thống Khiếu Thiên ma lang bộ tộc tinh anh! Tuỳ tùng một kẻ loài người? Đùa gì thế!

Tử Điêu cũng nổi giận, tiểu trảo vung lên, chuẩn bị lần thứ hai cho khiếu lang một chút giáo huấn, đang lúc này, Dương Diệp ngăn cản Tử Điêu, sau đó nhìn về phía khiếu lang, nói: "Khiếu lang, chúng ta đến đánh cuộc thế nào? Đương nhiên, ngươi cũng có thể không đánh, bất quá ngươi cũng nhìn thấy, lấy ngươi sức lực của một người, ngươi là tuyệt đối làm bất quá chúng ta!"

Khiếu lang mí mắt giật lên, liếc mắt nhìn có chút tức giận Tử Điêu, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, trầm mặc một lát, cuối cùng mới nói: "Nhân loại, đánh cái gì đánh cược!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng âm thầm vui vẻ, trên mặt mặt không biến sắc nói: "Ngươi ta một trận chiến, ta như thua, ta đem cái kia băng linh quả thụ trả lại ngươi, nếu như ngươi thua, ngươi phải cùng ta mười năm! Chỉ là mười năm, lấy các ngươi huyền thú tuổi thọ, mười năm bất quá là chuyện trong nháy mắt, thế nào?"

"Ngươi ta đánh một trận?" Khiếu mặt nổi lên hiện nồng đậm xem thường, nói: "Nếu như không có nó giúp ngươi, nhân loại, ta bất cứ lúc nào liền có thể đưa ngươi tạo thành thịt nát!"

Dương Diệp nhún vai một cái, nói: "Khiếu lang, đừng nói những này không ý nghĩa, ngươi chỉ cần nói đánh cược cùng không cá cược là được!"

Khiếu lang hai mắt híp lại, trầm giọng nói: "Nhân loại, ngươi là thật lòng?"

"Tự nhiên!" Dương Diệp gật đầu một cái nói.

"Nó không tham dự?"

"Không!"

"Nhưng là ta không tin ngươi!" Khiếu lang nói: "Nhân loại các ngươi đều là một ít tham lam giả dối hạng người, lật lọng sự đối với cho các ngươi tới nói, là chuyện thường như cơm bữa, không phải sao?"

Đang lúc này, Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu đột nhiên vọt đến giữa trường, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ chính nó, tựa hồ đang thế Dương Diệp đảm bảo...

Thấy thế, khiếu lang không nói lời nào. Tại Thập Vạn Đại Sơn, bình thường huyền thú đều là phi thường coi trọng chữ tín, bởi vì không giữ chữ tín, ngươi sẽ không sống được nữa, đặc biệt những kia thực lực cường hãn huyền thú, chúng nó chú trọng hơn tín dụng, bởi vì nếu như không giữ chữ tín, là không ai đồng ý thần phục bọn họ!

Mà trước mắt này cái thần bí Tiểu gia hỏa thực lực... Không thể nói nó thực lực rất cường hãn, nhưng cũng tuyệt đối không thể nói nó thực lực rất yếu, ngược lại hắn là không muốn theo chân nó chiến đấu.

Trầm mặc một lát, khiếu lang nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: "Nhân loại, ta cùng ngươi đánh cuộc!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Nếu như không muốn làm ta tay chân cùng đoạt lại băng Linh thánh thụ, ngươi tốt nhất vẫn là khôi phục bản thể cho thỏa đáng!"

Khiếu lang cười nhạo một tiếng, nói: "Nhân loại, ngươi quá để mắt chính ngươi, mười quyền, mười quyền bên trong giải quyết ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp âm thầm lắc lắc đầu, xem ra khinh địch bất cẩn không chỉ có là nhân loại rất nhiều huyền giả trí mạng khuyết điểm, huyền thú cũng phải a. Ngược lại trong lòng hắn là âm thầm quyết định, mặc kệ đối mặt bất cứ kẻ địch nào, hắn đều sẽ không khinh địch bất cẩn, bởi vì khinh địch bất cẩn thường thường liền mang ý nghĩa đưa mạng....

"Nhân loại, ngươi động thủ trước đi, không phải vậy sau đó ngươi liền không có cơ hội rồi!" Khiếu lang ngạo nghễ mà đứng, nhạt tiếng nói.

Dương Diệp gật gật đầu, thủ đoạn buông lỏng, Tử Linh kiếm hóa thành một tia sáng tím bay lên bầu trời, cùng lúc đó, chân phải đột nhiên đạp, mượn mặt đất truyền đến lực đẩy, thân thể dường như một viên đạn pháo bình thường hướng về khiếu lang bắn mạnh tới, khi cách khiếu lang chỉ có mấy trượng khoảng cách thì, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào tật phong ngoa bên trong, đồng thời sử dụng tới tật phong bộ, tại tật phong ngoa cùng tật phong bộ gia trì dưới, lúc này Dương Diệp tốc độ đột nhiên thêm nhanh hơn gấp đôi không ngừng, mấy trượng khoảng cách trong nháy mắt đạt đến!

Nhìn thấy tình cảnh này, khiếu lang như trước mặt không biến sắc, tốc độ tại nhanh có thể thế nào? Có thể phá tan hắn phòng ngự sao? Tại hắn nghĩ đến, là không thể!

Đi tới khiếu lang trước mặt sau, Dương Diệp tay trái khẽ động, chợt, một luồng ác liệt khủng bố vô hình kiếm ý dâng trào ra, tay phải hơi động, rút kiếm quay về khiếu lang ngực thẳng tắp đâm tới.

Đối mặt này con vương giai hoá hình huyền thú, hắn Dương Diệp đương nhiên sẽ không bất cẩn, vì lẽ đó vừa bắt đầu, hắn chính là trực tiếp sử dụng tới kiếm ý, hơn nữa còn là tầng thứ hai!

Khi Dương Diệp sử dụng tới kiếm ý thời gian, khiếu lang sắc mặt rốt cục thay đổi, hắn biết hắn khinh địch, bất quá lúc này đã chậm, bởi vì hắn cùng Dương Diệp trong lúc đó khoảng cách thực sự quá gần rồi, hơn nữa bởi hắn bất cẩn, đối phương chiếm tiên cơ ky, nói cách khác, lúc này hắn là đến thật sự ngạnh ai Dương Diệp chiêu kiếm này rồi!

"Xì!"

Ẩn kiếm không có một chút nào trở ngại chính là phá tan rồi khiếu lang phòng ngự, tự khiếu lang ngực xuyên thấu mà qua, mà lúc này khiếu lang cũng làm ra phản kích, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng, quay về Dương Diệp môn thẳng tắp đánh tới.

Dương Diệp thủ đoạn buông lỏng, thả ra ẩn kiếm, đầu đi phía trái một bên lệch đi, tránh thoát khiếu lang nắm đấm, sau đó chân phải khinh trừng mặt đất, thân thể thừa cơ thân thể hướng phía trước va chạm, thẳng tắp đánh vào khiếu lang thân thể bên trên.

"Bành!"

Hai người vừa mới tiếp xúc, chính là cấp tốc phân ra, Dương Diệp hướng sau rút lui lục bộ, mà khiếu lang cũng tương tự là hướng sau rút lui lục bộ!

Đang lúc này, khiếu lang đột nhiên tròng mắt co rụt lại, thân hình hơi động, chuẩn bị thiểm cách tại chỗ, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, chỉ thấy hắn ngực đột nhiên quỷ dị mà bắn ra một luồng máu tươi, một cái kiếm động xuất hiện lần nữa ở nơi ngực của hắn.

Cúi đầu nhìn một chút trước ngực mình hai cái lỗ máu, khiếu lang sắc mặt nghiêm túc cực kỳ, ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp, trầm giọng nói: "Không nhìn thấy kiếm, quỷ dị kiếm kỹ, còn có nhân loại bên trong trong truyền thuyết kiếm ý, nhân loại, không phải không thừa nhận, lúc trước ta coi thường ngươi!"

Đúng, Dương Diệp cho tới nay còn có một chiêu lá bài tẩy, vậy thì là ngự kiếm thuật thêm ẩn kiếm, loại này quỷ dị phương thức công kích, từ trình độ nào đó tới nói, đã không kém Tử Điêu cái kia quỷ dị tử quang. Đương nhiên, vẫn là không sánh bằng Tử Điêu tử quang, bởi vì hắn chiêu này, vẫn là có dấu vết để lần theo, mà Tiểu gia hỏa tử quang, cái kia nhưng là chân chính xuyên thấu không gian trở ngại!

Nhìn khiếu lang trước ngực hai cái kiếm động, Dương Diệp bất đắc dĩ lắc lắc đầu, này huyền thú thân thể đúng vậy cường hãn, đã trúng hắn hai kiếm, lại còn cùng không có chuyện gì như thế, nếu như là nhân loại, hiện tại hắn đã tại quét tước chiến lợi phẩm rồi! <

------oOo------

Chương 217: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khiếu lang lần này không có đang tiếp tục khinh địch, cơ thể hơi run lên, khôi phục ra bản thể, chân trước hơi uốn lượn, chợt, đột nhiên trừng, thân thể cao lớn hướng về Dương Diệp thẳng tắp đạn bắn tới.

Ngoại trừ số ít huyền thú ở ngoài, đại đa số huyền thú phương thức công kích đều là loại này thẳng thắn, như vậy tuy rằng đơn giản một chút, nhưng không thể không nói, này đối với nhân loại còn là phi thường hữu hiệu. Đương nhiên, còn có một chút huyền thú là có thiên phú chiến kỹ!

Nhìn thấy khiếu lang đụng tới, Dương Diệp sắc mặt hơi nghiêm nghị lên, mặc kệ như thế nào, trước mắt này con gia hỏa thực lực còn là vô cùng tốt, nếu như hôm nay hắn không tăng cao thực lực, muốn muốn thu thập đối phương, e sợ phải lá bài tẩy ra hết, mà hiện tại, hiện tại không dùng tới, hắn vừa tăng cao thực lực, vừa vặn có thể nắm đối phương đến luyện tay nghề một chút!

Dương Diệp nhẹ buông tay, ẩn kiếm trôi nổi ở không trung, cùng lúc đó, ở tại song quyền bên trên, kim quang thiểm hiện ra, tại khiếu sói tới đến trước mặt hắn mấy trượng khoảng cách thì, Dương Diệp song vừa co chân, sau đó đột nhiên trừng, thân thể bắn lên, không trung, huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, lăng không đạp xuống, sau đó hữu quyền quay về khiếu lang đầu thẳng tắp đánh tới!

Cùng lúc đó, trên bầu trời Tử Linh kiếm hóa thành một tia sáng tím hướng về khiếu lang bắn nhanh mà đi, đương nhiên, ẩn kiếm cũng không nhàn rỗi, lấy mắt thường không nhìn thấy quỹ tích, hướng về khiếu lang bắn như điện mà đi.

Dương Diệp hình thể cùng khiếu lang hình thể sự chênh lệch không thể nghi ngờ là to lớn, thế nhưng cái kia sức mạnh nhưng là chênh lệch không lớn!

"Bành!"

Dương Diệp cùng khiếu lang tàn nhẫn mà đụng vào nhau, một người một lang vừa mới tiếp xúc, chính là cấp tốc phân ra. Mà ngay khi tách ra trong nháy mắt đó, khiếu lang trên người chính là thêm ra hai đạo vết máu, đó là Tử Linh kiếm cùng ẩn kiếm tạo thành!

Một người một lang vừa tách ra, chính là lần thứ hai hướng về đối phương đâm đến.

Giữa trường, một thanh Tử Linh kiếm tại khiếu lang chu vi không ngừng lóe lên, Tử Linh kiếm mỗi một lần lấp lóe, đều sẽ tại khiếu lang trên người mang theo một đạo vết máu...

Một phút sau, một người một lang phân ra, một người một lang lần này không có tại nhằm phía đối phương rồi! Lúc này, khiếu lang trên người, đã xuất hiện lít nha lít nhít vết máu, phóng tầm mắt nhìn, thật là khủng bố!

Dương Diệp nhìn trên người che kín thương tổn khiếu lang, sau đó nói: "Khiếu lang, còn cần tiếp tục tiếp tục đánh? Ngươi phòng ngự ta có thể phá tan, ngươi không có ưu thế rồi!"

Khiếu lang thân hình run lên, khôi phục bản thể, nhìn Dương Diệp, nói: "Nhân loại, không thể không nói, ngươi xác thực rất mạnh, chỉ là ngươi muốn để ta làm ngươi tay chân, đây căn bản là không thể sự, là ngươi buộc ta!"

Dứt lời, khiếu lang thân hình lần thứ hai run lên, trong nháy mắt khôi phục bản thể!

"Gào gừ!"

Khôi phục bản thể khiếu lang ngửa đầu hét dài một tiếng, chỉ thấy thân thể của nó đột nhiên bành trướng lên, khiếu lang thân thể càng lúc càng lớn, cái kia trên người vảy giáp cũng phải càng ngày càng nhiều, càng ngày càng dầy, mà nguyên bản tại trên người nó những kia vết máu lại tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục nhanh chóng! Không chỉ có như vậy, Dương Diệp còn khiếp sợ phát hiện, tại khiếu lang phần lưng hai bên, tựa hồ có cái gì muốn phá giáp mà ra tự!

Rất nhanh, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, một đôi đen kịt cánh khổng lồ tự khiếu lang phần lưng chui ra!

Không chỉ có như vậy, lúc này khiếu lang bản thể so với lúc trước chí ít lớn hơn một phần ba!

Thấy thế, Dương Diệp mí mắt giật lên, này Khiếu Thiên làm chính là cái nào vừa ra?

"Gào!"

Khiếu lang ngửa đầu hét dài một tiếng, to lớn huyết miệng quay về Dương Diệp đột nhiên phun một cái, chợt, chỉ thấy một đạo dài khoảng sáu trượng, ba trượng đến khoan nguyệt năng lượng màu trắng quang nhận bắn nhanh hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, giáp tra kim quang hữu quyền quay về này đạo năng lượng quang nhận đột nhiên đánh tới!

"Bành!"

Một đạo năng lượng nổ vang thanh ở giữa sân vang lên, quang nhận tiêu tan, mà Dương Diệp nhưng là tại này cỗ sóng khí bên dưới rút lui mười mấy bước, tại nắm đấm phải của hắn trên, càng là xuất hiện một mảnh vết máu!

Nhìn trên nắm tay cái kia một mảnh vết máu, Dương Diệp sắc mặt lần đầu nghiêm nghị lên, tay phải một chiêu, Tử Linh kiếm bay đến trong tay hắn, tuy rằng hắn không biết tên lớn trước mắt này đến cùng là chuyện gì xảy ra, thế nhưng hắn biết một chút, vậy thì là này con tên to xác đột nhiên trở nên mạnh mẽ, hơn nữa là rất mạnh!

Một đòn không thể trọng thương Dương Diệp, khiếu lang cái kia hai cái to bằng nắm tay hai mắt nhất thời lộ ra một vệt hung quang, màu đen cánh một phiến, thân thể to lớn nhất thời hóa thành một đạo hắc tuyến bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp, tốc độ nhanh chóng, làm cho Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, bởi vì hắn lại không cách nào tránh né đối phương tốc độ này!

Bất đắc dĩ, Dương Diệp không chút nghĩ ngợi đúng vậy rút kiếm một chém!

"Bành!"

Dương Diệp cảm giác cánh tay kịch liệt tê rần, chợt, một nguồn sức mạnh tự Tử Linh kiếm bên trong truyền đến, làm cho hắn hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui, tại xoa xoa mặt đất rút lui gần mười trượng sau, Dương Diệp một tiếng hét to, chân phải đột nhiên đạp, rút lui thân thể này mới ngừng lại.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, từng luồng từng luồng huyền khí giống như là thuỷ triều hiện lên tay trái Tử Linh kiếm bên trong, theo huyền khí không ngừng tràn vào, Tử Linh kiếm lần thứ hai bùng nổ ra óng ánh tử mang cùng ánh vàng, một đạo tiếng kiếm reo càng là ở giữa sân vang vọng mà lên, cùng lúc đó, hai tầng kiếm ý cũng phải dâng trào ra, lung hướng về phía khiếu lang.

Cảm nhận được Dương Diệp kiếm ý áp chế cùng ràng buộc, khiếu lang ngửa đầu hét dài một tiếng, một luồng khí thế kinh khủng tự trong cơ thể dâng lên, chống lại Dương Diệp kiếm ý, cùng lúc đó, sau lưng cặp kia đen kịt cánh cũng phải kịch liệt phiến chuyển động, theo cánh kích động, từng luồng từng luồng dũng mãnh kình phong khuếch tán mà ra, khiếu lang chu vi mặt đất nhất thời bạo liệt ra!

Dương Diệp khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía khiếu lang, nói: "Khiếu lang, lần này, chúng ta một quyết thắng bại!"

Khiếu lang hét dài một tiếng, thả người nhảy một cái, thân thể khổng lồ trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp, như tốc độ quá nhanh, lúc này khiếu lang cái kia thân thể cao lớn đã biến bắt đầu mơ hồ, tại hắn nguyên lai chỗ đứng đến hắn qua, càng là xuất hiện từng đạo từng đạo tàn ảnh!

Không chỉ có như vậy, nơi hắn đi qua mặt đất càng là phảng phất địa chấn giống như vậy, một khối tiếp theo một khối bạo liệt ra, một đạo rãnh vú sâu hoắm chói mắt xuất hiện ở giữa trường.

Một bên quan chiến Tử Điêu lần đầu trong mắt hiện lên một vệt lo lắng, tiểu trảo bên trên, nhàn nhạt tử quang thoáng hiện đi ra.

Dương Diệp mặt không biến sắc, chỉ là nắm Tử Linh kiếm tay hơi nắm thật chặt. Khi cảm nhận được khiếu lang cái kia khí tức kinh khủng thì, Dương Diệp trong mắt đột nhiên lóe qua vẻ tàn nhẫn, rút kiếm một chém; "Phá!"

Một vệt kim quang phóng lên trời, tại Kim Sắc huyền khí cùng kiếm ý hai tầng gia trì dưới, Dương Diệp Tử Linh kiếm chỗ đi qua, không khí trong nháy mắt bị nát tan xé rách, từng đạo từng đạo khí bạo vẻ tại Dương Diệp bên tai không ngừng vang lên.

Tại Tử Điêu cái kia lo lắng trong ánh mắt, Dương Diệp Tử Linh kiếm rốt cục cùng khiếu sói tới một cái thân mật tiếp xúc!

Vừa mới tiếp xúc, thoáng vắng lặng, chợt...

H

"Ầm!"

Một đạo nổ vang rung trời thanh ở giữa sân vang lên, một cơn gió lớn đột nhiên xuất hiện ở hai người chu vi, Dương Diệp cùng khiếu lang chỗ đứng trong nháy mắt sụp xuống, một người một lang trực tiếp lún xuống dưới!

Không nghi ngờ chút nào, Dương Diệp Tử Linh kiếm phá tan rồi khiếu lang phòng ngự, thế nhưng là cũng không có cho khiếu lang tạo thành trí mạng thương tổn, bởi vì một đạo kiếm thương đối với khiếu lang cái kia thân thể to lớn tới nói, vẫn còn có chút bé nhỏ không đáng kể. Dương Diệp sở dĩ còn muốn sử dụng kiếm, là bởi vì hắn nhất định phải nổ nát khiếu lang khí thế kia, chỉ cần đối phương khí thế tản đi, hắn mới có thể có cơ hội đem đối phương đánh ngã!

Hiển nhiên, tại kiếm ý gia trì dưới hậu phát chế nhân không nghi ngờ chút nào nát tan khiếu lang khí thế!

Tại phá tan khiếu lang phòng ngự trong nháy mắt đó, Dương Diệp chính là bỏ qua Tử Linh kiếm, thả người nhảy một cái, nhảy đến khiếu lang trên lưng, sau đó song quyền dường như hạt mưa bình thường quay về khiếu lang trên lưng rơi đi, cùng lúc đó, Tử Linh kiếm cùng ẩn kiếm cũng phải không ngừng tại khiếu lang quanh thân bổ, đâm....

Khiếu lang đương nhiên sẽ không bó tay chịu trói, mang theo Dương Diệp trên mặt đất đụng phải, mặt đất va bất tử Dương Diệp, liền mang theo Dương Diệp đi trang vách núi, không tới một hồi, toàn bộ sân bãi chính là khắp nơi bừa bộn, đâu đâu cũng có từng cái từng cái hố sâu....

Mỗi một khắc, khiếu lang đột nhiên ngừng lại, bởi vì Tử Linh kiếm cùng ẩn kiếm nằm ngang ở cổ của nó nơi, chỉ thấy Dương Diệp đứng ở trên lưng nó, lạnh lùng nói: "Khiếu lang, nếu như ngươi còn không chịu thua, ta sẽ phải để đầu của ngươi cùng cái cổ dọn nhà, ngươi có thể thử một chút xem xem là ngươi cổ cứng còn là của ta kiếm ngạnh!"

Dương Diệp chung quy vẫn là dối trá, bởi vì Tử Điêu vừa nãy đem khiếu lang nhược điểm nói cho hắn, đúng, khiếu lang nhược điểm đúng vậy nơi cổ, bởi vì khiếu lang nơi cổ vảy giáp so với những nơi khác bạc rất nhiều, nếu như Dương Diệp kiếm thêm vào kiếm ý, phải đem cổ đối phương chặt đứt, là không có chút khó khăn gì!

Khiếu lang trong mắt lộ ra một luồng ai sắc, đúng, nó thất bại thua với một kẻ loài người, hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo phòng ngự cùng tốc độ tại mặt của đối phương trước, căn bản không có nửa điểm tác dụng, trên lưng kẻ nhân loại này không chỉ có thể dễ dàng phá tan hắn phòng ngự, đối phương thân thể phòng ngự cũng so với hắn không kém bao nhiêu, này, chuyện này quả thật đúng vậy tập hợp nhân loại cùng huyền thú hai người ưu điểm a!

Nếu như nhân loại đều hướng về sau lưng kẻ nhân loại này như vậy, cái kia huyền thú đế quốc e sợ đến muốn hủy diệt...

Tuy rằng như vậy, thế nhưng muốn hắn đường đường thần thú huyết thống Khiếu Thiên ma lang tinh anh tuỳ tùng một kẻ loài người, đó là hoàn toàn không thể, hắn tử cũng sẽ không!

"Gào!"

Khiếu lang ngửa đầu phát sinh một đạo gào thét thanh, dùng cái kia cái cổ hướng về Dương Diệp kiếm lau qua đi...

------oOo------

Chương 218: Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đương nhiên sẽ không để cho này khiếu lang liền chết đi như thế, tại khiếu lang cái cổ muốn tiếp xúc được Tử Linh kiếm thì, Dương Diệp hơi suy nghĩ, Tử Linh kiếm hóa thành một tia sáng tím bay đến trong tay hắn.

Tự sát chưa thành, khiếu lang thân hình run lên, khôi phục bản thể, nhìn Dương Diệp, hai mắt muốn phun lửa, hét giận dữ nói: "Nhân loại, ngươi muốn nhục nhã ta?"

"Nhục nhã ngươi?" Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó hít một tiếng, nói: "Khiếu lang, ngươi lúc trước nói ta nhân loại nói không giữ lời, yêu thích lật lọng, có thể ngươi huyền thú đế quốc huyền thú làm sao không phải là? Ngươi ta trong lúc đó từng có ước định, ngươi như thua, làm ta tay chân mười năm, mà ngươi hiện tại nhưng muốn tuyển chọn đổi ý, ngươi, thực sự để ta xem thường!"

Nói xong, Dương Diệp ôm Tử Điêu xoay người liền đi. Tử Điêu tựa hồ có hơi không cam lòng, nhưng vẫn là tôn trọng Dương Diệp lựa chọn, không có gây sự rồi!

Nhìn Dương Diệp cùng Tử Điêu bóng lưng, khiếu lang biểu hiện trên mặt một trận biến ảo, một lát, hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: "Nhân loại, không muốn dùng loại này thấp kém phép khích tướng. Ta khiếu lang thua lên, từ nay về sau, ta đúng vậy ngươi tay chân!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, trên mặt nổi lên một vệt sắc mặt vui mừng, khi hắn xoay người nhìn khiếu lang thì, trên mặt lại khôi phục yên tĩnh, nói: "Ngươi đã chắc chắn chứ?"

"Đương nhiên!" Khiếu lang hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: "Bất quá ta có một điều kiện, vậy thì là tại mười năm này bên trong, ta mỗi một năm có thể khiêu chiến ngươi một lần, nếu như ta thua, ta liền tiếp tục làm ngươi tay chân, nếu như ta thắng, ta liền có thể rời đi, làm sao?"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó chính là gật gật đầu, nói: "Có thể!" Đối với Dương Diệp tới nói, có một cường giả không ngừng ở bên người không ngừng thúc giục hắn, đây là một chuyện tốt, có áp lực mới có động lực mà!

"Ta nên làm gì mới có thể tin tưởng ngươi!" Dương Diệp nhìn về phía khiếu lang, trầm giọng nói. Hắn khẳng định là phải đem đối phương thu vào vòng xoáy đan điền, thế nhưng đối với này con thực lực mạnh mẽ vương giai huyền thú, hắn khẳng định là không yên lòng, vòng xoáy đan điền sự, hắn cũng không dám tiết lộ ra ngoài, không phải vậy này nam vực e sợ đều không hắn Dương Diệp vinh thân chỗ!

Khiếu lang hơi nhướng mày, nói: "Nhân loại, ta khiếu lang nói chuyện giữ lời, nói cùng ngươi mười năm hãy cùng ngươi mười năm!"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nhìn về phía Tử Điêu, hi vọng Tử Điêu có biện pháp gì hay không.

Tử Điêu hiểu ý, hai mắt chớp chớp, trầm mặc một lát, Tử Điêu hai mắt đột nhiên sáng ngời, thân hình lóe lên, đi tới khiếu lang cùng Dương Diệp trung gian, sau đó tiểu trảo quay về khiếu lang nhẹ nhàng vung lên, từng đạo từng đạo mỏng manh tử quang trong nháy mắt tại khiếu lang chỗ mi tâm cắt ra một đạo tơ máu, đón lấy, nó rồi hướng Dương Diệp mi tâm vung lên, tương tự, Dương Diệp mi tâm cũng xuất hiện một đạo tơ máu.

Tại Dương Diệp cùng khiếu lang không rõ trong ánh mắt, Tử Điêu tiểu trảo lần thứ hai vung lên, sau đó hai người chỗ mi tâm đột nhiên bay ra một giọt máu tươi, tại tử quang bao vây, hai giọt máu tươi ở giữa sân chậm rãi dung hợp lên, theo máu tươi dung hợp, một bên khiếu lang chỗ mi tâm, đột nhiên chậm rãi ngưng tụ chỗ một cái kỳ dị dấu ấn.

Mà đang lúc này, khiếu lang đột nhiên kinh hãi đến biến sắc, nhìn Tử Điêu hoảng sợ nói: "Linh hồn khế ước, lại là linh hồn khế ước, linh hồn khế ước đã thất truyền đạt vạn năm, ngươi đến tột cùng là cái gì huyền thú, lại sẽ hiểu được này thượng cổ bí pháp..."

Tử Điêu không có lý khiếu lang, tiểu trảo lần thứ hai vung lên, sau đó cái kia tử quang bên trong huyết châu nhất thời bay vào Dương Diệp mi tâm chỗ, cùng lúc đó, Dương Diệp chính là cảm giác được một cái cảm giác kỳ dị, cái này cảm giác kỳ dị hắn xác thực không biết nên nói như thế nào, ngược lại đúng vậy hắn cùng cái kia khiếu lang trong lúc đó thật giống có cái gì liên hệ, không, phải nói thật giống có thể cảm ứng được khiếu lang tất cả!

Tử Điêu vỗ vỗ tiểu trảo, sau đó thân hình lóe lên, trực tiếp rơi xuống Dương Diệp trên bả vai.

"Tiểu gia hỏa, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Dương Diệp nhìn trên bả vai Tử Điêu, cau mày hỏi.

"Là linh hồn khế ước!" Trả lời chính là khiếu lang, chỉ thấy khiếu lang như thất hồn giống như nhìn Tử Điêu, lẩm bẩm nói: "Tại vạn năm trước, nhân loại sáng tạo ra đến bí pháp, có thể cùng ta huyền thú bộ tộc ký kết điều ước bất bình đẳng, sau đó nô dịch ta huyền thú bộ tộc. Tại năm đó, ta huyền thú bộ tộc một lần từng suýt chút nữa nhân vì cái này khế ước mà diệt tộc. Cuối cùng ta huyền thú đế quốc xuất hiện một vị kinh diễm mới tuyệt thiên tài, tại hắn dưới sự hướng dẫn, ta huyền thú đế quốc cùng nhân loại phát sinh dài đến hơn một ngàn năm đại chiến, cuối cùng, nhân loại các ngươi không thể không thỏa hiệp, tiêu hủy hết thảy loại này khống chế huyền thú bí pháp, đến vậy sau này, nam vực tại cũng không có ai sẽ loại bí pháp này, ta không nghĩ tới, nó lại sẽ!"

Nói đến đây, khiếu mặt sắc đột nhiên dữ tợn lên, nhìn Tử Điêu gầm hét lên: "Ngươi nếu là ta huyền thú bộ tộc, vì sao phải trợ giúp nhân loại dùng loại bí pháp này tới đối phó ta huyền thú bộ tộc? Ngươi chẳng lẽ không biết, nếu là loại bí pháp này tại chảy ra đi ra ngoài, sẽ đối với ta huyền thú bộ tộc tạo thành bao lớn uy hiếp sao? Tại sao? Ngươi tại sao phải làm như vậy?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, không hề trả lời khiếu lang, chỉ là tiểu trảo vung lên, sau đó khiếu lang trực tiếp bị đưa vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền.

Tiến vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền sau, khiếu lang mê man nhìn một chút giữa trường tất cả, khi thấy cái kia bảy con vương giai huyền thú thì, khiếu lang biến sắc mặt, rất nhanh, ánh mắt của hắn từ bảy con vương giai huyền thú trên người di ra, bởi vì hắn phát hiện vòng xoáy bên trong đan điền Kim Sắc huyền khí trì, khi thấy Kim Sắc huyền khí trì thì, khiếu lang hai mắt đột nhiên lượng lên, sau đó bản năng hướng về huyền khí trì nhào tới!

Nhưng mà đúng vào lúc này, Tử Điêu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, bên cạnh cái kia bảy con vương giai huyền thú cũng phải đi tới Tử Điêu bên cạnh, sau đó đem khiếu lang bao quanh vây vào giữa. Đùa giỡn, chúng nó ở trong này lâu như vậy đều không có cơ hội tiếp xúc những Kim Sắc đó huyền khí, trước mắt cái này mới tới gia hỏa dựa vào cái gì vừa đến đã muốn đi giữ lấy cái kia Kim Sắc huyền khí trì?

Lúc này khiếu lang cũng bình tĩnh lại, hắn tựa hồ đã quên lúc trước linh hồn khế ước chuyện, nhìn Tử Điêu, yết hầu lăn lăn, sau đó có chút lấy lòng nói: "Để ta đi vào, ta cảm giác, chỉ cần ta đi vào, ta liền có thể trong khoảng thời gian ngắn tiến vào linh giai!"

Tử Điêu lắc lắc đầu nhỏ, hai mắt không quen nhìn chằm chằm khiếu lang, tiểu trên vuốt, càng là có nhàn nhạt tử quang thoáng hiện.

"Cầu ngươi, để ta vào đi thôi, liền đợi một thời gian ngắn..."

Tử Điêu như trước lắc lắc đầu, đùa giỡn, cái kia huyền khí trì nhưng là nó, bất luận người nào đều không thể tới gần!

Khiếu lang có chút cuống lên, nếu như là những khác vương giai huyền thú ngăn hắn, hắn khẳng định là một quyền liền đập tới, thế nhưng trước mắt này con Tiểu gia hỏa, hắn không dám a! Hắn không ngu ngốc, hắn đương nhiên biết này con Tiểu gia hỏa tại được kêu là Dương Diệp nhân loại trong lòng địa vị, còn có tại những này vương giai huyền thú trong lòng địa vị, nếu như hắn dám hướng về nó động thủ, kết quả kia khẳng định là hắn bị đánh thành thịt nát!

"Ta thật sự..." Khiếu lang còn muốn nói điều gì, thế nhưng lúc này, một tia sáng tím đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó bên cạnh cái kia bảy con vương giai huyền thú một tiếng gào lên giận dữ, sau đó chính là hướng về hắn đánh tới!

Rất nhanh, Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền truyền ra từng đạo từng đạo tiếng kêu rên.

Khiếu lang thực lực là phi thường cường, một mình đấu, bảy con vương giai huyền thú không có một con là hắn đối thủ, nhưng nếu như bảy con cùng tiến lên, coi như là Dương Diệp cũng chỉ có chạy phần, huống chi bên cạnh còn có Tử Điêu tại cái kia phụ trợ...

Một phút sau, khiếu lang xuất hiện ở Dương Diệp trước, lúc này khiếu lang hơi có chút chật vật, trên mặt thanh một khối tử một khối, y phục trên người cũng phải rách rách rưới rưới.

Nhìn Dương Diệp, khiếu lang khóe miệng giật giật, sau đó nói: "Nhân loại, ta không biết ngươi không gian kia đến cùng là chuyện gì xảy ra, cũng không muốn biết, ta chỉ muốn biết, ta làm ngươi tay chân, có thể hay không mượn dùng cái kia đến giúp đỡ ta tăng cao thực lực?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đầu tiên, ngươi làm ta tay chân, là bởi vì ngươi ta trong lúc đó cá cược quan hệ, vì lẽ đó, cho dù không có bất kỳ thù lao, ngươi cũng phải làm ta tay chân, không phải sao? Còn nữa, cái kia đồ vật là Tiểu gia hỏa, ngươi muốn mượn dùng, có thể, chỉ cần nó đồng ý, ta không có nửa điểm ý kiến!"

Kỳ thực Dương Diệp rất sớm đã có để những kia huyền thú mượn Kim Sắc huyền khí trì đến tăng cao thực lực, thế nhưng cuối cùng hắn vẫn là từ bỏ, tại sao? Bởi vì lúc này thực lực của hắn vẫn là quá yếu, mà những kia vương giai huyền thú nếu như một khi thăng cấp thành linh giai, vậy thì đã biến thành một đám linh giai a, đến lúc đó, hắn cùng Tiểu gia hỏa chỉ sợ cũng không thể đang khống chế chúng nó.

Vì lẽ đó, không phải hắn không cho những kia huyền thú thăng cấp, mà là không thể, coi như muốn làm cho đối phương thăng cấp, cũng nhất định phải hắn cùng Tiểu gia hỏa một người trong đó đạt đến linh giai! Mà Tiểu gia hỏa tựa hồ cũng rõ ràng đạo lý này, vì lẽ đó cho tới nay nó đều chiếm lấy Kim Sắc huyền khí trì, không cho những kia huyền thú tiến vào bên trong!

------oOo------

Chương 219: Kiếm Tông nội chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, lúc này khiếu lang có chút hối hận rồi, không phải hối hận trở thành Dương Diệp tay chân, mà là hối hận vừa nãy đắc tội Tiểu gia hỏa. Nếu như không đắc tội này con Tiểu gia hỏa, hắn chỉ cần đi vào trong đó, nhiều nhất một năm hắn chính là có thể tăng lên tới linh giai! Linh giai a, nếu như theo: Đè bình thường tu luyện, hắn chí ít còn cần chí ít thật thời gian mấy năm a!

Thấp giọng thở dài, khiếu lang nói: "Nhân loại, ta hiện tại có chút rõ ràng nó tại sao muốn theo ngươi. Ngươi bên trong không gian kia huyền khí, đối với chúng ta huyền thú có trí mạng sức hấp dẫn, dưới cái nhìn của ta, e sợ không có cái gì huyền thú năng đủ chống đối ngươi không gian mê hoặc. Thứ ta mạo muội hỏi một câu, cái kia đến tột cùng là cái gì? Ngươi có thể yên tâm, cho dù ta biết rồi cũng sẽ không nói ra đi, ngươi ta trong lúc đó có linh hồn khế ước, nó có thể bất cứ lúc nào nắm giữ sự sống chết của ta!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Khiếu lang, ngươi chỉ cần thực hiện ngươi ta trong lúc đó ước định là có thể. Ngươi yên tâm, các thời cơ đến, ta sẽ để ngươi được toại nguyện!"

Nghe vậy, khiếu lang không nói chuyện, gật gật đầu, hóa thành một tia sáng tím đi vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền.

Khiếu lang tiến vào vòng xoáy đan điền sau, Dương Diệp lúc này mới nhìn về phía Tử Điêu, sau đó xoa xoa Tử Điêu đầu nhỏ, nói: "Tiểu gia hỏa, cái kia cái linh hồn khế ước đến tột cùng là cái gì?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, cũng không lắc đầu cũng không gật đầu.

Thấy thế, Dương Diệp cười cợt, không ở truy hỏi, đem Tử Điêu ôm vào trong lòng, sau đó hướng về xa xa thiểm vút đi.

Thấy Dương Diệp không ở truy hỏi, Dương Diệp trong lòng Tử Điêu trừng mắt nhìn, trong mắt, có tia sáng kỳ dị lóe qua.

...

Cách thanh vân sơn mạch hơn một ngàn dặm ở ngoài toà kia sáu thế lực lớn đại biểu tụ tập trên đỉnh ngọn núi, một con cấp chín hắc ưng đột nhiên bay tới rơi vào huyền thú bên này Hổ tôn giả trên bả vai, một hồi lâu sau, Hổ tôn giả tròng mắt co rụt lại, nhìn phía thanh vân các người, lịch tiếng nói: "Thanh vân bên trong dãy núi xuất hiện một cái thần bí huyền thú, mà này con huyền thú lại cùng một kẻ loài người cùng nhau, này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!"

Nghe vậy, một bên nguyên bản nhắm mắt dưỡng thần Tô Thanh Thi đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, một vệt lo lắng thoáng hiện mà qua.

Thanh vân hơi nhướng mày, nói: "Hổ tôn giả, đây muốn hỏi ngươi mới là, ngươi huyền thú bộ tộc huyền thú không phải kiêu ngạo rất sao? Nó làm sao sẽ cùng một kẻ loài người cùng nhau?"

Hổ tôn giả hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: "Thanh vân, đừng làm cho ta biết nó là bị ngươi nhân loại khống chế, không phải vậy, hanh..."

Thanh vân cười gằn một tiếng, nói: "Hổ tông nguyên, ngươi cũng đừng ở chỗ này nói dọa. Không chừng cái kia cái thần bí huyền thú là tự nguyện theo nhân loại kia huyền giả đây?"

"Mặc kệ có phải là tự nguyện, hắn đều chắc chắn phải chết rồi!" Hổ tông nguyên lạnh lùng nói: "Lúc này thanh vân bên trong dãy núi, không chỉ có ta huyền thú đế quốc tinh anh tại đuổi bắt tên thiếu niên kia, liền ngay cả ngươi nhân loại hết thảy huyền giả cũng tại đuổi bắt hắn, mặc hắn có bản lãnh thông thiên cũng trốn không thoát này thanh vân sơn mạch!"

Nói đến đây, hổ tông nguyên đột nhiên nhìn phía thanh vân, nói: "Có người nói đuổi bắt thiếu niên kia, vẫn là ngươi nguyên môn Nguyên Đồng ra lệnh, làm sao, thanh vân, ngươi nguyên môn đối với thiếu niên kia khống chế huyền thú phương pháp rất có hứng thú?"

Thanh vân trong mắt hàn mang lóe lên, không có trả lời, xoay người nhìn phía thanh vân sơn mạch, nhíu mày lên, thầm nghĩ: "Lấy Nguyên Đồng thực lực làm sao có khả năng để được kêu là Dương Diệp thiếu niên chạy thoát đây, chẳng lẽ lại đã xảy ra biến cố gì à..."

Nhìn thấy thanh vân không đáp lời, hổ tông nguyên hừ lạnh một tiếng, trong mắt hiện ra một vệt lạnh lẽo sát ý, nói khẽ với con kia cấp chín hắc ưng nói rồi vài câu, sau đó con kia hắc ưng chính là hướng về thanh vân sơn mạch bay qua. Mặc kệ thiếu niên kia là làm sao cùng cái kia cái thần bí huyền thú cùng nhau, hắn đều sẽ không để cho đối phương sống mà đi ra Thập Vạn Đại Sơn! Bởi vì nếu như thiếu niên kia phương pháp bị nguyên môn nắm giữ, đối kia Thập Vạn Đại Sơn huyền thú bộ tộc tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn khổng lồ!

Một bên Tô Thanh Thi nhìn thanh vân sơn mạch phương hướng, tay ngọc chậm rãi nắm chặt, trong đôi mắt đẹp, vẻ lo âu càng ngày càng đậm...

Xác thực, lúc này thanh vân bên trong dãy núi, nhân loại cùng huyền thú không có tại lẫn nhau nhằm vào, bởi vì mọi người có một cái cùng chung mục tiêu, vậy thì là tìm kiếm Dương Diệp.

Có thể nói, lúc này Dương Diệp là cả thế gian đều là kẻ địch!

Bất quá Dương Diệp cũng không để ý, có Tiểu gia hỏa hỗ trợ che dấu hơi thở, này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, căn bản không có huyền thú cùng nhân loại có thể phát hiện đạt được hắn. Hơn nữa ngoại trừ số ít mấy cái huyền thú cùng nhân loại huyền giả ở ngoài, cái khác huyền thú cùng nhân loại gặp phải hắn cơ vốn là chịu chết đến. Lần này Tiểu gia hỏa cũng không có đối với những kia huyền thú nhân từ, phàm là lục soát Dương Diệp huyền thú, đều là bị nó chủ động cho giết chết rồi!

Một chỗ trong rừng cây, Tư Đồ Vinh mang theo Kiếm Tông mấy người chính chung quanh tìm tòi Dương Diệp, sau lưng hắn Mộ Dung Yêu đột nhiên dừng bước, nhìn Tư Đồ Vinh nói: "Tư Đồ Vinh, ngươi coi là thật muốn nghe cái kia nguyên môn Nguyên Đồng, đi truy sát Dương Diệp?"

Tư Đồ Vinh dừng bước, xoay người nhìn Mộ Dung Yêu, lạnh lùng nói: "Mộ Dung Yêu, ta biết ngươi cùng Dương Diệp trong lúc đó có vấn đề, thế nhưng xin ngươi đừng đã quên, Dương Diệp nhưng là suýt chút nữa hại ta Kiếm Tông thành vì mọi người chi địch! Hắn rõ ràng có thể khống chế vương giai huyền thú, nhưng là không đem phương pháp giao ra đây, để ta nhân loại cùng huyền thú trong lúc đó đại chiến thảm bại mà về, loại này vì tư lợi người, ngươi còn muốn giữ gìn hắn?"

Mộ Dung Yêu trên mặt lộ ra không hề che giấu chút nào khinh bỉ cùng châm chọc, nói: "Tư Đồ Vinh, ta xem ngươi là sợ Dương Diệp uy hiếp địa vị của ngươi chứ? Cũng phải, lấy Dương Diệp bày ra tiềm lực cùng thực lực, muốn vượt qua ngươi Tư Đồ Vinh vậy căn bản không cần quá lâu thời gian, thậm chí lần này Thanh Vân Bảng đệ nhị so với đạt được thành tích so với ngươi càng tốt hơn. Thêm vào hắn cùng ngươi vốn là có ân oán, vì lẽ đó ngươi muốn đẩy hắn vào chỗ chết, ta rất lý giải. Thế nhưng, ngươi việc công trả thù riêng liền việc công trả thù riêng, còn không nên nói như vậy đường hoàng, này cũng làm người ta xem thường rồi!"

Tư Đồ Vinh biến sắc mặt, trong mắt sát ý chợt lóe lên, lạnh giọng nói: "Mộ Dung Yêu, đừng tưởng rằng ta không dám giết ngươi!"

Mộ Dung Yêu cười gằn một tiếng, nói: "Tư Đồ Vinh, thành thật mà nói, ta đã sớm xem ngươi khó chịu, nếu như không phải vì Kiếm Tông tại Thanh Vân Bảng trên xếp hạng, ta thật muốn một chiêu kiếm kết quả ngươi!"

"Chỉ bằng ngươi?" Tư Đồ Vinh khinh thường nói: "Mộ Dung Yêu, ta thừa nhận, ngươi cùng Dương Diệp tiềm lực đều rất mạnh, thế nhưng vậy thì như thế nào? Các ngươi một cái chỉ là Tiên Thiên thất phẩm, một cái chỉ là Tiên Thiên nhị phẩm, mà ta đã Tiên Thiên cửu phẩm, hơn nữa ta còn tập sẽ Kiếm Tông địa giai kiếm kỹ, các ngươi có tư cách gì cùng thực lực khiêu chiến ta?"

Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, không nói nữa, xoay người liền đi. Đạo bất đồng, mưu cầu khác nhau, nàng thực sự là không muốn cùng Tư Đồ Vinh các người cùng nhau rồi!

Nhìn Mộ Dung Yêu xoay người rời đi, Tư Đồ Vinh trong mắt hàn quang lóe lên, sau một khắc, trường kiếm trong tay quay về Mộ Dung Yêu đúng vậy vừa bổ, một đạo trắng như tuyết kiếm khí mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng quay về Mộ Dung Yêu bắn nhanh mà đi.

Do dự dưới, Tư Đồ Vinh chung quy vẫn là lựa chọn ra tay. Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ bên trong, chỉ có Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn, nếu như đem hai người này ngoại trừ, cái kia trong tương lai thời gian trong, hắn chính là Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ bên trong người số một! Đương nhiên, quan trọng nhất chính là Mộ Dung Yêu biết hắn tại thanh vân bên trong dãy núi đối với Dương Diệp làm tất cả.

Hắn biết, hắn tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong đối với Dương Diệp làm cũng không thế nào quang minh, nếu như Mộ Dung Yêu truyền quay lại Kiếm Tông, kiếm kia tông cao tầng nhất định sẽ đối với hắn có không tốt ảnh hưởng, vì lẽ đó Mộ Dung Yêu nhất định phải tử!

Nhận ra được sau lưng kiếm khí kéo tới, Mộ Dung Yêu mặt cười biến đổi, đột nhiên xoay người, thủ đoạn hơi động, trường kiếm trong tay đột nhiên đúng vậy một chiêu kiếm bổ tới, không, phải nói rất nhiều kiếm, bởi vì trong nháy mắt, Mộ Dung Yêu chính là bổ ra chí ít mười kiếm, chỉ là bởi tốc độ quá nhanh, vì lẽ đó xem ra như một chiêu kiếm!

"Xì!"

Kiếm trực tiếp đem Tư Đồ Vinh kiếm khí đánh tan, Mộ Dung Yêu trường kiếm chỉ xéo Tư Đồ Vinh, sau đó nói: "Tư Đồ Vinh, đối với đồng môn đệ tử ra tay, ngươi là muốn đã chết rồi sao?"

Thấy Mộ Dung Yêu một chiêu kiếm đánh tan kiếm khí của chính mình, Tư Đồ Vinh mí mắt giật lên, hắn cùng Mộ Dung Yêu chưa bao giờ từng giao thủ, vì lẽ đó cho tới nay đối với Mộ Dung Yêu thực lực đều là chỉ là mơ hồ phỏng chừng, thế nhưng bây giờ nhìn lại, hiển nhiên, suy đoán của hắn có chút thấp. Hắn có lòng tin chiến thắng Mộ Dung Yêu, thế nhưng hắn không tự tin chém giết Mộ Dung Yêu!

Hít sâu một hơi, Tư Đồ Vinh nhìn phía bên cạnh vài tên Kiếm Tông đệ tử, sau đó nói: "Cùng tiến lên, giết nàng!" Mấy người đều là hắn tâm phúc, hắn tự nhiên không cần kiêng kỵ.

Tại Tư Đồ Vinh bên cạnh vài tên Kiếm Tông đệ tử nhìn nhau một chút, sau đó mấy người không đang do dự, lấy ra chính mình huyền kiếm, chỉ về Mộ Dung Yêu.

Tại Kiếm Tông, tương tự là cần chiến đội, trạm đúng rồi, ngày ấy sau tháng ngày đương nhiên có thể dễ chịu, mà nếu như làm sai, kết quả kia tự nhiên không cần nói cũng biết. Mà lúc này, bọn họ đều lựa chọn đứng ở Tư Đồ Vinh bên này, bởi vì Tư Đồ Vinh là Tiên Thiên cửu phẩm!

------oOo------

Chương 220: Chim sẻ ở đằng sau?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong rừng cây, Mộ Dung Yêu ngạo nghễ mà đứng, trường kiếm chỉ xéo Tư Đồ Vinh, mà tại nàng bên cạnh, đã nằm xuống mấy cỗ thi thể lạnh như băng, những thi thể này tự nhiên là những kia Kiếm Tông đệ tử.

Nàng Mộ Dung Yêu xưa nay không phải lòng dạ mềm yếu hạng người, trước đây nàng không đúng Tư Đồ Vinh động thủ, đó là bởi vì đại cục, thế nhưng hiện tại, đối phương đều muốn đẩy nàng vào chỗ chết, nàng đương nhiên sẽ không cổ hủ còn muốn đi nhìn chung cái gì đại cục . Còn cái gì tình đồng môn, vậy chỉ có ngốc đến đỉnh cao người mới sẽ vào lúc này còn đem này mịt mờ đồ vật!

Lúc này Tư Đồ Vinh sắc mặt nghiêm túc nhìn Mộ Dung Yêu, hắn không nghĩ tới, vẻn vẹn chỉ là mấy hiệp, bên cạnh hắn vài tên Kiếm Tông đệ tử sẽ chết ở Mộ Dung Yêu dưới khoái kiếm, Mộ Dung Yêu khoái kiếm, làm cho hắn có một tia cảm giác nguy hiểm!

Bất quá mặc kệ như thế nào, Mộ Dung Yêu đều phải phải chết!

Nghĩ tới đây, Tư Đồ Vinh trong cơ thể huyền khí vận chuyển lên, một cơn gió lớn bỗng dưng mà lên, trường kiếm trong tay sáng như tuyết lên, trên thân kiếm, ánh kiếm thoáng hiện, tay phải vi khẽ nâng lên, trường kiếm chỉ về Mộ Dung Yêu, nói: "Mộ Dung Yêu, ta thừa nhận, trước đây ta xác thực là có chút coi thường ngươi, bất quá này không liên quan, bởi vì ngươi ngày hôm nay nhất định sẽ tử!"

Mộ Dung Yêu lông mày nhíu lại, nói: "Thử xem?"

Tư Đồ Vinh tròng mắt co rụt lại, chợt, thân hình hơi động, hóa thành một đạo tàn ảnh quay về Mộ Dung Yêu bắn mạnh tới, khi đi tới Mộ Dung Yêu trước mặt thời gian, trường kiếm trong tay quay về Mộ Dung Yêu cái cổ đột nhiên đúng vậy một vệt.

Mộ Dung Yêu thân thể đột nhiên dường như bẻ gẫy giống như ngửa ra sau, tránh thoát Tư Đồ Vinh chiêu kiếm này, sau đó mũi chân nhẹ chút mặt đất, thân thể dường như bay lượn giống như hướng sau nhanh chóng thối lui mười mấy mét khoảng cách.

Ngay khi nàng muốn giáng trả thì, đột nhiên, nàng tròng mắt co rụt lại, nhìn phía bên phải cách đó không xa, nói: "Ai!"

Nghe vậy, Tư Đồ Vinh cũng phải dừng lại tiếp tục truy kích, nhìn về phía bên trái hắn.

"Thật là nhạy cảm sức cảm ứng!" Theo một đạo lời nói thanh, một cái thanh niên người mặc trường bào màu đen tự một cây đại thụ sau lưng đi ra.

Khi thấy người thanh niên này thì, Tư Đồ Vinh cùng Mộ Dung Yêu biến sắc mặt, nhân vì là người thanh niên này là Quỷ Tông cái kia Lý Tiên Quân!

Lý Tiên Quân nhìn Mộ Dung Yêu cùng Tư Đồ Vinh, cười cợt, sau đó nói: "Đáng tiếc, nguyên vốn còn muốn nhìn Kiếm Tông đồng môn tương tàn ni , nhưng đáng tiếc nhưng là bị phát hiện. Hai vị, các ngươi tiếp tục, ta bảo đảm không ra tay, làm sao?"

"Ngươi cho chúng ta là ngớ ngẩn sao?" Tư Đồ Vinh lạnh lùng nói.

Lý Tiên Quân lắc lắc đầu, nói: "Vậy thì thật là đáng tiếc, xem ra chỉ có thể ta tự mình ra tay rồi, hai vị là cùng tiến lên, vẫn là từng cái từng cái đến?" Nói đến đây, Lý Tiên Quân dừng một chút, sau đó cười cợt, nói: "Vẫn là cùng lên đi, giải quyết các ngươi, ta thật về đại tần đế quốc, không phải vậy trở lại không tốt đối với tông môn bàn giao!"

"Ngông cuồng!" Tư Đồ Vinh khinh thường nói: "Lý Tiên Quân, bản ngã còn không muốn đi tìm ngươi, thế nhưng không nghĩ tới ngươi nhưng chính mình đưa tới cửa, vừa vặn, ta cùng nhau giải quyết ngươi cùng yêu nữ này!" Truyện đăng nhanh nhất tại TruyenCv[.]com

Nghe được Tư Đồ Vinh, một bên Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, vô tri cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là không biết mình vô tri, mà trước mắt này Tư Đồ Vinh liền thuộc về người như thế.

Lý Tiên Quân thấy buồn cười, sau đó lắc lắc đầu, nói: "Không nghĩ tới Kiếm Tông còn có ngươi loại này kỳ hoa, cũng được, trước hết để ta giải quyết ngươi đi!"

Dứt lời, Lý Tiên Quân thủ đoạn hơi động, một thanh cán dài màu đen liêm đao xuất hiện ở trong tay hắn, liêm đao thật dài, cùng Lý Tiên Quân thân cao gần như, tại liêm đao lưỡi dao gió nơi, từng sợi từng sợi bé nhỏ đỏ tươi tơ máu tại lưỡi dao gió nơi không khô động, cực kỳ quỷ dị! Liêm đao xuất hiện ở trong tay hắn sau, Lý Tiên Quân thân thể đột nhiên biến mất ở tại chỗ, hóa thành một đạo hắc tuyến trong nháy mắt đi tới Tư Đồ Vinh trước mặt, sau đó tay oản hơi động, màu đen liêm đao chính là hướng về Tư Đồ Vinh cái cổ câu qua đi!

Tư Đồ Vinh lạnh rên một tiếng, trường kiếm hướng về liêm đao cách cản lại, nhưng mà. . .

"Coong!"

Một đạo kim thiết gãy vỡ thanh ở giữa sân vang lên, chợt, màu đen liêm đao như trước tốc độ không giảm hướng về Tư Đồ Vinh đầu cắt qua đi, Tư Đồ Vinh kinh hãi, cũng may hắn phản ứng không chậm, thân thể đột nhiên lóe lên, nhưng mà vẫn là trì một chút.

"Xì!"

Một cái lỗ tai mang theo một luồng máu tươi bay ra ngoài.

Lý Tiên Quân cũng không có truy kích, bởi vì một thanh trường kiếm chẳng biết lúc nào đi tới phía sau hắn, hai chân xoay tròn, thân thể đột nhiên quay lại, tiếp cổ tay lần thứ hai hơi động, liêm đao quay về đã đi tới trước mặt hắn trường kiếm câu qua đi!

"Coong!"

Kim thiết gãy vỡ thanh lần thứ hai ở giữa sân vang lên.

Tay cầm trường kiếm Mộ Dung Yêu biến sắc mặt, mũi chân nhẹ chút mặt đất, thân thể vội vàng thối lui, thoát ly liêm đao phạm vi công kích.

Lý Tiên Quân như trước không có truy kích, chỉ là xoay người nhìn sắc mặt dữ tợn Tư Đồ Vinh, nói: "Ta biết ngươi nắm chắc bài, ngươi hiện tại có thể triển khai ra. Bởi vì nếu như ngươi tại không triển khai, chỉ sợ cũng không có cơ hội triển khai."

Tư Đồ Vinh hít sâu một hơi, sau đó trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, mỗi một khắc, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào hai chân bên trong, sau đó thân hình hơi động, thân thể biến mất ở tại chỗ, tốc độ nhanh chóng, làm cho Lý Tiên Quân cùng Mộ Dung Yêu trực tiếp sửng sốt. . .

Kỳ thực, Lý Tiên Quân cùng Mộ Dung Yêu sửng sốt không phải là bởi vì Tư Đồ Vinh tốc độ quá nhanh, mà là bởi vì Tư Đồ Vinh đi tới phương hướng, nói chuẩn xác là Tư Đồ Vinh chạy. . . Đúng, Tư Đồ Vinh thân hình hơi động, thân thể hướng sau bạo vút đi, không tới mấy tức thời gian chính là biến mất ở Lý Tiên Quân cùng Mộ Dung Yêu trong tầm mắt. . .

Một lát, Lý Tiên Quân lắc đầu nở nụ cười, nói: "Đây chính là Kiếm Tông trẻ tuổi một đời người đại biểu?" Nói xong, lại xoay người nhìn Mộ Dung Yêu, nói: "Đáng tiếc ngươi lúc trước còn để lại đến giúp hắn, mà hắn hiện tại nhưng là xá ngươi mà đi! Kỳ thực, hai người ngươi nếu là liên thủ, ta quá nửa là muốn rút đi! Dù sao thực lực của ngươi còn là vô cùng tốt."

"Hiện tại một mình ta, ngươi ắt có niềm tin tuyệt đối giết chết ta sao?" Mộ Dung Yêu nhạt tiếng nói. Đối với Tư Đồ Vinh cử động, nàng đã không nghĩ nữa, bởi vì vừa nghĩ tới cùng người như thế là đồng môn, nàng liền cảm thấy mất mặt!

Lý Tiên Quân cười cợt, nói: "Biết ta tại sao không đuổi theo hắn sao?" Hỏi xong, không giống nhau : không chờ Mộ Dung Yêu trả lời, hắn chính là tiếp tục nói: "Bởi vì mục tiêu của ta là ngươi, hắn cho dù trở lại đại tần đế quốc, hắn cũng chẳng làm được trò trống gì. Thế nhưng ngươi nhưng không như thế, lấy thiên phú của ngươi, nếu là đạt đến Tiên Thiên cửu phẩm, coi như là ta cũng không nắm có thể chiến thắng ngươi! Vòng thứ hai thi đấu bên trong, chúng ta không nhất định có thể gặp phải, vì lẽ đó, hiện tại là giải quyết ngươi thời cơ tốt nhất!"

"Vậy chúng ta một chiêu quyết sinh tử, làm sao?" Mộ Dung Yêu trường kiếm chậm rãi giơ lên, nhắm thẳng vào Lý Tiên Quân.

Lý Tiên Quân khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vệt nụ cười, nói:

"Ta chính có ý đó!"

Mộ Dung Yêu không nói nữa, thân thể chậm rãi bay lên trời, thủ đoạn hơi động, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, hai tay cầm kiếm chậm rãi giơ lên, thoáng chốc, một cơn gió lớn bỗng dưng mà hiện, cùng lúc đó, trường kiếm trong tay kịch liệt chiến lên, phảng phất có cái gì khủng bố đồ vật muốn từ trong đó tránh ra!

Lý Tiên Quân hai mắt híp lại, trong mắt loé ra một vệt nghiêm nghị, tay phải khẽ động, màu đen liêm đao xé rách không khí chậm rãi hướng giơ lên lên, tại huyền khí không ngừng rót vào dưới, màu đen liêm đao lưỡi dao gió những tia máu kia tăng nhanh tốc độ lưu động lên. . .

Mỗi một khắc, Mộ Dung Yêu trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, nắm trường kiếm từ trên xuống dưới quay về phía dưới Lý Tiên Quân đột nhiên vừa bổ: "Thiên Trọng Điệp!"

Thiên Trọng Điệp: Kiếm Tông địa giai hạ phẩm kiếm kỹ, chú ý kiếm khí chồng chất, tu luyện tới đại thành, có thể chồng chất một ngàn trọng kiếm khí! Đương nhiên, này độ khó cũng phải cực kỳ cao, bởi vì đôi này : chuyện này đối với người sử dụng kiếm tốc yêu cầu phi thường nghiêm ngặt!

Theo Mộ Dung Yêu một tiếng quát chói tai, Mộ Dung Yêu trường kiếm trong tay từ trên xuống dưới, hóa thành vô số đạo tàn ảnh, cùng lúc đó, một đạo trắng như tuyết kiếm khí cắt ra không khí, mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, bắn nhanh hướng về phía phía dưới Lý Tiên Quân.

Nhìn đạo kia trắng như tuyết kiếm khí, Lý Tiên Quân tròng mắt kịch liệt co rụt lại, sắc mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị lên, bởi vì cái kia không phải một đạo kiếm khí, vậy ít nhất có một trăm đạo kiếm khí! Nói cách khác, trước mắt cô gái này, trong nháy mắt chính là bổ ra chí ít một trăm kiếm! Như vậy kiếm tốc, khi thật là khủng bố!

Hít sâu một hơi, Lý Tiên Quân mũi chân xoay tròn, thân thể tại chỗ xoay một cái, sau đó tay bên trong liêm đao móc nghiêng mà lên, tức thì, tại cái kia liêm đao bên trên tơ máu trong nháy mắt thoát ly lưỡi dao gió, quay về cái kia một đạo trắng như tuyết kiếm khí bắn nhanh mà đi. . .

Một tia màu trắng, một tia màu máu, tại hai người nghiêm nghị trong ánh mắt, đụng vào nhau.

Hai người thoáng vắng lặng, chợt. . .

"Ầm!"

Một tiếng nổ vang rung trời tại trong rừng cây ầm ầm vang vọng mà lên, chợt, một luồng sóng khí giống như thủy triều hướng bốn phía quét ra, sóng khí chỗ đi qua, hết thảy cây cối trong nháy mắt bị nát tan, giữa trường khắp nơi bừa bộn!

Địa giai huyền kỹ uy lực, khủng bố như vậy!

Mà làm này cỗ sóng khí trung tâm hai người, tại sóng khí quét ra thì, hai người chính là hướng về từng người phương hướng bay ngược ra ngoài, cái kia khoảng cách, có tới hai xa mười mấy trượng!

"Ha ha. . ."

Mà đang lúc này, một đạo tiếng cười lớn đột nhiên ở giữa sân vang vọng mà lên, chỉ thấy cái kia lúc trước rời đi Tư Đồ Vinh chẳng biết lúc nào lại xuất hiện ở giữa trường.

Nhìn bay ra ngoài Mộ Dung Yêu cùng Lý Tiên Quân, Tư Đồ Vinh trên mặt không nói ra được đắc ý, nói: "Mộ Dung Yêu cùng Quỷ Tông Lý Tiên Quân đại chiến, không địch lại bị giết, mà Lý Tiên Quân lại bị ta Tư Đồ Vinh giết, các ngươi nói, lý do này có phải là rất hoàn mỹ?

------oOo------

Chương 221: Ra tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà ngay khi Tư Đồ Vinh đắc ý thì, một bên nguyên bản tạp rơi trên mặt đất Lý Tiên Quân đột nhiên thân hình run lên, sau đó hóa thành một đạo huyết ảnh hướng xa xa thiểm vút đi, vẻn vẹn là không tới một tức thời gian, Lý Tiên Quân chính là đã biến mất ở Tư Đồ Vinh trong tầm mắt.

Nhìn thấy tình cảnh này, Tư Đồ Vinh trên mặt đắc ý im bặt đi, ngược lại đổi chi chính là một mặt dữ tợn, hắn không nghĩ tới này Lý Tiên Quân lại còn có năng lực triển khai thân pháp huyền kỹ, sớm biết, hắn vừa lên đến liền hẳn là trực tiếp ra tay, mà không phải tại cái kia phí lời, không phải vậy, hắn ngày hôm nay đoạn nhĩ mối thù là có thể báo!

Hít sâu một hơi, Tư Đồ Vinh ngăn chặn trong lòng không cam lòng cùng lửa giận, quay đầu nhìn về tựa ở một thân cây Mộ Dung Yêu, lúc này Mộ Dung Yêu khá là chật vật, sắc mặt trắng bệch, khóe miệng chảy xuôi một vệt tươi đẹp máu tươi, khắp toàn thân từ trên xuống dưới quần áo càng là rách rách rưới rưới, lộ ra tảng lớn cảnh "xuân".

Không thể không nói, Mộ Dung Yêu là mỹ lệ phi thường, cho dù giờ khắc này biến chật vật như vậy, nàng như trước còn là mỹ lệ phi thường, thậm chí, lúc này bại lộ tảng lớn da thịt nàng, đối với nam nhân càng thêm vào hơn trí mạng sức hấp dẫn.

Nhìn Mộ Dung Yêu, Tư Đồ Vinh con ngươi nơi sâu xa lóe qua một vệt dâm. Uế, chợt chậm rãi hướng đi Mộ Dung Yêu, nói: "Mộ Dung Yêu, nguyên bản ngươi ta trong lúc đó có thể không cần trở thành tử địch, sai liền sai tại ngươi nhất định phải đứng ở Dương Diệp bên kia. Hiện tại ta vốn có thể giết ngươi, bất quá nể tình đồng môn một hồi, ta hiện tại cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý làm ta song tu đạo lữ, ta có thể không giết ngươi."

Mộ Dung Yêu ho nhẹ một tiếng, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía Tư Đồ Vinh, trắng bệch khắp khuôn mặt là xem thường, nói: "Làm ngươi song tu đạo lữ? Tư Đồ Vinh, ngươi cũng không đi chiếu soi gương, liền ngươi bộ này ra dáng lắm, ngươi cũng xứng trở thành ta Mộ Dung Yêu song tu đạo lữ?"

Nghe vậy, Tư Đồ Vinh trong mắt hàn mang chợt lóe lên, hừ lạnh một tiếng, nói: "Mộ Dung Yêu, vậy này liền không trách ta. Bất quá ngươi yên tâm, tại ngươi trước khi chết, ta cũng sẽ để ngươi trở thành ta song tu đạo lữ, dù sao, ngươi sắc đẹp cũng khá!" Dứt lời, Tư Đồ Vinh thân hình hơi động, chân phải thẳng tắp quay về Mộ Dung Yêu bụng đá tới.

Hiển nhiên, hắn là muốn phế bỏ Mộ Dung Yêu đan điền!

Nhìn Tư Đồ Vinh một cước đá tới, Mộ Dung Yêu trong mắt loé ra nhất quyết nhiên, không để ý thương thế trên người, trong cơ thể còn sót lại huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, chợt, nàng cái bụng hơi bành trướng lên, hiển nhiên, nàng là muốn tự bạo!

Lúc này nàng đã trọng thương, căn bản không thể là Tư Đồ Vinh đối thủ, mà nếu như nàng một khi rơi vào tay Tư Đồ Vinh, cái kia kết cục có thể tưởng tượng được! Cho nên nàng không chút do dự lựa chọn tự bạo đan điền!

Nhìn thấy tình cảnh này, Tư Đồ Vinh biến sắc mặt, trong mắt hiện lên kinh hãi, không chút nghĩ ngợi đem tốc độ tăng lên tới nhanh nhất, hắn đương nhiên không dám để cho Mộ Dung Yêu tự bạo rồi!

Nhưng mà có người nhanh hơn hắn!

Một bóng người đột nhiên xuất hiện ở Mộ Dung Yêu trước, bóng người không phải người khác, chính là Dương Diệp. Lúc trước hắn tại hơn trăm dặm ở ngoài địa phương nghe đến bên này xảy ra chiến đấu thanh, ôm đánh cướp tâm tư, hắn không do dự chính là hướng về bên này chạy tới, nhưng mà mới vừa đi tới nơi này, hắn chính là nhìn thấy Mộ Dung Yêu muốn tự bạo tình cảnh này.

Hắn cùng Mộ Dung Yêu cũng coi như là quen thuộc, đương nhiên không thể thấy chết mà không cứu, vì lẽ đó hắn ra tay rồi!

Dương Diệp không có quản phía sau Tư Đồ Vinh, mà là bàn tay đặt ở Mộ Dung Yêu trên đầu, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí điên cuồng hướng về Mộ Dung Yêu trong cơ thể tuôn tới, sau đó khống chế những này Kim Sắc huyền khí trấn áp Mộ Dung Yêu trong cơ thể cái kia đã biến cuồng bạo huyền khí. Mà đang lúc này, Tư Đồ Vinh cái kia một cước đã đến phía sau hai người, bởi Dương Diệp che ở Mộ Dung Yêu trước mặt, vì lẽ đó Dương Diệp phía sau lưng chính là cùng Tư Đồ Vinh chân đến rồi một cái thân mật tiếp xúc! "Bành!"

Một bóng người bay ngược ra ngoài, bay ra ngoài không phải Dương Diệp, mà là Tư Đồ Vinh!

Website truyện truyenyy T.r.u.y.e.n.C.v(.)c.o.m Lấy lúc này Dương Diệp thân thể cường hãn độ, lại há lại là không có đem hết toàn lực Tư Đồ Vinh một cước có thể thương tổn được?

Mộ Dung Yêu nhìn thấy Dương Diệp thì, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó dưới áp chế trong cơ thể cuồng bạo huyền khí, nàng không sợ chết, thế nhưng nếu như có thể sống, ai lại đồng ý lựa chọn tử đây?

Lúc này Tư Đồ Vinh nhìn Dương Diệp, sắc mặt nghiêm túc cực kỳ, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới bay ngược ra ngoài lại là hắn!

Thu hồi chính mình Kim Sắc huyền khí, Dương Diệp lúc này mới xoay người nhìn Tư Đồ Vinh, sau đó chậm rãi hướng đi Tư Đồ Vinh, nói: "Nguyên bản xem ở Thanh Thi trên mặt, là ta không muốn điều ngươi, bởi vì đi hết sức đối phó ngươi, đối với Thanh Thi bên kia thực sự là có chút không tốt bàn giao, còn nữa cũng thực sự là lãng phí ta thời gian. Thế nhưng, không thể không nói, ta ý nghĩ này là sai, như loại người như ngươi tra, ta hẳn là ngay đầu tiên liền giải quyết ngươi!"

"Giải quyết ta?" Tư Đồ Vinh hừ lạnh một tiếng, nói: "Dương Diệp, ngươi quá để mắt chính ngươi. Bất quá ngươi nói cũng phải ta nghĩ nói, ta cũng đã sớm như giải quyết ngươi. Nếu lần này mọi người không thể buông tha, vậy thì đơn giản tới một lần giải quyết?"

Dương Diệp không nói gì, móc ra một tấm thần hành phù cùng cường lực phù vỗ vào trên người mình, sau đó trong cơ thể huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, tiếp theo tật phong bộ triển khai mà ra, thân thể đột nhiên biến mất ở tại chỗ, trong nháy mắt đi tới Tư Đồ Vinh trước, không chút do dự nào, Dương Diệp rút kiếm đúng vậy một chém.

Tử Linh kiếm mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, nhanh như tia chớp quay về Tư Đồ Vinh đầu tàn nhẫn bổ xuống.

Tư Đồ Vinh lần này sắc mặt thay đổi, trong mắt kinh hãi gần chết, bởi vì hắn cảm nhận được trong truyền thuyết kiếm ý!

Đúng, lần này Dương Diệp không có một chút nào lưu thủ, bởi vì hắn biết Tư Đồ Vinh nắm chắc bài, hắn không sợ Tư Đồ Vinh lá bài tẩy, thế nhưng hắn không muốn phiền phức! Nếu có thể một lần giải quyết, vậy tại sao còn muốn đánh cái sống dở chết dở tại đến mọi người triển khai lá bài tẩy? Hắn Dương Diệp không phải là não tàn!

Bị kiếm ý ràng buộc cùng áp chế, Tư Đồ Vinh căn bản là không có cách né tránh, đương nhiên, cho dù không có kiếm ý áp chế cùng ràng buộc, hắn cũng không trốn được, phải biết, đây chính là Dương Diệp một đòn toàn lực!

Tuy rằng kinh hãi gần chết, thế nhưng Tư Đồ Vinh phản ứng vẫn là không chậm, Tiên Thiên huyền khí tráo trong nháy mắt xuất hiện ở hắn bên ngoài cơ thể, sau đó trường kiếm trong tay hoành chặn mà lên, đồng thời mũi chân hơi ma sát mặt đất, trong lòng hắn đã quyết định chủ ý, chỉ cần ngăn trở Dương Diệp chiêu kiếm này, hắn liền bứt ra trở ra, sau đó sử dụng tới chính mình lá bài tẩy.

Lúc này hắn đã hoàn toàn không còn sự coi thường, hắn biết, nếu như không sử dụng tới hắn lá bài tẩy, hắn rất nhanh có thể phải tai ở đây rồi!

Nhưng mà ý nghĩ là thật, hiện thực nhưng là tàn khốc!

"Coong!"

Một đạo lanh lảnh kim thiết gãy vỡ thanh ở giữa sân vang lên, chợt, chỉ thấy một vệt kim quang tự Tư Đồ Vinh đỉnh đầu đi vào dưới chân.

"Ta lá bài tẩy. . ." Thấp giọng lẩm bẩm một câu, Tư Đồ Vinh thân thể trong nháy mắt phân ra, hồng bạch nhất thời chảy đầy đất. . . .

Thu kiếm, nhìn cái kia bị phân thây Tư Đồ Vinh, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, Tư Đồ Vinh sự lại một lần nữa cho hắn biết, tại đối mặt kẻ địch thì, ngàn vạn không thể bất cẩn cùng khinh địch còn có phí lời. Nếu như Tư Đồ Vinh không phí lời, không khinh địch, vừa lên đến liền triển khai toàn lực, hắn khẳng định không thể một chiêu kiếm liền giải quyết hắn!

Thế nhưng Tư Đồ Vinh không, ngoại trừ tại hắn trước khi chết cảm nhận được kiếm ý thì, hắn từ đầu tới cuối đều xem thường hắn Dương Diệp, tại thời khắc sống còn hắn bắt đầu coi trọng Dương Diệp, thế nhưng đã đã muộn, Dương Diệp không có cho hắn cơ hội rồi!

"Ngươi lại lĩnh ngộ kiếm ý. . ." Dương Diệp phía sau, Mộ Dung Yêu có chút khó có thể tin thấp giọng nói.

Dương Diệp không có xoay người trả lời Mộ Dung Yêu, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, sau đó cười gằn một tiếng, nói: "Hí xem xong, nên đi ra chứ?"

Nghe được Dương Diệp, Mộ Dung Yêu biến sắc mặt, giữa trường lại còn có người? Website truyện truyenyy TruyenCv.Com

Dương Diệp vừa mới dứt lời, một bóng người chính là tự một cây đại thụ đi ra, khi thấy bóng người này thì, Mộ Dung Yêu sắc mặt lần thứ hai biến đổi, nhân vì người này đúng vậy lúc trước cùng nàng lưỡng bại câu thương Lý Tiên Quân, mà lúc này Lý Tiên Quân dáng dấp như vậy, nào có nửa điểm bị thương dấu hiệu?

Lý Tiên Quân đi mấy bước chính là ngừng lại, nhìn Dương Diệp cười cợt, nói: "Nguyên lai ngươi mới là Kiếm Tông chân chính lá bài tẩy, chà chà, kiếm ý một tầng, Ngũ hành kim huyền khí, chẳng trách dám cùng Nguyên Đồng hò hét."

Dương Diệp không nói nhảm, ngay khi hắn chuẩn bị động thủ thì, Lý Tiên Quân nhưng cười nói: "Ta nguyên vốn là muốn giải quyết các ngươi, thế nhưng lúc này đã không cần thiết, bởi vì có người so với ta càng muốn giết hơn ngươi. Nếu như ngươi bất tử, chúng ta Thanh Vân Bảng vòng thứ hai tại một quyết sinh tử!" Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết ảnh hướng về phía sau thiểm vút đi. Cùng lúc đó, một đạo hỏa năng lượng màu đỏ hoa sen đột nhiên tại Lý Tiên Quân trước kia chỗ đứng bầu trời nổ ra.

Nhìn thấy này đóa nổ tung huyết liên, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì hắn biết, hắn lúc này hành tung đã bại lộ, ở xung quanh, e sợ có lên tới hàng ngàn, hàng vạn nhân loại huyền giả cùng huyền thú chính hướng hắn bên này vây tới!

------oOo------

Chương 222: Tử Điêu khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hít sâu một hơi, Dương Diệp xoay người đi tới Mộ Dung Yêu trước, thủ đoạn hơi động, một tấm thượng phẩm trị liệu phù vỗ vào Mộ Dung Yêu trên người, sau đó hắn lại lấy ra ba tấm thần hành phù đưa tới Mộ Dung Yêu trước mặt, nói: "Lấy thực lực của ngươi muốn rời khỏi Thập Vạn Đại Sơn hẳn là không phải việc khó gì, đi mau!"

Mộ Dung Yêu hơi trầm ngâm, sau đó không đang do dự, tiếp nhận Dương Diệp trong tay thần hành phù xoay người rời đi, đi mấy bước nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Chúng ta sẽ ở thấy, đúng không?"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Đương nhiên!"

Được Dương Diệp trả lời, Mộ Dung Yêu gật gật đầu, sau đó không ở dừng lại, hướng về xa xa thiểm vút đi. Nàng Mộ Dung Yêu không phải loại kia bạc tình bạc nghĩa người, theo đạo lý tới nói, Dương Diệp cứu nàng, nàng hẳn là lưu lại cùng Dương Diệp cùng đối mặt đám nhân loại kia huyền giả cùng huyền thú. Thế nhưng nàng không, không phải nàng vô tình không lương tâm.

Mà là nàng biết, nàng lưu lại ngoại trừ trở thành Dương Diệp trói buộc ở ngoài căn bản một điểm tác dụng đều không! Vì lẽ đó, nàng rất quả đoán lựa chọn xoay người rời đi!

Nhìn biến mất ở xa xa Mộ Dung Yêu, Dương Diệp cười cợt, sau đó vung tay phải lên, lôi điêu xuất hiện ở trước mặt hắn, thả người nhảy một cái, Dương Diệp rơi vào lôi điêu trên lưng, nhưng mà đúng vào lúc này, giữa trường tia sáng đột nhiên tối lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy rừng cây bầu trời lít nha lít nhít che kín phi hành huyền thú!

Không chỉ có như vậy, Dương Diệp còn cảm nhận được chu vi vô số đạo khí tức chính hướng về hắn vây quanh mà đến, những khí tức này bên trong, có nhân loại, nhưng càng nhiều chính là huyền thú!

Không tới một hồi, Nguyên Đồng mang theo cả đám loại huyền giả xuất hiện ở Dương Diệp bên trái, tại Nguyên Đồng khi mới xuất hiện, huyền thú đế quốc một phương Lạc Tuyết chính là mang theo một đám huyền thú xuất hiện ở Dương Diệp bên phải.

Khi thấy Dương Diệp dưới chân lôi điêu thì, nhân loại huyền giả cùng một đám huyền thú đều là mắt lộ vẻ khiếp sợ, đặc biệt huyền thú đế quốc bên này một đám huyền thú, khiếp sợ đồng thời càng là phẫn nộ, một con vương giai huyền thú, lại để một kẻ loài người đứng ở trên lưng nó, đây là đang làm nhục chúng nó huyền thú bộ tộc a!

Lạc Tuyết sâu sắc nhìn Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu một chút, không nói gì, tựa hồ muốn xem xuyên Tiểu gia hỏa lai lịch!

"Hắn giết Tư Đồ Vinh!"

Đang lúc này, giữa trường không biết ai kinh ngạc thốt lên một câu.

Nghe vậy, mọi người lúc này mới nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh bộ thi thể kia, khi thấy thi thể kia dáng dấp thì, mọi người đều là mặt lộ vẻ sắc mặt giận dữ. Hiển nhiên bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp thậm chí ngay cả đồng môn sư huynh cũng dám giết!

Nguyên Đồng ánh mắt từ Tư Đồ Vinh trên thi thể thu lại rồi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, ngươi thật là độc ác, thậm chí ngay cả đồng môn sư huynh đệ đều giết!"

Dương Diệp không có cùng Nguyên Đồng cãi cọ, ánh mắt tại nhân loại cùng huyền thú trên người từng cái đảo qua, sau đó bắt đầu cười lớn, "Ta Dương Diệp có tài cán gì, lại có thể để nam vực thế hệ tuổi trẻ yêu nghiệt cùng huyền thú bộ tộc có trẻ tuổi tinh anh liên thủ truy sát, kỳ trước Thanh Vân Bảng, e sợ chỉ có ta Dương Diệp có này vinh hạnh chứ?"

"Liên thủ truy sát?" Nguyên Đồng lắc lắc đầu, nói: "Dương Diệp, ngươi quá để mắt chính ngươi, nếu như không phải có cái kia thần bí huyền thú thế ngươi che dấu hơi thở, ngươi chết sớm rồi!" Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Lạc Tuyết, nói: "Người ngươi muốn tìm cùng huyền thú đã tìm tới, là chính các ngươi ra tay, hay là muốn ta nhân loại thế các ngươi ra tay?"

Lạc Tuyết hướng phía trước đi rồi hai bước, sau đó nhìn về phía Dương Diệp dưới chân lôi điêu, chợt, một luồng uy thế đột nhiên lung hướng về phía lôi điêu, trầm giọng quát lên: "Lại đây!"

Vừa mới tiếp xúc đến Lạc Tuyết uy thế, Dương Diệp dưới chân lôi điêu nhất thời mắt lộ vẻ hoảng sợ, sau đó chính là chuẩn bị đem Dương Diệp bỏ rơi đi, nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu đột nhiên thân hình lóe lên, trực tiếp rơi xuống lôi điêu trên đầu, tiểu trảo vung lên, một tia sáng tím trong nháy mắt đánh vào lôi điêu trên đầu, một cái lỗ máu chính là xuất hiện ở lôi điêu trên đầu.

Nhìn thấy Tử Điêu nổi giận, lôi điêu trong mắt sợ hãi càng thêm dày đặc, chợt đầu thấp buông xuống, nằm trên mặt đất, không dám ở có một tia vọng động!

Nhìn thấy tình cảnh này, Lạc Tuyết biến sắc mặt, sắc mặt biến không chỉ có hắn, đúng vậy phía sau hắn mấy người biến sắc mặt, mấy người nhìn nhau một chút, trong mắt, đều là tràn đầy khiếp sợ cùng nghiêm nghị. Lạc Tuyết không có huyết thống uy thế, thế nhưng là là có khí thế uy thế, bình thường huyền thú ở trước mặt hắn, căn bản không dám có bất kỳ phản kháng!

Mà hiện tại, trước mắt này con phổ thông vương giai lôi điêu, lại vi phạm Lạc Tuyết mệnh lệnh, cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa đến cùng là lai lịch ra sao?

Lúc này, Tử Điêu cũng nhìn về phía Lạc Tuyết, trong mắt tử mang chợt lóe lên, tiểu trên vuốt, tử quang thoáng hiện, hiển nhiên, đối với trước mắt cái này dám đảm nhận : dám ngay ở nó diện cướp nó tiểu đệ người, nó nổi giận.

Lạc Tuyết hít sâu một hơi, nhìn Tử Điêu trầm giọng nói: "Ngươi tại ấu thú kỳ chính là nắm giữ linh trí, đồng thời nắm giữ huyết thống uy thế, theo lý mà nói, ngươi nên từ lâu nghe tên Thập Vạn Đại Sơn mới là, thế nhưng ta nhưng chưa từng nghe qua ngươi, đồng thời, ở trong ấn tượng của ta, huyền thú bộ tộc trong lịch sử cũng chưa từng có liên quan với ngươi ghi chép, ngươi đến tột cùng là lai lịch ra sao."

Tử Điêu không có đáp lại Lạc Tuyết, mà là tiểu trảo hướng về lôi điêu giơ giơ, lôi điêu hiểu ý, chậm rãi bay lên trời.

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Nguyên Đồng hơi nhướng mày, bất quá hắn cũng không có ngăn cản, bởi vì hắn tin tưởng huyền thú bộ tộc tuyệt đối sẽ không liền như vậy để Dương Diệp cùng cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa rời đi.

Nhìn lôi điêu càng lên càng cao, Lạc Tuyết bên cạnh tử tu trầm giọng nói: "Không thể để cho bọn họ rời đi, hổ tôn nhưng là có đã thông báo, tuyệt đối không thể để nó rơi vào nhân loại trong tay. Ngươi cũng nhìn thấy, nó đối với ta huyền thú bộ tộc có lớn đến mức nào uy hiếp lực!"

Nghe vậy, Lạc Tuyết chậm rãi gật đầu, sau đó tay phải vi khẽ nâng lên, sau đó hướng dưới ép một chút. Sau một khắc, nguyên bản tại Dương Diệp bầu trời những kia phi hành huyền thú nhất thời lít nha lít nhít hướng về Dương Diệp cùng Tử Điêu dâng tới, mấy ngàn con phi hành huyền thú đồng thời tuôn tới, như vậy uy thế, cực kỳ doạ người!

Nhìn thấy tình cảnh này, đứng ở lôi điêu trên Dương Diệp biến sắc mặt, hai mắt vi híp lại, hắn đã chuẩn bị sử dụng kiếm hộp. Nhưng mà đúng vào lúc này, tại trên bả vai hắn Tử Điêu đột nhiên vọt đến không trung, sau đó một luồng tử quang đột nhiên tự trong cơ thể nó bạo dâng lên, sau một khắc, một luồng vô hình huyết mạch uy thế dường như làn sóng bình thường hướng về trên bầu trời những kia phi hành huyền thú bao phủ mà đi!

Cùng lúc đó, mấy chục đạo màu tím đậm quang hồ cắt ra không gian, hướng về những kia phi hành huyền thú đánh tới!

Đứng ở lôi điêu trên người Dương Diệp biến sắc mặt, hắn biết, Tiểu gia hỏa lần này là thật sự nổi giận, bởi vì này mấy chục đạo tử quang so với Tiểu gia hỏa trước đây bất kỳ lần nào triển khai tử quang cũng mạnh hơn thật nhiều lần, hiển nhiên, lần này Tiểu gia hỏa không có tại bảo lưu thực lực của chính mình!

Trên bầu trời những kia phi hành huyền thú tại tiếp xúc được Tử Điêu cái kia huyết thống uy thế thì, đều không ngoại lệ, tất cả đều là lập tức dừng lại thân hình, trong mắt lộ ra thần sắc kinh khủng, không dám ở hướng phía trước một bước, thậm chí, liền ngay cả Tử Điêu phát sinh những kia tử quang cũng không dám né tránh, tùy ý những kia tử quang đánh vào chúng nó trên người!

Không chỉ có trên bầu trời những kia phi hành huyền thú, đúng vậy trên mặt đất những kia huyền thú tại luồng áp lực này trước mặt, cũng phải bắt đầu run rẩy thân thể, thậm chí một ít thực lực yếu kém huyền thú đã bò ở trên mặt đất!

"Oanh..."

Trên bầu trời nhất thời phát sinh từng đạo từng đạo tiếng kêu thảm thiết, chợt mấy chục con phi hành huyền thú từ không trung rơi xuống, mà lúc này, lôi điêu đã lao ra những kia phi hành huyền thú vây quanh, bay lên trời cao bên trong, sau đó không tới mấy tức, chính là biến mất ở trong tầm mắt của mọi người... . Website truyện truyenyy TruyenCv [.] com

"Ha ha... Non xanh còn đó, nước biếc chảy dài, người phía dưới, chúng ta đệ nhị so với tại thấy!"

Trên bầu trời, xa xa truyền đến Dương Diệp không kiêng kị mà tiếng cười lớn...

Nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, Nguyên Đồng hai mắt híp lại, trong mắt sát ý không hề che giấu chút nào, hiển nhiên hắn không nghĩ tới con kia Tiểu gia hỏa lại ủng có kinh khủng như thế năng lực, có thể làm cho vạn thú thần phục! Lúc này hắn đã hối hận rồi, hối hận lúc trước bất cẩn để Dương Diệp chạy trốn, nếu như hắn được này cái thần bí huyền thú cùng khống chế huyền thú phương pháp... .

Đừng nói Nguyên Đồng, đúng vậy giữa trường tất cả nhân loại đều không nghĩ tới con kia Tiểu gia hỏa có thể làm cho vạn thú thần phục! Những kia có thể đều là vương giai huyền thú a, mà những này vương giai huyền thú tại tiểu từ kia trước mặt, nhưng là liền hoàn thủ cũng không dám, quan trọng nhất chính là này con Tiểu gia hỏa lại còn theo một kẻ loài người! Nếu như không phải bọn họ tận mắt nhìn thấy, bọn họ là tuyệt đối sẽ không tin tưởng!

Truyện được copy tại TruyenCv[.]com Nhìn cái kia đã hóa thành một cái tế điểm đen nhỏ lôi điêu, Lạc Tuyết thu hồi ánh mắt, sau đó nói: "Bất kể như thế nào, không thể nó rời đi Thập Vạn Đại Sơn, thông báo hổ tôn, để hắn phái linh giai cường giả đuổi theo bộ!"

"Có thể như vậy không phải là phá phá hoại quy củ?" Tại Lạc Tuyết bên cạnh tử tu cau mày nói.

Lạc Tuyết hít sâu một hơi, nhẹ giọng nói: "Vậy cũng so với để nó rơi vào nhân loại trong tay tốt, nó nếu là bị người loại nắm giữ, sau đó ta huyền thú bộ tộc nguy rồi!"

Nghe vậy, tử tu không đang do dự, tay phải một chiêu, một con hắc ưng rơi vào hắn trên cánh tay, một lát sau khi, hắc ưng hướng về một phương hướng phi vút đi... .

------oOo------

Chương 223: Truy sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

223 chương: Truy sát!

Lôi điêu bên trên, Dương Diệp trên mặt không có đào mạng sau vui sướng, trái lại là sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, trong mắt hiện lên nồng đậm vẻ lo âu. Hắn tuy rằng từ nhân loại huyền giả cùng huyền thú đại quân vây quanh dưới trốn thoát, thế nhưng hắn biết, phiền phức mới chính thức bắt đầu. Tại cuộc sống tương lai, không chỉ có nhân loại huyền giả muốn có ý đồ với hắn, đúng vậy huyền thú đế quốc huyền thú cũng sẽ không bỏ qua hắn!

Hắn bây giờ, đúng vậy tưởng đê điều cũng không được rồi!

Đột nhiên, Dương Diệp cười khẽ, nói: "Phiền toái thì phiền toái đi, ta Dương Diệp lại có gì sợ chi?" Đúng, hắn vẫn cho rằng có áp lực mới có động lực, mà hiện tại huyền thú đế quốc cùng nhân loại huyền giả đều muốn đánh hắn chủ ý, áp lực này còn không đại sao? Tại áp lực này trước mặt, hắn Dương Diệp phải liều mạng tăng cao thực lực, không phải vậy đừng nói đi đối kháng Bách Hoa Cung, đúng vậy có thể hay không mạng sống đều là một vấn đề a!

Trên bả vai, Tử Điêu dùng đầu sượt sượt Dương Diệp gò má, hiển nhiên, nó là đang ủng hộ Dương Diệp.

Quay đầu nhìn Tử Điêu, Dương Diệp khẽ cười nói: "Tiểu gia hỏa, vừa nãy ngươi nhưng là uy phong rất a." Vừa nãy tình cảnh đó, khiếp sợ không chỉ là đám nhân loại kia huyền giả cùng huyền thú đế quốc huyền thú, hắn Dương Diệp cũng đồng dạng bị tình cảnh đó cho chấn động đến.

Tuy rằng trước đây hắn gặp Tử Điêu uy hiếp quá huyền bầy thú, thế nhưng lần này không giống nhau a, phải biết, những kia huyền thú có thể đều là vương giai a, mà những kia vương giai huyền bầy thú tại Tiểu gia hỏa trước mặt, thậm chí ngay cả phản kháng cũng không dám, này huyết thống uy thế cũng thực sự quá khủng bố điểm a!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, đầu lại sượt sượt Dương Diệp gò má.

Dương Diệp cười cợt, đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, Dương Diệp biến sắc mặt, quay đầu nhìn về phía sau, chỉ thấy phía sau mấy trăm ngoài trăm trượng, một điểm đen chính hướng hắn mà đến, điểm đen tốc độ cực nhanh, vừa nhắm mắt lại vừa mở, điểm đen chính là do to bằng ngón cái đã biến thành to bằng nắm tay.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, bởi vì người này chí ít là linh giai huyền thú hoặc là nhân loại linh giả cảnh cường giả.

Vương giả cảnh trở lên cường giả làm sao sẽ xuất hiện tại này Thập Vạn Đại Sơn? Dương Diệp trong đầu phi thường nghi hoặc không rõ, bất quá hắn không thời gian suy nghĩ cái vấn đề này, bởi vì hắn hiện tại có chuyện quan trọng hơn, vậy thì là thoát thân! Không chút do dự nào, Dương Diệp khống chế lôi điêu hướng phía dưới cấp tốc rơi đi.

Hắn Dương Diệp tuy rằng tru diệt quá linh giả cảnh cường giả, thế nhưng đó là đối phương khinh địch, còn có tại cao cấp thuật phù dưới sự giúp đỡ, hiện tại toàn thân hắn chỉ có một tấm Bảo Nhi cho hắn cao cấp thuật phù, một tấm cao cấp thuật phù hiển nhiên là giải quyết không được đối phương, mà một khi nếu như giải quyết không được đối phương, đó chính là hắn bị đối phương giải quyết rồi!

Hắn đương nhiên không có quên huyết sát châu cái này siêu cấp bảo bối, chỉ là dùng huyết sát châu sau đây? Một cái linh giả cảnh cường giả nếu như hữu tâm cùng hắn liều mạng, coi như hắn dùng huyết sát châu, thêm vào huyết sát châu tự thân huyết sát lực lượng phản phệ, hắn khẳng định chính mình cũng sẽ bị thương nặng, mà tại này tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong hắn một khi bị trọng thương....

Cùng trước đây như thế, huyết sát châu không ở vạn thời điểm bất đắc dĩ, hắn là sẽ không vận dụng, mà một khi dùng, cái kia nhất định phải muốn bảo đảm có thể đánh chết đối phương mới được!

Lôi điêu sau khi hạ xuống, Dương Diệp tay phải một chiêu, lôi điêu nhất thời bị hắn thu vào trong nước xoáy, sau đó móc ra một tấm thần hành phù vỗ vào trên người mình, thân hình hơi động, hướng về xa xa thiểm vút đi!

Ngay khi Dương Diệp vừa biến mất tại tại chỗ thì, một cái râu quai nón đại hán chính là rơi vào Dương Diệp nguyên bản trạm địa phương, râu quai nón đại hán trên người, lông mày rậm mắt to, trên người bắp thịt cùng nổi gân xanh, tràn ngập sức mạnh. Nếu như Dương Diệp ở đây, liền sẽ phát hiện, cái này râu quai nón đại hán đúng vậy lúc trước tại Thập Vạn Đại Sơn cùng đại tần đế quốc những kia hoàng gia kỵ binh đồng thời truy hắn cùng tần Tịch Nguyệt cái kia, cũng chính là hắn lần thứ nhất thấy hoá hình huyền thú!

Râu quai nón tráng hán mũi trên không trung khinh hút hấp, sau đó quay đầu nhìn về phía phía bên phải, hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu rác rưởi, để ngươi chạy trốn một lần, đã để ta ở trong đế quốc mất hết mặt mũi, ta rất sư sao lại để ngươi đang chạy trốn lần thứ hai, để ta bắt được ngươi, nhất định phải đưa ngươi lột da rút gân không thể!" Dứt lời, thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp chạy trốn phương hướng thiểm vút đi!

Tại thần hành phù cùng tật phong ngoa gia trì dưới, Dương Diệp tốc độ còn là phi thường nhanh, thế nhưng hắn cùng rất sư trong lúc đó chênh lệch cảnh giới chung quy là quá to lớn, thực lực cũng phải có chênh lệch thật lớn, vì lẽ đó tại chạy gần sau hai canh giờ, Dương Diệp cùng rất sư trong lúc đó khoảng cách là càng ngày càng gần, chỉ có không lớn ba mươi trượng khoảng cách, đồng thời khoảng cách này còn đang không ngừng thu nhỏ lại!

Rất nhanh, Dương Diệp chau mày lên, bởi vì hắn phát hiện, ngoại trừ phía sau cái kia linh giai cường giả ở ngoài, chu vi còn có vô số đạo khí tức tại triều hắn không ngừng tới rồi, những khí tức này không phải là loài người khí tức, là huyền thú!

Lúc này Dương Diệp cảm thấy không đúng, theo đạo lý tới nói, thanh vân bên trong dãy núi là không thể xuất hiện linh giai cường giả, thế nhưng hiện tại nhưng là xuất hiện, huyền thú đế quốc đã rõ ràng tại phá hoại Thanh Vân Bảng quy củ, thế nhưng nhân loại cường giả nhưng là chưa hề đi ra can thiệp, là nhân loại cùng huyền thú đồng thời đang đuổi giết hắn, vẫn là đây là huyền thú đế quốc một phương diện truy sát?

Nếu như là người sau, vậy còn được, nhưng nếu như là người trước, chuyện đó nhưng là có chút không ổn a!

"Nhân loại, chết đi cho ta!" Đang lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên, chợt, một đạo chen lẫn ác liệt kình phong nắm đấm xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng.

Dương Diệp biến sắc mặt, đột nhiên dừng lại thân thể, xoay người hướng về này đạo nắm đấm đánh tới.

"Bành!"

Một đạo trầm thấp nổ vang thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, chợt Dương Diệp trực tiếp bay ngược ra ngoài, bay ra chừng mười trượng sau, Dương Diệp mũi chân trên không trung hơi điểm nhẹ, sau đó xoay người hướng về xa xa thiểm vút đi.

Nhìn thấy tình cảnh này, rất sư trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới trước mắt đây chỉ là Tiên Thiên cảnh nhân loại lại cùng hắn đấu một quyền sau vẫn có thể chạy trốn, phải biết, lúc trước hắn đòn đánh này nhưng là ra một nửa sức mạnh a, mà đối phương lại có thể đỡ lấy hắn một nửa sức mạnh, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu trước mắt cái này chỉ có Tiên Thiên cảnh thực lực nhân loại, thân thể cường hãn độ đã không xuống huyền thú đế quốc một ít yêu nghiệt vương giai huyền thú a!

Thu hồi tâm tư, rất sư thân hình hơi động, lần thứ hai đuổi theo, mặc kệ như thế nào, trước mắt kẻ nhân loại này là nhất định phải chết, cái kia cái thần bí màu tím huyền thú, hắn là nhất định phải mang về, đây chính là hổ tôn bàn giao!

Lúc này Dương Diệp đã đem tốc độ của chính mình triển khai đến cực hạn, thân thể chỗ đi qua, đều là mang theo từng đạo từng đạo vù vù thanh. Lúc trước cùng phía sau linh giai huyền thú quá một chiêu, hắn liền biết phía sau cái này linh giai huyền thú so với cái kia Bách Hoa Cung phượng vũ mạnh hơn không biết bao nhiêu. Nếu như theo: Đè bình thường thực lực, hắn căn bản không phải đối thủ của đối phương!

Giữa bọn họ chênh lệch cảnh giới, thực sự là quá to lớn một điểm, điểm ấy, không phải cái gì huyền kỹ là có thể bù đắp, đương nhiên, trừ phi nắm giữ trong truyền thuyết thiên giai huyền kỹ, nếu như có thiên giai huyền kỹ, thêm vào xuất kỳ bất ý, hay là có thể có cơ hội! Thế nhưng hiện tại... Vẫn là thoát thân đi!

Tử Điêu là 'Không có tim không có phổi', nó hoàn toàn không thấy Dương Diệp phía sau cái kia linh giai huyền thú, ngồi ở Dương Diệp trên bả vai, nó tiểu trảo không ngừng bám vào Dương Diệp lỗ tai, trong mắt lập loè hưng phấn sắc thái, dáng dấp như vậy, tựa hồ đang gọi Dương Diệp chạy nhanh lên một chút, tại nhanh lên một chút...

Nhìn Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, rất sư hừ lạnh một tiếng, chân phải đột nhiên đạp, mượn mặt đất trợ lực, thân thể bắn mạnh mà ra!

Mà đang lúc này, đột nhiên lao nhanh Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó xoay người rút kiếm đúng vậy một chém.

Dương Diệp đột nhiên dừng lại, làm cho bắn mạnh hướng về hắn rất sư sững sờ, trước mắt tiểu tử này là đang tìm cái chết sao? Nhưng mà trong đầu hắn mới vừa bay lên cái ý niệm này thì, một đạo kiếm khí màu vàng óng chính là hướng về hắn bắn nhanh mà tới.

Nhìn luồng kiếm khí màu vàng óng này, rất sư trong mắt loé ra một vệt xem thường, hữu quyền thẳng tắp chính là oanh một cái!

"Bành!"

Một đạo năng lượng nổ vang thanh ở giữa sân vang lên, kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt tiêu tan.

Nhìn thấy tình cảnh này, rất sư trong mắt xem thường càng nồng, nhưng mà đúng vào lúc này, làm như cảm giác được cái gì, rất sư tròng mắt kịch liệt co rụt lại, đang chuẩn bị lắc mình rời đi tại chỗ, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, chỉ thấy hắn yết hầu nơi, đột nhiên tràn ra một luồng máu tươi...

Tạo thành rất sư nơi cổ tràn ra máu tươi chính là Dương Diệp ẩn kiếm, lúc trước kiếm khí màu vàng óng chỉ là một đạo danh nghĩa, này ngự kiếm thuật thêm ẩn kiếm mới là hắn chân chính sát chiêu, lần này hắn không có nương tay, ngự kiếm thuật thêm ẩn kiếm, đồng thời còn dùng lên kiếm ý cùng Ngũ hành huyền khí, nhưng mà, hắn chung quy hay là đã thất bại!

Bởi vì tại ẩn kiếm mới vừa đâm thủng rất sư yết hầu da dẻ cái kia nháy mắt, rất sư chính là cầm một giáp, đem ẩn kiếm cho gắt gao kẹp lấy rồi!

Ps: Cảm tạ truy tìm hoa đào khen thưởng... Có thời gian ta sẽ thêm chương một chương... Xin lỗi, ta chỉ có thể trước tiên nợ... Xấu hổ!
<

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 224: Nổi giận linh giai cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

224 chương: Nổi giận linh giai cường giả!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp đáng tiếc lắc lắc đầu, hơi suy nghĩ, ẩn kiếm bay ngược trở về trong tay hắn, sau đó thân hình hơi động, cũng không quay đầu lại hướng về xa xa thiểm vút đi. Một đòn không có kết quả, trốn xa ngàn dặm, lúc này Dương Diệp hơi có chút sát thủ tác phong!

Lau một cái yết hầu nơi máu tươi, Man Sư ngẩng đầu nhìn phía đã biến mất ở trong tầm mắt Dương Diệp, sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, hắn đường đường linh giai cường giả, lại suýt chút nữa bị một cái Tiên Thiên cảnh nhân loại cho thương tổn được, đây thực sự là vô cùng nhục nhã a!

"Nhân loại, ta Man Sư xin thề, không giết ngươi thề không vì là thú!"

Dương Diệp sau lưng, truyền đến Man Sư tiếng gầm gừ...

Phẫn nộ để Man Sư đã quên Dương Diệp vì là cái gì có thể phá tan hắn phòng ngự, quên Dương Diệp cái kia quỷ dị ngự kiếm thuật cùng cái kia quỷ dị kiếm, hắn lúc này trong đầu chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là đem trước mắt kẻ nhân loại này ăn tươi nuốt sống!

Dương Diệp tiếp tục một đường lao nhanh, tại thượng phẩm thần hành phù cùng tật phong ngoa gia trì dưới, hắn miễn cưỡng có thể cùng phía sau Man Sư duy trì một điểm khoảng cách, bất quá hắn cũng biết, lâu dài xuống, bị đối phương đuổi theo, đó là chuyện sớm hay muộn.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp nhíu mày lên, chiến, lúc này hắn lại chiến bất quá, chạy, cũng chạy không thoát, đánh lén hắn vừa nãy đã từng thử, thất bại...

Rất nhanh, Dương Diệp con mắt lượng lên, hắn suýt chút nữa quên một chỗ, vậy thì là đoạn hồn uyên, chỉ cần hắn hướng về đoạn hồn uyên nhảy một cái, phía sau người này chẳng lẽ còn dám đuổi tiếp hay sao?

Nghĩ tới đây, Dương Diệp lập tức thay đổi phương hướng, hướng về đoạn hồn sơn mạch phương hướng lao đi.

Thời gian từng điểm từng điểm qua đi, Dương Diệp từ ban ngày chạy trốn tới đêm đen, sau đó lại từ hắc y chạy trốn tới ban ngày, mà sau lưng hắn Man Sư nhưng là dường như ruồi bâu lấy mật giống như vậy, chăm chú theo hắn, để hắn làm sao bỏ cũng không xong đối phương, nếu như không phải có thần hành phù, hắn sợ là sớm đã bị đối phương tóm lại.

Huyền thú đế quốc điều động linh giai cường giả sự, tuy rằng Man Sư cực lực giấu giếm hơi thở của mình, nhưng chung quy vẫn bị nhân loại phát hiện ra.

Cách thanh vân sơn mạch hơn ngàn dặm ở ngoài một ngọn núi bên trên, lấy thanh vân cầm đầu nhân loại các thế lực lớn đại biểu lúc này đang cùng huyền thú đế quốc cầm đầu hổ tông nguyên các người đối lập, hai bên thủ thế chờ đợi, phảng phất sau một khắc chính là muốn chiến lên!

"Hổ tông nguyên, ngươi huyền thú đế quốc lại dám phá hoại quy củ?" Thanh vân lạnh lùng nhìn hổ tông nguyên, trong thanh âm mang theo không hề che giấu chút nào lửa giận.

Hổ tông nguyên hừ lạnh một tiếng, nói: "Thanh vân, ta lúc trước liền đã nói qua, ta huyền thú đế quốc phái ra đi linh giai cường giả chỉ là vì cái kia cái thần bí huyền thú, cũng không có đi đối với các ngươi môn hạ đệ tử ra tay. Đương nhiên, nếu như các ngươi môn hạ người nếu như ngăn cản hắn, thì nên trách không cho chúng ta rồi!"

Nghe vậy, thanh vân trầm ngâm dưới, chung quy vẫn không có đang nói cái gì. Hắn đương nhiên biết hổ tông nguyên đây là đang đùa lưu manh, nhưng không thể không nói, phủ tông nguyên động tác này, cũng rất hợp hắn ý!

Khống chế huyền thú, phương pháp này, nếu nguyên môn không chiếm được, cái kia những khác tông môn cũng vẫn là đừng được tốt. Nghĩ tới đây, thanh vân triệt để trầm mặc lên, thấy thanh vân trầm mặc, một bên cái khác thế lực cũng trầm mặc lại. Hiển nhiên, lúc này bọn họ cùng thanh vân nghĩ đến cùng nhau đi rồi!

Kiếm Tông Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi đương nhiên sẽ không trầm mặc, bất kể nói thế nào, Dương Diệp lúc này đại biểu nhưng là Kiếm Tông! Ngay khi Ngọc Hành vừa mới chuẩn bị muốn nói chuyện thì, một bên hổ tông nguyên đột nhiên nhìn về phía bọn họ, sau đó lạnh lùng nói: "Có thể hai vị còn không biết, lần này tại thanh vân bên trong dãy núi, ngươi Kiếm Tông trong các đệ tử hồng, ngoại trừ cái kia Mộ Dung Yêu ở ngoài, hết thảy ở trong đó sống sót Kiếm Tông đệ tử đều bị được kêu là Dương Diệp thiếu niên chém giết, đúng rồi, cái kia Tư Đồ Vinh cũng bị chém giết đây. Lúc đó nhưng là có mấy vạn huyền giả cùng vô số huyền thú nhìn thấy, nói vậy lúc này thanh vân cũng đã thu được tin tức, các ngươi có thể hỏi một chút hắn!"

Nghe vậy, Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi biến sắc mặt, Ngọc Hành quay đầu nhìn về thanh vân, chỉ thấy thanh vân nói: "Ngọc Hành huynh, hổ tông nguyên không có lừa ngươi, ngươi Kiếm Tông lần này tham gia Thanh Vân Bảng đệ tử, ngoại trừ cái kia Mộ Dung Yêu ở ngoài, hết thảy người cũng đã chết ở Dương Diệp trong tay, loại này đại nghịch bất đạo đệ tử, ngươi còn muốn thiên vị hắn sao?"

"Chà chà..." Lúc này, một bên Khô Cốt đột nhiên phát sinh một đạo tiếng cười quái dị, nói: "Đồng môn tương tàn, Ngọc Hành, không nghĩ tới ngươi Kiếm Tông lại cùng giải quyết môn tương tàn, ha ha..."

Ngọc Hành sắc mặt khó coi lên, đối với Dương Diệp tính cách hắn là hiểu rõ, vậy tuyệt đối có thể nói trên lòng dạ độc ác, chỉ là hắn không nghĩ tới, đối phương lại dám tại thanh vân bên trong dãy núi tru diệt Kiếm Tông đệ tử, hắn lẽ nào thật sự cho là có Lâm Sơn che chở, Kiếm Tông liền đối phó không được hắn sao?

"Ta không tin hắn sẽ làm như vậy!" Đang lúc này, vẫn giữ yên lặng Tô Thanh Thi đột nhiên nói một câu, sau đó chính là hướng thanh vân sơn mạch phương hướng đi đến.

Mà đang lúc này, hổ tông nguyên đột nhiên xuất hiện ở Tô Thanh Thi trước, nói: "Tô tiên tử, đây là đi đâu?"

Tô Thanh Thi nhìn hổ tông nguyên một chút, nói: "Nếu ngươi huyền thú đế quốc đã phá phá hoại quy củ, vậy ta Kiếm Tông cần gì phải tại tuân thủ quy củ?"

Hổ tông nguyên hai mắt híp lại, nói: "Ta huyền thú đế quốc linh giai cường giả chỉ là đi bắt cái kia cái thần bí huyền thú mà thôi, cũng không có đi nhằm vào ngươi nhân loại huyền giả!"

"Có khác nhau sao?" Tô Thanh Thi nhàn nhạt nói: "Hổ tôn, đến ngươi cảnh giới này, chơi loại này văn tự vui đùa, sẽ chỉ làm ta xem thường ngươi!"

"Ha ha..." Hổ tông nguyên đột nhiên bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, sau đó nói: "Tô tiên tử nói đúng lắm, người ở chỗ này đều là người rõ ràng, nếu như vậy, vậy ta hổ tông nguyên cũng sẽ không học nhân loại các ngươi bộ kia dối trá. Xác thực, ta phái ra đi linh giai huyền thú ngoại trừ muốn dẫn về cái kia cái thần bí huyền thú ở ngoài, còn có một cái nhiệm vụ, vậy thì là tru diệt cái kia khống chế cái kia thần bí huyền thú người!"

Nghe được hổ tông nguyên, Tô Thanh Thi con ngươi vi thấp, trong mắt loé ra một vệt bi ai, Kiếm Tông chung quy vẫn là quá yếu a! Nếu như Dương Diệp là nguyên môn đệ tử, người trước mắt này còn dám như thế trắng trợn không kiêng dè sao? Mà nguyên môn lại sao để huyền thú đế quốc như vậy quang minh chính đại phái linh giai cường giả đi đối phó Dương Diệp?

Kiếm Tông thật sự sa sút đến trình độ như thế này sao?

Tô Thanh Thi lúc này trong lòng nổi lên nhàn nhạt bi ai, lắc lắc đầu, Tô Thanh Thi đem trong lòng tâm tình ép xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía hổ tông nguyên, chợt thủ đoạn hơi động, Thanh Minh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, ngay khi nàng muốn động thủ thì, đột nhiên, Tô Thanh Thi đại mi cau lại lên, sau một khắc, vẻ vui mừng xuất hiện ở nàng trong hai mắt.

Rất nhanh, Tô Thanh Thi trong mắt lại khôi phục yên tĩnh, ngẩng đầu liếc mắt nhìn hổ tông nguyên, nàng không hề động thủ, xoay người đi trở về tại chỗ, lần thứ hai trầm mặc lên.

Tô Thanh Thi cử động làm cho giữa trường tất cả mọi người đều không hiểu, lúc trước nàng nhưng là phải động thủ, chỉ là vì sao lại đột nhiên ngừng lại? Là biết nàng cùng hổ tông nguyên chênh lệch sao?

Hổ tông nguyên lúc này cũng phải nghi hoặc không rõ, hắn lúc trước nhưng là đã cảm nhận được Tô Thanh Thi huyền khí ba chuyển động, hắn cũng chuẩn bị kỹ càng động thủ chuẩn bị, chỉ là đối phương tại sao lại ngừng lại? Hắn đương nhiên sẽ không cho là đối phương là sợ hắn, đối với trước mắt cô gái này, hắn vẫn là nghe đã nói, đối phương nhưng là Tiềm long bảng cường giả, dù cho hắn đã là tôn giai, thế nhưng muốn bằng mượn cái này liền làm cho đối phương sợ hãi, vậy hiển nhiên là không thể!

Chỉ là nếu như không phải là bởi vì này, cái kia lại là tại sao vậy chứ?

Sự ra khác thường tất có yêu, hổ tông nguyên đối với Tô Thanh Thi đề phòng lại gia tăng mấy phần.

...

Một chỗ rừng cây rậm rạp bên trong, rừng cây cực kỳ yên tĩnh, một điểm âm thanh cũng không, đột nhiên, một bóng người rơi vào trên mặt đất, 'Bành' một tiếng, mặt đất nhất thời nứt ra, vô số tro bụi tràn ngập lên bầu trời.

Người đến không phải người khác, chính là vẫn truy kích Dương Diệp Man Sư, hắn truy Dương Diệp đã một ngày một đêm, truy một cái Tiên Thiên cảnh nhân loại, hắn không chỉ có đuổi một ngày đều không đuổi tới, thậm chí còn bị đối phương thương tổn được, điều này làm cho Man Sư tức giận không thôi, hận không thể ăn Dương Diệp thịt, uống Dương Diệp huyết!

Đứng ở trong rừng cây, cảm thụ vào trong rừng cây quái dị, Man Sư đè nén bên trong lửa giận trong lòng, vẻ mặt đề phòng đánh giá chu vi. Hắn chung quy không phải cái gì người ngu xuẩn, trải qua vài thứ giao phong, hắn đã một lần nữa ước định Dương Diệp thực lực, thực lực của đối phương xác thực không bằng hắn, thế nhưng đối phương cái kia huyền kỹ nhưng là vô cùng quỷ dị, nếu như đối phương chỉ là cái kia quỷ dị huyền kỹ, hắn cũng phải không cần sợ, nhưng lại nhưng lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý, mà cái kia huyền khí lại là Ngũ hành huyền khí bên trong kim huyền khí!

Nói đơn giản đúng vậy lúc này Dương Diệp đã có thể cho hắn tạo thành uy hiếp, đương nhiên, nếu như là chính diện chiến đấu, hắn đương nhiên sẽ không sợ, thế nhưng nếu như đối phương chơi âm đây? Không có nếu như, đối phương đã đang đùa âm...

Ps: Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, quyển sách bởi nhào nhai, e sợ sẽ vẫn miễn phí đến hoàn thành, vì lẽ đó, đặt mua cái gì ta đều không nghĩ tới, đến điểm miễn phí vé mời là có thể. Nhìn thấy vé mời tại trướng, ta liền biết có người đang yên lặng xem ta thư, ta sẽ có gõ chữ động lực, cạc cạc... Đương nhiên, nếu như có người nhắn lại bình luận liền càng được rồi hơn, nhìn càng có động lực ha! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 225: Lại đây a..

Nguồn: EbookTruyen.VN

225 chương: Lại đây a...

Man Sư chậm rãi hướng phía trước đi tới, con mắt không ngừng mà đánh giá chu vi, đi mấy bước sau, Man Sư đột nhiên ngừng lại, sau đó cười lạnh nói: "Tiểu rác rưởi, ta đã cảm nhận được hơi thở của ngươi, còn cần ẩn giấu sao?"

Trong rừng cây không có người trả lời, như trước vô cùng yên tĩnh!

Man Sư hơi nhướng mày, lại hướng trước mặt đi rồi hai bước, hai chân đạp ở một đống lá cây bên trên, mà ngay khi Man Sư hai chân mới vừa bước lên cái kia chồng lá cây thời gian, Man Sư sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, thân hình lóe lên, hướng sau chợt lui. Nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, chỉ thấy cái kia chồng lá cây đột nhiên phóng lên trời, sau đó Man Sư trên chân một đôi da trâu ngoa trong nháy mắt nứt ra, chợt hai cỗ máu tươi tự bàn chân nơi chảy ra....

Cảm thụ hai chân bị đối phương cái kia quỷ dị kiếm phá tan, Man Sư giận không thể nói, nhưng mà ngay khi hắn vừa muốn lúc rơi xuống đất, sắc mặt hắn lần thứ hai kịch biến, chỉ thấy một tấm bùa chú đột nhiên xuất hiện ở hắn nơi đặt chân bầu trời, sau đó một đạo cây cột thô sấm sét chính là trực tiếp rơi xuống, cảm nhận được cái kia trong sấm sét khí thế khủng bố, Man Sư lần đầu trong mắt lộ ra thần sắc!

"Hống!"

Gầm lên giận dữ, Man Sư không có chút gì do dự, trong nháy mắt khôi phục hắn bản thể, khi hắn khôi phục bản thể sau, cái kia đạo lôi điện chính là vừa vặn rơi vào bản thể hắn bên trên...

"Ầm!"

Một tiếng sấm rền giống như tiếng nổ lớn tại yên tĩnh trong rừng cây ầm ầm vang lên, theo một đạo gào thét thanh, một luồng khủng bố sóng khí hướng về bốn phía cấp tốc khuếch tán ra, tại này cỗ khủng bố sóng khí bên dưới, chu vi đại thụ trong nháy mắt hóa thành đầy trời vụn gỗ.

"Coong!"

Mà đang lúc này, giữa trường có tiếng kiếm reo vang lên, chỉ thấy Man Sư bầu trời, một đạo kiếm khí màu vàng óng cắt ra không khí, trong nháy mắt bắn về phía cái kia đã da tróc thịt bong Man Sư. Ngay khi kiếm khí màu vàng óng muốn rơi vào Man Sư trên người thì, chừng mười đạo tử quang đột nhiên quỷ dị mà xuất hiện ở kiếm khí màu vàng óng trước, suất trước một bước đánh vào Man Sư trên người.

"Ầm!"

Giữa trường lại vang lên một đạo năng lượng nổ vang thanh, cái kia nguyên vốn đã da tróc thịt bong Man Sư trên lưng xuất hiện lần nữa mấy cái hố máu, mà lúc này kiếm khí màu vàng óng kia cũng tới đến trên người hắn.

"Bành!"

Kiếm khí màu vàng óng trong nháy mắt tại Man Sư trên người vẽ ra từng đạo từng đạo vết máu thật sâu, mà đang lúc này, Dương Diệp thân hình đã rơi vào Man Sư trên lưng, hai tay nắm Tử Linh kiếm, ngay khi hắn chuẩn bị quay về Man Sư cái kia đầu mạnh mẽ. Xuyên xuống thì, Man Sư đột nhiên một cái vươn mình, Dương Diệp trong nháy mắt bị vẩy đi ra đánh vào trên một cây đại thụ.

"Bành!"

Đại thụ nhất thời gãy vỡ, Dương Diệp rơi vào trên mặt đất. Rơi trên mặt đất bên trên sau, Dương Diệp thấp giọng thở dài, không có chút gì do dự, móc ra một tấm chữa trị phù cùng thần hành phù vỗ vào trên người mình, sau đó huyền khí tràn vào tật phong ngoa bên trong, hướng sau chợt lui mà đi, mà ngay khi hắn chợt lui thì, tại trên bả vai hắn Tử Điêu đột nhiên tiểu trảo vung lên, mười mấy đạo tử quang lại là đánh về cái kia đã hướng về Dương Diệp nhào tới Man Sư.

"Ầm!"

Một đạo tiếng nổ lớn lần thứ hai tại trong rừng cây vang lên...

Một lát sau khi, trong rừng cây lần thứ hai khôi phục yên tĩnh, lúc này Man Sư có thể nói là cực kỳ chật vật, tại trên lưng của hắn, một đám lớn một đám lớn màu đỏ tươi da thịt bại lộ trên không trung, máu tươi, tự trên lưng như là nước chảy hướng về mặt đất chảy tới...

"Nhân loại... Nhân loại..."

Thân hình run lên, Man Sư khôi phục hình người, ánh mắt có chút điên cuồng nhìn Dương Diệp đào tẩu phương hướng, Man Sư hai tay nắm chặt thành nắm đấm, trên mặt dữ tợn đáng sợ, một lát sau khi, một đạo khàn giọng tiếng gầm gừ đột nhiên tại trong rừng cây vang vọng mà lên, phảng phất quỷ hào, hàn hồn phách người!

...

Chạy ra rừng cây sau khi, Dương Diệp vội vã lấy ra mấy viên năng lượng thạch bắt đầu hấp thu, sau đó huyền khí điên cuồng tràn vào tật phong ngoa bên trong, hướng về đoạn hồn sơn mạch phương hướng chạy đi.

Đừng xem lúc trước cho Man Sư tạo thành trọng thương, lúc này Dương Diệp trong lòng còn tại đáng tiếc lắm. Lúc trước hắn nhưng là dùng hắn duy nhất một tấm cao cấp thuật phù, lại tăng thêm Tiểu gia hỏa cùng đánh lén, nhưng mà như vậy nhưng vẫn không thể nào giải quyết đối phương, chỉ là cho đối phương tạo thành một điểm thương thế, mà này điểm thương thế, hắn biết, đối với một cái linh giai huyền thú tới nói, không đáng kể chút nào!

Từ đối phương còn có sức lực đem hắn vẩy đi ra hắn là có thể cảm thụ đi ra, vì lẽ đó hắn lựa chọn lập tức đào tẩu, mà không phải đem chính mình hết thảy lá bài tẩy triển khai ra, cùng đối phương liều mạng một trận chiến! Phải biết, đối phương nếu như một lòng muốn chạy trốn, lại là tại này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, vậy hắn cũng chỉ có khả năng nhìn rồi!

Không có tự tin trăm phần trăm tru diệt Man Sư, hắn là sẽ không đem chính mình hết thảy lá bài tẩy triển khai ra. Bởi vì hắn một khi đem lá bài tẩy ra hết, mà lại không thể tru diệt Man Sư, vậy hắn phiền phức liền thật sự lớn hơn!

Đầu tiên, Quỷ Tông khẳng định là sẽ không bỏ qua cho hắn, vì cái kia huyết sát châu, e sợ đối phương sẽ phái ra Tôn giả cảnh cường giả; Mà hắn một khi đem có thể rất lớn lượng lớn thu phục huyền thú sự tình bạo lộ ra, khi đó đừng nói huyền thú đế quốc tuyệt đối sẽ giết chết hắn, chỉ sợ cũng là nhân loại thế lực, bao quát đại tần thủ đô đế quốc sẽ nhìn chằm chằm hắn, đến lúc đó, còn nói gì đi cứu mẫu thân?

Nói tóm lại đúng vậy thực lực bây giờ của hắn vẫn là quá yếu, mà hắn lại có những này siêu cấp thế lực đều động lòng đồ vật, nếu như không muốn bị những này siêu cấp thế lực nhằm vào, vậy hắn chỉ có thể khiêm tốn một chút, lại biết điều một điểm...

Dọc theo đường đi, Dương Diệp trắng trợn không kiêng dè liều mạng chạy, bởi vì phía trước có Tiểu gia hỏa mở đường, tại Tiểu gia hỏa cái kia uy thế dưới, nơi hắn đi qua, là liền một con kiến đều không có, thuận lợi đến cực điểm. Đương nhiên, nếu như bọn họ gặp phải linh giai huyền thú lá bài tẩy, hắn cùng Tiểu gia hỏa liền sẽ chọn nhiễu lộ.

Hắn bây giờ cùng Tiểu gia hỏa đều còn không cách nào chống lại linh giai huyền thú, chớ nói chi là mặt sau còn có một cái.

Thời gian từng điểm từng điểm qua đi, rất nhanh trời tối.

Vào đêm Thập Vạn Đại Sơn là nguy hiểm nhất Thập Vạn Đại Sơn, chỗ buổi tối đối với huyền thú đặc biệt có lợi ở ngoài, cũng bởi vì có thật nhiều huyền thú đều là tại ban đêm điều động, tỷ như lúc trước Dương Diệp tại đoạn hồn đáy vực nhìn thấy cái kia cú đêm quần, loại kia huyền thú tuy rằng cảnh giới thấp hơn, thế nhưng số lượng rất nhiều a, đang không có thực lực tuyệt đối thì, số lượng còn là phi thường có ưu thế!

Dương Diệp không có lựa chọn tiếp tục chạy trốn, tinh nguyệt hoàn toàn không có, tuy rằng hắn vẫn là có thể nhìn thấy, nhưng buổi tối chung quy vẫn là rất không tiện. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hắn muốn chuẩn bị lại một lần nữa phản kích, hắn Dương Diệp không phải là loại kia yêu thích bị động người, nếu như có thể đem đối phương giải quyết, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn, coi như giải quyết không được, có thể cho đối phương tạo thành điểm phiền phức, hắn cũng là phi thường tình nguyện.

Dương Diệp ý nghĩ là thật, thế nhưng hiện thực là tàn khốc, lần này, Man Sư không có tại cho hắn cơ hội chuẩn bị, bởi vì ngay khi hắn mới vừa dừng lại không tới một hồi, một bóng người chính là tự không trung rơi xuống, dường như một tảng đá lớn giống như vậy, nặng nề nện xuống đất, làm cho toàn bộ mặt đất đều là run lên!

Nhìn thấy Man Sư đột nhiên xuất hiện, Dương Diệp mí mắt giật lên, tên trước mắt này làm sao biến nhanh như vậy? Lẽ nào đối phương cũng có thần hành phù?

"Nhân loại, ta phải đem ngươi toàn thân xương từng khối từng khối gõ nát tan, sau đó tại đưa ngươi từng điểm từng điểm ăn đi, ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ để ngươi tỉnh cảm thụ tất cả những thứ này!" Man Sư oán độc nhìn Dương Diệp, song quyền nắm khanh khách vang vọng.

Dương Diệp lông mày nhíu lại, sau đó cười khẽ, nói: "Vậy ngươi còn chờ cái gì? Đến đây đi, yên tâm, ta không có làm cái gì cạm bẫy, ta người liền ở ngay đây đây, đến đây đi!"

Nghe được Dương Diệp, nguyên bản hướng đi Dương Diệp Man Sư nhưng là đột nhiên ngừng lại, lửa giận trên mặt cũng phải dẹp loạn một chút, nghĩ đến mấy lần trước Dương Diệp đánh lén, Man Sư đầu nhất thời tỉnh táo một chút.

Đúng đấy, trước mắt kẻ nhân loại này tại sao không chạy, hắn tại sao muốn dừng lại? Man Sư càng nghĩ càng thấy đến trong này khẳng định có âm mưu gì, lập tức, hắn không chỉ có không có hướng đi Dương Diệp, trái lại là theo bản năng hướng lùi về sau hai bước, đồng thời ánh mắt không ngừng đánh giá chu vi, đối với loại kia mạnh mẽ bùa chú, coi như hắn thân thể rất cường hãn, nhưng hắn cũng thực sự là không muốn ai đệ nhị rơi xuống!

Nhìn thấy Man Sư cử động, Dương Diệp trong lòng cười thầm, trên mặt nhưng là cực kỳ bình tĩnh, nói: "Làm sao, ngươi không phải muốn bóp nát xương của ta sao? Ta liền đứng ở chỗ này, ngươi đúng là lại đây a? Làm sao, ngươi sẽ không là sợ ta một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh nhân loại chứ?" Nói, Dương Diệp còn cố ý hướng Man Sư đi rồi hai bước!

Lần này Man Sư không chỉ có không có nổi giận, trái lại trên mặt đề phòng càng nồng, hắn đương nhiên sẽ không tin tưởng trước mắt kẻ nhân loại này sẽ trạm chờ chết ở đây, nếu không phải như vậy, vậy thì là đối phương nhất định cùng mấy lần trước như thế, lại đang chơi hoa chiêu gì!

Nghĩ tới đây, Man Sư trầm giọng nói: "Nhân loại tiểu rác rưởi, ngươi đến tột cùng tại chơi trò xiếc gì, có bản lĩnh ngươi ta bản lãnh thật sự chiến một hồi!"

"Bản lãnh thật sự chiến một hồi?" Dương Diệp ngẩn ra, sau đó gật đầu cười, nói: "Được, cái kia ngươi tới đi, chúng ta bản lãnh thật sự chiến lần trước, ngươi tới đi, ta liền tại chuyện này..." <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 226: Không chạy rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

226 chương: Không chạy rồi!

Man Sư hai mắt vi híp lại, sắc mặt dữ tợn đáng sợ, một luồng cuồng bạo khí thế tự trong cơ thể dâng lên, nhìn Dương Diệp tức giận nói: "Nhân loại, coi như ngươi chơi trò gian gì, ta Man Sư lại sao lại sợ ngươi!" Nói, chính là chuẩn bị xuất kích!

Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp nhưng là đặt mông ngồi trên mặt đất, chỉ thấy Dương Diệp trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một đem phù lục, lười biếng nói: "Đúng, ngươi làm sao sẽ sợ ta một cái nhân loại nho nhỏ đây? Ta chỉ là một cái nho nhỏ Tiên Thiên cảnh ai, ngươi tiện tay là có thể bóp chết ta đây, đến đây đi, ngươi phải tin tưởng chính mình, ngươi tới ta sẽ chết rồi!"

Nhìn thấy Dương Diệp trong tay cái kia một đem phù lục, Man Sư mí mắt giật lên, lúc này ngừng lại, hắn đối với nhân loại bùa chú không rõ ràng lắm, thế nhưng hắn biết lúc trước cái kia dễ dàng phá tan hắn phòng ngự đạo kia thần lôi đúng vậy loại bùa chú này làm ra đến, còn có hắn vẫn không đuổi kịp trước mắt kẻ nhân loại này, cũng chính bởi vì loại bùa chú này...

Mà nếu như trước mắt kẻ nhân loại này trong tay đều là lúc trước loại kia bùa chú...

Nghĩ tới đây, Man Sư lại theo bản năng hướng lùi về sau hai bước, uy lực như vậy, hắn là thật sự không muốn tại chịu đựng.

Nhìn thấy Man Sư cử động, Dương Diệp trạm lên, sau đó vẫy vẫy tay, nói: "Nếu ngươi không tới, vậy ta đi rồi!" Nói xong, Dương Diệp xoay người từng bước từng bước hướng xa xa đi đến, đúng, hắn không có tác dụng bất kỳ thân pháp huyền kỹ, là từng bước từng bước đi, dáng dấp như vậy phảng phất là đang đợi Man Sư đuổi tới tự!

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, Man Sư trong mắt một trận giãy dụa, nhìn như vậy nhân loại từ trước mặt hắn rời đi, trong lòng hắn tự nhiên là 10 ngàn cái không muốn, thế nhưng muốn hắn đuổi tới, hắn lại có chút kiêng kỵ, bởi vì đối phương này nói rõ là bố trí xong cạm bẫy chờ hắn nhảy xuống a.

Tại Man Sư xoắn xuýt do dự bên trong, Dương Diệp đã đi ra hai bên ngoài hơn mười trượng, kỳ thực lúc này Dương Diệp còn là vô cùng gấp gáp, nếu như Man Sư lúc này xông lên, vậy hắn liền thật sự cùng đối phương liều mạng một trận chiến. Lần này, hắn không có đánh lén ưu thế, chỉ có thể cùng đối phương ngạnh hám, mà cùng đối phương ngạnh hám, hắn tuyệt đối là muốn xong đời, dù cho là dùng ra ba tầng kiếm ý đều không có tác dụng!

Hắn cùng Man Sư trong lúc đó chênh lệch cảnh giới thật sự quá to lớn rồi!

Thế nhưng đáng tiếc, Man Sư thông minh làm cho hắn tránh khỏi tình cảnh nguy hiểm, đi ra hơn ba mươi trượng sau, Dương Diệp đột nhiên đem tốc độ triển khai đến cực hạn, hóa thành bôi đen ảnh, hướng về xa xa bắn mạnh tới, không tới một tức thời gian, Dương

Diệp chính là biến mất ở Man Sư trong tầm mắt, lẻn vào hắc y!

Nhìn thấy tình cảnh này, nguyên bản còn đang do dự xoắn xuýt Man Sư đột nhiên thật giống rõ ràng cái gì, lập tức không đang do dự, thả người nhảy một cái, thẳng tắp rơi vào Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng.

Đứng ở Dương Diệp vị trí chốc lát, ngoại trừ lạnh lùng phong, chẳng có chuyện gì...

Lúc này Man Sư cái nào còn không biết hắn bị đối phương sái...

Một vệt dữ tợn trong nháy mắt dâng lên Man Sư khuôn mặt, hai mắt đỏ đậm, Man Sư tức giận chân phải đột nhiên đạp xuống, mặt đất nhất thời nứt ra, đồng thời, một đạo phẫn nộ tiếng gầm gừ tại buổi tối bên trong vang vọng mà đi.

"Nhân loại tiểu rác rưởi, coi như ngươi chạy đến đại tần đế quốc hoàng cung ta cũng phải giết ngươi!"

...

Nghe được phía sau truyền đến tiếng gầm gừ, Dương Diệp cả người rùng mình một cái, tuy rằng không có nhìn thấy, thế nhưng hắn có thể tưởng tượng đến lúc này Man Sư là cỡ nào sự phẫn nộ, đương nhiên, cái này cũng là phi thường bình thường, dù sao một cái linh giai cường giả bị một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả trêu chọc, coi như là ai chịu định cũng sẽ không chịu được!

Đương nhiên, Dương Diệp trong lòng không có đắc ý, này không có cái gì tốt đắc ý, dù sao vẫn bị đuổi theo chạy chính là hắn Dương Diệp. Nếu như không phải đối phương quá cẩn thận, vậy hắn lúc trước tình cảnh e sợ sẽ biến cực kỳ gay go!

Lắc lắc đầu, diệt đi trong đầu tạp niệm, Dương Diệp móc ra một tấm thần hành phù vỗ vào trên người mình, sau đó lại lấy ra mấy khối năng lượng thạch bắt đầu hấp thu. Tuy rằng có thần hành phù gia trì, thế nhưng nếu như không có tật phong ngoa, tốc độ của hắn vẫn là địch bất quá đối phương, thế nhưng có một vấn đề, vậy thì là tật phong ngoa thực sự là quá tiêu hao huyền khí rồi!

Từ đối phương truy sát hắn đến hiện tại, hắn chí ít đã dùng hai trăm viên năng lượng thạch, này đối với hắn mà nói đương nhiên là không đáng giá được nhắc tới, thế nhưng nếu như là những khác huyền giả, hai trăm viên năng lượng thạch, vậy cũng là một bút số lượng lớn, mà cái kia thần hành phù cũng đừng nói rồi, cái kia quý giá trình độ, cho dù là nguyên môn đệ tử ngoại môn cùng đệ tử nội môn e sợ đều không bao nhiêu người có thể có được!

Dương Diệp biết, hắn có thể vẫn tại linh giai cường giả truy sát bên trong chạy trốn, có thể nói, cái kia đều là dùng tiền 'Trốn' đi ra. Nếu như không có cái kia vô số năng lượng thạch, không có cái kia từng cái từng cái thần hành phù, hắn Dương Diệp coi như là tại ngưu, cũng tuyệt đối không thể ở một cái linh giai cường giả trốn như vậy cửu!

Dương Diệp đối với thực lực của chính mình vẫn luôn rất rõ ràng, hắn cũng lao thẳng đến tâm thái của chính mình bãi rất chính, vì lẽ đó, cho dù hắn lúc trước một lần suýt chút nữa đem cái kia linh giai cường giả giết chết, hắn đều không có thật đang đắc ý quá, hoặc là tự mãn, cho là mình đã có thể cùng linh giai cường giả đứng ngang hàng.

Nếu như hắn thật sự như vậy cho rằng, vậy hắn Dương Diệp chỉ sợ cũng sẽ cùng hắn từng giết qua những kia kiêu ngạo tự mãn người kết cục như thế.

Cảm thụ phía sau càng ngày càng gần khí tức, Dương Diệp thu hồi chính mình tâm tư, sau đó tăng nhanh tốc độ, hướng về xa xa thiểm vút đi.

Thời gian từng điểm từng điểm trôi qua, rất nhanh, đảo mắt trời đã sáng, một vòng mặt trời đỏ bò lên trên bầu trời, nhàn nhạt kim quang chiếu nghiêng xuống, chiếu vào trên thân thể người, khiến người ta ấm áp.

Lúc này Dương Diệp không biết mình nằm ở Thập Vạn Đại Sơn nơi nào, thế nhưng hắn biết, hắn vị trí hiện tại cách đoạn hồn sơn mạch khẳng định còn là phi thường xa. Tần đô đến thanh vân sơn mạch có vạn dặm xa, mà tần đô đến đoạn hồn sơn mạch cũng chỉ có cách xa mấy ngàn dặm, mà hắn hai ngày nay hai đêm lộ trình nhiều nhất cũng là hơn hai ngàn dặm!

Nói đơn giản một chút, hắn chí ít còn muốn liều mạng chạy cái mấy ngày mấy đêm, mới có thể đạt đến đoạn hồn sơn mạch!

Mấy ngày mấy đêm.... Nghĩ tới đây, Dương Diệp nhíu mày lên, phía sau cái kia Man Sư đã càng ngày càng gần, nhiều nhất một ngày, hắn sẽ bị đối phương đuổi theo, hơn nữa hắn còn cảm giác, phía sau Man Sư không biết dùng phương pháp gì, tốc độ kia là càng lúc càng nhanh, thậm chí dùng không được một ngày, hắn sẽ bị đối phương đuổi theo rồi!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Điêu, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, có biện pháp gì hay không giải quyết mặt sau tên kia?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vung vẩy mấy lần, hiển nhiên, nó là gọi Dương Diệp cùng đối phương liều mạng!

Dương Diệp cười khổ lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng muốn đánh với hắn một trận a, nhưng vấn đề là chiến bất quá a!"

Tử Điêu chỉ chỉ Dương Diệp bụng.

Dương Diệp lại lắc đầu, nói: "Chúng nó tuy rằng hiện tại đều nghe lời ngươi, thế nhưng vạn nhất sau đó chúng nó đều ngã: Cũng hướng về phía sau tên kia, chúng ta làm sao bây giờ? Đến lúc đó chúng ta liền thật sự tìm đường chết rồi!" Hắn xác thực có nghĩ tới quần ẩu mặt sau Man Sư, nhưng vấn đề là hắn không dám, bởi vì linh giai hoá hình huyền thú đối với những này vương giai huyền thú lực uy hiếp là phi thường đại.

Cho dù hắn trong tuyển qua những kia huyền thú không phản bội hắn cùng Tiểu gia hỏa, nhưng ở trước mặt đối phương, cái kia sức chiến đấu khẳng định cũng phải sẽ vô hạn giảm xuống!

Vì lẽ đó, hắn từ bỏ vây đánh ý nghĩ này.

Nhìn thấy Dương Diệp lần thứ hai phản đối, Tử Điêu có chút không kiên nhẫn, tiểu trảo gãi gãi Dương Diệp lỗ tai, sau đó lại vỗ vỗ Dương Diệp gò má, tựa hồ là đang gọi Dương Diệp tự mình nghĩ biện pháp...

Dương Diệp cười khổ lắc lắc đầu, sau một khắc, hắn hít sâu một hơi, trong mắt loé ra một vệt kiên quyết, nếu sớm muộn cũng bị đối phương truy sát, vậy còn không đơn giản cùng đối phương tại chiến lần trước. Đương nhiên, cùng đối phương đối cứng ngạnh vậy khẳng định là không được, nếu không thể chính diện giao thủ, vậy cũng chỉ có đánh lén...

Nghĩ tới đây, Dương Diệp không ở chút nào bảo lưu, toàn thân huyền khí điên cuồng dâng tới tật phong ngoa bên trong, sau đó sử dụng tới thân pháp huyền kỹ 'Tật phong bộ' thân thể hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về xa xa bắn mạnh tới.

Tại Dương Diệp đem tốc độ tăng lên tới cực hạn sau, hắn cùng Man Sư nhất thời kéo dài khoảng cách.

Sau lưng Dương Diệp Man Sư cảm nhận được Dương Diệp tăng nhanh tốc độ thì, hơi thay đổi sắc mặt, thế nhưng sau một khắc trong mắt nhưng là lộ ra một tia ý mừng, hừ lạnh một tiếng, nói: "Tiểu rác rưởi, tăng nhanh tốc độ đi, ngươi liền tận lực thêm đi, như vậy tiêu hao huyền khí, ta ngược lại thật ra muốn nhìn một chút ngươi năng lượng đó thạch có thể bù đắp không!"

Thập Vạn Đại Sơn bên trong những khác không có, đúng vậy bụi cỏ rừng cây núi lớn rất nhiều, Dương Diệp lần này lựa chọn địa điểm vẫn như cũ là rừng cây, hết cách rồi, rừng cây dù sao thật che lấp...

"Bành!"

Một chỗ rừng cây rậm rạp bên trong, Man Sư hai chân nặng nề rơi vào trên mặt đất, nhất thời, toàn bộ mặt đất run lên, vô số lá cây rì rào hạ xuống...

"Tiểu rác rưởi, ngươi làm sao không chạy?"

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 227: Kiếm trận oai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

227 chương: Kiếm trận oai!

Dương Diệp nhìn Man Sư, khinh cười cợt, nói: "Đương nhiên là đang chờ ngươi!"

"Chờ ta?" Man Sư mí mắt giật lên, sau đó cười lạnh nói: "Tiểu rác rưởi, ngươi cho rằng ta sẽ ở bị ngươi lừa sao?"

Dương Diệp nhún vai một cái, sau đó cười nói: "Ta cảm thấy ngươi còn có thể!"

"Thật sao?" Man Sư lạnh cười cợt, sau đó hướng về Dương Diệp chậm rãi đi tới, vừa tẩu biên nói: "Ngươi xem, ta lại đây, lần này ta thật sự lại đây rồi!" Nói nói, Man Sư chính là đã đi tới Dương Diệp trước mặt ba trượng nơi, sau đó lại nói: "Ngươi xem, ta lại đây rồi!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ngươi dám ở đi về phía trước một bước sao?"

"Có cái gì không dám? Đừng nói đi một bước, coi như đi hai bước ngươi có thể làm sao?" Man Sư dứt lời, sau đó lại hướng về Dương Diệp đi rồi hai bước.

Khi Man Sư chân mới vừa rơi xuống mặt đất thời gian, Dương Diệp trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó hơi suy nghĩ, nhất thời...

"Tranh..."

Tại Man Sư chu vi, đột nhiên vang lên từng đạo từng đạo kiếm reo tiếng, chợt, chỉ thấy Man Sư chu vi mặt đất đột nhiên xuyến lên ba mươi sáu đạo kim quang, ba mươi sáu đạo kim quang phóng lên trời, sau một khắc, tại Dương Diệp khống chế dưới, ba mươi sáu đạo kim quang hướng về tại kiếm trận trung ương Man Sư bắn nhanh mà đi, như vậy tốc độ, uy lực như vậy, làm cho ở trung ương Man Sư tròng mắt kịch liệt co rụt lại!

Nhờ vào lần này Dương Diệp sử dụng tới ba tầng kiếm ý!

Tại ba tầng kiếm ý gia trì dưới, ba mươi sáu chuôi huyền kiếm tốc độ cùng uy lực cực kỳ khủng bố, chỗ đi qua, từng đạo từng đạo khí bạo tiếng như thiêu đốt pháo giống như vậy, ở giữa sân không ngừng vang lên, không chỉ có như vậy, huyền kiếm chỗ đi qua, liền không gian đều xuất hiện từng trận rung chuyển, thanh thế cực kỳ doạ người!

Lần này, Man Sư có chút sợ hãi, đúng, khi cảm nhận được cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm uy lực thì, Man Sư lần thứ nhất không phải kiêng kỵ, mà là có chút sợ hãi. Bởi vì cái kia huyền kiếm bên trong ẩn chứa khủng bố kiếm ý, đã có thể uy hiếp hắn. Đúng, hắn sợ hãi chính là kiếm kia ý!

Lại là ba tầng kiếm ý a, kiếm ý tiểu thành a, trước mắt kẻ nhân loại này mới bao lớn? Không tới hai mươi chứ? Không tới hai mươi kiếm ý tiểu thành, nếu như tùy ý hắn tiếp tục tiếp tục phát triển, cái kia...

Man Sư không có thời gian suy nghĩ, bởi vì ba mươi sáu chuôi huyền kiếm đã đi tới trước mặt hắn.

"Hống!"

Đồng dạng, lần này hắn như trước không có chút gì do dự liền khôi phục bản thể, mới vừa khôi phục bản thể, cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm chính là mang theo sức mạnh kinh khủng trực tiếp bắn ở trên người hắn.

"Bành..."

Ba mươi sáu bân huyền kiếm mũi kiếm trực tiếp đi vào Man Sư cái kia cứng rắn da dẻ, nhưng mà đúng vào lúc này, Man Sư đột nhiên song chưởng đột nhiên đập, sau đó một luồng khí thế kinh khủng tự trong cơ thể dâng trào mà ra, đem ba mươi sáu chuôi huyền kiếm cho bắn ra, nhưng mà, cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm mới vừa bị văng ra, sau một khắc chính là lần thứ hai hướng về hắn bắn như điện mà đi!

Man Sư lần này không có tại đi ngạnh hám ba mươi sáu chuôi huyền kiếm, cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm mỗi một chiếc đều có ác liệt kiếm ý, muốn phá tan hắn phòng ngự là dễ như ăn cháo, tuy rằng không thể một thoáng để hắn chết, thế nhưng hắn thực sự không cần thiết đi được này da thịt nỗi khổ. Vì lẽ đó, tại ba mươi sáu chuôi huyền kiếm hướng hắn lần thứ hai bắn như điện mà đi thì, hắn chính là thả người nhảy một cái, hướng về cách đó không xa Dương Diệp mãnh nhào tới!

Hiển nhiên, hắn cũng biết, chỉ có giải quyết Dương Diệp mới là căn bản.

Nhưng mà lúc này hắn nhưng chưa thấy Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, cùng với trong mắt hắn nơi sâu xa cái kia mạt ý cười.

Khi Man Sư cái kia to lớn hình thể đi tới Dương Diệp trước người hai trượng thì, Dương Diệp hai chân hơi uốn lượn, vắng lặng nháy mắt, sau đó thả người nhảy một cái, không trung, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, sau đó Dương Diệp quay về trước mặt hắn Man Sư đột nhiên nhanh phách!

"Phân linh kiếm pháp!"

Theo Dương Diệp một tiếng lợi hại, Tử Linh kiếm kiếm mũi kiếm đột nhiên bắn nhanh ra hơn hai mươi đạo kiếm khí màu vàng óng, những này kiếm khí so với dĩ vãng Dương Diệp bất kỳ lần nào đều muốn ác liệt, bởi vì này hơn hai mươi đạo kiếm khí màu vàng óng đều có ba tầng kiếm ý gia trì!

Khoảng cách gần như vậy, thêm vào lại là chính hắn đụng vào, vì lẽ đó Man Sư căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể ngạnh hám này hơn hai mươi đạo kiếm khí!

"Bành bành..."

Kiếm khí màu vàng óng dễ dàng chính là phá tan rồi Man Sư phòng ngự, tại Man Sư cái kia thân thể cao lớn bên trên mang ra hơn hai mươi cái lỗ máu, nhưng mà lúc này Man Sư cũng đã đi tới Dương Diệp trước, to lớn sư chưởng hướng về cái kia mới vừa triển khai xong phân linh kiếm pháp Dương Diệp ngực đập tới.

Dương Diệp đồng dạng không cách nào né tránh, đương nhiên, hắn cũng sẽ không ngồi chờ chết, tay phải nắm tay, nắm đấm bên trên, kim quang thiểm hiện ra, sau đó thẳng tắp quay về cái kia so với hắn to bằng nắm tay gấp mấy chục lần sư chưởng đánh tới!

"Bành!"

Giữa trường vang lên một đạo trầm thấp vang trầm, vừa mới tiếp xúc Man Sư cự chưởng, Dương Diệp chính là tròng mắt co rụt lại, sau đó một nguồn sức mạnh kéo tới, Dương Diệp một ngụm máu tươi phun ra ngoài, sau đó thân thể hướng sau bay ngược ra ngoài, bay ra hơn hai mươi trượng sau, tại đem mấy viên đại thụ đụng gãy sau mới ngừng lại.

Mà ngay khi Man Sư chuẩn bị thừa thắng xông lên thì, cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm đột nhiên xếp thành một đường thẳng, vị trí đầu não liên kết, hóa thành một vệt kim quang, hướng về hắn bắn như điện mà đi.

"Hống!"

Man Sư ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sau đó sẽ thứ giơ lên to lớn sư chưởng, sau đó quay về cái kia vị trí đầu não liên kết ba mươi sáu chuôi huyền kiếm tàn nhẫn mà đập tới.

"Xì!"

Ba mươi sáu chuôi huyền kiếm không có bị đánh bay, trái lại ung dung phá tan rồi Man Sư to lớn sư chưởng, tại hắn cái kia to lớn sư chưởng lòng bàn tay mặc vào (đâm qua) một cái hố máu, sau đó tốc độ không giảm quay về cái kia sư chưởng mặt sau Man Sư bắn nhanh mà đi!

Thấy thế, Man Sư cái kia to lớn tròng mắt kịch liệt co rụt lại, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới này ba tầng kiếm ý gia trì dưới huyền kiếm lại kinh khủng như thế, lúc này hắn muốn tránh tránh đã không chịu có thể, bất quá hắn cũng không ngồi chờ chết, mà là thân thể vẫy một cái, để cái kia nguyên bản đâm hướng về hắn yết hầu ba mươi sáu chuôi huyền kiếm đâm hướng về phía nơi ngực trái.

"Xì!"

Ba mươi sáu chuôi huyền kiếm không có chút hồi hộp nào tự Man Sư nơi ngực trái đâm thủng ngực mà qua, một đạo to lớn hố máu, tại Man Sư nơi ngực trái, thình lình bắt mắt, nhưng mà còn chưa kết thúc, cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm mới vừa xông qua Man Sư ngực trái, chính là lần thứ hai biến hóa kiếm trận, hóa thành một vệt kim quang xông lên Man Sư đỉnh đầu, tạo thành một vòng tròn, sau đó hướng về phía dưới Man Sư thẳng tắp cắm xuống!

Man Sư tròng mắt kịch liệt co rụt lại, đã lĩnh giáo đến này huyền kiếm khủng bố hắn, đương nhiên không dám ở đi ngạnh hám này ba mươi sáu chuôi huyền kiếm, lập tức song chưởng đột nhiên đập, mượn mặt đất lực đạo hắn lần thứ hai đánh về phía xa xa tựa ở trên cây to khống chế kiếm trận Dương Diệp.

Huyền thú cường hãn đúng vậy cường hãn tại phòng ngự cùng sức mạnh công kích, hắn lúc này phòng ngự tại Dương Diệp trước mặt đã không có nửa điểm tác dụng, bởi vì tại kiếm ý tiểu thành gia trì dưới, cái kia huyền kiếm đã có thể dễ dàng phá tan hắn phòng ngự. Vì lẽ đó, hắn đang đối mặt nhân loại huyền giả thì một cái ưu thế không còn. Hiện tại, hắn cũng chỉ còn sót lại một cái ưu thế, vậy thì là thân thể sức mạnh công kích, tuy rằng trước mắt Dương Diệp thân thể cũng cực kỳ cường hãn, thế nhưng sánh với hắn, vẫn là chênh lệch rất nhiều!

Nhìn thấy Man Sư kéo tới, Dương Diệp biến sắc mặt, mà đang lúc này, Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một luồng vô hình uy thế, lung hướng về phía Man Sư. Tiếp xúc được Tử Điêu uy thế, Man Sư tốc độ nhất thời hơi ngưng lại, hai mắt nhìn về phía Tử Điêu, trong mắt, không hề che giấu chút nào khiếp sợ, bởi vì hắn phát hiện, trước mắt cái này tiểu bất điểm huyết mạch uy thế lại đối với hắn hữu hiệu, làm cho hắn sâu trong linh hồn có loại run rẩy cảm giác!

Trước mắt cái này tiểu bất điểm đến tột cùng là lai lịch ra sao?

Man Sư trong đầu lóe lên ý nghĩ này, sau đó liền đem chính mình linh giai cường giả khí thế không hề bảo lưu phóng thích ra ngoài, chống lại Tử Điêu huyết mạch uy thế, đồng thời hừ lạnh một tiếng, sau đó hướng về cái kia tựa ở trên cây Dương Diệp bắn mạnh tới. Tiểu bất điểm là không thể giết, để hắn giết hắn cũng không dám, không chỉ có là bởi vì hổ tông nguyên dặn dò, cũng bởi vì hắn cũng cảm thấy cái này tiểu bất điểm lai lịch khẳng định không được, hắn Man Sư cũng không muốn nhạ này tiểu bất điểm thế lực phía sau.

Tiểu bất điểm là không thể, cùng với không dám giết, thế nhưng trước mắt cái này Dương Diệp hắn là dù như thế nào cũng phải muốn giết!

To lớn sư chưởng, chen lẫn sắc bén chói tai khí bạo thanh, thẳng tắp hướng về Dương Diệp ép tới, sư chưởng còn chưa tới, cái kia to lớn kình phong chính là trực tiếp đem Dương Diệp dựa vào cây đại thụ kia cho thổi loan thành một cái hình trạng quái dị.

Nhìn cái kia to lớn sư chưởng, Dương Diệp hai mắt vi híp lại, đang muốn vận chuyển trong cơ thể huyền khí, vừa mới vận chuyển, hắn mới kinh ngạc phát hiện, lúc này trong cơ thể hắn đã không có nửa điểm huyền khí, hiện tại hắn mới nhớ lại, lúc trước khống chế ngự kiếm thuật cùng với triển khai kiếm khí, đã đem trong cơ thể hắn huyền khí tiêu hao sạch sẽ rồi!

Hít sâu một hơi, hơi suy nghĩ, vẫn ẩn núp tại hắn vòng xoáy đan điền Kim Sắc huyền khí trong ao cái kia khỏa huyết sát châu chậm rãi thăng lên.

Mà ngay khi hắn chuẩn bị vận dụng huyết sát châu thì, lúc này, một đạo già nua tiếng cười lớn đột nhiên ở giữa sân vang lên.

"Không tồi không tồi, Ngũ hành kim huyền khí, không tới hai mươi tuổi kiếm ý tiểu thành, Kiếm Tông ngàn năm qua rốt cục ra một cái ra dáng người. Lấy Tiên Thiên cảnh thực lực, không gần như chỉ ở linh giai cường giả thủ hạ kiên trì lâu như thế, còn thương tổn được linh giai cường giả, ngươi có lão đạo năm đó phong độ ha ha...."

Dứt lời, một người mặc đạo bào, bên hông treo chếch một cái hồ lô rượu tóc bạc lão nhân quỷ dị mà đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Ps: Đoán xem người này là ai, được rồi, ta biết, các ngươi đều đoán được... Chưa từng xem tạp dịch hay là không biết... Quyển sách này, cùng tạp dịch có rất nhiều tương đồng chỗ, nhưng cũng có rất nhiều chỗ bất đồng, nói vậy tạp dịch độc giả cũ hẳn là đều cảm giác được. Mặc kệ như thế nào, hi vọng mọi người ủng hộ nhiều hơn, vé mời đều đập tới đi! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 228: Khí phách lão đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

228 chương: Khí phách lão đạo!

Khi này ông lão tóc bạc xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt thì, Man Sư tròng mắt kịch liệt co rụt lại, trong mắt cấp tốc dâng lên kinh hãi, bởi vì hắn cũng không phát hiện ông lão này là làm sao xuất hiện, bằng điểm này, hắn cũng đã rõ ràng, thực lực của đối phương tuyệt đối ở trên hắn, chỉ là hắn lúc này đã là tên đã lắp vào cung, đó là không phát không được.

Liền, Man Sư trong mắt lộ ra vẻ tàn nhẫn, to lớn sư trong lòng bàn tay sức mạnh lại gia tăng mấy phần.

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên xẹt qua một luồng ánh kiếm, ánh kiếm nhanh chóng, làm cho đã là linh giai cường giả Man Sư đều không thể thấy rõ, chợt, hắn con kia to lớn sư chưởng, đột nhiên mang theo một luồng cột máu bay ra ngoài, bởi ánh kiếm tốc độ thực sự quá nhanh, vì lẽ đó đầy đủ quá ba tức, Man Sư này mới cảm giác được thân thể đau nhức.

"A!"

Một đạo thê thảm tiếng kêu thảm thiết tại trong rừng cây vang vọng mà lên, Man Sư toàn bộ thân thể cao lớn lạc ở trên mặt đất, nhìn ông lão tóc bạc, to lớn trong hai mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Tại tóc bạc phía sau lão nhân Dương Diệp lúc này cũng phải khiếp sợ tột đỉnh, này Man Sư nhưng là linh giai cường giả a, mà này linh giai cường giả lại tại ông lão này trong tay liền một chiêu đều không chịu đựng nổi, trước mắt ông lão này lẽ nào là Tôn giả cảnh? Cũng hoặc là trong truyền thuyết hoàng giả cảnh cường giả?

Ông lão tóc bạc không để ý đến Man Sư, mà là xoay người nhìn Dương Diệp, đánh giá Dương Diệp sau, ông lão tóc bạc mắt lộ ý cười, gật gật đầu, nói: "Không nghĩ tới Kiếm Tông sa sút nhiều năm như vậy, rốt cục ra một cái không sai mầm, kiếm ý tiểu thành, ha ha, thực sự là thiên không vong Kiếm Tông a! Để Kiếm Tông lại thêm một người thiên tài!"

Nghe được tóc bạc lời của lão nhân, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nghẹ giọng hỏi: "Tiền bối có hay không đúng vậy Kiếm Tông Túy đạo nhân tiền bối?"

Ông lão tóc bạc trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, sau đó gật gật đầu, nói: "Không sai, tiểu tử, ngươi sao biết ta đúng vậy Túy đạo nhân?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời hít sâu một hơi, hắn không nghĩ tới trước mắt ông lão này lại đúng là Kiếm Tông trong truyền thuyết bảo vệ thần, Túy đạo nhân, ba chữ này, ai không biết, ai không hiểu? Vậy cũng là chí ít hoàng giả cảnh trở lên cường giả a!

So với Dương Diệp càng thêm khiếp sợ chính là một bên Man Sư, khi nghe đến Túy đạo nhân thừa nhận thân phận thì, hắn cái kia to lớn trong đôi mắt sợ hãi càng thêm dày đặc, đồng thời cũng từ bỏ thoát thân ý nghĩ, tại này nam vực cường giả siêu cấp trước mặt, hắn chỉ là một cái linh giai, ngay cả chạy trốn mệnh tư cách đều không!

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp khổ cười cợt, sau đó nói: "Tiền bối, lúc trước đa tạ tiền bối ân cứu mạng, chỉ là tiền bối e sợ còn không biết, ta đã không phải Kiếm Tông đệ tử!"

"Không phải Kiếm Tông đệ tử?" Túy đạo nhân hơi nhướng mày, nói: "Tiểu tử, ngươi đùa gì thế, nghe Kiếm Tông những kia không hăng hái gia hỏa nói Kiếm Tông có người lĩnh ngộ kiếm ý, lão đạo rồi mới từ mấy vạn dặm ở ngoài địa phương tới rồi, mục đích đúng vậy sợ tiểu tử ngươi bị những kia đối với Kiếm Tông không có ý tốt người diệt trừ, hiện tại lão đạo tới rồi, ngươi lại nói ngươi không phải Kiếm Tông đệ tử, ngươi đem lão đạo khi hầu sái?"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nói: "Tiền bối, vãn bối xác thực đã không phải Kiếm Tông đệ tử..." Nói, Dương Diệp chính là lần thứ hai đem hắn cùng Kiếm Tông mọi người chuyện nói ra.

Nghe xong Dương Diệp, Túy đạo nhân sắc mặt trầm xuống, một hồi lâu sau, Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Tiểu tử, ngươi kiếm tâm thông minh, lại lĩnh ngộ kiếm ý, không cần phải nói, lão đạo cũng biết ngươi nhất định là sẽ không tại ăn đã xong. Lấy lão thân phận của đạo, lão đạo tự nhiên cũng sẽ không đi ép buộc một người gia nhập Kiếm Tông!"

Nghe vậy, Dương Diệp thở phào nhẹ nhõm, hắn chỉ sợ trước mắt ông lão này cùng Tô Thanh Thi như thế, nhất định phải hắn gia nhập Kiếm Tông, vậy hắn liền thật sự làm khó dễ. Kiếm Tông hắn là thật sự không muốn gia nhập, cho dù là Tô Thanh Thi hi vọng, hắn cũng sẽ không gia nhập. Cũng còn tốt, trước mắt ông lão này là thông tình đạt lý!

Túy đạo nhân nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Tuy rằng ngươi bây giờ đã không ở là Kiếm Tông đệ tử, thế nhưng lần này ngươi nhưng là đại biểu Kiếm Tông tới tham gia Thanh Vân Bảng, vì lễ đó ngươi yên tâm, lần này Thập Vạn Đại Sơn bên trong, ngươi chịu đến không công bằng đãi ngộ, lão đạo đều sẽ thế ngươi thảo một cái công đạo, liền từ con này linh giai huyền thú bắt đầu đi!"

Dứt lời, Túy đạo nhân xoay người, cũng không gặp hắn làm sao động tác, chỉ thấy một luồng ánh kiếm lần thứ hai ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó cái kia linh giai Man Sư còn không phản ứng lại, đầu chính là bay ra ngoài. Cùng lúc đó, Túy đạo nhân bóng người cũng phải quỷ dị mà biến mất ở tại chỗ.

"Tiểu tử, thoả thích tại này Thập Vạn Đại Sơn bên trong giết chóc đi, tốt nhất là đem nguyên môn cái kia Nguyên Đồng, cùng với Quỷ Tông cái kia Lý Tiên Quân đều giải quyết đi, ngươi yên tâm, sẽ không tại có linh giai cường giả xuất hiện tại này Thập Vạn Đại Sơn chi trong đó rồi!"

...

Thanh vân sơn mạch hơn một ngàn dặm ở ngoài ngọn núi kia bên trên, Túy đạo nhân bóng người đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, làm cho trên đỉnh ngọn núi mọi người sắc mặt cùng nhau biến đổi.

"Túy tiền bối?" Thanh vân trước tiên phục hồi tinh thần lại, nhìn Túy đạo nhân, khiếp sợ hỏi.

Lúc này, Tô Thanh Thi cùng Ngọc Hành cũng tỉnh táo lại đến rồi, hai người quay về Túy đạo nhân thi lễ một cái, cung kính nói: "Xin chào túy sư bá!"

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, trước mắt này ông lão tóc bạc lại đúng vậy nam vực cường giả siêu cấp, Túy đạo nhân...

Một bên Khô Cốt sắc mặt nhất thời có chút khó coi lên, Kiếm Tông cùng Quỷ Tông ân oán, vậy cũng là đời đời, nếu như người trước mắt này ra tay với hắn, vậy hắn ngoại trừ chờ chết, còn có thể làm cái gì? Trốn? Đừng đùa, hắn một cái Tôn giả cảnh cường giả, làm sao ở một cái ngàn năm trước cũng đã là hoàng giả cảnh Túy đạo nhân trước mặt chạy trốn?

Tuy rằng chỉ là chênh lệch một cấp, thế nhưng này một cấp, đó là chân chính khác nhau một trời một vực, trung gian chênh lệch, không phải bất kỳ công pháp nào huyền kỹ có thể bù đắp!

Ngoại trừ Khô Cốt sắc mặt khó coi ở ngoài, một bên hổ tông nguyên sắc mặt cũng phải cực kỳ khó coi lên, đối với trước mắt cái này nam vực cường giả siêu cấp, hắn tự nhiên là biết đến, hắn cùng mọi người như thế, đều không nghĩ tới một cái nho nhỏ Thanh Vân Bảng, lại sẽ làm truyền thuyết này bên trong cường giả siêu cấp hiện thân, nếu như đối phương bởi vì lúc trước sự mà tìm hắn để gây sự...

Nghĩ đến cái ý niệm này, hổ tông nguyên nhất thời không kìm lòng được run lên trong lòng!

Túy đạo nhân không để ý đến thanh vân câu hỏi, quay về Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Ngọc Hành, nói: "Ngươi hiện tại là Kiếm Tông chấp kiếm trưởng lão?"

Ngọc Hành vội vã gật gật đầu.

"Ngươi này chấp kiếm trưởng lão là làm kiểu gì?" Túy đạo nhân đột nhiên tức giận nói: "Đừng người cũng đã trắng trợn phá hoại Thanh Vân Bảng quy củ, ngươi làm Kiếm Tông chấp kiếm trưởng lão, nhưng là ở một bên chẳng quan tâm, Kiếm Tông lúc nào đến khiến người ta trắng trợn bắt nạt mức độ?"

Ngọc Hành mồ hôi lạnh trên trán trong nháy mắt chảy xuống, hắn đương nhiên không dám tranh luận, chỉ có thể giữ yên lặng.

Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Kiếm Tông những năm này đúng là sa sút, sa sút không quan trọng lắm, chỉ cần Kiếm Tông người còn có cốt khí, có huyết tính, kiếm kia tông liền còn có hi vọng, mà Kiếm Tông người nếu như ngay cả những này đều mất đi, làm việc úy thủ úy cước, kiếm kia tông đúng vậy thật sự xong!"

"Tiền bối, ta huyền thú bộ tộc cũng không có bắt nạt Kiếm Tông..." Một bên hổ tông nguyên đang chuẩn bị nói cái gì.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Túy đạo nhân nhưng là đột nhiên quay đầu nhìn về phía hổ tông nguyên, quát lên: "Lão đạo nói chuyện, lúc nào đến phiên ngươi xen mồm rồi!" Dứt lời, Túy đạo nhân bóng người quỷ dị biến mất ở tại chỗ.

"Đùng!"

Một đạo tiếng vang lanh lảnh ở giữa sân đột nhiên vang lên, chỉ thấy cái kia hổ tông nguyên, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, trực tiếp bay ra ngoài, mà lúc này Túy đạo nhân nhưng là đã lại trở về tại chỗ...

Lấy giữa trường mọi người thực lực, mọi người lúc trước đều nhìn thấy một màn, vậy thì là hổ tông nguyên trên mặt xuất hiện một cái hồng hồng dấu tay...

Đương nhiên, mọi người càng chấn động chính là Túy đạo nhân thực lực, Tôn giả cảnh cường giả, ở trước mặt hắn liền sức lực chống đỡ lại đều không, thực lực như vậy, nam vực ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, còn có người phương nào là địch thủ? Hiện tại mọi người rõ ràng một chuyện, cái kia chính là vì cái gì Kiếm Tông đã xuống dốc đến đây, nhưng cũng vẫn như cũ tồn tại, đồng thời vẫn là sáu thế lực lớn một trong!

Bởi vì Kiếm Tông có cái này Túy đạo nhân tại!

Một bên thanh vân sắc mặt cũng phải nghiêm nghị lên, từ lúc trước Túy đạo nhân ra tay, hắn cũng đã biết hắn cùng Túy đạo nhân chênh lệch, không, hắn cùng trước mắt này ông lão tóc bạc căn bản không phải một cấp bậc. Phải nói, nguyên trong môn phái ngoại trừ chưởng giáo ở ngoài, không ai có thể là trước mắt ông lão này đối thủ!

Nói chuẩn xác là nam vực e sợ đều không có mấy người có tư cách làm trước mắt ông lão này đối thủ! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 229: Cố nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

229 chương: Cố nhân!

Đem hổ tông nguyên một cái tát đập sau khi rời khỏi đây, Túy đạo nhân vừa nhìn về phía Ngọc Hành, nói: "Tiểu tử kia ta đã gặp, bỏ qua hắn, là Kiếm Tông tổn thất, ngươi, còn có Kiếm Tông cái nhóm này vô dụng gia hỏa đều có trách nhiệm. Bất quá bây giờ ta đã không phải Kiếm Tông người, cũng không muốn quản những việc này. Trở lại nói cho Tô Mạc già, nếu như không muốn Kiếm Tông hủy ở trong tay hắn, liền để hắn chọn một ra dáng người ra tới quản lý Kiếm Tông tại đi bế quan."

Nói đến đây, Túy đạo nhân đột nhiên nhìn về phía Tô Thanh Thi, sau đó nói: "Nha đầu này liền không sai, đúng vậy nàng rồi!"

Nói xong, Túy đạo nhân không ở quản Ngọc Hành, xoay người quét mọi người tại đây một chút, sau đó nói: "Thanh Vân Bảng quy củ là thế nào liền thế nào, lão đạo không muốn đi phá hoại, thế nhưng, các ngươi cũng đừng nghĩ đi phá hoại!" Nói xong, giữa trường lần thứ hai lóe qua một luồng ánh kiếm, chỉ thấy xa xa mới vừa đứng dậy hổ tông nguyên một con cánh tay phải mang theo một luồng máu tươi, trong nháy mắt quăng bay ra ngoài.

"Sở dĩ lưu ngươi mạng chó, đúng vậy muốn cho mọi người biết, Kiếm Tông tuy nhiên đã xuống dốc, nhưng cũng không phải là người nào đều có thể bắt nạt!" Nhìn sắc mặt kia trắng bệch hổ tông nguyên, Túy đạo nhân lạnh giọng nói một câu, sau đó thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ....

Nhìn thấy Túy đạo nhân biến mất, một bên Ngọc Hành khổ cười cợt, hắn không nghĩ tới, trăm năm qua lần thứ nhất thấy này túy sư bá sẽ là như vậy, nghĩ đến lúc trước túy lời của sư bá, Ngọc Hành thấp giọng thở dài, thầm nghĩ: "Chính mình đúng là quá mức mềm yếu sao? Có thể Kiếm Tông bây giờ tình hình, thực sự là không nên gây thù hằn a!"

Lắc lắc đầu, Ngọc Hành không ở đi muốn những vấn đề này, bởi vì bắt đầu từ bây giờ, tại tông chủ không xuất quan trước, Kiếm Tông bắt đầu do Tô Thanh Thi đại chưởng.

Tuy rằng Túy đạo nhân không phải Kiếm Tông người, thế nhưng lời của hắn tại Kiếm Tông vậy thì là lời vàng ý ngọc, không có bất kỳ người nào sẽ đi vi phạm, dù cho là tông chủ cũng sẽ không đi vi phạm. Hắn nếu nói để Tô Thanh Thi làm chấp kiếm trưởng lão, cái kia cho dù là Kiếm Tông những kia người bảo thủ đều sẽ không tại có bất kỳ ý kiến gì rồi!

Mà lúc này Tô Thanh Thi nhưng chỉ là nhìn thanh vân sơn mạch phương hướng, trầm mặc không nói...

Trong rừng cây, tại Túy đạo nhân sau khi rời đi, Dương Diệp nhất thời hưng phấn lên, tại sao? Bởi vì tại trước mắt hắn nhưng là nằm một bộ linh giai huyền thú thi thể, linh giai huyền thú thi thể a, vậy cũng là toàn thân là bảo! Đương nhiên, Dương Diệp chỉ vừa ý khác biệt, đệ nhất dạng là này linh giai huyền thú nội đan, nhìn cái kia to bằng nắm tay nội đan, Dương Diệp còn chưa từng xem mắt, chính là bị một bên Tiểu gia hỏa trực tiếp ôm vào trong ngực....

Nhìn tuyên thệ chủ. Quyền Tiểu gia hỏa, Dương Diệp trợn tròn mắt, tên tiểu tử này so với hắn còn nóng ruột, huyền thú nội đan có thể tăng lên Tiểu gia hỏa thực lực, cái này linh giai nội đan, hắn đương nhiên là chuẩn bị cho Tiểu gia hỏa.

Ngoại trừ linh giai huyền thú nội đan, Dương Diệp còn vừa ý như thế, vậy thì là này linh giai huyền thú cái kia một bộ da nang, đây chính là linh giai huyền thú da a, nếu như cầm làm một cái nhuyễn giáp, vậy ít nhất cũng phải địa giai a!

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị đem Man Sư rút gân lột da thì, đột nhiên, một đám người xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, một đám người từ trang phục đến xem, hẳn là đều là con cháu thế gia cùng tán tu, khoảng chừng có mười lăm, mà lúc này này mười lăm người chính hướng hắn bên này đi tới, điều này làm cho Dương Diệp hơi nhướng mày, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp chính là trực tiếp quên đám người kia, sau đó lấy ra Tử Linh kiếm bắt đầu rút gân lột da.

Tại trên bả vai hắn Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó cũng lơ là những người kia, tiếp theo sau đó thưởng thức tiểu trảo bên trong viên nội đan kia...

Rất nhanh, mười lăm người đi tới Dương Diệp trước người mười trượng khoảng cách, khi lại đến gần mấy trượng sau, mười lăm người này mới ngừng lại. Mười lăm người ánh mắt lạc ở trên mặt đất bộ kia Man Sư trên thi thể, khi thấy Man Sư thi thể thì, đám người kia đều là trong mắt hiện lên một vệt tham lam, mà khi thấy Tiểu gia hỏa trong tay viên nội đan kia thì, cái kia trong mắt đã không phải tham lam, mà là hừng hực rồi!

"Dương huynh đệ!" Mà đang lúc này, trong đám người đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm quen thuộc, làm cho Dương Diệp nhất thời dừng lại rút gân lột da động tác, nhìn về phía đoàn người.

Khi thấy đoàn người phía sau mấy người thì, Dương Diệp trong mắt vì là nhạ, bởi vì phía sau có ba người hắn là nhận thức, ba người kia không phải người khác, chính là lúc trước cùng hắn từng có gặp mặt một lần cái kia Hoàng Thanh, Thanh Hải, cùng với cái kia thông tuệ Hải Tuyết.

Ba người chậm rãi đi rồi tiến lên, cầm đầu Hoàng Thanh cười cợt, nói: "Lúc trước ta liền cảm thấy có chút quen thuộc, thế nhưng không nghĩ tới đúng là Dương huynh đệ, này thật là xảo a!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt kinh ngạc càng nồng, sau đó hỏi: "Các ngươi không đi lạc vân cốc tập hợp?" Bởi vì lúc này Dương Diệp phát hiện, ở đây những người này thật giống cũng không nhận ra hắn...

Hoàng Thanh lắc đầu nói: "Chúng ta đều không đi, đúng rồi, giới thiệu cho ngươi một người!" Nói, Hoàng Thanh xoay người nhìn về phía một bên một tên thanh niên tuấn tú, nói: "Dương huynh đệ, đây là Nam Cung ngôn Nam Cung huynh đệ, hắn là đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất Nam Cung thế gia Thế tử, Nam Cung huynh đệ nhưng là cùng Dương huynh đệ như thế, đều là siêu cấp yêu nghiệt, tuổi còn trẻ đúng vậy đã Tiên Thiên cửu phẩm đây! Lúc trước chúng ta phân biệt sau, ba người chúng ta chính là gặp phải hắn, sau đó cùng hắn thành lập một đội ngũ, tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong săn giết vương giai huyền thú, vì lẽ đó cái kia lạc vân cốc chúng ta không có đi!"

Nghe được Hoàng Thanh, Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nhìn về phía tên kia gọi Nam Cung ngôn thanh niên tuấn tú, khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi.

Tên là Nam Cung ngôn thanh niên ánh mắt tại Dương Diệp trên bả vai Tử Điêu trảo bên trong liếc mắt nhìn, sau đó lúc này mới nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương huynh đệ là Kiếm Tông đệ tử?" Hiển nhiên, hắn nhìn thấy Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không phải, đúng rồi, xin khuyên chư vị một câu, lúc này Thập Vạn Đại Sơn bên trong huyền thú cũng đã tụ hợp lại một nơi, chư vị vẫn là đừng ở tìm kiếm khắp nơi huyền thú săn giết, về đại tần đế quốc đi!"

"Hết thảy huyền thú đều hội tụ đồng thời?" Hoàng Thanh chen miệng nói: "Khó trách chúng ta đội ngũ này tìm kiếm nửa ngày, liền một con vương giai huyền thú đều không có tìm được!"

Với trước mắt ba người này, Dương Diệp không có ác cảm, lập tức nói: "Về đại tần đế quốc đi, nói vậy các ngươi đã đầy đủ số lượng, không cần thiết tại này Thập Vạn Đại Sơn mạo hiểm rồi!"

Hoàng Thanh đang chuẩn bị nói chuyện, Nam Cung ngôn bên cạnh một đầu trọc thanh niên đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, liếc mắt nhìn Tử Điêu tiểu trảo bên trong nội đan cùng trên đất Man Sư thi thể sau, sau đó cười nói: "Dương huynh đệ, ngươi này thú sủng trong tay nội đan lớn như vậy, linh khí như vậy nồng nặc, hẳn là linh giai huyền thú nội đan chứ?"

Không đợi Dương Diệp trả lời, một bên Nam Cung ngôn cũng đột nhiên cười nói: "Dương huynh đệ, tháng sau đúng vậy gia phụ ngày mừng thọ, ta vẫn không tìm được thích hợp thọ hết lực hiếu nghĩa, bây giờ nhìn thấy này khỏa huyền giai huyền thú nội đan, ta nghĩ điều này cũng có lẽ là thiên ý, không biết Dương huynh đệ có thể hay không bỏ đi yêu thích? Đương nhiên, ta có thể dùng một quyển huyền giai hạ phẩm huyền kỹ cùng Dương huynh đệ trao đổi!"

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, huyền giai hạ phẩm huyền kỹ trao đổi linh giai huyền thú nội đan, người trước mắt này da mặt nhiều lắm hậu mới có thể nói ra nói đến đây đến? Phải biết, huyền giai hạ phẩm công pháp tuy rằng còn được cho quý giá, thế nhưng tại nam vực, chỉ cần hoa mấy trăm ngàn kim tệ, vẫn có thể thu mua đến! Mà linh giai huyền thú nội đan, coi như là hoa mấy triệu đều không nhất định có thể thu được!

Người trước mắt này lại nắm mấy trăm ngàn đồ vật phải thay đổi hắn mấy triệu đồ vật, khi hắn là ngớ ngẩn sao?

Xem ở Hoàng Thanh ba người trên mặt, Dương Diệp cũng không nói ra cái gì lời khó nghe, chỉ là lắc lắc đầu, nói: "Xin lỗi, viên nội đan này ta hữu dụng nơi!"

Nghe được Dương Diệp, nguyên bản đang chuẩn bị nổi giận Tử Điêu đột nhiên duỗi ra tiểu trảo sờ sờ Dương Diệp lỗ tai, hiển nhiên, đối với Dương Diệp từ chối, nó là phi thường hài lòng! Đùa giỡn, hạt châu này nhưng là nó...

Nghe được Dương Diệp từ chối, Nam Cung ngôn hai mắt vi híp lại, con ngươi nơi sâu xa, một đạo hàn mang chợt lóe lên.

Một bên cái kia đầu trọc thanh niên nhận ra được Nam Cung ngôn tâm tình, lập tức hiểu ý, sau đó cười lạnh nói: "Dương huynh đệ, này có chút không tốt sao? Lấy thực lực của ngươi, ngươi khẳng định là không thể chém giết con này linh giai huyền thú. Con này linh giai huyền thú nhất định là cái khác cường giả chém giết, sau đó để lại đây, mà cái gọi là thấy giả có phân, Dương huynh đệ muốn nuốt một mình, này có thể không được, chúng ta đám huynh đệ này có thể sẽ không đáp ứng!"

"Đúng vậy đúng vậy, thấy giả có phân, linh giai huyền thú thi thể nhưng là toàn thân đều là báu vật a, hắn dựa vào cái gì độc chiếm, dựa vào cái gì?"

"Hoàng Thanh, ngươi này huynh đệ cũng quá không có suy nghĩ, ngươi tại sao biết loại này vì tư lợi người?"

"Hừ, nếu như không phải xem ở hắn nhận thức Hoàng Thanh phần trên, chúng ta đi liền động thủ, trực tiếp đem này huyền giai huyền thú nội đan cùng thi thể lấy đi, hắn còn có thể phản kháng hay sao?"

Nghe được lời của mọi người, Hoàng Thanh ba người nhất thời làm khó dễ lên, đối với cái kia linh giai huyền thú nội đan cùng thi thể, bọn họ đương nhiên cũng động lòng, nhưng bởi vì cùng Dương Diệp lúc trước đã cứu bọn họ, vì lẽ đó bọn họ cũng chỉ là động lòng mà thôi, thế nhưng hiển nhiên, bên cạnh bọn họ những huynh đệ này không phải là vẻn vẹn chỉ là động lòng mà thôi... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 230: Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

230 chương: Giết!

Cầm đầu Nam Cung ngôn cười cợt, nói: "Dương huynh đệ, ta lúc trước đưa ra điều kiện hữu hiệu như cũ, chỉ cần ngươi đồng ý bỏ đi yêu thích, sau đó mọi người đúng vậy huynh đệ, có phúc cùng hưởng có nạn cùng chịu, tại này Thập Vạn Đại Sơn đồng thời phát tài, làm sao?"

Dương Diệp khinh cười cợt, sau đó nhìn về phía Hoàng Thanh ba người, nói: "Cho các ngươi một cơ hội, đi!"

Một bên Nam Cung ngôn hơi nhướng mày, người trước mắt này là có ý gì? Chẳng lẽ muốn một người chọn bọn họ toàn bộ hay sao?

Nghe được Dương Diệp, Hoàng Thanh ba người sững sờ, thế nhưng rất nhanh, tên kia gọi Hải Tuyết nữ tử trước tiên phục hồi tinh thần lại, lập tức sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó đã không còn chút nào do dự xoay người rời đi.

Nhìn thấy Hải Tuyết đi, một bên Hoàng Thanh cùng Thanh Hải hai người nhìn nhau một chút, Hoàng Thanh cũng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó chính là đuổi tới Hải Tuyết.

Cùng Hải Tuyết ở chung khoảng thời gian này đến, hắn đối với Hải Tuyết trí tuệ đó là bội phục không thôi, bởi vì mỗi một lần nguy hiểm bước ngoặt, đều là Hải Tuyết trí tuệ cứu bọn họ. Vì lẽ đó tại nhìn thấy Hải Tuyết không chút do dự liền rời đi thì, hắn biết, sự tình nhất định phải đại điều, vì lẽ đó hắn cũng không có chút gì do dự chính là đi theo.

Mà được kêu là Thanh Hải thanh niên nhưng là không có lựa chọn rời đi, bởi vì hắn coi trọng cái kia linh giai huyền thú thi thể, linh giai huyền thú thi thể khổng lồ như vậy, coi như mười mấy người phân, hắn cũng có thể phân đến một phần, mà cái kia một phần lấy ra đi bán, cũng có thể bán ra một cái phi thường giá tiền không tệ, vì lẽ đó hắn lưu lại.

"Dương huynh đệ, mọi người đều là huynh đệ..." Thanh Hải tựa hồ muốn làm người hoà giải.

Nhưng mà lúc này Dương Diệp nhưng là khoát tay áo một cái, ngắt lời hắn, nói: "Ta biết, cõi đời này rất ít người là có thể chống lại mê hoặc, ngươi không có chống lại, vì lẽ đó ngươi muốn trả giá thật lớn!"

Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên, huyền thú đại quân xuất hiện ở giữa trường, cùng lúc đó, Dương Diệp thân hình hơi động, đi thẳng tới cái kia Nam Cung ngôn trước, sau đó rút kiếm đúng vậy một chém.

Hắn Dương Diệp không phải một cái thích giết chóc người, nhưng cũng tuyệt đối không phải một cái nhân từ người. Người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nếu người phạm ta, ta tất phạm nhân. Những người trước mắt này nói rõ là muốn cướp nội đan cùng thi thể, nếu như vậy, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến đi theo đối phương nói cái gì nhân nghĩa đạo lý!

Huyền thú đại quân đối với nhân loại tựa hồ rất không có hảo cảm, không cần Dương Diệp dặn dò, chính là cùng nhau hướng về giữa trường mười mấy người nhào tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, Nam Cung ngôn cùng phía sau hắn mọi người nhất thời kinh hãi gần chết, hiển nhiên, tình cảnh này vượt qua sự tưởng tượng của bọn họ. Đừng nói bọn họ, e sợ bất cứ người nào loại nhìn thấy tình cảnh này đều sẽ bị khiếp sợ không được. Một kẻ loài người lại có thể triệu hoán một đám huyền thú, này bình thường sao?

Nam Cung ngôn không có thời gian chấn kinh rồi, bởi vì Dương Diệp cái kia nhanh như chớp giật một chiêu kiếm đã đi tới trên đầu hắn, cảm thụ kiếm kia bên trong ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, Nam Cung ngôn trong mắt cấp tốc dâng lên một vệt vẻ nghiêm túc, hiện tại hắn mới rõ ràng, vẫn cho tới nay, hắn thật giống đều quá đánh giá thấp trước mắt cái này gọi Dương Diệp người rồi!

Hoàn mỹ suy nghĩ cái khác, Nam Cung ngôn chân phải đột nhiên đạp, thân thể hướng sau chợt lui ba trượng khoảng cách, né tránh Dương Diệp cái kia một chiêu kiếm. Điều này làm cho Dương Diệp vi hơi kinh ngạc, hắn cũng không nghĩ tới, người trước mắt này lại có thể né tránh hắn toàn lực một chiêu kiếm, tuy rằng hắn không gia trì kiếm ý, nhưng ở hắn toàn lực một chiêu kiếm bên dưới, cũng không phải người bình thường có thể tránh thoát a!

"Dương huynh đệ, kính xin xem ở dĩ vãng về mặt tình cảm nhiêu..." Đang lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến Thanh Hải tiếng kêu gào, nhưng mà tại tiểu hôi công kích mãnh liệt dưới, hắn liền một câu hoàn chỉnh đều nói không hết.

Dương Diệp không có đến xem Thanh Hải, hắn đã đã cho đối phương một cơ hội, nhiên mà đối phương nhưng là tại mê hoặc dưới từ bỏ cơ hội này, này không trách hắn. Bởi vì tại hắn thả ra huyền thú đại quân thì, ở đây liền tuyệt đối không thể có công việc của một người rời đi!

Trong cơ thể huyền khí phun trào, trong nháy mắt rót vào tật phong ngoa bên trong, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống, mượn mặt đất lực đạo, như một viên đạn pháo giống như vậy, hướng về Nam Cung ngôn bắn nhanh mà đi. Trước mắt trong đám người này liền chúc cái này Nam Cung ngôn mạnh nhất, chỉ cần giải quyết cái này Nam Cung ngôn, những người khác liền không đáng để lo rồi!

Nhìn thấy Dương Diệp lần thứ hai vọt tới, Nam Cung ngôn mí mắt giật lên, nếu như là bình thường, hắn là không sợ đánh với Dương Diệp một trận, thế nhưng lúc này... Lúc này chu vi nhưng là có ít nhất bảy con vương giai huyền thú a, tại những này vương giai huyền thú vây công dưới, không tới một hồi thời gian, hắn bên này người cũng đã tử thương quá bán, nếu như các những này vương giai huyền thú giải quyết đi người đứng bên cạnh hắn, tại tới đối phó hắn, khi đó hắn liền xong!

Niệm đến đây, Nam Cung ngôn chính là có ý lui, tại lại nghe được một đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân vang lên thì, hắn không đang do dự, trong cơ thể huyền khí phun trào, chân phải đột nhiên đạp, thân thể hướng sau chợt lui mà đi.

Nhìn thấy Nam Cung ngôn muốn chạy, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng sao, sau đó khẽ quát: "Tật phong bộ!"

Dứt lời, Dương Diệp tốc độ đột nhiên tăng nhanh, trực tiếp hóa thành bôi đen ảnh trong nháy mắt đi tới Nam Cung ngôn trước, sau đó sẽ thứ rút kiếm một chém!

Nhìn thấy Dương Diệp tử truy không tha, Nam Cung ngôn trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, lập tức đứng ở thân thể, thủ đoạn hơi động, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó quay về cái kia bắn mạnh hướng về hắn Dương Diệp mạnh mẽ vừa bổ.

"Ẩn hồ chém!"

Theo Nam Cung ngôn một tiếng hét to, một đạo hình bán nguyệt trạng năng lượng kiếm khí nhất thời tự trong tay hắn mũi kiếm nơi bắn nhanh ra, kiếm khí mang theo đâm thủng không khí sắc bén tiếng vang, hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi, tốc độ cực nhanh, quỷ dị nhất chính là này kiếm khí lại sẽ ẩn hình, đúng, tại kiếm khí ly thể sau, tia kiếm khí này lại liền như vậy thẳng tắp biến mất ở không trung!

Nguyệt hồ chém, địa giai hạ phẩm huyền kỹ, có thể ẩn nấp kiếm khí, công lúc bất ngờ, cực kỳ quỷ dị!

Cái môn này huyền kỹ là Nam Cung ngôn sẽ huyền kỹ bên trong mạnh nhất một môn huyền kỹ. Lúc này cảnh nầy, hắn căn bản không dám có giữ lại chút nào, vì lẽ đó hắn sử dụng chính mình mạnh nhất huyền kỹ, nếu như có thể một chiêu kiếm đem trước mắt Dương Diệp giết chết, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn, nếu như không thể, vậy cũng không có chuyện gì, chỉ cần đem Dương Diệp đẩy lùi, để hắn có thể chạy trốn là có thể!

Nhìn thấy cái kia quỷ dị kiếm khí biến mất, Dương Diệp ngẩn ra, hắn không nghĩ tới này kiếm khí lại có thể ẩn nấp, bất quá rất nhanh, Dương Diệp trên mặt liền lộ ra ý cười nhàn nhạt, kiếm tâm thông minh hắn, là tất cả huyền kỹ khắc tinh, liền tỷ như trước mắt này ẩn nấp kiếm khí, nhìn như cực kỳ quỷ dị, thế nhưng ở trước mặt hắn, nhưng là khắp nơi kẽ hở, đương nhiên, ngoại trừ hắn kiếm tâm thông minh duyên cớ ở ngoài, cũng bởi vì Nam Cung ngôn không đem cái môn này huyền kỹ tu luyện tới đỉnh cao!

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm móc nghiêng mà trên.

"Xì!"

TruyencuatuiNet

Theo một đạo xì tiếng vang vang lên, cái kia hình bán nguyệt kiếm khí nhất thời hiện hành không trung, sau đó tại cái kia Nam Cung ngôn kinh hãi trong ánh mắt, ầm ầm phá nát, một luồng sóng khí đột nhiên hiện lên, đem hắn chấn động hướng sau bay ngược ra ngoài.

Mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Nam Cung ngôn trước, Nam Cung ngôn kinh hãi gần chết, thất thanh nói: "Là ta Nam Cung thế gia Thế tử, ông nội ta là nguyên môn trưởng lão, phụ thân ta là..."

Dương Diệp có thể không như vậy nhân từ sẽ làm hắn đem lời nói xong, Tử Linh kiếm tuột tay mà ra, hóa thành một tia sáng tím trực tiếp từ Nam Cung ngôn trước ngực đâm thủng ngực mà qua, Nam Cung ngôn nhất thời hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy sự thù hận cùng hối hận!

Một chiêu kiếm giải quyết Nam Cung ngôn, Dương Diệp tay phải một chiêu, Tử Linh kiếm cùng Nam Cung ngôn trên tay đái nạp giới bay đến trong tay hắn, không có kiểm tra trong nạp giới đồ vật, bởi vì chu vi còn có một chút người tại ngoan cường giãy dụa, thân hình hơi động, Dương Diệp hướng về những kia còn tại sắp chết giãy dụa nhân loại thiểm vút đi.

Tại Dương Diệp gia nhập chiến đấu sau, giữa trường chiến đấu không tới một hồi chính là kết thúc, mười mấy người, tất cả đều tử quang, không, còn có một cái...

Người này chính là lúc trước hướng về Dương Diệp xin tha hải thanh!

"Dương huynh đệ, là ta lòng tham, là ta không đúng, mong rằng Dương huynh đệ xem ở dĩ vãng về mặt tình cảm...." Thanh Hải muốn tiếp tục đánh cảm tình bài, nhưng mà hắn lời còn chưa nói hết, chỉ thấy Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó...

Giữa trường, một cái đầu người quăng bay ra ngoài.

Nhìn cái kia thẳng tắp ngã xuống hải thanh thi thể, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Đã cho ngươi cơ hội!"

Nhìn đầy đất thi thể, Dương Diệp khẽ lắc đầu, thấp giọng thở dài, nói: "Ta bản thiện lương, làm sao thế nhân buộc ta điên cuồng?" Thành thật mà nói, vừa bắt đầu, hắn là thật không nghĩ tới muốn đối với những người này ra tay, bởi vì những người này cũng không có đi lạc vân cốc, nói cách khác, những người này lúc đó không có đối với hắn Dương Diệp ra tay! Vì lẽ đó, hắn khi biết những người này cũng không có đi lạc vân cốc thì, trong lòng liền chưa hề nghĩ tới muốn ra tay với bọn họ!

Chỉ là hắn không nghĩ ra tay với người khác, người khác nhưng là muốn ra tay với hắn!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, bắt đầu rồi quét tước chiến lợi phẩm, đem mười mấy viên nạp giới thu thập sau khi đứng lên, Dương Diệp bắt đầu kiểm tra chính mình ngày hôm nay chiến lợi phẩm. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 231: Tu luyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

231 chương: Tu luyện!

Lần này Dương Diệp thu hoạch khá dồi dào, trong đó năng lượng thạch khoảng chừng có hơn bảy ngàn viên, vương giai huyền thú nội đan số lượng làm cho Dương Diệp đều hơi kinh ngạc, bởi vì vương giai huyền thú nội đan có tới 236 khỏa, nói cách khác, những này đã nằm trên đất tán tu có một nửa người đã có tư cách tham gia Thanh Vân Bảng vòng thứ hai thi đấu rồi!

Nếu như những người này không tham lam, trở lại nam vực, nói vậy nhất định có thể có một cái không sai tiền đồ, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ vĩnh viễn cũng không thể quay về, chừng mười ngày khổ cực đoạt được, đều làm lợi hắn!

Đương nhiên, Dương Diệp là không có tội ác cảm, đùa giỡn, nếu như không phải tại này Thập Vạn Đại Sơn, nếu như hắn không những kia huyền thú đại quân, nói không chắc đúng vậy hắn Dương Diệp không thể quay về rồi!

Ngoại trừ vương giai huyền thú nội đan ở ngoài, còn có một thứ đồ vật làm cho Dương Diệp vừa mừng vừa sợ, vậy thì là cái kia Nam Cung ngôn trong nạp giới một quyển huyền kỹ, này bản huyền kỹ đúng vậy lúc trước Nam Cung ngôn triển khai cái kia địa giai hạ phẩm huyền kỹ: Ẩn hồ chém!

Địa giai hạ phẩm huyền kỹ a, điều này làm cho Dương Diệp làm sao có thể không thích? Phải biết, hiện tại hắn huyền kỹ là cực nhỏ, phân linh kiếm pháp cùng kiếm khí chỉ đều kiếm kỹ đã không đủ để để hắn đối phó những yêu nghiệt kia. Mà có lực sát thương, cũng là hắn hậu phát chế nhân cùng ngự kiếm thuật, còn có hắn chưa bao giờ từng dùng tới phá long quyền!

Tham gia Thanh Vân Bảng tới nay, Dương Diệp chính là phát hiện, đối phó nam vực những kia hàng đầu thế lực đệ tử thiên tài, không phải địa giai huyền kỹ không thể. Hắn trước đây chưa bao giờ thất bại qua hậu phát chế nhân, tại tham gia Thanh Vân Bảng tới nay, cùng những kia hàng đầu thế lực đệ tử thiên tài giao thủ, hầu như đều chưa thành công quá.

Mà những thiên tài đó yêu nghiệt sẽ cũng cơ bản đều là địa giai trở lên huyền kỹ, còn có huyền bảo cũng hầu như đều là địa giai, lại như Văn Nhân Nguyệt cái này địa giai phòng ngự huyền bảo, nếu như không phải hắn triển khai toàn bộ thực lực, khủng sợ người ta đứng ở đó cho hắn giết, hắn đều không đả thương được nhân gia mảy may.

Vì lẽ đó, Thanh Vân Bảng sở dĩ hầu như đều là sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc đệ tử thiên tài sân khấu, ngoại trừ những người này thiên phú thật sự rất tốt ở ngoài, cũng bởi vì những người này công pháp cùng huyền kỹ!

Nói đơn giản một chút, một cái tán tu cùng một cái tông môn đệ tử thực lực đều không khác mấy, mà song phương trang bị nhưng là khác nhau một trời một vực, ngươi nói ai thắng ai bại?

Lắc lắc đầu, Dương Diệp thu hồi tâm tư, sau đó hướng về phía nam thiểm vút đi.

Nguyên bản hắn là quyết định đi chung quanh đánh cướp, thế nhưng hiện tại hắn thay đổi chủ ý. Cách thanh vân sơn mạch thí luyện kết thúc thời gian còn có bán nguyệt, này bán nguyệt, hắn chuẩn bị đem cái kia bản địa giai thân pháp huyền kỹ cùng này bản địa giai ẩn hồ chém học được. Thanh Vân Bảng trên yêu nghiệt hắn đã cơ bản nhìn thấy, đồng thời còn từng giao thủ, thành thật mà nói, dù cho hắn kiếm tâm thông minh thêm kiếm ý ba tầng, hắn đều không có lòng tin có thể chiến thắng những này yêu nghiệt!

Đặc biệt cái kia Nguyên Đồng, đối phương chỉ là lộ ra một điểm nhỏ của tảng băng chìm cũng đã cường hãn như vậy, nếu như đệ nhị so với bên trong hắn cùng đối phương gặp gỡ, muốn chỉ bằng vào dựa vào kiếm ý liền vượt qua đối phương, hiển nhiên là không thể. Vì lẽ đó, hắn quyết định lợi dụng này bán tháng, đem này hai môn địa giai huyền kỹ học được!

Rất nhanh, Dương Diệp tìm tới một cái tu luyện nơi.

Đây là một mảnh rừng trúc, rừng trúc nam phía sau là một toà chót vót ngọn núi, ngọn núi dưới đáy có một chỗ hồ nước, dòng nước tự phía trên ngọn núi phi lưu mà xuống, rơi vào trong đầm nước, bắn lên vạn đóa bọt nước.

Đứng ở hồ nước một bên, Dương Diệp đang chuẩn bị bắt đầu tu luyện, lúc này, trên bả vai hắn Tử Điêu đột nhiên vọt đến trước mặt hắn, tiểu trảo giơ giơ lên trong tay linh giai huyền thú nội đan, sau đó vừa chỉ chỉ chính nó, cuối cùng vừa chỉ chỉ Dương Diệp vòng xoáy đan điền....

"Ngươi hiện tại muốn hấp thu trong này năng lượng?" Dương Diệp hỏi.

Tử Điêu vội vã chỉ trỏ đầu nhỏ.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Đừng làm chuyện nguy hiểm, cũng đừng nóng lòng, từ từ đi, biết không?"

Tử Điêu chớp chớp Dương Diệp, vọt đến Dương Diệp đầu trước mặt, cái trán sượt sượt Dương Diệp cái trán, sau đó hóa thành một tia sáng tím đi vào Dương Diệp vòng xoáy bên trong đan điền.

Tiến vào vòng xoáy đan điền sau, Tử Điêu tại chúng thú ánh mắt hâm mộ bên trong rơi xuống cái kia Kim Sắc huyền khí trong ao, sau đó một đạo màu tím vòng sáng đột nhiên xuất hiện ở chung quanh nó, đón lấy, cái kia to bằng nắm tay linh giai huyền thú trong nội đan, từng luồng từng luồng thực chất năng lượng cùng cái kia Kim Sắc huyền khí bên trong năng lượng hướng về Tử Điêu cấp tốc tuôn tới.

Rất nhanh, Tử Điêu phảng phất một cái vòng xoáy giống như vậy, làm cho cái kia Kim Sắc huyền khí năng lượng cùng cái kia linh giai huyền thú trong nội đan năng lượng, điên cuồng hướng về nó tuôn tới.

Thấy cảnh này, một bên chúng thú trong mắt bên trong vẻ hâm mộ càng thêm dày đặc!

Dương Diệp mở hai mắt ra, lắc đầu cười cợt, xem ra là hắn lo lắng, Tiểu gia hỏa tuy rằng rất nhiều lúc vô căn cứ, thế nhưng như loại này tăng cao thực lực sự, nó hẳn là vẫn là sẽ không làm bừa. Đương nhiên, nếu như là đối với hắn, vậy thì không nhất định...

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp vung tay phải lên, bốn con săn bắn ảnh báo xuất hiện ở trước mặt hắn, nhìn trước mặt bốn con săn bắn ảnh báo, Dương Diệp trầm giọng nói: "Bảo vệ bốn phía, không nên để cho bất luận người nào cùng huyền thú đi vào!"

Biết rõ trước mắt kẻ nhân loại này tại Tử Điêu trong lòng địa vị, bốn con vương giai săn bắn ảnh báo không dám đắc tội Dương Diệp, nhìn nhau một chút, bốn thú chính là hướng về bốn phía chạy đi.

Nhìn thấy bốn thú rời đi, Dương Diệp chậm rãi đi tới hồ nước một bên, sau đó ngồi xếp bằng xuống, đem cái kia địa giai thân pháp quyết ẩn phân thân lấy ra. Hiện tại hắn thiếu nhất đúng vậy thân pháp loại huyền kỹ, hắn tật phong bộ nếu như không có tật phong ngoa gia trì, cái kia tật phong bộ tại những yêu nghiệt kia trước mặt, vốn là hoàn toàn không đáng chú ý!

Vì lẽ đó, hắn đầu tiên lựa chọn này ẩn phân thân đến tu luyện!

Thời gian từng điểm từng điểm qua đi, đảo mắt liền đã qua mười ngày.

[truyen cua tui | Net]

Trong rừng trúc, Dương Diệp hai mắt khép hờ, mỗi một khắc, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở, chân phải khẽ động, thân thể hắn nhất thời hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về trước mặt hắn sáu trượng ở ngoài một viên gậy trúc bắn mạnh tới, bởi hắn tốc độ quá nhanh, bản thể hắn chỗ đi qua, những kia rừng trúc lại như bị cuồng phong thổi qua giống như vậy, lắc lư trái phải lên!

Khi đi tới cái kia khỏa gậy trúc trước mặt một trượng nơi thì, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, quát lên: "Phân!"

Dứt lời, Dương Diệp thân thể đột nhiên run lên, sau đó một cái cùng Dương Diệp trường giống nhau như đúc ảo giác phân thân xuất hiện ở Dương Diệp bên trái, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, rút ra trong tay Tử Linh kiếm quay về trước mắt gậy trúc đúng vậy đột nhiên vừa bổ; Mà cái kia phân thân 'Dương Diệp' cũng phải dường như Dương Diệp bản thể giống như vậy, rút ra trong tay Tử Linh kiếm quay về cái kia gậy trúc đột nhiên vừa bổ!

"Bành!"

Theo một luồng ánh kiếm ở giữa sân thoáng hiện, tại Dương Diệp trước mặt cái kia khỏa gậy trúc nhất thời phân hai nửa, một cái sâu sắc vết kiếm xuất hiện ở trên mặt đất!

Mà đang lúc này, Dương Diệp bên trái đạo kia phân thân đột nhiên trở nên mờ ảo, phân thân càng ngày càng trong suốt, không tới hai tức chính là tiêu tan ở không trung.

Nhìn cái kia biến mất ở không trung phân thân, Dương Diệp cười khổ lắc lắc đầu, này phân thân mặc kệ là động tác, vẫn là dáng dấp, cùng hắn đều không có cái gì quá to lớn khác nhau, khác biệt duy nhất đúng vậy này phân thân cùng khí thế của hắn, lĩnh ngộ kiếm ý bản thân hắn thì có một loại khí thế ác liệt, thế nhưng này phân thân nhưng là không có.

Nói đơn giản một chút đúng vậy này phân thân có hình nhưng vô thần! Nếu như gặp phải thực lực mạnh mẽ người, vậy này phân thân tuyệt đối sẽ bị đối phương liếc mắt liền thấy xuyên!

Bất quá lúc này Dương Diệp cũng không có cách nào, địa giai huyền kỹ bản thân liền không hiếu học, cái kia Nguyên Dạ làm nguyên môn đệ tử thiên tài, nói vậy rất cũng sớm đã thu được này ẩn phân thân, nhiên mà đối phương nhưng cũng chỉ tu luyện đến tầng thứ bốn, tu luyện ra bốn đạo phân thân, mà hắn nhưng chỉ tu luyện mười ngày thời gian, có thể tại trong vòng mười ngày tu luyện ra một đạo phân thân, vẫn là dựa cả vào hắn Kim Sắc huyền khí!

Bởi vì này phân thân đối với huyền khí ngưng luyện độ yêu cầu cực cao, nếu như huyền khí không ngưng luyện, muốn tu luyện ra phân thân, đó là rất khó! Mà hắn Kim Sắc huyền khí ngưng luyện độ, vừa vặn phi thường phù hợp này huyền giai yêu cầu, vì lẽ đó hắn mới có thể tại mười ngày liền phân ra một đạo phân thân, nhưng cũng chỉ đến thế mà thôi.

Hắn Dương Diệp còn chưa tới người khác tu luyện mấy năm, hắn tu luyện mười ngày liền có thể đạt đến trình độ.

Cho tới cái kia ẩn hồ chém, cùng này ẩn phân thân như thế, hắn cũng chỉ là mới nhập môn, tuy rằng chỉ là mới nhập môn, thế nhưng uy lực kia nhưng là làm cho Dương Diệp kinh hỉ một cái. Bởi vì tại kiếm ý gia trì dưới, cái kia ẩn hồ chém uy lực cùng tốc độ, đã không ở cái kia Nam Cung ngôn bên dưới! Đặc biệt cái kia quỷ dị ẩn nấp hiệu quả, phối hợp ẩn kiếm, cái kia trình độ quỷ dị đã hoàn toàn không thua gì Tử Điêu tử quang rồi!

Nói tóm lại, mười ngày này khổ tu, để hắn thu hoạch còn là phi thường đại!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp đem tâm thần chìm vào trong cơ thể, vòng xoáy bên trong đan điền, Tử Điêu như trước còn đang hấp thu những Kim Sắc đó huyền khí cùng huyền giai nội đan năng lượng, cái kia bao phủ Tử Điêu tử quang tại mười ngày đến, đã đã biến thành màu tím đậm, ở trong đó toát ra khí thế khủng bố, làm cho nguyên bản tại huyền khí chu vi huyền thú đều ở cách xa xa!

Hiển nhiên, mười ngày này đến không chỉ có hắn có không sai thu hoạch, tên tiểu tử này cũng tương tự là!

"Hống!"

Đang lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên ở bên phải xa xa vang vọng mà đi!

Đây là săn bắn ảnh báo tiếng kêu, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, có nhân loại cũng hoặc là huyền thú đến nơi này? <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 232: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

232 chương: Chiến!

Tại rừng trúc ở ngoài, Tử Tu một quyền đem cái kia so với hắn hình thể đại mấy chục lần săn bắn ảnh báo đánh bay, sau đó hướng về rừng trúc nơi sâu xa từng bước từng bước đi đến.

Bởi vì Túy đạo nhân duyên cớ, huyền thú đế quốc đương nhiên là không dám ở vi phạm quy tắc, phái vương giai trở lên huyền thú đến truy sát Dương Diệp. Thế nhưng này không có nghĩa là huyền thú đế quốc liền buông tha Dương Diệp, không thể phái linh giai huyền thú, thế nhưng vương giai đây? Nếu như là vương giai huyền thú tướng Dương Diệp đánh giết, vậy cho dù là Túy đạo nhân cũng không thể đang nói cái gì!

Liền, hắn đến rồi. Bất kể như thế nào, huyền thú đế quốc là quyết không thể, cũng không dám để cho Tử Điêu bị loài người khống chế, bởi vì cái kia thần bí Tử Điêu đối với bọn họ huyền thú bộ tộc uy hiếp thực sự quá to lớn rồi!

Tử Tu cũng không muốn cùng Dương Diệp còn có cái kia cái thần bí Tử Điêu là địch, thế nhưng lần này hết cách rồi, ngoại trừ Tử Điêu đối với huyền thú đế quốc uy hiếp quá to lớn ở ngoài, còn nhờ vào lần này cho bọn họ phát ra mệnh lệnh chính là huyền thú đế quốc thú hoàng!

Đúng, lần này, huyền thú đế quốc chân chính cao tầng phát động rồi.

Đột nhiên, Tử Tu dừng bước, bởi vì lúc này Dương Diệp đã ở trước mặt hắn.

Nhìn Dương Diệp, Tử Tu trầm giọng nói: "Ngươi không nên còn ở lại Thập Vạn Đại Sơn!"

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: "Xem ra các ngươi huyền thú đế quốc thị phi muốn đẩy ta vào chỗ chết rồi!"

"Giao ra cái kia cái thần bí Tử Điêu, ta thả ngươi đi!" Tử Tu trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ngươi hiện tại rời đi, ta tha cho ngươi một mạng, làm sao?"

Tử Tu hai mắt nhắm lại, không có đang nói cái gì, đúng, đã không cần thiết đang nói cái gì, thân hình hơi động, quay về Dương Diệp bắn mạnh tới, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng hướng về Dương Diệp môn thẳng tắp đánh tới!

Mà ngay khi Tử Tu đi tới Dương Diệp trước mặt ba trượng khoảng cách thì, đột nhiên, Tử Tu tròng mắt kịch liệt co rụt lại, thân thể đột nhiên dừng lại, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, một đạo nhẹ nhàng tiếng xé gió hưởng ở giữa sân lặng yên vang lên, chợt, chỉ thấy một đạo mắt thường rất khó nhìn thấy sóng gợn tại Tử Tu trước mặt lặng yên xuất hiện, sau một khắc, Tử Tu trước ngực quần áo trực tiếp nổ tung, lộ ra Tử Tu cái kia phình hoàn mỹ bắp thịt!

Tại Tử Tu trước ngực, một vệt máu tươi quỷ dị xuất hiện!

Tạo thành tất cả những thứ này, đương nhiên là Dương Diệp ẩn kiếm thêm ngự kiếm thuật, bất quá vẫn còn có chút đáng tiếc, bởi vì ẩn kiếm mới vừa phá tan Tử Tu phòng ngự, liền bị Tử Tu tay phải cho gắt gao nắm chặt, tại cũng đi tới không được một phần!

Nắm thật chặt ẩn kiếm, Tử Tu ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp, trong mắt, tràn ngập nghiêm nghị, nói: "Thật quỷ dị kiếm, thật quỷ dị kiếm kỹ, cho tới nay, ta đều coi thường ngươi rồi!" Đúng, nếu như không phải hắn thân thể cực sự cường hãn, thêm vào hắn linh thức cực kỳ nhạy bén, tại thêm vào hắn phản ứng cực kỳ nhanh, hắn e sợ sẽ bị quỷ dị này một chiêu kiếm cho xuyên tim!

Dương Diệp không nói nhảm, thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, thân hình hơi động, lần này đổi hắn hướng về Tử Tu bắn mạnh tới, hắn không có nương tay, đem tốc độ của chính mình tăng lên tới cực hạn, trong nháy mắt đi tới Tử Tu trước, sau đó ba tầng kiếm ý điên cuồng tuôn ra, nắm trong tay Tử Linh kiếm quay về Tử Tu đúng vậy đột nhiên vừa bổ!

Tại nhìn thấy Tử Tu một khắc đó, Dương Diệp đáy lòng liền nhất thời bay lên một luồng ngọn lửa vô danh, đối với huyền thú bộ tộc, bởi vì Tiểu gia hỏa duyên cớ, hắn vẫn là tại hạ thủ lưu tình, từ không chủ động tìm huyền thú phiền phức. Thế nhưng này huyền thú đế quốc nhưng là lại nhiều lần muốn tìm hắn cùng Tiểu gia hỏa phiền phức!

Nếu như vậy, vậy hắn còn lưu cái gì tình? Vì lẽ đó, lần này, hắn trực tiếp sử dụng tới ba tầng kiếm ý, mục đích là một đòn đánh giết trước mắt cái này Tử Tu.

Nếu muốn trở mặt, vậy thì triệt để trở mặt được rồi, ngược lại vương giai huyền thú nội đan, hắn Dương Diệp cũng không chê nhiều!

Khi cảm nhận được Dương Diệp ba tầng kiếm ý thì, Tử Tu sắc mặt nhất thời kịch biến, cái kia cỗ kiếm vô hình ý, làm cho hắn thật sự cảm nhận được hơi thở của cái chết!

Không dám có chút bất cẩn, Tử Tu một tiếng hét to, nắm trong tay hắn ẩn kiếm, hướng về Dương Diệp cái kia một chiêu kiếm thẳng tắp cản đi tới, bởi sức mạnh của hắn thực sự quá lớn, ẩn kiếm chỗ đi qua, dĩ nhiên đem không khí trực tiếp xé rách nát tan, phát sinh từng đạo từng đạo khủng bố khí bạo tiếng!

"Ầm!"

Hai cỗ sức mạnh kinh khủng vừa tiếp xúc, một đạo tiếng nổ lớn nhất thời ở giữa sân vang vọng mà lên, Tử Tu tròng mắt co rụt lại, một luồng chua đau cảm trong nháy mắt dâng lên tay phải của hắn tiếng, cùng lúc đó, hắn trạm mặt đất lại trong nháy mắt sụp xuống lún xuống, tại hắn hướng dưới hạ xuống thì, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm móc nghiêng mà tiến lên!

Ẩn chứa khủng bố kiếm ý Tử Linh kiếm, không nghi ngờ chút nào đem Tử Tu trong tay ẩn kiếm cho đánh bay, đánh bay ẩn kiếm sau, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, thủ đoạn xoay một cái, Tử Linh kiếm hướng về Tử Tu cái cổ cắt ngang qua đi!

Nhìn thấy Tử Linh kiếm cắt ngang mà đến, Tử Tu trong mắt lần đầu xuất hiện vẻ kinh hãi, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới ba tầng kiếm ý bên dưới Dương Diệp sức mạnh, lại vượt quá hắn!

"Ầm!"

Gầm lên giận dữ, Tử Tu thân thể run lên, sau đó thân thể đột nhiên bành trướng lên, toàn thân bắt đầu biến ảo lên, không tới một tức thời gian, nguyên bản nhân loại hình thể Tử Tu liền đã biến thành một toà giống như núi nhỏ quái vật khổng lồ!

Lúc này Tử Tu là một con to lớn vượn người, thân cao bảy, tám trượng, khoan khoảng ba trượng, cả người đen kịt, cùng với nó huyền thú không giống nhau, Tử Tu bản thể cùng nhân loại cực kỳ tương tự, đương nhiên, cái kia hình thể cùng nhân loại sự chênh lệch là khác nhau một trời một vực.

"Xì!"

Tuy rằng Tử Tu khôi phục bản thể, thế nhưng Dương Diệp kiếm vẫn là dễ như ăn cháo đâm vào trong cổ của hắn, chỉ có điều thanh kiếm kia tại hắn cái kia to lớn hình thể tôn lên dưới, lại như một cây tăm giống như vậy, bất quá Tử Linh kiếm bên trong ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, vẫn để cho Tử Tu cái cổ trực tiếp xuất hiện một cái lỗ to lớn, huyết nhất thời dường như suối phun bình thường phun ra ngoài!

"Hống!"

Nơi cổ đau đớn làm cho Tử Tu ngửa đầu phát sinh một đạo tiếng rống giận dữ, sau đó giơ lên cái kia to lớn bàn tay phải bay thẳng đến ở trước mặt hắn Dương Diệp đập tới!

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, Tử Linh kiếm vội vã quay lại, che ở trước người!

"Bành!"

Bàn tay khổng lồ kia bên trong sức mạnh kinh khủng trực tiếp đem Dương Diệp oanh bay ngược ra ngoài, đang bay ra sắp tới bốn mươi mấy trượng sau mới lạc ở trên mặt đất, sau đó lại xoa xoa mặt đất hướng sau xoa sắp tới vài chục trượng, cuối cùng đánh vào một viên to lớn gậy trúc trên, tại đem gậy trúc đụng gãy sau, Dương Diệp thân thể mới ngừng lại!

Tử Tu to lớn con mắt lộ ra một vệt dữ tợn cùng hung quang, hữu chân vừa bước, toàn bộ mặt đất nhất thời kịch liệt run lên, mà bản thể hắn đây là mượn này mặt đất truyền đến đẩy trợ lực hướng về Dương Diệp đạn bắn tới.

Lúc này Dương Diệp đã trạm lên, cảm thụ khắp toàn thân từ trên xuống dưới đau nhức cảm, Dương Diệp trong mắt cũng phải lộ ra một vệt nghiêm nghị, này vượn người kim cương sức mạnh thực sự là có chút khủng bố, nếu như không phải hắn thân thể cùng thực lực đều chiếm được quá tăng lên trên diện rộng, lúc trước cái kia một đòn, chỉ sợ cũng có thể làm cho hắn trực tiếp không lên nổi rồi!

Nhìn cái kia như là một toà núi nhỏ Tử Tu đè ép lại đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, chợt, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí điên cuồng hướng trong tay Tử Linh kiếm bên trong dâng tới, tại Kim Sắc huyền khí không ngừng tràn vào dưới, Tử Linh kiếm trên thân kiếm lần thứ hai bùng nổ ra óng ánh kim quang cùng tử quang!

Mỗi một khắc, Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm nhắm thẳng vào Tử Tu bản thể, chân phải đột nhiên đạp, cả người lẫn kiếm quay về Tử Tu bản thể bắn mạnh tới.

Kim Sắc huyền khí cùng ba tầng kiếm ý gia trì, đây là Dương Diệp mạnh nhất đòn công kích bình thường, lúc này Dương Diệp tốc độ cùng sức mạnh đã đạt đến đỉnh cao, ở tình huống như vậy, Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm bên trong sức mạnh kinh khủng là cực cường khủng bố, chỗ đi qua, không gian đều xuất hiện rõ ràng rung chuyển, không gian phảng phất bất cứ lúc nào đều phải bị đâm nát tan!

Cảm thụ Dương Diệp trong tay Tử Linh kiếm sức mạnh kinh khủng, Tử Tu bản thể cái kia to lớn hai mắt nhất thời hơi híp lại, lập tức không dám có chút bất cẩn, một tiếng lịch hống, tại trong bàn tay còn lại, một tầng đen kịt mệnh lệnh vảy giáp nhất thời tái hiện ra, sau đó hướng Dương Diệp mạnh mẽ vỗ tới.

Lúc này Tử Tu cũng không có bảo lưu, đem chính mình bảo mệnh lá bài tẩy phát huy ra, phải biết, này vảy giáp nhưng là tương đương với nhân loại một cái địa giai huyền bảo, tại thêm vào bản thân hắn thân thể cường hãn, lúc này hắn phòng ngự đã đạt đến một cái mức độ khó mà tin nổi.

"Coong!"

Tử Linh kiếm mũi kiếm đâm vào Tử Tu cái kia che kín vảy giáp cự chưởng bên trên, một đạo lanh lảnh kim thiết tương giao thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, như là sấm nổ!

Nhìn thấy Dương Diệp không có phá tan chính mình phòng ngự, Tử Tu nhất thời vui vẻ, nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp nhưng là một tiếng hét to: "Phá cho ta!"

Dứt lời, Dương Diệp nắm Tử Linh kiếm đột nhiên xoay tròn, chỉ nghe 'Xì' một tiếng, Tử Linh kiếm trong nháy mắt phá tan rồi cái kia vảy giáp, sau đó Dương Diệp cả người lẫn kiếm tự Tử Tu cự trong lòng bàn tay xuyên thủng qua... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 233: Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

233 chương: Tử!

Xuyên qua Tử Tu cự chưởng sau khi, Dương Diệp trong nháy mắt đi tới Tử Tu trước, sau đó tại Tử Tu kinh hãi trong ánh mắt, Tử Linh kiếm quay về Tử Tu cái cổ lau qua đi!

Mà đang lúc này, một đạo như là sấm nổ giống như tiếng rống giận dữ âm đột nhiên ở giữa sân vang lên!

"Nhân loại, dừng tay!"

Nghe được âm thanh này, Dương Diệp tay hơi dừng lại một chút, lạnh cả tim, bởi vì chủ nhân của thanh âm này chí ít còn tại bên ngoài mấy trăm dặm, nói cách khác, chủ nhân của thanh âm này chí ít là một cái Tôn giả cảnh cường giả! Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp trong mắt lộ ra một vệt dữ tợn, tốc độ không giảm, Tử Linh kiếm hướng về Tử Tu cái cổ lau qua đi.

Dừng tay? Đùa gì thế? Khi hắn Dương Diệp là ngớ ngẩn sao?

"Ngươi dám!"

Thấy Dương Diệp như vậy, chủ nhân của thanh âm này hiển nhiên là giận không thể nói, thanh âm kia tại huyền khí gia trì dưới, như là sấm nổ nổ vang bình thường tại Dương Diệp bên tai vang vọng mà đi, chấn động Dương Diệp lỗ tai vang lên ong ong, thế nhưng Dương Diệp nhưng là như trước tốc độ không giảm, Tử Linh kiếm trực tiếp cùng Tử Tu cái cổ đến rồi một cái thân mật tiếp xúc!

Không có một chút nào trở ngại, Dương Diệp cả người lẫn kiếm, tử Tử Tu cái cổ ra xuyên thủng qua.

"Xì!"

Một viên to lớn đầu vượn bay ra ngoài, Tử Tu cái kia to lớn thân thể ầm ầm ngã trên mặt đất, làm cho mặt đất lần thứ hai mạnh mẽ run lên!

Mà đang lúc này, một người trung niên dáng dấp hoá hình huyền thú quỷ dị xuất hiện ở giữa trường, khi thấy mặt đất Tử Tu thi thể thì, người trung niên hai mắt nhất thời híp lại, trong mắt, một vệt dữ tợn đột nhiên hiện lên, nhìn về phía một bên Dương Diệp, một luồng khí thế khủng bố dâng trào mà ra, lung hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp biến sắc mặt, trước mắt trung niên nhân này chí ít là tôn giai trở lên huyền thú, căn bản không phải hắn lúc này có thể địch, cũng còn tốt đang lúc này, Túy đạo nhân thân hình đột nhiên đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, cũng không gặp Túy đạo nhân làm sao động tác, người trung niên luồng khí thế kia chính là quỷ dị biến mất ở không trung.

Nhìn thấy Túy đạo nhân xuất hiện, Dương Diệp trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hắn tuy rằng cho tới nay đều rất tự tin, thế nhưng còn không tự tin đến có thể cho rằng hắn có thể cùng tôn giai huyền thú đối kháng!

Mà đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên vài đạo tiếng xé gió hưởng, sau đó Dương Diệp thấy hoa mắt, giữa trường chính là lần thứ hai có thêm bảy, tám người, này bảy, tám người bên trong, hắn nhận thức mấy cái, Tô Thanh Thi còn có Ngọc Hành, còn có cái kia Quỷ Tông Khô Cốt, cùng với Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung mang đội người!

Khi thấy giữa trường Tử Tu thi thể thì, mấy vị đại lão sắc mặt đều là khép hờ, sau đó không hẹn mà cùng nhìn về phía một bên Dương Diệp, mấy người ánh mắt ẩn chứa ý tứ không giống nhau, có chính là kinh ngạc, có chính là kinh hỉ, mà có nhưng là hàn quang...

Vượn người kim cương cường hãn, bọn họ đều là biết đến, mà trước mắt Dương Diệp lại đem một con thành niên vượn người kim cương đánh giết, hơn nữa còn là tại này con vượn người kim cương khôi phục bản thể tình huống dưới, thay lời khác tới nói đúng vậy lúc này Dương Diệp, đã có thể uy hiếp đến bọn họ trong môn phái đệ tử rồi!

Đặc biệt nguyên môn thanh vân, nhìn Dương Diệp, thanh vân con ngươi nơi sâu xa lóe qua một vệt lạnh lẽo hàn ý, lúc này hắn đã hầu như có thể xác định, nguyên môn Nguyên Dạ hẳn là đúng vậy chết ở Dương Diệp trên tay, có thể chém giết vượn người kim cương bộ tộc tinh anh, như vậy thực lực, xác thực là đã tại Nguyên Dạ bên trên rồi!

Ngoại trừ thanh vân ở ngoài, đối với Dương Diệp lộ ra sát ý còn có Bách Hoa Cung Thải Phượng, cho tới nay, nàng chưa bao giờ chân chính coi trọng quá Dương Diệp, tại nàng nguyên lai trong mắt, Dương Diệp người như thế, đối với Bách Hoa Cung căn bản không tạo được uy hiếp gì, tuy rằng hiện tại nàng cũng cho là như vậy, thế nhưng nàng không phải không thừa nhận, nếu để cho Dương Diệp phát triển lên, sau đó mặc dù đối với Bách Hoa Cung không tạo được uy hiếp gì, thế nhưng phiền phức vật này, tốt nhất vẫn là sớm ngoại trừ cho thỏa đáng!

Ngược lại, giữa trường tối hẳn là đối với Dương Diệp hận không thể trừ chi Khô Cốt nhưng là cực kỳ khác thường, lúc này Khô Cốt sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không có nhìn thấy bên cạnh Tử Tu bản thể thi thể giống như vậy, cực kỳ biết điều! Chỉ có điều trong lòng nghĩ như thế nào, liền không người biết.

Đương nhiên, Khô Cốt lúc này thấp như vậy điều, nói vậy Túy đạo nhân là không thể không kể công!

Lúc này Dương Diệp còn không biết, bởi vì Tử Tu thi thể, đã có mấy cái tôn giai cường giả đối với hắn sản sinh sát tâm.

Kiếm Tông Ngọc Hành nhưng là trong mắt loé ra một vệt phức tạp, trước mắt cái này có thể chém giết vượn người kim cương Dương Diệp, nguyên bản hẳn là Kiếm Tông đệ tử, chỉ là đáng tiếc, bất quá cũng còn tốt, coi như không có Dương Diệp, Kiếm Tông tương lai cũng phải có hi vọng. Nghĩ đến Túy đạo nhân lúc trước mang đến tin tức, Ngọc Hành trong mắt cái kia mạt tâm tình rất phức tạp nhất thời tiêu tan không gặp.

Tô Thanh Thi vẫn là như vậy trầm mặc cùng hờ hững, thế nhưng đang nhìn đến Tử Tu thi thể thì, Tô Thanh Thi khóe miệng nhưng là hơi nhấc lên một vệt nhỏ bé không thể nhận ra độ cong...

"Tông sư, ngươi cũng muốn hổ tông nguyên như vậy sao?" Túy đạo nhân nhìn lúc trước muốn ra tay với Dương Diệp người trung niên, lạnh lùng nói.

Nghe vậy, tên là tông sư người trung niên mí mắt giật lên, thực lực của hắn tuy rằng cường hãn, thế nhưng ở trước mắt ông lão này trước mặt, hắn vẫn còn có chút không đáng chú ý, chỉ là, huyền thú đế quốc liền như vậy mất đi một cái tinh anh, hắn nhẫn không xuống cơn giận này a!

Thế nhưng tại Túy đạo nhân trước mặt, hắn không đành lòng cũng phải nhịn! Lập tức hít sâu một hơi, nói: "Túy lão, ngươi lúc trước rõ ràng có thể ngăn cản tiểu tử này, tại sao không ngăn cản hắn? Ngươi hẳn phải biết, lấy Tử Tu tiềm lực cùng thực lực, lên cổ chiến trường, là có thể lập xuống bao nhiêu công lao!"

Cổ chiến trường? Nghe được ba chữ này, Dương Diệp hơi nhướng mày, đây là địa phương nào? Tuy rằng trong lòng nghi hoặc, thế nhưng hắn cũng không có lên tiếng hỏi dò, đùa giỡn, trường hợp này, cũng không giống như là hắn có thể xen mồm...

Túy đạo nhân cười gằn một tiếng, nói: "Tông sư, tạo thành tất cả những thứ này, không phải ngươi tự tìm sao? Phí lời lão đạo không muốn nhiều lời, bây giờ Dương Diệp cùng Tử Tu thắng bại đã phân, trở lại nói cho các ngươi thú hoàng, ta hi vọng ngươi huyền thú đế quốc không muốn tại tìm đến Dương Diệp phiền phức, bằng không thì đừng trách lão đạo không khách khí rồi!"

Tông sư hít sâu một hơi, sau đó lạnh lùng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó mang theo trên đất Tử Tu thi thể thiểm vút đi, không tới một hồi, chính là biến mất ở tầm mắt mọi người bên trong!

Lúc này, Túy đạo nhân xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Hơi nghi hoặc một chút cái kia Tử Tu vì sao có thể tìm được ngươi chứ?"

Dương Diệp gật gật đầu, xác thực, lúc này hắn phi thường nghi hoặc, ngoại trừ nghi hoặc cái kia Tử Tu vì là cái gì có thể tìm tới hắn ở ngoài, còn nghi hoặc lúc trước Túy đạo nhân nói ý tứ.

Túy đạo nhân nói: "Vị trí của ngươi, là ta nói cho hắn, đây là ta cùng huyền thú đế quốc trong lúc đó đánh một hồi đánh cược, để bọn họ phái ra một tên vương giai huyền thú đánh với ngươi một trận, nếu như ngươi bại, tùy ý bọn họ xử trí, nếu như ngươi thắng, bọn họ ngày sau sẽ không được phái linh giai cùng linh giai trở lên cường giả tới đối phó ngươi!"

"Vì sao phải cùng bọn họ đánh cược?" Dương Diệp trầm giọng nói.

Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Tiểu tử, hiện tại là Thanh Vân Bảng thí luyện trong lúc, bọn họ nếu là vi phạm quy tắc đối phó ngươi, ta có thể ra tay đối với trả cho bọn họ. Thế nhưng chỉ cần ngươi ra

Thập Vạn Đại Sơn, cũng chính là này luân sau khi cuộc tranh tài kết thúc, nếu như bọn họ tại phái linh giai, thậm chí tôn giai cường giả tới đối phó ngươi, ngươi khi đó mạng nhỏ có thể giữ được sao? Ngươi sẽ không là hi vọng lão đạo bảo vệ ngươi cả đời chứ?"

Thì ra là như vậy, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó lại hỏi: "Nếu như lúc trước là ta bại, ta như bị giết, các ngươi cũng sẽ không ra tay sao?"

Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Ở đây trừ ta ra, không ai có thể đúng lúc ngăn lại giữa các ngươi chiến đấu, thế nhưng, cho dù là ngươi bại, ta cũng sẽ không ngăn lại, nếu như ngươi bại, ngươi sẽ chết. Đồng cấp chiến đấu, nếu như ngươi đều còn cần người xuất thủ cứu giúp, vậy ngươi liền không đáng ta xuất thủ cứu giúp!"

Dương Diệp gật gật đầu, trong lòng tự giễu nở nụ cười, nguyên lai hắn cho rằng này Túy đạo nhân đối với hắn ưu ái rất nhiều, bây giờ nhìn lại... Cõi đời này chung quy hay là muốn xem thực lực nói chuyện a, không có thực lực, sẽ không có giá trị, không có giá trị, sẽ không có người coi trọng, không có ai coi trọng, nên tử a!

Nếu như không muốn chết, không muốn bị người vứt bỏ, vậy thì phải không ngừng tăng lên thực lực của chính mình, để cho mình biến có giá trị, bởi vì chỉ có có giá trị, mới sẽ bị người coi trọng.

Lại như lúc này hắn cùng Kiếm Tông còn có Túy đạo nhân trong lúc đó quan hệ, hắn biết, Túy đạo nhân sở dĩ đứng ra bảo đảm hắn, phỏng chừng cũng chỉ là vừa ý giá trị của hắn, giá trị của hắn là cái gì? Đương nhiên là có thể tại Thanh Vân Bảng bên trong được một cái không sai thứ tự, làm kiếm tông mang đến rất nhiều lợi ích...

Nếu như không có cái giá này trị, Kiếm Tông, còn có trước mắt cái này cường giả siêu cấp sẽ điểu hắn Dương Diệp? Đừng đùa, người khác có thể không ăn no chống đỡ!

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp tâm tình bỗng nhiên rộng rãi, hắn lúc này trong lòng càng kiên định một cái tưởng niệm, vậy thì là nỗ lực trở nên mạnh mẽ, nỗ lực trở nên mạnh mẽ, để cho mình cùng chỗ ở mình ý người vận mệnh không ở bị người bài bố!

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 234: Giá trị!

234 chương: Giá trị!

Túy đạo nhân đột nhiên vung tay phải lên, trước mắt mọi người trở nên hoảng hốt, sau đó Dương Diệp cùng với Kiếm Tông mấy người đều biến mất ở tại chỗ.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái khác thế lực người đều là hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt tràn đầy chấn động! Chấn động cái gì? Đương nhiên là chấn động Túy đạo nhân thực lực! Đạt đến Tôn giả cảnh cường giả, liền có thể nắm giữ một điểm không gian huyền bí, cái này cũng là Tôn giả cảnh cùng linh giả cảnh trong lúc đó khác biệt. Túy đạo nhân lúc trước này một tay, nhưng là chân chính qua lại không gian!

Thực lực như vậy...

Thanh vân trong lòng khe khẽ thở dài, từng có lúc, nguyên môn rất nhiều trưởng lão từng có ý ra tay với Kiếm Tông, bởi vì nếu như có thể đem Kiếm Tông thu về nguyên môn bên dưới, cái kia nguyên môn thực lực nhất định sẽ tăng nhiều. Thế nhưng mặc kệ có bao nhiêu trưởng lão đề nghị, đều bị chưởng giáo hủy bỏ. Trước đây hắn không hiểu chưởng giáo tại sao muốn phủ định, hiện tại hắn rõ ràng rồi!

Tại toàn bộ nam vực, không có bất kỳ một thế lực nào dám dễ dàng đắc tội một cái như Túy đạo nhân loại này cường giả siêu cấp, dù cho đối phương chỉ là một người!

Một bên Khô Cốt trong lòng cũng là thở dài, Quỷ Tông thực lực hôm nay cách xa ở Kiếm Tông bên trên, thế nhưng Quỷ Tông nhưng từ chưa đối với Kiếm Tông phát động quá tính chất hủy diệt công kích, hiện tại hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, Quỷ Tông quỷ trong núi những lão bất tử kia tại kiêng kỵ cái gì rồi!

Trừ phi Túy đạo nhân biến mất ở thế gian này, không phải vậy, Kiếm Tông cho dù tại sa sút, cũng có thể tại này nam vực sinh tồn...

...

Một chỗ không biết tên phía trên ngọn núi, Dương Diệp nhìn trước mắt Túy đạo nhân, kinh ngạc trong lòng tột đỉnh. Tiểu gia hỏa năng lực là khủng bố, thế nhưng trước mắt ông lão này năng lực kinh khủng hơn, chỉ là trong nháy mắt, bọn họ liền chí ít xuất hiện ở bên ngoài ngàn dặm...

Một bên Ngọc Hành cùng Tô Thanh Thi lúc này vẻ mặt cùng Dương Diệp gần như, bất quá hai người càng nhiều chính là kinh hỉ, bởi vì Kiếm Tông có như thế một cái cường giả siêu cấp đang thủ hộ!

Túy đạo nhân lấy ra bên hông hồ lô, mãnh ực một hớp, sau đó lúc này mới nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, thực lực của ngươi tại thế hệ tuổi trẻ bên trong đã toán không sai, bất quá nếu muốn đoạt được thanh vân lệnh, cứu mẹ ngươi, nhưng là không có khả năng lắm!"

Dương Diệp ngẩn ra, trước mắt ông già này sao biết hắn muốn đoạt thanh vân lệnh? Thoáng vừa nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Tô Thanh Thi, chỉ thấy Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, lập tức rõ ràng, trong lòng ấm áp, nghĩ đến là Thanh Thi đem hắn cùng Bách Hoa Cung sự việc của nhau nói cho Túy đạo nhân, hi vọng Túy đạo nhân có thể giúp đỡ!

Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Tiền bối vì sao nói như vậy?"

Túy đạo nhân nói: "Tiểu tử, ta biết ngươi khẳng định còn có cái gì lá bài tẩy, thế nhưng ta phải nói cho ngươi, nguyên môn Nguyên Đồng, còn có đại tần đế quốc cái kia Tần Du Nhiên, cùng với Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung cái kia hai cái nữ oa đều không phải đơn giản như vậy. Đặc biệt nguyên môn Nguyên Đồng, hắn bây giờ bày ra đến tiềm lực cùng thực lực, nam vực vạn năm tới nay, ở vào tuổi của hắn, chỉ có hai người thành tựu cùng thực lực ở trên hắn, biết là cái nào hai người sao?"

"Nguyện nghe tường!" Dương Diệp nói.

"Một cái là nguyên môn tổ sư, còn có một cái là Kiếm Tông tổ sư!" Túy đạo nhân hai mắt vi híp lại, nói: "Vũ thần, nam vực đã bao nhiêu năm chưa từng xuất hiện? Phải biết, nam vực vạn năm tới nay, ra qua bao nhiêu kinh diễm mới tuyệt nhân vật? Thế nhưng những người này cũng không dám tự xưng là vũ thần! Biết vũ thần lai lịch cùng trở thành vũ thần điều kiện sao?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, hắn biết kiếm hoàng lai lịch cùng trở thành kiếm hoàng điều kiện, thế nhưng vũ thần, hắn nhưng là chưa từng nghe người đã nói!

Túy đạo nhân lại ực một hớp tửu, này mới nói: "Trở thành vũ thần nhất định phải có hai cái điều kiện, hai cái điều kiện này cực kỳ hà khắc, thứ nhất là nhất định phải lực ép đồng đại cường giả, giữ cho không bị bại; Đệ nhị là nhất định phải có cường giả chi tâm, như thế nào cường giả chi tâm? Người cường giả này chi tâm cũng phải thuộc về một loại cảnh giới, liền như cùng ta kiếm đạo kiếm tâm thông minh! Tu kiếm người, nếu là lĩnh ngộ kiếm tâm thông minh, đang đối mặt bất kỳ ảo cảnh cùng huyền kỹ, đều có thể một kiếm phá chi; Mà cường giả chi tâm nhưng là có thể làm cho lĩnh ngộ người gặp mạnh càng mạnh, nói cách khác, hắn đối thủ thực lực càng mạnh, sức chiến đấu của hắn sẽ càng mạnh!"

Nghe vậy, Dương Diệp mí mắt giật lên, sau đó hỏi: "Tiền bối, tại nam vực lịch sử bên trên, có thể có kiếm hoàng cùng vũ thần chiến quá?"

Túy đạo nhân nhìn Dương Diệp một chút, khẽ cười nói: "Ta liền biết ngươi sẽ hỏi như thế, biết không? Nếu như cùng một thời đại xuất hiện kiếm hoàng cùng vũ thần, cái kia hai người này nhất định sẽ trở thành tử địch!"

"Vì sao?" Dương Diệp không hiểu nói.

Túy đạo nhân nói: "Bởi vì vũ thần muốn lực ép đồng đại cường giả, để đồng đại cường giả thần phục! Mà bình thường có thể trở thành kiếm hoàng người đều là kiêu căng khó thuần người, hơn nữa tu kiếm người kiếm sao có thể hướng về bề tôi phục? Hướng về bề tôi phục kiếm, lại sao có thể trở thành kiếm hoàng? Chân chính kiếm tu kiếm, đó là chân chính ninh chiết không loan a! Mà vũ thần lại nhất định phải đồng đại cường giả thần phục, ngươi nói hai người không phải đối thủ một mất một còn là cái gì?"

Dương Diệp trầm mặc, một hồi lâu sau lắc lắc đầu, hiện tại Nguyên Đồng còn không là vũ thần, mà chính mình lại không phải kiếm hoàng, chính mình hiện tại muốn chuyện này để làm gì? Trước mắt lão nhân có câu nói nói đúng vô cùng, vậy thì là kiếm tu kiếm sao có thể hướng về bề tôi phục? Nếu như có một ngày, không phải có một ngày, mà là tại mấy ngày sau, hắn cùng cái kia Nguyên Đồng hay là sẽ có một trận chiến, mà đến lúc đó, cho dù là tử, hắn cũng phải sẽ không hướng về đối phương thần phục!

Trên đời có câu nói gọi lưu đến Thanh Sơn tại không lo không củi đốt, câu nói này Dương Diệp là phi thường tán thành, nhưng rất nhiều lúc, cho dù là chết cũng là không thể lùi bước a.

Hắn cũng không để ý cái gì hư danh, đánh không lại nên chạy thời điểm, hắn nhất định sẽ chạy, hơn nữa là liều mạng chạy! Thế nhưng lần này không giống nhau, lần này là cùng cấp chiến đấu, lần này quan hệ đến mẫu thân, lần này quan hệ đến Tô Thanh Thi. Vì lẽ đó, lần này hắn là không thể chạy, cũng không thể lùi bước!

Đối với Tô Thanh Thi, thành thật mà nói, hắn vẫn không biết hắn tại đối phương trong lòng nằm ở địa vị gì, đương nhiên, có một chút là xác định, vậy thì là tuyệt đối không có Kiếm Tông trong lòng nàng địa vị cao. Bất quá hắn cũng không tính đến, yêu vật này, mỗi người lý giải cùng cách làm cũng khác nhau, hắn Dương Diệp cách làm liền dường như hắn đối với kiếm đạo giống như vậy, lấy hết tất cả nỗ lực, còn kết quả sẽ làm sao, do ngày tới định!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp thu hồi tâm tư, sau đó nhìn về phía trước mắt Túy đạo nhân, nói: "Tiền bối, vãn bối có một chuyện muốn nhờ!"

Truyencuatuinet

Túy đạo nhân nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Là cứu mẹ ngươi?"

Dương Diệp gật gật đầu!

Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Không được!"

"Vì sao" Dương Diệp nói: "Nếu như tiền bối có điều kiện gì, đều có thể đưa ra, chỉ có ta có thể làm được, định sẽ không chối từ, cho dù gia nhập Kiếm Tông!" Tại tôn nghiêm cốt khí cùng mẫu thân trong lúc đó, hắn Dương Diệp sẽ không chút do dự lựa chọn người sau.

"Ngươi không có để ta cùng Kiếm Tông vì ngươi triệt để đắc tội Bách Hoa Cung giá trị!" Túy đạo nhân trắng ra nói.

"Phải như thế nào mới có?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Túy đạo nhân lại uống một hớp rượu, sau đó mới nói: "Thanh Vân Bảng số một, trở thành kiếm trung hoàng giả, hai mươi tuổi trước bước vào vương giả cảnh cùng kiếm ý năm tầng, làm được này ba điểm: Ba giờ, ta cùng Kiếm Tông mới có thể không tiếc đoạn tuyệt với Bách Hoa Cung, trợ ngươi cứu ra mẹ ngươi!"

Dương Diệp không nói gì, xoay người liền đi, không tới một hồi chính là biến mất ở Túy đạo nhân ba người trong tầm mắt.

Nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, Tô Thanh Thi mấy lần môi khẽ nhúc nhích, nhưng chung quy vẫn là không hề nói gì, chỉ là trong mắt hiện lên một vệt lo lắng.

"Sư bá, hắn là đáp ứng rồi vẫn là?" Nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, Ngọc Hành hỏi.

Túy đạo nhân khinh cười cợt, nhìn vậy hắn vẫn như cũ còn có thể nhìn thấy Dương Diệp, trong mắt loé ra một vệt tán thưởng, nói:

"Người này không sai, mặc kệ là tâm tính vẫn là thiên phú, cũng không tệ. Chỉ là đáng tiếc, hắn đối với Kiếm Tông trong lòng có khúc mắc, không phải vậy có hắn cùng kiếm si tại, Kiếm Tông tương lai cho dù ta không ở, cũng có thể bình yên vô sự a! Chỉ là đáng tiếc..."

Lúc này, một bên Tô Thanh Thi đột nhiên nói: "Sư bá, đã như vậy, vì sao ngươi không đáp ứng cứu mẫu thân hắn, tiêu trừ hắn đối với ta Kiếm Tông khúc mắc?"

Túy đạo nhân lắc lắc đầu, nói: "Hắn tuy rằng rất tốt, thế nhưng so với kiếm si chung quy vẫn là kém một chút, hơn nữa hắn một thân phiền phức, không chỉ có nguyên môn cùng với Bách Hoa Cung, còn có huyền thú đế quốc đối với hắn cũng đã có sát tâm. Ở tình huống như vậy, Kiếm Tông nếu như trợ hắn cứu mẫu thân hắn, kiếm kia tông liền không đơn thuần chỉ là đoạn tuyệt với Bách Hoa Cung, mà là muốn bốn phía gây thù hằn rồi! Ta không sợ cùng những thế lực này gây thù hằn, thế nhưng hắn lúc này, xác thực không đáng ta cùng Kiếm Tông trả giá lớn như vậy đánh đổi!"

Tô Thanh Thi môi khẽ nhếch, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng nhưng là không hề nói gì, chỉ là trong lòng thấp giọng thở dài, nói: "Giá trị, giá trị... Các loại hắn có giá trị, còn cần Kiếm Tông sao?" <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 235: Về đế đô!

Nguồn: EbookTruyen.VN

235 chương: Về đế đô!

Dương Diệp lần này không có tại Thập Vạn Đại Sơn dừng lại, mà là ngồi lôi điêu, hướng về đại tần đế quốc phương hướng bay đi, bởi vì cách thanh vân sơn mạch thí luyện kết thúc chỉ còn lại không tới năm ngày.

Đối với Túy đạo nhân trắng ra, hắn cũng không có phản cảm, ngược lại, hắn xem rất mở. Đúng, cõi đời này, ngoại trừ người chí thân cho rằng, ai cũng không phải ai ai, nhân gia Kiếm Tông dựa vào cái gì nên vì hắn đi đoạn tuyệt với Bách Hoa Cung?

Vẫn là câu nói kia, tại cõi đời này, hắn Dương Diệp vẫn phải là chính mình dựa vào chính mình.

Lắc lắc đầu, đem trong đầu tạp niệm quét sạch mà ra, lấy ra mấy khối năng lượng thạch, hắn bắt đầu tu luyện lên.

...

Tại Thập Vạn Đại Sơn nơi sâu xa, có một tòa cực kỳ hùng vĩ thành thị, thành phố này quy mô không kém gì đại tần đế quốc tần đô, trong đó phồn hoa trình độ, so với đại tần đế quốc còn từng có. Toà này hùng vĩ thành thị đúng vậy huyền thú đế quốc Thú Đô!

Tại Thú Đô trong hoàng cung, hổ tông nguyên cùng tông sư hai người đứng ở phía trên cung điện, hai người lúc này biểu hiện cực kỳ nghiêm túc.

Đang lúc này, tại đại điện phía trên, một người mặc trường bào màu vàng óng người trung niên quỷ dị xuất hiện ở nơi đó.

Nhìn thấy trung niên nhân này, hổ tông nguyên cùng tông sư hai người vội vã thi lễ một cái, sau đó kính cẩn nói: "Xin chào thú hoàng!"

Đúng, trước mắt người trung niên này đúng vậy huyền thú đế quốc thú hoàng, cũng phải toàn bộ nam vực đỉnh cao Chí Cường giả một trong, cùng Túy đạo nhân là đồng nhất cấp bậc cường giả siêu cấp! Không chỉ có như vậy, hắn còn nắm giữ huyền thú đế quốc hàng trăm triệu huyền bầy thú tộc!

"Cái kia cái thần bí huyền thú đây?" Thú hoàng bình tĩnh hỏi, nhưng mà dưới đáy thân thể hai người nhưng là khẽ run lên.

Một lát, hổ tông nguyên mở miệng nói: "Hồi bẩm thú hoàng, ta hai người vô năng, không phải cái kia Túy đạo nhân một tay chi địch, để nó cùng nhân loại kia đào tẩu rồi!"

Thú hoàng gật đầu một cái nói: "Không sao, bổn hoàng đã biết được."

"Thú hoàng, ngươi cũng biết cái kia thần bí huyền thú lai lịch?" Tông sư hỏi.

Thú hoàng trong hai mắt lóe qua một vệt nghiêm nghị, khẽ gật đầu, nói: "Biết một ít, bổn hoàng cũng không nghĩ tới, nó sẽ xuất hiện tại này nam vực."

"Thú hoàng, con thú này đến tột cùng là lai lịch ra sao? Lại có thể đối với ta huyền bầy thú tộc tạo thành lớn như vậy uy hiếp!" Hổ tông nguyên trầm giọng hỏi.

Thú hoàng lắc lắc đầu, nói: "Bàn giao xuống, Thập Vạn Đại Sơn hết thảy huyền thú không được ra tay với nó, ân, cũng không được tại đối với nhân loại kia ra tay!"

Nói xong, thú hoàng hướng bước về phía trước một bước, sau đó cả người trực tiếp biến mất ở bên trong cung điện!

Cùng lúc đó, Dương Diệp cưỡi lôi điêu bên trên, thú hoàng quỷ dị xuất hiện ở lôi điêu trên lưng.

Khi nhìn thấy trước mắt đột nhiên xuất hiện một người mặc trường bào màu vàng óng người trung niên thì, Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, theo bản năng nắm thật chặt kiếm trong tay, thế nhưng rất nhanh hắn lại lỏng ra, tuy rằng hắn không biết người trước mắt này đến cùng là ai, là cảnh giới gì, thế nhưng hắn biết một chút, vậy thì là lúc này hắn căn bản không phải trước mắt người trung niên này đối thủ!

Thú hoàng đánh giá Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, nói: "Nhân loại, ngươi can đảm không sai!"

Hoá hình huyền thú!

Nghe được đối phương xưng hô, Dương Diệp trong lòng căng thẳng, lúc này hắn cùng huyền thú đế quốc trong lúc đó quan hệ cũng không thể nói được, trước mắt cái này cường giả bí ẩn đột nhiên xuất hiện, đối với hắn mà nói khẳng định không phải chuyện tốt a. Chỉ là, Túy đạo nhân không phải cùng đối phương đã ước định cẩn thận sao? Làm sao còn có thể có hoá hình huyền thú đến tìm hắn để gây sự?

Không nghĩ nữa những này, Dương Diệp nói: "Ngươi là đến giết ta?"

Nghe vậy, thú hoàng ngẩn ra, sau đó bật cười lắc lắc đầu, nói: "Ngươi thực lực bây giờ tuy rằng cũng không tệ lắm, thế nhưng còn chưa tới để bổn hoàng tự mình đến giết ngươi mức độ. Bổn hoàng lần này tới, là vì gặp gỡ con kia Tiểu gia hỏa, ngươi để nó ra gặp một lần, khỏe không? Bổn hoàng cam đoan với ngươi, bổn hoàng đối với nó không có ác ý, chỉ là muốn gặp gỡ nó mà thôi!"

Thấy Tiểu gia hỏa? Nghe vậy, Dương Diệp hơi nhướng mày, do dự dưới, nói: "Nó hiện tại không tiện đi ra!"

Thú hoàng đồng dạng hơi nhướng mày, thế nhưng rất nhanh nhưng là liền triển khai ra, cười cợt, nói: "Cũng được, nếu nó hiện tại không tiện đi ra, vậy sau này tại thấy đi."

Dương Diệp ngạc nhiên nói: "Ngươi tin tưởng lời nói của ta?"

Thú hoàng cười cợt, nói: "Tại sao không tin?"

Nghe vậy, Dương Diệp cũng nở nụ cười, nói: "Ta cũng tin tưởng lời của ngươi, ngươi đối với Tiểu gia hỏa hẳn là không ác ý, không phải vậy lấy thực lực của ngươi, ta căn bản không có phản kháng chỗ trống, không phải sao?"

"Thú vị nhân loại tiểu tử!" Thú hoàng nói: "Ta đối với tiểu từ kia không có ác ý, thế nhưng, ta đối với ngươi nhưng là không có hảo cảm, phải biết, lần này ngươi nhưng là giết ta huyền thú bộ tộc rất nhiều tinh anh con cháu."

"Bởi vì Tiểu gia hỏa duyên cớ, ta đối với ngươi huyền thú đế quốc huyền Thú Đô không chủ động ra tay quá. Cho tới nay, đều là ngươi huyền thú đế quốc huyền thú tìm đến ta phiền phức, cũng không thể để ta chỉ có thể chịu đòn mà không thể hoàn thủ đi!" Dương Diệp nói.

"Nó không cho ngươi đối với huyền thú ra tay?" Thú hoàng con mắt mờ sáng, nói.

Dương Diệp gật gật đầu!

Thấy thế, thú hoàng trên mặt ý cười dày đặc mấy phần, do dự dưới, hắn cong ngón tay búng một cái, một mặt đen kịt lệnh bài trôi nổi ở Dương Diệp trước, nói: "Nhân loại tiểu tử, sau đó như có cơ hội, mang theo nó đến huyền thú đế quốc Thú Đô vui đùa một chút, có cái này lệnh bài tại, tại Thập Vạn Đại Sơn, ngươi sẽ thông suốt." Dứt lời, thú hoàng trực tiếp biến mất ở lôi điêu bên trên.

Nhìn thấy người trung niên trực tiếp biến mất, Dương Diệp tròng mắt lần thứ hai co rụt lại, thực lực của đối phương, e sợ không ở cái kia Túy đạo nhân bên dưới! Nghĩ đến lúc trước hắn còn muốn lấy ra huyết sát châu cùng đối phương một trận chiến, Dương Diệp liền cảm thấy có chút buồn cười, tại cường giả loại này trước mặt, đừng nói ngụy Đạo khí, coi như cho hắn chân đạo khí đều vô dụng!

Chỉ là hắn không nghĩ tới Tiểu gia hỏa lại có thể để huyền thú đế quốc loại này cấp bậc cường giả điều động, đây là phúc vẫn là họa? Bất quá nhìn đối phương thái độ, nghĩ đến hẳn là phúc đi...

Lắc lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía trong tay đen kịt lệnh bài, khiến cho bài chỉ có to bằng lòng bàn tay, không biết là dùng làm bằng vật liệu gì tạo, xúc tu (chạm tay) một mảnh lạnh lẽo, tại lệnh bài chính diện, thêu có khắc một cái Kim Sắc "Hoàng" tự, tại phản diện, thì lại thêu có khắc từng đạo từng đạo kỳ dị hoa văn, những này hoa văn cực kỳ bất quy tắc, có chút tương tự phù văn, nhưng cũng không giống như là. Ngược lại Dương Diệp là xem không hiểu!

Xem không hiểu liền không nhìn tới, Dương Diệp quân lệnh bài thu được trong nạp giới, sau đó để lôi điêu tăng nhanh tốc độ. Thập Vạn Đại Sơn hắn khẳng định là còn biết được!

Tại lôi điêu hết tốc lực bên dưới, Dương Diệp dùng không tới bảy cái canh giờ chính là đã đi tới Thập Vạn Đại Sơn ngoại vi. Khi đi tới Thập Vạn Đại Sơn ngoại vi thì, Dương Diệp đem lôi điêu cất đi, đi tới thế giới loài người, vẫn là khiêm tốn một chút cho thỏa đáng!

Không có lưu lại, Dương Diệp mượn Thập Vạn Đại Sơn ngoại vi những kia thành thị truyền tống trận đi tới đế đô. Khi đi tới Đế Đô Môn Khẩu truyền tống đài thì, Dương Diệp bị cảnh tượng trước mắt cho làm sững sờ.

Lúc này Đế Đô Môn Khẩu, lít nha lít nhít đứng đoàn người, đương nhiên, nhiều người không phải trọng điểm, trọng điểm là những người này đều tại nhìn hắn!

"Lại ra tới một người, lại ra tới một người..."

Giữa trường không biết ai trước tiên hô một câu, sau đó vô số người hướng về Dương Diệp hò hét lên.

"Là ta đế đô chủ nhà họ Liễu, gia tộc chúng ta là đế đô siêu cấp thế gia, nắm giữ ngàn năm gốc gác... Không biết thiếu hiệp có thể có hôn phối? Nếu như không có, có thể có đến Liễu gia ta, Liễu gia ta bảo đảm cho thiếu hiệp đầy đủ tài nguyên tu luyện..."

"Là ta đế đô chủ nhà họ Hoàng, chúng ta Hoàng gia được xưng đế đô tiểu tứ đại gia tộc, nắm giữ mấy ngàn năm gốc gác, ta Hoàng gia tiểu thư nhưng là tần đô mười đại mỹ nhân một trong, chỉ cần thiếu hiệp đến, không chỉ có thể thu được tài nguyên tu luyện, còn có thể ôm đến mỹ nhân quy..."

"Là ta đế đô Phó gia..."

"Ta là..."

Nghe dưới đáy những kia hướng về hắn hò hét nhiệt tình đám người, Dương Diệp không khỏi không còn gì để nói, trước đây hắn nghe qua những gia tộc này tại chiêu thu từ thanh vân sơn mạch sống sót trở về huyền giả sự, chỉ là hắn không nghĩ tới dĩ nhiên như vậy điên cuồng...

Khẽ lắc đầu, Dương Diệp hơi suy nghĩ, Tử Linh kiếm ra khỏi vỏ nửa đoạn, một đạo kiếm reo tiếng phóng lên trời.

Nghe được này đạo tiếng kiếm reo, giữa trường đoàn người nhất thời yên tĩnh lại, những kia thế gia gia tộc nhìn Dương Diệp, nhưng đáng tiếc lắc lắc đầu.

"Không nghĩ tới là Kiếm Tông đệ tử, ai! Đáng tiếc, chỉ là hắn nếu là Kiếm Tông đệ tử, vì sao muộn như vậy mới trở về?"

"Ai biết được! Ai, chờ sau đó một cái đi!"

"..."

Nhìn thấy mọi người yên tĩnh lại, Dương Diệp lúc này mới hướng truyền tống đài tiếp tục đi, sau đó hướng về Đế Đô Môn Khẩu đi đến!

"Dương huynh!"

Ngay khi Dương Diệp phải đi tiến vào cửa thành thì, một đạo lệnh Dương Diệp có chút quen thuộc thanh âm cô gái đột nhiên sau lưng hắn vang lên. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 236: Kỳ hoa nam tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

236 chương: Kỳ hoa nam tử!

Dương Diệp xoay người, khi thấy lên tiếng người thì, hơi run run, nói: "Tiêu tiểu thư?"

Gọi lại hắn người không phải người khác, chính là lúc trước cùng hắn đồng thời thi phù văn sư tiêu Ngọc nhi, tiêu Ngọc nhi bên cạnh còn đứng một tên chàng thanh niên.

Tiêu Ngọc nhi cùng chàng thanh niên đi tới Dương Diệp trước mặt, tiêu Ngọc nhi đánh giá Dương Diệp, sau đó cả kinh nói: "Dương huynh, không nghĩ tới đúng là ngươi, lúc trước ta còn tưởng rằng nhận lầm người. Ngươi dĩ nhiên đi tham gia Thanh Vân Bảng, càng không có nghĩ tới ngươi còn sống sót trở về, có thể ngươi mới phàm nhân cửu phẩm a! Lẽ nào ngươi lên cấp Tiên Thiên?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Trước đây không lâu vừa bước vào Tiên Thiên!"

Nghe vậy, tiêu Ngọc nhi hít vào một ngụm khí lạnh, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, phải biết, nàng cùng Dương Diệp lần trước gặp mặt mới bao lâu? Này một chút thời gian, Dương Diệp liền lên cấp đến Tiên Thiên rồi! Thiên phú như vậy...

Tiêu Ngọc nhi đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, tiêu Ngọc nhi bên cạnh như vậy chàng thanh niên đột nhiên nói: "Mới vừa lên cấp Tiên Thiên?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía chàng thanh niên, khi nhìn thấy chàng thanh niên trong mắt cái kia cực kỳ rõ ràng địch ý thì, Dương Diệp ngẩn ra, thế nhưng rất nhanh sẽ hiểu rõ ra, này địch ý quá nửa là tiêu Ngọc nhi duyên cớ!

Chàng thanh niên nhìn Dương Diệp một cái nói: "Mới vừa lên cấp Tiên Thiên ngươi liền dám đi tham gia Thanh Vân Bảng, không thể không nói ngươi lá gan không sai, ân, ngươi vận khí cũng không tệ, lại có thể từ Thập Vạn Đại Sơn trở về, ngươi sẽ không một con vương giai huyền thú cũng không giết đi?"

"Dương Dũng!" Một bên tiêu Ngọc nhi không nhanh nói: "Ngươi có ý gì?"

Nghe vậy, chàng thanh niên cười cợt, nói: "Ngọc nhi, ta không ý tứ gì khác, ta đây là tại khen hắn đây!"

Tiêu Ngọc nhi hơi nhướng mày, nói: "Dương Dũng, nếu như ngươi tại như vậy, vậy ta cũng chỉ có thể xin ngươi rời đi rồi!"

Nghe vậy, tên là Dương Dũng nam tử sắc mặt đột nhiên cực kỳ khó coi lên, tay phải chỉ vào Dương Diệp, cả giận nói: "Ngươi dĩ nhiên vì hắn muốn đuổi ta đi? Ngọc nhi, ngươi thành thật khai báo, ngươi cùng hắn đến cùng là quan hệ gì, hắn có phải là ngươi thân mật?"

Tiêu Ngọc nhi hơi thay đổi sắc mặt, cả giận nói: "Dương Dũng, ngươi có ý gì?"

"Ta có ý gì?" Dương Dũng nhìn một chút Dương Diệp, lại nhìn một chút tiêu Ngọc nhi, sau đó cả giận nói: "Ta xem hai người các ngươi chính là có vấn đề, Ngọc nhi, ngươi không thể như thế đối với ta, ngươi biết tâm ý của ta đối với ngươi, ngoại trừ ta, ngươi làm sao có thể đối với nam nhân khác thú vị? Như ngươi vậy xứng đáng ta sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, tên trước mắt này là cái gì kỳ hoa? Lắc lắc đầu, Dương Diệp không muốn đúc kết tiêu Ngọc nhi cùng đối phương sự việc của nhau, bởi vì tiêu Ngọc nhi cùng đối phương rõ ràng là nhận thức, hay là còn có quan hệ gì. Vì lẽ đó Dương Diệp mở miệng nói: "Ngọc nhi cô nương, ta còn có việc, đi trước một bước rồi!"

Tiêu Ngọc nhi đang chuẩn bị nói cái gì, tại nàng bên cạnh chàng thanh niên đột nhiên quay về Dương Diệp phẫn nộ quát: "Ngươi đứng lại đó cho ta!"

Dương Diệp không có dừng bước lại, như trước hướng về phía trước đi đến, đối với loại này kỳ hoa, hắn thực sự là không muốn phản ứng, hắn hiện tại chỉ muốn đi cửa hoàng cung hoàn thành nhiệm vụ, sau đó về Phù văn sư công hội thấy tiểu dao!

Nhìn thấy Dương Diệp không nhìn chính mình, Dương Dũng nhất thời giận không thể nói, thân hình hơi động, hữu tay nắm chặt thành quyền, quay về Dương Diệp phía sau lưng đánh tới.

Cảm giác được phía sau kình phong, Dương Diệp hơi nhướng mày, dừng bước, xoay người chính là một quyền đánh vào Dương Dũng nắm đấm bên trên!

"Xoạt xoạt!"

Một đạo lanh lảnh tiếng xương gãy ở giữa sân vang vọng mà đi, Dương Dũng sắc mặt trắng nhợt, một tiếng kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng, sau đó trực tiếp bay ra ngoài, bay ra vài chục trượng sau mới đập xuống ở trên mặt đất.

Nhìn thấy Dương Dũng bị đánh bay, cửa thành ánh mắt của mọi người nhất thời cùng nhau nhìn lại, khi thấy nằm trên đất Dương Dũng thì, có người nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh!

"Này không phải đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất Dương gia dương công tử bột sao? Này Kiếm Tông đệ tử làm sao dám đối với hắn như vậy? Không sợ Dương gia trả thù sao?"

"Trả thù? Ngươi đừng đậu, Kiếm Tông sẽ sợ Dương gia? Muốn sợ cũng là Dương gia sợ Kiếm Tông chứ?"

"Cũng phải, ai, này dương công tử bột đầu là bị lừa đá chứ? Lại đi trêu chọc tông môn đệ tử, hắn lần này bữa này dự định là uổng công chịu đựng..."

Một quyền đánh bay Dương Dũng, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, mà là chậm rãi hướng đi Dương Dũng! Đối với một con chó điên loạn phệ, tâm tình tốt, hắn là sẽ không tính toán, thế nhưng nếu như này con chó điên chạy tới cắn hắn, vậy hắn là không ngại để này con chó điên biến thành chó chết.

"Dương huynh, hạ thủ lưu tình!" Đang lúc này, một bên tiêu Ngọc nhi chạy đến Dương Diệp trước, mặt mang khẩn cầu vẻ.

"Tiêu tiểu thư, là hắn động thủ trước!" Dương Diệp nhạt tiếng nói.

"Dương huynh, thật sự thật không tiện, mong rằng xem ở Ngọc nhi trên, tha cho hắn một mạng, được không?" Tiêu Ngọc nhi khẩn cầu nói: "Hắn Dương gia đối với Tiêu gia ta có ân, Ngọc nhi thực sự là không thể nhìn hắn chết ở Ngọc nhi trước mặt!"

Dương Diệp nhìn tiêu Ngọc nhi một lát, hồi tưởng lại lúc trước tiêu Ngọc nhi đã giúp chuyện của hắn, lập tức gật gật đầu, sau đó xoay người hướng về cửa thành đi đến.

Nhìn Dương Diệp xoay người rời đi, tiêu Ngọc nhi khổ cười cợt, không cần phải nói, sau đó gặp mặt e sợ liền không là bằng hữu nữa. Nhưng là nàng hết cách rồi, nếu như nàng nhìn Dương Dũng chết ở trước mặt nàng, hơn nữa hay là bởi vì duyên cớ của nàng, cái kia Tiêu gia nhất định sẽ đụng phải sự đả kích mang tính chất hủy diệt, lúc này Tiêu gia, căn bản không đủ để cùng Dương gia chống lại a!

Mà ngay khi Dương Diệp vừa mới chuyển thân một khắc đó, cái kia nguyên bản tạp rơi trên mặt đất Dương Dũng đột nhiên trạm lên, trạm sau khi đứng lên Dương Dũng tỏ rõ vẻ dữ tợn, chỉ thấy hắn tay trái trong tay chẳng biết lúc nào có thêm một tấm trung cấp thuật phù, không nói nhảm, Dương Dũng đem tấm kia trung cấp thuật phù hướng về Dương Diệp dùng sức ném đi, nhất thời, tấm kia thuật phù hướng về Dương Diệp phía sau lưng kích bắn tới.

Thuật phù đón gió căng phồng lên, hóa thành mấy chục đạo băng đâm, mang theo sắc bén tiếng xé gió hưởng, hướng về Dương Diệp kích bắn tới,

"Rác rưởi, chết đi cho ta, ha ha..."

Nhìn cái kia hướng về Dương Diệp phía sau lưng bắn nhanh mà đi băng đâm, Dương Dũng dữ tợn cười to.

Dương Diệp khe khẽ thở dài, xoay người đúng vậy một chiêu kiếm, một đạo kiếm khí bắn nhanh ra, kiếm khí trong nháy mắt đánh nát cái kia vô số đạo băng đâm, đồng thời tốc độ không giảm hướng về cái kia một mặt kinh hãi Dương Dũng bắn nhanh mà đi.

Mà đang lúc này, một quả cầu lửa đột nhiên xuất hiện ở Dương Dũng trước, đem Dương Diệp tia kiếm khí kia cản lại.

Thấy thế, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên tiêu Ngọc nhi, bởi vì này đạo quả cầu lửa đúng vậy tiêu Ngọc nhi lúc trước ném ra ngoài thuật phù!

"Dương huynh..."

Tiêu Ngọc nhi muốn nói cái gì, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng là đánh gãy nàng, nói: "Tiêu tiểu thư, là ta rất quý trọng giữa chúng ta hữu nghị, thế nhưng ngươi cũng nhìn thấy, xem ở trên mặt của ngươi, là ta muốn buông tha hắn, nhưng vấn đề là hắn không muốn buông tha ta. Vì lẽ đó, vì để tránh cho sau đó phiền phức, ta quyết định vẫn là giải quyết hắn đi!"

"Ha ha..." Đang lúc này, một đạo tiếng cười lớn đột nhiên tự trong cửa thành truyền truyền đến, sau một khắc, một người trung niên tự cửa thành đi ra! Người trung niên nhìn Dương Diệp, tỏ rõ vẻ khinh thường nói: "Tại đế đô giải quyết ta Dương gia người? Các hạ cơn giận này không khỏi cũng quá to lớn một điểm chứ?"

Khi nhìn thấy người trung niên thì, một bên Dương Dũng nhất thời mặt lộ vẻ vẻ mừng rỡ như điên, chạy đến trung niên trước, sau đó chỉ vào Dương Diệp, nói: "Tam thúc, ngươi tại đến chậm một bước, ngay khi cũng không thấy được chất nhi a! Ta cùng Ngọc nhi chơi khỏe mạnh, này Kiếm Tông đệ tử coi trọng Ngọc nhi, liền muốn đùa giỡn Ngọc nhi, chất nhi giận dữ ra tay, nhưng mà bị hắn suýt chút nữa cho giết. Tam thúc, ngươi muốn thay chất nhi làm chủ a!"

Nghe được Dương Dũng, Dương Diệp không khỏi lắc đầu, cõi đời này lại có loại này vô liêm sỉ không biết xấu hổ người, thực sự là cánh rừng lớn hơn cái gì điểu đều có a, hắn xem như là trướng kiến thức rồi!

Người trung niên nhìn Dương Dũng, trong mắt loé ra một vệt sủng ái vẻ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, lạnh lùng nói: "Thực sự là thật là bá đạo Kiếm Tông đệ tử a!"

"Dương bá phụ..."

Đang lúc này, tiêu Ngọc nhi đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng mà là bị người trung niên ngắt lời nói: "Tiêu nha đầu, tại qua mấy ngày, ngươi cùng dũng sẽ đính hôn, đến lúc đó ngươi đúng vậy ta Dương gia người vợ, xin ngươi nhớ kỹ thân phận của chính ngươi!"

Tiêu Ngọc nhi còn muốn nói điều gì, lúc này Dương Diệp nhưng là đột nhiên thân hình hơi động, hướng về Dương Dũng bắn mạnh tới. Hắn luôn luôn là yêu thích động thủ mà không thích động khẩu.

Nhìn thấy Dương Diệp lại trực tiếp động thủ, người trung niên trong mắt loé ra một vệt sát ý, cả giận nói: "Thật tiểu tử càn rỡ, tại ta dương trước mặt, còn chưa tới phiên ngươi đến làm càn, ngày hôm nay ta liền thế ngươi Kiếm Tông sư môn trưởng bối giáo huấn một chút ngươi này tiểu tử càn rỡ!"

Dứt lời, người trung niên thân hình hơi động, đi tới Dương Dũng trước, sau đó trong cơ thể huyền khí dâng tới trong cánh tay phải, sau đó quay về Dương Diệp mạnh mẽ đập tới! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 237: Dương gia?

Nguồn: EbookTruyen.VN

237 chương: Dương gia?

Nhìn thấy người trung niên ra tay, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt sát ý, hắn không phải một cái yêu thích người gây chuyện, nhưng hắn lại càng không là một cái sợ phiền phức người! Vì lẽ đó...

Bên trong năm người đi tới Dương Diệp trước mặt thì, Dương Diệp rút kiếm chính là không chút lưu tình một chém mà xuống, mau lẹ cực kỳ!

Tử Linh kiếm mới vừa tiếp xúc được tay của trung niên nhân cánh tay, người trung niên nhất thời kinh hãi gần chết, muốn rút người ra trở ra, nhưng mà vẫn là chậm, 'Xì' một tiếng, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, tay của trung niên nhân cánh tay mang theo một luồng máu tươi trực tiếp bay ra ngoài!

Còn không kết thúc, chỉ thấy giữa trường một vệt kim quang lóe qua, sau đó người trung niên hai mắt nhất thời trợn tròn lên, thoáng qua, người trung niên đầu tự trên cổ rớt xuống.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường mọi người nhất thời ngây người. Một cái vương giả cảnh cường giả, liền như vậy bị một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả cho thuấn sát?

Mà một bên Dương Dũng nhưng là phảng phất bị ổn định giống như vậy, tử nhìn chòng chọc cái kia đã nằm trên đất không có đầu người trung niên, đây chính là hắn tam thúc a, là vương giả cảnh cường giả a, liền như vậy bị đối phương một chiêu kiếm cho thuấn sát? Làm sao có khả năng?

Rất nhanh, Dương Dũng phục hồi tinh thần lại, bởi vì Dương Diệp nhìn về phía hắn.

Nhìn thấy Dương Diệp ánh mắt nhìn sang, Dương Dũng cả người run lên, theo bản năng hướng sau liền lùi lại vài bộ, hoảng sợ nói: "Ngươi, ngươi muốn làm gì... Ta nhưng là Dương gia người, ta đường ca Dương Tùng cùng Dương Phong cũng đi tới thanh vân sơn mạch, thực lực bọn hắn rất mạnh, ngươi..."

Nghe được Dương Dũng, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, này Dương Dũng nói hai người kia hắn thật giống nghe qua, thoáng suy tư dưới, Dương Diệp chính là ký lên, hai người này không phải là lúc trước muốn muốn đánh cướp hắn cái kia hai cái dương gia con cháu sao? Dương Diệp nhìn Dương Dũng một chút, lắc lắc đầu, Dương gia này được xưng đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất, làm sao đều ra chút thứ con em này.

Nhìn thấy Dương Diệp dừng bước lại, Dương Dũng trong lòng vui vẻ, cho rằng Dương Diệp bị hắn hai cái đường ca cho làm cho khiếp sợ, lập tức sức lực trong nháy mắt tới, sống lưng cũng trực lên, nói chuyện trung khí mười phần: "Tiểu tử, ngươi nếu như quỳ xuống để van cầu ta, ta có thể tha cho ngươi một mạng, không phải vậy, coi như ngươi là Kiếm Tông đệ tử, ta Dương gia cũng nhất định sẽ diệt ngươi toàn tộc!"

Nghe được Dương Diệp dũng, Dương Diệp hai mắt vi híp lại, ngay khi hắn muốn động thủ thì, lúc này, tiêu Ngọc nhi đột nhiên xuất hiện ở Dương Dũng trước, sau đó hất tay chính là cho Dương Dũng một cái tát, phẫn nộ quát: "Ngươi tên ngu ngốc này, còn không mau cho Dương huynh xin lỗi? Ngươi là muốn đã chết rồi sao?" Đối với trước mắt tên ngu ngốc này công tử bột, nàng cũng phải ước gì đối phương chết đi, thế nhưng hết cách rồi, nàng không thể để cho hắn tử, nếu như hắn chết rồi, Dương gia nhất định sẽ thiên nộ Tiêu gia, đến lúc đó, Tiêu gia liền đúng là ngàn cân treo sợi tóc rồi!

Chu vi những đám người kia nhìn Dương Dũng, đều là lắc lắc đầu, này Dương Dũng đúng là ngớ ngẩn đến đỉnh cao. Một cái có thể chém giết vương giả cảnh tiên thiên cường giả, Kiếm Tông sẽ làm ngươi Dương gia đối phó hắn? Còn nữa, hắn hiện tại mạng nhỏ còn nắm giữ tại nhân gia trong tay, mà hắn còn ra ngôn uy hiếp, cái này cần xuẩn tới trình độ nào mới sẽ chuyện ngu xuẩn như thế?

Đọc truyện⁕tại //tru

Yencuatui.Net/ Bị tiêu Ngọc nhi đánh một cái tát, Dương Dũng tiên sinh sững sờ, sau đó trong nháy mắt điên cuồng lên, chỉ vào tiêu Ngọc nhi cuồng loạn quát: "Ngươi bởi vì hắn đánh ta, ngươi cái tiện nhân, ta cho ngươi biết, ngươi cùng hắn cũng có tử, còn có ngươi Tiêu gia cũng sẽ bị diệt tộc, các ngươi đều sẽ bị diệt tộc..."

Tiêu Ngọc nhi nhìn Dương Dũng lắc lắc đầu, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, khẩn cầu nói: "Dương huynh..."

Dương Diệp lần thứ hai đánh gãy tiêu Ngọc nhi, nói: "Tiêu tiểu thư, ta rõ ràng ý của ngươi, cũng hiểu rõ sự lo lắng của ngươi. Thế nhưng cho tới nay, ngươi tựa hồ cũng quên một điểm, vậy thì có phải là ta Dương Diệp muốn tìm hắn để gây sự, mà là hắn muốn tìm ta phiền phức. Mà ngươi nhưng một mà khắp nơi hai, ba để ta đối với hắn hạ thủ lưu tình, làm người, tựa hồ không thể như vậy đi?"

Dương Diệp rất quý trọng mỗi một đoạn hữu nghị cùng cảm tình, vì lẽ đó, tại tiêu Ngọc nhi để hắn lần thứ nhất hạ thủ lưu tình thì, hắn hạ thủ lưu tình. Thế nhưng lần này, coi như trước mắt cỏ này bao là nguyên môn chưởng giáo nhi tử, hắn cũng không phải giết không thể, hắn cả đời này, hận nhất người khác bắt hắn người nhà đến uy hiếp hắn!

Tiêu Ngọc nhi khổ cười cợt, nói: "Xin lỗi, Dương huynh, lần này xác thực là Ngọc nhi ích kỷ. Thế nhưng Ngọc nhi vẫn không thể để ngươi tại Ngọc nhi trước mặt giết hắn." Nói đến đây, tiêu Ngọc nhi thủ đoạn hơi động, một tấm trung cấp thượng phẩm thuật phù xuất hiện ở trên tay nàng, nói: "Dương huynh, Ngọc nhi chính vô ý đối địch với ngươi, xem ở dĩ vãng về mặt tình cảm, ngươi rời đi, làm sao?"

Nhìn thấy tiêu Ngọc nhi lấy ra thuật phù, Dương Diệp cười khẽ, nở nụ cười chốc lát, lắc lắc đầu, nói: "Tiêu tiểu thư, thành thật mà nói, ta rất quý trọng giữa chúng ta hữu nghị, thế nhưng bây giờ nhìn lại, ta ngược lại thật ra có chút mong muốn đơn phương. Đã như vậy, vậy cứ như thế đi..." Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, hướng về tiêu Ngọc nhi phía sau Dương Dũng bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp động thủ, tiêu Ngọc nhi trong mắt loé ra một vệt giãy dụa, thế nhưng vừa nghĩ tới Tiêu gia, tiêu Ngọc nhi chính là không đang do dự, tay ngọc ném đi, trung cấp thuật phù hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi.

Thuật phù đón gió căng phồng lên, trên không trung khẽ run lên, sau đó chính là hóa thành một đạo hình bán nguyệt đao gió hướng về Dương Diệp cắt chém mà đi!

"Đúng, đúng, giết hắn, giết hắn..."

Nhìn thấy tiêu Ngọc nhi tung thuật phù, một bên Dương Dũng điên cuồng kêu...

Thấy tiêu Ngọc nhi ra tay, Dương Diệp lắc lắc đầu, lần thứ hai nhìn về phía tiêu Ngọc nhi thì, trong mắt tràn đầy lạnh lẽo, rút kiếm một chém, đao gió trong nháy mắt bị đánh nát tan, Dương Diệp tốc độ không giảm, trong nháy mắt đi tới tiêu Ngọc nhi trước, thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm nằm ngang ở tiêu Ngọc nhi trên cổ, nhìn tiêu ngọc một lát, Dương Diệp kiếm chung quy là không có bổ xuống đi.

Thân hình hơi động, Dương Diệp trong nháy mắt xuất hiện ở tiêu Ngọc nhi phía sau, sau đó Tử Linh kiếm vẩy một cái, đem vậy còn không phản ứng lại Dương Dũng đầu cắt xuống.

Một chiêu kiếm kết quả Dương Dũng sau, Dương Diệp xoay người hướng về trong cửa thành đi đến, đi mấy bước sau, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó nói: "Tiêu tiểu thư, lần này sở dĩ không giết ngươi, là bởi vì ta đã từng đưa ngươi cho rằng là bằng hữu, đối với bằng hữu cùng người thân, ta Dương Diệp có thể thay đổi ta nguyên tắc. Thế nhưng từ giờ trở đi, chúng ta không ở là bằng hữu!"

Nói xong, Dương Diệp bước nhanh hướng đi cửa thành.

Cửa thành tiêu Ngọc nhi nghe được Dương Diệp, không khỏi nở nụ cười khổ, sớm biết sự tình biến như vậy, nàng liền không nên đáp ứng bồi này công tử bột Dương Dũng đi ra chờ hắn cái kia hai cái anh họ...

Ngay khi Dương Diệp muốn đi vào cửa thành thì, lúc này, một đội trên người mặc màu bạc khôi giáp binh lính đột nhiên tự trong cửa thành dâng lên, sau đó đem Dương Diệp vây quanh lên. Khi này quần binh sĩ bên trong cầm đầu một người đàn ông tuổi trung niên nhìn thấy giữa trường Dương Dũng thi thể thì, người đàn ông trung niên hai mắt trong nháy mắt thông đỏ lên!

Rất nhanh, người đàn ông trung niên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sắc mặt dữ tợn nói: "Ta Dương gia cùng Kiếm Tông quan hệ cũng không sai, ngươi nếu là Kiếm Tông đệ tử, vậy vì sao phải đối với ta dương gia con cháu dưới như vậy tử thủ. Cho dù hắn làm có cái gì không đúng, ngươi lẽ nào liền không thể dạy dỗ giáo huấn hắn, không phải muốn giết hắn?"

"Nguyên lai ngươi cũng biết là hắn không đúng!" Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: "Xem ra ngươi đối với tên kia hiểu rất rõ, nếu đối với tên kia hiểu rõ như vậy, cái kia vì sao không cố gắng giáo dục hắn, muốn cho hắn đi ra tìm đường chết?"

"Ngươi đúng vậy cái kia Dương Diệp?" Người đàn ông trung niên đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp có chút bất ngờ, cau mày nói: "Làm sao ngươi biết!"

Nghe được Dương Diệp trả lời, người đàn ông trung niên trên mặt dữ tợn tiêu tan rất nhiều, nhìn Dương Diệp, trong mắt nhiều hơn một chút không tên ý vị, một lát, người đàn ông trung niên sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Ngươi thật sự không đáng chết hắn!" Nói xong, người trung niên mang theo mọi người xoay người rời đi.

Dương Diệp nhíu mày càng sâu, lúc trước hắn nhưng là đã chuẩn bị kỹ càng ra tay rồi, thế nhưng đối phương nhưng là đột nhiên làm này vừa ra, người trước mắt này có ý gì? Hiện tại hắn là đầu óc mơ hồ!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, hướng về đại tần đế quốc hoàng cung phương hướng đi đến.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là đi tới đại tần đế quốc hoàng cung cửa, lúc này cửa hoàng cung nhân số so với lúc trước Thanh Vân Bảng mở ra thì ít đi quá nhiều, tại cửa hoàng cung cái kia mảnh quảng trường trung ương nơi, một người nho nhã người trung niên chính ngồi ở chỗ đó ghi chép cái gì. Khi thấy tên trung niên nhân này thì, Dương Diệp ngẩn ra, trong mắt tràn đầy bất ngờ, bởi vì này nho nhã người trung niên dĩ nhiên đúng vậy cái kia đại tần đế quốc thừa tướng, lý tư!

Dương Diệp đi tới, quay về lý tư hơi thi lễ, sau đó tay oản hơi động, ba mươi viên vương giai huyền thú nội đan xuất hiện ở lý tư trước mặt trên bàn. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 238: Về Phù văn sư công hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

238 chương: Về Phù văn sư công hội!

Lý tư ngẩng đầu nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Tiểu huynh đệ, ngươi phải biết, thu hoạch đến vương giai huyền thú nội đan càng nhiều, tại đệ nhị so với bên trong rút thăm thì, ngươi liền càng không dễ dàng gặp phải những kia thực lực cực kỳ cường hãn thiên tài yêu nghiệt, ngược lại, nếu như thu được vương giai huyền thú nội đan càng ít, liền càng dễ dàng cùng những thiên tài đó đệ tử va vào nhau!"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Tiền bối, như vậy như vậy, đối với những tán tu kia cùng thực lực thấp hơn huyền giả chẳng phải là rất không công bằng?"

"Công bằng?" Lý Tư khẽ mỉm cười, nói: "Tiểu huynh đệ, cõi đời này cũng không có tuyệt đối công bằng."

"Cũng đúng!" Dương Diệp cũng cười cợt, nói: "Rất nhiều lúc, cõi đời này bản sẽ không có cái gọi là công bằng!"

"Thanh Vân Bảng là cường giả sân khấu, không người có thực lực tới tham gia, nghĩ thông suốt quá nó Nhất Phi Trùng Thiên, đó là không hiện thực. Thế nhưng từ lần thứ nhất Thanh Vân Bảng đến hiện tại, vẫn như cũ vẫn có vô số thực lực không đủ người tới tham gia Thanh Vân Bảng, hy vọng có thể mượn cái này sân khấu Nhất Phi Trùng Thiên. Nhưng mà kết quả là vô số nguyên bản có tốt đẹp tiền đồ người trẻ tuổi chết ở cái này trên sàn nhảy, người a, tại sao liền không thể nhìn thẳng vào thực lực của chính mình, nhất định phải đi làm những bọn họ đó không đủ sức sự đây?" Lý tư nói.

Dương Diệp nói: "Tiền bối cố nhiên có lễ, thế nhưng ta cho rằng, cõi đời này có thật nhiều sự, tức khiến cho chúng ta biết rõ đi làm có thể sẽ chết, thế nhưng chúng ta vẫn như cũ hay là muốn đi làm, bởi vì cõi đời này là có rất nhiều thứ là có thể để cho chúng ta dùng tính mạng đi bảo vệ cùng phấn đấu, đúng không?"

Lý Tư nhìn Dương Diệp một chút, sau đó gật đầu một cái nói: "Tiểu huynh đệ có lý, xác thực, cõi đời này là có rất nhiều thứ là trị cho chúng ta dùng tính mạng đi kính dâng." Nói đến đây, Lý Tư vung tay phải lên, một mặt thiếp bài bay về phía Dương Diệp, nói: "Đây là tham gia vòng thứ hai chứng minh thân phận, chớ làm mất rồi, sau ba ngày, hi vọng tiểu huynh đệ có thể tại Thanh Vân Bảng trên thu được một vị trí tốt!"

Tiếp nhận thiết bài, Dương Diệp quay về Lý Tư hơi thi lễ, sau đó xoay người rời đi.

Ngay khi Dương Diệp mới vừa đi, một tên trên người mặc Kim Sắc khôi giáp người trung niên xuất hiện ở Lý Tư bên cạnh.

"Làm sao?" Kim Sắc khôi giáp người trung niên nhìn Lý Tư, lên tiếng hỏi.

Lý Tư nói: "Tâm tính không sai, thực lực không sai, bất quá vì hắn đắc tội Bách Hoa Cung, vẫn còn có chút không đáng a! Tuy rằng ta đại tần cuối cùng sẽ có một ngày đối với những này tông môn thế gia ra tay, thế nhưng hiện tại không được. Vì lẽ đó ta kiến nghị là từ bỏ hắn!"

Kim Sắc khôi giáp người trung niên lắc lắc đầu, nói: "Ngươi tốt nhất vẫn là lo lắng tới cho thỏa đáng!"

Lý tư trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, quay đầu nhìn về phía trung niên nhân nói: "Vì sao?"

Kim Sắc khôi giáp người trung niên trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Ta cũng không nói lên được, chỉ là cảm giác hắn không đơn giản. Còn có, cư thanh vân bên trong dãy núi sạp hàng báo lại, hắn cùng thản nhiên từng giao thủ, không chỉ có không có bại, còn toàn thân trở ra, ngoại trừ cùng thản nhiên, hắn còn cùng Nguyên Đồng từng giao thủ, tuy rằng hắn rơi xuống hạ phong, thế nhưng hắn vẫn như cũ vẫn là toàn thân trở ra. Còn có, hắn có thể từ nhân loại huyền giả cùng huyền thú đế quốc huyền bầy thú hợp lực vây bắt bên trong trốn ra được, ngươi cảm thấy, này thật sự chỉ là bởi vì hắn cái kia cái thần bí huyền thú duyên cớ sao?"

Lý Tư trầm mặc. Đối với thanh vân bên trong dãy núi phát sinh tất cả, bọn họ đương nhiên là biết đến. Khi biết Dương Diệp các loại sự tích sau, bọn họ liền bắt đầu điều tra Dương Diệp, tại đại tần đế quốc thứ khổng lồ này điều tra dưới, thân phận của Dương Diệp, cùng với hắn cùng Bách Hoa Cung trong lúc đó ân oán đều xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đối với Dương Diệp, hắn cũng phải thoả mãn, tuổi còn trẻ liền lĩnh ngộ kiếm ý, ngày sau thành tựu nhất định bất phàm, nếu như hắn có thể gia nhập đại tần đế quốc, cái kia đại tần đế quốc tương lai lại sẽ nhiều một vị cường giả. Thế nhưng đáng tiếc, Dương Diệp kẻ địch là Bách Hoa Cung, lấy Dương Diệp tính cách, muốn cho hắn gia nhập đại tần đế quốc, cam tâm vì là đại tần đế quốc bán mạng, vậy cũng chỉ có trợ giúp hắn cứu ra mẫu thân hắn.

Chỉ là, vì hắn đối địch với Bách Hoa Cung, cuộc trao đổi này đối với đại tần đế quốc tới nói, thực sự là có chút không có lời! Nói tóm lại đúng vậy lúc này Dương Diệp bày ra giá trị còn chưa đủ, không đủ lớn tần đế quốc vì hắn mà đi đắc tội Bách Hoa Cung!

Lý Tư như trước lắc lắc đầu, nói: "Ngươi nên rõ ràng ta đại tần cùng tông môn trong lúc đó quan hệ, nếu như ta đại tần không có lý do hợp lý, tùy tiện đối với sáu thế lực lớn bất kỳ một thế lực nào ra tay, bọn họ nhất định sẽ lập tức đoàn kết lại với nhau. Nếu như sáu thế lực lớn liên thủ, đôi kia ta đại tần đế quốc đều sẽ tạo thành khó có thể phỏng chừng uy hiếp!"

Kim Sắc khôi giáp nam trầm ngâm một hồi, sau đó nói: "Hắn còn ủng có một con thần bí huyền thú! Này con huyền thú đối với Thập Vạn Đại Sơn huyền bầy thú tộc có to lớn lực uy hiếp!"

Lý Tư khinh cười cợt, nói: "Ngươi biết Kiếm Tông Túy đạo nhân sau khi xuất hiện, tại sao không tìm tiểu tử này muốn cái kia cái thần bí huyền thú sao?"

"Vì sao?"

Lý Tư không trả lời, trái lại là lại hỏi: "Ngươi cảm thấy huyền thú đế quốc vị kia sẽ làm nó đến uy hiếp huyền thú đế quốc?"

Kim Sắc khôi giáp nam lắc lắc đầu.

"Vì lẽ đó, này cái thần bí huyền thú vốn là một cái gieo vạ, bất kỳ một thế lực nào được nó, đều sẽ gặp phải huyền thú đế quốc điên cuồng trả thù! Đây chính là Kiếm Tông Túy đạo nhân không đánh cái kia cái thần bí huyền thú chủ ý nguyên nhân!" Lý tư nói: "Đặc biệt ta đại tần đế quốc, nếu như ta đại tần đế quốc được nó, ta dám cam đoan, huyền thú đế quốc vị kia sẽ lập tức xé bỏ cùng ta nhân loại trong lúc đó hết thảy thỏa thuận, sau đó vạn thú xuống núi."

"Ý của ngươi là cái kia Dương Diệp lúc này đã bị Thập Vạn Đại Sơn bên trong vị kia cho nhìn chằm chằm?" Kim Sắc khôi giáp nam cau mày nói.

Lý Tư gật gật đầu, nói: "Cái này cũng là ta chân chính từ bỏ hắn nguyên nhân, hắn là có tiềm lực trở thành một cường giả, thế nhưng đó là chuyện sau này. Phải biết, lúc này kẻ thù của hắn, cũng không chỉ là Bách Hoa Cung mà thôi a, còn có nguyên môn, Quỷ Tông, cùng với Thập Vạn Đại Sơn huyền thú đế quốc a! Nếu như hắn không thiên đại số mệnh, chỉ dựa vào Phù văn sư công hội là không gánh nổi hắn mạng nhỏ!"

H

Ttp:// T ruyencuatui.Net/

"Nếu như hắn đoạt được Thanh Vân Bảng đệ nhất đây?" Kim Sắc khôi giáp nam đột nhiên nói.

"Vậy ta đại tần sẽ không tiếc bất cứ giá nào lôi kéo hắn!" Lý Tư nói: "Chỉ là khả năng sao? Khóa này Thanh Vân Bảng, nhất định là nguyên môn cùng ta đại tần đế quốc hoàng gia học viện, còn có hai cung đệ tử sân khấu."

"Hi vọng như thế chứ..." Kim Sắc khôi giáp nam thấp giọng nói.

Rời đi đại tần hoàng cung sau, Dương Diệp đi tới Phù văn sư công hội, vừa tới đến Phù văn sư công hội, Dương Diệp liền bị sư phụ Lâm Sơn kéo đến một gian trong đại sảnh. Trong đại sảnh, như lần trước giống như vậy, ngồi rất nhiều ông lão.

"Tiểu tử, ngươi có biết hay không, ngươi nhạ phiền toái lớn rồi!" Nhìn còn một mặt mờ mịt Dương Diệp, Lâm Sơn trầm giọng nói.

"Phiền phức?" Dương Diệp ngẩn ra, sau đó không hiểu nói: "Sư phụ, ta có phiền toái gì?"

"Ngươi có phải là có một con thần bí huyền thú?" Lâm Sơn trầm giọng hỏi.

Tử Điêu đã bại lộ, Dương Diệp không có tại ẩn giấu, lập tức gật gật đầu, nói: "Cùng Tiểu gia hỏa có quan hệ?"

"Đương nhiên là có quan hệ!" Lâm Sơn khổ cười cợt, nói: "Tiểu tử, ngươi đừng tưởng rằng ngươi bình yên từ Thập Vạn Đại Sơn trở về, là có thể vô tư. Ngươi dùng ngươi đầu ngón chân ngẫm lại, nếu như ngươi là Thập Vạn Đại Sơn bên trong thú hoàng, ngươi sẽ làm một cái đối với huyền thú đế quốc có to lớn uy hiếp huyền thú lạc tại một kẻ loài người trong tay sao?"

"Sẽ không!" Dương Diệp thành thật trả lời nói.

"Ngươi nếu biết sẽ không, ngươi còn muốn mang theo nó trở về?" Lâm Sơn có chút tức giận nói: "Ngươi có biết hay không cái kia thú hoàng khủng bố đến mức nào? Thực lực của hắn nhưng là có thể so với ngươi Kiếm Tông cái kia Túy đạo nhân!"

"Sư phụ, ta này không phải bình yên trở về rồi sao?" Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Còn có, cái kia cái gì thú hoàng nếu là loại kia cấp bậc cường giả, hẳn là sẽ không tới đối phó ta loại này con tôm nhỏ đi!"

Lâm Sơn khổ cười cợt, nói: "Tiểu tử ngươi, ngươi có biết hay không, khi biết ngươi lại có loại kia thần bí huyền thú thì, sư phụ của ngươi ta trái tim đều không suýt chút nữa cho ngươi sợ hãi đến đụng tới, khi đó, ta đều chuẩn bị kỹ càng đi thanh vân sơn mạch cho ngươi nhặt xác. Thú hoàng xác thực là xem thường ra tay với ngươi, thế nhưng hắn tuyệt đối là sẽ không để cho cái kia cái thần bí huyền thú rơi vào bất kỳ một thế lực nào trong tay, bởi vì như vậy, sẽ đối với hắn huyền thú đế quốc tạo thành to lớn uy hiếp, mà ngươi hiện tại là Phù văn sư công hội người, tiểu tử, ngươi hiểu chưa?"

Dương Diệp cau mày nói: "Túy tiền bối không phải đã cùng huyền thú đế quốc ước định cẩn thận, bọn họ sẽ không tại đến tìm ta phiền phức sao? Lẽ nào bọn họ sẽ đổi ý?"

"Đổi ý không đổi ý ta không biết!" Lâm Sơn nói: "Ta chỉ biết là, nếu như ngươi tiếp tục để cái kia cái thần bí Tiểu gia hỏa theo ngươi, ngươi phiền phức nhất định sẽ càng ngày càng nhiều, càng lúc càng lớn. Được rồi, tiểu tử, ngươi đem tiểu từ kia thả ra cho chúng ta xem một chút đi, chúng ta cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là lai lịch ra sao huyền thú, lại có thể uy hiếp Thập Vạn Đại Sơn huyền bầy thú tộc!" <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 239: Rời đi Phù văn sư công hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

239 chương: Rời đi Phù văn sư công hội!

Nghe được Lâm Sơn, giữa trường tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, đối với vậy chỉ có thể uy hiếp Thập Vạn Đại Sơn cách huyền thú thần bí huyền thú, bọn họ cũng là phi thường hiếu kỳ!

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị lúc nói chuyện, lúc này, ngồi ở chủ vị tóc bạc lão nhân, cũng chính là Dương Diệp sư bá đột nhiên nói: "Tiểu tử, nếu như có thể, để chúng ta gặp gỡ nó đi. Ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không gây bất lợi cho nó!"

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Chư vị tiền bối, không phải ta không tin chư vị tiền bối, chỉ là lúc này nó thật sự không tiện đi ra. Còn có, ta cùng nó là bằng hữu quan hệ, cũng không phải chủ tớ quan hệ."

"Bằng hữu quan hệ?" Tóc bạc lão nhân hơi sững sờ, sau đó nói: "Tiểu tử, ngươi là nói ngươi cùng một con vương giai huyền thú trở thành bằng hữu?"

Dương Diệp gật gật đầu!

Tóc bạc lão nhân cùng với mọi người nhất thời quái lạ nhìn Dương Diệp một chút, mọi người đều biết, tại nam vực, nhân loại cùng huyền thú trong lúc đó quan hệ tuy rằng không phải như nước với lửa, nhưng cũng tuyệt không thể nói là hữu hảo. Chỉ cần nhân loại không tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, huyền thú không ra Thập Vạn Đại Sơn, cái kia hai tộc sẽ tường an vô sự. Thế nhưng nếu như nhân loại tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, hoặc là huyền thú tiến vào thế giới loài người, vậy tuyệt đối sẽ gặp đến đối phương vô tình giết chết.

Nhân loại mơ ước huyền thú nội đan, huyền thú cừu thị nhân loại, cái này cũng là mọi người đều biết!

Mà hiện tại một kẻ loài người cùng một cái vương giai huyền thú trở thành bằng hữu... Này tại toàn bộ nam vực trong lịch sử cũng phải không từng xuất hiện a!

Một lát, ông lão tóc bạc cười khổ lắc lắc đầu, nói: "Tiểu tử, ngươi cùng cái kia thần bí huyền thú quan hệ đúng là rất tốt, nó lại có thể vì ngươi cùng nó đồng loại là địch!"

Dương Diệp tán thành gật gật đầu, nói: "Ta theo chân nó quan hệ xác thực rất tốt, chúng ta là sinh tử bằng!" Kỳ thực đối với Tiểu gia hỏa, hắn đã không phải chỉ khi nó là bằng hữu, hiện tại, Tiểu gia hỏa tại trong lòng hắn đã xem như là người thân, liền dường như tiểu dao cùng mẫu thân như vậy, chân chính người thân!

Nghe được Dương Diệp, tóc bạc lão nhân cùng Lâm Sơn nhìn nhau một chút, cuối cùng Lâm Sơn lắc lắc đầu, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp nói: "Tiểu tử, nguyên bản mục đích của chúng ta là chuẩn bị để ngươi rời đi này cái thần bí huyền thú, thế nhưng bây giờ nhìn lại, tựa hồ không thể. Chỉ là sư phụ hay là muốn khuyên ngươi một câu, nếu như có thể, để nó rời đi. Phải biết, nếu như huyền thú đế quốc cái kia thú hoàng thật sự muốn đối phó lời của ngươi, cho dù là Phù văn sư công hội cũng không giữ được ngươi a!"

Một bên mọi người cũng phải tán thành gật gật đầu, phải biết, thú hoàng loại kia cấp bậc cường giả, nếu như hắn chân tâm muốn đối phó Dương Diệp, trừ phi Túy đạo nhân mỗi thời mỗi khắc ở tại Dương Diệp bên người bảo vệ, không phải vậy, Dương Diệp tuyệt đối là thập tử vô sinh, đương nhiên, giữa trường mọi người càng nhiều chính là lo lắng vị kia thú hoàng thiên nộ Phù văn sư công hội!

Tuy rằng Phù văn sư công hội cũng không úy kỵ thú hoàng, thế nhưng cũng thực sự không cần thiết mấy lý mạnh mẽ như vậy kẻ địch! Tại điểm trực bạch nói đúng vậy, thực sự không cần thiết vì Dương Diệp đắc tội huyền thú đế quốc thứ khổng lồ này!

Không thể nói những người này vô tình, thế lực, dù sao quan hệ này đến mọi người lợi ích, không có bất kỳ chỗ tốt nào, bọn họ dựa vào cái gì vì Dương Diệp mà đi cùng huyền thú đế quốc thứ khổng lồ này trở mặt? Dương Diệp tiềm lực đúng là rất tốt, nhưng nói cho cùng, chuyện này với bọn họ không có bất kỳ tính thực chất chỗ tốt!

Phù văn sư công hội là rất đoàn kết, nhưng cái này cũng là nhân sự mà định!

Dương Diệp nhìn mọi người một chút, hắn đương nhiên rõ ràng những lão hồ ly này tâm tư, hắn không trách bọn họ, thật sự, cho tới nay, Phù văn sư công hội giúp hắn đã nhiều lắm rồi. Mà hiện tại, phù văn sư không muốn vì hắn đắc tội huyền thú đế quốc, hắn cũng lý giải. Dù sao ở đây bên trong, ngoại trừ sư phụ Lâm Sơn bên ngoài, những người khác với hắn đều không có quan hệ gì, nhân gia dựa vào cái gì vì hắn đi cùng huyền thú đế quốc đối kháng?

Thế giới này đúng vậy như vậy hiện thực, đạo lý này, Dương Diệp rất sớm trước đây cũng đã rõ ràng.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, cái viên này Phù văn sư công hội huy chương xuất hiện ở trong tay hắn, cầm trong tay huy chương để ở một bên trên bàn, nói: "Chư vị tiền bối không cần đang vì ta sự tại bận tâm, ta lý giải chư vị tiền bối khó xử, cũng không muốn để chư vị tiền bối đang làm khó dễ. Từ giờ trở đi, ta không ở là Phù văn sư công hội người, ta Dương Diệp sau đó làm tất cả, đều cùng Phù văn sư công hội không có chút quan hệ nào!"

Nói xong, Dương Diệp quay về Lâm Sơn được rồi một cái đệ tử lễ, sau đó xoay người rời đi.

Từ Dương Diệp lấy ra phù văn sư huy chương, đến một phen lời nói xong rời đi, giữa trường không có người nào nói giữ lại, Lâm Sơn môi giật giật, thế nhưng chung quy vẫn là không hề nói gì.

Dương Diệp rời đi phòng khách sau, Lâm Sơn quay đầu nhìn về phía ngồi ở chủ vị tóc bạc lão nhân, nói: "Sư huynh, còn có các ngươi những này lão thất phu, hiện tại hài lòng chưa?"

Tóc bạc lão nhân khe khẽ thở dài, nói: "Hắn phù văn thiên phú thật sự rất yêu nghiệt, ta thật sự không muốn từ bỏ hắn, thế nhưng hắn lúc này phiền phức thực sự là quá lớn. Bách Hoa Cung, cùng với Quỷ Tông, còn có nguyên môn đối với hắn cũng đã có tất trừ chi tâm. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hắn hiện tại lại dính dáng đến cái kia cái thần bí huyền thú, lấy cái kia cái thần bí huyền thú đối với huyền thú đế quốc uy hiếp, huyền thú đế quốc vị kia thú hoàng sẽ làm hắn bình yên sống sót sao?

Hắn kiếm đạo thiên phú trác tuyệt, nhưng ở những phiền toái này trước mặt, Túy đạo nhân cũng từ bỏ hắn, nếu như ta không đoán sai, Túy đạo nhân cùng huyền thú đế quốc vị kia thú hoàng trong lúc đó cá cược, hẳn là Thanh Vân Bảng kết thúc trước không hợp nhau Dương Diệp. Bách Hoa Cung cùng với nguyên môn, còn có Quỷ Tông e sợ đều là đã cùng Túy đạo nhân định ra rồi cái này ước định. Nói cách khác, Thanh Vân Bảng kết thúc, hắn hầu như là chắc chắn phải chết! Cũng chính vì như thế, liền ngay cả luôn luôn yêu mới Lý Tư, cũng từ bỏ hắn."

"Nếu như hắn thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất đây?" Lâm Sơn đột nhiên nói.

Tóc bạc lão nhân hai mắt nhắm lại, một hồi lâu sau, lắc đầu nói: "Không có nếu như, khóa này Thanh Vân Bảng, nhất định là cái kia mấy cái yêu nghiệt sân khấu, hắn, cho dù lĩnh ngộ kiếm ý, nhất định cũng chỉ có thể là làm nền. Cái kia mấy cái yêu nghiệt thực lực chân chính là thật sự rất khủng bố a!"

Lâm Sơn không có đang nói chuyện, Dương Diệp thực lực quả thật không tệ, thế nhưng muốn nói có thể đoạt số một, cho dù là hắn cũng phải không tin. Bởi vì mặc kệ là Nguyên Đồng, vẫn là Tần Du

Nhiên, vẫn là hai cung cùng Quỷ Tông những người kia, bọn họ đều là bị từng người tông môn đại lực bồi dưỡng quá, những người này là chưa bao giờ khuyết công pháp, huyền kỹ, cùng với tài nguyên tu luyện!

Mà Dương Diệp đây?

...

Đi ra phòng khách sau, ngẩng đầu nhìn chân trời mấy khối trôi nổi bạch vân, Dương Diệp hít sâu một hơi, từ giờ trở đi, hắn đúng vậy không tổ chức, không chỗ dựa, chân chính người cô đơn.

Một lần lại một lần bị người vứt bỏ, thành thật mà nói, cảm giác này thật sự có điểm không dễ chịu a. Thế nhưng không dễ chịu cũng hết cách rồi, ai kêu hắn Dương Diệp thực lực yếu, kẻ địch rồi lại quá mạnh mẽ đây?

Thế giới này đúng vậy như vậy, có rất nhiều sự, cho dù không dễ chịu ngươi cũng đến chịu đựng, bởi vì thực lực ngươi nhược!

Bỗng dưng, Dương Diệp bỗng nhiên nhếch miệng nở nụ cười, nói: "Bây giờ ta, để cho các ngươi xem thường, một ngày nào đó, ta sẽ để các ngươi không với cao nổi!"

"Được lắm để chúng ta không với cao nổi!" Đang lúc này, một cái lanh lảnh giọng nữ sau lưng Dương Diệp vang lên.

Dương Diệp xoay người, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, cái kia ông lão tóc bạc tôn nữ, đúng vậy lúc trước cùng hắn đã xảy ra xung đột bạch thanh, còn có tiểu ma nữ. Bảo Nhi, cùng với hồi lâu không gặp tiểu dao đứng ở phía sau hắn.

"Ngươi rất có tự tin!" Bạch thanh nhìn Dương Diệp nói.

Dương Diệp không nhìn thẳng nữ nhân này, thân hình hơi động, đi thẳng tới tiểu dao trước, xoa xoa tiểu dao đầu nhỏ, trong mắt loé ra một vệt nhu sắc, nhu sắc nói: "Tiểu dao cao lớn lên đây!"

Nghe vậy, cái kia đã sớm nước mắt lấp lóe tiểu dao nhất thời nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, nói: "Ca..."

Cách Thanh Vân Bảng đệ nhị so với còn có hai ngày thời gian, hai ngày nay thời gian, Dương Diệp không có tu luyện, có thời gian đều tại bồi tiểu dao cùng với tiểu ma nữ. Bảo Nhi. Để Dương Diệp có chút bất ngờ chính là tiểu dao thiên phú tu luyện, bởi vì lúc này tiểu dao đã là Tiên Thiên cảnh. Tuy rằng này không thể rời bỏ sư phụ Lâm Sơn đại lực bồi dưỡng, thế nhưng tiểu dao như vậy thiên phú tu luyện, vẫn để cho Dương Diệp có chút thẹn thùng! Phải biết, tiểu dao hiện tại mới bao nhiêu tuổi a! Hắn tại tiểu dao cái tuổi này, thật giống liền huyền giả đều không phải...

Ngoại trừ tiểu dao thiên phú để Dương Diệp có chút bất ngờ ở ngoài, còn có Bảo Nhi chế tạo bùa thiên phú cũng phải để Dương Diệp bất ngờ, bởi vì lúc này tiểu Bảo Nhi đã có thể chế tạo trung cấp thuật phù, tuy rằng đều chỉ là hạ phẩm, nhưng cái này cũng là để Dương Diệp thẹn thùng một cái, phải biết, hiện tại hắn chỉ có thể chế tạo cấp thấp thuật phù!

Cùng với hai cái bé gái chơi hai ngày, ngày thứ ba, trời lờ mờ sáng, Dương Diệp chính là rời giường, hơi hơi cọ rửa một phen, sau đó đi tới đế đô cửa hoàng cung. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 240: Thanh Vân Bảng khen thưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

240 chương: Thanh Vân Bảng khen thưởng!

Đại tần cửa hoàng cung, lúc này đã có thêm mười cái to lớn luận võ đài, tại luận võ dưới đài phương, lít nha lít nhít đứng tới tham gia đệ nhị so với huyền giả.

Theo một vòng mặt trời đỏ ở chân trời chậm rãi bay lên, một đội đối với trên người mặc màu bạc khôi giáp binh lính tự bên trong hoàng cung dâng lên, sau đó đứng ở quảng trường bốn phía. Bởi đến quan sát Thanh Vân Bảng thi đấu quá nhiều người, vì phòng ngừa hiện trường xuất hiện xung đột cùng náo loạn, vì lẽ đó đại tần đế quốc lần thứ hai phái ra quân đội đến duy trì trật tự!

Đang lúc này, quảng trường trung ương nhất một cái cự đại trên đài tỷ võ, Lý Tư đột nhiên quỷ dị mà xuất hiện ở nơi đó. Nhìn dưới đáy lít nha lít nhít đám người, Lý Tư cao giọng nói: "Chư vị, đầu tiên, chúc mừng các ngươi sống sót đến nơi này. Bởi vì có thể từ Thập Vạn Đại Sơn sống sót trở về, đồng thời có tư cách tới tham gia đệ nhị so với, này đã chứng minh thực lực của các ngươi. Mà hiện tại, nhưng là các ngươi dương danh lập vạn thời điểm, chỉ cần đi vào

Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu, các ngươi không chỉ có thể được phần thưởng phong phú, còn có thể bị đại tần đem tên của các ngươi chiêu cáo Cửu Châu, để nam vực tất cả mọi người đều biết tên của các ngươi!

Hiện tại, ta đến nói một chút đệ nhị so với quy tắc. Đệ nhị so với thực hành điểm chế, lần này có tư cách tham gia đệ nhị so với huyền giả, tổng cộng có 3,601 tên, này 3,601 tên huyền giả sẽ bị chia làm mười tổ, mỗi tổ 360 tên, mỗi chiến thắng đối thủ mình một lần, thu được một phần điểm, bại thì lại phụ một phần, mỗi tổ điểm cao nhất ba người đứng đầu thì lại có thể thăng cấp, tham dự Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu xếp hạng tái!

Để cho công bằng, thi đấu bên trong, hết thảy huyền giả không được mượn bùa chú, đan dược, lấy cùng cái khác các loại có thể ngắn ngủi tăng cao thực lực ngoại vật. Như có người làm trái quy tắc, khinh giả thủ tiêu tư cách tranh tài, trùng giả tại chỗ xử tử, ghi nhớ kỹ!"

Thời gian sau này, Lý Tư lại giới thiệu một chút thi đấu quy tắc, trong đó, hắn càng là giới thiệu đến Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu khen thưởng! Không thể không nói, Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu khen thưởng, thực sự là quá mê người, ở trong đám người Dương Diệp cũng không khỏi vì đó động lòng! Đương nhiên, hắn chỉ là động lòng ba người đứng đầu khen thưởng!

Thanh Vân Bảng đệ nhất: Khen thưởng một quyển địa giai trung phẩm huyền kỹ, một cái địa giai trung phẩm huyền bảo, cao cấp thuật phù năm viên, năng lượng thạch 50 ngàn, cực phẩm năng lượng thạch một trăm viên, đương nhiên, còn có cái kia có thể hướng về sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc cùng với Phù văn sư công hội đề một yêu cầu thanh vân lệnh!

Thanh Vân Bảng đệ nhị: Khen thưởng một quyển địa giai hạ phẩm huyền kỹ, địa giai hạ phẩm huyền bảo một cái, cao cấp thuật phù hai viên, năng lượng thạch 20 ngàn!

Thanh Vân Bảng đệ tam: Khen thưởng một quyển địa giai hạ phẩm huyền bảo một cái, huyền giai thượng phẩm huyền kỹ hai bản, trung cấp thuật phù mười viên, năng lượng thạch chín ngàn!

Nghe tới này ba vị trí đầu khen thưởng thì, không chỉ có Dương Diệp, đúng vậy ở đây hết thảy huyền giả đều sôi trào. Đặc biệt Thanh Vân Bảng đệ nhất khen thưởng, cái kia đúng là quá hào phóng. Địa giai trung phẩm huyền kỹ cùng địa giai trung phẩm huyền bảo a! Cho dù tại sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc, loại bảo vật này cũng coi như là cực kỳ quý giá tồn tại a!

Còn có cái kia thanh vân lệnh, có thể hướng về sáu thế lực lớn, còn có phù văn sư tổ sẽ cùng với đại tần đế quốc đề một yêu cầu.... Nói đơn giản một chút, ai được cái này thanh vân lệnh, thì tương đương với có sáu thế lực lớn cùng Phù văn sư công hội cùng với đại tần đế quốc làm chỗ dựa! Đôi này: Chuyện này đối với tự thân, cũng hoặc là gia tộc, đều là một cái Nhất Phi Trùng Thiên cơ hội tốt a!

Đương nhiên, đối với Thanh Vân Bảng số một, giữa trường rất nhiều người đều là không ôm hi vọng, đùa giỡn, đừng nói Thanh Vân Bảng số một, đúng vậy Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu đối với bọn họ tới nói đều là khó như lên trời! Một tổ 360 tên, mà 360 người bên trong chỉ có ba người có thể thăng cấp, đi tranh cướp Thanh Vân Bảng ba mươi, nhiều tàn khốc cạnh tranh....

"Chư vị, các ngươi hôm qua thu được thiết bài bên trên là số mấy, các ngươi đúng vậy tổ nào, sau đó đi tới từng người cái kia một tổ rút thăm quyết đấu. Ghi nhớ kỹ, mỗi một phân điểm đối với các ngươi đều cực kì trọng yếu, bởi vì điều này cũng quan hệ đến mặt sau xếp hạng tái." Lý Tư tiếp tục nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lấy ra ngày hôm qua thu được thiết bài, chỉ thấy thiết bài chính diện viết một cái chín chữ, nói cách khác, hắn là thứ chín tổ.

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị đi tới số chín luận võ đài thì, một làn gió thơm kéo tới, Mộ Dung Yêu xuất hiện ở trước mặt hắn, Mộ Dung Yêu đôi mắt đẹp tại Dương Diệp thiết bài trên liếc mắt nhìn, sau đó nói: "Ngươi là số chín?"

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: "Ngươi sẽ không cũng phải số chín chứ?"

Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, nói: "Là ta số tám, ta nhìn một chút, ta nhóm này không có cái gì cường nhân, đúng là ngươi, ngươi phải cẩn thận rồi!"

"Lẽ nào Nguyên Đồng tại ta nhóm này?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Nguyên Đồng không có tại bất kỳ một tổ!" Mộ Dung Yêu nói: "Cùng ngươi đồng nhất tổ chính là Quỷ Tông cái kia Lý Tiên Quân!"

"Quỷ Tông Lý Tiên Quân?" Dương Diệp khẽ cau mày, sau đó hỏi: "Nguyên Đồng không có cùng bất luận người nào một tổ? Có ý gì?"

Mộ Dung Yêu đưa tay vuốt vuốt bên tai bồng bềnh mái tóc, sau đó nhẹ giọng nói: "Hắn khá là đặc thù, bởi vì đem hắn phóng tới bất kỳ một tổ, đối với bất kỳ một tổ những kia dự thi huyền giả đều là không công bằng. Vì lẽ đó, sáu thế lực lớn cùng đại tần đế quốc, còn có Phù văn sư công hội nhất trí quyết định, để hắn lấy mãn điểm trực tiếp thăng cấp đến vòng kế tiếp."

"Cái kia Tần Du Nhiên cùng Văn Nhân Nguyệt các người đâu?" Dương Diệp lại hỏi.

"Bọn họ liền không đãi ngộ như vậy, Tần Du Nhiên bị phân đến một tổ, Văn Nhân Nguyệt bị phân đến tổ thứ hai, Lãnh Tâm Nhiên tại tổ thứ tư, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, ba người bọn họ khẳng định đều sẽ lấy tiểu tổ đệ nhất thăng cấp vòng thứ hai. Ta nhóm này cũng không đặc biệt gì đối thủ mạnh mẽ, thăng cấp không khó lắm, đúng là ngươi, ngươi nhóm này không chỉ có Quỷ Tông Lý Tiên Quân, còn có cái kia Hạo Nguyệt tông hạo minh, ngươi phải cẩn thận!" Mộ Dung Yêu nói.

"Hạo Nguyệt tông hạo minh?" Dương Diệp nói: "Đúng vậy tại thanh vân bên trong dãy núi, Hạo Nguyệt tông duy nhất sống sót vị kia?"

Mộ Dung Yêu gật gật đầu, nói: "Hạo Nguyệt tông lần này tổn thất cực kỳ nặng nề, ngoại trừ cái này hạo minh ở ngoài, cái khác đệ tử thiên tài đều hết mức chết ở thanh vân bên trong dãy núi. Cái này hạo minh vẫn rất biết điều, đối với người nào đều hòa hòa khí khí, không tranh không nháo, nhưng càng như vậy, ta càng cảm thấy hắn không đơn giản. Đương nhiên, ngươi kẻ địch lớn nhất vẫn là Lý Tiên Quân, lần này, các ngươi nhất định sẽ gặp gỡ, mà lần này, hắn tuyệt đối sẽ không tại lưu thủ, vì lẽ đó, ngươi cần phải cẩn thận, hắn thật không đơn giản!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ta sẽ không xem thường bất cứ đối thủ nào!"

Mộ Dung Yêu gật gật đầu, nhìn Dương Diệp một chút, do dự dưới, sau đó nói: "Lần trước tại thanh vân bên trong dãy núi, cảm tạ ngươi!"

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó cười cợt, nói: "Muốn nói tạ cũng phải ta đối với ngươi nói mới là, cho tới nay, tại Kiếm Tông, ngươi nhưng là đều tại vẫn thế lời ta nói đây!"

Mộ Dung Yêu lắc đầu nói: "Mặc kệ như thế nào, ân cứu mạng, suốt đời khó quên."

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, nguyên bản chu vi còn rất huyên náo đám người đột nhiên yên tĩnh lại.

"Nguyên Đồng đến rồi, Nguyên Đồng..."

Giữa trường không biết ai hô một câu.

Dương Diệp nghe tiếng nhìn tới, chỉ thấy cửa hoàng cung bên trong, lấy Nguyên Đồng dẫn đầu, Tần Du Nhiên, còn có Văn Nhân Nguyệt, cùng với Lãnh Tâm Nhiên, Lý Tiên Quân năm người tự cửa hoàng cung bên trong chậm rãi đi ra.

"Không hổ là nam vực thế hệ tuổi trẻ mạnh nhất mấy người, không nghĩ tới cách xa như vậy, đều có thể cho chúng ta tạo thành một luồng cảm giác ngột ngạt, đặc biệt cái kia Nguyên Đồng, không hổ là được xưng có khả năng nhất trở thành vũ thần tồn tại, cái kia cỗ tự tin, còn có cái kia khí phách...."

"Đúng đấy, ai, cùng là Tiên Thiên cảnh, tại sao chúng ta cùng người khác sự chênh lệch liền lớn như vậy đây?"

"Ai kêu ngươi mẹ sinh ngươi thì không cho ngươi sinh điểm thiên phú đây?"

"Lăn con bê..."

"..."

Mộ Dung Yêu nhìn Nguyên Đồng mấy người, trầm giọng nói: "Khóa này Thanh Vân Bảng đối với Nguyên Đồng cực kì trọng yếu, quan hệ này đến hắn vũ thần thí luyện con đường, hắn tuyệt đối không thể bại, vì lẽ đó, nguyên môn rất khả năng cho hắn món đồ gì làm lá bài tẩy. Nếu như, nếu như ngươi thăng cấp sau gặp phải hắn, nếu như có thể, nhận thua đi, không phải vậy hắn đối với ngươi chắc chắn sẽ không hạ thủ lưu tình, ngươi nên cũng biết!"

Dương Diệp khinh cười cợt, không nói gì, Nguyên Đồng xác thực rất mạnh, thế nhưng coi như là tại mạnh, muốn cho hắn Dương Diệp trực tiếp chịu thua, đó là tuyệt đối không thể. Phải biết, lần này nhưng là quan hệ đến mẫu thân an nguy, vì lẽ đó, đừng nói một cái Nguyên Đồng, coi như là trăm cái Nguyên Đồng, ngàn cái Nguyên Đồng, hắn cũng có rút kiếm một trận chiến!

Có một số việc có thành công hay không hắn không biết, thế nhưng hắn nhất định phải đi làm, lại như hiện tại chuyện này!

Nhìn thấy Dương Diệp biểu hiện, Mộ Dung Yêu khe khẽ thở dài, cùng Dương Diệp tiếp xúc cũng có một quãng thời gian, đối với Dương Diệp tính cách, nàng cũng là hiểu rõ một ít, vì lẽ đó tại nhìn thấy Dương Diệp biểu hiện thì, nàng chính là biết muốn cho Dương Diệp trực tiếp chịu thua, đó là căn bản không thể. Bất quá cũng phải, đừng nói là Dương Diệp, coi như là nàng gặp phải Nguyên Đồng, cho dù biết rõ không địch lại, thế nhưng nàng cũng sẽ không chịu thua!

Người có thể thua, thế nhưng không thể không có một trận chiến dũng khí, nếu như ngay cả một trận chiến dũng khí đều không còn, sau đó còn làm sao đi kiếm đạo con đường? <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 241: Bắc Minh Hữu Ngư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

241 chương: Bắc Minh Hữu Ngư!

Năm người thả người nhảy một cái, rơi vào trung ương cái kia cự tỷ võ tràng bên trên, quay về Lý Tư thi lễ một cái sau, năm người lui qua một bên.

Nhìn cầm đầu Nguyên Đồng, Lý Tư trong mắt có chút phức tạp, trước mắt tên yêu nghiệt này nếu như xuất hiện tại đại tần thật là tốt biết bao, nhưng đáng tiếc hắn hiện tại nhưng là nguyên môn người. Có loại này yêu nghiệt tại, nếu như đại tần đế quốc không đúng nguyên môn ra tay, cái kia nguyên môn trong tương lai chính là sẽ càng ngày càng lớn mạnh, đến lúc đó, đại tần đế quốc đáng lo a!

Trong lòng khe khẽ thở dài, Lý Tư xoay người mặt hướng mọi người, hai tay hư ép, người ngoài quần triệt để yên tĩnh lại sau, nói: "Chư vị, ta phía sau này vì là Nguyên Đồng nói vậy mọi người đều biết, thực lực của hắn mọi người nói vậy cũng hiểu rõ. Bởi phân tổ có thêm một người, vì lẽ đó, ta đại tần cùng sáu thế lực lớn, còn có Phù văn sư công hội nhất trí quyết định để hắn trực tiếp thăng cấp đến vòng thứ hai. Đương nhiên, nếu như giữa trường có người có dị nghị, hoặc là người không phục, có thể tại chỗ khiêu chiến hắn, chỉ cần thắng hắn, ngươi cũng có thể trực tiếp thăng cấp!"

Nghe vậy, mọi người đều lắc lắc đầu, biểu thị không có dị nghị. Đùa giỡn, khiêu chiến Nguyên Đồng? Cái kia không phải muốn chết sao? Ngược lại, bọn họ phi thường tán thành đại tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn còn có phù văn sư làm quyết định này. Dù sao, ai cũng sẽ không muốn cùng Nguyên Đồng một tổ.

Thấy mọi người không có dị nghị, Lý Tư khẽ gật đầu, sau đó nói: "Đã như vậy, vậy ta tuyên bố, Thanh Vân Bảng đệ nhị so với, chính thức bắt đầu!"

Thời gian sau này bên trong, mỗi một tổ tuyển thủ cũng bắt đầu rút thăm, sau đó lên đài cùng từng người đối thủ quyết đấu.

Trải qua một phen kịch liệt chiến đấu, giữa trường nghênh đón cái thứ nhất tiểu, vậy thì là đại tần đế quốc Tần Du Nhiên lên đài rồi!

Tần Du Nhiên đối thủ là một cái khôi ngô thanh niên, khôi ngô thanh niên cầm trong tay một đôi cự chuỳ sắt lớn, lúc này hắn tựa hồ cũng biết mình đối thủ cường hãn, sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị, thế nhưng là không có lựa chọn trực tiếp chịu thua. Đối với một cái huyền giả tới nói, thua cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là còn không chiến liền chịu thua! Đương nhiên, hắn càng sợ mất mặt, tại nhiều người như vậy trước mặt trực tiếp chịu thua, hắn có thể không ném nổi người này, ít nhất cũng phải tiếp vài chiêu mà!

Tần Du Nhiên nhìn khôi ngô thanh niên, nhạt tiếng nói: "Ra chiêu đi, không phải vậy ngươi liền không có cơ hội rồi!"

Nghe vậy, khôi ngô thanh niên trong mắt loé ra sắc mặt giận dữ, trước mắt cái này Tần Du Nhiên thực sự là quá ngông cuồng. Lửa giận vừa đến, khôi ngô thanh niên không tại do dự không quyết định, một cái lao nhanh đi tới Tần Du Nhiên trước mặt, sau đó hai chân hơi đạp, thân thể bay lên trời, hai tay nắm một đôi cự chuỳ sắt lớn quay về Tần Du Nhiên đầu tàn nhẫn tạp mà xuống!

"Bành!"

Một đạo trầm thấp vang trầm thanh ở giữa sân vang lên, sau đó khôi ngô thanh niên bay ra luận võ đài, đập xuống ở trên mặt đất.

Nhìn thấy tình cảnh này, dưới đáy mọi người nhất thời ngây người, bởi vì rất nhiều người cũng không thấy Tần Du Nhiên là làm sao ra tay.

Tần Du Nhiên quét phía dưới mọi người một chút, trong mắt loé ra một vệt xem thường, cùng những người này giao thủ, thực sự là lãng phí hắn thời gian, ngoại trừ hai cung hai nữ cùng Nguyên Đồng ở ngoài, những người khác căn bản không xứng cùng hắn giao thủ.

Lúc này, lôi đài số một số một trọng tài phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vã tuyên bố: "Trịnh tuấn nguyên bại, Nguyên Đồng thắng!"

"Quá lợi hại, phải biết cái kia trịnh tuấn nguyên nhưng là Tiên Thiên lục phẩm a, mà hắn lại tại này Tần Du Nhiên trước mặt một chiêu đều quá không được, này Tần Du Nhiên thực lực thực sự là quá khủng bố rồi!"

"Đúng đấy, chúng ta xong đời, ta cũng phải một tổ, ông trời, đừng làm cho ta gặp phải hắn a!"

"Gặp phải liền trực tiếp nhận thua đi, ở trước mặt hắn trực tiếp chịu thua, không phải như vậy mất mặt..."

Số chín võ đài Dương Diệp nhìn Tần Du Nhiên một chút, sau đó thu hồi ánh mắt, nhìn phía số tám võ đài, bởi vì lúc này là Mộ Dung Yêu lên sân khấu.

Mộ Dung Yêu đối thủ là một cái con cháu thế gia, gọi lý hàn, Tiên Thiên thất phẩm cảnh, cùng lúc trước khôi ngô hán tử như thế, lý hàn lúc này cũng phải sắc mặt nghiêm túc, phải biết, Mộ Dung Yêu nhưng là Kiếm Tông đệ tử. Khi biết được đối thủ mình là Kiếm Tông đệ tử thì, lý hàn cũng đã biết thua chắc rồi, là có con cháu thế gia cùng tán tu vượt qua tông môn tử đệ, nhưng này không có nghĩa là hắn cũng có thể!

Cùng khôi ngô thanh niên như thế, tuy rằng biết rõ không địch lại, thế nhưng lý hàn cũng không có trực tiếp chịu thua. Thủ đoạn hơi động, một thanh trường kiếm xuất hiện ở lý hàn trong tay, sau đó trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, mỗi một khắc, lý hàn thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới Mộ Dung Yêu trước, sau đó trường kiếm trong tay lấy một cái xảo quyệt góc độ đâm hướng về phía Mộ Dung Yêu yết hầu.

Đối mặt tông môn đệ tử, lý hàn đương nhiên không dám lưu thủ, vì lẽ đó lần này hắn đem tốc độ của chính mình, cùng với kiếm tốc đều phát huy đến cực hạn, cho tới giữa trường rất nhiều huyền giả đều không thấy rõ bóng người của hắn.

Nhưng mà ngay khi hắn kiếm lý Mộ Dung Yêu cái cổ chỉ có một tấc thì, hắn kiếm nhưng là đột nhiên ngừng lại, bởi vì chẳng biết lúc nào, một thanh kiếm mũi kiếm đã chống đỡ ở trên cổ của hắn, đồng thời đâm thủng một điểm da dẻ, một giọt máu tươi nhỏ ở mũi kiếm bên trên.

"Ngươi thua rồi!" Mộ Dung Yêu thu hồi trường kiếm, sau đó nhìn về phía số tám trọng tài.

"Kiếm Tông Mộ Dung Yêu thắng!" Số tám trọng tài lúc này tuyên bố.

"Thật nhanh kiếm, này lý hàn kiếm cùng tốc độ đã rất nhanh, không nghĩ tới này Kiếm Tông Mộ Dung Yêu càng nhanh, hơn này lý hàn cũng phải đủ xui xẻo, lại đụng tới Kiếm Tông đệ tử. Tại Kiếm Tông đệ tử trước mặt sử dụng kiếm, đáng đời hắn thua a!"

"Này Kiếm Tông mỹ nữ thực lực thật mạnh, các ngươi nhìn thấy nàng là làm sao xuất kiếm không? Tốc độ kia, đừng nói cản, đúng vậy không nhận ra không gặp a! Cũng còn tốt ta không phải cùng nàng một tổ, tám tổ người xui xẻo rồi!"

"..."

Mộ Dung Yêu xuống đài sau, đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: "Sắp tới ngươi chứ?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Kiếm của ngươi thật nhanh, để ta đều có run sợ!" Đúng, mộ dung kiếm tốc là hắn gặp nhanh nhất, nếu như nàng lĩnh ngộ kiếm ý, tốc độ kia tại kiếm ý gia trì dưới, uy lực kia, tuyệt đối là cực sự khủng bố.

Mộ Dung Yêu lắc lắc đầu, nói: "Kiếm tốc tại nhanh thì thế nào, còn không là không phải là đối thủ của ngươi, phải biết, ngươi nhưng là lĩnh ngộ kiếm ý đây! Ngươi cũng biết, kiếm ý đối với chúng ta kiếm tu áp chế so với những người khác càng thêm rõ ràng." Nói đến đây, Mộ Dung Yêu dừng một chút, do dự dưới, sau đó nói: "Có thể tiết lộ dưới ngươi là làm sao lĩnh ngộ kiếm ý sao?" Kỳ thực, nàng là không muốn hỏi, dù sao hỏi người chuyện như vậy là rất kiêng kỵ, thế nhưng đối với kiếm ý ý cảnh như thế này, nàng thực sự là quá muốn nhiều tìm hiểu một chút.

Dương Diệp cười cợt, nói: "Kỳ thực lĩnh ngộ kiếm ý, then chốt vẫn là ở với 'Ngộ' tự, cũng chính là chú ý tâm tình, tâm tình văn minh, thời cơ thành thục, cũng là một cách tự nhiên ngộ. Không phải vậy, ngươi coi như đang cố gắng, e sợ cũng khó lĩnh ngộ ý cảnh như thế này." Kỳ thực đối với kiếm ý, hắn giải cũng không phải rất nhiều, hắn lúc trước sở dĩ lĩnh ngộ, cũng là bởi vì tâm tình trên biến hóa. Còn tâm tình biến hóa chuyện như vậy, hắn cũng không cách nào xác thực nói rõ!

"Tâm tình trên biến hóa sao?" Mộ Dung Yêu thấp giọng lẩm bẩm.

"Số chín võ đài, Kiếm Tông đệ tử Dương Diệp đối chiến Bắc Minh gia Bắc Minh Hữu Ngư!"

Đang lúc này, số chín võ đài số chín trọng tài đột nhiên cao giọng nói.

Nghe vậy, Mộ Dung Yêu thu hồi tâm tư, nhìn Dương Diệp nói: "Cố lên!"

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó thả người nhảy một cái, rơi vào số chín luận võ trên đài. Khi Dương Diệp lên đài sau, giữa trường vô số người đều hướng hắn nhìn lại. Đối với Dương Diệp, những này dự thi huyền giả đương nhiên không xa lạ gì, lúc trước bọn họ nhưng là tề lực truy sát quá hắn!

Mà lúc này, một người mặc quần dài màu lam nữ tử cũng nhảy lên luận võ đài, màu xanh lam nữ tử dung mạo rất đẹp, vóc người thon thả, vừa lên đài, liền đem một ít ánh mắt từ trên người Dương Diệp thu hút tới.

"Ta biết ngươi!" Không nhìn ánh mắt của mọi người, tên là Bắc Minh Hữu Ngư nữ tử nhìn Dương Diệp suất mở miệng trước nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, nói: "Xem ra lúc trước ngươi cũng có truy sát quá ta!"

Bắc Minh Hữu Ngư lắc lắc đầu, nói: "Ta cũng không có đi truy sát ngươi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, thủ đoạn hơi động, Tử Linh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, nhưng mà ngay khi hắn chuẩn bị ra tay thì, Bắc Minh Hữu Ngư đột nhiên nói: "Thanh Hải cùng với Nam Cung ngôn bọn họ đều là bị ngươi một người giết chết, đúng không?"

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc mặt, nói: "Ngươi đến tột cùng là ai!" Lúc trước hắn nhưng là đem những người kia toàn bộ tiêu diệt, nữ nhân này tuyệt đối không thể là đám người kia bên trong, lẽ nào là nói lúc đó trước mắt nữ nhân này ở bên cạnh nhìn lén? Nhưng là cũng không đúng vậy, lấy Tiểu gia hỏa năng lực, còn không ai có thể tại nó mí mắt dưới ẩn giấu, chí ít người con gái trước mắt này không thể!

Bắc Minh Hữu Ngư nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Là ta Hải Tuyết, không biết Dương huynh có thể còn nhớ?"

"Hải Tuyết?" Dương Diệp sững sờ, sau đó đánh giá Bắc Minh Hữu Ngư, kinh ngạc nói: "Làm sao có khả năng!" Đúng, trước mắt cái này Bắc Minh Hữu Ngư cùng lúc trước cái kia Hải Tuyết nhưng là hoàn toàn hai người, bao quát dung mạo cùng khí chất hoàn toàn không giống nhau a! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 242: Quỷ Tông Lý Tiên Quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

242 chương: Quỷ Tông Lý Tiên Quân!

Bắc Minh Hữu Ngư gật gật đầu, nói: "Bởi vì một ít nguyên nhân, vì lẽ đó ta dịch dung tiến vào Thập Vạn Đại Sơn, lúc trước thanh vân bên trong dãy núi, cảm tạ Dương huynh lại nhiều lần cứu giúp cùng hạ thủ lưu tình, phần này ân tình, Hữu Ngư khắc trong tâm khảm!"

Hóa ra là dịch dung, Dương Diệp khẽ gật đầu, trong lòng có chút khiếp sợ, khiếp sợ cô gái trước mắt thuật dịch dung, thậm chí ngay cả hắn đều không nhìn ra dị dạng. Hắn hiện tại kẻ thù đông đảo, nếu như có thể học được này thuật dịch dung, vậy cũng lấy bớt đi rất rất nhiều phiền phức a.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp nói: "Bắc Minh cô nương, ngươi này thuật dịch dung có thể hay không truyền ra ngoài? Đương nhiên, ta sẽ bỏ ra cái giá xứng đáng!"

"Dương huynh muốn học này thuật dịch dung?" Bắc Minh Hữu Ngư có chút kinh ngạc nói.

Dương Diệp gật gật đầu.

Ngay khi Bắc Minh Hữu Ngư chuẩn bị nói lúc nào, lúc này tràng dưới đột nhiên có người cao giọng nói: "Đến cùng có gọi hay không a? Không đánh liền mau mau hạ xuống, đừng ở cái kia đánh đàn nói yêu, lãng phí mọi người thời gian a!"

"Chỉ, đây là luận võ đài, không phải nói chuyện yêu đương địa phương, có thể tốc độ điểm sao?"

"Hừ, này Dương Diệp tục truyền là một cái lòng dạ độc ác, lôi lệ phong hành hạng người, bây giờ đối mặt này Bắc Minh gia Bắc Minh Hữu Ngư, nhưng là nương tay, chẳng lẽ hắn coi trọng nhân gia Bắc Minh Hữu Ngư?"

"Xem hai người bọn họ khanh khanh ta ta dáng vẻ, ta cảm thấy rất có thể, bất quá hai người này nhất định không thể nào, phải biết, cái kia nguyên đồng cùng cùng với Quỷ Tông Lý Tiên Quân khẳng định là sẽ không bỏ qua cho Dương Diệp, nói cách khác, Dương Diệp lần này có thể hay không mạng sống đều là một vấn đề!"

"Hừ, này Dương Diệp chỉ đáng chết, lúc trước tại thanh vân sơn mạch, hắn nhưng là suýt chút nữa hại mọi người chúng ta đều không về được, nếu như không có hắn, huyền thú đế quốc huyền thú thì sẽ không tập hợp đồng thời, huyền thú không tập hợp đồng thời, chúng ta liền có thể thu được càng nhiều huyền thú nội đan, có thể hiện tại, hoạch huyền thú nội đan số lượng đạt tiêu chuẩn chỉ có hơn ba ngàn người, này so với dĩ vãng mấy giới ít đi không biết bao nhiêu!"

"Chỉ, nếu như không phải hắn, nói không chắc ta có thể thu được càng nhiều huyền thú nội đan, như vậy ta liền có cơ hội tiến vào Nguyên Môn hoặc là Đại Tần đế quốc rồi!"

"..."

Dưới đài, mọi người nghị luận sôi nổi, thậm chí có thật nhiều bắt đầu tức giận mắng lên Dương Diệp đến.

Trên đài, số chín trọng tài lắc lắc đầu, sau đó nhìn Bắc Minh Hữu Ngư cùng Dương Diệp một chút, nói: "Hai vị, bắt đầu đi!"

Dương Diệp không để ý đến số chín trọng tài, mà là đi tới luận võ bên đài duyên, ánh mắt ở phía dưới trên người mọi người từng cái đảo qua, sau đó cười nhạo một tiếng, nói: "Ta biết các ngươi trong đó có thật nhiều mọi người oán hận ta, thậm chí có thật nhiều người hận không thể giết ta, hiện tại cho các ngươi một cơ hội biết, người không phục, lên đài?"

Nghe được Dương Diệp, số chín luận võ đám người dưới đài nhất thời yên tĩnh lại, thế nhưng rất nhanh, mọi người lại lần nữa kêu gào lên.

"Dương Diệp, ngươi cuồng cái gì cuồng? Thực lực ngươi là rất mạnh, nhưng vậy thì như thế nào? Nơi này so với thực lực ngươi cường có một đám lớn, ngươi có bản lĩnh đi đối với bọn họ cuồng a!"

"Nếu như không phải ngươi có cái kia cái thần bí huyền thú, ngươi tại thanh vân bên trong dãy núi đã sớm chết không thể tại chết rồi, dựa vào huyền thú nhân loại, đúng là nhân loại sỉ nhục!"

"Chỉ, lúc trước người nào đó liền nguyên đồng một chiêu đều không đón được, còn không thấy ngại xuất hiện ở đây cuồng!"

"..."

Luận võ mọi người dưới đài ngươi một câu ta một câu, nhưng là không ai dám lên đài đi cùng Dương Diệp chiến lần trước. Trên đài, Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó xoay người nhìn về phía Bắc Minh Hữu Ngư, nói: "Bắc Minh cô nương, ngươi ra tay đi!"

Bắc Minh Hữu Ngư nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nhìn về phía số chín trọng tài, nói: "Ta chịu thua!" Nói xong, lại xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Nếu như Dương huynh đối với cái kia thuật dịch dung thật sự cảm thấy hứng thú, Thanh Vân Bảng kết thúc, có thể đến ta Bắc Minh gia một chuyến!" Nói xong, không ở dừng lại, xoay người hướng đi luận võ đài!

Trọng tài ngẩn ra, hắn không nghĩ tới, này đế đô một trong bốn dòng họ lớn nhất Bắc Minh gia đại biểu lại sẽ trực tiếp chịu thua, tuy rằng Dương Diệp thực lực nghe đồn là rất tốt, nhưng điều này cũng không không thể mạnh đến để Bắc Minh Hữu Ngư trực tiếp chịu thua a!

Không chỉ có trọng tài nghi hoặc không rõ, tại Bắc Minh Hữu Ngư chịu thua một khắc đó, dưới đài những đám người kia cũng là sửng sốt, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới này Bắc Minh gia Bắc Minh Hữu Ngư lại sẽ trực tiếp chịu thua!

Bắc Minh Hữu Ngư đương nhiên sẽ không đi nói với bọn họ Dương Diệp khủng bố đến mức nào, đối với Dương Diệp thực lực chân thật, nàng cũng không rõ ràng, thế nhưng nàng biết một chút, vậy thì là lúc trước lấy Nam Cung ngôn cầm đầu những người kia đều chết ở Dương Diệp trong tay...

Một lát, trọng tài phục hồi tinh thần lại, sau đó nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Kiếm Tông đệ tử Dương Diệp thắng!"

Nghe vậy, Dương Diệp xoay người hướng dưới lôi đài đi xuống. Bắc Minh Hữu Ngư trực tiếp chịu thua, để hắn cũng là ngẩn ra, bất quá hơi hơi vừa nghĩ hắn chính là rõ ràng. Bắc Minh Hữu Ngư trực tiếp chịu thua hay là bởi vì hắn tại thanh vân bên trong dãy núi bày ra thực lực duyên cớ, chỉ là Bắc Minh Hữu Ngư không biết, giết Nam Cung ngôn cùng những người đó, đều là Tiểu gia hỏa cùng cái kia một đám huyền thú làm...

Xuống đài sau khi, Mộ Dung Yêu xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, sau đó hỏi: "Ngươi biết Bắc Minh gia cái kia Bắc Minh Hữu Ngư?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Tại thanh vân bên trong dãy núi cùng nàng tiếp xúc qua, rất thông minh một cô gái!"

"Nàng đương nhiên thông minh rồi!" Mộ Dung Yêu nhìn Dương Diệp một chút, nói: "Nàng nhưng là có trí nữ danh xưng, tại đế đô, nàng cùng Phù Văn sư công hội cái kia bạch thanh trí tuệ, nhưng là để vô số người kiêng ky."

Nghe được bạch thanh hai chữ, Dương Diệp lắc lắc đầu, nữ nhân này, hắn thực tại không thích, càng không muốn cùng nàng có bất kỳ tiếp xúc. Mà trước mắt cái này Bắc Minh Hữu Ngư liền khá một chút, tuy rằng đều thông minh, thế nhưng này tâm tính so với cái kia bạch thanh tốt lắm rồi.

Sau đó mấy tràng giao đấu đều không cái gì ngoài dự đoán mọi người địa phương, cũng không xuất hiện cái gì hắc mã cái gì, dù sao hiện tại còn thuộc về sóng lớn đào sa giai đoạn. Bất quá những này chiến đấu đồng dạng đặc sắc, đặc biệt một ít kỳ dị huyền kỹ, còn có một chút kỳ dị chiêu thức cùng với các loại khác loại phương thức công kích, cũng làm cho dưới đáy mọi người có thể nói là xem đủ mắt!

Rất nhanh, Bách Hoa Cung người nổi tiếng nguyệt cùng băng tuyết cung lạnh tâm nhiên lên một lượt đài, không có ngoài ý muốn, hai nữ đều là trực tiếp một chiêu liền giải quyết chính mình đối thủ.

Điều này làm cho mọi người lại một lần nữa đã được kiến thức sáu thế lực lớn đệ tử mạnh mẽ, cũng làm cho vô số người kiên định hơn tiến vào tông môn thế lực ý nghĩ.

"Quỷ Tông Lý Tiên Quân, đối chiến Kiếm Tông đệ tử Dương Diệp!"

Đang lúc này, số chín võ đài đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm vang dội, làm cho mọi người tại đây đều là yên tĩnh lại, sau một khắc, vô số người sôi trào.

Kiếm Tông cùng Quỷ Tông là hai cái đối địch tông môn, này tại nam vực căn bản không phải bí mật gì. Kỳ trước Thanh Vân Bảng, không phải Kiếm Tông đệ tử chết hết, chỉ Kiếm Tông đệ tử chết hết, hai tông này đệ tử hiện tại rút thăm đánh vào một khối, cái kia chắc chắn là một hồi kịch liệt chiến đấu a. Bởi vì Quỷ Tông cùng Kiếm Tông là tuyệt đối sẽ không đối với đối phương hạ thủ lưu tình!

Nói đơn giản một chút chỉ Kiếm Tông đệ tử chỉ cần cùng Quỷ Tông đệ tử chiến đồng thời, vậy thì nhất định phải chết một phương.

Thời khắc này, cái khác trên võ đài luận võ đã không người nào nhìn, nhân làm căn bản tất cả mọi người đều vi xong rồi số chín luận võ dưới đài. Liền ngay cả Bách Hoa Cung người nổi tiếng nguyệt cùng với băng tuyết cung lạnh tâm đúng vậy là quan tâm số chín luận võ đài.

Tại ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp cùng Quỷ Tông Lý Tiên Quân nhảy lên luận võ đài, hai người cũng không có trực tiếp động thủ.

"Không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền gặp gỡ rồi!" Lý Tiên Quân nhìn Dương Diệp, cười nói.

Thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm xuất hiện ở trong tay, Dương Diệp nói: "Ta cũng không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền gặp gỡ, bất quá cũng được, đến đây đi, để chúng ta nhìn, ai có thể sống đến cuối cùng? Ai lại nằm khắp nơi này trên đài tỷ võ?" Đối với người trước mắt, Dương Diệp cùng hắn không có thù hận gì, thế nhưng bởi vì Tô Thanh Thi quan hệ, hắn không phải giết đối phương không thể, đương nhiên, đối phương cũng thị phi giết hắn không thể, nếu như vậy, cái kia giữa bọn họ liền nhất định chỉ có thể sống một cái rồi!

Thủ đoạn hơi động, chuôi này màu đen liêm đao xuất hiện ở Lý Tiên Quân trên tay, tiện tay vũ vụ, Lý Tiên Quân cười nói: "Ta cùng ngươi trong lúc đó bản không cái gì ân oán, thế nhưng đáng tiếc, ngươi ta tông môn nhưng là để chúng ta trở thành tử địa. Thực lực của ngươi không tệ, tính tình của ngươi ta cũng rất thưởng thức, thế nhưng ta không thể không giết ngươi, không phải vậy ta rất khó hướng về tông môn bàn giao, vì lẽ đó, ngày hôm nay ngươi nhất định phải tử!"

Dương Diệp nhún vai một cái, sau đó nhìn về phía trọng tài nói: "Có thể bắt đầu chưa?"

"Thi đấu chính thức bắt đầu!" Trọng tài lúc này tuyên bố.

Ngữ lạc, chỉ thấy trên đài Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân đồng thời biến mất ở tại chỗ, sau đó một đạo kim thiết giao mâu thanh tại trên đài tỷ võ vang vọng mà lên.

Thời khắc này, giữa trường mọi người lần thứ hai sôi trào, tông môn đệ tử trong lúc đó chiến đấu, này đúng là bọn họ chờ mong chiến đấu, lần này, sẽ không tại như mấy lần trước như vậy xuất hiện nghiêng về một bên. Lần này, bọn họ có thể xem cái sảng khoái tràn trề. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 243: Ác chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

243 chương: Ác chiến!

Nhìn trên đài Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân chiến đấu, dưới đài Mộ Dung Yêu trong mắt loé ra một vệt vẻ lo âu. Lý Tiên Quân thực lực nàng là tự mình lĩnh giáo qua, từ lúc trước Lý Tiên Quân còn có thể bình yên rời đi, nàng cũng đã biết, nàng đánh không lại Lý Tiên

Quân, phải nói nàng cùng Lý Tiên Quân sự chênh lệch còn có chút đại!

Mà đối với Dương Diệp thực lực, nàng chỉ là đại khái hiểu rõ Dương Diệp thực lực rất mạnh, thế nhưng đến tột cùng mạnh bao nhiêu, trong lòng nàng cũng không có để, vì lẽ đó, đối với Lý Tiên Quân cùng Dương Diệp chiến đấu, nàng trong lòng có chút thấp thỏm lo lắng.

Số chín luận võ dưới đài nơi nào đó, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt nhìn trên đài Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân, nói: "Lãnh Tâm Nhiên, ngươi tuyệt đối với hai người bọn họ ai sống ai chết?"

Đứng ở Văn Nhân Nguyệt bên cạnh Lãnh Tâm Nhiên trầm ngâm chốc lát, nói: "Hai người thực lực đều cường!"

Văn Nhân Nguyệt gật gật đầu, nói: "Ta cùng Dương Diệp từng giao thủ, thực lực của hắn rất mạnh, mà này Lý Tiên Quân, địa vị hắn nếu có thể tại cái kia lĩnh ngộ sát ý Tu La bên trên, nói vậy hắn cũng không phải cái gì kẻ tầm thường. Hai người hiện tại liền va vào nhau, trận chiến này có đánh!"

"Ngươi cùng Dương Diệp từng giao thủ?" Lãnh Tâm Nhiên hỏi.

Văn Nhân Nguyệt gật đầu nói: "Thực lực của hắn rất mạnh, cũng rất thần bí, ta không có tất thắng hắn nắm!"

Nghĩ đến lúc trước Dương Diệp thể hiện ra thực lực, Lãnh Tâm Nhiên tán thành gật gật đầu, sau đó không nói nữa, nhìn về phía trên lôi đài Dương Diệp, nàng nhưng là nhớ tới, Dương Diệp còn nợ nàng hai viên băng linh quả!

Tại hoàng cung trên thành tường, mọi người thấy không gặp địa phương, nhìn dưới đài Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân chiến đấu, Tô Thanh Thi trong con ngươi cũng là hiện lên vẻ lo âu. Mà tại nàng bên cạnh cách đó không xa Khô Cốt thì lại một mặt bình tĩnh, trên mặt mang theo ý cười nhàn nhạt, phảng phất Lý Tiên Quân tất thắng.

Vì thi đấu tính chất công bằng, vì lẽ đó tham gia Thanh Vân Bảng huyền giả sư môn trưởng bối đều không thể xuất hiện ở giữa sân, chỉ có thể đứng ở nơi này quan xem so tài, bởi vì đã từng liền đã xảy ra sư môn trưởng bối vì không để cho mình đệ tử bỏ mình, mà mạnh mẽ nhúng tay thi đấu sự tình. Vì lẽ đó, từ đó về sau, Đại Tần đế quốc liền đặc biệt vì là những này sư môn trưởng bối sắp xếp như thế cái địa phương!

"Ngọc hành huynh, ngươi Kiếm Tông này Dương Diệp thực lực, quả thật không tệ a, chỉ là cùng này Lý Tiên Quân so với, chung quy vẫn là kém một chút a, phải biết, này Lý Tiên Quân lúc này nhưng là đã Tiên Thiên cửu phẩm đỉnh cao a!" Nguyên Môn thanh vân nhìn trên đài tỷ võ Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân, cười nhạt nói.

Ngọc hành nhạt tiếng nói: "Thanh vân huynh hẳn là rõ ràng, đối với bọn hắn loại này yêu nghiệt tới nói, mấy phẩm cảnh giới chênh lệch, căn bản không coi là cái gì."

"Thật sao?" Thanh vân cười nhạt một tiếng, sau đó nói: "Vậy hãy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ, nhìn khóa này Thanh Vân Bảng, đến tột cùng là Kiếm Tông thắng, vẫn là Quỷ Tông thắng."

Ngọc hành không nói nữa, con ngươi nơi sâu xa cũng là lóe qua một vệt lo lắng, hắn không phải lo lắng sự sống còn, mà là lo lắng Dương Diệp nếu như thất bại, Kiếm Tông phải làm sao? Phải biết, lúc này Kiếm Tông thật sự cần phải có người xông vào ba mươi vị trí đầu, làm kiếm tông nhiều tranh thủ một ít thành thị tiêu chuẩn a. Không phải vậy, Kiếm Tông tương lai mấy năm tình cảnh đều sẽ lúng túng cực kỳ!

Một bên Khô Cốt tuy rằng sắc mặt bình tĩnh, thế nhưng lúc này trong lòng hắn cũng là không bình tĩnh. Tại thanh vân bên trong dãy núi, Quỷ Tông đã tổn thất Tu La cùng với một người đệ tử khác, vì lẽ đó, lúc này Lý Tiên Quân rất là trọng yếu. Nếu như Lý Tiên Quân thắng, kiếm kia tông tương lai năm nay đều sẽ càng ngày càng sa sút, đôi này: Chuyện này đối với Quỷ Tông tới nói, đương nhiên là một cái chuyện thật tốt!

Thế nhưng nếu như Lý Tiên Quân bại, cái kia tương lai mấy năm liền sẽ biến thành Quỷ Tông càng ngày càng sa sút, bởi vì lúc này Quỷ Tông dự thi chỉ có Lý Tiên Quân, nếu như Lý Tiên Quân thất bại, vậy thì mang ý nghĩa Quỷ Tông không chỉ có sẽ tổn thất một tên thiên tài siêu cấp, trong tương lai mấy năm, Quỷ Tông sẽ dường như bây giờ Kiếm Tông giống như vậy, ngoại môn không người!

Vì lẽ đó, mặc kệ là đối với Kiếm Tông vẫn là Quỷ Tông, trận chiến này đều cực kì trọng yếu, hai tông ai cũng không thua nổi!

"Bành!"

Trên đài tỷ võ, đột nhiên truyền ra một đạo nổ vang tiếng, sau đó Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân phân ra.

Cầm trong tay tử linh kiếm, nhìn đối diện Lý Tiên Quân, Dương Diệp sắc mặt hơi nghiêm nghị, không thể không nói, trước mắt cái này Lý Tiên Quân thực lực xác thực cường hãn, đối phương mặc kệ là chiến đấu phản ứng, vẫn là thực lực bản thân, đều cực kỳ cường hãn, đặc biệt Lý Tiên Quân trong tay này thanh quỷ dị màu đen liêm đao, làm cho hắn đều có chút kiêng kỵ, nếu như không phải tử linh kiếm đã từng là Đạo khí, e sợ lúc này tử linh kiếm đã bị này màu đen liêm đao cho phá huỷ!

Lúc này Lý Tiên Quân cũng là sắc mặt nghiêm túc, trên mặt tại không nửa điểm ý cười, cùng Dương Diệp giao thủ tới nay, hắn biết, cho tới nay, hắn thật giống hơi nhỏ nhìn trước mắt cái này lĩnh ngộ kiếm ý Dương Diệp. Bởi vì lúc trước Dương Diệp không sử dụng tới kiếm ý liền cùng hắn chiến cái lực lượng ngang nhau!

Khẽ thở ra một hơi, Lý Tiên Quân tiện tay vung lên, màu đen liêm đao cắt ra không khí, trực chỉ hướng về đối diện Dương Diệp, nói: "Sử dụng tới tất cả của ngươi bộ thực lực đi, không phải vậy ngươi liền không có cơ hội rồi!"

Dương Diệp không nói nhảm, chân phải đột nhiên đạp, mượn mặt đất truyền đến lực đạo, thân hình dường như một viên đạn pháo giống như vậy, quay về Lý Tiên Quân bắn mạnh tới, trên đường, thủ đoạn hơi động, một vệt kim quang lóe qua, một đạo kiếm khí màu vàng óng trước tiên bắn nhanh ra, trong nháy mắt đi tới Lý Tiên Quân trước!

Thấy kiếm khí màu vàng óng bắn nhanh mà đến, Lý Tiên Quân lạnh rên một tiếng, trong tay màu đen liêm đao nhẹ nhàng vạch một cái, chỉ nghe 'Xì' một tiếng, Dương Diệp luồng kiếm khí màu vàng óng kia trong nháy mắt bị chia ra làm hai. Nhưng mà đúng vào lúc này, Lý Tiên Quân đột nhiên biến sắc mặt, sau đó tay oản xoay một cái, trong tay màu đen liêm đao hướng trước mặt chặn lại!

"Coong!"

Lý Tiên Quân màu đen liêm đao mới vừa che ở trước mặt, Dương Diệp trong tay tử linh kiếm chính là đánh vào hắn liêm đao bên trên, sức mạnh khổng lồ làm cho Lý Tiên Quân thân thể nhất thời hướng lùi lại mấy bước.

Một chiêu kiếm đẩy lùi Lý Tiên Quân, Dương Diệp không có ngừng tay, Tật phong bộ phát huy ra, lần thứ hai trong nháy mắt đi tới Lý Tiên Quân trước, sau đó tay oản xoay một cái, tử linh kiếm nhanh chóng vung vẩy lên.

Dương Diệp kiếm tốc không có Mộ Dung Yêu như vậy nhanh, thế nhưng Mộ Dung Yêu sức mạnh nhưng là không có Dương Diệp lớn như vậy, Dương Diệp mỗi một kiếm bổ vào Lý Tiên Quân liêm đao bên trên, giữa trường đều sẽ vang lên một đạo tiếng nổ lớn, sau đó Lý Tiên Quân chính là sẽ hướng sau liền lùi lại vài bước.

Lúc này Dương Diệp công kích dường như mưa to gió lớn giống như vậy, đem Lý Tiên Quân gắt gao đè lên, nhìn thấy mọi người dưới đài khiếp sợ cực kỳ.

"Sức mạnh thật lớn!"

Nhìn Dương Diệp mỗi một kiếm đều sẽ Lý Tiên Quân chấn động rút lui, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên có chút cả kinh nói.

Tại nàng bên cạnh Văn Nhân Nguyệt tán thành gật gật đầu, Dương Diệp sức mạnh nàng lúc trước là lĩnh giáo qua, nhưng này thì Dương Diệp sức mạnh cũng không có phát hiện tại cường hãn như thế, hiển nhiên, tại thanh vân bên trong dãy núi, Dương Diệp sức mạnh thân thể khẳng định lại tăng lên.

Lôi đài số một bên này, tần thản nhiên hướng số chín võ đài liếc mắt nhìn, sau đó chính là đóng lại hai mắt, không đang quan sát. Đối với hắn mà nói, hắn đối thủ là nguyên đồng, những người khác, có thể làm cho hắn nhìn thẳng vào cũng chỉ có Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung hai nữ. Trước mắt cái này Dương Diệp cùng Quỷ Tông Lý Tiên Quân ở trong mắt người khác hay là toán không sai, nhưng ở hắn tần thản nhiên trong mắt, như trước vẫn còn có chút không đáng chú ý!

"Không nghĩ tới này Dương Diệp lại cường hãn như vậy, có thể đem Lý Tiên Quân đè lên đánh!" Luận võ dưới đài, có huyền giả cả kinh nói.

"Hiện tại chỉ là nóng người mà thôi, chân chính trò hay còn ở phía sau, chúng ta mỏi mắt mong chờ đi, nhìn lần này là Kiếm Tông bại, vẫn là Quỷ Tông bại!"

"..."

Số chín trên đài tỷ võ, Lý Tiên Quân đã lùi tới luận võ đài biên giới chỗ, nếu như tại lùi mấy trượng, vậy hắn cũng chỉ có thể chịu thua. Hắn đương nhiên sẽ không như vậy liền chịu thua!

"Bành!"

Lại bị Dương Diệp một chiêu kiếm chấn động lui lại mấy bước, mà ngay khi Dương Diệp lần thứ hai đi tới Lý Tiên Quân trước mặt thì, Lý Tiên Quân nhưng là không có tại dùng trong tay liêm đao đón đỡ, mà là quát khẽ một tiếng: "Huyết ảnh bộ!"

Ngữ lạc, Lý Tiên Quân thân thể đột nhiên biến mất ở tại chỗ, hướng bên phải hoành thiểm một trượng khoảng cách, sau đó tay bên trong liêm đao, mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng hướng về Dương Diệp đầu câu quá khứ.

Cảm thụ liêm đao kéo tới, Dương Diệp sắc mặt bất biến, bước chân một sai, tránh thoát này một liêm đao, sau đó tay bên trong tử linh kiếm quay về Lý Tiên Quân bụng hoành tước mà ra. Vậy mà lúc này Lý Tiên Quân nhưng là lần thứ hai quỷ dị mà biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp bên trái, sau đó liêm đao đột ngột đi tới Dương Diệp trên đầu phương.

Lần này, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, đối phương thân pháp này thật quỷ dị, không kịp muốn cái khác, lập tức trong tay tử linh hoành chặn mà tiến lên!

"Coong!"

Giữa trường lại vang lên một đạo kim thiết giao mâu thanh.

Ngăn trở Lý Tiên Quân liêm đao đồng thời, Dương Diệp tay trái vẫn chưa kiếm chỉ, nhẹ nhàng hơi động, một đạo kiếm khí màu vàng óng nhất thời quay về Lý Tiên Quân bắn nhanh ra.

Lý Tiên Quân biến sắc mặt, thân hình lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, kiếm khí màu vàng óng tự hắn vai trái nơi xuyên thủng qua.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường nhiều tiếng hô kinh ngạc!

Mà đứng ở cửa thành trên lầu Khô Cốt thì lại sắc mặt trầm xuống, hắn không nghĩ tới, Lý Tiên Quân lại sẽ trước tiên bị thương, bất quá cũng còn tốt, này cũng không nguy hiểm đến tính mạng, chỉ là này Dương Diệp tựa hồ thật sự không giống chính mình trước đây nghĩ tới như vậy nhược a!

Một bên Tô Thanh Thi cùng ngọc hành nhưng là vui vẻ, Lý Tiên Quân bị thương, để bọn họ nhìn thấy thắng lợi hi vọng..

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 244: Kiếm ý đối sát ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

244 chương: Kiếm ý đối sát ý!

Chỉ tay kích thương Lý Tiên Quân, Dương Diệp thừa thắng xông lên, thân hình hơi động, mang theo một đạo tàn ảnh hướng về Lý Tiên Quân bắn mạnh tới.

Mà đang lúc này, Lý Tiên Quân đột nhiên ngẩng đầu, sắc mặt dữ tợn mà nhìn Dương Diệp, sau đó một tiếng gầm lên, cầm trong tay màu đen liêm đao đột nhiên chém ngang mà ra, một đạo màu máu quang hồ tự liêm đao đỉnh bắn nhanh ra.

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, giơ kiếm một đương.

"Coong!"

Tử linh kiếm kịch liệt run lên, Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui chừng hai mươi bộ.

Lý Tiên Quân cầm trong tay màu đen liêm đao chậm rãi hướng đi Dương Diệp, liêm đao bên trên, từng sợi từng sợi hắc khí không ngừng tái hiện ra, cái kia liêm đao đỉnh lưỡi dao gió bộ phận tơ máu, càng là quỷ dị mà nhanh chóng lưu chuyển lên. Mà tại Lý Tiên Quân quanh thân cũng là quỷ dị mà hiện ra một luồng hắc khí, lúc này Lý Tiên Quân, liền phảng phất là từ Địa ngục nơi sâu xa mà đến!

Nhìn thấy tình cảnh này, hoàng cung trên thành tường Khô Cốt thở phào nhẹ nhõm, thấp giọng nói: "Rốt cục quyết tâm a!"

Nhìn Lý Tiên Quân, Dương Diệp sắc mặt nghiêm túc lên, bởi vì lúc này hắn chính là cảm nhận được một luồng vô hình sát khí quay về hắn phả vào mặt, loại kia sát khí, làm cho hắn cả người cực kỳ không khỏe.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp cũng không ở lưu thủ, kiếm ý dâng trào ra, kiếm ý sau khi xuất hiện, cái kia cỗ sát khí nhất thời biến mất không còn tăm hơi, cùng lúc đó, dưới đáy mọi người phàm là có đeo trường kiếm huyền giả, đều là cảm nhận được trường kiếm trong tay run rẩy kịch liệt lên, dường như muốn tránh thoát vỏ kiếm, phóng lên trời!

Khi (làm) phát hiện tình cảnh này thì, dưới đáy tất cả xôn xao.

"Là kiếm ý, lại là kiếm ý, này Dương Diệp lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý!"

"Không nghĩ tới hắn lại lĩnh ngộ trong truyền thuyết kiếm ý, chẳng trách hắn lớn lối như thế, hóa ra là lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm ý a..."

"Kiếm Tông thật giống ngoại trừ cái thứ ở trong truyền thuyết Túy đạo nhân ở ngoài, còn không có bất kỳ người nào lĩnh ngộ kiếm ý chứ? Này Dương Diệp ẩn giấu thật sâu a!"

"Đúng đấy, lần này Quỷ Tông Lý Tiên Quân gặp nguy hiểm, tuy rằng thực lực của hắn cực kỳ cường hãn, nhưng thì lại làm sao là lĩnh ngộ kiếm ý Dương Diệp đối thủ? Xem ra chỉ có Băng Tuyết Cung Văn Nhân Nguyệt cùng Bách Hoa Cung Lãnh Tâm Nhiên, còn có Đại Tần đế quốc tần thản nhiên có thể chiến thắng cái này Dương Diệp a!"

Luận võ dưới đài nơi nào đó, Lãnh Tâm Nhiên nhìn Văn Nhân Nguyệt một chút, nói: "Ngươi sớm biết hắn lĩnh ngộ kiếm ý?"

Văn Nhân Nguyệt khẽ gật đầu, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Còn xa không chỉ dừng lại tại đây đây!"

Đọc❊truyện cùng http://truy

En c uatui.Net Nghe vậy, Lãnh Tâm Nhiên hơi thay đổi sắc mặt.

Hoàng cung trên thành tường, Quỷ Tông Khô Cốt cùng Bách Hoa Cung thải phượng hai người cũng là hơi thay đổi sắc mặt, đồng thời hai trong mắt người cũng là không hẹn mà cùng lóe qua một vệt hàn quang. Đặc biệt thải phượng, cái kia trong mắt lạnh lẽo sát ý, căn bản không hơn nữa che giấu.

Lĩnh ngộ kiếm ý thiếu niên thiên tài, tương lai ở một trình độ nào đó là đã có thể uy hiếp Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung!

Tại Dương Diệp sử dụng tới kiếm ý thì, số một luận võ đài bên này tần thản nhiên mở hai mắt ra, hướng Dương Diệp bên này liếc mắt nhìn, sau đó nhưng là lại nhắm lại hai mắt, chỉ là kiếm ý một tầng mà thôi, còn chưa đủ tư cách để hắn coi trọng!

Trên đài tỷ võ, cảm thụ bị một luồng sức mạnh vô hình áp chế ràng buộc, Lý Tiên Quân sắc mặt dữ tợn nói: "Ngươi dĩ vãng liền ngươi lĩnh ngộ ý cảnh?" Ngữ lạc, Lý Tiên Quân hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó một nguồn sức mạnh vô hình giống như là thuỷ triều dâng trào ra, trong nháy mắt trung hoà Dương Diệp kiếm ý!

Mà cùng lúc đó, luận võ dưới đài cách đến gần mấy người nhất thời không kìm lòng được hướng sau thối lui, bởi vì cái kia sát ý thực sự là quá mức khủng bố, để cho bọn họ tại trong nháy mắt đó suýt chút nữa lạc lối chính mình thần trí!

"Là sát ý!" Dưới đài, có người kinh ngạc thốt lên.

"Đúng là sát ý, không nghĩ tới Quỷ Tông lại có hai người lĩnh ngộ sát ý, nhưng đáng tiếc cái kia Tu La chết ở thanh vân sơn mạch, không phải vậy này Quỷ Tông là muốn quật khởi a!"

"Ha ha, những này có trò hay nhìn, sát ý đối với kiếm ý, ngẫm lại liền làm người hưng phấn a!"

"Đúng đấy, hiếm thấy trò hay, đến tột cùng là sát ý cường vẫn là kiếm ý cường đây?"

"..."

Khi (làm) Lý Tiên Quân thể hiện ra sát ý sau, luận võ dưới đài lần thứ hai sôi trào, kiếm ý đối sát ý, này không thể nghi ngờ là đệ nhị so với hiện tại tối làm người chờ mong cùng kích động lòng người một cuộc tỷ thí.

Văn Nhân Nguyệt cùng Lãnh Tâm Nhiên nhìn nhau một chút, hai trong mắt người đều là hiện lên một vệt bất ngờ, hiển nhiên, các nàng cũng không nghĩ tới này Lý Tiên Quân lại cũng lĩnh ngộ sát ý. Nói cách khác, Quỷ Tông lần này có hai người lĩnh ngộ sát ý, mà nếu như cái kia Tu La bất tử, trong tương lai, Quỷ Tông thế hệ tuổi trẻ vậy tuyệt đối là ổn ép Kiếm Tông thế hệ tuổi trẻ!

Đương nhiên, nếu như những trận chiến đấu tiếp theo Dương Diệp bại, tương lai một quãng thời gian rất dài bên trong, Kiếm Tông đều sẽ sẽ bị Quỷ Tông ổn đè lên, tương tự, nếu như Lý Tiên Quân bại, cái kia tương lai Quỷ Tông liền đem sẽ bị Kiếm Tông đè lên. Vì lẽ đó, nói Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân chiến đấu quan hệ Quỷ Tông cùng Kiếm Tông tương lai cũng không quá đáng!

Lúc này hoàng cung trên thành tường Kiếm Tông ngọc hành, Tô Thanh Thi, còn có Quỷ Tông Khô Cốt sắc mặt đều là nghiêm nghị, bởi vì mặc kệ đối với cái nào một tông, trận chiến đấu này đều cực kì trọng yếu! Hai tông lúc này đều là không thua nổi! Đặc biệt Quỷ Tông, bởi vì một khi thua, vậy thì tuyệt đối là tử, mà một khi chết rồi, vậy thì đại biểu Quỷ Tông lần này cũng lại không ai có thể xông vào ba mươi vị trí đầu!

Không ai xông vào ba mươi vị trí đầu, tương lai mấy năm, Quỷ Tông tình cảnh đều sẽ trở nên cực kỳ gay go!

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp nhìn Lý Tiên Quân, sắc mặt bình tĩnh, lúc trước Lý Tiên Quân sử dụng tới sát ý, hắn chỉ là hơi hơi bất ngờ một thoáng chính là thoải mái. Cho tới nay, Lý Tiên Quân địa vị đều tại cái kia Tu La bên trên, vì lẽ đó có lẽ là trước, hắn cũng đã suy đoán này Lý Tiên Quân vô cùng có khả năng đã lĩnh ngộ sát ý, đúng như dự đoán!

Lý Tiên Quân chậm rãi hướng đi Dương Diệp, vừa tẩu biên nói: "Cho tới nay, chính ta đều cho là mình không có đánh giá thấp ngươi, thế nhưng ta sai rồi, cho tới nay, ta đều đánh giá thấp ngươi, vì lẽ đó lúc trước ta trả giá đánh đổi. Thế nhưng hiện tại, ta sẽ không tại đánh giá thấp ngươi rồi!"

Nói xong, Lý Tiên Quân thân hình 'Xì' một tiếng biến mất ở tại chỗ, quỷ dị mà xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó liêm đao mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, hướng về Dương Diệp lồng ngực câu quá khứ, tốc độ nhanh chóng, làm cho ở đây rất nhiều huyền giả đều không thể thấy rõ Lý Tiên Quân là làm sao động tác!

Mà đang lúc này, Dương Diệp làm một cái để vô số người đều vì thế mà khiếp sợ cùng không rõ cử động!

Dương Diệp không có né tránh, cũng không có đón đỡ, mà là thủ đoạn hơi động, trong tay tử linh kiếm quay về Lý Tiên Quân lồng ngực thẳng tắp đâm tới!

Lấy mạng đổi mạng?

Nhìn thấy tình cảnh này, vô số người vì đó không rõ, liền ngay cả trên thành tường Khô Cốt, cùng với thanh vân bọn người là nhíu mày, không biết Dương Diệp vì sao phải làm như vậy!

Chỉ có Tô Thanh Thi rõ ràng Dương Diệp tại sao muốn làm như thế, bởi vì chỉ có nàng biết Dương Diệp thân thể là có thể so với vương giai huyền thú, tuy rằng như vậy, thế nhưng trong mắt nàng vẫn là hiện ra một vệt lo lắng!

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Lý Tiên Quân lông mày trong nháy mắt cau lên đến, lẽ nào Dương Diệp đúng là muốn cùng hắn lấy mạng đổi mạng? Chỉ là Dương Diệp tại sao muốn làm như thế? Vẫn là nói hắn có cái gì không muốn người biết dưới nền đất bài? Thời khắc này, vô số ý nghĩ như điện ánh lửa thạch giống như tại Lý Tiên Quân trong đầu chợt lóe lên.

Tuy rằng lúc này hắn phi thường nghi hoặc, thế nhưng hắn đã không cách nào thu chiêu, bởi vì hai người thực sự quá gần rồi.

Tại vô số người không rõ trong ánh mắt, Dương Diệp kiếm cùng Lý Tiên Quân màu đen liêm đao cùng song phương trước ngực đến rồi một cái thân mật tiếp xúc.

Khi (làm) Lý Tiên Quân màu đen liêm đao mới vừa tiếp xúc được Dương Diệp thân thể thì, Lý Tiên Quân sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, sau đó lập tức phẫn nộ quát: "Huyết ảnh độn!"

Ngữ lạc, Lý Tiên Quân thân thể quỷ dị mà biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở xa xa mười trượng ở ngoài.

Mà lúc này, một vòi máu tươi tự Lý Tiên Quân khóe miệng tràn ra chảy máu, không chỉ có như vậy, tại Lý Tiên Quân trước ngực, một cái kiếm động xuất hiện ở nơi đó, máu tươi không ngừng tự trong đó chậm rãi chảy ra.

Mà trái lại Dương Diệp, Dương Diệp trước ngực chỉ là phá một điểm quần áo, từ phá quần áo xem đi vào, Dương Diệp da dẻ bên trên chỉ là xuất hiện một đạo vết máu mà thôi.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường rất nhiều huyền giả lơ ngơ, rất là nghi hoặc không rõ!

"Cơ thể hắn lại tăng cường rồi!" Dưới đài, Văn Nhân Nguyệt nhìn trên đài Dương Diệp, trầm giọng nói.

Đúng, giữa trường ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, rất nhiều người căn bản là không có cách thấy rõ vừa nãy có một màn, vậy thì là tại Lý Tiên Quân liêm đao tiếp xúc được Dương Diệp thân thể thì, Lý Tiên Quân liêm đao chính là tại không cách nào tại tiến một bước, mà Dương Diệp kiếm nhưng là trực tiếp đâm thủng Lý Tiên Quân da dẻ, hướng về Lý Tiên Quân trái tim đâm thẳng tới!

Nếu như không phải Lý Tiên Quân phản ứng rất nhanh, vội vã sử dụng tới Quỷ Tông giai trung cấp thân pháp huyền kỹ huyết ảnh độn, lúc này Lý Tiên Quân e sợ đã là một bộ thi thể rồi! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 245: Kịch liệt chiến đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

245 chương: Kịch liệt chiến đấu!

"Không sai thân thể phòng ngự, chẳng trách lúc trước có thể tiếp ta một quyền mà bất tử không thương, thú vị!" Trên thành tường, chẳng biết lúc nào Nguyên Đồng xuất hiện ở thanh vân phía sau, nhìn giữa trường Dương Diệp, Nguyên Đồng nhạt thanh cười nói.

"Ngươi cùng hắn từng giao thủ?" Thanh vân nhìn Nguyên Đồng một chút, hỏi.

Nguyên Đồng gật gật đầu, cười nói: "Vân lão đừng lo, cho dù hắn lĩnh ngộ kiếm ý, thân thể có thể so với vương giai huyền thú, hắn cũng nhất định là của ta đá đạp chân!" Trong giọng nói, lộ ra sự tự tin mạnh mẽ.

Nghe vậy, thanh vân gật gật đầu. Đối với Nguyên Đồng thực lực chân thật, hắn bao nhiêu là rõ ràng một ít, tuy rằng Dương Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, thân thể có thể so với vương giai huyền thú, thế nhưng, dường như Nguyên Đồng từng nói, hắn chung quy chỉ có thể là Nguyên Đồng đá đạp chân. Ngoại trừ Dương Diệp, dưới đáy mọi người làm sao không phải là đây?

Có thể nói, nam vực tương lai ngàn năm, nhất định là Nguyên Đồng sân khấu, cũng là Nguyên Môn sân khấu!

Trên đài tỷ võ, Lý Tiên Quân lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, hai mắt híp lại, trầm giọng nói: "Có thể so với vương giai huyền thú thân thể phòng ngự, ta thực sự là lại một lần đánh giá thấp ngươi a!" Dương Diệp thực lực, hắn vẫn cảm thấy với hắn sư đệ, cũng chính là cái kia chết đi Tu La gần như, nhưng mà vài lần giao thủ hạ xuống, hắn phát hiện, trước mắt cái này trước đây bị hắn coi trọng người thực lực còn vượt xa suy đoán của hắn a!

Dương Diệp chậm rãi hướng đi Lý Tiên Quân, nói: "Ngươi vẫn tại đánh giá thấp ta, bao quát hiện tại, ngươi vẫn là ở đánh giá thấp ta, không phải sao?"

"Ồ?" Lý Tiên Quân lông mày nhíu lại, nói: "Xem ra ngươi còn có càng mạnh mẽ hơn lá bài tẩy, ta ngược lại thật sự là muốn mở mang."

Dương Diệp không nói gì, Tật phong bộ triển khai mà ra, tại Tật phong bộ cùng tật phong ngoa gia trì dưới, Dương Diệp tốc độ trong nháy mắt đạt đến cực hạn, thân hình tại tại chỗ để lại một chuỗi tàn ảnh, mà bản thể nhưng là trong nháy mắt đi tới Lý Tiên Quân trước, sau đó tay bên trong tử linh kiếm dường như cuồng phong mưa rào bình thường hướng về Lý Tiên Quân mãnh phách mà đi.

Hắn rất muốn sử dụng tới toàn bộ thực lực để giải quyết Lý Tiên Quân, thế nhưng hắn không thể, bởi vì mặt sau còn có so với Lý Tiên Quân càng thêm kẻ địch mạnh mẽ, nếu như hắn hiện tại bại lộ toàn bộ lá bài tẩy, vậy sau này chiến đấu, hắn hội chiến càng ngày càng gian nan, bởi vì người ta đều sẽ phòng bị hắn. Hắn muốn, chỉ Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên, Nguyên Môn Nguyên Đồng, còn có cái kia Nhị Cung hai nữ xem thường hắn!

Chỉ có bọn họ xem thường hắn, hắn Dương Diệp đoạt Thanh Vân Bảng đệ nhất cơ hội mới càng lớn! Ngược lại, nếu như những người này đều coi trọng hắn, vậy hắn những trận chiến đấu tiếp theo đều sẽ càng ngày càng gian nan!

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân ngươi tới ta đi, hai người tốc độ xuất thủ, làm cho dưới đáy vô số người xem chính là trợn mắt ngoác mồm, bởi vì vô số người căn bản là không thấy rõ hai người ra tay, trên đài tỷ võ, chỉ có không ngừng kim thiết giao mâu thanh đang vang lên!

Sau một canh giờ, Lý Tiên Quân y phục trên người đã rách rách rưới rưới, tại Lý Tiên Quân trên người, xuất hiện vô số đạo lít nha lít nhít vết kiếm, mà trái lại Dương Diệp, Dương Diệp quần áo tuy rằng cũng rách rách rưới rưới, thế nhưng trên người hắn nhưng là không có cái gì vết thương. Hiển nhiên, giao thủ một canh giờ tới nay, Dương Diệp là chiếm cứ thượng phong!

Dương Diệp đấu pháp là có chút vô lại, đúng, hắn hiện tại là hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, cùng Lý Tiên Quân là lấy thương đổi thương. Lý Tiên Quân thân thể phòng ngự nào có hắn cường hãn? Vì lẽ đó chiến hạ xuống, Lý Tiên Quân là toàn thân thương, mà hắn nhưng là hoàn hảo vô khuyết!

Nhìn trên đài Dương Diệp, dưới đáy vô số huyền giả, đặc biệt số chín võ đài những kia huyền giả đều là lộ ra vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì Dương Diệp cái kia thân thể phòng ngự thực sự là quá khủng bố một điểm, Quỷ Tông Lý Tiên Quân trong tay này thanh liêm đao chí ít là địa giai huyền bảo, nhưng mà tại sát ý gia trì dưới cũng không thể phá tan Dương Diệp da dẻ, nếu như bọn họ cùng Dương Diệp gặp phải, Dương Diệp chỉ đứng cho bọn họ giết, bọn họ cũng không nhất định có thể giết tử a!

"Bành!"

Trường kiếm cùng liêm đao tương giao, Lý Tiên Quân cùng Dương Diệp nhất thời phân ra.

Cảm thụ khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều đang chảy máu, Lý Tiên Quân hít sâu một hơi, sau đó trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, màu đen liêm đao chậm rãi giơ lên, diêu quay về Dương Diệp, nói: "Gặp phải ngươi, ta phạm vào rất nhiều sai lầm, thế nhưng hiện tại ta bảo đảm, tuyệt đối sẽ không tại phạm rồi!" Dứt lời, Lý Tiên Quân hai mắt khép hờ, cùng lúc đó, vô số cỗ hắc khí bỗng dưng mà xuống, trong nháy mắt đem Lý Tiên Quân bao phủ lại, mà tại những hắc khí này bên trong, còn có vô số điều tơ máu nhanh chóng lưu chuyển, quỷ dị cực kỳ!

Lúc này Lý Tiên Quân là cực kỳ uất ức, bởi vì cùng Dương Diệp giao thủ lâu như thế, hắn không chỉ có trước tiên bị thương, hơn nữa còn bị Dương Diệp vững vàng áp chế, điều này làm cho thân là Quỷ Tông thế hệ tuổi trẻ nhân vật có tiếng tăm hắn làm sao chịu đựng? Vì lẽ đó hắn không chuẩn bị tại lưu thủ rồi!

"Đây chính là Quỷ Tông địa giai trung giai huyền kỹ: Sát Khí Thao Thiên sao?" Hoàng cung trên thành tường, thanh vân nhìn về phía Quỷ Tông Khô Cốt, hỏi.

Nghe vậy, Kiếm Tông ngọc hành cùng Tô Thanh Thi biến sắc mặt, 'Sát Khí Thao Thiên', cái môn này huyền kỹ bọn họ đương nhiên là biết đến. Đây là Quỷ Tông rất nổi danh một môn huyền kỹ, đã từng vô số Kiếm Tông đệ tử chỉ chết ở cái môn này huyền kỹ bên trong. Hai người lúc này đều là lộ ra vẻ lo âu, nhân vì muốn tốt cho Kiếm Tông như không có đã cho Dương Diệp cái gì địa giai huyền kỹ....

Nói cách khác, Dương Diệp lấy cái gì đến đối kháng cái này địa giai trung giai huyền kỹ?

Khô Cốt trên mặt lần đầu lộ ra một vệt nụ cười, nói: "Này địa giai trung giai huyền kỹ tổng cộng chia làm chín tầng, mà tiên quân đã tu luyện tới tầng thứ bảy, thêm vào một ít bí pháp, hắn có thể mang cái môn này địa giai huyền kỹ uy lực phát huy ra tám phần mười uy lực. Tám phần mười uy lực đối phó một cái chỉ lĩnh ngộ một tầng kiếm ý người, ha ha..."

Nghe được Khô Cốt, Tô Thanh Thi trong mắt lo lắng càng nồng rồi!

Mà Bách Hoa Cung thải phượng nhưng là khóe miệng nổi lên cười gằn, nàng tự nhiên là không hy vọng Dương Diệp thắng lợi sống sót, như bây giờ tốt nhất rồi! Đương nhiên, cho dù Dương Diệp không chết ở Lý Tiên Quân trong tay, cũng sẽ chết ở Văn Nhân Nguyệt, hoặc là Nguyên Đồng cùng với Tần Du Nhiên trong tay. Đối với nàng mà nói, Dương Diệp chết sớm một chút, đó là càng được rồi hơn!

Trên đài tỷ võ, quay chung quanh Lý Tiên Quân hắc khí càng ngày càng nhiều, càng ngày càng đậm, không tới mấy tức thời gian, toàn bộ trên đài tỷ võ không chỉ bị vô số hắc khí cho vây quanh, trong đó vô số điều dường như giun tơ máu tại hắc khí kia bên trong không ngừng qua lại, cực kỳ quỷ dị.

Dưới đài vô số huyền giả đã hướng lùi về sau chí ít chừng mười trượng, bởi vì cái kia trên đài tỷ võ ngập trời sát khí tỏa ra khí thế khủng bố để cho bọn họ vì đó sợ hãi cùng sợ hãi.

Nhìn cái kia như thế giới tận thế cảnh tượng, Dương Diệp sắc mặt nghiêm túc, hai mắt vi híp lại, địa giai huyền kỹ uy lực hắn là rõ ràng biết đến, trước mắt cái này Lý Tiên Quân lúc này triển khai huyền kỹ thấp nhất đều là địa giai hạ phẩm, thậm chí là địa giai trung phẩm. Không chỉ có như vậy, hắc khí kia bên trong những kia màu đỏ tơ máu càng làm cho cho hắn đều có chút khiếp đảm.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí cũng là điên cuồng dũng chuyển động, vào giờ phút này, hắn không thể tại dùng thân thể đi ngạnh hám, bởi vì địa giai huyền kỹ đã có thể phá hoại cơ thể hắn. Càng khỏi nói trước mắt cái này địa giai huyền kỹ còn có cái kia sát ý tại gia trì, phải biết, sát ý gia trì dưới địa giai huyền kỹ uy lực, vậy cũng là cực kỳ khủng bố!

Theo trong cơ thể huyền khí không ngừng phun trào, Dương Diệp trong tay tử linh kiếm đột nhiên bùng nổ ra một đạo lóe sáng kim quang, sau đó một đạo lanh lảnh kiếm reo tiếng ở giữa sân vang vọng mà lên, từng đạo từng đạo ánh kiếm tự Dương Diệp tử linh kiếm trên thân kiếm không ngừng co duỗi thoáng hiện, ngẫu nhiên tỷ lệ ánh kiếm bắn nhanh ra, đánh vào cứng rắn trên mặt đất, mặt đất chính là sẽ xuất hiện vài đạo đen kịt sâu không thấy đáy hố đen!

"Hắn đây là cái gì kiếm kỹ?" Hoàng cung trên tường thành, thanh vân cau mày hỏi.

Sau người Nguyên Đồng lắc lắc đầu, nói: "Kiếm Tông tựa hồ không có loại này kiếm kỹ!"

Nghe được lời của hai người, một bên Bách Hoa Cung cùng Quỷ Tông còn có Băng Tuyết Cung mấy người đồng thời nhìn về phía Kiếm Tông ngọc hành cùng Tô Thanh Thi. Đối với Dương Diệp muốn lấy cái gì kiếm kỹ đến đối kháng Quỷ Tông Lý Tiên Quân, bọn họ cũng là hiếu kì. Dù sao Kiếm Tông kiếm kỹ nhưng là nghe tên thiên hạ!

Thấy mọi người nhìn về phía mình, ngọc hành cười khổ lắc lắc đầu, Kiếm Tông thật giống chưa bao giờ đã dạy Dương Diệp cái gì cao cấp kiếm kỹ, vì lẽ đó, lúc này hắn cũng phi thường hiếu kỳ, Dương Diệp muốn lấy cái gì kiếm kỹ đến đối kháng này Quỷ Tông Lý Tiên Quân! Phải biết, Lý Tiên Quân triển khai nhưng là địa giai trung phẩm huyền kỹ a, bình thường huyền kỹ phải như thế nào chống đối?

Không chỉ có hoàng cung trên tường thành, vô số người đều nhìn phía Dương Diệp, muốn nhìn một chút Dương Diệp muốn sử dụng tới cái gì kinh thiên động địa kiếm kỹ!

Mà tại vô số người nhìn kỹ, Dương Diệp nhưng là hai mắt chậm rãi bế lên, chỉ có trong tay tử linh kiếm đang không ngừng rung động kịch liệt.

Nhìn thấy tình cảnh này, vô số người sững sờ, Dương Diệp đây là muốn tìm đường chết sao?

Mà đang lúc này, trên đài tỷ võ Lý Tiên Quân nhưng là hướng về Dương Diệp phương hướng đi rồi một bước, nhìn Dương Diệp, bị hắc khí bao phủ Lý Tiên Quân sắc mặt dữ tợn, mỗi một khắc, Lý Tiên Quân trong cơ thể huyền khí giống như là thuỷ triều tuôn ra, sau đó tay phải giơ lên, trong tay liêm đao nhanh chóng nhanh chóng xoay tròn lên, theo liêm đao nhanh chóng xoay tròn, Lý Tiên Quân trong tay màu đen liêm đao lưỡi dao gió nơi cái kia vài sợi tơ máu trước tiên hướng về Dương Diệp kích bắn tới!

Tơ máu tốc độ cực nhanh, như chớp giật, giữa trường mọi người căn bản không nhìn thấy cái kia tơ máu quỹ tích, chỉ nghe một trận sắc bén chói tai thanh!

Cảm thụ tơ máu bắn nhanh mà đến, Dương Diệp không có mở hai mắt ra, mà là một tay cầm kiếm quay về phía trước chỉ vừa bổ, một đạo kiếm khí màu vàng óng bắn nhanh ra, tại kiếm ý gia trì dưới kiếm khí màu vàng óng cực kỳ ác liệt, tốc độ cực nhanh, sắp tới giữa trường mọi người chỉ thấy được một luồng ánh kiếm lóe qua!

"Ầm!"

Trên đài tỷ võ, đột ngột truyền ra một đạo năng lượng tiếng nổ lớn, sau đó một luồng vô hình sóng khí đột nhiên hướng bốn phía khuếch tán ra, sóng khí chỗ đi qua, luận võ bãi đất cao diện trong nháy mắt rạn nứt, từng cái từng cái to bằng cánh tay vết nứt hướng về bốn phía cấp tốc lan tràn ra.

Nhìn thấy tình cảnh này, luận võ mọi người dưới đài lộ ra vẻ kinh hãi, uy lực này, thực sự là quá khủng bố, bằng vào này cỗ sóng khí, cũng đã đủ để giết chết trong bọn họ rất nhiều người rồi!

Thời khắc này, vô số người kinh ngạc trong lòng!

Thấy máu tia bị Dương Diệp kiếm khí nổ nát, Lý Tiên Quân sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, sau đó một tiếng gầm lên, "Đi!"

Dứt lời, chỉ thấy trên người hắn, cùng với trên đài tỷ võ vô số đạo hắc khí nhất thời nhanh chóng hội tụ ở cùng nhau, hình thành một cái lớn vô cùng cự mãng, do hắc khí hình thành cự mãng hình thể lớn vô cùng, đem toàn bộ luận võ đài đều bao trùm, vô số hắc khí tự màu đen cự mãng bên trong không ngừng hướng về bốn phía dâng trào ra, tại hắc khí kia che ngợp bầu trời bao phủ xuống, mọi người nhất thời kinh hồn bạt vía, như thân ở tận thế.

Ps: Đầu tiên, cảm tạ tử y khen thưởng, ta có đại hiệp rồi! Trở lại, ta phải nói thanh xin lỗi, bởi vì bắt đầu từ hôm nay, ta mỗi ngày chỉ có thể chương mới một chương. Tả tới đây, ta đầu không đủ dùng, bởi vì quá nhiều người vật ra trận, còn có Dương Diệp cùng những thế lực kia cùng Đại Tần đế quốc trong lúc đó những kia sự việc để ta rất ngổn ngang, thêm vào thời gian ít, dẫn đến ta hiện tại mỗi tả một chương, ta đều nếu muốn rất lâu, sau đó làm theo mới có thể mở bắt đầu gõ chữ....

Đối với này, thanh loan chỉ có thể nói xin lỗi, phi thường xin lỗi.... Đặc biệt tử y còn khen thưởng..... Còn có lần trước ta nói thêm chương, không chỉ có không có thêm chương, trái lại còn thiếu càng... Đúng là không đất dung thân, thế nhưng muốn ta dùng sức tưới, không tả tình tiết, lại thật sự làm không được... Dùng sức tưới, tả chút không cần quá phí đầu óc phí lời cũng không có ý nghĩa đồ vật, là có thể tả rất nhiều... Thế nhưng như vậy lại vô vị.

Nói chung, thật sự rất xin lỗi, hai canh đối với ta hiện tại tới nói, thật sự quá khó khăn.... Cầu đừng đánh ta, cũng đừng phun ta... Còn có Đài Loan bạn học, đừng gọi ta ca... Có thể ta so với ngươi còn nhỏ... Ta sơ trung không tốt nghiệp liền đi ra.... Tử y nói ngươi có chút hận đời, ta cảm thấy ngươi là phẫn thanh ha... Ra xã hội, ngươi liền có thể cảm giác được, một người nếu là không giá trị, ân, nói chuẩn xác là không tiền, ngươi liền sẽ phát hiện ai cũng xem thường, bao quát chính mình người thân.... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 246: Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

246 chương: Tử!

Theo Lý Tiên Quân hừ lạnh một tiếng, hắc khí hình thành cự mãng thân thể tại trên bầu trời vẫy một cái, chợt, mang theo khủng bố uy thế, hướng về Dương Diệp đáp xuống, mà cùng lúc đó, Lý Tiên Quân cũng là thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới!

Mà lúc này Dương Diệp như trước là hai mắt khép hờ, kiếm ý ở trước mặt hắn hình thành một đạo vô hình ngăn cản tường, đem những kia uy thế cùng vô số hắc khí che ở hắn trước người một trượng nơi. Song khi cái kia màu đen cự mãng đi tới Dương Diệp trước người thì, Dương Diệp sử dụng tới kiếm ý nhất thời bị đánh tan, sau đó Dương Diệp trực tiếp bị màu đen cự mãng cho lung chụp vào trong.

Mà lúc này Lý Tiên Quân cũng tới xong rồi Dương Diệp trước người, thủ đoạn hơi động, cái kia trong tay màu đen liêm đao hướng về Dương Diệp cắt chém quá khứ.

Nhìn thấy Dương Diệp bị màu đen cự mãng bao phủ, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, Kiếm Tông Mộ Dung Yêu, cùng với cái kia Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên nhất thời lắc đầu thở dài, lúc này coi như Dương Diệp triển khai cái gì địa giai huyền kỹ, cũng đã chậm. Bởi vì Lý Tiên Quân cái này địa giai huyền kỹ uy thế đã hình thành, hơn nữa đã đi tới Dương Diệp trước, vào lúc này, Dương Diệp làm sao còn có thời gian đến triển khai cái gì địa giai huyền kỹ?

Phải biết, địa giai huyền kỹ triển khai, không phải là loại kia kiếm khí, muốn triển khai liền triển khai!

Hoàng cung trên thành tường, Tô Thanh Thi hơi thay đổi sắc mặt, ngay khi nàng muốn động tác thì, một bên ngọc hành nhưng là ngăn cản nàng, đối với nàng lắc lắc đầu, kỳ trước Thanh Vân Bảng quy tắc là không cho bị phá hỏng, dù cho là Nguyên Môn cũng không thể phá hoại, ai phá hoại, liền đem không cách nào tham dự lần tiếp theo

Thanh Vân Bảng!

Không cách nào tham gia lần tiếp theo Thanh Vân Bảng cái này hậu quả, lúc này Kiếm Tông căn bản không gánh vác được!

Đang lúc này, một bên Bách Hoa Cung Thải Phượng đột nhiên cười lạnh nói: "Nguyên vốn còn muốn nhìn Kiếm Tông đệ tử muốn sử dụng tới cái gì kinh thiên động địa kiếm kỹ, không nghĩ tới nhưng là..."

"Coong!"

Đang lúc này, một đạo vang dội kiếm reo tiếng ở giữa sân vang vọng mà trước, khiến cho đến Thải Phượng châm chọc thanh im bặt đi, cũng làm cho đến cái kia trên mặt vừa lộ ra nụ cười Quỷ Tông Khô Cốt nụ cười cứng đờ.

Thời khắc này, vô số người đưa mắt nhìn phía cái kia như trước bị hắc khí bao phủ trên đài tỷ võ.

Tam đạo ánh kiếm màu vàng óng tại hắc khí kia bên trong phóng lên trời, khẩn đón lấy, cái kia do hắc khí hình thành màu đen cự mãng nhất thời tiêu tan ra, lộ ra trong đó tình hình.

Khi thấy trong đó tình hình thì, giữa trường vô số người, bao quát cái kia trên thành tường mấy vị đại lão đều nhất thời ngây người.

Lúc này Dương Diệp cùng Lý Tiên Quân trong lúc đó khoảng cách chỉ có vài bước, hai người mặt đối mặt, đương nhiên, trọng điểm là lúc này Dương Diệp kiếm chính trực xuyên thẳng tại Lý Tiên Quân nơi ngực!

Lý Tiên Quân còn chưa tắt thở, hai mắt trợn tròn, nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, nói: "Kiếm tâm..." Lý Tiên Quân nói còn chưa dứt lời, bởi vì Dương Diệp trường kiếm vẩy một cái, nhất thời đem hắn chia làm hai nửa!

Đọc truyện Với http://truyencuatui.Net/

Một chiêu kiếm giải quyết Lý Tiên Quân, Dương Diệp tay phải một chiêu, Lý Tiên Quân nạp giới cùng cái kia lưu rơi trên mặt đất màu đen liêm đao bay đến trong tay hắn, khi (làm) tiếp xúc được cái kia màu đen liêm đao thì, một luồng sát khí nhất thời phả vào mặt, Dương Diệp hơi nhướng mày, kiếm ý dâng trào ra, lúc này mới đem cái kia cỗ sát khí ép xuống.

"Chí ít địa giai trung cấp, thứ tốt!" Xem trong tay màu đen liêm đao, Dương Diệp cười cợt, sau đó thu vào trong nạp giới, xoay người hướng về dưới đáy đi đến.

Nhìn hướng luận võ đài tiếp tục đi Dương Diệp, giữa trường vô số người như trước không có phục hồi tinh thần lại, lúc này bọn họ trong đầu chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là Dương Diệp là làm sao giết chết Lý Tiên Quân!

Không chỉ so với võ đài dưới những kia huyền giả nghi hoặc không rõ, chỉ trên thành tường những kia đại lão cũng là nghi hoặc không rõ. Địa giai huyền kỹ uy lực bọn họ so với ai khác đều rõ ràng, cũng chính vì như thế, bọn họ mới càng thêm nghi hoặc cùng không rõ, bởi vì Dương Diệp tại này địa giai huyền kỹ trước, không chỉ có không có được nửa điểm thương, còn đem Lý Tiên Quân giải quyết rồi!

Dương Diệp là làm sao giết chết Lý Tiên Quân? Giữa trường ngoại trừ Dương Diệp chính mình ở ngoài, không có ai biết.

Như thế nào một kiếm phá vạn pháp? Vậy thì là một chiêu kiếm có thể phá thiên địa vô số loại huyền kỹ. Đúng, Dương Diệp lúc trước không có tại bảo lưu, trực tiếp dùng đơn giản nhất, hữu hiệu nhất phương pháp giải quyết Lý Tiên Quân, vậy thì là tìm đúng Lý Tiên Quân tiên quân huyền kỹ bên trong kẽ hở, sau đó một đòn giết chết!

Quỷ Tông Lý Tiên Quân tại Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp trước mặt triển khai huyền kỹ, cái kia không thể nghi ngờ là hành động tìm chết. Tại Lý Tiên Quân mới vừa triển khai huyền kỹ một khắc đó, Dương Diệp chính là đã hiểu rõ này huyền kỹ kẽ hở, thêm vào Lý Tiên Quân còn gần người tiếp cận hắn, cái kia đúng là tìm đường chết rồi!

Đương nhiên, Kiếm Tâm Thông Minh cũng không phải nói vô địch, nếu như Lý Tiên Quân có thể đem này địa giai huyền kỹ hoàn mỹ triển khai ra, vậy hắn cũng không thể đơn giản như vậy liền đem đối phương này huyền kỹ cho phá vỡ. Nói đơn giản một chút chỉ, Kiếm Tâm Thông Minh mạnh và yếu, chủ yếu là xem đối thủ đối với tự thân huyền kỹ tu luyện trình độ!

Tuy rằng rất ít người có thể đem một môn huyền kỹ tu luyện tới lô hỏa thuần thanh mức độ, nhưng cũng không có nghĩa là không có!

Ánh mắt hướng bốn phía liếc mắt nhìn, nhìn thấy mọi người nghi hoặc không rõ, Dương Diệp khẽ gật đầu, trước hắn sở dĩ không vừa bắt đầu liền bại lộ Kiếm Tâm Thông Minh, chỉ hy vọng có thể đem này Kiếm Tâm Thông Minh kế tục cho rằng là lá bài tẩy, vì lẽ đó, hắn một mực chờ đợi một cơ hội, rốt cục, Lý Tiên Quân sử dụng tới loại này che đậy thế nhân tầm mắt huyền kỹ!

Nếu để cho Lý Tiên Quân biết Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, vậy hắn đánh chết cũng sẽ không dùng huyền kỹ tới đối phó Dương Diệp. Năm đó Kiếm Tông tổ sư sở dĩ đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, cũng là bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh, ngay lúc đó vô số cường giả ở trước mặt hắn cũng không dám triển khai bất kỳ lực sát thương nào khủng bố huyền kỹ!

Đương nhiên, nếu như để người ta biết Dương Diệp Kiếm Tâm Thông Minh, Dương Diệp lúc này liền có thể có thể không là người cô đơn, bất quá càng nhiều chính là lúc này đã không có Dương Diệp người này. Bởi vì kẻ thù của hắn có thể là nhiều vô số, đặc biệt Bách Hoa Cung, nếu để cho Bách Hoa Cung biết hắn Kiếm Tâm Thông Minh, e sợ Thanh Vân Bảng vừa kết thúc, liền muốn Tôn giả cảnh cường giả đến ám sát hắn, thậm chí là vài cái...

Bách Hoa Cung là nam vực siêu cấp thế lực, gốc gác cùng thực lực chỉ cái này Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc, thế nhưng cho các nàng một trăm lá gan, các nàng cũng là không dám để cho Dương Diệp kế tục tiếp tục trưởng thành, Kiếm Tâm Thông Minh, đặc biệt trưởng thành Kiếm Tâm Thông Minh kiếm đạo thiên tài, cái kia thật sự thật đáng sợ.

Nếu như Dương Diệp một khi bại lộ chính mình Kiếm Tâm Thông Minh, cái kia cùng hắn có cừu oán những thế lực kia, tỷ như Nguyên Môn, tỷ như Bách Hoa Cung, tỷ như Quỷ Tông... Những thế lực này khẳng định là sẽ không để cho hắn sống ở cõi đời này. Vì lẽ đó, cho tới nay, Dương Diệp cũng không dám dễ dàng bại lộ chính mình là Kiếm Tâm Thông Minh!

Nói đơn giản một chút, Dương Diệp khắp toàn thân từ trên xuống dưới, chân chính khủng bố, kỳ thực không phải hắn sẽ ngự kiếm thuật, cũng không phải lĩnh ngộ kiếm ý, lại càng không là hắn có một bộ kiếm hạp. Chân chính khủng bố, là hắn Kiếm Tâm Thông Minh.

Kiếm Tâm Thông Minh giả, một kiếm phá vạn pháp, này không chỉ nói là nói mà thôi!

"Không thể, không thể..." Nhìn trên đài tỷ võ cái kia bị Dương Diệp một chiêu kiếm phân thây Lý Tiên Quân, hoàng cung trên thành tường Khô Cốt bừng tỉnh thất hồn giống như, thấp giọng lẩm bẩm nói.

Không chỉ có Khô Cốt, lúc này trên thành tường mọi người cùng luận võ dưới đài những kia vô số huyền giả đều là tràn đầy nghi hoặc, nghi hoặc Dương Diệp vì là cái gì có thể tại cái kia địa giai trung cấp huyền kỹ bên trong sống sót, đồng thời vẫn có thể một chiêu kiếm đem Lý Tiên Quân cho phân thây.

Vậy cũng là địa giai huyền giai a, hơn nữa còn là do lĩnh ngộ sát ý Lý Tiên Quân triển khai ra địa giai huyền kỹ a, giữa trường vô số người nghi hoặc, khiếp sợ.

Đương nhiên, không ai, bao quát trên thành tường sáu thế lực lớn đại lão đều không nghĩ tới Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, Kiếm Tâm Thông Minh, tự Kiếm Tông tổ sư tới nay, nam vực nhưng là tại cũng không có ai lĩnh ngộ quá a! Vì lẽ đó, bọn họ căn bản là không từ hướng này nghĩ tới, bọn họ lúc này nghĩ tới là Dương Diệp hay là triển khai xảy ra điều gì thần bí mạnh mẽ kiếm kỹ!

Tại mọi người khiếp sợ cùng ánh mắt nghi hoặc bên trong, Dương Diệp đi tới dưới đài, liếc mắt nhìn một bên còn đang khiếp sợ trọng tài. Cái kia trọng tài lập tức phục hồi tinh thần lại, sau đó yết hầu lăn lăn, tuyên bố: "Kiếm Tông Dương Diệp thắng lợi!"

Nghe được trọng tài, vô số người nhất thời phục hồi tinh thần lại, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, dồn dập nghị luận.

"Làm sao có khả năng, làm sao có khả năng... Hắn là làm sao giết chết cái kia Quỷ Tông Lý Tiên Quân? Hơn nữa hắn còn lông tóc không tổn hại, lẽ nào hắn sẽ trong truyền thuyết thiên giai huyền kỹ?"

"Ta xem có thể, cho tới nay, các ngươi nhìn hắn nhiều bình tĩnh? Kiếm Tông làm sáu thế lực lớn, thiên giai huyền kỹ khẳng định là có, vì lẽ đó, tuyệt đối Kiếm Tông cho Dương Diệp thiên giai huyền kỹ, vì lẽ đó Dương Diệp mới có thể tại cái kia địa giai trung cấp huyền kỹ trước mặt một chiêu kiếm đem Lý Tiên Quân phân thây!"

"Nguyên lai Dương Diệp đã tập sẽ thiên giai huyền kỹ..."

"Thiên giai huyền kỹ?" Hoàng cung trên thành tường Nguyên Đồng nghe vậy, lập tức lắc đầu nở nụ cười, nói: "Vô tri người, trước tiên không nói Kiếm Tông có hay không thiên giai huyền kỹ, cho dù có, cái kia Dương Diệp có thể học được sao? Thiên giai huyền kỹ độ khó, cái kia nhưng là phải so với địa giai huyền kỹ khó hơn không chỉ gấp mười lần!"

Tại Nguyên Đồng trước mặt thanh vân gật gật đầu, nói: "Người này lúc trước lúc trước triển khai tuyệt đối không phải thiên giai huyền kỹ, thiên giai huyền kỹ vừa triển khai, sẽ lập tức điều động chu vi hết thảy năng lượng, mà lúc trước, ngoại trừ Lý Tiên Quân cái kia 'Ngập trời sát khí' sản sinh sóng năng lượng ở ngoài, chu vi không có bất kỳ không tầm thường năng lượng dị thường xuất hiện, hết thảy, hắn lúc trước tuyệt đối là triển khai cái khác cái gì quỷ dị kiếm kỹ!"

Nguyên Đồng cười nhạt một tiếng, nói: "Mặc kệ hắn có cái gì lá bài tẩy, đều không đáng để lo! Ai cũng không thể ngăn trở ta thành tựu vũ thần tên!"

Thanh vân khẽ gật đầu, đối với Nguyên Đồng thực lực, hắn là rõ ràng, hắn không cho là Nguyên Đồng là tại nói mạnh miệng, bởi vì thế hệ tuổi trẻ, có thể làm Nguyên Đồng đối thủ, thật không có mấy cái, mà lúc này cái này Dương Diệp, nếu như lấy Dương Diệp lúc này thể hiện ra thực lực đến nói, Dương Diệp còn chưa đủ tư cách!

Mà đang lúc này, một bên Khô Cốt đột nhiên tự trên thành tường nhảy đến luận võ trên đài, sau đó nhìn về phía cái kia mới vừa tuyên bố xong trọng tài nói: "Trận chiến này có kỳ lạ, lão phu hoài nghi cái kia Dương Diệp mượn dùng ngoại lực."

Nghe vậy, số chín trọng tài hơi nhướng mày, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, thành thật mà nói, hắn cũng cảm thấy trận chiến này có kỳ lạ, chỉ là hắn không chứng cứ chứng minh Dương Diệp mượn dùng cái gì ngoại lực a. Nếu không có chứng cứ, vậy hắn liền không thể ra tay với Dương Diệp, hoặc là tuyên bố lúc trước tỷ thí vô hiệu, đây là Thanh Vân Bảng quy củ!

"Thế nhân đều biết trên người hắn ẩn giấu đi một cái thần bí vương giai huyền thú, lão phu hoài nghi lúc trước cái kia cái thần bí vương giai huyền thú ra tay rồi, không phải vậy lấy thực lực của hắn, làm sao có thể chống lại trụ cái kia địa giai huyền kỹ uy lực, hơn nữa có thể một chiêu kiếm chém giết ta Quỷ Tông Lý Tiên Quân?" Khô Cốt trầm giọng nói, tiếng nói của hắn tại hắn hết sức dùng huyền khí gia trì dưới, làm cho toàn bộ trên quảng trường người đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

Ps: Đài Loan bằng hữu nói để Tô muội cùng Dương Diệp tách ra... Hãn, lại nói có người yêu thích Tô muội nhân vật này sao? Đầu tiên, ta là yêu thích... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 247: Lại thấy kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

247 chương: Lại thấy kiếm ý!

Số chín trọng tài trầm ngâm một lát, sau đó nhìn Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, lão phu vô ý nhằm vào ngươi, hoặc là thiên vị ai, chỉ là Khô Cốt nói những này, lão phu cũng cho rằng có chút đạo lý, ngươi giải thích dưới, làm sao?"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Thứ ta không thể giải thích cùng tiết lộ lúc trước sự việc. Nếu như tiền bối có chứng cứ chứng minh ta mượn dùng ngoại vật, cái kia xin tiền bối công khai, vãn bối đồng ý tiếp thu xử phạt!"

Nghe vậy, số chín trọng tài có chút không vui, nhưng cũng hết cách rồi, bởi vì hắn xác thực không có chứng cứ chứng minh Dương Diệp sử dụng ngoại vật, thế nhưng nếu như không có dùng ngoại vật, Dương Diệp lại là làm sao tại cái kia địa giai trung phẩm huyền kỹ trước mặt một chiêu kiếm chém giết cái kia Quỷ Tông đệ tử thiên tài đây? Cái này cũng là chỗ mà hắn nghi hoặc!

Mà đang lúc này, Tô Thanh Thi cũng tới xong rồi trên đài tỷ võ, quay về Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Quỷ Tông Khô Cốt, nói: "Khô Cốt, nếu như ngươi có chứng cứ, vậy thì mời công khai, không phải vậy kính xin xuống đài đi, đừng ảnh hưởng Thanh Vân Bảng tỷ thí!"

Lúc này, một bên trọng tài cũng là gật gật đầu, nói: "Khô Cốt, nếu như ngươi có chứng cứ chứng minh Dương Diệp mượn dùng ngoại vật, cái kia xin mời công khai!"

Khô Cốt cái kia dữ tợn sắc mặt có chút khó coi lên, chứng cứ? Hắn đương nhiên không có, hắn cũng chỉ là suy đoán mà thôi... Mà hiện ở trước mắt cái này trọng tài muốn hắn nắm ra chứng cứ, hắn nơi nào lấy ra được đến?

Lúc này Dương Diệp bỗng nhiên cười nói: "Xem ra Khô Cốt tiền bối là không bỏ ra nổi chứng cứ, nếu như vậy, vậy thì mời Khô Cốt tiền bối xuống đài đi, đừng ảnh hưởng chúng ta kế tục thi đấu, khỏe không?"

Khô Cốt lạnh lùng nhìn Dương Diệp, trong mắt sát ý không chút nào hơn nữa che giấu, nếu như sớm biết Kiếm Tông có lĩnh ngộ kiếm ý đệ tử, cái kia tại lúc trước Thanh Vân Bảng còn chưa chính thức lúc bắt đầu, hắn sẽ để Dương Diệp biến mất ở cõi đời này, như vậy, Quỷ

Tông bây giờ cũng sẽ không tổn thất một tên thiên tài siêu cấp. Chỉ là đáng tiếc, trên đời không có thuốc hối hận bán!

Nhìn thấy Khô Cốt nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt có sát ý, một bên Tô Thanh Thi đại mi cau lại, thủ đoạn hơi động, Thanh Minh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng.

Mà lúc này, một bên trọng tài cau mày nói: "Khô Cốt, tại Thanh Vân Bảng tỷ thí bên trong đối với dự thi huyền giả ra tay, coi như ngươi Quỷ Tông tông chủ đến rồi cũng không giữ được ngươi!"

Trọng tài nói không giả, Thanh Vân Bảng là sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc cộng đồng tổ chức, làm ra định quy tắc cũng là sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc đồng thời lập ra, nếu như Khô Cốt dám ở trên đài tỷ võ đối với dự thi huyền giả động thủ, cái kia không thể nghi ngờ là đang gây hấn với cái khác ngũ đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc uy nghiêm.

Tại nam vực, là có dám đồng thời khiêu khích ngũ đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc uy nghiêm, nhưng đây tuyệt đối không bao gồm trước mắt cái này Khô Cốt!

Nghe vậy, Khô Cốt trong mắt sát ý thu lại rất nhiều, hừ lạnh một tiếng, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở trên đài tỷ võ, còn một bên Lý Tiên Quân thi thể, từ đầu tới cuối, hắn không hề liếc mắt nhìn một chút, đối với hắn cùng với Quỷ Tông tới nói, mặc kệ Lý Tiên Quân đã từng có bao nhiêu yêu nghiệt, vì là Quỷ Tông lập xuống qua bao nhiêu công lao, thế nhưng, hiện tại hắn chết rồi... Hắn không giá trị...

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong lòng đột nhiên nổi lên một luồng bi thương, nếu như hắn Dương Diệp lúc trước chết rồi, này Kiếm Tông chỉ sợ cũng phải dường như Khô Cốt đối xử Lý Tiên Quân như vậy a. Lý Tiên Quân tốt xấu vẫn là Quỷ Tông đệ tử, mà hắn cũng không phải Kiếm Tông đệ tử, Kiếm Tông nếu như thật như vậy đối với hắn, này cũng không gì đáng trách a!

Liếc mắt nhìn một bên Tô Thanh Thi, Dương Diệp bỗng nhiên nở nụ cười, từ vừa mới bắt đầu hắn đại biểu Kiếm Tông tới tham gia Thanh Vân Bảng, chỉ là bởi vì Tô Thanh Thi, vì lẽ đó, Kiếm Tông đối với hắn Dương Diệp thái độ, đã không trọng yếu. Lúc trước Tô Thanh Thi đứng ra, này đã đầy đủ.

Rất nhiều lúc, yêu, không phải muốn từ trên người một người được cái gì, mà là xem chính mình có thể vì chính mình yêu người trả giá chút gì. Đối với rất nhiều người tới nói, đây là rất ngu, nhưng Dương

Diệp chỉ một người như vậy.

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp một chút, sau đó thân hình hơi động, cũng biến mất ở trên đài tỷ võ.

Quỷ Tông Khô Cốt cùng Kiếm Tông Tô Thanh Thi lần lượt sau khi rời đi, Thanh Vân Bảng tỷ thí khôi phục bình thường, tân từng vị huyền giả một lần nữa đi tới luận võ đài, sau đó toàn bộ trên quảng trường lại vang lên các loại năng lượng nổ vang thanh!

"Ngươi thật sự sẽ thiên giai huyền kỹ?" Luận võ dưới đài, Mộ Dung Yêu nhìn bên cạnh Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó lắc đầu nở nụ cười, nói: "Thiên giai huyền kỹ? Ta ngược lại thật ra hi vọng ta có loại này huyền kỹ!"

Mộ Dung Yêu khẽ cau mày nói: "Vậy ngươi là làm sao sát thủ cái kia Lý Tiên Quân?" Nói xong, Mộ Dung Yêu làm như cảm thấy không thích hợp, lại nói: "Xin lỗi, ta không nên hỏi!"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Ta cũng rất xin lỗi, đây quả thật là không thể nói cho ngươi. Bất quá ngươi rất nhanh sẽ biết ta là làm sao giết chết cái kia Lý Tiên Quân." Đúng, giải quyết một cái Lý Tiên Quân, phía sau hắn còn có càng nhiều, đối thủ càng mạnh mẽ hơn, tại những này đối thủ mạnh mẽ trước mặt, hắn lá bài tẩy sẽ một tấm một tấm vạch trần, đến lúc đó, Mộ Dung Yêu dĩ nhiên là biết hắn là như thế nào giải quyết Lý Tiên Quân rồi!

Nghe được Dương Diệp, Mộ Dung Yêu khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía luận võ đài.

Dương Diệp nguyên bản chỉ là có chút danh tiếng, thế nhưng trải qua lúc trước trận chiến đó sau, lúc này Dương Diệp tại chúng lòng của người ta bên trong hình tượng nhất thời cao lớn lên, trên đất giai huyền kỹ trước mặt chém giết một tên lĩnh ngộ sát ý Tiên Thiên cửu phẩm cường giả, thực lực như vậy, để bọn họ không thể không cẩn thận coi trọng cùng kiêng kỵ a!

Phải biết, lại tràng người, có bao nhiêu người sẽ địa giai huyền kỹ? Coi như sẽ địa giai huyền kỹ thì thế nào, Dương Diệp nhưng là trên đất giai huyền kỹ trước mặt chém giết Lý Tiên Quân...

Thời khắc này, vô số người lúc này trong lòng chỉ có một ý nghĩ, vậy thì là hi vọng đừng ở rút thăm bên trong gặp phải Dương Diệp!

"Ngươi cùng hắn từng giao thủ, ngươi biết hắn là làm sao đánh giết

Lý Tiên Quân sao?" Nơi nào đó, Lãnh Tâm Nhiên hỏi bên cạnh Văn Nhân Nguyệt. Hiển nhiên, lúc trước Dương Diệp quỷ dị mà đánh giết Lý Tiên Quân, làm cho nàng đều có một chút kiêng kỵ.

Văn Nhân Nguyệt lắc lắc đầu, sắc mặt hơi ngưng trọng nói: "Hắn đã từng nói, hắn nhất định có thể giết ta, lúc đó ta cho rằng hắn chỉ là đang nói lời hung ác, bây giờ nhìn lại, hắn là thật sự có thần bí mà lại mạnh mẽ lá bài tẩy a!"

"Vừa qua khỏi dịch chiết, kẻ thù của hắn quá nhiều, hắn người như thế, nhất định sống không lâu!" Lãnh Tâm Nhiên nhạt tiếng nói.

"Thật sao?" Văn Nhân Nguyệt lông mày nhíu lại, sau đó nói: "Vạn năm trước, Kiếm Tông tổ sư tính tình là cỡ nào cuồng ngạo, cỡ nào hung hăng cùng bá đạo? Ta có thể không nghe nói lúc ấy có ai có thể để này Kiếm Tông tổ sư sống không lâu!"

"Hắn không thể cùng Kiếm Tông tổ sư so với!" Lãnh Tâm Nhiên nói: "Tuy rằng hắn lĩnh ngộ kiếm ý, thế nhưng cũng không thể!"

Văn Nhân Nguyệt không thể trí phủ cười cợt, nói: "Có lẽ vậy!"

Lãnh Tâm Nhiên nhìn Văn Nhân Nguyệt một chút, nói: "Ngươi tựa hồ rất xem trọng hắn, nếu như ta không đoán sai, ngươi Bách Hoa Cung nhất định có để ngươi tru diệt Dương Diệp chứ?"

Văn Nhân Nguyệt trầm mặc.

Thấy Văn Nhân Nguyệt trầm mặc, Lãnh Tâm Nhiên cũng không nói nữa, ngẩng đầu nhìn hướng về phía luận võ đài.

Mười cái trên đài tỷ võ, có vô số người từ phía trên đi xuống, sau đó lại có hay không mấy người đi tới luận võ đài đi, trong thời gian này cơ bản rất ít xuất hiện ở hiện đánh giết đối phương sự tình. Dù sao chỉ cần không phải loại kia có sinh tử ân oán, song phương đều sẽ điểm mới thôi.

Thanh Vân Bảng quy tắc tỷ thí là có chút tàn khốc, bởi vì một người điểm là không thể phụ, nếu như phụ, liền sẽ trực tiếp mất đi kế tục tham gia tỷ thí tư cách. Vì lẽ đó mỗi một cái huyền giả, mỗi một cuộc tỷ thí cũng phải toàn lực ứng phó, không phải vậy rất khả năng liền không có cơ hội tại đứng ở trên đài tỷ võ.

Trong lúc, Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên còn có Bách Hoa Cung Lãnh Tâm Nhiên, cùng với Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt lên một lượt nhiều lần đài, bất quá không nghi ngờ chút nào, ba người không có một lần bại trận, không chỉ có không có bại trận, ba người như trước là dễ dàng liền giải quyết chính mình đối thủ. Làm cho những kia muốn nhìn ba người lá bài tẩy huyền giả nhất thời thất vọng không ngớt!

Ở đây vô số huyền giả, có thật nhiều người mục tiêu chỉ là Thanh Vân Bảng ba mươi, có rất nhiều người chỉ là muốn tại trên đài tỷ võ lộ cái diện, nhưng cũng có một chút người là nghĩ đến cái một tiếng hót lên làm kinh người! Tỷ như đánh bại Tần Du Nhiên, đánh bại Văn Nhân Nguyệt, đánh bại Lãnh Tâm Nhiên, đánh bại Dương Diệp cùng Văn Nhân Nguyệt....

Chỉ cần đánh bại trong những người này bất luận một ai, không quản bọn họ đã từng làm sao yên lặng Vô Danh, sau đó tên của bọn họ sẽ làm cho cả nam vực thế hệ tuổi trẻ huyền giả biết được. Không chỉ có như vậy, bọn họ còn có thể bị vô số thế lực tung cành ô-liu, đã từng không có, đều sẽ ngay đầu tiên nắm giữ! Đương nhiên, tiền đề là thu được một cái thật thứ tự, hoặc là đánh bại sáu thế lực lớn đệ tử!

Thanh vân, thanh vân, Thanh Vân Bảng ngụ ý chỉ thẳng tới thanh vân, đương nhiên, vẫn là câu nói kia, tiền đề là ngươi có thực lực cùng tiềm lực, không phải vậy đừng nói trên thanh vân, chỉ mạng nhỏ cũng có thể khó giữ được...

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đảo mắt đã vào đêm, bất quá lúc này cửa hoàng cung nhưng là như trước giống như ban ngày, bởi vì tại cửa hoàng cung bốn phía, có vô số viên nguyệt quang thạch, tại những này nguyệt quang thạch chiếu rọi xuống, toàn bộ quảng trường lượng giống như ban ngày, không một chút nào ảnh hưởng Thanh Vân Bảng tỷ thí!

"Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên, đối chiến tán tu Lâm Tu Nhiên!"

Lôi đài số một đột nhiên vang lên trọng tài âm thanh.

Nghe vậy, mọi người vội vã đưa mắt hướng số một luận võ đài nhìn qua. Sáu thế lực lớn đệ tử chiến đấu, đều là khá là để mọi người chờ mong, một chiêu giải quyết, tuy rằng đơn điệu, thời gian ngắn một chút, thế nhưng kích thích a!

"Các ngươi đoán xem lần này Tần Du Nhiên có phải là một chiêu giải quyết?"

"Ta đoán là, này Lâm Tu Nhiên chưa từng gặp, cũng chưa từng nghe tới nhân vật này, nói không chắc lên đài hắn liền trực tiếp chịu thua rồi!"

"Chỉ, ta đánh cược người này lên đài trực tiếp chịu thua..."

"Bành!"

Tại mọi người nghị luận sôi nổi bên trong, một bóng người trực tiếp rơi vào trên đài tỷ võ, người này không phải người khác, chính là cái kia Tần Du Nhiên!

Mà đang lúc này, một cái thanh niên người mặc trường bào màu đen, tay cầm một cái thiết kiếm màu đen, hướng về trên đài tỷ võ từng bước từng bước đi tới.

"Ha ha..."

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số huyền giả nở nụ cười.

Tại vô số người trong tiếng cười, thanh niên áo bào đen đi tới trên đài tỷ võ.

"Chính mình xuống, vẫn là ta đưa ngươi xuống?" Tần Du Nhiên liếc mắt nhìn thanh niên áo bào đen, sau đó lạnh lùng nói.

"Trợn!"

Mà đang lúc này, thanh niên áo bào đen trong tay thiết kiếm đột nhiên phát sinh một đạo vang dội kiếm reo tiếng, sau đó giữa trường những kia đeo trường kiếm huyền giả kiếm rung động kịch liệt lên.

Kiếm ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người nhất thời biến sắc mặt!

Ps: Một chương, mọi người khẳng định xem không đã nghiền, tội lỗi tội lỗi, thông cảm nhiều hơn, sau đó nghỉ, ta sẽ liều mạng tả..... Phiếu phiếu ta cũng không tiện cầu.... Còn có, tử y cũng đừng đánh thưởng, ta cảm giác đang bị làm mất mặt.... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 248: Siêu cấp hắc mã!

Nguồn: EbookTruyen.VN

248 chương: Siêu cấp hắc mã!

Nhìn thấy tên kia gọi Lâm Tu Nhiên áo bào đen nam tử thả ra kiếm ý, giữa trường vô số người trong lòng khiếp sợ, kiếm ý đây chính là đồ vật trong truyền thuyết, kỳ trước Thanh Vân Bảng bên trên đều cực nhỏ xuất hiện lĩnh ngộ kiếm ý dự thi huyền giả, mà hiện tại, nhưng là đã xuất hiện hai cái lĩnh ngộ kiếm ý huyền giả.

Này còn có để cho người sống hay không? Giờ khắc này, vô số dự thi huyền giả trong lòng phiền muộn nghĩ.

Trên thành tường, nhìn thấy thanh niên áo bào đen phóng thích kiếm ý, thanh vân khẽ cau mày, sau đó liếc mắt nhìn một bên Tô Thanh Thi cùng ngọc hành một chút, nhìn thấy sắc mặt hai người bình tĩnh, phảng phất đã sớm biết giống như vậy, lập tức nhíu mày càng sâu.

Số chín luận võ dưới đài Dương Diệp cũng là có chút bất ngờ, bất quá càng nhiều chính là lộ ra hứng thú, bởi vì cho tới bây giờ, hắn đều chưa từng thấy lĩnh ngộ kiếm ý người, mà hiện tại, trước mắt nhưng là đến rồi một cái, hắn muốn nhìn một chút đối phương là làm sao vận dụng kiếm ý này.

Trên đài tỷ võ, Tần Du Nhiên chỉ là hơi sững sờ, sau đó chính là tỉnh táo lại, sau đó nói: "Xem ra ngươi là muốn cho ta đưa ngươi xuống rồi!"

Thanh niên áo bào đen tay cầm thiết kiếm màu đen chậm rãi hướng đi Tần Du Nhiên, vừa tẩu biên nói: "Ở trong ấn tượng của ta, ngông cuồng người bình thường đều không có kết quả tốt, ta nghĩ ngươi cũng không ngoại lệ. Ngươi được xưng nam vực thế hệ tuổi trẻ đệ nhị cường giả, máu của ngươi, đủ tư cách cho ăn kiếm của ta rồi!"

"Ha ha..." Tần Du Nhiên giận dữ cười, nói: "Ta huyết đủ tư cách cho ăn kiếm của ngươi? Đến thử xem?"

Thanh niên áo bào đen gật gật đầu, dừng bước, mắt nhắm lại, chợt đột nhiên vừa mở ra, nhất thời, giữa trường vô số đạo ánh kiếm xẹt qua, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ trên đài tỷ võ liền bị vô số ánh kiếm bao phủ, đương nhiên, bị bao phủ còn có cái kia vẫn tự tin trăm phần trăm Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên!

Chớp mắt sau, ánh kiếm tiêu tan, lộ ra trên đài tỷ võ hai người. Khi thấy hai người thì, phải nói khi thấy lúc này Tần Du Nhiên thì, vô số dự thi huyền giả, cùng với trên thành tường thanh vân các loại (chờ) người đều mắt lộ vẻ kinh hãi.

Chỉ thấy lúc này Tần Du Nhiên cả người quần áo đã sớm không ở, cái kia xích. Lỏa trên người, như bị ngàn đao bầm thây giống như vậy, che kín từng đạo từng đạo vết máu, tại Tần Du Nhiên sắc mặt, cũng che kín lít nha lít nhít vết kiếm, lúc này Tần Du Nhiên, không chỉ có bị hủy dung, còn dường như một cái từ bên trong ao máu khoan ra huyết nhân!

Tuy rằng như vậy, thế nhưng lúc này Tần Du Nhiên nhưng là như trước không có chết!

Dưới đáy, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, cùng với Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, còn có Dương Diệp lúc này sắc mặt đều có chút nghiêm nghị, như vậy thuấn phát công kích, thực sự là có chút khủng bố!

Thấy Tần Du Nhiên còn chưa có chết, Lâm Tu Nhiên trong mắt loé ra một vệt bất ngờ, trầm tư dưới, làm như nghĩ tới điều gì, sau đó nói: "Năm đó Thủy Hoàng có một kiện dùng linh giai thôn thiên mãng huyền thú xương ống chân cùng mãng da chế tác xương mềm giáp, nghe đồn cái này xương mềm giáp có thể hòa vào trong da, bảo vệ xương cùng kinh mạch toàn thân, nói vậy ngươi lúc này trong cơ thể sẽ mặc cái này địa giai thượng phẩm phòng ngự huyền bảo nhuyễn cốt giáp chứ?"

Lúc này Tần Du Nhiên cũng không có nổi giận, thủ đoạn hơi động, một cái đen kịt trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, trường thương chậm rãi giơ lên, chỉ phía xa Lâm Tu Nhiên, nói: "Kiếm ý thêm địa giai trung phẩm huyền kỹ, lại như vậy ác liệt, xem ra ngươi là muốn một chiêu liền giải quyết ta, nhưng đáng tiếc ngươi không có, vì lẽ đó, đón lấy nên ngươi chết rồi!"

Dứt lời, một nguồn sức mạnh vô hình tự Tần Du Nhiên trường thương trong tay bên trong dâng trào mà ra!

Là thương ý cảnh!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người lần thứ hai cả kinh, bất quá cái này cũng là chuyện trong dự liệu, Tần Du Nhiên tại nam vực tiếng tăm chỉ ở Nguyên Đồng bên dưới, đối phương lĩnh ngộ một loại ý cảnh, cũng là chuyện rất bình thường.

Cảm nhận được cái kia cỗ thương ý cảnh, Lâm Tu Nhiên khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nói: "Một tầng thương ý cảnh? Có chút không đáng chú ý a!" Nói xong, trong tay hắn thiết kiếm màu đen khẽ động, sau đó một luồng so với lúc trước càng sắc bén hơn kiếm ý lần thứ hai dâng trào ra.

Không trung, Tần Du Nhiên cái kia cỗ thương ý cảnh nhất thời bị cỗ kiếm ý này đánh tan!

Hai tầng kiếm ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường thanh vân mấy người hơi thay đổi sắc mặt, nếu như chỉ là một tầng kiếm ý, vậy cũng chỉ có thể nói này Lâm Tu Nhiên thiên phú không tệ, nhưng nếu như là hai tầng, vậy thì không phải không sai, mà là phi thường yêu nghiệt. Hai tầng kiếm ý a, này đã có thể đối với Tần Du Nhiên cùng với Văn Nhân Nguyệt các loại (chờ) nhân tạo thành uy hiếp a!

Thanh vân sau lưng Nguyên Đồng tại nhìn thấy Lâm Tu Nhiên thả ra hai tầng kiếm ý thì, trong mắt lộ ra một vệt hứng thú, nói: "Hai tầng kiếm ý? Đã như thế, liền thú vị hơn nhiều." Đối với hắn mà nói, yêu nghiệt thiên tài là càng nhiều càng tốt, bởi vì chỉ có như vậy, hắn vũ thần tên mới có thể càng thêm kiên cố!

Một bên ngọc hành khẽ gật đầu, trên mặt lộ ra một vệt ý cười, thầm nghĩ: "Không hổ là túy sư bá chọn người, thiên phú như vậy, thực lực như vậy, ngày khác nhất định có thể trở thành ta Kiếm Tông một cái trụ cột!" Nói xong, làm như nghĩ tới điều gì, ngọc hành lại nhìn dưới đáy Dương Diệp một chút, tại Dương Diệp trên người dừng lại mấy tức chính là di ra.

Nếu như không có cái này Lâm Tu Nhiên, hắn sẽ cảm thấy bỏ mất Dương Diệp cái này đệ tử mà cảm giác được cực kỳ hối hận cùng tiếc hận, thế nhưng bây giờ có cái này Lâm Tu Nhiên, loại kia hối hận cùng tiếc hận cảm giác dĩ nhiên là càng ngày càng nhạt... Dù sao có càng tốt hơn rồi!

Trên đài tỷ võ, Tần Du Nhiên trong mắt rốt cục lộ ra một vệt nghiêm nghị, hai tầng kiếm ý, cho dù là hắn cũng không thể xem thường a. Khẽ thở ra một hơi, Tần Du Nhiên hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó nói: "Không nghĩ tới Thanh Vân Bảng đệ một con ngựa ô, lại để ta Tần Du Nhiên gặp phải, bất quá ngươi yên tâm, ngươi con ngựa đen này liền dừng lại ở đây đi!"

Nói xong, Tần Du Nhiên trong tay trường thương màu đen kịch liệt run lên, sau đó một luồng thô bạo cực kỳ sức mạnh vô hình tự mũi thương nơi dâng trào ra!

Hai tầng thương ý cảnh!

Mọi người lần thứ hai cả kinh.

Lâm Tu Nhiên hai mắt nhắm lại, sau đó nói: "Không hổ là được xưng nam vực ngày thứ hai mới, lại lĩnh ngộ hai tầng thương ý cảnh, đã như vậy, vậy hôm nay liền để chúng ta nhìn, đến tột cùng là thương ý cường, còn là kiếm ý của ta cường!" Dứt lời, Lâm Tu Nhiên tay cầm thiết kiếm màu đen quay về Tần Du Nhiên hư không một điểm!

Thoáng chốc, vô số đạo kiếm khí tự cái kia thiết kiếm màu đen mũi kiếm nơi bắn nhanh ra, vô số đạo kiếm khí dường như ngày đó tế rơi rụng Lưu Tinh giống như vậy, mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, lít nha lít nhít quay về cái kia Tần Du Nhiên bắn nhanh mà đi.

Nhìn thấy tình cảnh này, số chín dưới lôi đài, Dương Diệp mí mắt giật lên, bởi vì này Lâm Tu Nhiên triển khai chính là phân linh kiếm pháp! Không chỉ có như vậy, đối phương lại còn đem này phân linh kiếm pháp tu luyện tới cao nhất trùng, cũng không đúng, bởi vì phân linh kiếm pháp cho dù đạt đến cao nhất trùng, cũng không thể tạo thành kinh khủng như thế uy thế.

Ngay khi Dương Diệp nghi hoặc thì, tại bên cạnh hắn Mộ Dung Yêu đột nhiên nói: "Là chân chính phân linh kiếm pháp, chúng ta tu luyện phân linh kiếm pháp là Tàn Bản, mà hắn đây mới thực là địa giai hạ phẩm phân linh kiếm pháp. Hắn là ta Kiếm Tông người!"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi nhướng mày, không nói nữa, kế tục nhìn về phía luận võ đài.

Nhìn thấy cái kia lít nha lít nhít kiếm khí, Tần Du Nhiên không dám khinh thường, lại hướng bước về phía trước một bước, sau đó trường thương chấn động mạnh một cái, vô số đạo bóng thương chỉ một thoáng xuất hiện ở luận võ trên đài, nhất thời...

"Oanh..."

Vô số đạo nổ vang rung trời như là sấm nổ giống như tại trên quảng trường vang lên, đinh tai nhức óc! Khẩn đón lấy, cái kia to lớn luận võ đài mặt đất bắt đầu rạn nứt lên, không tới hai tức, 'Oanh' một tiếng, số một luận võ đài tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt ầm ầm sụp đổ, trong lúc nhất thời, vô số tro bụi tràn ngập bầu trời.

Khói bụi tản đi, lộ ra phế tích bên trong Lâm Tu Nhiên cùng Tần Du Nhiên, lúc này hai người không phải đứng, mà là nằm, địa giai huyền kỹ uy lực là phi thường khủng bố, hai môn địa giai huyền kỹ sản sinh uy lực tăng thêm sự kinh khủng, này hai môn địa giai huyền kỹ uy lực dư âm dưới, hai người đều không thể may mắn thoát khỏi.

"Này toán ai thắng lợi?"

"Hai người đều té xỉu, hẳn là toán thế hoà chứ? Không phải vậy phán ai thắng ai thua đều không công bằng a!"

"Chà chà, thật là không có nghĩ đến, này tán tu Lâm Tu Nhiên lại có thể cùng này Tần Du Nhiên chiến bình, thực sự là thật lớn một con ngựa ô a..."

Ở giữa sân đoàn người nghị luận sôi nổi thì, một bên trọng tài có chút khó khăn, lúc này hai người đều bò trên đất, đến tột cùng toán ai thắng ai thua?

Mà ngay khi trọng tài làm khó dễ thì, phế tích bên trong Lâm Tu Nhiên cùng Tần Du Nhiên đột nhiên đồng thời động.

Sau một chốc, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Lâm Tu Nhiên cùng Tần Du Nhiên hai người chậm rãi trạm lên, trạm sau khi đứng lên, hai người ánh mắt trước tiên khóa chặt đối phương, sau đó trong cơ thể huyền khí trong nháy mắt dũng chuyển động.

Ngay khi hai người còn muốn thời chiến, lý tư đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, lý tư nhìn hai người một chút, sau đó nói: "Trận chiến này toán thế hoà!" Nói xong, lý tư thân hình hơi động, biến mất ở giữa trường.

Nghe vậy, hai trong mắt người đều là lộ ra vẻ không cam lòng, thế nhưng hai người đều không dám vi phạm lý tư quyết định, lập tức lạnh lùng nhìn đối phương một chút, sau đó hướng về khác vừa đi.

Lâm Tu Nhiên đi mấy bước sau đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn về phía số chín dưới lôi đài Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp, Lâm Tu Nhiên khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, con ngươi nơi sâu xa càng là lóe qua một vệt lạnh lẽo sát ý, tại Dương Diệp trên người dừng lại chốc lát, Lâm Tu Nhiên xoay người rời đi, chỉ chốc lát chính là biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Trong đám người, Dương Diệp chau mày, bởi vì hắn vẫn đang quan sát Lâm Tu Nhiên, vì lẽ đó Lâm Tu Nhiên nhìn về phía hắn thì, hắn cũng tại nhìn đối phương. Mặc dù đối phương ẩn giấu rất tốt, thế nhưng cái kia con ngươi nơi sâu xa sát ý vẫn bị hắn bắt lấy. Điều này làm cho hắn có chút không tìm được manh mối, phải biết, hắn nhưng là chưa bao giờ cùng cái này Lâm Tu Nhiên từng gặp mặt a!

Mà đối phương nhưng là rõ ràng tại nhằm vào hắn, điều này làm cho Dương Diệp rất là nghi hoặc không rõ.

Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, đối phương nếu muốn giết hắn, đó chính là hắn kẻ địch, nếu là kẻ địch, cái kia ở sau đó tỷ thí bên trong đương nhiên không cần tại lưu thủ, chỉ đơn giản như vậy.

Tuy rằng thực lực của đối phương rất mạnh, đặc biệt cái kia vừa ra trận liền trọng thương Tần Du Nhiên kiếm kỹ kia, thế nhưng hắn Dương Diệp cần sợ đối phương sao? Bình tĩnh mà xem xét, cùng cấp huyền giả bên trong, hắn Dương Diệp còn thật không có sợ quá ai, cho dù cái kia Nguyên Đồng, hắn cũng chưa từng biết sợ!

Bởi số một luận võ đài bị hủy, Đại Tần đế quốc không thể không một lần nữa thành lập số một luận võ đài, lần này, mọi người lần thứ hai đã được kiến thức Đại Tần đế quốc khủng bố, bởi vì cái kia dù sao dài rộng gần trăm trượng cự tỷ võ đài chưa tới một canh giờ chính là xuất hiện ở trên quảng trường! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 249: Ngươi đến cắn ta a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

249 chương: Ngươi đến cắn ta a?

Thi đấu kéo dài xong rồi ngày thứ hai, trong lúc, Dương Diệp tổng cộng lên hai mươi hai tràng, hai mươi hai tràng đều là toàn thắng, vì lẽ đó lúc này hắn điểm là chín tổ bên trong cao nhất mấy người một trong, sở dĩ nói là một trong, là bởi vì chín tổ bên trong còn có ba người cũng là mười hai tràng toàn thắng!

Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, còn có Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên đều là lên hai mươi hai tràng, hai người đều là hai mươi hai tràng toàn thắng, thu được hai mươi hai cái điểm. Đáng giá nói chuyện chính là lôi đài số một Tần Du Nhiên cùng với cái kia Lâm Tu Nhiên, từ khi hai người giao thủ qua đi, hai người ở sau đó tỷ thí bên trong ngay khi cũng chưa từng gặp qua.

Vì lẽ đó hai người chỉ thu được hai mươi mốt phân điểm.

Lại quá một ngày, trong lúc, cũng không có xuất hiện nữa tương tự Lâm Tu Nhiên loại này siêu cấp hắc mã. Thanh Vân Bảng vòng thứ hai thi đấu thời gian hạn định là ba ngày, vì lẽ đó, ngày hôm nay cũng là ngày cuối cùng!

Buổi trưa, theo lý tư xuất hiện, Thanh Vân Bảng vòng thứ hai giai đoạn thứ nhất chính thức kết thúc.

Tại trên quảng trường trung ương nhất cái kia trên đài tỷ võ đứng ba mươi người, nhìn này ba mươi người, dưới đáy vô số huyền giả trong mắt lộ ra vẻ hâm mộ, bởi vì này ba mươi người chỉ mỗi tiểu tổ điểm nhiều nhất ba người đứng đầu, nói đơn giản một chút chỉ này ba mươi người chỉ cần bất tử, tên kia tự liền nhất định phải vang vọng toàn bộ nam vực!

Hoàng cung trên thành tường, Kiếm Tông ngọc hành lúc này là cao hứng không được, bởi vì Kiếm Tông Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu đều tiến vào ba mươi vị trí đầu, hơn nữa Túy đạo nhân tìm kiếm cái kia Lâm Tu Nhiên cũng tiến vào ba mươi vị trí đầu, nói cách khác, lúc này Kiếm Tông đã có tam tên đệ tử tiến vào ba mươi vị trí đầu, mà Quỷ Tông nhưng là một cái đều không có, điều này làm cho hắn làm sao không cao hứng?

"Ngọc hành, ngươi có thể đừng vui quá hóa buồn!" Đang lúc này, một bên Bách Hoa Cung Thải Phượng đột nhiên lạnh lùng nói: "Phải biết, chỉ có tiến vào ba mươi vị trí đầu mà bất tử người mới có thể phân thành thị tiêu chuẩn, ngươi dám cam đoan, ngươi Kiếm Tông cái kia Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu tại vòng thứ hai xếp hạng tái bên trong không xuất hiện chuyện ngoài ý muốn?"

Nghe vậy, ngọc hành hơi thay đổi sắc mặt, trên mặt ý cười thiếu rất nhiều, bởi vì Thải Phượng nói cái này là thật sự, nếu như Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu tại xếp hạng tái bên trong chết đi, kiếm kia tông sẽ cùng lần này Quỷ Tông không khác nhau chút nào, bởi vì chết rồi tiến vào bảng huyền giả là sẽ bị diệt đi thứ tự...

Nhìn thấy ngọc hành vẻ mặt, Thải Phượng khóe miệng cười gằn càng nồng mấy phần, nói: "Ngọc hành, ngươi nên cũng biết, bây giờ có bao nhiêu thế lực cùng người là không hy vọng Kiếm Tông quật khởi. Ngươi cảm thấy những thế lực này cùng người, sẽ cho Kiếm Tông cái này cơ hội vùng lên sao? Vì lẽ đó a, nếu như ta là ngươi, ta sẽ để bọn họ tại mới lên tràng liền trực tiếp chịu thua, sau đó vẫn chịu thua, cứ như vậy, bị vướng bởi Thanh Vân Bảng quy tắc, cái mạng nhỏ của bọn họ liền có thể bảo vệ. Mạng nhỏ bảo vệ, tên này thứ tự nhiên cũng là có, ngươi Kiếm Tông dĩ nhiên là có cơ hội quật khởi rồi!"

Nghe vậy, ngọc hành có chút ý cảnh động, Thải Phượng lời nói mặc dù khó nghe một điểm, thế nhưng vẫn có chút đạo lý. Thải Phượng nói không muốn để cho Kiếm Tông quật khởi thế lực hắn đương nhiên biết là cái nào hai cái thế lực, tự nhiên chính là Nguyên Môn cùng Đại Tần đế quốc, Đại Tần đế quốc là không muốn bất kỳ thế lực tại quật khởi cùng lớn mạnh, mà Nguyên Môn, Nguyên Môn căm thù Kiếm Tông, tự nhiên là bởi vì Túy đạo nhân duyên cớ...

Nếu như Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu tại tỷ thí bên trong gặp phải Tần Du Nhiên cùng với Nguyên Đồng, không cần phải nói, Tần Du Nhiên cùng Nguyên Đồng khẳng định là sẽ không có bất kỳ lưu thủ, nếu như như vậy, kiếm kia tông thật vất vả chiếm được thành tích liền lại sẽ trong nháy mắt mất đi a! Lấy bây giờ Kiếm Tông tình cảnh, thực sự là không chịu nổi như vậy dằn vặt rồi!

"Vẫn chịu thua?" Lúc này, một bên Tô Thanh Thi nhìn Thải Phượng một chút, sau đó nói: "Ngươi là muốn cho ta Kiếm Tông trở thành thế nhân trò cười sao?"

"Thành làm trò hề cũng so với để Kiếm Tông kế tục sa sút được, không phải sao?" Thải Phượng cười lạnh nói.

Một bên ngọc hành lúc này đột nhiên nói: "Thải Phượng, ngươi nói chính là có chút đạo lý, thế nhưng nếu như cứ như vậy, dường như

Tô Thi muội nói tới, ta Kiếm Tông danh tiếng nhưng là toàn phá huỷ. Này không được!"

Nghe được ngọc hành, Tô Thanh Thi gật gật đầu, Kiếm Tông đệ tử có thể bại, nhưng tuyệt đối không thể như vậy mất mặt, không phải vậy, sau đó không ngốc đầu lên được không chỉ có là Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu, còn có toàn bộ Kiếm Tông đệ tử!

Thải Phượng ánh mắt tại luận võ trên đài Dương Diệp trên người liếc mắt nhìn, trầm ngâm một lát, đột nhiên quỷ dị nở nụ cười, tiếp theo sau đó nói: "Các ngươi có thể để cho cái này gọi là Dương Diệp chịu thua, để cái kia Mộ Dung Yêu bình thường tỷ thí không liền có thể lấy? Các ngươi hẳn phải biết ta Bách Hoa Cung cùng hắn trong lúc đó ân oán, nếu như hắn đụng tới Tiểu Nguyệt, hắn đem chắc chắn phải chết!"

Nghe vậy, Tô Thanh Thi nhíu mày, nàng đối với Dương Diệp thực lực bao nhiêu hiểu rõ một ít, thế nhưng muốn nói Dương Diệp thực lực vượt quá Văn Nhân Nguyệt, vậy cho dù là nàng, cũng là có chút không tin. Không phải nàng đối với Dương Diệp không tự tin cùng không tín nhiệm, thực sự là Dương Diệp trở thành huyền giả thời gian quá ngắn, thêm vào Dương Diệp lại không từng thu được Kiếm Tông bồi dưỡng, vì lẽ đó, mặc kệ tại huyền kỹ vẫn là công pháp phương diện, Dương Diệp là khẳng định không sánh được người nổi tiếng kia nguyệt.

Vì lẽ đó, khi nghe đến Thải Phượng cái kia trắng ra sau, Tô Thanh Thi trong mắt hiện ra một vệt lo lắng.

Mà một bên ngọc hành nhưng là suy tư...

Trên đài tỷ võ, lý tư ánh mắt tại Dương Diệp các loại (chờ) trên thân thể người từng cái đảo qua, nhìn những thiên tài này thiếu niên, lý tư trong lòng khe khẽ thở dài, những này yêu nghiệt thiếu niên, nếu như không có tông môn thế lực, đều sẽ sẽ là Đại Tần đế quốc tương lai trụ cột tài năng. Chỉ là đáng tiếc, trong này những kia siêu cấp yêu nghiệt, đa số đều là tông môn thế lực đệ tử! Nói cách khác, những người này tương lai đều vô cùng có khả năng trở thành Đại Tần đế quốc cường lực kẻ địch...

Khẽ lắc đầu, thu hồi tâm tư, lý tư mở miệng nói: "Chư vị, chúc mừng các ngươi tiến vào Thanh Vân Bảng, chỉ muốn các ngươi vào ngày mai tỷ thí bên trong bất tử, vậy các ngươi đại biểu tông môn hoặc là thế gia, đều sẽ thu được thành thị tài nguyên tiêu chuẩn, tên của ngươi cũng sẽ bị Đại Tần đế quốc thông báo Cửu Châu. Nói chung, ở sau đó xếp hạng tái bên trong các ngươi chỉ cần bất tử, tên cùng lợi, đều sẽ tới trước mặt của các ngươi, mà các ngươi cũng sẽ chân chính thăng chức rất nhanh!"

Lý tư đúng là không ăn nói ba hoa, tiến vào Thanh Vân Bảng ba mươi vị trí đầu, này bản thân cũng đã chứng minh mọi người thiên phú cùng tiềm lực, chỉ cần bất tử, muốn gia nhập Kiếm Tông hoặc là Hạo Nguyệt tông còn có Nhị Cung đều là không cái gì hồi hộp. Nếu như muốn gia nhập Nguyên Môn cùng với Đại Tần đế quốc hoàng gia học viện, ba mươi vị trí đầu vẫn có chút không đủ, trừ phi là hai mươi vị trí đầu, hoặc là có để Nguyên Môn cùng hoàng gia học viện đều động lòng tiềm lực!

Sau đó, lý tư lại giảng một chút liên quan với xếp hạng tái quy tắc.

Xếp hạng tái quy tắc so với vòng thứ nhất thi đấu càng tàn khốc hơn, xếp hạng tái cũng là rút thăm quyết định đối thủ, bất quá lần này cùng vòng thứ nhất thi đấu có chút không giống, nhờ vào lần này không thể thua! Chỉ cần một thua, vậy thì sẽ lập tức đánh mất kế tục tranh cướp xếp hạng tái tư cách!

Bởi vì liên tục so với ba ngày tỷ thí, vì lẽ đó vòng thứ hai xếp hạng tái đẩy lên ngày mai, để đông đảo huyền giả có một cái thời gian nghỉ ngơi.

Cuối cùng, lý tư nói: "Vì chư vị an toàn, kính xin chư vị không muốn xảy ra đế đô, phải biết, kỳ trước Thanh Vân Bảng nhưng là liền có thật nhiều huyền giả không hiểu ra sao biến mất. Vì lẽ đó, chư vị tận lực đừng ra đế đô, chỉ cần tại đế đô bên trong, ta đại tần liền có thể bảo đảm các vị an toàn, thế nhưng nếu như muốn ra đế đô, vậy ta đại tần liền thương mà không giúp được gì rồi!" Nói xong, lý tư thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Thấy lý tư rời đi, trên đài tỷ võ một ít huyền giả cũng là thân hình hơi động, hướng về dưới đài lao đi, đối với bọn họ tới nói, bọn họ không muốn lãng phí một điểm thời gian tu luyện.

Trên đài tỷ võ, Tần Du Nhiên nhìn Lâm Tu Nhiên, nói: "Hôm qua sỉ nhục, ngày mai ta sẽ để ngươi dùng tính mạng đến trả lại." Ngày hôm qua bị trước mắt Lâm Tu Nhiên trọng thương, này đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái to lớn sỉ nhục, mà muốn cọ rửa sỉ nhục này, cũng chỉ có ngày mai dùng này Lâm Tu Nhiên sinh mệnh đến cọ rửa!

Nói xong, Tần Du Nhiên không giống nhau: Không chờ Lâm Tu Nhiên trả lời chính là thả người nhảy một cái, lạc ở mặt đất sau, sau đó mấy cái thiểm dược chính là biến mất ở trong tầm mắt mọi người.

Nhìn Tần Du Nhiên biến mất địa phương, Lâm Tu Nhiên cười gằn một tiếng, bỗng dưng, làm như nghĩ tới điều gì, Lâm Tu Nhiên quay đầu nhìn về phía hướng luận võ đài tiếp tục đi Dương Diệp, nói: "Đứng lại!"

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là liền bước chân đều không dừng lại, trực tiếp hướng về phía dưới đi đến.

Nhìn thấy tình cảnh này, Lâm Tu Nhiên ánh mắt đột nhiên lạnh xuống, thân hình hơi động, đi tới Dương Diệp trước, ngăn cản Dương Diệp đường đi, sau đó lạnh lùng nói: "Gọi ngươi dừng lại, không ý tứ gì khác, chỉ là muốn nhìn xông tới kiếm nô tháp thứ hai mươi hai tầng người là hình dáng gì, bất quá đáng tiếc, ta có hơi thất vọng!"

Dương Diệp liếc mắt nhìn Lâm Tu Nhiên, sau đó nói: "Nói xong?"

Lâm Tu Nhiên hai mắt híp lại, trong mắt sát ý chợt lóe lên, nói: "Xem ra ngươi so với cái kia Tần Du Nhiên còn hung hăng, hắn hung hăng sau kết cục ngươi nên cũng nhìn thấy, hắn có địa giai trung phẩm huyền giáp, ta nghĩ ngươi hẳn là không đi!"

Dương Diệp trầm ngâm dưới, sau đó nói: "Kỳ thực ta rất hiếu kì, chúng ta tựa hồ chưa từng gặp mặt chứ? Ngươi vì sao phải như vậy nhằm vào ta?"

Lâm Tu Nhiên cười gằn một tiếng, nói: "Xem ra ngươi đối với ta thân phận thật sự còn không biết, ta cho ngươi biết, sư phụ của ta là Túy đạo nhân, Kiếm Tông tương lai là do ta đến giang, mà không phải ngươi, hiểu chưa?"

Dương Diệp rõ ràng, chẳng trách đối phương kiếm kỹ sắc bén như thế, hóa ra là Túy đạo nhân đồ đệ, chỉ là là Túy đạo nhân đồ đệ, hắn lại vì sao lần này không có nghĩa là Kiếm Tông tới tham gia Thanh Vân Bảng đây? Lắc lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, những này với hắn Dương Diệp không có chút quan hệ nào, trước mắt người này muốn đi kháng Kiếm Tông tương lai, với hắn cũng không có chút quan hệ nào.

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn đi kháng Kiếm Tông tương lai, vậy ngươi đi kháng được rồi, ngươi yên tâm, ta không có muốn tranh với ngươi ý tứ."

"Nhưng là ta xem ngươi rất khó chịu!" Lâm Tu Nhiên đột nhiên lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, sau đó nói: "Ngươi đến cắn ta?"

Lâm Tu Nhiên hai mắt híp lại, trong tay thiết kiếm màu đen phát sinh một đạo kiếm reo tiếng, nhưng mà đúng vào lúc này, ngọc hành cùng Tô Thanh Thi đột nhiên xuất hiện ở giữa hai người.

Nhìn muốn động thủ hai người, ngọc hành hơi nhướng mày, nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi đã từng là ta Kiếm Tông đệ tử ngoại môn, theo bối phận tới nói, ngươi nên gọi tu nhiên một tiếng sư thúc!"

Nghe vậy, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ngọc tiền bối, ngươi cũng nói rồi, đó là đã từng, bây giờ ta đã không phải Kiếm Tông đệ tử. Còn có, nếu như không muốn này tương lai muốn kháng Kiếm Tông đại kỳ đệ tử chết sớm, vậy thì tốt nhất khuyên hắn biết điều một điểm." Nói xong, Dương Diệp quay về Tô Thanh Thi gật gật đầu, sau đó không ở dừng lại, đi xuống luận võ đài!

Trên đài tỷ võ, Lâm Tu Nhiên nhìn Dương Diệp bóng lưng, trong mắt sát ý không hề che giấu chút nào! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 250: Tăng lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

250 chương: Tăng lên!

Rời đi hoàng cung quảng trường sau, Dương Diệp đi tới Tiên Khách Cư, nhưng mà để Dương Diệp kinh ngạc chính là Tiên Khách Cư lại đóng cửa rồi! Hỏi dò một thoáng Tiên Khách Cư chu vi một ít cửa hàng, Dương Diệp thế mới biết, nguyên lai tại hắn tiến vào thanh vân sơn mạch thì, Tiên Khách Cư lại đột nhiên đóng cửa, sau đó bên trong hết thảy đồng nghiệp đều phảng phất biến mất khỏi thế gian!

Nhìn trước mắt đại cửa đóng chặt Tiên Khách Cư, Dương Diệp trầm mặc, hắn cùng Tần Tịch Nguyệt trong lúc đó duy nhất phương thức liên lạc chỉ Tiên Khách Cư, bây giờ Tiên Khách Cư đóng cửa, hắn phải như thế nào liên hệ Tần Tịch Nguyệt? Đương nhiên, hắn sâu trong nội tâm còn có càng lo lắng, vậy thì là Tiên Khách Cư tại sao muốn đóng cửa?

Là Tần Tịch Nguyệt muốn cùng hắn chặt đứt quan hệ, cũng hoặc là Tần Tịch Nguyệt gặp phải cái gì cái khác khó khăn, cho nên mới đóng cửa, chặt đứt cùng hắn liên hệ?

Hắn cùng Tần Tịch Nguyệt trong lúc đó mặc dù có chút ám muội, thế nhưng hắn biết, giữa bọn họ càng nhiều chính là lợi ích quan hệ, Tần Tịch Nguyệt đối với hắn khả năng là có một ít hảo cảm, thế nhưng muốn nói yêu hắn Dương Diệp, hắn là không lớn tin. Như Tần Tịch Nguyệt loại này ở trong hoàng cung lớn lên nữ nhân, tuyệt đối là không thể dễ dàng yêu cái trước người!

Một lát, Dương Diệp lắc lắc đầu, xoay người rời đi Tiên Khách Cư. Đối với hắn mà nói, hiện tại chủ yếu nhất chính là Thanh Vân Bảng, còn Tần Tịch Nguyệt sự tình, hắn chỉ có thể trước tiên tạm thời để một bên. Bởi vì nếu như hắn tử ở phía sau tỷ thí bên trong, vậy những thứ này đều sẽ không có ý nghĩa. Vì lẽ đó, hiện tại hắn hàng đầu chính là làm sao thu được Thanh Vân Bảng số một, đồng thời sống sót!

Rời đi Tiên Khách Cư sau, Dương Diệp lung tung không có mục đích tại trên đường phố chậm rãi đi tới, bởi vì lúc này hắn bi ai phát hiện, hắn tựa hồ đã là người cô đơn.

Kiếm Tông đệ tử? Hắn không phải! Phù văn sư sẽ đệ tử? Hắn cũng không phải... Bây giờ Tiên Khách Cư cũng đóng cửa, hắn Dương Diệp liền cái nghỉ chân địa phương đều không a!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt tự giễu, tiếp theo sau đó lung tung không có mục đích hướng về đường phố phía trước chậm rãi đi đến.

Mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, nhìn về phía phía trước, chỉ thấy một bộ bạch y Tô Thanh Thi chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nơi đó. Nhìn thấy Tô Thanh Thi, Dương Diệp trên mặt hiện ra một vệt nụ cười, bất kể như thế nào, người trước mắt chung quy là không có quên hắn, này đối với hắn mà nói, đầy đủ rồi!

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp, trong mắt loé ra một vệt vẻ phức tạp, đối với trước mắt nam tử này, mồn tự vấn lòng, mình thích hắn sao? Có cũng hoặc là không có? Đã từng nàng vô số lần hỏi như vậy quá chính mình, thế nhưng là từ đầu đến cuối không có có một cái đáp án, hay hoặc là nói, nàng trước sau không muốn đi diện đối với sâu trong nội tâm mình cái kia ý tưởng chân thật nhất!

Khẽ lắc đầu, Tô Thanh Thi mở miệng nói: "Vì sao không trở về Kiếm Tông?"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Ngươi cũng không phải không biết ta cùng Kiếm Tông trong lúc đó quan hệ, trở lại Kiếm Tông sẽ chỉ làm ta cùng Kiếm Tông người lúng túng, vì lẽ đó, vẫn là không đi trở về tốt."

Tô Thanh Thi trầm mặc, một lát, lại nói: "Ngươi bây giờ tình cảnh rất nguy hiểm, nếu như có thể, ngày mai từ bỏ Thanh Vân Bảng số một, có thể?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta biết mặc kệ là Nguyên Môn, vẫn là cái kia Bách Hoa Cung, còn có cái kia Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên, thậm chí là Kiếm Tông cái kia Lâm Tu Nhiên đều muốn giết ta, thế nhưng hết cách rồi, Thanh Vân Bảng số một, ta tình thế bắt buộc, dù cho là vì là khả năng này cần trả giá cái giá bằng cả mạng sống!"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, sau đó nói: "Nếu như ngươi thu được Thanh Vân Bảng số một, cái kia Nguyên Môn cùng với Bách Hoa Cung càng sẽ không để ngươi sống ở cõi đời này!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Ta biết, thế nhưng ta hay là muốn đi tranh cái kia số một, bởi vì nếu như không thể được số một, vậy ta sẽ chân chính thập tử vô sinh, nếu như thu được số một, như vậy, ta Dương Diệp lại lần nữa có giá trị, đến lúc đó, Đại Tần đế quốc, còn có phù văn sư công hội, thậm chí là Kiếm Tông đều sẽ một lần nữa đối xử ta, không phải sao?"

Kỳ thực Dương Diệp vẫn luôn rõ ràng, rõ ràng hắn hiện tại thân ở một cái bẫy chết, Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung muốn giết hắn, này đã không phải bí mật gì, nếu như không phải lúc này là Thanh Vân Bảng, đã không phải phù văn sư công hội người hắn khả năng đã sớm không biết chết ở cái nào. Nếu muốn loại bỏ tử cục này, như hắn từng nói, vậy cũng chỉ có để những thế lực này một lần nữa nhận thức giá trị của hắn!

Chỉ cần hắn thu được Thanh Vân Bảng số một, hắn tin tưởng, khi đó Kiếm Tông cùng Đại Tần đế quốc, thậm chí còn có phù văn sư công hội đều sẽ ra mặt giữ gìn hắn. Hiện thực chỉ như thế tàn khốc, không có giá trị người, là chỉ có bị vứt bỏ phần, thế nhưng có giá trị người, là sẽ có vô số người đến quan tâm.

Tô Thanh Thi lần thứ hai trầm mặc. Nàng thừa nhận, Dương Diệp nói là có đạo lý, bây giờ Dương Diệp xác thực nơi tại một cái bẫy chết bên trong, nếu như hắn không thể chứng minh giá trị của chính mình, Kiếm Tông Túy đạo nhân không sẽ ra mặt bảo vệ hắn, phù văn sư tổ sẽ cũng không sẽ ra mặt bảo vệ hắn, mà Đại Tần đế quốc, Đại Tần đế quốc tự nhiên cũng không sẽ vì một cái không có giá trị người đi cùng Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung trở mặt!

Như Dương Diệp từng nói, hiện tại Dương Diệp chỉ có trí chỗ chết mà hậu sinh mới có thể có một chút hi vọng sống!

Thấp giọng thở dài, Tô Thanh Thi nói: "Ta không biết ngươi còn có cái gì lá bài tẩy, để ngươi có thể có lòng tin đi tranh cướp nắm số một, ta chỉ muốn nói, không nói Nguyên Đồng, liền cái kia Tần Du Nhiên, còn có Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung hai nữ, còn có túy sư bá làm kiếm tông tìm kiếm cái kia Lâm Tu Nhiên, thực lực của bọn họ thật sự thật không đơn giản, ngươi muốn đoạt cái kia số một, thật sự rất khó khăn!"

Cảm thụ Tô Thanh Thi trong giọng nói lo lắng, Dương Diệp trong lòng ấm áp, sau đó cười nói: "Yên tâm, ta nếu dám kiếm chỉ số một, ta liền có một ít để tức giận, ngươi biết đến, ta không phải là loại kia phùng má giả làm người mập người, không được còn muốn trên đi chịu chết."

Tô Thanh Thi nhìn Dương Diệp một chút, do dự dưới, sau đó lại nói: "Cái kia Lâm Tu Nhiên là túy sư bá làm kiếm tông tìm kiếm thiên tài, hắn sư thừa túy sư bá, tại kiếm đạo phương diện trình độ rất sâu, nếu như ngươi gặp phải hắn, phải cẩn thận. Còn muốn, nếu như hắn bại vào ngươi tay, hi vọng ngươi lưu tính mạng hắn, làm sao?"

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: "Thanh Thi, ngươi lúc trước cũng nhìn thấy, là hắn đối với ta có địch ý, không phải ta có thù với hắn. Ta tin tưởng, nếu như chúng ta tại tỷ thí bên trong gặp phải, hắn khẳng định là sẽ đối với ta hạ tử thủ, nếu như vậy, vậy ta tự nhiên cũng không thể lưu thủ. Vì lẽ đó, ngươi yêu cầu này ta không thể đáp ứng. Hắn nếu muốn giết ta, vậy ta liền muốn giết hắn!"

Tại rất nhiều chuyện trên, hắn có thể lựa chọn thỏa hiệp cùng nhượng bộ, thế nhưng tại vấn đề nguyên tắc là, hắn Dương Diệp không sẽ vì bất luận người nào thay đổi. Cái kia Lâm Tu Nhiên đối với hắn sát ý đã hết sức rõ ràng, hắn đương nhiên sẽ không ngớ ngẩn tại tỷ thí bên trong hạ thủ lưu tình.

Nghe được Dương Diệp, Tô Thanh Thi lần thứ hai thấp giọng thở dài, mặc kệ là Dương Diệp, vẫn là cái kia Lâm Tu Nhiên, nàng đều không hy vọng hai người có bất luận cái nào chết ở cái kia trên đài tỷ võ. Lâm Tu Nhiên là Túy đạo nhân tuyển người, nếu như Dương Diệp giết hắn, cái kia Dương Diệp vô cùng có khả năng tại Túy đạo nhân trong lòng lưu lại ấn tượng xấu, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, không thể nghi ngờ là một cái chuyện xấu.

Hơn nữa lúc này Kiếm Tông, cũng xác thực cần như Lâm Tu Nhiên loại này có thể lấy ra được thiên tài!

Tô Thanh Thi không nói nữa, nhìn Dương Diệp một chút, do dự một chút, sau đó thân hình hơi động, trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó Dương Diệp chính là cảm giác được một trận mùi hương thoang thoảng vị phả vào mặt, chợt, một cái ấm áp thân thể mềm mại kề sát ở trên người hắn, chỉ nghe Tô Thanh Thi thấp giọng nói: "Sống sót Thanh Vân Bảng kết thúc!" Dứt lời, thân hình lóe lên, Tô Thanh Thi biến mất ở Dương Diệp trước.

Một lát, Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, sau đó hiểu ý nở nụ cười, tại Tô Thanh Thi để hắn lưu cái kia Lâm Tu Nhiên tính mạng thì, mặc dù biết Tô Thanh Thi chỉ là vì để cho Kiếm Tông không ở tổn thất một thiên tài, thế nhưng là một người nam nhân, trong lòng hắn chung quy là có chút không thoải mái. Bởi vì tại Tô Thanh Thi trong lòng, Kiếm Tông địa vị trước sau là ở trên hắn.

Đương nhiên, càng nhiều là hắn cho rằng Tô Thanh Thi cho tới nay đối với hắn tỏ ra thân thiện là bởi vì hắn Dương Diệp đối với Kiếm Tông có giá trị, bởi vì hắn Dương Diệp có thể cho Kiếm Tông mang đến lợi ích, cho nên nàng mới sẽ như vậy chờ hắn. Thế nhưng Tô Thanh Thi vừa nãy rời đi thì câu nói sau cùng cho hắn biết, Tô Thanh Thi trong lòng chung quy vẫn có hắn.

Hoặc là như trước không có Kiếm Tông phân lượng trùng, thế nhưng đối với hắn mà nói, này đã đầy đủ.

Hắn Dương Diệp tại cảm tình trải qua phương diện là trống rỗng, hắn không hiểu làm sao đi yêu một người, hắn chỉ biết là, yêu thích một người vậy thì đi nỗ lực trả giá, cho nàng tốt nhất, cho dù đối phương không yêu hắn! Tuy rằng một phương diện trả giá cùng yêu là khổ cực, thế nhưng đối với hắn mà nói, có thể yêu cái trước người, này bản thân liền là một cái phi thường chuyện hạnh phúc rồi! Đương nhiên, nếu như người mình thích cũng có thể yêu thích chính mình, vậy thì hạnh phúc hơn rồi!

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Diệp nụ cười trên mặt từ từ khuếch tán lên, nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên trợn tròn lên, đồng thời, ở trong tay hắn tử linh kiếm đột nhiên phát sinh một đạo kiếm reo tiếng, sau đó rung động kịch liệt lên, dường như muốn tránh thoát tay của hắn, muốn phóng lên trời.

Mà hai chân của hắn chỗ đứng, cái kia do cứng rắn tảng đá lát thành sàn nhà lại quỷ dị mà xuất hiện vô số đạo như con nhện giống như lít nha lít nhít vết nứt, vừa bắt đầu chỉ là Dương Diệp hai chân nơi, thế nhưng không tới hai tức thời gian, những kia như con nhện giống như bé nhỏ vết nứt chính là hướng về bốn phương tám hướng khuếch tán ra.

Lúc này lấy Dương Diệp làm trung tâm, tại chung quanh hắn mười trượng trong phạm vi, cái kia nền đá bản bắt đầu rồi từng tấc từng tấc rạn nứt.

Thật vào lúc này là buổi tối, Dương Diệp đi con đường này lại thuộc về một mực địa phương, lúc này mới không ai phát hiện một màn quỷ dị này!

Đứng tại chỗ một lát, Dương Diệp lắc đầu khổ cười cợt, nói: "Không nghĩ tới chính mình chỉ là một ý nghĩ hiểu rõ, liền đạt đến kiếm ý tầng thứ bốn... Này thật là có chút hí kịch a!"

Đúng, lúc này Dương Diệp đã kiếm ý tầng thứ bốn, về phần tại sao sẽ liền trực tiếp kiếm ý tầng thứ bốn, Dương Diệp cũng không rõ ràng lắm, bất quá hắn mơ hồ cảm thấy, cái này có thể là bởi vì hắn lúc trước mở ra khúc mắc, ý nghĩ hiểu rõ chính là duyên cớ. Bất quá mặc kệ như thế nào, đem kiếm ý tăng lên tới tầng thứ bốn, đối với hắn lúc này tới nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt, đang đối mặt đón lấy những thiên tài đó thiếu niên, hắn Dương Diệp lại nhiều hơn mấy phần sức lực cùng thực lực!

Nhìn một chút chu vi bị cái kia tiết lộ kiếm ý tạo thành cảnh tượng, Dương Diệp cười dài một tiếng, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ!

...

Rất nghĩ thấu lộ dưới Thanh Vân Bảng sau khi kết thúc nội dung vở kịch, ngẫm lại vẫn là quên đi, bởi vì ta còn không tả... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 251: Cường cường va chạm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

251 chương: Cường cường va chạm!

Ngày thứ hai, trời lờ mờ sáng, Đại Tần đế quốc cửa hoàng cung chính là tụ tập vô số huyền giả.

Tại quảng trường ngay chính giữa nơi có một cái to lớn luận võ đài, trên đài tỷ võ, đứng hôm qua tại tiểu tổ thi đấu bên trong bộc lộ tài năng ba mươi người, không đúng, hẳn là ba mươi mốt người, bởi vì lúc này Nguyên Đồng cũng đứng ở luận võ trên đài.

Tại vô số huyên thanh âm huyên náo bên trong, Lý Tư cùng trên người mặc Kim Sắc khôi giáp Bạch Khởi đột nhiên xuất hiện ở luận võ trên đài, khi (làm) hai người xuất hiện tại trên đài tỷ võ thì, tràng dưới nhất thời yên tĩnh lại.

Lý Tư ánh mắt tại dưới đài trong đám người từng cái đảo qua, cuối cùng ánh mắt rơi vào sáu thế lực lớn người trạm hoàng cung trên thành tường, sau đó nói: "Chư vị, Thanh Vân Bảng thi đấu là tàn khốc, tỷ thí bên trong khó tránh khỏi có tử thương, ta biết trên đài trạm đều là các vị trong môn phái thiếu niên thiên tài, chư vị định không nỡ lòng bỏ bọn họ bỏ mình trên đài tỷ võ, thế nhưng, bổn tướng đến nhắc nhở một thoáng chư vị, không muốn phá hoại Thanh Vân Bảng quy củ, lại càng không muốn tự ý xuất thủ cứu chính mình môn hạ đệ tử, hoặc là đối với dự thi huyền giả ra tay, như có người phá hoại, bổn tướng lấy Đại Tần đế quốc danh nghĩa bảo đảm, mặc kệ ngươi là thế lực kia người, ngươi định đi không ra này đế đô!"

Nghe được Lý Tư, hoàng cung trên thành tường thanh vân hừ lạnh một tiếng, nói: "Khá lắm đi không ra này đế đô, này Đại Tần đế quốc coi là thật là càng ngày càng hung hăng bá đạo a!" Hiển nhiên, đối với Lý Tư cái kia mang theo uy hiếp ngữ khí, thanh vân rất khó chịu.

"Thanh vân, ngươi cùng này Lý Tư, ai mạnh ai yếu?" Lúc này, một bên Bách Hoa Cung Thải Phượng đột nhiên hỏi.

Thanh vân trầm ngâm chốc lát, sau đó nói: "Tại này đế đô, Tôn giả cảnh bên trong ngoại trừ người kia ở ngoài, không có ai là hắn đối thủ, ta cũng không phải. Thế nhưng ra đế đô, không có một quốc gia số mệnh gia thân, hắn không phải là đối thủ của ta."

Thải Phượng hướng phía dưới Lý Tư liếc mắt nhìn, trong mắt loé ra một vệt kiêng kỵ, như thanh vân từng nói, này Lý Tư ủng có Đạo khí chính khí thước, gia thân bản thân lại là tu luyện chính là Hạo Nhiên Chính Khí, hơn nữa còn có một quốc gia số mệnh gia thân, này tại đế đô, đừng nói Tôn giả cảnh, chỉ hoàng giả cảnh hắn cũng có thể chống lại chống lại a!

"Đại Tần đế quốc, nắm giữ Lý Tư cùng Bạch Khởi loại này cường giả siêu cấp, càng có tứ đại thần tướng cùng tám đại vương hầu, còn có mấy người này dưới trướng cái kia mấy chi thần bí quân đội, nếu như không phải ở ngoài có cường địch, e sợ lúc này bọn họ đã đối với chúng ta tông môn ra tay rồi đi!" Kiếm Tông ngọc hành đột nhiên lên tiếng nói.

Nghe được ngọc hành, giữa trường mọi người đều là trầm mặc lại. Tại nam vực, sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc trong lúc đó tuy rằng vẫn là tường an vô sự, nhưng đó chỉ là mặt ngoài, sáu thế lực lớn người đều biết, Đại Tần đế quốc thứ khổng lồ này, phải nói cái kia Thủy Hoàng, vẫn luôn muốn làm lúc trước cái kia trụ vương chuyện muốn làm.

Sở dĩ hiện tại còn không có làm, chỉ là bởi vì mọi người còn có kẻ địch càng mạnh mẽ hơn tồn tại!

Trên đài tỷ võ, đem một ít quy tắc giới thiệu xong sau, Lý Tư cuối cùng tuyên bố: "Chư vị, xếp hạng tái, chính thức bắt đầu!" Nói xong, Lý Tư lại nói: "Trận đầu, Nguyên Môn Nguyên Đồng, đối chiến tán tu, Lý Tinh Hà!"

"Rào..."

Nghe được Lý Tư, đầy tớ quần tất cả xôn xao, bởi vì bọn họ không nghĩ tới, này cái thứ nhất ra trận lại là Nguyên Đồng.

Trên đài tỷ võ, được kêu là Lý Tinh Hà thanh niên khi nghe đến Lý Tư thì, đầu tiên là sững sờ, sau đó chính là mặt lộ vẻ cay đắng, hắn có thể đi vào ba mươi vị trí đầu, thực lực kia tự nhiên là không cần phải nói, nguyên bản hắn còn muốn tại hướng về trước bò vài tên, thế nhưng không nghĩ tới, hắn lại vừa đến đã gặp phải này nam vực quái dị nhất người.

Biết rõ không phải là đối thủ, thế nhưng cũng không thể không chiến a! Lý tân hà hít sâu một hơi, sau đó đi tới Nguyên Đồng đối diện, hơi ôm quyền, nói: "Xin mời chỉ giáo!"

Nguyên Đồng cười nhạt một tiếng, sau đó nói: "Can đảm lắm, ngươi xuất thủ trước đi, không phải vậy liền không có cơ hội ra tay rồi!"

Nghe vậy, Lý Tinh Hà trong mắt loé ra một vệt ôn nộ, có thể tiến vào Thanh Vân Bảng ba mươi, thiên phú của hắn cùng thực lực tự nhiên là không cần phải nói, có thiên phú, có thực lực, vậy dĩ nhiên là có ngạo khí, hiện tại, bị Nguyên Đồng như vậy xem thường, hắn có thể nào không giận?

Thủ đoạn hơi động, một thanh xanh thẳm trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào xanh thẳm trường kiếm bên trong, theo huyền khí không ngừng tràn vào, trường kiếm quanh thân càng xuất hiện từng đạo từng đạo còn như thực chất sóng nước sóng gợn, mỗi một khắc, Lý Tinh Hà tay cầm xanh thẳm trường kiếm quay về Nguyên Đồng đột nhiên vừa bổ!

"Thủy Mạc Thiên Hoa!"

Theo Lý Tinh Hà một tiếng gầm lên, xanh thẳm trường kiếm bên trong những kia sóng nước sóng gợn đột nhiên dường như làn sóng giống như vậy, một tầng tiếp theo một tầng tự xanh thẳm trường kiếm đỉnh dâng trào mà ra, không trung, một tầng lại một tầng màn nước quay về cái kia ngạo nghễ mà đứng Nguyên Đồng che ngợp bầu trời ép tới.

Nhìn phía xa cái kia vẫn lạnh nhạt như cũ bất động Nguyên Đồng, Lý Tinh Hà trong mắt loé ra vẻ vui mừng, này Thủy Mạc Thiên Hoa nhưng là địa giai hạ phẩm huyền kỹ, tại vòng thứ nhất thi đấu bên trong, hắn chưa bao giờ sử dụng tới, vì là chỉ làm lá bài tẩy, sau đó tại này vòng thứ hai bên trong tranh thủ một vị trí tốt. Chỉ là hắn không nghĩ tới cái thứ nhất ra trận hắn lại liền gặp phải Nguyên Đồng, vì lẽ đó hắn không chút do dự mà sử dụng tới hắn mạnh mẽ nhất lá bài tẩy.

Mà bây giờ Nguyên Đồng tại địa giai huyền kỹ trước mặt còn như vậy khinh địch, điều này làm cho hắn có chút lòng chờ mong vào vận may!

Nhìn cái kia che ngợp bầu trời sóng nước phả vào mặt, Nguyên Đồng chậm rãi lắc lắc đầu, nói: "Này huyền kỹ bản phải rất khá, thế nhưng đáng tiếc, ngươi nhưng không có thể đem nó uy lực thật sự triển khai ra, ở trong tay ngươi, có chút lãng phí rồi!" Nói xong, hắn đi về phía trước một bước, sau đó đấm ra một quyền!

"Phá!"

Theo Nguyên Đồng một tiếng quát nhẹ, một luồng quyền kình tự Nguyên Đồng nắm đấm bên trong rung động mà ra, chợt, tại Nguyên Đồng trước mặt những kia màn nước phảng phất tuyết ngộ sôi dầu giống như vậy, trong nháy mắt tiêu tan...

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người ngây người. Vậy cũng là địa giai huyền kỹ a, sau đó liền như vậy bị Nguyên Đồng một quyền bắn cho nát?

Lúc này Dương Diệp cũng là sắc mặt có chút nghiêm nghị, cho tới nay, này Nguyên Đồng thực lực chân thật đều chỉ là nghe người khác nói, hắn cũng chỉ là cùng Nguyên Đồng giao thủ quá một lần, vì lẽ đó hắn căn bản không rõ ràng này Nguyên Đồng thực lực đến tột cùng xong rồi cái nào mức độ. Thế nhưng hiện tại, này địa giai huyền kỹ lại đều bị hắn đơn giản một quyền liền phá tan, thực lực như vậy, đúng là có thể dùng khủng bố để hình dung a!

Ngoại trừ Dương Diệp, cái kia thu được ba mươi vị trí đầu huyền giả lúc này sắc mặt đều là cực kỳ nghiêm nghị, trong này cũng bao quát Tần Du Nhiên, còn có Băng Tuyết Cung cùng Bách Hoa Cung hai nữ, liền ngay cả cái kia Túy đạo nhân tuyển chọn Lâm Tu Nhiên cũng không ngoại lệ. Hiển nhiên, thời khắc này, Nguyên Đồng thực lực khiếp sợ xong rồi bọn họ!

Trên đài tỷ võ, một quyền phá tan cái kia địa giai huyền kỹ: Thủy Mạc Thiên Hoa sau, Nguyên Đồng cũng không có thừa thắng xông lên, mà là nhìn vậy còn không phục hồi tinh thần lại Lý Tinh Hà nói: "Huyền khí không thuần, huyền kỹ tu luyện không đến nơi đến chốn, trở lại tại cố gắng tu luyện mấy năm đi!"

Nghe vậy, Lý Tinh Hà cay đắng nở nụ cười, sau đó quay về Nguyên Đồng ôm quyền, nói: "Cảm tạ thừa nhận rồi!" Dứt lời, thả người nhảy một cái, hạ xuống luận võ đài.

"Nguyên Đồng, Nguyên Đồng... Vũ thần... Vũ thần..."

Lý Tinh Hà xuống đài sau, giữa trường mọi người phục hồi tinh thần lại, sau đó vô số tiếng reo hò nhất thời xông thẳng lên trời.

Tại thế giới cường giả vi tôn này, đối với cường giả, mọi người là tôn kính cùng sùng bái, không thể nghi ngờ, Nguyên Đồng thực lực được mọi người tôn kính cùng sùng bái. Tại nói đơn giản một chút chỉ, lúc này Nguyên Đồng đã trở thành ở đây rất nhiều huyền giả thần tượng trong lòng!

Nhìn dưới đáy vô số người sùng bái ánh mắt, nghe vô số người hò hét, Nguyên Đồng cười nhạt một tiếng, khóa này Thanh Vân Bảng, không, phải nói từ đây cắt ra bắt đầu, tương lai nam vực trong vòng mấy trăm năm, đều sẽ là hắn Nguyên Đồng một mình hắn sân khấu, này trong vòng mấy trăm năm, hết thảy thiên tài yêu nghiệt đều nhất định là hắn làm nền!

Nơi nào đó, Lý Tư nhìn trên đài tỷ võ Nguyên Đồng, trong mắt loé ra một vệt lo lắng, nói: "Con thứ thực lực cùng thiên phú, coi là thật là yêu nghiệt đến cực điểm, để hắn tiếp tục trưởng thành, ngày sau tất trở thành ta Đại Tần đế quốc một cái mạnh mẽ kình địch."

"Thừa sớm ngoại trừ!" Tại Lý Tư bên cạnh Bạch Khởi lời ít mà ý nhiều địa đạo.

Lý Tư có chút ý cảnh động, nhưng rất nhanh nhưng là lắc lắc đầu, nói: "Không thể động vào, chí ít không thể do chúng ta động thủ, không phải vậy, nam vực chắc chắn đại loạn." Nói xong, Lý Tư lại nói: "Đáng tiếc, này Thanh Vân Bảng thi đấu bên trong là tốt nhất cơ hội giết hắn, chỉ là đáng tiếc, trên đài ba mươi người bên trong, nhưng không có người nào có thể giết đến hắn."

"Chưa trừ diệt, hắn vô cùng có khả năng trở thành năm đó Kiếm Tông tổ sư như vậy nhân vật, đến lúc đó, ta Đại Tần đế quốc nguy rồi!" Bạch Khởi trầm giọng nói: "Đặc biệt hắn một khi chính vị vũ thần, đến lúc đó, lấy vũ thần uy vọng cùng danh nghĩa, toàn bộ nam vực đều sẽ có bao nhiêu huyền giả tập trung vào Nguyên Môn?"

Lý Tư chậm rãi lắc đầu, nói: "Ngươi nói những này, ta lại sao lại không biết? Thủy Hoàng lại sao lại không biết? Thế nhưng cho dù biết rồi có thể làm sao? Ngươi ta hiện tại liên thủ, đúng là có thể đem hắn ngoại trừ, thế nhưng hậu quả đây? Hậu quả chỉ gợi ra đại tần cùng Nguyên Môn trong lúc đó tử chiến, mà đến lúc đó, sáu thế lực lớn cái khác thế lực nhất định sẽ đứng ở Nguyên Môn bên này. Đến lúc đó, toàn bộ nam vực liền rối loạn a."

Nghe vậy, Bạch Khởi trầm mặc. Đại tần không úy kỵ Nguyên Môn, thế nhưng là không thể không kiêng kỵ cái này nam vực đệ nhất tông môn, cho dù là hắn, không thừa nhận cũng không được, Nguyên Môn gốc gác cùng thực lực, thật sự rất khủng bố!

Khe khẽ thở dài, Lý Tư thân hình hơi động, xuất hiện ở luận võ trên đài, liếc mắt nhìn Nguyên Đồng, Lý Tư nói: "Trận chiến này, Nguyên Môn Nguyên Đồng thắng!"

Nghe được Lý Tư tuyên bố, đầy tớ quần lần thứ hai bùng nổ ra một trận tiếng hoan hô, chứng kiến vũ thần chính vị, chuyện này với bọn họ bên trong rất nhiều người tới nói, không thể nghi ngờ là một cái phi thường chuyện vinh hạnh!

Nguyên Đồng quay về Lý Tư thi lễ một cái, sau đó thả người nhảy một cái, hạ xuống luận võ đài.

Sau đó, tỷ thí lần thứ hai kế tục, trải qua mười lăm tràng tỷ thí, trên sân chỉ còn dư lại mười sáu người, trong lúc, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, còn có Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên, Kiếm Tông Mộ Dung Yêu cùng Dương Diệp, còn có cái kia Lâm Tu Nhiên đều lần lượt trải qua đài, thế nhưng để những kia huyền giả thất vọng chính là, này mười lăm cuộc tỷ thí bên trong, đều không xuất hiện ở hiện cái gì hắc mã! Vì lẽ đó, sáu thế lực lớn đệ tử đều tiến vào thập lục cường!

Bất tri bất giác, đã xong rồi ngày thứ hai.

"Kiếm Tông Dương Diệp, đối chiến hoàng gia học viện, Tần Du Nhiên!"

Trên đài tỷ võ, theo Lý Tư một câu nói, giữa trường lần thứ hai sôi vọt lên. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 252: Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

252 chương: Giết!

Trên đài tỷ võ, Tần Du Nhiên nhìn đối diện Dương Diệp, trong mắt sát ý chợt lóe lên, nói: "Không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền gặp phải, lòng tốt của ngươi vận chấm dứt ở đây rồi! Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, ta chỉ là sẽ phế bỏ ngươi, ngươi không phải lĩnh ngộ kiếm ý sao? Vậy ta liền đem hai tay của ngươi chém tới, một cái lĩnh ngộ kiếm ý kiếm đạo thiên tài lại không hai tay, như vậy cảnh tượng, ta thật sự rất chờ mong nhìn thấy đây!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, trước mắt này Tần Du Nhiên không chỉ có hung hăng cuồng ngạo, lòng dạ càng là hẹp hòi cực kỳ, hắn cùng đối phương căn bản không có thâm cừu đại hận gì, chỉ là tại Thập Vạn Đại Sơn đã xảy ra một điểm mâu thuẫn nhỏ mà thôi, mà đối phương nhưng là như vậy ghi hận hắn hiện tại, nghĩ tới đây, hắn cũng là có chút say rồi!

Nắm trong tay tử linh kiếm, Dương Diệp chậm rãi hướng đi Tần Du Nhiên, vừa tẩu biên nói: "Lấy ngươi thực lực của ta, không ra thật, e sợ có thể chiến đấu một ngày một đêm, vì không lãng phí thời gian, chúng ta một chiêu quyết thắng bại, làm sao?" Dứt lời, kiếm ý dâng trào ra, lung hướng về phía đối diện Tần Du Nhiên.

Tần Du Nhiên hừ lạnh một tiếng, thả ra thương ý cảnh, sau đó nói: "Ta cũng chính có ý đó!" Dứt lời, Tần Du Nhiên tay cầm trường thương màu đen hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó quay về Dương Diệp hư không một điểm!

Thoáng chốc, vô số bóng thương tự trường thương màu đen đỉnh dâng trào mà ra, như vậy thanh thế, cực kỳ doạ người!

Nhìn cái kia vô số bóng thương, Dương Diệp lắc đầu nở nụ cười, loại này mê hoặc người huyền kỹ, tại Kiếm Tâm Thông Minh trước mặt hắn, đúng là một điểm tác dụng đều không, bước chân nhẹ nhàng đạp xuống, Dương Diệp hướng Tần Du Nhiên bắn mạnh hơn nữa, cùng lúc đó, trong tay tử linh kiếm nhanh chóng bay lượn lên, vô số đạo ánh kiếm màu vàng óng tại trên đài tỷ võ thoáng hiện, chói mắt đến cực điểm!

Tại ánh kiếm màu vàng óng mở đường dưới, Dương Diệp đi tới Tần Du Nhiên trước người, sau đó Bạt Kiếm chính là quay về Tần Du Nhiên đâm một cái, nhanh như chớp giật!

Tần Du Nhiên biến sắc mặt, Dương Diệp cùng Quỷ Tông Lý Tiên Quân trong lúc đó chiến đấu hắn cũng đã gặp qua, Dương Diệp thân thể trình độ kinh khủng hắn đương nhiên biết, nếu như cùng Dương Diệp gần người giao thủ, hắn khẳng định là sẽ chịu thiệt, vì lẽ đó vừa bắt đầu hắn liền sử dụng tới huyền kỹ, hi vọng kéo dài khoảng cách đánh, nhưng mà hắn không nghĩ tới, Dương Diệp kiếm khí lại bén nhọn như vậy, trực tiếp phá tan súng của hắn ảnh, sau đó trở về hắn trước người!

Không kịp muốn cái khác, Tần Du Nhiên thủ đoạn xoay một cái, trường thương hoành chặn mà trên.

"Bành!"

Một đạo vang trầm thanh tại trên đài tỷ võ vang vọng mà lên, tại Dương Diệp cái kia sức mạnh khổng lồ bên dưới, Tần Du Nhiên cái kia trường thương trong tay nhất thời uốn lượn thành một cái quỷ dị độ cong, Tần Du Nhiên nắm trường thương tay phải càng là cảm giác tê rần!

Tần Du Nhiên trong lòng một hãi, đang chuẩn bị bứt ra trở ra. Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp trong tay tử linh kiếm đột nhiên rời tay mà ra, hóa thành một tia sáng tím bắn thẳng về phía mặt của hắn. Khoảng cách gần như vậy, nhanh như vậy tốc độ, Tần Du Nhiên trong lòng cả kinh, bất quá cũng may hắn phản ứng cũng không chậm, khi (làm) xuống bước chân một sai, nghiêng người lóe lên, làm cho tử linh kiếm dán vào mặt của hắn bay qua!

Nhưng mà ngay khi tử linh kiếm trải qua hắn bộ mặt thì, tình cảnh quái quỷ xuất hiện, chỉ thấy tử linh kiếm đột nhiên ngừng lại, sau đó hoành tước mà ra...

Nhìn thấy tình cảnh này, Tần Du Nhiên trong mắt kinh hãi gần chết, lập tức hữu chân vừa đạp, thân thể hướng sau chợt lui, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, tử linh kiếm tại Tần Du Nhiên cái kia anh tuấn mũi nơi, lưu lại một vết kiếm hằn sâu! Nếu như không phải Tần Du Nhiên phản ứng nhanh, lùi một khối, chiêu kiếm này, liền đủ để đem đầu hắn chia làm hai nửa!

Thấy cảnh này, giữa trường vô số người vì đó biến sắc, chỉ là giao thủ một hiệp, này Tần Du Nhiên lại liền bị thương, này Dương Diệp thực lực, lại như vậy cường?

Đọc truyện V ới http

://truyencuatui.Net/ Một đòn không được tay, Dương Diệp hơi nhướng mày, hắn đương nhiên không có ngừng tay, sau đó cùng đối phương phí lời một đống lớn, thừa hắn bệnh đòi mạng hắn, đây là hắn một quán tác phong. Vì lẽ đó, tại Tần Du Nhiên mới vừa lùi thì, hắn chính là sử dụng tới Tật phong bộ, sau đó nghiêng người mà lên, lần thứ hai đi tới Tần Du Nhiên trước, cùng lúc đó, trong tay tử linh kiếm lần thứ hai mãnh bổ xuống!

Hiện tại Dương Diệp, không nói cái gì huyền kỹ cùng kỹ xảo, hắn chỉ nói khác biệt, vậy thì là tốc độ cùng sức mạnh!

Luận võ trên đài, xuất hiện lần nữa lúc trước Dương Diệp cùng Quỷ Tông Lý Tiên Quân chiến đấu một màn, Tần Du Nhiên bị Dương Diệp vững vàng áp chế, chỉ có thể không ngừng đón đỡ! Xem rốt cục dưới mọi người khiếp sợ không thôi.

"Hắn chỉ một kẻ loài người huyền thú!" Nhìn trên đài Dương Diệp, luận võ dưới đài, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt trầm giọng nói.

Tại nàng bên cạnh Lãnh Tâm Nhiên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Cơ thể hắn sức mạnh quá mạnh, ngoại trừ Nguyên Đồng, chúng ta bất luận một ai một khi cùng hắn cận chiến đấu, đều sẽ bị nhiều thiệt thòi!"

Nghe vậy, Văn Nhân Nguyệt đột nhiên hé miệng nở nụ cười, nói: "Này vũ thần được xưng vật lộn cơ khí, mà này Dương Diệp cũng am hiểu cận chiến đấu, ta thật là có chút chờ mong hai người chiến đấu đây. Hai người chiến đấu, khẳng định là cực kỳ đặc sắc!"

"Dương Diệp thực lực vượt xa khỏi chúng ta tưởng tượng, lấy tiềm lực của hắn, ngày khác nếu bất tử, tất sắp trở thành một phương cường giả. Các ngươi Bách Hoa Cung đắc tội như vậy một vị tương lai cường giả, thật là có chút không sáng suốt. Thử nghĩ, nếu như các ngươi Bách Hoa Cung cải một thoáng cung quy, tha thứ mẫu thân hắn, sau đó kéo hắn tiến vào Bách Hoa Cung, cứ như vậy, ngươi Bách Hoa Cung không phải tương đương với có thêm một cái tương lai cường giả siêu cấp?" Lãnh Tâm Nhiên nhạt tiếng nói.

"Cải cung quy?" Văn Nhân Nguyệt ngẩn ra, sau đó lắc lắc đầu, nói: "Nếu như Dương Diệp là cái kia Nguyên Đồng, này hay là còn có thể... Đáng tiếc hắn không phải!"

Một bên khác, Lý Tư nhìn trên đài Dương Diệp, nói: "Con thứ đang không có tông môn bồi dưỡng tình huống dưới có thành tựu như thế này, thiên phú như vậy cùng tiềm lực, có thể dùng khủng bố để hình dung, chỉ là đáng tiếc. Nếu như hắn có thể từ bỏ cái kia cái thần bí huyền thú, còn có từ bỏ cứu mẫu thân hắn, ta tin tưởng, mặc kệ là phù văn sư công hội, vẫn là Kiếm Tông, đều là không muốn từ bỏ hắn!"

"Nếu như hắn thật từ bỏ, người như thế, nói vậy thừa tướng ngươi lại sẽ nhìn hắn không nổi đi!" Một bên Bạch Khởi nhạt tiếng nói.

Lý Tư cười cợt, không nói nữa.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp cùng Tần Du Nhiên vừa bắt đầu đều là chuẩn bị một chiêu giải quyết đối phương, nhưng mà hai người như trước vẫn là đánh tới trì cửu chiến. Muốn vời quyết thắng bại, trừ phi hai người đều không ở có giữ lại chút nào, sau đó toàn lực xuất kích. Chỉ là nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, hai người đều sẽ không làm như thế! Bởi vì mặt sau còn có đối thủ càng mạnh mẽ hơn!

"Coong!"

Đột nhiên, Dương Diệp tay cầm tử linh kiếm đột nhiên một cái bổ vào Tần Du Nhiên trường thương bên trên, sức mạnh khổng lồ, nhất thời đem Tần Du Nhiên cho kích hướng sau chợt lui. Lần này, Dương Diệp không có thừa thắng xông lên, bởi vì trước mắt này Tần Du Nhiên chiến đấu ý thức có chút vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Tuy rằng cho tới nay, hắn đều là vững vàng áp chế đối phương, thế nhưng ngoại trừ vừa bắt đầu dùng ngự kiếm thuật cho đối phương xuất kỳ bất ý tạo thành một điểm thương tổn sau, mặt sau ngay khi cũng chưa cho đối phương tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn.

Nói cách khác, tại như vậy tiếp tục đánh, cũng chính là lãng phí thời gian mà thôi!

Lúc này Tần Du Nhiên sắc mặt có vẻ cực kỳ dữ tợn, tại hắn mũi nơi, có một đạo dài mấy thốn sâu sắc vết kiếm, tiên máu nhuộm đỏ mũi trở xuống hết thảy bộ phận, hết thảy, cả người nhìn qua, hắn có vẻ cực kỳ khủng bố cùng dữ tợn.

Cho tới nay, hắn Tần Du Nhiên cho rằng chỉ có Nguyên Đồng mới có tư cách làm hắn đối thủ, nhưng mà thi đấu hiện tại, hắn đầu tiên là tại cái kia Lâm Tu Nhiên trong tay bị thương, cùng đối phương chiến một cái hoà nhau, hiện tại, lại bị Dương Diệp hủy dung, đồng thời bị liên tiếp áp chế, điều này làm cho từ không thử nghiệm quá thất bại qua Tần Du Nhiên làm sao chịu đựng đạt được?

Tay cầm trường thương màu đen, Tần Du Nhiên hai mắt đỏ đậm, sắc mặt dữ tợn, từng luồng từng luồng cuồng bạo khí thế tự trong cơ thể không ngừng tuôn ra, trường thương chậm rãi giơ lên, chỉ phía xa hướng về Dương Diệp, gằn giọng nói: "Cho tới nay, ngươi mới là này Thanh Vân Bảng chân chính hắc mã, ta cùng bọn hắn đều coi khinh ngươi, bất quá ngươi yên tâm, lần này sẽ không, ta sẽ để ngươi...."

Tần Du Nhiên tựa hồ muốn nói cái gì lời hung ác, sau đó đang giải phóng cái gì khủng bố huyền kỹ, nhưng mà Dương Diệp nhưng là không cho hắn cơ hội, hắn thoại mới mới nói được một nửa, Dương Diệp chính là chân phải đột nhiên đạp, thân thể dường như một viên đạn pháo bình thường quay về hắn bắn mạnh mà ra!

Theo Dương Diệp, sinh tử quyết đấu bên trong phí lời liền thiên, cái kia không thể nghi ngờ là ngu ngốc hành vi, hắn Dương Diệp không phải ngu ngốc, vì lẽ đó hắn không nói nhảm, mà là trực tiếp động thủ.

Tại Tật phong bộ cùng tật phong ngoa gia trì dưới, Dương Diệp tốc độ đã đạt đến cực hạn, bản thể chỗ đi qua, không khí đều bị xé rách, phát sinh từng đạo từng đạo khí bạo tiếng, càng là lưu lại từng đạo từng đạo nhợt nhạt tàn ảnh, nhanh để dưới đáy vô số người đều không thấy rõ hắn chân chính bản thể.

Dương Diệp chỉ dùng không tới một tức thời gian chính là đi tới Tần Du Nhiên trước, sau đó dường như dĩ vãng giống như vậy, Bạt Kiếm chỉ một chém, mau lẹ cực kỳ!

Cảm thụ Dương Diệp cái kia tốc độ khủng khiếp cùng kiếm kia bên trong ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, Tần Du Nhiên không dám khinh thường, lập tức trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào trường thương bên trong, sau đó hoành đương mà tiến lên! Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp cái kia nguyên bản bổ về phía hắn tử linh kiếm nhưng là đột nhiên tuột tay mà ra, hóa thành một tia sáng tím, hướng về hắn bắn như điện mà đi!

Nhìn thấy tử linh kiếm bắn như điện mà đến, Tần Du Nhiên cười gằn một tiếng, trả lại? Khi hắn Tần Du Nhiên là trư sao? Đồng nhất xiếc, hắn Tần Du Nhiên lại sao lại trên lần thứ hai khi (làm)?

Bước chân một sai, ngay khi Tần Du Nhiên chuẩn bị nghiêng người lóe lên thì, đột nhiên, làm như cảm giác được cái gì, Tần Du Nhiên cả người tóc gáy thụ lên, trong mắt càng là kinh hãi gần chết, khẽ nhếch miệng, làm như muốn nói điều gì, nhiên mà chung quy vẫn là chậm....

Tần Du Nhiên quỷ dị mà cương ở nơi đó, cái kia nguyên bản chặn hướng về Dương Diệp trong tay tử linh kiếm trường thương màu đen cũng là đứng ở hư không, không còn trường thương màu đen trở ngại, tử linh kiếm tiến quân thần tốc, trong nháy mắt tự Tần Du Nhiên trước ngực xuyên thủng qua!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số ngốc như gà gỗ. Không chỉ có dưới đáy những kia huyền giả, liền ngay cả trên thành tường những kia đại lão lúc này cũng là nghi hoặc không rõ, không rõ Tần Du Nhiên lúc trước tại sao lại lộ ra loại kia vẻ mặt, không rõ Tần Du Nhiên vì sao lại trong chớp mắt liền bị Dương Diệp một chiêu kiếm chém giết...

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp tay phải một chiêu, tử linh kiếm bay trở về trong tay hắn, nhìn cái kia sinh cơ hoàn toàn không có Tần Du Nhiên, Dương Diệp nắm trong tay tử linh kiếm quay về thi thể chính là một trận vung vẩy, không tới một tức, Tần Du Nhiên thân thể chính là đã biến thành vô số khối.

Đem Tần Du Nhiên phân thây sau, Dương Diệp tay phải một chiêu, Tần Du Nhiên trong tay nạp giới cùng chuôi này trường thương màu đen bay đến trong tay hắn, đem hai cái bảo bối cất đi, Dương Diệp tại vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, đi xuống luận võ đài!
<

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 253: Văn Nhân Nguyệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

253 chương: Văn Nhân Nguyệt!

Tần Du Nhiên là chết như thế nào? Không nghi ngờ chút nào, đương nhiên là Dương Diệp giết chết. Nhưng là Dương Diệp đến tột cùng là làm sao thần không biết quỷ không hay giết chết hắn đây? Đây là mọi người nghi hoặc không rõ cùng kiêng kỵ địa phương!

Mọi người không biết, Dương Diệp lúc trước đang cùng Tần Du Nhiên lúc giao thủ, Dương Diệp vận dụng ẩn kiếm thêm ngự kiếm thuật, đúng, tại thời khắc cuối cùng, để Tần Du Nhiên sắc mặt kịch biến, chỉ cái kia ẩn kiếm. Dương Diệp phía trước làm tất cả, kỳ thực chính là vì ma túy Tần Du Nhiên, để Tần Du Nhiên tự cho là, sau đó dùng ẩn kiếm thêm ngự kiếm thuật một đòn giết chết!

Lúc đó, hắn cùng Tần Du Nhiên khoảng cách cách xa nhau thực sự gần quá, thêm vào Tần Du Nhiên lại tự cho là, vì lẽ đó cho dù tại thời khắc sống còn Tần Du Nhiên đã cảm giác được không ổn, nhiên mà chung quy vẫn là chậm. Có thể nói, Tần Du Nhiên mặc dù bị Dương Diệp một đòn giết chết, rất lớn một phần nguyên nhân là bởi vì hắn bất cẩn!

Nếu như hắn đem Dương Diệp cho rằng Nguyên Đồng tới đối xử, cho dù ẩn kiếm thêm ngự kiếm thuật, e sợ cũng khó giết đạt được hắn. Thế nhưng đáng tiếc, tại trong lòng hắn, hắn đối thủ chân chính, chỉ có Nguyên Đồng, mà những người khác, cũng không xứng làm hắn đối thủ....

Từ cổ chí kim, có bao nhiêu thiên tài cường giả đều là chết ở chính mình khinh địch bên trên?

Cuối cùng, Dương Diệp sở dĩ đem Tần Du Nhiên phân thây, đương nhiên là vì hủy diệt ẩn kiếm tại Tần Du Nhiên trên người tạo thành vết thương, ẩn kiếm thêm ngự kiếm thuật, cũng coi như hắn lá bài tẩy một trong, nếu như có thể ẩn giấu, đương nhiên phải ẩn giấu, phải biết, mặt sau còn có người mạnh hơn a!

Khi (làm) Dương Diệp đi xuống luận võ đài sau, Lý Tư xuất hiện ở trên đài tỷ võ, liếc mắt nhìn cái kia đã bị chia làm vô số khối Tần Du Nhiên, Lý Tư khẽ lắc đầu, trong mắt loé ra một vệt phức tạp.

Tần Du Nhiên là Đại Tần đế quốc thế hệ tuổi trẻ kiệt xuất hoàng gia con cháu, tại toàn bộ Đại Tần đế quốc bên trong, là có rất nhiều người xem trọng hắn, hắn cũng là số ít mấy cái hoàng tử có thực lực đi tranh cái kia chỗ ngồi. Người ngoài không biết, Đại Tần đế quốc bên trong rất nhiều đại thần đều là tại quan sát khóa này Thanh Vân Bảng, nếu như Tần Du Nhiên có thể đạt được ba vị trí đầu, này sẽ có vô số thế gia cùng đại thần chống đỡ hắn, nhưng mà, hắn hiện tại nhưng là chết ở Thanh Vân Bảng bên trên! Hơn nữa còn là chết ở một cái tên điều chưa biết nhân thủ tiến lên!

Khẽ lắc đầu một cái, Lý Tư nhìn dưới đáy Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Kiếm Tông Dương Diệp thắng lợi!"

Không có tiếng hoan hô, cũng không có tiếng vỗ tay, toàn bộ trên quảng trường có chỉ có trầm mặc. Bởi vì thanh vân sơn mạch sự việc, toàn bộ trên quảng trường huyền giả, có ít nhất chín mươi chín phần trăm đối với Dương Diệp đều là không có hảo cảm, để bọn họ đối với Dương Diệp hoan hô, vỗ tay, đừng đùa...

Đương nhiên, Dương Diệp cũng không để ý những này, đối với hắn mà nói, hắn chỉ quan tâm hắn chú ý người ý nghĩ cùng cách làm, còn những người khác ý nghĩ cùng cách làm, với hắn có rắm quan hệ?

Tuy rằng mọi người như trước còn đang khiếp sợ cùng nghi hoặc, thế nhưng tỷ thí hay là muốn kế tục. Rất nhanh, lại có hai người đi tới luận võ đài...

Tuy rằng tân một vòng tỷ thí đã bắt đầu, thế nhưng vẫn có rất nhiều người như trước đang bàn luận Dương Diệp. Hoàng cung trên thành tường, thanh vân nhìn phía dưới Dương Diệp, trầm giọng nói: "Người này có chút quỷ dị, tuy rằng hắn không thể chiến thắng ngươi, thế nhưng ngươi cũng chớ khinh thường, cẩn thận sử đến vạn năm thuyền a!"

Sau lưng hắn Nguyên Đồng cười nhạt một tiếng, nói: "Vân lão yên tâm, hắn càng mạnh, ta liền càng cao hứng! Vốn là ta là xem trọng cái kia Tần Du Nhiên, thế nhưng không nghĩ tới, hắn lại như vậy rác rưởi, đầu tiên là bị một cái không biết tên người cho trọng thương, cuối cùng còn chết ở này Dương Diệp trong tay, thực sự là làm người thất vọng a!"

Thanh vân khẽ lắc đầu, nói: "Này Dương Diệp để ta càng ngày càng nhìn không thấu, tuy rằng ta không tin hắn có thể là ngươi đối thủ, thế nhưng ngươi hay là muốn cẩn thận một ít, chính vị vũ thần, không chỉ có là ngươi chuyện cá nhân, còn quan hệ đến ta Nguyên Môn tương lai mấy trăm năm số mệnh, ngươi hẳn phải biết, ngươi chỉ cho phép thành công, không cho thất bại!"

Nguyên Đồng khẽ gật đầu, không có đang nói chuyện, chỉ là khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn! Toàn bộ nam vực, thế hệ tuổi trẻ bên trong, ngoại trừ huyền thú đế quốc cái kia gọi lạc tuyết thần bí huyền thú để hắn hơi hơi kiêng kỵ ở ngoài, những nhân loại khác cùng huyền thú, lại có ai có tư cách làm hắn Nguyên Đồng đối thủ?

Kiếm ý? Đối với người khác có lẽ có lực chấn nhiếp, thế nhưng đối với hắn Nguyên Đồng tới nói, chỉ là hai tầng kiếm ý, thật là có chút không đủ hắn xem!

Một bên khác, Bách Hoa Cung Thải Phượng nhìn trước mặt nàng Văn Nhân Nguyệt, trầm giọng nói: "Tiểu Nguyệt, ta biết ngươi cùng Dương Diệp mẫu thân hắn trong lúc đó có chút quan hệ, thế nhưng ngươi hẳn phải biết, lĩnh ngộ kiếm ý Dương Diệp đối với ta Bách Hoa Cung bất ngờ cái gì, nếu như bỏ mặc hắn trưởng thành, ngày sau ta Bách Hoa Cung nhất định sẽ nhiều một cường giả kẻ địch, vì lẽ đó, ở sau đó tỷ thí bên trong, nếu như ngươi gặp phải hắn, ghi nhớ kỹ không thể lưu thủ, hiểu chưa?"

Dương Diệp đánh giết Lý Tiên Quân thì, nàng còn không cảm giác được cảm giác nguy hiểm, thế nhưng tại Dương Diệp đánh giết Tần Du Nhiên thì, nàng không thể bình tĩnh. Tần Du Nhiên nhưng là Đại Tần đế quốc tỉ mỉ bồi dưỡng thiên tài siêu cấp, nhưng mà cũng chết ở Dương Diệp trong tay, hơn nữa nàng cũng càng ngày càng nhìn không thấu Dương Diệp, trực giác nói cho nàng, tuyệt đối không thể để Dương Diệp tiếp tục trưởng thành, không phải vậy tương lai Dương Diệp nhất định sẽ cho Bách Hoa Cung tạo thành to lớn uy hiếp cùng phiền phức!

Văn Nhân Nguyệt liếc mắt nhìn Thải Phượng, sau đó gật gật đầu...

Hoàng cung tường thành một đầu khác, ngọc hành nhìn dưới đáy trong đám người Dương Diệp, trầm giọng nói: "Không nghĩ tới Tần Du Nhiên đều chết ở trong tay hắn, cho tới nay, chúng ta đều coi khinh hắn a! Nếu như hắn bị túy sư bá dạy dỗ mấy năm, lấy thiên phú của hắn, thành tựu nhất định sẽ không tại Lâm Tu Nhiên bên dưới a!"

Hắn ngọc hành cũng không nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể đánh giết này Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên, nếu như đã từng sớm biết Dương Diệp có như thế thực lực cùng tiềm lực, cho dù là đắc tội Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn cũng không thể để cho Dương Diệp lui ra Kiếm Tông a. Chỉ là đáng tiếc, bây giờ nói cái gì đều chậm. Bất quá cũng còn tốt, Kiếm Tông còn có một cái Mộ Dung Yêu cùng Lâm Tu Nhiên!

Tại ngọc hành phía sau Tô Thanh Thi không nói gì, từ khi biết Dương Diệp hiện tại, Dương Diệp biến hóa thật sự làm cho nàng khiếp sợ xong rồi, nếu như Kiếm Tông toàn lực bồi dưỡng Dương Diệp, lấy Dương Diệp thiên phú, coi như cùng cái kia Nguyên Đồng cũng là có thể tranh đấu một thoáng a! Chỉ là đáng tiếc, Dương Diệp còn không thể hiện ra thiên phú, Kiếm Tông cũng đã vứt bỏ hắn....

Đương nhiên, lúc này nàng đã không quan tâm cái này, nàng quan tâm hơn chính là Thanh Vân Bảng sau khi kết thúc Dương Diệp... Thanh Vân Bảng kết thúc, không còn phù văn sư công hội cùng Kiếm Tông lực bảo đảm, Dương Diệp nên làm gì tại Quỷ Tông, còn có Nguyên Môn, cùng với Bách Hoa Cung này ba cái quái vật khổng lồ trong tay sống sót?

Mỗi khi nghĩ tới đây, Tô Thanh Thi cái kia tinh xảo xong khuôn mặt đẹp trứng bên trên, chính là sẽ hiện lên một vệt vẻ buồn rầu...

Trong đám người, lúc này Lâm Tu Nhiên sắc mặt khá có chút khó coi, bởi vì hắn không nghĩ tới, cái kia Tần Du Nhiên lại chết ở Dương Diệp trong tay. Tần Du Nhiên thực lực hắn là tự mình lĩnh giáo qua, cũng chính vì như thế, hắn lúc này sắc mặt mới có chút khó coi, bởi vì cho tới nay, hắn thật giống có chút đánh giá thấp cái này Dương Diệp rồi!

Hắn Lâm Tu Nhiên xác thực là Túy đạo nhân người được chọn, thế nhưng người khác không biết, Túy đạo nhân tuyển chọn không chỉ hắn, nói đơn giản một chút chỉ, hắn lúc nào cũng có thể bị đào thải! Lần này Thanh Vân Bảng tỷ thí, hắn đối thủ không phải Nguyên Đồng, cũng không phải Nhị Cung hai nữ, là Dương Diệp. Nếu như hắn xếp hạng tại Dương Diệp bên dưới, vậy hắn liền đem bị Túy đạo nhân vứt bỏ, mà một khi không còn cái này cường giả siêu cấp làm chỗ dựa cùng chống đỡ, cái kia cho dù hắn lĩnh ngộ kiếm ý, cái kia tương lai thành tựu cũng nhất định có hạn!

Đồng thời, trở thành Kiếm Tông tương lai thực quyền nhân vật, cái này mê hoặc, ai có thể chống lại được?

Vì lẽ đó, hắn cùng Dương Diệp trong lúc đó, chỉ có thể một cái sống sót!

Bởi vì Dương Diệp đánh giết Tần Du Nhiên, giữa trường vô số người tâm tư khác nhau, thế nhưng đôi này: Chuyện này đối với lúc này Dương Diệp tới nói, đều là không ý nghĩa. Dương Diệp biết hắn tình cảnh trước mắt mình, không còn phù văn sư công hội cái này chỗ dựa, những thế lực kia muốn giết hắn Dương Diệp, quả thực là đơn giản đến cực điểm!

Trốn? Đừng đùa, hiện tại trốn, chỉ sẽ chết càng nhanh hơn. Đang nói, hắn chạy trốn, mẫu thân làm sao bây giờ? Vì lẽ đó, trốn là không thể. Nếu không thể trốn, vậy cũng chỉ có thể lưu lại chiến. Tuy rằng rất không muốn cùng rất khó chịu, thế nhưng Dương Diệp biết, hắn lúc này nhất định phải nỗ lực đi chứng minh giá trị của chính mình.

Bởi vì chỉ có chứng minh tự thân giá trị, hắn cùng mẫu thân mới có thể có một chút hi vọng sống!

Rất nhanh, lại một ngày quá khứ, mười sáu người bên trong bị đào thải một nửa, lúc này trên đài tỷ võ chỉ còn dư lại tám tên huyền giả, cũng chính là bát cường. Thăng cấp chính là Nguyên Môn Nguyên Đồng, Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, Kiếm Tông Dương Diệp, tán tu Lâm Tu Nhiên, khiến cho mọi người bất ngờ chính là Hạo Nguyệt tông cái kia vẫn bị người quên hạo minh lại cũng thăng cấp bát cường!

Hạo Nguyệt tông không có Kiếm Tông sa sút, thế nhưng cái này tông môn nhưng là vẫn rất biết điều, không chỉ có tông môn biết điều, chỉ đệ tử cũng phi thường biết điều, vì lẽ đó rất nhiều người đều tiềm thức quên cái kia hạo minh.

Đúng rồi, Mộ Dung Yêu dừng lại thập lục cường, chỉ có thể nói nàng vận may có chút không được, bởi vì nàng gặp phải Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, Mộ Dung Yêu thực lực rất mạnh, thế nhưng chung quy vẫn là thua ở Lãnh Tâm Nhiên trong tay. Bất quá đối với Mộ Dung Yêu tới nói, thập lục cường cái hạng này, nàng đã rất hài lòng, Kiếm Tông cũng rất hài lòng rồi!

Ngoại trừ sáu thế lực lớn người ở ngoài, còn có hai người thăng cấp bát cường, một người tên là lưu phong, là một tên con cháu thế gia, một người khác là một tên tán tu, tên là Bạch Hà. Hai người thực lực đều cực kỳ tốt, đương nhiên, nếu như Quỷ Tông Lý Tiên Quân cùng Đại Tần đế quốc Tần Du Nhiên bất tử, hai người khẳng định là không cơ hội gì tiến vào bát cường!

Tại mọi người nhìn lại, hai người có thể tiến vào bát cường, cũng chính là đến cùng. Dù sao phía trước sáu cái tùy tiện một cái thực lực cũng có thể dùng khủng bố để hình dung.

Tiến vào bát cường sau khi, tỷ thí đó là đương nhiên là càng ngày càng kịch liệt, bởi vì mỗi một cái đều không phải kẻ tầm thường.

Đương nhiên, trong này tiếng hô cao nhất vẫn là chúc Nguyên Đồng, bởi vì tại thập lục cường thì, Nguyên Đồng vẫn như cũ là một chiêu liền giải quyết hắn đối thủ, nói cách khác, từ ba mươi mạnh đến hiện tại, mỗi một tràng tỷ thí, Nguyên Đồng đều chỉ là ra một chiêu....

Hiện tại, chỉ cần Nguyên Đồng vừa lên đài, dưới đài sẽ có vô số người hô to: "Một chiêu... Một chiêu..."

Nguyên Đồng thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu? E sợ cũng chỉ có để hắn cùng Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung hai nữ giao thủ, mọi người mới khả năng biết được một điểm đại khái...

"Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, đối chiến Kiếm Tông Dương Diệp!"

Trên đài tỷ võ, Lý Tư nhạt thanh tuyên bố.

Ps: Thấy có người còn tại khen thưởng... Thật sự đừng đánh thưởng, cảm giác là tại ủ phân loan mặt...! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 254: Ác chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

254 chương: Ác chiến!

"Ha ha... Này Dương Diệp rốt cục muốn xong đời đi, gặp phải Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, ta nhìn hắn thật hung hăng!"

"Chỉ! Nếu để cho hắn sớm một chút gặp phải Văn Nhân Nguyệt hoặc là cái kia Lãnh Tâm Nhiên, hắn đã sớm xong đời, cái nào còn có cơ hội tiến vào bát cường? Chỉ có thể nói hắn số chó ngáp phải ruồi quá mạnh mẽ rồi!"

"Đừng cao hứng quá sớm, vạn nhất hắn chiến thắng Văn Nhân Nguyệt đây? Phải biết, cái kia Tần Du Nhiên nhưng dù là chết ở trong tay hắn."

Nghe được câu này, mấy người nhất thời câm miệng. Thế nhưng rất nhanh, lại có người mở miệng...

"Hừ, vốn cho là cái kia Tần Du Nhiên là một nhân vật, thế nhưng không nghĩ tới đúng là nghe danh không bằng gặp mặt, hắn lại bị một cái tán tu gây thương tích, càng là chết ở cái này Dương Diệp trên tay, ta nhìn hắn căn bản là không có thực lực gì, hắn những kia tiếng tăm đều là bị thổi ra!"

"Chỉ, phải biết, lúc trước tại thanh vân bên trong dãy núi, Dương Diệp nhưng là bị Nguyên Đồng một quyền liền cho đẩy lùi, mà này Tần Du Nhiên lại còn chết ở Dương Diệp trong tay, trước đây thiệt thòi hắn có mặt nói hắn đối thủ là Nguyên Đồng, ta nhìn hắn cho Nguyên Đồng xách giày cũng không xứng..."

"..."

Rất nhanh, giữa trường người đều không làm thấp đi Dương Diệp, mà bắt đầu làm thấp đi cái kia chết đi Tần Du Nhiên. Đương nhiên, làm thấp đi Tần Du Nhiên, tự nhiên là vì làm thấp đi Dương Diệp...

Tại mọi người nghị luận sôi nổi trong thanh âm, Dương Diệp cùng Văn Nhân Nguyệt đi tới luận võ đài.

"Ngươi để mọi người chúng ta đều thật bất ngờ!" Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp, nhạt tiếng nói. Xác thực, Dương Diệp biểu hiện, đã để giữa trường vô số người bất ngờ. Bởi vì tại vừa bắt đầu, không có bất kỳ người nào sẽ cảm thấy Dương Diệp có thể đi đến một bước này.

"Ta nghĩ, Bách Hoa Cung đã đã thông báo ngươi, để ngươi muốn giải quyết ta, đúng không?" Dương Diệp hỏi.

Văn Nhân Nguyệt không có ẩn giấu, gật gật đầu, nói: "Ngươi bày ra tiềm lực càng lớn, cửa cung liền càng sẽ không để cho ngươi sống tiếp, mà hiện tại, chỉ dễ giết nhất ngươi thời điểm!"

Dương Diệp chậm rãi lắc đầu, nói: "Ngươi giết không được ta, xem ở ngươi có thể cùng mẫu thân ta quen biết phần trên, ngươi chịu thua, có thể?"

"Ngươi cảm thấy khả năng sao?" Văn Nhân Nguyệt lạnh lùng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Vậy thì động thủ đi!"

Thủ đoạn hơi động, một vòng tinh màu xanh lam viên luân xuất hiện ở Văn Nhân Nguyệt trong tay, tố vung tay lên, tinh màu xanh lam viên hoàn mang theo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, hướng về Dương Diệp bắn như điện mà đi.

Nhìn thấy tinh màu xanh lam viên hoàn bắn như điện mà đến, Dương Diệp Bạt Kiếm chỉ một chém!

"Bành!"

Một đạo kim thiết giao mâu thanh ở giữa sân ầm ầm vang lên, tại ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia tinh màu xanh lam viên hoàn bắn ngược mà quay về, lấy so với lúc trước tốc độ nhanh hơn bắn về phía Văn Nhân Nguyệt!

Văn Nhân Nguyệt tay ngọc về phía trước duỗi một cái, chợt nắm chặt, cái kia tinh màu xanh lam viên hoàn tốc độ nhất thời chậm lại, trước mặt nàng thì, liền phảng phất là Dương Diệp ném cho nàng!

"Nếu như ngươi muốn giết ta, vậy thì động điểm thật đi!" Nhìn Văn Nhân Nguyệt, Dương Diệp nhạt tiếng nói.

"Như ngươi mong muốn!" Dứt lời, Văn Nhân Nguyệt cong ngón tay búng một cái, tinh màu xanh lam viên hoàn bắn nhanh ra như điện, không trung, đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt hóa thành một cái dường như cái kia luận võ đài to bằng to lớn viên hoàn, to lớn viên hoàn trên không trung nói cho xoay tròn, sau một khắc, Văn Nhân Nguyệt lần thứ hai cong ngón tay búng một cái, quay về Dương Diệp quát khẽ: "Đi!"

Dứt lời, to lớn tinh màu xanh lam viên hoàn lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt hướng về phía dưới Dương Diệp mặc lên xuống.

Nhìn cái kia tinh màu xanh lam viên hoàn bắn như điện mà đến, Dương Diệp sắc mặt hơi nghiêm nghị, này viên hoàn uy lực hắn lúc trước nhưng là lĩnh giáo qua, căn bản không thể trốn, chỉ có lực phá! Nghĩ tới đây, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí như thủy triều dũng vào trong tay tử linh kiếm bên trong, tại huyền khí không ngừng tràn vào dưới, tử linh kiếm bùng nổ ra một đạo óng ánh hào quang màu vàng.

Tại tinh màu xanh lam viên hoàn đi tới hắn trước người chỉ có không tới 10 tấc thì, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, sau đó Bạt Kiếm một chém, tại Kim Sắc huyền khí gia trì dưới, lại tăng thêm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật Bạt Kiếm một khắc đó bùng nổ ra sức mạnh, làm cho Dương Diệp chiêu kiếm này sức mạnh đạt đến một cái phi thường trình độ khủng bố, tử linh kiếm chỗ đi qua, không khí đều bị rút khô, trên không trung, một cái dị thường rõ ràng vết kiếm xuất hiện ở nơi đó, dị thường dễ thấy!

"Coong!"

Một đạo nổ vang rung trời thanh ở giữa sân vang lên, lần này, tinh màu xanh lam viên hoàn không có đang bay ra đi, ngược lại, tại tinh màu xanh lam viên hoàn sức mạnh kinh khủng kia bên dưới, Dương Diệp bị chấn động hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui, tại lùi tới luận võ bên đài duyên thì, này mới ngừng lại.

Cúi đầu nhìn một chút cái kia trên tay nứt ra rồi một vết thương hổ khẩu, Dương Diệp hai mắt vi híp lại, lấy sức mạnh của hắn cùng thân thể cường hãn độ, lại đều không chống đỡ được này tinh màu xanh lam viên hoàn, này viên hoàn khủng bố, có chút nằm ngoài dự đoán của hắn a!

"Lấy ra ngươi thực lực chân chính đi, không phải vậy ngươi liền dừng lại với này rồi!" Nhìn đối diện Dương Diệp, Văn Nhân Nguyệt nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hô hấp một cái, sau đó chậm rãi hướng đi Văn Nhân Nguyệt, đi rồi hai bước, một nguồn sức mạnh vô hình giống như là thuỷ triều hướng về Văn Nhân Nguyệt dâng tới. Cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay tử linh kiếm càng là vang lên một đạo lanh lảnh kiếm reo tiếng, mà luận võ dưới đài, phàm là đeo kiếm huyền giả, đều lần thứ hai cảm nhận được kiếm của mình phảng phất chịu đến cái gì triệu hoán giống như vậy, tại rung động kịch liệt, lại như muốn tránh thoát bọn họ!

Kiếm ý hai tầng!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vang lên một đám lớn hút vào khí lạnh thanh.

Vừa bắt đầu, Dương Diệp đánh giết Lý Tiên Quân thì, Dương Diệp chỉ bại lộ một tầng kiếm ý, một tầng kiếm ý, thêm vào không biết dùng cái gì phương pháp thần bí giết Lý Tiên Quân, mọi người cũng chỉ nói là Lý Tiên Quân thực lực yếu, liền một tầng kiếm ý Dương Diệp đều chống lại không được. Sau đó, Dương Diệp giết Tần Du Nhiên thì, cũng là dùng phương pháp thần bí, vì lẽ đó, mọi người chân chính kiêng kỵ chính là Dương Diệp cái kia phương pháp thần bí, mà không phải Dương Diệp bản thân triển hiện ra thực lực!

Mà hiện tại, mọi người không nghĩ tới Dương Diệp thì đã đạt đến kiếm ý tầng thứ hai! Không tới hai mươi tuổi kiếm ý tầng thứ hai, thiên phú như vậy, đã có thể chớp nhoáng giết hết ở đây hơn chín mươi phần trăm người. Thời khắc này, cho dù đối với Dương Diệp tại không hảo cảm người, không thừa nhận cũng không được, Dương Diệp xông vào bát cường, dựa vào hay là không phải vận may.....

Tại nhìn thấy Dương Diệp hai tầng kiếm ý thì, trên thành tường, Bách Hoa Cung Thải Phượng sắc mặt kia nhất thời trở nên âm trầm, trong mắt sát ý còn như thực chất! Không tới hai mươi tuổi kiếm ý hai tầng, thiên phú như vậy, đã không chút nào so với Văn Nhân Nguyệt chênh lệch, nếu như bỏ mặc Dương Diệp kế tục tiếp tục trưởng thành, có thể tưởng tượng, trong tương lai mấy trăm năm sau, Bách Hoa Cung đều sẽ nhiều một cái kẻ địch đáng sợ cỡ nào!

Dương Diệp nhất định phải tử! Lúc này, Bách Hoa Cung Thải Phượng nghĩ như vậy!

"Thú vị, thật là có thú!" Một bên khác, thanh vân bên cạnh Nguyên Đồng đột nhiên nở nụ cười, nói: "Trước đây ngã: Cũng thật là có chút ít nhìn này Dương Diệp. Không nghĩ tới hắn lại kiếm ý hai tầng, càng không có nghĩ tới hắn có thể hiện tại mới bạo lộ ra, là nghĩ đến cái một tiếng hót lên làm kinh người sao? Ha ha..."

"Kiếm ý hai tầng, này Dương Diệp thiên phú ngã: Cũng cũng xem là tốt rồi!" Thanh vân nhạt tiếng nói: "Chỉ là đáng tiếc, như vậy một mầm mống tốt, chung quy là muốn chết tại này trên đài tỷ võ!"

"Hắn là đáng chết!" Nguyên Đồng nụ cười thu lại lên, nói: "Nguyên bản ta còn hơi nghi ngờ Nguyên Dạ đến cùng là chết ở trên tay hắn, vẫn là chết tại Thập Vạn Đại Sơn những kia huyền thú trong tay, bây giờ nhìn lại, Nguyên Dạ mười có tám. Chín chỉ tử trên tay hắn. Nguyên Dạ không thể chết vô ích, ta sẽ đích thân đưa hắn đi gặp Nguyên Dạ!"

Thanh vân khẽ gật đầu, nói: "Tự nhiên, ta Nguyên Môn người lại há lại là người khác có thể nói giết liền giết?"

Luận võ trên đài, cảm thụ tự thân bị áp chế cùng ràng buộc, Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp nói: "Quyết tâm sao?" Dứt lời, một luồng khí thế kinh khủng tự trong cơ thể bạo dâng lên, chống lại Dương Diệp kiếm ý. Kiếm ý áp chế cùng ràng buộc, chỉ nàng cũng không thể không thận trọng đối xử, bất quá cũng còn tốt, Dương Diệp kiếm ý chỉ là hai tầng, đối với nàng vẫn chưa thể tạo thành quá mạnh mẽ áp chế cùng ràng buộc!

Tay phải một chiêu, cái kia tinh màu xanh lam viên hoàn lần thứ hai bắn ra, không trung, tinh màu xanh lam viên hoàn khẽ run lên, nhất thời hóa thành vô số đạo to bằng nắm tay viên hoàn, dường như hạt mưa bình thường lít nha lít nhít hướng về Dương Diệp lung quá khứ!

Nhìn thấy cái kia lít nha lít nhít tinh màu xanh lam viên hoàn bay vụt mà đến, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm không ngừng vung vẩy lên, thoáng chốc, vô số đạo ẩn chứa kiếm ý kiếm khí màu vàng óng tự tử linh kiếm đỉnh bắn nhanh ra. Kim Sắc huyền khí biến ảo kiếm khí bản thân cũng đã cực kỳ cường hãn, hiện tại lại tăng thêm hai tầng kiếm ý gia trì, lúc này Dương Diệp triển khai kiếm khí càng là biến ác liệt cực kỳ!

Luận võ trên đài, xuất hiện cực kỳ đặc sắc một màn, vô số tinh màu xanh lam viên hoàn cùng vô số đạo kiếm khí màu vàng óng không ngừng chạm vào nhau, sau đó không ngừng tiêu tan, từng đạo từng đạo năng lượng nổ vang thanh ở giữa sân không ngừng vang vọng mà lên, toàn bộ luận võ đài tại kiếm khí màu vàng óng cùng tinh màu xanh lam viên hoàn phá hoại dưới, đã thủng trăm ngàn lỗ, lảo đà lảo đảo, phảng phất bất cứ lúc nào liền muốn đổ đi!

Cảm thụ trên đài cái kia một màn kinh khủng, nguyên bản cách gần một ít huyền giả vội vã hướng lùi về sau một khoảng cách, mặc kệ là kiếm khí màu vàng óng kia, vẫn là cái kia tinh màu xanh lam viên hoàn, đều không phải bọn họ có thể chống lại, bọn họ cũng không muốn bị tai vạ tới cá trong chậu!

"Ầm!"

Đột nhiên, luận võ trên đài đột nhiên bùng nổ ra một đạo nổ vang rung trời thanh, chợt, toàn bộ luận võ đài đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, tại vô số người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia to lớn luận võ đài ầm ầm ngã: Cũng sụp xuống, vô số tro bụi nhất thời bay lên bầu trời.

"Bành, bành!"

Mọi người ở đây còn không phục hồi tinh thần lại thì, cái kia phế tích bên trong đột nhiên nhảy lên hai người, hai người không phải người khác, chính là Dương Diệp cùng người nổi tiếng kia nguyệt.

Lúc này tại Văn Nhân Nguyệt quanh thân, vô số to bằng nắm tay tinh màu xanh lam viên hoàn không ngừng vây quanh nàng cao tốc xoay tròn, những kia tinh màu xanh lam viên hoàn cũng không phải hỗn độn không tự đang xoay tròn, mà là lấy một loại kỳ dị quỹ tích tại nói cho xoay tròn, lấy Văn Nhân Nguyệt làm trung tâm, chu vi phảng phất có một luồng vô hình năng lượng giống như vậy, khiến cho những kia mặt đất cùng tạp thạch không ngừng đang bị nát tan!

Tại đối diện nàng Dương Diệp, tay cầm tử linh kiếm, tử linh trên thân kiếm, từng luồng từng luồng ánh kiếm không ngừng thiểm hiện ra.

Mỗi một khắc, Dương Diệp đột nhiên chuyển động, thân hình đột nhiên biến mất ở tại chỗ, hóa thành một đạo tàn ảnh hướng về Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới, trong tay tử linh kiếm vừa bổ, một đạo kiếm khí màu vàng óng trước tiên bắn nhanh hướng về phía Văn Nhân Nguyệt! <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 255: Ta chịu thua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

255 chương: Ta chịu thua!

Thấy kiếm khí màu vàng óng bắn nhanh mà đến, Văn Nhân Nguyệt sắc mặt bất biến, ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, một vòng viên hoàn nhất thời bắn nhanh ra như điện.

"Bành!"

Theo một đạo nổ vang thanh, viên hoàn cùng kiếm khí màu vàng óng nhất thời tiêu tan trên không trung, một luồng sóng khí bỗng dưng mà xuống. Mà nhưng vào lúc này, Dương Diệp đi tới Văn Nhân Nguyệt trước, thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm quét ngang mà ra.

"Xì..."

Bởi sức mạnh quá lớn, tử linh kiếm chỗ đi qua, không khí đều bị xé rách nát tan, giữa trường nhất thời vang lên từng đạo từng đạo lệnh người tê cả da đầu 'Xì xì' thanh.

Cảm thụ Dương Diệp tử linh kiếm bên trong sức mạnh kinh khủng, Văn Nhân Nguyệt sắc mặt hơi nghiêm nghị, Dương Diệp sức mạnh nàng là lĩnh giáo qua, nếu như ngạnh hám, vậy chỉ có nàng chịu thiệt phần! Niệm đến đây, Văn Nhân Nguyệt tay ngọc kết liễu một cái kỳ dị dấu tay, chợt, Văn Nhân Nguyệt cả người đột nhiên run lên, sau đó 'Ầm' một tiếng, hóa thành vô số cánh hoa bạo ra.

Tại Văn Nhân Nguyệt đột nhiên biến mất ở Dương Diệp trước mặt một khắc đó, Dương Diệp biến sắc mặt, không chút nghĩ ngợi chỉ xoay người nâng kiếm hoành đương mà trên.

"Bành!"

Tại Dương Diệp xoay người một khắc đó, một vòng tinh lam viên hoàn quỷ dị mà xuất hiện ở hắn trán bên trên, nếu như không phải hắn phản ứng rất nhanh, tử linh kiếm hoành đương mà lên, giờ khắc này đầu của hắn chính là sẽ cùng này ẩn chứa sức mạnh kinh khủng viên hoàn tới một người thân mật tiếp xúc.

Viên hoàn bên trong sức mạnh khổng lồ kéo tới, Dương Diệp cánh tay hơi chấn động một cái, ngay khi hắn chuẩn bị giáng trả thời gian, đột nhiên, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, sau đó sẽ thứ không chút nghĩ ngợi nghiêng người lóe lên, sau đó tử linh kiếm cắt ngang mà ra!

"Bành!"

Một đạo tinh lam viên hoàn nhất thời bị Dương Diệp chiêu kiếm này đánh bay...

Sau đó trên sân xuất hiện cực kỳ tình cảnh quái quỷ, vô số đạo tinh lam viên hoàn, lấy một loại quỷ dị phương thức từ bốn phương tám hướng hướng về Dương Diệp không ngừng cắt chém mà đi. Còn Dương Diệp, Dương Diệp tuy rằng không có luống cuống tay chân, thế nhưng người tinh tường một chút liền có thể nhìn ra, lúc này Dương Diệp đã có một ít vất vả.

Nhìn cái kia phế tích bên trong vất vả chống lại những kia tinh lam viên hoàn Dương Diệp, tường thành bên trong Tô Thanh Thi trong mắt lần thứ hai hiện lên một vệt vẻ lo âu, này tinh lam viên hoàn là địa giai trung phẩm huyền bảo, hơn nữa còn là nắm giữ Tiên Thiên khí linh địa giai trung phẩm huyền bảo, thêm vào Văn Nhân Nguyệt lúc này sử dụng tới quỷ dị này huyền kỹ, uy lực như vậy, cho dù là một ít vương giả cảnh cường giả cũng là không chống đỡ được a!

Tử linh kiếm đã từng là Đạo khí, thế nhưng khí linh ngủ say một sau, lại tăng thêm bị chia ra làm hai, bây giờ tử linh kiếm thì lại làm sao chống đối này tinh lam viên hoàn?

Khác một bên, Bách Hoa Cung Thải Phượng trên mặt nhưng là lần đầu lộ ra nụ cười, Dương Diệp thực lực, cho dù là nàng, không thừa nhận cũng không được, tại ở độ tuổi này thật sự có thể nói là rất tốt. Thế nhưng vậy thì như thế nào? Văn Nhân Nguyệt làm Bách Hoa Cung thế hệ tuổi trẻ đệ tử kiệt xuất nhất, mặc kệ là công pháp, vẫn là huyền kỹ, cùng với khắp mọi mặt giáo dục, Bách Hoa Cung đều là cho nàng tối tốt đẹp. Mà Dương Diệp đây?

Vì lẽ đó, trận tỉ thí này, Dương Diệp nhất định sẽ chết!

Có loại ý nghĩ này, không chỉ có là Thải Phượng, còn có cái kia dưới đáy quan chiến Lâm Tu Nhiên, không thể không nói, Dương Diệp bày ra thực lực, đã để hắn cảm nhận được uy hiếp. Đương nhiên, cũng chỉ là một điểm uy hiếp mà thôi, đối mặt Dương Diệp, cho dù là Dương Diệp đã thể hiện ra hai tầng kiếm ý, hắn vẫn như cũ là có lòng tin đánh bại Dương Diệp!

Đương nhiên, nếu như Dương Diệp chết ở Văn Nhân nguyệt trong tay, đó là không thể tốt hơn.

Tất cả mọi người đều cho rằng Dương Diệp đã chắc chắn là thất bại không thể nghi ngờ, thế nhưng phế tích bên trong Văn Nhân Nguyệt thì lại không cho là như vậy, lúc trước tại thanh vân bên trong dãy núi, nàng nhưng là thấy được Dương Diệp cái kia quỷ dị ngự kiếm thuật. Nếu như Dương Diệp triển khai quỷ dị này ngự kiếm thuật, muốn giải quyết phiền toái trước mắt, đó là dễ như ăn cháo!

Nhưng mà, cho dù là xong rồi hiện tại, Dương Diệp đều không triển khai cái kia ngự kiếm thuật, điều này làm cho Văn Nhân Nguyệt rất là nghi hoặc không rõ.

Khẽ lắc đầu, Văn Nhân Nguyệt không ở đi muốn những thứ này, tay ngọc bình thân mà ra, quay về xa xa Dương Diệp, quát khẽ: "Tù!"

Dứt lời, những kia tinh lam viên hoàn nhất thời nhanh chóng xoay tròn lên, sau một khắc, lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt, toàn bộ hướng về Dương Diệp lung quá khứ.

Vô số đạo tinh lam viên hoàn, trong nháy mắt liền đem Dương Diệp vây quanh ở trong đó.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người nhất thời lắc lắc đầu, rất nhiều người càng là lần thứ hai bắt đầu bàn luận.

"Này Dương Diệp rốt cục thất bại đi! Ta đã nói rồi, không còn cái kia thần bí vương giai huyền thú giúp hắn, một khi gặp phải chân chính cường giả, hắn chỉ không đỡ nổi một đòn!"

"Ai, không nghĩ tới đã hai tầng kiếm ý Dương Diệp đều thua ở Văn Nhân nguyệt trong tay, không hổ là Bách Hoa Cung thế hệ tuổi trẻ đệ tử kiệt xuất nhất a. Ta nghĩ, nếu như Dương Diệp không phải lĩnh ngộ kiếm ý, tại trong tay nàng, e sợ chống đỡ không được ba cái hiệp chứ?"

"Ba cái hiệp? Ngươi quá để mắt hắn, nếu như không phải hắn số chó ngáp phải ruồi lĩnh ngộ kiếm ý, đừng nói tại Văn Nhân Nguyệt trong tay chống đỡ ba cái hiệp, chỉ một hiệp cũng không thể chịu đựng được!"

"..."

Phế tích bên trong, Văn Nhân Nguyệt nhìn cái kia bị vô số cái tinh lam viên hoàn vây quanh Dương Diệp, khẽ lắc đầu một cái, trong mắt loé ra một vệt vẻ thất vọng.

"Coong!"

Đang lúc này, tinh lam viên hoàn bên trong đột nhiên vang lên một đạo vang dội kiếm reo tiếng, khiến cho đến giữa trường vô số người vì đó sững sờ.

Tại vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, một đạo ánh kiếm màu vàng óng tự cái kia tinh lam viên hoàn bên trong lượng lên, sau một khắc, mọi người chỉ nghe 'Bành' một tiếng vang thật lớn, những kia vây quanh Dương Diệp tinh màu xanh lam viên hoàn chính là ầm ầm bay ra ra, chợt, mọi người chỉ thấy một bóng người tự trong đó quay về Văn Nhân Nguyệt bắn mạnh tới.

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường Tô Thanh Thi nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cái kia nhíu chặt lông mày cũng là triển khai ra. Ngược lại, một bên Bách Hoa Cung Thải Phượng lông mày nhưng là cau lên đến, sắc mặt kia càng là chìm xuống.

Chừng mười trượng khoảng cách, Dương Diệp chỉ dùng không tới một cái hô hấp chính là đi tới Văn Nhân Nguyệt trước, nhìn cái kia gần trong gang tấc Văn Nhân Nguyệt, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào tử linh kiếm bên trong, sau đó Bạt Kiếm chính là vung mạnh.

Nhìn thấy Dương Diệp kéo tới, Văn Nhân Nguyệt trong mắt loé ra một vệt bất ngờ, Dương Diệp là làm sao phá tan nàng những kia tinh lam viên hoàn? Tuy rằng rất nghi hoặc, thế nhưng lúc này nàng đã không thời gian suy nghĩ, bởi vì Dương Diệp đã đối với nàng triển khai mãnh liệt công kích.

Dường như lần trước giống như vậy, Văn Nhân Nguyệt thân thể run lên, hóa thành vô số cánh hoa biến mất ở tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp bên trái, sau đó tay nắm một vòng viên hoàn quay về Dương Diệp cái cổ cắt quá khứ. Dương Diệp tựa hồ sớm có dự liệu, tại Văn Nhân Nguyệt biến mất một khắc đó, chính là thu kiếm nghiêng người lóe lên, sau đó tử linh kiếm cực kỳ tự nhiên hướng bên trái hoành tước mà ra.

Giờ khắc này, Văn Nhân Nguyệt liền phảng phất là chủ động đưa lên để Dương Diệp tử linh kiếm tước.

Văn Nhân Nguyệt lần đầu biến sắc, trong mắt càng là lộ ra vẻ khiếp sợ, Dương Diệp là làm sao nắm chắc nàng thân pháp này quỹ tích? Không kịp nghĩ, Văn Nhân Nguyệt lần thứ hai sử dụng tới quỷ dị này thân pháp, biến mất ở tại chỗ, sau đó xuất hiện ở Dương Diệp bên phải. Nhưng mà, ngay khi nàng xuất hiện tại Dương Diệp bên phải thời gian, nguyên bản cắt về phía Dương Diệp bên trái tử linh kiếm nhưng là không biết lúc nào đã biến thành cắt về phía Dương Diệp bên phải, cũng chính là lúc này Văn Nhân Nguyệt lúc này xuất hiện vị trí!

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường những kia đại lão nhất thời cùng nhau biến sắc, liền ngay cả cái kia luôn luôn hờ hững thong dong Nguyên Đồng trên mặt cũng là lộ ra một vệt nghiêm nghị cùng nghi hoặc.

Văn Nhân Nguyệt triển khai thân pháp này huyền kỹ, ở trong mắt bọn họ, tự nhiên là có rất nhiều thiếu hụt, lấy thực lực của bọn họ cùng ánh mắt, tự nhiên có thể dễ dàng phá giải quỷ dị này thân pháp huyền kỹ. Thế nhưng tại sao Dương Diệp cũng có thể? Phải biết, Dương Diệp lúc này mới Tiên Thiên cảnh a, Tiên Thiên cảnh liền có thể hiểu rõ địa giai huyền kỹ thiếu hụt? Chuyện này làm sao muốn làm sao không hợp lý a!

Mà nếu như Dương Diệp không phải hiểu rõ này địa giai huyền kỹ thiếu hụt, làm sao có thể làm được mỗi khi trước tiên ra chiêu chế địch?

"Con thứ thật quỷ dị!" Nhìn phế tích bên trong Dương Diệp, Lý Tư cau mày trầm giọng nói.

Tại bên cạnh hắn Bạch Khởi khẽ gật đầu, nói: "Nếu như hắn là dựa vào tự thân chiến đấu ý thức làm đến một bước này, vậy hắn không khỏi cũng quá khủng bố một điểm, chỉ là điều này hiển nhiên không thể, nếu như là Nguyên Đồng, còn có thể, dù sao Nguyên Đồng lĩnh ngộ trong truyền thuyết chiến ý! Chỉ là, nếu như không phải như vậy, vậy hắn lại là làm sao làm được như vậy?"

[t r uyen cua tui @@ Net]

"Nguyên bản ta cho rằng hai tầng kiếm ý đã là hắn cực hạn, thế nhưng bây giờ nhìn lại, người này cho dù xong rồi hiện tại, như trước vẫn không có bộc lộ ra chính mình thực lực chân chính cùng lá bài tẩy a. Ai, hắn thể hiện ra thực lực cùng tiềm lực càng sợ người, Bách Hoa Cung cùng với Quỷ Tông, còn có cái kia Nguyên Môn liền càng sẽ không bỏ qua hắn a, nhưng đáng tiếc rồi!" Lý Tư chậm rãi lắc đầu nói.

"Nhưng là nếu như hắn thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất đây?" Bạch Khởi lại hỏi ra câu nói này.

"Vậy thì là Kiếm Tông, cùng với phù văn sư công hội, còn có ngươi ta đều mắt bị mù rồi!" Lý Tư nhìn phế tích bên trong Dương Diệp, nhẹ giọng nói.

Phế tích bên trên, Dương Diệp cùng Văn Nhân Nguyệt đã phân ra. Nhìn Dương Diệp, Văn Nhân Nguyệt trầm giọng nói: "Ngươi là làm sao làm được!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Không thể trả lời, nếu như ngươi còn muốn giết ta, vậy thì lấy ra ngươi cái kia trong truyền thuyết Đạo khí đi!"

Văn Nhân Nguyệt trầm mặc, một lát, Văn Nhân Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi có mấy phần chắc chắn thu được Thanh Vân Bảng số một?"

Dương Diệp ngẩn ra, không hiểu nói: "Ngươi có ý gì?"

"Trả lời ta!"

Thấy Văn Nhân Nguyệt vẻ mặt nghiêm túc, Dương Diệp do dự dưới, sau đó nói: "Năm phần chắc chắn đi!"

Nghe vậy, Văn Nhân Nguyệt mí mắt giật lên, năm phần chắc chắn... Trước mắt cái tên này không khỏi cũng quá tự tin chưa? Năm phần nắm? Cái kia đại biểu cái gì? Đại biểu hắn có lòng tin không thua cái kia Nguyên Đồng a. Dương Diệp lòng tự tin từ đâu mà đến?

Văn Nhân Nguyệt lần thứ hai trầm mặc, một lát sau khi, Văn Nhân Nguyệt nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Ta tin tưởng ngươi, hi vọng ngươi thật sự có năm phần chắc chắn!" Dứt lời, Văn Nhân Nguyệt xoay người nhìn về phía xa xa Lý Tư, nói: "Ta chịu thua!"

"Rào!"

Nghe được Văn Nhân Nguyệt, giữa trường tất cả xôn xao. Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt chịu thua? Chịu thua? Có ý gì? Ở đây huyền giả bị Văn Nhân Nguyệt một câu nói này làm đại não có chút đường ngắn.

Liền ngay cả Dương Diệp lúc này cũng có chút mông, hắn cảm giác được, Văn Nhân Nguyệt vẫn không có chân chính xuất toàn lực, nếu như Văn Nhân Nguyệt xuất toàn lực, hắn nhất định là muốn ác chiến một phen, thế nhưng hắn không nghĩ tới, trước mắt Văn Nhân nguyệt lại sẽ chịu thua.... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 256: Lâm Tu Nhiên thực lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

256 chương: Lâm Tu Nhiên thực lực!

Tại Văn Nhân Nguyệt chịu thua một khắc đó, hoàng cung trên thành tường Thải Phượng sắc mặt nhất thời âm trầm đáng sợ, nàng vẫn đang chờ mong Văn Nhân Nguyệt động chân chính lá bài tẩy, dưới cái nhìn của nàng, cho dù Dương Diệp đột nhiên biến quỷ dị như thế, thế nhưng chỉ cần Văn Nhân Nguyệt vận dụng chân chính lá bài tẩy, cái kia Dương Diệp cũng là chắc chắn phải chết! Nhưng mà, nàng không nghĩ tới, Văn Nhân nguyệt lại trực tiếp chịu thua, điều này làm cho nàng tức thiếu chút nữa huyền khí nghịch loạn!

Văn Nhân Nguyệt tại sao muốn chịu thua? Ở đây bên trong, ngoại trừ Văn Nhân Nguyệt chính mình ở ngoài, e sợ không có bất cứ người nào biết...

"Ngươi tại sao muốn làm như thế?" Văn Nhân Nguyệt mới vừa xuống đài, Thải Phượng chính là xuất hiện ở bên cạnh nàng, nộ hỏi.

Văn Nhân Nguyệt nhìn Thải Phượng một chút, sau đó nói: "Đệ tử nguyện được cửa cung cung quy xử phạt!"

Nghe vậy, Thải Phượng giận dữ, cả giận nói: "Cung quy xử phạt? Tiểu Nguyệt, thành thật mà nói, ngươi buông tha Dương Diệp, ta cũng không tức giận, bởi vì Thanh Vân Bảng vừa kết thúc, hắn chung quy khó thoát khỏi cái chết. Ta tức giận là ngươi vì sao phải từ bỏ thứ hạng này tái? Lấy thực lực của ngươi, ngươi hoàn toàn có thể đoạt được ba vị trí đầu a! Ngươi chẳng lẽ không biết ngươi xếp hạng càng cao, liền đối với cửa cung càng có lợi sao?"

Văn Nhân Nguyệt trầm mặc, không nói gì, điều này làm cho Thải Phượng càng khí, nhưng cũng không thể làm gì. Tuy rằng Văn Nhân

Nguyệt chỉ là một cái Tiên Thiên cảnh đệ tử nội môn, thế nhưng nàng tại Bách Hoa Cung địa vị, có thể nói, càng tại nàng tại người trưởng lão này bên trên, bởi vì nàng là Bách Hoa Cung thế hệ tuổi trẻ tối có thiên phú cùng có tiềm lực nhất đệ tử nội môn!

Tuy rằng mọi người còn đang nghi ngờ cùng không rõ, thế nhưng tỷ thí vẫn phải là kế tục. Tại Đại Tần đế quốc thứ khổng lồ này hoạt động dưới, một toà tân luận võ đài chưa tới một canh giờ bắt đầu từ mới ra hiện tại hoàng cung trên quảng trường.

Rất nhanh, giữa trường không người suy nghĩ Văn Nhân Nguyệt vì sao phải trực tiếp chịu thua, bởi vì Nguyên Đồng lên đài. Nguyên Đồng đối thủ là tên kia tán tu, tên là Bạch Hà.

Bạch Hà trường có chút thô cuồng, vóc người khôi ngô, nếu như không phải trải qua Lý Tư thử thách, mọi người sẽ cảm thấy hắn đã chừng ba mươi tuổi! Khi nghe đến chính mình đối thủ là Nguyên Đồng thì, Bạch Hà trên mặt cũng không có toát ra bất kỳ bi thương, thủ đoạn hơi động, một thanh quỷ đầu đại đao xuất hiện ở trong tay hắn, đem đại đao gánh trên vai, sau đó đi tới luận võ đài.

Tại mọi người ánh mắt mong chờ bên trong, Nguyên Đồng cũng là xuất hiện ở luận võ trên đài, khi (làm) Nguyên Đồng xuất hiện một khắc đó, toàn bộ hoàng cung trên quảng trường nhất thời sôi vọt lên!

"Nguyên Đồng, một chiêu, Nguyên Đồng, một chiêu..."

"Một chiêu..."

Từ Nguyên Đồng bắt đầu lên đài tới nay, hắn đối thủ chưa từng từ trong tay hắn sống quá một chiêu, hiện tại, mọi người lần thứ hai muốn gặp hắn này một chiêu bại địch thần thoại!

Nhìn mọi người, Nguyên Đồng khẽ mỉm cười, sau đó nhìn về phía gánh đại đao Bạch Hà, tay phải dựa vào phía sau, trên mặt nụ cười không giảm, một bộ phong phạm cao thủ hiển lộ hoàn toàn.

Không có người nói Nguyên Đồng tinh tướng, bởi vì người ta quả thật có thực lực kia, tuy rằng điều này làm cho rất nhiều người khó chịu, nhưng khó chịu cũng không có cách nào...

Khi (làm) Lý Tư tuyên bố tỷ thí lúc bắt đầu, mọi người đưa mắt chuyển qua Bạch Hà trên người, hiện tại, mọi người đều muốn nhìn một chút, này Bạch Hà đến tột cùng có thể hay không tại Nguyên Đồng thủ hạ sống quá một chiêu!

Lúc này Bạch Hà là có áp lực, đương nhiên, dù là ai đối thủ là Nguyên Đồng đều sẽ có áp lực, thế nhưng có áp lực cũng phải trên a, coi như muốn chịu thua, cũng phải quá hai chiêu mới có thể chịu thua a, không phải vậy, chuyện này thực sự quá mất mặt một điểm!

Hít sâu một hơi, Bạch Hà vừa trên vai đại đao chậm rãi giơ lên, hai tay nắm chuôi đao, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, theo trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào, một cơn gió lớn đột nhiên xuất hiện ở Bạch Hà chu vi, Bạch Hà trạm chỗ, sàn nhà cứng rắn bắt đầu từng tấc từng tấc rạn nứt.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường rất nhiều người trong lòng nhất thời rùng mình, thầm nghĩ này Bạch Hà có thể tiến vào bát cường, không phải hoàn toàn dựa vào vận tức giận, vẫn còn có chút thực lực, chỉ là tại Nguyên Đồng trước, thật sự vẫn còn có chút không đáng chú ý a!

Tại Bạch Hà đối diện Nguyên Đồng như trước một bộ hờ hững dáng dấp, chút nào không có ý xuất thủ, tùy ý Bạch Hà tại súc thế!

Mỗi một khắc, Bạch Hà trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, hai tay nắm quỷ đầu đại đao, từ trên xuống dưới quay về Nguyên Đồng đột nhiên chỉ vừa bổ, nhất thời, một đạo dài mấy trượng màu trắng ánh đao tự quỷ đầu đại đao đỉnh bắn nhanh ra, bởi ánh đao bên trong ẩn chứa sức mạnh thực sự là quá mức khủng bố, ánh đao chỗ đi qua, một đạo nửa mét đến khoan, mấy mét sâu khe, tự bạch hà hai chân nơi vẫn lan tràn xong rồi Nguyên Đồng trước người.

Tại kinh khủng kia ánh đao đi tới Nguyên Đồng trước người nửa trượng thời gian, Nguyên Đồng lúc này mới chuyển động, hướng bước về phía trước một bước, sau đó tay phải nắm chặt thành nắm đấm, quay về đạo kia dài mấy trượng ánh đao đánh tới, nhất thời, một đạo năng lượng quyền ấn bắn nhanh ra.

Tại mọi người ánh mắt mong chờ bên trong, năng lượng quyền ấn cùng đao mang kia trên không trung đến rồi một cái thân mật tiếp xúc!

"Ầm!"

Một đạo năng lượng tiếng nổ lớn tại luận võ trên đài ầm ầm vang vọng, chợt, cái kia đạo năng lượng quyền ấn phảng phất lợi kiếm nhập hủ mộc giống như vậy, trong nháy mắt đem đao mang kia đánh tan, sau đó tốc độ không giảm đi tới cái kia Bạch Hà trước người, cuối cùng thẳng tắp khắc ở Bạch Hà trên ngực. Sau đó, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Bạch Hà trực tiếp bay ngược ra ngoài, phải nói trực tiếp bay ra luận võ đài...

Mọi người tại hơi ngây người sau, sau đó điên cuồng quay về luận võ trên đài Nguyên Đồng kêu gào lên.,

"Nguyên Đồng, Nguyên Đồng..."

"Một chiêu, một chiêu..."

"Vũ thần, vũ thần..."

Vô số đạo âm thanh tụ hợp lại một nơi, đãng vang chín tầng trời.

Mà còn lại vài tên vẫn không có lên đài huyền giả nhưng là tỏ rõ vẻ vẻ nghiêm túc, này Nguyên Đồng thực lực, coi là thật là có thể dùng sâu không lường được để hình dung a. Thực lực như vậy còn muốn tới tham gia Thanh Vân Bảng, điều này thực có chút bắt nạt người a!

Quay về mọi người dưới đài khẽ mỉm cười, Nguyên Đồng thả người nhảy một cái, hạ xuống luận võ đài, sau đó trở lại chính mình chỗ đứng. Nếu như không phải vì vũ thần thí luyện con đường, hắn là sẽ không tới tham gia cái này cái gì Thanh Vân Bảng, Thanh Vân Bảng đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là tiểu hài tử tại quá quá gia giống như vậy, thực sự là không cái gì khiêu chiến lực.

Nguyên Đồng dưới luận võ đài sau khi, Lý Tư xuất hiện ở luận võ trên đài, nhìn phía dưới những kia sôi trào hoan hô đám người, Lý Tư sắc mặt hơi trầm xuống, này Nguyên Đồng nếu như thật thành tựu vũ thần tên, cái kia tương lai, lấy hắn uy tín, chỉ cần vung cánh tay hô lên, chắc chắn có vô số huyền giả tuỳ tùng a. Đôi này: Chuyện này đối với Đại Tần đế quốc tới nói, không thể nghi ngờ là bất lợi.

Vừa nghĩ tới đến lúc đó loại kia tình cảnh, Lý Tư chính là không kìm lòng được mà thấp giọng thở dài, nếu như lúc này có người có thể ngăn cản này Nguyên Đồng là tốt rồi. Thế nhưng có thể sao? Lấy Nguyên Đồng lúc này triển hiện ra thực lực, đừng nói ở đây những Tiên Thiên đó cảnh huyền giả, chỉ những vương giả kia cảnh cường giả cũng không nhất định có thể chiến thắng hắn a. Muốn ngăn cản hắn, e sợ cũng chỉ có linh giả cảnh cường giả....

Kỳ thực, giữa trường không ngừng Lý Tư muốn diệt trừ Nguyên Đồng, Nguyên Môn những kia đối địch thế lực cũng là muốn diệt trừ Nguyên Đồng, thậm chí, chỉ Bách Hoa Cung cùng Băng Tuyết Cung e sợ cũng là có ý này. Bởi vì mặc kệ là thế lực kia, đều sẽ không muốn nhìn trong tương lai ngàn năm bên trong, nhìn thấy Nguyên Môn một nhà độc đại! Thế nhưng nghĩ thì nghĩ, nhưng là không người dám biến thành hành động. Thế lực kia nếu như dám đối với Nguyên Đồng đối thủ, hậu quả kia chỉ đều sẽ gặp phải Nguyên Môn tính chất hủy diệt trả thù.

Tại nam vực, e sợ cũng là Đại Tần đế quốc cùng huyền thú đế quốc hai người này quái vật khổng lồ có thể chống lại Nguyên Môn điên cuồng trả thù. Thế nhưng, cho dù là Đại Tần đế quốc cùng huyền thú đế quốc cũng là sẽ không dễ dàng đi xúc phạm Nguyên Môn vảy ngược, bởi vì một khi chọc giận cái này siêu cấp tông môn, cho dù là thắng rồi, tự thân cũng chắc chắn nguyên khí đại thương, thậm chí còn có thể bị triệt để diệt....

Tại nam vực, có thiên phú tốt cùng tiềm lực còn chưa đủ, bởi vì ngươi lúc nào cũng có thể sẽ chết đi, ngoại trừ thiên phú tốt cùng tiềm lực, ngươi còn cần một cái thật sau. Đài, chỉ có có một cái mạnh mẽ sau. Đài, ngươi mới có thể có cơ hội trưởng thành.

Lại như lúc này Dương Diệp, bởi vì hắn không có một cái dường như Nguyên Môn cường hãn như thế sau. Đài, vì lẽ đó tại mọi người nhìn lại, hắn đã là chắc chắn phải chết!

Rất nhanh, tỷ thí lần thứ hai bắt đầu, lần này lên đài chính là Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, mà nàng đối thủ, nhưng là tên kia con cháu thế gia, lưu phong!

Trận tỉ thí này, chưa từng xuất hiện cái gì bất ngờ, tại giao thủ không tới mười cái hiệp, Lãnh Tâm Nhiên chính là đánh bại lưu phong! Điều này làm cho dưới đáy vô số huyền giả lần thứ hai hoan hô không ngớt.

Bát cường bên trong, ngoại trừ Nguyên Đồng ở ngoài, liền Lãnh Tâm Nhiên cùng Văn Nhân Nguyệt hai người tiếng hô là cao nhất, đương nhiên này ngoại trừ cùng thực lực của các nàng có quan hệ ở ngoài, còn bởi vì các nàng tự thân khuôn mặt đẹp, dù sao mỹ nữ ở đâu đều là được hoan nghênh, huống hồ vẫn là hai cung có thực lực mỹ nữ? Chỉ là đáng tiếc, Văn Nhân Nguyệt chịu thua, dừng lại bát cường rồi!

"Lâm Tu Nhiên, đối chiến Hạo Nguyệt tông Lâm Hạo Minh!"

Truyencu

Atuinet Nhưng vào lúc này, Lý Tư âm thanh lần thứ hai vang ở mọi người bên tai.

Luận võ trên đài, Lâm Tu Nhiên cầm trong tay một thanh màu đen cổ kiếm, nhìn trước mặt hắn Lâm Hạo Minh, Lâm Hạo Minh vóc người có chút mập, trên mặt đều là mang theo ý cười nhàn nhạt, cùng Nguyên Đồng loại kia cười không giống, Lâm Hạo Minh cười làm cho người ta cảm giác là xuất phát từ nội tâm cười, không một chút nào làm ra vẻ cùng dối trá!

Đương nhiên, này cũng không thể để Lâm Tu Nhiên liền nhường!

"Ngươi ra tay đi!" Nhìn Lâm Hạo Minh, Lâm Tu Nhiên nhạt tiếng nói. Thành thật mà nói, cho tới nay, hắn cũng không có đem này Lâm Hạo Minh để vào trong mắt, hắn đối thủ, hẳn là Nguyên Đồng, Văn Nhân Nguyệt, còn có Lãnh Tâm Nhiên, ân, Dương Diệp cũng coi như một cái. Còn trước mắt này Lâm Hạo Minh, hắn thật không coi trọng quá!

Đối với Lâm Tu Nhiên này xem thường ngữ khí, Lâm Hạo Minh cũng không tức giận, cười cợt, sau đó thân hình hơi động, hướng về Lâm Tu Nhiên bạo vút đi.

Nhìn thấy Lâm Hạo Minh bạo lược mà đến, Lâm Tu Nhiên khóe miệng nổi lên một vệt xem thường, thủ đoạn khẽ động, một tầng kiếm ý dâng trào ra, trong nháy mắt lung hướng về phía Lâm Hạo Minh, kiếm ý xuất hiện, làm cho Lâm Hạo Minh tốc độ nhất thời hơi ngưng lại, chậm lại, nhìn thấy tình cảnh này, Lâm Tu Nhiên khóe miệng xem thường càng thêm dày đặc!

Nhưng mà đúng vào lúc này, nguyên bản tốc độ hạ xuống được Lâm Hạo Minh nhưng là đột nhiên tốc độ tăng lên dữ dội, lấy so với lúc trước càng nhanh hơn mấy lần tốc độ lướt về phía Lâm Tu Nhiên, vẻn vẹn là trong nháy mắt, Lâm Hạo Minh chính là đã đi tới Lâm Tu Nhiên trước, sau đó vô số đạo năng lượng chưởng ấn che ngợp bầu trời lung hướng về phía vậy có chút sửng sốt Lâm Tu Nhiên. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 257: Tiếp ta một chiêu bất tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

257 chương: Tiếp ta một chiêu bất tử!

Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho Lâm Tu Nhiên có chút sửng sốt, thế nhưng rất nhanh chính là phục hồi tinh thần lại, sau khi lấy lại tinh thần, Lâm Tu Nhiên thủ đoạn hơi động, màu đen cổ kiếm mang theo vô số đạo ánh kiếm dâng trào ra, đem Lâm Hạo Minh những kia năng lượng chưởng ấn trong nháy mắt nát tan. Nhưng mà đúng vào lúc này, Lâm Hạo Minh đột nhiên quỷ dị mà xuất hiện ở Lâm Tu Nhiên phía bên phải, sau đó một cái hiện ra lạnh lẽo hàn quang chủy thủ, mang theo một đạo sắc bén tiếng vang, quay về Lâm Tu Nhiên cái cổ lau quá khứ!

Lâm Tu Nhiên khẽ cau mày, thủ đoạn xoay một cái, màu đen cổ kiếm đột nhiên quét ngang hướng về phía Lâm Hạo Minh, tốc độ nhanh hơn Lâm Hạo Minh mấy phần!

Bởi Lâm Tu Nhiên tốc độ công kích nhanh hơn hắn, Lâm Hạo Minh không thể không thu tay lại, chủy thủ hướng phía dưới chặn lại!

"Coong!"

Một đạo lanh lảnh thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, chủy thủ cùng màu đen cổ kiếm chạm vào nhau nơi, đốm lửa tung toé!

Ngay khi Lâm Tu Nhiên lại muốn thứ phát động công kích thì, Hạo Nguyệt tông Lâm Hạo Minh nhưng là chủy thủ hơi dùng sức, mượn lực về phía sau một cái sau phiên, lạc ở trên mặt đất, sau đó quay về Lâm Tu Nhiên ôm quyền, cười nói: "Tu nhiên huynh thật thực lực, tại hạ chịu thua!"

Nghe được Lâm Hạo Minh, Lâm Tu Nhiên sâu sắc nhìn Lâm Hạo Minh một chút, trực giác nói cho hắn, trước mắt cái này trên mặt mang cười Lâm Hạo Minh cũng không có xuất toàn lực, đương nhiên, cho dù này Lâm Hạo Minh xuất toàn lực, hắn cũng là không sợ. Hắn chỉ là nghi hoặc, nghi hoặc đối phương tại sao muốn đột nhiên chịu thua!

Mà ngay khi Lâm Tu Nhiên nghi hoặc thì, cái kia Lâm Hạo Minh nhưng là đã đi xuống luận võ đài.

Lâm Hạo Minh chịu thua, đúng là không có dường như Văn Nhân Nguyệt chịu thua như vậy, làm cho mọi người nghị luận sôi nổi cùng nghi hoặc không rõ, mọi người đối với hắn vốn là không cái gì chờ mong, hiện đang chủ động chịu thua, cũng chỉ khi hắn là thật sự không thấp Lâm Tu Nhiên, dù sao Lâm Tu Nhiên nhưng là lĩnh ngộ hai tầng kiếm ý!

Theo Lâm Hạo Minh chịu thua, tứ cường đi ra rồi! Phân biệt là Nguyên Môn Nguyên Đồng, Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, Kiếm Tông Dương Diệp, còn có Lâm Tu Nhiên. Xong rồi hiện tại, tỷ thí đều sẽ càng ngày càng kịch liệt, bởi vì tứ cường, không có người nào là người yếu, mà cái kia Nguyên Đồng một chiêu bại địch thần thoại e sợ cũng phải bị ngưng hẳn rồi!

Nhìn luận võ trên đài Dương Diệp cùng Lâm Tu Nhiên, vô số người cảm khái không thôi, từng có lúc, có ai sẽ nghĩ tới này Dương Diệp, còn có này trước đây tên không kinh truyện Lâm Tu Nhiên lại có thể giết vào Thanh Vân Bảng đệ tứ? Đương nhiên, mọi người càng không có nghĩ tới Dương Diệp cùng này Lâm Tu Nhiên đều là lĩnh ngộ kiếm ý, hơn nữa còn không ngừng một tầng!

Lúc này ngọc hành nhìn Dương Diệp, đó là càng xem càng vừa mắt, mặc kệ hắn trước đây đối với Dương Diệp cảm giác làm sao, ngược lại hiện tại hắn là xem phi thường vừa mắt! Tại sao? Bởi vì Dương Diệp giết vào tứ cường, chỉ cần Dương Diệp bất tử, kiếm kia tông liền có thể thay đổi Kiếm Tông hiện nay lúng túng tình cảnh, cũng là bởi vì nguyên nhân này, vì lẽ đó hắn cảm thấy lúc này Dương Diệp là phi thường vừa mắt!

Đương nhiên, còn Thanh Vân Bảng sau, Dương Diệp tình cảnh, hắn là không nghĩ tới...

Lý Tư xuất hiện ở luận võ trên đài, nhìn trên đài Dương Diệp bốn người, Lý Tư khẽ gật đầu, sau đó nói: "Chúc mừng các ngươi tiến vào tứ cường, căn cứ dĩ vãng Thanh Vân Bảng quy củ, phàm là tiến vào tứ cường thời gian, chiến tích kém cỏi nhất tên kia huyền giả, có thể lựa chọn chính mình đối thủ!" Nói đến đây, Lý Tư nhìn phía lâm thản nhiên, Dương Diệp, Nguyên Đồng, còn có Lãnh Tâm Nhiên đều là chưa bao giờ một bại, mà chỉ có này Lâm Tu Nhiên bình quá một lần, nói cách khác, chiến tích của hắn là kém cỏi nhất...

Lâm Tu Nhiên sắc mặt nhất thời có chút không dễ nhìn, đương nhiên, hắn cũng không dám đối với Lý Tư súy sắc mặt, hắn đảm còn không mập loại trình độ đó! Hừ lạnh một tiếng, Lâm Tu Nhiên ánh mắt tại Nguyên Đồng trên người ngừng một chút, lại đang Lãnh Tâm Nhiên trên người liếc mắt nhìn, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó không đang di động.

Thấy thế, Lý Tư khẽ gật đầu, vung tay phải lên, cùng Lãnh Tâm Nhiên còn có Nguyên Đồng nhất thời biến mất ở luận võ trên đài.

"Lâm Tu Nhiên, đối chiến Kiếm Tông Dương Diệp!" Luận võ trên đài, vang vọng Lý Tư rời đi thì âm thanh.

Nhìn thấy Lâm Tu Nhiên lựa chọn Dương Diệp, hoàng cung trên thành tường Tô Thanh Thi đại mi túc lên, tại nàng bên cạnh ngọc hành cũng là nhíu mày lên, bất kể như thế nào, Dương Diệp lúc này nhưng là đại diện cho Kiếm Tông, nếu như Lâm Tu Nhiên đem Dương Diệp đánh giết, cái kia lúc này đối với Kiếm Tông tới nói không phải là một một chuyện tốt!

Đương nhiên, nếu như Dương Diệp đem Lâm Tu Nhiên đánh giết, vậy thì càng không tốt hơn, tuy rằng không thể...

Nói chung, Lâm Tu Nhiên lúc này cử động, khiến cho đến nguyên bản đối với hắn có hảo cảm ngọc hành trong lòng cũng là có chút không nhanh, ám đạo này Lâm Tu Nhiên không làm!

Mà lúc này tại một bên khác thanh vân trong mắt nhưng là lộ ra vẻ hài hước, này thân phận của Lâm Tu Nhiên, hắn vừa bắt đầu liền suy đoán là cùng Kiếm Tông có quan hệ, bây giờ nhìn ngọc hành cùng Tô Thanh Thi biểu hiện, điều này làm cho hắn càng thêm xác định, này Lâm Tu Nhiên nhất định là Kiếm Tông một thành viên. Mà bây giờ Kiếm Tông đệ tử đối với Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa nhìn dáng dấp như vậy, còn giống như không phải bình thường tỷ thí đây...

Trên đài tỷ võ, Lâm Tu Nhiên nhìn Dương Diệp, trên mặt mang theo cười gằn, nói: "Không nghĩ tới chúng ta nhanh như vậy liền muốn phân ra một cái thắng bại rồi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Kỳ thực, thật sự không cần thiết, bởi vì ta từ không nghĩ tới muốn cùng ngươi đi tranh kháng Kiếm Tông tương lai. Lời này ta đã từng nói với ngươi quá, thế nhưng hiển nhiên, ngươi cũng không tin. Đã như vậy, vậy chúng ta liền một trận chiến đi!"

Lâm Tu Nhiên cười gằn một tiếng, nói: "Ngươi nếu lĩnh ngộ kiếm ý, cái kia nói vậy tại kiếm đạo phương diện trình độ cực kỳ tốt, vừa vặn, tại thế hệ tuổi trẻ bên trong, ta tự nhận tại kiếm đạo phương diện sẽ không thua bất luận người nào, ngày hôm nay chúng ta liền tới xem một chút, ai mới thật sự là kiếm đạo thiên tài, ta sẽ để Kiếm Tông người biết, bọn họ lựa chọn ta, là không sai!"

Dứt lời, Lâm Tu Nhiên hướng bước về phía trước một bước, hai tầng đỉnh cao kiếm ý hướng về Dương Diệp dâng trào ra, kiếm ý còn như thực chất, chỗ đi qua, không khí hết mức nát tan, từng đạo từng đạo khí bạo tiếng, ở giữa sân không ngừng vang vọng mà lên.

Dương Diệp cũng hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó thả ra kiếm ý, hai cỗ cực kỳ ác liệt kiếm ý ở trong không khí hiểu ra, không gian nhất thời rung động lên, toàn bộ luận võ đài mặt đất, từ từ xuất hiện từng đạo từng đạo thật nhỏ như con nhện giống như vết nứt, đồng thời tại tốc độ cực nhanh cấp tốc khuếch tán...

Nhìn thấy tình cảnh này, đầy tớ quần nhiều tiếng hô kinh ngạc!

"Đây chính là kiếm ý khủng bố sao? Nếu như chúng ta lên đài, e sợ không cần hai người này ra tay, liền kiếm ý này chúng ta đều chống lại không được, thật sự quá khủng bố rồi!"

"Lĩnh ngộ kiếm ý kiếm đạo thiên tài, thật sự rất khủng bố, nếu như khóa này Thanh Vân Bảng không có Nguyên Đồng loại này siêu cấp yêu nghiệt tồn tại, e sợ khóa này Thanh Vân Bảng đều sẽ là hai người này sân khấu, chỉ là đáng tiếc, có Nguyên Đồng tại, hai tầng kiếm ý bọn họ, cũng chỉ có thể trở thành là làm nền. Cùng Nguyên Đồng sinh tại một thời đại, không thể không nói, là bọn họ bi ai a!"

"Đừng nói Nguyên Đồng, nói một chút hai người này kiếm đạo thiên tài ai sẽ thắng lợi chứ?"

"Hai người đều là kiếm ý hai tầng, ta nghĩ hiện tại liền muốn xem song phương huyền kỹ, ai huyền kỹ cấp bậc càng cao hơn, vậy ai hy vọng chiến thắng liền hẳn là càng lớn!"

"Vậy thì hẳn là này Lâm Tu Nhiên, các ngươi hẳn là cũng từng thấy hắn trọng thương Tần Du Nhiên kiếm kỹ kia chứ? Nếu như không phải Tần Du Nhiên có cái kia địa giai trung phẩm huyền giáp, Tần Du Nhiên nhưng dù là bị thuấn sát a!"

"Ta cảm thấy, cũng không thể xem thường Dương Diệp, tuy rằng Dương Diệp hiện tại đều không từng dùng tới cái gì kinh người huyền kỹ, thế nhưng các ngươi phải biết, Tần Du Nhiên cùng cái kia Lý Tiên Quân nhưng là đều là chết ở trong tay hắn!"

"..."

Lúc này trên đài tỷ võ, đầy rẫy hai cỗ ác liệt đến cực điểm kiếm ý, toàn bộ luận võ đài, phảng phất có một cái vô hình cắt chém ky giống như vậy, liền không khí đều bị không ngừng nát tan cắt chém. Khiến cho nguyên bản luận võ chung quanh đài những kia huyền giả hướng sau xa xa lùi ra, bởi vì cái kia hai cỗ kiếm ý tạo thành kinh khủng kia uy thế, khiến cho cho bọn họ căn bản không dám tới gần.

"Thanh Vân Bảng bắt đầu thi đấu tới nay, liền hiện tại trận này đặc sắc nhất a!" Hoàng cung trên thành tường, thanh vân nhìn trên đài tỷ võ hai người, cười nói: "Hai vị lĩnh ngộ kiếm ý kiếm đạo thiên tài giao thủ, thật là làm cho chúng ta mở rộng tầm mắt a!" Làm như hết sức, thanh vân âm thanh lần này hơi lớn, khiến cho đến trên thành tường cái khác thế lực người cũng nghe thấy.

"Không phải là!" Bách Hoa Cung Thải Phượng liếc mắt nhìn ngọc hành, sau đó cũng cười nói: "Này Dương Diệp cùng Lâm Tu Nhiên tuổi còn trẻ cũng đã lĩnh ngộ hai tầng kiếm ý, nếu như cho bọn họ thời gian quật khởi, tương lai nhất định lại là một phương cường giả siêu cấp a. Chỉ là đáng tiếc, hai người này trong mắt đều có không hề che giấu chút nào sát ý, xem ra, hai người nhất định phải chết một người tại trên đài tỷ võ a!"

Ở đây đại lão đều không phải cái gì kẻ ngu xuẩn, nếu như bọn họ còn không biết Lâm Tu Nhiên cùng Kiếm Tông có vấn đề, vậy bọn họ liền đúng là sống uổng phí. Cũng chính là bởi vì biết Lâm Tu Nhiên là Kiếm Tông người, bọn họ mới sẽ cười trên sự đau khổ của người khác. Nguyên bản hai cái kiếm đạo thiên tài, nếu như hai người quật khởi, kiếm kia tông tương lai sẽ thêm ra hai cái cường giả siêu cấp tọa trấn, nhưng mà hiện tại, hai người này kiếm đạo thiên tài lại đã biến thành kẻ thù, đồng môn tương tàn, không thể không nói, này Kiếm Tông cao tầng thực sự là quá thất bại một điểm!

Ngọc hành lúc này sắc mặt là cực kỳ khó coi, nhưng càng nhiều chính là bất đắc dĩ, bởi vì trên đài tỷ võ hai người đều không phải hắn có thể quản, Dương Diệp đã không phải Kiếm Tông đệ tử, mà cái kia Lâm Tu Nhiên phía sau lại có Túy đạo nhân, hắn mặc dù là Tôn giả cảnh cường giả, nhưng là vừa có thể làm sao? Bởi vì hai người cũng có thể không cần điểu hắn...

Trên đài tỷ võ, Lâm Tu Nhiên sắc mặt cũng là có chút khó coi, bởi vì hắn phát hiện, kiếm ý của hắn dĩ nhiên có chút không bằng Dương Diệp kiếm ý ác liệt, người ngoài xem ra là hai người bọn họ không phân cao thấp, thế nhưng chỉ có hắn biết, kiếm ý của hắn đã có chút không chống đỡ được Dương Diệp kiếm ý. Sự phát hiện này, khiến cho đến Lâm Tu Nhiên có chút thẹn quá thành giận.

Bởi vì cho tới nay, hắn cảm thấy cho dù Dương Diệp lĩnh ngộ kiếm ý, vậy cũng khẳng định không kiếm ý của hắn tinh khiết, thế nhưng hiện tại...

Cho tới Dương Diệp, lúc này Dương Diệp trên mặt là vô cùng dễ dàng, đùa giỡn, chỉ là hai tầng kiếm ý, đối với hắn mà nói, thực sự là có chút trò trẻ con. Nếu như không phải vì bảo lưu một ít thực lực cùng lá bài tẩy, sử dụng tới ba tầng kiếm ý, hắn có thể lập tức. Đem Lâm Tu Nhiên kiếm ý nổ nát! Chỉ là thực sự không cần thiết, hai tầng kiếm ý cũng đã đầy đủ giải quyết trước mắt này Lâm Tu Nhiên.

Bởi vì hắn cũng phát hiện này Lâm Tu Nhiên kiếm ý không thuần rồi!

Đang lúc này, Lâm Tu Nhiên đột nhiên hướng bước về phía trước một bước, ngón cái nhảy một cái, màu đen cổ kiếm thoáng hiện ở trước mặt của hắn, mũi kiếm nhắm thẳng vào hướng về Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, tiếp ta một chiêu bất tử, ta Lâm Tu Nhiên chịu thua!" Ngữ khí hào khí can vân!

Nghe được Lâm Tu Nhiên, giữa trường tất cả xôn xao, tương tự là hai tầng kiếm ý, này Lâm Tu Nhiên vì sao đột nhiên biến như vậy có niềm tin? Lẽ nào hắn sau đó phải triển khai chính là thiên giai huyền kỹ? <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 258: Nếu như thu được đệ nhất đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

258 chương: Nếu như thu được đệ nhất đây?

Dương Diệp sắc mặt hơi nghiêm nghị lên, hắn sẽ không xem thường bất luận cái nào đối thủ, huống chi trước mắt cái này Lâm Tu Nhiên vẫn là Túy đạo nhân đồ đệ, lấy Túy đạo nhân thực lực cùng gốc gác, hắn đồ đệ tu luyện huyền kỹ còn có thể kém đến nơi nào đi? Thiên giai huyền kỹ hay là không thể, thế nhưng địa giai trung phẩm cùng địa giai thượng phẩm nhưng là vô cùng có khả năng!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp hướng phía trước lần thứ hai đi rồi một bước, trong cơ thể huyền khí trong nháy mắt bắt đầu lăn lộn, sau đó nói: "Đến, để ta xem một chút đến tột cùng là cái gì huyền kỹ, làm cho ngươi có như thế tự tin!"

"Ha ha..."

Lâm Tu Nhiên cất tiếng cười to, nở nụ cười chốc lát, Lâm Tu Nhiên hai tay đột nhiên chuyển động, hai tay tại trước ngực kết liễu một cái kỳ dị dấu tay, theo động tác này, tại màu đen cổ kiếm chuôi kiếm ra, không ngừng có từng sợi từng sợi kiếm khí màu trắng trực mũi kiếm nơi bắn nhanh mà đi, chỉ là khi này từng sợi từng sợi kiếm khí bắn nhanh mũi kiếm nơi thì, cái kia từng sợi từng sợi kiếm khí chính là quỷ dị mà ngừng lại, sau đó ngưng kết thành một cái to bằng nắm tay màu trắng chùm sáng....

"Đem kiếm khí ngưng cùng mũi kiếm, thiên đạo kiếm khí hóa một...." Nhìn trên đài tỷ võ Lâm Tu Nhiên động tác, hoàng cung trên thành tường thanh vân trầm giọng nói: "Đây là Túy đạo nhân thành danh kiếm kỹ: Vô cực kim mang một chiêu kiếm, này Lâm Tu Nhiên dĩ nhiên là Túy đạo nhân đệ tử, thật là khiến người ta bất ngờ a!"

"Này kiếm kỹ uy lực không tầm thường, chỉ là không biết này Lâm Tu Nhiên có thể phát huy ra mấy phần mười uy lực!" Tại thanh vân bên cạnh Nguyên Đồng nhạt tiếng nói.

"Đương nhiên không tầm thường, này vô cực kim mang một chiêu kiếm mặc dù là địa giai trung phẩm huyền kỹ, thế nhưng uy lực kia nhưng là không hề yếu địa giai hạ phẩm a, huống chi này Lâm Tu Nhiên còn lĩnh ngộ kiếm ý, tuy rằng không thể đem cái môn này huyền kỹ phát huy mười phần, thế nhưng bảy, tám phần mười hẳn là vẫn có thể, không phải vậy hắn lúc trước liền sẽ không nói ra như vậy mạnh miệng rồi!" Thanh vân nhàn nhạt nói.

Nguyên Đồng cười cợt, sau đó nói: "Ta hiện tại đúng là muốn nhìn một chút này Dương Diệp muốn ứng đối ra sao!"

Tại nhìn thấy Lâm Tu Nhiên triển khai huyền kỹ một khắc đó, Tô Thanh Thi đại mi chính là lần thứ hai không kìm lòng được túc lên, trong mắt hiện lên nồng đậm vẻ lo âu. Nàng không nghĩ tới, này túy sư bá lại đem hắn thành danh kiếm kỹ truyền cho Lâm Tu Nhiên, này vô cực kim mang một chiêu kiếm, tại Kiếm Tông địa giai huyền kỹ bên trong, lấy uy lực đến luận, đó là xếp số một a!

Dương Diệp nên làm gì chống đối?

Trên đài tỷ võ, vẻn vẹn là không tới hai tức thời gian, Lâm Tu Nhiên màu đen cổ kiếm mũi kiếm nơi màu trắng chùm sáng chính là do to bằng nắm tay đã biến thành một người trưởng thành đầu lớn, cái kia màu trắng chùm sáng bên trong ẩn chứa năng lượng cực kỳ khủng bố, bởi vì tại màu trắng chùm sáng chu vi, không gian không ngừng tại rung động....

Nhìn Lâm Tu Nhiên cổ kiếm mũi kiếm nơi chùm sáng, Dương Diệp sắc mặt nghiêm túc lên, bởi vì cái kia chùm sáng bên trong ẩn chứa khủng bố năng lượng, cho dù cách xa nhau chừng mười trượng khoảng cách, hắn cũng là có thể cảm nhận được. Có thể nói, này Lâm Tu Nhiên triển khai cái này huyền kỹ, là hắn cho tới bây giờ, gặp kinh khủng nhất, tuy rằng hắn còn không có kiến thức này huyền kỹ bạo phát, thế nhưng trực giác chỉ như vậy nói cho hắn!

Khẽ thở ra một hơi, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, tử linh kiếm cắm ở một bên trên đất.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người sững sờ, Dương Diệp đây là phải làm gì? Là muốn chịu thua sao?

Đem tử linh kiếm cắm trên mặt đất sau, Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt thành quyền, trong cơ thể Kim Sắc huyền khí như thủy triều hướng về song quyền bên trên tuôn tới, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp hai tay ống tay áo trong nháy mắt nổ tung, lộ ra Dương Diệp cái kia màu đồng cổ hai tay, theo huyền khí không ngừng tràn vào, Dương Diệp hai tay bắt đầu từ từ hiện ra từng cái từng cái như con rắn nhỏ giống như gân xanh! Không tới một hồi, Dương Diệp trên hai cánh tay, cũng đã là gân xanh nằm dày đặc, nhìn qua, thật là khủng bố!

Mỗi một khắc, Lâm Tu Nhiên kết kỳ dị dấu tay hai tay đột nhiên hướng phía trước đẩy một cái: "Đi!"

Dứt lời, cái kia màu đen cổ kiếm cùng cái kia to bằng đầu người màu trắng chùm sáng, lấy dường như quang tốc độ hướng về Dương Diệp bắn như điện mà đi, màu đen cổ kiếm cùng màu trắng chùm sáng chỗ đi qua, không gian không ngừng bị chấn động, phảng phất bất cứ lúc nào muốn phá nát giống như vậy, như vậy uy thế, cực kỳ khủng bố, nhìn ra dưới đáy trong lòng mọi người cực kỳ chấn động!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp hai mắt vi híp lại, song quyền hướng sau hơi co rút lại, chớp mắt sau, bỗng nhiên nổ ra.

"Phá long quyền!"

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, hướng về đột nhiên vang lên một đạo như sấm nổ nổ vang khí bạo tiếng, mọi người kinh hãi, hướng Dương Diệp vị trí nhìn tới, chỉ thấy Dương Diệp trước mặt đột nhiên xuất hiện hai cái năng lượng màu vàng óng nắm đấm, hai cái năng lượng màu vàng óng nắm đấm dường như hai viên đạn pháo giống như vậy, một trước một sau, mang theo từng đạo từng đạo khí bạo tiếng vang, hướng về cái kia màu trắng chùm sáng cùng màu đen cổ kiếm bắn nhanh mà đi!

Hai cái năng lượng nắm đấm vàng xuất hiện, khiến cho đến nắm đấm vàng chỗ đi qua không khí trong nháy mắt bị rút khô, không gian cũng bắt đầu mơ hồ vặn vẹo lên!

Nhìn thấy Dương Diệp triển khai cái này huyền kỹ, trên thành tường mấy cái đại lão lúc này biến sắc mặt, thậm chí chỉ vẫn tối hờ hững Lý Tư cùng cái kia Bạch Khởi cũng là sắc mặt thay đổi!

Phá long quyền, này nhưng năm đó trụ vương thành danh huyền kỹ a! Đương nhiên, bọn họ sắc mặt biến nguyên nhân không phải là bởi vì cái này, mà là Dương Diệp vì sao lại cái này trụ vương phá long quyền...

Tại vô số người chấn động trong ánh mắt, hai cái năng lượng màu vàng óng nắm đấm cùng cái kia màu trắng chùm sáng đụng vào nhau, vắng lặng nháy mắt, sau đó...

"Ầm!"

Một đạo nổ vang rung trời đột nhiên ở giữa sân ầm ầm vang lên, chợt, hai đạo hung hãn vô cùng năng lượng trên không trung hơi vừa tiếp xúc, chính là lẫn nhau điên cuồng thả ra từng người ẩn hàm khủng bố năng lượng. Nhất thời, một trận khủng bố sóng khí đột nhiên xuất hiện ở bên trên quảng trường, gào thét mà qua, tại toàn bộ trên đài tỷ võ không, lại là liền cái kia hư huyễn không khí đều là bị năng lượng mạnh mẽ va chạm làm có chút mơ hồ cùng vặn vẹo lên!

Mà vào lúc này, Dương Diệp cùng Lâm Tu Nhiên bị này cỗ khủng bố sóng khí chấn động nhất thời bay ngược mà ra, mà ngay khi hai người bay ra ngoài thì, chỉ nghe 'Oanh' một tiếng, luận võ đài lần thứ hai ầm ầm sụp xuống...

Nhìn thấy tình cảnh này, mọi người kinh hãi, đây là Tiên Thiên cảnh huyền giả chế tạo ra? Đây chính là vương giả cảnh cường giả cũng không nhất định có thể chế tạo ra như vậy uy lực khủng bố a!

Phế tích bên trong, Dương Diệp cùng Lâm Tu Nhiên hai người hơi động không hiểu nằm trên đất, mọi người ở đây đang nghi ngờ cuộc tỷ thí này toán ai thắng ai thua thì, nằm trên đất Dương Diệp đột nhiên chậm rãi trạm lên.

Nhìn trước ngực đã nứt ra từng đạo từng đạo bé nhỏ vết nứt vết thương, Dương Diệp nhẹ nhàng hô hấp một cái, ám đạo vui mừng, cũng còn tốt cơ thể hắn cường hãn, không phải vậy tại hai người này địa giai huyền kỹ uy lực trước mặt, hắn e sợ đến trọng thương đã lâu. Hơi hơi hoạt động một chút, Dương Diệp nhìn về phía xa xa nằm trên đất không nhúc nhích Lâm Tu Nhiên, sau đó ánh mắt băng lạnh xuống.

Không do dự, tay một chiêu, cái kia nguyên bản bị tức lãng đánh bay tử linh kiếm nhất thời bay đến trong tay hắn, sau đó chậm rãi hướng đi Lâm Tu Nhiên.

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường ngọc hành biến sắc mặt, thân hình hơi động, xuất hiện tại phế tích chỗ, nhưng mà ngay khi hắn mới ra hiện tại phế tích chỗ thì, Lý Tư cùng Bạch Khởi chính là đồng thời xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Ngọc hành Tôn giả, ngươi hẳn phải biết Thanh Vân Bảng quy củ mới là!" Lý Tư nhìn ngọc hành nói.

Ngọc hành liếc mắt nhìn nằm trên đất Lâm Tu Nhiên, sau đó nói: "Hắn đã thất bại, lần này tỷ thí, Dương Diệp đã thắng rồi!"

"Hắn không chịu thua!" Lý Tư nhạt tiếng nói: "Chỉ cần hắn không mở miệng chịu thua, cái kia tỷ thí sẽ không có kết thúc, đương nhiên, nếu như đồng ý Dương Diệp từ bỏ giết hắn, vậy thì coi là chuyện khác."

Nghe vậy, ngọc hành nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, hắn cùng ngươi không có thâm cừu đại hận gì, ngươi không cần thiết đẩy hắn vào chỗ chết chứ? Ngươi cần phải biết rằng, hắn nhưng là túy sư bá đệ tử, giết hắn, đối với ngươi không hề có một chút chỗ tốt!"

"Không giết hắn, đối với ta cũng không chỗ tốt, không phải sao?" Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nói: "Còn nữa, ngọc hành tiền bối, ta sớm đã có nhắc nhở qua các ngươi, nếu như không muốn để cho Kiếm Tông tổn thất một thiên tài, vậy sẽ phải khuyên hắn đừng đến trêu chọc ta, nhưng mà, hắn nhưng đầu tiên lựa chọn ta, muốn đẩy ta vào chỗ chết, ta Dương Diệp muốn hỏi một câu, các ngươi sớm tại sao không đi khuyên hắn? Cũng hoặc là, hứa hắn Lâm Tu Nhiên giết ta, không cho ta Dương Diệp giết hắn?"

Nghe vậy, ngọc hành nghẹn lời, vừa bắt đầu hắn là có khuyên Lâm Tu Nhiên không muốn cùng Dương Diệp đối địch, thế nhưng đáng tiếc, này Lâm Tu Nhiên cũng không có nghe hắn, đối với này, hắn cũng có chút căm tức. Tuy rằng căm tức, thế nhưng này Lâm Tu Nhiên chung quy là không thể chết được a.

Ngay khi ngọc hành chuẩn bị nói lúc nào, Dương Diệp nhưng là nhìn về phía Lý Tư, nói: "Lý tiền bối, ta có thể kế tục tỷ thí sao?"

Lý Tư sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía ngọc hành, nói: "Ngọc hành Tôn giả, bổn tướng nói một lần chóp, xin ngươi nhanh chóng rời đi, không phải vậy bổn tướng không khách khí rồi!"

Ngọc hành trong mắt lửa giận chợt lóe lên, nhưng mà, hắn nhưng không được không lựa chọn rời đi, bởi vì hắn biết, này Lý Tư không phải tại nói đùa hắn, Lý Tư cùng Bạch Khởi một khi động thủ, lấy thực lực của hai người, nhất định có thể làm cho hắn ngã xuống tại chỗ này. Hơn nữa là chết vô ích, Kiếm Tông không chỉ có không sẽ vì hắn ngọc hành báo thù, còn phải hướng về Đại Tần đế quốc cùng với nó ngũ đại thế lực chịu nhận lỗi!

Sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, ngọc hành thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Ngọc hành sau khi rời đi, cái kia nguyên bản vẫn trầm mặc Bạch Khởi đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Tiểu tử, ngươi coi là thật muốn giết hắn?"

Dương Diệp cười cợt, sau đó nhấc theo tử linh kiếm hướng đi cái kia nằm trên đất đã đã hôn mê Lâm Tu Nhiên, vừa tẩu biên nói: "Vì sao không giết? Lẽ nào ta không giết hắn, hắn sẽ cảm kích ta?"

"Hắn nhưng là Kiếm Tông Túy đạo nhân đồ đệ, ngươi lại là đệ tử của kiếm tông, ngươi giết hắn, không chỉ có đắc tội Túy đạo nhân, còn rơi xuống một cái đồng môn tương tàn danh tiếng, không có lời a!" Bạch Khởi nói.

"Danh tiếng?" Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Thứ này có ích lợi gì? Đang nói, ta hiện tại danh tiếng đã như thế gặp, tại tao điểm thì lại làm sao? Ngược lại đối với ta mà nói đều không trọng yếu! Cho tới Túy đạo nhân, ta tin tưởng, một cái sống sót thiên tài vĩnh viễn so với một cái chết rồi thiên tài trọng yếu!"

Nghe vậy, Bạch Khởi nhìn Dương Diệp, trong mắt loé ra một đạo tán thưởng, sau đó nói: "Nếu như ngươi có thể tại cái kia Nguyên Đồng thủ hạ sống sót, đến ta huyết sát doanh, ta bảo đảm ngươi bất tử!"

Nghe được Bạch Khởi, một bên Lý Tư khẽ nhíu mày, nhưng cũng không hề nói gì.

Dương Diệp trường kiếm vẩy một cái, tử linh kiếm tự Lâm Tu Nhiên cái cổ ra chợt lóe lên, Lâm Tu Nhiên đầu nhất thời bay ra ngoài, làm xong tất cả những thứ này sau, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Bạch Khởi, sau đó nói: "Nếu như ta thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất đây?" <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 259: Nguyên Đồng khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

259 chương: Nguyên Đồng khủng bố!

"Ta Đại Tần đế quốc bảo đảm ngươi bất tử!" Nói chuyện không phải Bạch Khởi, mà là Lý Tư, chỉ thấy Lý Tư nhìn Dương Diệp, nói: "Nếu như ngươi có thể thu được Thanh Vân Bảng số một, lại đồng ý gia nhập ta Đại Tần đế quốc, ta đại tần bảo đảm ngươi bất tử, đồng thời sẽ đại lực bồi dưỡng ngươi. Đương nhiên, tiền đề là ngươi có thể thu được Thanh Vân Bảng số một!"

Dương Diệp cười cợt, không nói chuyện, xoay người liền đi. Đại Tần đế quốc cái giá này vẫn còn có chút không đủ a, chỉ cần hắn thu được Thanh Vân Bảng số một, vậy thì đại biểu hắn Dương Diệp có thể chiến thắng này tương lai vũ thần, đến lúc đó, hắn tin tưởng, sẽ có rất nhiều thế lực cùng người đứng ra bảo đảm hắn. Thậm chí chỉ cần hắn đồng ý, chỉ Nguyên Môn cửa lớn cũng sẽ vì hắn mở rộng!

Nếu như hắn Dương Diệp chỉ muốn sống, vậy còn không đơn giản? Chỉ cần hướng về Thập Vạn Đại Sơn bên trong trốn một chút, có Tiểu gia hỏa cái này tồn tại, ai có thể bắt hắn thế nào?

Thế nhưng hắn Dương Diệp mục đích không phải muốn mạng sống, mà là muốn cứu mẹ của chính mình, mà cứu mẹ của chính mình, vậy thì nhất định phải cùng Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này giang trên, mà những thế lực này, sẽ vì hắn cùng Bách Hoa Cung tử khái sao? Đáp án là sẽ không....

Nói đến nói đi, vẫn là câu kia, tại cõi đời này, chuyện gì đều vẫn phải là dựa vào chính mình!

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, Bạch Khởi trầm giọng nói: "Tiểu tử này không sai, chỉ là hắn không thể từ bỏ cứu mẹ, coi là thật có chút đáng tiếc rồi!"

"Là có chút đáng tiếc..." Lý Tư nhẹ giọng nói một câu.

"Này Dương Diệp thật là độc ác a, rõ ràng đã thắng rồi, nhưng là còn muốn đánh giết đối phương, như vậy tâm tính, coi là thật là tàn nhẫn cực kỳ a!"

"Chỉ, cái kia Lâm Tu Nhiên đã hôn mê, hắn nhưng vẫn không buông tha, cùng Nguyên Đồng nhân nghĩa so với, hắn Dương Diệp coi là thật là so với Quỷ Tông người còn muốn độc ác a, không, chỉ Quỷ Tông người cũng không hắn độc ác a!"

"Hừ, hãy chờ xem, hắn sớm muộn sẽ bị Nguyên Đồng thu thập..."

Sau một canh giờ, một toà tân luận võ đài lại xuất hiện ở trên quảng trường, tỷ thí lần thứ hai bắt đầu!

Bởi Lâm Tu Nhiên lựa chọn chính là Dương Diệp, vì lẽ đó hiện tại tự nhiên là Nguyên Đồng đối chiến Lãnh Tâm Nhiên!

Luận võ trên đài, Nguyên Đồng tay phải dựa vào phía sau, nhìn đối diện Lãnh Tâm Nhiên, nói: "Khóa này Thanh Vân Bảng huyền giả, có thể làm cho ta để mắt không nhiều, ngươi toán một cái, hi vọng ngươi đừng làm cho ta thất vọng!"

"Sẽ không!" Lãnh Tâm Nhiên một chữ quý như vàng.

Nguyên Đồng khẽ gật đầu, sau đó nói: "Ra tay đi!"

Lãnh Tâm Nhiên hai tay vi khẽ nâng lên, trong cơ thể huyền khí trong nháy mắt dũng chuyển động, thoáng chốc, thấy lạnh cả người đột nhiên xuất hiện ở trong quảng trường, một ít dựa vào luận võ đài so sánh gần huyền giả, nhất thời cảm giác được thấy lạnh cả người kéo tới, không kìm lòng được rùng mình một cái, vội vã hướng sau rút lui mấy trượng khoảng cách!

Giờ khắc này, theo Lãnh Tâm Nhiên hai tay không ngừng đong đưa, quanh thân năng lượng, vào đúng lúc này như sôi trào nước sôi giống như vậy, bạo. Chuyển động, từng vòng màu trắng tinh thực chất gợn sóng, từ trong cơ thể không ngừng khuếch tán mà ra, tại Lãnh Tâm Nhiên chu vi, xuất hiện từng điểm từng điểm điểm trắng từng cái đó là kết liễu băng không khí....

"Được lắm Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, lại đem Băng Tuyết Cung ngàn dặm đóng băng tu luyện tới cảnh giới này, không hổ là Băng Tuyết Cung trẻ tuổi một đời quái dị nhất người. Giả lấy thời gian, nhất định lại có thể trở thành là băng nữ như vậy nhân vật mạnh mẽ a!" Trên thành tường, thanh vân nhìn trên đài tỷ võ Lãnh Tâm Nhiên, lên tiếng khen.

Một bên Thải Phượng hừ lạnh một tiếng, bất quá nhưng là lạ kỳ không phản bác, bởi vì này Lãnh Tâm Nhiên xác thực rất yêu nghiệt...

Trên đài tỷ võ, Nguyên Đồng như trước ngạo nghễ mà đứng, tùy ý Lãnh Tâm Nhiên súc thế. Như vậy hờ hững dáng dấp, xem dưới đáy vô số huyền giả sùng bái không ngớt!

Mỗi một khắc, Lãnh Tâm Nhiên đột nhiên hai tay hướng về hư không đột nhiên vỗ một cái: "Ngàn dặm đóng băng!"

Theo Lãnh Tâm Nhiên một tiếng lịch uống, Lãnh Tâm Nhiên hai tay nơi, đột nhiên khoách tán ra một luồng năng lượng màu trắng tinh, này cỗ năng lượng màu trắng tinh mới vừa xuất hiện, Lãnh Tâm Nhiên hai chân chỗ đứng, nhất thời ngưng kết thành băng, đồng thời lấy một loại tốc độ cực nhanh hướng về bốn phía lan tràn ra, không tới một tức, Lãnh Tâm Nhiên chu vi mười trượng phạm vi chính là đã ngưng kết thành băng....

Đương nhiên, kinh khủng hơn chính là tại trên đài tỷ võ không, lại bắt đầu dưới nổi lên hoa tuyết...

Khi (làm) cái kia băng lan tràn Nguyên Đồng trước người nửa trượng khoảng cách thì, Nguyên Đồng cái kia nguyên bản dựa vào phía sau tay chậm rãi nắm chặt, sau đó chân phải nhẹ nhàng đạp xuống, cả người nhất thời lăng không nhảy lên, nhưng mà, cái kia lan tràn băng cứng dường như dài ra mắt giống như vậy, lại hướng về không trung Nguyên Đồng đuổi tới, hơn nữa tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là đi tới Nguyên Đồng hai chân, chợt, Nguyên Đồng hai chân trong nháy mắt ngưng kết thành băng, không tới bán tức, Nguyên Đồng cả người liền là bị triệt để đóng băng lại....

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số nhất thời ngốc như gà gỗ, Nguyên Đồng liền như vậy thất bại?

Mọi người ở đây trong đầu mới vừa bay lên cái ý niệm này thì, đột nhiên, trên đài tỷ võ 'Xoạt xoạt' một tiếng vang nhỏ, chợt, mọi người chỉ thấy cái kia nguyên bản đóng băng lại Nguyên Đồng băng cứng bắt đầu xuất hiện từng đạo từng đạo bé nhỏ vết nứt, lại quá một tức, chỉ nghe 'Bành' một tiếng vang nhỏ, cái kia bao trùm tại Nguyên Đồng trên người băng cứng nhất thời nổ tung ra...

Không trung, Nguyên Đồng giơ lên một cước, sau đó cả người dường như Thiên cân trụy giống như vậy, đột nhiên hướng rơi xuống, sau đó chân phải đột nhiên tại cái kia ngưng kết thành băng luận võ bãi đất cao diện đạp xuống!

"Ầm!"

Toàn bộ luận võ đài nhất thời kịch liệt run lên, sau đó tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia nguyên bản bao trùm trụ toàn bộ luận võ đài băng cứng, ầm ầm nổ tung ra, hóa thành vô số băng tiết...

Một cước phá tan Lãnh Tâm Nhiên huyền kỹ, Nguyên Đồng cúi đầu nhìn một chút vậy có chút sưng đỏ song quyền, sau đó nói: "Không sai địa giai huyền kỹ, nếu như tại mạnh hơn một chút, chỉ sợ ta cũng không dễ như vậy phá tan. Sử dụng tới ngươi mạnh nhất lá bài tẩy đi, không phải vậy ta ra tay, ngươi liền không có cơ hội. Ngươi hẳn phải biết, ta không phải tại nói mạnh miệng!"

Nhìn đầy đất toái băng, Lãnh Tâm Nhiên hít sâu một hơi, sau đó không đang do dự, tay ngọc hướng phía trước nhẹ nhàng tìm tòi, nhất thời, cái kia bồng bềnh tại luận võ trên đài hoa tuyết đột nhiên đình chỉ hạ xuống, đọng lại ở không trung! Lãnh Tâm Nhiên tay ngọc nhẹ nhàng xoay tròn, chợt, những kia đọng lại hoa tuyết đột nhiên nhanh chóng xoay tròn lên!

Nhất thời, toàn bộ luận võ đài trên bầu trời vang lên từng đạo từng đạo lệnh người tê cả da đầu sắc bén tiếng xé gió hưởng...

"Là Băng Tuyết Cung địa giai thượng phẩm huyền kỹ: Hoa tuyết giết! Này hoa tuyết giết có người nói điều kiện tu luyện cực kỳ hà khắc, có người nói cần người tu luyện không chỉ có là Ngũ hành huyền khí bên trong thủy huyền khí, càng yêu cầu người tu luyện thể chất là hàn băng ngọc thể, chính là bởi vì hai người này điều kiện hà khắc, cho tới này băng tuyết giết tại Băng Tuyết Cung các đời tới nay, ngoại trừ sáng tạo này huyền kỹ vị kia siêu cường giả ở ngoài, không có bất kỳ người nào tu luyện thành công quá, không nghĩ tới, này Lãnh Tâm Nhiên lại tu luyện thành công...." Dương Diệp bên cạnh, Mộ Dung Yêu trầm giọng nói rằng.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Những kia hoa tuyết bên trong ẩn chứa năng lượng, rất khủng bố, bình thường huyền giả, e sợ liền một đóa đều không chống đỡ được. Văn Nhân nguyệt cùng Lãnh Tâm Nhiên nổi danh, nghĩ đến Văn Nhân Nguyệt khẳng định cũng là có cái gì kinh người huyền kỹ, nếu như nàng không chịu thua, ta e sợ vẫn đúng là muốn ác chiến một phen a!"

"Vẫn không hỏi ngươi, Văn Nhân Nguyệt tại sao muốn chịu thua đây!" Mộ Dung Yêu nghiêng đầu nhìn Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Thành thật mà nói, ta cũng rất nghi hoặc!"

Mộ Dung Yêu nhìn Dương Diệp một chút, sau đó không đang hỏi, quay đầu nhìn về phía luận võ đài.

Trên đài tỷ võ, Nguyên Đồng trong mắt lần đầu xuất hiện một vệt nghiêm nghị, địa giai thượng phẩm huyền kỹ, coi như là hắn, cũng không thể coi thường a. Đương nhiên, chủ yếu vẫn là này Lãnh Tâm Nhiên đem cái môn này huyền kỹ tu luyện tới mức độ nhất định!

Lần này, Nguyên Đồng không dám ở bất cẩn, trong cơ thể huyền khí dâng tới hữu trong lòng bàn tay...

Đang lúc này, Lãnh Tâm Nhiên tay ngọc đột nhiên hướng về Nguyên Đồng phương hướng nhẹ nhàng đẩy một cái, quát khẽ: "Đi!"

Dứt lời, cái kia vô số mảnh hoa tuyết, nhất thời lít nha lít nhít hướng về Nguyên Đồng bắn nhanh mà đi, mỗi một mảnh hoa tuyết đều có thể mang theo một đạo sắc bén chói tai tiếng xé gió hưởng, sau đó vô số đạo...

Cái kia vô số đạo sắc bén thanh âm chói tai ở giữa sân không ngừng vang lên, khiến cho đến dưới đài vô số huyền giả lỗ tai khó chịu cực kỳ, thậm chí có cách luận võ đài so sánh gần huyền giả, hai lỗ tai còn tràn ra máu tươi...

Mọi người kinh hãi, vội vã hướng sau chợt lui!

Trên đài tỷ võ, Nguyên Đồng hai mắt híp lại, khi này lít nha lít nhít hoa tuyết đi tới hắn trước người một trượng khoảng cách thì, Nguyên Đồng bàn tay phải hướng vào phía trong một phen, sau một khắc, đột nhiên ngoài triều: Hướng ra ngoài ấn quá khứ: "Phách thiên chưởng!"

Dứt lời, một đạo năng lượng khổng lồ dấu bàn tay đột nhiên xuất hiện ở Nguyên Đồng trước người, năng lượng thật lớn dấu bàn tay tại Nguyên Đồng thôi thúc dưới, quay về cái kia lít nha lít nhít hoa tuyết đánh tới!

Năng lượng dấu bàn tay chỗ đi qua, không gian một trận rung động, khí thế như vậy, phảng phất ngay cả trời cũng muốn đánh nát!

Nhìn thấy Nguyên Đồng triển khai này huyền kỹ, Mộ Dung Yêu sắc mặt trong nháy mắt nghiêm nghị lên, lúc trước tại Thập Vạn Đại Sơn bên trong, Nguyên Đồng chỉ dùng này một chiêu trong nháy mắt thuấn sát mấy chục con vương giai huyền thú a! Này Lãnh Tâm Nhiên này hoa tuyết giết, có thể chống lại được sao?

Không chỉ có Mộ Dung Yêu sắc mặt nghiêm túc, chỉ Dương Diệp lúc này sắc mặt cũng là nghiêm nghị cực kỳ, hắn nghiêm nghị, ngoại trừ bởi vì này địa giai huyền kỹ uy lực kinh khủng ở ngoài, cũng bởi vì này Nguyên Đồng triển khai tốc độ! Bình thường huyền giả triển khai địa giai kỹ, cũng phải cần súc thế, lại như Lãnh Tâm Nhiên trước triển khai cái kia hoa tuyết giết thì, cũng là trải qua súc thế!

Nhưng mà này Nguyên Đồng nhưng là tiện tay vung lên, cái kia địa giai huyền kỹ chính là triển khai ra...

Tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia năng lượng thật lớn dấu bàn tay cùng cái kia lít nha lít nhít hoa tuyết kịch liệt đụng vào nhau, thoáng chốc, toàn bộ trên quảng trường vang lên một đạo uyển như sấm nổ nổ vang rung trời, khẩn đón lấy, một luồng dường như lốc xoáy khủng bố sóng khí đột nhiên xuất hiện ở trên đài tỷ võ!

Khi này cỗ lốc xoáy sóng khí xuất hiện thì, toàn bộ luận võ đài trong nháy mắt chính là bị giảo vì nát tan, không phải sụp xuống, mà là nát tan...

Nhưng mà còn chưa kết thúc, cái kia cỗ lốc xoáy sóng khí tại phá hủy luận võ đài sau, dĩ nhiên hướng về luận võ dưới đài những kia huyền giả cuốn tới, mọi người kinh hãi!

Thật vào lúc này, Lý Tư đột nhiên xuất hiện ở mọi người bầu trời, nhìn cái kia ẩn chứa khủng bố cùng cuồng bạo lốc xoáy, Lý Tư tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng nắm chặt, chợt, chỉ thấy cái kia to lớn lốc xoáy đột nhiên quỷ dị mà bạo ra...

Ps: Sáu giờ tối còn có một chương! Ngày hôm nay có thời gian, nói mấy câu ha! Đầu tiên, cảm tạ raffael, còn có tử y các loại (chờ) người khen thưởng, cảm tạ ủng hộ của các ngươi, ta cũng yêu thích bị khen thưởng, chỉ là vẫn là đừng đánh thưởng, ta chân tâm cảm giác tại làm mất mặt. Ta cũng là một cái độc giả, biết rõ các loại (chờ) càng tâm tình... Ta yêu thích một cái tác giả thư, hắn một ngày canh một, hơn nữa thỉnh thoảng còn ngừng có chương mới, có lúc xem thật sự muốn đi khu bình luận sách mắng người....

Thế nhưng ta là chân tâm hết cách rồi, không phải cớ, nếu như một ngày hai canh, ta nhất định sẽ tả thiên, bởi vì không thời gian muốn nội dung vở kịch, không thời gian cải, cũng không thời gian suy nghĩ thư bên trong một ít ăn khớp vấn đề.... Khi đó, vì tập hợp số lượng từ, ta có thể sẽ không trinh tiết tưới.... Vì lẽ đó ta lựa chọn canh một, bởi vì ta không muốn quyển sách này cùng tạp dịch bình thường bị ta tả bính.... Ta xác thực muốn hoàn thành quyển sách này, cho quyển sách này họa cái trước hoàn mỹ dấu chấm tròn! Không vì cái gì khác, chỉ vì cái kia đã mất đi trinh tiết, chỉ cho các ngươi những này còn đang ủng hộ, đồng thời làm gốc thư trả giá tiền tài độc giả! Không nói cái này, không làm phiến tình.....

Đúng rồi, phệ hồn bằng hữu, ân, chỉ cái kia từ bộ thứ nhất đuổi tới đệ nhị bộ, mỗi ngày chỉ bỏ phiếu không nói lời nào phệ hồn... Lời của ngươi ta có chút không Đại Minh bạch, ngươi là gọi ta trọng lượng vẫn là trùng tinh.... Ngươi phía trước cú ý tứ là yêu cầu nhiều càng, có thể mặt sau cú nhưng là gọi trùng tinh đừng trọng lượng... Bị hồ đồ rồi.....

Còn có cái chuyện thú vị, ta phân xưởng bên trong có cái đại thúc lại tại xem tiểu thuyết của ta, sau đó có lúc hai chúng ta tại cái kia thảo luận kiếm vực nội dung vở kịch... Hắn suy đoán một chút kiếm vực đến tiếp sau nội dung vở kịch, tỷ như Dương Diệp cùng Nguyên Đồng trong lúc đó chiến đấu, còn có cùng Bách Hoa Cung nhóm thế lực ân oán như thế nào giải quyết các loại..... Ta phản bác hắn, hắn nói với ta, lấy hắn xem tiểu thuyết mấy năm kinh nghiệm, này nội dung vở kịch tuyệt đối là như vậy đến, không tin đánh cuộc gì... Ta lúc đó muốn đánh cược toàn bộ dòng dõi....

Hắn xem chính là đạo văn, vì lẽ đó đoạn văn này hắn khả năng không nhìn thấy 0. 0

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 260: Một bước một tầng kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

260 chương: Một bước một tầng kiếm ý!

Lý Tư hướng phía dưới Nguyên Đồng liếc mắt nhìn, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ!

Một lát sau, tất cả khôi phục lại yên lặng, giữa trường, Lãnh Tâm Nhiên cùng Nguyên Đồng hai người đều bình yên vô sự, tại Lãnh Tâm Nhiên quanh thân, ngưng tụ một đạo dày đặc băng thuẫn, lúc trước chỉ này băng thuẫn mới khiến cho nàng tại cái kia sóng khí bên trong lông tóc không tổn hại! Cho tới Nguyên Đồng, Nguyên Đồng bình yên vô sự liền để mọi người hơi nghi hoặc một chút, nhân vì muốn tốt cho Nguyên Đồng như cũng không có lấy ra cái gì huyền bảo, hoặc là triển khai cái gì phòng ngự hình huyền kỹ....

"Còn muốn tiếp tục không?" Nguyên Đồng mở miệng trước rồi!

Lãnh Tâm Nhiên sâu sắc nhìn Nguyên Đồng một chút, sau đó nói: "Ta thua!" Nói xong, Lãnh Tâm Nhiên hướng về phía dưới đi đến, khi đi đến Dương Diệp bên cạnh thì, Lãnh Tâm Nhiên dừng bước, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: "Hắn rất mạnh, xem ở đã từng hợp tác quá phần trên, xin khuyên ngươi một câu, không muốn làm vô vị nỗ lực.!"

Dương Diệp cười cợt, sau đó tay oản hơi động, hai viên băng linh quả bay về phía Lãnh Tâm Nhiên, sau đó nói: "Đa tạ ngươi xin khuyên, bất quá, ta vẫn là muốn thử một chút. Ta nghĩ, ngươi nên cũng muốn nhìn một chút này tương lai vũ thần cực hạn ở đâu chứ?"

Thu hồi băng linh quả, Lãnh Tâm Nhiên đồng dạng sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó lúc này mới rời đi!

Rất nhanh, hoàng cung giữa quảng trường xuất hiện lần nữa một toà tân luận võ đài. Lý Tư xuất hiện tại tân trên đài tỷ võ, ánh mắt tại dưới đáy Dương Diệp cùng Nguyên Đồng trên người nhìn lướt qua, sau đó nói: "Các ngươi có thể lựa chọn nghỉ ngơi một ngày, cũng có thể lựa chọn hiện tại liền bắt đầu tỷ thí!"

Nguyên Đồng cười nhạt một tiếng, nói: "Không cần!" Nói xong, nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn Nguyên Đồng một chút, sau đó nói: "Như thế!" Sớm muộn đều muốn một trận chiến, đã như vậy, vậy thì sớm đánh đi!

Lý Tư nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Đã như vậy, cái kia tỷ thí lần thứ hai bắt đầu, Kiếm Tông Dương Diệp, đối chiến Nguyên Môn Nguyên Đồng!" Dứt lời, Lý Tư thân hình hơi động, biến mất ở luận võ trên đài.

Khi (làm) Nguyên Đồng xuất hiện tại trên đài tỷ võ một khắc đó, giữa trường nhất thời sôi vọt lên!

"Nguyên Đồng..."

"Vũ thần..."

"Một chiêu..."

Vô số người tiếng reo hò hội tụ đồng thời, như vậy thanh thế, cực kỳ doạ người!

Vào đúng lúc này, toàn bộ nam vực người đều cho rằng Dương Diệp là phải thua, không, hẳn là hẳn phải chết. Bởi vì cho tới bây giờ, vẫn chưa có người nào hà một vị huyền giả có thể làm cho Nguyên Đồng bày ra hắn toàn bộ thực lực, cho dù là Băng Tuyết Cung Lãnh Tâm Nhiên, ở trước mặt hắn cũng không thể không chịu thua. Còn Dương Diệp, cho dù hắn lĩnh ngộ kiếm ý thì lại làm sao?

Kiếm ý đối với người khác có lẽ có ít lực chấn nhiếp, thế nhưng đối với Nguyên Đồng, còn chưa đủ xem!

Dương Diệp có cơ hội chiến thắng sao? Tại mọi người nhìn lại, đương nhiên là không có. Tuy rằng Dương Diệp cho tới bây giờ cũng là chưa nếm một lần thất bại, thế nhưng Dương Diệp đang đối mặt Lý Tiên Quân, còn có Tần Du Nhiên, cùng với cái kia Lâm Tu Nhiên thì, hắn thắng nhưng là cực kỳ khổ cực. Mà Nguyên Đồng từ mở màn hiện tại, cho dù là đối mặt mạnh mẽ Lãnh Tâm Nhiên, vậy cũng có thể nói là thắng dễ dàng.

Hai người ai mạnh ai yếu, này không phải vừa xem hiểu ngay à...

Trên thành tường, tại Dương Diệp trên luận võ đài một khắc đó, Tô Thanh Thi hai tay chính là không kìm lòng được nắm chặt lên, nàng biết Dương Diệp rất mạnh, khẳng định còn có cái gì lá bài tẩy, thế nhưng muốn nói hắn có thể chiến thắng Nguyên Đồng, cho dù là nàng, cũng là có chút không tin! Không phải Dương Diệp yếu, mà là này Nguyên Đồng thật sự quá mạnh mẽ rồi!

Đã từng khi nào, nàng là muốn cho Dương Diệp trực tiếp chịu thua, bởi vì nàng biết, này Nguyên Đồng vô cùng có khả năng đối với Dương Diệp hạ sát thủ! Tại sao? Lý do có rất nhiều, một người trong đó chỉ giữa trường vô số dự thi huyền giả hi vọng Dương Diệp tử, giết Dương Diệp, Nguyên Đồng danh vọng sẽ trong nháy mắt lần thứ hai tăng lên tới tầng thứ mới!

Chỉ là để Dương Diệp chịu thua, khả năng sao? Đáp án là không thể...

Một bên khác, Bách Hoa Cung Thải Phượng lúc này trên mặt cái kia thật sự có thể nói là đầy mặt nụ cười, Dương Diệp đối chiến Nguyên Đồng, Dương Diệp nếu như tại vừa bắt đầu không trực tiếp chịu thua, vậy thì tuyệt đối tại cũng không có bất cứ cơ hội nào mở miệng chịu thua. Mà thôi nàng đối với Dương Diệp điều tra cùng hiểu rõ, Dương Diệp lại là tuyệt đối không thể mở miệng chịu thua, nói cách khác, Dương Diệp chắc chắn phải chết rồi!

Nàng cùng Dương Diệp bản không có cái gì ân oán cùng cừu hận, Dương Diệp sai liền sai tại hắn là Phượng Ngọc nhi tử, mà Phượng Ngọc cùng nàng trong lúc đó...

"Các ngươi đoán này Dương Diệp tại Nguyên Đồng thủ hạ có thể chống đỡ mấy chiêu? Ta suy đoán đại khái chừng mười chiêu vẫn có thể, dù sao hắn nhưng là đánh giết Tần Du Nhiên cùng Lý Tiên Quân!" Luận võ dưới đài, có huyền giả nghị luận.

"Mười chiêu? Ngươi quá để mắt hắn, ta đánh cược nhiều nhất năm chiêu hắn liền sẽ bị thua, không, năm chiêu hắn sẽ bỏ mình! Kiếm ý? Kiếm ý tại Nguyên Đồng trước liền chả là cái cóc khô gì!"

"Ta cảm thấy Dương Diệp nếu dám tham gia Thanh Vân Bảng, đồng thời dám đối chiến Nguyên Đồng, ta nghĩ hắn hẳn là vẫn có cái gì lá bài tẩy, không phải vậy hắn không thể đi chịu chết, các ngươi nói sao?"

"Có thể hắn sau đó liền trực tiếp chịu thua đây?"

"..."

Trên đài tỷ võ, Nguyên Đồng tay phải dựa vào phía sau, nhìn Dương Diệp, nhạt tiếng nói: "Kỳ thực, ta thật không nghĩ tới quá ngươi có thể đi tới đây cùng ta chiến cuối cùng này một ván. Không thể không nói, Lý Tiên Quân, còn có Tần Du Nhiên, cùng với người nổi tiếng kia nguyệt biểu hiện để ta phi thường thất vọng, nguyên bản tại sự tưởng tượng của ta bên trong, đứng ở chỗ này, hẳn là bọn họ một người trong đó!"

Dương Diệp cười cợt, nói: "Ta cùng ý nghĩ của ngươi vừa vặn ngược lại, tại ta quyết định tham gia Thanh Vân Bảng một khắc đó, ta cũng đã nghĩ đến sẽ cùng ngươi có như thế một trận chiến. Thành thật mà nói, cho tới nay, ta cũng là muốn sảng khoái tràn trề cùng người chiến đấu một hồi, hiện tại, ta có thể được toại nguyện rồi!"

"Ồ?" Nguyên Đồng lông mày nhíu lại, nói: "Ngươi đối với chính ngươi rất tin tưởng mà, ta biết ngươi khẳng định còn có cái gì lá bài tẩy, không phải vậy ngươi không dám đứng ở chỗ này. Ta chỉ muốn nói, hi vọng ngươi lá bài tẩy cùng thực lực của ngươi không muốn quá yếu, dù sao đây là khóa này Thanh Vân Bảng cuối cùng một cuộc tỷ thí, ta cũng hi vọng hơi hơi chiến cái sảng khoái!"

"Vậy chúng ta bắt đầu?" Dương Diệp nói.

"Nguyên Dạ là ngươi giết chết chứ?" Nguyên Đồng đột nhiên hỏi.

Dương Diệp không có ẩn giấu, cũng không có cần thiết ẩn giấu, lập tức gật gật đầu.

"Vậy ngươi phải chết rồi!" Nguyên Đồng nhạt tiếng nói: "Đương nhiên, cho dù ngươi không có giết Nguyên Dạ, ngươi cũng phải chết! Bởi vì ta Nguyên Môn không hy vọng Kiếm Tông quật khởi!"

"Nhưng là ta không muốn chết đây?" Dương Diệp hiếm thấy phí lời một lần.

"Vậy ngươi liền động thủ đi, không phải vậy, ngươi rất khả năng liền không có cơ hội rồi!" Nguyên Đồng nhạt tiếng nói.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó hướng phía trước đi rồi một bước, một tầng kiếm ý dâng trào ra!

Nguyên Đồng cười gằn một tiếng, tùy ý kiếm kia ý cảnh kéo tới, một tầng kiếm ý cùng hai tầng kiếm ý căn bản đối với hắn không tạo được cái gì ảnh hưởng!

Đang lúc này, Dương Diệp lần thứ hai hướng phía trước đi rồi một bước, lần này, kiếm ý một tầng đã biến thành kiếm ý hai tầng! Nhưng mà Nguyên Đồng trên mặt như trước mang theo cười gằn cùng xem thường!

Tại ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước!

"Bành!"

Ngay khi Dương Diệp chân vừa ra dưới một khắc đó, Dương Diệp nơi đặt chân, trong nháy mắt rạn nứt ra, từng đạo từng đạo con nhện giống như vết nứt, hướng về tứ chi cấp tốc lan tràn ra!

Ba tầng kiếm ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, toàn bộ hoàng cung trên quảng trường tất cả mọi người ngây người. Bao quát trên thành tường những kia đại lão vào đúng lúc này đều là sửng sốt rồi!

Kiếm ý tiểu thành? Này Dương Diệp là kiếm ý tiểu thành? Đùa gì thế, không tới hai mươi tuổi kiếm ý tiểu thành...

Tại Dương Diệp đối diện, Nguyên Đồng lông mày hơi nhíu lại, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại là kiếm ý tiểu thành, bất quá vậy thì như thế nào? Hắn Nguyên Đồng lại có gì sợ chi? Vì lẽ đó, lông mày của hắn rất nhanh chính là triển khai ra, đồng thời trên mặt lộ ra hứng thú nồng hậu, bởi vì những trận chiến đấu tiếp theo có lẽ sẽ có thú rất nhiều!

Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước!

"Tranh..."

Dương Diệp chân vừa ra dưới một khắc đó, toàn bộ luận võ đài mặt đất như gặp phải đòn nghiêm trọng pha lê, trong nháy mắt nứt ra, không chỉ có như vậy, ở đây hết thảy đeo kiếm huyền giả kiếm đều vào đúng lúc này đột nhiên bùng nổ ra một đạo kiếm reo tiếng, đồng thời bắt đầu kịch liệt bắt đầu run rẩy, dường như muốn phóng lên trời!

Bốn tầng kiếm ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, dưới đáy vô số huyền giả ngốc như gà gỗ, nếu như nói lúc trước là khiếp sợ, vậy bây giờ chỉ chấn động, chấn động không gì sánh nổi rồi! Bốn tầng kiếm ý! Khái niệm này nghĩa là gì? Năm đó Kiếm Tông tổ sư tại ở độ tuổi này cũng chỉ đến như thế chứ?

Hoàng cung trên thành tường, thanh vân sắc mặt nghiêm túc lên, bốn tầng kiếm ý, này thật sự đã đủ để đối với Nguyên Đồng tạo thành uy hiếp a!

Bách Hoa Cung Thải Phượng sắc mặt cực kỳ khó coi lên, bốn tầng kiếm ý! Không tới hai mươi tuổi bốn tầng kiếm ý! Nếu để cho Dương Diệp sống sót, đồng thời tiếp tục trưởng thành, ngày sau Bách Hoa Cung nhất định sẽ có đại kiếp nạn a! Dù như thế nào, này Dương Diệp nhất định phải tử! Dù cho là nàng tự mình ra tay! Giờ khắc này, Thải Phượng trong lòng đã âm thầm quyết định!

Mà Kiếm Tông ngọc hành sắc mặt nhưng là cực kỳ cay đắng lên, bốn tầng kiếm ý... Lúc này, hắn cái kia trong lòng hối hận phảng phất giống như là thuỷ triều tự sâu trong nội tâm dâng lên! Không tới hai mươi tuổi bốn tầng kiếm ý yêu nghiệt, liền như vậy bị Kiếm Tông vứt bỏ, Kiếm Tông lần này quyết định, thật sự sai rồi a!

Tô Thanh Thi nhưng là hơi thở phào nhẹ nhõm, bốn tầng kiếm ý Dương Diệp, đã có năng lực đánh với Nguyên Đồng một trận, thậm chí đã có thể uy hiếp Nguyên Đồng rồi! Thời khắc này, nàng rốt cục nhìn thấy một tia hi vọng...

"Kiếm đạo kỳ tài!" Nhìn trên đài tỷ võ Dương Diệp, Lý Tư nói ra một câu.

Trên đài tỷ võ, Nguyên Đồng lông mày lại một lần nữa cau lên đến, sau đó trầm giọng nói: "Dương Diệp, không thể không nói, chúng ta đều coi thường ngươi, bất quá, ngươi cho rằng chỉ có ngươi là bốn tầng ý cảnh sao?" Dứt lời, Nguyên Đồng hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó một luồng không chút nào so với kiếm kia ý cảnh nhược khủng bố chiến ý dường như lốc xoáy giống như bao phủ mà ra!

"Ầm!"

Hai cỗ ý cảnh chạm vào nhau, vừa xây dựng luận võ đài trong nháy mắt chính là triệt để than sụp xuống, không chỉ có như vậy, tại hai cỗ ý cảnh bao phủ xuống, cái kia đã sụp xuống luận võ đài chợt bắt đầu không ngừng bị nát tan...

Bốn tầng chiến ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, này Nguyên Đồng thật sự lĩnh ngộ chiến ý a! Không chỉ có lĩnh ngộ, hơn nữa còn là bốn tầng!

Ps: Còn không thu gom quyển sách bằng hữu cầu thu gom dưới, còn có vé mời bằng hữu cũng đừng cất giấu, cho ta đi!!! Nhiều tiền hoa không xong, lại tùy hứng, cũng cho ta ba 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0<

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 261: Kiếm đến!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

261 chương: Kiếm đến!!

"Không hổ là có khả năng nhất trở thành vũ thần tồn tại, không tới hai mươi tuổi chiến ý bốn tầng, nếu như hắn còn lĩnh ngộ quyền ý, vậy này Nguyên Đồng ngược lại thật sự là có thể tính là nam vực ngàn năm qua quái dị nhất người a!" Nhìn trên đài tỷ võ Nguyên Đồng, Lý Tư trầm giọng nói.

"Nếu như hắn thật sự còn lĩnh ngộ quyền ý, cái kia Dương Diệp liền nguy hiểm rồi!" Tại Lý Tư bên cạnh, Bạch Khởi đột nhiên nói.

Lý Tư liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: "Này Dương Diệp vận may cũng là có chút đủ kém, nếu như không có Nguyên Đồng, hắn sắp trở thành thế hệ tuổi trẻ chói mắt nhất tồn tại a! Chỉ là đáng tiếc, hắn vô cùng có khả năng trở thành Nguyên Đồng làm nền, vì là Nguyên Đồng vũ thần tên thêm gấm thêm hoa!"

"..."

Hai cỗ cực sự cường hãn, ác liệt 'Ý cảnh' tại trên quảng trường tùy ý bừa bãi tàn phá, tại này hai cỗ 'Ý cảnh' bừa bãi tàn phá dưới, cái kia bên ngoài hoàng cung quảng trường cứng rắn nền đá bản cũng không chịu nổi, bắt đầu chậm rãi rạn nứt. Mà nguyên bản tại luận võ dưới đài những kia huyền giả, lúc này đã sớm lùi tới hai bên ngoài hơn mười trượng đi tới.

Nhìn cái kia giữa trường chỉ bằng ý cảnh liền tạo thành kinh khủng như thế lực phá hoại hai người, giữa trường vô số huyền giả chấn động không ngớt, vào giờ phút này, bọn họ mới rõ ràng, nguyên lai truyền thuyết này bên trong 'Ý cảnh' dĩ nhiên kinh khủng như thế!

Giữa trường, Nguyên Đồng nhìn Dương Diệp, khóe miệng ngậm lấy một nụ cười lạnh lùng, nói: "Dương Diệp, còn có cái gì lá bài tẩy, cứ việc triển khai ra, không phải vậy, ngươi rất khả năng liền không có cơ hội rồi!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, quả nhiên không hổ là nam vực ngàn năm qua quái dị nhất người a! Muốn chỉ bằng vào dựa vào bốn tầng kiếm ý áp chế đối phương, quả nhiên là không được. Niệm đến thứ, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, một bộ kiếm hạp xuất hiện ở trong tay hắn.

Diện với trước mắt cái này Nguyên Đồng, bình thường huyền kỹ cùng công kích căn bản vô dụng, vì lẽ đó, Dương Diệp vừa ra sân liền trực tiếp bại lộ chính mình chưa bao giờ bại lộ quá hai cái lá bài tẩy!

Hơi suy nghĩ, kiếm hạp bên trong ba mươi sáu huyền kiếm hóa thành ba mươi sáu đạo ánh kiếm phóng lên trời, không trung, tại Dương Diệp khống chế dưới, ba mươi sáu chuôi huyền kiếm cấp tốc tạo thành một cái kiếm quyển, xoay quanh ở Nguyên Đồng phía trên. Ba mươi sáu chuôi huyền kiếm tốc độ là cực nhanh, giữa trường mọi người căn bản không thấy rõ kiếm bản thể, chỉ có thể nhìn thấy ba mươi sáu đạo bạch quang quanh quẩn trên không trung!

Nhìn cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm, Nguyên Đồng hai mắt híp lại, con ngươi nơi sâu xa lần thứ hai lóe qua một vệt nghiêm nghị, ba mươi sáu chuôi huyền kiếm tạo thành kiếm trận cũng không thế nào đáng sợ, đáng sợ chính là này ba mươi sáu chuôi huyền kiếm có bốn tầng kiếm ý gia trì a! Tại bốn tầng kiếm ý gia trì dưới, này kiếm trận uy lực liền có vẻ khủng bố rồi! Chí ít hắn đến coi trọng!

Hai tay khẽ nhúc nhích, một đôi màu vàng sậm quyền sáo xuất hiện ở Nguyên Đồng hai tay bên trên, màu vàng sậm quyền sáo mặt ngoài che kín từng cây từng cây mấy cm độ dài màu đen gai nhọn, dưới ánh mặt trời, lập loè lạnh lẽo hàn hồn phách người hàn mang.

"Là Chiến Thần quyền sáo!" Nhìn Nguyên Đồng lấy ra này đôi màu vàng sậm quyền sáo, trên thành tường ngọc hành biến sắc mặt, nói: "Nghe đồn này Chiến Thần quyền sáo là do 999 rễ: Cái tôn giai huyền thú xương làm ra, không chỉ có vô cùng sắc bén, huyền bảo khó thương, trong đó càng là nghe đồn có một con tôn giai huyền thú không trọn vẹn hồn phách...."

"Đây là thiên giai huyền bảo?" Tô Thanh Thi đột nhiên đánh gãy ngọc hành, hỏi.

Ngọc hành lắc lắc đầu, nói: "Tuy rằng không phải thiên giai, thế nhưng cũng gần như." Nói đến đây, ngọc hành đột nhiên cười khổ một tiếng, sau đó nói: "Này Chiến Thần quyền sáo tại này Nguyên Đồng trong tay, coi là thật là như hổ thêm cánh a, ai...." Tuy rằng hắn không thích Dương Diệp, thế nhưng vào giờ phút này, hắn càng hi vọng chính là Dương Diệp thắng, bởi vì lúc này Dương Diệp quan hệ đến Kiếm Tông lợi ích!

Đem màu vàng sậm quyền sáo đeo trên tay, Nguyên Đồng chậm rãi nói: "Ta Nguyên Đồng xuất đạo đến nay, còn chưa bao giờ có cùng cấp huyền giả có thể làm cho ta lấy ra này đôi quyền sáo, Dương Diệp, không thể không nói, ngươi nên tự hào."

Dương Diệp không nói gì, hơi suy nghĩ, cái kia trên không trung súc thế đã lâu kiếm trận đột nhiên hướng về phía dưới Nguyên Đồng đột nhiên thẳng tắp cắm xuống, tốc độ nhanh chóng, khiến cho người líu lưỡi. Cùng lúc đó, Dương Diệp tay trái hơi giật giật, ẩn kiếm lặng yên quay về Nguyên Đồng bắn nhanh mà đi.

Diện với trước mắt cái này siêu cấp yêu nghiệt, Dương Diệp thật không có một chút cất giữ!

Nhìn cái kia thẳng tắp xuyên hạ xuống kiếm trận, Nguyên Đồng trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, chân phải đột nhiên đạp xuống, thân thể bắn mạnh mà ra, trong cơ thể huyền khí khẽ nhúc nhích, cái kia nắm đấm màu vàng sậm nhất thời phảng phất sống giống như vậy, từng cây từng cây gai nhọn chợt bắt đầu chậm rãi nhuyễn chuyển động!

"Cút!"

Theo Nguyên Đồng một tiếng lịch uống, Nguyên Đồng song quyền quay về cái kia ba mươi sáu chuôi huyền kiếm đột nhiên chỉ oanh một cái, không gian nhất thời một trận rung chuyển, chợt, một luồng quyền kình rung động mà ra, quyền kình chỗ đi qua, không gian nổi lên từng cơn sóng gợn, gợn sóng khuếch tán nơi, từng đạo từng đạo khí bạo tiếng không ngừng vang vọng mà lên!

Ba tầng quyền ý!

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường ngọc hành cùng Tô Thanh Thi nhất thời sắc mặt kịch biến, này Nguyên Đồng dĩ nhiên đúng là trong truyền thuyết song ý cảnh!

"Này Nguyên Đồng coi là thật là thiên phú dị bẩm a!" Nơi nào đó, Lý Tư trầm giọng nói: "Không chỉ có lĩnh ngộ chiến ý, còn lĩnh ngộ quyền ý, kinh khủng hơn chính là còn đem này hai loại ý cảnh đều tăng lên tới bốn tầng cùng ba tầng, nếu như cho hắn thời gian trưởng thành, hắn e sợ thật sự sẽ như năm đó tổ sư giống như vậy, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ a!"

Nói đến đây, Lý Tư vừa nhìn về phía Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu, nói: "Đáng tiếc, nguyên bản này Dương Diệp nên chói mắt nhất tồn tại, nhưng đáng tiếc hiện tại nhưng nhất định phải trở thành này Nguyên Đồng làm nền, nhưng đáng tiếc..."

Không trung, quyền kình cùng Dương Diệp kiếm trận thoáng vừa tiếp xúc, kiếm kia trận nhất thời bị này quyền kình đánh tan, vô số chuôi huyền kiếm bay ra ngoài. Nhưng mà đúng vào lúc này, không trung Nguyên Đồng nhưng là đột nhiên tròng mắt co rụt lại, hầu như là xuất phát từ bản năng, Nguyên Đồng tay phải hướng về bên trái hắn đột nhiên chỉ đấm ra một quyền!

"Bành!"

Một đạo kim thiết giao mâu thanh ở giữa sân vang vọng mà đi!

Giữa trường tất cả mọi người sững sờ.

Nhìn thấy ẩn kiếm đánh lén thất bại, Dương Diệp có chút đáng tiếc lắc lắc đầu, này Nguyên Đồng quả nhiên không phải Tần Du Nhiên loại kia mặt hàng có thể so với a! Tại ở tình huống kia, lại còn có thể phát hiện ẩn kiếm tồn tại, này cảm giác nguy hiểm, đúng là quá mạnh mẽ a!

Một đòn đẩy lùi ẩn kiếm, Nguyên Đồng sắc mặt vẻ mặt nhưng là nghiêm nghị mấy phần, nhìn Dương Diệp, Nguyên Đồng trầm giọng nói: "Cái kia Tần Du Nhiên chỉ chết ở ngươi quỷ dị này kiếm cùng quỷ dị ngự kiếm thuật bên dưới chứ?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Đáng tiếc đối với ngươi tựa hồ không cái gì dùng!"

Nguyên Đồng cười gằn một tiếng, nói: "Dương Diệp, nếu như ngươi lá bài tẩy vẻn vẹn là này kiếm trận cùng quỷ dị này ngự kiếm thuật, vậy ngươi ngày hôm nay phải chết ở chỗ này."

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó hướng bước về phía trước một bước, hai tay hướng về hai bên một chiêu, quát lên: "Kiếm đến!" Dứt lời, giữa trường đột nhiên xuất hiện cực kỳ quỷ dị mà một màn.

Chỉ thấy phía dưới phàm là đeo kiếm huyền giả kiếm đột nhiên bùng nổ ra một đạo kiếm reo tiếng, sau đó hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về Dương Diệp vị trí bắn nhanh mà đi, một thanh kiếm tiếp theo một thanh giai kiếm bay về phía Dương Diệp, không tới một tức thời gian, chính là có tới mấy ngàn thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp bầu trời, tình cảnh cực kỳ đồ sộ!

Hoàng cung trên thành tường, Tô Thanh Thi trong tay Thanh Minh kiếm cũng là tại khẽ run lên sau, đột nhiên tránh thoát Tô Thanh Thi tay, sau đó mang theo một đạo ánh sáng màu xanh hướng về Dương Diệp phương hướng bay đi.

Nhìn thấy tình cảnh này, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Thanh vân lúc này sắc mặt có chút khó coi cùng nghiêm nghị, bởi vì lúc trước hắn bội kiếm bên hông vừa bắt đầu cũng là khẽ run lên, nếu như không phải hắn trấn áp, e sợ liền hắn bội kiếm cũng muốn nghe từ Dương Diệp triệu hoán.

Nếu như nói thanh vân sắc mặt chỉ là khó coi, cái kia Bách Hoa Cung Thải Phượng sắc mặt đây là cực kỳ khó coi, bởi vì nàng phát hiện, lúc trước mới thôi, cho tới nay, nàng thật giống đều quá đánh giá thấp Dương Diệp...

"Thật quỷ dị cùng tinh diệu ngự kiếm thuật!" Nơi nào đó, Lý Tư thở dài nói: "Này ngự kiếm thuật coi là thật là tinh diệu tuyệt luân, đặc biệt tại này lĩnh ngộ kiếm ý Dương Diệp trong tay, kỳ uy lực cùng đặc tính càng bị phát huy rơi tới tận cùng. Chỉ là này Kiếm Tông tựa hồ không có này ngự kiếm thuật kiếm kỹ a! Xem ra này Dương Diệp cũng là có số mệnh người a!"

"Chúng ta đều đánh giá thấp hắn!" Lý Tư bên cạnh Bạch Khởi đột nhiên nói một câu.

Lý Tư khẽ gật đầu, biểu thị tán thành.

Giữa trường, nhìn cái kia trên bầu trời lít nha lít nhít kiếm, Nguyên Đồng sắc mặt lần thứ hai nghiêm nghị mấy phần, những này kiếm cấp bậc đều không cao lắm, thế nhưng tại Dương Diệp kiếm ý gia trì dưới, còn có cái kia quỷ dị ngự kiếm thuật khống chế dưới, những này kiếm nhất thời liền biến khủng bố lên, bốn tầng kiếm ý gia trì, cho dù là hắn, cũng không thể không kiêng kỵ a!

Hít sâu một hơi, Nguyên Đồng hướng bước về phía trước một bước, đạp chân nơi, mặt đất trong nháy mắt rạn nứt, hai tay vi khẽ nâng lên, thoáng chốc, một cơn gió lớn bỗng dưng mà hiện, Nguyên Đồng tay phải hướng phía dưới một phen, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, bàn tay phải bên trên ẩn chứa sức mạnh kinh khủng, càng làm cho cái kia nơi không gian bắt đầu mơ hồ vặn vẹo lên, phảng phất bất cứ lúc nào muốn phá nát!

Mỗi một khắc, Dương Diệp hơi suy nghĩ, cái kia nổi bồng bềnh giữa không trung ba mươi sáu chuôi huyền kiếm mang theo ba mươi sáu đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân phóng lên trời, sau đó khác nào xé rách không gian giống như vậy, ba mươi sáu thanh kiếm hình vị trí đầu não đụng vào nhau, khác nào một đạo từ trên trời giáng xuống Lưu Tinh giống như vậy, mang theo một đạo thật dài ánh kiếm màu vàng óng, quay về Nguyên Đồng bắn nhanh mà đi.

Cùng lúc đó, cái kia lơ lửng giữa không trung mấy ngàn chuôi huyền kiếm cũng là hóa thành vô số đạo ánh kiếm, hướng về phía dưới Nguyên Đồng bắn nhanh mà đi, thanh thế cực kỳ doạ người!

Nhìn ngươi lít nha lít nhít huyền kiếm bắn nhanh mà đến, Nguyên Đồng lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước, sau một khắc, lòng bàn tay hướng lên trên đột nhiên một phen, sau đó hướng phía trước đột nhiên chỉ chấn động!

"Phách thiên chưởng!"

Theo Nguyên Đồng một tiếng lịch uống, một đạo năng lượng khổng lồ dấu bàn tay xuất hiện ở Nguyên Đồng trước, năng lượng thật lớn dấu bàn tay mang theo cực năng lượng kinh khủng, hướng về Dương Diệp cái kia lít nha lít nhít kiếm ấn quá khứ.

Tại ánh mắt của mọi người bên trong, năng lượng khổng lồ chưởng ấn cùng Dương Diệp những kia lít nha lít nhít kiếm kịch liệt đụng vào nhau, vắng lặng một thuận, sau đó 'Oanh' một tiếng vang thật lớn ở giữa sân như sấm nổ vang vọng mà lên, chợt, từng tầng từng tầng sóng khí dường như làn sóng bình thường tự cái kia chạm vào nhau nơi không ngừng hướng về bốn phía khuếch tán ra đến, từng tầng từng tầng sóng khí chỗ đi qua, cái kia cứng rắn nền đá bản nhất thời bị hiên lên, toàn bộ tình cảnh khắp nơi bừa bộn!

Mà tại luận võ chung quanh đài những kia huyền giả, lúc này càng là không ngừng hướng sau chợt lui, bởi vì những kia sóng khí không chỉ có không có dừng lại, còn hướng về bọn họ nhanh chóng bao phủ mà đi!

...

Ps: Lại nói Đài Loan bằng hữu năm nay vài tuổi? Là tại Đài Loan đọc sách vẫn là ở đại. Lục a... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 262: Phá phá phá..

Nguồn: EbookTruyen.VN

262 chương: Phá phá phá...

Ngay khi sóng khí muốn lan đến mọi người thì, Lý Tư xuất hiện lần nữa ở giữa trường, nhìn kinh khủng kia, dường như làn sóng sóng khí, Lý Tư tay phải nhẹ nhàng vung lên, tầng kia tầng sóng khí nhất thời quỷ dị mà biến mất ở giữa trường. Hướng về giữa trường Dương Diệp cùng Nguyên Đồng liếc mắt nhìn, Lý Tư thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Sóng khí biến mất, mọi người phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vã nhìn về phía giữa trường Dương Diệp cùng Nguyên Đồng!

Lúc này Dương Diệp cùng Nguyên Đồng đều là có chút chật vật, tại cái kia cỗ khủng bố sóng khí bên dưới, trên người hai người y vật đều là đã rách rách rưới rưới, đặc biệt Nguyên Đồng, lúc này Nguyên

Đồng y phục trên người xuất hiện vô số đạo lít nha lít nhít vết kiếm, tuy rằng như vậy, thế nhưng Nguyên Đồng nhưng không có chịu đến cái gì tính thực chất thương tổn!

Dương Diệp cũng không chịu đến tổn thương gì, đương nhiên, đây là hắn thân thể cường hãn duyên cớ.

Nhìn y phục trên người lít nha lít nhít vết kiếm, Nguyên Đồng sắc mặt dữ tợn lên, ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, nói: "Lên cấp Tiên Thiên tới nay, vẫn là lần đầu có cùng cấp huyền giả có thể đem ta làm chật vật như vậy, không thể không nói, ngươi thành công làm tức giận ta. Vì thế, ngươi đều sẽ trả giá cái giá bằng cả mạng sống!"

Dương Diệp lông mày nhíu lại, nói: "Thử xem?"

Nghe vậy, Nguyên Đồng hai mắt híp lại, trong mắt sát ý chợt lóe lên, sau đó hướng bước về phía trước một bước, đạp chân nơi, mặt đất trong nháy mắt rạn nứt ra, hai tay hư nhấc, thoáng chốc, một cơn gió lớn bỗng dưng mà hiện, cùng lúc đó, thân thể đột nhiên dường như một cái vòng xoáy giống như vậy, chu vi năng lượng đất trời bắt đầu cuồn cuộn không ngừng hướng hắn dâng tới!

"Gợi ra thiên địa năng lượng biến động, là thiên giai huyền kỹ, ông trời, này Nguyên Đồng muốn triển khai thiên giai huyền kỹ!" Thấy cảnh này, giữa trường trong đám người có người thất thanh nói.

Trên thành tường, thanh vân trên mặt vẻ mặt triển khai ra, cũng lại không còn lúc trước vẻ ưu lo, thấp giọng cười nói: "Có thể đem Nguyên Đồng làm cho triển khai ta Nguyên Môn thiên giai kỹ, này Dương Diệp cũng thực tại không sai rồi!"

Mà một bên Bách Hoa Cung Thải Phượng trên mặt thì lại không hề che giấu chút nào ý cười, thiên giai huyền kỹ, đó cũng không là địa giai huyền kỹ có khả năng so với. Lần này, Dương Diệp chắc chắn phải chết!

Kiếm Tông ngọc hành cùng Tô Thanh Thi hai người lông mày nhưng là không hẹn mà cùng cau lên đến, thiên giai huyền kỹ uy lực bọn họ đương nhiên là biết đến, uy lực kia so với địa giai huyền kỹ không biết mạnh hơn bao nhiêu, Dương Diệp phải như thế nào chống đối thiên giai huyền kỹ này?

Giữa trường, Nguyên Đồng quanh thân năng lượng càng ngày càng đậm, cuối cùng dĩ nhiên còn như thực chất, Nguyên Đồng ha ha lớn tiếng nở nụ cười, sau đó nhìn về phía đối diện Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, ngươi cũng tới tiếp ta một chiêu!"

Dứt lời, Nguyên Đồng lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước, chợt, sau đó tay phải giơ lên, quay về Dương Diệp hư không một điểm: "Thiên kiếp chỉ!"

Dứt lời, chỉ thấy trên quảng trường hoàng cung phương bạch vân đột nhiên phiêu chuyển động, chợt, chỉ thấy trong mây trắng đột nhiên xuất hiện mấy đạo thiểm điện, khẩn đón lấy, một cái lớn vô cùng cự chỉ tự cái kia trong mây trắng chậm rãi xông ra, khi này căn cự chỉ sau khi xuất hiện, mọi người tại đây nhất thời không kìm lòng được cảm giác được một trận run rẩy.

Nhìn cái kia cùng to lớn cự chỉ, Dương Diệp sắc mặt biến nghiêm nghị cực kỳ, cái kia cự chỉ bên trong ẩn chứa khủng bố năng lượng, hắn có thể cảm giác được, cho dù hắn lúc này thân thể đã đạt đến một cái phi thường khó mà tin nổi mức độ, thế nhưng nếu như bị này cự chỉ bắn trúng, hắn chỉ sợ cũng phải trở thành một than thịt nát!

Nhìn thấy cây này cự vạch ra hiện, hoàng cung trên thành tường Tô Thanh Thi đại mi lần thứ hai túc lên, ngón tay ngọc khẽ động, trong cơ thể huyền khí nhanh chóng vận chuyển lên.

Làm như có cảm giác Tô Thanh Thi dị động, một bên thanh vân hướng Tô Thanh Thi liếc mắt nhìn, sau đó cũng là trong cơ thể huyền khí vận chuyển lên. Dương Diệp tuy rằng không địch lại Nguyên Đồng, thế nhưng nếu như rơi vào Kiếm Tông trong tay, ngày khác Kiếm Tông quật khởi, đó là nhất định. Vì lẽ đó, này Dương Diệp vẫn là chết cho thỏa đáng!

"Cứu sao?" Nơi nào đó, Bạch Khởi nhìn giữa trường Dương Diệp, trầm giọng nói.

Lý Tư trong mắt loé ra một vệt do dự, cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, nói: "Kiếm ý bốn tầng, tuổi tác không tới hai mươi tuổi, hắn xác thực có thể được xưng là kiếm đạo thiên tài, thế nhưng, nhưng còn chưa đủ lấy để chúng ta vì hắn đánh vỡ quy tắc. Vẫn là câu nói kia, nếu như hắn có thể thu được Thanh Vân Bảng số một, vậy hắn, ta Đại Tần đế quốc liền cứu định rồi!"

Bạch Khởi khẽ lắc đầu một cái, nói: "Thiên giai huyền kỹ này, không phải hắn có thể chống lại, trừ phi hắn cũng có thiên giai huyền kỹ, chỉ là hiện tại hắn đều không có triển khai, hiển nhiên, hắn không có!"

Lý Tư không nói gì.

Giữa trường, cái kia lớn vô cùng cự chỉ mang theo khủng bố uy thế cùng sức mạnh, quay về phía dưới Dương Diệp thẳng tắp rơi xuống, bởi cái kia cự chỉ bên trong ẩn chứa năng lượng thực sự quá mức khủng bố, vì lẽ đó làm cho cự chỉ cách toàn bộ mặt đất còn có chừng ba mươi trượng thì, Dương Diệp chỗ đứng chu vi mặt đất chợt bắt đầu từng tấc từng tấc sụp xuống....

Mà làm này cự chỉ mục tiêu Dương Diệp, vào thời khắc này lại hai mắt chậm rãi bế lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người sững sờ, Dương Diệp đây là muốn đầu hàng sao? Mà đầu hàng cũng không phải như vậy, mà là nên gọi chịu thua a. Lẽ nào Dương Diệp là muốn tự sát?

Tại vô số người nghi hoặc cùng không rõ trong ánh mắt, cự chỉ đi tới Dương Diệp đỉnh đầu không tới một trượng khoảng cách, mà đang lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, con ngươi nơi sâu xa, hai sợi ánh kiếm chợt lóe lên, cùng lúc đó, Dương Diệp Bạt Kiếm quay về cái kia cự chỉ chính là thẳng tắp đâm một cái, một đạo kiếm khí màu vàng óng bắn nhanh ra!

"Phá!"

Theo Dương Diệp một tiếng lịch uống, luồng kiếm khí màu vàng óng kia nhất thời bắn nhanh ở cái kia cự chỉ trung ương nơi, sau đó tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia cự chỉ khẽ run lên, khẩn đón lấy, 'Oanh' một tiếng bạo liệt ra!

Tất cả mọi người ngốc như gà gỗ!

Thiên giai huyền kỹ liền như vậy bị phá? Vậy cũng là thiên giai huyền kỹ a, thiên giai a! Sau đó ngay khi Dương Diệp này tiện tay vung lên bên dưới, liền như vậy biến mất rồi? Giờ khắc này, vô số người đại não xuất hiện trống rỗng.

Hoàng cung trên thành tường, những kia đại lão lúc này cũng là nhíu mày lên, hiển nhiên, bọn họ lúc này cũng không hiểu Dương Diệp là đến cùng làm sao một chiêu kiếm liền phá tan ngày đó giai huyền kỹ!

Nơi nào đó Lý Tư cùng Bạch Khởi hai người lúc này cũng là chau mày, một kiếm phá đi thiên giai huyền kỹ, đây thật sự là quá không bình thường.

Dương Diệp là làm sao làm được? Lúc này vô số người đang suy nghĩ.

Giữa trường, Nguyên Đồng lúc này cũng là chau mày, trong mắt tràn đầy nghi hoặc không rõ, thiên giai huyền kỹ uy lực hắn đương nhiên là rõ ràng, cũng chính là rõ ràng, hắn mới càng thêm nghi hoặc cùng không rõ. Bởi vì tại thiên giai huyền kỹ này trước mặt, chỉ vương giả cảnh đỉnh cao cường giả cũng vô cùng có khả năng bị thuấn sát. Nhưng mà điều này có thể thuấn sát vương giả cảnh cường giả tối đỉnh thiên giai huyền kỹ nhưng là bị Dương Diệp một chiêu kiếm liền phá...

Nhẹ nhàng hô hấp một cái, Nguyên Đồng xoay tay phải lại, sau đó quay về Dương Diệp chấn động mạnh một cái: "Phách thiên chưởng!"

Dứt lời, một đạo năng lượng khổng lồ chưởng ấn mang theo sắc bén khí bạo tiếng vang, quay về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhìn cái kia địa giai huyền kỹ phách thiên chưởng, Dương Diệp mặt không hề cảm xúc, khi (làm) cái kia năng lượng thật lớn chưởng ấn cách hắn chỉ có một trượng khoảng cách thì, Dương Diệp đột nhiên Bạt Kiếm một chém: "Phá"

Quỷ dị mà một màn xuất hiện lần nữa, tại mọi người kinh ngạc cùng không rõ trong ánh mắt, cái kia to lớn, năng lượng kinh khủng chưởng ấn đột nhiên 'Oanh' một tiếng nổ vang, sau đó bạo liệt ra, tiêu tan trên không trung.

"Đến cùng là chuyện gì xảy ra? Này Dương Diệp có phải là dối trá? Tại sao hắn đơn giản một chiêu kiếm liền phá tan này địa giai huyền kỹ cùng thiên giai huyền kỹ? Trong này khẳng định có vấn đề a!"

"Đúng vậy, Dương Diệp không phải có cái thần bí vương giai huyền thú sao? Có thể hay không là này thần bí vương giai huyền thú ra tay giúp đỡ?"

"Khẳng định là, không phải vậy hắn Dương Diệp nào có như vậy trâu bò, một chiêu kiếm liền phá tan địa giai cùng thiên giai huyền kỹ? Hắn cho rằng hắn là kiếm hoàng a?"

Giữa trường, vô số người bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Mà tại trên thành tường những kia đại lão nhưng là nhíu mày càng sâu, trong mắt nghi hoặc cũng là càng nồng, bởi vì chuyện này thực sự là quá quỷ dị một điểm. Trực giác nói cho bọn họ biết, Dương Diệp cái kia cái thần bí vương giai huyền thú cũng không có ra tay, nếu như con kia vương giai huyền thú ra tay, lấy thực lực của bọn họ, khẳng định là có thể phát hiện!

Cũng chính vì như thế, bọn họ mới càng thêm nghi hoặc cùng không rõ.

Nơi nào đó, Lý Tư hai mắt gắt gao nhìn Dương Diệp, dường như muốn đem Dương Diệp nhìn thấu giống như vậy, lúc trước, trong đầu hắn vẫn đang hồi tưởng lúc trước Dương Diệp vung kiếm cái kia mấy mạc, muốn từ trong đó nhìn Dương Diệp có hay không có hay không mượn ngoại lực, nhưng mà sự thực nói cho hắn, Dương Diệp cũng không có mượn bất luận ngoại lực gì.

Cũng chính vì như thế, lúc này Lý Tư cũng là mãn đầu nghi hoặc cùng không rõ, một kiếm phá đi địa giai huyền kỹ cùng thiên giai huyền kỹ, Dương Diệp là đến tột cùng làm sao làm được?

Không chỉ có Lý Tư đang suy đoán, rất nhiều người đều tại đoán, những người này suy đoán vô số khả năng, thế nhưng là không có ai nghĩ đến Kiếm Tâm Thông Minh trên. Bởi vì tại nam vực vạn năm đến lịch sử bên trong, Kiếm Tâm Thông Minh giả một cái tay đều đếm ra, những người này hoàn toàn đều là kiếm hoàng, xưng hùng một đời cường giả siêu cấp, mà Dương Diệp làm sao có khả năng cùng những người này so với?

Vì lẽ đó, giữa trường không có bất kỳ người nào sẽ nghĩ tới Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh người!

Giữa trường, Nguyên Đồng lúc này sắc mặt có chút khó coi lên, Dương Diệp hai kiếm phá tan hắn triển khai thiên giai huyền kỹ cùng địa giai huyền kỹ, này không thể nghi ngờ là tại đánh hắn Nguyên Đồng mặt! Tuy rằng lúc này hắn cũng rất nghi hoặc Dương Diệp đến tột cùng là làm thế nào, thế nhưng hắn lúc này càng nhiều chính là phẫn nộ.

Nguyên Đồng lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước, trong cơ thể còn lại không nhiều huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, nhìn Dương Diệp, có chút dữ tợn nói: "Dương Diệp, ta liền không tin ngươi như thế quỷ dị, tại tiếp ta mấy chiêu, để chúng ta nhìn, ngươi còn có thể hay không thể một kiếm phá đi!" Dứt lời, Nguyên Đồng chân phải nhẹ nhàng đạp xuống, thân thể nhất thời lăng không nhảy lên!

Không trung, Nguyên Đồng song chưởng nhanh chóng vung vẩy lên, chợt, từng cái từng cái khủng bố huyền kỹ hướng về Dương Diệp che ngợp bầu trời lung quá khứ.

"Chấn thiên quyền!"

"Phá!"

"Toái lề!"

"Phá!"

"Minh vương ấn!"

"Phá!"

"..."

Giữa trường, Nguyên Đồng mỗi triển khai một cái huyền kỹ, đều tại Dương Diệp một chiêu kiếm bên dưới đều bị bách. Nhìn tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người còn như hóa đá giống như ở tại tại chỗ, trong hai mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Trên thành tường thanh vân cau mày, đột nhiên, làm như nghĩ tới điều gì, thanh vân hai mắt trợn tròn, hai tay đột nhiên nắm chặt, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, âm thanh có chút run rẩy nói: "Kiếm... Kiếm tâm... Kiếm Tâm Thông Minh..."

Giờ khắc này, không chỉ có thanh vân nghĩ đến, sáu thế lực lớn người, còn có Đại Tần đế quốc Lý Tư cùng Bạch Khởi đều nghĩ tới. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 263: Cận chiến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

263 chương: Cận chiến?

Đang nghĩ đến Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh một khắc đó, sáu thế lực lớn đại biểu cùng Đại Tần đế quốc Lý Tư vẻ mặt nhất thời đặc sắc lên. Trong đó Nguyên Môn thanh vân cùng Bách Hoa Cung Thải Phượng sắc mặt càng khó coi, phảng phất người khác đào bọn họ mộ tổ! Kiếm Tâm Thông Minh a, không nghĩ tới này Dương Diệp lại là Kiếm Tâm Thông Minh, điều này làm cho Nguyên Môn thanh vân cùng Bách Hoa Cung Thải Phượng trong lúc nhất thời đúng là không chịu nhận rồi!

Mà Kiếm Tông ngọc hành sắc mặt nhưng là có chút quái lạ, từ bắt đầu khiếp sợ, hưng phấn, tiện đà đã biến thành hiện tại như vậy tỏ rõ vẻ cay đắng cùng hối hận... Nếu như nói Dương Diệp chỉ lĩnh ngộ kiếm ý, kiếm kia tông từ bỏ hắn, mặc dù có chút đáng tiếc, thế nhưng cũng còn chưa tới làm cho cả Kiếm Tông đều hối hận mức độ. Thế nhưng Kiếm Tâm Thông Minh liền không giống nhau, đừng nói Kiếm Tông, cho dù là Nguyên Môn làm chuyện như vậy, e sợ đều sẽ hối hận không thôi!

Cái gì gọi là Kiếm Tâm Thông Minh? Kiếm trung hoàng giả, một kiếm phá vạn pháp, nếu như cho Dương Diệp thời gian, tương lai nam vực, chắc chắn xuất hiện một vị siêu cấp kiếm tu cường giả. Mà Kiếm Tông đến lúc đó cũng là nước lên thì thuyền lên, khôi phục Kiếm Tông thời điểm toàn thịnh, cũng không phải không phải không thể, bất quá lúc này lại là nói cái gì đều chậm, bởi vì Dương Diệp lúc này đã không phải đệ tử của kiếm tông, ngày sau Dương Diệp tại huy hoàng, cùng Kiếm Tông cũng không có nửa điểm quan hệ...

Nghĩ tới đây, ngọc hành trên mặt cay đắng càng nồng, kim hôm sau, Kiếm Tông cao tầng đều sẽ bị thiên hạ cường giả coi làm trò hề. Đem một cái không tới hai mươi tuổi liền lĩnh ngộ bốn tầng kiếm ý, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh thiên tài trục xuất Kiếm Tông, này Kiếm Tông cao tầng đến có bao nhiêu não tàn mới sẽ làm ra như thế não tàn quyết định?

Lúc này Tô Thanh Thi trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm, Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp, vào giờ phút này rốt cục có thể cùng Nguyên Đồng đứng ngang hàng. Cho dù là không địch lại Nguyên Đồng, thế nhưng muốn toàn thân trở ra, đã căn bản không có vấn đề. Bởi vì lúc này bất kỳ huyền kỹ tại Dương Diệp trước mặt, đã thùng rỗng kêu to.

Trong đám người, nhìn giữa trường Dương Diệp, Văn Nhân Nguyệt thấp giọng nói: "Kiếm Tâm Thông Minh... Nếu như ngọc di biết được, nàng nên thật cao hứng..."

Nơi nào đó, Lý Tư nhìn trên đài tỷ võ Dương Diệp, nói: "Nguyên bản chỉ khi hắn là kiếm đạo thiên tài, xem ra ta vẫn là đánh giá thấp hắn, hắn không phải kiếm đạo thiên tài, mà là kiếm đạo kỳ tài. Không tới hai mươi tuổi cũng đã kiếm ý bốn tầng, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh, thiên phú như vậy, so với vạn năm trước Kiếm Tông tổ sư cũng là không kém a!"

"Hiện tại hắn có tư cách để đại tần vì hắn đánh đổi một số thứ chứ?" Lúc này, Bạch Khởi đột nhiên nói.

"Có, chỉ là tiền đề là hắn không chết!" Lý Tư nhẹ giọng nói: "Hiện tại cuộc tỷ thí này coi là thật là càng ngày càng thú vị đây, chuẩn kiếm hoàng cùng chuẩn vũ thần lại sớm trình diễn số mệnh cuộc chiến, ta thực sự là càng ngày càng chờ mong hai người tỷ thí kết quả đây!"

Trên sân, khi biết Dương Diệp Kiếm Tâm Thông Minh sau, giữa trường như diêm như nồi chảo, toàn bộ tình cảnh nhất thời sôi vọt lên.

"Chẳng trách Lý Tiên Quân cùng cái kia Lâm Du Nhiên khủng bố huyền kỹ bị hắn quỷ dị mà phá vỡ, nguyên lai này Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, Kiếm Tâm Thông Minh a, một kiếm phá vạn pháp, không nghĩ tới này Dương Diệp lại là chuẩn kiếm hoàng, chẳng trách hắn cho tới nay như vậy bình tĩnh, lớn lối như vậy, hóa ra là Kiếm Tâm Thông Minh...."

"Kiếm Tâm Thông Minh a.... Lần này Nguyên Đồng gặp nguy hiểm a, bất quá ta vẫn cảm thấy Nguyên Đồng sẽ thắng, Kiếm Tâm Thông Minh thì lại làm sao? Này Nguyên Đồng có người nói nhưng là lĩnh ngộ cường giả chi tâm, cái gì gọi là cường giả chi tâm? Đó là gặp mạnh càng mạnh hơn tồn tại a. Còn nữa, này Nguyên Đồng còn có Nguyên Môn nhiều như vậy cường giả siêu cấp giáo dục, mặc kệ là kinh nghiệm chiến đấu, vẫn là cái gì khác, đây nhất định không phải Dương Diệp có khả năng so với...."

"Có thể ngươi cũng đừng quên, này Dương Diệp nhưng là lĩnh ngộ bốn tầng kiếm ý, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh, một kiếm phá vạn pháp, lúc trước các ngươi cũng nhìn thấy, này không phải là thổi. Còn nữa, này Dương Diệp cái kia thân thể nhưng là có thể so với vương giai huyền thú, nếu như không có mạnh mẽ huyền kỹ, làm sao muốn phá tan cơ thể hắn phòng ngự? Ta xem, trận chiến này thắng bại có chút huyền!"

"Này Dương Diệp tâm cơ cũng là đủ thâm a, lại ẩn giấu lâu như thế mới đưa lá bài tẩy bạo lộ ra, ta xem, nếu như không phải đối chiến Nguyên Đồng, hắn e sợ còn đem sẽ tiếp tục ẩn giấu đi. Này tâm cơ quá sâu, ta khinh bỉ hắn!"

"Khinh bỉ? Ngươi cái ngu ngốc, nhân gia cái này gọi là bảo lưu thực lực, hiểu?"

"Đừng nói, nói chung trận chiến này sẽ nhất định sẽ là khóa này, không, là tự Thanh Vân Bảng khai sáng tới nay đặc sắc nhất một trận chiến, chuẩn kiếm hoàng đối chiến chuẩn vũ thần, ngẫm lại đều làm người kích động a. Liền để chúng ta mỏi mắt mong chờ, nhìn đến tột cùng là này Nguyên Đồng đánh bại Dương Diệp, thành tựu vũ thần tên, vẫn là Dương Diệp đánh bại Nguyên Đồng, sớm chứng đạo kiếm hoàng đây?"

"..."

Tại Dương Diệp bại lộ Kiếm Tâm Thông Minh một khắc đó, vô số trương bùa truyền âm nhất thời tại hoàng cung trên quảng trường bạo liệt ra.

Phù Văn sư công hội tổng bộ, chính đang chế tác bùa chú phù văn sư công hội sẽ Trường bạch sơn đột nhiên thu được một tấm bùa truyền âm, khi (làm) nghe xong bùa truyền âm bên trong nội dung sau, Bạch Sơn trong tay con kia linh văn bút đột nhiên 'Xoạt xoạt' một tiếng gãy vỡ thành hai đoạn.

"Không tới hai mươi tuổi kiếm ý bốn tầng, không tới hai mươi tuổi Kiếm Tâm Thông Minh..." Trong đại sảnh, bồng bềnh Bạch Sơn khó có thể tin lẩm bẩm thanh, mà bản thân thì lại đã sớm biến mất ở trong đại sảnh, hướng về đại tần hoàng cung phi vút đi.

Đế đô tứ đại gia tộc Dương gia, Dương gia gia chủ là một tên Tôn giả cảnh cường giả, tên là dương có thể, đang nghe xong bùa truyền âm bên trong nội dung sau, tóc trắng phơ, mặt mũi nhăn nheo dương có thể đột nhiên bắt đầu cười lớn.

"Ha ha, không tới hai mươi tuổi bốn tầng kiếm ý, không tới hai mươi tuổi Kiếm Tâm Thông Minh, chuẩn kiếm hoàng... Ha ha, thực sự là trời không diệt ta Dương gia a!"

"..."

Vào giờ phút này, toàn bộ đế đô trên đạt được mặt bàn gia tộc cùng thế lực đều cơ bản biết rồi Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh tin tức. Chuẩn kiếm hoàng cùng chuẩn vũ thần tranh cướp Thanh Vân Bảng số một, vào giờ phút này, không có tin tức gì so với cái này càng khiến người ta hưng phấn cùng kích động. Vì lẽ đó, vào đúng lúc này, đế đô vô số huyền giả dường như như là lên cơn điên, hướng về đế đô hoàng cung quảng trường chạy tới....

Giữa trường, Nguyên Đồng lúc này lần thứ nhất chân chính nhìn thẳng vào Dương Diệp. Nếu như nói kiếm ý chỉ có thể đối với hắn tạo thành một điểm phiền phức, vậy này Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp nhưng là có thể cho hắn tạo thành uy hiếp. Một kiếm phá vạn pháp, trừ phi hắn đối với huyền kỹ nắm giữ đạt đến hoàn mỹ cảnh, không phải vậy, huyền kỹ tại Dương Diệp trước mặt chính là dường như vô dụng!

Mà phải đem địa giai cùng thiên giai huyền kỹ hoàn mỹ nắm giữ, cho dù là thiên phú dị bẩm hắn cũng là không làm nổi, đừng nói hắn, chỉ những vương giả kia cảnh, linh giả cảnh cường giả e sợ cũng không có mấy người có thể làm được. Nếu không thể làm đem huyền kỹ tu luyện tới hoàn mỹ, như vậy nói cách khác, muốn đánh bại Dương Diệp, vậy chỉ có một con đường, vậy thì là vật lộn!

Hắn Nguyên Đồng tại vật lộn phương diện không thể nghi ngờ là vô cùng mạnh mẽ, nếu như diện đối với người khác, vật lộn tuyệt đối là hắn một ưu thế cự lớn, nhưng mà đối mặt thân thể này có thể so với vương giai huyền thú Dương Diệp, hắn ưu thế này liền không còn lại nhiều thiếu. Nói chung, vào giờ phút này Dương Diệp, đã để hắn không thể không bắt đầu coi trọng cùng chân chính tưởng thật rồi.

Bởi vì hắn có loại cảm giác, nếu như hắn không chăm chú cùng coi trọng, vậy hắn Nguyên Đồng vũ thần tên, chỉ sợ cũng muốn thất bại rồi!

"Không nghĩ tới ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, thật là làm cho ta bất ngờ a!" Nhìn Dương Diệp, Nguyên Đồng chậm rãi nói: "Nguyên bản ta cho rằng này vũ thần tên đối với ta mà nói là dễ như ăn cháo, bởi vì nam vực thế hệ tuổi trẻ huyền giả thật sự không mấy cái có thể làm cho ta chăm chú đối xử. Thế nhưng không nghĩ tới nhưng xuất hiện ngươi, cũng được, đánh bại ngươi, ta vũ thần tên đem càng thêm kiên cố, vũ Thần sơn vị kia tại cũng không có bất kỳ cớ gì. Đến đây đi, để chúng ta nhìn, đến tột cùng là ngươi này chuẩn kiếm hoàng mạnh, vẫn là ta này chuẩn vũ thần cường!"

Dương Diệp thủ đoạn nhẹ nhàng hơi động, cái kia nguyên bản rải rác ở chu vi mặt đất bên trong tử linh cùng Thanh Minh kiếm nhất thời hóa thành hai ánh kiếm bay đến trong tay hắn, tay trái nắm thanh minh, tay phải nắm tử linh, Dương Diệp chậm rãi chỉ xéo hướng về Nguyên Đồng, nói: "Ta đối với cái gọi là cái gì kiếm hoàng tên không hứng thú gì, bất quá cũng không đáng kể, mục tiêu của ta là Thanh Vân Bảng số một, nói cách khác, giữa chúng ta nhất định phải phân ra một cái thắng bại đến, đã như vậy, vậy thì chiến cái sảng khoái đi!"

"Ha ha... Ta cũng chính có ý đó!" Dứt lời, Nguyên Đồng chân phải đột nhiên đạp, thân thể dường như một viên đạn pháo bình thường quay về Dương Diệp bắn mạnh mà ra.

Thấy Nguyên Đồng bắn mạnh mà đến, Dương Diệp cũng là thân hình hơi động, quay về Nguyên Đồng thiểm vút đi.

"Ầm!"

Giữa trường, hai người thoáng tiếp xúc, một đạo năng lượng nổ vang thanh ầm ầm ở giữa sân vang lên, chợt hai người chính là từng người hướng sau chợt lui, nhưng mà sau một khắc, hai người chính là lần thứ hai hướng về lẫn nhau bắn mạnh tới.

Thời khắc này, Dương Diệp lại lần nữa sử dụng tới vậy hắn đã rất lâu không có từng dùng tới cơ bản kiếm thuật. Cơ bản kiếm thuật đối với người khác hay là không hiệu quả gì, thế nhưng dùng để vật lộn, nhưng là tại rất quá.

Có kiếm ý gia trì cùng đối với cơ bản kiếm thuật hoàn mỹ nắm giữ, Kiếm Tông cơ bản kiếm thuật tại Dương Diệp trong tay uy lực nhất thời tăng cao không biết bao nhiêu lần, mỗi một kiếm uy lực, cho dù là Nguyên Đồng đều không thể không kiêng kỵ, không dám gắng đón đỡ. Điều này làm cho vô số người xem khiếp sợ không thôi, bởi vì bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới, này cơ bản kiếm thuật lại có uy lực như thế!

Đương nhiên, Nguyên Đồng chiến đấu ý thức cũng là để Dương Diệp kiêng dè không thôi, bởi vì hắn mỗi khi nhìn như hoàn mỹ một chiêu kiếm đều là bị Nguyên Đồng dễ dàng tránh ra, hoặc là đón đỡ trụ, hơn nữa đón đỡ trụ sau, Nguyên Đồng công kích cũng là quỷ dị xảo quyệt đến cực điểm, đặc biệt tại chiến ý cùng quyền ý gia trì dưới, chỉ cần hắn hơi hơi không chú ý, sẽ bị Nguyên Đồng dường như mưa to gió lớn giống như công kích, điều này làm cho Dương Diệp có loại như băng mỏng trên giày cảm giác, không dám có mảy may bất cẩn.

Lúc này Nguyên Đồng đối với Dương Diệp cũng là kiêng kỵ cực kỳ, không dám có chút bất cẩn! Bởi vì Dương Diệp đấu pháp thực sự là quá mức vô lại, Dương Diệp cơ bản từ bỏ phòng ngự, hoàn toàn là lấy mạng đổi mạng, Dương Diệp có thể như vậy trắng trợn không kiêng dè làm, là bởi vì Dương Diệp thân thể có thể so với vương giai huyền thú, trúng vào mấy quyền, đối với Dương Diệp tới nói căn bản không quan hệ trọng yếu, thế nhưng nếu như hắn trúng vào Dương Diệp mấy kiếm, vậy tuyệt đối là trí mạng.

Vì lẽ đó, lúc này Nguyên Đồng cũng là chính đang tưởng thật rồi lên.

Giữa trường Nguyên Đồng cùng Dương Diệp chiến đấu, xem mọi người đó là kinh tâm động phách, bởi vì mặc kệ là Dương Diệp, vẫn là cái kia Nguyên Đồng, hai người chiến đấu ý thức đều đúng là quá khủng bố. Điều này làm cho mọi người có loại ảo giác: Ở giữa sân chiến đấu căn bản không phải Tiên Thiên cảnh, mà là vương giả cảnh, linh giả cảnh cường giả siêu cấp.... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 264: Vương giả cảnh? Kiếm linh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

264 chương: Vương giả cảnh? Kiếm linh?

Giữa trường Dương Diệp cùng Nguyên Đồng chiến đấu đã đạt đến gay cấn tột độ, tay phải nắm tử linh kiếm Dương Diệp, tại vào giờ phút này, đem Kiếm Tông cơ bản kiếm pháp dùng chính là xuất thần nhập hóa, tại mọi người nhìn lại, cái kia đã không phải Hoàng giai cơ bản kiếm pháp, đã là địa giai kiếm pháp. Không chỉ có như vậy, ngự kiếm thuật uy lực cũng là vào thời khắc này bị Dương Diệp phát huy xong rồi cực hạn!

Đúng, tại dùng cơ bản kiếm pháp đối chiến Nguyên Đồng đồng thời, cái kia Thanh Minh kiếm càng là ở một bên hóa thành một đạo ánh sáng màu xanh không ngừng công kích Nguyên Đồng, có thể nói, lúc này Nguyên Đồng đối chiến không chỉ có là Dương Diệp một người, mà là hai người! Bởi vì cái kia Thanh Minh kiếm tại Dương Diệp khống chế dưới, uy lực kia cùng quỷ dị đã không kém một tên Tiên Thiên cảnh thiên tài cường giả rồi!

Giữa trường mọi người mặc dù đối với Dương Diệp có chút không thích, thế nhưng lúc này bọn họ đều không thể không bội phục Dương Diệp kiếm pháp cùng cái kia ngự kiếm thuật, đặc biệt cái kia ngự kiếm thuật, ở trong mắt bọn họ, kiếm kia vốn là hoạt...

Dương Diệp lúc này mặc dù là hơi chiếm thượng phong, thế nhưng sắc mặt kia nhưng là càng ngày càng nghiêm nghị, bởi vì hắn phát hiện, cho dù có cái kia ngự kiếm thuật phối hợp, này Nguyên Đồng vẫn như cũ có thể thành thạo điêu luyện, cái kia chiến đấu ý thức, cho dù là hắn, cũng không khỏi không bội phục!

Lúc này Nguyên Đồng sắc mặt cũng là cực kỳ nghiêm nghị, tuy rằng hắn dựa vào siêu phàm chiến đấu ý thức tránh thoát Dương Diệp một lần lại một lần trí mạng công kích, thế nhưng hắn biết, nếu như đang tiếp tục như vậy xuống, hắn nhất định phải bị thiệt thòi! Bởi vì có vương giai huyền thú thân thể phòng ngự Dương Diệp, lúc này đã có thể nói là đứng ở thế bất bại!

Niệm đến đây, Nguyên Đồng hai mắt vi híp lại, bàn tay phải đột nhiên vỗ vào Dương Diệp bổ tới tử linh kiếm bên trên, sau đó mượn lực hướng sau chợt lui bốn, năm trượng, thoát ly chiến đấu.

Thấy Nguyên Đồng dừng tay, Dương Diệp cũng là ngừng lại, bởi vì hắn cũng phát hiện như Nguyên Đồng phát hiện vấn đề, vậy thì là muốn giải quyết Nguyên Đồng, chỉ bằng vào này cơ bản kiếm pháp cùng vật lộn là không được, này Nguyên Đồng chiến đấu ý thức đúng là quá khủng bố.

Nhìn Dương Diệp, Nguyên Đồng khẽ thở ra một hơi, sau đó nói: "Không nghĩ tới ngươi có thể đem ta bức mức độ này, Dương Diệp, ngươi thật sự đủ để tự hào. Bất quá hiện tại bắt đầu, ngươi không có cơ hội rồi!" Dứt lời, một luồng khí thế kinh khủng đột nhiên tự Nguyên Đồng trong cơ thể dường như lốc xoáy giống như bao phủ ra.

"Vương giả cảnh?" Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường Tô Thanh Thi mặt cười biến đổi, thất thanh nói.

Tại nàng bên cạnh ngọc hành cũng là cả kinh, thế nhưng rất nhanh chính là lắc lắc đầu, nói: "Không phải vương giả cảnh, là nửa bước vương giả.... Không nghĩ tới này Nguyên Đồng thì đã đem trong cơ thể bộ phận huyền khí chân nguyên hóa, đạt đến nửa bước vương giả cảnh, không tới hai mươi tuổi nửa bước vương giả, thiên phú như vậy, đã không thể dùng khủng bố để hình dung a..."

"Thanh Vân Bảng chỉ có thể vương giả cảnh trở xuống cường giả tham dự, hắn đã nửa bước vương giả, có hay không làm trái quy tắc?" Tô Thanh Thi trầm giọng nói.

Ngọc hành lắc đầu nói: "Không tính làm trái quy tắc, vương giả cảnh trở xuống, này nửa bước vương giả cảnh cũng là thuộc về vương giả cảnh trở xuống a..."

Nghe vậy, Tô Thanh Thi sắc mặt trầm xuống. Vương giả cảnh cường giả cùng Tiên Thiên cảnh cường giả tuy rằng không thể dùng khác nhau một trời một vực để hình dung, thế nhưng vương giả cảnh cường giả so với Tiên Thiên cảnh cường giả có rất nhiều ưu thế đó là không thể nghi ngờ. Vương giả cảnh cùng Tiên Thiên cảnh trong lúc đó khác biệt lớn nhất chính là ở đạt đến vương giả cảnh sau, vương giả cảnh trong cơ thể huyền khí chính là sẽ bắt đầu biến chất, trở thành huyền khí chân nguyên, này huyền khí chân nguyên đương nhiên phải so với Tiên Thiên cảnh huyền khí mạnh hơn nhiều rất nhiều!

Nếu như là đối mặt bình thường vương giả cảnh cường giả, cái kia Dương Diệp tự nhiên là không cần quá mức kiêng kỵ cùng sợ hãi, thế nhưng Nguyên Đồng là bình thường vương giả cảnh cường giả sao? Tuy rằng hắn còn chỉ là nửa bước vương giả, trong cơ thể chỉ có một phần là huyền khí chân nguyên, thế nhưng xin mời đừng quên, hắn nhưng là siêu cấp yêu nghiệt, khiêu chiến vượt cấp đối với hắn mà nói vốn là chuyện thường như cơm bữa, mà hiện tại, về mặt cảnh giới hắn chiếm một cái đại ưu thế, hắn có thể bị người khiêu chiến vượt cấp sao?

Đáp án là cơ bản không thể, lúc này Tô Thanh Thi chính là như vậy cảm thấy, cho nên nàng sắc mặt trầm xuống.

Một bên khác thanh vân tại nhìn thấy Nguyên Đồng bùng nổ ra nửa bước vương giả cảnh khí thế thì, cũng là hơi sững sờ, hiển nhiên, hắn cũng không biết này Nguyên Đồng đã là nửa bước vương giả. Bất quá rất nhanh, nguyên bản hắn cái kia mây đen giăng kín trên mặt bắt đầu lộ ra ánh mặt trời giống như nụ cười, không có nửa bước vương giả cảnh thì, Nguyên Đồng cùng Dương Diệp có thể nói là không phân cao thấp, hiện tại Nguyên Đồng là nửa bước vương giả cảnh, như vậy nói cách khác, Nguyên Đồng có trọng đại ưu thế rồi!

TruyencuatuiNet

"Coi là thật là biến đổi bất ngờ a!" Nơi nào đó, Lý Tư nhìn trên đài cái kia phóng thích nửa bước vương giả cảnh khí thế Nguyên Đồng, nói: "Không nghĩ tới này Nguyên Đồng lại còn ẩn giấu tự thân cảnh giới, không tới hai mươi tuổi nửa bước vương giả, nam vực đã bao nhiêu năm không từng xuất hiện?"

"Tự Nguyên Môn tổ sư sau khi, ngay khi cũng không từng xuất hiện rồi!" Lúc này, một bên Bạch Khởi đột nhiên nói một câu.

Lý Tư khe khẽ lắc đầu, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp, nói: "Không biết hắn là còn có hay không cái gì kinh người lá bài tẩy đây! Nếu như không có, vậy này thắng bại có thể cũng đã phân a!"

Lúc này, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, muốn nhìn một chút Dương Diệp có phải là còn có cái gì lá bài tẩy, bởi vì từ Thanh Vân Bảng hiện tại, Dương Diệp tựa hồ đều là có thể khiến mọi người kinh hỉ!

Dương Diệp còn có lá bài tẩy sao? Ngự kiếm thuật, kiếm ý, Kiếm Tâm Thông Minh, hắn cũng đã không hề bảo lưu bạo lộ ra, hắn còn có lá bài tẩy sao? Đáp án là đương nhiên là có, cho tới nay, liền ngay cả Dương Diệp đều sắp quên một cái đồ vật, mà vật kia, mới là hắn chân chính to lớn nhất lá bài tẩy....

Mà đang lúc này, Nguyên Đồng đột nhiên chuyển động, ngay khi Nguyên Đồng động một khắc đó, tại hắn đối diện Dương Diệp nhưng là tròng mắt kịch liệt co rụt lại, sau đó không chút nghĩ ngợi chỉ Bạt Kiếm một chém!

"Bành!"

Chẳng biết lúc nào, Nguyên Đồng quỷ dị mà xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó cú đấm kia mang theo xé rách không khí khí bạo thanh, hướng về Dương Diệp đầu đánh tới. Cũng may Dương Diệp phản ứng rất nhanh, một chiêu kiếm bổ tới, một đạo vang trầm tiếng vang lên, sau đó Dương Diệp biến sắc mặt, toàn mặc dù là cảm nhận được một nguồn sức mạnh kéo tới, sau đó cả người hắn hướng về phía sau bay ngược ra ngoài....

Một quyền đánh bay Dương Diệp, khiến cho đến giữa trường vô số vì thế mà kinh ngạc! Đây chính là nửa bước vương giả cảnh thực lực?

Không trung, Dương Diệp hai chân khẽ động, bay ngược thân thể nhất thời ngừng lại, rơi trên mặt đất sau khi, Dương Diệp nhìn về phía Nguyên Đồng, hai mắt híp lại, trong mắt loé ra một vệt nghiêm nghị. Trước đây, bình thường vương giả cảnh cường giả hắn căn bản không để vào mắt, hiện tại, cái này Nguyên Đồng chỉ là nửa bước vương giả cảnh nhưng là có thể một quyền đem hắn đánh bay, xem ra, trước đây hắn xác thực là có chút kiêu căng tự mãn a!

Vương giả cảnh cảnh giới này rất mạnh, mà rất nhiều vương giả cảnh người nhưng là rất yếu, giữa hai người này, là muốn phân chia ra đến!

"Dương Diệp!" Nguyên Đồng chậm rãi hướng đi Dương Diệp, vừa tẩu biên nói: "Có thể bức ta đem ta hết thảy lá bài tẩy bạo lộ ra, không thể không nói, ngươi thật sự có thể tự hào. Đương nhiên, ta cũng sẽ tự hào, bởi vì ta Nguyên Đồng chính là cái thứ nhất đạp lên chuẩn kiếm hoàng thi thể chứng đạo vũ thần tên. Hiện tại, ta cho ngươi một cơ hội, sử dụng tới ngươi công kích cường đại nhất đi, không phải vậy, ngươi liền không có cơ hội."

Dương Diệp khẽ thở ra một hơi, sau đó tay phải một chiêu, cái kia nguyên bản xoay quanh tại trên đỉnh đầu Thanh Minh kiếm nhất thời bay đến trong tay hắn, nhìn trái phải trong tay tử linh kiếm cùng Thanh Minh kiếm, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó bốn tầng kiếm ý dâng trào ra, bao phủ lại hai thanh kiếm. Tại kiếm ý bao phủ xuống, hai thanh kiếm nhất thời run rẩy kịch liệt lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường ngọc hành cùng Tô Thanh Thi hai người không nhịn được kích chuyển động, bởi vì Dương Diệp là muốn tỉnh lại này tử linh cùng Thanh Minh kiếm bên trong ngủ say kiếm linh. Nếu như là trước đây, ngọc hành cùng Tô Thanh Thi nhất định sẽ cảm thấy Dương Diệp đây là muốn phát rồ, thế nhưng hiện tại, nắm giữ bốn tầng kiếm ý, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp, muốn tỉnh lại này đã từng Đạo khí, cái kia hoàn toàn là có thể a!

Giữa trường, Nguyên Đồng bước chân ngừng lại, nhìn Dương Diệp, trong mắt loé ra một vệt nghi hoặc, tuy rằng không biết Dương Diệp đến cùng đang làm gì, thế nhưng trực giác nói cho hắn gặp nguy hiểm, có lòng muốn ngăn lại Dương Diệp, nhưng nghĩ đến lúc trước lời của mình đã nói, hắn chính là bỏ đi ý động thủ. Tại trước mặt mọi người lời đã nói ra, hắn còn không da mặt phúc hậu lập tức liền thu hồi lại trình độ!

Theo Dương Diệp không ngừng rót vào kiếm ý, tử linh kiếm cùng Thanh Minh kiếm đột nhiên bùng nổ ra một tia sáng tím cùng ánh sáng màu xanh, chợt, hai đạo to rõ kiếm reo tiếng xông thẳng nguyên tiêu, khẩn đón lấy, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, hai cái kiếm chậm rãi bay lên trời cao, sau đó không ngừng quấn quýt lên....

Không tới một hồi, đột nhiên, một đạo chói mắt ánh kiếm đột nhiên tự hai cái kiếm bên trong đột nhiên bạo phát ra, khẩn đón lấy, một cái có chút hư huyễn trong suốt bé gái xuất hiện ở không trung.

Bé gái khoảng chừng bảy, tám tuổi, hai mắt khép hờ, đúc từ ngọc, trên đầu trát hai cái tóc sừng dê, trên người mặc một bộ toái hoa tiểu quần vải, để trần trắng noãn như ngọc hai chân, phảng phất chỉ một cái tiểu Tinh Linh giống như, đáng yêu cực kỳ. Đương nhiên, càng rõ ràng vẫn là bé gái chỗ mi tâm, ở tại chỗ mi tâm, có một thanh bé nhỏ kiếm văn, kiếm kia văn phảng phất lộ ra ác liệt kiếm ý, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Nhìn trên bầu trời xuất hiện bé gái kia, Dương Diệp trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm, trước trước hắn sử dụng tới ngự kiếm thuật, đem Thanh Minh kiếm từ Tô Thanh Thi trong tay cho gọi ra khi đến, hắn thì có một loại cảm giác, đó chính là hắn hiện tại có thể tỉnh lại này hai cái kiếm bên trong ngủ say kiếm linh. Đúng như dự đoán, này thanh minh cùng tử linh kiếm kiếm linh bị hắn tỉnh lại rồi!

Hoàng cung trên thành tường, khi thấy này hư huyễn trong suốt bé gái thì, Tô Thanh Thi cùng ngọc hành trong mắt hưng phấn căn bản khó có thể che giấu, cái này Kiếm Tông Đạo khí, yên lặng nhiều năm, hôm nay rốt cục phải quay về rồi!

Nhìn cái kia trên bầu trời hư huyễn bé gái, nơi nào đó Lý Tư trầm giọng nói: "Nếu như ta không đoán sai, đây chỉ Đạo khí trên bảng xếp hạng bài thứ mười tử Thanh kiếm kiếm linh đi. Nghe đồn năm đó này tử Thanh kiếm kiếm linh bị Quỷ Tông tông chủ trọng thương, sau đó rơi vào trạng thái ngủ say, này tử thanh cũng bởi vậy chia ra làm hai, từ đây biến mất thế gian, không nghĩ tới hôm nay nhưng là bị này Dương Diệp cho tỉnh lại. Tay cầm tử Thanh kiếm Dương Diệp, cho dù Dương Diệp chỉ có thể phát huy ra nó một hai phần mười uy lực, vậy cũng không phải Nguyên Đồng có khả năng chống lại a!"

"Nguyên Đồng sẽ làm Dương Diệp đem này kiếm linh triệt để tỉnh lại sao?" Một bên Bạch Khởi đột nhiên nói một câu.

Lý Tư nhìn Nguyên Đồng một chút, sau đó khẽ lắc đầu một cái.

Đúng như dự đoán, ngay khi Dương Diệp chuẩn bị kế tục tỉnh lại này tử Thanh kiếm kiếm linh thì, cái kia giữa trường Nguyên Đồng đột nhiên nói: "Giả thần giả quỷ lãng phí thời gian, ta có thể không khi đó cùng ngươi tại này háo!" Dứt lời, Nguyên Đồng chân phải đột nhiên đạp, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 265: Không cách nào thôi thúc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

265 chương: Không cách nào thôi thúc?

Thấy Nguyên Đồng bắn mạnh mà đến, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, hơi suy nghĩ, cái kia nguyên bản rải rác ở bốn phía huyền kiếm nhất thời phóng lên trời, sau đó hóa thành từng đạo từng đạo ánh kiếm hướng về Nguyên Đồng bắn nhanh mà đi.

Thấy những này ánh kiếm bắn nhanh mà đến, Nguyên Đồng ánh mắt trở nên âm trầm, nếu để cho Dương Diệp đem đạo kia khí chi linh tỉnh lại, cái kia đối với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn. Có thể Dương Diệp cũng không thể nắm giữ đạo kia khí, thế nhưng hắn không dám đánh cược! Bởi vì Đạo khí uy lực thực sự là quá mức khủng bố, hơn nữa cái này Đạo khí vẫn là kiếm!

Vì lẽ đó, cho dù nuốt lời, hắn cũng không thể để cho Dương Diệp tỉnh lại đạo khí này chi linh!

Chỉ là có chút đáng tiếc, tại cái kia lít nha lít nhít huyền kiếm ngăn cản dưới, hắn căn bản là không có cách tới gần Dương Diệp, ngay khi hắn chuẩn bị lần thứ hai triển khai thiên giai huyền kỹ thì, trôi nổi tại cái kia trên hư không bé gái đột nhiên mở hai mắt ra.

Khi (làm) bé gái mở hai mắt ra một khắc đó, giữa trường tất cả mọi người nhất thời yên tĩnh lại, ánh mắt tề đồng loạt nhìn về phía cái này hiện ra đến mức dị thường đáng yêu bé gái.

Bé gái trừng mắt nhìn, ánh mắt quét đoàn người một chút, cuối cùng rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp một lát, bé gái đột nhiên hóa thành một luồng ánh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó nói: "Là ngươi tỉnh lại ta?"

Nhìn cái này trước mắt còn như nhân loại kiếm linh, Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, đây cũng quá nhân tính hóa chứ? Tuy rằng trước mắt cái này kiếm linh chỉ là một cô bé, thế nhưng Dương Diệp cũng không dám xem thường, lập tức vội vã gật gật đầu.

Thấy Dương Diệp gật đầu, bé gái nhẹ nhàng chỉ trỏ đầu nhỏ, sau đó nói: "Kiếm ý bốn tầng, Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời tỉnh lại ta, ngươi có tư cách sử dụng tử thanh."

"Ngươi cùng tử Thanh kiếm không phải một thể?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Bé gái trắng Dương Diệp một chút, nói: "Ngươi này ngu ngốc, ngay cả điều này cũng không biết! Ta là tử Thanh kiếm kiếm linh, chúng ta đương nhiên là một thể!"

"Vậy ngươi nói ta có thể sử dụng tử thanh... Nói cách khác ta có thể sử dụng ngươi?" Dương Diệp sắc mặt có chút cổ quái nói.

"Có vấn đề gì không?" Bé gái trợn tròn mắt nhìn Dương Diệp, hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp khổ cười cợt, nói: "Ngươi như bây giờ, ta muốn làm sao sử dụng ngươi?" Nói, Dương Diệp chỉ chỉ đứng ở đằng xa bị huyền kiếm vây quanh Nguyên Đồng, nói: "Hắn rất mạnh, nếu như không có đạo kia khí, ta rất khó đánh bại hắn!"

Bé gái liếc mắt nhìn giữa trường Nguyên Đồng một chút, khi thấy Nguyên Đồng thì, bé gái lông mày đột nhiên cau lên đến, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Chuẩn vũ thần? Chuẩn kiếm hoàng?"

Dương Diệp nhún vai một cái, nói: "Ta không rõ ràng những này, ta chỉ biết là, muốn thu được Thanh Vân Bảng số một, phải đánh bại hắn, ngươi có thể giúp ta?"

"Mới có lợi sao?" Bé gái trừng mắt nhìn nói.

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, này kiếm Linh Chân chỉ là kiếm linh, mà không phải một người sao? Lại còn sẽ phải chỗ tốt... Chính mình tỉnh lại đến tột cùng là cái quái vật gì a!

"Chúng ta có thể trước tiên giải quyết hắn, sau đó đang thảo luận vấn đề này sao?" Dương Diệp chỉ chỉ xa xa Nguyên Đồng, có chút bất đắc dĩ nói.

Bé gái liếc mắt nhìn xa xa Nguyên Đồng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chỉ trỏ đầu nhỏ, nói: "Dĩ vãng đều là kiếm hoàng thua vũ thần tương đối nhiều, hi vọng ngươi không muốn giống như trước những kia kiếm hoàng như thế như vậy người ngu ngốc. A, suýt chút nữa quên, lấy thực lực của ngươi bây giờ cảnh giới, e sợ căn bản vung lên không được ta bản thể một chiêu kiếm đây." Nói xong, vuốt tay nhỏ, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ.

"Ngươi có khủng bố như vậy sao? Ta một chiêu kiếm đều vung lên không được?" Dương Diệp có chút hoài nghi nói.

Đối với Dương Diệp hoài nghi, bé gái hiển nhiên có chút không vui, trừng Dương Diệp một chút, sau đó thân hình run lên, hóa thành một thanh kiếm trôi nổi ở Dương Diệp trước.

Kiếm so với ban đầu tử linh cùng thanh minh muốn dài mấy cm, tại kiếm thân kiếm hai mặt, một mặt là màu xanh đậm, một mặt là màu tím đậm, tại hai mặt, còn thêu có khắc rất rất nhiều quỷ dị vết tích. Nếu như lấy kiếm tạo hình đến xem, người thường căn bản sẽ không cảm thấy đây chính là Đạo khí bảng xếp hạng đập thứ mười tử Thanh kiếm! Bởi vì này tạo hình thực sự là có chút không đủ xuất chúng!

Nhìn trước mắt chuôi này tử Thanh kiếm, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó đưa tay đột nhiên nắm chặt rồi chuôi kiếm, mà đang lúc này, đối diện đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, Dương Diệp đưa mắt nhìn tới, chỉ thấy nguyên bản tại hắn khống chế dưới những kia huyền kiếm lúc này đã bị oanh thành tàn chi đoạn hài, mà cái kia Nguyên Đồng nhưng là chậm rãi hướng về hắn đi tới!

Nhìn Dương Diệp trong tay tử Thanh kiếm, Nguyên Đồng khóe mắt giật một cái, đạo khí này chi linh lại thật sự bị Dương Diệp tỉnh lại, hơn nữa còn tự nguyện bị Dương Diệp nắm giữ, điều này làm cho hắn có chút khó có thể tin cùng khó có thể tiếp thu. Bởi vì mỗi một kiện Đạo khí khí linh đều là hạng người tâm cao khí ngạo, muốn khống chế chúng nó, vậy cũng chỉ có nắm giữ thực lực mạnh mẽ, mà Dương Diệp mới Tiên Thiên cảnh a....

Mà đang lúc này, Dương Diệp hai tay nắm tử Thanh kiếm chậm rãi giơ lên, sau đó chỉ về Nguyên Đồng, mà ngay khi Dương Diệp mới vừa vận chuyển huyền khí một khắc đó, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, trong mắt có khó có thể tin! Bởi vì hắn phát hiện, hắn vừa mới vận chuyển huyền khí, trong cơ thể đan điền huyền khí chính là bị cái kia tử Thanh kiếm trong nháy mắt rút khô....

Mà cái kia một đan điền huyền khí tại tiến vào tử Thanh kiếm thì, nhưng là như tiến vào biển rộng giống như vậy, tử Thanh kiếm không có một tia động tĩnh.... Vào giờ phút này, Dương Diệp mới rõ ràng tiểu cô nương kia ý tứ, muốn thôi thúc đạo khí này, lấy hắn vào giờ phút này huyền khí chứa đựng lượng, căn bản không đủ a!

Nhìn thấy tình cảnh này, đối diện nguyên Đồng tiên sinh sững sờ, sau đó chính là điên cuồng bắt đầu cười lớn, nở nụ cười chốc lát, nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ hài hước, nói: "Dương Diệp, ngươi thực sự là vô tri, ngươi dĩ vãng Đạo khí là như vậy dễ dàng thôi thúc sao? Đừng nói ngươi mới chỉ là Tiên Thiên cảnh, chỉ ngươi đạt đến vương giả cảnh, nếu như không có phương pháp đặc thù, ngươi cũng không thể thôi thúc đạt được đạo khí này!"

Trên thành tường, cái kia nguyên bản sắc mặt khó coi thanh vân cùng Bách Hoa Cung Thải Phượng cũng là nở nụ cười, hao hết thiên tân vạn khổ tỉnh lại đạo khí này chi linh, nhưng mà quay đầu lại nhưng là không cách nào sử dụng đạo khí này, cỡ nào trào phúng a.

Mà một bên ngọc hành cùng Tô Thanh Thi sắc mặt nhưng là chìm xuống, không cách nào thôi thúc Đạo khí, Dương Diệp lấy cái gì đi đối kháng đã là nửa bước vương giả cảnh Nguyên Đồng?

Lúc này, ngọc hành thậm chí muốn xuống gọi Dương Diệp chịu thua, chỉ là hắn biết, đây căn bản không thể, bởi vì Dương Diệp căn bản không thể nghe hắn...

"Đáng tiếc rồi!" Nơi nào đó, Lý Tư lắc lắc đầu, nói: "Cảnh giới của hắn quá thấp, nếu như hắn cũng dường như Nguyên Đồng bình thường là nửa bước vương giả cảnh, đem trong cơ thể một ít huyền khí chân nguyên hóa, cái kia hay là vẫn có thể thôi thúc này tử Thanh kiếm, thế nhưng đáng tiếc, cảnh giới của hắn thực sự là quá thấp."

"Xác thực đáng tiếc rồi!" Một bên Bạch Khởi tán thành nói một câu...

"Ha ha... Tỉnh lại khí linh, nhưng là không cách nào thôi thúc, đúng là mỉa mai a, này Dương Diệp hiện tại e sợ uất ức muốn chịu thua chứ? Ta nghĩ cũng là, nếu như là ta, ta khẳng định cũng uất ức đến cực điểm a!"

"Không còn Đạo khí, này Dương Diệp lần này đáng chết chứ? Chỉ là có chút đáng tiếc, tương lai kiếm hoàng liền như vậy biến mất ở thế gian này. Kiếm hoàng a, nam vực mấy ngàn năm cũng không có xuất hiện quá đây, không nghĩ tới mới ra hiện một cái có có thể trở thành kiếm hoàng, nhưng là đụng tới chuẩn vũ thần, không thể không nói, này Dương Diệp cũng là đủ bi ai...."

"..."

Tại nhìn thấy Dương Diệp không cách nào thôi thúc tử Thanh kiếm một khắc đó, đầy tớ quần chính là lần thứ hai bắt đầu cười trên sự đau khổ của người khác lên, đối với Dương Diệp cùng Nguyên Đồng trong lúc đó tỷ thí, những Thanh Vân Bảng đó huyền giả đương nhiên là càng khuynh hướng Nguyên Đồng. Không phải vậy, nếu như bọn họ khuynh hướng Dương Diệp, cái kia chẳng phải là các loại (chờ) với tự đánh mặt của mình?

Giữa trường, Nguyên Đồng nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn ngập trêu tức cùng trào phúng, nói: "Dương Diệp, không nghĩ tới đi, ngươi tỉnh lại này khí linh, nhưng là không cách nào thôi thúc nó, lúc này ngươi trong lòng rất uất ức cùng phiền muộn chứ?" Nói đến đây, Nguyên Đồng đột nhiên hít một tiếng, sau đó nói: "Ai, nhưng đáng tiếc, nguyên bản ta còn muốn nhìn đạo khí này uy lực, chỉ là đáng tiếc, hiện tại không thể được toại nguyện rồi!"

"Thật sao?" Dương Diệp cười gằn một tiếng, châm chọc nói: "Lúc trước vội vã hướng về ta ra tay chẳng lẽ không là Nguyên Đồng, tương lai vũ thần ngươi?"

Nghe được Dương Diệp châm chọc, Nguyên Đồng ánh mắt băng lạnh xuống, hừ lạnh một tiếng, nói: "Hưu tranh đua miệng lưỡi, Dương Diệp, có thể đem ta Nguyên Đồng bức cho tới bây giờ tình trạng này, ngươi coi như chết cũng nên tự hào rồi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó nói: "Nếu ngươi muốn nhìn một chút

Đạo khí uy lực, vậy ta liền thỏa mãn ngươi đi!"

Dứt lời, Dương Diệp hai mắt khép hờ lên, tâm thần chìm vào trong cơ thể, sau đó nói: "Ta không biết ngươi đến tột cùng là nhân vật gì, cũng không biết ngươi đến tột cùng có mục đích gì. Ta chỉ muốn nói, bây giờ ta đã xong rồi sống còn mức độ, nếu như ngươi không đem ngươi huyền khí cho ta mượn dùng, vậy hôm nay liền đem là ta Dương Diệp ngày giỗ."

Dương Diệp to lớn nhất lá bài tẩy là cái gì? Không phải kiếm ý, cũng không phải Kiếm Tâm Thông Minh, mà là cái kia thần bí tiểu vòng xoáy. Dương Diệp có thể trong khoảng thời gian ngắn phát sinh biến hóa nghiêng trời, chính là bởi vì này tiểu vòng xoáy duyên cớ. Có mấy lần bước ngoặt sinh tử, cũng là này tiểu vòng xoáy đột nhiên giúp đỡ, mới làm cho hắn chuyển nguy thành an.

Http://truyencuatui.Net/

Như hắn từng nói, tiểu vòng xoáy lai lịch cùng mục đích, hắn không rõ ràng, thế nhưng hắn biết một chút, vậy thì là lúc này tiểu vòng xoáy cùng hắn là một thể, có thể nói, bọn họ hiện tại là có vinh cùng vinh, có nhục cùng nhục.

Đương nhiên, không phải nói không còn tiểu vòng xoáy, hắn liền nhất định sẽ chết ở Nguyên Đồng trên tay, cho dù Nguyên Đồng bây giờ là nửa bước vương giả cảnh, thế nhưng đối phương nếu muốn giết hắn, vẫn còn có chút không thể, hai người kế tục chiến đấu tiếp, có khả năng nhất chỉ chiến cái lưỡng bại câu thương. Lưỡng bại câu thương kết quả này đương nhiên không phải hắn Dương Diệp muốn, đối với Dương Diệp tới nói, Thanh Vân Bảng đệ nhất hắn là muốn định, đã như vậy, vậy thì trực tiếp vận dụng mạnh mẽ nhất lá bài tẩy đi!

Vắng lặng một lát, tiểu vòng xoáy một chút động tĩnh cũng không, ngay khi Dương Diệp muốn từ bỏ thì, tiểu trong tuyền qua cái kia huyền khí trong ao Kim Sắc huyền khí đột nhiên bắt đầu lăn lộn, khẩn đón lấy, dường như Hoàng Hà vỡ đê giống như, cái kia tràn đầy Kim Sắc huyền khí từ nhỏ trong tuyền qua đột nhiên dâng trào lên, sau đó theo Dương Diệp trong cơ thể kinh mạch chảy về phía Dương Diệp trong tay tử Thanh kiếm bên trong!

Theo tiểu vòng xoáy bên trong cuồn cuộn không ngừng Kim Sắc huyền khí rót vào, cái kia tử Thanh kiếm dần dần mà lượng lên, nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người nhất thời ngây người. <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 266: Bại! Có thể nguyện nhập ta Nguyên Môn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

266 chương: Bại! Có thể nguyện nhập ta Nguyên Môn?

Nhìn cái kia hiện ra tử hào quang màu xanh tử Thanh kiếm, hoàng cung trên thành tường thanh vân như thất hồn giống như lẩm bẩm nói: "Làm sao có khả năng, hắn làm sao có khả năng thôi thúc đạt được đạo khí này..."

Không chỉ có thanh vân khó có thể tin, giữa trường những kia đại lão tất cả đều là khó có thể tin, Đạo khí khủng bố bọn họ là rõ ràng, cũng chính là bởi vì rõ ràng, bọn họ mới càng thêm khó có thể tin! Bởi vì Đạo khí, cái kia tuyệt không là một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả huyền khí có thể thôi thúc, cho dù là một cái vương giả cảnh, nếu như không phải loại kia thiên tài siêu cấp, cũng tuyệt đối không thể thôi thúc đạt được Đạo khí!

Vậy mà lúc này, trước mắt cái này Dương Diệp nhưng là thôi thúc rồi!

Theo trong cơ thể huyền khí trì Kim Sắc huyền khí cuồn cuộn không ngừng tràn vào, tử Thanh kiếm bắt đầu kịch liệt chiến chuyển động, đồng thời trên thân kiếm từ từ xuất hiện nhàn nhạt ánh kiếm. Bởi tử Thanh kiếm rung động càng ngày càng lợi hại, Dương Diệp không thể không dùng tới hai tay đến nắm chặt tử Thanh kiếm, nhiên mà cho dù dùng tới hai tay, cái kia tử Thanh kiếm nhảy lên vẫn như cũ là để Dương Diệp khó có thể khống chế!

"Làm sao có khả năng...." Nhìn cái kia nắm tử Thanh kiếm Dương Diệp, lúc này Nguyên Đồng như thất hồn giống như, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, lẩm bẩm nói: "Ngươi làm sao có khả năng thôi thúc đạt được Đạo khí...." Đạo khí a, cho dù là hắn cũng là không cách nào thôi thúc đạt được a! Mà trước mắt này Dương Diệp nhưng là có thể thôi thúc, đây là đại biểu Dương Diệp so với hắn còn yêu nghiệt sao?

Nghĩ tới đây, Nguyên Đồng sắc mặt dữ tợn có chút điên cuồng, nhìn Dương Diệp, hai mắt đỏ đậm, gằn giọng nói: "Ta không tin, ta không tin ngươi so với ta Nguyên Đồng còn muốn yêu nghiệt!" Dứt lời, Nguyên Đồng thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Nguyên Đồng bắn mạnh mà đến, Dương Diệp trong mắt loé ra vẻ tàn nhẫn, hai tay nắm tử Thanh kiếm đột nhiên từ trên xuống dưới chỉ vừa bổ, nhất thời, một đạo khoan ba, bốn trượng, trường vài chục trượng to lớn kiếm khí màu vàng óng tự cái kia tử Thanh kiếm mũi kiếm bắn nhanh ra!

Khi (làm) luồng kiếm khí màu vàng óng này rời đi mũi kiếm một khắc đó, Dương Diệp chỉ cảm thấy trong cơ thể một trận hư không cảm truyền đến, đó là trong cơ thể đan điền cùng tiểu trong nước xoáy huyền khí tiêu hao hết duyên cớ. Cùng lúc đó, một luồng cảm giác hôn mê trong nháy mắt đầy rẫy đầu của hắn, khiến cho cho hắn suýt chút nữa trực tiếp đã hôn mê, cũng còn tốt, hắn lấy mạnh mẽ ý chí lực khống chế chính mình tỉnh táo, không để cho mình ngã xuống!

Đạo kia to lớn kiếm khí màu vàng óng xuất hiện ở giữa sân thì, kiếm khí màu vàng óng chỗ đi qua, không gian như một khối bị bị cây búa đánh dưới pha lê giống như vậy, nhất thời kịch liệt run lên, phảng phất lập tức liền muốn phá nát. Không chỉ có như vậy, kiếm khí màu vàng óng kia quá địa phương, mặt đất kia càng là trực tiếp lộ ra một đạo sâu không thấy đáy to lớn khe!

Khi nhìn thấy luồng kiếm khí màu vàng óng này thì, Nguyên Đồng tròng mắt trong nháy mắt co lại thành mũi kim tiểu, bởi vì cái kia trong đó sức mạnh kinh khủng, làm cho linh hồn hắn một trận run rẩy, vậy mà lúc này hắn căn bản né tránh không được, bởi vì luồng kiếm khí màu vàng óng kia tốc độ thực sự là quá nhanh!

Không có chút gì do dự, Nguyên Đồng trong nháy mắt đem huyền khí tràn vào bên ngoài cơ thể, hình thành một đạo huyền khí tráo, cùng lúc đó, Nguyên Đồng tay phải về phía trước bình thân mà ra, sau đó quát lên: "Thủ!"

Dứt lời, một đạo năng lượng màu trắng thuẫn nhất thời xuất hiện ở trước mặt hắn, theo trong cơ thể hắn huyền khí không ngừng tuôn ra, năng lượng màu trắng kia thuẫn càng ngày càng ngưng tụ, cuối cùng dĩ nhiên còn như thực vật!

Tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, luồng kiếm khí màu vàng óng kia cùng Nguyên Đồng năng lượng màu trắng thuẫn đến rồi một cái thân mật tiếp xúc, thoáng vắng lặng, sau đó 'Oanh' một tiếng nổ vang rung trời ở giữa sân vang vọng mà lên, chỉ thấy năng lượng màu trắng kia thuẫn trong nháy mắt chính là tiêu tan, hóa thành hư vô, mà luồng kiếm khí màu vàng óng kia nhưng là tốc độ không giảm đánh vào Nguyên Đồng Tiên Thiên huyền khí tráo bên trên!

"Ầm!"

Một đạo nổ vang rung trời ở giữa sân vang vọng mà lên, tại mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Nguyên Đồng hình thành huyền khí tráo trong nháy mắt phá nát, sau đó bị luồng kiếm khí màu vàng óng kia oanh bay ngược mà ra, bay ra sắp tới chừng ba mươi trượng khoảng cách sau, nặng nề rơi vào trên mặt đất, điếc không sợ súng...

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số huyền giả miệng trương đại đại, ngốc như gà gỗ.

Được xưng nam vực ngàn năm qua tối yêu nghiệt người, được xưng có khả năng nhất trở thành vũ thần người, xưng dưới vương giả cảnh đệ nhất nhân, liền như vậy thua ở một cái tên bất nhập lưu Kiếm Tông đệ tử trong tay?

"Không nghĩ tới hắn thật sự đánh bại Nguyên Đồng..." Nơi nào đó, Lý Tư nhìn trên đài không nhúc nhích Nguyên Đồng, trong thanh âm mang theo nồng đậm khó có thể tin, nhẹ giọng nói: "Không tới hai mươi tuổi, không chỉ có lĩnh ngộ kiếm ý, còn đem kiếm ý tăng lên tới tầng thứ bốn, không chỉ có như vậy, đồng thời còn Kiếm Tâm Thông Minh, hiện tại lại lấy Tiên Thiên cảnh cảnh giới thôi thúc Đạo khí.... Coi là thật là yêu nghiệt đến cực điểm a, lần này, Kiếm Tông Túy đạo nhân, phù văn sư công hội, còn có ta đều nhìn nhầm a!"

"Cho hắn thời gian, hắn nhất định trở thành Kiếm Tông tổ sư đệ nhị!" Lúc này, Bạch Khởi đột nhiên nói một câu.

Bạch Khởi đem Dương Diệp cùng Kiếm Tông tổ sư so với, không thể nghi ngờ, này đánh giá là tương đương cao. Phải biết, năm đó Kiếm Tông tổ sư nhưng là dựa vào một thanh kiếm, đánh khắp thiên hạ vô địch thủ, liền ngay cả cái kia một lần vũ thần cũng bị hắn vững vàng áp chế. Tự Kiếm Tông tổ sư biến mất ở này nam vực sau khi, nam vực nhưng là tại cũng chưa từng xuất hiện loại này lực ép quần hùng cường giả siêu cấp a!

Mà bây giờ, Bạch Khởi nhưng là đem Dương Diệp cùng Kiếm Tông tổ sư đánh đồng với nhau, đủ để thấy Bạch Khởi đối với Dương Diệp là cỡ nào coi trọng!

Đối với Bạch Khởi, Lý Tư không có phản đối, ngược lại, còn khen cùng gật gật đầu.

Mà đang lúc này, giữa trường Dương Diệp đột nhiên chậm rãi hướng về Nguyên Đồng phương hướng đi đến, chỉ là Dương Diệp đi rất chậm, mà lại bước chân ngổn ngang, suy yếu phảng phất một trận gió nhẹ liền có thể đem hắn thổi ngã.

Thôi thúc Đạo khí, không chỉ có đem Dương Diệp trong cơ thể đan điền cùng tiểu trong nước xoáy huyền khí hấp sạch sành sanh, còn để hắn phảng phất thoát lực giống như vậy, cả người không nhấc lên được một điểm sức mạnh! Có thể nói, hắn bây giờ, coi như là một cái phổ thông huyền giả đều có thể dễ dàng đánh giết hắn!

Tuy rằng rất muốn nằm xuống đến nghỉ ngơi thật tốt một thoáng, thế nhưng Dương Diệp có thể chưa quên cái kia Nguyên Đồng, nếu là kẻ địch, hơn nữa còn là một cái cực kỳ yêu nghiệt kẻ địch, cái kia tốt nhất vẫn là chết đi tốt. Hắn Dương Diệp cũng không muốn ngày sau này Nguyên Đồng xuất hiện ở đến ở trước mặt hắn nhảy nhót, cho hắn tìm phiền toái gì!

Nhìn thấy Dương Diệp đi lại tập tễnh hướng đi Nguyên Đồng, giữa trường tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, này Dương Diệp lại muốn giết Nguyên Đồng? Hắn lại dám giết Nguyên Đồng? Phải biết, này Nguyên Đồng nhưng là Nguyên Môn đệ tử thiên tài a, mà Nguyên Môn là cái gì? Vậy cũng là nam vực đệ nhất siêu cấp tông môn a. Dương Diệp lại dám không cho này siêu cấp tông môn mặt mũi?

Vào giờ phút này, vô số người bị Dương Diệp cử động cho chấn động rồi. Giết Nguyên Đồng, không thể không nói, Dương Diệp lá gan này đúng là rất béo tốt...

Mà ngay khi Dương Diệp cách Nguyên Đồng chỉ có ba trượng khoảng cách thời gian, thanh vân đột nhiên xuất hiện ở Nguyên Đồng trước, chỉ thấy thanh vân tay phải nhẹ nhàng vung lên, 'Ầm' một tiếng vang nhỏ, mà chỉ này thanh nhẹ vang lên, nhưng là làm cho Dương Diệp sắc mặt kịch biến.

Hắn Dương Diệp không phải người ngu, tự nhiên biết này Nguyên Môn sẽ không để cho hắn giết Nguyên Đồng, vì lẽ đó trước trước, hắn dùng hết chính mình cuối cùng một điểm năng lực, dùng ngự kiếm thuật thôi thúc ẩn kiếm, hi vọng đem Nguyên Đồng một chiêu kiếm giải quyết, nhưng mà hắn chung quy vẫn là không thành công. Không chỉ có như vậy, hắn càng không có nghĩ tới, này thanh vân lại vẫn dám ở Thanh Vân Bảng bên trên ra tay với hắn, lúc này cái kia ẩn kiếm chính lấy hắn căn bản không thể né tránh tốc độ bắn như điện mà tới.....

Mà đang lúc này, Lý Tư cùng Bạch Khởi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chỉ thấy Lý Tư tay phải về phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng nắm chặt, cái kia không nhìn thấy ẩn kiếm chính là bị hắn nắm tại trong tay. Tay phải nhẹ nhàng vung lên, ẩn kiếm rơi vào Dương Diệp trước người. Làm xong tất cả những thứ này sau, Lý Tư nhìn về phía cái kia thanh vân, sau đó nói: "Thanh vân, Thanh Vân Bảng quy củ ----"

"Phá hoại Thanh Vân Bảng quy củ, chính là không nhìn ta Đại Tần đế quốc, không nhìn ta đại tần giả, tử!" Lý Tư còn chưa có nói xong, một bên Bạch Khởi chính là đánh gãy Lý Tư, sau đó hướng về bước về phía trước một bước, thủ đoạn hơi động, chuôi này bạch cốt đại đao xuất hiện ở trong tay hắn, chợt, nắm bạch cốt đại đao chính là quay về thanh vân đột nhiên cách không vừa bổ.

Nhất thời, một đạo so với Dương Diệp lúc trước kiếm khí màu vàng óng kia còn lớn mấy lần đao khí đột nhiên bắn nhanh hướng về phía thanh vân!

Nhìn thấy đao khí kéo tới, thanh vân hơi thay đổi sắc mặt, hắn tự nhiên là không úy kỵ Bạch Khởi, chỉ là hắn không nghĩ tới, này Đại Tần đế quốc đệ nhất sát thần lại không lưu chức hà chỗ trống, trực tiếp hướng về hắn ra tay, xem ra, này Đại Tần đế quốc đối với hắn Nguyên Môn đã là rất bất mãn a. Nghĩ tới đây, thanh vân ánh mắt cũng là băng lạnh xuống, này đại tần đối với hắn Nguyên Môn bất mãn, hắn Nguyên Môn làm sao không phải là?

Thân hình hơi động, thanh vân mang theo Nguyên Đồng một cái thoáng hiện, quỷ dị mà xuất hiện ở bên phải vài chục trượng có hơn, tránh thoát đạo kia ánh đao, cùng lúc đó, tay phải hóa chưởng, quay về Bạch Khởi chỉ đột nhiên vừa bổ!

"Phách thiên chưởng!"

Một đạo hầu như bao phủ cả không năng lượng thật lớn chưởng ấn đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, mang theo năng lượng kinh khủng, bắn nhanh hướng về phía cái kia Bạch Khởi.

Nhìn thấy này đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, không hổ là Tôn giả cảnh cường giả, này phách thiên chưởng do này thanh vân triển khai ra, so với cái kia Nguyên Đồng không biết mạnh bao nhiêu a.

Nhìn thấy thanh vân cùng Bạch Khởi dĩ nhiên đánh lên, giữa trường mọi người đó là ngay cả bận bịu lùi về sau, sợ bị lan đến gần. Mà một bên Bách Hoa Cung cùng Kiếm Tông các loại (chờ) người nhưng là trầm mặc không nói, không có người nào đi ra khuyên can. Hai người này quái vật khổng lồ, bọn họ cũng không muốn dễ dàng đắc tội, vì lẽ đó, vẫn là nhìn là tốt rồi....

Nhìn thấy đạo kia năng lượng thật lớn chưởng ấn, Bạch Khởi hai mắt híp lại, trong mắt nhất thời xích đỏ lên, thấy thế, một bên Lý Tư hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì mỗi khi này Bạch Khởi hai mắt biến sắc vẻ, vậy thì đại biểu hắn phát điên hơn, mà hắn phát điên, hậu quả kia là phi thường khủng bố.... Phải biết, sát thần tên không phải là nói không!

Lý Tư vung tay phải lên, một đạo năng lượng màu trắng tinh trong nháy mắt tung xuống Bạch Khởi, khi (làm) tiếp xúc được năng lượng màu trắng này thì, Bạch Khởi hai mắt nhất thời biến trong suốt lên. Mà lúc này, Lý Tư nhưng là nắm cái kia Hạo Nhiên Chính Khí thước, quay về cái kia năng lượng thật lớn chưởng ấn chính là đột nhiên vung lên, thoáng chốc, một đạo năng lượng màu trắng trong nháy mắt đánh vào cái kia năng lượng khổng lồ chưởng ấn bên trên!

"Ầm!"

Cái kia năng lượng thật lớn chưởng ấn nhất thời tiêu tan trên không trung.

Nhìn thấy tình cảnh này, thanh vân hơi thay đổi sắc mặt, mà đang lúc này, cái kia Lý Tư cùng Bạch Khởi nhưng là đột nhiên xuất hiện ở hắn trước sau, hai người nhìn về phía hắn, trong ánh mắt tràn đầy lạnh lẽo tâm ý. Thanh vân sắc mặt trầm xuống, đối mặt bất luận một ai, hắn đều không sợ, thế nhưng hai người, vậy hắn nhưng là nguy hiểm rồi!

Mà đang lúc này, một người mặc trường bào màu trắng người trung niên đột nhiên quỷ dị mà xuất hiện ở thanh vân bên cạnh, khi nhìn thấy trung niên nhân này thời gian, Bạch Khởi cùng Lý Tư sắc mặt hai người kịch biến, mà cái kia thanh vân nhưng là thở phào nhẹ nhõm, sau đó quay về người trung niên hơi khom người, nói: "Thanh vân gặp chưởng giáo!"

Nghe được thanh vân, giữa trường vô số người chấn động, trước mắt trung niên nhân này dĩ nhiên là Nguyên Môn chưởng giáo nguyên thiên?

Nguyên thiên nhìn thanh vân một chút, sau đó không nhìn thẳng Lý Tư cùng Bạch Khởi, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: "Kiếm ý bốn tầng, Kiếm Tâm Thông Minh, thân thể không yếu hơn cổ Tiên Thiên cảnh thể tu giả, ngươi rất tốt, có thể nguyện nhập ta Nguyên Môn?" <

------oOo------

Chương 267: Bá chủ tụ hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

267 chương: Bá chủ tụ hội!

Nghe được Nguyên Thiên, Bách Hoa Cung Thải Phượng, Kiếm Tông Tô Thanh Thi cùng ngọc hành, còn có cái kia Đại Tần đế quốc Lý Tư cùng Bạch Khởi sắc mặt nhất thời liền thay đổi. Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, này Nguyên Thiên dĩ nhiên sẽ lôi kéo Dương Diệp! Phải biết, trên một khắc này Nguyên Môn thanh vân nhưng là phải trí Dương Diệp vào chỗ chết a!

Thanh vân cũng không nghĩ tới Nguyên Thiên lại mở miệng muốn lôi kéo Dương Diệp, lập tức sắc mặt có chút khó coi, Nguyên Thiên động tác này, có chút không tôn trọng hắn a! Tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng hắn có thể không ngốc toát ra đến!

Dương Diệp cũng là ngẩn ra, hắn cũng không nghĩ tới này cùng Túy đạo nhân là cùng một cấp độ cường giả đọt nhiên lại hỏi hắn có nguyện ý hay không gia nhập nguyên môn! Trầm ngâm chốc lát, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về Nguyên Thiên, nói: "Nếu như ta gia nhập Nguyên Môn, Nguyên Môn có thể hay không cứu ra mẫu thân ta?" Chỉ cần có thể cứu mẹ thân, đừng nói gia nhập Nguyên Môn, coi như là gia nhập Quỷ Tông, hắn Dương Diệp cũng sẽ không có nửa điểm dị nghị!

Nguyên Thiên khẽ nhíu mày, mà đang lúc này, một đạo tiếng cười lớn đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, chợt, Túy đạo nhân quỷ dị mà xuất hiện ở Nguyên Thiên đối diện, liếc mắt nhìn phía dưới Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Nguyên Thiên, nói: "Nguyên Thiên, này Dương Diệp nhưng là Kiếm Tông đệ tử, ngươi như vậy ở trước mặt mọi người đào đệ tử của kiếm tông, này không khỏi cũng quá mất ngươi Nguyên Môn chưởng giáo thân phận chứ?"

"Ha ha, cư lão phu biết, Dương Diệp thật giống đã bị ngươi Kiếm Tông trục xuất tông môn chứ?" Đang lúc này, Phù Văn sư công hội Bạch Sơn đột nhiên xuất hiện ở bầu trời, Bạch Sơn quay về phía dưới Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Túy ông lão, bây giờ các ngươi xem nhân gia Dương Diệp có tiềm lực, làm sao, đã nghĩ lại kéo

Dương Diệp trở lại?"

Đang lúc này, một người mặc bách hoa quần dài mỹ phụ đột nhiên xuất hiện ở bầu trời, khi này người mỹ phụ xuất hiện tại bầu trời thời gian, Kiếm Tông Túy đạo nhân, còn có Nguyên Môn Nguyên Thiên ánh mắt của hai người nhất thời rơi vào này người mỹ phụ trên người, nhìn này người mỹ phụ, hai vị cường giả siêu cấp trong mắt đồng thời lóe qua một vệt phức tạp tâm ý.

Mỹ phụ không có quản Nguyên Thiên cùng Túy đạo nhân, đưa mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp, mỹ phụ trong mắt loé ra một vệt phức tạp, sau đó nói: "Ngươi rất tốt, Phượng Ngọc sinh một đứa con trai tốt!"

Nghe vậy, Dương Diệp biết được trước mắt này mỹ phụ vô cùng có khả năng chỉ Bách Hoa Cung cung chủ, lập tức vội vàng nói: "Tiền bối, cư Thanh Vân Bảng quy củ, thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất giả, liền có thể thu được thanh vân lệnh, mà thanh vân lệnh thì lại có thể hướng về sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc đề một yêu cầu, đúng hay không?"

"Ngươi muốn cho ta Bách Hoa Cung thả mẹ ngươi?" Mỹ phụ nhạt tiếng nói.

Dương Diệp vội vã gật gật đầu!

"Không được!" Mỹ phụ trong thanh âm lộ ra một luồng không thể nghi ngờ kiên định.

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hỏi: "Dùng thanh vân lệnh trao đổi cũng không thể?"

Mỹ phụ nói: "Cung quy không cho xúc phạm, mẹ ngươi trái với cung quy, đồng thời phản lại Bách Hoa Cung, cỡ này tội lớn, nếu như ta tha thứ nàng, ngày ấy sau ta Bách Hoa Cung đệ tử đều sẽ còn có may mắn tâm lý, nếu là người mọi người học mẹ ngươi như vậy, vậy ta Bách Hoa Cung ngày sau làm sao tại nam vực đặt chân?"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Vậy ta dùng thanh vân lệnh yêu cầu Bách Hoa Cung giảm bớt mẫu thân ta hình phạt, như vậy có thể chứ?" Tuy rằng sớm có dự liệu Bách Hoa Cung sẽ từ chối, thế nhưng tại mỹ phụ từ chối một khắc đó, một luồng thô bạo tâm tình chính là cấp tốc lan tràn ở Dương Diệp đáy lòng, bất quá bị hắn ngăn chặn, vào giờ phút này, hắn vẫn không thể chính diện cùng Bách Hoa Cung trở mặt!

Mỹ phụ nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Ta biết mục đích của ngươi, thế nhưng ta phải nói cho ngươi, ngươi muốn lay động ta Bách Hoa Cung, cái kia không thể nghi ngờ là nói chuyện viển vông! Tuy rằng thiên phú của ngươi cực kỳ yêu nghiệt, thế nhưng ta Bách Hoa Cung gốc gác không phải ngươi có thể suy nghĩ. Đương nhiên, ngươi ngày sau trưởng thành, đối với ta Bách Hoa Cung tất nhiên là có uy hiếp, vì để tránh cho tương lai Bách Hoa Cung thêm một cái phiền toái lớn, vì lẽ đó ta quyết định, hiện tại liền diệt trừ ngươi!"

Nói xong, mỹ phụ nhìn về phía một bên Túy đạo nhân cùng Nguyên Thiên, nói: "Các ngươi hẳn là biết được ta Bách Hoa Cung cung quy, tổ sư lập ra quy củ, ta Bách Hoa Cung bất luận người nào, bao quát ta cũng không thể xúc phạm, này cung quy là ta Bách Hoa Cung lập căn gốc rễ. Vì lẽ đó, không quan tâm các ngươi ai thu rồi hắn, ta Bách Hoa Cung đều sẽ đem bọn ngươi tông môn cho rằng tử địch, đồng thời ta sẽ đích thân ra tay đến giết người này."

Dương Diệp thiên phú, coi như là nàng cũng không thể không kiêng kỵ a, nếu như tùy ý Dương Diệp trưởng thành, ngày ấy sau Bách Hoa Cung chắc chắn có phiền toái lớn, vì lẽ đó, đang đối mặt Nguyên Thiên cùng Túy đạo nhân thì, nàng thái độ hiện ra đến mức dị thường kiên quyết, bởi vì nàng nhất định phải tại Dương Diệp chưa trưởng thành trước liền diệt trừ Dương Diệp!

Nghe được mỹ phụ, Nguyên Thiên cùng Túy đạo nhân đều trầm mặc. Dương Diệp thiên phú thật sự rất khủng bố, nếu như cho Dương Diệp thời gian trưởng thành, cái kia tương lai tuyệt đối là một phương cường giả siêu cấp. Nhưng đó chỉ là tương lai! Mà hiện tại, nếu như bọn họ nhận lấy Dương Diệp, vậy thì đại biểu muốn cùng Bách Hoa Cung trở thành tử địch, vì một cái tương lai cường giả siêu cấp mà cùng hiện ở một cái thế lực lớn siêu cấp đối địch....

Nguyên Thiên nhìn xuống phương Dương Diệp một chút, trong mắt loé ra một vệt đáng tiếc, sau đó vung tay phải lên, mang theo thanh vân cùng với Nguyên Đồng biến mất ở tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở giữa sân vang lên, mọi người kinh ngạc, phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy Nguyên Thiên nguyên bản chỗ đứng nơi, chẳng biết lúc nào càng là thêm ra một cánh tay máu me be bét....

"Thanh Vân Bảng quy củ không cho phá hoại, ta Nguyên Môn thanh vân phá hoại quy củ, ta đoạn hắn một tay, năm trong vòng mười năm, hắn đem sẽ không xuất hiện ở hiện tại nam vực!"

Mọi người ở đây không rõ thì, Nguyên Thiên âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, mọi người nhất thời hiểu được, ám đạo Thanh Vân Bảng quy củ nghiêm ngặt cùng khủng bố, liền ngay cả này Nguyên Môn một cái Tôn giả cảnh trưởng lão xúc phạm đều phải bị như vậy xử phạt nghiêm khắc, sau đó không điểm sau. Đài người, chỉ sợ là quyết không dám xúc phạm này Thanh Vân Bảng quy củ rồi!

Nguyên thiên từ bỏ Dương Diệp, giữa trường chỉ còn dư lại Kiếm Tông Túy đạo nhân cùng Phù Văn sư công hội Bạch Sơn. Mỹ phụ nhìn Túy đạo nhân, nhạt tiếng nói: "Ngươi nên biết được ngươi Kiếm Tông bây giờ tình cảnh, nếu như ta Bách Hoa Cung cùng ngươi Kiếm Tông trở thành tử địch, ta nghĩ, cho dù có ngươi tồn tại, Kiếm Tông cũng sẽ bóc ra sáu thế lực lớn tên, hơn nữa, nếu như ta không đoán sai, ngươi tựa hồ hẳn là cũng muốn đi xông thiên lộ đi!"

Nghe vậy, Túy đạo nhân hơi thay đổi sắc mặt, trầm mặc một lát, Túy đạo nhân cuối cùng hít một tiếng. Dương Diệp thiên phú, thật sự đã để hắn thay đổi sắc mặt, nếu như Kiếm Tông có Dương Diệp tại, cái kia tương lai Kiếm Tông nhất định sẽ tái hiện huy hoàng của năm đó, chỉ là nếu như thật sự nhận lấy Dương Diệp, mà hắn một khi đi xông thiên lộ, kiếm kia tông đừng nói tái hiện năm đó huy hoàng, chỉ có thể hay không tiếp tục sống sót đều là một vấn đề a!

Có chút đáng tiếc nhìn Dương Diệp một chút, Túy đạo nhân thân hình hơi động, quỷ dị mà biến mất ở tại chỗ. Túy đạo nhân vừa đi, giữa trường cũng chỉ còn sót lại Phù Văn sư công hội Bạch Sơn, mỹ phụ ánh mắt rơi vào Bạch Sơn trên người, nói: "Bạch hội trưởng, ta Bách Hoa Cung chưa bao giờ có cùng ngươi phù văn sư công hội là địch ý tứ, nếu như Dương Diệp là Phù Văn sư công hội đệ tử, vậy ta cho Bạch hội trưởng một bộ mặt, thả hắn một con đường sống cũng không phải không thể, chỉ là nếu như ta nhớ không lầm, Dương Diệp lúc này thật giống đã không phải Phù Văn sư công hội người chứ?"

Bạch Sơn nghẹn lời, hắn không nghĩ tới trước mắt vị này thậm chí ngay cả tin tức này đều biết. Đồng thời trong lòng cũng có chút hối hận, hối hận lúc trước từ bỏ Dương Diệp, cho tới bây giờ để trước mắt vị này tìm tới cớ. Phù văn sư công hội là không sợ Bách Hoa Cung, thế nhưng nếu như lúc này hắn muốn ngạnh bảo đảm Dương Diệp, cái kia không thể nghi ngờ là tại đánh Bách Hoa Cung mặt, không nghi ngờ chút nào, cái kia Bách Hoa Cung nhất định sẽ điên cuồng trả thù!

Vì Dương Diệp cùng Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này tử khái, hai cái thế lực lớn không chết không thôi, như vậy hậu quả, đã không phải hắn có thể gánh chịu.

Khe khẽ thở dài, Bạch Sơn không nói nữa, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Thiên mới giá trị thực sự là sau đó, mà bây giờ nói đến cùng Dương Diệp chỉ là một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả! Cho dù là siêu cấp yêu nghiệt tương lai cũng là tràn ngập vô hạn khả năng, Dương Diệp có có thể trở thành dường như Kiếm Tông tổ sư như vậy kinh diễm mới tuyệt nhân vật, nhưng cũng có thể chết trẻ....

Nói chung một câu nói, đầu tư Dương Diệp, chỉ có trong tương lai mới có thể được báo lại, nếu như không có Bách Hoa Cung tồn tại, cái kia Nguyên Môn cùng Kiếm Tông, còn có phù văn sư công hội rất đồng ý đầu tư, thế nhưng có Bách Hoa Cung tồn tại, bọn họ đầu tư tiền vốn liền thực sự là quá to lớn, lớn đến bọn họ căn bản không gánh vác được, cũng không muốn gánh chịu....

Giữa trường, Dương Diệp lạnh lùng nhìn tất cả những thứ này, hắn không hề nói gì, bởi vì tại những này cường giả siêu cấp trước mặt, hắn nói cái gì đều không ý nghĩa!

Trước đây, hắn cho rằng hắn chỉ cần thể hiện ra tiềm lực sau khi, liền sẽ có người không tiếc đắc tội Bách Hoa Cung xin vào tư hắn, vào giờ phút này, hắn mới biết hắn ý tưởng này là sai. Hắn hiện tại mới rõ ràng, tiềm lực vật này, đối với những này cường giả siêu cấp tới nói, thật sự không phải trọng yếu như thế, bởi vì trải qua vô số năm tháng bọn họ, chứng kiến quá quá nhiều quá nhiều kinh diễm mới tuyệt yêu nghiệt trưởng thành cùng chết trẻ.

Dương Diệp là có tiềm lực, hơn nữa còn là tiềm lực lớn vô cùng, nhưng đó chỉ là sau đó... Mà tại Bách Hoa Cung cung chủ dưới sự đuổi giết, cho dù là Túy đạo nhân cùng Nguyên Thiên, cũng không dám hứa chắc Dương Diệp có thể sống tới khi nào...

Tại Bạch Sơn rời đi sau khi, mỹ phụ ánh mắt làm lại rơi vào Dương Diệp trên người, nói: "Ngươi là tự sát, vẫn là do ta ra tay?"

Bất đắc dĩ, sâu sắc sự bất đắc dĩ, đây chính là lúc này Dương Diệp cảm giác. Diện với trước mắt người mỹ phụ này, hắn biết, hắn không có nửa điểm cơ hội, chỉ trốn cơ hội đều không, hắn hiện tại cùng này mỹ phụ sự chênh lệch, thật sự quá tốt đẹp lớn hơn!

Hít một hơi thật sâu, Dương Diệp nhìn thẳng mỹ phụ, nói: "Ta biết ta không cơ hội gì mạng sống, thế nhưng ta vẫn là muốn nói một câu, nếu như ta Dương Diệp bất tử, đời này nhất định phải lật đổ ngươi Bách Hoa Cung, để ngươi Bách Hoa Cung các đệ tử tử sạch sành sanh, để này nam vực trên đất, lại không Bách Hoa Cung tồn tại!"

Mỹ phụ cười gằn một tiếng, nói: "Ngươi không có cơ hội rồi!" Dứt lời, tiện tay vung lên, một viên bé nhỏ cánh hoa lấy Dương Diệp căn bản không thể né tránh tốc độ bắn nhanh hướng về phía Dương Diệp.

Cánh hoa rất nhỏ, thế nhưng cái kia trong đó ẩn chứa sức mạnh nhưng là cực kỳ khủng bố! Cánh hoa chỗ đi qua, không gian nhất thời xuất hiện một cái tinh tế đen kịt vết nứt...

Ps: Gần nhất vé mời mỗi ngày thật giống có thêm một điểm... Ai đầu, đứng ra, để thanh loan cố gắng cảm tạ ngươi! Còn có, cảm tạ Đài Loan bằng hữu cùng vị kia ngày hôm qua đầu bảy hồng bằng hữu bình luận nhắn lại, cảm tạ các ngươi trước sau như một chống đỡ, đương nhiên, cũng cảm tạ những kia một mực yên lặng mặc chống đỡ thanh loan người. Công tác luy, mỗi ngày vui vẻ nhất sự việc, không gì bằng đọc sách bình, xem vé mời... Còn có, cái kia nói khen thưởng không có thêm tinh hoa bằng hữu, xấu hổ... Ân, nếu không ngươi tại khen thưởng một thoáng, ta lần này nhất định nhớ tới thêm tinh 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0

Còn có lần trước nói đem Tần Tịch Nguyệt em gái giữ lại người bạn kia, ân, gần nhất khán đài loan bằng hữu nhắn lại, luôn bị Đài Loan bằng hữu tiềm thức ảnh hưởng, sau đó ta suýt chút nữa liền đem nàng giết chết, cũng còn tốt ta đúng lúc thu tay lại rồi!... Kỳ thực, Tịch Nguyệt em gái vẫn là rất tốt!

Tiết lộ dưới, quyển sách muốn tăng nhanh nội dung vở kịch.

Ân, Đài Loan bằng hữu đại bốn... Nói cách khác muốn đi ra kiếm tiền... Ân, đến lúc đó công tác, nếu như thanh loan còn tại viết sách, xin mời nhất định phải chống đỡ chính bản a! 0. 0. 0. 0 cuối cùng cú, cầu vé mời, cầu thu gom... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 268: Cổ chiến trường?

Nguồn: EbookTruyen.VN

268 chương: Cổ chiến trường?

Dương Diệp muốn phản kháng, thế nhưng cái kia cánh hoa tốc độ cùng uy lực, căn bản không phải hắn có thể phản kháng, hắn bây giờ, tại cái này Tiểu Tiểu cánh hoa trước mặt, có thể làm, chỉ có chờ tử! Tuy rằng trong lòng vô hạn phẫn nộ, vô hạn không cam lòng, nhưng hắn nhưng không có bất kỳ biện pháp nào. Tại này cường giả vi tôn trong thế giới, cường giả rất nhiều lúc là có thể không cần tuân thủ quy tắc. Lại như giờ khắc này này Bách Hoa Cung mỹ phụ, nàng liền có thể không nhìn này Thanh Vân Bảng trên quy tắc, tại này Thanh Vân Bảng còn chưa triệt để lúc kết thúc ra tay với hắn.

Cường giả là có thể tùy hứng, mà người yếu, chỉ có thể mặc cho bắt nạt!

"Coong!"

Đột nhiên, một đạo kiếm khí cắt ra không khí bắn nhanh hướng về phía cái viên này cánh hoa. Ra tay không phải người khác, chính là cái kia vẫn trầm mặc Tô Thanh Thi. Tuy rằng biết rõ không địch lại trước mắt mỹ phụ, nhưng nàng chung quy là không thể nhìn Dương Diệp chết ở trước mặt nàng, vì lẽ đó, nàng ra tay rồi!

Nhìn thấy Tô Thanh Thi ra tay, mỹ phụ lạnh nhạt tiếng nói: "Không biết tự lượng sức mình!"

Khi (làm) Tô Thanh Thi kiếm khí cùng như vậy cánh hoa vừa mới tiếp xúc chính là bị đánh tan ra, mà cái viên này cánh hoa thì lại lấy tốc độ nhanh hơn bắn về phía Dương Diệp.

Tô Thanh Thi kinh hãi!

Sẽ ở đó sao cánh hoa cách Dương Diệp chỗ mi tâm chỉ có một cm khoảng cách thì, cái kia cánh hoa đột nhiên quỷ dị đứng ở nơi đó. Nhìn thấy tình cảnh này, mỹ phụ hơi thay đổi sắc mặt.

Đang lúc này, một tên trên người mặc thêu khắc chín con rồng vàng hoàng bào người trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, cùng người trung niên cùng nhau xuất hiện còn có cái kia Tần Tịch Nguyệt.

Người trung niên liếc mắt nhìn sắc mặt chưa biến, trong mắt không có nửa phần sợ hãi Dương Diệp, khẽ gật đầu, trong mắt loé ra một vệt tán thưởng, nói: "Muốn thử thách một người kiếm đạo trình độ cùng thiên phú, không gì bằng tại thời khắc sống còn cái kia nháy mắt tức thời phản ứng. Đang đối mặt mạnh hơn chính mình ra vô số lần cường giả trước mặt, ngươi có thể làm được hấp hối bất biến, không sợ sinh tử, không hổ là Kiếm Tâm Thông Minh giả!"

Dương Diệp tuy rằng không biết người trước mắt này là ai, thế nhưng đối phương đối với hắn có ân cứu mạng, trùng điểm ấy, hắn cũng không thể thất lễ, lập tức quay về trung niên hơi khom người, nói: "Tử, vãn bối tự nhiên cũng là sợ hãi, bởi vì vãn bối còn có vô số việc cần hoàn thành. Chỉ là sợ hãi có thể làm sao, cùng với sợ hãi, nhạ người chê cười, xem thường, còn không bằng thản nhiên đối mặt. Tử, cũng phải tử có cốt khí điểm!"

Người trung niên khẽ mỉm cười, nói: "Tâm tính không sai, thiên phú không tệ, làm người có tình có nghĩa, không hổ là Tịch Nguyệt coi trọng người, cũng không uổng công nàng không tiếc xúc phạm cung quy cầu ta tới cứu ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, sau đó nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt, trong lòng ấm áp, hắn không nghĩ tới trước mắt vị siêu cấp cường giả này lại là Tần Tịch Nguyệt đi cầu đến. Nghĩ đến chính mình trước kia còn ngờ vực quá Tần Tịch Nguyệt, Dương Diệp trong lòng nhất thời sinh ra một luồng xấu hổ cảm.

Tần Tịch Nguyệt đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: "Đây là ta hoàng gia gia!"

Nghe vậy, Dương Diệp cả kinh, trước mắt vị này người trung niên lại là Thủy Hoàng? Nghe đồn này Thủy Hoàng không phải tại bế tử quan sao? Hắn tại sao lại đi ra? Nghĩ đến lúc trước Thủy Hoàng nói Tần Tịch Nguyệt không tiếc xúc phạm cung quy đi cầu hắn tới cứu mình, Dương Diệp trong lòng nhất thời chìm xuống, Tần Tịch Nguyệt mặc dù là công chúa, thế nhưng muốn gặp vị này Thủy Hoàng, e sợ cũng là phi thường có khó khăn, cũng không biết Tần Tịch Nguyệt phó xảy ra điều gì đánh đổi, dĩ nhiên đem vị này bế tử quan cường giả siêu cấp mời đi ra!

"Thủy Hoàng, ngươi đây là ý gì!" Ngay khi Dương Diệp trầm tư thì, một bên mỹ phụ nhưng là lạnh giọng nói.

"Có ý gì?" Thủy Hoàng cười khẽ một tiếng, nói: "Ngọc Linh Lung, ngươi đầu tiên là không nhìn ta Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn lập ra Thanh Vân Bảng quy củ, sau đó lại đang ta Đại Tần đế quốc trong đế đô ra tay giết người. Ta ngã: Cũng muốn hỏi một chút, Ngọc Linh Lung ngươi là có ý gì!"

Ngọc Linh Lung đại mi cau lại, trầm giọng nói: "Thủy Hoàng, ngươi là muốn bảo đảm này Dương Diệp?"

Thủy Hoàng khinh cười cợt, sau đó chỉ chỉ Tần Tịch Nguyệt cùng Dương Diệp, nói: "Này Dương Diệp là ta này tôn nữ vị hôn phu, nói cách khác, hắn coi như ta Đại Tần đế quốc người. Ngọc Linh Lung, ngươi cảm thấy ta có thể cho ngươi tại này trong đế đô ra tay giết hắn sao?"

"Thủy Hoàng, ngươi muốn cùng ta Bách Hoa Cung là địch?" Ngọc Linh Lung âm thanh lạnh xuống.

"Nếu như ngươi nhất định phải cho là như thế, cái kia cũng là có thể!" Thủy Hoàng nói.

Nghe vậy, Ngọc Linh Lung sắc mặt trầm xuống, Đại Tần đế quốc sớm có động tông môn thế lực tâm ý, chỉ là đáng tiếc vẫn không cớ gì, nếu như Bách Hoa Cung trước tiên ra tay với Đại Tần đế quốc, cái kia không thể nghi ngờ là đưa một cái cớ cho Đại Tần đế quốc, đến lúc đó, Đại Tần đế quốc liền có thể danh chính ngôn thuận ra tay với Bách Hoa Cung!

Đại Tần đế quốc thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu nàng không biết, thế nhưng khẳng định còn mạnh hơn Bách Hoa Cung trên rất nhiều, vì một cái Dương Diệp, cùng như thế cái quái vật khổng lồ tử khái, không đáng a. Hơn nữa, muốn giết Dương Diệp, ngày sau có rất nhiều cơ hội, hà tất nóng lòng nhất thời?

Nghĩ tới đây, Ngọc Linh Lung lạnh lùng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: "Thủy Hoàng, hi vọng ngươi có thể vẫn bảo vệ hắn!"

"Hắn đem đại biểu ta Đại Tần đế quốc đi tới cổ chiến trường!" Đang lúc này, Thủy Hoàng đột nhiên nói rằng.

Ngọc Linh Lung hơi thay đổi sắc mặt, sâu sắc liếc mắt nhìn Thủy Hoàng.

"Ngọc cung chủ, ta nghĩ cùng ngươi làm một vụ giao dịch, làm sao?" Thủy Hoàng đột nhiên nói.

"Giao dịch gì?" Ngọc Linh Lung khẽ nhíu mày.

Thủy Hoàng chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó nói: "Người này hiện tại cũng coi như nửa cái người nhà họ Tần, mẹ của hắn cùng ta đại tần hoàng thất cũng coi như là thân gia, đương nhiên, ta biết ngươi cửa cung cung quy, ta không muốn cầu ngươi thả mẫu thân hắn, ta chỉ yêu cầu mẫu thân hắn có thể tại hoạt năm năm. Đồng thời Bách Hoa Cung không được phái ra tôn giai trở lên cường giả tới đối phó Dương Diệp, vì thế, ta đại tần hoàng thất đem phân một cái châu nhân viên tài nguyên cho Bách Hoa Cung, ngọc cung chủ ngươi xem coi thế nào?"

Ngọc Linh Lung mí mắt giật lên, một cái châu nhân viên tài nguyên, này Thủy Hoàng thật cam lòng a. Trầm mặc một lát, Ngọc Linh Lung nói: "Thành giao, mẫu thân hắn sẽ ở hoạt năm năm, hi vọng Thủy Hoàng đừng lật lọng!" Dùng một cái đệ tử cùng một cái Tiên Thiên cảnh huyền giả năm năm mệnh đổi một cái châu nhân viên tài nguyên, nàng Ngọc Linh Lung lại không ngốc, đương nhiên sẽ không từ chối!"

"Đương nhiên sẽ không!" Thủy Hoàng khẽ mỉm cười, nói.

Ngọc Linh Lung không ở dừng lại, thân hình hơi động, mang theo Bách Hoa Cung mọi người biến mất ở trên quảng trường.

Thấy Ngọc Linh Lung rời đi, Thủy Hoàng xoay người nhìn về phía Lý Tư, nói: "Có thể tuyên bố Thanh Vân Bảng tỷ thí kết quả rồi!"

Lý Tư quay về Thủy Hoàng hơi thi lễ một cái, sau đó mặt hướng mọi người, cao giọng nói: "Lần này Thanh Vân Bảng người thắng trận, Đại Tần đế quốc Dương Diệp!"

Dưới đáy, không có tiếng vỗ tay, không có tiếng hoan hô, chỉ hoàn toàn trầm mặc... Nhân vì mọi người chưa bao giờ nghĩ tới Dương Diệp có thể thu được Thanh Vân Bảng số một, nhưng mà sự thực là hắn thu được số một, đồng thời vẫn là giẫm nam vực đệ nhất yêu nghiệt Nguyên Đồng thân thể thu được đệ nhất.

Tại Đại Tần đế quốc thao tác dưới, Dương Diệp tên dường như như bệnh dịch, cấp tốc lan tràn xong rồi toàn bộ nam vực, cùng lúc đó, Dương Diệp thu được một cái biệt hiệu: Chuẩn kiếm hoàng!

Vì sao chỉ nói là chuẩn kiếm hoàng? Bởi vì Dương Diệp vẫn chưa đi kiếm hoàng thượng, được thần bí cổ sao thừa nhận!

Thanh Vân Bảng số một, chuẩn kiếm hoàng... Những này Dương Diệp đều không quan tâm, hắn hiện tại có chỉ là mờ mịt, đối mặt Bách Hoa Cung thứ khổng lồ này, hắn thật sự có điểm mờ mịt. Muốn dựa vào hắn thực lực của tự thân đối kháng Bách Hoa Cung, coi như cho hắn một trăm năm e sợ cũng khó có thể làm được, mà vấn đề là mẫu thân hắn chỉ có thời gian năm năm a.

Nên làm gì cứu?

Tại Thủy Hoàng ra hiệu dưới, hoàng cung trên quảng trường hết thảy huyền giả đều bị Đại Tần đế quốc binh sĩ thanh ra tràng, lúc này, toàn bộ trên quảng trường, chỉ còn dư lại Thủy Hoàng cùng Dương Diệp, còn có Tần Tịch Nguyệt ba người.

"Ngươi muốn cứu mẹ ngươi, cũng không phải là không thể!" Thủy Hoàng đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp chấn động, ngẩng đầu nhìn hướng về Thủy Hoàng, trong thanh âm mang theo cấp bách, nói: "Xin tiền bối chỉ giáo!"

"Tiêu diệt Bách Hoa Cung!" Thủy Hoàng nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp cay đắng nở nụ cười, nói: "Ta cũng muốn như vậy, chỉ là tiền bối, ngươi cảm thấy ta có thể tiêu diệt Bách Hoa Cung sao?" Nếu như có thể tiêu diệt Bách Hoa Cung, hắn sớm đã đem Bách Hoa Cung diệt 100 lần, nhưng đáng tiếc là hắn không thể!

"Dựa vào lực lượng cá nhân, chỉ sợ ngươi đến có Kiếm Tông năm đó tổ sư như vậy thực lực, không phải vậy, cho dù ngươi đạt đến chúng ta cảnh giới này, ngươi cũng là không cách nào tiêu diệt Bách Hoa Cung!" Thủy Hoàng nói: "Bách Hoa Cung gốc gác cùng thực lực, vượt qua sự tưởng tượng của ngươi!"

"Trước đó bối ngươi..."

Thủy Hoàng lắc lắc đầu, nói: "Ngươi không thể diệt, thế nhưng ta đại tần nhưng là có thực lực kia!"

"Ta muốn bỏ ra cái giá gì!" Dương Diệp không ngốc, trước mắt này Thủy Hoàng tuyệt đối không thể chỉ là đơn thuần nể mặt Tần Tịch Nguyệt mới xuất thủ cứu hắn, còn đến tột cùng là tại sao, hắn cũng không rõ ràng!

"Đại biểu đại tần đi tới cổ chiến trường!" Thủy Hoàng sắc mặt hơi nghiêm nghị.

"Cổ chiến trường?" Dương Diệp không rõ, bởi vì hắn chưa từng nghe qua nơi này.

"Ta Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn bằng mặt không bằng lòng, nhưng vẫn tường an vô sự, ngươi cũng biết vì sao?" Thủy Hoàng đột nhiên nói.

"Là bởi vì có huyền thú đế quốc?" Dương Diệp hỏi.

"Vậy ngươi lại cũng biết huyền thú đế quốc cùng ta nhân loại tuy rằng lẫn nhau cừu thị, thế nhưng là cũng vẫn tường an vô sự?" Thủy Hoàng lại hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu.

"Bởi vì chúng ta nhân loại cùng huyền Thú Đô có một cái kẻ địch càng mạnh mẽ hơn!" Thủy Hoàng hai mắt nhìn phía phương bắc, nói: "Tại huyền thú đế quốc cực bắc nơi có một dãy núi, tên là Kình Thiên Sơn Mạch, sơn mạch này cao tới mấy vạn chi trượng, khoan mấy trăm ngàn trượng. Tại này Kình Thiên Sơn Mạch một bên khác, ở lại một cái cực kỳ bộ tộc mạnh mẽ, bọn họ có nhân loại cùng huyền Thú Đô không có Tiên Thiên ưu thế, bọn họ không chỉ có thể tu luyện huyền kỹ, hơn nữa thân thể tại vừa sinh ra liền so với huyền thú thân thể còn cường hãn hơn. Bọn họ chỉ Ma tộc!"

"Ma tộc?" Dương Diệp không rõ.

Thủy Hoàng khẽ gật đầu, nói: "Bọn họ là con cưng của trời, mỗi một cái thành niên Ma tộc thanh niên, không cần hết sức đi rèn luyện thân thể, cái kia thân thể phòng ngự cùng sức mạnh liền so với bình thường vương giai huyền thú mạnh hơn. Không chỉ có như vậy, bọn họ vẫn có thể tu luyện ta nhân loại mới có thể tu luyện các loại huyền kỹ! Ta nhân loại thiên tài, tại trước mặt bọn họ, căn bản không thể xưng là thiên tài, tỷ như cái kia Nguyên Đồng, nếu là đem hắn phóng tới cái kia Ma tộc trẻ tuổi bên trong đi, hắn cũng nhiều lắm cũng chỉ có thể toán ưu tú mà thôi!"

Nghe được Thủy Hoàng câu cuối cùng, Dương Diệp chấn kinh rồi. Nguyên Đồng tuy rằng bại bởi hắn, thế nhưng Nguyên Đồng thực lực nhưng là cực sự cường hãn, nếu như không phải hắn tỉnh lại Đạo khí khí linh, đồng thời vận dụng tiểu vòng xoáy, hắn cùng Nguyên Đồng trong lúc đó, ai thắng ai thua, e sợ vẫn là một ẩn số! Mà chỉ như vậy một cái thiên tài siêu cấp, lại tại cái kia trong ma tộc cũng chỉ có thể coi là ưu tú mà thôi... <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 269: Thanh Vân Bảng khen thưởng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

269 chương: Thanh Vân Bảng khen thưởng!

Dương Diệp nói: "Tiền bối, cái kia Ma tộc đã như vậy mạnh, cái kia vì sao nam vực chưa từng nghe qua bọn họ tên, cũng chưa từng gặp một thân?"

"Này tự nhiên là ta đại tần cùng sáu thế lực lớn cộng đồng ẩn giấu hạ xuống!" Thủy Hoàng nói: "Ma tộc đối với ta nhân loại cùng huyền thú thủ đô đế quốc là một cái to lớn uy hiếp, nếu như không phải có cái kia Kình Thiên Sơn Mạch vì là bình phong, e sợ bây giờ nam vực chủ nhân, liền không phải là loài người cùng huyền thú, mà là cái kia Ma tộc rồi!"

"Đã có Kình Thiên Sơn Mạch, chiến trường cổ kia lại là ý gì?" Dương Diệp không rõ hỏi.

"Mỗi một năm, đều sẽ có vô số Ma tộc thanh niên đi bộ vượt qua Kình Thiên Sơn Mạch đến thế giới loài người, những ma tộc này thanh niên đại đa số đều sẽ chết ở vượt qua Kình Thiên Sơn Mạch thời điểm, thế nhưng chỉ cần vượt qua Kình Thiên Sơn Mạch, thực lực kia cùng thiên phú, liền tuyệt đối là khủng bố đáng sợ. Nói đơn giản một chút, để Nguyên Đồng cùng ngươi đi vượt qua cái kia Kình Thiên Sơn Mạch, lấy hai người các ngươi tư chất cùng thực lực, muốn vượt qua này Kình Thiên Sơn Mạch tỷ lệ, mười phần bên trong nhiều nhất cũng là ba phần mười!" Thủy Hoàng nói.

Dương Diệp cả kinh, lấy trước mắt vị này Thủy Hoàng thân phận cùng thực lực, hắn nếu nói ba phần mười, cái kia chỉ sợ cũng thật sự chỉ có ba phần mười tỷ lệ, hắn cùng Nguyên Đồng đều chỉ có ba phần mười tỷ lệ, mà những kia Ma tộc thanh niên nhưng là có thể vượt qua lại đây, hơn nữa còn không chỉ một cái, thiên phú như vậy cùng thực lực.....

Hít sâu một hơi, ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp hỏi: "Bọn họ đến nhân loại chúng ta thế giới làm cái gì!"

"Rèn luyện!" Thủy Hoàng trầm giọng nói: "Ma tộc là một cái sùng bái cường giả chủng tộc, vượt qua Kình Thiên Sơn Mạch là một sự rèn luyện, tại cổ chiến trường cùng ta nhân loại thế hệ tuổi trẻ thiên tài chém giết, cũng là một sự rèn luyện. Mà làm tất cả những thứ này, mục đích tự nhiên là để cho mình càng ngày càng mạnh. Đương nhiên, trở nên mạnh mẽ đồng thời tiêu hao ta nhân loại thiên tài trẻ tuổi huyền giả, này e sợ cũng là cái kia Ma tôn mục đích!"

Ma tôn! Nghe được hai chữ này, Dương Diệp trong lòng lần thứ hai chấn động, lúc trước hắn nhưng là nghe qua trụ vương đã nói này Ma tôn, không nghĩ tới này nam vực dưới bầu trời sao đệ nhất cường giả dĩ nhiên không phải là loài người huyền giả, mà là cái kia cái gì Ma tộc!

"Ngươi cũng biết chúng ta vì sao phải tổ chức này Thanh Vân Bảng?"

Thủy Hoàng lại hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu.

"Bởi vì chúng ta muốn chọn lựa ra có thực lực huyền giả đi tới cổ chiến trường, không chỉ có những này nam vực tán tu, chỉ các thế lực lớn thế hệ tuổi trẻ đệ tử, còn có huyền thú đế quốc tinh anh đều sẽ đi tới cổ chiến trường, nhiệm vụ của các ngươi chỉ có một cái, vậy thì là tận lực tru diệt Ma tộc những thiên tài đó yêu nghiệt!" Thủy Hoàng trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Tiền bối trả giá lớn như vậy đánh đổi cứu ta, đồng thời để mẫu thân ta sống thêm năm năm, mục đích tự nhiên không thể chỉ đơn giản để ta đại biểu Đại Tần đế quốc đi tới cổ chiến trường cùng Ma tộc thanh niên chém giết chứ?"

Thủy Hoàng nhẹ nhàng nở nụ cười, nói: "Ta cứu ngươi cùng mẹ ngươi, không phức tạp như thế, ngoại trừ bởi vì ngươi là Tịch Nguyệt nha đầu này coi trọng người ở ngoài, còn nhân ta đại tần cùng cái kia Bách Hoa Cung sớm muộn là muốn có một trận chiến. Đương nhiên, nếu như ngươi không thể để ta coi trọng thiên phú, ta tự nhiên là sẽ không trả giá lớn như vậy đánh đổi. Nếu ngươi có thiên phú, có tiềm lực, mà ta đại tần lại sớm muộn muốn cùng cái kia Bách Hoa Cung một trận chiến, vậy ta vì sao không cứu ngươi, để cái kia Bách Hoa Cung thêm một cái có tiềm lực khủng bố thiên tài kẻ địch đây?"

"Chỉ là ta đi tới cổ chiến trường, tựa hồ đối với đại tần không có gì hay nơi chứ?" Dương Diệp hỏi.

"Đương nhiên là có!" Thủy Hoàng nói: "Đi tới cổ chiến trường, mặc dù là cửu tử nhất sinh, nhưng cùng lúc cũng là một cái để ta đại tần hoàng thất con cháu biến mạnh mẽ cơ hội. Nếu như ta đại tần hoàng thất con cháu nhân thực lực bản thân vấn đề chết ở Ma tộc thanh niên trong tay, vậy cũng là hẳn là, nhưng ngươi nên biết được ta đại tần cùng sáu thế lực lớn trong lúc đó quan hệ, ta lo lắng chính là bọn họ không phải chết ở Ma tộc thanh niên trong tay, mà là chết ở sáu thế lực lớn đệ tử trong tay!"

"Ngươi để ta đi bảo vệ đại tần hoàng thất con cháu?" Dương Diệp hơi nhướng mày, nói.

Thủy Hoàng khẽ gật đầu nói: "Bởi vì chúng ta cùng Ma tôn trong lúc đó từng có ước định, linh giả giả cảnh trở lên cường giả đều không thể xuất hiện tại cổ chiến trường, vì lẽ đó, ta đại tần căn bản là không có cách phái cường giả trong bóng tối bảo vệ ta đại tần hoàng thất con cháu. Mà ta đại tần hoàng thất con cháu một khi xuất hiện tại cổ chiến trường, cái kia tất nhiên sẽ bị Nguyên Môn nhóm thế lực liên hợp nhằm vào, vì lẽ đó, ta cần sự giúp đỡ của ngươi! Còn nữa, lần này đi tới cổ chiến trường, đối với ngươi cũng là có chỗ tốt cực lớn, phải biết, cổ chiến trường nhưng là một cái di tích thời thượng cổ, ở chỗ đó, tuy rằng tràn ngập các loại nguy hiểm, nhưng cùng lúc cũng là tràn ngập các loại kỳ ngộ, hơn nữa còn có vô số đối thủ mạnh mẽ làm cho ngươi bồi luyện, này không phải là ngươi lúc này cần thiết sao?"

Dương Diệp chậm rãi lắc lắc đầu, nói: "Tiền bối, ta muốn trở nên mạnh mẽ, là vì cứu mẫu thân ta, nếu như không thể cứu mẫu thân ta, ta Dương Diệp coi như trở thành nam vực đệ nhất cường giả lại có ý nghĩa gì?"

Thủy Hoàng khẽ mỉm cười, nói: "Ta biết được sự lo lắng của ngươi, ngươi yên tâm, cái kia Ngọc Linh Lung nếu đáp ứng cùng ta làm giao dịch, cái kia nàng dĩ nhiên là sẽ không đổi ý. Trong vòng năm năm, mẹ ngươi tất nhiên sẽ bình yên vô sự. Còn năm năm sau khi..." Nói đến đây, Thủy Hoàng dừng một chút, sau đó nói: "Ngươi như muốn cứu mẹ ngươi, cái kia này trong vòng năm năm, ngươi nhất định phải đến không ngừng trở nên mạnh mẽ, thế sự vô thường, nếu như ngươi không mạnh, có thể ngày mai sẽ biến mất ở cõi đời này, khi đó, mẹ ngươi ai tới cứu?"

Nghe vậy, Dương Diệp trầm mặc. Đúng vậy, nói tóm lại, vẫn là thực lực mình quá yếu. Ngày hôm nay có này Thủy Hoàng giúp đỡ, chính mình từ này Bách Hoa Cung cung chủ trong tay còn sống, thế nhưng lần sau đây? Lại có ai đến giúp đỡ chính mình?

Trở nên mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ! Lúc này Dương Diệp trong lòng bức thiết muốn muốn trở nên mạnh hơn, bởi vì chỉ có trở nên mạnh mẽ, mới có thể sống sót, chỉ có trước tiên sống sót, mới có thể tìm cơ hội cứu mẹ thân!

"Tiền bối, ta lúc nào đi tới cổ chiến trường?" Dương Diệp hỏi.

Thấy Dương Diệp không ở chấp nhất hiện tại cứu mẹ, Thủy Hoàng khẽ mỉm cười, sau đó nói: "Sau một tháng chỉ cổ chiến trường mở ra ngày, đến lúc đó, ta Đại Tần đế quốc sẽ thông báo cho hết thảy có thực lực huyền giả, còn có ta Đại Tần đế quốc bên trong vô số con cháu thế gia, cùng với ta Đại Tần đế quốc một ít bộ đội tinh nhuệ tới nơi này, thông qua nơi này truyền tống trận, đem bọn ngươi truyền tống cổ chiến trường!"

"Thủy Hoàng phải đem quân đội đưa đi cổ chiến trường?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Thủy Hoàng khẽ gật đầu, nói: "Đi tới cổ chiến trường, đối với bọn họ tới nói mặc dù là hung hiểm cực kỳ, nhưng cũng là một cơ hội to lớn, một cái trở nên mạnh mẽ cơ hội. Đương nhiên, bộ đội tinh nhuệ tự nhiên là lấy tán tu phương thức đi tới cổ chiến trường, không phải vậy, chỉ sợ bọn họ vừa tới cổ chiến trường, còn không cùng Ma tộc thanh niên giao thủ, cũng đã chết ở nhân loại trong tay mình rồi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nhân loại có Ma tộc cái này khủng bố uy hiếp tồn tại, còn muốn tự giết lẫn nhau, nhân loại đây là tại tìm đường chết a! Bất quá những này đều không có quan hệ gì với hắn!

"Này trong vòng một tháng, ngươi tận lực đừng ra đế đô, bây giờ muốn muốn người giết ngươi, không chỉ có là Bách Hoa Cung, cái kia Nguyên Môn, còn muốn quỷ hơn tông e sợ đều muốn đem ngươi trừ chi mà yên tâm." Thủy Hoàng nói.

Dương Diệp gật gật đầu.

"Đi tới cổ chiến trường, đối với ngươi mà nói, là một khởi đầu mới, bởi vì ở nơi đó, không có Tôn giả cảnh trở lên cường giả ra tay với ngươi, ở nơi đó, ngươi có thể cao tốc tăng lên thực lực của chính mình, cũng chỉ có ở nơi đó, ngươi mới có thể không kiêng kị mà tăng lên thực lực của chính mình, mà không cần lo lắng Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn các loại (chờ) phái cường giả siêu cấp đến giết ngươi, vì lẽ đó, nắm lấy cho thật chắc cơ hội lần này!" Thủy Hoàng nói xong câu này, chính là thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Thủy Hoàng đi rồi, Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia vẫn trầm mặc Tần Tịch Nguyệt, nói: "Cảm tạ!"

Tần Tịch Nguyệt lắc đầu nở nụ cười, nói: "Ngươi không cần cảm ơn ta, nếu như ngươi không có lĩnh ngộ bốn tầng kiếm ý, không có Kiếm Tâm Thông Minh, không có chiến thắng Nguyên Đồng, ta hoàng gia gia là sẽ không xuất thủ cứu ngươi, điểm ấy, ngươi nên rất rõ ràng!"

Ngay khi Dương Diệp chuẩn bị nói lúc nào, Lý Tư đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước, quay về Tần Tịch Nguyệt khẽ gật đầu, Lý Tư nhìn về phía Dương Diệp, thủ đoạn hơi động, một viên nạp giới xuất hiện ở trong tay hắn, nói: "Đây là Thanh Vân Bảng đệ nhất khen thưởng, còn có, Dương tiểu huynh đệ tên, lúc này hẳn là đã truyền khắp toàn bộ nam vực, vì lẽ đó, ngươi ngày sau nếu là ra ngoài cất bước, nếu như có thể, tận lực đừng báo chính mình tên thật, phải biết, muốn muốn người giết ngươi nhưng là rất nhiều!"

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó tiếp nhận nhẫn, nói: "Đa tạ tiền bối nhắc nhở rồi!"

Lý Tư khẽ mỉm cười, nói: "Không cần khách khí như thế, ngươi nếu cùng tịch Nguyệt công chúa vị hôn phu, cái kia cũng chính là ta đại tần người, ngươi tuy rằng không thể ở trong triều làm quan nhậm chức..." Nói đến đây, Lý Tư thủ đoạn hơi động, hai viên lệnh bài xuất hiện ở trong tay hắn, nói: "Này hai viên lệnh bài, một viên là thanh vân lệnh, đây là Thanh Vân Bảng khen thưởng; Khác một viên là Thủy Hoàng tín vật, nắm tín vật này, tại Đại Tần đế quốc cảnh nội, ngươi có thể thông suốt, đồng thời có thể điều động trừ đế đô ở ngoài hết thảy thành thị đội hộ vệ!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng cả kinh, điều động hết thảy thành thị đội hộ vệ? Này Thủy Hoàng tại sao phải cho hắn lớn như vậy quyền lợi? Trầm ngâm một chút, Dương Diệp không có từ chối, đem hai viên lệnh bài nhận lấy, nhìn một chút cái viên này thanh vân lệnh, hơi trầm ngâm, Dương Diệp chính là hừ lạnh một tiếng, hắn thiên tân vạn khổ thu được Thanh Vân Bảng số một, vì là chỉ cái này thanh vân lệnh, nhưng mà bây giờ thu được, này thanh vân lệnh nhưng là dường như sắt vụn một khối rồi!

Thấy Dương Diệp nhận lấy hai viên lệnh bài, Lý Tư khẽ gật đầu, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở chỗ cũ.

Lý Tư đi rồi, Dương Diệp đem hai viên lệnh bài đưa cho Tần Tịch Nguyệt, nói: "Này hai viên lệnh bài ở trong tay ta, không thể nghi ngờ chỉ một khối sắt vụn, ở trong tay ngươi, mới có thể có tác dụng!"

Tần Tịch Nguyệt liếc mắt nhìn hai quả kia lệnh bài, sau đó nói: "Ngươi coi là thật phải cho ta? Ngươi cũng biết này hai viên lệnh bài tác dụng? Đặc biệt ta hoàng gia gia tín vật này, có tín vật này tại, ngươi quyền lợi có thể không thua kém một cái thực Quyền tướng quân rồi!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Thanh vân lệnh, đừng đùa, hướng đi Nguyên Môn đề yêu cầu, hay là đi Quỷ Tông? Cũng hoặc là Bách Hoa Cung? Bọn họ không tìm đến ta, ta liền cám ơn trời đất, ta đi tìm bọn họ, đó là đi tìm tử. Còn tín vật này, ta chẳng mấy chốc sẽ đi cổ chiến trường, ta có thể điều động đại tần đội hộ vệ đi với ta cổ chiến trường sao? Vì lẽ đó, hiện tại chúng nó đối với ta mà nói không thể nghi ngờ chỉ một khối sắt vụn, ở trong tay ngươi, chúng nó mới có thể đem tác dụng phát huy to lớn nhất!" <

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 270: Còn Thanh Minh Kiếm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp nhận hai quả lệnh bài, Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp, nói: "Nhất định phải sống trở về, không thì, ta liền mang theo ngươi cho ta những thứ kia bảo vật gả cho nam nhân khác!"

Dương Diệp không nói gì, cái này uy hiếp thật là thật lớn, khẽ lắc đầu, thủ đoạn khẽ động, kia lúc trước tru diệt Tần Du Nhiên cùng với Lý Tiên Quân đạt được hai kiện Địa giai Huyền bảo xuất hiện ở trong tay hắn, nói: "Hai món đồ này cũng nhất tịnh cho ngươi, ngươi đừng cự tuyệt, muốn thành lập một cái cùng Bách Hoa Cung đối kháng thế lực, vậy cần tài vụ tuyệt đối không phải là ngươi có khả năng gánh nổi, tháng nầy, ta sẽ tại chế tạo một ít phù lục cho ngươi, phương diện khác ta không giúp được ngươi, ta có thể giúp, cũng chỉ có tại tiền tài phương diện cho ngươi chút viện trợ!"

Tiếp nhận kia hai kiện Địa giai Huyền bảo, Tần Tịch Nguyệt quyến rũ cười, nói: "Ta vì sao phải cự tuyệt? Ta hiện tại thế nhưng đang vì ngươi làm công, cái này vấn đề tiền bạc đương nhiên phải là ngươi để giải quyết!"

Dương Diệp cũng là cười, làm như nghĩ đến cái gì, hỏi: "Mẹ ngươi hôm nay có khỏe không?"

Văn Nhân Nguyệt thu liễm dáng tươi cười, gật đầu, nói: "Bởi vì quan hệ của ngươi, nàng hiện tại ở trong cung địa vị cũng liền cận lần mấy vị quý phi, mà đất của ta vị cũng là thật to đạt được đề thăng, hôm nay ta đãi ngộ, không thua bất luận cái gì một vị hoàng tử công chúa. Nói chung, tiểu đệ đệ, tất cả đều là tại ngươi quan hệ, ngươi nói, tỷ tỷ nên báo đáp thế nào còn ngươi? Lấy thân báo đáp?"

"Lấy thân báo đáp? Có thể suy nghĩ một chút..."

Tần Tịch Nguyệt ngẩn ra, sau đó phá lên cười, theo Tần Tịch Nguyệt cười to, kỳ trước ngực một đôi đầy đặn nhất thời dường như cuộn sóng kiểu phập phồng lên, thấy Dương Diệp có chút hết hồn.

Đè xuống trong lòng kiều diễm, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, hai quả Thanh Vân Bảng tưởng thưởng cao cấp thuật phù xuất hiện ở trong tay hắn, đem vật cầm trong tay thuật phù đưa cho Tần Tịch Nguyệt, nói: "Đây là hai quả cao cấp thuật phù, cái này cũng không cần cầm đấu giá, ngươi giữ lại tự mình phòng thân ah."

Tần Tịch Nguyệt ngưng cười thanh, nhìn Dương Diệp một lát, cuối cùng lắc đầu thở dài, nói: "Tiểu đệ đệ, ngươi tính cách quả quyết, làm việc sấm rền gió cuốn, nhưng có một khuyết điểm trí mạng, đó chính là một khi tin tưởng một người, liền đối với người này không giữ lại chút nào. Phải biết rằng, trên đời dễ nhất thay đổi chính là nhân tâm, cho nên, đối với bất kỳ người nào, dù cho là thân nhân của mình, đều phải bảo lưu vài phần, hiểu chưa?"

Dương Diệp cười cười, nói: "Ngươi yên tâm, người nào nên tín nhiệm, người nào không nên tín nhiệm, trong lòng ta đều biết." Quả thực, tại trên đời này, có thể làm cho hắn Dương Diệp tín nhiệm, một tay đều số tới!

Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp liếc mắt, không đang tiếp tục cái đề tài này, nói: "Hai ngày này ta sẽ sưu tập một ít Cổ chiến trường cùng Ma tộc tư liệu cho ngươi, đến lúc đó ta sẽ liên hệ ngươi. Còn có, ngươi đừng chủ động liên hệ ta, cũng đừng tại đi Tiên tạm trú, phải biết rằng, hiện tại thế nhưng có vô số thế lực đang ngó chừng ngươi, ta cũng không muốn ta khổ cực tạo dựng lên một vài thứ bởi vì quan hệ của ngươi mà bại lộ!"

Dương Diệp gật đầu, Biểu kỳ lý giải.

Tần Tịch Nguyệt đi, mang theo hắn tại mười vạn núi lớn cướp đoạt một ít bảo vật đi. Đối với Dương Diệp mà nói, ngoại trừ Huyền kỹ cùng Kiếm loại Huyền bảo bên ngoài, cái khác đồ vật đối với hắn đều không có tác dụng gì!

Lắc đầu, Dương Diệp lấy ra lý tư cho hắn nạp giới, quét một chút vật phẩm bên trong, khi thấy món đó Địa giai Huyền bảo lúc, Dương Diệp nhất thời vui vẻ, bởi vì món đó Huyền bảo là một thanh Kiếm! Trải qua cùng nguyên đồng đánh một trận, Dương Diệp phát hiện cái hộp kiếm khuyết điểm, đó chính là cái hộp kiếm Kiếm phẩm cấp quá thấp.

Nếu như kia cái hộp kiếm nội 36 thanh kiếm đều là Địa giai, tại cộng thêm kiếm ý gia trì, đừng nói một cái nguyên đồng, chính là 10 cái nguyên đồng cũng không đỡ được.

Chỉ là muốn đem 36 chuôi Huyền Kiếm đều biến thành địa giai, nói dễ vậy sao? Tuy rằng rất khó, nhưng lại không phải là không có hy vọng, có thần bí kia tiểu vòng xoáy tại, tại cộng thêm Dương Diệp tài phú, muốn thu thập được 36 chuôi Địa giai Huyền Kiếm, cũng chính là thời gian vấn đề!

Một quyển khác Địa giai Huyền kỹ là một quyển chưởng kỹ, tên là Lạc Tinh Chưởng, nghe nói là uy lực của nó có thể làm cho tinh không bên trên Tinh Thần rơi.... Dương Diệp tự nhiên là không tin, có thể làm cho tinh không bên trên Tinh Thần rơi, đừng nói Địa giai Huyền kỹ, chính là thiên cấp Huyền kỹ cũng không làm được a!

Bất quá đối với đến Lạc Tinh Chưởng, Dương Diệp còn là hài lòng, bởi vì... Này Lạc Tinh Chưởng uy lực tuy rằng không bằng Phá Long Quyền, nhưng là có một chỗ tốt, đó chính là tu luyện độ khó không có Phá Long Quyền vậy kinh khủng! Phá Long Quyền có tam trọng, lấy hắn Dương Diệp thân thể cường hãn, tại cộng thêm có mạc lão chỉ điểm, hắn cũng mới tu luyện đến nhất trọng mà thôi... Vậy tu luyện độ khó, cho dù là Dương Diệp cũng không khỏi không nói một tiếng biến thái!

Ngoại trừ Huyền kỹ cùng Huyền bảo bên ngoài, còn có một trăm miếng năng lượng cực phẩm Năng Lượng thạch, nếu như là thông thường Năng Lượng thạch, Dương Diệp đương nhiên là nhìn không thuận mắt. Thế nhưng cực phẩm, coi như là Dương Diệp cũng không khỏi không để ý. Phải biết rằng, án giá thị trường tới coi là, một quả cực phẩm Năng Lượng thạch thế nhưng tương đương với 1 nghìn miếng Năng Lượng thạch, hơn nữa còn là có giá cả không thị!

100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, cũng thì tương đương với mười vạn miếng Năng Lượng thạch, mười vạn miếng Năng Lượng thạch, cộng thêm hắn trước kia tài phú, có thể nói, hiện tại coi như là một ít Tôn giả cường giả cũng không hắn Dương Diệp giàu có!

Nói tóm lại, lúc này đây Thanh Vân Bảng thưởng cho, Dương Diệp rất hài lòng, bởi vì mấy thứ này có thể cho hắn thật to đề thăng thực lực của hắn, mà bây giờ, hắn cần chính là không ngừng tăng lên thực lực!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người, nhìn về phía phía sau, chỉ thấy Tô Thanh Thi chẳng biết lúc nào xuất hiện ở hắn chỗ đó. Nghĩ đến lúc trước cô gái trước mắt vì mình, không tiếc đối kia Bách Hoa Cung cung chủ xuất thủ, Dương diệp tâm trung ấm áp, nói: "Nguyên bản ta nghĩ đến ngươi đã hồi Kiếm Tông!"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Kiếm Tông đối với ngươi làm, ta rất xin lỗi!"

"Cái này không có quan hệ gì với ngươi!" Dương Diệp cười nói: "Ngươi là ngươi, Kiếm Tông là Kiếm Tông, Kiếm Tông tuy rằng thất bại ta, nhưng ngươi cũng chẳng bao giờ thất bại qua ta. Đối với ngươi, ta ban đầu tâm bất biến. Ta bây giờ còn chưa có thực lực cải biến rất nhiều thứ, thế nhưng ta bảo chứng, luôn sẽ có một ngày như vậy, đến lúc đó, ta sẽ đi trước Kiếm Tông tìm ngươi, ta bảo chứng, ngày này sẽ không quá muộn đến!"

Tô Thanh Thi nhìn thẳng Dương Diệp một lát, sau đó nói: "Kiếm Tông, ta chờ ngươi tới!" Dứt lời, Tô Thanh Thi thân hình khẽ động, hóa thành một đạo thanh quang tiêu thất ở tại chân trời.

Tô Thanh Thi vừa ly khai, Túy Đạo Nhân đó là quỷ dị xuất hiện ở Tô Thanh Thi trước kia chỗ đứng, nhìn Dương Diệp, Túy Đạo Nhân trong mắt lóe lên lướt một cái tiếc hận, nói: "Tiểu tử, lão đạo cũng không nhiều lời, hiện đang nói cái gì chưa từng ý nghĩa. Lão đạo tới tìm ngươi, là hy vọng ngươi mang kia Thanh Minh Kiếm trả Kiếm Tông!"

Dương Diệp tự giễu cười, nói: "Tiền bối, tại trước mặt ngươi, vãn bối có cự tuyệt tư cách sao?" Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thanh Minh Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Mà đúng lúc này, Thanh Minh Kiếm cũng đột nhiên run lên, hóa thành Kiếm Linh, tiểu cô nương nhìn thoáng qua Túy Đạo Nhân, sau đó nói: "Lão đầu, ta muốn đi theo hắn." Giọng nói, chân thật đáng tin!

Túy Đạo Nhân lắc đầu, nói: "Ngươi theo hắn, sẽ hại hắn. Một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, cũng ẩn sâu đạo khí, đến lúc đó, tới tìm hắn liền không chỉ là Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung. Hơn nữa, lấy hắn thực lực hôm nay, căn bản không cách nào triệt để nắm giữ ngươi, không chỉ có như vậy, hắn mỗi mạnh mẽ thôi động đạo khí một lần, chỉ biết thương cùng trong cơ thể hắn kinh mạch, tại tới vài lần, hắn cũng liền phế đi!"

"Lão đầu, ngươi đây là mượn cớ!" Tiểu cô nương ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Túy Đạo Nhân, nói: "Đừng tưởng rằng ta là Kiếm Linh, ngươi tựa như muốn gạt ta. Nói cho cùng, ngươi cũng chỉ là không muốn để cho Kiếm Tông nhất kiện đạo khí, rơi vào ngoại nhân trong tay, không phải sao?"

Túy Đạo Nhân lắc đầu, không ở ngôn ngữ, vung tay phải lên, Thanh Minh Kiếm Kiếm Linh nhất thời khôi phục thành Kiếm thể, sau đó bị Túy Đạo Nhân mạnh mẽ thu nhập trong nạp giới. Túy Đạo Nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, làm như muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng lại là cái gì cũng chưa nói, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Thấy Túy Đạo Nhân rời đi, Dương Diệp hít một hơi thật sâu, trong mắt hàn mang chợt lóe lên. Hắn Dương Diệp mặc dù là vì Tô Thanh

Thi cùng mẫu thân mới tới tham gia Thanh Vân Bảng, thế nhưng đạt được chỗ tốt cũng Kiếm Tông, mà hôm nay Kiếm Tông được chỗ tốt sau, không chỉ có đang đối mặt Bách Hoa Cung lúc không giữ gìn hắn Dương Diệp, còn nghĩ Thanh Minh thu về...

Muốn nói không phẫn nộ, vậy dĩ nhiên là không thể nào. Thế nhưng Dương Diệp biết, phẫn nộ thì như thế nào? Tâm lý khó chịu thì như thế nào? Ai bảo hắn thực lực bây giờ yếu đây?

Kiếm Tông, Bách Hoa Cung, Quỷ Tông, Nguyên Môn... Dương Diệp cười lạnh một tiếng, những người này đối với hắn Dương Diệp làm hết thảy, hắn ngày sau nhất định sẽ nhất nhất trả lại cho hắn môn. Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, phong thuỷ sẽ vòng lưu chuyển!

Ly khai hoàng cung sân rộng sau, Dương Diệp đi trước Phù Văn Sư Công Hội, đối với Phù Văn Sư Công Hội cùng với sư phụ Lâm Sơn, trong lòng hắn là chưa bao giờ có nửa điểm câu oán hận. Bởi vì cho tới nay, nếu như không có sư phụ Lâm Sơn, vậy hắn Dương Diệp chỉ sợ sớm đã chết trong tay Bách Hoa Cung. Đặc biệt Tiểu Dao, nếu như không có Lâm Sơn tại, Tiểu Dao sợ rằng cũng sẽ không giống hiện tại như vậy có một tốt hoàn cảnh tốt tốt phát triển!

Tuy rằng Phù Văn Sư Công Hội bách vu Huyền Thú Đế Quốc áp lực, từ bỏ hắn, thế nhưng Phù Văn Sư Công Hội cũng chẳng bao giờ thất bại qua hắn Dương Diệp, ngược lại, tại Phù Văn Sư Công Hội đạt được rất nhiều chỗ tốt hắn, cũng chẳng bao giờ đối phù văn Sư cùng sư phụ Lâm Sơn nỗ lực qua cái gì. Hắn Dương Diệp không phải là một cái ích kỷ của người, cho nên, hắn như trước mang Lâm Sơn làm sư phụ!

Trong phòng, Lâm Sơn nhìn Dương Diệp, nói: "Ngươi có thể oán qua sư phụ?"

Dương Diệp lắc đầu, thân thủ nhu liễu nhu bên cạnh Tiểu Dao đầu nhỏ, nói: "Ngay từ đầu là có một chút, thế nhưng hiện tại cũng đã không có. Cho tới nay, sư phụ cùng phù văn sư tổ cho ta làm đã đủ nhiều."

Lâm Sơn nhìn Dương Diệp một lát, thấy hắn thần tình không giống làm bộ, lập tức thấp giọng thở dài, nói: "Phù Văn Sư Công Hội là một cái tập thể, rất lâu, đại gia là phi thường đoàn kết, nhưng đây chẳng qua là tại có người ngoài muốn phá hư toàn bộ Phù Văn Sư Công Hội thành viên lợi ích lúc. Đối với ngươi, mọi người chúng ta đều phi thường xem trọng thiên phú của ngươi, thế nhưng, ngươi, còn có ta, cùng với ngươi sư bá Bạch Sơn, ba người chúng ta đều không thể đại biểu toàn bộ Phù Văn Sư Công Hội, nếu như xúc phạm những lão gia hỏa kia lợi ích, toàn bộ Phù Văn Sư Công Hội sợ rằng sẽ đến một hồi đại nội loạn, đây cũng chính là ta với ngươi sư bá không ngăn cản ngươi ly khai Phù Văn Sư Công Hội nguyên nhân!"

Dương Diệp cười cười, nói: "Ta minh bạch, lần này đến đây Phù Văn Sư Công Hội, là có chuyện hướng muốn nhờ cậy sư phụ!"

Lâm Sơn nhìn thoáng qua Tiểu Dao, nói: "Là bởi vì Dao Nhi?"

Dương Diệp gật đầu.

"Yên tâm, có ta ở đây, không có người có thể xúc phạm tới nàng!" Lâm Sơn bảo đảm nói.

Nghe vậy, Dương Diệp đối về Bạch Sơn thi lễ một cái, hắn muốn chính là Lâm Sơn những lời này

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 271: Huyền giả đại lục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bồi Tiểu Dao cùng Bảo Nhi điên chơi vài ngày sau, Dương Diệp đó là bắt đầu chung quanh thu thập Mạc Lão khiến hắn bắt được linh thảo. Được sự giúp đỡ của Lâm Sơn, mà hắn cần dược thảo hầu như không có gặp phải cái gì độ khó đó là thu thập đủ. Dược thảo thu thập đủ sau, Dương Diệp cáo từ Lâm Sơn, sau đó trở lại Đoạn Hồn Uyên đáy.

Đánh với Nguyên Đồng một trận, Dương Diệp tuy rằng thắng, thế nhưng cũng cho hắn biết tự thân không đủ. Phải biết rằng, nếu như không phải là vận dụng đạo khí cùng tiểu vòng xoáy, chỉ bằng vào tự thân ý thức chiến đấu cùng kiếm kỹ, hắn cùng với Nguyên Đồng trong lúc đó, ai thắng ai thua, nhưng vẫn là một cái không biết bao nhiêu!

Hơn nữa theo kia Thủy Hoàng nói, Cổ Chiến Trường những Ma Tộc đó thanh niên thế nhưng so Nguyên Đồng còn muốn yêu nghiệt, cho nên, hắn phải mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, đặc biệt thân thể!

Tại đánh với Nguyên Đồng một trận trong, nếu như không phải là dựa vào hắn cường hãn vô cùng thân thể, hắn là tuyệt đối không dám cùng Nguyên Đồng gần người vật lộn, bởi vì Nguyên Đồng ý thức chiến đấu, thật là rất kinh khủng, đặc biệt hắn còn lĩnh ngộ chiến ý cùng Quyền Ý! Dưới tình huống như vậy, người bình thường thân thể căn bản không chịu nổi hắn một quyền!

Nói tóm lại, hắn bây giờ còn là có rất nhiều không đủ, cho nên hắn lần thứ hai đi tới Đoạn Hồn Uyên tìm kiếm Mạc Lão, tuy rằng không biết thần bí này Mạc Lão đến cùng cần hắn nhưng vẫn không tới làm cái gì, thế nhưng lúc này, trước mắt cái này Mạc Lão là duy nhất có thể giúp đỡ người của hắn, cho nên, hắn không có lựa chọn nào khác!

Mạc Lão trước nhà, Mạc Lão chống quải trượng, nhìn Dương Diệp mỉm cười, nói: "Thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất?"

"May mắn!" Dương Diệp gật đầu, sau đó mang cùng Nguyên Đồng quá trình chiến đấu nói ra.

Một lát, Mạc Lão khẽ gật đầu, nói: "Ngươi đúng là may mắn, kia Nguyên Đồng tuy rằng được xưng chuẩn Vũ Thần, nhưng là không có lĩnh ngộ trái tim của cường giả, nếu như hắn lĩnh ngộ trái tim của cường giả, cho dù ngươi thúc giục đạo khí, chỉ sợ cũng không làm gì được hắn. Ha hả... Vũ Thần, Nam Vực thật vất vả xuất hiện một cái có thể trở thành Vũ Thần tồn tại, cũng hủy ở trong tay của ngươi!"

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì, bất kể là Vũ Thần còn là Kiếm Hoàng, hắn đều không có gì hứng thú, cho tới nay, hắn chỉ có một mục đích, đó chính là từ Bách Hoa Cung trong tay cứu ra mẫu thân!

"Nếu như ta không đoán sai, kế tiếp ngươi hẳn là muốn đi Cổ Chiến Trường ah?" Mạc Lão đột nhiên hỏi.

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó nói: "Mạc Lão nào biết?"

Mạc Lão khẽ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Cổ Chiến Trường chỗ kia, được xưng thiên tài phần mộ, ở nơi nào, cho dù ở yêu nghiệt, tại thiên tài người cũng có khả năng táng thân chỗ đó. Bởi vì ở nơi nào, cũng không thiếu thiên tài cùng yêu nghiệt, chỗ đó, không có nhất yêu nghiệt, chỉ càng yêu nghiệt. Ân, tính là ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời Kiếm Ý chút thành tựu, đi nơi nào, chỉ sợ cũng chỉ có thể tính trung đẳng!"

"Người của ma tộc quả thật đáng sợ như thế?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Mạc Lão lắc đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa vời, chậm rãi nói: "Xem ra ngươi đối Cổ Chiến Trường còn không thế nào lý giải, Cổ Chiến Trường sở dĩ xưng là Cổ Chiến Trường, không chỉ là bởi vì là nhân loại cùng Huyền thú còn có Ma Tộc chiến trường duyên cớ." Nói đến đây, Mạc Lão đột nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi cũng biết mảnh đại lục này bao lớn?"

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó lắc đầu, đùa giỡn, hắn nào biết đâu rằng cái này Nam Vực bao lớn, hắn đi qua nhất địa phương xa, cũng chính là mười vạn núi lớn hơn nữa!

"Tại thượng cổ thời điểm, mảnh đại lục này tên là Huyền Giả Đại Lục, một ngày nào đó, Huyền Giả Đại Lục đột nhiên xuất hiện nhất kiện chí bảo, cái này chí bảo tên là 'Vô Tẫn Khí Hải', vì tranh đoạt cái này chí bảo, Huyền Giả Đại Lục đứng đầu hai vị cường giả vung tay, hai vị kia cường giả đều là do lúc chí cường giả, tùy tiện một người cũng là có thể chưởng toái tinh thần, đốt Sơn nấu biển. Trải qua 100 năm tranh đấu, Huyền Giả Đại Lục bị hai người bọn họ vị có phá thành mảnh nhỏ, chia làm Cửu vực!" Mạc Lão chậm rãi nói.

Mang một mảnh đại lục có phá thành mảnh nhỏ, thực lực như vậy... Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp Vấn nói: "Mạc Lão, ý của ngươi là nói, chúng ta Nam Vực cũng là cái này Cửu vực trong một người trong đó?"

Mạc Lão gật đầu, nói: "Kia vùng Cực bắc, cũng chính là kia chống trời sơn mạch bên kia, nhưng thật ra là một cái khác vực, cũng chính là Ma Vực!"

"Nếu bản làm một phiến đại lục, kia vì sao chẳng bao giờ có cái khác vực của người tới Nam Vực?" Dương Diệp Vấn nói.

Mạc Lão hít một tiếng, nói: "Bởi vì từng vực trong lúc đó đều bị một gã cường giả dùng vô thượng chi lực phong tỏa, tỷ như kia ngăn trở Ma Vực cùng Nam Vực chống trời sơn mạch, kia chống trời sơn mạch mặc dù có thể đủ ngăn trở Ma Tộc, cũng không phải là bởi vì kỳ cao không thể leo tới, mà là bởi vì trên đó có vị cường giả kia phong ấn!"

"Kia vì sao Ma Tộc thanh niên có thể leo trèo chống trời sơn mạch đi tới Nam Vực?" Dương Diệp hỏi lần nữa.

Mạc Lão khẽ cười cười, nói: "Giang sơn thay có người mới ra, vị cường giả kia tuy rằng rất mạnh, thế nhưng hắn cuối cùng là đã hóa thành một đống bụi bặm. Mà Ma Tộc vị kia Ma tôn, tuy rằng thực lực bây giờ so ra kém hắn, nhưng cũng kém không xa. Khi hắn phá hư hạ, kia chống trời sơn mạch bên trên phong ấn đã càng ngày càng yếu, cho nên, cái này mới có vô số Ma Tộc thanh niên tự Ma Vực đến đây Nam Vực!"

"Mạc Lão ý tứ là, không chỉ có Ma Vực, ngay cả vị cường giả kia phong ấn cái khác vực phong ấn cũng bắt đầu yếu bớt, nói cách khác, tại Cổ Chiến Trường, xuất hiện không chỉ có là người của ma tộc, còn có cái khác vực siêu cấp thiên tài?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Mạc Lão trong mắt lóe lên lướt một cái tán thưởng, khẽ gật đầu.

Thấy thế, Dương diệp tâm trung trầm xuống, bởi vì kia Thủy Hoàng vẫn chưa nói với hắn qua kia Cổ Chiến Trường còn có cái khác vực cường giả xuất hiện, đối phương không nói, là vô ý, vẫn có ý? Nếu như là cố ý, như vậy ra sao rắp tâm?

Mạc Lão đột nhiên nói "Kỳ thực ta là không tán thành ngươi bây giờ liền đi trước Cổ Chiến Trường! Bởi vì ngươi hôm nay chỉ là Tiên Thiên Cảnh, tự thân cảnh giới cuối cùng là quá thấp. Ở nơi nào, ngươi muốn vượt cấp khiêu chiến, cái này có điểm không hiện thực. Phải biết rằng, có thể xuất hiện ở Cổ Chiến Trường, đó cũng đều là yêu nghiệt trung yêu nghiệt! Tuy rằng ngươi cũng coi như yêu nghiệt, thế nhưng vẫn là câu nói kia, ngươi bây giờ tự thân cảnh giới có điểm thấp!"

Nói đến đây, Mạc Lão chuyện đột nhiên nhất chuyển, nói: "Thế nhưng, chỗ đó đối với ngươi mà nói, cũng là một cái trở nên mạnh mẻ cơ hội, cùng với kia vực cường giả giao thủ, đây đối với ngươi hữu ích vô hại. Hơn nữa nơi đó còn có một vật, nếu như ngươi muốn đem nhục thể của mình rèn luyện so Huyền thú cùng Ma Tộc thân thể còn mạnh hơn, kia nhất định phải muốn thu được vật kia!"

"Vật gì?" Dương Diệp Vấn nói.

Mạc Lão khẽ cười cười, sau đó mở ra tay phải, một đóa Hỏa Diễm nhất thời xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn, sau đó nói: "Giữa thiên địa có một ít kỳ vật, cái này kỳ vật tại từng trải vô số Tuế Nguyệt cùng thiên địa linh khí tẩy lễ sau, đó là sẽ sản sinh 'Linh' tỷ như ta đây U Minh Quỷ hỏa, đừng xem kia chỉ là một đạo Hỏa Diễm, kỳ thực nó là có linh trí." Nói đến đây, Mạc Lão bấm tay bắn ra, chỉ thấy kia đóa sâm màu trắng U Minh Quỷ hỏa đột nhiên bám vào Dương Diệp trong tay Ẩn Kiếm bên trên.

Nhìn Ẩn Kiếm bị cái này sâm màu trắng U Minh Quỷ hỏa chỉnh thể bao trùm, Dương Diệp ngẩn ra, không biết Mạc Lão ý gì, ngẩng đầu nhìn về Mạc Lão.

Mạc Lão mỉm cười, nói: "Ngươi bây giờ huy một kiếm thử xem!"

Nghe vậy, Dương Diệp thoáng chần chờ hạ, sau đó rút kiếm một Trảm. Thoáng chốc, một đạo kiếm khí tự Ẩn Kiếm mũi kiếm bắn ra, mà lần này bất đồng, bởi vì kia U Minh Quỷ hỏa dĩ nhiên cúi người tại nơi kiếm khí bên trên, nói cách khác, Dương Diệp thi triển đạo kiếm khí này là một đạo mang lửa kiếm khí... Cái này thật là quỷ dị!

"Oanh!"

Chỉ thấy 10 ngoài mấy trượng một viên đại thụ nhất thời bị Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh nổ ra, đúng mà một màn kế tiếp cũng khiến Dương Diệp ngây dại, bởi vì viên kia bị nổ tung Đại Thụ dĩ nhiên quỷ dị hóa thành một mảnh hư vô, phảng phất từ nhưng vẫn không xuất hiện qua ở nơi nào!

Kiếm khí của mình lúc nào xấu như vậy? Coi như là Kiếm Ý tứ trọng cũng làm không được a! Dương Diệp ngẩn người, sau đó nhìn về phía Mạc Lão, nói: "Là bởi vì kia U Minh Quỷ hỏa duyên cớ?"

Mạc Lão gật đầu, nói: "Cái này U Minh Quỷ hỏa không có bị ngươi hàng phục, kia uy lực chân chính còn xa xa không chỉ như vậy, nếu như ngươi hàng phục cái này U Minh Quỷ hỏa, kia không chỉ có có thể cả ngày lẫn đêm bất ngờ luyện của ngươi thân thể, đồng thời còn có thể cho ngươi sở dụng, tựa như lúc trước cúi người tại kiếm của ngươi khí bên trên, không những được cúi người kiếm khí, còn có thể cúi người tại kiếm của ngươi bên trên, cùng người giao thủ, đối phương Huyền bảo phẩm cấp không đủ, còn không có tiếp cận kiếm của ngươi, chỉ sợ cũng dẫn đầu bị cái này U Minh Quỷ hỏa cho thiêu đốt thành Hư Vô!"

Dương Diệp cổ họng lăn lăn, sau đó nói: "Mạc Lão ý của ngươi là, muốn đem cái này U Minh Quỷ hỏa đưa cho ta?"

Mạc Lão gật đầu!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng, sau đó không hiểu nói: "Vì sao?" Thiên hạ không có ăn không phải trả tiền cơm trưa, hắn cùng với Mạc Lão không thân chẳng quen, tuy có thầy trò phần thực, cũng không danh thầy trò, trước mắt cái này Mạc Lão tại sao muốn biếu tặng thiên địa này kỳ vật cho hắn? Hắn Dương Diệp Khả không có gì Vương Bá chi khí....

Mạc Lão nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó thấp giọng thở dài, nói: "Ngươi thực lực hôm nay quá yếu, mà thời giờ của ta lại còn dư lại không nhiều lắm, cho nên, ngươi phải mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, không thì, ngươi căn bản không cách nào hoàn thành ta muốn ngươi làm những chuyện như vậy!"

"Thời gian còn dư lại không nhiều lắm?" Dương Diệp cau mày nói: "Mạc Lão, có ý tứ?"

Mạc Lão lắc đầu, nói: "Cái này ngươi ngày sau sẽ gặp biết được, nói chung, ngươi phải mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, không chỉ có vì mẹ ngươi, cũng vì chính ngươi. Bởi vì... Này Nam Vực, rất nhanh thì phải loạn! Ngươi cũng đừng hỏi, đã đến giờ, ngươi tự nhiên sẽ biết được."

Nghe vậy, Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, cái này Mạc Lão không phải cố ý câu dẫn ra hắn lòng hiếu kỳ sao? Lấy trước mắt Mạc Lão thực lực, ai có thể đủ thương tổn được hắn? Còn có, Nam Vực phải loạn, cái này lại là có ý gì?

Lắc đầu, không ở đi muốn những thứ này, Dương Diệp Vấn nói: "Mạc Lão, ngươi nói kia Cổ Chiến Trường chỗ có một vật là ta cần, ra sao vật? Ta lại nên như thế nào đi tìm?" Tại thấy được U Minh Quỷ hỏa kinh khủng sau, Dương Diệp nói với Mạc Lão kia linh vật càng ngày càng hiếu kỳ.

"Cái này không vội!" Mạc Lão cười cười, sau đó chậm rãi đi tới kia thùng nước tắm trước mặt, sau đó tay cổ tay khẽ động, kia U Minh Quỷ hỏa nhất thời chuỗi vào tắm bên trong thùng, thoáng chốc, cả thùng nước nhất thời đốt đốt, cùng lúc đó, trong sân nhiệt độ nhất thời nóng lên, cho dù cách thùng nước tắm mấy trượng cự ly, thế nhưng Dương Diệp cũng có thể rõ ràng cảm thụ được kia trong thùng nước tắm kinh khủng nhiệt độ!

Mạc Lão xoay người nhìn Dương Diệp, sau đó nói: "Vào đi thôi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 272: Tìm đường chết U Minh Quỷ hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc dù nói loại sự tình này hắn trước đây không phải là chưa làm qua, thế nhưng Dương Diệp có thể cảm giác được, lúc này đây kia trong thùng nước tắm nhiệt độ, căn bản không phải mấy lần trước có thể so sánh!

"Của ngươi thân thể đã đến trình độ nhất định, chỉ bằng vào ngươi tìm thấy những linh dược kia, căn bản không cách nào hữu hiệu đề thăng, cũng chỉ có lợi dụng cái này U Minh Quỷ hỏa tới đại phúc độ kích thích của ngươi thân thể, cùng sử dụng dược vật phụ trợ, như vậy như vậy, của ngươi thân thể khả năng rõ rệt đề thăng. Hơn nữa, muốn thu phục cái này U Minh Quỷ hỏa, ngươi đầu tiên phải làm, chính là muốn thừa thụ ở nhiệt độ của nó!" Mạc Lão nói.

Dương Diệp cười khổ cười, thảo nào cái này Nam Vực hôm nay cơ bản không có cái gì thể tu, cái này thể tu quá trình tu luyện, trên đời này sợ rằng không vài người có thể chịu được!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp không đang do dự, thả người nhảy, rơi vào rồi trong thùng nước tắm! Chỉ cần có thể đề thăng thực lực, đau một chút khổ lại coi là cái gì?

"Oanh!"

Mới vừa gia nhập trong thùng nước tắm, Dương Diệp trên người y vật đó là biến thành tro tàn, cùng lúc đó, Dương Diệp toàn thân da thịt trong nháy mắt xích đỏ lên, phảng phất bị đun sôi thông thường. Không chỉ có như vậy, Dương Diệp cái cổ cùng trên mặt bắt đầu nhô ra từng cái dường như con rắn nhỏ vậy gân xanh, từng cái gân xanh rậm rạp trên mặt của hắn cùng trên cổ, càng kinh khủng!

Đau, phi thường đau, đau tận xương cốt! Đây là Dương Diệp bây giờ cảm giác. Mặc dù có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng quả thật chính cảm thụ được cái này U Minh Quỷ hỏa kinh khủng lúc, Dương Diệp còn là thiếu chút nữa kìm lòng không đậu từ trong thùng nước tắm nhảy ra. Bất quá hoàn hảo, hắn nhịn được!

Muốn trở thành cường giả, là cần phải trả giá thật lớn.

Dần dần, Dương Diệp da Biểu mặt bắt đầu xuất hiện từng cái một đỏ thắm cái phao, từng cái một cái phao có lớn chừng ngón cái, cái này cái phao trải rộng hắn toàn thân cao thấp... Có thể nói, Dương Diệp lúc này dáng dấp, cho dù là Quỷ thấy chỉ sợ cũng cũng bị hù dọa!

Khi nhìn thấy cái này cái phao lúc, Mạc Lão khẽ gật đầu, sau đó mang Dương Diệp thu thập tới những Linh đó thảo ném vào trong thùng nước tắm, theo linh thảo tiến nhập thùng nước tắm, trong thùng nước tắm chậm rãi xuất hiện một ít màu xanh biếc tinh điểm, tại Mạc Lão dưới sự khống chế, cái này màu xanh biếc tinh điểm hướng phía Dương Diệp vọt tới!

Làm cái này lục sắc tinh điểm tiếp xúc được Dương Diệp da lúc, Dương Diệp trên người những Thủy đó ngâm đó là 'Bành' một tiếng vang nhỏ nổ tung ra...

Đau, so lúc trước đau hơn! Dương Diệp thiếu chút nữa hung ác kêu lên! Cũng may đúng lúc này, trong cơ thể hắn kim sắc Huyền khí bắt đầu chậm rãi chảy động, kim sắc Huyền khí chậm rãi hướng phía hắn kinh mạch toàn thân chảy đi qua, có kim sắc Huyền khí không ngừng chữa trị, Dương Diệp nhất thời cảm giác khá.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, làm 10 ngày sau, Dương Diệp đã hoàn toàn thích ứng U Minh Quỷ hỏa nhiệt độ, đương nhiên, đây là đang Mạc Lão dưới sự khống chế nhiệt độ, nếu như là U Minh Quỷ hỏa chân chính nhiệt độ, đừng nói lấy Dương Diệp thân thể, chính là tôn cấp Huyền thú thân thể chỉ sợ cũng phải trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Tại thùng nước tắm cạnh Mạc Lão đột nhiên tay phải nhất chiêu, chỉ thấy kia trong thùng nước tắm sâm bạch sắc Hỏa Hải trong nháy mắt hội tụ thành một nhiều tiểu Hỏa Miêu xuất hiện ở trên tay của hắn, nhìn trong lòng bàn tay tiểu Hỏa Miêu, Mạc Lão trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp, nói: "Cái này U Minh Quỷ hỏa là ta tại quỷ vực ngẫu nhiên gặp phải, nguyên bản ta là không dự định đem thu phục, bởi vì kia mặc dù có Linh, nhưng nhưng vẫn là còn nhỏ kỳ, còn nhỏ kỳ U Minh Quỷ hỏa, với ta mà nói, thật sự là có chút gân gà. Chỉ là cứ như vậy buông tha, lại thực tại đáng tiếc chút. Chỉ là ta không nghĩ tới, kia đi theo ta hơn một nghìn năm, cũng như trước còn là còn nhỏ, hôm nay cũng liền tiện nghi ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp kinh ngạc nói: "Mạc Lão, cái này U Minh Quỷ hỏa vẫn chỉ là còn nhỏ kỳ?"

Mạc Lão gật đầu, nói: "Nếu như kia đã thành niên, ta đây cũng sẽ không mang kia tặng cùng ngươi. Đương nhiên, nếu như kia đã thành niên, bằng thực lực của ngươi, cũng căn bản không cách nào thu phục hắn. Tốt lắm, hôm nay ngươi đã thích ứng nhiệt độ của nó, hiện tại há mồm, khiến kia tiến nhập đan điền của ngươi trong!"

"Tiến nhập trong đan điền?" Dương Diệp cả kinh, nói: "Mạc Lão, tuy rằng thịt của ta thân hiện tại đã có thể thích ứng nhiệt độ của nó, thế nhưng trong cơ thể ta vẫn tương đối yếu ớt, khiến kia tiến nhập trong cơ thể ta, ta sợ rằng sẽ trong nháy mắt đã bị kia thiêu đốt thành Hư Vô a!"

"Trong thiên địa linh vật, bản thân liền ẩn chứa lực lượng kinh khủng, người bình thường cần nhờ gần, đều nguy hiểm đến tánh mạng, mà muốn thu phục chúng nó, vậy càng là nguy hiểm không gì sánh được. Tuy rằng nguy hiểm, thế nhưng nếu như ngươi thành công thu phục chúng nó, vậy nó môn đối trợ giúp của ngươi, tuyệt không yếu cùng kiếm của ngươi ý! Đương nhiên, ngươi nếu như e ngại nguy hiểm, quên đi!" Mạc Lão nhạt thanh nói.

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: "Mạc Lão, đến đây đi!" Dứt lời, Dương Diệp há miệng ra.

Mạc Lão khẽ gật đầu, sau đó bấm tay bắn ra, trong tay hắn tiểu Hỏa Miêu nhất thời bay vào Dương Diệp cổ họng trong, làm tiểu Hỏa Miêu tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể một khắc kia, Dương Diệp toàn bộ sắc mặt nhất thời đặc sắc dâng lên.

Có hay không đã nếm thử uống đốt mở nước sôi? Dương Diệp hiện tại chính là loại cảm giác này.

Bên ngoài thân thể thống khổ tại thế nào cũng so ra kém trong cơ thể thống khổ, bởi vì trong cơ thể hết thảy khí quan cùng tổ chức đều là cực kỳ yếu ớt, cho nên, lúc này Dương Diệp đau toàn bộ bộ mặt biểu tình đều đã bắt đầu vặn vẹo dâng lên.

Tiểu Hỏa Miêu tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể sau, phảng phất như là một cái ham chơi hài tử thông thường, ở đây 'Chơi' một chút, chỗ đó 'Dừng' một chút, phàm là kia đợi trôi qua địa phương, đều là trở thành một mảnh cháy đen, bất quá cũng may có màu vàng kia Huyền khí đang không ngừng chữa trị, không thì Dương Diệp lúc này sợ rằng đã tắt thở...

Rất nhanh, tiểu Hỏa Miêu đi tới Dương Diệp vùng đan điền, Dương Diệp thở dài một hơi, đang chuẩn bị án Mạc Lão dạy phương pháp tới khống chế tiểu Hỏa Miêu lúc, kia tiểu Hỏa Miêu cũng đột nhiên hóa thành một đạo hỏa quang chui vào hắn tiểu vòng xoáy nội!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Tiểu Hỏa Miêu tiến nhập tiểu vòng xoáy nội sau, lại đột nhiên lúc trước mới vừa gia nhập Dương Diệp trong cơ thể thông thường, biến thành một cái hiếu kỳ Bảo Bảo, bắt đầu nơi phiêu đãng, đột nhiên, nó là làm như cảm giác được cái gì, sau đó chợt hướng tiểu vòng xoáy bên ngoài thổi đi, ngay tại lúc lúc này, tiểu Hỏa Miêu đột nhiên cứng ở chỗ đó, phảng phất bị một cổ lực lượng vô hình cho khốn trụ thông thường!

Chậm rãi, tiểu Hỏa Miêu bắt đầu run rẩy, lửa kia miêu quang mang cũng Ám phai nhạt, phảng phất tùy thời muốn tắt một dạng, dần

dần, kia chiến lợi hại hơn, phảng phất như gặp phải cái gì phi thường chuyện kinh khủng thông thường!

Mà đúng lúc này, kia cổ lực lượng vô hình đột nhiên tiêu thất, chỉ là tuy rằng như vậy, thế nhưng kia tiểu Hỏa Miêu cũng như trước không - ly khai tiểu vòng xoáy.

Kia cổ lực lượng vô hình sau khi biến mất, tiểu vòng xoáy tiên sinh tại tại chỗ tới sau phiêu đãng một hồi, sau đó làm như nghĩ an toàn, sau đó chậm rãi hướng phía kia Huyền khí trì nhẹ nhàng đi qua, kia tựa hồ đối với chồn tía rất có hứng thú, tại chồn tía tử sắc quang tráo xung quanh không ngừng qua lại phiêu đãng, ngay kia muốn đụng tới kia bao phủ chồn tía tử sắc quang tráo lúc, kia cổ lực lượng vô hình lại xuất hiện lần nữa....

Sau một lúc lâu, tiểu Hỏa Miêu đã cách xa tiểu tử kia, mà ở Dương Diệp vòng xoáy đan điền nội những thứ kia Vương cấp Huyền thú, còn lại là vẻ mặt kinh ngạc nhìn tiểu Hỏa Miêu, đối với cái này mới tới gia hỏa, cái này Vương cấp Huyền thú hiếu kỳ trong lại mang một tia kiêng kỵ, bởi vì trực giác nói cho nó biết môn, cái này tiểu Hỏa Miêu rất nguy hiểm!

Nhìn kia tiểu Hỏa Miêu tại tiểu vòng xoáy không gian hết thảy cử động, Dương Diệp có chút buồn cười, hiện tại hắn tin tưởng cái này tiểu Hỏa Miêu là còn nhỏ kỳ. Không đang do dự, Dương Diệp đè xuống Mạc Lão truyền thụ cho phương pháp bắt đầu thu phục cái này tiểu Hỏa Miêu. Tiểu Hỏa Miêu đương nhiên không cam lòng thúc thủ chịu trói, vì phản kháng Dương Diệp, kia bắt đầu ở tiểu vòng xoáy nội không ngừng phiêu đãng, sau cùng càng biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái biển lửa!

Chỉ là kia một mới vừa biến thành Hỏa Hải, kia cổ lực lượng vô hình đó là xuất hiện lần nữa, lúc này đây, không chỉ có là tiểu Hỏa Miêu, chính là tại tiểu vòng xoáy bên trong không gian những thứ kia Vương cấp Huyền thú đều cảm nhận được. Khi cảm giác được cái này lực lượng vô hình lúc, tất cả Vương cấp Huyền thú, cùng kia biến thành Hỏa Hải U Minh Quỷ hỏa cũng bắt đầu run rẩy!

Đó là một cổ khiến chúng nó linh hồn đều run rẩy lực lượng thần bí!

Chúng thú đồng thời hướng phía U Minh Quỷ hỏa tru lên, làm như tại oán giận kia chọc giận kia cổ lực lượng thần bí. Tiểu Hỏa Miêu làm như cũng biết lại tái phát sai lầm lớn, vội vã biến trở về tiểu Hỏa Miêu, Dương Diệp thấy thế, vội vã bắt đầu thu phục. Lúc này đây, tiểu Hỏa Miêu tuy rằng như trước giùng giằng, nhưng rõ ràng nhất không có lúc trước kịch liệt như vậy.

Khoảng chừng qua sau nửa canh giờ, ngồi xếp bằng ở trong thùng nước tắm Dương Diệp mở hai mắt ra, trên mặt, không chút nào che dấu kinh hỉ.

"Thành công?" Mạc Lão nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp gật đầu cười, bấm tay bắn ra, một luồng sâm bạch sắc ngọn lửa xuất hiện ở đầu ngón tay của hắn, nhìn kia sợi sâm bạch sắc ngọn lửa, Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng may mắn. Nếu như không phải là cái này tiểu Hỏa Miêu tự mình chạy đến tiểu vòng xoáy nội, nếu như không phải là kia không có việc gì đi chọc tiểu tử kia, nếu như không phải là kia tại tiểu vòng xoáy nội làm càn, nếu như không phải là tiểu vòng xoáy tức giận...

Nói chung, nếu như không phải là cái này tiểu Hỏa Miêu tự mình tìm đường chết, hắn Dương Diệp muốn thu phục cái này kiệt ngạo bất tuân U Minh Quỷ hỏa, sợ rằng còn muốn ăn rất nhiều vị đắng, thậm chí, ai thu phục ai đều trở thành một vấn đề!

Nhìn thấy Dương Diệp đầu ngón tay thượng tiểu Hỏa Miêu, Mạc Lão trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, cái này U Minh Quỷ hỏa kinh khủng, hắn thế nhưng biết đến. Án hắn nguyên lai suy nghĩ, lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, muốn thu phục cái này U Minh Quỷ hỏa, không có nửa tháng sau, vậy căn bản là không thể nào. Chỉ là khiến hắn kinh ngạc chính là, Dương Diệp một canh giờ chưa từng dùng liền thu phục cái này U Minh Quỷ hỏa...

Mạc Lão sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Hôm nay ngươi đã thu phục cái này U Minh Quỷ hỏa, thời gian còn lại ta sẽ dạy ngươi làm sao vận dụng cái này U Minh Quỷ hỏa ah. Được rồi, ngày sau ngươi ở đây người thường đi, tốt nhất khác tuỳ tiện bại lộ cái này U Minh Quỷ hỏa, phải biết rằng, cái này U Minh Quỷ hỏa đối những Linh Giả đó cảnh, Tôn Giả Cảnh, có thể là có thêm lớn lao lực hấp dẫn, ghi nhớ kỹ!"

Dương Diệp gật đầu, cái này U Minh Quỷ hỏa thuộc về thiên địa kỳ vật, cộng thêm kinh khủng kia năng lực cùng uy lực, những siêu cấp cường giả kia không động tâm mới kêu quái!

"Hiện tại, ngươi đi thử một chút điều khiển cái này U Minh Quỷ hỏa thử xem!" Mạc Lão nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhếch miệng cười, hắn đã sớm nghĩ lần thứ hai thử xem cái này U Minh Quỷ hỏa uy lực. Lần đầu tiên là Mạc Lão khống chế U Minh Quỷ hỏa cúi người khi hắn Ẩn Kiếm, mà bây giờ, là cần chính hắn khống chế, giữa hai người này ý nghĩa có thể là hoàn toàn bất đồng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 273: Tại thấy Ân Huyên Nhi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bấm tay bắn ra, một luồng sâm bạch sắc Hỏa Diễm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Nhìn trước mắt chỉ lớn chừng ngón cái tiểu Hỏa Miêu, Dương Diệp sắc mặt ngưng trọng. Trước mắt cái này tiểu Hỏa Miêu từ ngoại hình đến xem, liền thực sự dường như bình thường Hỏa Diễm thông thường, ngoại trừ nhan sắc là sâm bạch sắc bên ngoài, cái khác căn bản không có gì xuất chúng chỗ.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp không đang do dự, bấm tay bắn ra, một luồng xen lẫn chung quanh Kiếm Ý kim sắc kiếm khí tự đầu ngón tay hắn bắn ra, làm cái này sợi kim sắc kiếm khí mới vừa xuất hiện một khắc kia, kia tại Dương Diệp trước mặt U Minh Quỷ hỏa đó là hóa thành một đạo hỏa quang bám vào màu vàng kia kiếm khí bên trên.

Tứ trọng Kiếm Ý gia trì cùng U Minh Quỷ hỏa bao vây, kim sắc kiếm khí đột nhiên thay đổi kinh khủng dâng lên, nơi đi qua, phảng phất ngay cả không gian đều phải bị thiêu đốt thông thường, xuất hiện một đạo thật dài bạch vết.

Tại Dương Diệp hưng phấn cùng ánh mắt mong chờ trung, cái này sợi Kim bạch tương giao kiếm khí cùng xa xa một viên cần chừng mười người mới có thể ôm hết đại thụ tới một cái thân mật tiếp xúc!

"Oanh!"

Kèm theo một đạo năng lượng nổ vang thanh vang lên, tại Dương Diệp trong ánh mắt kinh ngạc, viên kia đại thụ tiên sinh nổ bể ra tới, ngay sau đó, đó là dường như lúc trước kiểu đột nhiên đốt đốt, không được một cái chớp mắt, viên kia đại thụ đó là hóa thành một đống hắc sắc tro tàn, tán rơi vào trên mặt đất, nhưng mà, màu vàng kia kiếm khí cũng còn chưa tiêu thất, đồng thời còn lấy đến lúc trước đồng dạng tốc độ hướng phía xa xa bắn nhanh đi!

"Oanh..."

Giữa sân vang lên lần nữa mấy đạo nổ vang thanh!

Nhưng mà khiến Dương Diệp khiếp sợ là, cái này sợi kiếm khí tại liên tục mang mười mấy khỏa Đại Thụ đốt đốt thành tro bụi sau vẫn không có tiêu thất, phải biết rằng, hắn bây giờ cách cái này sợi kiếm khí cự ly thế nhưng đã đạt được hơn một trăm trượng! Tại trước đây, hắn kim sắc kiếm khí bởi vì Huyền khí quan hệ, có thể ly thể sau bảo trì thời gian nhất định, cộng thêm Kiếm Ý gia trì, kiếm khí có thể cách hắn chừng bốn mươi trượng cự ly, đây đã là hắn cực hạn!

Mà bây giờ, cái này sợi kiếm khí đã đến 100 trượng có hơn còn không có tiêu tán, hơn nữa còn là đang công kích rơi mười mấy khỏa Đại Thụ dưới tình huống!

Cái này U Minh Quỷ hỏa quả thật như vậy kinh khủng?

Hơn một trăm ngoài trượng đó là một chỗ vách núi, kia sợi kiếm khí trực tiếp một nhập vách núi trong, yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, kia chỗ vách núi đột nhiên nổ ra. Mấy hơi thở sau, tại nơi vách núi bên trên, xuất hiện một cái dài rộng 4 năm trượng, đen nhánh sâu không thấy đáy lổ lớn!

Nhìn cái kia đen nhánh lổ lớn, Dương Diệp cổ họng lăn lăn, cái này U Minh Quỷ hỏa thêm Kiếm Ý uy lực thật là quá kinh khủng! Liền một kích này, miểu sát một ít Vương Giả Cảnh cường giả đều dư dả a!

Đúng lúc này, tại nơi vách núi trong đột nhiên chuỗi ra một đạo hỏa quang, hỏa quang lóe lên đó là đi tới Dương Diệp trước mặt của. Nhìn trước mắt sâm bạch sắc ngọn lửa, Dương Diệp lần thứ hai hít sâu một hơi, cái này U Minh Quỷ hỏa không hổ là trong thiên địa kỳ vật, uy lực này thật là quá kinh khủng.

Mang U Minh Quỷ hỏa thu nhập tiểu vòng xoáy nội, Dương Diệp đối về Mạc Lão thi lễ một cái, nói: "Mạc Lão, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ngày sau nếu là có cần ta địa phương, thỉnh Mạc Lão xin cứ việc phân phó, chỉ cần ta Dương Diệp đủ khả năng, định sẽ không cự tuyệt!" Tuy rằng không biết trước mắt cái này lão nhân thần bí sau này muốn hắn làm cái gì, nhưng là bất kể là cái gì, chỉ cần không vi phạm hắn nguyên tắc làm người, sau này hắn nhất định phải mang trước mắt lão nhân này nhờ vã chuyện làm được!

Có thể nói, không có trước mắt lão nhân này, sẽ không có hắn Dương Diệp hiện tại như vậy thành tựu. Vẫn là câu nói kia, hắn tuy rằng cùng trước mắt lão nhân này không có danh thầy trò, nhưng có thầy trò phần thực, hoặc là nói, hắn ở trong lòng sớm đã thành mang trước mắt lão nhân này cho rằng sư phụ!

Mạc Lão khẽ cười cười, nói: "Ngươi lời này ta sẽ nhớ, hy vọng đến lúc đó ngươi còn có thể như bây giờ như vậy nghĩ! Tốt lắm, trước không nói cái này, ngươi bây giờ thân thể đã đến trình độ nhất định, muốn tại tới cái 'Chất' đề thăng, nhất định phải muốn đi tìm tìm cái này thiên địa linh vật. Tại nơi Cổ Chiến Trường, có một gã kêu Hàn Phong Động địa phương, tại nơi Hàn Phong Động sâu nhất chìm, có một Linh, tên là Cửu U Hàn Phong, đương nhiên, tiền đề là kia Cửu U Hàn Phong không có bị một ít cường giả phát hiện!"

"Cửu U Hàn Phong?" Dương Diệp không giải thích được hỏi: "Mạc Lão, đó là vật gì?"

"Cửu U Hàn Phong, vô tích có thể tìm ra, sống ở chốn Cửu U, trải qua mấy nghìn năm mới có khả năng thành Linh. Năm đó ta tại nơi Hàn Phong Động chi trung lúc, kia còn chưa hình thành linh trí, vẫn còn Hỗn Độn trạng thái, cho nên ta vẫn chưa thu, hôm nay 1000 năm đã qua đi, ta nghĩ, kia cũng đã tạo thành linh trí. Ngươi có thể đi kia thử thời vận!" Mạc Lão nói.

Dương Diệp gật đầu, tại thấy được U Minh Quỷ hỏa cường đại sau, đối với cái này Mạc Lão nói Cửu U Hàn Phong, hắn là thật to có hứng thú. Cái này Cửu U Hàn Phong cùng cái này U Minh Quỷ hỏa đều là thiên địa linh vật, uy lực này, đó là khẳng định không cần phải nói. Nếu như hắn sau này cùng người lúc đối địch, cái này lưỡng chủng kỳ vật đột nhiên bộc phát ra, đây tuyệt đối là sẽ cho đối thủ một cái thật to ngạc nhiên!

Nhìn thấy Dương Diệp thần tình, Mạc Lão đó là biết hắn đang suy nghĩ gì, lập tức lắc đầu, nói: "Ngươi chớ không phải là cho rằng kia Cửu U Hàn Phong đã là ngươi vật trong túi?"

Nghe vậy, Dương Diệp lúng túng gãi đầu một cái, nói: "Mạc Lão, cái kia Cửu U Hàn Phong lẽ nào so cái này U Minh Quỷ hỏa còn kinh khủng?"

"Đó cũng không phải!" Mạc Lão nói: "Chỉ là ngươi phải hiểu được một điểm, cái này U Minh Quỷ hỏa là đã bị ta thuần hóa, sau đó chuyển giao cho ngươi. Mà kia Cửu U Hàn Phong, là cần chính ngươi đi chỗ đó chốn Cửu U thu hoạch! Giữa hai người này khác biệt, là lớn vô cùng. Phải biết rằng, cái này U Minh Quỷ hỏa thế nhưng tại nơi quỷ vực vô tận trong biển lửa, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đừng nói đi chỗ đó vô tận Hỏa Hải ở chỗ sâu trong thu phục kia, chính là tới gần vô tận Hỏa Hải ngươi sợ rằng đều làm không được! Mà kia Cửu U Hàn Phong sinh trưởng địa chốn Cửu U, càng là có thêm vô tận âm phong cùng gió lạnh, so sánh với vô tận Hỏa Hải, đó cũng là chỉ cường không kém!"

Nghe vậy, Dương Diệp biểu tình cứng đờ, sau đó nói: "Mạc Lão, vậy ngươi khiến ta hiện tại đi tìm kia Cửu U Hàn Phong, không phải là khiến ta đi chịu chết sao?"

Mạc Lão nói: "Nếu như là tại trước hôm nay, ngươi đi tìm kia Cửu U Hàn Phong, đích thật là chịu chết. Thế nhưng hiện tại, lấy của ngươi thân thể, cộng thêm ngươi lại lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, ngươi bây giờ, sẽ đối kháng kia vô tận âm phong cùng gió lạnh, chưa chắc không có cơ hội. Đặc biệt của ngươi thân thể, ngươi bây giờ thân thể, mới có thể chống lại kia chốn Cửu U gió lạnh, chỉ là sợ muốn chịu một ít khổ sở mà thôi!"

Dương Diệp thở dài một hơi, chỉ cần có cơ hội, vậy là tốt rồi. Sợ liền là căn bản một điểm cơ hội chưa từng! Về phần chịu đau một chút khổ, hắn chịu thống khổ còn chưa đủ nhiều không?

"Còn có, đi Cổ Chiến Trường sau, phải tránh không nên khinh địch. Ngươi ở đây Nam Vực thế hệ trẻ trong, đích thật là đã cơ bản không địch thủ, thế nhưng tại nơi Cổ Chiến Trường, người ở đó đều là thiên tài trong thiên tài, hơn nữa so sánh với Nam Vực, cái khác vực bất kể là Huyền kỹ còn là công pháp truyền thừa, đều là so Nam Vực tốt hơn rất nhiều." Mạc Lão nói.

Dương Diệp gật đầu, nói: "Mạc Lão yên tâm, ta chưa bao giờ sẽ khinh thị đối thủ của ta. Bất quá nghe Mạc Lão ngươi nói như thế, thành thật mà nói, ta hiện tại cũng nghĩ kiến thức một chút cái khác vực yêu nghiệt đây."

Mạc Lão khẽ cười nói: "Ngươi có thể không biết, tại tất cả vực trong, Nam Vực chỉnh thể thực lực có thể nói là yếu nhất! Ngoại trừ vạn năm trước Kiếm Tông tổ sư tại nơi Cổ Chiến Trường một người một kiếm đánh lần các vực thiên tài bên ngoài, vạn năm tới, Nam Vực tại cũng không có người có thể làm được hắn vậy. Phải biết rằng, năm đó hắn thế nhưng có cái khác các vực thanh niên yêu nghiệt cúi đầu xưng thần!"

"Mạc Lão, ngươi cùng cái này Kiếm Tông tổ sư ai mạnh ai yếu?" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, mạc lão nụ cười trên mặt chậm rãi thu liễm, một lát, hắn lắc đầu, sau đó cười nói: "Ngươi tiểu tử này, dĩ nhiên cầm ta cùng với hắn làm so sánh." Nói đến đây, Mạc Lão đột nhiên hít một tiếng, sau đó mới nói: "Cái này Nam Vực, sợ rằng không người có thể cùng hắn tương đối, ta, cũng không được a! Phải biết rằng, hắn bằng vào trong tay Tam Xích Thanh Phong, dám mang kia vô số siêu cấp cường giả kiêng kỵ sợ hãi con đường lên trời tới tới lui lui đánh một lần a!"

"Con đường lên trời?" Dương Diệp cau mày, nói: "Mạc Lão, đó là cái gì?"

Mạc Lão lắc đầu, nói: "Ngươi nếu như không chết non, ngày sau có lẽ có cơ hội kiến thức một chút con đường này. Tốt lắm, tại mấy ngày nữa chính là đi trước Cổ Chiến Trường thời điểm, ngươi đi đi! Khác yêu chiết!" Dứt lời, Mạc Lão không ở ngôn ngữ, vung tay phải lên, một đạo lam sắc truyền tống vòng sáng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó xoay người chậm rãi đi vào trong nhà lá.

Nhìn kia phòng cửa đóng kín nhà lá, Dương Diệp cười khổ cười, cái này Mạc Lão thực sự rất thần bí, tựu như cùng trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy thông thường. Lấy Mạc Lão thực lực, hẳn là sớm đã thành danh chấn toàn bộ Nam Vực mới là, nhưng là lại chẳng biết tại sao, cái này Nam Vực chưa bao giờ có Mạc Lão tên này số. Hơn nữa cái này Mạc Lão vì sao lại muốn ẩn cư tại đây Đoạn Hồn Uyên đáy?

Lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, hiện tại với hắn mà nói, là tối trọng yếu là mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, sau đó tìm kiếm biện pháp đi cứu mẫu thân. Về phần chuyện khác, hắn thực sự không hẳn là lãng phí thời gian cùng tinh lực đi mù quan tâm, dù sao cũng thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng!

Đối về nhà tranh cung kính thi lễ một cái, Dương Diệp không ở dừng lại, bước vào vòng sáng trong.

Ngay Dương Diệp vừa biến mất tại vòng sáng trong lúc, kia nhà tranh môn cũng chậm rãi mở ra, Mạc Lão từ bên trong đi ra, hai mắt nhìn về Đại Tần đế quốc phương hướng, trong mắt nhè nhẹ gợn sóng, tựa như là suy nghĩ cái gì, một lát, yếu ớt thở dài, nói: "Quả nhiên là quẻ không thể tính hết a, hôm nay nói, quả thật là vô thường a!"

...

Trở lại Đại Tần đế quốc sau, Dương Diệp đó là chiếm được Tần Tịch Nguyệt đưa tới về Cổ Chiến Trường tư liệu, chỉ là tài liệu này trong cũng cũng không đề cập chút nào về cái khác vực bất cứ tin tức gì. Nhìn những tài liệu này, Dương Diệp trầm mặc. Cái này Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn vì sao phải giấu diếm về cái khác vực tin tức đây?

Mà đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, một cái mạn diệu thân ảnh của đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, cắt đứt Dương Diệp trầm tư.

"Khanh khách..... Tiểu Diệp tử, nghĩ chuyện gì nghĩ thật tình như thế, chẳng lẽ là nghĩ ta? Chỉ là cá biệt tháng không gặp mà thôi, không cần phải nghĩ như vậy ta..." Một đạo mềm yếu thanh âm quyến rũ đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, làm cho Dương Diệp nhất thời có chút tâm viên ý mã dâng lên.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 274: Số mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tháng nhiều không gặp, Ân Huyên Nhi vẫn là vậy quyến rũ mê người, đặc biệt tại nàng có ý định thả ra mị ý dưới tình huống, cộng thêm nàng kia dung nhan tuyệt thế cùng lửa nóng dáng người, chính là Dương Diệp cũng không nhịn được có chút hô hấp dồn dập!

Hít sâu một hơi, tâm niệm vừa động, Kiếm Ý thả ra ra, Dương Diệp đầu nhất thời thanh tỉnh một ít, nhìn trước mắt vưu vật, nhạt thanh nói: "Ân cô nương trái lại biết chọn thời gian xuất hiện!" Trước đây hắn không rõ trước mắt cô gái này vì sao phải khi hắn tham gia Thanh Vân Bảng thời điểm rời đi, hiện tại hắn có chút hiểu, nếu như hắn không đoán sai, trước mắt cô gái này sợ rằng sớm có dự liệu hắn sẽ có nguy cơ sinh tử!

Bị Dương Diệp châm chọc, Ân Huyên Nhi cũng không giận giận, quyến rũ cười, nói: "Ngươi lần này thế nhưng trách oan ta, ta rời đi, cũng không phải như ngươi nghĩ vậy, ta rời đi, có thể là vì tốt cho ngươi!"

"Phải không?" Dương Diệp nhạt thanh nói: "Nói như vậy, ta còn muốn cám ơn ngươi?"

Ân Huyên Nhi cười nói: "Đây là đương nhiên, ngươi phải biết rằng, nếu để cho mọi người phát hiện ngươi cùng với ta, cho dù ngươi thiên phú tại yêu nghiệt, tiềm lực tại kinh khủng, vậy ngươi cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Kia Đại Tần Thủy Hoàng đừng nói sẽ đảm bảo ngươi, sợ rằng người đầu tiên xuất thủ giết chính là ngươi chính là hắn. Cho nên đây, quan hệ giữa chúng ta trăm triệu không thể bị người phát hiện, không thì, cái này Nam Vực sợ rằng tại không ngươi chỗ dung thân!"

Nghe vậy, Dương Diệp trầm mặc. Bởi vì trước mắt nữ nhân này nói đích xác có đạo lý, chỉ là hắn đương nhiên sẽ không cho là trước mắt cô gái này sẽ có tốt bụng như vậy vì hắn suy nghĩ. Đối với trước mắt cô gái này, hắn không chỉ có một mực không hảo cảm, còn một mực ôm mãnh liệt đề phòng tâm! Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, trước mắt cô gái này tuyệt đối là một một nhân vật nguy hiểm!

"Ngươi lần này có hay không muốn đi trước Cổ Chiến Trường?" Ân Huyên Nhi đột nhiên hỏi.

Dương Diệp có chút kinh ngạc, nói: "Làm sao ngươi biết?"

Nghe được Dương Diệp nói, Ân Huyên Nhi thu liễm trên mặt nụ cười quyến rũ, cười lạnh một tiếng nói: "Cái này Thủy Hoàng quả nhiên là không yên lòng a!"

Dương Diệp nhướng mày, nói: "Có ý tứ?"

"Ngươi cũng biết cái này Cổ Chiến Trường là một cái gì chỗ?" Ân Huyên Nhi hỏi.

Dương Diệp chần chờ hạ, sau đó gật đầu, nói: "Không phải là tất cả vực thiên tài tề tụ địa phương sao?"

Nghe vậy, Ân Huyên Nhi trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, nói: "Không nghĩ tới ngươi thậm chí ngay cả cái này đều biết, đây không phải là kia Thủy Hoàng nói cho ngươi biết ah?"

Dương Diệp gật đầu, sau đó lại nói: "Làm sao ngươi biết không phải là kia Thủy Hoàng nói cho ta biết?" Việc này có điểm không đúng, Dương Diệp cảm giác!

Ân Huyên Nhi hít một tiếng, sau đó nói: "Ngươi biết cái này Cổ Chiến Trường là tất cả vực thanh niên tề tụ địa phương, có thể ngươi biết cái này thanh niên vì sao phải tới chúng ta Nam Vực tề tụ sao? Ân, chuẩn xác mà nói là ngươi biết bọn họ tới Nam Vực mục đích sao?"

Dương Diệp lắc đầu, cái này Mạc Lão giống như không có nói hắn.

"Tại đây Huyền Giả Đại Lục bên trên, có một loại Hư Vô mờ mịt gì đó, thứ này tên là 'Số mệnh' thứ này nhìn không thấy, sờ không được, cũng không cảm giác được, nhưng kia lại chân thật tồn tại." Ân Huyên Nhi nói: "Tại nơi Cổ Chiến Trường, có một gã là Tiềm Long Tháp địa phương, bởi vì thượng tháp người không có chỗ nào mà không phải là các vực trong siêu cấp yêu nghiệt, cho nên Tiềm Long Tháp lại xưng yêu nghiệt tháp, yêu nghiệt này tháp chính là cái này tất cả vực thanh niên mục đích!"

Dương Diệp nhìn Ân Huyên Nhi, ý bảo nàng nói tiếp!

"Cái này cái khác vực yêu nghiệt sở dĩ tới Cổ Chiến Trường thượng kia yêu nghiệt tháp, là bởi vì tại đây Tiềm Long Tháp hạ, có một cái cực phẩm Long mạch. Tại nơi tiềm long đài tháp tu luyện một ngày, có thể để được với bình thường tu luyện một năm! Đặc biệt kia Tiềm Long Tháp chỗ cao nhất, cũng chính là tầng thứ năm, ở nơi nào tu luyện một ngày, có thể để bình thường tu luyện năm năm! Đương nhiên, là trọng yếu hơn là này Long mạch có thể cho lên đài người cùng lên đài người đại biểu tông môn thế lực cho hơi vào vận!" Ân Huyên Nhi nói.

"Ngươi là nói, kia Thủy Hoàng là muốn cho ta đại biểu Đại Tần đi thượng kia tiềm long đài, sau đó là Đại Tần đế quốc tăng số mệnh?" Dương Diệp trầm giọng nói: "Chỉ là hắn vì sao không rõ nói sao?"

Ân Huyên Nhi trắng Dương Diệp liếc mắt, nói: "Hắn nếu như nói cho ngươi biết rõ kia Cổ Chiến Trường tiềm long đài kinh khủng, ngươi chỉ sợ cũng sẽ không đi. Ngươi đừng cho rằng ngươi lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, lại Kiếm Tâm Thông Minh, cũng rất mạnh. Lời nói đả kích lời của ngươi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đi kia tiềm long đài, sợ rằng ngay cả ba tầng đều không thể đi lên!"

Dương Diệp lắc đầu, không thấy Ân Huyên Nhi đả kích, nói: "Ngươi nói kia số mệnh lại là vật gì?"

Nói đến số mệnh, Ân Huyên Nhi chính sắc lên, nói: "Đây là một loại Hư Vô mờ mịt gì đó, nhưng không thể phủ nhận, kia đích đích xác xác tồn tại! Ngươi cũng biết ta Thương Triều vì sao bị diệt? Lại biết kia Kiếm Tông vì sao như vậy xuống dốc, vẫn còn vẫn như cũ tồn tại?"

Dương Diệp lắc đầu, hỏi: "Là khí này vận quan hệ?" Đối với loại vật này, hắn là không tin. Một người không nỗ lực, chỉ bằng vào cái này Hư Vô mờ mịt cái gọi là số mệnh, lẽ nào cũng có thể trở thành là một đời cường giả?

Ân Huyên Nhi thở dài một cái nói: "Ngươi đừng không tin, khí này vận xác xác thật thật tồn tại. Không thì, cũng sẽ không chọc cho cái khác vực những siêu cấp cường giả kia nỗ lực vô số đại giới, đả thông vực giới, làm cho bọn họ vực thanh niên đi tới Nam Vực, sau đó đi tranh đoạt kia số mệnh. Còn có, Kiếm Tông mặc dù có thể đủ tồn tại vạn năm, đến bây giờ tuy rằng như vậy xuống dốc, cũng còn không có bị diệt, đây cũng là bởi vì số mệnh! Phải biết rằng, năm đó Kiếm Tông tổ sư một người một kiếm tại nơi Tiềm Long Tháp thượng, thế nhưng quét ngang cái khác tất cả vực siêu cấp yêu nghiệt, cho dù là kia yêu nghiệt tối đa, kinh khủng nhất trung vực những thứ kia siêu cấp yêu nghiệt, đều là bị ngay lúc đó Kiếm Tông tổ sư có tâm phục khẩu phục!"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, cái này Kiếm Tông tổ sư xem ra quả nhiên là một đời tuyệt thế cường giả a! Cho dù là vạn năm sau những người này nhắc tới hắn, đối với hắn vẫn là mang theo nồng nặc tôn kính. Chỉ là hắn hẳn là nghĩ không ra, vạn năm sau Kiếm Tông cũng xuống dốc trở thành sáu thế lực lớn phần đuôi ah!

"Ngươi thực sự không nên đáp ứng đi trước kia Cổ Chiến Trường!" Ân Huyên Nhi hít một tiếng, nói: "Chỗ đó, thấp nhất cảnh giới đều là Vương Giả Cảnh, ngươi hôm nay mới Tiên Thiên thất phẩm cảnh, tại cảnh giới thượng, ngươi đã thua một mảng lớn. Phải biết rằng, Vương Giả Cảnh cùng Tiên Thiên Cảnh trong lúc đó chênh lệch, tuy rằng không phải là khác nhau trời vực, nhưng là là phi thường to lớn! Đặc biệt những thứ kia yêu nghiệt Vương Giả Cảnh huyền giả!"

Thật đúng là tất cả mọi người không coi trọng tự mình a! Dương Diệp cười cười, sau đó đột nhiên hỏi: "Ngươi nói khí này vận đối những tông môn này thế lực rất trọng yếu?"

"Trọng yếu phi thường!" Ân Huyên Nhi gật đầu, nói: "Ngươi phải có nghe nói qua, sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc làm cái này Thanh Vân Bảng mục đích cuối cùng, kỳ thực chính là vì kia Cổ Chiến Trường Tiềm Long Tháp. Bọn họ nghĩ từ trong đó chọn lựa ra có tiềm lực cùng thực lực huyền giả, sau đó để cho bọn họ đi trước Cổ Chiến Trường, đại biểu bọn họ đi tranh đoạt khí này vận."

"Ngươi nói ta đi nơi nào đều là đi chịu chết, vậy những thứ này ngay cả ta đều chiến bất quá của người đi nơi nào, chỉ sợ là ngay cả chịu chết tư cách chưa từng ah? Nếu như vậy, vậy những thứ này sáu thế lực lớn của người vì sao còn muốn đưa bọn họ đưa đi?" Dương Diệp nói.

"Ngươi sẽ không cho là tham gia Thanh Vân Bảng những người này chính là các Đại thế lực cùng Đại Tần đế quốc đệ tử kiệt xuất nhất ah?" Ân Huyên Nhi hỏi.

"Chẳng lẽ không đúng nha?" Dương Diệp cau mày nói: "Ngươi cũng nói với ta kia Nguyên Môn trong còn có so với kia Nguyên Đồng càng yêu nghiệt của người!"

"Đây cũng không phải!" Ân Huyên Nhi lắc đầu nói: "Kia Nguyên Đồng thiên phú, tại đây Nam Vực quả thực được cho siêu cấp yêu nghiệt. Lấy thực lực của hắn, hắn là không nên tới tham gia Thanh Vân Bảng, chỉ là vì chứng nói kia Vũ Thần tên, thu được Vũ Thần Sơn vị kia tán thành, cho nên hắn mới tới tham gia Thanh Vân Bảng. Chỉ là hắn không nghĩ tới, không, phải nói Nguyên Môn cùng tất cả mọi người không nghĩ tới, tại nho nhỏ này Thanh Vân Bảng thượng, cư nhiên gặp phải một vị chuẩn Kiếm Hoàng, nhưng lại không giải thích được thúc giục đạo khí. Ai, cái này Nguyên Môn lần này có thể coi như là thua thiệt lớn!"

Dương Diệp lắc đầu, không ở đi thảo luận cái này, nói: "Ân cô nương, ta lần này cần đi trước kia Cổ Chiến Trường, ngươi cũng không theo đi thôi?"

Ân Huyên Nhi lắc đầu, nói: "Lần này tới tìm ngươi, là vì phải về ngươi vòng xoáy trong Hoàng Kim giáp sĩ, Ân, nói cách khác, chúng ta muốn phân biệt!"

Nghe vậy, Dương Diệp vội vã vung tay lên, kia Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ xuất hiện ở Ân Huyên Nhi trước mặt của, sau đó nói: "Ân cô nương, tuy rằng giữa chúng ta chung đụng không tính là khoái trá, nhưng ta còn là hy vọng ngươi có thể bình an." Yêu nữ này rốt cục phải đi, cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tin tức tốt!

Nhìn Dương Diệp cử động, Ân Huyên Nhi u oán nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Ngươi cứ như vậy hận không thể ta ly khai sao? Tại nói như thế nào, chúng ta hôm nay coi như là bằng hữu ah?"

Dương Diệp không thể đưa không cười cười, không nói gì thêm. Hắn cũng không mang trước mắt nữ nhân này làm bằng hữu, đùa giỡn, nữ nhân này tâm cơ so với kia Tần Tịch Nguyệt còn sâu, hơn nữa từ vừa mới bắt đầu đối với hắn liền không có hảo ý, xem nàng như bằng hữu? Hắn Dương Diệp cũng không phải là não tàn!

Thấy Dương Diệp biểu tình, Ân Huyên Nhi hít một tiếng, sau đó nói: "Như lời ngươi nói, tuy rằng giữa chúng ta chung đụng không thoải mái, nhưng ta cũng hy vọng ngươi có thể từ kia Cổ Chiến Trường sống trở về!" Nói đến đây, Ân Huyên Nhi dừng một chút, sau đó lại nói: "Còn là khác đã trở về, nếu có cơ hội, ngươi đi trước kia trung vực ah, lấy tiềm lực của ngươi cùng trời phú, ở nơi nào, chắc chắn có siêu cấp tông môn thu của ngươi, chỉ cần bị kia trung vực thế giới siêu cấp tông môn nhìn trúng, ngày sau ngươi chắc chắn một bước lên trời!"

"Cái này Nam Vực có đúng hay không muốn đã xảy ra chuyện gì?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Ân Huyên Nhi môi khẽ nhếch, sau cùng cũng lắc đầu cười, nói: "Ngươi chớ xía vào những thứ này, mặc kệ thế nào, nghe ta lần này khuyến cáo ah! Hy vọng chúng ta ngày sau còn có thể có gặp nhau thời điểm!" Dứt lời, Ân Huyên Nhi vung tay lên, hóa thành một đạo bạch quang, mang theo Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ tiêu thất ở tại Dương Diệp trước mặt của!

Nhìn Ân Huyên Nhi rời đi, Dương Diệp chau mày lên. Cái này Nam Vực đến tột cùng muốn chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ là sáu thế lực lớn trong lúc đó muốn phát sinh đại xung đột? Nhưng cũng không giống a! Dù sao hiện tại mọi người đều là tường an vô sự, cũng không có gì lớn xung đột lợi ích, lớn hơn chiến, điều này hiển nhiên là không thể nào!

Mà nếu quả không phải là sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc trong lúc đó phát sinh đại chiến, kia Nam Vực thì như thế nào loạn? Ai có bản lãnh cao như vậy có thể làm cho Nam Vực loạn?

Một lát, Dương Diệp lắc đầu, không ở đi muốn những thứ này, cái này sự tình không nên hắn quan tâm, với hắn mà nói, loạn liền loạn, tốt nhất là càng loạn càng tốt, dù sao cũng hắn xem sáu thế lực lớn cũng là phi thường khó chịu!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 275: Đi trước Cổ Chiến Trường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bốn ngày sau, Thanh Vân Bảng thượng bài danh trước ba mươi thiên tài đều đột nhiên giữa tiêu thất ở tại Đại Tần đế quốc Đế đô, bọn họ đi về phía, đương nhiên là kia Cổ Chiến Trường! Không chỉ có là cái này Thanh Vân Bảng thượng huyền giả, còn có sáu thế lực lớn thiên tài đệ tử cùng Đại Tần đế quốc các loại tinh nhuệ bộ đội bí mật cũng là đi trước Cổ Chiến Trường!

Nếu như nói Thanh Vân Bảng chi tranh quan hệ các đại tông môn nhất thời hưng suy, như vậy Cổ Chiến Trường số mệnh chi tranh, nhưng chỉ có quan hệ một cái tông môn tương lai vô số năm hưng vong! Cho nên, lúc này đây Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn, không, phải nói toàn bộ Nam Vực có thể nói là tinh nhuệ ra hết, không có một chút cất giữ!

Đặc biệt tông môn thế lực, lúc này đây, bọn họ phái ra đã không phải là nội môn đệ tử, mà là tông môn trong đạt được Vương Giả Cảnh đệ tử chân truyền!

Tại Đế đô ngoài thành một tòa trong thâm sơn có một tòa thật to truyền tống đài, lúc này cái này truyền tống dưới đài đứng rậm rạp chằng chịt thanh niên, cái này thanh niên trong, có các loại tán tu, cũng có con em thế gia, rất có tông môn đệ tử. Lúc này bọn họ đều là khuôn mặt hưng phấn cùng kích động, bởi vì... Này một lần, Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn không chỉ có cho bọn hắn vô số tu luyện tài nguyên, càng hướng bọn họ bảo chứng, chỉ cần có thể thượng kia Cổ Chiến Trường Tiềm Long Tháp tầng thứ hai đã ngoài, hãy thu bọn họ là tông môn đệ tử chân truyền!

Đệ tử chân truyền! Cái này làm cho không người nào có thể không tâm động, đặc biệt đối những tán tu kia huyền giả. Tuy rằng đứng ở chỗ này huyền giả, lấy bọn họ tiềm lực cùng thực lực, muốn gia nhập sáu thế lực lớn căn bản là không vấn đề gì. Thế nhưng muốn trở thành sáu thế lực lớn đệ tử chân truyền, vậy thì có điểm không thực tế. Mà đệ tử chân truyền cùng ngoại môn cùng với trong nội môn đệ tử đãi ngộ, đây chính là khác nhau trời vực!

Cho nên, ở đây vô số huyền giả, đặc biệt những tán tu kia huyền giả miễn bàn có bao nhiêu hưng phấn cùng nhiều kích động! Về phần Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn nói Cổ Chiến Trường hung hiểm, thì bị bọn họ hoàn toàn không thấy. Tại rất lâu, đặc biệt tại to lớn sức dụ dỗ trước mặt, rất nhiều người thường thường sẽ tiềm thức không nhớ trong đó hung hiểm!

Về phần tông môn đệ tử, làm những tông môn này đệ tử biết được đi trước Cổ Chiến Trường hội ngộ thấy cái khác vực thiên tài yêu nghiệt lúc, những tông môn này đệ tử là không có sợ hãi, ngược lại, càng nhiều hơn cũng là hưng phấn cùng kích động. Thiên tài phần lớn đều có một điểm giống nhau, đó chính là ngạo khí! Bọn họ là sẽ không cho là tự mình so người khác kém!

Truyền tống trên đài, Lý Tư nhìn dưới đài mọi người, trong lòng khẽ lắc đầu một cái, lần đi Cổ Chiến Trường, những người này có mấy người có thể còn sống trở về?

"Chư vị, lần đi Cổ Chiến Trường, hy vọng các ngươi có thể tại nơi Tiềm Long Tháp thượng đạt được thành tích tốt, kia Tiềm Long Tháp thượng hung hiểm, ta đã báo cho biết qua các ngươi, các ngươi nếu là nghĩ đổi ý không đi, hiện tại có thể đứng ra. Mà một khi đi, kia liền không có cơ hội tại đổi ý." Lý Tư nói.

Nghe vậy, dưới mọi người đều là lắc đầu, đùa giỡn, tại nơi cái gì Tiềm Long Tháp thượng tu luyện một ngày có thể để bình thường một năm, rất có sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc hứa hẹn, cơ hội tốt như vậy, chỉ kẻ ngu si mới sẽ buông tha!

Thấy mọi người không có dị nghị, Lý Tư gật đầu, sau đó nói: "Nếu tất cả mọi người không dị nghị, vậy thì mời tiến nhập Truyền Tống trận ah!"

Nhưng mà đầy tớ đàn cũng không có người nào động, vô số huyền giả đưa mắt đều nhìn về phía trước mặt nhất một hàng kia đứng người, những người này là Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn đệ tử chân truyền. Trong này phần lớn đều là một ít sinh mặt, nhưng là có một chút chín mặt, tỷ như kia Nguyên Đồng, còn có lạnh tâm đúng, cùng với Văn Nhân Nguyệt, còn có Kiếm Tông Mộ Dung Yêu đều ở trong đó!

Mọi người ở đây trầm mặc lúc, Nguyên Môn một gã đệ tử chân truyền đứng dậy, xoay người quét mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Dĩ vãng, Thanh Vân Bảng đệ nhất đều là ta Nguyên Môn, hôm nay cái này giới nhưng là bị Kiếm Tông một gã ngoại môn đệ tử cho đoạt đi, ta Nguyên Tu rất nghĩ kiến thức một chút cái này gọi là Dương Diệp thiếu niên, không biết vị nào là Dương Diệp, đi ra vừa thấy?"

Nghe thế tên là Nguyên Tu, tại bên cạnh hắn Nguyên Đồng sắc mặt trong nháy mắt có chút khó coi, bất quá cũng không có phát tác. Mất đi trở thành Vũ Thần tư cách, liền ý nghĩa hắn không cách nào đạt được Vũ Thần Sơn truyền thừa, không có Vũ Thần Sơn truyền thừa, hắn tại đây chút uy tín lâu năm đệ tử chân truyền trước mặt, đã không có bất luận cái gì kiêu ngạo tư bản cùng tư cách!

Một lát, không gặp Dương Diệp đứng ra, Nguyên Tu cười lạnh một tiếng, nói: "Thế nào, Thanh Vân Bảng đệ nhất, chuẩn Kiếm Hoàng, xuất liên tục tới vừa thấy dũng khí chưa từng sao?"

Nhưng mà Dương Diệp vẫn không có đứng ra!

Nguyên Tu sắc mặt trầm xuống, nhìn về phía Kiếm Tông cầm đầu một gã đệ tử chân truyền, sau đó nói: "Kiếm Vô Cực, đây là ngươi Kiếm Tông đệ tử? Xuất liên tục tới vừa thấy dũng khí chưa từng?"

Tên là Kiếm Vô Cực thanh niên khẽ cười cười, nói: "Nguyên Tu, ngươi đây đã có thể sai rồi. Cái này Dương Diệp mặc dù là đại biểu ta Kiếm Tông tham gia Thanh Vân Bảng, nhưng hắn cũng không phải là ta Kiếm Tông đệ tử. Hắn cùng với Bách Hoa Cung cùng với cùng ngươi Nguyên Môn trong lúc đó ân oán cùng ta Kiếm Tông không quan hệ, ngươi mặc dù đi tìm hắn, ta Kiếm Tông sẽ không nhúng tay!"

Nguyên Tu cười lạnh một tiếng, nói: "Tốt nhất như vậy, không thì đừng trách ta không niệm cùng vực tình!"

Kiếm Vô Cực bồi cười cười, không có ở nói chuyện.

Mà đúng lúc này, Bách Hoa Cung cầm đầu một gã mặc quần dài màu lam lãnh diễm nữ tử đột nhiên đứng dậy, lãnh diễm nữ tử liếc mắt một cái Kiếm Vô Cực, sau đó nhìn về phía Nguyên Tu, nói: "Nguyên Tu, cái này Dương Diệp là ta Bách Hoa Cung kẻ phản bội nhi tử, mạng của hắn, nên do ta Bách Hoa Cung tới lấy, ngươi cứ nói đi?"

"Nga?" Nguyên Tu cười lạnh một tiếng, sau đó nói: "Diễm Vũ, cái này Dương Diệp Khả là Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, hơn nữa hắn còn có một cái thần bí thú vương, ngươi đi lấy tính mệnh của hắn, khác đến lúc đó bị hắn phản giết, vậy ngươi Bách Hoa Cung mặt của đã có thể ném lớn a!"

Tên là Diễm Vũ nữ tử khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, nói: "Bị hắn phản giết? Kiếm Tâm Thông Minh thì như thế nào, lĩnh ngộ Kiếm Ý thì như thế nào? Hắn bất quá chỉ là một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả mà thôi, đối với ta vượt cấp khiêu chiến? Hắn đủ tư cách sao? Ta cũng không phải là ngươi Nguyên Môn đệ tử!" Nói, Diễm Vũ liếc mắt một cái một bên Nguyên Đồng!

Nguyên Đồng sắc mặt âm trầm, lại là cái gì cũng chưa nói. Đích xác, rất lâu, người thất bại là không có quyền phát biểu!

Nguyên Tu nhìn thoáng qua bên cạnh Nguyên Đồng, sau đó phản kích nói: "Ta Nguyên Môn mặc dù bại, nhưng là là hết lực mới bại, mà ngươi Bách Hoa Cung cũng bất chiến liền hàng, nói mất mặt, chỉ sợ là ngươi Bách Hoa Cung mới là ah?"

Ngay Diễm Vũ chuẩn bị tức giận lúc, một bên Băng Tuyết cung một gã mặc bạch sắc quần dài nữ tử đột nhiên đi ra, nữ tử nhàn nhạt nhìn Nguyên Tu cùng Diễm Vũ liếc mắt, sau đó nói: "Nghe các ngươi ngôn ngữ, phảng phất kia Dương Diệp là các ngươi nghĩ bóp liền bóp dường như, nếu như hắn đạt tới Vương Giả Cảnh, liền chỉ bằng vào một cái Kiếm Tâm Thông Minh, cũng đủ để đứng ở thế, các ngươi làm sao giết hắn? Thật là chê cười!" Dứt lời, bạch sắc quần dài nữ tử không ở ngôn ngữ, mang theo một đám Băng Tuyết cung đệ tử nhảy lên truyền tống đài, sau đó tiêu thất ở tại truyền tống trên đài!

Nguyên Tu cùng Diễm Vũ sắc mặt có chút khó coi, bọn họ muốn phản bác, nhưng là lại không thể nào phản bác, bởi vì Băng Tuyết cung nữ tử nói rất đúng, Kiếm Tâm Thông Minh người, ngoại trừ trong truyền thuyết Vũ Thần có thể áp chế bên ngoài, cơ bản đã là cùng cấp vô địch tồn tại. Mà cái này Nam Vực có khả năng nhất trở thành Vũ Thần Nguyên Đồng đã thua ở tay hắn, nếu như hắn tiến nhập Vương Giả Cảnh, kia Vương Giả Cảnh nội ai còn sẽ là đối thủ của hắn?

Phải tại Dương Diệp tiến nhập Vương Giả Cảnh lúc diệt trừ hắn!

Lúc này, Nguyên Tu cùng Diễm Vũ phi thường có ăn ý nghĩ tới một khối!

Đột nhiên, làm như nghĩ tới điều gì, Nguyên Tu nhìn về Quỷ Tông đệ tử chỗ đứng, sau đó nói: "Quỷ này tông lý khơi dòng cùng kia Dương Diệp Khả là có thêm giết đệ phần thù, hắn vì sao không có tới?"

Thấy Nguyên Tu câu hỏi, Quỷ Tông đệ tử không dám không đáp, một gã Quỷ Tông đệ tử nói: "Ta Quỷ Tông đã nhận được tin tức, cái này Dương Diệp đã tại hôm qua đơn độc đi trước Cổ Chiến Trường, cho nên khơi dòng sư huynh đã truy hắn đi!"

"Dương Diệp phải mặc càng Thập Vạn Đại Sơn, đi trước Cổ Chiến Trường?" Bách Hoa Cung yến múa cau mày hỏi.

Tên kia Quỷ Tông đệ tử gật đầu, nói: "Theo ta Quỷ Tông nhận được tin tức, đích thật là như vậy!"

"Hắn phí lớn như vậy sức đi Cổ Chiến Trường, là ý gì?" Nguyên Tu trầm giọng một hồi, làm như nghĩ tới điều gì, hắn cười lạnh một tiếng, nói: "Chớ không phải là hắn sợ hãi bọn ta, cho nên không tiếc phí lớn như vậy sức xuyên qua Thập Vạn Đại Sơn, một mình đi trước Cổ Chiến Trường?"

"Cũng là!" Một bên Diễm Vũ đồng ý nói: "Ngoại trừ Đại Tần đế quốc, sáu thế lực lớn hắn đã đắc tội ngũ Đại thế lực, hắn khẳng định biết hắn tới nơi này nhất định sống không quá hôm nay, cho nên hắn lựa chọn đơn độc đi trước Cổ Chiến Trường, cái này Dương Diệp ngược coi như là thông minh!"

"Hừ, mặc kệ hắn tới hay không, hắn đều sống không quá nhiều ít ngày. Lấy lý khơi dòng thực lực cùng điên sức, cái này Thập Vạn Đại Sơn chính là hắn chôn xương chi địa! Phải biết rằng, kia lý khơi dòng thế nhưng đã Vương giả thất phẩm, hơn nữa còn là từ Quỷ Tông Tu La luyện ngục trong chém giết đi ra ngoài, Dương Diệp muốn vượt cấp khiêu chiến hắn, kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng!" Nguyên Tu lạnh lùng nói.

"Để hắn chết như vậy, thật là tiện nghi hắn!" Bách Hoa Cung Diễm Vũ hừ lạnh một tiếng.

"Yên tâm, lấy lý khơi dòng tàn nhẫn cùng khát máu, sẽ không để cho Dương Diệp sớm như vậy chết!" Nguyên Tu nói.

"Điều này cũng đúng..." Diễm Vũ đồng ý nói một câu.

Sau lưng Diễm Vũ Văn Nhân Nguyệt cùng Quỷ Tông Tần Tịch Nguyệt nghe được lời của hai người, trong mắt đều không hẹn mà cùng lộ ra lướt một cái lo lắng. Thiên mới có thể vượt cấp khiêu chiến, đây không phải là thường bình thường sự, bởi vì các nàng bản thân là có thể vượt cấp khiêu chiến! Thế nhưng, đó là chỉ bị vượt cấp khiêu chiến người nọ không là yêu nghiệt!

Tỷ như các nàng, tại đây Nam Vực, sợ rằng tìm không ra một cái Tiên Thiên Cảnh dưới phàm nhân cảnh huyền giả tới đánh bại các nàng! Yêu nghiệt cùng yêu nghiệt trong lúc đó, cảnh giới cao thấp là vô cùng trọng yếu!

Dương Diệp đã từng dựa vào đến đạo khí uy lực, mới đánh bại nửa bước Vương Giả Cảnh Nguyên Đồng, mà bây giờ, kia lý khơi dòng cũng không phải là cái gì nửa bước Vương Giả Cảnh, đây chính là thứ thiệt chân chính Vương Giả Cảnh, hơn nữa còn là đạt tới thất phẩm! Dương Diệp có thể tại trong tay đối phương sống sót sao?

...

Tại Nam Vực tất cả thiên tài cùng các đại tông môn tinh anh đệ tử đi trước Cổ Chiến Trường một khắc kia, Dương Diệp còn lại là đã tại Thập Vạn Đại Sơn. Một mảnh bình nguyên thượng, Dương Diệp cưỡi tiểu tro tung hoành ngang dọc đến.

Hắn sở dĩ không theo trước truyền tống trận hướng Cổ Chiến Trường, là bởi vì hắn phát hiện tiểu tử kia giống như muốn tỉnh! Vì không xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn, tất cả hắn tuyển chọn từ Thập Vạn Đại Sơn đi trước Cổ Chiến Trường! Sở dĩ không có tuyển chọn dùng lôi điêu thay đi bộ, là bởi vì trên mặt đất người đi đường đồng thời, hắn còn có thể tu luyện kiếm kỹ

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 276: Ám sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba ngày sau.

Tiểu tro trên lưng, Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong cơ thể Huyền khí chậm rãi vận chuyển, cứ như vậy tam canh giờ quá khứ. Mỗi một khắc, Dương Diệp rồi đột nhiên mở hai mắt ra, khi hắn mở hai mắt ra một khắc kia, khi hắn phía trước 10 ngoài mấy trượng một viên cự thạch đột nhiên quỷ dị nổ tung ra, toái thạch bay loạn!

Trong đầu hồi tưởng lúc trước kia đôi toái thạch, Dương Diệp khóe miệng nhỏ vén, nổi lên lướt một cái dáng tươi cười. Cho tới nay, hắn tựa hồ quên mất lúc đầu Mạc Lão nói, đó chính là cái này thuật Ngự Kiếm ý tứ là một cái 'Tốc' chữ! Mà hắn, tại bất tri bất giác, đã đang đeo đuổi cái này thuật Ngự Kiếm hoa lệ!

Tỷ như ban đầu ở trên đài tỷ võ, hắn cùng với kia Nguyên Đồng tỷ thí thời điểm, hắn hiệu lệnh vạn Kiếm tuy rằng cực kỳ hoa lệ, uy thế cũng cực kỳ kinh khủng, thế nhưng kia lực sát thương cũng cực tiểu, nhưng lại rất tiêu hao Huyền khí!

Thuật Ngự Kiếm thêm Ẩn Kiếm, đây không phải là thường kinh khủng, nếu như hắn thật có thể đủ mang cái này thuật Ngự Kiếm tu luyện tới Mạc Lão yêu cầu, cũng chính là một hơi thở trăm trượng cự ly, tại xuất kỳ bất ý dưới tình huống, miểu sát kia Nguyên Đồng cũng là vô cùng có khả năng!

Ngoại trừ cái này thuật Ngự Kiếm, kia từ nguyên tiêu trong tay lấy được thân phận Huyền kỹ cùng Phá Long Quyền hắn cũng là đang khổ luyện, cái này 'Ẩn Phân Thân' cùng 'Phá Long Quyền' đối với hắn bây giờ là phi thường hữu dụng, đặc biệt kia Phá Long Quyền, uy lực kia, thực sự rất mạnh, phải biết rằng, lúc đầu hắn thế nhưng chỉ là lấy nhất trọng Phá Long Quyền liền phá hỏng kia Lâm Tu Nhiên Vô Cực Kim Mang Nhất Kiếm!

Mà Phá Long Quyền thế nhưng có tam trọng, kia đệ nhị trọng, nguyên bản lấy hắn thì ra là thân thể là không thể tu luyện, hiện tại thân thể của hắn trải qua U Minh Quỷ hỏa bất ngờ luyện sau, đã có tư cách tu luyện cái này Phá Long Quyền đệ nhị trọng!

Lúc này đây đi trước Cổ Chiến Trường, hắn Dương Diệp cũng không dám có chút sơ suất, phải biết rằng, chỗ đó có thể là cả Huyền Giả Đại Lục tất cả vực yêu nghiệt tụ tập địa phương, hắn Dương Diệp cũng không nhận ra hắn đã là toàn bộ Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ người thứ nhất!

Có tự tin là tốt, thế nhưng nếu như là tự đại, đó chính là tìm đường chết! Hắn Dương Diệp cũng không phải là một cái tự đại người!

Đúng lúc này, làm như cảm nhận được cái gì, tiểu tro trên lưng Dương Diệp đột nhiên con ngươi co rụt lại, ngay hắn chuẩn bị có động tác lúc, một thanh lóe ra lạnh lẽo hàn quang chủy thủ đã cùng cổ của hắn tới một thân mật tiếp xúc, cùng lúc đó, một cái đen nhánh như bóng với hình vậy người chẳng biết lúc nào dĩ nhiên xuất hiện ở tiểu tro trên lưng của, cũng chính là Dương Diệp trước mặt của!

"Đang!"

Chủy thủ cắt tại Dương Diệp trên cổ của, Dương Diệp đầu không có bay ra ngoài, ngược lại, kia chủy thủ còn hơi chấn động một chút, bóng đen kia sửng sốt, hiển nhiên, bóng đen người không nghĩ tới sẽ như vậy! Ngay bóng đen người chuẩn bị một lần nữa lúc, Dương Diệp cũng hướng phía bóng đen người mặt thẳng tắp chính là một quyền đánh tới!

Bóng đen người không dám đón đỡ Dương Diệp một quyền này, chủy thủ trong tay hướng phía Dương Diệp quả đấm của cản đi qua!

"Bành!"

Tại Dương Diệp lực lượng khổng lồ dưới, bóng đen người nhất thời té bay ra ngoài!

Dương Diệp ngừng lại, nhìn ngoài ba trượng bóng đen người, tới trước lúc trước, hắn cũng là sợ, người trước mắt này thân pháp thật sự là quá mức kinh khủng một điểm, nếu như không phải là hắn thân thể đã đã từng Mạc Lão lần thứ hai cường hóa, lúc trước một kích kia, cũng đã đủ để cho đầu hắn dọn nhà!

"Không nghĩ tới thân thể ngươi đã kinh khủng đến trình độ như vậy!" Bóng đen người mở miệng trước, thanh âm chát chúa, là người nữ.

"Là ngươi!" Nghe được bóng đen nhân, Dương Diệp trầm giọng nói. Trước mắt bóng đen này người không là người khác, đúng là ban đầu ở Thập Vạn Đại Sơn đuổi giết hắn tên kia thần bí nữ sát thủ!

Nữ sát thủ không có trả lời, trầm mặc một lát, nàng đột nhiên nói: "Tình cảnh của ngươi rất nguy hiểm!"

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó cau mày nói: "Ngươi có ý tứ?"

"Đại Tần đế quốc, Nguyên Môn, Bách Hoa Cung, Quỷ Tông, còn có Kiếm Tông đều bí mật liên lạc Ngũ Sát tổ chức, mục đích của bọn họ là nhất trí, đó chính là giết ngươi!" Nữ sát thủ trầm giọng nói.

"Đại Tần đế quốc? Kiếm Tông?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: "Bọn họ muốn giết ta? Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi? Hơn nữa giống như lúc trước muốn giết ta chính là ngươi mới đúng chứ?" Nếu như nói Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn, còn có Quỷ Tông muốn giết hắn Dương Diệp, hắn vẫn tin, chính là Kiếm Tông, hắn cũng là có chút tin, bởi vì Kiếm Tông kia Túy Đạo Nhân cùng kia Ngọc Hành thực sự không phải là người tốt lành gì. Thế nhưng Đại Tần đế quốc hắn cũng có chút không tin, bởi vì Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng thế nhưng bỏ ra cực lớn đại giới bảo vệ hắn, đảo mắt lại tới giết hắn? Thủy Hoàng còn không có điên ah!

Nữ sát thủ nói: "Ngươi phải biết rằng, kia Cổ Chiến Trường phải không chuẩn Linh Giả cảnh trở lên cường giả tiến vào, chỗ đó mặc dù có Linh Giả cảnh cường giả tồn tại, nhưng là bởi vì một ít nguyên nhân, bọn họ là không thể hướng chư vực Thiên mới ra tay. Nói cách khác, nơi đó là Vương Giả Cảnh thiên hạ! Mà ngươi Dương Diệp, chuẩn Kiếm Hoàng, Kiếm Tâm Thông Minh, ngươi một khi tấn cấp Vương Giả Cảnh, lấy ngươi cùng sáu thế lực lớn quan hệ giữa, vậy đối với sáu thế lực lớn đệ tử mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái tai nạn! Cho nên, bọn họ nhất định phải diệt trừ ngươi, mà bây giờ chính là thời cơ tốt nhất! Đương nhiên, không có nguyên nhân này, bọn họ cũng chắc là sẽ không cho ngươi lớn lên! Ngươi hẳn là minh bạch một câu nói 'Không vì ta sở dụng, vậy tốt nhất diệt trừ' "

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì trước mắt nữ nhân này nói rất có lý. Lấy hắn cùng Nguyên Môn, Quỷ Tông, Bách Hoa Cung, còn có Kiếm Tông quan hệ giữa, mấy cái này siêu nhiên thế lực nhất định là sẽ không để cho hắn Dương Diệp lớn lên. Tuy rằng Thủy Hoàng bảo vệ hắn, những thế lực này sẽ không ngoài sáng tới giết hắn, thế nhưng Ám đây?

Trầm tư một chút, Dương Diệp nhìn về phía nữ sát thủ, nói: "Ngươi tại sao muốn tới nói cho ta biết cái này, giữa chúng ta tựa hồ không có giao tình gì ah?"

Nữ sát thủ trầm mặc, một lát, mới nói: "Có người hy vọng ngươi chết, thế nhưng cũng có người hy vọng ngươi bất tử, mà ta là vậy không hy vọng ngươi chết nhất phương." Nói đến đây, nàng ngừng lại một chút, sau đó mới tiếp tục nói: "Sau cùng khuyến cáo ngươi một câu, khác cho là mình đánh bại Nguyên Đồng, thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất, liền cho là mình là Nam Vực thế hệ trẻ người mạnh nhất, không nói toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, chính là tại đây Nam Vực, rất nhiều thiên tài chân chính, đều là phi thường khiêm tốn. Bọn họ sở dĩ không hơn Thanh Vân Bảng, không phải là thực lực thiếu, mà là mục tiêu của bọn họ là kia Tiềm Long Tháp!"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Ta từ không cho là mình là Nam Vực thế hệ trẻ người mạnh nhất, với ta mà nói, Nam Vực thế hệ trẻ mạnh nhất, Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ mạnh nhất, những thứ này đều là không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì tại cường giả chân chính trước mặt, tỷ như Tôn Giả Cảnh, Hoàng giả cảnh trước mặt, chúng ta đều là người yếu!"

"Ngươi có thể nghĩ như vậy, đó là tốt nhất!" Nữ sát thủ nói.

"Là ai không muốn ta chết?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Không thể trả lời!" Nữ sát thủ nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó gật đầu, nói: "Ngươi đã là vậy không muốn ta chết nhất phương người, vậy ngươi lúc trước vì sao còn ra tay đánh lén với ta?"

"Nếu như ngươi ngay cả ta ám sát đều không đở được, vậy ngươi cũng không cần đi Cổ Chiến Trường, tìm một chỗ trốn đi bảo mệnh ah!" Nữ sát thủ nhạt thanh nói.

"Ý của ngươi là các ngươi 'Ngũ Sát' phái ra còn mạnh hơn ngươi sát thủ tới ám sát ta?" Dương Diệp cau mày nói.

Nữ sát thủ gật đầu, nói: "Bọn họ phái ra là Vương Giả Cảnh sát thủ, cũng chính là huyết sát, nhưng lại không phải là một cái, là Tam, Tam huyết sát ám sát một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả, cái này tại huyết sát trong lịch sử, thế nhưng chẳng bao giờ xuất hiện qua!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi cười khổ cười, cái này 'Ngũ Sát' thật đúng là để mắt hắn Dương Diệp a! Nếu như là chính diện chiến đấu, tại đây Thập Vạn Đại Sơn, có Huyền thú đại quân hắn, còn thật không sợ cái này nếu nói cái gì huyết sát! Nhưng vấn đề là, người ta sẽ cùng hắn chính diện chiến đấu sao? Không có tiểu tử kia tử tại, đối mặt những sát thủ này, hắn thật là có chút không đáy!

Tựa như lúc trước, nếu như trước mắt cái này sát thủ thực lực tại mạnh hơn một ít, vậy hắn coi như là bất tử, chỉ sợ cũng được thụ thương a!

"Ngươi tự giải quyết cho tốt ah!" Nữ sát thủ nhạt thanh nói một câu, liền chuẩn bị đi.

"Vân vân!" Dương Diệp gọi lại đối phương!

Nữ sát thủ xoay người nhìn Dương Diệp, nói: "Thế nào?"

"Ngươi muốn đi trước kia Cổ Chiến Trường?" Dương Diệp Vấn nói.

Nữ sát thủ gật đầu, nói: "Như thế rầm rộ, đương nhiên không thể thiếu 'Ngũ Sát' hơn nữa, vậy còn có số mệnh chi tranh, Ngũ Sát lại làm sao có thể buông tha cái này tranh đoạt số mệnh cơ hội?"

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó nói: "Mặc kệ thế nào, lần này cám ơn ngươi tới cho ta biết!" Tuy rằng trước mắt nữ nhân này ám sát qua hắn nhiều lần, thế nhưng lúc này đây, trước mắt nữ nhân này không thể nghi ngờ là tương đương với cứu hắn một mạng. Phải biết rằng, năm Vương Giả Cảnh sát thủ tới giết hắn, nếu như hắn không bất kỳ phòng bị nào nói, cộng thêm tiểu tử kia lại còn không có tỉnh, hắn Dương Diệp lần này sợ rằng thực sự sẽ dữ nhiều lành ít!

Cho nên nói nữ nhân này tương đương cứu hắn một mạng cũng không quá đáng!

Nữ tử ngẩn ra, hiển nhiên nàng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ hướng nàng nói tạ ơn, phải biết rằng, nàng thế nhưng vô số lần thiếu chút nữa muốn mạng của hắn a! Trầm ngâm hạ, cô gái nói: "Ngươi không cần cảm tạ ta, tới thông tri ngươi, là của người khác ý tứ. Nếu như ta không phỏng chừng sai, bọn họ lúc này đã đến cái này Thập Vạn Đại Sơn, chúc ngươi nhiều may mắn ah!" Dứt lời, nữ tử không ở dừng lại, thân hình run lên, quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ!

Thấy nữ tử rời đi, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó khẽ cười cười, muốn tránh thoát kia năm sát thủ, hắn là có biện pháp, chỉ cần kêu lên lôi điêu, kia năm sát thủ còn có thể lên trời đi giết hắn sao? Bất quá hắn sẽ không làm như vậy, bởi vì chỉ tại sống hay chết trong chiến đấu, một người thực lực cùng ý thức chiến đấu mới có thể rõ rệt địa đề thăng!

Dương Diệp biết hắn tự thân khuyết điểm, đó chính là ý thức chiến đấu quá kém, tựa như lúc trước, nếu như nàng kia ám sát không phải là hắn, mà là kia Nguyên Đồng nói, lấy Nguyên Đồng ý thức chiến đấu, nhất định là có thể tránh né đi qua! Thế nhưng hắn lại là không thể, hắn chỉ có thể dựa vào tự mình thân thể cường hãn đi cứng rắn hám....

Tuy rằng còn chưa tới Cổ Chiến Trường, nhưng là từ Mạc Lão cùng kia Thủy Hoàng trong miệng lấy được tin tức, kia Cổ Chiến Trường người xuất hiện, khẳng định đều là cực kỳ yêu nghiệt, hắn Dương Diệp cũng không thể có chút sơ suất a! Hơn nữa hắn còn muốn đi tìm kia Cửu U Hàn Phong... Đề thăng thực lực, cấp bách a!

Nhẹ khẽ thở ra một hơi, Dương Diệp mang tiểu tro bỏ vào vòng xoáy nội, sau đó hướng phía Thập Vạn Đại Sơn ở chỗ sâu trong chạy như điên. Hắn cũng không muốn tiểu tro thành

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 277: Đánh lén!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàn toàn yên tĩnh trong rừng rậm, một cái toàn thân đen nhánh như bóng với hình bóng đen người đột nhiên tự một cây đại thụ trong quỷ dị đi ra, bóng đen người chậm rãi hướng phía trước đi hai bước, sau đó ngồi chồm hổm xuống, thân thủ tại nơi trên mặt đất trên lá cây nhẹ nhàng sờ soạng một chút, một lát, bóng đen người nhíu mày, nói: "Vì sao cái này Dương Diệp khí tức ở đây tiêu thất, lẽ nào hắn chui xuống đất không được?"

Vừa mới dứt lời, bóng đen người đột nhiên con ngươi kịch liệt co rụt lại, sau đó thân hình run lên, quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở xa xa ngoài ba trượng, chẳng qua là khi hắn xuất hiện ở xa xa ngoài ba trượng lúc, cổ của hắn chỗ, cũng chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái nhợt nhạt huyết sắc vết tích!

Một viên rậm rạp trên cây, nhìn thấy Ẩn Kiếm thêm Ngự KiếmThuật đánh lén thất bại, Dương Diệp đáng tiếc lắc đầu, sau đó không ở dừng lại, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Khoảng cách gần như vậy, lấy Ngự KiếmThuật cùng Ẩn Kiếm quỷ dị đều bị đối phương tránh khỏi, bởi vậy có thể thấy được, kia Vương Giả Cảnh sát thủ thực lực có bao nhiêu kinh khủng! Dù sao cũng không phải là hắn lúc này có thể chống lại, còn nữa, đối phương thế nhưng còn có hai người đồng bạn, cho nên, hắn không chút do dự lựa chọn lui lại!

Hắn cũng nghĩ tới kêu lên Huyền thú đại quân tới vây công đối phương, thế nhưng vừa nghĩ tới đối phương kia thân pháp quỷ dị, hắn liền bỏ qua cái ý nghĩ này. Đang không có tiểu tử kia dưới tình huống, Huyền thú đại quân đối với đối phương căn bản không có gì dùng, bởi vì nếu như đối phương nhất tâm muốn chạy trốn nói, hắn cùng với hắn Huyền thú đại quân cũng chỉ có thể làm nhìn!

Nhìn Dương Diệp tiêu thất tại trong tầm mắt, bóng đen người cũng không có đuổi theo, chỉ là đứng tại chỗ trầm mặc, một lát, hắn đưa tay sờ sờ trên cổ vết máu, trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng.

Đúng lúc này, hai cái đồng dạng bị hắc y bao phủ bóng đen người xuất hiện ở hắn tả hữu trái phải hai bên, khi thấy trên cổ hắn vết máu lúc, hắn bên phải một gã bóng đen người cười lạnh một tiếng, nói: "Lãnh Ngân, không nghĩ tới ngươi cư nhiên bị một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả cho thương tổn tới. Thật là mất mặt a!"

Một gã khác bóng đen người nhìn thoáng qua trào phúng tên là Lãnh Ngân bóng đen người, nói: "Lãnh Phong, bây giờ không phải là chúng ta nội chiến thời điểm. Tuy rằng mặt trên phái ba người chúng ta tới ám sát một gã Tiên Thiên Cảnh, ba chúng ta tâm lý cũng không thoải mái, thế nhưng ngươi phải hiểu được, chúng ta nếu như thành công hoàn hảo, thế nhưng nếu như thất bại, kia bên trong tổ chức, chúng ta sợ rằng cũng nữa không ngốc đầu lên được!"

"Thất bại?" Tên là Lãnh Phong bóng đen người khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, nói: "Ám sát một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả ta sẽ thất bại? Lãnh Quân, ngươi quá để mắt được kêu là Dương Diệp. Thanh Vân Bảng đệ nhất, Kiếm Ý, Kiếm Tâm Thông Minh thì như thế nào? Ở trước mặt ta, cái này bất quá là phù vân. Các ngươi cũng không cần đuổi theo giết hắn, một mình ta đi liền đầy đủ!" Dứt lời, thân hình hắn khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ!

Nhìn thấy Lãnh Phong rời đi, Lãnh Quân lắc đầu, sau đó nhìn về phía Lãnh Ngân, nói: "Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Ngươi làm sao sẽ bị thương thế hắn đến?"

Lãnh Ngân cười khẽ một tiếng, sau đó nói: "Lãnh Quân, thảo nào qua nhiều năm như vậy, tại huyết sát trong, của ngươi ám sát tỷ lệ thành công là cao nhất. Trước đây ta có chút không rõ, bởi vì chúng ta cùng ngươi, còn có Lãnh Phong thực lực đều là không sai biệt lắm, thế nhưng mỗi một lần nhiệm vụ, ngươi cơ bản chưa từng thất bại qua, mà ta cùng với Lãnh Phong thì không thì. Hiện tại, ta rốt cục có chút hiểu. Bởi vì thái độ của ngươi, đối mặt một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, ngươi đều có thể đủ cẩn thận như vậy, phần này thái độ, ta cùng với Lãnh Phong là thật to không bằng a!"

Lãnh Quân nhạt thanh nói: "Hắn cũng không phải là vậy Tiên Thiên Cảnh, Kiếm Ý tứ trọng, Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời thân thể có thể so với Vương cấp Huyền thú, vẫn có thể thôi động đạo khí. Thực lực như vậy, ta cũng không dám khinh thị."

"Đích thật là không nên khinh thị hắn!" Lãnh Ngân khẽ gật đầu, nói:

"Lúc trước, ta thiếu chút nữa chết ở tự mình khinh địch thượng. Không hổ là Thanh Vân Bảng đệ nhất, không hổ là tương lai Nam Vực Kiếm Hoàng!"

"Hắn là như thế nào thương tổn được của ngươi?" Lãnh Quân đột nhiên hỏi.

Lãnh Ngân quỷ dị cười, cũng không ở ngôn ngữ, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Thấy Lãnh Ngân rời đi, Lãnh Quân trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp, một lát, hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng tiêu thất ở tại tại chỗ!

Tại mênh mông biển rừng trong, Dương Diệp không ngừng tránh bước đến, hắn dĩ nhiên không phải một mặt chạy trốn, đối mặt những sát thủ này, hắn phải tìm tìm một thời cơ thích hợp khả năng xuất thủ. Không thì, lấy những sát thủ này kia thân pháp quỷ dị cùng các loại kỹ xảo ám sát, hắn đừng nói phản giết, đó là có thể không thể mạng sống, cũng là một cái vấn đề!

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, nhìn lướt qua xung quanh, Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn chỗ đứng, vừa lúc có thể dùng tới đánh lén ám sát, bởi vì tại chung quanh hắn, đều là rậm rạp chằng chịt cỏ dại, những cỏ dại này có chừng một trượng tới cao, đừng nói một người, chính là 10 cái người hướng bên trong một chui, bên ngoài cũng nhìn không ra tới!

Tại tại chỗ trầm ngâm hạ, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, tâm niệm vừa động, 36 chuôi Huyền Kiếm tự cái hộp kiếm nội hóa thành một đạo kiếm quang bay vào kia cỏ dại trong. Do dự một chút, Dương Diệp bấm tay bắn ra, một thanh Huyền Kiếm trôi nổi ở tại trước mặt hắn, cùng Huyền Kiếm đang xuất hiện, còn có Bảo Nhi lúc đầu tặng đưa cho hắn kia trương cao cấp thuật phù!

Tâm niệm vừa động, Huyền Kiếm mang theo thuật phù bay vào đỉnh đầu mật Diệp trong. Làm xong đây hết thảy, Dương Diệp mới thả người chui vào cỏ dại trong, sau đó thu liễm tự thân khí tức, triệt để trầm mặc!

Đối mặt Vương Giả Cảnh sát thủ, hơn nữa còn là kia Ngũ Sát trong tinh anh sát thủ, hắn không dám có một tia sơ suất cùng khinh địch, cho nên hắn lúc này đây có thể nói là lá bài tẩy ra hết, vì chính là chém giết đối phương một người. Đương nhiên, nếu như đối phương xuất hiện là hai người hoặc là ba người, vậy hắn sẽ không chút do dự liền xoay người chạy.

Có thượng phẩm thần hành phù tại, cho dù đối phương thân pháp quỷ dị kinh khủng, muốn đuổi kịp hắn, đó cũng là khó khăn!

Một canh giờ trôi qua, không có bất kỳ người nào xuất hiện, Dương Diệp như trước vẫn duy trì 'Điêu khắc' tư thế, thu liễm tự thân khí tức, hai mắt khép hờ. Rất nhanh, hai canh giờ quá khứ, tam canh giờ quá khứ... Nhưng mà còn là một người cũng không xuất hiện....

Cứ như vậy, một ngày trôi qua. Trong bụi cỏ, Dương Diệp mở hai mắt ra, xuyên thấu qua cỏ dại khe hở, nhìn thoáng qua bốn phía, bốn phía vắng vẻ không tiếng động, một tia động tĩnh cũng không. Dương Diệp chân mày cau lại, nhưng là lại không hề động, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, càng là tĩnh, vậy đại biểu không bình thường!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, lại là một ngày trôi qua. Trong bụi cỏ, Dương Diệp có chút không kiên nhẫn, bất quá hắn vẫn là không có động. Lúc này trong lòng hắn rất là nghi hoặc, dọc theo đường đi, hắn cũng không có giấu giếm hơi thở của mình, không chỉ có không ẩn dấu, còn cố ý để lại rất nhiều vết tích, theo đạo lý mà nói, đối phương chắc là sẽ đuổi theo. Thế nhưng vì sao bốn ngày đi qua, ngay cả một bóng người chưa từng?

Chẳng lẽ là đối phương đã bỏ qua đuổi giết hắn? Cũng hoặc là đối phương đã đến nơi này, mà cùng hắn, đối phương là đang chờ đợi hắn hiện thân?

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng uy hiếp, nổi lên lướt một cái nụ cười quỷ dị. Tâm niệm vừa động, giấu ở phải phía trước năm trượng bên ngoài Huyền Kiếm đột nhiên nhẹ nhàng khẽ động, mang mấy viên cỏ dại chặt đứt.

Mà đúng lúc này, dị biến nổi lên, chỉ thấy một viên đại thụ trong đột nhiên chuỗi ra một đạo hắc ảnh, bóng đen lấy tốc độ cực nhanh hướng phía kia Huyền Kiếm vị trí điện xạ đi. Chỗ tối, Dương Diệp nhìn thấy một màn này, trong lòng vui vẻ, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, tâm niệm vừa động, 36 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, trong nháy mắt mang bóng đen người vây ở trong đó, sau đó hóa thành không mấy đạo kiếm quang hướng phía bóng đen người bắn nhanh đi!

Lúc này đây, Dương Diệp không có bảo lưu, tứ trọng Kiếm Ý phô thiên cái địa lồng hướng về phía bóng đen kia người, cùng lúc đó, chân phải chợt một bước địa, mượn mặt đất truyền tới đẩy trợ lực, Dương Diệp giống như một miếng phóng ra đạn pháo thông thường bạo xạ hướng về phía bóng đen người!

Nhìn thấy một màn này, Lãnh Phong sắc mặt kịch biến. Giờ này khắc này, hắn đương nhiên đã biết hắn trúng kế. Đương nhiên, hắn không phải là bởi vì cái này biến sắc, mà là bởi vì kia 36 chuôi Huyền Kiếm tốc độ cùng uy lực, tốc độ kia, mau đã làm hắn đều không thể né tránh; Kia ẩn chứa tứ trọng Kiếm Ý Huyền Kiếm, kia trong đó lực lượng kinh khủng, cho dù là hắn, đều trở nên sợ!

Khi hắn đi tới cái chỗ này lúc, nhiều năm kiếp sống sát thủ nói cho hắn biết, cái chỗ này có chuyện, bởi vì... Này địa phương quá an tĩnh. Hồi tưởng lại Lãnh Ngân trên cổ vết máu, hắn cuối cùng vẫn quyết định cẩn thận một ít, không có đi ra ngoài lục soát người. Đợi bốn ngày, hắn cũng có chút không kiên nhẫn, ngay hắn chuẩn bị động thủ lúc, cũng đột nhiên phát hiện kia trong bụi cỏ có động tĩnh!

Làm thấy như vậy một màn lúc, trong đầu hắn ý niệm đầu tiên chính là kia Dương Diệp không nhịn được! Cũng là, Dương Diệp cũng không phải sát thủ, tại sao có thể có bọn họ loại này sự nhẫn nại? Cho nên hắn không chút do dự động thủ, sau đó hắn bi kịch.....

Không kịp nghĩ nhiều, Lãnh Phong thủ đoạn khẽ động, chủy thủ trong tay mang theo một đạo hàn quang bắn về phía nhắm phía hắn Dương Diệp, còn hắn thì hai chân trừng, hướng lên trên nhảy lên. Kia 36 chuôi Huyền Kiếm uy lực, hắn không phải là không dám ngạnh kháng, mà là không cần. Một kích không trúng xa lui ngàn dặm, thông minh sát thủ chắc là sẽ không đi cùng đối thủ liều mạng!

Nhìn thấy bóng đen người hướng lên trên thối lui, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, tâm niệm vừa động, kia giấu ở phía trên Huyền Kiếm nhất thời hóa thành một đạo kiếm quang thẳng tắp xuống, cùng cái này Huyền Kiếm cùng nhau xuống, còn có kia trương cao cấp thuật phù! Không trung, thuật phù đón gió tăng vọt, trong nháy mắt đó là hóa thành một đạo hình bán nguyệt phong nhận!

Làm gió này nhận sau khi xuất hiện, phong nhận xung quanh mấy trượng nội Đại Thụ nhất thời trong nháy mắt hóa thành vô số chặn, kia phía dưới cỏ dại càng trực tiếp thành thảo tiết.

Nhìn thấy gió này nhận đột nhiên rơi xuống, Lãnh Phong trong mắt kinh hãi gần chết, hắn chẳng thể nghĩ tới, cái này Dương Diệp lại còn có cao như vậy cấp thuật phù, hơn nữa còn là lấy phương thức này thả ra ngoài, làm cho hắn hiện tại ngay cả né tránh cũng không thể!

Trước có kinh khủng này phong nhận, xung quanh có kia ẩn chứa lực lượng kinh khủng kiếm trận, Lãnh Phong sợ hãi. Bất quá hoàn hảo, hắn không sợ hãi đến mất lý trí. Hít sâu một hơi, hắn trong mắt lóe lên lướt một cái quyết tuyệt, trong cơ thể Huyền khí bạo dũng ra, nắm chủy thủ trong tay, hướng phía đạo phong nhận kia hung hăng đâm tới!

"Oanh!"

Phong nhận cùng gió lạnh một cái thân mật tiếp xúc, chỉ thấy kia không trung Lãnh Phong nhất thời từ không trung nhanh chóng trụy rơi xuống, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vui vẻ, ngay hắn chuẩn bị đi bổ đao lúc, môt cây chủy thủ quỷ dị xuất hiện ở cổ của hắn chỗ, nhất thời, Dương Diệp cả người tóc gáy đều dựng lên!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 278: Đánh chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đang!"

Chủy thủ tại Dương Diệp nơi cổ lướt một cái mà qua, nhưng mà, kia chủy thủ nhưng lại như là cùng xóa sạch tại cứng rắn huyền thiết thượng, phát ra một đạo vang dội kim thiết tương giao thanh!

Kia nắm chủy thủ Lãnh Quân sửng sốt, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thân thể thì đã cường đến kinh khủng như vậy! Rất nhanh, Lãnh Quân phục hồi tinh thần lại, không chút do dự nào, thân hình run lên, quỷ dị xuất hiện ở tại chỗ, sau một khắc xuất hiện lúc, cũng đã tại vài chục trượng có hơn!

Nhìn đối phương tiêu thất tại tầm mắt, Dương Diệp sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, lúc trước, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, hắn lúc này sợ rằng đã trở thành một cổ thi thể không đầu.

Cái này Vương Giả Cảnh sát thủ, bản thân năng lực thực chiến có thể không phải là rất kinh khủng, thế nhưng cái này ám sát năng lực cũng khiến hắn đều không được không kiêng kỵ. Tựa như lúc trước đối phương lựa chọn thời cơ, cái kia thời cơ, đúng là hắn buông ra đề phòng, toàn thân nhất thư giãn thời điểm, mà chính là cái này vi diệu trong nháy mắt, nhưng là bị đối phương chính xác bắt được!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp bắt đầu chân chính nhận chân, bây giờ đối với phương đã biết thân thể của hắn cường hãn độ, đối phương lần sau xuất thủ lần nữa, nhất định sẽ đem hết toàn lực! Đương nhiên, hắn không phải là sợ đối phương, chỉ là hắn thật sự là không muốn tại dường như lúc trước vậy, bị đối phương chém Nhất Đao, sau đó lại chỉ có thể nhìn đối phương xa xa rời đi!

Loại cảm giác này, thật sự là biệt khuất rất!

Lắc đầu, Dương Diệp chậm rãi đi tới kia đã bị 36 chuôi Huyền Kiếm đâm thành con nhím Lãnh Phong trước mặt, nhìn kia đã chết không thể tại chết Lãnh Phong, Dương Diệp tâm niệm vừa động, 36 chuôi Huyền Kiếm nhất thời bay trở về cái hộp kiếm trong. Tiếp theo, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, kia Lãnh Phong ngón trỏ thượng đeo nạp giới bay đến trong tay hắn.

Nhìn lướt qua trong nạp giới vật phẩm, Dương Diệp lắc đầu, trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng, trong nạp giới, ngoại trừ hơn một ngàn khối Năng Lượng thạch bên ngoài, cái khác không có gì cả!

Cái này sát thủ đều là nghèo như vậy? Khinh bỉ nhìn thoáng qua trên mặt đất Lãnh Phong thi thể, Dương Diệp chuẩn bị rời đi, mà đúng lúc này, ánh mắt của hắn trong lúc lơ đảng thấy được Lãnh Phong bên hông một khối màu đỏ thiết bài. Chần chờ hạ, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, màu đỏ thiết bài bay đến trong tay hắn, định nhãn vừa nhìn, chỉ thấy kia thiết bài chính diện, viết một cái đỏ tươi 'Huyết' chữ!

Thoáng suy tư hạ, Dương Diệp đó là đại khái hiểu cái này thiết bài là vật gì. Cái này thiết bài chắc là cái này huyết sát tổ chức chứng minh thân phận! Do dự một chút, Dương Diệp mang cái này thiết bài thu vào mình trong nạp giới. Thứ này, sau này có lẽ có dùng được thời điểm.

Cất xong thiết bài sau, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình khẽ động, hướng phía Thập Vạn Đại Sơn ở chỗ sâu trong thiểm lược đi.

Ngay Dương Diệp đi khoảng chừng một khắc đồng hồ sau, Lãnh Quân đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp nguyên lai chỗ đứng, nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, lại nhìn một chút một bên Lãnh Phong thi thể, Lãnh Quân trong mắt ngưng trọng không gì sánh được. Lúc trước, tại Lãnh Phong cùng Dương Diệp lúc giao thủ, hắn đó là đã đến nơi này, chỉ là hắn không có xuất thủ, hắn đang chờ đợi một cái thời cơ tốt nhất!

Sau cùng, như hắn suy nghĩ, cái này thời cơ tốt nhất bị hắn chờ đến. Nhưng mà hắn không nghĩ tới chính là, cái này Dương Diệp thân thể thì đã cường đến trình độ kinh khủng như vậy, so với kia huyền thiết còn bền hơn cứng rắn!

Đúng lúc này, Lãnh Ngân đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Lãnh Quân bên cạnh, nhìn xa như vậy chỗ Lãnh Phong thi thể, Lãnh Ngân nhíu mày, sau đó nhìn về phía Lãnh Quân, nói: "Ngươi cùng hắn giao thủ?"

Lãnh Quân gật đầu, nói: "Ngươi nói đúng, cái này Dương Diệp không hổ là Thanh Vân Bảng đệ nhất, thực lực của hắn, đã hoàn toàn không kém thông thường Vương Giả Cảnh huyền giả. Cái này Lãnh Phong chết ở trên tay hắn, ngoại trừ chính hắn sơ suất khinh địch bên ngoài, cái này Dương Diệp thực lực của bản thân, mới là chủ yếu nhất a! Thảo nào mặt trên cùng giải quyết lúc phái ra ba người chúng ta tới chấp hành nhiệm vụ lần này!"

"Thực lực mạnh?" Lãnh Ngân cười khẽ một tiếng, nói: "Cái này vừa lúc, đã nhiều năm chưa từng gặp qua thú vị như vậy mục tiêu. Biết không? Trước đây trước ta bị hắn thương tổn một khắc kia, cái loại này kích thích cảm ta cảm giác lại đã trở về! Mặt trên hứa hẹn, giết hắn, chúng ta có thể sớm trở thành địa giết, thế nhưng hiện tại, cho dù mặt trên bỏ qua đối với hắn ám sát, cá nhân ta cũng sẽ không bỏ rơi!"

Lãnh Quân nhàn nhạt nhìn thoáng qua Lãnh Ngân, sau đó nói: "Chúc ngươi lần này ám sát cuộc hành trình kích thích cái thoải mái!" Dứt lời, Lãnh Quân thân hình run lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lãnh Ngân hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng không tại dừng lại, thân hình run lên, hướng phía xa xa thiểm lược đi!

Một mảnh bình nguyên thượng, Dương Diệp cưỡi tiểu tro hăng hái cuồn cuộn. Dọc theo con đường này, hắn mỗi thời mỗi khắc đều vẫn duy trì độ cao cảnh giác, nhưng mà, khiến hắn có chút buồn bực là, hai ngày qua này, kia hai cái sát thủ cũng cũng nữa không xuất hiện qua. Bất quá Dương Diệp dám khẳng định, hai cái này sát thủ cách hắn rất gần, có thể ngay nơi nào đó theo dõi hắn, bọn họ chính cùng đợi thời cơ thích hợp, sau đó đang cho hắn một cái trí mạng công kích!

Cũng là bởi vì như vậy, cho nên hai ngày qua này, hắn không có bố trí lại qua bẩy rập đi đối phó đối phương.

Hiện tại, hắn phải làm không là thế nào đi phản giết đối phương, mà là đầu tiên muốn thoát khỏi đối phương, dùng tên giả là Ám. Bởi vì... Này dạng như vậy, hắn mới có cơ hội giết đối phương, không thì mà chống đỡ phương thân pháp quỷ dị, hắn coi như là mang tất cả thú vương gọi ra chưa từng dùng! Mà muốn thoát khỏi đối phương, hóa rõ là Ám, hắn cũng chỉ có thể mang tiểu tro gọi ra!

Có tiểu tro thay đi bộ sau, lại trải qua hai ngày nữa cuồn cuộn, Dương Diệp lúc này mới chuẩn bị bắt đầu phản kích. Ngay tại lúc lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một trận tiếng đánh nhau, Dương Diệp nhướng mày, quyết định thật nhanh, bỏ qua mai phục, sau đó mang tiểu tro thu vào, hướng phía phía trước thiểm lược đi. Có tiếng đánh nhau, muốn mai phục kia hai gã sát thủ, đó là khẳng định không được, bởi vì đối phương nếu như nghe được tiếng đánh nhau, nhất định sẽ phòng bị!

Chỉ là Dương Diệp vẫn còn có chút nghi hoặc, bởi vì hiện tại cái chỗ này tuy rằng không phải là Thập Vạn Đại Sơn ở chỗ sâu trong, nhưng là bị vây Thập Vạn Đại Sơn nội bộ sát biên giới. Hắn mặc dù có thể đủ đạt được cái chỗ này, đó là bởi vì có tiểu tro dẫn đường. Có thể nói, cái chỗ này đã là Huyền thú thiên hạ, nhân loại ở chỗ này động thủ, kia không thể nghi ngờ là hành động tìm chết.

Tại một chỗ gò núi bên trên, hai tên nữ tử dựa lưng vào nhau, nắm trường kiếm. Tại các nàng xung quanh, là 20 đầu Liệt Diễm Sư Vương cùng khắp nơi trên đất sư đàn thi thể!

Làm Dương Diệp chạy tới cái chỗ này lúc, thấy kia khắp nơi trên đất sư đàn thi thể lúc, nhất thời ngạc nhiên, cái này Liệt Diễm Sư Vương thực lực hắn thế nhưng biết đến, mà trước mắt hai cô gái này cư nhiên có thể tru diệt nhiều như vậy Liệt Diễm Sư Vương. Phải biết rằng, trước mắt hai nàng này người cảnh giới, cũng bất quá là Vương Giả Cảnh nhất trọng mà thôi a!

Dương Diệp bắt đầu quan sát hai tên nữ tử tới, hai tên nữ tử đại Ước Nhị Thập tới tuổi, hình dạng thanh tú, đặc biệt bên trái nữ tử, thon dài **, không gầy không mập dáng người, dung nhan tuy rằng không tính là tuyệt thế, nhưng lại có một... Khác lần phong tình. Đặc biệt đang bị sư đàn vây quanh lúc này, nữ tử trên mặt kia lộ vẻ nụ cười nhàn nhạt càng nữ tử liếm vài phần mị lực.

Mà bên phải nàng kia thì là có chút hơi mập, mặt hơi tròn, nhưng nhưng không mất mỹ cảm. Đặc biệt cặp kia mắt to, rất là xinh đẹp, khiến người ta vừa thấy đó là khó có thể không nhớ. Dù sao cũng tại Dương Diệp trong ấn tượng, một cái nữ tử giống như này hình thể, lại sanh không khó xem, trước mắt cô gái này là người thứ nhất! Chỉ là lúc này cô gái thần tình cũng cùng bên cạnh nàng kia trên mặt mang nụ cười nữ tử tương phản, nữ tử lúc này vẻ mặt ngưng trọng, kia xinh đẹp mắt to trong, càng thỉnh thoảng hiện lên lướt một cái lo lắng!

"Hơi, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Cái này sư đàn càng giết càng nhiều, chúng ta căn bản không giết xong, chờ chúng ta trong cơ thể Huyền khí tiêu hao hết, địa phương quỷ quái này chính là của chúng ta táng sinh đất a! Ta cũng không muốn chết, càng không muốn trở thành những súc sinh này thực vật!" Hơi mập nữ tử có chút lo lắng đối về phía sau cô gái nói.

Tên là hơi nữ tử khẽ cười cười, nói: "Nhan Nhan yên tâm, có tỷ tại, tại nhiều sư Vương cũng không tu sợ hãi." Dứt lời, nàng đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, thân thể hướng phía phía trước bắn ra ra, làm bắn ra một trượng sau, nàng đột nhiên đầu ngón chân lần thứ hai nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, sau đó thân thể tại chỗ xoay tròn chuyển, cùng lúc đó, kỳ trường kiếm trong tay cực kỳ tự nhiên quét ngang ra.

Nhất thời, một đạo tuyết bạch sắc kiếm khí thành hình bán nguyệt trạng đối về đối diện nàng sáu con Vương cấp Liệt Diễm Sư bắn nhanh đi. Bởi sáu con Vương cấp Liệt Diễm Sư hình thể quá lớn, cho nên chúng nó căn bản không cách nào tránh né đạo kiếm khí này, cùng đạo kiếm khí này tới một cái thân mật tiếp xúc. Theo 'Xuy' một tiếng, sáu con Vương cấp Huyền thú tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, nhất thời hóa thành Thập nhị khối....

Một kiếm miểu sát sáu con Vương cấp Huyền thú... Đương nhiên, càng làm cho Dương Diệp giật mình là, trước mắt cô gái này dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm Ý, hơn nữa còn là đệ tam trọng!

"Thân ái thật là lợi hại!" Lúc này, tên kia kêu Nhan Nhan nữ tử đột nhiên hét to một tiếng, chạy tới tên là hơi nữ tử trước mặt, sau đó hung hăng cùng đối phương ôm ở cùng nhau, tại tên là hơi nữ tử trên mặt càng 'Bá' một tiếng, nhìn chỗ tối Dương Diệp trợn mắt hốc mồm!

Hơi sắc mặt đỏ lên, đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, các nàng chung quanh những Liệt Diễm Sư đó Vương đột nhiên rống giận một tiếng, sau đó hướng phía hai người bọn họ hung hăng đánh tới. Hiển nhiên, lúc trước của nàng cử động, chọc giận cái này Vương cấp sư Vương!

Không chỉ có như vậy, toàn bộ mặt đất bắt đầu khẽ run dâng lên, ngay sau đó, tại hai nàng tầm mắt xa xa, vô số Liệt Diễm Sư đàn đột nhiên xông ra, sau đó dường như vạn mã bôn đằng kiểu, hướng phía các nàng bên này tràn tới.

Thấy như vậy một màn, hai nàng đồng thời biến sắc, các nàng thực lực tuy rằng rất mạnh, thế nhưng sẽ đối Phó nhiều như vậy bầy thú, đừng nói hai người bọn họ, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh cường giả cũng chỉ có thể tạm thời tránh lui!

Tên là hơi nữ tử tại do dự một chút sau, sau đó quả quyết kéo bên cạnh đã hoàn toàn bị hù dọa nữ tử thả người nhảy, tại nàng nhảy lên một khắc kia, một đôi do Huyền khí biến ảo trắng noãn sắc cánh xuất hiện ở vai của nàng sau. Đúng lúc này, trong mắt nàng lần thứ hai hiện lên lướt một cái do dự, tiếp theo thấp giọng thở dài, sau đó thân hình khẽ động, trong vòng mấy cái hít thở, đó là rơi vào Dương Diệp chỗ ẩn thân!

Nhìn thấy nữ nhân này đột nhiên đi tới đã biết trong, Dương Diệp sửng sốt, nàng muốn? Ngay hắn nghi hoặc không giải thích được lúc, tên kia kêu hơi nữ tử cũng đột nhiên nắm bờ vai của hắn, sau đó bay lên trời, hướng phía xa xa bay vút đi!

Nhìn phía dưới kia rậm rạp chằng chịt Huyền bầy thú, lại nhìn một chút bên cạnh nữ tử, Dương Diệp trừng mắt nhìn, cô gái này là ở cứu mình? Nàng vì sao cứu mình? Chẳng lẽ mình gặp trong truyền thuyết thật là tốt người?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 279: Nam Vực điếm đáy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương nhiên, còn có một cái vấn đề trọng yếu nhất, đó chính là bên cạnh cô gái này là từ lúc nào phát hiện hắn? Đối phương vì sao có thể phát hiện hắn...

"Các hạ là Nam Vực huyền giả?" Ngay Dương Diệp nghi hoặc lúc, bắt hắn lại cánh tay nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, sau đó gật đầu, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, kia hơi mập nữ tử cũng đột nhiên buồn bực nói: "Một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, cư nhiên cũng dám tới đây Thập Vạn Đại Sơn nội địa, nếu như không phải là nhà của ta thân ái thiện tâm nhân từ, ngươi bây giờ đã trở thành phía dưới những mọi người đó hỏa miệng ăn!"

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Hai vị hẳn không phải là cái này Nam Vực của người ah?"

"Làm sao ngươi biết?" Hơi mập nữ tử kinh ngạc nói.

Nghe được hơi mập lời của cô gái, nàng bên cạnh được kêu là hơi nữ tử nhìn thoáng qua hơi mập nữ tử, sau đó bất đắc dĩ lắc đầu, tên ngu ngốc này.

Dương Diệp nhíu mày, hắn chỉ là thăm dò một chút, nhưng lại không nghĩ rằng trước mắt hai người này cư nhiên thật không phải là Nam Vực của người. Nếu như không đoán sai, trước mắt hai nàng này chắc là tới tham gia kia cái gì Tiềm Long Tháp, chỉ là đối phương vì sao lại sẽ xuất hiện ở đây Thập Vạn Đại Sơn đây?

"Này, ngươi vẫn chưa trả lời câu hỏi của ta đấy! Làm sao ngươi biết chúng ta không phải là cái này Nam Vực của người?" Hơi mập nữ tử thấy Dương Diệp trầm mặc không đáp, có chút tức giận nói.

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, khẽ cười cười, nói: "Ta đoán!"

"Ngươi!" Hơi mập nữ tử rõ ràng không tin, nhất thời căm tức nhìn Dương Diệp.

"Tốt lắm, chúng ta hay là trước nghĩ nghĩ thế nào thoát thân ah!" Đúng lúc này, cầm lấy Dương Diệp cùng hơi mập cô gái hơi nhìn phía dưới kia rậm rạp chằng chịt Liệt Diễm Sư đàn, trầm giọng nói.

Khi thấy những thứ kia rậm rạp sư đàn tại hạ phương thành quần kết đội đuổi theo tự mình ba người lúc, kia hơi mập nữ tử tròn trịa khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời có chút hung ác trắng đi, nàng cũng không phải sợ chết, thế nhưng nàng sợ bị cái này Huyền thú cho ăn sống. Nếu như cái này Huyền thú ăn trước đầu nói, vậy còn tốt, một chút liền chết, cũng không - cảm giác cái gì đau đớn, thế nhưng nếu như cái này Huyền thú ăn trước khác bộ phận, tỷ như tay chân các loại... Nghĩ vậy, hơi mập nữ tử sắc mặt càng trắng hơn!

Nhìn phía dưới kia rậm rạp chằng chịt bầy thú, Dương Diệp cũng là chân mày cau lại, nếu có tiểu tử kia tại, cái này Huyền thú hắn tự nhiên không cần sợ, nhưng vấn đề là tiểu tử kia không ở! Muốn bằng vào tiểu tro tới kinh sợ cái này sư đàn, kia không thể nghi ngờ là đang nằm mơ! Huyền thú đế quốc lấy cường vi tôn, tiểu tro bất kể là huyết mạch còn là thực lực, đều so cái này Liệt Diễm Sư Vương kém rất nhiều, hơn nữa đối phương còn là thành đàn kết đối, cho nên, kêu tiểu tro đi ra, cũng chính là chịu chết mà thôi!

"Hơi, ngươi mau Phi, ta, ta cũng không muốn bị chúng nó sống ăn sống..." Hơi mập nữ tử có chút run thanh nói.

Khẽ lắc đầu một cái, nói: "Cái này Huyền khí hóa cánh Huyền kỹ cực kỳ tiêu hao Huyền khí, trong cơ thể ta Huyền khí đã còn dư lại không nhiều, tối đa bất quá một canh giờ, ta Huyền khí chỉ biết khô kiệt, đến lúc đó, chúng ta sợ rằng thực sự sẽ trở thành cái này Huyền thú miệng ăn!"

Nguyên lai là một môn Huyền kỹ! Nghe được hơi mà nói, Dương Diệp thoải mái, ngay từ đầu hắn đối cái này cánh xuất hiện rất là nghi hoặc cùng không giải thích được, phải biết rằng, Huyền khí hóa cánh kia cũng phải cần Linh Giả cảnh cường giả mới có thể làm được!

"Này, ngươi có biện pháp gì hay không a?" Ngay Dương Diệp trầm tư lúc, viên kia mặt nữ tử cũng đột nhiên nhìn Dương Diệp nói: "Một mình ngươi dám đến cái này Thập Vạn Đại Sơn nội địa, phải có cái gì dựa ah. Nếu quả thật có cái gì bảo mệnh phương pháp, cũng đừng cất giấu dịch."

Tên kia kêu hơi nữ tử cũng là nghiêng đầu nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, nàng cũng cho rằng cái này mặt tròn nữ tử nói có đạo lý.

Dương Diệp trầm mặc, hắn đúng là có biện pháp, chỉ cần mang lôi điêu gọi ra, tự nhiên có thể thoát khỏi cái này sư đàn. Chỉ là hắn thật sự là không muốn mang lôi điêu bại lộ tại nơi âm thầm sát thủ trong mắt, nếu để cho ngoại nhân biết hắn Dương Diệp còn có thể có phi hành Huyền thú, kia chỉ sợ hắn cả đời này đều không được an bình. Đương nhiên, còn có điểm trọng yếu nhất, đó chính là nếu như phải gọi ra lôi điêu, vậy ý nghĩa hắn Dương Diệp làm trò hai nàng mặt triệu hồi ra lôi điêu...

Cử động như vậy, không chỉ có kinh thế hãi tục, càng vô cùng có khả năng bại lộ hắn thần bí tiểu vòng xoáy! Cho nên tại hai nàng ánh mắt mong chờ trong, Dương Diệp lắc đầu, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, kia hơi mập nữ tử cũng đột nhiên 'Oa' một tiếng khóc lên, sau đó ôm thật chặc được kêu là hơi nữ tử, khóc ròng nói: "Hơi, ta không muốn chết a, ta còn muốn trở thành Thiên Kiếm Tông nội môn đệ tử, ta còn muốn gả cho viên quý tu sư huynh, ta còn muốn vì hắn sinh thật nhiều hài tử...."

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này... Hắn hết chỗ nói rồi.

Tên là hơi nữ tử cũng là lắc đầu, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ vẻ, nói: "Nhan Nhan, ngươi chừng nào thì khả năng bình thường điểm? Tại tiếp tục như vậy, đừng nói viên sư huynh, chính là tông môn kia chọn phẩn sợ rằng cũng không dám lấy ngươi!"

"Hơi ngươi..." Hơi mập nữ tử có chút thẹn quá thành giận, tựa hồ quên mất Dương Diệp tồn tại, nàng vẻ mặt chôn ở hơi trước ngực, sau đó cái ót không ngừng củng đến, biên cung cấp còn vừa nói: "Thân ái, ngươi ở đây giống như lại lớn... Không được, ta không thể nhỏ hơn ngươi, chờ ta hồi tông môn sau, ta phải đi tìm kia 1000 năm Băng tia cây đu đủ, còn chưa đủ, chờ có cơ hội, ta còn muốn khiến viên sư huynh giúp ta xoa bóp xoa bóp....."

Dương Diệp khóe miệng không ngừng co quắp, nữ nhân này, quá cường đại!

Hơi sắc mặt đỏ lên, trừng hơi mập nữ tử liếc mắt, nói: "Ngươi cái này cô nàng chết dầm kia, lời như vậy ngươi cũng nói xuất khẩu, cũng không nhìn một chút bên cạnh có người hay không! Này, ngươi còn cung cấp, tại cung cấp ta hiện tại đã đem ngươi ném xuống này Huyền thú!"

Cái này uy hiếp đối hơi mập nữ tử thật là quá! Hơi mập nữ tử vội vã dừng tay, sau đó ngẹo mặt tròn nhìn Dương Diệp liếc mắt, đột nhiên, làm như nghĩ tới điều gì, nàng nhãn tình sáng lên, nói: "Thân ái, ta nghĩ tới một cái thoát thân biện pháp!"

Nghe vậy, Dương Diệp đột nhiên gan dạ cảm giác không ổn. Mà kia hơi còn lại là mừng rỡ hỏi: "Biện pháp gì?"

Hơi mập nữ tử mang tự mình ma trảo từ hơi trước ngực thu hồi lại, sau đó chỉ vào Dương Diệp, nói: "Thân ái, chúng ta đưa hắn ném xuống, khiến hắn đi hấp dẫn những thứ kia Huyền thú, cứ như vậy, chúng ta liền có thời gian chạy trốn, ngươi cứ nói đi?"

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt một hắc, nữ nhân này nói chuyện thì không thể hàm súc điểm sao? Tự mình còn ở nơi này rất!

Hơi đầu tiên là ngẩn ra, sau đó nghiêng đầu nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm ngâm một hồi, nói: "Các hạ, hôm nay chúng ta tình huống ngươi cũng thấy đấy. Một mình ngươi huyền giả cảnh dám thâm nhập cái này Thập Vạn Đại Sơn, ta nghĩ, ngươi nhất định là có cái gì bảo mệnh bản lãnh. Nếu như các hạ đồng ý xuất thủ tương trợ, ta sư muội hai người vô cùng cảm kích!"

Dương Diệp trầm mặc, bình tĩnh mà xem xét, hắn vừa ý trước hai nàng này người không có ác cảm, chuẩn xác mà nói là có chút hảo cảm, bởi vì hai nàng không chỉ có không có trách cứ hắn ở một bên ẩn dấu dòm ngó, còn xuất thủ cứu giúp. Đặc biệt hai người này còn là Vương Giả Cảnh, mà hắn chỉ là một Tiên Thiên Cảnh huyền giả, dưới loại tình huống này, hai nàng không chỉ có không có khinh thị chút nào cùng ghét bỏ, còn không ngại phiền toái xuất thủ cứu hắn! Điều này làm cho hắn đối hai nàng có một chút hảo cảm!

Mà kia lôi điêu cũng trăm triệu không thể để cho đi ra ngoài, kia quan hệ quá nặng lớn!

Thấy Dương Diệp trầm mặc, hai nàng cũng trầm mặc, lúc này các nàng cũng chỉ có thể mang hy vọng ký thác vào Dương Diệp trên người của, nếu như Dương Diệp vẫn lắc đầu nói, kia đại gia ba người chỉ sợ cũng thực sự muốn hài cốt không còn!

Mà thôi mà thôi, cũng không thể thấy chết mà không cứu được. Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó ngay hắn chuẩn bị triệu hồi ra lôi điêu thời điểm, đột nhiên, kia hơi mập nữ tử hét to một tiếng, sau đó chỉ vào bọn họ phía trước hưng phấn nói: "Thân ái, là Nghiêm Hàn sư huynh bọn họ, bọn họ tới cứu chúng ta! Ha ha, chúng ta rốt cục có thể không cần chết...."

Dương Diệp nghe vậy nhìn lại, chỉ thấy phía trước ngoài trăm trượng, bảy tên phía sau có Huyền khí hai cánh của người chính hướng phía bọn họ bên này mà đến. Thấy những người này, Dương Diệp chân mày lần thứ hai nhíu lại, cái này cái khác vực thiên tài yêu nghiệt, không phải là hẳn là đi trước Cổ Chiến Trường sao? Làm sao sẽ đi tới nơi này Thập Vạn Đại Sơn trong?

Khẽ ngẩng đầu nhìn lại, làm thấy rõ mấy người mặt lúc, trong lòng nhất thời thở dài một hơi, trên mặt lộ ra nụ cười nhàn nhạt.

Không được mấy hơi thở, kia bảy tên huyền giả đó là đã đi tới Dương Diệp ba người trước mặt của, bảy người trong cầm đầu là một gã chừng hai mươi tuổi thanh niên, mày kiếm mắt sáng, mũi như huyền mật, dáng người thẳng tắp, đứng ở nơi đó, nhẹ gió lay động đến kỳ như mực sắc tóc dài, không nói ra được phong lưu tiêu sái!

Làm thanh niên thấy được kêu là hơi nữ tử lúc, kỳ trên mặt nhất thời lộ ra một cái nụ cười hòa ái, nói: "Lưu sư muội, rốt cục khiến chúng ta tìm được ngươi."

"Này, Nghiêm Hàn sư huynh, còn có ta đây, ngươi đừng thấy người trong lòng, liền không nhớ ta đây cái sư muội rất? Cẩn thận ta khiến nhà của ta thân ái không để ý tới ngươi!" Mặt tròn nữ tử đột nhiên bất mãn nói.

Nghiêm Hàn ánh mắt từ lưu hơi trên người dời ra, nhìn về phía mặt tròn nữ tử, cười nói: "Ta nào dám quên nhớ thái Nhan Nhan sư muội!" Nói đến đây, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Vị huynh đài này là?"

"Hắn là chúng ta tại Thập Vạn Đại Sơn trong nhặt được một cái Nam Vực huyền giả!" Thái Nhan Nhan nói: "Nghiêm Hàn sư huynh, ngươi trước đây nói ta gan lớn, ta cho ngươi biết, hắn lá gan có thể lớn hơn ta nhiều. Một người, còn chưa tới Vương Giả Cảnh, dĩ nhiên liền dám thâm nhập cái này Thập Vạn Đại Sơn, nếu như không phải là gặp ta cùng với hơi, hắn sợ rằng chết sớm!"

"Nam Vực huyền giả? Tiên Thiên Cảnh?" Nghe được thái Nhan Nhan nói, kia Nghiêm Hàn sửng sốt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: "Ngươi là Nam Vực huyền giả?"

Dương Diệp gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Nghiêm Hàn cùng với kỳ sau lưng kia sáu gã nam tử trong mắt nhất thời hiện lên lướt một cái vẻ khinh miệt, một tên nam tử trong đó càng không lưu tình chút nào nói: "Không nghĩ tới chúng ta cư nhiên sớm gặp được cái này Nam Vực huyền giả, nghe đồn cái này Nam Vực huyền giả tại chư vực trong thực lực là điếm để tồn tại...."

"Không phải là nghe đồn!" Nghiêm Hàn nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, cắt đứt tên nam tử kia nói, nói: "Nghìn năm qua, cái này Nam Vực tại chư vực trong, đều là điếm để tồn tại. Đặc biệt trước mấy giới, cái này Nam Vực những thứ kia nếu nói yêu nghiệt, thậm chí ngay cả Tiềm Long Tháp tầng thứ nhất đều không thể đi lên!"

Nói đến đây, Nghiêm Hàn đột nhiên khẽ cười cười, nói: "Nghe nói cái này Nam Vực ra một gã nếu nói cái gì chuẩn Kiếm Hoàng, kỳ không chỉ có lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, còn Kiếm Tâm Thông Minh, ha hả.... Đất man hoang này, sẽ có người Kiếm Tâm Thông Minh? Thật là thiên đại chê cười, phải biết rằng, ta Thiên Kiếm Tông là tam phẩm tông môn, trong đó kiếm đạo thiên tài vô số, thế nhưng cũng không có xuất hiện qua Kiếm Tâm Thông Minh người, cái này Nam Vực có khả năng gặp phải?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 280: Huyền bầy thú

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chính là, Nam Vực loại này man di chi địa, làm sao có thể gặp phải Kiếm Tâm Thông Minh người, đừng nói chúng ta Thiên Kiếm Tông, chính là kia ngũ phẩm tông môn Tiên Kiếm tông chưa từng nghe nói xuất hiện qua. Cái này Nam Vực cái này huyền giả, khoác lác cũng không trải qua đại não suy tư!" Tại Nghiêm Hàn bên cạnh nam tử phụ họa nói, sau khi nói xong, còn cố ý nhìn Dương Diệp liếc mắt!

Dương Diệp kia còn không biết trước mắt cái này cái khác vực của người tại ghim hắn? Hắn Dương Diệp cũng không phải là một cái nghịch lai thuận thụ chủ, lập tức nhìn Nghiêm Hàn nói chuyện với đó thanh niên liếc mắt, nói: "Hai vị nói Nam Vực không có khả năng xuất hiện Kiếm Tâm Thông Minh người, kia vạn năm trước, Nam Vực Kiếm Tông Kiếm Tông tổ sư, hắn chẳng lẽ không đúng Kiếm Tâm Thông Minh người?"

Nghe vậy, Nghiêm Hàn cùng thanh niên kia sắc mặt nhất thời có chút khó coi, Nam Vực Kiếm Tông tổ sư, cái này đã từng mang tất cả vực thiên tài yêu nghiệt có tâm phục khẩu phục của người, bọn họ đương nhiên là biết đến. Tiềm Long Tháp bên ngoài có một bảng, tên là Tiềm Long bảng, chỉ tiến nhập Tiềm Long Tháp tầng cao nhất, cũng chính là tầng thứ năm, như vậy huyền giả tên mới có cơ hội xuất hiện ở đây trên bảng Tiềm Long!

Trải qua vô số Tuế Nguyệt, kia trên bảng Tiềm Long cũng liền 7 tên của người xuất hiện qua tại nơi trên bảng, mà cái này Kiếm Tông tổ sư, cũng chính là Tiêu Dao Tử, hắn xếp hạng kia Tiềm Long bảng đệ nhị!

Dương Diệp nói lên cái này Kiếm Tông tổ sư, kia không thể nghi ngờ là ngay tại chỗ đánh hắn hai người mặt của, Nghiêm Hàn hai mắt híp lại, nói: "Ý của ngươi là nói được kêu là Dương Diệp của người thật là Kiếm Tâm Thông Minh người rồi?"

Nhìn thấy tự mình sư huynh đệ có chút nhằm vào Dương Diệp, một bên lưu hơi chân mày to cau lại, sau đó nói: "Nghiêm sư huynh, hiện tại chúng ta hay là trước giải quyết dưới những thứ kia Huyền thú ah!"

"Một đám súc sinh mà thôi!" Nghiêm Hàn hừ lạnh một tiếng, nhìn về phía lưu hơi lúc, trên mặt lại nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, nói: "Lưu sư muội không cần lo lắng, đám này súc sinh tuy nhiều, nhưng đều là chút không đầu óc súc sinh mà thôi, đợi ngươi mà lại nhìn, xem sư huynh là thế nào mang cái này Huyền thú phá bụng lấy đan! Những súc sinh này kia nội đan có thể là đồ tốt!"

Nói xong, Nghiêm Hàn cũng lại bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó khóe miệng lộ ra lướt một cái tà cười, nói: "Vị bằng hữu này nếu dám lấy Tiên Thiên Cảnh thực lực liền bước vào cái này Thập Vạn Đại Sơn, nói vậy nhất định là có kinh người gì khả năng của. Vừa lúc, sư huynh của ta muội mấy người còn chưa thấy qua Nam Vực thiên tài đây, các hạ liền bộc lộ tài năng, khiến bọn ta nhìn Nam Vực thiên tài yêu nghiệt là như thế nào cường đại, khỏe không?"

"Chính là, bộc lộ tài năng chứ, khiến chúng ta nhìn cái này Nam Vực huyền giả, đến tột cùng yếu, đói không đúng, chắc là cường tới trình độ nào, ha ha..."

"Hay là thôi đi, người ta dù sao chỉ là Tiên Thiên Cảnh huyền giả mà thôi, đừng nói một đám Vương cấp Huyền thú, chính là một con chỉ sợ cũng không đối phó được..."

"Làm sao sẽ? Người ta nếu dám lấy Tiên Thiên Cảnh thực lực sẽ cái này Thập Vạn Đại Sơn, nhất định là có kinh người gì lá bài tẩy, nói không chừng, hắn chính là cái kia đoạt được Nam Vực cái kia đồ bỏ Thanh Vân Bảng đệ nhất, cũng chính là Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp đây, ha ha..."

Nghe thế nhân, kia Nghiêm Hàn giả vờ kinh ngạc nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó hỏi: "Ngươi sẽ không thật là cái kia Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp ah?"

Nhàn nhạt nhìn mọi người liếc mắt, Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Ta thật là làm cho Dương Diệp!"

Nghiêm Hàn sửng sốt, sau đó phá lên cười, nở nụ cười một lát sau, nói: "Ngươi là Dương Diệp? Kiếm Tâm Thông Minh cái kia Dương Diệp? Ha ha... Tới tới, khiến chúng ta nhìn Kiếm Tâm Thông Minh thiên tài đến tột cùng là dạng gì, ha ha..."

"Được rồi!"

Đúng lúc này, kia một mực trầm mặc lưu hơi đột nhiên giận quát một tiếng, lưu hơi nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía Nghiêm Hàn, nói: "Nghiêm sư huynh, hắn tuy rằng cảnh giới thấp, nhưng ngươi cũng không phải như vậy trào phúng chế ngạo hắn ah! Ngươi nguyên lai có thể không phải như thế!"

Một bên Thái Nhan Nhan cũng có chút nhìn không được, lập tức nói: "Nghiêm sư huynh, tiểu tử này tuy rằng thực lực yếu đi một điểm, người lớn lên khó coi một điểm, lại là Nam Vực của người, thế nhưng hắn dù sao không đối với chúng ta không làm gì tốt chuyện, các ngươi cần gì phải ỷ lớn hiếp nhỏ đây? Cái này nếu như truyền đi, nói chúng ta Thiên Kiếm Tông một đám người khi dễ một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, cái này nhiều khó khăn nghe a?"

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, cái gì gọi là người lớn lên khó coi một điểm, cái này Thái Nhan Nhan làm sao nói chuyện...

Nghe được hai nàng nói, Nghiêm Hàn sắc mặt của có chút khó coi, nhìn về phía Dương Diệp lúc, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái che lấp, thế nhưng làm kỳ nhìn về phía lưu hơi hai nàng lúc, kỳ trên mặt cũng lộ ra một cái cực kỳ nhu hòa dáng tươi cười, nói: "Hai vị sư muội nói là, lần này là sư huynh không đúng! Chúng ta không nói những thứ này, chúng ta trước giải quyết trước mắt cái này bầy thú ah!" Nói đến đây, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nhạt thanh nói: "Đợi đợi ở một bên, đừng có chạy lung tung, không thì đã chết đừng trách người!"

Dương Diệp lắc đầu, đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, xa xa mặt đất đột nhiên một trận kịch liệt rung động, ngay sau đó, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một mảng lớn rậm rạp chằng chịt 'Mây đen', đợi cái này một mảng lớn mây đen hơi chút tới gần chút lúc, Nghiêm Hàn mọi người nhất thời sắc mặt kịch biến, bởi vì ở nơi này là cái gì mây đen, mà là vô số đầu phi hành Huyền thú!

Không chỉ có thiên không, mặt đất càng là có thêm vô số rậm rạp chằng chịt các loại các dạng Huyền thú, từ trên nhìn xuống, nhìn không thấy cuối!

Lúc này đây, Nghiêm Hàn trong mắt mọi người lộ ra vẻ hoảng sợ, mấy trăm chỉ, chính là hơn một nghìn chỉ, bọn họ muốn chạy trốn nói, cũng là có thể, thế nhưng nhiều như vậy.... Đừng nói bọn họ, chính là Linh Giả cảnh cường giả chỉ sợ cũng khó có thể chạy đi!

"Xong xong..." Nhìn kia che trời tế địa bầy thú, sắc mặt ảm đạm Thái Nhan Nhan thấp giọng lẩm bẩm nói: "Thực sự xong, viên sư huynh, ta đây lần thực sự cũng bị cái này Huyền thú ăn a! Viên sư huynh, cứu mạng a..."

Đúng lúc này, một con to lớn đại bằng rơi vào Nghiêm Hàn mọi người phía trước 20 ngoài trượng, cái này đại bằng đỉnh đầu, đứng một gã mặc hoa bào thanh niên nam tử, làm Dương Diệp thấy cái này hoa bào thanh niên nam tử lúc, nao nao, bởi vì... Này hoa bào nam tử không là người khác, đúng là kia Thập Vạn Đại Sơn trong thần bí Huyền thú, cũng chính là Lạc Tuyết!

"Bắc Vực của người?" Đại bằng đỉnh đầu, Lạc Tuyết nhạt thanh hỏi.

Nghiêm Hàn không dám ở có ngạo khí, lập tức gật đầu, nói: "Đúng là!"

Lạc Tuyết hừ một tiếng, nói: "Bắc Vực của người, không đi Cổ Chiến Trường, vì sao tới ta Thập Vạn Đại Sơn?"

Nghe Lạc Tuyết chất vấn khẩu khí, Nghiêm Hàn nhất thời có chút khó chịu, nhưng là lại không dám phát tác, chỉ phải ngăn chặn tức giận trong lòng, sau đó nói: "Bọn ta xuất hiện ở đây Thập Vạn Đại Sơn, không có ác ý, chỉ là bởi vì ta sư muội hai người đi ngang qua giới vực truyền tống lúc xảy ra chút ngoài ý muốn, cho nên bọn họ bị truyền đưa đến cái này Thập Vạn Đại Sơn, chúng ta tới đây là tìm các nàng!"

"Không có ác ý?" Lạc Tuyết khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: "Ngắn một ngày trong, ta Thập Vạn Đại Sơn đã bị người tru diệt hơn ngàn con Vương cấp Huyền thú, nói vậy hiện tại các ngươi trong nạp giới, còn có mấy trăm miếng Vương cấp Huyền thú nội đan ah? Đây là lời ngươi nói tới tìm người, không có ác ý?"

Nghiêm Hàn không nghĩ tới tự mình sư huynh đệ mấy người làm sự lại bị phát hiện, càng không có nghĩ tới cái này Thập Vạn Đại Sơn cư nhiên xảy ra động nhiều như vậy Huyền thú theo đuổi bắt bọn họ, lập tức trong lòng run lên, con mắt nhìn bốn phía liếc mắt, sau đó rơi vào lưu hơi trên người, ánh mắt lóe ra vài cái, do dự hồi lâu, Nghiêm Hàn hít sâu một hơi, trong lòng đó là đã có quyết định!

Thấy Nghiêm Hàn không nói lời nào, kia Lạc Tuyết ánh mắt lạnh xuống, nói: "Nếu không nói lời nào, vậy toàn bộ đền mạng ah!" Dứt lời, sẽ mệnh lệnh Huyền bầy thú động thủ!

Ngay tại lúc lúc này, kia Nghiêm Hàn cũng thủ đoạn khẽ động, sau đó một trương phù lục lăng không xuống, làm tờ phù lục này sau khi xuất hiện, Nghiêm Hàn cũng quỷ dị trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ...

Thấy như vậy một màn, mọi người sửng sốt, bao quát kia Lạc Tuyết cũng là sửng sờ, người này cứ như vậy tiêu thất?

"Là ngẫu nhiên truyền tống phù!" Đúng lúc này, Thiên đệ tử của kiếm tông trong, có một người nói: "Không nghĩ tới cái này Nghiêm Hàn sư huynh cư nhiên có ngẫu nhiên truyền tống phù, ha hả... Càng không có nghĩ tới, tại gặp phải nguy nan lúc, hắn cư nhiên hoàn toàn không để ý chúng ta cái này sư đệ sư muội, ngay cả một câu nói cũng không nói, liền lấy ra ngẫu nhiên truyền tống phù chạy trối chết, ha hả...."

Một bên Thái Nhan Nhan có chút khó có thể tin nói: "Nghiêm Sư, phi, cái này nghiêm cẩu lại là như vậy người a? Người này cặn, bại hoại, thua thiệt lão nương kêu hắn nhiều năm như vậy sư phụ huynh, còn đã làm cơm nước cho hắn ăn, a a a a, thật là tức chết lão nương! Hơi, hoàn hảo ngươi một mực không đáp ứng theo đuổi của hắn, bằng không, ngươi liền hối hận cả đời!"

Lưu khẽ lắc đầu một cái, trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng, đối với Nghiêm Hàn, nàng cũng là có một chút hảo cảm, chỉ là không nghĩ tới, tại đây sống chết trước mắt thời điểm, đối phương cũng như vậy đức hạnh!

Nghiêm Hàn đào tẩu, đối với mấy ngày này đệ tử của kiếm tông không thể nghi ngờ là một cái không nhỏ đả kích, tại tông môn nội, Nghiêm Hàn người sư huynh này nhân vật vai trò vẫn luôn phi thường tốt. Nhưng mà tất cả mọi người là không nghĩ tới, cái này cho tới nay đối tất cả mọi người phi thường tốt sư phụ huynh, cũng không chút do dự vứt bỏ đại gia, một mình đào sinh đi!

Ở đây trong, chỉ sợ cũng thuộc Dương Diệp nhìn nhất mở. Như Nghiêm Hàn người như thế, hắn có thể nói là thấy có chút nhiều. Không thể nói hắn sai, dù sao con kiến hôi còn sống tạm bợ, huống là người đây? Đương nhiên, hắn Dương Diệp là không làm được loại này vứt bỏ bằng hữu sự tới! Hắn Dương Diệp tuy rằng rất lâu lãnh huyết, thậm chí có thể nói là ích kỷ, thế nhưng muốn nói vì mình sống mà vứt bỏ bằng hữu, hắn là quyết định không làm được!

Trên đời việc không thể tận như ý, nhưng cầu không thẹn với lòng là được, hắn Dương Diệp mặc kệ làm cái gì, chỉ cầu bốn chữ, đó chính là 'Không thẹn với lòng'!

"Đây là cái khác vực cường giả yêu nghiệt?" Xa xa, Lạc Tuyết khẽ lắc đầu một cái, thấp giọng nói.

Đúng lúc này, lưu hơi hít sâu một hơi, sau đó tay cổ tay khẽ động, Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, nói: "Thiên Kiếm Tông đệ tử nghe lệnh! Tổ kiếm trận!"

Nghiêm Hàn đi rồi, lưu hơi trở thành ở đây Thiên Kiếm Tông sư phụ tỷ, nghe được lưu hơi mà nói, chúng Thiên đệ tử của kiếm tông không chút do dự nào, thân hình khẽ động, đứng ở lưu hơi bốn phía, tế xuất mình Huyền Kiếm, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng kiếm khí chợt tự mọi người kiếm trong tay trung phun bừng lên, sau đó tạo thành một cái quỷ dị kiếm khí vòng xoáy.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 281: Tiểu tử kia muốn tỉnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Kiếm Tông chư người đã là bế hẳn phải chết chi tâm, cho nên mọi người căn bản không có chút nào bảo lưu, kia trong cơ thể Huyền khí dường như vỡ đê thông thường bừng lên! Kia kiếm khí vòng xoáy tại mấy ngày này đệ tử của kiếm tông Huyền khí điên cuồng đổ vào hạ, kiếm khí vòng xoáy tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, càng lúc càng lớn, ẩn chứa trong đó kinh khủng kiếm khí, sắc bén không gì sánh được, khiến người ta không dám nhìn thẳng!

Nhìn kia Thiên Kiếm Tông mọi người tạo thành kiếm trận, Dương Diệp thần sắc hơi ngưng trọng, hắn mặc dù đối với mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử không có hảo cảm gì, nhưng không thể không nói, mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử thực lực, còn là rất mạnh! Đặc biệt kia kiếm trận, kia ẩn chứa trong đó kinh khủng năng lượng, cho dù là hắn, cũng là phi thường kiêng kỵ!

Nhưng mà, tại nơi rậm rạp chằng chịt Huyền thú trước mặt, lại là tại đây Thập Vạn Đại Sơn trong, kia kiếm khí vòng xoáy tại cường cũng vô dụng! Chớ nói chi là đối diện còn có thần bí kia Lạc Tuyết! Nói cách khác, mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử căn bản là 10 chết vô sinh!

Mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử tựa hồ cũng biết bọn họ 10 chết vô sinh, cho nên trên mặt mọi người đều tràn đầy kiên quyết, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là sợ hãi cùng bi thương!

Bất kể là Huyền thú còn là người, nếu như có thể, ai không hy vọng sống?

Nhìn Thiên Kiếm Tông mọi người bày ra cái kia vòng xoáy kiếm trận, Lạc Tuyết hừ lạnh một tiếng, ngay hắn chuẩn bị một chút lệnh công kích lúc, đột nhiên, lơ đãng thoáng nhìn trung, hắn thấy được tại Thiên Kiếm Tông mọi người phía sau Dương Diệp. Khi thấy Dương Diệp lúc, Lạc Tuyết nhướng mày, sau đó nói: "Là ngươi!"

Nghe vậy, Thiên Kiếm Tông mọi người sửng sốt, sau đó đều là nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Thấy cái này Lạc Tuyết nói chuyện với tự mình, Dương Diệp cũng là ngẩn ra, sau đó cười khổ cười, tiểu tử kia bây giờ không có ở đây, nếu như cái này Lạc Tuyết muốn ra tay với tự mình, kia mình tại sao chạy trối chết? Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp đứng dậy, nhìn về phía Lạc Tuyết, nói: "Lần trước gặp mặt, ngươi mang theo Thập Vạn Đại Sơn vô số Huyền thú vây bắt ta, không nghĩ tới lần thứ hai gặp mặt, lại là tình huống như vậy, lẽ nào giữa chúng ta xung khắc quá?"

Lạc Tuyết cười khẽ một tiếng, sau đó tại Dương Diệp trên vai vị trí nhìn thoáng qua, nói: "Kia đây?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, hắn đương nhiên biết cái này Lạc Tuyết nói 'Kia' chỉ là ai, lẽ nào cái này Thập Vạn Đại Sơn còn không có buông tha đánh tiểu tử kia chủ ý?

Làm như biết Dương Diệp nghĩ cách, kia Lạc Tuyết tiếp tục nói: "Ta chỉ là hỏi một chút mà thôi, cũng không có muốn tại ra tay với nó." Nói đến đây, Lạc Tuyết chần chờ hạ, sau đó nói: "Nếu như thuận tiện, có thể hay không khiến kia đi ra vừa thấy?"

Nghe thế Lạc Tuyết nói, Dương diệp tâm trung thở dài một hơi, nếu như cái này Lạc Tuyết thực sự muốn đánh tiểu tử kia chủ ý, vậy hắn hiện tại đã có thể nguy hiểm. Không có tiểu tử kia huyết mạch uy áp, đối mặt cái này rậm rạp chằng chịt bầy thú, hắn Dương Diệp cũng là 10 chết vô sinh!

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó lắc đầu, nói: "Hiện tại không có phương tiện!"

Lạc Tuyết cũng không tức giận, khẽ gật đầu, sau đó nhìn Dương Diệp bên cạnh Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người liếc mắt, nói: "Bọn họ là bằng hữu ngươi?"

Nghe được Lạc Tuyết nói, Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người nhất thời trong lòng rùng mình, coi như là kẻ ngu si cũng nhìn ra Dương Diệp cùng cái này Lạc Tuyết quan hệ là không giống bình thường! Thay lời khác mà nói, lúc này sinh tử của bọn họ, chỉ sợ sẽ là Dương Diệp một câu nói vấn đề! Chỉ là vừa nghĩ tới lúc trước nhóm người mình trào phúng chế ngạo Dương Diệp đích tình cảnh lúc, những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử trên mặt khổ sở đó là càng đậm!

Dương Diệp cũng nghe được Lạc Tuyết Ngụ ý, chỉ là hắn minh bạch, cái này Lạc Tuyết cũng không phải nhìn hắn mặt mũi, mà là xem tiểu gia hỏa kia mặt mũi của! Không thì, cái này Lạc Tuyết sợ rằng đừng nói sẽ vì hắn không giết mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử, sợ rằng ngay cả hắn đều biết cho cùng nhau thu thập!

Nhìn lướt qua Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người liếc mắt, Dương Diệp nhạt thanh nói: "Không phải là!" Đùa giỡn, hắn Dương Diệp cũng không phải là cái gì lấy ơn báo oán của người, hắn ưa thích lấy oán oán giận!

Nghe được Dương Diệp nói, Thiên Kiếm Tông đám người sắc mặt nhất thời khó coi, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chỉ chỉ Lưu Vi Vi cùng kia Thái Nhan Nhan, sau đó nói: "Hai người này là!"

Lạc Tuyết nhìn hai nàng liếc mắt, sau đó lại nhìn Dương Diệp liếc mắt, nói: "Các ngươi đi!"

Dương Diệp gật đầu, liền chuẩn bị phải đi, mà đúng lúc này, kia Lưu Vi Vi đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt của, nàng đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng dẫn đầu lắc đầu, nói: "Sống chết của bọn họ không có quan hệ gì với ta!" Cứu mấy ngày này Kiếm Tông đùa so? Đừng nói giỡn. Hắn Dương Diệp không là cái gì người lương thiện, cũng không phải cái gì rộng lượng của người, nếu như không phải là cố kỵ kia hai cái sát thủ, hắn sớm kêu lên Huyền thú đại quân giết chết mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử!

Lúc này, một bên Thái Nhan Nhan nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Này, tuy rằng bọn họ trước khi làm sự có chút quá phận, nhưng là tội không đáng chết a! Hơn nữa, nhà của ta thân ái không nói đã thay bọn họ xin lỗi ngươi sao? Làm nam nhân, ngươi cũng không thể nhỏ mọn như vậy, không thì ta sẽ khinh bỉ của ngươi!"

Đây là tự mình sai rồi? Đối với cái này Thái Nhan Nhan nói, Dương Diệp trong lòng là thật to không thèm, nếu như không phải là xem trước đây trước nàng nói tương trợ qua tự mình, hắn đều muốn trực tiếp đi!

"Vị bằng hữu này!" Lúc này, kia Lưu Vi Vi lại nói: "Ta đây chút sư huynh đệ lúc trước làm sự, nói, phải không đối, nhưng như Nhan Nhan theo như lời, bọn họ tội không đáng chết, mong rằng xem tại nhìn nhau một hồi phân thượng, ngắm bằng hữu nói cứu giúp, sư huynh của ta muội mấy người vô cùng cảm kích!" Nói, đối Dương Diệp thi lễ một cái.

Dương Diệp hít một tiếng, trước mắt nữ nhân này cùng hắn làm không nhận thức, lại là có thể ra tay với hắn cứu giúp, tuy rằng hắn không cần, thế nhưng không thể phủ nhận, trước mắt cô gái này cử động còn là thu được hắn hảo cảm, cho nên, hắn mới nguyện ý cứu nàng! Chỉ là những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử...

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử, sau đó đột nhiên nói: "Ngươi nghĩ, ta cứu bọn họ sau khi, bọn họ sẽ cảm kích ta sao?"

Lưu nao nao, sau đó nhìn về phía những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử, lúc này những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử mặc dù không có biểu hiện ra chịu không nổi, nhưng là sắc mặt trắng bệch, trong mắt kiêng kỵ cùng kinh khủng không chút nào che giấu. Đương nhiên, là tối trọng yếu là bọn hắn xem Dương Diệp ánh mắt của, đúng vậy, bọn họ nhìn về phía Dương Diệp lúc, kia trong mắt không có chút nào cầu xin cùng hổ thẹn, có chỉ là băng lãnh, thậm chí còn có chút cho phép oán độc!

Bọn họ là Bắc Vực siêu cấp thiên tài, bọn họ là Bắc Vực trẻ tuổi nhất Vương Giả Cảnh cường giả... Bọn họ đầu trên có vô số vinh dự, mà bây giờ, bọn họ cái này siêu cấp tông môn thiên tài đệ tử sinh tử, cũng nắm giữ ở một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả trong miệng, cái này để cho bọn họ làm sao nhận chịu được?

Thiên tài thứ không thiếu nhất, chính là ngạo khí, bởi vậy, cho dù là đến rồi sống chết trước mắt, bọn họ cũng không nói xin giúp đỡ Dương Diệp!

Nhìn Thiên Kiếm Tông những đệ tử này thần sắc, Lưu Vi Vi hít một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho bọn họ làm ra lấy oán trả ơn loại chuyện đó, bái thác!"

Dương Diệp nhìn Lưu Vi Vi số hơi thở, sau đó nhìn về phía kia Lạc Tuyết, Lạc Tuyết thấy Dương Diệp xem ra, lập tức nhạt thanh nói: "Ngươi là muốn đảm bảo bọn họ?"

Dương Diệp nhún vai, nói: "Không có biện pháp, thiếu người khác một cái nhân tình!"

"Lòng tham cũng không tốt!" Lạc Tuyết nhìn thẳng Dương Diệp, nói.

"Ngươi nên biết, ta phải đi, ngươi ngăn không được!" Dương Diệp cùng đối phương đối diện, nhạt thanh nói. Những lời này thuần túy là tại hù người, nếu như tiểu tử kia đã tỉnh, vậy hắn phải đi, cái này Lạc Tuyết nhất định là ngăn không được, nhưng vấn đề là tiểu tử kia còn không có tỉnh lại....

Lạc Tuyết nhíu mày, Dương Diệp lời mặc dù làm cho hắn rất khó chịu, nhưng không thể phủ nhận, có kia cái thần bí tiểu tử kia tại, hắn thật đúng là ngăn không được Dương Diệp. Thậm chí, nếu như thần bí kia tiểu tử kia cùng mấy ngày này đệ tử của kiếm tông liên thủ, vậy đối với ở đây cái này Huyền thú mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai họa thật lớn!

Thấy Lạc Tuyết trầm mặc, một bên Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người tâm nhất thời nhéo lên, bọn họ cuối cùng là không muốn chết, cũng là, nếu như có thể sống, ai lại nguyện ý thực sự chết đây?

Bất quá lúc này không là bọn hắn không muốn chết liền không chết, sinh tử của bọn họ, tất cả cái này Lạc Tuyết một ý niệm, cho nên tại nhìn thấy Lạc Tuyết trầm mặc lúc, bọn họ kìm lòng không đặng khẩn trương lên!

Về phần cái này Lạc Tuyết tại sao phải trầm mặc cùng do dự, bọn họ liền tiềm thức quên mất!

Kỳ thực Dương Diệp lúc này cũng là có chút khẩn trương, nếu như cái này Lạc Tuyết động thủ thật, vậy hắn cũng chỉ có thể xoay người chạy. Không có tiểu tử kia tồn tại, đối mặt rậm rạp chằng chịt Huyền bầy thú, hắn ngoại trừ chịu chết còn là chịu chết!

Về phần một bên Lưu Vi Vi cùng kia Thái Nhan Nhan càng thủ hạ đều ra mồ hôi lạnh, giờ này khắc này, các nàng không nghĩ tới cái này Lạc Tuyết tại sao phải như thế cho Dương Diệp mặt mũi, đừng nói các nàng, chính là những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử lúc này chưa từng suy nghĩ qua vấn đề này, bọn họ bây giờ muốn cũng chỉ có một vấn đề, kia chính là mình có thể hay không sống sót!

Một lát, kia Lạc Tuyết ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi là muốn đi trước Cổ Chiến Trường?"

Dương Diệp ngẩn ra, không biết đối phương làm sao sẽ đột nhiên hỏi như vậy, lập tức cũng không giấu diếm, gật đầu, nói: "Như vậy thịnh đại tụ hội, ta làm sao có thể không nhìn tới xem đây?"

Nghe vậy, Lạc Tuyết bỗng cười, sau đó nói: "Cũng được, mấy người bọn họ mệnh liền tạm thời không lấy tốt lắm. Chúng ta Cổ Chiến Trường thấy, đến lúc đó hy vọng ngươi có thể gây cho ta vui mừng lớn hơn!"

"Ngươi cũng muốn đi kia Cổ Chiến Trường?" Dương Diệp cau mày nói.

"Tự nhiên!" Lạc Tuyết nói: "Cái này là cả đại lục một cái việc trọng đại, làm sao có thể thiếu được ta Huyền thú đế quốc?" Nói xong, Lạc Tuyết nhìn về phía một bên Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người, sau đó nói: "Hai canh giờ bên trong nếu như không có ly khai Thập Vạn Đại Sơn, vậy vĩnh viễn không phải rời đi. Nhớ kỹ, Thập Vạn Đại Sơn không chào đón ngoại vực người!"

Nói đến đây, Lạc Tuyết vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Cổ Chiến Trường thấy, đến lúc đó hy vọng ngươi có thể cho ta vui mừng lớn hơn!" Dứt lời, Lạc Tuyết không ở dừng lại, mang theo ngày đó thượng trên đất vô số Huyền thú như thủy triều thối lui.

Nhìn thấy cái này Lạc Tuyết mang theo chúng thú rời đi, Thiên Kiếm Tông đám người nhất thời thở dài một hơi, mặc kệ thế nào, bọn họ lần này rốt cục coi như là không cần chết ở dị vực tha hương!

"Cảm tạ!" Lúc này, một bên Lưu Vi Vi nhìn về phía Dương Diệp, nói.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người liếc mắt, nói: "Tạ ơn cũng không cần, lúc trước ngươi xuất thủ cứu ta, hiện tại ta nói cứu các ngươi, giữa chúng ta coi như là huề nhau! Ân, cũng như lời ngươi nói, hy vọng..." Nói đến đây, Dương Diệp sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, tiếp theo, trong mắt nảy lên vẻ mừng như điên, bởi vì ngay vừa mới trong nháy mắt đó, hắn cảm nhận được trong cơ thể bao vây tiểu tử kia cái kia tử sắc quang tráo đột nhiên bắt đầu ở rung động!

Nói cách khác, tiểu tử kia muốn thức tỉnh!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 282: Lấy oán trả ơn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hai vị, ta còn có việc, liền cáo từ trước!" Làm phát hiện tiểu tử kia muốn sau khi tỉnh dậy, Dương Diệp không muốn tại dừng lại, liền chuẩn bị rời đi. Hiện tại, hắn thầm nghĩ tìm một chỗ an tĩnh, sau đó chờ đợi tiểu tử kia tỉnh lại.

Hai nàng sửng sốt, ngay tại lúc các nàng chuẩn bị lúc nói chuyện, các nàng sau lưng sáu gã Thiên Kiếm Tông đệ tử cũng thân hình khẽ động, mang kia đang chuẩn bị đi Dương Diệp bao vây lại.

Nhìn thấy mấy người mang tự mình vây quanh, Dương Diệp hai mắt híp lại, quét sáu người liếc mắt, giễu cợt nói: "Thế nào, các ngươi Thiên Kiếm Tông chính là như thế đối đối đãi các ngươi ân nhân cứu mạng?"

"Các ngươi làm cái gì!" Lúc này, kia Lưu Vi Vi đi tới Dương Diệp bên cạnh, căm tức nhìn của nàng những sư huynh đệ kia. Hiển nhiên, nàng cái này sư huynh đệ cách làm, để cho nàng cũng sinh khí.

"Lưu sư tỷ, việc này ngươi chớ xía vào!" Sáu người trong, một gã có chút mập nam tử trầm giọng nói: "Chúng ta Thiên đệ tử của kiếm tông hôm nay chịu như vậy khi dễ, nếu để cho hắn truyền đi, chúng ta Bắc Vực Thiên Kiếm Tông mang sẽ trở thành toàn bộ Huyền Giả Đại Lục trò cười, đến lúc đó, sư huynh đệ chúng ta có thể liền trở thành Thiên Kiếm Tông tội nhân!"

"Chính là, nếu để cho cái khác chư vực người biết chúng ta dĩ nhiên dựa vào một cái Nam Vực Tiên Thiên Cảnh huyền giả cầu tình mới mạng sống, chúng ta đây không chỉ có làm mất mặt Thiên Kiếm Tông mặt, càng ném toàn bộ Bắc Vực mặt của a! Cho nên, không thể để cho hắn còn sống!"

"Một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả mà thôi, lại là Nam Vực loại này rác rưởi địa phương... Ta lúc trước liền nhìn hắn khó chịu, đáng chết!"

Mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử có thể đi tới Nam Vực, cũng đã chứng minh rồi bọn họ tiềm lực cùng thực lực, cũng chính vì vậy, bọn họ mới có thể bởi vì lúc trước cần Dương Diệp cầu tình mới có thể sống mệnh mà cảm giác khuất nhục. Một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, ở trong mắt bọn hắn cùng một con kiến không khác nhau chút nào, mà lúc trước, bọn họ cũng dựa vào con này 'Con kiến' cầu tình mới mạng sống, điều này làm cho tự xưng là là Bắc Vực siêu cấp thiên tài bọn họ thế nào chịu được?

Cho nên, tại Lạc Tuyết rời đi một khắc kia, bọn họ phi thường ăn ý lựa chọn động thủ!

Nhìn những thứ kia đối với mình không chút nào che giấu thả ra sát ý Thiên Kiếm Tông đệ tử, Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía kia đang chuẩn bị nói chuyện Lưu Vi Vi, nói: "Xem đi, rất lâu, người tốt là làm không được! Ẩn, còn có, không thể không nói một câu, các ngươi cái này cái gì Thiên Kiếm Tông thực sự rất không trách địa, đầu tiên là cái kia cái gì sư huynh vứt bỏ các ngươi đi, hiện tại lại là cái này vong ân phụ nghĩa gia hỏa muốn đối ân nhân cứu mạng của mình xuất thủ, ai, sớm biết rằng, vừa mới nên để cho bọn họ cho những thứ kia Huyền thú ngay miệng lương, ngươi cứ nói đi?"

"Hiện đang hối hận?" Vậy có chút mập mạp thanh niên cười lạnh nói: "Ta không biết ngươi vì sao có thể cùng thần bí kia biến hóa Huyền thú nói thượng mà nói, nhưng cái này đã không trọng yếu. Quan trọng là..., ngươi hôm nay phải chết tại đây. Đừng nói ta không để cho ngươi cơ hội, chúng ta sáu người trong, ngươi có thể tùy tiện chọn một người, chỉ cần ngươi có thể tại chúng ta sáu người trong bất kỳ người nào tay của trung chống đỡ hạ Tam hiệp, sau đó tại đối với chúng ta sáu người mỗi người dập đầu 10 cái đầu, ta tạm tha mạng của ngươi, làm sao?"

"Ha ha..."

Nghe được mập mạp lời của nam tử, chung quanh hắn những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử nhất thời phá lên cười, cười rất kiêu ngạo, rất đắc ý!

"Hoàng Ngôn, ngươi thực sự nếu như vậy?" Lưu Vi Vi nhìn về phía mập mạp kia nam tử, ánh mắt thay đổi có chút lạnh.

Được kêu là Hoàng Ngôn mập mạp nam tử tựa hồ có chút kiêng kỵ Lưu Vi Vi, lập tức thu liễm chút trên mặt kiêu ngạo, nói: "Lưu sư tỷ, sư huynh đệ chúng ta đều rất tôn kính ngươi, cũng không muốn ngỗ ý tứ của ngươi. Thế nhưng lần này chuyện liên quan đến ta Thiên Kiếm Tông cùng Bắc Vực danh tiếng, cho nên, hy vọng Lưu sư tỷ không muốn sát tay việc này, chờ sự tình xong xuôi sau, ta cùng với năm vị sư đệ sẽ hướng Lưu sư tỷ thỉnh tội!"

Lưu Vi Vi hít một tiếng, sau đó nói: "Hoàng Ngôn, ngươi không phải là một cái ngốc người, lẽ nào ngươi liền không nhìn ra được sao?"

"Nhìn ra cái gì?" Hoàng Ngôn cau mày nói.

Lưu khẽ lắc đầu một cái, có chút thất vọng nhìn Hoàng Ngôn liếc mắt, sau đó nói: "Từ Huyền thú đại quân vây quanh chúng ta, cùng các ngươi năm người vây quanh hắn, tới mới tới cuối cùng, sắc mặt của hắn đều rất bình tĩnh, không có nửa phần khẩn trương cùng vẻ sợ hãi, cái này bình thường sao? Còn có, lúc trước thần bí kia biến hóa Huyền thú vì sao phải cho hắn mặt mũi? Hắn một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, vì sao dám xuất hiện ở đây Thập Vạn Đại Sơn nội địa? Cái này ngươi nghĩ qua sao?"

Lưu Vi Vi nói lời nói này là làm trò Dương Diệp nói, nàng cũng không có đối Dương Diệp giấu diếm, cho nên, đang nghe Lưu Vi Vi nói lúc, Dương Diệp xem Lưu Vi Vi ánh mắt thay đổi. Từ đầu đến cuối, hắn tựa hồ có chút xem nhẹ người nữ nhân này.

Kia Hoàng Ngôn cùng bên cạnh hắn năm vị Thiên Kiếm Tông đệ tử trầm mặc, bọn họ không phải là đầu đất, ngay từ đầu bởi vì Thập Vạn Đại Sơn những thứ kia Huyền thú duyên cớ, bọn họ trực tiếp bỏ quên mấy vấn đề này, hiện tại Lưu Vi Vi nói lên, bọn họ suy nghĩ một chút, mới phát giác cái này đích xác rất không bình thường a!

Một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả dám thâm nhập Thập Vạn Đại Sơn nội địa, đồng thời khi hắn môn cái này Vương Giả Cảnh huyền giả trước mặt không có nửa điểm khẩn trương cùng sợ hãi, cái này là đối phương thần kinh đại điều? Cũng hoặc là đối phương có kinh người gì lá bài tẩy?

Một lát, kia Hoàng Ngôn trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, nói: "Mặc kệ hắn có bài tẩy gì, hiện tại hắn chỉ bất quá một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, tại trước mặt chúng ta, hắn ngay cả sức đánh trả chưa từng. Hiện tại chưa trừ diệt rơi hắn, nếu như hắn mang chuyện ngày hôm nay truyền đi, kia mấy người chúng ta có thể thì xong rồi! Động thủ!"

"Ta xem ai dám!" Đúng lúc này, Lưu Vi Vi thủ đoạn khẽ động, trường kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, chỉ xéo đến Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người.

"Lưu sư tỷ, ngươi nên vì một cái Nam Vực, đồng thời làm không nhận thức rác rưởi cùng sư huynh đệ chúng ta động thủ?" Sắc mặt có chút khó coi Hoàng Ngôn trầm giọng nói.

Lưu Vi Vi không để ý tới Hoàng Ngôn, mà là đối về Dương Diệp, nói: "Ngươi đi mau, ở đây ta ngăn trở bọn họ!"

Ngươi chống đỡ được sao? Nhìn Lưu Vi Vi liếc mắt, Dương Diệp hít một tiếng, trước đây, hắn là không tin trên đời này có thuần túy người tốt, bởi vì hắn chẳng bao giờ gặp được, bất kể là Mạc Lão, còn là sư phụ Lâm Sơn, hay hoặc là lúc đầu Thanh Thi, còn là kia Tần Tịch Nguyệt, đều là bởi vì hắn thiên phú hoặc là cái khác lợi ích mới cùng hắn tiếp xúc! Cho nên, hắn là không tin trên đời này là có cái loại này thuần túy người tốt!

Thế nhưng, gặp phải nữ nhân trước mắt này, hắn ý tưởng kia lại là có chút dao động. Không thể không nói, nữ nhân trước mắt này ngay từ đầu cứu giúp nhất nhất tuy rằng hắn không cần! Còn có bây giờ giữ gìn, điều này làm cho Dương Diệp trong lòng có một loại cảm giác khác thường, không quan hệ tình ái, nói như thế nào đây, chính là cảm giác người con gái trước mắt này là có thể trở thành bằng hữu!

Một người cả đời trung nhất định sẽ gặp phải rất nhiều như vậy, người như vậy. Trong những người này, rất nhiều người trở thành bằng hữu, nhưng càng nhiều hơn lại là trở thành khách qua đường, mà bây giờ, hắn trong lòng có một cái cảm giác, đó chính là không muốn mình là đối phương trong đời một cái khách qua đường, hoặc là nói không muốn đối phương là người một nhà sinh trung một cái khách qua đường.

Đúng vậy, mỗi người phải có một cái không quan tâm ngươi tướng mạo, không quan tâm thân phận ngươi, không quan tâm ngươi nhiều tiền Tiền thiếu bằng hữu!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp lắc đầu nhẹ giọng cười, không đi quản những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử, nhìn về phía Lưu Vi Vi, nói: "Nhận thức một chút, Dương Diệp, An Nam Thành người!" Có nên nói hay không ra những lời này lúc, Dương Diệp bỗng nhiên cảm giác toàn thân dễ dàng hơn, sau đó, sau đó ánh mắt hắn chậm rãi tĩnh lớn lên.... Dần dần, kia trong mắt, tràn đầy kinh hỉ cùng khiếp sợ!

Đối với kiếm đạo, Dương Diệp là dũng cảm tiến tới, từ không do dự cùng buông tha; Đối mặt ái tình, hắn đã từng do dự qua, càng tự ti qua, thế nhưng, về sau hắn thay đổi qua, cho nên, đối mặt Tô Thanh Thi, hắn dám cả tiếng nói mình yêu nàng, càng dám cả tiếng hứa hẹn, ngày khác đi trước Kiếm Tông đi tìm nàng!

Một lần kia cải biến, làm cho tâm cảnh đề thăng, cũng để cho hắn mang Kiếm Ý tăng lên tới đệ tứ trọng! Cũng chính là một lần kia, làm cho Dương Diệp hiểu một cái đạo lý, đó chính là, bất kể là ái tình, hữu nghị, còn là kiếm đạo, đều hẳn là dũng cảm tiến tới, vĩnh viễn không do dự cùng buông tha!

Nói đơn giản một chút chính là: Yêu sẽ nói ra khỏi miệng, cũng phó chư đi động! Tại nói đơn giản một chút, đó chính là thẳng thắn mặt đối nội tâm của mình! Đối mặt địch nhân, ngươi khiến ta khó chịu, ta sẽ nhường ngươi lại càng không thoải mái; Đối mặt thích người, ưa thích chính là ưa thích, không ẩn dấu, không làm bộ, cả tiếng nói ra!

Liền giống bây giờ, hắn muốn cùng đối phương làm bằng hữu, cho nên hắn không chút do dự nói ra! Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là ở vừa mới kia một cái chớp mắt, hắn hiểu cực kỳ trọng yếu một vật, đó chính là đối mặt bản tâm! Bởi vì hắn hiểu vật này, cho nên, đang nói ra câu nói kia sau, hắn phát hiện, hắn hiện tại đã là Kiếm Ý đệ ngũ trọng!

Không sai, là Kiếm Ý cảnh giới đã là đệ ngũ trọng!

Kiếm Ý thứ này cũng là Hư Vô mờ mịt, không có bất kỳ tăng lên phương pháp cùng kỹ xảo, muốn đề thăng, vậy cũng chỉ có thể thông qua một cái cách, đó chính là tâm cảnh đề thăng, chỉ tâm cảnh đề thăng, hoặc là thăng hoa, kiếm ý này mới có thể tùy theo nhắc nhở. Chỉ là cái này tâm cảnh làm sao đề thăng, so với kia Kiếm Ý càng thêm Hư Vô mờ mịt...

Thiên Kiếm Tông những đệ tử kia sửng sốt, tên trước mắt này phát điên rồi phải không? Hiện tại cư nhiên tự giới thiệu mình dâng lên? Chỉ là Dương Diệp hai chữ này thế nào hữu hiệu quen tai đây...

Lưu Vi Vi cũng là sửng sờ, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp ở lại vào lúc này cùng nàng tự giới thiệu mình, hắn muốn làm gì? Hắn chẳng lẽ không biết hắn bây giờ là cái gì tình cảnh sao? Lúc này Lưu Vi Vi gan dạ muốn đánh người xung động.

"Này, ngươi có đúng hay không bị sợ choáng váng?" Lúc này, kia Thái Nhan Nhan đột nhiên vỗ vỗ Dương Diệp vai, nói: "Đều lúc này, ngươi còn không chạy mau, rất tự giới thiệu, Dương Diệp? Dương...." Nói đến đây, Thái Nhan Nhan đột nhiên bất khả tư nghị nhìn Dương Diệp, sau đó khóe miệng hơi run run vài cái, nói: "Ngươi, ngươi là cái kia Nam Vực lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh, được xưng chuẩn Kiếm Hoàng Dương Diệp?"

Nghe được Thái Nhan Nhan nói, kia Thiên Kiếm Tông chờ đệ tử nhất thời ngây dại, sau đó ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy nghi hoặc cùng khiếp sợ!

Dương Diệp hai chữ này thật ra thì vẫn là có chút danh khí, tứ trọng

Kiếm Ý, Kiếm Tâm Thông Minh, đặc biệt Kiếm Tâm Thông Minh, đừng nói tại toàn bộ Nam Vực, chính là tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều là phi thường phi thường khó được. Dù sao cũng cho dù ở Thiên Kiếm Tông lịch sử trung, có thể tại trước hai mươi tuổi Kiếm Tâm Thông Minh, cũng cũng chỉ có một! Người nọ chính là Thiên Kiếm Tông tổ sư! Mà tự Thiên Kiếm Tông tổ sư sau khi, Thiên Kiếm Tông ngay cũng không có người có thể tại trước hai mươi tuổi liền Kiếm Tâm Thông Minh!

Mà bây giờ, có một xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Tại sau khi hết khiếp sợ, ngoại trừ Lưu Vi Vi cùng kia Thái Nhan Nhan, còn lại sáu Thiên Kiếm Tông đệ tử lẫn nhau nhìn nhau liếc mắt, từ trong mắt đối phương, mấy người đều thấy được lạnh lẽo sát ý!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 283: Thế cục biến hóa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như nói ngay từ đầu muốn giết Dương Diệp, là bởi vì sợ Dương Diệp mang hôm nay phát sinh sự nói ra, mà bây giờ, bọn họ muốn giết Dương Diệp, thì là bởi vì Dương Diệp tiềm lực cùng trời phú! Lĩnh ngộ Kiếm Tâm Thông Minh loại thiên tài này, mà lại cũng không phải Bắc Vực của người, hãy để cho đối phương chết non cho thỏa đáng, hơn nữa vừa vặn bọn họ hiện tại có làm cho đối phương chết non năng lực này!

Sẽ ở đó Hoàng Ngôn đám người chuẩn bị muốn động thủ lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía bọn họ, sau đó nói: "Xem tại các ngươi sư tỷ phân thượng, sau cùng khuyên bảo một câu, nếu như các ngươi hiện tại nói lời xin lỗi, ta cho các ngươi bình an rời đi, làm sao?"

Kia Hoàng Ngôn sửng sốt, sau đó phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, chỉ vào Dương Diệp, nói: "Chúng ta xin lỗi ngươi? Ngươi khiến chúng ta bình an rời đi? Tiểu hỗn đản, ngươi dựa vào cái gì? Bằng ngươi là Tiên Thiên Cảnh cường giả? Cũng hoặc là bằng ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh người? Đừng nói ngươi mới Tiên Thiên Cảnh Kiếm Tâm Thông Minh, tính là ngươi đạt tới Vương Giả Cảnh, chúng ta cũng không sợ hãi!"

Nói đến đây, Hoàng Ngôn trường kiếm trong tay chậm rãi chỉ hướng Dương Diệp, sau đó nói: "Nếu không ngươi tự sát, chúng ta xem tại sư tỷ phân thượng, cho ngươi lưu một cái toàn thây, làm sao?"

"Ha ha..."

Nghe được Hoàng Ngôn nói, Hoàng Ngôn sau lưng những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử nhất thời phá lên cười, nhìn về phía Dương Diệp, trong con mắt tràn đầy trào phúng cùng không thèm!

Dương Diệp lắc đầu, quay đầu nhìn về phía Lưu Vi Vi, vuốt tay, trên mặt tràn đầy bất đắc dĩ vẻ, nói: "Ngươi cũng thấy đấy, bọn họ là không muốn giết ta không thể, nếu như vậy, ta đây cũng chỉ có thể giết bọn hắn!" Dứt lời, Dương Diệp đột nhiên lớn tiếng nói: "Nhìn lâu như vậy đùa giỡn, cũng nên đi ra rồi hả!"

Mọi người sửng sốt, giữa sân còn có người ngoài?

Đúng lúc này, kia lúc trước nguyên bản rời đi Lạc Tuyết đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở trước mặt mọi người, Lạc Tuyết nhìn Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người liếc mắt, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, nói: "Người, có lúc còn không bằng chúng ta Huyền thú!"

Nhìn thấy Lạc Tuyết đột nhiên xuất hiện, kia Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người nhất thời sắc mặt kịch biến, Hoàng Ngôn mấy người không chút nghĩ ngợi liền chuẩn bị đi, nhưng mà bọn họ kinh hãi phát hiện, khi hắn môn cuối tầm mắt chỗ, chẳng biết lúc nào đã xuất hiện rậm rạp chằng chịt Huyền bầy thú! Đúng lúc này, sắc trời đột nhiên tối sầm lại, mấy người ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy không trung cũng xuất hiện rậm rạp chằng chịt phi hành Huyền thú!

Bọn họ lần thứ hai bị bao vây! Hoàng Ngôn đám người sắc mặt càng thêm trắng!

Dương Diệp nhìn sắc mặt kia ảm đạm Hoàng Ngôn đám người liếc mắt, sau đó nói: "Ngươi nói đúng, người rất lâu đích xác còn không bằng Huyền thú!"

"Hắn, hắn căn bản không có ý định buông tha chúng ta?" Lúc này, Lưu Vi Vi nhìn Dương Diệp, hỏi.

"Đối!" Kia Lạc Tuyết nói tiếp: "Tại ta Thập Vạn Đại Sơn trong tru diệt ta Huyền thú đế quốc nhiều như vậy Huyền thú, đồng thời lấy đi bọn họ nội đan, ta lại làm sao có thể để cho bọn họ bình yên rời đi?"

"Vậy ngươi lúc trước vì sao rút đi?" Lưu Vi Vi trầm giọng hỏi.

Lạc Tuyết khẽ cười cười, chỉ chỉ Dương Diệp, nói: "Ta rút đi, là bởi vì hắn muốn đảm bảo các ngươi, có hắn tại, ta căn bản giết không được các ngươi, cho nên ta chỉ có thể rút đi. Chỉ là đáng tiếc, của ngươi cái này sư huynh đệ cũng không biết nguyên nhân này! Hiện tại, ta nghĩ hắn sẽ không đang xuất thủ đảm bảo ngươi cái này sư huynh đệ, Dương Diệp, đúng không?" Nói, Lạc Tuyết nhìn về phía Dương Diệp!

Đúng vậy, nếu như không phải là kiêng kỵ Dương Diệp trên người kia cái thần bí Huyền thú, hắn lại há sẽ ở cái này chít chít méo mó?

Nghe được Lạc Tuyết nói, Thiên Kiếm Tông đệ tử đám người cũng nhìn về phía Dương Diệp! Nếu như trên đời này có thuốc hối hận, bọn họ nhất định là nếu không tiếc bất cứ giá nào mua một viên tới ăn. Cái gì gọi là tìm đường chết? Cái gì gọi là Sỏa Bức? Bọn hắn bây giờ chính là! Mấy người tựa hồ cũng biết hướng Dương Diệp cầu xin tha thứ là vô dụng, rất nhanh, mấy người đưa mắt rơi vào Lưu Vi Vi trên người của, trong con mắt, tràn đầy vẻ khẩn cầu!

Thấy mấy người trông lại, Lưu Vi Vi thấp giọng thở dài, nhìn về phía Dương Diệp, môi khẽ nhếch, muốn nói điều gì, nhưng chung quy không nói ra.

Thấy Lưu Vi Vi khổ sở biểu tình, Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Ngươi nhớ tình đồng môn, ta có thể lý giải, nhưng là bọn hắn đáng giá ngươi vì bọn họ cầu tình sao? Như bọn họ loại này vong ân phụ nghĩa, lòng dạ nhỏ mọn của người, sống ở trên đời này, thật sự là lãng phí năng lượng, cho nên, xin lỗi!"

"Dương Diệp, chúng ta không cần ngươi cái này Nam Vực rác rưởi cầu tình!" Đúng lúc này, kia Hoàng Ngôn sắc mặt dữ tợn nhìn về phía Dương Diệp, có chút điên cuồng nói: "Chúng ta Thiên Kiếm Tông đệ tử, thà rằng đứng chết, không thể quỳ sinh; Chúng ta Bắc Vực của người, cho dù chết, cũng muốn chết có cốt khí, chết oanh oanh liệt liệt! Thiên Kiếm Tông đệ tử nghe lệnh, toàn lực tru diệt Dương Diệp!"

Nghe được kia Hoàng Ngôn nói, những thứ kia nguyên bản hai mắt tro tàn Thiên Kiếm Tông đệ tử nhất thời sáng lên, một trận nhiệt huyết dâng lên, sau đó không chút nghĩ ngợi liền tế xuất trường kiếm của mình, sau đó dường như rồ vậy hướng phía Dương Diệp điện xạ đi.

Mà đúng lúc này, kia nguyên bản thứ nhất nhằm phía Dương Diệp Hoàng Ngôn, cũng lấy so nhằm phía Dương Diệp lúc mau gấp mấy lần tốc độ hướng sau chợt lui đi, chợt lui trung, trên bả vai hắn đột nhiên xuất hiện một đôi Huyền khí biến ảo hai cánh, hai cánh nhanh phiến, không được một hơi thở thời gian, kỳ đó là đã xuất hiện ở vài chục trượng có hơn!

Cái này hài kịch một màn, làm cho ở đây vô số người cùng với vô số Huyền thú đều ngây ngẩn cả người! Kia nguyên bản nhằm phía Dương Diệp Thiên Kiếm Tông vài tên đệ tử cũng dừng ở tại chỗ, sau đó đầu óc trống rỗng...

Cái này Hoàng Ngôn lúc trước cốt khí, lúc trước nhiệt huyết đây? Nói xong thà rằng đứng chết, không thể quỳ sanh đây? Nói xong cho dù chết cũng muốn chết có cốt khí, chết oanh oanh liệt liệt đây? Thế nào liền trở quẻ đây?

Lạc Tuyết lắc đầu, thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, tiếp theo, xa xa đó là đi ra một trận tiếng đánh nhau, tiếng đánh nhau duy trì liên tục rất ngắn, rất nhanh, 10 mấy hơi thở sau, Lạc Tuyết đã trở về, mà ở trên tay hắn, thêm một người, người nọ không là người khác, đúng là vừa mới trốn chạy Hoàng Ngôn!

Hoàng Ngôn lúc này còn chưa có chết, bất quá cũng không xê xích gì nhiều, bởi vì tứ chi của hắn đều đã bị Lạc Tuyết sinh sôi gảy.

Nhìn thấy Hoàng Ngôn thảm trạng, Lưu Vi Vi con ngươi co rụt lại, có chút hoảng sợ nhìn Lạc Tuyết liếc mắt, Hoàng Ngôn thực lực nàng có thể là phi thường rõ ràng, tại Thiên Kiếm Tông trong ngoại môn đệ tử, đây chính là có thể sắp xếp trước ngũ, nhưng mà hắn tại đây cái thần bí Huyền thú trước mặt, cư nhiên dễ dàng như vậy liền bị thua! Hơn nữa ngay cả cơ hội chạy trốn chưa từng....

Không phải nói Nam Vực huyền giả cùng Huyền thú đều là phi thường yếu sao? Nếu như cái này cũng kêu yếu, kia sợ rằng ngoại trừ kia trung vực ngoại, cái khác mấy vực sẽ không có nếu nói mạnh!

Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là có chút khiếp sợ, cho tới nay, hắn mặc dù biết cái này Lạc Tuyết thực lực rất mạnh, thế nhưng hắn từ chưa thấy qua cái này Lạc Tuyết xuất thủ qua, cho nên hắn cũng không rõ ràng lắm cái này Lạc Tuyết đến tột cùng cường tới trình độ nào. Mà bây giờ, hắn có thể xác định một điểm, đó chính là nếu như hắn không lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm ý, hắn là quyết định chiến bất quá cái này Lạc Tuyết!

Bởi vì đối mặt cái này gọi là Hoàng Ngôn Bắc Vực huyền giả, hắn nếu như đem hết toàn lực nói, chiến thắng đối phương, hắn vẫn có nắm chắc, nhưng hắn biết, hắn căn bản không thể nào làm được như

Lạc Tuyết nhẹ nhàng như vậy tùy ý!

Lạc Tuyết trong tay Hoàng Ngôn lúc này sắc mặt ảm đạm, nhìn Lạc Tuyết, kỳ trong con mắt tràn đầy kiêng kỵ cùng kinh khủng, vừa mới kia ngắn ngủi giao thủ, cho hắn biết người trước mắt này đến tột cùng là có bao nhiêu kinh khủng!

Nam Vực loại này rác rưởi địa phương, tại sao phải xuất hiện loại này kinh khủng Huyền thú? Đúng lúc này, Hoàng Ngôn làm như nghĩ tới điều gì, trong mắt kinh hãi càng thêm dày đặc, thanh âm khàn khàn nói: "Ngươi là Yêu..."

"Ca sát!"

Hoàng Ngôn còn chưa có nói xong, giữa sân đó là vang lên một đạo thanh thúy tiếng xương gảy!

Mang Hoàng Ngôn vậy còn mở to hai mắt của người đầu tiện tay ném vào Huyền bầy thú, Lạc Tuyết nhìn về phía vậy còn dư lại năm tên Thiên Kiếm Tông đệ tử, nhạt thanh nói: "Giết, không chừa một mống!"

Dứt lời, kia vô số Huyền thú như thủy triều hiện lên kia vô danh Thiên Kiếm Tông đệ tử!

"Sư tỷ cứu mạng a, sư tỷ, cầu xem tại đồng môn một hồi phân thượng, mau cứu sư đệ a..."

"A... Sư tỷ... Cứu mạng..."

"Dương Diệp, ta tính là thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi chờ, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi a a a..."

"Dương huynh, Dương huynh, ta sai rồi, ta sai..."

"Dương Diệp, ta Thiên Kiếm Tông là sẽ không bỏ qua cho ngươi, ta Thiên Kiếm Tông nhất định sẽ cho chúng ta báo thù, a a..."

Trong lúc nhất thời, giữa sân truyền đến năm tên Thiên Kiếm Tông đệ tử các loại tiếng kêu rên cùng chửi rủa thanh!

Một bên Dương Diệp lúc này trong lòng rất là tích, mẹ trứng, giết các ngươi cũng không phải ta, mà là cái này Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú, các ngươi không đi mắng hắn, tìm hắn báo thù, tới tìm ta? Đáng đời các ngươi cái này Sỏa Bức chết a!

Mà đúng lúc này, kia Lưu Vi Vi cuối cùng là nhìn không được, thủ đoạn khẽ động, sẽ chuẩn bị xuất thủ, Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, thân hình khẽ động, chắn trước mặt nàng, sau đó nói: "Ngươi nên biết, ngươi xuất thủ, căn bản không làm nên chuyện gì, không chỉ có không làm nên chuyện gì, còn muốn liên lụy ngươi cùng sư muội của ngươi mệnh, đáng giá không?"

"Không phải là đáng giá cùng không đáng vấn đề!" Lưu Vi Vi nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Bọn họ là ta đồng môn, ta không thể nhìn bọn họ chết ở trước mặt ta mà thờ ơ, chính là như vậy, hiểu chưa?"

Dương Diệp hiểu, mấy ngày này Kiếm Tông đệ tử vô tình, thế nhưng trước mắt cô gái này cũng làm không được không nghĩa, giờ khắc này, Dương Diệp không biết nên nữ nhân này là ngốc, vẫn có cá tính!

Mỗi người đều có mình nguyên tắc làm người cùng đi làm tiêu chuẩn, Dương Diệp biết, tự mình không hẳn là dùng mình nguyên tắc làm người cùng tiêu chuẩn đi đánh giá người khác nguyên tắc làm người cùng tiêu chuẩn! Nghĩ vậy, Dương Diệp nghiêng người, nhường ra con đường, sau đó nói: "Ta không ngăn cản ngươi, đi làm chính ngươi cho là mình đúng sự ah!"

Mỗi người đều có lựa chọn của mình, mà mỗi người đều cần gánh chịu tự lựa chọn mang đến hậu quả, hắn tuy rằng tán thành trước mắt cô gái này, thật tình hy vọng đối phương có thể sống, thế nhưng, hắn tôn trọng đối phương tuyển chọn.

"Ngươi thế nào không ngăn cản đây?" Lúc này, kia Thái Nhan Nhan gấp giọng nói: "Hơi có lúc đầu là một cây gân, thường xuyên sẽ làm rất nhiều việc ngốc, ngươi, ngươi nếu xem nàng như bằng hữu, vậy tại sao không ngăn cản đây? Nàng đây chính là muốn đi chịu chết a..." Nói, còn vội vã lôi kéo Lưu Vi Vi tay của, rất sợ Lưu Vi Vi đi chịu chết!

Lưu Vi Vi nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó không đang do dự, rút ra bị Thái Nhan Nhan ôm lấy cánh tay của, thân hình khẽ động, cướp hướng về phía kia giữa sân cùng Huyền bầy thú đau khổ chiến đấu Thiên Kiếm Tông đệ tử trận doanh trong.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 284: Chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại lúc nàng chỗ xung yếu tiến kia Huyền bầy thú trong lúc, Lạc Tuyết thân ảnh của đột nhiên chắn trước mặt nàng, Lưu Vi Vi chân mày to cau lại, không chút do dự nào, trường kiếm trong tay đối về Lạc Tuyết đó là đâm tới! Một kiếm đâm ra, dĩ nhiên xen lẫn tiếng sấm nổ mạnh, kia trong kiếm ẩn chứa kinh khủng năng lượng, làm cho Lạc Tuyết hơi biến sắc mặt!

Tam trọng Kiếm Ý!

Đúng vậy, Lưu Vi Vi không có nương tay, cũng không dám lưu thủ, trước mắt cái này cái thần bí biến hóa Huyền thú thực lực, thực sự rất kinh khủng, nếu như nàng còn bảo lưu, đừng nói đi cứu những Thiên Kiếm Tông đó đệ tử, chính là nàng tự mình sợ rằng sau một khắc chỉ biết chết ở trong tay đối phương. Cho nên, nàng vừa ra tay đó là là xuất toàn lực, không giữ lại chút nào mang Kiếm Ý thi triển đi ra!

Bị Kiếm Ý bao phủ Lạc Tuyết ngay từ đầu hơi sửng sờ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này Lưu Vi Vi cư nhiên lĩnh ngộ Kiếm Ý, hơn nữa còn là tam trọng! Bất quá rất nhanh, trên mặt hắn đó là lần thứ hai khôi phục bình tĩnh, tại Lưu Vi Vi trường kiếm đạt được trước người hắn nửa trượng không được cự ly lúc, hắn rồi đột nhiên nắm tay, sau đó đối về kia xen lẫn kinh khủng Kiếm Ý trường kiếm đánh tới!

"Oanh!"

Nắm tay còn chưa tiếp xúc trường kiếm kia, kia trên nắm đấm kinh khủng kình phong liền đem Lưu Vi Vi chấn bay ra ngoài, không trung, Lưu Vi Vi trên vai hai cánh nhanh quạt vài cái, kỳ chợt lui thân hình nhất thời chậm lại, sau cùng vững vàng rơi vào mặt đất.

Nhìn một chút trường kiếm trong tay, Lưu Vi Vi con ngươi co rụt lại, bởi vì nàng kia Địa giai Huyền bảo Huyền Kiếm, lúc này thân kiếm trung gian chỗ đã hoàn toàn lõm đi vào, đây chính là Địa giai Huyền bảo a! Người trước mắt này thực lực đến tột cùng kinh khủng đến trình độ nào? Đây thật là Nam Vực loại này Huyền khí loãng địa phương Huyền thú?

Một loạt nghi hoặc dường như điện quang đá lấy lửa kiểu tự Lưu Vi Vi trong đầu không ngừng hiện lên...

Một bên Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là phi thường khiếp sợ, một quyền đánh tan tam trọng Kiếm Ý, thực lực như vậy, thực sự rất kinh khủng! Phải biết rằng, một quyền đánh tan tam trọng Kiếm Ý, chính là kia Nguyên Đồng cũng là không làm được a! Mà trước mắt cái này gọi là Lạc Tuyết nam tử cũng dễ dàng liền làm xong rồi! Thực lực này, thực sự rất kinh khủng a!

"Kiếm Ý ngưng luyện, phản ứng cực nhanh, không hổ là Bắc Vực tới thiên tài!" Lạc Tuyết nhìn Lưu Vi Vi nói: "Chỉ là đáng tiếc, nếu các ngươi đã tới ta Thập Vạn Đại Sơn, đồng thời lại tru diệt ta Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú, vậy cũng chớ tại đi trở về, mang mệnh ở tại chỗ này ah!"

"A..."

Đúng lúc này, một đạo thê lương chí cực tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở trong sân vang lên, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy kia bị Huyền thú vây công vài tên Thiên Kiếm Tông đệ tử lúc này đã không ở, rất nhanh, mấy người đưa mắt đầu ở trên mặt đất, chỉ thấy kia trên mặt đất tràn đầy tiên huyết cùng vụn vặt tàn chi...

Nhìn thấy cái này tàn chi cùng tiên huyết, Lưu Vi Vi trong mắt lóe lên lướt một cái bi sắc, trong này có mấy người, thế nhưng cùng nàng từ nhỏ một khối lớn lên a. Mặc dù mọi người cảm tình không phải là sâu như vậy dày, nhưng cuối cùng là đồng môn, nhìn đối phương chết ở trước mặt mình, nàng trong nội tâm, cuối cùng là có chút không cách nào tiêu tan!

Những thứ kia Huyền bầy thú giải quyết kia vài tên Thiên đệ tử của kiếm tông sau, sau đó liền đưa mắt tập trung ở tại Lưu Vi Vi cùng Thái Nhan Nhan trên người, mà lúc này, Dương Diệp cũng đứng ở Lưu Vi Vi cùng Thái Nhan Nhan trước mặt của, nhìn đối diện Lạc Tuyết, Dương Diệp nói: "Việc này, lúc đó bóc qua, làm sao?"

Lạc Tuyết nhìn Dương Diệp một lát, sau đó lắc đầu, nói: "Ta Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú, không thể chết vô ích, cho nên, các nàng cũng phải chết!"

Dương Diệp lông mày nhướn lên, nói: "Nói như vậy, chính là không có nói lạc?"

"Có thể nói như vậy!" Lạc Tuyết nhạt thanh nói.

Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, sau đó nói: "Ngươi nên biết, Huyền thú số lượng với ta mà nói, một điểm ý nghĩa chưa từng. Nói cách khác, hai người chúng ta, muốn tại đây tranh tài một hồi?"

Lạc Tuyết khẽ cau mày, sau đó nói: "Theo ta được biết, ngươi Dương Diệp cũng không phải là một cái gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ của người, ta rất hiếu kỳ, ngươi tại sao phải giúp giúp cái này hai gã Bắc Vực người tới đây? Các ngươi tựa hồ quen biết vẫn chưa tới mấy canh giờ ah?"

"Hắn nói, cũng là ta nghĩ hỏi!" Lúc này, kia Lưu Vi Vi nhìn Dương Diệp liếc mắt, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ phức tạp, sau đó nói: "Ta không biết ngươi đến tột cùng là không phải là cái kia Nam Vực lĩnh ngộ Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp, nhưng ta biết một chút, đó chính là lúc này ngươi, căn bản không phải là đối thủ của hắn! Ta có thể cảm giác được, nếu như ngươi muốn đi, hắn chắc là sẽ không ra tay với ngươi! Thế nhưng ngươi lại lựa chọn lưu lại, ta cũng thật tò mò, ngươi tại sao muốn làm như vậy?"

Dương Diệp khẽ cười cười, hỏi ngược lại: "Ta cũng thật tò mò, lúc trước ngươi vì sao phải tuyển chọn cứu ta đây? Phải biết rằng, ta có thể chỉ là một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả, càng cái này Nam Vực huyền giả!"

Lưu nao nao, sau đó lắc đầu, nói: "Ta không suy nghĩ nhiều như vậy, chẳng qua là cảm thấy đủ khả năng, cho nên liền làm!"

"Đủ khả năng?" Dương Diệp gật đầu, sau đó cười nói: "Ta hiện tại cũng là đang làm đủ khả năng chuyện!"

Lưu Vi Vi nhìn một bên Lạc Tuyết liếc mắt, sau đó trầm giọng nói: "Hắn rất mạnh, tính là ngươi là cái kia Kiếm Tâm Thông Minh Dương Diệp, lúc này cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn!"

Lúc này, Lạc Tuyết nói: "Nàng nói rất đúng, Dương Diệp, ta biết được ngươi có thể vượt cấp khiêu chiến, càng có càng cường đại hơn lá bài tẩy, nhưng phải nói cho ngươi biết, còn không có tấn cấp Vương Giả Cảnh ngươi, tính là ngươi lần thứ hai thôi động đạo kia khí, ngươi cũng nhất định. Xem tại 'Kia' mặt mũi của, ta cho ngươi rời đi, tương lai ngươi tấn cấp Vương Giả Cảnh, chúng ta tại công bình đánh một trận!"

"Ngươi nói có lẽ đối với..." Dương Diệp cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Bằng hữu ta rất ít, thật vất vả gặp phải một cái, làm sao có thể nhìn đối phương chết đây? Cho nên, ta muốn thử xem!"

"Bằng hữu?" Lạc Tuyết lắc đầu cười, sau đó chỉ vào Lưu Vi Vi hai nàng, nói: "Dương Diệp, ngươi tựa hồ nghĩ quá mức dĩ nhiên, ngươi hỏi nàng một chút môn, các nàng mang ngươi cho rằng bằng hữu sao? Tính là các nàng lúc này nói mang ngươi cho rằng là bằng hữu, thế nhưng ngươi tin không? Ngươi bây giờ là tại một bên tình nguyện, ngươi hiểu chưa?"

"Có lẽ ah!" Dương Diệp cười nói: "Nhưng ta còn là muốn làm như vậy!"

"Lý do!" Lạc Tuyết trầm giọng nói.

"Lý do?" Dương Diệp lắc đầu nói: "Rất lâu, làm việc là không cần lý do, không phải sao? Còn có, các nàng có hay không mang ta cho rằng là bằng hữu, cái này với ta mà nói, không phải là trọng yếu như vậy, quan trọng là... Ta nguyện ý mang các nàng cho rằng là bằng hữu, cái này như vậy đủ rồi! Chí ít vừa mới một khắc kia cùng hiện vào giờ khắc này là, về phần sau này, chuyện sau này sau này nói!"

Nghe được Dương Diệp nói, một bên hai nàng nhất thời trầm mặc. Các nàng mang Dương Diệp cho rằng là bằng hữu sao? Đáp án là không có, nguyên nhân nha, thật sự là rất nhiều. Tỷ như các nàng cùng Dương Diệp mới gặp mặt, tỷ như các nàng là Bắc Vực của người, mà Dương Diệp là Nam Vực.... Nói chung, theo các nàng, bằng hữu là cần phải được qua một đoạn thời gian ở chung, đại gia chí thú hợp nhau, sau đó tại thời gian lắng hạ, chậm rãi hình thành...

Mà trước mắt cái này Dương Diệp lại là bởi vì các nàng một cái cử chỉ vô tâm, liền đem các nàng cho rằng bằng hữu, đồng thời lễ tạ thần ý mạo hiểm sinh mạng nguy hiểm lưu lại giúp các nàng, điều này làm cho hai nàng rất là nghi hoặc cùng không giải thích được!

Lạc Tuyết nhìn Dương Diệp một lát, sau đó mới nói: "Không thèm để ý thế nhân mắt lạnh cùng nhận định, chỉ bằng tự mình bản tâm đi sự, ta hiện tại có chút minh bạch ngươi vì sao có thể lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý cùng Kiếm Tâm Thông Minh! Cũng được, xem tại 'Kia' mặt mũi của, ngươi nếu là có thể tiếp ta một quyền mà không lui, ta liền buông tha các nàng hai người, làm sao? Đương nhiên, nếu như ngươi không tiếp nổi nói, không tiếp nổi nói vậy cùng các nàng cùng chết ah!"

"Ta tới đón!" Lúc này, kia Lưu Vi Vi đột nhiên đứng ở Dương Diệp bên cạnh, nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Bắc Vực tam phẩm tông môn Thiên Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, Lưu Vi Vi!"

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó cười nói: "Bằng hữu không nhiều lắm, từ nay về sau nhiều một mình ngươi!" Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lạc Tuyết, sau đó nói: "Ta biết ngươi rất mạnh, cũng biết ngươi lúc trước cũng không nói gì khoác lác, thế nhưng, ta Dương Diệp làm sao tu khiến người ta tới khiến? Đón ngươi một quyền không lùi? Chúng ta đổi cái thuyết pháp khỏe không?"

"Cái gì thuyết pháp!" Lạc Tuyết trầm giọng nói.

"Ha ha..." Dương Diệp đại thanh cười, sau đó nói: "Ngươi nếu có thể tiếp ta một Kiếm mà không lui, ba người chúng ta mặc cho ngươi xử trí, thuyết pháp này, làm sao?"

Lạc Tuyết hai mắt híp lại, sau đó trầm giọng nói: "Dương Diệp, chớ có cho là đoạt được Thanh Vân Bảng đệ nhất, đánh bại cái kia Nguyên Đồng, liền cho là mình mạnh bao nhiêu! Ta thừa nhận, nếu như ngươi đạt được Vương Giả Cảnh, ta ngươi trong lúc đó nếu là bộ dạng chiến, thắng bại tại 7 tam trong lúc đó, thế nhưng, ngươi lúc này bất quá Tiên Thiên Cảnh, vẫn là câu nói kia, tính là ngươi lần thứ hai thôi động đạo khí, ta cũng có thể giết ngươi!"

"Thử xem?" Dương Diệp nói.

"Như ngươi mong muốn!"

Lạc Tuyết trầm giọng nói một câu, sau đó chân phải chợt đạp đất, thoáng chốc, toàn bộ mặt đất đột nhiên kịch liệt run lên, dường như địa chấn thông thường! Mà kỳ bản thể còn lại là tại trong nháy mắt đó dường như một đạo như thiểm điện hướng phía Dương Diệp điện xạ đi, tốc độ cực nhanh, làm cho Lưu Vi Vi hai nữ đều không thấy rõ!

Tại Lạc Tuyết động một khắc kia, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh Địa giai hạ phẩm Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó điên cuồng vận chuyển lên đan điền nội Huyền khí, trong nháy mắt, hắn mang trong đan điền tất cả Huyền khí đều điên cuồng trào vào Huyền Kiếm trong, không chỉ có như vậy, tứ trọng Kiếm Ý càng tại trong nháy mắt đó phún ra ngoài, gia trì ở tại Huyền Kiếm bên trên, sau đó tại tăng thêm lực lượng của thân thể, đối về kia hướng phía hắn bạo xạ mà đến Lạc Tuyết chính là chợt vừa bổ!

Đối mặt cái này thần bí biến hóa Huyền thú, Dương Diệp thật là không dám có một chút sơ suất, bất quá hắn vẫn là không có dùng kia U Minh Quỷ hỏa cùng ngũ trọng Kiếm Ý, Dương Diệp tin tưởng, nếu như dùng U Minh Quỷ hỏa, hoặc là ngũ trọng Kiếm Ý gia trì, chặn đánh lui đối phương, kia hoàn toàn là dễ dàng địa chuyện. Thế nhưng, tại do dự một chút sau, hắn đúng là vẫn còn lựa chọn không cần!

Hai thứ này là hắn hiện tại lớn nhất lá bài tẩy, nếu như dùng được, vậy không ở là lá bài tẩy. Đặc biệt kia U Minh Quỷ hỏa, tại không có nắm chắc tru diệt đối phương lúc, hắn là xác định vững chắc không biết dùng, dùng một lát, kia vô cùng có khả năng cho chính hắn mang đến ngập đầu tai ương!

Tại hai nàng ánh mắt kinh hãi trong, Dương Diệp Kiếm cùng Lạc

Tuyết quả đấm của hung hăng đụng vào nhau!

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh nhất thời ở trong sân vang vọng dựng lên, cùng lúc đó, hai người làm dừng lại mặt đất nhất thời trong nháy mắt sụp xuống...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 285: U Minh tử khí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chợt, Dương Diệp cùng Lạc Tuyết từng người hướng từng người hậu phương chợt lui, rất nhanh, hai người ngừng lại!

Lúc này, Dương Diệp sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, bởi vì hắn lui sáu trượng, mà kia Lạc Tuyết thì lui không được năm trượng.... Không chỉ có như vậy, trong tay hắn chuôi này Huyền Kiếm lúc này đã chỉ còn lại có nửa đoạn! Đúng vậy, khi hắn Kiếm cùng Lạc Tuyết nắm tay đụng nhau một khắc kia, hắn chuôi này Huyền Kiếm đó là trong nháy mắt bị đối phương lực lượng kinh khủng bắn cho chặt đứt!

Đây chính là Địa giai Huyền Kiếm a! Mà một thanh Địa giai Huyền Kiếm, cũng cứ như vậy bị đối phương oanh chặt đứt... Điều này làm cho Dương Diệp phải một lần nữa bắt đầu xem kỹ Lạc Tuyết thực lực!

Lúc này Lạc Tuyết sắc mặt cũng là hơi ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cho tới nay, hắn giống như có chút hơi xem Dương Diệp. Tuy rằng hắn lúc trước chỉ dùng không được sáu thành thực lực, thế nhưng cái này sáu thành thực lực, cũng không phải một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả có thể ngăn cản a! Nhưng mà sự thực cũng, cái này Dương Diệp không chỉ có chặn lại, còn nghĩ hắn cho đẩy lùi!

Điều này làm cho hắn có chút chấn kinh rồi!

So Lạc Tuyết càng khiếp sợ còn lại là một bên Lưu Vi Vi cùng kia Thái Nhan Nhan, Lạc Tuyết thực lực mạnh bao nhiêu, các nàng không biết, thế nhưng các nàng biết kia Hoàng Ngôn thực lực mạnh bao nhiêu! Kia Hoàng Ngôn so Lưu Vi Vi thực lực hơi yếu, nhưng nhưng ở Lạc Tuyết trong tay không chống nổi mấy hơi thở thời gian, mà cái này Dương Diệp lại là có thể cùng cái này Lạc Tuyết chiến cái bình thủ!

Nói cách khác, Dương Diệp thực lực hơn xa hai người bọn họ?

Không phải nói Nam Vực huyền giả đều là phi thường yếu sao? Không phải nói Nam Vực huyền giả đều là chịu không nổi một kích sao? Hai nàng lúc này rất muốn mang nói câu nói này người kéo tới giết thượng mấy lần! Trước mắt hai người này yếu sao? Trước mắt hai người này nếu như cũng coi như yếu mà nói, kia Bắc Vực thiên tài sợ rằng đều là người yếu....

Đương nhiên, chân chính khiến hai nàng khiếp sợ là Dương Diệp lúc trước bày ra tứ trọng Kiếm Ý! Kiếm Ý thứ này, không chỉ ở Nam Vực, chính là tại Bắc Vực cùng với cái khác vực đều là phi thường khó được! Mà cái này Dương Diệp cũng lấy không được 20 niên kỉ linh liền lĩnh ngộ đệ tứ trọng Kiếm Ý.... Thiên phú như vậy, tại toàn bộ Thiên Kiếm Tông trong, cũng chỉ viên quý tu sư huynh có thể so sánh với hắn!

Đương nhiên, tiền đề là Dương Diệp không phải là Kiếm Tâm Thông Minh người, không thì, đừng nói Thiên Kiếm Tông, chính là kia ngũ phẩm tông môn Tiên Kiếm tông bên trong chỉ sợ cũng không tìm ra được một cái có thể so sánh với hắn!

"Tứ trọng Kiếm Ý, ngũ hành kim loại tính Huyền khí, có thể so với ta Huyền Thú Đế Quốc Vương cấp Huyền thú thân thể lực lượng..." Lạc Tuyết nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói: "Không thể không nói, thực lực của ngươi rất tốt, nếu như ngươi đạt được Vương Giả Cảnh, tại Nam Vực, sợ rằng không có bao nhiêu người có thể đủ là đối thủ của ngươi!"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Thiên hạ yêu nghiệt sao mà nhiều? Không từ mà biệt, chính là ngươi, ta tính là đạt được Vương Giả Cảnh, cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng ngươi!" Hắn nói ngược là thật tâm mà nói, trước mắt cái này Lạc Tuyết thực lực, thực sự rất mạnh, thậm chí, so với kia Nguyên Đồng mạnh hơn rất nhiều. Như Lạc Tuyết lúc trước theo như lời, tính là hắn lúc này thôi động đạo khí, chỉ sợ cũng giết không được đối phương! Cái này là trực giác của hắn!

Lạc Tuyết nhìn Dương Diệp một lát, thấy Dương Diệp sắc mặt hồng nhuận bình tĩnh, không có chút nào dị dạng, lập tức trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, sau đó nói: "Ngươi khiến ta ngoài ý muốn, chúng ta Cổ Chiến Trường thấy!" Dứt lời, Lạc Tuyết sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó không ở dừng lại, mang theo một đoàn Huyền thú nhanh chóng tiêu thất ở tại Dương Diệp ba người trước mắt.

Thấy Lạc Tuyết rời đi, kia Lưu Vi Vi đang chuẩn bị nói chuyện, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp trong miệng cũng không có dấu hiệu nào đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, chợt, sắc mặt kia lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ thay đổi hung ác trắng đi!

Hai nàng cả kinh, Lưu Vi Vi nói: "Ngươi bị thương?"

"Không có việc gì!" Dương Diệp chậm rãi lắc đầu, ánh mắt nhìn về phía Lạc Tuyết rời đi phương hướng, trên mặt thần sắc lại ngưng trọng vài phần!

Tại vừa mới cùng Lạc Tuyết quả đấm của tiếp xúc một khắc kia, ngoại trừ Kiếm đoạn ở ngoài, hắn còn cảm nhận được một cổ thần bí kình khí đột nhiên tự kia trên thân kiếm truyền đến trong cơ thể hắn, cái này cổ thần bí kình khí tiến nhập trong cơ thể hắn sau mà bắt đầu nơi tứ ngược, không ngừng phá hư trong cơ thể hắn kinh mạch, mà khiến hắn kinh hãi là, hắn đan điền nội màu vàng kia Huyền khí dĩ nhiên áp không chế trụ được cái này cổ thần bí kình khí!

Cũng may, sẽ ở đó cổ kình khí bắt đầu phá hư đan điền thời điểm, trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy lần thứ hai 'Xuất thủ'! Tiểu vòng xoáy đột nhiên tuôn ra một cổ hấp lực, tại đây cổ hấp lực dưới, thần bí kia kình khí trong nháy mắt đã bị hít vào tiểu vòng xoáy nội, sau đó, sau đó hóa thành Hư Vô....

Mặc dù nhỏ vòng xoáy giải quyết rồi cái này cổ thần bí kình khí, thế nhưng Dương Diệp lúc này còn là bị trọng thương, bởi vì hắn trong cơ thể đã có nhiều chỗ kinh mạch bị hao tổn! Cho nên lúc trước mới có thể thổ huyết!

Hắn sở dĩ tại Lạc Tuyết trước mặt biểu hiện cùng không có việc gì một dạng, là bởi vì lúc trước hắn cảm nhận được Lạc Tuyết sát ý, đúng vậy, trực giác nói cho hắn biết, nếu như hắn lúc trước lộ ra dù cho một điểm bị thương dấu hiệu, kia Lạc Tuyết nhất định sẽ đối với hắn hạ sát thủ! Không có tiểu tử kia tại, đối mặt cái này Lạc Tuyết cùng kia vô số Huyền thú, hắn không có nửa điểm mạng sống cơ hội!

Cho nên, lúc trước hắn không thể không nhịn bị trong cơ thể kia toàn tâm thống khổ, bất quá hoàn hảo, kia kinh mạch bị phá hư thống khổ cùng kia U Minh Quỷ hỏa mang đến thống khổ so sánh với, cũng lại nhiều lắm! Cũng chính vì vậy, hắn lúc trước mới có thể tại Lạc Tuyết trước mặt không lộ ra nửa điểm dị dạng!

Đương nhiên, khiến Dương Diệp bách tư bất đắc kỳ giải là cái này Lạc Tuyết tại sao phải đối với hắn có sát tâm? Bởi vì tiểu tử kia? Cũng hoặc là cái khác?

Bên kia, Lạc Tuyết nhìn mình trên nắm tay kia một đạo vết kiếm sâu, sắc mặt rất là ngưng trọng, đạo kia số tấc dài vết kiếm, chính là lúc trước Dương Diệp tạo thành! Hắn dùng qua rất nhiều phương pháp nghĩ diệt trừ đạo này vết kiếm, nhưng mà, những thứ kia phương pháp chưa từng dùng! Bởi vì đạo kia vết kiếm trong ẩn chứa tứ trọng kiếm ý bén nhọn!

Đương nhiên, hắn chân chính để ý là Dương Diệp cư nhiên có thể phá vỡ hắn phòng ngự! Nếu như Dương Diệp đạt được Vương Giả Cảnh, phá vỡ hắn phòng ngự, hắn sẽ không cảm thấy kỳ quái! Thế nhưng, lúc này Dương Diệp bất quá là một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả, Tiên Thiên Cảnh, tính là Dương Diệp có tứ trọng Kiếm Ý, đó cũng là không có khả năng phá vỡ hắn phòng ngự!

Nhưng vấn đề là Dương Diệp phá khai rồi!

Đây cũng là hắn đối Dương Diệp có sát tâm nguyên nhân, bởi vì Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực, đã khiến hắn kiêng kỵ. Mà Dương Diệp hết lần này tới lần khác lại là một gã nhân loại, hơn nữa Dương Diệp còn muốn đi Cổ Chiến Trường, nói cách khác, Dương Diệp lần đi Cổ Chiến Trường, rất có thể là người đại biểu loại đi tranh đoạt số mệnh!

Nếu để cho Dương Diệp thay nhân loại tranh đến rồi số mệnh, vậy đối với Huyền Thú Đế Quốc mà nói, không thể nghi ngờ không là một chuyện tốt! Cho nên, vì không cho Huyền Thú Đế Quốc tương lai xuất hiện đại phiền toái, hắn chuẩn bị động thủ tru diệt Dương Diệp!

Chỉ là khiến hắn hết ý là, khi hắn U Minh tử khí tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể sau, Dương Diệp cũng không có xuất hiện nửa điểm dị dạng, điều này làm cho chuẩn bị động thủ hắn nhất thời bỏ đi động thủ cái ý niệm này!

Như thế nào U Minh tử khí? U Minh tử khí dường như Dương Diệp U Minh Quỷ hỏa thông thường, thuộc về giữa thiên địa một ít linh vật, bất quá cùng Dương Diệp U Minh Quỷ hỏa không đồng dạng như vậy là, cái này Lạc Tuyết U Minh tử khí cũng không phải thiên địa linh khí sinh ra, mà là do bởi vì tận lực chế tạo ra!

Muốn hình thành tử khí, chỉ tại người mới vừa thời điểm chết, sau đó dùng bí pháp mang một người trong cơ thể tử khí bảo lưu lại tới, đi ngang qua vô số thời gian tế luyện, mang cái này tử khí hóa cho mình sử dụng! Đương nhiên, một người trong cơ thể tử khí là không đủ, muốn hình thành như Lạc Tuyết loại này U Minh tử khí, vậy ít nhất cần trên trăm vạn người tử khí mới có thể hình thành....

Loại này tử khí, một khi tiếp xúc được người, liền sẽ tự động chui vào người trong cơ thể, sau đó phá hư đối phương trong cơ thể hết thảy sinh cơ, loại này tử khí kinh khủng không ở với phá hư, mà ở với kỳ không cách nào bị phá hủy, coi như là ngũ hành Huyền khí, cũng thì không cách nào phá hủy cái này tử khí!

Đã từng, Lạc Tuyết dùng cái này tử khí giết chết qua một gã loài người Linh Giả cảnh cường giả!

Chính là cái này Linh Giả cảnh đều không thể chống cự tử khí, cũng đối cái này Dương Diệp một chút tác dụng chưa từng, điều này làm cho Lạc Tuyết sâu đậm nghi ngờ!

...

"Ngươi không sao chứ?" Lưu Vi Vi nhìn trước mắt xếp bằng ngồi dưới đất thượng Dương Diệp, nhẹ giọng hỏi.

Ngay Dương Diệp chuẩn bị lúc nói chuyện, một đạo hắc ảnh đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, ngay sau đó, một đạo hàn quang dường như tốc độ nhanh như tia chớp xóa sạch hướng về phía Dương Diệp cổ họng.

Đột nhiên này lúc nào tới biến cố, làm cho Lưu Vi Vi hai nàng biến sắc! Nhưng mà các nàng lúc này lại là bất lực, bởi vì đạo hắc ảnh kia xuất hiện thật sự là thật là quỷ dị, tốc độ xuất thủ cũng quá nhanh, nhanh đến các nàng căn bản không có phản ứng kịp cũng đã đi tới Dương Diệp cổ của trước!

Nhìn kia gần trong gang tấc Dương Diệp, Lãnh Quân ánh mắt lộ ra lướt một cái không kiềm hãm được dáng tươi cười, hắn là mới vừa tới chỗ này, mà hắn đi tới nơi này sau, liền ngạc nhiên phát hiện, Dương Diệp cư nhiên bị trọng thương. Dương Diệp vì sao bị thương nặng? Vấn đề này hắn không muốn, cũng không cần suy nghĩ, dù sao cũng mục đích của hắn chính là giết Dương Diệp! Mà bây giờ chính là thời cơ tốt nhất!

Xét thấy Dương Diệp kinh khủng thân thể phòng ngự, lúc này đây hắn không lưu thủ, toàn lực đánh ra, lúc này đây, hắn một cách tự tin. Chỉ cần khiến chủy thủ của mình tiếp xúc được Dương Diệp cổ họng, không cầu mang Dương Diệp cái cổ cắt đứt, chỉ cầu mang Dương Diệp da rạch ra một chút, kia Dương Diệp liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Bởi vì hắn chủy thủ thượng bôi hơn một nghìn loại độc dược hỗn hợp mà thành siêu cấp độc dược!

Loại này độc dược, đừng nói là một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả, coi như là Linh Giả cảnh cường giả trung, nếu như không có đến giải thuốc, đó cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Mà bây giờ, chủy thủ của hắn đã cách Dương Diệp cổ của chỉ không được nửa tấc cự ly, lúc này tính là Dương Diệp thi triển thiên cấp thân pháp cũng thì không cách nào tránh thoát, nói cách khác, Dương Diệp lần này là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp da trên cổ, đột nhiên xuất hiện một tầng mỏng như cánh ve tử quang, tử quang dường như da thông thường, dính sát Dương Diệp cổ họng chỗ da thịt, cũng đúng lúc này, kia Lãnh Quân chủy thủ cùng Dương Diệp cổ họng, đói không đúng, là cùng tầng này tử quang tới một cái thân mật tiếp xúc!

"Đang"

Một đạo thanh thúy tiếng vang ở trong sân vang lên, sau đó Lãnh Quân ngây ngẩn cả người, bởi vì hắn phát hiện, hắn chủy thủ phảng phất cắt ở tại huyền thiết thượng thông thường, chấn cánh tay hắn đều là tê rần, định nhãn vừa nhìn, hắn mới phát hiện, Dương Diệp cổ họng chỗ, chẳng biết lúc nào nhiều một tầng thật mỏng tử quang!

Mà đang ở hắn cái này vừa mất tinh lực lúc, một con màu tím tiểu tử kia không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của hắn, tử sắc tiểu tử kia nhìn hắn, trừng mắt nhìn, sau đó nâng lên tiểu trảo...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 286: Chia lìa hồn phách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy con này đột nhiên xuất hiện tiểu tử kia nâng lên tiểu trảo, Lãnh Quân trong lòng rồi đột nhiên dâng lên một cổ cảm giác nguy hiểm, không chút do dự nào, thân hình khẽ động, hướng phía phía sau chợt lui đi. Ngay hắn mới vừa lui một khắc kia, một cái tử sắc quang hình cung quỷ dị xuất hiện ở hắn trước kia chỗ đứng!

Nhìn thấy cái này tử sắc quang hình cung, Lãnh Quân sợ, trên trán càng nổi lên một chút mồ hôi lạnh, thầm nghĩ trong lòng may mắn, hoàn hảo tự mình chạy nhanh, không thì đã bị đạo này tử quang cho đánh trúng!

Mà đúng lúc này, đạo kia tử sắc quang hình cung đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, sau một khắc, trực tiếp xuất hiện ở tại Lãnh Quân trước mặt, Lãnh Quân hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi thi triển ra thân pháp, hướng sau chợt lui đi! Mà đang ở hắn mới vừa lui một khắc kia, ba đạo tử sắc quang hình cung đột nhiên xuất hiện ở tại sau lưng của hắn....

"A!"

Lãnh Quân tựu như cùng tự mình hướng ba người kia tử sắc quang hình cung đụng vào thông thường, theo 'A' hét thảm một tiếng, Lãnh Quân trực tiếp bị Tam tử sắc quang hình cung cho đánh bay ra ngoài!

Dương Diệp làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt như vậy? Tại Lãnh Quân lần thứ hai chợt lui lúc, hắn đó là lấn người mà lên, sau đó rút kiếm đối về kia hướng hắn bạo xạ mà đến Lãnh Quân chính là vừa bổ!

Bị ba đạo tử quang đánh trúng, Lãnh Quân đã là nguyên khí đại thương, bất quá cũng còn chưa có chết, dù sao hắn thế nhưng Vương Giả Cảnh cường giả! Tại nhìn thấy Dương Diệp một kiếm bổ tới lúc, Lãnh Quân con ngươi kịch liệt co rụt lại, lúc này hắn nào dám cùng Dương Diệp cứng đối cứng? Lập tức cố nén trong cơ thể cuồn cuộn cùng sau lưng thương thế, lần thứ hai thi triển ra thân pháp, hướng phía bên cạnh thiểm lược đi!

Ngay tại lúc lúc này, lại là ba đạo tử quang quỷ dị xuất hiện ở hắn bên phải, dường như lần trước thông thường, hắn lần này cũng giống là chủ động hướng kia ba đạo tử quang đụng vào thông thường...

Cảm thụ được bên phải đột nhiên xuất hiện tử quang, lúc này đây, Lãnh Quân sợ hãi! Bởi vì hắn phát hiện, nguyên bản hắn dẫn cho rằng ngạo, coi như là đối mặt Linh Giả cảnh cường giả, hắn cũng có thể trốn chạy thân pháp Huyền kỹ, lúc này đây giống như vô dụng!

"Oanh..."

Theo một đạo năng lượng nổ vang tiếng vang lên, Lãnh Quân trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra sắp tới ngũ sáu trượng sau, sau đó trọng trọng đập rơi ở trên mặt đất!

Bất quá hắn vẫn là không có chết, bất quá lúc này bộ dáng của hắn cũng cực kỳ thảm liệt, kia một thân hắc y sớm đã thành biến thành tro tàn, cả người huyết nhục mơ hồ, nếu như không phải là còn có cái đầu ở nơi nào, sợ rằng không ai có thể nhận ra đây là một cái thân thể của con người...

Mới vừa rơi trên mặt đất không được hai hơi thở thời gian, Lãnh Quân đó là đột nhiên giống như một chỉ săn ăn con báo thông thường, lăng không nhảy lên, sau đó hướng phía xa bắn mạnh tới, đồng thời còn nhanh chóng ẩn thân dâng lên!

Tại ẩn thân sau, Lãnh Quân trong lòng nhất thời thở dài một hơi, trong lòng âm thầm may mắn tự mình đã từng không tiếc hoa đại đại giới cầu. Mua sắm một trương thượng phẩm trị liệu phù, nếu như không có cái này trương thượng phẩm trị liệu phù, lúc này đây, hắn là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đúng vậy, tại lần thứ hai bị tử quang đánh trúng thời điểm, hắn liền không chút do dự mang một trương thượng phẩm phù lục vỗ vào trên người của mình, cũng chính là cái này trương thượng phẩm phù lục, hắn mới bảo vệ được tánh mạng của mình, đồng thời còn lưu hữu dư lực tới chạy trốn!

Hiện tại, trong lòng hắn chỉ có một ý niệm, đó chính là liều mạng chạy, chạy ra Thập Vạn Đại Sơn, sau đó tại cũng không tới ám sát Dương Diệp! Tại 'Ngũ Sát' tổ chức bắt được Dương Diệp trong tài liệu, hắn biết Dương Diệp có một cái thần bí Vương cấp Huyền thú, bất quá hắn lúc đó không coi ra gì, bởi vì hắn đối thân pháp của mình rất có lòng tin, đừng nói một con Vương cấp Huyền thú, coi như là một mực Linh cấp Huyền thú, hắn muốn trốn nói, đối phương cũng chỉ có thể giương mắt nhìn!

Song lần này chuyện nói cho hắn biết, hắn sai rồi! Cái này cái thần bí tiểu tử kia so với kia cái gì Linh cấp Huyền thú kinh khủng hơn gấp mười lần! Bởi vì tại thần bí này tiểu tử kia trước mặt, hắn kia dẫn cho rằng ngạo thân pháp Huyền kỹ một chút tác dụng chưa từng. Không chỉ có như vậy, đối phương công kích quỷ dị kia so với hắn cái này thân pháp Huyền kỹ còn muốn quỷ dị cùng kinh khủng.....

Vừa nghĩ tới công kích quỷ dị kia, Lãnh Quân đó là cả người không kiềm hãm được run rẩy một chút! Lúc này trong lòng hắn đã quyết định buông tha đối về Dương Diệp ám sát! Nếu như không có cái này cái thần bí tiểu tử kia, muốn giết Dương Diệp, hắn vẫn còn có cơ hội, thế nhưng có cái này cái thần bí tiểu tử kia tại, hắn một điểm cơ hội chưa từng! Đừng nói cơ hội, thậm chí một cái không làm được, còn có thể chết ở trong tay đối phương!

Nghĩ vậy, Lãnh Quân đó là lần thứ hai tăng nhanh tốc độ.

Ngay tại lúc lúc này, khi hắn trước mặt của, kia cái thần bí tiểu tử kia đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở chỗ đó, cái này cái thần bí tiểu tử kia nhìn hắn trừng mắt nhìn, sau đó nâng lên tiểu trảo...

Thấy thế, Lãnh Quân nhất thời hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy kinh hãi, đang chuẩn bị xoay người chạy trốn, ngay tại lúc trong đầu hắn mới vừa dâng lên cái ý niệm này lúc, Tử Điêu tiểu trảo rơi xuống, ngay sau đó, một đạo hình vuông hình dạng tử sắc quang tráo trực tiếp xuất hiện ở tại chung quanh hắn.

Không chút do dự nào, Lãnh Quân nắm chủy thủ trong tay đối về kia quang tráo chính là chợt vừa bổ!

"Bành!"

Tử sắc quang tráo không chút sứt mẻ, Lãnh Quân cánh tay tê rần, sau đó cả người té bay ra ngoài, không Phi rất xa, bởi vì hắn đánh vào kia quang tráo bên trên...

Nhìn đạo kia thật mỏng tử sắc quang tráo, Lãnh Quân tuyệt vọng!

Lãnh Quân tuyệt vọng, mà một bên Lưu Vi Vi cùng Thái Nhan Nhan hai nàng còn lại là chấn kinh rồi. Từ Lãnh Quân xuất hiện, sau đó đến tiểu tử kia xuất hiện, tại đến bây giờ kết thúc, hai nàng triệt triệt để để bị khiếp sợ đến rồi!

Khiếp sợ các nàng đương nhiên là con kia tiểu tử kia, tiểu gia hỏa kia quỷ dị kia tử quang, còn có hiện tại quỷ dị này quang bích, làm cho các nàng khiếp sợ đồng thời càng sâu đậm kiêng kỵ. Bởi vì... Này quỷ dị tử sắc quang tráo phương thức công kích, thực sự thực sự thật là quỷ dị, quỷ dị đến căn bản không cách nào né tránh...

Bóng đen kia người thân pháp Huyền kỹ đã làm cho các nàng khiếp sợ cùng kiêng kỵ, thế nhưng cùng cái này tử sắc quang tráo quỷ dị so sánh với, cũng lại rất nhiều!

Trước mắt con này tiểu tử kia là cái gì Huyền thú? Lúc này hai nàng trong đầu tràn đầy cái nghi vấn này, bởi vì lấy các nàng từng trải cùng kiến thức, cũng không biết nói con này tiểu tử kia đến tột cùng là lai lịch gì...

Tại vây khốn Lãnh Quân sau, Tử Điêu một cái lóe ra, đi tới Dương

Diệp trước mặt của, sau đó cái ót cà cà Dương Diệp gương mặt, một bộ vô cùng thân thiết dáng dấp.

Nhìn trước mắt tiểu tử kia, Dương Diệp cười cười, trong mắt lóe lên lướt một cái nhu sắc, thân thủ tại tiểu tử kia đầu nhỏ thượng nhu liễu nhu, sau đó nói: "Tiểu tử kia, đã lâu không gặp Cáp!"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó cái ót nhẹ nhàng cà cà Dương Diệp tay của chưởng.

"Ngươi bây giờ là Linh cấp sao?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Tử Điêu lắc đầu, sau đó tiểu trảo bắt đầu bỉ hoa dâng lên. Trải qua một phen 'Gian nan' giao lưu, Dương Diệp rốt cuộc biết tiểu tử kia cảnh giới bây giờ. Đó chính là còn là Vương cấp Huyền thú...

Bất quá không phải là thông thường Vương cấp, bởi vì lúc này tiểu tử kia là Vương cấp đỉnh, tựu như cùng lúc đầu kia Đại Địa Hùng Vương thông thường, thuộc về chỉ nửa bước bước vào Linh cấp. Điều này làm cho Dương Diệp mừng rỡ không thôi, bởi vì chỉ cần tiểu tử kia bước vào Linh cấp, vậy sau này hắn là có thể đi thu phục Linh cấp biến hóa Huyền thú làm tay chân...

Thử nghĩ, nếu có một ngày hắn vung tay lên, liền xuất hiện một nhóm lớn Linh cấp biến hóa Huyền thú đi ra làm tay chân...

Cùng tiểu tử kia vui đùa một phen sau, Dương Diệp lúc này mới đi tới kia Lãnh Quân trước mặt, nhìn kia tử sắc quang bích trong Lãnh Quân, Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Nguyên lai ngươi còn sống, nguyên bản ta nghĩ đến ngươi sẽ tự sát! Ngươi đã không tự sát, vậy đại biểu ngươi là không muốn chết! Không muốn chết, cũng không phải là không thể được, trả lời ta mấy vấn đề, làm sao?"

Lãnh Quân không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp dáng tươi cười thu liễm, sau đó nói: "Ta người này không thích nói nhảm, ta đếm ba tiếng, nếu như ngươi vẫn chưa trả lời lời của ta, vậy ngươi không muốn chết cũng phải đã chết!"

"Một!"

Lãnh Quân nheo mắt, bất quá nhưng vẫn là không nói chuyện.

"Hai!"

Lãnh Quân ánh mắt trầm xuống, nhưng như trước không nói chuyện.

Bởi vì hắn biết Dương Diệp muốn hỏi gì vấn đề, mà mấy vấn đề này hắn lại là không thể trả lời, bởi vì hắn nếu trả lời, vậy hắn liền sẽ gặp đối tổ chức vô cùng vô tận truy sát! 'Ngũ Sát' tổ chức cho phép trong tổ chức sát thủ thất bại, nhưng quyết không cho phép phản bội!

Một khi phản bội, kia coi như mình chạy trốn tới chân trời góc biển, bọn họ đều sẽ không bỏ qua tự mình!

Thế nhưng, nếu như không trả lời, hắn hiện tại chỉ biết chết...

Nhìn đối phương trầm mặc như trước, Dương Diệp nhạt thanh nói: "Tiểu tử kia, giết!"

Nghe được Dương Diệp nói, tiểu tử kia nhất thời giơ lên tiểu trảo, sau đó không chút nghĩ ngợi liền nhẹ nhàng vung lên, sau đó một đạo tử quang trực tiếp xuất hiện ở tại quang bích trong, hướng phía kia đã trọng thương Lãnh Quân đánh tới!

Lãnh Quân trong lòng một hãi, hắn cũng không muốn chết ngay bây giờ, lập tức bật thốt lên: "Chậm đã!"

Nghe vậy, Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, nhưng mà cũng đã không còn kịp rồi, bởi vì đạo kia tử quang đã đánh vào kia Lãnh Quân trên người của...

"Oanh!"

Lãnh Quân lần thứ hai bị oanh té bay ra ngoài, tại nơi quang trên vách hung hăng đụng phải một chút sau lại cho bắn trở về, sau đó nằm trên mặt đất khẽ động không hiểu, không biết sống chết...

Tử Điêu nhìn một chút Dương Diệp, sau đó lộ ra một cái vẻ mặt vô tội, tựa hồ muốn nói, đối phương nói quá muộn...

Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó khiến Tử Điêu mở ra tử sắc quang tráo, đi tới kia Lãnh Quân bên cạnh sau, tra xét hạ Lãnh Quân, sau đó nói: "Hoàn hảo, có khẩu khí tại!" Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Tử Điêu, sau đó nói: "Tiểu tử kia, có phương pháp gì không có thể khống chế hắn? Ân, chính là hắn sau này tốt lắm, cũng phải nghe lời của ta!"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, tiểu trảo sờ sờ cằm, trầm tư hồi lâu, tiểu tử kia nhãn tình sáng lên, sau đó tiểu trảo hướng phía trên đất Lãnh Quân chính là vung lên, nhất thời, nằm dưới đất Lãnh Quân chân mày cau lại, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ.

Rất nhanh, tại Dương Diệp cùng hai nàng ánh mắt kinh ngạc trong, một luồng quỷ dị hắc sắc khí thể tự kia Lãnh Quân trong thân thể chậm rãi bay ra, sau đó trôi nổi ở tại Dương Diệp trước mặt của.

"Chia lìa hồn phách!" Nhìn thấy một màn này, một bên Lưu Vi Vi nhìn tiểu tử kia, đột nhiên thất thanh nói: "Ngươi cư nhiên có thể chia lìa người hồn phách, ngươi, cái này, điều này sao có thể, làm sao có thể..."

Chia lìa hồn phách? Dương Diệp nhướng mày, chẳng lẽ nói cái này sợi hắc sắc khí thể là cái này sát thủ hồn phách?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 287: Yêu Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Lưu Vi Vi là phi thường khiếp sợ, phải nói khiếp sợ đến rồi tột đỉnh tình trạng. Người có 7 hồn sáu phách, đây là tất cả mọi người biết đến. Tuy rằng rất nhiều người đều biết, thế nhưng, một người nếu như không có bí pháp gì hoặc là phương pháp đặc thù nói, bọn họ là không có khả năng thấy được cùng điều khiển tự mình hồn phách.

Hồn phách thứ này, cũng là có chút Hư Vô mờ mịt, bởi vì kia đích đích xác xác tại người trong cơ thể, thế nhưng, ngươi lại không cảm giác được kia, càng không cách nào điều khiển kia, dù cho kia là của ngươi!

Có thể điều khiển tự mình hồn phách, hơn nữa có thể dùng hồn phách công kích, ngoại trừ Minh vực của người bên ngoài, cũng chỉ có một loại người có thể làm được, đó chính là đạt được Hoàng Giả Cảnh siêu cấp cường giả! Minh vực mặc dù có thể đủ làm được, là bởi vì hắn môn vốn cũng không phải là người, là hồn... Cũng chính là nếu nói Quỷ...

Mà Hoàng Giả Cảnh cường giả còn lại là bản thân tu vì thực lực thông thiên, đạt tới một cái bất khả tư nghị trình độ, khác nói hồn phách của mình, liền là vận mạng của mình đều có thể đủ quan trắc một... Hai...

Nói đơn giản một chút, tại thế gian này có thể đối một người hồn phách tạo thành trực tiếp ảnh hưởng, chỉ Hoàng Giả Cảnh cường giả cùng Minh vực những quỷ kia vật! Trước mắt con này tiểu tử kia không phải là Minh vực, càng không phải là Hoàng Giai Huyền thú, mà kia lại có thể mang một người hồn phách cho ngạnh sinh sinh đích tách ra...

Đây tột cùng là cái gì yêu nghiệt?

Đối với tiểu tử kia mang cái này sát thủ áo đen hồn phách hút ra đi ra, Dương Diệp mặc dù có chút khiếp sợ, nhưng không tới Lưu Vi Vi loại trình độ đó. Bởi vì trước đây Tần Tịch Nguyệt cứ như vậy đã làm, tuy rằng hắn suy đoán Tần Tịch Nguyệt kia sợi hồn phách là giả, bất quá điều này cũng làm cho hắn cho rằng hút ra hồn phách loại sự tình này mặc dù có chút quỷ dị, nhưng cũng không phải đặc biệt gì ly kỳ sự!

"Có cái này, sau này hắn chỉ biết ngoan ngoãn nghe lời của ta?" Nhìn trước mắt cái này sợi bị tử quang bao gồm hắc sắc khí thể, Dương Diệp lên tiếng hỏi.

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ.

"Tại sao vậy chứ?" Dương Diệp không ngại học hỏi kẻ dưới.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, nhìn Dương Diệp không biết muốn thế nào biểu đạt, hiển nhiên, Dương Diệp Vấn vấn đề này khiến kia rất khó biểu đạt.

"Bởi vì có cái này sợi hồn phách, sau này ngươi có thể tại một ý niệm để trước mắt cái này sát thủ sống không bằng chết!" Lúc này, một bên Lưu Vi Vi đột nhiên nói: "Người có tam hồn lục phách, tam hồn lục phách bản làm một thể!" Nói đến đây, Lưu Vi Vi phức tạp nhìn Tử Điêu liếc mắt, mới tiếp tục nói: "Nhưng là lại bị kia ngạnh sinh sinh hút ra một hồn đi ra, nói cách khác, sau này ngươi có thể bằng vào cái này một Hồn ảnh vang hắn cái khác hai hồn cùng sáu phách! Chỉ cần ngươi tâm niệm vừa động, trước mắt người này chỉ biết sống không bằng chết, cái loại này đến từ linh hồn chỗ sâu thống khổ, coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả sợ rằng cũng chịu không được...."

"Lợi hại như vậy?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên, sau đó nói: "Ta thử xem..." Nói, Dương Diệp tâm niệm vừa động, một luồng Kiếm Ý trực tiếp đánh vào kia sợi hắc sắc khí thể bên trên!

"A!"

Đúng lúc này, kia nguyên bản hôn mê trên mặt đất Lãnh Quân đột nhiên phát ra một đạo tê thanh liệt phế tiếng kêu thảm thiết, sau đó dường như chạm điện toàn bộ bắn ra, kỳ trên mặt ngũ quan càng trong nháy mắt liền hoàn toàn vặn vẹo dâng lên, dáng dấp như vậy, phảng phất bị mấy vạn chỉ thảo bùn mã bạo cúc thông thường....

Dương Diệp bị cái này Lãnh Quân biến cố đột nhiên xuất hiện lại càng hoảng sợ, bất quá rất nhanh, hắn liền nở nụ cười, bởi vì từ nay về sau, hắn sẽ nhiều một cái Vương Giả Cảnh siêu cấp tay chân, hơn nữa đây là một sát thủ!

Nhìn trên mặt đất kia thống khổ Lãnh Quân, Lưu Vi Vi trong mắt lóe lên lướt một cái không đành lòng, bất quá cũng không nói gì, bởi vì nàng biết, nếu như không phải là Dương Diệp có bảo mệnh đích thủ đoạn, sợ rằng lúc này Dương Diệp đã chết ở trong tay đối phương. Mà nếu như Dương Diệp đã chết, tên sát thủ này sợ rằng hơn phân nửa là sẽ không bỏ qua nàng cùng Thái Nhan Nhan!

Chính diện giao thủ, nàng đương nhiên sẽ không sợ hãi, nhưng nghĩ đến cái này sát thủ quỷ dị kia thần bí thân pháp, nàng liền là có chút cực sợ!

Hưng phấn sau một lúc, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía tiểu tử kia, có chút bất mãn nói: "Tiểu tử kia, ngươi nếu sẽ phương pháp này, vậy tại sao trước đây không nói cho ta biết chứ?" Đúng vậy, nếu như tiểu tử kia sớm một chút nói cho hắn biết sẽ phương pháp này nói, vậy hắn có thể cất xong nhiều siêu cấp đả thủ! Tính là không thể nhận phục rất nhiều siêu cấp tay chân, thế nhưng dùng loại phương pháp này mang đối phương dằn vặt chí tử, cũng là tốt. Tỷ như lúc đầu Bách Hoa Cung cái kia Phượng lông!

Nghe được Dương Diệp nói, tiểu tử kia nhất thời mặt lộ ủy khuất vẻ, sau đó tiểu trảo huy múa. Rất nhanh, Dương Diệp hiểu, tiểu tử kia là đang nói kia trước đây làm không được như vậy, hiện tại mặc dù có thể đủ làm được, là bởi vì thực lực tăng lên!

"Dương huynh, nó là Yêu Vực tới sao?" Đúng lúc này, Lưu Vi Vi đột nhiên hỏi.

"Yêu Vực?" Dương Diệp nhướng mày, nói: "Kia là địa phương nào?"

"Ngươi không biết Yêu Vực?" Một bên Thái Nhan Nhan mở to đại mắt thấy Dương Diệp, một bộ Dương Diệp là ngu ngốc dáng dấp...

Một bên Lưu Vi Vi cũng là có chút sửng sốt, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp ngay cả Yêu Vực cũng không biết nói.

Bị hai nữ nhân lấy thứ ánh mắt này nhìn, Dương Diệp có chút thẹn thùng, lập tức nói: "Nguyện nghe kỳ tường!"

Thấy Dương Diệp dáng dấp không giống làm bộ, Lưu Vi Vi cổ quái nhìn Dương Diệp liếc mắt, thầm nghĩ: Nam Vực đến tột cùng là phong bế đến rồi trình độ nào...

Không nhớ tới cái này, Lưu Vi Vi nói: "Huyền Giả Đại Lục tự nhiên ban đầu bị hai vị siêu cấp lớn có thể đánh tán sau, liền chia làm vô số vực, cái này vô số vực trong có vực tên là Yêu Vực, cái này Yêu Vực không có nhân loại, ở toàn thân là yêu thú, Ân, cũng chính là các ngươi Nam Vực nói Huyền thú! Đương nhiên, chỗ đó ở yêu thú, bất kể là thực lực còn là huyết mạch, cũng hoặc là chủng loại, đều không phải là cái này Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú có khả năng đủ so! Phải biết rằng, Yêu Vực trong, có thể là có thêm Thượng Cổ tứ đại thần thú!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, Thượng Cổ tứ đại thần thú, nói cách khác, cái này Yêu Vực trong có trong truyền thuyết long tộc? Mà tiểu tử kia liền là đến từ một cái địa phương như vậy?

Lưu Vi Vi lần thứ hai phức tạp nhìn Tử Điêu liếc mắt, sau đó nói: "Nó loại phương thức công kích này, thật sự là quá mức quỷ dị, ta nghĩ, trên đời này chỉ sợ là không có gì Huyền thú cùng nhân loại phải không kiêng kỵ. Theo đạo lý mà nói, chúng nó loại này loại hình Huyền thú tại Yêu Vực trong chắc là phi thường nổi danh, thế nhưng ta Thiên Kiếm Tông trong Yêu Vực trong tài liệu, cũng không có tư liệu của nó, đây cũng chính là ta nghi ngờ địa phương!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Điêu, thân thủ nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, sau đó nói: "Tiểu tử kia, ngươi là đến từ Yêu Vực sao?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó con ngươi bắt đầu vòng vo, Dương Diệp thấy thế, bất đắc dĩ nhu liễu nhu tiểu tử kia đầu nhỏ, sau đó nói: "Khác đang đùa hoạt đầu, nói cho ta biết ah!"

Tử Điêu trầm mặc một lát, sau đó gật một cái đầu nhỏ, làm như nghĩ tới điều gì, kia vọt đến Dương Diệp trên vai, sau đó dùng đầu nhỏ cà cà Dương Diệp gò má của.

Thấy Tử Điêu gật đầu, một bên Lưu Vi Vi nhìn Dương Diệp hít một tiếng, do dự một chút, sau đó nói: "Ta tuy rằng không biết kia tại sao muốn theo ngươi, thế nhưng ta muốn nói là, Yêu Vực đối khắp cả nhân loại đều là cực kỳ cừu thị, nói cách khác, nếu để cho Yêu Vực những thứ kia yêu thú biết kia theo lời của ngươi, ngươi chỉ sợ sẽ có đại phiền toái!"

Đại phiền toái? Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nói: "Phiền toái của ta cho tới bây giờ sẽ không thiếu, tại nhiều một chút thì như thế nào? Dù sao cũng chỉ cần tiểu tử kia tự mình không muốn đi, ai cũng không có thể mang ta cùng với kia tách biệt, bất kể là nhân loại còn là Huyền thú, nếu ai muốn làm như vậy, ta sẽ nhường hắn hối hận đi tới trên đời này!"

Nghe được Dương Diệp nói, Tử Điêu con ngươi đột nhiên hiện lên một đạo tử sắc hào quang, nhìn Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó đầu nhỏ lại cà cà Dương Diệp gương mặt.

"Thiếu nổ ngươi!" Lúc này, một bên Thái Nhan Nhan nói: "Ngươi đây là không biết Yêu Vực những tên kia kinh khủng, ngươi nếu như biết bọn họ lợi hại, ngươi sẽ không sẽ nói như vậy!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Chúng nó lợi hại, có ta tiểu tử kia lợi hại sao?"

Thái Nhan Nhan nhất thời nghẹn lời, tiểu gia hỏa này năng lực nàng lúc trước thế nhưng tận mắt đến, thế gian này, có thể chỉ trong truyền thuyết thần thú phượng hoàng có thể tại phương diện tốc độ không kém trước mắt tiểu gia hỏa này. Cái khác yêu thú hoặc là nhân loại, tại đây chỉ tiểu tử kia trước mặt, ngoại trừ chịu đòn còn là chịu đòn a...

"Nói, lần này Cổ Chiến Trường, kia Yêu Vực cũng tới sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Đương nhiên sẽ!" Lưu Vi Vi nói: "Đây chính là quan hệ đến số mệnh, Yêu Vực tự nhiên sẽ phái người đến!" Nói đến đây, Lưu Vi Vi làm như nghĩ tới điều gì, nhìn Dương Diệp cùng Tử Điêu liếc mắt, sau đó hít một tiếng, nói: "Đến rồi Cổ Chiến Trường, ngươi tốt nhất khiến kia ẩn núp, không thì khiến Yêu Vực những thứ kia yêu thú biết kia là đến từ Yêu Vực nói, hai người các ngươi cũng sẽ gặp phiền phức lớn!"

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía tiểu tử kia, nói: "Ngươi sợ sao?"

Tiểu tử kia rất quả quyết lắc đầu, đùa giỡn, trên đời này còn không có kia sợ yêu thú đây!

Dương Diệp cười cười, nói: "Ta cũng không sợ!"

Một bên Lưu Vi Vi hít một tiếng, do dự một chút, sau đó nói: "Dương huynh, lấy tiềm lực của ngươi cùng trời phú, tại đây Nam Vực thật sự là có chút mai một. Không biết Dương huynh có hứng thú hay không đi trước cái khác vực đây?"

"Ngươi là muốn cho ta đi Bắc Vực, gia nhập Thiên Kiếm Tông?" Dương Diệp Vấn nói.

Lưu khẽ gật đầu, nói: "Nếu như Dương huynh nguyện ý gia nhập Thiên Kiếm Tông, ta có thể bảo chứng, Dương huynh sẽ lập tức thăng làm nội môn đệ tử, đồng thời tông môn nội sẽ toàn lực bồi dưỡng Dương huynh, bất kể là đan dược, còn là công pháp Huyền kỹ, ta Thiên Kiếm Tông đều biết dành cho Dương huynh tốt nhất!"

"Coi như hết!" Dương Diệp cự tuyệt nói: "Ta nghĩ, chỗ dựa vững chắc và vân vân, đều là không dựa vào được, là tối trọng yếu còn là tự thân, chỉ cần mình cường mới là căn bản!" Đương nhiên, còn có một câu Dương Diệp không nói ra, đó chính là Thiên Kiếm Tông những đệ tử này đức hạnh, hắn thật sự là khinh bỉ rất, nghĩ đến cái này Thiên Kiếm Tông những thứ kia cao tầng chỉ sợ cũng không là cái gì hảo điểu!

Thấy Dương Diệp cự tuyệt, Lưu Vi Vi còn muốn nói điều gì, thế nhưng Dương Diệp lại khoát tay áo, sau đó tay vung lên, hai tờ thượng phẩm trị liệu phù cùng hai tờ thần hành phù bay về phía hai nữ, nói: "Các ngươi đợi tại đây Thập Vạn Đại Sơn rất không an toàn, nhanh đi Cổ Chiến Trường ah!"

Tiếp nhận kia bốn tờ phù lục, lưu nao nao, phù lục, Bắc Vực tự nhiên cũng là có, thứ này đối với nàng mà nói cũng không phải rất trân quý, thế nhưng thượng phẩm liền không giống nhau! Thượng phẩm phù lục, cho dù là nàng cũng là khó khăn lấy được! Mà trước mắt cái này Dương Diệp theo tay vung lên liền lấy ra bốn tờ thượng phẩm phù lục cho các nàng...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 288: Giải độc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phức tạp nhìn thoáng qua trong tay bốn tờ phù lục, Lưu Vi Vi hít một tiếng, nói: "Dương huynh, ngươi thực sự không tại suy nghĩ một chút sao?" Nàng thực sự không muốn buông tha, lấy Dương Diệp thiên phú cùng tiềm lực, nếu như tiến nhập Thiên Kiếm Tông, bất kể là đối Thiên Kiếm Tông hay là đối với Dương Diệp mà nói, đều là một chuyện tốt!

Dương Diệp lắc đầu, lần thứ hai cự tuyệt. Nếu như cứu ra mẫu thân, có thể hắn sẽ mang theo mẫu thân đi trước cái khác vực, thế nhưng hiện tại, mẫu thân còn đang Bách Hoa Cung đang bị nhốt, hắn là tuyệt đối không thể có thể đi trước cái khác vực.

Thấy Dương Diệp lần thứ hai cự tuyệt, Lưu Vi Vi trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng, nói: "Mặc kệ thế nào, ta còn là hy vọng Dương huynh có thể tại suy nghĩ một chút, nếu như Dương huynh lúc nào nghĩ thông suốt, nguyện ý đi trước Bắc Vực nói, có thể tới Cổ Chiến Trường tìm ta!"

Dương Diệp nở nụ cười hạ cười, không có ở cự tuyệt.

"Dương Diệp, ngươi cũng muốn đi Cổ Chiến Trường, đã như vậy, chúng ta đây cùng đi chứ!" Lúc này, một bên Thái Nhan Nhan đột nhiên nói.

Lưu Vi Vi cũng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên nằm trên mặt đất còn đang co quắp Lãnh Quân, sau đó lắc đầu, nói: "Các ngươi đi trước đi, ta còn có chút sự phải xử lý!"

Lưu khẽ gật đầu, nói: "Chúng ta đây Cổ Chiến Trường thấy!"

"Cổ Chiến Trường thấy!" Dương Diệp cười nói.

Tại Lưu Vi Vi cùng Thái Nhan Nhan đi rồi, Dương Diệp lúc này mới xoay người nhìn về phía kia nằm trên mặt đất co quắp Lãnh Quân. Lúc này Lãnh Quân tuy rằng còn đang co quắp, thế nhưng ánh mắt lại là mở ra, chỉ bất quá bên trong tràn đầy oán độc còn có sâu đậm kiêng kỵ. Hiển nhiên, lúc này hắn hận không thể ăn Dương Diệp thịt, uống Dương Diệp huyết!

Không nhìn Lãnh Quân trong mắt oán độc, Dương Diệp nhạt thanh nói: "Nghĩ đến ngươi bây giờ vậy cũng biết mình bây giờ tình cảnh, ta phế không nói nhiều nói, nói cho ta biết ngươi biết hết thảy. Không muốn giấu diếm cùng giả tạo, bởi vì nói vậy, ngươi sẽ sống không bằng chết!"

"Ta nói ngươi sẽ cho ta cái thống khoái?" Lãnh Quân khàn khàn nói.

"Cho ngươi cái thống khoái?" Dương Diệp khóe miệng uy hiếp, nổi lên lướt một cái trào phúng, nói: "Nếu như ngươi muốn chết, vì sao không cắn lưỡi tự sát? Hoặc là trực tiếp từ bạo đan điền? Nếu không muốn chết, vậy chớ ở trước mặt ta giả bộ, mang tất cả ngươi biết sự nói ra, về phần ngươi chết còn chưa phải chết, liền xem biểu hiện của chính ngươi!"

Lãnh Quân trầm mặc. Hắn đương nhiên là không muốn chết, không thì, đang bị Tử Điêu khốn trụ được một khắc kia, hắn nên tự vận. Thế nhưng hắn không có, nói cách khác, hắn muốn sống! Thế nhưng hắn biết, muốn sống, sẽ ý nghĩa phản bội tổ chức, mà phản bội tổ chức, kỳ thực cũng chẳng khác nào chết, chẳng qua là chết chậm mà thôi....

[truyen c

Ua Ｔui ΘΘ net] Chết chậm, nói cách khác, mình còn có một đoạn mạng sống thời gian!

Nghĩ vậy, Lãnh Quân hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau đó nói: "Ngươi muốn biết cái gì..."

Nghe vậy, Dương Diệp khóe mắt giật một cái, trong lòng thở dài một hơi. Tuy rằng trong miệng hắn nói đối phương là sợ chết, thế nhưng trực giác nói cho hắn biết, trước mắt tên sát thủ này là không sợ chết, đối phương sở dĩ như vậy, chắc là có cái gì đặc thù nguyên nhân. Đương nhiên, hắn có thể không có hứng thú đi biết cái này chút gì đặc thù nguyên nhân, chỉ cần đối phương không tự sát, vậy hắn thì tương đương với nhiều một cái siêu cấp sát thủ tiểu đệ!

Một khắc đồng hồ sau, làm Lãnh Quân nói xong câu nói sau cùng sau, Dương Diệp sắc mặt khó coi. Bởi vì từ nơi này Lãnh Quân trong miệng, hắn biết được lần này thỉnh ba người bọn họ tới giết hắn, không phải là Quỷ Tông cùng Nguyên Môn cũng hoặc là Bách Hoa Cung, mà là kia Kiếm Tông!

Đối với Kiếm Tông, Dương Diệp mặc dù đối với Kiếm Tông mỗi có một chút hảo cảm, nhưng nhìn tại Tô Thanh Thi mặt mũi của, hắn vẫn thay Kiếm Tông làm rất nhiều sự tình. Nhưng mà Kiếm Tông không chỉ có không có nửa điểm cảm ơn chi tâm, càng còn vài lần đối với hắn có sát tâm, lần này, càng trực tiếp phái ra sát thủ tới giết hắn!

"Kiếm Tông..." Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt tràn đầy băng lãnh vẻ, lúc này đây, hắn mang Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung đặt ở cùng một vị trí lên.

"Ngươi nghĩ xử trí ta như thế nào!" Đúng lúc này, nằm dưới đất Lãnh Quân đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn Lãnh Quân, nói: "Trực giác nói cho ta biết, ngươi hẳn không phải là một cái người sợ chết mới là!"

Lãnh Quân lộ vẻ sầu thảm cười, trong mắt tràn đầy vẻ dử tợn, nói: "Cừu nhân của ta đều còn chưa có chết, ta làm sao có thể chết đây?"

"Cừu nhân?" Dương Diệp cau mày nói.

Biết mình sinh tử tại Dương Diệp một ý niệm, Lãnh Quân không có, cũng không dám tại ngạo khí cùng căm thù, lập tức trầm giọng nói: "Ngươi có thể không biết cái này Ngũ Sát tổ chức là như thế nào bồi dưỡng sát thủ! Ta tới nói cho ngươi biết bọn họ là làm sao bồi dưỡng! Bọn họ bồi dưỡng sát thủ là từ tiểu bắt đầu bồi dưỡng, cũng chính là chuyên môn tìm những thứ kia trẻ con dưới mười tuổi tới bồi dưỡng. Bọn họ sẽ ở thế giới các nơi tìm kiếm cái loại này tư chất tốt tiểu hài tử, chỉ cần gặp phải, bọn họ chỉ biết mang tiểu hài này mang đi, sau đó trọng tiểu bắt đầu bồi dưỡng, vì để cho những đứa bé này trở thành một triệt đầu triệt đuôi sát thủ công cụ, bọn họ khiến những đứa bé này thân thủ sát thủ bọn họ người chí thân!"

"Để cho bọn họ thân thủ sát thủ tự mình người chí thân?" Dương Diệp hơi biến sắc mặt, cái này Ngũ Sát tổ chức khó tránh cũng quá biến thái một điểm ah!

Lãnh Quân sắc mặt dữ tợn lên, nói: "Đây coi là cái gì, vì khống chế cái này tương lai đỉnh phong sát thủ, bọn họ từ nhỏ liền cho những đứa bé này dùng một loại trí mạng độc dược, loại này trí mạng độc dược sẽ không lấy mạng chúng ta, nhưng nếu như mỗi một tháng không có giải dược nói, chúng ta sẽ sống không bằng chết! Tựa như lúc trước cái loại cảm giác này!"

"Nói như vậy, ngươi bây giờ là thân trúng kịch độc?" Dương Diệp cau mày hỏi. Đối với người trước mắt này bi thảm thân thế, hắn một chút hứng thú chưa từng, hắn khắp nơi hồ một điểm, đó chính là đối phương có thể thành hay không vì mình siêu cấp tay chân!

"Là!" Lãnh Quân không có giấu diếm.

"Đúng vậy mà nói, như vậy nói cách khác ngươi không có một chút giá trị rồi?" Dương Diệp nhạt thanh nói. Đối với địch nhân, hắn đương nhiên sẽ không đồng tình, tuy rằng trước mắt người này thân thế rất là bi kịch, nhưng hắn là địch nhân! Nếu là địch nhân, vậy lại càng bi kịch điểm càng tốt, thậm chí hắn còn có thể làm cho đối phương càng bi kịch!

Qua nhiều năm như vậy, Dương Diệp minh bạch một cái đạo lý, đồng tình tâm có thể có, nhưng khác đối với mình địch nhân có đồng tình tâm, bởi vì đối với mình địch nhân nhân từ, chính là tàn nhẫn đối với mình. Cái loại này hôm nay ta cứu ngươi, ngày mai ngươi trái lại liền cho ta Nhất Đao Sỏa Bức sự tình, hắn Dương Diệp là tuyệt sẽ không làm!

Lãnh Quân nheo mắt, không ngờ như thế tự mình lúc trước kia một phen mà nói đều nói vô ích? Đúng vậy, hắn sở dĩ nói kia lần mà nói, chính là hy vọng đạt được Dương Diệp đồng tình, chỉ cần Dương Diệp đồng tình, vậy kế tiếp tự mình chỉ cần hi sinh một vài thứ, hoặc là tự do, muốn sống sót thì không phải là việc khó gì!

Thế nhưng hiện tại, trước mắt cái này Dương Diệp không chỉ có không có nửa điểm đồng tình chi tâm, trái lại cũng bởi vì hắn không giá trị lợi dụng liền muốn giết hắn, đây là người sao? Còn là người sao?

"Cho ta một cái không giết lý do của ngươi, không thì ngươi liền tự sát ah!" Dương Diệp nhạt thanh nói.

Lãnh Quân cái gì một lát, sau đó nói: "Nếu như ngươi có thể thay ta trừ độc, đồng thời giúp ta báo thù, ta cái mạng này sẽ là của ngươi!"

"Ta không thay ngươi trừ độc, không giúp đỡ ngươi báo thù, mạng của ngươi cũng là của ta!" Dương Diệp nhạt thanh nói.

"Một cái đã chết của người đối với ngươi hữu dụng không?" Lãnh Quân nói: "Nếu như ngươi có thể thay ta trừ độc, vậy đại biểu ngươi cũng có thể thay cái khác sát thủ trừ độc, cứ như vậy, ta có thể vì ngươi liên lạc với càng nhiều hơn sát thủ cho ngươi sở dụng."

Nghe vậy, Dương Diệp có chút tâm động, cái này Vương Giả Cảnh trình độ sát thủ hắn là thân thân thể sẽ trôi qua, nếu như nắm giữ như thế một chi thần bí sát thủ quân đội, kia đối với mình mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện thiên đại hảo sự!

"Các ngươi tại Ngũ Sát tổ chức trong là bị người nắm trong tay, thế nhưng tới ta đây, ta biết dùng tương tự phương pháp điều khiển các ngươi, các ngươi nguyện ý không?" Dương Diệp nói.

"Nguyện ý!" Lãnh Quân không chút do dự nói: "Ngũ Sát tổ chức đối với chúng ta những thành viên này mà nói, đều có đến thù không đợi trời chung, nếu như không phải là kia kịch độc, ta tin tưởng, Ngũ Sát trong tổ chức có ít nhất tám phần mười trở lên sát thủ sẽ phản bội Ngũ Sát tổ chức. Nếu như ngươi có thể giải độc của bọn họ, ta bảo chứng, bọn họ nhất định sẽ nguyện ý chịu ngươi chế!"

Một lát, Dương Diệp lắc đầu, nói: "Những thứ này đều là thành lập tại ta có thể thay các ngươi giải độc cơ sở thượng, thế nhưng, các ngươi nghĩ ta có thể thay các ngươi giải độc sao? Tuy rằng ta không biết trong các ngươi là cái gì độc, thế nhưng kia Ngũ Sát tổ chức nếu dùng cái này có thể khống chế các ngươi, nghĩ đến cũng không phải cái gì rác rưởi mặt hàng ah!"

Nghe vậy, Lãnh Quân trầm mặc. Đúng vậy, như Dương Diệp theo như lời, hắn nói những thứ kia điều kiện, đều là thành lập tại Dương Diệp có thể thay bọn họ giải độc cơ sở thượng mới được, nếu như Dương Diệp không thể thay bọn họ giải độc, kia hết thảy đều là phù vân!

Đúng lúc này, Dương Diệp trên vai Tử Điêu đột nhiên vọt đến Dương Diệp trước mặt của, sau đó tiểu trảo huy múa!

"Ngươi là nói ngươi có thể giải?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tử Điêu lắc lắc đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo sờ sờ Dương Diệp cái bụng, tựa hồ muốn nói: Cái kia thần bí vòng xoáy có thể...

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, đúng vậy, mình tại sao đem thần bí này tiểu vòng xoáy quên mất. Từ phát hiện thần bí này tiểu vòng xoáy đến bây giờ, tựa hồ liền không có chuyện gì là cái này tiểu vòng xoáy làm không được, giải cái độc, đối thần bí này tiểu vòng xoáy mà nói, hẳn không phải là việc khó gì ah?

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía Lãnh Quân, sau đó nói: "Trong các ngươi là cái gì độc?"

Lãnh Quân lắc đầu, nói: "Ta cũng không rõ ràng lắm, dù sao cũng kia độc bọn họ từ nhỏ liền trồng ở chúng ta trong thân thể, hôm nay, chúng ta huyết dịch trong, trong kinh mạch, da thịt trong, cũng đều là nọc độc!"

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, cái này Ngũ Sát tổ chức cũng thật là đủ biến thái, cư nhiên dùng phương thức này tới khống chế những sát thủ này. Đương nhiên, lúc này trong lòng hắn càng nhiều hơn chính là kinh hỉ, bởi vì nếu như tiểu vòng xoáy có thể giải độc, vậy không liền đại biểu, sau này Ngũ Sát tổ chức những sát thủ kia rất có thể đều là hắn Dương Diệp?

Nếu như có cái này nhóm sát thủ làm trợ lực, vậy tương lai đối mặt Bách Hoa Cung hoặc là cái khác thế lực, vậy hắn Dương Diệp thì có rất nhiều khuyến khích!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp chậm rãi đi tới Lãnh Quân bên cạnh, sau đó thân thủ khoát lên Lãnh Quân trên vai, chợt ý thức tiến nhập Lãnh Quân trong cơ thể, tra nhìn. Hắn đương nhiên không sợ Lãnh Quân đùa giỡn hoa dạng gì, phải biết rằng, lúc này Lãnh Quân một luồng hồn phách còn trong tay hắn đây! Chỉ cần Lãnh Quân không phải là Sỏa Bức đạt tới, cũng sẽ không ở phía sau chơi cái gì mờ ám!

Tại Dương Diệp cánh tay tiếp xúc được Lãnh Quân vai một khắc kia, Lãnh Quân trong mắt nhất thời hiện lên lướt một cái hàn mang, thế nhưng rất nhanh, kia sợi hàn mang liền biến mất không thấy! Đích xác, vừa mới trong nháy mắt đó là tốt nhất giết Dương Diệp thời cơ, thế nhưng hắn bỏ qua, nếu không, bởi vì hắn không nắm chặt! <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 289: Thần phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ trong khoảng thời gian này tới nay hắn đối Dương Diệp lý giải, hắn biết, Dương Diệp nếu dám khoảng cách gần như thế tiếp cận hắn, đồng thời không có bất kỳ phòng bị, vậy hắn nhất định là có bảo mệnh thủ đoạn! Mà một khi hắn giết không được Dương Diệp, vậy chờ đợi hắn, chính là vô tận dằn vặt, vô tận thống khổ!

Lúc trước cái loại này đến từ linh hồn chỗ sâu thống khổ, hắn thật sự là không muốn thử!

Dương Diệp dám khoảng cách gần như thế tiếp cận trước mắt tên sát thủ này, hắn đương nhiên là có bảo mệnh thủ đoạn, hắn bảo mệnh thủ đoạn dĩ nhiên chính là tiểu tử kia! Nếu như trước mắt người này đối với hắn sản sinh địch ý, hoặc là động thủ, tiểu tử kia sẽ ở trước tiên cho hắn một cái tử quang!

Trước mắt cái này sát thủ tốc độ công kích có tiểu tử kia mau sao? Đáp án đương nhiên là không có!

Một lát sau khi, Dương Diệp sắc mặt triệt để ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cái này Lãnh Quân làm trung độc so với hắn nghĩ còn có kinh khủng rất nhiều! Tại Lãnh Quân trong cơ thể, không, phải nói cả người trong, tất cả đều xen lẫn cái loại này kịch độc, có thể nói, lúc này Lãnh Quân căn bản là một cái độc người!

"Đây là cái gì độc!" Thu hồi tay của mình, Dương Diệp nhìn Lãnh Quân, sắc mặt ngưng trọng nói.

Lãnh Quân cười khổ lắc đầu, nói: "Không biết! Ta đã từng cũng tìm kiếm qua một ít đan Sư cùng độc sư, thế nhưng không có người nào biết đây là cái gì độc! Muốn giải loại độc chất này, ngoại trừ giải dược bên ngoài, muốn giải trừ loại này độc dược, vậy cũng chỉ có Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, hoặc là bản thân mình cảnh giới đạt được Hoàng Giả Cảnh!"

"Ngươi là nói, loại độc chất này ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả cũng không giải được?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Không phải là không giải được!" Lãnh Quân lắc đầu, nói: "Nếu như là mới vừa trung loại độc chất này, lấy Tôn Giả Cảnh thực lực, muốn khu trừ loại độc chất này chắc là không khó! Nhưng vấn đề là chúng ta là từ nhỏ đã bị trồng loại độc chất này, đến bây giờ, loại độc chất này đã cùng chúng ta kết hợp nhất thể, cho nên, cho dù chúng ta đạt được Tôn Giả Cảnh, chỉ sợ cũng không giải được!"

"Cái này Ngũ Sát tổ chức thật là thật là ác độc đích thủ đoạn a!" Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Kể từ đó, trừ phi các ngươi đạt được Hoàng Giả Cảnh, không thì cả đời đều phải chịu bọn họ khống chế a!"

"Hoàng Giả Cảnh?" Lãnh Quân tự giễu cười, nói: "Loại cảnh giới này, chúng ta cuối cùng thứ nhất sinh, sợ rằng đều không thể trở thành Hoàng Giả Cảnh cường giả! Hoặc là tính là có thể, nhưng là bọn hắn sẽ làm chúng ta trở thành Hoàng Giả Cảnh cường giả, sau đó cởi cách bọn họ khống chế sao?"

Dương Diệp lắc đầu, không trả lời Lãnh Quân nói. Lúc này hắn chính đang nghĩ biện pháp, phải như thế nào giải trên người đối phương loại độc chất này. Không hề nghi ngờ, nếu như mình bị hạ loại độc chất này, cho dù là thâm nhập cốt tủy, lấy tiểu vòng xoáy năng lực, muốn đi trừ, chắc là nhất kiện chuyện dễ dàng. Nhưng vấn đề là, cái này độc không phải là tại trên người hắn, mà là đang trên người người khác!

Như vậy vấn đề tới!

Tiểu vòng xoáy tại trên người hắn, tại tánh mạng hắn bị uy hiếp thời điểm, kia sẽ ra tay trợ giúp! Thế nhưng, muốn kia chủ động hỗ trợ, đây tuyệt đối là không thể nào. Liền giống bây giờ, Dương Diệp đã ở bên trong tâm vô số lần cầu qua thần bí này tiểu vòng xoáy, nhưng là đối phương cũng nửa điểm phản ứng chưa từng!

Nói cách khác, khiến tiểu vòng xoáy xuất thủ vậy khẳng định là không vui! Nếu như tiểu vòng xoáy không ra tay, không hề nghi ngờ, trước mắt cái này Lãnh Quân nhất định phải chết!

Thấy Dương Diệp trầm mặc, Lãnh Quân trong mắt dần dần sắc tro tàn, một lát, hắn trầm giọng nói: "Ngươi nên biết, ngoại trừ ta, còn có tên còn lại cũng đang âm thầm muốn ám sát ngươi, ta có thể giúp ngươi xuất thủ đối phó hắn!"

"Điều kiện đây?" Dương Diệp nhạt thanh nói.

"Khiến ta đi!" Lãnh Quân nói: "Tuy rằng ta không biết ngươi đối với ta đến cùng dùng thủ đoạn gì, thế nhưng ta biết, ngươi muốn giết ta, sợ rằng chỉ ở của ngươi một ý niệm! Hơn nữa ta sống so đã chết đối với ngươi càng mới có lợi, bởi vì ta muốn đi giết, chính là đây đối với chúng ta hạ đạt truy sát mạng ngươi lệnh người nọ!"

"Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần giết chết đối phương?" Dương Diệp nhạt thanh nói.

"Một điểm nắm chặt một không!" Lãnh Quân nói: "Lúc trước ta đã đã nói với ngươi, bất kể là địa giết còn là huyết sát cũng hoặc là trời giết trong, đều có một gã chí tôn sát thủ, cái gì gọi là chí tôn giết chết? Liền là đối phương chẳng bao giờ thất bại qua! Tuy rằng đều là Vương Giả Cảnh, thế nhưng ta cùng với hắn trong lúc đó chênh lệch, như khác nhau một trời một vực."

"Nói cách khác ngươi đây căn bản là ở muốn chết?" Dương Diệp nói.

Lãnh Quân nói: "Nhưng tổng so vô ý nghĩa chết ở trên tay ngươi tốt, ta đi giết hắn, cho dù chết, coi như là ta là ta tộc nhân mình ra qua lực, không phải sao?"

Dương Diệp trầm mặc, hắn đương nhiên sẽ không đi quản đối phương chết sống, hắn lưu ý chính là mình có thể hay không nhiều một cái tay chân, một sát thủ, hơn nữa còn là một cái tinh anh sát thủ, hắn thật sự là không muốn buông tha.

Một lát, Dương Diệp nói: "Ta có lẽ có một cái phương pháp có thể thay ngươi giải độc, chỉ là đưa qua Trình, chỉ sợ sẽ có điểm thống khổ!"

"Ngươi có thể giải độc!" Lãnh Quân chợt ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kích động. Có thể giải độc, kia đại biểu cái gì? Đại biểu hắn sau này mang thoát ly Ngũ Sát tổ chức khống chế, đại biểu hắn có thể không ở cố kỵ trên người độc, sau đó có thể đối Ngũ Sát người của tổ chức xuất thủ, cũng chính là thay tộc nhân của mình báo thù!

"Ta không thể xác định, nhưng là chúng ta hẳn là thử xem, không phải sao?" Dương Diệp nói.

"Đương nhiên!" Lãnh Quân tự nhiên sẽ không phản đối, cho dù là một điểm hy vọng, hắn cũng là sẽ không bỏ qua!

Dương Diệp gật đầu, bấm tay bắn ra, một luồng sâm bạch sắc Hỏa Diễm xuất hiện ở trong bàn tay hắn, làm cái này sợi Hỏa Diễm ra trong sân bây giờ lúc, giữa sân nhiệt độ rồi đột nhiên cao lên.

//truyen

Cuatui.Net/ Khi nhìn thấy cái này sợi sâm bạch sắc Hỏa Diễm lúc, Lãnh Quân con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì hắn có thể cảm giác được cái này sâm bạch sắc trong ngọn lửa ẩn chứa kinh khủng năng lượng là có cỡ nào kinh khủng!

"Phương pháp của ta chính là dùng ngọn lửa này tiến nhập thân thể của ngươi, sau đó tại bên trong cơ thể ngươi trong kinh mạch đi một lần, lợi dụng ngọn lửa này nhiệt độ cao, thiêu bên trong cơ thể ngươi những thứ kịch độc kia. Đương nhiên, ta không nắm chặt, bởi vì một cái làm không tốt, ngươi khả năng sẽ bị ngọn lửa này cho thiêu đốt trở thành một đôi tro tàn!" Dương Diệp không tim không phổi nói: "Đương nhiên, nếu như thành công, như vậy, ngươi mang trọng lấy được tân sinh, không ở chịu tự mình cừu nhân khống chế!"

"Ta có tuyển chọn sao?" Lãnh Quân cười khổ cười. Nếu như hắn tuyển chọn không tiếp thụ, sợ rằng trước mắt Dương Diệp sẽ tại chỗ sẽ giết hắn.

Dương Diệp cười cười, Lãnh Quân nói không sai, hắn căn bản không có tuyển chọn, bởi vì nếu như hắn tuyển chọn cự tuyệt, kia Dương Diệp sẽ không chút do dự đưa hắn gạt bỏ! Nếu không thể cho mình sử dụng, lại là địch nhân, kia hay là đã chết cho thỏa đáng!

Bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa trực tiếp một nhập Lãnh Quân trong thân thể, nhất thời...

"A..."

Một đạo tê thanh liệt phế tiếng kêu thảm thiết nhất thời ở trong sân vang vọng đi, xông thẳng lên trời. Nếu như sớm biết rằng ngọn lửa này kinh khủng như vậy, đánh chết Lãnh Quân hắn đều sẽ không đồng ý phương pháp này, bởi vì đó thật là thái thái quá đau khổ. Muốn hình dung như thế nào loại đau này khổ đây? Nói như thế, lúc này hắn giống như bị một đoàn hỏa tại nướng thông thường, hơn nữa còn là do trong cơ thể tới bên ngoài nướng, là tối trọng yếu là, hắn vẫn thanh tỉnh....

Hiện tại hắn mới biết được, cho rằng kia kịch độc phát tác mang đến thống khổ cùng ngọn lửa này mang đến thống khổ so sánh với, kia kịch độc mang đến thống khổ quả thực chính là tiểu nhi khoa...

Nhìn thân thể kia tại run lẩy bẩy Lãnh Quân, Dương Diệp nhướng mày, nói: "Ngươi có thể hay không trấn định một điểm? Ngươi dầu gì cũng là Vương Giả Cảnh cường giả ah, không đến mức biểu hiện như thế chịu không nổi ah? Không phải là một đoàn Hỏa Diễm sao?"

Nghe vậy, Lãnh Quân thiếu chút nữa không xỉu vì tức! Cái gì gọi là một điểm Hỏa Diễm? Nói chuyện có muốn hay không như thế không lương tâm a?

Dương Diệp cũng mặc kệ Lãnh Quân nhiều như vậy, khống chế được U Minh Quỷ hỏa tại Lãnh Quân trong cơ thể không ngừng du tẩu, vì không cho một cái siêu cấp tay chân chết đi, Dương Diệp rất là chăm chú, không nghiêm túc không được a, bởi vì nếu như một cái làm không tốt, cái này Lãnh Quân chỉ sợ cũng sẽ trong nháy mắt nhân gian bốc hơi lên! Mà cái này Lãnh Quân muốn là chết, kia tương lai một đám siêu cấp sát thủ tay chân cũng sẽ không có....

Một khắc đồng hồ sau, Dương Diệp trên mặt cũng là xuất hiện rất nhiều mồ hôi hột, bất quá kia trong mắt cũng lộ ra một chút tiếu ý, bởi vì hắn phát hiện, cái này U Minh Quỷ hỏa đối kia Lãnh Quân trong cơ thể trong kịch độc hữu hiệu quả! Phàm là U Minh Quỷ hỏa trải qua địa phương, Lãnh Quân trong cơ thể kinh mạch cùng trong huyết dịch nọc độc trong nháy mắt đã bị bốc hơi lên, hóa thành Hư Vô!

Nói cách khác, còn dư lại cũng chỉ là vấn đề thời gian.

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Dương Diệp tay nhất chiêu, một luồng sâm bạch sắc Hỏa Diễm tự Lãnh Quân trong cơ thể chuỗi đi ra bay đến trong tay hắn, mang U Minh Quỷ hỏa thu vào trong cơ thể sau, Dương Diệp nhìn Lãnh Quân nhạt thanh nói: "Hiện tại bên trong cơ thể ngươi kịch độc đã 10 đi Cửu, còn dư lại về điểm này độc đã không cách nào cho ngươi tạo thành cái gì ảnh hưởng. Muốn triệt để giải trừ cái này nọc độc, ngươi nên phải nên biết phải làm sao!"

Lãnh Quân hai mắt khép hờ, cảm thụ hạ trong cơ thể, một lát sau khi, mở hai mắt ra, vẻ mừng như điên xuất hiện ở trong mắt hắn, rất nhanh, Lãnh Quân bình tĩnh lại. Nếu độc đã giải, như vậy vấn đề tới...

Hắn một gã Vương Giả Cảnh cường giả đương nhiên không cam lòng nguyện ý nghe từ một gã Tiên Thiên Cảnh huyền giả mệnh lệnh, thế nhưng, hắn cũng biết, nếu như lúc này hắn muốn chạy trốn, hoặc là có ý tưởng khác nói, con kia sau đó tràng rất thê thảm.

Rất nhanh, hắn nghĩ tới một cái biện pháp, đó chính là tạm thời đáp ứng...

Thấy Lãnh Quân trầm mặc, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, tâm niệm vừa động, một luồng Kiếm Ý đánh vào Lãnh Quân kia sợi hồn phách bên trên, nhất thời...

"A..."

Lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết ở trong sân đột nhiên vang vọng dựng lên, chỉ thấy kia Lãnh Quân trong nháy mắt ngã trên mặt đất, kia toàn bộ ngũ quan, càng trong nháy mắt liền triệt để vặn vẹo biến hình...

"Dừng tay, ta, ta nguyện ý thần phục ngươi..." Lãnh Quân cố nén đến từ linh hồn chỗ sâu thống khổ, thanh âm khàn khàn cầu xin tha thứ.

Dương Diệp nhạt thanh nói: "Ngươi không muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta, nếu như còn có lần sau, ta thà cũng không nên ngươi, cũng muốn mang ngươi dằn vặt chí tử, nếu như ngươi không tin, mặc dù có thể thử xem!"

"Không, sẽ không tại có lần sau..." Lúc này đây, Lãnh Quân nói là lời thật lòng. Bởi vì hắn phát hiện, lúc trước Dương Diệp không làm cái gì động tác, hắn liền biến thành như vậy, nói cách khác, Dương Diệp khẳng định tại trên người hắn thi triển thần bí gì thủ đoạn, loại thủ đoạn này, so với kia kịch độc, tăng thêm sự kinh khủng a!

"Ha ha..."

Đúng lúc này, Lãnh Ngân đột nhiên xuất hiện ở giữa sân. Nhìn kia nằm trên mặt đất cầu xin tha thứ Lãnh Quân, Lãnh Ngân khuôn mặt châm biếm cùng trào phúng, nói: "Thật là không có nghĩ đến, Lãnh

Quân ngươi cư nhiên rơi vào như vậy hạ tràng, thật là không có nghĩ đến a! Ha ha...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 290: Bi kịch Lãnh Ngân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn đột nhiên xuất hiện Lãnh Ngân, Lãnh Quân trong mắt cũng là hiện lên lướt một cái vẻ trào phúng, trước mắt cái này sỏa bức ỷ vào tự mình thân pháp Huyền kỹ quỷ dị khó lường, cũng dám không chút kiêng kỵ ra bọn hắn bây giờ trước mặt...

Cái gì gọi là tìm đường chết, cái gì gọi là sỏa bức, trước mắt cái này Lãnh Ngân chính là!

Dương Diệp cũng là sửng sờ, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới cái này Lãnh Ngân cư nhiên sẽ như thế quang minh chánh đại ra hiện ở trước mặt của hắn, đối phương đây là muốn?

Mắt lạnh nhìn Dương Diệp liếc mắt sau đó liền nhìn về phía kia nằm dưới đất Lãnh Quân, về phần Dương Diệp trên vai Tử Điêu, hắn thì là hoàn toàn không thấy.

"Tấm tắc, Lãnh Quân, thật là không có nghĩ đến, đối mặt một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, ngươi cư nhiên sẽ rơi vào trình độ như vậy, tấm tắc... Ngươi còn như đối phương cầu xin tha thứ, thật là không có nghĩ đến a, Lãnh Quân ngươi cũng có hôm nay a!" Lãnh Ngân nhìn Lãnh Quân, lắc đầu, chậm rãi nói.

Hắn tự nhiên là không mang Dương Diệp để ở trong mắt, bởi vì chỉ cần hắn còn muốn chạy, đừng nói một cái Tiên Thiên Cảnh huyền giả, coi như là có thể Huyền khí hóa cánh Linh Giả cảnh cường giả cũng đuổi không kịp hắn! Có quỷ dị kia địa thân pháp Huyền kỹ tại, hắn cần bận tâm một cái nho nhỏ Tiên Thiên Cảnh huyền giả sao? Đáp án là không cần!

Dương Diệp không hề động tay, ngược lại là nhiều hứng thú nhìn cái này đột nhiên xuất hiện sát thủ, cái này lên trời đối với hắn thật là thật tốt quá, mới vừa thu phục một cái siêu cấp tay chân, hiện tại lại nữa rồi một cái...

Lãnh Quân lấy xem sỏa bức ánh mắt của nhìn Lãnh Ngân liếc mắt, sau đó nói: "Lãnh Ngân, trước đây ta chẳng qua là cảm thấy ngươi hữu dũng vô mưu mà thôi, hiện tại xem ra, hữu dũng vô mưu vậy cũng là khen ngươi. Ngươi quả thực chính là cái siêu cấp lớn sỏa bức, ngươi cái này căn bản là một người đầu heo não! Ngươi thực lực ta không sai biệt lắm, ta hôm nay rơi vào như vậy tình cảnh, lẽ nào ngươi cũng sẽ không ngẫm lại đây là tại sao không? Nếu như ta là ngươi, ta sẽ tại trước tiên liền xoay người chạy, mà ngươi lại không chút kiêng kỵ xuất hiện ở đây, nói ngươi đầu người heo não, vậy cũng là vũ nhục heo!"

Nghe vậy, Lãnh Ngân biến sắc, đúng vậy, mình tại sao không muốn qua vấn đề này đây? Trước mắt cái này Lãnh Quân thực lực so với tự mình, chỉ cường không kém, thế nhưng hắn là một nào rơi vào như vậy hạ tràng? Nghĩ vậy, Lãnh Ngân quay đầu nhìn về phía một bên chính trêu tức nhìn hắn Dương Diệp, thấy Dương Diệp kia đùa giỡn ngược ánh mắt của, Lãnh Ngân trong lòng rùng mình!

Hắn đây là cái gì ánh mắt?

Nhận thấy được sự tình không ổn, Lãnh Ngân thân hình khẽ động, chuẩn bị bứt ra trở ra, nhưng mà đã muộn, tại chung quanh hắn, chẳng biết lúc nào, đã xuất hiện một đạo tử sắc quang bích.

Nhìn đạo kia tử sắc quang bích, một bên Lãnh Quân nhất thời lộ ra một cái nhìn có chút hả hê thần tình, mình bây giờ rốt cục có một bạn!

Thấy cái này tử sắc quang bích, Lãnh Ngân thầm nghĩ không tốt, không chút do dự chính là đối về cái này quang bích chém ra một chưởng, nhưng mà cái này quang bích cũng không chút sứt mẻ, mà đang ở hắn chuẩn bị tiếp tục công kích lúc, một đạo tử quang cũng quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn...

"Oanh!"

Lãnh Ngân trực tiếp bị đánh bay!

"Tiếp tục oanh, Ân, lưu một hơi thở là được!" Dương Diệp nhạt thanh nói. Trước mắt cái này kêu Lãnh Ngân sát thủ vừa nhìn chính là một cái gai đầu, phải trước thế rơi hắn 'Đâm', sau đó tại tới nói chuyện tay chân vấn đề.

Tại Dương Diệp bày mưu đặt kế hạ, Tử Điêu lại chém ra hơn mười nói tử quang, cũng may Tử Điêu đã khống chế tử quang lực lượng, cái này tử quang có thể cho kia Lãnh Ngân tạo thành thống khổ, nhưng không nguy hiểm đến tính mạng, tuy rằng như vậy, nhưng là khiến kia Lãnh Ngân dễ chịu.

Sau nửa canh giờ, Lãnh Ngân đã hấp hối, vậy chật vật trình độ, so với Lãnh Quân lúc trước, do hữu quá chi.

Không có chút nào nói nhảm, cũng không có hỏi Lãnh Ngân ý kiến, Dương Diệp trực tiếp khiến Tử Điêu mang Lãnh Ngân một luồng hồn phách hút ra đi ra, bởi lần này Lãnh Ngân là thanh tỉnh, cho nên, kia hút ra hồn phách thống khổ, làm cho Lãnh Ngân trực tiếp đau hôn mê bất tỉnh, điều này làm cho một bên Lãnh Quân nhìn thân thể thẳng chiến...

Hai khắc sau, Lãnh Ngân tỉnh lại, khi thấy Dương Diệp lúc, Lãnh Ngân trong mắt nhất thời hiện lên sát ý cùng dữ tợn. Nhìn thấy Lãnh Ngân bộ dáng này, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, móc ra một trương thượng phẩm phù lục vỗ vào Lãnh Ngân trên người, sau đó nói: "Tiếp tục oanh!"

Lãnh Quân: "..."

Tử Điêu đương nhiên sẽ không cự tuyệt, tiểu trảo vung lên, mười mấy nói tử quang nhất thời đánh vào Lãnh Ngân trên người của, sau đó kỳ lại hôn mê bất tỉnh...

Một khắc đồng hồ sau, tại Dương Diệp trị liệu phù dưới tác dụng, Lãnh Ngân tỉnh lại, khi thấy Dương Diệp lúc, Lãnh Ngân trong mắt nhất thời lại lộ ra hung quang, đồng thời còn chuẩn bị động thủ.

"Tiếp tục oanh!"

"Tại oanh..."

Một lúc lâu sau, Lãnh Ngân tỉnh lại, lúc này đây, khi hắn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt cũng không có hung quang, có, chỉ sâu đậm kiêng kỵ cùng sợ hãi, nhưng mà Dương Diệp cũng phảng phất nói thuận miệng thông thường, nhìn thấy Lãnh Ngân tỉnh lại, không chút do dự lên đường: "Tiếp tục oanh!" Vừa nói vừa là một trương thượng phẩm phù lục vỗ vào Lãnh Ngân trên người.

Phù lục nhiều, chính là tùy hứng!

Đáng thương Lãnh Ngân bi kịch...

Một khắc đồng hồ sau, Lãnh Ngân lần thứ hai tỉnh lại, lần này, khi hắn tỉnh lại mở mắt ra nói câu nói đầu tiên là: "Ta chịu thua!" Điều này làm cho chuẩn bị nói tiếp tục 'Oanh' Dương Diệp sửng sốt, đối phương cư nhiên nhận thua...

Ngay tại lúc lúc này, mười mấy nói tử quang cũng lại đánh vào Lãnh Ngân trên người.... Tại ngất đi trong nháy mắt đó, Lãnh Ngân trong lòng kêu rên: "Ta con mẹ nó đều nhận thua, ngươi còn muốn thế nào, ta nhận thua a, đại ca, ta nhận thua a, tính là ngươi muốn giết ta, cho ta một cái thống khoái được chưa, được chưa?"

Dương Diệp cũng là sửng sờ, tự mình chưa nói oanh a! Nhìn về phía Tử Điêu, chỉ thấy Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó vuốt tiểu trảo, tựa hồ muốn nói: Thói quen...

Lãnh Quân: "..."

Dương Diệp: "..."

Hai người triệt để hết chỗ nói rồi, nhìn về phía Lãnh Ngân, trong con mắt đầy là vẻ đồng tình, cái này Lãnh Ngân thực sự quá bi kịch!

Qua một khắc đồng hồ, Lãnh Ngân tỉnh lại, lúc này đây, hắn không thấy hướng Dương Diệp, mà là nhìn về phía Tử Điêu, nhìn trước mắt con này tiểu bất điểm, Lãnh Ngân trong mắt tràn đầy kiêng kỵ cùng vẻ sợ hãi. Nếu như sớm biết rằng cái này cái thần bí Vương cấp Huyền thú kinh khủng như vậy, đánh chết hắn hắn cũng là không sẽ ra tới, bất quá bây giờ nói gì cũng đã chậm!

"Muốn sống, còn là muốn chết!" Dương Diệp nói thẳng: "Nếu như muốn sống, ngươi hẳn là minh bạch làm như thế nào, nếu như muốn chết, ngươi tự sát ah, ta tuyệt đối không ngăn cản ngươi!"

Lãnh Ngân khóe miệng giật một cái, tự sát...

Không ai là muốn chết, con kiến hôi còn còn sống tạm bợ đây, huống là người đây? Mắt lạnh chọn lọc tự nhiên sống, sự lựa chọn này khiến Dương Diệp rất là vui vẻ, đương nhiên, hắn không phải là vui vẻ Lãnh Ngân có thể sống mệnh, mà là vui vẻ hắn lại thêm một cái siêu cấp tay chân. Lúc này đây đi trước Cổ Chiến Trường, bất kể là đối mặt sáu thế lực lớn đệ tử, còn là kia cái khác vực thiên tài yêu nghiệt, hắn lại thêm một cái lá bài tẩy!

Khi biết Dương Diệp có thể thay mình giải độc sau, Lãnh Ngân trong lòng đối Dương Diệp mâu thuẫn nhất thời tiêu thất rất nhiều, tuy rằng giải độc sau bọn họ sẽ bị quản chế với Dương Diệp, nhưng tổng so bị quản chế với mình cừu nhân thật là tốt, hơn nữa từ nay về sau, bọn họ có thể triệt để thoát ly Ngũ Sát cái tổ chức này, không chỉ có như vậy, bọn họ còn có thể đối Ngũ Sát tổ chức xuất thủ!

"Ta nghĩ hồi Nam Vực!" Đúng lúc này, Lãnh Quân đột nhiên lên tiếng nói.

Dương Diệp nhướng mày, nói: "Vì sao?" Hắn còn muốn đến mang theo hai người này đi trước Cổ Chiến Trường đây.

Lãnh Quân trầm giọng nói: "Tại Nam Vực, còn có thật nhiều giống ta cùng Lãnh Ngân như vậy sát thủ, đương nhiên, thực lực của bọn họ không có ta môn như thế cường, thậm chí rất nhiều chỉ là phàm nhân cảnh, Tiên Thiên Cảnh, nhưng là bọn hắn tiềm lực cũng cực kỳ cường đại, nếu như ngươi có thể thay bọn họ giải độc, vậy bọn họ nhất định sẽ nguyện ý vì ngươi cống hiến! Cứ như vậy, chúng ta không chỉ có nhiều hơn rất nhiều giúp đỡ, càng có thể suy yếu Ngũ Sát tổ chức chỉnh thể thực lực!"

"Ngươi nắm chắc được bao nhiêu phần để cho bọn họ tới tìm ta!" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Cửu thành đã ngoài!" Lãnh Quân trầm giọng nói: "Bọn họ cùng Ngũ Sát tổ chức đều có đến thù không đợi trời chung, nếu như có thể thoát khỏi Ngũ Sát tổ chức khống chế, bọn họ nhất định là sẽ không cự tuyệt. Chỉ là kể từ đó, chúng ta rất có thể sẽ trở thành Ngũ Sát tổ chức truy sát đối tượng! Thậm chí, Ngũ Sát tổ chức có thể sẽ xuất động địa giết, cũng chính là Linh Giả cảnh cường giả sát thủ tới giết ta môn!"

"Cái này không sao cả!" Dương Diệp nói: "Dù sao cũng bọn họ tiến bộ Cổ Chiến Trường, tính là vào Cổ Chiến Trường, cũng không có thể ra tay với chúng ta!"

"Nói như vậy, ngươi đồng ý?" Lãnh Quân hỏi.

"Đương nhiên đồng ý!" Dương Diệp cười nói: "Ngươi cùng Lãnh Ngân đều hồi Nam Vực, tận khả năng của người đi tìm Ngũ Sát tổ chức những sát thủ kia, sau đó mang theo bọn họ tới Cổ Chiến Trường tìm ta, lấy các ngươi thân pháp, phải mặc càng cái này Thập Vạn Đại Sơn, đi trước Cổ Chiến Trường, hẳn không phải là việc khó gì. Chỉ cần các ngươi tiến nhập Cổ Chiến Trường, ta tự nhiên có biện pháp tìm được các ngươi!"

"Ngươi không sợ chúng ta chạy trốn sao?" Lúc này, một bên Lãnh Ngân đột nhiên nói.

"Các ngươi dám sao?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Lãnh Ngân hừ lạnh một tiếng, nói: "Có cái gì không dám, chỉ phải ly khai ngươi cùng cái này cái thần bí Vương cấp Huyền thú, ngươi còn có thể tìm tới chúng ta không được!"

Dương Diệp cười cười, nói: "Ngươi mặc dù có thể thử xem!"

Lãnh Ngân trầm mặc, lúc trước hắn còn ôm một tia ảo tưởng, đó chính là cái này Dương Diệp khống chế bọn họ phương pháp là cần khoảng cách, nói cách khác, chắc là bọn họ cùng Dương Diệp cùng một chỗ lúc, Dương Diệp mới có thể khống chế bọn họ! Thế nhưng hiện tại, Dương Diệp thái độ cho hắn biết, Dương Diệp khống chế hai người bọn họ phương pháp, căn bản không chịu khoảng cách hạn chế...

Nghĩ vậy, Lãnh Ngân cùng Lãnh Quân hai trong mắt người đều là hiện lên lướt một cái bi sắc, bọn họ không muốn chết, nhưng cũng không muốn tự do bị người khác điều khiển, thử nghĩ, lại có người nào thực sự nguyện ý đi làm người khác tay chân đây? Bất quá bây giờ bọn họ căn bản không có tuyển chọn....

Làm như biết hai người suy nghĩ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Ta chỉ cần các ngươi mười năm tự do, mười năm sau khi, ta sẽ giải trừ cấm chế trên người các ngươi, cho ngươi khôi phục tự do!" Mười năm với hắn mà nói, đã được rồi! Bởi vì hắn có tự tin, tại mười năm sau khi, hắn hoàn toàn không cần bất luận cái gì tay chân!

"Quả thật?" Nghe được Dương Diệp nói, Lãnh Ngân cùng Lãnh Quân hai người chợt ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, kích động nói.

"Tự nhiên!" Dương Diệp nói: "Nói mười năm liền mười năm, đương nhiên, nếu như mười năm này nội các ngươi đối với ta bằng mặt không bằng lòng, hoặc là khiến ta không hài lòng, đây cũng là không cần mười năm, sau một khắc ta khả năng chỉ biết cho các ngươi tại thế gian này tiêu thất!"

"Tuyệt đối sẽ không!" Hai người vội vã bảo đảm nói, mười năm, đối với một người bình thường mà nói, có lẽ là một đoạn năm tháng khá dài, thế nhưng đối một cái huyền giả mà nói, bất quá là trong chớp mắt chuyện mà thôi!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 291: Tấn cấp, tiểu tử kia thức tỉnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân đi. Nắm giữ đối phương hai sợi hồn phách, Dương Diệp tự nhiên không sợ đối phương đào tẩu, hoặc là có cái khác cái gì oai niệm, bởi vì chỉ cần hắn một ý niệm, cho dù cách xa nhau Vạn Lý, đối phương biết sống không bằng chết! Cho nên, hắn hoàn toàn không sợ đối phương đùa giỡn hoa chiêu gì, hoặc là một đi không trở lại!

Lôi Điêu bên trên, nhìn phía dưới vậy không đoạn súc tiểu rừng rậm cùng ngọn núi, Dương Diệp Tư tự không biết trôi dạt đến nơi nào. Nếu giải quyết rồi sát thủ đánh lén, hắn tự nhiên không cần tại bộ hành đi trước Cổ Chiến Trường. Đối với Cổ Chiến Trường, Dương Diệp cũng là có chút hướng tới, dù sao chỗ đó thế nhưng tụ tập toàn bộ Huyền Giả Đại Lục tất cả thiên tài yêu nghiệt!

Lúc này đây thiên tài cùng yêu nghiệt, bất kể là tại chất lượng thượng còn là số lượng thượng, kia đều không phải là tham gia Thanh Vân Bảng thiên tài cùng yêu nghiệt có thể so sánh!

Hắn Dương Diệp, cũng nghĩ kiến thức một chút cái này cái khác vực thiên tài cùng yêu nghiệt, muốn nhìn một chút chính hắn cùng cái này cái khác vực thiên tài yêu nghiệt chênh lệch đến cùng bao lớn!

Đương nhiên, hắn cũng không không nhớ hắn lần này tới Cổ Chiến Trường mục đích. Đề thăng thực lực, mới là hắn lần này mục đích chủ yếu nhất! Trải qua cùng Bách Hoa Cung mấy lần giao phong, Dương Diệp khắc sâu minh bạch một cái đạo lý, đó chính là hắn thực lực, thật là quá yếu quá yếu. Đừng nói cùng Bách Hoa Cung đối kháng, nếu như không phải là có Phù Văn Sư Công Hội, Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng, hắn sớm cũng không biết chết bao nhiêu lần!

Mấy lần trước có Phù Văn Sư Công Hội cùng Thủy Hoàng đảm bảo tự mình, thế nhưng sau này đây? Sau này mình có thể mang hy vọng ký thác vào trên người người khác sao? Đáp án là không thể!

Cho nên, muốn cứu ra mẫu thân, vậy còn được dựa vào chính hắn! Chỉ bất quá mỗi khi nghĩ đến Bách Hoa Cung con vật khổng lồ này, hắn đó là gan dạ sâu đậm cảm giác vô lực, mặc kệ hắn Dương Diệp tiềm lực bao lớn, thiên phú có bao nhiêu yêu nghiệt, thế nhưng hắn lúc này, tại Bách Hoa Cung trong mắt tựu như cùng một con kiến thông thường!

Cứu mẹ thân, chỉ có thể dùng trí, không năng lực địch!

Đây là Dương Diệp bây giờ muốn hiểu một cái đạo lý! Bách Hoa Cung con vật khổng lồ này cũng là có địch nhân, tỷ như Đại Tần đế quốc, tỷ như cái khác hắn không biết địch nhân, địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, sẽ đối Phó Bách Hoa Cung, vậy cũng chỉ có thể đi tụ tập cái này cùng Bách Hoa Cung có cừu oán đối địch thế lực!

Đương nhiên, hắn bản thân mình cũng là cần phải có tự mình thế lực! Cho nên, trước đây trước, hắn mới sẽ chọn bại lộ U Minh Quỷ hỏa, đi thay kia Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân giải độc! Nếu như kia Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân có thể mang đến càng nhiều hơn sát thủ, cộng thêm chính hắn thu phục cái này Vương cấp Huyền thú, tương lai, đối kháng Bách Hoa Cung con vật khổng lồ này, hắn là hơn mấy phần nắm chặc!

Muốn thu phục càng nhiều hơn Huyền thú, vậy cũng chỉ có đề thăng tự mình cảnh giới, khiến trong cơ thể tiểu vòng xoáy rất nhanh phát triển, thành lớn, cho nên, tại kế tiếp một đoạn thời gian trong, Dương Diệp bắt đầu rồi điên cuồng tu luyện. Năng Lượng thạch hắn là không thiếu, cực phẩm Năng Lượng thạch cũng có một chút, cho nên, hắn có thể không hề cố kỵ tu luyện!

Đang tiêu hao gần 1 vạn mau Năng Lượng thạch sau, Dương Diệp rốt cục lên cấp, lúc này đây, hắn liên tục nhảy hai cấp, trước Thiên thất phẩm cảnh đạt tới Tiên Thiên Cảnh cửu phẩm đỉnh!

Hiện tại, hắn chỉ cảm thấy kém một cái cơ hội liền có thể tiến nhập Vương Giả Cảnh, nếu như không có cái này cơ hội, tính là đang dùng 1 vạn khối Năng Lượng thạch chỉ sợ cũng là không được!

Cho nên, Dương Diệp chỉ có thể tạm thời buông tha tấn chức Vương Giả Cảnh cái ý nghĩ này.

Lôi Điêu bên trên, Dương Diệp mở hai mắt ra, khẽ ngẩng đầu, nhìn phía xa trời xanh mây trắng, hít sâu một hơi, đôi mắt trong, có khó có thể che giấu chấn động.

Từ hắn bắt đầu hấp thu Năng Lượng thạch đến bây giờ, tổng cộng cũng mới chừng mười ngày mà thôi, mà chính là cái này 10 Thiên, cũng khiến hắn trước Thiên thất phẩm cảnh tăng lên tới Tiên Thiên cửu phẩm đỉnh! 10 Thiên trực tiếp đề thăng hai cái đẳng cấp, tốc độ như vậy, khó tránh cũng quá nhanh một điểm ah?

Dương Diệp đương nhiên biết, nhanh như vậy đề thăng cảnh giới, nhất định là cùng tiểu vòng xoáy thoát không khỏi liên quan, cũng chính vì vậy, Dương Diệp mới sâu đậm chấn kinh rồi. Tiểu vòng xoáy đến tột cùng là lai lịch gì? Đến tột cùng là lai lịch gì? Từ phát hiện tiểu vòng xoáy đến bây giờ, cái này tiểu vòng xoáy tựa hồ chính là vạn năng, giống như không có kia không có thể giải quyết!

[t r uyen c

Ua tui @@ Net] Ngay cả kia thiên địa linh vật 'U Minh Quỷ hỏa' tại đây tiểu vòng xoáy trước mặt, cũng không có một tia năng lực phản kháng; Còn có thực lực kia thần bí khó lường Mạc Lão cùng Túy Đạo Nhân cùng với Thủy Hoàng cái này đỉnh nhân vật, đều đang không có thể đủ phát hiện trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy, cái này tiểu vòng xoáy đến tột cùng là cái gì? Vì sao kia có thể có được kinh khủng như vậy năng lực? Kia lại còn có cái gì tự mình không có phát hiện năng lực?

Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất là, kia vì sao tại trên người của mình?

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, mấy vấn đề này, hắn trước đây không phải là không muốn qua, thế nhưng mỗi lần đều không có kết quả, lúc này đây cũng giống như vậy, vẫn là không có một cái kết quả. Vẫn là câu nói kia, chỉ cần cái này tiểu vòng xoáy không sợ hắn thì tốt rồi!

Nghĩ thông suốt sau, Dương Diệp đứng lên, tâm niệm vừa động, một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Tiểu tử kia, ngươi còn có cái gì cái khác thần thông không?" Dương Diệp Vấn Đạo. Tiểu tử kia mỗi một lần tấn cấp, đều biết có một chút mới năng lực, cho nên Dương Diệp mới sẽ có câu hỏi như thế.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, suy nghĩ một chút, đột nhiên, kỳ hai mắt sáng ngời, sau đó tiểu trảo đối về Dương Diệp vung lên, không có tử quang, cái gì cũng không có, nhưng mà, nhưng mà Dương Diệp trực tiếp ngây dại.... Bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện, trên tay hắn Ẩn Kiếm cùng trên tay đeo mấy miếng nạp giới không thấy....

Dương Diệp cổ họng hung hăng lăn lăn, Đạo: "Tiểu tử kia, ngươi, ngươi bắt bọn nó làm đi nơi nào?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vung lên, Ẩn Kiếm cùng mấy miếng nạp giới nhất thời xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nhìn kia đột nhiên xuất hiện nạp giới cùng Ẩn Kiếm, Dương Diệp lần thứ hai ngây dại. Bởi vì hắn căn bản không phát hiện cái này nạp giới cùng Ẩn Kiếm là thế nào xuất hiện! Nếu như không phải là đầu sỏ gây nên đang ở trước mắt, đánh chết hắn cũng sẽ không tin tưởng trên đời này lại có loại sự tình này!

Bởi vì bất kể là Ẩn Kiếm còn là nạp giới, đều có đến hắn một tia tinh thần lạc ấn, thế nhưng, tại nạp giới cùng Ẩn Kiếm biến mất một khắc kia, Dương Diệp cảm giác được rõ ràng kia tinh thần lạc ấn tiêu thất, phảng phất giống như là cho tới bây giờ không xuất hiện qua dường như! Cái này, cái này cũng quá kinh khủng một điểm ah? Nếu như tiểu tử kia là theo người khác một người, sau đó cho mình tới đây sao một tay....

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi bị hù dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh!

"Ngươi, ngươi còn có cái gì mới năng lực?" Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp tiếp tục hỏi.

Tử Điêu lại suy nghĩ một chút, rất nhanh, kia lại bắt đầu huy động tiểu trảo. Tiểu trảo vung lên, chỉ thấy một thanh tử sắc khí kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, tiểu tử kia rất nhanh huy vũ thành lập tiểu trảo, theo tiểu tử kia tiểu trảo không ngừng mà huy vũ, giữa sân xuất hiện cực kỳ một màn quỷ dị!

Tử sắc khí kiếm nguyên bản tại Dương Diệp trước mặt của, thế nhưng theo tiểu tử kia tiểu trảo vung lên, sau một khắc liền là xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, nữa huy, lại trực tiếp xuất hiện ở tại Dương Diệp đỉnh đầu, tạm biệt, lại xuất hiện ở Dương Diệp bên trái.... Chính là như vậy, chuôi này tử sắc khí kiếm một hồi xuất hiện tại đây, một hồi lại xuất hiện ở kia, nhìn Dương Diệp tròng mắt đều nhanh rơi đi ra!

Dương Diệp nguyên vốn cho là mình Ngự KiếmThuật đã đủ quỷ dị, rất nhanh, hiện tại cùng tiểu tử kia chiêu thức ấy so sánh với, hắn mới phát hiện, hắn Ngự KiếmThuật đơn giản là 'Yếu bạo'! So tốc độ, tiểu tử kia chiêu thức ấy hết ngược Ngự KiếmThuật tốc độ; So lực lượng, nếu như Ngự KiếmThuật không phụ gia Kiếm Ý gia trì, cái này Ngự KiếmThuật uy lực tại đây tử sắc khí kiếm cũng là hoàn toàn thiếu nhìn!

Đương nhiên, tiểu tử kia chiêu thức ấy nhất lệnh Dương Diệp kiêng kỵ, còn là kia xuất quỷ nhập thần khí kiếm, kia thật là làm người ta khó lòng phòng bị a! Chỉ sợ sẽ là kia Nguyên Đồng đối mặt cái này xuất quỷ nhập thần khí kiếm, đều biết nhức đầu không ngớt!

Mà đúng lúc này, Tử Điêu cũng lần thứ hai huy vũ hạ tiểu trảo, sau đó, gần trăm Đạo tử sắc khí kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó tại Dương Diệp kia ngây ngô như gà gỗ biểu tình hạ, kia 100 Đạo khí kiếm bắt đầu ở trên bầu trời xuyên loạn lên. Trăm Đạo khí kiếm một hồi xuất hiện tại đây, một hồi lại xuất hiện ở kia, vậy tràng cảnh....

Dương Diệp da đầu có chút tê dại!

Tử Điêu tựa hồ đùa quá mức vui vẻ, tiểu trảo không ngừng quơ, theo nó tiểu trảo huy vũ, kia 100 Đạo khí kiếm bắt đầu ở không trung hợp thành các loại các dạng quái dị kiếm trận, đương nhiên, là tối trọng yếu là, cái này khí kiếm cũng không có quỹ tích khả tuần. Tỷ như lần trước là một cái hình vuông kiếm trận, thế nhưng sau một khắc, cái này hình vuông kiếm trận liền trực tiếp trở thành một cái vườn hình kiếm trận....

Đúng vậy, là trực tiếp hình thành, căn bản không có cái quá trình...

Dương Diệp biết, tiểu gia hỏa này là ở học hắn cái hộp kiếm dặm kiếm trận, nếu như không lấy uy lực tới luận nói, tiểu tử kia quỷ dị này phương pháp công kích đơn giản là hết bạo hắn cái hộp kiếm nội kiếm trận! Biến hóa này tốc độ, quỷ dị này tốc độ, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh cường giả đều không thể né tránh không được ah!

"Không hổ là đến từ Yêu Vực không gian điêu bộ tộc, tuy là còn nhỏ, cũng đã có như vậy không gian quỷ dị thần thông thuật!" Đúng lúc này, một đạo tiếng thở dài đột nhiên tại Lôi Điêu bên trên vang lên.

Dương Diệp biến sắc, lại có người đến nơi này! Người thậm chí ngay cả Tử Điêu chưa từng có thể phát hiện, thực lực như vậy.... Nghĩ vậy, Dương Diệp nhất thời như lâm đại địch, thủ đoạn khẽ động, cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay, đồng thời trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động!

Tử Điêu lúc này cũng là ngừng kia huy vũ tiểu trảo, ánh mắt nhìn bốn phía không ngừng nháy mắt nháy mắt, tựa hồ muốn nói, vì sao kia không phát hiện được đối phương...

Đúng lúc này, một trung niên nhân đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Lôi Điêu bên trên, khi nhìn thấy người trung niên này lúc, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, Nhân là người trung niên này không là người khác, đúng là lúc đầu đưa hắn lệnh bài, muốn hắn có cơ hội tới Thập Vạn Đại Sơn tên trung niên nhân kia!

Mà đúng lúc này, không trung kia 100 Đạo tử sắc khí kiếm đột nhiên quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, sau một khắc xuất hiện lúc, đã tại trung niên nhân trước mặt của, hiển nhiên, đây là tiểu tử kia động thủ. Hiển nhiên, người trung niên này xuất quỷ nhập thần khiến tiểu tử kia khó chịu!

Thấy như vậy một màn, Dương diệp tâm trung nhất thời cả kinh, ngay hắn chuẩn bị xuất thủ lúc, trung niên nhân kia cũng mỉm cười, sau đó nói: "Đình!"

Dứt lời, chỉ thấy kia trăm Đạo khí kiếm đột nhiên quỷ dị dừng ở không trung, phảng phất thời gian dừng lại thông thường...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 292: Thú Hoàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Điêu mở to hai mắt, một thuận không thuận nhìn trước mắt trung niên nhân, hiển nhiên, kia bị trước mắt trung niên nhân chiêu thức ấy cho khiếp sợ đến rồi.

Bị khiếp sợ còn có Dương Diệp! Trước đây hắn chỉ biết trước mắt thần bí này trung niên nhân thực lực rất mạnh, thế nhưng hắn không nghĩ tới trước mắt trung niên nhân này thực lực cư nhiên kinh khủng đến rồi loại trình độ này! Bởi vì trung niên nhân tới mới tới cuối cùng chưa từng xuất thủ qua, chỉ là bình bình đạm đạm nói một câu 'Định' sau đó tiểu tử kia kinh khủng kia 100 Đạo tử sắc khí kiếm cứ như vậy định trụ....

Đây là cái gì thủ đoạn? Trung niên nhân này đến tột cùng là thực lực gì? Tôn Giả Cảnh? Cũng hoặc là Hoàng Giả Cảnh?

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng cùng nghi hoặc, Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, chúng ta lại gặp mặt!"

Trung niên nhân mỉm cười, sau đó ở trước mặt hắn kia 100 Đạo khí kiếm liền trực tiếp tiêu thất, thì dường như chẳng bao giờ xuất hiện qua thông thường, điều này làm cho một bên Dương diệp tâm trung càng thêm chấn kinh rồi!

Trước mắt trung niên nhân này thực lực định không kém gì Túy Đạo Nhân cùng Thủy Hoàng! Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng!

Nhìn Dương Diệp, trung niên nhân trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ kinh ngạc, Đạo: "Kiếm Ý tứ trọng, Tiên Thiên cửu phẩm đỉnh, thân thể đã không kém thông thường Linh cấp Huyền thú, càng Kiếm Tâm Thông Minh, nhân loại tiểu tử, ngươi khiến ta ngoài ý muốn!"

Dương Diệp lắc đầu, không đi nhận đề tài này, Đạo: "Không biết tiền bối lần này đến đây, không biết có chuyện gì?"

"Trông thấy kia!" Trung niên nhân ánh mắt nhìn về phía Tử Điêu, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ phức tạp, Đạo: "Không hổ là trời cao sủng nhi, như vậy tuổi nhỏ, cũng đã chỉ nửa bước bước chân vào Linh cấp, càng có như vậy không gian quỷ dị thiên phú thần thông! Đây là huyết mạch chi lực duyên cớ sao? Quả nhiên là khiến người ta ước ao a!"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, không nói gì!

Trung niên nhân muốn nói cái gì, thế nhưng do dự hồi lâu, đúng là vẫn còn cái gì cũng chưa nói, chỉ là nặng nề mà hít một tiếng, trong đó bất đắc dĩ cùng không cam lòng, ngay cả một bên Dương Diệp đều có thể đủ rõ ràng cảm thụ được!

Thấy trung niên nhân như vậy, Dương diệp tâm trung tính toán. Trước mắt trung niên nhân này thực lực nhất định là không kém gì kia Túy Đạo Nhân cùng Thủy Hoàng, nếu như có thể kết giao cái này nhóm cường giả, hoặc là nói làm cho đối phương thiếu tự mình một người tình, vậy mình ngày sau đối mặt Bách Hoa Cung con vật khổng lồ này, là hơn một cái lá bài tẩy cùng vài phần khuyến khích!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp không đang do dự, lập tức quả quyết Đạo: "Tiền bối, hai ngươi lần đến đây tìm tiểu tử kia, ta nghĩ, hẳn không phải là đơn thuần chỉ là muốn trông thấy tiểu tử kia ah!" Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: "Nếu như tiền bối có chỗ nào cần ta cùng tiểu tử kia, chỉ cần tại ta cùng với tiểu tử kia phạm vi năng lực bên trong, ta cùng với tiểu tử kia đều có thể thử một lần!"

Nghe vậy, trung niên nhân trong mắt lóe lên một đạo tinh quang, có chút kích động nói: "Lời ấy quả thật?" Nói xong, lại nói: "Ngươi có thể đại biểu kia?"

Dương Diệp cười cười, nhìn về phía Tử Điêu, người sau thân hình lóe lên, rơi xuống Dương Diệp trên vai, sau đó tiểu trảo sờ sờ Dương Diệp cái lỗ tai, một bộ vô cùng thân thiết dáng dấp!

Thấy như vậy một màn, trung niên nhân hơi biến sắc mặt, sau đó sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Nhân loại tiểu tử, ngươi thật là càng ngày càng khiến ta tò mò! Nói đi, điều kiện của ngươi!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Còn là tiền bối trước tiên là nói về thanh cần ta cùng tiểu tử kia làm cái gì ah!" Hắn cũng không ngốc, vạn nhất đối phương muốn hắn cùng với tiểu tử kia làm là nhất kiện nghịch thiên sự, vậy hắn không phải là tìm đường chết sao?

"Cẩn thận gia hỏa!" Trung niên nhân khẽ cười cười, sau đó nói:

"Ngươi yên tâm đi! Ta sẽ không để cho các ngươi làm vượt qua các ngươi phạm vi năng lực nội chuyện! Ta chỉ là muốn hỏi một chút, kia là thế nào đi tới Nam Vực!" Nói xong, trung niên nhân ánh mắt nhìn về phía Tử Điêu!

Dương Diệp cau mày, hắn đương nhiên không tin trung niên nhân tìm đến mục đích của bọn họ chính là hỏi một câu nói này! Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, mục đích của ngươi hẳn không phải là chỉ cần một câu nói này ah!"

"Nhân loại thông minh!" Trung niên nhân cười cười, sau đó nhìn về phía Tử Điêu, sắc mặt ngưng trọng, Đạo: "Đang không có cường giả suy yếu giới vực kết giới dưới tình huống, kia không hẳn là, cũng không có khả năng xuất hiện ở Nam Vực. Nhưng vấn đề là kia xuất hiện! Nói cách khác, ngoại trừ xuyên qua giới vực con đường này bên ngoài, còn có cái khác phương pháp có thể qua lại các vực trong lúc đó!"

"Lấy tiền bối năng lực, phải mặc càng cái này giới vực kết giới, không khó lắm ah!" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Khó khăn phải không khó khăn!" Trung niên nhân nói: "Chỉ là, ta nếu là ly khai Nam Vực, ta đây Huyền Thú Đế Quốc sợ rằng sẽ ở trong khoảnh khắc liền bị loài người tiêu diệt! Mà ở qua một ít thời gian, ta sẽ đi xông ngày đó đường, bất kể là thành công, vẫn là thất bại, ta đều sẽ không xuất hiện tại đây Nam Vực! Mà đến lúc đó, ta Thập Vạn Đại Sơn trong số lấy ức kế Huyền thú sợ rằng đều sẽ trở thành loài người nô lệ!"

"Tiền bối là muốn cho toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn trong Huyền thú dời đi cái khác vực?" Dương Diệp cả kinh nói.

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Mặc dù bây giờ Huyền thú cùng nhân loại trong lúc đó tường an vô sự, thế nhưng, chung quy có một ngày nhân loại sẽ đối với ta Huyền thú bộ tộc hạ thủ. Chúng ta Huyền thú nội đan cùng với Thập Vạn Đại Sơn trong vô số thiên tài địa bảo, lấy nhân loại tham lam tính cách, bọn họ như thế nào sẽ không động tâm? Động tâm liền sẽ động thủ, hiện tại không động thủ, là bởi vì ta tại, nhưng ta nếu không phải tại, cái này Thập Vạn Đại Sơn chỉ sợ cũng sẽ trở thành loài người hậu hoa viên!"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, tuy rằng chính hắn cũng là nhân loại, nhưng là lại không phải không thừa nhận, trước mắt thần bí này trung niên nhân nói là có đạo lý! Thập Vạn Đại Sơn dặm Huyền thú nội đan, còn có kia vô số thiên tài địa bảo, lại có ai có thể không động tâm?

"Nếu như các ngươi có biện pháp khiến ta Huyền thú bộ tộc đi trước cái khác vực, Ân, tốt nhất là Yêu Vực, bổn hoàng có thể đáp ứng các ngươi bất cứ chuyện gì!" Trung niên nhân trầm giọng nói.

Nghe được 'Bổn hoàng' hai chữ, Dương Diệp nheo mắt, Đạo: "Tiền bối nhưng chỉ có Huyền Thú Đế Quốc Thú Hoàng?"

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Ta Huyền thú không giống nhân loại các ngươi ưa thích lật lọng, bổn hoàng đã nói, liền nhất định sẽ làm được!"

Nghe được trung niên nhân thừa nhận, Dương Diệp nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, thảo nào trước mắt trung niên nhân này thực lực kinh khủng như vậy, nguyên lai đối phương lại là cái này Thập Vạn Đại Sơn chủ nhân! Sau khi hết khiếp sợ, Dương Diệp đó là nhịn không được kích động, bởi vì nếu như tiểu tử kia có thể trợ giúp cho lời của đối phương, đó không phải là đại biểu khiến thú hoàng này thiếu tự mình một cái thiên đại nhân tình?

Nghĩ vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Điêu, nhưng mà Tử Điêu cũng cho hắn rót một chậu nước lạnh. Tại Dương Diệp cùng Thú Hoàng dưới ánh mắt, Tử Điêu lắc lắc đầu nhỏ, Biểu kỳ không cách nào làm được.

Thấy Tử Điêu lắc đầu, Thú Hoàng trong mắt lóe lên lướt một cái khó có thể che giấu thất vọng, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Thật chẳng lẽ là Thiên muốn vong ta Huyền thú bộ tộc?"

Dương Diệp chân mày cau lại, trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ giọng nói: "Tiểu tử kia, ngươi là làm sao tới được nơi này?"

Nghe được Dương Diệp nói, một bên Thú Hoàng cũng là nhìn về phía Tử Điêu, hiển nhiên, hắn cũng muốn biết vấn đề này!

Nghe được Dương Diệp câu này câu hỏi, Tử Điêu khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt dính vào một tầng màu đỏ, ánh mắt nhất thời lại bắt đầu quay mồng mồng, hiển nhiên, kia không muốn trả lời vấn đề này...

Dương Diệp nhu liễu nhu tiểu tử kia đầu nhỏ, sau đó nói: "Đừng đánh mưu ma chước quỷ, việc này đối chúng ta mà nói rất trọng yếu!"

Nghe vậy, Tử Điêu phủi quăng miệng nhỏ, sau đó huy vũ thành lập tiểu trảo...

Đi ngang qua Tử Điêu một phen sau khi giới thiệu, Dương Diệp rốt cuộc biết Tử Điêu tại sao lại xuất hiện ở cái này Nam Vực! Nguyên nhân dĩ nhiên là bởi vì kia ham chơi...

Tử Điêu nói đại khái ý tứ là như thế này: Tại Yêu Vực trong, nó tộc quần trong xảy ra một lần chiến đấu, một lần kia chiến đấu, làm cho kia tộc quần trong xuất hiện một cái thần bí không gian vòng xoáy, mà kia, bởi vì hiếu kỳ cùng ham chơi, sau đó tại kia thân nhân không chú ý dưới tình huống, một chút liền chui vào không gian này vòng xoáy trong....

Sau đó làm kia lúc xuất hiện lần nữa, ngay Nam Vực cái này địa phương xa lạ...

Làm hiểu tiểu tử kia ý tứ sau, Dương Diệp nhất thời dở khóc dở cười, không gian vòng xoáy, tiểu gia hỏa này cư nhiên cũng dám tiến nhập, không gian kia vòng xoáy trong nguy hiểm, chỉ sợ sẽ là Tôn Giả Cảnh cũng không dám tùy ý tiến nhập không gian vòng xoáy trong a!

Một bên Thú Hoàng cũng là lắc đầu cười, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới tiểu gia hỏa này là như thế này đi tới nơi này cái Nam Vực... Hắn cũng có thể chế tạo không gian vòng xoáy, chỉ là cái này ai dám tiến nhập? Không gian vòng xoáy trong, nguy hiểm trong đó cùng kinh khủng, hắn là thấm thiết biết đến, một cái làm không tốt, coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả tiến vào đều biết bị xé rách thành phấn vụn! Tính là tiến vào may mắn bất tử, nhưng ai biết không gian này vòng xoáy sẽ mang ngươi truyền tống đến địa phương nào đi?

Nói tóm lại, di chuyển Huyền thú bộ tộc chuyện coi như là phao thang! Thú Hoàng bất đắc dĩ lắc đầu, đang chuẩn bị rời đi, ngay tại lúc lúc này, Tử Điêu cũng đột nhiên vọt đến Thú Hoàng trước mặt của, sau đó từng đạo sóng gợn phiêu hướng về phía Thú Hoàng, dần dần, Thú Hoàng ánh mắt chậm rãi mở to.....

Sau một lát, Thú Hoàng ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, nhìn Dương Diệp một lát, vừa nhìn về phía Tử Điêu, sau đó nói: "Ta tin tưởng lời của ngươi, bởi vì ngươi nếu tuyển chọn theo hắn, vậy hắn liền cũng không người bình thường!" Nói đến đây, Thú Hoàng trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Nếu như ta Huyền thú bộ tộc tiến nhập Yêu Vực, có được hay không trở thành ngươi tộc phụ thuộc tộc?"

Tại Yêu Vực, có vô số yêu thú cường đại gia tộc, cái này yêu thú gia tộc cũng không phải Huyền Thú Đế Quốc cái này Huyền Thú Năng đủ so sánh! Nếu như cái này Huyền thú tùy tiện tiến nhập Yêu Vực, lại không có gì sau. Thai, vậy tuyệt đối sẽ trở thành Yêu Vực những thứ kia yêu thú gia tộc nô lệ. Nếu như như vậy, ngược còn không bằng chủ động trở thành một thực lực cường hãn yêu thú tộc quần phụ thuộc tộc, tuy là phụ thuộc, nhưng lại có tôn nghiêm!

Lúc này đây, Tử Điêu trầm mặc. Nếu như án nó ý tứ, hoặc là nói án kia trong tộc những lão gia hỏa kia ý tứ, vậy khẳng định là không được! Bởi vì... Này chút Huyền thú huyết mạch cấp quá thấp! Huyết mạch cấp thấp, liền đại biểu cái này Huyền thú tiềm lực thấp, tiềm lực thấp, liền đại biểu cái này Huyền thú ngày sau thành tựu thấp....

Nói đơn giản một chút chính là, thu Nam Vực cái này Huyền thú là phụ thuộc, có điểm mất mặt...

Tử Điêu sở dĩ không cự tuyệt, là bởi vì kia biết hiện tại cái này Huyền thú, còn có người trước mắt này đối Dương Diệp ý vị như thế nào! Dương Diệp thực lực hiện tại quá yếu quá yếu, mà cái này Huyền thú cùng người trước mắt này cũng vừa lúc có thể giúp được Dương Diệp....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 293: Tử Kim Chiến Giáp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trầm mặc một lát, Tử Điêu nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó gật một cái đầu nhỏ! Ngay Thú Hoàng vui vẻ lúc, Tử Điêu trong cái miệng nhỏ cũng lại truyền ra từng đạo sóng gợn...

Một lát sau, Thú Hoàng sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Tiểu tử, ngươi thực sự rất may mắn, có thể đạt được nó tán thành!" Nói xong vừa nhìn về phía Tử Điêu, Đạo: "Yêu cầu của ngươi, ta đáp ứng rồi!"

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một cái nụ cười nhàn nhạt.

Tuy rằng không biết tiểu tử kia cùng Thú Hoàng đang nói cái gì, thế nhưng Dương Diệp biết, lúc trước Thú Hoàng cái kia yêu cầu, nhất định là khiến tiểu tử kia làm khó! Tiểu tử kia sau cùng đáp ứng, phỏng chừng còn là bởi vì mình! Nghĩ vậy, Dương diệp tâm trung ấm áp, Đạo: "Có thể đụng tới tiểu tử kia, ta cũng cảm giác mình rất may mắn!"

Nghe được Dương Diệp nói, Tử Điêu tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, lập tức, thân hình lóe lên, rơi vào Dương Diệp trên vai, cái trán cà cà Dương Diệp gò má của.

Nhìn thấy một màn này, Thú Hoàng trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ kinh ngạc. Ngay từ đầu, hắn cho rằng Tử Điêu theo Dương Diệp, có thể là bởi vì bất đắc dĩ, hoặc là cái khác lợi ích nhân tố mới theo Dương Diệp. Thế nhưng hiện tại, từ Tử Điêu đối Dương Diệp thái độ đến xem, hắn biết, cho dù trước mắt cái này Tử Điêu ban đầu là bởi vì bất đắc dĩ, hoặc là lợi ích nhân tố theo Dương Diệp, thế nhưng hiện tại, cái này một người một điêu trong lúc đó sợ rằng đã không chỉ là đơn thuần tính hợp quần!

Liên tưởng đến lúc trước Tử Điêu cùng mình nói điều kiện, Thú Hoàng biết, hắn phải một lần nữa đối đãi Dương Diệp. Nghĩ vậy, Thú Hoàng hơi do dự một chút, sau đó đối về Dương Diệp bấm tay bắn ra, một luồng kim quang trực tiếp một nhập Dương Diệp trong thân thể.

Dương Diệp cả người chấn động. Cảm giác mình trong cơ thể tựa hồ nhiều vật gì vậy, nhưng là lại lại không - cảm giác, lập tức ngăn chặn khiếp sợ trong lòng cùng nghi hoặc, nhìn Thú Hoàng không hiểu nói: "Tiền bối, đây là?"

"Đây là nhất kiện chiến giáp!" Thú Hoàng cười nói: "Trận chiến này Giáp tên là 'Tử Kim Chiến Giáp', vốn là là thiên cấp hạ phẩm, thế nhưng hôm nay cũng chỉ có thể tính Địa giai thượng phẩm!"

Thiên cấp chiến giáp!

Dương Diệp nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, lão Thiên. Thiên cấp chiến giáp... Thiên cấp a! Dương Diệp có chút không thể bình tĩnh. Hắn hiện tại thân thể đã không kém thông thường Linh cấp Huyền thú, hiện tại lại có cái này thiên cấp dừng lại Giáp, hắn phòng ngự hiện tại sẽ biến thái tới trình độ nào?

"Ngươi trước đừng kích động!" Thú Hoàng Đạo: "Ta lúc trước không phải đã nói rồi sao? Hiện tại cái này chiến giáp chỉ có thể tính Địa giai thượng phẩm, so với trước kia, cái này chiến giáp hiện tại yếu nhiều lắm!"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi chút thanh tỉnh một ít, tuy rằng thiên cấp hạ phẩm cùng Địa giai thượng phẩm chỉ là kém một cấp bậc, thế nhưng Dương Diệp minh bạch, kia một chút đại biểu là cái gì, đó là trời cùng đất chênh lệch!

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, theo ta được biết, hôm nay cấp Huyền bảo chắc là không dễ dàng hàng cấp ah!"

Thú Hoàng cười cười, Đạo: "Đúng là như vậy, muốn phá hủy nhất kiện thiên cấp Huyền bảo, coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là khó có thể làm được! Thế nhưng đối với ta nha, ha hả..."

Nghe được Thú Hoàng nói, Dương Diệp không khỏi cười khổ, đích xác, người bình thường muốn phá hủy thiên cấp Huyền bảo, kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng! Thế nhưng người trước mắt này là người bình thường sao?

Tuy rằng chiến giáp này với ta mà nói là gân gà, thế nhưng đối với ngươi mà nói, lấy ngươi cảnh giới bây giờ, tác dụng vẫn là vô cùng lớn!"Thú Hoàng Đạo.

Dương Diệp lắc đầu cười khổ cười, tuy rằng Địa giai thượng phẩm cũng rất tốt, thế nhưng làm sao có thể cùng trời cấp so sánh với đây? Bất quá Dương Diệp cũng xua đuổi khỏi ý nghĩ, dù sao có tổng so không có tốt!

Nghĩ vậy, Dương Diệp đối Thú Hoàng ôm quyền, Đạo: "Đa tạ tiền bối biếu tặng, chỉ là vãn bối có chút ngạc nhiên, cái này thiên cấp Huyền bảo là thế nào từ thiên cấp hàng thành Địa giai đây?"

"Bởi vì lúc đầu mặc chiến giáp này chủ nhân ngạnh sinh sinh đích bị ta một quyền!" Thú Hoàng Đạo: "Bởi vì có cái này chiến giáp, loài người kia còn sống, thế nhưng cái này chiến giáp khí linh lại là chết! Không có khí linh. Cái này chiến giáp cũng chỉ có thể tính một loại. Nếu như không phải là xem tại nơi trung tâm hộ chủ khí linh mặt mũi, cái này chiến giáp ta đã sớm đâu khí!"

"Lúc đầu kia chịu tiền bối một quyền gia hỏa là cảnh giới gì?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Thú Hoàng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Tôn Giả Cảnh! Bất quá không phải là thông thường Tôn Giả Cảnh, đương nhiên, nếu như không phải là có cái này chiến giáp khí linh trung tâm hộ chủ, tính là hắn tại yêu nghiệt, cũng là không đở được bổn hoàng một quyền!"

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, Tôn Giả Cảnh cường giả tại trước mắt thú hoàng này thủ hạ, dĩ nhiên là dựa vào thiên cấp Huyền bảo mới chống đỡ quyền kế tiếp, nếu như không có thiên cấp Huyền bảo, đây chẳng phải là nói, Tôn Giả Cảnh cường giả tại thú hoàng này trước mặt, ngay cả một quyền đều nhận không được? Dương Diệp chấn kinh rồi! Trước mắt thú hoàng này đến tột cùng cường đến rồi trình độ nào?

"Cái này chiến giáp vốn là khảo nghiệm hóa thành hình người trợ chiến, đồng thời tại ngươi bị nguy hiểm lúc, sẽ chủ động phòng ngự. Thế nhưng hiện tại, không có khí linh, cái này chiến giáp cũng chỉ là nhất kiện đơn thuần phòng ngự Huyền bảo! Đồng thời cũng sẽ không chủ động phòng ngự, nói cách khác, sau này cần chính ngươi dùng Huyền khí tới thúc giục. Hiện tại ngươi có thể thử nhìn một chút!" Thú Hoàng Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp gật đầu, sau đó trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, nhất thời, nhất kiện thật mỏng tử kim sắc năng lượng chiến giáp xuất hiện ở trên người hắn, ra đầu, cái này tử kim sắc năng lượng chiến giáp phúc đắp lên hắn cả người, bao quát song chưởng!

Đọc truyệ

N ở❊http://truyencuatui . net/ Nhìn trên người tử kim sắc năng lượng chiến giáp, Dương Diệp nhịn không được hưng phấn! Tuy rằng cũng chưa từng thấy tận mắt cái này chiến giáp lực phòng ngự, thế nhưng, hắn có thể cảm thụ được cái này chiến giáp kinh khủng! Nói cách khác, lấy hắn bây giờ thân thể cường hãn độ, tại cộng thêm cái này Tử Kim Chiến Giáp, thông thường Vương Giả Cảnh cường giả là khó có thể thương tổn được hắn!

"Được rồi, lúc đầu kia miếng lệnh bài còn đang ah?" Thú Hoàng đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, thú hoàng này không nói, hắn đều nhanh không nhớ lệnh bài kia chuyện. Lập tức thủ đoạn khẽ động, quân lệnh bài đem ra! Nhìn Dương Diệp lệnh bài trong tay, Thú Hoàng cười nói: "Tiểu tử, bổn hoàng không thể không nói ngươi đần! Ngươi cũng biết lệnh bài kia ý vị như thế nào?"

"Ý vị như thế nào?" Dương Diệp còn thật không biết.

"Lệnh bài kia đại biểu cho bổn hoàng đích thân tới!" Thú Hoàng cười nói: "Có lệnh bài kia tại, Thập Vạn Đại Sơn trong, ngoại trừ ta Huyền Thú Đế Quốc một ít cấm địa bên ngoài, ngươi có thể thông suốt, đồng thời có thể điều động Linh Giả cảnh dưới Huyền thú. Lúc trước các ngươi bị bao vây lúc, nếu như ngươi xuất ra cái này miếng lệnh bài, cũng sẽ không có phía sau những thứ kia chuyện phiền toái!"

"Điều động Linh Giả cảnh dưới Huyền thú?" Dương Diệp cả kinh, hắn không nghĩ tới cái này miếng lệnh bài lại có lớn như vậy công năng! Điều động Thập Vạn Đại Sơn trong Huyền thú.... Mặc dù chỉ là Linh Giả cảnh dưới, nhưng đó cũng là phi thường kinh khủng a! Phải biết rằng, Thập Vạn Đại Sơn trong Huyền thú, đây chính là dùng ức kế để hình dung!

Một lát, Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Đạo: "Tiền bối, vì sao?"

"Vì sao?" Thú Hoàng khẽ cười cười, nhìn Tử Điêu liếc mắt, sau đó nói: "Tự nhiên là bởi vì kia! Ngươi vậy cũng biết, cái này toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn trong, ngoại trừ Linh cấp Huyền thú bên ngoài, cơ bản không có cái gì Huyền Thú Năng đủ ngăn cản nó uy hiếp! Đã như vậy, ta đây vì sao không đơn giản cho các ngươi cái này thuận tiện?"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khan một tiếng, hiển nhiên, trước mắt thú hoàng này cũng là đã biết tiểu tử kia uy hiếp một ít bầy thú sự. Đích xác, lấy tiểu tử kia kinh khủng kia huyết mạch uy áp, cái này Thập Vạn Đại Sơn trong, sợ rằng thật đúng là không có gì Huyền Thú Năng đủ ngăn cản! Hơn nữa tiểu tử kia thực lực bây giờ lại đề thăng, sợ rằng không chỉ có là Vương cấp Huyền thú, một ít Linh cấp Huyền thú chỉ sợ cũng khó có thể ngăn cản máu của nó mạch uy áp!

"Ngươi lần này cần đi trước Cổ Chiến Trường, tranh đoạt kia số mệnh?" Thú Hoàng đột nhiên trầm giọng hỏi.

Dương Diệp ngẩn ra, không biết Thú Hoàng vì sao hỏi như thế, lập tức gật đầu, Đạo: "Ta đã đáp ứng Thủy Hoàng, muốn đại biểu Đại Tần đế quốc đi tranh đoạt kia số mệnh!"

Thú Hoàng lắc đầu, Đạo: "Nếu như có thể, ngươi đừng đi tranh đoạt kia số mệnh, ở lại ta Thập Vạn Đại Sơn ah! Như vậy, ngươi có thể bảo trụ mạng của mình!"

"Tiền bối vì sao nói như thế!" Dương Diệp cau mày nói!

Thú Hoàng ngẩng đầu nhìn về phía phía nam, khe khẽ thở dài, Đạo: "Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn trong lúc đó bất hòa, ngươi hẳn là ít nhiều biết một ít. Đại Tần đế quốc hôm nay đã là như mặt trời ban trưa, kỳ thế lực đã làm cho Nguyên Môn cùng với kia ngũ Đại thế lực kiêng kỵ, tại cộng thêm Thủy Hoàng hùng tâm tráng chí, có diệt siêu cấp tông môn chi tâm, nói cách khác, Đại Tần cùng sáu thế lực lớn trong lúc đó sớm muộn sẽ bạo phát một cuộc chiến tranh.

Mà ngươi lúc này lại là đại biểu Đại Tần đi tranh đoạt kia số mệnh, nếu như ngươi ở đây Cổ Chiến Trường bị giết, hoặc là thứ tự không tốt, không tranh được, vậy còn tốt! Thế nhưng nếu như ngươi nếu như tranh đến rồi, vậy ngươi nghĩ sáu thế lực lớn của người sẽ bỏ qua ngươi sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp trầm mặc. Trước đây hắn không muốn qua cái này, hiện tại Thú Hoàng nói lên, hắn mới phát hiện, hắn bất tri bất giác đã quấn vào Đại Tần đế quốc cùng sáu thế lực lớn trong lúc đó vòng xoáy a! Lấy thực lực của hắn bây giờ, cuốn vào cái này vòng xoáy, đây tuyệt đối là phấn thân toái cốt! Thế nhưng....

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, Đạo: "Tiền bối hảo ý, vãn bối tâm lĩnh. Chỉ là vãn bối cùng Thủy Hoàng từng có ước định, vãn bối đại biểu Đại Tần đi tranh đoạt số mệnh, Thủy Hoàng đảm bảo mẫu thân ta tính mệnh. Vì mẫu thân ta, ta không có lựa chọn nào khác!"

Thú Hoàng nhìn Dương Diệp liếc mắt, khẽ gật đầu, Đạo: "Cũng được, ngươi đã muốn đi trước kia Cổ Chiến Trường, kia bổn hoàng ngay đưa ngươi một hồi tạo hóa. Hy vọng ngươi đến kia Cổ Chiến Trường sau khi, có thể đối với ta Huyền thú bộ tộc một ít giúp đỡ!" Dứt lời, Thú Hoàng rồi đột nhiên thân thủ đối về Dương Diệp mi tâm một điểm, chợt, một cổ kinh khủng linh lực tự kỳ chỉ trung trào hướng về phía Dương Diệp giữa chân mày...

Theo một cổ tinh thuần linh lực không ngừng dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, Dương Diệp hai mắt chậm rãi tĩnh lớn lên, bởi vì hắn phát hiện, lúc này trước mắt thú hoàng này dĩ nhiên là tại mạnh mẽ đề thăng cảnh giới của hắn! Sự phát hiện này khiến Dương diệp tâm trung cả kinh, mạnh mẽ đề thăng cảnh giới, đây chính là vô cùng có khả năng cho mình tạo thành không thể vãn hồi thương tổn! Nghiêm trọng, càng có thể sẽ khiến sau này mình dừng lại Vương Giả Cảnh a!

Trước mắt thú hoàng này rốt cuộc muốn làm gì?

Đáng tiếc là hắn bây giờ căn bản không phản kháng được, chỉ có thể mặc cho Thú Hoàng mạnh mẽ hướng trong cơ thể hắn quán thâu kia tinh thuần linh lực

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 294: Vương Giả Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết qua bao lâu, Thú Hoàng bỗng nhiên thu hồi hai tay, cùng lúc đó, một cổ khí thế kinh khủng nhất thời tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên. Chịu Hoàng cười nhạt, nhẹ tay nhẹ vung lên, kia cổ kinh khủng khí thế nhất thời tiêu thất trên không trung. Nhìn vậy theo cũ nhắm chặc hai mắt Dương Diệp, Thú Hoàng trong mắt lóe lên lướt một cái sợ hãi than.

Bởi vì hắn phát hiện, hắn lúc trước có chút đánh giá thấp Dương Diệp thiên phú cùng tiềm lực! Nguyên bản án hắn suy nghĩ, Dương Diệp tối đa thừa thụ hắn một khắc đồng hồ linh lực chuyển vận, thế nhưng, Dương Diệp cũng thừa nhận rồi sắp tới hai canh giờ! Hai canh giờ, coi như là vậy Linh Giả cảnh cường giả cũng khó mà thừa thụ ở a!

Mà trước mắt đây chỉ là Tiên Thiên Cảnh Dương Diệp cũng thừa thụ ở! Điều này làm cho Thú Hoàng khiếp sợ đồng thời, cũng là có một tia nghi hoặc, nghi hoặc Dương Diệp vì sao có thể chịu được nhiều như vậy linh khí đưa vào!

Qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, cảm thụ hạ thể nội, Dương Diệp nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, bởi vì hắn phát hiện, hắn lúc này đã là Vương Giả Cảnh! Lão Thiên, hắn vừa mới tấn chức hai phẩm a, hiện tại cư nhiên lại tăng lên một đại cấp, loại tốc độ này, khó tránh cũng quá kinh khủng điểm ah!

Không có kinh hỉ, chỉ khiếp sợ, bởi vì quá độ dùng ngoại lực đề thăng cảnh giới nhất định là sẽ cho thân thể mình tạo thành không thể vãn hồi thương tổn! Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía Thú Hoàng, Đạo: "Tiền bối..."

Thú Hoàng khoát tay áo, cắt đứt Dương Diệp nói, Đạo: "Tiểu tử, ta biết ngươi muốn nói gì, cũng biết ngươi đang lo lắng cái gì! Ngươi không râu lo lắng. Cho nên ta mạnh mẽ đề thăng cảnh giới của ngươi, là bởi vì ngươi bản thân cơ sở cực kỳ vững chắc, hơn nữa thân thể cùng trong cơ thể kinh mạch sự mềm dẻo độ đã vượt qua xa thông thường Vương Giả Cảnh cường giả, nói cách khác, ngươi đã thỏa mãn trở thành Vương Giả Cảnh hết thảy điều kiện, sở dĩ không có tiến nhập Vương Giả Cảnh, chỉ là thiếu một cái cơ hội mà thôi!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi thở dài một hơi, chỉ cần không cho mình tạo thành ẩn thương là tốt rồi. Nghĩ vậy, Dương Diệp đối về Thú Hoàng trịnh trọng thi lễ một cái, sau đó nói: "Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ, tương trợ tình, vãn bối suốt đời khó quên!" Những lời này ngược là thật tâm mà nói, nếu như không phải là trước mắt thú hoàng này, hắn muốn tấn chức đến Vương Giả Cảnh, sợ rằng còn có đoạn thời gian. Lấy Tiên Thiên Cảnh đi đối mặt Cổ Chiến Trường những thứ kia yêu nghiệt, trong lòng hắn thật sự là có chút không đáy, hiện tại tấn chức Vương Giả Cảnh, cùng giai trong, hắn Dương Diệp cần sợ hãi bất luận kẻ nào?

Thú Hoàng mỉm cười, Đạo: "Tạ ơn thì không cần, ngày sau ta còn có việc xin giúp đỡ ngươi! Chỉ là hy vọng đến lúc đó ngươi đừng cự tuyệt là tốt rồi!"

"Không biết tiền bối có chuyện gì là cần vãn bối trợ giúp?" Dương Diệp nghi ngờ nói, trước mắt Thú Hoàng thực lực thông thiên, lại còn nói có việc yêu cầu giúp hắn, điều này làm cho Dương Diệp rất là nghi hoặc.

"Đến lúc đó ngươi sẽ gặp biết được!" Thú Hoàng cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Ta biết ngươi tính tình cao ngạo, ninh chiết chớ cong, thế nhưng lần này đi trước Cổ Chiến Trường, đến rồi kia Cổ Vực Thành sau, nghìn vạn khác tại nơi trong thành gây sự, đặc biệt chớ trêu chọc kia trong thành" Chấp pháp đội "ghi nhớ kỹ, ghi nhớ kỹ!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi sắc mặt ngưng trọng, có thể làm cho Thú Hoàng cường giả loại này đều kiêng kỵ, kia nếu nói chấp pháp đội, đến tột cùng là cái gì tồn tại? Dương Diệp trầm ngâm hạ, trầm giọng hỏi: "Tiền bối, kia chấp pháp đội là cái gì? Còn có, kia Cổ Vực Thành lại là một cái cái gì chỗ?"

"Ngươi ngay cả Cổ Vực Thành cũng không biết Đạo, liền dám lẻ loi một mình đi trước Cổ Chiến Trường...." Thú Hoàng lắc đầu cười cười, sau đó nói: "Cổ Vực Thành là Cổ trong chiến trường duy nhất một tòa thành thị, ra Huyền Thú Đế Quốc sau, Cổ Chiến Trường xung quanh số mười vạn dặm, cũng chỉ có kia một tòa thành thị! Cái này Cổ Vực Thành cũng là đi trước Tiềm Long Tháp tất trải qua đường, cho nên, tới tranh đoạt số mệnh thiên tài yêu nghiệt đều sẽ chọn tạm thời ở tai nơi này trong, sau đó chờ đợi kia Tiềm Long Tháp mở ra! Nói cách khác, trong khoảng thời gian này, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục tất cả thiên tài yêu nghiệt đều sẽ xuất hiện ở nơi này!"

"Toàn bộ Huyền Giả Đại Lục siêu cấp thiên tài đều sẽ xuất hiện ở nơi này?" Dương Diệp cau mày nói: "Như vậy Cổ Vực Thành chẳng phải là rất loạn?"

"Rất loạn?" Thú Hoàng lắc đầu, Đạo: "Sẽ không loạn! Bởi vì... Này Cổ Vực Thành trong cũng là có trật tự, mà duy trì cái này trật tự, chính là kia Trung Vực Tam cửu phẩm tông môn cùng Yêu Vực một cái siêu cấp yêu thú gia tộc, còn có Ma Tộc cùng với Minh vực chờ mấy người siêu cấp thế lực! Tại mấy cái này siêu cấp thế lực trước mặt, không người nào dám tại nơi làm loạn!"

"Cửu phẩm tông môn?" Dương Diệp cau mày nói: "Tiền bối, cái này tông môn cũng chia phẩm cấp?"

"Tự nhiên!" Thú Hoàng Đạo: "Ngoại trừ Nam Vực, cái khác mấy người vực tông môn đều là phân phẩm cấp, ngươi có thể không biết cửu phẩm tông môn ý vị như thế nào, nói như thế, Nam Vực cường đại nhất tông môn, Nguyên Môn, nếu là phóng tới Trung Vực đi mà nói, tối đa cũng chỉ có thể tính tam phẩm, thậm chí tam phẩm cũng không tính!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, kia chút gì cửu phẩm tông môn hắn là chưa thấy qua, thế nhưng cái này Nguyên Môn hắn cũng đã gặp qua. Cái này Nguyên Môn thỉnh thoảng giữa biểu hiện ra thực lực, cũng đã làm cho hắn khiếp sợ không thôi, huống chi cái này Nguyên Môn còn có nguyên Thiên loại này siêu cấp cường giả, nhưng mà, ngay cả như vậy, cái này Nguyên Môn tại nơi Trung Vực cư nhiên cũng chỉ có thể tính tam phẩm....

Kia cửu phẩm tông môn thực lực nhiều lắm kinh khủng?

"Thế giới này rất lớn!" Thú Hoàng nhìn Dương Diệp, Đạo: "So ngươi trong tưởng tượng còn muốn lớn hơn, sau này nếu là có cơ hội, nhìn khắp nơi xem đi, ngươi liền sẽ phát hiện, chúng ta tại cái này trong thế giới, thật là quá nhỏ bé quá miểu tiểu. Lấy thực lực của ngươi cùng tiềm lực, muốn gia nhập một cái tốt siêu cấp tông môn, hẳn là vẫn là có thể!"

Dương Diệp cười khổ cười, nếu như không cứu mẹ thân, kia ly khai Nam Vực, đi trước khác vực nhìn cũng là tốt, thế nhưng mẫu thân còn trong tay Bách Hoa Cung bị khổ, mình tại sao khả năng đi trước khác vực?

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Được rồi, tiền bối ngươi lúc trước nói muốn vãn bối khác trêu chọc cái kia chấp pháp đội, cái kia chấp pháp đội lại là cái cái gì tồn tại? Ngay cả tiền bối ngươi đối với nó tựa hồ cũng có chút kiêng kỵ!"

"Cái này chấp pháp đội là những thứ kia siêu cấp tông môn liên hợp xây dựng!" Thú Hoàng sắc mặt hơi ngưng trọng, Đạo: "Mục đích là duy trì Cổ Chiến Trường cùng với Cổ Vực Thành trật tự, đương nhiên, mục đích chủ yếu nhất là kia Tiềm Long Tháp số mệnh chi tranh. Kia Tiềm Long Tháp, thế lực kia không muốn chiếm lấy đây? Chỉ là mọi người đều biết, muốn đơn độc một nhà chiếm lấy Tiềm Long Tháp, tại đây Huyền Giả Đại Lục, còn không có phương nào thế lực có thể làm được! Cho nên, mấy người siêu nhiên thế lực chỉ có thể liên hợp chiếm đoạt. Về phần cái này Tiềm Long bảng, ha hả, không cách nào chính là lấy ra an ủi một chút những thứ kia thế lực nhỏ mà thôi!"

Nói đến đây, Thú Hoàng nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm giọng nói: "Tiểu tử, ghi nhớ kỹ, kia chấp pháp đội nghìn vạn không thể trêu chọc, không thì, tính là ngươi có mười cái mạng cũng không đủ ngươi chết! Đây không phải là đang hù dọa ngươi, trêu chọc bọn họ, tiểu tử ngươi tính là chạy trốn tới Nguyên Môn tổng bộ đi, ngươi cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

"Bọn họ xấu như vậy?" Dương Diệp cả kinh nói.

"Ở trong đó thành viên, kém nhất đều là Tôn Giả Cảnh, ngươi cứ nói đi?" Thú Hoàng nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, kém cõi nhất đều là Tôn Giả Cảnh... Kia mạnh nhất đây? Đích xác, loại này đội hình đuổi giết hắn Dương Diệp, chỉ sợ cũng tính trước mắt cái này Thú Hoàng đô có lẽ nhất hắn!

"Được rồi, cái này Cổ Vực Thành mặc dù có trật tự, thế nhưng kia trật tự có thể không giống như là Đại Tần đế quốc cái loại này trật tự, nơi đó cái gọi là trật tự, liền là không thể chạm đến mấy người siêu cấp thế lực lợi ích! Hơn nữa ở nơi nào, cũng là người mạnh là vua, chú ý thực lực, nói cách khác, đến rồi chỗ đó, chỉ cần không chạm đến những thứ kia siêu cấp thế lực lợi ích, lúc nên xuất thủ, ngươi cho ra tay, hơn nữa tốt nhất là ra độc thủ, kể từ đó, phiền toái của ngươi mới có thể thiếu!" Thú Hoàng chậm rãi nói.

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Cái này vãn bối tự nhiên sẽ hiểu!" Nói đến đây, Dương Diệp lần thứ hai đối về Thú Hoàng thi lễ một cái, sau đó nói: "Tiền bối lần này tương trợ, lần này ân tình, Dương Diệp vĩnh viễn không quên, ngày khác tiền bối nếu là có gì cần vãn bối địa phương, chỉ cần vãn bối đủ khả năng, vãn bối định không chối từ!"

Có cừu báo cừu, có ân báo ân, đây là hắn Dương Diệp nguyên tắc làm người. Tuy nói trước mắt thú hoàng này giúp đỡ hắn, hơn phân nửa là bởi vì tiểu tử kia, thế nhưng Thú Hoàng đối với hắn ân tình, cũng không thể xóa sạch, phần nhân tình này, hắn Dương Diệp là nhất định phải còn!

Thú Hoàng cười cười, Đạo: "Ngươi là một cái trọng tình của người, ta tin tưởng lời của ngươi, cũng tin tưởng tiểu tử kia ánh mắt. Về phần ta cần ngươi tương trợ sự, ngày sau ta sẽ nói cho ngươi biết, lúc này thực lực của ngươi còn là quá thấp, không cách nào trợ giúp cho ta!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Đã như vậy, tiền bối kia cho rằng vãn bối lúc nào có năng lực, kia tại tìm đến vãn bối ah! Nếu như tiền bối hiện tại không có gì sự, đêm đó bối liền cáo từ trước!"

Thú Hoàng gật đầu, sau đó nói: "Ta đưa ngươi một tầng ah!" Dứt lời, Thú Hoàng vung tay lên, Dương Diệp nhất thời quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ...

Nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, Thú Hoàng trầm mặc, một lúc lâu, Thú Hoàng nhẹ giọng cười, sau đó nói: "Thủy Hoàng Thủy Hoàng a, còn có say lão quỷ, buông tha tiểu tử này, các ngươi ngày sau nhất định sẽ ruột đều hối thanh! Có thể có được Thượng Cổ dị thú không gian điêu đi theo, hơn nữa là một con vạn năm khó gặp tử đồng không gian điêu, hắn sẽ là phàm nhân? Kiếm Tâm Thông Minh? Ha hả... Cùng trên người của hắn thần bí so sánh với, Kiếm Tâm Thông Minh lại coi là cái gì...."

Dứt lời, Thú Hoàng ha ha cả tiếng cười, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

...

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp thanh tỉnh lại, lắc đầu, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy cảnh tượng trước mắt lúc, hắn nhất thời lại càng hoảng sợ. Ở trước mặt của hắn là một tòa cực kỳ to lớn to lớn thành lớn, vì sao nói là thành lớn đây? Bởi vì... Này làm cổ thành tường thành có ít nhất mấy trăm trượng cao, về phần độ rộng, dù sao cũng lấy hắn lúc này Vương Giả Cảnh nhãn lực đều nhìn không thấy đầu....

Cái này tòa cổ thành có thể nói là Dương Diệp đời này ra mắt hoành vĩ nhất, nhất có khí thế một tòa thành, ngay cả kia Đại Tần đế quốc Đế đô đều so ra kém tòa thành này!

Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt rơi vào cổ thành ngay chính giữa, tại nơi ngay chính giữa, có khắc Tam đại tự "Cổ Vực Thành"

"Ha hả, lại nữa rồi một tân nhân, khiến chúng ta nhìn, thiên địa nhân cẩu 4 môn, hắn là rời đi môn đây, còn là đi con chó kia môn đây!"

Ngay Dương Diệp bị cái này Cổ Vực Thành to lớn khiếp sợ lúc, một đạo trêu tức thanh đột nhiên tự một bên truyền đến...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 295: Tứ đạo môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía đạo kia thanh âm khởi nguồn chỗ, chỉ thấy tại trước mặt hắn cách đó không xa, một đám thanh niên chính khoanh tay, hài hước nhìn hắn. Thấy đám này thanh niên đầu tiên mắt, Dương Diệp chỉ biết, đám này thanh niên là cái khác vực của người, bởi vì nếu như đám này thanh niên nếu như là Nam Vực nhân, là không có khả năng không biết hắn!

Không phải là hắn tự kỷ, mà là đang toàn bộ Nam Vực, hắn Dương Diệp cơ bản đã là cả Nam Vực thế hệ trẻ công địch, thử hỏi nếu như cái này thanh niên là Nam Vực nói, như thế nào không có khả năng hắn đây?

Nghĩ đến Thú Hoàng giao phó mà nói, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, quyết định không đi quản những người này, sau đó hướng phía nơi cửa thành đi đến, nhưng mà vừa đi chưa được mấy bước, hắn cũng lại ngừng lại, bởi vì khi hắn phía trước, có bốn cái môn!

Bên trái nhất cửa thành lớn nhất, cao 50 trượng, rộng chừng ba mươi trượng, hơn nữa kiến tạo cực kỳ xa hoa, bởi vì Dương Diệp khiếp sợ phát hiện, cánh cửa này dĩ nhiên là dùng Địa giai kim cương làm tạo!

Địa giai a! Hơn nữa còn là Địa giai kim cương! Kim cương, đây chính là so huyền thiết còn bền hơn cứng rắn tồn tại! Loại vật này, chính là Kiếm Tông loại này tông môn đều là phi thường hiếm lạ, mà bây giờ, nhưng là bị người cầm tới làm thành cửa thành.... Coi như là Phù Văn Sư Công Hội cũng không xa xỉ như vậy a!

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp ánh mắt rơi vào đạo này cửa thành ngay phía trên, chỉ thấy chỗ đó có khắc hai cái tử kim đại tự "Thiên Môn" rất nhanh, Dương Diệp lại có một cái khiếp sợ phát hiện,, đó chính là đứng ở nơi này Đạo tên là Thiên Môn thành hai bên cửa hai người, hai người lớn lên bình thản không có gì lạ, nhưng là Linh Giả cảnh cường giả!

Hôm nay môn đến tột cùng là cái thứ gì? Lại muốn Linh Giả cảnh cường giả đảm đương thủ vệ người?

Trầm mặc hạ, Dương Diệp ánh mắt phải dời, nhìn về phía Thiên Môn bên cạnh đạo kia cửa thành. Đạo này cửa thành so sánh với Thiên Môn nhỏ đi rất nhiều, hơn nữa cũng không tại chỉ dùng để thứ cấp kim cương làm tạo, mà là dùng một loại kêu bách luyện thép Huyền Giai linh thạch làm tạo! Tuy rằng bách luyện thép cũng là cực kỳ trân quý, nhưng cùng Địa giai kim cương so sánh với, kia không thể nghi ngờ là kém nhiều lắm!

Cùng trời môn một dạng, cánh cửa này cũng có hai cái thủ vệ người, hơn nữa hai cái thủ vệ người cũng là Linh Giả cảnh cường giả! Bất quá hai người khí tức so phía trước hai người kia yếu nhược thượng rất nhiều!

Tại cánh cửa này thượng cũng là có khắc hai cái đại tự, bất quá không phải là "Thiên Môn" mà là "Địa Môn!"

Ánh mắt tại dời, Dương Diệp ánh mắt rơi vào Địa giai bên cạnh cánh cửa kia, thấy cánh cửa này, Dương Diệp có chút không nói gì, bởi vì... Này Đạo Môn cùng phía trước lưỡng đạo môn so sánh với, thật sự là có chút keo kiệt. Cánh cửa này cao chỉ không được nửa trượng, rộng càng ngay cả nửa trượng chưa từng, nói cách khác, cánh cửa này không sai biệt lắm vừa vặn đủ đi một mình qua!

Khi thấy cánh cửa này phía trên kia "Nhân Môn" hai cái đại tự lúc, Dương Diệp không khỏi lắc đầu cười, cánh cửa này ngược thật là danh xứng với thực!

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía một cánh cửa cuối cùng, khi thấy cái này một cánh cửa cuối cùng lúc, Dương Diệp nhất thời sửng sốt, bởi vì... Này một cánh cửa cuối cùng cùng với nói là môn, còn không bằng là một cái động! Hơn nữa cái này động còn đặc biệt tiểu, nếu như một người muốn từ nơi này động cảnh đi mà nói, kia nhất định phải đắc dụng bò!

Nói cách khác, cái này căn bản cũng không phải là môn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lên, cái kia thấy cái này cái động khẩu phía trên hai chữ kia lúc, không khỏi nhương mày, bởi vì hai chữ này là: Cẩu Môn!

Tại tại chỗ trầm mặc một hồi, Dương Diệp lắc đầu, không phải là vài đạo môn ah? Có cái gì tốt do dự? Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp không đang do dự, hướng phía Thiên chỗ cửa đi tới!

Lúc này trước cửa thành của người là càng ngày càng nhiều, từ ban đầu hơn mười người từ từ tăng đến rồi mấy trăm người. Khi nhìn đến Dương Diệp hướng phía Thiên Môn đi đến một khắc kia, mấy trăm người nhất thời dừng bước, sau đó toàn bộ đều nhìn về Dương Diệp, ánh mắt kia, phảng phất Dương Diệp là một cái quái vật thông thường!

"Ta đi, Thiên Môn, hắn cư nhiên tuyển chọn đi Thiên Môn, người này chẳng lẽ là trong chúng ta vực ba người kia cửu phẩm tông môn siêu cấp thiên tài? Chỉ là ta xem hắn lạ mặt rất a, hơn nữa nhìn hắn ăn mặc, cũng không giống như là trong chúng ta vực a! Chỉ là nếu như không phải chúng ta Trung Vực, cái khác lại có cái nào vực có thể có dám đi Thiên Môn nhân vật ngưu bức?"

"Lẽ nào liền cho phép trong các ngươi vực có ngưu bức nhân vật? Nói không chừng đây là chúng ta Bắc Vực đây, ha ha... Nếu như là chúng ta Bắc Vực, vậy ta đây lần chúng ta Bắc Vực đã có thể mặt dài, ha ha..."

"Hừ, nói không chừng là chúng ta Tây Vực đây!"

"Tây Vực? Ngươi tại sao không nói hắn nói Nam Vực đây? Chỉ các ngươi Tây Vực cùng Nam Vực hai cái này đất man hoang, đừng nói ra một cái có thể đi Thiên Môn, chính là ra một cái đi địa môn cũng không thể!"

"Nam Vực? Ta phi, đừng cầm loại này rác rưởi vực cùng chúng ta Tây Vực so sánh với! Một cái ngay cả qua Địa Môn tư cách người cũng không có, đồng thời một nửa mọi người là bò chuồng chó vào thành, thật là mất mặt vứt xuống nhà a!"

"Đừng nói cái này không ý nghĩa chuyện, khiến ngoại môn nhìn cái này phần gia hỏa có thể hay không hôm khác môn ah! Tấm tắc, nếu như ta nhớ không lầm, cho tới bây giờ, giống như vẫn chưa có người nào đi qua đạo này Thiên Môn ah?"

"Quả thực không có, Trung Vực Tam cửu phẩm tông môn những thứ kia siêu cấp yêu nghiệt, cùng với Yêu Vực, Minh vực, còn có Ma Vực yêu nghiệt cũng không có đến, cho nên cho tới bây giờ, thông qua hôm nay môn, một cái cũng không có!"

"Một cái cũng không có? Ha hả, hiện tại không thì có một cái sao..."

Vốn có đi hôm nay môn, Dương Diệp là không nghĩ tới nhiều như vậy, bởi vì hắn chỉ là đơn thuần nghĩ nếu hôm nay môn lớn như vậy, vậy tại sao còn muốn đi đi bên cạnh kia mấy người tiểu môn đây? Thế nhưng hiện tại, cảm thụ được xung quanh những thứ kia các loại các dạng dị dạng ánh mắt, Dương Diệp biết, cái này nếu nói Thiên Môn, nhất định là có cái gì mê hoặc!

Bất quá cũng không thể gọi là, cũng không thể hiện tại dừng lại không tiến lên ah? Nghĩ vậy, Dương Diệp không nhìn xung quanh những người đó ánh mắt, bước nhanh hơn!

Đứng ở Thiên Môn bên cạnh hai cái Linh Giả cảnh cường giả nhìn thấy Dương Diệp đi bộ đến đây, hai người nhất thời nheo mắt, hai người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt không có khinh thị hoặc là không viết, có chí ít hiếu kỳ cùng ngưng trọng! Bởi vì bọn họ phi thường rõ ràng đi Thiên Môn đại biểu cho cái gì, nếu như đối phương không phải là đối với thực lực mình đặc biệt có lòng tin mà nói, đó là tuyệt đối không có khả năng đi Thiên Môn!

"Ha ha..."

Ngay Dương Diệp Ly Thiên Môn chỉ không được mấy trượng cự ly lúc, một đạo tiếng cười to đột nhiên đang lúc mọi người hậu phương vang vọng dựng lên!

Mọi người vừa mới chuẩn bị quay đầu lại nhìn lại, một đạo bén nhọn tiếng xé gió chợt vang lên, lập tức, một người mặc trường bào màu trắng thanh niên đó là quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía trước!

Thanh niên chừng hai mươi tuổi, tóc dài xõa vai, hai mắt lấp lánh có thần, khóe miệng mang theo như có như không nhợt nhạt tiếu ý, tay phải thất bại ở sau lưng, mặc dù không có tận lực biểu hiện, thế nhưng mọi người lại là có thể rõ ràng cảm thụ được kỳ trên người kiệt ngạo!

Đánh giá Cổ Vực Thành, thanh niên nhẹ giọng cười, Đạo: "Đây là Cổ Vực Thành sao? Không sai không sai, không khiến bản công tử thất vọng! Ừ?" Nhẹ di một tiếng, thanh niên nhìn thoáng qua kia tứ đạo môn, sau đó nói: "Đây là lúc đầu Cổ Vực Thành đời thứ nhất thành chủ làm tạo tôn nghiêm môn? Cẩu Môn? Ha hả, thật là có ý tứ!"

"Người tới người phương nào!"

Lúc này, cửa thành bên cạnh một gã Linh Giả cảnh cường giả tiến lên đi một bước, nhìn thanh niên trầm giọng quát dẹp đường.

Thanh niên thản nhiên cười, Đạo: "Trung Vực, Vô Cực Tông, Hi Lạc, nhân xưng Hi Lạc công tử. 20 tuổi, Vương Giả Cảnh đỉnh, Ân, phải nói nửa bước Linh Giả cảnh."

"Vô Cực Tông, Hi Lạc công tử!"

Nghe được thanh niên tự giới thiệu, giữa sân vô số người nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, nhìn thanh niên, trong con mắt tràn đầy khiếp sợ cùng hưng phấn!

"Hắn chính là Trung Vực tam kiệt một trong Hi Lạc công tử, trời ạ, dĩ nhiên là hắn, lão Thiên, ta dĩ nhiên gặp được bản thân của hắn..." Một gã Trung Vực thiên tài nhịn không được thất thanh điên cuồng Đạo.

Cũng khó trách tên này Trung Vực thiên tài hội thất thố như vậy, Trung Vực tam kiệt tại cái khác vực có thể không phải là như vậy nổi danh, thế nhưng tại Trung Vực, đây chính là không người không biết không người không hiểu! Ba người xuất từ Trung Vực tam đại cửu phẩm tông môn, không chỉ có như vậy, tam người hay là từng người tông môn trong thế hệ trẻ kiệt xuất nhất của người!

Đương nhiên, nếu như chỉ là cái nguyên nhân này, vậy cũng không coi là cái gì! Là tối trọng yếu là, ba người đã từng liên thủ tru diệt qua một gã Tôn Giả Cảnh cường giả!

Không là bị trọng thương, hoặc là dùng ngoại vật tăng lên Tôn Giả Cảnh cường giả, mà là không có nửa điểm hơi nước đích thực chính Tôn Giả Cảnh cường giả! Không có nửa điểm hơi nước Tôn Giả Cảnh cường giả có bao nhiêu kinh khủng? Nhưng mà chính là như thế không có một người hơi nước Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng là bị Tam Vương Giả Cảnh thiếu niên cho hợp lực tru diệt!

Trận chiến ấy, làm cho ba người đánh một trận thành danh, cũng là trận chiến ấy, bọn họ trở thành Trung Vực tam kiệt. Có thể nói như vậy, Trung Vực tam kiệt đại biểu toàn bộ Trung Vực thế hệ trẻ chỉnh thể thực lực!

Mà Trung Vực tại đông tây nam bắc trung ngũ vực trong, lại coi như là cường thịnh nhất một cái vực, nói cách khác, Trung Vực tam kiệt thực lực, có thể nói là đại biểu cho toàn bộ Huyền Giả Đại Lục nhân loại thế hệ trẻ chỉnh thể thực lực! Đương nhiên, Yêu Vực cùng Minh vực, còn có trong ma vực thiên tài nhất định là không hề yếu Trung Vực tam kiệt, chỉ là cái này tam vực lại không thể tính làm là nhân loại....

Nghe được thanh niên tự giới thiệu, tên kia câu hỏi Linh Giả cảnh cường giả cũng là nheo mắt, hắn cũng là nghe qua cái này Hi Lạc công tử danh tiếng, bởi vì hắn chính là Trung Vực, chỉ là hắn nhiều năm trấn thủ Cổ Vực Thành, cho nên chưa từng thấy qua cái này Hi Lạc công tử đích thực dung.

Tên này Linh Giả cảnh cường giả sắc mặt nhu hòa xuống tới, sau đó khẽ gật đầu, nhẹ giọng nói: "Ngươi hẳn là biết được hôm nay môn uy hiếp, như...." Người trước mắt này có thể nói là đại biểu cho toàn bộ Trung Vực, hắn tự nhiên không hy vọng đối phương chết tại đây đi Thiên Môn trong, bởi vì như vậy, Trung Vực không chỉ mất đi một cái siêu cấp thiên tài, còn vô cùng có khả năng trở thành cái khác mấy vực trò cười!

Nhưng mà hắn khuyên can nói mới mới nói được một nửa, cái này Hi Lạc công tử đó là lắc đầu, cắt đứt lời của hắn, Đạo: "Đa tạ tiền bối hảo ý. Chỉ là tiền bối nên biết, từ trước tới đây Cổ Vực Thành Vô Cực Tông đệ tử, đều là đi hôm nay đường, tuy rằng trong đó chết đi rất nhiều người, thế nhưng ta Vô Cực Tông đệ tử cũng chẳng bao giờ sợ hãi qua, ta, lời nói không khiêm tốn mà nói, ta hôm nay coi như là đại biểu cho toàn bộ Vô Cực Tông, nếu như ta sợ chết mà không đi hôm nay môn, ta đây chẳng phải là ném ta Vô Cực Tông mặt của? 'Người có thể chết, Vô Cực Tông mặt của lại là không thể ném!' Đây là ta Tông chủ Vô Cực Tông đã nói! Còn nữa, đối về Thiên Môn, ta cũng vậy có lòng tin!"

"Tốt! Không hổ là ta Trung Vực tam kiệt một trong! Tốt!" Nghe được Hi Lạc công tử nói, tên kia Linh Giả cảnh cường giả nhịn không được kích động nói.

Không chỉ có tên này Linh Giả cảnh cường giả bị Hi Lạc công tử một phen mà nói cho kích động, ngay cả một bên những thứ kia không phải là Trung Vực thanh niên thiên tài cũng là nhịn không được đối về Hi Lạc công tử lộ ra ý kính nể!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 296: Gải thích

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Hi Lạc công tử nói, Dương Diệp cũng không nhịn được nhìn đối phương liếc mắt, không thể không nói, trước mắt cái này Hi Lạc công tử tuy rằng nhìn qua có chút kiệt ngạo, nhưng sẽ không để cho nhân sinh ra chán ghét cảm giác! Tương phản, đối phương phần này bằng phẳng cùng tự tin, sẽ cho người kìm lòng không đặng đối với hắn sản sinh hảo cảm cùng kính nể!

Hi Lạc công tử cười cười, sau đó chậm rãi hướng phía Thiên Môn đi đến, đi hai bước, đột nhiên, hắn ngừng lại, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp. Đánh giá Dương Diệp sau, Đạo: "Nếu như ta nhớ không lầm, giống như các hạ lúc trước phải đi cũng là hôm nay môn?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tự nhiên, cánh cửa này lớn như vậy, vì sao không đi đại môn này, mà muốn đi đi kia tiểu môn đây?"

"Nga?" Hi Lạc công tử trong mắt lóe lên lướt một cái hứng thú, vừa cẩn thận đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Vương Giả Cảnh nhất phẩm, khí tức trái lại trầm ổn thâm hậu, bất quá cảnh giới cũng thực sự có chút thấp. Ừ, nói các hạ chắc là không biết hôm nay môn kinh khủng ah?"

"Quả thực không biết!" Dương Diệp đàng hoàng nói: "Lần đầu tiên tới cái này Cổ Vực Thành!"

Hi Lạc công tử sửng sốt, sau đó kinh ngạc nói: "Ngươi không biết hôm nay môn kinh khủng, liền dám chọn đạo này Thiên Môn đi?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, nhìn thoáng qua đạo kia Thiên Môn, sau đó nói: "Không phải là một cánh cửa? Vì sao không dám đi?"

Nghe được Dương Diệp những lời này, Hi Lạc công tử nhất thời đối Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, Đạo: "Ngươi ngưu bức! Mà nói nói ngươi là cái nào vực cái nào tông môn? Ngươi sư môn cũng quá thất bại ah! Dĩ nhiên cho ngươi cái này trẻ trâu tới đây Cổ Vực Thành!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, một đạo bén nhọn tiếng xé gió rồi đột nhiên tự thân sau vang vọng dựng lên, Dương Diệp nhướng mày, sau đó không chút nghĩ ngợi thân hình khẽ động, hướng phía bên cạnh lướt ngang mấy trượng.

Một bên Hi Lạc công tử cũng là hơi biến sắc mặt, sau đó cũng là thân hình khẽ động, hướng phía bên cạnh tránh dời mấy trượng cự ly.

"Oanh!"

Ngay Dương Diệp cùng Hi Lạc công tử vừa ly khai tại chỗ một khắc kia, một đạo chừng mười trượng lớn đao khí nhất thời bổ vào hai người bọn họ trước kia chỗ đứng, theo một đạo sấm sét vậy nổ vang tiếng vang lên, một đạo sâu chừng mười trượng thật lớn khe rãnh xuất hiện ở hai người nguyên lai chỗ đứng!

"Mẹ cái chim, chạy còn thật mau nha!"

Lúc này, một cái xích. Trần trụi đến trên thân, khiêng một thanh trường chuôi đại đao thanh niên nam tử chậm rãi đi hướng Dương Diệp cùng Hi Lạc công tử, nhìn Dương Diệp cùng Hi Lạc công tử liếc mắt, thanh niên nam tử hung hăng xì một tiếng khinh miệt, sau đó nói: "Mẹ cái chim, không phải là một cánh cửa sao? Hai người các ngươi tại đây chít chít méo mó ngơ ngác cái gì? Không biết chống đỡ đại gia đường sao?"

Dương Diệp nhàn nhạt nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nhún vai, hướng lui về sau hai bước. Thầm nghĩ trong lòng: Rốt cuộc đã tới một cái thử môn thạch! Tuy rằng hắn không úy kỵ đạo này môn, nhưng là lại cũng không muốn làm coi tiền như rác bị cả! Hiện tại có một cái thử môn thạch, hắn có thể nhìn cánh cửa này đến tột cùng có cái gì mê hoặc!

Một bên Hi Lạc công tử nhàn nhạt cười, sau đó lui về Dương Diệp bên cạnh, đồng thời đối về kháng đao thanh niên làm một cái tư thế mời!

"Tính hai người các ngươi thức thời, không thì đại gia Nhất Đao đánh chết các ngươi!" Thanh niên hừ lạnh một tiếng, sau đó khiêng đại đao hướng phía Thiên Môn đi đến.

Hi Lạc công tử nhún vai, sau đó nhìn bên cạnh Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Chúc mừng ngươi!"

"Có ý tứ?" Dương Diệp cau mày nói.

Hi Lạc công tử cười cười, sau đó nói: "Bởi vì chờ chút ngươi thấy cái này khiêng phá đao gia hỏa hạ tràng sau, ngươi cũng sẽ không tại đi đi đạo này Thiên môn, không đi hôm nay môn, ngươi sẽ không phải chết, ngươi nói có nên hay không chúc mừng còn ngươi?"

"Phải không?" Dương Diệp khẽ cười cười, không ở ngôn ngữ, sau đó nhìn về phía kia chạy tới Thiên Môn trước khiêng đao thanh niên. Hắn muốn nhìn, hôm nay môn đến tột cùng có cái gì kinh khủng!

Hi Lạc công tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó cũng quay đầu nhìn về phía kia khiêng đao hán tử.

"Người tới người phương nào!" Lúc trước câu hỏi kia Linh Giả cảnh cường giả chặn khiêng đao thanh niên đường, trầm giọng quát dẹp đường.

Khiêng đao nam tử thủ đoạn khẽ động, trường đao chợt cắm vào mặt đất, nhất thời, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, ngay sau đó, từng đạo to bằng cánh tay vết nứt nhanh chóng hướng phía bốn phía khuếch tán ra.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số người trong lòng cả kinh, bởi vì tại khiêng đao nam tử động thủ một khắc kia, mọi người cảm nhận được đao ý! Nhưng lại không phải là nhất trọng, mà là tam trọng! Tam trọng đao ý, chỉ bằng cái này, giữa sân ngay không ai dám khinh thị cái này khiêng đao nam tử! Đương nhiên, trừ Dương Diệp cùng kia Hi Lạc công tử bên ngoài!

Thanh niên nhìn chung quanh hạ mọi người chung quanh, nhìn thấy mọi người chung quanh thần tình ngưng trọng, không dám ở vào lúc trước vậy khinh thị hắn, thậm chí có đối với hắn còn lộ ra kiêng kỵ cùng vẻ sợ hãi, điều này làm cho thanh niên không khỏi đắc ý, khinh thường nhìn quét mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Đây là cái khác vực cái gọi là thiên tài yêu nghiệt? Ta xem cũng không gì hơn cái này, đại gia ta chỉ là tùy tiện bộc lộ tài năng liền đem các ngươi kinh hãi. Nếu như đại gia ta thi triển ra toàn bộ thực lực, các ngươi còn không quỳ xuống đất cúng bái đại gia?"

Nghe được thanh niên mà nói, mọi người chung quanh nhất thời giận không thể bóc! Có thể đi tới nơi này Cổ Chiến Trường, trong bọn họ cái nào không phải là các vực trong đứng đầu nhất thiên tài Yêu? Kia không có một người ngạo khí? Cho nên, mặc dù có chút kiêng kỵ cái này khiêng đao thanh niên đao ý, nhưng vẫn là có thật nhiều người đứng dậy!

Một gã thân mặc lam bào thanh niên đứng dậy, thủ đoạn khẽ động, một thanh đao vòng xuất hiện ở trong tay hắn, Huyền khí bắt đầu khởi động, đao vòng tại kỳ trong tay cấp tốc vòng vo. Lam bào thanh niên hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: "Bất quá chính là đao ý tam trọng cảnh mà thôi, cũng dám như vậy coi rẻ chúng ta, tại hạ bất tài, Tây Vực ngũ phẩm tông môn Thanh Vi tông Lưu Thanh Tưởng hướng đông vực thiên tài lãnh giáo một chút!"

Theo tên này lam bào thanh niên đứng ra, tiếp theo lại có thật nhiều người đứng dậy hướng khiêng đao thanh niên khiêu chiến, trong lúc nhất thời, trong sân khiêng đao thanh niên quả thực trở thành công địch!

Khiêng đao thanh niên nheo mắt, hắn không nghĩ tới hắn thuận miệng một câu nói dĩ nhiên khiến chính hắn trở thành công địch, một cái hai cái hắn tự nhiên không sợ, thế nhưng nhiều như vậy Vương Giả Cảnh cường giả.... Đừng nói hắn chỉ là lĩnh ngộ đao ý Vương Giả Cảnh mà thôi, tính là hắn là lĩnh ngộ đao ý Linh Giả cảnh cũng là chỉ trốn chạy phần a!

"Yên lặng"

Đúng lúc này, giữa sân ngày đó môn thủ vệ Linh Giả cảnh cường giả đột nhiên một tiếng lịch uống, nhất thời, giữa sân mọi người cái lỗ tai một trận nổ vang, có thậm chí nhất thời thất khiếu chảy máu, mọi người kinh hãi, không dám ở tiếng động lớn xôn xao, vội vã trầm mặc.

Dương diệp tâm trung rùng mình, cái này Linh Giả cảnh cường giả thực lực có điểm vượt qua tưởng tượng của hắn! Vừa mới kia một tiếng lịch uống, dĩ nhiên khiến trong cơ thể hắn khí huyết lại có chút dị động, nếu như không phải là hắn phản ứng mau, mạnh mẽ ngăn chặn, hiện tại hắn sợ rằng cùng bên cạnh một số người liếc mắt, thất khiếu chảy máu!

Nhìn thoáng qua trên vai ngủ say Tử Điêu, Dương Diệp mỉm cười, xem ra là tự mình lo lắng, lấy tiểu tử kia quỷ dị, Tôn Giả Cảnh dưới huyền giả cùng Huyền thú, chỉ sợ là khó có thể thương tổn được nó!

Tại Dương Diệp bên cạnh Hi Lạc công tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, thấy Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, không có bất cứ dị thường nào, lập tức trong mắt nhất thời hiện lên lướt một cái kinh ngạc, chợt khóe miệng nhỏ vén, dùng chỉ có thể chính hắn có thể nghe được thanh âm nói: "Có chút ý tứ..."

Kia Linh Giả cảnh cường giả quét mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Bản thân cũng không có nhằm vào chư vị ý tứ, chỉ là chư vị hẳn là biết được một cái quy củ, đó chính là bất luận kẻ nào không được quấy rầy cùng đối phải đi Thiên Môn huyền giả xuất thủ. Chư vị cùng hắn có cái gì ân oán, mong rằng khi hắn đi hết Thiên Môn sau khi tại để giải quyết." Nói xong, cái này Linh Giả cảnh cường giả nhìn về phía trước mặt hắn khiêng đao nam tử, nhạt thanh Đạo: "Tự giới thiệu một phen ah, khiến chúng người biết ngươi đã từng đi qua Thiên Môn! Cho dù ngươi thất bại, cũng có thể cho ngươi chỗ ở vực cùng tông môn làm vẻ vang!"

Khiêng đao thanh niên không dám ở như lúc trước vậy cuồng ngạo, lập tức gật đầu, sau đó nói: "Đông Vực, ngũ phẩm tông môn Thần

Đao Tông đệ tử chân truyền Vương Kim Đao, Vương Giả Cảnh thất phẩm! Tốt nhất chiến tích, đã từng vượt cấp chém giết một gã Linh Giả cảnh cường giả!" Nói xong lời cuối cùng câu, Vương Kim Đao giọng nói lại kìm lòng không đặng mang cho một tia tự đắc cùng ngạo ý!

Cái này Linh Giả cảnh cường giả gật đầu, sau đó nói: "Kia xin mời!"

Vương Kim Đao gật đầu, sau đó chậm rãi đi tới ngày đó mặt tiền của cửa hàng trước, khi đi đến hôm nay mặt tiền của cửa hàng trước lúc, Vương Kim Đao dừng bước, sau đó trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, thoáng chốc, một cổ đao mang tự kỳ trên người tán phát ra rồi! Theo Huyền khí không ngừng bắt đầu khởi động, cái này cổ bạch sắc đao mang càng ngày càng đậm, càng lúc càng lớn, sau cùng lại giống như một vòng mặt trời đỏ kiểu chói mắt!

"Xem ra hắn cũng không phải rất ngu nha! Cư nhiên hiểu được trước giữ thế!" Đúng lúc này, Dương Diệp bên cạnh Hi Lạc công tử đột nhiên nói.

"Có ý tứ?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Hi Lạc công tử quay đầu nhìn Dương Diệp, sau đó phi thường nghiêm túc nói: "Ngươi làm thật không biết hôm nay môn kinh khủng cùng cái này tứ đạo môn ý nghĩa?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Nguyện nghe kỳ tường!"

Hi Lạc công tử tay phải vỗ vỗ trán mình, nhìn Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi ngay cả cái này Cổ Vực Thành 4 môn cũng không biết Đạo, dĩ nhiên liền dám đến cái này Cổ Vực Thành, ngươi ngưu!"

"Không phải là tứ đạo môn sao?" Dương Diệp cau mày nói.

Hi Lạc công tử lắc đầu, sau đó nói: "Quên đi, hôm nay có thể nhìn thấy ta nhà mộng mộng, bản công tử tâm tình tốt, liền miễn phí cho ngươi nói một chút cái này tứ đạo môn hàm nghĩa cùng lai lịch! Huyền Giả Đại Lục, người mạnh là vua, có thực lực thì có tôn nghiêm, đây là hằng Cổ không đổi chân lý. Tại đây Cổ Vực Thành, này chân lý càng thêm ** trần trụi! Tứ đạo môn, đại biểu cho bốn loại thân phận. Từ Thiên Môn tiến vào người, tại đây thân phận của Cổ Vực Thành tựu như cùng thế tục hoàng tộc đệ tử thông thường tôn quý, sẽ thu được cái này Cổ Vực Thành rất nhiều ưu đãi, đồng thời còn có rất nhiều đặc quyền, tỷ như giết người không đáng pháp, còn có không cần giao nộp ở lại chi phí chờ. Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất là vì mình vực cùng tông môn của mình hoặc là gia tộc của chính mình làm vẻ vang! Phải biết rằng, từ trước mỗi giới số mệnh chi tranh, có thể đi hôm nay môn, đây chính là một đôi tay đều số tới!"

"Ý của ngươi là nói hôm nay môn trong, cất dấu nguy hiểm?" Dương Diệp cau mày nói.

"Cái kia khiêng phá đao sắp giữ thế xong rồi, ngươi lập tức có thể chính mắt thấy!" Hi Lạc công tử cười nói. Tuy rằng Hi Lạc công tử là ở cười, thế nhưng Dương Diệp lại cảm giác đối phương cười có chút không có hảo ý...

Lắc đầu, Dương Diệp Vấn Đạo: "Như vậy Địa Môn đây?" Lúc này, hắn đối về tứ đạo môn có chút hứng thú.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 297: Ưa thích hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Từ nơi này Địa Môn tiến vào người tựu như cùng thế tục những cao quan kia quý tộc thông thường, cũng là có thể hưởng thụ được cái này Cổ Vực Thành trong rất nhiều đặc quyền, chỉ bất quá so sánh với cùng đi Thiên Môn của người cũng lại rất nhiều, trong này chênh lệch, ngươi sau này chỉ biết biết được, bản công tử cũng không muốn nói nhiều!" Hi Lạc công tử Đạo: "Mà nói nói người này môn ah, từ nơi này Nhân Môn tiến nhập Cổ Vực Thành của người, thì tương đương với trong thế tục những thứ kia phổ thông bách tính, về phần đãi ngộ, vậy khẳng định là không có biện pháp cùng đi Thiên Môn Địa Môn của người so sánh. Từ Thiên Môn cùng Địa Môn tiến nhập Cổ Vực Thành của người, có thể miễn phí tại Cổ Vực Thành ở lại, mà từ nơi này Nhân Môn tiến vào, thì cần mỗi ngày giao nộp 50 miếng Năng Lượng thạch ở lại chi phí! 50 miếng Năng Lượng thạch, đây đối với một ít huyền giả thế nhưng một khoản không nhỏ chi phí!"

"Còn muốn giao nộp ở lại chi phí?" Dương Diệp ngạc nhiên nói.

"Tự nhiên!" Hi Lạc công tử nhạt thanh Đạo: "Cái này Cổ Vực Thành là cái này bên trong phương viên mấy vạn dặm duy nhất một tòa thành thị, cũng là duy nhất tương đối địa phương an toàn, chờ Minh vực cùng Yêu Vực, còn có Ma Vực những tên kia sau khi đến, đừng nói 50 miếng Năng Lượng thạch, chính là 500 Năng Lượng thạch, rất nhiều người biết giao nộp!"

"Có ý tứ!" Dương Diệp gan dạ nghĩ đánh tơi bời người trước mắt này ngừng một lát, nói chuyện luôn nói không minh bạch, khiến hắn nghe là Vân trong tới sương trong đi, đầu đều có chút đại!

Hi Lạc công tử hít một tiếng, sau đó nói: "Ngươi đến tột cùng là cái nào vực, cái nào tông môn? Tại sao có thể vô tri đến loại tình trạng này?"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người trước mắt này nói chuyện cũng không biết hàm súc một chút sao? Tuy rằng muốn đánh đối phương ngừng một lát, bất quá không có biện pháp, ai bảo hắn lúc này thật là vô tri đây?

Hi Lạc công tử lắc đầu, sau đó nói: "Chúng ta tuy rằng đều đến từ các vực, nhưng là chúng ta có một tương đồng điểm, đó chính là chúng ta đều là nhân loại. Mà Yêu Vực cùng Minh vực, còn có Ma Vực cái này tam vực những tên kia, bọn họ cũng không thể xưng là 'Người'! Không tộc của ta nội kỳ tâm tất dị, những lời này ngươi hẳn là nghe qua ah! Nếu có cơ hội, bọn họ là sẽ không chút do dự ra tay giết nhân loại chúng ta huyền giả, đương nhiên, chúng ta cũng là, chỉ cần có cơ hội, sẽ không chút do dự giết giết bọn hắn!"

"Cái này Cổ Vực Thành trong không phải là không chuẩn động thủ sao?" Dương Diệp cau mày hỏi.

"Cổ Vực Thành trong tự nhiên là không thể động thủ, thế nhưng Cổ Vực Thành bên ngoài đây?" Hi Lạc công tử Đạo: "Khu vực này, cực kỳ lớn, tự Cổ Vực Thành đi tây nam đi suốt, có thần bí khó lường chốn Cửu U; Đi về phía đông, có Linh Giả cảnh cường giả cũng không dám tuỳ tiện tiến vào tử vong sa mạc; Hướng Bắc, có tiến vào ma vực tất trải qua đường: Chống trời sơn mạch. Những chỗ này tuy rằng nguy hiểm không gì sánh được, thế nhưng cũng tồn tại kỳ ngộ, Tiềm Long Tháp mở ra trước khi, chư vực của người đều biết họp thành đội đi trước những chỗ này thám hiểm tầm bảo, hoặc là tôi luyện tự thân! Hiện tại, ngươi hiểu chưa?"

Dương Diệp gật đầu, hắn hiện tại có chút hiểu. Tại đây Cổ Vực Thành, mọi người đều là an toàn, thế nhưng ra cái này Cổ Vực Thành, đi những địa phương kia tầm bảo thám hiểm, không có cái này Cổ Vực Thành bảo hộ, như vậy sống hay chết, cũng chỉ có thể xem cá nhân thực lực. Đương nhiên, nếu như sợ chết, vậy cũng chớ ra khỏi thành!

Chỉ là không ra thành, làm sao đi đề thăng thực lực? Làm sao đi giết người đoạt bảo?

Lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, người khác có chết hay không, cùng hắn một chút quan hệ chưa từng, chỉ cần chính hắn bất tử thì tốt rồi! Ý tưởng này mặc dù có chút ích kỷ, nhưng là chân lý, bởi vì hắn tin tưởng, không ai sẽ đi lưu ý hắn Dương Diệp sinh tử!

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp lại hỏi: "Như vậy Cẩu Môn đây?"

"Cẩu Môn?" Hi Lạc công tử cười khẽ một tiếng, Đạo: "Từ Cẩu Môn tiến vào người, thì tương đương với thế tục trong thế giới những đầy tớ kia, bọn họ tại đây Cổ Vực Thành trong là không có tôn nghiêm, không có nhân quyền! Bọn họ chỗ ở chăn đơn độc phân chia ra, bọn họ mỗi ngày cần làm số lớn tạp dịch công tác, nhưng lại muốn giao nộp số lớn ở lại chi phí, một câu đơn giản mà nói, bọn họ tại đây Cổ Vực Thành trong địa vị, ngay cả cẩu cũng không bằng!"

"Ngay cả cẩu cũng không bằng..." Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Cái này Cổ Vực Thành làm cái này bốn cái môn, liền chỉ là vì mang người chia làm ba bảy loại sao?"

"Xã hội này, người vốn là chia làm ba bảy loại!" Hi Lạc công tử nhạt thanh Đạo: "Chỉ là ở đây càng thêm ** trần trụi mà thôi."

"Nói cũng phải!" Dương Diệp cười nói: "Chỉ cần mình thực lực mạnh, đến chỗ nào đều có tôn nghiêm, thực lực không mạnh, ở đâu đều là bị khi dễ tồn tại, ngươi nói không sai, chỉ là ở đây mang điều quy tắc này thể hiện càng thêm ** trần trụi mà thôi!"

Hi Lạc công tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, đang chuẩn bị nói cái gì, đúng lúc này, đạo kia Thiên Môn trước kia Vương Kim Đao đột nhiên một tiếng lịch uống, lập tức chân phải chợt đạp đất, mượn mặt đất truyền tới đẩy bắn lực, thân thể giống như một miếng đạn pháo kiểu, hướng phía ngày đó môn bắn mạnh tới. Cùng lúc đó, kỳ trường đao trong tay từ trên xuống dưới, đối về đạo kia Thiên Môn chợt chính là vừa bổ, thoáng chốc, kỳ trên người những thứ kia đao mang nhất thời hóa thành một đạo bạch sắc quang đoàn dẫn đầu bắn về phía đạo kia Thiên Môn!

Vương Kim Đao lần này không có lưu hữu dư lực, tại tam trọng đao ý gia trì hạ, đạo này bạch sắc năng lượng quang đoàn nơi đi qua, không gian một trận rung chuyển, từng đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió vang dường như pháo thông thường không ngừng vang lên, đâm người màng tai!

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp khẽ gật đầu, tuy rằng cái này Vương Kim Đao người không được tốt lắm, thế nhưng thực lực này vẫn là vô cùng tốt, nếu như mình không có đạt được Vương Giả Cảnh, muốn tiếp được một đao này, chỉ sợ cũng cần dùng thượng tứ trọng Kiếm Ý cùng thân thể lực lượng, còn có kim sắc Huyền khí. Bất quá bây giờ nha, tự nhiên không cần...

Đang lúc mọi người trong con mắt, đạo kia bạch sắc năng lượng quang đoàn cả đoàn một nhập đạo kia Thiên Môn trong, song khi đạo kia bạch sắc năng lượng quang đoàn mới vừa gia nhập đạo kia Thiên Môn trong nháy mắt đó, ngày đó môn trong đột nhiên bắn ra một đạo thanh sắc quang mang, đạo này thanh sắc quang mang cùng đạo kia bạch sắc quang đoàn vừa mới tiếp xúc, kia bạch sắc quang đoàn đó là trong nháy mắt vỡ ra được, mà đạo kia thanh sắc quang mang cũng tốc độ không giảm, bắn về phía kia đã tiến nhập Thiên Môn trong Vương Kim Đao!

Vương Kim Đao hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi chính là nắm đại đao trong tay chợt vừa bổ!

"Đang!"

Giữa sân rồi đột nhiên vang lên một đạo thanh thúy kim thiết tan vỡ thanh...

Đúng vậy, Vương Kim Đao đao mới vừa cùng đạo kia thanh sắc quang mang tiếp xúc, đó là trực tiếp gảy lìa ra, sau đó thanh sắc quang mang tự Vương Kim Đao trước ngực xuyên qua...

Vương Kim Đao đã chết, chết không thể tại đã chết, chỉ hai mắt mở thật to, còn có khẽ nhếch miệng, tựa hồ là muốn nói gì, bất quá hắn không có cơ hội. Tại nơi Đạo thanh sắc quang mang tự Vương Kim Đao trước ngực xuyên qua lúc, Vương Kim Đao sinh cơ liền trong nháy mắt bị hủy sạch sẽ, bao quát linh hồn đều là bị trực tiếp đánh tan! Nói cách khác, Vương Kim Đao là thần hồn câu diệt!

Miểu sát!

Mọi người trực tiếp ngây dại! Đạo này thanh sắc quang mang đến tột cùng có bao nhiêu kinh khủng? Cư nhiên khiến một cái Vương giả thất phẩm cảnh, đồng thời lĩnh ngộ tam trọng đao ý cường giả cư nhiên đều không tiếp nổi, nhưng lại bị kia trực tiếp miểu sát, lão Thiên, đạo này thanh sắc quang mang uy lực, chẳng lẽ nói không kém Tôn Giả Cảnh cường giả một kích sao?

Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là vô cùng khiếp sợ, bởi vì tới mới tới cuối cùng, hắn đều không có thấy kia sợi thanh sắc quang mang là thế nào xuất hiện, sau đó lại là thế nào biến mất! Đương nhiên, là tối trọng yếu là cái này sợi thanh sắc quang mang uy lực, uy lực như vậy, đã không kém hắn lúc đầu Tiên Thiên Cảnh lúc thôi động đạo khí đánh bại Nguyên Đồng một kích kia a!

Sau khi hết khiếp sợ, đó là sợ! Đúng vậy, là nghĩ mà sợ! Bởi vì lúc trước nếu như hắn tùy tiện đi vào, sau đó đột nhiên đối mặt kinh khủng như vậy một kích, chỉ sợ hắn tính là bất tử, cũng phải làm cái trọng thương! Cũng may xuất hiện cái Vương Kim Đao.... Không thì, hôm nay chính hắn rất có thể phải tai cái đại càng đấu!

"Thiên Môn lại há là dễ dàng như vậy tốt tiến?" Dương Diệp bên cạnh Hi Lạc công tử lắc đầu, Đạo: "Cái này khiêng phá đao thực lực cũng xem là tốt, chỉ là đầu óc có chút ngốc, lấy thực lực của hắn, đi đi kia Địa Môn, vẫn còn có chút cơ hội. Thế nhưng không phải là phải tới đi hôm nay môn, hiện tại tốt lắm, đã chết ah...." Nói xong, Hi Lạc công tử xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Này, thế nào, hiện tại ngươi còn muốn đi hôm nay môn sao?"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đúng lúc này, ở trước mặt hắn Hi Lạc công tử sắc mặt đột nhiên vui vẻ, sau đó chợt xoay người nhìn về phía xa xa, Đạo: "Mộng mộng? Ừ? Khối băng mặt? Cái này đáng ghét gia hỏa thế nào cùng mộng mộng cùng một chỗ, chẳng lẽ là nghĩ đã chết rồi sao?" Nói xong, một cổ khí thế kinh khủng tự kỳ trong cơ thể bạo bừng lên!

Tại bên cạnh hắn Dương Diệp biến sắc, thân hình khẽ động, hướng phía phía sau dời mấy trượng. Ngay Dương Diệp mới vừa thối lui một khắc kia, lấy Hi Lạc công tử làm trung tâm, kỳ xung quanh trong vòng mười trượng mặt đất nhất thời hãm đi xuống gần một trượng sâu! Thấy như vậy một màn, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng, trước mắt cái này Hi Lạc công tử thực lực đã vậy còn quá kinh khủng!

Đúng lúc này, một nam một nữ xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, nam anh tuấn tiêu sái, phong độ chỉ có, chỉ là trên mặt không có một tia tình cảm, giống như một khối Hàn Băng thông thường, cho dù cách thật xa, mọi người cũng có thể cảm giác được trên người của hắn kia cổ hơi lạnh thấu xương; Nữ dung mạo sanh cực mỹ, dáng người mạn diệu, quần áo thanh sam quần dài, giống như một đóa không cốc U lan thông thường, làm cho một loại thản nhiên cảm giác yên lặng.

"Là Trung Vực tam kiệt trong Nam Cung Mộng cùng Lý Thanh Thủy, Thiên, Trung Vực tam kiệt cư nhiên đều xuất hiện ở đây, lão Thiên..."

"Thật chính là bọn hắn hai cái... Nghe đồn cái này Lý Thanh Thủy cùng Hi Lạc công tử đều ưa thích cái này Nam Cung Mộng... Lý Thanh Thủy có thích hay không cái này Nam Cung Mộng ta không xác định, thế nhưng cái này Hi Lạc công tử nhất định là ưa thích cái này Nam Cung Mộng, không thì lúc trước làm sao có thể tự dưng phát lớn như vậy hỏa đây?"

"Kia Nam Cung Mộng thích là ai đây?"

"Quỷ biết..."

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo năng lượng nổ vang thanh, lập tức, chỉ thấy kia Hi Lạc công tử đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng phía kia Lý Thanh Thủy bắn mạnh tới.

Nhìn thấy cái này Hi Lạc công tử không một lời nói liền đấu võ, mọi người sửng sốt, sau đó liền vui một chút, cái này nghe đồn xem ra không giả a! Tam giác yêu...

Nhìn thấy Hi Lạc công tử vừa thấy mặt đã xuất thủ, được kêu là Nam Cung Mộng nữ tử chân mày to cau lại, sau đó thân hình khẽ động, chắn kia đang muốn động thủ Lý Thanh mặt nước trước, nhìn thấy Nam Cung Mộng che ở Lý Thanh mặt nước trước, Nam Cung Mộng cả kinh, sau đó vội vã thu tay lại, tại Nam Cung Mộng trước người một trượng chỗ ngừng lại.

"Mộng mộng, ngươi tránh ra, khiến ta một chưởng đánh chết cái này khối băng mặt!" Nam Cung Mộng Đạo.

Nam Cung Mộng hít một tiếng, Đạo: "Hi Lạc, ngươi có thể hay không chính kinh một điểm? Ta trước đây liền cùng các ngươi nói qua, ta chỉ mang ngươi cùng nước trong cho rằng là bằng hữu, hai người các ngươi khác bởi vì ta mà tranh đấu, được không?"

"Ngươi không thích hai chúng ta?" Hi Lạc sửng sốt, sau đó cười khan một tiếng Đạo: "Mộng mộng, ngươi đừng nói giỡn, cả cái thế giới loài người, ngoại trừ ta cùng với cái này khối băng mặt, còn có ai có thể xứng đôi ngươi? Ngoại trừ hai chúng ta, ngươi có thể ưa thích ai đó?"

Nam Cung Mộng lắc đầu, đang chuẩn bị nói chuyện, ánh mắt trong lúc lơ đảng thấy được Dương Diệp, chợt, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ yêu thích, sau đó tố thủ một chỉ, chỉ vào Dương Diệp Đạo: "Ta ưa thích kia..."

Lý Thanh Thủy sửng sốt, Hi Lạc công tử sửng sốt...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 298: Ưa thích hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân lặng ngắt như tờ, tĩnh có chút đáng sợ!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều nhìn về Dương Diệp, đều đang suy đoán Dương Diệp ra sao phương Thánh tinh lực, dĩ nhiên có thể Trung Vực tam kiệt một trong Nam Cung Mộng tại trước mắt bao người, chính miệng Biểu bạch!

Dương Diệp lúc này cũng là có chút mộng, lão Thiên, hắn có thể thề với trời, hắn là lần đầu tiên thấy cái này gọi là Nam Cung Mộng nữ tử! Vừa thấy mặt, đối phương dĩ nhiên liền đối với mình Biểu bạch.... Lẽ nào mị lực của mình đã lớn loại trình độ này? Dương Diệp đương nhiên sẽ không cho là mị lực của hắn có lớn như vậy, có thể làm cho cái này Trung Vực tam kiệt một trong thiên tài vừa thấy mặt đã thích hắn! Chỉ là, cái này gọi là Nam Cung Mộng nữ tử nhìn qua tinh thần cũng rất bình thường a, thế nào chỉ biết đối với hắn Biểu bạch đây?

Đương nhiên, vấn đề trọng yếu nhất là cái này Nam Cung Mộng bên cạnh được kêu là Hi Lạc cùng Lý Thanh nước, bởi vì tại nữ tử nói ra câu nói kia sau, Dương Diệp liền cảm nhận được Hi Lạc cùng kia Lý Thanh nước ánh mắt, đồng thời hắn còn bị hai người khí tức khóa lại, xem hai người dáng dấp, là vô cùng có khả năng sau một khắc liền sẽ động thủ!

Mặc dù đối phương là kia nếu nói cái gì Trung Vực tam kiệt, thế nhưng hắn Dương Diệp Khả không úy kỵ, tuy rằng không úy kỵ, nhưng là thực sự không cần thiết không duyên cớ vô cớ gây thù hằn a! Hơn nữa lấy lúc trước kia Hi Lạc công tử bày ra một chút thực lực, Dương Diệp biết, nếu như hai người này ra tay với hắn, hắn ngoại trừ trốn còn là trốn...

Hi Lạc công tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, cổ họng lăn lăn, sau đó nhìn về phía Nam Cung Mộng, Đạo: "Mộng Mộng, ngươi, ngươi ánh mắt thế nào thay đổi kém như vậy? Ngươi nói một chút ngươi, ngươi thích người kia có cái gì tốt? Lớn lên không ta cùng với cái này khối băng mặt soái, gia thế vác. Cảnh khẳng định cũng không ta cùng với khối băng mặt tốt, cảnh giới càng cùng ta cùng khối băng mặt kém cách xa vạn dặm, ngươi, ngươi làm sao sẽ coi trọng hắn đây..."

"Quả thực như vậy!" Một bên kia một mực nhưng vẫn không nói chuyện nhiều Lý Thanh Thủy đột nhiên tán đồng nói một câu.

Nghe được lời của hai người, Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nhưng là lại không phải không thừa nhận, hai người nói đều là lời nói thật.... So tướng mạo, hắn quả thực không hai người này lớn lên đẹp trai, về phần gia thế... Hắn chỉ là một tạp dịch đệ tử sinh ra, làm sao đi cùng đối phương cửu phẩm tông môn sinh ra so sánh với? Về phần cảnh giới... Hắn vừa mới tấn chức Vương Giả Cảnh, mà đối phương đã là nửa bước Linh Giả cảnh... Nghĩ vậy, Dương Diệp nhất thời gan dạ bị đánh kích cảm giác, bất quá chỉ là trong nháy mắt...

Nam Cung Mộng trừng mắt nhìn, sau một lúc lâu nàng mới biết mình lúc trước nói có bao nhiêu nghĩa khác... Nghĩ đến lúc trước lời của mình, Nam Cung Mộng làm sạch như ngọc gò má của đỏ lên, sau đó trừng Hi Lạc cùng Lý Thanh Thủy liếc mắt, Đạo: "Hai người các ngươi muốn đi đâu, ta là nói ta ưa thích trên bả vai hắn con kia tiểu tử kia, ngươi, các ngươi thật là tức chết ta!"

Nghe được Nam Cung Mộng nói, giữa sân mọi người nhất thời khóe miệng giật một cái, nguyên lai là ưa thích con kia sủng vật thú.... Mọi người ánh mắt từ Dương Diệp trên người chuyển dời đến Tử Điêu trên người của, khi thấy Tử Điêu lúc, mọi người đó là thoải mái, thầm nghĩ thảo nào cái này Trung Vực tam kiệt một trong Nam Cung Mộng sẽ thất thố, bởi vì... Này Tử Điêu thật sự là thật là đáng yêu!

Lúc này Tử Điêu đã tỉnh ngủ, kia một đôi linh động hai mắt tích lưu lưu chuyển, đang tò mò đánh giá mọi người chung quanh, thỉnh thoảng lại nhỏ trảo gãi gãi Dương Diệp cái lỗ tai, cộng thêm kia một thân sạch sẽ sáng sủa tử sắc nhung lông, lúc này tiểu tử kia có vẻ dị thường đáng yêu!

Dương Diệp lúc này sắc mặt có chút mất tự nhiên, lúc trước hắn còn tưởng rằng đối phương là coi trọng hắn đây... Kia muốn biết là hắn tự luyến! Tuy rằng hắn đối về Nam Cung Mộng không có gì không an phận phần nghĩ, thế nhưng trong lòng vẫn còn có chút không thích, đương nhiên, đổi lại là ai gặp phải loại sự tình này, sợ rằng đều biết có chút khó chịu!

Nghe được Nam Cung Mộng nói, Hi Lạc công tử nhất thời thở dài một hơi, sau đó cười đùa nói: "Ta đã nói rồi, Mộng Mộng ánh mắt làm sao có thể thay đổi kém như vậy. Ừ, Mộng Mộng ưa thích con này tiểu tử kia? Tốt, tốt, ta cùng với tiểu gia hỏa này chủ nhân vừa vặn rất thuộc, ta đi cho ngươi đoạt, nga, là mua lại..."

"Hà tất phiền toái như vậy!" Đúng lúc này, một bên Lý Thanh Thủy đột nhiên nói một câu, sau đó thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, sau một khắc xuất hiện lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt của, tay phải tìm tòi, thẳng tắp chộp tới Dương Diệp trên vai Tử Điêu!

Dương Diệp biến sắc, chợt trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, nếu dám đối với tiểu tử kia xuất thủ, trước mắt cái này Lý Thanh Thủy không thể nghi ngờ là xúc phạm nghịch lân của hắn! Dương Diệp không chút nghĩ ngợi chính là rút kiếm một Trảm! Một kiếm này, Dương Diệp không có thi triển ra Kiếm Ý, chỉ là đơn thuần dùng tới kim sắc Huyền khí cùng thân thể lực lượng! Tuy rằng như vậy, thế nhưng lúc này Dương Diệp đã là Vương Giả Cảnh, cho nên hắn một kiếm này uy lực, cũng là phi thường kinh khủng!

Một kiếm chém ra, giữa sân vô số người chỉ thấy một Đạo kiếm quang màu vàng xẹt qua, thậm chí có của người cũng còn không phản ứng kịp!

Tại Dương Diệp Bạt Kiếm Trảm ra một khắc kia, Lý Thanh Thủy nhíu mày, thế nhưng sắc mặt cũng bất biến, thủ đoạn nhất chuyển, kia chụp vào Tử Điêu tay của chưởng rồi đột nhiên cải biến phương hướng, đưa tay chộp một cái, mang Dương Diệp Kiếm nắm ở trong tay, sau đó nói: "Thực lực không tệ, đáng tiếc..."

Lý Thanh Thủy đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng cười lạnh một tiếng, tam trọng Kiếm Ý trong nháy mắt gia trì tại trường kiếm trong tay bên trên, sau đó nắm trường kiếm trong tay chợt xoay tròn! Lý Thanh Thủy biến sắc, nắm Dương Diệp kiếm tay vội vã buông lỏng, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, trường kiếm tại trong bàn tay hắn chợt lóe lên, một đạo vết máu xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp thủ đoạn run lên, kia gia trì tam trọng Kiếm Ý trường kiếm giống như một điều xảo quyệt độc xà thông thường, nhanh như tia chớp đâm Về phía Lý Thanh nước cổ họng!

Đối với Dương Diệp mà nói, thông thường hắn không chủ động trêu chọc người, thế nhưng nếu có người trêu chọc hắn, vậy hắn hạ thủ chính là hạ tử thủ, về phần đánh thắng được còn là đánh không lại, chỉ đánh trước lại nói!

Nhìn thấy Dương Diệp cư nhiên thi triển ra Kiếm Ý, hơn nữa còn là tam trọng, giữa sân vô số người nhất thời sửng sốt, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới một mực bị bọn họ sơ sót Dương Diệp dĩ nhiên là một tên kiếm tu, hơn nữa còn là một gã lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu!

Một bên Hi Lạc công tử trong mắt cũng là hiện lên lướt một cái kinh ngạc, thấp giọng nói: "Tam trọng Kiếm Ý, hơn nữa Kiếm Ý như vậy ngưng luyện, ha hả, lúc trước ngược là có chút xem nhẹ hắn! Chỉ là đáng tiếc, khiến cái này khối băng mặt sinh khí, tính là bất tử cũng phải tàn phế a! Ai, quen biết một hồi, ta có nên hay không ra tay giúp đây? Thật là làm cho bởi vì khó khăn a!"

Mà một bên Nam Cung Mộng cũng chân mày to cau lại, ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp trên vai Tử Điêu, làm như đang nhớ lại cái gì...

Thấy Dương Diệp lại còn muốn mạng của mình, Lý Thanh thuỷ thần sắc lạnh lẽo, trong cơ thể Huyền khí khẽ nhúc nhích, nhất thời, một người nhức đầu lục sắc quang cầu rồi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, bấm tay bắn ra, lục sắc quang cầu chợt bắn về phía Dương Diệp kia đâm về phía trường kiếm của hắn!

"Đang!"

Một kiếm đâm vào cái này lục sắc quang cầu bên trên, giữa sân nhất thời vang lên một đạo lưỡi mác tương giao nổ thanh!

Làm Kiếm đâm vào kia lục sắc quang cầu bên trên lúc, Dương Diệp biến sắc, bởi vì một cổ cự lực tự kia lục sắc quang cầu bên trên theo kiếm trong tay hắn bắn trở về, cái này cổ cự lực làm cho cánh tay hắn tê rần, sau đó thân thể hướng sau ngược bắn ra, tại triều sau bay ngược sắp tới 7 8 trượng cự ly mới ngừng lại được!

Nhìn kia phiêu phù ở Lý Thanh Thủy trước mặt lục sắc quang cầu, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, cái này lục sắc quang cầu đến tột cùng là cái cái gì tồn tại, thậm chí ngay cả tam trọng Kiếm Ý đều không thể thương kia mảy may, nhưng lại bị kia bắn ngược, nếu như không phải là hắn phản ứng rất nhanh, lúc trước hắn chỉ biết ăn một cái đại thiệt!

Đúng lúc này, kia Lý Thanh Thủy cũng bấm tay bắn ra, chợt, chỉ thấy kia lục sắc quang cầu nhất thời hóa thành một đạo xanh biếc tuyến, hướng phía Dương Diệp điện xạ đi, tốc độ cực nhanh, khiến Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt kịch biến! Bởi vì đạo kia lục sắc quang cầu đã đánh vào trước ngực của hắn...

"Bành!"

Dương Diệp trong nháy mắt té bay ra ngoài, bay ra sắp tới chừng hai mươi trượng sau mới đập rơi trên mặt đất bên trên, không biết sống chết!

Mọi người kinh hãi, quay đầu lại nhìn một chút Lý Thanh Thủy, chỉ thấy kia lục sắc quang cầu chẳng biết lúc nào đã ở trước mặt hắn, nếu như cùng lúc trước vậy hơi chuyển động, thì dường như lúc trước mang Dương Diệp nháy mắt giết không phải là kia thông thường....

Một bên Hi Lạc công tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng, nhìn Lý Thanh Thủy, trầm giọng nói: "Khối băng mặt, làm như vậy tựa hồ có chút không tốt sao? Đoạt người khác đồ vật, người khác phản kháng, ngươi liền giết người đoạt bảo, cái này truyền đi, đối với ngươi Thượng Tiêu tông cũng không tốt nghe a!"

Lý Thanh Thủy nhìn một dạng xa xa mới vừa đập rơi trên mặt đất Dương Diệp, sau đó nhạt thanh Đạo: "Quá yếu!"

Hi Lạc công tử nhướng mày, đúng lúc này, một bên đập rơi trên mặt đất Dương Diệp đột nhiên chậm rãi đứng lên, nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số người nhất thời trợn mắt hốc mồm! Người trước mắt này cư nhiên tại Trung Vực tam kiệt một trong Lý Thanh thủy thủ hạ chống nổi nhất chiêu mà không chết?

Một bên Hi Lạc tiên sinh ngẩn ra, sau đó khóe miệng nhỏ vén, trên mặt lộ ra lướt một cái không rõ tiếu ý!

Lý Thanh Thủy nhướng mày, hiển nhiên, Dương lá cây hắn một kích mà còn chưa có chết, khiến hắn có chút ngoài ý muốn!

Dương Diệp chậm rãi đứng lên sau, đối về trước mặt mau bạo khiêu Tử Điêu cười cười, sau đó thân thủ mang Tử Điêu ôm vào trong ngực, ngăn lại phải ra khỏi trảo tiểu tử kia, nhìn Lý Thanh Thủy, Đạo: "Quả thực quá yếu!" Nói, Dương Diệp như không có chuyện gì xảy ra nhún vai, sau đó chậm rãi đi hướng Lý Thanh Thủy!

"Nga?" Lý Thanh Thủy lông mày nhướn lên, trôi nổi ở trước mặt hắn lục sắc quang cầu nhanh chóng chuyển động, từng đạo khí tức kinh khủng tự trong đó giống như nước thủy triều hướng phía bốn phía phát ra.

Dương Diệp như trước chậm rãi đi hướng Lý Thanh Thủy!

Nhìn Dương Diệp chậm rãi đi hướng Lý Thanh Thủy, giữa sân vô số người nhất thời lộ ra vẻ sùng bái! Tại Trung Vực, Trung Vực tam kiệt là một cái truyền thuyết, là một tòa mong muốn không thể tức cao sơn! Đừng nói Vương Giả Cảnh trong huyền giả, coi như là một ít Linh Giả cảnh cường giả cũng không dám tuỳ tiện trêu chọc bọn hắn! Mà bây giờ, cũng xuất hiện một cái Vương giả nhất phẩm kiếm tu muốn khiêu chiến Trung Vực tam kiệt một trong Lý Thanh Thủy!

Trước không nói cái khác, chính là Dương Diệp phần này can đảm cũng đã khiến mọi người bội phục!

Một bên Hi Lạc công tử nhìn Dương Diệp, trong mắt hứng thú là càng ngày càng đậm, bởi vì Dương Diệp thật là khiến hắn ngoài ý muốn! Bị Lý Thanh Thủy thiên cấp Huyền bảo: Lần Nguyên Ma Cầu một kích, cư nhiên không chết, điều này làm cho hắn thực sự thật bất ngờ cùng nghi hoặc.... Phải biết rằng, lần này Nguyên Ma Cầu uy lực, coi như là vậy Linh Giả cảnh cường giả cũng là không dám đón đỡ a!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 299: Thiên Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi đi đến Lý Thanh mặt nước trước mười trượng lúc, Dương Diệp dừng bước, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng động, từng đạo kim sắc Huyền khí theo trong cơ thể kinh mạch chảy đến trong tay Huyền Kiếm trong, theo kim sắc Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào, Dương Diệp trong tay Huyền Kiếm nhất thời bộc phát ra một đạo chói mắt kiếm quang màu vàng.

Cùng lúc đó, tại Dương Diệp trên vai Tử Điêu tiểu trảo thượng cũng là dần hiện ra tử quang nhàn nhạt. Tử Điêu lúc này là tức giận phi thường, hai mắt trừng mắt Lý Thanh Thủy, nếu như không phải là lúc trước Dương Diệp ngăn lại kia, kia đã sớm vứt mấy trăm Đạo tử sắc khí kiếm quá khứ!

Lúc này, Lý Thanh Thủy đột nhiên nói: "Lĩnh ngộ tam trọng Kiếm Ý, nghĩ đến ngươi cũng không phải cái gì hạng người vô danh, ta rất muốn biết, ngươi là kia vực cái nào tông môn của người!"

Nghe được Lý Thanh nước mà nói, bên cạnh mọi người nhất thời đồng loạt nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, bọn họ cũng muốn biết Dương Diệp là kia một vực của người!

"Có ý định nghĩa sao" Dương Diệp bật cười một tiếng, Đạo.

"Cũng là" Lý Thanh Thủy gật đầu, Đạo: "Hỏi một cái tức sắp chết của người vấn đề này, quả thực không ý nghĩa!"

Đúng lúc này, Nam Cung Mộng đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Nam Cung Mộng cẩn thận nhìn một chút Tử Điêu, một lát, kỳ hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên lướt một cái vẻ khiếp sợ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Kia, kia làm sao sẽ theo ngươi!"

Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Ngươi có ý tứ!"

Nam Cung Mộng trầm giọng nói: "Ngươi không phải cùng ta nói ngươi không biết lai lịch của nó!"

Dương Diệp nheo mắt, trước mắt nữ nhân này ý tứ là nàng biết Tử Điêu lai lịch? Trước mắt nữ nhân này đến tột cùng là thân phận gì, nàng lại là thế nào phát hiện Tử Điêu là yêu thú? Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Cái này tựa hồ chuyện không liên quan tới ngươi ah?"

Nam Cung Mộng trong mắt lóe lên lướt một cái sắc mặt giận dữ, thế hệ trẻ trong, vẫn chưa có người nào dám đối với nàng nói như thế! Bất quá nàng cũng không có phát tác, ngược lại là giọng nói nhu hòa chút, Đạo: "Lúc trước chuyện, ta trước tiên là nói về thanh xin lỗi, ta đối với ngươi cùng kia không có ác ý, chỉ là thấy kia đáng yêu, thích vô cùng, chỉ là ta không nghĩ tới kia dĩ nhiên là kia bộ tộc...."

"Không có ác ý?" Dương Diệp bật cười một tiếng, sau đó nhìn một bên Lý Thanh Thủy, Đạo: "Các ngươi cái này gọi là không có ác ý? Nếu như không phải là ta có chút thực lực nói, hiện tại ta sợ rằng đã chết không thể tại đã chết ah?"

"Ngươi là thật muốn chết phải không?" Lúc này, một bên Lý Thanh Thủy nhìn Dương Diệp, nhạt thanh Đạo.

"Ngươi có thể thử xem?" Dương Diệp hai mắt híp lại, cười lạnh nói.

Lý Thanh Thủy trong mắt lóe lên lướt một cái sát ý, đang chuẩn bị động thủ, tại bên cạnh hắn kia Nam Cung Mộng cũng đối với hắn lắc đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp Đạo: "Lúc trước chuyện, đích thật là chúng ta không đúng, mong rằng khác hướng để bụng, cáo từ!" Nói xong, Nam Cung Mộng phức tạp nhìn thoáng qua Dương Diệp trên vai Tử Điêu, sau đó hướng phía đạo kia Thiên Môn đi đến!

Lý Thanh Thủy lãnh lạnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Như có tiếp theo, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Nói xong, vội vàng đuổi theo Nam Cung Mộng.

Một bên Hi Lạc công tử đi tới Dương Diệp trước mặt, Hi Lạc từ đầu tới đuôi đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Tấm tắc, thật không nhìn ra tới, ngươi lại là tam trọng Kiếm Ý, còn ngươi nữa thân thể này, cư nhiên cường hãn đến rồi loại trình độ này, ngay cả kia phá cầu đều không thể kích thương ngươi! Chỉ là đáng tiếc, ngươi cư nhiên đắc tội kia khối băng mặt, kia khối băng mặt thế nhưng rất hẹp hòi, ngươi đắc tội hắn, hắn sau này nhất định sẽ tìm ngươi phiền toái!"

"Tùy tiện!" Dương Diệp nhún vai, sau đó nhìn Hi Lạc công tử liếc mắt, Đạo: "Nói, các ngươi tam không phải là một bọn sao?"

"Phi!" Hi Lạc công tử cả giận nói: "Ai cùng kia khối băng mặt là một phe? Kia khối băng mặt, bình thường trầm mặc ít nói, trang khốc, kỳ thực tâm lý một bụng ý nghĩ xấu, nếu như không phải là thực lực của hắn cũng không tệ lắm, Lão Tử sớm đã đem hắn đại tá 8 khối đi đút Huyền thú!"

"Ta nghĩ ngươi không phải là đối thủ của hắn!" Dương Diệp đột nhiên nói.

"Phép khích tướng?" Hi Lạc công tử cười hắc hắc, Đạo: "Ngươi cũng đừng tại bản công tử trước mặt chơi một bộ này, nếu như không phải là lần này cần đối phó Yêu Vực cùng Minh vực, còn có Ma Vực những tên kia, bản công tử lúc trước liền cùng hắn đại chiến 300 hiệp! Ân, xem tại quen biết một hồi phân thượng, cho một mình ngươi lời khuyên, sau này đơn độc gặp phải kia khối băng mặt, có xa lắm không bỏ chạy rất xa ah! Len lén nói cho ngươi biết, hắn thế nhưng đã từng đơn độc chém giết qua rất nhiều Linh Giả cảnh cường giả đây! Ha ha..."

Chém giết Linh Giả cảnh cường giả sao? Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ ngưng trọng, tuy rằng khó chịu kia Lý Thanh Thủy, thế nhưng hắn không phải không thừa nhận, kia Lý Thanh nước thực lực thực sự rất kinh khủng! Đặc biệt kia lục sắc quang cầu, lúc trước dĩ nhiên khiến hắn chưa từng phản ứng kịp liền bay ra ngoài! Phải biết rằng, lúc này thân thể của hắn đã không kém thông thường Linh Giả cảnh cường giả a!

Nhưng mà chính là như vậy, hắn vẫn bay ra ngoài, đồng thời làm cho trong cơ thể hắn một trận cuồn cuộn, thiếu chút nữa xuất hiện nội thương! Là tối trọng yếu là một điểm là, hắn cảm giác một kích kia, chỉ là cái này Lý Thanh Thủy tiện tay một kích, nói cách khác, đối phương căn bản là không có chăm chú, chỉ là tiện tay một kích, đã đem hắn đánh bay!

Tại không gặp phải cái này Lý Thanh Thủy trước khi, hắn cho rằng cùng giai trong, hắn sẽ không yếu bất luận kẻ nào, thế nhưng lúc trước kia thực tế tàn khốc nói cho hắn biết, hắn Dương Diệp lúc này ở Vương Giả Cảnh trong, còn là rất yếu!

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, những lời này vĩnh viễn là lời lẽ chí lý!

Hít sâu một hơi, Dương diệp tâm trung đã quyết định, phải nhanh một chút đi chỗ đó chốn Cửu U tìm kiếm kia Cửu U Hàn Phong, tốt nhất là tại Tiềm Long Tháp mở ra trước khi tìm được! Không thì lấy hắn lúc này thực lực, nếu thật chống lại cái này Lý Thanh Thủy, tại không dùng tới U Minh Quỷ hỏa cùng ngũ trọng Kiếm Ý dưới tình huống, hắn là phải thua không thể nghi ngờ! Tính là thật dùng U Minh Quỷ hỏa cùng ngũ trọng Kiếm Ý, hắn cũng không nắm chặt có thể chiến thắng đối phương!

Phải biết rằng, đối phương sinh ra cửu phẩm tông môn, kia Huyền bảo công pháp sẽ thiếu? Có thể so với hắn Dương Diệp kém? Đáp án tự nhiên là sẽ không!

Lúc này giữa sân, cũng không biết thành nội những người đó là từ đâu trong biết được Trung Vực tam kiệt phải đi Thiên Môn tin tức, vô số huyền giả tự cửa thành trong bừng lên, không được một hồi, giữa sân cũng đã không dưới mấy vạn huyền giả, hơn nữa nhân số còn đang không ngừng tăng đến...

Thiên Môn, đây đối với giữa sân vô số người không thể nghi ngờ là một cái kinh khủng tồn tại! Đừng nói Thiên Môn, chính là kia Địa Môn, giữa sân vô số người cũng không dám đi xông! Bởi vì chỉ cần là tại đây Thiên Môn cùng Địa Môn trong chết đi, đó chính là thần hồn câu diệt, ngay cả cơ hội luân hồi cũng không có!

Nam Cung Mộng chậm rãi đi tới Thiên Môn trước khi, đối về Thiên Môn bên cạnh hai vị Linh Giả cảnh cường giả khẽ gật đầu, sau đó nói: "Nam Cung Mộng, cửu phẩm tông môn thanh nguyên tông đệ tử chân truyền, Vương Giả Cảnh đỉnh!"

Bên trái kia Linh Giả cảnh cường giả khẽ gật đầu, sau đó nói: "Đã xác định tốt?"

"Tự nhiên!" Nam Cung Mộng gật đầu.

"Vậy thì mời ah!" Bên phải Linh Giả cảnh cường giả nhạt thanh Đạo.

Nam Cung Mộng tay phải vừa lộn, một mặt cái gương xuất hiện ở trong tay nàng, cái này mặt cái gương trình viên hình dạng, cái gương mặt trái tú có khắc rất nhiều trừu tượng đồ án; Tại cái gương sát biên giới chỗ, càng là có thêm từng đạo dường như nhanh như tia chớp vết khắc. Nói ngắn lại, từ Biểu mặt nhìn qua, cái này mặt cái gương tựa hồ cũng không có cái gì đặc biệt xuất chúng địa phương!

Thế nhưng, tại nhìn thấy cái này mặt cái gương lúc, hai vị kia Linh Giả cảnh cường giả cũng biến sắc, bên trái kia Linh Giả cảnh cường giả trầm giọng nói: "Nha đầu, ngươi đây chính là thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo, chiếu tiên cảnh?"

Nam Cung Mộng gật đầu, Đạo: "Khiến tiền bối chê cười, bất quá không có biện pháp, hôm nay môn một kích, tương đương với không có hơi nước Linh Giả cảnh ngũ phẩm cường giả một kích, lấy ta cảnh giới bây giờ, chỉ có thể dựa vào hôm nay cấp Huyền bảo!"

Bên phải kia Linh Giả cảnh cường giả lắc đầu, Đạo: "Nha đầu khiêm nhường, trong lịch sử, ngoại trừ số ít mấy người bên ngoài, lại có người nào có thể không nghe theo dựa vào ngoại vật mà đi qua hôm nay môn? Không nghe theo dựa vào ngoại vật đi vào Thiên Môn, Ân, giống như đã có mấy nghìn năm không có xuất hiện ah!"

Bên trái kia Linh Giả cảnh cường giả gật đầu, Đạo: "Quả thực, không nghe theo dựa vào ngoại vật mà tiến vào hôm nay môn, đã có mấy nghìn năm không có xuất hiện! Đừng nói không nghe theo dựa vào ngoại vật, liền là dựa vào ngoại vật đi qua hôm nay môn, mấy ngàn năm qua này, cũng bất quá hơn mười người mà thôi! Nha đầu thực lực ngươi rất tốt, nếu như đi đi kia Địa Môn, tám phần mười. Cửu là trôi qua, đi hôm nay môn, một cái sơ sẩy, vậy coi như là thần hồn câu diệt, ngươi có thể nghĩ xong! Ta thực sự không muốn gặp trong chúng ta vực tổn thất một gã siêu cấp thiên tài!"

Nam Cung Mộng mỉm cười, sau đó nói: "Đa tạ tiền bối nhắc nhở, chỉ là ta còn là muốn thử xem, không thì sẽ cả đời không cam lòng!"

Nghe vậy, hai gã Linh Giả cảnh cường giả nhìn nhau liếc mắt, sau đó đồng thời hít một tiếng, lập tức nhường ra con đường. Quả thực, như Nam Cung Mộng loại thiên tài này, nếu như không làm cho các nàng thử xem hôm nay môn, các nàng là cả đời đều biết có một khúc mắc! Tâm kết này đối với các nàng lúc đầu hoặc là không có ảnh hưởng gì, thế nhưng khi tiến vào Hoàng Giả Cảnh lúc, đây chính là phi thường trí mạng!

Cho nên, hai người không có ra lại nói ngăn cản!

Nam Cung Mộng chậm rãi đi tới Thiên Môn trước khi, nhìn cánh cửa kia, Nam Cung Mộng thần sắc ngưng trọng, cánh cửa này, không chỉ có quan hệ đến một cái tôn nghiêm vấn đề, càng quan hệ đến nàng tự thân tâm cảnh vấn đề! Tu hành một đường, trắc trở vô số, nếu như không có tự tin, bị một đạo nho nhỏ môn cho làm ngăn trở, nàng kia thì như thế nào một đường vượt mọi chông gai, đạt được Võ đạo đỉnh?

Cho nên, nàng nhất định phải xông đạo này Thiên Môn!

Một bên Hi Lạc cùng Lý Thanh Thủy hai người đều trầm mặc, hắn không không có lên tiếng ngăn cản, bởi vì bọn họ lý giải Nam Cung Mộng cử động!

Giữa sân vô số người không hề chớp mắt nhìn đạo kia Thiên Môn trước Nam Cung Mộng, không có gì so chứng kiến thiên tài ngã xuống hoặc là thiên tài quật khởi kích thích hơn!

Dương Diệp lúc này ánh mắt cũng là rơi vào Nam Cung Mộng trên người của, đạo kia Thiên Môn kinh khủng, hắn lúc trước là nhìn thấy, thành thật mà nói, hắn cũng không có gì nắm chặt có thể đi vào đạo kia Thiên Môn! Nếu như đạo kia Thiên Môn chỉ biết phát ra một kích kia, vậy hắn tự nhiên là có thể khiêng ở, nhưng vấn đề là, ngày đó môn chỉ biết phát ra một kích sao?

Hơn nữa, ai biết đạo này Thiên Môn trong có thể hay không còn có cái khác kinh khủng hơn công kích? Nói chung một câu nói, đi hôm nay môn, hắn cũng là không nắm chắc được bao nhiêu phần! Bất quá hắn cũng là tất đi không thể nghi ngờ! Cùng Nam Cung Mộng bọn họ một dạng, hắn Dương Diệp cũng không cho phép tự mình tâm cảnh thượng có bất kỳ chỗ thiếu hụt!

Tại mấy vạn ánh mắt của người trong, Nam Cung Mộng nâng lên chân, bước chân vào đạo kia Thiên Môn trong!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 300: Đột biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Cung Mộng mới vừa bước vào Thiên Môn, Thiên Môn trong đó là truyền ra một đạo năng lượng ba động, lập tức, một đạo lục sắc hào quang tự ngày đó môn nội lăng không mà hiện, hướng phía Nam Cung Mộng điện xạ đi, tốc độ nhanh giữa sân vô số người chưa từng phản ứng kịp!

Nhìn đạo kia lục sắc hào quang lăng không mà hiện thời, Nam Cung Mộng đó là sắc mặt ngưng trọng, hôm nay môn kinh khủng, tông môn đã nói với nàng vô số lần, thậm chí, tông môn những thứ kia trưởng lão còn không cho nàng tới xông, sợ nàng có cái sơ xuất! Nhưng mà, nàng đúng là vẫn còn tới! Bởi vì nàng đối thực lực của chính mình phi thường có tự tin!

Thế nhưng hiện tại, tại tự mình đối mặt hôm nay môn lúc, nàng biết, cho tới nay, nàng có chút xem nhẹ hôm nay cửa! Bất quá mở cung không quay đầu lại tiễn, lúc này nàng đã không có đường lui, bởi vì lui chính là chết, cho nên...

Nam Cung Mộng trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, ngọc thủ nhẹ nhàng ngăn, kia chiếu Linh kính nhất thời hướng phía đạo kia lục sắc hào quang nghênh liễu thượng khứ!

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, đạo kia lục sắc hào quang cùng kia chiếu Linh kính tới cái thân mật tiếp xúc!

Không có nổ vang thanh, cũng không có cái gì năng lượng ba động, bởi vì đạo kia lục sắc hào quang tại tiếp xúc được kia chiếu Linh kính mặt kiếng lúc, đó là trực tiếp tiêu thất, phảng phất chui vào kia cái gương trong dường như!

Mọi người trợn mắt hốc mồm, ngày đó môn kinh khủng một kích, cứ như vậy tiêu thất?

Một bên Dương Diệp cũng là nhướng mày, kia lục sắc tia sáng kinh khủng, hắn thế nhưng chính mắt thấy được, đây chính là không kém không có một người hơi nước Linh Giả cảnh cường giả toàn lực một kích a! Nhưng mà cứ như vậy tiêu thất? Kia cái gương đến tột cùng là một cái dạng gì tồn tại, cư nhiên kinh khủng như vậy...

"Cái này chiếu Linh kính là thiên cấp phòng ngự Huyền bảo, kỳ được xưng có thể hấp thu thế gian hết thảy công kích, đương nhiên, không kinh khủng như vậy, bất quá thiên cấp dưới Huyền kỹ, hoặc là thông thường Linh Giả cảnh cường giả công kích, vẫn là có thể hấp thu. Không chỉ có như vậy, hấp thu đối phương công kích sau, cái này mặt cái gương còn có thể phản xạ cho đối phương, đây mới là kinh khủng nhất!" Làm như biết Dương Diệp nghi hoặc, tại bên cạnh hắn Hi Lạc công tử nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, thiên cấp phòng ngự Huyền bảo, nói cách khác, trước mắt nữ nhân này cùng cùng giai đối chiến, có cái này mặt cái gương, cũng đã đứng ở thế, cái khác không có trời cấp Huyền bảo huyền giả, căn bản không đả thương được nàng mảy may, cái này còn đánh quỷ a!

Giữa sân, tại chiếu tiên cảnh hấp thu đạo kia lục sắc hào quang lúc, Nam Cung Mộng không chỉ có không có thả lỏng, trái lại sắc mặt càng thêm ngưng trọng, bởi vì chỉ nàng mới biết được, nếu như bắt được lục sắc hào quang tại cường một điểm, cho dù là một chút, trong tay nàng chiếu tiên cảnh liền khả năng muốn qua đời! Hôm nay môn kinh khủng, hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của nàng!

Yên lặng một hồi, đột nhiên, Thiên Môn trong đột nhiên lần thứ hai dần hiện ra một đạo lục sắc hào quang, đạo này lục sắc hào quang so với lúc trước đạo kia lục sắc hào quang càng gia tăng, hơn nữa tốc độ kia cũng so lúc trước đạo kia lục sắc hào quang càng thêm mau!

Nam Cung Mộng con ngươi co rụt lại, ngọc thủ vội vã nhẹ nhàng vung lên, kia chiếu tiên cảnh chợt bộc phát ra một đạo bạch quang, lập tức, một đạo lục sắc hào quang tự kia trong đó chợt bắn ra!

Lưỡng đạo lục sắc hào quang trên không trung thoáng tiếp xúc, lập tức, từ cái gương trong bắn ra đạo kia lục sắc hào quang đó là ầm ầm tiêu tán, mà Thiên Môn trong bắn ra đạo kia lục sắc hào quang thì tốc độ không giảm, đánh vào Nam Cung Mộng trước mặt chiếu tiên cảnh trong...

"Ca sát..."

Lục sắc hào quang dường như lần trước thông thường lần thứ hai quỷ dị tiêu thất, đúng mà lần này, mọi người cũng nghe được một đạo nhỏ nhẹ 'Ca sát' thanh! Ánh mắt tốt, đã thấy Nam Cung Mộng trước mặt kia chiếu tiên cảnh sát biên giới chỗ đã xuất hiện tế vi vết nứt....

Nhìn thấy một màn này, vô số người nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, hôm nay môn đệ nhị kích đã vậy còn quá kinh khủng, thậm chí ngay cả thiên cấp Huyền bảo đều có thể đủ hư hao! Nếu như là tự mình đi tới, không có trời cấp Huyền bảo ngăn chặn... Nghĩ vậy, vô số người nhất thời hù dọa xuất mồ hôi lạnh cả người, không có trời cấp Huyền bảo bọn họ, đi tới sợ rằng sẽ dường như kia Vương Kim Đao thông thường, bị trong nháy mắt miểu sát!

Một bên Hi Lạc công tử cùng Lý Thanh Thủy hai người lúc này chau mày, hai trong mắt người không hẹn mà cùng xuất hiện vẻ lo âu, bởi vì... Này Thiên Môn kinh khủng, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của bọn họ! Nói cách khác, nguyên bản đối Nam Cung Mộng đặc biệt có lòng tin bọn họ, lúc này ở nhìn thấy một màn này sau, kia lòng tin có chút dao động!

Lúc này Dương Diệp còn lại là ở trong tối Ám may mắn, đúng vậy, là ở may mắn, bởi vì lúc trước nếu như hắn tùy tiện xông vào hôm nay môn, tại không biết dưới tình huống, đối mặt kinh khủng này một kích, đặc biệt cái này đạo thứ hai lục sắc hào quang, hắn nhất định là muốn trọng thương, thậm chí gặp phải nguy hiểm tánh mạng! Không thể không nói, hôm nay môn kinh khủng, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Cái này đừng nói là Vương Giả Cảnh, coi như là một ít Linh Giả cảnh đi vào chỉ sợ cũng là được thần hồn câu diệt a!

Đúng lúc này, đạo kia Thiên Môn trong, lần thứ hai một trận năng lượng ba động, lập tức, lại là một đạo lục sắc hào quang tự ngày đó môn trong lăng không thoáng hiện, lúc này đây, tại nhìn thấy đạo này lục sắc hào quang lúc, Nam Cung Mộng nhất thời con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì... Này Đạo lục sắc hào quang vẻ so lúc trước kia lưỡng đạo lớn hơn gấp đôi không ngừng, hơn nữa tốc độ kia càng nhanh đến ngay cả nàng đều có chút thấy không rõ!

Nam Cung Mộng phản ứng không chậm, lập tức trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào chiếu tiên cảnh trong, theo Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào, chiếu tiên cảnh nhất thời lần thứ hai bộc phát ra một đạo chói mắt ánh sáng màu trắng, lập tức, kia chiếu tiên cảnh trong lần thứ hai kích bắn ra một đạo lục sắc hào quang!

Lưỡng đạo lục sắc hào quang trên không trung thoáng tiếp xúc, cùng lúc trước thông thường, kia chiếu tiên cảnh trong bắn ra lục sắc hào quang đó là trong nháy mắt tiêu tán, lập tức, Thiên Môn trong bắn ra đạo kia lục sắc hào quang thẳng tắp đánh vào kia chiếu tiên cảnh bên trên!

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, ngày đó cấp Huyền bảo chiếu tiên cảnh thoáng run lên, lập tức, 'Oanh' một tiếng, hóa thành khắp bầu trời mảnh nhỏ....

Nhưng mà, đạo kia lục sắc hào quang cũng cũng không có tiêu thất, ngược lại là tốc độ không giảm đối về kia Nam Cung Mộng bắn mạnh tới!

Nhìn thấy một màn này, Lý Thanh Thủy cùng Hi Lạc sắc mặt hai người biến đổi, ngay hai người muốn động thủ lúc, kia canh giữ ở Thiên Môn hai gã Linh Giả cảnh cường giả cũng quỷ dị xuất hiện ở bọn họ trước mặt hai người, ngăn trở chặn bọn họ!

"Yên Diệt!"

Đúng lúc này, Thiên Môn trong đột nhiên truyền đến một đạo quát nhẹ thanh, mọi người nhìn lại, chỉ thấy kia Nam Cung Mộng ngọc thủ hướng phía trước bắn ra, lập tức nhẹ nhàng nắm chặt, sau một khắc, một cái quả đấm lớn, đen nhánh làm người sợ hãi hắc động rồi đột nhiên xuất hiện ở Nam Cung Mộng ngọc thủ trước, chỉ là một cái chớp mắt, đạo kia hắc động đó là khuếch tán thành mấy lần to lớn, mang đạo kia lục sắc hào quang nuốt vào!

"Thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ: Yên Diệt!"

Thấy như vậy một màn, giữa sân có người kinh hô.

Thiên cấp trung phẩm!

Nghe được câu này, Dương Diệp biến sắc, đây là hắn hiện nay mới thôi, đã gặp lần đầu tiên thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ! Dĩ vãng, hắn cho rằng thiên cấp trung phẩm cùng trời dưới bậc phẩm trong lúc đó cho dù có chênh lệch, cũng chắc chắn sẽ không kém quá lớn, nhưng là thấy đến một màn này sau, không thể không nói, hắn cái ý nghĩ này là sai lầm!

Thiên cấp hạ phẩm cùng trời cấp thượng phẩm trong lúc đó kia nào chỉ là thiếu chút xíu nữa, là kém thật nhiều điểm a!

Kia đạo thứ ba lục sắc tia sáng uy lực, coi như là một ít Linh Giả cảnh khẳng định cũng là không tiếp nổi, nhưng mà nhưng là bị hôm nay cấp trung phẩm Huyền kỹ trực tiếp cho thôn phệ sạch sẽ....

Hiện tại Dương Diệp có chút giống nhau cái này Nam Cung Mộng đã từng cùng Lý Thanh Thủy còn có kia Hi Lạc công tử chém giết qua Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nhìn thấy đạo kia lục sắc hào quang bị thôn phệ sạch sẽ, Nam Cung Mộng nhất thời thở dài một hơi, sau đó tê liệt ngồi trên mặt đất, lúc trước một kích kia, đã đem trong cơ thể nàng Huyền khí lấy ra sạch sẽ, nàng lúc này, trong cơ thể là một giọt Huyền khí chưa từng! Hiện tại coi như là một cái bình thường nhất huyền giả, đều có thể đánh chết nàng! Bất quá cũng may, lúc này nàng đã xông qua hôm nay môn! Bởi vì Thiên Môn từ trước chỉ biết xuất kích ba lần!

Tĩnh một hồi, giữa sân đột nhiên truyền ra như sấm tiếng hoan hô.

Bất kể là kia một vực của người, cường giả đều hẳn là được tôn kính!

Đương nhiên, người nhiều hơn là chấn động cùng bất đắc dĩ, khi hắn môn các vực trong, bọn họ đều là đứng đầu nhất thiên tài, cũng là nổi bật nhất tồn tại! Thế nhưng hiện tại, cùng cái này Nam Cung Mộng vừa so sánh với, bọn họ nhất thời cảm giác mình thật là thẹn với cái này 'Yêu nghiệt' hai chữ! Cái gì mới thật sự là yêu nghiệt? Trước mắt cái này Nam Cung Mộng mới là!

Trong đám người, Dương Diệp trầm mặc, không thể không nói, cái này Nam Cung Mộng thực lực thực sự khiến hắn có chút rung động! Đặc biệt kia sau cùng ngày đó cấp Huyền kỹ! Thiên cấp Huyền kỹ tuy rằng đáng sợ, nhưng đáng sợ hơn là cái này Nam Cung Mộng mang hôm nay cấp Huyền kỹ tu luyện đến mau hoàn mỹ cảnh giới! Đúng vậy, là nhanh hoàn mỹ cảnh giới!

Lúc trước tại Nam Cung Mộng thi triển hôm nay cấp Huyền kỹ thời điểm, Kiếm Tâm Thông Minh hắn, tại hết sức chăm chú hạ, hắn mới phát hiện đối phương hôm nay cấp Huyền kỹ một điểm kẽ hở, nhưng mà cái này kẽ hở cũng cũng không thể nói là kẽ hở, bởi vì đối phương thi triển tốc độ thực sự quá nhanh, cái này kẽ hở mới vừa xuất hiện đó là tiêu thất!

Nói cách khác, tính là phát hiện sơ hở của đối phương, hắn Dương Diệp cũng cầm đối phương không có cách! Loại tình huống này, tự hắn Kiếm Tâm Thông Minh tới nay, còn là lần đầu!

Trong trầm tư Dương Diệp không phát hiện, tại trên bả vai hắn Tử Điêu ánh mắt chính nháy mắt nha nháy mắt, kia tiểu trảo thượng, càng thoáng hiện tử quang nhàn nhạt, mà ánh mắt của nó, đúng là rơi vào ngày đó môn trong...

Một bên hai gã Linh Giả cảnh cường giả cũng là gật đầu, Nam Cung Mộng xông qua hôm nay môn, vậy cũng là là vì Trung Vực làm vẻ vang, đều là Trung Vực người, hai người bọn họ tự nhiên là cao hứng!

Lý Thanh Thủy cùng Hi Lạc công tử hai người lúc này cũng là thở dài một hơi, lúc trước hai người bọn họ nhìn thế nhưng kinh hồn táng đảm, đặc biệt ngày đó môn một kích tối hậu, hoàn toàn vượt ra khỏi bọn họ dự đoán, nếu như không phải là Nam Cung Mộng đã đem hôm nay cấp trung giai Huyền kỹ tu luyện đến đại thành cảnh giới, Nam Cung Mộng nhất định sẽ thần hồn câu diệt!

Bởi vì kia một kích tối hậu, căn bản không phải thịt của bọn họ thân có thể thừa nhận!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, Hi Lạc công tử Đạo: "Ngươi trước, hay là ta trước?"

"Tùy tiện!" Lý Thanh Thủy tích tự như kim.

Hi Lạc công tử gật đầu, Đạo: "Vậy thì ngươi tới trước đi!"

Lý Thanh Thủy khóe miệng giật một cái, nhàn nhạt nhìn Hi Lạc công tử liếc mắt, ngay hắn chuẩn bị hướng phía ngày đó môn đi đến lúc, giữa sân một đạo tử quang hiện lên, Dương Diệp trên vai Tử Điêu rồi đột nhiên tiêu thất ở tại Dương Diệp trên vai, sau một khắc, Tử Điêu liền là xuất hiện ở ngày đó môn trong!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số người ngẩn ngơ...

Mà Dương Diệp cũng sắc mặt kịch biến, không chút nghĩ ngợi đã đem thân pháp thi triển đến rồi cực hạn, hóa thành một đạo hắc tuyến bạo xạ hướng về phía ngày đó môn.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 301: Trọng thương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Là Dương Diệp!"

Tại Dương Diệp lao ra đám người một khắc kia, có Nam Vực huyền giả nhận ra Dương Diệp, nhất thời kinh hô.

Nghe được câu này, giữa sân chỉ cần là Nam Vực huyền giả đều đồng thời nhìn về kia nhằm phía Thiên Môn Dương Diệp, như Dương Diệp theo như lời, hắn tại Nam Vực thế hệ trẻ trong, đích xác coi như là một cái 'Danh nhân'. Đánh bại Nam Vực chuẩn Vũ Thần, thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất, tứ trọng Kiếm Ý, Kiếm Tâm Thông Minh...

Bởi vì lúc đầu Thập Vạn Đại Sơn duyên cớ, tuy rằng Nam Vực thế hệ trẻ huyền giả cơ bản đều cừu thị Dương Diệp, nhưng bọn hắn không phải không thừa nhận, Dương Diệp thực lực vẫn là vô cùng kinh khủng! Chỉ là bọn hắn một mực không muốn thừa nhận Dương Diệp là Nam Vực thế hệ trẻ trong mạnh nhất mà thôi!

Hiện tại, thấy Dương Diệp lại muốn xông ngày đó môn nhất nhất bọn họ thì cho là như vậy. Bọn họ kích động, vì sao kích động? Cái này phải nói một chút Nam Vực huyền giả lúc này ở cái này Cổ Vực Thành trong tình cảnh!

Ở đây, đều là Nam Vực tinh anh nhất thiên tài, đã từng bọn họ cho rằng bọn họ là nhất yêu nghiệt, nhưng mà đi tới Nam Vực sau, bọn họ mới phát hiện, bọn họ lại là chư vực trong yếu nhất tồn tại....

Thiên địa nhân cẩu 4 môn, toàn bộ Nam Vực, dĩ nhiên không có một xông vào kia Địa Môn!

Ngay cả kia bị Nam Vực chúng huyền giả ký dư hậu vọng Nguyên Đồng cùng Bách Hoa Cung Văn Nhân Nguyệt, còn có kia lạnh tâm đúng, cũng bất quá chí ít xông qua người nọ môn mà thôi! Về phần những người khác, cơ bản tất cả đều là tự con chó kia môn tiến nhập Cổ Vực Thành, điều này làm cho Nam Vực huyền giả tại chư vực huyền giả trước mặt ngay cả đầu cũng không ngẩng lên được. Đồng thời, Nam Vực huyền giả cũng trở thành cái này Cổ Vực Thành trong nhất điếm để tồn tại!

Tại Nam Vực, bọn họ là nổi bật nhất tồn tại; Tại đây Cổ Vực Thành, bọn họ là nhất điếm để tồn tại. Loại này chênh lệch, làm cho Nam Vực huyền giả rất không thích ứng, nhưng mà không thích ứng có thể làm sao? Ai kêu thực lực bọn hắn yếu đây? Cổ Vực Thành quy tắc, lại há là bọn hắn có thể đánh vỡ? Hơn nữa điểm trọng yếu nhất là lúc này Nam Vực huyền giả tại Cổ Vực Thành trong trở thành chịu lấn ép tồn tại!

Vì sao chịu ức hiếp? Nhân vì thực lực yếu, bởi vì Nam Vực ngay cả một cái xông vào Địa Môn của người chưa từng!

Mà bây giờ, cái này Dương Diệp đi xông Thiên Môn! Vào giờ khắc này, vô số Nam Vực huyền giả đều phi thường có ăn ý quên mất bọn họ đã từng là thế nào đối đãi Dương Diệp; Giờ khắc này, bọn họ đều phi thường 'Cho lực' đưa cho Dương Diệp tiếng hoan hô cùng tiếng vỗ tay; Giờ khắc này, bọn họ trung tâm hy vọng Dương Diệp có thể lần thứ hai sáng tạo kỳ tích, khiến Nam Vực xuất hiện một cái xông qua Thiên Môn thiên tài, sau đó để cho bọn họ hãnh diện!

Trong đám người, Nguyên Đồng cùng Văn Nhân Nguyệt, còn có lạnh tâm đúng ba người, nhìn kia xông vào Thiên Môn trong Dương Diệp, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ phức tạp. Đặc biệt Nguyên Đồng, lúc này không ai so với hắn tâm cảnh phức tạp hơn. Bình tĩnh mà xem xét, hắn là hận Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp làm cho hắn mất đi Vũ Thần truyền thừa! Bất quá hắn cũng là cảm tạ Dương Diệp!

Bởi vì trải qua Thanh Vân Bảng sau, hắn trọng nhận thức mới chính hắn, là Dương Diệp cho hắn biết hắn tự thân không đủ; Là Dương Diệp cho hắn biết, nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên đạo lý này; Cũng là Dương Diệp khiến hắn hiểu hắn Nguyên Đồng thực lực còn là quá yếu.... Cho nên trải qua Thanh Vân Bảng sau, hắn Nguyên Đồng không chỉ có không có ý chí tinh thần sa sút, trái lại kích phát rồi hắn trước nay chưa có ý chí chiến đấu, do đó nhất cử đột phá Vương Giả Cảnh, cũng chính bởi vì vậy, hắn Nguyên Đồng mới có thể lần thứ hai bị Nguyên Môn coi trọng, phái tới tham gia khí này vận chi tranh!

Đột phá Vương Giả Cảnh sau, hắn liền là chuẩn bị tìm Dương Diệp Tuyết sỉ, nhưng mà khiến hắn thất vọng là Dương Diệp dĩ nhiên một thân một mình từ Thập Vạn Đại Sơn tới đây Cổ Vực Thành, điều này làm cho kế hoạch của hắn thất bại, không thể làm gì khác hơn là nghĩ đi tới Cổ Vực Thành nhìn thấy Dương Diệp sau đang khiêu chiến Dương Diệp! Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, đi tới nơi này Cổ Vực Thành sau, hắn Nguyên Đồng dĩ nhiên là như vậy yếu...

Đúng vậy, thiên địa nhân cẩu 4 môn, Nguyên Môn đã đã thông báo hắn không thể đi xông ngày đó môn, cho nên hắn lựa chọn kia Địa Môn, nhưng mà khiến hắn khó có thể tin chính là, hắn Nguyên Đồng, đã từng được xưng Nam Vực nhất yêu nghiệt tồn tại, thậm chí ngay cả kia Địa Môn đều xông bất quá! Nếu như không là có thêm Nguyên Môn cho hắn món đó thiên cấp phòng ngự Huyền bảo, hắn Nguyên Đồng lúc này đã thần hồn câu diệt!

Khi hắn thất bại một khắc kia, hắn cảm nhận được xung quanh Nam Vực huyền giả trong mắt không chút nào che giấu thất vọng, thậm chí có của người càng lên tiếng nhục mạ hắn!

Hắn không trách những người này, bởi vì là hắn cho những người này hy vọng, nhưng mà hắn thất bại, hắn thất bại không chỉ có là hắn một người thất bại, càng làm cho được toàn bộ Nam Vực huyền giả đều không ngốc đầu lên được!

Hiện tại, tại nhìn thấy Dương Diệp nhảy vào Thiên Môn một khắc kia, hắn đột nhiên phát hiện, hắn không hề hận Dương Diệp, giờ này khắc này, hắn cùng mọi người một dạng, hy vọng Dương Diệp có thể xông qua hôm nay môn nhất nhất tuy rằng cái này có chút không có khả năng, thế nhưng cùng mọi người một dạng, hắn cũng là trung tâm hy vọng Dương Diệp có thể lần thứ hai sáng tạo kỳ tích!

Có thể nói như vậy, Dương Diệp là duy nhất một có thể cải biến Nam Vực huyền giả lúc này ở Cổ Vực Thành trong tình cảnh!

"Hắn chính là cái kia Nam Vực được xưng chuẩn Kiếm Hoàng Dương Diệp? Kiếm Ý tứ trọng? Kiếm Tâm Thông Minh? Chính là hắn?" Nghe được Nam Vực huyền giả tiếng hoan hô sau, một gã cái khác vực huyền giả nhất thời nghi ngờ nói.

"Kiếm Ý tứ trọng có lẽ có, không thì lúc trước hắn cũng không có khả năng dám khiêu chiến Lý Thanh Thủy! Thế nhưng cái này Kiếm Tâm Thông Minh chỉ sợ sẽ là tung tin vịt! Đùa giỡn, Kiếm Tâm Thông Minh, chính là tại trong chúng ta vực cũng chưa từng nghe qua ai Kiếm Tâm Thông Minh a! Một cái nho nhỏ Nam Vực, làm sao có thể xuất hiện loại thiên tài này?"

"Tính là không có Kiếm Tâm Thông Minh, nếu như hắn thực sự lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý, đó cũng là cực kỳ kinh khủng. Tứ trọng Kiếm Ý kiếm tu, cùng giai trong, cơ bản đều là khó gặp địch thủ! Bất quá nếu như muốn bằng vào tứ trọng Kiếm Ý liền xông qua hôm nay môn, kia không thể nghi ngờ là tại người si nói mộng!"

"...."

"Dương Diệp?" Một bên, Hi Lạc công tử khẽ cười cười, sau đó nói: "Kiếm Ý tứ trọng? Kiếm Tâm Thông Minh? Chuẩn Kiếm Hoàng? Ha hả.... Thật có ý tứ a!"

Tại Tử Điêu tránh tiến Thiên Môn một khắc kia, Dương Diệp thật là tim và mật câu liệt! Thiên Môn kinh khủng, hắn là chính mắt thấy được, tiểu tử kia cư nhiên trực tiếp tiến nhập trong đó, điều này làm cho hắn thế nào không nóng nảy? Cho nên, không có bất kỳ do dự nào, hắn liền là theo chân tiểu tử kia tiến nhập hôm nay môn trong!

Khi tiến vào hôm nay môn một khắc kia, hắn không có suy nghĩ gì hôm nay môn kinh khủng, cũng không muốn hắn có thể hay không chết tại đây Thiên Môn trong, hắn khi đó trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là không thể để cho tiểu tử kia ra một chút việc!

Thiên Môn trong, Tử Điêu nhìn thấy Dương Diệp theo tiến đến, nhất thời ánh mắt híp một cái, lộ ra một cái khả ái khuôn mặt tươi cười, hiển nhiên, kia còn tưởng rằng Dương Diệp là bồi kia tiến đến chơi với nhau....

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, ngay hắn chuẩn bị mang Tử Điêu ôm vào trong ngực, sau đó hung hăng đánh kia một trận, ngày đó môn trong đột nhiên một trận năng lượng ba động, lập tức, một đạo lục sắc hào quang lần thứ hai tránh hiện ra, hướng phía hắn cùng với Tử Điêu bắn nhanh mà đến! Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, sau đó thân hình khẽ động, chắn Tử Điêu trước mặt của, sau đó tứ trọng Kiếm Ý phún ra ngoài, cùng lúc đó rút kiếm đối về đạo kia lục sắc hào quang chính là chợt vừa bổ!

Tại thấy được kia lục sắc tia sáng kinh khủng sau, Dương Diệp nào dám sơ suất? Cho nên lúc này đây, hắn trực tiếp thi triển ra tứ trọng Kiếm Ý, đồng thời dùng tới trong cơ thể kim sắc Huyền khí cùng với lực lượng của thân thể!

Tứ trọng Kiếm Ý cộng thêm kim sắc Huyền khí còn có thân thể lực lượng, không thể nghi ngờ là Dương Diệp toàn lực một kích! Vậy uy thế, là cực kỳ kinh khủng! Trường kiếm nơi đi qua, từng đạo khí bạo chi thanh không ngừng vang lên, không chỉ có như vậy, trường kiếm nơi đi qua không gian, càng mơ hồ vặn vẹo dâng lên....

Nhìn thấy một màn này, một bên Lý Thanh Thủy lông mày nhướn lên, tại bên cạnh hắn Hi Lạc công tử nhất thời Đạo: "Quả nhiên là tứ trọng Kiếm Ý, ha hả, khối băng mặt, ta vốn cho là hắn sẽ không là đối thủ của ngươi, có thể hiện tại xem ra, tứ trọng Kiếm Ý hắn, tuy rằng không có khả năng chiến thắng ngươi, thế nhưng cũng là có năng lực cùng ngươi liều mạng a!"

Lý Thanh Thủy thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua Hi Lạc công tử, không nói gì!

Hi Lạc công tử cười hắc hắc, sau đó nhìn về phía Thiên Môn!

Tại hai người bên cạnh, Nam Cung Mộng còn lại là một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào Tử Điêu, kia trong mắt, ngoại trừ nghi hoặc còn là nghi hoặc....

Trong mắt của mọi người, Dương Diệp một kiếm kia cùng kia lục sắc hào quang hung hăng đụng vào nhau, nhất thời, mọi người đó là nghe gặp được một đạo thanh thúy kim thiết tan vỡ thanh, Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia trong nháy mắt tan vỡ thành vô số khối, lập tức, một cổ kinh khủng khí lãng rồi đột nhiên tự kia Huyền Kiếm cùng lục sắc hào quang tương giao chỗ bạo phát ra!

"Oanh!"

Thoáng chốc, toàn bộ mặt đất trực tiếp bị lật ngược dâng lên, vô số hòn đá dường như vũ tiễn kiểu hướng phía bốn phía bắn nhanh đi, giữa sân một mảnh hỗn độn!

Nhìn thấy một màn này, Nam Vực huyền giả lòng của nhất thời nói lên, nếu như là trước đây, bọn họ là ước gì Dương Diệp thần hồn câu diệt! Thế nhưng hiện tại không thể a! Hiện tại Dương Diệp nếu như thất bại, vậy bọn họ tại Cổ Vực Thành trong tình cảnh mang chỉ biết càng ngày càng hồi, sau đó vĩnh viễn trở thành bị lấn ép tồn tại! Cho nên, Dương Diệp bây giờ là trăm triệu không thể chết được, chí ít hiện tại không thể...

Lúc này Dương Diệp không biết là, có thật nhiều thật là nhiều người là ở vì hắn chính lo lắng...

Một lát sau, mọi người thấy rõ Thiên Môn trong đích tình huống, Dương Diệp lúc này là cực kỳ chật vật, đầu đầy tóc áo choàng xuống, mất trật tự chịu không nổi, trên người y vật càng thiên sang bách khổng, phảng phất bị vũ tiễn bắn qua thông thường! Rất nhanh, mọi người ánh mắt rơi vào tay phải của hắn bên trên, chỉ thấy tay phải của hắn chẳng biết lúc nào đã trở thành tiên hồng sắc!

Đúng vậy, Dương Diệp cả nhánh cánh tay phải đã trở thành tiên hồng sắc! Nếu có người đứng ở hắn bên cạnh mà nói, liền sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp cả nhánh cánh tay dường như bị nhẹ kích trôi qua thủy tinh thông thường, tràn đầy Tri Chu vậy thật nhỏ vết nứt, một tia tiên huyết, chính không ngừng tự kia cánh tay phải trong chậm rãi tràn ra...

Nam Cung Mộng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên cánh tay phải, sau đó sắc mặt ngưng trọng, ngày đó môn trong đạo thứ nhất công kích uy lực, nàng là tự mình cảm thụ qua! Nàng là dùng thiên cấp Huyền bảo mới tiếp nhận đạo kia công kích, vậy mà lúc này, Dương Diệp lại là trừ một thanh Địa giai Huyền Kiếm bên ngoài, không cho mượn bất luận cái gì ngoại vật đã đem đạo này công kích nhận xuống tới! Đồng thời còn nghĩ đạo này lục sắc hào quang cho ngạnh sinh sinh đích nổ nát!

Cái này Dương Diệp thực lực cư nhiên kinh khủng như vậy?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 302: Kinh khủng Thiên Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một bên Lý Thanh Thủy sắc mặt cũng là hơi ngưng trọng, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên có thể bằng vào một thanh Địa giai Huyền Kiếm đã đem kinh khủng kia một kích cho kế tiếp. Đương nhiên, lúc này hắn càng nhiều hơn chính là nghi hoặc, bởi vì muốn dựa vào tứ trọng Kiếm Ý liền đánh nát kinh khủng kia một kích, đó là tuyệt không thể nào, nói cách khác, Dương Diệp lúc trước khẳng định còn dùng cái khác thủ đoạn gì!

Bất quá thì tính sao? Lý Thanh Thủy sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, đừng nói tứ trọng Kiếm Ý, tính là Dương Diệp thật Kiếm Tâm Thông Minh, hắn lại có hà sở sợ? Bởi vì Dương Diệp chung quy bất quá là Vương giả nhất phẩm cảnh mà thôi!

Cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, không phải là tứ trọng Kiếm Ý cùng Kiếm Tâm Thông Minh là có thể bù đắp! Càng phẩm khiêu chiến? Đùa giỡn, trên đời này không ai có thể đủ càng phẩm khiêu chiến hắn sao?

Lúc này giữa sân cao hứng nhất chớ quá với Nam Vực những thứ kia huyền giả, nhìn thấy Dương Diệp dĩ nhiên đón đỡ tiếp theo kích Thiên Môn công kích, sau khi hết khiếp sợ bọn họ đó là triệt để sôi trào! Lúc trước bọn họ chỉ là hy vọng Dương Diệp có thể xông qua hôm nay môn, đúng vậy, chỉ là hy vọng, bọn họ cũng không coi trọng Dương Diệp, thế nhưng hiện tại, bọn họ còn lại là tin! Bọn họ nghĩ Dương Diệp khẳng định có thể lần thứ hai mang đến kỳ tích!

Lúc này Dương Diệp sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, bởi vì lúc trước ngày đó môn kinh khủng một kích, làm cho hắn thiếu chút nữa cả cái cánh tay đều gảy mất! Lão Thiên, hắn thân thể phòng ngự thế nhưng đã không kém thông thường Linh Giả cảnh cường giả a! Hơn nữa lúc trước hắn thế nhưng thi triển ra tứ trọng Kiếm Ý, còn có trong cơ thể kim sắc Huyền khí, nhưng mà, tính là như vậy, cánh tay hắn đều thiếu chút nữa gảy mất!

Hôm nay môn công kích, dĩ nhiên kinh khủng như vậy!

Đúng lúc này, Thiên Môn trong lại truyền tới một đạo nhàn nhạt năng lượng sóng gợn, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, ngay hắn chuẩn bị thi triển ra ngũ trọng Kiếm Ý lúc, ngày đó môn trong cũng đột nhiên điện xạ ra một đạo lục sắc hào quang, cái này lục sắc hào quang tốc độ cực nhanh, tại Dương Diệp còn không có phản ứng kịp đó là đã đánh vào trước ngực của hắn!

Bị lục sắc hào quang đánh trúng, Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt trợn to, toàn bộ mặt trong sát na đó là vặn vẹo dâng lên, yên lặng một cái chớp mắt, 'Bành' một tiếng nổ vang, Dương Diệp trên người y vật trong nháy mắt biến thành tro tàn, lộ ra thân thể hắn. Làm mọi người thấy Dương Diệp thân thể trạng huống lúc, mọi người ngây dại!

Lúc này Dương Diệp toàn thân như lọt vào đòn nghiêm trọng lại không phá toái thủy tinh thông thường, trên người hiện đầy rậm rạp chằng chịt vết máu, đúng vậy, lúc này Dương Diệp toàn thân đã hé, vô số tiên huyết chậm rãi tự trong cơ thể hắn tràn ra, không được một hồi, Dương Diệp đó là giống như một cái huyết nhân thông thường, nhìn qua cực kỳ dữ tợn kinh khủng!

Nhìn thấy một màn này, một bên Nam Cung Mộng khẽ lắc đầu, cái này Dương Diệp không có trời cấp Huyền bảo, cũng không có bất luận cái gì chuẩn bị tâm lý liền tùy tiện xông vào hôm nay môn trong, cái này có thể không chết sao? Bất quá Dương Diệp cũng coi như dù chết do quang vinh, bởi vì hắn dù sao cứng rắn tiếp nhận hôm nay môn kinh khủng một kích!

Tại Nam Cung Mộng bên phải Hi Lạc công tử cũng là khẽ lắc đầu, nhìn Thiên Môn trong kia như huyết nhân Dương Diệp, trong mắt lóe lên lướt một cái không đành lòng, bởi vì lúc trước hắn là có thể ngăn cản Dương Diệp tiến nhập ngày đó môn trong, chỉ là hắn muốn nhìn một chút Dương Diệp thực lực mạnh như thế nào, cho nên cái này mới không có xuất thủ ngăn cản!

Chỉ là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp cư nhiên liền chết như vậy....

Lúc này giữa sân sắc mặt khó nhất nhìn chớ quá với những Nam Vực đó huyền giả, một khắc trước, Dương Diệp cho hy vọng, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp liền để cho bọn họ tuyệt vọng! Nghĩ đến ngày sau tại Cổ Vực Thành trong vĩnh viễn không ngốc đầu lên được, cũng bị cái khác vực huyền giả nô dịch, vô số Nam Vực huyền giả cũng không khống chế tâm tình của mình được nữa, đối về Thiên Môn trong Dương Diệp giận mắng lên!

"Dương Diệp, con mẹ nó ngươi khác chết a, ngươi không phải là được xưng Nam Vực nhất yêu nghiệt của người sao? Ngươi không phải là tương lai chuẩn Kiếm Hoàng sao? Ngươi không phải là Kiếm Tâm Thông Minh sao? Con mẹ nó ngươi làm sao có thể chết? Con mẹ nó ngươi làm sao có thể chết...."

"Dương Diệp, con mẹ nó ngươi cho ta nhúc nhích a, ngươi cái này Sỏa Bức, ngươi không phải là rất ngưu bức sao? Ngươi không phải là thân thể có thể so với Vương cấp Huyền thú phòng ngự sao? Con mẹ nó ngươi hiện tại thế nào ngay cả hôm nay môn một kích đều không tiếp nổi?"

"Ha ha... Đã chết? Đã chết cũng tốt, ha ha... Cái gì chuẩn Kiếm Hoàng, cái gì Kiếm Tâm Thông Minh, cũng là theo chúng ta một dạng, tại Nam Vực tính ngưu bức, đi tới nơi này Cổ Vực Thành sau liền biến thành rác rưởi, mọi người đều là một cái điểu dạng, ha ha...."

"..."

"Thật đã chết rồi sao?" Trong đám người, Nguyên Đồng nhìn giữa sân dường như huyết nhân Dương Diệp, như mất hồn vậy thấp giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể liền chết như vậy đây? Ngươi chết, ta muốn đi tìm ai tìm về ta mất đi Vũ Thần chi tâm?"

Ở đây trong, còn có một đoàn người lúc này là cao hứng vô cùng, đó chính là Kiếm Tông đám người kia! Lúc này Kiếm Vô Cực trên mặt trán phóng phát ra từ nội tâm dáng tươi cười! Dương Diệp đã không phải là Kiếm Tông đệ tử, hơn nữa còn là bị Kiếm Tông đuổi ra ngoài đệ tử, Dương Diệp biểu hiện càng mạnh, chẳng khác nào tại dùng sức đánh Kiếm Tông mặt của, làm Kiếm Tông đệ tử, hắn tự nhiên không muốn gặp lại tự mình tông môn bị người chê cười!

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là nếu như Dương Diệp thật xông qua Thiên Môn, kia lấy xông qua Thiên Môn của người tại Cổ Vực Thành trong địa vị, cộng thêm Kiếm Tông đã từng vậy đối Dương Diệp, Dương Diệp sẽ bỏ qua bọn họ cái này Kiếm Tông đệ tử sao? Khi hắn nghĩ đến, nhất định là sẽ không, đến lúc đó, lấy Dương Diệp tại Cổ Vực Thành trong có đặc quyền, bọn họ cái này Kiếm Tông đó là nhất định phải xong đời!

Bất quá cái này cũng không dùng đang lo lắng, bởi vì Dương Diệp đã chết!

"Thật đã chết rồi sao..." Nơi nào đó, Văn Nhân Nguyệt nhìn trong sân Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Ngươi chết, muội muội ngươi làm sao bây giờ, ngọc di lại nên làm cái gì bây giờ? Ngươi làm sao có thể liền chết như vậy đây...."

Dương Diệp thật đã chết rồi sao? Đương nhiên là không chết, bất quá cũng mau không sai biệt lắm! Lúc này Dương Diệp thở mạnh cũng không dám một ngụm, rất sợ hơi chút ra một điểm khí, hắn toàn thân mình liền sẽ lập tức vỡ vụn thành vô số khối!

Có thể nói, hiện tại hắn bị thương trình độ, là hắn sinh ra đến bây giờ mới thôi nghiêm trọng nhất một lần! Bởi vì hắn lúc này toàn thân thật đã bị có phá thành mảnh nhỏ, nếu như không phải là hắn thân thể cực kỳ cường hãn, hắn sợ rằng hiện tại đã trở thành một đống thịt bọt. Tuy rằng dựa vào đến thân thể phòng ngự, miễn cưỡng khiến hắn bây giờ còn có khẩu khí, thế nhưng hắn hiện tại tùy thời cũng có thể có thể chết!

Bởi vì kia huyết đang không ngừng lưu, hơn nữa trên người hắn còn đang không ngừng xuất hiện thật nhỏ vết nứt....

Tại Dương Diệp bị kia đạo thứ hai lục sắc hào quang bắn trúng lúc, kia đầu sỏ gây nên, cũng chính là tiểu tử kia nhất thời liền ngây dại. Tử Điêu trôi nổi không trung, nhìn Dương Diệp trên người huyết càng lưu càng nhiều, tình huống càng ngày càng hỏng bét, cặp kia linh động hai mắt nhất thời chậm rãi tràn ra hai cổ thanh tuyền. Tiểu trảo hơi hướng Dương Diệp thân đi, nhưng lại sợ làm đau Dương Diệp, sau đó lại rụt trở về, trong lúc nhất thời, cấp bách Tử Điêu không ngừng tại Dương Diệp xung quanh lóe ra!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người nhất thời sắc mặt kịch biến!

"Kia, không gian thuấn di..." Hi Lạc công tử thất thanh nói: "Nó là yêu thú!"

Một bên Lý Thanh Thủy trong mắt lần đầu xuất hiện vẻ khiếp sợ, hắn không nói gì, chỉ là một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào Tử Điêu, dường như muốn mang con này hắn lúc trước muốn bắt tiểu tử kia nhìn thấu thông thường!

Nam Cung Mộng hít sâu một hơi, trong mắt không chút nào che dấu vẻ khiếp sợ, Đạo: "Quả nhiên là kia bộ tộc, chỉ là, kia làm sao sẽ cùng một nhân loại cùng một chỗ đây?"

Nhìn kia ở trước mặt mình không ngừng lóe lên Tử Điêu, Dương Diệp môi khẽ nhếch, nghĩ muốn nói một câu không có việc gì, nhưng mà mới vừa khẽ động miệng, một ngụm máu tươi đó là tự miệng hắn trung phun tới, cái này khẽ động làm, liên lụy đến toàn thân hắn vết thương, kia tê tâm liệt phế đau, nhất thời làm cho hắn khuôn mặt lần thứ hai vặn vẹo dâng lên!

Tử Điêu vội vã dừng ở Dương Diệp trước mặt của, tiểu trảo đưa tới Dương Diệp gương mặt của trước, nhưng mà lại rụt trở về, trong hai mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ, kia tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, càng sớm đã thành lệ chảy thành sông!

Đúng lúc này, ngày đó môn trong đột nhiên lại truyền ra một đạo năng lượng ba động, lập tức, một đạo lục sắc năng lượng hào quang lần thứ hai thoáng hiện, sau đó lấy mắt thường không thể nhận ra tốc độ lần thứ hai điện xạ hướng về phía Dương Diệp!

Nhìn thấy cái này lục sắc năng lượng hào quang xuất hiện lần nữa, kia đứng ở Thiên Môn trong Dương Diệp nhất thời trong lòng không khỏi nở nụ cười khổ, đây thật là lão Thiên muốn tiêu diệt hắn Dương Diệp sao? Đột nhiên, làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp chợt nhìn về phía ở trước mặt hắn Tử Điêu, không ở cố kỵ thương thế trên người, mạnh mẽ mở miệng nói: "Tiểu... Nhà... Chạy..." Một câu lời còn chưa dứt, một ngụm nồng huyết lần thứ hai phun đi ra!

Tử Điêu sửng sốt một cái chớp mắt, sau một khắc, kia tròn vo khuôn mặt nhỏ nhắn trong nháy mắt dữ tợn lên, lập tức, một cổ tử quang chợt tự trên người nó bừng lên, ngay sau đó, Tử Điêu thân thể nhất thời lớn gấp đôi, một đôi nho nhỏ tử sắc cánh đột nhiên xuất hiện ở tại Tử Điêu trên lưng của, không chỉ có như vậy, Tử Điêu cặp kia mắt to cũng trong nháy mắt biến thành tử sắc!

"Tử Đồng Không Gian Điêu!" Nhìn thấy một màn này, một bên Nam Cung Mộng hai mắt trợn tròn, thất thanh kinh hãi nói.

Nghe được Nam Cung Mộng nói, một bên hai vị Linh Giả cảnh cường giả cùng Lý Thanh Thủy, còn có hi vọng Lạc công tử nhất thời bất khả tư nghị nhìn về phía ngày đó môn trong Tử Điêu!

Vào giờ khắc này, mấy người đã không có hứng thú quản Dương Diệp còn chưa có chết vấn đề này, hiện ở trong mắt bọn hắn chỉ con kia giận đến mức tận cùng tiểu tử kia...

Lục sắc hào quang vừa xong Dương Diệp trước mặt, sau khi biến thân Tử Điêu nhất thời tiểu trảo vung lên, một đạo tử quang hiện lên, sau đó, sau đó đạo kia lục sắc hào quang trực tiếp tiêu thất ở tại Dương Diệp trước mặt của, sau một khắc, đạo kia lục sắc hào quang quỷ dị đánh vào đạo kia Thiên Môn trên vách tường....

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ ở trong sân như tiếng sấm kiểu vang vọng đi, đạo kia Thiên Môn đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, kịch liệt run lên, yên lặng một cái chớp mắt, đạo kia Thiên Môn trong dĩ nhiên lại thoáng hiện ra một đạo lục sắc hào quang!

Đệ tứ kích!

Một bên hai vị Linh Giả cảnh cường giả ngây ra như phỗng, hôm nay môn từ trước đều chỉ biết ra ba đạo công kích, lần này cũng xuất hiện đạo thứ tư công kích!

Đây là có chuyện gì? Nơi nào xảy ra vấn đề? Hai vị Linh Giả cảnh cường giả lúc này là nghi vấn đầy đầu!

Dường như lần trước, đạo kia lục sắc hào quang sau khi xuất hiện, đó là lần thứ hai hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, tốc độ cực nhanh, làm cho Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì kia tốc độ nhanh hắn đều thấy không rõ cái này lục sắc tia sáng quỹ tích, hơn nữa chỉ là trong nháy mắt, hắn đó là cảm thấy cái này lục sắc hào quang đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, liền muốn cùng hắn một lần nữa 'Thân mật' tiếp xúc!

Cũng may đúng lúc này, Tử Điêu tiểu trảo lại là vung lên, sau đó kia cổ khí tức kinh khủng nhất thời tiêu thất ở tại Dương Diệp trước mặt của, sau một khắc, đạo kia lục sắc hào quang trực tiếp xuất hiện tại thiên môn ra trong đám người... Đúng vậy, lần này lục sắc hào quang không có đi công kích ngày đó môn, mà là trực tiếp bị tiểu tử kia dời ra Thiên Môn ở ngoài, đánh phía người nọ đàn!

Không biết là Tử Điêu vô tình hay là cố ý, cái này lục sắc hào quang rơi chỗ, đúng lúc là Nam Vực huyền giả chỗ đứng...

Bất thình lình lục sắc hào quang, làm cho kia một chỗ Nam Vực huyền giả nhất thời tim và mật câu liệt!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 303: Nổi giận Tử Điêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Oanh!"

Kèm theo một đạo kinh thiên nổ, gần trăm tên Nam Vực huyền giả còn không có phản ứng kịp đó là bị đạo kia lục sắc hào quang trực tiếp cho nổ thành một đống thịt bọt!

Bụi khói tán đi, một đạo sâu không thấy đáy đen nhánh cự hố xuất hiện ở Cổ Vực Thành bên ngoài! Nhìn cái này cự hố, vô số huyền giả nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, chính là kia Lý Thanh Thủy cùng Hi Lạc công tử hai người cũng là nheo mắt, hôm nay môn công kích, thật là quá kinh khủng điểm a! Một kích này, coi như là hai người bọn họ, cũng là kiêng kỵ không ngớt!

Rất nhanh, mọi người sau khi hết khiếp sợ, đó là đồng thời nhìn về phía ngày đó môn nội Tử Điêu, lúc này Tử Điêu hai mắt xích tử, sắc mặt dữ tợn, một cổ thô bạo khí tức tự kỳ trên người không ngừng tản ra, tại trên lưng nó, kia một đôi tử sắc hai cánh, không ngừng nhanh phiến, theo tử sắc hai cánh không ngừng kích động, một ít mắt sắc của người kinh hãi phát hiện, Tử Điêu không gian chung quanh dĩ nhiên dường như cuộn sóng thông thường, đang không ngừng nhộn nhạo!

Đúng lúc này, Thiên Môn trong lần thứ hai dần hiện ra một đạo lục sắc hào quang, nhìn thấy một màn này, một bên mọi người sắc mặt kịch biến, sau đó không chút nghĩ ngợi hướng phía bốn phía chạy tứ tán ra.

Một bên Lý Thanh Thủy cùng Hi Lạc công tử, còn có kia Nam Cung Mộng cũng là hướng hậu phương lui chừng mười trượng cự ly, lấy ba người bọn họ thực lực, hợp lực tự nhiên có thể ngăn cản hôm nay môn một kích, nhưng mà, điều này thật sự là không cần thiết, hơn nữa, hiện tại kia Tử Điêu rõ ràng bị vây nổi giận trạng thái, ba người bọn họ cũng không muốn đi trêu chọc kia!

Lúc này đây, đạo kia lục sắc hào quang không có ở đi công kích Dương Diệp, mà là bắn nhanh hướng về phía Tử Điêu! Nhưng mà, đạo này lục sắc hào quang còn chưa tới Tử Điêu trước mặt của, đó là quỷ dị tiêu thất ở tại Thiên Môn trong, sau một khắc, Thiên Môn ở ngoài lại là vang lên một đạo kinh thiên nổ thanh, một ít trốn chậm huyền giả nhất thời lại bị nổ thành dường như cát mịn mảnh vỡ!

Nhìn thấy một màn này, vô số người trong lòng kinh hãi, lập tức dường như phát điên vậy thoát đi kia Cổ Vực Thành! Giờ này khắc này, bọn họ là hận không thể nhiều sinh mấy con chân, con này Tử Điêu thật sự là thật là đáng sợ...

Sự tình xa xa chưa kết thúc, đạo kia Thiên Môn phảng phất sinh khí, một trận kịch liệt rung động, sau một khắc, năm đạo lục sắc hào quang tránh hiện ra, bắn về phía Tử Điêu cùng Dương Diệp, tốc độ cực nhanh, so với lúc trước chí ít nhanh gần gấp đôi!

Dương Diệp lúc này mặc dù không thể động, nhưng ý thức còn là thanh tỉnh, nhìn thấy năm đạo lục sắc hào quang xuất hiện, Dương Diệp nhất thời kinh hãi gần chết, tiểu gia hỏa này làm sao có thể ngăn chặn? Nghĩ vậy, Dương Diệp không ở cố kỵ thương thế trên người, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, mạnh mẽ vận chuyển trong cơ thể Huyền khí theo kinh mạch tuôn ra bên ngoài cơ thể!

Thủ đoạn khẽ động, Ẩn Kiếm xuất hiện ở trong tay, hai tay nắm Ẩn Kiếm, Dương Diệp cố nén toàn thân tê tâm liệt phế đau nhức, thân hình khẽ động, chắn kia bị năm đạo lục sắc hào quang cho làm cho có chút ngây người Tử Điêu trước mặt, sau đó một tiếng lịch uống, từ trên xuống dưới, chợt đối về kia năm đạo lục sắc hào quang chính là vừa bổ!

Một đạo kim sắc kiếm khí mang theo bén nhọn chói tai tiếng xé gió vang, điện xạ ra!

Nhưng mà, cái này đạo kim sắc kiếm khí còn chưa tiếp xúc được kia năm đạo lục sắc hào quang, đó là bị năm đạo lục sắc hào quang phát ra khí thế của cho chấn tiêu tan thành mây khói!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khổ sở cười, chẳng lẽ mình hôm nay sẽ chết tại đây sao? Tại phát động kiếm khí một khắc kia, toàn thân hắn các nơi đó là bắt đầu chậm rãi tét ra, lộ ra trong da mặt đầu khớp xương cùng đỏ thẫm huyết nhục, dáng dấp như vậy, cực kỳ dữ tợn kinh khủng, làm cho một bên vô số huyền giả không đành lòng nhìn thẳng!

Trên người huyết càng chảy càng nhiều, da càng Liệt càng lớn, trong cơ thể Huyền khí cũng bắt đầu xuyên loạn lên, Dương Diệp lúc này cảm giác mình quả thực muốn chết. Nếu như không tùy tiện xông tới, vậy cũng cho phép hắn sẽ không phải chết. Môn tự vấn lòng, hối hận không? Dương Diệp là không hối hận, tính là tại xông tới một khắc kia đó là biết bây giờ kết cục, hắn vẫn sẽ nghĩa vô phản cố xông vào!

Hắn mang tiểu tử kia cho rằng là thân nhân của mình, tiểu tử kia gặp nguy hiểm, hắn Dương Diệp lại có thể thấy chết mà không cứu được? Cho dù là biết rõ không địch lại, hắn cũng muốn xuất thủ, cùng lắm thì, không phải vừa chết?

Hắn đương nhiên không cam lòng chết, bởi vì hắn còn muốn cứu mẹ thân, còn muốn chiếu Cố muội muội, chỉ là, có một số việc, không thể bởi vì... Này hai cái nguyên nhân mà liền không đi làm a! Liền giống bây giờ!

Lưu luyến nhìn thoáng qua trước tiểu tử kia, Dương Diệp trề môi một cái, muốn kêu tiểu tử kia chạy mau, vậy mà lúc này lúc này, hắn thế nào cũng mở không nổi miệng, dần dần, Dương Diệp ý thức bắt đầu chậm rãi mơ hồ....

Nhìn hai mắt chậm rãi nhắm lại Dương Diệp, Tử Điêu ngẩn ngơ, sau đó hoàn toàn nổi giận.

"Thu!"

Ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, Tử Điêu trong thân thể chợt bộc phát ra một đạo rực rỡ tử quang, làm một bên mọi người nhìn thấy đạo này tử quang lúc, mọi người nhất thời khiếp sợ con ngươi đều nhanh rớt đi ra! Bởi vì... Này Đạo tử quang nơi đi qua, dĩ nhiên khiến không gian đều quỷ dị các loại vặn vẹo dâng lên....

Đúng vậy, không gian bắt đầu vặn vẹo dâng lên! Kia năm đạo tử quang tiến vào kia vặn vẹo không gian sau, đó là quỷ dị cũng theo vặn vẹo dâng lên, sau đó không được một hồi đó là tiêu thất, đúng vậy, cứ như vậy trực tiếp tiêu thất!

"Không hổ là Yêu Vực quỷ dị nhất, thần bí nhất không gian điêu tộc!" Nhìn thấy một màn này, một bên Nam Cung Mộng hít sâu một hơi, Đạo: "Thiên phú như vậy, kinh khủng như vậy không gian thần thông, thảo nào ngay cả Yêu Vực kia mấy đại siêu cấp bá chủ cũng không dám tuỳ tiện đi trêu chọc chúng nó... Chỉ là, kia làm sao sẽ đi theo một nhân loại đây? Hơn nữa còn là một cái chỉ là Vương Giả Cảnh nhất phẩm của người loại..."

Đúng lúc này, ngày đó môn lần thứ hai truyền ra một trận năng lượng ba động, lập tức, 10 đạo năng lượng lục sắc hào quang lăng không xuống, nhìn thấy một màn này, Tử Điêu song đồng trong nhất thời lộ ra một đạo bi sắc, lúc trước thi triển không gian kia thuật, đã là nó một kích tối hậu, nói cách khác, lúc này kia cũng không có cách nào tại đối phó được cái này mười đạo lục sắc hào quang!

Thân hình lóe lên, Tử Điêu rơi vào Dương Diệp trên vai, đầu nhỏ dán tại Dương Diệp gò má của thượng, sau đó kia một đôi tử đồng cũng là chậm rãi đóng lại!

Tới mới tới cuối cùng, kia là có thể trốn! Phải nói, tại kia tiến nhập hôm nay môn lúc, kia liền có biện pháp đối phó hôm nay môn công kích, hơn nữa nhất không tốt, kia còn là trốn, bởi vì... Này lục sắc tia sáng tốc độ tại mau, cũng là không mau hơn nó. Chỉ là kia không nghĩ tới Dương Diệp cũng đi theo vào, cái này lục sắc hào quang không mau hơn kia, nhưng là lại tuyệt đối so với Dương Diệp mau!

Nói cách khác, Dương Diệp là không có cách nào khác trốn! Hơn nữa tại kia còn không có phản ứng kịp, Dương Diệp đó là bị đạo kia lục sắc hào quang bắn trúng, khi đó, kia thì như thế nào có thể bỏ xuống Dương Diệp một mình đào sinh?

Liền giống bây giờ, kia tuy rằng chống lại không được kia mười đạo lục sắc hào quang, thế nhưng kia muốn chạy trốn cũng là còn có thể. Bất quá kia không có tuyển chọn trốn, cùng Dương Diệp nghĩ một dạng, không thể cùng nhau sinh, kia thì cùng chết ah....

"Hỗn đản, Vương bát đản, siêu cấp hỗn đản, siêu cấp Vương bát đản, hai người các ngươi có thể hay không cho bản công chúa yên tĩnh điểm a! A a a a a a a a a a a a a a a.... Vạn năm, bản công chúa thật vất vả mau đột phá nhất trọng cấm chế, bây giờ vì các ngươi, lại muốn rơi vào ngủ say, a a a a a a, một cái nho nhỏ rác rưởi khí linh, cũng dám hỏng bản công chúa chuyện tốt, bản công chúa diệt ngươi a a a a....."

Mau hôn mê Dương Diệp, trong thoáng chốc nghe được một đoạn như vậy mà nói.... Lập tức, Dương Diệp có chút cảm giác mơ hồ đến rồi trong cơ thể mình tiểu vòng xoáy đột nhiên xoay tròn...

Mười đạo lục sắc hào quang nháy mắt đó là đã đi tới Dương Diệp cùng Tử Điêu trước người của, nhưng mà sau một khắc, một luồng tử sắc kình khí rồi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó cái này sợi tử sắc kình khí trong nháy mắt liền đem kia mười đạo lục sắc hào quang đánh tan, tử sắc kình khí tốc độ không giảm, lấy mọi người căn bản nhìn không thấy tốc độ trực tiếp đánh vào đạo kia Thiên Môn bên trên!

"Oanh!"

Kia hơn trăm trượng cao tường thành nhất thời kịch liệt run lên, sau một khắc, ngày đó môn trong truyền đến lưỡng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, ngay sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, đạo kia Thiên Môn ầm ầm sập.... Không, không nên nói là sập, mà là nát bấy, đúng vậy, đạo kia Thiên Môn trực tiếp phấn bể dường như cát mịn!

Không chỉ có là ngày đó môn, liền kia Địa Môn cũng là như vậy.

Đăng nhập //truyencuatui.Net/ để đọc Truyện

Cổ Vực Thành Thiên Môn cùng Địa Môn, cứ như vậy không có? Nhìn kia đầy đất mảnh vụn, mọi người ngây ra như phỗng, hồi lâu không có phục hồi tinh thần lại!

Đúng lúc này, một trung niên nhân quỷ dị xuất hiện ở Cổ Vực Thành cửa, trung niên nhân khoảng chừng chừng bốn mươi tuổi, lông mày rậm mắt to, mã hình mặt, hai mắt lấp lánh có thần, đứng ở đó, dù chưa nói một lời, nhưng là không giận tự uy, tự có một cổ khí thế nhiếp người!

Một bên hai gã Linh Giả cảnh cường giả nhìn thấy trung niên nhân này, sắc mặt hai người nhất thời biến đổi, sau đó vội vã chạy tới trung niên nhân trước mặt, đối về trung niên cung kính thi lễ một cái, bên phải Linh Giả cảnh cường giả Đạo: "Mã lão, nhĩ lão thế nào tới?"

Được xưng là Mã lão trung niên nhân khẽ lắc đầu một cái, sau đó ánh mắt quét bốn phía liếc mắt, khi thấy ngày đó môn cùng Địa Môn tràng cảnh lúc, sắc mặt nhất thời ngưng trọng. Người khác có thể không biết, thế nhưng hắn thế nhưng biết đến, hôm nay môn cùng Địa Môn chính là nhất kiện đạo khí, cái này đạo khí khí linh thế nhưng tương đương với một cái Tôn Giả Cảnh cường giả a!

Nhưng mà, hiện ở nơi này tương đương với Tôn Giả Cảnh khí linh, lại bị người cho diệt sát, không chỉ có như vậy, ngay cả đạo khí này khí thể, đều bị biến thành mảnh vỡ.... Cái này nhiều lắm thực lực khủng bố? Chí ít cũng là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả mới có thể làm được như vậy thẳng thắn a!

Nghĩ vậy, Mã lão hít sâu một hơi, sau đó trầm giọng nói: "Tại hạ Cổ Vực Thành chấp pháp đội trưởng lão Mã đã bình, bằng hữu nếu dám ra tay bị phá huỷ Cổ Vực Thành hôm nay môn cùng Địa Môn, không để ý tới do không dám ra tới vừa thấy ah?"

Không ai trả lời!

Mã đã bình nhướng mày, sau đó thần niệm phún ra ngoài, một lát, mã đã bình chân mày nhíu sâu hơn. Lấy thực lực của hắn, hắn thần niệm đã có thể trong nháy mắt liền bao trùm xung quanh ngàn dặm phạm vi, nguyên bản cố kỵ thực lực đối phương, cho nên hắn cũng không có vừa ra tới hay dùng thần niệm tìm tòi đối phương, bởi vì đó là cực kỳ không tuân theo trọng người! Chỉ là đối phương không trở về mà nói cũng không hiện ra, làm cho hắn có chút nổi giận, lúc này mới thi triển ra thần niệm, nhưng mà khiến hắn nghi ngờ là, hắn thần niệm dĩ nhiên không có tìm thấy được đối phương!

Xuất hiện loại tình huống này, chỉ có một loại nguyên nhân, đó chính là thực lực đối phương xa cao hơn hắn, sau đó tránh né hắn thần niệm! Mà ở cái này Cổ Vực Thành, không, phải nói tại đây toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, thực lực cao hơn hắn, hai cái tay đều số tới, mà những người này, không có chỗ nào mà không phải là cái loại này sống mấy vạn năm siêu cấp lão quái vật....

Mã đã bình đang chuẩn bị còn muốn nói gì nữa, đúng lúc này, hắn đột nhiên biến sắc, ánh mắt nhìn về phương bắc, một lát, thấp giọng nói: "Ma Vực bọn người kia, lần này tới trái lại thật mau a!"

Trầm ngâm một hồi, mã đã bình ánh mắt quét mọi người liếc mắt, sau đó trầm giọng nói: "Không muốn chết, liền tốc tốc vào thành!" Dứt lời, mã đã bình thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ. Giữa những vãn bối này tranh đấu, hắn là không thể xuất thủ, lúc trước nhắc nhở một câu, đã thuộc về phạm quy, bất quá hoàn hảo, không nghiêm trọng như vậy....

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 304: Ma Tộc! Minh vực, Yêu Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Cổ Vực Thành phía bắc diện ngàn dặm bên ngoài có một ngọn núi, ngọn núi cao vót trong mây, nhìn từ đàng xa, ngọn núi phảng phất cùng trời địa cây cột thông thường, hứng lấy thiên địa! Ngọn núi này đúng là Huyền Giả Đại Lục tiếng tăm lừng lẫy Kình Thiên phong! Cũng là Ma Vực cùng Nam Vực trong lúc đó một đạo bình chướng. Nếu như không phải là có ngọn núi này, Nam Vực sớm đã không phải là loài người!

Đương nhiên, chân chính ngăn cản Ma Vực thanh niên không phải là ngọn núi này, mà là ngọn núi này thượng cấm chế! Ngọn núi này thượng có một loại thần bí mà lại cường đại cấm chế, cấm chế này là một loại trọng lực, cảnh giới càng cao, thượng ngọn núi này thừa nhận trọng lực lại càng lớn! Tỷ như, Tiên Thiên Cảnh thượng ngọn núi này, cần thừa thụ bình thường trọng lực gấp mười lần, nhưng nếu như là Vương Giả Cảnh cường giả, kia thừa nhận trọng lực chính là ba mươi lần! Hơn nữa càng lên cao, kia trọng lực liền càng lúc càng lớn...

Bất quá, nếu có Ma Tộc thanh niên có thể thừa thụ ở cái này Kình Thiên phong thượng trọng lực, từ nơi này Kình Thiên phong vượt qua đến Nam Vực, như vậy danh thanh niên cũng mang thu được to lớn chỗ tốt! Bởi vì thừa thụ ở kia mấy chục lần trọng lực sau, bất kể là hắn tự thân thực lực, còn là tâm cảnh, đều phải nhận được thật to tăng lên!

Ma Tộc là một cường giả vi tôn chủng tộc, cường đại đối với Ma Tộc thanh niên mà nói, kia chính là sinh mạng! Chỉ cần có thể cường đại, bọn họ có thể nỗ lực hết thảy, cho dù là sinh mệnh! Cho nên, mỗi một giới Thanh Vân Bảng, đều có vô số Ma Tộc thanh niên tre già măng mọc tới vượt qua cái này chống trời sơn mạch, nhưng mà, chân chính có thể vượt qua cái này chống trời sơn mạch, cũng ít đến thấy thương!

Lúc này, tại Kình Thiên phong giữa sườn núi chỗ, mấy trăm danh hình thể cao to thanh niên đi nghiêm lý tập tễnh từng bước một hướng phía Kình Thiên phong đỉnh núi đi đến. Cái này thanh niên cùng nhân loại lớn lên cực kỳ tương tự, nếu như không là bọn hắn hình thể rõ ràng so nhân loại muốn cường tráng rất nhiều, còn có kia mỗi người trên đầu đều dài hơn đến một đôi góc nói, nói bọn họ là nhân loại cũng không quá đáng!

Tại đây đàn thanh niên trước mặt nhất, có một đặc biệt thấy được thanh niên, vì sao nói hắn đặc biệt thấy được đây? Bởi vì sau lưng hắn thanh niên trên đầu góc đều bị đều là màu đen, mà sừng của hắn, cũng màu tím! Không chỉ có như vậy, sau lưng hắn những thứ kia thanh niên, thỉnh thoảng có người nhìn về phía hắn lúc, ánh mắt kia đều là không gì sánh được tôn kính!

"Ma Kha, ngươi nghỉ ngơi một chút ah, hoặc là khác cho chúng ta ngăn trở cái này trọng lực!" Đúng lúc này, một gã Ma Tộc thanh niên đi tới tên kia tử góc thanh niên bên cạnh, khẩn cầu.

"Đúng vậy, Ma Kha lão đại, nếu như không phải là vì giúp chúng ta giảm bớt cái này trọng lực, ngươi đã sớm vượt qua cái này phá Kình Thiên phong, ngươi chớ xía vào chúng ta, không thì, ngươi nếu như bị chúng ta liên lụy, chúng ta đây liền thực sự trở thành Ma Tộc tội nhân!"

"Đừng động chúng ta, lão đại ngươi đi đi...."

"...."

Kêu Ma Kha nam tử dừng bước, xoay người quét mọi người liếc mắt, thấy mọi người hai mắt đỏ bừng, Ma Kha hít sâu một hơi, sau đó nói: "Lần này cùng ta cùng đi vượt qua cái này Kình Thiên phong có bao nhiêu người?"

Nghe vậy, mọi người thần sắc nhất thời buồn bã xuống tới, trầm mặc một hồi, rất nhanh có người đáp: "1 vạn 3 nghìn danh Ma Tộc huynh đệ!"

TruyencuatuiNet

"Mà bây giờ đây?" Ma Kha hỏi lần nữa.

Mọi người cúi đầu, trầm mặc.

"Hiện tại chỉ 432 tên!" Ma Kha hai mắt híp lại, Đạo: "Ta Ma Tộc 1 vạn 3 nghìn danh tinh anh theo ta đi ra, còn chưa tới Tiềm Long Tháp, cũng chỉ còn lại có 432 danh, nếu như ngay cả các ngươi đều chết tại đây Kình Thiên phong, ta Ma Kha, tính là thu được Tiềm Long bảng đệ nhất, thay Ma Tộc đoạt được vô số số mệnh, nhưng này lại có ý nghĩa gì? Các ngươi có thể đi tới cái này, đã chứng minh các ngươi tiềm lực, chỉ cần các ngươi sống sót, tương lai, ta Ma Tộc chỉ biết hiện ra vô số siêu cấp cường giả! Thế nhưng, nếu như các ngươi đã chết, ta Ma Tộc tương lai một đoạn thời gian, thượng tầng cường giả sẽ xuất hiện đứt đoạn, đến lúc đó, ta Ma Tộc lâm nguy!"

"Chúng ta cũng biết đạo lý này!" Tại Ma Kha bên cạnh thanh niên cười khổ nói: "Chỉ là cái này Kình Thiên phong thực sự quá kinh khủng, lúc này chúng ta thừa nhận trọng lực đã là chúng ta bình thời bốn mươi sáu lần, bốn mươi sáu lần trọng lực, nếu như không phải là Ma Kha ngươi là ngoại môn thừa nhận rồi phần lớn trọng lực, chúng ta chỉ sợ sớm đã chống đỡ không nổi nữa. Mà bây giờ, cũng chỉ là đến Kình Thiên phong giữa sườn núi mà thôi..."

Ma Kha hít sâu một hơi, rồi đột nhiên xoay người nhìn về phía kia Kình Thiên phong, nhìn kia cắm thẳng vào nguyên tiêu ngọn núi, Ma Kha trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, bỗng dưng, hắn chỉ một ngón tay, phẫn nộ quát: "Vì sao? Tại sao phải nhường ta Ma Tộc sinh hoạt tại cái loại này ác liệt địa phương? Dựa vào cái gì không cho ta Ma Tộc tiến nhập thế giới loài người? Dựa vào cái gì?"

Ma Kha sau lưng thanh niên trầm mặc, bọn họ đương nhiên biết Ma Kha là ở hỏi ai, Ma Kha hỏi, tự nhiên là ban đầu ở cái này chống trời sơn mạch bày kinh khủng này cấm chế tên kia siêu cấp cường giả. Ma Vực nhiều năm băng thiên tuyết địa, chỗ đó hoàn cảnh cực kỳ ác liệt, bởi vì hoàn cảnh cùng hoàn cảnh ác liệt, rất nhiều thứ đều không thể sinh tồn, cho nên Ma Vực thực vật là phi thường thiếu!

Có thể nói, Ma Vực 10 cái trẻ con trong, có ít nhất bốn cái đều chưa trưởng thành, bởi vì trong đó bốn cái cơ bản đều là chết đói! Cũng chính vì vậy, Ma Tộc thanh niên mới phi thường sùng thượng vũ lực, bởi vì có thực lực, có thể không cần bị chết đói! Dưới tình huống như vậy, Ma Tộc thanh niên tự nhiên là muốn liều mạng đi trở nên mạnh mẽ...

Nếu như nói loài người huyền giả vì trở thành cường giả, là bởi vì rất nhiều ** cùng với kia bừa bộn lý do, kia Ma Tộc những Ma nhân đó vì trở nên mạnh mẽ, ngay từ đầu chỉ là thuần túy vì sinh tồn! Đây cũng là người của ma tộc thực lực viễn siêu loài người nguyên nhân!

Mà tạo thành Ma Tộc mấy vạn năm kiếp sau thời đại thay thừa thụ loại này đau khổ, dĩ nhiên chính là lúc đầu kia tại đây Kình Thiên phong bày cấm chế tên kia siêu cấp cường giả! Đối tên này nhân loại cường giả, Ma Tộc thanh niên tự nhiên là hận, bất quá hận cũng không có biện pháp, bởi vì tên kia siêu cấp cường giả, giống như đã không ở nơi này thế gian...

Đương nhiên, tính là tại thế gian này, bọn họ cũng là không thể làm gì, đối phương vạn năm trước thi triển một cái cấm chế, liền khốn trụ bọn họ Ma Tộc gần vạn năm, cái loại này cường giả, vạn năm tới, Ma Tộc còn không có xuất hiện qua....

Phong, càng lúc càng lớn, lấy Ma Tộc thanh niên kia so Huyền thú đều muốn cường hãn thân thể, đều nhanh không chịu nổi!

Trầm mặc một lát, Ma Kha hít sâu một hơi, sau đó lấy tay chỉ thiên, Đạo: "Ta Ma Kha lấy linh hồn thề, kiếp này chắc chắn cái này Kình Thiên phong từ thế gian này bỏ! Khiến ta người của ma tộc không ở thừa thụ kia Ma Vực cực khổ!" Dứt lời, Ma Kha xoay người nhìn phía sau hơn bốn trăm danh Ma Tộc thanh niên, Đạo: "Thế giới loài người đang ở trước mắt, chỉ cần vượt qua ngọn núi này, chúng ta có thể nếm thử loài người tiên huyết cùng thịt vị, vạn năm phần thù, các ngươi không muốn thân thủ báo sao?"

"Nghĩ! Uống loài người huyết, ăn loài người thịt!"

"Ăn loài người thịt!"

"Đi, theo lão đại, cho dù chết, cũng muốn ăn được một khối loài người thịt..."

Tam canh giờ sau.

"Bành!"

Ma Kha hai chân chợt rơi ở trên mặt đất, nơi đặt chân, toàn bộ mặt đất nhất thời kịch liệt run lên, lập tức, vô số điều to bằng cánh tay vết nứt nhanh chóng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, không được hai hơi thở thời gian, lấy Ma Kha làm trung tâm, kỳ xung quanh mấy trăm trượng phạm vi mặt đất đều là khe nứt ra....

Đáng giá một nói là, lúc này Ma Kha phía sau chỉ không được 200 người...

Nhìn xa như vậy chỗ như điểm đen vậy Cổ Vực Thành, Ma Kha dữ tợn cười, Đạo: "Nhân loại, ta Ma Kha tới!" Dứt lời, Ma Kha mang theo sau lưng Ma Tộc thanh niên điên thông thường hướng phía Cổ Vực Thành chạy đi....

Cùng lúc đó lúc, tại mặt đông mấy ngàn dặm bên ngoài một khối bình nguyên thượng, một cái đen nhánh vòng xoáy đột nhiên xuất hiện ở tại phiến bình nguyên này thượng, làm cái này đen nhánh vòng xoáy xuất hiện lúc, sắc trời đột nhiên tối xuống, cùng lúc đó, cái này đen nhánh vòng xoáy phương viên mấy trăm dặm trong nháy mắt trở thành đất chết...

Yên lặng một hồi, vô số thân mặc trường bào màu đen, như bóng với hình vậy bóng đen tự kia vòng xoáy trong bay ra, không được một hồi, giữa sân đó là xuất hiện mấy trăm cái bóng đen!

Những hắc ảnh này cực kỳ quỷ dị, bởi vì bọn họ là trôi lơ lửng trên không trung, hơn nữa, bọn họ không có bóng dáng!

Đúng lúc này, đám này bóng đen cầm đầu một gã cầm trong tay hắc sắc xích sắt bóng đen cái mũi ngửi ngửi, sau đó tham lam hít sâu một hơi, Đạo: "Nhân loại linh hồn mùi vị, kiệt kiệt... Thật là làm cho người hoài niệm a..." Dứt lời, đám này bóng đen người rồi đột nhiên phiêu hướng về phía kia Cổ Vực Thành phương hướng!

Cổ Vực Thành ngoài thành, tại nơi mã đã bình vừa biến mất, mọi người chính nghi hoặc không giải thích được lúc, một cổ kinh khủng uy áp rồi đột nhiên xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu, cổ uy áp này, làm cho ở đây vô số huyền giả nhất thời trực tiếp bò ở trên mặt đất.

Mọi người kinh hãi, đúng lúc này, chừng mười điều thân thể gần mấy trăm trượng thanh sắc cự long xuất hiện ở Cổ Vực Thành ngoài thành bầu trời, 10 điều thanh sắc cự long tại trên bầu trời, không ngừng lăn lộn, từng cổ một long uy không ngừng chiếu nghiêng xuống, làm cho dưới vô số nhân loại huyền giả tim và mật câu liệt!

"Là Yêu Vực thanh long bộ tộc!" Thấy cái này 10 điều thanh long, Hi Lạc Công Tử thần sắc ngưng trọng nói.

"Quá kiêu ngạo!" Tại bên cạnh hắn Lý Thanh Thủy lãnh thanh nói một câu, cùng lúc đó, trôi nổi ở trước mặt hắn lần kia Nguyên Ma Cầu bắt đầu rất nhanh xoay tròn!

Lúc này, Nam Cung Mộng lắc đầu, Đạo: "Rút lui trước hồi Cổ Vực Thành, Ma Vực cùng Minh Vực những tên kia cũng tới!"

Nghe vậy, Hi Lạc Công Tử cùng Lý Thanh Thủy hai người nhất thời nhướng mày, nếu như chỉ là cái này Yêu Vực 10 điều thanh long, kia ba người bọn họ tự nhiên không cần rút đi! Thế nhưng nếu như tại cộng thêm kia Ma Vực đám kia tên tu tưởng biến thái cùng Minh Vực đám này quỷ dị gia hỏa, ba người bọn họ thì không cần không kiêng kỵ!

Bởi vì nếu như không có loài người mà nói, cái này Tam vực gia hỏa môn có lẽ sẽ tranh đấu lẫn nhau, thế nhưng chỉ cần có người loại ở đây, bọn họ liền trăm phần trăm sẽ trước liên hợp lại giải quyết nhân loại! Không có biện pháp, mấy vạn năm tới, nhân loại lấy nhiều khi ít, tại mỗi cái chủng tộc trong là nổi danh...

Cảm thụ được bốn phía các loại xa lạ khí tức càng ngày càng gần, Lý

Thanh Thủy cùng Hi Lạc Công Tử hai người không đang do dự, Hi Lạc Công Tử quét phía sau chúng huyền giả liếc mắt, sau đó trầm giọng quát dẹp đường: "Không muốn chết, mau trở về Cổ Vực Thành! Mau!" Dứt lời, Hi Lạc Công Tử thả người nhảy, không trung, thủ đoạn khẽ động, một thanh trường chuôi cự phủ xuất hiện ở trong tay hắn!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 305: Tụ tập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nắm trong tay cự phủ, Hi Lạc Công Tử trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, sau đó đối về kia trong bầu trời 10 điều Thanh Long chợt chính là vừa bổ! Lập tức, một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn nhất thời bắn ra, làm đạo này sóng gợn sau khi xuất hiện, kia trong bầu trời tràn ngập long uy nhất thời tiêu tán ra...

Lúc này, giữa sân những thứ kia huyền giả cũng là phản ứng lại, phản ứng kịp sau, mấy vạn huyền giả nhất thời không chút nghĩ ngợi liền hướng phía Cổ Vực Thành trong chạy đi, không được một khắc đồng hồ, giữa sân đó là chỉ còn lại có chừng mười người!

"Con kiến hôi của người loại!"

Trên bầu trời, bị Hilo một búa đánh tan long uy, kia trên bầu trời lớn nhất cái kia Thanh Long nhất thời nổi giận, cự đuôi ngăn, chợt quét về Hi Lạc Công Tử!

"Tới tốt! Ha ha... Bản công tử đã sớm nghĩ Đồ Long!"

Cao giọng cười, Hi Lạc Công Tử cầm trong tay cự phủ tại chỗ nhất chuyển, sau đó từ trên xuống dưới chợt vừa bổ: "Khai Thiên Ích Địa Trảm!"

Dứt lời, một đạo dài chừng mười trượng phủ mang giống như một khỏa rực rỡ lưu tinh thông thường, hướng phía kia Thanh Long bắn nhanh hơn nữa, phủ mang nơi đi qua, không gian từng đợt kịch liệt chấn động, dường như muốn bể nát thông thường, thanh thế cực kỳ kinh người!

"Oanh!"

Phủ mang đánh vào kia đuôi rồng bên trên, nhất thời, một đạo kinh thiên nổ thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, một cổ kinh khủng khí lãng, tự kia chạm vào nhau chỗ chợt khuếch tán ra!

Hi Lạc Công Tử rìu nhẹ nhàng rạch một cái, kia cổ đánh về phía hắn khí lãng nhất thời tiêu tán ra, ngay hắn chuẩn bị lần thứ hai xuất kích lúc, phía dưới đột nhiên truyền đến Nam Cung Mộng thanh âm lo lắng: "Hilo, đi, Ma Vực cùng Minh Vực những tên kia đến rồi!"

Nghe vậy, Hi Lạc Công Tử nhướng mày, do dự một chút, sau đó thân hình khẽ động, rơi trên mặt đất, làm như nghĩ tới điều gì, Hi Lạc Công Tử nhìn về phía kia giữa sân dường như điêu khắc Dương Diệp còn có kia Tử Điêu, Đạo: "Hai người bọn họ làm sao bây giờ?"

Nam Cung Mộng chân mày to cau lại, trầm ngâm hạ, sau đó lắc đầu, Đạo: "Không lo được nhiều như vậy, chúng ta đi!" Dứt lời, Nam Cung Mộng cùng Lý Thanh Thủy thân hình khẽ động, lướt vào Cổ Vực Thành trong!

Hi Lạc Công Tử nhìn Dương Diệp cùng Tử Điêu liếc mắt, trầm mặc một hồi, thấp giọng thở dài, sau đó thân hình khẽ động, cũng lướt vào Cổ Vực Thành.

Lúc này, giữa sân chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Tử Điêu!

Dương Diệp lúc này là tình huống gì? Dương Diệp đương nhiên không chết, bất quá lúc này ý hắn thức đã hoàn toàn lâm vào ngủ say. Về phần Tử Điêu, có lẽ là bởi vì lúc trước quá độ tiêu hao, kia dĩ nhiên ôm Dương Diệp đầu đang ngủ....

Nếu như Dương Diệp lúc này còn thanh tỉnh mà nói, liền sẽ phát hiện, khi hắn vòng xoáy đan điền nội những thứ kia Huyền thú đại quân, lúc này đều đang hôn mê đi! Đương nhiên, là trọng yếu hơn là, khi hắn tiểu vòng xoáy cái kia kim sắc Huyền khí trì phía trên, lúc này chính nổi lơ lửng một cô bé....

Tiểu cô nương rất đáng yêu, phải nói rất đẹp, tinh xảo hoàn mỹ không tỳ vết khuôn mặt nhỏ nhắn, mặc dù có chút non nớt, nhưng bất luận kẻ nào đều có thể tưởng tượng đến cô gái này nếu là lớn lên, vậy sẽ là bực nào khuynh quốc khuynh thành. Một bộ màu trắng công chúa váy, váy thượng tú có khắc rất nhiều kỳ dị phù văn thần bí, cái này phù văn phảng phất là sống thông thường, lại đang chậm rãi lưu động! Tại tiểu cô nương trước ngực giắt một viên như lớn chừng ngón cái hạt châu, sáng lên sáng lên, lòe lòe, rực rỡ chói mắt!

Lúc này tiểu cô nương hai tay chống nạnh, khuôn mặt nhỏ nhắn phình, trong ánh mắt phảng phất có thể phun ra Hỏa Diễm!

Mỗi một khắc, tiểu cô nương chân nhỏ tại trong hư không chợt một tránh, sau đó tức giận nói: "Thật là quá yếu a a a a a a a! Tại sao muốn tuyển chọn như thế một cái yếu gia hỏa a, bản công chúa một tay chỉ đều có thể đâm chết hắn a! Yếu cũng thì thôi, còn thích đến chỗ gây họa, ngươi chết không sao cả, cũng làm hại bản công chúa với ngươi cùng chết a a a a a a!"

Vòng xoáy trong, tiểu cô nương là càng mắng càng sinh khí, đến sau cùng, càng huơi tay múa chân. Chỉ là sắc mặt của nàng là càng ngày càng ảm đạm, thân thể cũng là càng ngày càng hư ảo....

Một lát sau, tiểu cô nương làm như đã nhận ra tự thân tình huống, lập tức vội vã ngừng tiếng mắng, tay nhỏ bé dùng sức vỗ vỗ bộ ngực, sau đó lại nặng nề mà hô một cái khí, một lát sau, tiểu cô nương hai tay hư mang, sau đó chợt nắm chặt, quát dẹp đường: "Mở!"

Dứt lời, tại kim sắc Huyền khí trì phía trên, quỷ dị xuất hiện một cánh cửa! Môn nội, mù sương một mảnh, cái gì cũng nhìn không thấy!

Tiểu cô nương do dự hồi lâu, sau đó rất không tình nguyện mở miệng: "Ra!"

Theo cái này 'Ra' chữ hạ xuống, cánh cửa kia nội đột nhiên tuôn ra một luồng Tử khí, làm Tử khí xuất hiện ở vòng xoáy bên trong không gian lúc, những thứ kia nằm ở vòng xoáy trên đất Huyền thú đại quân nhất thời cả người chấn động, ngay sau đó, cực kỳ quỷ dị một màn xuất hiện! Chỉ thấy những thứ kia Huyền thú hình thể đột nhiên trở nên lớn rất nhiều, tiếp theo, trong cơ thể chợt tuôn ra một cổ khí thế kinh khủng...

Dương Diệp tiểu vòng xoáy nội con kia khiếu thiên ma lang trong nháy mắt trở thành Linh cấp Huyền thú! Kia tiểu tro cùng tiểu ngân, cũng đi vào nửa bước Linh cấp! Mà cái khác Huyền thú, cũng trong nháy mắt này đạt tới Vương cấp đỉnh!

Sự tình còn không có kết thúc, chỉ thấy kia sợi Tử khí chuỗi ra tiểu vòng xoáy, đi tới Dương Diệp bình thường đan điền nội, sau đó bắt đầu ở Dương Diệp trong cơ thể chậm rãi chảy động, Dương Diệp trong cơ thể, phàm là cái này sợi Tử khí chảy qua địa phương, kia nguyên bản phá thành mảnh nhỏ trong cơ thể kinh mạch cùng huyết quản, nhất thời khôi phục như lúc ban đầu!

Không chỉ có trong cơ thể, tại Dương Diệp bên ngoài cơ thể, kia đã bể thành vô số khối thân thể, đã ở lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ đang khôi phục ‘đến!

Chỉ là tiểu cô nương kia sắc mặt cũng càng ngày càng ảm đạm, thân thể càng càng ngày càng hư ảo, lúc này, thân thể kia càng giống như trong suốt thông thường....

Cổ Vực Thành bên ngoài, Nam Cung Mộng ba người mới vừa gia nhập Cổ Vực Thành vẫn chưa tới 10 hơi thở thời gian, Ma Tộc Ma Kha đó là mang theo sau lưng 200 danh Ma Tộc thanh niên đi tới Cổ Vực Thành dưới, mà ở Ma Kha chân trước vừa xong Cổ Vực Thành hạ, một đám như bóng dáng bóng đen người cũng là quỷ dị xuất hiện ở Cổ Vực Thành dưới!

Ma Kha tham lam hít sâu một hơi, sau đó nói: "Tốt không khí thanh tân, tốt to lớn thành thị; Không có Nghiêm Hàn đến xương phong tuyết, không có một năm tứ quý phong bạo, càng không có kia tối tăm không ánh mặt trời khí trời ác liệt, cái này, thật là nhân gian nhạc thổ a!"

"Quả thực!" Đám kia bóng đen người trong, một gã cầm trong tay hắc sắc xiềng xích bóng đen người lên tiếng nói: "Người này loại thật là gặp may mắn a!" Bóng đen tiếng người âm dường như Thạch Đầu xẹt qua huyền thiết, bén nhọn mà chói tai!

Ma Kha nhìn bóng đen người liếc mắt, sau đó nói: "Ngươi chính là cái kia Minh Vực đệ nhất thiên tài Hồn U?"

"Kiệt kiệt..." Bóng đen người âm thanh cười, Đạo: "Ngươi chính là Ma Kha ah? Kiệt kiệt... Không hổ là Ma Tộc mạnh nhất thiên tài, linh hồn cư nhiên cường đại như vậy, kiệt kiệt..." Nói, Hồn U đầu lưỡi liếm môi một cái, ánh mắt lộ ra tham lam hào quang.

Ma Kha đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, Ma Kha con ngươi co rụt lại, bởi vì chẳng biết lúc nào, ở trước mặt hắn đột nhiên chuỗi ra một cái đen nhánh xiềng xích, xiềng xích giống như một con rắn độc thông thường, hướng hắn cổ họng bắn nhanh đi!

Ma Kha sắc mặt lúc này âm trầm xuống, bất quá khiến người ta hết ý là, hắn cư nhiên không tránh không tránh, tùy ý kia xiềng xích đánh vào cổ họng của hắn chỗ!

"Đang!"

Xiềng xích đánh vào Ma Kha cổ họng chỗ, giữa sân nhất thời vang lên một đạo chói tai lưỡi mác tương giao thanh!

Nhìn thấy một màn này, Hồn U hơi biến sắc mặt, tay nhất chiêu, kia xiềng xích trong nháy mắt về tới trong tay hắn, sau đó sắc mặt ngưng trọng nói: "Nghe đồn ngươi mang 'Thiên Ma Thần thể' tu luyện đến tầng thứ bảy, hôm nay xem ra, đây không phải là nghe đồn, mà là sự thực a!"

Nghe được Hồn U nói, Hồn U sau lưng những thứ kia bóng đen người nhất thời đồng thời biến sắc. 'Thiên Ma Thần thể' đây là một vạn năm ngàn nhiều năm trước Ma Tộc kiệt xuất nhất thiên tài Ma tôn sáng chế, đây là một bộ Luyện Thể công pháp, cộng Thập nhị trọng! Nghe đồn nếu là có người có thể tu luyện tới đệ thập trọng, kia liền có thể thân thể thông thần; Nếu là tu luyện tới tầng thứ mười một, đó chính là bất tử bất diệt, thiên địa khó khăn hủy. Về phần thứ mười hai thành... Đệ thập nhị trọng sẽ không người biết, bởi vì hơn một vạn năm qua, cũng chỉ có Ma tôn tu luyện tới qua, mà kia Ma tôn, tại hơn một vạn năm trước đó là đã tiêu thất tại Huyền Giả Đại Lục....

Nói chung, cái này 'Thiên Ma Thần thể' tại Huyền Giả Đại Lục có đệ nhất công pháp luyện thể danh xưng là. Đương nhiên, cái này Thiên Ma Thần thể cũng là cực khó tu luyện, tới Ma tôn sau khi, cái này Ma Tộc ngay cũng không ai có thể tu luyện tới đệ thập trọng. Mà bây giờ cái này Ma Kha dĩ nhiên tu luyện đến tầng thứ bảy! Tầng thứ bảy, nói cách khác, cái này Ma Kha thân thể lực lượng cùng phòng ngự, đã không thua long tộc, thậm chí do hữu quá chi!

"Ngươi cũng không sai!" Ma Kha lạnh lùng nói: "Dĩ nhiên mang 'Câu hồn đoạt phách' tu luyện tới vô tích có thể tìm ra tình trạng, lúc trước nếu là ngươi xuất hiện ở điểm lực, ta hồn phách chỉ sợ cũng muốn ly thể ra!"

"Kiệt kiệt..." Hồn U lần thứ hai âm thanh cười, sau đó nói: "Ngươi có tư cách cùng ta Hồn U kết minh!"

"Kết minh?"

Đúng lúc này, trên bầu trời đột nhiên truyền đến một đạo khinh thường thanh âm của, sau một khắc, trên bầu trời cái kia lớn nhất long thân thể ngăn, hóa thành một đạo thanh quang xuất hiện ở mặt đất, làm trên mặt đất lúc, kia Long đã hóa thành một cái bưu hãn thanh niên, thanh niên nhìn lướt qua Ma Kha cùng Hồn U, trong mắt không chút nào che dấu không thèm, Đạo: "Đối phó một nhóm nhân loại con kiến hôi, các ngươi lại muốn kết minh, thật là thật là tức cười, thật là tức cười!"

"Nhân loại là con kiến hôi sao?" Ma Kha cười khẽ một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua thanh niên, Đạo: "Ngươi là Yêu Vực tứ đại thần thú một trong những gia tộc Thanh Long bộ tộc ah!"

"Coi như ngươi có điểm ánh mắt!" Thanh niên lạnh lùng nói.

Ma Kha lắc đầu, lại nói: "Ngươi nói nhân loại là con kiến hôi, ta thế nào nhớ kỹ, vạn năm trước Yêu Vực tới tham gia Tiềm Long bảng Thanh Long bộ tộc, bị ngay lúc đó Kiếm Tông tổ sư Tiêu Dao Tử giết sạch sẻ đây? Khi đó, ngươi Thanh Long bộ tộc ở nơi này nhân loại trước mặt, tựa hồ ngay cả cái rắm cũng không dám phóng ah?"

"Ngươi nói cái gì!" Thanh niên sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, sau đó một cổ long uy chợt đánh về phía Ma Kha.

Ma Kha không thèm cười, sau đó khẽ nhếch miệng, đối về thanh niên chợt vừa hô, một đạo hắc sắc sóng gợn trong nháy mắt khuếch tán ra, mang cái này cổ long uy chấn tiêu tan thành mây khói!

Thanh niên hơi biến sắc mặt, ngay hắn chuẩn bị lần thứ hai động thủ lúc, một cây đen nhánh xiềng xích rồi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, ngăn trở chặn hắn. Thanh niên quay đầu nhìn về phía một bên Hồn U, chỉ thấy Hồn U Đạo: "Ma Kha nói không sai, chúng ta quả thực không nên khinh thị nhân loại! Nhân loại đại đa số quả thực đều là người yếu, thế nhưng đừng quên, bọn họ nhất cường giả đứng đầu, cho tới bây giờ cũng không từng thiếu qua ba chúng ta vực tổng! Hơn nữa tối trọng yếu một điểm, đó chính là loài người số lượng, xa như vậy xa không phải chúng ta tam vực có thể so sánh! Liền giống bây giờ, ba chúng ta vực cộng lại vẫn chưa tới 500, mà nhân loại, cũng đều biết vạn! Nếu như chúng ta phi liên kết, Thanh Long, ngươi Thanh Long bộ tộc tại tới 10 điều, trăm con rồng, cũng chỉ có bị tàn sát phần!"

"Bằng bọn họ?" Thanh Long hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Không thấy được chúng ta thứ nhất, đám này con kiến hôi bỏ chạy còn nhanh hơn thỏ sao? Con kiến hôi chính là con kiến hôi, đê tiện nhất sinh vật... Ân?" Đột nhiên, Thanh Long rồi đột nhiên nhìn về phía kia Cổ Vực Thành cửa thành hạ Dương Diệp, sau đó dữ tợn cười, Đạo: "Lại có một con con kiến hôi không sợ chết..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 306: Thực lực đại tăng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Một con đê tiện sinh vật, dĩ nhiên cũng muốn tới phá hư bản công chúa chuyện, a a a a, xem ta diệt ngươi..."

Nhìn thấy Thanh Long hướng Dương Diệp đầu một quyền đánh tới, Dương Diệp vòng xoáy nội tiểu cô nương nhất thời nổi trận lôi đình, nàng thật vất vả, đồng thời tìm to lớn đại giới mới đưa Dương Diệp từ kề cận cái chết kéo trở về, mà bây giờ, thanh long này cư nhiên lại muốn muốn đem Dương Diệp đưa trở về, nàng làm sao có thể không tức giận?

Chỉ bất quá lúc này nàng đã phi thường hư nhược rồi, bất quá hoàn hảo, đối phó một con đê tiện sinh vật khí lực vẫn phải có!

Tiểu cô nương bấm tay bắn ra, một luồng thật nhỏ tử sắc chùm tia sáng trong nháy mắt đánh vào Thanh Long kia to lớn trên nắm đấm! Sau một khắc, ở một bên Minh Vực cùng Ma Vực mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, kia Thanh Long trực tiếp té bay ra ngoài, làm bay sắp tới mấy trăm trượng sau mới ngừng lại được, sau đó trọng trọng đập rơi ở trên mặt đất, không biết sống chết!

Ma Kha cùng Hồn U đồng thời con ngươi kịch liệt co rụt lại, nhìn Dương Diệp, thần sắc ngưng trọng không gì sánh được! Thanh Long tuy rằng kiêu ngạo tự ngạo, thế nhưng thực lực kia cũng không thể nghi ngờ, chí ít hai người bọn họ không dám nói trăm phần trăm chiến thắng đối phương! Nhưng mà, lúc này Thanh Long cũng liền quỷ dị như vậy bị đánh bay! Hơn nữa là tối trọng yếu là, hai người bọn họ cũng không phát hiện Thanh Long là thế nào bị đánh bay ra ngoài!

Xuất thủ là Tôn Giả Cảnh cường giả, thậm chí là Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Lúc này, Ma Kha cùng Hồn U hai người nghĩ tới một khối đi! Bất quá rất nhanh, hai người lại nghi ngờ, bởi vì, nhân loại cùng Ma Tộc, còn có Minh Vực cùng với Yêu Vực trong lúc đó có thể là có thêm ước định, tại đây Cổ Chiến Trường, Tôn Giả Cảnh cường giả là không thể ra tay với bọn họ! Mà bây giờ, loài người cường giả đã ra tay với bọn họ, nói cách khác, nhân loại trái với quy định, theo đạo lý mà nói, tại Cổ Vực Thành trong Ma Tộc cường giả cùng với Yêu Vực cường giả, còn có kia Minh Vực cường giả hẳn là phải ra khỏi tay ngăn cản!

Thế nhưng vì sao một chút động tĩnh chưa từng?

Tại Cổ Vực Thành đỉnh đầu đám mây chỗ, một gã lão giả tóc trắng Hư Không mà đứng, khi hắn đối diện là một gã mặc áo bào tro trung niên nhân, trung niên nhân là ma tộc cường giả, bởi vì hắn đầu trên có một đôi hắc góc!

Lão giả tóc trắng hai mắt khép hờ, một lát sau khi, lão giả tóc trắng mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên lướt một cái nghi hoặc, sau đó lắc đầu, thấp giọng nói: "Thật là quái tai quái lạ, lão phu đều đang tìm tòi không được xuất thủ người khí tức, chẳng lẽ là nàng? Không có khả năng, coi như là Huyền Giả Đại Lục tiêu thất, nàng cũng là không sẽ ra tới! Chỉ có đúng hay không nàng, là ai đây?"

"Thiên Huyễn, ngay cả ngươi cũng tìm tòi không được đối phương khí tức?" Lúc này, tại tóc bạc lão đầu đối diện Ma Tộc trung niên nhân trầm giọng nói.

Tên là Thiên Huyễn lão giả lắc đầu, sau đó nói: "Ma Hiền, ngươi Ma Tộc tinh thần lực cùng linh hồn lực luôn luôn so nhân loại ta cường, thế nào, ngươi cũng không tìm thấy được?"

Tên là Ma Hiền trung niên nhân sâu đậm nhìn Thiên Huyễn liếc mắt, không nói gì.

Thiên Huyễn ngẩn ra, ngạc nhiên đến: "Ngươi là hoài nghi đây là chúng ta nhân loại đang cố ý phá hư ước định?"

"Ta cũng không nói như vậy!" Ma Hiền lạnh lùng nói: "Đây là ngươi nói!"

Thiên Huyễn nhất thời giận dữ, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, kia Ma Hiền cũng lại nói: "Bất quá cũng không thể gọi là, dù sao cũng đối phương không phải là tại đối với ta Ma Tộc Thiên mới ra tay! Hơn nữa đối phương cũng không đối cái kia ngu xuẩn Long hạ sát thủ, hiển nhiên, đối phương chỉ là muốn giáo huấn một chút hắn mà thôi. Ân, còn có, phía dưới nhân loại kia tiểu tử, đến tột cùng là lai lịch gì? Lại có thể khiến không gian điêu đi theo!" Nói đến đây, Ma Hiền dừng một chút, sau đó nói: "Thiên Huyễn, tiểu tử này không biết là nhân loại các ngươi dùng đi đối phó ta Ma Tộc một cái bài tẩy gì ah?"

"Ta nói là, ngươi Ma Tộc sẽ sợ hãi sao?" Thiên Huyễn nhạt thanh Đạo.

Ma Hiền sửng sốt, sau đó cười ha ha một tiếng, Đạo: "Thiên Huyễn, liền xông ngươi những lời này, ngày sau ngươi nếu như thất bại, ta Ma Hiền quyết không ăn của ngươi thịt!" Dứt lời, Ma Hiền thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ!

Ma Hiền đi rồi, Thiên Huyễn nhìn xuống phương Dương Diệp liếc mắt, sau đó chân mày cau lại, không biết đang suy nghĩ gì!

Đến xem Dương Diệp tiểu vòng xoáy trong cơ thể, lúc này tiểu cô nương thân thể đã triệt để trong suốt, coi như là có một người tại đây, sợ rằng đều nhìn không thấy thân thể của hắn.

Tiểu cô nương không thôi nhìn thoáng qua phía trước, chuẩn xác mà nói là nhìn thoáng qua thế giới bên ngoài, đột nhiên, tiểu cô nương hiết tư để lý giận dữ hét: "Dương Diệp, ngươi tên ngu ngốc này, siêu cấp lớn ngu ngốc, ngươi tại sao có thể kém như vậy? Ngươi như thế có thể kém như vậy? Mau cho bản công chúa tu luyện, tu luyện a! Ngươi có biết hay không bị giam 10 mấy vạn năm là tư vị gì a! A a a a a a a! Bản công chúa tinh luyện mấy nghìn năm khói tím Hồng Mông đều tiện nghi ngươi, ngươi nhanh lên một chút trở nên mạnh mẽ a... A a a a a. Chờ bản công chúa đi ra, bản công chúa muốn bị hủy thế giới này a a a!"

Dần dần, tiểu cô nương thanh âm càng ngày càng yếu, sau cùng, tiểu cô nương hóa thành một đạo bạch quang một nhập cánh cửa kia trong, lập tức, cánh cửa kia rồi đột nhiên tiêu thất ở tại chỗ cũ, tiểu vòng xoáy nội, hết thảy bình tĩnh lại.

Tiểu cô nương, môn, phảng phất từ tới cũng không có xuất hiện qua!

Cổ Vực Thành bên ngoài, mấy trăm Đạo ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, dường như muốn mang Dương Diệp xem thấu thông thường!

Đúng lúc này, lúc trước một bên bị tiểu cô nương đánh bay Thanh Long đột nhiên tự trên mặt đất chậm rãi bò dậy, bất quá lúc này Thanh Long cũng không có lúc trước vậy tự ngạo cùng cuồng vọng, có, chỉ sợ hãi thật sâu cùng kiêng kỵ! Lúc trước, hắn lần đầu tiên cảm nhận được khí tức tử vong! Chính hắn cũng không biết chính hắn là bị cái gì đánh bay, thế nhưng hắn có thể cảm nhận được, kia đánh bay năng lượng của hắn có bao nhiêu kinh khủng! Đó là một loại làm cho linh hồn hắn đều đang run rẩy năng lượng!

Giữa sân xuất hiện một màn quỷ dị, mấy trăm người cứ như vậy gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không có người nói chuyện, tĩnh có chút đáng sợ, cũng có chút quỷ dị!

Mà nói nói Dương Diệp tình huống lúc này, tại nơi sợi Tử khí trị liệu hạ, Dương Diệp trong cơ thể cùng bên ngoài cơ thể thương thế đã hoàn hảo như lúc ban đầu!

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt, hai sợi tử sắc hào quang chợt lóe lên, cảm thụ hạ trong cơ thể, Dương Diệp biểu tình nhất thời đọng lại. Bởi vì hắn phát hiện, hắn lúc này dĩ nhiên đã đạt được Vương Giả Cảnh ngũ phẩm! Đúng vậy, là Vương Giả Cảnh ngũ phẩm! Không chỉ có như vậy, hắn càng cảm thụ được nhục thể của mình tựa hồ lại trở nên mạnh mẻ!

Chuyện gì xảy ra?

Dương Diệp đầy đầu dấu chấm hỏi, thoáng cái đề thăng ngũ phẩm cảnh, cái này thực sự rất không bình thường a! Lần này đề thăng, cũng không có khiến Dương Diệp kinh hỉ, trái lại, làm cho hắn có chút lo lắng! Bởi vì, cảnh giới của hắn coi hồ tăng lên quá nhanh một chút! Cảnh giới kia trong lúc đó gông cùm xiềng xích, phảng phất đối với hắn Dương Diệp vô ích thông thường...

Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới tiểu vòng xoáy, tra xét hạ trong cơ thể tiểu vòng xoáy, khi thấy tiểu vòng xoáy nội những thứ kia Huyền thú lúc, Dương Diệp nhất thời lần thứ hai ngây dại!

"Linh cấp..." Nhìn kia nằm dưới đất khiếu thiên ma lang, Dương Diệp hung hăng nuốt nước miếng một cái, Đạo: "Nửa bước Linh cấp, Vương cấp đỉnh... Cái này mẹ nó đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp chợt quay đầu nhìn về phía tiểu tử kia, khi nhìn thấy tiểu tử kia tại vù vù ngủ say lúc, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, hoàn hảo, tiểu tử kia không có việc gì! Nghĩ đến lúc trước tiểu tử kia vì chuyện của mình làm, còn có lúc này tiểu tử kia bất ly bất khí, Dương Diệp mũi có chút lên men!

Cùng tiểu tử kia cùng nhau đi tới, tiểu tử kia mặc dù không có nói câu nào, thế nhưng Dương Diệp biết, tiểu tử kia cũng đã đưa hắn cho rằng thân nhân. Tuy rằng hắn là người, mà tiểu tử kia là yêu thú, nhưng là nhân loại cùng yêu thú trong lúc đó thù hận cũng không có ảnh hưởng đến hắn cùng với tiểu tử kia!

Có thể nói như vậy, đối với tiểu tử kia cùng Dương Diệp mà nói, bất kể là nhân loại, còn là yêu thú, chỉ cần là muốn đả thương hại bọn họ, hai người bọn họ đều sẽ không chút lưu tình chém giết đối phương!

Thân thủ mang Tử Điêu ôm vào trong lòng, nhìn kia vẻ mặt bì sắc Tử Điêu, Dương diệp tâm không hiểu tê rần, nhẹ nhàng nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, sau đó mang Tử Điêu thu vào tiểu vòng xoáy nội kim sắc Huyền khí trì trong. Mới vừa gia nhập Huyền khí trì, Tử Điêu biểu hiện trên mặt đó là thư giãn ra, lập tức, từng đạo tử sắc hào quang tránh hiện ra...

Nhìn thấy một màn này, Dương diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, hoàn hảo, cái này tiểu vòng xoáy đối tiểu tử kia thương thế hữu hiệu quả, không thì, hắn thật không biết nên làm gì bây giờ! Sâu đậm nhìn thoáng qua tiểu vòng xoáy, Dương Diệp sắc mặt ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cái này tiểu vòng xoáy tựa hồ có điểm nghịch thiên...

Chỉ là cái này tiểu vòng xoáy cho tới nay đều quá mức thần bí, khiến hắn đến bây giờ đều là không hiểu ra sao! Bất quá hoàn hảo, đó chính là cái này tiểu vòng xoáy đối với hắn tựa hồ chưa từng có qua ác ý, ngược lại, không chỉ có không có ác ý, cái này tiểu vòng xoáy còn một mực nguy hiểm cho trước mắt 'Xuất thủ' tương trợ, đồng thời mỗi một lần tương trợ, đều biết khiến hắn thu được to lớn chỗ tốt, tựa như lần này, trực tiếp ngay cả nhảy ngũ phẩm...

Lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, quay đầu nhìn lại, Dương Diệp nhất thời sửng sốt, bởi vì lúc này ở trước mặt hắn, mấy trăm người, chính nhất thuận không thuận nhìn hắn! Khi thấy những người này ăn mặc cùng dáng dấp lúc, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn biết, trước mắt bọn người kia phải là kia Ma Vực, còn có Minh Vực cùng với Yêu Vực những thứ kia yêu nghiệt!

Nhìn thoáng qua xung quanh, làm không có thấy một nhân loại lúc, Dương Diệp nhất thời bật cười một tiếng, hắn không có đi quái cái này huyền giả bỏ lại hắn, dù sao những người này loại huyền giả không giết hắn tính là tốt lắm! Hắn Dương Diệp như thế nào dám hy vọng xa vời cái này nếu nói 'Đồng loại' xuất thủ cứu hắn đây?

Lắc đầu, Dương Diệp mà không tại đi muốn những thứ này, cũng không đi quản kia mấy trăm người, xoay người đó là hướng phía Cổ Vực Thành đi đến.

"Chậm đã!"

Đúng lúc này, Ma Kha đột nhiên lên tiếng nói.

Dương Diệp dừng bước, xoay người nhìn đối phương, nhạt thanh Đạo: "Thế nào?" Nói, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu trào động.

"Ngươi tựa hồ bị của ngươi đồng loại cho từ bỏ?" Ma Kha Đạo.

"Chưa nói tới vứt bỏ, bọn họ không có thừa loạn ra tay với ta, ta đã rất kinh ngạc cùng may mắn!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Ma Kha lông mày nhướn lên, sau đó nói: "Thân ta sau 200 huynh đệ đã rất nhiều Thiên chưa ăn qua đồ, thực lực ngươi không sai, thịt vậy cũng không sai, ngươi khiến huynh đệ ta môn nếm thử thịt vị, làm sao?"

"Linh hồn của hắn là của ta!" Lúc này, một bên Hồn U đột nhiên nói.

Ăn mình thịt? Thôn phệ linh hồn của chính mình? Dương Diệp nhẹ giọng cười, sau đó nhún vai, Đạo: "Tới a!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 307: Cho ngươi một kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành hạ, Ma Vực cùng Yêu Vực, còn có Minh Vực mọi người đang cùng Dương Diệp giằng co; Mà Cổ Vực Thành trên thành tường, còn lại là đứng rậm rạp chằng chịt nhân loại huyền giả. Tại thấy được Yêu Vực Thanh Long bộ tộc kinh khủng sau khi, những người này loại huyền giả, nhìn về phía dưới thành Ma Tộc cùng Minh Vực còn có Yêu Vực mọi người lúc, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ.

Ma Vực cùng Yêu Vực còn có Minh Vực tam vực tổng nhân số cộng lại vẫn chưa tới 1 nghìn, thế nhưng, chính là cái này không được 1 nghìn người tam vực huyền giả, cũng làm cho Cổ Vực Thành thượng mấy vạn huyền giả không dám chính diện nghênh chiến!

Kỳ thực, mấy vạn nhân loại huyền giả nếu như đồng tâm hiệp lực nói, Ma Vực cùng Yêu Vực còn có Minh Vực tam vực tính là tại nhiều 1 nghìn người, vậy cũng tuyệt đối không phải là cái này mấy vạn nhân loại huyền giả đối thủ! Nhưng vấn đề là, cái này mấy vạn nhân loại huyền giả sẽ đoàn kết sao?

Cái này mấy vạn huyền giả đều là đến từ bất đồng vực, bất đồng tông môn, trong bọn họ, đại đa số người hay là lẫn nhau đối địch. Muốn bọn họ đoàn kết nhất trí, đi cùng Ma Vực còn có Yêu Vực cùng với Minh Vực cường giả liều chết, khả năng sao?

Đương nhiên, còn có tối trọng yếu một điểm, đó chính là nhân loại phần lớn đều có một điểm giống nhau, đó chính là đều phi thường sợ chết cùng ích kỷ!

Cũng có không sợ hãi Ma Vực cùng với Yêu Vực còn có Minh Vực, đó chính là Hi Lạc Công Tử còn có Lý Thanh Thủy cùng kia Nam Cung Mộng, lấy thực lực của bọn họ, coi như là thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả, bọn họ cũng là không úy kỵ! Thế nhưng lúc này bọn họ cũng không khỏi không tuyển chọn tạm thời tránh lui, bởi vì bọn họ nếu quả như thật cùng dưới tường thành kia tam vực huyền giả chiến khởi tới, trên thành tường những người này loại, 10 cái bên trong có ít nhất chín sẽ tọa sơn quan hổ đấu!

Đại đa số nhân loại không chỉ có sợ chết, ích kỷ, còn phi thường tham lam! Phía sau hạ độc thủ loại sự tình này, đối với nhân loại mà nói, còn thiếu thấy sao?

Trung Vực tam kiệt bất chiến, không phải là sợ hãi, mà là bất đắc dĩ! Đương nhiên, cũng có thể nói là một loại mượn cớ...

Cổ Vực Thành hạ.

Nghe được Dương Diệp nói, Ma Kha cùng Hồn U sửng sốt, sau đó hai người ha ha phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Ma Kha trên dưới đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Cùng tiến lên? Nhân loại, đối với ngươi, cần sao?" Dứt lời, Ma Kha sắc mặt rồi đột nhiên trở nên lạnh, đối về sau lưng một gã Ma Tộc thanh niên nói: "Ma Hi, giải quyết hắn!"

Nghe vậy, tên là Ma Hi nam tử dữ tợn cười, đầu lưỡi liếm liếm môi, Đạo: "Thịt vị, nhân loại, ta đã lâu cũng chưa từng ăn thịt, ha ha..." Cười xong, sau đó thân hình khẽ động, đối về Dương Diệp bắn mạnh tới!

Làm đi tới Dương Diệp trước người không được một trượng lúc, Ma Hi một tiếng lịch uống, sau đó một quyền đánh phía Dương Diệp đầu.

Dương Diệp hai mắt híp lại, làm nắm tay đi tới hắn mặt mười mấy thốn thời điểm, Dương Diệp rồi đột nhiên rút kiếm một Trảm!

Một đạo kim quang chợt lóe lên!

Nhất thời, Ma Hi quả đấm của cách Dương Diệp chóp mũi chỉ không được hai thốn lúc, kỳ thân thể rồi đột nhiên cứng ở tại chỗ, yên lặng một cái chớp mắt, 'Xuy' một tiếng, Ma Hi thân thể trong nháy mắt phân hai nửa, vô số tiên huyết dường như suối phun thông thường bừng lên, tràng diện máu tanh đến cực điểm...

Tứ trọng Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, Ma Hi cùng Hồn U hai trên mặt người khinh thị tiêu thất, thay vào đó là ngưng trọng, tứ trọng Kiếm Ý kiếm tu, tính là vẫn không thể đủ cùng bọn chúng đánh đồng, nhưng là tuyệt đối không thể nói là người yếu! Hoặc là có thể nói như vậy, bọn họ lúc này còn chưa có tư cách không nhìn lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý kiếm tu!

"Đây là Ma Tộc cường giả?" Dương Diệp thu hồi trường kiếm, lắc đầu, trong mắt không chút nào che dấu thất vọng, Đạo: "Nguyên lai kém như vậy, dù sao cũng ta chỉ có một người, nếu không, các ngươi cùng tiến lên?" Một câu nói sau cùng này, thuần túy là tại trang bức. Chớ nhìn hắn chém giết kia Ma Hi dễ dàng, kỳ thực lúc trước hắn đã hầu như dùng toàn bộ thực lực! Tứ trọng Kiếm Ý, thêm kim sắc Huyền khí, thân thể lực lượng, hơn nữa cộng thêm hắn lúc này đã là Vương Giả Cảnh ngũ phẩm, còn có kia Ma Hi khinh địch, lúc này mới khiến hắn một kích giết trong nháy mắt Ma Hi!

Nói chung một câu nói, nếu như trước mặt bọn người kia cùng tiến lên nói, hắn Dương Diệp phỏng chừng sẽ bật người bị phân thây, cho nên hắn mới ngôn ngữ bộ dạng kích....

"Kiệt kiệt..." Lúc này, Hồn U phía sau một gã bóng đen người đột nhiên một trận cười quái dị, sau đó thân hình quỷ dị một phiêu, đi tới Dương Diệp trước người mấy trượng trước khi, nhìn Dương Diệp, tên này bóng đen người lại là âm hiểm cười một tiếng, sau đó nói: "Tứ trọng Kiếm Ý, Kiếm Ý lại bén nhọn như vậy, linh hồn của ngươi chắc là cường đại đến cực điểm, kiệt kiệt..."

Dứt lời, tên này bóng đen nhân thủ cổ tay khẽ động, một thanh năng lượng hắc sắc móc sắt đột nhiên tránh hiện ra, câu hướng về phía Dương Diệp. Dương Diệp sắc mặt bất biến, nắm trường kiếm trong tay chính là một Trảm, nhưng mà, trường kiếm kia cư nhiên tự màu đen kia móc sắt xuyên thấu mà qua, mà màu đen kia móc sắt thì lông tóc không hư hại, đồng thời tốc độ không giảm trực tiếp câu ở tại cổ của hắn bên trên!

Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, nhưng mà khiến hắn hết ý là, nơi cổ cũng không có bất kỳ cảm giác đau đớn, ngay Dương Diệp nghi hoặc lúc, sau một khắc, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì hắn cảm giác mình linh hồn lại muốn ly thể ra! Loại này tao ngộ còn là lần đầu, điều này làm cho Dương diệp tâm trung một hãi!

Dương Diệp không dám ở có bất kỳ lưu thủ, tâm niệm vừa động, Ẩn Kiếm bắn ra, ngay Ẩn Kiếm mới vừa bắn ra lúc, tại Dương Diệp đối diện bóng đen kia người nhất thời biến sắc, bởi vì hắn cảm thấy một cổ nguy cơ vô hình! Bóng đen người cũng không có do dự chút nào, thân hình về phía sau một phiêu, ly khai tại chỗ!

Bóng đen người rút đi, cái loại này linh hồn muốn ly thể ra cảm giác nhất thời biến mất, Dương Diệp thở dài một hơi, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý, thủ đoạn khẽ động, cái hộp kiếm tránh hiện ra, tâm niệm vừa động, 36 chuôi Địa giai Huyền Kiếm tự kia cái hộp kiếm nội hóa thành 36 đạo kiếm quang hướng phía bóng đen kia người điện xạ ra!

36 chuôi Huyền Kiếm tại tứ trọng Kiếm Ý gia trì hạ, tốc độ kia cùng

uy lực, nhất thời không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần, tại bóng đen kia người còn không có phản ứng kịp, đó là tự bóng đen kia người xuyên qua... Sau đó, tại vô số huyền giả ánh mắt kinh ngạc trong, bóng đen kia thân thể người chậm rãi tiêu tán ở tại không trung...

Đánh chết bóng đen người sau, Dương Diệp tâm niệm vừa động, 36 chuôi Huyền Kiếm xông thẳng nguyên tiêu, xoay quanh ở tại trên đầu, sau đó nhìn về phía Ma Kha đám người, Đạo: "Còn có ai?" Lúc này, Dương Diệp không có trang bức. Hiện tại hắn là thật phát cáu, nguyên bản, đối với Ma Tộc còn có Minh Vực cùng với yêu tộc hắn là không địch lại coi, bởi vì hắn cùng bọn chúng không có gì ân oán! Cho nên khi hắn sau khi tỉnh lại, hắn lựa chọn ly khai! Nhưng mà người khác lại là bởi vì hắn là nhân loại mà không chuẩn bị buông tha hắn!

Ngươi đã không chuẩn bị buông tha ta, vậy chiến ah! Dù sao cũng đánh không lại, đã bảo ra Lôi Điêu trốn... Hắn Dương Diệp cũng không phải là cái gì người vu hủ!

Nhìn thấy Dương Diệp đánh chết tên kia Minh Vực bóng đen người, Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt nhất thời trầm xuống, bọn họ biết, bọn họ đánh giá thấp trước mắt người này loại thực lực, cũng chính bởi vì bọn họ đánh giá thấp, mới để cho được bọn họ tổn thất đồng bạn của mình! Có thể đi tới nơi này, kia Ma Hi cùng bóng đen kia người bất kể là tiềm lực còn là thiên phú, có thể nói đều là phi thường to lớn, nếu như cho bọn hắn thời gian, ngày sau nhất định sẽ trở thành một phương cường giả!

Nhưng mà, liền bởi vì bọn họ hai cái khinh địch, cái này Ma Hi cùng bóng đen kia người không còn có sau đó...

Ma Kha nhìn thoáng qua Dương Diệp đỉnh đầu xoay quanh kia 36 chuôi Huyền Kiếm, trầm ngâm hạ, sau đó chân phải khẽ nâng, đúng lúc này, tại Ma Kha bên trái một gã Ma Tộc thanh niên đột nhiên đoạt trước một bước đứng dậy, tên này thanh niên nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó nói: "Lão đại, bất quá là một gã lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý kiếm tu mà thôi, không cần ngươi xuất thủ? Ta Ma Khâu liền đủ để!"

Ma Kha nhìn thoáng qua tên này thanh niên, do dự một chút, sau đó gật đầu, Đạo: "Cũng tốt!"

Thanh niên gật đầu, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ta Ma Tộc từ trước đến nay tôn kính cường giả, ngươi dùng thực lực của ngươi chứng minh rồi ngươi không phải là người yếu, cho nên, ngươi có tư cách thu được ta tôn kính! Ta là Ma Khâu, Vương Giả Cảnh bát phẩm, ta không muốn ỷ lớn hiếp nhỏ, trước hết để cho ngươi một kiếm, ta không hoàn thủ!" Nói, Ma Khâu thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp trước người ba trượng chỗ, sau đó xuôi hai tay, một bộ tùy ý Dương Diệp động thủ dáng dấp...

Nghe được thanh niên mà nói, một bên Hồn U nhướng mày, nhìn về phía Ma Kha, nhắc nhở: "Hắn tựa hồ đang tìm chết a! Đừng quên, "Hắn thế nhưng kiếm tu! Hơn nữa còn là một cái lĩnh ngộ tứ trọng Kiếm Ý kiếm tu!"

Ma Kha nhạt thanh Đạo: "Ma Khâu đã đem 'Thiên Ma Thần thể' tu luyện tới đệ tứ trọng, đừng nói một cái nho nhỏ Vương giả ngũ phẩm cảnh huyền giả, coi như là thông thường Linh Giả cảnh cường giả cũng khó mà thương tổn được hắn!"

Nghe vậy, Hồn U không nói thêm nữa.

Nghe được Ma Khâu nói, Dương Diệp đầu tiên là sửng sốt, sau đó quỷ dị cười, Đạo: "Ngươi xác định?"

"Tự nhiên!" Ma Khâu ngạo nghễ nói.

Dương Diệp gật đầu, sau đó chậm rãi đi hướng Ma Khâu, rất nhanh, Dương Diệp đi tới Ma Khâu trước mặt của, mà Ma Khâu còn lại là khẽ động không hiểu, trên mặt tràn đầy bình tĩnh còn có mơ hồ không thèm!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh Huyền Kiếm bay đến trong tay của hắn, nắm chuôi này Huyền Kiếm, Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó chậm rãi để ở tại Ma Khâu trước ngực, ngay hắn chuẩn bị cố sức lúc, hắn cũng lại ngừng lại, sau đó nhìn về phía Ma Khâu, Đạo: "Quả thật khiến ta một kiếm?"

"Nói cho ngươi một kiếm liền một kiếm, ngươi không nên nhiều như vậy nói nhảm?" Ma Khâu không nhịn được nói.

"Tốt, tốt, ta lập tức động thủ!" Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, trong mắt lóe lên lướt một cái hàn quang, lập tức, một luồng lớn bằng ngón cái thật nhỏ Hỏa Diễm theo Huyền Kiếm trong nháy mắt tiếp xúc ở tại Ma Khâu thân thể bên trên, mới vừa tiếp xúc được Ma Khâu thân thể, cái này sợi Hỏa Diễm đó là thiểm điện mà quay về, chui vào Dương Diệp trong thân thể, thì dường như chẳng bao giờ xuất hiện qua!

Tại đây sợi Hỏa Diễm tiếp xúc được Ma Khâu thân thể một khắc kia, Ma Khâu hai mắt nhất thời trợn tròn dâng lên, trong mắt, tràn đầy kinh khủng cùng hối hận...

Đáng thương nhìn Ma Khâu liếc mắt, Dương Diệp thu hồi trường kiếm, sau đó hướng lui về sau chừng mười bước, sau một khắc, tại vô số người không hiểu trong con mắt, kia Ma Khâu thân thể quỷ dị đốt đốt...

Một hơi thở sau, kia Ma Khâu trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, ngay cả một điểm tro tàn chưa từng lưu lại, phảng phất từ tới sẽ không xuất hiện qua một dạng...

Nhìn thấy một màn này, Hồn U, Ma Kha, còn có kia Thanh Long, cùng với Cổ Vực Thành bên trên Trung Vực tam kiệt, phải nói, ở đây mọi người sắc mặt cũng thay đổi!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 308: Hồn U!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đặc biệt kia Ma Kha, giờ này khắc này hắn, trong lòng so bất luận kẻ nào đều càng thêm khiếp sợ, bởi vì chỉ hắn mới phi thường biết rõ, 'Thiên Ma Thần thể' có bao nhiêu kinh khủng, có thể nói như vậy, coi như là thiên cấp hạ phẩm Huyền kỹ, cũng không thể một chút giết chết mang 'Thiên Ma Thần thể' tu luyện tới đệ tứ trọng Ma Khâu!

Mà bây giờ, Ma Khâu cũng liền chết như vậy... Hơn nữa còn là chết ở một cái Vương Giả Cảnh ngũ phẩm tiện tay một kiếm trong....

Kia sợi Hỏa Diễm tự nhiên là U Minh Quỷ hỏa!

Nguyên bản Dương Diệp là không muốn qua sử dụng U Minh Quỷ hỏa, dù sao kia có thể nói là hắn lớn nhất một trong những lá bài tẩy! Hơn nữa hắn luôn luôn làm theo phẫn heo ăn lão hổ. Thế nhưng lúc trước Ma Khâu một câu nói khiến hắn cải biến chủ ý, câu nói kia chính là 'Cường giả đều nên được đến tôn trọng' đúng vậy, chính là những lời này khiến Dương Diệp không ở bảo lưu, lấy thủ đoạn lôi đình giết trong nháy mắt Ma Khâu!

Tại đây Cổ Vực Thành, có vô số vực thiên tài, những thiên tài này phần lớn tự ngạo, thậm chí tự phụ, nhưng là bọn hắn đều tôn kính cường giả! Phải nói toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều tôn kính cường giả! Muốn giảm thiểu phiền phức, muốn bị người tôn kính, vậy thì phải cho thấy thực lực cường đại, cũng chỉ có như vậy, hắn phiền phức mới có thể giảm thiểu!

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là Dương Diệp lúc này nghĩ chứng minh mình!

Trước đây trước nhìn thấy Tử Điêu phát cuồng một màn kia sau, Dương Diệp biết, tiểu tử kia lai lịch tuyệt đối là phi thường kinh khủng, lấy nhân loại cùng yêu thú quan hệ giữa, tiểu tử kia tộc nhân là tuyệt đối không có khả năng khiến hắn cùng với tiểu tử kia ở chung với nhau! Khiến hắn cùng với tiểu tử kia tách biệt? Cái này đương nhiên không có khả năng, mà không nghĩ tách biệt, vậy hắn Dương Diệp nhất định phải chứng minh tự mình!

Vạn năm trước, Kiếm Tông tổ sư đả biến thiên hạ vô địch thủ, làm cho chúng vực cường giả cúi đầu thần phục. Khi đó Kiếm Tông tổ sư, ai có thể đủ tả hữu mạng hắn vận? Dương Diệp lúc này chính là muốn chứng minh, chứng minh hắn Dương Diệp Khả lấy trở thành Kiếm Tông tổ sư đệ nhị, không, phải nói, hắn Dương Diệp muốn chứng minh hắn có thể siêu việt Kiếm Tông tổ sư!

Một mặt địa khiêm tốn là không được, hiện tại, hắn Dương Diệp cao hơn điều cao điệu!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, xoay quanh tại trên bầu trời 36 chuôi Huyền Kiếm hóa thành 36 đạo kiếm quang trôi nổi ở tại Dương Diệp xung quanh, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, tứ trọng Kiếm Ý như thủy triều phún ra ngoài, nhìn Ma Kha đám người, Dương Diệp lông mày nhướn lên, Đạo: "Còn có ai?"

Làm Dương Diệp nói ra những lời này thời điểm, tại Dương Diệp chung quanh kia 36 chuôi Địa giai Huyền Kiếm đột nhiên phát ra một đạo kiếm minh chi thanh, chợt rất nhanh xoay tròn, không chỉ có như vậy, tại nơi Cổ Vực Thành phần người trên loại huyền giả trong, phàm là đeo kiếm huyền giả Kiếm, vào thời khắc này đều đang mạnh mẽ tránh thoát chủ tay của người, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang xoay quanh ở tại Dương Diệp trên đỉnh đầu!

Ngắn không được số hơi thở thời gian, Dương Diệp trên đỉnh đầu đó là xoay hơn vạn đem Huyền Kiếm! Hơn vạn chuôi Huyền Kiếm... Vậy uy thế, làm cho Ma Vực cùng Minh Vực một ít huyền giả kìm lòng không đặng hướng sau ngược lui lại mấy bước! Vạn Kiếm dưới, lúc này Dương Diệp, khí thế kia, làm cho một loại phảng phất liên tục hắn đều có thể đâm cái lổ thủng cảm giác!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn lúc này, lần thứ hai tiến nhập cái loại này kỳ dị huyền diệu trạng thái...

Cổ Vực Thành trên thành tường, thấy Dương Diệp một người chấn trụ Ma minh Yêu tam vực cường giả, những người đó loại huyền giả trong lòng nhất thời nhịn không được một trận nhiệt huyết dâng lên! Mặc kệ Dương Diệp là kia một vực cái nào tông môn của người, giờ này khắc này, Dương Diệp không thể nghi ngờ là tự cấp nhân loại huyền giả mặt dài. Thậm chí một ít huyền giả còn bắt đầu xấu hổ...

Cái này Cổ Vực Thành, là nhân loại địa bàn, vì sao cái này Ma Vực cùng Minh Vực còn có Yêu Vực huyền giả thứ nhất, tự mình sẽ tránh lui? Dựa vào cái gì? Hơn nữa đối phương tam vực tổng nhân số của cộng lại vẫn chưa tới 1 nghìn, mà cái này Cổ Vực Thành trên thành tường lại là có thêm mấy vạn nhân loại huyền giả! Mấy vạn người sợ sợ 1 nghìn người?

Mất mặt a!

Giờ này khắc này, vô số nhân loại huyền giả trong lòng xấu hổ không chịu nổi!

Dưới tường thành, nhìn khí thế kia sắc bén vô cùng Dương Diệp, Ma Kha sắc mặt hơi ngưng trọng, hắn biết, hắn từ vừa mới bắt đầu, đồng thời đến bây giờ, đối với trước mắt cái này kiếm tu, hắn khinh địch! Chính là bởi vì hắn khinh địch, tạo thành Ma Tộc hai gã thiên tài ngã xuống, điều này làm cho Ma Kha tức giận đồng thời, càng là có thêm sâu đậm hối hận!

Bất quá bây giờ sẽ không, bởi vì trước mắt cái này kiếm tu chân chính chọc giận hắn!

Ma Kha hướng bước về phía trước một bước, tay phải chậm rãi nắm chặt, hiển nhiên, hắn muốn đích thân động thủ!

"Ha ha..."

Đúng lúc này, trên thành tường đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một gã thanh y nam tử tự kia Cổ vực trên thành tường nhảy xuống tới, sau khi hạ xuống, thanh y nam tử nhìn thoáng qua một bên hai mắt khép hờ Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía Ma Kha, hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Lão Tử thật là nhìn không được, Ma Tộc Minh Vực, còn có Yêu Vực hỗn đản môn, các ngươi mẹ nó dĩ nhiên dùng chiến thuật xa luân, các ngươi còn mẹ nó muốn mặt sao?"

"Là Kế Ngôn Thập, hắn cư nhiên đến rồi!" Thấy thanh y nam tử, Cổ Vực Thành thành thượng, Nam Cung Mộng nhướng mày, thấp giọng nói.

"Người này, hắn muốn làm cái gì?" Một bên Hi Lạc Công Tử cũng là nhướng mày, thấp giọng nói.

Không chỉ có Nam Cung Mộng cùng Hi Lạc Công Tử nhận thức thanh y nam tử, Cổ Vực Thành trên thành tường rất nhiều huyền giả cũng là nhận ra thanh y nam tử!

Kế Ngôn Thập, Trung Vực bát phẩm tông môn Thần Kiếm tông đệ tử chân truyền, kỳ tại Trung Vực danh tiếng là lớn vô cùng, cận lần Trung Vực tam kiệt! Tuy rằng danh tiếng thấp hơn Trung Vực tam kiệt, nhưng là thực lực của hắn, thế nhưng không thấp Trung Vực tam kiệt! Bởi vì không được 20 hắn, đã lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý!

Không được 20 tuổi ngũ trọng Kiếm Ý, cái này tại toàn bộ Trung Vực lịch sử trung, cũng bất quá rất ít mấy người mà thôi! Cũng chính vì vậy, hắn tại Trung Vực, lại được xưng là Trung Vực đệ nhất kiếm! Nghe đồn, chỉ cần hắn Kiếm Tâm Thông Minh, như vậy Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng, liền nhất định là hắn!

Dưới tường thành, nghe được Kế Ngôn Thập nói, Ma Kha khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, sau đó ngẩng đầu nhìn liếc mắt Cổ Vực Thành thượng những người đó loại huyền giả, sau đó nói: "Muốn nói chiến thuật xa luân cũng là nhân loại các ngươi đối với chúng ta ah? Các ngươi thế nhưng đều biết vạn người, mà ba chúng ta vực cộng lại vẫn chưa tới 1 nghìn, 1 nghìn đối tam vạn, ngươi hảo ý nghĩ nói chúng ta dùng chiến thuật xa luân?"

Nghe vậy, thanh y nam tử một trận nghẹn lời, ngẩng đầu nhìn liếc mắt kia trên thành tường bàng quan mọi người, thanh y nam tử khổ sở cười, mấy vạn nhân loại huyền giả, dĩ nhiên khiến 1 nghìn người cho kinh sợ không dám hạ thành, đây thật là bi ai a!

Lắc đầu, thanh y nam tử nhìn về phía Ma Kha, sau đó nói: "Bớt nói nhảm, nếu muốn giết hắn, vậy trước tiên qua ta đây quan ah!"

"Nga?" Ma Kha lông mày nhướn lên, nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía thanh y nam tử, Đạo: "Các ngươi là đồng môn?"

"Không phải là!" Thanh y nam tử nhạt thanh Đạo.

"Là thân nhân?" Ma Kha hỏi lần nữa.

"Không phải là!" Thanh y nam tử Đạo: "Ta biết ý tứ của ngươi, ta có thể thẳng thắn nói cho ngươi biết, ta cùng với hắn hôm nay là lần đầu tiên gặp mặt, thậm chí trước đó, ta đối với hắn còn rất không thoải mái! Bởi vì hắn dĩ nhiên được xưng chuẩn Kiếm Hoàng, nghĩ ta Thần Kiếm tông là bát phẩm tông môn, tông môn nội kiếm đạo thiên tài vô số, cũng đều không người dám tự xưng chuẩn Kiếm Hoàng, mà hắn, một cái nho nhỏ Nam Vực huyền giả, cũng dám tự xưng chuẩn Kiếm Hoàng! Điều này làm cho ta kia là phi thường khó chịu, cho nên, ta rất nhanh chạy tới cái này Cổ Vực Thành, mục đích chính là nghĩ giáo huấn một chút hắn!"

Nói đến đây, thanh y nam tử vừa liếc nhìn một bên Dương Diệp, sau đó mới nói: "Chỉ là ta đi tới nơi này sau, cũng vừa vặn đụng tới các ngươi bọn người kia, khiến ta không nghĩ tới là, mấy vạn nhân loại huyền giả, đối mặt các ngươi, thậm chí ngay cả đánh một trận dũng khí chưa từng, đây thật là bi ai a! Bất quá hoàn hảo, nhân loại trong còn chưa phải là tất cả đều là sợ chết! Ân, chính là cái này kêu Dương Diệp gia hỏa, tuy rằng Lão Tử khó chịu hắn tự xưng chuẩn Kiếm Hoàng, thế nhưng không thể không nói, lúc trước biểu hiện của hắn, khiến ta Kế Ngôn Thập bội phục! Cho nên, Lão Tử xuống!"

Ma Kha nhàn nhạt nhìn thoáng qua trên thành tường mọi người, sau đó nói: "Mặc dù mọi người là địch nhân, nhưng là hai người các ngươi, đáng giá khiến người ta tôn kính! Cho nên, đợi ta giết các ngươi sau khi, sẽ đem bọn ngươi thi thể mai táng!"

"Ha ha..." Kế Ngôn Thập cả tiếng cười, sau đó nói: "Ta đây cám ơn trước! Đều nói người của ma tộc thể vũ song tu, ta Kế Ngôn Thập hôm nay sẽ kiến thức một chút, các ngươi là thế nào cá thể vũ song tu luyện!"

Dứt lời, cũng không thấy Kế Ngôn Thập làm sao động tác, chỉ thấy giữa sân đột nhiên hiện lên một đạo sáng như tuyết kiếm quang, chỉ là một cái chớp mắt, kia kiếm quang đó là tiêu tán không gặp...

Mọi người nghi hoặc không giải thích được!

Mà đúng lúc này, tại Kế Ngôn Thập trước mặt Ma Kha cổ họng chỗ, đột nhiên xuất hiện một đạo nhàn nhạt màu đỏ vết tích...

Thân thủ lau cổ họng, Ma Kha lắc đầu, Đạo: "Kiếm của ngươi tốc là ta đã thấy nhanh nhất, chỉ tiếc, ngươi chỉ lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý, hơn nữa đệ ngũ trọng Kiếm Ý rõ ràng còn không vững chắc. Nếu như ngươi lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý, có thể đối với ta có một chút uy hiếp, thế nhưng ngũ trọng... Ha hả, ta tại cho ngươi đâm 10 Kiếm, ngươi có thể làm sao?"

Kế Ngôn Thập nụ cười trên mặt không thấy, thay vào đó là vô cùng ngưng trọng, lúc trước một kích kia, hắn thế nhưng không có nương tay, ngũ trọng Kiếm Ý gia trì, cũng ngay cả cái này Ma Kha da cũng không có phá vỡ, cái này Ma Kha thân thể phòng ngự, dĩ nhiên kinh khủng đến rồi loại trình độ này! Đây là hắn không có nghĩ tới!

Không chỉ có Kế Ngôn Thập, Cổ Vực Thành trên thành tường Nam Cung Mộng ba người lúc này cũng là sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được, phải biết rằng, ngũ trọng Kiếm Ý, cộng thêm Kế Ngôn Thập kia nhanh như tia chớp kiếm kỹ, coi như là ba người bọn họ cũng không dám có chút sơ suất a! Hơn nữa ngũ trọng Kiếm Ý đều không phá nổi cái này Ma Kha phòng ngự, cái này Ma Kha thân thể phòng ngự, chỉ sợ cũng coi như là một ít Linh cấp đỉnh Huyền thú cũng so ra kém a!

Nói cách khác, cái này Ma Kha cơ bản đã đứng ở bất bại chi địa! Nhưng lại miễn bàn cái này Ma Kha có hay không cái khác lá bài tẩy...

"Hiện tại đến ta!" Ma Kha nhạt thanh nói một câu, sau đó chân phải chợt một bước, nhất thời, mặt đất kịch liệt run lên, lập tức, kia mặt đất trong nháy mắt sụp xuống ra, trên mặt đất một viên quả đấm lớn Thạch Đầu mang theo bén nhọn chói tai tiếng xé gió vang, hướng phía kia Kế Ngôn Thập bắn nhanh đi!

Kế Ngôn Thập biến sắc, không dám có chút sơ suất, lập tức ngang Kiếm vừa đở!

"Đang!"

Kế Ngôn Thập trường kiếm trong tay ầm ầm vỡ vụn thành vô số thật nhỏ mảnh nhỏ, mà viên đá kia cũng tốc độ không giảm, hướng phía Kế Ngôn Thập trước ngực vọt tới!

Kế Ngôn Thập con ngươi co rụt lại, trong lòng càng một hãi, ngay hắn chuẩn bị thi triển ra lá bài tẩy thời điểm, một bàn tay rồi đột nhiên xuất hiện ở trước ngực của hắn, sau đó mang kia ẩn chứa lực lượng kinh khủng Thạch Đầu cho cầm ở tại bàn tay!

Kế Ngôn Thập quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở bên cạnh hắn!

"Đa tạ!" Dương Diệp đối về Kế Ngôn Thập khẽ gật đầu, sau đó xoay người nhìn về phía Ma Kha, Đạo: "Bất quá ta chuyện, còn là ta tự mình tới giải quyết ah!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 309: Hồn U!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bàn tay hơi cố sức, kia trong lòng bàn tay Thạch Đầu nhất thời hóa thành một đống đá vụn, ngón tay mở rộng, đá vụn nhất thời tự đầu ngón tay chảy xuống xuống. Vỗ tay một cái, Dương Diệp tâm niệm vừa động, kia xoay quanh tại trên bầu trời mấy vạn chuôi Huyền Kiếm nhất thời hóa thành vạn đạo kiếm quang, hướng phía kia Ma Tộc mọi người bắn nhanh đi!

Ngũ trọng Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người đồng thời biến sắc, phải biết rằng, lúc trước Dương Diệp Khả chỉ là tứ trọng Kiếm Ý mà thôi a! Mà bây giờ liền trở thành ngũ trọng Kiếm Ý, là Dương Diệp lúc trước bảo lưu lại thực lực, hay là trước trước đốn ngộ tăng lên? Bất kể là loại nào, giờ này khắc này, giữa sân tại không người dám khinh thị Dương Diệp!

Ngũ trọng Kiếm Ý kiếm tu, coi như là một ít Linh Giả cảnh cường giả cũng là không dám khinh thị!

Cổ Vực Thành trên thành tường, Nam Cung Mộng ba người lúc này cũng là chính sắc lên, tứ trọng Kiếm Ý, đối với bọn họ có thể tạo thành một chút phiền toái, nhưng nhưng không cách nào uy hiếp được bọn họ! Thế nhưng ngũ trọng lại bất đồng, hơn nữa Dương Diệp còn có thể loại này tinh diệu kiếm kỹ, nói chung, giờ này khắc này, Nam Cung Mộng ba người bắt đầu chân chính nhìn thẳng vào Dương Diệp!

Mà kia Bách Hoa Cung Diễm Vũ cùng Kiếm Tông Kiếm Vô Cực sắc mặt còn lại là khó coi, một tháng không được thời gian, Dương Diệp không chỉ có từ Tiên Thiên Cảnh trở thành Vương Giả Cảnh, nhưng lại từ tứ trọng Kiếm Ý tăng lên tới ngũ trọng Kiếm Ý! Kinh khủng như vậy thiên phú.... Nếu như tự cấp Dương Diệp nhiều một chút thời gian, cộng thêm Dương Diệp đã Kiếm Tâm Thông Minh, tương lai Nam Vực, có ai là Dương Diệp đối thủ?

Nếu như tùy ý Dương Diệp trưởng thành tiếp, kia tương lai Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung, dù sao nhiều một cái kinh khủng siêu cấp cường giả! Nghĩ vậy, Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực hai người nhất thời sát tâm nổi lên! Đương nhiên, tính là Dương Diệp lúc này không có cho thấy kinh khủng thiên phú tu luyện cùng kiếm đạo thiên phú, bọn họ cũng là không có ý định buông tha Dương Diệp!

Bởi vì Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung từ lâu đối với bọn họ đã thông báo, Dương Diệp không thể sống...

Đương nhiên, nếu để cho hai người bọn họ biết Dương Diệp lúc này đã lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý, kia hai người bọn họ chỉ sợ cũng sẽ không lên xằng bậy niệm!

Đúng vậy, lúc này Dương Diệp đã từ ngũ trọng Kiếm Ý tăng lên tới lục trọng Kiếm Ý! Trước đây trước tâm tính của hắn cải biến sau khi, kiếm ý của hắn lần thứ hai đạt được đề thăng, từ ngũ trọng tăng lên tới lục trọng, cũng chính là Kiếm Ý đại thành! Cũng chính bởi vì Kiếm Ý đại thành, lúc trước hắn mới có thể khiến kia mấy vạn chuôi Huyền Kiếm chủ động tới gần hắn, đồng thời tùy ý hắn hiệu lệnh!

Dương Diệp vừa tỉnh lại liền ra tay với Ma Kha, dĩ nhiên không phải vì cho người nào loại tranh sĩ diện! Với hắn mà nói, bất kể là cái này Ma Tộc, còn là nhân loại, đều là giống nhau, chỉ cần không trêu chọc hắn, hắn mới sẽ không đi ở không đi gây sự! Thế nhưng, lúc này kia Ma Kha cũng muốn giết hắn, hắn tự nhiên muốn ăn miếng trả miếng!

Ngươi đã môn muốn giết ta, vậy lão tử liền đơn giản giết cái thống khoái!

Cổ Vực Thành hạ, mấy vạn chuôi Huyền Kiếm tại ngũ trọng Kiếm Ý gia trì hạ, vậy thanh thế cùng tràng cảnh, cực kỳ kinh người! Kia ẩn chứa trong đó kinh khủng Kiếm Ý, chính là lấy ** phòng ngự là ngạo những Ma Tộc đó thanh niên lúc này cũng không nhịn được kiêng kỵ lên!

"Thật là đồ sộ a!" Lúc này, kia Ma Kha đột nhiên nói một câu, sau đó lắc đầu, Đạo: "Bất quá đáng tiếc, động tác võ thuật đẹp mà thôi!"

Dứt lời. Ma Kha nhẹ nhàng hướng bước về phía trước một bước, nhìn kia khắp bầu trời kiếm quang, Ma Kha trong hai mắt hiện lên lướt một cái dữ tợn, sau một khắc, Ma Kha khẽ nhếch miệng, sau đó đối về kia khắp bầu trời kiếm quang chợt vừa hô!

"Hồng!"

Chỉ thấy một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn dường như sóng nước thông thường hướng phía kia khắp bầu trời kiếm quang vọt tới, sóng gợn cùng kia kiếm quang chạm vào nhau, thoáng chốc, một cổ vô hình khí lãng trên không trung chợt tự bốn phía khuếch tán ra, khí lãng dường như biển gầm thông thường, một sóng tiếp theo một sóng, liên miên bất tuyệt hướng phía bốn phía khuếch tán, sau cùng kích đánh vào kia Cổ Vực Thành trên thành tường, làm cho Cổ Vực Thành một trận kịch liệt rung động!

Thấy như vậy một màn, Cổ Vực Thành trên thành tường mọi người chấn động không ngớt! Cái này Ma Kha cùng Dương Diệp lại có thể làm ra công kích kinh khủng như thế uy thế.... Lão Thiên, hai người bọn họ linh mẫn người cảnh cường giả sao?

Qua hồi lâu, khí lãng tán đi, kiếm quang cũng tán đi, mặt đất, rơi lả tả đầy đất tàn Kiếm mảnh nhỏ!

Nhìn kia đầy đất tàn Kiếm mảnh nhỏ, Dương diệp tâm trung rùng mình, tại ngũ trọng Kiếm Ý gia trì hạ, cái này kiếm tốc độ cùng lực lượng đó là kinh khủng cở nào? Có thể không chút khách khí nói, vừa mới một kích kia, coi như là thông thường Linh Giả cảnh cường giả cũng là khó có thể kế tiếp! Nhưng mà trước mắt cái này Ma Kha cũng trực tiếp phá đi, hơn nữa còn là như vậy buông lỏng liền phá đi...

Xem ra chính mình có chút khinh địch a!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, lúc này, một cây đen nhánh xiềng xích đột nhiên xuyên thấu trước mặt hắn không gian, nhanh như tia chớp khóa hướng cổ của hắn! Biến cố bất thình lình làm cho Dương Diệp con ngươi co rụt lại, ngay hắn chuẩn bị né tránh lúc, kia căn đen nhánh xiềng xích cũng lần thứ hai xuyên thấu không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở cổ của hắn chỗ, sau đó một quyển, mang Dương Diệp cổ của cho quấn lại!

Dương Diệp biến sắc, trường kiếm trong tay rất nhanh nghiêng chọn mà lên, chọn tại nơi xiềng xích bên trên, 'Đang' một tiếng, xích sắt kia cũng lông tóc không hư hại, tương phản, trong tay hắn chuôi này Địa giai Huyền Kiếm cũng lộ ra một cái chỗ hổng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai thay đổi!

"Kiệt kiệt...." Nắm xiềng xích một chỗ khác Hồn U một trận cười quái dị, sau đó nói: "Muốn chém gảy ta 'Minh U xiềng xích' ? Thật là cười ngạo ta, nhân loại, đừng nói kiếm của ngươi chỉ là Địa giai, coi như là thiên cấp, cũng không có khả năng thương tổn được ta đây minh U xiềng xích mảy may! Bởi vì ta cái này minh U xiềng xích là chuẩn đạo khí! Bị ta đây minh U xiềng xích khóa lại, hiện tại, tính là ngươi bản lĩnh thông thiên, cũng chỉ có vừa chết. Bởi vì... Này xiềng xích khóa không chỉ có là thân thể của ngươi, còn có linh hồn của ngươi! Không tin? Ngươi là không cảm nhận được một loại không rõ hít thở không thông cảm đây? Ha ha..."

Đúng lúc này, Ma Kha đột nhiên trầm giọng nói: "Hồn U, đây là ta cùng hắn trong lúc đó chiến đấu!"

"Thì tính sao?" Hồn U cười lạnh một tiếng, sau đó nói: "Đừng quên, hắn thế nhưng giết ta Minh Vực của người!"

"Ta xem ngươi là muốn thôn phệ linh hồn của hắn ah!" Ma Kha trầm giọng nói: "Một cái lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý kiếm đạo thiên tài linh hồn, chắc là cực kỳ cường đại cùng tinh thuần, đây đối với ngươi Hồn U mà nói, không thể nghi ngờ là một cái trí mạng mê hoặc, ta lý giải! Nếu như là trước đây trước, hoặc là lúc, ngươi ra tay với hắn, ta không có bất kỳ dị nghị gì, thế nhưng hiện tại không được, bởi vì hắn là ta Ma Kha đối thủ!"

"Có thể mạng của hắn hiện đang nắm giữ tại trong tay của ta!" Hồn U lạnh lùng nói: "Ma Kha, ta biết ngươi rất cường đại, nhưng ta Hồn U có thể không úy kỵ ngươi! Nếu như không phải là không muốn khiến người ta loại đám kia hèn hạ gia hỏa ngồi thu ngư ông thủ lợi, ta đã sớm lấy linh hồn ngươi!"

"Ta cũng đang có ý tưởng như vậy!" Ma Kha hai mắt híp lại, trầm giọng nói: "Đối với các ngươi cái này Minh Vực gia hỏa, ta cũng vậy phi thường khó chịu!"

"Các ngươi không sợ tự mình mang tới người chết sạch, vậy tranh tài một hồi ah!" Đúng lúc này, kia nguyên bản một mực trầm mặc Ứng Long đột nhiên lên tiếng nói: "Ta Thanh Long bộ tộc tự nhiên không úy kỵ cái này con kiến hôi của người loại, cùng lắm thì chúng ta hồi Yêu Vực đó là, dù sao cũng kia số mệnh đối với chúng ta long tộc mà nói, cũng không phải trọng yếu như vậy! Nhưng là các ngươi có thể lại bất đồng, không có số mệnh, các ngươi làm sao trở lại đối tộc nhân khai báo?"

Nghe vậy, Ma Kha cùng Hồn U hai người nhất thời trầm mặc. Tại đây Cổ Chiến Trường, nếu như hai người bọn họ tộc chiến khởi tới, kia sau cùng tiện nghi liền là nhân loại. Đương nhiên, là trọng yếu hơn là, hai người bọn họ tộc thực sự không thể tại có bất kỳ tổn thất, chí ít không thể có vô vị tổn thất...

Lúc này, kia Ứng Long đột nhiên nói: "Ngươi đã môn là vì trước mắt cái này con kiến hôi mà náo mâu thuẫn, như vậy con kiến hôi để ta Ứng Long để giải quyết ah!"

Dứt lời, Ứng Long thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới bị kia minh U xiềng xích khóa lại Dương Diệp trước mặt, sau đó sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn, không chút nghĩ ngợi chính là một quyền đối về Dương Diệp đầu hung hăng đánh tới!

Lúc trước hắn cũng là bởi vì Dương Diệp mới tại trước mắt bao người hạ ném lớn như vậy mặt của, lấy long tộc cao ngạo, hắn làm sao có thể nhịn được khẩu khí này? Lúc trước sở dĩ không động thủ, hắn là bởi vì kiêng kỵ lúc trước ra tay với hắn thần bí kia cường giả, có thể hiện tại xem ra, thần bí kia cường giả chắc là sẽ không xuất hiện, hoặc là nói bị Cổ Vực Thành cường giả cản lại! Bởi vì Dương Diệp mạng nhỏ đều bị kia Hồn U cho chưởng cầm, mà thần bí kia cường giả cũng còn chưa xuất hiện!

Cũng chính bởi vì như vậy, Ứng Long lúc này mới dám ra tay!

Nhìn thấy Ứng Long một quyền oanh tới, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì lúc này tình huống của hắn rất là không xong, bị kia minh U xiềng xích khóa lại, hắn không chỉ có không thể tự do đi động bên ngoài, ngay cả trong cơ thể Huyền khí cũng thì không cách nào vận chuyển, hơn nữa là trọng yếu hơn một điểm là dường như kia Hồn U theo như lời, hắn có một loại hít thở không thông cảm!

Kia là đến từ linh hồn chỗ sâu hít thở không thông cảm!

Loại tình huống này hắn trước đây chẳng bao giờ gặp được, cho nên lúc này tình huống của hắn phi thường không xong!

Lúc này thấy đến cái này gọi là Ứng Long thanh niên một quyền oanh tới, Dương Diệp không dám ở bảo lưu thực lực của chính mình, ngay hắn chuẩn bị vận dụng U Minh Quỷ hỏa lúc, một đạo nhân ảnh hiện lên, kia Kế Ngôn Thập xuất hiện ở trước mặt của hắn, chỉ thấy Kế Ngôn Thập cười lạnh một tiếng, sau đó chợt chính là một kiếm chém ra, bổ vào kia Ứng Long trên nắm đấm!

"Bành!"

Ứng Long lực lượng cường đại chấn Kế Ngôn Thập cả nhánh cánh tay tê rần, hướng sau liền lùi lại mấy trượng, mà kia Ứng Long cũng là hướng sau liền lùi lại hơn một trượng!

Nhìn kia nổi giận Ứng Long, Kế Ngôn Thập cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Nguyên lai đây chính là Yêu Vực long tộc, long tộc lúc nào biến thành vô sỉ như vậy? Thậm chí ngay cả long tộc cao ngạo cũng không cần, sẽ đối một cái không cách nào nhúc nhích của người loại xuất thủ? Nếu như ngươi là cùng hắn một mình đấu, ngươi coi như là đưa hắn đại tá 8 khối thêm lấy roi đánh thi thể, Lão Tử chỉ biết xem kịch vui! Thế nhưng ngươi cũng giậu đổ bìm leo, Lão Tử thật tình là nhìn không được! Được rồi, nói nhiều một câu, từ giờ trở đi, Lão Tử khinh bỉ các ngươi long tộc!"

"Con kiến hôi!" Ứng Long nhất thời nổi trận lôi đình, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Kế Ngôn Thập bắn mạnh tới!

Đúng lúc này, một bên Hồn U hừ lạnh một tiếng, sau đó trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, nhất thời, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn cảm thấy một cổ âm hàn chi lực tập kích đến rồi trên người của hắn, không, phải nói là linh hồn...

Đúng lúc này, trên thành tường, kia Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó hai người khẽ gật đầu, sau một khắc, hai người thả người nhảy, nhảy xuống tường thành, sau đó mang tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 310: Đánh lén!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bàn tay hơi cố sức, kia trong lòng bàn tay Thạch Đầu nhất thời hóa thành một đống đá vụn, ngón tay mở rộng, đá vụn nhất thời tự đầu ngón tay chảy xuống xuống. Vỗ tay một cái, Dương Diệp tâm niệm vừa động, kia xoay quanh tại trên bầu trời mấy vạn chuôi Huyền Kiếm nhất thời hóa thành vạn đạo kiếm quang, hướng phía kia Ma Tộc mọi người bắn nhanh đi!

Ngũ trọng Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người đồng thời biến sắc, phải biết rằng, lúc trước Dương Diệp Khả chỉ là tứ trọng Kiếm Ý mà thôi a! Mà bây giờ liền trở thành ngũ trọng Kiếm Ý, là Dương Diệp lúc trước bảo lưu lại thực lực, hay là trước trước đốn ngộ tăng lên? Bất kể là loại nào, giờ này khắc này, giữa sân tại không người dám khinh thị Dương Diệp!

Ngũ trọng Kiếm Ý kiếm tu, coi như là một ít Linh Giả cảnh cường giả cũng là không dám khinh thị!

Cổ Vực Thành trên thành tường, Nam Cung Mộng ba người lúc này cũng là chính sắc lên, tứ trọng Kiếm Ý, đối với bọn họ có thể tạo thành một chút phiền toái, nhưng nhưng không cách nào uy hiếp được bọn họ! Thế nhưng ngũ trọng lại bất đồng, hơn nữa Dương Diệp còn có thể loại này tinh diệu kiếm kỹ, nói chung, giờ này khắc này, Nam Cung Mộng ba người bắt đầu chân chính nhìn thẳng vào Dương Diệp!

Mà kia Bách Hoa Cung Diễm Vũ cùng Kiếm Tông Kiếm Vô Cực sắc mặt còn lại là khó coi, một tháng không được thời gian, Dương Diệp không chỉ có từ Tiên Thiên Cảnh trở thành Vương Giả Cảnh, nhưng lại từ tứ trọng Kiếm Ý tăng lên tới ngũ trọng Kiếm Ý! Kinh khủng như vậy thiên phú.... Nếu như tự cấp Dương Diệp nhiều một chút thời gian, cộng thêm Dương Diệp đã Kiếm Tâm Thông Minh, tương lai Nam Vực, có ai là Dương Diệp đối thủ?

Nếu như tùy ý Dương Diệp trưởng thành tiếp, kia tương lai Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung, dù sao nhiều một cái kinh khủng siêu cấp cường giả! Nghĩ vậy, Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực hai người nhất thời sát tâm nổi lên! Đương nhiên, tính là Dương Diệp lúc này không có cho thấy kinh khủng thiên phú tu luyện cùng kiếm đạo thiên phú, bọn họ cũng là không có ý định buông tha Dương Diệp!

Bởi vì Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung từ lâu đối với bọn họ đã thông báo, Dương Diệp không thể sống...

Đương nhiên, nếu để cho hai người bọn họ biết Dương Diệp lúc này đã lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý, kia hai người bọn họ chỉ sợ cũng sẽ không lên xằng bậy niệm!

Đúng vậy, lúc này Dương Diệp đã từ ngũ trọng Kiếm Ý tăng lên tới lục trọng Kiếm Ý! Trước đây trước tâm tính của hắn cải biến sau khi, kiếm ý của hắn lần thứ hai đạt được đề thăng, từ ngũ trọng tăng lên tới lục trọng, cũng chính là Kiếm Ý đại thành! Cũng chính bởi vì Kiếm Ý đại thành, lúc trước hắn mới có thể khiến kia mấy vạn chuôi Huyền Kiếm chủ động tới gần hắn, đồng thời tùy ý hắn hiệu lệnh!

Dương Diệp vừa tỉnh lại liền ra tay với Ma Kha, dĩ nhiên không phải vì cho người nào loại tranh sĩ diện! Với hắn mà nói, bất kể là cái này Ma Tộc, còn là nhân loại, đều là giống nhau, chỉ cần không trêu chọc hắn, hắn mới sẽ không đi ở không đi gây sự! Thế nhưng, lúc này kia

Ma Kha cũng muốn giết hắn, hắn tự nhiên muốn ăn miếng trả miếng!

Ngươi đã môn muốn giết ta, vậy lão tử liền đơn giản giết cái thống khoái!

Cổ Vực Thành hạ, mấy vạn chuôi Huyền Kiếm tại ngũ trọng Kiếm Ý gia trì hạ, vậy thanh thế cùng tràng cảnh, cực kỳ kinh người! Kia ẩn chứa trong đó kinh khủng Kiếm Ý, chính là lấy ** phòng ngự là ngạo những Ma Tộc đó thanh niên lúc này cũng không nhịn được kiêng kỵ lên!

"Thật là đồ sộ a!" Lúc này, kia Ma Kha đột nhiên nói một câu, sau đó lắc đầu, Đạo: "Bất quá đáng tiếc, động tác võ thuật đẹp mà thôi!"

Dứt lời. Ma Kha nhẹ nhàng hướng bước về phía trước một bước, nhìn kia khắp bầu trời kiếm quang, Ma Kha trong hai mắt hiện lên lướt một cái dữ tợn, sau một khắc, Ma Kha khẽ nhếch miệng, sau đó đối về kia khắp bầu trời kiếm quang chợt vừa hô!

"Hồng!"

Chỉ thấy một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn dường như sóng nước thông thường hướng phía kia khắp bầu trời kiếm quang vọt tới, sóng gợn cùng kia kiếm quang chạm vào nhau, thoáng chốc, một cổ vô hình khí lãng trên không trung chợt tự bốn phía khuếch tán ra, khí lãng dường như biển gầm thông thường, một sóng tiếp theo một sóng, liên miên bất tuyệt hướng phía bốn phía khuếch tán, sau cùng kích đánh vào kia Cổ Vực Thành trên thành tường, làm cho Cổ Vực Thành một trận kịch liệt rung động!

Thấy như vậy một màn, Cổ Vực Thành trên thành tường mọi người chấn động không ngớt! Cái này Ma Kha cùng Dương Diệp lại có thể làm ra công kích kinh khủng như thế uy thế.... Lão Thiên, hai người bọn họ linh mẫn người cảnh cường giả sao?

Qua hồi lâu, khí lãng tán đi, kiếm quang cũng tán đi, mặt đất, rơi lả tả đầy đất tàn Kiếm mảnh nhỏ!

Nhìn kia đầy đất tàn Kiếm mảnh nhỏ, Dương diệp tâm trung rùng mình, tại ngũ trọng Kiếm Ý gia trì hạ, cái này kiếm tốc độ cùng lực lượng đó là kinh khủng cở nào? Có thể không chút khách khí nói, vừa mới một kích kia, coi như là thông thường Linh Giả cảnh cường giả cũng là khó có thể kế tiếp! Nhưng mà trước mắt cái này Ma Kha cũng trực tiếp phá đi, hơn nữa còn là như vậy buông lỏng liền phá đi...

Xem ra chính mình có chút khinh địch a!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, lúc này, một cây đen nhánh xiềng xích đột nhiên xuyên thấu trước mặt hắn không gian, nhanh như tia chớp khóa hướng cổ của hắn! Biến cố bất thình lình làm cho Dương Diệp con ngươi co rụt lại, ngay hắn chuẩn bị né tránh lúc, kia căn đen nhánh xiềng xích cũng lần thứ hai xuyên thấu không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở cổ của hắn chỗ, sau đó một quyển, mang Dương Diệp cổ của cho quấn lại!

Dương Diệp biến sắc, trường kiếm trong tay rất nhanh nghiêng chọn mà lên, chọn tại nơi xiềng xích bên trên, 'Đang' một tiếng, xích sắt kia cũng lông tóc không hư hại, tương phản, trong tay hắn chuôi này Địa giai Huyền Kiếm cũng lộ ra một cái chỗ hổng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai thay đổi!

"Kiệt kiệt...." Nắm xiềng xích một chỗ khác Hồn U một trận cười quái dị, sau đó nói: "Muốn chém gảy ta 'Minh U xiềng xích' ? Thật là cười ngạo ta, nhân loại, đừng nói kiếm của ngươi chỉ là Địa giai, coi như là thiên cấp, cũng không có khả năng thương tổn được ta đây minh U xiềng xích mảy may! Bởi vì ta cái này minh U xiềng xích là chuẩn đạo khí! Bị ta đây minh U xiềng xích khóa lại, hiện tại, tính là ngươi bản lĩnh thông thiên, cũng chỉ có vừa chết. Bởi vì... Này xiềng xích khóa không chỉ có là thân thể của ngươi, còn có linh hồn của ngươi! Không tin? Ngươi là không cảm nhận được một loại không rõ hít thở không thông cảm đây? Ha ha..."

Đúng lúc này, Ma Kha đột nhiên trầm giọng nói: "Hồn U, đây là ta cùng hắn trong lúc đó chiến đấu!"

"Thì tính sao?" Hồn U cười lạnh một tiếng, sau đó nói: "Đừng quên, hắn thế nhưng giết ta Minh Vực của người!"

"Ta xem ngươi là muốn thôn phệ linh hồn của hắn ah!" Ma Kha trầm giọng nói: "Một cái lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý kiếm đạo thiên tài linh hồn, chắc là cực kỳ cường đại cùng tinh thuần, đây đối với ngươi Hồn U mà nói, không thể nghi ngờ là một cái trí mạng mê hoặc, ta lý giải! Nếu như là trước đây trước, hoặc là lúc, ngươi ra tay với hắn, ta không có bất kỳ dị nghị gì, thế nhưng hiện tại không được, bởi vì hắn là ta Ma Kha đối thủ!"

"Có thể mạng của hắn hiện đang nắm giữ tại trong tay của ta!" Hồn U lạnh lùng nói: "Ma Kha, ta biết ngươi rất cường đại, nhưng ta Hồn U có thể không úy kỵ ngươi! Nếu như không phải là không muốn khiến người ta loại đám kia hèn hạ gia hỏa ngồi thu ngư ông thủ lợi, ta đã sớm lấy linh hồn ngươi!"

"Ta cũng đang có ý tưởng như vậy!" Ma Kha hai mắt híp lại, trầm giọng nói: "Đối với các ngươi cái này Minh Vực gia hỏa, ta cũng vậy phi thường khó chịu!"

"Các ngươi không sợ tự mình mang tới người chết sạch, vậy tranh tài một hồi ah!" Đúng lúc này, kia nguyên bản một mực trầm mặc Ứng Long đột nhiên lên tiếng nói: "Ta Thanh Long bộ tộc tự nhiên không úy kỵ cái này con kiến hôi của người loại, cùng lắm thì chúng ta hồi Yêu Vực đó là, dù sao cũng kia số mệnh đối với chúng ta long tộc mà nói, cũng không phải trọng yếu như vậy! Nhưng là các ngươi có thể lại bất đồng, không có số mệnh, các ngươi làm sao trở lại đối tộc nhân khai báo?"

Nghe vậy, Ma Kha cùng Hồn U hai người nhất thời trầm mặc. Tại đây Cổ Chiến Trường, nếu như hai người bọn họ tộc chiến khởi tới, kia sau cùng tiện nghi liền là nhân loại. Đương nhiên, là trọng yếu hơn là, hai người bọn họ tộc thực sự không thể tại có bất kỳ tổn thất, chí ít không thể có vô vị tổn thất...

Lúc này, kia Ứng Long đột nhiên nói: "Ngươi đã môn là vì trước mắt cái này con kiến hôi mà nháo mâu thuẫn, như vậy con kiến hôi để ta Ứng Long để giải quyết ah!"

Dứt lời, Ứng Long thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới bị kia minh U xiềng xích khóa lại Dương Diệp trước mặt, sau đó sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn, không chút nghĩ ngợi chính là một quyền đối về Dương Diệp đầu hung hăng đánh tới!

Lúc trước hắn cũng là bởi vì Dương Diệp mới tại trước mắt bao người hạ ném lớn như vậy mặt của, lấy long tộc cao ngạo, hắn làm sao có thể nhịn được khẩu khí này? Lúc trước sở dĩ không động thủ, hắn là bởi vì kiêng kỵ lúc trước ra tay với hắn thần bí kia cường giả, có thể hiện tại xem ra, thần bí kia cường giả chắc là sẽ không xuất hiện, hoặc là nói bị Cổ Vực Thành cường giả cản lại! Bởi vì Dương Diệp mạng nhỏ đều bị kia Hồn U cho chưởng cầm, mà thần bí kia cường giả cũng còn chưa xuất hiện!

Cũng chính bởi vì như vậy, Ứng Long lúc này mới dám ra tay!

Nhìn thấy Ứng Long một quyền oanh tới, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì lúc này tình huống của hắn rất là không xong, bị kia minh U xiềng xích khóa lại, hắn không chỉ có không thể tự do đi động bên ngoài, ngay cả trong cơ thể Huyền khí cũng thì không cách nào vận chuyển, hơn nữa là trọng yếu hơn một điểm là dường như kia Hồn U theo như lời, hắn có một loại hít thở không thông cảm!

Kia là đến từ linh hồn chỗ sâu hít thở không thông cảm!

Loại tình huống này hắn trước đây chẳng bao giờ gặp được, cho nên lúc này tình huống của hắn phi thường không xong!

Lúc này thấy đến cái này gọi là Ứng Long thanh niên một quyền oanh tới, Dương Diệp không dám ở bảo lưu thực lực của chính mình, ngay hắn chuẩn bị vận dụng U Minh Quỷ hỏa lúc, một đạo nhân ảnh hiện lên, kia Kế Ngôn Thập xuất hiện ở trước mặt của hắn, chỉ thấy Kế Ngôn Thập cười lạnh một tiếng, sau đó chợt chính là một kiếm chém ra, bổ vào kia Ứng Long trên nắm đấm!

"Bành!"

Ứng Long lực lượng cường đại chấn Kế Ngôn Thập cả nhánh cánh tay tê rần, hướng sau liền lùi lại mấy trượng, mà kia Ứng Long cũng là hướng sau liền lùi lại hơn một trượng!

Nhìn kia nổi giận Ứng Long, Kế Ngôn Thập cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Nguyên lai đây chính là Yêu Vực long tộc, long tộc lúc nào biến thành vô sỉ như vậy? Thậm chí ngay cả long tộc cao ngạo cũng không cần, sẽ đối một cái không cách nào nhúc nhích của người loại xuất thủ? Nếu như ngươi là cùng hắn một mình đấu, ngươi coi như là đưa hắn đại tá 8 khối thêm lấy roi đánh thi thể, Lão Tử chỉ biết xem kịch vui! Thế nhưng ngươi cũng giậu đổ bìm leo, Lão Tử thật tình là nhìn không được! Được rồi, nói nhiều một câu, từ giờ trở đi, Lão Tử khinh bỉ các ngươi long tộc!"

"Con kiến hôi!" Ứng Long nhất thời nổi trận lôi đình, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Kế Ngôn Thập bắn mạnh tới!

Đúng lúc này, một bên Hồn U hừ lạnh một tiếng, sau đó trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, nhất thời, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn cảm thấy một cổ âm hàn chi lực tập kích đến rồi trên người của hắn, không, phải nói là linh hồn...

Đúng lúc này, trên thành tường, kia Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó hai người khẽ gật đầu, sau một khắc, hai người thả người nhảy, nhảy xuống tường thành, sau đó mang tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 311: Tử Điêu tái hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bày ra thiên phú, có thể nói đã khiến hai người bọn họ sợ hãi! Trước trước Dương Diệp bày ra thực lực đến xem, hai người bọn họ biết, ngũ trọng Kiếm Ý Dương Diệp, lúc này đã không phải là hai người bọn họ có thể chống lại! Càng miễn bàn Dương Diệp còn là Kiếm Tâm Thông Minh!

Nói cách khác, muốn giết Dương Diệp, hiện ở phía sau là cơ hội tốt nhất! Không thì, ngày sau liền không chừng là ai giết ai!

Hai người tốc độ cực nhanh, lại là đột nhiên đánh lén, cộng thêm Dương Diệp lúc này bị kia minh U xiềng xích cuốn lấy, cho nên hai người phi thường thuận lợi đi tới Dương Diệp trước người của!

Nhìn thấy hai người kéo tới, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, bất quá lúc này hắn lại không có biện pháp, bởi vì tới mới tới cuối cùng, hắn đều không thể thoát khỏi kia xiềng xích quấn! Hắn hiện tại, chỉ có thể mặc cho hai người kia ra tay với hắn!

Giữa sân, một đạo hàn quang cùng hồng quang hiện lên!

Một thanh trường kiếm cùng một nhánh bén nhọn cạnh đâm đâm vào Dương Diệp cổ của chỗ!

"Đang!"

Lưỡng đạo thanh thúy tiếng vang ở trong sân vang lên.

Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ sắc mặt hai người kịch biến, bởi vì làm trường kiếm kia cùng cạnh đâm tiếp xúc được Dương Diệp da sau, hai người bọn họ kinh hãi phát hiện, trường kiếm kia cùng cạnh đâm dĩ nhiên phảng phất là đâm vào kia cứng rắn kim cương thông thường, chấn hắn hai người cánh tay một trận chua xót tê dại!

Sửng sốt một chút, hai người không đang do dự, sau đó sẽ lần đối về Dương Diệp đầu chính là một trận chém!

"Đang đang....."

Giữa sân vang lên từng đạo thanh thúy dễ nghe kim thiết giao qua thanh!

Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ hai người Kiếm cùng cạnh đâm như mưa rơi đập rơi vào Dương Diệp đầu cùng cổ họng chỗ, nhưng mà khiến mọi người kinh hãi là, Dương Diệp cũng nửa điểm sự chưa từng!

Nhìn thấy một màn này, một bên, Ma Kha chân mày cau lại, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thân thể phòng ngự dĩ nhiên đạt tới loại trình độ này!

Mà trên thành tường Trung Vực tam kiệt, ba người sắc mặt của còn lại là ngưng trọng, Dương Diệp bản thân thực lực cũng đã cực kỳ cường hãn, mà hôm nay thân thể phòng ngự lại kinh khủng như vậy, nói cách khác, lúc này Dương Diệp, đã có uy hiếp được thực lực của bọn họ! Bất quá hoàn hảo, Dương Diệp cuối cùng là nhân loại, mà không phải kia Ma Tộc hoặc là Minh Vực!

Chỉ cần là nhân loại, tính là đại gia trở thành không được bằng hữu, nhưng cũng có thể không cần thành địch nhân!

Lúc này Kiếm Vô Cực cùng kia Diễm Vũ hai người sợ hãi, đúng vậy, hai người chân chính sợ hãi! Bởi vì hắn hai người dùng toàn lực, thậm chí ngay cả Dương Diệp da cũng không thể phá vỡ, cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa hai người bọn họ cùng Dương Diệp lúc này trong lúc đó đã là trời cùng đất khác biệt! Nếu muốn giết Dương Diệp, cái ý nghĩ này đối với hắn hai người mà nói, hiện tại không thể nghi ngờ là một cái thiên phương dạ đàm!

"Có rất sung sướng ah?" Dương Diệp nhìn hai người liếc mắt, Đạo: "Hiện tại nên ta!"

Dứt lời, Dương Diệp tâm niệm vừa động, lúc trước kia trên đất những thứ kia mấy vạn chuôi Huyền Kiếm nhất thời phóng lên cao, sau đó hướng phía Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ hai người bắn nhanh đi!

Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ hai người kinh hãi gần chết, hai người liền vội vàng đem thân pháp thi triển đến mức tận cùng, sau đó hướng phía Cổ Vực Thành chạy như điên! Ngay tại lúc lúc này, kia mấy vạn chuôi Huyền Kiếm cũng rồi đột nhiên cải biến phương hướng, bỏ qua truy sát Kiếm Vô Cực hai người, đổi bắn nhanh hướng về phía kia một bên Hồn U!

Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ hai người nhất thời thở dài một hơi, sau đó điên dường như chạy vào Cổ Vực Thành! Mà một bên Hồn U còn lại là hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới bị cái này minh U xiềng xích cho khóa lại Dương Diệp lại vẫn có thể ngự kiếm! Nhìn kia mấy vạn đạo kiếm quang lồng bắn mà đến, Hồn U không dám khinh thường, do dự một chút, thủ đoạn khẽ động, kia khóa lại Dương Diệp minh U xiềng xích nhất thời về tới trong tay hắn, sau đó tay khẽ động, kia minh U xiềng xích nhất thời hóa thành khắp bầu trời liên ảnh, đối về kia mấy vạn đạo kiếm quang nghênh liễu thượng khứ!

"Oanh!"

Cổ Vực Thành bên ngoài bầu trời, đột nhiên truyền ra một đạo như sấm sét vậy to lớn thanh, từng đạo khí lãng phô thiên cái địa hướng phía bốn phía rơi lả tả xuống, thanh thế cực kỳ kinh người!

Một lát sau, bên ngoài sân khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp cầm trong tay một thanh Địa giai Huyền Kiếm, ngạo nghễ mà đứng, một cổ cuồng bạo, kiếm ý bén nhọn không ngừng tự trên người hắn phát ra, Kiếm Ý thỉnh thoảng bắn nhanh trên mặt đất, kia mặt đất nhất thời đó là gặp phải mấy đạo sâu không thấy đáy đen nhánh vết kiếm! Lúc này Dương Diệp đúng là có chút nổi giận, hắn Dương Diệp chẳng bao giờ nghĩ tới sinh sự, nhưng mà những người này cũng không muốn buông tha hắn, lại nhiều lần ra tay với hắn, thật coi hắn là trái hồng mềm a!

Bất quá lúc này hắn cũng không có sẽ xuất thủ, bởi vì hắn biết, muốn giết kia Hồn U cùng Ma Kha, có ở đây không ra U Minh Quỷ hỏa cùng lục trọng Kiếm Ý dưới tình huống, kia là hoàn toàn không thể nào! Cho dù mang hai cái này lá bài tẩy đều sử xuất, hắn cũng là không nắm chặt tru diệt đối phương! Bởi vì từ giao thủ đến bây giờ, hắn có thể cảm giác được ra, đối phương căn bản không có chăm chú! Hơn nữa đối phương phía sau còn có mấy trăm cường giả! Mà hắn thì sao? Bên cạnh hắn chỉ kia thanh y nam tử...

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó xoay người nhìn về phía kia Cổ Vực Thành tường thành mọi người, sau đó chỉ vào một bên Ma Kha đám người lớn tiếng nói: "Bọn họ tới Cổ Vực Thành mục đích, các ngươi hẳn là rõ ràng; Bọn họ đối với nhân loại cừu thị, các ngươi cũng có thể rõ ràng; Thực lực của bọn họ, các ngươi hẳn là rõ ràng hơn! Ra Cổ Vực Thành, các ngươi trong đó đại đa số người đơn độc gặp phải bọn họ, tuyệt đối là 10 chết vô sinh! Hiện tại, chỉ cần chúng ta đồng tâm đủ lực, đoàn kết nhất trí, có thể đưa bọn họ toàn bộ tiêu diệt ở đây, khi đó, toàn bộ Tiềm Long Tháp cùng cái này Cổ Chiến Trường chính là chúng ta loài người!"

Nói đến đây, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trường kiếm nhắm thẳng vào kia Ma Kha mọi người, sau đó nhìn tường thành mọi người, Đạo: "Hạ thành tới, giết giết bọn hắn, các ngươi dám không?"

Tại Huyền khí gia trì hạ, Dương Diệp thanh âm của dường như hồng chung, đinh tai nhức óc!

Nhưng mà đổi lấy cũng yên tĩnh như chết! Đúng vậy, trên tường thành mọi người chỉ là lạnh lùng nhìn, không có người nào đáp lại, bao quát kia Trung Vực tam kiệt! Ba người ngay từ đầu có chút ý động, thế nhưng ba người rất nhanh thì bỏ qua, ngược lại không phải là ba người bọn họ không dám, ba người bọn họ cũng muốn tại đây liền tru diệt cái này dị tộc người, thế nhưng, chung quanh bọn họ những thứ kia huyền giả thái độ làm cho bọn họ cái ý nghĩ này chỉ có thể là nghĩ cách...

Lấy ba người bọn họ, tính là tại cộng thêm Dương Diệp cùng Kế Ngôn Thập, đối mặt Ma Kha đám người, vậy cũng tuyệt đối là 10 chết vô sinh! Như Dương Diệp theo như lời, trừ phi tất cả mọi người tại chỗ cùng loại tâm đủ lực, đoàn kết nhất trí, cái này mới có thể mang Ma Kha đám người trực tiếp tiêu diệt tại Cổ Vực Thành bên ngoài! Muốn tất cả nhân loại đoàn kết nhất trí, điều này có thể sao?

Đang không có xúc phạm tới bọn họ lợi ích hoặc là sinh mạng dưới tình huống, nhân loại là không có khả năng đoàn kết nhất trí, chí ít giờ này khắc này là không thể nào.....

Thấy như vậy một màn, một bên Ma Kha khẽ cười cười, sau đó nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi nói đúng, người ở chỗ này loại nếu là liên thủ, quả thực có thể tiêu diệt chúng ta! Thế nhưng...." Nói đến đây, Ma Kha ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Vực Thành trên thành tường mọi người, sau đó nói: "Ta có thể bảo chứng, người ở chỗ này loại sẽ chết thượng một nửa, thậm chí nhiều hơn!"

Nghe được Ma Kha nói, trên thành tường mọi người nhất thời biến sắc.

"Dương Diệp, đây là ngươi cùng giữa bọn họ ân oán, ngươi còn muốn kéo chúng ta hạ thuỷ, ngươi thật là đủ âm hiểm!" Trên thành tường, có huyền giả lên tiếng nói.

"Chính là, chính ngươi gây họa, lại nghĩ muốn chúng ta cầm mệnh khứ bính, ngươi chủ ý này trái lại có tốt, đối với chúng ta là ngu ngốc sao? Ngươi nghĩ chúng ta sẽ bị ngươi lừa sao?"

"Ha hả, Dương Diệp ngươi không phải là nghe đồn Kiếm Tâm Thông Minh sao? Ngươi lúc trước kia cái thần bí Huyền thú đây? Các ngươi không phải là rất ngưu bức sao? Thế nào? Hiện tại không làm hơn người ta, liền muốn cầu chúng ta giúp ngươi? Ha hả, tương lai chuẩn Kiếm Hoàng, nguyên lai cũng chính là cái này điểu dạng!"

"...."

Trên thành tường, mọi người ngươi một câu, ta một câu, bắt đầu chế ngạo lên dưới tường thành Dương Diệp.

Kỳ thực, bọn họ cũng không phải ngu ngốc, đương nhiên biết Dương Diệp nói rất đúng, thế nhưng vấn đề là hạ thành đi, kia có thể sẽ chết a! Mà không hạ thành, Ma Kha đám người ở cường, có thể làm sao bọn họ nào?

Điểm trọng yếu nhất, đó chính là giờ này khắc này, Ma Kha đám người còn không có xúc phạm tới ích lợi của bọn họ!

"Kiệt kiệt..." Một bên Hồn U âm hiểm cười một trận, sau đó nói: "Nhân loại, ha hả..."

Dưới thành tường, Dương Diệp nhìn trên thành tường mọi người một lát, sau đó lắc đầu cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Dương Diệp vung tay phải lên, Lôi Điêu tránh hiện ra, Dương Diệp thả người nhảy, hạ xuống Lôi Điêu trên lưng, sau đó đối về một bên sửng sốt Kế Ngôn Thập vẫy vẫy tay, người sau hội ý, thả người nhảy, rơi vào Lôi Điêu bên trên.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng chà chà Lôi Điêu vác, Lôi Điêu hội ý, hóa thành một đạo hắc ảnh phóng lên cao, hướng phía xa xa đi!

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt hai người biến đổi, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên có thể triệu hồi ra phi hành Huyền thú! Bọn họ tuy rằng có thể lăng không bay vọt, nhưng là không cách nào dường như Linh Giả cảnh cường giả vậy kéo dài tại trên bầu trời phi hành! Hai người nhìn về một bên Ứng Long, lúc này, cũng liền thanh long này bộ tộc Ứng Long có thể ngăn cản hạ kia Dương Diệp!

Nhìn thấy Ma Kha cùng Hồn U nhìn về phía mình, Ứng Long gật đầu, nhìn về phía kia Lôi Điêu, khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, Đạo: "Một cái rác rưởi Huyền thú, dĩ nhiên cũng dám ở trước mặt ta bừa bãi!" Dứt lời, Ứng Long trên người chợt bộc phát ra một cổ long uy, long uy tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền bao phủ ở Lôi Điêu!

Bị long uy bao phủ, Lôi Điêu nhất thời phát ra một đạo thê lịch kêu thảm thiết, lập tức toàn bộ thân thể bắt đầu run rẩy kịch liệt lên, mắt thấy sẽ từ đám mây ngã xuống, đúng lúc này, một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhìn kia run rẩy kịch liệt Lôi Điêu, Tử Điêu tiểu trảo vung lên, một đạo thật lớn tử sắc quang hình cung trong nháy mắt bao phủ ở tại Lôi Điêu trên người của!

Bị tử sắc quang tráo bao phủ, Lôi Điêu nhất thời tốt hơn nhiều, tuy rằng thân thể vẫn còn có chút nhịn không được đang run rẩy, thế nhưng đã có thể bình ổn phi hành! Điều này làm cho Lôi Điêu trên lưng Dương Diệp cùng Kế Ngôn Thập nhất thời thở dài một hơi!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Ứng Long biến sắc, sau đó thân hình khẽ động, khôi phục bản thể, hóa thành một đạo thanh ảnh, hướng phía Lôi Điêu bắn mạnh tới!

Ngay tại lúc lúc này, một đạo tử quang đột nhiên quỷ dị đánh vào hắn đầu rồng bên trên, làm cho Ứng Long thân thể hướng xuống dưới phương cực nhanh rơi xuống! Sự tình vẫn chưa xong, gần mười đạo tử quang lần thứ hai đột nhiên xuất hiện ở Ứng Long rớt xuống địa phương, sau đó cùng Ứng Long tới một cái 'Thân mật' tiếp xúc!

Rầm rầm oanh!

Ứng Long còn không có phản ứng kịp đó là bị mười đạo tử quang đánh vừa vặn, đập rơi vào mặt đất!

Thân hình ngăn, Ứng Long khôi phục hình người, nhìn kia đã hóa thành điểm đen Lôi Điêu, Ứng Long sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 312: Hoàng Phong Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ có Ứng Long, chính là một bên Ma Kha cùng Hồn U hai người lúc này cũng là sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được!

"Không gian điêu!"

Một lát, Ma Kha đột nhiên nói một câu.

"Đúng là!" Hồn U cũng nói một câu.

Hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó nhìn về phía Ứng Long, hy vọng đạt được chuẩn xác hơn đáp án!

Ứng Long hít sâu một hơi, sau đó xoay người đối về một bên Thanh Long bộ tộc một gã thanh niên trầm giọng nói: "Mau trở về Yêu Vực, sau đó đi trước huyễn Minh Giới, đã nói bọn họ tiểu công chúa xuất hiện!"

Dứt lời, Ứng Long xoay người nhìn Hồn U cùng Ma Kha, sau đó nói: "Khuyên ngươi môn một câu, con kia Tử Điêu, các ngươi tốt nhất đừng nhúc nhích kia một sợi lông! Không thì, liền coi như các ngươi Ma tôn cùng minh tinh lực trên đời đều không bảo vệ được các ngươi!"

Nghe vậy, Ma Kha cùng Hồn U không có phản bác, cũng không có tức giận, ngược lại là sắc mặt ngưng trọng gật đầu!

Có thể nói như vậy, kia bộ tộc, tại đây Huyền Giả Đại Lục, không có một thế lực dám đơn độc đi trêu chọc bọn hắn!

Một lát, Ma Kha đám người thu hồi ánh mắt, trầm mặc một hồi, sau đó mọi người đi vào Cổ Vực Thành.

....

Yêu Vực.

Tại Yêu Vực vùng Cực bắc trên hư không, có một thần bí kết giới, kết giới không gian chung quanh là điệp đến vặn vẹo, tại kết giới này xung quanh, bất luận cái gì vật thể đều không thể tới gần, cho dù là chỉ dựa vào gần đều biết bị nát bấy thành Hư Vô! Kết giới này đi thông một chỗ, đó chính là huyễn Minh Giới!

Huyễn Minh Giới, cái chỗ này, tại Yêu Vực trong thuộc về một cái siêu nhiên tồn tại, bởi vì trong này cư trụ không gian điêu bộ tộc! Không gian điêu bộ tộc, không tham dự thế gian sự, chỉ thích thăm dò không gian huyền bí, chúng nó sẽ các loại các dạng không gian thần thông, loại này không gian thần thông, thần bí mà cường đại! Có thể nói như vậy, bất kỳ một cái nào chủng tộc, cho dù là Thượng Cổ thần thú, tỷ như Hoàng Kim Thần Long, khiếu thiên Kỳ Lân, Thiên Yêu Phượng chờ Yêu Vực siêu cấp bá chủ đều là không muốn đi trêu chọc không gian điêu bộ tộc!

Vì sao? Bởi vì trêu chọc cái này bộ tộc, tự mình vĩnh viễn chỉ có thể bị động chịu đòn! Phải biết rằng, không gian điêu bộ tộc, đây chính là có thể tuỳ ý xuyên toa không gian! Hơn nữa kia các loại các dạng không gian thần thông, cũng là cực kỳ kinh khủng!

Nói chung, tại Yêu Vực, không, phải nói tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, không có nhất phương thế lực là dám đi tuỳ tiện trêu chọc bọn họ! Hoặc là nói, chỉ cần chúng nó không đi trêu chọc người khác, người khác thì phải cám ơn trời đất!

Lúc này, tại huyễn Minh Giới trong một tòa cực kỳ sang trọng trong cung điện, một người trung niên cùng một người trung niên mỹ phụ ngồi đối diện nhau, trung niên mỹ phụ dung nhan cực mỹ, chỉ là trên mặt cũng mang theo như có như không vẻ buồn rầu, làm cho nàng dung nhan tuyệt thế kia đánh một chút giảm giá.

Trung niên nam tử than khẽ, Đạo: "Khinh Nhu, ngươi đừng lo lắng, ta đã thỉnh hiểu thiên cơ đo lường tính toán qua, Tử Nhi không có việc gì, không chỉ có không có việc gì, Tử Nhi còn sẽ có một phen đại cơ duyên! Hiểu thiên cơ bản lĩnh, ngươi chắc là rõ ràng, hắn nếu nói như vậy, kia Tử Nhi xác định vững chắc chính là không có chuyện gì!"

Mỹ phụ nhẹ khẽ lắc đầu, Đạo: "Tuy rằng như vậy, nhưng ta còn là lo lắng, Tử Nhi tính cách ngươi cũng không phải không biết, ham chơi lại tùy hứng, tại đây Yêu Vực hoàn hảo, Yêu Vực những tên kia nhiều ít còn có thể cho chúng ta một ít tình mọn! Nhưng kia nếu như đi thế giới loài người, lấy loài người tham lam, ta, ta thật sự là không dám nghĩ tới!"

"Hừ!"

Trung niên nam tử hừ lạnh một tiếng, gằn giọng nói: "Muốn là nhân loại dám đả thương ta Tử Nhi một cọng tóc, cho dù là gặp trời phạt, ta cũng muốn giết cả người loại!"

Đúng lúc này, trong đại điện một trận không gian ba động, lập tức, một gã thanh niên nam tử xuất hiện ở giữa sân, thanh niên đối về trung niên nam tử thi lễ một cái, sau đó kích động nói: "Điêu Hoàng, công chúa xuất hiện!"

"Cái gì!"

Nghe vậy, trung niên nam tử cùng mỹ phụ hai người nhất thời đứng lên....

...

Lôi Điêu trên lưng, Kế Ngôn Thập ngồi xổm xuống sờ sờ Lôi Điêu lông chim, sau đó thở dài nói: "Vương cấp đỉnh phi hành Huyền thú, tấm tắc, không nghĩ tới ta Kế Ngôn Thập có một ngày cư nhiên có thể ngồi ở đây Vương cấp đỉnh Huyền thú trên lưng của, ha ha..."

"Lúc trước chuyện, đa tạ!" Lúc này, một bên Dương Diệp Đạo. Đối với trước mắt nam tử này, Dương Diệp là thật tâm cảm tạ, tuy rằng cho dù không có đối với phương, hắn cũng sẽ không có sự, thế nhưng hắn vẫn là vô cùng lĩnh đối phương phần nhân tình này!

Kế Ngôn Thập khoát tay áo, Đạo: "Ngươi không cần cảm tạ ta, ta xuất thủ, không phải là vì giúp ngươi, chỉ là không quen nhìn Ma Kha những tên kia kiêu ngạo mà thôi!" Nói đến đây, Kế Ngôn Thập trên dưới đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Nghe đồn ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh, thế nhưng thật?"

Dương Diệp cười cười, sau đó gật đầu!

Kế Ngôn Thập hai mắt híp lại, trường kiếm trong tay đối về Dương Diệp chợt rạch một cái, một đạo kiếm khí bắn nhanh hướng Dương Diệp! Dương Diệp cũng không ngoài ý muốn, tại kiếm khí đạt được trước người hắn lúc, lúc này mới rút kiếm nhẹ nhàng một đâm vào đạo kiếm khí kia một cái bộ vị! Thoáng chốc, đạo kiếm khí kia dường như bị châm đâm khí cầu thông thường, ầm ầm nổ ra!

"Hiện tại tin chưa?" Thu hồi trường kiếm, Dương Diệp Đạo.

Kế Ngôn Thập sắc mặt ngưng trọng, sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi dĩ nhiên thật là Kiếm Tâm Thông Minh, Kiếm Tâm Thông Minh..... Hơn nữa lại là ngũ trọng Kiếm Ý, Nam Vực loại địa phương này, làm sao có thể ra ngươi loại này yêu nghiệt đây? Cái này không bình thường a!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Như thế liền không bình thường? Năm đó Nam Vực không trả ra một cái Kiếm Tông tổ sư sao? Còn nữa, không nên xem thường Nam Vực, ở đây, ngọa hổ tàng long!"

"Không cần nói cho ta, ngươi chính là kia đệ tử của kiếm tông!" Kế Ngôn Thập Đạo: "Nếu quả thật là như vậy, như vậy Kiếm Tông khó tránh cũng quá gặp may mắn điểm a!"

"Tán tu một cái!" Dương Diệp nhún vai một cái nói.

Kế Ngôn Thập hai mắt nhất thời trợn to, không thể tưởng tượng nổi, Đạo: "Ngươi nói ngươi là tán tu?"

Dương Diệp gật đầu.

"Ngươi thật là tán tu?"

Dương Diệp lần thứ hai gật đầu!

"Ngươi xác định ngươi thật là tán tu? Không có tông môn?"

Dương Diệp khóe miệng một trận co quắp, gan dạ nghĩ Bạt Kiếm Trảm người xung động!

"Thả ta đi xuống!" Lúc này, Kế Ngôn Thập đột nhiên lớn tiếng nói.

Dương Diệp sửng sốt, sau đó nói: "Làm cái gì?"

"Ít nói nhảm, nhanh lên một chút!" Kế Ngôn Thập thay đổi có chút kích động.

Thấy đối phương tựa hồ có việc gấp, Dương Diệp gật đầu, sau đó khống chế Lôi Điêu hàng trên mặt đất. Rơi trên mặt đất sau, Kế Ngôn Thập thủ đoạn khẽ động, sau đó một trương phù lục xuất hiện ở trong tay hắn, không chút suy nghĩ, Kế Ngôn Thập đó là hướng lên trên phương ném đi, phù lục đón gió tăng vọt, lập tức, tại phù lục xung quanh, không gian một trận kịch liệt rung chuyển, dần dần, một tia đen nhánh vết nứt tự kia phù lục chỗ lan tràn ra...

"Ngươi làm cái gì?" Nhìn một màn này, Dương Diệp kinh ngạc nói.

Kế Ngôn Thập cười hắc hắc, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, đen nhánh kia trong cái khe đột nhiên truyền ra một đạo tiếng hét phẫn nộ: "Tiểu tử thối, ngươi có đúng hay không lại chọc cái gì không giải quyết được họa a? Dĩ nhiên vận dụng 'Truyện Tống Phù' ngươi chẳng lẽ không biết Truyện Tống Phù rất trân quý sao?"

Dứt lời, một gã người đeo ngân sắc cái hộp kiếm lão nhân tự đen nhánh kia trong cái khe thoáng hiện đi ra.

Nhìn thấy cái này vị lão nhân, Kế Ngôn Thập phảng phất không có thấy lão nhân kia trên mặt tức giận, đi tới lão nhân bên cạnh, sau đó chỉ chỉ đối diện Dương Diệp, kích động nói: "Hoàng Phong Tử, tới tới, ngươi xem một chút hắn!"

Lão nhân nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó thu hồi ánh mắt, chợt vỗ một cái Kế Ngôn Thập đầu, cả giận nói: "Ngươi thậm chí ngay cả một cái Vương Giả Cảnh ngũ phẩm gia hỏa đều không giải quyết được? Nhưng lại bị đối phương ép ngươi vận dụng 'Truyện Tống Phù' ngươi, ngươi thế nào càng sống càng không tiền đồ? Ngươi sau này đi ra ngoài đừng nói là Thần Kiếm Tông đệ tử!"

Kế Ngôn Thập đảo cặp mắt trắng dã, sau đó nói: "Hoàng Phong Tử, ngươi ở đây nhìn kỹ một chút!"

"Xem cái đầu ngươi, hắn không phải là một cái huyền giả cảnh ngũ phẩm sao?" Lão nhân lại đang Kế Ngôn Thập trên đầu tàn nhẫn vỗ một cái, bất quá hắn ánh mắt cũng còn là nhìn về Dương Diệp, lúc này đây, lão nhân ánh mắt định trụ!

"Khí tức thâm hậu, ánh mắt ở chỗ sâu trong chất chứa kiếm quang, trường kiếm trong tay thấp phục, tiểu tử, ngươi dĩ nhiên là Kiếm Ý đại thành!" Lão nhân híp hai mắt, trầm giọng nói.

Dương diệp tâm trung rùng mình, trước mắt lão nhân này thực lực thật là kinh khủng, dĩ nhiên liếc mắt liền nhìn ra mình đã lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý! Thực lực này...

"Kiếm Ý đại thành?" Một bên Kế Ngôn Thập sửng sốt, sau đó nói: "Hoàng Phong Tử, ngươi có đúng hay không nhìn lầm rồi? Hắn rõ ràng mới ngũ trọng Kiếm Ý a! Làm sao sẽ biến thành lục trọng kiếm ý đây?"

"Ngươi là heo a!" Hoàng Phong Tử trừng Kế Ngôn Thập liếc mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Tiểu tử, ngươi tuổi còn trẻ liền đạt được lục trọng Kiếm Ý, thật là không đơn giản a! Tới, ngươi nói một chút tông môn, khiến lão phu nhìn, rốt cuộc là cái nào tông môn lại có thể bồi dưỡng được ngươi bực này kiếm đạo thiên tài, ngay cả ta Thần Kiếm tông đầu này heo đều so ra kém!"

Một bên Kế Ngôn Thập vẻ mặt hắc tuyến, mặt đen lại nói: "Hắn không có tông môn, là một gã tán tu, gọi ngươi tới, chính là khiến lão nhân gia ngươi thu cái này yêu nghiệt, để tránh khỏi hắn bị cái khác tông môn đoạt đi rồi!"

"Cái gì?" Hoàng Phong Tử sửng sốt, sau đó kích động nói: "Không có tông môn? Tán tu? Tiểu tử, đầu này heo nói thế nhưng thật?"

Dương Diệp: "..."

"Tiểu tử, ngươi làm thật không có tông môn?" Hoàng Phong Tử hỏi lần nữa.

Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ tốt gật đầu.

Thấy Dương Diệp gật đầu, Hoàng Phong Tử thân hình nhất thời tiêu thất tại tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó hai tay chế trụ Dương Diệp hai vai, kích động nói: "Tiểu tử, gia nhập ta Thần Kiếm tông ah! Ta Thần Kiếm tông thế nhưng bát phẩm tông môn, chỉ cần ngươi gia nhập ta Thần Kiếm tông, công pháp, Huyền kỹ, Huyền bảo, mỹ nữ, ngươi nghĩ muốn cái gì sẽ có cái đó, thế nào?"

Dương Diệp lần thứ hai không nói gì.

"Hoàng Phong Tử, như ngươi vậy sẽ hù được hắn!" Lúc này, một bên Kế Ngôn Thập nhắc nhở.

Nghe vậy, Hoàng Phong Tử tựa hồ cũng biết mình có hơi quá khích, lập tức san cười cười, sau đó buông lỏng ra Dương Diệp vai, ho nhẹ hai tiếng, Đạo: "Cái kia, tiểu tử, thiên cấp công pháp, thiên cấp Huyền bảo, mỹ nhân tuyệt thế, mặc cho ngươi chọn, thế nào? Đến đây đi, chỉ cần ngươi gia nhập ta Thần Kiếm tông, những thứ này đều là của ngươi!"

"Hoàng Phong Tử, hắn giống như chọc đại phiền toái..." Một bên Kế Ngôn Thập nhắc nhở lần nữa Đạo: "Hắn giống như cùng không gian kia..."

Kế Ngôn Thập còn chưa có nói xong, Hoàng Phong Tử đó là vung tay lên, cắt đứt Kế Ngôn Thập nói, hào khí can vân Đạo: "Phiền phức? Ta Hoàng Phong Tử lúc nào sợ qua phiền phức? Tiểu tử, chỉ cần ngươi nguyện ý gia nhập ta Thần Kiếm tông, tính là ngươi dụ dỗ ba người kia cửu phẩm tông môn tông chủ nữ nhi, ta cũng cho ngươi đam hạ!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 313: Điêu Hoàng, Yêu Hậu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không phải là, hắn giống như trêu chọc không gian kia..." Kế Ngôn Thập lần thứ hai chuẩn bị nhắc nhở.

Nhưng mà, kia Hoàng Phong Tử cũng hung hăng trừng Kế Ngôn Thập liếc mắt, sau đó nói: "Tiểu tử thối, ta không phải đã nói rồi sao? Mặc kệ hắn gây phiền toái gì, ta đều thay hắn gánh chịu! Thế nào, ngươi là không tin thực lực của ta sao? Cũng là ngươi da lại ngứa, muốn ta cho ngươi chỉ chỉ?"

Kế Ngôn Thập sắc mặt nhất thời khó coi, hít sâu một hơi, hắn quả quyết lựa chọn câm miệng.

Đúng lúc này, giữa sân một đạo tử quang hiện lên, nguyên bản bị Dương Diệp giấu ở tiểu vòng xoáy Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp vai bên trên, sau khi xuất hiện, Tử Điêu nhẹ nhàng hít một hơi không khí thanh tân, sau đó bất mãn trừng Dương Diệp liếc mắt, làm như đang trách Dương Diệp không cho kia đi ra chơi!

Dương Diệp bất đắc dĩ cười, thân thủ mang Tử Điêu ôm vào trong lòng, nhẹ nhàng nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ. Lúc trước khiến tiểu tử kia tiến tiểu vòng xoáy, dĩ nhiên không phải sợ tiểu tử kia vì hắn gây phiền toái, hắn là sợ tiểu tử kia thương thế không có khỏi hẳn, bất quá bây giờ xem ra, tiểu tử kia thương chắc là không có gì đáng ngại!

Dương Diệp không chú ý, tại tiểu tử kia đi ra ngoài một khắc kia, một bên Hoàng Phong Tử đó là dường như bị điểm định thân huyệt thông thường, trực tiếp sống ở tại chỗ, hai mắt mở thật to, bất khả tư nghị nhìn trên bả vai hắn Tử Điêu!

Nhìn thấy Hoàng Phong Tử biểu tình, một bên Kế Ngôn Thập nhất thời nhìn có chút hả hê nở nụ cười, thầm nghĩ trong lòng: Phiền toái gì đều nhận? Cái phiền toái này sợ rằng tất nhiên không thể tốt gánh chịu a! Bây giờ nhìn ngươi thế nào xuống đài!

Một lát, Hoàng Phong Tử đang chuẩn bị nói cái gì, đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, trầm giọng quát dẹp đường: "Ai!"

Ngay Dương Diệp cùng một bên Kế Ngôn Thập không giải thích được lúc, tại trước mặt bọn họ ba trượng chỗ, không gian một trận vặn vẹo, Thuấn Tức sau, một người trung niên cùng trung niên mỹ phụ quỷ dị xuất hiện ở chỗ đó!

"Điêu Hoàng, Yêu Hậu!"

Thấy hai người, một bên Hoàng Phong Tử sắc mặt trong nháy mắt ngưng trọng, trầm giọng nói.

Trung niên nhân cùng trung niên mỹ phụ xem cũng không thấy Hoàng Phong Tử, hai người ánh mắt một thuận không thuận nhìn Dương Diệp trên vai Tử Điêu, hai người có vẻ rất kích động, đặc biệt trung niên mỹ phụ kia, đôi mắt đẹp trong càng đã hiện lên nước mắt lưng tròng.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó thân hình khẽ động, trong nháy mắt xuất hiện ở trung niên mỹ phụ trước mặt của, tiểu trảo ôm lấy trung niên mỹ phụ cổ của, sau đó đầu nhỏ không ngừng cọ đến trung niên mỹ phụ gò má của!

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp nhẹ nhàng cười, nếu như không đoán sai, trước mắt trung niên này mỹ phụ cùng trung niên nhân phải là tiểu tử kia thân nhân! Tuy rằng không biết đối phương là thế nào tới đây tìm được tiểu tử kia, thế nhưng cái này đã không trọng yếu, quan trọng là... Tiểu tử kia rốt cục có thể trở về nhà!

Hắn đương nhiên là không hy vọng tiểu tử kia ly khai hắn, thế nhưng hắn cũng không tư cách khiến tiểu tử kia cả đời theo hắn! Dù sao tiểu tử kia có thân nhân của mình, có nhà của mình!

Đương nhiên, nếu như tiểu tử kia lễ tạ thần ý tiếp tục theo lời của hắn, vậy không thể tốt hơn...

Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, trung niên nam tử trong mắt nhu sắc trong nháy mắt chuyển đổi thành băng lãnh, không chỉ có băng lãnh, còn có không chút nào che giấu lạnh lẽo sát ý, Đạo: "Nhân loại, Tử Nhi làm sao sẽ cùng với ngươi!" Dứt lời, Dương Diệp tam người nhất thời cảm giác xung quanh không gian một trận kịch liệt ba động, phảng phất tùy thời đều phải nghiền nát thông thường!

Đối với nhân loại, hắn đương nhiên không có hảo cảm, nhân loại luôn luôn tham lam không gì sánh được, đồng thời lại ích kỷ, tại nhìn thấy Tử Điêu cùng Dương Diệp cùng một chỗ lúc, đồng thời Tử Điêu đối Dương Diệp còn như vậy vô cùng thân thiết, trong đầu hắn ý nghĩ đầu tiên chính là, nữ nhi mình bị trước mắt người này loại hoa ngôn xảo ngữ lừa!

Nguyên lai tiểu tử kia kêu Tử Nhi? Tên này hình như là nữ hài... Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó đối về trung niên nhân giải thích một phen hắn cùng với tiểu tử kia lúc đầu gặp nhau một ít tình cảnh!

Lúc này, một bên Tử Điêu cũng là vội vã huy động tiểu trảo, huy động một lát sau, kia tựa hồ nhớ tới đối với trước mắt hai vị này, kia là có thể không cần tiểu trảo để diễn tả mình nghĩ cách, ngay sau đó, từng đạo sóng gợn tự kia trong miệng truyền ra. Một lát, sau khi nói xong, Tử Điêu thân hình lóe lên, sau đó rơi vào Dương Diệp trên vai, tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ một bên trung niên mỹ phụ cùng trung niên nhân, tựa hồ tại giới thiệu...

Trung niên mỹ phụ cùng trung niên nhân nhìn nhau liếc mắt, hai người chân mày đồng thời nhíu lại, trung niên mỹ phụ ôn nhu nói:

"Tử Nhi, ngươi là nói hắn là bằng hữu của ngươi? Bạn rất thân? Đã nghĩ ta với ngươi phụ hoàng vậy?"

Tử Điêu nhếch miệng cười, sau đó vội vã gật đầu.

Trung niên mỹ phụ cùng trung niên nhân lần thứ hai nhìn nhau liếc mắt, lúc này đây, hai người sắc mặt trầm xuống, bởi vì bọn họ tựa hồ minh bạch cái gì! Trung niên mỹ phụ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, đánh giá Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Tử Điêu, Đạo: "Tử Nhi, hắn, không xứng với ngươi. Hơn nữa, nhân loại phần nhiều là âm hiểm gian xảo hạng người, không đáng tin!"

Dương Diệp cùng Hoàng Phong Tử còn có Kế Ngôn Thập tam người nhất thời khóe miệng giật một cái, cái này mỹ phụ, nói chuyện có muốn hay không thẳng như vậy bạch a! Tốt xấu ở đây còn có ba người loại a!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó lắc đầu, tiểu trảo vừa chỉ chỉ Dương Diệp, lập tức vừa chỉ chỉ chính nó, tựa hồ tại biểu đạt cái gì.

Trung niên nhân lắc đầu, Đạo: "Tử Nhi, hắn là nhân loại, ngươi là yêu thú, tuy rằng ngươi gần biến hóa, nhưng cuối cùng là yêu thú. Hơn nữa, hắn thực sự quá yếu, căn bản không xứng với ngươi. Chúng ta đi thôi, đi về nhà, vì tìm ngươi, chúng ta đã đem Yêu Vực xốc một cái đáy hướng lên trời, bây giờ là nên trở về đi dọn dẹp một chút!"

Tử Điêu có chút nóng nảy, ngay kia chuẩn bị còn muốn nói gì nữa lúc, lúc này Dương Diệp đứng dậy, đối về trung niên nhân cùng trung niên mỹ phụ khom người, sau đó nói: "Ta nghĩ hai vị tiền bối có thể là hiểu lầm cái gì, ta cùng với tiểu tử kia là bằng hữu, hoặc là nói là thân nhân cũng là có thể, không hơn!"

"Bằng hữu? Thân nhân?" Trung niên nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Nhân loại, ngươi dựa vào cái gì? Ngươi cũng biết thân phận của Tử Nhi? Ngươi cũng biết Tử Nhi tiềm lực? Ngươi cũng biết kia tương lai phải thừa kế là cái gì? Xem tại ngươi đã từng giúp đỡ qua Tử Nhi phân thượng, ta không giết ngươi, thế nhưng, nếu như ngày sau... Không, không có ngày sau, các ngươi không có cơ hội tại thấy!"

"Ta hiện tại không tư cách, nhưng không có nghĩa là ta sau này không tư cách!" Dương Diệp cùng trung niên nhân đối diện Đạo.

Nhìn thấy một màn này, một bên Hoàng Phong Tử nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, lão Thiên, trước mắt tiểu quỷ này cũng dám cùng Điêu Hoàng nói như thế, hắn là người không biết không sợ, hay là thật là to gan lớn mật?

"Nga?" Điêu Hoàng hai mắt híp một cái, Đạo: "Nhân loại, ngươi cũng biết ngươi là tại nói chuyện với người nào?"

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: "Tiền bối lúc trước nói ta không tư cách cùng tiểu tử kia làm bằng hữu, ta đây ngược muốn hỏi một chút, muốn cùng tiểu tử kia làm bằng hữu, cần gì dạng điều kiện đây? Như vậy, đủ chưa?" Dứt lời, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, lục trọng Kiếm Ý không giữ lại chút nào địa phún ra ngoài!

Lục trọng Kiếm Ý!

Trung niên mỹ phụ cùng trung niên nhân hai người trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, hiển nhiên, hai người bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên đạt tới lục trọng Kiếm Ý! Tuy rằng lục trọng Kiếm Ý đối hai người bọn họ mà nói không có gì, thế nhưng, một cái vẫn chưa tới 20 tuổi nhân loại liền lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý, cái này lại bất đồng!

"Nếu như còn chưa đủ!" Đúng lúc này, Dương Diệp lần thứ hai hướng bước về phía trước một bước, sau đó nói: "Kia như vậy chứ?" Dứt lời, Dương Diệp hai mắt khép hờ, tiến nhập một loại không linh trạng thái, lập tức, trường kiếm trong tay một trận run rẩy dữ dội, một đạo kiếm minh thanh phóng lên cao...

Kiếm Tâm Thông Minh!

Nhìn thấy một màn này, trung niên nhân cùng trung niên mỹ phụ sắc mặt rốt cục thay đổi, hai trong mắt người lần đầu xuất hiện vẻ ngưng trọng! Không được 20 tuổi liền lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý, tại hai người bọn họ trong mắt, cái này tuy rằng có thể cũng coi là thiên tài, nhưng còn không đến mức khiến hai người bọn họ nhìn thẳng vào! Thế nhưng Kiếm Tâm Thông Minh liền không giống nhau!

Không được 20 tuổi lục trọng Kiếm Ý, đồng thời lại là Kiếm Tâm Thông Minh người! Vạn năm trước, nhân loại xuất hiện tên kia Kiếm Tông cường giả, tựa hồ cũng không gì hơn cái này ah?

Một bên Hoàng Phong Tử thì là hoàn toàn ngây dại, lục trọng Kiếm Ý, lại là Kiếm Tâm Thông Minh, lão Thiên! Tự mình gặp cái gì yêu nghiệt a! Cư nhiên như thế yêu nghiệt! Thần Kiếm Tông được xưng thiên hạ kiếm đạo đứng đầu, thế nhưng lúc này, Hoàng Phong Tử cho rằng, tại trước mắt cái này yêu nghiệt trước mặt, Thần Kiếm Tông trẻ tuổi những Kiếm đó Đạo thiên tài ngay cả thí đều không phải là!

"Chuẩn Kiếm Hoàng!" Nhìn Dương Diệp, Điêu Hoàng trầm giọng nói một câu.

Trung niên mỹ phụ gật đầu, Đạo: "Tiềm lực của ngươi cùng trời phú quả thực rất kinh người, đặc biệt kiếm của ngươi Đạo thiên phú, kiếm của ngươi Đạo thiên phú là vợ chồng chúng ta hai người ra mắt nhất yêu nghiệt. Chỉ là thì tính sao? Yêu nghiệt tại không lớn lên trước khi, cũng chỉ có thể tính là yêu nghiệt, mà không có thể tính là cường giả, một khi sinh tử, thiên phú tại yêu nghiệt lại có ý nghĩa gì? Cho nên, thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, đối hai người chúng ta mà nói, không có một chút ý nghĩa, chúng ta chỉ nhìn hiện tại, không nhìn tương lai, bởi vì tương lai nhiều lắm biến số, ngươi có thể minh bạch?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta chỉ nghĩ chứng minh một điểm, vậy chính là ta có tư cách cùng tiểu tử kia làm bằng hữu, không hơn! Về phần tiền bối nói không nhìn tương lai, không biết tiền bối nghe qua một câu nói không, những lời này chính là 'Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, Mạc Khi thiếu niên Cùng' "

"Ngươi như thế có tự tin?" Trung niên mỹ phụ nhìn Dương Diệp Đạo.

"Là!" Dương Diệp không yếu thế chút nào cùng đối phương đối diện!

"Tốt!" Trung niên mỹ phụ gật đầu, Đạo: "Lần này cái kia Tiềm Long Bảng, ngươi mang kia đệ nhất bắt được tay, làm sao?"

Ngoài dự liệu của mọi người, Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Tiền bối, ngươi còn là nghĩ sai rồi! Ta cùng với tiểu tử kia là bằng hữu, là thân nhân, điểm ấy, căn bản không cần dùng bất cứ chuyện gì cùng đồ vật để chứng minh! Ta lúc trước sở dĩ hướng các ngươi chứng minh tự mình, không phải là vì muốn nịnh bợ các ngươi, hoặc là đạt được các ngươi tán thành!"

"Vậy ngươi là vì cái gì?" Trung niên mỹ phụ hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía trước mặt Tử Điêu, Đạo: "Tiểu tử kia, chúng ta nên phân biệt! Đáp ứng ta, sau này khác ham chơi, hảo hảo tu luyện, ta biết hảo hảo tu luyện, chúng ta cùng nhau hướng thế nhân, còn có thân nhân của ngươi chứng minh, trên đời này, ta là có tư cách nhất trở thành bằng hữu ngươi của người loại, mà ngươi là có tư cách nhất trở thành bằng hữu ta yêu thú, thế nào?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 314: Không Gian Kính, Bách Hoa Cốc, Tuyệt Tình Nhai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Điêu thân hình lóe lên, rơi vào Dương Diệp trên vai, sau đó dùng cái trán cà cà Dương Diệp gò má của, trong con mắt, nước mắt lưng tròng chớp động. Hiển nhiên, kia không muốn rời đi Dương Diệp!

Thấy tiểu tử kia như vậy, Dương Diệp trong lòng nhất thời cũng không chịu nổi, hắn làm sao thường muốn rời đi tiểu tử kia? Từ sinh ra đến gặp phải tiểu tử kia trước khi, hắn Dương Diệp cho tới nay đều là một người cô đơn, thẳng đến gặp phải tiểu tử kia, hắn Dương Diệp mới hiểu được trên đời ngoại trừ thân tình bên ngoài, còn có một loại khác tình cảm, đó chính là hữu nghị!

Hắn cùng với tiểu tử kia là có thể nhỏ đối phương đi tìm chết! Nếu như có thể, hắn nguyện ý cả đời cùng tiểu tử kia không xa rời nhau, thế nhưng, hắn hiện tại, còn không có năng lực này làm chính hắn chuyện muốn làm!

"Tử Nhi, ngươi cùng với hắn, chỉ biết hại hắn!" Lúc này, một bên mỹ phụ ôn nhu nói: "Hôm nay thân phận của ngươi đã bại lộ, nếu như ngươi tiếp tục cùng với hắn, không chỉ có ngươi sẽ gặp nguy hiểm, hắn cũng sẽ có nguy hiểm, ngươi hiểu chưa?"

Tử Điêu nhu liễu nhu Dương Diệp gương mặt, sau đó tiểu trảo một trận huy vũ....

Một lát, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: "Ta không thể đi theo ngươi, ta còn có rất nhiều chuyện phải làm, ngươi nên biết, cái này sự tình ta là không thể không làm! Chờ ta việc này đều giải quyết xong, ta phải đi Yêu Vực tìm ngươi, sau đó chúng ta cùng đi du lịch toàn bộ đại lục, làm sao?"

Tử Điêu chợt lắc lắc đầu nhỏ, tiểu trảo cố sức ôm lấy Dương Diệp cổ của, trong mắt, bọt nước chậm rãi tràn đầy đi ra!

Một bên, Điêu Hoàng cùng Yêu Hậu hai người nhìn nhau liếc mắt, từ đối phương trong mắt, hai người thấy được khiếp sợ cùng nghi hoặc! Đúng vậy, bọn họ không nghĩ tới Tử Điêu cùng Dương Diệp trong lúc đó cảm tình dĩ nhiên sâu đến rồi loại trình độ này! Lẽ nào Tử Nhi vừa ý trước người này loại sinh ra....

Nghĩ tới một cái khả năng, Điêu Hoàng cùng Yêu Hậu sắc mặt hai người nhất thời biến đổi, lập tức, hai người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt hàn quang lóe lên, Yêu Hậu chần chờ hạ, sau đó gật đầu, sau một khắc, Yêu Hậu tay ngọc vung lên, một trận không gian vặn vẹo, Yêu Hậu cùng Tử Điêu nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ!

"Nguyên bản, ta là không muốn giết chính là ngươi!" Yêu Hậu cùng Tử Điêu sau khi biến mất, Điêu Hoàng nhìn Dương Diệp trầm giọng nói: "Bởi vì ngươi dù sao đã cứu Tử Nhi mệnh, hơn nữa kiếm của ngươi Đạo thiên phú, coi như là ta cũng không khỏi không nói ngươi yêu nghiệt! Chỉ cần ngươi không chết non, tương lai, Tử Nhi nhất định sẽ nhiều một nhân loại siêu cấp cường giả làm bằng hữu! Thế nhưng, lúc trước thấy Tử Nhi thái độ đối với ngươi, ta biết, Tử Nhi đối với ngươi cũng không là vậy hữu nghị, vì đoạn tuyệt Tử Nhi cái ý niệm này, ta chỉ có thể bỏ ngươi!"

"Tiền bối, từ vừa mới bắt đầu, ngươi đã nghĩ giết ta, không phải sao?" Nhìn Điêu Hoàng, Dương Diệp khẽ cười nói, trên mặt không có nửa phần vẻ sợ hãi!

Điêu Hoàng gật đầu, Đạo: "Quả thực, tuy rằng ngươi cùng Tử Nhi là bằng hữu, thế nhưng, nhân loại các ngươi thế nhưng nhất giỏi thay đổi, bây giờ là bằng hữu, vì lợi ích, sau một khắc có lẽ liền sẽ biến thành địch nhân! Ta là lo lắng Tử Nhi đi theo một nhân loại!"

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Hoàng Phong Tử, Đạo: "Hoàng tiền bối, lúc trước ngươi nói ta chọc phiền toái gì, ngươi đều có thể thay ta đam hạ, những lời này, coi như số sao?"

Hoàng Phong Tử sắc mặt nhất thời có chút khó coi, lấy thực lực của hắn, tuy rằng chiến bất quá trước mắt cái này Điêu Hoàng, nhưng là vẫn có sức đánh một trận! Nhưng vấn đề là không thể động thủ a! Bởi vì nếu như trêu chọc không gian này điêu bộ tộc, kia Thần Kiếm Tông liền chọc đại họa a! Toàn bộ đại lục, người nào không biết, không gian này điêu bộ tộc, thông thường không gây sự, thế nhưng một gây sự, đây tuyệt đối là kinh thiên địa quỷ thần khiếp!

Đừng nói Thần Kiếm Tông, coi như là ba người kia cửu phẩm tông môn đều là không dám tuỳ tiện trêu chọc không gian này điêu bộ tộc!

Thế nhưng, cái này Dương Diệp thiên phú thực sự rất yêu nghiệt a! Nếu như hắn gia nhập Thần Kiếm Tông, lấy Thần Kiếm Tông tài nguyên cùng bồi dưỡng, kia Dương Diệp tương lai tuyệt đối là một cái siêu cấp cường giả, đến lúc đó, Thần Kiếm Tông vô cùng có khả năng tấn thăng làm cửu phẩm tông môn, thậm chí, tấn thăng làm thập phẩm tông môn cũng không phải không thể nào!

Hiện tại, một cái vấn đề khó khăn không nhỏ bày ở Hoàng Phong Tử trước mặt của! Cứu hay là không cứu?

"Cứu ah!" Lúc này, một bên Kế Ngôn Thập đột nhiên trầm giọng nói: "Hoàng Phong Tử, hôm nay Thần Kiếm Tông đã từ từ xuống dốc, nếu như đang không có có thể chấn hưng Thần Kiếm Tông của người xuất hiện, trong tương lai, Thần Kiếm Tông sợ rằng ngay cả bát phẩm tông môn đều không bảo vệ được. Đã như vậy, vậy còn không như đụng một cái, tiểu tử này nếu như có thể sống sót, ngày sau Thần Kiếm Tông tính là chỉ hắn một người, ta đây Thần Kiếm Tông cũng nhất định Dương Danh toàn bộ Huyền Giả Đại Lục!"

"Đối với ngươi, còn ngươi nữa, thậm chí nhiều hơn Thần Kiếm Tông đệ tử đều biết chết a!" Hoàng Phong Tử hít sâu một hơi, Đạo.

Kế Ngôn Thập trầm mặc, quả thực, nếu vì Dương Diệp cùng cái này Điêu Hoàng động thủ, vậy ý nghĩa Thần Kiếm Tông muốn đối mặt không gian điêu cái này yêu thú cường đại gia tộc. Đến lúc đó một khi đại chiến, thì không phải là người chết vấn đề, thậm chí Thần Kiếm Tông từ đó vực xoá tên cũng có thể!

Giới vực kết giới đối Yêu Vực bất kỳ một cái nào tộc quần đều có hiệu, ngoại trừ không gian này điêu bộ tộc....

Nhìn thoáng qua Hoàng Phong Tử thần tình, Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía Điêu Hoàng, Đạo: "Tiền bối, ngươi có thần bí khó lường thần thông chi lực, ta có thể hay không tại trước khi chết, về phía trước bối nói hai cái yêu cầu? Yên tâm, hai cái này yêu cầu sẽ không để cho tiền bối khó xử!"

Nhìn Dương Diệp một lát, Điêu Hoàng Đạo: "Xem tại ngươi đã cứu Tử Nhi phân thượng, ngươi nói đi!"

Nghe vậy, Dương Diệp đối về Điêu Hoàng thi lễ một cái, sau đó xoay người nhìn về phía xa xa, cái hướng kia, chính là Nam Vực...

Một lát, Điêu Hoàng nhìn thoáng qua một bên Hoàng Phong Tử cùng Kế Ngôn Thập, Hoàng Phong Tử hội ý, đối về Điêu Hoàng ôm quyền, sau đó phức tạp nhìn thoáng qua một bên ánh mắt có chút đờ đẫn Dương Diệp, thân hình khẽ động, mang theo Kế Ngôn Thập tiêu thất ở tại tại chỗ.

Hai người sau khi rời đi, Điêu Hoàng vung tay lên, một mặt lớn vô cùng cái gương để ngang trong hư không, Đạo: "Cái này mặt kính danh: Không gian kính, kia có thể thỏa mãn ngươi điều yêu cầu thứ nhất!" Dứt lời, Điêu Hoàng vung tay lên, thoáng chốc, kia mặt cái gương trong đột nhiên tránh động, dần dần, một ít hình ảnh xuất hiện ở trên đó....

Bách Hoa Cung.

Tại Bách Hoa Cung phía sau núi chỗ có một sâu không thấy đáy vách núi, vách núi đáy rất là âm u, đồng thời nơi thổi mạnh nghiêm hàn triệt cốt gió lạnh! Cái này gió lạnh như đao sắc bén nhận, cạo không khí đều bị xé rách, làm cho vách núi đáy nơi tràn đầy bén nhọn tiếng xé gió vang!

Tại vách núi đáy trung tâm chỗ có một tòa sân khấu, tròn trên đài, có rậm rạp chằng chịt đen nhánh cây cột, khắp nơi chút cây cột bên trên, cột vô số nữ tử. Những cô gái này, có đã chết, hơn nữa chết rất hung ác, bởi vì trên mặt, đã bị kia gió lạnh đâm hoàn toàn thay đổi, có thậm chí thân thể đều bị quát thành vô số đoạn!

Thế nhưng, càng nhiều hơn đều là sống! Chỉ là sống những cô gái kia, còn không bằng chết tới tốt....

Cái này vách núi đáy, chính là Bách Hoa Cung đại danh đỉnh đỉnh tuyệt tình nhai, mà ở đáy vực trong thổi mạnh kia gió lạnh, thì chính là âm sát gió lạnh, cái này âm sát gió lạnh chính là chuyên môn dùng để nghiêm phạt trái pháp luật Bách Hoa Cung cung quy đệ tử!

Đột nhiên, một cô gái trung niên xuất hiện ở tròn trên đài, khi thấy tên này trung niên nữ tử lúc, tròn trên đài những thứ kia bị trói đến nữ tử trong mắt nhất thời lộ ra vẻ sợ hãi! Bởi vì... Này danh trung niên nữ tử chính là chưởng quản cái này tuyệt tình nhai. Đương nhiên, là trọng yếu hơn là tên nữ tử này tâm lý có chút vặn vẹo!

Đã từng tên này trung niên nữ tử cũng cùng ở đây nữ tử một dạng, yêu nam nhân, nhưng mà, nàng thích cũng một cái phụ lòng hán, đối phương tiếp cận nàng, chỉ là vì lừa gạt tài lừa gạt sắc. Liền kia sau khi, nàng tâm lý nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên, không thể gặp thế gian bất luận cái gì nam nữ ân ái, cũng chính vì vậy, Bách Hoa Cung mới để cho nàng để ý tới cái này tuyệt tình nhai!

Bởi vì nàng tuyệt không sẽ đối với cái này thích nam nhân đệ tử thủ hạ lưu tình!

Nhìn thấy những cô gái này trong mắt sợ hãi, trung niên nữ tử trên mặt nhất thời lộ ra một cái nụ cười tàn nhẫn, Đạo: "Tấm tắc, đã từng những thiên tài, 'Hưởng thụ' đã đến giờ! Tới, hảo hảo hưởng thụ ah!" Dứt lời, trung niên nữ tử thủ đoạn khẽ động, một cây đen nhánh trường tiên xuất hiện ở trong tay nàng!

Khi nhìn thấy cái này căn đen nhánh trường tiên thời điểm, giữa sân vô số nữ tử thân thể mềm mại nhịn không được run lên! Bởi vì... Này cây trường tiên tên là 'Đánh hồn tiên' đánh hồn tiên, danh như ý nghĩa, có là hồn phách! Nữa tràng bị giam áp nữ tử, phần lớn đều là Linh Giả cảnh trở lên cường giả, lấy các nàng thân thể cường hãn độ, vậy thương tổn, căn bản không đả thương được các nàng!

Cho nên, Bách Hoa Cung đặc biệt tạo chi này đánh hồn tiên! Bởi vì ** thượng thống khổ tại đau, cũng không cùng linh hồn thượng thống khổ một phần mười!

Thấy những cô gái kia vẻ mặt sợ hãi, run rẩy thân thể, trung niên nữ tử nụ cười trên mặt càng sáng lạn hơn, Đạo: "Các ngươi cái này tiện nhân, tính là bị coi thường, nguyên vốn có thể tại cửa cung nội hưởng thụ vinh hoa phú quý, có thể là các ngươi cũng hết lần này tới lần khác bị coi thường, muốn đi động tình! Cái này xong chưa, tại đây tuyệt tình nhai đáy vực mỗi ngày chịu cái này chết tiệt âm sát gió lạnh dằn vặt, còn muốn một ngày ba bữa roi, ngươi nói các ngươi có đúng hay không bị coi thường đây?"

Dứt lời, trung niên nữ tử tay khẽ động, trong tay roi 'Ba' một tiếng, hóa thành một đạo hắc ảnh chợt rơi vào trước mặt nàng một nữ tử trên người!

"A!"

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương tại đáy vực trong vang vọng dựng lên! Chỉ thấy cô gái kia thống khổ mặt cũng thay đổi hình, thân thể càng run rẩy kịch liệt đến!

Trung niên nữ tử tựa hồ càng thêm đắc ý, giơ lên trong tay roi đó là đối về tên nữ tử này lần thứ hai huy một tiên lại một tiên.... Một lát, cô gái này ngất đi, chỉ là thân thể kia vẫn như cũ hay là đang run rẩy kịch liệt đến!

"Hừ, thật là không lịch sự đánh!" Nhìn thấy tên nữ tử này ngất đi, trung niên nữ tử hừ lạnh một tiếng, sau đó nâng tay lên cánh tay, liền là chuẩn bị trở lại một tiên!

Đúng lúc này, tại nơi danh chết ngất cô gái bên trái kia căn trên cây cột một nữ tử đột nhiên nói: "Lãnh Ngọc, nàng đã như vậy, ngươi cần gì phải như vậy? Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng ah, dù sao đại gia đã từng đều là đồng môn!"

Tên là Lãnh Ngọc nữ tử tay ngừng một lát, sau đó nhìn về phía nói chuyện nữ tử, trong mắt lóe lên lướt một cái âm lãnh, Đạo: "Phượng Ngọc, đừng tưởng rằng cửa cung trong có người che chở ngươi, ngươi có thể đối với ta khoa tay múa chân, ta cho ngươi biết, tại đây tuyệt tình đáy vực, hết thảy cũng phải nghe lời của ta! Hừ, ta xem ngươi là thật lâu không có hưởng qua đánh hồn tiên tư vị ah, hôm nay ta để ngươi nếm thử!"

Nói, Lãnh Ngọc thân hình khẽ động, trong tay roi chợt chính là đối về Phượng Ngọc vung lên, tại nàng toàn lực dưới, kia cùng đánh hồn tiên dĩ nhiên lộ ra từng đạo hắc sắc tàn ảnh!

"Ba!"

Đánh hồn tiên hung hăng rơi vào Phượng Ngọc trên người của, Phượng Ngọc nhất thời cảm giác linh hồn một trận kịch liệt sợ run, kia đến từ linh hồn chỗ sâu đau nhức, làm cho Phượng Ngọc chân mày chăm chú nhíu lại, cùng lúc trước cô gái kia liếc mắt, Phượng Ngọc thân thể cũng là nhịn không được kịch liệt run rẩy, chỉ bất quá Phượng Ngọc thủy chung không có phát ra một tiếng!

"Hừ, rất có cốt khí sao?" Lãnh Ngọc một tiếng hừ lạnh, sau đó giơ lên trong tay trường tiên đó là đối về Phượng Ngọc trên người vung lên...

Không được một khắc đồng hồ, Phượng Ngọc trên người đó là đã tràn đầy vết roi, không chỉ có như vậy, Phượng Ngọc tuy rằng còn không có chết ngất, thế nhưng kỳ sắc mặt cũng ảm đạm rất, một tia tơ máu cũng không, cộng thêm kia trên người vô số vết roi, lúc này Phượng Ngọc nhìn qua, thật là thận người!

"Diệp nhi... Dao Nhi..."

Phượng Ngọc hai mắt chậm rãi đóng đi lên, tại nhưng vẫn không triệt để nhắm lại một khắc kia, hai cái tên của người tự kỳ trong miệng chậm rãi bay ra....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 315: Kiếm Ý biến dị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Diệp nhi? Dao Nhi? Còn đang suy nghĩ của ngươi kia hai cái nghiệt chủng?" Lãnh Ngọc cười lạnh một tiếng, Đạo: "Tiện nhân chính là tiện nhân, không chỉ có cùng nam nhân tư thông động tình, còn là nam nhân sống chết, hừ, ta thành thật nói cho ngươi biết ah, của ngươi kia hai cái nghiệt chủng đã chết!"

"Cái gì!" Đột nhiên, kia nguyên vốn đã chậm rãi nhắm hai mắt lại Phong Ngọc chợt ngẩng đầu nhìn về phía Lãnh Ngọc, Đạo: "Không, không có khả năng! Tuyệt đối không có khả năng! Kiếm Tông sẽ bảo hộ hắn!"

"Kiếm Tông?" Lãnh Ngọc cười lạnh nói: "Kiếm Tông cái kia xuống dốc rác rưởi tông môn, dám cùng ta môn Bách Hoa Cung đối kháng sao? Tại chúng ta Bách Hoa Cung dưới sự yêu cầu, bọn họ chỉ có thể mang của ngươi kia hai cái nghiệt chủng cho giao ra đây, ngươi không biết ngươi kia hai cái nghiệt chủng chết có bao nhiêu hung ác ah? Tới, khiến Ngã Mạn Mạn nói cho ngươi biết, chúng ta trước đem con của ngươi thi lấy cung hình, khiến hắn nhận hết trên đời này thống khổ nhất cực hình, sau đó đang dùng đánh hồn tiên đưa hắn có hồn phi phách tán; Về phần con gái ngươi...."

"Không!"

Phượng Ngọc thống khổ nhắm lại hai mắt, hai hàng trong suốt dịch thể dường như vỡ đê kiểu thư sướng đi ra! Nàng sở dĩ còn sống, chính là nghĩ tại trông thấy Dương Diệp cùng Dương dao, hoặc là nói, nàng muốn cho Dương Diệp có một phấn đấu động lực, bởi vì nàng biết rõ, tại đây Nam Vực, chỉ có có thực lực cường đại, mới có thể nắm giữ vận mạng của mình! Có thể nói, nếu như không phải là bởi vì hai cái này nguyên nhân, nàng sớm chết rồi!

Dù sao, ai cũng không muốn tại đây tuyệt tình nhai đáy vực đời đời kiếp kiếp chịu kia âm sát gió lạnh nổi khổ!

"Dương Trữ, Bách Hoa Cung, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho các ngươi!" Phượng Ngọc ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, thanh âm dường như đến từ Cửu U, khiến người ta cực sợ!

"Ba!"

Lãnh Ngọc một tiên chợt quất vào Phượng Ngọc trên mặt của, thoáng chốc, Phượng Ngọc trên mặt nhất thời xuất hiện một đạo số centi mét dài vết máu, nhưng mà còn chưa kết thúc, Lãnh Ngọc lại là một tiên vung xuống, làm như có ý định, mỗi một tiên đều huy ở tại Phượng Ngọc trên mặt của, không được một hồi, Phượng Ngọc cả khuôn mặt đó là đã hiện đầy màu đỏ vết roi, nhìn qua, cực kỳ dữ tợn, càng nhìn thấy mà giật mình!

"Không buông tha Bách Hoa Cung? Bằng ngươi? Ngươi bây giờ trong cơ thể kinh mạch đã câu tổn hại, tam hồn lục phách càng sắp hồn phi phách tán, ngươi bây giờ ngay cả cái người bình thường cũng không bằng, ngươi dựa vào cái gì đối phó ta Bách Hoa Cung?" Lãnh Ngọc vừa nói, còn biên đối về Phượng Ngọc huy động roi! Bất quá lần này nàng không nhúc nhích dùng Huyền khí, bởi vì mặt trên có khai báo, không thể để cho Phượng Ngọc chết, hiện tại, nàng chỉ là tại thuần túy dằn vặt Phượng Ngọc **!

...

Cổ Chiến Trường.

Khi thấy trong gương Phượng Ngọc yểm yểm nhất tức một khắc kia, Dương Diệp cũng nữa không đè ép được trong lòng kia thô bạo sát ý!

"A!!!!!"

Đột nhiên, một đạo thê lương, mang theo tê tâm liệt phế thống khổ to rõ tiếng rống giận dữ tại một mảnh đất trống bên trên vang vọng dựng lên!

Bởi vì quá độ thống khổ, Dương Diệp toàn bộ gương mặt đã nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên, hai mắt càng đỏ ngầu đáng sợ, như bị máu nhuộm trôi qua thông thường, hai tay nắm chặt, móng tay thâm nhập trong lòng bàn tay, tiên huyết tự ngón tay không ngừng lan tràn ra!

"Bách Hoa Cung, Bách Hoa Cung, Bách Hoa Cung, Bách Hoa Cung, a a a a a a a a a a a!" Hai mắt đỏ ngầu, vẻ mặt dữ tợn Dương Diệp đột nhiên phát ra một đạo tựa như dã thú gào thét tiếng gầm gừ, lập tức, một thanh Huyền Kiếm đột nhiên phát ra một đạo to rõ kiếm minh chi thanh, sau đó mang theo một tia huyết quang phóng lên cao, chỉ thấy, Dương Diệp tay phải ngón tay út nhất thời bay ra ngoài!

"Ta Dương Diệp thề với trời, kiếp này kiếp nếu không phải mang Bách Hoa Cung đệ tử giết sạch sẽ, ta liền trọn đời không được siêu sinh!" Dứt lời, một cổ cuồng bạo vô cùng lạnh lẽo sát ý cùng Kiếm Ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo dũng ra, kia sát ý, dường như vô cùng vô tận thông thường, kèm theo Kiếm Ý ở trong sân tùy ý tứ ngược!

Dần dần, hai cổ 'Ý' bắt đầu hỗn hợp lên, lại qua chỉ chốc lát, tại cũng không phân rõ không phải Kiếm Ý, không phải sát ý....

Một bên, nguyên bản lạnh lùng nhìn kỹ đây hết thảy Điêu Hoàng sắc mặt thay đổi, Đạo: "Kiếm Ý biến dị, Sát Lục Kiếm Ý... Làm sao có thể, tương lai Kiếm Hoàng, tại sao có thể là Sát Lục Kiếm Ý!"

Sát Lục Kiếm Ý, có thể nói là sát ý cùng Kiếm Ý kết hợp, loại này Sát Lục Kiếm Ý uy lực so đơn thuần Kiếm Ý cùng sát ý mạnh hơn không biết nhiều ít! Sát ý trong ẩn chứa Kiếm Ý, Kiếm Ý trong bao hàm sát ý! Chỉ là loại này Sát Lục Kiếm Ý rất có thể sẽ khiến ăn mòn lĩnh ngộ người thần trí, khiến lĩnh ngộ người biến thành một đầu triệt đầu triệt đuôi Sát Lục cơ khí!

Như thế nào Kiếm Hoàng? Đường đường chính chính đến là Kiếm Hoàng, phàm là Kiếm Hoàng, trên người tất có một cổ chính khí, cũng không phải nói Kiếm Hoàng liền nhất định là người tốt, chỉ nói là trở thành Kiếm Hoàng người, thông thường đều không phải là thích giết chóc người! Bởi vì Kiếm Hoàng, cần Kiếm Chỉ bản tâm, cũng chính là giết người cần không thẹn với lương tâm, bởi vì làm không được không thẹn với lương tâm, kia Kiếm Hoàng Sơn thần bí Cổ sao, chắc là sẽ không đi theo!

Sát Lục Kiếm Ý cũng không phải nói là thích giết chóc người, bất quá, lịch sử trong xuất hiện lĩnh ngộ Sát Lục Kiếm Ý của người, đều bị đều là vui giết người! Cho nên, Điêu Hoàng lúc này phi thường nghi hoặc, nghi hoặc Dương Diệp rõ ràng Kiếm Tâm Thông Minh, là chuẩn Kiếm Hoàng, nhưng vì cái gì hắn Kiếm Ý cũng lại biến dị thành Sát Lục Kiếm Ý?

Chẳng lẽ nói Dương Diệp không phải là tương lai Kiếm Hoàng?

Điêu Hoàng lắc đầu, cái này đều không trọng yếu, đang hoàn thành Dương Diệp một cái yêu cầu, Dương Diệp cũng sẽ bị chết, dù cho lúc này Dương Diệp mang Kiếm Ý đề thăng tới thập trọng đại viên mãn cảnh, đều không có ý nghĩa gì, không phải sao?

Một lát, hai mắt như trước đỏ đậm, mà lại có chút đờ đẫn Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta người cuối cùng yêu cầu, là muốn đi một chỗ!"

Nhìn như mất hồn Dương Diệp, Điêu Hoàng nhíu mày, sau đó nói: "Có thể!"

Đoạn Hồn Uyên.

Điêu Hoàng cùng Dương Diệp xuất hiện ở Đoạn Hồn Uyên đáy, đi tới Đoạn Hồn Uyên đáy sau, ánh mắt quét bốn phía liếc mắt, Điêu Hoàng chân mày cau lại, Đạo: "Ngươi người muốn gặp đây?"

"Liền tại tiền phương!" Dương Diệp chỉ chỉ xa xa nhà lá, sau đó chậm rãi đi tới nhà lá trước, đối về nhà lá thi lễ một cái, Đạo: "Mạc Lão, ta vẫn không thể chết!"

"Kẽo kẹt" một tiếng, nhà tranh môn chậm rãi bị mở ra, kia cúc ôm vác, Thương Lão kỳ cục Mạc Lão chống quải trượng tự trong môn đi ra. Kia Thương Lão dáng dấp, thân thể hư nhược, phảng phất một trận gió là có thể đưa hắn thổi ngã dường như! Nhưng mà, chính là cái này phảng phất tùy thời cũng có thể có thể bị gió thổi đến Mạc Lão cũng làm cho kia Điêu Hoàng biến sắc!

Mạc Lão nhìn thoáng qua một bên Điêu Hoàng, sau đó ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá Dương Diệp, sau đó mỉm cười, Đạo: "Không sai, lục trọng Kiếm Ý, Vương Giả Cảnh ngũ phẩm, tốc độ như vậy, quả nhiên là kinh người. Chỉ là đáng tiếc, ngươi Kiếm Ý cũng biến dị, không cách nào kế thừa thần bí kia Cổ sao! Bất quá cũng không sao, Sát Lục Kiếm Ý là Kiếm Ý trong nhất tinh khiết, bén nhọn nhất một loại Kiếm Ý, cộng thêm ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, ha hả, tương lai ai có thể để ngươi một kiếm?"

Dứt lời, Mạc Lão đối về Dương Diệp gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên sắc mặt ngưng trọng Điêu Hoàng, Đạo: "Không Gian Điêu, ha hả, đã từng hiểu thiên cơ có nói: Thần vật ra, tử đồng hiện, thiên hạ loạn, thiên lộ thông, trăm tộc sinh, những lời này, ngươi nên biết ah!"

Nghe vậy, Điêu Hoàng sắc mặt kịch biến, nhìn Mạc Lão, trầm giọng nói: "Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao biết vạn năm trước Hiểu Thiên Cơ tiên đoán!"

"Một cái sẽ chết người mà thôi!" Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Điêu Hoàng, ngươi muốn giết hắn, ta không ngăn cản được ngươi, thế nhưng, nếu như ngươi giết hắn, như vậy câu tiên đoán đã đem không ở tồn tại, nói cách khác, ngươi Không Gian Điêu tộc, mang cùng cái này Huyền Giả Đại Lục hàng tỉ sinh linh cùng nhau chôn cùng!"

"Ngươi có ý tứ!" Điêu Hoàng sắc mặt có chút khó coi, kỳ xung quanh không gian một trận ba động!

Mạc Lão khẽ ngẩng đầu, ánh mắt nhìn về kia xa xôi thiên không, sau đó buồn bã nói: "Điêu Hoàng, ngươi cũng biết vì sao tự Tiêu Dao Tử đả thông thiên lộ sau khi, cái này phiến thiên không dưới, ngay cũng không có người có thể xông qua ngày đó đường?"

"Tiêu Dao Tử, hắn quả thực rất mạnh!" Điêu Hoàng trầm giọng nói.

"Hắn quả thực cường!" Mạc Lão cười nói: "Một người một kiếm, mang toàn bộ thiên lộ qua lại đánh một lần, đừng nói cái này một vạn năm nội, chính là lớn lục mấy vạn năm lịch sử trong, cũng không ai có thể làm được, về phần tương lai..." Nói đến đây, Mạc Lão nhìn một bên Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Trừ hắn bên ngoài, chỉ sợ cũng không người có thể làm xong rồi!"

Điêu Hoàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Phải không?"

Mạc Lão cười cười, Đạo: "Trước tiên nói một chút về hôm nay đường ah! Vạn năm tới, Tiêu Dao Tử xông qua hôm nay đường sau, ngay không ai xông qua, ngoại trừ là bởi vì Tiêu Dao Tử thực lực thực sự quá mức cường hãn, cũng bởi vì tự hắn sau khi, hôm nay đường độ khó càng lúc càng lớn! Người bên ngoài, không muốn chúng ta ở đây tại có người đi ra ngoài nữa, ngươi hiểu chưa?"

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Điêu Hoàng sắc mặt lần thứ hai thay đổi, Đạo: "Ngươi dĩ nhiên biết 'Người bên ngoài' cái này Huyền Giả Đại Lục, biết cái này, tuyệt đối không vượt lên trước một tay số, ngươi đến tột cùng là ai!"

"Thủ mộ người!" Mạc Lão nhìn Điêu Hoàng, nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Điêu Hoàng con ngươi kịch liệt co rụt lại, nhìn Mạc Lão một lát, tại Dương Diệp kinh ngạc không hiểu trong con mắt, Điêu Hoàng cư nhiên thân thể nhỏ cung, đối về Mạc Lão khom người, sau đó nói: "Nghe đồn đi thiên lộ mà chết đi cường giả, bất kể là nhân loại, còn là yêu thú, hay hoặc là chủng tộc khác, thi thể của bọn họ đều biết bị một gã thần bí cường giả thu đi, đồng thời hảo hảo an táng, khiến linh hồn của bọn họ có thể ngủ yên, mà lại có thể có được chuyển thế! Trước đây ta cho rằng đây là nghe đồn, không nghĩ tới, ngài thật tồn tại!"

Mạc Lão cười cười, sau đó nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, Đạo: "Nguyên bản ta nghĩ bồi dưỡng hắn trở thành tiếp theo đảm nhiệm thủ mộ người, thế nhưng ta phát hiện, đại lục sau này, đã không cần có thủ mộ người."

Điêu Hoàng trầm mặc một lát, sau đó nói: "Quả thực đã không hề cần!" Nói xong, Điêu Hoàng nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó nói: "Nếu hắn là đệ tử của ngài, ta đây tự nhiên không thể tại ra tay với hắn, cáo từ!" Nói xong, Điêu Hoàng lần thứ hai đối mạc lão khom người, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ!

Điêu Hoàng đi rồi, Dương Diệp lúc này mới lên tiếng nói: "Mạc Lão, đây là..." Đúng vậy, tới mới tới cuối cùng, Dương Diệp đều rất mộng, Điêu Hoàng cùng cái này Mạc Lão rõ ràng không biết, thế nhưng cái này Điêu Hoàng cũng đối mạc lão khách khí như thế, cái này thật có chút không bình thường a!

"Ngươi là muốn hỏi hắn vì sao đối với ta khách khí như vậy sao?" Mạc Lão cười nói.

Dương Diệp gật đầu.

"Bởi vì cường như hắn, ngày sau cũng có khả năng cần ta thay hắn nhặt xác đây!" Mạc Lão cười cười, Đạo: "Thiên lộ, lại xưng cường giả mộ địa.... Ha hả, ta hiện tại muốn nói với ngươi chuyện này để làm gì, đi thôi, hồi Cổ Chiến Trường ah, mẹ ngươi mệnh trung có cướp, lúc này ngươi còn không có vậy có thể lực thay nàng tiêu cướp, đi nỗ lực trở nên mạnh mẻ, không thì không chỉ có mẹ ngươi, ngươi, còn ngươi nữa muội muội, cùng với vô số người đều biết chết..."

Dương Diệp đang chuẩn bị còn muốn hỏi gì, ngay tại lúc lúc này, một trận thiên toàn địa chuyển, ý hắn thức bắt đầu mơ hồ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 316: Tóc bạc nữ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại tại chỗ, Dương Diệp nhìn chung quanh, giờ này khắc này, hắn mê mang. Không phải là bởi vì đường, mà là bởi vì tâm mê mang!

Hắn Dương Diệp đời này nguyện vọng kỳ thực rất đơn giản, chính là cùng gia nhân ở cùng nhau, khiến người nhà có thể được sống cuộc sống tốt, sau đó cứ như vậy bình an vượt qua cả đời này! Cái gì tỉnh nắm quyền thiên hạ, say ngọa mỹ nhân đầu gối, cái gì trường sinh bất lão, danh dương thiên hạ, cái này, hắn đã từng chẳng bao giờ nghĩ tới!

Thực sự, cho tới nay, yêu cầu của hắn thực sự không nhiều lắm, chỉ là muốn bình thường qua cả đời! Thế nhưng, cái này đơn giản yêu cầu, giờ này khắc này đối với hắn Dương Diệp mà nói, không thể nghi ngờ là so với lên trời còn khó hơn!

Bất quá hoàn hảo, đạo lý này thật lâu trước khi hắn liền đã hiểu!

Tâm mê man chỉ là một cái chớp mắt, dù sao hắn hiện tại chỉ có một tuyển chọn, đó chính là dùng kiếm trong tay, giết hết không cho hắn qua bình thản cuộc sống người! Về phần như vậy người có bao nhiêu, cái này với hắn mà nói đã không trọng yếu!

Hiện tại với hắn mà nói, trên đời liền hai loại người, thân nhân, địch nhân!

Thân nhân phải bảo vệ, mà địch nhân, tự nhiên muốn giết sạch, nếu như trên đời đều địch, vậy giết hết người trong thiên hạ!

Đương nhiên, tiền đề là muốn có thực lực đó!

Hiện tại, hắn cần phải làm là nỗ lực để cho mình trở nên mạnh mẻ, chỉ trở nên mạnh mẻ khả năng thủ hộ người cùng giết người, không thì, không thực lực, nói cây búa?

Tại tại chỗ do dự một hồi, Dương Diệp chung quy không có tuyển chọn bây giờ trở về Nam Vực đi. Tuy rằng hắn hiện tại hận không thể mang Bách Hoa Cung từ trên xuống dưới giết sạch sẽ, thế nhưng hắn biết, hắn lúc này nếu như trở lại, không chỉ có cứu không được mẫu thân, còn sẽ liên lụy! Lúc này Bách Hoa Cung, còn chưa phải là hắn có thể chống lại!

Nhìn một chút tự mình tay phải đoạn chỉ, Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn trong lòng cuồn cuộn thô bạo sát ý, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía tây nam phương hướng lao đi, hiện tại, hắn muốn đi tìm kia Cửu U Hàn Phong!

Chốn Cửu U, cũng xưng minh thần mộ địa, bởi vì năm đó Minh Vực minh tinh lực liền táng tại cái chỗ này! Số vạn năm trước, Cổ Chiến Trường đã từng thường xuyên phát sinh đại chiến, tại nơi chút đại chiến trong, vô số cường giả ngã xuống, mà cái này minh tinh lực chính là một người trong số đó! Minh tinh lực chết địa phương, vô tận tử khí tràn ra, phương viên ngàn dặm nhất thời hóa thành đất chết, cũng chính là biến thành bây giờ chốn Cửu U!

Mỗi một năm Tiềm Long Bảng mở ra, đều biết có vô số huyền giả tới đây chốn Cửu U, bởi vì nơi này có thể nói là ngoại trừ Tiềm Long Tháp bên ngoài tốt nhất chỗ tu luyện! Nơi này gió lạnh không chỉ có có thể kích thích Huyền khí, vẫn có thể bất ngờ luyện thân thể, còn có điểm trọng yếu nhất, đó chính là cái này chốn Cửu U có một loại u linh, cái này u linh đều là theo minh tinh lực tử khí mà sinh, thôn phệ cái này u linh, có thể tăng cường linh hồn!

Tăng cường linh hồn! Đây đối với nhân loại huyền giả mà nói, không thể nghi ngờ là một cái không thể cự tuyệt mê hoặc!

Không chỉ có đối với nhân loại huyền giả, chính là đối Ma Tộc cùng yêu thú đều là một cái trí mạng mê hoặc, đặc biệt kia Minh Vực của người, bọn họ bản thân liền là linh hồn thể, thực lực cường cùng yếu hoàn toàn quyết định bởi linh hồn cường cùng yếu, thôn phệ u linh, tăng cường linh hồn, bỏ Tiềm Long Tháp, cái này chốn Cửu U có thể nói là bọn họ Minh Vực tốt nhất chỗ tu luyện!

Cho nên mỗi một giới Tiềm Long Bảng mở ra trước khi, toàn bộ Minh Vực huyền giả hầu như đều biết tới trước cái này chốn Cửu U!

Nằm ở Dương Diệp trước mặt là một mảnh dường như bị thiêu đốt trôi qua đen nhánh thổ địa, cho đến cuối tầm mắt chỗ, đều là như vậy. Rõ ràng là chính ngọ, lúc này mảnh đất này trên bầu trời cũng mây đen rậm rạp, cái này mây đen phảng phất có một loại kỳ dị lực lượng, dĩ nhiên mang mặt trời kia quang đều cho cản trở lại!

Một cổ âm phong xông tới mặt thổi tới Dương Diệp trên mặt, thoáng chốc, Dương Diệp chau mày lên, bởi vì... Này cổ âm phong làm cho linh hồn hắn một trận không khỏe!

Gió này, không phải là nhằm vào thân thể, mà là nhằm vào linh hồn!

Không dám khinh thường, Dương Diệp tâm niệm vừa động, một luồng Kiếm Ý tản ra, bị xua tan đến cái này âm phong. Đồng thời, lúc này sắc mặt hắn cũng là cực kỳ ngưng trọng. Bởi vì hắn nếu như không đoán sai, cái này âm phong cũng đều là kia linh vật 'Cửu U Hàn Phong' phát ra, chỉ là phát ra một điểm phong đều cường hãn như vậy, kia bản thể mang sẽ kinh khủng đến trình độ nào?

Tại kinh khủng cũng phải đi tìm a! Hít sâu một hơi, Dương Diệp thi triển ra thân pháp, hướng xa xa thiểm lược đi. Muốn tìm kia Cửu U Hàn Phong, rất đơn giản, phương hướng nào gió càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh, liền hướng phương hướng nào đi!

Bỗng dưng, Dương Diệp dừng bước, bởi vì ở trước mặt hắn nổi lơ lửng một đoàn lục sắc quang đoàn! Lục sắc quang đoàn khoảng chừng người trưởng thành đầu vậy đại, kỳ cả vật thể thành tinh khiết lục sắc, trong đó năng lượng ẩn chứa, làm cho Dương Diệp tim đập thình thịch dâng lên! Lòng này động tới không hề căn cứ, chỉ là khi nhìn đến cái này lục sắc quang đoàn một khắc kia, Dương Diệp đó là có một loại trực giác, đó chính là cái này quang đoàn đối với hắn mới có lợi!

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo đao khí đột ngột thoáng hiện giữa sân, bổ vào kia đoàn lục sắc quang đoàn bên trên, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, lục sắc quang đoàn ầm ầm vỡ ra được, vô số lục sắc điểm nhỏ tự trong đó bay ra, lập tức, một gã tóc bạc nữ tử rồi đột nhiên xuất hiện ở kia lục sắc quang đoàn chỗ, sau đó há mồm hút một cái, mang những thứ kia lục sắc điểm nhỏ toàn bộ hút vào trong miệng!

Tóc bạc nữ tử hít sâu một hơi, trên mặt lộ ra một cái vẻ mặt say mê, một lát, tựa hồ còn nhớ rõ bên cạnh có người, hắn mở hai mắt ra, nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Lần đầu tiên tới?"

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía tóc bạc nữ tử, tóc bạc nữ tử đại Ước Nhị Thập tới tuổi, dung nhan cực mỹ, kia một đầu tóc bạc không chỉ có không có giảm thấp cô gái dung mạo, trái lại vì hắn tăng thêm một cổ khác thường khác loại mỹ. Tại tóc bạc nữ tử bên hông nghiêng lộ vẻ một thanh hình tròn loan đao, loan đao rất mỏng, cũng rất đoạn, cùng một chút lâu một chút chủy thủ không sai biệt lắm. Dương Diệp phát hiện, từ nơi này tóc bạc nữ tử xuất hiện một khắc kia, cái này tóc bạc cô gái tay trái vẫn nắm kia loan đao chuôi đao, chẳng bao giờ rời đi!

Đây là một cái thói quen, hay là đối phương phòng bị tự mình?

"Đúng là lần đầu tiên!" Dương Diệp hồi đáp.

"Từ Cổ Vực Thành mà đến?" Tóc bạc nữ tử hỏi lần nữa.

Đăng nhập //truyencuatui.Net/ để đọc Truyện

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ta đã trả lời ngươi hai vấn đề, ta là không phải có thể cũng hướng ngươi hỏi một vấn đề?"

"Ngươi nói!" Tóc bạc nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, tích tự như kim.

"Vừa mới cái kia là cái gì?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Linh hồn thể!"

"Linh hồn thể? Đó là một cái linh hồn?" Dương Diệp cau mày hỏi.

Tóc bạc nữ tử thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Đây đã là vấn đề thứ hai!"

Dương Diệp: "..."

"Ngươi từ Cổ Vực Thành tới?" Tóc bạc nữ tử lại lên tiếng hỏi.

Dương Diệp gật đầu.

"Cổ Vực Thành có một người, danh Dương Diệp, ngươi có thể nhận thức?" Tóc bạc nữ tử nói ra kinh người.

Dương Diệp sửng sốt, hắn nghiêm túc nhìn tóc bạc nữ tử liếc mắt, xác định không biết trước mắt cô gái này a! Chẳng lẽ nói danh tiếng của mình đã như thế vang dội?

"Có thể nhận thức?" Thấy Dương Diệp sửng sốt, tóc bạc nữ tử chân mày to cau lại, lại hỏi một lần.

Dương Diệp cổ quái nhìn tóc bạc nữ tử liếc mắt, sau đó gật đầu, Đạo: "Nhận thức, Ân, cái kia ngươi tìm hắn có việc?"

"Giết hắn!" Tóc bạc cô gái nói.

"Vì sao?" Dương Diệp thốt ra, lúc này Dương Diệp Khả oan, trời thấy, hắn tuyệt đối không biết trước mắt cô gái này, hắn cũng tin tưởng, đối phương cũng tuyệt đối không biết hắn, không thì hắn đứng ở trước mặt đối phương, đối phương cũng đều không nhận ra! Nếu như vậy, kia vấn đề tới, nữ nhân này tại sao muốn giết hắn đây?

Tóc bạc nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, không có trả lời, sau đó xoay người liền đi!

Thấy thế, Dương Diệp sửng sốt, cao như vậy lạnh? Không do dự, Dương Diệp vội vã đi theo, đùa giỡn, việc này đều biết rõ, tuy rằng hắn không úy kỵ phiền phức, nhưng cũng không muốn không duyên cớ vô cớ bị người tìm phiền toái! Hơn nữa còn là cái này tóc bạc nữ tử cường giả loại này tìm phiền toái, Ân, lúc trước tóc bạc nữ tử kia một cái đao khí, thế nhưng mang theo ngũ trọng đao ý!

Tóc bạc nữ tử dừng bước, xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Làm cái gì?"

Dương Diệp bị cái này vừa hỏi cho trực tiếp hỏi ở, một hồi lâu hắn mới hồi phục tinh thần lại, sau đó nói: "Cái kia, cái kia ta muốn hỏi một chút, ngươi tại sao muốn giết Dương Diệp đây? Nghe ngươi trước nói, giữa các ngươi cũng không giống như nhận thức ah? Trong này có đúng hay không có cái gì hiểu lầm đây?"

Tóc bạc nữ tử lắc đầu, Đạo: "Ta không giết hắn, thì phải gả cho hắn, ta không muốn gả cho hắn, cho nên chỉ có thể giết hắn!"

"Cái gì?" Dương Diệp kinh thiếu chút nữa giơ chân, Đạo: "Gả cho hắn? Là, là, vì sao a?" Lão Thiên, lúc này Dương Diệp cảm giác mình đại não thiếu dùng.

"Cha ta nói!" Tóc bạc cô gái nói: "Cha ta thông thường sẽ không sai, chỉ là ta thật không muốn gả cho hắn, nếu không ngươi trở lại Cổ Vực Thành, khiến hắn khác tham gia kia cái gì Tiềm Long Bảng, mau đi trở về Nam Vực, sau đó vĩnh viễn đều khác tới đây Cổ Vực Thành, khỏe không?"

Dương Diệp càng bối rối, vỗ vỗ đầu, Dương Diệp Đạo: "Cái kia, ta có chút hiểu, ngươi muốn giết Dương Diệp, là bởi vì ngươi cha nói muốn ngươi gả cho Dương Diệp? Mà ngươi lại không muốn gả cho Dương Diệp, cho nên mới muốn giết hắn, là thế này phải không?"

Tóc bạc nữ tử gật đầu.

"Ta có thể hỏi một chút, cha ngươi tại sao muốn ngươi gả cho Dương Diệp sao?" Dương Diệp lúc này là dở khóc dở cười, lại có người yêu cầu con gái của mình gả cho hắn! Lão Thiên, đến tột cùng là vị ấy đại thần như thế tâm tính thiện lương?

Tóc bạc cô gái nói: "Cũng không phải nói không phải là phải gả cho Dương Diệp, cha ta chỉ nói là muốn ta gả cho đương đại Kiếm Hoàng, mà kia Dương Diệp đã ngũ trọng Kiếm Ý, lại là Kiếm Tâm Thông Minh, cho nên..."

"Có thể Dương Diệp vạn nhất không thể trở thành Kiếm Hoàng đây?" Dương Diệp Đạo: "Ngươi đây không phải giết lầm người sao? Như vậy, ngươi không cảm thấy trong lòng hổ thẹn sao?"

"Có thể hắn Kiếm Tâm Thông Minh..."

"Ai nói Kiếm Tâm Thông Minh liền nhất định sẽ trở thành Kiếm Hoàng?" Dương Diệp cắt đứt lời của cô gái, Đạo: "Cha ngươi có nói qua Kiếm Tâm Thông Minh chính là Kiếm Hoàng sao? Hẳn không có ah, còn có, nếu như Kiếm Tâm Thông Minh liền nhất định có thể trở thành là Kiếm Hoàng nói, cha ngươi liền sẽ trực tiếp cho ngươi đi gả cho Dương Diệp, mà không phải nói cho ngươi gả cho Kiếm Hoàng, đúng không?"

Tóc bạc nữ tử chân mày to khẽ nhíu, suy tư về...

"Được rồi, có thể hỏi một chút, cha ngươi là ai chăng?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Nghe vậy, tóc bạc nữ tử chợt nhìn về phía Dương Diệp, cả người đao ý phún ra ngoài, ngay tại lúc mau đạt được Dương Diệp trước người lúc, cái này đao ý cũng lại đột nhiên trào trở về tóc bạc nữ tử trong cơ thể!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai thay đổi! Bởi vì hắn có thể làm không được như vậy!

Trước mắt cái này thoạt nhìn có chút ngơ ngác nữ tử đến tột cùng là ai?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 317: Đao ý lục trọng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không thể nói cho ngươi biết!" Tóc bạc nữ tử bỏ lại những lời này, nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó xoay người lại đi. Lúc này đây, nàng hiển nhiên là không muốn đang cùng Dương Diệp dây dưa, tốc độ cực nhanh, chỉ là nháy mắt, thân hình đó là đã tại vài chục trượng có hơn!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, thôi động tật phong giày, hóa thành một đạo hắc tuyến đuổi theo! Ngược lại không phải là hắn nghĩ đối về tóc bạc nữ tử quấn quít không rời, chỉ là thực sự việc này lộ ra quỷ dị, hắn luôn cảm thấy có âm mưu gì tại ghim hắn, rốt cuộc là cái gì, hắn cũng không nói lên được, chỉ là một loại cảm giác!

Dần dần, Dương Diệp sắc mặt ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, tại tật phong giày, còn có thần hành phù gia trì hạ, hắn cùng với tóc bạc nữ tử trong lúc đó cự ly không chỉ có không có rút ngắn, ngược lại là càng kéo càng xa, từ ban đầu vài chục trượng biến thành bây giờ hơn - ba mươi trượng!

Không chỉ có như vậy, tóc bạc nữ tử đối với nơi này gió lạnh phảng phất miễn dịch thông thường, cái này Cửu U Hàn Phong đối với nàng một điểm ảnh hưởng cũng không, còn hắn thì cần không ngừng thôi động Kiếm Ý tới chống lại cái này gió lạnh, nếu như là bình thường, cái này tự nhiên là không có gì, đơn giản chính là nhiều tiêu hao một điểm Huyền khí mà thôi. Thế nhưng hiện tại, chút tiêu hao này lại là phi thường trí mạng!

Cái này tóc bạc nữ tử đến tột cùng là ai?

Mặc dù không có cùng đối phương đấu qua, thế nhưng Dương Diệp tin tưởng, cái này tóc bạc cô gái thực lực tuyệt đối không kém kia cái gì Trung Vực tam kiệt, thậm chí, so Trung Vực tam kiệt chỉ cường không kém!

Còn có cái này tóc bạc nữ tử trong miệng vị kia cha là ai? Vì sao đối phương muốn nàng gả cho đương thời Kiếm Hoàng? Kiếm Hoàng là tự mình, cũng hoặc là không phải là mình? Nếu như không phải là mình vậy còn tốt, nhưng nếu như là tự mình, đối phương có vậy là cái gì chủ ý?

Suy nghĩ hồi lâu, thủy chung không có một đáp án! Lắc đầu, Dương Diệp không ở đi muốn những thứ này, xem trước đây mặt càng ngày càng xa tóc bạc nữ tử, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn biết, nếu như không nghĩ biện pháp khác, tiếp tục tiếp tục như vậy, hắn là tuyệt đối đuổi không kịp đối phương!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp trầm ngâm một hồi, đột nhiên, hắn nhãn tình sáng lên, cho tới nay, hắn tựa hồ đều quên một việc, đó chính là Ngự KiếmThuật là có thể Ngự kiếm phi hành! Trước đây, Ngự KiếmThuật tiêu hao Huyền khí quá mức kinh khủng, lấy hắn Tiên Thiên Cảnh thực lực, thi triển Ngự KiếmThuật, cái được không bù đắp đủ cái mất!

Thế nhưng hiện tại, hắn đã là Vương Giả Cảnh, trong cơ thể Huyền khí đã không phải là Tiên Thiên Cảnh lúc có khả năng so, hiện tại không phải là thi triển kia Ngự kiếm phi hành tốt nhất thời điểm?

Nghĩ vậy, Dương Diệp không đang do dự, tâm niệm vừa động, một thanh Huyền Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang để ngang trước người hắn, Dương Diệp thả người nhảy, rơi vào kia Huyền Kiếm bên trên, sau đó tâm niệm vừa động, Huyền Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa bắn mạnh tới!

"Bành!"

Bởi tốc độ đột nhiên tăng mau, Dương Diệp không phản ứng kịp, cho nên Kiếm bay ra ngoài, mà Dương Diệp người còn lại là rớt xuống, nặng nề mà đập rơi ở trên mặt đất, mang mặt đất đập ra một hố sâu! Bất quá hoàn hảo, hắn thân thể cường hãn, điểm ấy đánh với hắn mà nói, một chút vấn đề cũng không có!

Đứng dậy, Dương Diệp rất là hưng phấn, bởi vì hắn phát hiện, Ngự kiếm phi hành thật không phải là mộng! Tuy rằng hắn rớt xuống, nhưng đây chẳng qua là hắn không thích ứng quan hệ, mà cái này Ngự KiếmThuật là thật có thể Ngự kiếm phi hành, đương nhiên, tiền đề là hắn có thể thích ứng tốc độ kia!

Một canh giờ trôi qua, tuy rằng một lần lại một lần tự Huyền Kiếm thượng té rớt xuống, thế nhưng Dương Diệp cùng tóc bạc nữ tử trong lúc đó cự ly cũng càng ngày càng gần. Bất quá kia Ngự kiếm phi hành tiêu hao Huyền khí cũng khiến Dương Diệp đều nhịn xuống không có chút thẹn thùng, nếu không phải là hắn mỗi thời mỗi khắc đều tại hấp thu Năng Lượng thạch, chỉ sợ hắn trong cơ thể Huyền khí từ lâu tiêu hao sạch sẽ!

Bỗng dưng, tóc bạc nữ tử ngừng lại, xoay người nhìn kia đứng ở trên thân kiếm lung lay sắp đổ Dương Diệp, trong tròng mắt dần hiện ra một cổ kinh ngạc cùng hiếu kỳ!

Đợi Dương Diệp tới gần, đứng ở trước mặt nàng, nàng mới nói: "Ngươi cái này Ngự kiếm phi hành chi thuật, rất là tinh diệu, tựa hồ dựa vào là tâm niệm đang khống chế?"

Dương Diệp nặng nề mà hít sâu một hơi, sau đó gật đầu, Đạo: "Quả thực!"

Tóc bạc nữ tử gật đầu, nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Thực lực ngươi không sai, thế nhưng không muốn theo ta. Xa xa là Minh Thần Chi Mộ, nơi đó gió lạnh sẽ càng ngày càng mạnh, linh hồn của ngươi chịu không nổi kia gió lạnh tập kích. Hơn nữa, chỗ kia, phải có đến rất nhiều Minh Vực gia hỏa, như bị bọn họ phát hiện, bọn họ sẽ gây bất lợi cho ngươi!"

"Ngươi không sợ bọn họ sao?" Dương Diệp Vấn Đạo: "Công kích của bọn họ rất là quỷ dị, khiến người ta khó lòng phòng bị!"

Tóc bạc nữ tử lắc đầu, Đạo: "Bọn họ đánh không lại ta!"

Dương Diệp: "...."

Tóc bạc nữ tử nhìn Dương Diệp mắt, sau đó xoay người lại chuẩn bị đi, Dương Diệp vội vàng nói: "Chúng ta có thể kết bạn mà đi sao? Ngươi biết, ta lần đầu tiên tới ở đây, nếu như xông loạn loạn đụng, sẽ rất nguy hiểm!"

"Ngươi có điểm yếu!" Tóc bạc nữ tử trắng ra Đạo: "Nếu là gặp phải Minh Vực những tên kia, ta cũng vô pháp cứu ngươi, hồi Cổ Vực Thành ah! Bằng không, liền đi tìm nhân loại huyền giả họp thành đội ah!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn yếu sao? Được rồi, đối với rất nhiều người, hắn đích xác rất yếu! Thế nhưng cùng giai trong, hắn tuyệt đối chưa tính là người yếu. Mà trước mắt cô gái này cũng nói hắn yếu, lúc này Dương Diệp có điểm muốn cùng đối phương một mình đấu! Bất quá nghe được đối phương sau cùng nói mấy câu, trong lòng hắn không hài lòng một chút liền tiêu tán.

Trước mắt cô gái này thực lực cường hãn, có điểm ngây ngô manh, nhưng tâm địa cũng tốt.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, trước mặt hắn tóc bạc nữ tử nhướng mày, sau đó một đạo sáng như tuyết hàn quang tự giữa sân chợt lóe lên.

"Đang!"

Một đạo thanh thúy kim thiết tan vỡ thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, chỉ thấy Dương Diệp trước người, tam căn mảnh như lông tóc kim châm rơi lả tả trên mặt đất. Nhìn cái này tam căn kim châm, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, xoay người nhìn về phía một bên kia chẳng biết lúc nào xuất hiện một gã Ngốc Đầu nam tử cùng một danh cực kỳ diễm lệ nữ tử.

"Hiểu Vũ Tịch, ngươi lại hỏng ta chuyện tốt!" Ngốc Đầu nam tử nhìn tóc bạc nữ tử, mặt âm trầm nói.

Tóc bạc cô gái nói: "Mạc Cuồng, đều là nhân loại, hà tất như vậy."

"Muốn ngươi xen vào việc của người khác!" Mạc Cuồng bên cạnh diễm lệ nữ tử đột nhiên giọng the thé nói: "Hiểu Vũ Tịch, ngươi hiểu nhà cùng ta Mạc gia luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, mà đến cái này Cổ Chiến Trường sau, ngươi cũng lại nhiều lần ngăn cản chúng ta huynh muội, ngươi đến tột cùng là có ý gì?"

Tóc bạc nữ tử nhìn thoáng qua hai người, trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Mạc gia huynh muội, các ngươi muốn giết ta, cần gì phải tìm cái này vô vị mượn cớ? Đều mời cái gì giúp đỡ, cùng nhau gọi ra ah!"

"Ha ha...." Đúng lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, lập tức, một gã cầm trong tay trường đao thanh niên nam tử quỷ dị xuất hiện ở giữa sân, thanh niên nam tử quan sát một chút Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Không hổ là hiểu nhà người, xem ra ngươi sớm đã phát hiện chúng ta, Độc lão quái, giết không huyết, không cần tại ẩn dấu, ra đi!"

Dứt lời, một gã mặc xanh biếc bào cùng thân mặc hắc bào nam tử xuất hiện ở tóc bạc cô gái phía sau, xanh biếc bào nam tử quan sát liếc mắt Hiểu Vũ Tịch, trong mắt bắn ra một cổ dâm. Uế quang mang, Đạo: "Tấm tắc, thật là Thần Tiên nhân vật tầm thường a, Mạc gia huynh muội, chúng ta thế nhưng nói xong rồi, thi thể của nàng thế nhưng về ta tất cả, ha ha...."

"Khoái đao Bạch Phong, phong lưu Độc Y Độc lão quái, một kiếm không huyết sát không huyết..." Hiểu Vũ Tịch nhìn ba người liếc mắt, Đạo: "Không nghĩ tới Mạc gia huynh muội ngay cả các ngươi đều mời ra được."

Ba người này, tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục danh tiếng có thể nói là rất yếu kia Trung Vực tam kiệt, chỉ là cái này tam thanh danh của người là xấu mà thôi!

Khoái đao Bạch Phong, đã từng lấy Vương giả thất phẩm cảnh thực lực, lấy mỗi hơi thở thiên đao đao tốc mang một gã Linh Giả cảnh cường giả không có sức đánh trả, mang tên kia Linh Giả cảnh cường giả sinh sôi cho ngược chết! Tự trận chiến ấy sau, Bạch Phong thành tựu khoái đao tên! Một hơi thở thiên đao, như vậy đao tốc, đừng nói tự mình thể nghi峇m, chính là nghe đều kinh người!

Độc Y Độc lão quái, danh tiếng kia có thể nói là xú danh chiêu đến, bởi vì kỳ chuyên môn gian. Dâm. Nữ tử, nhưng lại không phải là sống, mà là chết! Độc lão quái thực lực không phải là đặc biệt cường, nhưng là của hắn một tay thần bí khó lường độc công cũng khiến người ta nghe tin đã sợ mất mật! Đã từng, hắn Nhân gian. Dâm một gã thành chủ tiểu thiếp mà bị tên này thành chủ huyền trọng thưởng truy sát, dưới cơn nóng giận, hắn thần không biết quỷ không hay mang tòa thành thị nào trăm vạn nhân khẩu toàn bộ độc chết!

Từ đó về sau, hắn đó là tiêu thất tại trong tầm mắt của mọi người, không có ở xuất hiện qua, đương nhiên, không phải là hắn nghĩ tiêu thất, mà là bởi vì lúc đó hành vi của hắn chọc giận một ít siêu cấp cường giả, một ít siêu cấp cường giả đứng ra liên thủ đuổi giết hắn, hắn phải tiêu thất!

Về phần giết không huyết, giết không huyết là một gã sát thủ, hắn có thể nói là sát thủ giới một cái truyền kỳ! Bởi vì hắn chỉ vượt cấp ám sát người, nói cách khác, hắn chỉ tiếp cao hơn hắn nhất giai cảnh giới nhiệm vụ ám sát! Cự không hoàn toàn công tác thống kê, hắn từng lấy Vương Giả Cảnh thực lực, ám sát qua hơn một trăm danh Linh Giả cảnh cường giả!

Chỉ là lần này, hắn cũng tới ám sát cùng hắn cùng giai Hiểu Vũ

Tịch...

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt của là ngưng trọng, bởi vì nàng thực lực của đối thủ rất mạnh, hơn nữa nhân số còn rất nhiều; Mà Dương Diệp còn lại là bình tĩnh vô cùng, bởi vì hắn căn bản không nhận thức những người này! Đương nhiên, tính là nhận thức cũng sẽ không vì vậy mà sợ hãi!

"Ta rất hiếu kỳ, Mạc gia huynh muội đến cùng xảy ra điều gì đại giới, dĩ nhiên mang ba người các ngươi mời đi ra!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

"Tự nhiên là làm chúng ta động tâm đại giới!" Bạch Phong cười lạnh nói: "Hiểu tiên tử, đều nói ngươi là đại lục tương lai Đao Tôn, đối với lần này, ta rất là không phục, đã sớm nghĩ so với ngươi so xem, đến cùng ai mới là tương lai Đao Tôn, hôm nay rốt cục có cơ hội!"

"Bạch Phong, ta mời ngươi tới cũng không phải là cho ngươi cùng nàng tranh danh!" Lúc này, một bên Mạc Cuồng trầm giọng nói: "Ta biết ngươi tâm cao khí ngạo, cho là mình đao sách không thua bất luận kẻ nào, thế nhưng ta phải nói cho ngươi biết, từ lúc một năm trước, của nàng đao ý cũng đã đạt được lục trọng đỉnh phong, không thì ta cũng sẽ không hoa đại đại giới thỉnh ba người các ngươi cùng đi!"

Nghe được Mạc Cuồng nói, giữa sân tất cả mọi người là biến sắc, ngay cả Dương Diệp cũng là chấn kinh rồi! Cái này thoạt nhìn ngây ngô manh Hiểu Vũ Tịch đã vậy còn quá cường? Một năm kỳ liền sáu lục trọng đỉnh phong, nghĩ vậy, Dương Diệp liền là có chút thẹn thùng, thảo nào đối phương lúc trước nói hắn có một chút yếu, nguyên lai đối phương không phải là ăn nói lung tung, mà là người ta là có tư cách kia a!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 318: Thất trọng đao ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục trọng đao ý đỉnh!

Những lời này, làm cho kia Bạch Phong sắc mặt khó coi, phải biết rằng, hắn đã coi như là đao đạo siêu cấp thiên tài, mà hắn hiện tại cũng bất quá mới ngũ trọng đao ý mà thôi a! Mà người ta một năm trước cũng đã lục trọng đao ý đỉnh, đây thật là đang đánh mặt a!

"Không hổ là chuẩn Đao Tôn!" Một bên, Sát Vô Huyết đột nhiên trầm giọng nói: "Nguyên bản không muốn cùng ngươi là địch, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ cho thù lao, ta không cách nào cự tuyệt, cho nên, ngươi vẫn là chết ah!"

Dứt lời, Sát Vô Huyết Đẩu Nhiên tiêu thất tại tại chỗ, sau một khắc xuất hiện lúc, đã tại Hiểu Vũ Tịch trước người của, ngay tại lúc lúc này, một đạo hàn quang ở trong sân chợt lóe lên, 'Xuy' một tiếng vang nhỏ, Sát Vô Huyết thân hình lại trở về tại chỗ, chỉ là bất đồng là, lúc này cổ của hắn chỗ xuất hiện một đạo nhợt nhạt vết máu!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người lần thứ hai biến sắc! Đặc biệt kia Bạch Phong, bởi vì lúc trước kia Hiểu Vũ Tịch tiện tay Nhất Đao đao tốc, dĩ nhiên mau hơn hắn tột cùng nhất thời điểm!

Hiểu Vũ Tịch nhìn về phía Mạc gia huynh muội, sau đó chỉ chỉ Dương Diệp, Đạo: "Đây là nhà ta cùng ngươi nhà trong lúc đó ân oán, không có quan hệ gì với hắn, phóng hắn rời đi có thể?"

"Không thể!"

Nói chuyện là kia Bạch Phong, chỉ thấy Bạch Phong mặt âm trầm nói: "Chư vị, chúng ta năm người liên thủ đối phó một nữ tử, cái này nếu như truyền đi, đại gia còn thế nào tại đại lục lăn lộn? Cho nên, tiểu tử này phải chết!"

"Quả thực!" Một bên Độc lão quái đồng ý nói: "Người này không có thể còn sống ly khai, không thì, khiến hiểu nhà người biết, chúng ta kiếp sau khả năng thì phải sống ở vô cùng vô tận truy sát trong!"

Một bên Sát Vô Huyết không nói gì, thế nhưng ánh mắt cũng nhìn về phía Dương Diệp.

Hiểu Vũ Tịch chân mày to vừa nhíu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Xin lỗi, liên lụy ngươi. Đợi nếu có cơ hội, ngươi bỏ chạy ah! Lấy ngươi kia tinh diệu ngự kiếm chi thuật, muốn chạy trốn, vẫn còn có cơ hội!"

"Ngươi muốn một mình đấu bọn họ năm người?" Dương Diệp kinh ngạc hỏi. Đối phương năm người, mỗi một mọi người là Vương Giả Cảnh đỉnh, hơn nữa mỗi người cũng là có thể vượt cấp khiêu chiến nhân vật, trước mắt cô gái này lại muốn một mình đấu đối phương? Coi như là lục trọng đao ý, cũng không có thể như vậy tùy hứng a!

"Đao người, có thể nào lùi bước?" Hiểu Vũ Tịch lông mày nhướn lên, Đạo.

Dương Diệp túc nhiên khởi kính, Đạo: "Tuy rằng không tán thành cử chỉ của ngươi, nhưng không thể không nói, cử chỉ của ngươi đáng giá khiến ta tôn kính." Nói đến đây, Dương Diệp xoay người nhìn về phía kia Mạc Cuồng, Đạo: "Lúc trước kia tam cây kim là của ngươi chứ?"

"Đúng thì thế nào?" Mạc Cuồng gằn giọng nói: "Tiểu tử, lẽ nào ngươi còn muốn giết ta không được?"

"Quả thực!" Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ta lấy Vương Giả Cảnh ngũ phẩm thực lực, hướng ngươi đưa ra một mình đấu, ngươi dám hay là không dám?"

Mọi người sửng sốt!

Mạc Cuồng phục hồi tinh thần lại, sau đó phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, sau đó nói: "Ngươi hướng ta một mình đấu? Vương Giả Cảnh ngũ phẩm rác rưởi hướng ta một mình đấu? Tiểu tử, ngươi xứng sao?"

"Ngươi đã nói có dám hay không ah!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Mạc Cuồng trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý, ngay hắn muốn động thủ lúc, bên cạnh hắn tên kia diễm lệ nữ tử đột nhiên đứng dậy, Đạo: "Ca ca, chính là một gã Vương Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả, không cần ngươi động thủ?" Nói, nàng thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, đi tới Dương Diệp trước mặt của sau, nàng không hề động tay, mà là nhảy lên múa tới...

Nữ tử y đến rất là bại lộ, chỉ mặc vài món thật mỏng lụa mỏng, lụa mỏng bao lại mấy người trọng yếu bộ vị, kỳ thực có thể nói cái này lụa mỏng tương đương với không có, bởi vì... Này lụa mỏng là trong suốt, từ trình độ nào đó mà nói, cô gái này tương đương với không có mặc y vật... Nữ tử dáng người tốt, phong nhũ mập. Mông, tiền đột hậu kiều, cộng thêm cái này như ẩn như hiện mê hoặc, quả thực làm người ta huyết mạch phún trương!

Cô gái múa lửa nóng đến cực điểm, trong lúc càng làm ra một ít cực kỳ liêu nhân động tác, thấy ở đây mấy nam nhân huyết mạch phún trương!

Đương nhiên, đây không phải là một cái đơn giản múa!

Tại nữ tử khiêu vũ một khắc kia, Dương Diệp trong mắt tràng cảnh đó là thay đổi. Sang trọng cung điện, trần truồng ** mỹ nhân... Hoan ca truyện cười, tửu trì thịt Lâm...

Thiên Ma Vũ!

Thấy bộ này múa, một bên mọi người sắc mặt ngưng trọng, bởi vì... Này bộ múa đã từng làm cho một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả rơi vào ảo cảnh mà không cách nào tự kềm chế! Hoàng Giả Cảnh cường giả a! Có thể trở thành là Hoàng Giả Cảnh cường giả, kỳ ý chí cùng tâm trí há có thể yếu? Nhưng mà, tại đây bộ Thiên Ma Vũ trước mặt, nhưng vẫn là trầm mê!

Có thể nói như vậy, người chỉ cần **, liền cơ bản không có khả năng ngăn cản ở cái này Thiên Ma Vũ! Đương nhiên, tại mạnh công pháp nếu như do yếu người đến thi triển mà nói, cũng là không có ích lợi gì! Cho nên, cái này Thiên Ma Vũ cường cùng yếu, cũng là quyết định bởi thi triển người cường cùng yếu.

Một bên Mạc Cuồng rất là yên tâm, bởi vì cùng giai trong, hắn còn chưa thấy qua không ai có thể đủ chống lại ở muội muội của hắn bộ này múa!

Hiểu Vũ Tịch cũng nhận ra bộ này múa lai lịch, khi thấy Dương Diệp hai mắt dần dần bị lạc lúc, nàng chân mày không khỏi nhíu một cái, ngay nàng muốn động thủ lúc, đột nhiên, giữa sân một đạo kiếm quang hiện lên, 'Xuy' một tiếng, vậy còn tại tao thủ lộng tư diễm lệ nữ tử đầu đó là mang theo một cổ tiên huyết bay ra ngoài!

Mọi người ngây ra như phỗng!

Nhìn cặp mắt kia mở thật to diễm lệ nữ tử đầu người, Dương Diệp lắc đầu, cô gái này thật là không biết sống chết, dĩ nhiên ở trước mặt hắn thi triển loại này ảo thuật. Lục trọng Sát Lục Kiếm Ý, lại là Kiếm Tâm Thông Minh, hắn sẽ bị đối phương ảo thuật trúng chiêu? Chí ít trước mắt cái này nữ nhân không thể!

Một bên, Hiểu Vũ Tịch sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói.

Dương Diệp múa múa kiếm trong tay, nhìn về phía Mạc Cuồng, Đạo: "Lời của ta mới vừa rồi hữu hiệu như cũ, chúng ta một mình đấu, làm sao?"

"Mạc nói!" Mạc Cuồng rồi đột nhiên phát ra một đạo tựa như dã thú rít gào tiếng rống giận dử, nghe được Dương Diệp nói, nhất thời giận dữ hét: "Ngươi giết muội muội ta, a a a, ta muốn giết ngươi toàn tộc!" Dứt lời, Mạc Cuồng thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp ánh mắt triệt để lạnh như băng, hắn đời này ghét nhất liền là người khác uy hiếp nhà hắn người! Trước mắt cái này Mạc Cuồng, hôm nay phải chết!

Không chút do dự, Dương Diệp rút kiếm một Trảm! Một đạo kim sắc kiếm khí bắn ra, đạo kiếm khí này, nhanh như thiểm điện!

Ngũ trọng Kiếm Ý!

Một bên Bạch Phong tam người sắc mặt kịch biến, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới trước mắt cái này chỉ là Vương Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả dĩ nhiên lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý!

Mà một bên Hiểu Vũ Tịch còn lại là đôi mắt buông xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Nhìn thấy một kiếm này, mới vừa vọt tới Dương Diệp trước người Mạc Cuồng trong lòng một hãi, vội vã dừng lại bạo xạ thân hình, sau đó một tiếng lịch uống, một chưởng bổ về phía Dương Diệp cái này đạo kim sắc kiếm khí!

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, tiếng vang qua đi, một bên Bạch Phong tam sắc mặt người lần thứ hai thay đổi! Bởi vì lúc này Mạc Cuồng nơi ngực trái, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái kiếm động!

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Mạc Cuồng nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói.

"Ngươi đoán!" Dương Diệp khẽ cười một tiếng, Đạo, làm cho Mạc Cuồng khuôn mặt một trận dữ tợn, thiếu chút nữa nhịn không được lại động thủ.

"Nghe đồn Nam Vực xuất hiện một cái chuẩn Kiếm Hoàng, không được 20 đó là lĩnh ngộ ngũ trọng Kiếm Ý, kỳ càng Kiếm Tâm Thông Minh..." Lúc này, một bên Sát Vô Huyết đột nhiên nói: "Nói vậy cái này chuẩn Kiếm Hoàng chính là ngươi đi? Lúc trước Mạc nói tại Kiếm Tâm Thông Minh trước mặt ngươi thi triển Thiên Ma Vũ ảo thuật, ha hả, nàng thật là chết không nhắm mắt đây!"

"Ngươi chính là Dương Diệp!" Mạc Cuồng kinh ngạc nói.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Kỳ thực con người của ta rất không thích phiền toái, ta rất không nghĩ đúc kết người khác ân oán, thế nhưng không có biện pháp, cái này gọi là Mạc Cuồng gia hỏa mở màn không nói hai lời liền đối với ta hạ tử thủ, mà các ngươi lại càng muốn giết ta diệt khẩu, không có biện pháp, nếu như vậy, ta đây chỉ có thể động thủ giết các ngươi!"

"Cuồng vọng!" Một bên Bạch Phong lạnh lùng nói: "Dương Diệp, ngươi cho là ngươi là ai? Một cái man hoang địa khu rác rưởi kiếm tu mà thôi, ngươi thật nghĩ đến ngươi đã vô địch? Chúng ta ở đây cái nào không là có thể vượt cấp khiêu chiến? Ngươi nghĩ vượt cấp giết chúng ta? Ngươi thật là cuồng dại mộng tưởng!"

"Tấm tắc, chuẩn Kiếm Hoàng, chuẩn Đao Tôn, Kiếm Hoàng Đao Tôn cư nhiên ở cùng một chỗ! Tấm tắc, giết các ngươi, chúng ta nhất định dương danh đại lục, ha ha..." Một bên, Lục Bào lão quái cười quái dị nói.

Dương Diệp nhún vai, sau đó nhìn về phía một bên Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Chuyện của chúng ta, sau này đang mở quyết, hiện tại, cùng nhau liên thủ, làm sao?"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Có thể!"

"Cùng tiến lên!" Lúc này, Mạc Cuồng phát ra mệnh lệnh.

"Ai!" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hít một tiếng, sau đó nói: "Cho các ngươi một mình đấu các ngươi một mình đấu, không phải là phải quần ẩu, nếu như vậy, ta đây cũng liền không khách khí! Ra đi!" Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên, bảy con Huyền thú nhất thời xuất hiện ở giữa sân.

"Ngao ô!"

Bảy con Huyền thú đồng thời phát ra một đạo thú tiếng hô, sau đó mắt lộ ra hung quang nhìn về phía một bên Mạc Cuồng đám người, bọn họ là đói khát khó nhịn!

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có Mạc Cuồng đám người, ngay cả một bên Hiểu Vũ Tịch cũng chấn kinh rồi.

"Giết!"

Dương Diệp không chút do dự phát ra mệnh lệnh.

Dứt lời, bảy con đỉnh Vương cấp Huyền thú không chút do dự đánh về phía Mạc Cuồng đám người.

"Ha ha.... Ta xanh biếc lão quái sẽ không phụng bồi, ha ha..." Đột nhiên, một bên xanh biếc lão quái cười to vài tiếng, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Nghe được xanh biếc lão quái nói, Mạc Cuồng tức thiếu chút nữa thổ huyết, ngay tại lúc lúc này, một bên Bạch Phong cũng đột nhiên nói: "Mạc huynh, chuyện lần này, ta không thể ra sức, đi trước một bước, ngày khác lại hướng Mạc huynh xin lỗi!" Nói xong, cũng là thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi!

Mạc Cuồng sắc mặt khó coi, nhìn về phía sau cùng Sát Vô Huyết, "Ngươi cũng có đi!"

Sát Vô Huyết gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mạc Cuồng: "...."

Dương Diệp không có đi truy ba người kia, bởi vì truy cũng đuổi không kịp, lấy thực lực của đối phương, đánh không lại, trốn vẫn có thể đủ chạy thoát. Dưới sự chỉ huy của hắn, 7 đầu Vương cấp Huyền thú mang Mạc Cuồng bao vây lại, lúc này Mạc Cuồng, coi như là chắp cánh khó thoát!

"Ha ha..." Mạc Cuồng đột nhiên phá lên cười, nhìn Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Nếu như ta là ngươi, ta hiện tại chỉ biết đuổi theo kia Lục Bào lão quái! Ngươi còn không biết ah, khi hắn mới vừa xuất hiện một khắc kia, hắn đó là đã tại đây trong không khí hạ * *hương, hiểu tiên tử,* * hương ngươi hẳn là nghe qua ah! Ha ha..."

Nghe được Mạc Cuồng nói, Hiểu Vũ Tịch biến sắc, sau đó hai mắt khép hờ, một lát, hai tròng mắt chợt mở, trong mắt, một luồng lạnh lẽo sát ý do như thực chất, rút đao một Trảm, một đạo tuyết trắng đao khí phá vỡ không gian, trong nháy mắt đi tới Mạc Cuồng trước mặt, tự kỳ trước ngực xuyên qua!

Dương Diệp sắc mặt kịch biến!

"Thất trọng đao ý..." Trước khi chết, Mạc Cuồng khó có thể tin thấp giọng nói một câu

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 319: Ta với ngươi cùng tồn tại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhất Đao miểu sát Mạc Cuồng sau, Hiểu Vũ Tịch thân hình khẽ động, hóa thành một đạo bóng trắng, hướng phía lúc trước Lục lão quái trốn chạy phương hướng bắn mạnh tới! Tốc độ nhanh như thiểm điện, nơi đi qua, càng sinh ra từng đạo bén nhọn tiếng xé gió vang!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, mang kia Mạc Cuồng cùng Mạc nói trên tay đeo nạp giới thu nhập bàn tay, sau đó cũng là thân hình khẽ động, hướng phía Hiểu Vũ Tịch đuổi theo! Bởi vì tại Hiểu Vũ Tịch rời đi một khắc kia, hắn phát hiện Hiểu Vũ Tịch thần sắc rất không thích hợp, liên tưởng đến lúc trước Lục Bào lão quái nói, Dương Diệp không do dự, nhanh chóng đuổi theo!

Tuy rằng không biết cái kia '** hương' là một cái gì độc, nhưng là có thể khiến kia Hiểu Vũ Tịch khẩn trương như vậy, nói vậy cũng không phải cái gì đơn giản độc, Hiểu Vũ Tịch cùng hắn khả năng đều đã trúng độc, lúc này không đi truy kia Lục Bào lão quái muốn Độc Y, sợ rằng đợi sẽ trễ! Tuy rằng hắn không cảm giác được thân thể có cái gì không khỏe, nhưng hắn có thể không dám khinh thường!

Ngự kiếm dưới, Dương Diệp tốc độ có thể nói là cực nhanh, rất nhanh đó là đuổi kịp Hiểu Vũ Tịch, làm đuổi theo Hiểu Vũ Tịch lúc, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai biến đổi!

Bởi vì tại Hiểu Vũ Tịch trước mặt của, kia Lục Bào lão quái chính tê tâm liệt phế kêu thảm, Lục Bào lão quái lúc này đã bị chém tới tứ chi, mà kia Hiểu Vũ Tịch thì còn là vẫn ở chỗ cũ Lục Bào lão quái trên người hoa động đến, mỗi một lần huy vũ loan đao, Lục Bào lão quái trên người đó là sẽ văng lên một tia tơ máu, chỉ là không được mấy hơi thở thế giới, Lục Bào lão quái trên người đó là đã xuất hiện mấy nghìn Đạo mảnh như lông tóc vết đao!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, trong lòng rùng mình, hắn không nghĩ tới, trước kia cái này có chút ngây ngô manh nữ tử tàn nhẫn dâng lên, dĩ nhiên chút nào không kém hắn!

Hiểu Vũ Tịch thủ đoạn ngừng một lát, nhìn vậy ngay cả trên mặt đều hiện đầy vết đao Lục Bào lão quái, trầm giọng nói: "Giải dược!"

"Không có giải dược, tiện nhân, ngươi có bản lĩnh sẽ giết ta! A a a a a a a!" Lục Bào lão quái gầm thét gào thét Đạo, trước đây hắn nghe qua thiên đao vạn quả, thế nhưng hắn chưa từng thấy qua, hiện tại, hắn tự mình cảm nhận được!

Một đạo hàn quang chợt lóe lên!

Lục Bào lão quái hai con mắt nhất thời biến thành màu đỏ tươi sắc...

"A a...." Bị Hiểu Vũ Tịch làm mù hai mắt, Lục Bào lão quái nhất thời hiết tư để lý hung ác kêu lên, gào thét Đạo: "Tiện nhân, tiện nhân, ngươi có bản lĩnh sẽ giết ta! Ngươi giết ta a a!"

Hiểu Vũ Tịch trong mắt một đạo hàn quang chợt lóe lên, thủ đoạn khẽ động, Lục Bào lão quái hai cái lỗ tai nhất thời bay ra ngoài!

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp khóe miệng nhỏ lấy ra, nữ nhân này, tốt quả quyết....

Lục Bào lão quái lại là một trận tê tâm liệt phế kêu thảm thiết, kêu một lát, hắn đột nhiên nói: "** hương là trải qua hơn ngàn loại xuân. Thuốc cùng trên trăm loại cương cường linh thảo chế tác mà thành, ngoại trừ nam nữ giao. Xứng, căn bản không có thuốc nào chửa được! Ha ha, hiểu tiên tử, ngươi băng thanh ngọc khiết, hẳn là còn không có cùng nam nhân hoan hảo qua ah? Ha ha... Hôm nay ngươi chỉ biết nếm được nam nhân tư vị, ha ha..."

"Xuy!"

Kèm theo một cổ tiên huyết, Lục Bào lão quái của người đầu bay ra ngoài!

Một kiếm chém giết Lục Bào lão quái sau, Hiểu Vũ Tịch hai mắt nhỏ đóng lại, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, từng cổ một sắc bén vô cùng đao ý không ngừng tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhướng mày, lúc trước bị Lục Bào lão quái thảm trạng hấp dẫn, hắn không chú ý Hiểu Vũ Tịch, bây giờ thấy Hiểu Vũ Tịch thần tình, hắn mới phát hiện, cái này Hiểu Vũ Tịch tình huống rất là không ổn! Bởi vì lúc này Hiểu Vũ Tịch sắc mặt đỏ bừng, dường như muốn thiêu đốt thông thường, hơn nữa kỳ thân thể mềm mại lại nhỏ nhẹ run rẩy!

"Ngươi làm sao vậy?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch chợt mở hai mắt ra, nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: "Ngươi vì sao không có việc gì?"

"Cái gì không có việc gì?" Dương Diệp có chút mộng.

"Ngươi vì sao không trúng độc!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời tỉnh ngộ, đúng vậy, tại sao mình không trúng độc? Vì sao không trung? Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một cái khả năng, đó chính là kia tiểu vòng xoáy! Ngoại trừ tiểu vòng xoáy, hắn thực sự nghĩ không ra cái khác khả năng!

"Ngươi đi!" Đúng lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói.

Nghĩ đến lúc trước Lục Bào lão quái nói, Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, thấp giọng thở dài, sau đó xoay người hướng phía xa xa thiểm lược đi, chỉ chốc lát liền biến mất ở Hiểu Vũ Tịch trong tầm mắt! Ngược lại không phải là hắn lãnh huyết, chỉ là lúc này Hiểu Vũ Tịch đã đối với hắn có sát khí, nếu như hắn tại ở chỗ này, Hiểu Vũ Tịch chắc chắn liều lĩnh chém giết hắn!

Tốn sức không được cám ơn chuyện hắn Dương Diệp cũng sẽ không làm!

Nhìn thấy Dương Diệp Ly đi, Hiểu Vũ Tịch trong mắt sau cùng một tia thanh minh cũng tiêu tán, sẽ ở đó sau cùng một tia thanh minh tiêu tán một khắc kia, kỳ trong tay loan đao đột nhiên tránh thoát tay nàng, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang, hướng phía cổ của nàng xóa đi...

Cương liệt như tư!

...

Một chỗ bí ẩn trong sơn động, nhìn trước mắt Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp lắc đầu cười, thấp giọng nói: "Không nghĩ tới ta Dương Diệp cũng có làm người tốt một ngày!"

Hắn lúc trước tự nhiên không có ly khai, đối với cái này có chút ngây ngô manh nữ tử, hắn vẫn có hảo cảm! Nếu như không có năng lực cứu lời của đối phương, kia không lời nào để nói, thế nhưng hết lần này tới lần khác hắn có năng lực cứu đối phương!

Vẫn là câu nói kia, nhiều một người bạn so nhiều một cái địch nhân tốt! Đặc biệt tại đây Cổ Chiến Trường, mọi người căm thù tình huống của hắn hạ! Nhiều một cường giả bằng hữu, với hắn mà nói nhất là có vẻ trọng yếu!

Đương nhiên, tiền đề là hắn đối với đối phương có hảo cảm! Không thì, hắn làm thì không phải là cứu người, mà là mượn gió bẻ măng!

Lắc đầu, Dương Diệp chậm rãi đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt của, nhìn mặt kia mang vẻ thống khổ Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp hô hấp bị kiềm hãm, nhìn kỹ dưới, hắn mới phát hiện cái này Hiểu Vũ Tịch dung nhan dĩ nhiên không thua Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt! Tinh xảo đến hoàn mỹ ngũ quan, phối hợp kia một đầu tuyết trắng tóc bạc, trước mắt cô gái này mỹ có chút khác loại, cũng không có thể hay không nhận thức, người thật hấp dẫn!

Ngăn chặn trong lòng kiều diễm, Dương Diệp bàn tay chậm rãi dán tại Hiểu Vũ Tịch bụng của, sau đó trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, một tia kim sắc Huyền khí chậm rãi truyền vào Hiểu Vũ Tịch trong cơ thể...

Một lúc lâu sau, Hiểu Vũ Tịch chậm rãi mở hai mắt ra, tiên sinh ngẩn ra, lập tức thân hình khẽ động đứng lên, sau đó vội vã nhìn về phía thân thể mình. Tại nhìn thấy trên người mình y vật hoàn hảo lúc, nàng nhất thời thở dài một hơi, lúc này mới nhìn về phía một bên xếp bằng ngồi dưới đất thượng Dương Diệp, Đạo: "Là ngươi cứu ta?"

"Ngoại trừ ta, còn có người khác sao?" Dương Diệp cười nói.

"Cảm tạ!" Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó chần chờ hạ, hỏi: "Ngươi là thế nào cứu ta?"

"Bí mật!" Dương Diệp cười nói: "Đây là ta độc môn bí phương, không thể nói cho ngươi biết! Dù sao cũng hiện tại ngươi đã không có việc gì, hơn nữa lại không bị chiếm tiện nghi, đây mới là trọng điểm, không phải sao?"

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt Bàn ngồi xuống, ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, nhìn Dương Diệp một trận mất tự nhiên, Dương Diệp Đạo: "Để làm chi nhìn ta như vậy, trên mặt ta có hoa?"

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Không có hoa, chỉ là muốn nhìn ta một chút phụ thân khiến ta gả của người đến tột cùng là cái cái dạng gì, tuy rằng ngươi lớn lên không được tốt lắm, nhưng là của ngươi phẩm hạnh cũng không tệ lắm, không có làm ra giậu đổ bìm leo chuyện!"

Cái gì gọi là ngươi lớn lên không được tốt lắm! Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, người trước mắt này nói chuyện cũng không biết uyển chuyển một chút sao? Dương Diệp Đạo: "Ngươi một mực nói phụ thân ngươi, ta rất hiếu kỳ, phụ thân ngươi đến tột cùng là người nào vậy? Vì sao hắn ngươi nhất định phải gả cho đương thời Kiếm Hoàng đây? Ân, sự thanh minh trước, có người nói ta tuyệt đối không phải là Kiếm Hoàng, cho nên ngươi phải gả người kia, tuyệt đối không phải là ta!"

"Ngươi đã Kiếm Ý lục trọng ah?" Hiểu Vũ Tịch hỏi.

Dương Diệp không có giấu diếm, gật đầu.

"Hơn nữa ngươi còn là Kiếm Tâm Thông Minh, đúng không?" Hiểu Vũ Tịch hỏi lần nữa.

Dương Diệp lần thứ hai gật đầu.

"Cái này là được rồi!" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Kiếm Ý lục trọng, lại là Kiếm Tâm Thông Minh, ta làm biết kiếm tu trong, một ít người bọn họ lĩnh ngộ Kiếm Ý tại ngươi bên trên, nhưng là lại không phải là Kiếm Tâm Thông Minh, cho nên, cái này đương đại Kiếm Hoàng trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác! Về phần cha ta ai, xin lỗi, ta không thể nói cho ngươi biết, bởi vì ngươi biết, đối với ngươi không có lợi!"

Dương Diệp nhún vai, sau đó phóng xuất ra một luồng Sát Lục Kiếm Ý, khi nhìn thấy cái này sợi Sát Lục Kiếm Ý, Hiểu Vũ Tịch chân mày to cau lại, trong mắt lóe lên lướt một cái nghi hoặc, không hiểu nói: "Làm sao có thể, ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, cũng Sát Lục Kiếm Ý, ngươi, đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Còn có thể chuyện gì xảy ra?" Dương Diệp Đạo: "Cái này chứng minh ta không phải là đương đại Kiếm Hoàng chứ, cho nên a, ngươi cũng đừng giết ta, thế nào?"

"Ta không giết ngươi, người khác cũng sẽ giết ngươi!" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Chúng ta giết Mạc gia huynh muội chuyện, lúc này Mạc gia sợ rằng đã biết, bọn họ sợ rằng đã phái cường giả đến đây cái này Cổ Chiến Trường!"

"Tới thì tới ah!" Dương Diệp không thèm để ý chút nào, Đạo: "Chỉ cần không phải tới Tôn Giả Cảnh cường giả, chúng ta cần sợ sao?"

"Ngươi nghĩ thực lực của ta làm sao?" Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nghiêm túc nói: "Rất mạnh, ngoại trừ kia Hồn U cùng Ma Kha bên ngoài, ngươi là ta đã thấy mạnh nhất!"

"Bọn họ phái tới, so với ta chỉ biết chỉ cường không kém!" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Lánh đời gia tộc nội tình, không phải là ngươi có thể tưởng tượng!"

"Lánh đời gia tộc?" Dương Diệp cau mày nói: "Đó là cái gì? So cửu phẩm tông môn còn mạnh hơn?"

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu, Đạo: "Cũng không có thể nói so cửu phẩm tông môn còn mạnh hơn, nhưng cũng không có thể nói so cửu phẩm tông môn yếu! Huyết mạch chi lực ngươi hẳn là nghe qua ah?"

Dương Diệp gật đầu, hắn tự nhiên nghe qua, bởi vì tiểu tử kia chính là có huyết mạch chi lực!

"Lánh đời gia tộc chính là có Thánh Giả huyết mạch gia tộc!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Phàm là trở thành Thánh cảnh cường giả, hắn hậu đại huyết mạch đều biết biến dị, có thần bí khó lường đặc thù lực lượng, không chỉ có như vậy, hơn nữa tu hành còn có thể so với người bình thường mau hơn rất nhiều, giống nhau thiên phú hạ, người khác tu luyện một năm đạt tới, bọn họ có thể chỉ cần một tháng là có thể đạt được! Mà cái này lánh đời gia tộc, tỷ như lúc trước kia Mạc gia huynh muội, bọn họ tổ tiên liền từng xuất hiện qua Thánh cảnh cường giả!"

"Vậy bọn họ làm sao sẽ yếu như vậy?" Dương Diệp không hiểu nói: "Ngươi xem, ta một kiếm liền giết trong nháy mắt kia Mạc nói, mà ngươi Nhất Đao liền giết trong nháy mắt kia Mạc Cuồng, cái này huyết mạch chi lực tựa hồ không phải là rất mạnh a!"

Hiểu Vũ Tịch nheo mắt, sau đó nói: "Bọn họ khinh địch, hơn nữa bọn họ cũng không phải Mạc gia dòng chính đệ tử, có Thánh cảnh huyết mạch cũng không tinh thuần, không thì, bọn họ cũng sẽ không ngay cả thiên phú thần thông cũng không có lĩnh ngộ!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi còn là nói bọn họ phái người tới mạnh bao nhiêu ah, ta tốt có cái chuẩn bị tâm lý!"

"Ngươi không râu sợ, ta sẽ cùng với ngươi cùng tồn tại!" Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhẹ giọng nói.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 320: Chương 319; Giết hắn cái đỉnh bất bại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm như biết mình mà nói có chút nghĩa khác, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt cũng là có chút mất tự nhiên, quay đầu đi, một lát, liền ở trong sân bầu không khí có chút xấu hổ lúc, nàng mới nói: "Cái này Mạc gia rất có thể phái kia Mạc Khinh Nhu tới, nếu như ngươi đơn độc gặp phải nàng, nghìn vạn khác cùng nàng giao thủ, nàng rất mạnh!"

"Còn mạnh hơn ngươi?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Không biết, ta cùng với nàng chỉ giao thủ qua một lần, lần kia, tất cả mọi người không xuất toàn lực, cho nên ta cũng không biết ta cùng với nàng ai mạnh! Ân, được rồi, nàng cũng là sử dụng kiếm, hơn nữa phía trước năm cũng đã đạt được Kiếm Ý 7 lục trọng đỉnh phong! Không chỉ có như vậy, nàng còn lĩnh ngộ 'Phong Chi Ý Cảnh' thân pháp của nàng cùng Kiếm tốc, rất kinh khủng!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, thẳng đến lúc này lúc này, hắn mới thật sự hiểu cái gì gọi là 'Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên' những lời này! Nguyên bản hắn cho là hắn mình ở kiếm đạo phương diện thiên phú đã đủ yêu nghiệt, bây giờ nghe Hiểu Vũ Tịch nói, hắn mới biết được, nguyên lai là hắn ếch ngồi đáy giếng!

Thấy Dương Diệp thần tình, Hiểu Vũ Tịch cho là hắn bị đánh kích, do dự một chút, nhẹ giọng nói: "Ngươi cũng đừng tự coi nhẹ mình, tuy rằng ngươi Kiếm Ý cảnh giới không nàng cao, thế nhưng ngươi cũng Kiếm Tâm Thông Minh, chỉ bằng điểm ấy, cùng giai trong, ngươi cơ bản đã đứng ở thế!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Không nói cái này, được rồi, kia Mạc gia huynh muội tại sao muốn truy sát còn ngươi?" Tuy rằng trêu chọc nhất phương cường địch, thế nhưng hắn Dương Diệp Khả không úy kỵ, thất trọng Kiếm Ý? Hắn không chỉ có không có sợ hãi, trái lại có chút nóng lòng thử một lần, muốn cùng đối phương giao thủ một phen!

Có thể cùng một cái kiếm đạo thiên tài giao thủ, hắn tự thân nhất định sẽ cảm ngộ rất nhiều!

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Nói đối với ngươi không chỗ tốt!"

"Vậy cũng chớ nói!" Dương Diệp cười nói: "Tốt lắm, hiện tại muốn hỏi thăm ngươi một chuyện, ngươi biết 'Cửu U Hàn Phong' cái này thiên địa linh vật vị trí sao?"

Khi nhìn đến tình cảnh của mẫu thân sau, Dương Diệp liền là có chút không kịp chờ đợi nghĩ trở nên mạnh mẽ! Hôm nay hắn tính là thật sự hiểu một cái đạo lý, đó chính là có thực lực chẳng khác nào có hết thảy! Hiện tại, hắn chỉ nghĩ thế nào trở nên mạnh mẽ!

Hiểu Vũ Tịch nhướng mày, Đạo: "Làm sao ngươi biết 'Cửu U Hàn Phong'!"

Dương Diệp Đạo: "Ta tự nhiên có biện pháp của ta, ngươi đã nói ngươi có biết hay không ah!"

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Kia hẳn là tại nơi Minh Thần Chi Mộ trung, bởi vì tất cả cái này gió lạnh, đều là tự kia mộ trung thổi phồng lên!" Nói đến đây, Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp, nghiêm túc nói: "Ngươi có đúng hay không nghĩ có ý đồ với nó?"

Không có giấu diếm, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta cần kia!"

Hiểu Vũ Tịch nghiêm túc nói: "Ngươi sẽ chết! Cửu U Hàn Phong, trong thiên địa chí âm chí hàn chi vật, không chỉ có đối ** có trí mạng lực sát thương, càng có thể nhằm vào linh hồn! Ngươi muốn thu phục kia, căn bản không khả năng! Không, phải nói ngươi căn bản không cách nào tới gần bản thể của nó!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ta cuối cùng được thử xem, không thì ta sẽ không cam lòng!"

"Không thử không thể?" Hiểu Vũ Tịch cau mày hỏi.

Dương Diệp gật đầu.

"Chúng ta đây cùng đi chứ!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

Dương Diệp ngẩn ra, không hiểu nói: "Vì sao?"

"Bởi vì ngươi không biết đi Minh Thần Chi Mộ đường!" Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đứng lên, hướng phía sơn động bên ngoài chậm rãi đi đến.

Tại chỗ, Dương Diệp sửng sốt, đây là cái gì lý do? Lắc đầu cười, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi theo ra ngoài.

Mới ra cái động khẩu, Dương Diệp đó là lần thứ hai ngây ngẩn cả người, bởi vì tại cửa động ngoài cửa, không biết lúc nào đã đứng đầy gần có 100 của người loại huyền giả! Không chỉ có có người loại huyền giả, còn có hơn - ba mươi danh Ma Tộc thanh niên, mà trên mặt đất, còn có hơn mười cổ thi thể, trong này có Ma Tộc, nhưng càng nhiều hơn chính là loài người!

Khi nhìn thấy Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch lúc, Ma Tộc kia hơn mười danh thanh niên nhất thời biến sắc, Hiểu Vũ Tịch bọn họ không biết, thế nhưng Dương Diệp bọn họ thế nhưng biết! Đây chính là có thể cùng lão đại bọn họ so chiêu, bọn họ tuy rằng từ đáy lòng coi thường nhân loại, thế nhưng cao ngạo bọn họ không thừa nhận cũng không được, bọn họ tuyệt đối không phải là Dương Diệp đối thủ!

Mà một bên nhân loại huyền giả còn lại là vui vẻ, có Dương Diệp tại, những ma tộc này thanh niên hợp đủ gây cho sợ hãi?

"Đây là có chuyện gì?" Dương Diệp Vấn một bên Hiểu Vũ Tịch.

Hiểu Vũ Tịch nhìn đối diện đoàn người liếc mắt, sau đó nói: "Bọn họ chắc là tại tranh đoạt linh hồn thể!"

Dương Diệp 'Nga' một tiếng, sau đó nói: "Kia chúng ta đi thôi!" Nói xong, Dương Diệp xoay người đó là hướng phía một bên đi đến. Giúp những người này loại huyền giả? Đừng nói giỡn, hắn Dương Diệp Khả không nhiều, những người này loại huyền giả có chết hay không, cùng hắn có rắm liên quan? Hắn cũng không không nhớ ban đầu ở Cổ Vực Thành những người này loại huyền giả sắc mặt!

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói gì, chỉ là đi theo.

Cảm thụ sau lưng Hiểu Vũ Tịch theo sau, Dương Diệp trong lòng có chút vô cùng kinh ngạc, bởi vì lấy Hiểu Vũ Tịch tính tình, nàng là rất có thể xuất thủ cứu những người đó loại huyền giả, thế nhưng hết lần này tới lần khác nàng không có, mà là nghe lời của mình theo sau, nữ nhân này đến tột cùng là thế nào cái chuyện? Dương Diệp không hiểu!

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch cứ như vậy phải đi, một bên Ma Tộc mọi người cùng những người đó loại huyền giả nhất thời ngây ngẩn cả người, cứ như vậy đi?

"Dương huynh chậm đã!" Nhìn thấy Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch càng chạy càng xa, bên kia mọi người nhất thời nóng nảy, một gã nhân loại huyền giả vội vàng đứng dậy, gọi lại Dương Diệp, Đạo: "Dương huynh, ta là Đông Vực tứ phẩm tông môn Thiên viện tông đệ tử chân truyền Lăng Phong, lần này ta cùng với một ít nhân loại bằng hữu kết bạn tới đây chốn Cửu U lịch lãm, không nghĩ tới..."

Cái này gọi là Lăng Phong nam tử đang nói, kia Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó xoay người cắt đứt lời của hắn, Đạo: "Ngươi là muốn cho ta ra tay giúp các ngươi, đúng không?"

Lăng Phong ngẩn ra, sau đó vui vẻ, Đạo: "Quả thực, đương nhiên, chúng ta sẽ không bạch khiến Dương huynh xuất thủ, sau đó chúng ta sẽ cho Dương huynh hài lòng báo thù!"

"Nga?" Dương Diệp lông mày nhướn lên, khẽ cười nói: "Cái gì thù lao?"

Thấy Dương Diệp có chút ý động, Lăng Phong cùng với phía sau hắn những người đó loại huyền giả đều là mặt lộ vẻ vui mừng, Lăng Phong do dự một chút, Đạo: "10 trương trung phẩm phù lục, còn có một ngàn miếng Năng Lượng thạch, làm sao?"

Nghe được Lăng Phong nói, sau lưng hắn một số người nhất thời không thích, 1 nghìn miếng Năng Lượng thạch trái lại không có gì, đại gia góp góp cũng liền đủ, thế nhưng 10 trương trung phẩm phù lục, mọi người cũng có chút không muốn. Phải biết rằng, tuy rằng bọn họ đều là một ít đại gia tộc cùng một chút đại tông môn đệ tử, thế nhưng 10 trương trung phẩm phù lục đối với bọn họ mà nói, vẫn là vô cùng trân quý! Muốn bọn họ kết phường lấy ra nữa, bọn họ đương nhiên là phi thường đau lòng!

10 trương trung phẩm phù lục, 1 nghìn miếng Năng Lượng thạch... Đây là đang quá khiếu hóa tử sao? Dương Diệp có chút không nói gì, đang chuẩn bị lúc nói chuyện, lúc này, một gã nam tử đứng dậy, nhìn hắn giọng nói khó chịu nói; "Dương Diệp, mọi người đều là nhân loại, bản nên đoàn kết nhất trí, ngươi hảo ý nghĩ cứu người thu thù lao sao?"

"Chính là, đều là nhân loại, Dương Diệp, giúp một cái, ngày sau mọi người khỏe gặp lại!"

"Ha ha, Dương huynh đệ, chờ giải quyết rồi chuyện ngày hôm nay sau, chúng ta đi Cổ Vực Thành 'Đêm không về' tửu lâu một say mới nghỉ, làm sao?"

"Cứ như vậy quyết định, chờ mang những ma tộc này hỗn đản giải quyết rồi, đại gia đi một say mới nghỉ, ha ha..."

"...."

Nghe đến mấy cái này nhân loại huyền giả nói, một bên hơn mười danh Ma Tộc thanh niên sắc mặt khó coi, lúc trước những người này loại tại trước mặt bọn họ thế nhưng ngận đê điều a, bây giờ nhìn những người này loại kia đắc ý dáng dấp, phảng phất bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ thông thường! Nếu như không phải là cố kỵ một bên Dương Diệp, lúc này bọn họ đã sớm động thủ!

Một bên Hiểu Vũ Tịch nhìn mọi người liếc mắt, sau đó trầm mặc, tuy là nói chuyện, nhưng này trong mắt cũng hiện lên lướt một cái không thèm.

Dương Diệp hết chỗ nói rồi, đúng vậy, triệt để hết chỗ nói rồi. Hắn không nghĩ tới nhân loại trong cư nhiên có nhiều như vậy vô sỉ không biết xấu hổ của người, trước mặt bọn người kia là đem hắn Dương Diệp làm sỏa bức hay là bọn hắn mình là sỏa bức?

Dương Diệp quét mọi người liếc mắt, sau đó nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Đi thôi!" Nguyên bản hắn còn muốn ra tay giết những ma tộc này thanh niên, dù sao hắn đối những ma tộc này cũng không có hảo cảm gì, giết những ma tộc này thanh niên, có thể đạt được những người này loại huyền giả thật là tốt cảm, thế nhưng tại nghe đến mấy cái này nhân loại huyền giả nói sau, hắn quả quyết không có tâm tư này, không, phải nói hắn nghĩ ngay cả những người này loại huyền giả đều làm một trận rớt!

Bất quá Dương Diệp vẫn là không có xuất thủ, khiến những người này chó cắn chó chẳng phải là rất tốt?

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch hai người lần thứ hai muốn ly khai, Lăng Phong trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp, sau đó nhìn về phía một bên Ma Tộc mọi người, Đạo: "Chờ chúng ta lưỡng bại câu thương, những Linh đó hồn thể nhất định sẽ bị cái này Dương Diệp cướp đoạt, chúng ta trước liên thủ giải quyết hắn, sau đó tại tới tranh những linh hồn này thể, làm sao?"

Nghe vậy, một bên Ma Tộc mọi người nhất thời có chút ý động, so sánh với những người này loại huyền giả, bọn họ càng kiêng kỵ là Dương Diệp! Đợi nếu như cùng những người này loại huyền giả lưỡng bại câu thương, mà Dương Diệp lại xuất hiện, khi đó, bọn họ đã có thể dữ nhiều lành ít!

Nghĩ vậy, cầm đầu một gã Ma Tộc thanh niên gật đầu, sau đó nói: "Có thể!"

Lúc này, Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch lần thứ hai dừng bước, hai người xoay người, Dương Diệp nhìn thoáng qua kia đã kết minh của người loại cùng Ma Tộc thanh niên đám người liếc mắt, Đạo: "Không thể không nói ta Dương Diệp thật là có đủ xui xẻo, xuất thủ sẽ gây phiền toái, không ra tay biết gây phiền toái, mẹ cái trứng, các ngươi là cho là ta dễ khi dễ sao?"

Dứt lời, Dương Diệp thân hình rồi đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, trong nháy mắt đi tới được kêu là Lăng Phong nam tử trước mặt, sau đó rút kiếm đó là một Trảm!

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên động thủ, giữa sân mọi người sửng sốt, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên tại trước mặt nhiều người như vậy còn dám động thủ!

Tại Dương Diệp đi tới Lăng Phong trước mặt của lúc, Lăng Phong nhất thời kinh hãi gần chết, bởi vì Dương Diệp tốc độ thực sự quá nhanh, nhanh đến hắn căn bản không có thấy rõ Dương Diệp thân hình quỹ tích, giữa lúc hắn chuẩn bị xoay người trốn lúc, đột nhiên, hắn cảm giác cổ của mình mát lạnh, sau đó, sau đó không có sau đó, đầu của hắn bay ra ngoài...

Một kiếm chém giết Lăng Phong, Dương Diệp cũng không có nương tay, mà là bạo xạ vào đám người kia loại huyền giả trong, sau đó ngũ trọng Kiếm Ý phún ra ngoài, trường kiếm nhanh múa!

Nếu muốn giết, vậy giết hắn cái đỉnh bất bại, giết hắn sạch sẻ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 321: Hỏi thăm một người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người bối rối, Dương Diệp đây là muốn? Hắn không sợ trở thành tất cả nhân loại huyền giả công địch sao? Không thời gian nghĩ cái vấn đề này, bởi vì tại Dương Diệp trường kiếm huy vũ hạ, không được số hơi thở thời gian liền là có thêm hơn - ba mươi người đầu dọn nhà, cái này huyền giả, đều là trực tiếp bị một kiếm miểu sát!

Tại Dương Diệp chém giết hơn - ba mươi người sau, người trong sân loại huyền giả cái này mới hồi phục tinh thần lại, sau khi tĩnh hồn lại, mọi người đó là dường như phát điên vậy hướng phía bốn phía chạy tứ tán đi. Bọn họ không có tuyển chọn chiến, bởi vì lúc này

Dương Diệp đó là giống như một tôn vô địch sát thần thông thường, trường kiếm của hắn mỗi một lần huy động, đó là sẽ mang đi một cái sinh mệnh!

Tại cộng thêm một bên còn có Ma Tộc thanh niên, những người này loại huyền giả làm sao dám chiến?

Nhìn kia ở trong sân điên cuồng hành hạ đến chết những người đó loại huyền giả Dương Diệp, một bên Ma Tộc mọi người nhất thời mắt lộ kiêng kỵ vẻ, Dương Diệp tàn nhẫn cùng cường hãn thực lực, làm cho bọn họ có chút sợ hãi!

Mà một bên Hiểu Vũ Tịch còn lại là sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, nàng có chút lý giải Dương Diệp tính tình. Đây là một cái sẽ không thỏa hiệp, mà lại sát phạt quả quyết nam nhân!

Dương Diệp cuối cùng là không cách nào toàn bộ tru diệt những người này loại huyền giả, một ít nhân loại huyền giả bằng vào tự thân cao giai thân pháp, thừa loạn trốn.

"Dương Diệp, ngươi nhất định phải chết a, ngươi nhất định phải chết a! Ngươi mang trở thành tất cả nhân loại công địch, ngươi nhất định phải chết a a!"

"A, ta tông môn hội báo thù cho, Dương Diệp ngươi chờ, ngươi chờ a, ta muốn ngươi sống không bằng chết..."

"Dương Diệp, hôm nay phần thù, ngày khác nhất định gấp trăm lần hoàn lại!"

"..."

Nhìn những thứ kia đào tẩu của người loại huyền giả, Dương Diệp không thèm cười, một đám người ô hợp, nếu như không phải là bởi vì muốn đi tìm kia Cửu U Hàn Phong, hắn sẽ từng bước từng bước đuổi theo giết, mang cái này đùa so chém tận giết tuyệt!

Nắm trường kiếm nhẹ nhàng vung lên, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên Ma Tộc mọi người, trong mắt hàn quang lóe lên, đúng lúc này, cầm đầu một gã Ma Tộc thanh niên đi ra, tên ma tộc này thanh niên ngón tay khẽ nhúc nhích, lập tức, tại kỳ trên tay đeo một quả trong nạp giới đột nhiên tuôn ra khoảng chừng hơn năm mươi cái lục sắc quang đoàn!

Làm xong đây hết thảy, tên ma tộc này thanh niên cùng với sau lưng những Ma Tộc đó huyền giả nhất thời nhìn Dương Diệp, lúc này, tại những ma tộc này huyền giả trong mắt, không có sợ hãi cùng kiêng kỵ, có chỉ quyết tuyệt!

Đồ vật đã giao ra đây, nếu như Dương Diệp còn muốn động thủ, vậy bọn họ tự nhiên muốn huyết chiến đến cùng!

Nhìn thoáng qua những thứ kia lục sắc quang đoàn, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhìn về phía Ma Tộc mọi người, Đạo: "Đi!"

Nghe vậy, mười mấy tên Ma Tộc thanh niên nhất thời thở dài một hơi, tuy rằng bọn họ nhân số chiếm nhiều, thế nhưng đối mặt Dương Diệp, bọn họ vẫn là không có phần thắng! Dù sao Dương Diệp đã ngũ trọng Kiếm Ý đỉnh, hơn nữa là tối trọng yếu là Dương Diệp còn có một chỉ phi hành Huyền thú, đánh không lại, người ta còn có thể chạy a!

Nhìn Ma Tộc mọi người rời đi, Dương Diệp thầm nghĩ đáng tiếc, hắn đương nhiên là muốn giết sạch những ma tộc này gia hỏa, dù sao bọn người kia trên người nhất định là có không ít thứ tốt! Thế nhưng tại nhìn thấy những ma tộc này thanh niên ánh mắt sau, hắn biết, nếu như muốn lưu lại bọn người kia, hắn Dương Diệp nhất định phải nỗ lực nhất định đại giới!

Cái này đại giới chính là có thể phải tổn thất mấy đầu Vương cấp đỉnh Huyền thú, dù sao hắn Dương Diệp không phải là tinh lực, không có khả năng một người một mình đấu cái này ôm hẳn phải chết chi tâm Ma Tộc huyền giả! Những ma tộc này thanh niên không thể so với ngươi những người đó loại huyền giả, những người đó loại huyền giả tại gặp phải nguy hiểm tánh mạng lúc, chỉ sẽ nghĩ tới tự mình, sau đó tự mình chạy trối chết, bọn họ cũng sẽ không đi quản những người khác chết sống!

Thế nhưng những ma tộc này thanh niên sẽ không! Ánh mắt của bọn họ nói cho Dương Diệp, nếu như hắn động thủ, bọn họ sẽ đồng sinh cộng tử!

Cũng chính vì vậy, Dương Diệp mới phải tuyển chọn thả bọn họ rời đi!

"Ngươi như vậy, sẽ gây thù hằn vô số!" Lúc này, một bên một mực trầm mặc Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói.

Dương Diệp cười cười, vung tay lên, mang lúc trước những thứ kia bị hắn Trảm giết người loại huyền giả nạp giới thu vào, sau đó nói: "Không sao, ta vốn chính là Nam Vực thế hệ trẻ huyền giả công địch, tại nhiều hơn mấy người vực, thì thế nào?"

Hiểu Vũ Tịch trầm ngâm hạ, sau đó nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ta hiện tại cũng hiểu được ngươi không có thể trở thành Kiếm Hoàng, bởi vì Kiếm Hoàng là sẽ không trở thành mọi người công địch!"

"Cũng không thể gọi là!" Dương Diệp cười nói: "Ta chẳng bao giờ nghĩ tới muốn trở thành kia cái gì Kiếm Hoàng, ai hiếm lạ, ai đi làm tốt lắm!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm mặc im lặng.

Dương Diệp cũng không tại đi quản Hiểu Vũ Tịch, hiện tại hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, đó chính là kiểm tra chiến lợi phẩm! Lúc trước giết Mạc gia huynh muội cùng kia Lục Bào lão quái lấy được nạp giới hắn còn không có xem, cộng thêm hiện tại lại được đến những người này loại huyền giả nạp giới, có thể nói, hắn hôm nay thu hoạch khá nhiều!

Nhìn thoáng qua lúc trước giết những người này loại huyền giả nạp giới, khi thấy đồ vật bên trong lúc, Dương Diệp nhất thời giận không chỗ phát tiết, nguyên lai cái này nạp giới cộng lại, có chừng hơn vạn miếng Năng Lượng thạch, trong đó thượng phẩm phù lục càng có tam trương, mà trung phẩm phù lục có chừng mấy trăm trương! Lúc trước bọn người kia cho ra thù lao, thật là đang đánh phát khiếu hóa tử a! Nhưng lại không muốn!

Hoàn hảo không xuất thủ giúp cái này đùa so, nếu không mình liền thật là đùa so!

Lắc đầu, Dương Diệp ánh mắt rơi vào Mạc gia huynh muội cùng kia Lục Bào lão quái nạp giới, làm tinh thần lực thẩm thấu Mạc gia huynh muội trong nạp giới sau, Dương Diệp nhất thời vui vẻ, bởi vì... Này hai quả nạp giới cộng lại có chừng hơn ba vạn miếng Năng Lượng thạch, trong đó càng có Thập nhị miếng cực phẩm Năng Lượng thạch!

Không chỉ có như vậy, bên trong còn có một môn Địa giai thượng phẩm công pháp: Thiên Ma Vũ!

Thiên Ma Vũ đối với hắn tuy rằng không có gì dùng, nhưng là có thể cầm bán a! Địa giai thượng phẩm công pháp, đây tuyệt đối là có thể bán ra giá trên trời! Ngoại trừ cái này bản thượng phẩm công pháp, trong đó còn có mấy quyển Địa giai hạ phẩm Huyền kỹ, bất quá Dương Diệp đối cái này mấy quyển Huyền kỹ không có hứng thú, bởi vì hiện tại hắn chỉ đối kiếm kỹ cảm thấy hứng thú!

Mang hai quả nạp giới thu vào, Dương Diệp nhìn về phía kia Lục Bào lão quái nạp giới, làm Dương Diệp mới vừa thôi động kia nạp giới thời điểm, đột nhiên, một cổ màu hồng vụ khí chợt tự kia trong nạp giới bừng lên, sau đó trong nháy mắt xâm nhập vào Dương Diệp trong thân thể, biến cố đột nhiên xuất hiện làm cho Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch biến sắc!

Ngay Dương Diệp mặt biến sắc một khắc kia, tại trong cơ thể hắn, đột nhiên dường như tự nhiên thông thường, một cổ tà hỏa du địa chuỗi lên, đặc biệt bụng dưới chỗ, càng dường như muốn lập tức thiêu đốt thông thường!

Loại cảm giác này giống như đã từng quen biết... Thập Vạn Đại Sơn, Tô Thanh Thi...

Nghĩ vậy, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai biến đổi, thầm mắng mình sơ suất, sau đó vội vã vận chuyển trong cơ thể, chuẩn bị dùng kim sắc Huyền khí, ngay tại lúc lúc này, khi hắn bình thường đan điền nội còn dư lại những thứ kia kim sắc Huyền khí đột nhiên toàn bộ bị hít vào tiểu vòng xoáy!

Dương Diệp sửng sốt, tiểu vòng xoáy phát cái gì thần kinh?

Cảm thụ được thân thể càng ngày càng nóng, Dương Diệp có chút nóng nảy, vội vã lấy ra mấy khối Năng Lượng thạch bắt đầu hút thu vào, làm Năng Lượng thạch chuyển hóa thành Huyền khí lúc, Dương Diệp vui vẻ, nhưng mà hắn nụ cười trên mặt còn chưa cười mở, kia vừa mới chuyển hóa mà đến Huyền khí đó là lần thứ hai bị kia tiểu vòng xoáy trong nháy mắt hút đi...

"*!"

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhịn không được xổ một câu thô tục, nhưng mà hắn mới vừa bạo hết thô tục, kia tiểu vòng xoáy đó là đột nhiên bắt đầu cực nhanh xoay tròn, sau đó một cổ kinh khủng hấp lực chợt bừng lên, thoáng chốc, Dương Diệp ngũ tạng lục phủ nhất thời một trận vặn vẹo...

"A!"

Tiểu vòng xoáy đột nhiên lúc nào tới công kích, làm cho Dương Diệp bất ngờ không kịp đề phòng hạ phát ra hét thảm một tiếng, nhưng mà còn chưa kết thúc, y phục trên người hắn dĩ nhiên đốt đốt! Bất quá cũng may hắn thân thể cường hãn, vậy Hỏa Diễm căn bản không đả thương được hắn!

Nhìn thấy một màn này, một bên Hiểu Vũ Tịch chân mày to vừa nhíu, hắn đương nhiên biết Dương lá cây là cái gì độc, chỉ là xem Dương Diệp cái dạng này, cũng không giống như là chỉ là trúng độc mà thôi!

Kia tiểu vòng xoáy tựa hồ chỉ là muốn giáo huấn một chút Dương Diệp, phát ra lần đầu tiên công kích sau liền ngừng lại, cũng không có đang tiếp tục công kích, thế nhưng màu vàng kia Huyền khí nhưng là bị kia hút sạch sẽ, một tia cũng không lưu cho Dương Diệp!

Dần dần, Dương Diệp hai mắt cũng xích đỏ lên, ý thức cũng bắt đầu từ từ mơ hồ, dường như muốn biến thành một đầu giống như dã thú! Bỗng dưng, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Hiểu Vũ Tịch, trong mắt bắn ra một cổ tham lam lửa nóng hào quang!

Thấy Dương Diệp bộ dáng này, Hiểu Vũ Tịch chân mày nhíu sâu hơn, tay càng theo bản năng nắm thật chặt đao trong tay chuôi!

"Đi!" Dương Diệp khàn khàn đối Hiểu Vũ Tịch rống lên một câu, sau đó song chưởng chợt chụp địa, mượn mặt đất lực đạo hướng phía một bên thiểm lược đi.

Dương Diệp lúc này ý thức vẫn là không có hoàn toàn mơ hồ, hắn biết, nếu như hắn tiếp tục ở chỗ này, hắn nhất định sẽ nhịn không được **, mà ra tay với Hiểu Vũ Tịch, thế nhưng hắn cũng biết, nếu như hắn dám đối với đến nữ tử xuất thủ, hắn tuyệt đối sẽ chết, lúc này trong cơ thể không nửa điểm Huyền khí, cộng thêm hiện tại lại cái này Phó trạng thái, hắn tại sao có thể là cái này lĩnh ngộ thất trọng đao ý Hiểu Vũ Tịch đối thủ?

Cho nên hắn không chút do dự tuyển chọn kêu đối phương đi, đồng thời ngồi tự mình ý thức còn chưa hoàn toàn tiêu tán cấp tốc ly khai đối phương!

Nghe được Dương Diệp nói, Hiểu Vũ Tịch sửng sốt, khi nàng phục hồi tinh thần lại lúc, Dương Diệp đã tiêu thất ở tại trước mặt nàng, nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, Hiểu Vũ Tịch sửng sốt một lát, sau đó thấp giọng thở dài, lập tức thân hình khẽ động, đuổi theo!

....

Cổ Vực Thành.

Tại Cổ Vực Thành cửa thành hạ, một gã thanh váy nữ tử ngạo nghễ mà đứng, thanh váy nữ tử nhìn một chút kia to lớn Cổ Vực Thành liếc mắt, sau đó lắc đầu, Đạo: "Đây là nếu nói Cổ Vực Thành? Nguyên lai không gì hơn cái này, so với ta vợ con nhiều!"

Một bên đang chuẩn bị vào thành một gã huyền giả nghe được thanh váy lời của cô gái, nhất thời ngừng lại, Đạo: "So nhà ngươi tiểu nhiều? Thật là khẩu khí thật là lớn a, lần đầu tiên tới cái này Cổ Vực Thành ah? Nhìn ngươi người lớn lên xinh đẹp như vậy, cho một mình ngươi lời khuyên, làm người khiêm tốn một điểm, cái này Cổ Vực Thành trong đều là chư vực trong đứng đầu nhất thiên tài, khác trêu chọc phải người không nên trêu chọc! Không thì ngươi chết như thế nào cũng không biết Đạo!"

Thanh váy nữ tử xoay người, nhìn tên này thanh niên, Đạo: "Hỏi thăm một người, biết một người tên là Dương Diệp của người sao?"

"Dương Diệp?" Tên này huyền giả nhướng mày, Đạo: "Ngươi tìm hắn làm cái gì? Ta có thể nói cho ngươi biết, hắn người này tuy rằng lớn lối một điểm, nhưng thực lực kia có thể là cường hãn vô cùng, phải biết rằng, hắn có thể là có thể cùng..."

Giữa sân, một đạo thanh sắc kiếm quang chợt lóe lên, tên này huyền giả ngực nhất thời xuất hiện một cái huyết sắc lỗ thủng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 322: Thế nào cứu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Lời của ngươi thật sự là nhiều lắm một điểm!" Thanh váy nữ tử lắc đầu, sau đó vung tay phải lên, thoáng chốc, kỳ dưới chân nhất thời xuất hiện một thanh to lớn thanh sắc khí kiếm, ngón tay khẽ nhúc nhích, thanh sắc khí kiếm nhất thời phóng lên cao, không được một hơi thở, đó là tiêu thất ở tại Cổ Vực Thành dưới....

Thanh váy nữ tử vừa biến mất, một gã lão giả tóc trắng đó là quỷ dị xuất hiện ở trước kia thanh váy nữ tử chỗ đứng, nhìn thoáng qua một bên kia chết không nhắm mắt thanh niên huyền giả, lão giả tóc trắng trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, Đạo: "7 lục trọng đỉnh phong Kiếm Ý, lấy tâm ngự kiếm, Phong Chi Ý Cảnh... Không hổ là Mạc Gia nhất yêu nghiệt thiên tài! Ai, cái này giới Tiềm Long Bảng có náo loạn!"

...

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chỉ cảm giác mình đầu óc nặng nề không gì sánh được, bên trong phảng phất đổ duyên khối thông thường. Lại một lát sau, Dương Diệp dùng sức lắc lắc đầu, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra. Đập vào mắt một mảnh đen nhánh, một tia sáng cũng không, bốn phía vắng vẻ không tiếng động!

Dương Diệp nhướng mày, vận chuyển trong cơ thể Huyền khí, nhưng mà trong cơ thể cũng rỗng tuếch, một tia Huyền khí cũng không!

Nằm ở tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp cố gắng hồi tưởng ý thức tiêu tán trước chuyện, hồi lâu, Dương Diệp cuối cùng nhớ ra chuyện lúc trước.

"Đến tột cùng là ai cứu mình?" Dương Diệp trong lòng thầm nhũ một tiếng, sau đó lớn tiếng nói: "Hiểu cô nương, là ngươi sao?"

Bốn phía vẫn như cũ vắng vẻ, không có nửa điểm thanh âm!

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp đứng lên, nhưng mà hắn mới vừa đứng lên đó là cảm giác hai chân mềm nhũn, sau đó lại thẳng tắp ngã xuống, ngay thân thể hắn mau tiếp xúc mặt đất lúc, một trận mùi thơm ngát kéo tới, một đôi tay ôm hông của hắn!

'Bành' một tiếng vang nhỏ, một luồng hỏa quang xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, dần dần, hỏa quang lan tràn, Dương Diệp thấy rõ chỗ hắn ở!

Lúc này hắn tại một chỗ trong sơn động, mà đỡ lấy hắn, đúng là vậy có đến một đầu tóc bạc Hiểu Vũ Tịch.

Mang Dương Diệp nâng dậy, Hiểu Vũ Tịch đó là thu hồi hai tay, sau đó ánh mắt dời về phía nơi khác, lần thứ hai trầm mặc.

"Là ngươi đã cứu ta?" Dương Diệp dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, hỏi.

Hiểu Vũ Tịch không có phản ứng, Dương Diệp có chút xấu hổ!

"Ngươi là thế nào cứu ta? Ta nhớ kỹ ta trung hình như là..."

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt không hiểu đỏ lên, sau đó quay đầu trừng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ngươi cứu ta một mạng, ta cũng cứu ngươi một mạng, giữa chúng ta thanh toán xong! Những thứ khác, ngươi liền đừng hỏi, đang hỏi, ta sẽ giết ngươi!"

Dương Diệp: "..."

"Ngươi lúc trước đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Hiểu Vũ Tịch nói sang chuyện khác.

Dương Diệp cũng không muốn tại đi dây dưa đối phương thế nào cứu mình, dù sao cũng kia đều không trọng yếu, dù sao hắn bây giờ còn sống! Lập tức trầm ngâm một chút, sau đó nói: "Ta ra một điểm trạng huống, khả năng tạm thời không đi được kia Minh Thần Chi Mộ!" Tuy rằng hắn không cần Huyền khí cũng có sức chiến đấu, thế nhưng tại đây Cổ Chiến Trường, hắn không thể có chút sơ suất, bởi vì nơi này thực sự cường giả nhiều lắm, một cái sơ suất khinh địch, đại giới liền có thể là chết!

Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Vô phương, Minh Thần Chi Mộ chỉ tại hàng năm mười lăm tháng bảy Thái Dương xuống núi chi tế mới có thể mở ra, cách mười lăm tháng bảy còn có ngũ ngày." Nói đến đây, Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, dừng một chút, sau đó nói: "Ngươi đến tột cùng xảy ra chuyện gì, vì sao bên trong cơ thể ngươi Huyền khí nửa điểm cũng không!"

"Làm sao ngươi biết trong cơ thể ta không có Huyền khí?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt nhất thời có chút mất tự nhiên, bỗng dưng, giữa sân một đạo hàn quang hiện lên, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, chỉ thấy một bên vách núi nhất thời xuất hiện một đạo sâu không thấy đáy vết đao.

"Ngươi chớ xía vào!" Hiểu Vũ Tịch ánh mắt dời về phía nơi khác, lạnh lùng nói.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, trước mắt nữ nhân này...

"Ngươi tuy rằng thân thể cực kỳ cường hãn, thế nhưng không có Huyền khí, thực lực này là giảm bớt nhiều, gặp phải vậy huyền giả hoàn hảo, nhưng nếu là gặp phải đỉnh phong yêu nghiệt, ngươi rất có thể sẽ chết!" Hiểu Vũ Tịch nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta đây tự nhiên hiểu được, cho nên ta tạm thời không cách nào đi chỗ đó Minh Thần Chi Mộ, ta phải trước giải quyết tự thân vấn đề! Ngươi nếu là có sự, ngươi trước hết đi thôi!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó tay vung lên, mười mấy lục sắc quang đoàn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Những linh hồn này thể cắn nuốt ah, đối linh hồn của ngươi cùng Kiếm Ý tăng trưởng mới có lợi!"

"Đối Kiếm Ý mới có lợi?" Dương Diệp kinh ngạc nói: "Ngươi là nói những linh hồn này thể năng đủ đề thăng Kiếm Ý?"

"Có thể tăng mạnh Kiếm Ý!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Kiếm Ý cường cùng yếu, cùng linh hồn cường cùng yếu có nhất định quan hệ, linh hồn càng mạnh, kiếm ý này lại càng ngưng luyện, không chỉ có như vậy, linh hồn càng mạnh, tinh thần lực lại càng cường, tinh thần lực càng mạnh, tại thao túng Kiếm Ý lúc, ngươi thì càng có thể thuận buồm xuôi gió, ngươi phải có ra mắt ** khống đao ý tràng cảnh ah!"

Dương Diệp gật đầu, nghĩ đến lần kia Hiểu Vũ Tịch điều khiển đao ý tràng cảnh, Dương Diệp không thể bình tĩnh, bởi vì hắn rốt cuộc tìm được một cái có thể cho Kiếm Ý trở nên mạnh mẻ phương pháp!

"Mang những linh hồn này thể hấp thu ah!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

Dương Diệp gật đầu, không đang chần chờ, há mồm hút một cái, thoáng chốc, những thứ kia lục sắc quang đoàn nhất thời bị hắn hít vào trong cơ thể, làm cái này lục sắc quang đoàn tiến nhập trong cơ thể lúc, Dương Diệp toàn thân nhất thời một trận... Cái loại cảm giác này, thoải mái không cách nào diễn tả bằng ngôn từ!

Một lát, Dương Diệp nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Còn muốn!"

Hiểu Vũ Tịch khóe mắt nhỏ nhảy, nhạt thanh Đạo: "Không có!"

Nghe vậy, Dương Diệp sửng sốt, lập tức san cười cười, hiện tại hắn rốt cuộc biết những người đó loại huyền giả cùng Ma Tộc mọi người tại sao muốn tranh đoạt cái này cái linh hồn thể, nguyên lai thứ này tốt như vậy! Tuy rằng hắn hiện tại không cách nào thôi động Kiếm Ý, thế nhưng trực giác nói cho hắn biết, kiếm ý của hắn mạnh hơn một chút!

Nếu như không phải là lúc này trong cơ thể hắn không có chút nào Huyền khí, hắn hiện tại liền muốn đi ra ngoài chung quanh đánh cướp!

Nghĩ đến trong cơ thể trạng huống, Dương Diệp không khỏi nhíu mày, bởi vì... Này tiểu vòng xoáy lần này tựa hồ có điểm khác thường, chẳng lẽ nói tiểu vòng xoáy xảy ra vấn đề gì? Hoặc là nói kia nếu như trước đây vậy, cần đại lượng Huyền khí?

Thấy Dương Diệp cau mày trầm tư, Hiểu Vũ Tịch đôi mắt buông xuống, do dự một chút, sau đó hướng phía cửa động đi ra ngoài, làm đi tới cửa lúc, cước bộ ngừng một lát, Đạo: "Ngươi phải cẩn thận

Minh Vực những tên kia, thủ đoạn của bọn họ so với ngươi tưởng tượng còn muốn quỷ dị, chớ khinh thường! Còn có, nếu như gặp phải Mạc Gia phái người tới, tốt nhất tạm thời khác cùng đối phương giao thủ, của nàng 'Thuấn sát' tuyệt đối không phải là ngươi có thể tránh né cùng ngăn cản!" Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch không ở dừng lại, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại trong động!

Dương Diệp ngây người một lát, sau đó lắc đầu, hiện tại hắn cũng không thời gian suy nghĩ những thứ ngổn ngang kia chuyện, hắn hiện tại việc cấp bách là muốn khiến tiểu vòng xoáy khôi phục bình thường, không thì hắn tại đây Cổ Chiến Trường nửa bước khó đi!

Thủ đoạn khẽ động, mấy trăm khối Năng Lượng thạch xuất hiện ở trong tay, lập tức Dương Diệp điên cuồng mà hút thu vào, như hắn suy nghĩ, làm những năng lượng này thạch chuyển đổi thành Huyền khí lúc, cũng sẽ bị trong cơ thể tiểu vòng xoáy trong nháy mắt hấp thu đi! Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, lập tức không đang do dự, tiếp tục điên cuồng mà hấp thu Năng Lượng thạch!

Chưa tới một canh giờ, mấy nghìn miếng Năng Lượng thạch biến thành tro tàn, nhưng mà kia tiểu vòng xoáy lại như cái không đáy thông thường, nhiều ít Huyền khí đều điền bất mãn!

Hai canh giờ quá khứ, hơn vạn miếng Năng Lượng thạch không thấy, tiểu vòng xoáy như trước còn đang điên cuồng hấp thu Huyền khí...

Dương Diệp như trước tiếp tục!

Nếu để cho người khác biết Dương Diệp như thế tiêu xài Năng Lượng thạch, sợ rằng sẽ tức giận đưa hắn giết trước mất trăm lần! Điều này thật sự là quá phá của a, chính là những thứ kia đại tông môn đệ tử đều không thể như Dương Diệp như vậy tiêu xài Năng Lượng thạch a!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp từ ban ngày hấp thu đến tối, sau đó lại từ buổi tối hấp thu đến ban ngày, cứ như vậy, tam ngày trôi qua!

Ngày thứ tư, Dương Diệp chỗ ở sơn động ngoại lai một đám Ma Vực cùng Minh Vực của người, mà cầm đầu hai người, thì đúng là kia Ma Kha cùng Hồn U!

Lúc đầu Dương Diệp Phóng trôi qua đám kia Ma Tộc thanh niên đang lẩn trốn đi rồi, đương nhiên sẽ không cứ tính như thế, dù sao bọn họ khổ cực đoạt được tất cả đều cho Dương Diệp! Cho nên bọn họ lập tức tìm được rồi Ma Kha, mà Ma Kha khi biết tộc nhân mình lại bị Dương Diệp cướp đoạt, nhất thời giận không thể bóc, lập tức bật người triệu tập tại chốn Cửu U tất cả Ma Tộc người đến lùng bắt Dương Diệp!

Biết Dương Diệp có phi hành Huyền thú cùng Không Gian Điêu, Ma Kha lại đi tìm Hồn U cùng Ứng Long, hy vọng Ứng Long cùng Hồn U khiên chế trụ con kia Không Gian Điêu cùng phi hành Huyền thú! Cứ như vậy, không có phi hành Huyền thú cùng thần bí kia Không Gian Điêu giúp đỡ, muốn giết Dương Diệp, dễ như trở bàn tay!

"Ta nghe thấy được hơi thở của hắn!" Hồn U nhìn Dương Diệp chỗ ở sơn động, âm thanh Đạo: "Hắn hẳn là đang ở bên trong, ha hả, cho ngươi ta còn có Ứng Long ba người liên thủ tới giết hắn, có thể hay không quá để mắt hắn?"

Ma Kha lắc đầu, Đạo: "Ba người chúng ta bất kỳ người nào đều có năng lực giết hắn, thế nhưng, ngươi đừng quên, hắn thế nhưng có một con phi hành Huyền thú cùng thần bí kia Không Gian Điêu, có cái này hai con Huyền thú tại, chúng ta muốn giết hắn, liền không dễ dàng!"

Hồn U âm thanh cười cười, không có phản bác.

Ma Kha ngẩng đầu nhìn kia xoay quanh tại đám mây chừng mười điều Thanh Long, gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp chỗ ở kia chỗ sơn động, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, tiến lên đi một bước, tay phải bình thân ra, sau đó hướng sau co rụt lại, sau một khắc, chợt hướng phía trước một oanh!

Thoáng chốc, một cổ kinh khủng quyền phong chợt chấn động ra!

"Oanh!"

Một cái chớp mắt, Dương Diệp chỗ ở kia chỗ sơn động ngọn núi nhỏ nhất thời bị san thành bình địa!

Nhìn thấy một màn này, một bên Hồn U hai mắt nhỏ híp lại, hiển nhiên, cái này Ma Kha thực lực có điểm vượt qua tưởng tượng của hắn! Phải biết rằng, ngọn núi này tuy nhỏ, thế nhưng cũng có gần trăm trượng cao a! Coi như là một gã Linh Giả cảnh cường giả, cũng không nhất định có thể lay động ngọn núi này, nhưng mà cũng tại đây Ma Kha đơn giản một quyền dưới liền biến thành đất bằng phẳng!

Không hổ là Ma Tộc nghìn năm qua nhất yêu nghiệt tồn tại!

"Lão đại uy vũ!"

Yên lặng một cái chớp mắt, Ma Kha sau lưng Ma Tộc mọi người nhất thời bạo phát ra từng đạo tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, tiếng hoan hô xông thẳng nguyên tiêu, pha động chín tầng trời!

Ma Kha nhìn thoáng qua đối diện kia phế tích trong Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó đối về Dương Diệp đầu hung hăng đánh tới!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 323: Vừa đọc lên, trăm Kiếm sinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Ma Kha một quyền kéo tới, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, những ma tộc này Minh Tộc còn có yêu tộc người quả nhiên là âm hồn không tiêu tan a! Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp một tiếng lợi hại, lập tức một quyền đối về Ma Kha quả đấm của đánh tới!

Nếu như có thể, hắn tự nhiên là muốn dùng kiếm, dù sao trước mắt cái này Ma Kha thực lực còn là cường hãn vô cùng! Thế nhưng không có biện pháp, lúc này trong cơ thể hắn một tia Huyền khí cũng không, cho nên, hắn chỉ có thể dùng thân thể lực lượng cứng rắn hám! Cũng may thân thể của hắn lực lượng cũng là cực kỳ cường hãn!

Nhìn thấy Dương Diệp không cần Kiếm mà dụng quyền đầu, Ma Kha hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Muốn chết!" Dứt lời, nắm tay chợt xoay tròn, không gian một trận kịch liệt rung động!

Trong mắt của mọi người, hai con quyền đầu cứng đối cứng rắn đụng vào nhau! 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp trực tiếp bay ngược ra ngoài trăm trượng, sau đó nặng nề mà đập rơi ở trên mặt đất, mang mặt đất đập ra một hố sâu to lớn! Mà kia Ma Kha cũng tại chỗ bất động, giống như một tòa sơn Nhạc!

Khiến mọi người khiếp sợ là, kia mới vừa đập rơi trên mặt đất Dương Diệp cũng lại từ kia hố sâu trong nhảy lên! Nhìn thấy một màn này, Ma Tộc mọi người sắc mặt thay đổi, bọn họ có thể là phi thường rõ ràng khiếp sợ lão đại thực lực, kia thân thể lực lượng, đừng nói là Vương Giả Cảnh huyền giả, chính là vậy Linh Giả cảnh cường giả cũng là không dám cùng lão đại ngạnh kháng a! Mà cái này Dương Diệp cũng ngạnh kháng, nhưng lại cùng không có việc gì một dạng...

Ma Kha cũng là hơi biến sắc mặt, hắn biết Dương thịt lá thân không sai, cũng không biết Dương thịt lá thân đã cường hãn đến rồi loại trình độ này! Phải biết rằng, tuy rằng lúc trước một quyền kia hắn tuy rằng chỉ điểm không được 4 thành lực lượng, thế nhưng đó cũng không phải là một gã Vương Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả có khả năng tiếp được a!

Hiển nhiên, cho tới nay, hắn đánh giá thấp trước mắt cái này kêu Dương Diệp kiếm tu! Bất quá thì tính sao? Con kiến hôi tại cường, có thể mạnh đến nổi quá lớn tượng?

Lúc này Dương Diệp thần tình là ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cái này Ma Kha xa xa so với hắn nghĩ còn có cường! Chớ nhìn hắn hiện tại cùng không có việc gì một dạng, kỳ thực hắn lúc này toàn thân vô cùng chua xót tê dại, kia tay phải càng mất đi tri giác, trong cơ thể cũng là một trận cuồn cuộn, nếu như không phải là cố nén, hắn lúc này sợ rằng đã không thể đứng thẳng!

Chỉ bằng vào lực lượng của thân thể, hắn không có Ma Kha cường, trừ phi vận dụng kim sắc Huyền khí, tại kim sắc Huyền khí gia trì hạ, hơn nữa thân thể lực lượng, có thể cùng trước mắt cái này Ma Kha liều mạng! Thế nhưng đáng tiếc, hắn lúc này trong cơ thể một tia Huyền khí cũng không...

"Dùng tới kiếm của ngươi ah! Không thì ngươi lại phải chết!" Ma Kha nhìn Dương Diệp, nhạt thanh Đạo.

Dương diệp tâm trung cười khổ, nếu như có thể dùng Kiếm, hắn sẽ không cần sao? Cái này tiểu vòng xoáy cũng không biết kia căn trải qua không đúng, cư nhiên thay đổi như vậy khác thường! Hấp thu nhiều như vậy Huyền khí, lại còn thiếu, kia rốt cuộc là muốn ồn ào loại nào?

Ngẩng đầu nhìn kia trên bầu trời xoay quanh mười mấy điều quái vật lớn, Dương Diệp khóe miệng khổ sở càng đậm, xem ra, cái này Ma Tộc cùng yêu tộc còn có Minh Tộc gia hỏa là thật muốn đưa mình vào tử địa a!

"Ngươi đã không rút kiếm, vậy đi tìm chết ah!" Ma Kha lạnh giọng nói một câu, sau đó thân hình khẽ động, bạo xạ hướng Dương Diệp, làm cách Dương Diệp chỉ chừng mười trượng lúc, Ma Kha hữu quyền chợt một oanh, thoáng chốc, một đạo năng lượng dấu quyền tự kỳ hữu quyền bên trên bắn ra, năng lượng dấu quyền nơi đi qua, không khí đều bị nát bấy, một đạo không công không khí cái rãnh chói mắt xuất hiện ở giữa sân!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, nếu như trong cơ thể có Huyền khí, lúc này hắn tự nhiên có thể dùng Kiếm tới phá vỡ đạo này kinh khủng công kích, nhưng mà, hắn hiện tại chỉ có thể lần thứ hai dùng thân thể đi cứng rắn hám! Thế nhưng, lúc này thân thể của hắn còn có thể cứng rắn hám sao?

Hít sâu một hơi, ngay hắn chuẩn bị liều mạng đánh một trận lúc, giữa sân đột nhiên hiện lên một đạo hàn quang, đạo hàn quang kia trong nháy mắt đánh vào năng lượng đó dấu quyền bên trên, 'Oanh' một tiếng, năng lượng dấu quyền cùng đạo hàn quang kia nổ ra, hóa thành một đạo khí lãng hướng bốn phía khuếch tán đi...

Khí lãng tan hết, Hiểu Vũ Tịch chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, mà nàng tay trái, thì nắm kia loan đao, hiển nhiên, lúc trước đạo hàn quang kia là nàng phát ra!

Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Hiểu Vũ Tịch, Ma Kha cùng Hồn U đám người sắc mặt biến đổi, Ma Kha hướng bước về phía trước một bước, trầm giọng nói: "Thất trọng đao ý, không nghĩ tới nhân loại huyền giả trong, lại có người có thể đạt được thất trọng ý cảnh!"

Hiểu Vũ Tịch nhàn nhạt nhìn thoáng qua Ma Kha, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Đi, ta ngăn trở bọn họ!" Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch xoay người nhìn về phía Ma Kha đám người, lập tức, một cổ vô hình kinh khủng đao ý bạo dũng ra, tại đây cổ đao ý uy áp hạ, trừ ma kha cùng Hồn U hai người bên ngoài, còn lại mọi người đều là kìm lòng không đặng hướng lui về sau vài chục bước!

Nhìn Hiểu Vũ Tịch bóng lưng, Dương diệp tâm trung hiện lên lướt một cái khác thường tình cảm, hắn không ngốc, trước mắt cô gái này tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên xuất hiện ở đây, mấy ngày qua, đối phương hẳn là căn bản cũng không có ly khai!

Nàng vì sao không ly khai? Là vì bảo vệ mình sao?

Thấy Hiểu Vũ Tịch thả ra vô cùng kinh khủng đao ý, Ma Kha sắc mặt trầm xuống, ngay hắn chuẩn bị động thủ lúc, đột nhiên, không trung một đạo kiếm quang hiện lên, lập tức, một người mặc thanh sắc quần dài nữ tử tự không trung rơi vào giữa sân, khi nhìn thấy giữa sân đao ý tàn sát bừa bãi lúc, thanh váy nữ tử nhướng mày, lập tức một cổ kinh khủng Kiếm Ý phún ra ngoài!

Thất trọng Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người ngây ra như phỗng! Lúc nào nhân loại xuất hiện nhiều như vậy siêu cấp yêu nghiệt?

Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt cũng là trầm xuống, hai cái lĩnh ngộ thất trọng ý cảnh siêu cấp thiên tài, cái này đã đối với bọn họ tạo thành uy hiếp a! Bất quá hoàn hảo, trước mắt cái này thanh váy nữ tử tựa hồ cùng kia tóc bạc nữ tử có cừu oán, bởi vì lúc này thanh váy nữ tử chính nhìn tóc bạc nữ tử, hơn nữa ánh mắt kia cũng không hữu hảo!

Nhìn thấy thanh váy nữ tử, Hiểu Vũ Tịch chân mày to cau lại, tay nắm thật chặt đao trong tay, sau đó nói: "Mạc Khinh Ngữ, không nghĩ tới Mạc Gia thực sự phái ngươi tới!"

"Vốn có không phải là phái ta tới!" Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó nói: "Chỉ là nghe nói Cổ Vực Thành ra một cái cái gì chuẩn Kiếm Hoàng, ta đây mới tới. Chuẩn Kiếm Hoàng? Ha hả, ta rất hiếu kỳ đây, tại đây Huyền Giả Đại Lục, có ai có tư cách lại đương đắc lên cái danh hiệu này đây? Hiện tại gặp được, Vương Giả Cảnh ngũ phẩm, Kiếm Ý lục trọng, thật là làm người ta thất vọng!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, trước mắt cô gái này dĩ nhiên liếc mắt một cái thấy ngay tự cảnh giới của mình cùng Kiếm Ý cảnh giới! Thảo nào ngay cả lĩnh ngộ thất trọng đao ý Hiểu Vũ Tịch đều đối kỳ kiêng kỵ không ngớt!

Lúc này, Mạc Khinh Ngữ lại nói: "Hiểu Vũ Tịch, hôm nay tới không phải là tìm ngươi, tránh ra ah, khiến hắn nhận ta tam Kiếm, tam Kiếm nếu không chết, ta lưu hắn một mạng!"

"Mạc Gia huynh muội là ta giết!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

"Không trọng yếu!" Mạc thanh nói nhạt thanh Đạo: "Ta tới nơi này, chỉ là muốn giết cái số này xưng chuẩn Kiếm Hoàng của người, dù sao, cái danh hiệu này có thể là chúng ta kiếm tu cao nhất vinh quang, không phải là người nào đều có thể đủ xứng đôi, dù cho chỉ là một 'Chuẩn Kiếm Hoàng' "

Hiểu Vũ Tịch đôi mắt buông xuống, đột nhiên, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, thần sắc có chút không hài lòng, Đạo: "Vì sao còn không đi!"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, đùa gì thế, hắn đi bây giờ, hắn vẫn người sao? Đang nói, khắp nơi đều là địch nhân, phải đi cũng đi không xong a!

"Ngươi đi đi!" Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Lấy thực lực của ngươi, ngươi phải đi, bọn họ tuyệt đối sẽ không lan ngươi, hơn nữa cũng ngăn không được."

"Ta không đi!" Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, thấp giọng nói.

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

"Không biết!" Hiểu Vũ Tịch xoay người nhìn về phía Mạc Khinh Ngữ, sau đó chậm rãi mang loan đao rút ra, vận sức chờ phát động!

Dương Diệp: "..."

Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa liếc nhìn Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Ha hả, nghe đồn phụ thân ngươi muốn ngươi gả cho tương lai Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng, xem ra đây không phải là nghe đồn! Chỉ là, hiểu tóc bạc, ngươi cứ như vậy xác định hắn chính là tương lai Kiếm Hoàng? Nếu như không phải là, vậy ngươi chẳng phải là tiền mất tật mang?"

"Muốn chiến, liền chiến, nói nhảm nhiều như vậy làm thâm?" Hiểu Vũ Tịch lạnh lùng nói.

Mạc Khinh Ngữ Đạo: "Hiểu tóc bạc, ngươi xem, ở đây muốn giết hắn cũng không chỉ một mình ta đây, ngươi nếu là cùng ta chiến, ai tới bảo hộ ngươi người trong lòng đây?"

Hiểu Vũ Tịch nhướng mày, một lát, nàng nói: "Làm hết sức!"

Mạc Khinh Ngữ gật đầu, Đạo: "Đã như vậy, vậy các ngươi thì cùng chết ah!" Nói, đó là muốn động thủ, ngay tại lúc lúc này nhất nhất

"Nhất nhất chậm đã!"

Đọc truyện với http://truyencuatui.Net/

Lúc này, nguyên bản một mực trầm mặc Dương Diệp đột nhiên đi ra!

"Thế nào?" Mạc Khinh Ngữ nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo.

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Ta không cần Huyền khí đón ngươi tam Kiếm, nếu như ta tiếp nhận, khiến chúng ta bình yên rời đi, làm sao?"

"Không cần Huyền khí?" Mạc Khinh Ngữ châm chọc nói: "Thật là khẩu khí thật là lớn, bất quá, ta như ngươi mong muốn, ta trái lại muốn nhìn một chút, được xưng chuẩn Kiếm Hoàng ngươi, đến tột cùng có bản lãnh gì! Còn có, nếu là ngươi không tiếp nổi đây?"

"Không tiếp nổi sẽ chết rồi!" Dương Diệp cười nói.

"Ngươi ngược thấy mở!" Mạc Khinh Ngữ nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên đi tới trước người hắn, sau đó trầm giọng nói: "Nàng rất mạnh!"

"Ta biết!" Dương Diệp cười nói.

"Lấy ngươi bây giờ trạng huống, ngươi sẽ chết!"

"Ta biết!"

"Vậy ngươi còn muốn nhận?"

Dương Diệp cười nói: "Nếu như ta không tiếp, sẽ không là một người chết, mà là hai người đã chết." Trước mắt những ma tộc này cùng yêu tộc người chỉ là ghim hắn, cũng không có nhằm vào Hiểu Vũ Tịch, thế nhưng nếu như hắn không cùng cái này thanh váy nữ tử đánh cái này đổ, kia kết quả chính là, cái này thanh váy nữ tử sẽ cùng Ma Kha đám người cùng nhau vây công hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch!

Lấy hắn bây giờ trạng huống, bọn họ không có nửa điểm mạng sống cơ hội! Cho nên hắn chỉ cùng cái này Mạc Khinh Ngữ đánh đố, nếu như hắn đã chết, kia Ma Kha đám người nhất định sẽ rời đi, Hiểu Vũ Tịch đối chiến cái này Mạc Khinh Ngữ, tính là không thắng nổi, nhưng muốn sống mệnh vẫn là có thể; Nếu như hắn tiếp nhận, vậy không thể tốt hơn, bởi vì là hơn Mạc Khinh Ngữ cái này người trợ giúp! Có cái này Mạc Khinh Ngữ làm giúp đỡ, bọn họ muốn ly khai, vậy dễ dàng hơn nhiều!

Về phần Mạc Khinh Ngữ có thể hay không nuốt lời, Dương Diệp là tin tưởng đối phương sẽ không nuốt lời, dù sao kiếm tu đều là cực kỳ cao ngạo, huống còn là một cái lĩnh ngộ thất trọng Kiếm Ý kiếm tu?

Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua Ma Kha cùng Hồn U, Đạo: "Không phản đối ah? Nếu như phản đối, ta đây chỉ có thể trước giúp bọn họ rời đi!"

Ma Kha nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó nói: "Xin cứ tự nhiên!" Hắn tự nhiên là không hãi sợ cái này thanh váy cô gái, thế nhưng nếu như cái này thanh váy nữ tử cùng tóc bạc nữ tử liên thủ, kia ở đây chỉ sợ cũng sẽ chết thượng rất nhiều Ma Tộc đệ tử, đây là hắn không muốn nhìn thấy!

Mạc Khinh Ngữ nhìn về phía Hồn U, người sau cười hắc hắc nói: "Nhân loại tự giết lẫn nhau, ta thích xem nhất kéo, cho nên, tự tiện!"

Mạc Khinh Ngữ sâu đậm nhìn thoáng qua Hồn U, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Chuẩn bị xong?"

"Đến đây đi!" Dương Diệp Đạo.

Mạc Khinh Ngữ gật đầu, cũng không thấy nàng làm sao động tác, 100 chuôi thanh sắc Huyền khí rồi đột nhiên trôi nổi ở tại trước mặt nàng!

Nhìn thấy một màn này, một bên Hiểu Vũ Tịch biến sắc.

Vừa đọc lên, trăm Kiếm sinh!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 324: Đan điền nghiền nát! Dị biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại thất trọng Kiếm Ý gia trì hạ, trăm chuôi thanh sắc khí kiếm do như thực chất, ẩn chứa trong đó kinh khủng năng lượng, làm cho Mạc Khinh Ngữ quanh thân không gian không ngừng chấn động, phảng phất tùy thời muốn nghiền nát thông thường!

Nhìn thấy một màn này, một bên Ma Tộc cùng yêu tộc mọi người sắc mặt biến đổi, bọn họ không nghĩ tới nhân loại trong lại có cường hãn như vậy cường giả!

Ma Kha cùng Hồn U hai người thần sắc trái lại rất bình tĩnh, chỉ là kia đôi mắt ở chỗ sâu trong càng âm trầm lướt một cái ngưng trọng!

Dương Diệp thần sắc không gì sánh được ngưng trọng, trước mắt cái này Mạc Khinh Ngữ thực lực, thực sự rất mạnh a! Đừng nói hắn hiện tại cái này Phó trạng thái, chính là hắn trạng thái toàn thịnh, cũng không nhất định có thể chiến thắng đối phương a! Cộng thêm lúc trước lại bị Ma Kha trọng thương, lúc này hắn làm sao ngăn chặn đối phương?

Tự mình đúng là vẫn còn quá yếu a!

Lắc đầu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tay phải chợt nắm chặt, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp cánh tay phải y vật trong nháy mắt vỡ ra được, lộ ra kia đầy dường như giun vậy gân xanh cánh tay của!

Lúc này, không thể ngăn chặn cũng phải ngăn chặn!

Đúng lúc này, trôi nổi tại Mạc Khinh Ngữ trước mặt kia 100 chuôi thanh sắc khí kiếm đột nhiên ngừng một lát, sau một khắc, rồi đột nhiên hóa thành trăm Đạo ra mắt bạo xạ ra!

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, ngay hắn chuẩn bị động thủ lúc, kia trăm Đạo thanh sắc kiếm quang đột nhiên hợp lại làm một, đồng thời tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, trong nháy mắt đi tới trước mặt hắn, khi hắn còn chưa xuất thủ chi tế, đâm vào trước ngực hắn! Thanh sắc khí kiếm hơi dừng lại một chút, lập tức 'Xuy' một tiếng tự trước ngực hắn xuyên qua!

Dương Diệp rồi đột nhiên vừa mở, thân thể cứng ở tại chỗ, ngay tại lúc lúc này, kia Mạc Khinh Ngữ đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, mang theo một cổ cuồng phong trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, tiếp theo, nắm một thanh thanh sắc khí kiếm tự Dương Diệp vùng đan điền xuyên qua, ngay sau đó chợt xoay tròn, Kiếm Ý tại Dương diệp đan điền nội bộc phát ra, trong nháy mắt mang Dương diệp đan điền cắn nát!

"Nguyên lai cái gọi là Kiếm Hoàng, dĩ nhiên như vậy chịu không nổi một kích!" Nhìn Dương Diệp, Mạc Khinh Ngữ lắc đầu, thân hình lóe lên, về tới nàng trước kia chỗ đứng, sau đó nhìn thoáng qua ngây ngô ở một bên Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Nếu là muốn cho ngươi tình lang báo thù, ngươi biết nên đi nơi nào tìm ta!" Dứt lời, kiếm quang lóe lên, ngự kiếm đi.

Ma Kha nhìn thoáng qua Dương Diệp vùng đan điền, chỗ đó, một cái quả đấm lớn kiếm động bất ngờ bắt mắt! Ma Kha lắc đầu, sau đó liền mang theo Ma Tộc mọi người xoay người rời đi!

Đan điền bị ép, Dương Diệp tính là có thể sống xuống tới, cũng bất quá là một gã phế nhân, đối với một tên phế nhân, hắn tự nhiên sẽ không đi xuất thủ, bởi vì hạ giá!

Hồn U nhìn Dương Diệp, trong mắt lóe lên lướt một cái giãy dụa! Dương Diệp là kiếm tu, hơn nữa còn là một gã lĩnh ngộ lục trọng Kiếm Ý kiếm tu, nếu như có thể thôn phệ Dương Diệp linh hồn, thực lực của hắn nhất định có thể tăng rất nhiều! Chỉ là kể từ đó, nhất định sẽ chọc một bên kia tóc bạc nữ tử điên cuồng trả thù!

Hắn tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng trừ hắn ra, hắn mang tới tộc nhân, chỉ sợ sẽ có tam thành trở lên người chết tại đây! Nghĩ vậy, Hồn U lạnh lùng nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch cùng Dương Diệp, sau đó mang theo Minh Tộc mọi người xoay người rời đi!

Chẳng biết lúc nào, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nhìn Dương Diệp hai mắt khép hờ cùng với bộ ngực hai cái kiếm động, Hiểu Vũ Tịch có chút ngây người. Không phải là nàng lúc trước không xuất thủ cứu giúp, mà là kia lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh Mạc Khinh Ngữ tốc độ thật sự là quá nhanh, nhanh đến nàng căn bản không kịp ngăn cản!

"Ta đi báo thù cho ngươi!" Hiểu Vũ Tịch nói xong câu này, xoay người đó là muốn chạy, ngay tại lúc lúc này, một tay đột nhiên giữ nàng lại tay của, Hiểu Vũ Tịch thân thể cứng đờ, lập tức chợt xoay người nhìn cặp mắt kia đã mở ra Dương Diệp, thanh âm mang theo vẻ run rẩy Đạo: "Ngươi, còn sống?"

Dương Diệp tự nhiên là còn sống, nếu như kia Mạc Khinh Ngữ không đến bổ một kiếm, hắn là thật sẽ chết, bởi vì hắn Dương Diệp dù sao không phải là tinh lực! Thế nhưng, kia Mạc Khinh Ngữ cũng tới bổ một kiếm, phế bỏ hắn đan điền! Đúng vậy, hắn sở dĩ còn sống, cũng là bởi vì đan điền bị hủy duyên cớ!

Hắn vốn là chết tiệt, thế nhưng ở đan điền bị hủy diệt một khắc kia, kia nguyên bản một mực trầm mặc tiểu vòng xoáy đột nhiên một trận bành trướng, sau đó 'Oanh' một tiếng nổ ra, ngay sau đó, tiểu vòng xoáy xuất hiện ở hắn nguyên bản đan điền vị trí, không, phải nói hắn nguyên bản đan điền vị trí biến thành tiểu vòng xoáy thế giới!

Nói ngắn gọn, tiểu vòng xoáy trở thành đan điền của hắn!

Tại tiểu vòng xoáy trở thành đan điền của hắn sau, tiểu vòng xoáy nội kim sắc Huyền khí dường như vỡ đê kiểu hướng chung quanh hắn vọt tới, tại kim sắc Huyền khí chữa trị hạ, trước ngực hắn vết thương nhất thời đạt được ngăn lại, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh chữa trị, lúc này mới khiến hắn còn sống!

Không chỉ có như vậy, tại kim sắc Huyền khí chảy qua kinh mạch toàn thân sau, Dương Diệp cảnh giới dường như ngồi hỏa tiễn thông thường tăng trưởng, từ Vương Giả Cảnh ngũ phẩm tăng lên tới Vương Giả Cảnh cửu phẩm! Một chút đề thăng tứ phẩm cảnh!

Vẫn chưa xong, tại nàng tấn chức đến Vương Giả Cảnh cửu phẩm sau, tiểu vòng xoáy nội Huyền khí chậm rãi từ kim sắc biến thành màu tím nhạt, hơn nữa Dương Diệp còn ngạc nhiên phát hiện, khi hắn tiểu vòng xoáy nội, ngoại trừ kia mấy đầu Huyền thú bên ngoài, còn lại đồ vật dĩ nhiên tất cả đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

36 chuôi Địa giai hạ phẩm Huyền Kiếm biến thành 36 chuôi Địa giai thượng phẩm đỉnh Huyền Kiếm!

Kia Băng linh quả cùng chu quả lại đang tiểu vòng xoáy biến thành hai khỏa ba trượng rất cao cây nhỏ, mà cây kia thượng, thì kết đến rậm rạp địa thật nhỏ Băng linh quả cùng chu quả!

Đương nhiên, càng làm cho Dương Diệp khiếp sợ là, tại nơi Huyền khí trì phía trên, dĩ nhiên xuất hiện một cánh cửa, chỉ bất quá cánh cửa kia cũng đóng chặc!

Bất thình lình biến hóa, làm cho Dương Diệp hoàn toàn bối rối, đương nhiên, tại sau khi tĩnh hồn lại, hắn đó là nhịn không được mừng rỡ lên, bởi vì hắn còn phát hiện một chuyện, đó chính là hiện tại hắn có thể điều động kia Huyền khí trì trong màu tím nhạt Huyền khí! Kia tràn đầy kim sắc Huyền khí trì... Dương Diệp tin tưởng, coi như là Linh Giả cảnh cường giả Huyền khí cũng không có khả năng có hắn nhiều!

Từ giờ trở đi, hắn có thể không chút kiêng kỵ tiêu xài Huyền khí, nữa cũng không cần lo lắng Huyền khí khô kiệt!

Ngăn chặn trong lòng mừng rỡ, Dương Diệp mở hai mắt ra, cũng vừa mới nghe được Hiểu Vũ Tịch nói, trong lòng nhất thời ấm áp, nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch xoay người muốn báo thù cho hắn, Dương Diệp liền vội vàng kéo đối phương, thù tự nhiên là phải báo, thế nhưng được chính hắn báo!

Nhìn thấy Dương Diệp vô sự, Hiểu Vũ Tịch trong lòng nhất thời thở dài một hơi, sau đó bất động thanh sắc đưa tay tự Dương Diệp bàn tay trong rút ra, nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ngươi, không có việc gì là tốt rồi!"

"Cám ơn nhiều!" Dương Diệp nhìn trước mắt nữ tử, nghiêm túc nói. Nếu như không phải là có trước mắt cô gái này tại, làm cho Ma Kha cùng Hồn U đám người kiêng kỵ, tính là tiểu vòng xoáy phát sinh biến hóa, hắn cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì khi đó hắn vẫn trọng thương trạng thái!

Hiểu Vũ Tịch không cùng Dương Diệp đối diện, ánh mắt buông xuống, một lát, mới nói: "Ta có thể cảm giác được, thực lực của ngươi tăng lên rất nhiều, ngươi, ta không biết ngươi vì sao trong nháy mắt đề thăng nhanh như vậy, thế nhưng, ngươi nên biết, dục tốc tắc bất đạt, có lúc cảnh giới tăng lên quá nhanh, tâm cảnh theo không kịp, cũng là vô dụng!"

Dương Diệp cười khổ cười, hắn tự nhiên biết đạo lý này, chỉ là cái này căn bản không phải hắn có thể khống chế a! Hiện tại hắn có thể làm, cũng chỉ có mau chóng đi thích ứng cảnh giới bây giờ, để cho mình tâm cảnh theo kịp, không thì hắn cái này Vương Giả Cảnh cửu phẩm, liền chỉ là một thủy hóa Vương Giả Cảnh cửu phẩm!

"Ngươi kế tiếp làm sao dự định?" Hiểu Vũ Tịch đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, sau đó trong mắt hàn quang lóe lên, Đạo: "Tự nhiên là muốn tìm bọn họ tính sổ, ta đây hai Kiếm, cũng không thể bạch lần lượt!"

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Minh Thần Chi Mộ ngày mai liền mở ra, ở trong đó linh hồn thể so với bên ngoài những linh hồn này thể năng lượng muốn càng thêm tinh thuần, hơn nữa bên trong còn có năm đó minh tinh lực để lại rất nhiều bảo vật, bỏ qua, liền đáng tiếc! Còn nữa, tuy rằng ngươi thực lực bây giờ sâu sắc đề thăng, thế nhưng muốn giết kia Ma Kha cùng Hồn U còn có Mạc Khinh Ngữ, sợ rằng còn là không được, ba người bọn họ thực lực, xa xa không ngừng ngươi thấy vậy! Cho nên, ngươi bây giờ, tốt nhất hay là trước đề thăng thực lực!"

Dương Diệp trầm mặc, không thể không nói, Hiểu Vũ Tịch nói vẫn là vô cùng hữu lý, hiện tại hắn thực lực tuy rằng bạo tăng, nhưng là muốn Sát Ma kha cùng kia Mạc Khinh Ngữ, hiển nhiên còn là không được, trừ phi vận dụng Kiếm Tâm Thông Minh cùng U Minh Quỷ hỏa, không thì hắn một điểm ưu thế cũng không!

U Minh Quỷ hỏa!

Nghĩ đến U Minh Quỷ hỏa, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên vừa mở, bởi vì hắn lúc này mới phát hiện, hắn giống như bỏ quên tiểu vòng xoáy trong không gian cái kia tiểu Hỏa Miêu...

Cũng không cố kỵ Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp tay phải bàn tay mở ra, tâm niệm vừa động, 'Phốc' một tiếng vang nhỏ, một luồng tiểu Hỏa Miêu rồi đột nhiên xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn trong!

Nhìn thấy một màn này, Hiểu Vũ Tịch con ngươi kịch liệt co rụt lại, theo bản năng hướng lui về sau một bước, tay phải leo lên chuôi đao, Đạo: "Đây là cái gì!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "U Minh Quỷ hỏa!" Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía U Minh Quỷ hỏa, Dương Diệp kinh ngạc phát hiện, cái này U Minh Quỷ hỏa cũng phát sanh biến hóa, bởi vì từ trước kia sâm bạch sắc biến thành hiện tại thuần trắng sắc! Không chỉ có như vậy, cái này U Minh Quỷ hỏa so trước đây lớn hơn rất nhiều, biến thành hiện tại người trưởng thành hai ngón tay đại!

"U Minh Quỷ hỏa!" Hiểu Vũ Tịch cả kinh nói: "Ngươi, ngươi làm sao có thể có như thế linh vật!" Lấy nhà của nàng thế cùng kiến thức, nàng tự nhiên biết U Minh Quỷ hỏa, chính là bởi vì nhận thức, cho nên hắn mới khiếp sợ! Loại này thiên địa linh vật, đừng nói là Dương Diệp một cái chỉ là Vương Giả Cảnh, coi như là Linh Giả cảnh hoặc là Tôn Giả Cảnh cũng là không có khả năng thu phục a!

Đúng lúc này, Dương Diệp bàn tay kia U Minh Quỷ hỏa đột nhiên lóe lên, chui vào Dương Diệp vòng xoáy trong đan điền, sau đó một đầu đâm vào kia Huyền khí trong ao, không thèm quan tâm đến lý lẽ Dương Diệp! Tại tiểu tử kia đi rồi, cái này tiểu vòng xoáy nội, là thuộc kia ngưu nhất, cho nên, đương nhiên, cái này Huyền khí trì bị kia chiếm đoạt!

"Một cái tiền bối tặng cho!" Dương Diệp Đạo: "Ngay từ đầu kia còn có chút không muốn theo ta đây, bất quá bây giờ, phỏng chừng ta đuổi kia kia cũng sẽ không đi, ha ha..." Quả thực, hiện tại hắn coi như là đuổi cái này U Minh Quỷ hỏa đi, sợ rằng kia cũng sẽ không đi! Dù sao kia tiểu vòng xoáy có thể là có thể khiến kia tăng lên tồn tại!

"Ngươi, quá thần bí!" Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói.

"Mỗi người đều có bí mật của mình, không phải sao?" Dương Diệp cười nói!

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, sau đó nói: "Cách Minh Thần Chi Mộ mở ra chỉ chưa tới một canh giờ, chúng ta đi thôi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 325: Đưa các ngươi đi tìm chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Minh Thần Chi Mộ cũng không trong lòng đất, mà là đang mặt đất, kỳ mộ cực kỳ to lớn, chiếm mặt đất có chừng mấy ngàn dặm, cùng với nói là mộ, còn không bằng nói là một cái thành nhỏ!

Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch đi tới Minh Thần Chi Mộ lúc, giữa sân đã là người ta tấp nập, trong đó nhân loại tối đa, có chừng hơn một vạn, mà còn lại còn lại là Minh Vực cùng Ma Vực còn có Yêu Vực. Minh Thần Chi Mộ, bên trong không chỉ có có thể tăng cường linh hồn tinh thuần linh hồn thể, còn có Minh Thần để lại bảo vật, bọn họ có thể nào không động tâm?

Khiến Dương Diệp hết ý là, hắn cũng không có nhìn thấy kia Hồn U cùng Ma Kha, nhân loại bên này, Trung Vực tam kiệt cùng kia Mạc Khinh Ngữ cũng không xuất hiện!

Lắc đầu, Dương Diệp đưa mắt nhìn về kia mộ miệng chỗ, bởi vì tại mộ miệng chỗ, có một khối dài đến trăm trượng mộ bia, trên đó viết 10 cái đại tự:

"Thiên không hàng Vũ Thần, Vạn Cổ như đêm tối!"

"Đây là ý gì!" Nhìn khối kia mộ bia, Dương Diệp không giải thích được hỏi bên cạnh Hiểu Vũ Tịch.

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua khối kia mộ bia, sau đó nói: "Ý tứ của những lời này là nếu như thế gian này không hiện ra Vũ Thần, kia thế gian này đúng là hắn Minh Thần thiên hạ. Tại sao phải có những lời này đây? Bởi vì năm đó cái này Minh Thần chính là chết ở đương đại Vũ Thần tay của trong!"

"Đương đại Vũ Thần?" Dương Diệp cau mày, nghe được Vũ Thần hai chữ, hắn nghĩ tới kia Nguyên Đồng, kia Nguyên Đồng đã từng được xưng chuẩn Vũ Thần, chỉ bất quá đây chẳng qua là đã từng, cũng không biết đối phương hiện tại thế nào!

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, trong mắt có vẻ sùng kính, Đạo: "Kia một đời Vũ Thần, là chân chính vô địch hậu thế, là chân chánh thiên chi kiêu tử, bởi vì kia một đời Vũ Thần lĩnh ngộ mười ba loại ý cảnh, đồng thời mang mỗi một loại ý cảnh đều tu luyện đến cực hạn! Cho nên, cho dù đã đạt đến Thánh Giả cảnh, mà lại thân thể cùng linh hồn bất tử bất diệt cảnh giới Minh Thần, vẫn là chết ở trong tay hắn!"

"Mười ba loại ý cảnh!" Dương Diệp cả kinh, Đạo: "Hắn yêu nghiệt như vậy?"

"Nếu như không yêu nghiệt, làm sao có thể xưng là Vũ Thần đây?" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Từ trước, chỉ cần Vũ Thần vừa ra, đó chính là thiên hạ thần phục! Ừ, có một lần ngoại lệ, đó chính là Nam Vực Kiếm Tông tổ sư kia một đời, hắn kia một đời Vũ Thần chính là thua ở trong tay hắn, trừ lần đó ra, chỉ cần Vũ Thần vừa ra, từ trước hầu như đều là Vũ Thần thiên hạ!"

"Kiếm Tông tổ sư..." Dương Diệp trầm mặc, hắn không phải là lần đầu tiên nghe được cái này Kiếm Tông tổ sư. Người này, rốt cuộc là kinh diễm đến rồi trình độ nào? Cho dù là vạn năm sau, vẫn như cũ khiến vô số người sùng kính? Đúng vậy, phải biết rằng, cường như Mạc Lão, tại nhắc tới Kiếm Tông tổ sư thời điểm, cũng là mang theo một tia kính ý a!

"Hắn là thiên hạ kiếm tu cảm nhận trong tinh lực!" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Bởi vì hắn đánh bại đương đại Vũ Thần, phải biết rằng, tại trước hắn, Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần đây đối với thiên địch tranh đấu, hầu như đều là Kiếm Hoàng bại!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Sống lúc vô địch thiên hạ, đã chết Vạn Cổ lưu danh, ha hả, nam nhi nên như vậy!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm mặc không nói.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, sau nửa canh giờ, làm phía tây sau cùng một luồng ánh nắng tiêu thất tại đây phiến đại địa lúc, thoáng chốc, sắc trời rồi đột nhiên tối xuống, lập tức, một cổ âm hàn gió lạnh đột nhiên xuất hiện ở tại giữa sân, làm cho mọi người tại đây biến sắc, ngay sau đó, mặt đất bắt đầu chậm rãi hé, vô số hắc sắc khí thể tự mặt đất trong tràn đầy đi ra!

"Cẩn thận, đây là tử khí, có thể phá hư sinh cơ, đừng cho kia tiếp xúc được thân thể!" Giữa sân, không biết ai hô một câu, nhất thời, ngoại trừ Minh Vực đám người kia bên ngoài, còn lại mọi người đều là ngay cả bận lánh, không dám khiến cái này hắc sắc khí thể tiếp xúc được thân thể.

Nhưng mà, bởi cái này hắc sắc khí thể nhiều lắm, vẫn có vô số người bị cái này hắc sắc khí thể tập kích, nhất thời, phàm là bị cái này hắc sắc khí thể tập kích đến huyền giả trong nháy mắt biến thành một cổ thây khô!

"A, Huyền khí đối mấy thứ này vô dụng, cứu mạng a, a a, cứu mạng a...."

"Ta không tiến vào, ta không tiến vào, a a...."

"Cứu mạng a...."

Giữa sân, vang lên một mảnh tiếng gọi ầm ĩ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhướng mày, bấm tay bắn ra, một luồng kiếm khí bắn ra, mang trước mặt hắn một luồng hắc sắc khí thể nát bấy, sau đó nói: "Mấy thứ này, đến tột cùng là cái gì, vì sao Huyền khí đối với nó môn vô dụng?" Loại này hắc sắc khí thể hắn là đã gặp, bởi vì hắn lúc đầu bị kia Lạc Tuyết dùng loại vật này thương qua! Một lần kia, nếu như không phải là tiểu vòng xoáy, hắn lúc đó sợ rằng đã biến thành một cổ thây khô! Nghĩ vậy, Dương cũng không miễn sợ!

"Tử khí!" Hiểu Vũ Tịch trong mắt cũng là mang cho lướt một cái ngưng trọng, Đạo: "Đây là người sau khi chết, linh hồn tiêu tán, sau đó do trong cơ thể tinh khí thần tự nhiên hình thành một loại tử khí, loại này tử khí có thể phá hư bên trong cơ thể sinh cơ, nghìn vạn đừng làm cho kia đụng tới, không thì, rất phiền phức!"

Dương Diệp gật đầu, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, chỉ thấy xa xa Minh Vực những người đó lại đang chung quanh hấp thu cái này làm người ta nghe tin đã sợ mất mật tử khí!

"Bọn họ vì sao có thể..." Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Bởi vì hắn không trong cơ thể căn bản cũng không có sinh cơ!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Cái này tử khí đối với chúng ta mà nói là trăm hại không một lợi, thế nhưng đối với bọn họ mà nói, tựu như cùng cái loại này linh hồn thể một dạng, là một cái đại bổ đồ vật. Ngươi phải nhớ kỹ, cái này Minh Tộc không thể so kia yêu tộc cùng Ma Tộc, bọn họ quá mức quỷ dị, ngày sau cùng bọn chúng giao thủ, nghìn vạn phải cẩn thận!"

Dương Diệp gật đầu, cái này Minh Tộc phương thức công kích quả thực quá mức quỷ dị, làm người ta khó lòng phòng bị, là phải cẩn thận, không thể khinh thường!

Dần dần, cái này Minh Vực của người không chỉ có hấp thu những thứ kia hắc sắc khí thể, còn bắt đầu đối với nhân loại huyền giả xuất thủ! Bởi những người này loại muốn cố kỵ cái này tử khí, căn bản không có thể như Minh Vực của người như vậy không chút kiêng kỵ xuất thủ, cho nên, không được một khắc đồng hồ, đó là có mấy trăm người loại huyền giả chết ở cái này Minh Vực của người trong tay!

Không chỉ có như vậy, lúc này một bên Ma Tộc mọi người cũng bắt đầu đối những người đó loại huyền giả xuất thủ, tại Ma Tộc cùng yêu tộc liên thủ hạ, ở đây càng nhiều càng nhân loại huyền giả đã chết.

Tàn sát bắt đầu!

Nhìn thấy một màn này, Hiểu Vũ Tịch nhướng mày, nắm thật chặt đao trong tay, tựa hồ có chút nhìn không được, mà một bên Dương Diệp còn lại là sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không thấy được trước mắt một màn này thông thường!

"Ngươi biết không?" Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta đã từng tại Cổ Vực Thành dưới thành tường, mời bọn họ cùng ta cùng nhau mang ngay lúc đó Ma Tộc cùng yêu tộc, còn có Minh Tộc bọn người kia toàn bộ tiêu diệt, tại lúc đó, nếu như bọn họ không ích kỷ như vậy, chúng ta có thể mang bọn người kia toàn bộ giết sạch! Thế nhưng đáng tiếc, không một cái xuống tới, hiện tại, bọn họ bị giết, quái được ai đó?"

Hiểu Vũ Tịch thấp giọng thở dài, tay buông lỏng ra chuôi đao, nàng có lẽ có thể cứu những người này một lần, thế nhưng có thể cứu lần thứ hai sao? Nếu những người này loại huyền giả dám đến Cổ Chiến Trường, dám đến cái này chốn Cửu U, vậy thì phải làm tốt chết chuẩn bị tâm lý!

Khẽ lắc đầu, Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Chúng ta tiến mộ ah!"

"Kia Hồn U cùng Ma Kha đám người, vì sao không có tới?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Bọn họ không phải là không có tới, mà là đã tiến vào!" Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Cái này mộ miệng cũng không phải tiến nhập cái này Minh Thần Chi Mộ đường tắt duy nhất!"

"Còn có thể từ địa phương khác đi vào?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Tự nhiên, dù sao cái này mộ thế nhưng về sau Minh Tộc cùng nhân loại cộng đồng tu kiến, bọn họ tự nhiên có cách pháp tiến nhập, tốt lắm, chúng ta cũng vào đi thôi, lúc này, bọn họ sợ rằng đã tiến vào bên trong mộ!"

Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, mang theo một trận gió xoáy trong nháy mắt bạo xạ vào kia mộ miệng.

Thấy thế, Dương Diệp cũng không đang chần chờ, đang chuẩn bị đi vào, đúng lúc này, một đạo hắc ảnh quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp không chút nghĩ ngợi chính là rút kiếm một Trảm.

"Là ta, Lãnh Quân!" Bóng đen người vội vã hô.

Nghe vậy, Dương Diệp tay ngừng một lát, sau đó cẩn thận nhìn thoáng qua trước mắt bóng đen người, quả nhiên, bóng đen này người chính là lúc đầu hồi Nam Vực đi triệu tập sát thủ kia Lãnh Quân!

"Là ngươi!" Dương Diệp không vui nói: "Đi đường nào vậy vô thanh vô tức!"

Lãnh Quân một trận khinh bỉ, lão đại, hắn là sát thủ a, bước đi không vô thanh vô tức, chẳng lẽ còn muốn gióng trống khua chiêng? Nghĩ đến lúc trước Dương Diệp kia nhanh như tia chớp một kiếm, Lãnh Quân trong lòng rùng mình, bởi vì hắn cảm giác Dương Diệp thực lực lại mạnh, nhưng lại không phải là một điểm, mà là rất nhiều! Bởi vì lúc trước một kiếm kia cho hắn rất lớn cảm giác áp bách!

"Người mang đến?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Lãnh Quân gật đầu, Đạo: "Ở đây quá loạn, đi theo ta!" Dứt lời, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Thấy thế, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi theo.

Một khắc đồng hồ sau, một chỗ trong rừng rậm, Lãnh Quân đột nhiên ngừng lại, sau đó xoay người nhìn phía sau Dương Diệp, Đạo: "Chính là chỗ này!" Dứt lời, hắn nhẹ nhàng đánh một chút bàn tay, nhất thời, gần 200 đạo bóng đen người đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở giữa sân.

"Có thể gọi tới ta đều gọi tới, ở đây, Vương Giả Cảnh sát thủ có bảy mươi hai danh, còn lại đều là Tiên Thiên Cảnh sát thủ, bất quá ngươi chớ nhìn bọn họ chỉ là Tiên Thiên Cảnh, nhưng là mỗi một người bọn hắn trong tay thế nhưng đều có đến Vương Giả Cảnh cường giả huyết." Lãnh Quân Đạo.

Dương Diệp gật đầu, ngay hắn chuẩn bị lúc nói chuyện, một gã bóng đen người đứng dậy, nhìn hắn một cái, sau đó nói: "Ngươi thật có thể thay ta môn giải độc?"

"Có thể!" Dương Diệp Đạo: "Bất quá điều kiện các ngươi hẳn là đều rõ ràng ah!"

"Ta đều đã cùng bọn chúng nói qua!" Một bên Lãnh Quân Đạo.

"Ta không tin!" Tên này bóng đen người đột nhiên nói: "Kia độc coi như là Tôn giả kính cường giả đều không có biện pháp, một mình ngươi nho nhỏ Vương Giả Cảnh huyền giả, làm sao có thể thay ta môn giải độc!"

"Ta cũng không tin!" Lúc này, lại một danh bóng đen người đứng dậy, Đạo: "Huyết Vũ nói có đạo lý, ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều không có biện pháp làm được sự, hắn dựa vào cái gì có thể làm được?"

"Ta cũng không tin..."

Rất nhanh, có hơn mười người bóng đen người đứng dậy.

"Huyết Vũ, các ngươi là tại hoài nghi ta lừa các ngươi sao?" Lúc này, một bên Lãnh Quân trầm giọng nói: "Còn có, ngươi đã môn không tin, vậy tại sao còn phải đi theo ta!"

"Lãnh Quân, chúng ta với ngươi tới, vốn là nghĩ đến ngươi biết cái gì siêu cấp cường giả, chỉ là không nghĩ tới đối phương chỉ là một Vương Giả Cảnh huyền giả mà thôi! Hừ, ta xem thay ta môn giải độc là giả, khiến chúng ta vì hắn bán mạng mới là thật ah!" Huyết Vũ trầm giọng nói.

Lãnh Quân còn chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp khoát tay áo, Đạo: "Ngươi đã môn không tin, vậy các ngươi thì đi đi!" Hắn lại không đáng tiện, cần xin những người này cho bọn hắn giải độc sao?

"Đi?" Huyết Vũ hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Nào có đơn giản như vậy, chúng ta ngàn dặm xa xôi đi tới nơi này, ngươi câu nói đầu tiên muốn đem chúng ta đuổi? Nào có chuyện đơn giản như vậy!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, ta đây sẽ đưa các ngươi nhất kiện đồ vật ah!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 326: Có thể giết nhiều ít là bao nhiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, một đạo màu tím nhạt kiếm quang chợt lóe lên, lập tức, mười mấy cái đầu người bay ra ngoài.

Mọi người kinh hãi! Cái này Huyết Vũ thế nhưng Vương Giả Cảnh tứ phẩm cường giả a, nhưng mà cũng liền đối phương một kiếm đều không tiếp nổi, cái này Dương Diệp thực lực đến tột cùng là cường đến trình độ nào?

Một bên, Lãnh Quân cùng kia Lãnh Ngân hai người nhìn nhau liếc mắt, đều là từ trong mắt đối phương thấy được lướt một cái chấn động cùng kiêng kỵ, bởi vì Dương Diệp Kiếm tốc đã sắp tới bọn họ đều thấy không rõ quỹ tích trình độ!

Ngắn trong thời gian ngắn không gặp, Dương Diệp thực lực dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này! Đây tột cùng là cái gì yêu nghiệt a?

Nhìn kia chết không nhắm mắt mười mấy người, Dương Diệp lắc đầu, khi hắn mới vừa đi tới nơi này lúc, hắn cảm giác đầu tiên chính là những người này đối với hắn không tín nhiệm, thậm chí rất nhiều đối với hắn còn có địch ý, hắn biết, hắn phải xác lập hạ uy tín, không thì, sau này những người này coi như là trở thành kiếm trong tay hắn, cũng là vô cùng có khả năng tùy thời sẽ phản phệ!

Dùng phương pháp gì lập uy đây? Đương nhiên là giết người, mà giết người tự nhiên là cần một cái lấy cớ cùng lý do, hoàn hảo, buồn ngủ tới thì có người đưa gối đầu!

Dương Diệp quét mọi người tại đây liếc mắt, sau đó nói: "Đầu tiên, không phải là ta xin các ngươi tới khiến ta giải độc cho các ngươi, mà là các ngươi đi cầu ta, điểm ấy các ngươi muốn biết rõ ràng! Còn có, ta giải độc cho các ngươi điều kiện các ngươi hẳn là đều rõ ràng, ta không hy vọng các ngươi theo ta cò kè mặc cả, bởi vì ta không khi đó giữa, minh bạch? Hiện tại, có ai hối hận, có thể rời đi!"

Rời đi? Mọi người khóe miệng giật một cái, không thấy được kia trên mặt đất mười mấy cái đầu người sao? Ai hiện tại dám rời đi?

Thấy mọi người không ai đi, Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Kia đến đây đi!"

Giữa sân, mọi người do dự một chút, sau đó một người suất trước đi ra, Dương Diệp gật đầu, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa hiện...

"A!"

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương rồi đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, làm cho một bên mọi người đồng thời biến sắc!

Hai canh giờ sau, làm người cuối cùng người độc trong người làm bị U Minh Quỷ hỏa loại bỏ sau, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, khống chế U Minh Quỷ hỏa thay những người này giải độc, thật không là một cái đơn giản sống, bởi vì phải phải cẩn thận, không thể ra một tia sai lầm, một khi làm lỗi, kia kết quả chính là đối phương hóa thành một đống tro tàn...

Mang U Minh Quỷ hỏa thu vào, Dương Diệp nhìn về phía mọi người, lúc này, giữa sân trên mặt mọi người đều là không chút nào che dấu cuồng hỉ. Độc tố giải trừ, cái này đại biểu sau này bọn họ không ở chịu tự mình cừu nhân khống chế, tuy rằng còn là cần bị người khống chế, nhưng chỉ là mười năm mà thôi, mười năm đối với bọn họ mà nói, bất quá là trong chớp mắt chuyện mà thôi!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, 7 8 cuốn quyển trục cùng một miếng nạp giới xuất hiện ở trong tay, mang quyển trục cùng nạp giới đưa cho Lãnh Quân, sau đó nói: "Quyển trục này là một ít Địa Giai công pháp cùng Địa giai Huyền kỹ, mà cái này nạp giới bên trong, còn lại là ngũ vạn miếng Năng Lượng thạch. Hiện tại, các ngươi phải làm sự không phải là giết cho ta người, mà là cho ta đi nỗ lực đề thăng thực lực!"

Trước mắt những sát thủ này thân pháp cùng kỹ xảo giết người tuy rằng mỗi người đều rất mạnh, thế nhưng thực lực đúng là vẫn còn thấp, đặc biệt tại yêu nghiệt này tụ tập Cổ Chiến Trường! Hiện tại hắn tại đây Cổ Chiến Trường trên đời đều địch, cộng thêm tiểu tử kia lại rời đi, nếu như không mấy người cường hãn giúp đỡ, hắn tình cảnh sẽ cực kỳ khó xử!

Cho nên hắn không chút do dự đưa hắn những thứ kia đánh cướp người khác Huyền kỹ công pháp đem ra, những sát thủ này thực lực càng mạnh, đối sự giúp đỡ của hắn lại càng lớn!

Nhìn trong tay quyển trục cùng nạp giới, Lãnh Quân ngẩn ra, cái này Dương Diệp cũng quá hào phóng ah! Địa Giai công pháp, Địa giai Huyền kỹ, ngũ vạn miếng Năng Lượng thạch... Lão Thiên, Lãnh Quân không thể bình tĩnh!

Một bên mọi người cũng là ngẩn ra, Dương Diệp hào phóng quả thật làm cho bọn họ ngoài ý muốn, nguyên bản bọn họ cho rằng, Dương Diệp có thể sẽ để cho bọn họ đi giết người, mang ngay trong bọn họ kiếm tiền công cụ! Nơi nào sẽ nghĩ đến, Dương Diệp chuyện gì không để cho bọn họ làm, trái lại xuất ra tu luyện tài nguyên để cho bọn họ đi tu luyện...

Do dự một chút, Dương Diệp lần thứ hai thủ đoạn khẽ động, 10 miếng Băng Linh Quả xuất hiện ở trên tay hắn, làm Băng Linh Quả ra trong sân bây giờ lúc, tất cả mọi người không thể bình tĩnh! Đặc biệt kia Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân hai người, hai người ánh mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp trên tay Băng Linh Quả, cả người cũng bắt đầu chiến lên, nếu như không phải là cố kỵ Dương Diệp thực lực, chỉ sợ bọn họ cũng không nhịn được động thủ đoạt!

Băng Linh Quả hai người bọn họ tự nhiên là nhận được, ăn một cái tăng trưởng mười năm tu vi a! Mười năm a! Lão Thiên, bọn hắn bây giờ nếu là ăn viên này Băng Linh Quả, bọn họ lập tức là có thể đạt được Vương Giả Cảnh cửu phẩm a!

Lãnh Quân trên mặt lộ ra một cái bóp mị dáng tươi cười, Đạo: "Cái kia, cái này, cái này, lão đại, ngươi có chuyện gì xin cứ việc phân phó, chúng ta muôn lần chết không chối từ!"

"Chúng ta cũng muôn lần chết không chối từ!" Một bên, mọi người cùng kêu lên kêu lên.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, còn là cái này Băng Linh Quả mặt mũi của đại a! Lắc đầu, Dương Diệp đem vật cầm trong tay Băng Linh Quả ném cho Lãnh Quân, sau đó nói: "Cái này Băng Linh Quả ngươi cùng Lãnh Ngân tự mình ăn trước một quả, còn lại, từng bán nguyệt phát hai quả, về phần chia ai, Ân, chia thực lực đề thăng nhanh nhất, minh bạch?"

Đang cầm Băng Linh Quả, Lãnh Quân một cái sức gật đầu, lúc này trong mắt hắn chỉ Băng Linh Quả....

"Ngươi có điểm tiền đồ tin không, liền một quả trái cây mà thôi, về phần ngươi sao? Đem người mang cho ta tốt lắm, sau này loại trái này ngươi muốn nhiều ít liền có bao nhiêu!" Dương Diệp Đạo.

"Thật, thực sự?" Lãnh Quân ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, khó có thể tin Đạo.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, lại là hai quả trái cây xuất hiện ở trong tay, giơ giơ lên trong tay trái cây, Đạo: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Lãnh Quân cổ họng lăn lăn, sau đó nói: "Sau này ta hãy cùng ngươi lăn lộn!" Dứt lời, Lãnh Quân xoay người nhìn về phía mọi người, Đạo: "Đều mẹ nó nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua Băng Linh Quả a, coi các ngươi cái này Phó đức hạnh, thật là mất mặt! Từ giờ trở đi, xé chẵn ra lẻ, đều cho tự ta đi nỗ lực tu luyện đi, Vương Giả Cảnh, ta mặc kệ các ngươi dùng biện pháp gì, các ngươi phải trong thời gian ngắn nhất cho ta đạt được Vương Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài; Tiên Thiên Cảnh, các ngươi chính là mệt chết, cũng phải cấp ta tu luyện tới Vương Giả Cảnh, không thì, là hắn mẹ tự sát ah, đừng lãng phí các huynh đệ tu luyện tài nguyên, tất cả mọi người còn có huyết hải thâm cừu phải báo đây!"

"Là!"

Mọi người cùng kêu lên gật đầu! Nguyên bản Lãnh Quân ở trong lòng bọn họ không cao như vậy uy vọng, thậm chí rất nhiều người vứt cũng không vứt hắn, thế nhưng không thấy được Dương Diệp thái độ đối với Lãnh Quân sao? Mọi người tại đây không ngu ngốc, biết đây là Dương Diệp tại thông qua Lãnh Quân tới khống chế bọn họ, bất quá cũng không có việc gì, dù sao cũng chỉ là 10 năm, hơn nữa đoạn này trong lúc, còn có Dương Diệp cái này đại tài chủ cung cấp nuôi dưỡng, bọn họ tự nhiên sẽ không cự tuyệt!

Dương Diệp quét mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Ta Dương Diệp nói chuyện giữ lời, mười năm sau tha các ngươi tự do, thế nhưng, ta từ tục tĩu nói trước, nếu như tại mười năm này nội, ai đối với ta bằng mặt không bằng lòng, kia ta sẽ nhường ngươi sống không bằng chết!" Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Ta biết các ngươi thân pháp tốt, thế nhưng, hiện tại các ngươi đừng đi chiêu Cổ Chiến Trường những thứ kia huyền giả, bọn họ trong đó có người cường hãn, không phải là các ngươi có thể tưởng tượng! Hiện tại, các ngươi phải làm chỉ có một việc, đó chính là cho ta trở nên mạnh mẻ, trở nên mạnh mẻ, hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Mọi người đồng nói.

Dương Diệp gật đầu, sau đó nhìn về phía Lãnh Quân, Đạo: "Khi ta cần các ngươi phải lúc, nên như thế nào liên lạc các ngươi?"

Lãnh Quân cau mày trầm giọng nói: "Nguyên bản chúng ta là dùng số tiễn, thế nhưng hiện tại chúng ta đã thoát ly Huyết Thủ cái tổ chức này, vậy dĩ nhiên không thể đang dùng cái này, cho nên, ta cũng không biết dùng phương pháp gì tới liên lạc!"

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Vậy chỉ dùng truyền âm phù ah, ta truyền âm phù là thượng phẩm truyền âm phù, ngàn dặm bên trong, đều có thể liên lạc với các ngươi!"

Nghe vậy, Lãnh Quân nheo mắt, đại tài chủ a! Ngay cả truyền âm phù đều có, hơn nữa còn là thượng phẩm...

Lãnh Quân cùng mọi người đi, mang theo Dương Diệp trên người một nửa tài sản đi. Dương Diệp tự nhiên là có chút đau lòng, đặc biệt năng lượng đó thạch, bởi vì tiểu vòng xoáy vấn đề, hắn đã hao phí mấy vạn Năng Lượng thạch, hiện tại lại cho Lãnh Quân đám người ngũ vạn miếng, nói cách khác, hiện tại hắn chỉ còn lại không tới hai vạn Năng Lượng thạch!

Bất quá hoàn hảo, trên người hắn còn có 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, thứ này hắn một mực không bỏ được dùng, bởi vì thật sự là quá trân quý, sau này có lẽ có cái khác tác dụng!

"Ai, xem ra phải tiếp tục đi đánh cướp!" Tại tại chỗ, Dương Diệp hít một tiếng, sau đó xoay người nhìn về phía một viên cây, Đạo: "Nếu tới, liền ra đi!"

Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch tự phía sau cây mặt chậm rãi đi ra, nhìn Dương Diệp liếc mắt, Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Ta không là theo dõi ngươi, chỉ là..."

Dương Diệp cười cười, cắt đứt lời của nàng, Đạo: "Ngươi không cần giải thích, ta biết!"

Hiểu Vũ Tịch khóe miệng hơi một hiên, dáng tươi cười còn chưa triển khai, cũng lại vội vã thu vào, sau đó thần sắc bình tĩnh Đạo: "Vừa mới những người đó thân pháp cực kỳ quỷ dị, bọn họ là sát thủ ah?"

Dương Diệp cũng không giấu diếm, gật đầu, Đạo: "Quả thực, ngươi biết, ta tại nơi này thù rất nhiều người, ta cuối cùng được tìm một chút giúp đỡ ah!"

"Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!" Hiểu Vũ Tịch hỏi.

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Ta người này làm người rất công đạo, người khác thế nào đối với ta, ta liền thế nào đối với người khác. Ta đối yêu tộc cùng Ma Tộc còn có nhân loại kỳ thực đều là đối xử bình đẳng, chỉ cần bọn họ không đến trêu chọc ta, ta sẽ không đi trêu chọc bọn hắn, thế nhưng đáng tiếc, bất kể là yêu tộc, còn là Ma Tộc, còn là nhân loại, đều muốn muốn đẩy ta Dương Diệp vào chỗ chết, nếu như vậy, ta đây cũng chỉ có thể ăn miếng trả miếng! Bọn họ giết không chết ta, ta đây liền muốn giết sạch bọn họ!"

"Ngươi muốn cùng toàn bộ Ma Tộc cùng yêu tộc còn có Minh Tộc cùng với nhân loại là địch?" Hiểu Vũ Tịch biến sắc, trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi nghĩ ta không đối địch với bọn họ, bọn họ liền sẽ bỏ qua ta sao? Sẽ không, mọi người là như vậy, ngươi càng lùi lui, càng mềm yếu, đối phương lại càng sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước, cho nên, không phải là ta muốn đối địch với bọn họ, mà là bọn hắn muốn đối địch với ta! Nếu như vậy, ta đây Dương Diệp liền giết hắn một cái thống thống khoái khoái ah!"

"Ngươi giết hết sao?" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói.

Dương Diệp tà mị cười, trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, Đạo: "Có thể giết nhiều ít là bao nhiêu!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 327: Tử Điêu tái hiện?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch lần thứ hai đi tới Minh Thần mộ miệng lúc, giữa sân đã là thây phơi khắp nơi, trong đó Cửu thành đã ngoài đều là nhân loại huyền giả thi thể, những người này loại huyền giả chết hơi có chút thê thảm, bởi vì bọn họ toàn thân huyết nhục cùng linh hồn đều bị hút sạch sẽ, chỉ để lại một khô không được dạng thi thể!

Dương Diệp nhàn nhạt nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi!" Hắn đương nhiên sẽ không đi đồng tình những người này loại, đùa giỡn, nếu như hắn đã chết, những người này cùng giải quyết tình hắn sao? Nếu như hắn thật đã chết, những người này chỉ sợ là cười nhất vui mừng ah!

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, sau đó hướng mộ miệng đi đến. Đối với những người này loại chết, nàng mặc dù có chút đồng tình, nhưng là chỉ giới hạn ở này, dù sao những người này loại cùng nàng không nửa điểm quan hệ! Vẫn là câu nói kia, nếu dám đến cái này Cổ Chiến Trường, dám đến cái này chốn Cửu U, vậy thì phải làm tốt chết chuẩn bị!

Ở chỗ này, cường giả sinh tồn, người yếu sống! Ngươi đã yếu, ngươi vẫn còn muốn tới, đã chết, có thể trách ai?

Tại Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch tiến nhập mộ miệng kia một chốc, hai đạo hàn quang phân biệt tự hai bên trái phải hướng phía hắn hai người bắn nhanh mà đến, Dương Diệp đang chuẩn bị xuất thủ, chỉ thấy Hiểu Vũ Tịch ngọc thủ khẽ nhúc nhích, lập tức, giữa sân một đạo hàn quang chợt lóe lên, tiếp theo, lưỡng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương rồi đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên.

Dương Diệp hướng thanh âm khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy hai gã nhân loại huyền giả lúc này chính nhất mặt kinh hãi nhìn bọn họ, hai gã nhân loại huyền giả cũng chưa chết, chỉ là bọn hắn hai người cánh tay phải đều bị Hiểu Vũ Tịch chém tới, kia tiên huyết, còn đang dường như suối phun thông thường phun vải ra. Hai người sở dĩ không trốn, là bởi vì hai người đều bị Hiểu Vũ Tịch đao ý tập trung.

Hiện tại, trốn, chính là chết!

"Các ngươi là ai!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng hỏi.

Hai người đang chuẩn bị nói chuyện, Dương Diệp cũng giành nói: "Còn có thể là ai, đơn giản chính là đánh cướp của người, canh giữ ở cái này mộ miệng, đám người tiến đến, hai người bọn họ tới cái xuất kỳ bất ý, chỉ sợ cũng coi như là một ít thực lực mạnh hơn bọn họ thượng một chút huyền giả biết trúng chiêu. Ta nói có đúng không?"

Hai người biến sắc, một người trong đó nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Vị bằng hữu này, đừng nghe hắn ăn nói lung tung, sư huynh của ta đệ là Trung Vực lục phẩm tông môn Vô Thanh Tông đệ tử, lúc trước sở dĩ đối hai vị bằng hữu xuất thủ, chỉ là bởi vì ta hai người cho rằng hai vị là ma tộc cùng kia yêu tộc người, nếu như biết nhị vị là nhân loại huyền giả, sư huynh của ta đệ hai người là kiên quyết không có khả năng xuất thủ!"

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch nắm chặt chuôi đao nhẹ buông tay, thần sắc mềm xuống tới. Thấy thế, hai người vui vẻ, bất chấp thượng cụt tay đau, một người khác cũng vội vàng nói: "Hai vị bằng hữu thực lực cường hãn như vậy, chắc là cửu phẩm tông môn thiên tài đệ tử ah? Sư huynh của ta đệ hai người...."

Người này nói đến đây lúc, giữa sân đột nhiên hiện lên một đạo màu tím nhạt kiếm quang, lập tức, người này đầu người bay ra ngoài.

"Ngươi....." Tên còn lại kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, nhưng mà lại là một đạo kiếm quang hiện lên, người này đầu cũng bay ra ngoài.

Chém giết hai người sau, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, hai người trên tay đeo nạp giới nhất thời bay vào trong tay hắn.

"Vì sao?" Lúc này, Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp, bình tĩnh hỏi.

Dương Diệp đương nhiên biết Hiểu Vũ Tịch hỏi là cái gì, lập tức khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi xem một chút chung quanh trong thi thể, là thi thể của con người nhiều còn là Minh Tộc cùng Ma Tộc thi thể nhiều?"

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch hướng bốn phía nhìn thoáng qua, khi hắn môn bốn phía, có sắp tới trăm cụ thi thể, mà trong này, thi thể của con người chiếm cứ Cửu thành đã ngoài!

Hiểu Vũ Tịch chân mày cau lại, hiển nhiên, nàng hiểu những thứ gì!

Lúc này, Dương Diệp giơ giơ lên trong tay nạp giới, sau đó nói: "Ta vừa mới tra xét hạ, cái này trong nạp giới, Năng Lượng thạch có chừng một vạn năm ngàn nhiều miếng, mà trong đó tạp thất tạp bát đồ vật càng nhiều đếm không xuể, hiển nhiên, những thứ này đều là hai người này đánh cướp tới. Bọn họ sở dĩ nói vừa mới kia lần mà nói, đơn giản liền là muốn cho ngươi bỏ qua cho tánh mạng bọn họ mà thôi!"

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên cười, sau đó nói: "Kỳ thực, cho dù hắn môn thật chỉ là tại đối phó Ma Tộc cùng yêu tộc người, ta biết giết bọn hắn!"

"Vì sao?" Hiểu Vũ Tịch không giải thích được.

"Bởi vì đã kết thù!" Dương Diệp cười nói: "Ngươi chặt đứt bọn họ song chưởng, ngươi nghĩ trong lòng bọn họ một điểm oán niệm chưa từng sao? Có lẽ ngươi không tin, chớ nhìn bọn họ đi trước Biểu mặt cung kính, không có nửa điểm oán niệm, thế nhưng, ta dám cam đoan, trong lòng bọn họ chỉ sợ là hận không thể mang chúng ta làm nhục chí tử! Địch nhân cũng không đáng sợ, đáng sợ là địch nhân ở trong tối địa, cho nên, nếu đã kết thành hận thù, vậy hay là trảm thảo trừ căn thật là tốt!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó lắc đầu, Đạo: "Ta không biết ngươi tao ngộ qua cái gì, có thể dùng tính tình của ngươi thay đổi như vậy, ta cũng không có thể nói như ngươi vậy là sai, chỉ là, cá nhân ta nghĩ như vậy thực sự quá mức cực đoan, đồng thời như vậy sẽ gây thù hằn vô số, phải biết rằng, nhân người vô địch!"

"Nhân người vô địch?" Dương Diệp lắc đầu cười, Đạo: "Lời này cũng không sai, nhân người, nhiều lắm giúp, chỉ là đáng tiếc ta vĩnh viễn cũng không thể trở thành nhân người."

"Vì sao?" Hiểu Vũ Tịch cau mày nói.

"Bởi vì ta muốn giết rất nhiều người!" Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trường kiếm mang theo một đạo tàn ảnh, Đạo: "Thất bại ta cùng với ta thân nhân, ta muốn bọn họ lấy sinh mệnh tới hoàn lại!" Nghĩ đến đã từng từ 'Không gian kính' trong thấy tràng cảnh, Dương Diệp cả người nhất thời tản mát ra một cổ sắc bén chí cực Sát Lục Kiếm Ý, kỳ hai mắt càng từ từ xích đỏ lên, bên trong, như biển máu!

Hiểu Vũ Tịch biến sắc, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp trong mắt đỏ đậm cũng từ từ tán đi, kia kiếm ý bén nhọn cũng là chậm rãi thu hồi trong cơ thể hắn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó chau mày lên, bởi vì hắn phát hiện một vấn đề rất nghiêm trọng, đó chính là cái này Sát Lục Kiếm Ý thật có thể đủ bị lạc tâm trí của con người! Lúc trước một khắc kia, hắn lại có loại nếu muốn giết tận người trong thiên hạ cảm giác! Nếu như không phải là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, chỉ sợ hắn lúc này đã thực sự biến thành một cái Sát Lục cơ khí!

"Sát Lục Kiếm Ý, có thể nói là Kiếm Ý trong bén nhọn nhất một loại, bởi vì ngươi sát ý càng mạnh, uy lực của nó lại càng lớn, đặc biệt ngươi giết rất nhiều người lúc, kia sát ý vô tận không chỉ có có thể bị lạc lòng của ngươi trí, càng có thể ảnh hưởng đối thủ tâm trí! Có thể nói, ngươi giết ý càng mạnh, cái này Sát Lục Kiếm Ý lại càng cường!" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Thế nhưng, cái này cũng có cái cực đại khuyết điểm, đó chính là không khống chế được mình sát ý, cũng sẽ bị sát ý khống chế, bị sát ý khống chế, ngươi nên biết là hậu quả gì ah!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Cái này ta sau này sẽ chú ý, có thể không dùng Sát Lục Kiếm Ý liền tận lực không sử dụng!"

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Kiếm giả, đao người, tối kỵ bị tự mình sử dụng vũ khí khống chế, bởi vì nếu như bị tự mình sử dụng vũ khí khống chế, vậy ngươi cũng đã không còn là 'Ngươi' "

"Thụ giáo!" Dương Diệp nghiêm túc nói.

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi, nơi này có rất nhiều linh hồn thể, thứ này đối với ngươi có rất nhiều chỗ tốt!" Nói xong, Hiểu Vũ Tịch hướng phía phía trước đi đến.

Dương Diệp cũng là vội vã đi theo.

Trên đường, Dương Diệp không ngừng đánh giá cái này Minh Thần Chi Mộ, cái này cùng với nói là mộ, thực sự còn không bằng nói là một tòa khổng lồ thành thị, chỉ là thành thị này cũng không có một bóng người, hơn nữa mang theo còn thổi âm hàn triệt cốt Lãnh Phong, không chỉ có như vậy, tại trên đường phố, càng thỉnh thoảng gặp phải mấy người lục sắc quang đoàn!

Cái này lục sắc quang đoàn so mộ bên ngoài muốn lớn hơn nhiều, năng lượng trong đó cũng như Hiểu Vũ Tịch theo như lời, càng thêm tinh thuần, điều này làm cho Dương Diệp mừng rỡ không thôi! Bởi vì một đường tới, hắn đã hấp thu sắp tới hơn một trăm cái lục sắc quang đoàn, chỉ là khiến hắn nghi ngờ là Hiểu Vũ Tịch cũng không muốn cái này lục sắc quang đoàn, mang một đường tới thu hoạch đều cho hắn, điều này làm cho hắn rất là không có ý tứ!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp lại hấp thu sắp tới hơn một trăm cái linh hồn thể, có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế hấp thu nhiều như vậy linh hồn thể, cái này tự nhiên là ít nhiều Hiểu Vũ Tịch, bởi vì Hiểu Vũ Tịch tựa hồ biết nơi đó có linh hồn thể, một đường tới, bọn họ tìm được linh hồn thể đặc biệt đặc biệt nhiều!

Mang một cái lục sắc quang đoàn sau khi hấp thu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, bởi vì hắn cảm giác kiếm ý của hắn tựa hồ đã đạt đến sáu lục trọng đỉnh phong, không chỉ có như vậy, hắn còn cảm giác được Kiếm Ý so với dĩ vãng càng thêm tinh thuần. Có thể nói, tuy rằng hắn bây giờ còn là lục trọng Kiếm Ý, thế nhưng cái này lục trọng Kiếm Ý tuyệt đối không thể so kia Mạc Khinh Ngữ yếu!

Bởi vì hắn là Sát Lục Kiếm Ý!

"Kiếm Ý muốn đột phá?" Hiểu Vũ Tịch hỏi

Dương Diệp gật đầu, do dự một chút, sau đó tay cổ tay khẽ động, ngũ miếng Băng Linh Quả cùng một miếng cực phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở trong tay hắn, mang hai người đưa cho Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Ngươi nói linh hồn này thể đối ngươi bây giờ đao ý giúp đỡ không lớn, ta tạm thời tin, thế nhưng cái này Băng Linh Quả cùng cực phẩm Năng Lượng thạch hẳn là đối với ngươi có giúp đỡ ah?"

Hiểu Vũ Tịch đang muốn nói chuyện, Dương Diệp cũng vừa tiếp tục nói: "Nếu như ngươi cự tuyệt nữa, ta đây chỉ có thể cùng ngươi mỗi người đi một ngả. Dù sao ta da mặt cũng không dầy như vậy, một mực chiếm ngươi tiện nghi!"

"Cần khách khí như vậy sao?" Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, thần sắc có chút không vui, làm như cảm giác mình thái độ có chút nghĩa khác, sắc mặt nàng du địa trở nên lạnh, sau đó quay đầu nhìn về nơi khác.

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó lắc đầu, Đạo: "Đây không phải là khách khí, chỉ là ta nghĩ cái này Băng Linh Quả cùng cái này cực phẩm Năng Lượng thạch đối với ngươi có giúp đỡ mới đưa cho ngươi, tựa như ngươi nghĩ linh hồn thể đối với ta có giúp đỡ liền cho ta một dạng!"

Nghe được Dương Diệp giải thích, Hiểu Vũ Tịch thần sắc chuyển nhu, nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó tay cổ tay khẽ động, mang kia Băng Linh Quả cùng cực phẩm Năng Lượng thạch thu ở tại trong tay, đột nhiên, nàng nhướng mày, xem xét cẩn thận hạ kia Băng Linh Quả, sau đó nói: "Ta ăn rồi Băng Linh Quả cùng ngươi cái này miếng Băng Linh Quả tựa hồ có chút không giống!"

"Nơi nào không giống với?" Dương Diệp cau mày hỏi.

Hiểu Vũ Tịch trầm tư một chút, sau đó nói: "Ngươi như thế Băng Linh Quả bên trong năng lượng ẩn chứa so với ta ăn rồi muốn tinh thuần chí ít gấp mười lần, ngươi, ngươi xác định đây là Băng Linh Quả?"

"Gấp mười lần?" Dương Diệp cả kinh, Đạo: "Làm sao có thể?"

Hiểu Vũ Tịch đang chuẩn bị nói cái gì, đúng lúc này, giữa sân một đạo tử quang hiện lên, lập tức Hiểu Vũ Tịch bàn tay Băng Linh Quả rồi đột nhiên tiêu thất, Hiểu Vũ Tịch biến sắc, trong mắt sát khí thoáng hiện, ngay tại lúc lúc này, nàng lại đột nhiên phát hiện, đối diện nàng Dương Diệp đột nhiên dường như phát giống như điên hưng phấn kêu lớn lên: "Tiểu tử kia!"

Tử quang lóe lên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 328: Hiểu thiên cơ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai móng ôm một quả Băng Linh Quả, Tử Điêu một thuận không thuận địa nhìn Dương Diệp, dần dần, kia linh động tử đồng trong chứa đầy trong suốt như tuyết bọt nước.

Nhìn thấy Tử Điêu như vậy, Dương diệp tâm không hiểu tê rần, thân thủ mang Tử Điêu ôm vào trong ngực, cằm cà cà Tử Điêu mao nhung nhung đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Tiểu tử kia, sao ngươi lại tới đây?"

Tử Điêu tại Dương diệp tâm trung, thực sự có thể dùng không thể thay thế để hình dung! Có thể nói, ngay cả Tô Thanh Thi cũng so ra kém Tử Điêu tại Dương Diệp trong lòng địa vị! Bởi vì cùng nhau đi tới, bồi hắn đồng sinh cộng tử, chỉ tiểu tử kia!

Đối Dương Diệp mà nói, có thể thất bại Thiên, có thể thất bại địa, có thể thất bại người trong thiên hạ, nhưng tuyệt đối sẽ không thất bại tiểu tử kia!

Tử Điêu cà cà Dương Diệp cằm, sau đó ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, lập tức tiểu trảo bỉ hoa dâng lên...

Một lát, Dương Diệp minh bạch tiểu tử kia ý tứ sau, khóe miệng một trận co quắp, Đạo: "Ngươi là nói ngươi lại trốn tới?"

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, sau đó lộ ra một cái rực rỡ khuôn mặt tươi cười.

Dương Diệp cười khổ cười, nhu liễu nhu tiểu tử kia đầu nhỏ, Đạo: "Ngươi trộm chạy đến, phụ hoàng ngươi cùng mẫu hậu sẽ lo lắng, biết không?" Lúc này trong lòng hắn là rất cảm động, bởi vì hắn biết, tiểu tử kia sở dĩ trộm chạy đến, ngoại trừ không bỏ được ly khai hắn bên ngoài, cũng bởi vì là đang lo lắng hắn! Dù sao hiện tại địch nhân của hắn thế nhưng số đều đếm không hết!

"Kia, là Không Gian Điêu?" Đúng lúc này, một bên Hiểu Vũ Tịch trầm giọng hỏi.

Dương Diệp gật đầu, sau đó hỏi: "Ngươi nhận thức tiểu tử kia tộc nhân?"

Thấy Dương Diệp gật đầu, Hiểu Vũ Tịch cổ quái nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó lại nhìn Tử Điêu liếc mắt, Đạo: "Kia, tại sao phải theo còn ngươi, hơn nữa cùng ngươi quan hệ còn như vậy thân mật...." Hiểu Vũ Tịch lúc này trong lòng là phi thường khiếp sợ, Không Gian Điêu nàng tự nhiên là biết, cái này kinh khủng chủng tộc, liền là gia tộc của nàng cùng phụ thân, đều là kiêng kỵ không ngớt! Nhưng mà nàng không nghĩ tới, hiện tại cư nhiên thấy được một con Không Gian Điêu cùng một nhân loại dĩ nhiên thân mật như vậy, phải biết rằng, yêu tộc đối với nhân loại luôn luôn là khinh thường cùng cừu thị a!

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Cái này nói đến liền mà nói dài, sau này có cơ hội ở chỗ ngươi từ từ nói ah!" Dứt lời, Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía tiểu tử kia, Đạo: "Tiểu tử kia, ngươi đã tới, chúng ta đây liền cùng nhau dắt tay sẽ sẽ cái này Huyền Giả Đại Lục chư vực siêu cấp thiên tài ah, làm sao?"

Tử Điêu nhãn tình sáng lên, sau đó chợt một điểm nhỏ đầu, đánh nhau cướp đoạt và vân vân, kia thích nhất.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó ôm tiểu tử kia hướng phía mộ ở chỗ sâu trong thiểm lược đi, phía sau, Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cũng là thân hình khẽ động, đi theo.

Ngay Dương Diệp cùng Tử Điêu còn có Hiểu Vũ Tịch vừa rời đi không lâu sau, bọn họ nguyên bản chỗ đứng không gian đột nhiên một trận vặn vẹo, lập tức một nam một nữ xuất hiện ở giữa sân. Một nam một nữ không là người khác, đúng là lúc đầu ngăn cản tiểu tử kia cùng Dương Diệp ở chung với nhau kia Điêu Hoàng cùng Yêu Hậu!

"Hắn, thật là thủ mộ người đệ tử?" Nhìn Dương Diệp cùng Tử Điêu biến mất địa phương, Yêu Hậu trầm giọng hỏi.

Điêu Hoàng gật đầu, Đạo: "Cũng không giả!" Nói đến đây, Điêu Hoàng sắc mặt đột nhiên ngưng trọng, Đạo: "Người này có chút thần bí, bởi vì ta từng điều tra hắn tương lai số phận quỹ tích, thế nhưng, cũng không thu hoạch được gì, bởi vì tương lai của hắn một mảnh mông lung, cái gì cũng nhìn không thấy!"

"Lấy thực lực của ngươi, dĩ nhiên không cách nào điều tra một cái Vương Giả Cảnh huyền giả số phận quỹ tích?" Yêu Hậu cau mày hỏi.

"Trên đời này không có người có thể thấy rõ tương lai của hắn!" Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên đệ tam thanh âm của người, lập tức, một người mặc hoa bào trung niên nhân quỷ dị xuất hiện ở Điêu Hoàng cùng Yêu Hậu hai người trước mặt.

Trung niên nhân tóc dài xõa vai, tướng mạo thanh tú, cầm trong tay một chuỗi tử sắc phật châu, toàn thân tản ra một cổ thản nhiên mờ ảo khí chất, nhưng mà hai mắt của hắn cũng mông thượng một tầng bạch sắc tia mang!

Nhìn thấy trung niên nhân, Điêu Hoàng cùng Yêu Hậu hai người sắc mặt hơi đổi một chút, biến sắc, không phải là bởi vì trung niên nhân đột nhiên xuất hiện, mà là bởi vì trung niên nhân này nói một câu kia mà nói 'Trên đời này không có người có thể thấy rõ tương lai của hắn' nếu như là người khác nói những lời này, vợ chồng bọn họ hai người tự nhiên sẽ không thay đổi sắc, thế nhưng người trước mắt này nói, vậy không giống nhau!

Bởi vì người trước mắt này chính là đương đại 'Hiểu Thiên Cơ'

Như thế nào Hiểu Thiên Cơ? Chính là chỉ sao biết được Hiểu Thiên Cơ, dự toán tương lai! Lịch đại Hiểu Thiên Cơ, thực lực của bọn họ có thể không phải là rất mạnh, thế nhưng cái này xem bói năng lực, cũng không người có thể so sánh! Vậy mà lúc này cái này thay Hiểu Thiên Cơ lại nói trên đời này không người có thể thấy rõ một cái Vương Giả Cảnh tương lai...

"Hiểu Thiên Cơ, ngươi có ý tứ!" Yêu Hậu trầm giọng nói: "Ngay cả ngươi cũng không cách nào thấy rõ tương lai của hắn?"

Hiểu Thiên Cơ lắc đầu, Đạo: "Tương lai của hắn cùng với đi qua, đều bị một loại thần bí chi lực ngăn che, ta, cũng vô pháp rình tương lai của hắn!"

"Kia Tử Nhi theo hắn, đến tột cùng là phúc hay là họa!" Yêu Hậu thần sắc có chút không vui.

Hiểu Thiên Cơ khẽ cười cười, Đạo: "Yêu Hậu, kỳ thực cái này đã không trọng yếu, ngươi vậy cũng biết, tại hơn trăm năm, nếu như thiên lộ không thông, chờ đợi mọi người kết cục sẽ là cái gì!"

"Thế nhưng Tử Nhi là ta Không Gian Điêu mấy vạn năm qua khó gặp Tử Đồng Không Gian Điêu!" Yêu Hậu trầm giọng nói: "Lấy nó tư chất cùng trời phú, trăm năm, kia chưa chắc không thể có xuyên qua 'Giới' năng lực."

"Thế nhưng nếu như không thành công đây?" Hiểu Thiên Cơ Đạo.

Yêu Hậu biến sắc, lặng lẽ không nói gì!

"Các ngươi phát hiện không!" Lúc này, Hiểu Thiên Cơ đột nhiên nói: "Phàm là đi theo tiểu tử này người bên cạnh, tỷ như nhà ngươi nha đầu kia cùng nhà ta hiểu nha đầu, vận mạng của bọn họ quỹ tích cũng bắt đầu tại từ từ sản sinh biến hóa?"

Nghe vậy, Yêu Hậu cùng Điêu Hoàng sắc mặt hai người đồng thời biến đổi.

"Ha ha..." Lúc này, Hiểu Thiên Cơ đột nhiên khẽ nở nụ cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Đạo: "Thiên cơ, thiên cơ, rình thiên cơ, làm cho ta hiểu theo thầy học vạn năm tới đời đời nỗ lực giá cao thảm trọng, nguyên bản ta cho rằng Hiểu Thiên Cơ đến ta thế hệ này kết thúc, thì có thể làm cho lên trời tha cho ta hiểu nhà, nhưng mà không nghĩ tới, hiểu nhi cũng vẫn như cũ bỏ ra đại giới, bất quá hoàn hảo, lên trời không có chém tận giết tuyệt, cho ta hiểu nhi để lại một đường sinh cơ, ha ha..."

Hiểu Thiên Cơ đi rồi, Yêu Hậu trầm giọng nói: "Ta còn là không muốn để cho Tử Nhi đi theo một nhân loại, lần này, chúng ta mạnh mẽ mang nàng trở lại, nàng dĩ nhiên lấy cái chết uy hiếp ta ngươi, ta nghĩ Tử Nhi có thể là đã đối tiểu tử kia động tình, nếu để cho hai người bọn họ tiếp tục cùng một chỗ, đến lúc đó sợ rằng...."

Yêu Hoàng cười khổ cười, Đạo: "Đối với chúng ta thì có biện pháp gì? Ta hiện tại may mắn chính là lúc đầu không có giết tiểu tử này, không thì Tử Nhi chỉ sợ cả đời tử cũng sẽ không tha thứ ta. Ai, ta hiện tại lo lắng chính là Tử Nhi cùng Thái Hư Cổ Long tộc Hạo Thiên tiểu tử hôn sự, tiểu tử kia, hôm nay thế nhưng đã đạt được Linh cấp a!"

"Hừ, khiến loài người kia tiểu tử lừa gạt Tử Nhi, để chính hắn đi nghĩ biện pháp đối phó ah!" Yêu Hậu hừ lạnh một tiếng Đạo.

Nghe vậy, Yêu Hoàng cười khổ cười, sau đó tay vung lên, không gian vặn vẹo, cùng Yêu Hậu tiêu thất ở tại tại chỗ.

....

Càng đi mộ địa ở chỗ sâu trong đi, kia cổ âm hàn triệt cốt gió lạnh liền càng ngày càng mãnh liệt, điều này làm cho Dương Diệp là càng ngày càng hưng phấn cùng kích động, bởi vì... Này đại biểu hắn cách này Cửu U Hàn Phong là càng ngày càng gần!

U Minh Quỷ hỏa cường đại, hắn là tự mình thể nghiệm qua, đều là thiên địa linh vật, cái này Cửu U Hàn Phong uy lực sao lại kém? Nếu như có thể thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, kia thực lực của hắn dù sao đề thăng một mảng lớn, đến lúc đó, hắn liền chân chính có sức mạnh cùng lá bài tẩy đi mặt đối mặt sẽ một hồi cái này Huyền Giả Đại Lục các lộ yêu nghiệt!

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là có thể đi báo kia Mạc Khinh Ngữ một kiếm phần thù!

Bỗng dưng, Hiểu Vũ Tịch dừng bước, nhìn phía xa kia dường như cung điện xa hoa kiến trúc, Đạo: "Đây là Minh Thần mộ!"

"Oanh!"

Đúng lúc này, mộ trung đột nhiên truyền ra một đạo kinh thiên nổ thanh, lập tức, toàn bộ cung điện dĩ nhiên run lên!

"Là kia Ma Kha!" Hiểu Vũ Tịch sắc mặt ngưng trọng nói: "Hắn dĩ nhiên vận dụng ma khí!"

Dương Diệp nhướng mày, đang chuẩn bị hỏi ma khí là vật gì lúc, kia trong cung điện đột nhiên truyền ra một đạo tiếng cười to, lập tức mấy đạo nhân ảnh tự kia trong cung điện thiểm lược ra. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp quả quyết lôi kéo kia đang muốn tiến lên Hiểu Vũ Tịch sau đó hướng bên cạnh ẩn dấu đi. Đùa giỡn, ngồi thu ngư ông thủ lợi loại sự tình này hắn là thích làm nhất!

Bị Dương Diệp nắm ngọc thủ, Hiểu Vũ Tịch thân thể cứng đờ, trên mặt thoáng hiện lướt một cái ửng đỏ, chính muốn tránh thoát Dương Diệp tay của, Dương Diệp cũng Đạo: "Có thể làm cho kia Ma Kha sinh khí, đối phương nhất định là một cái cực mạnh gia hỏa, hiện tại chúng ta xông ra, kia Ma Kha cùng Minh Vực mấy tên kia vô cùng có khả năng trước đi đối phó ta, tuy rằng chúng ta không hãi sợ, nhưng là không cần thiết ở phía sau can thiệp vào a!"

"Ngươi trước buông ra tay của ta!" Hiểu Vũ Tịch đỏ mặt trừng Dương Diệp liếc mắt, nổi giận Đạo.

"Tay?" Dương Diệp sửng sốt, Đạo: "Cái gì tay?"

"Lôi kéo tay của ta a!" Hiểu Vũ Tịch trừng mắt Dương Diệp, sắc mặt đỏ bừng. Nếu như không phải sợ thương tổn được Dương Diệp, bọn ta nghĩ động đao!

Nghe vậy, Dương Diệp cúi đầu vừa nhìn, cũng phát hiện mình dĩ nhiên gắt gao nắm Hiểu Vũ Tịch tay của, Dương Diệp ngay cả vội vàng buông tay ra, san cười cười, Đạo: "Cái kia, vừa mới quá kích động, cho nên cầm có chút chặt, ngươi, ngươi chớ để ý Cáp..."

Hiểu Vũ Tịch trừng Dương Diệp liếc mắt, quay đầu đi, không nói.

Giữa sân bầu không khí nhất thời có chút xấu hổ, một lát, Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, Hiểu Vũ Tịch cũng lại đột nhiên Đạo: "Vô dụng, lấy thực lực của bọn họ, bọn họ vừa ra tới là có thể cảm thụ được chúng ta!"

"Cái này ngươi yên tâm!" Dương Diệp cười cười, sau đó thân thủ vỗ vỗ Tử Điêu đầu nhỏ, Tử Điêu hội ý, tiểu trảo vung lên, lưỡng đạo tử quang nhất thời gắn vào hắn trên người của hai người!

"Đây là?" Hiểu Vũ Tịch không hiểu nói.

"Ta cũng không biết!" Dương Diệp Đạo: "Dù sao cũng có thứ này tại, coi như là Linh Giả cảnh cường giả cũng là không phát hiện được chúng ta, bởi vì... Này đồ vật giống như có thể cắt đứt chúng ta khí tức!

Hiểu Vũ Tịch nhìn Tử Điêu liếc mắt, sau đó không nói.

"Ha ha... Không hổ là Ma Tộc nghìn năm qua nhất yêu nghiệt, có khả năng nhất trở thành Ma thần tồn tại, lại có thể tại trên nắm đấm cùng ta mục quân chẳng phân biệt được trên dưới, thú vị, thú vị, ha ha..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 329: Mục quân

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Là Mục Quân!"

Lúc này, nghe được trong cung điện đạo kia tiếng cười to Hiểu Vũ Tịch đột nhiên sắc mặt ngưng trọng nói.

"Ngươi nhận thức?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Hắn là Trung Vực Đỉnh Hán Đế Quốc Thái Tử, Đỉnh Hán Đế Quốc ngươi có thể chưa từng nghe qua, nói như thế, đế quốc này thế lực, không kém bất kỳ một cái nào cửu phẩm tông môn cùng siêu cấp lánh đời thế gia, bởi vì tự đại lục phân liệt tới nay, không, phải nói đại lục còn chưa phân liệt trước khi, đế quốc này cũng đã tồn tại! Bọn họ tồn tại lịch sử, so hiện tại bất kỳ một cái nào cửu phẩm tông môn đều phải đã lâu!"

"Cùng Nam Vực Đại Tần đế quốc so sánh với, ai mạnh?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Hoàn toàn không thể so sánh!" Hiểu Vũ Tịch lắc đầu nói: "Ngươi cũng biết, tại Trung Vực có một chi mười vạn người quân đội, con này quân đội tên là" Phệ Hồn ". Con này quân đội làm cho lánh đời thế gia cùng những Cửu đó phẩm tông môn đều kiêng kỵ không ngớt, bởi vì bên trong mỗi người, thấp nhất đều là Linh cấp cường giả!"

"Mười vạn Linh cấp binh sĩ?" Dương Diệp cả kinh nói.

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Đây vẫn chỉ là bọn họ trên mặt nổi thực lực, về phần ẩn núp, sợ rằng còn càng kinh người hơn!"

Dương Diệp lắc đầu cười khổ cười, mười vạn Linh cấp binh sĩ, vẫn chỉ là trên mặt nổi thực lực, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực, đến tột cùng cường đến rồi loại nào trình độ?

"Đáng giá một nói là!" Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói: "Vạn năm trước, Kiếm Tông tổ sư đã từng cùng đế quốc này phát sinh qua một lần xung đột!"

"Về sau thế nào?" Dương Diệp nhất thời hứng thú, đại lục đệ nhất cường giả cùng cái này Đỉnh Hán Đế Quốc xảy ra xung đột, tình này tiết tuyệt đối đặc sắc a!

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Kiếm Tông tổ sư dẫn theo một thanh kiếm trực tiếp đánh đến nơi này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung Kim Loan điện, lúc đó Đỉnh Hán Đế Quốc bộ mặt mất hết, sau cùng bất đắc dĩ chỉ có thể mở ra hộ quốc đại trận, nhưng mà cái này hộ quốc đại trận như trước bị Kiếm Tông tổ sư phá vỡ, sau cùng bất đắc dĩ, Đỉnh Hán Đế Quốc ba vị lánh đời Thái Thượng Trưởng Lão phải xuất sơn!"

"Sau đó thì sao?" Dương Diệp không kịp chờ đợi truy vấn.

"Sau đó Kiếm Tông tổ sư rút đi!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

"Kiếm Tông tổ sư thất bại?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Không bại, thế nhưng cũng không thắng, bởi vì kia ba vị Thái Thượng Trưởng Lão tụ tập Đỉnh Hán Đế Quốc cả quốc gia Tín Ngưỡng Chi Lực tới đối kháng cái này Kiếm Tông tổ sư, một quốc gia chi lực, cộng thêm. Sắp tới trăm vị Hoàng Giả Cảnh cường giả cùng ba vị Thánh cảnh cường giả... Cho dù là vô địch khắp thiên hạ Kiếm Tông tổ sư cũng chỉ có tạm thời rút đi! Bất quá hắn lui trước khi đi, vẫn như cũ mang Đỉnh Hán Đế Quốc ngay lúc đó hoàng đế cùng một danh Thái Thượng Trưởng Lão chém giết!"

"Trăm vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, ba vị Thánh cảnh cường giả..." Dương Diệp cổ họng lăn lăn, như vậy nội tình, cũng quá kinh khủng điểm ah!

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Cũng là lần kia, thế nhân mới thấy được cái này Đỉnh Hán Đế Quốc kinh khủng! Ngoại trừ Không Gian Điêu bộ tộc, có thể mang Kiếm Tông tổ sư bức đi, cũng liền đế quốc này!"

Cái này Kiếm Tông tổ sư, năm đó đến tột cùng cường đến trình độ nào? Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, nếu như mình hiện tại có Kiếm Tông tổ sư thực lực, mẫu thân của mình, còn có thể bị người nhốt tại Bách Hoa Cung chịu kia vô tận thống khổ sao? Nếu như mình có Kiếm Tông tổ sư thực lực, tiểu tử kia người nhà còn có thể ngăn trở mình cùng tiểu tử kia ở một chỗ sao? Nếu có Kiếm Tông tổ sư...

Thế giới này, từ trình độ nào đó mà nói là, có thực lực, chẳng khác nào có hết thảy!

"Rầm rầm oanh!"

Lúc này, trong cung điện lần thứ hai truyền ra vài đạo đinh tai nhức óc địa tiếng oanh minh.

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Sau này ngươi nếu là muốn cùng kia Mục Quân giao thủ, ghi nhớ kỹ phải cẩn thận!" Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: "Kỳ thực, đến nơi này, cùng ai giao thủ, ngươi đều phải cẩn thận, bởi vì đối mặt ai, ngươi đều không có gì ưu thế! Phải biết rằng, bọn họ thiên phú không kém ngươi, gia thế càng mạnh hơn ngươi thượng không biết nhiều ít, các loại công pháp cùng Huyền kỹ, kia là căn bản không cần buồn... Mà ngươi...."

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ta biết, đối mặt hắn môn, ta không có bất kỳ ưu thế nào, cho nên, ta phải điên cuồng đề thăng thực lực của mình đây!"

"Oanh!"

Ngay Hiểu Vũ Tịch chuẩn bị lúc nói chuyện, giữa sân đột nhiên truyền ra một đạo kinh thiên nổ thanh, lập tức, tại hai người ánh mắt ngưng trọng trong, kia tòa cung điện đột nhiên nổ ra, lộ ra trong đó mấy người.

Mấy người Dương Diệp đều biết.

Bên trái, đứng Trung Vực tam kiệt, tại Trung Vực tam kiệt phía trước, còn đứng đến một gã mặc kim sắc tú long trường bào; Mà bên phải, còn lại là kia Ma Kha cùng Hồn U còn có Ứng Long.

Đọc truyện tại http://truyencuatui . net/

Lúc này Ma Kha sắc mặt thoáng dữ tợn, tại kỳ quanh thân, càng tản ra vô số làm người ta sợ hắc sắc ma khí; Khi hắn đối diện, màu vàng kia long bào nam tử sắc mặt cũng là có chút ngưng trọng, tại kỳ quanh thân, còn lại là tản ra một tầng lại một tầng kim sắc khí lưu, những khí lưu này nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện là một cái kim long!

Tại hai đội nhân mã trung gian, còn lại là một tòa thạch quan, mà ở kia thạch quan bên trên, còn lại là nổi lơ lửng một thanh cả vật thể ngăm đen, cả người tản ra âm hàn cùng tử khí Ma thương!

"Minh Thần Thương!"

Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói.

"Cái gì phẩm cấp?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi, thông thường thiên cấp dưới, hắn liền không có hứng thú, cũng không phải không có hứng thú, mà là vì một thanh thiên cấp dưới gì đó đi cùng những người này liều mạng, không đáng a!

"Không phẩm cấp!" Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Chuôi này thương có cái đặc tính, đó chính là sử dụng người càng cường, kia lại càng cường, bởi vì kia có tiếp cận vô hạn năng lực, có thể kích phát kia nhiều ít năng lực, toàn bộ xem người sử dụng nó!"

"Ma Kha muốn cây thương này?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, Đạo: "Chắc là, hắn nếu như có thể đạt được cây thương này, sợ rằng lập tức là có thể kích phát cây thương này tam thành năng lực, đến lúc đó, ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, cái này Cổ Chiến Trường sợ rằng không mấy người có thể ngăn cản hắn một súng!"

"Không thể để cho hắn bắt được!" Dương Diệp liền nói ngay, Ma Kha thực lực đã cực kỳ cường hãn, nếu để cho hắn tại bắt được súng này, thực lực kia được thay đổi nhiều kinh khủng?

Hiểu Vũ Tịch tán đồng gật đầu, Đạo: "Cái này Mục Quân cùng Trung Vực tam kiệt phỏng chừng cũng là như vậy nghĩ, cho nên mới đang xuất thủ ngăn cản cái này Ma Kha!"

Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch thấp giọng trò chuyện với nhau, hắn hai người cũng không có chú ý tới, tại tiểu tử kia thấy chuôi này Minh Thần Thương lúc, kia mắt to nhất thời sáng lên, kỳ tiểu trảo thượng, càng dần hiện ra nhàn nhạt tử sắc hào quang...

Giữa sân, Ma Kha trầm mặt nhìn kia Mục Quân, Đạo: "Không hổ là Đỉnh Hán Đế Quốc tiếp theo đảm nhiệm Đế Hoàng, long khí đã tinh thuần đến có thể hóa long hình tình trạng!"

"Ngươi cũng không sai!" Mục Quân cười nói: "Trung ta một quyền Vương đạo vũ quyền, dĩ nhiên một chút việc cũng không, nếu như ta không đoán sai, ngươi chính là Ma Tộc tiếp theo đảm nhiệm Ma quân người thừa kế duy nhất ah?"

Ma Kha không trả lời, mà là xoay người nhìn Hồn U, sau đó nói: "Ta biết ngươi lúc trước giấu giếm thực lực, giúp ta phải đến cái này Minh Thần Thương, ta Ma Kha hứa hẹn, ổn thỏa toàn lực giúp ngươi thu được kia Minh Thần truyền thừa, ta nói được thì làm được, làm

sao?"

"Nói thế quả thật?" Hồn U lông mày nhướn lên, trầm giọng hỏi.

"Tự nhiên!" Ma Kha Đạo.

"Kiệt kiệt..." Hồn U âm cười cười, sau đó tay phải khẽ động, một cây đen nhánh xiềng xích nhất thời xuất hiện ở kỳ trước người, Đạo: "Kia Trung Vực tam kiệt, ta thay ngươi ngăn trở hai người, còn dư lại, ngươi tự nghĩ biện pháp, nếu như không có biện pháp, ta đây liền vô năng vô lực!"

Ma Kha gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Ứng Long, Đạo: "Giúp ta lúc này đây, ta mang 'Thiên Ma Thần Thể' trước cuốn cho ngươi mượn xem một chút!"

"Ngươi bỏ được?" Ứng Long trong mắt hiện lên lướt một cái vẻ hưng phấn.

"Ta có tuyển chọn?"

"Ha ha..." Ứng Long cười dài một tiếng, lập tức Thần Thể ngăn, khôi phục bản thể thẳng vọt lên, lập tức khí cơ khóa được đối diện Mục Quân đám người.

"Ngươi một người đối phó chúng ta trong đó hai người?" Lúc này, Hi Lạc Công Tử đột nhiên đi ra, nhìn kia Hồn U, Đạo: "Chỉ ngươi cái này người không ra người, quỷ không ra quỷ gia hỏa, dĩ nhiên tuyên bố muốn một mình đấu chúng ta trong đó hai người, ngươi xác định ngươi hôm nay xuất môn mang chỉ số thông minh sao? Nếu như không có, ta có thể giúp ngươi tìm về của ngươi chỉ số thông minh!" Dứt lời, thủ đoạn khẽ động, một thanh trường phủ xuất hiện ở trong tay hắn!

"Mang không mang, ngươi tự mình thử xem chẳng phải sẽ biết?" Hồn U lạnh giọng nói: "Thật nghĩ đến ngươi môn Trung Vực tam kiệt có bao nhiêu rất giỏi? Hôm nay liền cho các ngươi nhìn, cái gì mới kêu chân chính yêu nghiệt!" Dứt lời, Hồn U tâm niệm vừa động, kỳ trong tay minh U xiềng xích nhất thời xuyên thấu không gian, trong nháy mắt công về phía Hi Lạc Công Tử!

"Tới tốt!" Hi Lạc Công Tử một tiếng lịch uống, lập tức trong tay cự phủ chợt bổ về phía ổ khóa này....

Nhìn Hi Lạc Công Tử cùng kia Hồn U chiến đấu, Mục Quân trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Nam Cung cô nương, làm phiền ngươi xuất thủ giúp Hi Lạc một thanh!"

Nam Cung Mộng nhướng mày, Đạo: "Ngươi là tại hoài nghi Hi Lạc thực lực?"

Mục Quân lắc đầu, Đạo: "Không phải là hoài nghi thực lực của hắn, mà là kia Hồn U giấu giếm thực lực, nếu như ta không đoán sai, hắn khả năng đã lĩnh ngộ 'Dạ Chi Ý Cảnh' nếu như là tại bình thường, Hi Lạc tính là không địch lại, nhưng là có thể toàn thân trở ra, thế nhưng tại đây Minh Thần Chi Mộ trong, Hi Lạc một cái làm không tốt, có thể sẽ bị kỳ trọng thương!"

"Dạ Chi Ý Cảnh?" Nam Cung Mộng cả kinh, Đạo: "Làm sao có thể?"

"Không có gì không có khả năng!" Mục Quân trầm giọng nói: "Ngươi xem Hồn U thân hình, tuy rằng hắn cực lực đang ẩn núp, nhưng là thân hình của hắn tại bất tri bất giác còn là sẽ cùng cái này toàn bộ bóng đêm hòa làm một thể, đợi Hi Lạc một cái sơ sẩy, tất sẽ bị thua thiệt lớn, tại đây Cổ Chiến Trường nếu như trọng thương, ngươi nên biết sẽ là cái gì hạ tràng!"

Nhìn kia Hồn U một lát, Nam Cung Mộng rốt cục không đang do dự, sau đó thân hình khẽ động, thiểm lược bầu trời, gia nhập Hi Lạc Công Tử cùng Hồn U chiến đấu.

Nhìn thấy Nam Cung Mộng tới hỗ trợ, Hi Lạc Công Tử nhướng mày, đang chuẩn bị nói chuyện, kia Nam Cung Mộng cũng giành nói: "Đừng nói nhảm, chúng ta liên thủ giết cái này người không ra người quỷ không mắc gia hỏa!"

Nghe vậy, Hi Lạc Công Tử nhất thời vui vẻ, Đạo: "Tốt, Mộng Mộng, vợ chồng chúng ta đồng tâm, kỳ lợi đoạn kim! Ha ha..." Nói, thân hình lóe lên, hướng kia Hồn U bạo cướp đi.

Nam Cung Mộng: "..."

Phía dưới, kia Lý Thanh Thủy cũng nhất thời cùng kia Ứng Long chiến đấu, lập tức, giữa sân liền chỉ còn lại có Ma Kha cùng kia Mục Quân.

"Đến đây đi!" Mục Quân khẽ cười nói.

"Như ngươi mong muốn!" Ma Kha cả người ma khí nhất thời tăng vọt, ngay tại lúc lúc này, một đạo tử quang thoáng hiện, kia trôi nổi tại thạch quan phía trên Minh Thần Thương tại Ma Kha cùng Mục Quân trong con mắt, biến mất không thấy!

Cùng lúc đó, núp trong bóng tối Tử Điêu hai móng thượng, chính đang cầm một thanh so kia lớn hơn vài lần Minh Thần Thương...

Tại dại ra một lát sau, Dương Diệp trong đầu ý niệm đầu tiên đó là: "Phiền phức lớn!"

Một bên Hiểu Vũ Tịch khóe mắt cũng là nhịn không được rút lấy ra.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 330: Tại chết một lần?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Minh Thần Thương dài chừng một trượng ngũ, bị Tử Điêu kia kiều tiểu tiểu trảo đang cầm, hai người thân hình tỉ lệ... Nhìn qua có chút khôi hài.

Tử Điêu quan sát một chút Minh Thần Thương, sau đó đem đưa tới Dương Diệp trước mặt của, lập tức lộ ra một cái cực kỳ nụ cười sáng lạn, hiển nhiên, nó là cho rằng kia cùng Dương Diệp lại thêm một cái bảo bối!

Dương Diệp là dở khóc dở cười, kỳ thực hắn đối Minh Thần Thương không có hứng thú, bởi vì hắn dùng là Kiếm, còn nữa, cái này Minh Thần Thương hiện tại chính là một cái phỏng tay gì đó a! Ai cầm kia, thì phải đi thừa thụ kia Ma Kha ba người điên cuồng trả thù! Mục tiêu của hắn chỉ là kia Cửu U Hàn Phong, đối về Minh Thần Thương quả thực không nhúc nhích tâm qua, hơn nữa, tại không có đến Cửu U Hàn Phong trước khi, hắn cũng không muốn trêu chọc nhiều lắm cường địch!

Bất quá bây giờ nếu chiếm được, kia muốn bạch hắn giao ra, đó là không đồng ý có thể!

Tử Điêu hiển nhiên không có ý thức đến kia đoạt cái này Minh Thần Thương ý vị như thế nào, lúc này kia hiến vật quý vậy mang kia Minh Thần Thương đưa tới Dương Diệp trước mặt của, tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy hưng phấn dáng tươi cười.

Thấy như thế 'Không có tim không có phổi' một bên Hiểu Vũ Tịch nhịn không được khóe mắt giật một cái. Cái này Minh Thần Thương quả thực là đồ tốt, thế nhưng cái này có thể loạn đoạt sao? Cái này không, kia lúc trước nguyên bản đang ở kịch chiến Trung Vực tam kiệt còn có kia Hồn U đám người ngừng lại, sau đó ánh mắt như điện kiểu hướng bọn họ bên này vị trí bắn qua đây....

Hiểu Vũ Tịch nhìn Tử Điêu liếc mắt, sau đó lại nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó tay trái chậm rãi leo lên chuôi đao.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó đối về Tử Điêu cười cười, lập tức mang kia Minh Thần Thương cầm ở tại trong tay, nhất thời, một cổ kỳ dị lực lượng tự kia trong thương truyền đến, hướng phía trong cơ thể hắn cùng thức hải đánh tới. Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, Kiếm Ý phún ra ngoài, nhất thời mang cổ lực lượng kia cho trấn ép xuống!

Nắm Minh Thần Thương, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới Ma Kha đám người trước mặt. Không phải là hắn không muốn bộ, mà là lúc này bọn họ căn bản trốn không thoát, bởi vì kia Mục Quân cùng Ma Kha đám người đã đưa bọn họ bao vây lại! Hiện tại nếu là trốn, gặp phải liền là cả Huyền Giả Đại Lục nhất yêu nghiệt mấy người vây công!

Dương Diệp tuy rằng tự tin, nhưng còn không có tự tin đến một người một mình đấu lần thứ hai mọi người tình trạng!

Lúc này, một trận nhàn nhạt làn gió thơm kéo tới, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở bên cạnh hắn. Nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch, Dương diệp tâm trung ấm áp, sau đó nói: "Cảm tạ!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói gì, chỉ là nắm chuôi đao tay của nắm thật chặt.

Thấy là Dương Diệp, Ma Kha chân mày nhất thời sâu đậm nhíu lại, trong mắt, hiện lên nồng đậm vẻ không hiểu, trầm giọng nói: "Ngươi đan điền dĩ nhiên tốt lắm?"

Một bên Hồn U chân mày cũng là chặt nhíu lại, hiển nhiên, hắn cũng vô pháp lý giải Dương diệp đan điền dĩ nhiên tốt lắm sự tình. Phải biết rằng, đan điền thế nhưng huyền giả căn bản, cái chỗ này là một cái huyền giả yếu ớt nhất địa phương, cũng là nhất địa phương trọng yếu. Ở đây nếu như bị hủy diệt, so kinh mạch toàn thân đứt đoạn nghiêm trọng hơn, bởi vì... Này trên đời, còn không có xuất hiện có thiên tài gì địa bảo có thể trị liệu đan điền!

"Xảy ra trước mặt ngươi chuyện thực, còn cần ta dùng ngôn ngữ để chứng thực sao?" Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó giơ giơ lên trong tay Minh Thần Thương, Đạo: "Ma Kha, ngươi muốn thương này?"

"Ngươi là muốn tại chết một lần sao?" Ma Kha hai mắt híp lại, trầm giọng nói.

"Đi thử một chút?" Dương Diệp lông mày nhướn lên, Đạo.

Ma Kha tay phải chợt nắm chặt, ngay hắn phải ra khỏi tay lúc, lúc này, một bên Mục Quân đột nhiên nhìn Dương Diệp cười nói: "Không sai, dám như thế đối mặt Ma Tộc tiếp theo đảm nhiệm Ma quân, mặc kệ ngươi có đúng hay không tương lai Kiếm Hoàng, chỉ bằng phần này can đảm, cũng đủ để cho ngươi ở đây Huyền Giả Đại Lục kiêu ngạo!"

"Ngươi nghe qua ta?" Nhìn Mục Quân, Dương Diệp Vấn Đạo.

"Chuẩn Kiếm Hoàng, ai chưa từng nghe qua đây?" Mục Quân cười nói.

"Ngươi muốn thương này?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Mục Quân sửng sốt, sau đó cười to một tiếng, Đạo: "Thú vị, tốt, minh nhân bất thuyết ám thoại, nói đi, điều kiện gì?"

"Ngươi có thể đưa ra chỗ tốt gì?" Dương Diệp nhất thời hứng thú, cái này Minh Thần Thương là một phỏng tay gì đó, hơn nữa đối với hắn còn không có gì dùng, nếu như có thể cầm vật này đổi một ít đối với mình thứ hữu dụng, sau đó lại đem cái này phỏng tay gì đó hất ra, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn!

Lúc này, Trung Vực tam kiệt một trong Lý Thanh Thủy đột nhiên nói: "Dương Diệp, nếu như ta là ngươi, ta chỉ biết mang cái này Minh Thần Thương chủ động giao ra đây! Cùng chúng ta cò kè mặc cả, ngươi cũng phải nhìn xem tự mình có hay không tư cách kia!"

"Ta đang cùng ngươi cò kè mặc cả sao?" Dương Diệp nhìn về phía Lý Thanh Thủy, Đạo: "Nhờ cậy, ngươi đừng tự mình cảm giác hài lòng được không? Về phần ta có hay không tư cách kia ta cũng không biết, dù sao cũng ta chỉ biết, chỉ cần ta nguyện ý, chuôi này thương chỉ biết tùy thời rơi vào Ma Kha tay của trong, ngươi tin không?"

"Ngươi muốn chết!" Lý Thanh Thủy sắc mặt phát lạnh, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp điện xạ đi, ngay tại lúc lúc này, một đạo hàn quang chợt lóe lên, Lý Thanh Thủy nhất thời lại trở về tại chỗ.

Trở lại tại chỗ Lý Thanh Thủy sắc mặt nhất thời ngưng trọng, nhìn kia một mực bị hắn bỏ qua rơi Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Ngươi là người phương nào!"

Ma Kha đám người là đã biết Hiểu Vũ Tịch cường hãn, nhưng là thấy đến Hiểu Vũ Tịch Nhất Đao mang Lý Thanh Thủy bức lui, trong lòng vẫn là không nhịn được cả kinh, trên đời này, khó nhất quấn cùng đáng sợ nhất, ngoại trừ kiếm tu chính là đao sửa!

"Hiểu Vũ Tịch?" Mục Quân nhìn Hiểu Vũ Tịch, trầm giọng hỏi.

Hiểu Vũ Tịch nhàn nhạt nhìn thoáng qua Mục Quân, sau đó lui về Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp đối về Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Mục Quân đám người Đạo: "Hiện tại chúng ta có thể tới hay không nói chuyện điều kiện? Ta biết, bằng hai người chúng ta thì không cách nào đối kháng các ngươi trong đó bất kỳ bên nào, thế nhưng ta có thể bảo chứng, các ngươi phương đó nếu là dám động thủ, cái này Minh Thần Thương chỉ biết rơi vào đối thủ của các ngươi kia!"

"Dương Diệp, ngươi nhưng cũng là nhân loại!" Mục Quân sắc mặt hơi trầm xuống, Đạo.

"Phải không?" Dương Diệp lắc đầu, cười nói: "Nhưng là phải giết ta, còn giống như là nhân loại tương đối nhiều đây! Với ta mà nói, không có nhân loại cùng ngoại tộc, chỉ người một nhà cùng địch nhân. Ai phạm ta, ta giết kẻ ấy, về phần đối phương là người tộc còn là Ma Tộc, cũng hoặc là Minh Tộc còn là Yêu Tộc, cái này đều không trọng yếu!"

Nghe được Dương Diệp nói, một bên Ma Kha đám người nhất thời nhìn hắn một cái, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái khác thường hào quang.

Mà Mục Quân đám người thì sắc mặt có chút khó coi, nếu như Dương Diệp, không, chuẩn xác mà nói nếu như kia Hiểu Vũ Tịch đứng ở hắn môn bên này mà nói, vậy bọn họ có thể ổn áp Ma Kha đám người, nhưng mà, đối phương cũng hết lần này tới lần khác đứng ở Dương Diệp cái này nhu nhược tộc khái niệm Dương Diệp một bên. Là tối trọng yếu là, lúc này Dương Diệp còn muốn xảo trá bọn họ, càng là trọng yếu hơn là bọn hắn bây giờ còn chỉ có thể bị xảo trá....

"Ta đây có bản Luyện Thể công pháp!" Lúc này, Ma Kha đột nhiên nói: "Là thiên cấp hạ phẩm, ta nguyện ý lấy bộ công pháp kia cùng ngươi đổi, làm sao?"

"Thiên cấp hạ phẩm?" Dương Diệp nhất thời hứng thú, thân thể của hắn tuy rằng đã cực kỳ cường hãn, thế nhưng cùng Ma Kha còn có Yêu Tộc một ít siêu cấp yêu thú so sánh với, còn thì kém rất nhiều, cái này nguyên nhân chủ yếu, cũng là bởi vì hắn không có một bộ tốt công pháp luyện thể, không thì, thân thể của hắn cường hãn tuyệt đối xa xa không ngừng hơn thế!

Nhìn thấy Dương Diệp có hứng thú, một bên Mục Quân nhất thời có chút nóng nảy, sau đó không đang do dự, thủ đoạn khẽ động, một bộ kim sắc cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, sau đó nói: "Bộ này cái hộp kiếm tên là 'Vô Cực' nội giấu 108 chuôi Địa giai thượng phẩm Huyền Kiếm, mà lại mỗi một chuôi Huyền Kiếm thượng đều minh có tăng cường phù lục, ngươi là kiếm tu, ngươi nếu như đạt được bộ này cái hộp kiếm, thực lực của ngươi chắc chắn trong nháy mắt đề thăng mấy cái đẳng cấp!"

Nhìn bộ kia kim sắc cái hộp kiếm, Dương Diệp ánh mắt nhất thời sáng. Trong cơ thể hắn 36 chuôi Huyền Kiếm tuy rằng bị tiểu vòng xoáy cải tạo thành Địa giai, thế nhưng hắn biết, đây cơ hồ đã là kia 36 chuôi Huyền Kiếm cực hạn. Dù sao cái này 36 chuôi Huyền Kiếm chất liệu đã chỉ có thể đạt được loại trình độ này. Mà bây giờ Địa giai Kiếm, đối sự giúp đở của hắn đã không phải là lớn như vậy, cũng chỉ có đạt được thiên cấp, kia kiếm trận uy lực sợ rằng khả năng vừa ý trước cái này yêu nghiệt tạo thành uy hiếp!

Dương Diệp đè lại kích động trong lòng, sau đó lắc đầu, Đạo: "Các ngươi nên biết cái này Minh Thần Thương giá trị, cái này Minh Thần Thương giá trị chỉ trị giá như thế một chút sao? Cho nên, ta hy vọng các ngươi lấy ra chút thành ý tới, khác lừa dối ta, không thì đại gia chỉ có thể vỗ hai tản, tuy rằng thương này với ta mà nói không có gì dùng, thế nhưng sau này cầm tới đưa người cũng là tốt!"

Nghe được Dương Diệp nói, mọi người tại đây khóe miệng giật một cái, đưa người? Ngươi bỏ được sao?

"Ta ngoại gia mười vạn miếng Năng Lượng thạch!" Mục Quân trầm giọng nói: "Đây đã là cực hạn của ta, nếu như ngươi còn chưa đủ, vậy ngươi đã đem Minh Thần Thương cho Ma Kha ah, bất quá, ta có thể bảo chứng, ngươi tính là có thể bắt được kia công pháp luyện thể, ngươi cũng không kia mệnh đi tu luyện, dù cho bên cạnh ngươi có hiểu nhà thiên tài bảo hộ, ta không phải là đang uy hiếp ngươi, chỉ là đang nói một sự thật!"

"Cái này còn chưa phải là uy hiếp?" Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi biết không? Ta người này không thích nhất, liền là bị người uy hiếp, bất quá lần này có thể ngoại lệ!" Nói đến đây, Dương Diệp nhìn thoáng qua Tử Điêu, sau đó lại nói: "Ta biết, ta mặc kệ mang Minh Thần Thương cho ai, đều biết bị bên kia truy sát, cho nên, ta nghĩ tới một cái biện pháp, đó chính là ngươi môn hai bên mang đồ vật đều cho ta, sau đó ta mang cái này Minh Thần Thương trả về chỗ cũ, chính các ngươi nữa tranh đoạt, làm sao?"

"Ngươi cho chúng ta là kẻ ngu si sao?" Mục Quân sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Ta hiện tại đã biết rõ vì sao có người nhiều như vậy muốn giết ngươi, nguyên lai ngươi thực sự rất thiếu giết!"

"Thế nhưng đến nay không có người có thể thành công, không phải sao?" Dương Diệp cười nói.

"Ngươi thực sự liền tự tin như vậy sao?" Mục Quân hai mắt híp lại, trong mắt lóe ra lạnh lẽo hàn mang.

"Ta đồng ý của ngươi biện pháp này!" Lúc này, một bên Ma Kha đột nhiên nói: "Ngươi mang đồ vật trả về chỗ cũ, đồng thời bảo chứng ngươi trên vai tiểu gia hỏa kia không đang xuất thủ, làm sao?"

Tử Điêu trừng mắt nhìn, tiểu trảo giơ lên, đang chuẩn bị cho Ma Kha tới một trảo, Dương Diệp liền vội vàng đem kỳ ôm vào trong lòng, hiện tại cũng không phải là bốc đồng thời điểm, muốn tùy hứng, cũng phải chỗ tốt bắt được tay tại tùy hứng a!

Nghe được Ma Kha nói, Mục Quân lần đầu tiên nhìn về phía Tử Điêu, khi thấy Tử Điêu lúc, Mục Quân nhướng mày, một lát, hắn đột nhiên con ngươi co rụt lại, Đạo: "Không Gian Điêu!"

Mới phát hiện? Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Còn ngươi? Có đồng ý hay không? Nếu như không đồng ý, ta hiện tại đã đem cái này Minh Thần Thương cho Ma Kha, sau này ngươi liền tự mình đi nếm thử thương này uy lực ah!"

Nhìn Tử Điêu một lát, Mục Quân hít sâu một hơi, sau đó vung tay phải lên, một quả nạp giới cùng màu vàng kia cái hộp kiếm bay về phía Dương Diệp. Nếu như không có Không Gian Điêu tại, hắn tự nhiên sẽ không thỏa hiệp, bởi vì hắn vẫn là có thể cường lấy, thế nhưng có không gian điêu tại, hắn mạnh hơn lấy, kia hầu như chính là một truyện cười...

Một bên, Ma Kha cũng là vung tay lên, một quyển đen nhánh quyển trục bay về phía Dương Diệp.

Mang hai bên đồ vật bắt được tay, Dương Diệp cười hắc hắc, sau đó tay vung lên, kia Minh Thần Thương nhất thời bay về phía kia thạch quan, ngay tại lúc lúc này, giữa sân đột nhiên thoáng hiện một đạo thanh sắc kiếm quang, kiếm quang dường như thiểm điện, trong nháy mắt bắn về phía Dương Diệp.

"Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên không chết, thật là làm cho ta ngoài ý muốn, bất quá nếu như vậy, ta đây ngay cho ngươi chết một lần ah..." Kiếm quang thoáng hiện sau, Mạc Khinh Ngữ thanh âm của nhất thời xuất hiện ở giữa sân.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 331: Cửu U Hàn Phong hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp hai mắt nhất thời nhỏ híp lại, đôi mắt ở chỗ sâu trong, lướt một cái lạnh lẽo sát ý nổi lên, ngón cái khẽ nhúc nhích, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra, cùng đạo kiếm quang kia đụng vào nhau.

"Oanh!"

Kiếm khí kiếm quang hai hai tiêu thất.

Một đạo thanh quang hiện lên, Mạc Khinh Ngữ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nhìn mình kiếm quang bị Dương Diệp tử sắc kiếm khí đánh tan, Mạc Khinh Ngữ 'Di' một tiếng, trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Thực lực trở nên mạnh mẽ?"

Dương Diệp không nói gì, chân phải chợt một bước, 'Xuy' một tiếng, thân hình hóa thành một đạo hắc tuyến, hướng phía Mạc Khinh Ngữ bắn mạnh tới.

Hắn cũng không không nhớ lúc đầu hắn đan điền xuất hiện dị biến, hắn là thế nào bị cô gái trước mắt đối đãi! Hiện tại lần thứ hai gặp mặt, cho dù đối phương không giết hắn, hắn biết giết đối phương! Cho nên, lúc này, ngôn ngữ đã không có bất cứ ý nghĩa gì, chỉ có một chữ, đó chính là 'Giết'

Nhìn thấy Dương Diệp cũng dám xuất thủ trước, Mạc Khinh Ngữ sắc mặt rồi đột nhiên trầm xuống, bàn tay mở ra, thoáng chốc, một thanh

thanh sắc Huyền Kiếm hiện lên tại kỳ trong tay, nắm trong tay thanh là Huyền Kiếm, Mạc Khinh Ngữ thân hình khẽ động, giống như một trận nhẹ như gió, mang theo từng đạo thanh sắc tàn ảnh hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

Một bên, nhìn thấy Mạc Khinh Ngữ cùng Dương Diệp vừa thấy mặt đã động thủ, Ma Kha cùng Mục Quân đám người đều là không hẹn mà cùng tạm thời bỏ qua đi tranh đoạt kia Minh Thần Thương, hai cái cường hãn kiếm tu chiến đấu, đây chính là khó gặp a! Đương nhiên, lúc này bọn họ sở dĩ không động thủ, nguyên nhân trọng yếu hơn là bởi vì song phương đều không làm gì được ai!

Mà Dương Diệp cùng kia Mạc Khinh Ngữ, còn có Hiểu Vũ Tịch còn lại là trong sân một cái biến số! Bởi vì... Này lúc phương đó thu được Dương Diệp giúp đỡ, hoặc là nói thu được kia Mạc Khinh Ngữ giúp đỡ, như vậy thì có thể ổn áp bên kia!

Thấy Mạc Khinh Ngữ điện xạ mà đến, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào vào trong tay Huyền Kiếm trong, lập tức từ trên xuống dưới chợt chính là vừa bổ. Lúc này đây hắn không có bảo lưu, sáu lục trọng đỉnh phong Sát Lục Kiếm Ý tăng thêm lực lượng của thân thể, có thể dùng hắn trường kiếm trong tay nơi đi qua, không gian đều là một trận kịch liệt rung chuyển, từng đạo khí bạo chi thanh dường như pháo thông thường, ở trong sân không ngừng vang vọng dựng lên!

Không chỉ có như vậy, tại Dương Diệp không giữ lại chút nào dưới tình huống, kia Sát Lục Kiếm Ý lần đầu hiển lộ nó dữ tợn cùng kinh khủng, Kiếm còn chưa tiếp xúc được Mạc Khinh Ngữ, một cổ ẩn chứa vô tận sát ý lực lượng kinh khủng đó là dẫn đầu đi tới Mạc Khinh Ngữ trước người, kia trong đó vô tận sát ý, dường như muốn giết hết người trong thiên hạ thông thường, làm người ta cực sợ!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người ngẩn ra, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp Kiếm Ý dĩ nhiên là Sát Lục Kiếm Ý, nhưng lại đạt tới lục trọng! Lục trọng Sát Lục Kiếm Ý, cái này đã có thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp a!

Mục Quân tiên sinh ngẩn ra, sau đó thấp cười, Đạo: "Dĩ nhiên là Sát Lục Kiếm Ý, hơn nữa còn là lục trọng, ha hả, thật là có ý tứ!"

Một bên Ma Kha chỉ là nhàn nhạt nhìn thoáng qua, đó là thu hồi ánh mắt, sau đó rơi vào kia Tử Điêu trên người, với hắn mà nói, Dương Diệp tại kinh khủng, cũng không có tên tiểu tử này kinh khủng....

Mạc Khinh Ngữ sắc mặt lần đầu có chút ngưng trọng, nàng biết, nàng tựa hồ có chút hơi trước mắt cái này kiếm tu! Bất quá thì tính sao? Tại nàng Mạc Khinh Ngữ trước mặt, trên đời này có ai dám tự xưng Kiếm Hoàng?

Mạc Khinh Ngữ tay trái khẽ nhúc nhích, lại một chuôi thanh sắc Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, hai tay chợt hợp lại, hai thanh kiếm hợp hai làm một, lập tức một tiếng thanh uống, hai tay nắm trong tay thanh Kiếm đối về Dương Diệp hung hăng chém đi qua!

"Oanh!"

Hai người Kiếm vừa mới tiếp xúc, giữa sân đó là vang lên một đạo dường như sấm sét tiếng oanh minh, cùng lúc đó, hai người chỗ đứng mặt đất trong nháy mắt đó là sụp xuống, tạo thành một cái cự hố, không chỉ có như vậy, hai người tán phát Kiếm Ý bởi không khống chế được, ở trong sân chung quanh tứ ngược dâng lên, không được một hơi thở thời gian, lấy hai người làm trung tâm, phương viên trăm trượng phạm vi mặt đất đều là xuất hiện rậm rạp sâu không thấy đáy vết kiếm...

Mà Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ hai người còn lại là tại vừa mới tiếp xúc kia một cái chớp mắt đó là từng người phân ra.

Dương Diệp lúc này mặc dù hai mắt đỏ đậm, thế nhưng hắn thần trí cũng rất thanh tỉnh, nhìn kia đối diện Mạc Khinh Ngữ, hắn thần tình cũng là ngưng trọng, bởi vì trước đây trước một kích kia trong, hắn chuôi này Địa giai Huyền Kiếm đó là đã biến thành bột mịn, không chỉ có như vậy, kia thất trọng Kiếm Ý, càng vô khổng bất nhập, làm cho toàn thân hắn xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết kiếm!

Mạc Khinh Ngữ tình huống cũng không được khá lắm, tuy rằng nàng hủy diệt rồi Dương Diệp Kiếm, nhưng đây chẳng qua là dựa vào trong tay thiên cấp Huyền Kiếm, mà ở Kiếm Ý phương diện, nàng phát hiện, Dương Diệp mặc dù chỉ là lục trọng Kiếm Ý, thế nhưng kia Kiếm Ý cường hãn dĩ nhiên chút nào không kém của nàng thất trọng Kiếm Ý, thậm chí còn mơ hồ có áp chế dấu hiệu! Cái này không để cho nàng được không nặng mới tới nhận thức Dương Diệp, bởi vì nàng phát hiện, lần trước Dương Diệp cùng lúc này đây, tại thực lực phương diện, hoàn toàn là một là Thiên, một là địa!

Bất quá, cái này thì như thế nào?

Mạc Khinh Ngữ thủ đoạn khẽ động, thanh sắc trường kiếm nhất thời tiêu thất ở trong tay, lập tức, hai tay hướng Hư Không hợp lại, sau đó tại lôi kéo, lập tức, một thanh thanh sắc năng lượng khí kiếm xuất hiện. Thanh sắc năng lượng khí kiếm do như thực chất, tại Mạc Khinh Ngữ hai tay trong lúc đó lấy mắt thường nhìn không thấy tốc độ xoay tròn...

Nhìn thấy một màn này, một bên Hiểu Vũ Tịch sắc mặt rồi đột nhiên kịch biến, Đạo: "Cẩn thận, là Thuấn Sát Nhất Kiếm!" Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch tay trái rồi đột nhiên nắm chặc chuôi đao, trong cơ thể Huyền khí nhất thời trào động, bất quá nàng vẫn là không có xuất thủ. Bởi vì là kiếm tu trong lúc đó chiến đấu, nàng như xuất thủ, đây là đối hai cái kiếm tu vũ nhục!

Một bên, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo thượng, tử quang thoáng hiện, bất quá kia cũng không có ra trảo, kia không ra trảo, tự nhiên không phải là bởi vì sợ ra trảo là vũ nhục Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ, kia sở dĩ không ra trảo, chỉ là đơn thuần cho rằng Dương Diệp có thể đánh thắng được đối phương, không hơn.....

Đáng giá một nói là tại Tử Điêu tiểu trảo thượng thoáng hiện tử quang lúc, một bên Ma Kha đám người cùng Mục Quân mọi người đều là nhịn không được nheo mắt, tên tiểu tử này, bọn họ hiện tại thế nhưng vô cùng kiêng kỵ, bởi vì trừ phi bọn họ mọi người liên thủ, không thì căn bản không khả năng tổn thương được con này tiểu tử kia!

Cảm thụ được kia thanh sắc năng lượng khí kiếm trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, Dương Diệp không dám khinh thường, cũng không dám tại ẩn giấu thực lực, hai mắt chậm rãi đóng lại, tiến nhập thông minh trạng thái.

Thiên hạ Huyền kỹ đều có kẽ hở, trước mắt cái này nếu nói Thuấn Sát Nhất Kiếm tự nhiên cũng có, chỉ cần có kẽ hở, vậy có thể một kiếm phá đi, đây là Kiếm Tâm Thông Minh người!

Tại thất trọng Kiếm Ý gia trì hạ, kia thanh sắc năng lượng khí kiếm uy lực có vẻ càng phát ra kinh khủng, kỳ tốc độ xoay tròn càng đã dùng mắt thường không cách nào thấy rõ. Tại Mạc Khinh Ngữ xung quanh, kia mặt đất phảng phất không chịu nổi khí này Kiếm trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, chợt bắt đầu thốn thốn khe nứt lên.

Nhưng mà Dương Diệp cũng hai mắt khép hờ, hô hấp bình tĩnh, sắc mặt bình tĩnh, phảng phất không có nhìn thấy cái này thanh sắc khí kiếm kinh khủng thông thường.

Mọi người ngừng thở, chính chờ mong một kiếm kia đã tới nhất nhất

Ở nơi này chỉ mành treo chuông thời khắc, giữa sân kinh hiện đột biến!

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, lập tức, chỉ thấy kia mặt đất đột nhiên nứt ra rồi một đường dài chừng trăm trượng cái khe to lớn, ngay sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, một đạo to lớn Long Quyển Phong tự kia trong cái khe cuộn sạch ra, Long Quyển Phong tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đó là ly khai kia mặt đất, sau đó hướng phía xa xa cuộn sạch đi!

Cái này Long Quyển Phong cực kỳ kinh khủng, dài rộng ước trăm trượng, kỳ nơi đi qua, một mảnh hỗn độn, phảng phất ngày tận thế đã tới.

Giữa sân mọi người nhất thời đồng thời biến sắc, đặc biệt kia Mạc Khinh Ngữ cùng Dương Diệp, tại nơi Long Quyển Phong xuất hiện một khắc kia, Mạc Khinh Ngữ hai tay trong lúc đó chuôi này thanh sắc năng lượng khí kiếm nhất thời ngừng lại, kỳ hoắc mắt xoay người nhìn về phía kinh khủng kia to lớn Long Quyển Phong; Mà Dương Diệp còn lại là rồi đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, tràn đầy hưng phấn cùng vẻ kích động!

Bởi vì, đây là kia Cửu U Hàn Phong!

Chỉ là khiến Dương Diệp nghi ngờ là, cái này Cửu U Hàn Phong vốn nên tại cái này lòng đất chỗ sâu, thế nhưng tại sao phải đột nhiên chạy đến đây? Không có thời gian suy nghĩ nhiều, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, nhưng là lại cũng không có động thủ, bởi vì... Này căn bản không có biện pháp động thủ, kinh khủng kia to lớn Long Quyển Phong, đừng nói thân thể của hắn, chỉ sợ sẽ là kia Ma Kha đi tới đều biết bị cuốn thành đống cặn bả!

Giữa sân tất cả mọi người bị trước mắt cái này Long Quyển Phong cho kinh trụ!

"Đây là vật gì!" Nhìn kia Long Quyển Phong, Ma Kha trầm giọng hỏi.

Một bên Mục Quân cau mày, tựa hồ suy nghĩ cái gì.

"Ngươi thấy được sao?" Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nhẹ giọng nói: "Cái này Cửu U Hàn Phong căn bản không phải ngươi bây giờ có thể chống cự, ngươi bây giờ đừng nói đi thu phục kia, chính là tiếp cận kia cũng không thể!"

Dương Diệp cười khổ cười, nhìn kia ở trong sân tứ ngược Long

Quyển Phong, hắn cũng có loại cố tình cảm giác vô lực. Uy lực kia thật là quá kinh khủng, đừng nói hắn hiện tại chỉ là một nho nhỏ Vương Giả Cảnh, chỉ sợ sẽ là một cái Linh Giả cảnh, thậm chí Tôn Giả Cảnh đều thì không cách nào đi đơn độc đối kháng cái này Long Quyển Phong!

Chỉ là cứ như vậy buông tha, hắn thực sự không cam lòng a! Nếu như có thể đạt được cái này Cửu U Hàn Phong, kia thực lực của hắn chắc chắn đề thăng một mảng lớn, trong tương lai đối mặt Bách Hoa Cung con vật khổng lồ này, hắn mới có nhiều hơn sức mạnh a!

Đúng lúc này, kia to lớn Long Quyển Phong đột nhiên lại quay lại kia lòng đất, trong chớp mắt đó là tiêu thất ở tại trước mắt mọi người!

Mọi người ở đây nghi hoặc không giải thích được lúc, kia nguyên bản một mực trầm mặc Mạc Khinh Ngữ đột nhiên thân hình một đạo, hóa thành một đạo thanh ảnh hướng phía kia lòng đất bắn mạnh tới, tốc độ cực nhanh, làm người ta chắt lưỡi!

"Nàng muốn!" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Hiểu Vũ Tịch trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Mục đích của nàng khả năng cũng là kia Cửu U Hàn Phong, bởi vì lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh nàng, nếu như có thể thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, nàng kia chẳng khác nào như hổ thêm cánh, thực lực nhất định thành bội số tăng!"

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó hít sâu một hơi, lập tức đối về Tử Điêu gật đầu, người sau hội ý, một cái lóe ra rơi vào trên bả vai của hắn. Dương Diệp cười cười, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía kia lòng đất bắn mạnh tới. Cái này Cửu U Hàn Phong, hắn cuối cùng là không muốn như vậy không công buông tha!

Tính là muốn buông tha, cũng phải thử qua không được tại buông tha!

Hiểu Vũ Tịch nhìn kia đã chui vào lòng đất Dương Diệp bóng lưng ngẩn ngơ, sau đó cũng là thân hình khẽ động, đi theo!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 332: Muốn tới thì tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đó là Cửu U Hàn Phong!"

Một lát, Mục Quân đột nhiên nói một câu, tại kỳ sau lưng Trung Vực tam kiệt biến sắc, lấy bọn họ kiến thức, tự nhiên là biết cái này thiên địa linh vật!

Ba người có chút ý động, tựa hồ cũng muốn đi thu phục cái này thiên địa linh vật, dù sao nếu là có thể thu phục cái này thiên địa linh vật, thực lực kia, chắc chắn đạt được thật to tăng lên. Nhưng mà lúc này, kia Mục Quân đột nhiên lại Đạo: "Các ngươi cũng đừng đi đánh cái này thiên địa linh vật chủ ý!"

"Vì sao!" Lý Thanh Thủy trầm giọng nói: "Kia Dương Diệp cùng nàng kia nếu đều có thể, vì sao chúng ta không thể? Mục Quân, ngươi là muốn cho chúng ta ở tại chỗ này giúp ngươi đối phó kia Ma Kha ba người ah!"

Mục Quân nhìn thoáng qua Lý Thanh Thủy, sau đó nói: "Lúc trước kia Long Quyển Phong uy lực, ngươi Lý Thanh Thủy cũng thấy được, ngươi nghĩ lúc này ngươi có thể đối kháng kia Long Quyển Phong? Còn có, kia Long Quyển Phong còn chưa phải là kia Cửu U Hàn Phong Phong Linh, kia Phong Linh, so với kia Long Quyển Phong kinh khủng hơn không chỉ gấp mười lần!"

"Kia Dương Diệp cùng kia hai cô gái vì sao..." Nam Cung Mộng không hiểu nói.

Mục Quân cười khẽ một tiếng, sau đó nói: "Kia Mạc Gia thiên tài, đã lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh, tại cộng thêm nhà nàng thế nội tình thâm hậu, muốn thu phục kia Cửu U Hàn Phong, vẫn có như vậy một điểm cơ hội! Về phần kia Dương Diệp, ha hả, nếu như hắn không có gì cái khác kinh người lá bài tẩy, vậy hắn này nâng, bất quá là muốn chết mà thôi!"

"Ta xem hắn không giống như là một cái tìm người chết!" Hi Lạc Công Tử Đạo: "Lúc trước đang đối mặt kia Mạc Khinh Ngữ 'Thuấn Sát Nhất Kiếm' lúc, hắn cũng không có cho thấy vẻ sợ hãi, thậm chí ngay cả khẩn trương chưa từng, cho nên, ta nghĩ, hắn nhất định là có kinh người gì lá bài tẩy, có thể hắn thực sự Kiếm Tâm Thông Minh đây!"

"Kiếm Tâm Thông Minh sao?" Mục Quân khẽ cười cười, sau đó lắc đầu, Đạo: "Nếu nói là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, ta là có chút không tin, dù sao trong chúng ta vực mấy ức vạn nhân khẩu cũng không có xuất hiện qua một cái, mà cái này Huyền khí loãng Nam Vực, làm sao có thể xuất hiện đây? Được rồi, lui một bước mà nói, cho dù hắn thực sự Kiếm Tâm Thông Minh, kỳ thực cũng không tu quá mức kiêng kỵ, dù sao hắn không bị chánh quy hệ thống kiếm đạo dạy học, bất kể là đang chiến đấu thượng, hay là đang trang bị thượng, hắn đều không thể cùng chúng ta so sánh với, không phải sao?"

"Ngươi đã đem hắn liệt là địch nhân?" Hi Lạc Công Tử nhìn thoáng qua Mục Quân, Đạo.

"Là hắn sẽ không mang chúng ta cho rằng bằng hữu!" Mục Quân nhạt thanh Đạo: "Không phải sao?"

Hi Lạc Công Tử trầm mặc.

"Mục Quân!" Lúc này, một bên kia Ma Kha đột nhiên nói: "Cái này Minh Thần Thương, ta Ma Kha không lấy không thể, ngươi nếu như ngăn cản, kia môn cũng không cần chờ đợi thượng Tiềm Long Tháp, hiện tại đại gia ở nơi này quyết nhất tử chiến, làm sao?"

Mục Quân nhướng mày, hắn tự nhiên là không úy kỵ Ma Kha, chỉ là nếu như bây giờ liền cùng Ma Kha đám người quyết nhất tử chiến nói, vậy đối với hắn rất là không ổn! Bởi vì chớ nhìn hắn hiện tại cùng Trung Vực tam kiệt kết minh, đại gia đứng ở trên một cái thuyền, thế nhưng nếu quả thật muốn cùng Ma Kha đám người lấy mệnh bác mệnh nói, phỏng chừng đại gia lập tức chỉ biết mỗi người đi một ngả!

Lúc này, Ma Kha lại nói: "Mục Quân, ngươi vậy cũng biết được, đến rồi chúng ta song phương mọi người thực lực như vậy, chặn đánh bại bất kỳ bên nào, có lẽ là có thể, nhưng là muốn đánh chết đối phương, kia căn bản là không có khả năng! Cho nên, nếu như chúng ta song phương nếu là ở cái này quyết nhất tử chiến, kia kết quả chính là đại gia lưỡng bại câu thương, không công tiện nghi người khác, là tối trọng yếu là, chúng ta tại đây lưỡng bại câu thương không có bất kỳ ý nghĩa gì, trừ phi là tại Tiềm Long Tháp thượng, ngươi cứ nói đi?"

"Vậy ý của ngươi là khiến chúng ta buông tha cái này Minh Thần Thương, không công đem tặng cho ngươi lạc?" Mục Quân lông mày nhướn lên, Đạo.

"Nói ra điều kiện của ngươi ah!" Ma Kha tay phải thất bại ở sau lưng, nhạt thanh Đạo.

Đúng lúc này, giữa sân dị biến nổi lên, chỉ thấy một đạo hồng quang hiện lên, kia thạch quan bên trên Minh Thần Thương đó là nhất thời biến mất, lập tức, kia đạo hồng quang nhanh như tia chớp hướng phía xa xa bỏ chạy, cùng lúc đó, một đạo tiếng cười to tự xa xa truyền đến: "Ha ha, các ngươi cũng không muốn, vậy thì đưa cho ta quân ngây thơ!"

Dứt lời, kia đạo hồng quang cũng đã tiêu thất ở tại trong tầm mắt mọi người.

"Muốn chết!"

Ma Kha một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía kia hồng quang bắn mạnh tới! Một bên Hồn U cùng Ứng Long hai người do dự một chút, sau đó cũng là đi theo.

"Là Tà Quân người này!" Nhìn Ma Kha mấy người biến mất địa phương, Hi Lạc Công Tử trầm giọng nói, trong mắt, hàn quang bắt đầu khởi động!

Tại bên cạnh hắn, Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng hai người cũng là ánh mắt Băng lạnh xuống!

Tà Quân quân ngây thơ, người này mọi người tại đây đều là biết, người này cũng chính cũng tà, làm việc toàn bằng cá nhân yêu thích, đương nhiên, là trọng yếu hơn là thực lực của hắn! Đáng giá một nói là cái này Tà Quân cũng không phải Trung Vực của người, mà là Đông Vực, thanh danh của hắn phần như vậy vang dội, là bởi vì hắn đã từng xông vào qua Trung Vực!

Xông vào Trung Vực sau, quân ngây thơ một người một thương khiêu chiến Trung Vực mỗi cái đến danh đại tông phái đệ tử, mang Trung Vực những thứ kia có điểm danh tiếng tông phái đều khiêu chiến một lần! Kết quả tự nhiên là những tông phái này đệ tử đều bị hành hạ!

Sau cùng, quân ngây thơ theo dõi cửu phẩm tông môn, cũng chính là Trung Vực tam kiệt tông môn, bất quá đáng tiếc là, ngay lúc đó Trung Vực tam kiệt đang ở liên thủ truy sát một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, cũng không có tại tông môn, điều này làm cho quân ngây thơ đại thắng mà về, cũng để cho được Tam cửu phẩm tông môn đã đánh mất một lần mặt to!

Hiện tại, ba người nghe được là quân ngây thơ, tự nhiên không có sắc mặt tốt!

"Ta sẽ đi gặp cái số này xưng Tà Quân gia hỏa!" Hi Lạc Công Tử bỏ lại một câu nói, sau đó thân hình khẽ động, đi theo Ma Kha đám người phía sau, đuổi theo.

Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng không do dự, cũng là thân hình khẽ động, đi theo!

Nhìn ba người bóng lưng, Mục Quân khẽ cười cười, Đạo: "Chuẩn Kiếm Hoàng, chuẩn Đao Tôn, chuẩn Tà Quân, chuẩn Vũ Thần, chuẩn Ma quân, chuẩn Minh vương, còn có ta cái này tương lai nhất định chỉ huy vạn vực chuẩn Nhân Hoàng, nhiều như vậy yêu nghiệt tất cả đều xuất hiện ở đây một đời, ha hả, lên trời, ngươi đến tột cùng là có ý gì đây?"

"...."

Tiến nhập lòng đất sau, Dương Diệp đó là cảm giác kia gió lạnh càng ngày thấu xương, ngay cả ngũ trọng Kiếm Ý đều có chút không cách nào chống lại kia thấu xương gió lạnh, thế cho nên hắn phải phóng xuất ra lục trọng Kiếm Ý tới chống lại cái này gió lạnh tập kích! Về phần tiểu tử kia, tại tử quang không cách nào ngăn chặn cái này gió lạnh lúc, tiểu tử kia liền là phi thường thông minh chạy tới hắn tiểu vòng xoáy trong....

Đúng lúc này, Dương Diệp bỗng dưng dừng bước, xoay người nhìn kia chẳng biết lúc nào đã đi tới phía sau hắn Hiểu Vũ Tịch, kinh ngạc nói: "Sao ngươi lại tới đây?"

"Ta muốn tới thì tới!" Hiểu Vũ Tịch nhạt thanh Đạo, chỉ là biểu tình có chút mất tự nhiên.

Dương Diệp ngẩn ra, lập tức trong lòng nhúng qua một tia dòng nước ấm, hắn làm sao sẽ không biết trước mắt nữ nhân này đi theo, là bởi vì lo lắng hắn? Không phải là hắn tự kỷ, chỉ là cảm giác nói cho hắn biết chính là như vậy!

Dương Diệp lắc đầu, ôn nhu nói: "Đây là ta mình làm quyết định, mặc kệ đợi kết quả làm sao, đều là ta hẳn là đối mặt cùng thừa nhận. Ngươi thực sự không cần thiết đúc kết tiến đến, ngươi giúp ta đã đủ nhiều, phần ân tình này, ta Dương Diệp cả đời cũng sẽ không quên!"

Hiểu Vũ Tịch kia xinh đẹp gương mặt của thượng đột nhiên nảy lên một tầng phấn hồng, nổi giận địa trừng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Cái gì đối với ngươi hữu tình, ngươi chớ nói lung tung, không thì ta giết ngươi!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, lão đại, ta là nói như vậy sao? Cái này cái gì cùng cái gì a....

Hiểu Vũ Tịch đầu buông xuống, không nói một lời, chỉ là tay nắm thật chặc chuôi đao.

Dương Diệp là bị Hiểu Vũ Tịch những lời này làm không biết nên nói cái gì, nhất thời, giữa sân bầu không khí lần thứ hai có chút lúng túng.

Một lát, Dương Diệp san cười cười, sau đó nói: "Hiểu cô nương, kia Cửu U Hàn Phong uy lực ngươi cũng thấy được, đối phó kia, ta thực sự một điểm nắm chặt chưa từng, cho nên ngươi còn là chớ cùng tới. Đương nhiên, ta không phải sợ ngươi liên lụy ta, mà là sợ ta liên lụy ngươi, đồng thời cũng là không muốn ngươi theo ta mạo hiểm, thực sự!"

"Vậy ngươi vì sao mang tiểu gia hỏa kia đi!" Hiểu Vũ Tịch đột nhiên ngẩng đầu, nhìn thẳng Dương Diệp Đạo.

"Ta..." Dương Diệp lần thứ hai hết chỗ nói rồi, bởi vì hắn đột nhiên cũng phát hiện cái vấn đề này, hắn vì sao mang tiểu tử kia tới đây? Là bởi vì hắn mang tiểu tử kia chân chính cho rằng là người một nhà duyên cớ sao? Bất quá cái này cũng rất bình thường, tiểu tử kia cùng hắn đồng sinh cộng tử nhiều lần như vậy, hắn tự nhiên sẽ mang tiểu tử kia cho rằng là người một nhà.

Mà Hiểu Vũ Tịch, không phải là hắn không không mang đối phương làm người một nhà, một đường tới, Hiểu Vũ Tịch giúp đỡ hắn thực sự nhiều lắm, hắn thiếu người của đối phương tình quả thật có chút nhiều. Lúc này đây, phía trước sinh tử chưa biết, hắn thật sự là không muốn tại làm cho đối phương theo hắn tới mạo hiểm.

Thấy Dương Diệp không nói, Hiểu Vũ Tịch đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái thất vọng, sau đó nhạt thanh Đạo: "Ta chỉ là muốn nhìn kia Mạc Khinh Ngữ muốn thế nào thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, cùng ngươi không có quan hệ gì!" Dứt lời, thân hình khẽ động, hướng phía lòng đất ở chỗ sâu trong thiểm lược đi.

Thấy thế, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó cũng là thân hình khẽ động, vội vã đi theo.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác cổ gió rét kia càng ngày càng mãnh liệt, thậm chí ngay cả lục trọng Kiếm Ý đều có chút để đở không nổi, điều này làm cho Dương Diệp sắc mặt không gì sánh được ngưng trọng. Bởi vì... Này Cửu U Hàn Phong kinh khủng, đến bây giờ mới thôi, đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, mà đây là tại không kiến thức đến kỳ bản thể dưới tình huống!

Kia Cửu U Hàn Phong bản thể, đến tột cùng có bao nhiêu kinh khủng? Dương Diệp có chút không dám suy nghĩ. Không dám hắn vẫn như cũ không muốn qua muốn chân sau, dù sao hiện tại đã gặp được cái này Cửu U Hàn Phong, nếu như không nỗ lực thử một chút, hắn thế nào cũng sẽ không cam lòng, không cam lòng, đây đối với kiếm của hắn Đạo đường thế nhưng rất không hay!

Lắc đầu, Dương Diệp dưới chân tốc độ nhanh hơn, hướng phía kia lòng đất ở chỗ sâu trong tiếp tục đi tới.

Khoảng chừng đi sắp tới hai canh giờ, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, bởi vì Hiểu Vũ Tịch dừng ở trước mặt hắn, Dương Diệp đi tới, hỏi: "Làm sao vậy?"

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, sắc mặt ngưng trọng nói: "Phía trước cách đó không xa phải là kia Cửu U Hàn Phong chỗ, bởi vì tại đi phía trước, đao của ta ý cũng có chút đối kháng không được cái này âm hàn triệt cốt gió lạnh." Nói đến đây, Hiểu Vũ Tịch xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi xác định ngươi phải tiếp tục đi phía trước?"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Đều đi tới đây, còn có thể hồi đi không được?" Nói đến đây, Dương Diệp nhìn Hiểu Vũ Tịch, nghiêm túc nói: "Ngươi, thực sự phải cùng ta cùng đi?"

Có chút chịu không nổi Dương Diệp ánh mắt, Hiểu Vũ Tịch xoay người, ánh mắt nhìn về xa xa, sau đó nói: "Tự nhiên!"

Dương Diệp bỗng cười, Đạo: "Chúng ta đây thì đi đi!" Dứt lời, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 333: Chỉ mành treo chuông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử quang thoáng hiện, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch trước mặt của, nhìn Dương Diệp hai người, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó quay đầu nhìn về phía kia đã hầu như mau tiêu thất tại cuối tầm mắt Mạc Khinh Ngữ, nhìn thấy đối phương kia mờ mịt khó lường tốc độ, tiểu tử kia ánh mắt nhất thời sáng ngời, sau đó giơ lên tiểu trảo chính là vung lên...,

Cực nhanh cuồn cuộn trong, Mạc Khinh Ngữ nhìn kia trên tay kim sắc chuông che, trong mắt, có không chút nào che giấu vui sướng cùng hưng phấn. Nếu như chiến đấu, nàng có lẽ sẽ không địch lại Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch liên thủ, thế nhưng muốn chạy trốn chạy, tại lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh trước mặt nàng, tại tới 10 cái Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch cũng là uổng công!

Nói cách khác, cái này âm sát gió lạnh Phong Linh trừ nàng ra không còn có thể là ai khác!

Nghĩ vậy, cho dù trấn định như nàng, khóe miệng cũng là nhịn không được nổi lên mỉm cười, ngay tại lúc lúc này, nàng đột nhiên con ngươi co rụt lại, thân hình dường như bẻ gẫy kiểu quỷ dị lắc một cái, mạnh mẽ hướng bên cạnh lướt ngang chừng mười trượng, mới vừa dời, nàng nguyên bản chỗ đứng đó là quỷ dị xuất hiện một đạo tử sắc quang hình cung!

Nhìn kia xuất hiện được không có dấu hiệu nào quang hình cung, Mạc Khinh Ngữ sắc mặt ngưng trọng, ngay tại lúc lúc này, nàng con ngươi lần thứ hai kịch liệt co rụt lại, bởi vì tại của nàng bốn phía, dĩ nhiên quỷ dị xuất hiện từng tầng một tử sắc quang bích!

Mạc Khinh Ngữ sắc mặt trầm xuống, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, ngón tay ngọc khẽ nhúc nhích, hơn mười Đạo thanh sắc kiếm khí trong nháy mắt đánh vào kia tử sắc quang bích! Tại thất trọng Kiếm Ý gia trì hạ, kia kiếm khí bén nhọn trong nháy mắt mang quang bích làm ra một cái to lớn lỗ thủng, lập tức thân hình khẽ động, giống như một trận nhẹ như gió chuỗi đi ra ngoài, nhưng mà...

Vừa ly khai quang bích một khắc kia, một đạo tử sắc quang hình cung đó là quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của nàng, ngăn trở chặn đường đi của nàng, Mạc Khinh Ngữ sắc mặt rồi đột nhiên dữ tợn lên, tay trái thủ đoạn khẽ động, một thanh thanh sắc khí kiếm xuất hiện ở kỳ trong tay, lập tức chợt chính là vừa bổ, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, tử quang trong nháy mắt tiêu tán!

Lúc này đây, nàng không dám ở bảo lưu, mang tốc độ phát huy đến rồi cực hạn, hóa thành một đạo thanh quang, hướng phía xa xa thiểm lược đi, nhưng mà nàng mới vừa chuỗi ra không được mười trượng cự ly, lại là một đạo tử sắc quang hình cung xuất hiện ở trước mặt nàng, không, lúc này đây, là sắp tới trăm Đạo tử sắc khí kiếm xuất hiện ở trước mặt nàng...

"Lăn!"

Một tiếng quát lớn, Mạc Khinh Ngữ một kiếm chém ra, một đạo thanh sắc kiếm quang tránh hiện ra, thanh sắc kiếm quang nơi đi qua, tử sắc quang hình cung nhất thời bị Yên Diệt.

Nhưng mà chính là cái này thời cơ, Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở của nàng phía trước.

Nhìn sắc mặt kia có chút dử tợn Mạc Khinh Ngữ, Dương Diệp hai mắt híp lại, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, đối phương tốc độ này, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh cường giả Huyền khí hóa cánh đều đuổi không kịp! Nếu như không có tiểu tử kia, hôm nay hắn sợ rằng chỉ nhìn đối phương trốn chạy phần!

Mạc Khinh Ngữ không có ở chạy, nhìn Dương Diệp trên vai Tử Điêu, Mạc Khinh Ngữ trong mắt có không chút nào che giấu lạnh lẽo sát ý, Đạo: "Không Gian Điêu, người khác sợ ngươi Không Gian Điêu bộ tộc, ta Mạc Gia cũng không sợ!" Dứt lời, ngón tay ngọc khinh động, hơn mười đạo kiếm khí dường như mưa rơi hướng phía Tử Điêu kích bắn tới!

"Hưu!"

Một đạo chừng mười trượng dài đao khí ở trong sân chợt lóe lên, đao khí nơi đi qua, kia mưa rơi kiếm khí trong nháy mắt tiêu tán, đao khí tốc độ không giảm, hướng phía kia Mạc Khinh Ngữ bắn nhanh đi.

Đao khí tự nhiên là Hiểu Vũ Tịch phát ra, lúc này đây, nàng cũng không có nương tay, đao kia khí tại thất trọng đao ý gia trì hạ, có thể nói là sắc bén đến cực điểm, cho nên Mạc Khinh Ngữ kia kiếm khí căn bản một điểm sức chống cự chưa từng!

Nhìn thấy đao này khí kéo tới, Mạc Khinh Ngữ hai mắt híp lại, trong mắt, Băng hàn triệt cốt, ngọc thủ khẽ nhúc nhích, một kiếm chém ra, một đạo thanh sắc kiếm khí tự mũi kiếm tránh hiện ra, cùng đao kia khí đụng vào nhau!

"Bành!"

Một đạo nổ thanh ở trong sân vang vọng đi, kiếm khí, đao khí, hai người tiêu tán vô hình!

"Hiểu Vũ Tịch, ngươi quả nhiên là nghĩ muốn chết phải không?" Nhìn Hiểu Vũ Tịch, Mạc Khinh Ngữ sát ý tất hiện.

"Lưu lại âm sát gió lạnh Phong Linh!" Hiểu Vũ Tịch thủ đoạn khẽ động, loan đao nhắm thẳng vào Mạc Khinh Ngữ, Đạo: "Một mình ta có thể giết không được ngươi, thế nhưng cộng thêm hắn, còn có không gian điêu, ngươi không có cơ hội!"

Mạc Khinh Ngữ nhìn Dương Diệp trên vai Tử Điêu liếc mắt, sau đó hai mắt nhỏ híp lại, nếu như không có con này Không Gian Điêu, nàng là có thể bỏ qua Dương Diệp Hiểu Vũ Tịch, thế nhưng có tiểu gia hỏa này, nàng vĩnh viễn cũng chạy không được! Mà muốn giết một con Không Gian Điêu, hơn nữa còn là một con Vương cấp tột cùng Không Gian Điêu... Cho dù là nàng, cũng không khỏi không nói cái này không hiện thực!

Mạc Khinh Ngữ nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Cái này Cửu U Hàn Phong, căn bản không phải ngươi có thể hàng phục, tính là ngươi cầm, cũng chỉ có một con đường chết, ngươi chẳng lẽ không hiểu chưa?"

"Đây là ta chuyện!" Dương Diệp Đạo: "Như Vũ Tịch theo như lời, chúng ta độc thân, nếu muốn giết ngươi, vậy cũng là không thể nào sự, nhưng là ba người chúng ta cùng nhau liên thủ, ngươi không phải là đối thủ. Giao ra Cửu U Hàn Phong, ta cho ngươi rời đi!"

"Phải không?" Mạc Khinh Ngữ cười lạnh một tiếng, sau đó nói: "Ta đây ngược muốn thử xem!" Dứt lời, 1 nghìn chuôi thanh sắc khí kiếm rồi đột nhiên hiện lên tại kỳ trước mặt, sau một khắc, 7 lục trọng đỉnh phong Kiếm Ý phún ra ngoài, tại thất trọng Kiếm Ý gia trì hạ, 1 nghìn chuôi thanh sắc khí kiếm trong nháy mắt do như thực chất!

Dương Diệp ánh mắt cũng là Băng lạnh xuống, vung tay phải lên, hai bộ cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, tâm niệm vừa động, hai bộ cái hộp kiếm nội Huyền Kiếm phóng lên cao, lập tức, Dương Diệp hai mắt từ từ xích đỏ lên, Đạo: "Ngươi đã muốn thử xem, vậy đi thử một chút ah!" Dứt lời, tâm niệm vừa động, hơn một trăm chuôi Huyền Kiếm nhất thời kịch liệt run lên, lập tức, từng đạo tử sắc kiếm khí tự kia hơn một trăm chuôi Huyền Kiếm trong bắn ra, dường như lưu tinh thông thường, hướng phía kia Mạc Khinh Ngữ bắn nhanh đi!

Bởi tiểu vòng xoáy trở thành Dương diệp đan điền duyên cớ, hắn hiện ở trong người trong đan điền Huyền khí, cho dù là một gã Tôn Giả Cảnh chỉ sợ cũng so ra kém, cho nên, tại Dương Diệp không giữ lại chút nào hạ, kia hơn một trăm chuôi Huyền Kiếm không ngừng mà bắn nhanh ra kiếm khí, chỉ là hai cái hô hấp, giữa sân đó là xuất hiện không dưới mấy nghìn Đạo tử sắc kiếm khí, vậy uy thế, cực kỳ kinh người!

Nhìn thấy một màn này, Mạc Khinh Ngữ hai mắt híp lại, Đạo: "Nguyên lai, ngươi cũng không có ta trong tưởng tượng yếu như vậy! Bất quá, thì tính sao?" Dứt lời, ngọc thủ khẽ nhúc nhích, tại kỳ trước mặt, rồi đột nhiên lại hiện ra 2 nghìn chuôi thanh sắc khí kiếm, tại kỳ dưới sự khống chế, 3 nghìn chuôi thanh sắc khí kiếm hóa thành đầy trời kiếm quang đối về Dương Diệp kiếm khí bạo bắn tới!

Rầm rầm oanh...

Từng đạo kinh thiên nổ thanh, tại cái này lòng đất vang vọng dựng lên, lập tức, từng tầng một khí lãng dường như dâng lên thông thường, hướng phía bốn phía không ngừng trào ra, nơi đi qua, không khí vặn vẹo; Cùng lúc đó, toàn bộ lòng đất xung quanh, càng kịch liệt chiến động, từng đạo to bằng cánh tay vết nứt, không ngừng lan tràn, thậm chí, có nhiều chỗ đã bắt đầu sụp xuống, toàn bộ lòng đất, một mảnh hỗn độn!

Một lát, khí lãng tán đi....

Song phương lúc này đều có thể nói là rất chật vật, Mạc Khinh Ngữ toàn thân cao thấp xuất hiện từng đạo vết kiếm, cảnh xuân tiết ra ngoài, bất quá lại cũng không có mạng sống nguy hiểm, bởi vì tại kỳ y vật nội, có một tầng màu xanh quang tráo, cũng chính là tầng này quang tráo, mới để cho nàng chặn lại Dương Diệp kia khắp bầu trời Kiếm mưa!

Mà Dương Diệp thì càng thêm chật vật, hắn toàn thân cao thấp y vật đều đã hóa thành mảnh vụn, yên tâm, không có xích. Trần trụi, bởi vì... Này một lần hắn vận dụng Tử Kim Chiến Giáp, nếu như không có Tử Kim Chiến Giáp, bằng vào thân thể đi chống lại kia khắp bầu trời, mà lại gia trì đến thất trọng Kiếm Ý khí kiếm, vẫn có chút huyền!

Bất quá, cho dù vận dụng Tử Kim Chiến Giáp, Dương Diệp như trước vẫn còn có chút không dễ chịu, kia thất trọng Kiếm Ý gia trì khí kiếm, thật sự là quá sắc bén, đâm ở trên người, khí kiếm tiêu tán, nhưng này Kiếm Ý cũng như trước vẫn tồn tại! Nếu như không phải là bản thân hắn liền lĩnh ngộ Kiếm Ý, sợ rằng đối phương bằng vào thất trọng Kiếm Ý là có thể chém giết hắn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn không muốn tại mang xuống, Cửu U Hàn Phong, hắn tình thế bắt buộc! Đối về bên cạnh Hiểu Vũ Tịch gật đầu, người sau hội ý, hướng bước về phía trước một bước, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, một cổ đao mang tự kỳ chuôi đao trong tránh hiện ra, ở trong sân chợt lóe lên, đối về Mạc Khinh Ngữ bắn nhanh đi!

Cùng lúc đó, Dương Diệp trên vai Tử Điêu cũng là tiểu trảo vung lên, một cái tử sắc quang bích trong nháy mắt xuất hiện ở Mạc Khinh Ngữ bốn phía, ngăn trở ở của nàng tứ diện, còn không có kết thúc, tiểu tử kia tiểu trảo tiếp tục huy động, nhất thời, vô số đạo tử sắc quang hình cung xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới quang bích trong, đối về kia Mạc Khinh Ngữ đánh tới!

Dương Diệp cũng là không nhàn rỗi, tâm niệm vừa động, kia hơn một trăm chuôi Huyền Kiếm hóa thành hơn một trăm Đạo tử sắc kiếm quang đáp xuống, đối về kia quang bích trong Mạc Khinh Ngữ rơi xuống!

Nhìn thấy một màn này, Mạc Khinh Ngữ sắc mặt rốt cục thay đổi, đơn độc đối kháng bất kỳ người nào, bọn ta có nắm chắc, nhưng mà một người đối mặt Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch, còn muốn cộng thêm Không Gian Điêu cái này một tên gia hỏa khủng bố.... Nhân số không ưu thế, thực lực không ưu thế, ngay cả tốc độ cũng mất ưu thế, lúc này nàng làm sao ngăn chặn?

Hít sâu một hơi, Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua trong tay phải kim sắc chuông che trong thanh sắc gió cuốn, trong mắt lóe lên lướt một cái không muốn, nhưng cũng chỉ là một cái chớp mắt! Sau một khắc, Mạc Khinh Ngữ trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, có chút điên cuồng Đạo: "Nếu như vậy, kia tất cả mọi người khác đạt được tốt lắm!" Dứt lời, vung tay phải lên, kim sắc chuông che nhất thời mang kia thanh sắc gió cuốn phóng ra. Mà màu vàng kia chuông che thì đón gió tăng vọt, biến thành một cái to lớn chuông che, đem che đi vào!

"Oanh!"

Dương Diệp ba người công kích rơi vào màu vàng kia chuông che bên trên, giữa sân nhất thời vang lên một đạo như sấm sét vậy tiếng oanh minh, màu vàng kia chuông che run rẩy, sau đó không hư hại chút nào!

Mà kia thanh sắc gió cuốn còn lại là tại tại chỗ giật mình sau, sau đó cấp tốc hóa thành một đạo thanh quang hướng phía xa xa thiểm lược đi, tốc độ so với kia Mạc Khinh Ngữ còn nhanh hơn thượng vài phần, chỉ là nháy mắt, cũng đã tại ngũ ngoài mười trượng hơn đi!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Tiểu tử kia, nắm kia!'

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, sau đó lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện ở mười mấy trượng có hơn, sau đó tiểu trảo vung lên, một đạo tử quang trong nháy mắt bao phủ ở thanh sắc gió cuốn! Nhưng mà chỉ là một cái chớp mắt, kia thanh sắc gió cuốn đó là tránh thoát tử sắc quang tráo, sau đó tiếp tục hướng phía xa xa thiểm lược đi!

Nhìn thấy một màn này, tiểu tử kia nhất thời nổi giận! Tiểu trảo giơ lên, sau đó vung mạnh...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 334: Tâm cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong sát na, sắp tới trăm Đạo tử sắc quang tráo nhất thời vây ở kia Thanh Sắc Phong Quyển bốn phía, đem bao quanh bao vây lại. Bất quá Thanh Sắc Phong Quyển cũng không có ngồi chờ chết, mà là không ngừng hướng phía kia tử sắc quang bích cuốn đi, tại kia không ngừng đánh hạ, kia tử sắc quang bích một tầng lại tầng địa tiếp theo nghiền nát...

Bất quá, mỗi nghiền nát một tầng, liền sẽ lập tức xuất hiện mới một tầng quang tráo, lòng vòng như vậy, có thể dùng kia Thanh Sắc Phong Quyển gắt gao bị nhốt tại!

Tại vây khốn Cửu U Hàn Phong Phong Linh đồng thời, Tử Điêu còn không quên cho kia Phong Linh tới mấy nhớ tử quang, hiển nhiên, kia rất không thoải mái cái này Cửu U Hàn Phong. Bất quá đáng tiếc, kia tử quang còn chưa tiếp xúc được cái này Cửu U Hàn Phong, đó là bị cắn nát thành Hư Vô!

Nhìn thấy Cửu U Hàn Phong bị nhốt ở, một bên Mạc Khinh Ngữ sắc mặt lần thứ hai trầm xuống, nguyên bản nàng cho rằng Dương Diệp ba người là không có biện pháp nắm cái này Cửu U Hàn Phong, dù sao kia Cửu U Hàn Phong tốc độ thế nhưng so lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh nàng còn muốn mau hơn rất nhiều. Chỉ là để cho nàng không nghĩ tới, không gian này điêu cư nhiên biến thái như vậy, dĩ nhiên sẽ loại này không gian quỷ dị thần thông!

"Ngươi đi thu phục kia, ta cùng với Tử Điêu ngăn cản Mạc Khinh

Ngữ!" Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên đối Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía kia Thanh Sắc Phong Quyển thiểm lược đi!

Nhìn thấy Dương Diệp hướng kia Cửu U Hàn Phong lao đi, Mạc Khinh Ngữ biến sắc, vừa mới chuẩn bị động thủ, một đạo tử quang cùng một đạo hàn quang đó là trong nháy mắt xuất hiện ở trước mặt nàng...

Dương Diệp đi tới quang bích trước, nhìn kia tại quang bích trong tứ trọng loạn đụng Thanh Sắc Phong Quyển, thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, đây chính là thiên địa linh vật a! Nghĩ đến trước đây thu phục U Minh Quỷ hỏa tràng cảnh, Dương Diệp đó là kìm lòng không đặng run rẩy một chút, cái loại này sống không bằng chết tư vị, thực sự rất kinh khủng, hơn nữa lúc đầu còn là được sự giúp đỡ của Mạc Lão...

Hiện tại, chỉ bằng vào tự mình lực một người, có thể thu phục cái này thiên địa linh vật sao? Dương Diệp có chút nghi hoặc, có chút do dự.

Tại Dương Diệp do dự đồng thời, kia vây khốn Cửu U Hàn Phong quang bích tại Cửu U Hàn Phong mãnh liệt đánh hạ, càng ngày càng mỏng manh, hơn nữa, lúc này Cửu U Hàn Phong tựa hồ cũng nổi giận, kia gió cuốn tốc độ xoay tròn, dĩ nhiên so mới ra lúc tới nhanh hơn không chỉ gấp mười lần, tại nó vắt động hạ, không gian mặc dù không có nghiền nát, nhưng là xuất hiện có chút vặn vẹo!

[truyen cua⁕tui ʘʘ net]

Tĩnh, phi thường tĩnh, nhìn kia Cửu U Hàn Phong, Dương Diệp cảm giác xung quanh hết thảy thanh âm đều đình chỉ, đúng vậy, xa xa Hiểu Vũ Tịch cùng Mạc Khinh Ngữ chiến đấu thanh âm, hắn cũng không nghe được. Giờ này khắc này, hắn chỉ nghe đến tự mình tiếng tim đập!

Tại còn không có nắm cái này Cửu U Hàn Phong lúc, hắn là có thêm vô cùng lòng tin, thế nhưng đang bắt đến cái này Cửu U Hàn Phong sau, hắn lòng tin này cũng dao động! Trực giác cùng cảm giác nói cho hắn biết, lấy hắn lúc này thực lực, căn bản không cách nào thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, bởi vì kia lớn chừng ngón cái Thanh Sắc Phong Quyển trong năng lượng ẩn chứa, là thật có thể phá Sơn nấu biển. Hắn một giới nhân loại thân thể, làm sao đi hàng phục trong trời đất này linh vật?

Nghĩ cách là tốt đẹp chính là, thế nhưng hiện thực cũng tàn khốc.

Không buông tha, kia vô cùng có khả năng chính là chết, người vừa chết, cái gì đều là phù vân, tự mình cam tâm chết sao? Hắn tự nhiên là không cam lòng chết, dù sao hắn còn thật nhiều chuyện muốn làm, thế gian này, có nhiều lắm hắn lưu luyến đồ; Buông tha, buông tha tự mình liền cam tâm sao? Đương nhiên cũng là không cam lòng, tự mình tới đây Cổ Chiến Trường mục đích là cái gì? Tự nhiên là vì trở nên mạnh mẽ, mà bây giờ chỉ cần thôn phệ cái này Cửu U Hàn Phong, kia trong tương lai lũ yêu nghiệt tranh đấu trong, tự mình thì có nơi sống yên ổn. Mà xa một chút nói, tự mình nếu như bất biến cường, lấy cái gì đi đối kháng Bách Hoa Cung? Không thể cứu ra mẫu thân, sống, lại có ý nghĩa gì?

Nói cách khác, nếu như bất biến cường, hắn Dương Diệp kỳ thực sống cũng tương đương với đã chết...

Nghĩ vậy, Dương Diệp nở nụ cười, đúng vậy, nở nụ cười. Tu luyện một đường, đặc biệt kiếm đạo, sửa không phải là công pháp, hoặc là Huyền kỹ, sửa kỳ thực chính là tâm! Tại Võ đạo cái này trên đường, trắc trở trọng trọng, không có cố định bản tâm, làm sao đi hướng kia Võ đạo đỉnh?

Mà tu luyện giả tại Võ đạo một đường trong vấn đề khó khăn lớn nhất, không phải là tư chất, cũng không phải công pháp, cũng không phải tu luyện tài nguyên, mà là tâm cảnh! Tâm cảnh cường đại người, sẽ là người yếu? Từ cổ chí kim, nhiều ít cường giả là dựa vào công pháp hoặc là tư chất đi lên Võ đạo tột cùng?

'Tâm' là khó tu luyện nhất, cho dù là đạt tới Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời Kiếm Ý đạt tới sáu lục trọng đỉnh phong Dương Diệp, tâm cảnh vẫn là có chỗ thiếu hụt. Bất quá hoàn hảo, lúc này hắn ý thức được.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái kiên quyết, cùng với sau này uất ức địa sống, còn không bằng hiện tại buông tay đụng một cái, không phải là một cái thiên địa linh vật sao? Tự mình lại không phải là không có hàng phục qua, có cái gì có thể do dự?

Niệm đến tận đây, Dương Diệp thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới kia vừa vặn đánh vỡ tử sắc quang bích Thanh Sắc Phong Quyển trước mặt, sau đó tay phải tìm tòi, đem nắm ở trong tay, nhất thời, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì tại mới vừa bắt được Thanh Sắc Phong Quyển một khắc kia, trên bàn tay của hắn huyết nhục đó là tại trong nháy mắt vắt thành thịt bọt!

Không dám do dự, không dám dừng lại bỗng nhiên, Dương Diệp há mồm chợt hút một cái, đem nuốt vào trong bụng, sau đó...

Tại Thanh Sắc Phong Quyển tiến vào trong bụng một khắc kia, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, lập tức, kỳ sắc mặt trong nháy mắt vặn vẹo thay đổi hình dạng, ngay sau đó, Dương Diệp thất khiếu trong, vô số tiên huyết không ngừng bừng lên, không chỉ có như vậy, từng cổ một âm hàn triệt cốt gió lạnh dĩ nhiên tự kỳ trong cơ thể chậm rãi tràn đầy đi ra, cái này gió lạnh không có phiêu tán, mà là bao phủ tại kỳ xung quanh, không ngừng ăn mòn Dương Diệp!

Dương Diệp bây giờ là cảm giác gì?

Đau, thâm nhập cốt tủy, thâm nhập linh hồn đau! Thịt trên người đau, hàng phục U Minh Quỷ hỏa thời điểm, hắn đã đã nếm thử, cho nên thân thể này thượng đau, hắn sớm đã có chuẩn bị tâm lý! Thế nhưng lần này không giống với, lần này là linh hồn thượng đau! Thanh Sắc Phong Quyển tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể sau, cũng không có chung quanh phá hư ngũ tạng lục phủ của hắn, mà là đang không ngừng thả ra âm hàn chi lực tập kích linh hồn của hắn!

Linh hồn thượng đau, đó là nếu so với thân thể trên người đau tăng thêm sự kinh khủng!

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp ngũ quan đó là triệt để vặn vẹo dâng lên, thân thể càng nhịn không được kịch liệt chiến động, mà ở Dương Diệp chung quanh những thứ kia gió lạnh, còn lại là giống như một chuôi chuôi đao sắc bén phong thông thường không ngừng cắt thân thể của hắn, cho dù lấy thân thể của hắn cường hãn độ, vẫn như cũ vẫn bị cắt mình đầy thương tích.

Thân thể cùng linh hồn song trọng đau nhức, làm cho Dương Diệp ý thức từ từ mơ hồ, thế nhưng, hắn biết, hắn không thể ý thức mơ hồ, hắn phải bảo trì vẻ thanh tỉnh, bởi vì nếu ý thức triệt để mơ hồ, vậy hắn liền không có biện pháp dựa theo Mạc Lão giao phương pháp đi thu phục kia Cửu U Hàn Phong, nói cách khác, chỉ cần ý thức mơ hồ đi qua, hắn liền vĩnh viễn sẽ không tỉnh lại!

Trong cơ thể, Thanh Sắc Phong Quyển bị Dương Diệp nuốt sau khi, đó là giống như một tốt kỳ bảo bảo thông thường tại Dương Diệp trong cơ thể chung quanh du đãng, kia vì sao không có phá hư Dương Diệp trong cơ thể? Bởi vì lúc này Dương Diệp trong cơ thể bị một tầng tử sắc Huyền khí bao trùm đến, cái này tự nhiên là Dương Diệp gây nên, hắn đương nhiên không biết một chút chuẩn bị cũng không liền dám nuốt vào cái này Cửu U Hàn Phong!

Trong cơ thể hắn kinh mạch bản thân cũng đã đủ cường hãn, hơn nữa cộng thêm lại có cái này tử sắc Huyền khí bảo hộ, khi hắn nghĩ đến, đây cũng là có thể ngăn chặn chỉ chốc lát cái này Cửu U Hàn Phong. Đương nhiên, nếu như cái này Thanh Sắc Phong Quyển muốn phá hư nói, cái này tử sắc Huyền khí nhất định là ngăn cản không được bao lâu, chỉ là, lệnh Dương Diệp nghi ngờ là cái này Thanh Sắc Phong Quyển dĩ nhiên không đúng cái này tử sắc Huyền khí xuất thủ, mà là muốn tiếp cận cái này tử sắc Huyền khí....

Đúng vậy, kia Thanh Sắc Phong Quyển lúc này ở trong cơ thể hắn hơi có chút khôi hài, bởi vì kia tựa hồ rất ưa thích kia tử sắc Huyền khí, chậm rãi tiếp cận, thế nhưng tựa hồ lại đang kiêng kỵ cái gì, sẽ tiếp xúc được lúc, cũng lại ngay cả vội vàng lui lại trở lại, nhưng mà kia cũng giống như rất không cam lòng, sau đó lại tiếp tục đi đón gần, chỉ là mỗi khi muốn tiếp xúc được kia tử sắc Huyền khí lúc, kia cũng lại vội vã lui về, lòng vòng như vậy...

Về phần Dương Diệp vì sao thống khổ như vậy đây? Thì là bởi vì Cửu U Hàn Phong tiềm thức phóng xuất ra kia âm hàn triệt cốt gió lạnh, Cửu U Hàn Phong có thể không biết, chỉ là kia trong lúc vô tình một động tác, liền để cho được Dương Diệp hồn quy thiên.

Hắn Dương Diệp vì sao dám nuốt vào cái này Cửu U Hàn Phong? Hắn tự nhiên là ỷ có tiểu vòng xoáy, dường như lần trước một dạng, Dương Diệp tiên sinh dùng Mạc Lão làm giao phương pháp đi khống chế kia Cửu U Hàn Phong, chỉ là rất không lý tưởng, bởi vì một khi dùng kia phương pháp, kia Cửu U Hàn Phong đó là rất phản ứng rất lớn, sau đó chỉ biết tại trong cơ thể hắn nhảy nhót một chút, tại sau đó Dương Diệp liền thống khổ....

Cưỡng chế đến trên thân thể cùng linh hồn thượng truyền tới đau nhức, Dương Diệp bắt đầu dùng phương pháp thứ hai, đó chính là mang kia Thanh Sắc Phong Quyển hướng kia tiểu vòng xoáy ép tới, nếu như, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, cái này Thanh Sắc Phong Quyển tiến nhập kia tiểu vòng xoáy sau, kết cục sẽ phải cùng kia U Minh Quỷ hỏa một dạng.....

Dùng phương pháp gì đây? Tự nhiên là dùng kia tử sắc Huyền khí, tại Dương Diệp dưới sự khống chế, tử sắc Huyền khí hóa thành một tia khí lưu, chậm rãi bức tiến kia Thanh Sắc Phong Quyển. Nhìn thấy tử sắc Huyền khí tới gần, kia Thanh Sắc Phong Quyển tựa hồ rất vui mừng, nhưng tựa hồ lại rất kiêng kỵ, muốn chủ động đi đón gần, nhưng là vừa không dám, sau đó chỉ có thể bị tử sắc Huyền khí chậm rãi buộc hướng tiểu vòng xoáy tới gần....

Giữa sân, Hiểu Vũ Tịch cùng Mạc Khinh Ngữ cũng không có ở chiến đấu, bởi vì tại Thanh Sắc Phong Quyển bị Dương Diệp nuốt vào một khắc kia, đại gia chiến đấu sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Nhìn ngũ quan đó nghiêm trọng vặn vẹo, sắc mặt cực độ thống khổ Dương Diệp, Hiểu Vũ Tịch lòng của phảng phất bị cái gì nhói một cái, cước bộ khẽ nhúc nhích, nàng tựa hồ muốn đi tới gần Dương Diệp, thế nhưng vừa nghĩ tới một bên Mạc Khinh Ngữ, nàng đó là lại chỉ có thể đè nén xung động trong lòng, sau đó một bên quan tâm Dương Diệp, một bên đề phòng Mạc Khinh Ngữ!

Tử Điêu cũng là, kia cũng muốn đi xem Dương Diệp đến tột cùng làm sao vậy, thế nhưng kia không thể, bởi vì chỉ kia mới có thể ngăn cản Mạc Khinh Ngữ tốc độ!

"Hắn dĩ nhiên nuốt sống Cửu U Hàn Phong!" Mạc Khinh Ngữ hai mắt híp lại, trong mắt, tràn đầy vẻ khó tin. Nàng sở dĩ dám đến đánh cái này Cửu U Hàn Phong chủ ý, ngoại trừ bởi vì nàng lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh, có thể ảnh hưởng cái này Cửu U Hàn Phong ở ngoài, còn bởi vì nàng gia tộc vì nàng chuẩn bị rất nhiều đầy đủ hết phương pháp.

Mà cái này Dương Diệp cũng cứ như vậy nuốt sống.... Điều này làm cho nàng khó có thể tin đồng thời, tức thì bị chấn kinh rồi!

"Hưu"

Đúng lúc này, một đạo tiếng xé gió vang lên, lập tức, một người xuất hiện ở Mạc Khinh Ngữ cùng Hiểu Vũ Tịch trong mắt.

Nhìn thấy người này, Mạc Khinh Ngữ nhãn tình sáng lên, lập tức nhìn có chút hả hê nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch.

Mà Hiểu Vũ Tịch còn lại là sắc mặt triệt để trầm xuống.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 335: Thiêu đốt sinh nguyên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tới không là người khác, đúng là kia Mục Quân, đối với kia Minh Thần Thương, hắn là không nhiều hứng thú lắm, sở dĩ cùng Ma Kha đoạt, chỉ là không hy vọng kia thương rơi vào Ma Kha tay của trong. Mà kia thương hiện tại rơi vào ở trong tay người khác, hắn tự nhiên không có hứng thú tại đi tranh đoạt, dù sao cũng chỉ cần không phải rơi vào Ma Kha trong tay là tốt rồi!

So sánh với Minh Thần Thương, hắn đối cái này Cửu U Hàn Phong càng có hứng thú, thiên địa linh vật a, coi như là Đỉnh Hán Đế Quốc, cũng chỉ có một mà thôi a! Nếu như thu được cái này Cửu U Hàn Phong, thực lực của hắn chắc chắn thật to đề thăng, đến lúc đó, toàn bộ Cổ Chiến Trường, ai là hắn Mục Quân địch thủ?

Tại yêu nghiệt này tụ tập Cổ Chiến Trường, cho dù là hắn, cũng không dám nói vô địch, thế nhưng nếu như có cái này Cửu U Hàn Phong, vậy không giống nhau! Cho nên, hắn theo tới!

Nhìn thoáng qua trong sân trạng huống, Mục Quân ánh mắt sau cùng rơi vào Dương Diệp trên người của, sau đó nhướng mày, Đạo: "Ta đã tới chậm?"

"Đương nhiên không!" Lúc này, Mạc Khinh Ngữ cười nói: "Phải nói vừa vặn!"

Mục Quân nhìn thoáng qua Mạc Khinh Ngữ, sau đó nói: "Hắn còn không có thành công?"

"Tự nhiên!" Mạc Khinh Ngữ Đạo: "Hắn mạnh mẽ mang kia Cửu U Hàn Phong nuốt vào trong cơ thể, tuy rằng ta không biết hắn muốn dùng phương pháp gì đi thu phục kia Cửu U Hàn Phong, nhưng nhìn hắn hiện tại tình hình, tựa hồ có như vậy điểm cơ hội. Thế nhưng, hắn hiện tại xác xác thật thật còn không có thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, nói cách khác, chúng ta còn có cơ hội!"

"Chúng ta?" Mục Quân ngẩn ra, sau đó nhìn thoáng qua một bên Tử Điêu cùng Hiểu Vũ Tịch, lập tức khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi nói rất đúng, là chúng ta, đợi giải quyết rồi cái này Dương Diệp, sau đó chúng ta tại tới thảo luận Cửu U Hàn Phong kết cục, ngươi xem coi thế nào?"

"Ta xem đi!" Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Ta có thể ngăn nàng, chỉ là không gian kia điêu có chút phiền phức, ngươi có thể có biện pháp?"

Mục Quân nhìn thoáng qua Tử Điêu, trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Ta Đỉnh Hán Đế Quốc cùng ngươi Không Gian Điêu bộ tộc cũng coi như hữu hảo, ngươi..." Còn chưa có nói xong, Mục Quân đó là sắc mặt trầm xuống, sau đó thân hình khẽ động, ly khai tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo tử sắc quang hình cung xuất hiện ở hắn trước kia chỗ đứng...

"Xem ra kia cũng không mua ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc sổ sách đây!" Lúc này, Mạc Khinh Ngữ đột nhiên khẽ cười nói: "Mục Quân, đừng lãng phí nước miếng, không gian này điêu là không thể nào để cho ngươi đi đối phó kia Dương Diệp, tuy rằng ta không biết kia tại sao muốn như vậy đi giữ gìn một nhân loại, thế nhưng, sự thực chính là như vậy. Cho nên, ngươi còn là động thủ đi!"

Mục Quân gật đầu, sau đó nói: "Đã như vậy, vậy chiến ah!" Dứt lời, Mục Quân thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bạo cướp đi.

Thấy thế, Tử Điêu trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, lập tức, song đồng trong nháy mắt xích tử, tiểu trảo vung lên, Mục Quân đi tới phương hướng chỗ không gian nhất thời nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên.

Nhìn thấy một màn này, Mục Quân hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ ngưng trọng, tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó xoay người đối về Tử Điêu chợt một oanh, nhất thời, một cái kim sắc năng lượng cự long bắn ra, hướng phía Tử Điêu đánh tới!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở bên cạnh 20 trượng có hơn. Nhưng mà màu vàng kia năng lượng cự long cũng rồi đột nhiên xoay người, sau đó hướng phía Tử Điêu lần thứ hai bắn mạnh tới!

Tử Điêu trừng mắt nhìn, hiển nhiên, đối với lần này có chút không cách nào lý giải! Bất quá kia lúc này cũng không thời gian đi muốn những thứ này, tiểu trảo lần thứ hai vung lên, một đạo tử sắc quang hình cung trong nháy mắt đánh phía cái này đạo kim sắc năng lượng cự...

Tại Tử Điêu cùng Mục Quân lúc chiến đấu, Mạc Khinh Ngữ còn lại là đang cùng Hiểu Vũ Tịch giằng co, các nàng hai người thực lực kém không nhiều lắm, nếu như không sinh tử quyết chiến, động thủ, căn bản không có chút ý nghĩa nào, cho nên hai người cũng không có động thủ!

"Không Gian Điêu ngăn cản không được Mục Quân!" Mạc Khinh Ngữ tiện tay múa múa trong tay do Huyền khí biến ảo khí kiếm, Đạo: "Ta thừa nhận, nếu như kia muốn chạy trốn, Vương Giả Cảnh trong không có bất cứ người nào có thể đuổi thượng kia. Nhưng vấn đề là kia sẽ trốn sao? Kia sẽ không, cho nên, kéo dài nữa, kia sẽ bại, ngươi cảm thấy thế nào? Sau đó tiếp tục đi xuống, Dương Diệp sẽ chết, ngươi nói ta nói đúng hay không đây?"

Hiểu Vũ Tịch chau mày, nắm chuôi đao tay của càng ngày càng gấp, đao ý càng ngày càng luống cuống.

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng oanh minh ở trong sân vang vọng đi, hai nữ nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một tầng khí lãng tại nơi Mục Quân cùng Tử Điêu trung gian bộc phát ra.

Khí lãng tán đi, kia Mục Quân chậm rãi lắc đầu, sau đó nói: "Nguyên bản ta không nghĩ như thế, chỉ thì không bằng này, cho dù là ta, cũng bắt ngươi không có cách đây!" Dứt lời, Mục Quân thủ đoạn khẽ động, một cây kim sắc dây thừng xuất hiện ở kỳ trong tay.

Nhìn thấy cái này căn kim sắc dây thừng, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt kịch biến, bỗng nhiên quát dẹp đường: "Tiểu tử kia, chạy mau!"

Tiểu tử kia sửng sốt, khuôn mặt nhỏ nhắn thượng tràn đầy không giải thích được.

Đúng lúc này, kia Mục Quân thủ đoạn khẽ động, kia căn kim sắc dây thừng 'Hưu' một tiếng xuyên thấu không gian đi tới Tử Điêu trước mặt của, sau đó một quyển, mang Tử Điêu vây ở trong đó, cùng lúc đó, một cổ nhàn nhạt kim sắc năng lượng không ngừng tự kia căn kim sắc dây thừng trong tràn ra, xâm nhập vào Tử Điêu trong cơ thể!

Tử Điêu có chút luống cuống, tiểu trảo vung lên, thân hình lóe lên, nhưng mà mặc kệ kia vọt đến kia, vậy càng kim sắc dây thừng thủy chung vây ở trên người của nó...

"Đừng lãng phí thời gian!" Mục Quân nhạt thanh Đạo: "Cái này 'Phược Tiên Thằng' bèn nói khí, chỉ cần bị kia tập trung, cho dù ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, kia biết quấn quít lấy ngươi, đồng thời sẽ không ngừng tiêu hao bên trong cơ thể ngươi năng lượng, tại qua chỉ chốc lát, ngươi liền sẽ trở thành một con thông thường yêu thú."

Nói xong, Mục Quân không hề quản kia dùng sức giãy dụa Tử Điêu, xoay người nhìn về phía Dương Diệp, ngay tại lúc lúc này, một bên Hiểu Vũ Tịch cũng thân hình khẽ động, đối về Mục Quân bắn mạnh tới, chỉ là đáng tiếc, nàng mới vừa xuất phát, kia Mạc Khinh Ngữ liền là xuất hiện ở trước mặt nàng, Đạo: "Ngươi còn là ngoan ngoãn sống ở chỗ này ah!" Dứt lời, một kiếm chém ra, một đạo thanh sắc kiếm quang tránh hiện ra.

"Lăn!"

Hiểu Vũ Tịch một tiếng gầm lên, kia đầy đầu tóc bạc trong nháy mắt Phi múa, sau một khắc, chỉ thấy kỳ sắc mặt trong nháy mắt hung ác trắng đi, không chỉ có sắc mặt, kia đầy đầu tóc bạc cũng là càng phát trắng, mà của nàng đao ý cũng tại trong nháy mắt tăng lên tới đệ bát trọng, không chỉ có như vậy, kỳ khí thế cũng là trong nháy mắt này tăng vọt sắp tới gấp năm lần!

Nhìn thấy một màn này, Mục Quân cùng Mạc Khinh Ngữ sắc mặt hai người biến đổi, Mạc Khinh Ngữ càng thất thanh nói: "Thiêu đốt sinh nguyên, Hiểu Vũ Tịch, ngươi vì một người nam nhân, dĩ nhiên thiêu đốt sinh nguyên, ngươi cũng biết ngươi vốn là chỉ còn không được năm năm thọ mệnh, hiện tại đang thiêu đốt sinh nguyên, ngươi ngay cả một năm đều không sống tới, ngươi cũng biết?"

"Với ngươi có quan hệ gì đâu?" Hiểu Vũ Tịch một tiếng lịch uống, loan đao trong tay chợt chính là vừa bổ, một đạo hàn quang phảng phất xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đó là đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của.

Mạc Khinh Ngữ con ngươi co rụt lại, trường kiếm chợt chính là một Trảm, một đạo thanh sắc kiếm khí bắn ra, cùng đạo hàn quang kia kích đụng vào nhau, nhưng mà, chỉ là vừa mới tiếp xúc, của nàng thanh sắc kiếm khí đó là như tuyết gặp phí dầu thông thường, trong nháy mắt tiêu tán không trung.

Bát trọng đao ý, dĩ nhiên cường hãn đến tận đây!

Mạc Khinh Ngữ không dám ở đón đỡ, thân hình khẽ động, mang tốc độ thi triển đến mức tận cùng, tiêu tán ở tại tại chỗ.

Nhất Đao bức lui Mạc Khinh Ngữ, Hiểu Vũ Tịch bỗng nhiên xoay người, sau đó hướng kia Mục Quân bắn mạnh tới, người sau ánh mắt ngưng trọng, lại cũng không có vẻ sợ hãi, tay phải lần thứ hai nắm chặc thành quyền, sau đó đối về Hiểu Vũ Tịch chợt chính là một oanh!

"Ngang!"

Một đạo long ngâm thanh phóng lên cao, lập tức, tam điều kim sắc năng lượng cự long rồi đột nhiên hiện lên, sau đó hướng phía Hiểu Vũ Tịch lao xuống đi, tam điều kim sắc năng lượng cự long như có linh trí vật còn sống, thân thể ngăn, hướng phía ba phương hướng đối về Hiểu Vũ Tịch đụng tới. Kỳ nơi đi qua, toàn bộ không gian đều là một trận kịch liệt rung chuyển, cực kỳ kinh khủng!

Sắc mặt tái nhợt Hiểu Vũ Tịch thần tình bất biến, rút đao đó là một Trảm, một đạo đao khí tránh hiện ra, trong nháy mắt liền đem trong đó một cái kim long Trảm tán, ngay sau đó, lần thứ hai một Trảm, một đạo hàn quang chợt lóe lên, lại là một cái kim long tiêu tán không trung, nhưng mà Hiểu Vũ Tịch cũng một ngụm máu tươi phun tới, sắc mặt kia càng ảm đạm dọa người, một tia huyết sắc cũng không!

Làm điều thứ ba kim sắc cự long đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt lúc, Hiểu Vũ Tịch trong mắt lóe lên lướt một cái kiên quyết, lần thứ hai rút đao một Trảm, hàn quang chợt lóe lên, kim sắc cự long trong nháy mắt hóa thành Hư Vô, chỉ là Hiểu Vũ Tịch cũng lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, không chỉ có như vậy, thân thể của hắn càng kịch liệt chiến động, đao kia ý tại cũng không như trước khi vậy điều tự bất loạn, mà là đã bắt đầu mất trật tự.

Ngay Hiểu Vũ Tịch chuẩn bị thừa thắng xông lên lúc, gần trăm Đạo thanh sắc kiếm khí rồi đột nhiên xuất hiện ở sau lưng nàng, Hiểu Vũ Tịch biến sắc, không dám khinh thường, bỗng nhiên xoay người, huy động liên tục số đao, số đao hàn quang tránh hiện ra, mang kia trăm Đạo thanh sắc kiếm khí Trảm tán, chỉ là nàng không chỉ có sắc mặt trắng hơn, ngay cả ánh mắt cũng là dần dần hiện ra bạch sắc...

"Ngươi rất mạnh!" Thấy tự mình tam điều kim sắc năng lượng cự long cùng kia trăm Đạo thanh sắc kiếm khí bị Hiểu Vũ Tịch Trảm tán, Mục Quân trầm giọng nói: "Ta đây 'Nhân Hoàng Quyền' là thiên cấp thượng phẩm Huyền kỹ, không nghĩ tới cũng ngay cả ngươi Nhất Đao cũng đánh không lại. Chỉ là đáng tiếc, cái này đã định trước chỉ là hiển hách nhất thời. Ngươi thiêu đốt thọ mệnh tới mạnh mẽ đề thăng thực lực của chính mình, cái này bản thân cũng đã là nghịch thiên cử chỉ, cộng thêm hiện tại ngươi lại nhiều lần động đao, bây giờ bị cắn trả ah?"

"Ngươi bây giờ sinh cơ đã đang chậm rãi tiêu tán, phỏng chừng nửa năm cũng không, vì người nam này, thực sự giá trị?" Một bên, Mạc Khinh Ngữ nhạt thanh Đạo.

Hiểu Vũ Tịch lông mày nhướn lên, không nói gì, chỉ là loan đao trong tay chậm rãi giơ lên, chỉ xéo Mục Quân cùng Mạc Khinh Ngữ.

"Như ngươi mong muốn!"

Mục Quân chậm rãi gật đầu, sau đó hướng bước về phía trước một bước, nhưng mà, sau một khắc đó là đi thẳng tới Hiểu Vũ Tịch trước người của, lập tức một quyền trực tiếp đánh phía Hiểu Vũ Tịch đầu. Không có bất kỳ hoa tiếu gì cùng bất kỳ động tác dư thừa nào, chỉ là cứ như vậy thật đơn giản một quyền!

Súc địa thành thốn!

Hiểu Vũ Tịch con ngươi co rụt lại, không chút nghĩ ngợi liền chém ngang ra!

"Oanh!"

Mục Quân nắm tay đánh vào Hiểu Vũ Tịch loan đao bên trên, lực lượng cường đại nhất thời mang kia loan đao chấn thành một quỷ dị độ cung, dường như gảy thông thường, mà kia loan đao sau lưng Hiểu Vũ Tịch còn lại là lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, sau đó tại đây cổ lực lượng cường đại dưới bay ngược ra. Bay ngược trong, Hiểu Vũ Tịch đè nén trên thân thể phản phệ, sau đó chợt một Trảm, một đạo hàn quang tránh hiện ra, trong nháy mắt đánh vào Mục Quân trên nắm đấm, 'Xuy' một tiếng, Mục Quân nắm tay mang theo một cổ tiên huyết trực tiếp bay ra ngoài....

Mục Quân sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, phẫn nộ quát: "Muốn chết!" Tuy rằng lấy thực lực của hắn, đừng nói bàn tay không có, coi như là cánh tay không có đều có biện pháp tại mọc ra, thế nhưng, hắn Mục Quân khi nào bị như vậy vô cùng nhục nhã?

Một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, Mục Quân lần thứ hai lấn người mà lên, lập tức một quyền chợt đánh ra, ngũ điều kim sắc năng lượng cự long tránh hiện ra, hướng phía Hiểu Vũ Tịch đánh tới!

Lần này, kia ngũ điều kim sắc năng lượng cự long không chỉ có tại số lượng thượng so lúc trước nhiều, ngay cả kia hình thể cũng so lúc trước lớn rất nhiều, hơn nữa, màu vàng kia năng lượng cự long cũng càng thực chất hóa, trông rất sống động, quả thực như vật còn sống!

Nhìn thấy cái này ngũ điều kim sắc năng lượng cự long kéo tới, Hiểu Vũ Tịch kia tái nhợt con ngươi kịch liệt co rụt lại, hít sâu một hơi, dùng hết toàn thân chi lực, rút đao đối về kia ngũ điều năng lượng kim long chính là một Trảm, một đạo gần trăm trượng đao khí tránh hiện ra, cùng kia ngũ điều kim long đụng vào nhau! 'Oanh' một tiếng kinh thiên nổ thanh, đao khí cùng kia ngũ điều kim long tiêu tán ở tại không trung, khí lãng chợt bạo phát ra!

Nhìn kia kim long bị tự mình phá vỡ, Hiểu Vũ Tịch trong lòng nhất thời thở dài một hơi, ngay tại lúc lúc này, kia Mạc Khinh Ngữ đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở trước người của nàng, lập tức một đạo thanh sắc kiếm quang tự trước ngực nàng xuyên qua....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 336: Hối hận

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiểu Vũ Tịch hai mắt chợt trợn tròn, lập tức, kia tinh khiết màu trắng song đồng trong thanh minh dần dần tiêu tán, hai mắt chậm rãi khép hờ, tại nhắm lại một khắc kia, nàng hướng phía Dương Diệp phương hướng nhìn thoáng qua, chỉ là cái nhìn này, đó là vĩnh hằng...

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo Hỏa Diễm tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao, Hỏa Diễm đón gió tăng vọt, giữa sân, nhất thời một cái biển lửa.

Nhìn thấy một màn này, Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân biến sắc, bởi vì ngọn lửa kia, dĩ nhiên làm cho bọn họ đều cảm thấy một loại cực độ cảm giác nguy hiểm!

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, há mồm vừa phun, kia sợi Thanh Sắc Phong Quyển trong nháy mắt tự kỳ trong miệng chuỗi đi ra, Thanh Sắc Phong Quyển ngẩn ngơ, sau một khắc, 'Hưu' một tiếng đó là hóa thành một đạo thanh quang hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Dương Diệp không có hàng phục cái này Cửu U Hàn Phong, Cửu U Hàn Phong như hắn mong muốn bị hắn dồn đến vòng xoáy trong đan điền, cùng thu phục U Minh Quỷ hỏa một dạng, cái này tiểu vòng xoáy đối về Thanh Sắc Phong Quyển tựa hồ cũng có lớn lao uy hiếp, ở bên trong, kia Thanh Sắc Phong Quyển nhất thời nuy, điều này làm cho Dương Diệp vui vẻ, sau đó vội vã bắt đầu dùng Mạc Lão dạy phương pháp đi khống chế cái này Cửu U Hàn Phong, ngay hắn sắp thành công lúc, hắn cảm nhận được trong sân tình cảnh, tiểu tử kia bị nhốt, Hiểu Vũ Tịch sinh tử...

Nhìn thấy Thanh Sắc Phong Quyển thiểm lược đi, Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân hai người sửng sốt, Mạc Khinh Ngữ không chút do dự nào, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo gió nhẹ hướng phía kia Cửu U Hàn Phong bạo cướp đi.

Mục Quân sắc mặt trầm xuống, sau đó nhìn về phía kia Tử Điêu, do dự một chút, vung tay phải lên, kia Phược Tiên Thằng nhất thời bay trở về trong tay hắn, đối với không gian này điêu, hắn hay là không dám hạ sát thủ, không thì, rất có thể dẫn phát Không Gian Điêu bộ tộc cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đại chiến, đến lúc đó, cho dù là hắn phụ hoàng đều không nhất định có thể bảo vệ hắn!

Thu hồi Phược Tiên Thằng, Mục Quân thân hình khẽ động, một đôi kim sắc cánh chim trong nháy mắt xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó một cánh, thân hình nhất thời xuất hiện ở mười mấy trượng có hơn...

Bất kể là Mục Quân còn là Mạc Khinh Ngữ, lúc này bọn họ chưa từng khi đó giữa đi quản Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch, đối với bọn họ mà nói, Cửu U Hàn Phong mới là trọng yếu nhất!

Dương Diệp chậm rãi đi tới Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, nhìn kia nằm trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, hai mắt khép hờ Hiểu Vũ Tịch, một cổ hối ý nhất thời tự hắn đáy lòng lan tràn ra! Hắn Dương Diệp đời này thực sự không làm qua cái gì khiến hắn hối hận sự, thế nhưng lúc này đây, hắn thực sự hối hận, hối hận khiến Hiểu Vũ Tịch theo tới, hối hận đi thu phục kia Cửu U Hàn Phong, hối hận khiến Hiểu Vũ Tịch cùng tiểu tử kia đơn độc đi đối mặt địch nhân, hối hận, thực sự hối hận...

Hai cổ thanh tuyền, tự Dương Diệp trong hai mắt chậm rãi tràn ra...

"A!"

Dương Diệp chợt ngẩng đầu gầm lên giận dữ, song đồng trong, trong nháy mắt tràn ngập thượng một cổ đỏ như máu, Sát Lục Kiếm Ý vô cùng vô tận tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra; Không trung, kia U Minh Quỷ hỏa tựa hồ cũng cảm nhận được Dương Diệp lửa giận, 'Bành' một tiếng nổ vang, Hỏa Hải không ngừng tăng vọt, nơi đi qua, một mảnh hư vô...

Dần dần, Dương Diệp con ngươi trong chảy ra không ở là thanh tuyền, mà là hai cổ huyết lệ...

Một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp vai bên trên, lúc này Tử Điêu cực kỳ suy yếu, tử đồng lờ mờ, kia trên người tử quang cũng là như có như không, phảng phất tùy thời muốn tán đi thông thường.

Tử Điêu ôm ở Dương Diệp cổ của, sau đó đầu nhỏ dùng sức cọ đến Dương Diệp gò má của, chỉ là kia tựa hồ quá mức suy yếu, còn không có cọ hai cái đó là tự Dương Diệp trên vai rơi rơi xuống!

Sắp lúc rơi xuống đất, Tử Điêu bị Dương Diệp hai tay tiếp được, nhìn Tử Điêu kia hư nhược dáng dấp, Dương Diệp song đồng càng thêm huyết hồng, nhu liễu nhu tiểu tử kia đầu nhỏ, Dương Diệp mang Tử Điêu thu vào tiểu vòng xoáy nội tử sắc Huyền khí trì trong. Sau đó ánh mắt rơi ở trên mặt đất Hiểu Vũ Tịch trên người!

Nửa ngồi chồm hổm, Dương Diệp chậm rãi mang Hiểu Vũ Tịch ôm lấy, sau đó trong cơ thể tử sắc Huyền khí điên cuồng tuôn ra, hướng Hiểu Vũ Tịch trong cơ thể truyền đi. Từ Biểu mặt đến xem, Hiểu Vũ Tịch đã sinh cơ hoàn toàn không có, là chết không thể tại đã chết, chính hắn cũng không biết hắn tự mình tại sao phải làm như vậy, hoặc là chỉ là đơn thuần muốn thử xem, cứu lại chút gì ah, dù cho chỉ là chỉ một chút hy vọng, hoặc là một chút hy vọng cũng không, hắn cũng phải thử một chút...

Theo tử sắc Huyền khí không ngừng mà dũng mãnh vào, Hiểu Vũ Tịch thân thể bên trên dần dần xuất hiện một tầng tử sắc hào quang, hơn nữa Hiểu Vũ Tịch kia sắc mặt tái nhợt cũng là từ từ hồng nhuận dâng lên, không chỉ có như vậy, Hiểu Vũ Tịch bộ ngực cái kia kiếm động cũng là đang chậm rãi khép lại, đây hết thảy tuy rằng chậm, nhưng là lại là thật thật tại tại đang phát sinh!

Điều này làm cho Dương Diệp mừng rỡ, vội vã điên cuồng truyền tử sắc Huyền khí, dần dần, một canh giờ trôi qua, Hiểu Vũ Tịch bộ ngực kiếm động đã hoàn toàn khỏi hẳn, sắc mặt cũng khôi phục bình thường, nhưng mà Hiểu Vũ Tịch trong cơ thể sinh cơ cũng vẫn như cũ hoàn toàn không có, cặp mắt kia như trước đóng chặt đến!

Dương Diệp khủng hoảng, trong cơ thể Huyền khí lần thứ hai điên cuồng tuôn ra... Nửa canh giờ trôi qua, Hiểu Vũ Tịch trong cơ thể sinh cơ vẫn như cũ hoàn toàn không có...

"Vì sao, vì sao, vì sao..." Dương Diệp như mất hồn kiểu thấp giọng lầm bầm, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, sau đó hai mắt khép hờ, mang tâm thần chìm vào trong cơ thể, sau đó đối về kia tử sắc Huyền khí trì bên trên môn, Đạo: "Ta biết ngươi khẳng định có biện pháp cứu nàng, đúng hay không?"

Cửa đóng chặc, không có một chút phản ứng!

"Ta không biết ngươi đến tột cùng là cái cái gì tồn tại, cũng không biết ngươi tại sao muốn tuyển chọn ta, thế nhưng, ta biết, ngươi có năng lực cứu nàng, nếu như ngươi không cứu, chúng ta đây liền đồng quy vu tận ah!" Dương Diệp Đạo.

Môn vẫn như cũ đóng chặt, không có một chút đáp lại!

"Đã như vậy!" Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau đó nói: "Vậy đồng quy vu tận ah!" Dứt lời, Dương Diệp trong tay Ẩn Kiếm xông lên trời, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang đối về hắn thiên linh cái thẳng tắp rơi đi!

Hắn lúc này đây chính là đang đánh cuộc, đổ thần bí này tiểu vòng xoáy không dám cùng hắn đồng quy vu tận, hoặc là nói cái này tiểu vòng xoáy không phải là phải hắn không thể! Nếu như cái này tiểu vòng xoáy không hắn không thể, vậy hắn liền đổ thành công, cái này tiểu vòng xoáy không chỉ có sẽ không để cho hắn chết, còn có thể cứu Hiểu Vũ Tịch! Mà nếu như thất bại, về phần thất bại... Lúc này hắn còn làm sao suy nghĩ nhiều như vậy?

Về phần Tử Điêu an nguy, hắn tự nhiên là nghĩ tới. Hắn cho dù chết, tiểu vòng xoáy cũng tuyệt đối không có việc gì, tiểu vòng xoáy không có việc gì, kia tiểu vòng xoáy trong Tử Điêu khẳng định cũng sẽ không có sự! Hắn đánh cuộc, chỉ là tiểu vòng xoáy có đúng hay không cần hắn Dương Diệp, cần, hắn tựu thành công, không cần, hắn sẽ chết!

Tuy rằng còn có rất nhiều rất nhiều lo lắng, rất nhiều chuyện muốn làm, thế nhưng, giờ này khắc này, chuyện này hắn phải làm, dù cho chuyện này khả năng khiến hắn bỏ mình!

Hắn Dương Diệp không phải là tinh lực, không có khả năng đi cố được hắn tất cả để ý người, thế nhưng hắn có thể làm được đủ khả năng!

Lúc này đây, Dương Diệp thành công!

Tại nơi Ẩn Kiếm cách đỉnh đầu hắn chỉ nửa tấc thời điểm, phảng phất bị vật gì vậy ngăn trở chặn thông thường, nữa cũng vô pháp tiến nửa thốn! Lập tức, Dương Diệp tiểu vòng xoáy trong cánh cửa kia chậm rãi mở ra, sau đó một luồng tinh khiết tử sắc Huyền khí trực tiếp chui vào Hiểu Vũ Tịch giữa chân mày chỗ, ngay tại lúc lúc này nhất nhất

Mặt đất trên bầu trời, nhất thời mây đen rậm rạp, lập tức, một đạo thần lôi tự kia trong mây đen tránh hiện ra, sau đó thẳng tắp hạ xuống, giờ khắc này, thiên địa run!

Cách chốn Cửu U ngàn dặm bên ngoài Cổ Vực Thành trong, một đạo thân ảnh tự kia Cổ Vực Thành trong bay vút bầu trời, nhìn chốn Cửu U phương hướng, sắc mặt người này ngưng trọng trước đó chưa từng có.

Người này không là người khác, đúng là kia lão giả tóc trắng Thiên Huyễn!

Nhìn chốn Cửu U phương hướng, Thiên Huyễn thần sắc ngưng trọng nói: "Trời giáng thần lôi, là ai đang làm nghịch thiên cử chỉ?"

...

Đạo kia thần lôi tại rơi xuống mặt đất một khắc kia, cũng không có đối mặt đất tạo thành chút nào phá hư, mà là trực tiếp xuyên thấu mặt đất, sau đó trong nháy mắt đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, ngay sau đó hướng phía kia trên đất Hiểu Vũ Tịch rơi xuống!

Nhìn thấy đột nhiên này xuất hiện thần lôi, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, bởi vì tại đây thần lôi trước mặt, hắn dĩ nhiên sinh không tưởng nửa điểm lòng phản kháng, thậm chí, một cổ đến từ linh hồn chỗ sâu cảm giác sợ hãi trong nháy mắt lan tràn tới toàn thân hắn, làm cho hắn dĩ nhiên thiếu chút nữa phủ phục trên mặt đất!

Cái này đến tột cùng là vật gì?

Trong đầu hiện lên cái nghi vấn này, lập tức, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, sau đó tay cổ tay khẽ động, mang theo một đạo thanh sắc kiếm khí đối về kia thần lôi bắn mạnh tới!

Thần lôi rơi chỗ, chính là Hiểu Vũ Tịch chỗ, hắn Dương Diệp có thể lui?

Ngay tại lúc lúc này, một đạo tử sắc Huyền khí lăng không mà hiện xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó cùng đạo kia thần lôi kích đụng vào nhau!

'Phanh' một tiếng vang nhỏ, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, đạo kia thần lôi trong nháy mắt tiêu tán. Một kích đánh nát thần lôi, kia sợi tinh khiết tử sắc Huyền khí nhất thời bay trở về Dương Diệp trong cơ thể, sau đó một đạo tử quang tránh hiện ra, bao phủ ở nằm dưới đất Hiểu Vũ Tịch, tử quang lóe lên, đem trong nháy mắt thu nhập Dương Diệp trong cơ thể trong nước xoáy cánh cửa kia trong, sau đó, cửa đóng kín!

Dương Diệp sững sờ ở tại chỗ, cái này có ý tứ? Cái này có ý tứ?

Hiểu Vũ Tịch đến tột cùng là sống, vẫn là chết? Cái này tiểu vòng xoáy là có ý gì? Kia mang Hiểu Vũ Tịch làm đi nơi nào? Còn có lúc trước đạo kia thần lôi lại đến tột cùng là vật gì? Tại sao phải đột nhiên xuất hiện ở đây lòng đất?

Một loạt nghi vấn dường như điện quang đá lấy lửa kiểu tự Dương Diệp trong đầu không ngừng hiện lên.

Ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, ngẩng đầu nhìn về xa xa, chỉ thấy một đạo thanh sắc quang ảnh tự xa xa thiểm lược mà đến, nhìn thấy cái này, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì... Này thanh sắc quang ảnh đúng là kia Cửu U Hàn Phong Phong Linh! Tại đây Cửu U Hàn Phong Phong Linh phía sau, còn theo hai người, hai người này không là người khác, đúng là kia Mục Quân cùng Mạc Khinh Ngữ!

Nhìn thấy hai người này, Dương Diệp ánh mắt trong nháy mắt Băng lạnh xuống, cùng lúc đó, một cổ huyết hồng trong nháy mắt tràn ngập hai mắt, ngay Dương Diệp chuẩn bị động thủ lúc, kia Cửu U Hàn Phong cũng đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt của, chuẩn xác mà nói là đi tới trước khi Hiểu Vũ Tịch nằm vị trí, kia làm như đang tìm cái gì, không ngừng tại vị trí kia bồi hồi lóe ra!

Dương Diệp sửng sốt, sau đó không hề đi quản cái này Cửu U Hàn Phong, hiện tại với hắn mà nói, cái này Cửu U Hàn Phong một điểm lực hấp dẫn chưa từng, thủ đoạn khẽ động, Ẩn Kiếm mang theo một đạo sóng gợn, ánh mắt khóa được kia Mạc Khinh Ngữ, ngay tại lúc lúc này, kia Cửu U Hàn Phong cũng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó không ngừng nhúc nhích, làm như đang hỏi Dương Diệp cái gì...

"Cút ngay, Lão Tử không thời gian với ngươi chít chít méo mó!" Dương Diệp một tiếng gầm lên, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía kia Mạc Khinh Ngữ bắn mạnh tới!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 337: Cụt tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không có nương tay chút nào, Sát Lục Kiếm Ý điên cuồng thả ra, tốc độ cũng là tăng lên tới cực hạn, đương nhiên, nếu như chỉ dựa vào như vậy, là giết không được kia Mạc Khinh Ngữ. Cách kia Mạc Khinh Ngữ chỉ không được ba trượng cự ly lúc, một luồng thật nhỏ hỏa tia trong nháy mắt tràn ngập ở tại Dương Diệp Ẩn Kiếm bên trên, làm cái này sợi hỏa tia xuất hiện lúc, Dương Diệp không khí chung quanh nhất thời chích nóng lên, không chỉ có như vậy, thân hình hắn nơi đi qua, một mảnh vụ khí rồi đột nhiên thoáng hiện, đó là bị lửa này tia bốc hơi lên không khí sở trí!

Lúc trước hắn vì cứu Hiểu Vũ Tịch, báo thù và vân vân đều bị hắn vứt đến rồi não bên ngoài, hiện tại tiểu vòng xoáy xuất thủ, Hiểu Vũ Tịch chắc là không có mạng sống nguy hiểm. Nếu Hiểu Vũ Tịch không có mạng sống nguy hiểm, đó chính là nên lúc báo thù! Tuy rằng hắn không biết cái này Cửu U Hàn Phong tại sao phải lại chạy về tới, thế nhưng cái này đã không trọng yếu, quan trọng là... Cái này Mạc Khinh Ngữ xuất hiện!

Một kiếm này, có thể nói là Dương Diệp hiện tại mạnh nhất một kiếm, bởi vì hắn không chỉ có vận dụng Sát Lục Kiếm Ý cùng tư sắc Huyền khí, ngay cả U Minh Quỷ hỏa cái này mạnh nhất lá bài tẩy, hắn cũng không nữa ẩn dấu, mục đích, tự nhiên là đánh chết Mạc Khinh Ngữ!

Về phần thân phận của Mạc Khinh Ngữ và vân vân, giờ này khắc này, đừng nói nàng là đồ bỏ lánh đời thế gia, tính là nàng là Kiếm Tông tổ sư nữ nhi, hắn Dương Diệp cũng chiếu giết không lầm!

Nói cái này Mạc Khinh Ngữ cùng kia Mục Quân đang đuổi bắt Cửu U Hàn Phong thời điểm, cái này Cửu U Hàn Phong không biết đột nhiên rút cái gì Phượng, dĩ nhiên quay đầu lộn trở lại, hơn nữa tốc độ kia, dĩ nhiên so thời điểm chạy trốn nhanh hơn lên vài phần, thì dường như kia phát hiện cái gì không được thứ tốt thông thường! Điều này làm cho Mạc Khinh Ngữ cùng kia Mục Quân hai người đều là nghi hoặc không giải thích được!

Tuy rằng nghi hoặc không giải thích được, thế nhưng hai người cũng không buông tha, hai người đều là mang tốc độ tăng lên tới cực hạn, sau đó hướng phía bên này đuổi qua đây!

Mới vừa đến nơi đây, Mạc Khinh Ngữ chính là sắc mặt kịch biến, bởi vì một cổ khí tức kinh khủng hướng phía nàng kéo tới, khi thấy là Dương Diệp lúc, Mạc Khinh Ngữ trong lòng rùng mình, Dương Diệp dĩ nhiên cường đại như vậy?

Không có ở nghĩ vấn đề này, bởi vì Dương Diệp đã đi tới trước người. Mạc Khinh Ngữ một tiếng hừ lạnh, một thanh thanh sắc Huyền Kiếm thoáng hiện trong tay, thủ đoạn khẽ nhúc nhích, thanh sắc Huyền Kiếm mang theo từng đạo năng lượng tàn ảnh, đối về Dương Diệp Kiếm bổ tới! Nàng cũng không có nương tay, thất trọng Kiếm Ý không giữ lại chút nào, bởi vì nàng từ Dương Diệp trong kiếm cảm nhận được một tia tâm quý cảm giác!

Một bên, Mục Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ, sau đó liền thu hồi ánh mắt, với hắn mà nói, Dương Diệp chết còn là Mạc Khinh Ngữ chết, đều không có gì khác nhau. Hiện tại hai người giao thủ, đúng là hắn trảo kia Cửu U Hàn Phong thời cơ tốt nhất!

Thân hình khẽ động, Mục Quân hướng phía kia Cửu U Hàn Phong bạo cướp đi, ngay tại lúc lúc này, Mục Quân con ngươi co rụt lại, bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ!

"Bành!"

Dương Diệp kiếm trong tay cùng Mạc Khinh Ngữ Kiếm không hề hoa tiếu đụng vào nhau, sau đó, kia Mạc Khinh Ngữ hai mắt trợn tròn, trong mắt, tràn đầy vẻ kinh hãi, sau một khắc, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, hắn ngày đó cấp Huyền Kiếm trong nháy mắt hóa thành một mảnh hư vô, ngay sau đó, Dương Diệp kiếm trong tay chợt bổ về phía đầu của nàng!

Nhưng mà, cách Mạc Khinh Ngữ đầu chỉ không được mấy tấc thời điểm, một tầng thanh sắc quang tráo rồi đột nhiên xuất hiện ở Mạc Khinh Ngữ toàn thân, chặn Dương Diệp Kiếm. Chỉ là một cái chớp mắt, 'Xuy' một tiếng vang nhỏ, kia thanh sắc quang tráo đó là cùng kia thanh sắc Huyền Kiếm thông thường trong nháy mắt hóa thành Hư Vô!

Giờ khắc này, Mạc Khinh Ngữ trong mắt không chỉ có có vẻ kinh hãi, còn có không gì sánh được vẻ sợ hãi! Của nàng Kiếm là thiên cấp hạ phẩm, của nàng cái này thanh sắc quang tráo chính là một kiếm thiên cấp hạ phẩm Huyền Giáp khí linh, nhưng mà, tại Dương Diệp một kiếm này dưới, dĩ nhiên không chịu được như thế một kích! Lúc này, Mạc Khinh Ngữ trong lòng rồi đột nhiên dâng lên một cổ hối hận, bởi vì, nàng không nên khinh địch cùng Dương Diệp liều mạng một kiếm này!

Thiên cấp hạ phẩm Huyền Giáp bị phá, Mạc Khinh Ngữ trong lòng tuy rằng kinh hãi, nhưng phản ứng cũng không chậm, lập tức thi triển ra Phong Chi Ý Cảnh, sau đó quỷ dị hướng phía bên cạnh lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút chậm, Dương Diệp Kiếm tự kỳ cánh tay phải chỗ một Trảm xuống!

"Xuy!"

Mạc Khinh Ngữ cánh tay phải nhất thời mang theo một cổ tiên huyết bay về phía không trung!

"A!"

Một đạo tây này bên trong tiếng rống giận dử ở trong sân vang vọng đi, Mạc Khinh Ngữ sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, một cổ sắc bén mà lại luống cuống Kiếm Ý tự kỳ trong cơ thể phóng lên cao, kỳ xung quanh, vô số năng lượng kiếm khí lăng không mà hiện, kiếm quang chớp động, thanh thế thật là kinh người!

"Rồ hữu dụng?" Dương Diệp gằn giọng nói: "Còn là chết cho ta đến đây đi!" Dứt lời, Dương Diệp đối về Mạc Khinh Ngữ chợt chính là vừa bổ, một đạo màu tím nhạt kiếm khí trong nháy mắt tự kỳ chỗ mũi kiếm bắn ra, tại lục trọng Sát Lục Kiếm Ý cùng tử sắc Huyền khí, cùng với kia một tia Hỏa Diễm gia trì hạ, đạo này tử sắc kiếm khí thay đổi vô cùng kinh khủng!

Tử sắc tốc độ kiếm khí cực nhanh, như xuyên thấu không gian thông thường, trong nháy mắt đó là đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, hơn nữa kỳ nơi đi qua, xuất hiện một cái thật dài bạch sắc không khí cái rãnh, chỗ đó, không khí đều bị thiêu đốt thành Hư Vô; Chỗ đó, không gian phảng phất đều bị đốt đốt, mơ hồ bắt đầu vặn vẹo!

Mạc Khinh Ngữ gầm lên giận dữ, thoáng chốc, kỳ chung quanh vô số năng lượng thanh sắc khí kiếm nhất thời hợp hai làm một, sau đó hóa thành một đạo thanh quang cùng Dương Diệp tử sắc kiếm khí đụng vào nhau!

"Oanh!"

Một đạo khí lãng rồi đột nhiên bộc phát ra, toàn bộ mặt đất, trong nháy mắt khe nứt!

Thanh sắc kiếm khí cùng tử sắc kiếm khí đều là tiêu tán, nhưng mà, một luồng hỏa tia cũng lặng yên không một tiếng động đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, khi thấy cái này sợi hỏa tia lúc, Mạc Khinh Ngữ kia dữ tợn địa sắc mặt kinh hãi gần chết, thất thanh nói: "Thiên địa linh vật, ngươi dĩ nhiên có thiên địa linh vật!" Hiện tại nàng rốt cuộc biết lệnh nàng tâm quý đồ vật là cái gì, nguyên lai chính là cái này thiên địa linh vật, chỉ là nàng không biết đây là đâu một cái thiên địa linh vật!

Bất quá lúc này nàng cũng không thời gian suy nghĩ cái này 'Hỏa tia' là cái gì thiên địa linh vật! Không chút do dự nào, nàng mang Phong Chi Ý Cảnh thi triển đến rồi cực hạn, một trận gió nhẹ rồi đột nhiên thoáng hiện, lập tức nàng tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở bên cạnh ba mươi trượng có hơn, đồng thời tốc độ không giảm hướng phía xa xa thiểm lược đi, chỉ là hai hơi thở thời gian, Mạc Khinh Ngữ thân hình đó là tiêu thất ở tại trăm trượng có hơn, chỉ để lại một câu nói, xa xa truyền đến:

"Dương Diệp, cụt tay phần thù, ngày khác gấp trăm lần ôm phần, chờ, gấp trăm lần ôm phần!"

Nhìn kia Mạc Khinh Ngữ thân hình tiêu thất ở phía xa, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái bất đắc dĩ, tốc độ của đối phương, thực sự quá nhanh, không có tiểu tử kia tại, hắn căn bản không cách nào ngăn cản đối phương rời đi. Bất quá không có việc gì, chặt đứt đối phương một cánh tay, cũng coi như trước thu một điểm lợi tức, hơn nữa đại gia tổng còn sẽ gặp mặt, không phải sao?

"Thật là làm người ta khiếp sợ!" Lúc này, một bên Mục Quân đột nhiên nói: "Không nghĩ tới một cái nho nhỏ Nam Vực, dĩ nhiên xuất hiện ngươi bực này yêu nghiệt, không chỉ có lĩnh ngộ Sát Lục Kiếm Ý, còn thu phục thiên địa linh vật, thật là làm cho nhân ý bên ngoài a!"

Dương Diệp không nói nhảm, trường kiếm một Trảm, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra. Đối với trước mắt cái này bị thương nặng tiểu tử kia của người, hắn cùng với đối phương trong lúc đó còn có cái gì mà nói có thể nói? Đối phương không chỉ có trọng thương tiểu tử kia, còn làm hại Hiểu Vũ Tịch thiếu chút nữa thần hồn câu diệt, thù này, hắn tự nhiên phải báo!

Nếu đã là địch nhân, kia hết thảy ngôn ngữ chưa từng bất kỳ ý nghĩa gì!

Thấy Dương Diệp động thủ, Mục Quân hai mắt híp lại, lướt một cái sát ý tại trong mắt chợt lóe lên, Đạo: "Không hổ là kiếm tu, quả nhiên mỗi người đều vô cùng cuồng ngạo đây!" Dứt lời, tay trái nắm chặc thành quyền, sau đó một quyền đánh ra, một cái kim sắc năng lượng cự long tránh hiện ra, đánh vào Dương Diệp kiếm khí bên trên!

"Oanh!"

Hai người chạm vào nhau, chạm vào nhau chỗ, một tầng tử kim sắc khí lãng cấp tốc khuếch tán ra.

Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, thân thể bạo xạ ra, trong nháy mắt đi tới Mục Quân trước người của, sau đó trường kiếm không hề hoa tiếu đối về Mục Quân đó là một Trảm xuống. Có Sát Lục Kiếm Ý cùng tử sắc Huyền khí, còn có thân thể lực lượng gia trì, một kiếm này lực lượng, có thể nói là Dương Diệp mạnh nhất một kiếm! Nga, còn có kia một tia hỏa tia!

Thấy được qua Dương Diệp lúc trước một kiếm này kinh khủng, Mục Quân không dám khinh thường, cũng không dám đón đỡ, sau lưng cánh chim một phiến, thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại chỗ cũ, bất quá hắn cũng không trốn, mà là quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau ngoài ba trượng địa phương, sau đó một cái kim sắc cự long rồi đột nhiên tránh hiện ra, mang theo kinh khủng vô cùng lực lượng đánh về phía Dương Diệp!

Dương Diệp hai mắt không có xoay người, mà là hai mắt chậm rãi khép hờ, mang trong đầu tạp niệm nhè nhẹ hút ra, sau một khắc, Dương Diệp nắm Ẩn Kiếm sau này chính là một kiếm, một đạo tử sắc kiếm khí kích bắn vào màu vàng kia năng lượng cự long mi tâm của chỗ, 'Phanh' một tiếng nổ vang, kim sắc năng lượng ầm ầm nổ ra!

Nhìn thấy một màn này, Mục Quân hai mắt híp lại, trong mắt có nghi hoặc cùng không giải thích được, còn có khiếp sợ. Bởi vì Dương Diệp đạo kiếm khí này dĩ nhiên công ở tại hắn cái này kim sắc năng lượng cự long nhược điểm chỗ, đây là vừa khớp vẫn có ý? Nếu như là có ý định... Mục Quân sắc mặt ngưng trọng, bởi vì đồn đãi Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, nếu như đồn đãi thuộc thật, vậy mình tất cả Huyền kỹ tại người trước mắt này trước mặt, chẳng phải là đều được bài biện?

Dương Diệp hai mắt mở, sau đó thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Mục Quân trước người của, thủ đoạn khẽ động, một kiếm chém ngang ra, một đạo Hỏa Diễm hào quang kèm theo một đạo tử sắc kiếm khí phún ra ngoài, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đó là đã đi tới Mục Quân trước người của!

Nhìn thấy đạo này Hỏa Diễm hào quang, Mục Quân nheo mắt, bởi vì trong đó năng lượng ẩn chứa, cho dù là hắn cũng cảm nhận được tim đập nhanh, không dám khinh thường, Mục Quân chân phải chợt đạp đất, 'Xuy' một tiếng vang nhỏ, thân hình tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở xa xa ba mươi trượng có hơn, nhưng mà sau một khắc, hắn cũng lại hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, tay trái nắm tay mở ra, sau đó đối về Dương Diệp chợt nắm chặt, quát dẹp đường: "Tù!"

Nhất thời, Dương Diệp cảm giác xung quanh không gian xuất hiện một cổ vô hình năng lượng, cái này cổ vô hình năng lượng như một sợi dây thừng thông thường, chính chậm rãi tại trói chặt hắn, làm cho toàn thân hắn gan dạ bị giam cầm cảm giác!

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, sau đó chợt chính là một kiếm chém ra: "Phá cho ta!'

Tử sắc kiếm khí kèm theo hỏa tia bắn ra, nơi đi qua, quanh mình không gian một trận dị động, lập tức, kia cổ cầm cố cảm giác, nhất thời tiêu thất.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở tiếp tục động thủ, mà là nhìn kia Mục Quân, sau đó khinh miệt cười, Đạo: "Mục Quân, ngươi là Trung Vực thiên kiêu, ngay cả ta một kiếm cũng không dám nhận sao?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 338: Kịch chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mục Quân sắc mặt lúc này rét lạnh xuống tới, hắn khi nào bị qua như vậy khiêu khích? Một cổ kim sắc năng lượng tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra, lập tức, một cái kim sắc tiểu Long tự màu vàng kia năng lượng trong phóng lên cao, không trung, kim sắc năng lượng cự long đối về Dương Diệp chợt một phun, nhất thời, một đạo kim sắc chùm tia sáng mang theo bén nhọn khí bạo chi thanh hướng Dương Diệp bắn mạnh tới!

"Tới tốt!"

Dương Diệp một tiếng lịch uống, chân phải chợt một bước, mang theo một đạo tử sắc kiếm quang phóng lên cao, đối về màu vàng kia năng lượng chùm tia sáng nghênh đón!

"Oanh!"

Tại Mục Quân ánh mắt ngưng trọng trong, Dương Diệp cùng màu vàng kia chùm tia sáng hung hăng đụng vào nhau, lập tức, một đạo kinh thiên nổ thanh tại cái này lòng đất vang vọng dựng lên. Mục Quân nhướng mày, ngay tại lúc lúc này, hắn hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, bởi vì một cái tiểu Hỏa Miêu dĩ nhiên quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Nhìn thấy cái này tiểu Hỏa Miêu lúc, Mục Quân con ngươi nhất thời kịch liệt co rụt lại, sau đó trong cơ thể kim sắc năng lượng bạo dũng hướng tay trái, tay trái bên trên, một cái kim sắc đầu rồng nổi lên, sau đó chợt một quyền đối về cái này tiểu Hỏa Miêu đánh tới!

Hai người vừa mới tiếp xúc, đầu rồng kia đó là ầm ầm vỡ ra được, tán làm một chút kim sắc tinh quang! Mà kia tiểu Hỏa Miêu còn lại là tốc độ không giảm địa đối về kia Mục Quân bạo bắn tới!

Lúc này đây, Mục Quân trong mắt lần đầu xuất hiện vẻ kinh hãi, hắn lúc trước một quyền kia thế nhưng thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ, nhưng mà hôm nay cấp trung phẩm Huyền kỹ lại đang cái này tiểu Hỏa Miêu trước mặt là như vậy chịu không nổi một kích! Cái này tiểu Hỏa Miêu đến tột cùng là một cái cái gì tồn tại?

Ngăn chặn kinh hãi trong lòng, Mục Quân hai đầu gối hơi nửa ngồi chồm hổm, sau đó chợt trừng, phía sau hai cánh nhanh phiến, thân thể nhất thời phóng lên cao. Hắn cuối cùng là không dám đi đón đỡ cái này không rõ lai lịch tiểu Hỏa Miêu, bởi vì một khi không tiếp nổi, không tiếp nổi... Lúc trước kia Mạc Khinh Ngữ chính là vết xe đổ!

Mục Quân mới vừa Phi trên không trung, một đạo tử sắc kiếm khí cũng lại tự kỳ đỉnh đầu thẳng tắp hạ xuống!

Mục Quân trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, cái này Dương Diệp quả nhiên là khinh người quá đáng a! Thủ đoạn khẽ động, một quả tú có khắc một cái Kim Long Long Ấn xuất hiện ở trong tay hắn, trong cơ thể Huyền khí truyền vào Long ấn trong, Long ấn nhất thời bộc phát ra một đạo chói mắt kim quang, lập tức, Long ấn đón gió tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành trăm trượng cao thấp, sau đó hướng phía Dương Diệp đỉnh đi tới!

Nhìn màu vàng kia Long ấn, Dương Diệp hai mắt đỏ ngầu trong hiện lên lướt một cái vẻ ngưng trọng, bởi vì kia Long ấn trong năng lượng ẩn chứa, thực sự rất kinh khủng, phảng phất có hủy thiên diệt địa khả năng! Không dám khinh thường, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, kia U Minh Quỷ hỏa nhất thời xuất hiện ở trong bàn tay hắn, nhìn kia to lớn Long ấn, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nắm U Minh Quỷ hỏa đối về kia Long ấn ném tới!

U Minh Quỷ hỏa đón gió tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành một cái biển lửa hướng phía kia Long ấn vọt tới, hai người vừa mới tiếp xúc...

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh tại cái này lòng đất vang vọng dựng lên, ngay sau đó, từng cổ một kinh khủng khí lãng dường như biển gầm thông thường tại cái này lòng đất bạo phát ra, lòng đất bốn phía trong nháy mắt sụp xuống ra!

Nhìn phía dưới một cái biển lửa, Dương Diệp do dự một chút, sau đó tay phải nhất chiêu, U Minh Quỷ hỏa nhất thời bay trở về trong cơ thể hắn, lập tức, xoay người một kiếm đâm ra, mang theo một đạo tử sắc kiếm quang hướng mặt đất phóng đi. Cái này lòng đất đã tại sụp xuống, tại đợi đi xuống, hắn chỉ sợ cũng được bị bán ở tại trong đó, cho nên, hắn phải rời đi!

Tuy rằng phía dưới một cái biển lửa, thế nhưng trực giác nói cho Dương Diệp, kia Mục Quân không dễ dàng chết như vậy! Bất quá lúc này hắn có thể không lo được nhiều như vậy, tại chiến đi xuống, liền có thể là đồng quy vu tận!

Ngay Dương Diệp lao ra mặt đất một khắc kia, một đạo thanh quang ở trong sân chợt lóe lên, mang theo một đạo thanh sắc đuôi đi theo Dương Diệp phía sau...

Dương Diệp mới vừa lao ra mặt đất, kia lòng đất đó là trực tiếp sụp xuống đi xuống...

Nhìn kia sụp xuống lồi lõm đi xuống lòng đất, Dương diệp tâm trung sợ, nếu như tại đi ra ngoài chậm một chút, hắn liền thực sự được bị chôn sống a! Nếu như bị chôn sống, tính là hắn tại nghịch thiên cũng phải chết a!

Rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì kia Mục Quân còn không có đi ra, án hắn suy nghĩ, đối phương không có khả năng liền khinh địch như vậy chết a! Đặc biệt đối phương còn có màu vàng kia Long ấn, màu vàng kia Long ấn thế nhưng ngay cả U Minh Quỷ hỏa chưa từng có thể phá hủy tồn tại a!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi khổ sở cười, cái này Trung Vực thiên tài thật là giàu dầu mở a, các loại thiên cấp Huyền bảo ùn ùn, thương hại hắn Dương Diệp hiện tại ngay cả nhất kiện thiên cấp Huyền bảo cùng trời cấp Huyền kỹ chưa từng! Huyền bảo hoàn hảo, mặc dù không có thiên cấp, thế nhưng tại tiểu vòng xoáy dưới sự trợ giúp, Địa giai đều cũng có một đống!

Thế nhưng Huyền kỹ đây? Phân linh kiếm pháp, kiếm khí chỉ, chém thiên Bạt Kiếm Thuật, Ngự KiếmThuật, cái này 4 môn kiếm kỹ trong, ngoại trừ Ngự KiếmThuật đối với hắn còn có cự trợ giúp lớn bên ngoài, cái khác Huyền kỹ có thể nói đã hoàn toàn trở thành gân gà!

Về phần kia Phá Long Quyền, Phá Long Quyền uy lực tuy rằng chỉ lần này Ngự KiếmThuật, thế nhưng tại yêu nghiệt này tập hợp Cổ Chiến Trường, kia Phá Long Quyền tác dụng cũng có vẻ không lớn. Một câu nói, hiện tại hắn Dương Diệp ngoại trừ Ngự KiếmThuật, Kiếm Tâm Thông Minh, còn có U Minh Quỷ hỏa ở ngoài, không có một môn Huyền kỹ là cầm được xuất thủ!

Đối với lần này, Dương Diệp cũng chỉ có lắc đầu cười khổ, trong lòng rất là bất đắc dĩ. Hắn là một cái tán tu, không có tông môn, bất kể là Huyền bảo, còn là Huyền kỹ, đều đều dựa vào chính hắn đi nỗ lực, không giống những thiên tài này yêu nghiệt, bọn họ chỉ cần phải chuyên tâm tu luyện có thể, Huyền bảo Huyền kỹ công pháp và vân vân, căn bản không dùng đi quan tâm!

Dưới tình huống như vậy, những người này có thể không cường đại sao? Những tán tu kia huyền giả, có thể cùng cái này yêu nghiệt huyền giả đối kháng sao? Tựa như lúc trước, nếu như không có U Minh Quỷ hỏa, hắn Dương Diệp lấy cái gì đi ngăn chặn màu vàng kia Long ấn? Nhi động dùng một lần U Minh Quỷ hỏa, hắn liền bằng nhau với một lần trọng thương....

Vì sao nói như vậy? Bởi vì lúc này trong cơ thể hắn Huyền khí đã khô, một tia cũng không! Thôi động U Minh Quỷ hỏa, đó là cực kỳ tiêu hao Huyền khí, lúc trước vậy không hề tiết chế thôi động U Minh Quỷ hỏa, nếu như không phải là trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy chuyển đổi thành đan điền, đừng nói hắn hiện tại chỉ là Vương Giả Cảnh, chính là Linh Giả cảnh chỉ sợ cũng làm không được!

Đây cũng chính là hắn dĩ vãng không dễ dàng động U Minh Quỷ hỏa nguyên nhân, bởi vì mỗi vận dụng một lần, hậu quả kia là rất nghiêm trọng, đặc biệt tại đây trên đời đều địch Cổ Chiến Trường! Nếu như không có Huyền khí, tựu như cùng lần trước đối kháng kia Mạc Khinh Ngữ một dạng, không có Huyền khí, thân thể của hắn có thể ngăn cản cái này Huyền Giả Đại Lục đứng đầu nhất cái này yêu nghiệt sao?

Đáp án hiển nhiên là không thể!

Lúc trước sở dĩ vận dụng U Minh Quỷ hỏa, cũng chỉ là nghĩ một kích phải giết kia Mạc thanh nói cùng Mục Quân, chỉ là đáng tiếc, hai người thực sự rất mạnh, cho dù là vận dụng U Minh Quỷ hỏa, vẫn như cũ vẫn không thể nào đánh chết đối phương!

Dương Diệp hít sâu một hơi, theo thói quen nghiêng đầu nhìn một chút vai, nhưng mà chỗ đó, lúc này lại là đã không có quen thuộc tiểu tử kia. Tại tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp lắc đầu nói: "Xem ra chính mình còn là quá yếu a!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, sau đó bỗng nhiên xoay người, chỉ thấy một luồng Thanh Sắc Phong Quyển chính trôi ở trước mặt hắn, cái này Thanh Sắc Phong Quyển đúng là kia Cửu U Hàn Phong Phong Linh!

Lúc này kia Cửu U Hàn Phong Phong Linh rất là dịu ngoan, ở trước mặt hắn chậm rãi xoay tròn, ngay Dương Diệp không giải thích được lúc, kia Thanh Sắc Phong Quyển đột nhiên động, không có công kích Dương Diệp, chỉ là bắt đầu vây quanh Dương Diệp vòng vo, tựa hồ muốn biểu đạt cái gì...

"Ngươi có ý tứ?" Dương Diệp cau mày hỏi. Đối về Cửu U Hàn Phong, hắn thế nhưng không có cảm tình gì, nếu như không phải là bởi vì thứ này, Hiểu Vũ Tịch cũng sẽ không làm cho hiện tại sống chết không rõ, tiểu tử kia cũng sẽ không làm cho hiện tại trọng thương ngủ say tại Huyền khí bên trong ao. Cho nên, hắn cũng sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt xem! Thậm chí, nếu như không phải là kiêng kỵ cái vật nhỏ này kia uy lực khủng bố, hắn còn muốn một kiếm bổ đối phương!

Nghe được Dương Diệp câu hỏi, Cửu U Hàn Phong nhất thời ngừng lại, sau đó lóe lên, đi tới Dương Diệp trước mặt của, lập tức, một luồng sợi thật nhỏ gió cuốn chậm rãi tràn ra!

Dương Diệp biến sắc, vội vã hướng lui về sau mấy trượng, cả giận nói: "Ngươi làm vật gì vậy? Có tin ta hay không chém ngươi?" Đùa gì thế? Kia thật nhỏ gió cuốn trong năng lượng kinh khủng không kém một môn Địa giai thượng phẩm Huyền kỹ uy lực, cái này Cửu U Hàn Phong đến cùng đang làm cái gì đồ vật?

Nhìn thấy Dương Diệp hướng lui về phía sau đi, kia Cửu U Hàn Phong giật mình, sau đó lại là lóe lên, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, bất quá lần này kia không có ở thả ra những thứ kia gió cuốn, mà là lại bắt đầu vây bắt Dương Diệp bắt đầu vòng vo...

Trầm ngâm một hồi, Dương Diệp có chừng chút hiểu, đó chính là cái này Cửu U Hàn Phong chắc là coi trọng trên người của hắn thứ gì, không thì, cái này Cửu U Hàn Phong không có khả năng đi mà quay lại, đồng thời đối với hắn quấn quít không rời, hắn Dương Diệp Khả còn không có mị lực lớn như vậy! Chỉ là cái này Cửu U Hàn Phong đến cùng coi trọng trên người hắn vật gì vậy đây?

Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một vật, đó chính là tiểu vòng xoáy! Bởi vì ngoại trừ tiểu vòng xoáy, hắn toàn thân cao thấp, còn có cái gì đồ vật có thể hấp dẫn bực này thiên địa linh vật?

Chỉ là trước khi cái này Cửu U Hàn Phong không phải là xảy ra hắn tiểu vòng xoáy trong sao? Lúc đó cái này Cửu U Hàn Phong vẫn có chút kháng cự, chỉ là hiện tại tại sao lại làm cái này ra? Lẽ nào hấp dẫn cái này Cửu U Hàn Phong không phải là tiểu vòng xoáy, mà là tiểu trong nước xoáy mặt cánh cửa kia, hoặc là nói cánh cửa kia thả ra Tử khí?

Dương Diệp do dự một chút, sau đó hỏi: "Ngươi là muốn vào trước kia tiểu trong nước xoáy mặt?"

Thanh Sắc Phong Quyển nhất thời chuyển nhanh!

Thấy thế, Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ngươi muốn đi vào, cũng không phải là không thể được, bất quá sau này ngươi phải nghe lời ta, có thể?"

Thanh Sắc Phong Quyển dừng lại.

"Không có nói?" Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Kia đại gia liền mỗi người đi một ngả ah, ta cũng không phải cái loại này ưa thích cường cầu người, Chúc ngươi hạnh phúc vui sướng! Gặp lại!" Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi, không có một tia lưu luyến cùng do dự, phảng phất cái này Cửu U Hàn Phong chính là một cái rác rưởi thông thường....

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cái này Cửu U Hàn Phong nhất thời nóng nảy, lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, ngăn trở chặn Dương Diệp lối đi, sau đó lại bắt đầu xoay tròn!

Dương Diệp trầm mặc, hắn tuy rằng nghe không hiểu cái này Cửu U Hàn Phong tại biểu đạt cái gì, thế nhưng hắn đại khái có thể cảm giác được ý của đối phương, đó chính là đối phương không muốn mất đi tự do. Cũng là, thế gian này, bất kể là người, còn là Huyền thú, cũng hoặc là cái khác sinh linh, có ai nguyện ý mất đi tự do đây? Huống cái này thiên địa linh vật!

Nghĩ vậy, Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Theo ta mười năm, ngươi chỉ cần nghe ta mười năm, mười năm sau, ngươi có thể tự mình rời đi, làm sao? Yên tâm, tại mười năm này trong lúc, ta cũng không cần cái loại này phương pháp tới mạnh mẽ khống chế ngươi, làm sao?"

Cửu U Hàn Phong đình chỉ xoay tròn, khoảng chừng qua một khắc đồng hồ, 'Hưu' một tiếng, trực tiếp một nhập Dương Diệp trong cơ thể!

Thấy thế, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, khóe miệng, chưa phát giác ra nổi lên mỉm cười!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 339: Rơi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một ngày sau.

Chốn Cửu U, một chỗ trong rừng rậm, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, một cổ vô hình Kiếm Ý không ngừng tự kỳ trong cơ thể tuôn ra, sau đó lại trào hồi kỳ trong cơ thể! Tại kỳ xung quanh, vô số đạo màu tím nhạt kiếm khí không ngừng chớp động, kiếm khí cũng không có công kích, chỉ là tại Dương Diệp xung quanh không ngừng chớp động, nhìn qua, thanh thế kinh người!

Trải qua tại nơi Minh Thần Chi Mộ chuyện sau, Dương Diệp hiểu tự thân không đủ, đó chính là bất kể là lưu ý cảnh thượng, còn là Huyền kỹ cùng với cảnh giới thượng, hắn cùng với cái này Trung Vực yêu nghiệt đều có đến chênh lệch nhất định, nếu như không phải là có Mạc Lão làm tăng U Minh Quỷ hỏa, hắn tại đây Cổ Chiến Trường, thực sự thiếu xem!

Đặc biệt tại cảnh giới bên trên, một đường tới, ỷ vào tiểu vòng xoáy, cảnh giới của hắn tăng lên thực sự quá nhanh, đây là chuyện tốt, nhưng là là xấu sự! Chuyện tốt là hắn tại cảnh giới bên trên rốt cục đuổi kịp cái này Trung Vực yêu nghiệt, chỗ hỏng dĩ nhiên chính là đề thăng quá nhanh, tâm cảnh theo không kịp, cảnh giới bất ổn cố!

Tại bình thường còn không có gì, nhưng đã đến thời khắc mấu chốt, đây chính là trí mạng, đặc biệt thiên tài đối chiến thời điểm!

Cho nên, tại thu phục Cửu U Hàn Phong sau khi, hắn không có ở đi chung quanh đi dạo, mà là tìm một một chỗ yên tĩnh, một là chuẩn bị vững chắc tự cảnh giới của mình cùng ý cảnh, hai là hắn chuẩn bị tự nghĩ ra một môn Huyền kỹ!

Không sai, là tự nghĩ ra Huyền kỹ! Đương nhiên, đây không phải là tâm huyết dâng trào, mà là đang cùng kia Mục Quân đánh một trận trong một điểm lĩnh ngộ. Tại Mục Quân đánh một trận trong, hắn lần đầu tiên vận dụng U Minh Quỷ hỏa cùng kiếm khí cùng Kiếm Ý phối hợp, phát hiện hai người này kết hợp uy lực thật là kinh khủng, chỉ là có điểm lộn xộn, mà lại quá đơn điệu, đặc biệt đối những thứ kia tốc độ nhanh huyền giả, tác dụng không phải là rất lớn!

Mà hắn lần này, liền là đang suy nghĩ thế nào khiến U Minh Quỷ hỏa cùng Sát Lục Kiếm Ý còn có tử sắc kiếm khí tốt hơn kết hợp, sau đó sáng tạo một môn thuộc về hắn Dương Diệp dành riêng kiếm kỹ!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt mười ngày trôi qua. 10 ngày qua, Dương Diệp không ngừng tại vững chắc mình ý cảnh cùng tự thân cảnh giới, hiệu quả vẫn là vô cùng không sai, dù sao hắn Kiếm Tâm Thông Minh, có thể rất nhanh tiến nhập tâm cảnh thông minh trạng thái, sau đó đi thăm dò xem tự thân không đủ, tiếp theo đi không ngừng cải thiện!

Cứ như vậy, hắn Sát Lục Kiếm Ý cùng cảnh giới đó là chiếm được rất lớn đề thăng, đặc biệt kia Sát Lục Kiếm Ý, càng là có thêm tăng lên dấu hiệu, chỉ là bị hắn mạnh mẽ đè ép xuống tới. Hắn hiện tại, Sát Lục Kiếm Ý còn chưa hoàn toàn vững chắc, tại đề thăng, chỉ biết tăng rất nhiều tai hoạ ngầm, cái này với hắn mà nói, cái được không bù đắp đủ cái mất!

Cảnh giới phương diện, hắn thu hoạch cũng là rất nhiều, tuy rằng còn chưa triệt để vững chắc, giải trừ tu vi quá nhanh đề thăng mà tạo thành tai hoạ ngầm, nhưng là không kém là bao nhiêu. Chỉ sau này không ở quá nhanh đề thăng cảnh giới, hẳn là cũng sẽ không có vấn đề lớn lao gì.

Giải quyết rồi ý cảnh cùng cảnh giới thượng vấn đề sau, Dương Diệp đó là bắt đầu chuyên đến tự nghĩ ra kiếm kỹ! Kỳ thực cũng không nói là tự nghĩ ra kiếm kỹ, chỉ là như thế nào mang Kiếm Ý, tử sắc Huyền khí, U Minh Quỷ hỏa ba người này tốt hơn kết hợp mà thôi. Cái này tam dạng, bất luận cái gì một dạng đều là cực kỳ sắc bén, nếu như có thể rất tốt kết hợp lại, Dương Diệp có tự tin, cái này 'Kiếm kỹ' tuyệt không yếu thiên cấp trung phẩm, thậm chí có thể so với thiên cấp thượng phẩm!

Đơn thuần Kiếm U Minh Quỷ hỏa cúi người tại kiếm khí bên trên, cái này quá mức đơn điệu, uy lực cũng có hạn. Rất nhanh, xếp bằng ngồi dưới đất thượng Dương Diệp nhãn tình sáng lên, cái này U Minh Quỷ hỏa nếu có thể cúi người tại kiếm khí cùng Huyền Kiếm bên trên, vậy có phải hay không cũng có thể cúi người tại kiếm trận bên trên đây? Nghĩ đến liền làm!

Đọc t

Ruyện tại http://truyencuatui . net/ Dương Diệp đứng lên, thủ đoạn khẽ động, hai bộ cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay, tâm niệm vừa động, hắn vốn là bộ kia cái hộp kiếm trong 36 chuôi Huyền Kiếm nhất thời bay vào bộ kia Vô Cực cái hộp kiếm trong! Do dự một chút, Dương Diệp ngón tay khẽ nhúc nhích, khi hắn trong nạp giới, lại bay ra hơn mười chuôi Huyền Kiếm một nhập kia Vô Cực cái hộp kiếm trong!

Kể từ đó, Vô Cực cái hộp kiếm trong liền là có 200 chuôi Địa giai thượng phẩm Huyền Kiếm!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, 200 chuôi Địa giai thượng phẩm Huyền Kiếm tự kia Vô Cực cái hộp kiếm trong, hóa thành 200 Đạo tử sắc kiếm quang phóng lên cao, trên không trung hợp thành một cái xoay quanh hình tròn kiếm trận! Nhìn kia trên bầu trời kiếm trận, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó bàn tay mở ra, 'Phốc' một tiếng vang nhỏ, U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở trong bàn tay hắn!

Dương Diệp bấm tay bắn ra, kia U Minh Quỷ hỏa nhất thời hóa thành một đạo hỏa quang vọt vào kia kiếm trận trong, lập tức, 'Phanh' một tiếng nổ vang bạo liệt ra, hóa thành vô số đạo hỏa tia một nhập những Huyền Kiếm đó bên trên!

Đây là một cái cực kỳ chật vật công tác, bởi vì Dương Diệp không chỉ có muốn khống chế những Kiếm đó trận, còn muốn khống chế cái này U Minh Quỷ hỏa cúi người tại đây chút Huyền Kiếm bên trên, đây là cực kỳ tiêu hao tâm thần! Vẻn vẹn không được mấy hơi thở thời gian, Dương Diệp cái trán đó là đã hiện lên mồ hôi lạnh, hơn nữa sắc mặt cũng từ từ trắng bệch!

Bất quá hắn vẫn không có buông tha!

Nếu không có sau. Đài, không có tông môn, không có Huyền kỹ, ta đây liền tự nghĩ ra Huyền kỹ! Thế đạo này, không có tông môn, chẳng lẽ còn thì không thể sống không được? Hắn Dương Diệp hẻo lánh không tin cái này tà!

Tại Dương Diệp dưới sự khống chế, kia U Minh Quỷ hỏa hóa thành vô số hỏa tia dần dần cúi người ở tại những Huyền Kiếm đó bên trên, phàm là bị U Minh Quỷ hỏa cúi người Huyền Kiếm, đều là từ màu tím nhạt biến thành tử hỏa sắc, đồng thời bắt đầu kịch liệt chiến động, phảng phất bên trong có vật gì vậy muốn lao tới thông thường!

Dần dần, trên bầu trời kia 200 chuôi Huyền Kiếm đều biến thành màu đỏ tím, chỉ là Dương Diệp lúc này lại là sắc mặt tái nhợt, vẻ mặt mồ hôi lạnh, trong mắt càng tràn đầy vẻ mệt mỏi!

"Bành!"

Trên bầu trời, một đạo nổ vang thanh truyền đến, lập tức, kia 200 thanh kiếm trong hỏa tia đột nhiên nổ ra, tiếp theo, kia 200 chuôi Huyền Kiếm tự không trung tán rơi xuống! Mà Dương Diệp còn lại là đặt mông ngồi trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở hổn hển!

"Cái này quá mẹ nó tiêu hao tâm thần!" Dương Diệp khó chịu mắng một câu. Khống chế Huyền Kiếm, đây đã là nhất kiện cực kỳ tiêu hao tâm thần chuyện, tại cộng thêm khống chế U Minh Quỷ hỏa, nhưng lại muốn đem U Minh Quỷ hỏa phân giải thành 200 phần cúi người tại những Huyền Kiếm đó bên trên, cứ như vậy, hắn không chỉ có muốn đang khống chế 200 chuôi Huyền Kiếm, nhưng lại muốn khống chế 200 phần 'U Minh Quỷ hỏa'

Cái này có thể không tiêu hao tâm thần sao?

Bất quá hắn sẽ buông tha sao? Đáp án tự nhiên là sẽ không! Tại tại chỗ hấp thu gần trăm khỏa Năng Lượng thạch sau, Dương Diệp lần thứ hai bắt đầu rồi...

Một lần lại một khắp nơi trên đất thất bại, Dương Diệp một lần lại một lần một lần nữa bắt đầu, lòng vòng như vậy lặp lại...

Nếm thử loại này Huyền kỹ, là nhất kiện cực kỳ khô khan mà lại nhàm chán sự, mỗi thất bại lần trước, đều muốn Dương Diệp làm sắc mặt tái nhợt, tâm thần bị hao tổn; Mỗi thất bại lần trước, đều là nhất kiện khảo nghiệm lòng nguởi sự, bởi vì phải đồng thời khống chế 200 chuôi Huyền Kiếm cùng U Minh Quỷ hỏa, tựa hồ thực sự khả năng không lớn!

Bất quá, Dương Diệp vẫn không có qua muốn buông tha! Năm đó hắn từ ngoại môn đệ tử bị cách chức làm tạp dịch đệ tử, trong cơ thể một tia Huyền khí cũng không, nhưng hắn như trước bằng vào tự thân ý chí sững sờ là tu luyện 'Luyện Thể quyết' dài đến tam... Nhiều năm. Trong ba năm, hắn bị nhiều ít cười nhạo, nhiều ít khinh bỉ? Hắn không vẫn là không có buông tha?

Cùng năm đó kia trong ba năm chịu hết thảy so sánh với, hiện tại điểm ấy cực khổ, thật chỉ là tiểu nhi khoa!

Cứ như vậy, một ngày tiếp theo một ngày trôi qua. Mỗi ngày, Dương Diệp từ sáng sớm luyện tập đến bầu trời tối đen, sau đó lại từ bầu trời tối đen luyện tập đến hừng đông, trong lúc, từng có mấy lần thành công, đương nhiên, cái này thành công không phải nói cái này kiếm kỹ đã thành hình, mà là chỉ hắn đã có thể mang U Minh Quỷ hỏa hoàn toàn cúi người tại đây chút Huyền Kiếm trong!

Thế nhưng, muốn khống chế được cái này bí mật mang theo đến U Minh Quỷ hỏa 200 chuôi Huyền Kiếm công kích liền phi thường khó khăn! Nói đơn giản một chút, muốn khống chế cái này bí mật mang theo đến U Minh Quỷ hỏa 200 Huyền Kiếm, hắn nhất định phải được nhất tâm tam dùng!

Dù sao Kiếm ở trong tay cùng Kiếm rời tay trong lúc đó khác biệt vẫn là vô cùng to lớn, ở trong tay, hắn có thể tùy thời mang U Minh Quỷ hỏa cúi người tại trên thân kiếm, cũng có thể dễ dàng đem cúi người tại kiếm khí bên trên, thế nhưng Kiếm rời tay sau, hắn nhất định phải được dựa Ngự KiếmThuật, mà Ngự KiếmThuật đang khống chế Huyền Kiếm đồng thời, còn phải khống chế U Minh Quỷ hỏa, hơn nữa còn là 200 phần, cái này độ khó không cần nói cũng biết!

Thế cho nên bán nguyệt xuống tới, Dương Diệp như trước không có thể mang mới Huyền kỹ sáng tạo ra tới!

Bất quá cái này nửa tháng qua, Dương Diệp cũng là thu hoạch rất nhiều, đó chính là Ngự KiếmThuật càng ngày càng thành thục, không chỉ có Ngự KiếmThuật, đối với Kiếm Ý vận dụng cũng là càng ngày càng thuần thục luyện, thậm chí có thể nói đạt tới ý tùy tâm động trình độ. Chỉ là có điểm đáng tiếc là kia Huyền kỹ vẫn là không có thành công!

Bán nguyệt xuống tới, hắn chí ít thất bại mấy vạn lần! Mỗi một lần đều là đang thúc giục động bám vào U Minh Quỷ hỏa Huyền Kiếm công kích một khắc kia, mỗi lần đến giờ phút nầy, kia U Minh Quỷ hỏa cùng Huyền Kiếm chỉ biết tách biệt tới, làm cho hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ, điều này làm cho hắn cái kia phiền muộn quấn quýt a!

Còn có một việc khiến Dương Diệp rất là phiền muộn, đó chính là hắn Năng Lượng thạch tại một tháng này trong đã hoa không sai biệt lắm! Mỗi một lần thôi động kiếm trận cùng U Minh Quỷ hỏa, không chỉ có tiêu hao tâm thần, còn rất tiêu hao Huyền khí, mỗi một lần thất bại, liền ý nghĩa hắn muốn vận dụng trên trăm khỏa Năng Lượng thạch tới khôi phục Huyền khí, nửa tháng qua, năng lượng của hắn thạch đã tiêu hao sạch sẽ...

Mà bây giờ, hắn phải vận dụng kia cực phẩm Năng Lượng thạch. Cực phẩm Năng Lượng thạch tổng cộng chỉ 10 khỏa, tại biếu tặng cho Hiểu Vũ Tịch hai khỏa sau, hắn hiện tại chỉ hai khỏa, mỗi dùng một viên, cũng làm cho hắn đau lòng đã lâu! Bất quá hoàn hảo, cái này cực phẩm Năng Lượng thạch hiệu quả không để cho hắn thất vọng, không chỉ có lấy tốc độ cực nhanh đưa hắn vòng xoáy Huyền khí trì nhồi, hơn nữa còn có duy trì liên tục tính hiệu quả, bởi vì ăn một viên cực phẩm Năng Lượng thạch, có thể đỉnh chừng năm ngày!

Có cực phẩm Năng Lượng thạch chống đỡ, Dương Diệp lại có thể chuyên tâm để luyện tập cái này kiếm kỹ!

Một tháng sau.

Rừng rậm bầu trời, một loạt tử hỏa sắc Huyền Kiếm trình viên hình trên không trung không ngừng xoay tròn, theo tử hỏa sắc Huyền Kiếm trên không trung không ngừng xoay tròn, kia kiếm trận xung quanh, từng cổ một kinh khủng vô hình Sát Lục Kiếm Ý không ngừng tràn ra, song khi cái này Sát Lục Kiếm Ý ly khai cái này kiếm trận trình độ nhất định sau, dĩ nhiên lại sẽ lùi về cái này kiếm trận trong!

Không chỉ có như vậy, kiếm trận xung quanh còn tản ra như có như không Hỏa Diễm, những ngọn lửa này cực kỳ kinh khủng, nơi đi qua, không khí đều bị thiêu đốt thành Hư Vô!

Mà toàn bộ kiếm trận không gian chung quanh tại kiếm trận quấy hạ, còn lại là mơ hồ vặn vẹo dâng lên!

Phía dưới, nhìn kia xoay quanh kiếm trận, Dương Diệp kia trên mặt tái nhợt lộ ra một cổ ngoan sắc, sau đó chợt quát dẹp đường: "Rơi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 340: Quỷ hỏa kiếm trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhất thời, kia xoay quanh kiếm trận dường như thiên cân trụy thông thường trong nháy mắt hạ xuống, một nhập trong rừng rậm!

"Oanh!"

Tựa như chín tầng trời thần lôi rơi xuống đất, khắp trong rừng rậm nhất thời vang lên một đạo vang vọng chín tầng trời tiếng oanh minh. Lập tức, một cổ màu lửa đỏ khí lãng trình viên hình tự kia kiếm trận trong bạo phát ra, trong sát na, lấy kiếm trận làm trung tâm, xung quanh mấy trăm trượng hết thảy trong nháy mắt hóa thành Hư Vô, vô số Hỏa Diễm tràn ngập bầu trời, phảng phất ngày tận thế đã tới!

Mà Dương Diệp đây?

Tại nơi kiếm trận rơi xuống đất một khắc kia, Dương Diệp đó là nheo mắt, thầm nghĩ không xong, đáng tiếc lúc đó hắn đã không kịp trốn, chỉ có thể vội vã thả ra Huyền khí che, còn có Tử Kim Chiến Giáp đi ra chiếm được, sau đó hướng phía bên cạnh bạo cướp đi, nhưng mà, vẫn còn có chút đã muộn, kia khí lãng khuếch tán quá nhanh, trong nháy mắt liền đem hắn che mất!

"Ta đi!"

Đang bị hỏa hồng khí lãng bao phủ một khắc kia, Dương Diệp nhịn không được xổ một câu to. Lần này làm sự có điểm đùa so, hiện tại hắn chỉ hy vọng cái này Huyền Kiếm thêm U Minh Quỷ hỏa kiếm trận uy lực có thể nhược điểm, tại nhược điểm, khiến hắn có thể chống lại được xuống tới, không thì, hắn Dương Diệp Khả có thể chính là lớn lục thứ nhất chết ở tự mình sáng tạo Huyền kỹ trong của người!

Một lát sau khi, Dương Diệp nguyên xuất xứ vị trí những thứ kia rừng rậm đã không ở, không chỉ có như vậy, kia nguyên bản mặt đất còn xuất hiện một cái dài rộng hơn trăm trượng hố sâu, vì sao nói là hố sâu đây? Bởi vì cái hầm kia chiều sâu sắp tới có chừng mười trượng, mà cái hầm kia nội bùn đất, còn lại là phảng phất bị nướng chín thông thường, hiện ra màu đỏ, nhưng lại đang không ngừng hòa tan đến, hố còn lại là không ngừng hướng phía bốn phía khoách tán....

Đột nhiên, một cái xích. Trần trụi thân ảnh của tự cái hầm kia trung nhảy lên! Cái này ** của người dĩ nhiên chính là Dương Diệp, mà lúc này Dương Diệp, thì có thể nói là chật vật đến cực điểm! Toàn thân y phục đã không có, kia cả người da thịt cũng là hiện ra hồng nhuận sắc, phảng phất là bị thịt kho tàu thông thường, là trọng yếu hơn là tóc của hắn cũng biến mất không thấy, biến thành một người đầu trọc! Không, phải nói, toàn thân hắn một cọng lông cũng bị mất....

Không chỉ có như vậy, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện Dương Diệp toàn thân da đã đổi thành mới, hơn nữa thân thể hắn còn đang mơ hồ run rẩy!

"Ho!"

Một ngụm máu tươi tự Dương Diệp trong miệng phun tới, Dương Diệp một chút tê liệt ngồi trên mặt đất, xoay người nhìn kia hố sâu to lớn, Dương Diệp trong mắt hiện lên lướt một cái kinh sợ! Cái này hết thảy trước mắt là tự mình tạo thành? Đã biết sao ngưu bức? Thiên cấp Huyền kỹ chỉ sợ cũng liền như thế ah? Suy nghĩ một chút, Dương Diệp không khỏi hưng phấn lên!

Bất quá rất nhanh, hắn đó là trong lòng sợ, bởi vì lúc trước một kích kia, thiếu chút nữa ngay cả chính hắn đều hại chết! Cái này tuyệt không khuếch trương, tử sắc Huyền khí che trong nháy mắt đó là bị phá đi, kia Tử Kim Chiến Giáp hơi chút khá một chút, ủng hộ cái mấy hơi thở thời gian mới bị lửa kia hồng khí lãng thiêu đốt thành Hư Vô, đúng vậy, hắn Tử Kim Chiến Giáp đã không có, điều này làm cho Dương Diệp đau lòng khóe miệng quất thẳng tới!

Tại Tử Kim Chiến Giáp bị phá hủy sau, hắn đó là lấy thân thể của hắn tới chống lại khí này sóng, tại thân thể cùng kia khí lãng tiếp xúc một khắc kia, Dương Diệp cảm giác phảng phất lại trở về lúc đầu bị U Minh Quỷ hỏa bất ngờ thể thời điểm, cái loại này đau nhức, làm cho hắn thiếu chút nữa thét chói tai!

Tuy rằng thân thể để ở khí này sóng, thế nhưng hắn vẫn bị trọng thương, hơn nữa trong cơ thể Huyền khí tại kiếm trận bạo phát một khắc kia đó là trực tiếp bị lấy ra sạch sẽ! Cái này kiếm trận tiêu hao Huyền khí, thật là quá kinh khủng, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh ngũ trọng trở lên cường giả Huyền khí cũng không đủ!

Hơn nữa, tối trọng yếu điểm trọng yếu nhất là hắn vẫn chỉ là bị cái này kiếm trận làm chế tạo ra khí lãng lan đến gần mà thôi, nếu như là bị cái này kiếm trận chính diện chống lại.... Nghĩ vậy, Dương Diệp đó là kìm lòng không đặng run rẩy một chút!

Lắc đầu, Dương Diệp khóe miệng hiện lên lướt một cái dáng tươi cười, tuy rằng bị cái này kiếm trận làm chật vật như vậy, nhưng hắn đúng là vẫn còn cao hứng, dù sao đây chính là chính hắn chế tạo ra, trên trời dưới đất, chỉ lần này một nhà!

"Ừ, cái này kiếm trận nên phải nên gọi tên gì kiếm trận đây?" Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm một câu, nếu cái này kiếm trận mới vừa sáng tạo ra tới, kia nên có một cái tên mới là, chỉ là tên gì đây? Điều này làm cho Dương Diệp có chút gặp khó khăn.

Một lát, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, Đạo: "Nếu cái này kiếm trận là do U Minh Quỷ hỏa cùng Huyền Kiếm cấu thành, vậy gọi quỷ hỏa kiếm trận ah, quỷ hỏa kiếm trận, ha hả, không sai, ha ha!" Dứt lời, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cái hộp kiếm ra hiện ở trong tay hắn, sau đó tâm niệm vừa động, kia lòng đất 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, một nhập kia cái hộp kiếm bên trong!

Cất xong cái hộp kiếm, đang chuẩn bị mang kia cái hộp kiếm thu hồi nhẫn trong, đột nhiên, Dương Diệp chân mày cau lại, trong đầu toát ra một cái ý niệm trong đầu: Nếu cái này U Minh Quỷ hỏa có thể cúi người tại đây kiếm trận bên trên, kia đều là thiên địa linh vật Cửu U Hàn Phong có đúng hay không cũng có thể đây? Nghĩ vậy, Dương Diệp không thể bình tĩnh!

Chính là a, mặc dù bây giờ thu phục cái này Cửu U Hàn Phong, thế nhưng hắn cho tới bây giờ không động tới cái này Cửu U Hàn Phong, cái này Cửu U Hàn Phong năng lực, hắn tuyệt không lý giải! U Minh Quỷ hỏa cúi người kiếm trận bên trên, có thể chế tạo ra kinh khủng như vậy Hỏa Hải kiếm khí, kia Cửu U Hàn Phong đây? Lại sẽ có thể dùng kiếm trận biến hóa làm cái gì dạng đây?

Tuy rằng rất muốn biết, thế nhưng Dương Diệp cũng chỉ có thể cười khổ lắc đầu, bởi vì hắn hiện ở trong người Huyền khí một điểm cũng không có, đừng nói thôi động kiếm trận, chính là phát một đạo kiếm khí đều không làm được. Hơn nữa nếm thử lợi dụng Cửu U Hàn Phong, quá trình của nó nhất định là dường như U Minh Quỷ hỏa vậy là cực cần tiêu hao Huyền khí!

Hiện tại hắn Năng Lượng thạch đã tiêu hao tinh quang, lấy cái gì để luyện tập!

Lần thứ hai lắc đầu, Dương Diệp Bàn ngồi trên mặt đất, sau đó vội vã lấy ra một khối cực phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu. Tại đây Cổ Chiến Trường, hắn có thể phải tùy thời bảo chứng thực lực của chính mình, cái chỗ này không thể so với ngươi Nam Vực kia

Thanh Vân Bảng thí luyện, ở chỗ này, tùy tiện lấy ra tới một người đều có thể là thiên tài gì yêu nghiệt!

Cẩn thận sử được vạn năm thuyền, nhiều cẩn thận một ít, luôn luôn không sai!

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí hoàn toàn khôi phục, ngay tại lúc Huyền khí đầy một khắc kia, kia tử sắc Huyền khí trì bên trên cánh cửa kia đột nhiên mở ra, điều này làm cho Dương Diệp lòng của nhất thời run lên bần bật, tại Dương Diệp khẩn trương, thấp thỏm bất an trong con mắt, cánh cửa kia trong chậm rãi bay ra khỏi một người, rơi vào kia Huyền khí trì trong, cùng Tử Điêu nằm ở cùng nhau, người này không là người khác, đúng là kia Hiểu Vũ Tịch!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, mang Hiểu Vũ Tịch dời ra bên ngoài cơ thể, ôm Hiểu Vũ Tịch, nhìn sắc mặt kia vẫn tái nhợt như cũ, hai mắt nhắm nghiền Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp cảm giác lòng của mình phảng phất bị cái gì mãnh liệt nhói một cái, rất đau!

Bàn tay chậm rãi đặt lên Hiểu Vũ Tịch gò má của, nhìn đầy đầu tóc bạc, sắc mặt tái nhợt Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp lắc đầu, thấp giọng nói: "Tại sao muốn ngu như vậy, ngươi có thể đi, ngươi rõ ràng có thể đi, ngươi phải đi, bọn họ là ngăn không được của ngươi, ngươi tại sao muốn lưu lại, còn muốn cho ta hi sinh mình thọ mệnh? Vì sao?"

Đời này, ngoại trừ mẫu thân cùng muội muội bên ngoài, còn từ không có người vì hắn Dương Diệp vô tư nỗ lực qua. Còn nhỏ cùng tại Kiếm Tông bị người khi dễ, chịu đủ nhân tình ấm lạnh hắn tạo thành một loại có thể nói là ích kỷ tính cách! Đúng vậy, hắn Dương Diệp có thể nói là một cái lòng dạ chật hẹp, vì tư lợi của người!

Loại tính cách này làm cho bằng hữu của hắn rất ít, không, phải nói cơ bản không có...

Đang cùng Hiểu Vũ Tịch tiếp xúc tới nay, thành thật mà nói, hắn đối Hiểu Vũ Tịch vẫn ôm lòng cảnh giác, đúng vậy, hắn sẽ không dễ dàng đi tin tưởng một người, bởi vì hắn quá rõ ràng nhân tâm thứ này! Cho dù là bạn tri kỉ bạn tốt, thậm chí là thân nhân, tại lợi ích trước mặt, đều là khả năng tùy thời phản bội!

Thân nhân, bằng hữu, lại có bao nhiêu người có thể đủ chống lại khảo nghiệm?

Tại Hiểu Vũ Tịch cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, Dương Diệp thấp giọng nói: "Ngươi yên tâm, Cùng bầu trời, hạ hoàng tuyền, ta cũng nhất định sẽ trị bệnh tốt ngươi!" Dứt lời, Dương Diệp mang Hiểu Vũ Tịch thu vào vòng xoáy đan điền Huyền khí trì trong, nhìn kia Huyền khí trì trong Tử Điêu cùng Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp thống khổ nhắm hai mắt lại!

Mất đi thân nhân cùng để ý người loại tư vị này, hắn Dương Diệp phát thệ, tại cũng không cần tại nếm!

Hiểu Vũ Tịch không có tỉnh, liền đại biểu tiểu vòng xoáy cũng không có biện pháp, bất quá hoàn hảo, tiểu vòng xoáy có thể bảo trụ thần hồn của Hiểu Vũ Tịch, không cho thần hồn tiêu tán, chỉ cần thần hồn còn đang, đến lúc đó tìm được có thể chữa trị sinh cơ phương pháp, là có thể khiến Hiểu Vũ Tịch tiếp tục mạng sống! Chỉ là vật gì có thể chữa trị sinh cơ đây?

Hắn không biết, thế nhưng có một người khẳng định biết, đó chính là Mạc Lão! Nghĩ vậy, Dương Diệp không chút do dự nào, tâm niệm vừa động, một thanh Huyền Kiếm trôi nổi tại trước người hắn, thả người nhảy, rơi vào Huyền Kiếm bên trên, tâm niệm vừa động, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Nam Vực phương hướng vọt tới! Cái gì Tiềm Long Bảng, tức giận cái gì vận chi tranh, hắn Dương Diệp hiện tại cũng không thời gian đi quản cái này, hiện tại với hắn mà nói, thế nào cứu Hiểu Vũ Tịch mới là trọng điểm!

Khi hắn toàn lực dưới, tốc độ của hắn là cực nhanh, án hắn suy nghĩ, lấy hắn bây giờ ngự kiếm tốc độ, tối đa một ngày liền đạt được Nam Vực.

Nhưng mà hắn còn không có bay ra một dặm, ngay chốn Cửu U gặp một cái tương đối quen thuộc người, không, phải nói Long! Cái này Long không là người khác, đúng là kia cùng Ma Kha đám người một phe kia Ứng Long, chỉ là chẳng biết tại sao, lúc này Ứng Long là một thân một mình, Ma Kha cùng Hồn U cũng không có ở bên cạnh hắn!

Một người một con rồng cứ như vậy trên không trung giằng co!

Do dự một chút, Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó ngự kiếm vòng qua đối phương, tiếp tục hướng phía Nam Vực bay đi, hiện tại hắn cũng không tâm tình đi cùng đối phương giao thủ, hoặc là đánh cướp đối phương! Cứu Hiểu Vũ Tịch, cấp bách!

"Nhân loại, chậm đã!"

Ngay Dương Diệp muốn vòng qua đối phương lúc, kia Ứng Long đột nhiên lên tiếng, đồng thời một cổ vô hình long uy hướng phía Dương

Diệp vọt tới, điều này làm cho Dương Diệp ánh mắt lúc đó liền Băng lạnh xuống, lập tức một cổ đỏ đậm xông lên hắn song đồng!

Xoay người, Sát Lục Kiếm Ý thả ra ra, mang kia cổ long uy phá tán, Dương Diệp lạnh lùng nhìn đối phương liếc mắt, sau đó tay cổ tay khẽ động, Ẩn Kiếm xuất hiện ở trong tay, không chút do dự nào, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía Ứng Long bắn mạnh tới!

Hắn bản không muốn gây chuyện lãng phí thời gian, thế nhưng đáng tiếc, đối phương cũng hết lần này tới lần khác không bằng ý hắn, nếu như vậy, vậy giết đi! Dù sao cũng hắn cùng với đối phương không có lời gì nói, đối phương gọi lại hắn, không cần suy nghĩ, tuyệt đối không có chuyện gì tốt, cho nên, tại chít chít méo mó chỉ là lãng phí thời gian mà thôi!

Mà bây giờ hắn thiếu nhất chính là thời gian, đặc biệt tại tiểu vòng xoáy chưa từng pháp sống lại Hiểu Vũ Tịch dưới tình huống, thời gian của hắn chính là Hiểu Vũ Tịch sinh mệnh!

"Nghe nói Long huyết có thể tăng cường thân thể, cũng không biết là thật hay giả" Dương Diệp trong đầu lóe lên một cái ý niệm trong đầu.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 341: Nguyền rủa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp không nói hai lời liền động thủ, Ứng Long trong mắt nhất thời sát ý tăng vọt! Hắn đi tới nơi này, là bởi vì hắn lúc trước cảm nhận được bên này có một cổ vô hình năng lượng đang hấp dẫn hắn, đúng vậy, loại đồ vật này hắn không biết là cái gì, thế nhưng hắn biết, loại đồ vật này đối với hắn tuyệt đối là có đại chỗ tốt!

Cộng thêm bên này phát sinh nổ thanh, cho nên Ứng Long nghĩ, bên này khẳng định có cái gì thiên địa linh vật xuất thế, dù sao rất nhiều linh vật xuất thế, đều là kinh thiên động địa! Nghĩ vậy, Ứng Long không chút do dự nào, bỏ qua cùng kia Ma Kha còn có Hồn U đuổi theo bắt kia Tà Quân, sau đó một người rất nhanh hướng bên này tới rồi!

Chỉ là không nghĩ tới tại đây gặp Dương Diệp, tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc kia, hắn liền là có sát tâm, bởi vì Dương Diệp là từ cái này nổ thanh phương hướng chạy tới, bởi vì Dương Diệp là nhân loại, bởi vì...

Nói chung, đơn độc gặp phải nhân loại, đối phương đều hẳn là chết! Chỉ là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp động thủ trước.

Điều này làm cho Ứng Long nhất thời giận không thể bóc, biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể, sau đó to lớn đầu rồng chợt mở rộng, gần trăm trượng lớn nhỏ thật lớn thân thể hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy!

Thanh Long bộ tộc, cường đại nhất ngoại trừ thiên phú của bọn họ thần thông bên ngoài, chính là bọn họ thân thể, long tộc thân thể khởi là một người loại huyền giả có khả năng phá? Cho nên Ứng Long lựa chọn đơn giản nhất phương thức công kích, đó chính là cứng rắn đối cứng rắn! Hắn không ra hắn mạnh nhất thiên phú thần thông, bởi vì... Này hắn thấy, dùng thân thể lực lượng, cái này cũng đã rất để mắt Dương Diệp!

Ứng Long khinh địch sơ suất, Dương Diệp Khả không, hắn hiện tại thế nhưng tại không có thời gian, cho nên hắn không có ở bảo lưu thực lực của chính mình, U Minh Quỷ hỏa lặng yên cúi người ở tại trong tay Ẩn Kiếm bên trên, sau đó mang theo lục trọng Kiếm Ý đối về Ứng Long đầu rồng bổ tới!

Trước mắt đầu này Long ngăn trở Dương Diệp, khiến hắn lãng phí thời gian, điều này làm cho Dương Diệp có vô cùng sát ý vô tận, cho nên, lúc này đây hắn một điểm dư lực chưa từng lưu!

Thấy Dương Diệp muốn cùng mình cứng rắn hám, Ứng Long trong mắt lóe lên lướt một cái không thèm, nếu như Dương Diệp thi triển cái gì cao giai kiếm kỹ, hắn có lẽ sẽ kiêng kỵ một... Hai..., dù sao đối phương là kiếm tu! Chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp lại muốn cùng hắn cứng rắn hám, trước mắt cái này con kiến hôi của người loại là ở chịu chết sao?

Tại Ứng Long ánh mắt khinh thường trong, Dương Diệp Kiếm thẳng tắp bổ vào Ứng Long trên đầu, 'Đang' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, Ứng Long trong mắt khinh miệt càng đậm, ngay tại lúc lúc này, một luồng thật nhỏ Hỏa Diễm rồi đột nhiên hiện lên tại Dương Diệp trên thân kiếm, làm cái này sợi Hỏa Diễm xuất hiện lúc, Ứng Long kia to lớn long nhãn nhất thời trợn tròn, ở trong đó, khinh miệt đã không có, có chỉ là kinh sợ!

[truyen cua tui đố T net]

Kia muốn chạy trốn, muốn tách rời khỏi chuôi này hỏa Kiếm, nhưng mà, bởi vì hắn sơ suất khinh địch, kia mang theo Hỏa Diễm Kiếm đã bổ vào hắn đầu rồng bên trên. 'Xuy' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp Kiếm trực tiếp một nhập Ứng Long đầu rồng trong, sau đó Dương Diệp hai mắt híp lại, chợt quát dẹp đường: "Bạo!"

Dứt lời, U Minh Quỷ hỏa tại đầu rồng kia trong rồi đột nhiên vỡ ra được...

"Rống!"

Ứng Long chợt bộc phát ra một đạo tiếng rống giận dử, nhưng mà, kia U Minh Quỷ hỏa bộc phát ra trong nháy mắt đó, hắn kia to lớn đầu rồng đó là trực tiếp nổ ra, vô số đỏ trắng chi vật rơi lả tả ra.

"Oanh!"

Kia thân thể to lớn rơi xuống mặt đất, toàn bộ mặt đất nhất thời kịch liệt run lên.

Ứng Long đã chết, đúng vậy, đã chết không thể tại đã chết! Hắn có thể nói là chết ở mình sơ suất khinh địch thượng, nếu như hắn không nhẹ địch, vừa lên tới liền thi triển hắn mạnh nhất bản lĩnh, hoặc là không cùng Dương Diệp U Minh Quỷ hỏa Kiếm liều mạng, Dương Diệp nếu muốn giết hắn, đó là có điểm không thực tế. Dù sao thực lực của đối phương cùng cảnh giới, còn là cường hãn vô cùng!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, U Minh Quỷ hỏa nhất thời bay trở về trong cơ thể hắn. Nhìn kia trên mặt đất không có đầu rồng Ứng Long, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một quả nạp giới xuất hiện ở trong tay, kế tiếp, Dương Diệp đó là bắt đầu rồi rút gân lột da. Đây chính là Long a, toàn thân cao thấp cũng đều là bảo bối, cho dù là một cọng lông, xuất ra đi cũng là có thể bán cái đắt!

Đặc biệt kia huyết dịch của cả người, nghe đồn long tộc huyết dịch có thể tăng cường thân thể, đối với Ứng Long huyết dịch, Dương Diệp tự nhiên sẽ không bỏ qua, đang giả bộ sắp tới 10 cái nạp giới, mới đưa Ứng Long huyết dịch của cả người tháo nước. Hắn đương nhiên sẽ không hiện tại sẽ dùng long huyết này, hắn hiện tại cũng không thời gian này, mang Ứng Long huyết dịch cùng với Ứng Long thi thể thu hồi sau, Dương Diệp đó là ngự kiếm hướng phía Nam Vực phương hướng bay đi!

Khi hắn toàn lực dưới, một ngày sau, Dương Diệp đi tới Đoạn Hồn

Uyên.

Ôm Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp đi tới nhà tranh trước, mới vừa đi tới nhà tranh, nhà tranh môn đó là chậm rãi mở ra, Mạc Lão tự trong đó đi ra. Mạc Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong ngực Hiểu Vũ Tịch trên người, nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch một khắc kia, Mạc Lão chân mày đó là nhíu lại, Đạo: "Chịu lên trời nguyền rủa, trong cơ thể sinh cơ hoàn toàn không có, đáng tiếc!"

"Chịu lên trời nguyền rủa?" Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Mạc Lão ý gì?"

Mạc Lão khẽ cười cười, Đạo: "Trên đời này, tổng có vài người ưa thích làm chuyện nghịch thiên, nhưng là bọn hắn nhưng không có nghịch thương thiên bản lĩnh, sau đó liền sẽ bị trời xanh nguyền rủa, loại này nguyền rủa, là rất kinh khủng, bởi vì nó là đời đời đời đời! Ngươi cô gái trong ngực, chắc là tổ tiên, hoặc là gia tộc trong làm chuyện nghịch thiên, sau đó mới bị trời xanh đánh xuống trừng phạt!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Mạc Lão, có thể có phương pháp khôi phục trong cơ thể nàng sinh cơ?"

"Ngươi phải cứu nàng?" Mạc Lão nhìn Dương Diệp liếc mắt, có chút kinh ngạc nói.

Dương Diệp gật đầu.

"Ngươi cũng biết ngươi cứu nàng, cũng là nghịch thiên cử chỉ!" Mạc Lão Đạo: "Nàng là chịu lên trời nguyền rủa người, ngươi cứu nàng, cũng liền ý nghĩa tại nghịch thiên mà đi, kể từ đó, ngươi nhưng là phải thừa thụ lên trời trừng phạt, cái này nghiêm phạt, rất nghiêm trọng!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Mạc Lão, ngươi đã nói có biện pháp nào có thể cứu nàng ah! Về phần lên trời nghiêm phạt, ha hả, đơn giản chết một lần mà thôi, ta lại có sợ gì phần?"

Mạc Lão nhìn Dương Diệp một lát, sau đó lắc đầu nói: "Trẻ tuổi, chính là dễ xung động a! Cũng được, ta không ngăn trở ngươi, không thì ngươi cần phải ghi hận lão nhân ta!" Nói đến đây, Mạc Lão nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Phải cứu nàng, thì phải khôi phục nàng bị trời xanh xóa đi hiểu rõ trong cơ thể sinh cơ, mà chữa trị sinh cơ, cũng thì tương đương với cứu một cái người chết. Cái này độ khó là lớn vô cùng, ngươi được có chuẩn bị tâm lý!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong ngực Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Tại khó khăn, ta cũng muốn đi làm!"

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Có ba loại phương pháp có thể khôi phục trong cơ thể nàng sinh cơ; Loại phương pháp thứ nhất, thế gian có một loại tên là 'Sinh Mệnh chi nguyên' thiên địa kỳ vật, cái này 'Sinh Mệnh chi nguyên' do thiên địa linh khí làm tụ tập mà thành, kỳ đừng nói chữa trị một người sinh cơ, liền là một người hồn phách tản, chỉ cần không có triệt để tiêu tán trên đời giữa đều có thể đủ chữa trị! Không chỉ có như vậy, kia còn có thể tăng người, cùng với yêu thú thọ mệnh!"

"Đi nơi nào tìm cái này Sinh Mệnh chi nguyên?" Dương Diệp mừng rỡ Đạo.

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Ta không biết, ta có thể xác định thế gian này có loại vật này, bởi vì đã từng ta tại một người kia ra mắt, đáng tiếc hắn đã đem kia 'Sinh Mệnh chi nguyên' dùng hết."

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: "Mạc Lão, ngươi nói phương pháp thứ hai ah!" Ngay cả Mạc Lão cũng không biết Đạo nơi đó có cái này 'Sinh Mệnh chi nguyên' hắn phải như thế nào đi tìm? Hắn tự nhiên là không sợ lãng phí thời gian, chỉ là Hiểu Vũ Tịch chờ lên sao?

Mạc Lão cười cười, sau đó nói: "Loại thứ hai so loại thứ nhất tương đối dễ dàng một chút, ngươi chớ cao hứng trước, cái này đối với ngươi mà nói, vẫn như cũ có thể dùng khó như lên trời để hình dung! Cái này loại phương pháp thứ hai chính là 'Thuận lòng trời mệnh, sinh mệnh cùng chung' "

"Sinh mệnh cùng chung?" Dương Diệp không hiểu nói.

"Chính là khiến hai người các ngươi thọ mệnh cùng chung, nói đơn giản một chút chính là mang của ngươi thọ mệnh phân cho nàng, hiểu chưa?" Mạc Lão Đạo.

"Như vậy có thể?" Dương Diệp ngẩn ra, sau đó nói: "Mạc Lão, ngươi bây giờ đã đem ta thọ mệnh phân cho mưa tịch ah!"

"Nào có dễ dàng như vậy!" Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Nếu như là người khác, cái này ngược cũng không phải việc khó gì, thế nhưng nàng không được, bởi vì nàng là chịu lên trời nguyền rủa, muốn cùng nàng chia xẻ thọ mệnh, nhất định phải được thuận lòng trời mệnh, cũng chính là đạt được trời cao nhận đồng! Không thì, ngươi bây giờ mang thọ mệnh phân cho nàng, tuy rằng có thể mang nàng tỉnh lại, thế nhưng trong nháy mắt, đó là sẽ bị lên trời cho nàng xóa đi! Cho nên, ngươi phải trước hết để cho nàng đạt được trời cao nhận đồng, phải như thế nào đạt được trời cao nhận đồng đây? Lập tức trái lại có một cái cơ hội, đó chính là cái này Tiềm Long Tháp trong số mệnh, nếu như ngươi thu được số mệnh, sau đó mang số mệnh tặng cùng nàng, mới có thể đủ trung hoà của nàng nguyền rủa!"

"Số mệnh có thể trung hoà trên người nàng nguyền rủa?" Dương Diệp Vấn Đạo. Hắn thấy, số mệnh cái này Hư Vô mờ mịt gì đó, không phải là dùng để duy trì một cái tông môn hoặc là gia tộc hưng suy gì đó sao? Thế nào cũng có thể dùng để tiêu trừ hôm nay phạt đây?

"Tự nhiên!" Mạc Lão Đạo: "Cái này Tiềm Long Tháp lòng đất có một đầu long mạch, cái này Long mạch, cũng là bỉnh thiên địa mà sinh, dùng số mệnh tới trung hoà trên người nàng nguyền rủa, chắc là có thể. Đến lúc đó, không, hẳn là từ giờ trở đi, ngươi nên chậm rãi mang mình thọ mệnh phân cho nàng, để cho nàng bảo trì tại 'Sống' đến trạng thái, không thì, sau này nàng tính là sống lại, các phương diện biết bị tổn thương! Chờ ngươi thu được số mệnh mang nàng nguyền rủa đánh tan sau, tại mang thọ mệnh duy nhất phân cho nàng, để cho nàng tỉnh táo lại, đương nhiên, muốn phân nhiều ít thọ mệnh, cái này xem ngươi lựa chọn của mình!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó lắc đầu cười khẽ, hắn nguyên bản đi Cổ Chiến Trường, chỉ là vì tìm kiếm cái này Cửu U Hàn Phong, kia Tiềm Long Tháp chi tranh, hắn là không nghĩ tới. Chỉ là hiện tại, không tranh cũng phải cãi a! Số mệnh? Hắn Dương Diệp tình thế bắt buộc!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp Đạo: "Mạc Lão, ta hiện tại nên như thế nào chia xẻ thọ mệnh cho mưa tịch?"

Nghe vậy, Mạc Lão kia Thương Lão gương mặt của nhất thời có chút cổ quái, trầm ngâm một lát, cổ tay hắn khẽ động, sau đó một quyển quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó nói: "Chính ngươi xem đi!" Dứt lời, Mạc Lão trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía trong tay quyển trục, sau đó sửng sốt, chỉ thấy quyển trục trên đó viết: ** song tu bí quyết!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 342: Song thể bí quyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mở ra quyển trục nhìn thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt liền là có chút mất tự nhiên, bởi vì... Này nếu nói 'Công pháp Song Tu Quyết' chính là chỉ hai người song tu, sau đó nhất phương mang bên kia thọ nguyên chậm rãi truyền cho đối phương! Không những được truyền thọ mệnh, còn có thể truyền tu vi, cũng có thể khiến hai người đạt được tâm ý tương thông cảnh giới!

Nói tóm lại, cái này 'Công pháp song thể bí quyết' đối hai người đều tốt chỗ nhiều hơn, chỉ là...

Nhìn trong ngực Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp sắc mặt càng thêm mất tự nhiên, cứ như vậy, không phải là ngồi người phần thua thiệt sao? Thế nhưng nếu như không làm như vậy, Hiểu Vũ Tịch thần hồn cùng thân thể tất nhiên bị hao tổn!

Cứu cùng không cứu, Dương Diệp có chút gặp khó khăn!

Đứng tại chỗ một lát, Dương Diệp bỗng nhiên lắc đầu cười, tự giễu nói: "Tự mình còn có phải là nam nhân hay không?" Cô gái trước mắt vì hắn, đã như vậy, hắn Dương Diệp đời này có thể thất bại đối phương sao? Tự nhiên là không thể, nếu không thể thất bại, vậy còn do dự cái cái gì?

Về phần đến lúc đó thế nào đối mặt Hiểu Vũ Tịch, cái này còn cần nghĩ sao? Mềm không được sẽ cứng rắn, cứng rắn không được sẽ lăn, dù sao cũng hắn Dương Diệp đời này nhất định nàng!

Nghĩ thông suốt sau, Dương Diệp không đang do dự, vung tay phải lên, tử quang hiện lên, ngự kiếm đi!

Một chỗ trong sơn động, nhìn trước mặt Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp lần thứ hai gặp khó khăn. Tuy rằng đã nghĩ thông suốt, thế nhưng thật phải làm thời điểm, trong lòng hắn vẫn còn có chút khẩn trương cùng thấp thỏm, dù sao phương diện này, hắn là không có kinh nghiệm. Duy nhất một lần, hay là đang thần trí không lúc thanh tỉnh, điều này làm cho Dương Diệp đã từng nghĩ tới liền biệt khuất quấn quýt buồn bực không thôi!

Hiện tại, hắn thần trí thanh tỉnh, cũng không thể nào hạ thủ!

Đứng tại chỗ một lát, Dương Diệp lắc đầu, sau đó chậm rãi đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt của, nhìn kia an tĩnh nằm ở trước mặt Hiểu

Vũ Tịch. Hiểu Vũ Tịch dung mạo là cực xinh đẹp, phảng phất là lên trời tỉ mỉ điêu khắc thông thường: Trong suốt như ngọc hai gò má, kiều đĩnh cánh tay ngọc, đỏ tươi cái miệng nhỏ, ngũ quan tổ chức, hơn nữa kia một đầu tuyết trắng tóc bạc, lúc này an tĩnh nằm ở trước mặt hắn Hiểu Vũ Tịch, phảng phất chính là kia trên chín tầng trời tích lạc thần nữ, không phải người giữa nữ tử.

Nhìn trước mắt nữ tử, Dương Diệp có chút ngây dại...

"Nếu như có thể vĩnh viễn như vậy nhìn trước mắt nữ tử, kỳ thực, cũng là một chuyện rất hạnh phúc đây..." Dương Diệp trong đầu hiện lên ý niệm này.

Kỳ thực, hạnh phúc, có lúc thực sự rất đơn giản.

Dương Diệp cúi người tại Hiểu Vũ Tịch kia đỏ tươi cái miệng nhỏ bên trên nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó thấp giọng nói: "Đời này, định không phụ ngươi!"

Dứt lời, Dương Diệp kia có chút run rẩy tay của chậm rãi leo lên Hiểu Vũ Tịch ngực....

Nói không khẩn trương đó là giả, dù sao lần đầu làm chuyện loại này, hơn nữa đối phương còn là hôn mê. Bất quá loại sự tình này, mặc dù là lần đầu tiên, thế nhưng đại đa số nam nhân đều là vô sự tự thông, Dương Diệp cũng không ngoại lệ!

Làm cởi ra Hiểu Vũ Tịch quần dài lộ ra bên trong lướt một cái tuyết trắng thời điểm, Dương Diệp hô hấp nhất thời dồn dập, trên trán, càng hiện lên vài giọt mồ hôi hột, phảng phất cùng người đại chiến thông thường!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hít sâu một hơi, sau đó mở hai mắt ra, hai tay tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, Hiểu Vũ Tịch toàn thân y phục bị Dương Diệp cởi hết, một mỹ đến làm người ta hít thở không thông ngọc thể xuất hiện ở Dương Diệp trong mắt, nhìn kia ngọc thể, Dương Diệp hai mắt có chút đỏ, hô hấp càng thêm dồn dập...

Dương Diệp không phải là tinh lực, tự nhiên hữu tình. Muốn; Hắn không phải là thái giám, tự nhiên sẽ có xung động; Cho nên, vô sự tự thông hai tay của hắn chậm rãi leo lên hai tòa ngọc. Ngọn núi...

...

Tam canh giờ sau, trong động, Dương Diệp mang Hiểu Vũ Tịch y vật y phục tốt, sau đó tại kỳ môi đỏ mọng bên trên nhẹ nhàng hôn một cái, ôn nhu nói: "Mưa tịch, chờ, ta nhất định rất nhanh thì sẽ làm ngươi tỉnh lại!" Dứt lời, Dương Diệp mang Hiểu Vũ Tịch thu vào tiểu vòng xoáy trong.

Mang Hiểu Vũ Tịch thu vào tiểu vòng xoáy sau khi, Dương Diệp hai mắt khép hờ, bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần. Song thể, ngay từ đầu đúng là công pháp thực cốt, nhưng đã đến sau cùng, cũng cực kỳ tiêu hao tinh thần hắn, bởi vì... Này 'Công pháp Song Tu Quyết' vốn phải là hai người cùng nhau vận công, song phương cùng nhau tu luyện, chỉ là Hiểu Vũ Tịch bây giờ còn hôn mê, cho nên chỉ có thể khiến hắn một người tới, điều này làm cho tinh thần hắn lực tiêu hao quá lớn, cộng thêm lại đem tự mình thọ mệnh thông qua song tu này truyền cho Hiểu Vũ Tịch, lúc này Dương Diệp, có thể nói là cực kỳ mệt mỏi!

Đương nhiên, cái này uể oải là cam tâm tình nguyện...

Một lúc lâu sau, Dương Diệp mở hai mắt ra, sau đó tay cổ tay khẽ động, từ kia Ma Kha trên tay lấy được kia 'Thiên Ma Thần Thể' xuất hiện ở trên tay hắn.

Tuy rằng hắn bây giờ có được U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong, càng sáng tạo ra Quỷ Hỏa Kiếm Trận kinh khủng này kiếm trận, thế nhưng, hắn vẫn như cũ không dám xem nhẹ cái này Nam Vực những thứ kia yêu nghiệt thiên tài. Phải biết rằng, hắn nắm chắc bài, lẽ nào người ta sẽ không lá bài tẩy sao? Không chừng, những người này lá bài tẩy so lá bài tẩy của hắn càng cường đại hơn đây!

Cho nên, hắn như trước cần trở nên mạnh mẽ! Chỉ trở nên mạnh mẽ, hắn khả năng tại nơi Tiềm Long Tháp thượng chiếm một chỗ ngồi, thu được kia số mệnh thêm thân, chỉ thu được số mệnh, Hiểu Vũ Tịch mới có thể sống!

Không chỉ có là vì Hiểu Vũ Tịch, cũng vì mẫu thân, cũng vì chính hắn, hắn đều cần thay đổi càng mạnh mới được! Bởi vì tại đây người mạnh là vua thế giới, không thực lực, hết thảy đều là phù vân!

Nhìn trong tay 'Thiên Ma Thần Thể' dần dần, Dương Diệp ánh mắt càng ngày càng ngưng trọng, bởi vì... Này Thiên Ma Thần Thể thực sự rất cường đại, dù cho chỉ là một tàn quyển, đều làm cho Dương Diệp khiếp sợ không thôi. Từ nơi này Thiên Ma Thần Thể thượng bộ đến xem, Dương Diệp cũng đã có thể tưởng tượng đến kia Ma Kha thân thể mạnh như thế nào hãn!

Có thể nói như vậy, nếu như hắn mang cái này Thiên Ma Thần Thể thượng bộ tu luyện xong thành, cộng thêm nguyên lai thân thể cường hãn độ, hắn Dương Diệp thân thể, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh cường giả đều khó khăn lấy thương tổn được mảy may! Chỉ là khiến Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, cái này Thiên Ma Thần Thể phương pháp tu luyện, thật sự là quá biến thái, quá biến thái!

Vì sao nói như vậy? Bởi vì phải tu luyện cái này Thiên Ma Thần Thể, nhất định phải có Tam cơ sở điều kiện, thứ nhất, đó chính là thân thể nhất định phải cường hãn tới trình độ nhất định, trình độ gì? Ít nhất phải đến Linh cấp Huyền thú thân thể cường hãn độ... Yêu cầu này, Dương Diệp trái lại thỏa mãn, chỉ là cái này đệ nhị cùng đệ tam yêu cầu để Dương Diệp chỉ có cười khổ!

Điều kiện thứ hai: Chính là phải có ngũ loại linh thảo tới phụ trợ, kỳ chia ra làm 'Kim Cương Quả' 'Hàn Băng dịch' 'Hỏa Long gân' 'Thanh Thiên Diệp' 'Địa Từ Cô'! Cái này ngũ loại linh thảo Dương Diệp một dạng cũng không biết, thế nhưng Dương Diệp chỉ có thể cười khổ, bởi vì... Này ngũ loại linh thảo tất cả đều là thiên cấp thượng phẩm!

Thiên cấp thượng phẩm linh thảo, coi như là hắn là Phù Văn Sư, cũng là khó có thể lấy được a! Dù sao chỉ cần là lên trời cấp linh thảo, cơ bản đều cũng có giá cả không thị, chỉ cần vừa xuất hiện, đây tuyệt đối là khắp nơi nhân vật tranh mua! Mà tu luyện cái này Thiên Ma Thần Thể, cũng cần ngũ loại, điều này làm cho Dương Diệp chỉ có cười khổ!

Về phần loại thứ ba, loại thứ ba khiến Dương Diệp ngay cả cười khổ đều không cười được. Bởi vì cái điều kiện thứ ba là: Cần 4 thần thú máu huyết, cũng chính là Thanh Long, Bạch Hổ, chu tước, huyền vũ! Thanh Long huyết hắn ngược là có, thế nhưng cái khác tam đại thần thú đây? Lão Thiên, lẽ nào hắn muốn đi cùng toàn bộ Yêu Vực là địch sao?

Chỉ là tu luyện bộ, liền cần nhiều như vậy nghịch thiên đồ vật, nếu như tu luyện hạ bộ, vậy còn được?

Lúc này Dương Diệp có chút minh bạch kia Ma Kha vì sao hào phóng như vậy, bởi vì người bình thường tính là bắt được cái này 'Thiên Ma Thần Thể' cũng là vô dụng! Liền giống bây giờ, hắn tính là có cái này Thiên Ma Thần Thể, thế nhưng cũng không có thể tu luyện...

Bất quá Dương Diệp như trước không có ý định buông tha, bởi vì... Này Thiên Ma Thần Thể, thực sự rất biến thái, đặc biệt đối với hắn mà nói! Thân thể của hắn bản thân chính là bị tử sắc Huyền khí cùng U Minh Quỷ hỏa bất ngờ luyện trôi qua, sở dĩ không có Ma Kha mạnh như vậy, chỉ là bởi vì hắn chưa từng có qua tốt công pháp luyện thể!

Nếu như tu luyện cái này Thiên Ma Thần Thể, tại cộng thêm Tử khí cùng U Minh Quỷ hỏa bất ngờ luyện, Dương Diệp có tự tin, thân thể tuyệt đối có thể vượt lên trước kia Ma Kha! Dù sao kia Ma Kha cũng không tử sắc Huyền khí cùng U Minh Quỷ hỏa như thế nghịch thiên đồ vật!

Nghĩ đến liền làm, Dương Diệp vung tay phải lên, tử quang hiện lên, ngự kiếm hướng phía Cổ Vực Thành phương hướng bay đi. Sở dĩ đi Cổ Vực Thành, ngoại trừ đi thu thập kia ngũ loại thiên địa linh thảo bên ngoài, cũng bởi vì muốn đi Cổ Vực Thành trung làm điểm Năng Lượng thạch, phải biết rằng, hắn lúc này thế nhưng nghèo rất, một khối Năng Lượng thạch cũng mất. Kia cực phẩm Năng Lượng thạch, có thể không dùng còn chưa phải dùng cho thỏa đáng, tại thời khắc mấu chốt, là có thể cứu mạng!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đó là đi tới Cổ Vực Thành, nhìn Cổ Vực Thành kia bốn đạo đã được chữa trị môn, Dương diệp tâm trung cảm khái rất nhiều. Lúc đầu chính là tại đây, hắn cùng với tiểu tử kia thiếu chút nữa song song chết tại đây, tiểu tử kia... Nghĩ đến tiểu tử kia, Dương Diệp ánh mắt nhất thời mờ đi, lập tức, lướt một cái băng lãnh xông lên Dương Diệp hai mắt, bị thương mưa tịch cùng tiểu tử kia, cuối cùng có một ngày, hắn muốn bọn họ gấp trăm lần hoàn lại!

"Dương Diệp, là ngươi!" Đúng lúc này, một đạo lệnh Dương Diệp có chút thanh âm quen thuộc tại trước mặt hắn vang lên.

Dương Diệp quay đầu, chỉ thấy một đám huyền giả đang tự kia người nọ môn trong đi ra, mà cầm đầu hai người, hắn vừa vặn rất quen thuộc, đúng là kia Kiếm Vô Cực còn có Diễm Vũ, mà ở hai người bọn họ phía sau, còn theo khoảng chừng sáu mươi bảy mươi người, từ trang phục đến xem, cái này huyền giả đều là Nam Vực huyền giả.

Nói chuyện là kia Diễm Vũ, chốn Cửu U, bọn họ là không dám đi, bởi vì đi chỗ đó, cơ bản đều là yêu nghiệt trung yêu nghiệt, bọn họ đi, cơ bản chỉ bị đồ tể phần! Bởi vậy, bọn họ gây dựng một chi đội ngũ, mỗi ngày đi trước Cổ Vực Thành chung quanh một vài chỗ thí luyện, bất quá bọn hắn cũng không dám đi quá xa, hơn nữa mỗi ngày còn phải chạy về Cổ Vực Thành trong, bởi vì ở ngoài thành, rất không an toàn!

Hiện tại, bọn họ chính là đang muốn đi lịch lãm, chỉ là không nghĩ tới mới vừa vừa ra khỏi cửa liền gặp Dương Diệp, nghĩ đến Dương Diệp thực lực, Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực vẫn là vô cùng kiêng kỵ, nếu như là bình thường đơn độc gặp phải, hai người bọn họ tuyệt đối là sẽ lập tức quay đầu đã đi, chỉ là bọn hắn bây giờ cũng không úy kỵ, bởi vì hắn không phía sau còn đứng đến Nam Vực nhiều ngày như vậy mới!

"Ngươi chính là Dương Diệp?" Đúng lúc này, một gã nam tử trẻ tuổi đánh giá Dương Diệp, sau đó lạnh lùng nói.

Thấy là kia Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực, Dương Diệp hai mắt nhất thời nhỏ híp lại, chợt nghe có người câu hỏi, Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái này nam tử trẻ tuổi trên người, Đạo: "Ngươi thì là người nào?"

"Vương Vũ!" Nam tử trẻ tuổi hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi hẳn là nghe qua tên của ta ah? Ta là kinh đô một trong tứ đại gia tộc Lý gia con trai độc nhất, ba ta kêu Vương Cương, ngươi..."

"Xin lỗi, chưa từng nghe qua!"

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một đạo tử quang trong nháy mắt tự tên nam tử này trước ngực xuyên qua. Một kiếm chém giết tên nam tử này sau, Dương Diệp nhìn về phía Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực Đạo: "Các ngươi hiện tại giống như đã đi ra Cổ Vực Thành đây, nói cách khác..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 343: Xông Thiên Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp, ngươi dám động" Diễm Vũ một tiếng lịch uống, nhưng mà còn chưa có nói xong, một đạo tử quang đó là quỷ dị tự cổ nàng chỗ chợt lóe lên, sau đó kỳ thanh âm đó là hơi ngừng, tiên huyết, tự kỳ nơi cổ chậm rãi tràn ra, ngay sau đó, nghiêng đầu một cái, rơi vào trên mặt đất.

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng!

Dương Diệp tay nhất chiêu, Ẩn Kiếm bay trở về trong tay hắn, nhìn thoáng qua kia trên mặt đất thi thể không đầu, Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Bách Hoa Cung của người, còn là như vậy làm người ta đáng ghét, từ nay về sau, ta thấy một cái giết một cái!" Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía kia Kiếm Vô Cực, Kiếm Vô Cực biến sắc, sau đó không chút do dự hướng sau bay vút

đi!

Nhưng mà hắn còn chưa đi vào cửa thành, một đạo tử quang đó là tự trước ngực hắn xuyên qua

Chỉ là trong chớp mắt, Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ đó là bị Dương Diệp miểu sát, mọi người tại đây sợ hãi. Bọn họ mặc dù đang Nam Vực cũng bị được xưng là thiên tài, nhưng là bọn hắn rất có tự mình hiểu lấy, đó chính là bọn họ tuyệt đối chiến bất quá Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ, nhưng mà, hai người này cũng ngay cả Dương Diệp một kiếm đều không tiếp nổi

Nhìn kia té xuống đất Kiếm Vô Cực, Dương Diệp lắc đầu, Kiếm Vô Cực thực lực vẫn là vô cùng tốt, nếu như hắn không phải là khiếp đảm sợ hãi, rút kiếm cùng hắn đối chiến nói, hắn là sẽ không dễ dàng như vậy đã bị tự mình chém giết, chỉ là đáng tiếc, đối phương ngay cả rút kiếm dũng khí chưa từng, một cái ngay cả Kiếm cũng không dám nhổ kiếm tu, có thể không chết sao?

Thu hồi Ẩn Kiếm, tay phải lần thứ hai nhất chiêu, kia Diễm Vũ cùng Kiếm Vô Cực nạp giới đó là bay đến trong tay hắn, cất xong nạp giới, Dương Diệp không nhìn xung quanh những thứ kia mặt lộ kiêng kỵ vẻ huyền giả, ánh mắt nhìn về phía kia chẳng biết lúc nào đã được chữa trị tốt lắm Thiên Môn, nhìn một lát, Dương Diệp nhấc chân lên, hướng ngày đó môn đi tới!

"Hắn muốn xông Thiên Môn!"

Nam Vực huyền giả trong, có huyền giả thất thanh nói.

Thủ đoạn khẽ động, Dương Diệp trong tay xuất hiện một thanh Địa giai thượng phẩm Huyền Kiếm, dẫn theo chuôi này thượng phẩm Huyền Kiếm, Dương Diệp từng bước một hướng phía ngày đó môn đi đến, dần dần, Sát Lục Kiếm Ý nổi lên, theo Dương Diệp bước chân của càng ngày càng tới gần Thiên Môn, kia Sát Lục Kiếm Ý cũng là từ đệ nhất trọng biến thành đệ nhị trọng, đệ tam trọng

Làm Dương Diệp đi tới Thiên Môn lúc, kia Sát Lục Kiếm Ý đã biến thành sáu lục trọng đỉnh phong, Dương Diệp kiếm trong tay cũng là bày biện ra một loại yêu dị đỏ tươi.

Nhìn đạo kia Thiên Môn, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng động, theo tử sắc Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào Huyền Kiếm trong, kia kiếm nhan sắc lần thứ hai biến ảo, biến thành màu đỏ tím! Làm khí thế giữ đến rồi đỉnh lúc, Dương Diệp giơ lên chân phải, bước chân vào ngày đó môn trong, nhất thời, Thiên

Môn bên trong không gian một trận ba động, lập tức, một đạo thanh sắc chùm tia sáng điện xạ hướng về phía Dương Diệp!

Nhìn thấy thanh sắc chùm tia sáng bạo xạ mà đến, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, chân phải chợt một bước, thân thể giống như một miếng đạn pháo thông thường bắn ra ra, sau đó rút kiếm chợt một Trảm: "Phá!"

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp mang đạo kia thanh sắc chùm tia sáng bổ làm hai nửa!

Ngay tại lúc lúc này, lại là một đạo thanh sắc chùm tia sáng tránh hiện ra, sau đó hướng phía Dương Diệp điện xạ đi, tốc độ kia, so trước kia một đạo chùm tia sáng nhanh hơn không chỉ một lần!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hai tay nắm chặc kiếm trong tay, sau đó từ trên xuống dưới chợt chính là một Trảm!

Làm Kiếm cùng kia thanh sắc chùm tia sáng tiếp xúc cùng một chỗ lúc, Dương Diệp kiếm trong tay 'Phanh' một tiếng vang nhỏ hóa thành một đống mảnh vụn, thanh sắc chùm tia sáng tốc độ không giảm địa hướng phía Dương Diệp ngực điện xạ đi. Dương Diệp phản ứng không chậm, tại thanh sắc chùm tia sáng đánh nát Huyền Kiếm một khắc kia, tay phải hắn đó là nắm chặc thành quyền, sau đó đối về kia thanh sắc chùm tia sáng chợt chính là một quyền!

"Oanh!"

Thanh sắc chùm tia sáng nhất thời tiêu tán, mà Dương Diệp còn lại là tại nơi thanh sắc quang thúc bắn ngược hạ, hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui, tại chà xát ra một đạo 7 8 trượng dài kênh vết lúc phương mới dừng lại!

Khi nhìn thấy Dương Diệp tiếp được đạo thứ hai thanh sắc chùm tia sáng lúc, kia chúng Nam Vực huyền giả nhất thời sôi trào. Giờ khắc này, bọn họ quên mất bọn họ cùng Dương Diệp trong lúc đó không hài lòng, quên mất hết thảy, bọn họ trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là Nam Vực cũng có huyền giả có thể xông qua Thiên Môn!

Tại Cổ Vực Thành nội, Nam Vực huyền giả địa vị là thấp nhất, bởi vì mỗi một cái vực đều có cường giả xông qua Thiên Môn cùng Địa Môn, mà Nam Vực cũng một cái chưa từng

Nói chung, Nam Vực huyền giả tại đây Cổ Vực Thành trong địa vị là thấp nhất, cũng là nhất chịu khi dễ một cái vực, nguyên nhân, tự nhiên là Nam Vực huyền giả yếu

Ngay Dương Diệp tiếp được đạo thứ hai thanh sắc chùm tia sáng lúc, Thiên Môn bên trong không gian xuất hiện lần nữa ba động, lập tức, lại là một đạo thanh sắc chùm tia sáng tránh hiện ra, sau đó xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của! Cũng may Dương Diệp lần này có chuẩn bị tâm lý, cho nên, trước đây trước chợt lui trong quá trình, trong tay hắn đó là xuất hiện lần nữa một thanh Huyền Kiếm, Huyền Kiếm bên trên, lặng yên hiện lên một luồng hỏa tia

"Phá!"

Một tiếng lịch uống, Dương Diệp chém xuống một kiếm, làm Kiếm cùng kia thanh sắc chùm tia sáng đụng nhau lúc, Dương Diệp kiếm trong tay lần thứ hai hóa thành một đống mảnh vụn, nhưng mà lửa kia tia nhưng lại như là đồng nhất điều thật nhỏ hỏa xà thông thường, trong nháy mắt chiếu vào kia thanh sắc chùm tia sáng trong, ngay sau đó, 'Chạm' một tiếng vang nhỏ, kia thanh sắc chùm tia sáng bạo liệt ra, tán làm lấm tấm!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân Nam Vực chúng huyền giả đầu tiên là sửng sốt, sau đó liền bạo phát ra như tiếng sấm vậy tiếng hoan hô!

Dương Diệp xem cũng không thấy Nam Vực huyền giả mọi người, nhìn đạo kia Thiên Môn, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ ngưng trọng. Hôm nay môn quả thực rất kinh khủng, nếu như không phải là hắn mang tự thân cảnh giới cùng Kiếm Ý cảnh giới củng cố, đồng thời đề thăng, chỉ sợ cũng tính dùng tới U Minh Quỷ hỏa, cũng không có biện pháp như vậy buông lỏng liền tiếp được cái này ba đạo chùm tia sáng!

Trầm ngâm một hồi, Dương Diệp không đang do dự, hướng phía Thiên Môn nội đi đến, ngay tại lúc lúc này, một gã lão giả tóc trắng quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía trước, lão giả nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Nam Vực kiếm tu?"

Nhìn thấy lão nhân lăng không mà hiện, Dương Diệp ánh mắt chút ngưng, trước mắt lão nhân này tuyệt đối là siêu cấp cường giả, không dám khinh thường, lập tức gật đầu.

"Thế nhưng Kiếm Tông đệ tử?" Lão giả tóc trắng lại hỏi.

Dương Diệp lắc đầu.

Thấy Dương Diệp lắc đầu, lão giả tóc trắng trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ kinh ngạc, sau đó nói: "Kiếm Ý bén nhọn như vậy, ngươi làm sao sẽ không phải là Kiếm Tông đệ tử đâu?" Nói đến đây, lão giả tóc trắng dừng một chút, sau đó nói: "Lẽ nào ngươi là Nguyên Môn đệ tử? Cũng là, tại Nam Vực Kiếm Tông mặc dù không tệ, nhưng cùng Nguyên Môn so sánh với cũng lại rất nhiều!"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Tiền bối, ta chỉ là một giới tán tu, không có tông môn!"

"Ngươi là tán tu?" Lão nhân kinh ngạc nói.

Dương Diệp gật đầu.

Lão nhân tóc trắng ánh mắt nhất thời cổ quái, quan sát Dương Diệp một lát, lão nhân tóc trắng do dự một chút, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng chung quy cái gì cũng chưa nói, chỉ là hít một tiếng, sau đó tay chỉ khẽ nhúc nhích, một quả huy chương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Phàm là từ Thiên Môn tiến, đều biết có như thế cái huy chương, mang theo huy chương này, sau này ngươi có thể tự do từ nơi này Thiên Môn trong ra vào, sẽ không tại chịu Thiên Môn công kích. Không chỉ có như vậy, huy chương này, còn có thể cho ngươi tại Cổ Vực Thành trong bị rất nhiều ưu đãi cùng chỗ tốt, ngươi đây sau này tự mình chậm rãi thể nghiệm ah!"

Dứt lời, lão nhân tóc trắng tiếc hận nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lão nhân tóc trắng chính là Thiên Huyễn, đang nghe Dương Diệp là tán tu lúc, hắn đó là động chiêu Dương Diệp tiến tông môn nghĩ cách, thế nhưng rất nhanh, hắn liền bỏ qua. Bởi vì Dương Diệp thọ mệnh bất quá mười năm mà thôi! Không chỉ có như vậy, Dương Diệp trên người còn có một cổ lực lượng vô hình đang không ngừng ăn mòn Dương Diệp sinh cơ! Hắn đương nhiên biết đây là cái gì, cái này dĩ nhiên chính là thiên phạt!

Hắn không biết Dương Diệp tại sao phải bị thiên phạt, nhưng cái này không trọng yếu, quan trọng là... Nếu như nhận lấy Dương Diệp, vậy ý nghĩa phải cứu Dương Diệp mệnh, cũng chính là muốn nghịch thiên mà đi, là Dương Diệp cải mệnh. Cộng thêm toàn bộ tông môn chi lực, cái này là có thể làm được, chỉ là, vì một cái chỉ là lục trọng Kiếm Ý kiếm tu, không đáng!

Cho nên, hắn bỏ qua.

Dương Diệp tự nhiên không biết đột nhiên này xuất hiện lão nhân tóc trắng có tuyển nhận hắn tiến tông môn chuyện tình, bất quá tính là biết, hắn cũng là sẽ không đáp ứng. Tiến nhập tông môn, liền ý nghĩa cũng bị ràng buộc, cũng bị chế ước, hắn Dương Diệp cũng không thích cái loại này bị ràng buộc cùng bị chế ước cảm giác, hắn ưa thích khó chịu liền rút kiếm, khó chịu liền giết người, một người một kiếm tung hoành thiên hạ cái loại cảm giác này!

Không có ràng buộc Kiếm, mới có thể phát huy ra kia ứng hữu uy lực!

Nhìn trong tay huy chương, Dương Diệp cười cười, sau đó đem thu vào, hắn tới xông thiên lộ, không phải là nghĩ làm náo động, vì chính là cái này huy chương, có cái này huy chương tại, vậy hắn tại Cổ Vực Thành trong muốn sự, nhất định sẽ đơn giản nhiều!

Cất xong huy chương, Dương Diệp đang chuẩn bị tiến nhập ngày đó môn, ngay tại lúc cái này lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp phía sau vang lên:

"Dương Diệp!"

Nghe được có người gọi mình, Dương Diệp nhướng mày, xoay người, chỉ thấy kia một đám Nam Vực huyền giả chẳng biết lúc nào đã đi tới phía sau hắn, nói chuyện là cầm đầu một gã tóc dài nam tử.

"Có việc?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo. Đối với đám này Nam Vực huyền giả, hắn thật sự là không có gì hứng thú, chỉ cần những người này không đến trêu chọc hắn, hắn chỉ biết đưa bọn họ làm không khí. Mặc dù mọi người đều là Nam Vực của người, thế nhưng hắn tâm lý rất rõ ràng, trong những người này sợ rằng có Cửu thành trở lên người là hy vọng hắn Dương Diệp chết có thể, hoặc là nói, ở đây tất cả, cùng với không xuất hiện ở đây Nam Vực huyền giả đều hy vọng hắn Dương Diệp chết!

Bất quá hắn một điểm một không quan tâm, nhớ hắn Dương Diệp chết quá nhiều người, thế nhưng hắn không vẫn còn sống thật tốt sao?

Tóc dài nam tử do dự một chút, sau đó nói: "Chúng ta hy vọng theo ngươi lăn lộn!"

Dương Diệp sửng sốt, kinh ngạc nói: "Ta không nghe lầm chứ, các ngươi theo ta lăn lộn?"

Tóc dài nam tử cùng phía sau mọi người đều là gật đầu.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Vì sao trước khi không đến nói sao? Nếu như ta không xông qua Thiên Môn, các ngươi sẽ đến nói sao? Đương nhiên, mọi người là thực tế, ta đây lý giải, ta tuy rằng lý giải, thế nhưng xin lỗi, ta không thích." Dứt lời, Dương Diệp xoay người rời đi, không có do dự chút nào!

Hắn tự nhiên biết những người này có cái gì chủ ý, không cách nào chính là muốn lợi dụng hắn Dương Diệp, cùng hắn lăn lộn? Đùa giỡn, sớm để làm chi đi?

Nhìn thấy Dương Diệp xoay người rời đi, tóc dài nam tử cùng phía sau hắn đám kia huyền giả sắc mặt nhất thời khó coi

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 344: Gặp cố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hừ, hắn túm cái gì túm, thật giống như ta môn yêu cầu đến cùng hắn lăn lộn dường như!"

Thấy Dương Diệp thân ảnh biến mất tại thiên môn trong, một gã huyền giả hừ lạnh một tiếng, khó chịu nói.

"Có thể thực lực của hắn quả thực rất mạnh, nếu như chúng ta theo hắn, nhất định sẽ không tại bị người khi dễ, tại đây Cổ Vực Thành trong, chúng ta địa vị cũng nhất định sẽ đạt được đề cao, chỉ là đáng tiếc..." Có người thở dài một cái nói.

Tất cả mọi người trầm mặc.

Tiến nhập Cổ Vực Thành sau khi, Dương Diệp nhất thời đưa tới vô số đạo ánh mắt nhìn kỹ, về phần nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì hắn là từ Thiên Môn vào!

"Dĩ nhiên lại có người xông qua Thiên Môn, tấm tắc, các ngươi nói một chút, hội này là cái nào vực thiên tài đây?"

"Ta đoán chắc là Trung Vực ah, phải biết rằng, ngoại trừ Trung Vực, cái khác vực cơ bản không có người xông qua thiên lộ!"

"Đó cũng không nhất định, không đúng cái khác vực cũng gặp phải một cái như lúc đầu Kiếm Tông tổ sư loại nhân vật đó đây!"

"Kiếm Tông tổ sư? Đừng nói giỡn, loại nhân vật đó, một vạn năm ra một cái cũng đã rất hiếm thấy, nhiều hơn hai cái, lên trời đều biết kiêng kỵ!"

"...."

Dương Diệp quét mọi người liếc mắt đó là thu hồi ánh mắt, sau đó hướng phía thành nội đi đến, hiện tại, hắn thầm nghĩ tìm một chỗ an tĩnh, bởi vì hắn muốn chế tác phù lục! Phù lục thứ này, đừng nói tại Nam Vực, chính là tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều là cực kỳ trân quý. Tuy rằng giống ma kha bực này yêu nghiệt đã không cần cấp thấp phù lục cùng kiêng kỵ cấp thấp thuật phù, nhưng là cả Cổ Vực Thành trong, cũng không vài người đạt được Ma Kha đám người thực lực như vậy!

Đặc biệt những thứ kia thường xuyên ra đi lịch luyện huyền giả, bọn họ khẳng định vẫn là vô cùng cần phù lục!

Chế tác phù lục tự nhiên là dùng để bán, hắn hiện tại toàn thân cao thấp đã không có Năng Lượng thạch, không chỉ có là tu luyện kiếm kỹ, hay là tu luyện cảnh giới, đây đều là phi thường không có phương tiện, bởi vì bất kể là tu luyện kiếm kỹ còn là nhắc nhở cảnh giới, đây đều là cực kỳ tiêu hao Năng Lượng thạch! Đặc biệt tiểu vòng xoáy biến thành đan điền sau khi, mỗi một lần hấp thu, vậy cũng là muốn mấy trăm trở lên...

Bởi mang như vậy lão nhân tóc trắng cho hắn huy chương sẽ đưa tới vô số người tới nhìn kỹ, Dương Diệp liền đem huy chương thu vào. Mang huy chương, là bởi vì hắn không muốn trêu chọc phiền phức, mà hiện tại xem ra, mang mới càng thêm phiền phức!

Tại trong thành đi hồi lâu, Dương Diệp rốt cuộc tìm được một nhà tửu lâu, tiến nhập tửu lâu sau, một gã mặc thanh sắc quần dài nữ tử nhất thời đón, nhìn thấy thanh váy nữ tử, Dương Diệp ngẩn ra, trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc. Ngược lại không phải là nữ tử lớn lên có bao nhiêu xinh đẹp, mà là cô gái này hắn rất là nhìn quen mắt, tựa hồ trước đây ra mắt...

Thành Triêu Dương, Phù Văn Sư phân hội, Tiêu Ngọc Nhi...

Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới, trước mắt cô gái này chính là cùng hắn từng có mấy lần cùng xuất hiện kia Tiêu Ngọc Nhi!

Tiêu Ngọc Nhi nhìn thấy Dương Diệp lúc, cũng là ngẩn ra, lập tức sắc mặt có chút mất tự nhiên!

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ phức tạp, chẳng bao lâu sau, mình cũng là mang đối phương cho rằng là bằng hữu, chỉ là không nghĩ tới, theo thời gian trôi qua, tự mình dĩ nhiên mang cô gái trước mắt quên sạch sẽ. Chẳng lẽ mình thật là quá mức vô tình sao?

Lắc đầu, Dương Diệp chủ động bắt đầu chào hỏi, Đạo: "Tiêu tiểu thư, không nghĩ tới chúng ta lại đang cái này Cổ Vực Thành trong gặp nhau!"

Thấy Dương Diệp mở miệng, Tiêu Ngọc Nhi sắc mặt tự nhiên một ít, nhìn trước mắt Dương Diệp, trong mắt nàng cũng là có vẻ phức tạp. Không thể phủ nhận, đã từng nàng đối với hắn là có hảo cảm, chỉ là tạo hóa trêu người, một chuyện nhỏ có thể dùng nàng cùng Dương Diệp quan hệ nháo cứng, khi nàng muốn đi vãn hồi lúc, Dương Diệp cũng một bước lên trời, thu được Thanh Vân Bảng đệ nhất, đã không còn là nàng có thể với cao.

Đương nhiên, nguyên nhân trọng yếu hơn là gia tộc cấm nàng cùng Dương Diệp có bất kỳ liên hệ, bởi vì Dương Diệp ban đầu ở Nam Vực đắc tội Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn, còn có Quỷ Tông chuyện cũng không phải là bí mật gì, dưới tình huống đó, ai dám cùng ngươi Dương Diệp có quan hệ? Không thấy được Phù Văn Sư Công Hội cùng Kiếm Tông đều muốn Dương Diệp từ bỏ sao?

Tiêu Ngọc Nhi hít một tiếng, sau đó nói: "Ta cũng không nghĩ tới, lại đang cái này có thể gặp phải Dương huynh, nói Dương Diệp huynh không phải là đi trước kia chốn Cửu U sao?"

"Làm sao ngươi biết ta đi trước kia chốn Cửu U?" Dương Diệp ngạc nhiên nói.

"Nơi đó có kia linh hồn thể có thể đề thăng linh hồn, lấy Dương huynh thực lực, nhất định là sẽ không bỏ qua cơ hội như thế!" Tiêu Ngọc Nhi cười nói.

Thì ra là thế! Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn thoáng qua bốn phía, Đạo: "Tiêu tiểu thư tại đây là?"

"Làm công!" Tiêu Ngọc Nhi Đạo.

"Làm công?" Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Lấy Tiêu tiểu thư gia thế của ngươi, không phải chỉ hơn thế ah?"

Tiêu Ngọc Nhi cười khổ cười, Đạo: "Dương huynh có chỗ không biết, phàm là tự Nhân Môn cùng Cẩu Môn tiến nhập cái này Cổ Vực Thành huyền giả, đều phải được tại đây Cổ Vực Thành trong giao ở lại phí, cái này ở lại phí một ngày là 50 Năng Lượng thạch, cho dù là ta, cũng là không gánh nổi, không có Năng Lượng thạch, chỉ có một biện pháp tại đây Cổ Vực Thành trong ở lại, đó chính là miễn phí thay trong thành này thế lực làm công! Ta vẫn tương đối tốt, cái khác Nam Vực huyền giả, bọn họ tại trong thành này địa vị... Ai!"

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó nói: "Nếu tại đây lẫn vào thê thảm như thế, vậy bọn họ vì sao không trở về Nam Vực đi?"

"Trở về không được!" Tiêu Ngọc Nhi lắc đầu, cười khổ nói.

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

"Bởi vì nhân loại huyền giả chỉ cần ra khỏi thành quá xa, liền sẽ gặp phải giết chết!" Tiêu Ngọc Nhi trong mắt lóe lên lướt một cái bất đắc dĩ vẻ, Đạo: "Tại đây Cổ Vực Thành xung quanh, có Yêu Vực cùng Ma Tộc còn có Minh Tộc huyền giả, bọn họ không có đi thí luyện, bọn họ ở nơi này Cổ Vực Thành xung quanh chuyên môn liệp sát nhân loại huyền giả, cho nên hiện tại, trừ phi đại gia thành quần kết đội cùng một chỗ, không thì ngay cả thành này môn cũng không dám ra ngoài!"

"Không được 1 nghìn của người, vây giết mấy vạn nhân loại, thật là bi ai a!" Dương Diệp nhẹ cười cười nói. Hắn đương nhiên sẽ không đồng tình những người này loại huyền giả, ban đầu ở Cổ Vực Thành hạ, nếu như toàn bộ tất cả nhân loại huyền giả đoàn kết lại, tiêu diệt Ma Tộc cùng Yêu Tộc còn có Minh Tộc, tuyệt đối không là việc khó gì, chỉ là đáng tiếc, vì tự thân lợi ích cùng sự không liên quan mình treo thật cao lên lòng của thái, những người này loại huyền giả đều lựa chọn xem cuộc vui!

Đọc truyện với http://tr

Uyencuatui.Net/ Hiện tại tốt lắm, lọt vào báo ứng ah!

Hắn đương nhiên cũng sẽ không đi làm cái gì cứu thế chủ, nói khó nghe một điểm, những người này loại chết sống cùng hắn có quan hệ gì? Mỗi người đều là ích kỷ, hắn Dương Diệp càng! Đang nói hắn cũng không cái năng lực kia đi làm cứu thế chủ, hắn hiện tại chỉ hai chuyện muốn làm, đầu tiên là đi làm Năng Lượng thạch sau đó đi tu luyện kiếm kỹ; Thứ nhì là nỗ lực đề cao thực lực, sau đó đi tranh đoạt số mệnh cứu Hiểu Vũ Tịch.

Đương nhiên, còn có một việc, đó chính là cứu mẹ thân! Chỉ là chuyện này hắn tạm thời còn không có cái năng lực kia, cho nên hắn chỉ có thể tạm thời phóng vừa để xuống!

"Dương huynh, ngươi chắc là từ Nhân Môn vào ah?" Lúc này, Tiêu Ngọc Nhi đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi tâm tư, ngẩn ra, Đạo: "Thế nào?"

"Lấy thực lực của ngươi chắc là từ Nhân Môn vào!" Tiêu Ngọc Nhi cười nói: "Như vậy thì tốt rồi, nếu như Dương huynh không địa phương đi mà nói, có thể cùng ta tại đây cùng nhau làm công đây, không có việc gì, chúng ta còn có thể cùng nhau nghiên cứu nghiên cứu phù văn một đạo đây! Nói ra thật xấu hổ, đến bây giờ, ta vẫn chỉ là một gã tam phẩm Phù Văn Sư..." Nói xong lời cuối cùng câu, Tiêu Ngọc Nhi sắc mặt ửng đỏ.

"Làm công?" Dương Diệp lắc đầu, cười nói: "Ta hiện tại cũng không thời gian làm công, ừ, Tiêu tiểu thư, ngươi là nghĩ hồi Nam Vực, còn là muốn tiếp tục lưu lại nơi này Cổ Vực Thành, sau đó chờ đợi kia Tiềm Long Bảng mở ra?" Tuy rằng cùng cô gái trước mắt đã từng phát sinh qua một điểm ma sát, thế nhưng hắn vừa ý trước cái này đã từng giúp qua hắn nữ tử vẫn còn có chút hảo cảm, cho nên, nếu như có thể, hắn không ngại giúp một tay đối phương!

Tiêu Ngọc Nhi sửng sốt, sau đó khổ sở cười, Đạo: "Ta còn là phải ở lại chỗ này, dù sao kia Tiềm Long Bảng đối với chúng ta huyền giả mà nói, có thể nói là tu luyện thiên đường. Hơn nữa, nếu như vận khí tốt, còn có thể phân điểm số mệnh thêm thân, đây đối với ta, còn có ta gia tộc mà nói, đều là cơ duyên lớn lao!"

Dương Diệp gật đầu, cũng không bắt buộc, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, một đám huyền giả đi vào tửu lâu, nhìn thấy đám người kia, Dương Diệp chân mày nhất thời nhíu lại, những người khác không biết, cầm đầu hai người người hắn cũng nhận thức, hai người này không là người khác, đúng là kia Nguyên Môn Nguyên Đồng cùng Kiếm Tông Mộ Dung Yêu!

Một đám người đi tới Dương Diệp trước mặt của, Nguyên Đồng nhìn thoáng qua Tiêu Ngọc Nhi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Nói chuyện?"

"Không có hứng thú!" Dương Diệp nhạt thanh nói một câu, sau đó nhìn về phía Tiêu Ngọc Nhi, Đạo: "Tiêu tiểu thư, cho ta một gian an tĩnh gian phòng ah!" Hắn cùng với đối phương có cái gì tốt nói? Không có gì tốt nói!

Tiêu Ngọc Nhi nhìn thoáng qua Nguyên Đồng cùng với Mộ Dung Yêu, sau đó lại nhìn Dương Diệp liếc mắt, do dự một chút, chung quy vẫn gật đầu một cái, đang chuẩn bị xoay người rời đi lúc, kia Nguyên Đồng bên cạnh Mộ Dung Yêu đột nhiên mở miệng nói: "Dương huynh, còn hy vọng nể tình ta, mọi người chúng ta cùng nhau ngồi xuống nói chuyện ah, làm sao?"

Dương Diệp lắc đầu khẽ cười cười, Đạo: "Mộ Dung Yêu, ta nghĩ mọi người chúng ta thực sự không có gì có thể nói, đối với chuyện của các ngươi, ta thật không có một chút hứng thú. Mà ta cũng tin tưởng, các ngươi đối chuyện của ta, khẳng định cũng là không có hứng thú. Ngươi nếu nói nói chuyện, đơn giản chính là mọi người tới lợi dụng lẫn nhau, đúng không?"

Lúc này, Nguyên Đồng cau mày trầm giọng nói: "Dương Diệp, nói vậy ngươi bây giờ vậy cũng biết chúng ta Nam Vực huyền giả tại đây Cổ Vực Thành trong tình cảnh ah? Ta biết, giữa chúng ta có chút không vui đi qua, thế nhưng, ngươi cũng là Nam Vực huyền giả, ta hy vọng, chúng ta tạm thời buông tha ân oán cá nhân, toàn bộ Nam Vực huyền giả đều đoàn kết lại, như vậy, chúng ta mới có thể tại đây Cổ Vực Thành trong sinh tồn, cũng mới có thể tại trên bảng Tiềm Long có một chỗ ngồi!"

"Vẫn là không có hứng thú!"

Dương Diệp quả quyết cự tuyệt, đùa giỡn, cùng những người này hợp tác? Thật đến rồi sống chết trước mắt, những người này phỏng chừng chạy là nhanh nhất.

Dương Diệp cũng không phải cái người vu hủ, hắn tự nhiên biết nhiều người lực lượng đại đạo lý này, sở dĩ cự tuyệt Nguyên Đồng đám người, nguyên nhân chủ yếu không phải là hắn trang bức, mà là hắn không tin Nguyên Đồng đám người!

"Đối về sự không có hứng thú, vậy ngươi hẳn là đối mẹ ngươi chuyện có hứng thú ah!" Lúc này, Nguyên Đồng đột nhiên nói.

Dương Diệp biến sắc, bỗng nhiên xoay người nhìn về phía Nguyên Đồng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 345: Hợp tác?

"Ngươi có ý tứ!" Một thanh Kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, Dương Diệp ánh mắt băng lãnh, thanh âm Băng hàn triệt cốt!

Lúc này, Mộ Dung Yêu vội vàng nói: "Dương huynh, ngươi trước đừng nóng giận, Nguyên Đồng ý tứ là chúng ta có thể có thể đến giúp ngươi một ít bận!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mộ Dung Yêu, sau đó vừa nhìn về phía Nguyên Đồng, người sau khẽ gật đầu. Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Gấp cái gì?"

Thấy Dương Diệp Vấn mà nói, Nguyên Đồng cùng với Mộ Dung Yêu nhất thời thở dài một hơi, đối với Dương Diệp tính cách cùng tính tình bọn họ là phi thường rõ ràng, cũng chính là bởi vì rõ ràng, bọn họ mới biết được muốn cho trước mắt Dương Diệp gật đầu nói chuyện, đó là cỡ nào nhất kiện không dễ dàng sự!

Nguyên Đồng Đạo: "Ta biết, ngươi muốn cứu mẹ ngươi, thế nhưng ngươi vậy cũng biết cái này có bao nhiêu trắc trở. Ngươi sau này có lẽ có cái năng lực kia, thế nhưng ngươi lúc này là tuyệt đối không kia năng lực, ta nói phải không?"

"Nói điểm chính!" Dương Diệp trầm giọng nói.

Nguyên Đồng cũng không tức giận, gật đầu, Đạo: "Chúng ta cũng vô pháp cứu mẹ ngươi, ngươi trước đừng nóng giận, chờ ta nói cho hết lời. Chúng ta mặc dù không cách nào cứu mẹ ngươi, nhưng là lại có thể làm cho mẹ ngươi tại Bách Hoa Cung nội ăn ít chút khổ, thậm chí không cần chịu khổ! Không chỉ có như vậy, có thể còn có thể cho ngươi cùng mẹ ngươi gặp mặt!"

Nghe được câu nói sau cùng, Dương Diệp nheo mắt, sau đó nói: "Ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi!"

Nguyên Đồng cười cười, sau đó xoay người nhìn về phía phía sau hắn một gã thanh niên, thanh niên kia gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ta là Nguyên Môn một gã đệ tử chân truyền, đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là cô cô ta là Bách Hoa Cung một gã hình đường trưởng lão, nàng mặc dù chỉ là trong đó một gã trưởng lão, thế nhưng cũng là có chút quyền lợi!"

Đúng lúc này, lại một danh thanh niên đứng dậy, Đạo: "Tỷ của ta là Bách Hoa Cung bách hoa vệ một gã hoa vệ đội trưởng, nàng chuyên môn phụ trách Bách Hoa Cung phòng vệ công tác, có nàng làm nội ứng, muốn cho ngươi thấy thượng mẹ ngươi liếc mắt, sẽ không có vấn đề gì. Dù sao cũng ta trước kia là thường xuyên len lén thượng Bách Hoa Cung..."

"Ta có mấy cái thân mật đều là tại Bách Hoa Cung, tuy rằng các nàng chức vị có chút thấp, thế nhưng len lén hỗ trợ chiếu cố cho mẫu thân của ngươi, cũng còn là không có vấn đề!"

"Ta mặc dù không có thân mật tại Bách Hoa Cung, thế nhưng cha ta có, hơn nữa cha ta thân mật tại Bách Hoa Cung địa vị còn chưa phải thấp, hình như là cái gì trưởng lão, ta nghĩ, nàng chắc cũng là có thể đến giúp một ít bận ah!"

"..."

Không được một hồi, giữa sân thì có mười mấy người phát ra tiếng, những người này, không có chỗ nào mà không phải là tại Bách Hoa Cung nội có người.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Xem ra các ngươi tới tìm ta, đến có chuẩn bị a!"

Nguyên Đồng cười cười, Đạo: "Còn có ta, ta không có thân thích cùng tương hảo tại Bách Hoa Cung, thế nhưng sư phụ ta tại Bách Hoa Cung nội có một vị bằng hữu, sư phụ ta vị bằng hữu này tại Bách Hoa Cung địa vị rất cao, gần với Bách Hoa Cung cung chủ cùng vài tên thực Quyền trưởng lão. Nàng tuy rằng cũng vô pháp cứu mẹ ngươi, thế nhưng, thế nhưng nàng tuyệt đối có thể làm cho mẹ ngươi tại Bách Hoa Cung không hề bị khổ!"

Dương Diệp trầm mặc. Không thể không nói, hắn động lòng. Phải nói Nguyên Đồng chọt trúng hắn uy hiếp!

"Chúng ta có thể hiện tại liền mang ngươi đi trước thấy mẹ ngươi, chờ ngươi thấy mẹ ngươi sau, chúng ta đang nói liên thủ sự, có thể?" Nguyên Đồng lại nói.

Nghe vậy, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Đồng, nhìn Nguyên Đồng một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Các ngươi muốn ta làm cái gì!" Điều kiện này, hắn không cách nào cự tuyệt!

Nguyên Đồng cười cười, Đạo: "Ngươi hiểu lầm, chúng ta không phải là tại làm trao đổi, ta hy vọng chúng ta là hợp tác, là liên thủ, là đoàn kết, chí ít tại đây Cổ Vực Thành, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Có thể!"

Thấy Dương Diệp đáp ứng, Nguyên Đồng cùng với chúng Nam Vực huyền giả nhất thời thở phào nhẹ nhõm, đúng vậy, Dương Diệp lúc này ở trong lòng bọn họ phân lượng là rất nặng. Phải biết rằng, Dương Diệp không chỉ có là Nam Vực thế hệ trẻ người mạnh nhất, còn là Nam Vực duy nhất một xông qua thiên lộ, xông qua thiên lộ, bằng vào cái này, bọn họ theo Dương Diệp, tại đây Cổ Vực Thành là có thể theo thu được rất nhiều chỗ tốt!

"Bây giờ trở về Nam Vực, đi gặp mẹ ngươi?" Nguyên Đồng Đạo.

Dương Diệp có chút ý động, nhưng vẫn lắc đầu một cái, Nguyên Đồng không giải thích được, hỏi: "Vì sao?"

Vì sao? Dương Diệp lắc đầu, hiện tại nhìn thấy mẫu thân có thể làm sao? Đúng vậy, thấy, hắn cái gì cũng không có thể làm, chỉ có thể tăng tăng mình cùng mẫu thân thống khổ mà thôi! Hắn hiện tại phải làm, không phải đi thấy mẫu thân, mà là nỗ lực đề thăng thực lực, sau đó đi cứu mẫu thân, không thì, kia không bất kỳ ý nghĩa gì!

"Ta hy vọng các ngươi hiện tại liền vận dụng quan hệ của các ngươi tới giúp đỡ mẫu thân ta!" Dương Diệp Đạo. Tuy rằng không đi thấy mẫu thân, thế nhưng hắn cũng không thể khiến mẫu thân tiếp tục tại nơi Bách Hoa Cung trong bị khổ.

"Cái này tự nhiên không thành vấn đề!" Nguyên Đồng trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Chỉ là cái này còn cần trợ giúp của ngươi!"

"Cái gì giúp đỡ?" Dương Diệp Đạo.

Nguyên Đồng Đạo: "Ta sẽ nhường mấy người bọn họ về trước Nam Vực, sau đó đi vận dụng quan hệ của bọn họ, chỉ là bọn hắn phải về Nam Vực, nhất định phải được xông qua những Ma Tộc đó cùng Yêu Tộc còn có Minh Tộc cường giả liệp sát. Ngươi có kia phi hành Huyền thú, nếu như vận dụng phi hành Huyền thú, bọn họ muốn chạy trốn hồi Nam Vực, hẳn là không có vấn đề gì!"

"Tại sao muốn trốn?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo: "Nguyên Đồng, ngươi bây giờ có thể triệu tập nhiều ít Nam Vực huyền giả?"

Tuy rằng không biết Dương Diệp là ý gì, thế nhưng Nguyên Đồng vẫn đáp: "Ta hiện tại danh khí không lớn bằng lúc trước, không có trước đây cao như vậy uy vọng. Bất quá, vẫn có thể triệu tập một hai trăm người! Ngươi muốn làm cái gì?"

"Làm cái gì?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Tự nhiên là phản giết rồi, nói vậy bọn họ trong khoảng thời gian này nhất định đánh cướp không ít người loại huyền giả ah, ta nghĩ, bọn họ hiện tại nhất định là phú được dầu mở, hiện tại không đánh cướp, còn đợi khi nào?"

Nghe được Dương Diệp nói, trong sân Nam Vực huyền giả nhất thời không thể bình tĩnh, phản Sát Ma tộc cùng Minh Tộc còn có yêu tộc cường giả, cái này Dương Diệp thật cảm tưởng a... Bất quá cái này giống như cũng không phải không có khả năng a! Dù sao nếu như tất cả mọi người đoàn kết nhất trí, đồng thời có cường giả dẫn đầu mà nói!

"Phản Sát Ma tộc cùng Minh Tộc còn có yêu tộc cường giả?" Nguyên Đồng nhướng mày.

"Thế nào, ngươi không dám?" Dương Diệp nhìn Nguyên Đồng liếc mắt, nhạt thanh Đạo.

"Không dám?" Nguyên Đồng trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, Đạo: "Có cái gì không dám, tới đây Cổ Chiến Trường, Lão Tử đã sống đủ biệt khuất. Những Ma Tộc đó cùng Yêu Tộc, còn có kia người không ra người quỷ không ra quỷ Minh Tộc, Lão Tử đã sớm xem không vừa mắt. Đi, chúng ta phản giết bọn hắn đi, các ngươi dám hay là không dám?" Nguyên Đồng xoay người hỏi mọi người.

"Dám!"

"Có cái gì không dám? Tại đây Cổ Chiến Trường, chúng ta bọn họ đã sống đủ biệt khuất, giết, giết sạch những thứ kia cẩu. Nương dưỡng dị tộc người!"

"Đối, giết sạch những thứ kia cẩu. Nương dưỡng hỗn đản, sư huynh của ta cùng sư tỷ chính là chết ở trong tay bọn họ, Lão Tử rốt cục có cơ hội vì bọn họ báo thù, giết a!"

Trong lúc nhất thời, giữa sân mọi người nhất thời cặp mắt đỏ lên, mỗi người sát khí tràn ngập!

Dương Diệp nhàn nhạt nhìn trước mắt mọi người, đối với tâm tình của mọi người, hắn tự nhiên là không có cảm giác gì. Nhân loại đại đa số người luôn là như vậy, chỉ có chờ đến người ta cưỡi đến trên cổ đi tiểu, bọn họ mới có thể không hãi sợ sinh tử đi phản kích. Tựa như những người trước mắt này, nếu như không phải là bị dồn đến loại tình trạng này, cho dù có hắn đi đầu, những người này cũng chắc là sẽ không đi cùng Ma Tộc đám người liều chết!

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không đi bát mọi người nước lạnh, dù sao hiện tại đại gia xảy ra hợp tác quan hệ, về phần có thể hợp tác bao lâu, trời biết....

"Hiện tại, các ngươi mọi người đi triệu tập tại Cổ Vực Thành trong tất cả Nam Vực huyền giả, để cho bọn họ tới ở đây tập hợp, mục đích nha, tự nhiên là đi giết Ma Tộc đám người. Nếu có không đến, không đến cũng không quan hệ, chỉ là sau này, hừ hừ!" Nói xong lời cuối cùng câu, Dương Diệp cười lạnh hai tiếng, khiến người ta cực sợ!

Nghe được Dương Diệp nói, mọi người không chút do dự nào, xoay người đi ra tửu lâu, sau đó hướng phía bốn phía rất nhanh lao đi...

Không được nửa canh giờ, sắp tới 300 Nam Vực huyền giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nhìn giữa sân 300 người, Dương Diệp diện vô biểu tình, Đạo: "Ta biết, tại trong lòng các ngươi nhất định là khó chịu ta, bất quá kia không quan hệ, bởi vì ta tuyệt không quan tâm! Nói vậy các ngươi cũng biết chúng ta kế tiếp muốn, ta muốn nói là, nếu có người không muốn, hiện tại có thể sớm rời khỏi, ta quyết không bắt buộc! Thế nhưng, nếu như bây giờ không lùi ra, đến động thủ lúc, các ngươi cũng cho ta do dự, hoặc là cản trở nói, như vậy, đến lúc đó tính là ngươi không chết tại những Ma Tộc đó chờ trong tay của người, ta cũng sẽ đích thân giết ngươi!"

Mọi người không ai dị nghị, đương nhiên, cũng là không dám khác thường nghị, phải biết rằng, lúc này Dương Diệp cũng không phải là lúc đầu cái kia Dương Diệp, đây chính là xông qua Thiên Môn. Không nói thực lực, chính là Dương Diệp cái này xông qua thân phận của Thiên Môn, cũng đã có thể tại đây Cổ Vực Thành trong đùa chơi chết bọn họ!

Mang chế tác phù lục bán lấy tiền đổi lấy năng lượng thạch trước đè ép đè một cái, Dương Diệp cùng Nguyên Đồng còn có Mộ Dung Yêu hai người mang theo 300 tả hữu Nam Vực huyền giả hướng phía Cổ Vực Thành cửa thành phương hướng đi!

"Dương huynh!" Ngay Dương Diệp đám người mới vừa đi ra tửu lâu thời điểm, một bên Tiêu Ngọc Nhi đột nhiên gọi lại Dương Diệp, thấy Dương Diệp xoay người không giải thích được nhìn nàng, Tiêu Ngọc Nhi do dự một chút, sau đó nói: "Dương huynh, ta cũng muốn với các ngươi cùng đi!" Trước kia là không có năng lực, không thực lực đi phản kháng, thế nhưng hiện tại, nhìn thấy Dương Diệp, nàng nghĩ, nếu như Nam Vực huyền giả thực sự đoàn kết cùng nhau, đồng thời có Dương Diệp dẫn dắt, nhất định có thể hãnh diện, tất cả, nàng quyết định muốn cùng đi, cho dù là chuyến đi này có thể sẽ chết....

Dương Diệp nhìn Tiêu Ngọc Nhi một lát, sau đó gật đầu. Tại Dương Diệp Ly mở kia tửu lâu thời điểm, Dương Diệp đột nhiên hai mắt híp lại, hướng phía kia tửu lâu môn bên cạnh khắp ngõ ngách nhìn thoáng qua, chỉ là nhìn thoáng qua Dương Diệp đó là thu hồi ánh mắt.

Ngay Dương Diệp đám người ly khai tửu lâu thời điểm, tại tửu lâu cửa, đột nhiên xuất hiện một gã cung trang mỹ phụ, nhìn Dương Diệp đám người rời đi phương hướng, mỹ phụ khóe miệng nhỏ vén, lướt một cái nụ cười quyến rũ tự kỳ khóe miệng khuếch tán ra, Đạo: "Ha hả, lại bị một cái Vương Giả Cảnh huyền giả phát hiện, thật là có ý tứ, a đại, ta muốn cái này gọi là Dương Diệp thiếu niên tất cả tư liệu!"

"Là!"

Trống trải trong đại sảnh, đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm hùng hậu...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 346: Ngươi vẫn phải chết ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành phía nam một tòa sơn mạch trong, mười tên huyền giả chính hướng phía Nam Vực phương hướng đi, cái này mười tên huyền giả thần sắc ngưng trọng, cực nhanh bay vút trong, ánh mắt không ngừng mà quét mắt xung quanh, trong mắt, tràn đầy vẻ đề phòng!

Rất nhanh, tại chạy hết tốc lực gần một lúc lâu sau, mười tên huyền giả tự trong rừng trong khe hở thấy được xa xa một mảnh trống trải bình dã, nhìn thấy một màn này, mười tên huyền giả trên mặt kìm lòng không đặng nổi lên dáng tươi cười, ngay tại lúc lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong rừng quỷ dị vang vọng đi:

"Ha hả, vốn cho là những người này loại con kiến hôi không dám ở ra Cổ Vực Thành, không nghĩ tới vẫn còn có mười mấy người không sợ chết, cũng tốt, mấy ngày nay cũng thực quá nhàm chán chút, hiện tại nhiều mấy người đồ chơi, cũng tốt!"

"Quả thực, huynh đệ mấy người, cần phải thủ hạ lưu tình, đợi cũng đùa chơi chết, không thì chúng ta lại không biết phải đợi tới khi nào mới có tốt như vậy 'Đồ chơi'!

"Nói thế có lý, ai, nhân loại huyền giả vì sao như vậy yếu đây? Thật là một chút ý tứ chưa từng, không thì chúng ta có thể giết nhiều một chút, tấm tắc, nhân loại huyền giả mùi vị, thật đúng là không sai đây!"

Nghe thế vài đạo thanh âm, mười tên huyền giả nhất thời sắc mặt kịch biến, ánh mắt hướng phía thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy tại một viên đại thụ bên trên, ba gã Ma Tộc thanh niên chính đùa giỡn ngược địa nhìn bọn họ, phảng phất mèo vờn chuột thông thường!

Nhìn thấy là người của ma tộc, mười tên huyền giả sắc mặt lần thứ hai thay đổi, bất quá mười người phản ứng không chậm, lúc này lấy ra vũ khí của mình, sau đó trong cơ thể Huyền khí trào động.

"Yêu, đây là muốn phản kháng đây?" Một gã Ma Tộc thanh niên khoa trương cười cười, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, thân hình bạo xạ ra, rơi vào trên mặt đất, một cổ cuồng phong lăng không mà hiện, lập tức, một cổ ma khí tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra, Đạo: "Bất quá cũng tốt, như vậy thì có chơi!"

Hai gã khác Ma Tộc thanh niên cũng là bạo xạ ra, rơi vào mười tên huyền giả mặt khác hai bên, sau đó một cổ khí thế kinh khủng tự hai bên trong cơ thể bừng lên!

Đúng lúc này, kia mười tên huyền giả đột nhiên nở nụ cười, đúng vậy, bọn họ nở nụ cười, nụ cười kia, cùng kia Ma Tộc ba gã thanh niên trước không có khác nhau chút nào, là đùa giỡn ngược.

Nhìn thấy một màn này, kia ba gã Ma Tộc thanh niên hơi biến sắc mặt, trong lòng rồi đột nhiên dâng lên một cổ cảm giác xấu, đang lúc bọn hắn ba người chuẩn bị động thủ lúc, một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, sau đó một tên trong đó Ma Tộc thanh niên đầu nhất thời mang theo một cổ tiên huyết bay ra ngoài.

Hai gã khác Ma Tộc thanh niên sắc mặt kịch biến!

Đúng lúc này, Dương Diệp cùng Nguyên Đồng còn có Mộ Dung Yêu xuất hiện ở giữa sân. Nhìn thấy là Dương Diệp, kia hai gã Ma Tộc thanh niên nhất thời mắt lộ vẻ kinh hãi, một người trong đó thất thanh nói: "Dương Diệp, là ngươi!"

Dương Diệp không để ý tới tên ma tộc này thanh niên, mà là nhìn về phía kia một bên mười tên Nam Vực huyền giả, Đạo: "Còn chưa động thủ?"

Nghe vậy, một bên mười tên huyền giả không chút do dự nào, thân hình khẽ động, hướng phía kia ba gã Ma Tộc thanh niên đánh móc sau gáy...

Dương Diệp không có ở quản trong sân chiến đấu, tay phải nhất chiêu, tên kia bị hắn chém giết Ma Tộc thanh niên nạp giới xuất hiện ở trên tay hắn, nhìn lướt qua bên trong, Dương Diệp khóe miệng nhất thời nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, bởi vì... Này nhẫn trong gì đó, hắn rất hài lòng! Có lẽ là cái này vài tên Ma Tộc thanh niên đánh cướp của người loại huyền giả rất nhiều, phương diện này Năng Lượng thạch lại có hơn năm ngàn, mà trong đó Địa giai Huyền bảo dĩ nhiên cũng có ngũ món nhiều, chỉ là đáng tiếc, không có Kiếm!

Bất quá đã rất tốt, chí ít so với kia Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ nạp giới giàu có hơn. Kia Kiếm Vô Cực cùng Diễm Vũ có lẽ là tại Cổ Vực Thành trong bị bóc lột quá lợi hại, hoặc là bị đánh cướp qua, hai người nạp giới cộng lại, bên trong Năng Lượng thạch dĩ nhiên bất quá chừng một ngàn mau, về phần Địa giai Huyền bảo, cũng chỉ có hai kiện mà thôi, đó chính là hai người sử dụng, điều này làm cho Dương Diệp Khả là phiền muộn không gì sánh được!

Cộng thêm lần này lấy được 5 nghìn Năng Lượng thạch, Dương Diệp hiện tại liền là có sáu nghìn Năng Lượng thạch, cái này đối người khác mà nói, không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn, thế nhưng đối với Dương Diệp mà nói, cái này thực sự quá ít.

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên Nguyên Đồng cùng Mộ Dung Yêu, Đạo: "Cái này chia của, ta chỉ cầm ta giết, các ngươi cảm thấy thế nào?"

Nguyên Đồng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Không ý kiến!" Hắn tự nhiên biết Dương Diệp là có ý gì, nếu như muốn Dương Diệp động thủ, kia mấy đời Biểu chiến lợi phẩm đúng là Dương Diệp một người, đương nhiên, nếu như không muốn mang chiến lợi phẩm cho Dương Diệp, vậy bọn họ thì phải tự mình động thủ. Cái này rất công bình, hắn không để ý tới do phản đối!

Thấy Nguyên Đồng không phản đối, Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ở đây giao cho bọn họ ah, chúng ta đi nơi khác hỗ trợ ah!" Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Hắn mang 300 người phân ba mươi tổ hướng phía bất đồng phương hướng hấp dẫn Ma Tộc cùng Yêu Tộc còn có Minh Tộc của người, mục đích nha, tự nhiên là vì mang cái này Tam chủng tộc của người phân tán ra tới, bởi vì nếu như không phân tán ra tới, đại gia quần chiến, Nam Vực huyền giả nhất định sẽ xuất hiện trọng đại thương vong, nhưng lại có thể sẽ làm cho đối phương thông tri đồng bạn của bọn họ, đến lúc đó, sự tình liền có chút phiền phức!

Cho nên, hắn mang đối phương nhân số phân tán ra tới, sau đó một tổ một tổ đi tiêu diệt hết, làm cho đối phương ngay cả thông phong báo tin cơ hội chưa từng.

Nguyên Đồng nhìn thoáng qua giữa sân bị tiêu diệt hai gã khác Ma Tộc thanh niên, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp biến mất địa phương, Đạo: "Thực lực của hắn rất mạnh, một kiếm miểu sát một gã Vương Giả Cảnh lục phẩm Ma Tộc cường giả, ta làm không được! Xem ra, trong khoảng thời gian này tại đây Cổ Chiến Trường, thực lực của hắn lại là tăng lên rất nhiều a!"

"Quả thực!" Mộ Dung Yêu gật đầu, Đạo: "Trước đây, hắn thế nhưng còn không có ta cường đây, chỉ là ngắn trong thời gian ngắn không gặp, hắn cũng đã đem chúng ta xa xa vứt ở tại phía sau, thật là có chút đả kích người đâu!"

Nguyên Đồng nhìn thoáng qua Mộ Dung Yêu, sau đó nói: "Phỏng chừng ngươi Kiếm Tông cũng sẽ không nghĩ tới hắn sẽ thay đổi cường hãn như vậy ah? Kỳ thực, không thể không nói, ngươi Kiếm Tông xuống dốc thật không phải là không có đạo lý! Nếu như ngươi Kiếm Tông nguyện ý đắc tội Bách Hoa Cung đảm bảo hắn, tuy rằng tạm thời có thể sẽ mất đi một vài thứ, thế nhưng ta tin tưởng, trong tương lai, ngươi Kiếm Tông nhất định sẽ có không tưởng được thu hoạch! Chỉ là đáng tiếc, ngươi Kiếm Tông... Ha hả!"

Mộ Dung Yêu trầm mặc, không thể không nói, Nguyên Đồng nói vẫn là vô cùng có đạo lý. Nàng là chính mắt thấy được Dương Diệp từng bước một phát triển, đến bây giờ, Dương Diệp thiên phú thực sự quá kinh khủng, kinh khủng đến căn bản không yếu kia Trung Vực những thứ kia siêu cấp thiên tài cùng yêu nghiệt. Nếu như Kiếm Tông toàn lực bồi dưỡng Dương Diệp nói, lấy Dương Diệp thiên phú, tuyệt độ có thể tiến Tiềm Long Bảng trước tam, chỉ là đáng tiếc, Kiếm Tông bỏ qua hắn... Đồng thời còn nghĩ hắn vào chỗ chết đắc tội!

Không thể không nói, đây thật là nhất kiện bi ai sự a!

"Nguyên sư huynh, đây là kia hai gã Ma Tộc gia hỏa nạp giới!" Đúng lúc này, một gã Nam Vực huyền giả cầm hai quả nạp giới đi tới

Nguyên Đồng cùng Mộ Dung Yêu bên cạnh, đối về Nguyên Đồng có chút hưng phấn nói.

Không chỉ có tên này huyền giả, ngay cả kia mặt khác chín tên huyền giả lúc này trên mặt cũng đều tràn đầy vẻ hưng phấn. Bọn họ làm sao có thể không kích động cùng hưng phấn đây? Phản Sát Ma tộc cường giả... Cái này nếu như tại trước đây, bọn họ nhưng là muốn đều không dám nghĩ a! Phải biết rằng, kia Ma Tộc cùng Minh Tộc còn có Yêu Tộc đều cũng có người xông qua Thiên Môn, nếu như bọn họ đắc tội đối phương, như vậy tam tộc tại Cổ Vực Thành trong là có thể thoả thích hết ngược bọn họ!

Bất quá bây giờ bọn họ không cần lo lắng cái vấn đề này, bởi vì Dương Diệp cũng là xông qua thiên lộ, tại Cổ Vực Thành trong, Dương Diệp cũng là có thật nhiều đặc quyền, có Dương Diệp tại, tại Cổ Vực Thành trong, bọn họ sẽ không nữa cần phải đi cố kỵ Ma minh Yêu tam tộc, còn có kia Trung Vực cùng với cái khác vực huyền giả!

"Dương Diệp đây?" Đúng lúc này, trong đó nổi danh huyền giả hướng bốn phía nhìn một chút, không có thấy Dương Diệp, sau đó lên tiếng hỏi.

Lúc trước Dương Diệp một kiếm chém giết một gã Ma Tộc thanh niên, làm cho trong lòng bọn họ là chấn động vô cùng, bởi vì hắn không có thể là phi thường rõ ràng kia Ma Tộc cường giả kinh khủng, tựa như vừa mới, bọn họ nhất định phải mười người đồng lòng hợp lực, mới có thể tru diệt kia Ma Tộc hai người, mà Dương Diệp cũng một kiếm liền giết trong nháy mắt, còn là như vậy dễ dàng...

Tại mảnh đại lục này, mỗi người đều là sùng bái cường giả! Cái này Nam Vực huyền giả có thể không biết, lúc này bọn họ đối Dương Diệp thái độ đã đang lặng lẽ cải biến...

Nguyên Đồng lắc đầu, Đạo: "Hắn đã đi giúp khác tổ huynh đệ, về phần cái này hai quả nạp giới, các ngươi liền phân ah, bên trong phải có không ít Năng Lượng thạch, các ngươi khác cự tuyệt, hai người kia là các ngươi giết, vật này là các ngươi phải được! Hơn nữa trong khoảng thời gian này tới, nói vậy các ngươi cũng đến rồi trình độ sơn cùng thủy tận, có những năng lượng này thạch, các ngươi tại Cổ Vực Thành trong cũng sẽ không đã dùng qua khổ cực như vậy!"

Nghe vậy, mười người kia do dự một chút, sau đó liền mang nạp giới thu vào, tùy tiện nói: "Nguyên sư huynh, chúng ta đây liền từ chối thì bất kính! Ừ, nếu như nguyên sư huynh không có việc gì, chúng ta đây phải đi tìm Dương Diệp, cùng hắn cùng nhau giúp đỡ cái khác sư huynh đệ!"

Nguyên Đồng gật đầu, mười người kia nhất thời thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp rời đi phương hướng thiểm lược đi!

Nhìn thấy một màn này, Nguyên Đồng trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ phức tạp, bởi vì hắn phát hiện, bất tri bất giác, cái này huyền giả đối Dương Diệp tựa hồ đã có vẻ sùng bái, còn có một tia tin phục!

"Nguyên Đồng, chúng ta Nam Vực hiện tại cần một cái có thể kinh sợ Ma minh Yêu còn có cái khác chư vực của người!" Lúc này, một bên Mộ Dung Yêu đột nhiên nói.

Nghe vậy, Nguyên Đồng cười khổ cười, Đạo: "Ngươi yên tâm, ta không phải là cái loại này không làm của người, tuy rằng ta cùng với Dương Diệp trong lúc đó có ân oán, thế nhưng ngươi yên tâm, tại đây Cổ Chiến Trường, ta sẽ không nhớ ta cùng với hắn trong lúc đó ân oán, tại Cổ Vực Thành, chúng ta là một đoàn thể, chúng ta đều là đến từ Nam Vực, đại gia một quang vinh cộng quang vinh, nhất tổn câu tổn!"

Mộ Dung Yêu gật đầu, Đạo: "Như vậy rất tốt!" Nói xong, Mộ Dung Yêu thân hình khẽ động, cũng tiêu thất ở tại tại chỗ!

"Không nghĩ tới đã từng cái gọi là chuẩn Vũ Thần, dĩ nhiên sẽ thay đổi muốn đành phải người dưới, thật là bi ai a!" Ngay Mộ Dung Yêu sau khi rời đi, một gã mặc trường bào màu tím nam tử đột nhiên xuất hiện ở Nguyên Đồng phía sau: "Nếu như vậy, vậy ngươi hay là đi chết đi, miễn cho ngươi vũ nhục 'Vũ Thần' hai chữ!"

Nhìn thấy tên này trường bào màu tím nam tử, Nguyên Đồng biến sắc, hai tay chậm rãi chặt nắm lại, trong mắt, ngưng trọng không gì sánh được!

Người này không là người khác, đúng là kia Thập Vạn Đại Sơn kia cái thần bí Huyền thú: Lạc Tuyết!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 347: Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quần áo trường bào màu tím, tay phải thất bại ở sau lưng, Lạc Tuyết nhìn Nguyên Đồng, ánh mắt hờ hững.

"Là ngươi!" Nguyên Đồng trầm giọng nói. Đối với trước mắt Lạc Tuyết, hắn một mực có chút kiêng kỵ, bởi vì thực lực đối phương rất là thần bí. Tuy rằng chỉ giao thủ qua một lần, nhưng là đối phương cũng cho hắn rất cảm giác nguy hiểm, cái loại cảm giác này, thậm chí vượt qua Dương Diệp cho hắn cảm giác nguy hiểm!

"Kỳ thực, ta là rất thất vọng!" Lạc Tuyết lắc đầu, nhạt thanh Đạo: "Vốn cho là ngươi cái này nếu nói Nam Vực nghìn năm qua nhất yêu nghiệt Thiên mới có thể cho ta một điểm ngạc nhiên, đáng tiếc, ngươi không chỉ có không có thu được Vũ Thần Sơn truyền thừa, còn mất đi dĩ vãng cái loại này bỏ ta kỳ của người nào khí khái!"

"Biết không?" Nguyên Đồng khẽ cười cười, Đạo: "Trước đây tại Nam Vực, thế hệ trẻ trong, ta cho là ta là nhất yêu nghiệt, nhưng tới nơi này Cổ Chiến Trường, ta mới phát hiện, đã từng ta cái loại này nghĩ cách là cỡ nào buồn cười!"

"Phải không?" Lạc Tuyết nhạt thanh Đạo: "Nguyên lai không phải là Dương Diệp cho ngươi mất đi vô địch lòng tin, mà là cái này Cổ Chiến Trường yêu nghiệt cho ngươi mất đi dĩ vãng cái loại này vô địch lòng tin!"

"Lòng tin, ta chẳng bao giờ mất đi!" Nguyên Đồng Đạo: "Ta muốn nói là, tại đây Cổ Chiến Trường, ta rõ ràng nhận thức được thiếu sót của ta, ta không ở tự mãn, không ở tự cho là đúng, không ở manh mục cho là mình là tốt nhất; Tại đây, ta biết ta nên thế nào đi cải biến, thế nào đi để cho mình càng ngày càng mạnh. Một câu nói, tại đây, ta từ nhận thức mới ta 'Tự mình' "

Lạc Tuyết trầm mặc. Hắn minh bạch Nguyên Đồng ý tứ, Nguyên Đồng là ở nói cho hắn biết, đối phương không chỉ có không có bị đánh kích, trái lại từ nơi này một loạt trắc trở trong từ nhận thức mới tự mình. Người, không sợ yếu, không sợ trắc trở, sợ liền là không thể rõ ràng nhận biết mình bản tâm, sau đó mang khuyết điểm của mình cho rằng ưu điểm đi phát triển!

Nói như vậy có lẽ có ít phức tạp, nói đơn giản một chút chính là tại đây Cổ Vực Thành, Nguyên Đồng chiếm được lột xác, đó là tâm hồn lột xác, tuy rằng hắn lúc này thực lực rơi ở phía sau Cổ Vực Thành cái này yêu nghiệt, thế nhưng chỉ cần cho hắn thời gian, lấy thiên phú của hắn cùng tư chất, muốn đuổi thượng cái này yêu nghiệt, cũng không phải việc khó gì!

Một lát, Lạc Tuyết lắc đầu, Đạo: "Đáng tiếc, ngươi vẫn phải là chết!"

Nguyên Đồng cười cười nói: "Đầu tiên, ta rất bội phục sự tự tin của ngươi, thứ nhì, ta rất hiếu kỳ, ngươi tại sao muốn tới giết ta đây? Giữa chúng ta tựa hồ không có gì ân oán ah? Đương nhiên, hỏi như vậy, không phải là tại hướng ngươi tỏ ra yếu kém cầu xin tha thứ, chỉ là hiếu kỳ, ngươi cũng có thể không trả lời!"

"Một cái người phải chết, đã biết thì có ý nghĩa gì chứ?"

Lạc Tuyết lắc đầu, sau đó tay phải hướng lên trên một chỉ, trong sát na, thiên địa biến sắc, thay đổi bất ngờ, ngay sau đó, một đạo tử sắc thiểm điện phá vỡ tầng mây, như một cái tử sắc Giao Long thông thường trên không trung một trận xoay quanh!

Nhìn thấy một màn này, Nguyên Đồng sắc mặt kịch biến, trong mắt tràn đầy chấn động vẻ, Đạo: "Thiên địa linh vật, ngươi đến tột cùng là ai, vì sao có bực này thiên địa linh vật!"

Lạc Tuyết không trả lời Nguyên Đồng, chỉ là khẽ nhếch miệng, một chữ tự trong đó phun ra: "Rơi!"

Nhất thời, đạo kia tử sắc thiểm điện trong nháy mắt tự không trung hướng Nguyên Đồng vị trí hăng hái hạ xuống!

Nguyên Đồng tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, tay phải mở ra, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào bàn tay, lập tức, một tiếng lịch uống, tay phải tự hạ hướng lên trên chợt vỗ: "Bổ Thiên chưởng!"

Một đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn tránh hiện ra, cùng đạo kia tử sắc thiểm điện kích đụng vào nhau!

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn thanh, tại Nguyên Đồng kia ánh mắt kinh hãi trong, đạo kia tử sắc thiểm điện trong nháy mắt mang năng lượng đó cự chưởng ấn đánh tan, sau đó thẳng tắp hướng phía hắn rơi xuống...

"Oanh!"

Lại là một đạo nổ thanh...

Một lát, Nguyên Đồng chỗ đứng xuất hiện một cái sâu không thấy đáy hố sâu, về phần Nguyên Đồng, Nguyên Đồng sớm đã thành không hình bóng...

Không phải là đào tẩu, mà là thần hồn câu diệt! Đúng vậy, tại đây tử sắc thiểm điện dưới, Nguyên Đồng đã thần hồn câu diệt, tại thế gian này, tại cũng không Nguyên Đồng người như vậy!

"Tới!"

Lạc Tuyết một tiếng quát nhẹ, tại nơi lòng đất, một cái như con rắn nhỏ vậy tử sắc thiểm điện tránh hiện ra, sau đó một nhập trong cơ thể hắn.

Lạc Tuyết thủ đoạn khẽ động, một quyển thật dầy hắc sắc quyển trục xuất hiện ở trên tay hắn, quyển trục chính diện viết Tam đại tự: Phán quan bộ. Mang quyển trục mở ra, Lạc Tuyết ngón trỏ khẽ nhúc nhích, một cây đen nhánh tuyệt bút ra hiện ở trong tay hắn, nắm tuyệt bút, Lạc Tuyết ánh mắt rơi vào kia quyển trục trang thứ nhất đệ nhất đi, chỉ thấy kia viết 'Nguyên Đồng' hai chữ.

Nắm bút tại hai chữ kia kia nhẹ nhàng rạch một cái, nhất thời, xung quanh một trận năng lượng kịch liệt ba động, dần dần, xung quanh xuất hiện một tia hắc khí, những hắc khí này như đường cong vậy mảnh, tản ra làm người sợ hãi kinh khủng khí tức.

Nhìn thấy những hắc khí này, Lạc Tuyết trong ánh mắt xuất hiện vẻ hưng phấn, sau đó há mồm hút một cái, nhất thời, những thứ kia hắc khí toàn bộ một nhập kỳ trong miệng. Nuốt trọn những hắc khí này sau, Lạc Tuyết hai mắt khép hờ, trong cơ thể Huyền khí cấp tốc vận chuyển, chậm rãi bắt đầu tiêu hóa những hắc khí này...

Sau một lúc lâu, Lạc Tuyết chợt mở hai mắt ra, trong hai mắt, vô tận đen nhánh... Dần dần, khoảng chừng qua số hơi thở thời gian mới khôi phục bình thường!

Hít sâu một hơi, Lạc Tuyết nhìn thoáng qua trong tay quyển trục, khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Tuy rằng không phải là Vũ Thần, thế nhưng trong cơ thể tử khí cũng tinh thuần như thế, ngoại trừ Dương Diệp, cái này Nam Vực rất nhiều yêu nghiệt trong, làm thuộc cái này Nguyên Đồng cường hãn nhất!" Dứt lời, Nguyên Đồng cất xong quyển trục, sau đó ánh mắt nhìn về phía xa xa, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Cổ Chiến Trường, Tiềm Long Bảng, ha hả, đều là thú săn đây....." Dứt lời, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

...

Khoảng chừng qua sau nửa canh giờ, Dương Diệp cùng Mộ Dung Yêu còn có hơn mười Nam Vực huyền giả xuất hiện ở Nguyên Đồng tử vong địa phương, nhìn kia sâu không thấy đáy hố sâu, giữa sân mọi người đều là sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được.

Một lát, Dương Diệp trầm giọng nói: "Hắn phải chết!" Nói xong, Dương Diệp trong mắt lóe lên một tia vẻ phức tạp, hắn đã từng muốn giết qua Nguyên Đồng, thế nhưng sự thực biến đổi thất thường, cũng làm cho hắn cùng với đối phương trở thành hợp tác quan hệ, hiện tại nhìn thấy đối phương bị giết, hắn đương nhiên không có khổ sở, có chỉ cảm khái, đối sinh mệnh cảm khái!

Sự thực vô thường, có lẽ một khắc trước còn đang vui vẻ, thế nhưng sau một khắc cũng đã thần hồn câu diệt.

Có thể rất nhiều cường giả bắt đầu phần ban đầu, bọn họ sở dĩ cố gắng như vậy, như vậy khắc khổ, vì không phải là vinh hoa phú quý, quyền khuynh thiên hạ, khả năng vì chỉ là có thể sống!

Đúng vậy, sống, cái này nhìn như đơn giản yêu cầu, cũng rất khó làm được a!

"Là ai giết hắn?" Mộ Dung Yêu trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu, chậm rãi đi tới kia hố sâu trước, thân thủ ở tại hố sát biên giới sờ sờ, nhất thời, Dương Diệp nhướng mày, mở ra bàn tay vừa nhìn, chỉ thấy một luồng tử sắc điện lưu tự hắn lòng bàn tay chợt lóe lên, cấp tốc hướng phía cánh tay hắn lan tràn đi. Nhìn thấy cái này tử sắc điện lưu, Dương Diệp chân mày nhăn địa sâu hơn, tâm niệm vừa động, một luồng tử sắc Huyền khí cấp tốc đem bao vây lại.

"Đây là cái gì?" Lúc này, Mộ Dung Yêu đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhìn Dương Diệp trong lòng bàn tay kia sợi tử sắc điện lưu, không giải thích được hỏi.

Bàn tay chợt nắm chặt, kia sợi điện lưu nhất thời tiêu tán, Dương Diệp trầm giọng nói: "Giết người của hắn, thực lực rất mạnh! Cái này điện lưu, chỉ là để lại một tia điện lưu, thế nhưng kỳ lại ngưng mà không tán..." Nói đến đây, Dương Diệp không có nói thêm nữa, chỉ là sắc mặt ngưng trọng!

Hắn đại khái đoán được cái này tia điện lưu là cái gì, cái này tia điện lưu hẳn là cùng U Minh Quỷ hỏa một dạng, cũng thuộc về với thiên địa linh vật, hơn nữa từ hiện trường đến xem, cái này thiên địa linh vật uy lực, khẳng định không thể so U Minh Quỷ hỏa yếu, thậm chí còn mạnh hơn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, cái này Cổ Chiến Trường, chân chính là Tàng Long Ngọa Hổ a, thật là một điểm đều không thể khinh thường a, cho dù là hắn bây giờ có được hai cái thiên địa linh vật!

Đúng lúc này, chừng hai mươi người đột nhiên tự xa xa bay vút mà đến, cầm đầu một gã mặc trường bào màu trắng nam tử sau khi hạ xuống, ánh mắt nhất thời rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó cả giận nói: "Dương Diệp, sư huynh của ta Nguyên Đồng có đúng hay không bị ngươi giết?"

Dương Diệp nhướng mày, nhìn về phía Mộ Dung Yêu, người sau Đạo: "Đây là Nguyên Môn Nguyên Niệm, Nguyên Đồng là sư huynh của hắn, phía sau hắn những người này đều là Nguyên Môn đệ tử." Nói xong, Mộ Dung Yêu nhìn về phía Nguyên Niệm, Đạo: "Nguyên Niệm, ta có thể làm chứng, Nguyên Đồng không phải là Dương Diệp giết chết!"

"Ngươi làm chứng?" Nguyên Niệm tức giận vô cùng phản cười, Đạo: "Mộ Dung Yêu, ngươi dựa vào cái gì làm chứng? Ngươi cùng Dương Diệp đã từng là đồng môn, ngươi có tư cách gì tới làm chứng? Hừ, nói không chừng, ngươi cũng tham dự giết sư huynh của ta đây!"

Mộ Dung Yêu trong mắt lóe lên lướt một cái tức giận, Đạo: "Nguyên Niệm, ngươi không tin ta, nhưng ngươi hẳn là tin tưởng ta sau lưng cái này sư huynh đệ ah? Lúc trước Dương Diệp một mực cùng với chúng ta, hắn làm sao có thời giờ tới giết Nguyên Đồng?"

"Quả thực, Nguyên Niệm sư huynh, lúc trước Dương Diệp một mực cùng với chúng ta, hắn làm sao có thể sẽ là sát hại Nguyên Đồng sư huynh của người đây?"

"Chính là, sát hại Nguyên Đồng sư huynh hẳn là do người khác, Nguyên Niệm sư huynh, ngươi còn là điều tra rõ ràng đang nói ah, không thì báo sai thù, Nguyên Đồng sư huynh sẽ chết không nhắm mắt!"

"..."

Nghe được Mộ Dung Yêu phía sau lời của mọi người, Nguyên Niệm sắc mặt có chút khó coi, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới cư nhiên sẽ có như thế đối với người giúp Dương Diệp, Dương Diệp lúc nào cùng những người này tốt như vậy? Hơn nữa những người này dĩ nhiên không có một tia phải giúp Nguyên Đồng báo thù ý tứ...

Mọi người tại đây cũng không ai có nghĩ báo thù cho Nguyên Đồng lòng của nghĩ, đùa giỡn, có thể giết Nguyên Đồng của người, có thể yếu? Nguyên Đồng bọn họ đều đánh không lại, đi tìm có thể giết Nguyên Đồng của người báo thù, bọn họ cũng không ngốc. Bọn họ cùng Nguyên Đồng chỉ là liên minh, đại gia cũng không phải đồng môn, cũng không phải thân nhân, bọn họ đương nhiên sẽ không đi vì Nguyên Đồng mà mạo hiểm!

Người là ích kỷ, đây là một câu nghĩa xấu, thế nhưng thử hỏi, trên đời này ai không ích kỷ đây?

Dương Diệp lắc đầu, không muốn để ý tới cái này Nguyên Đồng chết cùng cái này Nguyên Niệm, xoay người nhìn phía sau hắn mấy người, Đạo: "Chúng ta đi thôi, ta đưa mấy người các ngươi ra cái này Cổ Chiến Trường phạm vi." Đối với hắn mà nói, mẫu thân sự mới là khẩn yếu nhất!

Mấy người kia gật đầu, hiện tại Nguyên Đồng đã chết, tại toàn bộ Nam Vực huyền giả trong đã không có một cái dẫn đầu. Dương Diệp thực lực cường hãn, tại đây Cổ Chiến Trường cũng là rất có uy vọng, bọn họ tự nhiên không dám cùng Dương Diệp tại lên mâu thuẫn, không thì, vậy thật là tại tìm đường chết!

Ngay Dương Diệp đám người xoay người phải đi lúc, kia Nguyên Niệm cùng phía sau hắn hai mươi mấy người cũng thân hình khẽ động, chắn Dương Diệp trước mặt của, Nguyên Niệm Đạo: "Dương Diệp, ngươi không thể đi, sư huynh của ta chuyện còn chưa..."

Chính đang nói chuyện Nguyên Niệm không có chú ý tới, khi hắn lúc nói chuyện, Dương Diệp bên cạnh Mộ Dung Yêu nhìn hắn thời điểm, trong mắt tràn đầy vẻ thương hại...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 348: Dám giết không

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xoay người nhìn Nguyên Niệm, Đạo: "Nói lại lần nữa xem?"

Nguyên Niệm trong lòng rùng mình, hắn hiện tại mới hiểu được hắn tình cảnh hiện tại, ở đây cũng không phải là Nam Vực, nơi này chính là Cổ Chiến Trường, Nguyên Môn thế lực tại nơi này chính là một chút tác dụng chưa từng. Lấy Dương Diệp thực lực, muốn giết hắn, có thể nói là dễ dàng. Nghĩ vậy, một cổ khủng hoảng cảm rồi đột nhiên khi hắn đáy lòng dâng lên!

Nhìn thoáng qua kia không dám ở nói chuyện Nguyên Niệm, Dương Diệp xoay người mang theo mọi người chậm rãi rời đi.

Nhìn thấy Dương Diệp xoay người rời đi, Nguyên Niệm trong lòng kia cổ khủng hoảng cảm nhất thời chuyển đổi thành nổi giận cảm, hắn đường đường Nguyên Môn đệ tử chân truyền, lại bị một cái ngay cả tông môn chưa từng tán tu dọa sợ! Nghĩ vậy, nhìn Dương Diệp bóng lưng, Nguyên Niệm trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp, bất quá cũng không hề động tay, chỉ là thầm nghĩ trong lòng: "Hừ, chờ, hồi Nam Vực, xem ta Nguyên Môn làm sao làm chết ngươi!"

Ngay tại lúc lúc này, kia Dương Diệp phảng phất nghe được lời của hắn thông thường, đột nhiên dừng bước, sau đó xoay người nhìn về phía Nguyên Niệm, mọi người ở đây không giải thích được lúc, Dương Diệp cũng Đạo: "Ta dĩ nhiên thiếu chút nữa làm nhất kiện chuyện ngu xuẩn!" Dứt lời, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, lập tức, một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên...

"Xuy!"

Nguyên Niệm thân thể cứng ở tại chỗ, kia trong mắt, tràn đầy kinh hãi cùng vẻ khó tin, ngay sau đó, kia trong mắt thanh minh chậm rãi tiêu tán, mọi người ở đây không giải thích được lúc, lướt một cái đỏ tươi tự Nguyên Niệm nơi cổ chậm rãi tràn ra, chậm rãi, kia tiên huyết như suối phun thông thường nghiêng sái ra...

Mọi người kinh hãi!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, Nguyên Niệm trên tay đeo nạp giới bay đến trong tay hắn, nhìn lướt qua trong đó nạp giới, sau đó lắc đầu, Đạo: "Thật là Cùng, một đống rác rưởi cũng thì thôi, Năng Lượng thạch lại vẫn không 1 nghìn, Nguyên Môn đệ tử đều là nghèo như vậy sao?" Nói xong, Dương Diệp xoay người hướng phía xa xa đi đến, xem cũng không thấy vậy còn dư lại hai mươi mấy danh Nguyên Môn đệ tử!

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, giữa sân trong mắt mọi người tràn đầy kiêng kỵ vẻ, có, càng tràn đầy sợ hãi. Chỉ là một nho nhỏ mâu thuẫn mà thôi, liền rút kiếm giết người, hơn nữa giết còn là Nguyên Môn đệ tử, nhưng lại như vậy không kiêng nể gì cả....

Không thể đắc tội Dương Diệp, chí ít tại đây Cổ Vực Thành không thể đắc tội! Giờ này khắc này, giữa sân mọi người trong đầu xuất hiện cái ý niệm này!

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, Mộ Dung Yêu trong đôi mắt đẹp hiện lên lướt một cái vẻ phức tạp, Dương Diệp tính cách quả quyết, tàn nhẫn, kiếm đạo thiên phú lại yêu nghiệt như thế, đây chính là Kiếm Tông hiện nay cần nhất a! Nhưng mà, tông môn lại là vì trước mắt lợi ích, thân thủ mang thiên tài này đổ lên ngoài cửa, đồng thời còn vào chỗ chết đắc tội!

Lấy Dương Diệp thiên phú cùng tính cách, giả lấy thời gian, nhất định là nhất phương tuyệt thế cường giả, tông môn không chỉ có mang như thế một cái tương lai cường giả buông tha, còn dùng sức đắc tội, tông môn cao tầng, đến tột cùng là thế nào?

Mộ Dung Yêu mê mang!

...

Một ngọn núi dưới, Dương Diệp phải tay chỉ bên cạnh Cao Phong, sau đó đối về trước mặt 300 danh huyền giả, Đạo: "Xuyên qua chỗ ngồi này ngọn núi, đã đến Nam Vực địa giới. Nguyên bản, ta có thể trực tiếp triệu hồi ra phi hành Huyền thú, mang theo các ngươi bay thẳng hồi Nam Vực, thế nhưng ta cũng không có làm như vậy, các ngươi cũng biết vì sao?"

Mọi người lắc đầu!

Dương Diệp tiếp tục nói: "Bởi vì ta nghĩ chứng minh, chứng minh ta có thể mang theo các ngươi chống lại Ma minh Yêu tam tộc huyền giả, chứng minh có ta ở đây, các ngươi có thể tại đây Cổ Vực Thành rất tốt sinh tồn, sau đó có thể lên Tiềm Long Tháp tu luyện! Đương nhiên, ta sở dĩ làm như vậy, mục đích chỉ có một, đó chính là hy vọng các ngươi trong đó kia mười mấy người trở lại Nam Vực sau, tận tâm tận lực là mẫu thân ta chuyện đọ sức, ta có thể hứa hẹn, các ngươi sau khi trở về, nhất định mang bọn ngươi giết thượng Tiềm

Long Tháp! Đương nhiên, nếu như các ngươi lúc đó một đi không trở lại, ta đây cũng không có biện pháp! Bất quá, ta nghĩ ngươi môn chắc là sẽ không dễ nổi giận như thế thượng Tiềm Long Tháp tu luyện cùng tranh đoạt số mệnh cơ hội này ah!"

"Dương Diệp, ngươi nói chuyện giữ lời?" Lúc này, một gã huyền giả đứng dậy, trầm giọng nói.

Dương Diệp nhận được người này, người này tên là trương ngọc, đối phương cô cô chính là Bách Hoa Cung trưởng lão. Thấy đối phương hỏi, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tự nhiên, nói chuyện giữ lời, chỉ cần các ngươi làm được các ngươi cho ta cam kết, chờ các ngươi trở về, ta tất mang bọn ngươi cùng nhau giết thượng Tiềm Long Tháp!"

Trương ngọc hít sâu một hơi, sau đó nói: "Nguyên bản ta là dự định trở lại Nam Vực sau, liền không ở tới đây Cổ Chiến Trường, bởi vì tại cái chỗ này, ta không biết mình là không phải là sau một khắc cũng sẽ bị chết! Nhưng là của ngươi mà nói, khiến ta cải biến chủ ý. Dương Diệp, thành thật mà nói, ta là không muốn tiếp xúc của ngươi, bởi vì ngươi quá ác cay, sát khí quá nặng, đi theo bên cạnh ngươi, ta cuối cùng gan dạ cảm giác nguy hiểm! Thế nhưng, ta lại không phải không thừa nhận, theo ngươi giết những thứ kia Ma minh Yêu tam tộc của người thực sự vô cùng thống khoái! Nếu như nói tại đây Cổ Vực Thành trong, không ai có thể đủ khiến chúng ta không bị khi dễ, hơn nữa có thể dẫn dắt chúng ta sát thủ Tiềm Long Tháp, người này, trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác! Cho nên, ta quyết định theo ngươi đụng một cái!"

"Ta cũng quyết định theo ngươi đụng một cái!" Lúc này, một gã khác huyền giả cũng đứng dậy.

"Đối, đụng một cái, không thì cứ như vậy trở lại, thật sự là quá mẹ nó biệt khuất, theo Dương Diệp liều mạng với bọn hắn, cho dù chết, Lão Tử cũng muốn thượng Tiềm Long Tháp nhìn!"

"Đụng một cái!"

"Hợp lại!"

"..."

Nhìn mọi người, Dương Diệp trong lòng dâng lên một cổ cảm giác khác thường, loại cảm giác này, hắn từ trước chưa bao giờ có, hắn cũng không nói lên được đây tột cùng là cảm giác gì!

Lắc đầu, mang trong lòng kia cổ cảm giác bị xua tan rơi, Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta Dương Diệp nói được thì làm được, chỉ cần các ngươi làm được cam kết với ta sự, ta tất với các ngươi cùng nhau giết thượng Tiềm Long Tháp!"

"Giết thượng Tiềm Long Tháp? Thật là khẩu khí thật là lớn đây!"

Đúng lúc này, gần trăm tên Ma Tộc thanh niên cùng hơn năm mươi danh Minh Tộc của người xuất hiện ở Dương Diệp chờ tầm mắt của người trong, cầm đầu là một gã Ma Tộc huyền giả, tên ma tộc này huyền giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, trong mắt, sát ý không chút nào che giấu!

Nhìn thấy Ma Tộc đám người, Dương Diệp bên này một ít huyền giả nhất thời kìm lòng không đặng hướng lui về sau mấy bước, nếu như là số ít Ma Tộc huyền giả, bọn họ tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng hiện tại, nơi này chính là có 100 danh Ma Tộc huyền giả a, còn có kia yêu tộc huyền giả, tuy rằng nhân loại bên này nhân số khá nhiều, thế nhưng, chất lượng so ra kém người ta a!

"Dương Diệp!" Kia cầm đầu Ma Tộc thanh niên nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói: "Trong khoảng thời gian này, chính là ngươi giết ta người của ma tộc ah?"

Dương Diệp không trả lời tên ma tộc này thanh niên, mà là xoay người nhìn mọi người, sau đó tay chỉ vào kia Ma Tộc đám người, Đạo: "Thế nào, các ngươi sợ?"

Mọi người không nói!

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó trầm giọng nói: "Người, thực lực yếu không quan hệ, bởi vì ai đều là từ người yếu đến cường giả! Thế nhưng, lòng của chúng ta không thể yếu, bởi vì tâm yếu đi, kia thì không thể xưng là 'Người', mà hẳn là xưng là phế vật! Các ngươi tu luyện Võ đạo, mặt đối địch nhân của mình, cũng ngay cả đánh một trận dũng khí chưa từng, thử hỏi, các ngươi làm sao hàng phục tim của mình, làm sao đi đạt được kia võ đạo đỉnh?"

Nghe vậy, mọi người một trận xấu hổ.

Dương Diệp tiếp tục nói: "Kỳ thực, bọn họ cũng không có các ngươi tưởng tượng cường đại như vậy! Các ngươi cũng không bọn họ nghĩ yếu như vậy, sở dĩ nhân loại bị bọn họ tàn sát, nguyên nhân chỗ cũng là bởi vì các ngươi không đoàn kết, mà chúng nó đoàn kết; Các ngươi không dám chết trước sau đó sinh, mà bọn họ dám; Liền giống bây giờ, các ngươi đại đa số nghĩ không phải là quyết nhất tử chiến, mà là thế nào chạy trốn!"

Mọi người càng thêm xấu hổ!

Mà một bên Ma Tộc đám người còn lại là sắc mặt khó coi, Dương Diệp đây là đang công pháp khỏa thân không nhìn bọn họ a!

Nhưng mà Dương Diệp cũng như trước không nhìn bọn họ, thủ đoạn khẽ động, một thanh Địa giai Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, trường kiếm chỉ xéo Ma Tộc đám người, sau đó nói: "Hiện tại, các ngươi có thể dám cùng ta cùng nhau, đánh với bọn họ một trận?"

Mộ Dung Yêu chậm rãi đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó một thanh Huyền Kiếm xuất hiện ở trên tay nàng.

Còn lại mọi người trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, một gã huyền giả đứng dậy, Đạo: "Dám, có cái gì không dám, cùng lắm thì chính là vừa chết nha! Giết, giết sạch cái này cẩu. Nương dưỡng, giết sạch bọn họ!"

"Ta cũng dám! Giết, trước đây mẹ nó sống quá uất ức, dựa vào cái gì chúng ta Nam Vực huyền giả sẽ bị khi dễ? Làm hắn công pháp*, giết, cùng lắm thì chính là vừa chết!"

"Giết, tình nguyện chết cũng không tại uất ức địa còn sống, giết sạch bọn họ!"

"...."

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nở nụ cười, sau đó xoay người nhìn về phía kia Ma Tộc đám người, Đạo: "Hiện tại, giữa chúng ta còn cần lại tiếp tục nói nhảm sao?"

Nhìn thấy 300 loài người khí thế, Ma Tộc cùng Minh Tộc đám người thần sắc ngưng trọng chút, dĩ vãng, nhân loại huyền giả nhìn thấy bọn họ, cơ bản đều là quay đầu bỏ chạy, tính là một ít dám động thủ, kia cũng chỉ là kia Trung Vực những Cửu đó phẩm tông môn đệ tử, hơn nữa còn là tại nhân số tuyệt đối vượt lên trước tình huống của bọn họ hạ!

Mà bây giờ, cái này Nam Vực huyền giả cũng dám ngay trước mặt bọn họ nói muốn làm rơi bọn họ, cái này Nam Vực huyền giả đều ăn gan hùm mật gấu sao?

Kia cầm đầu Ma Tộc thanh niên tuy rằng sắc mặt cực kỳ khó coi, thế nhưng hắn đúng là vẫn còn không tuyển chọn động thủ, bởi vì Dương Diệp ban đầu ở Cổ Vực Thành hạ chiến đấu, hắn thế nhưng thấy tận mắt. Dương Diệp Chiến bất quá Ma Kha, nhưng khẳng định có thể chiến thắng hắn, hơn nữa, Dương Diệp còn có thần bí Huyền thú, cộng thêm thần bí kia Huyền thú, hắn căn bản một điểm hy vọng chưa từng!

Chỉ là nếu như bất chiến nói, kia Ma Tộc chết đi những huynh đệ kia, còn có Ma Tộc mặt mũi của....

Ngay hắn khổ sở thời điểm, Dương Diệp cũng đột nhiên lạnh lùng nói: "Giết!" Dứt lời, thân hình khẽ động, hướng phía kia cầm đầu Ma Tộc huyền giả bắn mạnh tới.

Đối với những ma tộc này cùng yêu tộc người, hắn cũng là không có chút nào thật là tốt cảm, có thể giết, hắn tự nhiên sẽ không nương tay. Dù sao cũng hắn cùng với Ma Tộc còn có kia Minh Tộc trong lúc đó, vốn là có ân oán, hắn thế nhưng rõ ràng nhớ kỹ lúc đầu Ma Tộc còn có Minh Tộc tại nơi Cổ Vực Thành hạ là thế nào đối đãi hắn cùng với tiểu tử kia!

Hiện tại, phía sau mới vừa có giúp đỡ, vừa vặn đám này Ma Tộc cùng Minh Tộc của người lại chạy tới chịu chết, hắn có lý do gì cự tuyệt không giết?

Nghe được Dương Diệp nói, phía sau hắn mấy trăm danh huyền giả nhất thời động, từng cái một tế xuất mình Huyền bảo, sau đó hướng phía kia Ma Tộc mọi người đánh móc sau gáy!

Đại chiến bắt đầu!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 349: Chia của!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy nhân loại huyền giả cũng dám suất động thủ trước, Ma Tộc cùng Minh Tộc đám người nhất thời nổi giận! Dĩ vãng nhân loại huyền giả nhìn thấy bọn họ tựa như chuột thấy mèo thông thường, mà bây giờ, cái này con kiến hôi không chỉ có coi rẻ bọn họ, còn dám suất động thủ trước!

Ma Tộc cùng Minh Tộc tôn nghiêm, cũng là cái này con kiến hôi có thể khiêu khích sao?

Ma Tộc cùng Minh Tộc đám người không chút do dự nào, toàn bộ tế xuất mình Huyền bảo, sau đó hướng phía Dương Diệp đám người vọt tới!

Giữa sân, Dương Diệp Huyền Kiếm nhanh huy, tại lục trọng Sát Lục Kiếm Ý cùng tử sắc Huyền khí gia trì hạ, Dương Diệp kiếm trong tay liền như cùng lưỡi hái của tử thần thông thường, mỗi một lần huy động đều biết mang đi một cái Ma Tộc huyền giả sinh mệnh!

Nhân loại huyền giả tại nhìn thấy những Ma Tộc đó cường giả bị Dương Diệp tàn sát lúc, mọi người huyết dịch nhất thời sôi trào. Lúc này ở bọn họ trong đầu xuất hiện một cái ý niệm trong đầu: Nguyên lai Ma Tộc cùng Minh Tộc cũng không phải mạnh như vậy a!

Niệm đến tận đây, giữa sân nhân loại huyền giả từng cái một nhất thời dường như đánh máu gà thông thường, liều mạng hướng phía Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả vọt tới, sau đó các loại năng lượng nổ vang thanh ở trong sân như tiếng sấm kiểu vang vọng dựng lên...

Nhân loại huyền giả thực lực cá nhân còn chưa phải như Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả, nhưng là nhân loại huyền giả có một ưu thế, đó chính là nhân số so Ma minh hai tộc nhiều gấp đôi, hơn nữa còn có Dương Diệp phía trước đi đầu! Dương Diệp là có châm chích giết người, mục tiêu của hắn là những Ma Tộc đó cùng Minh Tộc trong mạnh nhất, những người khác loại huyền giả không cách nào đối kháng. Cho nên, song phương giao chiến đến bây giờ, tại Dương diệp cường thế dưới sự hướng dẫn, nhân loại huyền giả đã từ từ chiếm cứ thượng phong!

Nhân loại huyền giả phảng phất là muốn phát tiết trong lòng lâu dài tới nay tích súc oán khí thông thường, là càng giết càng hăng, càng giết càng hưng phấn; Mà Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả còn lại là càng đánh càng kinh ngạc, càng đánh càng khiếp đảm!

Nếu không, bởi vì Dương Diệp thực lực thực sự quá mạnh mẽ!

Trong sân Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả, cơ bản không có một người có thể chống đỡ được Dương Diệp, phàm là bị Dương Diệp nhìn chăm chú người trên, căn bản là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Tuy rằng như vậy, thế nhưng trong sân Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả cũng không có một huyền giả trốn chạy, chỉ sợ bọn họ đồng bạn bên cạnh chết càng ngày càng nhiều...

Sau nửa canh giờ, chiến đấu kết thúc!

Giữa sân, máu chảy thành sông, thây phơi khắp nơi.

Nhân loại huyền giả từ 300 còn lại không được 100, mà Ma Tộc cùng Minh Tộc chỉ còn lại có một gã Ma Tộc huyền giả... Hơn nữa tên ma tộc này huyền giả vẫn là không có song chưởng! Tuy rằng như vậy, thế nhưng tên ma tộc này huyền giả trên mặt cũng không có nửa phần vẻ sợ hãi, đồng thời không chút nào tỏ ra yếu kém địa cùng mọi người loại huyền giả nhìn nhau!

"Thế nào, các ngươi là muốn cho ta cầu xin tha thứ sao?" Tên ma tộc này huyền giả sắc mặt điên cuồng đến: "Muốn cho ta hướng các ngươi những người này loại con kiến hôi cầu xin tha thứ? Hạ..."

Đúng lúc này, một đạo tử sắc kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, sau đó tên ma tộc này huyền giả thanh âm của nhất thời hơi ngừng!

Đem vật cầm trong tay Kiếm thu vào trong nạp giới, Dương Diệp nhìn lướt qua kia trong sân Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả thi thể. Không thể không nói, tuy rằng hắn cùng với những người này là địch nhân, thế nhưng những ma tộc này cùng Minh Tộc huyền giả cốt khí hãy để cho hắn tôn kính! Tuy rằng hắn nghĩ loại này nếu nói cốt khí, tại rất lâu là phi thường ngu xuẩn, nhưng hắn vẫn như cũ tôn kính những ma tộc này cùng Minh Tộc huyền giả!

Bởi vì cho dù đến cuối cùng nhất khắc, những người này chưa từng tuyển chọn đầu hàng cùng vứt bỏ tộc nhân của mình đi đào sinh!

Bất quá, địch nhân cuối cùng là địch nhân, tuy rằng tôn kính, nhưng hắn vẫn như cũ chiếu giết không lầm!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Quét tước chiến lợi phẩm ah!"

Nghe vậy, Dương Diệp phía sau mọi người nhất thời một trận hoan hô, quét tước chiến lợi phẩm... Cái này dĩ vãng cũng đều là ma minh Yêu tam tộc độc quyền a! Hiện tại, bọn họ Nam Vực huyền giả cũng có thể quét tước chiến lợi phẩm, hơn nữa còn là quét tước Ma Tộc cùng Minh Tộc!

Đợi đến Cổ Vực Thành, xem cái khác vực huyền giả còn dám tại trước mặt bọn họ kiêu ngạo không!

Một khắc đồng hồ sau, chiến lợi phẩm thanh đi ra. Khi thấy kia phần chiến lợi phẩm danh sách lúc, cho dù là Dương Diệp cũng không nhịn được nheo mắt, tâm phù phù phù phù nhảy dựng lên...

Năng Lượng thạch: 23 vạn; Thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo hai kiện, Địa giai thượng phẩm Huyền bảo 36 món, Địa giai trung phẩm Huyền bảo 71 món, Địa giai hạ phẩm Huyền bảo 132 món, Huyền Giai vô số kể... Ngoại trừ Huyền bảo bên ngoài, còn có một chút Địa giai Huyền kỹ cùng công pháp, bất quá đáng tiếc, không có kiếm kỹ!

Còn có một chút thiên tài địa bảo, Dương Diệp thô sơ giản lược đoán chừng hạ, những thiên tài này địa bảo chung vào một chỗ, chí ít có thể bán 20 vạn trở lên Năng Lượng thạch!

Sắp tới 40 vạn Năng Lượng thạch... Dương Diệp cảm giác mình tim đập bắt đầu không tranh khí gia tốc!

Một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, đè xuống kích động trong lòng, sau đó nhìn về phía mọi người, Đạo: "Mấy thứ này, thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo cùng Địa giai thượng phẩm Huyền bảo còn có Địa giai hạ phẩm Huyền bảo về ta, còn lại đồ vật tất cả thuộc về các ngươi, đương nhiên, ta sẽ không để cho các ngươi thua thiệt, ta có thể tại bổ thường các ngươi 10 trương thượng phẩm cao cấp thuật phù cùng 20 trương thượng phẩm ngũ hành phù lục, làm sao?"

Trầm mặc hạ, lúc này, Mộ Dung yêu đạo: "Ta không ý kiến! Không có ngươi đánh chết Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả trong tinh anh, chúng ta căn bản không cách nào chiến thắng những ma tộc này cùng Minh Tộc huyền giả. Cho nên, cho dù là ngươi muốn càng nhiều, ta cũng vậy không ý kiến!"

"Ta cũng không ý kiến!" Lúc này, một gã Nam Vực huyền giả đi ra, Đạo: "Đồ còn dư lại cùng Dương Diệp ngươi cho phù lục nếu như cầm Cổ Vực Thành chụp bán, phỏng chừng có ít nhất hơn mười vạn Năng Lượng thạch, cộng thêm cái này 23 vạn Năng Lượng thạch, chúng ta 100 người chí ít có thể mỗi người phân đến 5 nghìn Năng Lượng thạch, 5 nghìn Năng Lượng thạch, đây đối với chúng ta hiện tại mà nói, không thể nghi ngờ đã là một khoản tiền lớn!"

"Ta cũng không ý kiến!" Lại một danh huyền giả đứng dậy, Đạo: "Chúng ta tại Cổ Vực Thành một tháng làm công cũng bất quá trăm miếng Năng Lượng thạch, đi ra ngoài bên ngoài lịch lãm, vận khí tốt, tối đa cũng chỉ có mấy trăm miếng, vận may không tốt, ha hả, vận may không tốt ngay cả mệnh đều biết không! Hiện tại có cái này 5 nghìn Năng Lượng thạch, chúng ta có thể tại Cổ Vực Thành trong an tâm tu luyện, sau đó chờ đợi Tiềm Long Tháp mở ra. Cho nên, ta không có một chút ý kiến!"

"Ta cũng không ý kiến!"

"Ta cũng không..."

Giữa sân mọi người đều là Biểu kỳ không có ý kiến.

Dương Diệp gật đầu, mang ngày đó cấp Huyền bảo cùng Địa giai Huyền bảo thu vào, sau đó lấy ra 10 trương thuật phù cùng 20 trương ngũ hành phù lục cùng còn thừa lại đồ vật cùng nhau cho mọi người tại đây.

Tuy rằng vài thứ kia cũng là một khoản không nhỏ tài phú, thế nhưng hắn chung quy không có tuyển chọn độc chiếm, tuy rằng hắn có năng lực này, thế nhưng hắn cũng sẽ không ngốc đến như vậy đi làm! Vẫn là câu nói kia, nếu như có thể, nhiều một người bạn tổng so nhiều một cái địch nhân đến thật tốt. Những người trước mắt này loại huyền giả, thực lực tuy rằng thấp một ít, thế nhưng trong đó đại đa số đều cũng có sau. Đài, mà loại này sau. Đài, đối với hắn tương lai nhất định là có trợ giúp!

Cho nên, Dương Diệp tuyển chọn hi sinh trước mắt lợi ích để đổi lấy những người này hảo cảm!

Đồ vật phân tốt sau, chừng mười danh huyền giả đi tới Dương Diệp trước mặt của, cầm đầu một gã huyền giả, Đạo: "Chúng ta trở lại Nam Vực sau, nhất định sẽ đem hết toàn lực thuyết phục gia tộc của chúng ta, để cho bọn họ vận dụng lực lượng của gia tộc tới giúp đỡ mẹ ngươi, phải cứu ra mẹ ngươi, cái này khả năng không lớn, thế nhưng khiến mẹ ngươi trôi qua sống khá giả một điểm, đây cũng là không có vấn đề!"

"Đa tạ!" Dương Diệp nghiêm túc nói.

Tên này huyền giả cười cười, Đạo: "Cảm tạ cái gì, chờ chúng ta tại hồi Cổ Vực Thành lúc, hy vọng có thể tiếp tục theo ngươi lăn lộn, đến lúc đó, hy vọng ngươi đừng ghét bỏ thực lực chúng ta thấp Cáp!"

Dương Diệp cũng cười cười, Đạo: "Ta nói chuyện giữ lời, đối đãi các ngươi trở về, tất mang bọn ngươi giết thượng Tiềm Long Tháp!"

"Tốt!"

Mười mấy người cùng kêu lên cười, sau đó không ở dừng lại, hướng phía Nam Vực phương hướng bay vút đi.

Nhìn thấy mười mấy người tiêu thất tại cuối tầm mắt sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó xoay người nhìn còn dư lại Nam Vực huyền giả, Đạo: "Các ngươi về trước Cổ Vực Thành ah, đoạn thời gian gần nhất, hảo hảo giấu ở Cổ Vực Thành trong, tận lực khác ra khỏi thành, các ngươi nên biết, Ma Tộc cùng kia Minh Tộc nhất định là sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Đối với Ma Tộc cùng Minh Tộc, Dương Diệp cũng là có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn cũng không có biện pháp lấy lực một người đối kháng cái này hai tộc, tính là cộng thêm bên cạnh những người này cũng là không được, trừ phi là cộng thêm cả người loại huyền giả, chỉ là đây căn bản là không thể nào! Hắn dẫn dắt những người này tru diệt những ma tộc này cùng Minh Tộc huyền giả, lấy Ma Kha cùng kia Hồn U tính cách, nhất định là sẽ đến điên cuồng trả thù hắn!

Hắn lẻ loi một mình nói, tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng nếu như bên cạnh còn có những người này loại huyền giả nói, vậy khẳng định là không được. Cho nên, hắn hiện tại chỉ có thể gọi là những người này loại huyền giả hồi Cổ Vực Thành trốn, chờ Tiềm Long Bảng mở ra sau, đại gia xuất hiện ở tới! Tuy rằng như vậy có chút biệt khuất, thế nhưng đây cũng là chuyện không có cách nào khác!

Nghe được Dương Diệp nói, mọi người lúc trước kia nụ cười trên mặt nhất thời chậm rãi tiêu tán, lúc trước bị kia chiến lợi phẩm xông đầu óc mê muội não, bọn họ quên mất bọn họ giờ này khắc này đã đem Ma Tộc cùng Minh Tộc vào chỗ chết đắc tội. Lấy kia Ma Kha cùng Hồn U thực lực khủng bố... Nghĩ vậy, mọi người tại đây sắc mặt dần dần thay đổi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhướng mày, sau đó nói: "Không cần sợ hãi kia Ma Tộc cùng Minh Tộc, các ngươi chỉ cần trở lại Cổ Vực Thành, bọn họ mượn các ngươi không có biện pháp. Về phần sau này, chờ chuyện của ta xong xuôi, ta chỉ biết đi Cổ Vực Thành trong liên lạc các ngươi, đến lúc đó, chúng ta cùng nhau nữa dắt tay cùng kia Ma Tộc cùng Minh Tộc của người đánh một trận!"

"Tốt! Đến lúc đó chúng ta sẽ cùng kia Ma Tộc cùng Minh Tộc hỗn đản đánh một trận, Dương Diệp, chúng ta Cổ Vực Thành chờ ngươi!"

"Cổ Vực Thành chờ ngươi!"

Một phen cáo biệt sau, mọi người xoay người hướng phía Cổ Vực Thành phương hướng thiểm lược đi, giữa sân chỉ còn lại có Mộ Dung Yêu cùng Dương Diệp.

"Có việc?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Mộ Dung Yêu gật đầu, sau đó nói: "Dương Diệp, không nghĩ tới ngắn trong thời gian ngắn không gặp, thực lực của ngươi dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này, ngay cả kia Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả đều kiêng kỵ ngươi!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ngươi lưu lại, không phải chỉ là để nghĩ nhắc tới câu ah?"

Mộ Dung Yêu trầm ngâm hạ, sau đó mới nói: "Dương Diệp, ngươi đã từng cũng là Kiếm Tông đệ tử, ngươi, ta là nói có khả năng hay không, ngươi lại về Kiếm Tông đây?"

"Tại hồi Kiếm Tông?" Dương Diệp ngẩn ra, sau đó lắc đầu cười cười, Đạo: "Cuộc đời này tuyệt không khả năng!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 350: Ta là Kiếm chủ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mộ Dung Yêu đi, mang theo bất đắc dĩ cùng tiếc nuối đi! Nàng biết, Dương Diệp cùng Kiếm Tông trong lúc đó ân oán căn bản không cách nào hóa giải, chuẩn xác mà nói không phải là hắn có thể hóa giải!

Tuy rằng nàng là Kiếm Tông đệ tử, thế nhưng nàng không phải không thừa nhận, Kiếm Tông đối Dương Diệp việc làm, thực sự có hơi quá... Đáng tiếc đây không phải là nàng nói có thể quản. Hơn nữa, Kiếm Tông tuy rằng thất bại Dương Diệp, nhưng là lại không có thất bại nàng Mộ Dung Yêu, cho nên, mặc kệ thế nào, nàng chung quy chỉ biết đứng ở Kiếm Tông bên này!

"Chỉ là thật đáng tiếc..." Mộ Dung Yêu trong lòng thở dài nói.

Mộ Dung Yêu đi rồi, 20 danh hắc y nhân quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

Dương Diệp bấm tay bắn ra, hai quả nạp giới rơi vào cầm đầu một gã hắc y nhân trong tay. Nhìn thấy một màn này, kia cầm đầu hắc y nhân phía sau mọi người nhất thời kích động, sau đó vội vàng hướng đến Dương Diệp thi lễ một cái, đồng nói: "Đa tạ Kiếm chủ!" Bọn họ tại nhân loại huyền giả cùng Ma minh hai tộc đại chiến lúc đó là đã đi tới hiện trường, cho nên bọn họ phi thường biết rõ cái này trong nạp giới là vật gì!

Thiên cấp Huyền bảo, Địa giai Huyền bảo... Đặc biệt thiên cấp Huyền bảo, bọn họ trong đó đại đa số người thế nhưng ngay cả thấy cũng chưa thấy qua a! Mà Dương Diệp cũng không chút do dự theo Thủy sẽ đưa cho hắn không, cái này để cho bọn họ kích động đồng thời, còn có cảm động!

"Kiếm chủ?" Nghe thế xưng hô, Dương Diệp sửng sốt, sau đó nói: "Lãnh Quân, ta lúc nào thành vì sao Kiếm chủ?"

Lãnh Quân mang nạp giới thu vào, cười cười, sau đó nói: "Cái này không phải chúng ta một mực không biết nên xưng hô ngươi như thế nào nha, trực tiếp gọi tên ngươi, cái này có vẻ quá không tôn kính, cho nên chúng ta liền cho ngươi suy nghĩ một cái xưng hô! Sở dĩ chọn Kiếm chủ tiếng xưng hô này, chủ nếu là bởi vì ngươi sử dụng kiếm, hơn nữa còn là kiếm đạo vô song!"

"Kiếm đạo vô song?" Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Không nói những thứ này. Nói là các ngươi trong khoảng thời gian này thực lực tăng lên như thế nào!"

Lãnh Quân gật đầu, Đạo: "Trong khoảng thời gian này, các huynh đệ thực lực đề thăng còn là rất tốt. Ta cùng với Lãnh Ngân tại Băng Lãnh Quả dưới tác dụng, đã đạt đến Vương Giả Cảnh đỉnh, cách Linh Giả cảnh cũng chỉ có nửa bước xa. Còn có vài tên huynh đệ cũng được sự giúp đỡ của Băng Linh Quả cũng đạt tới Vương Giả Cảnh đỉnh, chỉ là cảnh giới còn chưa phải là rất vững chắc; Còn có sáu mươi hai danh huynh đệ đạt tới Vương Giả Cảnh bát trọng, còn lại, cơ bản đều là tại Vương Giả Cảnh tam trọng đến thất trọng trong lúc đó! Bất quá coi như là một ít Vương Giả Cảnh tột cùng cường giả, bọn họ cũng là có thể ám sát!"

"So Cổ Chiến Trường cái này yêu nghiệt làm sao?" Dương Diệp nhạt thanh hỏi.

Lãnh Quân nhất thời trầm mặc. Trước hắn nói vượt cấp ám sát, chỉ là đúng Nam Vực huyền giả, mà cái này Cổ Vực Thành cái này yêu nghiệt, đây chính là đều có thể đủ vượt cấp khiêu chiến tồn tại a! Muốn vượt cấp đâm giết bọn hắn, khó khăn, phi thường khó khăn!

"Thực lực còn chưa đủ!" Dương Diệp Đạo: "Đợi lát nữa đi xuống sau, ngươi để cho bọn họ tiếp tục đi nỗ lực đề thăng thực lực, công pháp Huyền bảo cùng với Năng Lượng thạch các ngươi không cần lo lắng, ta sẽ đối phó! Thế nhưng, ta cần muốn gặp được hiệu quả, ta không muốn phế vật, minh bạch?"

Nghe vậy, Lãnh Quân trong lòng rùng mình, hắn biết, Dương Diệp đây là đang bất mãn! Hồi tưởng lại Dương Diệp lúc trước nói câu kia 'So sánh với cái này Cổ Chiến Trường yêu nghiệt làm sao' thấy lạnh cả người nhất thời tự Lãnh Quân đáy lòng bốc lên lên! Dương Diệp mục tiêu dĩ nhiên là cái này Cổ Vực Thành thiên tài yêu nghiệt... Nếu quả thật là như vậy, kia nhóm người mình quả thực liền thực sự vẫn còn có chút yếu đi a!

"Tam sự kiện!" Đúng lúc này, Dương Diệp Đạo: "Chuyện thứ nhất, phái mười người theo lúc trước hồi Nam Vực kia hơn mười người huyền giả, bảo hộ bọn họ an toàn đạt được Nam Vực. Đến Nam Vực sau, giám thị bọn họ nhất cử nhất động, nếu như bọn họ không án bọn họ chỗ hứa hẹn kia vừa đi làm, các ngươi nên phải nên biết phải làm sao.

Chuyện thứ hai, đi giúp ta tra hai người, một người tên là Mạc Khinh Ngữ, một người danh Mục Quân, nếu như tìm được rồi, lập tức cho ta biết. Nhớ kỹ, nghìn vạn phải cẩn thận, bởi vì nếu như bị bọn họ phát hiện các ngươi, các ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ; Chuyện thứ ba, giám thị tới đây Cổ Chiến Trường tất cả đỉnh phong yêu nghiệt thiên tài, tỷ như Ma Kha Hồn U loại thiên tài này, giám thị nhất cử nhất động của bọn họ, tại ta cần thời điểm, tùy thời hướng ta báo cáo, minh bạch?"

Một lực lượng của cá nhân, thật là quá có hạn, đây là Dương Diệp cảm ngộ. Đặc biệt tại đây Cổ Chiến Trường, hắn cần phải kịp thời nắm giữ cái này yêu nghiệt đích tình huống, bởi vì chỉ như vậy, hắn khả năng tại bất cứ lúc nào làm được lo trước khỏi hoạ!

Tỷ như như trước khi tại thu phục Cửu U Hàn Phong thời điểm, nếu như hắn sớm một chút biết Mạc Khinh Ngữ còn có kia Mục Quân cùng với Ma Kha đám người gặp phải tại nơi nói, hắn cũng sẽ không về phần bị Mạc nhẹ cùng cùng Mục Quân làm cho trở tay không kịp, mưa tịch cũng không đến mức biến thành bây giờ như vậy....

Nói tóm lại, hắn cần phải có thực lực của chính mình, mà không phải một người một kiếm mãnh trọng, dù sao hắn bây giờ còn chưa Kiếm Tông tổ sư năm đó vô địch thực lực!

Nghe được Dương Diệp nói, giữa sân mọi người sắc mặt thay đổi. Mọi người ở đây đều không phải là bản nhân, bọn hắn bây giờ có chút minh bạch Dương Diệp dã tâm cùng mục đích! Đó chính là: Đối kháng chư vực thiên tài, Kiếm Chỉ Tiềm Long Bảng! Nghĩ vậy, mọi người bắt đầu kích động! Vì sao? Bởi vì tự Kiếm Tông tổ sư sau khi, Nam Vực cũng không có xuất hiện nữa có thể lực áp chư vực thiên tài yêu nghiệt!

Mà Dương Diệp có thực lực này sao? Ở trong lòng mọi người, Dương Diệp là có khả năng, hơn nữa còn là Nam Vực huyền giả trong duy nhất một có khả năng! Nếu như Dương Diệp có thể tái hiện năm đó Kiếm Tông tổ sư huy hoàng chiến tích, vậy bọn họ những người này cũng nhất định sẽ theo Dương Diệp Vạn Cổ lưu danh. Cho dù không thể Kiếm Tông tổ sư vậy kinh diễm, nhưng chỉ muốn Dương Diệp giết thượng Tiềm Long Bảng trước ngũ, vậy bọn họ biết theo Dương Diệp tại Nam Vực sách sử thượng lưu lại một Đạo sâu đậm dấu vết!

Niệm đến tận đây, mọi người lần thứ hai đối về Dương Diệp thi lễ một cái, sau đó đồng nói: "Thề chết theo Kiếm chủ!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Là từng hứa hẹn qua, mười năm, các ngươi chỉ cần theo ta mười năm, mười năm sau khi, đi lưu tùy các ngươi quyết định, ta quyết không bắt buộc, ta Dương Diệp nói được thì làm được! Hiện tại, đi thôi!"

Mọi người gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ!

Mọi người đi rồi, Dương Diệp vung tay lên, chúng Huyền thú nhất thời xuất hiện ở trước mặt hắn. Cầm đầu đúng là kia đã đi vào Linh cấp Khiếu Thiên!

"Ngươi rất mạnh!" Khiếu Thiên nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói: "Tại trên người ngươi, ta ngửi được khí tức nguy hiểm!"

"Ngươi cũng không trở nên mạnh mẻ?" Dương Diệp cười nói.

"Cảm tạ!" Khiếu Thiên nghiêm túc nói. Huyền thú tấn cấp là phi thường khó khăn, nếu như không có tiểu vòng xoáy giúp đỡ, hắn muốn tấn cấp là Linh cấp Huyền thú không biết muốn chịu đựng tới khi nào! Cho nên, hắn câu này cảm tạ là phát ra từ phế phủ!

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Nói lời cảm tạ cũng không cần, bởi vì hiện tại ta cũng cần trợ giúp của các ngươi!"

"Nói đi!" Khiếu Thiên Đạo: "Tại ngươi cái này chiếm được cái này nhiều chỗ tốt, ta cũng chưa từng có ra qua cái gì lực, thành thật mà nói, rất là xấu hổ!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ta các ngươi phải đi thu phục mình tộc quần! Lấy các ngươi thực lực bây giờ, muốn thu phục mình tộc quần, chắc là không có vấn đề gì. Ta muốn, không chỉ là các ngươi chỉ cần thu phục mình tộc quần, ngươi còn phải môn đi thu phục tộc khác đàn, minh bạch?"

"Ngươi muốn làm gì!" Khiếu Thiên trầm giọng nói. Dương Diệp nói, khiến hắn có chút tim đập nhanh!

"Sau này ngươi thì sẽ biết!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo: "Nếu như ngươi không muốn, tùy thời có thể rời đi, ta không bắt buộc!"

"Quả thật?" Khiếu Thiên lông mày nhướn lên, tựa hồ có chút ý động.

"Giả!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo: "Nếu như ngươi tuyển chọn rời đi, ta sẽ lập tức chém giết ngươi!"

Khiếu Thiên không có tức giận, trái lại ha ha phá lên cười, chỉ chốc lát, Đạo: "Dương Diệp, ta thích ngươi thẳng thắn. Ta mặc kệ ngươi muốn làm gì, ta chỉ biết theo ngươi thực lực ta sẽ không ngừng tăng lên, đây là ta Khiếu Thiên cả đời cơ duyên! Cho nên, ngày khác đối đãi ngươi trở lại Thập Vạn Đại Sơn lúc, ta sẽ cho ngươi muốn nhìn thấy!" Dứt lời, Khiếu Thiên biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể, sau đó hướng phía Thập Vạn Đại Sơn phương hướng chạy gấp đi, chỉ chốc lát liền tiêu thất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Khiếu Thiên đi rồi, Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân đi tới Dương Diệp trước mặt của. Dương Diệp Huyền khí dũng mãnh vào tật phong giày trong, thân thể nhất thời bay lên trời, đưa tay sờ sờ Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân đầu sói, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái nhu sắc. Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân là lúc ban đầu theo hắn, hắn cùng với cái này hai con Huyền thú trong lúc đó là có cảm tình, dù sao cũng trong lòng hắn chẳng bao giờ mang chúng nó cho rằng là tay chân công cụ! Dựng lên tại gặp phải cường hãn đối thủ lúc, vì bọn họ an toàn, hắn đều là tuyển chọn không triệu hoán chúng nó đi ra!

Khiến chúng nó rời đi, hắn vẫn còn có chút không thôi!

Bất quá hắn minh bạch một cái đạo lý, đó chính là nếu như chúng nó tiếp tục theo hắn, lâu dài đi xuống, chỉ biết có chỗ hỏng. Bởi vì khi hắn cùng tiểu tử kia phù hộ hạ, hai nhà này hỏa rất có thể sẽ mất đi máu của mình tính. Chỉ tại tàn khốc rừng cây pháp tắc tranh đấu hạ, chúng nó mới có thể càng ngày càng mạnh! Không thì, cho dù cảnh giới tăng lên, kia sức chiến đấu hay là không có gì khác biệt!

Cho nên, cho dù ở không muốn, hắn cũng muốn phóng hai nhà này hỏa trở lại!

"Các ngươi không phải là vẫn muốn kia tử sắc Huyền khí sao?" Dương Diệp cười nói: "Lần sau ta đi Thập Vạn Đại Sơn, nếu như các ngươi có thể làm cho ta thoả mãn, ta đây liền cho các ngươi như nguyện; Chớ cao hứng trước, thế nhưng, nếu như các ngươi không thể để cho ta thoả mãn, vậy chờ tiểu tử kia khôi phục, ta để tiểu tử kia mỗi ngày ngược đãi ngươi môn!"

Nghe được Dương Diệp sau cùng câu, hai lang thân thể nhất thời run lên, sau đó ngao ô một tiếng, đó là hướng phía xa xa chạy như điên. Hiển nhiên, đối với tiểu tử kia, chúng nó hai cái vẫn là vô cùng e ngại!

Thấy Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân còn có chúng thú chạy trối chết dường như rời đi, Dương Diệp nhịn không được bật cười, mặc dù nhỏ gia hỏa không ở, thế nhưng nó uy tín còn là lớn như vậy a! Nghĩ đến tiểu tử kia, Dương Diệp tiếu ý từ từ thu liễm xuống tới, trong mắt lóe lên lướt một cái buồn bã, tiểu tử kia bị trọng thương đến bây giờ, tuy rằng Biểu mặt nhìn qua không có gì, nhưng là lại dường như Hiểu Vũ Tịch một dạng hôn mê bất tỉnh, điều này làm cho hắn rất là lo lắng!

Bất quá hắn cũng không có biện pháp, chỉ có thể chờ đợi!

Lắc đầu, ngẩng đầu nhìn sắc trời, thấy màn đêm buông xuống, Dương diệp tâm nhảy nhất thời nhịn không được gia tốc, bởi vì án Mạc Lão theo như lời, mỗi ngày đều phải cần là Tô Thanh Thi truyền thọ nguyên, nói cách khác...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 351: Đại giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc hưu là rất thoải mái, thế nhưng song tu lại là có chút mệt, bất quá Dương Diệp cũng coi như khổ trung mua vui! Hơn nữa Dương Diệp còn phát hiện, hắn tựa hồ mê luyến lên cái loại này công pháp thực cốt tư vị!

Bất quá mỗi một lần song tu qua đi, hắn đó là cảm giác mình có vật gì vậy mất đi một ít thông thường. Ngay từ đầu hắn không giải thích được, nhưng khi thấy rơi lả tả tại trên bả vai hắn tóc dài lúc, hắn liền hiểu, hắn biến mất là thọ mệnh! Bởi vì hắn tóc bạc trong đã xuất hiện một chút tóc bạc!

Đây là nghịch thiên đại giới sao?

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó cúi đầu nhìn về phía trong ngực như trước 'Ngủ say' Hiểu Vũ Tịch. Nhìn trong ngực người ngọc, Dương Diệp trong mắt tràn đầy nhu sắc. Cúi đầu tại Hiểu Vũ Tịch cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, Đạo: "Mặc kệ nỗ lực bao lớn đại giới, cho dù là mất đi sinh mệnh, ta cũng muốn mang ngươi cứu tỉnh. Ai như ngăn trở ta, ta liền giết ai, Thiên như ngăn trở ta, ta đây liền giết hôm nay!"

Ưa thích Hiểu Vũ Tịch, là bởi vì cảm ơn sao? Dương Diệp không biết, hắn chỉ biết, mặc kệ phải bỏ ra bao nhiêu đại giới, đều phải cứu tỉnh trong ngực nữ tử này.

Dương Diệp không chú ý tới, khi hắn nói xong câu đó lúc, trong ngực hắn Hiểu Vũ Tịch lông mi hơi run lên, hơn nữa gương mặt kia thượng, còn có lướt một cái động nhân ửng đỏ....

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp ngự kiếm về tới Cổ Vực Thành, tại Cổ Vực Thành trong mua sắm mua thật nhiều chế tác phù lục tài liệu, sau đó tại một cái khách sạn tìm một gian phòng giữa bắt đầu chế tác lên phù lục!

Hiện tại, hắn cần rất nhiều Năng Lượng thạch. Bởi vì chỉ Năng Lượng thạch mới có thể làm cho hắn không chút kiêng kỵ đi tu luyện mới kiếm kỹ, chỉ Năng Lượng thạch mới có thể khiến hắn đi thu mua kia 'Ma thần thân thể' tu luyện tài liệu, cũng chỉ có Năng Lượng thạch, khả năng cung cấp nuôi dưỡng được lên hắn tiểu vòng xoáy đan điền!

Nói chung một câu nói, hắn hiện tại cần rất nhiều rất nhiều Năng Lượng thạch. Cũng may hắn là một gã Phù Văn Sư, hơn nữa còn là một gã địa Phù Sư, chỉ cần có tài liệu, hắn là có thể chế tác rất nhiều thượng phẩm phù lục, thượng phẩm phù lục, những thứ này đều là Năng Lượng thạch a!

Hồi lâu không có chế tác phù lục, cho nên Dương Diệp cũng không có tuyển chọn ngay từ đầu liền chế tác thuật phù, mà là vẽ đơn giản ngũ hành phù lục. Vận dụng ngòi bút, vẽ, mảnh miêu... Cứ như vậy, nửa canh giờ trôi qua, mỗi một khắc, Dương Diệp bút chợt vừa thu lại, lập tức, một trương cường lực phù xuất hiện!

Song khi Dương Diệp thấy kia cường lực phù phẩm cấp lúc cũng ngây ngẩn cả người, vì sao? Bởi vì kia cường lực phù dĩ nhiên không phải là thượng phẩm, mà là cực phẩm! Cực phẩm ngũ hành phù! Đây là khái niệm gì? Phải biết rằng, cực phẩm cùng thượng phẩm trong lúc đó chênh lệch, đó cũng không phải là một chút a! Cực phẩm uy lực cùng hiệu quả so thượng phẩm ít nhất phải cao hơn mấy lần!

Đương nhiên, kia giá cũng phải cần cao hơn mấy lần!

Vì sao biến thành cực phẩm? Chẳng lẽ là mình chế phù kỹ thuật lại cao vào? Rất nhanh, Dương Diệp hủy bỏ cái ý nghĩ này, bởi vì... Này mấy tháng tới nay, hắn căn bản không có luyện tập qua phù văn một đạo, chưa từng luyện tập qua, nói thế nào cao tiến? Nếu như không phải là, kia vậy là cái gì nguyên nhân đây?

Nhìn trong tay phù lục trầm mặc một hồi, đột nhiên, Dương Diệp nhướng mày, ánh mắt rơi vào kia phù lục trong một luồng sợi thật nhỏ tử sắc sợi tơ bên trên, lần thứ hai trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Là bởi vì Huyền khí biến dị duyên cớ?"

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một tờ trống lá bùa ra hiện ở trước mặt hắn bàn đá bên trên....

Sau nửa canh giờ, một trương thần hành phù xuất hiện. Dường như lần trước một dạng, cái này trương thần hành phù cũng là cực phẩm! Nhìn cái này trương cực phẩm thần hành phù, Dương Diệp nở nụ cười, bởi vì hắn đã xác định, sở dĩ hiện tại chế tạo ra chính là cực phẩm phù lục, chính là cùng cái này Huyền khí có quan hệ! Nói cách khác, từ nay về sau, hắn Dương Diệp luyện chế phù lục thuật phù đều muốn là cực phẩm!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng tiếu ý từ từ khuếch tán ra!

Mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp điên cuồng bắt đầu chế tác thành lập phù lục, đối với chuyện của ngoại giới, một mực chẳng quan tâm, đương nhiên, cũng không phải hoàn toàn như vậy, tỷ như về Ma Kha còn có Hồn U đám người sự, hắn vẫn là vô cùng chú ý.

Nửa tháng trôi qua, tại đây bán nguyệt trong, Dương Diệp tổng cộng chế tạo ra gần nghìn trương cực phẩm ngũ hành phù lục. Hắn không có tuyển chọn chế tác thuật phù, bởi vì lấy hắn bây giờ chế phù kỹ thuật, chỉ có thể chế tạo ra trung cấp thuật phù, mà trung cấp thuật phù tại đây Nam Vực, căn bản không có cái gì mãnh liệt dùng, cho dù là cực phẩm cũng không có cái gì dùng!

Cho nên hắn toàn bộ lựa chọn chế tác ngũ hành cơ sở phù, bởi vì... Này chút ngũ hành cơ sở phù đối những thứ kia phổ thông huyền giả tác dụng vẫn là vô cùng lớn. Tin tưởng rất nhiều huyền giả còn thì nguyện ý dùng nhiều tiền tới mua loại này cực phẩm ngũ hành cơ sở phù!

Liền trên bàn cực phẩm ngũ hành phù thu vào, Dương Diệp đứng dậy hít sâu một hơi, sau đó nói: "Nghe được?"

Dứt lời, một gã bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở trong phòng. Bóng đen người đối về Dương Diệp thi lễ một cái, sau đó nói: "Hồi Kiếm chủ, cái này Cổ Vực Thành ngoại trừ do Nhân Ma minh Yêu 4 tộc cộng đồng thành lập chấp pháp đội chi này siêu nhiên thế lực bên ngoài, còn có tam Đại thế lực, trong đó một phe là cái này Cổ Vực Thành phủ thành chủ, cái này phủ thành chủ có chút thần bí, bởi vì... Này Cổ Vực Thành cho tới bây giờ không có người thấy thành này chủ, đáng giá một nói là, có người nói coi như là kia chấp pháp đội cũng phải kính cái này phủ thành chủ ba phần!"

"Thần bí thành chủ?" Dương Diệp chân mày cau lại, trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Kia mặt khác hai Đại thế lực đây?"

"Mặt khác hai phe theo thứ tự là Thành Nam An Gia cùng Thành Bắc An Gia" bóng đen nhân đạo: "Hai nhà này thế lực rất là khổng lồ, bởi vì bọn họ nắm giữ toàn bộ Cổ Vực Thành tất cả hành nghiệp. Đáng giá một nói là hai nhà này có người nói vốn là một cái gia tộc, bọn họ còn không có phân gia thời điểm, có thể nói, coi như là kia chấp pháp đội cũng không bọn họ cường hãn, chỉ là đáng tiếc, ngay lúc đó hai bên trong gia tộc xảy ra bất đồng, sau đó liền phân liệt thành hai nhà. Bất quá thực lực của bọn họ vẫn như cũ không thể khinh thường, không thì bọn họ cũng không có khả năng tại đây Cổ Vực Thành trong tồn tại nhiều năm như vậy, nhưng lại nắm giữ toàn bộ Cổ Vực Thành tất cả hành nghiệp!"

Dương Diệp lắc đầu cười cười, Đạo: "Xem ra cái này Cổ Vực Thành Thủy thực sự rất sâu a! Ừ, ngươi lúc trước nói bọn họ nắm giữ toàn bộ Cổ Vực Thành tất cả hành nghiệp, nói cách khác, bọn họ là phú khả địch quốc?"

"Kiếm chủ ngươi không phải là muốn đi đánh cướp bọn họ ah!" Bóng đen người cả kinh nói: "Kiếm chủ trăm triệu không thể, hai nhà này đúng là phú khả địch quốc, nhưng thực lực kia cùng nội tình cũng là cực kỳ kinh khủng, không chút khách khí nói, bọn họ bất luận cái gì một nhà đều tương đương với Nam Vực Nguyên Môn!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Chớ khẩn trương, yên tâm đi, ta sẽ không đi tìm đường chết! Ừ, được rồi, hai nhà này phải có đấu giá hội ah?"

Nghe vậy, bóng đen người nhất thời thở dài một hơi, sau đó nói: "Đương nhiên là có! Thành này Bắc an cư có một nhà tên là 'Tụ Bảo các' đấu giá hội, bọn họ được xưng tụ tập toàn bộ đại lục bảo vật, đồng thời xưng, chỉ cần ngươi có tiền, khi hắn môn cái này không có không mua được bảo vật!"

"Khẩu khí lớn như vậy?" Dương Diệp Đạo.

Bóng đen người gật đầu, Đạo: "Kỳ thực, bọn họ cũng cũng không phải là tại khẩu xuất cuồng ngôn, bởi vì bọn họ gia tộc nội tình, thực sự rất kinh khủng. Cổ Vực Thành xuất hiện lúc, bọn họ an cư cũng đã xuất hiện. Hơn một vạn năm nội tình, coi như là một ít lánh đời thế gia cũng không như bọn họ!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Cũng được, mặc kệ bọn họ là khẩu xuất cuồng ngôn, hay là thật có thực lực đó, dù sao cũng với ta mà nói đều giống nhau. Ừ, kia thành nam nhà kia đây?"

"Thành nam nhà kia cũng có một nhà đấu giá hội, tên là 'Tụ Bảo Trai' bọn họ cũng có cái hầu như cuồng vọng tuyên ngôn, đó chính là: Tụ thiên hạ bảo, tụ thiên hạ tài! Ừ, chúng ta bây giờ chỗ ở cái chỗ này, cũng là thành nam nhà này sản nghiệp!"

"Phải không?" Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Vậy trước tiên đi thành này nam nhà này ah! Ừ, ngươi cũng không cần theo, đi xuống hảo hảo tu luyện ah, có việc ta sẽ gọi ngươi!"

"Là!" Bóng đen nhân thân hình run lên, sau đó quỷ dị tiêu thất ở tại trong phòng!

Dương Diệp đi ra khỏi phòng, sau đó trở lại nhà này tên là 'Tụ Bảo Trai' đấu giá hội, đi tới nơi này Tụ Bảo Trai sau, cho dù thấy thể diện quá lớn Dương Diệp cũng không khỏi bị trước mắt một màn này cho kinh trụ. Xa hoa, chân chính xa hoa!

Tại trước mắt hắn chính là một tòa cực kỳ sang trọng cung điện, đúng vậy, cái này Tụ Bảo Trai kiến trúc thực sự có thể dùng cung điện để hình dung. Bởi vì kia kiến tạo cung điện này tài liệu, dĩ nhiên là Địa giai thượng phẩm dương Hoàng Thạch, cái này dương Hoàng Thạch là Địa giai thượng phẩm bảo vật, thông thường sinh trưởng tại núi lửa trung tâm, kỳ không chỉ có cực kỳ cứng rắn, còn có một loại năng lực đặc thù, đó chính là sẽ toả ra nhiệt lượng, còn đối một ít hỏa hệ Huyền kỹ có nhất định miễn dịch lực!

Loại này dương Hoàng Thạch là cực kỳ trân quý, đặc biệt đối một ít hỏa hệ Huyền khí cùng tu luyện hỏa hệ Huyền kỹ huyền giả, chỉ là Dương Diệp không nghĩ tới, cái này Tụ Bảo Trai dĩ nhiên dùng loại này vật hi hữu phẩm tới kiến tạo kiến trúc! Cái này xa xỉ khiến

Dương Diệp gan dạ muốn đánh nhau cướp xung động!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp đè lại trong lòng cái kia ý niệm, sau đó hướng phía đại môn kia đi đến, ngay hắn muốn đi vào đại môn thời điểm, đại môn kia hai bên đứng hai vị thanh tú nữ tử chắn trước mặt hắn, hai nàng đánh giá Dương Diệp, thấy Dương Diệp ăn mặc thông thường, hai nàng chân mày đó là nhíu lại, trong đó một nữ lạnh lùng nói: "Nơi này là Tụ Bảo Trai, người rảnh rỗi chớ xông, không thì giết chết bất luận tội!"

Nghe thấy đối phương giọng nói, Dương Diệp nhất thời có chút không hài lòng, bất quá hắn cũng không phát tác, chỉ là nói: "Đây không phải là đấu giá hội sao? Ta tới quay bán ít đồ!"

"Chụp bán đồ vật?" Bên trái khóe miệng mang chí nữ tử không thèm cười, sau đó nói: "Nhìn ngươi cái này trang phục, ngươi chắc là Nam Vực huyền giả ah? Các ngươi kia thâm sơn cùng cốc địa phương, có thể có vật gì vậy bán đấu giá? Ngươi sợ rằng còn không biết ah, tại chúng ta Tụ Bảo các chụp bán đồ vật, đây chính là trước phải giao 5 nghìn Năng Lượng thạch, 5 nghìn Năng Lượng thạch, ngươi có sao?"

"A thanh tú, một con quỷ nghèo, chớ cùng hắn nhiều lời, đem hắn đánh đuổi, đứng ở nơi này, thật là ngại cô công pháp* mắt." Một... Khác nữ tử khó chịu nói.

Nghe vậy, miệng kia góc mang chí nữ tử nhất thời căm tức nhìn Dương Diệp, Đạo: "Nghe được không, còn không mau đi? Hiện tại không đi, đợi ngươi nghĩ đi cũng đều không đi được!"

Dương Diệp cũng không tức giận, chỉ là nhàn nhạt nhìn hai nàng liếc mắt, sau đó nói: "Ta rất hiếu kỳ, đến tột cùng sẽ là ai tới sai sử các ngươi làm tức giận ta đây? Các ngươi nói cho ta biết, ta đi tìm hắn, sau đó ta buông tha các ngươi, thế nào?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 352: Xung đột

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Làm tức giận ngươi?" Bên phải nàng kia cười lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Ngươi có tư cách gì khiến chúng ta làm tức giận ngươi? Bất quá một cái nho nhỏ Vương Giả Cảnh huyền giả mà thôi, ngươi cho là ngươi là Trung Vực tam kiệt a. Còn làm tức giận ngươi, thật là thật là tức cười!"

"Chính là!" Miệng kia góc mang chí nữ tử cũng là khinh thường nói: "Người quê mùa, ngươi đã như thế không cảm thấy được, ta đây hôm nay sẽ dạy cho ngươi làm người, đi tới chúng ta Tụ Bảo Trai, muốn đi vào chụp bán đồ vật, hoặc là thu mua đồ vật, là cần mời chứng, mời chứng, hiểu chưa? Vật kia ngươi có sao? Ngươi không có chứ! Còn có, dĩ vãng cái nào tới Tụ Bảo Trai thiên tài yêu nghiệt sẽ không cho tỷ muội chúng ta ý tứ ý tứ hạ? Ngươi đừng cái này Phó vẻ mặt kinh ngạc, tính là ngươi muốn cho tỷ muội chúng ta ý tứ ý tứ, chúng ta cũng sẽ không muốn của ngươi, Nam Vực tới huyền giả, từng cái một nghèo cùng tên khất cái dường như, nhớ tới lần trước kia Nam Vực huyền giả dĩ nhiên cho chúng ta 300 Năng Lượng thạch, 300 Năng Lượng thạch, ha hả, làm tỷ muội chúng ta là tên khất cái sao?"

Dương Diệp coi như là hiểu, ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng đối phương là bị người sai sử đang cố ý làm tức giận hắn, sau đó đào hầm chờ hắn đi nhảy. Hiện tại xem ra, nguyên lai căn bản không phải chuyện như vậy, người ta sở dĩ làm như vậy, chỉ là bởi vì hắn là Nam Vực huyền giả...

Dĩ vãng luôn người nghe người ta nói Nam Vực huyền giả tại Cổ Vực Thành trung địa vị làm sao làm sao thấp, hắn khi đó không có một chút cảm giác, hiện tại, hắn cảm thấy.

Quét hai nữ liếc mắt, Dương Diệp xoay người rời đi, hắn tự nhiên sẽ không đi cùng loại này mắt chó coi thường người người đi tính toán, đương nhiên, chủ yếu là hắn hiện tại hy vọng mau chóng làm được Năng Lượng thạch, đề thăng thực lực mới là chủ yếu, đi theo hai cái hạ nhân tính toán, hắn thực sự không muốn lãng phí lúc này!

Nhìn thấy Dương Diệp xoay người rời đi, miệng kia góc mang chí nữ tử không thèm hừ một tiếng, Đạo: "Cái này Nam Vực huyền giả, từng cái một Cùng, thực lực rác rưởi cũng thì thôi. Thậm chí ngay cả đạo lý làm người cũng sẽ không, lẽ nào bọn họ đều là không cha mẹ nuôi sao?"

Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó xoay người nhìn miệng kia góc mang chí nữ tử, người sau thấy thế, cười lạnh một tiếng, khiêu khích nói: "Thế nào? Ngươi còn muốn động thủ với ta không được? Tới tới, cô nãi nãi liền đứng ở nơi này, nhìn ngươi có dám hay không! Dám đụng đến ta, tin hay không Tụ Bảo Trai diệt ngươi toàn tộc?"

"Biết không?" Dương Diệp chậm rãi đi hướng tên nữ tử này, Đạo: "Ngươi nhục mạ ta, ta tâm tình tốt, sẽ coi ngươi là chó điên một dạng đối đãi. Thế nhưng ngươi ngàn không nên vạn không nên, không nên dính đến mẫu thân ta, dính đến mẫu thân ta, khác nói ngươi là chó điên, tính là ngươi là một con chó chết, ta cũng sẽ ở cho ngươi chết một lần!"

Dứt lời, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, trong nháy mắt đi tới A Tú trước mặt của, nhìn thấy đạo này nhanh như tia chớp tử sắc kiếm quang, A Tú sắc mặt nhất thời tái nhợt, trong mắt, tràn đầy vẻ kinh hãi, nàng không nghĩ tới, trước mắt cái này như con kiến hôi Nam Vực huyền giả dĩ nhiên thực sự dám ở cái này Cổ Vực Thành động thủ, hơn nữa còn là tại đây Tụ Bảo các trước mặt của; Nàng càng không có nghĩ tới, thực lực của đối phương đã vậy còn quá kinh khủng, nàng dầu gì cũng là một gã Vương Giả Cảnh thất phẩm huyền giả, nhưng mà, nàng ngay cả một kiếm này đều không tiếp nổi...

Sẽ ở đó Đạo tử sắc kiếm quang cách A Tú nơi cổ chỉ số cm lúc, không biết từ chỗ nào đột nhiên phóng tới một luồng Huyền khí, trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp đạo kia tử sắc kiếm quang bên trên 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, hai người nhất thời nổ ra, bởi cách A Tú gần quá, kia dư uy lắp bắp ra, mang kia A Tú cô gái khuôn mặt nhất thời nổ huyết nhục mơ hồ.

"A!"

Một đạo cực kỳ tiếng kêu thảm thiết thê lương rồi đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên.

Nhìn kia A Tú huyết nhục mơ hồ khuôn mặt, một bên nữ tử ngây dại!

Dương Diệp không đi quản hai nàng này, bởi vì một người trung niên nam tử xuất hiện ở giữa sân, nhìn thấy tên này trung niên nam tử, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay, lập tức, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, một luồng hỏa tia lặng yên di động hiện tại Huyền Kiếm bên trên. Hắn phần như vậy, là bởi vì trước mắt trung niên nhân này ít nhất là Linh Giả cảnh trở lên cường giả, bởi vì hắn nhìn không thấu đối phương cảnh giới!

Miệng kia góc mang chí nữ tử tại nhìn thấy tên này trung niên nam tử lúc, kia huyết nhục mơ hồ khuôn mặt nhất thời dữ tợn lên, điên cuồng kêu lên: "Ngay cả quản gia, giết hắn, giết hắn, giết hắn a..."

Lúc này, kia một bên nữ tử cũng phục hồi tinh thần lại, sau đó vội vàng nói: "Ngay cả quản gia, người này coi rẻ chúng ta Tụ Bảo các, công nhiên tại Tụ Bảo các trước động thủ, mang A Tú biến thành như vậy, xin hãy ngay cả quản gia là A Tú làm chủ!"

"Câm miệng!" Trung niên nam tử bỗng nhiên trầm giọng quát dẹp đường.

Nghe vậy, hai nàng trong lòng cả kinh, trong mắt tràn đầy không giải thích được, được kêu là A Tú nữ tử còn muốn nói điều gì, thế nhưng khi nhìn đến trung niên nam tử kia ánh mắt lạnh như băng sau, nàng đó là nhất thời ngậm miệng.

Trung niên nam tử lạnh lùng nhìn hai nàng liếc mắt, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử, hai vị nô tài không hiểu chuyện đắc tội Dương công tử, mong rằng Dương công tử bao dung!"

"Ngươi nhận được ta?" Dương Diệp nhướng mày, Đạo.

"Đương nhiên!" Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Dương công tử Cổ Vực Thành dưới, một người độc Chiến Ma minh Yêu tam tộc thiên tài, tráng chúng ta tộc chi uy, trước chút thời điểm, lại xông qua Thiên Môn, cái này Cổ Vực Thành, ai không biết, ai không hiểu?"

"Hắn là Dương Diệp!"

Lúc này, một bên A Tú cùng một gã khác nữ tử cùng kêu lên kinh hãi nói.

'Dương Diệp' hai chữ này thật ra thì vẫn là rất nổi danh, nếu không, đơn giản là Dương Diệp xông qua Thiên Môn. Phải biết rằng, cái này giới huyền giả, xông qua Thiên Môn, một tay đều đếm được a! Mà những người đó, cái nào không là thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trung yêu nghiệt? Hơn nữa Dương Diệp đã từng còn cùng kinh khủng kia Ma Tộc cường giả giao thủ qua, không chỉ có như vậy, Dương Diệp còn là một gã kiếm tu, hơn nữa còn là một gã lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu...

Cho nên, Dương Diệp tại nhân loại huyền giả trong vẫn có danh khí, chỉ là hắn bình thường căn bản không lưu ý cái này, cũng không đi quan tâm cái này, cho nên nhìn thấy tên trung niên nhân này dĩ nhiên nhận được hắn, hắn có chút giật mình!

Lúc này, trung niên nhân kia đột nhiên nói: "Dương công tử, phu nhân nhà ta cho mời!"

"Nhà ngươi phu nhân?"

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Cũng chính là cái này Tụ Bảo Trai chủ nhân!"

"Chuyện gì?"

Trung niên nhân lắc đầu, Đạo: "Tại hạ không rõ ràng lắm, bất quá phu nhân nói, nếu như Dương công tử đi, nàng có thể có thể giúp Dương công tử một sự tình!"

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó quét kia hai nàng liếc mắt, hai nàng trong lòng nhất thời phát lạnh, kìm lòng không đặng hướng lui về sau một bước. Nhìn thấy một màn này, trung niên nhân kia sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "A Tú, A Liên, từ giờ trở đi, các ngươi không ở là Tụ Bảo Trai của người, đồng thời không được xuất hiện ở hiện Cổ Vực Thành trong, là sống vẫn là chết, gặp các ngươi tạo hóa!"

Nghe vậy, hai nàng sắc mặt nhất thời trắng bạch, không được xuất hiện ở Cổ Vực Thành trong, không ở là Tụ Bảo Trai của người, có thể nói, cái này ngay cả quản gia là muốn tuyệt các nàng sinh lộ a!

Mặc kệ hai nữ, trung niên nhân nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử có thể thoả mãn?"

"Không hài lòng!" Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi làm như thế, nàng hai người nhất định sẽ oán hận cùng ta, ta không thích giữ tại địch nhân, cho dù là tên địch nhân này có chút nhỏ yếu, không có gì uy hiếp, nhưng ta chính là không thích, ta ưa thích chém tận giết tuyệt, mang bất cứ uy hiếp gì đều bóp chết rơi!"

"Xin lỗi!" Trung niên nhân nói: "Nàng hai người dù sao tại Tụ Bảo Trai đợi hơn mười năm, giết các nàng, sẽ lạnh những người khác lòng của! Hơn nữa nàng hai người đã từng còn là phu nhân nha hoàn, ta không làm chủ được!"

Dương Diệp nhìn trung niên nhân cười khẽ một tiếng, sau đó nhún vai, Đạo: "Đã như vậy, chúng ta đây phải đi thấy phu nhân của ngươi ah!"

Trung niên nhân nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó gật đầu, mang theo Dương Diệp hướng Tụ Bảo Trai nội bộ đi đến.

Đợi Dương Diệp cùng trung niên nhân sau khi rời đi, tên kia kêu A Tú nữ tử đột nhiên điên cuồng kêu lên: "A Liên, ta muốn giết hắn, ta muốn giết hắn a, ta ta, ta sau này còn thế nào gặp người a, thế nào gặp người a, A Liên, ta muốn giết hắn, ngươi nhất định phải giúp ta một chút!"

"Đi, chúng ta đi Thành Bắc An Gia!" A Liên trầm giọng nói.

"Đi Thành Bắc An Gia?" A Tú thất thanh nói: "A Liên, ngươi điên rồi sao? Chúng ta làm như vậy, phu nhân sẽ giết chúng ta!"

"Nàng hiện tại không phải là tại giết chúng ta sao?" A Liên lạnh lùng nói: "Vì một cái nếu nói thiên tài, hoàn toàn không để ý chúng ta cái này theo nàng mấy thập niên người, nếu nàng bất nhân, kia liền đừng trách chúng ta bất nghĩa!"

A Tú trầm ngâm một hồi, sau đó cắn răng, Đạo: "Tốt, đi, chúng ta đi Thành Bắc An Gia!"

"..."

Một gian trong đại sảnh, Dương Diệp gặp được trung niên nhân trong miệng nói phu nhân, kỳ thực, nói là phu nhân, cái này có điểm qua. Bởi vì tại trước mắt nàng cô gái này, tuyệt không lão, nếu như không là đối phương Bàn đến tóc, phụ nhân trang phục, nói nàng là hai mươi mấy tuổi thiếu nữ cũng không quá đáng!

"Dương công tử mời ngồi!" Cung trang nữ tử cười nói.

Dương Diệp cũng không khách khí, sau đó ngồi ở nữ tử đối diện, sau đó nói: "Phu nhân tới tìm ta, chắc là có chuyện gì ah?"

"Không vội!" Nữ tử cười cười, sau đó nhìn thoáng qua một bên trung niên nhân, Đạo: "Liên thành, A Tú A Liên theo ta đã bao nhiêu năm?"

Trung niên nhân trong lòng rùng mình, Đạo: "Hai mươi chín năm!"

Nữ tử gật đầu, Đạo: "Kia hai cái nha đầu theo ta hai mươi chín năm, ta là không làm các nàng là ngoại nhân, nhưng mà, ta không nghĩ tới, chính là bởi vì như vậy, làm cho nàng hai người ỷ lại cưng chìu mà kiêu, biến thành lòng tham không đáy của người. Nhớ tình bạn cũ tình, ta tranh một con mắt, nhắm một con mắt, ngay lúc trước, ta còn đang suy nghĩ, cho dù là đắc tội Dương công tử, ta biết để cho bọn họ hảo hảo sống, chỉ là đáng tiếc, hai người cũng lựa chọn đi Thành Bắc An Gia!"

Đúng lúc này, một gã che mặt nam tử dẫn theo hai người đầu đi vào đại sảnh, khi thấy hai người kia đầu lúc, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hai người kia đầu đúng là kia trước hai nữ tử.

Nữ tử phất phất tay, che mặt nam tử lui xuống, Đạo: "Là người một nhà, đối ngoại phạm vào lớn hơn nữa sai, ta biết cho nàng chịu trách nhiệm, bởi vì các nàng là người một nhà. Thế nhưng, khi nàng môn muốn chọn đi làm ta địch nhân lúc, vậy xin lỗi!" Nói xong, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, hé miệng cười, Đạo: "Dương công tử, ngươi cứ nói đi?"

Đây là đang cho mình một hạ mã uy sao?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 353: Truy Hồn Kiếm Quyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Phu nhân nói rất đúng, tại trên thế giới này, khi chúng ta tự thân gặp nguy hiểm, hoặc là cần giúp đỡ lúc, chỉ có tự chúng ta người một nhà sẽ bất luận đúng sai, bất luận sinh tử đứng ở chúng ta bên cạnh giúp đỡ chúng ta. Cho nên, ta cùng phu nhân một dạng, ta giúp thân không giúp lý, bởi vì ngươi giúp 'Lý', mà 'Lý' lại chắc là sẽ không giúp ngươi! Dù sao, đây là một cái ai quả đấm lớn ai thì có lý thế giới!"

Nữ tử gật đầu cười, Đạo: "Dương công tử nói cực phải, Dương công tử nghĩ như vậy, vậy kế tiếp chúng ta cần chuyện, khẳng định chỉ biết thuận lợi nhiều!"

"Ta rất hiếu kỳ!" Dương Diệp Đạo.

Nữ tử cười cười, sau đó bấm tay bắn ra, một quyển quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Dương Diệp không giải thích được, cô gái nói: "Xem trước một chút!"

Nghe vậy, Dương Diệp ngăn chặn nghi ngờ trong lòng, mở ra quyển trục: Truy Hồn Kiếm Quyết, thiên cấp trung phẩm, lấy thân là môi giới, lấy Huyền khí vi dẫn, dẫn năng lượng thiên địa hóa Kiếm, Kiếm tỏa linh hồn, hồn bất diệt, Kiếm không cần thiết! Chú: Kiếm này bí quyết cực kỳ tiêu hao Huyền khí, Linh Giả ngũ phẩm dưới huyền giả cắt không thể tu luyện, một khi dẫn Kiếm, mà Huyền khí thiếu, mang bị năng lượng thiên địa phản phệ, ghi nhớ kỹ!"

Dương Diệp khép lại quyển trục, ngẩng đầu nhìn nữ tử, thần sắc bình tĩnh Đạo: "Phu nhân ý gì?" Tuy rằng Biểu mặt bình tĩnh không gì sánh được, thế nhưng lúc này Dương diệp tâm trung thế nhưng đã như sóng to gió lớn! Nếu như đơn thuần là cái này Truy Hồn Kiếm Quyết, trong lòng hắn tự nhiên còn không đến mức kích động như thế, hắn kích động nguyên nhân là bởi vì... Này Truy Hồn Kiếm Quyết một cái công hiệu! Đó chính là tập trung đối phương hồn phách, hồn bất diệt, Kiếm không cần thiết!

Nếu như cái này Truy Hồn Kiếm Quyết cộng thêm U Minh Quỷ hỏa, hoặc là Cửu U Hàn Phong...

Nghĩ đến U Minh Quỷ hỏa hỏa tia không chết không thôi đuổi theo địch nhân của mình, Dương Diệp đó là gan dạ nghĩ cầm trong tay cái này kiếm quyết đường chạy!

Nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Dương công tử so với ta trong tưởng tượng muốn trấn định nhiều lắm đây!"

Dương Diệp mang quyển trục đặt ở nữ tử trước mặt bàn gỗ bên trên, sau đó nói: "Phu nhân, thành thật mà nói, cái này kiếm quyết đối với ta giúp đỡ rất lớn, thế nhưng ta minh bạch, thiên hạ không có miễn phí cơm trưa, vừa thấy mặt, phu nhân liền lấy ra quý trọng như vậy gì đó, phu nhân chẳng lẽ không trước tiên nói một chút về nguyên nhân sao?"

"Người thông minh chính là bớt việc!" Nữ tử cười cười, Đạo: "Ta cũng không nét mực, Dương công tử cũng nhìn thấy, Thành Nam An Gia lớn như vậy một cái gia nghiệp, ta một giới tiểu nữ tử, làm sao có thể quản được xuống tới đây? Cho nên, ta hy vọng Dương công tử tới An Gia!"

"Ở rể?" Dương Diệp sửng sốt, sau đó liền vội vàng lắc đầu, Đạo: "Phu nhân, ta không thể không nói, ngươi quả thực rất đẹp, thế nhưng đáng tiếc, ta đã có người trong lòng, cho nên, cái này ở rể là trăm triệu không thể nào!" Đùa giỡn, ở rể? Đó không phải là ăn bám sao, tính là tại ưa thích cái này Truy Hồn Kiếm Quyết, hắn cũng là sẽ không làm!

Một bên trung niên nhân nghe được Dương Diệp nói, khóe miệng nhất thời vừa kéo...

"Cái gì ở rể!" Nữ tử gương mặt thoáng hiện lướt một cái đỏ ửng cùng giận tái đi, hung hăng trừng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ý của ta là hy vọng Dương công tử có thể gia nhập An Gia một cái Ám tổ!"

"Không phải là ở rể?" Dương Diệp nhất thời có chút lúng túng, nguyên lai mình lý giải sai rồi, cũng may hắn da mặt dày, san cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Ám tổ? Làm hộ vệ?"

Nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, thấy Dương Diệp dáng dấp không giống như là đang cố ý đùa giỡn nàng, lập tức sắc mặt khôi phục lại bình tĩnh, Đạo: "Không phải là hộ vệ, cái này Ám tổ là ta An Gia xây dựng một tổ chức, liền tương đương hộ vệ thông thường, ta An Gia hàng năm cho các ngươi cung cấp số lượng nhất định tu luyện tài nguyên, đồng thời các ngươi còn có thể tại trình độ nhất định thượng điều khiển ta An Gia một ít Biểu mặt thế lực."

"Chúng ta đây phải làm những gì?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Cũng không có gì!" Nữ tử cười nói: "Hàng năm đáp ứng thay ta An Gia làm tam sự kiện, đương nhiên, cái này tam sự kiện tuyệt đối là các ngươi đủ khả năng. Còn có chính là, nếu như ta An Gia xuất hiện nguy hiểm, các ngươi cần xuất thủ tương trợ!"

"Chính là như vậy?" Dương Diệp Đạo.

Nữ tử gật đầu.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Phu nhân, ta muốn hỏi một chút, lời ngươi nói cái này tu luyện tài nguyên, đại khái là chút gì?"

"Một tháng 1 vạn Năng Lượng thạch!" Cô gái nói: "Đồng thời sẽ vì các ngươi cung cấp tu luyện công pháp cùng các loại Huyền kỹ, đương nhiên, đây không phải là miễn phí, mà là cần phải có cống hiến giá trị."

"Cống hiến giá trị?"

Nữ tử gật đầu, Đạo: "Chính là đối với ta An Gia cống hiến giá trị, ta An Gia thường xuyên có tuyên bố một ít nhiệm vụ, hoặc là cần làm một ít chúng ta không có phương tiện đứng ra chuyện, mà nếu như các ngươi đi làm, đồng thời hoàn thành, chỉ biết thu được tương ứng cống hiến giá trị! Hơi chút tiết lộ hạ, nếu như của ngươi cống hiến giá trị đạt tới mà nói, tính là thiên cấp thượng phẩm Huyền kỹ cùng Huyền bảo cũng có thể đổi được!"

Dương Diệp nhìn nữ tử liếc mắt, lắc đầu, Đạo: "Phu nhân, chiêu này thật là cường!" Lúc này Dương Diệp có chút bội phục trước mắt nữ nhân này, bởi vì nhìn như cái này Ám tổ người rất tự do, không có bị cái này An Gia hạn chế, thế nhưng thực tế lại căn bản không phải chuyện như vậy, vì kia nếu nói cống hiến giá trị, những cường giả này thiên tài có thể không đi liều mạng cho cái này An Gia bán mạng sao?

Cái này là chân chánh tài có thể thông thần a!

"Đại gia theo như nhu cầu mà thôi!" Nữ tử cười nói: "Làm sao, Dương công tử nguyện ý không?"

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó lắc đầu, Đạo: "Xin lỗi, ta cự tuyệt!"

"Vì sao?" Nữ tử cũng không ngoài ý muốn.

"Ta không thích bị ràng buộc!" Dương Diệp Đạo: "Đây là một loại vô hình ràng buộc, ta không thích như vậy, tuy rằng ta rất tâm động cái này Truy Hồn Kiếm Quyết, nhưng ta còn là yếu quyết tuyệt!"

"Thì ra là thế!" Nữ tử gật đầu, Đạo: "Ta tôn trọng Dương công tử quyết định, bất quá, cái này Truy Hồn Kiếm Quyết còn là thỉnh Dương công tử thu cất đi! Ta An Bích như đưa đi ra đồ vật cũng không thu hồi lại qua!"

"Vô công không bị lộc!" Dương Diệp lắc đầu, cự tuyệt nói. Đùa giỡn, hắn cũng không ngốc, thứ này thật có dễ cầm như vậy sao? Đánh chết hắn đều sẽ không tin, cầm thứ này, đến lúc đó tuyệt đối sẽ bị nữ nhân này tính toán. Hắn coi như là xem hiểu, nữ nhân này hãy cùng kia Tần Tịch Nguyệt một dạng, đầy mình ý nghĩ xấu!

"Xem ra Dương công tử đối với ta đề phòng rất sâu đây!" An Bích như cười cười, Đạo: "Như vậy đi, Dương công tử nếu như thay ta làm một chuyện, như vậy Truy Hồn Kiếm Quyết liền tặng cho Dương công tử, làm sao?"

Quả nhiên là có âm mưu a! Dương Diệp ngoài cười nhưng trong không cười, Đạo: "An phu nhân, ngươi nói sớm đi, hà tất đi cái này cong cong từng đạo đây? Ta Dương Diệp là một thẳng tính, không thích các ngươi kia một bộ, cho nên, nếu như An phu nhân muốn cùng ta hợp tác, vậy kính xin An phu nhân chuyện gì đều nói thẳng, đại gia nói trắng ra, làm sao?

"Như vậy rất tốt!" An Bích như cười cười, Đạo: "Việc này kỳ thực tính là ta không muốn cầu Dương công tử đi làm, chờ Tiềm Long Tháp mở ra, Dương công tử biết đi làm. Bởi vì ta cần Dương công tử thay ta ngăn cản một người đi tranh đoạt kia Tiềm Long Tháp đệ nhất, người nọ danh An Nam Tĩnh, Dương công tử hiện tại có thể chưa từng nghe qua nàng, nhưng ta tin tưởng, rất nhanh, Dương công tử, không, phải nói người của cả đại lục đều sẽ biết tên của nàng!"

"An Nam Tĩnh?" Dương Diệp cau mày nói: "Nàng cũng họ An?"

"Dương công tử không đoán sai, nàng cùng ta trong lúc đó quả thật có chút sâu xa, bất quá cái này không liên quan Dương công tử chuyện! Dương công tử cần làm, chỉ là tại nơi Tiềm Long Bảng mở ra sau, tại nơi Tiềm Long Tháp bên trên ngăn cản nàng được đệ nhất, kia là được rồi, làm sao?" An Bích như nhạt thanh Đạo.

"Đương nhiên có thể!" Dương Diệp không chút do dự nào đã đem đáp ứng, sau đó mang kia Truy Hồn Kiếm Quyết thu nhập trong túi. Vì sao không đáp ứng? Dù sao cũng đối phương chỉ nói là ngăn cản kia An Nam Tĩnh, cũng không có nói nhất định phải thành công, hoặc là giết đối phương, đến lúc đó, nếu như ngăn cản được liền ngăn cản, không ngăn cản được không phải là còn có những người khác sao?

Phải biết rằng, tuy rằng không biết kia An Nam Tĩnh là thần thánh phương nào, thế nhưng nàng nếu như nếu muốn đoạt đệ nhất, nàng kia sẽ đối mặt Trung Vực tam kiệt, Ma Kha, Mục Quân, còn có Hồn U cái này siêu cấp thiên tài...

Có lẽ khi hắn gặp phải An Nam Tĩnh lúc, An Nam Tĩnh cũng đã bị những người này giết chết đây?

Cho nên, hắn tại sao muốn cự tuyệt, lúc này đây, thu kia Truy Hồn Kiếm Quyết hắn thu yên tâm thoải mái!

Người, vô sỉ người vô địch!

An Bích như nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói gì.

"An phu nhân, có bút sinh ý muốn tìm ngươi làm!" Dương Diệp cuối cùng nhớ ra tới đấu giá hội chính sự.

"Nói một chút?"

Dương Diệp cầm một trương cực phẩm ngũ hành phù đưa cho An Bích như, sau đó cười nhìn An Bích như, không nói.

Khi nhìn thấy là ngũ hành phù lúc, An Bích như nhướng mày, loại vật này nàng tự nhiên là nhìn không thuận mắt, thế nhưng rất nhanh, trong mắt nàng có một tia vô cùng kinh ngạc, khi thấy kia ngũ hành phù lục là cực phẩm phù lục lúc, nàng nhất thời tới hứng thú! Đương nhiên, nàng cảm giác hứng thú không phải là cái này trương cực phẩm ngũ hành phù lục, mà là đối cái này chế tác phù lục của người cảm thấy hứng thú!

"Dương công tử là Phù Văn Sư?" An Bích như hỏi.

"Là!" Dương Diệp không có giấu diếm.

"Phù này là Dương công tử chế làm!"

"Là!"

An Bích như trên mặt hiện lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Ta thiếu chút nữa nhìn lầm, không nghĩ tới Dương công tử lại còn là một gã thiên tài Phù Văn Sư, ừ, Dương công tử chế tác cái này cực phẩm tỷ lệ là mấy thành? Hai thành, cũng hoặc là tam thành?"

"Ngũ thành!" Dương Diệp bảo lưu lại một ít, hắn cũng không muốn bị người làm quái vật xem.

An Bích như dáng tươi cười thu liễm, có chút không vui nói: "Dương công tử đừng nói giỡn!"

Đùa giỡn? Dương Diệp lắc đầu, sau đó tay run lên, 1 nghìn trương cực phẩm ngũ hành phù xuất hiện ở An Bích như trước mặt. Khi thấy kia 1 nghìn trương cực phẩm ngũ hành phù lúc, An Bích như nhất thời ngây dại.

Lấy nhà của nàng sinh cùng kiến thức, cái gì chưa thấy qua? Thế nhưng nàng vẫn bị khiếp sợ đến rồi, bởi vì... Này 1 nghìn trương toàn bộ là cực phẩm, lão Thiên, tất cả đều là cực phẩm a! Đây là khái niệm gì? Cái gì khái niệm? Phù văn tổ sư hiện thế sao?

"Cái này, ta toàn bộ muốn!" An Bích như dừng một chút, lại nói: "Ừ, Dương công tử ngươi có bao nhiêu ta phải nhiều thiếu, giá không là vấn đề, ừ, chúng ta còn có thể cùng Dương công tử trường kỳ hợp tác, nói cách khác, sau này Dương công tử chế luyện phù lục, chúng ta Tụ Bảo các đều phải, giá cùng điều kiện, Dương công tử tự ah!"

Dương Diệp cũng không ngoài ý muốn, dù sao cái này cực phẩm phù lục còn là rất hi hữu, khoan hãy nói một chút xuất hiện đậu phụ phơi khô! Thủ đoạn khẽ động, một trương danh sách xuất hiện ở An Bích như trước mặt của, khi thấy danh sách thượng vật phẩm sau, An Bích như chân mày cau lại.

Kia danh sách bên trên vật phẩm, dĩ nhiên chính là Dương Diệp tu luyện Thiên Ma Thần Thể cần vật phẩm!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 354: Còn thiếu một người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thấy An Bích như cau mày, Dương Diệp cười nói: "Thế nào, mấy thứ này Tụ Bảo Trai không có sao? Cái này Tụ Bảo Trai không phải là được xưng tụ thiên hạ bảo sao? Lẽ nào chỉ là một câu nói đùa?"

An Bích như nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhạt thanh Đạo: "Dương công tử không cần dùng ngôn ngữ bộ dạng kích, cái này danh sách bên trên gì đó, ngoại trừ 4 thần thú máu huyết bên ngoài, cái khác mấy thứ đồ, ta Tụ Bảo Trai cũng không phải là không có, coi như là kia 4 thần thú máu huyết, ta Tụ Bảo Trai cũng có biện pháp cho tới, chỉ là ta nghĩ hỏi một câu, Dương công tử ngươi trở ra lên giá tiền sao?"

Nghe vậy, Dương diệp tâm lòng nhất thời gia tốc, bất quá hắn sắc mặt cũng cực kỳ bình tĩnh, Đạo: "An phu nhân ra cái giá tiền ah!"

An Bích như giơ lên ly trà trước mặt, khẽ nhấp một miếng trà, sau đó nhạt thanh Đạo: "Một ức Năng Lượng thạch!"

"Cái gì!" Dương Diệp hoắc mắt đứng lên, tựa hồ nghĩ có chút không thích hợp, lại ngồi xuống, sau đó khóe miệng giật một cái, cười khan nói: "Một ức Năng Lượng thạch đầu, An phu nhân không có nói sai?"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" An Bích như thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "An phu nhân, cái này tựa hồ quá mắc một điểm ah?"

"Quý sao?" An Bích như cười khẽ một tiếng, Đạo: "Dương công tử, ngươi kia mấy cái thiên tài địa bảo ta đừng nói, mặc dù là ngũ loại thuộc tính, mà lại tương sinh tương khắc thiên địa bảo vật, nhưng đối với ta Tụ Bảo Trai mà nói còn không coi vào đâu. Thế nhưng ngươi yêu cầu kia chu tước, huyền vũ, Bạch Hổ tam đại thần thú máu huyết cũng không phải có tiền liền có thể có được, dù sao tại tam đại thần thú gia tộc thế nhưng đều ở đây Yêu Vực, hơn nữa mỗi một tộc thực lực đều là vô cùng kinh khủng, mà lại lại là cực kỳ bao che khuyết điểm mang thù, muốn bọn họ máu huyết? Như vậy là mang chúng nó vào chỗ chết đắc tội, một cái làm không tốt, thậm chí có thể sẽ dẫn phát yêu nhân hai tộc đại chiến!"

"Quá mắc!" Dương Diệp cười khổ lắc đầu, một ức Năng Lượng thạch, đùa gì thế, bán đứng hắn hắn đều không lấy được.

"Ta đây liền không thể ra sức!" An Bích như Đạo.

Giữa sân trầm mặc. Dương Diệp phải không nghĩ buông tha, dù sao kia Thiên Ma Thần Thể thực sự rất mạnh hãn, nếu như có thể tu luyện, cộng thêm U Minh Quỷ hỏa cùng tử sắc Huyền khí giúp đỡ, thân thể của hắn nhất định sẽ đạt được một cái phi thường kinh khủng cảnh giới. Kể từ đó, hắn mới có tiền vốn cùng Cổ Vực Thành cái này yêu nghiệt, còn có cùng tương lai Bách Hoa Cung đối kháng!

Chỉ là cái này thực sự đắt tiền quá kinh khủng a! Một ức Năng Lượng thạch, Nguyên Môn toàn bộ gia sản có hay không có nhiều như vậy a?

"Có thể ký sổ sao?" Nói xong câu này, Dương Diệp mặt kìm lòng không đặng đỏ một chút, lời này có chút vô sỉ, bất quá hắn cũng không quản được nhiều như vậy.

An Bích như khóe mắt giật một cái, nhìn Dương Diệp, khẽ lắc đầu một cái, cười nói: "Dương công tử, lời này ngươi cũng có thể nói được! Ta rất bội phục!"

Dương Diệp vuốt tay, dù sao cũng mặt mũi này da hắn là không dự định muốn, Đạo: "Phu nhân đã nói có thể hay không ah, thành thật mà nói, mấy thứ này đối với ta thực sự rất trọng yếu! Nếu như phu nhân nguyện ý xa trướng, nhân tình này, Dương mỗ vĩnh sinh không quên!"

An Bích như trầm mặc, một lát, nàng đột nhiên nói: "Nghe đồn Dương công tử Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng khi thật?"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó gật đầu. Hắn biết, hắn phải bày ra hắn giá trị lúc, không thì người ta dựa vào cái gì ký sổ?

Thấy Dương Diệp gật đầu, An Bích như cầm chén trà tay của nắm thật chặt, Đạo: "Quả thật Kiếm Tâm Thông Minh?"

"Tự nhiên!"

Nghe vậy, An Bích như sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Muốn ký sổ, cũng không phải là không thể được, bất quá Dương công tử phải đáp ứng ta một cái điều kiện, nếu như Dương công tử đáp ứng, vài thứ kia hai tay dâng!"

"Điều kiện gì!" Dương Diệp nghiêm mặt nói.

"Trở thành ta An Gia thủ tịch khách khanh!" An Bích như nhìn thẳng Dương Diệp, Đạo: "Ta cũng không giấu diếm Dương công tử, ta làm là trường tuyến đầu tư, hiện tại Dương công tử thực lực, thành thật mà nói, quá thấp, đối với ta An Gia một điểm dùng chưa từng. Thế nhưng, ta xem tốt Dương công tử tương lai, nói cách khác, tại 100 năm sau, hoặc là 1000 năm sau, nếu như khi đó ta An Gia xuất hiện nguy cơ, mà Dương công tử lại đủ khả năng, hy vọng khi đó Dương công tử có thể xuất thủ giúp một thanh!"

"Ngươi cái này đầu tư, phiêu lưu rất lớn!" Dương Diệp cùng đối phương đối diện, Đạo: "Phải biết rằng, tương lai tràn đầy biến số, mà một khi xuất hiện biến số, An phu nhân ngươi đã có thể thường một ức Năng Lượng thạch a! Hơn nữa, tính là ta có thể sống đến mấy trăm năm, một ngàn năm sau, nhưng ngươi có thể xác định khi đó ta sẽ không thay đổi quẻ?"

An Bích như khẽ cười cười, Đạo: "Đầu tư, vốn là có phiêu lưu, ta cá là chính là Dương công tử tương lai cùng người phẩm!"

Dương Diệp nhìn An Bích như hồi lâu, sau đó nói: "Phu nhân quyết đoán, khiến ta bội phục, ta Dương Diệp hứa hẹn, tương lai, An Gia không phụ ta, ta không phụ An Gia!"

An Bích như nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó mang Dương Diệp kia trương danh sách đưa cho bên cạnh trung niên nhân, Đạo: "Vận dụng An Gia tất cả năng lượng, mau chóng thu thập đủ phía trên này gì đó, không có, có thể đi Thành Bắc An Gia thu mua, không cần để ý giá!"

"Là!"

Trung niên nhân lên tiếng, đúng sau lui xuống.

"Đa tạ!" Dương Diệp chân thành nói.

An Bích như cười cười, Đạo: "Nếu quả thật muốn cảm tạ, vậy sau này phàm là Dương công tử chế luyện phù lục đều bán ta Tụ Bảo Trai, làm sao?"

"Đương nhiên không thành vấn đề!" Dương Diệp cười nói.

An Bích như mang một quả nạp giới đặt ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Đây là cái này đậu phụ phơi khô cực phẩm phù lục Năng Lượng thạch, không nhiều lắm, nhưng hẳn đủ Dương công tử dùng!"

"Cảm tạ!" Dương Diệp chân thành nói. Mặc kệ người trước mắt này có đúng hay không đang lợi dụng hắn, thế nhưng lúc này, chân chính đạt được chỗ tốt là hắn Dương Diệp, hơn nữa đối phương còn rất thẳng thắn, có thể nói như vậy, cái này đã một lần đổ, cũng là một lần giao dịch, mà đối phương cũng trước trả tiền, giải quyết rồi trước mắt hắn khẩn cấp! Cái này với hắn mà nói, thực sự có thể nói là một phen ân tình!

An Bích như gật đầu, sau đó đột nhiên nói: "Được rồi, Dương công tử cũng biết cái này Tiềm Long Bảng vì sao còn chưa mở ra?"

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, sau đó lắc đầu. Luôn nói, đây cũng là hắn rất nghi ngờ địa phương, bởi vì đi tới nơi này Cổ Chiến Trường đã lâu, mà cái này Tiềm Long Bảng cũng một mực không có động tĩnh!

An Bích như chậm rãi đứng lên, ánh mắt đầu đến rồi ngoài cửa xa vời, trong mắt, có lướt một cái ngưng trọng, Đạo: "Bởi vì còn thiếu một người!"

"Có ý tứ?" Dương Diệp không giải thích được.

"Tiềm Long Tháp mở ra, cần đời thứ nhất Vũ Thần 'Liệt Thiên' thương làm dẫn, bởi vì... Này Tiềm Long Tháp dưới cái kia Long mạch, là năm đó đời thứ nhất Vũ Thần trấn áp phong ấn! Dĩ vãng mở ra Tiềm Long Tháp, kia cửu phẩm tông môn cùng mấy đại siêu cấp thế lực sẽ đi Vũ Thần Sơn mượn chuôi này 'Liệt Thiên' mở ra khải cái này Tiềm Long Tháp, nhưng mà, năm nay kia mấy người siêu cấp thế lực cũng không có mượn đến!" An Bích như chậm rãi nói.

"Vì sao không mượn đến?"

An Bích như nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Bởi vì 'Liệt Thiên' phải có chủ!"

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt ngưng trọng, Đạo: "Ngươi là nói, có Vũ Thần muốn xuất hiện?"

An Bích như gật đầu, Đạo: "Lần này Tiềm Long Bảng, so dĩ vãng bất luận cái gì một lần thiên tài đều phải nhiều, đều phải kinh khủng, lần này, là chân chánh thiên kiêu tranh tươi đẹp. Ta rất hiếu kỳ, lần này Vũ Thần, đến tột cùng có thể hay không đạp cái này yêu nghiệt thi thể đăng kia Tiềm Long Tháp đỉnh tháp đây!" Nói đến đây, An

Bích như dừng một chút, lại nói: "Dương công tử mau chóng đề thăng thực lực ah, bởi vì theo ta lấy được tin tức, vị kia tương lai 'Vũ Thần' đã phía trước hướng Vũ Thần Sơn trên đường đây, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, tối đa một hai tháng, Tiềm Long Bảng liền sẽ bắt đầu, đến lúc đó, không có thực lực cường hãn, đi đánh bảng, liền thật là đi tìm đường chết!"

Dương Diệp gật đầu, quả thực, cho dù là hắn hiện tại đã có lưỡng chủng thiên địa linh vật, thế nhưng hắn như trước còn là cảm giác hắn thực lực bây giờ vẫn còn có chút yếu đi. Đúng vậy, tại đây thiên kiêu khắp nơi trên đất Cổ Chiến Trường, tính là lá bài tẩy tại nhiều, đều là không có cảm giác an toàn!

Đây cũng là trước hắn ngay cả da mặt cũng không cần cũng muốn nói ra ký sổ hai chữ nguyên nhân!

"Dương công tử liền ở tại Tụ Bảo Trai ah, trai nội rất lớn, có thật nhiều tu luyện nơi, Dương công tử có thể yên tâm, ở bên trong tu luyện, không có bất kỳ người nào quấy rối ngươi, vật của ngươi, sau đó chỉ biết đưa đến!" An Bích như ngồi về tại chỗ, nhạt thanh Đạo.

Đối phương đây là đang hạ lệnh trục khách! Dương Diệp cũng thức thời, đứng dậy đối về An Bích như ôm quyền, Đạo: "Vậy quấy rầy!" Nói xong, xoay người đi ra đại sảnh!

Làm Dương Diệp đi ra đại sảnh sau, một cái như bóng với hình vậy nữ tử vật đột nhiên tự Dương Diệp lúc trước làm tòa vị trí phía sau đi ra!

"Tiểu Như, đáng giá không?" Cô gái nói.

"Đáng giá!" An Bích như sắc mặt bình tĩnh, trong mắt, bình tĩnh không sóng, giọng nói khẳng định nói: "Cô cô, tài liệu của hắn ngươi vậy cũng xem qua, người này là một cái cực kỳ trọng tình của người. Người như thế, chỉ có thể dụ dỗ, đi 'Tình' chữ lộ tuyến. Chỉ cần ta An Gia không phụ hắn, tương lai, hắn định cũng sẽ không thất bại ta An Gia!"

"Ngươi như vậy xác định hắn tương lai là một vị siêu cấp cường giả?" Cô gái nói.

"Không xác định!"

"Vậy ngươi?"

"Thế nhưng dù cho chỉ cần 1% cơ hội, cũng đáng giá chúng ta thử xem, không phải sao?" An Bích như Đạo: "Thua cuộc, bất quá một ức Năng Lượng thạch mà thôi, cần phải là chúng ta đổ thắng đây? Thắng, chúng ta An Gia chỉ biết tại tồn tại một vạn năm!"

"Hắn tuy rằng Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng hắn không nhất định có thể trở thành Kiếm Tông tổ sư đệ nhị!" Nữ tử phản bác.

"Một cái Kiếm Tâm Thông Minh, cũng đã cũng đủ khiến chúng ta một đánh cuộc, không phải sao?"

Nữ tử trầm mặc, một lát, lại nói: "Ngươi nghĩ hắn có thể ngăn trở ở An Nam Tĩnh sao?"

"Đỡ không được!" An Bích như Đạo: "Trừ phi hắn thật sự có năm đó Kiếm Tông tổ sư tại Cổ Chiến Trường vậy thực lực, không, coi như là Kiếm Tông tổ sư, tại đồng nhất cái tuổi trẻ, cũng không nhất định có thể ngăn trở ở cước bộ của nàng, nàng là ta đã thấy nhất yêu nghiệt của người!"

"Vậy ngươi còn khiến tiểu tử này...."

"Có cái hy vọng luôn luôn tốt, không phải sao?" An Bích như Đạo: "Nhân sinh chính là tràn đầy ngoài ý muốn, không đúng hắn có thể cho ta một kinh hỉ đây!"

Nữ tử hít một tiếng, không có ở nói chuyện.

"Được rồi, cô cô, ngươi cũng biết cái này giới Tiềm Long Bảng vì sao hiện ra nhiều như vậy kinh diễm mới tuyệt yêu nghiệt?" An Bích như đột nhiên hỏi.

"Muốn thời tiết thay đổi..."

...

Tại Tụ Bảo các một gian nhà đá tu luyện tràng thượng, nhìn trước mắt kia một đống thiên tài địa bảo, Dương Diệp trong mắt lóe ra kích động cùng vẻ hưng phấn. Vật sở hữu đều đủ, hiện tại, hắn có thể bắt đầu tu luyện cái này 'Thiên Ma Thần Thể'!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 355: An Nam Tĩnh!

Dương Diệp không có tuyển chọn tại Tụ Bảo Trai tu luyện thân thể, mà là ly khai Cổ Vực Thành, đi tới Cổ Vực Thành phía nam mấy ngàn dặm bên ngoài một tòa sơn mạch ở chỗ sâu trong.

Một chỗ thủy đàm chỗ, dựa theo Thiên Ma Thần Thể mặt trên miêu tả phương pháp, Dương Diệp mang 4 thần thú máu huyết lợi dụng U Minh Quỷ hỏa mạnh mẽ nhu hợp ở tại cùng nhau, sau đó mang kia hỗn hợp ở chung với nhau máu huyết ném vào thủy đàm trong, nhất thời, toàn bộ thủy đàm bày biện ra một loại quỷ dị tiên hồng sắc!

Tiếp theo, Dương Diệp lại đem kia ngũ cây thiên cấp linh thảo chất lỏng nói lấy ra ngoài, sau đó một thanh rót vào thủy đàm trong, từng cổ một làm người ta vui vẻ thoải mái mùi thơm không ngừng tự thủy đàm trong phiêu tán đi ra.

Tối hôm qua đây hết thảy sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở trong bàn tay hắn!

Có thể nói, cái này U Minh Quỷ hỏa mới là mấu chốt nhất, bởi vì không có U Minh Quỷ hỏa, hắn tính là mang cái này thượng bộ Thiên Ma Thần Thể tu luyện tới tầng cao nhất, đó cũng là không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì Ma Kha đã làm xong rồi.

Kỳ thực ngay từ đầu, hắn nhìn trúng cũng không phải cái này Thiên Ma Thần Thể, mà là cái này Thiên Ma Thần Thể trong làm ghi lại phương pháp tu luyện, bởi vì hắn thiếu hụt chính là loại phương pháp này! Không thì, chỉ dựa vào U Minh Quỷ hỏa cái loại này đơn giản bất ngờ thể, hiệu quả là phi thường có hạn! Có thể nói như vậy, hắn cũng không phải đang tu luyện Thiên Ma Thần Thể, mà là mượn dùng Thiên Ma Thần Thể dặm phương pháp tu luyện tới sáng tạo ra một loại thuộc về hắn mình Luyện Thể phương thức!

Bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa bay vào thủy đàm trong, trong sát na, toàn bộ thủy đàm trong nháy mắt sôi trào lên, hóa thành một cái biển lửa. Tại Dương Diệp dưới sự khống chế, kia một trì hồ nước cũng không có bị U Minh Quỷ hỏa bốc hơi lên, mà là dường như dung nham thông thường không ngừng sôi trào!

Đập vào mặt hỏa sóng làm cho Dương Diệp toàn thân y vật trong nháy mắt hóa thành tro tàn, cái loại này kịch liệt phỏng làm cho được Dương Diệp mà mỗi ngày chặt nhíu lại. Bất quá hắn không chút do dự nào, thả người nhảy, nhảy vào thủy đàm trong!

"Tốt cảm giác quen thuộc!" Đây là Dương Diệp tiến nhập Hỏa Hải sau nghĩ cách.

Lúc này đây so dĩ vãng phải tốt hơn nhiều, dù sao hắn lúc này thân thể cũng không phải là lúc đầu lần đầu tiên bất ngờ thể lúc có thể so sánh. Hơn nữa trải qua nhiều lần U Minh Quỷ hỏa bất ngờ thể, thân thể của hắn đã đối U Minh Quỷ hỏa có nhất định sức chống cự, cho nên, lúc này đây bất ngờ thể, so sánh với trước đây, vẫn tương đối buông lỏng!

Dựa theo Thiên Ma trong thân thể miêu tả, hắn phải hấp thu kia 4 thần thú máu huyết cùng với kia ngũ loại thiên địa linh thảo trong năng lượng ẩn chứa, đồng thời mang chúng nó hoàn toàn luyện hóa hấp thu mới tính có thể miễn cưỡng đạt được Thiên Ma Thần Thể đệ nhất trọng, bất quá Dương Diệp cũng chưa hoàn toàn án phương pháp kia tới, hắn chủ yếu là hấp thu kia máu huyết, mà kia ngũ cây thiên địa linh thảo còn lại là dùng để tu bổ cùng tẩm bổ thân thể!

Phải biết rằng, kia máu huyết trong thế nhưng ẩn chứa cực kỳ cuồng bạo năng lượng, cộng thêm lại có U Minh Quỷ hỏa không ngừng đang thiêu đốt hắn thân thể, cho nên, cho dù có tử sắc Huyền khí tại cuồn cuộn không ngừng mà chữa trị thân thể hắn, vẫn còn có chút không đủ, cho nên hắn liền đem kia thiên địa linh thảo dùng để chữa trị thân thể!

Dù sao thân thể của hắn cần chính là không ngừng kích thích, mà không phải không ngừng chữa trị cùng tẩm bổ! Kích thích càng lợi hại, thân thể của hắn mới có thể càng lợi hại, cái này mặc dù có chút tự ngược, nhưng không thể không nói, phương pháp này vẫn là vô cùng hữu hiệu!

Dương Diệp hiện tại phải làm, đó chính là hấp thu, luyện hóa, kích thích, sau đó tại hấp thu, sau đó tại luyện hóa, nữa kích thích....

Tại toàn bộ Cổ Chiến Trường, kỳ thực chính gia tăng khổ tu không chỉ là Dương Diệp, còn có rất nhiều thiên tài yêu nghiệt. Cái này yêu nghiệt thiên tài, bọn họ đều là có to lớn dã tâm, đúng vậy, bọn họ dã tâm dĩ nhiên chính là kia Tiềm Long Bảng đệ nhất!

Đời thứ nhất Biểu cái gì? Đại biểu Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ mạnh nhất, đại biểu cho mang vĩnh viễn ghi chép tiến Huyền Giả Đại Lục sử sách trung, đại biểu cho số mệnh thêm thân, chịu thiên địa quan tâm, đại biểu cho....

Nói chung, thu được đệ nhất, bất kể là danh, còn là quyền, đều có!

Còn nữa, đều là thiên kiêu, để cho bọn họ thần phục cùng giai huyền giả, bọn họ nguyện ý không?

Chốn Cửu U, Minh Thần mộ địa.

Ma Kha xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, từng cổ một ma khí tự kỳ trong cơ thể không ngừng tràn ra, sau đó không ngừng ăn mòn trước mặt hắn một thanh ngăm đen Trường Thương. Chuôi này Trường Thương đúng là kia Minh Thần Thương!

Lúc đầu hắn cùng với Hồn U đuổi kia Tà Quân mấy ngàn dặm, Tà Quân không địch lại hắn hai người, đó là chủ động mang kia Minh Thần Thương giao ra, đương nhiên, song phương nhất định là lại giao thủ số tràng! Nói chung mặc kệ thế nào, Minh Thần Thương rơi vào hắn Ma Kha trong tay. Chiếm được Minh Thần Thương sau, hắn đó là cùng Hồn U tới nơi này mộ địa, sau đó bắt đầu luyện hóa cái này Minh Thần Thương, mà cái này một luyện, lại chính là gần hai tháng!

Theo ma khí không ngừng ăn mòn kia Minh Thần Thương, Minh Thần Thương bắt đầu kịch liệt chiến động, dường như muốn phá tan tầng kia tầng ma khí!

Nào đó khắc, Ma Kha chợt mở hai mắt ra, tay phải hướng phía trước tìm tòi, bàn tay cầm thật chặt Minh Thần Thương, thế nhưng, kia Minh Thần Thương cũng rung động càng thêm lợi hại, lấy Ma Kha lực lượng, đều đang thiếu chút nữa khiến kia tránh thoát!

Ma Kha hừ lạnh một tiếng, lập tức từng cổ một ma khí giống như nước thủy triều dũng mãnh vào kia Minh Thần Thương trong, khoảng chừng qua một khắc đồng hồ, kia Minh Thần Thương yên tĩnh lại!

"Chúc mừng!" Đúng lúc này, Hồn U quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha phía sau, Đạo: "Trải qua lâu như thế thời gian luyện hóa, ngươi rốt cuộc đến nó thừa nhận!"

Ma Kha hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Đáng tiếc khiến kia Tà Quân chạy mất, nếu như không phải là hắn, ta sớm đã thành luyện hóa cái này Minh Thần Thương!"

"Không chạy thoát được đâu, hắn chung quy trong buổi họp Tiềm Long Tháp, không phải sao?" Hồn U Đạo.

Ma Kha gật đầu, Đạo: "Minh Thần truyền thừa, ngươi đã thành công?"

"Tự nhiên!"

Nghe vậy, Ma Kha trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, đạt được Minh Thần truyền thừa Hồn U, cho dù là hắn cũng không khỏi không kiêng kỵ a!

Làm như biết Ma Kha lúc này suy nghĩ, Hồn U Đạo: "Địch nhân của chúng ta là nhân loại, chí ít tại nhân loại huyền giả chết hết trước khi, chúng ta sẽ vẫn là minh hữu, đúng không?"

Ma Kha gật đầu, đúng lúc này, một gã Ma Tộc thanh niên đột nhiên xuất hiện ở cái này mộ địa, tên ma tộc này thanh niên đi tới Ma Kha trước mặt, sau đó 'Phù phù' một tiếng quỳ xuống, hai mắt đỏ bừng Đạo: "Lão đại, Ma lông cùng với hắn tại Cổ Vực Thành bên ngoài liệp sát nhân loại huyền giả Ma Tộc huynh đệ, tổng cộng 107 người, toàn bộ bị giết, ngươi muốn vì bọn họ báo thù a!"

"Cái gì!" Ma Kha hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, một cổ kinh khủng ma khí tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra, cả giận nói: "Ngươi nói lại lần nữa xem!"

Tại Ma Kha kia khí thế kinh khủng hạ, tên ma tộc này thanh niên trong lòng nhất thời phát lạnh, kìm lòng không đặng hướng lui về sau mấy bước, nói không ra lời!

"Hắn nói không sai!" Lúc này, một bên Hồn U đột nhiên nói: "Chết không chỉ có ngươi Ma Tộc 107 người, còn có ta Minh Tộc của người, mà ngồi chuyện này, chính là lúc đầu bị ta ngươi coi là con kiến hôi được kêu là Dương Diệp kiếm tu!"

Ma Kha hít sâu một hơi, trong mắt, sát ý bạo dũng, Đạo: "Là hắn, tốt, tốt, tốt, giết ta Ma Tộc 106 huynh đệ, tốt, rất tốt, ngươi giết ta Ma Tộc 106 huynh đệ, ta đây liền tàn sát ngươi toàn tộc, không, ta liền giết cái này tại Cổ Chiến Trường toàn bộ tất cả nhân loại huyền giả!"

Dứt lời, Ma Kha nắm Minh Thần Thương thân hình khẽ động, trong nháy mắt tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Ha hả, giết đi, giết cái máu chảy thành sông ah, linh hồn mùi vị, ha hả..." Hồn U cũng tiêu thất ở tại tại chỗ.

...

Ngay Ma Kha cùng Hồn U đám người đi trước Cổ Vực Thành tìm kiếm Dương Diệp lúc, một nữ tử đi tới Nam Vực phía nam hải ngoại một ngọn núi dưới.

Đây là một ngọn núi, cao vạn trượng, từ đỉnh núi đến chân núi, trơn truột như bích, không có bất kỳ giẫm đạp chi vật.

Một nữ tử đi tới chân núi, nữ tử mặc quần áo màu xám trắng trang phục, mang dáng người sấn thác lồi lõm có hứng thú, lửa nóng liêu nhân; Như mây tóc đen dường như đuôi ngựa thông thường trát cùng sau đầu, trường cùng mông. Nhọn chỗ. Ngỗng khuôn mặt, mắt phượng, ánh mắt sắc bén, tướng mạo tuy rằng không tính là mỹ nhân tuyệt thế, nhưng là lại là có khác một phen hấp dẫn người khí chất.

Hai tay chắp sau lưng, nữ tử ngẩng đầu nhìn kia cuối tầm mắt chỗ đỉnh núi, trong mắt hờ hững, Đạo: "Đây là Vũ Thần Sơn sao? Ha hả, Vũ Thần? Hy vọng đừng làm cho ta An Nam Tĩnh thất vọng, không thì, ta liền bình núi này!" Dứt lời, An Nam Tĩnh từng bước một mới hướng phía kia trơn truột như bích vách núi đi đến.

Khi đi đến vách núi trước khi lúc, An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, sau đó song quyền chợt xuất kích, đánh vào kia trơn truột trong như gương vách núi bên trên!

"Oanh!"

Một đạo buồn bực trầm nổ âm hưởng triệt đi, lập tức, kia vách núi bên trên xuất hiện hai cái số cm sâu dấu quyền!

An Nam Tĩnh thả người nhảy, hai chân rơi vào quyền kia ấn trong, tiếp theo, song quyền lần thứ hai đánh ra.... Cứ như vậy, An Nam Tĩnh dùng phương thức này, chậm rãi hướng đỉnh núi kia leo đi...

Có điểm chậm, thế nhưng An Nam Tĩnh trong mắt cũng vô cùng kiên định, trên mặt càng không có nửa phần vẻ sợ hãi cùng bì sắc, phảng phất chỗ ngồi này núi cao vạn trượng, là đất bằng phẳng thông thường...

...

Cổ Vực Thành hạ, mấy trăm cụ nhân loại huyền giả thi thể của người đầu bị bày thành hai cái sâu sắc 'Dương Diệp' hai chữ, kia mấy trăm cụ nhân loại huyền giả thi thể thì bị treo ở Cổ Vực Thành trên thành tường, tiên huyết, nhiễm đỏ Cổ Vực Thành hạ thổ địa!

Cổ Vực Thành hạ, Ma Kha tay cầm Minh Thần Thương, ngạo nghễ mà đứng, kia Minh Thần Thương lúc này đã do ngăm đen biến thành màu đỏ tươi.

Cổ Vực Thành thượng, vô số nhân loại huyền giả kinh hãi địa nhìn dưới thành hết thảy, nhìn kia dường như sát thần vậy Ma Kha, mọi người loại huyền giả trong mắt ngoại trừ kiêng kỵ cùng sợ hãi còn là kiêng kỵ cùng sợ hãi!

"Dương Diệp, ngươi như không được, ta đây liền một ngày giết 100 nhân loại huyền giả, thẳng đến Cổ Chiến Trường tất cả nhân loại huyền giả chết hết!" Cổ Vực Thành hạ, Ma Kha thanh âm của dường như hồng chung thông thường xa xa truyền ra ngoài.

Đúng lúc này, hơn mười người loại huyền giả bị Ma Tộc đám người giải đến Ma Kha trước mặt của.

"Dương Diệp, ngươi đi ra còn chưa phải đi ra!" Ma Kha trầm giọng quát dẹp đường.

Không có bất kỳ đáp lại nào, trên thành tường, càng hoàn toàn yên tĩnh.

"Dương Diệp, ngươi cái này hỗn đản, ngươi trái lại đi ra a, ngươi có bản lĩnh Sát Ma tộc cùng hồn tộc của người, lẽ nào không bản lĩnh đi ra không? A a a a...."

"Ma Kha, oan có đầu nợ có chủ, giết ngươi người của ma tộc là Dương Diệp, lại không phải chúng ta, ngươi có bản lĩnh phải đi tìm Dương Diệp a, giết chúng ta tính cái gì?"

"Ha ha, các ngươi cái này không cốt khí nhân loại hỗn đản, không phải là vừa chết sao? Lão Tử chính là bội phục Dương Diệp, mấy vạn nhân loại, cư nhiên bị không được 100 Ma Tộc huyền giả liệp sát, chúng ta thật mẹ nó mất mặt a, chỉ Dương Diệp dám dẫn người đi cùng những ma tộc này cùng Minh Tộc của người đối kháng, nhưng lại giết hơn một trăm người của ma tộc, nghe được tin tức này lúc, các ngươi biết Lão Tử có bao nhiêu thống khoái sao? Đáng tiếc vô duyên vừa thấy a!"

"Ngươi cái Sỏa Bức, muốn chết chính ngươi đi tìm chết, chúng ta cũng không muốn chết, Ma Kha lão đại, chỉ cần ngươi buông tha ta, ta nguyện ý gia nhập Ma Tộc, ta nguyện ý...."

Nhưng mà Ma Kha cũng xem cũng không thấy cái này Nam Vực huyền giả, đang trầm mặc 10 hơi thở sau, Ma Kha tay trái giơ lên, sau đó chợt hạ xuống, Đạo: "Không chừa một mống!"

Lúc này Dương Diệp đang làm cái gì?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 356: Kiếm vực, Kiếm Hoàng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tháng sau.

Một chỗ trong núi lớn, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền, trước mặt, lơ lững một thanh Huyền Kiếm.

Một tháng tới, Dương Diệp cũng không có tuyển chọn mỗi ngày đều rèn đúc thân thể, mà là sáng sớm rèn đúc thân thể, buổi chiều cùng buổi tối tu luyện kiếm kỹ cùng cảm ngộ kiếm đạo.

Dù sao, Kiếm mới là của hắn căn bản, thân thể, còn lại là phụ trợ mà thôi, hắn đương nhiên sẽ không chủ yếu và thứ yếu chẳng phân biệt được!

Kiếm Tâm Thông Minh hắn, đối với kiếm đạo cảm ngộ, không thể nghi ngờ là một cái ưu thế thật lớn, bởi vì hắn có thể rất nhanh để cho mình tiến nhập cái loại này không linh trạng thái.

Cho tới nay, cuộc đời của hắn đều là Sát Lục cùng bận rộn, hắn chưa bao giờ giống giờ này khắc này như vậy ngồi xuống hảo hảo yên lặng một chút. Đúng vậy, từ sinh ra đến bây giờ, hắn vẫn luôn là bận rộn. Tiếng đồng hồ vì sinh kế, vì sinh tồn, lớn là tu luyện, là thân nhân, hiện tại, là thân nhân là tương lai.

Chừng hai mươi năm, hắn thực sự quá bận rộn, bận đến chưa từng yên lặng một chút qua!

Thủy nước trong tháng hiện, ý Định Thiên không mây. Tĩnh, có thể nghe tiếng lòng của mình; Có thể dùng tâm thanh tịnh, chiếu thấy vạn vật thực tính, như thần Linh thông thường nhìn thấu! Sinh cơ cùng khốn cảnh đều trở nên rõ ràng sáng tỏ. Cầm được lên, nơi chốn có thể đảm đương, cầm không tưởng, nơi chốn cũng không có lực. Thả hạ, nơi chốn cũng là lớn Đạo, không bỏ xuống được, nơi chốn đều là lạc đường.

Cái gọi là Kiếm Tâm Thông Minh, xuất xứ từ với nội tâm thông thấu, linh tính giác ngộ! Mở ra, nhận rõ, lắng, tự nhiên mà vậy, Đạo, ngay bên cạnh mình!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt một mảnh thanh minh, nhìn trước mặt chuôi này trôi nổi Kiếm, nói nhỏ: "Toái!"

Dứt lời, thanh kiếm kia 'Phanh' một tiếng vang nhỏ bạo liệt thành vô số mảnh nhỏ, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp cũng lần thứ hai nói nhỏ: "Hợp!"

Quỷ dị một màn xuất hiện, chỉ thấy kia nguyên bản vỡ ra được vô số mảnh nhỏ cấp tốc tụ lại ở tại cùng nhau, khôi phục thành thì ra là Kiếm...

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hữu quyền chậm rãi nắm chặt: "Toái!" Dứt lời, lấy Dương Diệp làm trung tâm, kỳ xung quanh mười trượng trong phạm vi, tất cả vật chất trong nháy mắt dường như hồi đòn nghiêm trọng thủy tinh thông thường, 'Oanh' một tiếng vang nhỏ toàn bộ vỡ ra được, vỡ ra được sau là tiếp theo bạo liệt, không được số hơi thở, Dương Diệp xung quanh, đầy đất cát mịn!

Dương Diệp bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa thoáng hiện trong tay, lần thứ hai bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa đón gió tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành một cái biển lửa xuất hiện ở giữa sân, đặt mình trong trong biển lửa, Dương Diệp cũng một chút việc cũng không, không chỉ có như vậy, giờ này khắc này, kia U Minh Quỷ hỏa dĩ nhiên dường như cùng cùng hắn làm một thể thông thường, bởi vì Dương Diệp toàn thân đều là U Minh Quỷ hỏa Hỏa Diễm....

Nhìn một màn này, Dương Diệp lần thứ hai hít sâu một hơi, sau đó ngón tay búng một cái, một luồng tử sắc kiếm khí bắn ra, coi như cái này sợi tử sắc kiếm khí muốn bắn ra mười trượng phạm vi lúc, Dương Diệp nói nhỏ: "Đình!" Đạo này tử sắc kiếm khí nhất thời quỷ dị dừng ở tại chỗ!

Nhìn đạo này tử sắc kiếm khí, Dương Diệp hai tay kìm lòng không đặng chặt nắm lại, bởi vì hắn phát hiện, đạo này gia trì đến lục trọng Sát Lục Kiếm Ý tử sắc kiếm khí trong năng lượng ẩn chứa, dĩ nhiên so bình thường mạnh hơn từ thiếu gấp năm lần!

Thủ đoạn khẽ động, 200 chuôi Huyền Kiếm xuất hiện ở giữa sân, làm 200 chuôi Huyền Kiếm ra trong sân bây giờ lúc, giữa sân nhất thời xuất hiện quỷ dị một màn, chỉ thấy kia 200 chuôi Huyền Kiếm lại đang Dương Diệp xung quanh điên cuồng mà xuyên loạn lên, từng đạo kiếm quang ở trong sân không ngừng hiện lên, thanh thế kinh người không gì sánh được!

"Đình!"

Dương Diệp quát nhẹ, nhất thời, kia 200 chuôi Huyền Kiếm rồi đột nhiên dừng ở tại chỗ.

"Vắt!"

Lần thứ hai quát nhẹ, 200 chuôi Huyền Kiếm trong sát na tại Dương Diệp mười trượng trong phạm vi điên cuồng vắt động, không mấy đạo kiếm quang trực tiếp mang Dương Diệp bao phủ ở tại trong đó!

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp ngồi xếp bằng trên mặt đất suy tính, tự hỏi tại sao lại tại mười trượng trong phạm vi, hắn phảng phất như là chúa tể thông thường, đặc biệt kia Kiếm cùng cùng Kiếm có quan hệ kiếm kỹ vì sao tại mười trượng trong phạm vi uy lực sẽ trong nháy mắt tăng gấp năm lần nhiều! Hơn nữa, tại đây mười trượng trong phạm vi, hắn phảng phất động tất hết thảy thông thường, bất kỳ vật gì ở trước mặt hắn đều là xích. Khỏa thân, chỉ cần liếc mắt, hắn là có thể thấy rõ đối phương bản chất.....

Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một cái khả năng, đó chính là Kiếm Tâm Thông Minh duyên cớ, dĩ vãng, hắn thi triển Kiếm Tâm Thông Minh thời điểm, chỉ biết như vậy có thể liếc mắt xem thấu đối phương Huyền kỹ hoặc là thân phận kẽ hở! Chỉ là hiện tại, cái này Kiếm Tâm Thông Minh tựa hồ không còn là như trước đây vậy là một cái đơn thuần phòng thủ kỹ năng!

Bởi vì tại đây mười trượng phạm vi bên trong lĩnh vực, Kiếm Tâm Thông Minh hắn thi triển ra kiếm kỹ, uy lực trực tiếp tăng đến rồi gấp năm lần! Chỉ là đáng tiếc, kiếm đạo một đường, đều là hắn tự mình tìm tòi, cho dù lĩnh ngộ một vài thứ, hắn cũng không biết vật này là gì, càng miễn bàn đi làm sao vận dụng, đây là hắn bi ai chỗ!

Ai bảo hắn người cô đơn, không có tông môn đây?

"Xem ra sau này như có thời gian, lấy được thỉnh giáo một chút Mạc Lão!" Dương Diệp lắc đầu cười cười, không ở quấn quýt vấn đề này, bất quá thứ này dĩ nhiên lĩnh ngộ đi ra, kia nên có cái tên, trầm tư một lát, Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Nếu có thể tăng cường kiếm kỹ, vậy kêu Kiếm phần lĩnh vực tốt lắm, ừ, Kiếm vực, không sai, đã bảo Kiếm vực, ha ha!"

Ngăn chặn kích động trong lòng, Dương Diệp mang 200 thanh kiếm thu vào, sau đó chỉ để lại một thanh Kiếm trôi nổi ở trước mặt hắn, nhìn thanh kiếm kia, Dương Diệp nhẹ nhàng cười, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa cúi người ở tại chuôi này Huyền Kiếm bên trên, nhất thời, chuôi này Huyền Kiếm biến thành một thanh hỏa Kiếm!

Tại Dương Diệp dưới sự khống chế, chuôi này Huyền Kiếm rồi đột nhiên xoay người, mũi kiếm chỉ hướng hắn, liền vào giờ khắc này, Dương Diệp chân phải chợt một bước, thân thể hướng phía xa xa bạo xạ ra, nhưng mà chuôi này hỏa Kiếm nhưng cũng là trong nháy mắt bắn ra, hướng phía hắn quỹ tích đi theo!

Kế tiếp, mặc kệ Dương Diệp làm sao bỏ chạy, chuôi này hỏa Kiếm đều theo đuổi không bỏ, hơn nữa tốc độ còn thật nhanh, nếu như không phải là Dương Diệp cho mình bỏ thêm một trương thần hành phù, đồng thời vận dụng tật phong giày, hắn chỉ sợ sớm đã bị lửa này Kiếm cho xuyên cái lổ thủng.

Cái này Truy Hồn Kiếm Quyết, từ bắt đầu tu luyện thân thể ngày đó bắt đầu, hắn đó là mỗi ngày không ngừng kiên trì địa đang luyện tập, một tháng qua, hắn cơ bản đã mang cái này kiếm quyết học cái thấu triệt, đương nhiên, cái này chủ nếu là bởi vì hắn Kiếm Tâm Thông Minh duyên cớ, bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh hắn, có thể nhìn ra cái này kiếm quyết ưu điểm cùng khuyết điểm cùng với bản chất, nếu xem thấu, kia tu luyện có thể không đơn giản một ít sao?

Có thể nói như vậy, Dương Diệp hiện tại mới phát hiện Kiếm Tâm Thông Minh thực sự rất kinh khủng, rất biến thái, so U Minh Quỷ hỏa còn có kinh khủng, đương nhiên, vẫn là không có thần bí kia tiểu vòng xoáy kinh khủng.....

Bởi đối với kia Kiếm vực nắm giữ còn không thuần thục, còn có kia Truy Hồn Kiếm Quyết cũng vẫn chưa có hoàn toàn nắm giữ, cộng thêm thân thể rèn đúc cũng còn không có khiến hắn thoả mãn, cho nên Dương Diệp tiếp tục lựa chọn tại sơn mạch trong tu luyện.

Không biết Dương Diệp quyết định này, làm cho kia Cổ Vực Thành lại chết không biết bao nhiêu người, đương nhiên, tính là biết, hắn cũng sẽ không để ý!

Lúc này Cổ Vực Thành trên thành tường, đã treo sắp tới 2 nghìn cụ của người loại thi thể, tiên huyết, nhiễm đỏ toàn bộ Cổ Vực Thành vách tường, cực kỳ máu tanh kinh khủng!

Một tháng tới, Dương Diệp tựu như cùng nhân gian chưng phát rồi thông thường, tùy ý Ma Kha làm sao kêu gào, làm sao chửi rủa, hắn chính là không có xuất hiện, cho nên Ma Kha trong cơn tức giận mang Cổ Vực Thành đại môn ngăn chặn, sau đó phái ra Ma Tộc cường giả chung quanh trảo những thứ kia ở bên ngoài lịch luyện nhân loại huyền giả, bắt được sau, liền cho tới Cổ Vực Thành hạ, sau đó từng bước từng bước chém giết!

Cái này máu tanh thủ đoạn, làm cho cả người loại huyền giả đã hãi vừa giận, giận là kia Ma Kha đó là dường như sát thần thông thường, gặp người liền giết, hoàn toàn không đem nhân loại huyền giả để vào mắt; Hãi chính là kia Ma Kha thực lực mạnh để cho bọn họ rất nhiều người tuyệt vọng, đặc biệt tay cầm kia Minh Thần Thương Ma Kha!

Tại một tháng này trong, không phải là không có nhân loại huyền giả chịu không nổi khẩu khí này, hạ thành đi cùng Ma Kha một mình đấu, thế nhưng kết quả đều đều không ngoại lệ, trở thành trên tường thành trong thi thể một!

Nhưng mà Trung Vực tam kiệt cái này một tháng tới cũng dường như nhân gian chưng phát rồi thông thường, không có người nào xuất hiện, trong lúc, cũng có người đề nghị mọi người liên thủ đi xuống cùng Ma Tộc đám người quyết nhất tử chiến, nhưng mà, mỗi khi có người đưa ra đề nghị này lúc, giữa sân đó là rơi vào trầm mặc.

Đúng vậy, chỉ cần đứng ở trên thành tường, không đi xuống, Ma Kha tại cường có thể làm sao bọn họ nào? Thế nhưng đi xuống, đi xuống liền có thể sẽ chết a! Hơn nữa đi xuống lại có chỗ tốt gì? Là một cái khí sao? Đừng nói giỡn, bọn họ mới sẽ không ngu như vậy! Đang nói, Ma Kha tìm là Dương Diệp, bọn họ đi xuống, đó không phải là thay Dương Diệp chịu chết sao?

Tuy rằng dưới thành mỗi thời mỗi khắc đều có người ở chết, thế nhưng, cái này người chết theo chân bọn họ có quan hệ sao? Có chút là có quan hệ, thế nhưng đại đa số kỳ thực đều là không có bất kỳ quan hệ nào. Thử hỏi, ai sẽ vì cùng tự mình không có quan hệ người đi lấy mệnh hợp lại?

"Dương Diệp đây? Hắn lẽ nào sẽ không đứng ra giải quyết chuyện này sao? Việc này cuối cùng là bởi vì hắn mà ra!" Trên thành tường, có huyền giả bắt đầu nghĩ đến Dương Diệp cái này 'Đầu sỏ gây nên'.

"Đứng ra?" Có người cười lạnh nói: "Đứng ra chịu chết sao? Nếu ta nói a, cái này Dương Diệp là thật thông minh a, giết người của ma tộc, đoạt bọn họ bảo vật, mà hậu quả này cũng muốn chúng ta cả người loại huyền giả tới gánh chịu, hắn cái này tính toán có thể nhưng thật tốt a!"

"Kỳ thực Dương Diệp cũng không có làm sai, dù sao Ma Tộc cùng Minh Tộc thực sự quá kiêu ngạo, cũng là nên có người loại huyền giả đi ra diệt diệt hắn không uy phong. Đang nói, lúc đầu biết được Dương Diệp cùng Nam Vực huyền giả diệt ma tộc cùng Minh Tộc thời điểm, các ngươi những người này không phải là cũng đều vỗ tay bảo hay sao? Thế nào, hiện tại mỗi một người đều trở quẻ?" Có người châm chọc nói.

"Bị giết Ma Tộc chúng ta là trầm trồ khen ngợi, thế nhưng bị giết đối phương, nên đứng ra gánh chịu cái này hậu quả a, dưới thành những thứ kia chết oan huynh đệ lẽ nào nên chết sao?"

"Thực lực thiếu, tới đây Cổ Vực Thành, đã chết có thể trách ai?"

"Di, Dương Diệp có phải là ngươi hay không cha ruột a? Ngươi thế nào lão giúp hắn nói chuyện? Có đúng hay không nghĩ một mình đấu a?"

"Một mình đấu, tới thì tới a, sớm nhìn ngươi khó chịu!"

"...."

Trên thành tường, chúng huyền giả bắt đầu rồi cải vả kịch liệt lên....

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt lại một tháng trôi qua.

Vũ Thần Sơn, một chân đạp ở tại Vũ Thần Sơn đỉnh núi, tiếp theo, đệ nhị chỉ chân cũng bước lên.

Nơi nào đó, một gã mặc trường bào màu tím nam tử ở trong tay hắn thật dầy phán quan bộ thượng họa rớt hai cái tên: Lý Thanh Thủy, Nam Cung Mộng...

Chốn Cửu U lòng đất, một gã toàn thân Bàn đến kim sắc cự long nam tử tự lòng đất chậm rãi thăng lên, ở trong tay hắn, một quả Long ấn rất nhanh xoay tròn, nào đó khắc, nam tử đột nhiên nói: "Dương Diệp, ta phải hảo hảo cảm tạ ngươi, nếu như không có ngươi, người này Hoàng ấn còn sẽ không nhận thức ta làm chủ đây, ha ha... Ta hiện tại sẽ hảo hảo cám ơn ngươi..."

Lại là một ngọn núi, đứng trên đỉnh núi, một gã cụt tay nữ tử quỳ trên mặt đất, tại trước mặt nàng, một thanh đen nhánh Cổ sao lẳng lặng lơ lững.

"Như thế nào Kiếm?"

Một thanh âm đột nhiên xuất hiện ở tại giữa sân.

"Sinh mệnh!"

"Như thế nào Kiếm?" Thanh âm xuất hiện lần nữa.

"Linh hồn!"

"Như thế nào Kiếm?"

"Ta toàn bộ!"

Giữa sân trầm mặc.

Một lát, thanh âm kia yếu ớt thở dài, Đạo: "Cũng được, bát trọng Kiếm Ý, bát trọng Phong Chi Ý Cảnh, tuy không Kiếm Tâm Thông Minh, lại coi như là kiếm đạo kỳ tài, tại chờ đợi, chỉ sợ cũng là phí công."

Dứt lời, chuôi này Cổ sao đột nhiên bộc phát ra một đạo vang vọng thiên địa kiếm minh chi thanh...

Giờ khắc này, tất cả Huyền Giả Đại Lục tuyệt thế cường giả đều nhìn về cái phương hướng này.

Đoạn Hồn Uyên đáy, nhà tranh trước, Mạc Lão nhìn chân trời một lát, sau đó chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Kiếm Hoàng xuất thế, cũng không phải hắn, thật là..."

Cũng là vào giờ khắc này, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục phàm là đeo kiếm kiếm tu Kiếm đều vào giờ khắc này tránh thoát chủ tay của người, sau đó đối về chân trời bạo phát ra một đạo kiếm minh chi thanh...

Kiếm Hoàng ra, vạn Kiếm phục!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 357: Cửu U Kiếm Dực

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong núi lớn, đang tu luyện kiếm kỹ Dương Diệp đột nhiên nhướng mày, bởi vì tại nơi Đạo vang vọng chân trời kiếm minh thanh sau khi xuất hiện, kiếm trong tay hắn lại có tránh thoát tay ý tứ!

Nhìn kiếm trong tay, Dương Diệp thấp giọng nói: "Ngay cả ngươi cũng muốn đối kia cái gọi là Kiếm Hoàng thần phục sao?" Hắn tự nhiên biết lúc trước đạo kia kiếm minh thanh ý vị như thế nào, dù sao lấy trước Mạc Lão thế nhưng cùng hắn nói qua rất nhiều về Kiếm Hoàng chuyện.

Có người trở thành Kiếm Hoàng!

Đối với lần này, hắn trong lòng cũng không có nghĩ khó chịu, dù sao hắn chẳng bao giờ muốn trở thành qua kia cái gì Kiếm Hoàng. Kiếm Hoàng, kiếm tu môn cao nhất xưng hào, nhưng người nào quy định Kiếm Hoàng chính là kiếm tu trong mạnh nhất? Trước đây đều là Kiếm Hoàng mạnh nhất, nhưng đó là trước đây, hắn Dương Diệp cũng không tin tà, dù sao cũng kiếm của hắn chắc là sẽ không thần phục bất luận kẻ nào!

Kiếm trong tay, phảng phất không có nghe được Dương Diệp nói thông thường, đảm nhiệm là đang kịch liệt địa rung động, nếu như không phải là Dương Diệp gắt gao áp chế, sợ rằng sớm đã thành phóng lên cao!

Tay hơi cố sức, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, trong nháy mắt hóa thành vô số mảnh nhỏ.

Ngẩng đầu nhìn chân trời, Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Có ý tứ, chỉ là một đạo kiếm minh chi thanh, dĩ nhiên để kiếm của ta không tiếc phản bội chủ hưởng ứng, Kiếm Hoàng... Thật là làm cho người chờ mong đây!"

Dứt lời, Dương Diệp khóe miệng tiếu ý chậm rãi thu liễm, bấm tay bắn ra, do vô số thật nhỏ gió cuốn xuất hiện một đôi thật lớn Ám cánh màu đen xuất hiện ở hắn trên lưng! Làm cái này đội Ám cánh màu đen xuất hiện lúc, một cổ cuồng phong lăng không mà đi, từng tầng một khí lãng tự Dương Diệp hai chân chỗ không ngừng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, tràng diện một mảnh hỗn độn!

Cái này đội to lớn ám hắc sắc gió cuốn cánh dĩ nhiên chính là kia Cửu U Hàn Phong biến thành!

Hai tháng tới, Dương Diệp một mực nghĩ cái này Cửu U Hàn Phong tác dụng, nếu như chỉ bằng vào cầm kia để làm công kích phần dùng, khó tránh có chút quá mức lãng phí, dù sao công kích phương diện, hắn đã có U Minh Quỷ hỏa. Hơn nữa cái này Cửu U Hàn Phong chỉ đối linh hồn có thật lớn lực sát thương, đối với người thể thương tổn, cũng không có U Minh Quỷ hỏa kinh khủng như vậy!

Cộng thêm sử dụng một lần, tiêu hao còn là to lớn, cho nên hắn đó là bỏ qua dùng Cửu U Hàn Phong tới đối địch. Trải qua qua một đoạn thời gian thăm dò, nếm thử, hắn rốt cục phát hiện Cửu U Hàn Phong còn có một cái công hiệu, đó chính là có thể tăng tăng tốc độ, bởi vì... Này Cửu U Hàn Phong có thể khống chế tốc độ gió!

Phát hiện điểm ấy sau, Dương Diệp quả quyết địa bắt đầu thăm dò thế nào lợi dụng cái này Cửu U Hàn Phong tới tăng tăng tốc độ! Phải biết rằng, hắn trong người pháp thượng thế nhưng cực kỳ yếu, nếu như có thể lợi dụng lên cái này Cửu U Hàn Phong, kia tốc độ của hắn liền không còn là hắn chỗ thiếu hụt, thậm chí có thể nói là ưu thế của hắn! Bởi vì... Này Cửu U Hàn Phong tốc độ thực sự quá nhanh!

Mau tới trình độ nào?

Nhanh đến một hơi thở nội, Dương Diệp Khả lấy ảo hóa trên trăm đạo tàn ảnh! Nếu như cộng thêm tật phong giày, còn có thần hành phù nói, tốc độ còn có thể nhanh hơn! Bất quá cũng có cái chỗ thiếu hụt, đối Dương Diệp hiện tại mà nói là một cái chỗ thiếu hụt, đó chính là cái này thực sự quá tiêu hao Huyền khí, cùng U Minh Quỷ hỏa một dạng, dùng một lần, hầu như muốn tháo nước trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy Huyền khí! Điều này làm cho Dương Diệp rất là phiền muộn!

Cái này Cửu U Hàn Phong trả lại cho Dương Diệp một... Khác bên ngoài một kinh hỉ, kia chính là có thể phụ gia tại Truy Hồn Kiếm Quyết thượng, có Cửu U Hàn Phong gia trì, cái này Truy Hồn Kiếm Quyết tốc độ... Linh Giả cảnh dưới, sợ rằng cũng chỉ có tiểu tử kia không gian thuấn di có thể thoát được cởi..... Dù sao cũng hắn là trốn không kéo!

Cùng U Minh Quỷ hỏa thêm kiếm trận một dạng, hắn cũng vì cái này do Cửu U Hàn Phong biến thành cánh lấy một cái tên, tên là: Cửu U Kiếm Dực!

Hai tháng tới, khi hắn khắc khổ tu luyện hạ, thân thể của hắn chiếm được rất lớn đề thăng, tuy rằng còn chưa kịp Ma Kha, thế nhưng cũng tuyệt đối không kém là bao nhiêu. Kiếm kỹ phương diện, Truy Hồn Kiếm Quyết uy lực, đặc biệt tại cộng thêm U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong sau, uy lực kia thực sự rất kinh khủng, bất quá cái này truy hồn một tên Kiếm có thể sửa lại, hắn là đổi thành Đoạt Mệnh Kiếm Quyết, bởi vì tại Cửu U Hàn Phong gia trì hạ, tốc độ kia, còn dùng truy người sao? Linh Giả cảnh dưới, ai có thể khiến kia truy?

Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực, Kiếm Chi Lĩnh Vực, trở thành hắn chân chính lớn nhất lá bài tẩy, Kiếm vực bên trong, hắn là chân chánh chúa tể!

Nói chung, trong khoảng thời gian này tới, thực lực của hắn chiếm được thật to đề thăng, chuẩn xác mà nói là lên một cái bậc thang! Được rồi, cảnh giới của hắn vốn có cũng là sắp đột phá, bất quá bị hắn hung hăng đè lại.

Có lúc, cảnh giới đề thăng quá nhanh, thật không phải là chuyện tốt!

Bất quá Dương Diệp còn có một cái tiếc nuối, đó chính là hắn hiện tại thiếu một thanh Kiếm, Ẩn Kiếm rất tốt, nhưng là lại đã có điểm theo không kịp thực lực của hắn. Tỷ như U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong cùng nhau gia trì nói, Ẩn Kiếm liền có chút không chịu nổi, điều này làm cho hắn có chút bất đắc dĩ!

Nam Vực có câu rất trang bức mà nói, kêu: Trong lòng có Kiếm, vạn vật đều có thể là Kiếm!

Những lời này nhìn như hữu lý, thế nhưng tại Dương Diệp xem ra, cái này hoàn toàn là một câu thí thoại, thực lực bằng nhau hạ, một cọng cỏ cùng một thanh thiên cấp Huyền Kiếm đối chém, ngươi xem một chút ai ngưu bức!

Kiếm sự, hắn tạm thời chỉ có thể buông xuống, dù sao phải tìm được một thanh thích hợp Kiếm là không dễ dàng như vậy. Trước đây kia đem tử thanh Kiếm cũng không tệ, đáng tiếc bị Kiếm Tông thu về!

Nghĩ đến Kiếm Tông, Dương Diệp trong đầu đó là nổi lên một đạo lệ ảnh, bạch y, thanh Kiếm, băng lãnh trầm mặc... Tô Thanh Thi... Lúc đầu hứa hẹn...

Một lát, lắc đầu, Dương Diệp thu hồi tự mình suy nghĩ, hết thảy hết thảy, chỉ có có thực lực mới có thể đi thực hiện, không tưởng, một điểm ý nghĩa chưa từng!

Tâm niệm vừa động, ngự kiếm dựng lên, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía chân trời bắn nhanh đi. Hắn không tuyển chọn hồi Cổ Vực Thành, mà là đi trước chốn Cửu U, chỗ đó, có có thể đề thăng hắn Kiếm Ý cùng linh hồn linh hồn thể, hắn phải làm, chính là tại Tiềm Long Tháp mở ra trước khi, mang tự thân Sát Lục Kiếm Ý đề thăng tới tầng thứ bảy!

Thực sự, tại yêu nghiệt này tụ tập Cổ Vực Thành, lá bài tẩy nhiều hơn nữa đều là không có nắm chắc tất thắng!

Hắn phải làm, chính là tại cường một điểm, mạnh hơn chút nữa...

Dương Diệp không biết là, lúc này Cổ Vực Thành đã náo phiên thiên! Tại Ma Kha máu tanh tàn sát hạ, đã đem gần 5 nghìn nhân loại huyền giả thi thể bị đọng ở Cổ Vực Thành trên cửa thành. Mà Dương Diệp đây? Dương Diệp vẫn không có xuất hiện, điều này làm cho thành chủ rất nhiều người loại huyền giả bất mãn, sau đó có chút huyền giả liền tổ chức từng cái một tiểu đội, nữa sau đó mà bắt đầu tại Cổ Vực Thành nội tìm kiếm Dương Diệp...

Tại sao muốn tìm Dương Diệp? Đương nhiên là muốn cho Dương Diệp đi ra ngoài cho Ma Kha một cái công đạo, về phần chuyện này đối cùng sai, bọn họ đương nhiên sẽ không đi miệt mài theo đuổi, bọn họ chỉ biết, bởi vì Dương Diệp quan hệ, chọc giận Ma Kha, sau đó Ma Kha bắt đầu tàn sát nhân loại huyền giả, làm cho bọn họ không cách nào ra khỏi thành, không cách nào ra khỏi thành, liền không cách nào đi lịch lãm...

Bất quá một số người cũng không có gia nhập những đội ngũ này trong, tỷ như Nam Vực một ít huyền giả, bởi vì bọn họ rất rõ ràng Dương Diệp là một cái người thế nào, người này phát cuồng dâng lên, đây tuyệt đối là không kém kia Ma Kha! Đi tìm hắn? Kỳ thực chính là cùng muốn chết không khác nhau mà thôi. Bất quá bọn hắn đối Dương Diệp cũng là có oán hận, bởi vì Dương Diệp duyên cớ, có thể dùng bọn họ Nam Vực huyền giả hầu như đều phải bị trong thành nhân loại huyền giả cô lập, thậm chí còn có người đề nghị mang Nam Vực huyền giả ném xuống, lấy dẹp loạn Ma Kha phẫn nộ!

Đương nhiên, loại sự tình này không có một có thực lực, có uy vọng người đi đầu, vậy khẳng định là không được! Mà nhân loại trong có thực lực Trung Vực tam kiệt, cũng một người cũng không xuất hiện qua!

Ngày này, một gã mặc trường bào màu tím nam tử xuất hiện ở Cổ Vực Thành hạ, khi nhìn thấy cái này trường bào màu tím nam tử lúc, trên thành tường những thứ kia huyền giả, nhất thời lắc đầu, trong mắt tràn đầy tiếc hận cùng ý giễu cợt. Lúc này còn lẻ loi một mình đi tới nơi này Cổ Vực Thành hạ, không phải là muốn chết sao?

Tại mấy trăm Ma Tộc dưới ánh mắt, trường bào màu tím nam tử chậm rãi hướng phía Cổ Vực Thành đi đến, trường bào màu tím nam tử xem cũng không thấy xung quanh những Ma Tộc đó huyền giả.

Nhìn thấy áo bào tím nam tử lớn lối như thế, một gã Ma Tộc huyền giả đó là phải ra khỏi tay, nhưng mà nhưng là bị Ma Kha ngăn cản. Đúng lúc này, áo bào tím nam tử đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn về phía Ma Kha, Đạo: "Ma Tộc đệ nhất thiên tài, ngay cả Minh Thần Thương đều bị ngươi hàng phục, không sai, không khiến ta thất vọng, hy vọng ngươi càng ngày càng mạnh!" Dứt lời, áo bào tím nam tử khẽ cười cười, sau đó xoay người hướng ngày đó môn đi đến.

"Hắn lại muốn xông Thiên Môn, hơn nữa còn là làm trò Ma Tộc mặt của mọi người, hắn đến tột cùng là ai!"

"Thật là có loại a, nhân loại ta huyền giả lúc nào lại xuất hiện một cái thiên tài?"

"Thật là đủ phách lối, chân giải khí a, kia Ma Tộc đám người dĩ nhiên không dám ra tay, hắn đến tột cùng là phương nào Thánh tinh lực? Chẳng lẽ là nhân loại ta Vũ Thần?"

"..."

Nhìn áo bào tím nam tử chậm rãi đi hướng ngày đó môn, Ma Kha bên cạnh Ma Tộc thanh niên hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Lão đại, vì sao không giết hắn? Khiến hắn lớn lối như thế?"

"Bởi vì không phải là loài người!" Ma Kha trầm giọng nói: "Nếu không phải nhân loại, kia cũng không cần phải giết, tuy rằng ta đối với hắn rất không thoải mái, nhưng là thực sự không cần thiết chung quanh gây thù hằn."

"Không phải là loài người?" Kia Ma Tộc thanh niên thất thanh nói.

"Hắn giấu rất kỹ, nếu như không phải là ta có..." Nói đến đây, Ma Kha dừng một chút, mới nói: "Nói chung, trên người hắn không có nhân loại khí tức. Tốt lắm, mặc kệ hắn, tại Cổ Vực Thành trong huynh đệ có tra được Dương Diệp hạ lạc sao?"

Tên ma tộc này thanh niên chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Không có, có người ra mắt hắn tại Tụ Bảo Trai xuất hiện qua, bất quá hắn ra Tụ Bảo Trai sau, thì dường như nhân gian chưng phát rồi thông thường, ta vận dụng tất cả lực lượng, chưa từng có thể tra được tin tức của hắn. Chẳng lẽ hắn đúng như loài người kia huyền giả theo như lời, là sợ chúng ta, núp vào?"

Ma Kha lắc đầu, Đạo: "Hắn là kiếm tu, còn là một gã thực lực cường hãn như vậy kiếm tu, tất cả, hắn hẳn không phải là sợ hãi chúng ta! Về phần hắn vì sao không xuất hiện, ta cũng không phải rất rõ ràng, bất quá, cũng không cần tính toán cái vấn đề này. Nếu hắn không được, chúng ta đây cứ tiếp tục giết, thẳng đến giết hắn đi ra mới thôi! Ta Ma Tộc huynh đệ huyết, không thể chảy không, phải dùng cả người loại huyền giả máu tươi để bồi hoàn!"

"Là!"

Đúng lúc này, kia áo bào tím nam tử đã đi tới ngày đó môn trước mặt của, không chút do dự nào, áo bào tím nam tử bước vào Thiên Môn, một đạo lục sắc chùm tia sáng trong nháy mắt thoáng hiện, đi tới áo bào tím nam tử trước mặt!

Bấm tay bắn ra, một luồng như mảnh xà tử khí bắn ra, cùng kia lục sắc chùm tia sáng kích đụng vào nhau!

"Oanh!"

Hai người trong nháy mắt tiêu tán không trung.

"Hưu!"

Lại là một đạo lục sắc chùm tia sáng thoáng hiện.

Áo bào tím nam tử không tránh không tránh, tay phải nắm chặc thành quyền, trên nắm đấm, một tia tử sắc điện lưu không ngừng thoáng hiện, một tiếng lịch uống, một quyền đánh vào đạo kia lục sắc chùm tia sáng bên trên.

"Bành!"

Một đạo nổ vang thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, chùm tia sáng tiêu tán.

"Hưu!"

Lại là một đạo chùm tia sáng thoáng hiện, ngay tại lúc đạo này chùm tia sáng thoáng hiện một khắc kia, áo bào tím nam tử quỷ dị xuất hiện ở đạo này chùm tia sáng trước mặt, sau đó tay phải chợt hướng phía trước một trảo, một con có thể so với cự long móng vuốt rồi đột nhiên tránh trong sân bây giờ, đạo kia chùm tia sáng bị cái này cự trảo bắt một vừa vặn, cự trảo chợt nắm chặt.....

"Bành!"

Chùm tia sáng tiêu tán, một cái lão giả tóc trắng xuất hiện ở áo bào tím nam tử trước mặt.

"Không nghĩ tới ngay cả ngươi cái này bộ tộc tất cả đi ra!" Lão giả tóc trắng trầm giọng nói.

Áo bào tím nam tử khẽ cười cười, đối về lão giả tóc trắng hơi thi lễ, sau đó đi bộ đi vào Cổ Vực Thành trong

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 358: Ngươi ở đây tìm ta?

Áo bào tím nam tử dĩ nhiên chính là Lạc Tuyết, Lạc Tuyết cường hãn biểu hiện không thể nghi ngờ cho cả người loại huyền giả một cái thuốc trợ tim. Bởi vì trong khoảng thời gian này tới, nhân loại huyền giả ngay cả một cái có thể chống lại Ma Kha cường giả đều emi có, bị Ma Kha đám người ngay mặt hung hăng vẽ mặt, bọn họ lại là không thể làm gì, trong khoảng thời gian này, bọn họ thật là quá biệt khuất!

Hiện tại, rốt cục có một người loại cường giả xuất hiện!

Đang lúc bọn hắn đầy cõi lòng chờ mong cái này 'Nhân loại cường giả' đại chiến kia Ma Kha lúc, nhưng mà cái này 'Nhân loại cường giả' nhưng chỉ là nhàn nhạt quét toàn bộ Cổ Vực Thành trên tường thành của người loại huyền giả, sau đó lắc đầu, Đạo: "Nhân loại, như trước còn là vậy chịu không nổi, thật là một cái lãng phí tư nguyên chủng tộc a!" Làm như có ý định, Lạc Tuyết thanh âm của xa xa truyền ra ngoài, thế cho nên giữa sân tất cả mọi người rõ ràng nghe.

Sau đó, cả người loại huyền giả sắc mặt của nhất thời đặc sắc...

Vũ Thần Sơn, một tòa cung điện trong, An Nam Tĩnh ngạo nghễ mà đứng, tại trước mặt nàng cùng xung quanh, có 23 tòa điêu khắc. Cái này 23 tòa điêu khắc, đúng là từ cổ chí kim tằng xuất hiện ở Huyền Giả Đại Lục sử thượng 23 vị Vũ Thần!

Phương diện này, mỗi một vị đã từng đều là Huyền Giả Đại Lục oai phong một cỏi tuyệt thế cường giả, mỗi một vị, ngoại trừ đã từng Kiếm Tông tổ sư cùng thời vị nào, đều là lực áp cùng thời huyền giả siêu cấp yêu nghiệt!

Có thể nói như vậy, phương diện này những cường giả này đại biểu cho Huyền Giả Đại Lục toàn bộ lịch sử chỉnh thể thực lực tột cùng nhất, cường hãn nhất một mặt!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là cái này 22 tòa điêu khắc, đại biểu cho 22 loại Vũ Thần truyền thừa, phải biết rằng, mỗi một thay Vũ Thần đều có chính bọn nó chỗ độc đáo. Có thể nói, chỉ muốn truyền thừa trong đó một vị, là có thể độc bộ thiên hạ. Đương nhiên, tiền đề là được có tư cách đó cùng thực lực tới đón chịu truyền thừa!

An Nam Tĩnh ánh mắt tại đây chút pho tượng thượng nhất nhất đảo qua, sau cùng rơi vào đại điện phía trước nhất pho tượng kia bên trên nhất nhất cũng chính là đời thứ nhất Vũ Thần!

Đúng lúc này, cái này đời thứ nhất Vũ Thần pho tượng trong đột nhiên nổi lên một đạo hầu như hư ảo trung niên nhân. Trung niên nhân quần áo làm bào, lớn lên rất là phổ thông, chỉ có kia một đôi mắt, phảng phất kia vô tận tinh không, sâu sắc mà sâu thẳm, làm cho sâu không lường được, không cách nào phỏng chừng cảm giác thần bí biết.

Nhìn An Nam Tĩnh, trung niên nhân gần nhất nổi lên lướt một cái nhu hòa dáng tươi cười, Đạo: "Tiểu Nữ Oa, từ ngươi bắt đầu bước vào cái này Vũ Thần Sơn một khắc kia bắt đầu, ta đó là bắt đầu chú ý ngươi, ngươi rất tốt! Ngươi ánh mắt rơi vào trên người ta, là muốn chọn truyền thừa đường của ta thống sao?"

An Nam Tĩnh ánh mắt nhìn thẳng trung niên nhân, Đạo: "Ta mục đích chủ yếu, cũng không phải là tới truyền thừa Vũ Thần, mà là nghĩ đến nói với ngươi một câu nói!"

"Nga?" Trung niên nhân gần nhất tiếu ý mở rộng, Đạo: "Thú vị, ta rất hiếu kỳ, nguyện nghe kỳ tường!"

An Nam Tĩnh Đạo: "Truyền thừa, chung quy chỉ là đồ của người khác, mà không phải mình, ta An Nam Tĩnh không cần đồ của người khác. Tới thăm ngươi một chút, liền chỉ là muốn nói cho ngươi biết một câu nói: Ta có thể cùng ngươi một dạng, bằng vào thực lực của chính mình, chứng Đạo Vũ Thần tên, trở thành phiến tinh không hạ người mạnh nhất!" Dứt lời, An Nam Tĩnh xoay người hướng cung đi ra ngoài điện, không có một chút do dự.

Ngay An Nam Tĩnh muốn đi ra cửa đại điện lúc, trung niên nhân đột nhiên nói: "Nha đầu, mục tiêu của ngươi, chỉ là trở thành cái này phiến tinh không hạ người mạnh nhất sao?"

Nghe vậy, An Nam Tĩnh nhất thời dừng bước, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía trung niên nhân, trong mắt, có vẻ hưng phấn.

Trung niên nhân cười cười, Đạo: "Võ đạo một đường, vô cùng tận, đối với ngươi cùng rất nhiều ngày mới đến nói, có mục tiêu, kỳ thực bản thân liền là một loại tư tưởng thượng hiểu rõ gông cùm xiềng xích. Tư tưởng nếu là bị túi chữ nhật thượng một cái gông xiềng, như vậy lòng của ngươi cũng sẽ bị theo mặc bộ một tầng gông xiềng, ngươi hiểu chưa?"

Trầm tư một lát, An Nam Tĩnh đối về trung niên thi lễ một cái, Đạo: "Thụ giáo. Ta từ giờ trở đi, ta An Nam Tĩnh không có mục tiêu, võ đạo đường có bao nhiêu trường, ta đã đi bao lâu, nếu như võ đạo đường có phần cuối, ta đây liền mở mới đường, cho đến ta sinh mệnh phần cuối!"

Trung niên nhân trong mắt lóe lên lướt một cái tán thưởng, Đạo: "Ngươi rất tốt, như vậy tiểu nhân niên kỷ đó là có trái tim của cường giả, còn lĩnh ngộ sáu loại ý cảnh, khó được nhất là, ngươi còn có thể mang cái này sáu loại ý cảnh hỗn hợp cùng một chỗ, biến thành mới một loại ý cảnh, một loại hoàn toàn thuộc về của ngươi ý cảnh, ngươi so với ta năm đó, thế nhưng ưu tú rất nhiều! Mấy vạn năm qua, chỉ có năm đó Tiêu Dao Tử ở thiên phú bên trên, có thể cùng ngươi so sánh với!"

An Nam Tĩnh gật đầu, thản nhiên tiếp nhận rồi đối phương khen, sau đó nói: "Tiền bối cũng biết Kiếm Tông tổ sư?"

"Tự nhiên!" Trung niên gật đầu, Đạo: "Năm đó, hắn cũng từng đã tới cái này Vũ Thần Sơn, lúc đó, ta cho là hắn là tới truyền thừa ta đạo thống, thế nhưng nào biết hắn dĩ nhiên là tới khiêu chiến ta."

"Khiêu chiến tiền bối ngươi?"

Trung niên nhân cười cười, Đạo: "Hắn cùng với ngươi một dạng, không thèm đi người khác đi qua đường, lại càng không tiết đi thu được người khác lực lượng cùng kinh nghiệm, hắn muốn đi ra thuộc về hắn con đường của mình. Hắn tới khiêu chiến ta, mục đích chỉ là muốn cho ta mượn tới hoàn thiện kiếm của hắn Đạo, về sau, về sau ngươi hẳn là cũng biết."

An Nam Tĩnh trầm mặc một lát, sau đó nói: "Tiền bối, ngươi cùng Kiếm Tông tổ sư, đều là thực lực thông thiên người, ta nghĩ hỏi một câu, các ngươi là không đã ngã xuống?"

Trung niên nhân khóe miệng tiếu ý chậm rãi tiêu tán, ánh mắt nhìn về phía xa xa, Đạo: "Trên đời, ai có thể không chết?" Giọng nói yếu ớt, có một chút bất đắc dĩ, có một chút không cam lòng, càng có một chút tức giận...

Một lát, trung niên nhân ánh mắt làm lại rơi vào An Nam Tĩnh trên người, sau đó nói: "Nơi này cùng sở hữu 23 loại Vũ Thần truyền thừa. Ngươi không thèm có người khác lực lượng, ta đây lý giải, thế nhưng, ngươi lại là có thể từ nơi này 23 loại truyền thừa trong hấp thụ bọn họ tinh hoa, tới diễn biến mới vũ kỹ, càng có thể thông qua bọn họ ý thức chiến đấu, tới hoàn thiện mình không đủ! Cái gọi là truyền thừa, cũng không phải là từ trên người chúng ta thu được lực lượng, mà là từ trên người chúng ta thu được ngươi cần! Hiểu chưa?"

"Tiền bối là muốn ta truyền thừa 23 loại Vũ Thần?" An Nam Tĩnh không giải thích được hỏi, phải biết rằng, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục lịch sử, giống như cũng không có xuất hiện qua một người truyền thừa 23 loại Vũ Thần truyền thừa a!

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Bởi vì tới ngươi sau này, mang sẽ không có nữa cái gọi là Vũ Thần truyền thừa. Có thể truyền thừa nhiều ít, xem chính ngươi tạo hóa!"

Dứt lời, giữa sân xuất hiện lần nữa 22 đạo hư ảnh...

...

Chốn Cửu U, Dương Diệp mỗi ngày điên cuồng săn bắt những Linh đó hồn thể, sau đó tiêu hao, sau đó tại săn bắt, mấy ngày kế tiếp, hắn cảm giác mình Sát Lục Kiếm Ý đã đạt đến đỉnh, chỉ cần một cái cơ hội, hắn chính là có thể triệt để bước vào thất trọng Sát Lục Kiếm Ý!

Tại thôn phệ một cái linh hồn thể sau, Dương Diệp chuẩn bị tiếp tục đi sưu tầm linh hồn thể, ngay tại lúc lúc này, một cái bóng đen người quỷ dị xuất hiện phía sau hắn, bóng đen người đối về Dương Diệp thi lễ một cái, Đạo: "Kiếm chủ, có thể tìm được ngươi!"

Dương Diệp xoay người nhìn người, người này hắn nhận thức, danh lục Hiên, thực lực cận lần Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân, cũng là hắn phái ra đi hỏi thăm Cổ Vực Thành thiên tài yêu nghiệt hướng đi.

"Có việc?" Dương Diệp Đạo.

Lục Hiên gật đầu, Đạo: "Kiếm chủ, trong khoảng thời gian này Cổ Vực Thành đại sự..." Tiếp theo, lục Hiên mang Ma Kha tại Cổ Vực Thành sở tác sở vi chậm rãi nói đi ra.

Một lát, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tốt lắm, ta đã biết, ngươi trở về đi!"

Nghe vậy, lục Hiên sửng sốt, sau đó nói: "Kiếm chủ chẳng lẽ muốn khiến kia Ma Kha tiếp tục kiêu ngạo đi xuống sao? Đương nhiên, lục Hiên không có chỉ trích Kiếm chủ ý tứ, chỉ là kia Ma Kha cùng Ma Tộc đám người thực sự quá kiêu ngạo, tuyên bố muốn tiêu diệt giết Kiếm chủ ngươi, cho nên..."

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không quay về, không phải là sợ hắn Ma Kha, mà là không cần thiết, ta cũng không hắn như vậy rỗi rãnh. Về phần hắn giết người loại huyền giả, vậy cùng ta càng không quan hệ, thực lực yếu, bị người giết, cái này có thể trách ta? Về phần những người đó loại huyền giả ngôn luận, kia càng không cần đi để ý tới, chọc mao ta, đừng nói Ma Kha, ta sẽ đích thân động thủ giải quyết bọn họ!"

Lục Hiên trong lòng phát lạnh, hiện tại hắn mới nhớ lại trước mắt vị này Kiếm chủ là một dạng gì chủ, đây cũng là một cái giết người không chớp mắt chủ a! Lúc đầu trước mắt vị này bởi vì không một lời hợp, liền đem ba gã Ngũ Sát thành viên chém giết!

Lắc đầu, lục Hiên đối về Dương Diệp thi lễ một cái, do dự một chút, hắn lại nói: "Kiếm chủ, cái này Ma Kha tựa hồ đã tra được lúc đầu cùng ngươi cùng nhau chém giết Ma Tộc những Nam Vực đó huyền giả, hắn đã vận dụng hắn tại Cổ Vực Thành lực lượng, tại bắt đầu đối cái này Nam Vực huyền giả xuất thủ, mặc dù đang Cổ Vực Thành nội hắn không có biện pháp động thủ giết người, thế nhưng muốn chỉnh cái này Nam Vực huyền giả, với hắn mà nói, còn là dễ dàng!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, sau đó nói: "Triệu tập tất cả huynh đệ, hồi Cổ Vực Thành!"

Hắn có thể không thèm để ý những người khác loại huyền giả chết sống, thế nhưng lúc đầu theo hắn cùng nhau chém giết Ma Tộc những Nam Vực đó huyền giả chết sống hắn phải lưu ý, dù sao những người đó có thể nói đều là theo chân hắn cộng hoạn nạn. Hơn nữa hắn cũng hứa hẹn qua, muốn dẫn những người đó giết thượng tiềm lực tháp. Hắn tuy rằng không phải là quân tử, thế nhưng đối với hắn lời của mình đã nói còn là phụ trách!

Hắn không úy kỵ Ma Kha, nhưng chắc là sẽ không xem nhẹ Ma Kha cùng Ma Tộc huyền giả, cho nên hắn lần này chuẩn bị vận dụng hắn thủ hạ cái này nhóm sát thủ, đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn vẫn sẽ không bại lộ, dù sao vậy cũng là là của hắn một cái một trong những lá bài tẩy. Sở dĩ muốn triệu kỳ những người này, chỉ là vì để ngừa vạn nhất!

Nghe được Dương Diệp nói, lục Hiên nhất thời mặt lộ vẻ kích động, hắn nhưng khi nhìn kia Ma Kha cùng Ma Tộc đám người đã sớm không vừa mắt, chỉ là ngại vì Dương Diệp mệnh lệnh không hề động tay mà thôi, không thì hắn sớm mà bắt đầu ám sát những ma tộc này huyền giả. Hiện tại, hắn rốt cục không cần nhẫn nại, có thể hảo hảo diệt một diệt những ma tộc này huyền giả!

....

Cổ Vực Thành hạ, mười mấy tên Nam Vực huyền giả bị Ma Tộc đám người giải đến cửa thành trước, cái này hơn mười danh Nam Vực huyền giả đúng là lúc đầu theo Dương Diệp chém giết Ma Tộc huyền giả một nhóm kia huyền giả. Bọn họ vốn là tại Cổ Vực Thành trong, chỉ là đáng tiếc, Ma Kha vì đưa bọn họ làm ra thành tới, dĩ nhiên đi xông Thiên Môn, xông qua Thiên Môn sau, Ma Kha tại Cổ Vực Thành nhất thời thu được rất nhiều đặc quyền!

Một người trong đó đặc quyền, đó chính là có thể khu trục Địa Môn dưới huyền giả ra khỏi thành!

Thật bất hạnh, cái này Nam Vực huyền giả vừa vặn phù hợp cái này đặc quyền tiêu chuẩn!

Lúc này đây, Ma Kha không có chút nào nói nhảm, nói thẳng: "Giết!"

Ngay tại lúc lúc này, một đạo tử sắc kiếm quang tự chân trời chợt lóe lên, lập tức, một bóng người nặng nề mà rơi vào Cổ Vực Thành cửa thành.

"Nghe nói, ngươi ở đây tìm ta?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 359: Không tin?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm trong tay Huyền Kiếm, Dương Diệp nhàn nhạt nhìn Ma Kha, biểu tình hờ hững.

Nhìn thấy là Dương Diệp, trên tường thành mọi người một mảnh ồ lên, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám xuất hiện, hơn nữa còn là lẻ loi một mình. Khi hắn môn nghĩ đến, Dương Diệp chắc là phải làm rùa đen rút đầu cả đời, dù sao kia Ma Kha cùng Ma Tộc huyền giả cường hãn, cũng không phải là Dương Diệp một người có khả năng địch!

Chỉ là mọi người không nghĩ tới, Dương Diệp tuyển chọn xuất hiện!

Kia bị Ma Tộc đám người áp chú mười mấy tên Nam Vực huyền giả tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, trong mắt nhất thời hiện lên lướt một cái cảm động cùng kích động, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ vì bọn họ ra hiện!

Nhìn thấy Dương Diệp, Ma Kha hai mắt híp một cái, trong mắt sát ý do như thực chất, từng cổ một ma khí nhịn không được địa từ trong cơ thể nộ bừng lên. Ngay hắn chuẩn bị động thủ lúc, đúng lúc này, mười tên bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở áp chú Nam Vực huyền giả những Ma Tộc đó huyền giả bên cạnh, sau đó chừng mười Đạo tiên huyết vứt vẩy đi ra!

Mười tên bóng đen người tốc độ cực nhanh, không được hai cái hô hấp giữa liền đem mười mấy tên Ma Tộc huyền giả cho lau cái cổ, giải cứu Nam Vực huyền giả sau, cái này mười tên bóng đen nhân thân hình khẽ run, sau đó đồng thời tiêu thất ở tại tại chỗ, phảng phất sẽ không có xuất hiện qua!

Những Nam Vực đó huyền giả cũng không đần, lập tức chạy tới Dương Diệp phía sau, sau đó tế xuất mình Huyền bảo, căm tức nhìn Ma Tộc mọi người!

Ngay trước mặt tự mình, tự mình Ma Tộc huynh đệ bị người ám sát, Ma Kha hoàn toàn nổi giận, một tiếng gầm lên, Minh Thần Thương mang theo một cổ ma khí hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, đồng thời thân hình khẽ động, theo sát sau lưng Minh Thần Thương!

Dương Diệp hai mắt híp lại, lướt một cái ngoan sắc tự trong mắt chợt lóe lên, thủ đoạn khẽ nhúc nhích, lập tức, Huyền Kiếm mang theo từng đạo kiếm ảnh từ trên xuống dưới đối về Minh Thần Thương chợt chính là vừa bổ!

"Bành!"

Huyền Kiếm cùng Minh Thần Thương vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp kiếm trong tay đó là ầm ầm vỡ vụn thành vô số chặn, Dương Diệp nhướng mày, hắn không nghĩ tới cái này Minh Thần Thương dĩ nhiên kinh khủng như vậy, đúng lúc này, kia Ma Kha đã đi tới Minh Thần Thương sau, tay tìm tòi, cầm Minh Thần Thương, sau đó đối về Dương Diệp ngực chợt chính là xoay tròn!

Dương Diệp không dám khinh thường, đầu ngón chân nhỏ toàn, nghiêng người lóe lên, tránh thoát cái này Minh Thần Thương một kích, sau đó chân sau cùng chợt trừng, thân thể bạo xạ ra, trong nháy mắt đi tới Ma Kha trước mặt, một tiếng lịch uống, hữu quyền mang theo một trận xé rách không khí chính là khí bạo thanh chợt đánh phía Ma Kha ngực!

Thấy Dương Diệp khi gần người trước, đồng thời còn dùng nắm tay, Ma Kha trong mắt lóe lên lướt một cái không thèm, ở trước mặt hắn dùng thân thể lực lượng, thật là không biết lượng sức. Tay trái nắm chặc thành quyền, sau đó không chút do dự đối về Dương Diệp quả đấm của đánh tới!

"Bành!"

Hai nắm tay chạm vào nhau, một đạo trầm thấp âm hưởng triệt dựng lên. Vừa mới tiếp xúc đến Dương Diệp quả đấm của, Ma Kha chân mày đó là vừa nhíu, bởi vì Dương Diệp lực lượng dĩ nhiên cường đến rồi có thể làm cho hắn cảm giác được cảm giác đau đớn!

Lực lượng cường đại có thể dùng hai người thân hình phân ra, thế nhưng sau một khắc, hai người thân hình lại là Bạo Trùng ra. Lúc này đây, Ma Kha cũng không có sử dụng kia Minh Thần Thương, mà là bắt đầu dụng quyền đầu. Một quyền đánh ra, giản đơn lại trực tiếp, lực lượng cũng kinh người, nắm tay nơi đi qua, không gian một trận rung chuyển.

Không có bất kỳ xinh đẹp, không có bất kỳ lộng lẫy, đây là thuần túy nhất lực lượng!

Dương Diệp cũng không tuyển chọn né tránh, tử sắc Huyền khí phún ra ngoài, trên nắm đấm, tử quang thoáng hiện, hữu quyền về phía sau co rụt lại, yên lặng một cái chớp mắt, sau đó chợt đánh ra, cùng Ma Kha quả đấm của đụng vào nhau!

"Bành!"

Vừa mới tiếp xúc, một cổ năng lượng kinh khủng tự hai người nắm tay chỗ chợt khuếch tán ra, tại cổ năng lượng này dưới, hai người cấp tốc về phía sau rút lui.

Ma Kha rút lui Thập nhị bước, Dương Diệp rút lui mười ba bước.

Nhìn thấy một màn này, Ma Tộc mọi người ngây dại. Bởi vì có người loại huyền giả dĩ nhiên có thể tại thân thể lực lượng thượng cùng Ma Kha tương xứng, phải biết rằng, coi như là kia thân là long tộc Ứng Long thân thể lực lượng thế nhưng chưa từng Ma Kha cường hãn a!

Cổ Vực Thành thượng, chúng Nam Vực huyền giả trầm mặc không nói, nhìn Dương Diệp, trong mắt mọi người cũng là tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi. Phải biết rằng, lúc đầu Ma Kha cùng Dương Diệp lúc giao thủ, đại đa số người bọn hắn thế nhưng tận mắt nhìn thấy, khi đó Dương Diệp thân thể lực lượng có thể là xa xa không bằng Ma Kha, mà mấy tháng không gặp, Dương Diệp dĩ nhiên liền thay đổi kinh khủng như vậy?

Rất nhiều người nghĩ đến tự mình đã từng lại có qua muốn đi trảo Dương Diệp ý niệm lúc, thân thể nhất thời kìm lòng không đặng run rẩy một chút, đùa giỡn, đi bắt Dương Diệp, đó là đi chịu chết a!

"Ngươi mang kia Thiên Ma Thần Thể tu luyện thành công!" Ma Kha nhìn Dương Diệp, Đạo: "Điều này làm cho ta thật bất ngờ, bởi vì ngươi lại có thể tại như vậy thời gian ngắn ngủi đã đem kia tu luyện đến nước này! Bất quá, ngươi vẫn như cũ được chết, giết ta người của Ma tộc, phải chết!" Dứt lời, từng cổ một ma khí tự Ma Kha trong cơ thể tràn đầy đi ra.

Từng cổ một ma khí không ngừng tràn ra, sau cùng tại Ma Kha đỉnh đầu tạo thành một cái hắc sắc cự khuyển, cự khuyển cao chừng mười trượng, rộng 7 8 trượng, quả đấm lớn hai mắt hiện lên làm người sợ hãi mạt một bả, hai móng hiện lên lạnh lẽo hàn quang, khiến người ta cực sợ. Là tối trọng yếu là cự khuyển quanh thân quấn vòng quanh một luồng sợi hắc sắc ma khí, cái này ma khí như vật còn sống, không ngừng tại cự khuyển quanh thân quấn vòng quanh, quỷ dị không gì sánh được!

"Là lão đại ma sủng!"

Nhìn thấy cái này cự khuyển, giữa sân có Ma Tộc huyền giả thất thanh nói.

Tại Ma Vực, ngoại trừ sinh tồn mê muội tộc huyền giả bên ngoài, còn sinh tồn một loại cùng loại Huyền thú sinh vật, loại sinh vật này được xưng là ma thú, so sánh với Huyền thú, ma thú tăng thêm sự kinh khủng! Bởi vì chúng nó cực kỳ tàn nhẫn, vì sinh tồn, chúng nó có thể giết tộc nhân mình, thậm chí thân nhân tới dùng ăn! Hơn nữa tại ma thú trong thế giới, người mạnh là vua cái này quan niệm càng thêm xích. Trần trụi. Trần trụi, không có thực lực, đây tuyệt đối là được ăn phần!

Tại trong hoàn cảnh này lớn lên ma thú thực lực cùng tàn nhẫn, đó là thường nhân căn bản không cách nào tưởng tượng!

Đầu này ma lang sau khi xuất hiện, đầu tiên là nhìn thoáng qua Ma Kha, thấy Ma Kha lúc, kia to lớn trong con ngươi có một tia kiêng kỵ. Rất nhanh, kia đưa mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, kia trong con ngươi kiêng kỵ trong nháy mắt chuyển biến thành khát máu, tham lam, lửa nóng. Ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, ma lang thả người nhảy, như một tòa núi nhỏ thông thường hướng phía Dương Diệp hung hăng ép xuống!

Nhìn đầu kia che đậy hắn tầm mắt cự khuyển tàn nhẫn áp xuống tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, thủ đoạn khẽ động, một thanh Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, nắm kiếm trong tay, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào trường kiếm trong, làm kia cự lang cách hắn chỉ không được một trượng cự ly lúc, Dương Diệp chân phải rồi đột nhiên chợt một bước, sau đó mượn mặt đất lực đạo mang theo một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Làm mũi kiếm tiếp xúc được kia cự khuyển bụng của một khắc kia, Dương Diệp chân mày rồi đột nhiên vừa nhíu, bởi vì hắn phát hiện hắn tựa hồ có chút xem nhẹ cái này cự khuyển phòng ngự. Không chút do dự nào, lục trọng Sát Lục Kiếm Ý phún ra ngoài, sau đó cầm kiếm tay của chợt xoay tròn 'Xuy' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp ngay cả người mang Kiếm tự kia cự khuyển bụng của xuyên qua, phóng lên cao!

Hắc sắc cự khuyển ầm ầm rơi xuống đất, nhưng mà khiến mọi người kinh hãi là cái này cự khuyển dĩ nhiên không chết, không chỉ có như vậy, kia cự khuyển bụng kia một cái kiếm động lại đang một luồng sợi hắc khí chữa trị hạ, đang chậm rãi khép lại!

Sau khi hạ xuống, nhìn kia không có chút nào sự cự khuyển, Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Không có chuyện gì sao?"

"Ta bất tử, hắn sẽ không chết, chúng ta ký kết là sinh mệnh cùng chung khế ước!" Lúc này, một bên Ma Kha đột nhiên nói.

"Phải không?" Dương Diệp lông mày nhướn lên, Đạo: "Ta đây liền phải thử một chút!" Dứt lời, Dương Diệp thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới kia cự khuyển trước mặt của, thủ đoạn khẽ động, trường kiếm mang theo từng đạo tàn ảnh đâm Về phía cái này ma lang, tại mũi kiếm muốn tiếp xúc được cái này cự khuyển lúc, một luồng hỏa tia lặng yên hiện lên tại chỗ mũi kiếm....

"Xuy!"

Một tiếng cười khẽ, trường kiếm không có chút nào trở ngại đó là một nhập đầu này ma lang bụng của, lập tức, đầu này ma lang chợt phát ra một đạo tê tâm liệt phế tiếng rống giận dữ, thanh âm trong, tràn đầy kinh hãi cùng sợ hãi. Ngay Ma Kha cùng Ma Tộc mọi người không giải thích được lúc, kia cự khuyển 'Oanh' một tiếng nổ vang, bạo liệt ra, vỡ ra được trong nháy mắt, một cổ Hỏa Diễm chợt lóe lên, sau đó kia cự khuyển nhất thời hóa thành một đống tro tàn...

Thu kiếm, Dương Diệp xoay người nhìn sắc mặt kia có chút khó coi Ma Kha, Đạo: "Ngươi không phải nói giết không chết sao? Ngươi xem, cái này không đã chết rồi sao?"

Ma Kha không có tức giận, ngược lại là sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, Đạo: "Ngươi đến tột cùng là dùng phương pháp gì giết chết nó!"

"Ngươi không cảm thấy ngươi vấn đề này hỏi rất trắng ngu sao?" Dương Diệp khẽ cười nói: "Ngươi muốn tìm ta, ta tới, ngươi muốn giết ta, thế nhưng ngươi tựa hồ giết không được ta. Mà ta có tự biết hiển nhiên, muốn giết ngươi, ta tạm thời còn không có tuyệt đối nắm chặt, thế nhưng, ta muốn giết ngươi bên người những Ma Tộc đó người cũng có tuyệt đối nắm chặt!"

"Ngươi là muốn chết phải không?" Ma Kha thủ đoạn khẽ động, Minh Thần Thương xuất hiện ở trong tay hắn, lập tức, một cổ kinh khủng khí thế chợt tự trong cơ thể hắn tán phát ra rồi.

"Không tin? Ta giết cho ngươi xem!"

Dứt lời, Dương Diệp kiếm trong tay rồi đột nhiên tuột tay ra, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Ma Kha bên cạnh một gã Ma Tộc thanh niên bắn nhanh đi, tại lục trọng Sát Lục Kiếm Ý cùng tử sắc Huyền khí, còn có cường lực phù gia trì hạ, đạo kiếm quang này tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đó là đi tới Ma Tộc thanh niên trước mặt, người sau sắc mặt kịch biến, không chút nghĩ ngợi liền nghiêng người lóe lên, muốn tránh qua một kiếm này, nhưng mà, ngay hắn mới vừa nghiêng người lóe lên lúc, đạo kiếm quang này cũng cũng theo lóe lên, sau đó tại tên ma tộc này thanh niên mãn thị không giải thích được cùng ánh mắt kinh hãi trong, tự cổ hắn ra xuyên qua...

"Xuy!"

Một cổ tiên huyết vứt sái ra, tên ma tộc này thanh niên chết không thể chết lại!

Ma Kha nổi giận, mà lúc này Dương Diệp cũng cười nói: "Biết không? Ta bản vô ý cùng ngươi Ma Tộc còn có Minh Tộc là địch, thế nhưng đáng tiếc, ban đầu ở Cổ Vực Thành, các ngươi hai tộc cũng càng muốn đưa ta vào chỗ chết, cũng được, đã như vậy, vậy hay là ta trước đưa các ngươi đi tìm chết ah!"

Dương Diệp vừa mới dứt lời, một cây đen nhánh xiềng xích xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp nơi cổ, Dương Diệp sắc mặt bất biến, cười lạnh một tiếng, sau đó trường kiếm chợt vừa bổ!

"Bành!"

Nhất thanh muộn hưởng, tại Dương Diệp lực lượng cường đại hạ, kia căn xiềng xích nhất thời bị bổ bay ngược mà quay về.

Lúc này, Hồn U quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha bên cạnh, thủ đoạn nhất chiêu, kia căn xiềng xích nhất thời bay trở về trong tay hắn, nhìn Dương Diệp, Hồn U trong mắt cũng là không chút nào che dấu băng lãnh sát ý.

"Một người muốn giết hắn, trừ phi lá bài tẩy ra hết, Tiềm Long Bảng nhưng vẫn không mở ra, không phải là bại lộ lá bài tẩy thời điểm, cho nên, cùng nhau động thủ!" Hồn U âm thanh Đạo.

Do dự một cái chớp mắt, Ma Kha gật đầu.

Ngay hai người muốn động thủ lúc, trên thành tường, dưới tường thành, phàm là đeo kiếm huyền giả kiếm trong tay đột nhiên kịch liệt chiến động, lập tức, tránh thoát chủ nhân kiếm trong tay hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, sau đó đối về phía nam phía nam ngã xuống nhất nhất đó là thần phục ý tứ!

Kiếm Hoàng ra, vạn Kiếm phục.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 360: Cùng lên đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại vạn chúng ánh mắt mong chờ trong, một gã thanh váy nữ tử chậm rãi xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, cụt một tay, tay trái cầm trong tay một thanh hắc sắc Cổ Sao.

Nhìn thấy người, Dương Diệp chau mày ở tại cùng nhau, bởi vì người này không là người khác, chính là kia lúc đầu bị hắn Trảm rơi một tay Mạc Khinh Ngữ, hắn không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên trở thành Kiếm Hoàng. Ánh mắt rơi vào Mạc Khinh Ngữ trong tay Cổ Sao bên trên, Dương diệp tâm trung rùng mình, đây chính là Mạc Lão nói chuôi này thần bí Cổ Sao!

Mạc Khinh Ngữ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó chậm rãi đi hướng Dương Diệp, tại nàng đi hướng Dương Diệp lúc, giữa sân tất cả Huyền Kiếm rung động càng thêm lợi hại, phảng phất như gặp phải cái gì đáng sợ sự vật thông thường!

"Đồn đãi, Kiếm Hoàng trước mặt vật dụng Kiếm, xem ra cái này nghe đồn là tưởng thật!" Nơi nào đó, Lạc Tuyết nhìn giữa sân một màn, khẽ cười cười, sau đó nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Kiếm đạo kỳ tài gặp Kiếm Hoàng, ha hả, thật là càng ngày càng thú vị!"

Ma Kha cùng Hồn U cũng không có tuyển chọn động thủ, bởi vì bọn họ cũng muốn nhìn một chút cái này Dương Diệp phải như thế nào đối mặt cái này Kiếm Hoàng.

"Có thể còn nhớ rõ..." Mạc Khinh Ngữ vừa đi về phía Dương Diệp vừa nói: "Lúc đầu ta từng nói qua, cụt tay phần thù, ngày khác ta tất gấp trăm lần báo phần?"

Không đợi Dương Diệp trả lời, nàng lại nói: "Lúc đầu sơ suất, bị ngươi lấy thiên địa linh vật đánh lén chém tới ta một tay, đây là ta bình sinh sỉ nhục lớn nhất. Bất quá ta cũng phải cảm tạ ngươi, là ngươi khiến ta phá kén Trọng Sinh, khiến ta Kiếm Ý đạt tới đệ bát trọng, lúc này mới khiến ta có cơ hội đi trước Kiếm Hoàng Sơn thu hoạch Cổ Sao tán thành!"

"Sau đó ngươi liền tới tìm ta, phải không?" Dương Diệp cười nói, trong mắt không có nửa phần sợ hãi.

"Là!" Mạc Khinh Ngữ gật đầu một cái nói: "Ngươi lúc đầu Trảm ta một tay, ta hôm nay liền Trảm ngươi tứ chi, ngươi nói làm sao?"

Dương Diệp dò xét buông tay, Đạo: "Vậy ngươi còn chờ cái gì? Vừa lúc, ta cũng nghĩ kiến thức một chút cái gọi là Kiếm Hoàng, đến tột cùng mạnh bao nhiêu!"

"Như ngươi mong muốn!"

Nói xong, Mạc Khinh Ngữ thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một luồng thanh sắc kiếm quang tự kia Cổ Sao trong tránh hiện ra, sau một khắc, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì khi hắn vai trái chỗ, xuất hiện một cái kiếm động, kiếm động sâu số cm, nếu như không phải là hắn thân thể phòng ngự cường hãn, sợ rằng chỉ là lần này, vai trái của hắn chỉ biết cùng thân thể phân gia!

Đây là bát trọng Kiếm Ý cùng kia cái gọi là Phong Chi Ý Cảnh, còn có cái này Cổ Sao uy lực sao? Nếu như đối phương chỉ là bát trọng Kiếm Ý, còn có Phong Chi Ý Cảnh, là tuyệt đối không có khả năng làm cho hắn phản ứng đều không phản ứng kịp liền đập một Kiếm! Nói cách khác, thần bí này Cổ Sao khẳng định ở trong đó đưa đến cái gì hiệu quả!

Mạc Khinh Ngữ nhướng mày, Đạo: "Không nghĩ tới, của ngươi thân thể dĩ nhiên đạt đến trình độ này, thật là làm cho ta ngoài ý muốn. Bất quá cũng tốt, cứ như vậy, thì có thú nhiều!"

Dứt lời, lại là một đạo thanh sắc kiếm quang tự kia Cổ Sao trong chợt lóe lên, sẽ ở đó thanh sắc kiếm quang sắp tiếp xúc được Dương Diệp trái đầu gối chỗ lúc, một đạo tử sắc kiếm khí tránh hiện ra, đánh vào kia thanh sắc kiếm quang bên trên, hai người nhất thời tiêu tán không trung!

"Ừ?"

Mạc Khinh Ngữ nhẹ di một tiếng, sau đó nói: "Ngươi lại có thể tiếp được ở!"

"Ha ha..." Dương Diệp cất tiếng cười to, nở nụ cười chỉ chốc lát, lắc đầu, Đạo: "Mạc Khinh Ngữ, xem ra trở thành nếu nói Kiếm Hoàng ngươi, kia lòng tự tin thật là bành trướng đến rồi một cái khiến người ta khó có thể ngưỡng vọng độ cao a!" Lần đầu tiên không tiếp nổi, đó là bởi vì hắn không có phòng bị, bị đối phương lấy một trở tay không kịp. Lần thứ hai có thể tiếp được, tự nhiên là bởi vì hắn vận dụng Kiếm Tâm Thông Minh cùng Kiếm Chi Lĩnh Vực, Kiếm vực nội, tính là kiếm của đối phương quang tại gần mười lần, hắn có thể tiếp được!

"Ngươi quả thật làm cho ta thật bất ngờ!" Mạc Khinh Ngữ Đạo: "Bát trọng Kiếm Ý thêm bát trọng Phong Chi Ý Cảnh, coi như là Linh Giả cảnh cường giả cũng không tiếp nổi, mà ngươi lại là có thể tuỳ tiện tiếp được, xem ra, ta cho tới nay đều xem thường ngươi!"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, cũng lười cùng đối phương nói nhảm, cầm kiếm một Trảm, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra.

Nhìn thấy Dương Diệp động thủ, Mạc Khinh Ngữ khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, nàng không có bất kỳ động tác gì, chỉ là đứng ở đó, tùy ý đạo kiếm khí kia đi tới trước mặt nàng!

Ngay đạo kiếm khí kia đi tới Mạc Khinh Ngữ trước người không được nửa trượng lúc, đột nhiên, Mạc Khinh Ngữ trong tay Cổ Sao khẽ run lên, sau đó đang lúc mọi người khiếp sợ cùng không hiểu trong con mắt, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị Cổ Sao hút vào, sau đó, sau đó đã không có động tĩnh...

Dương Diệp trong mắt có vẻ ngưng trọng, cái này Cổ Sao so với hắn tưởng tượng còn muốn thần bí cùng quỷ dị a! Lại có thể hấp thu kiếm khí!

"Tại Kiếm Hoàng trước mặt sử kiếm, thật là ngu không ai bằng!" Lúc này, một bên xem trò vui Hồn U đột nhiên nói: "Dương Diệp, lẽ nào ngươi không biết cái này Cổ Sao đối kiếm tu có lớn lao lực chấn nhiếp sao? Tại trước mặt nó, bất kể là Kiếm, còn là kiếm khí, hoặc là kiếm kỹ, đều biết bị kia gắt gao áp chế. Kiếm Hoàng ra, vạn Kiếm phục, ngươi cho là đây là câu nói đùa sao?"

Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc mắt Hồn U, sau đó nói: "Đây là Nhân Tộc trong lúc đó chuyện, quan ngươi cái này người không ra người quỷ không ra quỷ tạp giao đánh rắm?"

"Ngươi muốn chết!" Hồn U giận không thể bóc, liền muốn động thủ, lúc này một bên Mạc Khinh Ngữ đột nhiên nói: "Hắn là của ta, ai động hắn, ta giết ai!" Nói xong, lạnh lùng nhìn thoáng qua Hồn U.

"Ta sợ ngươi?" Hồn U cười lạnh một tiếng, Đạo: "Cái này Dương Diệp tuy rằng người không được tốt lắm, thế nhưng không thể không nói hắn lúc trước nói một câu nói vẫn là vô cùng có đạo lý, đó chính là ngươi thật nghĩ đến ngươi trở thành Kiếm Hoàng, liền thiên hạ vô địch? Ngươi cho là ngươi là năm đó Kiếm Tông tổ sư sao?"

"Thử xem?" Mạc Khinh Ngữ lạnh lùng nói.

Hồn U liền muốn động thủ, tại bên cạnh hắn Ma Kha cũng ngăn cản hắn, đối với hắn lắc đầu, Đạo: "Đây là kiếm tu trong lúc đó chiến đấu, chúng ta không cần nhúng tay. Ta đều nhịn được, lẽ nào ngươi còn nhịn không được sao?"

Hồn U như trước khó chịu, bất quá cũng không có ở tiếp tục động thủ, chỉ là lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ.

"Còn muốn động thủ sao? Ta cho ngươi tam Kiếm! Không thì, ngươi khả năng liền không có cơ hội động thủ." Mạc Khinh Ngữ nhìn Dương Diệp, nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, sau đó hít sâu một hơi. Không thể không nói, cái này Cổ Sao thực sự rất biến thái, bởi vì phàm là cùng Kiếm có liên quan, tựa hồ cũng không thể cầm đi đối phó cái này Mạc Khinh Ngữ. Không chỉ có như vậy, hắn còn cảm thấy kiếm trong tay đang đối mặt kia Cổ Sao lúc, kiếm thế hoàn toàn tiêu tán, lại có thần phục ý, điều này làm cho Dương Diệp cảm giác biệt khuất đồng thời còn có một ít bất đắc dĩ!

Cũng may, kia Kiếm Chi Lĩnh Vực tựa hồ không bị cái này Cổ Sao ảnh hưởng!

Cũng không nói chuyện, Dương Diệp chậm rãi đi hướng Mạc Khinh Ngữ, khi đi đến Mạc Khinh Ngữ trước người mười trượng trong phạm vi lúc, Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, ngay hắn muốn vận dụng kia Kiếm vực lúc, một đạo tiếng cười to đột nhiên ở chân trời vang vọng dựng lên, Dương Diệp nhướng mày, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy chân trời một đạo kim sắc năng lượng cự long ngao du mà đến!

"Bành!"

Năng lượng kim long ầm ầm rơi xuống đất, sau đó tiêu tán không trung, một gã mặc hoàng bào nam tử xuất hiện ở trước mắt mọi người. Người vừa tới không phải là người khác, đúng là lúc đầu cùng Dương Diệp từng có một lần đại chiến Mục Quân!

Cầm trong tay kim sắc Long ấn, Mục Quân nhìn thoáng qua Mạc Khinh Ngữ, khi thấy Mạc Khinh Ngữ trong tay Cổ Sao lúc, trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, lập tức quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Lúc đầu đánh một trận, ta ngươi vẫn chưa phân ra thắng bại, hôm nay tại tới đánh một trận, làm sao?"

"Mạng của hắn, là của ta!" Lúc này, Mạc Khinh Ngữ trầm giọng nói.

Mục Quân cười lạnh cười, Đạo: "Thế nhưng ngươi cũng không thể đủ giết được hắn, không phải sao? Cho nên, mạng của hắn còn là do ta tới lấy, làm sao?"

"Không bằng nào!" Mạc Khinh Ngữ cự tuyệt nói: "Ta cụt tay phần thù, ta từng nói qua muốn gấp trăm lần báo phần, há có thể thất tín? Còn nữa, đây là kiếm tu trong lúc đó chiến đấu, ngươi không hẳn là nhúng tay!"

Nghe vậy, Mục Quân nhướng mày, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên một mực trầm mặc Ma Kha đột nhiên nói: "Nhân loại vĩnh viễn như vậy ưa thích ma ma tức tức, các ngươi đến tột cùng là giết hay là không giết, không giết ta tự mình tới, các ngươi một bên nhìn, khỏe không?"

"Kiệt kiệt..." Hồn U một trận âm hiểm cười, sau đó nói: "Muốn không phải là để cho ta tới ah, dù sao một cái kiếm tu linh hồn, đây chính là vật đại bổ, 100 năm khó gặp đây!"

"Các ngươi cũng không dùng cãi!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên lên tiếng.

"Nga?" Mục Quân lông mày nhướn lên, Đạo: "Thế nào?"

Dương Diệp không có để ý Mục Quân, mà là xoay người nhìn phía sau hắn những Nam Vực đó huyền giả, Đạo: "Đều hồi Cổ Vực Thành!" Cái này Nam Vực huyền giả mặc dù lớn đa số thực lực đều cũng không tệ lắm, thế nhưng ở tại chỗ này, ngoại trừ chịu chết còn là chịu chết, không có bất kỳ ý nghĩa gì!

"Chúng ta không đi!" Mọi người lắc đầu, trong mắt tràn đầy vẻ kiên định.

Dương diệp tâm trung ấm áp, khẽ cười cười, Đạo: "Các ngươi lưu lại nơi này, sẽ chỉ làm ta phân tâm, trở lại Cổ Vực Thành mới là đối với ta trợ giúp lớn nhất, hiểu chưa?"

Mọi người trầm mặc, tuy rằng bọn họ không muốn rời đi, thế nhưng không phải không thừa nhận, lưu lại nơi này, thực sự chỉ có thể kéo Dương Diệp chân sau. Chỉ là bọn hắn chính không muốn ở phía sau rời đi!

Đại đa số người đều cũng có tâm huyết, Dương Diệp lúc trước không để ý Ma Kha cùng Ma Tộc đám người uy hiếp, đứng ra cứu bọn họ, bọn họ thế nào không cảm động? Hơn nữa hôm nay Nam Vực huyền giả không chỉ có đắc tội Ma minh Yêu tam tộc, còn đắc tội cái khác vực cường giả, nếu như bọn họ có ở đây không chăm chú bão đoàn cùng một chỗ, chờ đợi bọn hắn, vẫn là vừa chết!

"Trở về đi!" Dương Diệp lần thứ hai nói một câu.

Mọi người nhìn nhau liếc mắt, sau đó đối về Dương Diệp bái một cái, một người trong đó, Đạo: "Dương Diệp, nhất định phải sống, chúng ta tại trong thành chờ đợi ngươi bình yên trở về, nếu như ngươi chết, huynh đệ chúng ta hơn mười người, tất sẽ toàn lực tru diệt những ma tộc này huyền giả, thẳng đến mọi người chúng ta chết hết mới thôi!"

Dứt lời, hơn mười người không đang do dự, xoay người đi vào Cổ Vực Thành trong.

Một bên Ma Kha cùng Mạc Khinh Ngữ đám người lạnh lùng nhìn, cũng không có ngăn cản những người này rời đi, đích xác, bọn họ lúc này mục tiêu chỉ có một, đó chính là Dương Diệp, về phần những thứ kia tiểu nhân vật, bọn họ thật sự là không có hứng thú gì đi để ý tới.

Tại nhìn thấy những Nam Vực đó huyền giả tiến vào trong thành sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó xoay người, ánh mắt tại Ma Kha, Hồn U, Mục Quân, còn có Mạc Khinh Ngữ trên người nhất nhất đảo qua, sau cùng, Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên dữ tợn, sau đó nói: "Các ngươi không cần cãi, toàn bộ cùng lên đi!"

Dứt lời, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới mọi người mười trượng trong phạm vi, sau đó một luồng Hỏa Diễm rồi đột nhiên thoáng hiện, giữa sân nhiệt độ nhất thời chích nóng lên, cùng lúc đó, 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, một luồng sợi hỏa tia trong nháy mắt bám vào cái này Huyền Kiếm bên trên... Trong sát na, mọi người đồng thời biến sắc!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 361: Chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

200 chuôi mang theo U Minh Quỷ hỏa hỏa tia Huyền Kiếm trên không trung hợp thành một cái vòng tròn hình kiếm trận, một phình sóng nhiệt cùng kinh khủng Kiếm Ý tự trong đó không ngừng khuếch tán ra, vào giờ khắc này, cái này kiếm trận quang mang quả thực cái qua trên chín tầng trời mặt trời chói chang!

"Tất cả Ma Tộc người mau lui!"

"Minh Tộc người lui!"

Cơ hồ là cũng trong lúc đó, Ma Kha cùng Hồn U hai người cùng kêu lên quát dẹp đường, thanh âm trong, mang theo một luồng rõ ràng lo lắng, có thể thấy được, bọn họ đối Dương Diệp cái này kiếm trận là nhiều nha thận trọng, thậm chí có thể nói là kiêng kỵ!

Nhìn kia trên bầu trời kiếm trận, Mạc Khinh Ngữ trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ ngưng trọng, nếu như chỉ là đơn thuần kiếm trận, cho dù là gia trì lục trọng Sát Lục Kiếm Ý, nàng cũng chắc là sẽ không như vậy. Thế nhưng, cái này kiếm trận thế nhưng gia trì đến thiên địa linh vật a! Tại cái này thiên địa linh vật trước mặt, trong tay nàng Cổ Sao tác dụng tựa hồ tất nhiên không thể hữu hiệu!

Mạc Khinh Ngữ hít sâu một hơi, sau đó từng cổ một cuồng phong tự kỳ xung quanh lăng không thoáng hiện, cuồng phong tốc độ càng lúc càng nhanh, mà Mạc Khinh Ngữ thân hình còn lại là càng lúc càng mờ nhạt, đến sau cùng, phảng phất cùng cuồng phong kia hòa làm một thể thông thường, trực tiếp tiêu thất tại tại chỗ! Cùng lúc đó, từng đạo thanh sắc kiếm quang xuất hiện ở cuồng phong bốn phía!

Không chỉ có Mạc Khinh Ngữ, ngay cả kia Mục Quân lúc này cũng là vẻ mặt ngưng trọng, đồng dạng, hắn kiêng kỵ không phải là kiếm trận, mà là kia U Minh Quỷ hỏa, đối cái này thiên địa linh vật, hắn tự nhiên là không xa lạ gì. Lúc đầu nếu như không là có người Hoàng ấn, hắn sợ rằng sẽ bị cái này thiên địa linh vật đốt đốt thành tro bụi. Mà bây giờ, cái này thiên địa linh vật cộng thêm kiếm trận, cộng thêm lục trọng Sát Lục Kiếm Ý, uy lực kia, mang đề thăng tới trình độ nào?

Niệm đến tận đây, Mục Quân trong tay Nhân Hoàng ấn bắt đầu rất nhanh xoay tròn, từng đạo kim quang tự trong đó sáng lên, cùng lúc đó, Cửu điều kim sắc năng lượng cự long tự Mục Quân trong cơ thể phóng lên cao, sau đó xoay quanh tại Mục Quân đỉnh đầu!

Ma Kha cùng Hồn U hai người cũng không nhàn rỗi, tại thanh lui tộc nhân mình sau, hai người đều là ngưng trọng nhìn kia kiếm trận, sau đó hắc khí, ma khí, tự hai bên trong cơ thể bừng lên...

Lúc này Dương Diệp hai mắt đỏ đậm, tại chung quanh hắn, bén nhọn Sát Lục Kiếm Ý điên cuồng tứ ngược, nhìn Ma Kha cùng Mạc Khinh Ngữ đám người, Dương Diệp sắc mặt dữ tợn, Đạo: "Đều muốn giết ta? Vậy thì tới đi!"

Dứt lời, trên bầu trời kiếm trận chợt cấp tốc hạ xuống!

Ma Kha đám người sắc mặt biến đổi, không đang do dự, từng người thi triển ra thủ đoạn của mình!

"Oanh!"

Kiếm trận rơi xuống đất, giữa sân vang lên một đạo kinh thiên nổ thanh, vô số hỏa sóng tại Cổ Vực Thành hạ chợt khuếch tán ra, nơi đi qua, mặt đất một mảnh cháy đen, từng đạo to lớn khe rãnh ở trong sân không ngừng xuất hiện, thanh thế cực kỳ kinh người!

Nhìn phía dưới kia mang Ma Kha đám người bao phủ Hỏa Hải cùng khí lãng, trên thành tường một mảnh tĩnh mịch, mọi người ngây ngô như gà gỗ, trong mắt ngoại trừ chấn động còn là chấn động. Cái này là một gã Vương Giả Cảnh huyền giả chế tạo ra? Lão Thiên, chỉ sợ sẽ là Linh Giả cảnh đỉnh cường giả cũng chế chế a! Dương Diệp đã vậy còn quá kinh khủng?

Mặc kệ thế nào, đến tận đây đánh một trận, Dương Diệp tên, chắc chắn truyền khắp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục!

Nơi nào đó, Lạc Tuyết hai mắt híp lại, trong con ngươi, cũng có vẻ ngưng trọng, thấp giọng nói: "U Minh Quỷ hỏa, ngũ hành hỏa chi linh vật trong sắp xếp đệ tứ linh vật lại đang trong tay của hắn, thật là làm cho nhân ý bên ngoài a!"

Cổ Vực Thành hạ.

Hỏa sóng tán đi, một đạo dài rộng gần trăm trượng thật lớn hố sâu xuất hiện ở mọi người kia rung động trong con mắt, hố sâu sâu mười mấy trượng, hố nội, một mảnh cháy đen, vô số Hỏa Diễm tại bên trong tự cháy đến, phảng phất một tòa thật to hố lửa thông thường!

Mà người đâu?

Lúc này mọi người đương nhiên tại hố nội, mọi người lúc này có thể nói là cực kỳ chật vật, mặt đen, y vật phá đổ nát vụn, đặc biệt Mạc Khinh Ngữ, một mảng lớn da thịt trắng như tuyết bại lộ ở tại không trung, đương nhiên, là trọng yếu hơn là lúc này bọn họ không có một là đứng lên!

Lúc này mấy người sắc mặt có thể nói là cực kỳ khó coi, tuy rằng bọn họ dùng lá bài tẩy của mình, từng người đều tiếp nhận kinh khủng này một kích, thế nhưng kia bộ dáng chật vật thế nhưng đều lộ ở tại vô số người trước mặt, hơn nữa nhất đáng xấu hổ là, mấy người bọn họ dĩ nhiên là bị một người làm thành như vậy!

Đặc biệt kia Mạc Khinh Ngữ, thân là Kiếm Hoàng, cũng tại kiếm tu trước mặt bị làm cho chật vật như vậy, cái này đối với nàng mà nói, có thể nói là vô cùng nhục nhã! Kia sắc mặt tái nhợt, dữ tợn có chút kinh khủng, có chút thận người!

Ngay tại lúc lúc này, kia một nhập lòng đất 200 chuôi Huyền Kiếm đột nhiên tự lòng đất phóng lên cao, kèm theo cái này 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao còn có một đóa nho nhỏ Hỏa Diễm!

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha đám người nheo mắt, còn muốn tới?

Đương nhiên còn muốn tới!

Đứng ở hố sâu sát biên giới chỗ, Dương Diệp hai tay hư mang, khống chế được kia 200 chuôi Huyền Kiếm cùng U Minh Quỷ hỏa hợp. Thể. Nguyên bản hắn chỉ có thể thi triển một lần Quỷ Hỏa Kiếm Trận, dù sao hắn Huyền khí cũng không nhiều như vậy! Thế nhưng, lúc này đây Dương Diệp bị chọc giận. Nếu những người này đều nếu muốn giết hắn, kia đại gia liền đơn giản giết một lần đủ ah!

Tại phóng xuất ra một lần Quỷ Hỏa Kiếm Trận sau, hắn đó là cho mình tới một viên cực phẩm Năng Lượng thạch, tại cực phẩm Năng Lượng thạch dưới tác dụng, hắn Huyền khí điên cuồng khôi phục, mặc dù không có khôi phục đầy toàn bộ tiểu vòng xoáy, thế nhưng lúc này Huyền khí, đã cũng đủ hắn lần thứ hai thi triển một lần Quỷ Hỏa Kiếm Trận!

Tính là Quỷ Hỏa Kiếm Trận giết không được những người này, thế nhưng Dương Diệp cũng muốn bọn họ tất cả đều lột một lớp da!

Kiếm thật lớn trận xoay quanh bầu trời, vô số Hỏa Diễm văng khắp nơi, che khuất bầu trời, phảng phất ngày tận thế đã tới. Một thanh chuôi Huyền Kiếm cao tốc xoay tròn, xoay tròn trung, Sát Lục Kiếm Ý cùng Hỏa Diễm không ngừng lắp bắp ra, thanh thế kinh người!

Hố nội, Ma Kha đám người ánh mắt ngưng trọng trong, còn có một tia lửa giận, Dương Diệp thật làm bọn họ đều là trái hồng mềm sao? Vì giữ lại thực lực, bọn họ cũng không có tuyển chọn như Dương Diệp thông thường mang tự mình lá bài tẩy ra hết, dù sao bọn họ đang ở mục đích là kia Tiềm Long Tháp, nhưng mà, lúc này Dương Diệp cũng khinh người quá đáng, sau đó...

"Oanh!"

Hố nội, Mục Quân chân phải chợt đạp đất, phóng lên cao, một cái năng lượng to lớn kim sắc cự long rồi đột nhiên thoáng hiện, Bàn ở tại quanh người hắn, thân quấn cự long, Mục Quân một tiếng lịch uống, trong tay Nhân Hoàng ấn đi lên ném đi, Nhân Hoàng ấn đón gió tăng vọt, trong nháy mắt biến thành một khối rộng trăm trượng, trường hơn trăm trượng cự đại long ấn.

"Dương Diệp, ngươi thật nghĩ đến ngươi tự mình vô địch sao?" Mục Quân kia trên mặt tái nhợt, có một tia dữ tợn, nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói: "Thiên địa linh vật? Hừ, ta Mục Quân liền muốn nhìn, là ngươi thiên địa linh vật cường, hay là ta người này Hoàng ấn cường!"

Lúc này, một đạo tiếng xé gió vang vọng dựng lên, chỉ thấy kia Ma Kha cầm trong tay Minh Thần Thương phóng lên cao, Minh Thần Thương chỉ phía xa Dương Diệp, Đạo: "Nguyên vốn không muốn chậm rãi mang ngươi dằn vặt chết, hiện tại xem ra, không cái kia cần thiết!" Dứt lời, từng cục đen nhánh sáng thần bí lân phiến quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha trên người, không được một hơi thở, cái này lân phiến liền đem ngoại trừ hai mắt bên ngoài Ma Kha toàn thân toàn bộ phúc đắp lên!

"Mạng của hắn, là của ta!" Lúc này, một đạo tiếng hét giận dữ tại hố nội vang vọng dựng lên, mọi người nhìn lại, chỉ thấy kia Mạc Khinh Ngữ phóng lên cao, tại kỳ xung quanh, từng đạo thanh sắc kiếm quang không ngừng chớp động, bay ra hố nội sau, Mạc Khinh Ngữ giơ lên cao Cổ Sao, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Thu!"

Dứt lời, ngoại trừ Dương Diệp kia 200 chuôi Huyền Kiếm bên ngoài, trên thành tường tất cả huyền giả bội kiếm đều là phát ra một đạo kiếm minh chi thanh, sau đó hóa thành từng đạo kiếm quang một nhập kia Cổ Sao trong. Yên lặng hai hơi thở, kia Cổ Sao trong chợt dần hiện ra một thanh thật lớn thanh sắc năng lượng cự kiếm, cự kiếm thật lớn, dài chừng chừng ba mươi trượng, rộng chừng mười trượng, dựng lên cực kỳ ngưng thật, do như thực chất!

Nhìn chuôi này cự kiếm, Dương Diệp hai mắt híp lại, tâm niệm vừa động, trên bầu trời 200 chuôi Huyền Kiếm nhất thời trọng điệp thành một thanh không kém kia thanh sắc năng lượng cự kiếm thực Kiếm, cùng lúc đó, một đóa lớn chừng ngón cái Hỏa Diễm bám vào kia to lớn thực Kiếm bên trên, nhất thời, Hỏa Diễm trong nháy mắt bao vây cả chuôi cự kiếm, một thanh hỏa Kiếm xuất hiện!

"Đi!" Dương Diệp lạnh giọng phát mệnh lệnh.

Hỏa Kiếm chợt xoay tròn, vô số Hỏa Diễm văng khắp nơi, yên lặng một cái chớp mắt, bỗng nhiên bắn ra!

Kia thanh sắc năng lượng cự kiếm cũng là bạo xạ ra, đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, hai thanh cự kiếm ầm ầm đụng vào nhau, trong sát na...

"Oanh!"

Năng lượng nổ vang thanh, vang vọng cửu tiêu, từng tầng một kinh khủng khí lãng cùng hỏa sóng trên không trung chợt khuếch tán ra, kia chỗ không gian tại kinh khủng này khí lãng cùng hỏa sóng trùng kích hạ, toàn bộ bắt đầu vặn vẹo dâng lên!

Khí lãng cùng hỏa sóng trong nháy mắt mang Dương Diệp cùng Mạc Khinh Ngữ bao phủ, mọi người ở đây chấn động lúc, kia khí lãng cùng hỏa sóng trong rồi đột nhiên dần hiện ra một đạo tử sắc kiếm quang, lập tức, khí lãng hỏa sóng như bị lợi nhận cắt hạ vải vóc thông thường, trong nháy mắt nứt ra rồi một cái lỗ to lớn, Dương Diệp cầm trong tay Huyền Kiếm xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người!

Đăng nhập //truyencuatui.Net/ để đọc Truyện

Lúc này, Dương Diệp hai mắt đỏ đậm, một cổ cuồng bạo Sát Lục Kiếm Ý không ngừng tại quanh người hắn tứ ngược, làm cho hắn không khí quanh thân không ngừng bị cắt, không ngừng bị nát bấy! Một luồng thật nhỏ Hỏa Diễm như một cái Tiểu Tinh Linh thông thường, quay chung quanh khi hắn Huyền Kiếm quanh thân, làm cho kia Huyền Kiếm bày biện ra một loại quỷ dị xích độ lửa!

Làm người ta hết ý là, Dương Diệp lại đang kinh khủng kia khí lãng cùng hỏa sóng dưới dĩ nhiên nửa điểm sự chưa từng!

Dương Diệp đương nhiên không có việc gì, hắn sở dĩ không có việc gì, là bởi vì tại khí lãng cùng hỏa sóng lan đến hắn lúc, hắn đó là vận dụng Kiếm vực, lợi dụng Kiếm vực mang những thứ kia hỏa sóng cùng khí lãng để cản lại. Hắn vận dụng Kiếm vực chỉ là không được một hơi thở thời gian, cộng thêm có hỏa sóng cùng khí lãng làm che giấu, cho nên ở đây cũng không có người phát hiện kiếm của hắn vực!

Mà Mạc Khinh Ngữ đây? Lúc này Mạc thanh nói đã tại mười mấy trượng có hơn, so với Dương Diệp, nàng liền có vẻ chật vật nhiều, tại nàng quanh thân, từng cổ một cuồng phong không ngừng xoay tròn, tại trước mặt nàng, rất có màu đen kia Cổ Sao không ngừng thả ra kiếm quang thay nàng ngăn chặn những thứ kia hỏa sóng cùng khí lãng, thế nhưng ngay cả như vậy, nàng vẫn bị lan đến gần, trên mặt, trên cánh tay, da thịt đỏ bừng, phảng phất bị đốt chín thông thường, hiển nhiên, đó là U Minh Quỷ hỏa tạo thành!

Nhìn Mạc Khinh Ngữ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, sau đó thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt, ngay tại lúc lúc này, kia Mạc Khinh Ngữ trong tay Cổ Sao đột nhiên tránh thoát Mạc Khinh Ngữ tay của, sau đó tự tin hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi!

Huyền Kiếm có Linh, tự hành hộ chủ!

Thấy cái này Cổ Sao bảo vệ, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, phẫn nộ quát: "Cút ngay!" Dứt lời, U Minh Quỷ hỏa hóa thành một đạo hỏa quang hướng phía Cổ Sao lồng đi qua!

U Minh Quỷ hỏa ngăn chặn kia Cổ Sao sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt, Mạc Khinh Ngữ biến sắc, liền muốn động thủ, ngay tại lúc lúc này, một cổ vô hình lực lượng kinh khủng rồi đột nhiên lan khắp nàng toàn thân, tại cổ lực lượng này dưới, Mạc Khinh Ngữ cảm giác mình phảng phất túi chữ nhật lên một tầng vô hình gông xiềng thông thường, lực lượng toàn thân, thậm chí linh hồn đều bị gắt gao áp chế, còn có, của nàng Kiếm Ý tại đây cái này cổ lực lượng kinh khủng hạ, dĩ nhiên thi triển không ra ngoài!

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang tự trước ngực nàng xuyên qua, Mạc Khinh Ngữ hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, há mồm, tựa hồ muốn nói điều gì, nhưng mà cái gì cũng không nói ra...

Thu kiếm, Dương Diệp nhàn nhạt nhìn Mạc Khinh Ngữ liếc mắt, sau đó nói: "Nguyên lai cái gọi là Kiếm Hoàng, cũng không gì hơn cái này!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 362: Tránh ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng!

Kiếm Hoàng liền chết như vậy sao? Mấy nghìn năm vừa ra Kiếm Hoàng liền chết như vậy sao? Vẫn là chết tại một cái kiếm tu trong kiếm, không phải nói Kiếm Hoàng vừa ra, vạn Kiếm thần phục sao?

Trước mắt một màn này... Mọi người không giải thích được, rất là không giải thích được!

Đúng lúc này, kia cùng U Minh Quỷ hỏa dây dưa Cổ Sao đột nhiên bộc phát ra một đạo rực rỡ kiếm quang chói mắt, một đạo kiếm minh âm hưởng triệt cửu tiêu, chỉ thấy kia Cổ Sao biến hóa nhanh chóng, biến ảo làm một cái có chút hư ảo quần trắng nữ tử. Nữ tử phức tạp nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, nhìn Mạc Khinh Ngữ ngực cái kia kiếm động, nữ tử thấp giọng thở dài, tố thủ khẽ nhúc nhích, một luồng sợi lục sắc năng lượng hướng phía kia kiếm động vọt tới!

Thấy cái này quần trắng nữ tử, giữa sân mọi người sắc mặt nhất thời ngưng trọng. Cổ Sao có Linh, đây là mọi người đều biết, chỉ là mọi người lại chưa có xem qua cái này Cổ Sao Kiếm Linh, hiện tại gặp được.

Không có bất cứ người nào là dám xem nhẹ cái này trong sân cô gái, bởi vì, vị này chính là bồi bạn từ trước tất cả được xưng Kiếm Hoàng tuyệt thế cường giả!

Thấy cái này Cổ Sao Kiếm Linh cứu kia Mạc Khinh Ngữ, Dương Diệp nhướng mày, sau đó tay phải nhất chiêu, U Minh Quỷ hỏa trong nháy mắt xuất hiện ở trong bàn tay hắn, nắm U Minh Quỷ hỏa, Dương Diệp đang chuẩn bị động thủ, nhưng mà lúc này, kia mặt lạnh nữ tử cũng thu tay lại, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp, trong mắt, có phức tạp ý, Đạo: "Lục trọng Sát Lục Kiếm Ý, Kiếm Tâm Thông Minh, thân giấu lưỡng chủng thiên địa linh vật, đồng thời còn lĩnh ngộ 'Vực' pháp tắc! Ngươi, vì sao không đến Kiếm Hoàng Sơn?" Nữ tử tựa như là cố ý, nàng nói chỉ có Dương Diệp có thể nghe được.

"Ta chẳng bao giờ muốn trở thành qua Kiếm Hoàng!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Vì sao?" Nữ tử không giải thích được.

"Bởi vì cho dù không có ngươi, ta một dạng có thể làm cho thiên hạ vạn Kiếm thần phục!" Dương Diệp Đạo: "Của ngươi kinh khủng, ta đã thấy được! Quả thực, cho dù là ta, tại trước mặt ngươi cũng không dám động kiếm, bởi vì ngươi đối kiếm áp chế quá kinh khủng! Thế nhưng, ngươi với ta mà nói, là một loại ràng buộc, nếu như có ngươi, ta có thể tưởng tượng tự mình sẽ ỷ lại lực lượng của ngươi! Kiếm đạo, có thể nào mượn dùng ngoại vật?"

Nữ tử trầm mặc, một lát, nàng cười khổ cười, Đạo: "Vạn năm trước, có một người đã nói với ngươi lời tương tự, người này ngươi nên biết là ai, hắn cùng với ngươi một dạng, không thèm lực lượng của ta. Hiện tại ta có chút minh bạch hắn vì sao có thể lực áp đương đại Vũ Thần, mà ngươi có thể lực áp đương đại Kiếm Hoàng. Bởi vì các ngươi có một viên thuần túy nhất kiếm đạo chi tâm!"

Dương Diệp không có nói tiếp, mà là Huyền khí bắt đầu khởi động, Kiếm Chỉ Mạc Khinh Ngữ, ý đồ, không cần nói cũng biết!

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cô gái nói: "Có thể không giết nàng sao? Ngươi đã trở thành lực áp Kiếm Hoàng truyền kỳ, tha nàng một mạng, làm sao?"

"Không thể!" Dương Diệp quả quyết cự tuyệt, Đạo: "Không giết nàng, nàng không chỉ có sẽ không cảm kích ta, còn có thể càng thêm hận ta, không phải sao? Hơn nữa, chính là bởi vì nàng, ta người thương đến nay hôn mê ngủ say, cho nên, nàng phải chết! Nếu như ngươi ngăn trở ta, vậy các ngươi thì cùng chết ah!"

Dứt lời, U Minh Quỷ hỏa chợt bành trướng, cúi người ở trong tay Huyền Kiếm bên trên.

Đối mặt trước mắt cô gái này, phải có U Minh Quỷ hỏa gia trì, kia Huyền Kiếm mới có thể hay không bị đối phương áp chế, không thì, đừng nói đi công kích đối phương, thậm chí bị kiếm của mình phản phệ cũng có thể!

"Nếu như ta cởi ra tự thân phong ấn, ngươi không phải là đối thủ của ta!" Nữ tử nhạt thanh Đạo.

"Vấn đề là ngươi không thể, không phải sao?" Dương Diệp Đạo: "Tại đây Cổ Vực Thành, không thể ra hiện Vương Giả Cảnh trở lên huyền giả đối dự thi huyền giả xuất thủ, ngươi như cởi ra phong ấn, bọn họ sẽ đáp ứng không?"

"Nàng cuối cùng là ta lựa chọn cái này thay Kiếm Hoàng, ta không thể nhìn nàng chết!" Nữ tử trầm giọng nói.

Dương Diệp khẽ cười cười, kia cười là dử tợn, Đạo: "Ý của ngươi là chỉ có thể nàng giết ta, mà ta không thể giết nàng rồi?"

Nữ tử hít một tiếng, Đạo: "Vậy ngươi động thủ đi!"

"Đương nhiên!"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay Huyền Kiếm tuột tay ra, mang theo một đạo độ lửa kiếm quang hướng phía kia Mạc Khinh Ngữ điện xạ đi. Không có nương tay, vừa ra tay chính là U Minh Quỷ hỏa thêm Truy Hồn Kiếm Quyết!

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, nàng kia thấp giọng thở dài, lập tức, thân thể bắt đầu hư ảo, mơ hồ muốn thành Kiếm trạng, ngay tại lúc lúc này, kia Truy Hồn Kiếm Quyết rồi đột nhiên xoay người, hướng phía nữ tử bắn nhanh mà đến!

Nguyên lai, Dương Diệp mục tiêu chân chính là cái này Cổ Sao Kiếm Linh!

Giữa sân mọi người khóe miệng nhất thời một trận co quắp, Dương Diệp lá gan này cũng quá mập điểm a! Đây chính là Cổ Sao Kiếm Linh a, hắn dĩ nhiên thực sự dám hạ sát thủ!

Dương Diệp cũng mặc kệ đối phương là cái gì Cổ Sao Kiếm Linh, hắn hiện tại chỉ mang đối phương cho rằng là địch nhân, nếu là địch nhân, vậy đáng chết, về phần giết được còn là giết không được, vậy chỉ có giết mới biết được!

Hỏa Kiếm tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đó là đi tới nữ tử trước người, đúng còn nữ kia tử cũng không tránh không tránh, chỉ là đưa ra hai căn trắng noãn Như Ngọc ngón tay của nhẹ nhàng kẹp một cái, sau đó Dương Diệp chuôi này hỏa Kiếm đó là cứ như vậy bị đối phương kẹp ở trong tay!

Dương Diệp cũng không ngoài ý muốn, nói nhỏ: "Bạo!"

Dứt lời, kia U Minh Quỷ hỏa rồi đột nhiên vỡ ra được, một cổ kinh khủng hỏa sóng trong nháy mắt mang nàng kia bao phủ, ngay Dương diệp tâm trung thở dài một hơi lúc, một đạo kiếm quang tự lửa kia sóng trong phóng lên cao, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chau mày lên, hắn biết, hắn giết không được cô gái này!

Nàng kia không có dừng lại, mang theo kia một bên Mạc Khinh Ngữ, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ở chân trời!

Nhìn Mạc Khinh Ngữ bị nữ tử mang đi, Dương Diệp trong mắt có băng lãnh sát ý, xem ra, thế giới này thực sự không nếu nói công bình, lúc trước một màn kia, nàng kia rõ ràng đã vận dụng vượt qua Vương Giả Cảnh thực lực, nhưng mà, cũng không ai đi ra ngăn cản, ha hả, xem ra, cái này Cổ Vực Thành những thứ kia cái gọi là đại năng, cũng là không dám đắc tội thần bí này Cổ Sao a!

Còn có, Dương diệp tâm trung đối kia cái gọi là Kiếm Hoàng xưng hào càng thêm không thèm. Cái gọi là Kiếm Hoàng, bất quá dựa cái này Cổ Sao uy lực mà thôi. Tỷ như cái này Mạc Khinh Ngữ, không có cái này Cổ Sao, lúc trước nàng chết rồi! Hắn không biết trước kia những Kiếm Hoàng đó có đúng hay không cũng là như vậy, dù sao cũng giờ này khắc này, hắn đối cái này cái gọi là Kiếm Hoàng xưng hào, thực sự đánh trong đáy lòng khinh thường cùng không thèm!

Ngay cả thua đều không thua nổi, trả lại kiếm Hoàng? Tiếp theo, nhất định phải để cho cái này Mạc Khinh Ngữ chết, nhất định phải!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Ma Kha đám người, tuy rằng lúc trước thi triển hai lần kiếm trận cùng một lần kiếm kỹ, thế nhưng tại cực phẩm Năng Lượng thạch dưới tác dụng, hắn lúc này trong cơ thể vẫn có rất nhiều Huyền khí, dù sao cũng còn có thể tới một lần cuối cùng Quỷ Hỏa Kiếm Trận!

Hắn không có ý định buông tha Ma Kha đám người, đương nhiên, Ma Kha đám người cũng không có ý định buông tha hắn, tại nơi Cổ Sao Kiếm Linh mang theo Mạc Khinh Ngữ sau khi rời đi, Ma Kha cùng

Hồn U, còn có kia Mục Quân đó là khóa được Dương Diệp khí tức, đồng thời thành tam giác đi vây lại Dương Diệp, ý đồ rất rõ ràng nhất, đó chính là không cho Dương Diệp đào tẩu!

Dương Diệp cũng không muốn qua trốn, hắn không nghĩ qua một người có thể hay không đấu qua Ma Kha cùng Hồn U còn có Mục Quân ba người vấn đề này, cũng không cần thiết suy nghĩ, bởi vì nghĩ cũng là đánh một trận, không muốn cũng là đánh một trận, suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Vẫn là câu nói kia, chiến bất chiến qua, chỉ đấu qua mới biết được!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, U Minh Quỷ hỏa bay đến trong bàn tay hắn, tâm niệm vừa động, 200 chuôi Huyền Kiếm hóa thành 200 đạo kiếm quang vây ở quanh người hắn, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa bắn ra, 200 chuôi Huyền Kiếm nhất thời biến thành hỏa Kiếm. Cùng lúc đó, Sát Lục Kiếm Ý điên cuồng tuôn ra, gia trì ở tại cái này Huyền Kiếm bên trên!

Kiếm trận trong, Dương Diệp quét Ma Kha ba người liếc mắt, sau đó lên tiếng phá lên cười, Đạo: "Ba người các ngươi không phải là muốn giết ta sao? Ta Dương Diệp liền đứng ở chỗ này, các ngươi còn chờ cái gì?" Giọng nói kiêu ngạo không gì sánh được, khí thế Cuồng Phách vô cùng, thấy Cổ Vực Thành thành thượng vô số nhân loại huyền giả nhiệt huyết dâng lên!

Tuy rằng trước đây đại đa số thời điểm bọn họ xem Dương Diệp cũng không thoải mái, thế nhưng hiện tại, bọn họ không phải không thừa nhận, Dương Diệp thực sự rất cho nhân loại huyền giả mặt dài!

Phải biết rằng, cái này một tháng tới, bọn họ thế nhưng nhận hết kia Ma Kha cùng Ma Tộc đám người tức giận a! Người ta ở dưới thành cuồng giết người loại huyền giả, nhưng mà bọn họ lại chỉ có thể ở trên tường thành làm nhìn, đừng nói hạ thành cùng Ma Tộc đám người quyết nhất tử chiến, ngay cả mắng hai câu cũng không dám! Không thể không nói, đây thật là quá biệt khuất!

Mà bây giờ, Dương Diệp sở tác sở vi, không thể nghi ngờ là tự cấp nhân loại mặt dài, lệnh Ma Tộc cùng Ma Kha khó coi! Cho nên, lúc này trong lòng bọn họ miễn bàn có bao nhiêu sảng khoái!

Quả thực, lúc này Ma Kha cùng Hồn U, còn có kia Mục Quân sắc mặt cực kỳ khó coi. Sau ngày hôm nay, nếu như Dương Diệp còn sống, kia ba người bọn họ mặt của đã có thể ném lớn! Phải biết rằng, người khác cũng sẽ không quản bọn họ có phải hay không tại bảo tồn thực lực còn là cái khác nguyên nhân gì, toàn bộ đại lục huyền giả chỉ biết Dương Diệp lấy lực một người lực kháng bốn người bọn họ!

Dương Diệp danh tiếng mang truyền khắp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, mà bọn họ, bọn họ thì mang trở thành Dương Diệp làm nền....

Cho nên, Dương Diệp phải chết! Cho dù là bại lộ lá bài tẩy, cũng muốn khiến Dương Diệp chết!

Tuy rằng bất đồng chủng tộc, thế nhưng giờ này khắc này, ba người nghĩ tới một khối!

Ngay ba người muốn động thủ lúc, một gã cầm trong tay một thanh kim sắc Trường Thương nữ tử xuất hiện ở Cổ Vực Thành hạ, nữ tử từng bước một đi hướng Cổ Vực Thành, tốc độ có điểm chậm, nhưng là lại là hấp dẫn ánh mắt mọi người!

Nữ nhân này là ai? Không biết phía dưới kia mấy người siêu cấp yêu nghiệt tại đại chiến sao? Nàng không sợ chết sao?

"Từ đâu tới nhân loại con kiến hôi, cút sang một bên!" Một gã Minh Tộc huyền giả thân hình khẽ động, đi tới cô gái trước mặt, sau đó ngưng kết ra một cổ hắc khí lồng hướng về phía nữ tử!

Ngay tại lúc lúc này, nàng kia quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, sau đó xuất hiện ở vài chục trượng có hơn, mà kia Minh Tộc huyền giả còn lại là thân thể cứng ngắc ở tại tại chỗ.

Trên thành tường mọi người nghi hoặc không giải thích được, mà Ma Kha đám người còn lại là sắc mặt không gì sánh được ngưng trọng, bởi vì bọn họ thế nhưng biết Đạo chuyện gì xảy ra! Lúc trước, tại nơi Minh Tộc huyền giả mới vừa động thủ một khắc kia, nàng kia đó là đã động thủ, chỉ là đối phương tốc độ quá nhanh, mau dường như thuấn di thông thường, không chỉ có như vậy, đối phương xuất thủ, thực sự quá kinh khủng một điểm!

Vì sao nói như vậy? Bởi vì đối phương sát na danh Minh Tộc huyền giả, dùng là ánh mắt, đúng vậy, chỉ là một ánh mắt liền đem kia Vương Giả Cảnh huyền giả giết trong nháy mắt!

Dương Diệp sắc mặt cũng là ngưng trọng, cô gái này cho hắn một loại cực độ cảm giác nguy hiểm, rất nguy hiểm, so Ma Kha đám người cho hắn cảm giác nguy hiểm mạnh hơn rất nhiều!

Nữ tử đi tới Ma Kha cùng Dương Diệp đám người trước mặt, nhìn bốn người, nữ tử trong mắt hờ hững, Đạo: "Tránh ra!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 363: Vũ Thần hiện, Liệt Thiên Thương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được nữ tử kia hờ hững mà lại không nhìn giọng nói, Ma Kha cùng Hồn U hai người nhướng mày, bởi vì đối phương là nhân loại, cho nên hắn hai người tiềm thức mang đối phương cho rằng địch nhân. Đương nhiên, chủ yếu nhất là nữ tử nhìn bọn họ lúc, kia trong con mắt hờ hững, làm cho hai người bọn họ rất là khó chịu, bởi vì phảng phất hắn hai người chính là người qua đường Giáp người qua đường Ất thông thường...

"Là muốn chết phải không?"

Nữ tử chân mày to cau lại, ngọc thủ nắm thật chặt trong tay kim sắc Trường Thương, thanh âm trong đeo một tia không kiên nhẫn.

"Thật là cuồng vọng!"

Hồn U giận dữ phản cười, một cây đen nhánh xiềng xích điện xạ ra, trong nháy mắt đi tới nữ tử chỗ.

"Xem ra ngươi là thật muốn chết!"

Nhạt thanh nói một câu, nữ tử thủ đoạn hơi đổi, kim sắc Trường Thương mũi thương điểm vào đen nhánh kia xiềng xích bên trên, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, tại Ma Kha đám người ánh mắt khiếp sợ trong, đen nhánh kia xiềng xích ngược bắn mà quay về, đương nhiên, là tối trọng yếu là đen nhánh kia xiềng xích đỉnh, dĩ nhiên xuất hiện Tri Chu kiểu địa thật nhỏ vết nứt!

Đây chính là ngụy đạo khí a! Cứ như vậy bị phá hư?

Hồn U cũng là biến sắc, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên kinh khủng như vậy, không dám ở sơ suất, đang chuẩn bị lui về phía sau, ngay tại lúc lúc này, nàng kia quỷ dị xuất hiện ở trước mặt hắn, Hồn U cả kinh, sẽ xuất thủ lúc, một cây kim sắc mũi thương đã đi tới hắn cổ họng chỗ. Hồn U kinh hãi, thân hình lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, màu vàng kia Trường Thương tự hắn cánh tay phải xuyên qua...

Mũi thương nhẹ nhàng một chọn, một cánh tay mang theo một cổ hắc khí bay ra ngoài! Hồn U sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm, trong mắt, vô cùng khiếp sợ, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là sát ý nghiêm nghị!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số người lần thứ hai ngây ra như phỗng!

Nữ tử cũng không có ngừng tay, thủ đoạn khẽ nhúc nhích, Trường Thương mang theo một đạo kim quang nhắm thẳng vào Hồn U cổ họng, tốc độ nhanh như thiểm điện mấy lần, khiến người ta căn bản thấy không rõ kia thương quỹ tích!

Lúc này Hồn U đã hoàn toàn thu hồi lòng khinh thị, cụt tay làm cho hắn biết trước mắt nữ nhân này thực lực là có bao nhiêu sao kinh khủng, nếu như tại có nửa phần lòng khinh thị, thì không phải là cụt tay, mà là chặt đầu!

Một tiếng lịch uống, Hồn U hai mắt trong nháy mắt biến thành ngăm đen, Hồn U tay trái hướng phía trước tìm tòi, sau đó chợt nắm chặt, tay cầm chỗ, một thanh do như thực chất hắc sắc liêm đao xuất hiện ở trong tay hắn, nắm hắc sắc liêm đao, Hồn U khí tức cả người nhất thời thay đổi kinh khủng! Nắm hắc sắc liêm đao, Hồn U tay trái chợt đảo qua, đối về màu vàng kia mũi thương quét tới!

"Bành!"

Hai người thoáng tiếp xúc, kia Hồn U chính là lần thứ hai biến sắc, bởi vì hắn kia trong tay liêm đao dĩ nhiên cũng là vào giờ khắc này xuất hiện vô số vết rách... Hơn nữa màu vàng kia Trường Thương trong lực lượng cường đại trực tiếp đưa hắn chấn bay ngược ra!

Lúc này Hồn U trong mắt ngoại trừ khiếp sợ còn là khiếp sợ, bởi vì hắn cái này hắc sắc liêm đao chính là hắn Minh Tộc chí bảo: U liêm nhận! Là chuẩn đạo khí, so với hắn Hồn U xiềng xích phẩm cấp cao hơn rất nhiều, không chỉ có như vậy, cái này U liêm nhận trong, hay là dùng đạo khí cấp chất liệu làm tạo, kỳ trình độ cứng cáp, có thể nói chút nào không kém đạo khí, nhưng mà, hiện tại nhưng là bị trước mắt cái này nữ tử thần bí đơn giản một thương liền chấn tổn hại!

Cô gái này đến tột cùng là người phương nào? Cái này kim sắc Trường Thương lại đến tột cùng là vật gì?

Hồn U không thời gian suy nghĩ, bởi vì nàng kia dĩ nhiên giống như quỷ mỵ thông thường, lại xuất hiện lần nữa ở tại trước mặt hắn, cùng lúc đó, một thanh hiện lên lạnh lẽo mũi thương lần thứ hai lấy tốc độ cực nhanh xuất hiện ở cổ hắn chỗ, cái này tốc độ xuất thủ rất nhanh, nhanh đến hắn đều chỉ có thể mơ hồ thấy rõ kia Trường Thương quỹ tích!

Hồn U trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, ngay hắn không chuẩn bị tại che giấu mình thực lực, chuẩn bị vận dụng toàn bộ thực lực lúc, Ma Kha đột nhiên xuất hiện ở cô gái phía sau, sau đó một quyền đối về cô gái cái ót đánh tới!

Hắn tự nhiên không thể nhìn Hồn U bị giết hoặc là trọng thương, bởi vì như vậy thứ nhất, cái này Cổ Chiến Trường, hắn có thể lại thành người cô đơn! Cho nên, hắn quả quyết tuyển chọn xuất thủ!

Cảm thụ được phía sau cường liệt kình phong kéo tới, nữ tử chân mày to cau lại, trong mắt lóe lên lướt một cái không vui, không có ở đi công kích Hồn U, đầu ngón chân nhỏ toàn, xoay người đối về Ma Kha quả đấm của chính là một thương!

"Bành!"

Hai người vừa tiếp xúc, Ma Kha con ngươi đó là kịch liệt co rụt lại, bởi vì màu vàng kia Trường Thương trong lực lượng dĩ nhiên đưa hắn chấn rút lui ba bước, còn nữ kia tử cũng chỉ lui một bước! Không chỉ có như vậy, hắn nắm tay cùng cả nhánh cánh tay dĩ nhiên cùng kia Hồn U Huyền bảo thông thường, xuất hiện từng đạo thật nhỏ vết rách!

Một bên Dương Diệp cùng Mục Quân sắc mặt cũng là ngưng trọng, đặc biệt Dương Diệp, giờ này khắc này hắn trong lòng cũng là khiếp sợ, bởi vì hắn thế nhưng biết Ma Kha lực lượng cùng kia thân thể cường hãn độ. Trước mắt cô gái này tại lực lượng bên trên, lại có thể lực áp Ma Kha, nhưng lại có thể phá mở cái này Ma Kha thân thể phòng ngự, nữ nhân này, đến tột cùng là phương nào Thánh tinh lực?

"Là 'Liệt Thiên'!" Đúng lúc này, kia Mục Quân nhìn nữ tử, trầm giọng nói: "Ngươi là Vũ Thần!"

Vũ Thần!

Nghe thế hai chữ, giữa sân mọi người sôi trào! Vũ Thần, lịch đại tới nay, Vũ Thần vừa ra, thiên hạ ai cùng tranh phong? Vũ Thần thì tương đương với cùng giai vô địch! Đương nhiên, ngoại trừ Kiếm Tông tổ sư kia một đời!

Hiện tại, Kiếm Hoàng sau khi xuất hiện, mọi người không nghĩ tới ngay cả Vũ Thần cũng xuất hiện! Vũ Thần a, đây chính là so kiếm Hoàng còn muốn hi hữu tồn tại a! Hơn nữa mọi người càng không có nghĩ tới chính là cái này thay Vũ Thần dĩ nhiên là một người nữ, nữ Vũ Thần? Toàn bộ Huyền Giả Đại Lục trong lịch sử tựa hồ còn chẳng bao giờ xuất hiện qua a!

"Nghe đồn Liệt Thiên, không có gì không Liệt, thậm chí, liên tục đều có thể hé, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền!" Ma Kha nhìn nữ tử, trầm giọng nói.

Nữ tử nhìn Ma Kha, Đạo: "Cứng rắn tiếp ta một thương chỉ lui ba bước, ngươi cũng không sai!"

Ma Kha sắc mặt có chút khó coi, cho tới bây giờ, chỉ hắn đối người khác nói qua lời như vậy, mà bây giờ, lại có người nói với hắn ra 'Ngươi cũng không sai' bốn chữ này! Bất quá lúc này hắn cũng không có phản bác, bởi vì trước mắt cô gái này hiện nay triển hiện ra thực lực, thực sự rất cường đại!

Là tối trọng yếu là đối phương cho tới bây giờ, cũng không có thi triển qua bất luận cái gì Huyền kỹ, dùng, đều là đơn giản nhất lực lượng cùng tốc độ, mà chính là cái này hai nhất thứ căn bản, cũng mang Hồn U có không có lực phản kháng chút nào!

Thực lực này, cho dù là Ma Kha cũng không khỏi không chăm chú đối đãi!

Nữ tử xoay người nhìn về phía Hồn U, Hồn U nheo mắt, Vũ Thần, trước đây cũng chỉ là nghe, hiện tại hắn chân chính gặp được, nhưng lại cùng đối phương đã giao thủ... Đã từng, hắn cho rằng coi như là gặp phải cái gọi là Vũ Thần, hắn Hồn U một dạng có thể dừng lại mà thắng phần, hiện tại... Cho dù cuồng vọng như hắn, không thừa nhận cũng không được trước mắt cô gái này thực sự rất kinh khủng!

Chính là bởi vì nữ tử chỉ dùng tốc độ cùng lực lượng lực áp hắn, hắn mới phát giác được kinh khủng!

Nữ tử cũng không có nữa ra tay với Hồn U, mà là mang ánh mắt dừng lại ở Dương Diệp trên người của, nhìn Dương Diệp bàn tay U Minh Quỷ hỏa cùng xung quanh xoay tròn kiếm trận, nữ tử chân mày to cau lại, trong mắt có một tia vô cùng kinh ngạc, Đạo: "U Minh Quỷ hỏa, Sát Lục Kiếm Ý, Kiếm Ý tinh thuần sắc bén, tại trên người ngươi, ta cảm thấy một tia uy hiếp. Ngươi, là đương đại Kiếm Hoàng?"

"Không phải là!" Dương Diệp Đạo: "Kiếm Hoàng mới vừa đi, ngươi nếu như sớm tới một hồi, ngươi là có thể nhìn thấy ngươi túc địch. Đáng tiếc, ngươi đã tới chậm!"

Nữ tử ngẩn ra, Đạo: "Ngươi dĩ nhiên không phải là Kiếm Hoàng! Có ý tứ!" Nói đến đây, nữ tử ánh mắt dời đến một bên Mục Quân trên người của, Đạo: "Nhân Hoàng Ấn, Hàng Long Quyết, thân sợ chân long khí, không nghĩ tới ngay cả cái gọi là Nhân Hoàng cũng xuất hiện. Ngươi không đi tranh bá thiên hạ, thế nào tới đúc kết Tiềm Long Bảng? Nga, được rồi, chắc là nghĩ đoạt được đệ nhất, sau đó thu phục trên bảng Tiềm Long huyền giả cho ngươi sở dụng!"

"Là!" Mục Quân thản nhiên cười, Đạo: "Ta cũng không nghĩ tới, Vũ Thần dĩ nhiên là một vị danh không lịch sự truyền của người, hơn nữa còn là một vị nữ tử, thật là làm cho nhân ý bên ngoài a. Nói, ngươi cũng phải cần bằng cấp thay Vũ Thần vậy muốn đoạt được Tiềm Long Bảng đệ nhất, sau đó lực áp đại lục thiên tài, danh truyền Vạn Cổ? Nếu là như vậy, vậy coi như có điểm khó khăn!"

"Danh truyền Vạn Cổ? Khó khăn?" Nữ tử lắc đầu, Đạo: "Chỉ cần ta An Nam Tĩnh muốn làm, sẽ không có không làm được!" Dứt lời, An Nam Tĩnh đi hướng ngày đó môn, khi đi đến Thiên Môn cửa lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Ba ngày sau, Tiềm Long Bảng mở ra, đại gia Tiềm Long Tháp thấy!"

Dứt lời, An Nam Tĩnh hướng phía trên thành tường khắp ngõ ngách nhìn thoáng qua, sau đó liền thu hồi ánh mắt, lập tức đi vào Thiên Môn trong.

Trên thành tường, một cái góc chỗ, Lạc Tuyết ngẩn ra, sau đó lắc đầu cười, Đạo: "Không hổ là Vũ Thần, tốt cảm giác bén nhạy, thật là có ý tứ, có ý tứ, ha hả..."

Làm An Nam Tĩnh đi vào Thiên Môn lúc, một đạo lục sắc chùm tia sáng tránh hiện ra, trong nháy mắt đi tới An Nam Tĩnh trước mặt của, nhưng mà cũng không thấy An Nam Tĩnh làm sao động tác, đạo kia lục sắc chùm tia sáng đó là ầm ầm vỡ vụn!

Đạo thứ hai chùm tia sáng tiếp theo thoáng hiện!

Quỷ dị một màn xuất hiện, chỉ thấy An Nam Tĩnh không tránh không tránh, tùy ý đạo kia lục sắc chùm tia sáng một nhập nàng trong thân thể, sau đó, sau đó không có. Đạo kia lục sắc chùm tia sáng trực tiếp tiêu tán không gặp.

Mọi người chấn động!

Đạo thứ ba chùm tia sáng tiếp theo thoáng hiện, như trước như vậy, An Nam Tĩnh như trước không tránh không tránh, tùy ý quang thúc kia một nhập nàng trong thân thể, sau đó, sau đó tiếp tục hướng phía Thiên Môn nội đi đến, phảng phất đạo kia chùm tia sáng chẳng bao giờ xuất hiện qua!

Lúc này đây, chính là Ma Kha cùng Hồn U còn có kia Mục Quân sắc mặt cũng là ngưng trọng, ngày đó môn uy lực, bọn họ thế nhưng rõ ràng! Có thể nói, kia chút nào không kém Linh Giả cảnh đỉnh cường giả đỉnh một kích, nhưng mà, nhưng mà cô gái này cứ như vậy kế tiếp...

Thực lực quá mức quỷ dị cùng kinh khủng!

Đây là ba người ý nghĩ lúc này!

Tại nữ tử đi vào Thiên Môn sau khi, Ma Kha ba người trầm mặc. Vũ Thần hiện, vậy đại biểu cái gì, bọn họ đều phi thường rõ ràng, đại biểu cho Vũ Thần mang lực áp đương đại cùng giai huyền giả! Mà ba người bọn họ, thật bất hạnh, chính là bị lực áp đối tượng!

Về phần Dương Diệp, Dương Diệp hoàn toàn không suy nghĩ nhiều như vậy, chỉ cần cái này cái gọi là Vũ Thần không đến trêu chọc hắn, đối phương lực áp ai cũng không có quan hệ gì với hắn, mục đích của hắn chỉ có một, đó chính là thu được số mệnh, sau đó cứu Hiểu Vũ Tịch, sau đó nỗ lực đề thăng thực lực, sau đó cứu mẹ thân, chính là đơn giản như vậy!

Về phần cùng thời vô địch, danh truyền Vạn Cổ, khiếp sợ thiên hạ cái này, còn là giao cho người khác đi làm đi!

Dương Diệp nhàn nhạt quét Ma Kha ba người liếc mắt, sau đó tâm niệm vừa động, hóa thành một đạo kiếm quang ngự kiếm đi, dời đi tiêu thất ở tại ba người trong tầm mắt!

Đang tiếp tục dây dưa tiếp, một điểm ý nghĩa cũng không!

Ma Kha ba người tựa hồ cũng minh bạch đạo lý này, cho nên cũng không có đi truy kích Dương Diệp, Dương Diệp thực lực bọn họ đã thấy được, Dương Diệp nếu như muốn chạy, ba người bọn họ hợp lực đều không nhất định có thể đuổi thượng! Dù sao kia Ngự KiếmThuật cũng không phải là hư danh!

Đương nhiên, cái này không có nghĩa là ba người sẽ không giết Dương Diệp. Dương Diệp chung quy trong buổi họp Tiềm Long Tháp, không phải sao?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 364: Huynh đệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một chỗ trong rừng rậm, Dương Diệp đứng ở một cây đại thụ trước mặt, sau lưng hắn, mười tên bóng đen người an tĩnh đứng, vẫn không nhúc nhích, phảng phất tĩnh thông thường, nếu có ngoại nhân ở nơi này, liền sẽ phát hiện, mười người này thân ảnh của dĩ nhiên cùng xung quanh những cây đó bóng dáng mơ hồ dung hợp cùng một chỗ, nếu như không nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được bọn họ tồn tại!

Dương Diệp xoay người, ánh mắt tại 10 trên thân người nhất nhất đảo qua, trong mắt có lướt một cái tán thưởng, mười người này là hắn tới Cổ Vực Thành lúc tỉ mỉ chọn lựa, mười người này, là đám kia sát thủ trong tinh nhuệ nhất, thực lực cùng các phương diện đều mạnh nhất! Từ bọn họ tại Cổ Vực Thành hạ sắc bén ám sát Ma Tộc huyền giả cũng có thể thấy được!

"Các ngươi rất tốt!" Dương Diệp gật đầu, sau cùng ánh mắt rơi vào Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân trung gian một gã nam tử trên người, nam tử mặt mang một mặt nạ Màu đen, người khoác nhất kiện hắc sắc áo choàng, cầm trong tay một thanh đoản kiếm, tuy rằng nhìn không thấy khuôn mặt, ánh mắt kia lại cực kỳ băng lãnh cùng sắc bén. Sở dĩ chú ý tên nam tử này, là bởi vì tại Cổ Vực Thành hạ lúc, nam tử này thân thủ chút nào không kém Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân, thậm chí do hữu quá chi, bởi vì hắn một người ngay không được ngũ hơi thở thời gian ám sát bốn gã huyền giả, hơn nữa đều là một kiếm phong hầu, chút nào không ướt át bẩn thỉu!

"Ngươi tên là gì?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Nam tử ngẩn ra, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ chú ý hắn, sau khi tĩnh hồn lại, vội vàng hướng đến Dương Diệp hơi thi lễ, sau đó nói: "Hồi Kiếm chủ, tại hạ Trương Liễu!"

Dương Diệp mỉm cười, Đạo: "Lúc trước xem qua ngươi xuất thủ, thực lực ngươi rất tốt, thậm chí khiến ta cảm thấy cảm giác nguy hiểm!"

Trương Liễu cười khổ lắc đầu, Đạo: "Kiếm chủ thực lực phi phàm, lấy lực một người chiến đương đại 4 đại thiên tài tuyệt thế, càng lấy kiếm tu thân phận bại lui đương đại Kiếm Hoàng, Trương Liễu làm sao có thể uy hiếp được Kiếm chủ?"

"Tiểu Liễu nói không sai!" Lúc này, một gã bóng đen người đi ra, đối về Dương Diệp hơi thi lễ, sau đó nói: "Kiếm chủ, ta là Dạ Vẫn, là huynh đệ chúng ta trong nhỏ tuổi nhất, đương nhiên, cũng thông minh nhất!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Có đúng hay không thông minh nhất ta không biết, bất quá từ ngươi những lời này, ta biết, da mặt của ngươi tuyệt đối là trong mọi người dầy nhất!"

Nghe vậy, một bên mấy người nhất thời buồn cười, có mấy người thậm chí cười ra tiếng.

Kêu Dạ Vẫn thiếu niên đảo cặp mắt trắng dã, hơi có chút bất đắc dĩ.

Lúc này, Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó hai tay hư mang, Huyền khí khẽ nhúc nhích, 10 sợi hắc sắc sợi tơ nhất thời tự trong cơ thể hắn bay ra, sau đó một nhập 10 người trong thân thể, mười người sửng sốt, sau khi tĩnh hồn lại, mặt trào vẻ kích động, trong mắt tràn đầy không giải thích được.

Bởi vì Dương Diệp mang khống chế bọn họ một luồng linh hồn còn cho bọn hắn, nói cách khác, giờ này khắc này, bọn họ không hề bị Dương Diệp kiềm chế.....

"Kiếm chủ, vì sao?" Trương Liễu có chút kích động nói.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Không có vì sao, ta ưa thích, cho nên liền làm như vậy! Hiện tại, các ngươi có thể tuyển chọn tiếp tục theo ta, cũng có thể tuyển chọn rời đi. Đương nhiên, ta là hy vọng các ngươi có thể theo ta, dù sao ta rất cần các ngươi phải."

Dương Diệp sở dĩ làm như vậy, vẫn có nguyên nhân, tại Cổ Vực Thành hạ, hắn bị bốn người vây công, hắn khiến Nam Vực huyền giả rời đi lúc, cũng âm thầm ban bố mệnh lệnh khiến mười người này rời đi, nhưng mà, mười người này cũng không có rời đi, nhưng lại chuẩn bị động thủ, chỉ là bị hắn mạnh mẽ đè ép xuống tới, mười người này mới không có động thủ!

Khi đó, hắn một người đối mặt 4 đại thiên tài tuyệt thế, khác nếu nói đến ai khác, chính là hắn mình cũng là ôm hẳn phải chết chi tâm. Hắn biết, nếu như mười người này động thủ, mười người tuyệt đối là 10 chết vô sinh, kia Ma Kha, còn có Hồn U cùng Mục Quân, thực sự rất biến thái, ám sát, đối với bọn họ hầu như vô hiệu!

Dương Diệp cũng biết mười người này biết bọn họ nếu như động thủ, đó là tuyệt đối 10 chết vô sinh! Nói chung, tại một khắc kia, Dương Diệp có một tia cảm động, đúng vậy, hắn Dương Diệp, cũng có người nguyện ý cùng hắn đồng sinh cộng tử! Phần ân tình này, hắn nhớ kỹ, hắn không hy vọng bất kỳ vật gì tới làm bẩn phần ân tình này, cho nên hắn trả linh hồn của bọn họ!

Giữa sân, mọi người trầm mặc.

Một lát, Dạ Vẫn khẽ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Kiếm chủ, kỳ thực nguyên bản tại huynh đệ chúng ta trong lòng, theo ngươi, chủ nếu là bởi vì bị ngươi khống chế linh hồn, còn có nghĩ thông suốt qua ngươi, thu được càng nhiều hơn tu luyện tài nguyên! Thế nhưng, tại Cổ Vực Thành hạ, nhìn thấy ngươi vì những Nam Vực đó huyền giả độc chiến đương đại tứ đại thiên tài, lúc đó ta liền tự nói với mình, ngươi đáng giá ta đi theo. Đồng thời ta tin tưởng, chỉ theo ngươi, ta khả năng báo thù!"

"Ta đúng như những gì Tiểu Dạ nghĩ!" Lúc này, một bên Trương Liễu cũng nói: "Cả người loại huyền giả trong, khiến ta Trương Liễu kính nể, chỉ Kiếm chủ ngươi! Ngươi tính cách có chút ích kỷ, thế nhưng, đây chẳng qua là đối ngoại người, đối với mình người, ngươi cũng một cái rất nặng tình của người, từ ngươi ở đây Cổ Vực Thành hạ khiến những Nam Vực đó huyền giả, còn có lúc trước cử động, ta chỉ biết ta không nhìn lầm người!"

"Tiểu Dạ nói không sai, theo Kiếm chủ ngươi, chúng ta mới có cơ hội báo thù, cho nên ta tuyển chọn theo ngươi!" Lãnh Quân cũng lên tiếng.

"Ta cũng tuyển chọn theo ngươi!"

"Ta cũng tuyển chọn theo ngươi!"

"Ta cũng..."

Giữa sân mười người, mười người toàn bộ đều lựa chọn tiếp tục theo Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Các ngươi lưng đeo huyết hải thâm cừu, ta Dương Diệp cũng là, mà lại địch nhân của chúng ta đều là cường đại như vậy, thế nhưng, ta một cách tự tin, ngày khác thế gian này tại cũng không có địch nhân của chúng ta!"

"Ngày khác thế gian tại cũng không có địch nhân chúng ta!" Mọi người đối về Dương Diệp thi lễ một cái, sau đó đồng nói!

Nhìn mọi người, Dương Diệp trong mắt lóe lên nhè nhẹ ba động, mình cũng bắt đầu có bằng hữu, cũng bắt đầu có huynh đệ sao? Tự mình lại đem nhiều hơn chút phải bảo vệ của người sao? Mặc dù nhiều một phần trách nhiệm, nhưng Dương Diệp nhưng trong lòng thì không có chút nào chán ghét, tương phản, trái lại còn có một tia cảm giác khác thường!

Lắc đầu, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một quyển quyển trục xuất hiện ở trong tay hắn, Đạo: "Đây là một quyển Địa giai thân pháp Huyền kỹ, danh "Ẩn Phân Thân' thân pháp này Huyền kỹ đối với ta đã không tác dụng quá lớn, thế nhưng đối với các ngươi phải có đến không nhỏ tác dụng, đặc biệt phối hợp các ngươi kia thân pháp quỷ dị Huyền kỹ, đây tuyệt đối là phi thường kinh khủng. Các ngươi mười người cùng nhau tu luyện ah!"

"Là!" Mười người cũng không có cự tuyệt.

"Còn có!" Dương Diệp tiếp tục nói: "Các ngươi đã ra mặt, nghĩ đến kia Ma Kha cùng Minh Tộc của người chắc chắn sẽ không buông tha các ngươi, bọn họ nhất định sẽ điều tra các ngươi, nếu như kia Ma Kha để mắt tới các ngươi, vậy các ngươi mang là vô cùng nguy hiểm!"

"Cái này không cần lo lắng!" Lúc này, Dạ Vẫn đột nhiên nói: "Người nữ kia Vũ Thần từng nói ba ngày sau mở ra Tiềm Long Tháp, nói cách khác, trong khoảng thời gian này, hắn Ma Kha nhất định phải toàn lực chuẩn bị Tiềm Long Tháp mở ra sau này thiên tài yêu nghiệt đánh bảng chuyện, lời của chúng ta, hắn nhất định là sẽ không bỏ qua, thế nhưng so sánh với Tiềm Long Tháp, hắn nhất định sẽ tâm tư đặt ở Tiềm Long Tháp thượng. Cho nên, hắn tối đa chính là phái Ma Tộc tinh anh tới giết ta môn!"

"Thế nhưng Ma Tộc tinh anh, các ngươi cũng không sợ, đúng không?" Dương Diệp cười nói: "Những Ma Tộc đó tinh anh đối với các ngươi mà nói, đúng là tốt nhất luyện tập thú săn, phải không?"

"Kiếm chủ anh minh!" Dạ Vẫn cười nói: "Huynh đệ chúng ta mười người, đã là Vương Giả Cảnh đỉnh, thực lực muốn tiến hơn một bước, liền cần thú săn đến luyện, mà kia Ma Tộc cùng hồn tộc huyền giả vừa lúc, cho nên, Kiếm chủ liền đừng lo lắng huynh đệ chúng ta đám người. Nếu như Kiếm chủ thật lo lắng, vậy là huynh đệ chúng ta làm mấy bộ tốt trang bị ah, thành thật mà nói, huynh đệ chúng ta toàn thân mặc, cầm trong tay, thật sự có chút keo kiệt!"

"Tốt nhất câu này, mới là ngươi mục đích thực sự ah!" Dương Diệp Đạo.

Nghe vậy, Dạ Vẫn nhếch miệng cười, Đạo: "Kiếm chủ anh minh!"

"Bớt nịnh hót!" Dương Diệp cười mắng một câu, sau đó nghiêm mặt nói: "Nhớ kỹ, khác chết ở Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả trong tay, các ngươi trang bị ta sẽ giúp các ngươi làm, nỗ lực đề thăng thực lực của chính mình, ta có dự cảm, tương lai đại lục sẽ rất không yên ổn, không có thực lực, chúng ta sợ rằng ngay cả sinh tồn cũng là một cái vấn đề, chớ nói chi là báo thù!"

Nghe vậy, Dạ Vẫn cũng thu hồi vui cười, chính sắc lên, Đạo: "Kiếm chủ, chúng ta sẽ cố gắng đề thăng thực lực, theo sát mà chân ngươi bước, sẽ không để cho ngươi đem chúng ta bỏ rơi rất xa! Không thì, nếu như chúng ta cởi ngươi chân sau, huynh đệ chúng ta nào có mặt tiếp tục theo ngươi lăn lộn? Cho nên, ngươi yên tâm, chính là vì cái này, chúng ta biết liều mạng đi nỗ lực đề thăng thực lực!"

Trương Liễu cũng gật đầu, Đạo: "Kiếm Tông, Tiểu Dạ mặc dù nói mà nói có chút nói năng ngọt xớt, thế nhưng, ý tứ của hắn cũng là ý của chúng ta. Chúng ta biết ngươi là chân chánh yêu nghiệt, ngày khác ngươi nhất định một bước lên trời, sau đó mang chúng ta xa xa vứt ở sau người, thế nhưng ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cố gắng, sẽ chỉ mình cố gắng lớn nhất đi theo chân của ngươi bước!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Như vậy tốt nhất, ừ, vì đề cao các ngươi đề thăng thực lực tính tích cực, ta quyết định, trong tương lai, ai giết Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả càng nhiều, mà lại không có chịu bất cứ thương tổn gì, ta đây liền thưởng hắn 5 nghìn Năng Lượng thạch, các loại cực phẩm phù lục 10 trương..." Đột nhiên, Dương Diệp thanh âm hơi ngừng, bởi vì ở trước mặt hắn 10 người đã tiêu thất ở tại tại chỗ...

Đứng tại chỗ, ngẩn người, Dương Diệp lắc đầu cười, Đạo: "Thật là không có tiền đồ a, mới 5 nghìn Năng Lượng thạch, các loại cực phẩm phù lục 10 trương mà thôi, các ngươi đám người kia về phần sao? Thật là mất mặt a!"

Dương Diệp là bão hán tử không biết đói hán tử cơ, 5 nghìn Năng Lượng thạch, các loại cực phẩm phù lục 10 trương, 5 nghìn Năng Lượng thạch còn không coi vào đâu, thế nhưng kia cực phẩm phù lục là cùng, đây chính là cực phẩm a, hơn nữa còn là các loại 10 trương, đây tuyệt đối là một khoản tiền lớn! Bọn họ làm sao có thể không tâm động?

Đương nhiên, lớn hơn nguyên nhân còn là mười người nghĩ tính toán một phen, trước đây không có mượn cớ cùng lý do, nếu như tính toán, cực dễ thương cảm tình, thế nhưng hiện tại sẽ không, hiện tại có một rất tốt lý do cùng viện cớ.

Một lát, Dương Diệp cười cười, đột nhiên, hắn dáng tươi cười cứng đờ, thân thủ tại trước ngực tóc nhẹ nhàng lướt một cái, nhất thời, một thanh tóc từ trên đầu hắn cởi rơi vào trong bàn tay hắn.

Nhìn trong tay kia đã trở nên trắng tóc, Dương Diệp trầm mặc không nói, một lát, lắc đầu, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ. Cho dù là thọ mệnh hao hết, hắn cũng muốn cứu Hiểu Vũ Tịch không thể. Bất quá hoàn hảo, Tiềm Long Tháp sẽ mở ra.

Hắn không phải sợ chết, mà là sợ chết sau sẽ không có người đang có thể cứu Hiểu Vũ Tịch!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 365: Chờ ngươi..

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp một người độc chiến tứ đại thiên tài, càng đánh bại đương đại Kiếm Hoàng tin tức này, dường như Long Quyển Phong thông thường trong nháy mắt tịch quyển toàn bộ Huyền Giả Đại Lục! Đương nhiên, nhất bùng nổ còn là Dương Diệp lấy kiếm tu thân phận chiến thắng đương đại Kiếm Hoàng! Kiếm tu chiến thắng Kiếm Hoàng, cái này tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục thượng đều là không xuất hiện qua a!

Trước đây, Kiếm Hoàng là kiếm tu môn cao nhất xưng hào, cũng đại biểu cho là kiếm tu trong người mạnh nhất. Mà bây giờ, một tên kiếm tu đánh bại Kiếm Hoàng, điều này đại biểu cái gì...

Vô số kiếm tu mê mang, Kiếm Hoàng, có thể nói là trong lòng bọn họ thần thánh nhất xưng hào, mỗi một vị kiếm tu đều bị lấy trở thành Kiếm Hoàng là quang vinh, thay lời khác mà nói, Kiếm Hoàng chính là thiên hạ kiếm tu đại biểu! Mà bây giờ, ở trong lòng bọn họ chí cao vô thượng, thần thánh nhất 'Kiếm Hoàng' lại bị người đánh bại, mà đánh bại Kiếm Hoàng còn là một gã kiếm tu!

Bọn họ là nên bi ai, hay là nên hưng phấn? Bi ai là Kiếm Hoàng dĩ nhiên thất bại, hưng phấn là nguyên lai Kiếm Hoàng là có thể đánh`bại!

Mặc kệ thế nào, giờ này khắc này, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ huyền giả đều biết tên của một người, đó chính là: Dương Diệp!

Kiếm Tông, Thanh Phong cốc.

Thanh Phong cốc trong một tảng đá lớn bên trên, một gã quần trắng nữ tử lẳng lặng đứng lặng, nữ tử mày như núi xa, mặt như Phù Dung, dung nhan tuyệt thế, tóc dài phi cùng sau vai, lẳng lặng đứng ở cự thạch bên trên, xông tới mặt gió nhẹ làm cho nữ tử bên tai một lọn tóc nhẹ nhàng phiêu đãng. Ánh mắt nhìn chăm chú vào phương bắc, không có tiêu cự, làm như đang nhìn cái gì, nhưng lại làm như đang suy tư cái gì.

Cứ như vậy, nữ tử tại cự thạch bên trên đứng sắp tới hai canh giờ, đợi xa vời lướt một cái đỏ tươi chậm rãi phai đi lúc, nữ tử mới thu hồi ánh mắt. Đột nhiên, nữ tử chân mày to cau lại, ngọc thủ đưa tới kia đã rõ ràng nhô ra bụng chỗ, nhẹ khẽ vuốt phủ bụng, nữ tử kia lạnh như băng khuôn mặt nổi lên lướt một cái hiếm thấy nhu hòa.

Một lát, nữ tử ánh mắt một lần nữa đầu đến rồi phương bắc phương hướng, thân khải đôi môi, thấp giọng lẩm bẩm nói: "Ta, chúng ta chờ ngươi..."

....

Bách Hoa Cung, Tuyệt Tình Nhai đáy vực.

"Một người độc chiến đương đại tứ đại thiên tài, càng đánh bại đã thu được thần bí Cổ Sao thừa nhận Kiếm Hoàng, đồng thời còn có thần bí thiên địa linh vật..."

Phượng Ngọc trước mặt, một nữ tử nhìn quyển trục thượng, chậm rãi thì thầm.

Phượng Ngọc lúc này khí sắc khá, bởi vì không biết vì sao, gần nhất kia bình thường mỗi ngày đều cấp cho nàng nếm mùi đau khổ Lãnh Ngọc bị điều đi. Mà mới đổi lấy tên này Hình Phạt trưởng lão cũng để cho nàng rất là giật mình, bởi vì đối phương không chỉ có không có ở dằn vặt nàng, còn mỗi ngày chữa thương cho nàng, đồng thời còn thường xuyên nói một ít về Dương Diệp chuyện cho nàng nghe!

Điều này làm cho nàng rất là nghi hoặc không giải thích được, bất quá cũng không thể gọi là, dù sao cũng chỉ cần có thể nghe được về Dương Diệp tin tức, như vậy đủ rồi!

Dần dần, Phượng Ngọc trên mặt lộ ra vui mừng thần tình, con trai của mình, chung quy là không bình thường... Chỉ là, tự mình sợ rằng đợi không được tại thấy hắn lúc a...

...

Khi lấy được Dương Diệp Chiến bại Kiếm Hoàng tin tức sau, sáu thế lực lớn không hẹn mà cùng giữ vững trầm mặc, bởi vì có thể nói như vậy, Dương Diệp lúc này đã không phải là bọn họ nghĩ bóp liền bóp! Vì sao? Bởi vì lấy Dương Diệp thiên phú cùng thực lực, chỉ cần hắn tại trên bảng Tiềm Long tranh thủ khá một chút thứ tự, như vậy, kia Trung Vực tam đại cửu phẩm tông môn, nhất định sẽ vì hắn mở rộng đại môn!

Chỉ cần Dương Diệp gia nhập cửu phẩm tông môn, bọn họ cũng chỉ có thể không thể làm gì!

Bất quá cũng không thể gọi là, Dương Diệp tính là tại yêu nghiệt, hắn cũng chỉ là một gã Vương Giả Cảnh, đừng nói chỉ là Vương Giả Cảnh, tính là hắn là Hoàng Giả Cảnh có thể thế nào? Một gã Vương Giả Cảnh muốn phá vỡ bọn họ? Đùa giỡn...

Thế nhưng sáu thế lực lớn cao tầng trong lòng vẫn còn có chút phức tạp, bởi vì bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên yêu nghiệt như thế, thậm chí ngay cả đạt được bát trọng Kiếm Ý Kiếm Hoàng đều có thể đủ đánh bại! Đặc biệt Kiếm Tông, khi biết Dương Diệp Chiến bại Kiếm Hoàng tin tức sau, toàn bộ Kiếm Tông bầu không khí nhất thời có chút quỷ dị!

Bọn họ không biết nên phẫn nộ, hay là nên vui vẻ, phẫn nộ Kiếm Tông dĩ nhiên buông tha Dương Diệp, bỏ qua một cái chiến bại Kiếm Hoàng kiếm tu; Hay là nên vui vẻ vị này đánh bại Kiếm Hoàng kiếm tu đã từng là bọn họ đồng môn, cùng bọn chúng cùng nhau tu luyện qua?

Bất kể là loại nào, dù sao cũng Dương Diệp đánh bại Kiếm Hoàng tin tức truyền quay lại Kiếm Tông sau, Dương Diệp đã từng chỗ ở bị thanh trống không, bởi vì không người nào dám ở bên trong ở! Còn có Dương Diệp đã từng làm tạp dịch đệ tử, cùng với tại Thanh Phong cốc len lén tu luyện sự, từ từ tại Kiếm Tông chậm rãi truyền ra...

"Không nghĩ tới hắn dĩ nhiên mang Kiếm Hoàng đều đánh bại, lão Thiên, trước đây hắn còn theo ta cùng nhau đã làm tạp dịch đệ tử a! Cái này đánh bại Kiếm Hoàng cái kia 'Dương Diệp' thật là chúng ta quen biết cái kia Dương Diệp sao?"

"Lúc này mới thời gian bao lâu a, đầu tiên là đoạt được Thanh Vân Bảng đệ nhất, hiện tại lại đánh bại Kiếm Hoàng, thành tựu của hắn, ngoại trừ tổ sư bên ngoài, Kiếm Tông sử thượng giống như tại cũng không có người có thể làm được như vậy a! Chỉ là tông môn tại sao muốn đưa hắn trục xuất Kiếm Tông đây, giả lấy thời gian, hắn nhất định có thể dẫn dắt chúng ta Kiếm Tông quật khởi a..."

"Ta dĩ nhiên cùng đánh bại Kiếm Hoàng kiếm tu là cùng môn, mặc dù là đã từng, nhưng đó cũng là, ha ha..."

"Ai, nếu như tông môn không đưa hắn trục xuất Kiếm Tông, có hắn tại, Nam Vực thế hệ trẻ, ai có thể địch ta Kiếm Tông? Ai, đáng tiếc..."

"...."

Đáng giá một nói là, Dương Diệp bị Kiếm Tông trục xuất Kiếm Tông chuyện, cũng như ôn dịch thông thường, cấp tốc truyền khắp toàn bộ Nam Vực. Sau đó, sau đó toàn bộ Nam Vực huyền giả cùng các Đại thế lực nhìn có chút hả hê. Đương nhiên, là trọng yếu hơn là Kiếm Tông toàn bộ cao tầng bao quát Kiếm Tông được một biệt hiệu, kêu: Hữu nhãn vô châu!

Cũng chính bởi vì việc này, một ít thế gia đã bắt đầu triệu hồi tại Kiếm Tông gia tộc đệ tử, bởi vì theo bọn họ, gia tộc của chính mình đệ tử tại đây dạng một cái tông môn trong, cho dù có thiên phú, chỉ sợ cũng phải bị mai một...

Có thể nói, Dương Diệp Chiến bại Kiếm Hoàng việc này cho Kiếm Tông mang tới mặt trái ảnh hưởng là to lớn! Mà Kiếm Tông cao tầng vẫn như cũ bảo trì trầm mặc, không có làm bất luận cái gì bù đắp, tùy ý Kiếm Tông đệ tử trôi qua, tùy ý bên ngoài gây bất lợi cho Kiếm Tông lời đồn đãi truyền lưu, phảng phất không có nghe thấy thấy thông thường. Điều này làm cho cái khác mấy Đại thế lực rất là không giải thích được cùng nghi hoặc!

Phù Văn Sư Công Hội tổng bộ.

Lúc này Phù Văn Sư mấy vị đại lão ngồi ở một gian trong đại sảnh, mọi người trầm mặc.

Một lát, ngồi ở cầm đầu Bạch Sơn thấp giọng thở dài, Đạo: "Lấy tiểu tử kia ngạo khí, hắn là tuyệt đối sẽ không ăn đã xong, cũng được, có Lâm Sơn ngươi cùng muội muội của hắn tầng này quan hệ tại, cho dù hắn không trở lại Phù Văn Sư Công Hội, nhưng đại gia cũng sẽ không trở thành cừu nhân, chỉ là đáng tiếc, đáng tiếc a!"

Nghe vậy, giữa sân vài tên lão giả cũng là lắc đầu, trong mắt có chút nào không che giấu tiếc hận. Nếu như nói không hối hận, đó là gạt người, chỉ là hiện đang nói cái gì đều đã quá muộn...

Đại sảnh bên ngoài, hai cái tiểu cô nương lần lượt ngồi trên thềm đá.

"Bảo Nhi, ngươi nghe được không, ca ca ta đánh bại cái kia cái gì Kiếm Hoàng đây, hừ, chờ hắn trở về, hắn nhất định có thể cứu ra mẫu thân, sau đó chúng ta một nhà đoàn tụ!"

"Cắt, đánh bại Kiếm Hoàng rất rất giỏi sao? Ta cũng có thể nha, một cái siêu cấp lớn phù lục, ta bảo chứng, nhất định có thể đem nàng tạc bay lên!"

Http://truyencuatui . net/

"Cũng không có thể ah... Nghe bọn hắn nói Kiếm Hoàng là rất lợi hại đây!"

"Rất lợi hại phải không? Nếu như lợi hại, ta đây mượn hai cái siêu cấp phù lục, hai cái phù lục nhất định có thể đem nàng nổ bay, phải biết rằng, một cái siêu cấp phù lục có thể là có thể đem một cái Linh Giả cảnh huyền giả nổ hài cốt không còn đây, hai cái nhất định có thể nổ chết nàng, nếu như hai cái không được, ta liền Tam, bốn cái, hừ, dù sao cũng ta rất nhiều!"

"..."

Một lát.

"Bảo Nhi, ta nghĩ mẫu thân, nghĩ ca ca!"

Trầm ngâm một lát.

"Ta cũng có chút nghĩ tiểu tạp dịch, hừ, đi chỗ đó cái cái gì Cổ Vực Thành chơi cũng không mang ta, là sợ ta kéo hắn chân sau sao? Thật là tức chết ta. Không nói, Tiểu Dao, đi, chúng ta đi tây thành đi chơi, nghe nói cái kia tây thành cái kia cái gì tiểu vương gia rất kiêu ngạo, chúng ta đi tạc tạc hắn, khiến hắn khiêm tốn một chút..."

"..."

Tiên tạm trú.

Một gã đầy đặn xinh đẹp nữ tử nhìn trong tay giấy viết thư, dần dần, khóe miệng nổi lên lướt một cái xinh đẹp mị hoặc nụ cười quyến rũ, Đạo: "Một người độc chiến tứ đại thiên tài, càng đánh bại đương đại Kiếm Hoàng, ha hả, không hổ là ta Tần Tịch Nguyệt coi trọng nam nhân." Dứt lời, nữ tử nụ cười trên mặt thu liễm, sau đó nói: "Tiểu Thanh, thông tri một chút đi, khiến u linh tổ tất cả nhân viên mật thiết quan tâm sáu thế lực lớn, đặc biệt Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung, nếu như bọn họ khác thường động, lập tức cho ta biết!"

"Là!" Trong bóng tối, truyền ra một đạo giọng nữ.

...

Cổ Vực Thành, Tụ Bảo Trai.

Nhìn trước mắt một thật lớn Thanh Long thi thể, An Bích như ánh mắt ngưng trọng.

"An phu nhân, cổ thi thể này có thể bán bao nhiêu giá đây?" Dương Diệp cười nói. Hiện tại hắn thế nhưng cần gấp tiền, dù sao cấp cho Lãnh Quân Trương Liễu đám người phân phối tốt trang bị, mà những trang bị kia, tự nhiên là muốn chọn tốt nhất. Bởi vì mười người thực lực cùng trời phú cực kỳ cường hãn, ngày khác nhất định có thể cùng hắn đang ngạo thế thiên hạ!

An Bích như không trả lời giá, chỉ là nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó cười nói: "Không thể không nói, Dương công tử thực sự khiến ta ngoài ý muốn. Đương đại Kiếm Hoàng xuất thế, còn chưa mở ra uy phong, đó là bị Dương công tử đánh bại, càng chọc cho thần bí kia Cổ Sao hiện thân cứu chủ, không thể không nói, Dương công tử thực sự khiến ta ngoài ý muốn."

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Khen lời của ta đừng nói là, An phu nhân còn là nói một chút cái này Long thi thể giá ah!"

"Cái này Long toàn thân đều là bảo bối, chỉ là lại là không thể cầm tiền lời!" An Bích như Đạo.

"Vì sao?"

"Ngươi là muốn ta An Gia trêu chọc kia Thanh Long bộ tộc sao?" An Bích như Đạo: "Long tộc cực kỳ kiêu ngạo, nếu để cho bọn họ biết bọn họ thành viên bị loài người cầm tới quay bán, hoặc là buôn bán, bọn họ nhất định sẽ không chết không thôi! Tuy rằng ta An Gia không hãi sợ, nhưng là thực sự không cần thiết không duyên cớ vô cớ trêu chọc cường địch!"

Dương Diệp nhướng mày, đang chuẩn bị nói cái gì, An Bích như cũng lại nói: "Bất quá ta An Gia lại là có thể mang cái này cụ Long Thi chế tạo thành cực phẩm Huyền bảo!"

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, Đạo: "Như thế tốt lắm!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 366: Sáo trang! Là

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai ngày sau, 15 chuôi đen nhánh, hình dạng có chút quái dị địa chủy thủ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Đây là án ngươi yêu cầu, lợi dụng Ứng Long hàm răng chế tạo chủy thủ!" An Bích như Đạo: "Ứng Long hàm răng vốn là vô cùng sắc bén, tại cộng thêm ta còn thay ngươi bỏ thêm một ít đặc thù tài liệu, cho nên, chủy thủ này cực kỳ sắc bén, có thể dễ dàng phá vỡ Địa giai hạ phẩm Huyền Giáp, nếu như sử dụng người thực lực không sai, coi như là thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo cũng là có thể phá vỡ!"

"Bỏ thêm một ít đặc thù tài liệu?" Dương Diệp Vấn Đạo.

An Bích như gật đầu, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, ngươi chủy thủ này chắc là cho sát thủ dùng, đúng không?"

Dương Diệp gật đầu, không có giấu diếm, cũng dấu không được! Dù sao lúc đầu Cổ Vực Thành hạ, mười tên sát thủ xuất hiện ám sát Ma Tộc huyền giả lúc, thế nhưng có vô số người nhìn thấy!

"Bỏ thêm một ít kịch độc, một khi bị loại độc chất này dính vào, nếu như không có giải dược, coi như là Linh Giả cảnh cường giả cũng không đở được! Không chỉ có như vậy, cái này độc còn có hủ thực tính, đối Huyền bảo có rất mạnh lực phá hoại. Cho sát thủ tới dùng, thích hợp nhất bất quá!" An Bích như Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, sau đó mang chủy thủ thu vào, Đạo: "An phu nhân, đa tạ!"

"Việc nhỏ mà thôi!" An Bích như lắc đầu, sau đó nói: "Nơi này có mấy món đồ là đưa cho ngươi, lên Tiềm Long Tháp, có thể có thể cho ngươi một ít giúp đỡ!"

Dứt lời, An Bích như ngón tay khẽ nhúc nhích, lập tức, sáu món Huyền bảo xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Thấy cái này sáu món Huyền bảo, Dương Diệp không thể tại bình tĩnh.

Kiện thứ nhất Huyền bảo là một thanh cốt Kiếm, đúng vậy, cả thanh kiếm toàn thân toàn bộ do đầu khớp xương chế tạo mà thành. Trường ba thước, rộng hai chỉ, hai bên kiếm phong thành răng cưa trạng, trừ lần đó ra, không có bất kỳ hoa lệ trang sức, chính là đơn giản như vậy, trực tiếp một thanh cốt Kiếm. Thế nhưng Dương Diệp liếc mắt liền thích thanh kiếm này, không có nó, chính là ưa thích nó giản đơn cùng trực tiếp!

"Đây là dùng Ứng Long xương cổ chế tạo, là Ứng Long toàn thân cứng rắn nhất bộ phận!" An Bích như Đạo: "Ta lại bỏ thêm gần trăm loại thiên cấp thượng phẩm Huyền thạch đi vào, hắn không có gì đặc thù công hiệu, chỉ có một, đó chính là đặc biệt cứng rắn, coi như là đạo khí, cũng đừng nghĩ tuỳ tiện hủy diệt kia!"

Nghe vậy, Dương Diệp gật đầu, sau đó bấm tay bắn ra, một luồng

Hỏa Diễm tránh hiện ra, sau đó cúi người ở tại cốt Kiếm bên trên, trong sát na, cốt Kiếm trong nháy mắt biến thành một thanh hỏa Kiếm, cốt Kiếm bị U Minh Quỷ hỏa bao vây, nhất thời bày biện ra một loại quỷ dị xích hồng sắc, trong đó, một tia màu đỏ dịch thể nhất thời nổi lên, tại cốt Kiếm quanh thân không ngừng lưu động, cực kỳ quỷ dị thần bí!

Làm Dương Diệp U Minh Quỷ hỏa ra trong sân bây giờ lúc, một gã xinh đẹp mỹ phụ nhất thời quỷ dị xuất hiện ở An Bích như bên cạnh, nhìn U Minh Quỷ hỏa, mỹ phụ trong mắt có lướt một cái vẻ ngưng trọng. Tương phản, kia An Bích như cũng có vẻ rất bình tĩnh, chỉ là trong mắt có chút hiếu kỳ.

Một lát, tại U Minh Quỷ hỏa đốt cháy hạ, kia cốt Kiếm chỉ là càng thêm đỏ đậm một ít, nhưng mà cũng không có chút nào hư hao, đương nhiên, đây chỉ là Dương Diệp cũng chưa hoàn toàn thả ra U Minh Quỷ hỏa lực lượng, không thì, đừng nói cốt Kiếm, chính là tới nhất kiện đạo khí chỉ sợ cũng không chịu nổi! Mặc dù không có hoàn toàn thả ra U Minh Quỷ hỏa lực lượng, thế nhưng cái này cốt Kiếm đã khiến Dương Diệp phi thường hài lòng!

"Đây là thiên địa linh vật sao?" Lúc này, An Bích như đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Một cái tiền bối tặng cho!" Nói xong, Dương Diệp thu hồi U Minh Quỷ hỏa.

An Bích như 'Nga' một tiếng, rất thông minh không có tuyển chọn đang hỏi, chỉ là trong lòng nàng nhưng vẫn là có nghi vấn, đó chính là Dương Diệp trong miệng nói tiền bối là ai? Lại có thể mang thiên địa linh vật tặng cho người... Đương nhiên, nàng quan tâm hơn là thực lực của đối phương, có thể thu phục thiên địa linh vật của người, có thể yếu sao?

Đem chơi một chút cốt Kiếm, Dương Diệp đem thu vào trong nạp giới, sau đó ánh mắt rơi vào còn dư lại Huyền bảo bên trên. Còn dư lại 4 món Huyền bảo theo thứ tự là hai kiện thành long trảo hình thủ sáo, cùng Long giày.

"Đây là dùng Ứng Long bản thể 4 trảo chế tạo!" An Bích như giải thích: "Hai con long trảo, cực kỳ sắc bén, so ngươi kia cốt Kiếm còn muốn sắc bén rất nhiều, bởi vì ta bỏ thêm một loại tên là 'Bí tinh thạch' chuẩn đạo khí cấp linh thạch đi vào, tại bí tinh thạch cường hóa hạ, cái này bản liền cực kỳ sắc bén long trảo tăng thêm sự kinh khủng. Có thể nói như vậy, coi như là thiên cấp hạ phẩm Huyền Giáp, kia cũng có thể tuỳ tiện xé mở!"

Dương Diệp hai tay nhất chiêu, kia hai con long trảo nhất thời bay vào trong tay hắn, lập tức cùng hai tay hắn hoàn toàn dung hợp, không được vui vẻ, hai tay của hắn đó là biến thành long trảo thông thường! Nhẹ nhàng vung lên, một đạo xé rách không khí chính là bén nhọn tiếng xé gió nhất thời ở trong sân vang vọng dựng lên.

"Thật là sắc bén! Thật mạnh" nhìn trên tay mình long trảo, Dương Diệp trầm giọng nói.

"Đương nhiên cường!" An Bích như cười nói: "Nếu như ngươi có thể mang U Minh Quỷ hỏa bao vây cái này long trảo cùng kia Long Cốt Kiếm, kia thì có thể ngăn cản kia An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên Thương! Đương nhiên, chủ yếu vẫn là muốn xem ngươi đối U Minh Quỷ hỏa vận dụng, không thì, cái này long trảo cùng Long Cốt Kiếm vẫn như cũ không đở được kia Liệt Thiên!"

Dương Diệp nhìn An Bích như liếc mắt, sau đó ánh mắt rơi vào kia Long giày bên trên.

"Cái này Huyền bảo, cho ngươi, ta đều có điểm luyến tiếc!" Lúc này, An Bích như khẽ cười cười, Đạo: "Có thể nói đây là cái này vài món Huyền bảo trong mạnh nhất, tác dụng cũng là lớn nhất nhất kiện!"

"Nga?" Dương Diệp Đạo: "Nguyện nghe tường giải!"

"Đây là tăng tăng tốc độ, không cần Huyền khí gia trì, là có thể đề thăng ngươi gấp ba tốc độ. Nếu như ngươi Huyền khí gia trì, vậy có thể trong nháy mắt đề thăng ngươi gấp năm lần tốc độ. Không chỉ có như vậy, kia còn có kia long trảo công hiệu, đó chính là cực kỳ sắc bén, có thể dùng tới đối địch. Đương nhiên, còn có là tối trọng yếu một cái, đó chính là cái này giày trong có cô cô ta hội chế một bộ thiên cấp thượng phẩm Huyền kỹ, danh 'Thuấn Tức Vạn Lý' chỉ cần thi triển, có thể trong nháy mắt đề thăng ngươi gấp mười lần tốc độ, gấp mười lần tốc độ, ý vị như thế nào, ngươi hẳn là rất rõ ràng! Đương nhiên, đây cũng là cực kỳ tiêu hao Huyền khí, coi như là một gã Linh Giả cảnh tột cùng huyền giả Huyền khí chứa đựng lượng cũng chỉ có thể miễn cưỡng cũng đủ!"

Dương Diệp động lòng, chân chính động lòng. Gấp mười lần tốc độ, nếu như tại cộng thêm Cửu U Hàn Phong, kia tốc độ của hắn, coi như là Linh Giả cảnh cường giả cũng đuổi không kịp a!

Hoặc là nói, chỉ cần hắn nguyện ý, khi hắn toàn lực một kích dưới, coi như là Linh Giả cảnh cường giả hắn cũng có thể miểu sát!

Tâm động là được động, Dương Diệp quả quyết địa mang giày mặc ở tự mình trên chân, không có chút nào không được tự nhiên, hết thảy đều rất hoàn mỹ.

An Bích như nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, chỉ là nâng chung trà lên nhẹ khẽ nhấp một miếng nước trà.

Mang đồ vật đều cất xong sau, Dương Diệp lúc này mới ngẩng đầu nhìn về phía An Bích như, sau đó nói: "An phu nhân, tuy rằng những thứ này chủ yếu tài liệu đều là của ta, thế nhưng ta biết, nếu như không có hổ trợ của ngươi, cái này cụ Long Thi xa xa không có khả năng chế tạo ra nhiều như vậy món kinh khủng Huyền bảo. Thiên hạ không có miễn phí cơm, An phu nhân, ngươi nói điều kiện của ngươi ah!"

An Bích như trong mắt có mỉm cười, để chén trà trong tay xuống, sau đó nói: "Lấy Dương công tử thực lực, đệ nhất có lẽ có ít độ khó, thế nhưng trước ngũ, còn là không có vấn đề. Trước ngũ, Dương công tử là có thể thu được kia Long mạch số mệnh thêm thân, trước ngũ đạt được số mệnh, Dương công tử một người là ăn không vô, cho nên..."

"Ngươi là muốn ta mang số mệnh phân một ít cho các ngươi An Gia?" Dương Diệp khẽ nhíu mày, Đạo: "Số mệnh cũng có thể phân?"

"Tự nhiên có thể!" An Bích như, Đạo: "Tại số mệnh thêm thân thời điểm, chỉ cần ngươi trong đầu người xuất hiện, hoặc là thực lực cùng tông môn tên, số mệnh liền sẽ tự động thêm lâm tại trên người bọn họ!"

Dương Diệp trầm mặc, một lát, Đạo: "Bất mãn An phu nhân, tới tranh đoạt số mệnh, chủ yếu là ta phải cứu một người!" Tuy rằng cái này Huyền bảo rất mê người, hắn cũng không muốn buông tha, thế nhưng nếu như nếu như ảnh hưởng đến Hiểu Vũ Tịch nói, đừng nói chỉ là cái này vài món Huyền bảo, coi như là U Minh Quỷ hỏa hắn sẽ buông tha!

An Bích như cũng trầm mặc, bất quá nàng cũng không buông tha, Đạo: "Như vậy làm sao, số mệnh trước thỏa mãn ngươi muốn cứu người, thỏa mãn sau khi, tại phân dư ta An Gia một ít, làm sao?"

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Cái này có thể!"

An Bích như nhoẻn miệng cười.

"Ta nghĩ!" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "An Gia vậy cũng có phái người đi tham gia Tiềm Long Bảng ah? Hoặc là nói, An phu nhân cũng đồng dạng đối rất nhiều siêu cấp thiên tài đã làm cùng như ta vậy giao dịch ah?"

"Là!" An Bích như không có giấu diếm, Đạo: "Không chỉ có ta, một ít siêu cấp thế gia, còn có một chút lánh đời thế lực đều biết làm như thế. Chúng ta đều là thà giết lầm, không buông tha. Một điểm tiền tài, đối với chúng ta tới cũng không coi là cái gì, thế nhưng số mệnh cũng quan hệ đến gia tộc bọn ta tương lai. Thành thật mà nói, ngoại trừ Dương công tử bên ngoài, còn có sắp tới 100 người là thay ta An Gia đi tham gia Tiềm Long Bảng. Đương nhiên, trong những người này, ta coi trọng nhất còn là Dương công tử!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Rất vinh hạnh!" Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại một chút, sau đó, Đạo: "An phu nhân, ngươi từng để cho ta ngăn cản một người thu được Tiềm Long Bảng đệ nhất, ta muốn hỏi một chút, người nọ là ai. Dù sao ngày mai sẽ là Tiềm Long Tháp mở ra, hiện tại có ở đây không hỏi, cũng đã muộn!"

An Bích như nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Dương công tử đã biết, cần gì phải biết rõ còn hỏi đây? Dương công tử chỉ cần tận lực là được rồi, tính là đỡ không được cước bộ của nàng cũng không quan hệ, ta sẽ không bởi vậy trách tội Dương công tử. Dù sao nàng quá yêu nghiệt, trừ phi năm đó Kiếm Tông tổ sư Trọng Sinh, không thì, không có người có thể ngăn trở ở cước bộ của nàng!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Xem ra An phu nhân sớm đã có đối sách, khiến ta đi ngăn trở nàng, phỏng chừng nguyên bổn chính là không ôm cái gì hy vọng ah!"

"Dương công tử khiêm nhường!" An Bích như nhạt thanh Đạo: "Ta tin tưởng, coi như là nàng, cũng là không dám xem thường Dương công tử, dù sao Dương công tử là Kiếm Tâm Thông Minh người. Nhưng lại có thiên địa linh vật!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không nói những thứ này. Nói chung, cảm tạ An phu nhân tương trợ, phần ân tình này, ta nhớ kỹ! Ngày mai sẽ là Tiềm Long Tháp mở ra ngày, ta về trước đi chuẩn bị một chút, cáo từ!" Dứt lời, Dương Diệp đối về An Bích như hơi thi lễ, sau đó xoay người lui ra ngoài.

"Không quan tâm hơn thua, làm việc quả quyết tàn nhẫn, thiên phú cũng cực kỳ yêu nghiệt, đồng thời còn cực kỳ trọng tình, hắn rất tốt, nha đầu, lo lắng hạ hắn ah!" Dương Diệp đi rồi, An Bích như sau lưng mỹ phụ đột nhiên nói.

Nghe vậy, An Bích như ngẩn ra, nhìn ngoài cửa, xuất thần...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 367: Mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày thứ ba, Thiên hơi sáng, Cổ Vực Thành trong tiên sinh cướp ra mấy đạo nhân ảnh, rất nhanh, càng ngày càng nhiều, đến sau cùng, vô số nhân ảnh tự Cổ Vực Thành trong cướp ra, đều hướng phía cùng một cái phương hướng bay vút đi!

Hôm nay, là Tiềm Long Tháp mở ra ngày!

Cổ Vực Thành hướng đông nam hơn sáu ngàn hơn dặm. Số ngọn núi lớn chân vạc kẹp trì, trung gian là hạ hãm đáy cốc, hầu như thành chính xác hình tròn, có chừng mấy ngàn trượng trống trải.

Đỉnh núi, đứng vô số huyền giả, lúc này cái này huyền giả lòng của tình là kích động, tới Cổ Chiến Trường đã mấy tháng, chờ đợi mấy tháng, rốt cục đợi được Tiềm Long Tháp mở ra, bọn họ có thể không kích động sao?

Trong đám người, nhìn đáy cốc, Dương Diệp nội tâm là kích động, bởi vì cách Hiểu Vũ Tịch thức tỉnh lại tiến một bước, thế nhưng hắn thần tình cũng ngưng trọng, bởi vì hắn biết, cái này cái gọi là Tiềm Long Bảng một khi mở ra, đúng là cỡ nào tàn khốc! Tối hôm qua hắn đã điều tra tư liệu, cái này Tiềm Long Bảng không thể so Thanh Vân Bảng, Thanh Vân Bảng đa số là điểm đến mới thôi, thế nhưng cái này Tiềm Long Bảng không phải là, cái này Tiềm Long Bảng là không chết không ngớt!

Tiềm Long Tháp, cộng phân tầng năm, mỗi một tầng tốc độ tu luyện đều không giống với, tại tầng thứ nhất trong tu luyện một ngày, tương đương với ngoại giới tu luyện 10 Thiên; Tại tầng thứ hai tu luyện một ngày, tương đương với ngoại giới tu luyện hai mươi ngày; Tầng thứ ba tu luyện một ngày, thì tương đương với ngoại giới tu luyện một tháng; Tầng thứ tư tu luyện một ngày, thì tương đương với ngoại giới tu luyện ba tháng; Về phần tầng thứ năm, tầng thứ năm Dương Diệp cũng không biết, bởi vì chỉ thượng đi qua thiên tài mới biết được!

Dưới tình huống như vậy, vô số người tự nhiên đều là nghĩ thượng tầng cao nhất, bởi vì Tiềm Long Tháp mở ra thời gian, chỉ 10 Thiên!

Như vậy vấn đề tới. Bởi vì Tiềm Long Tháp trong, có một cực kỳ tàn khốc quy định, đó chính là tự ngoại trừ một tầng bên ngoài, mỗi một tầng tối đa chỉ có thể dung 100 người, hơn nữa, nhân số càng ít, kia số mệnh lại càng nồng, đại gia phân đến thì càng nhiều!

Cho nên, thực lực yếu, tự nhiên cũng bị đào thải, mà bị đào thải liền ý nghĩa chết, bởi vì một khi tiến tháp, thì không thể rời khỏi, Tiềm Long Bảng kết thúc! Về phần tại sao không thể rời khỏi, Dương Diệp bắt được trong tài liệu cũng không có viết!

Dù sao cũng, tiến nhập Tiềm Long Tháp sau, chỉ có chờ đợi Tiềm Long Bảng kết thúc, sau đó khả năng lui ra ngoài. Đương nhiên, nếu như không thực lực đó, vậy lão lão thật thật đứng ở tầng thứ nhất, tuy rằng tầng thứ nhất cũng là có cạnh tranh, cạnh tranh cái gì? Tự nhiên là cạnh tranh số mệnh! Chỉ là cái này lần đầu tiên cạnh tranh trình độ kịch liệt, so sánh với đệ nhị đệ tam cùng đệ tứ liền có vẻ vi bất túc đạo!

Nói chung, vì có thể mau hơn đề thăng thực lực, vô số huyền giả sẽ liều mạng đi lên mặt xông, quá trình này, được xưng là 'Đánh bảng' cái này 'Đánh bảng' quá trình là cực kỳ tàn khốc, bởi vì tầng thứ hai bắt đầu, mỗi một tầng chỉ cần nhiều hơn một người, vậy đại biểu muốn chết đi một người, nhiều hơn hai người, sẽ chết đi hai người...

Tiềm Long Tháp là huyền giả tu luyện thiên đường, bởi vì tại đây, thực lực của bọn họ phải nhận được nhanh chóng đề thăng, dựng lên còn có thể thu được số mệnh thêm thân, hưởng thụ thiên địa quan tâm; Nhưng đồng thời cũng là huyền giả Địa ngục, bởi vì ở chỗ này, bọn họ tùy thời đều có thể sẽ chết đi!

Kỳ thực, Tiềm Long Bảng đặc sắc nhất còn là tầng thứ tư 'Thượng bảng' chi tranh! Tại tầng thứ tư, có một sàn đấu võ, tên là tiềm long đài, tại đây tiềm long trên đài, sẽ đấu võ ra mười tên mạnh nhất yêu nghiệt vào bảng, vào bảng mười tên yêu nghiệt, tên của bọn họ sẽ được truyền khắp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, không chỉ có như vậy, bọn họ còn phải nhận được một lần đơn độc thêm lâm số mệnh cơ hội!

Cũng chỉ có lúc này đây đơn độc cho hơi vào vận, mới có thể để cho bọn họ mang khí vận chuyển tới nhà của bọn họ tộc cùng thân nhân, hoặc là bọn họ nghĩ chuyển trên thân người.

Cho nên, Tiềm Long Tháp đặc sắc nhất, là thượng bảng cái này phân đoạn, bởi vì đây là chân chính thiên kiêu đụng nhau, đây mới thực là yêu nghiệt đối chiến yêu nghiệt, chân chính long tranh hổ đấu.

Thượng bảng, liền là yêu nghiệt đạp yêu nghiệt trên thi thể bảng!

Chân trời, một vòng mặt trời đỏ chậm rãi bay lên, kim sắc ánh nắng chiếu nghiêng xuống, là chúng huyền giả phủ thêm một tầng thật mỏng Kim sa.

An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên Thương xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, cùng lúc đó, một gã lão giả tóc trắng cũng xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Lão giả tóc trắng nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, đối về An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt quét mọi người tại đây liếc mắt, Đạo: "Có thể có người hiện tại rời khỏi? Một cái cơ hội cuối cùng, một khi tiến tháp, chỉ kết thúc, các ngươi đoán có thể đi ra!"

"Không có!"

Mấy vạn huyền giả cùng kêu lên đáp. Rời khỏi? Đùa giỡn, đi tới nơi này Nam Vực, đi tới nơi này Cổ Chiến Trường, bọn họ sao mà gian khổ? Hiện tại rời khỏi, bọn họ không làm... Thất vọng tự mình, không làm... Thất vọng tộc nhân mình, không làm... Thất vọng tự mình tông môn sao? Đại đa số mọi người là ích kỷ, thế nhưng đại đa số người cũng là có tâm huyết, hiện tại rời khỏi, cùng người nhu nhược có cái gì khác nhau?

Lão giả tóc trắng gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, người sau hội ý, tay phải ném đi, Liệt Thiên Thương bay đến lão giả tóc trắng tay của trong. Nhìn trong tay Liệt Thiên Thương, lão giả tóc trắng trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp ý, trong tay cầm thương thế nhưng Liệt Thiên a, đã từng lịch đại Vũ Thần Huyền bảo a!

Lắc đầu, lão giả tóc trắng thân hình khẽ động, cướp đến rồi không trung, sau đó nắm Trường Thương đối về phía dưới đáy cốc Hư Không chọt một điểm!

"Liệt!"

Một tiếng lợi hại, màu vàng kia Trường Thương mũi thương chỗ, không gian một trận kịch liệt rung động, một cổ bạch sắc sóng gợn dường như nước gợn sóng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, tiếp theo, đang lúc mọi người rung động trong con mắt, phía dưới đáy cốc đại địa chậm rãi tét ra, lập tức, một cái to lớn điểm đen tự lòng đất chậm rãi xông ra....

Điểm đen càng lúc càng lớn, rất nhanh, mọi người thấy rõ điểm đen hình dạng, đó là một cái đỉnh tháp, nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số huyền giả sôi trào, bởi vì... Này chính là Tiềm Long Tháp!

Rất nhanh, cả tòa Tiềm Long Tháp xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Tiềm Long Tháp cao nghìn trượng, chiếm diện tích ước hơn bảy trăm trượng, cả tòa tháp thành ngăm đen sắc, trang nghiêm, phong cách cổ xưa, đại khí, đây là lúc này Tiềm Long Tháp cho Dương Diệp cảm giác.

"Oanh!"

Đúng lúc này, kia lòng đất đột nhiên phóng lên cao một cái mấy ngàn trượng lớn lên thật lớn bạch sắc cự long, cự long phóng lên cao, ở chân trời xoay quanh một trận, sau đó quấn ở tại Tiềm Long Tháp bên trên.

Nhìn thấy một màn này, không trung lão giả tóc trắng biến sắc, trong mắt, có không chút nào che giấu khiếp sợ. Bởi vì... Này bạch long chính là cái này Tiềm Long Tháp tháp đáy cái kia Long mạch, cho tới nay, cái này Long mạch chỉ hiện thân qua một lần, đó chính là vạn năm trước Kiếm Tông tổ sư tới Tiềm Long Tháp một lần kia, một lần kia, bạch long bị Kiếm Tông tổ sư hấp dẫn, sau đó hiện thân một lần.

Mà vạn năm sau, bạch long xuất hiện lần nữa, đến tột cùng là ai?

Lão giả tóc trắng ánh mắt ở trong sân chúng huyền giả trên người nhất nhất đảo qua, sau cùng tại Ma Kha, Dương Diệp, An Nam Tĩnh, Lạc Tuyết, 4 trên thân người dừng lại một hồi, tại đến sau cùng, ánh mắt của hắn định ở tại An Nam Tĩnh trên người, thế nhưng, rất nhanh, hắn lại đưa mắt rơi vào một bên Lạc Tuyết trên người, một lát, hắn lắc đầu, thấp giọng thở dài...

Giữa sân mọi người kinh hãi địa nhìn kia Bàn tại Tiềm Long Tháp thượng bạch long, bọn họ tự nhiên là không biết bạch long, chỉ là kia bạch long xuất hiện để cho bọn họ chấn kinh rồi, bởi vì... Này cũng quá một điểm!

Đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể tiểu vòng xoáy đột nhiên xoay tròn một chút, mà cũng là lúc này, kia thật lớn bạch long thật lớn con ngươi chợt nhìn về Dương Diệp cái phương hướng này, cặp kia con ngươi trong, có một tia khát vọng, có một tia nghi hoặc, còn có một tia kiêng kỵ, nhưng càng nhiều hơn chính là kích động, đúng vậy, kia to lớn Long con ngươi trong, tràn đầy vẻ kích động!

Thế nhưng rất nhanh, kia vẻ kích động đó là chuyển biến thành phẫn nộ!

"Rống!"

Bạch sắc cự long thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp đám người bầu trời, sau đó một cổ bạch sắc long tức chợt hướng phía Dương Diệp đám người vọt tới! Dương Diệp kia một chỗ huyền giả nhất thời kinh hãi gần chết, cái này bạch long nổi điên làm gì, dĩ nhiên ra tay với bọn họ! Dương Diệp cũng là nheo mắt, hắn có thể cảm giác được cái này bạch long lúc này là phi thường tức giận, chỉ là hắn không rõ đối phương tại sao phải đột nhiên rồ.

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp đang chuẩn bị bứt ra trở ra, ngay tại lúc lúc này, kia lão giả tóc trắng cũng quỷ dị xuất hiện ở đỉnh đầu bọn họ, sau đó tay phải chợt hướng lên trên vỗ, một đạo bạch sắc năng lượng chưởng ấn tránh hiện ra, cùng kia long tức kích đụng vào nhau!

"Oanh!"

Hai người thoáng tiếp xúc, đó là đây đó tản mát ra năng lượng kinh khủng, nổ vang thanh, uyển như tiếng sấm thanh kiểu ở trong sân mọi người bên tai vang vọng dựng lên!

Một lát, không trung, một người một con rồng giằng co.

Nhìn lão giả tóc trắng, bạch long trong mắt thoáng hiện lạnh lẽo sát ý, bất quá kia cũng cũng không có tại động thủ, chỉ là lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp lúc trước chỗ đứng địa phương, sau đó thân hình ngăn, hóa thành một đạo bạch quang, một nhập lòng đất.

Lão giả tóc trắng nhíu mày, trong mắt lóe lên lướt một cái nghi hoặc, lúc đầu cái này bạch long vì Kiếm Tông tổ sư xuất hiện, thế nhưng không hề động tay a! Thế nào hiện tại...

Một lát, lão giả tóc trắng lắc đầu, sau đó vung tay phải lên, Liệt Thiên bay đến Nam Cung tĩnh trong tay, sau đó nói: "Tiềm Long Bảng đúng là bắt đầu!"

"Ha ha, Ma Tộc huyền giả nghe lệnh, Tiềm Long Tháp trong, phàm là nhân loại huyền giả, giết không tha!"

"Minh Tộc huyền giả nghe lệnh, nhân loại, giết không tha!"

Lão giả tóc trắng mới vừa dứt lời, một đám Ma Tộc huyền giả cùng

Minh Tộc huyền giả tại Ma Kha cùng Hồn U dưới sự dẫn dắt lập tức liền phi phác xuống, rơi trên mặt đất sau khi, lập tức trào vào Tiềm Long Tháp trong!

Giữa sân, nhân loại huyền giả sắc mặt nhất thời khó coi.

Ma Tộc cùng Minh Tộc đều có người dẫn dắt, nhưng là nhân loại huyền giả cũng không có, không ai đi đầu, người đang nhiều, cũng chỉ là năm bè bảy mảng mà thôi. Đối mặt Ma Tộc cùng Minh Tộc, bọn họ chỉ bị tàn sát phần.

Rất nhanh, giữa sân nhân loại huyền giả đưa mắt đầu đến rồi An Nam Tĩnh trên người, nhưng mà người sau cũng xem cũng không thấy mọi người, thân hình khẽ động, sau một khắc xuất hiện, đó là đã tại đáy cốc, sau đó đi vào Tiềm Long Tháp trong.

Rất nhanh, giữa sân mọi người mang ánh mắt dừng lại ở Mục Quân trên người, người sau trầm ngâm hạ, sau đó cũng là thân hình khẽ động, nhảy vào đáy cốc, đi vào Tiềm Long Tháp trong.

Cái này huyền giả, mang theo với hắn mà nói là liên lụy, chỉ là bây giờ là, bởi vì mang theo những người này loại, liền ngoài ý muốn hắn muốn đối mặt kia Ma Tộc cùng Minh Tộc!

Giữa sân vô số nhân loại huyền giả sắc mặt càng thêm khó coi!

Lúc này, từng theo đến Dương Diệp tru diệt Ma Tộc huyền giả những Nam Vực đó huyền giả đi tới Dương Diệp phía sau, Dương Diệp đối mọi người gật đầu, sau đó nói: "Đi, giết thượng Tiềm Long Tháp!"

"Giết thượng Tiềm Long Tháp!"

Mọi người cùng kêu lên kêu lên, thanh âm xông thẳng nguyên tiêu!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 368: Thánh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đám người tiến nhập Tiềm Long Tháp sau, mọi người nhất thời cảm giác toàn thân một trận sảng khoái, vì sao? Bởi vì trong này thiên địa linh khí thật sự là quá nồng nặc, nhưng lại cực kỳ tinh thuần, không có chút nào tạp chất!

Tầng thứ nhất không gian rất là rộng, ước chừng có thể chứa chấp mấy vạn người, thế nhưng lần này tham gia Tiềm Long Bảng huyền giả, toàn bộ cộng lại có chừng 7 8 vạn, nói cách khác, hôm nay nhất định máu chảy thành sông!

Ngay Dương Diệp đám người tiến nhập Tiềm Long Tháp vẫn chưa tới mấy hơi thở thời gian, vô số nhân loại huyền giả đó là tiếp theo vọt vào, làm cảm thụ được tầng thứ nhất trong linh khí nồng nặc lúc, mọi người dường như đánh máu gà thông thường, toàn thân sôi trào.

Nhưng mà, vấn đề rất nhanh thì đi ra, bởi vì người tiến vào càng ngày càng nhiều, tầng thứ nhất không gian rất nhanh thì đã kín người hết chỗ, cho nên, một ít huyền giả phải đi trước tầng thứ hai, nhưng đã đến tầng thứ hai sau, như trước như vậy, người càng ngày càng nhiều, tầng thứ hai không gian cũng không tha cho cái này rất rất nhiều nhân loại huyền giả, cho nên, những người này loại huyền giả liền hướng tầng thứ ba đi...

Giống như vậy, tầng thứ ba không gian cũng rất nhanh thì thiếu dùng, rất rất nhiều nhân loại huyền giả tiếp theo lại hướng tầng thứ tư vọt tới...

"Oanh!"

Một ít mới vừa bước trên tầng thứ tư huyền giả còn chưa kịp vui vẻ hoan hô, vô số đạo năng lượng chùm tia sáng đó là hướng bọn họ đập vào mặt, mọi người bất ngờ không kịp đề phòng, tại những năng lượng này chùm tia sáng hạ bị mất mạng tại chỗ!

Một gã Ma Tộc huyền giả đứng ở đệ tứ lâu lối vào, lạnh lùng nhìn người phía dưới loại huyền giả, gằn giọng nói: "Nhân loại, tiến lên một bước người, chết!"

"Chết ngươi bà bà!"

Nhân loại trong đúng là vẫn còn có tâm huyết, thấy Ma Tộc huyền giả như vậy dối gạt người, một ít nhân loại huyền giả nhất thời tới tức giận, sau đó đi lên xông tới, nhìn thấy có người đi lên xông, phía sau huyền giả cũng không tại nơi sao sợ hãi, cũng đều từng cái một theo đi lên xông, nhưng mà...

"Oanh..."

Vô số đạo năng lượng công kích tự bốn tầng như thủy triều vọt xuống ba tầng, một ít mới vừa xông lên huyền giả tại chỗ bị oanh ngay cả cặn cũng không thừa lại...

Một khắc đồng hồ sau, bốn tầng lối vào phía dưới, chất đống gần nghìn cụ nhân loại huyền giả thi thể, huyết, văng đầy đầy đất!

Không có nhân loại huyền giả tại dám đi lên vọt, bởi vì dám đều đã chết!

Nếu như tại rộng địa phương, 1 vạn danh nhân loại huyền giả đối chiến mấy trăm Ma Tộc huyền giả, Ma Tộc huyền giả tự nhiên sẽ bị nghiền ép, thế nhưng vấn đề là hiện tại tại Tiềm Long Tháp trong. Bởi vì lầu bốn lối vào, một lần tối đa chỉ có thể thượng năm người, nói cách khác, lúc này nhân loại nhân số nhiều cái này ưu thế đã không có!

Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả dùng bọn họ máu tanh bá đạo phương thức nói cho nhân loại, bốn tầng, bọn họ chiếm lĩnh!

Ba tầng, nhân số càng ngày càng nhiều, rất nhanh bên trong cũng đã dừng lại không người làm, sau đó, vấn đề tới. Một tầng của người không ngừng hướng tầng hai bò, tầng hai của người không ngừng hướng ba tầng bò, sau đó ba tầng, ba tầng nhưng cũng không dám đi lên bò, bởi vì đi lên bò chính là chết, thế nhưng phía sau lại có người không ngừng hướng ba tầng chen...

Ngay từ đầu còn không có gì, thế nhưng rất nhanh, phát sinh xung đột.

"Công pháp*, trước mặt đứng không đi đang làm cái gì? Đi lên bò a, không thấy được phía sau đã không vị trí sao?"

"Chính là, không phải là còn có bốn tầng cùng tầng năm sao? Đi lên bò a..."

"Bò ngươi bà bà..."

Giữa sân, tiếng mắng chửi xuất hiện, rất nhanh, tức giận mắng đã không có thể giải quyết vấn đề, sau đó, sau đó nhân loại bắt đầu động thủ, bởi vì người đã chết thì có vị trí....

"Oanh.... Oanh....."

Tầng thứ ba, vô số nhân loại huyền giả đại chiến. Tiếp theo, tầng thứ hai của người loại huyền giả cũng bắt đầu lẫn nhau tàn sát dâng lên, sau cùng, tầng thứ nhất cũng bắt đầu rồi.

Tiềm Long Bảng tàn nhẫn một mặt, bạo lộ ra!

Tầng thứ nhất trong, Dương Diệp cùng Nam Vực 100 danh huyền giả đứng ở khắp ngõ ngách, Dương Diệp cũng không có tuyển chọn cùng những người đó loại huyền giả một dạng cắm đầu đi lên xông, nếu như là hắn một người, hắn đương nhiên sẽ một đường giết đi tới, thế nhưng lúc này phía sau hắn thế nhưng còn có hơn một trăm Nam Vực huyền giả.

Tuy rằng tầng thứ nhất Sát Lục đã bắt đầu, nhưng là lại là không có huyền giả dám đối với Dương Diệp cùng hơn một trăm danh Nam Vực huyền giả xuất thủ, đùa giỡn, Dương Diệp bọn họ không ra tay với người khác, người khác cũng đã là vạn hạnh, dù sao Dương Diệp kinh khủng, lúc đầu thế nhưng vô số người thấy. Bất quá đây cũng là Dương Diệp thông minh địa phương, bởi vì nếu như hắn lúc trước liền hướng xông lên nói, hắn nhất định sẽ bị lan đến gần, dù sao những người này loại huyền giả giết đỏ cả mắt rồi nói, bọn họ có thể chắc là sẽ không quản ngươi là ai...

Hơn nữa là tối trọng yếu là ma tộc cùng Minh Tộc đã chiếm cứ tiên cơ, giành trước chiếm cứ vị trí có lợi, lúc này đi lên xông, kia không thể nghi ngờ là phải bỏ ra cực lớn giá cao! Cho nên, hắn phải chờ, chờ một cái cơ hội, sau đó nhất cử giết lên lầu bốn!

Nhìn giữa sân Sát Lục của người loại, Dương Diệp sau lưng 100 danh nhân loại huyền giả thần sắc ngưng trọng, trong lòng âm thầm may mắn hoàn hảo lúc đầu tuyển chọn theo Dương Diệp, không thì, bọn hắn bây giờ khả năng chính là cái này rất rất nhiều trong thi thể một. Dù sao thực lực của bọn họ so sánh với cái khác vực huyền giả thực lực còn là yếu kém!

Nhìn giữa sân không ngừng có người rồi ngã xuống, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, rất nhiều người loại huyền giả, tại xung đột lợi ích hạ, thực sự so Huyền thú còn muốn Huyền thú. Đây là loài người thói hư tật xấu sao?

Đúng lúc này, một quả đỏ như máu hạt châu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bay ra, sau đó xoay quanh ở tại không trung, tiếp theo, giữa sân những thứ kia người bị chết loại huyền giả thi thể, còn có tiên huyết trong nháy mắt bị hút vào hạt châu này trong...

Huyết Sát Châu!

Thấy hạt châu này, Dương Diệp ngẩn ra, lúc đầu bởi vì hạt châu này phản phệ rất lớn mà lại đối Huyền khí tiêu hao là thật lớn, đồng thời bởi vì lo lắng Quỷ Tông, cho nên hắn một mực không nhúc nhích dùng, đặt ở tiểu vòng xoáy trong, hắn đều nhanh không nhớ sự tồn tại của nó. Không nghĩ tới lần này kia cư nhiên tự mình xông ra...

"Là ở đây Sát Lục khí tức hấp dẫn kia sao?" Nhìn thi thể đầy đất cùng tiên huyết, Dương Diệp như có sở ngộ.

Nhìn thấy Dương Diệp hạt châu đang hút trong sân thi thể cùng tiên huyết, những Sát Lục đó huyền giả nhất thời ngừng lại, bất quá rất nhanh bọn họ lại bắt đầu mới một vòng mổ giết. Không có nó, không ai dám tới động Dương Diệp. Đừng nói Dương Diệp phía sau còn có một hơn trăm nhân loại huyền giả, tính là không có, bọn họ cũng là không dám động, đúng vậy, người ta chỉ dừng lại hơn một trăm cái vị trí, cũng không phải chiếm toàn bộ, chỉ Sỏa Bức đạt tới của người mới có thể đi động Dương Diệp đám người!

...

Tiềm Long Tháp bên ngoài, Lạc Tuyết hai tay chắp sau lưng, đứng ở bọn hắn miệng. Lúc này giữa sân đã không có một gã huyền giả, trừ hắn ra.

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên hiện lên một mảnh mây đen, mây đen tốc độ cực nhanh, rất nhanh liền đi tới Tiềm Long Tháp đỉnh, thấy cái này phiến mây đen, Lạc Tuyết khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Rốt cuộc đã tới sao?"

Mây đen tán đi, mấy trăm danh che mặt của người rơi vào Lạc Tuyết phía sau, mấy trăm người đối về Lạc Tuyết đồng thời quì một gối, cùng kêu lên đến: "Ra mắt Thánh tử!"

Lạc Tuyết khẽ gật đầu, Đạo: "Đi thôi, trông thấy cái này Huyền Giả Đại Lục yêu nghiệt những thiên tài!"

"Là!"

"..."

Tiềm Long Tháp trong, tại Lạc Tuyết mang theo mấy trăm người đi vào Tiềm Long Tháp tầng thứ nhất sau, tầng thứ nhất của người loại huyền giả nhất thời ngừng chém giết.

Lạc Tuyết không có xem những người này loại, chỉ là thấy ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, nhìn Dương Diệp, Lạc Tuyết mỉm cười, Đạo: "Lại gặp mặt!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lạc Tuyết sau lưng những thứ kia người bịt mặt, sau đó cũng cười cười, Đạo: "Đánh một trận?"

Lạc Tuyết lắc đầu, Đạo: "Rất xin lỗi, ngươi bây giờ không phải là mục tiêu của ta, tuy rằng thực lực ngươi không sai, nhưng còn chưa đủ, không ngại ta trắng ra ah?"

"Chú ý!" Dương Diệp cười cười, Đạo: "Những lời này, ta sẽ còn nguyên phụng trả lại cho ngươi, yên tâm, thời gian sẽ không lâu lắm, dù sao chung quy có đánh một trận, không phải sao?"

"Quả thực!" Lạc Tuyết gật đầu, Đạo: "Hy vọng ngươi không để cho ta thất vọng, dù sao Nam Vực huyền giả trong, cầm xuất thủ, cũng chỉ có ngươi!"

"Ta rất hiếu kỳ thân phận của ngươi!" Dương Diệp đột nhiên nói.

"Không cần hiếu kỳ, rất nhanh ngươi thì sẽ biết!" Nói xong câu này, Lạc Tuyết đó là mang theo phía sau mọi người trực tiếp hướng tầng thứ hai đi đến, sau đó, sau đó nơi đi qua, từng đạo điện lưu tự Lạc Tuyết trong cơ thể bắn ra, sau đó giữa sân vô số nhân loại huyền giả tại chỗ hôi phi yên diệt, làm đi Lạc Tuyết đám người tiến nhập tầng thứ hai lúc, giữa sân lại nhiều hơn hơn năm trăm cổ thi thể...

Đúng lúc này, lại một đạo nhân ảnh bước vào Tiềm Long Tháp trong, khi thấy người này lúc, Dương Diệp hai mắt nhất thời nhỏ híp lại, trong mắt sát ý bạo dũng, bởi vì người này không là người khác, đúng là lúc đầu bị Cổ Sao Kiếm Linh cứu đi kia Mạc Khinh Ngữ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 369: Có sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ là khiến Dương Diệp có chút nghi ngờ là, lúc này Mạc Khinh Ngữ cánh tay phải đã tốt, hơn nữa cả người khí chất cùng nguyên lai cũng lớn không giống nhau, hắn cũng không nói lên được bất đồng nơi nào, chỉ là một loại cảm giác. Bất quá cái này đều không trọng yếu, quan trọng là... Đối phương xuất hiện, quan trọng là... Đối phương hôm nay phải chết!

Mạc Khinh Ngữ ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp trên người, bất quá nàng rất nhanh đó là thu hồi ánh mắt, sau đó hướng phía tầng thứ hai đi đến. Ngay tại lúc lúc này, một đạo kiếm quang phá vỡ không khí, trong nháy mắt đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, Mạc Khinh Ngữ chân mày to cau lại, lập tức một trận Thanh Phong lăng không thoáng hiện, sau một khắc, nàng đó là đã xuất hiện ở Tiềm Long Tháp tầng thứ hai lối vào!

Tại bước vào tầng thứ hai một khắc kia, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Không vội, chúng ta chung quy sẽ có một người chết đi, nhưng không phải là hiện tại!" Dứt lời, Mạc Khinh Ngữ tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Không phải là hiện tại?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hắn liền càng muốn hiện tại.

Thu hồi Huyết Sát Châu, Dương Diệp mang theo hơn một trăm danh huyền giả hướng phía tầng hai đi đến, nhìn thấy Dương Diệp hướng tầng hai đi đến, giữa sân rất nhiều huyền giả nhất thời thở dài một hơi, tại thấy được phương diện này tàn khốc sau, bọn họ hiện tại thầm nghĩ lặng yên ở bên trong này tu luyện, dù cho chỉ là tại tầng thứ nhất. Nhưng là tầng thứ nhất có Dương Diệp tại, Dương Diệp đối với bọn họ thủy chung là một cái uy hiếp, dù sao tầng thứ nhất trong thế nhưng không có người có thể địch nổi Dương Diệp!

Hiện tại Dương Diệp đi, đây là không thể tốt hơn!

Đi tới tầng thứ hai lúc, Dương Diệp trong cơ thể Huyết Sát Châu lần thứ hai bay ra, bởi vì tầng thứ hai thực sự có thể dùng thây phơi khắp nơi để hình dung, giữa sân toàn thân rậm rạp chằng chịt thi thể, nồng nặc kia mùi máu tươi, làm cho Dương Diệp cùng sau lưng huyền giả không khỏi nhíu mày.

"Hưu!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng xé gió vang lên, một gã giết nổi giận huyền giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó nắm kiếm trong tay đối về Dương Diệp đầu tàn nhẫn bổ xuống.

"Xuy!"

Một đạo tử sắc kiếm quang chợt lóe lên, sau đó tên này huyền giả đầu nhất thời bay ra ngoài.

Thế nhưng rất nhanh, lại có tiếp theo danh huyền giả hướng phía Dương Diệp đánh tới...

Giữa sân mọi người đã giết nổi giận, ở bên trong này, ngươi không giết người, người khác liền sẽ giết ngươi; Ở chỗ này, không có minh hữu, bên cạnh tất cả mọi người là địch nhân; Ở chỗ này, ngươi phải gặp người liền giết, bởi vì người khác cũng là như vậy. Dưới tình huống như vậy, tầng hai của người loại huyền giả hoàn toàn nhập ma, bọn họ trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là giết, bởi vì không giết chính là chết!

Tại liên tục giết gần trăm tên huyền giả sau, giữa sân một ít huyền giả lúc này mới ý thức được không thích hợp, sau đó hướng phía Dương Diệp nhìn sang, khi thấy là Dương Diệp lúc, bọn họ đầu nhất thời thanh tỉnh rất nhiều. Dương Diệp lúc đầu tại Cổ Vực Thành tiếp theo người độc chiến 4 đại thiên tài tuyệt thế tràng cảnh bọn họ cũng đều là thấy tận mắt...

Mọi người ngừng lại, sau đó tự động là Dương Diệp đám người nhường ra một con đường, đùa giỡn, bọn họ hiện tại có thể không muốn trêu chọc Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó lắc đầu, Đạo: "Thật là bi ai, có dũng khí đối với mình đồng loại hạ thủ, nhưng là lại không dám đối Ma Tộc cùng Minh Tộc của người động thủ, các ngươi không cảm thấy bi ai sao?"

Mọi người trầm mặc.

Lúc này, một gã huyền giả hừ một tiếng, Đạo: "Đối Ma Tộc cùng Minh Tộc của người động thủ? Dương Diệp, ngươi nói dễ dàng, Ma Tộc cùng Minh Tộc thực lực vốn là mạnh hơn chúng ta, cộng thêm hiện tại lại chiếm tiên cơ, chúng ta thế nào ra tay với bọn họ?"

"Vậy ngươi liền đối với mình đồng loại xuất thủ?" Dương Diệp nhìn tên này huyền giả, cười lạnh nói: "Đúng vậy, chiến bất quá Ma Tộc cùng Minh Tộc huyền giả, cho nên các ngươi mang dao mổ bổ về phía đồng loại của mình, Nhân là đồng loại của mình yếu, các ngươi chiến qua bọn họ, giết bọn họ, các ngươi có thể tại ở bên trong này tu luyện, thu được số mệnh, là như thế này ah?"

Tên này huyền giả sắc mặt có chút khó coi, không thể không nói, hồi tưởng hạ tự mình, hắn phát hiện, thật đúng là làm sao Dương Diệp theo như lời, hắn là ôm cái ý nghĩ này. Không chỉ có là hắn, kỳ thực giữa sân vô số nhân loại huyền giả lại có bao nhiêu không phải như vậy nghĩ đây?

"Ta chỉ là muốn tu luyện mà thôi!" Lúc này, một gã huyền giả khổ sở cười, Đạo.

"Nhưng là các ngươi bây giờ có thể tu luyện sao?" Dương Diệp Đạo: "Các ngươi hiện tại dám tu luyện sao? Tại các ngươi xung quanh, đều là địch nhân, các ngươi dám có một khắc thư giãn sao? Các ngươi không dám, bởi vì các ngươi chỉ cần có chút nào thư giãn, cũng sẽ bị người bên cạnh giết chết. Nói cách khác, muốn an tâm tu luyện, vậy ngoài ý muốn các ngươi muốn giết sạch người bên cạnh, thế nhưng, các ngươi biết được các ngươi làm được sao?"

Mọi người trầm mặc.

"Hiện tại cho các ngươi một cái cơ hội!" Lúc này, Dương Diệp quét mọi người liếc mắt, Đạo: "Các ngươi đều biết tầng thứ tư linh khí nếu so với đệ nhất đệ nhị cùng đệ tam nồng nặc rất nhiều, ở nơi nào tu luyện, phỏng chừng cái này trong vòng mười ngày, các ngươi rất nhiều người là có thể tấn chức Linh Giả cảnh. Hiện tại, cho các ngươi một cái cơ hội, các ngươi có dám theo hay không đến ta giết đi tới?"

Mọi người có chút ý động.

Đúng lúc này, Dương Diệp tiếp tục nói: "Dựa vào cái gì tầng thứ tư cũng bị Ma Tộc Yêu Tộc, còn có Minh Tộc của người chiếm lĩnh? Dựa vào cái gì nhân loại chúng ta huyền giả sẽ tự giết lẫn nhau? Dựa vào cái gì? Ta chỉ hỏi các ngươi một câu, giết thượng tầng thứ tư, các ngươi dám hay là không dám?"

Kỳ thực, Dương Diệp sở dĩ không hơn tầng thứ tư, đây mới là hắn mục đích thực sự. Bởi vì trải qua một phen Sát Lục sau, có thể sống xuống, cơ bản đều là tinh anh trong tinh anh, cũng chỉ có mang theo một nhóm tinh anh, hắn mới có thể cùng Ma minh Yêu tam tộc chống lại, không thì, một ít rác rưởi tại trong đội ngũ, chỉ biết cản trở!

Cho tới nay, Dương Diệp đều rất rõ ràng một điểm, đó chính là bằng hắn cùng với phía sau 100 danh huyền giả, thì không cách nào đối kháng Ma minh Yêu tam tộc. Chỉ có tập hợp nhân loại tinh anh, bọn họ mới có một chút cơ hội. Tại đây Tiềm Long Tháp trong, tất cả mọi người không thể đi ra ngoài, cộng thêm nhân loại cùng Ma minh Yêu tam tộc trong lúc đó lại có không thể điều chỉnh mâu thuẫn, cho nên, nhân loại huyền giả nhất định phải đoàn kết nhất trí, không thì, chờ đợi nhân loại huyền giả, chỉ có chết!

Mà hắn cũng biết, nhân loại huyền giả đại đa số đều là ích kỷ, nếu như ngay từ đầu hắn đứng ra hiệu triệu, có lẽ sẽ có thật nhiều người sẽ theo hắn, thế nhưng trong những người này nhất định sẽ có thật nhiều là tâm tồn gây rối, một khi cùng Ma minh Yêu tam tộc khai chiến, những người này tuyệt đối là sẽ cản trở, thậm chí, quay giáo tương hướng cũng có thể!

Cho nên, hắn nhất định phải khiến những người này loại huyền giả chém giết lẫn nhau một trận, bởi vì chỉ như vậy, mới có thể làm cho bọn họ ý thức được bọn họ tình cảnh hiện tại, cũng chỉ có như vậy, khả năng đào thải những thứ kia người yếu!

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp nói sau, càng ngày càng nhiều người lộ ra vẻ suy tư. Người ở chỗ này đều là thiên tài cùng yêu nghiệt, đều không phải là ngu ngốc. Bọn họ tự nhiên biết Dương Diệp nói nghiêm trọng tính, quả thực, nhân loại Huyền chém giết lẫn nhau, sau đó nhân loại huyền giả càng ngày càng ít, đến lúc đó, nhân loại huyền giả triệt để thiếu người số nhiều cái này ưu thế sau, đối mặt Ma minh Yêu tam tộc, bọn họ lấy cái gì chống lại?

Đến lúc đó, đừng nói tu luyện, tranh đoạt số mệnh, đó là có thể không thể sống cũng là một cái vấn đề!

"Ta theo ngươi!" Đúng lúc này, một gã huyền giả đứng dậy.

"Ta cũng theo ngươi!" Tiếp theo, tên thứ hai đứng dậy...

Rất nhanh, lục tục lại chiến rất nhiều người đi ra, một khắc đồng hồ sau, Dương Diệp phía sau nhiều hơn một ngàn người, nói cách khác, tầng thứ hai chỉ không được một phần mười của người đứng dậy!

Bất quá đối với Dương Diệp mà nói, cái này đã đủ rồi!

Về phần còn dư lại kia chín nghìn người, Dương Diệp biết bọn họ có cái gì chủ ý, đơn giản chính là muốn chờ hắn cùng với Ma minh Yêu tam tộc hợp lại cái lưỡng bại câu thương sau, bọn họ tốt tới lấy tiện nghi.

Chỉ là, Dương Diệp há có thể như bọn họ ý?

Quét tầng hai mọi người liếc mắt, Dương Diệp mang theo hơn một ngàn người bước lên tầng thứ ba.

Tầng thứ ba cùng tầng thứ hai còn có tầng thứ nhất một dạng, cũng là khắp nơi trên đất thi thể, tiên huyết nhiễm đỏ toàn bộ đá xanh sàn nhà. Tầng thứ ba so tầng thứ hai còn muốn kịch liệt một ít, tại Dương Diệp đám người đi lên thời điểm, đó là có một chút huyền giả hướng bọn họ đánh tới, hiển nhiên, bọn họ là đang ngăn trở người phía dưới tiếp tục đi lên bò!

Dương Diệp không hề động tay, phía sau hắn những thứ kia huyền giả đã đem hướng bọn họ nhào qua những thứ kia huyền giả giải quyết rồi.

Mọi người phát hiện không đúng, tất cả đều ngừng lại, nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy là Dương Diệp lúc, vẻ mặt mọi người nhất thời cực kỳ ngưng trọng, trong mắt, ngoại trừ ngưng trọng, còn có sâu đậm kiêng kỵ!

"Tiếp tục giết a, không có việc gì, chúng ta cũng chỉ là nhìn!" Dương Diệp cười cười nói.

Mọi người khóe miệng giật một cái, tiếp tục giết, lão đại, có ngươi ở đây, chúng ta còn dám giết sao?

"Không giết phải không?" Dương Diệp Đạo: "Chúng ta đây sẽ nói chuyện ah, phế không nói nhiều nói, có thể có người nguyện ý theo ta cùng nhau giết thượng tầng thứ tư? Có liền đã đứng tới!"

"..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 370: Giết

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người ngẩn ra, sau khi tĩnh hồn lại, lại đều bảo trì trầm mặc. Giết thượng tầng thứ tư, bọn họ cũng muốn, hơn nữa cũng không phải chưa thử qua, thế nhưng, không thấy được tầng thứ tư lối vào kia chồng chất như núi thi thể sao? Có Ma Tộc huyền giả tại nơi trấn thủ, bọn họ làm sao giết được đi tới? Đi lên, đây tuyệt đối là 10 chết vô sinh, ở chỗ này, còn có một tia cơ hội!

"Không dám sao?" Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "Ma minh Yêu tam tộc cộng lại vẫn chưa tới 2 nghìn, mà nhân loại huyền giả cũng có nhiều như vậy, trước đây tại Cổ Chiến Trường lúc, bị Ma minh Yêu tam tộc khi dễ áp bách cũng thì thôi. Hiện tại đến rồi Tiềm Long Tháp, cái này quan hệ đến chính các ngươi cùng các ngươi gia tộc cùng với tông môn tương lai thời điểm, các ngươi cũng nguyện ý tiếp tục chịu bọn họ khi dễ áp bách sao?"

Tất cả mọi người vẫn là trầm mặc, vẫn là câu nói kia, thượng, liền ý nghĩa muốn chính diện cùng Ma minh Yêu tam tộc đối kháng, Ma Kha, Hồn U, còn có lúc trước kia mang theo một nhóm thần bí cường giả áo bào tím nam tử, những cường giả này, căn bản không phải bọn họ có thể chống lại được a! Nhân loại trong cũng có cường giả, tỷ như cái kia kêu An Nam Tĩnh nữ tử, thế nhưng đáng tiếc, người ta căn bản không vứt bọn họ!

Dương Diệp thực lực ngược lại không tệ, nhưng vấn đề là chỉ hắn một cái a, một người có thể ngăn cản người ta Tam sao? Tuy rằng Dương Diệp đã từng lấy lấy để tam qua, nhưng này dù sao không là sinh tử tương bác, chân chính sinh tử tương bác nói, Dương Diệp có thể lấy một giết tam sao?

Nói chung một câu đơn giản mà nói: Nhân loại huyền giả bị làm sợ!

Thấy mọi người trầm mặc không nói, Dương Diệp khóe miệng châm chọc mở rộng, Đạo: "Các ngươi cho rằng chỉ cần tại đây nhảy ra địa phương sau, sau đó tại đây hảo hảo tu luyện, Ma minh Yêu tam tộc huyền giả liền sẽ bỏ qua các ngươi? Chính các ngươi ngẫm lại, bọn họ sẽ bỏ qua các ngươi sao? Sẽ không, ta có thể xác định, chờ các ngươi tự giết lẫn nhau tới trình độ nhất định sau, bọn họ chỉ biết xuống tới thanh đuôi, đến lúc đó, các ngươi lấy cái gì đi đối kháng bọn họ?"

"Chúng ta bây giờ đi tới, nhưng chúng ta lấy cái gì đi cùng bọn chúng đối kháng?" Lúc này, một gã huyền giả lên tiếng hỏi ngược lại.

"Cầm mệnh!" Dương Diệp Đạo: "Hiện tại chúng ta đi tới, chính là lấy mệnh bác mệnh, bởi vì chúng ta bây giờ còn có tư cách này. Các ngươi phải biết rằng, các ngươi tại đây tự giết lẫn nhau, mà bọn họ cũng ở phía trên khổ tu, cộng thêm mặt trên linh khí so cái này nồng nặc, này kéo dài hạ, bọn họ nhất định sẽ so các ngươi trước tấn chức Linh Giả cảnh, một khi bọn họ tấn chức đến Linh Giả cảnh, thử hỏi, mạng của các ngươi còn có thể hợp lại sao?"

Nghe vậy, mọi người nheo mắt, bọn họ tựa hồ quên mất cái này tra, đúng vậy, một khi trên lầu Ma minh Yêu tam tộc huyền giả tấn thăng làm Linh Giả cảnh, vậy bọn họ ngoại trừ bị tàn sát vẫn bị tàn sát a! Bản thân sức chiến đấu liền yếu hơn người khác, nếu như người khác tại tấn chức Linh Giả cảnh, vậy còn hợp lại cái rắm a!

"Hắn nói không sai!" Lúc này, một gã nam tử đột nhiên tự tầng hai đi lên. Nam tử không là người khác, đúng là kia hồi lâu nhưng vẫn không xuất hiện ở tầm mắt mọi người Trung Vực tam kiệt một trong Hi Lạc Công Tử!

Hi Lạc Công Tử đi tới trước mặt mọi người, sau đó nói: "Dương Diệp nói không sai, các ngươi nếu như tại không đoàn kết, chờ đối đãi các ngươi, chỉ có chết!"

"Hi Lạc Công Tử, trong các ngươi vực tam kiệt cũng cùng Dương Diệp kết minh?" Có huyền giả có chút kích động hỏi, Trung Vực tam kiệt cộng thêm Dương Diệp, vậy bọn họ liền không râu tại sợ hãi kia Ma minh Yêu tam tộc a!

"Trung Vực tam kiệt?" Hi Lạc Công Tử tự giễu cười, sau đó nói: "Từ nay về sau, chỉ Trung Vực một kiệt!"

Mọi người không giải thích được.

"Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng đã chết!" Mọi người ở đây nghi hoặc lúc, Hi Lạc Công Tử lại nói: "Giết bọn hắn, là một gã thần bí cường giả, mà tên này thần bí cường giả, theo ta điều tra, không phải là loài người! Nói cách khác, nhân loại chúng ta huyền giả lại thêm một gã siêu cấp kinh khủng địch nhân. Nếu như các ngươi còn không đoàn kết, còn đang cái này lẫn nhau tàn sát, chờ đối đãi các ngươi, ngoại trừ chết, còn có khác sao?"

Nghe được Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng bỏ mình, giữa sân mọi người nhất thời mặt lộ vẻ khiếp sợ, Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng thế nhưng Trung Vực tam kiệt a, hai người đều là xông qua Thiên Môn, hơn nữa đã từng còn liên thủ tru diệt qua Tôn Giả Cảnh cường giả a! Là ai có thể giết được bọn họ? Ma Kha, còn là Hồn U?

Dương Diệp cũng là chân mày cau lại, Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng thực lực của hai người là cường hãn vô cùng, muốn giết hai người bọn họ trong bất kỳ người nào đều là phi thường khó khăn, mà bây giờ, hai người cũng đồng thời bị người tru diệt, ai có thực lực đó? Ma Kha? Cũng hoặc là kia Vũ Thần An Nam Tĩnh? Hay hoặc là thần bí kia Lạc Tuyết?

Nói chung, bất kể là cái nào, hắn đều không thể khinh thường cùng khinh địch. Tại đây Tiềm Long Tháp trong, bất luận cái gì một chút sơ suất cùng khinh địch, cũng có thể có thể lật thuyền trong mương!

"Hi Lạc Công Tử, Lý sư huynh cùng Nam Cung sư tỷ thật đã chết rồi sao?" Lúc này, một gã Trung Vực cửu phẩm tông môn huyền giả đứng dậy, có chút thấp thỏm hỏi.

Hi Lạc Công Tử gật đầu, Đạo: "Lúc đó ba người chúng ta chuẩn bị đi trước tử vong sa mạc, trên đường, ta cùng với Lý Thanh Thủy cãi nhau, sau đó ta bị tức giận rời đi. Sau cùng, khi ta hồi đi tìm bọn họ lúc, bọn họ đã không ở, mà hiện trường thì có đại chiến vết tích, giết người của bọn họ thực lực rất mạnh, rất mạnh, cường đến hắn hai người ngay cả cơ hội chạy trốn chưa từng!"

Nghe vậy, giữa sân vô số nhân loại huyền giả trong lòng rùng mình, cường đến Lý Thanh Thủy cùng Nam Cung Mộng ngay cả cơ hội chạy trốn chưa từng, lão Thiên, nếu như mình đụng phải, đây chẳng phải là ngay cả phản kháng dư địa chưa từng? Đến tột cùng là ai, sẽ như vậy yêu nghiệt kinh khủng?

"Hi vọng Lạc sư huynh, ngươi có thể xác định giết hai người bọn họ chính là Vương Giả Cảnh huyền giả sao?" Có người hỏi.

Hi Lạc Công Tử gật đầu, Đạo: "Ngay từ đầu ta cũng ta không tin có Vương Giả Cảnh huyền giả có thể lấy lực một người giết giết bọn hắn, cho nên ta đi tìm Thiên Huyễn trưởng lão, thế nhưng hắn nói cho ta biết, Cổ trong chiến trường, cũng không có Linh Giả cảnh cường giả xuất hiện, giết hai người bọn họ, quả thực chỉ là Vương Giả Cảnh. Về phần đến tột cùng là ai, hắn không có nói cho ta biết, chỉ là khiến ta không nên đi tìm đối phương, không muốn là Mộng Mộng báo thù! Ha hả, chỉ là khả năng sao? Mộng Mộng thần hồn câu diệt, đối phương thật là ác độc đích thủ đoạn a, thù này không báo, ta Hi Lạc còn dám nói mình có yêu Nam Cung Mộng?"

Giữa sân mọi người lần thứ hai trầm mặc.

Bởi vì bọn họ phát hiện, tình cảnh của bọn họ tựa hồ càng ngày càng không xong. Tiềm Long Tháp chỉ 10 ngày, cái này 10 Thiên, bọn họ có thể sống được sao?

"Có thể xác định giết hai người bọn họ chính là cái nào sao?" Nhìn Hi Lạc Công Tử, Dương Diệp Vấn Đạo.

"Không xác định!" Hi Lạc Công Tử lắc đầu, Đạo: "Bất quá cái này Nam Vực có thể đối hai người bọn họ tạo thành uy hiếp, cũng liền mấy cái như vậy, Ma Kha, Hồn U, Mạc Khinh Ngữ, thần bí kia áo bào tím nam tử, còn có An Nam Tĩnh, Ân, còn ngươi nữa Dương Diệp. Các ngươi bất kỳ người nào bằng Biểu mặt thực lực đều không thể đơn độc kích giết hai người bọn họ, nói cách khác, mấy người các ngươi, nhất định có người giấu giếm thực lực, ha hả, kỳ thực phải nói, mỗi người các ngươi đều ẩn tàng rồi thực lực của chính mình, đúng không?"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Ta đây đang cần người, tính một mình ngươi? Không thì cùng kia tam tộc đối chiến, ta có thể không có gì nắm chặt!"

"Đương nhiên!" Hi Lạc Công Tử cười cười, sau đó đứng ở Dương Diệp bên cạnh.

"Cũng tính ta một người!" Lúc này, lại danh nam tử tự tầng hai nhảy tới, người Dương Diệp cũng nhận thức, đúng là lúc đầu kia Kế Ngôn Thập.

Thấy người tới, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái tiếu ý, Đạo: "Hoan nghênh!"

Kế Ngôn Thập cười hắc hắc, Đạo: "Làm Ma Tộc cùng Minh Tộc đám kia hỗn đản, làm sao có thể không có ta Kế Ngôn Thập đây? Lão Tử xem bọn hắn đã sớm không vừa mắt, hôm nay có cơ hội này, vậy một lần giết cái đủ!"

Dương Diệp cười cười, sau đó quét ba tầng huyền giả mọi người liếc mắt, Đạo: "Còn nữa không?"

"Cũng tính ta một người!"

"Cũng tính ta một người..."

Nhìn thấy Hi Lạc Công Tử cùng kia Kế Ngôn Thập đều tuyển chọn gia nhập Dương Diệp đội ngũ, rất nhanh, tầng thứ ba trong một ít thực lực so với cường, lá gan tương đối mập huyền giả cũng bật người đứng dậy, dù sao đám này huyền giả trong cũng có một chút là dã tâm, bốn tầng tốc độ tu luyện có thể xa xa không phải là ba tầng có thể so sánh, hiện tại có cường giả đi đầu, vì sao không đi đây?

Bất quá cũng chỉ có mấy trăm huyền giả đứng ra, còn dư lại huyền giả, vẫn là bảo trì trầm mặc. Đối với cái này bảo trì trầm mặc huyền giả mà nói, đi cùng Ma minh Yêu tam tộc liều chết, thắng cơ hội thực sự thực sự quá xa vời, mà một khi bại, vậy ý nghĩa chết!

Tại đây tầng thứ ba, tuy rằng cũng có Sát Lục, thế nhưng đại gia thực lực cơ bản đều không sai biệt nhiều, vẫn có cơ hội còn sống sót. Thế nhưng đi tới đây?

Nói tóm lại, tại ba tầng nếu so với đi bốn tầng tìm Ma Tộc đám người liều chết an toàn nhiều lắm!

Rất nhanh, Dương Diệp đội ngũ có 2 nghìn nhiều, tuy rằng chỉ hơn hai ngàn, thế nhưng Dương Diệp đã rất hài lòng. Vì sao? Bởi vì... Này hơn hai ngàn đều là không sợ chết, đều là ôm hẳn phải chết chi tâm, đều cũng có tâm huyết! Thực lực kém điểm không sao cả, thế nhưng nếu như không có tâm huyết, thực lực kia tại cường dã là uổng công!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, sau đó cười to nói: "Vậy thì do ta mở ra đường ah, giết thượng bốn tầng!"

Dứt lời, thân hình khẽ động, mang theo một đạo tử sắc kiếm quang hướng phía kia tầng thứ tư lối vào bắn nhanh đi!

"Giết thượng tầng thứ tư!"

Dương Diệp phía sau, tiếng người ồn ào!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 371: Đại chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mới vừa bước trên tầng thứ tư, vô số đạo năng lượng chùm tia sáng đó là hướng phía hắn tràn tới, hừ lạnh một tiếng, Dương Diệp nắm trong tay Long Cốt Kiếm chợt chính là một Trảm, một đạo hình cung kiếm khí tự Long Cốt Kiếm chỗ mũi kiếm bắn ra, hình cung kiếm khí nơi đi qua, những năng lượng kia chùm tia sáng nhất thời ầm ầm tiêu tán, tốc độ kiếm khí không giảm, hướng phía tầng thứ tư lối vào Ma Tộc huyền giả bắn nhanh đi!

Những Ma Tộc đó huyền giả nhất thời mặt lộ vẻ kinh hãi, Dương Diệp kiếm khí quá mức sắc bén, căn bản không phải bọn họ có thể ngăn chặn, tốt vào lúc này, bọn họ lão đại, cũng chính là Ma Kha xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Nhìn đạo kiếm khí kia bắn nhanh mà đến, Ma Kha hừ lạnh một tiếng, nắm Minh Thần Thương mãnh chợt đâm một cái, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp kiếm khí nhất thời tiêu tán không trung.

"Ta ngăn cản hắn, các ngươi đi giết những thứ kia đi lên nhân loại huyền giả!" Ma Kha nhạt thanh nói một câu, sau đó Minh Thần Thương nhắm thẳng vào Dương Diệp, trong cơ thể ma khí bạo dũng.

Nhìn thấy những Ma Tộc đó huyền giả hướng xuống dưới mặt nhân loại huyền giả đánh tới, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, vung tay phải lên, hơn mười chuôi Huyền Kiếm tránh hiện ra, tâm niệm vừa động, hơn mười chuôi Huyền Kiếm hóa thành hơn mười đạo kiếm quang hướng phía những Ma Tộc đó huyền giả bắn nhanh đi. Vì có thể làm cho người phía sau toàn bộ đi lên, Dương Diệp lần này vừa ra tràng liền vận dụng Truy Hồn Kiếm Quyết, dựng lên còn vận dụng sáu lục trọng đỉnh phong Sát Lục Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha nhướng mày, sau đó thân hình khẽ động, chuẩn bị đi đón hạ kia hơn mười chuôi Huyền Kiếm, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp quỷ dị xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Đối thủ của ngươi là ta!" Dứt lời, Dương Diệp đối về Ma Kha chợt chính là một Trảm xuống.

"Cút ngay!" Ma Kha một tiếng lợi hại, trong tay Minh Thần Thương ngang chọn mà lên.

"Bành!"

Lực lượng cường đại có thể dùng hai người nhất thời từng người rút lui mấy bước, Ma Kha đang chuẩn bị lần thứ hai động thủ, ngay tại lúc lúc này, giữa sân vang lên một hơn mười Đạo tham gia thanh, đưa mắt nhìn lại, trực tiếp hơn mười danh Ma Tộc huyền giả đầu đã bị Dương Diệp kia hơn mười chuôi Huyền Kiếm cho lột bỏ.

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha sắc mặt rồi đột nhiên dữ tợn lên. Mà lúc này, Kế Ngôn Thập cùng Hi Lạc Công Tử, còn có sau lưng hơn hai ngàn danh huyền giả đã xông lên tầng thứ tư! Mà lúc này, kia Ma Tộc cùng Minh Tộc còn có yêu tộc huyền giả cũng đi tới Ma Kha phía sau...

Song phương giằng co, giữa sân bầu không khí khẩn trương, đại chiến hết sức căng thẳng.

"Ma Kha, ta nói rồi, hẳn là nhiều phái người tay bảo vệ cho cái này cửa vào!" Ma Kha bên cạnh, Hồn U trầm giọng nói: "Tuy rằng nhân loại huyền giả phần lớn chịu không nổi, thế nhưng trong đó cũng là có một ít cường giả, chúng ta không hẳn là khinh địch!"

"Hiện tại nhiều lời đã mất dùng!" Ma Kha trong mắt sát ý do như thực chất, điềm nhiên nói: "Nợ máu sẽ huyết thường!"

Hồn U gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, vậy giết đi!"

"Giết!" Ma Kha lạnh lùng nói.

"Giết!" Dương Diệp trong mắt hiện lên lướt một cái dữ tợn, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Ma Kha bắn mạnh tới.

"Giết!"

Giữa sân, bất kể là nhân loại huyền giả, còn là Ma Tộc huyền giả, cũng hoặc là Yêu Tộc còn là Minh Tộc, vào giờ khắc này, tất cả đều đỏ hai mắt, sát ý nghiêm nghị!

Đại chiến bắt đầu!

Dương Diệp kéo lại Ma Kha, mà Kế Ngôn Thập còn lại là quấn lấy Hồn U, mà Hi Lạc Công Tử còn lại là mang người loại huyền giả ở trong sân cùng Ma minh Yêu tam tộc kịch chiến. Hi Lạc Công Tử trái lại cũng muốn trợ giúp Dương Diệp sống Kế Ngôn Thập, thế nhưng không được, vì sao? Bởi vì nếu như nhân loại huyền giả không ai dẫn đầu mà nói, chỉ biết hiện ra nghiêng về - một bên...

Cùng Ma Kha trong khi giao chiến, lúc này Dương diệp tâm trung âm thầm may mắn, may mắn hắn có Long Cốt Kiếm, bởi vì kia Minh Thần Thương thực sự quá mức kinh khủng, đặc biệt tại Ma Kha trong tay. Nếu như là bình thời Địa giai Huyền Kiếm, căn bản không chịu nổi kia Minh Thần Thương cùng Ma Kha lực lượng.

Tại lực lượng thượng, hai người bất tương sàn sàn như nhau, cho dù song phương buông ra phòng ngự, tùy ý song phương Huyền bảo nện ở trên người đối phương, lấy song phương phòng ngự, song phương cũng là sẽ không chết, nhiều lắm chính là xuất hiện một điểm thương thế! Trừ phi là sinh tử tương bác, lá bài tẩy ra hết, không thì hai người ai cũng không làm gì được ai!

Thế nhưng, hai người cũng đều không muốn hiện tại liền bại lộ từng người lá bài tẩy, dù sao phía trước thế nhưng còn có càng mạnh người! Hiện tại bại lộ lá bài tẩy, chẳng khác nào thiếu một sát thủ giản. Cho nên, hai người lúc này chiến cũng là có chút buồn bực, bởi vì song phương đều hiểu đạo lý này, nhưng là bọn hắn lại phải chiến!

Dần dần, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện một bên Kế Ngôn Thập tựa hồ có chút không thấp Hồn U, bị Hồn U gắt gao đè nặng đánh! Nếu như không phải là dựa vào Kiếm Ý, sợ rằng sớm đã thành bị thua! Một khi Kế Ngôn Thập bị thua, Hồn U cùng Ma Kha hai người hợp lực, vậy hắn liền gặp nguy hiểm!

Hiện tại không so với lúc trước, nếu như cho Ma Kha cùng Hồn U cơ hội, hắn tin tưởng, hai người cho dù là bại lộ lá bài tẩy biết chém giết hắn!

"Bành!"

Long Cốt Kiếm cùng Minh Thần Thương chạm vào nhau, một đạo tiếng oanh minh ở trong sân vang vọng dựng lên, Dương Diệp mượn lực hướng sau vừa lui, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Kế Ngôn Thập trước mặt, tay phải vừa lộn, mười mấy trương các loại các dạng phù lục trực tiếp xếp hạng Kế Ngôn Thập trên người, Kế Ngôn Thập tiên sinh sửng sốt, sau khi tĩnh hồn lại vui vẻ, sau đó nói: "Đa tạ!"

Dứt lời, Kế Ngôn Thập một tiếng lịch uống, trường kiếm trong tay mang theo từng đạo tàn ảnh, bạo xạ hướng về phía kia Hồn U. Tại các loại cực phẩm phù lục gia trì hạ, Kế Ngôn Thập rốt cục vãn hồi rồi sắp bại cục diện, bất quá không hơn! Dù sao hắn cùng với Hồn U trong lúc đó thực lực sai biệt vẫn có một ít, cực phẩm phù lục, cũng chỉ có thể duy trì hắn ngắn bất bại mà thôi!

Nhìn Kế Ngôn Thập vãn hồi rồi một ít cục diện, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, nhưng mà lúc này, kia Ma Kha cũng đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó Trường Thương nhắm thẳng vào hắn cái ót! Cảm thụ được sau lưng hung hãn kình khí kéo tới, Dương Diệp sắc mặt một tầng, xoay người rút kiếm một Trảm xuống!

"Bành!"

Một đạo kim thiết giao qua thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, lực lượng cường đại có thể dùng hai người từng người hướng sau liền lùi lại mấy trượng!

"Người của ngươi, tựa hồ mau muốn không kiên trì nổi!" Nhìn Dương Diệp, Ma Kha cười lạnh nói.

Dương Diệp ánh mắt liếc mắt một cái bốn phía, làm phát hiện xung quanh càng ngày càng nhiều nhân loại thi thể lúc, chân mày chưa phát giác ra vừa nhíu, đồng thời trong lòng cũng là thở dài, nhân loại huyền giả thực lực so sánh với Ma minh Yêu tam tộc, thật sự có chút yếu đi a! Tuy rằng nhân loại nhân số so tam tộc nhiều hơn chút, thế nhưng tựa hồ không có gì dùng, nếu như không phải là có Hi Lạc Công Tử kiềm chế Ma Tộc cùng Minh Tộc một ít cao thủ hàng đầu, sợ rằng lúc này nhân loại huyền giả đã thảm bại!

Tiếp tục nữa, nhân loại huyền giả nhất định thảm bại!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái quyết tuyệt, vung tay phải lên, 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa bắn ra, trong nháy mắt bám vào 200 chuôi Huyền Kiếm bên trên, lập tức, 200 chuôi Huyền Kiếm tập trung ở những Ma Tộc đó cùng Minh Tộc huyền giả linh hồn, sau đó điện xạ ra!

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha biến sắc, cái này kiếm trận cùng thần bí Hỏa Diễm uy lực hắn thế nhưng tự mình thể nghiệm qua, những Ma Tộc đó huyền giả làm sao có thể ngăn cản tộc? Lập tức một tiếng gầm lên, vô số ma khí tuôn ra bên ngoài cơ thể, thân hình khẽ động, đi tới Ma Tộc huyền giả đám người trước mặt, sau đó há mồm, sau một khắc...

"Rống!"

Một cổ mắt thường có thể thấy được sóng gợn, dường như cuộn sóng thông thường tự Ma Kha trong miệng chợt khuếch tán ra, sóng gợn lướt qua, không gian một trận rung động, làm cái này cổ sóng gợn cùng Dương Diệp kia 200 chuôi Huyền Kiếm đụng thẳng vào nhau lúc, trong sát na...

"Oanh!"

Một đạo tựa như thần lôi nổ vang thanh tại bốn tầng trong vang vọng dựng lên, một cổ kinh khủng khí lãng tại Dương Diệp cùng Ma Kha trong lúc đó chợt khuếch tán ra, trong sát na, xung quanh hơn mười trượng trong phạm vi huyền giả tất cả đều bị cái này cổ khí lãng trực tiếp đạn bay ra ngoài, sau đó nặng nề mà đánh vào bốn phía trên vách tường!

Ma Tộc huyền giả hoàn hảo, có cường hãn thân thể, cái này cổ khí lãng chỉ là đưa bọn họ trọng thương mà thôi. Mà một ít nhân loại huyền giả thì liền tương đối thảm, bởi vì một ít thực lực yếu kém trực tiếp bị cái này cổ khí lãng tại chỗ đánh chết!

Nhưng mà Dương Diệp cùng Ma Kha trong lúc đó chiến đấu cũng cũng không có kết thúc! Tại nơi cổ kinh khủng khí lãng dưới, hai người cũng là bị đẩy lùi, thế nhưng hai người thân thể cường hãn, bắn bay sau, lại lập tức hướng phía đây đó bắn mạnh tới, đồng thời, một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cùng lúc đó, một cổ hắc khí dấu quyền cũng là tự khí lãng trong bạo xạ ra.

"Oanh!"

Hai người thoáng tiếp xúc, đó là chợt nổ ra, mà hai người thì lần thứ hai quấn đấu ở tại cùng nhau, trong lúc nhất thời, ngươi tới ta đi, nhìn một bên chúng huyền giả hết hồn!

Bởi vì hai người giờ này khắc này, đã hoàn toàn bỏ qua phòng ngự, chân chính vật lộn, ngươi cho ta một kiếm, ta đâm ngươi một thương... Dù sao cũng hai người ai cũng giết không được giết ai, trong lúc nhất thời, giết là khó hoà giải...

"Bành!"

Nhất thanh muộn hưởng, Dương Diệp cùng Ma Kha hai người phân ra, sau một khắc, hai người lần thứ hai bạo xạ ra, ngay tại lúc lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở hai người trung gian.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện, Dương Diệp cùng Ma Kha hai người nhướng mày, bất quá hai người lại cũng không có ngừng tay, tương phản, hai người tốc độ nhanh hơn.....

An Nam Tĩnh nhướng mày, trường thương trong tay khẽ động....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 372: Tiềm long bia

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành"

"Bành"

Lưỡng đạo muộn hưởng thanh ở trong sân vang lên, Dương Diệp cùng Ma Kha hai người liên tiếp lui về phía sau, mà An Nam Tĩnh thì không chút sứt mẻ.

Nhìn An Nam Tĩnh, Dương Diệp cùng Ma Kha trong mắt đồng thời hiện lên lướt một cái ngưng trọng, bởi vì trước đây trước, trước mắt cô gái này dĩ nhiên trong nháy mắt tiếp nhận hai người bọn họ toàn lực một kích, nhưng lại đưa hắn hai người đẩy lui! Trước không nói công kích của đối phương tốc độ, chính là công kích này lực lượng, cũng không tránh khỏi quá kinh khủng một điểm a!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Ma Kha, sau đó nhạt thanh Đạo: "Quá ồn!" Dứt lời, An Nam Tĩnh xoay người hướng phía tầng thứ năm đi đến, khi đi đến tầng thứ năm lối vào lúc, nàng dừng bước, lại nói: "Lớn như vậy địa phương, không tha cho như thế chọn người loại huyền giả sao? Nếu là như vậy, vậy các ngươi Ma minh Yêu tam tộc là muốn toàn quân bị diệt ở đây!" Nói xong, không ở dừng lại, đi lên tầng thứ năm.

Nghe vậy, Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt hai người trầm xuống, trong mắt có lửa giận, nhưng không dám phát tác. Ngược lại không phải là hắn hai người sợ cái này An Nam Tĩnh, chỉ là giờ này khắc này, nếu như bọn họ cùng Dương Diệp đám người đại chiến, mà cái này An Nam Tĩnh lại giúp đỡ Dương Diệp đám người mà nói, vậy đối với hắn môn tam tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai họa thật lớn!

Đánh giá hồi lâu, Ma Kha cùng Hồn U hai người đúng là vẫn còn bỏ qua lần thứ hai đối Dương Diệp đám người xuất thủ. Ma Tộc cùng Minh Tộc nhân số của đã rất ít, thực sự không qua nổi bất luận cái gì giằng co, không thì hắn hai người tính là đoạt được Tiềm Long Bảng đệ nhất, cũng là không diện mục trở lại đối tộc nhân giao phó!

Ma Kha lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dương Diệp sau lưng chúng huyền giả liếc mắt, sau đó hừ lạnh một tiếng, mang theo Ma Tộc huyền giả hướng phía bên kia đi đến.

Sau đó, Hồn U cũng mang theo tộc nhân mình ly khai.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số nhân loại huyền giả nhất thời thở dài một hơi, tuy rằng bọn họ hiện tại chỉ còn lại không tới 1 nghìn người, thế nhưng hiện tại rốt cục an toàn. Cảm thụ được tầng thứ tư kia linh khí nồng nặc, vô số nhân loại huyền giả lòng của lòng bắt đầu kịch liệt nhảy động, so sánh với ở đây, một tầng tầng hai ba tầng linh khí nồng nặc trình độ thật là cặn a!

Tại đây tu luyện, tin tưởng không bao lâu, bọn họ chính là có thể đột phá Vương Giả Cảnh, đạt được Linh Giả cảnh! Hơn nữa tại đây tầng thứ tư, bọn họ còn mơ hồ cảm thấy một loại năng lượng kỳ dị tiến nhập bên trong cơ thể của bọn họ, loại này năng lượng, bọn họ chỉ có thể cảm giác được, lại thì không cách nào thấy, ngay từ đầu có vài người còn không giải, sau cùng, trải qua một số người nhắc nhở, bọn họ mới biết đây chính là nếu nói số mệnh!

Số mệnh, trong thiên địa thần bí nhất khó lường một loại đồ vật, nhìn không thấy, sờ không được, thế nhưng người lại là có thể cảm giác được. Kia không thể làm người môn đề thăng thực lực, hoặc là cải thiện người tư chất. Thế nhưng kia cũng cực kỳ trọng yếu, so một người tư chất tu luyện càng trọng yếu hơn! Bởi vì hắn có thể cải thiện một người, một cái tông môn, một cái gia tộc số phận cùng khí số!

Cơ hội tới không dễ, giữa sân mọi người không có lãng phí, đều tự tìm một chỗ bắt đầu tu luyện, bất quá đại gia cũng không có tách biệt quá xa, dù sao kia Ma Tộc cùng Minh Tộc còn có Yêu Tộc còn đang cái này trong tháp, ai biết bọn họ sau một khắc có thể hay không khởi xướng tiến công đây?

Cho nên, đại gia còn là tụ chung một chỗ tương đối an toàn một điểm!

Mang U Minh Quỷ hỏa cùng Huyền Kiếm thu hồi, Dương Diệp đánh giá bốn phía, phát hiện cái này tầng thứ tư nhưng thật ra là rất rộng rộng rãi, toàn bộ bốn tầng, không có bất kỳ trở ngại nào vật, toàn bộ không gian đều ở đây trong tầm mắt, nhìn một cái không sót gì! Tại bên phải nhất góc chỗ, Dương Diệp phát hiện Lạc Tuyết cùng phía sau hắn kia mấy trăm người bịt mặt, lúc này Lạc Tuyết cùng kia mấy trăm người chính an tĩnh ngồi ở chỗ kia tu luyện, lúc trước nhân loại cùng Ma minh Yêu tam tộc đại chiến, bọn họ thì dường như không có thấy thông thường!

Tại Lạc Tuyết trên người của dừng lại hạ, Dương Diệp ánh mắt dời đi, sau đó hắn thấy được Mạc Khinh Ngữ, lúc này Mạc Khinh Ngữ ngồi xếp bằng ở khắp ngõ ngách, tại trước mặt nàng, trôi nổi chính là một thanh Cổ Sao. Nhìn Mạc thanh nói, Dương Diệp trong ánh mắt sát khí thoáng hiện, bất quá cũng cũng không có động thủ. Ánh mắt tại dời, rơi vào tầng thứ tư ngay chính giữa, chỗ đó, có một to lớn sân khấu, sân khấu cực kỳ rộng, chừng mấy trăm trượng phần rộng, tại sân khấu bên cạnh có một tòa cao mấy trượng lớn lên tấm bia đá.

Nhìn thấy chỗ ngồi này tấm bia đá, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, đi tới chỗ ngồi này trước tấm bia đá, chỉ thấy kia trên tấm bia đá, có khắc từng hàng cứng cáp có lực đại tự.

"Đây là tiềm long bia!" Đúng lúc này, Hi Lạc Công Tử xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Đạo: "Chỗ ngồi này tấm bia đá ghi chép toàn bộ Huyền Giả Đại Lục trong lịch sử siêu cấp thiên tài, ngươi xem kia đệ tam đi, đó chính là Kiếm Tông tổ tên Sư!"

Nghe vậy, Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, quả nhiên, chỉ thấy đệ tam đi viết 'Tiêu Dao Tử' Tam đại tự!

"Kiếm Tông tổ sư chỉ sắp xếp đệ tam sao?" Dương Diệp nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, sau đó ánh mắt thượng dời, rơi xuống đệ nhất chụp vị trí, chỉ thấy kia viết Tam đại tự: Thanh loan ngọn núi!

"Đây là Huyền Giả Đại Lục đời thứ nhất Vũ Thần!" Một bên Hi Lạc Công Tử trầm giọng nói: "Mảnh đại lục này, rất ít về truyền thuyết của hắn, dù sao niên đại quá mức lâu đời. Chỉ biết, tại đây Cổ Chiến Trường, hắn chém giết lúc đó đã là Thánh Giả cảnh Minh Thần! Về phần những thứ khác, rất ít, rất ít!"

"Đời thứ nhất Vũ Thần?" Dương Diệp thấp giọng thì thào, Đạo: "Hắn cùng với Kiếm Tông tổ sư, ai mạnh đây?"

Vấn đề này hỏi, Hi Lạc Công Tử đảo cặp mắt trắng dã, Đạo: "Ta nào biết? Trừ phi hai người bọn họ tới đánh một trận, không thì ai biết ai mạnh ai yếu?"

Dương Diệp lắc đầu khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía hàng thứ hai, khi thấy hàng thứ hai chữ lúc, Dương Diệp ngẩn ra, bởi vì chỗ đó viết căn bản không phải người danh, mà là có năm chữ: Chưa từng sợ hãi thiên hạ!

Dương Diệp mang theo nghi hoặc nhìn về phía bên cạnh Hi Lạc Công Tử, hy vọng đạt được đáp án!

Hi Lạc Công Tử lắc đầu, Đạo: "Ngươi đừng nhìn ta, ta cũng không biết người này là ai, căn cứ ta tông môn ghi chép, hơn hai vạn năm trước, Huyền Giả Đại Lục xuất hiện một gã siêu cấp cường giả, tên này cường giả rất thần bí, không người biết hắn tên gì, chỉ biết hắn có một câu thiền ngoài miệng, chính là 'Chưa từng sợ hãi thiên hạ' "

"Như vậy cũng có thể thượng cái này tiềm long bia?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Dĩ nhiên không phải!" Hi Lạc Công Tử Đạo: "Hắn đã từng làm ra qua một cái cực kỳ cử động điên cuồng, đó chính là từng tại Trung Vực xiêm áo một cái lôi đài, khiêu chiến toàn bộ Huyền Giả Đại Lục cường giả! Khi đó, Huyền Giả Đại Lục là cường thịnh nhất thời điểm, tông môn san sát, cường giả như rừng, hắn như vậy cuồng vọng, tự nhiên đưa tới vô số tông môn cùng cường giả bất mãn, sau đó các đại tông môn, cùng với lánh đời thế gia siêu cấp cường giả đều đứng ra, thế nhưng, những người này sau cùng đều thảm bại mà về...."

"Thế nhưng hắn còn không cam lòng!" Hi Lạc Công Tử tiếp tục nói: "Hắn lại đi khắp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, đi thăm toàn bộ Huyền Giả Đại Lục lánh đời cường giả, sau đó bọn họ nhất nhất đánh bại, thẳng đến toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều ở đây không đối thủ của hắn! Sau cùng, hắn đi Vũ Thần Sơn, sau cùng hắn đi ra Vũ Thần Sơn lúc, nói một câu nói," Quân sinh ra sớm vạn năm vậy "từ đó về sau, hắn tại cũng không có xuất hiện qua tại Huyền Giả Đại Lục, chỉ là đại lục để lại về truyền thuyết của hắn..."

"Chưa từng sợ hãi thiên hạ!" Dương Diệp thấp giọng lẩm bẩm một tiếng, sau đó cười nói: "Thật là thật là cuồng vọng giọng của đây, nếu như hắn cùng với Kiếm Tông tổ sư, còn có kia đời thứ nhất Vũ Thần cùng sanh ở một cái niên đại, nói vậy nhất định là nhất kiện cực kỳ chuyện thú vị, tam đại đều đỉnh cầu bại cao thủ tụ chung một chỗ, ngẫm lại đều kích thích đây, ha ha...."

"Nếu quả thật như vậy, kia phỏng chừng đại lục sẽ bị bọn họ ở đây có tứ phân ngũ liệt ah, tựu như cùng kia bài danh đệ tứ cùng đệ ngũ hai gã cường giả một dạng, năm đó chính là bọn họ hai người, bởi vì cái gọi là đệ nhất tên tuổi, ngạnh sinh sinh mang toàn bộ đại lục đều đánh tan. Nếu như ba người bọn họ cùng một chỗ, ta nghĩ, chúng ta đại lục này còn chưa đủ bọn họ có ah!" Hi Lạc Công Tử cười nói.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Được rồi, phía trên này thứ hạng là làm sao chụp đây? Ân, ý của ta là muốn như thế nào mới có thể khiến tên của mình xuất hiện ở đây mặt trên đây?"

"Đưa tay đặt ở cái này trên tấm bia đá chỉ biết!" Hi Lạc Công Tử thân thủ đặt ở trên tấm bia đá, tấm bia đá nhất thời phát ra một đạo ánh sáng nhạt, chỉ là rất nhanh lại tiêu tán, thì dường như không có xuất hiện qua.

Thấy thế, Hi Lạc Công Tử bất đắc dĩ bĩu môi, thu hồi tay mình, Đạo: "Tấm bia đá này cũng là một cái khảo nghiệm thạch, khảo nghiệm một người tiềm lực, kỳ dị, thực lực, thiên phú, tư chất, nói chung, kia khảo nghiệm là một người toàn bộ. Nếu như ngươi đủ nghịch thiên, là có thể kích hoạt kia, sau đó kia chỉ biết mang tên ngươi viết lên. Bất quá ngươi cũng đừng ôm có hi vọng, bởi vì một vạn năm tới, chỉ Kiếm Tông tổ sư tỉnh lại qua kia. Ừ, nghe nói nếu như tỉnh lại kia, còn nghĩ sẽ thu được chỗ tốt to lớn đây, chỉ là là chỗ tốt gì ta cũng không biết, bất quá chắc chắn sẽ không là cái gì rác rưởi đồ vật. Bởi vì Kiếm Tông tổ sư tỉnh lại kia sau, nói qua một câu 'Cũng không tệ lắm' "

"Chỗ tốt?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên, sau đó cười cười, Đạo: "Đã có chỗ tốt, ta đây cũng đi thử một chút!" Nói xong, tay đưa về phía bia đá kia.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 373: Tàn nhẫn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay Dương Diệp tay muốn chạm đến đến bia đá kia thời điểm, đột nhiên, hơn mười người nhân loại huyền giả tự ba tầng nhảy tới, không được một hơi thở, lại là hơn mười danh nhân loại huyền giả nhảy tới, Dương Diệp nhướng mày, thu tay về, xoay người nhìn cái này hơn mười danh nhân loại huyền giả, trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo hàn mang.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng kia 1 nghìn nhân loại huyền giả bình yên vô sự, mà một bên Ma minh Yêu tam tộc còn lại là ở một bên an tĩnh tu luyện, đám người kia loại huyền giả nhất thời vui vẻ, sau đó tại Dương Diệp bên này vị trí tìm một chỗ, đang chuẩn bị tu luyện.

"Hưu!"

Một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, ba gã nhân loại huyền giả đầu nhất thời bay ra ngoài, tiên huyết như suối phun!

Giữa sân mọi người cả kinh, ngay cả kia Ma minh Yêu tam tộc huyền giả trong mắt cũng là tràn đầy vẻ kinh ngạc, bởi vì động thủ không là người khác, mà là cùng vì nhân loại Dương Diệp!

Xa xa, Lạc Tuyết mở hai mắt ra nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó sẽ lần nhắm lại ánh mắt.

Ma Kha cùng Hồn U cũng nhìn Dương Diệp liếc mắt, đôi mắt ở chỗ sâu trong, có một tia ngưng trọng.

Đang lúc mọi người không giải thích được cùng ngạc nhiên trong con mắt, Dương Diệp chậm rãi đi tới đám người kia loại huyền giả trước mặt, cầm đầu một gã nhân loại huyền giả sau khi tĩnh hồn lại, chỉ vào Dương Diệp cả giận nói: "Dương Diệp, đại gia đều là...."

Lại là một đạo kiếm quang hiện lên, tên này huyền giả thanh âm của hơi ngừng.

Những người còn lại loại huyền giả nhất thời trong lòng một hãi, nhìn Dương Diệp, trong con mắt tràn đầy kiêng kỵ cùng vẻ sợ hãi. Bọn họ đều không phải là bản nhân, biết đại khái Dương Diệp tại sao muốn làm như vậy.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn những người còn lại loại huyền giả, sau đó nói: "Các ngươi rất sợ chết, ta lý giải, các ngươi không được, ta cũng lý giải, dù sao đây là các ngươi lựa chọn của mình. Thế nhưng, ta không hiểu chính là, chúng ta dùng tiên huyết đánh xuống hòa bình khu vực, mà các ngươi cũng muốn tới ngồi mát ăn bát vàng. Cho nên, cho hai người các ngươi tuyển chọn, muốn nha đi Ma minh Yêu tam tộc bên kia, muốn nha liền cút cho ta đi xuống, ta đếm ba tiếng, nếu như các ngươi còn đang cái này, vậy chết hết ah!"

Nghe được Dương Diệp nói, đám người kia loại huyền giả sắc mặt nhất thời có chút khó coi, một tên trong đó huyền giả, mạnh mẽ nặn ra một cái dáng tươi cười, Đạo: "Dương sư huynh, chúng ta cũng biết chúng ta có sai, thế nhưng..."

"Một!" Dương Diệp lạnh lùng nhìn đối phương, cắt đứt lời của đối phương.

Tên này huyền giả nụ cười trên mặt nhất thời cứng lại rồi, đang chuẩn bị lần thứ hai nói chuyện, nhưng mà Dương Diệp cũng nói tiếp: "Hai!" Cùng lúc đó, một cổ nhàn nhạt kiếm quang tại Dương Diệp Long Cốt Kiếm thượng tránh hiện ra.

Nhìn thấy một màn này, tên này huyền giả nhất thời không dám nói tiếp nữa, sau đó không chút do dự xoay người liền hướng xuống dưới phương đi đến, mà phía sau hắn mọi người đang sửng sờ một chút sau khi, cũng là vội vã đi theo. Đi phía dưới, còn có cơ hội sinh tồn, thế nhưng nếu như tiếp tục ở chỗ này, đây tuyệt đối là 10 chết vô sinh!

Nhìn thấy mọi người đi xuống, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, những người này thật là một đám rác rưởi, liều mạng thời điểm không đến, không hợp lại thời điểm, mỗi một người đều chạy tới. Ngồi mát ăn bát vàng? Khả năng sao?

"Dương huynh, như vậy có đúng hay không có hơi quá?" Lúc này, một bên một mực trầm mặc Kế Ngôn Thập đột nhiên nói: "Bọn họ mặc dù có sai, thế nhưng dù sao cũng là nhân loại, hơn nữa làm sao bọn họ gia nhập chúng ta, thực lực của chúng ta nhất định có thể tăng không ít."

"Ta tán thành Dương Diệp cách làm!" Lúc này, Hi Lạc Công Tử Đạo: "Muốn những người này làm cái gì? Thực lực kém điểm cũng không bị gì, chủ yếu là ngươi xem một chút những người này kia Phó đức hạnh, muốn bọn họ xuất lực thời điểm, bọn họ mỗi một người đều trầm mặc. Chờ chúng ta cùng Ma minh Yêu tam tộc đại chiến sau, bọn họ lại thí điên thí điên chạy tới, thành thật mà nói, lúc trước Dương Diệp không ra tay, ta cũng sẽ ra tay, cái gì rác rưởi nha!"

Nghe vậy, Kế Ngôn Thập bất đắc dĩ lắc đầu, Đạo: "Quả thực, thành thật mà nói, ta trong lòng cũng là có điểm khó chịu, dựa vào cái gì bọn họ tới ngồi mát ăn bát vàng? Bất quá ta chẳng qua là cảm thấy chúng ta bây giờ vẫn còn có chút thế đơn lực bạc, nếu như có nhiều người hơn gia nhập, vậy cho dù đang cùng Ma Tộc bọn họ phát sinh xung đột, chúng ta đây cũng nhiều một điểm vài phần sức mạnh a!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Có lúc, người nhiều một chút dùng chưa từng! Tuy rằng chúng ta bây giờ nhân số chỉ chừng một ngàn, thế nhưng những người này đều là trải qua sinh tử lực chiến còn sống sót. Là tối trọng yếu là bọn hắn không sợ chết, tính là đang cùng Ma Tộc đám người chiến đấu, chúng ta cũng không tu sợ hãi, nhất không tốt, chính là lưỡng bại câu thương mà thôi, chúng ta hợp lại lên, bọn họ hợp lại nổi sao?"

"Được rồi!" Kế Ngôn Thập vuốt tay, Đạo: "Không nói cái này, thiểu số phục tòng đa số, ta nghe các ngươi. Hiện tại, chúng ta muốn?"

"Đương nhiên là tu luyện!" Hi Lạc Công Tử liếc một cái Kế Ngôn Thập, Đạo: "Cơ hội này thế nhưng khó có được, hiện tại không tu luyện, sau này đã có thể không cơ hội này. Dù sao cũng ta là muốn tại đây nhất cử đột phá đến Linh Giả cảnh. Hơn nữa nơi này số mệnh cũng tương đối nhiều, có thể hấp thụ nhiều một điểm là hơn hút một điểm!"

"Chúng ta không hơn kia tầng thứ năm sao?"

Dương Diệp đột nhiên hỏi. Lúc trước hắn thế nhưng nhìn thấy kia An Nam Tĩnh đi tới tầng năm, tầng thứ tư linh khí đã như vậy nồng nặc, nói vậy tầng thứ năm hẳn là nếu so với tầng thứ tư tăng thêm sự kinh khủng, đi tầng thứ năm tu luyện, tuyệt đối là so tầng thứ tư tốt, đây là Dương Diệp nghĩ cách.

"Tầng thứ năm?" Hi Lạc Công Tử đảo cặp mắt trắng dã, Đạo: "Ngươi là thật vô tri hay là giả vô tri?"

"Có ý tứ!" Dương Diệp không giải thích được.

Hi Lạc Công Tử hít một tiếng, Đạo: "Ngươi biết Ma Kha cùng Hồn U, còn có kia Lạc Tuyết bọn họ vì sao không hơn kia tầng thứ năm sao?"

"Cái này còn thật không biết!" Dương Diệp đàng hoàng nói.

"Bởi vì bọn họ căn bản là không thể đi lên!" Hi Lạc Công Tử Đạo: "Ngươi thấy không, kia tầng thứ năm lối vào, có một tầng thật mỏng năng lượng quang tráo, kia quang tráo có bao nhiêu kinh khủng ngươi biết không? Nói như thế, tính là Linh Giả cảnh đỉnh cường giả, đều không mở ra. Không đúng, phải nói là coi như là thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là đánh không phá!"

"Nàng kia vì sao có thể lên đi?" Dương Diệp không giải thích được.

"Bởi vì nàng là Vũ Thần!" Hi Lạc Công Tử Đạo: "Nhưng lại kiềm giữ 'Liệt Thiên' thương, lấy thực lực của nàng, cộng thêm kia Liệt Thiên Thương, muốn phá vỡ cái này năng lượng quang tráo cũng không phải việc khó gì! Đối với nàng mà nói không là việc khó gì, thế nhưng đối với chúng ta, ha hả...."

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn thoáng qua kia tầng thứ năm lối vào năng lượng quang tráo, nhìn một hồi, sau đó thu hồi ánh mắt, lập tức tìm một chỗ ngồi xếp bằng. Hiện tại hắn chủ yếu là mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, sau đó tại trên bảng Tiềm Long chiếm một chỗ ngồi, bởi vì chỉ như vậy, hắn khả năng thu được số mệnh gia trì, cũng chỉ có như vậy, hắn khả năng mang số mệnh được chuyển tới Hiểu Vũ Tịch trên người!

Tầng thứ tư năng lượng thực sự rất đầy đủ, nồng nặc hầu như đều có thể rõ ràng cảm thụ được. Tiểu vòng xoáy vận chuyển, Dương Diệp xung quanh nhất thời một trận năng lượng ba động, lập tức, Dương Diệp thân thể giống như một cái vòng xoáy thông thường, xung quanh thiên địa linh khí điên cuồng hướng phía Dương Diệp trong cơ thể vọt tới, đi ngang qua một trận luyện hóa, tẩy trừ sau, cái này năng lượng thiên địa sau cùng hóa thành một luồng sợi tử sắc Huyền khí chảy vào Dương Diệp tiểu vòng xoáy trong...

Nhìn thấy Dương Diệp tu luyện, giữa sân vô số người kinh ngạc đến ngây người, đặc biệt kia Hi Lạc Công Tử, hai mắt mở thật to, hoàn toàn mang Dương Diệp cho rằng quái vật liếc mắt xem, một lát, cổ họng lăn lăn, Đạo: "Công pháp của hắn là thiên cấp thượng phẩm sao? Kinh khủng như vậy..."

Một bên Kế Ngôn Thập tán đồng gật đầu, Đạo: "Quả thực rất kinh khủng!"

Ma Kha cùng Hồn U đám người cũng hướng Dương Diệp bên này nhìn lại, khi thấy Dương Diệp phương thức tu luyện lúc, hai người cũng là nheo mắt, bởi vì... Này cũng quá không bình thường!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đều là từ trong mắt đối phương thấy được lướt một cái vẻ ngưng trọng.

Rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện, chung quanh hắn thiên địa linh khí bị hắn hấp thu xong. Quay đầu nhìn chung quanh, phát hiện hắn người chung quanh nhìn hắn, trong mắt đều có đến lướt một cái u oán. Dương Diệp san cười cười, sau đó lại vội vã thay đổi một chỗ, tiểu vòng xoáy đối Huyền khí nhu cầu lượng là to lớn, đặc biệt còn muốn chuyển đổi thành tử sắc Huyền khí quá trình này, càng không biết lãng phí nhiều ít linh khí.

Cho nên, so sánh với người khác, hắn tuy rằng hấp thu nhiều, nhưng chân chính có thể trở thành hắn dùng, cũng tương đối ít!

Đương nhiên, sở dĩ nhu cầu nhiều như vậy thiên địa linh khí, là bởi vì hắn cảm giác được tự mình muốn đột phá. Bởi vì kia tiểu vòng xoáy trong Huyền khí tại bắt đầu lột xác, đúng vậy, kia màu tím nhạt Huyền khí tại bắt đầu không ngừng áp súc tự mình, đây là một cái lột xác quá trình, là cần đại lượng Huyền khí tới chống đỡ!

Đọc❊truyện ở http://truyencuatui.

Net/ Kỳ thực không ngừng Dương Diệp, giữa sân rất nhiều huyền giả cũng bắt đầu muốn đột phá. Giữa sân mọi người đại đa số đều là Vương Giả Cảnh đỉnh, cách Linh Giả cảnh đều chỉ một bước xa. Hiện tại linh khí này cực kỳ tinh thuần cùng nồng nặc chỗ tu luyện, muốn đột phá, vậy dĩ nhiên là chuyện rất bình thường. Thế nhưng, lúc này vấn đề lớn tới!

Kia chính là mọi người đều đang điên cuồng hấp thu linh khí, sau đó, sau đó ba tầng nội thiên địa linh khí rất nhanh thì mau không đủ...

Sau đó, nhân loại cùng Ma minh Yêu tam tộc song phương đối diện trong, lại xuất hiện sát ý cùng hàn mang.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 374: Cho nên..

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhất thời hòa bình, không có nghĩa là vẫn luôn có thể cùng bình. Liền giống bây giờ, nhân số nhiều lắm, thiên địa linh khí thiếu, cộng thêm nhân loại cùng Ma minh Yêu tam tộc vốn là không thích hợp, song phương tự nhiên sẽ đối với song phương lên sát tâm. Dù sao thiếu một người, đại gia có thể đa phần một ít linh khí, nhiều hơn chút linh khí, dĩ nhiên là nhiều một phần cơ hội tấn thăng làm Linh Giả cảnh!

Thiếu song phương cũng biết, một khi huyết hợp lại, coi như mình một Phương Thắng Lợi, vậy cũng tuyệt đối là đả thương địch thủ 1 nghìn, tự tổn hại 800! Thế nhưng, cứ như vậy làm cho đối phương hấp thu linh khí, song phương cũng không cam lòng, đặc biệt Ma minh Yêu tam tộc. Khiến người ta loại tại trước mặt bọn họ tự do tu luyện, cái này đối với bọn họ mà nói, đã là một loại sỉ nhục!

Cho nên, một ít Ma Tộc huyền giả cùng Minh Tộc huyền giả đã thôi động Huyền khí, chuẩn bị xuất thủ!

Dương Diệp mở hai mắt ra, chậm rãi đứng lên, đi tới trung gian, nhìn Ma minh Yêu tam tộc huyền giả, sau đó nói: "Muốn động thủ? Có thể, bất quá, ta nghĩ nói một câu. Đó chính là: Ta không có thể bảo đảm chúng ta bên này có thể thắng, thậm chí ta nghĩ chúng ta bên này sẽ toàn quân bị diệt, thế nhưng, ta có thể bảo chứng một điểm, đó chính là ngươi môn tam tộc không có người nào có thể bình yên trở lại!"

"Ngươi uy hiếp chúng ta?" Ma Kha thủ đoạn khẽ động, Minh Thần Thương tránh hiện ra, thân thương, ma khí thoáng hiện.

"Là!" Dương Diệp nhìn thẳng đối phương, Đạo: "Không tin, vậy thử xem, nhìn ta một chút có thể làm được hay không!"

"Ngươi có tin ta hay không hiện tại để ngươi chết?" Ma Kha hai mắt híp lại, trong mắt sát ý bạo dũng, ma khí càng ngày càng nhiều, sau cùng hoàn toàn bao phủ ở Ma Kha thân thể.

"Không tin!"

Nói chuyện không phải là Dương Diệp, một gã bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, lập tức, hai gã, ba gã... Không được hai hơi thở thời gian, 108 danh bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp phía sau. Mọi người ở đây khiếp sợ lúc, cái này 108 danh bóng đen người, ngoại trừ Dương Diệp bên cạnh mười tên bóng đen người bên ngoài, còn lại cũng lại toàn bộ tiêu thất tại tại chỗ, thì dường như chưa từng có xuất hiện qua!

Cái này Tiềm Long Tháp là tuyệt hảo tu luyện thánh địa, Dương Diệp tự nhiên sẽ không để cho hắn những huynh đệ này không tiến đến, kỳ thực những người này tại mới bắt đầu cũng đã vào được. Chỉ là

Dương Diệp cũng không có để cho bọn họ động thủ, bởi vì hắn không muốn những thứ này người có bất kỳ người nào mặc cho nào tổn thất. Thế nhưng hiện tại, hắn phải khiến những người này đi ra kinh sợ Ma minh Yêu tam tộc huyền giả. Không thì một khi động lên tay tới, hắn người phía sau loại huyền giả thực sự sẽ dữ nhiều lành ít!

Những người này tin tưởng hắn, theo hắn, vậy hắn liền có nghĩa vụ chỉ mình năng lực lớn nhất khiến những người này sống sót!

Giờ này khắc này, Ma Kha cùng Hồn U, còn có phía sau bọn họ vô số huyền giả sắc mặt đều ngưng trọng. Nếu như đơn thuần chỉ là đối mặt những người đó loại huyền giả, bọn họ là thực sự một điểm đều không úy kỵ, thế nhưng nếu như tại cùng nhân loại huyền giả giao chiến thời điểm, cái này thần bí sát thủ đột nhiên từ phía sau tới một kiếm nói...

Những sát thủ này năng lực bọn họ là thấy tận mắt, chính là lấy thịt của bọn họ thân, đều bị những sát thủ này tuỳ tiện liền phá vỡ, bọn họ có thể không nhìn thẳng vào kiêng kỵ sao?

Lấy Ma Kha cùng Hồn U thực lực, bọn họ tự nhiên là không úy kỵ những sát thủ này, nhưng là bọn hắn biết, đó chính là nếu như song phương chiến khởi tới, nhân loại huyền giả có những sát thủ này tương trợ, vậy bọn họ tộc nhân liền thực sự nguy hiểm. Dương Diệp câu kia 'Bọn họ tộc nhân không có bất kỳ người nào có thể bình yên trở lại' liền thật không phải là nói sạo!

"Ngươi nên biết, tất cả mọi người ở chỗ này, tại tiếp tục như vậy, cái này tầng thứ tư linh khí cũng sẽ bị tiêu hao một đám mà sạch!" Ma Kha trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp trầm mặc. Quả thực, ở chỗ này, đều là thiên tài trong thiên tài, tất cả mọi người nghĩ đột phá Vương Giả Cảnh, đạt được Linh Giả cảnh. Cũng chính vì vậy, đại gia hấp thu linh khí là to lớn, điều này cũng làm cho đưa đến giữa sân thiên địa linh khí thiếu. Đạo lý này Dương Diệp cũng minh bạch, thế nhưng bất đắc dĩ là hắn cũng không có biện pháp gì!

Hi sinh nhân loại huyền giả, hắn đương nhiên sẽ không làm, thế nhưng giết chết Ma minh Yêu tam tộc, thực lực cũng lại thiếu, cho nên, lúc này Dương Diệp cũng gặp khó khăn.

"Ta trái lại có một biện pháp!" Lúc này, Lạc Tuyết chậm rãi đã đi tới, sau lưng hắn, hơn năm trăm danh người bịt mặt chăm chú đi theo.

"Biện pháp gì!" Ma Kha trầm giọng hỏi.

"Khôn sống mống chết!" Ma Kha mỉm cười, Đạo: "Bất kể là nhân loại, còn là Ma Tộc, cũng hoặc là Minh Tộc, ở chỗ này, có thực lực người ở phần. Về phần không có thực lực, ha hả, vậy hạ lầu ba đi, tuy rằng lầu ba linh khí không bằng ở đây, thế nhưng ai kêu thực lực bọn hắn thiếu đây? Các ngươi nói sao? Đương nhiên, nếu như các ngươi biết được các ngươi song phương có thể mang đối phương chém tận giết tuyệt nói, vậy các ngươi liền động thủ đi!"

"Làm sao cái khôn sống mống chết?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Tự nhiên là cường giả lưu lại, người yếu lưu lại!" Lạc Tuyết Đạo: "Ta tính toán, nơi này linh khí tối đa chỉ có thể chứa chấp 500 người hấp thu ba ngày tả hữu, nói cách khác, chúng ta mỗi một phe, tối đa chỉ có thể lưu lại một trăm người tại đây. Những người còn lại, chỉ có thể hạ tầng thứ ba đi! Đương nhiên, vì không bị thương hòa khí, từng người người trong đội, ai đi ai lưu, do các ngươi từng người quyết định!"

Giữa sân trầm mặc một lát, Dương Diệp dẫn đầu Đạo: "Ta đồng ý!"

Ma Kha cùng Hồn U nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Lạc Tuyết, sau đó cũng gật đầu.

Thấy Dương Diệp cùng Ma Kha còn có Hồn U đều đồng ý, Lạc Tuyết mỉm cười, sau đó xoay người nhìn thoáng qua người ở sau lưng hắn, người ở sau lưng hắn đối với hắn thi lễ một cái, sau đó thân hình khẽ động, không được hai hơi thở thời gian, đó là đi chỉ còn lại có 100 người bịt mặt.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Ma Kha còn có Hồn U sắc mặt đều ngưng trọng, tuy rằng Lạc Tuyết sau lưng đám người kia thực lực bất tường, nhưng là đối phương tốc độ này còn có vậy đối với Lạc Tuyết tôn kính, cũng làm cho Dương Diệp cùng Ma Kha còn có Hồn U ba người càng phát ra hiếu kỳ cái này thân phận của Lạc Tuyết. Đến tột cùng là thân phận gì, mới có thể có như thế một đám duy mệnh là từ tùy tùng?

Ma Kha cũng xoay người nhìn thoáng qua Ma Tộc mọi người, Ma Tộc huyền giả cũng không làm mất mặt hắn, không cần chính hắn điểm danh, thực lực nhược điểm huyền giả đó là tự mình đi xuống ba tầng đi. Minh Tộc cũng giống như vậy!

Đến rồi Dương Diệp bên này lúc, Dương Diệp chỉ có cười khổ, bởi vì hắn bên này nhân loại huyền giả không có người nào chủ động đứng ra. Những người này loại huyền giả sở dĩ theo hắn, là bởi vì hắn có thể mang theo bọn họ thu được lợi ích, thế nhưng hiện tại... Mọi người là ích kỷ, có thể đứng ở chỗ này, đều là bọn hắn dùng tiên huyết cùng tính mệnh hợp lại tới, muốn để cho bọn họ đi xuống, mang cơ hội nhường cho người khác, bọn họ làm sao nguyện ý?

Nhìn nhân loại huyền giả vẫn không nhúc nhích, một bên Ma minh Yêu tam tộc nhất thời mặt lộ vẻ châm chọc, lập tức đùa giỡn ngược nhìn Dương Diệp, nhìn hắn muốn xử lý như thế nào!

Nhìn mọi người, Dương Diệp Đạo: "Ta biết, tất cả mọi người không muốn đi xuống, ta cũng lý giải, dù sao đây là đại gia phục vụ quên mình đổi lấy. Ta cũng không tư cách ép buộc các ngươi trong đó bất kỳ người nào đi xuống, cho nên, ta quyết định tự ta đi xuống, nguyện ý theo ta đi xuống liền theo ta đi, không muốn, ta tuyệt không bắt buộc!" Dứt lời, Dương Diệp chậm rãi hướng phía tầng thứ ba đi đến. Tại bên cạnh hắn, theo sát mà Trương Liễu đêm vẫn cùng một đàn Nam Vực huyền giả đám người.

Dương Diệp tự nhiên là không muốn đi xuống, thế nhưng hắn phải đi xuống, bởi vì nếu như hắn một khi cưỡng chế nhân loại huyền giả đi xuống, nhất định sẽ tạo thành nội loạn, đến lúc đó, bọn họ đám người kia liền chân chính xong. Dù sao bên cạnh thế nhưng còn có Ma minh Yêu tam tộc. Nếu như là hắn một nhân, hắn đương nhiên sẽ không cố kỵ cái này, thế nhưng không có biện pháp, lúc này phía sau hắn còn có một hơn trăm Nam Vực huyền giả!

Truy cập⁜http://truyencuatui.Net/ để đọc truyện⁜

Hi Lạc Công Tử cùng Kế Ngôn Thập nhìn lẫn nhau một cái, sau đó cũng đi theo Dương Diệp phía sau.

Nhìn thấy Dương Diệp đám người lại muốn đi xuống, còn dư lại đám người kia loại huyền giả nhất thời có chút luống cuống, phải biết rằng, bọn họ mặc dù có thể đủ đứng ở chỗ này, ngoại trừ bởi vì bọn họ dùng tánh mạng xét ở bên ngoài, cũng bởi vì có Dương Diệp ba người đi đầu, nếu như không có ba người này đi đầu, vậy bọn họ nhân số cho dù ở nhiều gấp đôi cũng là uổng công!

Ở nơi này những người này muốn mở miệng lúc, lúc này, một đạo tiếng cười ở trong sân vang lên: "Bọn họ nếu phải đi, liền để cho bọn họ đi tốt lắm, hà tất nói giữ lại đây? Các ngươi không phải là thiếu một cái dẫn đầu sao? Theo ta tốt lắm!"

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, nhìn về người nói chuyện, khi nhìn thấy người lúc, Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nói chuyện đúng là kia Mục Quân!

Mục Quân đi tới vậy còn dư lại nhân loại huyền giả trước mặt, sau đó nói: "Lấy thực lực của ta, mang theo các ngươi tại đây sinh tồn, còn là không có vấn đề. Đương nhiên, nếu có nguyện ý theo hắn đi xuống, ta tuyệt không ngăn trở!"

Nghe vậy, những người đó loại huyền giả nhất thời trầm mặc, hiển nhiên, bọn họ thầm chấp nhận. Tuy rằng làm như vậy có chút có lỗi với Dương Diệp, nhưng bọn hắn thực sự không muốn buông tha lần này ngàn năm một thuở tu luyện cơ hội!

Nhìn thấy một màn này, một bên Ma minh Yêu tam tộc đám người nhìn Dương Diệp, nhất thời lộ ra đùa giỡn ngược thần tình.

Mục Quân nhìn Dương Diệp liếc mắt, mỉm cười, sau đó lộ ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ, tựa hồ muốn nói, cái này không thể trách hắn!

Dương Diệp không có tức giận, chỉ là cười cười, Dương Diệp nhìn thoáng qua Mục Quân người phía sau, Đạo: "Nguyên bản, chúng ta là người một nhà, vì mình người, ta có thể hi sinh lợi ích của mình. Thế nhưng đáng tiếc, các ngươi lựa chọn làm ta địch nhân, cho nên...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 375: Buông tha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói đến đây, Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: "Cho nên, ta theo ta sau lưng cái này hơn một trăm huynh đệ không nổi nữa!" Dứt lời, Dương Diệp đồng dạng tật phong địa nhìn thoáng qua Mục Quân, sau đó mang theo người phía sau đi tới một bên.

Giữa sân bầu không khí nhất thời có chút quỷ dị. Dương Diệp cùng hắn người phía sau không đi xuống, kia người trong sân loại huyền giả liền vượt ra khỏi rất nhiều, Ma minh Yêu tam tộc của người tự nhiên sẽ không nguyện ý.

Bất quá bây giờ cũng có một vấn đề xảy ra trước mặt bọn họ, đó chính là nếu như muốn đuổi nói, là đuổi Dương Diệp nhóm người này, còn là Mục Quân nhóm người kia đây?

Rất nhanh, Ma Kha đám người mang ánh mắt dừng lại ở Mục Quân trên người của, tuy rằng Mục Quân bên này người tương đối nhiều, thế nhưng đang ở có thể đối với hắn hai người tạo thành uy hiếp, chỉ Mục Quân, mà Mục Quân cũng chỉ có lẻ loi một mình! Mà trái lại Dương Diệp bên này, Dương Diệp bên này còn có Hi Lạc Công Tử cùng kia Kế Ngôn Thập, là tối trọng yếu là Dương Diệp còn có kia một đám sát thủ tại bốn phía thăm dò đến!

Thấy Ma Kha cùng Hồn U nhìn về phía mình, Mục Quân sắc mặt trầm xuống, hắn không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên tới một chiêu này! Lúc trước hắn sở dĩ đứng ra, ngoại trừ nghĩ ác tâm Dương Diệp bên ngoài, cũng bởi vì sau lưng những người này loại huyền giả cũng không sai, dù sao cũng là trải qua tàn khốc chém giết còn sống sót. Nếu như có thể đã có thể ác tâm Dương Diệp, có thể thu phục những người này vì hắn sở dụng nói, hắn tự nhiên là phi thường vui lòng!

Sở dụng hắn đứng ra!

Chỉ là hiện tại, hắn tựa như tự mình đào một cái hố mang tự mình mai táng đi vào. Chiến? Đó là tuyệt đối không thể nào, hắn tự nhiên không sẽ vì phía sau những người này đi cùng Ma Kha còn có Hồn U đám người liều chết, mạng của hắn có thể chiều chuộng rất! Nếu không thể chiến, kia cũng chỉ còn lại có một con đường...

Ngay tại lúc lúc này, Mạc Khinh Ngữ cũng đột nhiên đi tới Mục Quân bên cạnh, Mạc Khinh Ngữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa liếc nhìn Ma Kha cùng Hồn U, sau cùng mới nhìn hướng Mục Quân, Đạo: "Kết minh?"

Nghe vậy, Mục Quân vui vẻ, Đạo: "Đương nhiên!" Đơn độc đối mặt Ma Kha cùng Hồn U hắn không muốn, thế nhưng nếu như cộng thêm vị này Kiếm Hoàng, như vậy không giống nhau. Nói cách khác, giờ này khắc này, thực lực của bọn họ đã không kém giữa sân bất kỳ bên nào!

Quả nhiên, Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt hai người trầm xuống, nếu như chỉ là đơn độc đối mặt Mục Quân, kia muốn tiêu diệt Mục Quân cùng hắn người phía sau loại huyền giả cũng không phải việc khó gì. Thế nhưng hiện tại cộng thêm cái này Mạc Khinh Ngữ, vậy không đơn giản như vậy!

"Ngươi còn là khác kết minh!"

Lúc này, giữa sân vang lên Dương Diệp thanh âm lạnh như băng, lập tức, một đạo tử sắc kiếm khí lấy tốc độ cực nhanh hướng phía Mạc Khinh Ngữ điện xạ đi.

Nguyên bản Dương Diệp phải không nghĩ ở phía sau động thủ, thế nhưng không có biện pháp, cái này Mạc Khinh Ngữ phách lối khiến hắn thật sự là vô cùng khó chịu. Nếu khó chịu, vậy còn là giết cho thỏa đáng, dù sao cũng cũng là muốn giết, còn là sớm một chút giết cho thỏa đáng!

Nhìn thấy kiếm khí điện xạ mà đến, Mạc Khinh Ngữ trong mắt lóe lên lướt một cái không thèm, tại trước mặt nàng thi triển kiếm khí? Cái này Dương Diệp chỉ số thông minh là càng ngày càng thấp sao? Ngay tại lúc lúc này, Mạc Khinh Ngữ con ngươi chợt co rụt lại, bởi vì nguyên bản đứng ở đàng xa Dương Diệp cư nhiên rồi đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, sau đó hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía nàng bạo xạ mà đến!

Tốc độ quá nhanh, nhanh đến trong nháy mắt liền vượt qua Dương Diệp thi triển đạo kiếm khí kia, sau đó một thanh hiện lên kiếm quang mũi kiếm rồi đột nhiên đi tới cổ họng của nàng chỗ!

Mạc Khinh Ngữ trong lòng cả kinh, Dương Diệp tốc độ lúc nào thay đổi nhanh như vậy? Nhanh đến lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh bọn ta mau thấy không rõ hắn quỹ tích?

Tuy rằng khiếp sợ, thế nhưng Mạc Khinh Ngữ phản ứng cũng không chậm, chân phải đầu ngón chân nhỏ toàn, một cổ thanh sắc gió xoáy tự kỳ lòng bàn chân rồi đột nhiên hiện lên, lập tức Mạc Khinh Ngữ mang theo từng đạo tàn ảnh rồi đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh vài chục trượng có hơn.

Mạc Khinh Ngữ nguyên lai làm dừng lại chỗ, Dương Diệp thủ đoạn nhất chuyển, trong tay Long Cốt Kiếm mang theo từng đạo tàn ảnh nhắm thẳng vào Mạc Khinh Ngữ, Đạo: "Đây là nếu nói Kiếm Hoàng sao? Lịch đại Kiếm Hoàng nếu như biết hiện tại cái này thay Kiếm Hoàng dĩ nhiên là như vậy rác rưởi, không biết có thể hay không mất mặt cột từ trong quan tài sống lại?"

Nghe vậy, Mạc Khinh Ngữ trong mắt sát khí thoáng hiện, nhưng mà Dương Diệp lúc này cũng lần thứ hai hướng nàng bạo xạ mà đến.

"Ngươi đã bây giờ muốn chết, ta đây sẽ thanh toàn ngươi!"

Mạc Khinh Ngữ một tiếng lịch uống, ngọc thủ khẽ nhúc nhích, Cổ Sao trôi nổi tại trước người của nàng, Cổ Sao sao nhọn nhắm thẳng vào Dương Diệp, sau một khắc, Mạc Khinh Ngữ lần thứ hai lịch quát dẹp đường: "Thuấn Sát Nhất Kiếm!"

Dứt lời, kia Cổ Sao hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ ra, tốc độ cực nhanh, làm cho một bên Ma Kha cùng Hồn U biến sắc, ngay cả kia Lạc Tuyết trong mắt cũng là hiện lên lướt một cái vẻ kinh ngạc.

Cổ Sao trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp bụng của, sau đó dễ dàng địa phá khai rồi Dương Diệp da, hướng phía Dương Diệp trong cơ thể bắn nhanh đi, nhìn thấy một màn này, Mạc Khinh Ngữ trên mặt chưa phát giác ra hiện lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, ngay tại lúc lúc này, kia Cổ Sao đột nhiên tự động ngừng lại, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong hóa thành một đạo kiếm quang thối lui ra khỏi Dương Diệp bụng, sau đó hóa thành một nữ tử xuất hiện ở giữa sân!

Cổ Sao Kiếm Linh kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng vẻ kinh hãi, Đạo: "Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!"

Giữa sân mọi người sửng sốt!

Dương diệp tâm trung rùng mình, hắn biết, trước mắt cái này Cổ Sao Kiếm Linh phát hiện tiểu vòng xoáy tồn tại. Nghĩ vậy, Dương Diệp đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái băng lãnh sát ý, tiểu vòng xoáy chuyện, quan hệ trọng đại, nếu như bị ngoại nhân biết, hắn Dương Diệp coi như là có mười cái mạng cũng là thiếu chết!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp đang chuẩn bị động thủ, kia Cổ Sao Kiếm Linh cũng lại đột nhiên Đạo: "Không có khả năng, kia làm sao có thể xuất hiện ở trên người ngươi, không có khả năng, không có khả năng..."

Nghe vậy, Dương Diệp nhướng mày, trước mắt cái này Cổ Sao Kiếm Linh biết cái này tiểu vòng xoáy lai lịch? Không thì đối phương làm sao sẽ xuất hiện loại này thần tình? Mà cái này tiểu vòng xoáy lại rốt cuộc là cái cái gì tồn tại, lại có thể khiến cái này Cổ Sao Kiếm Linh đều thất thố như vậy? Một loạt nghi vấn tại Dương Diệp trong đầu không ngừng hiện lên, nhưng mà cũng một đáp án cũng không!

Một lát, Cổ Sao Kiếm Linh bình tĩnh rất nhiều, nàng xoay người nhìn về phía Mạc Khinh Ngữ, trong mắt có lướt một cái phức tạp ý, Đạo: "Nhẹ nói, xin lỗi, ta không cách nào tiếp tục theo ngươi. Bởi vì ta phát hiện, ngươi cũng không thích hợp trở thành Kiếm Hoàng, Kiếm Hoàng, phải làm do trong kiếm Hoàng giả tới đảm đương!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người lần thứ hai sửng sốt! Đây là ý gì? Cổ Sao muốn bỏ chủ? Không, phải nói là Mạc Khinh Ngữ cũng bị bỏ qua? Bị Cổ Sao buông tha Kiếm Hoàng, tại đây Huyền Giả Đại Lục trong lịch sử, đây chính là chẳng bao giờ xuất hiện qua a!

Mạc Khinh Ngữ ngẩn người sau khi, sau đó sắc mặt cực kỳ khó coi, bị Cổ Sao buông tha, cái này đối với nàng mà nói, tuyệt đối là sấm sét giữa trời quang cùng vô cùng nhục nhã a!

Nhưng mà Cổ Sao Kiếm Linh cũng không có ở xem nàng, xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ta biết, ngươi đối với ta có chút thành kiến, thế nhưng, tương lai trên đường, ngươi nếu có ta tương trợ, ngươi nhất định có thể trở thành siêu việt Kiếm Tông tổ sư tuyệt thế kiếm khách. Bởi vì ở ta nơi này, có Nam Vực trong lịch sử tất cả Kiếm Hoàng kiếm kỹ cùng bọn chúng đối kiếm đạo cảm ngộ lòng của được truyền thừa!"

"Ngươi muốn chọn ta?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Cổ Sao Kiếm Linh khẽ gật đầu, Đạo: "Ngươi có tư cách, hơn nữa còn có thực lực. Ngươi không cần mượn lực lượng của ta, bởi vì lúc đầu Kiếm Tông tổ sư liền chẳng bao giờ mượn tổ qua lực lượng của ta, hắn nguyện ý khiến ta đi theo, chỉ là bởi vì hắn muốn những thứ kia lịch đại Kiếm Hoàng kiếm kỹ cùng tâm đắc truyền thừa!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời có chút động lòng, bởi vì hắn hiện tại thiếu nhất chính là kiếm kỹ cùng kiếm đạo phương diện tri thức, nếu như có thể đạt được lịch đại Kiếm Hoàng kiếm kỹ cùng đối kiếm đạo cảm ngộ lòng của được truyền thừa mà nói, kia với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện thật tốt! Chỉ là Dương Diệp vẫn là có chút không yên lòng, lo lắng cái này Cổ Sao Kiếm Linh!

"Vì sao tuyển chọn ta!" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Bởi vì kia!" Cổ Sao Kiếm Linh Đạo: "Bất quá cũng không hoàn toàn đúng kia, dù sao ngươi thích hợp hơn trở thành Kiếm Hoàng, chỉ là chúng ta trong lúc đó bỏ lỡ mà thôi!"

Nghe vậy, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Đã như vậy, vậy như ngươi mong muốn!" Lịch đại Kiếm Hoàng kiếm kỹ cùng kiếm đạo truyền thừa, hắn thực sự không muốn buông tha, cái này với hắn mà nói là một cái cơ hội, một cái cấp tốc trở thành kiếm đạo cường giả tuyệt hảo cơ hội, hắn thực sự không muốn buông tha, dù cho hắn lúc này có điểm không thích cái này Cổ Sao Kiếm Linh!

Nghe được Dương Diệp nói, Cổ Sao Kiếm Linh vui vẻ, sau đó hóa thành Cổ Sao, trôi nổi ở tại Dương Diệp trước mặt của.

Nhìn thấy một màn này, Ma Kha cùng Hồn U đám người sắc mặt cực kỳ khó coi, Dương Diệp thực lực vốn là cường hãn, bây giờ được Cổ Sao, trở thành mới Kiếm Hoàng, không thể nghi ngờ là như hổ thêm cánh, muốn giết chết, liền khó hơn!

Đương nhiên, sắc mặt càng khó nhìn, còn lại là kia Mạc Khinh Ngữ, bị Cổ Sao buông tha, hơn nữa đối phương còn lựa chọn của nàng tử địch, điều này làm cho nàng làm sao nhận chịu được?

"A!"

Một đạo tây này bên trong tiếng rống giận dữ ở trong sân vang vọng dựng lên, một cổ thanh sắc gió xoáy trong nháy mắt bao phủ ở Mạc Khinh Ngữ, cùng lúc đó, tại kỳ xung quanh, gần nghìn chuôi thanh sắc năng lượng khí kiếm rồi đột nhiên hiện lên!

"Dương Diệp, không giết ngươi, ta Mạc Khinh Ngữ thề không làm người!" Một đạo dữ tợn thanh tự kia thanh sắc gió xoáy trong truyền ra.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 376: Kiếm nô!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, đây là chó cùng rứt giậu sao? Không có để ý Mạc Khinh Ngữ, thân thủ nắm chặt, mang kia Cổ Sao nắm trong tay, vào tay chợt cảm thấy một trận lạnh lẽo, nhìn kỹ dưới, hắn mới phát hiện cái này Cổ Sao quanh thân vẽ đến vài đạo do như thiểm điện xẹt qua hắc sắc vết tích, trừ lần đó ra, Cổ Sao cũng không cái khác xuất chúng chỗ!

Thấy Dương Diệp không nhìn tự mình, bị tức Kiếm vi trụ Mạc Khinh Ngữ sắc mặt càng thêm dữ tợn, bát trọng Kiếm Ý thi triển đến rồi đỉnh, bát trọng Phong Chi Ý Cảnh cũng thi triển đến rồi đỉnh, tại hai người gia trì hạ, kỳ chung quanh thanh sắc gió xoáy xoay tròn càng lúc càng nhanh, sau cùng dĩ nhiên tạo thành một cái tiểu Long Quyển Phong, mà kia mấy nghìn chuôi thanh sắc Huyền Kiếm thì theo cái này thanh sắc vòi rồng xoay tròn ở tại cùng nhau, hai người triệt để dung hợp ở tại cùng nhau!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số huyền giả âm thầm kinh tâm, cái này Mạc Khinh Ngữ tuy rằng bị Cổ Sao buông tha, thế nhưng thực lực này, cũng vẫn như cũ không thể khinh thường a!

Không từ mà biệt, chỉ bằng chiêu này, giữa sân sẽ không có bao nhiêu người có thể đủ tiếp được!

Dương Diệp cũng đưa mắt đầu đến rồi Mạc Khinh Ngữ trên người, nhìn Mạc Khinh Ngữ chế tạo ra uy thế, Dương Diệp không phải không thừa nhận, cái này Mạc Khinh Ngữ thực lực vẫn là vô cùng kinh khủng, tuy rằng hắn không biết Mạc Khinh Ngữ hiện đang thi triển là cái gì phẩm cấp Huyền kỹ, thế nhưng, từ kia uy thế nhìn lên, tuyệt đối không kém thiên cấp hạ phẩm!

Đặc biệt tại bát trọng Kiếm Ý cùng bát trọng Phong Chi Ý Cảnh gia trì hạ, cái này kiếm kỹ uy lực càng không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần!

Chỉ là thì tính sao? Hắn Dương Diệp lại có sợ gì phần?

Tay cầm Cổ Sao, Dương Diệp tiểu vòng xoáy chợt xoay tròn, trong sát na, vô số màu tím nhạt Huyền khí từ nhỏ vòng xoáy nội theo hắn kinh mạch toàn thân trào từ xưa sao trong, Cổ Sao chợt bộc phát ra một đạo rực rỡ kiếm quang, kiếm quang tứ tán, bắn nhanh tại Dương Diệp xung quanh mấy trượng trong phạm vi, mặt đất nhất thời lộ ra vô số rậm rạp thật nhỏ kiếm động!

Tâm niệm vừa động, U Minh Quỷ hỏa tránh hiện ra, bao vây lấy Cổ Sao, trong sân nhiệt độ trong sát na sí nóng lên.

Nhìn thấy U Minh Quỷ hỏa, Ma Kha cùng Hồn U sắc mặt hai người lần thứ hai ngưng trọng, đôi mắt ở chỗ sâu trong càng là có thêm một tia không dễ phát hiện kiêng kỵ vẻ! Đặc biệt Hồn U, bởi vì Dương Diệp cái này thiên địa linh vật đối với hắn mơ hồ có khắc chế hiệu quả!

Một bên Lạc Tuyết trong mắt cũng là có vẻ ngưng trọng, thế nhưng càng nhiều hơn chính là hiếu kỳ, bởi vì lấy thân phận của hắn, dĩ nhiên cũng không biết Dương Diệp cái này thiên địa linh vật lai lịch!

"Không biết là thần bí này Hỏa Diễm cường hay là ta Thanh Vân Tử Điện cường!" Lạc Tuyết khẽ cười cười, thấp giọng nói.

"Kiếm Phong Toàn Vũ!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên Mạc Khinh Ngữ lịch tiếng quát, lập tức, kia thanh sắc Long Quyển Phong mang theo mấy nghìn chuôi năng lượng thanh sắc khí kiếm bắn ra, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt đó là đã đi tới Dương Diệp trước người của, về phần uy lực, uy lực chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung, bởi vì thanh sắc vòi rồng nơi đi qua, không gian một trận kịch liệt rung chuyển, thậm chí, có nhiều chỗ còn mơ hồ vặn vẹo dâng lên!

Dương Diệp hai mắt híp lại, thủ đoạn hơi đổi, chân phải chợt một bước, nắm trong tay hắc sắc hỏa sao giống như một miếng đạn pháo thông thường bạo xạ ra, bạo xạ trong quá trình, Dương Diệp trong mắt lóe lên xóa sạch lịch sắc, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra, đổ vào U Minh Quỷ hỏa cùng Cổ Sao trong, sau đó đối về kinh khủng kia Thanh Sắc Phong Quyển chợt xoay tròn!

Cổ Sao vừa mới tiếp xúc đến Thanh Sắc Phong Quyển thanh sắc năng lượng khí kiếm, Cổ Sao bên trên U Minh Quỷ hỏa liền chợt bộc phát ra, trong nháy mắt liền đem kia Thanh Sắc Phong Quyển thiêu đốt thành Hư Vô, thế như chẻ tre, U Minh Quỷ hỏa cùng Cổ Sao tiến quân thần tốc, trong nháy mắt đi tới Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, ngay tại lúc lúc này, Mạc Khinh Ngữ dưới chân rồi đột nhiên thoáng hiện thanh sắc phong toàn, lập tức hóa thành một đạo Thanh Phong tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở bên cạnh vài chục trượng có hơn!

"So tốc độ?"

Dương Diệp một tiếng hừ lạnh, móc ra một trương cực phẩm thần hành phù vỗ vào trên người mình, sau đó trong cơ thể Huyền khí chợt dũng mãnh vào dưới chân Long Ngoa trong, chân phải nhẹ nhàng một bước, thân thể mang theo vô số đạo tàn ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, lập tức, Cổ Sao mũi kiếm trong nháy mắt tự Mạc Khinh Ngữ nơi buồng tim xuyên qua....

Mạc Khinh Ngữ hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, trong con ngươi, tràn đầy vẻ không cam lòng, còn có vô tận oán hận! Liền chết như vậy sao? Nàng Mạc Khinh Ngữ liền chết như vậy sao? Hơn nữa còn là chết ở một tên kiếm tu Kiếm trong!

Nàng Mạc Khinh Ngữ, ngũ tuổi tập Kiếm, 15 tuổi ngộ Kiếm Ý, 21 tuổi bát trọng Kiếm Ý đỉnh, được xưng là gia tộc lịch sử tới nay kiệt xuất nhất kiếm đạo thiên tài, cũng bị gia tộc ký thác kỳ vọng cao, xưng nàng có khả năng nhất trở thành Kiếm Hoàng tồn tại. Không sai, nàng trở thành Kiếm Hoàng, thế nhưng, trở thành Kiếm Hoàng nàng đầu tiên là thua ở một tên kiếm tu trong, sau đó lại chết ở một tên kiếm tu trong...

Thật là không cam lòng a, thực sự rất không cam lòng a!

Mạc Khinh Ngữ trong mắt thanh minh chậm rãi tiêu tán....

Thấy như vậy một màn, giữa sân tất cả mọi người trầm mặc. Mặc kệ thế nào, Mạc Khinh Ngữ thực lực đạt được giữa sân công nhận của tất cả mọi người, nếu như không có Dương Diệp tồn tại, nàng có lẽ chiến bất quá khi thay Vũ Thần, nhưng là đã định trước sẽ trở thành đại lục kiệt xuất nhất yêu nghiệt, cũng nhất định có thể làm cho được gia tộc của nàng đi hướng huy hoàng!

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác xuất hiện Dương Diệp quái thai này, chỉ có thể nói, thiên ý trêu người!

Dương Diệp thu hồi Cổ Sao, nhàn nhạt nhìn thoáng qua Mạc Khinh Ngữ bụng chỗ, ở trong đó, Mạc Khinh Ngữ lòng của lòng đã bị hắn trong nháy mắt liền triệt để nát bấy, nói cách khác, lúc này Mạc Khinh Ngữ đã chết không thể tại đã chết!

Đúng lúc này, Dương Diệp trong tay Cổ Sao đột nhiên tránh thoát Dương Diệp tay của, hóa thành hình người xuất hiện ở Mạc Khinh Ngữ trước mặt của, nhìn kia trong mắt đã không có chút nào màu sắc Mạc Khinh Ngữ, Cổ Sao Kiếm Linh trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp, yếu ớt thở dài, sau đó ngọc thủ nhất chiêu, Mạc Khinh Ngữ thi thể nhất thời hóa thành một đạo thanh quang tiêu thất ở tại tại chỗ!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, U Minh Quỷ hỏa rồi đột nhiên xuất hiện ở kia bàn tay, trầm giọng nói: "Ngươi phải cứu nàng?"

Cổ Sao Kiếm Linh gật đầu, Đạo: "Ngươi không cần nổi giận, cứu nàng đối với ngươi cũng mới có lợi, hơn nữa, ta lúc này cũng không có biện pháp cứu nàng!"

"Đối với ta mới có lợi?" Dương Diệp trong mắt sát ý thoáng hiện, Đạo: "Nguyện nghe kỳ tường!"

Kiếm Linh khẽ gật đầu, lập tức, Kiếm Linh thanh âm của trực tiếp tại Dương Diệp trong đầu vang vọng dựng lên: "Đệ thất thay Kiếm Hoàng tại một chỗ di tích trong chiếm được một loại bí thuật, tên là khôi lỗi thuật, ý tứ chính là mang người biến thành là khôi lỗi, loại này khôi lỗi, không có chủ quan ý thức, chỉ ý thức chiến đấu. Thế nhưng hắn vẫn cảm thấy không đủ, sau đó lại mất sắp tới 10 năm tới hoàn thiện cái này khôi lỗi thuật, sau cùng, hắn lợi dụng cái này khôi lỗi thuật, nghiên cứu ra mới một loại bí pháp, tên là Khống Hồn Thuật!"

"Khống Hồn Thuật?"

"Cái gọi là Khống Hồn Thuật, chính là tại một người chết đi sau, linh hồn còn ở trong người, không có tiêu tán lúc, mang đối phương linh hồn trực tiếp khống chế lại, cứ như vậy, đối phương không chỉ có có ý thức chiến đấu, còn có sinh tiền cho nên hết thảy ký ức cùng năng lực. Nói đơn giản một chút, đây không phải là đơn giản khôi lỗi, cái này khôi lỗi có thể tự mình không ngừng tăng lên thực lực, nó là không hạn chế!"

"Như vậy khôi lỗi là chết vẫn còn sống?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Chết!" Kiếm Linh thanh âm lần thứ hai tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt nhu hòa một ít, ngay tại lúc lúc này, Kiếm Linh thanh âm xuất hiện lần nữa: "Thế nhưng ta hy vọng, ngày khác nếu như ngươi có năng lực sau, mang nàng cứu sống. Đương nhiên, không phải là bạch cứu, tại ngươi có vậy có thể lực trước khi, nàng mang trở thành của ngươi khôi lỗi, không, án kia Kiếm Hoàng nói mà nói, chắc là trở thành kiếm của ngươi nô. Một cái Vương Giả Cảnh đỉnh, có bát trọng Kiếm Ý, bát trọng Phong Chi Ý Cảnh kiếm nô, đối với ngươi phải có trợ giúp rất lớn ah!"

Nghe vậy, Dương Diệp động lòng. Quả thực, hắn động lòng. Dù sao Mạc Khinh Ngữ thực lực vẫn là vô cùng kinh khủng, nếu như hắn không có U Minh quỹ quỷ hỏa cùng Cổ Sao còn có Long Ngoa, hắn nếu muốn giết đối phương, kia là căn bản không thể nào! Nếu có như vậy một cái siêu cấp tay chân ở bên cạnh, kia.....

Chỉ là Dương Diệp chung quy vẫn là có chút không yên lòng, vì vậy tay chân là tương đương với có tự mình ý thức, một khi thời khắc mấu chốt phản phệ, vậy thì tương đương với một cái siêu cấp sát thủ a!

"Ngươi có thể bảo đảm nàng sẽ không phản phệ chủ nhân?" Dương Diệp hỏi tự mình lo lắng sự.

"Không thể!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, đang chuẩn bị nói chuyện, Kiếm Linh thanh âm vang lên: "Cái này Khống Hồn Thuật chỉ có một khuyết điểm, đó chính là thi triển người thực lực cùng cảnh giới phải vượt lên trước bị thi triển người, không thì, bị thi triển người vô cùng có khả năng đảo khách thành chủ. Nếu như ngươi một cách tự tin, ta đây đến lúc đó đã đem kia bí thuật truyền cho ngươi, chỉ là ta có một cái điều kiện!"

"Điều kiện gì!" Dương Diệp khẽ nhíu mày, trước mắt cái này Cổ Sao

Kiếm Linh tựa hồ có điểm không đáng tin cậy a, cư nhiên cùng hắn nhấc lên điều kiện!

"Ngày khác ngươi nếu có năng lực, mong rằng cứu nàng một mạng!"

"Cái này sau này đang nói!" Dương Diệp không có cho ra trả lời thuyết phục.

Cổ Sao Kiếm Linh tựa hồ còn chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng đột nhiên lạnh lùng nói: "Ngươi có tin ta hay không hiện tại để nàng hồn phi phách tán?" Hắn cũng không thích lấy chồng cò kè mặc cả, dù cho trước mắt đây là cái gì Kiếm Hoàng Cổ Sao!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 377: Tàn nhẫn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Sao Kiếm Linh khe khẽ thở dài, sau đó thân hình nhất chuyển, khôi phục trở thành bản thể, trôi nổi ở tại Dương Diệp trước mặt của.

Thân thủ cầm Cổ Sao, Dương Diệp xoay người nhìn một chút Ma Kha cùng Hồn U, sau cùng ánh mắt rơi vào Mục Quân cùng Mục Quân người phía sau loại huyền giả trên người, nhìn mọi người, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, sau đó xoay người đi tới đội ngũ của mình bên này. Hắn cũng sẽ không ngốc đến đi đuổi những người này, dù sao cũng những người này tự nhiên có người tới thu thập!

Quả nhiên, lúc này Ma Kha cùng Hồn U chờ ánh mắt của người rơi vào Mục Quân chờ trên thân người, hiện tại Mục Quân đã không có giúp đỡ, phải giải quyết Mục Quân cùng Mục Quân sau lưng những người này, cũng không phải việc khó gì!

Nhìn thấy Ma Kha cùng Hồn U đám người nhìn mình, Mục Quân sắc mặt trầm xuống, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp thực lực cư nhiên cường hãn như vậy, thậm chí ngay cả cái này Mạc Gia tuyệt thế kiếm đạo thiên tài đều có thể đủ chém giết! Đương nhiên, hắn quan tâm không phải là Mạc Khinh Ngữ sinh tử, hắn quan tâm là hiện tại tình cảnh của hắn!

Nếu như hắn tuyển chọn tiếp tục dẫn dắt những người này loại, vậy hắn sẽ đối mặt Ma Kha cùng Ma Tộc mọi người, hắn cũng không sợ hai người, thế nhưng hắn lúc này phải bảo trì thực lực chuẩn bị chiến tranh Tiềm Long Bảng, vì những người này loại huyền giả, thực sự không đáng mạo hiểm!

Niệm đến tận đây, Mục Quân nhún vai, sau đó nói: "Ta quyết định, mặc kệ chuyện này!" Dứt lời, kỳ cũng không thèm nhìn hắn sau lưng mọi người, xoay người đi tới một bên.

Nghe được Mục Quân nói, Mục Quân sau lưng sắc mặt của mọi người khó coi. Hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Mục Quân lại còn nói buông tha để lại bỏ bọn họ, đương nhiên bọn hắn bây giờ cũng không thời gian đi oán hận Mục Quân, bọn họ hiện tại gặp phải một cái tình cảnh, đó chính là muốn nha đi xuống, muốn nha chết!

Đi xuống? Thực sự không cam lòng a! Dù sao đây là bọn hắn dùng tánh mạng đổi lấy, thế nhưng không đi xuống, bọn họ cũng lại không dám, dù sao không có người đi đầu, bọn họ như thế nào là Ma Kha cùng Hồn U chờ đối thủ của người?

Mọi người nhìn thoáng qua Dương Diệp, môi giật giật, tựa hồ muốn nói điều gì, thế nhưng vừa nghĩ tới lúc trước nhóm người mình làm quyết định, bọn họ đúng là vẫn còn cái gì cũng chưa nói.

Rất nhiều người khe khẽ thở dài, đang lúc bọn hắn chuẩn bị xuống lầu đi lúc...

"Giết, không chừa một mống!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên Ma Kha băng lãnh thấu xương thanh âm của.

Tiếp theo, vô số Ma Tộc huyền giả cùng Minh Tộc huyền giả còn có yêu tộc huyền giả thân hình khẽ động, trong nháy mắt xông vào loài người kia huyền giả trong, nhân loại huyền giả còn chưa phục hồi tinh thần lại, đó là tại trong nháy mắt bị chém giết mười mấy người...

Sau khi tĩnh hồn lại của người loại huyền giả kinh hãi gần chết, bất quá mọi người phản ứng đến cùng không chậm, sau khi tĩnh hồn lại vội vã làm ra phản kích...

Ma Kha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng mà Dương Diệp còn lại là hai mắt khép hờ, phảng phất không có thấy trước mắt một màn này, nhìn thấy một màn này, Ma Kha biến sắc, bởi vì... Này Dương

Diệp tàn nhẫn hoàn toàn không kém bọn họ Ma Tộc a!

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn không thích phản bội, lúc trước hắn mang những người này cho rằng người một nhà, nếu là người một nhà, cho nên hắn nguyện ý vì bọn họ hi sinh lợi ích của mình, bởi vì ở trong lòng hắn, người của mình trọng lượng là tuyệt đối muốn quan trọng hơn lợi ích. Thế nhưng đáng tiếc, những người này vì lợi ích tuyển chọn bỏ qua hắn!

Ngươi bất nhân, ta sẽ không nghĩa; Ngươi buông tha ta, ta đây tự nhiên cũng muốn buông tha ngươi!

Dương Diệp chính là như thế một cái có thể nói là lòng dạ nhỏ mọn của người, lấy ơn báo oán? Xin lỗi, hắn Dương Diệp không vĩ đại như vậy! Cho nên, đối mặt giữa sân Ma minh Yêu tam tộc đối với nhân loại thảm liệt tàn sát, Dương Diệp hoàn toàn không thấy!

"Dương sư huynh, mong rằng nhìn lúc trước phân thượng, giúp bọn ta giúp một tay, bọn ta nguyện ý đi xuống lầu....."

"Bọn ta nguyện ý xuống lầu, Dương sư huynh, thỉnh thi lấy viện thủ..."

"Dương huynh, lúc trước là ta chờ không phải là, bọn ta đã biết sai, mong rằng Dương huynh bất kể hiềm khích lúc trước, giúp bọn ta sư huynh đệ một thanh, bọn ta vô cùng cảm kích....."

"Dương Diệp, ngươi quả thật quyết nhìn bọn ta toàn bộ bị diệt ở đây sao?"

"...."

Nhân loại huyền giả cuối cùng là không địch lại Ma minh Yêu tam tộc cường giả, còn chỉ chốc lát, đó là đã tử thương hơn phân nửa. Mọi người bất đắc dĩ, chỉ có thể mở miệng hướng một bên Dương Diệp đám người xin giúp đỡ, nhưng mà, Dương Diệp cũng phảng phất không có nghe được bọn họ xin giúp đỡ thông thường, như trước bảo trì trầm mặc!

Dương Diệp bảo trì trầm mặc, phía sau hắn Nam Vực huyền giả tự nhiên cũng là theo chân bảo trì trầm mặc, bọn họ mặc dù có chút không đành lòng, dù sao lúc trước đại gia đồng sinh cộng tử qua, thế nhưng vừa nghĩ tới lúc trước những người này vì tuyển chọn ở tại chỗ này mà buông tha bọn họ, bọn họ không đành lòng đó là nhạt rớt rất nhiều!

Rất lâu, người tuyển chọn thực sự rất trọng yếu! Chọn được rồi, Bình Bộ Thanh Vân; Chọn sai, đó chính là vạn kiếp bất phục!

Không hề nghi ngờ, những người trước mắt này chính là tuyển chọn sai rồi!

Http://truyencuatui . ne

T/ Nhìn kia bị tàn sát của người loại huyền giả, Kế Ngôn Thập trong mắt lóe lên lướt một cái không đành lòng, Đạo: "Dương huynh, chúng ta..."

Kế Ngôn Thập còn chưa có nói xong, Dương Diệp đó là khoát tay áo, cắt đứt lời của đối phương, Đạo: "Tính huynh, ta biết ý tứ của ngươi, nếu như là lúc trước, tính là lá bài tẩy ra hết, ta biết chỉ mình cố gắng lớn nhất đảm bảo tánh mạng bọn họ. Thế nhưng hiện tại, xin lỗi, ta sẽ không để cho huynh đệ của mình đi vì một đám vì lợi ích mà buông tha người của chúng ta liều mạng, bọn họ không đáng!"

Nghe vậy, Kế Ngôn Thập khe khẽ thở dài, vài lần muốn động thủ, nhưng chung quy vẫn là nhịn được. Thành thật mà nói, vừa nghĩ tới lúc trước những người này tuyển chọn cùng thái độ, hắn trong lòng cũng là cực kỳ khó chịu, bản chính là như vậy, đã biết những người này vì bọn họ, bỏ qua lợi ích của mình, mà bọn họ đâu? Mà bọn họ lại là vì lợi ích bỏ qua đã biết những người này, đổi thành ai tâm lý cũng sẽ không thoải mái!

Đây cũng là hắn không động thủ nguyên nhân.

Dần dần, giữa sân lần thứ hai máu chảy thành sông, đám người kia loại huyền giả đã bị đều tiêu diệt hết!

"Nguyên bản..." Lúc này, Ma Kha đột nhiên nói: "Nguyên bản ta đã cho ta người của ma tộc đã đủ lạnh huyết cùng tàn nhẫn, thế nhưng hiện tại xem ra, so với Dương Diệp ngươi, vẫn còn có chút không đủ a! Bởi vì chúng ta Ma Tộc người có thể tự giết lẫn nhau, thế nhưng tuyệt sẽ không để cho những người khác tới tàn sát tộc nhân của mình! Mà Dương Diệp ngươi cũng nhìn mình tộc nhân không cứu, lẽ nào ngươi sẽ không sợ theo phía sau ngươi những người đó loại huyền giả thất vọng đau khổ?"

"Tàn nhẫn?" Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Ta chỉ đối một loại người phụ trách, kia chính là mình người! Mà bọn họ, xin lỗi, bọn họ bỏ qua ta. Ta tin tưởng một điểm, đó chính là nếu như các ngươi lúc trước tuyển chọn tàn sát là chúng ta bên này loài người mà nói, bọn họ là tuyệt đối sẽ không xuất thủ tương trợ! Ngươi cứ nói đi?"

"Dương Diệp nói không sai!" Lúc này, Hi Lạc Công Tử Đạo: "Mọi người là ích kỷ, điểm ấy ta không phủ nhận, bởi vì ta cũng là ích kỷ! Thế nhưng, mỗi người cũng phải vì mình ích kỷ trả giá thật lớn! Cho nên, Ma Kha ngươi liền đừng ở chỗ này kế phản gián, kia không chỉ có là đang vũ nhục ngươi chỉ số thông minh, cũng là đang vũ nhục chúng ta những người này chỉ số thông minh!"

"Chính là!" Lúc này, Kế Ngôn Thập cũng nói: "Ma Kha, ngươi vì sao không đi nói kia Mục Quân đây? Hắn lúc trước thế nhưng nói muốn dẫn đến những người đó, đáng tiếc a, gặp phải khó khăn, người ta liền trực tiếp bỏ qua. Tấm tắc, đây là cái gọi là Trung Vực hoàng tử? Đây là nếu nói tương lai thống soái vạn vực của người Hoàng? Thật là buồn cười a!"

Nghe được Kế Ngôn Thập nói, Mục Quân sắc mặt trầm xuống, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động.

Nghe vậy, Ma Kha hừ lạnh một tiếng, sau đó mang theo sau lưng tộc nhân đi tới một bên, bắt đầu tu luyện.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt híp lại, ở chỗ này, nếu như Ma Kha nhất phương người trước đạt được Linh Giả cảnh, kia... Không do dự, Dương Diệp cũng nói: "Toàn bộ ngay tại chỗ tu luyện, mau chóng đề thăng tới Linh Giả cảnh!"

Nghe được Dương Diệp Phàm hồ mệnh lệnh giọng của, mọi người ngẩn ra, lập tức hiểu được! Đúng vậy, tại nơi này, bất luận kẻ nào cũng rất có thể tiến nhập Linh Giả cảnh, một khi tiến nhập Linh Giả cảnh, kia ngoài ý muốn cái gì, tất cả mọi người rõ ràng... Kia đúng là lần nữa đơn mặt tàn sát, hơn nữa còn là một điểm áp lực chưa từng tàn sát!

Nghĩ vậy, mọi người không đang do dự, vội vã Bàn ngồi xuống, sau đó vận chuyển công pháp, bắt đầu tu luyện...

Hiện tại, đại gia như tại tranh tài, ai trước đạt được tới hạn, thất bại nhất phương đại giới chính là chết... Cho nên, ai cũng bại không tưởng!

Nhìn mọi người tu luyện, Dương Diệp mỉm cười, sau đó tay cổ tay khẽ động, một xấp dầy phù lục xuất hiện ở trong tay, Đạo: "Đây là bùa Tụ Linh, có thể nhanh hơn tu luyện của các ngươi, đối với các ngươi có trợ giúp rất lớn, tới, mỗi người một trương, ừ, là cực phẩm nga, này, Hi Lạc ngươi tên khốn kiếp ngươi đừng đoạt... Kế Ngôn Thập ngươi cũng đoạt..."

Làm Dương Diệp nói ra cực phẩm hai chữ lúc, vô số người một cầm giữ mà lên, trong tay hắn phù lục trong nháy mắt đó là trống trơn...

Nhìn thấy một màn này, Ma minh Yêu tam tộc huyền giả sắc mặt của còn lại là khó coi.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 378: Tầng thứ năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có để ý Ma Kha đám người, Dương Diệp cũng Bàn ngồi xuống, sau đó bắt đầu tu luyện, lúc này, trong đầu đột nhiên vang lên Kiếm Linh thanh âm của: "Ta kiến nghị ngươi đi tầng thứ năm!"

"Tầng thứ năm?" Dương Diệp khẽ nhíu mày, ở trong lòng hỏi.

"Thực lực của ngươi bây giờ đã là Vương Giả Cảnh đỉnh, cảnh giới cũng rất vững chắc, thế nhưng muốn tấn chức đến Linh Giả cảnh, là phải vô cùng nhiều thiên địa linh khí. Ở chỗ này, tuy rằng ngươi cũng có thể tấn chức đến Linh Giả cảnh, thế nhưng ngươi tuyệt đối không kia Ma Kha cùng kia kia Lạc Tuyết mau, bởi vì bọn họ đã là nửa bước Linh Giả cảnh, chậm nhất là hai ngày, bọn họ là có thể bước vào Linh Giả cảnh!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày nhíu càng sâu, bất quá cũng không phải rất lưu ý, chỉ là cao nhất giai mà thôi!

Làm như biết Dương Diệp nghĩ cách, kia Kiếm Linh thanh âm vang lên lần nữa: "Ngươi đừng tưởng rằng ngươi có thể vượt cấp khiêu chiến Linh Giả cảnh, phải biết rằng, đạt được Linh Giả cảnh, Huyền khí có thể tiến thêm một bước ngưng thật, biến thành khí tràng, tại tự thân khí tràng nội, có thể vặn vẹo công kích của đối phương! Cái này năng lực, đối Linh Giả cảnh dưới huyền giả có thể nói là phi thường trí mạng!"

"Khí tràng?" Dương Diệp không giải thích được hỏi: "Đó là cái gì?"

"Ngươi đạt được Linh Giả cảnh sẽ biết! Nói chung, nếu như bọn họ trước ngươi một bước đạt được Linh Giả cảnh, ngươi có lẽ có biện pháp sống sót, thế nhưng phía sau ngươi những người này, nhất định không là bọn hắn mấy hợp phần địch!"

"Tại đây tu luyện, ta đại khái bao lâu có thể đạt được Linh Giả cảnh?"

"Ba ngày!"

Nghe thế chữ số, Dương Diệp cười khổ cười, ba ngày, đối với người khác, có thể rất nhanh, thế nhưng đối với hắn, lại là có chút chậm! Như Cổ Sao Kiếm Linh theo như lời, ba ngày, kia Ma Kha cùng Hồn U còn có Lạc Tuyết, nhất định sẽ có người trước hắn đạt được Linh Giả cảnh. Mà đối phương một khi đạt được Linh Giả cảnh, đây đối với hắn cùng với phía sau hắn những người này không thể nghi ngờ là một cái tai nạn!

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp Đạo: "Cái này tầng thứ năm, ta có thể lên đi không?"

"Không thử một chút, làm sao ngươi biết ngươi không thể?"

Dương Diệp trầm mặc, một lát, bỗng cười, cái này Cổ Sao Kiếm Linh nói không sai a! Không thử một chút, mình tại sao biết không được đây? Nghĩ vậy, Dương Diệp đứng dậy, hướng phía kia tầng thứ năm cửa vào đi đến.

Lúc này, giữa sân tất cả mọi người mở hai mắt ra, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người.

"Không biết tự lượng sức mình!" Hồn U khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc.

Ma Kha chân mày nhíu, trong mắt có suy tư vẻ.

Lạc Tuyết trong mắt còn lại là lộ ra cực có hứng thú vẻ.

Không nhìn ánh mắt của mọi người, Dương Diệp chậm rãi đi tới tầng thứ năm lối vào, tại tầng thứ năm lối vào, có một tầng thật mỏng lam sắc quang tráo, quang tráo trong suốt thấu dịch, lóe ra huyễn mắt quang mang, trừ lần đó ra, cũng không có cái khác cái gì xuất chúng chỗ!

Nhìn đạo này lam sắc quang tráo một lát, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, trong nháy mắt dũng mãnh vào Long Cốt Kiếm trong, cùng lúc đó, U Minh Quỷ hỏa cũng cúi người ở tại Long Cốt Kiếm bên trên! Đầu ngón chân nhỏ toàn, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp thân thể chợt một cái tật chuyển, trong tay Long Cốt Kiếm chém ngang ra, Trảm ở tại đạo kia lam sắc quang tráo bên trên!

"Bành!"

Kiếm mới vừa chạm đến kia lam sắc quang tráo, Dương Diệp đó là biến sắc, bởi vì một cổ kinh khủng cự lực tới kia quang tráo bên trên chợt bắn trở về, cánh tay nhất thời tê rần, sau đó cả người hắn trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra sắp tới mười trượng sau, mới đập rơi vào địa!

"Buồn cười!" Hồn U trên mặt châm chọc dị thường địa rõ ràng.

Ma Kha lắc đầu, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Lạc Tuyết đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái thất vọng, lập tức cũng thu hồi ánh mắt.

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, nhìn về phía tay phải, chỉ thấy kia hổ khẩu chỗ đã hé một đạo màu đỏ tươi nhân khẩu. Tay nắm chặc, Dương Diệp ánh mắt rơi vào kia lam sắc năng lượng quang tráo bên trên, lúc này đây, trong mắt hắn có ngưng trọng trước đó chưa từng có vẻ! Lấy thân thể của hắn, lại bị đối phương một cái bắn ngược liền cho phá khai rồi phòng ngự!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là U Minh Quỷ hỏa đối cái này lam sắc quang tráo dĩ nhiên vô ích!

Cái này lam sắc quang tráo đến tột cùng là cái thứ gì?

"Không muốn liều mạng, bởi vì tính là ngươi đạt được Linh Giả cảnh, sau đó tại cộng thêm ngươi toàn bộ thực lực, ngươi cũng là không phá nổi đạo này quang tráo!" Ngay Dương Diệp nghi hoặc lúc, hắn trong đầu vang lên lần nữa Cổ Sao Kiếm Linh thanh âm của.

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì... Này năng lượng quang tráo có pháp tắc chi lực, trừ phi ngươi thực lực cường đại đến không nhìn thi triển cái này quang tráo người pháp tắc, ngươi là có thể phá vỡ cái này quang tráo! Đương nhiên, nếu như ngươi bây giờ có thể mang U Minh Quỷ hỏa uy lực hoàn toàn bộc phát ra nói, đó cũng là có thể. Chỉ là lúc này ngươi, tựa hồ làm không được!"

"Vậy ngươi còn để cho ta tới!" Dương Diệp có chút không vui. Đích xác, hắn có thể cảm giác được, lấy hắn lúc này thực lực, muốn phá vỡ thần bí này lam sắc quang tráo là căn bản không thể nào!

Trầm mặc một lát, Kiếm Linh thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên: "Ngươi có thần bí kia vòng xoáy! Kia có thể có thể cho ngươi đi vào!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, quả thực, Dương Diệp cũng tin tưởng, thần bí này vòng xoáy muốn là nguyện ý, khẳng định có thể phá vỡ cái này lam sắc quang tráo! Chỉ là thần bí này vòng xoáy căn bản không nghe hắn a!

Bất quá hắn vẫn như cũ không muốn buông tha, còn muốn thử lại lần nữa!

Dương Diệp lần thứ hai đi tới lam sắc năng lượng quang tráo trước mặt, giữa sân mọi người mở hai mắt ra nhìn hắn một cái, thế nhưng rất nhanh thì lại nhắm hai mắt lại, mà một bên kia Lạc Tuyết, còn lại là mắt cũng không mở mở.

Tại Ma Kha Hồn U đám người xem ra, Dương Diệp cái này hoàn toàn là không biết tự lượng sức mình, bởi vì bọn họ phi thường biết rõ cái này lam sắc quang tráo là cái gì tồn tại! Đây là đời thứ nhất Vũ Thần làm bố trí, mục đích, là vì ngăn trở ngoại trừ Vũ Thần truyền thừa lấy người bên ngoài tiến nhập tầng thứ năm! Về phần đời thứ nhất không cái gì tại sao muốn như vậy, bọn họ không phải là đặc biệt rõ ràng, chỉ biết, ở bên trong này, phàm là từ nơi này đi ra Vũ Thần người thừa kế, thực lực đều chiếm được to lớn đề thăng!

Nói đơn giản một chút, cái này tầng thứ năm là lịch đại Vũ Thần truyền thừa địa phương, những người khác nghĩ muốn đi vào, kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng!

Đáng giá một nói là, năm đó Kiếm Tông tổ sư tựa hồ cũng không có thể đủ đi vào... Bất quá cái này cũng không đại biểu cái gì, dù sao năm đó Vũ Thần truyền thừa đến, tức sử xuất ra sau cũng bị cái này Kiếm Tông tổ sư đánh bại!

Cho nên, sau cùng thế nhân đồn đãi, nói là cái này Kiếm Tông tổ sư năm đó không thèm tiến nhập, bất quá đến tột cùng là không thèm tiến nhập, vẫn không thể tiến nhập, kia thì không cần người biết!

Nói chung một câu nói, ngoại trừ lịch đại Vũ Thần ở ngoài, liền không có người có thể đi vào tầng thứ năm qua! Mà bây giờ Dương Diệp dĩ nhiên muốn đi tới, đây không phải là người si nói mộng sao?

Mặc kệ những người khác nghĩ như thế nào, Dương Diệp nhìn kia lam sắc quang tráo, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, mang tâm thần chìm vào trong cơ thể, Đạo: "Ngươi nhất định có biện pháp đi vào, đúng hay không?"

Tiểu vòng xoáy trầm mặc, không có phản ứng chút nào.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cứ như vậy buông tha, Đạo: "Ngươi biết, nếu như đi vào, thực lực của ta sẽ bị đến thật to đề thăng, thực lực của ta đạt được đề thăng, ngươi tự nhiên khẳng định cũng có thể thu được rất nhiều chỗ tốt, cho nên a, chúng ta đi vào, đây là song thắng a! Thế nào?"

Tiểu vòng xoáy trầm mặc như trước!

Truy

Cập❊http://truyencuatui.Net/ để đọc truyện❊ "Ngươi xem, ta thực lực bây giờ rất yếu, nhất định phải mau chóng đề thăng thực lực, không thì ngày nào đó ta khả năng liền chết. Ta chết, đối với ngươi khẳng định không có chỗ tốt gì, thậm chí còn mới có lợi, ngươi khẳng định không hy vọng nhìn thấy loại cục diện này, đúng hay không? Cho nên, ngươi chỉ cần giúp cái tiểu bận, chúng ta có thể tiến vào, trở ra, ta khẳng định có thể rất nhanh đề thăng thực lực, sau đó..."

Thao thao bất tuyệt sắp tới một khắc đồng hồ, nhưng mà, kia tiểu vòng xoáy cũng một điểm phản ứng chưa từng, phảng phất không nghe được Dương Diệp nói thông thường, làm cho Dương Diệp cái kia hận a!

Lại qua một khắc đồng hồ, Dương Diệp hít sâu một hơi, trong lòng đối tiểu vòng xoáy Đạo: "Ha hả, ta xem ngươi căn bản là cầm cái này phá quang tráo không có biện pháp ah! Cũng là, cái này quang tráo cường hãn như thế, mà ngươi bây giờ nếu như nơi đây nhỏ yếu, cầm kia không có biện pháp cũng là bình thường! Ngươi yên tâm, ta sẽ không khinh bỉ của ngươi, ta rất lý giải ngươi, thực sự, tin tưởng ta...."

Tiểu vòng xoáy trầm mặc như trước đến, thấy thế, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng, ngay hắn muốn triệt để buông tha lúc, kia tiểu vòng xoáy đột nhiên xoay tròn, lập tức một cổ cự lực phần kia tiểu vòng xoáy trong chợt chấn động ra, nhất thời, Dương Diệp trong đầu một trận mê muội, đầy mắt nổ đom đóm, trong lúc mơ hồ, hắn nghe được một tiếng thanh thúy tiếng hừ lạnh, bất quá hắn cũng không xác định, bởi vì hắn trực tiếp ảm đạm đi qua...

Mà cùng lúc đó, một luồng thâm tử sắc tự Dương Diệp trong cơ thể trong nháy mắt bắn ra, đánh vào kia lam sắc quang tráo bên trên, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, kia lam sắc năng lượng quang tráo nứt ra rồi một đạo cự lổ hổng lớn, mà Dương Diệp còn lại là bị một cổ Tử khí nâng trực tiếp một nhập kia quang tráo bên trong...

Tại Dương Diệp một nhập quang tráo sau khi, kia quang tráo khẽ run lên, lập tức lập tức phục hồi như cũ, hoàn hảo như lúc ban đầu...

Giờ khắc này, giữa sân mọi người ngây ra như phỗng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 379: Vẫn phải chết ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp tiến nhập tầng thứ năm lúc, Ma Kha cùng Hồn U, còn có Lạc Tuyết hoắc mắt đứng lên, Ma Kha Hồn U hai trong mắt người tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi vẻ. Lạc Tuyết trong mắt cũng là có khó có thể che giấu địa nghi hoặc cùng không giải thích được!

Dương Diệp là như thế nào làm được?

Giờ này khắc này, giữa sân mọi người trong đầu đều dần hiện ra cái nghi vấn này.

...

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác đầu ảm đạm không gì sánh được, dùng sức lắc lắc đầu, lại qua một lát, Dương Diệp cái này mới chậm rãi mở hai mắt ra, đập vào mắt chỗ, mơ hồ một mảnh, Dương Diệp nhướng mày, sau đó sẽ lần dùng sức bãi liễu bãi đầu...

"Ngươi đã tỉnh!"

Đúng lúc này, một giọng nói tại Dương Diệp vang lên bên tai.

Móc ra một trương cực phẩm trị liệu phù vỗ vào trên người mình, Dương Diệp nhất thời cảm giác khá, hướng phía thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy một gã cô gái áo bào trắng chắp hai tay sau lưng đưa lưng về phía hắn.

Nữ tử dáng người rất thon dài, vác rất thẳng, một bó tóc dài tự sau đầu dường như đuôi ngựa thông thường chiếu nghiêng xuống, tới mông. Nhọn đơn thuốc mới dừng lại. Hai tay chắp sau lưng, trái tay cầm hữu quyền, đứng ở nơi đó, hiện ra hết tư thế oai hùng hiên ngang, sạch sẽ lưu loát!

"An Nam Tĩnh?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Nữ tử xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nhìn thấy nữ tử dung mạo, Dương Diệp khẽ gật đầu, bởi vì trước mắt cô gái này đúng là kia An Nam Tĩnh.

"Ngươi khiến ta thật bất ngờ!" An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, Đạo: "Cái chỗ này, theo đạo lý mà nói, ngươi là không có khả năng tiến tới! Thế nhưng hết lần này tới lần khác ngươi vào được, điều này làm cho ta rất hiếu kỳ!"

"Rất xin lỗi, ta không thể nói cho ngươi biết biện pháp!" Dương Diệp nhún vai một cái nói: "Cùng ngươi một dạng, ta cũng thật tò mò, hiếu kỳ cái này tầng thứ năm đến tột cùng có cái gì!" Nói đến đây, Dương Diệp ánh mắt hướng bốn phía nhìn lướt qua, phát hiện bốn phía không đãng đến cực điểm, bất kỳ vật gì cũng không có, điều này làm cho hắn càng thêm tò mò.

"Ngươi không phải là nhìn thấy không?" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo: "Ở đây ngoại trừ quạnh quẽ cùng an tĩnh bên ngoài, có cái gì? Nga, đương nhiên, còn có nồng nặc kia đến mức tận cùng thiên địa linh khí cùng cái gọi là số mệnh!"

"Ở đây làm sao có thể cái gì chưa từng đây?" Dương Diệp khẽ nhíu mày, đây nhất định là không bình thường, hắn mới không tin kia đời thứ nhất Vũ Thần làm như thế một chỗ đi ra, đồng thời làm cái kia năng lượng quang tráo ngăn trở ở tầng thứ năm cửa vào chỉ dùng để tới đùa!

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó không có ở nói chuyện, chỉ là chuyển qua tinh lực tiếp tục trầm mặc.

Thấy thế, Dương Diệp không tự đòi mất mặt, chỉ cần đối phương không mang ở đây cho rằng là đối phương dành riêng địa phương, không cho phép người khác đặt chân là tốt rồi. Tuy rằng hắn không hãi sợ cái này nếu nói Vũ Thần, thế nhưng cũng thực sự không muốn ở chỗ này cùng đối phương liều chết, dù sao hắn là nhắc tới thăng thực lực, mà không phải tìm đến An Nam Tĩnh một mình đấu!

Ngay tại chỗ ngồi xếp bằng, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng hấp thu lên chung quanh thiên địa linh khí, đột nhiên, Dương Diệp chợt mở hai mắt ra, bởi vì hắn phát hiện, trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy dĩ nhiên tự mình xoay tròn, sau đó tự mình điên cuồng mà hấp thu chung quanh thiên địa linh khí! Sau đó Dương Diệp kinh ngạc phát hiện, cái này tiểu vòng xoáy tự mình hấp thu thiên địa linh khí tốc độ so với hắn có thể mau hơn...

Theo tiểu vòng xoáy điên cuồng hấp thu, tại Dương Diệp xung quanh, những Thiên đó địa linh khí dĩ nhiên giống như một cái tiểu Long Quyển Phong thông thường, mà Dương Diệp thì giống như một cái vòng xoáy, những thứ kia tiểu Long Quyển Phong không ngừng mà dũng mãnh vào trong cơ thể...

An Nam Tĩnh lần thứ hai xoay người, nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Dương Diệp cái này tốc độ hấp thu, tựa hồ cũng quá nhanh một điểm...

Ngay từ đầu Dương Diệp là mừng rỡ, bởi vì... Này tiểu vòng xoáy làm như thế, đạt được chỗ tốt tự nhiên là hắn, thế nhưng rất nhanh hắn liền phát hiện, sự tình cũng không phải như thế! Bởi vì tiểu vòng xoáy hấp thu những Huyền khí đó tại chuyển đổi thành màu tím nhạt Huyền khí sau, tất cả đều trào vào kia tiểu vòng xoáy trong Huyền khí trì thượng đạo kia cự bên trong cửa đi...

Nói cách khác, hắn vòng xoáy đan điền nội, một tia Huyền khí cũng không!

Dần dần, An Nam Tĩnh đôi mắt trong vẻ kinh ngạc càng ngày càng đậm. Bởi vì nàng phát hiện, Dương Diệp hấp thu thiên địa linh khí đã xa xa vượt ra khỏi Vương Giả Cảnh đỉnh huyền giả có khả năng thừa nhận phạm vi!

Đây là nhất kiện phi thường không bình thường sự!

An Nam Tĩnh chậm rãi đi tới Dương Diệp trước người của, cảm thụ được xung quanh những Thiên đó địa linh khí do như thực chất địa dũng vào Dương Diệp trong cơ thể, An Nam Tĩnh kia con ngươi trong, ngoại trừ có không giải thích được, còn nhiều hơn một tia hiếu kỳ cùng khiếp sợ!

Đột nhiên, Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn đã đi tới trước mặt hắn An Nam Tĩnh, Đạo: "Làm thâm?"

"Hiếu kỳ!" An Nam Tĩnh Đạo: "Không cần lo lắng, muốn giết ngươi, ngươi lúc trước hôn mê lúc liền đã chết!"

Dương Diệp khóe miệng hơi vừa kéo, nữ nhân này....

"Ngươi là như thế nào làm được?" An Nam Tĩnh trong mắt mang theo nồng đậm vẻ hiếu kỳ, Đạo: "Bình thường mà nói, ngươi thì không cách nào dung nạp nhiều ngày như vậy địa linh khí, thế nhưng ngươi hết lần này tới lần khác chính là làm xong rồi, tựu như cùng ngươi có thể đi tới cái chỗ này một dạng!"

"Ta vẫn không thể nói cho ngươi biết!" Dương Diệp vuốt tay.

"Làm cái giao dịch?" An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp ngẩn ra, sau đó vô ý thức Đạo: "Giao dịch gì?"

"Ta cho ngươi biết chỗ này tác dụng, ngươi nói cho ta biết ngươi là như thế nào vào, còn ngươi nữa là như thế nào có thể hấp thu nhiều như vậy thiên địa linh khí, làm sao?"

Dương Diệp khóe miệng lần thứ hai vừa kéo, trước mắt cái này thực lực cường hãn chí cực An Nam Tĩnh, lúc này kia có một chút Vũ Thần phong phạm, hoàn toàn chính là một cái hiếu kỳ Bảo Bảo a! Nếu để cho người bên ngoài thấy đối phương lúc này bộ dáng này, khẳng định khiếp sợ cằm đều ngã xuống ah!

"Làm sao?" An Nam Tĩnh lại hỏi một lần.

Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, Đạo: "Thành thật mà nói, ta cũng thật tò mò ở đây đến tột cùng là làm cái gì, thế nhưng đáng tiếc, ta không thể nói cho ngươi biết ta là như thế nào vào!" Tiểu vòng xoáy bí mật, ngoại trừ người thân cận nhất, hắn cũng không muốn khiến bất luận kẻ nào biết. Về phần cái chỗ này là làm cái gì, mặc dù hiếu kỳ, nhưng đối với hắn cũng không có gì thực chất tính ý nghĩa, dù sao cũng hắn là tới nơi này tu luyện!

"Lý giải!" Nghe vậy, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, vậy ngươi sống liền không có ý nghĩa gì, cho nên, hay là đi chết đi!"

Dứt lời, An Nam Tĩnh chân phải chợt đá một cái, trong nháy mắt đá vào Dương Diệp bụng của, tốc độ cực nhanh, làm cho Dương Diệp chưa từng phản ứng kịp đó là trực tiếp bị An Nam Tĩnh một cước đá bay ngược ra, bay ra sắp tới ba mươi mấy trượng sau mới trọng trọng đánh vào kia trên vách đá, nhất thời, toàn bộ tường đá kịch liệt run lên, một đạo hình người vết tích xuất hiện ở kia trên vách đá...

Lúc này Dương Diệp cảm tưởng gì?

Lúc này Dương Diệp hoàn toàn bị cái này An Nam Tĩnh làm cho bối rối! Lão Thiên, một khắc trước nữ nhân này còn hòa hòa khí khí địa, một bộ rất hữu hảo hình dạng, nhưng mà sau một khắc liền trực tiếp xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay chính là tử thủ, cái này mẹ nó biến sắc mặt tốc độ cũng quá nhanh đi? Biến sắc mặt tốc độ nhanh cũng thì thôi, vấn đề là nữ nhân này tốc độ xuất thủ cũng mau a, so với kia lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh Mạc Khinh Ngữ nhanh không biết nhiều ít a!

Hơn nữa lực lượng kia cũng là kinh khủng dọa người, chỉ là một cước, hắn ngũ tạng lục phủ thiếu chút nữa bị nát bấy...

Cố nén khó chịu trong người, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, lúc này, kia An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Trung ta bát trọng lực ý cảnh cùng bát trọng tốc ý cảnh, dĩ nhiên không chết, không sai, trở lại!" Dứt lời, giữa sân rồi đột nhiên xuất hiện hơn mười Đạo An Nam Tĩnh địa tàn ảnh, mà An Nam Tĩnh bản thể còn lại là trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó nắm tay mang theo xé rách không khí chính là khí bạo chi thanh trực bức Dương Diệp đầu.

Một đạo tử sắc kiếm quang chợt lóe lên!

"Đang!"

Dương Diệp trong tay Cổ Sao cùng An Nam Tĩnh nắm tay thẳng tắp đụng vào nhau, một đạo trầm thấp âm hưởng triệt dựng lên, Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau bạo xạ thối lui, lui sắp tới sáu trượng cự ly mới ngừng lại, mà An Nam Tĩnh còn lại là không chút sứt mẻ!

An Nam Tĩnh đôi mắt hơi sáng, Đạo: "Sáu lục trọng đỉnh phong Sát Lục Kiếm Ý, thần bí Huyền khí, thiên địa linh vật gia trì, không sai, ngươi so với trước cái kia Kiếm Hoàng mạnh hơn không ít!"

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì An Nam Tĩnh tại lúc nói chuyện, người cũng đã đi tới trước mặt của hắn, tốc độ nhanh hắn căn bản thấy không rõ đối phương quỹ tích, hơn nữa đối phương động thủ thời điểm, một điểm điềm báo chưa từng, hết thảy đều như vậy tự nhiên, như vậy tùy tâm sở dục... Đúng vậy, lúc này An Nam Tĩnh cho hắn chính là loại cảm giác này!

Không kịp nghĩ cái khác, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí chợt dũng mãnh vào Long Ngoa trong, chân phải chợt một bước, hướng phía bên phải nhoáng chừng mười trượng cự ly, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp con ngươi lần thứ hai co rụt lại, bởi vì hắn mới vừa vọt đến bên phải chừng mười trượng khoảng cách vị trí lúc, An Nam Tĩnh cũng đã đứng ở chỗ đó...

Đây là biết trước?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 380: Từ nhỏ Độc Cô Cầu Bại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Một đạo trầm thấp thanh vang lên lần nữa, Dương Diệp bị An Nam Tĩnh một quyền oanh hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau chợt lui đi, tại chà xát sắp tới chừng hai mươi trượng sau, Dương Diệp sau lưng trọng trọng đánh vào kia trên vách đá, mới vừa rồi chỉ hạ!

Dương Diệp cúi đầu vừa nhìn, chỉ thấy bộ ngực mình chỗ, bất ngờ xuất hiện một cái lõm đi vào dấu quyền! Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt có lạnh lẽo lệ sắc, ngẩng đầu nhìn phía kia ngạo nghễ mà đứng, thản nhiên nhìn hắn An Nam Tĩnh, Đạo: "Không hổ là Vũ Thần, ngươi là ta đã thấy Linh Giả cảnh dưới người mạnh nhất!"

"Sau đó thì sao?" An Nam Tĩnh lông mi vi thiêu, nhạt thanh Đạo.

"Sau đó..."

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó mang Cổ Sao thu hồi trong nạp giới, hai tay khẽ nhúc nhích, một đôi long trảo trong nháy mắt bao trùm tại hai tay hắn bên trên, cùng lúc đó, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào dưới chân Long Ngoa trong, sau một khắc, chân phải chợt một bước, quát dẹp đường: "Thuấn Tức Vạn Lý!"

Dứt lời, từng đạo tàn ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp chỗ đứng, mà Dương Diệp bản thể, không được một hơi thở đó là trực tiếp xuất hiện ở tại An Nam Tĩnh trước mặt của, hai móng mang theo bén nhọn chói tai tiếng xé gió vang, chộp tới An Nam Tĩnh cổ của.

Lần này Dương Diệp tốc độ là cực nhanh, tốc độ trong nháy mắt tăng lên tới gấp năm lần, so với lúc trước An Nam Tĩnh tốc độ còn nhanh hơn thượng vài phần, thế cho nên Dương Diệp nguyên lai chỗ đứng cùng Dương Diệp trải qua vị trí, đều là xuất hiện từng đạo do như thực chất tàn ảnh!

An Nam Tĩnh như trước sắc mặt bình tĩnh, đôi mắt trong, không có nửa điểm ba động, làm Dương Diệp kia ẩn chứa lực lượng kinh khủng long trảo sắp tiếp xúc được cổ nàng chỗ lúc, miệng nàng ba khẽ nhúc nhích, nói nhỏ: "Ngự!"

Dứt lời, một tầng như có như không ba động tự An Nam Tĩnh trong cơ thể khuếch tán ra, Dương Diệp hai móng đánh vào tầng này ba động bên trên, nhất thời, Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn hai móng phảng phất đánh vào cây bông thượng thông thường, mềm nhũn, hắn trảo thượng tất cả lực lượng, tại trong nháy mắt đó đó là bị tan mất tám phần mười

Cửu...

Dương diệp tâm trung cả kinh, đang chuẩn bị lui về phía sau, vậy mà lúc này kia An Nam Tĩnh cũng thân hình khẽ động, lấn người mà vào, cùng lúc đó, một con có chút thật nhỏ nắm tay trong nháy mắt tới, cùng bụng của hắn lần thứ hai tới một cái tiếp xúc thân mật.

"Oanh!"

Dương Diệp thân thể trong nháy mắt cung thành tôm trạng bay ngược ra!

"Bành!"

Tường đá lần thứ hai chấn động, Dương Diệp đập rơi vào địa.

Nhìn kia đập rơi vào địa Dương Diệp, An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu một cái, Đạo: "Không thú vị chiến đấu, cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, xuất ra ngươi mạnh nhất thực lực, không thì tánh mạng của ngươi đã đem chung kết ở nơi này!"

Dương Diệp chậm rãi đứng lên...

"Bành!"

Một đạo Hỏa Diễm tự Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên bạo dũng ra, trong nháy mắt, Dương Diệp biến thành một hỏa nhân, trong ngọn lửa, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Cổ Sao tránh hiện ra, nắm chặt Cổ Sao, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp cánh tay phải bên trên y vật trong nháy mắt vỡ ra được, sau đó bị U Minh Quỷ hỏa thiêu đốt thành Hư Vô.

Từng cái ngón tay kiểu to gân xanh dần dần xuất hiện ở Dương Diệp cả nhánh trên cánh tay, tay cầm phảng phất bị thiêu đốt Cổ Sao, Dương Diệp chậm rãi đi hướng An Nam Tĩnh, Đạo: "Không thể không nói, ta phải cảm tạ ngươi, bởi vì ngươi lần thứ hai khiến ta hiểu được một cái đạo lý, đó chính là người vĩnh viễn không thể tự mãn cùng kiêu ngạo, bởi vì khi ngươi cho là mình cảm thấy rất cường lúc, kỳ thực có người mạnh hơn ngươi!"

Mới vừa đến bây giờ, có thể nói như vậy, hắn một mực bị hết ngược, đúng vậy, tuy rằng rất mất mặt, thế nhưng đây là sự thực. Bất quá Dương Diệp là cao hứng, vì sao? Như hắn theo như lời, bởi vì An Nam Tĩnh khiến hắn hiểu chính hắn nội tâm tâm cảnh thượng không đủ!

Người, vừa có chút thành tích, liền dễ kiêu ngạo cùng tự mãn, kiêu ngạo cùng tự mãn mang đến hậu quả chính là tự đại! Hắn Dương Diệp kiêu ngạo cùng tự mãn sao? Có, đạt được lưỡng chủng thiên địa linh vật, lại được long trảo Long Ngoa, còn lĩnh ngộ lục trọng Sát Lục đỉnh Kiếm Ý cùng Kiếm Tâm Thông Minh, cộng thêm lúc đầu hắn một người dừng lại tứ đại thiên tài, cùng lúc trước chém giết Mạc Khinh Ngữ, điều này làm cho hắn trong nội tâm mơ hồ sinh ra một loại ý niệm!

Đó chính là: Thế hệ trẻ, hắn Dương Diệp cơ bản đã vô địch!

Đúng vậy, môn tự vấn lòng, hắn ở sâu trong nội tâm kỳ thực đã sản sinh loại ý nghĩ này, loại ý nghĩ này cho hắn tới hậu quả chính là manh mục tự tin, đương nhiên còn có điểm trọng yếu nhất, cũng là nguy hiểm nhất một điểm. Người một khi mù quáng tự tin, sau đó lại gặp được ngăn trở nói, vậy vô cùng có khả năng chưa gượng dậy nổi, đây cũng chính là thường nhân nói: Thầm nghĩ bị hủy!

Thầm nghĩ bị hủy, vậy người này tự nhiên cũng thì xong rồi...

Mấy phen giao thủ, bị An Nam Tĩnh hết ngược, ngay từ đầu, hắn Dương Diệp cũng khó mà tiếp thu, đúng vậy, xuất đạo đến nay, hắn nào từ bị người như vậy hết ngược qua? Khó có thể tiếp thu, liền dễ cực đoan, đúng vậy, hắn thiếu chút nữa liền cực đoan, tại sau cùng bị An Nam Tĩnh một quyền đánh bay một khắc kia, hắn hai mắt trong nháy mắt xích đỏ lên, Sát Lục, thiếu chút nữa liền tràn đầy hắn đại não!

Vạn hạnh trong bất hạnh, Kiếm Tâm Thông Minh hắn, tại tối hậu quan đầu cho dù ổn định tự mình tiếng lòng, không để cho tự mình triệt để nhập ma hóa! Không thì, Sát Lục Kiếm Ý tuy rằng có thể tăng cường thực lực của hắn, thế nhưng đối mặt cái này An Nam Tĩnh, bị giết lục khống chế hắn, chỉ chỗ hỏng không có lợi!

Đương nhiên, An Nam Tĩnh khiến Dương Diệp rõ ràng biết chính hắn, cái này không có nghĩa là Dương Diệp thực lực tựu như cùng núi lửa phun trào thông thường, tới một cái đại bạo phát! Tâm cảnh thượng đề thăng cũng so trên thực lực đề thăng muốn tốt hơn rất nhiều, chỗ tốt kia, là giữ tại, là lâu dài!

Nhìn dường như hỏa nhân Dương Diệp, An Nam Tĩnh lông mi vi thiêu, Đạo: "Thiên địa linh vật, không sai, có chút ý tứ."

Mà đúng lúc này, Dương Diệp thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, sau đó trong nháy mắt xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của, chân phải hơi cong một chút, yên lặng nửa hơi sau đó chợt trừng, thân thể nhất thời bay lên không nửa trượng, một tiếng lợi hại, hai tay nắm Cổ Sao, Dương Diệp từ trên xuống dưới, trong tay Cổ Sao mang theo từng đạo hỏa diễm đao hình mãnh bổ xuống!

Sáu lục trọng đỉnh phong Sát Lục Kiếm Ý thêm U Minh Quỷ hỏa, còn có hắn thân thể lực lượng, Dương Diệp một kiếm này, có thể nói là hắn cực hạn một kiếm, Cổ Sao trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, có thể dùng Cổ Sao nơi đi qua, không khí trong nháy mắt bị nát bấy xé rách, từng đạo khí bạo chi thanh ở trong sân vang vọng dựng lên, không chỉ có như vậy, Cổ Sao nơi đi qua không gian, cũng là tại lực lượng kinh khủng kia cùng U Minh Quỷ hỏa dưới tác dụng, đã bắt đầu vặn vẹo dâng lên...

Kia lực lượng cường đại, càng làm cho được An Nam Tĩnh làm dừng lại chỗ bốn phía đá phiến đã bắt đầu vỡ vụn dâng lên.

Mà kia Cổ Sao dưới An Nam Tĩnh thần sắc còn lại là vẫn như cũ bình tĩnh không gì sánh được, chỉ là kia đôi mắt trong nhiều một tia vô cùng kinh ngạc cùng hứng thú, làm kia Cổ Sao đi tới đầu nàng đỉnh không được mấy cm lúc, nàng mới thân khải đôi môi: "Ngự!"

Dứt lời, một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn tự đầu nàng đỉnh chợt khuếch tán ra, trong nháy mắt cùng Dương Diệp Cổ Sao đánh vào cùng nhau.

Dương Diệp biến sắc, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, sau đó Cổ Sao chợt đè một cái, lịch quát dẹp đường: "Bạo!"

Dứt lời, Cổ Sao bên trên U Minh Quỷ hỏa trong nháy mắt vỡ ra được, hóa thành một cái biển lửa mang kia An Nam Tĩnh túi vây ở trong đó...

Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng lui về sau mấy trượng cự ly, nhìn kia bị U Minh Quỷ hỏa vây quanh An Nam Tĩnh, Dương Diệp trong mắt không có việc vui, chỉ vẻ ngưng trọng. Bởi vì hắn tin tưởng, trước mắt cái này An Nam Tĩnh nhất định là sẽ không cứ như vậy bị U Minh Quỷ hỏa đốt cháy thành Hư Vô, nếu quả thật như vậy, vậy đối phương cũng sẽ không là Vũ Thần, không biết là An Nam Tĩnh!

Quả nhiên, không được 10 hơi thở thế giới, kia U Minh Quỷ hỏa biến ảo Hỏa Hải rồi đột nhiên hướng ra ngoài tán đi, lập tức, Hỏa Hải tiêu tán, một đóa thật nhỏ Hỏa Diễm Phi về tới Dương Diệp trước mặt của. Cùng lúc đó, giữa sân vang lên kia An Nam Tĩnh thanh âm của, Đạo: "Không hổ là thiên địa linh vật, dĩ nhiên thiếu chút nữa làm thương ta, bất quá đáng tiếc, thực lực của ngươi có hạn yếu, còn không cách nào hoàn toàn phát huy uy lực của nó, thật là đáng tiếc đây..."

Dứt lời, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, nhìn thấy An Nam Tĩnh, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, tại U Minh Quỷ hỏa đốt cháy hạ, cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên một chút việc chưa từng!

Cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên cường hãn như vậy?

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, sau lưng chỗ da thịt bắt đầu rung động, xem ra, hắn thực sự không thể có một chút cất giữ a! Ngay hắn muốn thi triển Kiếm vực cùng Cửu U Hàn Phong chuẩn bị toàn lực một kích lúc, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Có vài người, từ nhỏ Độc Cô Cầu Bại, mà ta chính là người như thế, Độc Cô Cầu Bại là tịch mịch, là cô độc, ta An Nam Tĩnh không muốn Độc Cô Cầu Bại, cho nên, ngươi hiểu ý của ta không?"

Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, thành thật lắc đầu, Đạo: "Xin lỗi, ta không rõ!"

"...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 381: Kiếm khí như tơ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nói đúng là, ngươi không cần chết, hiểu chưa?" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, Đạo: "Ngươi cứ như vậy có nắm chắc giết chết ta?" Trước mắt nữ nhân này thực lực rất mạnh, trước nay chưa có cường, thế nhưng muốn nói đối phương có thể giết hắn, hắn hay là không tin, mặc dù đối phương cũng không có ra thực lực chân chính, thế nhưng hắn lúc đó chẳng phải? Kiếm Tâm Thông Minh, một kiếm phá vạn pháp, đây cũng không phải là nói một chút mà thôi!

"Linh Giả cảnh dưới, không người không thể giết!" An Nam Tĩnh thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, giọng nói tự nhiên, phảng phất nói chỉ là một câu phi thường không quá tự nhiên nói.

"Đi thử một chút?" Dương Diệp múa múa trong tay Cổ Sao, Đạo.

An nam đúng chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Đối thủ quá ít, giết ngươi, khó tránh thiếu một chút lạc thú, cho nên, vì để cho ta có nhiều một chút lạc thú, ngươi hay là còn sống ah!" Dứt lời, An Nam Tĩnh xoay người chậm rãi hướng xuống dưới đi đến, khi đi đến tầng thứ tư lối vào lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Nếu như muốn nhiều sống lâu một chút, kia phải cố gắng trở nên mạnh mẽ ah! Không thì ngày nào đó ta nghĩ ngươi không tư cách, ngươi chỉ biết đã chết, hiểu chưa?"

Dứt lời, An Nam Tĩnh không ở dừng lại đi xuống tầng thứ tư!

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nhẹ giọng cười, hắn Dương Diệp có thể sống, chỉ là bởi vì tài cán vì đối phương tăng thêm một chút lạc thú... Cái này An Nam Tĩnh thật là cuồng vọng tới cực điểm a!

Bị đối phương khinh thị, Dương Diệp cũng không tức giận, dù sao cũng trên bảng Tiềm Long, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, đại gia đúng là vẫn còn muốn gặp nhau! Đến lúc đó, không phải là hắn chết, liền là đối phương chết! Bởi vì tại trên bảng Tiềm Long, đây chính là sinh tử quyết chiến, đối phương là tuyệt đối sẽ không chừa cho hắn đường sống, đồng dạng, hắn cũng sẽ không cho đối phương lưu đường sống!

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên, Cổ Sao Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Đã lâu không đi tới địa phương này đây!" Nhìn thoáng qua xung quanh, Cổ Sao Kiếm Linh hiện lên lướt một cái phức tạp ý.

"Ngươi đã tới ở đây?" Dương Diệp kinh ngạc hỏi.

Cổ Sao Kiếm Linh khẽ gật đầu, Đạo: "Năm đó Tiêu Dao Tử từng đã tới ở đây, cho nên ta tự nhiên cũng đi theo qua!"

"Năm đó Kiếm Tông tổ sư không phải là không có thể thượng tới nơi này sao?" Dương Diệp không hiểu nói.

"Tiềm Long Bảng thời điểm, hắn quả thực không đi lên, bất quá không phải là bởi vì không thể đi lên, mà là bởi vì không thèm đi lên!" Cổ Sao Kiếm Linh nhẹ giọng nói.

"Vì sao?"

"Bởi vì nơi này có đời thứ nhất Vũ Thần để lại một luồng hồn phách, chuẩn xác mà nói là nơi này có hắn một loại Huyền kỹ truyền thừa. Lấy Tiêu Dao Tử cao ngạo, hắn không tuyển chọn trở thành Vũ Thần, dĩ nhiên là sẽ không tới cướp giật cái này Huyền kỹ truyền thừa, cho nên, hắn lúc đầu cũng không có tuyển chọn đi lên! Sự thực chứng minh, thu được cái này truyền thừa kia thay Vũ Thần, cũng không có có thể chiến thắng Tiêu Dao Tử!" Kiếm Linh Đạo.

Truyền thừa?

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, Đạo: "Ở nơi nào?" Hắn cũng không Tiêu Dao Tử cao như vậy ngạo, đời thứ nhất Vũ Thần Huyền kỹ truyền thừa, nói vậy khẳng định không là cái gì rác rưởi hàng, hiện tại hắn thế nhưng thiếu nhất chính là Huyền kỹ!

"Ngươi đạt được cũng không dùng!" Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Bởi vì kia hạng Huyền kỹ đối tu luyện người yêu cầu cực kỳ hà khắc, hạng thứ nhất, cũng chính là cơ bản nhất hạng nhất ngươi sẽ không có, đó chính là phải lĩnh ngộ Tốc Chi Ý Cảnh, Lực Chi Ý Cảnh! Cái gọi là Tốc Chi Ý Cảnh cùng Lực Chi Ý Cảnh, chính là sáng tỏ tốc độ cùng lực lượng chân chính hàm nghĩa!"

Dương Diệp Đạo: "Kia An Nam Tĩnh lĩnh ngộ cái này lưỡng chủng ý cảnh?"

Cổ Sao Kiếm Linh gật đầu, Đạo: "Ngươi sau này cùng nàng giao thủ, ghi nhớ kỹ phải chú ý, bởi vì nàng thực sự rất mạnh. Cho dù là năm đó Tiêu Dao Tử tại nàng cái tuổi này lúc, cũng chỉ so nàng hơi cường một điểm mà thôi. Phải biết rằng, nàng đã người mang ngũ loại ý cảnh, cái này ngũ loại ý cảnh, bất luận cái gì một loại, cũng không yếu của ngươi Sát Lục Kiếm Ý. Lực lượng của nàng cùng tốc độ, ngươi hẳn là rất rõ ràng mới là. Mà ta cảm giác, nàng còn ẩn tàng một loại ý cảnh!"

Ngũ loại ý cảnh!

Nghe được Cổ Sao Kiếm Linh nói, Dương Diệp sắc mặt không khỏi ngưng trọng, ngũ loại ý cảnh, đây tột cùng là cái gì yêu nghiệt a?

Dương Diệp trầm mặc, một lát, cười khổ cười, thấp giọng nói: "Xem ra chính mình còn phải nỗ lực a!"

Kiếm Linh khẽ gật đầu, sau đó nói: "Ngươi thực lực bây giờ vẫn còn có chút yếu, đặc biệt kiếm kỹ phương diện, tuy rằng kia kiếm trận cùng kia U Minh Quỷ hỏa tuy rằng uy lực không tầm thường, kia Truy Hồn Kiếm Quyết cũng còn có thể, thế nhưng đang đối mặt cường giả chân chính, tỷ như An Nam Tĩnh cùng Ma Kha loại này, ngươi cái này kiếm trận thêm U Minh Quỷ hỏa tất nhiên không thể hữu hiệu!"

Dương Diệp tán đồng gật đầu, Kiếm Linh nói không sai, kiếm trận cùng Truy Hồn Kiếm Quyết thêm U Minh Quỷ hỏa rất mạnh, thế nhưng thủy chung không cách nào đối Ma Kha cùng An Nam Tĩnh cường giả loại này tạo thành chân chính uy hiếp, điều này làm cho hắn mỗi lần đối địch, cơ bản đều là chém mạnh... Nghĩ vậy, Dương Diệp đó là hơi có chút bất đắc dĩ lắc đầu!

"Của ngươi U Minh Quỷ hỏa rất mạnh, lúc trước kia sở dĩ đối kia An Nam Tĩnh vô hiệu, không phải là bởi vì nguyên nhân của nó!" Kiếm Linh chậm rãi nói: "Nguyên nhân chủ yếu tại ngươi, bởi vì ngươi cũng không có dùng đối cái này U Minh Quỷ hỏa, hơn nữa kiếm của ngươi trận cùng kiếm kỹ bản thân cũng là có trọng đại chỗ thiếu hụt, nói chung, U Minh Quỷ hỏa ở trong tay ngươi, có điểm sưu cao thuế nặng của trời!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, người này nói chuyện thì không thể hàm súc một chút sao? Bất quá hắn không phải không thừa nhận Kiếm Linh nói là rất có đạo lý, bởi vì U Minh Quỷ hỏa trong tay hắn, hắn tựa hồ chưa từng có nghiên cứu qua, mỗi lần dùng để đối địch, chính là đơn thuần phóng hỏa....

"Cái kia, cái này U Minh Quỷ hỏa còn có cái gì đặc thù thao túng thủ pháp?" Dương Diệp khiêm tốn thỉnh giáo.

Kiếm Linh không nói, chỉ là tay nhất chiêu, nhất thời, kia U Minh Quỷ hỏa bay vào trong bàn tay nàng, Kiếm Linh hai tay lôi kéo, kia U Minh Quỷ hỏa nhất thời bị kéo thành một cái đường thẳng, hai tay một nhu, U Minh Quỷ hỏa trong nháy mắt bị vò thành một cục hỏa cầu, hai tay một trận vũ động, trong sát na, một cái trượng cho phép lớn lên Hỏa Long xuất hiện ở Dương Diệp trước mắt, hai tay lần thứ hai khẽ động, Hỏa Long chuyển biến thành một con Hỏa Phượng...

Dương Diệp xem ánh mắt của đều thẳng, cái này U Minh Quỷ hỏa tại đây Kiếm Linh trên tay tựu như cùng sống thông thường, vô số loại hình dạng không ngừng xuất hiện, rất sống động, nhìn Dương Diệp hoa cả mắt!

Một lát, Kiếm Linh bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa về tới Dương Diệp trước mặt, nhìn vậy còn đang khiếp sợ Dương Diệp, Kiếm Linh Đạo: "Đây là khống hỏa thủ đoạn, ngươi bây giờ trong tay U Minh Quỷ hỏa giống như là một khối thiết, nếu như biết dùng, kia liền sẽ biến thành một thanh lợi kiếm, trở thành giết địch lợi khí. Thế nhưng nếu như không biết dùng, vậy hắn liền là một khối thiết, chỉ có thể dùng để đập người!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, kia Kiếm Linh cũng lại nói: "Mượn kiếm dùng một lát!"

Dương Diệp sửng sốt, sau đó tay cổ tay khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở Kiếm Linh trước mặt! Nắm kia Long Cốt Kiếm, Kiếm Linh khẽ lắc đầu, Đạo: "Dĩ nhiên dùng bực này rác rưởi, chẳng lẽ ngươi thật cho rằng cái này dùng long cốt làm Kiếm có thể ngăn cản kia Liệt Thiên?"

"Kia ngươi tiễn ta một thanh?" Dương Diệp vội vàng nói.

"Ta không có!" Kiếm Linh Đạo: "Bất quá ta biết có một chỗ có một thanh Kiếm, tuy rằng so Tiêu Dao Tử tay 'Thiên vấn' kém rất nhiều, thế nhưng cũng còn miễn cưỡng có thể!"

"Ở nơi nào?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn một mực đã nghĩ tìm một thanh thích hợp, mà lại lại thích Kiếm, thế nhưng đáng tiếc, cho tới nay, đều chưa từng thấy qua. Lúc đầu kia tử thanh ngược lại không tệ, nhưng là lại là bị Kiếm Tông thu về, điều này làm cho hắn buồn bực tốt một trận!

"Tại Nam Vực!" Kiếm Linh nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Sau này có cơ hội, chúng ta tại bỏ lấy ah! Hiện tại ngươi nhìn kỹ!"

Dứt lời, Kiếm Linh nắm trong tay Cổ Sao nhẹ nhàng rạch một cái, nhất thời, một đạo như sợi tơ bạch sắc thật nhỏ kiếm khí tự Long Cốt Kiếm đỉnh bắn ra, cùng lúc đó, mười mấy trượng bên ngoài kia tường đá xuất hiện một cái lỗ kim lớn nhỏ lỗ nhỏ...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ánh mắt rồi đột nhiên trợn tròn, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, bởi vì đạo kiếm khí này thực sự quá nhỏ quá nhỏ, thật nhỏ đến mắt thường hầu như đều nhìn không thấy!

Đúng lúc này, kia Kiếm Linh tay lần thứ hai nhất chiêu, U Minh Quỷ hỏa cúi người tại trong tay nàng Long Cốt Kiếm bên trên, kiếm trong tay lần thứ hai vung lên, một đạo sợi tơ kiếm khí bắn ra, bất đồng là, lần này bắn ra còn có kia U Minh Quỷ hỏa, mà khiến Dương Diệp kinh ngạc là kia U Minh Quỷ hỏa dĩ nhiên cũng thay đổi làm như tơ tuyến cao thấp cúi người ở tại kia kiếm khí bên trên...

"Bành!"

Đạo kiếm khí kia đánh vào kia trên vách đá, một đạo rất nhỏ tiếng vang, lập tức, kia mấy trăm trượng dài rộng tường đá trực tiếp khe nứt ra, chỉ là rất nhanh, kia tường đá cũng lại khôi phục như vậy, nhìn Dương Diệp rất là không giải thích được!

"Đây là pháp tắc chi lực!" Kiếm Linh giải thích: "Cái này đồ vật bên trong có thể phá hư, thế nhưng phá hư đến trình độ nhất định, nơi này pháp tắc chi lực chỉ biết có hiệu lực, sau đó chữa trị tốt bị phá hư vật phẩm!"

Dương Diệp lúc này cũng mặc kệ kia cái gì pháp tắc chi lực, hắn hiện tại chỉ muốn biết trước mắt cái này Kiếm Linh đến tột cùng là làm sao mang kiếm khí làm cho như vậy thật nhỏ, hơn nữa uy lực cũng thành mấy lần tăng, không chỉ có như vậy, ngay cả kia U Minh Quỷ hỏa cũng là như vậy, đúng vậy, hắn có thể cảm giác được rõ ràng, kia U Minh Quỷ hỏa uy lực cũng là tăng lên rất nhiều!

Mà hai người kết hợp với nhau, uy lực kia hoàn toàn vượt qua hắn Truy Hồn Kiếm Quyết cùng kiếm trận!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 382: Linh Giả Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đây là kiếm kỹ danh: Kiếm khí như tơ, nãi đệ Lục đại kiếm hoàng sáng chế!" Kiếm Linh chậm rãi đến: "Cái gọi là kiếm khí như tơ, chính là mang kiếm khí áp súc đè thêm lui, tựu như cùng đúc kiếm thông thường, mang cục sắt không ngừng áp súc, áp súc càng nhỏ, kia cục sắt ẩn chứa chất lượng lại càng lớn. Cái này kiếm khí như tơ chính là cái này nguyên lý! Mà cái này U Minh Quỷ hỏa, cũng là như vậy, ngươi càng thuần thục thao túng, uy lực của nó cũng lại càng lớn!"

"Kiếm khí như tơ?" Dương Diệp trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, Đạo: "Cái gì phẩm cấp?"

Kiếm Linh trầm ngâm hạ, Đạo: "Thiên cấp trung phẩm ah! Bất quá uy lực kia, tuyệt đối không kém bây giờ thiên cấp thượng phẩm!"

"Đừng nói nữa, hiện tại sẽ dạy ta đi!" Dương Diệp đã có chút không thể chờ đợi. Kiếm kỹ vẫn là chỗ yếu của hắn, không phải là hắn thiên phú tu luyện không được, mà là hắn không tốt kiếm kỹ! Tính là chém giết cướp, cũng cướp đoạt không được a, trừ phi chém giết cướp những thứ kia đại tông môn, mà cướp đoạt những thứ kia đại tông môn, tương đương với tìm đường chết!

Kiếm Linh khẽ gật đầu, Đạo: "Ngươi nhắm mắt chìm tinh lực, ta mang cái này kiếm quyết truyền thụ cho ngươi!"

Dương Diệp hai mắt khép hờ, rất nhanh, một đoạn tin tức trào vào trong đầu hắn...

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Dương Diệp cái này mới chậm rãi mở hai mắt ra, thân thủ nắm chặt, Long Cốt Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, nhẹ nhàng vung lên, một đạo kiếm khí bắn ra, đánh vào cách đó không xa trên mặt đất, vô số hòn đá lắp bắp.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhướng mày, sau đó lắc đầu, dựa theo kia kiếm khí như tơ kiếm quyết miêu tả, hắn áp súc kiếm khí, nhưng mà tựa hồ cũng chẳng phải lý tưởng, bởi vì kiếm khí của hắn tựa hồ cũng không có gì thay đổi!

"Muốn tốc không đạt, ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, đối với kiếm quyết tu luyện so với thường nhân có rất nhiều ưu thế, thế nhưng ghi nhớ kỹ tâm phù khí táo. Bất luận cái gì kiếm kỹ cũng không thể một lần là xong. Cho nên ta biểu thị cái này kiếm khí như tơ cùng điều khiển U Minh Quỷ hỏa cho ngươi xem, cũng không phải muốn ngươi bây giờ liền khổ tu, sau đó mang hai người luyện sẽ, dù sao đó là không thực tế. Mục đích của ta là cho ngươi biết rõ mình ở tu luyện một ít khuyết điểm, minh bạch?" Kiếm Linh chậm rãi nói.

Nghe vậy, Dương Diệp sửng sốt, lập tức gật đầu, Đạo: "Thụ giáo!" Quả thực, hắn có chút quá mức nóng lòng. Kiếm kỹ thứ này, thực sự không có khả năng một lần là xong, hiện tại hắn mục đích chủ yếu chắc là hảo hảo tu luyện, để cho mình mau chóng bước vào Linh Giả Cảnh! Về phần kiếm kỹ cùng U Minh Quỷ hỏa, chỉ có thể trước tạm hoãn!

Xếp bằng ngồi dưới đất, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng hấp thu Huyền khí.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Sao Kiếm Linh khẽ gật đầu, người trước mắt này tuy rằng tính tình có chút cực đoan, nhưng lại có thể biết sai liền đổi, không bảo thủ. Tổng thể mà nói người cũng không tệ lắm, chỉ cần không chạm đến nghịch lân của hắn, còn là rất dễ thân cận.

Kiếm quang lóe lên, Kiếm Linh khôi phục trở thành bản thể trôi nổi ở tại Dương Diệp bên cạnh.

....

Kiếm Tông, Thái Thanh Điện.

Lúc này một cái Thái Thanh Điện chỉ đứng hai người, một gã bên hông giắt một cái hồ lô rượu lão giả tóc trắng, còn có một người nho nhã trung niên nhân, giữa sân hơi lộ ra được quạnh quẽ.

Một lát, nho nhã trung niên nhân "Sư bá, thật muốn xông thiên lộ sao?"

Lão giả tóc trắng gở xuống hồ lô rượu ực một hớp rượu, ánh mắt đầu đến rồi xa vời chỗ, Đạo: "Mạc Già, ta biết ngươi lo lắng cái gì, thế nhưng, ngươi nên biết, ta đại nạn đã tới, nếu như không đi xông, chờ đợi ta chính là tọa hóa. Đi xông, ta còn có một đường sinh cơ!"

"Chỉ là nhược thất bại, ta Kiếm Tông mang vạn kiếp bất phục!" Nho nhã trung niên nhân trầm giọng nói.

"Chờ ta đại nạn đến, Kiếm Tông đồng dạng vạn kiếp bất phục!" Lão giả tóc trắng buồn bã nói: "Nếu là đi xông, thượng còn có một đường sinh cơ, Kiếm Tông cũng có một đường sinh cơ, thế nhưng không đi, tối đa ba năm, Kiếm Tông vẫn như cũ gặp lâm hạo kiếp. Khi đó, Kiếm Tông liền thật không có một điểm sinh cơ!"

Nho nhã trung niên thấp giọng thở dài, Đạo: "Mạc Già xấu hổ, Kiếm Tông tại trên tay ta, không chỉ có không có tái hiện mấy trăm năm trước phong cảnh, trái lại càng ngày càng tệ, Mạc Già thẹn với Kiếm Tông lịch đại tổ sư!"

Lão giả tóc trắng lắc đầu, Đạo: "Không trách ngươi, năm đó nếu không phải ta là Kiếm Tông trêu chọc mầm tai vạ, chọc giận Nguyên Môn, Kiếm Tông cũng không đến mức tại đây nghìn năm qua bị bọn họ ngoài sáng ngầm chèn ép. Đương nhiên, ta cũng không hối hận chuyện năm đó, khiến ta hối hận là được kêu là Dương Diệp tiểu tử, thật là đáng tiếc a!"

"Dương Diệp?" Nho nhã trung niên nhân nhẹ giọng nói: "Chính là kia đánh chết Kiếm Hoàng, mà bây giờ còn gọi là Kiếm Hoàng người nọ?"

Lão giả tóc trắng gật đầu, trong mắt lóe lên xóa sạch tiếc hận vẻ, Đạo: "Lúc đầu, vì hòa hoãn cùng Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn trong lúc đó ân oán, ta bỏ qua hắn, không thể không nói, đây là ta Túy Đạo Nhân đời này làm ngu xuẩn nhất một cái quyết định! Bỏ qua hắn, không chỉ có khiến tông môn mất đi một cái siêu cấp kiếm đạo thiên tài, càng làm cho Kiếm Tông trở thành Nam Vực trò cười của tất cả mọi người, danh tiếng xuống dốc không phanh, khiến Kiếm Tông hôm nay toàn tông trên dưới đối với chúng ta lòng mang bất mãn. Không thể không nói, đây là ta làm sai lầm quyết định!"

"Quả thực đáng tiếc!" Nho nhã trung niên nhân nói: "Nếu như hắn là Kiếm Tông đệ tử, chỉ cần hắn không chết, tính là Kiếm Tông chết hết, ngày khác lấy hắn Kiếm Hoàng hiệu triệu lực, nhất định cũng có thể trùng kiến Kiếm Tông. Bất quá còn có vãn hồi dư địa, Thanh Thi không phải cùng nàng nhất nhất"

Túy Đạo Nhân cắt đứt nho nhã trung niên nhân nói, Đạo: "Tạm thời không cần, ta như xông qua thiên lộ, Kiếm Tông đối mặt vấn đề đều không còn là vấn đề, nếu như ta không có thành công, không có thành công, Kiếm Tông tồn vong liền xem thiên ý!"

Giữa sân trầm mặc một lát, nho nhã trung niên nhân nói: "Sư bá có mấy thành nắm chặt?"

"Tam thành!"

Nho nhã trung niên nhân tâm nhất thời trầm xuống, một lát, Đạo: "Đến lúc đó, ta mượn kiếm tông toàn tông đệ tử chi lực giúp sư bá giúp một tay!"

Trầm ngâm một lát, Túy Đạo Nhân khẽ gật đầu: "Có thể!"

"..."

Một ngày đi qua, tầng thứ năm trong, Dương Diệp giống như một cái vòng xoáy, tầng thứ năm trong Huyền khí điên cuồng hướng hắn vọt tới. Lúc này Dương Diệp trên người tán phát khí tức, so với trước thế nhưng mạnh hơn không chỉ một điểm, nếu có người đang cái này, liền sẽ phát hiện lúc này Dương Diệp không khí quanh thân bày biện ra một loại quỷ dị vặn vẹo!

Khống chế khí tràng!

Đây là Linh Giả Cảnh cường giả tiêu chí, nói cách khác, lúc này Dương Diệp Ly Linh Giả Cảnh đã không xa!

Kỳ thực lúc này Dương Diệp là rất buồn bực, bởi vì hắn vốn có thể sớm hơn tiến nhập Linh Giả Cảnh, thế nhưng cái này tiểu vòng xoáy cũng mang tám phần mười Huyền khí đều hút vào cánh cửa kia trong, nói cách khác, thực sự trở thành hắn Huyền khí chỉ không được hai thành! Bất quá hoàn hảo, tính là chỉ hai thành, nhưng là so thông thường Vương Giả Cảnh huyền giả toàn bộ muốn nhiều hơn!

Ngoại trừ Dương Diệp, tầng thứ tư trong một ít thiên tài cũng xuất hiện rung tấn chức Linh Giả Cảnh dấu hiệu, tỷ như Ma Kha Hồn U, còn có Lạc Tuyết cùng với một bên Hi Lạc Công Tử cùng Kế Ngôn Thập! Những người này đều là thiên tài trong thiên tài, mà lại lại là đạt được Vương Giả Cảnh đỉnh, đặc biệt Ma Kha cùng Lạc Tuyết hai người, hai người càng đã chỉ nửa bước bước vào Linh Giả Cảnh, ở đây linh khí như vậy tràn đầy, muốn tấn chức Linh Giả Cảnh, đối với bọn họ mà nói, là chuyện dễ dàng!

Tầng thứ tư, tất cả mọi người đang liều mạng đang tu luyện, bởi vì phương đó trước có người đạt được Linh Giả Cảnh, kia bên kia liền đã định trước bi thảm. Cũng không nghĩ bi thảm, cho nên đại gia rất liều mạng.

Mà tầng thứ ba cùng tầng thứ hai, còn có kia tầng thứ nhất những thứ kia huyền giả...

Những thứ kia huyền giả căn bản không có người dám hảo hảo tu luyện? Vì sao? Bởi vì bốn phía đều là địch nhân, ai tu luyện, người đó chính là đang tìm chết!

Nếu như nói trước chém giết là bởi vì đoạt vị trí, vậy bây giờ chém giết, thì là bởi vì cừu hận! Đúng vậy, hiện tại một... Hai... Ba tầng huyền giả đã giết nổi giận, thấy ai cũng như là cừu nhân, để cho bọn họ an tĩnh tu luyện? Mượn bọn họ 10 cái mật bọn họ cũng là không dám!

Đáng giá một nói là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đi xuống tầng thứ năm sau, đi tới tiềm long đài trước mặt kia tiềm long bia chỗ, coi như mọi người cho là nàng muốn khiêu chiến Huyền Giả Đại Lục lịch đại thiên tài tuyệt thế lúc, nàng lại là động tĩnh gì cũng không, chỉ là cứ như vậy lẳng lặng đứng, ánh mắt còn lại là rơi vào kia đời thứ nhất tên Vũ Thần chỗ!

Cứ như vậy, nàng đứng ở nơi đó một ngày.

Đương nhiên là không người nào dám đi quấy rối của nàng, đùa giỡn, chỉ cần nàng không đi tìm người khác phiền phức, người khác liền cám ơn trời đất. Giữa sân ai dám đi tìm nàng phiền phức? Chính là kia Lạc Tuyết đang nhìn hướng An Nam Tĩnh lúc, trong con mắt cũng là có một tia ngưng trọng!

Thời gian chậm rãi trôi qua, lại là một ngày trôi qua.

"Oanh!"

Ngày thứ ba sáng sớm, tầng thứ tư trong, Lạc Tuyết trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một cổ kinh người khí thế của, tại kỳ chung quanh người bịt mặt, nhất thời bị cổ khí thế này chấn liên tục chân sau.

Giữa sân mọi người cả kinh, lên cấp?

Mà đúng lúc này, kia Ma Kha trong cơ thể cũng là đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng ma khí, ma khí do như thực chất, trong nháy mắt mang Ma Kha bao phủ ở tại trong đó!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số Ma Tộc huyền giả mặt trào cuồng hỉ, mà một bên nhân loại huyền giả sắc mặt thì triệt để trầm xuống!

"Nơi đây nhân loại huyền giả, chết!"

Ma Kha thanh âm của tựa như sấm rền thông thường ở trong sân tất cả nhân loại huyền giả bên tai ầm ầm vang lên!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 383: Điên cuồng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh nghiêng đầu nhàn nhạt nhìn thoáng qua kia ma khí lượn lờ Ma Kha, sau đó liền thu hồi ánh mắt, một lần nữa rơi vào kia trên tấm bia đá.

Một bên Lạc Tuyết còn lại là khóe miệng nổi lên lướt một cái độ cung, nhìn một bên nhân loại huyền giả, khẽ lắc đầu một cái.

Ngay tại lúc lúc này, giữa sân dị biến nổi lên.

Ngay Ma Kha nói ra câu nói kia lúc, hai đạo bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha tả hữu trái phải hai bên, lập tức, hai thanh hiện lên hàn quang lợi nhận rồi đột nhiên xuất hiện ở Ma Kha cổ của chỗ, tốc độ nhanh như thiểm điện, mà lại ngoài giữa sân tất cả huyền giả dự liệu.

Xuất thủ không là người khác, đúng là Trương Liễu cùng Dạ Vẫn, tại Dương Diệp thượng tầng thứ năm lúc, cũng đã để cho bọn họ lưu ý Ma minh Yêu tam tộc của người. Đương nhiên, xuất thủ là bọn hắn chủ ý, bởi vì lúc này Dương Diệp không ở, bọn họ căn bản không có biện pháp xin chỉ thị Dương Diệp. Sở dĩ xuất thủ, đúng là bất đắc dĩ, bởi vì bọn họ không nghĩ tới cái này Ma Kha dĩ nhiên nhanh như vậy liền lên cấp.

Hiện tại tại không ra tay, đợi liền một điểm cơ hội cũng bị mất!

Cho nên, hai người không do dự bao lâu, đó là trực tiếp xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay chính là toàn lực!

Ma Tộc mọi người kinh hãi, mà Ma Kha bản thân cũng khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, cũng không thấy hắn làm sao động tác, chỉ thấy kia hai cây chủy thủ tại muốn chạm đến cổ của hắn lúc, rồi đột nhiên bị cải biến phương hướng, sau đó hai cây chủy thủ hướng phía hai cái bóng đen người điện xạ đi!

Trương Liễu cùng Dạ Vẫn sắc mặt hai người biến đổi, thân hình khẽ động, sẽ biến mất, nhưng mà lúc này, kia Ma Kha cũng không thèm cười, Đạo: "Còn muốn chạy?" Dứt lời, lấy Ma Kha làm trung tâm, xung quanh mấy trượng khoảng cách không khí rồi đột nhiên vặn vẹo, mà kia Trương Liễu cùng Dạ Vẫn hai người mới vừa ẩn thân, bọn họ kia một chỗ bị vặn vẹo không khí đó là bại lộ hai người bọn họ vị trí!

Bành bành!

Ma Kha trong nháy mắt xuất hiện ở hai người trước mặt, song quyền trực tiếp đánh vào hai người bụng, hai người trong nháy mắt té bay ra ngoài, nhưng mà, ngay hai người muốn đánh lên tường đá lúc, hai người thân hình cũng quỷ dị tiêu thất ở tại không trung, một lần nữa ẩn nặc dâng lên!

Ma Kha nhướng mày.

Giữa sân nhân loại huyền giả kinh hãi, đây là Linh Giả Cảnh cường giả thực lực sao?

Chỗ tối, lúc này Trương Liễu cùng Dạ Vẫn hai người cũng là trong lòng khiếp sợ, bởi vì bọn họ phát hiện, tấn chức Linh Giả Cảnh sau Ma Kha, đã hoàn toàn không là bọn hắn có thể đâm giết! Đối chiến Ma Kha, bọn họ chỉ có một ưu thế, đó chính là thân pháp, mà bây giờ, cái này ưu thế tại Linh Giả Cảnh trước mặt của đã không còn sót lại chút gì....

Lạnh lùng nhìn thoáng qua Trương Liễu cùng Dạ Vẫn biến mất địa phương, Ma Kha hừ lạnh một tiếng, lập tức xoay người nhìn về phía một bên mọi người loại huyền giả, sau đó chậm rãi đi hướng đám người kia loại huyền giả!

"Đại gia liều mạng đánh một trận!" Hi Lạc Công Tử trầm giọng nói. Ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, người nơi này loại huyền giả trong căn bản không có người là ma kha đối thủ, hơn nữa lúc này Ma Kha còn tấn chức Linh Giả Cảnh, tính là hắn cùng với Kế Ngôn Thập liên thủ, phỏng chừng cũng không chống cự nổi đối phương!

Hắn tuy rằng có thể vượt cấp khiêu chiến, thế nhưng vậy cũng phải xem người, trước mắt cái này Ma Kha bản thân đó là có thể đủ vượt cấp khiêu chiến yêu nghiệt, người khác muốn vượt cấp khiêu chiến hắn? Kia không thể nghi ngờ là thực tế không lớn!

Nghe vậy, mọi người loại huyền giả đứng lên, lập tức tế xuất mình Huyền bảo, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, từng cổ một Huyền khí tự nhân loại huyền giả trong bừng lên!

"Không biết tự lượng sức mình!" Ma Kha hừ lạnh một tiếng, điềm nhiên nói: "Giết, không chừa một mống!"

Dứt lời, giữa sân vô số Ma Tộc huyền giả thân hình khẽ động, hướng phía nhân loại huyền giả đánh móc sau gáy. Mà một bên Hồn U cùng yêu tộc người cũng là theo sát phía sau!

Mà Ma Kha còn lại là thân hình khẽ động, hướng phía kia Hi Lạc Công Tử cùng Kế Ngôn Thập bắn mạnh tới, tốc độ cực nhanh, người sau hai người còn không có phục hồi tinh thần lại, Ma Kha đó là đã đi tới trước người bọn họ, lập tức, Minh Thần Thương mang theo một đạo rực rỡ Thương mang chém ngang ra, người sau trong lòng hai người cả kinh, vội vàng đón đỡ!

Bành bành!

Tại Minh Thần Thương lực lượng khổng lồ dưới, hai người trực tiếp bị quét bay ra ba mươi trượng có hơn!

Một kích đẩy lùi hai người! Giữa sân tất cả nhân loại huyền giả sắc mặt đều biến, cái này Ma Kha tấn chức Linh Giả Cảnh sau, thực lực dĩ nhiên cường hãn đến tận đây! Dương Diệp không ở, hiện trường ai có thể đủ ngăn cản hắn một kích phần địch? Tính là tại, nếu như Dương Diệp không tấn chức đến Linh Giả Cảnh, có thể ngăn cản hắn sao?

Mà đúng lúc này, Trương Liễu cùng Dạ Vẫn lần thứ hai quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha trước sau, hai người thời gian nắm chặc tốt, tại Ma Kha mới vừa đẩy lùi Hi Lạc Công Tử cùng Kế Ngôn Thập một khắc kia, đúng là Ma Kha thần kinh nhất buông lỏng thời điểm, hắn hai người lần thứ hai liên thủ ám sát, cũng như bọn họ ý, hai cây chủy thủ hung hăng cắt ở tại Ma Kha cổ của chỗ ra, nhưng mà, sắc mặt hai người cũng lần hai kịch liệt biến đổi, bởi vì bọn họ chủy thủ phảng phất là cắt tại cứng rắn huyền thiết bên trên, tại cũng vô pháp tiến nửa thốn!

Ma Kha khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, trong tay Minh Thần Thương chợt một cái quét ngang, Trương Liễu Dạ Vẫn hai người một hãi, chủy thủ trong tay vội vã ngang đương, nhưng mà vẫn như cũ vẫn bị chấn té bay ra ngoài, lúc này đây, hai người thương rất nặng, bởi vì hai cánh tay của người tại ngăn trở Ma Kha Minh Thần Thương một khắc kia, đó là bị Minh Thần Thương chấn trực tiếp nứt ra rồi vô số đạo thật nhỏ vết rách!

"Không biết tự lượng sức mình!" Ma Kha một tiếng hừ lạnh, chân phải chợt một bước, thân hình bắn ra ra, trong nháy mắt đi tới kia bay ra ngoài Trương Liễu cùng Dạ Vẫn trước mặt, thủ đoạn khẽ động, Minh Thần Thương mang theo một cổ hàn mang quét ngang ra.

Trương Liễu cùng Dạ Vẫn hai người con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì lúc này bọn họ người trên không trung, cộng thêm ngũ tạng lục phủ nghiêm trọng bị hao tổn, lúc này đâu còn có thừa lực để che Ma Kha cái này kinh thiên một kích?

Ngay thời khắc nguy cấp này, một thanh thật lớn cự phủ phá không tới, trong nháy mắt bổ vào kia Minh Thần Thương bên trên, 'Đang' một tiếng vang thật lớn, Minh Thần Thương kịch liệt run lên, thương thế nhất thời bị ngăn cản, Trương Liễu cùng Dạ Vẫn hai người vui vẻ, không có lãng phí cơ hội lần này, hai người thân hình khẽ động, hướng sau mau lui mấy trượng cự ly, sau đó quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ!

Ma Kha xoay người, nhìn về kia Hi Lạc Công Tử, trong mắt lóe lên lướt một cái băng lãnh sát ý, không có chút nào nói nhảm, nắm trong tay Minh Thần Thương đối về Hi Lạc Công Tử chợt ném một cái, Minh Thần Thương mang theo một cổ lạnh lẽo Thương mang, trong nháy mắt tới, Hi Lạc Công Tử biến sắc, thân hình khẽ động, muốn né tránh một thương này, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, Minh Thần Thương trực tiếp một nhập hắn vai trái chỗ, sau đó mang theo Ma Kha đinh ở tại kia trên vách đá!

Một bên Kế Ngôn Thập tâm nhất thời trầm xuống, trước mắt cái này Ma Kha thực lực thực sự quá mức kinh khủng, tấn chức Linh Giả Cảnh sau, bốn người bọn họ Vương Giả Cảnh đỉnh huyền giả đều đang không là đối phương một kích phần địch. Ánh mắt hướng bên cạnh nhìn thoáng qua, Kế Ngôn Thập sắc mặt cũng trầm xuống, bởi vì chỉ là ngắn thời gian ngắn ngủi, giữa sân nhân loại huyền giả đó là đã chết hơn - ba mươi!

Bày ở trước mặt hắn một cái tuyển chọn, trốn còn là chiến? Chiến nói, tuyệt đối không có bất kỳ thắng cơ hội, bởi vì Ma Kha đã đạt được Linh Giả Cảnh, lúc này, Ma Kha căn bản sẽ không cho bọn hắn một điểm cơ hội! Trốn nói, thượng còn có một đường sinh cơ, chỉ là...

Đường đường nhân loại, đường đường kiếm tu, đường đường bát phẩm tông môn đệ tử chân truyền, hắn Kế Ngôn Thập lại có thể làm cái loại này vứt bỏ đồng bạn, một mình đi đào sinh của người?

"Ha ha..."

Kế Ngôn Thập đột nhiên điên cuồng phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Kế Ngôn Thập nhìn về phía Ma Kha, trong mắt tràn đầy vẻ dữ tợn, không có bất kỳ nói nhảm, Kế Ngôn Thập bụng chợt một trận bành trướng, mà kỳ kiếm trong tay cũng là vào giờ khắc này, chợt bộc phát ra một đạo rực rỡ kiếm quang chói mắt, một cổ chút nào không kém Linh Giả Cảnh huyền giả khí tức tự trong cơ thể hắn điên cuồng bừng lên, đồng thời do như sóng biển thông thường, cuồn cuộn không ngừng...

Nhìn thấy một màn này, giữa sân nhân loại huyền giả vui vẻ, Kế Ngôn Thập đây là muốn tấn chức Linh Giả Cảnh?

Mà kia Ma Kha cùng một bên Hi Lạc Công Tử còn lại là sắc mặt kịch biến, bởi vì... Này Kế Ngôn Thập căn bản không phải muốn tấn thăng làm Linh Giả Cảnh, mà là muốn tự bạo...

"Lui!"

Ma Kha trong mắt có vẻ ngưng trọng, phân phó chúng Ma Tộc huyền giả, một gã Vương Giả Cảnh tột cùng huyền giả, hơn nữa còn là một tên kiếm tu tự bạo, uy lực như vậy, Ma Tộc mọi người tính là để đỡ được, cũng nhất định sẽ nguyên khí đại thương!

Hắn tự nhiên có nghĩ tới ngăn cản, thế nhưng đáng tiếc, đã không còn kịp rồi, bởi vì Kế Ngôn Thập đã đem trong cơ thể Huyền khí giữ thế đến rồi trình độ nhất định, hiện tại hắn nên làm, là giật lại cùng Kế Ngôn Thập cự ly, sau đó thay Ma Tộc huyền giả ngăn trở cái này Kế Ngôn Thập tự bạo mang đến kinh khủng hậu quả!

Một bên Hi Lạc Công Tử trề môi một cái, muốn ngăn cản Kế Ngôn Thập, nhưng mà lại là cái gì cũng không nói ra. Bởi vì hắn biết, cho dù nói ra cũng vô dụng. Nếu như không phải là không phải vạn bất đắc dĩ thời khắc, Kế Ngôn Thập chắc là sẽ không tuyển chọn tự bạo, tự bạo, hồn phi phách tán, ai muốn ý?

Thế nhưng giờ này khắc này, nếu như Kế Ngôn Thập không tự bạo, vậy bọn họ liền một điểm cơ hội chưa từng, đều muốn bị Ma Kha tàn sát!

Tự bạo, có thể còn có thể kéo đối phương cùng nhau chôn cùng...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 384: Nghĩ đã chết rồi sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ma Kha, tới, tiếp ta một Kiếm!"

Kế Ngôn Thập điên cuồng cười, lập tức nắm trường kiếm trong tay rồi đột nhiên bạo xạ hướng kia Ma Kha, Ma Kha hai mắt híp lại, tay phải nhỏ toàn... Ma khí tự kỳ trong lòng bàn tay tràn ngập ra. Hắn có thể né tránh, thế nhưng hắn không thể tránh, bởi vì hắn phía sau chính là Ma Tộc huyền giả, khiến huynh đệ mình đi đối mặt nguy hiểm, loại chuyện đó, hắn Ma Kha làm không được, cho nên, hắn muốn lấy lực một người tiếp được!

Làm Kế Ngôn Thập đi tới Ma Kha trước người ba trượng không được cự ly lúc, Kế Ngôn Thập trường kiếm trong tay rồi đột nhiên bạo xạ ra, cùng lúc đó, hắn bụng chợt co rụt lại, yên lặng một cái chớp mắt, lập tức...

"Nói cho Dương Diệp, báo thù cho ta, ha ha..."

Dứt lời, Kế Ngôn Thập cả người chợt nổ tung ra...

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh tự tầng thứ tư trong chợt vang vọng dựng lên, một cổ bạch sắc khí lãng trình viên hình rồi đột nhiên khuếch tán ra, trong nháy mắt mang kia Ma Kha bao phủ.

Ma minh Yêu tam tộc huyền giả cũng đồng dạng bị lan đến gần, không kịp lui về phía sau hơn mười người Ma Tộc cùng Yêu Tộc còn có Minh Tộc huyền giả trong nháy mắt đó là bị cái này cổ khí lãng oanh huyết nhục mơ hồ.

Nhìn một màn này, nhân loại huyền giả cũng sinh không tưởng nửa điểm vui vẻ chi tâm, bởi vì đây là Kế Ngôn Thập phục vụ quên mình đổi lấy! Rất nhanh, mọi người ngăn chặn trong lòng bi phẫn, nhìn về giữa sân vậy còn tại tứ ngược kinh khủng bạch sắc khí lãng! Bọn họ hiện tại thế nhưng còn không có chân chính an toàn, sống hay chết, được xem kia khí lãng trong Ma Kha!

Nếu như Ma Kha chết, vậy bọn họ thì có một đường sinh cơ, nếu như Ma Kha sống, vậy bọn họ...

Tại nhân loại huyền giả thấp thỏm trong con mắt, kia bạch sắc khí lãng chậm rãi tiêu tán, khí lãng trong, đứng một gã cao to, cả người hiện đầy thần bí đen nhánh lân phiến nam tử.

Thấy thế, mọi người loại huyền giả thần sắc nhất thời trầm xuống.

Đúng lúc này, Trương Liễu cùng Dạ Vẫn lần thứ hai quỷ dị xuất hiện ở Ma Kha trước người, sau đó hai cây chủy thủ xóa sạch hướng về phía Ma Kha cổ của!

Ma Kha hai mắt híp lại, hoành thương vừa đở, 'Bành' một tiếng vang nhỏ, Ma Kha chân sau hai bước.....

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số nhân loại huyền giả đầu tiên là ngẩn ra, lập tức vui vẻ, bởi vì bọn họ biết, Ma Kha tuy rằng không chết, thế nhưng nhất định đã ở kia Kế Ngôn Thập tự bạo trong bị trọng thương, nói cách khác, lúc này Ma Kha cũng không phải lúc trước cái kia vô địch Ma Kha! Nghĩ vậy, nhân loại huyền giả lần thứ hai tràn đầy chiến đấu tình cảm mãnh liệt!

Trương Liễu cùng Dạ Vẫn cũng là vui vẻ, bởi vì bọn họ có thể cảm giác được, Ma Kha lúc này quả thực bị trọng thương, cũng là, một gã Vương Giả Cảnh tột cùng huyền giả thêm ngũ trọng Kiếm Ý kiếm tu tự bạo, Ma Kha lại là đứng mũi chịu sào, bất tử, đã rất biến thái, nếu như một chút việc chưa từng, vậy thì không phải là biến thái, mà là thần!

Hai người nắm chặc cơ hội lần này, lấn người mà lên, cùng Ma Kha quấn đấu. Hai người là sát thủ, hiện tại cũng muốn chính diện cùng Ma Kha đối chiến, vậy khẳng định là thua thiệt, bất quá hai người bọn họ cũng không có biện pháp, dù sao trong sân bây giờ chỉ thực lực của bọn họ có thể miễn cưỡng cùng cái này Ma Kha giao thủ!

Hai người bọn họ phải đi, Ma Kha là ngăn không được, nhưng là hai người bọn họ không thể đi, vì sao? Bởi vì cùng Dương Diệp một dạng, bọn họ cũng mang sau lưng cái này Nam Vực huyền giả cho rằng người một nhà! Tại đây chút Nam Vực huyền giả tuyển chọn theo Dương Diệp muốn hạ tầng thứ ba thời điểm, vậy đã định trước đại gia phải đồng sinh cộng tử!

Hai người bọn họ tin tưởng, nếu như Dương Diệp tại nơi này, sẽ cùng bọn chúng làm lựa chọn giống vậy!

Nhìn giữa sân nhân loại huyền giả cùng Ma minh Yêu tam tộc lần thứ hai đại chiến, một bên Lạc Tuyết khẽ cười cười, thấp giọng nói: "Không thú vị, không thú vị chặt!" Dứt lời, ánh mắt của hắn dời đi, rơi xuống kia giữa sân An Nam Tĩnh trên người của, Đạo: "Vũ Thần? Có chút ý tứ....."

"Oanh!"

Đúng lúc này, kia nguyên bản xếp bằng ngồi dưới đất Hồn U trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một cổ khí thế kinh khủng, lập tức, Hồn U âm hiểm cười thanh xuất hiện ở giữa sân: "Kiệt kiệt... Nhân loại, hôm nay một cái cũng đừng nghĩ sống!"

Linh Giả Cảnh cường giả!

Lúc này đây, mọi người loại huyền giả lòng của nhất thời chìm đến rồi đáy cốc. Một cái Ma Kha, đã để cho bọn họ hầu như khó có thể chống lại, hiện tại, lại xuất hiện một cái Linh Giả Cảnh Hồn U, lão Thiên, đây là Thiên muốn vong bọn họ sao?

Một bên Lạc Tuyết cũng là ngẩn ra, sau đó thấy buồn cười, Đạo: "Xem ra là Thiên muốn tiêu diệt những người này loại a!"

Nhưng mà khiến mọi người kinh ngạc là, kia Hồn U cũng không có đi sát na người trong sân loại huyền giả, mà là nhìn về phía kia An Nam Tĩnh, trong mắt Sơn qua lướt một cái che lấp, trước mắt cô gái này lúc đầu khiến hắn bộ mặt mất hết, so sánh với những người khác loại huyền giả, hắn càng hận hơn cái này An Nam Tĩnh. Trước kia là thực lực thiếu, không nắm chặt tru diệt đối phương, mà bây giờ, hắn đã là Linh Giả Cảnh huyền giả, mà cái này An Nam Tĩnh nhưng vẫn là Vương Giả Cảnh...

Làm như đã nhận ra Hồn U ánh mắt, An Nam Tĩnh xoay người nhìn về phía Hồn U, sau đó nhạt thanh Đạo: "Xác định hiện tại đã nghĩ đã chết?"

Hồn U nheo mắt, sau đó cười lạnh nói: "An Nam Tĩnh, nguyên bản ta cho rằng Ma Kha đã rất cuồng, thế nhưng hiện tại xem ra, ngươi so với hắn còn muốn cuồng hơn trăm lần ngàn lần a! Giết ta? Ngươi cảm thấy ngươi có tư cách kia cùng thực lực sao? Ta bây giờ là Linh Giả Cảnh huyền giả, mà còn ngươi? Linh Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh trong lúc đó chênh lệch, ngươi làm Vũ Thần, không phải không biết ah?"

"Đi thử một chút?" An Nam Tĩnh giọng nói bình tĩnh, trong giọng nói không nhìn cùng tự tin, hiện ra hết không bỏ sót.

"Tới thì tới!"

Hồn U thân hình Bạo Trùng ra, trong nháy mắt đi tới An Nam Tĩnh trước mặt của, một cây đen nhánh xiềng xích điện xạ ra, cơ hồ là trong nháy mắt đó là đi tới An Nam Tĩnh mi tâm chỗ, sau đó tự An Nam Tĩnh nơi mi tâm xuyên qua, thấy thế, Hồn U vui vẻ, nhưng mà cơ hồ là cũng trong lúc đó, kia trên mặt vui đó là biến thành vẻ kinh hãi! Bởi vì, trước mặt hắn cái này 'An Nam Tĩnh' chỉ là một đạo tàn ảnh...

"Thật là buồn cười!"

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh thanh âm của rồi đột nhiên tử a Hồn U phía sau vang lên. Hồn U biến sắc, không chút nghĩ ngợi đã đem thân pháp thi triển đến mức tận cùng, xuất hiện ở bên phải 20 mở rộng bên ngoài, liền ở trong lòng hắn thở dài một hơi lúc.

Nhưng mà lúc này, An Nam Tĩnh thanh âm của cũng lần thứ hai sau lưng hắn vang lên: "Biết ta vì sao không giết ngươi sao? Bởi vì sợ dơ tay!" Dứt lời, An Nam Tĩnh đó là đã một lần nữa xuất hiện ở kia trước tấm bia đá.

Nhìn thấy một màn này, một bên Lạc Tuyết cùng Mục Quân sắc mặt hai người đồng thời trầm xuống, cái này An Nam Tĩnh thực lực, thật sự có chút quá mạnh mẽ a! Lại có thể vượt cấp khiêu chiến, đồng thời hoàn toàn áp chế cái này Hồn U...

Hồn U mồ hôi lạnh nhất thời chảy xuống, cái này An Nam Tĩnh khó tránh cũng quá kinh khủng một điểm a! Nàng thật chỉ là Vương Giả Cảnh, mà không phải Tôn Giả Cảnh?

Kinh hãi qua đi, đó là sâu đậm sỉ nhục cảm, đúng vậy, An Nam Tĩnh câu kia 'Bởi vì sợ dơ tay' là ở công pháp trần trụi địa khinh thường hắn Hồn U a! Hắn Hồn U ngay cả làm cho đối phương giết tư cách chưa từng sao? Niệm đến tận đây, một cổ vẻ dữ tợn rồi đột nhiên hiện lên Hồn U trên gương mặt, ngay hắn chuẩn bị lần thứ hai động thủ lúc, Ma Kha thanh âm của ở trong sân vang lên: "Hồn U, trước giải quyết người trong sân loại huyền giả!"

Nghe vậy, Hồn U trong mắt lóe lên lướt một cái giãy dụa, một lát, hắn cuối cùng vẫn là bỏ qua đi gây sự với An Nam Tĩnh, thân hình khẽ động, chuỗi vào loài người kia huyền giả trong, trong tay hắc sắc xiềng xích 'Hưu' một tiếng điện xạ ra, ngũ sáu gã nhân loại huyền giả lòng của lòng nhất thời bị nát bấy, chết không thể tại chết!

Là tàn sát, đúng vậy, là tàn sát, giữa sân nhân loại huyền giả căn bản không có một người có thể ngăn cản Hồn U, mà Hồn U phảng phất là đang phát tiết thông thường, mỗi một lần đều muốn nhân loại huyền giả trái tim cùng đầu đánh thành vô số khối, sau đó ngay cả linh hồn của bọn họ cũng không buông tha, thủ đoạn cực kỳ tàn nhẫn máu tanh!

Một bên, Hi Lạc Công Tử hít sâu một hơi, do dự một chút, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí cùng kiên định, thân thủ nắm chặt, cự phủ bay đến trong tay hắn, nắm trong tay cự phủ, Hi Lạc Công Tử trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, cùng kia Kế Ngôn Thập một dạng, Hi Lạc Công Tử bụng của từ từ bành trướng lên!

Lại muốn tự bạo!

Còn không có kết thúc, tại nhìn thấy Ma minh Yêu tam tộc lần lượt tấn chức Linh Giả Cảnh sau, giữa sân nhân loại có chút huyền giả đó là đã tuyệt vọng, tuyệt vọng không có nghĩa là muốn đầu hàng, tuyệt vọng mang tới là vô cùng dũng khí, bởi vì đều phải chết, còn cần sợ cái gì sao?

Cho nên, tại Hi Lạc Công Tử chuẩn bị muốn tự bạo lúc, giữa sân lại lần lượt có năm tên nhân loại huyền giả bắt đầu muốn chọn tự bạo...

Nhìn thấy một màn này, một bên cùng Trương Liễu hai người kịch chiến Ma Kha nheo mắt, lúc trước vì thủ hộ sau lưng Ma Tộc huyền giả, hắn vừa Kế Ngôn Thập một kích tối hậu cùng tự bạo toàn bộ nhận xuống tới, tuy rằng nhận xuống tới, thế nhưng hắn cũng đồng dạng xuất hiện một ít thương thế, không thì hắn cũng sẽ không bị hai nhân loại huyền giả quấn lấy!

Mà bây giờ, lại có người muốn tự bạo, nhưng lại không chỉ một người....

Nhân loại huyền giả lúc nào như thế có tâm huyết? Nhân loại không đều là luôn luôn rất sợ chết sao?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 385: Dị biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người, phần lớn đều là là một loại cực kỳ ích kỷ, mà lại rất sợ chết động vật. Thế nhưng, tại rất lâu, đại đa số bên trong cơ thể tâm huyết bị kích phát sau, bọn họ rồi lại có thể không sợ chết. Tựu như cùng lúc này, lúc này giữa sân tất cả nhân loại huyền giả, bọn họ không có người nào tại giờ này khắc này có đầu hàng hoặc là chạy trối chết nghĩ cách.

Đại gia chỉ có một ý niệm, đó chính là giết, giết hắn cái thây phơi khắp nơi!

Ngay từ đầu chỉ ngũ sáu muốn chọn tự bạo, rất nhanh, muốn tự bạo nhân số của tăng đến rồi hơn hai mươi cái.

Nhìn nhân loại huyền giả từng cái một tuyển chọn muốn tự bạo, giữa sân Ma minh Yêu tam tộc huyền giả nhất thời lộ ra kiêng kỵ thần tình. Người yếu sợ cường giả, cường giả sợ không muốn sống người, mà bây giờ, những người trước mắt này loại là chân chánh đều không muốn sống nữa. Xem những người này loại huyền giả tư thế, là muốn cùng hắn môn đồng quy vu tận a!

Một bên Lạc Tuyết cùng Mục Quân hai trong mắt người lần đầu xuất hiện một tia kính ý, mặc kệ những người này loại huyền giả lúc này thực lực làm sao, lúc này bọn họ biểu hiện đều đáng giá bọn họ tôn kính.

Rất sợ chết có rất nhiều, thế nhưng không sợ chết, cũng rất ít, cái này không ngừng nhân loại huyền giả, chính là tất cả tộc loại đều là như vậy!

Giữa sân duy nhất bình tĩnh cũng chỉ có An Nam Tĩnh, đối với nàng mà nói, sinh mệnh, là không có ý nghĩa, có ý nghĩa chỉ một dạng: Đó chính là Võ đạo. Cho nên, ở trong mắt nàng, nhân loại huyền giả cùng Ma minh Yêu tam tộc huyền giả Sát Lục là không có bất kỳ ý nghĩa gì! Như vậy cũng tốt so một con voi đang nhìn một đám con kiến cùng trùng tử đang đánh cái thông thường, ai chết ai sống, đối voi mà nói có ý định nghĩa sao?

Coi thường, đúng vậy, nàng An Nam Tĩnh coi thường hết thảy, bao quát sinh mệnh!

Sẽ ở đó những người này loại huyền giả giữ thế đến đỉnh, muốn tự bạo lúc, tầng thứ năm cửa vào đạo kia lam sắc năng lượng quang tráo đột nhiên bạo liệt ra, lập tức, Dương Diệp tự trong đó bạo xạ ra, Dương Diệp tốc độ cực nhanh, hóa thành một đạo hắc tuyến trong nháy mắt đi tới Hi Lạc Công Tử trước mặt, sau đó thân thủ chợt vỗ vào Hi Lạc Công Tử bụng, lập tức một cổ tử sắc Huyền khí phún ra ngoài, đổ vào Hi Lạc Công Tử trong cơ thể, mang Hi Lạc Công Tử trong cơ thể kia đã cuồng bạo Huyền khí cho mạnh mẽ đè ép xuống tới!

Ngăn lại Hi Lạc Công Tử tự bạo sau, Dương Diệp đang chuẩn bị đi cứu những người còn lại loại huyền giả, vậy mà lúc này đã muộn... Những người đó loại huyền giả trong cơ thể Huyền khí đã cuồng bạo đến rồi cực hạn, mà những người đó loại huyền giả tựa hồ cũng biết lúc này đã chậm, lập tức không chút do dự nào, bạo xạ hướng Ma minh Yêu tam tộc huyền giả trong đám người.

"Dương sư huynh, báo thù cho, ta đi trước cũng, ha ha, Ma Tộc hỗn đản môn, mọi người cùng nhau chết đi..."

"Dương sư huynh, ngày khác hồi Nam Vực, mong rằng đối ta gia tộc trông nom một... Hai..., ta là Tần đều Liễu Gia thế tử, cám ơn nhiều..."

"Dương Diệp, tuy rằng ta là Nguyên Môn đệ tử, nhưng là vẫn hy vọng ngươi có thể là Nam Vực huyền giả tranh một hơi thở, bắt cái này Tiềm Long Bảng đệ nhất, đáng tiếc ta nhìn không thấy một khắc kia a..."

"Ta còn không muốn chết a, thế nhưng không có biện pháp a, a a a, các ngươi cái này chết tiệt Ma Tộc Minh Tộc, mọi người cùng nhau chết đi..."

"Chết đi, cùng chết ah...

Rầm rầm oanh...

Từng đạo tiếng oanh minh ở trong sân vang vọng dựng lên, toàn bộ tầng thứ tư trong nháy mắt bị tức sóng tràn ngập, hơn hai mươi danh Vương Giả Cảnh huyền giả tự bạo, uy lực như vậy, coi như là một gã đỉnh Linh Giả Cảnh huyền giả cũng không dám khinh thường, huống chi cái này Ma minh Yêu chờ huyền giả còn chưa tới Linh Giả Cảnh? Mà kia đứng mũi chịu sào Ma minh Yêu tam tộc huyền giả còn lại là tại chỗ chết đi sắp tới hơn - ba mươi người! Còn lại đám người cũng là trong nháy mắt đó là bị đánh bay mười mấy trượng có hơn!

Tràng diện càng một mảnh hỗn độn...

Một bên, Dương Diệp hai mắt khép hờ, song quyền nắm thật chặc, thân thể mơ hồ rung động, không cầm được sát ý tự trong cơ thể hắn điên cuồng tuôn ra. Ma Tộc giết người loại có sai sao? Không sai, bọn họ có lý do giết loài người. Nhưng là nhân loại Sát Ma tộc đám người có sai sao? Cũng không sai, bởi vì Ma Tộc đám người cũng từng giết vô số nhân loại huyền giả!

Nhân loại cùng Ma minh Yêu chờ tộc trong lúc đó ân oán, ai đúng ai sai, Dương Diệp không muốn giải, cũng không muốn để ý tới. Hắn chỉ biết, giờ này khắc này, hắn muốn giết người!

"Ngươi đã môn không muốn sống chung hòa bình, muốn chọn Sát Lục, chúng ta đây hôm nay liền giết cái đủ!" Thân thủ nhất chiêu, Long Cốt Kiếm thoáng hiện Dương Diệp trong tay, tay cầm Long Cốt Kiếm, Dương Diệp chân phải chợt một bước, bạo xạ hướng về phía kia Minh Tộc trong đám người, trường kiếm trong tay đảo qua, một đạo kiếm khí tự mũi kiếm đỉnh, mang theo bén nhọn tiếng xé gió bắn ra, mười mấy người tại chỗ đầu thân dị xử!

Nhìn thấy một màn này, những người còn lại loại huyền giả vui vẻ, bởi vì Dương Diệp lúc này làm bạo lộ ra khí tức căn bản không phải Vương Giả Cảnh, nói cách khác, Dương Diệp cũng đạt tới Linh Giả Cảnh!

"Giết!"

Những người còn lại loại huyền giả chịu Dương Diệp ảnh hưởng, cũng là phát ra từng đạo tựa như dã thú rít gào tiếng rống giận dử, lập tức hướng phía Ma minh Yêu tam tộc đánh móc sau gáy.

Đúng lúc này, trước khi hạ ba tầng những thứ kia Ma minh Yêu tam tộc huyền giả tự ba tầng xông lên lầu bốn, nhìn thấy giữa sân đầy đất đống hỗn độn, cái này huyền giả ngẩn ra, sau khi tĩnh hồn lại, cái này huyền giả đó là điên cuồng hướng phía Dương Diệp đám người giết đi qua. Có cái này huyền giả gia nhập, giữa sân nhân loại huyền giả đích tình huống không ổn!

Mà đúng lúc này, sắp tới 100 danh bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở giữa sân, sau đó, mười mấy tên Ma Tộc huyền giả đầu trong nháy mắt dọn nhà...

Chân chính máu tanh Sát Lục, chân chính bắt đầu!

Nhân loại huyền giả vốn có ưu thế nhất nhất nhân số nhiều, lúc này cũng mất. Tại trên thực lực nhân loại huyền giả cũng chỗ thua kém Ma minh Yêu tam tộc rất nhiều, bất quá cũng may có Dương Diệp hơn một trăm danh sát thủ ở một bên phụ trợ, giữa sân nhân loại huyền giả chỉ sợ sớm đã chết sạch sẽ.

Ma minh Yêu tam tộc trong huyền giả căn bản không có một người có thể chống đỡ được Dương Diệp một kiếm, Dương Diệp mỗi một lần huy kiếm, liền là có thêm mấy người đầu dọn nhà, lúc này Dương Diệp tựu như cùng sát thần thông thường, thấy ai giết ai! Mà ở trong cơ thể hắn kia Huyết Sát Châu vào lúc này cũng là chậm rãi bay ra, sau đó điên cuồng mà hấp thu trong sân huyết khí cùng thi thể...

"Xuy!"

Một kiếm chém giết một gã Minh Tộc huyền giả, Dương Diệp đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa, ngay tại lúc lúc này, một cây đen nhánh xiềng xích rồi đột nhiên tới, đánh về phía cổ họng của hắn.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, chợt chính là vừa bổ, 'Đang' một tiếng, xiềng xích nhất thời bị đánh bay, mà lúc này, kia Hồn U xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hai người nhìn nhau liếc mắt, lập tức hai người hướng phía đây đó bạo xạ ra. Giờ này khắc này, còn cần bất luận cái gì nói nhảm sao? Không cần, không phải là ngươi chết chính là ta vong, bất luận cái gì ngôn ngữ đều là không ý nghĩa!

Bạo Trùng trong quá trình, một đóa thật nhỏ Hỏa Diễm rồi đột nhiên tránh hiện ra, trong nháy mắt bao phủ Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm, thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm mang theo một đạo Hỏa Diễm đối về kia Hồn U điện xạ đi!

Hồn U hừ lạnh một tiếng, bàn tay chợt vỗ xiềng xích, xiềng xích hóa thành một đạo hắc tuyến đánh vào Dương Diệp kia Long Cốt Kiếm bên trên, 'Đang' một tiếng vang nhỏ, Long Cốt Kiếm nhất thời bị đánh bay, Hồn U khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, ngay tại lúc lúc này, Hồn U sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, bởi vì Dương Diệp đã tiêu thất ở tại trong tầm mắt của hắn!

Hồn U đang chuẩn bị ly khai tại chỗ, nhưng mà lúc này, phía sau hắn rồi đột nhiên vang lên một đạo xé rách không khí chính là tiếng xé gió vang, lập tức, Hồn U hai vai cảm giác kịch liệt tê rần, chỉ thấy một đôi tựa như long trảo cự trảo giữ lại hắn hai vai, Hồn U trong mắt kinh hãi gần chết, không kịp nghĩ nhiều, trong cơ thể chợt bộc phát ra một cổ kinh khủng hắc khí. Chỉ là kia cổ hắc khí còn không có công kích được Dương Diệp, đó là bị một đạo Hỏa Diễm trong nháy mắt đốt cháy thành Hư Vô.....

Không chút do dự nào, Dương Diệp hai móng chế trụ Hồn U hai vai chợt hướng hai bên lôi kéo...

Xuy xuy!

Hồn U hai cái tay cánh tay đó là bị Dương Diệp ngạnh sinh sinh cho tê xuống tới, hắc khí, như suối phun thông thường tự hai vai chỗ phun vải ra!

"A!"

Một đạo thê lương chí cực tiếng kêu thảm thiết ở trong sân vang vọng dựng lên, hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Hồn U sắc mặt trong nháy mắt vặn vẹo dâng lên, ngay tại lúc lúc này, một con long trảo rồi đột nhiên tự bộ ngực hắn xuyên qua, Hồn U hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy thần sắc.

Vẫn chưa xong, 'Phanh' một tiếng, Hồn U toàn bộ thân thể trực tiếp bị U Minh Quỷ hỏa bao vây, không được hai hơi thở thời gian, Hồn U đó là triệt để tiêu tán ở tại giữa sân, một điểm tro chưa từng lưu lại!

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng, đã bước vào Linh Giả Cảnh Hồn U, cứ như vậy đã chết? Dương Diệp là như thế nào làm được?

Lúc này đây có thể đánh chết Hồn U, kỳ thực dựa vào là chính là kia Long Ngoa 'Thuấn Tức Vạn Lý'. Thuấn Tức Vạn Lý mặc dù đối với An Nam Tĩnh không uy hiếp gì, thế nhưng Hồn U cũng không phải là An Nam Tĩnh, khi hắn trong nháy mắt tăng lên gấp năm lần tốc độ dưới tình huống, Hồn U trở tay không kịp, trực tiếp bị hắn một kích bị mất mạng, thế cho nên Hồn U còn không có cho thấy thực lực chân chính liền chết...

Mà đúng lúc này, giữa sân viên kia Huyết Sát Châu đột nhiên hóa thành một đạo huyết quang một nhập Dương Diệp giữa chân mày, trong sát na, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên đỏ đậm, dường như biển máu....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 386: Kiếm đạo chí giản!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Sát Châu vào mi tâm, Dương Diệp thân thể rồi đột nhiên cứng ở tại chỗ, một cổ sát khí tự trong cơ thể hắn hướng ra ngoài chợt khuếch tán ra, sát khí cực kỳ sắc bén, mà lại mang theo làm người ta buồn nôn mùi máu tươi.

Nhìn thấy một màn này, Ma minh Yêu tam tộc huyền giả nhất thời vui vẻ, tuy rằng không biết Dương Diệp lúc này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng không hề nghi ngờ, đây là giết Dương Diệp thời cơ tốt nhất.

Ba mươi mấy danh Ma Tộc huyền giả thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, một bên Trương Liễu cùng Dạ Vẫn còn có Hi Lạc ba người cả kinh, ba người bọn họ hợp lực khả năng ngăn chặn bị trọng thương Ma Kha, căn bản không cách nào bứt ra, nhìn thấy những ma tộc này huyền giả hướng Dương Diệp phóng đi, tam người nhất thời tâm lạnh nửa đoạn, lúc này Dương Diệp Khả là mọi người người tâm phúc, chết ai cũng không thể chết hắn!

Ngay ba người chuẩn bị phân ra một người đi trợ giúp Dương Diệp lúc, 20 danh bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp xung quanh, hợp thành một vòng tròn mang Dương Diệp vây ở trong đó.

Nhìn thấy một màn này, tam người nhất thời thở dài một hơi.

Nhìn thấy 20 danh bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp xung quanh, Ma Tộc đám người sửng sốt, lập tức Huyền khí bạo dũng, lúc này, không cần bất luận cái gì nói nhảm, song phương trực tiếp chém giết.

Tại Huyết Sát Châu vào mi tâm thời khắc đó, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt thay đổi. Một mảnh trên quảng trường, vô tận sát khí, vô tận tiên huyết, vô tận hài cốt, vô tận oán khí, còn có vô tận oan hồn đầy rẫy tại đây phiến trên quảng trường.

Trong không khí, tràn ngập chính là mùi máu tươi cùng tinh màu đỏ quỷ dị khí lưu.

Đứng ở trên quảng trường, nhìn hết thảy trước mắt, Dương Diệp mắt như máu biển, Sát Lục Kiếm Ý không ngừng tự trong cơ thể hắn tuôn ra, sau đó hướng phía bốn phía khuếch tán đi.

"A..."

Đúng lúc này, trên quảng trường những thứ kia oan hồn rồi đột nhiên phát ra từng đạo bén nhọn chói tai tiếng kêu thảm thiết, lập tức, toàn bộ điên cuồng trào hướng về phía Dương Diệp, không chỉ có như vậy, trong không khí những thứ kia tràn ngập huyết khí cũng toàn bộ tràn vào Dương Diệp trong cơ thể.

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu xuất hiện nhất mạc mạc tràng cảnh, cái gì tràng cảnh? Những thứ kia oan hồn chết đi lúc tràng cảnh... Một ít oan hồn chết cực hung ác... Nhất mạc mạc tàn nhẫn cảnh tượng tại Dương Diệp trong đầu dường như điện quang đá lấy lửa thông thường không ngừng xẹt qua, làm cho Dương Diệp hai mắt càng ngày càng màu đỏ tươi, đến sau cùng, dĩ nhiên chảy xuống huyết lệ...

"Bảo vệ cho bản tâm, chớ khiến Sát Lục khống chế ngươi!"

Đúng lúc này, Kiếm Linh thanh âm của đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu ầm ầm nổ vang.

Nghe vậy, Dương Diệp một cái giật mình, lập tức vội vã cố thủ bản tâm, Kiếm Tâm Thông Minh hắn, muốn làm đến tâm cảnh thanh minh, cũng không phải việc khó gì. Trước khi tất cả thiếu chút nữa bị cáo chế, chủ yếu vẫn là bởi vì bị cái này Huyết Sát Châu lấy một trở tay không kịp!

Một lát sau khi, Dương Diệp trong thân thể sát khí càng ngày càng ít, mà hắn trong hai mắt cũng là từ từ bày biện ra một chút thanh minh vẻ, không ở tựa như lúc trước vậy màu đỏ tươi.

Lại qua một lát, đang nhìn những người đó chết thảm phần trạng, Dương Diệp trong mắt đã không có nửa điểm ba động, nhưng trong lòng thì có điều được.

Như thế nào sinh? Như thế nào chết?

Mỗi người đối sinh tử lý giải đều không giống với, mà hắn Dương Diệp đối về câu lý giải cũng cực kỳ giản đơn, đó chính là: Thuận ta đến sinh, nghịch ta đến chết!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp bỗng nhiên rộng rãi, Kiếm chỉ dùng để tới làm cái gì? Kiếm đạo vậy là cái gì Đạo? Kỳ thực không có phức tạp như thế, Kiếm chính là dùng để giết người, kiếm đạo là tốt rồi so một khối mài Kiếm thạch, chỉ dùng để tới không ngừng mài Kiếm, khiến Kiếm càng thêm sắc bén, sau đó tốt hơn tới giết người. Đúng vậy, hết thảy hết thảy, chưa từng phức tạp như thế, cũng không như vậy mê hoặc, bất kể là Kiếm Tâm Thông Minh cũng hoặc là Kiếm Ý, còn là Sát Lục Kiếm Ý, chưa từng phức tạp như thế, bởi vì xét đến cùng, chúng nó đều là dùng để giết người!

Kiếm đạo chí giản!

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt, thanh minh không gì sánh được, mà đúng lúc này, kia Huyết Sát Châu tự hắn giữa chân mày chậm rãi bay ra, sau đó trôi nổi ở trước mặt của hắn. Nhìn trước mắt Huyết Sát Châu, Dương Diệp chậm rãi lắc đầu, cái này Huyết Sát Châu là ngụy đạo khí, cũng chính là bản thân là có nhất định linh thức, trước đây sở dĩ yên lặng, là bởi vì Sát Lục cùng huyết khí thiếu, cho nên kia một mực yên lặng, làm cho Dương Diệp Phàm hồ đều nhanh quên nó!

Lần này, cái này Tiềm Long Tháp trong huyết khí cùng sát khí làm cho kia hấp thu không ít, cho nên kia mới có lúc trước Phệ chủ cử động. Chỉ là đáng tiếc, Phệ chủ không có thành công, trái lại làm cho Dương Diệp đối kiếm đạo có càng sâu lý giải, không, phải nói khiến hắn có kiếm đạo của mình. Hắn Dương Diệp kiếm đạo là cái gì? Chính là tới giản!

Nói chung, lúc này đây hắn lấy được chỗ tốt là không có gì sánh kịp. Lúc này đây, cũng để cho hắn thật sự hiểu Kiếm Tâm Thông Minh hàm nghĩa, cái gọi là Kiếm Tâm Thông Minh, kỳ thực không đơn giản chỉ là dùng để phá Huyền kỹ, Kiếm Tâm Thông Minh là một loại cảnh giới, một loại thấu triệt vạn pháp bản chất cảnh giới.

Dương Diệp lắc đầu khẽ cười cười, nếu như hắn sớm một chút minh bạch đạo lý này, tại tầng thứ năm trong cũng sẽ không An Nam Tĩnh có hầu như không còn sức đánh trả. Bởi vì lấy bây giờ ánh mắt nhìn đợi trước An Nam Tĩnh, hắn mới phát hiện, An Nam Tĩnh lực lượng cùng tốc độ tuy rằng nhìn như không chê vào đâu được, một điểm kẽ hở cũng không, kỳ thực, vẫn có đến một chút tì vết!

Thân thủ nắm chặt, mang Huyết Sát Châu chộp trong tay, nhìn trong tay Huyết Sát Châu, Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó đem thu vào vòng xoáy bên trong. Thứ này, với hắn mà nói vẫn có tác dụng, kia chính là có thể đề thăng hắn Sát Lục Kiếm Ý, đúng vậy, lúc này hắn Sát Lục Kiếm Ý đã đạt đến tầng thứ bảy!

Mà lớn nhất công thần, dĩ nhiên chính là cái này Huyết Sát Châu, bởi vì... Này Huyết Sát Châu trong ẩn chứa sát khí cùng máu tanh cực kỳ nồng nặc, vừa vặn có thể dùng nhắc tới thăng hắn Sát Lục Kiếm Ý.

Cất xong Huyết Sát Châu, Dương Diệp lúc này mới đưa mắt đầu đến rồi giữa sân, nhìn trong sân chém giết, Dương Diệp ánh mắt Băng lạnh xuống, đặc biệt khi thấy trước mặt hắn mấy cổ hắc y nhân thi thể lúc, mấy người này hắn không biết bọn họ tên gọi là gì, thế nhưng hắn biết, những người này là vì hắn mà chết.

"Ha ha..."

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến Mục Quân tiếng cười to, Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy kia Mục Quân quanh thân vây quanh tam điều thật nhỏ kim sắc năng lượng tiểu Long, mà ở kỳ xung quanh, một cổ mắt thường có thể thấy được không khí vặn vẹo độ cung, bất ngờ thoáng hiện.

Linh Giả Cảnh!

Kế Ma Kha cùng Hồn U còn có Lạc Tuyết cùng Dương Diệp sau, lại có người đạt tới Linh Giả Cảnh!

Đột nhiên, Mục Quân đưa mắt đầu đến rồi Dương Diệp trên người của, lập tức trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, Đạo: "Dương Diệp, ân oán giữa chúng ta, hôm nay liền một lần giải quyết ah. Lúc đầu ta không cách nào hoàn toàn nắm giữ Nhân Hoàng Ấn, hiện nay, để ngươi xem một chút Nhân Hoàng Ấn đích thực chính uy lực!"

Dứt lời, Mục Quân thủ đoạn nhất chuyển, bàn tay kim sắc Long ấn hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, kim sắc Long ấn đón gió tăng vọt, không được một hơi thở đó là hóa thành mấy trượng lớn nhỏ cự ấn, như một tòa núi nhỏ thông thường hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới!

Dương Diệp sắc mặt bất biến, làm kia Long ấn đi tới trước người hắn một trượng cự ly lúc, Dương Diệp lúc này mới thả người nhảy, thủ đoạn khẽ động, trong tay Long Cốt Kiếm mũi kiếm thẳng đâm vào kia Nhân Hoàng Ấn chính giữa.

"Đang!" Một sinh thanh thúy thanh vang lên.

Kia cự đại long ấn kịch liệt run lên, sau đó bay ngược mà quay về.

Nhìn thấy một màn này, Mục Quân con ngươi co rụt lại, Dương Diệp lực lượng lúc nào lớn như vậy? Lại có thể một kiếm mang người của hắn Hoàng ấn đánh bay?

Lúc này, một bên An Nam Tĩnh đột nhiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp đương nhiên không lực lượng lớn như vậy, hắn mặc dù có thể đủ một kiếm đẩy lùi cái này Long ấn, dựa vào là Kiếm Tâm Thông Minh, đúng vậy, hắn phát hiện cái này Long ấn khuyết điểm, hắn một kiếm kia chính là đánh vào cái này Long ấn nhất chỗ bạc nhược, tựa như hai người đánh nhau, một người hướng phía một người khác đầu đi oanh đối phương nắm tay, vậy dĩ nhiên là oanh bất quá, thế nhưng nếu như hắn bắt người đầu đi oanh đối phương mệnh. Căn. Tử đây?

Lấy sở trường của mình đi đối với người khác khuyết điểm! Đây là lúc này Dương Diệp sở dụng phương pháp.

Mục Quân sắc mặt thoáng dữ tợn, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới thực lực của hắn trở nên mạnh mẽ sau khi, mà cái này Dương Diệp cũng là như vậy. Hừ lạnh một tiếng, ngay hắn muốn động thủ lúc, hắn đối diện Dương Diệp cũng đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, sau một khắc xuất hiện lúc, đó là đã đi tới trước mặt của hắn, chỉ thấy Dương Diệp điềm nhiên nói: "Kỳ thực, ta xem ngươi cũng đã sớm khó chịu, ngươi nói đúng, chúng ta dĩ vãng ân oán, hôm nay liền duy nhất giải quyết ah!"

Dứt lời, một kiếm đâm thẳng Mục Quân ngực, không phải là rất nhanh, lực lượng cũng không phải rất lớn, cũng không có gia trì U Minh Quỷ hỏa hoặc là Kiếm Ý, nhưng lại chính là như vậy đơn giản một kiếm, làm cho một bên An Nam Tĩnh trong mắt vẻ kinh ngạc càng đậm...

Mà kia Mục Quân cũng lộ ra lướt một cái châm chọc, đơn giản như vậy một kiếm, liền muốn giết hắn? Dương Diệp đầu bị lừa đá sao?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 387: Kịch chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đột nhiên, Dương Diệp tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, sau đó quỷ dị xuất hiện ở Mục Quân phía sau, sau đó Long Cốt Kiếm mang theo lướt một cái kiếm quang đâm thẳng Mục Quân lưng, giản đơn, mau lẹ, không có chút nào xinh đẹp cùng dư thừa động tác!

Tại Dương Diệp đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ một khắc kia, Mục Quân sắc mặt liền thay đổi. Đúng lúc này, thấy lạnh cả người tự phía sau hắn kéo tới, Mục Quân một hãi, xoay người đó là một quyền đánh ra, một cái thật nhỏ kim sắc năng lượng kim long rồi đột nhiên tránh hiện ra, sau đó hắn chuẩn bị bứt ra trở ra, thoát ly chiến đấu, nhưng mà, Dương Diệp kiếm trong tay hơi phiến diện, đánh vào năng lượng đó kim long giữa chân mày, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, kim long vỡ ra được.

Nhìn thấy một màn này, Mục Quân trong mắt rốt cục xuất hiện lướt một cái kinh khủng, hắn Huyền kỹ là thiên cấp hạ phẩm, nhưng mà nhưng là bị Dương Diệp giản đơn một kiếm liền phá vỡ, Dương Diệp là như thế nào làm được?

Dương Diệp Khả không lãng phí thời gian, một kiếm phá đi Mục Quân Huyền kỹ, tiếp theo, thủ đoạn khẽ động, một cái nhanh xông, trường kiếm tiến quân thần tốc, mũi kiếm đâm vào Mục Quân nơi ngực, nhưng mà Dương Diệp cũng nhướng mày, bởi vì hắn Kiếm bị vật gì vậy ngăn trở ở, tại không cách nào tiến nửa thốn! Trường kiếm nhẹ nhàng xoay tròn, tiếp theo một chọn, Mục Quân y phục nhất thời vỡ ra được, bên trong, là nhất kiện tản ra kim quang kim sắc Huyền Giáp!

"Ha ha..."

Mục Quân đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, hắn nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy châm chọc cùng vẻ hài hước, Đạo: "Dương Diệp, ngươi không phải là một kiếm phá vạn pháp sao? Tới, ta đứng ở chỗ này cho ngươi đâm, ngươi đâm nha, ta nhìn ngươi một chút có thể hay không đâm rách cái này chuẩn đạo khí Nhân Hoàng

Giáp, tới, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội!"

Không để ý tới kia đắc ý Mục Quân, Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm đột nhiên nghiêng chọn mà lên, làm cùng Mục Quân nơi cổ lúc, chợt một gọt, nhưng mà, làm Long Cốt Kiếm mũi kiếm muốn chạm đến Mục Quân nơi cổ lúc, một mảnh kim sắc lân giáp phúc đắp lên Mục Quân cổ của, chặn Dương Diệp Long Cốt Kiếm, càng chấn Long Cốt Kiếm 'Ong ong' rung động!

Dương Diệp nhướng mày, cái này Mục Quân trong miệng nói 'Nhân Hoàng Giáp' lực phòng ngự rất mạnh a, hơn nữa bao trùm Mục Quân toàn thân, một điểm kẽ hở cũng không.

Thế nào phá?

Mục Quân trên mặt không thèm càng đậm: "Người này Hoàng Giáp là chuẩn đạo khí, nội ẩn chứa lịch đại Nhân Hoàng khí tức, có thiên địa phù hộ, đừng nói ngươi chỉ là mới vừa trở thành Linh Giả Cảnh huyền giả, tính là ngươi là Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả cũng không làm gì được kia."

"Phải không?"

Dương Diệp đột nhiên quỷ dị cười, đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, điện xạ ra, trong tay Long Cốt Kiếm thẳng tắp đâm vào Mục Quân mi tâm chỗ, Mục Quân trên mặt như trước mang theo nồng đậm không thèm, bởi vì Dương Diệp Kiếm như trước bị Nhân hoàng Giáp ngăn trở. Đột nhiên, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái tà cười, một luồng thật nhỏ Hỏa Diễm rồi đột nhiên xuất hiện ở mũi kiếm chỗ, người nọ Hoàng Giáp hiện ra lân phiến nhất thời lõm đi vào.

Mục Quân sắc mặt trong sát na liền trắng, đang chuẩn bị né tránh, nhưng mà lúc này, Dương Diệp mũi kiếm cũng chợt xoay tròn, sau đó, 'Xuy' một tiếng, kia lân phiến nứt ra rồi một cái thật nhỏ nhân khẩu, Dương Diệp Huyền Kiếm tự Mục Quân nơi mi tâm xuyên qua!

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng, bất kể là nhân loại huyền giả, còn là Ma minh Yêu tam tộc huyền giả đều ngừng chiến đấu, ngây ngô như gà gỗ nhìn kia nơi mi tâm xuất hiện một cái kiếm động Mục Quân.

Dương Diệp khi nào thay đổi kinh khủng như vậy? Bước vào Linh Giả Cảnh Hồn U cùng với cái này Mục Quân đều bị hắn Trảm với dưới kiếm!

Một bên, Lạc Tuyết trong mắt có vẻ ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, lúc này Dương Diệp tựa hồ bất đồng!

Mà một bên An Nam Tĩnh trong mắt còn lại là lóe ra vẻ hưng phấn hào quang, tựa như thợ săn phát hiện con mồi thông thường.

Một kiếm chém giết Mục Quân, Dương Diệp tay nhất chiêu, Mục Quân trong tay kia miếng Nhân Hoàng Ấn còn có mặc trên người món đó Nhân Hoàng Giáp nhất thời bay đến trong tay hắn, nhưng mà, Dương Diệp còn chưa tới kịp vui vẻ, kia hai kiện chuẩn đạo khí lại đột nhiên bộc phát ra một đạo rực rỡ kim quang, sau đó mang Dương Diệp trực tiếp bao phủ đi vào!

Khí linh hộ chủ!

Kim quang trong, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, Kiếm Ý phún ra ngoài, trong nháy mắt mang tầng kia kiếm quang phá vỡ, sau đó hai tay một trảo, liền đem hai kiện chuẩn đạo khí nắm ở trong tay. Hai kiện chuẩn đạo khí còn muốn giãy dụa, nhưng là bị Dương Diệp trực tiếp ném vào vòng xoáy đan điền nội, tiến nhập vòng xoáy đan điền, hai kiện chuẩn đạo khí nhất thời thành thật xuống.

Tay lần thứ hai nhất chiêu, kia Mục Quân trên tay đeo nạp giới bay đến trong bàn tay hắn, cũng không có xem, Dương Diệp liền đem kỳ thu vào. Hiện tại cũng không phải là xem bảo bối thời điểm, hắn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm!

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, kia Mục Quân thi thể trực tiếp tiêu thất ở tại giữa sân. Dương Diệp khẽ cau mày, cũng không đi quản, tay cầm Long Cốt Kiếm, xoay người nhìn về phía một bên Trương Liễu cùng Dạ Vẫn, khi thấy trên người của hai người kia rậm rạp chằng chịt vết máu lúc, một luồng lệ khí tự Dương Diệp trong mắt lóe lên. Hít sâu một hơi, Dương Diệp đi tới hai người trước mặt, sau đó móc ra một thanh cực phẩm trị liệu phù vỗ vào trên người của hai người, Đạo: "Chuyện kế tiếp, giao cho ta ah!"

Dứt lời, Dương Diệp nhìn về phía một bên Ma Kha, sau đó chậm rãi đi hướng Ma Kha, Đạo: "Kỳ thực, bất kể là nhân loại, còn là Ma Tộc, đều có thể tại đây tầng thứ tư trong hảo hảo tu luyện. Đại gia tới Tiềm Long Tháp mục đích, chỉ là trở nên mạnh mẽ mà thôi! Mà các ngươi Ma minh Yêu tam tộc, cũng muốn đem chúng ta chém tận giết tuyệt. Ta muốn hỏi một chút, ngươi mang chúng ta chém tận giết tuyệt sao? Ma Kha, nhìn bên cạnh ngươi Ma Tộc thành viên thi thể, đây là ngươi muốn sao?"

"Buồn cười!" Ma Kha bật cười một tiếng, Đạo: "Dương Diệp, nếu như nhân loại các ngươi trước có người đạt được Linh Giả Cảnh, ngươi cảm thấy ngươi môn nhân loại huyền giả sẽ cùng chúng ta sống chung hòa bình sao? Ha hả, ta xem khi đó, bị tàn sát chính là chúng ta Ma Tộc huyền giả ah. Không râu tại nhiều lời, thực lực ngươi tựa hồ tăng nhiều, cũng tốt, không cần chờ Tiềm Long Bảng, chúng ta bây giờ liền quyết nhất tử chiến làm sao?"

"Quả thực không cần nhiều lời!" Dương Diệp gật đầu. Hắn không phải là một cái ưa thích nói nhảm người, sở dĩ nói nhảm, là hắn trong lòng đau lòng, đau lòng giữa sân chết đi những người đó loại huyền giả còn có theo hắn đám kia sát thủ. Trước khi, những người này cũng còn rõ ràng ở trước mặt hắn a, mà bây giờ, những người này lại là trở thành từng cổ một thi thể lạnh như băng.

Hắn Dương Diệp không phải là một cái nhân từ mềm lòng người, đối mặt địch nhân, cho dù là giết thượng 100 vạn, hắn chân mày cũng sẽ không nháy mắt một chút! Thế nhưng khi thấy người một nhà từng cái một trở thành một cụ cụ thi thể lạnh như băng lúc, hắn cũng nhịn không được tâm đau. Đây là một cái ích kỷ nghĩ cách, thế nhưng thử hỏi, thế nhân ai có thể đủ làm được vô tư?

Vẫn là câu nói kia, hắn Dương Diệp giúp thân không giúp lý, bởi vì tại nguy nan thời điểm, đứng ở bên cạnh ngươi, vĩnh viễn là thân nhân của ngươi cùng huynh đệ. Lý? Khác xả đạm, quả đấm của người nào lớn kia liền đứng ở ai bên kia!

"Ngươi như chết, ở đây cùng với lầu dưới tất cả nhân loại huyền giả, không có người nào có thể sống ly khai Tiềm Long Tháp!" Một cổ ma khí tự Ma Kha trong cơ thể bừng lên, Minh Thần Thương tại Ma Kha trong tay, cấp tốc xoay tròn, mũi thương chỗ, lóe ra lạnh lẽo, làm người sợ hãi màu u lam hàn mang!

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Một dạng, ngươi Ma Kha như chết, đi tới Nam Vực tất cả Ma Tộc huyền giả, ừ, còn có Minh Tộc cùng với yêu tộc huyền giả mang một cái cũng không thể quay về."

"Ha ha... Vậy thì tới đi!"

Ma Kha ngửa đầu một tiếng thét dài, lập tức, chân phải chợt đạp đất, cầm trong tay Minh Thần Thương bạo xạ ra, trong chớp mắt đi tới Dương Diệp trước người, trong tay Minh Thần Thương thuấn phát tới Dương Diệp ngực chỗ, lực lượng cường đại, trực tiếp có thể dùng Minh Thần Thương nơi đi qua không gian nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên.

Dương Diệp sắc mặt bất biến, làm Minh Thần Thương đi tới trước ngực hắn chỉ số cm thời điểm, trong tay hắn Long Cốt Kiếm nhẹ nhàng điểm một cái, đánh vào kia Minh Thần Thương thương dưới kiếm phương nửa thốn chỗ, 'Đang' một tiếng, kia Minh Thần Thương trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng nhất thời bị tan mất tám phần mười. Cửu, cùng lúc đó, kia Minh Thần Thương cũng là trực tiếp bị Dương Diệp điểm này, cải biến phương hướng.

Dương Diệp không có buông tha cơ hội lần này, một cái bước xa, trong tay Long Cốt Kiếm đâm thẳng Ma Kha trong ngực, nhanh như thiểm điện!

Biết rõ Ma Kha thân thể phòng ngự kinh khủng, Dương Diệp không có ở tàng tư, U Minh Quỷ hỏa hóa thành một đoàn lớn chừng ngón cái Hỏa Diễm bao vây ở tại chỗ mũi kiếm, mà Dương Diệp cũng mang tự toàn thân của mình thân thể lực lượng tất cả đều hội tụ ở tại mũi kiếm chỗ, lúc này Dương Diệp chỗ mũi kiếm ẩn chứa lực lượng là cực kỳ kinh khủng, mũi kiếm nơi đi qua, từng đạo khí bạo không ngừng bên tai!

Cảm giác được Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa lực lượng kinh khủng, Ma Kha không dám khinh thường, không dám hắn cũng không có tuyển chọn né tránh, bởi vì lúc này một khi né tránh, vậy thì tương đương với thua khí thế, đương nhiên, cũng là bởi vì lúc này khoảng cách gần như thế, hắn căn bản không cách nào né tránh! Nếu không thể né tránh, vậy cũng chỉ có đón đỡ!

Ma Kha một tiếng lịch uống, đầy hắc sắc lân phiến trái quyền chợt đánh phía Dương Diệp mũi kiếm, ngay Ma Kha nắm tay muốn đánh vào Dương Diệp chỗ mũi kiếm lúc, Ma Kha con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, Dương Diệp bản thể đã tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc này trước mặt hắn, chỉ là Dương Diệp một đạo tàn ảnh!

Đúng lúc này, một đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió rồi đột nhiên sau lưng Ma Kha vang lên, lập tức, một thanh hiện lên thật nhỏ hỏa quang mũi kiếm trong nháy mắt đánh vào phía sau lưng của hắn chỗ...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 388: Tiềm long bia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm xuyên thấu Ma Kha thân thể, nhưng mà, Dương Diệp cũng không có nửa phần sắc mặt vui mừng, tương phản, hắn chân mày cau lại. Bởi vì hắn đâm thủng qua là một đạo tàn ảnh!

"Ngươi cho là chỉ ngươi mới có tốc độ kinh người sao?" Ma Kha thanh âm của tự Dương Diệp phía sau vang vọng dựng lên, lập tức, Minh Thần Thương nhắm thẳng vào Dương Diệp cái ót.

Dương Diệp rồi đột nhiên xoay người, trường kiếm đâm thẳng, cùng Ma Kha Minh Thần Thương đánh vào cùng nhau.

"Bành!"

Một đạo kim thiết giao qua âm hưởng triệt dựng lên, lực lượng khổng lồ có thể dùng hai người hướng sau chợt lui 7 8 trượng cự ly mới dừng lại tới. Nhưng mà sau một khắc, hai người cũng lại lần nữa hướng phía đây đó bạo xạ dựng lên, sau đó từng đạo kim thiết giao qua thanh ở trong sân không ngừng vang vọng dựng lên.

Hai người lực lượng bất tương sàn sàn như nhau, phòng ngự cũng không bộ dạng sàn sàn như nhau, cảnh giới cũng giống như vậy, ý thức chiến đấu cũng là chênh lệch không bao nhiêu, cho nên hai người chiến đấu là phi thường kịch liệt.

Dần dần, Dương Diệp từ từ chiếm thượng phong, bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh hắn, mỗi một lần đều có thể đủ tuỳ tiện hóa giải Ma Kha công kích, đồng thời làm ra hữu hiệu phản kích. Chỉ là cũng không có gì dùng, bởi vì cho dù hắn đâm tới đối phương một kiếm, cũng không có có thể làm cho đối phương xuất hiện thương thế, thậm chí ngay cả da chưa từng đâm rách!

Đồng dạng, thỉnh thoảng Ma Kha một thương. Đâm vào Dương Diệp trên người, đồng dạng không có thể cho Dương Diệp tạo thành cái gì thực chất tính thương tổn.

Nói cách khác, nếu như hai người không lá bài tẩy ra hết, muốn giết đối phương, vậy cơ hồ là không thể nào!

"Đang!"

Một thương một kiếm trên không trung hung hăng đụng vào nhau, đánh chỗ, hỏa hoa văng khắp nơi, lực lượng cường đại có thể dùng thương Kiếm kịch liệt run lên, lập tức Dương Diệp cùng Ma Kha hai người hướng sau liên tiếp lui về phía sau, đây đó phân ra!

"Xem ra không cần đợi được Tiềm Long Bảng bắt đầu rồi!" Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên An Nam Tĩnh thanh âm của, An Nam Tĩnh chậm rãi đi tới kia tiềm long trên đài, nhìn Ma Kha cùng Dương Diệp liếc mắt, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, Đạo: "Tiềm Long Bảng, có tư cách tranh đoạt, bất quá theo chúng ta mấy người. Đối với ta mà nói, một hồi một cuộc tỷ thí, thực sự phiền phức, cho nên, các ngươi cùng tiến lên, làm sao?"

Giữa sân mọi người nhất thời hóa đá, cùng tiến lên? Lão Thiên? Không nghe lầm chứ? Cái này An Nam Tĩnh lại muốn Ma Kha cùng Dương Diệp cùng tiến lên? Nàng được thất tâm phong không được?

Ma Kha cùng Dương Diệp cũng là ngẩn ra, nữ nhân này thật chẳng lẽ cuồng nổi điên sao? Cùng tiến lên? Nàng thật cho là nàng đã vô địch sao?

Nhưng mà lúc này, An Nam Tĩnh cũng nhàn nhạt nhìn một bên Lạc Tuyết, lần thứ hai miệng ra kinh người: "Ngươi cũng cùng lên đi! Không cần cái này Phó kinh ngạc cùng buồn cười thần tình, ta biết thực lực ngươi không kém Ma Kha cùng Dương Diệp, thậm chí mạnh hơn hắn hai không ít người, bất quá với ta mà nói, cũng không có ý nghĩa. Vì giảm thiểu phiền phức, ba người các ngươi cùng lên đi!"

Lạc Tuyết nhẹ lay động đầu cười cười, Đạo: "Ta biết ngươi có cuồng ngạo tiền vốn, thế nhưng xin lỗi, ta sẽ không cùng bọn chúng cùng nhau đối chiến ngươi. Đương nhiên, nếu như ngươi là muốn đơn độc khiêu chiến ta, như vậy, ta sẽ ứng chiến."

"An Nam Tĩnh, ngươi thật cho là mình liền vô địch sao?" Một bên Ma Kha lạnh lùng nói: "Cùng nhau khiêu chiến ngươi? Ngươi bàn tính ngược lại cũng có tốt, thắng, ngươi liền chưa từng có ai, sau không người tới, ngươi Vũ Thần tên càng thêm vững chắc. Mà cho dù ngươi thất bại, cũng có thể nổi tiếng đại lục. Ta biết ngươi rất mạnh, thế nhưng, cùng nhau khiêu chiến ngươi, thành thật mà nói, ngươi còn không có tư cách kia!"

Bất kể là Ma Kha còn là Lạc Tuyết, bọn họ đều có chính bọn nó ngạo khí, cùng nhau khiêu chiến An Nam Tĩnh? Đó là đang vũ nhục bọn họ!

Dương Diệp trầm mặc, hắn cùng với An Nam Tĩnh đã giao thủ, càng biết rõ An Nam Tĩnh thực lực kinh khủng. An Nam Tĩnh tuy rằng rất cuồng, thế nhưng nàng cũng không phải không có một người đầu óc của người. Nàng cũng dám nói loại này khoác lác, vậy đại biểu nàng khẳng định có mười phần lòng tin. Chỉ là Dương Diệp trong lòng cũng là rất nghi hoặc, cái này An Nam Tĩnh lòng tin đến tột cùng đến từ chính nơi nào?

Bất kể là hắn vẫn Ma Kha, cũng hoặc là kia Lạc Tuyết, lúc này bọn họ triển hiện ra thực lực đều là phi thường kinh khủng. Có thể nói như vậy, ba người bọn họ đơn độc phóng tới trước khi bất luận cái gì một lần Tiềm Long Bảng, phỏng chừng đều là vững vàng đệ nhất, hơn nữa Dương Diệp Thâm tin, bất kể là Ma Kha, cũng hoặc là kia Lạc Tuyết, khẳng định đều có kinh người lá bài tẩy!

Mà cái này An Nam Tĩnh khẳng định cũng là biết điểm này, nếu biết, nàng kia lại vẫn dám khẩu xuất cuồng ngôn, đến tột cùng là nàng quá mức cuồng vọng, còn là lòng tin mười phần đây?

Nghe được Ma Kha cùng Lạc Tuyết nói, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Ngươi có muốn nói sao?"

"Chúc ngươi nhiều may mắn!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

An Nam Tĩnh quét ba người liếc mắt, sau đó nói: "Nếu như ba người các ngươi đồng loạt ra tay, thật ra thì vẫn là có như vậy một điểm cơ hội, dù sao ba người các ngươi thực lực không kém. Thế nhưng đáng tiếc, vì kia không rõ mặt mũi cùng nếu nói ngạo khí, các ngươi bỏ qua cơ hội này!" Dứt lời, An Nam Tĩnh thân hình khẽ động, đi tới kia trước tấm bia đá, sau đó bàn tay khắc ở kia trên tấm bia đá!

"Oanh!"

Tấm bia đá chợt bộc phát ra một đạo rực rỡ tia sáng chói mắt, đang lúc mọi người kinh ngạc trong con mắt, tên An Nam Tĩnh xuất hiện ở tấm bia đá nhất đáy sắp xếp, tiếp theo, tên nhảy chuyển, không được một hơi thở, đó là đi tới đệ ngũ đi, tại đệ ngũ đi dừng lại số hơi thở, tên lần thứ hai nhảy chuyển, đi tới đệ tam đi phía dưới, cũng chính là Kiếm Tông tổ sư tên phía dưới!

Lại đếm rõ số lượng hơi thở, đang lúc mọi người rung động trong con mắt, tên An Nam Tĩnh nhảy vọt qua Kiếm Tông tổ sư cùng tên thứ hai chưa từng sợ hãi thiên hạ đi tới tên thứ hai!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người ngây ra như phỗng, cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên vượt qua Kiếm Tông tổ sư? Của nàng tiềm lực dĩ nhiên vượt qua vạn từ năm đó người mạnh nhất? Điều này đại biểu cái gì? Đại biểu có ở đây không lâu sau này, đại lục mang gặp phải một gã siêu cấp cường giả!

Dương Diệp cùng Ma Kha còn có Lạc Tuyết lúc này sắc mặt đều ngưng trọng, cái này An Nam Tĩnh tiềm lực dĩ nhiên vượt qua Kiếm

Tông tổ sư, cái này khó tránh cũng quá kinh khủng một điểm a! Ba người bọn họ tuy rằng đều đối với mình rất có lòng tin, cũng rất ngạo khí, nhưng ba người bọn họ cũng không nghĩ bọn họ có thể so với kia Kiếm Tông tổ sư còn muốn yêu nghiệt!

Mà lúc này, cái này An Nam Tĩnh nắm quyền thực nói cho bọn họ, của nàng tiềm lực đã vượt qua năm đó Kiếm Tông tổ sư!

Nhưng mà còn không có kết thúc, ngay Dương Diệp đám người khiếp sợ thời điểm, bia đá kia trong đột nhiên lần thứ hai bộc phát ra một đạo rực rỡ hào quang, lập tức, An Nam Tĩnh tên vượt qua Huyền Giả Đại Lục đời thứ nhất Vũ Thần tên Thanh Loan Phong, xuất hiện ở tiềm long bia đệ nhất đi!

Giữa sân mọi người lần thứ hai hóa đá!

An Nam Tĩnh tiềm lực dĩ nhiên vượt qua đời thứ nhất Vũ Thần! Mấy vạn năm qua, từ không có người có thể siêu việt đời thứ nhất Vũ Thần a, mà cái này An Nam Tĩnh làm xong rồi!

Tuy rằng cái này không có nghĩa là An Nam Tĩnh tương lai thành tựu liền nhất định có thể siêu việt đời thứ nhất Vũ Thần, thế nhưng, cũng đã chứng minh An Nam Tĩnh tiềm lực vượt qua đời thứ nhất Vũ Thần, nếu như An Nam Tĩnh không ngã xuống, ngày khác, nàng nhất định có thể siêu việt Kiếm Tông tổ sư cùng với Thanh Loan Phong. Mà đại lục, cũng mang xuất hiện lần nữa một gã siêu cấp cường giả!

Truy cập❊http://t

Ruyencuatui.Net/ để đọc truyện❊ Đúng lúc này, lão giả tóc trắng Thiên Huyễn xuất hiện ở giữa sân, nhìn kia đệ nhất đi tên biến thành 'An Nam Tĩnh' ba chữ lúc, Thiên Huyễn trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp ý, lập tức biến thành vẻ hưng phấn, ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, Đạo: "Ta là cửu phẩm tông môn Thượng Tiêu tông trưởng lão, ta đại biểu Thượng Tiêu tông mời ngươi gia nhập Thượng Tiêu tông, tông môn nội, bất kể là công pháp còn là Huyền kỹ, cũng hoặc là Huyền bảo, mặc cho ngươi tuyển chọn. Không chỉ có như vậy, ngươi còn có thể nói bất luận cái gì yêu cầu hợp lý! Làm sao?"

"Thiên Huyễn, ngươi vi quy ah!"

Đúng lúc này, một gã mặc vạch trần đạo nhân xuất hiện ở giữa sân, đạo nhân lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Huyễn, sau đó nói: "Thiên Huyễn, Tiềm Long Bảng còn chưa kết thúc, ngươi liền bắt đầu một mình kéo người, cái này không phù hợp quy củ ah?"

"Phong Tu, ta Thượng Tiêu tông muốn định nàng!" Thiên Huyễn trong giọng nói lộ ra bất dung trí nghi kiên quyết.

"Buồn cười!" Đạo nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Muốn định nàng? Dựa vào cái gì? Bằng ngươi Thiên Huyễn số tuổi lớn?"

Thiên Huyễn trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ giận dữ, trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Phong Tu, ta lui một bước, lúc này đây trên bảng Tiềm Long của người loại thiên tài, ta Thượng Tiêu tông chỉ cần nàng, còn lại tất cả đều về ngươi thanh nguyên tông, làm sao? Ngươi trước khác cự tuyệt, ngươi xem được kêu là Dương Diệp kiếm tu, còn tuổi nhỏ cũng đã lĩnh ngộ Kiếm Ý, hơn nữa còn là thất trọng Sát Lục Kiếm Ý, loại kiếm đạo này thiên tài, cũng không so cô gái này yếu nhiều ít ah? Còn có trong sân những người đó loại huyền giả, bọn họ nhất nhất"

"Kiếm đạo thiên tài?" Phong Tu nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó lập tức cắt đứt Thiên Huyễn nói, cả giận nói: "Thiên Huyễn, ngươi cho ta là người ngu sao? Kiếm đạo thiên tài? Bất quá chính là thất trọng Kiếm Ý mà thôi, hơn nữa hắn thọ mệnh không đủ ngắn mấy năm, cùng cô gái này so sánh với? Ngươi đùa gì thế? 1 nghìn cái hắn cũng so ra kém cô gái này nửa phần!"

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 389: Cùng lên đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"1 nghìn cái mình cũng so ra kém An Nam Tĩnh nửa phần?"

Nghe được câu này, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, lão đạo này nói chuyện thật là trắng ra a! Cửu phẩm tông môn rất rất giỏi sao? Quả thực rất giỏi, bất quá thì tính sao? Hắn Dương Diệp không có tông môn không giống với sống thật tốt? Lười đi lý lão đạo này, dù sao cũng hắn cũng chưa từng nghĩ tới gia nhập kia cái gì thanh nguyên tông!

"Tiền bối nói sai rồi!"

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Hắn mặc dù chỉ là thất trọng Kiếm Ý, thế nhưng hắn đã có kiếm đạo của mình, phóng nhãn thiên hạ, thế hệ trẻ trong, sử kiếm người, không một người có thể cùng hắn sánh vai!"

"Nữ Oa nói không sai!" Thiên Huyễn lúc này cũng nói: "Phong Tu, tiểu tử này thế nhưng chém giết bát trọng Kiếm Ý Mạc Gia thiên tài, đồng thời chiếm được Cổ Sao thừa nhận, trở thành một đời mới Kiếm Hoàng, hắn tuy rằng không bằng Nữ Oa, thế nhưng phóng nhãn toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, thế hệ trẻ trong có thể còn hơn hắn, phỏng chừng không vượt lên trước một tay số! Hơn nữa là tối trọng yếu là hắn đến từ Nam Vực, mà lại là một gã tán tu!"

Nghe vậy, Phong Tu nheo mắt, ánh mắt lại lần nữa rơi vào Dương Diệp trên người của, đánh giá Dương Diệp, Phong Tu như trước chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Kiếm Ý tụ mà không tán, như đợi lợi kiếm ra khỏi vỏ, bộc lộ tài năng, kiếm thế sắc bén, là một viên tốt mầm. Chỉ là đáng tiếc, hắn người bị lên trời nguyền rủa, thọ mệnh đã rồi bất quá mấy năm, hơn nữa, hắn mặc dù là Kiếm Hoàng, nhưng cùng An Gia nha đầu kia so sánh với, vẫn là chênh lệch nhiều lắm, không muốn cũng được!"

"Tiền bối, ngươi lại sai rồi!"

Nói chuyện không là người khác, mà là kia một mực trầm mặc Hi Lạc Công Tử.

Phong Tu thản nhiên nhìn liếc mắt Hi Lạc Công Tử, Đạo: "Vô Cực Tông tiểu tử, ngươi lần này tựa hồ có điểm cho ngươi Vô Cực Tông mất mặt a, lại bị Ma Tộc huyền giả làm cho chật vật như vậy, sư phụ của ngươi nếu là đã biết, phỏng chừng sẽ bị ngươi tức chết!"

Hi Lạc Công Tử lắc đầu, Đạo: "Phong tiền bối, ngươi nói Dương Diệp không bằng An Nam Tĩnh, ta đây thừa nhận, dù sao nàng thực sự quá mức yêu nghiệt. Thế nhưng, ngươi cũng không nên khinh thị Dương Diệp, bởi vì hắn thực sự rất mạnh, dù sao cũng ta là mặc cảm!"

"Nga?" Phong Tu lông mày nhướn lên, ánh mắt lộ ra một tia hứng thú, Đạo: "Dĩ nhiên khiến tiểu tử ngươi nói ra mặc cảm nói, chẳng lẽ ta Phong Tu lần này thực sự nhìn lầm?" Nói xong, Phong Tu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Tiểu tử, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, thi triển ra ngươi toàn bộ lá bài tẩy, nếu như có thể khiến ta thoả mãn, ta để ngươi gia nhập ta thanh nguyên tông!"

Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, đây là đang bố thí sao? Hắn Dương Diệp cần đối phương bố thí sao? Lắc đầu cười cười, Đạo: "Không cần, như trước bối theo như lời, vãn bối quả thực chỉ không được mấy năm thọ mệnh, gia nhập tiền bối tông môn, cũng chỉ là lãng phí tiền bối tông môn tài nguyên mà thôi."

Phong Tu dáng tươi cười thu liễm, Đạo: "Còn là quá trẻ tuổi, ngươi cũng biết bởi vì ngươi thất bại tức giận, ngươi bỏ lỡ cái gì? Không có tốt tông môn bồi dưỡng, ngươi tính là đạt được Cổ Sao thừa nhận, thì như thế nào? Kia Cổ Sao có thể bỏ qua kia Mạc Khinh Ngữ, ngày khác thực lực ngươi thiếu, kia biết bỏ qua ngươi, ngươi có thể minh bạch?"

Truyen

CuatuiNet "Cái này cũng không nhọc đến tiền bối phí tâm!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo. Hắn Dương Diệp sao lại ăn kia tha tới phần ăn?

Phong Tu hừ lạnh một tiếng, thu hồi ánh mắt, rơi xuống An Nam Tĩnh trên người, sau đó nói: "Thiên Huyễn làm đáp ứng ngươi điều kiện, ta thanh nguyên tông đều có thể thỏa mãn ngươi, không chỉ có như vậy, ta còn có thể làm chủ, ngươi như gia nhập ta thanh nguyên tông, lập tức có thể trở thành ta thanh nguyên tông tông chủ nhập môn đệ tử, trở thành tiếp theo đảm nhiệm thanh nguyên tông tông chủ, làm sao?"

Một bên Thiên Huyễn nhướng mày, đang chuẩn bị nói cái gì, An Nam Tĩnh cũng chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Hai vị tiền bối không cần tại trên người ta lãng phí thời gian, ta đã có sư phụ cùng tông môn!"

"Cái gì!"

Phong Tu cùng Thiên Huyễn hai người chân mày đồng thời nhíu lại, Thiên Huyễn trầm giọng nói: "An nha đầu, ngươi đã có tông môn? Mà lại có sư phụ?"

An Nam Tĩnh gật đầu, Đạo: "Quả thật có, bất quá không thể nói cho hai vị tiền bối. Nếu như hai vị tiền bối nếu không có chuyện gì khác, vậy mở ra Tiềm Long Bảng ah! Ta không muốn tại đây lãng phí quá nhiều thời gian!"

Nghe vậy, hai người nhất thời mặt lộ khổ sở, phát hiện một cái siêu cấp thiên tài, hắn hai người vì thế còn kém điểm phát cáu, nào biết người ta đã có sư phụ, mà còn có tông môn...

Hai người đồng thời thấp giọng thở dài, sau đó ánh mắt lại rơi vào Dương Diệp trên người, không tính là An Nam Tĩnh, giữa sân nhân loại huyền giả, xuất sắc nhất cũng liền Dương Diệp. Chỉ là đáng tiếc, hắn chỉ không được mấy năm thọ mệnh... Đương nhiên, nếu như Dương Diệp có An Nam Tĩnh vậy thiên phú, vậy cho dù bồi thượng toàn bộ tông môn, bọn họ biết tìm phải làm pháp bù đắp Dương Diệp thọ mệnh, chỉ là đáng tiếc, Dương Diệp không có...

Bất quá, lúc này Dương Diệp như trước vẫn có giá trị, vì sao? Bởi vì lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, muốn vào bảng, cơ hồ là chuyện tất nhiên. Chỉ cần tiến bảng trước 10, là có thể thu được số mệnh thêm thân, nói cách khác, nếu như lúc này Dương Diệp nếu như gia nhập bọn họ tông môn, đến lúc đó Dương Diệp số mệnh thêm thân thời điểm, bọn họ tông môn cũng là có thể theo được lợi.

Niệm đến tận đây, Thiên Huyễn suất mở miệng trước Đạo: "Dương tiểu tử, ngươi nếu như nguyện ý gia nhập ta tông môn, ta có thể nghĩ biện pháp thay ngươi kéo dài thọ mệnh, làm sao?"

Dương Diệp lắc đầu, nhạt thanh Đạo: "Tạ tiền bối hảo ý, bất quá ta tự do thói quen, không có thói quen bị câu bó buộc, làm lấy tiền bối thật là tốt ý, vãn bối tâm lĩnh."

Lúc này, một bên Phong Tu hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Tư chất ngươi cùng kiếm đạo thiên phú quả thật không tệ, thế nhưng nếu như không có tông môn bồi dưỡng, không có số lớn tu luyện tài nguyên cung cấp, ngươi kiếm đạo thiên phú cho dù tốt, cũng là uổng công. Ta cũng không hướng Thiên Huyễn như vậy dối trá, ta không muốn cầu ngươi gia nhập ta tông môn, ta chỉ cần ngươi thu được số mệnh lúc, phân ta thanh nguyên tông tám phần mười liền có thể!"

"Dựa vào cái gì?" Dương Diệp tức giận vô cùng phản cười.

Phong Tu hai mắt híp lại, trong mắt một luồng hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Ta tự nhiên sẽ không bạch muốn của ngươi số mệnh, ngươi cung cấp số mệnh cùng ta tông môn, ta tông môn mang cung cấp số lượng nhất định tu luyện tài nguyên cho ngươi, mà lại công pháp cùng Huyền kỹ cũng có thể tăng cùng ngươi một ít, yên tâm, đều là Địa giai đã ngoài!"

"Không cần!" Dương Diệp quả quyết cự tuyệt, Đạo: "Tu luyện tài nguyên, tự ta có biện pháp, cũng không nhọc đến tiền bối quan tâm. Còn có, tiền bối không quanh co lòng vòng nói chuyện, ta đây cũng thẳng mà nói nói thẳng. Ta không muốn gia nhập bất luận cái gì tông môn, làm lấy tiền bối cũng đừng phí tâm nghĩ cùng nước miếng. Muốn số mệnh, xin hãy tiền bối đi tìm người khác ah!"

Phong Tu sắc mặt nhất thời trầm xuống, một cái nho nhỏ Linh Giả Cảnh huyền giả cũng dám đối với hắn nói như thế, đây là không đưa hắn để vào mắt a. Có lòng muốn xuất thủ giáo huấn một chút, thế nhưng nghĩ đến đây Cổ Chiến Trường quy tắc, Phong Tu đó là chỉ có thể bỏ đi trong đầu cái ý niệm này, sau cùng chỉ có thể lạnh lùng xem Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Không hổ là kiếm tu, nói chuyện như vậy ngạo, ta hy vọng mạng của ngươi cũng có thể dường như lời của ngươi một dạng ngạo!" Dứt lời, Phong Tu thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Một bên, Thiên Huyễn Đạo: "Tiểu tử, hắn tuy rằng mà nói không trúng nghe, nhưng ngươi cũng không nên chống đối hắn, đắc tội một gã cường giả, đúng là không khôn ngoan a!"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Tiền bối, vãn bối tại sao phải đắc tội một gã cường giả, tiền bối hẳn là lòng biết rõ mới là." Hắn cũng không muốn qua đi đắc tội một gã siêu cấp cường giả, thế nhưng không có biện pháp, đối phương nói chuyện quá đùa so, một bộ thu hắn Dương Diệp, là hắn 10 tám đời đã tu luyện phúc khí thông thường.

Nếu như không phải là thực lực thiếu, hắn đã sớm một kiếm chém quá khứ.

Nghe vậy, Thiên Huyễn ngẩn ra, lập tức lắc đầu cười cười, cũng không tại ngôn ngữ, nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, trong mắt lóe lên không chút nào che giấu tiếc hận, là thật tiếc hận. Thu không được Dương Diệp, cũng không có gì, dù sao Dương Diệp chỉ mấy năm tốt sống, mặc kệ hắn hiện tại nhiều yêu nghiệt, hắn chung quy chỉ là hiển hách nhất thời.

Thế nhưng An Nam Tĩnh liền không giống nhau, đây mới thực là thiên chi kiêu tử a! Có thể tưởng tượng, nếu là mình tông môn nhận nàng, trong tương lai, nàng nhất định mang theo tự mình tông môn đi hướng đỉnh, trở thành đại lục vạn năm tới thứ nhất thập phẩm tông môn! Chỉ là đáng tiếc, thực sự đáng tiếc a!

Hắn cùng với Phong Tu không phải là không nhúc nhích qua cường cướp ý niệm, thế nhưng sau cùng lại đều chỉ có thể buông tha cái loại này ý niệm, vì sao? Cái được không bù đắp đủ cái mất, cường đoạt, trước không nói cái này An Nam Tĩnh tông môn cùng sư phụ đến tột cùng là phương nào Thánh tinh lực, làm như thế, nhất định sẽ lệnh An Nam Tĩnh chán ghét, một cái làm không tốt, còn sẽ tự mình tông môn làm một cái tương lai siêu cấp cường địch!

Cho nên, bọn họ chỉ có thể buông tha cường cướp ý niệm!

Lắc đầu, Thiên Huyễn quét giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Thời gian cũng không còn nhiều lắm, Tiềm Long Bảng chính thức bắt đầu. Vì mình cùng từng người tông môn số phận, chư vị nỗ lực lên!

Thiên Huyễn ngôn ngữ vừa, kia An Nam Tĩnh trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế, mọi người sắc mặt biến đổi, bởi vì đây là Linh Giả Cảnh cường giả khí thế!

Thân hình khẽ động, An Nam Tĩnh xuất hiện ở tiềm long trên đài, quét dưới mọi người liếc mắt, An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo: "Không cần lãng phí thời gian, cùng lên đi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 390: Tam Tự Chân Ngôn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngạo nghễ mà đứng, hai tay chắp sau lưng, lúc này An Nam Tĩnh là cực kỳ hấp dẫn người, đương nhiên, không phải là bởi vì dung mạo của nàng, mà là bởi vì nàng khí chất, kia không có gì sánh kịp khí phách cùng tự tin. Đúng vậy, An Nam Tĩnh là khí phách bên lọt, kia trong mắt coi thường cùng tự tin, khiến người ta đã tôn kính vừa hận!

Bễ nghễ thiên hạ!

Lúc này An Nam Tĩnh cho mọi người cảm giác chính là như vậy, chân chính bễ nghễ thiên hạ, coi anh hùng thiên hạ là chuyện vặt!

Nhìn trên đài kia bễ nghễ thiên hạ An Nam Tĩnh, Dương Diệp không phải không thừa nhận, đã từng chuẩn Vũ Thần Nguyên Đồng cùng An Nam Tĩnh so sánh với, quả thực phải kém sắc rất nhiều.

Cái gì gọi là Vũ Thần? Vũ Thần lại nên là dạng gì?

Dương Diệp không biết, đã từng cũng chưa từng thấy qua, thế nhưng muốn hắn tới nói, Vũ Thần nên như An Nam Tĩnh như vậy!

"Ha ha, đây mới là Vũ Thần nên có bễ nghễ khí thế!" Lúc này, một bên Lạc Tuyết đột nhiên nở nụ cười, sau đó nhìn thoáng qua Ma Kha cùng Dương Diệp Đạo: "Các ngươi lên trước, hay là ta lên trước?" Muốn hắn cùng với người cùng nhau khiêu chiến một người khác, hắn Lạc Tuyết đương nhiên sẽ không.

Ma Kha thả người nhảy, rơi vào tiềm long trên đài, ma khí tuôn ra, một tầng hắc sắc lân phiến trong nháy mắt bao trùm toàn thân hắn, Đạo: "Vũ Thần, cùng giai vô địch, cả đời bất bại. Ta Ma Kha tự xuất đạo tới nay, cùng giai trong cũng chưa từng bị bại, An Nam Tĩnh, ngươi đỉnh cầu bại, ta Ma Kha cũng như vậy, hy vọng ngươi đừng khiến ta thất vọng!"

"Ngươi còn chưa đủ!" An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu một cái.

"Phải không?"

Dứt lời, Ma Kha rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, trong nháy mắt đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, kia mang theo bén nhọn lân phiến quả đấm của mang theo lên một cổ âm bạo chi thanh hung hăng đánh phía An Nam Tĩnh đầu. Ngay tại lúc Ma Kha quả đấm của cách An Nam Tĩnh đầu còn có số cm lúc, An Nam Tĩnh quả đấm của rồi đột nhiên xuất hiện ở Ma Kha trước ngực, sau đó thẳng tắp khắc ở Ma Kha trên lồng ngực!

"Đang!"

Nắm tay phảng phất đánh vào cứng rắn huyền thiết bên trên, vang lên một đạo thanh thúy kim thiết tiếng đánh. An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, sau một khắc, nắm tay hơi xoay tròn, "Phá!"

Dứt lời, chợt một kích.

"Bành!"

Ma Kha trực tiếp bay ngược ra, sắp bay ra. Đài bên ngoài bên trên, một tầng Bảo Bảo quang tráo xuất hiện ở tiềm long đài sát biên giới chỗ, 'Bành' một tiếng vang thật lớn, Ma Kha cùng tầng này quang tráo tới một cái thân mật tiếp xúc, Ma Kha nhất thời lần hai bị đẩy lùi ra, ngay tại lúc lúc này, An Nam Tĩnh quỷ dị xuất hiện ở không trung Ma Kha trước mặt của, lập tức, một cước chợt đá vào Ma Kha bụng của!

"Bành!"

Ma Kha khom người lần thứ hai bay ra ngoài...

Dưới, vô số người nhìn ngây ra như phỗng. Đặc biệt những Ma Tộc đó huyền giả, Ma Kha phòng ngự cùng lực lượng bọn họ là phi thường rõ ràng, không chút khách khí nói, coi như là thông thường Linh Giả Cảnh cường giả cũng đừng nghĩ phá vỡ Ma Kha phòng ngự, vậy mà lúc này lúc này, lão đại của mình, nhưng là bị một gã nhân loại huyền giả lấy thân thể lực lượng hoàn toàn áp chế...

Giữa sân chỉ Dương Diệp tương đối chẳng phải ngoài ý muốn, dù sao hắn thế nhưng cùng An Nam Tĩnh đã giao thủ, biết rõ An Nam Tĩnh kinh khủng. Ma Kha phòng ngự cùng hắn bất tương sàn sàn như nhau, mà hắn lúc đầu lúc đó chẳng phải bị cái này An Nam Tĩnh cho cường lực phá đi phòng ngự? Không, không phải là phá vỡ phòng ngự, mà là giống như phòng ngự của bọn họ đối về An Nam Tĩnh không có hiệu quả...

Từng quyền đến thịt, từng quyền thẳng chấn ngũ tạng lục phủ!

Nhìn kia Ma Kha, Dương Diệp khẽ lắc đầu, Ma Kha đúng là vẫn còn có chút khinh thường, ngay từ đầu không cầm ra bản thân đích thực chính thực lực, không thì cũng sẽ không bị An Nam Tĩnh ngay cả oanh hai quyền!

Lần thứ hai đánh bay Ma Kha sau khi, An Nam Tĩnh cũng không có thừa thắng xông lên, mà là đứng tại chỗ, nhìn kia đập rơi trên mặt đất Ma Kha, nhạt thanh Đạo: "Cái này hai quyền, là ngươi khinh thị ta đại giới. Không giết ngươi, là bởi vì ngươi còn không có cầm ra bản thân thực lực chân chính, cứ như vậy giết ngươi, có chút đáng tiếc!"

"Ta quả thực không phải có một tia khinh thị ngươi!"

Ma Kha chậm rãi đứng lên, khi hắn bụng, một cái nhỏ nhắn xinh xắn dấu quyền bất ngờ thoáng hiện, mà ở khóe miệng hắn, lướt một cái đỏ tươi cũng càng thêm thấy được!

Ma Kha liếm miệng một cái góc tiên huyết, trên mặt lộ ra lướt một cái dữ tợn, Đạo: "Tốt, tốt, bị thương tư vị, thực sự đã lâu chưa từng nếm được đây. Không hổ là Vũ Thần người thừa kế, lại có thể không nhìn thịt của ta thân phòng ngự, mà lại bản thân lĩnh ngộ lực lượng cùng tốc độ đích thực đế, thật là thiên phú trác tuyệt a!"

Dứt lời, một đôi đen nhánh hai cánh tự Ma Kha phía sau tránh hiện ra, hai cánh đen nhánh, do thần bí hắc sắc lân phiến tổ kiến mà thành, quanh thân hắc khí lượn lờ, vô cùng quỷ dị, hai cánh sát biên giới chỗ càng như đao phong thông thường sắc bén, lóe ra làm người sợ hãi lạnh lẽo hàn mang.

"Ma thần chi dực sao?"

Thấy cái này hai cánh bàng, An Nam Tĩnh trong mắt không ở bình tĩnh như vậy không sóng, có một tia ba động.

Ma thần chi dực, là năm đó Ma thần mạnh nhất Ma khí, do Ma Vực Thánh ma thú ám hắc Ma Long tam vạn 3 nghìn phiến long lân cùng ám hắc Ma Long máu huyết chế tạo mà thành. Ừ, Ma Vực Thánh ma thú, thì tương đương với Yêu Vực thánh giai yêu thú!

Cái này Ma thần chi dực, ngoại trừ có thể đại phúc độ tốc độ tăng lên bên ngoài, càng nhất kiện phòng ngự Huyền bảo, bởi vì kia có thể tại chủ nhân cần thời điểm, mang chủ nhân hoàn toàn túi bao ở trong đó. Kia cứng rắn trình độ, coi như là đạo khí cũng không thể đủ phá vỡ! Trừ lần đó ra, kia còn có thể cho rằng nhất kiện công kích Huyền bảo, bởi vì kia tam vạn 3 nghìn phiến long lân trình độ sắc bén, có thể tuỳ tiện phá vỡ nhất kiện thiên cấp thượng phẩm Huyền Giáp!

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là cái này Ma thần chi dực trong, có bị năm đó Ma thần trấn áp ở bên trong ám hắc Ma Long hồn phách!

Nói tóm lại, cái này Ma thần chi dực là toàn năng hình, có thể tốc, có thể công, có thể phòng ngự!

Đương nhiên, cái này Ma thần chi dực uy lực mạnh bao nhiêu, hoàn toàn xem sử dụng người của hắn thực lực. Nếu là Ma thần đeo cái này Ma thần chi dực, cái này Ma thần chi dực tốc độ có thể đạt được Thuấn Tức nghìn vạn dặm, mà thôi Ma Kha thực lực bây giờ, có thể Thuấn Tức Bách Lý liền rất tốt. Bất quá tính là như vậy, cái này cũng đã rất biến thái, phải biết rằng, Thuấn Tức Bách Lý, coi như là thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là làm không được a!

Dưới, nhìn cái này Ma thần chi dực, Dương Diệp cùng Lạc Tuyết hai người cũng là lộ ra vẻ ngưng trọng. Cái này Ma thần chi dực trong ẩn chứa kinh khủng khí tức, làm cho hai người bọn họ đều có chút tim đập nhanh.

"Đây là ngươi dựa sao?" Tiềm long trên đài, An Nam Tĩnh Đạo.

"An Nam Tĩnh, xuất ra của ngươi Liệt Thiên! Không thì, ngươi khả năng liền không có cơ hội!" Ma Kha nhìn An Nam Tĩnh, giọng nói một dạng khí phách vô cùng!

An Nam Tĩnh chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Không cần phải, cũng không tiết dùng!"

Nghe vậy, lướt một cái dữ tợn rồi đột nhiên thoáng hiện Ma Kha trong mắt, Đạo: "Vậy ngươi phải đi chết đi!" Sau cùng một chữ còn chưa nói xong, Ma Kha đó là đã đi tới An Nam Tĩnh trước mặt của, thân thể chợt xoay tròn, phía sau hai cánh sát biên giới chỗ ngọn gió như một thanh đao phong ngang cắt về phía An Nam Tĩnh.

An Nam Cảnh thần sắc bình tĩnh, một quyền đánh ra.

"Bành!"

Ma Kha hướng sau liền lùi mấy bước, An Nam Tĩnh tại chỗ không nhúc nhích, chỉ là của nàng chân mày to cũng túc lên, bởi vì nàng kia nắm tay phải chỗ, xuất hiện một đạo vết máu.

"Ngươi là thật muốn chết!" An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía Ma Kha, sau một khắc, thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, mang theo từng đạo do như thực chất tàn ảnh trong nháy mắt đi tới Ma Kha trước người, tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó mang theo một đạo khí bạo chi thanh thẳng đến Ma Kha đầu.

Nhìn thấy một màn này, dưới đài Dương Diệp cùng Lạc Tuyết sắc mặt hai người đồng thời biến đổi, bởi vì An Nam Tĩnh một quyền này, dĩ nhiên để cho nàng nắm tay nơi đi qua không gian nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên...

Ma Kha cũng là con ngươi co rụt lại, không dám khinh thường, phía sau hai cánh khẽ động, trong nháy mắt đưa hắn túi bao ở trong đó, cùng lúc đó, vài đạo lân phiến hướng phía An Nam Tĩnh cổ họng cùng bụng bắn nhanh đi, nhưng mà kia vài miếng lân phiến còn chưa tiếp xúc được An Nam Tĩnh, đó là bị An Nam Tĩnh trên nắm đấm kình phong oanh ngược bắn mà quay về!

"Phá!"

An Nam Tĩnh một tiếng quát nhẹ, nắm tay đánh vào Ma Kha Ma thần chi dực bên trên.

"Oanh!"

Ma Kha lần hai bị oanh bay ngược ra!

Tràng hạ, Lạc Tuyết con ngươi co rụt lại, Đạo: "Tam Tự Chân Ngôn!" Hiện tại hắn rốt cuộc minh bạch An Nam Tĩnh tốc độ cùng lực lượng vì sao kinh khủng như vậy!

Cái gọi là Tam Tự Chân Ngôn, chỉ là một loại thần thông kỹ. Thần thông kỹ cùng Huyền kỹ tương tự, nhưng bản chất rồi lại bất đồng, bởi vì Huyền kỹ là do Huyền khí tới thôi động, mà cái này thần thông kỹ cũng do tinh khí thần cùng ý niệm tới thôi động. Có thể nói, cái này thần thông kỹ thuộc về một loại khác phương thức tu luyện, thế nhưng kỳ lại cực kỳ khó tu luyện, bởi vì phải cầu thực tại rất cao rất cao, cộng thêm thần thông kỹ bản thân liền cực kỳ rất thưa thớt, cho nên toàn bộ đại lục hội thần thông kỹ, ít lại càng ít!

Tam Tự Chân Ngôn là một loại thần thông kỹ, là đời thứ mười Vũ Thần sáng chế, cái này Tam Tự Chân Ngôn theo thứ tự là 'Tốc' 'Ngự' 'Phá'. 'Tốc' đại biểu là tốc độ, chính là lợi dụng tự thân tinh khí thần cùng ý niệm nhắc tới thăng tốc độ của mình; 'Ngự' còn lại là đại biểu phòng thủ, dùng để hóa giải đối phương thế tiến công; Về phần 'Phá' thì đại biểu công kích, không nhìn phòng ngự công kích!

Hiện tại Lạc Tuyết rốt cuộc minh bạch vì sao lấy Ma Kha phòng ngự cùng lực lượng đều bị An Nam Tĩnh hoàn toàn áp chế, bởi vì An Nam Tĩnh đã tận lấy được cái này Tam Tự Chân Ngôn đích thực đế!

An Nam Tĩnh đạt được Vũ Thần truyền thừa bất quá ngắn trong thời gian ngắn, theo đạo lý mà nói, nàng là không có khả năng nhanh như vậy lĩnh ngộ cái này Tam Tự Chân Ngôn. Nhưng hết lần này tới lần khác nàng lĩnh ngộ, đồng thời đã như vậy thuần thục, vì sao? Bởi vì An Nam Tĩnh bản thân liền lĩnh ngộ Lực Chi Ý Cảnh cùng Tốc Chi Ý Cảnh...

Có thể nói như vậy, lúc này Tam Tự Chân Ngôn thần thông thuật, so năm đó kia thay Vũ Thần ba chữ thần thông thuật mạnh hơn không biết nhiều ít, bởi vì năm đó kia thay Vũ Thần cũng không có lĩnh ngộ lực lượng cùng tốc độ đích thực đế...

Lạc Tuyết thần sắc chân chính ngưng trọng, cái này An Nam Tĩnh, thực sự rất mạnh!

Dương Diệp không biết nhiều như vậy, hắn chỉ biết An Nam Tĩnh Võ đạo cùng kiếm của hắn Đạo rất tương tự, đó chính là tới giản! An Nam Tĩnh công kích cùng phòng thủ, không có một tia dư thừa động tác cùng xinh đẹp, chỉ là đơn thuần mang tốc độ cùng lực lượng phát huy đến mức tận cùng. Cái này lại nói tiếp tựa hồ có điểm giản đơn, thế nhưng muốn chân chính làm được như vậy, cũng rất khó rất khó!

"Tự mình Kiếm Tâm Thông Minh, một kiếm phá vạn pháp, hiểu rõ vạn pháp bản chất cùng khuyết điểm, chỉ là cái này An Nam Tĩnh căn bản cũng không có chiêu thức, như thế nào phá? Làm sao chiến thắng nàng?" Nghĩ vậy, Dương Diệp chân mày chưa phát giác ra nhíu lại, thoáng qua, hắn cũng nhẹ nhàng cười: "Ha hả, bây giờ muốn cái này làm chi? Đợi tranh tài, dĩ nhiên là biết được nên phải như thế nào phá!"

Nghĩ thông suốt sau, Dương Diệp đưa mắt một lần nữa đầu đến tiềm long trên đài.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 391: Chiến a chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiềm long trên đài, An Nam Tĩnh tay phải thất bại ở sau lưng, ngạo nghễ mà đứng, trong mắt, bình tĩnh mà coi thường; Tại đối diện nàng, Ma Kha bị Ma thần chi dực chăm chú bao vây, giống như một cái quả cầu sắt, thấy không rõ bên trong trạng huống.

An Nam Tĩnh không phải là tự đại, mà là tự tin, nàng sở dĩ mỗi lần đều cho Ma Kha hồi sức cơ hội, cũng không phải lấy này để biểu hiện của nàng cường đại. Nàng nghĩ chẳng qua là hy vọng đối phương có thể cho nàng kinh hỉ, đúng vậy, nàng nghĩ bại, hoặc là nói, nàng nghĩ không ai có thể đủ cùng nàng chiến cái thống khoái nhễ nhại, chỉ như vậy, nàng mới biết được nàng cực hạn của mình ở đâu!

Chỉ là, cùng giai trong, tựa hồ không có người có thể để cho nàng chân chính nhận chân a!

Khẽ lắc đầu, An Nam Tĩnh chậm rãi đi hướng Ma Kha, vừa đi vừa nói: "Ma thần chi dực, rất cường đại, bởi vì kia lại có thể thương tổn được ta. Thế nhưng, Ma Kha ngươi lại vẫn còn có chút yếu, không cách nào chân chính phát huy nó chân chính uy lực. Còn nữa, ngoại vật cuối cùng là ngoại vật, mượn ngoại vật lấy được lực lượng, chung quy chỉ là hiển hách nhất thời mà thôi, tự mình có lực lượng, mới là chân thật nhất, đạo lý này, ngươi chẳng lẽ không hiểu không? Năm đó cái này Ma thần chi dực là bị Ma thần khống chế, mà hôm nay, là ngươi Ma Kha tại khống chế cái này Ma thần chi dực, còn là cái này Ma thần chi dực tại khống chế ngươi?"

Ma thần chi dực chậm rãi mở rộng, lộ ra bên trong khóe miệng như trước còn lưu lại lướt một cái đỏ tươi Ma Kha. Nghe được An Nam Tĩnh nói, Ma Kha trước nay chưa có bình tĩnh lại. Truyền thừa Ma thần chi dực sau, cho tới nay, hắn đều cho rằng hắn Ma Kha chân chính khống chế cái này Ma thần chi dực, không chỉ có như vậy, có cái này Ma thần chi dực tồn tại, hắn sức mạnh một mực mười phần, cho dù là đối mặt An Nam Tĩnh, hắn vẫn như cũ có mười phần lòng tin!

Nhưng mà, môn tự vấn lòng, hắn cái gọi là lòng tin, chỉ là khởi nguồn cùng cái này Ma thần chi dực!

Mà cái này Ma thần chi dực lực lượng là hắn Ma Kha sao? Đáp án không phải, hắn chỉ là đang mượn dùng cái này Ma thần chi dực lực lượng. Mượn dùng ngoại vật lực lượng, mang lòng tin ký thác vào ngoại vật bên trên... Đây chính là hắn Ma Kha ma đạo?

Vừa đọc đến tận đây, Ma Kha tự giễu cười, lập tức, trên lưng Ma thần chi dực chậm rãi thu nạp, sau cùng một nhập trong cơ thể, ngẩng đầu nhìn An Nam Tĩnh, Đạo: "An Nam Tĩnh, ta Ma Kha thất bại. Không chỉ có tại trên thực lực thất bại, ngay cả tại Võ đạo bên trên cũng thất bại. Ngươi Vũ Thần tên, ta Ma Vực thừa nhận!"

Nghe vậy, dưới một mảnh tĩnh mịch, Ma Kha nhận thua! Kỳ thực cái này cũng không có nhiều ngoài ý muốn, bởi vì An Nam Tĩnh thực lực, thực sự quá mạnh mẻ.

Lấy An Nam Tĩnh triển hiện ra thực lực, cùng giai trong, không ai có thể đủ chiến bại nàng sao?

Dương Diệp trầm mặc, An Nam Tĩnh lời mặc dù là ở nói với Ma Kha, nhưng làm sao cũng không phải tại nói với hắn? Ngoại trừ Kiếm vực cùng Kiếm Ý còn có Kiếm Tâm Thông Minh, hắn Dương Diệp còn có cái gì là chính hắn? U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong là thiên địa linh vật, uy lực cường đại, nhưng vấn đề là hai thứ này là thuộc về hắn lực lượng sao?

Không phải, cùng Ma Kha một dạng, hắn chỉ là đang mượn cố sức lượng. Mà mượn dùng lực lượng cường đại, dễ khiến người ta sản sinh ỷ lại chi tâm, đây là thật, bởi vì chẳng bao lâu sau, hắn Dương Diệp không cũng là bởi vì có cái này U Minh Quỷ hỏa mà lòng tin mười phần?

Mượn dùng ngoại vật không phải là không thể được, thế nhưng phải tránh lẫn lộn đầu đuôi. Bởi vì mình lấy được lực lượng, mới là chân thật nhất! Bởi vì sao thời điểm, kia cũng sẽ không mất đi!

Hiện tại Dương Diệp có chút minh bạch An Nam Tĩnh vì sao không dùng tới kia Liệt Thiên Thương! Bởi vì nàng không muốn cho mượn dùng Liệt Thiên Thương lực lượng...

Tiềm long trên đài, nghe được Ma Kha chịu thua sau khi, An Nam Tĩnh dừng bước, thần sắc như trước bình tĩnh không gì sánh được, Đạo: "Cái này Ma thần chi dực trong có ám hắc Ma Long tàn hồn, ngươi như toàn lực phóng xuất ra kia, lấy kia chi uy, ta không nhất định có thể chống đỡ được, đây là ngươi lớn nhất lá bài tẩy, lẽ nào cứ như vậy bỏ qua sao?"

"Tính là kia có thể đánh bại ngươi, nhưng đó cũng không phải là ta Ma Kha đánh`bại! Không phải sao?" Ma Kha Đạo: "Hơn nữa, ta tin tưởng, tính là ta toàn lực thả ra kia, kia cũng không nhất định có thể đánh bại ngươi. An Nam Tĩnh, ngươi thắng. Bất quá, chỉ là tạm thời, Võ đạo một đường con đường còn rất dài, ngươi tạm thời vượt lên đầu, cũng không có nghĩa là vĩnh viễn vượt lên đầu, ta sẽ đuổi theo của ngươi!"

"Ta chờ!" An Nam Tĩnh nắm tay phải chậm rãi buông ra, nhạt thanh Đạo. Nguyên bản nàng là muốn giết đối phương, thế nhưng, nàng còn là bỏ qua. Bởi vì nàng còn là hy vọng đối phương có thể trong tương lai cho nàng mang đến kinh hỉ, dù sao thế hệ trẻ trong, có thể có tư cách cho nàng ngạc nhiên, thực sự quá ít quá ít!

Ma Kha chậm rãi đi xuống tiềm long đài, đi tới Ma Tộc huyền giả trước mặt mọi người, Ma Kha hơi một cung, Đạo: "Xin lỗi, ta khiến đại gia thất vọng rồi!"

Ma Tộc mọi người trầm mặc, bọn họ không có trách Ma Kha, dù sao An Nam Tĩnh thực sự quá mạnh mẻ! Chỉ là, bọn họ những người này thừa tái toàn bộ Ma Tộc hy vọng, mà hôm nay, Ma Kha bại một lần, thì tương đương với vô số người hy vọng phá diệt, sau khi trở về, làm sao đối mặt Ma Tộc tộc nhân?

Một lát, một gã Ma Tộc huyền giả đột nhiên nói: "Lão đại, vô sự, tuy rằng không có thể có được đệ nhất, thế nhưng chỉ cần ngươi còn sống là tốt rồi! Chỉ cần ngươi còn sống, ta Ma Tộc thì có hy vọng, ta tin tưởng, ngươi nhất định có thể mang theo chúng ta Ma Tộc thoát khỏi bây giờ cái loại này tình cảnh, khiến chúng ta tộc nhân qua thượng dường như nhân loại huyền giả vậy sinh hoạt!"

"Ta cũng tên, lão đại, tính là chúng ta đều chết hết, chỉ cần ngươi không có việc gì, chúng ta đây Ma Tộc tương lai thì có hy vọng. Ta tin tưởng, tộc nhân sẽ lý giải của ngươi!"

"Mặc kệ thế nào, chúng ta những huynh đệ này đều biết một mực theo ngươi, cho dù là xuống biển lửa, phó Cửu U!"

Truyencuatuinet

"Hiện tại chí ít tạm thời bại bởi nhân loại, không có nghĩa là vĩnh viễn bại bởi nhân loại, lão đại, ta tin tưởng sau này ngươi nhất định có thể đánh bại cái này nếu nói Vũ Thần..."

Nghe được mọi người an ủi, Ma Kha hai mắt có chút phiếm hồng. Lần này tới Nam Vực Cổ Chiến Trường, mục tiêu của bọn họ chính là đệ nhất, bởi vì chỉ đệ nhất đạt được số mệnh mới đủ lấy cải biến rất nhiều Ma Tộc huyền giả số phận. Đương nhiên, là tối trọng yếu là đạt được đệ nhất, có thể phấn chấn toàn bộ Ma Tộc huyền giả khí thế của!

Chỉ là đáng tiếc, hiện tại hắn thất bại, Ma Tộc thế hệ trẻ trong mắt chí cao vô thượng hắn, bại bởi một gã nhân loại huyền giả...

Trở lại Ma Tộc, nhiều ít Ma Tộc người sẽ thất vọng?

Tiềm long trên đài, An Nam Tĩnh ánh mắt rơi vào Dương Diệp cùng Lạc Tuyết trên người của, Đạo: "Thực sự không nên lãng phí thời gian, các ngươi cùng lên đi. Có thể có tư cách tranh Tiềm Long Bảng đệ nhất, liền ba người chúng ta, đại gia một lần giải quyết, thật tốt?"

Lạc Tuyết chậm rãi lắc đầu, thả người nhảy, rơi vào tiềm long trên đài, sau đó nói: "Ngươi rất mạnh, cũng quả thật có tư cách nói lời như vậy. Thế nhưng, lấy hai chiến một, sẽ làm tự ta tâm cảnh xuất hiện chỗ thiếu hụt, cho dù thắng, biết, ngươi hẳn là hiểu, đúng không?"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, Đạo: "Vậy ra tay đi!"

Lạc Tuyết lần thứ hai lắc đầu, Đạo: "Ngươi đã cùng Ma Kha đấu qua, lúc này cùng ngươi đối chiến, đối với ngươi mà nói không công bình, ta biết ngươi không ở hồ, thế nhưng ta quan tâm. Cho nên nhất nhất" nói đến đây, Ma Kha xoay người nhìn về phía dưới đài Dương Diệp, Đạo: "Giữa chúng ta, sớm nên có đánh một trận, chỉ là đáng tiếc, một mực không có cơ hội thích hợp, hiện tại, liền có một cơ hội thích hợp, đến đây đi!"

Tiềm long dưới đài, Dương Diệp gật đầu, thân hình khẽ động, xuất hiện ở tiềm long trên đài, thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, Long Cốt Kiếm chậm rãi giơ lên, chỉ xéo Lạc Tuyết, Đạo: "Ngươi nói không sai, giữa chúng ta quả thực sớm nên có đánh một trận. Hiện tại, để chúng ta chiến cái đủ?"

"Đương nhiên!" Lạc Tuyết xoay người nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, Đạo: "Đợi ta giải quyết rồi hắn, tại tới đánh với ngươi một trận, như vậy, liền công bình. Ngươi cảm thấy thế nào?"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Lạc Tuyết, sau đó nhạt thanh Đạo: "Có lẽ là hắn giải quyết còn ngươi!"

"Hắn còn chưa đủ!"

Lạc Tuyết mỉm cười, lập tức, thủ đoạn khẽ động, một đạo tử sắc điện lưu xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay, làm cái này tử sắc điện lưu xuất hiện lúc, giữa sân mọi người sắc mặt kịch biến!

Thiên địa linh vật, dĩ nhiên là thiên địa linh vật!

Mà Dương Diệp cùng Hi Lạc Công Tử cũng nhướng mày, bởi vì Dương Diệp hiện tại biết Nguyên Đồng là chết ở ai trong tay. Mà Hi Lạc Công Tử lúc này cũng biết Nam Cung Mộng cùng Lý Thanh Thủy chết ở trong tay ai. Ngôn ngữ, Hi Lạc đã từng nói Nam Cung Mộng cùng kia Lý Thanh Thủy chết ở một gã thần bí trong tay cường giả, nếu như không đoán sai, hai người hẳn là cùng kia Nguyên Đồng giống nhau là chết tại đây Lạc Tuyết trong tay.

"Vật ấy là lôi điện hệ thiên địa linh vật, tại lôi điện hệ thiên địa linh vật trong bài danh thứ sáu, danh: Thanh Vân Tử Điện. Dương Diệp, ngươi cũng có một thiên địa linh vật, hôm nay chúng ta liền đến xem, đến tột cùng của người nào thiên địa linh vật cường, làm sao?" Lạc Tuyết nhìn Dương Diệp, nhạt thanh Đạo.

"Bành!"

U Minh Quỷ hỏa thoáng hiện Dương Diệp bàn tay, tay cầm U Minh Quỷ hỏa, Dương Diệp Đạo: "Như ngươi mong muốn, vừa lúc, ta cũng muốn nhìn một chút đến tột cùng là của ngươi điện cường, hay là ta hỏa cường!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 392: Yêu không hối hận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở nơi này chỉ mành treo chuông chi tế, nguyên bản đứng ở dưới đài Hi Lạc Công Tử đột nhiên thả người nhảy lên tiềm long đài, chắn Dương Diệp trước mặt của. Dương Diệp nhíu mày, đang chuẩn bị nói chuyện, kia Hi Lạc Công Tử cũng dẫn đầu Đạo: "Hắn, nhường cho ta ah!"

Dương Diệp ngẩn ra, tùy tiện nói: "Là bởi vì Nam Cung Mộng?"

Hi Lạc Công Tử gật đầu.

Dương Diệp Đạo: "Thực lực của ngươi cùng Nam Cung Mộng hai người so sánh với, ai mạnh ai yếu?"

"Tám lạng nửa cân, chênh lệch không bao nhiêu!" Hi Lạc Công Tử Đạo.

"Hắn bây giờ là Linh Giả Cảnh, mà còn ngươi?"

"Vương Giả Cảnh!"

"Vậy là ngươi nghĩ chịu chết?" Dương Diệp nhìn thẳng Hi Lạc Công Tử, trong mắt có một tia vẻ giận dữ. Mặc dù không có cùng trước mắt cái này Hi Lạc Công Tử thâm giao, thế nhưng mấy ngày nay ở chung xuống tới, đại gia lẫn nhau trong lúc đó đều có nhất định tình nghĩa. Mặc dù mọi người đều không có nói rõ, thế nhưng hắn tin tưởng, trước mắt cái này Hi Lạc Công Tử cũng giống vậy đưa hắn cho rằng bằng hữu!

"Biết!" Hi Lạc Công Tử gật đầu một cái nói.

"Vậy ngươi còn nhất nhất"

Hi Lạc Công Tử khẽ cười cười, cắt đứt Dương Diệp nói, sau đó nói: "Ngươi biết không? Mộng Mộng luôn nói ta cà lơ phất phơ, nói ta không làm việc đàng hoàng, nói ta không thói quen, nói ta không có Lý Thanh Thủy lãnh tĩnh cùng thành thục, nói ta không có hắn nỗ lực, nói ta không có....." Nói đến đây, Hi Lạc Công Tử lắc đầu khẽ cười cười, dáng tươi cười có chút khổ sở, Đạo: "Thế nhưng nàng không biết, ta là thật yêu nàng, cho nên ta nỗ lực tu luyện, chỉ là muốn vượt qua cước bộ của nàng, có tư cách cùng với nàng; Nàng không biết, cho nên ta không làm việc đàng hoàng, kỳ thực chỉ là muốn cùng với nàng mà thôi; Nàng cũng không biết, cho nên ta cà lơ phất phơ, chỉ là vì đùa nàng vui vẻ mà thôi... Thế nhưng nàng đúng là vẫn còn lựa chọn Lý Thanh Thủy!"

"Vậy ngươi còn muốn đi vì nàng mà chết?" Dương Diệp Đạo.

Hi Lạc Công Tử gật đầu, Đạo: "Ta chỉ là còn muốn chứng minh một điểm, vậy chính là ta Hi Lạc còn có thể vì nàng đi tìm chết, dù cho nàng đã không có khả năng đã biết..."

Dương Diệp trầm mặc. Hắn không thể nói Hi Lạc ngốc, cũng không tư cách nói Hi Lạc ngốc, càng tìm không ra lý do tới cự tuyệt Hi Lạc thỉnh cầu. Yêu, cái chữ này thực sự trực khiếu nhân sinh chết bộ dạng cho phép a!

"Yên tâm, ta Hi Lạc cũng không phải yếu như vậy!" Lúc này, Hi Lạc Công Tử đột nhiên cười nói: "Hắn tuy rằng rất mạnh, nhưng ta cũng vậy có một chút lá bài tẩy." Nói đến đây, hắn lại trầm mặc một lát, sau đó mới nói: "Nếu như ta đã chết, giúp ta một chuyện!"

"Nói!"

Hi Lạc hít sâu một hơi, sau đó nói: "Giúp ta chôn ở nàng đã từng chết đi địa phương, trước đây nàng nói ta phiền, phiền liền phiền ah, ta liền phiền nàng đời đời kiếp kiếp ah, dù sao cũng hiện tại nàng hiện tại cũng cự không dứt được... Ha ha..."

Dứt lời, Hi Lạc xoay người nhìn về phía kia Lạc Tuyết, thủ đoạn khẽ động, trường chuôi cự phủ xuất hiện ở trong tay hắn, trong cơ thể Huyền khí bạo dũng ra, cự phủ nhắm thẳng vào Lạc Tuyết!

Lạc Tuyết lắc đầu, Đạo: "Thật không rõ, ngươi tại sao muốn như vậy ngu xuẩn đây? Vì một cái không thương của ngươi nữ tử đi tìm chết, đáng giá không? Phải biết rằng, sinh mệnh thế nhưng rất quý báu, chết một lần, vậy coi như không có đây!"

"Muốn ngươi thí thoại nhiều!"

Một tiếng gầm lên, Hi Lạc thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Lạc Tuyết trước mặt của, trong tay cự phủ mang theo một đạo bén nhọn tiếng xé gió tàn nhẫn bổ xuống!

"Con kiến hôi chi lực!"

Lạc Tuyết ngón tay ngọc khẽ nhúc nhích, Hi Lạc cự phủ nhất thời bị một cổ kỳ dị lực lượng bắn ra, mà kia Lạc Tuyết còn lại là lấn người mà lên, một quyền đánh vào Hi Lạc nơi ngực, người sau nhất thời miệng phun tiên huyết, té bay ra ngoài!

Một bên, An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, lập tức nhắm lại hai tròng mắt.

Giữa sân mọi người trầm mặc, mọi người cũng nhìn ra được, cái này Hi Lạc Công Tử hoàn toàn không phải là kia Lạc Tuyết đối thủ. Nếu như nói hai người là cùng một cảnh giới, kia còn có một chút hy vọng. Thế nhưng, lúc này Lạc Tuyết đã là Linh Giả Cảnh, kia hoàn toàn là trời cùng đất khác biệt. Cái này Hi Lạc Công Tử, căn bản là đang cầu xin chết!

Một lát, Hi Lạc Công Tử chậm rãi đứng lên, mới vừa đứng lên, một ngụm máu tươi lần thứ hai tự miệng hắn trung phun đi ra.

Lau khóe miệng tiên huyết, Hi Lạc Công Tử trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ dữ tợn, thủ đoạn khẽ động, tam căn ngũ tấc dài kim sắc châm dài xuất hiện ở trong tay hắn. Nhìn trong tay châm dài, Hi Lạc trong mắt lóe lên lướt một cái quyết tuyệt, lập tức, nắm canh ba châm dài phân biệt đâm vào hắn mi tâm cùng hai bên thái dương chỗ!

"Oanh!"

Một cổ kinh khủng khí tức tự Hi Lạc Công Tử trong cơ thể bạo dũng ra, khí tức chút nào không kém Linh Giả Cảnh cường giả khí tức, thậm chí do hữu quá chi!

"Bí pháp mạnh mẽ đề thăng cảnh giới?" Lạc Tuyết lắc đầu, Đạo: "Xem ra ngươi là thật muốn chết, dĩ nhiên vận dụng loại này thương cùng căn bản bí pháp. Đáng tiếc, ngươi cho là như ngươi vậy là có thể cho ngươi cái gọi là người yêu báo thù? Thật là buồn cười!"

"Của ngươi thí thoại thực sự rất nhiều!"

Một tiếng gầm lên, Hi Lạc nắm cự phủ thân hình khẽ động, trong nháy mắt phá không tới, trong tay cự phủ chém thẳng vào Lạc Tuyết đầu, một kích này, nhanh như thiểm điện, lực lượng so với mạnh mạnh hơn không ngừng gấp mười lần!

Lạc Tuyết khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, trong lòng bàn tay kia sợi điện lưu chợt bộc phát ra, trong sát na, kỳ xung quanh mười mấy trượng trong phạm vi đều bị cái này tử sắc điện lưu bao phủ.

Dưới đài, Dương diệp tâm rồi đột nhiên căng thẳng, một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, tay phải nắm thật chặc Long Cốt Kiếm, Sát Lục Kiếm Ý, nhịn không được tự trong cơ thể hắn chậm rãi tràn ra!

Một bên, Ma Kha khẽ lắc đầu một cái, cái này Hi Lạc thực lực rất tốt, thế nhưng cùng cái này Lạc Tuyết trong lúc đó chênh lệch vẫn còn quá chút. Đặc biệt cái này Lạc Tuyết rõ ràng không có giữ lại thực lực, vừa ra tay chính là toàn lực bạo phát thiên địa linh vật, cái này Hi Lạc thì như thế nào có thể ngăn cản ở?

Một lát sau khi, điện lưu tán đi, một thi thể nám đen xuất hiện ở tiềm long trên đài.

"So với hai người khác, ngươi hơi chút mạnh hơn một ít, chỉ là đáng tiếc, với ta mà nói, còn là quá yếu!" Lạc Tuyết chậm rãi lắc đầu, vung tay phải lên, tràng thượng điện lưu nhất thời tán đi.

Khi thấy cỗ thi thể kia lúc, Dương Diệp khí tức trái lại bình tĩnh lại, chậm rãi đi tới tiềm long trên đài, nhìn kia cụ đã thấy không rõ diện mục thi thể, Dương Diệp hít sâu một hơi, phảng phất tại áp chế cái gì. Nửa ngồi chồm hổm, thấp giọng nói: "Ngươi yên tâm, ta sẽ mang ngươi cùng ngươi người thương mai táng ở chung với nhau!"

Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên, mang Hi Lạc thi thể đưa đến dưới đài, sau đó nói: "Tuy rằng chúng ta nhìn nhau thời gian ngắn, thế nhưng, đại gia dù sao kề vai chiến đấu qua, cũng coi như bằng hữu một hồi. Nếu tính bằng hữu, kia mối thù của ngươi, ta tự nhiên muốn thay ngươi báo, ngươi mà lại nhìn, xem ta làm sao báo thù cho huynh!"

Dứt lời, Sát Lục Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, một luồng thật nhỏ Hỏa Diễm trong nháy mắt bao trùm trong tay Long Cốt Kiếm, Long Cốt Kiếm, nhắm thẳng vào Lạc Tuyết, chỗ mũi kiếm, một luồng kiếm quang không ngừng co duỗi thoáng hiện.

Không nói nhảm, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, toàn bộ tiềm long đài nhất thời kịch liệt run lên, mượn mặt đất thật lớn đẩy trợ lực, Dương Diệp cả người mang theo xé rách không khí chính là tiếng xé gió bạo xạ ra, đi tới Lạc Tuyết trước mặt, trong tay Long Cốt Kiếm chợt đâm một cái.

"Pha!"

Một chi hắc sắc cự bút ngòi bút điểm vào Dương Diệp chỗ mũi kiếm, yên lặng một cái chớp mắt, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, hai người nhất thời phân ra!

Lúc này, Ma Kha trong tay phải nhiều một chi hắc sắc cự bút, tay trái bên trên, còn lại là kia tử sắc điện lưu!

Dưới đài, thấy Ma Kha trong tay chi kia hắc sắc cự bút, An Nam Tĩnh chân mày to hơi một túc, làm như có chút ấn tượng....

Dương Diệp không phải là một cái ưa thích nói nhảm người, mặc dù hiếu kỳ Lạc Tuyết trong tay chi kia cự bút, thế nhưng hắn cũng không ngốc đến đi hỏi. Thủ đoạn khẽ động, kim sắc cái hộp kiếm tránh hiện ở trước mặt hắn, tâm niệm vừa động, 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, 200 chuôi Huyền Kiếm không có ở cấu thành kiếm trận, mà là toàn bộ hợp lại làm một, trọng chồng lên nhau tạo thành một thanh siêu cấp cự kiếm!

Bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa bắn ra, xuất hiện ở cự kiếm mũi kiếm chỗ, 'Phanh' cả chuôi cự kiếm nhất thời phảng phất bị thiêu đốt, thành một thanh thật lớn hỏa Kiếm!

"Đi!"

Một tiếng quát nhẹ, cự kiếm mang theo một đạo thật dài Hỏa Diễm đuôi hướng phía Lạc Tuyết bạo xạ ra. Mà cùng lúc đó, Dương Diệp còn lại là chân phải chợt đạp đất, nắm Long Cốt Kiếm theo sát Hỏa Diễm cự kiếm hướng phía Lạc Tuyết bắn mạnh tới.

Lạc Tuyết ánh mắt hơi ngưng trọng, tay trái chậm rãi nắm chặt trong tay kia sợi tử sắc điện lưu, sau một khắc, chợt nắm chặt, 'Oanh' một tiếng nổ vang, vô số tử sắc thiểm điện trong nháy mắt xuất hiện ở Lạc Tuyết quanh thân, tiếp theo, Lạc Tuyết đối về Dương Diệp cùng thanh cự kiếm kia chợt chính là một chưởng bổ ra, trong sát na, vô số điện lưu dường như mũi tên nhọn thông thường bạo xạ ra!

Khí thế kinh người!

Giữa sân mọi người trợn mắt hốc mồm nhìn tiềm long trên đài một màn này, lưỡng chủng thiên địa linh vật va chạm, đến tột cùng cái nào càng mạnh? Mà cái này Kiếm Hoàng Dương Diệp cùng cường giả thần bí này Lạc Tuyết, lại đến tột cùng là ai sống ai chết?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 393: Tử khí

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Oanh!"

Giữa sân, một đạo kinh thiên nổ âm hưởng triệt dựng lên, toàn bộ tiềm long đài kịch liệt run lên. Vô số Hỏa Diễm cùng điện lưu hướng phía bốn phía chợt khuếch tán ra, rất nhanh, ngọn lửa kia cùng điện lưu lan tràn tới tiềm long đài sát biên giới chỗ, hung hăng đánh vào kia màn sáng bên trên, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, kia bao phủ tiềm long đài màn sáng nhất thời xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết nứt, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, kia toàn bộ màn sáng 'Phanh' một tiếng bạo liệt ra!

Hỏa Diễm cùng điện lưu tiếp tục hướng phía bốn phía khuếch tán, mọi người kinh hãi, đúng lúc này, Thiên Huyễn cùng kia lúc trước biến mất Phong Tu xuất hiện ở giữa sân, hai người tay phải nhẹ nhàng vung lên, kia điện lưu cùng tứ tán Hỏa Diễm nhất thời tiêu thất vô hình.

"Hối hận ah?" Thiên Huyễn đột nhiên nói: "Người này mặc dù không có nữ oa kia thiên phú yêu nghiệt, thế nhưng tại đây toàn bộ Huyền Giả Đại Lục trong, cũng coi như tuyệt đỉnh. Hôm nay, hắn năng lực thực chiến ngươi cũng nhìn thấy, thế nào, có hay không hối hận?"

Phong Tu nheo mắt, lập tức hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Vậy thì thế nào? Thực lực của hắn cùng trời phú quả thật không tệ, thế nhưng so sánh với cái này Lạc Tuyết cùng nữ oa kia, vẫn còn thì kém rất nhiều. Nếu như hắn có thể chiến thắng cái này Lạc Tuyết, ta ngược lại là có thể đang cho hắn một lần cơ hội, khiến hắn vào ta thanh nguyên tông."

Thiên Huyễn lắc đầu, cái này thanh nguyên tông tông chủ dĩ nhiên kêu loại này tự đại người cao ngạo tới đây Cổ Chiến Trường, lão gia hỏa này chẳng lẽ còn nhìn không ra, tiểu tử này căn bản cũng không hiếm lạ cửu phẩm tông môn sao?

Kỳ thực, Thiên Huyễn lúc này trong lòng cũng là có chút hối hận. Bởi vì, hắn phát hiện cái này Dương Diệp thật là một viên tốt mầm, tuy rằng thực lực bây giờ có thể không bằng cái này Lạc Tuyết cùng An Nam Tĩnh, thế nhưng tiềm lực cũng to lớn, dù sao hắn thế nhưng sinh ra tại Nam Vực loại này Huyền kỹ công pháp tương đối lạc hậu địa phương a!

Nếu có đại tông môn bồi dưỡng, chỉ đạo, tương lai tính là không thành được năm đó Kiếm Tông tổ sư cái loại này siêu cấp cường giả, nhưng là nhất định là một vị có thể tại Huyền Giả Đại Lục lịch sử trong lưu lại tên kiếm tu!

Chỉ là, Dương Diệp thọ mệnh quá ngắn... Có thể tăng tuổi thọ vật phẩm, coi như là những thứ kia lão yêu quái đều biết trở nên điên cuồng a!

Khe khẽ thở dài, Thiên Huyễn đưa mắt đầu đến rồi tiềm long trên đài.

Tiềm long trên đài, một mảnh hỗn độn, tiềm long trên đài không, một luồng thật nhỏ Hỏa Diễm cùng tử sắc điện lưu xa xa giằng co; Phía dưới, Dương Diệp cùng kia Lạc Tuyết đã không ở vị trí cũ, hai người lúc này đều đã bò tới tiềm long đài sát biên giới chỗ!

Kia U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện kinh khủng, tính là hắn hai người thân thể cực kỳ cường hãn, mà lại thực lực cũng cực kỳ kinh khủng, nhưng là muốn hoàn toàn không thấy, đó là không có khả năng.

Qua khoảng chừng một khắc đồng hồ, hai người đồng thời bắt đầu động, tiếp theo, hai người chậm rãi đứng lên.

Thân thể của hai người đều là cực kỳ kinh khủng, kia U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện sinh ra dư ba, tuy rằng lan đến gần hắn hai người, thế nhưng chung quy chỉ là lan đến, cũng không có cho hắn hai người tạo thành thực chất tính thương tổn.

"Hưu!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng xé gió vang lên, lập tức, Lạc Tuyết nơi ngực, rồi đột nhiên xuất hiện lướt một cái đỏ tươi.....

Nhìn thấy một màn này, mọi người sửng sốt. Dương Diệp cũng nhướng mày, hắn lúc trước đứng lên sau, hay dùng Ngự KiếmThuật khống chế Ẩn Kiếm phát động công kích, cũng thành công, thế nhưng, kia Ẩn Kiếm tại đâm rách Lạc Tuyết bộ ngực da sau, dĩ nhiên ngay cũng vô pháp tại tiến nửa thốn!

Nhìn mình bộ ngực một màn kia đỏ tươi, Lạc Tuyết kia bình tĩnh trên mặt xuất hiện lướt một cái dữ tợn, tay phải nhất chiêu, kia Thanh Vân Tử Điện nhất thời hóa thành một đạo điện quang một nhập đỉnh đầu hắn, nhất thời, từng cổ một điện lưu xuất hiện ở Lạc Tuyết quanh thân, một tiếng lịch uống, hữu quyền Hư Không đối về Dương Diệp một oanh!

Một quyền đánh ra, một đạo như cự mãng thật lớn tử sắc điện lưu tự Lạc Tuyết trong cơ thể bắn ra, mang theo người khí tức kinh khủng bắn nhanh hướng về phía Dương Diệp!

Nhìn đạo kia như cự mãng tử sắc điện lưu bắn nhanh mà đến, Dương Diệp không dám khinh thường, tâm niệm vừa động, U Minh Quỷ hỏa thoáng hiện trước người hắn, tâm niệm cử động nữa, U Minh Quỷ hỏa rồi đột nhiên vỡ ra được, hóa thành một đạo hỏa sóng đánh về phía kia tử sắc điện lưu.

"Oanh!"

Hai người chạm vào nhau, lần thứ hai chợt bộc phát ra một đạo nổ thanh!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp rồi đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở hiện thời, hắn đã tại nơi toàn thân tràn ngập điện lưu Lạc Tuyết phía sau, một đạo hàn quang hiện lên, Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm đi tới Lạc Tuyết gáy chỗ, nhưng mà, mũi kiếm còn không có tiếp xúc được Lạc Tuyết da, một cổ điện lưu đó là chợt bắn ra, đánh vào Dương Diệp trên người của, Dương Diệp nhất thời bị đạn hướng sau liền lùi lại mấy trượng!

Nhìn kia dường như điện che lấp Lạc Tuyết điện lưu, Dương Diệp hai mắt híp lại, đối phương cái này khống chế cái này Thanh Vân Tử Điện đích thủ đoạn so với hắn khống chế U Minh Quỷ hỏa đích thủ đoạn mạnh hơn thượng rất nhiều a!

"Dương Diệp, không thể không nói, trước đây ta vẫn còn có chút xem nhẹ ngươi! Vốn cho là cái này Thanh Vân Tử Điện có thể giải quyết ngươi, thế nhưng ta sai rồi. Ngươi yên tâm, kế tiếp, ta sẽ không tại xem nhẹ ngươi." Lạc Tuyết chậm rãi đi hướng Dương Diệp, theo hắn đi lại, từng đạo dường như mảnh xà tử sắc điện lưu không ngừng hướng phía co duỗi ói hiện, uy thế kinh người, như lôi thần phủ xuống!

Khi đi đến Dương Diệp trước người mười trượng phạm vi lúc, Lạc Tuyết dừng bước, yên lặng một cái chớp mắt, Lạc Tuyết thân hình chợt bạo xạ ra, như sấm đánh, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, Dương Diệp nhướng mày, nắm chặt kiếm trong tay, đang chuẩn bị xuất thủ, nhưng mà lúc này, kia Lạc Tuyết trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ dữ tợn, lập tức, nói nhỏ: "Bạo!"

Dứt lời, một đạo điện trong nháy mắt tự Lạc Tuyết trong cơ thể bạo dũng ra, đưa hắn cùng Dương Diệp bao phủ đi vào.

Điện trong, Dương Diệp tay cầm Long Cốt Kiếm, khí thế ngưng tụ đến rồi cực hạn, đang chuẩn bị một kiếm phá đi cái này điện, mà lúc này, kia Lạc Tuyết trong cơ thể cũng chợt bộc phát ra một cổ hắc đến rồi cực hạn hắc sắc khí lưu, hắc sắc khí lưu tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đó là một nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, thân thể rồi đột nhiên cứng ở tại chỗ, cùng lúc đó, hai tay của hắn, cái cổ, cùng với mặt trong nháy mắt biến thành hắc sắc. Mà trong cơ thể hắn, hắc sắc khí lưu nơi đi qua, trong nháy mắt hóa thành đen sẫm sắc...

Điện tán đi, làm mọi người thấy tràng vào bên trong một màn này lúc, mọi người ngây người, Dương Diệp liền chết như vậy sao?

Dưới đài, thấy Dương Diệp lúc này trạng huống, An Nam Tĩnh chân mày to hơi một túc, thoáng suy tư một lát, mới nói: "Tử khí, không nghĩ tới loại này diệt sạch nhân gian gì đó, lần thứ hai lại xuất hiện." Dứt lời, An Nam Tĩnh trong mắt, lần đầu xuất hiện lướt một cái vẻ ngưng trọng.

Tử khí? Như thế nào tử khí?

Người vừa mới chết đi thời điểm, trong cơ thể sinh cơ sẽ chuyển đổi trở thành tử khí, mà loại này tử khí, sẽ ở người trong cơ thể hấp hối một đoạn thời gian mới có thể tiêu thất tại trong trời đất này. Loại này tử khí là cực kỳ kinh khủng, bởi vì kia có thể trực tiếp tiêu vong người sinh cơ, mà lại Huyền khí cùng với thần thông kỹ cùng các loại bí pháp kỹ đều đối với nó vô hiệu, bởi vì nghiêm chỉnh mà nói, kia không thuộc về bất luận cái gì một loại năng lượng....

Muốn đem loại này tử khí nạp cho mình sử dụng, là phi thường khó khăn, bởi vì một cái làm không tốt, cũng sẽ bị cái này tử khí phản phệ, nếu như bị phản phệ, kết quả chính là bỏ mình.

Bởi vì cho tới bây giờ, trên đại lục còn chưa có xuất hiện qua vật gì vậy có thể ngăn cản tử khí!

Nhìn vậy ngay cả con ngươi đều biến thành màu đen Dương Diệp, An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu một cái, tử khí vào cơ thể, coi như là Thánh Giả cảnh cường giả xuất hiện, cũng cứu không được Dương Diệp. Thật là đáng tiếc, mất đi một cái có lẽ chỉ có cơ hội có thể làm mình ngạc nhiên người a!

Một bên, Phong Tu hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Bị tử khí vào cơ thể, coi như là ta ngươi xuất thủ, đều đã là vô dụng. Đã chết cũng tốt, dù sao cũng hắn cũng sống không quá bao lâu, sớm muộn cũng là muốn chết, hiện tại sớm chết coi như là sớm giải thoát!"

Nghe vậy, một bên Thiên Huyễn nhướng mày, cái này Phong Tu khí độ cũng quá nhỏ tức giận một điểm a! Bất quá đối phương nói có một chút trái lại lời nói thật, đó chính là lúc này tính là hắn xuất thủ đều đã vô dụng. Tử khí loại vật này, coi như là bọn họ, đều là phi thường kiêng kỵ. Loại vật này, thực sự không có bất kỳ vật gì có thể ngăn cản a! Cho dù là thiên địa linh vật cũng là không thể!

Chỉ là cái này Lạc Tuyết là tu luyện như thế nào cái này tử khí đây?

Trầm ngâm một lát, nhớ tới Lạc Tuyết trong tay con kia cự bút, Thiên Huyễn trên mặt nhất thời lộ ra hiểu rõ thần tình. Nếu như hắn nhớ không lầm, đó phải là đạo khí phán quan bộ cùng phán quan bút, bởi vì chỉ hai thứ này, mới có thể sẽ chết khí dẫn vừa mới chết người bên ngoài cơ thể.

Chỉ là hai thứ này làm sao sẽ xuất hiện ở đây Lạc Tuyết trên tay của đây? Phải biết rằng, hai thứ này nhưng khi năm Minh Thần bản mạng Huyền bảo a!

Tiềm long trên đài, Lạc Tuyết thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, lập tức, thủ đoạn khẽ động, kia phán quan bộ xuất hiện ở trên tay hắn, mở ra đệ nhị Diệp, tại trang thứ hai đệ nhất đi cái vị trí kia, là 'Dương Diệp' hai cái đại tự. Không do dự, Lạc Tuyết nắm phán quan bút hướng Dương tên Diệp rơi xuống.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 394: Tiền thuốc men!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, dị biến nổi lên. Dương Diệp kia tràn đầy đen nhánh vẻ hai mắt ở chỗ sâu trong đột nhiên hiện lên một luồng tử mang, lập tức, Dương Diệp toàn thân rồi đột nhiên khôi phục bình thường, cùng lúc đó, Dương Diệp thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, đi tới kia đang muốn viết Lạc Tuyết trước người, kiếm quang chợt lóe lên, trường kiếm nhắm thẳng vào Lạc Tuyết cổ họng!

Lạc Tuyết sắc mặt kịch biến, đôi mắt trong, có lướt một cái vẻ kinh hãi, kinh hãi, không phải là bởi vì Dương Diệp Kiếm đi tới hắn cổ họng chỗ, hắn kinh hãi là bởi vì vì sao Dương Diệp không có chuyện! Lúc đầu Dương Diệp cũng trung qua cái chết của hắn khí, thế nhưng lần kia, hắn chỉ là phóng xuất ra một tia tử khí mà thôi, mà lại kia tử khí còn không tinh khiết, mà bây giờ, hắn thế nhưng tử khí toàn bộ ra, hắn tin tưởng, coi như là Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả trung, cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ...

Mà bây giờ, Dương Diệp cũng một chút việc cũng không!

Dương Diệp đương nhiên không có việc gì, kia tử khí quả thực rất kinh khủng, thế nhưng có hắn tiểu vòng xoáy kinh khủng sao? Tại tử khí vào trong cơ thể hắn thời điểm, hắn tiểu vòng xoáy đó là phóng xuất ra màu tím nhạt Huyền khí, kia tử khí cùng màu tím nhạt Huyền khí vừa tiếp xúc, đó là như tuyết gặp phí dầu thông thường, trong nháy mắt hòa tan tiêu tán!

Dương Diệp cũng là phi thường khiếp sợ, bởi vì Lạc Tuyết phóng thích ra hắc khí kia đụng tới hắn màu tím nhạt Huyền khí, phảng phất như là gặp khắc tinh thông thường, một điểm năng lực phản kháng chưa từng!

Bất quá đây không phải là hắn lúc này nên nghĩ, hắn hiện tại phải làm, là giải quyết trước mắt cái này giết Hi Lạc của người. Đương nhiên, tính là không phải là bởi vì Hi Lạc, hắn cũng muốn giết, giữa bọn họ thù, thế nhưng kết liễu đã lâu!

"Đang!"

Trong mắt của mọi người, Dương Diệp Kiếm xuất kỳ bất ý, đâm vào Lạc Tuyết cổ họng chỗ, nhưng mà nhưng lại như là cùng đâm vào cứng rắn huyền thiết bên trên, vang lên một đạo thanh thúy giao qua thanh.

Dương Diệp nhướng mày, ngưng mắt vừa nhìn mới phát hiện, Lạc Tuyết cổ họng chỗ chẳng biết lúc nào lại nhiều một tầng kim sắc lân phiến! Đúng lúc này, Lạc Tuyết thân thủ cầm Dương Diệp kiếm trong tay, sau đó nói: "Thịt của ta thân, mạnh hơn Ma Kha, Tôn Giả Cảnh dưới, ngoại trừ An Nam Tĩnh, ai có thể đủ phá ta thân thể?"

"Phải không?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dữ tợn, Kiếm vực thi triển ra, sau một khắc, Lạc Tuyết hai mắt kịch liệt co rụt lại, đôi mắt trong, tràn đầy khiếp sợ cùng vẻ kinh hãi, muốn lui, nhưng mà đã không kịp, mọi người tại đây chỉ nghe 'Xuy' một tiếng, Dương Diệp kiếm trong tay đó là tự Lạc Tuyết cổ họng chỗ xuyên qua.

Kiếm thu, một cổ tiên huyết phun vải ra!

"Thánh tử!"

Lúc này, dưới, mấy trăm người bịt mặt rồi đột nhiên phát ra một đạo thê lương tiếng kêu, lập tức, mấy trăm người đồng thời hướng phía tiềm long đài vọt tới, nhưng mà còn chưa vọt tới tiềm long đài, đó là bị một cổ kình phong thổi bay ngược ra!

Lạc Tuyết còn không có tắt thở, hai tròng mắt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, muốn nói cái gì, thế nhưng kia cổ họng chỗ cũng không ngừng mạo hiểm tiên huyết, thế cho nên hắn cái gì cũng không có thể nói ra tới!

Thấy Lạc Tuyết còn chưa chết, Dương Diệp đang chuẩn bị tới một kiếm, nhưng mà lúc này, kia Thanh Vân Tử Điện đột nhiên điện xạ hướng Dương Diệp, nhìn thấy cái này Thanh Vân Tử Điện điện xạ mà đến, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Thanh Vân Tử Điện trước mặt, đưa tay chộp một cái, trực tiếp đem nắm ở trong tay, nhất thời, cường đại điện lưu điện Dương Diệp toàn bộ thân thể kịch liệt run lên, kia đầy đầu tóc càng trực tiếp dựng đứng lên!

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái điên cuồng, vả miệng một trương, nắm kia Thanh Vân Tử Điện trực tiếp bỏ vào trong miệng, sau đó cổ họng lăn một vòng, đem nuốt vào!

Dương Diệp đương nhiên không có hiện tại sẽ thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện, hắn còn không có cường đến loại trình độ đó, hắn chỉ là mang kia Thanh Vân Tử Điện bỏ vào tiểu vòng xoáy. Đương nhiên, hắn cũng chỉ là thử xem, tuy rằng làm như vậy cực kỳ nguy hiểm, thế nhưng hắn không muốn bỏ qua cái này Thanh Vân Tử Điện, đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn đối tiểu vòng xoáy một cách tự tin!

Quả nhiên, cái này Thanh Vân Tử Điện khi tiến vào tiểu vòng xoáy sau, nguyên bản còn cuồng bạo kia trong nháy mắt đàng hoàng xuống tới, tại nơi tiểu vòng xoáy trong, thấp thỏm du đãng...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vui vẻ, thở dài một hơi.

Mà dưới mọi người thì ngây ra như phỗng, Dương Diệp cứ như vậy mang kinh khủng kia thiên địa linh vật nuốt vào? Cứ như vậy nuốt vào... Đây chính là thiên địa linh vật a...

Ngay cả kia Thiên Huyễn cùng Phong Tu lúc này cũng là chân mày cau lại, trong mắt có nghi hoặc cùng khiếp sợ, Dương Diệp là như thế nào làm được?

Không nhìn dưới mọi người ánh mắt khiếp sợ, Dương Diệp nhìn về phía vậy còn nhưng vẫn không triệt để chết đi Lạc Tuyết, Đạo: "Hiện tại, ngươi có thể chết!"

Dứt lời, Dương Diệp đang chuẩn bị động thủ, ngay tại lúc lúc này, một gã tóc trắng xoá lão phụ xuất hiện ở kia Lạc Tuyết trước mặt của. Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn dĩ nhiên không phát hiện cái này lão phụ là như thế nào xuất hiện! Trước mắt cái này lão phụ thực lực tuyệt đối là cùng kia Thiên Huyễn hai người cùng một cấp bậc!

Nhìn kia cổ họng chỗ vẫn ở chỗ cũ chảy máu Lạc Tuyết, lão phụ trong mắt lóe lên lướt một cái đau lòng, bấm tay một điểm, một luồng thanh sắc quang mang một nhập Lạc Tuyết trong thân thể, nhất thời, Lạc Tuyết cổ họng chỗ thương thế chậm rãi khép lại.

Lão phụ đi tới Lạc Tuyết trước mặt của, thân thủ nhu liễu nhu Lạc Tuyết đầu, sau đó nói: "Ta từng đã nói với ngươi, đối địch, phải tránh không thể sơ suất, ngươi cũng luôn luôn không nghe, cho rằng cùng giai trong, ngươi vô địch. Hiện tại, bị thua thiệt ah!" Nói xong, bàn tay hơi cố sức, kia Lạc Tuyết hai mắt nhất thời chậm rãi đóng lại.

Lão phụ xoay người nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Không sai, không hổ là Kiếm Hoàng, còn tuổi nhỏ, kiếm đạo cũng đã có như vậy tạo nghệ, ngươi có năm đó Kiếm Tông tổ sư phong phạm!"

Đánh tiểu nhân tới lão? Dương Diệp cười lạnh một tiếng, không nói, khóe miệng châm chọc, không chút nào che giấu.

Lúc này, Thiên Huyễn cũng xuất hiện ở tiềm long trên đài, phức tạp nhìn Dương Diệp liếc mắt, Thiên Huyễn trong lòng khe khẽ thở dài, sau đó nhìn về phía lão phụ, Đạo: "Các hạ đó là nửa yêu tộc Lạc Dong tiền bối ah!"

Lão phụ khẽ gật đầu, kia tràn đầy nếp nhăn trên mặt của lộ ra lướt một cái tiếu ý, Đạo: "Không nghĩ tới mấy trăm năm nhưng vẫn không lộ diện, người này loại trong vẫn còn có người nhận được ta! Còn có, ngươi cũng bước vào Hoàng giả, không cần tự cho mình là vãn bối."

Nghe vậy, Thiên Huyễn ánh mắt lộ ra lướt một cái khổ sở, hắn vốn chỉ là suy đoán, không nghĩ tới trước mắt vị này dĩ nhiên là ngàn năm trước trong khiếp sợ vực vị kia chí cường giả! Tuy rằng đều là Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng Thiên Huyễn biết, hắn xa xa không phải là trước mắt vị này lão phụ đối thủ. Phải nói, toàn bộ đại lục có thể thắng dễ dàng của nàng, tuyệt đối không vượt lên trước một tay số!

Phải biết rằng, đã từng trước mắt vị này lão phụ, thế nhưng chém giết qua ba gã Hoàng Giả Cảnh cường giả a!

Trước mắt vị này là chân chánh lão yêu quái cấp bậc cường giả!

Nếu như có thể, hắn thực sự không muốn cùng trước mắt vị này là địch, thế nhưng đáng tiếc, trước mắt vị này công nhiên phá hư quy củ, hắn nếu không Biểu kỳ nói, mất mặt thế nhưng ném hắn cùng với toàn bộ tông môn, cái mặt này mặt, hắn đâu bất khởi!

Thiên Huyễn lắc đầu, Đạo: "Lạc tiền bối, ngươi hẳn là biết được cái này Tiềm Long Bảng quy củ, ngươi làm như thế, là ở phá hư Tiềm Long Bảng quy củ!"

Lão phụ gật đầu, Đạo: "Thế nhưng, hắn là cháu của ta, ta không thể trơ mắt nhìn hắn chết a!" Dứt lời, lão phụ nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Như vậy làm sao, ngươi buông tha hắn lúc này đây, chỉ cần ngươi không giết hắn, lão phụ cứu hắn, không coi là vi phạm Tiềm Long Bảng quy củ, kể từ đó, đều đại vui mừng, khỏe không?"

Nghe được lão phụ nói, một bên Thiên Huyễn cũng nhìn về phía Dương Diệp, lão phụ nói không sai, nếu như Dương Diệp đáp ứng không giết cái này Lạc Tuyết, vậy đối phương cứu Lạc Tuyết, không coi là vi phạm quy củ, mặc dù là đối phương trước vi phạm quy củ phía trước, thế nhưng thì có biện pháp gì đây? Ai kêu người ta thực lực bày ở nơi nào, mà Dương Diệp bên này lại vừa không có cường giả chỗ dựa đây...

Dương Diệp đôi mắt buông xuống, đôi mắt ở chỗ sâu trong, lạnh lẽo sát ý không ngừng cuồn cuộn. Mặc dù đối phương này đây giọng thương lượng, thế nhưng hắn Dương Diệp làm sao thường nghe không ra đối phương kia trong giọng nói uy hiếp! Đều đại vui mừng, các ngươi là đều đại vui mừng, mà ta đây? Còn có kia chết đi Hi Lạc đây? Chúng ta vui đây?

Mạnh mẽ ngăn chặn trong lòng bạo dũng sát ý, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão phụ kia, sau đó cười cười, Đạo: "Tiền bối nói rất đúng, chỉ là vãn bối cùng lệnh tôn chiến lâu như thế, toàn thân vết thương không dưới trên trăm Đạo, tiền bối dù sao cũng phải trả một chút tiền thuốc men ah? Cứ như vậy, đại gia mới thật sự là đều đại vui mừng, tiền bối ngươi cứ nói đi?"

Nói xong kia lần mà nói, Dương Diệp trong lòng là sâu đậm bất đắc dĩ, nếu như có thể, hắn nghĩ một kiếm mang trước mắt một già một trẻ này đều chém giết. Thế nhưng đáng tiếc, hắn không thực lực đó.

Kiếm, ninh chiết chớ cong, nhưng cũng phải nhìn thời điểm a, lúc này ninh chiết chớ cong, đó chính là thực sự muốn chết. Bởi vì đối phương muốn giết hắn, là dễ dàng. Về phần kia nếu nói Tiềm Long Bảng quy tắc... Dương Diệp hoàn toàn là xuy chi dĩ tị, không thấy được người ta đã vi phạm quy tắc, mà cái này Thiên Huyễn giọng nói cũng không dám kiên cường một chút không?

Nghe được Dương Diệp nói, một bên Thiên Huyễn trong mắt lóe lên lướt một cái tán thưởng, thầm nghĩ Dương Diệp thức cơ bản, đồng thời trong lòng cũng thở dài một hơi. Phải biết rằng, nếu như Dương Diệp không thỏa hiệp nói, vậy hắn đã có thể khổ não.

Nghe vậy, lão phụ kia thật dài y tay áo trong tay của chậm rãi lỏng rồi rời ra, sau đó nói: "Tiền thuốc men sao? Đâu có đâu có..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 395: Chiến Vũ Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão phụ bấm tay bắn ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Phương diện này có mười vạn Năng Lượng thạch, ừ, lão phụ xem thân thể ngươi không sai, nghĩ đến ngươi cũng là cực kỳ chú trọng thân thể một đạo. Cũng được, xem tại ngươi hài tử này hiểu chuyện phân thượng, lão phụ tại đưa ngươi một giọt máu của Chân long!"

Dứt lời, Dương Diệp trước mặt lại thêm một cái bạch ngọc bình.

Lúc này, một bên Thiên Huyễn đột nhiên cười nói: "Dương Diệp, ngươi có thể có phúc phần. Cái này máu của Chân long là rèn đúc thân thể cực phẩm thần vật, chỉ cần một giọt, liền đủ để cho của ngươi thân thể ở trên một tầng thứ. Không chỉ có như vậy, nếu như ngươi phúc duyên thâm hậu, còn có khả năng từ đó lĩnh ngộ Chân Long chi lực, khi đó, lực lượng của ngươi, đem so với Linh cấp tột cùng yêu thú còn mạnh hơn!"

Dương Diệp tự nhiên sẽ không khách khí, mang kia nạp giới cùng bình ngọc thu vào, mười vạn Năng Lượng thạch cùng kia cái gọi là máu của Chân long mua Lạc Tuyết mệnh, nói cho cùng, hay là đối phương buôn bán lời!

Nhìn thấy Dương Diệp nhận lấy đồ vật, lão phụ trong mắt lóe lên lướt một cái khác thường hào quang, lập tức khẽ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua một bên An Nam Tĩnh, sau cùng lại nhìn một chút Dương Diệp, mới nói: "Kiếm Hoàng đối chiến Vũ Thần, số mệnh chi chiến, ha hả, lão phụ cũng là rất chờ mong đây! Chúc ngươi nhiều may mắn" nói xong câu này, lão phụ cùng kia Lạc Tuyết đều là đồng thời tiêu thất ở tại tiềm long trên đài!

Thiên Huyễn nhìn thoáng qua dưới An Nam Tĩnh, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, do dự một chút, Đạo: "Nếu như ngươi tuyển chọn dừng ở đây, như vậy ngươi mang thu được Tiềm Long Bảng đệ nhị, nếu như ngươi tuyển chọn tiếp tục chiến, vậy ngươi rất có thể sẽ chết! Đương nhiên, cho dù ngươi muốn chịu thua, cũng phải đến An Nam Tĩnh đồng ý!"

"Ta không đồng ý!" Lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở tiềm long trên đài, nhìn Dương Diệp, Đạo: "Nguyên bản, ta là không muốn cùng ngươi đánh một trận, dù sao trước khi chúng ta đã đấu qua một lần. Thế nhưng, hiện tại xem ra, tại tầng thứ năm thời điểm, ngươi là giấu giếm thực lực. Xem ra, phải cho ngươi cảm thụ được chân chính tử vong, ngươi mới có thể hay không có một tia một hào ẩn dấu!"

Dương Diệp đối về Thiên Huyễn nhún vai, Đạo: "Ngươi xem, ta nghĩ chịu thua cũng là không thể nào! Nếu như vậy, vậy cũng chỉ có thể đánh một trận!" Kỳ thực trong lòng hắn cũng muốn đánh với An Nam Tĩnh một trận. Trước khi đánh với An Nam Tĩnh một trận, khiến hắn thu hoạch rất nhiều. Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn cũng muốn thử xem cực hạn của mình ở đâu!

Cho tới bây giờ, hắn tựa hồ cũng chưa từng có bị người bức ra qua cực hạn a!

Vũ Thần? Thiên phú siêu việt Vạn Cổ cường giả Vũ Thần, hắn có thể chiến thắng sao? Hắn không biết, hắn chỉ biết, hắn nghĩ thống khoái nhễ nhại, không có chút nào ẩn núp đánh một trận!

Thiên Huyễn khẽ gật đầu, sau đó tiêu thất ở tại tiềm long trên đài.

Trên đài, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp hai người xa xa tương đối, hai người cũng không có xuất thủ; Dưới đài, vô số người một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào trên đài.

Kiếm Hoàng, Vũ Thần, một cái một kiếm phá vạn pháp, một cái vô địch thiên hạ. Hai người gặp nhau, nhất định là một hồi ngươi chết ta sống kịch chiến!

Đến tột cùng ai có thể trở thành Huyền Giả Đại Lục trẻ một đời đệ nhất thiên tài?

Tuy rằng An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp còn chưa động thủ, thế nhưng dưới vô số người huyết dịch đó là đã bắt đầu sôi trào!

Tiềm long trên đài, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí bắt đầu chậm rãi lưu động, dưới chân, một luồng sợi thanh sắc phong toàn thoáng hiện, trong tay, Long Cốt Kiếm bên trên lóe ra sắc bén chói mắt đỏ như máu kiếm quang.

An Nam Tĩnh sắc mặt bình tĩnh, đứng tại chỗ, thật dài mã theo đuôi gió nhẹ chậm rãi phiêu đãng, thu thủy bàn trong con ngươi, bình tĩnh không sóng.

Mỗi một khắc, Dương Diệp chân phải hơi một điểm, thân hình 'Xuy' một tiếng bạo xạ ra, bản thể nơi đi qua, từng đạo do như thực chất tàn ảnh rồi đột nhiên thoáng hiện. Đang lúc mọi người còn không có phục hồi tinh thần lại lúc, Dương Diệp bản thể đó là đã xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của, trong tay Long Cốt Kiếm mang theo một đạo lạnh lẽo hàn mang trong nháy mắt đi tới An Nam Tĩnh cổ họng chỗ!

An Nam Tĩnh như trước bất động, Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm một kiếm đâm xuyên qua An Nam Tĩnh cổ họng, nhưng mà, Dương Diệp cũng biến sắc, thủ đoạn nhất chuyển, trong tay Long Cốt Kiếm hướng sau ngược đâm tới!

"Bành!"

Dương Diệp phía sau, một con trắng noãn Như Ngọc quả đấm của cùng Dương Diệp Kiếm đụng vào nhau, theo một đạo trầm thấp muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp cả nhánh cánh tay kịch liệt tê rần, đang chuẩn bị xoay người, một cổ cảm giác nguy cơ rồi đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể dâng lên, lập tức, nguyên bản tại Dương Diệp trước mặt kia An Nam Tĩnh đột nhiên một quyền đánh ra!

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, hai cái An Nam Tĩnh? Không kịp nghĩ nhiều, tay trái nắm chặc thành quyền, sau đó chợt hướng phía An Nam Tĩnh quả đấm của in đi qua!

"Bành!"

Dương Diệp liền lùi mấy bước.

Giữa sân mọi người kinh hãi nhìn tiềm long trên đài một màn này, trong mắt, tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, ngay cả kia Ma Kha lúc này cũng là chau mày, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc!

Bởi vì tiềm long trên đài, xuất hiện hai cái An Nam Tĩnh!

Nhìn hai cái An Nam Tĩnh, lúc này Dương Diệp trong lòng cũng là không gì sánh được khiếp sợ, đương nhiên, hắn không phải là khiếp sợ có hai cái An Nam Tĩnh, bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh hắn, đã biết là chuyện gì xảy ra. Kỳ thực chỉ có một An Nam Tĩnh, cái khác 'An Nam Tĩnh' bất quá là An Nam Tĩnh bản thân tốc độ quá nhanh tạo thành huyễn ảnh!

Tốc độ của đối phương dĩ nhiên sắp tới loại trình độ này!

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh thân hình khẽ động, đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt của, thân hình khẽ run lên, trong sát na, năm An Nam Tĩnh xuất hiện ở giữa sân, mang Dương Diệp túi vây ở trong đó, năm người đồng thời một quyền đánh ra, nhắm thẳng vào Dương Diệp đầu!

Mọi người dưới đài kinh hãi, mà Dương Diệp cũng thần sắc bình tĩnh, tại nắm tay cách trước mặt hắn mấy tấc lúc, Dương Diệp cầm kiếm hướng trái phía trên chợt đâm một cái, lập tức, lại hướng phía phải phía trước cùng hậu phương các đâm một chút, tốc độ nhanh vô cùng, dưới đài vô số người căn bản thấy không rõ Dương Diệp kiếm quỹ tích, chỉ có thể nhìn đến từng đạo kiếm ảnh!

Bành bành bành bành...

Vô số đạo trầm thấp thanh không ngừng vang lên. Một lát, kia năm An Nam Tĩnh đột nhiên thân hình run lên, lập tức, trong đó bốn cái tiêu tán ở tại không trung.

"Quả nhiên là Kiếm Tâm Thông Minh!" An Nam Tĩnh tay phải chậm rãi nắm chặt, Đạo: "Lại có thể xuyên qua ta đây 'Di Hình Hoán Ảnh' cũng tốt, nếu như không thể xuyên qua, kia chiến đấu này khó tránh liền quá không thú vị. Hy vọng ngươi có thể tiếp tục gây cho ta kinh hỉ!" Dứt lời, An Nam Tĩnh một quyền chợt đánh ra!

Nhất thời, một đạo năng lượng nắm tay trong nháy mắt phá không tới, đi tới Dương Diệp đầu trước, Dương Diệp một kiếm đâm vào năng lượng đó nắm tay trong đó một chỗ, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, năng lượng đó nắm tay vỡ ra được, nhưng mà, mới vừa vỡ ra được, năng lượng đó nắm tay cũng lại quỷ dị cấp tốc tụ lại, sau đó đánh vào Dương Diệp ngực!

"Bành!"

Dương Diệp nhướng mày, hướng sau liền lùi lại chừng mười bước, cúi đầu vừa nhìn, trước ngực hắn đã nghiêm trọng lõm đi vào!

"Quyền Ý cửu trọng, hình tán ý không tiêu tan! Chừng hai mươi, lại có thể đạt được Quyền Ý cửu trọng. Thật là làm cho người thẹn thùng a, cô gái này yêu nghiệt, sợ rằng liên tục đều phải đố kỵ a!"

Nơi nào đó, Thiên Huyễn thần sắc ngưng trọng thấp giọng nói.

Tiềm long trên đài, Dương Diệp lúc này thần sắc cũng là cực kỳ ngưng trọng, cái này An Nam Tĩnh thực lực, so với chính mình tưởng tượng còn mạnh hơn a! Nếu như không phải là mình thân thể trải qua U Minh Quỷ hỏa cùng kia 4 thần thú rèn đúc, chỉ cần một quyền này, đối phương là có thể mang tự mình miểu sát a!

"Tốt thân thể!" An Nam Tĩnh hướng phía trước đi một bước, đầu ngón chân chợt một điểm, như một con săn ăn báo săn thông thường bạo xạ ra, tại chỗ xuất hiện một đạo An Nam Tĩnh do như thực chất tàn ảnh, mà kỳ bản thể thì thôi trải qua đi tới Dương Diệp trước mặt, vô ích bất luận cái gì Huyền kỹ, chỉ là cứ như vậy một quyền đánh ra!

Đối với An Nam Tĩnh tốc độ, Dương Diệp tuy rằng trong lòng khiếp sợ, nhưng là lại cũng thói quen một ít. Không dám khinh thường, Long Cốt Kiếm mang theo một đạo kiếm quang ngang đương ở trước người.

An Nam Tĩnh nắm tay đánh vào Long Cốt Kiếm trên thân kiếm, 'Phanh' một tiếng, Long Cốt Kiếm nhất thời uốn lượn thành một cái cung hành trang, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, nhưng mà lúc này, An Nam Tĩnh chân phải hướng sau hơi co rụt lại, sau một khắc, tất cái đối về Dương Diệp bụng đó là chợt đỉnh đầu, Dương Diệp phản ứng không chậm, tay trái hóa chưởng, hướng xuống dưới chợt vỗ!

"Bành"

Lòng bàn tay tê rần, Dương diệp tâm trung cả kinh, mà lúc này, kia An Nam Tĩnh cũng thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp phía sau, chân phải mang theo xé rách không khí chính là khí bạo thanh đối về Dương Diệp đầu liền đã tới một cái tiên chân. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, chân phải chợt một bước, Thuấn Tức Vạn Lý thi triển ra, thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, xuất hiện ở An Nam Tĩnh phía sau, không chút do dự nào, một kiếm đâm ra.....

Kiếm xuyên thấu An Nam Tĩnh thân thể, nhưng mà, Dương Diệp trên mặt cũng không có nửa phần sắc mặt vui mừng, ngược lại là biến sắc, sau đó sẽ lần thi triển Thuấn Tức Vạn Lý, tiêu thất ở tại tại chỗ, khi hắn vừa biến mất tại tại chỗ một khắc kia, An Nam Tĩnh quả đấm của liền là xuất hiện ở hắn trước kia chỗ đứng...

Nhìn trên đài một màn này. Dưới đài, vô số người thần sắc kích động, nhiệt huyết sôi trào!

"Không hổ là Kiếm Tâm Thông Minh!" Tiềm long trên đài, An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, khẽ gật đầu, Đạo: "Mỗi một lần đều đang có thể phá vỡ ta thế tiến công, không sai, chiến đấu như vậy, mới có một tia hứng thú, ngươi phải cẩn thận, kế tiếp, ta muốn bắt đầu nhận chân!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 396: Ngươi thua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Quả thực, chúng ta đều nên nhận chân!"

"Nga?" An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ hưng phấn, Đạo: "Còn có lá bài tẩy? Tốt, ta rất chờ mong!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này, thật là cái chiến đấu người điên a! Nhớ tới lúc trước giao thủ, hắn vẫn còn có chút kinh hãi, nếu như không phải là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, hắn căn bản không chống nổi mấy hơi thở. Nữ nhân này tốc độ cùng lực lượng, còn có các loại quỷ dị phương thức chiến đấu, thực sự quá mức kinh khủng!

Cái này An Nam Tĩnh, đương đắc lên Vũ Thần hai chữ!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa thoáng hiện ở trong tay Long Cốt Kiếm bên trên, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Long Cốt Kiếm, theo màu tím nhạt Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào, Long Cốt Kiếm bên trên Hỏa Diễm từ từ biến thành màu đỏ tím, vô số kiếm quang cùng Hỏa Diễm tự trong đó không ngừng hướng phía bốn phía lắp bắp!

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái kiên quyết, không đang ẩn núp, tâm niệm vừa động, phía sau, Cửu U Kiếm lông tránh hiện ra, trong sát na, toàn bộ tiềm long trên đài xuất hiện một cổ âm hàn triệt cốt âm phong!

Cửu U Hàn Phong!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân vô số người kinh ngạc, lại là một loại thiên địa linh vật? Cái này Dương Diệp dĩ nhiên có lưỡng chủng thiên địa linh vật?

Nơi nào đó, Thiên Huyễn cùng kia Phong Tu hai người cũng là ngẩn ra, hiển nhiên, hắn hai người cũng không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên có lưỡng chủng thiên địa linh vật, lưỡng chủng thiên địa linh vật a! Cái này Dương Diệp lẽ nào đã bị tức vận gia trì qua không được?

Thiên Huyễn có chút bất đắc dĩ lắc đầu, cái này Dương Diệp cũng quá gặp may mắn một điểm. Mà một bên Phong Tu trong mắt cũng hiện lên lướt một cái tham lam...

"Cửu U Hàn Phong sao?" An Nam Tĩnh nhẹ giọng lẩm bẩm một câu, sau đó nói: "Ngươi quả thật làm cho ta có chút ngoài ý muốn, lại có thể có lưỡng chủng thiên địa linh vật. Đến đây đi, khiến ta xem một chút, cái này Cửu U Hàn Phong cùng U Minh Quỷ hỏa mạnh bao nhiêu!"

"Như ngươi mong muốn!"

Dương Diệp tay phải chậm rãi mang Kiếm giơ lên, nhắm thẳng vào An Nam Tĩnh, tay trái cũng nắm lấy chuôi kiếm, hai tay cầm kiếm, yên lặng một cái chớp mắt, hai tay rồi đột nhiên biến đổi, hóa thành một đôi long trảo, cùng lúc đó, Dương Diệp trong hai mắt, huyết hồng một mảnh!

Phía sau hai cánh chợt một phiến, Dương Diệp rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, một đạo kiếm quang ở trong sân một Sơn mà qua, Dương

Diệp xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước người, tiếp theo, mọi người nghe được An Nam Tĩnh thanh âm của: "Ngự!"

Lập tức, tiềm long mọi người dưới đài ngây ra như phỗng.

Chỉ thấy An Nam Tĩnh hữu chưởng hướng ra ngoài về phía trước bình thân, tại nàng nơi lòng bàn tay, Dương Diệp kia hiện lên tử hỏa sắc mũi kiếm gắt gao để ở tại An Nam Tĩnh nơi lòng bàn tay.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, phía sau hai cánh lần thứ hai chợt một phiến, quát dẹp đường: "Phá!"

Dứt lời, mũi kiếm chợt xoay tròn, trường kiếm tiến quân thần tốc, An Nam Tĩnh hơi biến sắc mặt, bàn tay chợt nắm chặt, gắt gao cầm Dương Diệp Kiếm, nhưng mà lúc này, Dương Diệp cũng thủ đoạn nhất chuyển, trường kiếm chợt một vắt, An Nam Tĩnh sắc mặt đang thay đổi, bàn tay buông ra, chân phải nhẹ đạp đất mặt, lui về phía sau hơn mười trượng!

An Nam Tĩnh bàn tay mở ra, chỉ thấy kia trong lòng bàn tay chỗ, xuất hiện một đạo số centi mét dài huyết hồng nhân khẩu, tiên huyết, tự trong đó không ngừng tràn ra!

Nhìn trong lòng bàn tay đạo kia huyết hồng nhân khẩu, An Nam Tĩnh giật mình, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Không nghĩ tới cái này 'Ngự' chữ lại bị ngươi phá, càng không có nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có thể gây tổn thương cho đến ta. Dương Diệp đúng không? Ngươi thực sự cho ta rất lớn kinh hỉ, có ngươi ở đây, nhân sinh không ở tịch mịch!"

"Không ở tịch mịch?" Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Thế nào, ngươi chẳng lẽ coi trọng ta không được?"

"Coi trọng ngươi?" An Nam Tĩnh ngẩn ra, lập tức khẽ gật đầu, Đạo: "Ngươi nói không sai, ta quả thực coi trọng ngươi. Thực lực ngươi không sai, có ngươi làm bạn, con đường võ đạo, mới càng thêm thú vị!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, trước mắt nữ nhân này lẽ nào nghe không ra bản thân là đang đùa giỡn nàng sao? Cũng là, nữ nhân này say mê với Võ đạo, tại cộng thêm thực lực cường hãn đến cực điểm, sợ rằng không người nào dám đùa giỡn của nàng. Tự mình đùa giỡn nàng, nàng nghe không hiểu, cũng thuộc về bình thường!

Tự mình suy nghĩ cái gì? Hiện tại thế nhưng đang chiến đấu, không phải là tại nói chuyện yêu đương!

Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, mang phía sau Cửu U Kiếm lông thu vào, liên tục hai lần thi triển cái này Cửu U Kiếm lông, trong cơ thể hắn Huyền khí đã tiêu hao sạch sẽ. Hắn lúc này, chỉ còn lại có kia thân thể phòng ngự cùng thân thể lực lượng.

An Nam Tĩnh tựa hồ cũng biết Dương Diệp tình huống lúc này, Đạo: "Ngươi tuy rằng bị thương ta, thế nhưng lúc này, ngươi đã không có tại chiến chi lực. Giữa chúng ta chiến đấu, dừng ở đây, làm sao? Dù sao, ta còn hy vọng tương lai ngươi có thể tiếp tục gây cho ta kinh hỉ."

"Vậy ngươi mang đệ nhất nhường cho ta?" Dương Diệp Đạo. Nếu như đối phương đồng ý đem đệ nhất khiến cho hắn mà nói, kia chiến đấu dừng ở đây là tốt nhất bất quá. Dù sao mục đích của hắn là thu được số mệnh cứu Hiểu Vũ Tịch, còn có còn An Gia của người tình, mà không phải là vì tranh đoạt cái kia nếu nói cái gì tên tuổi. Tên tuổi có thể làm cơm ăn sao? Đáp án là không thể!

An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Tuy rằng ta không thèm cái này cái gọi là đệ nhất, thế nhưng ta gia tộc cũng cần, cho nên không thể để cho cho ngươi. Nếu như ngươi thật muốn muốn, liền lấy ra thực lực của chính mình tới lấy, chỉ là ta xem ngươi lúc này tựa hồ đã không có năng lực này."

"Đánh cuộc?" Dương Diệp đột nhiên nói.

"Cái gì đổ?" An Nam Tĩnh nao nao, lập tức hỏi. Nếu như là người khác, nàng trực tiếp một quyền liền đi qua. Thế nhưng trước mắt Dương Diệp để cho nàng gan dạ nhìn không thấu cảm giác, cộng thêm Dương Diệp có thể thương tổn được nàng, cho nên, nàng không ngại lãng phí một chút xíu thời gian.

"Nếu như ta thắng, ngươi đáp ứng ta Tam điều kiện, nếu như ta thua, ta cũng đáp ứng ngươi Tam điều kiện, làm sao?" Dương Diệp Đạo.

"Ngươi như thế có tự tin?" An Nam Tĩnh lông mày nhướn lên, tay phải thất bại ở sau lưng, nhạt thanh Đạo.

"Ta muốn thử xem!" Dương Diệp Đạo. Phần sở dĩ nói ra đánh đố, bất quá là nhất thời hưng khởi, nếu quả như thật thắng. Đây chính là liền bằng nhau với đạt được một cái siêu cấp trợ lực a! Về phần thua, thua cũng không có gì, lấy cái này An Nam Tĩnh cao ngạo, nàng chắc chắn sẽ không khiến hắn làm cái gì khổ sở sự!

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, Đạo: "Xem ra ngươi còn có cái gì lá bài tẩy, cũng tốt, như vậy đi, nếu như ngươi có thể tại thương tổn được ta, cái này Tiềm Long Bảng đệ nhất ngươi cầm, đồng thời, ta tại đáp ứng ngươi Tam điều kiện. Thế nhưng, nếu như ngươi không thể thương tổn được ta, như vậy, ta sẽ đích thân giết ngươi. Ta không thích bị người lãng phí thời gian, cho dù là ngươi, minh bạch?"

Dương Diệp gật đầu, sau đó chậm rãi đi hướng An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng không động thủ, chỉ là nhàn nhạt nhìn Dương Diệp, đôi mắt trong, có một tia hiếu kỳ. Nàng muốn biết trước mắt cái này đã không có Huyền khí nam tử đến tột cùng phải như thế nào tới thương nàng.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh trước mặt của, lần đầu tiên gần gũi xem An Nam Tĩnh, không thể không nói, An Nam Tĩnh vẫn là vô cùng có mị lực. Mày kiếm mắt phượng, thần sắc nói năng thận trọng, trong mắt, vĩnh viễn bình tĩnh như vậy như nước, phảng phất không có gì có thể làm cho nàng động dung.

Nhìn như như thế một cái nhu nhược nữ tử, thế nhưng ai có thể đủ nghĩ đến, trước mắt cô gái này kia thoạt nhìn có chút suy nhược thân thể mềm mại trong cất dấu đáng sợ dường nào lực lượng?

Lắc đầu, Dương Diệp Đạo: "Vươn tay ra tới!"

An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, nhưng vẫn là mang tay phải đưa ra ngoài. Đương nhiên, nàng cũng sẽ không cứ như vậy cho Dương Diệp chém, tại nàng lòng bàn tay bên trên, có một cổ lực lượng vô danh, cổ lực lượng này, chính là nàng Tam Tự Chân Ngôn 'Ngự' chữ quyết. Trừ phi Dương Diệp có thể lần thứ hai bộc phát ra lúc trước cái loại này lực lượng, không thì, chỉ bằng vào thân thể lực lượng, Dương Diệp là như thế nào cũng không có khả năng phá vỡ nàng cái này 'Ngự'.

Dương Diệp hít sâu một hơi, không đang do dự, Long Cốt Kiếm để xuống An Nam Tĩnh trong lòng bàn tay, sau một khắc, một cổ lực lượng vô hình xuất hiện ở hai người xung quanh nửa trượng trong phạm vi, làm cổ lực lượng này xuất hiện lúc, An Nam Tĩnh hai tròng mắt nhất thời tranh lớn lên, trong con ngươi, lần đầu xuất hiện vẻ khiếp sợ!

Dưới đài, vô số người nhìn một màn này, đầy đầu nghi hoặc không giải thích được, cái này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh làm sao vậy? Đến tột cùng chuyện gì xảy ra, vì sao cái này một mực thản nhiên tỉnh táo Vũ Thần gặp phải cái này Phó ánh mắt khiếp sợ, kia Dương Diệp đến tột cùng làm cái gì?

Mọi người nghi hoặc không giải thích được!

Tiềm long trên đài, Dương Diệp trong tay kia Long Cốt Kiếm bắt đầu kịch liệt chiến động, phảng phất có vật gì vậy muốn lao tới thông thường. Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trong tay Long Cốt Kiếm, kia Kiếm nhất thời bình tĩnh lại, nắm Long Cốt Kiếm nhẹ nhàng rạch một cái, An Nam Tĩnh trong lòng bàn tay kia cổ lực lượng vô danh nhất thời tiêu tan thành mây khói, cùng lúc đó, một đạo mảnh như tơ tuyến vết máu xuất hiện ở An Nam Tĩnh trong lòng bàn tay!

Thu kiếm, Dương Diệp nhìn trước mắt đôi mắt trong như trước mang theo nồng đậm vẻ khiếp sợ An Nam Tĩnh, Đạo: "An Nam Tĩnh, ngươi thua!"

Dưới đài, một mảnh ồ lên....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 397: Hẹn nhau tại chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói cho cùng, Dương Diệp lần này đùa bỡn một cái cẩn thận máy. Hắn không có nắm chắc hoàn toàn chiến thắng trước mắt cái này An Nam Tĩnh, cho dù là thi triển ra hắn mạnh nhất lá bài tẩy Kiếm Chi Lĩnh Vực! Đương nhiên, nếu như thi triển Kiếm Chi Lĩnh Vực, hắn cũng có nắm chắc đứng ở thế. Giản đơn điểm tới nói chính là, nếu như hắn cùng với An Nam Tĩnh muốn phân thắng bại, vậy cũng có thể liền thực sự cần sinh tử tương bác!

Hắn Dương Diệp tới tham gia Tiềm Long Bảng, ngoại trừ bởi vì cùng Thủy Hoàng trong lúc đó ước định bên ngoài, cũng bởi vì Hiểu Vũ Tịch. Về phần kia nếu nói Tiềm Long Bảng đệ nhất tên tuổi, hắn là một điểm đều không quan tâm, bởi vì... Này cũng không thể mang đến cho hắn chỗ tốt!

Đối với Dương Diệp mà nói, thực chất tính thật là tốt chỗ mới là chân thật nhất! Hắn sở dĩ có loại này thế lực ý niệm, phỏng chừng còn là khi còn bé sợ nghèo....

Tiềm long trên đài, An Nam Tĩnh không hề chớp mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt khiếp sợ từ từ chuyển đổi thành hưng phấn, kia xích. Trần trụi. Khỏa thân nhìn kỹ nhìn Dương Diệp da đầu có chút tê dại. Dương Diệp An Nam Tĩnh ánh mắt kia, thực sự có chứa xâm lược tính, tựa như một cái sắc quỷ phát hiện một đại mỹ nữ thông thường!

Nghĩ vậy, Dương Diệp cả người một trận ác hàn!

"Không nghĩ tới Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ trong, lại có người có thể trước ta một bước lĩnh ngộ 'Vực'." An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, Đạo: "Xem ra, cho tới nay, ta đều coi thường ngươi. Lúc trước đổ ước ta thua, bất quá, ta còn là nghĩ đánh với ngươi một trận. Vạn năm trước, Kiếm Tông tổ sư dựa vào Kiếm vực vô địch khắp thiên hạ, mà hôm nay lại xuất hiện một người lĩnh ngộ Kiếm vực, thượng ngây thơ đợi ta không tệ!"

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Ngươi có thể chuyên tâm tu luyện Võ đạo, mà ta lại không thể, ta có rất nhiều chuyện muốn làm. Cho nên, ta ngươi trong lúc đó chiến đấu, chậm lại làm sao?" Hiện tại, hắn thầm nghĩ đem Hiểu Vũ Tịch cứu sống, sau đó đề thăng thực lực, tiếp theo hồi Nam Vực.

Lúc này đây, vô luận như thế nào, hắn cũng không có thể tại khiến mẫu thân ở lại Bách Hoa Cung, bất luận tốn bao nhiêu đại giới! Bởi vì hắn đã không nhiều thuở nhỏ ngày có thể sống...

An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái do dự, nàng rất muốn lúc này liền cùng Dương Diệp chân chính thống khoái đánh một trận, thế nhưng lúc này Dương Diệp rõ ràng không có chiến ý. Cứ như vậy, tính là thắng lại có ý nghĩa gì?

Trầm ngâm hạ, An Nam Tĩnh Đạo: "Có thể!"

Nghe vậy, Dương Diệp trên gương mặt hiện lên lướt một cái dáng tươi cười, hắn không hãi sợ An Nam Tĩnh, nhưng thực sự không muốn lúc này cùng An Nam Tĩnh kịch chiến sanh tử. Đương nhiên, nếu như không đáp ứng, vậy hắn cũng chỉ có thể liền lấy mệnh bộ dạng bác!

"Kỳ thực lúc này ta cũng không có nắm chắc tất thắng!" Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Ngươi lĩnh ngộ Kiếm vực, cộng thêm lúc này ngươi Kiếm Tâm Thông Minh, một kiếm phá vạn pháp, tại ngươi Kiếm vực bên trong, ngươi đã đứng ở thế. Tuy rằng như vậy, thế nhưng ta còn là nghĩ hiện tại đánh với ngươi một trận, bởi vì, ta rất muốn nhìn một chút cái này Kiếm vực đến tột cùng mạnh bao nhiêu!"

"Sau này có khi là cơ hội, không phải sao?" Dương Diệp cười nói.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, Đạo: "Ngươi nói không sai, còn nhiều thời gian." Dứt lời, An Nam Tĩnh xoay người đi hướng tiềm long đài, Biểu mặt thái độ của nàng.

An Nam Tĩnh cứ như vậy nhận thua? Đây là ý gì? Mọi người đầy đầu dấu chấm hỏi.

Tiềm long trên đài tầng kia một lần nữa chữa trị màn sáng là có thêm cách âm hiệu quả, cộng thêm Dương Diệp thi triển Kiếm vực thời điểm, có ý định khắc chế, cho nên, tiềm long đài ra người căn bản không biết Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong đến tột cùng chuyện gì xảy ra! Về phần Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, hai người bọn họ tự nhiên sẽ không đi giải thích cái gì!

Đương nhiên, giữa sân có hai người là biết đến. Đó chính là Thiên Huyễn cùng kia Phong Tu!

Tại Dương Diệp thi triển Kiếm vực thời điểm, hai người liền hoàn toàn ngây dại. Lão Thiên, Kiếm vực, bọn họ nhìn thấy gì? Một cái 20 tuổi thiếu niên dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực!

Kiếm Chi Lĩnh Vực a!

Coi như là một ít sống hơn một nghìn tuổi kiếm tu chưa từng có thể lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực a! Còn có, năm đó Kiếm Tông tổ sư lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực lúc, hình như là tại hơn - ba mươi tuổi thời điểm ah!

Cái này Dương Diệp thiên phú dĩ nhiên so với kia Kiếm Tông tổ sư còn muốn kinh khủng?

Một cổ hối ý rồi đột nhiên tự hai người đáy lòng dâng lên, Kiếm Ý, Kiếm Tâm Thông Minh, càng lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực, hơn nữa đối phương mới 20 tuổi. Loại thiên tài này, bọn họ dĩ nhiên vì đối phương thọ mệnh đã đem kỳ chận ngoài cửa... Loại thiên tài này, tính là dốc hết tông môn cho nên, cũng là sẽ không tiếc a!

Bởi vì, loại thiên tài này một khi lớn lên, không chỉ có có thể đảm bảo tông môn vạn năm không lo, càng có thể mang theo tông môn đi hướng huy hoàng! Chỉ là đáng tiếc, hai người bọn họ dĩ nhiên đem chận ngoài cửa... Đặc biệt kia Phong Tu, lúc này mặt của hắn là có chút nóng hừng hực, bởi vì hắn từng nói 1 nghìn cái Dương Diệp cũng không như An Nam Tĩnh, mà bây giờ, An Nam Tĩnh cũng chủ động chịu thua...

Đây quả thực là tại chỗ vẽ mặt a!

Thấp giọng thở dài, Thiên Huyễn xuất hiện ở tiềm long trên đài, phức tạp nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ánh mắt nhìn lướt qua dưới mọi người, Đạo: "Nhưng còn có người thượng tới khiêu chiến?"

Không có người trả lời.

Khiêu chiến? Đùa giỡn, không thấy được kia Mục Quân sinh tử, An Nam Cảnh nhận thua sao? Đi tới khiêu chiến, đây không phải là tìm đường chết sao?

Thấy mọi người không trả lời, Thiên Huyễn khẽ gật đầu, sau đó nói: "Đã như vậy, lần này Tiềm Long Bảng thu được đệ nhất người, Dương Diệp!"

Nghe vậy, dưới Nam Vực huyền giả nhất thời bộc phát ra tiếng hoan hô điếc tai nhức óc, đã bao lâu? Nam Vực rốt cục xuất hiện một gã Tiềm Long Bảng đệ nhất huyền giả! Bọn họ vui vẻ, không chỉ có là bởi vì cùng Dương Diệp cộng hoạn nạn qua, cũng bởi vì từ đó về sau, Nam Vực huyền giả rốt cục có thể ngẩng đầu lên!

Cách xa nhau vạn năm, Nam Vực huyền giả lần thứ hai có người đoạt được Tiềm Long Bảng đệ nhất, đây là từng Nam Vực huyền giả vinh quang!

Thiên Huyễn vung tay lên, trước mắt mọi người tràng cảnh một trận biến ảo, ý thức một trận mơ hồ, trước mặt mọi người người lúc xuất hiện lần nữa, đã tại Tiềm Long Tháp bên ngoài. Mà kia Tiềm Long Tháp, cũng chẳng biết lúc nào một lần nữa một nhập lòng đất.

Trong cốc, Dương Diệp mở hai mắt ra, đánh giá bốn phía, chỉ thấy bốn phía đứng lúc trước tham gia Tiềm Long Bảng huyền giả, chỉ là người nọ số cùng tiến Tiềm Long Tháp lúc so sánh với cũng kém nhiều lắm... Trừ lần đó ra, khi hắn môn mọi người phía trước, còn đứng đến hơn mười người khí tức sâu không lường được huyền giả, nữ có nam có, từ bề ngoài nhìn không ra những người này niên kỷ!

Bất quá Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn tại trong những người này thấy được kia An Bích như! Làm như đã nhận ra Dương Diệp ánh mắt, người sau cũng nhìn về phía Dương Diệp, đối về Dương Diệp khẽ gật đầu, đôi mắt trong, trên khuôn mặt, có lướt một cái động nhân dáng tươi cười.

Cái này mười mấy người ánh mắt tại Dương Diệp chờ trên thân người nhất nhất đảo qua, sau cùng, mọi người đưa mắt rơi vào kia An Nam Tĩnh trên người. Kia An Bích như ánh mắt cũng rơi vào An Nam Tĩnh trên người, chỉ là cùng mọi người kia ánh mắt hưng phấn bất đồng, An Bích như trong mắt, có chỉ ngưng trọng cùng hàn mang!

"Vũ Thần? Ngươi chính là Tiềm Long Bảng đệ nhất ah?" Lúc này, một gã lão giả đột nhiên nói: "Không sai, không sai, còn tuổi nhỏ là có thể lĩnh ngộ nhiều như vậy ý cảnh, hơn nữa có thể mang cái này ý cảnh đều đề thăng tới bát trọng đã ngoài. Tiểu Nữ Oa, ngươi rất tốt. Ừ, được rồi, đã quên tự giới thiệu, ta là lý phong lông, là Hoàng Giả Cảnh cường giả, đến nay còn không có đệ tử, ngươi làm đệ tử ta ah, làm sao?"

"Làm ngươi đệ tử?" Lúc này, Lý Phượng Vũ bên cạnh một gã lão giả đột nhiên cười lạnh nói: "Lý Phượng Vũ, ngươi có tư cách làm sư phó của nàng sao? Lấy tư chất cùng trời phú, tối đa 200 năm liền siêu việt ngươi, đến lúc đó, ngươi kia nho nhỏ thất phẩm tông môn lấy cái gì tới bồi dưỡng nàng? Chẳng lẽ muốn nàng cùng ngươi một dạng, mỗi ngày nên vì vậy tu luyện tài nguyên đi làm việc lục không được?"

"Vương Vũ huynh nói là!" Một tên lão giả khác đột nhiên nói: "Cô gái này tư chất cùng trời phú, không cửu phẩm tông môn khả năng cung cấp nuôi dưỡng được lên, cửu phẩm tông môn dưới, căn bản không tha cho nàng. Lý huynh, ta biết ngươi nghĩ tìm một cái siêu cấp yêu nghiệt tới chấn hưng tông môn, thế nhưng, ngươi cảm thấy ngươi tông môn có thể nuôi được lên nàng sao? Ngươi cùng ta một dạng, còn là hiện thực điểm ah."

Nghe vậy, kia Lý Phượng Vũ khổ sở cười, bất quá vẫn là không muốn buông tha, chính muốn nói chuyện, kia An Nam Tĩnh cũng đột nhiên nói: "Chư vị tiền bối không cần tại phí tâm, ta đã có tông môn cùng sư phụ. Còn có, lần này Tiềm Long Bảng đệ nhất cũng không phải ta!" Dứt lời, An Nam Tĩnh xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ta thiếu ngươi Tam điều kiện, như có cần, tới trong thành An Gia tìm ta!"

Nói xong, An Nam Tĩnh không ở dừng lại, xoay người rời đi.

Giữa sân mọi người sửng sốt, cái này Vũ Thần không phải là Tiềm Long Bảng đệ nhất? Mọi người ánh mắt đầu đến rồi một bên sắc mặt có chút khổ sở Thiên Huyễn trên người.

Người sau cười khổ cười, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của.

Mọi người ánh mắt theo Thiên Huyễn ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, ngoại trừ kia An Bích như trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn ở ngoài, còn lại tất cả mọi người là kinh ngạc...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 398: An phu nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Thiên Huyễn, ngươi xác định không sai?" Lý Phong Vũ kinh ngạc hỏi.

Thiên Huyễn Đạo: "Hắn đúng là Tiềm Long Bảng đệ nhất, bởi vì An Nam Tĩnh nhận thua. Tới với nguyên nhân ở trong, ta cũng không biết. Dù sao cũng, Tiềm Long Bảng đệ nhất chính là hắn! Nga, đáng giá một nói là, hắn là đương đại Kiếm Hoàng, bởi vì hắn đã bị Cổ Sao nhận chủ." Hắn tự nhiên sẽ không nói ra Dương Diệp lĩnh ngộ Kiếm vực chuyện, hắn cũng không hy vọng Dương Diệp bị những tông môn này của người thu đi, như Dương Diệp loại này yêu nghiệt, nếu không chiếm được, hãy để cho hắn đã chết thật là tốt...

Kiếm Hoàng?

Nghe được Thiên Huyễn nói, Lý Phong Vũ đám người ánh mắt lần thứ hai hỏa nóng lên, nhưng mà rất nhanh, những người này trong mắt lửa nóng đó là tắt đi xuống. Hiển nhiên, bọn họ phát hiện Dương Diệp thọ mệnh không đủ.

Rất nhanh, Lý Phong Vũ đám người bắt đầu quấn quýt cùng lộ vẻ do dự. Người trước mắt này có thể trở thành Kiếm Hoàng, có thể làm cho kia An Nam Tĩnh chịu thua, thực lực kia nhất định là không thể nghi ngờ, chỉ là, kia thọ mệnh cũng chỉ mấy năm. Thu nhập tông môn, trong tương lai một đoạn thời gian rất dài, sợ rằng tông môn cũng phải vì hắn tìm kia kéo dài thọ mệnh chi vật!

Mà kia kéo dài thọ mệnh chi vật, chính là bọn họ đều trở nên động tâm đồ vật a! Hơn nữa điểm trọng yếu nhất là, trước mắt cái này Kiếm Hoàng là chịu sự nguyền rủa của ông trời, sau này tính là có thể tấn cấp, cũng thì không cách nào thu được tuổi thọ. Nói cách khác, thu Dương Diệp, thì phải không ngừng vì hắn tìm kiếm kia kéo dài tuổi thọ thiên địa bảo vật!

Cái này đại giới, coi như là cửu phẩm tông môn cũng không gánh nổi a!

Đây cũng là kia Thiên Huyễn cùng Phong Tu vì sao không thu Dương

Diệp đích thực chính nguyên nhân!

Bất quá, tuy rằng không thể cứu cái này Dương Diệp, thế nhưng Dương Diệp lúc này thế nhưng Tiềm Long Bảng đệ nhất, đợi mang thu được vô số số mệnh thêm thân, khí này vận bọn họ cũng không muốn cứ như vậy buông tha.

Cho nên, rất nhanh, một gã lão giả trên mặt hiện lên lướt một cái dáng tươi cười, đối về Dương Diệp thân thiết Đạo: "Kiếm Hoàng? Hảo hảo, còn tuổi nhỏ liền trở thành Kiếm Hoàng, tiểu huynh đệ tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng a! Chỉ là tiểu huynh đệ vậy cũng minh bạch, tại tốt thiên phú không có tu luyện tài nguyên phụ trợ, đó cũng là uổng công. Lão phu sẽ không quanh co lòng vòng, lão phu là Trung Vực bát phẩm tông môn xích tinh lực tông trưởng lão, lão phu đại biểu xích tinh lực tông chân thành mời tiểu huynh đệ gia nhập chúng ta, tiến nhập tông môn sau, tiểu huynh đệ lập tức chính là đệ tử chân truyền, không biết tiểu huynh đệ ý như thế nào?"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung cười lạnh một tiếng, người trước mắt này khi hắn là ngu xuẩn sao? Muốn số mệnh, cũng lại không cầm điểm thực chất tính gì đó đi ra, đệ tử chân truyền? Một cái hư danh mà thôi, hắn Dương Diệp hiếm lạ sao?

Lúc này, kia Lý Phượng Vũ đi ngang qua một trận quấn quýt cùng do dự sau, sau đó tay cổ tay khẽ nhúc nhích, một gốc cây trong suốt trong sáng cỏ nhỏ xuất hiện ở trong tay hắn, Đạo: "Tiểu tử, ta không quanh co lòng vòng, cũng không chơi hư. Ngươi nên biết ngươi tuổi thọ sự, nếu như ngươi gia nhập ta tông môn, ta liền mang trong tay ta viên này 'Duyên Thọ Thảo' tặng cho ngươi, có viên này Duyên Thọ Thảo, ngươi có thể sống lâu năm năm, năm năm trong, lão phu nhất định tài cán vì ngươi ở đây tìm được kia trì hoãn thọ mệnh chi vật thiên tài địa bảo!"

"Duyên Thọ Thảo!" Nhìn Lý Phượng Vũ trong tay viên kia trong suốt trong sáng linh thảo, tại bên cạnh hắn Vương Vũ thất thanh nói: "Lý Phượng Vũ, ngươi điên rồi sao? Ngươi cũng biết ngươi thọ mệnh chỉ không được mười năm, mười năm bên trong nếu như ngươi không có thể đột phá, vậy ngươi mang ngã xuống. Có viên này Duyên Thọ Thảo, ngươi đột phá hy vọng cũng liền lớn một ít, ngươi bây giờ tặng đưa cho hắn, nếu như mười năm bên trong ngươi không có thể đột phá, ngươi có nghĩ tới hay không của ngươi kết cục?"

"Đáng giá không?" Lý Phượng Vũ bên cạnh một gã lão giả trầm giọng nói.

Dương Diệp có chút hết ý nhìn thoáng qua trước mắt cái này gọi là Lý Phượng Vũ lão giả, lão giả này so lúc trước vị kia có thể có thành ý nhiều! Chỉ là đáng tiếc, hắn hiện tại không có gia nhập tông môn ý niệm!

Lý Phượng Vũ khổ sở lắc đầu, Đạo: "Hai vị hẳn là biết được ta Thanh Đạo Tông trạng huống, ta quét đường phố tông mặc dù bây giờ còn là bát phẩm tông môn, thế nhưng bên trong tông nhân tài điêu linh, cần gấp tiên tiên huyết dịch rót vào cùng số mệnh gia trì, không thì, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi. Nếu như tông môn suy tàn, ta Lý Phượng Vũ làm sao không làm... Thất vọng liệt tổ liệt tông?"

"Hừ!"

Lúc này, một bên một mực không nói chuyện kia Phong Tu đột nhiên hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: "Lý Phượng Vũ, ngươi kia tông môn sớm nên suy tàn. Nếu như không phải là có ngươi cùng sư huynh ngươi tại, đừng nói bát phẩm tông môn, sợ rằng ngay cả tại Trung Vực đặt chân cũng không thể! Đương nhiên, điều này cùng ta không có bất cứ quan hệ gì, ta muốn nói là cái này gọi là Dương Diệp tiểu tử ta Thanh Nguyên Tông muốn."

Một bên, Dương Diệp ngẩn ra, hắn muốn? Tự mình có đã đáp ứng hắn gia nhập kia đồ bỏ Thanh Nguyên Tông?

Kia Phong Tu cũng không nhìn Dương Diệp, chỉ là nhàn nhạt nhìn lướt qua Lý Phượng Vũ đám người, sau đó nói: "Ta Thanh Nguyên Tông chỉ cần tiểu tử này, những người còn lại loại huyền giả trong, tùy ý các ngươi chọn."

"Vân vân!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước đi một bước, nhìn kia Phong Tu Đạo: "Tiền bối, vãn bối tựa hồ không có đáp ứng muốn gia nhập Thanh Nguyên Tông ah? Tiền bối tông môn quý vi cửu phẩm tông môn, chẳng lẽ muốn cường thu đệ tử không được?"

Nghe vậy, Lý Phượng Vũ đám người ngẩn ra, cổ quái nhìn thoáng qua kia Phong Tu, nguyên lai chỉ là lão gia hỏa này một bên tình nguyện a!

Nghe được Dương Diệp nói, Phong Tu sắc mặt lúc này trầm xuống, híp hai mắt, nhìn Dương Diệp Đạo: "Tiểu tử, lẽ nào vào ta Thanh Nguyên Tông còn nhục không có ngươi không được? Hay hoặc là, ngươi đối với ta Thanh Nguyên Tông thế nhưng có cái gì bất mãn?"

Uy hiếp tự mình? Dương diệp tâm trung cười lạnh một tiếng, hoả khí cũng lên tới. Lúc này cười lạnh nói: "Tiền bối là Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà vãn bối bất quá một gã Linh Giả Cảnh huyền giả mà thôi, sao dám đối tiền bối cùng tiền bối tông môn bất mãn? Chỉ là cái này vào tông môn chuyện, sự quan trọng đại, vãn bối không làm chủ được, phải trở lại xin chỉ thị sư tôn!" Lúc này Dương Diệp trong lòng là cực kỳ nổi giận, nếu như không phải là nhìn đối phương là Hoàng Giả Cảnh cường giả, hắn sớm một kiếm chém quá khứ. Cái gì ngoạn ý? Mình là nhất kiện hàng hóa? Hắn muốn sẽ?

"Xin chỉ thị sư tôn?" Phong Tu cười lạnh một tiếng, Đạo: "Không cần, nếu như ngươi sư tôn biết ngươi bị ta Thanh Nguyên Tông nhìn trúng, hắn nhất định sẽ đáp ứng. Ngươi liền lão lão thật thật trở thành ta Thanh Nguyên Tông nội môn đệ tử ah. Được rồi, khuyên ngươi một câu, chớ để tự lầm!"

Đây đã là công pháp khỏa thân uy hiếp!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặc trong tay Long Cốt Kiếm, đôi mắt ở chỗ sâu trong, lướt một cái sát ý chợt lóe lên. Gia nhập cửu phẩm tông môn? Nói thật dễ nghe, thật coi hắn Dương Diệp là ngu xuẩn sao? Ngươi không phải là muốn số mệnh sao? Chờ ngươi đạt được số mệnh, tự mình đã không có giá trị, sợ rằng sẽ lập tức tiêu thất tại thế gian này ah?

Thế nhưng, hắn Dương Diệp có thể làm sao? Lúc này, bày ở trước mặt hắn liền hai con đường, muốn nha cá chết phá, tất cả mọi người không chiếm được số mệnh; Muốn nha hắn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, khuất phục đối phương, mang tự mình đạt được thành quả hai tay dâng, sau đó tại làm cho đối phương giết mình!

Không cần phải nói, hắn chỉ có thể tuyển chọn con đường thứ nhất!

Lúc này, Dương Diệp sâu đậm cảm nhận được người yếu bất đắc dĩ, tại cường giả trước mặt, người yếu thực sự chỉ bị chà đạp phần. Vào giờ khắc này, căn bản không có cái gọi là đạo lý có thể giảng, cũng không có nếu nói đối cùng sai, có chỉ cường giả cùng người yếu!

Thực lực, thực lực, thực lực cường đại...

Dương Diệp hít sâu một hơi, đang chuẩn bị cá chết phá, lúc này, một bên một mực không nói chuyện An Bích như đột nhiên chậm rãi đi tới Dương Diệp bên cạnh, tay phải vỗ nhẹ nhẹ chụp Dương Diệp vai, Dương Diệp trong cơ thể kia bạo dũng sát khí nhất thời bình phục đi xuống, Dương Diệp khôi phục thanh minh, trong lòng cả kinh, trước mắt cái này mỹ phụ thực lực đã vậy còn quá kinh khủng?

An Bích như đối về Dương Diệp mỉm cười, sau đó xoay người nhìn về phía kia Phong Tu, Đạo: "Không có ý tứ, Dương Diệp là ta An Gia khách khanh, hắn sợ rằng không thể gia nhập ngươi Thanh Nguyên Tông!"

An Gia!

Nghe được hai chữ này, Phong Tu nheo mắt, đối với cái này Cổ Vực Thành kia hai cái An Gia, cho dù là Thanh Nguyên Tông cũng là có chút kiêng kỵ! Đương nhiên, không phải là sợ hãi, chỉ là kiêng kỵ! Mà bây giờ hắn một người ở chỗ này, vậy thì không phải là kiêng kỵ đơn giản như vậy. Dù sao nơi này chính là đối phương địa bàn!

Bất quá hắn còn chưa phải nghĩ yếu đi sĩ khí, lập tức lạnh lùng nói: "Nói vậy vị này chính là đại danh đỉnh đỉnh An phu nhân, nơi này là An phu nhân địa bàn, An phu nhân nói là cái gì dĩ nhiên chính là cái gì. Chỉ là, ta nghĩ hỏi một câu, An phu nhân quả thật nên vì sẽ chết người cùng ta Thanh Nguyên Tông là địch?"

"Đối địch với Thanh Nguyên Tông?" An Bích như lắc đầu cười cười, Đạo: "Lời này ngươi khiến thanh nhỏ mà nói còn không sai biệt lắm, ngươi Phong Tu tính vật gì vậy, cũng có thể đại biểu Thanh Nguyên Tông? Ta số tam hơi thở, nếu như ngươi còn đang cái này, vậy ngươi liền vĩnh viễn lưu lại nơi này ah. Ta ngược muốn nhìn Thanh Nguyên Tông có thể hay không vì ngươi cùng ta An Gia là địch!"

Nghe được An Bích như nói, Phong Tu sắc mặt nhất thời cực kỳ khó coi...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 399: Ánh mắt mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Một!"

An Bích như nói được thì làm được, lập tức bắt đầu rồi đếm một chút.

Phong Tu tay phải chậm rãi nắm chặc thành quyền, một cổ năng lượng kinh khủng ba động tại kỳ xung quanh không ngừng tàn sát bừa bãi, làm cho chung quanh hắn không gian không ngừng vặn vẹo biến hình, thanh thế cực kỳ kinh người!

"Hai!"

An Bích như thanh âm bình tĩnh không gì sánh được, phảng phất cũng chỉ là ở đếm một chút thông thường. Mà xung quanh những cường giả kia còn lại là mỗi người thần tình nghiêm nghị, đặc biệt kia Phong Tu, trong con ngươi sát ý do như thực chất!

An Bích như khẽ gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, vậy ngươi liền ở tại chỗ này ah!"

Ngôn ngữ vừa rơi xuống, một gã cô gái áo đen quỷ dị xuất hiện ở kia Phong Tu trước mặt của, tiếp theo, môt cây chủy thủ trong nháy mắt đi tới Phong Tu cổ của chỗ, tốc độ so thiểm điện còn nhanh, đương nhiên, là trọng yếu hơn là kia chủy thủ trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, chủy thủ nơi đi qua, một đạo đen nhánh không gian liệt phùng trong nháy mắt hiện lên, đen nhánh kia trong không gian tán phát hắc sắc, khiến người ta cực sợ!

Nhìn một màn này, Lý Phượng Vũ đám người sắc mặt kịch biến, bởi vì trước mắt cô gái áo đen này ít nhất là Hoàng Giả Cảnh tam phẩm cường giả!

Phong Tu con ngươi kịch liệt co rụt lại, cả người tóc gáy trong nháy mắt dựng lên, thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở hiện thời, đã mấy trăm trượng có hơn.

"Chính là Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm, cũng dám tại đây Cổ Vực Thành kiêu ngạo!" An Bích như trong mắt băng lãnh, Đạo: "Khiến hắn vĩnh viễn ở tại chỗ này ah, ta muốn cho người nhìn, tại đây Cổ Chiến Trường, khiêu khích ta An Gia tôn nghiêm của người là cái gì hạ tràng!"

Cô gái áo đen kia khẽ gật đầu, lập tức, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ!

Một bên, Thiên Huyễn khẽ lắc đầu một cái, thầm nghĩ cái này Phong Tu không biết sống chết. Tuy rằng Phong Tu là Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng Hoàng Giả Cảnh trong cũng có cường cùng yếu a! Phong Tu bất quá Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm, mà cô gái áo đen kia cũng đã Hoàng Giả Cảnh tam phẩm. Phải biết rằng, tấn chức Hoàng Giả Cảnh sau, mỗi lần tăng một phẩm, đây chính là khó như lên trời, kia vượt cấp khiêu chiến, căn bản là không tồn tại. Đương nhiên, ngoại trừ số ít siêu cấp yêu nghiệt bên ngoài!

Đây cũng là kia Phong Tu nhìn thấy cô gái áo đen sau khi, không có một chút do dự liền tuyển chọn đào tẩu nguyên nhân!

An Bích như lạnh lùng quét mọi người liếc mắt, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Chúng ta đi thôi!"

"Đi?" Dương Diệp cái này mới hồi phục tinh thần lại, Đạo: "Thế nhưng kia số mệnh..."

An Bích như mỉm cười, Đạo: "Tiền tam danh đã xảy ra rồi, thế nhưng Tiềm Long Bảng cũng không chỉ chỉ ba gã, còn dư lại danh ngạch sẽ sau lưng ngươi trong những người này đấu võ đi ra. Ba ngày sau, chúng ta tại tới đây chỗ, đến lúc đó tại do kia Long mạch cho ngươi gia trì số mệnh!"

Thì ra là thế, Dương Diệp gật đầu, đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, lúc trước kia rời đi cô gái áo đen đột nhiên lại xuất hiện ở giữa sân, lần thứ hai nhìn thấy cô gái áo đen lúc, giữa sân mọi người sắc mặt đồng thời biến đổi, bởi vì tại cô gái áo đen kia trên tay, nhiều một viên máu dầm dề đầu nhất nhất đó là Phong Tu đầu!

Dương Diệp cùng An Bích như rời đi, mà Tiềm Long Bảng chiến đấu cũng còn chưa kết thúc, vô số nhân loại huyền giả cùng Ma minh Yêu huyền giả bắt đầu rồi chiến đấu kịch liệt, mục đích, tự nhiên là vì vậy còn dư lại bảy danh ngạch!

...

An Gia trong đại sảnh, An Bích như cùng Dương Diệp ngồi đối diện nhau, tại giữa hai người, là một trương quán vỉa hè. An Bích như giơ lên chén trà trên bàn nhẹ khẽ nhấp một miếng nước trà, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử cũng biết ta vì sao phải sát na Phong Tu?"

"Không phải là hắn chọn phu nhân gia tộc tôn nghiêm sao?" Dương Diệp cười nói. Mặc dù biết trước mắt cái này mỹ phụ là một gã tuyệt đỉnh cường giả, thế nhưng Dương Diệp Khả không chút nào câu thúc cảm.

An Bích như khẽ cười cười, Đạo: "Đây là một người trong đó lý do, còn có một cái lớn hơn lý do, Dương công tử biết là cái gì không?"

Dương Diệp lão thực địa lắc đầu, không phải là hắn giả ngu, mà là hắn thực sự không biết. Theo đạo lý mà nói, cái này An Gia chắc là không có khả năng vì hắn đi đắc tội Trung Vực một cái siêu cấp tông môn, nhưng là đối phương cũng hết lần này tới lần khác làm. Đây là hắn nghi hoặc không hiểu địa phương!

"Dương công tử có thể là có thêm khác nhau thiên địa linh vật?" An Bích như đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cũng không giấu diếm, cũng không cách nào giấu diếm, lập tức gật đầu.

Thấy Dương Diệp gật đầu, An Bích như con ngươi trong hiện lên lướt một cái dáng tươi cười, sau đó nói: "Lưỡng chủng thiên địa linh vật, Dương công tử thật là phúc duyên thâm hậu. Thế nhưng Dương công tử cũng biết, cái này thiên địa linh vật đối những lão gia hỏa kia cũng là có thật lớn lực hấp dẫn. Ngươi bại lộ lưỡng chủng thiên địa linh vật, lại cũng biết đã có vô số người theo dõi ngươi? Kia Phong Tu như vậy không kịp chờ đợi muốn cường hành thu ngươi vào Thanh Nguyên Tông, ngoại trừ kia số mệnh ở ngoài, sợ rằng nguyên nhân lớn nhất hay là bởi vì của ngươi thiên địa linh vật!"

Nghe vậy, Dương Diệp một trận cười khổ, tài không ngoài lộ, đạo lý này hắn tự nhiên là hiểu, hơn nữa lúc đầu Mạc Lão cũng là nhắc nhở qua hắn. Thế nhưng không có biện pháp a, không bại lộ hai cái thiên địa linh vật, hắn căn bản cầm kia An Nam Tĩnh không có cách nào. Chỉ là hắn thực sự không nghĩ tới, cái này thiên địa linh vật dĩ nhiên khiến những lão quái vật kia động tâm!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi nhíu mày, nếu như bị những lão quái vật này để mắt tới, vậy mình còn có an bình sinh hoạt có thể qua sao?

"Ngươi không râu lo lắng!" Lúc này, An Bích như cười nói: "Cho nên ta sát na Phong Tu, mục đích chính là nói cho mọi người, ngươi là ta An Gia của người. Muốn động ngươi, chẳng khác nào cùng ta An Gia là địch. Tại đây Cổ Chiến Trường, dám cùng ta An Gia là địch, thì phải điêm lượng một chút mạng của hắn có đủ hay không cứng rắn!"

Nghe vậy, Dương Diệp lần thứ hai khổ sở cười, dáng tươi cười trong, ngoại trừ khổ sở còn có chút cho phép bất đắc dĩ. Hắn nơi nào sẽ không biết trước mắt nữ nhân này mục đích, kể từ đó, hắn Dương Diệp thì tương đương với đánh lên An Gia nhãn hiệu. Tuy rằng giải quyết rồi phiền toái trước mắt, nhưng ai biết có thể hay không lại càng nhiều hơn phiền phức tới?

Bất quá Dương Diệp còn là cảm kích trước mắt nữ nhân này, bởi vì không có trợ giúp của nàng nói, nàng ngay cả hôm nay cái này phiền phức đều không giải quyết được.

Dương Diệp Đạo: "Mặc kệ thế nào, An phu nhân phần ân tình này, ta nhất định không quên. Còn có kia số mệnh việc, chỉ cần số mệnh cũng đủ cứu ta muốn cứu người, còn lại, An Gia cứ việc cầm đi."

An phu nhân lắc đầu, Đạo: "Nếu như là trước đây, nghe ngươi lời này, ta sẽ thật cao hứng, bởi vì cho tới nay mục đích của ta, đúng là cái này. Thế nhưng hiện tại, ta nghĩ nói cho Dương công tử, cho nên ta vì Dương công tử không tiếc đắc tội cửu phẩm tông môn, cũng không phải là vì kia nếu nói số mệnh. Mà là nghĩ kết giao Dương công tử, bởi vì Dương công tử bản thân giá trị, viễn siêu kia nếu nói số mệnh!"

Dương Diệp ngẩn ra, tùy tiện nói: "Lấy An phu nhân thực lực, mới có thể nhìn ra ta không nhiều thuở nhỏ ngày có thể sống ah? An phu nhân tại trên người ta như vậy đầu tư, lẽ nào sẽ không sợ thu không trở về bản sao?"

An Bích như lần thứ hai giơ lên trước mặt chén trà trên bàn nhẹ khẽ nhấp một miếng, sau đó mới nói: "Dương công tử chẳng lẽ còn cảm giác không ra, cho nên ta làm cái này, mục đích chỉ là muốn cùng Dương công tử trở thành bằng hữu sao? Nếu như không phải là như vậy, ngươi nghĩ ta sẽ đi vì một cái sẽ chết người đắc tội cửu phẩm tông môn sao? Còn nữa, Dương công tử mặc dù có tiềm lực, mà lại nếu như có thể bài trừ lên trời nguyền rủa sống sót, thế nhưng tại mấy trăm năm bên trong, Dương công tử vẫn là không cách nào đối với ta An Gia có cái gì trợ giúp, không phải sao? Mà cái này mấy trăm năm trong, hết thảy đều có khả năng, cho nên, Dương công tử ngươi hiểu ý của ta không?"

Dương Diệp ngẩn người, ánh mắt không hề chớp mắt nhìn trước mắt mỹ phụ, trước mắt cái này mỹ phụ nói khiến hắn có chút bối rối. Muốn cùng hắn trở thành bằng hữu? Một cái thực lực sâu không lường được nữ nhân dĩ nhiên nói muốn muốn cùng hắn trở thành bằng hữu? Đối phương thật không phải là tại đùa hắn chơi? Hay là hắn tự mình mị lực thực sự quá?

Đang đi ra đại sảnh một khắc kia, Dương Diệp trong đầu vẫn còn có chút mộng...

Tại Dương Diệp Ly mở đại sảnh sau, một gã cô gái áo đen xuất hiện ở An Bích Như phía sau, cô gái nói: "Nha đầu, ngươi nghĩ thông suốt?"

An Bích như nao nao, trong mắt lóe lên một tia mê man, Đạo: "Cô cô ngươi nói không sai, ta cuối cùng được thử xem a. Vừa vặn, ta đối với hắn cũng không có ác cảm, thử xem ah..."

Một giữa trong phòng, Dương Diệp nhìn trên giường Hiểu Vũ Tịch, trong mắt lóe lên lướt một cái thương tiếc, thân thủ vuốt ve Hiểu Vũ Tịch gò má của, ôn nhu nói: "Vũ Tịch, tại qua ba ngày, tại qua ba ngày ngươi là có thể tỉnh."

Dứt lời, Dương Diệp tay phải chậm rãi hạ dời, đi tới Hiểu Vũ Tịch ngực chỗ. Tuy rằng mỗi lần cũng là vì cho Hiểu Vũ Tịch truyền thọ nguyên, thế nhưng Dương Diệp không phải không thừa nhận, hắn mê luyến lên cái loại này công pháp thực cốt tư vị.

So sánh với dĩ vãng, Dương Diệp lần này khoan y giải đái tốc độ nhanh rất nhiều, không được mấy hơi thở thời gian, Hiểu Vũ Tịch liền là trở thành một tiểu bạch dương.

Nhìn trước mắt cái này cụ tiểu bạch dương, Dương Diệp bụng dưới chỗ chợt chuyền lên một cổ tà hỏa, lập tức, thân thể chậm rãi đè lên, hai người mới vừa kết hợp, đột nhiên, Hiểu Vũ Tịch chân mày to cau lại, lập tức, hai mắt chậm rãi tranh ra.... <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 400: Kiếm nô, luyện hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch đột nhiên mở hai mắt ra, Dương Diệp đầu tiên là vui vẻ, sau đó liền đầu óc trống rỗng.

Dương Diệp nhìn Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch cũng nhìn Dương Diệp, hai người cứ như vậy nhìn nhau.

Cũng không biết qua bao lâu, Hiểu Vũ Tịch tựa hồ đã biết lúc này trạng huống, kia đôi mắt trong, xuất hiện lướt một cái vẻ thất vọng, lập tức, hai hàng trong suốt dịch thể tự đôi mắt trong chậm rãi tràn ra, chảy tại nơi làm sạch Như Ngọc gò má của bên trên, như tinh khiết nhất trân châu, trong suốt trong sáng.

Nhìn thấy kia hai hàng nước mắt, Dương diệp tâm trung không hiểu tê rần, hắn đương nhiên biết Hiểu Vũ Tịch vì sao chảy nước mắt. Tình cảnh này, là một mọi người sẽ cho rằng hắn là tại giậu đổ bìm leo, Hiểu Vũ Tịch hiểu lầm, đó là tại bình thường bất quá!

Cúi người tại Hiểu Vũ Tịch môi đỏ mọng bên trên nhẹ nhàng điểm một cái, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta có thể giải thích hạ sao?"

Hiểu Vũ Tịch không nói gì, chỉ là liền nhìn như vậy Dương Diệp, trong con ngươi, ngoại trừ bình tĩnh, còn có khi là Lãnh Mạc cùng băng lãnh!

Dương diệp tâm trung khe khẽ thở dài, sau đó bắt đầu nói lên tự Hiểu Vũ Tịch hôn mê sau đến bây giờ một chút giọt giọt, hắn không có bất kỳ giấu giếm nào, bởi vì hắn không muốn hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch trong lúc đó có bất kỳ vật ách tắc tồn tại.

Theo Dương Diệp tự thuật, Hiểu Vũ Tịch trong mắt rốt cục có một tia ba động, đang nghe Dương Diệp vì cứu nàng mà hi sinh tự mình thọ mệnh, cùng nàng đang bị lên trời nguyền rủa lúc, Hiểu Vũ Tịch trong mắt băng lãnh cùng Lãnh Mạc đã hoàn toàn tiêu thất, có, chỉ trong suốt như ngọc bọt nước.

Trời cao nguyền rủa, không ai so nàng càng có thể hiểu được cái này ý vị như thế nào. Bởi vì nàng Hiểu Gia, đời đời đời đời đều là bị cái này lên trời nguyền rủa. Hiểu Gia phàm là bị lên trời nguyền rủa, cơ bản không có một cái có kết cục tốt, bao quát nàng cùng cha nàng, cha nàng sinh ra lúc đó là hai mắt mù rơi, mà lại bất kỳ vật gì đều không thể trị liệu. Mà nàng, nàng sinh ra lúc, đó là chỉ không được một năm thọ mệnh, nếu như không phải là cha nàng dốc hết Hiểu Gia chi lực vì nàng tìm được kéo dài tuổi thọ thiên tài địa bảo, nàng sớm chết rồi!

Cho dù nàng còn sống, thế nhưng nàng còn là còn trẻ tóc bạc...

Hiện tại, Dương Diệp vì cứu nàng, cũng bị trời cao nguyền rủa, mà lại thọ mệnh đã không đủ mấy năm...

Niệm đến tận đây, Hiểu Vũ Tịch trong mắt giọt nước mắt dường như vỡ đê thông thường, không ngừng bừng lên, trong khoảnh khắc, kia làm sạch Như Ngọc gò má của, đó là bị nước mắt bao trùm!

Dương Diệp hôn một cái Hiểu Vũ Tịch kia mang lệ gò má của, ôn nhu nói: "Chớ khóc, ta đã tìm được cứu trị phương pháp của ngươi. Hai ngày nữa ta thu được kia số mệnh gia trì lúc, kia số mệnh liền có thể trung hoà trên người ngươi nguyền rủa, khi đó, ngươi liền nhất nhất"

Đột nhiên, một cây trắng noãn ngón tay ngọc đặt tại Dương Diệp trên môi, Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu một cái, ngọc thủ chậm rãi di động, xoa Dương Diệp kia bên tai đã trở nên trắng tóc, nhìn Dương Diệp kia bên tai dường như hoa tuyết kiểu trắng noãn tóc bạc, Hiểu Vũ

Tịch trong mắt lần thứ hai tràn ra bọt nước.

"Vũ Tịch....."

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, một đôi ngọc thủ hoàn ở cổ của hắn, tiếp theo, hắn đôi môi cảm thụ được một trận mềm mại, lập tức, Hiểu Vũ Tịch nói ghé vào lỗ tai hắn vang lên: "Không được đang dùng kia 'Công pháp Song Tu Quyết' tiêu hao của ngươi thọ mệnh, không thì, ta sẽ giết ngươi!"

Dương Diệp ngẩn ra, đúng lúc này, Hiểu Vũ Tịch môi đỏ mọng lần thứ hai phúc trùm lên hắn đôi môi bên trên, trong sát na, muốn. Hỏa thiêu đốt...

...

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp từ trong phòng đi ra, mặt mang tiếu ý, ngẩng đầu nhìn xa vời kia trôi một đóa mây trắng, Dương Diệp mỉm cười, thần tình không nói ra được thích ý, Đạo: "Nguyên lai hai người cùng một người khác nhau đã vậy còn quá đại... Chỉ là đáng tiếc Vũ Tịch chỉ là thanh tỉnh ngắn ngủi, ai, ba ngày, thật là một cái dài dòng thời gian a!"

Hiểu Vũ Tịch tuy rằng thanh tỉnh, thế nhưng chỉ là thanh tỉnh ngắn ngủi, nàng thương thế trên người còn chưa triệt để khôi phục, thân thể vẫn là vô cùng hư nhược. Cộng thêm lúc trước hai người lại 'Đại chiến' bị Dương Diệp 'Tàn phá' một lần, cho nên hắn lại đã ngủ, chỉ là ngủ, không phải là dường như dĩ vãng như vậy hôn mê!

Tại tại chỗ đứng một hồi, làm như nhớ ra cái gì đó, Dương Diệp quay trở về An Bích như an bài cho hắn trong phòng, tương môn xem ra sau, tâm niệm vừa động, kia Cổ Sao Kiếm Linh xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Kia Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân chuyện, ngươi làm làm sao?" Dương Diệp Vấn Đạo. Hắn thế nhưng nhớ kỹ cái này Kiếm Linh từng nói qua kia Khống Hồn Thuật chuyện. Hai cái siêu cấp tay chân, hắn không muốn buông tha.

Cổ Sao Kiếm Linh khẽ gật đầu, Đạo: "Hai người bọn họ hồn phách ta đã chữa trị tốt, đồng thời đã hút ra bọn họ chủ quan ý thức, hiện tại, chỉ cần ngươi dựa theo phương pháp của ta, có thể khống chế bọn họ cho ngươi sở dụng!"

"Vậy bắt đầu đi!" Dương Diệp Đạo.

Kiếm Linh gật đầu, bấm tay bắn ra, một luồng ánh sáng màu lam một nhập Dương Diệp trong đầu. Nhất thời, Dương Diệp nhướng mày, trong đầu xuất hiện một ít kỳ quái tin tức...

Qua khoảng chừng nửa canh giờ, Dương Diệp chân mày dần dần thư giãn ra, lại một lát sau, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra. Thấy thế, Kiếm Linh vung tay phải lên, kia Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Hai người bề ngoài dường như người sống thông thường, chỉ là ánh mắt kia cũng chỗ trống, không có bất kỳ tiêu cự.

Dương Diệp đi tới hai người trước mặt, hai tay một điểm, điểm tại hai người mi tâm chỗ, nhất thời, một cổ U lan sắc năng lượng chậm rãi một nhập hai bên trong cơ thể, dần dần, hai người kia chỗ trống trong hai mắt xuất hiện một chút màu sắc, lại qua khoảng chừng nhất khắc loại, ánh mắt của hai người đã như người bình thường không hai!

"Kiếm nô ra mắt chủ nhân!"

Hai người đối về Dương Diệp đồng thời quỳ xuống, thần sắc cung kính không gì sánh được.

Nhìn hai người, Dương Diệp phải cảm thán lúc đầu kia Kiếm Hoàng sáng tạo cái này Khống Hồn Thuật thần kỳ, bởi vì nếu như không phải là biết hai người đã chết qua một lần, hắn cũng không tin trước mắt hai người này là một cái 'Người chết'

Lắc đầu, hắn hiện tại không quan tâm hai người này là chết còn là sống, chỉ quan tâm hai người sức chiến đấu, lập tức hỏi Kiếm Linh Đạo: "Thực lực của bọn họ so sinh tiền làm sao?"

Kiếm Linh trầm ngâm hạ, Đạo: "So sinh tiền, tự nhiên là có chút không kịp, bất quá cũng không kém là bao nhiêu. Hơn nữa ngươi còn có thể không ngừng tăng lên thực lực của bọn họ, chỉ là ngươi muốn ghi nhớ kỹ một điểm, đó chính là đừng cho hai người bọn họ cảnh giới vượt lên trước ngươi, không thì, bọn họ vô cùng có khả năng Phệ chủ."

Dương Diệp gật đầu, sau đó khiến kia Mạc Khinh Ngữ ngồi xếp bằng ở nhất bàn bắt đầu tu luyện, mà kia Mục Quân còn lại là bị hắn thu vào tiểu vòng xoáy nội. Mạc Khinh Ngữ còn là Vương Giả Cảnh đỉnh, thực lực trước đây có thể nói rất tốt, thế nhưng hiện tại với hắn mà nói, lại là có chút yếu đi. Cho nên, việc cấp bách là tiên khiến Mạc Khinh Ngữ mang cảnh giới đề thăng đi lên!

Một gã Linh Giả Cảnh kiếm tu, nhưng lại lĩnh ngộ bát trọng Kiếm Ý kiếm tu, cái này tay chân, đối với hắn có thể là có thêm to lớn trợ giúp! Đương nhiên, kia Mục Quân cũng không kém, các loại cao cấp Huyền kỹ nhiều đếm không xuể. Dương Diệp tin tưởng, coi như là Linh Giả Cảnh tam phẩm, hoặc là ngũ phẩm cường giả đều không nhất định có thể thắng cái này Mục Quân!

Nghĩ đến Mục Quân, Dương Diệp lại nghĩ tới một việc, đó chính là lúc đầu giết Mục Quân sau lấy được người nọ Hoàng Giáp cùng Nhân Hoàng Ấn, còn có Mục Quân nạp giới!

Thủ đoạn khẽ động, Mục Quân nạp giới xuất hiện ở trong tay hắn, tinh thần lực thẩm thấu mà vào, làm thấy rõ kia trong nạp giới vật phẩm lúc, Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt sáng lên.

Trong đó, Năng Lượng thạch lại có hơn hai mươi vạn! Hơn nữa còn có cực phẩm Năng Lượng thạch hơn hai mươi khỏa! Ngoại trừ Năng Lượng thạch bên ngoài, còn có các loại thiên tài địa bảo, khoảng chừng đều biết trăm loại, trong đó, phần lớn đều là Địa giai, thiên cấp cũng không có thiếu. Mà Huyền bảo còn lại là làm cho Dương Diệp khiếp sợ cằm đều nhanh rớt xuống!

Thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo lại có ngũ loại, trong đó lưỡng chủng là Kiếm, còn lại ba loại theo thứ tự là đao cùng tiên còn có thương! Về phần Địa giai Huyền bảo, thì có hơn năm trăm loại, các loại các dạng đều có, nhìn Dương Diệp hoa cả mắt!

Dương Diệp đã từng tự xưng là là ra mắt quen mặt, thế nhưng khi thấy cái này Mục Quân tài phú sau, hắn mới biết được, hắn nguyên lai cũng là một cái quỷ nghèo! Cái gì gọi là chân chính phú hào? Cái này Mục Quân mới là! Đối phương không hổ là Trung Vực kia siêu cấp đế quốc Thái Tử.

Đương nhiên, mấy thứ này tuy rằng trân quý, thế nhưng cùng kia Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp so sánh với cũng lại rất nhiều. Không, là căn bản không thể so sánh!

Mang nạp giới thu vào, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, kia Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp xuất hiện ở trong hai tay hắn. Dương Diệp ánh mắt đầu tiên là rơi vào người nọ Hoàng Giáp thượng, người này Hoàng Giáp kinh khủng, hắn thế nhưng thấy tận mắt, nếu như không phải là vận dụng Kiếm vực lực lượng, hắn sợ rằng thật đúng là cầm cái này Mục Quân không có cách!

Do dự một chút, Dương Diệp liền đem người nọ Hoàng Giáp hướng trên người mình mặc đi. Loại bảo vật này, hắn cũng không thể lãng phí, thời khắc mấu chốt, là tuyệt đối có thể cứu mạng!

Mới vừa mặc vào Nhân Hoàng Giáp, người nọ Hoàng Giáp trong đó là chợt hiện lên một cái kim sắc tiểu Long, lập tức, kim sắc tiểu Long chợt một quấn Dương Diệp eo thân, Dương Diệp sắc mặt nhất thời biến đổi

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 401: Thanh Vân Tử Điện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kim sắc tiểu Long gắt gao quấn quít lấy Dương Diệp eo thân, kia lực lượng khổng lồ có thể dùng Dương Diệp y vật trong nháy mắt hóa thành nát bấy. Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, tay phải trực tiếp nắm màu vàng kia tiểu Long cổ của, sau đó dụng lực lôi kéo, đem trực tiếp kéo lên, bàn tay hơi dùng lực một chút, màu vàng kia tiểu Long nhất thời kêu rên dâng lên!

Nhìn trong tay vậy không đoạn kêu rên kim sắc tiểu Long, Dương Diệp trong mắt có khiếp sợ, bởi vì... Này kim sắc tiểu Long không là cái gì hư vật, mà là chân thật một đầu long... Một cái chân thật tiểu Long!

"Đây là Thánh Linh Long" lúc này, một bên Cổ Sao Kiếm Linh Đạo: "Ngươi chớ tổn thương kia, nó là trong trời đất này chí thiện chi vật, ưa thích thân cận người tốt, chán ghét người xấu. Đạt được kia đi theo, tức là Nhân Hoàng, có thể thu được Thánh linh khí tức, chư tà lui tránh, càng có thể uy hiếp trong trời đất này tất cả ác loại hung thú!"

"Chán ghét người xấu?" Dương Diệp ngẩn ra, lập tức cười nói: "Xem ra ta chính là nếu nói ác nhân. Được rồi, kia Mục Quân không phải là nếu nói Nhân Hoàng sao?"

"Hắn chưa tính là!" Kiếm Linh lắc đầu nói: "Hắn chỉ là thu được cái này Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp, cũng không có thu được cái này hai kiện bảo bối thừa nhận, nếu như hắn thật là Nhân Hoàng, lại há sẽ dễ dàng như vậy đã bị ngươi tru diệt!"

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Mặc kệ những thứ này, nói cho ta biết, làm sao thu phục kia ah! Cái này chiến giáp không sai, phỏng chừng có thể ngăn cản Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả toàn lực một kích."

"Thu phục không được, trừ phi kia tự nguyện đi theo, hoặc là ngươi mang kia trấn áp, chỉ là như vậy thứ nhất, người này Hoàng Giáp uy lực liền yếu đi rất nhiều. Đồng thời rất có thể sẽ bị kia phản phệ!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp nắm bắt màu vàng kia tiểu Long cổ của giơ lên trước mặt mình, nhìn kia tiểu Long hai tròng mắt trong sợ hãi vẻ, Dương Diệp thấy buồn cười, nguyên lai này Long có chút nhát gan a!

"Ngươi có thể nguyện theo ta?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Kim sắc tiểu Long lập tức lắc lắc đầu nhỏ.

Dương Diệp hai mắt híp một cái, tay phải hơi cố sức, màu vàng kia tiểu Long nhất thời lần thứ hai kêu rên một tiếng. Lần này, Dương Diệp thần sắc Băng lạnh xuống, lại nói: "Ngươi không muốn theo ta, cũng không phải là không thể được, thế nhưng, ngươi phải cho ta thành thật một chút, không thì, ta liền rút ngươi long cân, phá của ngươi Long da, thả ngươi long huyết, biết không?"

Kim sắc tiểu Long lại muốn lắc đầu, song khi thấy Dương Diệp trên người phát ra Sát Lục Kiếm Ý lúc, kia lập tức vội vã gật đầu, trực giác nói cho nó biết, nếu như kia dám lắc đầu, trước mắt người xấu này nhất định sẽ nói được thì làm được!

//truyencuatui . net/

Thấy kim sắc tiểu Long gật đầu, Dương Diệp hài lòng gật đầu, sau đó tay buông lỏng, màu vàng kia tiểu Long nhất thời hóa thành một đạo kim quang một nhập người nọ Hoàng Giáp trong.

Giải quyết rồi Nhân Hoàng Giáp, Dương Diệp đưa mắt đầu đến nơi này Nhân Hoàng Ấn thượng, cái này Nhân Hoàng Ấn so người trưởng thành bàn tay lớn hơn rất nhiều, phía trên tú có khắc một cái trông rất sống động kim sắc tiểu Long, nhìn kỹ dưới, Dương Diệp phát hiện con tiểu long này đúng là lúc trước cái kia kim sắc tiểu Long dáng dấp.

Đối với cái này Nhân Hoàng Ấn, Dương Diệp còn là rất trọng thị, bởi vì lúc đầu cái này Nhân Hoàng Ấn thế nhưng ngay cả U Minh Quỷ hỏa đều chặn lại. Trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, chậm rãi truyền vào cái này Nhân Hoàng Ấn trong, theo Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào, kia Nhân Hoàng Ấn đột nhiên sáng lên một đạo rực rỡ kim quang, kia Nhân Hoàng Ấn thượng cái kia kim sắc tiểu Long cũng giống như muốn sống lại thông thường, thế nhưng, ngay Dương Diệp vui vẻ lúc, kim quang kia cũng biến mất, sau đó tùy ý Dương Diệp làm sao đổ vào Huyền khí, kia Nhân Hoàng Ấn đều không có phản ứng chút nào!

Dương Diệp nhướng mày, nhìn về phía Cổ Sao Kiếm Linh.

Cổ Sao Kiếm Linh trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Cái này Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp, còn có người nọ Hoàng Kiếm làm một thể, mà cái này tam dạng khí linh đều là kia Thánh Linh Long, nếu muốn thôi động cái này tam món đạo khí chân chính uy lực, chỉ kia Thánh Linh Long thừa nhận mới có thể. Ngươi không thể thôi động, đoán chừng là kia Thánh Linh Long đang giở trò!"

Nghe vậy, Dương Diệp ánh mắt lần thứ hai băng lãnh xuống tới, muốn kia tiểu Long chộp tới ngược một lần, vậy mà lúc này hắn phát hiện, hắn căn bản cầm kia tiểu Long không có cách. Vì sao? Bởi vì hắn không cảm giác được kia tiểu Long giấu ở Nhân Hoàng Giáp kia cái vị trí...

Làm như biết Dương Diệp nghĩ cách, Cổ Sao Kiếm Linh Đạo: "Kia hiện tại cùng người Hoàng Giáp làm một thể, trừ phi ngươi có có phá hủy đạo khí năng lực, không thì, ngươi căn bản không cách nào đối phó kia. Đương nhiên, trừ phi chính nó chạy đến. Bất quá lúc trước trải qua ngươi một hù dọa, kia hiện tại đoán chừng là vô luận như thế nào cũng sẽ không chạy ra ngoài!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi cười khổ, người này Hoàng Giáp hoàn hảo, mặc dù không có kia Thánh Linh Long thừa nhận, thế nhưng cũng có thể cho rằng nhất kiện thiên cấp thượng phẩm Huyền Giáp tới dùng. Thế nhưng cái này Nhân Hoàng Ấn không có cái kia tiểu Long thừa nhận, liền hoàn toàn là một mau rác rưởi a! Có lòng muốn mang cái này Nhân Hoàng Ấn ném, thế nhưng hắn đúng là vẫn còn không có bỏ được...

"Xem ra chỉ có thể chờ sau này có cơ hội đang lộng cái này Nhân Hoàng Ấn!"

Lắc đầu, Dương Diệp mang Nhân Hoàng Ấn thu vào.

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngồi xếp bằng trên giường, Đạo: "Thay ta hộ pháp!"

Cổ Sao Kiếm Linh gật đầu.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, mang tâm thần chìm vào trong cơ thể... Hiện tại hắn phải làm, tự nhiên là muốn thu phục kia Thanh Vân Tử Điện! Kia Thanh Vân Tử Điện uy lực chút nào không kém U Minh Quỷ hỏa, loại này thiên địa linh vật, hắn đương nhiên sẽ không bỏ rơi. Nếu như hắn có thể thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện, cộng thêm U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong, hắn liền có ba loại thiên địa linh vật, nếu như ba loại thiên địa linh vật hợp lại làm một...

Khẽ lắc đầu một cái, bài trừ trong lòng tạp niệm, Dương Diệp bắt đầu thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện...

Tiểu vòng xoáy trong, Thanh Vân Tử Điện trốn ở khắp ngõ ngách, làm như tại kiêng kỵ cái gì, vừa tựa như là ở sợ hãi cái gì, không ngừng rung động. Nhìn một màn này, Dương Diệp có chút buồn cười, cái này tiểu vòng xoáy chính rất thần bí, rất kinh khủng a! Bất kể là U Minh Quỷ hỏa cũng hoặc là cái này Thanh Vân Tử Điện, đối cái này tiểu vòng xoáy đều sợ hãi không ngớt!

"Có tiểu vòng xoáy phụ trợ, thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện sẽ không có vấn đề gì!" Dương Diệp mỹ mỹ thầm nghĩ.

Ngay tại lúc lúc này, kia tiểu vòng xoáy trong đột nhiên xuất hiện một cổ kỳ dị lực lượng, cổ lực lượng này trong nháy mắt đi tới kia Thanh Vân Tử Điện trước mặt của, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, kia Thanh Vân Tử Điện trực tiếp bị dời ra tiểu vòng xoáy, đi tới Dương Diệp trong cơ thể.....

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, Thanh Vân Tử Điện tựa hồ cũng ngây ngẩn cả người...

Rất nhanh, kia Thanh Vân Tử Điện phục hồi tinh thần lại, sau đó một trận toát ra, tiếp theo, tiếp theo Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt vặn vẹo...

Thanh Vân Tử Điện còn muốn chạy, thế nhưng tựa hồ kia tiểu vòng xoáy có vật gì vậy đang hấp dẫn kia thông thường, kia tại tại chỗ qua lại không ngừng du đãng, muốn đi vào tiểu vòng xoáy, thế nhưng tựa như hô lại đang kiêng kỵ cái gì, mỗi đi tới tiểu vòng xoáy cửa lại lui trở lại, xem bộ dáng kia, rất là quấn quýt.

Lúc này Dương diệp tâm trung cái kia hận a, hắn dám đánh cuộc, đây tuyệt đối là tiểu vòng xoáy đang cố ý tại chỉnh hắn! Hắn chỉ biết, từ lần trước hắn kích tướng cái này tiểu vòng xoáy sau, cái này tiểu vòng xoáy liền nhìn hắn khó chịu. Hiện tại, kia rốt cuộc tìm được cơ hội tới chỉnh hắn. Chỉ là, cái này khó tránh cũng quá độc ác một điểm a!

"Cái này Thanh Vân Tử Điện thế nhưng thiên địa linh vật a! Cái này tiểu vòng xoáy là muốn chỉnh chết tự mình sao?" Dương diệp tâm trung kêu rên.

Lúc này tính là hắn nghĩ buông tha thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện vậy cũng là không thể nào, vì sao? Bởi vì... Này Thanh Vân Tử Điện căn bản cũng không có muốn định rời đi, không ngừng tại trong cơ thể hắn, cũng chính là tiểu vòng xoáy vị trí du đãng. Du đãng không sao cả, thế nhưng kia thỉnh thoảng phóng xuất ra một tia điện chảy ra, vậy sẽ làm Dương Diệp thống khổ a!

Dương Diệp không dám ở khiến cái này Thanh Vân Tử Điện tại trong cơ thể hắn du đãng, lập tức, vội vã thi triển Mạc Lão dạy phương pháp bắt đầu thu phục cái này Thanh Vân Tử Điện! Nhưng mà, Dương Diệp mới vừa thi triển kia phương pháp, cái này Thanh Vân Tử Điện tựa như bị kích thích thông thường, thân hình lóe lên, trực tiếp tại Dương Diệp trong cơ thể bắt đầu chung quanh loạn đụng lên.....

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi trực tiếp từ Dương Diệp trong miệng phun tới, Dương Diệp toàn bộ ngũ quan nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên, thân thể càng không ngừng kịch liệt rung động, loại đau khổ này, so với lúc trước thu phục U Minh Quỷ hỏa kinh khủng nhiều!

Cổ Sao Kiếm Linh khẽ nhíu mày, bất quá lúc này nàng lại là không thể làm gì, chỉ có thể nhìn Dương Diệp tự mình tạo hóa, dù sao lúc này kia Thanh Vân Tử Điện thế nhưng tại Dương Diệp trong cơ thể. Nếu như đem chọc tới, kia kíp nổ ra....

Lúc này Dương Diệp có thể làm chính là nỗ lực để cho mình ý nghĩ bảo trì thanh tỉnh, sau đó dùng Mạc Lão phương pháp điên cuồng đi đối phó kia Thanh Vân Tử Điện, Mạc Lão phương pháp vẫn là vô cùng hữu hiệu, từ kia Thanh Vân Tử Điện kiêng kỵ trong có thể nhìn ra, chỉ là quá trình này, quá trình này. Thực sự quá đau khổ, nếu như không phải là hắn có màu tím nhạt Huyền khí không ngừng chữa trị thân thể, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, nếu như không phải là ý hắn chí lực cường hãn, hắn sớm đã trở thành một tiêu Thi!

Dần dần, dần dần, Dương Diệp trên thân thể, tràn ngập ra vô số tử sắc điện lưu, lại một lát sau, cả phòng đều tràn ngập ra vô số tử sắc điện lưu, trong không khí, không ngừng phát ra 'Ba ba ba ba' kinh khủng âm hưởng...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 402: Dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũng không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp giống như một cái điện người, tại quanh người hắn, là rậm rạp chằng chịt tử sắc thiểm điện!

Ngoài cửa, An Bích như nhìn Dương Diệp gian phòng mặt những thứ kia tử sắc điện lưu không ngừng tứ ngược, đôi mắt trong, có lướt một cái lo lắng cùng ngưng trọng.

"Hắn thế nhưng tại thu phục kia Thanh Vân Tử Điện?" An Bích như trầm giọng hỏi.

Một gã cô gái áo đen xuất hiện ở An Bích như bên cạnh, nữ tử khẽ gật đầu nói: "Chắc là!"

"Thật là lỗ mãng!" An Bích như nhướng mày, thanh âm trong mang theo vẻ tức giận, Đạo: "Kia Thanh Vân Tử Điện là điện hệ thiên địa linh vật trong sắp xếp đệ tam, há là như vậy tuỳ tiện là có thể thu phục? Hắn này nâng, không phải là tại muốn chết sao? Cô cô, ngươi có thể có biện pháp giúp hắn giúp một tay?"

Cô gái áo đen lắc đầu, Đạo: "Lúc này hắn đúng là thời khắc mấu chốt, tuỳ tiện đi đụng vào hắn, có thể sẽ càng hồi, dù sao kia thiên địa linh vật vô chủ sau khi, một khi bộc phát ra, mặc dù đối với bọn ta không tạo được uy hiếp gì, thế nhưng đối với hắn cũng trí mạng!"

"Hiện tại chỉ có thể chờ?"

"Là!"

...

Trong phòng, điện lưu càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mạnh. Đột nhiên, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, một cổ cường đại điện lưu lăng không thoáng hiện, nhất thời, cả phòng nóc nhà trong nháy mắt bị đánh thành mảnh nhỏ, một đạo to bằng cánh tay tử sắc thiểm điện xông thẳng lên trời, bất quá tại kỳ vừa lao ra nóc nhà không được mấy trượng cự ly, đã bị một cổ lực lượng thần bí ầm ầm nổ nát!

Lúc này, trên giường hẹp, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, đôi mắt ở chỗ sâu trong, một đạo tử sắc điện mang chợt lóe lên. Ở trước mặt hắn, Cổ Sao Kiếm Linh khẽ gật đầu, sau đó nói: "Chúc mừng, ngươi thành công!"

Dương Diệp gật đầu, đôi mắt trong, hiện lên lướt một cái mừng rỡ, đưa ra tay phải, 'Xuy' một tiếng, một đạo lớn chừng ngón cái tử sắc thiểm điện xuất hiện ở trong lòng bàn tay. Nhìn trong lòng bàn tay cái này Thanh Vân Tử Điện, Dương Diệp khóe miệng nhỏ vén, lướt một cái dáng tươi cười hiện lên tại kỳ trên gương mặt, dần dần, dáng tươi cười mở rộng, Dương Diệp nhịn không được phá lên cười!

Thu cái này Thanh Vân Tử Điện thế nhưng hại khổ hắn, nếu như không phải là có tử sắc Huyền khí cuồn cuộn không ngừng chữa trị thân thể cùng đối kháng cái này Thanh Vân Tử Điện điện lưu, hắn tuyệt đối là 10 chết vô sinh. Cho dù có tử sắc Huyền khí tại, hắn cũng là chịu không ít vị đắng, cái loại này mỗi thời mỗi khắc đều bị điện điện giật tư vị, tin tưởng không có bao nhiêu người có thể đủ chịu đựng được!

Bất quá hoàn hảo, tuy rằng ăn thật nhiều khổ, thế nhưng cái này Thanh Vân Tử Điện hắn rốt cục thu phục! Từ giờ trở đi, hắn có ba loại thiên địa linh vật!

Nghĩ vậy, Dương Diệp tay trái mở ra, 'Bành' một tiếng, U Minh Quỷ hỏa cũng tránh hiện tại hắn trong lòng bàn tay. Nhìn một chút U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện, Dương Diệp đôi mắt trong hiện lên lướt một cái khác thường hào quang, tâm niệm vừa động, Cửu U Hàn Phong xuất hiện ở trước mặt hắn. Nhìn trước mắt ba loại thiên địa linh vật, Dương Diệp trong mắt hiện lên lướt một cái vẻ điên cuồng!

Tâm niệm vừa động, Long Cốt Kiếm di động hiện tại hắn trước người, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa dẫn đầu phúc trùm lên kia Long Cốt Kiếm bên trên, tiếp theo, Dương Diệp ngón tay lần thứ hai bắn ra, nhất thời, kia Thanh Vân Tử Điện cũng phúc trùm lên kia Long Cốt Kiếm bên trên, bên trên mới vừa một phụ đi tới, kia U Minh Quỷ hỏa đó là chợt bộc phát ra một cái biển lửa, tựa hồ không cho Thanh Vân Tử Điện làm như vậy.

Kia Thanh Vân Tử Điện cũng không cam tỏ ra yếu kém, 'Oanh' một tiếng nổ vang, hóa thành vô số đạo tử sắc điện lưu...

Trong sát na, cả phòng trong nháy mắt sụp xuống!

Dương Diệp đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị oanh bay ra bên ngoài phòng!

"Ho!"

Dương Diệp chậm rãi bò dậy, đúng lúc này, một làn gió thơm kéo tới, Dương Diệp cảm giác mình cánh tay đụng vào ở tại một chỗ mềm mại bên trên, nghiêng đầu vừa nhìn, chỉ thấy kia An Bích như chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh hắn, chính đỡ hắn.

"Cảm tạ!" Dương Diệp nói một tiếng cám ơn, sau đó chậm rãi đứng lên, làm hắn ánh mắt nhìn về phía lúc trước căn phòng của lúc, khóe miệng nhất thời vừa kéo, bởi vì hiện tại nơi đó còn có cái gì phòng ốc, có, chỉ một đại mảnh phế tích! Mà ở kia phế tích bên trên, U Minh Quỷ hỏa cùng kia Thanh Vân Tử Điện còn đang không ngừng lẫn nhau oanh đụng phải!

Dương Diệp sắc mặt nhất thời liền đen xuống, hai người này là muốn tạo phản không được? Không hợp sẽ không hợp ah, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, lúc trước hắn khả năng liền trở thành một bãi thịt nát!

Thân thủ nhất chiêu, kia U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện nhất thời bay đến trong tay hắn. Thấy thế, Dương Diệp âm thầm thở dài một hơi, tuy rằng hai người này không hợp, sâu sắc xuất thủ, thế nhưng đối với mệnh lệnh của hắn, hay là không dám cãi lời. Chỉ là hiện tại hắn lại là có chút đau đầu, đó chính là phải như thế nào mới có thể làm cho hai người này sống chung hòa bình đây?

Không thì sau này đối địch, còn không chờ đấu võ, hai người này liền tự mình nội chiến dâng lên, vậy còn được?

Thế nhưng nếu như không thử một chút mang cái này ba loại thiên địa linh vật hợp cùng một chỗ, hắn lại thực sự không cam lòng, bởi vì hắn tin tưởng, ba loại thiên địa linh vật nếu là có thể hợp cùng một chỗ gia trì tại trên thân kiếm, uy lực kia, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa.

Lắc đầu, thấp giọng thở dài, Dương Diệp mang U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện thu vào, hiện tại hắn chỉ có thể tạm thời buông tha cái ý nghĩ này.

"Ngươi là muốn cho kia U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện dung hợp?" Lúc này, An Bích như đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cũng không giấu diếm, gật đầu, Đạo: "Quả thực có ý nghĩ này, dù sao nếu là có thể dung hợp, uy lực kia nhất định sẽ rất kinh người. Chỉ là đáng tiếc, ngươi cũng thấy đấy, cái này U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện năng lượng đều là cực kỳ cuồng bạo, muốn chúng nó dung hợp, thật sự là có chút khó khăn!"

"Kỳ thật cũng không khó!" An Bích như đột nhiên nói.

Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía An Bích như, trong mắt, lóe ra vẻ hưng phấn, Đạo: "Ngươi có biện pháp?"

An Bích như trầm ngâm hạ, Đạo: "Ngươi sở dĩ không thể mang chúng nó dung hợp, thật ra thì vẫn là ngươi đối với nó môn không biết, không cách nào hoàn toàn điều khiển chúng nó. Nếu như ngươi đối bọn họ hiểu thấu triệt, mà lại thuần thục nắm giữ chúng nó. Như vậy, muốn đem chúng nó dung hợp, hẳn không phải là việc khó gì. Dù sao hiện tại ngươi đã thu phục chúng nó, chúng nó đối với ngươi chắc là sẽ không có chống cự chi tâm!"

"Lý giải thấu triệt?" Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó lắc đầu cười khổ cười, Đạo: "Xem ra còn là tự mình quá nóng vội a!" Cái này U Minh Quỷ hỏa hắn cũng không dám nói chân chính lý giải kia, làm sao huống lúc này mới vừa thu phục Thanh Vân Tử Điện đây? Lần này việc này làm quả thật có chút lỗ mãng.

An Bích như gật đầu, Đạo: "Đối cái này thiên địa linh vật, quả thực không thể nóng vội, chúng nó ẩn chứa cực kỳ năng lượng kinh khủng, một khi làm không tốt, rất có thể sẽ thương tổn được chính ngươi. Tựa như lúc trước, nếu như không phải là thân thể ngươi cường hãn, hiện tại ngươi chỉ sợ là một cổ thi thể. Cho nên, ngày sau mọi việc phải tránh xung động, đang làm sự trước khi, trước suy tính một chút hậu quả mới là, hiểu chưa?"

Nghe được đối phương trong giọng nói quan tâm ý, Dương diệp tâm trung hơi ấm, gật đầu, cười nói: "Yên tâm đi, lần này là bởi vì ý nghĩ phát nhiệt, lần sau tuyệt sẽ không xuất hiện loại tình huống này. Dù sao ta cũng không tự ngược mới tốt!" Nói đến đây, Dương Diệp nhìn thoáng qua kia bị hắn phá hủy phòng ốc, san cười cười, Đạo: "Cái này, thật ngượng ngùng Cáp, yên tâm, ta bồi..."

An Bích như nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Bồi thì không cần, sau này nếu là muốn tu luyện, đi phòng tu luyện ah! Chỗ đó, tùy ngươi thế nào chơi đùa chưa từng sự. Ở chỗ này, gây ra đại động tĩnh, kinh động trong thành chấp pháp đội, khi đó ngươi phiền phức đã có thể không nhỏ." Nói đến đây, An Bích như dừng một chút lại nói: "Ngươi niên kỷ cũng không nhỏ, sau này làm việc còn là suy nghĩ nhiều nghĩ hậu quả ah, làm việc quả quyết cùng lỗ mãng, thế nhưng có rất đại khác nhau!"

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, đối phương giọng điệu này có quan tâm ý tứ hàm xúc, nhưng tựa hồ lại có điểm cái khác ý tứ hàm xúc, chỉ là Dương Diệp nói không nên lời, chỉ là cảm giác có chút là lạ.

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn mình chằm chằm, An Bích như sắc mặt có chút mất tự nhiên, thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó tiện tay ném một cái, một cái bạch ngọc bình xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Đạo: "Đây là một lọ chữa thương thuốc, ngươi mới vừa thu phục Thanh Vân Tử Điện, vừa mới lại bị trùng kích, hiện tại bất kể là trong cơ thể còn là bên ngoài cơ thể đều có thương, thuốc này đối với ngươi phải có trợ giúp rất lớn!" Nói xong, An Bích như không ở dừng lại xoay người rời đi!

Đứng tại chỗ, nhìn An Bích như rời đi bóng lưng, Dương Diệp sửng sốt một lát...

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, không thèm nghĩ nữa những thứ ngổn ngang kia chuyện tình, cầm bạch ngọc bình đi trước An Bích như nói phòng tu luyện. Hiện tại với hắn mà nói, nỗ lực đề thăng thực lực, mới là khẩn yếu nhất, bởi vì Tiềm Long Bảng sau khi, hắn nên hồi Nam Vực a! Mà Nam Vực, Nam Vực sợ rằng có thật nhiều người không muốn hắn Dương Diệp sống trở lại đây...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 403: Máu của Chân long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày thứ hai, tại An Bích Như cho an bài một gian phòng tu luyện trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, ở trước mặt hắn, lơ lững một giọt màu máu đỏ giọt máu. Cái này màu máu đỏ giọt máu đúng là thần bí kia lão phụ đưa cho hắn kia nếu nói máu của Chân long! Giọt máu chỉ ngón út nhỏ như vậy, thế nhưng trong đó năng lượng ẩn chứa, Dương Diệp lại là có thể rõ ràng cảm thụ được!

Ở trong đó năng lượng, tuyệt đối là phi thường kinh khủng!

Dương Diệp lúc này đang do dự có muốn hay không ăn vào cái này giọt nếu nói máu của Chân long! Sở dĩ do dự, là bởi vì hắn không tin lão phụ kia, hắn đều nhanh đem đối phương tôn tử giết đi, đối phương sẽ tốt bụng như vậy thêm vào biếu tặng hắn một giọt trân quý máu của Chân long? Tuy rằng hoài nghi đối phương giở trò quỷ, thế nhưng hắn vẫn không muốn buông tha, dù sao nếu như thân thể có thể tại tăng cường một bước, đối với hắn là có chỗ tốt cực lớn!

"Ngươi cũng nhìn không ra cái này máu của Chân long có vấn đề hay không sao?" Dương Diệp Vấn hắn đối diện Kiếm Linh.

Cổ Sao Kiếm Linh khẽ lắc đầu, Đạo: "Ta cảm giác không ra cái này giọt máu của Chân long có chuyện, đây đúng là máu của Chân long, nhưng lại cực kỳ tinh thuần, nói vậy cái này máu của Chân long chủ nhân tại Hoàng Kim Thần Long trong địa vị rất cao. Chỉ là ngươi vậy cũng biết, đối phương chắc chắn sẽ không hảo tâm như vậy!"

Dương Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Cái này giọt máu của Chân long thật có thể đủ tăng cường thịt của ta thân?"

Cổ Sao Kiếm Linh Đạo: "Có thể, hơn nữa có thể đại phúc độ đề thăng của ngươi thân thể phòng ngự cùng thân thể lực lượng, ngươi bây giờ thân thể lực lượng cùng phòng ngự, đã so một ít Linh cấp tột cùng yêu thú cường hãn không ít, nếu như có thể thành công luyện hóa cái này giọt máu của Chân long, vậy ngươi thân thể phòng ngự cùng lực lượng mang viễn siêu Linh cấp thông thường yêu thú, thậm chí có thể so sánh với thông thường long tộc!"

Nghe vậy, Dương Diệp trầm mặc. Phú quý hiểm trung cầu, chết đói người nhát gan, chống đỡ chết gan lớn!

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ kiên định, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa thoáng hiện, mang kia giọt máu để xuống U Minh Quỷ hỏa bên trên, giọt máu nhất thời cấp tốc xoay tròn, cứ như vậy, khoảng chừng nhất khắc loại sau, giọt máu ngoại trừ càng phát đỏ tươi bên ngoài, không có chút nào dị dạng!

Thấy thế, Dương diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, xem ra cái này máu của Chân long chắc là không vấn đề gì. Nghĩ vậy, Dương Diệp không đang do dự, nắm lên kia giọt máu liền hướng trong miệng nuốt vào!

Giọt máu mới vừa vào cổ họng, nhất thời, một cổ lực lượng cuồng bạo tự kia giọt máu trong chợt khuếch tán ra. 'Bành' một tiếng, Dương Diệp toàn thân y vật trong nháy mắt hóa thành tro tàn, da tay của hắn bên trên, xuất hiện rậm rạp chằng chịt tơ máu, không chỉ có trên người, hắn trong hai mắt cũng là hiện đầy tơ máu, nhìn qua, thật là kinh người!

Dương Diệp lúc này ý thức còn là thanh tỉnh, chính là bởi vì thanh tỉnh, hắn lúc này thật là khó chịu đến cực điểm. Những thứ kia lực lượng cuồng bạo không ngừng đánh thẳng vào thân thể của hắn, tuy rằng đau đớn kịch liệt có thể dùng hắn hàm răng đều nhanh cắn, thế nhưng so với U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện còn thì kém rất nhiều. Sở dĩ khó chịu đến cực điểm, là bởi vì lúc này hắn lại có muốn phát tiết xung động....

Cái này máu của Chân long bản thể chẳng lẽ là một cái dâm. Long không được?

Dương Diệp nỗ lực áp chế trong lòng muốn. Hỏa, sau đó không ngừng hấp thu kia máu của Chân long tinh thuần năng lượng, những năng lượng kia vào cơ thể, Dương Diệp cảm giác được toàn thân hắn huyết dịch cùng kinh mạch nhất thời phát ra vui thích thanh âm của, chỉ là kia muốn. Hỏa đốt người cảm giác, thật sự là thật không tốt chịu.

Ngay từ đầu hoàn hảo, hắn có thể áp chế, thế nhưng rất nhanh, theo những năng lượng kia không ngừng tiến nhập huyết dịch của hắn, kinh mạch, kia muốn. Hỏa càng ngày càng mãnh liệt, cường liệt đến Dương Diệp hai mắt cũng bắt đầu xuất hiện đỏ đậm, kia cả người da thịt, càng dường như bị nướng chín thông thường, đỏ dọa người!

Dần dần, Dương Diệp trong mắt thanh minh bắt đầu chậm rãi tiêu tán....

Mà kia Cổ Sao Kiếm Linh sớm đã thành khôi phục bản thể, tiêu tán ở tại giữa sân!

...

Một giữa trong phòng, An Bích như lẳng lặng nhìn trước mặt nàng một mặt cái gương, cái gương trong, là một trương nghiêng nước nghiêng thành dung nhan. Nhìn kia trương dung nhan tuyệt thế một lát, An Bích như trên mặt đột nhiên nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, nụ cười kia là khổ sở.

Ngọc thủ chậm rãi đặt lên gò má của mình, An Bích như ánh mắt có chút ngơ ngác nhìn cảnh trung của người, thấp giọng thì thào "Hồng nhan ngọc diện mỏng như tờ giấy, cảnh xuân tươi đẹp Kim phấn nhạt tựa như sương!" Dứt lời, lại ngẩn ngơ một lát, sau cùng, nàng cúi đầu, nhìn về phía trong tay một quyển quyển trục, quyển trục trên có hai cái đại tự: Dương Diệp!

Tại An Gia thế lực cường đại hạ, Dương Diệp từ sinh ra đến chuyện bây giờ, cơ bản 90% đều ở đây tại An Bích như cái này trong tay quyển trục trong.

Một gã cô gái áo đen đột nhiên xuất hiện ở An Bích như bên cạnh, nhìn An Bích như, cô gái áo đen trong mắt có thương tiếc vẻ, Đạo: "Nha đầu, là hắn ah. Ngươi đã tại Tôn Giả Cảnh cửu phẩm ngừng lâu lắm, có ở đây không tấn cấp, chờ bên trong cơ thể ngươi sinh cơ bắt đầu tiêu tán, hậu quả kia, ngươi hẳn là rất rõ ràng! Hắn thật là một cái chọn người thích hợp, hắn có thần bí tử sắc Huyền khí, cùng hắn song tu, định có thể công pháp của ngươi đột phá gông cùm xiềng xích, cho ngươi nhất cử bước vào Hoàng Giả Cảnh!"

An Bích như trầm mặc như trước đến, chỉ là trong mắt có gắt gao ba động.

"Là tối trọng yếu là, hắn vốn có cũng liền thừa lại không được năm năm thọ mệnh." Cô gái áo đen trầm giọng nói: "Ngươi căn bản không râu có lòng áy náy."

An Bích như vẫn là trầm mặc, chỉ là ngọc thủ nắm thật chặc trong tay kia cuốn quyển trục!

"Nha đầu, ngươi nên biết, biến dị Huyền khí mấy năm nay lấy chúng ta An Gia thế lực, cũng bất quá tìm được bốn người mà thôi, ngươi không chọn trạch bốn người kia, ta lý giải, dù sao bốn người kia ta nhìn đều ác tâm! Thế nhưng cái này Dương Diệp, bình tĩnh mà xem xét, cái này Dương Diệp coi như là đương đại nhân kiệt, chọn hắn, cũng sẽ không nhục không có ngươi. Là tối trọng yếu là, hắn thần bí kia biến dị tử sắc Huyền khí cực kỳ tinh thuần, không có chút nào tạp chất, đối công pháp của ngươi đề thăng là có thêm cự trợ giúp lớn. Bỏ qua cơ hội lần này, sau này tuyệt đối không gặp được!" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như khe khẽ thở dài, chậm rãi đứng dậy, Đạo: "Hắn thế nhưng đang tu luyện thất?"

Cô gái áo đen gật đầu, trong mắt lóe lên lướt một cái mừng rỡ, Đạo: "Nha đầu, ngươi nghĩ thông suốt?"

An Bích như Đạo: "Ta đi cùng hắn nói chuyện ah, ta không muốn để cho ta sau này tâm cảnh thượng, có bất luận cái gì một điểm chỗ thiếu hụt." Nói xong, An Bích như hướng phía môn đi ra ngoài, làm đi tới cửa lúc, nàng lại đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Cô cô ngươi cũng không cần theo tới, khiến ta đơn độc cùng hắn nói chuyện ah!" Nói xong, không ở dừng lại, đi ra ngoài cửa.

Tại chỗ, cô gái áo đen khe khẽ thở dài, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Làm An Bích như đẩy ra phòng tu luyện cửa đá lúc, lúc này biến sắc, bởi vì một đạo nhân ảnh đột nhiên hướng nàng vọt tới! Vung tay phải lên, một đạo kình phong thổi ra, đạo nhân ảnh kia nhất thời bay ngược ra trăm trượng có hơn, sau đó trọng trọng đập rơi vào địa.

Đạo nhân ảnh này dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Lúc trước, theo kia máu của Chân long trong năng lượng bị hắn hấp thu quang sau, trong mắt hắn thanh minh nhất thời liền tiêu tán, chuyển đổi thành vô cùng vô tận muốn. Hỏa. Mà vừa mới An Bích như lại mới vừa tốt đi đến, xuất phát từ bản năng, Dương Diệp trực tiếp nhào tới, chỉ là đáng tiếc, thực lực của hắn cùng An Bích như kém quá nhiều...

Nhìn Dương Diệp trong mắt kia đỏ đậm, An Bích như chân mày to hơi vừa nhíu, đột nhiên, làm nàng nhìn thấy Dương Diệp toàn thân kia ám kim sắc da lúc, nàng con ngươi co rụt lại, Đạo: "Hoàng Kim Thần Long huyết dịch, làm sao có thể, hắn làm sao có thể có loại này thần vật! Tên ngu ngốc này, cũng dám hấp thu cái này Hoàng Kim Thần Long huyết dịch, chẳng lẽ không biết như vậy sẽ đắc tội toàn bộ long tộc sao?"

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, sau đó lại hướng phía An Bích như đánh móc sau gáy.

Nhìn thấy xích. Thân công pháp Dương Diệp, đặc biệt nơi nào đó kiên quyết, An Bích như sắc mặt ửng đỏ, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó chỉ một ngón tay điểm tại Dương Diệp trước ngực, nhất thời, Dương Diệp toàn thân cứng ở tại chỗ, như bị định thân thông thường.

Nhìn Dương Diệp kia thần sắc thống khổ, An Bích như nhướng mày, một lát, khe khẽ thở dài, tuy rằng nàng chưa nhân sự, thế nhưng nàng cũng biết lúc này Dương Diệp đích tình huống, lúc này Dương Diệp phải phát tiết, không thì rất có thể sẽ thương cùng hắn căn bản! Xoay người muốn tìm người tới thay Dương Diệp tiêu hỏa.

Nhưng mà lúc này, một luồng tử sắc hào quang đột nhiên tại Dương Diệp trong mắt chợt lóe lên, lập tức, lại là một luồng tử sắc hào quang đột nhiên một nhập kia An Bích như trong cơ thể, An Bích như thân thể rồi đột nhiên cứng đờ, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi vẻ.....

Nhưng mà, nàng đã không thời gian suy nghĩ đây là tại sao, bởi vì Dương Diệp đã nhào vào trên người nàng...

[t r uyen cua tui @@ Net]

Tại Dương Diệp đôi mắt ở chỗ sâu trong một điểm cuối cùng thanh minh tiêu tán lúc, hắn mơ hồ nghe được một đạo thanh thúy đắc ý tiếng cười:

"Cũng dám uy hiếp bản công chúa, cho ngươi uy hiếp ta, cho ngươi uy hiếp ta, xem bản công chúa không chỉnh chết ngươi, oa ha ha ha ha Cáp....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 404: Tiểu cô nương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ là trong nháy mắt, An Bích như trên người y vật đó là hóa thành tro tàn, tiếp theo, An Bích như một tiếng hừ nhẹ, chau mày lên.

Nhìn trước mắt dường như dã thú Dương Diệp tại trên người mình ngang dọc, An Bích như trong con mắt, có lạnh lẽo sát ý. Nàng tuy rằng được người gọi là An phu nhân, là An Gia nữ chủ nhân, thế nhưng, nàng có thể chẳng bao giờ bị nam nhân chiếm qua tiện nghi!

Mặc dù đối với trước mắt Dương Diệp có một tia hảo cảm, cũng động tới cùng hắn kết sống khá giả, nhưng đó là tại nàng tự nguyện dưới tình huống, mà không phải hướng như bây giờ bị ép buộc!

Qua hồi lâu, An Bích như đột nhiên phát hiện nàng đã có thể động. Không chút do dự nào, tay phải tìm tòi, trực tiếp giữ lại Dương Diệp cổ họng, chỉ cần nhẹ nhàng cố sức, trước mắt nam tử này chỉ biết đầu dọn nhà!

An Bích như không có phát hiện, tại nàng chế trụ Dương Diệp cái cổ kia một cái chớp mắt, một đạo tử sắc hào quang tại Dương Diệp nơi cổ chợt lóe lên!

Nắm Dương Diệp cổ họng, nhìn hai mắt đỏ ngầu Dương Diệp, An Bích như ngẩn ngơ, nàng biết, Dương Diệp sở dĩ sẽ như vậy, cũng không phải của hắn bản ý, mà là chịu kia máu của Chân long ảnh hưởng. Mà hai người bọn họ như bây giờ, cũng là bởi vì có người ở âm thầm ra tay với nàng duyên cớ...

An Bích như hít sâu một hơi, hỏi mình bản tâm, nàng biết, nàng không muốn giết thiếu niên trước mắt này, không thì, tại tới 1 vạn cái lý do chưa từng dùng!

"Ừ!"

Đột nhiên, Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, động tác càng ngày càng kịch liệt, nơi nào đó đau nhức, có thể dùng An Bích như chân mày lần thứ hai nhăn ở tại cùng nhau!

Theo không ngừng mà phát tiết, dần dần, Dương Diệp da trên người bắt đầu biến sắc, từ Cổ kim sắc chuyển đổi thành hoàng kim sắc.....

....

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp trong mắt dần dần khôi phục thanh minh, khi thấy dưới thân nữ tử lúc, Dương Diệp tại chỗ liền ngây dại.

Đây là có chuyện gì?

Mình không phải là đang tu luyện sao?

Tại sao có thể như vậy....

"Vẫn chưa chịu dậy sao?" An Bích như nhìn thẳng Dương Diệp, lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp giật mình, đang chuẩn bị ngay cả bận rộn, nhưng mà cũng cảm giác hai chân bủn rủn không gì sánh được, mới vừa dậy đó là lại ép xuống.

"Ừ!"

"Hô!"

Nhất thời, hai người phát ra lưỡng chủng tuyệt nhiên thanh âm bất đồng...

Dương Diệp Thâm hút một, cũng không bắt đi. Dù sao cũng sự tình đều như vậy, dâng lên thì như thế nào? Cứ như vậy bò tới An Bích như trên người, Dương Diệp sửa lại hạ đầu, sau đó nói: "Ta, ta không biết vì sự tình gì tình sẽ biến hóa như vậy, ta chỉ biết, những thứ kia đều không phải là rất trọng yếu. Quan trọng là... Hiện tại."

"Hiện tại?" An Bích như nhìn thẳng gần trong gang tấc Dương Diệp, Đạo: "Hiện tại ngươi muốn như thế nào đây?"

"Xin lỗi hoặc là xấu lắm nói, ta cũng không muốn nói, bởi vì cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta biết, ta nếu nói là đối với ngươi phụ trách, chắc chắn chọc giận ngươi châm biếm. Dù sao ngươi bất kể là thực lực còn là gia thế, đều viễn siêu với ta. Chỉ là, ta còn là muốn nói, hiện tại, ngươi là nữ nhân của ta, mà ta, là ngươi người đàn ông đầu tiên!"

"Thì tính sao?" An Bích như khóe miệng có cười nhạt, trong mắt có băng lãnh: "Ngươi chớ không phải là đã cho ta sẽ cùng những nữ nhân khác vậy, công pháp cùng ngươi sau khi, chỉ biết làm ngươi một trong những nữ nhân?"

"Ngươi nếu muốn giết ta, ta đã sớm chết rồi, đúng không?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Có lẽ ngươi sau một khắc chỉ biết chết!" An Bích như như trước lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lắc đầu, nghiêm túc nói: "Ta không muốn nói cái gì nhiều lời, dù sao cũng ngươi bây giờ liền là nữ nhân của ta!" Dứt lời, Dương Diệp trực tiếp cúi người hôn vào An Bích như môi đỏ mọng bên trên.

Đối với Dương Diệp mà nói, việc đã đến nước này, bất luận cái gì ngôn ngữ đều là hư, dù sao cũng đối phương đã là nữ nhân của hắn, đây mới là trọng điểm. Về phần giữa hai người có hay không có vấn đề tình cảm, vẫn là câu nói kia, thương hắn Dương Diệp không phải là hiểu lắm, dù sao cũng nếu là nữ nhân của hắn, vậy hắn chỉ biết đối với đối phương tốt, không phụ đối phương!

Hắn Dương Diệp yêu chính là đơn giản như vậy...

An Bích như trực tiếp ngây dại...

Kỳ thực Dương Diệp lúc này trong lòng vẫn là vô cùng thấp thỏm, tuy rằng hắn nói rất khí phách, thế nhưng hắn có thể là phi thường rõ ràng trước mắt cô gái này thực lực, đối phương nếu là muốn giết hắn, hắn căn bản không có sức đánh trả.

Hắn hiện tại chính là đang đánh cuộc, đổ trước mắt cô gái này đối với hắn có không có một chút tình nghĩa, nếu như không có... Hắn kết quả không cần nói cũng biết.

Một lát, An Bích như không có động tĩnh, tùy ý hắn khinh bạc đến, Dương diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, ngay tại lúc lúc này, một cổ lực lượng kinh khủng tự An Bích như trong cơ thể chợt bộc phát ra, mang Dương Diệp trực tiếp đạn bay ra gần trăm trượng cự ly, Dương Diệp màu vàng kia da trong nháy mắt tét ra...

Thân hình khẽ động, An Bích như đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, đưa tay chộp một cái, giữ lại vậy muốn rơi xuống đất Dương Diệp cổ của, ngay tại lúc lúc này, dị biến nổi lên, một đạo tử sắc hào quang chợt tự Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra, trong nháy mắt đánh vào kia An Bích như trên người của, nhất thời đem đạn bay ra ngoài!

Dương Diệp cùng An Bích như hai người đều là sắc mặt kịch biến!

Tại hai người kinh ngạc trong con mắt, một gã tiểu cô nương xuất hiện ở giữa sân, tiểu cô nương khoảng chừng chỉ mười ba mười bốn tuổi, dáng người xinh xắn lanh lợi, trôi nổi không trung, lộ ra một đôi trắng noãn Như Ngọc chân nhỏ; Mặc quần áo bạch sắc hoa văn cung trang váy, rộng lớn bạch sắc y tay áo che ở tiểu cô nương hai tay của, tay phải y tay áo lộ ra một chi bảo thạch ngọc trượng, tại ngọc trượng đỉnh, có một viên trong suốt rực rỡ bảo thạch màu lam!

Tiểu cô nương mặc dù có chút tiểu, thế nhưng tốt xem, phi thường tốt xem, có thể nói như vậy, Dương Diệp đã có thể tưởng tượng đến cô bé này sau khi lớn lên sẽ là bực nào nghiêng nước nghiêng thành, khẳng định so với kia Ân Huyên Nhi còn tốt hơn xem. Đương nhiên, nếu như cô bé này trên mặt không có lộ vẻ cái loại này cao ngạo thần tình nói thì tốt hơn!

Tiểu cô nương lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ánh mắt nhìn về phía kia một bên An Bích như, Đạo: "Vô tri nữ nhân, đạt được hắn sủng hạnh, là vinh hạnh của ngươi, ngươi không biết cảm ơn, lại vẫn muốn ra tay giết hắn! Thật là ngu không ai bằng, ngươi chẳng lẽ không minh bạch, có thể bị hắn sủng hạnh, là ngươi mấy đời đã tu luyện phúc khí sao?"

Dương Diệp: "..."

An Bích như chậm rãi đứng lên, nhìn tiểu cô nương, trầm giọng nói: "Ngươi đến tột cùng là ai!" Tuy rằng nàng lúc này Biểu mặt rất trấn định, thế nhưng trong lòng cũng đã là giật mình sóng to gió lớn! Trước mắt cái này tiểu nữ thực lực đến cùng có bao nhiêu kinh khủng? Coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng không kinh khủng như vậy a!

"Ngươi đã hỏi, ta đây sẽ nói cho ngươi biết, ta chính là tương lai hủy diệt cái đại lục này người!" Tiểu cô nương tay phải chậm rãi giơ lên, kia bảo thạch ngọc nhắm ngay An Bích như, Đạo: "Nữ nhân, bản công chúa vốn là không muốn giết chính là ngươi, thế nhưng đáng tiếc, ngươi biết sự tồn tại của ta, tuy rằng giết ngươi, sẽ làm ta lần thứ hai tiếp tục ngủ say, thế nhưng không có biện pháp, ai kêu cái này 'Hồng Mông Ngọc Tháp' chủ nhân quá yếu đây, a, kia tại sao muốn nhận thức cái này sao một cái ngu ngốc làm chủ đây, thật là tức chết bổn công chúa a a a a a!"

Theo tiểu cô nương phát cuồng, tại trong tay nàng kia ngọc trượng bên trên, nhất thời phát ra một đạo ánh sáng màu lam, nhìn thấy đạo này ánh sáng màu lam, An Bích như con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì ở trong đó năng lượng, làm cho linh hồn nàng đều có chút run rẩy! Trong lòng nàng càng thêm kinh hãi, nàng hiện tại đã là Tôn Giả Cảnh đỉnh cường giả, chỉ kém nửa bước liền tiến vào Hoàng Giả Cảnh a!

Tính là là của mình cô cô cũng không có khả năng để cho nàng có loại cảm giác này a! Trước mắt cô bé này đến tột cùng là ai?

Ánh sáng màu lam càng lúc càng lớn, kia trong đó lực lượng, dường như muốn hủy thiên diệt địa thông thường, thấy An Bích như kinh hãi gần chết, ngay nàng chuẩn bị liều mạng bộ dạng bác lúc, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt nàng.

Dương Diệp đối An Bích như mỉm cười, sau đó xoay người nhìn về phía tiểu cô nương kia, Đạo: "Không nghĩ tới, trong cơ thể ta dĩ nhiên có một người, càng không có nghĩ tới, người này dĩ nhiên như vậy cường đại. Ta không biết ngươi ở đây trong cơ thể ta có mục đích gì, cũng không biết ngươi rốt cuộc là ai, chỉ là, ta hy vọng ngươi đừng thương ta người bên cạnh!"

"Ngươi có biết hay không, nếu để cho ngoại nhân biết sự tồn tại của ta, ngươi trong khoảnh khắc chỉ biết hồn phi phách tán?" Tiểu cô nương trừng mắt Dương Diệp, tựa hồ muốn quyền trượng thượng kia ánh sáng màu lam ném cho Dương Diệp.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Biết!"

"Vậy ngươi còn không cho ta giết nàng! Ngươi là đầu người heo não sao?" Tiểu cô nương càng thêm nổi giận, kia tiểu trong tay quyền trượng bắt đầu kịch liệt chiến động, hiển nhiên, nàng mau nhịn không được lửa giận của mình.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn lúc này gan dạ bạo làm thịt trước mắt cô bé này một bữa xung động, cái này cái gì bạo tính tình a. Bảo Nhi so bọn ta khá!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp xoay người nhìn về phía An Bích như, cười nói: "Nàng nếu như muốn giết ta, ta đã sớm chết rồi. Ta đã thiếu nàng rất nhiều, lại có thể nào để cho nàng Nhân ta mà chết? Ta làm việc, không cầu đúng sai, chỉ cầu không thẹn với lòng!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 405: Cường đại tiểu cô nương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Bích như ly khai, tại Dương Diệp không tiếc bất cứ giá nào ra sức bảo vệ hạ, tiểu cô nương kia chỉ có thể mặc cho An Bích như rời đi.

An Bích như vừa ly khai, kia huyền phù tại không trung tiểu cô nương đó là tự không trung rớt xuống, kia trong tay bảo thạch ngọc trượng bên trên quang mang cũng là trong nháy mắt mờ đi.

Dương Diệp cả kinh, thân hình khẽ động, liền vội vàng đem tiểu cô nương nhận ở tại trong ngực. Lúc này tiểu cô nương sắc mặt rất là tái nhợt, cái loại này không có huyết sắc tái nhợt, thoạt nhìn, hơi có chút kinh người.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, tiểu cô nương nơi cổ viên kia thật lớn bảo thạch đột nhiên bộc phát ra một đạo lam quang, lập tức, một cổ lực lượng khổng lồ rồi đột nhiên tự tiểu trên người cô gái bộc phát ra, trong nháy mắt đưa hắn đánh ra. Dương Diệp đầu trong nháy mắt lăng loạn, cô bé này thì thế nào?

Tiểu cô nương thân hình lần thứ hai chậm rãi bay lên, cách mặt đất có ba thước, trong tay bảo thạch ngọc trượng tản ra quang mang nhàn nhạt, hào quang rất yếu, nếu như không nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được!

Còn có, không biết nguyên nhân gì, tiểu cô nương sắc mặt càng thêm trắng bạch.

Tiểu cô nương thân hình một phiêu, sau đó cứ như vậy trực tiếp trôi dạt đến Dương Diệp trước người của, thân hình hơi hướng tăng lên một ít, mắt nhìn xuống kia bò trên mặt đất Dương Diệp, trong mắt, có không chút nào che giấu tức giận, tay phải nhẹ nhàng nâng lên, dùng kia bảo thạch ngọc trượng nhẹ nhàng gõ một cái Dương Diệp đầu, Đạo: "Ngươi làm sao có thể kém như vậy đây? Cái tên kia làm sao sẽ chọn ngươi kém như vậy ngu ngốc đây? Thật là tức chết ta!" Nói, dùng kia bảo thạch ngọc trượng lại gõ gõ Dương Diệp đầu, lập tức một cổ hoàng sắc năng lượng tự kia bảo thạch ngọc trượng trong chậm rãi truyền vào Dương Diệp trong thân thể...

Một lát sau, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, ở trước mặt hắn, nổi lơ lửng cái kia táo bạo tiểu cô nương.

Nhìn thấy tiểu cô nương, Dương Diệp sắc mặt nhất thời liền đen xuống, nếu như không phải là kiêng kỵ tiểu cô nương kia thực lực khủng bố, hắn lúc này là muốn đối phương bạo làm thịt một bữa, cái này tính tình, thật là thiếu có tiết tấu!

Đè nén tức giận trong lòng, Dương Diệp nỗ lực dùng tự mình tỉnh táo lại, một lát sau, Dương Diệp tổ chức hạ ngôn ngữ, lúc này mới Đạo: "Ta nghĩ, ngươi đối với ta chắc là rất quen thuộc. Thế nhưng ta đối với ngươi vẫn còn chưa quen thuộc, có thể tự giới thiệu hạ sao? Dù sao đại gia cũng cùng một chỗ lâu như vậy, ngươi cứ nói đi?"

Tiểu cô nương nhàn nhạt nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ta biết, lúc này ngươi rất muốn đánh ta, đúng không?"

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương thân hình một phiêu, đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: "Ngươi vừa mới tỉnh lại, nếu là dám đánh ta, ngươi nhất định phải chết, biết không?"

Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Chúng ta có thể bình thường nói chuyện sao?"

Tiểu cô nương nhìn kỹ Dương Diệp một lát, sau đó nói: "Ngươi hỏi đi, nhưng ta khó giữ được chứng sẽ trả lời!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hắn thật là nhịn không được muốn động thủ. Hít sâu một hơi, ngăn chặn trong lòng đáng sợ kia ý niệm, Đạo: "Ngươi chính là tiểu vòng xoáy?"

"Không phải là!"

Dương Diệp sửng sốt, kinh ngạc nói: "Làm sao có thể không phải là đây?"

"Vì sao sẽ là đây?" Tiểu cô nương khẽ cau mày, có chút không vui nói: "Còn có, cái kia không gọi tiểu vòng xoáy!"

"Kia tên gì?"

"Không nói cho ngươi!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng một trận co quắp, cảm giác ngực có vật gì vậy đột nhiên ngăn chặn thông thường, cảm giác kia, thực đang khó chịu.

Một lát, Dương Diệp lắc đầu khẽ cười cười, sau đó nói: "Ngươi sẽ nói cho ngươi biết có thể nói cho ta biết ah!" Hắn coi như là xem hiểu, cô bé này phải không sẽ nói cho hắn biết về nàng cùng tiểu vòng xoáy hiểu rõ lai lịch.

"Tuy rằng ngươi rất lâu đều là đần, thế nhưng cũng vẫn có thông minh thời điểm!" Tiểu cô nương nhìn Dương Diệp, khẽ gật đầu, trong mắt có một tia tán thưởng, hiển nhiên, đối với Dương Diệp thẳng thắn, nàng rất hài lòng.

Dương Diệp: "..."

"Ngươi quá yếu!" Tiểu cô nương có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, Đạo: "Thực sự quá yếu, cùng con kiến một dạng. Yếu liền yếu ah, có thể ngươi hết lần này tới lần khác còn có nhiều như vậy địch nhân. Ngươi có biết hay không, như ngươi vậy rất dễ chết? Ngươi chết, kỳ thực cũng không có gì, dù sao mỗi ngày đều có người chết. Thế nhưng, ngươi chết, sẽ hại đến ta, ngươi có biết hay không?"

Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Ngươi lợi hại như vậy, ai có thể giết được ngươi? Còn nữa, ta vừa không có mạnh mẽ lưu ngươi ở đây trong cơ thể ta, ngươi muốn thì nguyện ý, tùy thời có thể rời đi!" Lưu cô bé này bên người, thực sự quá nguy hiểm, cô bé này tính tình quá táo bạo, táo bạo cũng thì thôi, hết lần này tới lần khác thực lực còn kinh khủng dọa người, lưu nàng bên người, hắn sau này mỗi ngày đều sẽ chờ đợi lo lắng!

"Ngươi có biết hay không, dám nói với ta như vậy mà nói đều đã chết?" Tiểu cô nương thân hình một phiêu, đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm không nói ra được băng lãnh.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nghiêm mặt nói: "Đầu tiên, ta rất cảm tạ cho tới nay trợ giúp của ngươi. Ta không biết lai lịch của ngươi, cũng không biết tiểu vòng xoáy lai lịch, ta nghĩ, ngươi cũng sẽ không nói cho ta biết. Ta nghĩ cùng ngươi tốt nhất nói chuyện, dù sao ngươi cùng tiểu vòng xoáy xuất hiện ở trên người ta, nhất định là có nguyên nhân! Thế nhưng, ta có chút một bên tình nguyện."

"Đây là ngươi nguyên nhân, không quan hệ với ta!" Tiểu cô nương nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp khuôn mặt cơ thể hung hăng vừa kéo, hắn hiện tại rốt cục phát hiện có người so Bảo Nhi còn muốn không nói lý!

Nhún vai, Dương Diệp Đạo: "Được rồi, vậy ngươi bây giờ muốn thế nào?"

Tiểu cô nương trầm mặc, kia khuôn mặt nhỏ nhắn thượng lần đầu xuất hiện một tia mất tự nhiên, qua một lát, nàng mới nói: "Bởi vì có chút nguyên nhân, ta hiện tại rất yếu, cần ngươi nói cái kia tiểu vòng xoáy tới chữa thương. Mà cái kia tiểu vòng xoáy lại lựa chọn ngươi, mà chỉ có ngươi khả năng hoàn toàn cởi ra tiểu vòng xoáy, nói cách khác, ta nói như vậy, ngươi hiểu chưa?"

Dương Diệp: "..."

"Chúc mừng ngươi, bởi vì lấy ngươi cái này quy tốc tốc độ tu luyện, trong tương lai một đoạn thời gian rất dài trong, ngươi mang may mắn đợi ở bên cạnh ta. Ừ, trong khoảng thời gian này, ngươi liền làm ta thị vệ trưởng ah, phụ trách ta hết thảy sinh hoạt hàng ngày, di, ngươi đây là cái gì biểu tình, ngươi chẳng lẽ không cảm giác được phi thường vinh hạnh sao?" Tiểu cô nương nhàn nhạt nói, trên mặt một bộ Dương Diệp rất vinh hạnh, nàng hạ mình hàng đắt tiền thần tình, thần tình kia rất tự nhiên, không có một tia làm ra vẻ.

Vào giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác cô bé này nội tâm là bực nào cường đại!

Lắc đầu, Dương Diệp Đạo: "Thực lực của ngươi kinh khủng như vậy, còn cần ta làm ngươi cái kia cái gì thị vệ trưởng sao? Cùng ở bên cạnh ta, ta chỉ làm liên lụy ngươi, không phải sao?"

"Ta nói, ta hiện tại bị thương!" Tiểu cô nương nhướng mày, Đạo: "Ta cũng không thể tại đây bên ngoài ngây ngô lâu lắm, đồng thời mỗi một lần xuất thủ, ta chỉ biết rơi vào ngủ say đã lâu đã lâu. Lúc trước giáo huấn nữ nhân ngu ngốc kia, đã tiêu hao ta nhiều lắm thần lực, ta đại khái lại cần phải ngủ say đã lâu đã lâu. Ta muốn thức tỉnh, nhất định phải được có cuồn cuộn không ngừng Hồng Mông, Ân, chính là tử sắc Huyền khí, cho nên, ngươi phải thêm mau tu luyện, hiểu chưa?"

"Ngươi thực lực bây giờ mạnh bao nhiêu?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Ngươi loại này, ta có thể đánh thật nhiều thật nhiều thật nhiều cái!" Tiểu cô nương nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến.

"Nguyên bản ta là không muốn xuất hiện, thế nhưng không có biện pháp, ta phải đi ra nhắc nhở ngươi một chút, ngươi phải mau chóng trở nên mạnh mẻ, bởi vì ta cảm giác thế giới này linh lực chính đang nhanh chóng khô kiệt, nói vậy tại qua không lâu sau, thế giới này liền sẽ trở thành một viên chết tinh! Ngươi phải ở trước đó, mở ra cái này tiểu vòng xoáy cánh cửa kia phía sau môn. Đừng hỏi ta vấn đề, bởi vì ta không biết muốn như thế nào với ngươi tên ngu ngốc này giải thích cái này sự tình" tiểu cô nương Đạo.

"Ngươi biết, địch nhân của ta rất nhiều, ta thực lực bây giờ rất yếu, ngươi lẽ nào liền không giúp một chút bận?" Dương diệp tâm trung vẫn có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng không hề nghi ngờ, tiểu cô nương này hiện tại tạm thời không muốn nói cho hắn biết, nếu như vậy, vậy hắn cũng chỉ có thể trước mò điểm chỗ tốt rồi. Về phần nghi vấn, sau này nhất định sẽ thật muốn rõ ràng.

Tiểu cô nương lắc đầu, Đạo: "Ta không cách nào giúp đỡ ngươi cái gì, bởi vì chúng ta phương thức tu luyện không giống với, ta tu luyện là thần lực, mà ngươi là phàm lực. Còn nữa, trở thành cường giả, lại có thể nào ỷ lại hắn ở đâu? Ta phải ngủ say, hy vọng ta lần thứ hai tỉnh lúc, ngươi là còn sống!" Nói xong, tiểu cô nương hóa thành một đạo quang trực tiếp một nhập Dương Diệp trong cơ thể!

Dương Diệp tại tại chỗ ngây người một lát, đây coi là cái gì? Trong đầu mặc dù có rất nhiều nghi vấn, thế nhưng cũng may thần bí kia tiểu vòng xoáy rốt cục lộ ra một góc băng sơn, không ở giống như trước thần bí như vậy.

Chỉ là, cái này là chuyện tốt hay chuyện xấu đây?

Một lát, Dương Diệp lắc đầu, bất kể là tiểu vòng xoáy còn là tiểu cô nương, cái này tuy rằng cùng hắn có quan hệ lớn lao, thế nhưng lúc này, hắn việc cấp bách chuyện chỉ khác nhau, cứu Vũ Tịch, sau đó hồi Nam Vực đi cứu mẫu thân mình.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 406: Luyện hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tự chuyện ngày đó sau khi phát sinh, Dương Diệp ngay cũng chưa từng thấy qua An Bích như. Dương Diệp biết, đối phương là đang tránh né hắn, hoặc là nói, đối phương không muốn đang cùng hắn có bất kỳ quan hệ gì, đối với lần này, Dương diệp tâm trung mặc dù có chút không phải là tư vị, nhưng là tôn trọng đối phương tuyển chọn. Bất quá hắn cũng không tốt đang tiếp tục ở tại An Gia, mà là ly khai An Gia!

Ly khai An Gia sau, Dương Diệp đi tới Cổ Vực Thành bên ngoài phía nam hơn một nghìn dặm bên ngoài một mảnh đất trống bên trên, ở trước mặt hắn, là một cái thật lớn đen nhánh hố sâu.

"Tiểu vẫn, xác định là ở đây sao?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Dương Diệp dứt lời, Dạ Vẫn quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, Đạo: "Xác định, Nam Cung Mộng cùng kia Lý Thanh Thủy chính là chết ở chỗ này, vì vậy hố sâu chính là kia Thanh Vân Tử Điện tạo thành. Đáng tiếc, hai cái thiên tài, cứ như vậy hồn phi phách tán!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Lấy hắn hai người thực lực, tính là đánh không lại kia Lạc Tuyết, thế nhưng muốn chạy trốn hẳn là vẫn là có thể. Ta phỏng chừng, là hắn hai người quá mức khinh địch, mới có thể bị Lạc Tuyết tại chỗ chém giết. Không thì, hắn hai người nếu như tuyển chọn lui đi, kia Lạc Tuyết tối đa cũng chỉ có thể lưu lại một người!"

Nói đến đây, Dương Diệp xoay người nhìn về phía Dạ Vẫn, Đạo: "Tiểu vẫn, ta biết ngươi, còn có cái khác các huynh đệ đều tâm cao khí ngạo, thế nhưng phải tránh, đối mặt địch nhân lúc, nhất định phải chăm chú đối đãi. Phải biết rằng, rất nhiều người chết chính là chết ở mình sơ suất cùng khinh địch thượng, hiểu chưa?"

Thấy Dương Diệp chăm chú, Dạ Vẫn không ở cợt nhả, nghiêm túc gật đầu, Đạo: "Kiếm chủ ngươi yên tâm, ta và các huynh đệ sẽ không sơ suất khinh địch, phải biết rằng, chúng ta cùng Kiếm chủ ngươi một dạng, thế nhưng đều có đến huyết hải thâm cừu đây!"

"Biết là tốt rồi!" Dương Diệp gật đầu, sau đó xoay người, vung tay phải lên, một cái bạch sắc ngọc đàn nhất thời rơi vào rồi kia hố sâu to lớn trong, kia bạch sắc ngọc đàn bên trong, giả bộ là Hi Lạc tro cốt!

Nhìn kia hố sâu to lớn, Dương Diệp trầm giọng nói: "Hiện tại ngươi có thể vĩnh cửu làm bạn tại của ngươi Mộng Mộng bên cạnh, hy vọng ngươi tới sinh, không muốn thích một cái không người yêu của ngươi!"

Đứng tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp xoay người nhìn về phía Dạ Vẫn, Đạo: "Cái này Tiềm Long Bảng tranh tài như thế nào?"

Nghe vậy, Dạ Vẫn cười nói: "Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân, còn có Trương Liễu ba người đều xông vào trước 10, nhân loại huyền giả trong, hầu như không có người nào là đối thủ của bọn họ. Tương đối vướng tay chân còn là kia Ma Minh Yêu tam tộc, bất quá ta tin tưởng ba người bọn hắn có thể khiến cho định."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Phái trở lại Nam Vực hỏi thăm Nam Vực tình huống huynh đệ trở về chưa?"

Nghe vậy, Dạ Vẫn sắc mặt ngưng trọng, Đạo: "Kiếm chủ, lần này chúng ta trở lại, chỉ sợ là hung hiểm không gì sánh được. Theo thám tử của chúng ta hồi báo, Bách Hoa Cung, còn có Quỷ Tông, cùng với Nguyên Môn khi biết ngươi đạt được Tiềm Long Bảng tin tức sau, thì có rất nhiều cường giả ly khai tông môn, sau đó nơi đi không rõ. Những cường giả này, thấp nhất cảnh giới đều là Linh Giả Cảnh, trong đó, rất có thể có Tôn Giả Cảnh cường giả!"

"Tôn Giả Cảnh cường giả sao?" Dương Diệp hai mắt híp lại, một lát, Đạo: "Kia Kiếm Tông đây?"

"Kiếm Tông tạm thời không có dị động!" Dạ Vẫn Đạo: "Tuy rằng Kiếm Tông không có dị động, thế nhưng Kiếm chủ, chúng ta lần này thực sự phải cẩn thận. Bởi vì ta đã nhận được tin tức, Ngũ Sát tổ chức đã phái ra sát thủ tới nửa đường chặn đường chúng ta, xem ra, chúng ta cùng quan hệ của ngươi, đã bị Ngũ Sát tổ chức đã biết!"

"Biết chỉ biết ah!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Dù sao cũng ta sẽ không nghĩ tới có thể đầy qua cái này tổ chức thần bí. Chúng ta bây giờ tổng cộng có bao nhiêu huynh đệ?"

"105!" Dạ Vẫn Đạo: "Trong đó tám phần mười đã ngoài đều đã là Vương Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả, được rồi, ta, Trương Liễu, Lãnh Quân, Lãnh Ngân, còn có tám gã huynh đệ đã là Linh Giả Cảnh huyền giả. Chỉ là lấy chúng ta chút thực lực ấy, muốn bình yên trở lại Nam Vực, sợ rằng còn có chút khó khăn. Hơn nữa là tối trọng yếu là, trở lại Nam Vực, chúng ta lại nên đi nơi nào?"

Dương Diệp Đạo: "Cái này ta đều đã nghĩ tới, ngươi đừng lo, ngươi phải làm, chính là không ngừng tìm hiểu Nam Vực bên kia tin tức, sau đó nỗ lực đề thăng thực lực của chính mình. Phải biết rằng, lúc này đi đường có thể không yên ổn, thực lực yếu đi, chúng ta khả năng liền trở về không được!"

"Ha ha, yên tâm, ta Dạ Vẫn có thể vẫn chưa muốn chết đâu! Nhà của ta bội quân thế nhưng còn đang Nam Vực chờ ta trở lại đây, ta cũng không muốn để cho nàng thủ tiết!" Dạ Vẫn cười nói.

"Bội quân?" Dương Diệp ngẩn ra, lập tức cười nói: "Thê tử ngươi?"

"Coi là vậy đi!" Dạ Vẫn trên mặt lộ ra cái cười xấu xa Đạo: "Không có cưới hỏi đàng hoàng, bất quá nên làm sự cũng làm Cáp, lần này sẽ chờ trở lại Nam Vực, sau đó thượng nhà nàng cầu hôn đi. Nói, Kiếm chủ đến lúc đó có thể hay không theo ta cùng đi đây? Tiềm Long Bảng đệ nhất, đương đại Kiếm Hoàng thay ta đi cầu thân, ta cũng không tin nhà nàng lão gia tử dám cự tuyệt, ha ha..."

"Cự tuyệt cũng không có việc gì!" Dương Diệp cười nói: "Cùng lắm thì, các huynh đệ giúp ngươi cướp cô dâu!"

"Ta cũng nghĩ như vậy, ha ha..."

Dạ Vẫn sau khi rời đi, Dương Diệp tìm được một tòa hẻo lánh sơn mạch, sơn mạch chỗ sâu một chỗ thủy đàm trước, thủy đàm bên trên, nổi lơ lửng một đóa thật nhỏ Hỏa Diễm!

Không biết nguyên nhân gì, lúc đầu hắn hấp thu kia giọt máu của Chân long vẫn như cũ còn còn sót lại rất nhiều tại trong cơ thể hắn, không có bị hắn đều hấp thu. Hiện tại hắn cần phải làm là mang cái này máu của Chân long đều hấp thu. Vì để tránh cho lần thứ hai bị cái này máu của Chân long làm muốn. Hỏa đốt người, hắn lần này cố ý tuyển cái này thủy đàm làm chỗ tu luyện.

Không do dự, thả người nhảy, 'Phù phù' một tiếng, Dương Diệp rơi vào rồi trong đầm. Tiến nhập thủy đàm sau khi, Dương Diệp lập tức bắt đầu vận chuyển Huyền khí, sau đó điên cuồng mà hấp thu kia sau cùng còn sót lại máu của Chân long.

Theo máu của Chân long năng lượng không ngừng bị hắn hấp thu, thân thể của hắn da từ từ bày biện ra một loại sâu kim sắc, không chỉ có da, ngay cả trong cơ thể hắn kinh mạch cùng đầu khớp xương đều đã biến thành sâu kim sắc!

Do vì còn sót lại, rất nhanh, kia máu của Chân long đã bị Dương Diệp hấp thu không sai biệt lắm. Khoảng chừng qua nửa canh giờ, làm Dương Diệp hấp thu xong một điểm cuối cùng Chân Long huyết dịch lúc, đột nhiên, dị biến nổi lên!

"Rống!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh rồi đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang vọng dựng lên, trong sát na, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt vặn vẹo dâng lên, màng tai đau nhức, thất khiếu chảy máu.

"Con kiến hôi, dám thôn phệ bản tôn máu huyết!"

Một đạo kim quang hiện lên, một cái hư ảo kim sắc cự long xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, cự long mấy trăm trượng, che khuất bầu trời.

Dương Diệp mở hai mắt ra, khi thấy trước mắt kia che khuất bầu trời Hoàng Kim cự long lúc, con ngươi nhất thời co rụt lại, thế nhưng rất nhanh, trong mắt hắn đó là hiện lên lướt một cái vẻ dữ tợn, bởi vì trước mắt cái này Hoàng Kim cự long cũng không phải là bản thể, chỉ là một luồng di lưu tại nơi máu huyết trong tàn hồn mà thôi! Một luồng tàn hồn mà thôi, hắn Dương Diệp sợ gì phần?

"Con kiến hôi, ngươi thật là thật can đảm, dám thôn phệ ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc máu huyết, ngươi không sợ cho ngươi Nhân Tộc rước lấy ngập trời đại họa sao?" Hoàng Kim Thần Long hủ thực Dương Diệp, từng cổ một kinh khủng long uy dường như bạo như gió lồng hướng Dương Diệp!

Một cổ Kiếm Ý phóng lên cao!

Dương Diệp dữ tợn nói: "Bất quá là một luồng tàn hồn mà thôi, ngươi còn là ngoan ngoãn bị ta hấp thu ah!" Dứt lời, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, thân thể bạo xạ dựng lên, đi tới Hoàng Kim Thần Long tàn hồn trước mặt, sau đó nói: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Nhất thời, một cổ lực lượng kinh khủng rồi đột nhiên xuất hiện ở kia Hoàng Kim Thần Long cùng Dương Diệp bốn phía.

"Kiếm vực, dĩ nhiên là Kiếm vực, ngươi đến tột cùng là người phương nào..." Hoàng Kim cự long mắt lộ vẻ kinh hãi, thất thanh nói.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không cùng kia nói nhảm, trong tay Long Cốt Kiếm không ngừng nhanh huy, vô số kiếm khí bắn ra, trong nháy mắt liền đem kia Hoàng Kim cự long bao phủ. Nếu như là bình thời kiếm khí, có thể đối về Hoàng Kim cự long vô dụng, thế nhưng lúc này ở

Kiếm Chi Lĩnh Vực gia trì hạ, kia kiếm khí uy lực không biết đề thăng gấp bao nhiêu lần.

"A... Nhân loại, mặc kệ ngươi là ai, ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc chắc chắn ngươi thần hồn câu diệt, cho ngươi trọn đời không được siêu sinh!" Theo kia Hoàng Kim Thần Long một tiếng thét chói tai, Hoàng Kim Thần Long hư ảnh nhất thời tản ra. Dương Diệp vui vẻ, không do dự, mang những năng lượng kia hút vào trong cơ thể của mình trong.

Khoảng chừng qua một canh giờ, Dương Diệp mở hai mắt ra, tay phải nắm chặc thành quyền, một tiếng lịch uống, hướng phía phía dưới hồ nước chợt chính là cách không một oanh!

Một cổ quyền phong cuộn sạch ra, trong nháy mắt đi tới kia hồ nước trước, trong sát na, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, một đạo như cự long thân thể kiểu to lớn cột nước phóng lên cao, có chừng mười mấy trượng cao.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vui vẻ, hiện tại hắn một quyền có ít nhất vạn cân chi lực, vạn cân chi lực, coi như là những Linh đó cấp đỉnh yêu thú chưa từng a!

Hiện tại thân thể của hắn lực lượng, tuyệt đối vượt qua kia Ma Kha cùng Lạc Tuyết!

"Xem ra ta là có kia một tia Chân Long chi lực. Không thì, tính là hấp thu kia máu của Chân long năng lượng, cũng liền tối đa có thể làm cho ta có 7 nghìn cân lực lượng. Vạn cân chi lực, chỉ sợ cũng coi như là một ít Tôn Giả Cảnh cường giả thân thể lực lượng cũng không ta cường ah?" Nhìn kia thủy đàm trong xuất hiện một cái vòng xoáy, Dương Diệp thấp giọng nói, trong mắt, có một tia khó có thể che giấu tiếu ý.

Đột nhiên, Dương Diệp biến sắc, bỗng nhiên nhìn về bộ ngực mình, chỉ thấy tại nơi, chẳng biết lúc nào xuất hiện một khối huyết sắc ấn ký. Thấy khối này ấn ký, Dương Diệp chân mày nhất thời chặt nhíu lại, thầm nghĩ sự không tốt!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 407: Tiềm Long Tháp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa tránh hiện ra, dùng U Minh Quỷ hỏa thiêu đốt khối kia ấn ký, nhưng mà, tại U Minh Quỷ hỏa quay hạ, khối kia ấn ký dĩ nhiên không có chút nào biến mất dấu hiệu, tương phản, trái lại càng ngày càng tiên diễm!

Nhìn thấy một màn này, tại liên tưởng đến đầu kia Hoàng Kim cự long chết đi lúc nói, Dương Diệp sắc mặt càng phát ngưng trọng. Hắn biết, thứ này tuyệt đối là kia Hoàng Kim Thần Long trước khi chết làm cho, về phần vật này là đang làm gì, hắn không biết, dù sao cũng tuyệt đối không là chuyện gì tốt. Thậm chí một cái làm không tốt, sẽ chọc cho thượng cái kia Yêu Vực cái gọi là Hoàng Kim Thần Long bộ tộc!

Lắc đầu, không ở đi quản việc này. Hiện tại đi lo lắng việc này, thuần túy là tìm cho mình phiền não, dù sao cũng đến lúc đó binh đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn là được!

Ngẩng đầu nhìn về phía Tiềm Long Tháp vị trí, Dương Diệp thấp giọng nói: "Hôm nay chính là Tiềm Long Bảng tranh tài ngày cuối cùng, cũng không biết Lãnh Quân ba tên kia như thế nào!"

Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên, hóa thành một đạo kiếm quang, tiêu thất ở tại chân trời.

Tiềm Long Tháp.

Lúc này ở trong cốc một tòa thật to tròn trên đài, một Ma Tộc huyền giả cùng một nhân loại huyền giả hai người đang ở kịch liệt chiến đấu, dưới đài, Ma Tộc huyền giả cùng nhân loại còn lại là điên cuồng mà là người của song phương nỗ lực lên bơm hơi, thanh âm kia, dường như tiếng sấm kiểu ở trong cốc quanh quẩn.

Ở trong cốc một bên kia, là Trung Vực những tông môn kia cường giả. Không có mang Tiềm Long Bảng trước tam Giáp thu nhập trong môn, cái này để cho bọn họ mang mục tiêu tập trung ở tại còn dư lại giữa sân nhân loại huyền giả trên người. Cái này từ vạn người trong lan truyền ra Tiềm Long Bảng trước 10 thành viên, bọn họ không chỉ có tự thân thiên phú yêu nghiệt, cũng có thể là tông môn mang đến số mệnh gia trì, loại này nhất cử lưỡng tiện thật là tốt sự, bọn họ tự nhiên sẽ không bỏ qua!

Làm Dương Diệp đi tới Tiềm Long Tháp thấy trên đài hai người lúc, Dương Diệp nhất thời sửng sốt, bởi vì người trên đài kia loại huyền giả không là người khác, đúng là kia Trương Liễu!

Lúc này Trương Liễu đã là Linh Giả Cảnh cường giả, đối thủ của hắn cũng là một gã Linh Giả Cảnh cường giả! Hai người thực lực từ biểu hiện ra xem phải không bộ dạng sàn sàn như nhau, thế nhưng nhìn kỹ dưới liền sẽ phát hiện, Trương Liễu đã mơ hồ có bị áp chế dấu hiệu. Ma Tộc huyền giả so sánh với nhân loại huyền giả vẫn có quá nhiều ưu thế, trong đó kia thân thể cường hãn chính là rõ ràng nhất hạng nhất.

Hai người giao thủ, Trương Liễu có hại nhiều lắm. Bởi vì Trương Liễu là sát thủ, cùng người chính diện giao thủ, vốn là có hại, tại cộng thêm kia Ma Tộc huyền giả thân thể cường hãn, cho nên, kịch chiến một hồi, Trương Liễu liền từ từ rơi xuống hạ phong.

Bất quá ỷ vào thân pháp nhanh nhẹn, Trương Liễu cũng không có bị Ma Tộc huyền giả tạo thành cái gì thực chất tính thương tổn, bất quá cũng không hơn!

Đột nhiên, làm như cảm giác được cái gì, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy An Nam Tĩnh chẳng biết lúc nào xuất hiện ở bên cạnh hắn. Nhìn thấy An Nam Tĩnh, Dương Diệp nheo mắt, bởi vì hắn phát hiện, đối phương dĩ nhiên đã là Linh Giả Cảnh nhị phẩm! Lão Thiên, lúc này mới vài ngày? Đối phương dĩ nhiên sẽ thấy lần tăng một phẩm cảnh giới, thiên phú như vậy....

Nhìn Dương Diệp, An Nam Tĩnh trong mắt cũng là hiện lên lướt một cái vẻ kinh ngạc, Đạo: "Ta có thể cảm giác được, thực lực của ngươi tăng trưởng không ít. Không sai, không sai, khá vô cùng!"

"Thực lực ngươi cũng không tăng lên rất nhiều sao?" Dương Diệp Đạo: "Ngắn mấy ngày, ngươi liền từ Linh Giả Cảnh nhất phẩm tăng lên tới Linh Giả Cảnh nhị phẩm, thiên phú của ngươi, thật là làm cho người thẹn thùng a!"

"Chúng ta lúc nào có thể đánh một trận?" An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, đôi mắt trong có không chút nào che giấu hưng phấn hào quang.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này là chiến đấu chân chính cuồng nhân a!

"Sẽ có cơ hội!" Dương Diệp Đạo.

"Đối với ngươi đã có chút không thể chờ đợi!" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp nhất thời có chút nhức đầu, thành thật mà nói, cùng cô gái trước mắt đánh một trận, hắn cũng là muốn, vì vậy đối thủ thực sự khó cầu, cùng đối phương đánh một trận, tuyệt đối còn hơn bình thường mấy tháng khổ tu. Chẳng qua là khi hạ đích tình huống, làm cho hắn căn bản không có cách nào khác tới cùng đối phương chiến cái thống khoái.

"Ngươi thiên phú không tệ, căn bản không yếu ta, chỉ là ngươi ràng buộc nhiều lắm, nếu như không thể vứt bỏ những thứ kia ràng buộc, tại con đường võ đạo thượng, ta ngươi trong lúc đó chênh lệch chỉ biết càng lúc càng lớn. Mà kiếm của ngươi Đạo thiên phú, cũng sẽ bị ngươi mai một!" An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

"Tĩnh Vũ Thần, ngươi có thai vui mừng hơn người sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

An Nam Tĩnh ngẩn ra, tùy tiện nói: "Ưa thích người, có thể ta trở nên mạnh mẽ sao?"

Dương Diệp: "..."

"Nếu không thể, ưa thích người lại có ý nghĩa gì?" An Nam Tĩnh liếc Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Nếu nói cảm tình, ta An Nam Tĩnh tự nhiên có, chỉ là ta sẽ không bị cảm tình sở khiên bán. Mà ngươi nhưng là bị quá nhiều cảm tình sở khiên bán, cảm tình, là ngươi lớn nhất khuyết điểm, bị cảm tình ràng buộc, ngươi mang vĩnh viễn không cách nào trở thành cường giả chân chính!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta thừa nhận, ngươi nói rất đúng. Thế nhưng, mỗi người đều có mỗi người truy cầu, ta theo đuổi không phải là vô địch thiên hạ, cũng không phải xưng bá đại lục. Tuy rằng ta theo đuổi, rất khả năng cần vô địch thiên hạ mới có thể làm được, thế nhưng, ta theo đuổi quả thực không phải là nếu nói vô địch thiên hạ. Với ta mà nói, so sánh với vô địch thiên hạ, người nhà bình an, mình ở ý của người làm bạn tại bên cạnh mình, tại mới là trọng yếu nhất!"

"Ngươi không ngừng trở nên mạnh mẽ động lực, là tới nguyên cùng cảm tình?" An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Đã từng đúng là, bất quá bây giờ, hiện tại ta phát hiện một cái đạo lý, tại đây người mạnh là vua thế giới, chỉ có thực lực mới có quyền phát biểu cùng tôn nghiêm. Không có thực lực, đừng nói bảo hộ người nhà, đó là có thể không có thể sống được đi cũng là một cái vấn đề. Cho nên, hiện đang cố gắng trở nên mạnh mẽ động lực, có thể nói là bởi vì muốn sống, ha ha..."

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm ngâm chỉ chốc lát, khẽ lắc đầu một cái, sau đó ánh mắt nhìn về phía kia sàn đấu võ, Đạo: "Tên này nhân loại huyền giả muốn thắng!"

"Nga? Nói như thế nào?" Dương Diệp nhất thời hứng thú.

"Hắn tuy rằng nhìn như rơi xuống hạ phong, thế nhưng hắn cũng rất bình ổn, không có chút nào bị đối phương ép xốc xếch cảm giác. Chú ý xem ánh mắt hắn, ánh mắt của hắn rất bình tĩnh, còn có hắn mỗi một lần xuất thủ đều rất quả quyết, ứng đối rất đúng lúc, bước tiến cũng rất trầm ổn, tuy rằng Biểu mặt nhìn như bị áp chế, thế nhưng kỳ thực, đây chỉ là một loại tỏ ra yếu kém chiến thuật mà thôi!" An Nam Tĩnh thản nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, cái này An Nam Tĩnh, tuy rằng không phải là Kiếm Tâm Thông Minh, thế nhưng kia nhãn lực, cũng đã không kém hắn Kiếm Tâm Thông Minh! Thảo nào đối phương ý thức chiến đấu mạnh như vậy!

Đúng lúc này, trên đài tỷ võ, kia Ma Tộc huyền giả đột nhiên hét lớn một tiếng: "Nhân loại, chết cho ta đến đây đi!" Dứt lời, một cái bước xa hướng phía kia đã thối lui đến bên cạnh lôi đài chỗ Trương Liễu bắn mạnh tới, hai tay hóa chưởng, mang theo bén nhọn tiếng xé gió vang chợt hướng Trương Liễu đánh.

Trương Liễu trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc cùng quỷ dị tiếu ý, chân phải nhẹ đạp đất mặt, quát dẹp đường: "Ảnh phân thân!"

Dứt lời, Trương Liễu thân hình khẽ run lên, lập tức, bốn cái Trương Liễu xuất hiện ở giữa sân. Kia Ma Tộc huyền giả hơi sửng sờ, ngay hắn sững sờ trong chớp nhoáng này, một đạo hàn quang tự cổ hắn chỗ chợt lóe lên, kia Ma Tộc huyền giả khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, trước mắt người này loại huyền giả căn bản cũng không có thể phá mở hắn phòng ngự, lần này tiến nhập lại tới!

Nhìn thấy một màn này, dưới đài Dương Diệp khóe miệng nhỏ vén, Đạo: "Thắng!" Chỉ hắn biết, Trương Liễu tại một khắc cuối cùng thay đổi một... Không... Chủy thủ, thanh chủy thủ kia đúng là kia long cốt làm chế luyện kia đem. Nói cách khác, trước khi Trương Liễu vẫn luôn là tại tỏ ra yếu kém, mà hiện vào giờ khắc này, mới thật sự là sát chiêu!

Chủy thủ xóa sạch tại nơi Ma Tộc huyền giả nơi cổ, nhất thời, tên kia Ma Tộc huyền giả khóe miệng không thèm cứng rắn ở! Ngay sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, một cái đầu người trực tiếp bay ra ngoài!

Mọi người loại huyền giả ngẩn người, lập tức chợt bộc phát ra từng đạo tiếng hoan hô, tại đây Cổ Chiến Trường, không có gì so nhân loại chém giết Ma Minh Yêu tam tộc huyền giả tới càng thêm kích thích, càng làm cho người ta hưng phấn!

Lúc này, Thiên Huyễn xuất hiện ở sàn đấu võ bên trên, nhìn thoáng qua trên đất kia Ma Tộc huyền giả thi thể, khẽ gật đầu, sau đó nói: "Hiện tại Tiềm Long Bảng trước ba mươi đã đi ra, thỉnh trước ba mươi danh huyền giả lên một lượt đài ah!"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thân hình khẽ động, nhất thời xuất hiện ở sàn đấu võ bên trên, cùng hai người bọn họ cùng xuất hiện, còn có kia Ma Kha!

"Vũ Thần!"

"Kiếm Hoàng!"

Nhìn thấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, giữa sân đoàn người lần thứ hai sôi trào, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ huyền giả trong lòng, không thể nghi ngờ là chí cao vô thượng tồn tại. Bởi vì chỉ hai người bọn họ có thể Sát Ma minh Yêu tam tộc huyền giả như giết gà!

Dương Diệp còn lại là không nhìn dưới những người đó đàn hoan hô, hắn lúc này trong lòng là kích động, bởi vì số mệnh gia trì, liền ý nghĩa Hiểu Vũ Tịch muốn chân chính được cứu! <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 408: La phong, tiểu thiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kế tiếp chính là Trung Vực siêu cấp tông môn thu người lúc. Ngoại trừ những thứ kia bản thân tông môn liền có đệ tử xông vào Tiềm Long Bảng, cũng lại đạt được tốt bài danh, cái khác tông môn đại biểu thì là có chút không thể chờ đợi. Tổ chức cái này Tiềm Long Bảng mục đích cuối cùng, ngoại trừ tuyển nhận các vực thiên tài bên ngoài, là tối trọng yếu còn là kia số mệnh!

Một gã thiên tài, ngoại trừ hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh loại này thiên tài tuyệt thế bên ngoài, tối đa chỉ có thể khiến tông môn trong tương lai nhiều một gã cường giả mà thôi. Tại rất lâu, ngoại trừ có thể đạt được Hoàng Giả Cảnh cường giả bên ngoài, đối tông môn cũng không có bao nhiêu tác dụng. Cho nên, khí này vận xa xa so một gã thiên tài muốn trọng yếu hơn!

Bởi vì số mệnh quan hệ đến một cái tông môn tương lai hưng suy!

Trung Vực những tông môn kia đại biểu xuất hiện ở tiềm long trên đài, nhìn trên đài Lãnh Quân đám người, những tông môn này đại biểu trong mắt thả ra lang tính quang mang. Nếu như là bình thường, những thiên tài này mặc dù không tệ, nhưng là lại xa xa vẫn chưa tới để cho bọn họ thất thố tình trạng. Thế nhưng lúc này không giống với, trước mắt cái này trên đài thiếu niên có thể là có thể là tông môn mang đến số mệnh a!

"Bát phẩm tông môn, Thanh Đạo Tông, nhập môn sau khi, là được là đệ tử chân truyền, thiên cấp dưới công pháp Huyền kỹ tuỳ ý chọn, mỗi tháng 3 nghìn Năng Lượng thạch, trung phẩm các loại phù lục 10 trương..."

"Thất phẩm tông môn, Nguyên Thủy Tông, nhập môn sau khi, là được là Chưởng môn đệ tử thân truyền, tông môn Huyền kỹ các, công pháp các, tuỳ ý chọn, mỗi tháng 4 ngàn Năng Lượng thạch, cũng có thể mỗi tháng có một lần cơ hội đi trước tông môn thánh địa tu luyện..."

"Cửu phẩm tông môn, Thượng Tiêu tông, nhập môn là được là nội môn đệ tử, cũng có thể thu được thiên cấp hạ phẩm công pháp cùng Huyền kỹ một quyển, mỗi tháng 5 nghìn Năng Lượng thạch, tông môn nội tu luyện thánh địa, miễn phí mở ra một tháng, trừ lần đó ra, nhà của các ngươi tộc sẽ thành cho ta tông phụ thuộc. Đương nhiên, chỉ hạn Tiềm Long Bảng trước mười thiên tài!"

"...."

Các đại tông môn đại biểu khai ra điều kiện, hiện tại chính là những thiên tài này làm lựa chọn lúc.

Rất nhanh, lục tục có người huyền giả làm ra tuyển chọn. Trước mười vài tên nhân loại huyền giả, ngoại trừ Lãnh Quân Lãnh Ngân còn có Trương Liễu bên ngoài, toàn bộ đều lựa chọn gia nhập kia cửu phẩm tông môn. Còn dư lại những thứ kia huyền giả cũng muốn tuyển chọn kia cửu phẩm tông môn, thế nhưng đáng tiếc, không đủ tư cách, sau cùng đều chỉ có thể tuyển chọn những thứ kia bát phẩm tông môn cùng thất phẩm tông môn!

Rất nhanh, tất cả trước ba mươi huyền giả đều đã tuyển chọn hoàn tất.

Sau cùng, những tông môn kia đại biểu đưa mắt đầu đến rồi Dương Diệp trên người, An Nam Tĩnh bọn họ là không hy vọng xa vời, hiện tại, chỉ Dương Diệp còn không có tông môn, nếu như có thể mang Dương Diệp thu nhập tông môn, kia tông môn đạt được số mệnh kia mang thì không cách nào lường được!

Đánh chủ ý này chính là những thứ kia bát phẩm tông môn cùng cửu phẩm tông môn, thất phẩm tông môn rất có tự mình hiểu lấy, bọn họ đoạt bất quá bát phẩm tông môn cùng cửu phẩm tông môn!

Thiên Huyễn khe khẽ thở dài, sau đó nói: "Dương Diệp, ta cũng không quanh co lòng vòng, ngươi nếu có thể đủ gia nhập ta tông môn, ta tông tất đảm bảo ngươi có mười năm phần mệnh có thể sống, mười năm, chuyện gì cũng có thể có thể phát sinh, cái này cũng cho phép cũng là ngươi sau cùng sinh cơ, hy vọng ngươi nghĩ rõ ràng!"

Nhìn thấy Thiên Huyễn khai ra điều kiện, cái khác tông môn đại biểu nhất thời câm miệng, bỏ đi muốn nói. Kéo dài mười năm thọ mệnh, cái này đại giới, bọn họ mở không tưởng!

Dương Diệp nghĩ cũng không có trước đó là cự tuyệt nói: "Đa tạ tiền bối hảo ý, bất quá ta tự do thói quen, không muốn gia nhập tông môn, chí ít tạm thời không muốn gia nhập bất luận cái gì tông môn, cho nên, mong rằng tiền bối lượng giải!" Người trước mắt này lòng của nghĩ, hắn làm sao sẽ không biết? Đối phương bất quá là nhìn trúng số mệnh mà thôi, nếu là mình mang số mệnh cho đối phương, kia nếu nói trì hoãn tuổi thọ hứa hẹn, Trời mới biết có thể hay không đổi tiền mặt!

Thiên Huyễn lắc đầu, khe khẽ thở dài, không ở ngôn ngữ.

"Ngang!"

Đúng lúc này, xa xa chân trời đột nhiên truyền đến một đạo long ngâm chi thanh, mọi người cả kinh, đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy chân trời, Cửu điều quái vật lớn tới lúc gấp rút tốc mà đến, không được số hơi thở, kia Cửu điều quái vật lớn đó là đi tới mọi người bầu trời. Làm mọi người thấy rõ kia Cửu điều quái vật lớn lúc, nhất thời chấn động không ngớt, bởi vì... Này Cửu điều quái vật lớn dĩ nhiên là Cửu điều cự long, tại cự long phía sau, là một tòa dài rộng mấy trăm trượng thật lớn Kim loan!

Lấy Long làm mã, đây là đâu phương thế lực? Mọi người kinh hãi!

Thấy như vậy một màn, Thiên Huyễn nhíu mày, thấp giọng nói: "Đỉnh Hán Đế Quốc..." Nói đến đây, làm như nghĩ tới điều gì, hắn quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, sau đó lắc đầu, thầm nghĩ: "Thật là một người chuyên gây họa a, hoàn hảo lúc trước ngươi không đáp ứng yêu cầu của ta, lúc này đây, An Gia cũng không giữ được ngươi!"

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, nhất giai cấp ngọc bậc thang bằng đá đột nhiên xuất hiện ở kia không trung, liên tiếp đến kia Kim loan cùng lòng đất, ngay sau đó, Kim loan môn chậm rãi mở ra, một gã mặc hoàng bào thanh niên nam tử tự kia Kim loan trong chậm rãi đi ra, nam tử đại Ước Nhị Thập hơn tuổi, mi thanh mục tú, tuấn lãng phi phàm, quần áo hoàng bào, không nói ra được cao quý thong dong.

Chỉ là kia khóe môi nhếch lên nhàn nhạt tà cười, khiến người ta vừa nhìn chỉ biết đây cũng không phải là cái gì thiện lương hạng người!

Tại nam tử hai bên trái phải, còn theo 4 tên nữ tử, 4 tên nữ tử đều là cực kỳ mạo mỹ, nhìn dưới vô số huyền giả tâm thần hoảng hốt.

"Ai vậy? Phô trương lớn như vậy?" Dương Diệp Vấn bên cạnh An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Không biết!"

Dương Diệp: "..."

Hoàng bào nam tử quét phía dưới mọi người liếc mắt, cũng không cố kỵ mọi người, thân thủ mang bên cạnh hắn hai gã mỹ nữ ngăn ở trong lòng, sau đó cứ như vậy ôm hai gã mỹ nữ từ kia ngọc thạch trên bậc thang đi xuống, đi trong quá trình, nam tử hai tay càng trực tiếp rơi vào hai tên nữ tử kiều đồn bên trên, sau đó không chút kiêng kỵ nhu nhéo....

Kia bị nam tử ôm hai gã mỹ nữ thần tình rất là tự nhiên, không có chút nào ngượng ngùng cùng mất tự nhiên, hiển nhiên, đối loại sự tình này, các nàng sớm đã thành tập mãi thành thói quen!

Rất nhanh, nam tử đi tới mặt đất, nam tử quét giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó cười nói: "Nói vậy các vị chính là các vực thiên tài, hạnh ngộ hạnh ngộ, tại hạ La Phong!"

"Là La Phong!" Giữa sân có người kinh hô, Đạo: "Hắn là Mục Quân thúc thúc..."

La Phong tại Trung Vực vẫn còn có chút danh khí, đương nhiên, danh tiếng của hắn là có tiếng xấu, nguyên nhân là hắn cực kỳ háo sắc, hắn háo sắc có thể nói là tại Trung Vực nổi danh, bởi vì có người nói hắn tiểu thiếp thì có hơn vạn phần chúng....

Đương nhiên, hắn vẫn có thực lực, thực lực này không phải là chiến đấu phương diện, mà là mang binh năng lực, hắn mang binh năng lực, coi như là kia Đỉnh Hán Đế Quốc nắm giữ mười vạn Linh cấp binh sĩ đệ nhất quân thần Phương Vân đều trở nên tán thưởng có thừa! Đây cũng là hắn vì sao tốt như vậy sắc, nhưng là lại vẫn như cũ có thể tại Đỉnh Hán Đế Quốc cái quyền lợi này trung tâm trong sống có két có nhuận!

La Phong đối về mọi người gật đầu, sau cùng ôm hai vị mỹ nữ đi lên sàn đấu võ, Đạo: "Ai giết ta kia đáng thương cháu, đứng ra ah, yên tâm, ta không phải là tới báo thù cho hắn, Tiềm Long Bảng quy củ ta Đỉnh Hán Đế Quốc không muốn đi phá hư, chỉ là người nọ Hoàng Giáp còn có người Hoàng ấn cùng với Phược Tiên Thằng cũng muốn giao ra đây, đó là ta Đỉnh Hán Đế Quốc đồ vật, những người khác cầm, là muốn tổn thọ, còn nhất nhất"

Đột nhiên, La Phong thanh âm hơi ngừng, ánh mắt của hắn rơi vào An Nam Tĩnh trên người của, khi thấy An Nam Tĩnh lúc, hắn kia vuốt ve hai gã mỹ nữ hai tay nhất thời ngừng lại, mà kia trong mắt, còn lại là thả ra lang tính quang mang!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng với An Nam Tĩnh chung quanh một ít huyền giả nhất thời hướng hai bên lui gần mười trượng cự ly, bọn họ biết cái này gọi là lưu phong nam tử lai lịch khẳng định bất phàm, thế nhưng, bọn họ cũng biết cái này An Nam Tĩnh kinh khủng. Tìm nàng phiền phức, cái này lưu phong coi như là Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế đều được lột một lớp da!

Bên cạnh những thứ kia siêu cấp tông môn đại biểu vào giờ khắc này, đều là phi thường có ăn ý bảo trì trầm mặc. Đối với Đỉnh Hán Đế Quốc cái này quái vật lớn, bọn họ tự nhiên là không có hảo cảm. Trước mắt cái này háo sắc gia hỏa muốn tìm chết, bọn họ tự nhiên sẽ thành toàn hắn. Nếu như An Gia cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đánh nhau, vậy thì càng tốt hơn!

La Phong buông lỏng ra bên cạnh hắn hai tên nữ tử, sau đó chậm rãi đi hướng An Nam Tĩnh, kia trong mắt, không chút nào che dấu ánh mắt hưng phấn, khi đi đến An Nam Tĩnh trước người một trượng cự ly lúc, La Phong đưa tay chỉ An Nam Tĩnh Đạo: "Từ giờ trở đi, ngươi chính là ta đệ nhất vạn lẻ ba ngàn 679 tiểu thiếp. Ngươi có thể cự tuyệt, thế nhưng ta sẽ không nhìn!"

Nghe được La Phong nói, một bên Dương Diệp khóe miệng nhất thời quất thẳng tới súc, thu An Nam Tĩnh làm tiểu thiếp? Còn là đệ nhất vạn lẻ ba ngàn 679... Còn có, nguyên lai cái này La Phong dĩ nhiên là kia Mục Quân thúc thúc? Nhưng khi nhìn cái này La Phong cùng kia Mục Quân niên kỷ không sai biệt lắm a! Kia Mục Quân gia gia thật đúng là người phong lưu a... Còn có, tới thu hồi Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp còn có Phược Tiên Thằng?

Dương Diệp nhướng mày, Phược Tiên Thằng? Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp hắn trái lại có, thế nhưng cái này Phược Tiên Thằng hắn cũng không có thấy, chẳng lẽ là không lục soát tỉ mỉ?

Bất kể như thế nào, hắn nuốt đi vào đồ vật, khởi có tại nhổ ra? Cười lạnh một tiếng, Dương Diệp nhìn về phía La Phong lúc, trong con mắt xẹt qua lướt một cái lạnh lẽo sát ý.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 409: Cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tiểu thiếp?"

An Nam Tĩnh nhìn đối phương, làm như không xác định đối phương nói, ngân nga hỏi một lần. Thanh âm bình tĩnh không gì sánh được, thì dường như giữa bằng hữu nói chuyện với nhau thông thường.

La Phong gật đầu, trong mắt nóng cháy do như thực chất, Đạo: "Thấy của ngươi đầu tiên mắt, ngươi đã định trước chính là ta, mặc kệ ngươi là cái nào tông môn, ta nhất định phải đạt được ngươi!" Giọng nói hào khí ngất trời, cố định.

An Nam Tĩnh dung mạo không phải là cái loại này nghiêng nước nghiêng thành, nhiều lắm chỉ có thể coi như là thượng đẳng dung mạo. Thế nhưng kia trên người thong dong, tự tin khí chất, lại là độc nhất vô nhị, cũng chính là cái này cổ khí chất, làm cho An Nam Tĩnh có không có gì sánh kịp mị lực. Cái loại này mị lực, đủ để lệnh bất kỳ nam nhân nào trở nên tâm động.

Bất quá vừa nghĩ tới An Nam Tĩnh thực lực cùng trời phú, giữa sân vô số người loại này tâm động liền sẽ biến thành sâu đậm bất đắc dĩ cùng tự ti! Nếu là lấy thực lực cùng trời phú tới luận nói, thế hệ trẻ trong, chỉ sợ cũng liền Dương Diệp xứng đôi nàng!

Lúc này, La Phong bên cạnh một gã khuôn mặt đẹp nữ tử đột nhiên đối về An Nam Tĩnh Đạo: "Còn không mau cám ơn ta một phát nhà Vương gia? Hắn coi trọng ngươi, đây chính là ngươi tam sinh đã tu luyện phúc khí. Từ đó về sau, bất kể là công pháp còn là Huyền kỹ, cũng hoặc là tu luyện tài nguyên, ngươi mang lấy không hết, dùng phần không kiệt, tính là ngươi là cửu phẩm tông môn nội môn đệ tử cũng không cái này đãi ngộ!"

Khác một nữ tử cũng nói: "Không chỉ có như vậy, nếu như ngươi có thể đòi Vương gia niềm vui nói, còn có thể đạt được chỉ điểm của hắn, Vương gia hiện tại thế nhưng Linh Giả tứ phẩm đây, đồng thời đã từng chém giết qua Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả đây. Ừ? Còn đứng ngây đó làm gì? Mau tới đây hầu hạ Vương gia a..."

Đang nghe câu kia 'Đã từng chém giết qua Linh Giả Cảnh đỉnh' lúc, An Nam Tĩnh con ngươi nhất thời sáng lên, Đạo: "Ngươi rất mạnh?"

Nghe vậy, La Phong nhất thời cười đắc ý, thầm nghĩ nguyên lai tốt như vậy vào tay, nguyên bản hắn đã chuẩn bị cường đoạt. Lập tức gật đầu, giả vờ khiêm tốn nói: "Nơi nào nơi nào, chỉ là bình thường thôi, bất quá là Linh Giả Cảnh trong không có đối với tay mà thôi, đối với Tôn Giả Cảnh cường giả, ta còn là không bằng!"

"Linh Giả Cảnh trong không có đối với tay?" An Nam Tĩnh lông mày nhướn lên, Đạo: "Tiếp ta một quyền? Nếu như chịu ta một quyền sau, ngươi còn có thể đứng ở nơi này trên đài tỷ võ, ta tạm tha mạng của ngươi, làm sao?"

La Phong ngẩn ra, lập tức cười ha ha một tiếng, trước mắt cô gái này thật là quá có ý tứ, bất quá là Linh Giả Cảnh nhị phẩm mà thôi, cũng dám nói với hắn lớn lối như thế. Lập tức giang hai tay ra, hoàn toàn không đề phòng ngự, Đạo: "Tới, ta đón ngươi một quyền, ta không đề phòng ngự!"

Nghe được La Phong nói, bên cạnh Dương Diệp đám người nhịn không được khóe miệng quất thẳng tới, ngay cả kia Thiên Huyễn đám người cũng là khóe miệng hơi co quắp hạ. Đón đỡ An Nam Tĩnh một chút? Người này đầu bị cửa kẹp sao? Trước đây chỉ nghe qua tìm đường chết, hiện tại, bọn họ chính mắt thấy.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau một khắc, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, ngay sau đó, quyền kia đầu đó là chợt đánh vào La Phong bụng của. Nhất thời, La Phong trên mặt nụ cười kia cứng ngắc ở. Chuẩn xác mà nói là ở An Nam Tĩnh động thủ một khắc kia, hắn nụ cười trên mặt liền cứng lên, hành gia vừa ra tay đã biết có hay không, một khắc kia, hắn biết hắn khinh địch!

Hắn muốn tránh tránh, nhưng mà đã muộn.

An Nam Tĩnh quả đấm của đánh vào La Phong bụng của lúc, La Phong hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn dâng lên, lập tức thân thể thành cong trạng té bay ra ngoài, không trung, nhất khẩu khẩu tiên huyết không ngừng tự La Phong trong miệng phun ra, tại bay ngược ra sắp tới trăm trượng cự ly lúc mới đập rơi trên mặt đất, mang mặt đất đập ra một cái hố sâu, mà kia La Phong thì cả người đều hõm vào!

"Quá yếu!" An Nam Tĩnh chậm rãi lắc đầu, sau đó hướng phía kia La Phong rơi xuống đất chỗ đi đến.

La Phong bên cạnh kia 4 nữ ngây ra như phỗng, khi nhìn thấy An Nam Tĩnh hướng kia La Phong đi đến lúc, 4 nữ nhất thời cả kinh, sau đó thân hình khẽ động, chặn An Nam Tĩnh trước mặt của, 4 nữ thể nội chợt bộc phát ra một đạo khí tức kinh khủng. Giữa sân mọi người cả kinh, cái này 4 nữ dĩ nhiên là Linh Giả Cảnh cường giả!

Trong đó một nữ chỉ vào An Nam Tĩnh cả giận nói: "Ngươi lại dám đánh thương Vương gia, mặc kệ ngươi là ai, ngươi đều chết chắc rồi, gia tộc ngươi cùng ngươi tông môn cũng nhất nhất"

Cô gái này còn chưa có nói xong, An Nam Tĩnh đó là đã tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở sau lưng nàng, cùng lúc đó, nắm tay khắc ở tên nữ tử này phía sau, tiếp theo, một đạo thanh thúy đầu khớp xương âm hưởng ở trong sân vang vọng đi, cô gái thân thể dường như bị bẻ gảy thông thường, thành một cái hình trạng quỷ dị bay ra ngoài, rơi trên mặt đất sau khi, không tiếng thở nữa!

"Ta không thích bị người uy hiếp!" An Nam Tĩnh thản nhiên nhìn nàng kia liếc mắt, sau đó xoay người hướng phía kia La Phong đi đến.

Trong lòng mọi người một hãi, đặc biệt vậy còn dư lại tam nữ, lúc này các nàng ba người trong lòng đã chấn kinh tột đỉnh. Miểu sát Linh Giả Cảnh huyền giả... Lão Thiên, trước mắt cô gái này đến tột cùng là ai?

Một bên, Dương Diệp nhìn là trong lòng Ám thoải mái không ngớt, cái này gọi là La Phong nam tử là tới tìm hắn phiền toái, hiện tại cũng đắc tội An Nam Tĩnh cái này chiến đấu người điên, có An Nam Tĩnh thu thập đối phương, đó là không thể tốt hơn.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh lại muốn sát na La Phong, bên cạnh tam nữ trong lòng một hãi, các nàng cũng không dám khiến La Phong cứ như vậy chết. Bất quá cũng không dám tiến lên nữa ngăn cản An Nam Tĩnh, trong đó một nữ thân hình khẽ động, đi tới kia Cửu Long trước mặt, sau đó nhìn phía dưới An Nam Tĩnh, lạnh lẽo Đạo: "Giết nàng!"

"Rống!"

Cửu Long nhất thời phát ra một đạo đinh tai nhức óc tiếng rống giận dử, lập tức thẳng tắp xuống, hướng phía An Nam Tĩnh đánh móc sau gáy.

An Nam Tĩnh dừng bước, ngẩng đầu nhìn kia Cửu Long, hai mắt híp lại, thủ đoạn khẽ động, Liệt Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, vô số Huyền khí cấp tốc đổ vào kia Liệt Thiên trong....

Nhìn thấy An Nam Tĩnh xuất ra Liệt Thiên, giữa sân trong lòng mọi người rùng mình, bọn họ biết, An Nam Tĩnh lần này là thực sự tức giận. Cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh thực lực có bao nhiêu kinh khủng? Trước đây không biết, bọn hắn bây giờ liền phải biết rằng!

Thân hình khẽ động, An Nam Tĩnh phóng lên cao, trường thương trong tay đối về cầm đầu cái kia cự long đầu chợt chính là một điểm, Liệt Thiên tiếp xúc được kia cự long đầu, nhất thời, 'Ca sát' một tiếng vang nhỏ, Trường Thương mũi thương chỗ cự long lân phiến nhất thời tét ra, đồng thời lấy mắt thường nhìn thấy tốc độ hướng phía bốn phía cấp tốc khuếch tán ra, không được hai hơi thở, đầu kia cự long lân phiến trực giác toàn bộ khe nứt bóc ra...

An Nam Tĩnh thân hình lần thứ hai khẽ động, đi tới điều thứ hai cự long trước mặt, tiếp theo Trường Thương lần thứ hai chợt một điểm... Không được một khắc đồng hồ, kia Cửu điều cự long tự trong bầu trời trụy rơi xuống.

Làm mọi người thấy kia cự long thi thể lúc, nhất thời ngược hít một hơi khí lạnh, bởi vì những thứ kia cự long thân thể, dĩ nhiên toàn bộ khe nứt ra, như Tri Chu trạng!

Dương Diệp lúc này cũng là thần tình ngưng trọng, cái này cầm Liệt Thiên Thương An Nam Tĩnh thực sự rất kinh khủng a! Linh Giả Cảnh trong, có bao nhiêu người có thể đủ ngăn cản nàng một thương này?

Không có sợ hãi, có chỉ nhiệt huyết sôi trào, lúc này hắn đều có chút không nhịn được nghĩ cùng đối phương chân chính thống khoái đánh một trận!

"Thiên chi kiêu tử, chân chính thiên chi kiêu tử!" Một bên, Thiên Huyễn trầm giọng nói: "Cho nàng thời gian lớn lên, nàng đúng là thứ hai Kiếm Tông tổ sư. Cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thật là không may a, vạn năm trước trêu chọc Kiếm Tông tổ sư, chọc cho Kiếm Tông tổ sư nâng kiếm giết thượng hoàng cung, làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc nguyên khí đại thương, có ở đây không dám nói thống nhất chư vực. Hiện tại, vạn năm sau, lại trêu chọc đương đại Vũ Thần, ha hả, xem ra là Thiên không bảo hộ cái này Đỉnh Hán Đế Quốc a!"

Giữa sân, kia tam nữ đã hoàn toàn ngây dại. Cái này cự long tuy rằng không phải là thuần chánh long tộc huyết thống, thế nhưng đó cũng là Long a, hơn nữa còn là đều đạt được Linh cấp cự long a! Sau đó cứ như vậy bị trước mắt nữ nhân này giết? Trước mắt nữ nhân này thật không phải là Tôn Giả Cảnh cường giả? Nếu như đối phương thật chỉ là Linh Giả Cảnh nói, kia...

Tam nữ không dám ở nhớ lại!

Lúc này, La Phong tự cái hầm kia động trong bò dậy, khi thấy giữa sân kia Cửu Long thi thể lúc, La Phong khóe miệng nhất thời kịch liệt vừa kéo, cái này Cửu Long thế nhưng hắn tìm cực đại đại giới mới lấy được a! Sau đó liền chết như vậy? Lúc này, hắn lòng đang rỉ máu!

"Ngươi không có tiếp được ta một quyền, cho nên, ngươi phải chết!" An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên, chậm rãi đi hướng La Phong.

"Ngươi có biết ta là ai không!" La Phong trên mặt không có nửa phần cợt nhả, có, chỉ ngưng trọng.

"Với ta mà nói, là ai đều giống nhau!" An Nam Tĩnh tại La Phong trước người sáu trượng cự ly ngừng lại, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía thiên không, Đạo: "Ngươi ở đây không được, hắn đã có thể thật đã chết rồi!"

Giữa sân mọi người cả kinh, cái này La Phong còn có giúp đỡ? Mà một bên Dương Diệp còn lại là nhướng mày, thần sắc ngưng trọng trước đó chưa từng có lên. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 410: Hiểu Thiên Cơ

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không hổ là Vũ Thần, tốt thần thức cường đại!" Lúc này, một gã Hôi bào lão giả rồi đột nhiên xuất hiện ở La Phong trước người của, sau khi hạ xuống, lão giả nhìn La Phong lắc đầu, Đạo: "Vì sao thì không thể bỏ của ngươi cái này háo sắc thói quen đây? Không thay đổi, một ngày nào đó ngươi sẽ hủy ở ngươi trong tay mình!"

La Phong trầm mặc không nói, hắn hiện tại biết hắn trêu chọc người nào, đương đại Vũ Thần, có thể đối phương thực lực bây giờ vẫn không thể đủ uy hiếp được Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng tương lai đây? Vì mình cùng Đỉnh Hán Đế Quốc trêu chọc nhưng vẫn không tới một người siêu cấp cường giả, không thể không nói, lúc này đây chính hắn thật là đá phải thiết bản!

Lão giả xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Bọn ta vô ý cùng các hạ là địch, lúc trước việc, là ta chờ có sai. Hiện tại các hạ đã chém giết Cửu Long một thị nữ, việc này lúc đó thôi, làm sao?"

"Không bằng nào!" An Nam Tĩnh Đạo: "Có ngươi che chở hắn, ta quả thực không giết được hắn. Bất quá ngươi yên tâm, cuối cùng có một ngày, ta có thể giết được hắn! Đỉnh Hán Đế Quốc sao? Ta An Nam Tĩnh một ngày nào đó sẽ đi trước bái phỏng bái phỏng!" Nói xong, An Nam Tĩnh xoay người đi hướng sàn đấu võ.

Nghe được An Nam Tĩnh nói, La Phong cùng lão giả nhất thời biến sắc, An Nam Tĩnh những lời này, đã đem ân oán cá nhân tăng lên tới hai phe thế lực thượng ân oán a! Đi trước Đỉnh Hán Đế Quốc bái phỏng bái phỏng? Nếu như là thường nhân nói những lời này, hắn hai người nhất định sẽ cười nhạt, tính là đối phương là Hoàng Giả Cảnh, bọn họ cũng sẽ không coi trọng!

Thế nhưng những lời này do Vũ Thần trong miệng nói ra, kia ý nghĩa đã có thể không giống nhau a!

Lão giả đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái sát khí, đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại, Đạo: "Hiện tại không giết hắn, chỉ là vì ta gia tộc suy nghĩ, dù sao ta gia tộc hiện tại có chuyện trọng yếu hơn muốn làm, không có dư thừa lực lượng tới cùng các ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc dây dưa. Mà không phải là không có năng lực giết hắn, minh bạch?"

Lão giả trong lòng rùng mình, Đạo: "An Nam Tĩnh... Ngươi là An Gia của người!" Lúc này, lão giả trong mắt sát ý hoàn toàn không có, chỉ còn kiêng kỵ cùng khiếp sợ.

An Nam Tĩnh không nói gì, đi lên sàn đấu võ, sau đó nhìn một Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Sống là tối trọng yếu!" Nói xong, đi tới một bên, không ở ngôn ngữ.

Dương Diệp sờ sờ mũi, hắn đương nhiên biết sống mới là trọng yếu nhất, chỉ là, đối phương sẽ làm hắn còn sống sao? Bị giết Đỉnh Hán Đế Quốc Thái Tử, đồng thời mang đối phương luyện chế thành khôi lỗi, đối phương có khả năng buông tha hắn sao?

Lúc này, kia Hôi bào lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, đánh giá Dương Diệp, Đạo: "Thực lực không tệ, còn tuổi nhỏ, dĩ nhiên mang kiếm đạo tu luyện đến tận đây, thảo nào có thể tru diệt Mục Quân. Mục Quân chết vào ngươi chết, đó là thực lực của hắn thiếu, vận mệnh đã như vậy, ta Đỉnh Hán Đế Quốc không thể nghi ngờ báo thù cho hắn. Chỉ là người nọ Hoàng Giáp cùng Nhân Hoàng Ấn cùng với Phược Tiên Thằng là ta Đỉnh Hán Đế Quốc chí bảo, ngươi phải gọi ra, còn có, có người thấy tận mắt ngươi mang Mục Quân thi thể thu vào, hắn dù chết, nhưng là là ta Đỉnh Hán Đế Quốc Thái Tử, thi thể của hắn có thể nào rơi vào tay ngoại nhân? Ngươi nhất tịnh giao ra đây ah!"

Giọng nói bình thản, nhưng là lại lộ ra một cổ chân thật đáng tin.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Huyễn, Đạo: "Tiền bối, trên bảng Tiềm Long chết trận người tài vụ do bên kia thu được, cái này cũng không có chỗ không ổn ah? Còn nữa, lúc này Tiềm Long Bảng còn chưa triệt để kết thúc, lại là có người tới công nhiên uy hiếp Tiềm Long Bảng dự thi huyền giả, lẽ nào đây không tính là là vi phạm Tiềm Long Bảng quy tắc sao?"

Nghe được Dương Diệp nói, kia Hôi bào lão giả cười lạnh một tiếng, khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc.

Thiên Huyễn trầm ngâm chỉ chốc lát, Đạo: "Ngươi nói không sai, trên bảng Tiềm Long chết trận người tài vụ do bên kia thu được, cái này cũng không có chỗ không ổn. Ngươi lấy đối phương tài vụ, đây là ngươi nên được. Thế nhưng, lúc này Tiềm Long Bảng cũng đã kết thúc, ngươi cùng đối phương sự, chính là việc tư, chúng ta không có quyền cũng không lý do nhúng tay!" Kỳ thực, kết thúc cùng không kết thúc, chỉ là khi hắn một ý niệm mà thôi. Nếu như hắn cố tình đảm bảo Dương Diệp, như vậy lúc này Tiềm Long Bảng liền chưa kết thúc, phản chi thì kết thúc.

Đảm bảo Dương Diệp? Hắn có lý do gì? Không có bất kỳ lý do gì!

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời cười lạnh một tiếng, quả nhiên, tại thực lực cường đại trước mặt, bất luận cái gì quy tắc đều là phù vân a!

Lúc này, Hôi bào lão giả Đạo: "Nguyên bản ngươi chỉ cần giao ra ta Đỉnh Hán Đế Quốc tam món bảo vật là được, thế nhưng hiện tại, ta cải biến chủ ý, kia Mục Quân chi vật, ngươi được toàn bộ giao ra đây. Đương nhiên, ngươi có thể cự tuyệt, bất quá hậu quả kia, ta nghĩ ngươi khẳng định không gánh nổi!"

"Không hổ là Đỉnh Hán Đế Quốc, quả thật bá đạo đây!"

Đúng lúc này, một đạo cười khẽ thanh, đột ngột ở trong sân vang lên. Lập tức, một gã chống một cây quải trượng, vải trắng che hai mắt trung niên nam tử xuất hiện ở giữa sân.

"Hiểu Thiên Cơ!"

Nhìn thấy người, Thiên Huyễn cùng kia Hôi bào lão giả cùng với những tông môn kia đại biểu nhất thời biến sắc. Hiểu Thiên Cơ, ba chữ này tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục có thể nói là cực kỳ nổi danh, đối phương nổi danh, ngoại trừ đối phương thần bí kia khó lường thực lực ở ngoài, cũng bởi vì đối phương có thể dự đoán tương lai, biết Hiểu Thiên Cơ!

Biết Hiểu Thiên Cơ, đây mới thật sự là chỗ kinh khủng! Không chỉ có như vậy, đối phương trí tuệ càng kinh khủng dọa người. Mặc dù lớn lục là lấy võ vi tôn, thế nhưng làm trí tuệ đạt tới trình độ nhất định lúc, lại là có thể sát nhập với vô hình. Bởi vì tại bọn họ bày ra hạ, ngươi rất khả năng tại bất tri bất giác mà đắc tội với rất nhiều người, nhiều rất nhiều cừu gia...

Cho nên, cho dù Hiểu Gia từ trước đều là người bất quá tam, nhưng là lại có thể cất ở đây Huyền Giả Đại Lục vạn... Nhiều năm. Nếu không, đơn giản là không có một thế lực sẽ tuỳ tiện đi đắc tội bọn họ, ngược lại, rất nhiều thế lực còn có thể cùng bọn chúng giao hảo. Bởi vì có lúc bọn họ một câu nói, là có thể để cho mình tông môn miễn đi một tràng tai nạn!

Chỉ là cái này Hiểu Gia của người luôn luôn là thần long kiến thủ bất kiến vĩ, thế nào xuất hiện ở đây Cổ Chiến Trường đây? Thiên Huyễn đám người trong lòng nghi hoặc.

Hiểu Thiên Cơ không để ý tới kia Hôi bào lão giả, mà là chậm rãi đi hướng Dương Diệp. Nhìn thấy trước mắt trung niên nhân hướng tự mình đi tới, Dương Diệp nhướng mày, đối phương tuy rằng hai mắt bị vải trắng che, thế nhưng Dương Diệp có một loại trực giác, đó chính là đối phương thấy được tự mình, loại cảm giác này rất mạnh liệt!

Hiểu Thiên Cơ đối về Dương Diệp khẽ gật đầu, Đạo: "Không sai, bộc lộ tài năng, Kiếm Ý ngưng mà không tán, là một kiếm đạo kỳ tài. Nga, được rồi, đã quên tự giới thiệu, ta là phụ thân của Vũ Tịch, cũng chính là nhạc phụ tương lai của ngươi, ta nói như vậy, không sai ah?"

Phụ thân của Vũ Tịch? Nhạc phụ tương lai?

Dương Diệp nhất thời ngây ngẩn cả người, trước mắt trung niên nhân này là phụ thân của Hiểu Vũ Tịch? Chỉ là cái kia nhạc phụ tương lai... Nghĩ đến mình cùng Hiểu Vũ Tịch đã gạo nấu thành cơm...

Dương Diệp san cười cười, sau đó đối về trước mắt trung niên nhân thi lễ một cái, Đạo: "Vãn bối ra mắt nhạc phụ!" Dám làm liền dám đảm đương, nếu đã cùng Hiểu Vũ Tịch như vậy, bây giờ người ta cha tìm tới tới, mình nếu là nhăn nhó, làm bộ làm tịch, thế nào không làm... Thất vọng Hiểu Vũ Tịch?

Nghe được Dương Diệp xưng hô, Hiểu Thiên Cơ khóe miệng nhất thời nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Tốt, Vũ Tịch không có nhìn lầm người. Ngươi cũng biết, trước ngươi nếu là có bất kỳ cớ gì để trốn tránh, mặc kệ của ngươi mượn cớ có bao nhiêu sao hợp lý, không cần kia Đỉnh Hán Đế Quốc người xuất thủ, ta liền sẽ đích thân xuất thủ mang ngươi ngã xuống rơi! Hoàn hảo, ngươi không khiến ta thất vọng, cũng không có khiến Vũ Tịch thất vọng!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi cười khổ, nguyên lai trước mắt vị nhạc phụ này dĩ nhiên ngay từ đầu liền ôm muốn giết hắn chi tâm.....

Truyencuatuinet

Lúc này, một bên Hôi bào lão giả trầm giọng nói: "Hiểu Thiên Cơ, ta Đỉnh Hán Đế Quốc cùng ngươi Hiểu Gia luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, ngươi lần này chớ không phải là muốn cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc trở mặt không được?"

Hiểu Thiên Cơ xoay người đối về Hôi bào lão giả, Đạo: "Ngươi chính là Đỉnh Hán Đế Quốc La Ngôn ah?"

"Là thì như thế nào!" Hôi bào lão giả lạnh lùng nói.

Hiểu Thiên Cơ lắc đầu, Đạo: "Niệm tình ngươi tu hành không dễ, khuyên ngươi một câu, hiện tại trở về Đỉnh Hán Đế Quốc ah, lấy ngươi tốc độ nhanh nhất, không thì, ngươi khả năng liền vĩnh viễn trở về không được! Về phần ta con rể chuyện, ngươi cũng đừng quan tâm, mạng hắn không nên tuyệt, chí ít hôm nay mệnh không nên tuyệt, bởi vì ta tại đây!"

Hôi bào lão giả sắc mặt nhất thời thay đổi khó coi, nếu như là người khác nói hắn hôm nay có rơi xuống uy hiếp, hắn khẳng định cười nhạt, thế nhưng lời này từ Hiểu Thiên Cơ trong miệng nói ra tới vậy không giống nhau!

Do dự một lát, Hôi bào lão giả trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, Đạo: "Hiểu Thiên Cơ, ngươi chớ có cho là như vậy thì có thể làm cho ta bị lừa, ngoan ngoãn rời đi? Ta cho ngươi biết, ngươi nghĩ lầm rồi. Cái này Dương Diệp nếu không phải giao ra ta Đỉnh Hán Đế Quốc tam món bảo vật, hắn là kiên quyết đi không ra cái này Cổ Chiến Trường!"

Hiểu Thiên Cơ lắc đầu, Đạo: "Ngươi bây giờ còn muốn chạy cũng không còn kịp rồi..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 411: Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một người áo đen quỷ dị xuất hiện ở La Ngôn phía sau, cứ như vậy vô thanh vô tức xuất hiện, lập tức, một đạo hàn quang trong nháy mắt đi tới La Ngôn cổ của chỗ. La Ngôn cả người tóc gáy nhất thời dựng lên, thân là Hoàng Giả Cảnh cường giả, hắn phản ứng tự nhiên không chậm, trong nháy mắt đó là đã tại trăm trượng có hơn, nhưng mà, tên kia hắc y nhân nhưng vẫn là dính sát phía sau hắn, như phụ cốt chi giòi!

La Ngôn nhất thời kinh hãi gần chết, bởi vì hắn phát hiện, thực lực của đối phương ít nhất là Hoàng Giả Cảnh tam phẩm, thậm chí càng cao! Mà hắn, bất quá là mới vừa bước vào Hoàng Giả Cảnh không lâu sau mà thôi, đối mặt một cái Hoàng Giả Cảnh tam phẩm cường giả, hơn nữa còn là một cái Hoàng Giả Cảnh tam phẩm sát thủ, hắn như thế nào là đối thủ của đối phương?

Nghĩ tới đây, La Ngôn liền là có thối ý, nhưng mà, hắn chỉ là mới vừa dâng lên cái ý niệm này, môt cây chủy thủ đó là tự cổ hắn chỗ lướt một cái mà qua, tiếp theo, La Ngôn thân thể cứng ngắc ở tại tại chỗ, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, Đạo: "Ngươi, Sát Thủ Chí Tôn..." Nói xong câu này, La Ngôn nữa vô sinh máy!

Nghe được La Ngôn trước khi chết nói, giữa sân, ngoại trừ Hiểu Thiên Cơ bên ngoài, tất cả huyền giả đồng thời biến sắc, nhìn về phía hắc y nhân kia lúc, ánh mắt tràn đầy kiêng kỵ cùng kinh sợ!

Sát Tử Chí Tôn, cái này tại mấy trăm năm trước thế nhưng khiến Huyền Giả Đại Lục vô số cường giả nói phần biến sắc a!

Đây là một cái truyền kỳ, chân chính truyền kỳ.

Bởi vì nghe đồn cái này trên đại lục, ngoại trừ những thứ kia lánh đời siêu cấp lão quái vật bên ngoài, không có nàng giết không được của người. Đối với rất nhiều huyền giả mà nói, đây có lẽ là nghe đồn, thế nhưng những tông môn kia đại biểu thì là phi thường biết rõ, cái này căn bản không phải tin đồn gì, mà là sự thực, bởi vì đã từng Trung Vực có một gã đạt được Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả chết ở trong tay nàng!

Ngoại trừ tên này Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả bên ngoài, còn thật nhiều cường giả chết tại đây Sát Thủ Chí Tôn tay của trong, những cường giả này đều bị đều là Hoàng Giả Cảnh đã ngoài.

Thành tựu Sát Thủ Chí Tôn tên, là bởi vì cái này Sát Thủ Chí Tôn giết một gã thất phẩm tông môn tông chủ, sau đó chọc cho cái này thất phẩm tông môn một gã Hoàng Giả Cảnh lục phẩm lão quái vật xuất sơn. Kết quả, kết quả là cái này Hoàng Giả Cảnh lục phẩm lão quái vật ngã xuống... Tới vậy sau này, 'Sát Thủ Chí Tôn' tiếng xưng hô này xuất hiện ở Huyền Giả Đại Lục bên trên!

Cũng tới vậy sau này, cái này Sát Thủ Chí Tôn ở trên đại lục mai danh ẩn tích. Chỉ là mọi người không nghĩ tới, qua mấy trăm năm, cái này Sát Thủ Chí Tôn dĩ nhiên lại xuất hiện, hơn nữa còn là xuất hiện ở đây Cổ Chiến Trường!

Một bên, Dương Diệp chau mày, hắn không biết nếu nói Sát Thủ Chí Tôn, hắn chỉ biết, trước mắt Hắc y nhân kia hắn nhận thức, bởi vì

Hắc y nhân kia chính là một mực đi theo An Bích Như bên cạnh hắc y nhân kia. Hắn trước đây biết thực lực đối phương rất mạnh, thế nhưng không nghĩ tới, dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này, chỉ là mấy hơi thở, một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả dĩ nhiên cứ như vậy đã chết...

Còn có, đối phương ra tay giết kia La Ngôn, là An Bích như ý tứ sao?

Giết La Ngôn sau, hắc y nhân xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, tuy rằng mọi người thấy không rõ mặt nàng mục đích, thế nhưng mọi người có thể cảm giác được, nàng là đang nhìn An Nam Tĩnh. Rất nhanh, hắc y nhân chậm rãi đi hướng An Nam Tĩnh. Nhìn thấy một màn này, giữa sân trong lòng mọi người rùng mình, cái này Sát Thủ Chí Tôn chẳng lẽ là muốn giết cái này Vũ Thần An Nam Tĩnh không được?

An Nam Tĩnh thần sắc bình tĩnh, không có bất kỳ tâm tình gì ba động!

Khi đi đến An Nam Tĩnh trước người mấy trượng cự ly lúc, hắc y nhân ngừng lại, nhìn An Nam Tĩnh một lát, hắc y nhân đột nhiên nói: "Rất lâu, ta thực sự không nhịn được nghĩ muốn giết ngươi! Bởi vì ngươi như lớn lên, cái này phiến tinh không hạ, không có người có thể ngăn trở ngươi, khi đó, đối với ta An Gia mà nói, không thể nghi ngờ là một cái ngập đầu tai ương. Thế nhưng ta biết, ta không thể giết ngươi, thậm chí rất lâu, còn phải bảo vệ ngươi. Bởi vì ngươi có thể là An Gia hy vọng cuối cùng."

Cô gái áo đen nói có chút mâu thuẫn, ngoại nhân nghe tới có lẽ sẽ không hiểu ra sao, thế nhưng An Nam Tĩnh lại chắc là sẽ không. Bởi vì đối phương nói thứ nhất An Gia, là chỉ Thành Nam An Gia, mà thứ hai An Gia, còn lại là hai cái An Gia!

An Nam Tĩnh Đạo: "Giữa gia tộc chuyện, ta không muốn quản, cũng không có hứng thú quản, những thứ này đều là không ý nghĩa sự, không phải sao?"

Cô gái áo đen nhìn kỹ An Nam Tĩnh một lát, sau đó mới nói: "Nếu như ngươi sớm 100 năm xuất hiện, ta chắc chắn ngươi bóp chết, thế nhưng hiện tại, như lời ngươi nói, An Gia trong lúc đó về điểm này sự, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Nói xong, cô gái áo đen ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, Đạo: "Ngươi nếu như dám thất bại nàng, mặc kệ ngươi làm sao quỷ dị, có cái gì người đang che chở ngươi, ta tất lấy tính mệnh của ngươi!" Dứt lời, cô gái áo đen nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, hắn đương nhiên biết đối phương nói cái kia 'Nàng' là ai, hiện tại hắn cũng biết, đối phương xuất hiện ở đây, phải là An Bích như ý tứ. Nghĩ vậy, Dương diệp tâm trung ấm áp.

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía kia xa xa La Phong, hắn thế nhưng chưa nhớ, người trước mắt này thế nhưng tới tìm hắn phiền toái. Hiện tại kia La Ngôn đã chết, người này tại cũng không có chỗ dựa vững chắc, hiện tại thế nhưng giết hắn thời cơ tốt nhất.

Ngay Dương Diệp muốn động thủ lúc, kia Hiểu Thiên Cơ cũng Đạo: "Tạm thời tha cho hắn một mạng ah!"

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

Hiểu Thiên Cơ Đạo: "Ngươi giết kia Mục Quân, chính là có mười phần lý do, cái này La Ngôn chết càng không có quan hệ gì với ngươi, cho nên, có ta ở đây, kia Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ không có bất kỳ cớ gì cùng lý do tới tìm ngươi phiền phức, chí ít trên mặt nổi không có. Thế nhưng ngươi nếu là giết hắn, kia Đỉnh Hán Đế Quốc mang có nguyên vẹn lý do cùng mượn cớ đối với ngươi động thủ. Ngươi bây giờ tuy rằng thực lực không sai, thế nhưng tại đây Đỉnh Hán Đế Quốc trước mặt, còn là quá yếu quá yếu!"

Dương Diệp do dự một lát, đúng là vẫn còn không có ở động thủ. Tương lai trong một thời gian ngắn, hắn hồi Nam Vực sau, nhất định sẽ cùng Nam Vực những thế lực kia phát sinh xung đột, lúc này tại trêu chọc Đỉnh Hán Đế Quốc, không thể nghi ngờ là không sáng suốt. Bất quá cũng không có thể cứ như vậy không công buông tha đối phương, không thì chẳng phải là quá tiện nghi đối phương?

"Mang nạp giới giao ra đây, có thể cho ngươi sống rời đi! Chớ cùng ta nói nhảm, nếu như ngươi nếu không muốn chết!" Dương Diệp Kiếm Ý phún ra ngoài, khóa được cái này La Phong khí tức, kiếm ý bén nhọn do như thực chất, ở trong sân không ngừng tứ ngược, làm cho kia La Phong sắc mặt nhất thời liền thay đổi.

Hiện tại hắn rốt cục có chút tin tưởng kia Mục Quân là chết tại đây Dương Diệp tay của trung, không từ mà biệt, chính là Dương Diệp cái này cổ Kiếm Ý thì phải khiến hắn phải kiêng kỵ! Kiếm tu, lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu, đặc biệt cùng giai trong, không có huyền giả phải không kiêng kỵ!

Thấy La Phong trầm mặc, Dương Diệp hai mắt híp một cái, thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay, nếu như đối phương cự tuyệt, hắn sẽ không chút do dự xuất kiếm. Về phần nếu nói Đỉnh Hán Đế Quốc, hắn mới sẽ không quản nhiều như vậy, dù sao cũng hắn là không tin đối phương sẽ bỏ qua hắn, dù sao hắn thế nhưng giết cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế nhi tử!

Nhìn thấy Dương Diệp cầm kiếm, La Phong nheo mắt, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên thực sự cất muốn giết hắn chi tâm. Người này sẽ không sợ Đỉnh Hán Đế Quốc trả thù sao? Về phần kia giao nộp giới, hắn tự nhiên sẽ không giao, đùa giỡn, cái này giao một cái, chẳng khác nào tại ném Đỉnh Hán Đế Quốc mặt mũi, cái này tội, hắn cũng gánh không nổi!

Ngay Dương Diệp muốn động thủ lúc, kia Hiểu Thiên Cơ lắc đầu, trên người nhất chiêu, kia La Phong trên tay đeo nạp giới nhất thời bay đến trong tay hắn, mang nạp giới ném đi, ném cho Dương Diệp, sau đó mặt hướng kia La Phong, Đạo: "Còn không đi?"

La Phong lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó liền mang theo bên cạnh ba người mỹ nữ kia xoay người rời đi.

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, hướng kia trong đám người khẽ gật đầu, lập tức, kia trong đám người một cái bóng đen người nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

Không thể ngoài sáng giết cái này La Phong, thế nhưng trong tối cũng có thể ah? Thừa dịp hiện tại có cơ hội, hắn đương nhiên sẽ làm cho đối phương chết hết. Cái loại này thả hổ về rừng chuyện, hắn cũng sẽ không đi làm!

Hiểu Thiên Cơ mặt hướng một bên Thiên Huyễn, nhạt thanh Đạo: "Thiên Trưởng lão, hiện tại Tiềm Long Bảng tranh tài đã kết thúc. Mở ra nghi thức, khiến số mệnh gia trì những thiên tài này thiếu niên ah!"

Thiên Huyễn nhìn Hiểu Thiên Cơ liếc mắt, trong lòng rất là nghi hoặc đối phương làm sao có thể mang nữ nhi mình gả cho Dương Diệp đây? Lấy thực lực của hắn, mới có thể đủ nhìn ra Dương Diệp tuổi thọ mới là. Nếu nhìn ra, vì sao còn muốn như vậy? Đồng thời không tiếc vì Dương Diệp đắc tội Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này?

Không nghĩ ra, Thiên Huyễn lắc đầu, sau đó hai tay hư mang, một cổ kỳ dị lực lượng quỷ dị xuất hiện ở giữa sân, ngay sau đó, xa xa mặt đất đột nhiên tét ra, tiếp theo, một cái bạch sắc cự long chợt tự kia lòng đất trong phóng lên cao.

Nhìn thấy này bạch sắc cự long, trên đài vô số huyền giả nhất thời kích động không thôi, trong khoảng thời gian này liều mạng chém giết, hiện tại, cuối cùng đã tới thu hoạch quả lúc a!

Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là có chút kích động, bởi vì Hiểu Vũ Tịch rốt cục có thể chân chính đã tỉnh lại. Còn có mẫu thân, muội muội, Thanh Thi, các nàng cũng có thể có được số mệnh gia trì...

Có số mệnh gia trì, các nàng số phận mới có thể thay đổi nhiều ah? Đặc biệt mẫu thân cùng muội muội... <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 412: Bạch long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trung, bạch sắc cự long mắt nhìn xuống mọi người, ánh mắt không ngừng tại trên người mọi người tự do, làm như đang tìm cái gì. Đột nhiên, kia ánh mắt rơi vào cầm đầu Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp, bạch sắc cự long con ngươi trong có nghi hoặc cùng do dự.

Nhìn không trung này cự. Vật, Dương Diệp nhíu mày, bởi vì hắn tổng cảm giác đối phương tại nhìn kỹ tự mình, cái loại cảm giác này rất là cường liệt. Chẳng lẽ mình cái này tiểu vòng xoáy đối về cự long cũng có lực hấp dẫn? Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến cái này, phải biết rằng, tiểu vòng xoáy bất kể là đối thiên địa linh vật, còn là tiểu tử kia ngày như vầy địa dị thú đều cũng có đến lớn lao lực hấp dẫn!

Nói chung đến bây giờ, giống như không có gì có thể ngăn chặn tiểu vòng xoáy mị lực!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp do dự một chút, sau đó vận chuyển lên trong cơ thể tiểu vòng xoáy, tử sắc Huyền khí chậm rãi vận chuyển. Đúng lúc này, trên bầu trời cái kia bạch sắc cự long thật lớn con ngươi kịch liệt co rụt lại, tiếp theo, kia trong con ngươi, xuất hiện một loại nhân tín (hóa kích động cùng mừng rỡ!

Nhìn thấy một màn này, Dương diệp tâm trung vui vẻ, quả nhiên, cái này tiểu vòng xoáy đối cái này Long mạch có to lớn lực hấp dẫn.

Lúc này, kia bạch sắc cự long đối về người phía dưới đàn chợt vừa hô, nhất thời, từng đạo bạch sắc khí lưu tự không trung chậm rãi phiêu hạ, rơi hướng kia trên đài mọi người. Làm cái này bạch sắc khí lưu tiếp xúc được mọi người lúc, mọi người nhất thời lộ ra vẻ mặt say mê.

Cảm thụ được những thứ kia bạch sắc khí lưu chảy vào trong cơ thể của mình, Dương Diệp vui vẻ, hắn biết, đây là nếu nói số mệnh. Chỉ là khiến hắn nghi ngờ là, cái này bạch sắc khí lưu khi tiến vào trong cơ thể hắn sau liền biến mất không thấy. Ngay từ đầu, hắn tưởng tiểu vòng xoáy tác quái, thế nhưng khi hắn tra xét tiểu vòng xoáy trạng huống sau, phát hiện tiểu trong nước xoáy cũng không có cái này bạch sắc khí lưu!

Bất quá hắn lại là có thể cảm giác được cái này bạch sắc khí lưu vẫn như cũ vẫn tồn tại trong cơ thể hắn!

Một lát, lắc đầu, hắn quyết định không ở đi muốn những thứ này, trong đầu xuất hiện Hiểu Vũ Tịch dáng dấp, vừa nghĩ đến Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp đó là cảm giác trên người có vật gì vậy xói mòn. Dương Diệp vui vẻ, hắn biết, khí này vận quả nhiên như Mạc Lão nói vậy, có thể cho người khác gia trì. Theo số mệnh không ngừng chuyển tới Hiểu Vũ Tịch trên người, Dương Diệp phát hiện, tiểu vòng xoáy Hiểu Vũ Tịch có một ít biến hóa, đó chính là kia tái nhợt tóc dần dần tại biến sắc, biến thành bình thường đen sẫm sắc...

Một bên, Hiểu Thiên Cơ sắc mặt vẫn bình tĩnh không gì sánh được, nhưng kia bất tri bất giác đã nắm chặt tay phải, đủ để cho thấy hắn lúc này tâm bất bình tĩnh!

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, ngoại trừ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Ma Kha ba người bên ngoài, ba người bên cạnh những thứ kia huyền giả đã không có số mệnh gia trì, lui qua một bên, hâm mộ nhìn Dương Diệp ba người. Tiền tam danh số mệnh gia trì, là muốn so những người khác thời gian phải nhiều ước chừng một canh giờ! Đặc biệt đệ nhất danh, muốn so với bọn hắn nhiều hai canh giờ gia trì, hai canh giờ, kia số mệnh mang nhiều không biết gấp bao nhiêu lần...

Qua hồi lâu, trên đài chỉ còn lại có Dương Diệp một người còn đang chịu kia bạch sắc cự long gia trì. Theo số mệnh không ngừng mà gia trì đến Hiểu Vũ Tịch trên người, Hiểu Vũ Tịch kia đầy đầu tóc bạc đã có Cửu thành biến thành đen sẫm sắc.

Lại qua khoảng chừng một khắc đồng hồ, Hiểu Vũ Tịch chậm rãi mở hai mắt ra, sửng sốt một hồi, nàng nghiêng đầu nhìn về phía kia tại tử quang trong tiểu tử kia, sau đó lại hướng bốn phía nhìn một chút, trong mắt, có vẻ mờ mịt.

Lúc đầu Hiểu Vũ Tịch thanh tỉnh lúc, là ở Dương Diệp trong phòng, hôn mê lúc, cũng là tại Dương Diệp trong phòng. Cho nên, Hiểu Vũ Tịch căn bản không biết cái này tiểu vòng xoáy tồn tại. Hiện tại tỉnh, thấy tự mình thân ở một cái hoàn cảnh lạ lẫm trong, bên cạnh không có Dương Diệp, nàng không khỏi có chút mờ mịt cùng thấp thỏm.

Bất quá hoàn hảo, nàng nhìn thấy con kia tiểu tử kia, cũng chính là Tử Điêu. Nàng biết, cái chỗ này tuy rằng rất ít quái dị, nhưng nhất định là an toàn, bởi vì Dương Diệp nhất định là không có khả năng mang nàng cùng con này tiểu tử kia đặt ở một cái không địa phương an toàn. Chỉ là Dương Diệp lại ở nơi nào đây?

Đột nhiên, làm như cảm giác được cái gì, Hiểu Vũ Tịch cầm lên mình một một chòm tóc đặt ở trước mắt, khi thấy đầu kia phát là hắc sắc lúc, Hiểu Vũ Tịch nhất thời ngây dại...

Nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch tỉnh sau, Dương Diệp nhất thời vui vẻ, hiện tại Hiểu Vũ Tịch trên người nguyền rủa cũng đã bị khí này vận trung hoà, chỉ cần Hiểu Vũ Tịch có thể tấn cấp, là có thể một lần nữa thu được thọ mệnh.

Nhìn tiểu vòng xoáy trong vậy có chút ngơ ngác Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp cười cười, sau đó trong đầu xuất hiện muội muội cùng mẫu thân còn có kia Bảo Nhi hình dạng, đương nhiên, còn có Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt, cùng với kia An Bích như. Cái này có thể nói đều là hắn để ý người, hắn tự nhiên hy vọng những người này tương lai đều có thể đủ có đại khí vận, chịu thiên địa quan tâm!

Đột nhiên, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì hắn trong đầu mẫu thân hình ảnh đột nhiên biến mất. Tại số mệnh gia trì lúc, hắn nếu như trong đầu tưởng tượng tự mình phải thêm cầm của người hình ảnh lúc, hắn có thể cảm giác được mình cùng đối phương thì có một loại rất kỳ dị liên hệ, phảng phất có một cây thật nhỏ tuyến, đưa hắn cùng đối phương liên tiếp thông thường, lúc trước cùng Hiểu Vũ Tịch lúc, hắn thì có loại cảm giác này!

Thế nhưng hiện tại, hắn cùng với mẫu thân trong lúc đó đường giây này chặt đứt, phải nói căn bản cũng không có liên tiếp thượng, đây là cái gì nguyên nhân?

Ngay Dương Diệp nghi hoặc lúc, giữa sân tràng cảnh đột nhiên biến ảo, hắn xuất hiện ở một mảnh hôi mông mông thế giới, Dương Diệp biến sắc, lúc này, một cái bạch sắc tiểu Long xuất hiện ở trước mặt của hắn. Thấy này bạch sắc tiểu Long, Dương Diệp sửng sốt, bởi vì đối phương dĩ nhiên cùng trước khi cái kia cự long sờ một cái một dạng, chỉ là thân thể so với trước cái kia cự long nhỏ!

"Nhân loại, ngươi không râu khẩn trương, ta đối với ngươi không có ác ý!" Bạch sắc tiểu Long miệng phun nhân ngôn, làm cho Dương Diệp lần thứ hai ngẩn ngơ.

Một lát sau, Dương Diệp đè xuống nghi ngờ trong lòng cùng khiếp sợ, Đạo: "Ngươi là kia Long mạch?"

Bạch sắc tiểu Long gật đầu.

Đọc☼truyện cùng

Http://tr u yencuatui.Net/ "Đây là địa phương nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Bạch sắc tiểu Long Đạo: "Đây là ta mở đi ra ngoài tinh thần không gian, tại đây, chúng ta là lấy tinh thần trực tiếp giao lưu, ngoại giới không biết nơi này hết thảy."

"Ngươi đem ta làm tới nơi này, là có chuyện muốn nói với ta?" Kỳ thực Dương Diệp đã có chút minh bạch con tiểu long này tại sao muốn đem hắn làm tới nơi này.

Bạch sắc tiểu Long trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: "Nhân loại, ta tại trên người ngươi ngửi được làm ta động tâm khí tức, ta không biết hơi thở kia là cái gì, thế nhưng không thể nghi ngờ, hơi thở kia có thể đề thăng thực lực của ta, có thể nói, ngươi có thể trợ giúp cho ta."

"Ta có thể giúp đến ngươi? Có ý tứ?" Dương Diệp không giải thích được.

Bạch sắc tiểu Long trầm mặc một lát, sau đó kia Long mặt dữ tợn lên, Đạo: "Ta đã tại đây bị nhốt không biết bao nhiêu năm, tại nơi này, bị nhân loại các ngươi nô dịch, không ngừng là nhân loại các ngươi gia trì số mệnh, a, người tham lam loại, cuối cùng có một ngày sẽ gặp báo ứng!"

"Ngươi nói ngươi là bị nhốt?" Dương diệp tâm trung khiếp sợ, bị nhốt, trước mắt cái này Long mạch dĩ nhiên là bị nhốt.... Bất quá ngẫm lại cũng là, cái này Long mạch dĩ nhiên có thể gia trì số mệnh, còn có thể sản sinh nồng nặc chí cực linh khí, những thứ kia đại tông môn lại làm sao có thể bỏ qua đây?

Nếu như này Long mạch không có sản sinh linh trí, đồng thời biến hóa, vậy còn tốt, thế nhưng đáng tiếc, đối phương sinh ra linh trí, hơn nữa có thể biến hóa, nói cách khác, cái này Long mạch bi kịch. Cho dù ai bị nhốt hơn vạn năm, thậm chí càng lâu, đều là bi kịch!

"Ta hôm nay thực lực đã tương đương với nhân loại các ngươi huyền giả Hoàng giả nhất phẩm cảnh, chỉ cần ta đạt được Hoàng giả nhị phẩm cảnh, ta là có thể phá tan nơi này phong ấn!" Bạch sắc tiểu Long Đạo.

"Cho dù ngươi lao ra nơi này phong ấn, ngươi có thể đi nơi nào?" Dương Diệp Đạo: "Ngươi hẳn là minh bạch, ngươi không thuộc về nhân loại, không thuộc về Yêu Tộc, cũng không thuộc về bất kỳ một cái nào chủng tộc, ra ở đây, ngươi có thể đi nơi nào? Đi ra ngoài, ngươi đối mặt, cũng đúng là vô cùng vô tận truy sát, không phải sao?"

Bạch sắc tiểu Long trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Còn nữa, trước không nói ta có thể hay không cứu ngươi, cho dù có thể cứu ngươi, thế nhưng ngươi có thể có nghĩ tới, cứu ngươi đi ra ngoài, ta có thể được cái gì chỗ tốt đây? Không chỉ có không chiếm được bất kỳ chỗ tốt nào, ta còn sẽ trở thành những thứ kia đại tông môn địch nhân. Ngươi cứ nói đi?"

"Làm sao ngươi có thể trợ giúp cho ta, ta sẽ cho ngươi chỗ tốt!" Lúc này, bạch sắc tiểu Long đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: "Ngươi còn không hiểu ý của ta không? Đây không phải là có không có lợi vấn đề, hay là trước trước kia cái vấn đề, cho dù ngươi chạy đi, nhưng ngươi có thể đi đâu đây?" Dương Diệp coi như là phát hiện, này bạch sắc tiểu Long tuy rằng sống không biết bao nhiêu năm, thế nhưng kia tâm tính phỏng chừng cùng một đứa bé một dạng, dù sao kia chưa có tiếp xúc qua ngoại giới người hoặc là những sinh vật khác.

"Vậy ngươi nói làm sao bây giờ!" Bạch sắc tiểu Long suy nghĩ hồi lâu, cũng không nghĩ tới một cái biện pháp, chỉ có thể hỏi trước mặt Dương Diệp.

Nghe được bạch sắc tiểu Long nói, Dương Diệp nhất thời khóe miệng nhỏ vén, nổi lên lướt một cái dáng tươi cười... <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 413: Hiểu Vũ Tịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ta có biện pháp mang ngươi đi, thế nhưng ngươi phải đáp ứng ta, đi ra ngoài bên ngoài sau, ngươi phải nghe lời ta, không ta cho phép, ngươi không thể tùy tiện đi ra. Đương nhiên, sẽ không để cho ngươi một mực như vậy, chờ sự tình thở bình thường, ta chỉ biết cho ngươi rời đi, thế nào?" Dương Diệp rất bình tĩnh nói, thế nhưng nhưng trong lòng thì kích động không được, Hoàng Giả Cảnh cường giả a, nếu để cho người này theo tự mình hồi Nam Vực, vậy mình thì tương đương với nhiều một cái siêu cấp tay chân a!

Hoàng Giả Cảnh tay chân, hắn có thể nào không kích động?

Nghe được Dương Diệp nói, kia bạch sắc tiểu Long mừng rỡ đến: "Ngươi thật có thể dẫn ta đi? Ngươi nhưng chớ có lừa dối ta, không thì, không thì ta sẽ giết ngươi!"

Dương Diệp Đạo: "Đương nhiên sẽ không lừa ngươi, phải biết rằng, ta lừa ngươi có thể chỗ tốt gì sao? Bất quá, nếu như ta thật có thể mang ngươi đi, ta lại có ích lợi gì chứ?"

Bạch sắc tiểu Long trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Đợi sau khi kết thúc, ngươi tìm một thời gian tới nơi này, cái này lòng đất có một chút đồ vật, lòe lòe, sẽ phát quang, ta cũng không biết đó là cái gì, bất quá ta nghĩ, ngươi hẳn sẽ thích. Vài thứ kia có rất nhiều, ta toàn bộ tặng cho ngươi! Như vậy đủ chứ?"

Lòe lòe? Sẽ phát quang? Đó là cái gì? Bất quá hẳn không phải là cái gì rác rưởi hàng. Bất quá liền điểm ấy đại giới, hắn cũng không dám!
Dương Diệp Đạo: "Vài thứ kia chính ngươi đều chướng mắt, cũng cầm đến tiễn ta, như ngươi vậy đạt đến một trình độ nào đó sao? Phải biết rằng, ta cứu ngươi, đây chính là sẽ có nguy hiểm tánh mạng!"

Bạch Long trầm giọng nói: "Nếu không như vậy, đêm nay ngươi tới nơi này, ta dẫn ngươi đi động phủ của ta, ngươi xem thượng cái gì liền cứ lấy, làm sao?"

Nghe vậy, Dương diệp tâm lòng nhất thời kịch liệt vừa nhảy, hơn vạn năm thu thập, hắn tự nhiên không tin cái này Bạch Long cũng chỉ là bắt được là rác rưởi, trong đó khẳng định có rất nhiều bảo bối. Tuy rằng kích động, thế nhưng hắn cũng sẽ không ngốc đến Biểu mặt lộ ra, cái này Bạch Long tuy rằng tâm trí là tiểu hài tử niên kỷ, thế nhưng kia cũng không ngốc!

Giả vờ do dự hồi lâu, Dương Diệp lúc này mới Đạo: "Cũng được, coi như là tự mình làm một chuyện tốt ah."

Nghe vậy, Bạch Long nhất thời vui vẻ, Đạo: "Nếu như ngươi thật có thể cứu ta đi ra ngoài, ta tất sẽ báo đáp của ngươi!"

"Cái này đâu có!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hỏi ngươi một vấn đề, lúc trước số mệnh gia trì lúc, ta vì sao không cách nào mang khí vận chuyển tới khác trên người một người? Cái này là duyên cớ nào?"

"Đối phương đã chết, hoặc là đại nạn buông xuống!" Bạch Long Đạo: "Bởi vì chỉ như vậy, mới không cách nào số mệnh bật!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai tay bỗng nhiên nắm chặt, hai mắt trong nháy mắt đỏ đậm. Hồi lâu, thở bình thường trong lòng thô bạo cùng khủng hoảng, Dương Diệp nỗ lực dùng tự mình giữ vững bình tĩnh, mẫu thân hiện tại cũng còn là còn sống, dù sao Mạc Lão từng nói qua, mẫu thân tạm thời là không có chuyện gì. Đại nạn buông xuống, nói cách khác, mẫu thân lúc này tình huống phi thường phi thường không ổn a!

"Nói xong rồi, đêm nay ngươi nhất định phải tới nơi này!" Bạch Long nói một câu, lập tức, Dương Diệp chỉ cảm thấy giữa sân tình cảnh biến ảo, khi hắn mở hai mắt ra lúc, hắn vẫn đứng ở sàn đấu võ bên trên.

Không trung, thật lớn Bạch Long sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó hóa thành một đạo bạch quang một nhập lòng đất.

Kế tiếp, Trung Vực mấy đại tông môn đại biểu mang theo tự chọn trung đệ tử ly khai, còn dư lại những thứ kia chư vực huyền giả cũng lần lượt ly khai.

Ma Kha nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, sau đó liền mang theo Ma Tộc đám người xoay người rời đi.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Nhớ kỹ, ước định giữa chúng ta." Nói xong, vừa xoay người rời đi.

Rất nhanh, trên đài tỷ võ, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng hắn mấy người huynh đệ, còn có kia Hiểu Thiên Cơ.

Hiểu Thiên Cơ vung tay lên, Trương Liễu tam người nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ, không biết đi nơi nào. Dương Diệp cả kinh, nhìn về phía Hiểu Thiên Cơ. Người sau mỉm cười, Đạo: "Yên tâm, ta chỉ là để cho bọn họ ly khai một hồi mà thôi."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tiền bối có chuyện gì cứ nói đi!"

Hiểu Thiên Cơ Đạo: "Đầu tiên, ta phải cám ơn ngươi, cám ơn ngươi cải biến Vũ Tịch nha đầu kia số phận, cũng cám ơn ngươi vì nàng bỏ ra nhiều như vậy. Hiện tại, ta muốn cảnh cáo ngươi. Nha đầu kia, từ nhỏ chịu khổ nhiều lắm, mẫu thân nàng mất sớm, theo ta chung quanh bôn ba, có thể dùng nàng không thể như bình thường nữ hài tử vậy vui sướng phát triển. Ta hy vọng, ngươi có thể hảo hảo đợi nàng, chớ để phụ bạc nàng."

"Tự nhiên!" Dương Diệp Đạo.

Hiểu Thiên Cơ gật đầu, Đạo: "Ngươi là phải về Nam Vực, phải không?"

Dương Diệp gật đầu.

"Không quay về, có thể chứ?" Hiểu Thiên Cơ Đạo: "Tính là vì Vũ Tịch!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không trở lại không thể, tiền bối yên tâm, ta sẽ không để cho Vũ Tịch theo ta trở về." Hắn biết Hiểu Thiên Cơ đang lo lắng cái gì, lần này hồi Nam Vực, hung hiểm vạn phần, đối phương lo lắng Hiểu Vũ Tịch, cái này rất tự nhiên. Bất quá hắn cũng không có ý định mang Hiểu Vũ Tịch trở lại Nam Vực, bởi vì... Này lần trở lại, là thật dữ nhiều lành ít a!

Hiểu Thiên Cơ trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Ta không phải là ý này, không cho ngươi trở lại, là bởi vì lúc này Nam Vực tình huống rất là phức tạp, các Đại thế lực trong lúc đó ân oán đã đến bạo phát thời điểm, lúc này trở lại, không thể nghi ngờ là cũng bị cuốn vào kia vòng xoáy trong, cái này đối với ngươi mà nói, rất là không ổn. Còn nữa, ta Hiểu Gia không phải là vong ân phụ nghĩa người, ngươi cứu Vũ Tịch, đồng thời cùng Vũ Tịch đã là phu thê, Vũ Tịch tính cách, ngươi hẳn là rất rõ ràng mới là, nàng sao cho ngươi một người một mình đi vào?"

Nghĩ đến Hiểu Vũ Tịch vậy có chút một cây gân tính cách, Dương Diệp chỉ có cười khổ, chỉ là lần này, thực sự không thể mang về a!

"Ngươi cứu Vũ Tịch, chính là đối với ta Hiểu Gia có ân!" Lúc này, Hiểu Thiên Cơ đột nhiên nói: "Tuy rằng ta Hiểu Gia từng có nói không tham dự ngoại giới thế lực tranh đấu, thế nhưng hôm nay ngươi đối với ta Hiểu Gia mà nói cũng không phải ngoại nhân, cho nên, ta sẽ giúp ngươi giúp một tay. Về phần có thể thành công hay không cứu ra mẹ ngươi, hóa giải ngươi lần này nguy cơ, vậy cũng chỉ có thể xem thiên ý!"

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, Đạo: "Đa tạ!" Có Hiểu Thiên Cơ tương trợ, vậy lần này cứu ra mẫu thân tỷ lệ không thể nghi ngờ lại thêm vài phần.

"Việc thiện có thiện duyên, ác nâng có ác duyên, đây là ngươi thiện duyên!" Hiểu Thiên Cơ Đạo: "Từ biểu hiện ra đến xem, ngươi xem tựa như tứ diện gây thù hằn, trên đời đều địch, nhưng thực không thì, tại bên cạnh ngươi, có rất nhiều quý nhân, chỉ là bọn hắn cũng không có như cùng địch nhân của ngươi vậy, đều xuất hiện ở bên ngoài. Đây cũng là ta không phản đối Vũ Tịch theo ngươi hồi Nam Vực nguyên nhân!"

Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, lần này, ta là thật không muốn mang Vũ Tịch trở lại, ngươi hẳn là minh bạch, trở lại ta muốn đối mặt là cái gì."

Hiểu Thiên Cơ cười cười, Đạo: "Nếu như ngươi có thể thuyết phục nàng không đi theo ngươi, ta tự nhiên không có dị nghị!" Dứt lời, Hiểu Thiên Cơ thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, cùng lúc đó, kỳ thanh âm xa xa truyền đến: "Hảo hảo đợi Vũ Tịch."

Một lát, Dương Diệp lắc đầu, sau đó tay vung lên, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở giữa sân. Hiểu Vũ Tịch có chút mờ mịt, khi thấy Dương Diệp lúc, kia trong con ngươi thoáng hiện vẻ vui mừng, bất quá cũng chợt lóe lên.

Dương Diệp đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt, tay rơi vào Hiểu Vũ Tịch sợi tóc thượng, cảm thụ được kia sợi tóc trợt. Nộn, nhẹ giọng nói: "Từ nay về sau, ngươi ở đây cũng không cần bị nguyền rủa. Ngươi cũng có thể qua cuộc sống của người bình thường." Dứt lời, Dương Diệp thân thủ mang cô gái trước mắt ôm vào trong ngực, sau đó tại kỳ bên tai thấp giọng nói: "Có thể nhìn thấy thanh tỉnh ngươi, thật tốt."

Ngay từ đầu, Hiểu Vũ Tịch thân thể có chút cứng ngắc, thế nhưng rất nhanh, kia cứng ngắc thân thể mềm mại đó là nới lỏng. Bất quá hiển nhiên nàng có chút không thích ứng loại này ôm, thế cho nên hai tay nắm chặt, không biết nên để ở nơi đâu.

Hồi lâu, Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Buông ra!"

Dương Diệp ngẩn ra, không giải thích được, Đạo: "Vì sao? Ta chỉ thích như vậy ôm ngươi!"

"Tay ngươi, không được sờ ta!" Hiểu Vũ Tịch thanh âm trong mang theo một tia e thẹn.

Nghe vậy, Dương Diệp kia đặt ở Hiểu Vũ Tịch kiều đồn bên trên hai tay của ngừng lại một chút, bất quá rất nhanh, lại nhuyễn động, Đạo: "Một cái sờ lại không quan hệ, dù sao cũng lại không phải là không có sờ qua!"

"Bành!"

Đột nhiên, Dương Diệp trực tiếp đạn bay ra ngoài, ngược ngồi trên mặt đất. Dương Diệp có chút mộng, thật tốt, thế nào động thủ? Lúc này Dương Diệp đầu có chút đường ngắn.

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch gương mặt ân hồng, hung hăng trừng mắt Dương Diệp, ở trên tay nàng, chẳng biết lúc nào nhiều một thanh loan đao, loan đao bên trên, lóe ra chói mắt đao mang.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, có ý tứ? Muốn mưu sát chồng?

Hiểu Vũ Tịch chậm rãi hướng Dương Diệp đi đến, tại trong tay nàng, kia loan đao thượng đao mang càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng chói mắt. Rất nhanh, Hiểu Vũ Tịch đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó, kia loan đao gác ở Dương Diệp trên cổ của...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 414: Hài tử vấn đề!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiểu Vũ Tịch nhìn chăm chú vào Dương Diệp, hai người hai mắt đối diện, hai

người lần lượt rất gần, Dương Diệp có thể rõ ràng nghe thấy được Hiểu Vũ Tịch

trên người tán phát nhàn nhạt mùi thơm, tuy rằng trên cổ là lạnh như băng lưỡi dao, thế nhưng hắn như trước vẫn là không nhịn được có chút tâm viên ý mã.

Hiểu Vũ Tịch là rất đẹp, vẻ đẹp của nàng mạo không thua Dương Diệp đã gặp bất

luận cái gì một nữ tử, ngũ quan xinh xắn, trong suốt như ngọc gò má của, như

Thu Thủy kiểu trong vắt con ngươi, tuy rằng trên mặt hắn thường xuyên lộ vẻ

thần tình lạnh như băng, nhưng là lại không thể phủ nhận, nàng vẫn là phi

thường xinh đẹp, hơn nữa còn là phi thường hấp dẫn người.

Cùng Tô Thanh Thi bất đồng, Tô Thanh Thi là cao lạnh, lạnh đến trong khung,

mặc kệ đối với người nào, bọn ta là lạnh như vậy, giống như một khối vạn niên

hàn băng thông thường, người lạ chớ gần; Hiểu Vũ Tịch còn lại là bên ngoài

lạnh tâm nóng, của nàng lạnh chỉ là Biểu mặt, chuẩn xác điểm nói là nàng đang

dùng lạnh tới bảo vệ mình, làm cùng nàng tiếp xúc sâu, đạt được thư của nàng

đảm nhiệm sau, nàng chỉ biết tại trong lúc lơ đảng lộ ra nàng kia khả ái một

mặt.

Cách Dương Diệp gần như vậy, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt lần thứ hai đỏ, bất quá khi

thấy Dương Diệp trong mắt tiếu ý lúc, nàng cũng cố tự trấn định, không có

tuyển chọn tránh lui, ngược lại là hướng phía trước lại gần gần, lúc này, nàng

đã có thể cảm thụ được Dương Diệp hô hấp lúc tản ra hơi thở.

Hiểu Vũ Tịch mặt càng đỏ hơn, kia loan đao bên trên, sớm đã thành không có đao

mang, lúc trước là gác ở Dương Diệp trên cổ, hiện tại, càng hướng là đặt ở

Dương Diệp trên cổ!

Nắm loan đao hướng Dương Diệp cái cổ lại dán vài phần, Hiểu Vũ Tịch ánh mắt

không dám nhìn tới Dương Diệp, "Ngươi, không cho ngươi khi dễ ta, không thì ta

sẽ giết ngươi!" Tựa như là để tỏ lòng nàng không phải là đang nói đùa, trong

tay nàng loan đao lại hướng Dương Diệp nơi cổ gần sát vài phần, chỉ là tại

thiếp đến Dương Diệp trên da thịt lúc, nàng cũng nếu như giống như điện giật

lui về phía sau số cm!

Dương Diệp khẽ cười cười, thân thủ ôm Hiểu Vũ Tịch hông của thân, nhẹ giọng

nói: "Vũ Tịch, chúng ta coi như là đạo lữ sao?"

Đạo lữ! Nghe thế hai chữ, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt lần thứ hai đỏ lên, sau đó vội

vã lắc đầu, Đạo: "Không tính là!"

"Có thể là chúng ta đã làm đạo lữ chuyện nên làm!" Dương Diệp nhẹ giọng nói.

"Ta..." Hiểu Vũ Tịch sắc mặt đỏ hơn, phảng phất có thể tích xuất huyết tới.

Lúc này Hiểu Vũ Tịch, mặt như hoa đào, ngượng ngùng giữa, xinh đẹp không thể

tả, thẳng khác vạn vật thất sắc. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ngẩn ngơ, sau đó kìm lòng không đặng ôm Hiểu Vũ Tịch, tiếp theo, môi đỏ mọng hôn lên

Hiểu Vũ Tịch kia mê người môi đỏ mọng.

Hiểu Vũ Tịch thân thể cứng đờ, chậm rãi, nắm loan đao tay của rũ xuống...

Hiểu Vũ Tịch môi đỏ mọng rất mềm, rất thơm, mà lại mang theo một tia vị ngọt;

Hiểu Vũ Tịch hông của rất mềm, rất nhỏ, mềm mại không xương, dấu tay ở phía

trên, căn bản sờ không tới gắng sức điểm. Đương nhiên, còn có một chỗ so vị

trí này mềm hơn, nhỏ hơn, không chỉ có mảnh, còn rất trợt, rất non....

Dù sao cũng là ban ngày ban mặt, Dương Diệp vẫn hiểu một vừa hai phải, hôn một

hồi Hiểu Vũ Tịch, đó là phân ra, nhìn kia hai mắt nhắm nghiền, sắc mặt ửng đỏ

Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp cười cười, lần thứ hai hôn một cái Hiểu Vũ Tịch môi

đỏ mọng, sau đó dường như biểu thị công khai chủ quyền thông thường, Đạo: "Vũ

Tịch, từ nay về sau, ngươi chính là ta đạo lữ!"

Hiểu Vũ Tịch đỏ mặt, nhỏ không thể tra địa gật đầu, cùng với nói là gật đầu,

còn không bằng nói nhẹ nhàng giật giật đầu.

Biết Hiểu Vũ Tịch da mặt mỏng, có thể làm cho nàng gật đầu đã là cực hạn,

Dương Diệp cũng không xuất hiện ở nói kích thích nàng, cười cười, sau đó ôm

lấy Hiểu Vũ Tịch. Hắn rất hưởng thụ loại cảm giác này, bởi vì trước đây hắn chưa bao giờ có loại cảm giác này. Cùng Tần Tịch Nguyệt kia yêu tinh ôm, càng

nhiều hơn chính là tình. Muốn; Mà cùng Tô Thanh Thi, được rồi, tại thanh tỉnh

dưới tình huống, hắn cùng với Tô Thanh Thi chỉ ôm qua một lần, mà một lần kia

còn chưa đủ để hai hơi thở...

Dưới tình huống đó, ở đâu ra cảm giác?

Dương Diệp rất ưa thích ôm Hiểu Vũ Tịch, bởi vì... Này dạng, khiến hắn cảm

thấy rất thỏa mãn, rất hạnh phúc.

Nhìn trong ngực người, Dương diệp tâm Đạo: "Kỳ thực, yêu cầu của mình thực sự

không cao a..."

Dương Diệp nghĩ tới một câu nói: Ta bản thiện lương, làm sao hiện thực bức

lương là xướng.

Người sống tại trên đời này, luôn là có rất nhiều thân bất do kỷ, có một số

việc, ngươi không thích cũng phải làm. Tại thế giới này, nếu muốn nắm giữ vận

mạng của mình, làm mình muốn làm sự, chỉ có thực lực!

Không có thực lực, cái gì đều là mò mẩm nhạt!

Một lát, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói: "Ta sẽ có hài tử sao?"

"Ách!" Dương Diệp sửng sốt.

Hiểu Vũ Tịch đỏ mặt nói: "Nếu có hài tử, về ngươi, ta, ta sẽ không mang."

Dương Diệp: "...."

"Bất quá ta có thể dạy hắn dùng đao, sau đó ngươi dạy hắn dùng Kiếm, hắn sau này nhất định sẽ rất lợi hại!" Hiểu Vũ Tịch tiếp tục đỏ mặt nói, thanh âm trong có e thẹn, nhưng càng nhiều hơn chính là xấu hổ vui, còn có một tia hướng tới cùng kỳ ký.

Nhìn Hiểu Vũ Tịch kia trong mắt hướng tới cùng kỳ ký, Dương diệp tâm phảng phất bị cái gì đụng phải một chút. Hít sâu một hơi, Dương Diệp cúi người hôn một cái Hiểu Vũ Tịch cái trán, ôn nhu nói: "Sẽ có, chúng ta sẽ có, nhất định sẽ!"

Phảng phất cảm nhận được Dương diệp tâm tình có chút không giống, Hiểu Vũ Tịch thả ngượng ngùng, hai tay cũng giữ lại Dương Diệp hông của thân, mang tự mình dán tại Dương Diệp trên người.

"Ta phải về Nam Vực." Dương Diệp Đạo.

"Ta trở về với ngươi!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Lần này trở lại, rất nguy hiểm."

Hiểu Vũ Tịch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Đạo lữ không phải là hẳn là đồng sinh cộng tử sao?"

Dương Diệp: "..."

Một lát, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Ngươi nói đúng, đạo lữ, phải là đồng sinh cộng tử. Ta không hẳn là đem mình quan niệm áp đặt tại trên người ngươi,

đây đối với ngươi là không công bình, tuy rằng cái này là vì tốt cho ngươi,

thế nhưng, Vũ Tịch ngươi có mình chọn quyền lợi, ta không hẳn là cướp đoạt

ngươi cái này quyền lợi!" Hắn sở dĩ thay đổi chủ ý, nhất chủ yếu vẫn là bởi vì

phụ thân của Hiểu Vũ Tịch, cũng chính là vị siêu cấp cường giả kia sẽ theo đi

Nam Vực, có hắn tại, Hiểu Vũ Tịch thế nào cũng không có việc gì!

Cứ như vậy, hai người bộ dạng xúm nhau tới Thái Dương xuống núi.

Đột nhiên, Hiểu Vũ Tịch buông lỏng ra Dương Diệp, khôi phục nàng dĩ vãng thần

sắc. Dương Diệp cũng không kỳ quái, bởi vì Dạ Vẫn tới.

"Tất cả huynh đệ đều chuẩn bị xong chưa?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Dạ Vẫn gật đầu, Đạo: "Tất cả huynh đệ đã toàn bộ ra Cổ Vực Thành, giấu ở Cổ

Vực Thành bên ngoài, chỉ cần Kiếm chủ ngươi ra lệnh một tiếng, chúng ta liền

lập tức xuất phát, giết hồi Nam Vực."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nam Vực gần nhất như thế nào?"

"Mạch nước ngầm bắt đầu khởi động!" Dạ Vẫn trầm giọng nói: "Mặc dù bây giờ

Biểu mặt gió êm sóng lặng, thế nhưng kì thực là mạch nước ngầm bắt đầu khởi

động. Kiếm Tông đã bắt đầu ở triệu hồi tất cả bên ngoài đệ tử, Kiếm Tông khả

năng có đại động tác, bất quá cụ thể là cái gì cũng không biết. Theo Kiếm Tông triệu hồi đệ tử, Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung, còn có Nguyên Môn cùng với Hạo

Nguyệt tông, Băng Tuyết cung cũng bắt đầu triệu hồi tự mình tông môn đệ tử.

Đáng giá một nói là, Đại Tần đế quốc Cửu Châu vương hầu cũng mang theo các

châu bộ đội tinh nhuệ đi trước Đế đô, nói tóm lại, bây giờ Nam Vực, là mạch

nước ngầm bắt đầu khởi động, phảng phất có đại sự muốn phát sinh thông

thường!"

"Phải loạn sao? Càng loạn càng tốt a..." Dương Diệp Đạo: "Tiếp tục phái người

mật thiết quan tâm Nam Vực!"

"Dạ!"

"Được rồi, kia Trung Vực La Phong đã chết rồi sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Dạ Vẫn lắc đầu, Đạo: "Lão Lý ám sát thất bại!"

"Vì sao?" Dương Diệp cau mày.

"Thực lực đối phương rất mạnh, hơn nữa đối phương có thể triệu hoán phi hành

Huyền thú!" Dạ Vẫn Đạo.

Thì ra là thế! Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Quên đi, không ở đi quản hắn. Ngươi

trở lại nói cho các huynh đệ, để cho bọn họ dưỡng hảo tinh thần, mang tự mình

trạng thái điều đến đỉnh, bởi vì rất nhanh, chúng ta khả năng liền phải đối

mặt một hồi máu tanh chém giết!"

"Dạ!"

Dứt lời, Dạ Vẫn tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dạ Vẫn sau khi biến mất, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trong tay xuất hiện kia

La Phong nạp giới, khi thấy trong đó vật phẩm lúc, Dương Diệp sắc mặt nhất

thời quái dị dâng lên.

Cái này trong nạp giới, đồ vật rất ít, xác thực nói là không có, Năng Lượng

thạch có một chút, thế nhưng vẫn chưa tới hai vạn, còn dư lại, còn dư lại tất

cả đều là nữ nhân tiết. Y. Tiết. Khố, đỏ, lam, bạch, đen... Có chừng mấy vạn

nhiều. Ngoại trừ cái này ở ngoài, còn có các loại xuân. Cung tập tranh, cũng

có chừng hơn vạn nhiều, còn thật nhiều lam sắc bình nhỏ, cái gì 'Ta yêu một

cây phẩm' 'Trinh nữ biến hóa dâm phụ'...

Lắc đầu, Dương Diệp bấm tay bắn ra, mang nạp giới một nhập lòng đất. Hắn không

phải là biến thái, tự nhiên sẽ không đối những nữ nhân kia y vật cảm thấy hứng

thú.

Đúng lúc này, sàn đấu võ hạ mặt đất đột nhiên khẽ run lên, thấy thế, Dương

Diệp vui vẻ, không chút nghĩ ngợi liền lôi kéo Hiểu Vũ Tịch tay của thả người

nhảy, hướng mặt đất lao đi

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 415: Bảo vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Long động phủ rất lớn, có thể chứa chấp chí ít hơn vạn người ở lại. Trong động rất rộng rộng rãi, bốn phía nổi lơ lửng nhũ bạch sắc sương mù màu trắng, làm Dương Diệp nhìn thấy cái này sương mù màu trắng lúc, Dương diệp tâm nhảy nhất thời kịch liệt nhảy dựng lên, trong mắt, càng tản mát ra cực nóng quang mang. Bởi vì... Này chút sương mù màu trắng linh mẫn khí, bởi vì linh khí quá mức nồng nặc, cho nên biến thành loại này thực chất vụ khí!

Lúc này, Dương Diệp có trường ở nơi này xung động! Ở đây linh khí, so với kia Tiềm Long Tháp tầng thứ năm còn muốn nồng nặc không biết gấp bao nhiêu lần. Ở chỗ này tu luyện, tối đa một năm, hắn liền một cách tự tin đề thăng tới Linh Giả Cảnh đỉnh! Chỉ là đáng tiếc, hắn hiện tại không thể đợi tại đây, điều này làm cho tâm lý cái kia phiền muộn quấn quýt a!

Tại Dương Diệp bên cạnh Hiểu Vũ Tịch cũng bị trước mắt một màn này cho khiếp sợ đến rồi, những linh khí này thực sự đậm úc, tuyệt đối không phải là bất kỳ một cái nào tông môn hoặc là thế gia những thứ kia chỗ tu luyện có khả năng đủ so. Ở đây, là chân chánh huyền giả tu luyện thiên đường!

Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch rất khiếp sợ, nhưng ở hai người bọn họ trước mặt Bạch Long cũng tập mãi thành thói quen, phảng phất cái này sương mù màu trắng đều là không khí thông thường.

"Đi thôi, ta bắt được đồ vật đều ở phía trước." Bạch Long Đạo.

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, sau đó lôi kéo Hiểu Vũ Tịch tay của đi theo Bạch Long.

Bạch Long mang theo Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch đi tới động phủ trong một cái góc, sau đó chỉ vào phía trước Đạo: "Cái này chính là ta tại đây địa lý thu thập được gì đó, những thứ kia chiếu lấp lánh gì đó còn lại là ở đây tự mình sinh thành, không thể ăn, ta liền toàn bộ ném vào ở đây nhất nhất"

Đột nhiên, Bạch Long không có nói chuyện. Bởi vì kia phát hiện, lúc này Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch hai người hoàn toàn sống ở chỗ đó, dường như bị định thân thông thường!

Lúc này Dương Diệp đầu trống rỗng, trong ánh mắt, chỉ Bạch Long nói những thứ kia chiếu lấp lánh gì đó, không chỉ có là hắn, tại bên cạnh hắn Hiểu Vũ Tịch lúc này cũng là mở to sáng sủa hai mắt, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Bọn họ nhìn thấy gì?

Tại trước mặt bọn họ, là một đống lớn dường như núi nhỏ vậy cực phẩm Năng Lượng thạch, có chừng hơn vạn miếng nhiều như vậy! Hơn vạn miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, đây là khái niệm gì? Chỉ sợ cũng coi như là cửu phẩm tông môn cũng không có nhiều như vậy cực phẩm Năng Lượng thạch ah?

Dương Diệp cũng không khống chế mình được nữa, thoáng cái đánh móc sau gáy, ôm chặc lấy kia đôi cực phẩm Năng Lượng thạch. Cái này cực phẩm Năng Lượng thạch, có thể cho hắn tu luyện tới Hoàng Giả Cảnh. Nói chung, từ nay về sau, hắn tại cũng không cần đang vì tu luyện tài nguyên mà lo lắng cùng phiền não rồi. Không chỉ có như vậy, có cái này cực phẩm Năng Lượng thạch, hắn có thể cho kia 105 danh huynh đệ thực lực tới một người đại bay vọt!

Nói chung, cái này cực phẩm Năng Lượng thạch có thể làm rất nhiều chuyện.

"Đây không phải là cực phẩm Năng Lượng thạch!" Lúc này, Hiểu Vũ Tịch thanh âm của tại Dương Diệp vang lên bên tai.

"Không phải là cực phẩm Năng Lượng thạch?" Dương Diệp cầm lấy một khối Năng Lượng thạch nhìn một chút, quả nhiên, hắn phát hiện trong tay khối này Năng Lượng thạch không chỉ có so cực phẩm Năng Lượng thạch muốn lớn hơn một chút, năng lượng đó cũng càng thêm đầy đủ tinh thuần.

"Đây là siêu phẩm Năng Lượng thạch!" Hiểu Vũ Tịch thần sắc ngưng trọng nói: "Cái này so cực phẩm Năng Lượng thạch càng thêm trân quý hi hữu, một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch tương đương với 100 khối cực phẩm Năng Lượng thạch. Siêu phẩm Năng Lượng thạch, coi như là cửu phẩm tông môn chỉ sợ cũng không có bao nhiêu. Mấy thứ này, nghìn vạn không thể để cho ngoại nhân biết, không thì, ngươi sẽ trở thành toàn bộ đại lục công địch!"

"Không phải là ta!" Dương Diệp thả tay xuống trung siêu phẩm Năng Lượng thạch, nhìn Hiểu Vũ Tịch cười nói: "Là chúng ta, những vật này là chúng ta!"

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch khóe miệng khóe miệng nhỏ vén, nổi lên lướt một cái say lòng người dáng tươi cười, nhìn Dương Diệp, trong con mắt hiện lên nhè nhẹ nhu tình, nhẹ giọng nói: "Ừ, nhà của chúng ta!"

Nhìn Hiểu Vũ Tịch kia mang theo thẹn thùng nhưng lại, Dương diệp tâm trung khẽ động, nếu như không phải là cố kỵ bên cạnh còn có kia Bạch Long tại, hắn sớm mang Hiểu Vũ Tịch ôm vào trong ngực, hảo hảo khinh bạc một chút!

Ngăn chặn trong lòng kiều diễm, Dương Diệp vung tay phải lên, mang sau lưng những thứ kia siêu phẩm Năng Lượng thạch toàn bộ thu vào vòng xoáy trong đan điền. Loại bảo bối này, hắn cũng không dám thu được trong nạp giới, phải biết rằng, có chút cường giả thế nhưng có thể xem thấu nạp giới. Nếu như bị người phát hiện hắn có siêu phẩm Năng Lượng thạch, hắn thực sự sẽ trên đời đều địch!

"Ngươi muốn mấy thứ này?" Lúc này, Bạch Long kinh ngạc nói: "Mấy thứ này rất khó ăn!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, ăn? Người trước mắt này dĩ nhiên cầm tới ăn, nhưng lại rất khó ăn, hắn lúc này muốn đánh nhau Long! Bất quá nghĩ đến đây con rồng thực lực, hắn đó là chỉ có thể ngăn chặn trong lòng đáng sợ kia ý niệm, Đạo: "Mấy thứ này đối với ngươi khả năng không có gì dùng, thế nhưng ta đối môn nhân loại lại là có thêm không nhỏ tác dụng, Ân, dù sao cũng chính là như vậy, cái này đối với ngươi cũng không có chỗ dùng, đưa cho ta, không ngại ah?"

"Ngươi muốn, liền toàn bộ cầm tốt lắm." Bạch Long rất hào phóng, Đạo: "Phía trước còn có một chút đồ vật, vài thứ kia tốt ăn nhiều. Bất quá ta đều ăn chán. Còn có một chút đồ vật cùng cái này lòe lòe Thạch Đầu một dạng, tuy rằng tốt xem, thế nhưng đều là rất khó ăn, ngươi phải thích, cũng đều cầm tốt lắm!"

Dương Diệp vui vẻ, sau đó xem nói với Bạch Long cái kia góc, khi thấy cái kia góc gì đó lúc, Dương Diệp hai mắt nhất thời trợn tròn. Ở trước mặt hắn, là các loại các dạng khoáng thạch, những quáng thạch này rất lớn, kỳ hình quái dị, có lờ mờ không ánh sáng, thường thường đồng thời, nhưng có cũng lóe ra quang mang chói mắt, rực rỡ đến cực điểm.

Cái này loại này đủ loại màu sắc hình dạng Thạch Đầu, đều biết vạn nhiều!

Cái này dĩ nhiên không phải Thạch Đầu, mà là cực kỳ trân quý khoáng thạch, phi thường trân quý cái loại này.

Ngoại trừ những quáng thạch này bên ngoài, còn có kia Bạch Long nói cái loại này đồ ăn ngon, khi thấy cái này Bạch Long trong miệng nói đồ ăn ngon lúc, Dương diệp tâm lòng tăng nhanh.

Bạch Long trong miệng nói đồ ăn ngon, dĩ nhiên là linh thảo, hơn nữa còn là tất cả đều là thiên cấp hạ phẩm trở lên linh thảo, thậm chí, hắn còn gặp được vài cọng chỉ tại thư tịch thượng mới thấy qua linh thảo, tỷ như kia đã siêu việt thiên cấp, có thể bạch cốt thịt tươi 'Tiên Linh thảo', còn có kia có thể làm cho tôn cấp dưới Huyền thú có tỷ lệ trực tiếp tấn cấp 'Thú cực thảo' còn có...

Nói chung, Dương Diệp quét mắt qua một cái đi, liền đã phát hiện không dưới hơn - ba mươi cây siêu việt thiên cấp, cũng chính là Đạo cấp linh thảo, một ít linh thảo hắn nhận thức, nhưng càng nhiều hơn cũng không nhận biết. Về phần thiên cấp, đó là nhiều đếm không xuể, dù sao cũng không dưới hơn vạn cây!

"Phát tài!"

Nhìn trước mắt đây hết thảy, Dương Diệp kích động tay cũng bắt đầu chiến. Dương Diệp dám phát thệ, mấy thứ này nếu như bị ngoại nhân biết, nhất định sẽ tại Huyền Giả Đại Lục thượng nhấc lên một cổ tinh phong huyết vũ, làm cho Huyền Giả Đại Lục vô số tông môn, vô số siêu cấp cường giả là phần điên cuồng! Thậm chí, chính là kia Yêu Vực cũng nhất định sẽ xuất thủ!

Không có cái nào cường giả cùng tông môn có thể không nhìn những bảo vật này! Có những bảo vật này, có thể bồi dưỡng nhiều ít cái siêu cấp cường giả?

Đặc biệt những thứ kia khoáng thạch, những thứ kia khoáng thạch có thể chế tạo ra nhiều ít bộ Huyền bảo Huyền Giáp? Tu luyện tài nguyên có, Huyền bảo Huyền Giáp cũng có, nói cách khác, cái nào tông môn đạt được mấy thứ này, tuyệt đối có thể tại trong khoảng thời gian ngắn có thể dùng tông môn toàn thể đệ tử tới một người đại bay vọt!

Hưng phấn kích động sau, Dương Diệp bắt đầu tỉnh táo. Mấy thứ này mặc dù tốt, nhưng là lại không thể thấy hết, chí ít không thể một lần bại lộ nhiều lắm, không thì, mình coi như có mười cái mạng cũng không đủ chết.

Vung tay lên, Dương Diệp mang trước mắt vật sở hữu đều bỏ vào tiểu vòng xoáy trong.

Lúc này, Bạch Long đột nhiên nói: "Nhân loại, mấy thứ này đối với ngươi hữu dụng ah?"

Dương Diệp có thể nói vô dụng sao? Hắn da mặt thực sự còn không có dày đến loại trình độ đó. Lập tức gật đầu, Đạo: "Rất hữu dụng, mấy thứ này, đủ để cung cấp nuôi dưỡng ta đến Hoàng Giả Cảnh."

"Vậy ngươi bây giờ có thể nói muốn thế nào đợi ta đi ra sơn cốc này!" Bạch Long Đạo: "Mảnh sơn cốc này bốn phía, có cường đại cấm chế, tại bên trong sơn cốc này, ta có thể tự do hoạt động, thế nhưng ta nếu là muốn ly khai sơn cốc này, chỉ biết gây ra nơi này cấm chế, nơi này cấm chế chỉ biết đối với ta công kích, không chỉ có như vậy, tại nơi Cổ Vực Thành trong trấn thủ các đại tông môn cường giả cũng sẽ nhanh chóng tới rồi, cho nên, nếu như phương pháp của ngươi không được, vậy xin lỗi, ngươi phải chết. Bởi vì nếu để cho những thứ kia người tham lam loại phát hiện ở đây, bọn họ tuyệt đối sẽ không tiếc bất cứ giá nào tới đoạt ta những thứ này! Tuy rằng ta không thế nào ưa thích cái này, thế nhưng cũng không muốn cho những thứ kia ghê tởm nhân loại!"

Dương Diệp biết đối phương sở dĩ một mực biểu hiện hào phóng như vậy, đồng thời dẫn đầu dẫn hắn tới nơi này, trước cho hắn mấy thứ này, kỳ thực nguyên nhân chủ yếu không là đối phương tín nhiệm hắn, mà là đối phương tín nhiệm thực lực của chính mình.

Quả thực, tại đối phương trong mắt, thực lực của hắn cùng một con con kiến hôi không sai biệt lắm. Mặc dù có chút đả kích người, nhưng sự thực chính là như vậy!

Nhìn thấy Dương Diệp trầm mặc, Bạch Long Long mục đích dần dần Băng lạnh xuống, kia cũng không thích bị người đùa giỡn, đặc biệt còn là một người loại!

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đôi mắt đẹp cũng nhìn về phía Dương Diệp, nàng thật tò mò Dương Diệp muốn thế nào mang cái này Bạch Long rời đi nơi này, nàng biết Dương Diệp có biện pháp, không thì Dương Diệp sẽ không như vậy liều lĩnh. Chỉ là nàng thật tò mò, Dương Diệp biện pháp đến tột cùng là cái gì....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 416: Tụ Bảo Trai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Còn nhớ rõ ước định của chúng ta sao?" Dương Diệp nhìn Bạch Long, Đạo.

Bạch Long gật đầu, Đạo: "Ta sau khi ra ngoài, sẽ theo ngươi, tạm thời nghe lời ngươi, sẽ không dễ dàng đi ra."

Dương Diệp gật đầu, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cổ tử quang tuôn ra, nhất thời mang kia Bạch Long bao phủ đi vào, tiếp theo, Bạch Long trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở tiểu vòng xoáy trong.

Hắn sở dĩ dám đáp ứng Bạch Long mang kia mang đi, tự nhiên là bởi vì có tiểu vòng xoáy, mang Bạch Long thu vào tiểu vòng xoáy, kia nếu nói cấm chế nhất định là vô hiệu. Dù sao cũng cho tới bây giờ, hắn liền chưa thấy qua có vật gì vậy có thể đối kháng tiểu vòng xoáy.

Đương nhiên, hắn không phải là không muốn qua Bạch Long có thể hay không cường đoạt tiểu vòng xoáy vấn đề này, nếu như là trước đây, tính là không phải cái này siêu cấp tay chân, không muốn những bảo vật này, hắn cũng chắc là sẽ không khiến Bạch Long biết tiểu vòng xoáy tồn tại. Thế nhưng hiện tại, khi biết tiểu trong nước xoáy có cái siêu cấp kinh khủng tiểu cô nương sau, hắn dĩ nhiên là không sợ!

Tiểu cô nương kinh khủng hắn là chính mắt thấy được, tại cộng thêm tiểu vòng xoáy thần bí cùng kinh khủng, ngoại trừ tiểu vòng xoáy tự nguyện buông tha hắn, ly khai hắn, người khác nếu muốn cường đoạt, đặc biệt tại đây tiểu vòng xoáy nội cường đoạt, kia không thể nghi ngờ là muốn chết, dù cho này Bạch Long là Hoàng Giai cường giả!

Bạch Long tiến nhập tiểu vòng xoáy sau, đầu tiên là ngẩn người, ngay sau đó đó là mừng rỡ, tại tiểu vòng xoáy nội không ngừng lăn lộn. Rất nhanh, tiểu vòng xoáy tựa hồ nhìn không được, một đạo khí tức kinh khủng lồng hướng về phía kia Bạch Long, tiếp theo, tại Dương Diệp ánh mắt kinh hãi trong, cái kia Bạch Long dường như dĩ vãng những thứ kia Huyền thú thông thường, lộ ra kinh sợ thần tình!

Dương Diệp lúc này trong lòng trở mình Giang rót nước, bởi vì hắn phát hiện, cái này tiểu vòng xoáy tựa hồ so với hắn tưởng tượng còn muốn kinh khủng. Lão Thiên, cái này Bạch Long thế nhưng Hoàng Giai, nhưng mà đối mặt cái này tiểu vòng xoáy, vẫn như cũ lộ ra cái loại này kinh sợ thần tình, cái này tiểu vòng xoáy đến tột cùng là lai lịch gì? Vì sao ngay cả Hoàng Giai cường giả đều đối với nó kiêng kỵ không ngớt?

Mặc kệ thế nào, cái này cuối cùng là chuyện tốt. Lúc trước hắn còn lo lắng tiểu vòng xoáy không cách nào kinh sợ Bạch Long, hiện tại xem ra, hắn hoàn toàn là suy nghĩ nhiều!

"Ngươi mang kia thu vào cái địa phương kia sao?" Hiểu Vũ Tịch đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật đầu, đối với Hiểu Vũ Tịch, hắn đương nhiên sẽ không dấu diếm.

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, sau đó không ở ngôn ngữ.

Dương Diệp đi tới Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, thân thủ kéo Hiểu Vũ Tịch tay của, nhẹ giọng nói: "Ngươi thế nào không hỏi chỗ kia là địa phương nào đây?" Hắn thật tò mò, bởi vì theo đạo lý mà nói, Hiểu Vũ Tịch chắc là thật tò mò mới là, thế nhưng Hiểu Vũ Tịch cũng cũng không hỏi, điều này làm cho hắn rất là nghi hoặc.

"Kia là bí mật của ngươi!" Hiểu mưa tay nắm thật chặt Dương Diệp tay của, nhẹ giọng nói: "Ngươi muốn thì nguyện ý nói cho ta biết, sẽ chủ động nói cho ta biết, nếu không phải nguyện ý, ta hỏi, ngươi cũng là sẽ không nói!"

Dương Diệp có chút cảm động, nắm thật chặt Hiểu Vũ Tịch tay của, Đạo: "Ta lúc đầu mang ngươi làm tới đó mặt, sẽ không nghĩ tới sẽ đối ngươi giấu diếm. Sở dĩ không chủ động nói với ngươi, là bởi vì ta cũng không rõ ràng lắm kia rốt cuộc là một cái cái gì tồn tại. Chỉ biết kia tại trong thân thể ta, đối với ta không có ác ý, trừ lần đó ra, ta hoàn toàn không biết gì cả!"

"Ngươi không cần giải thích!" Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhẹ giọng nói: "Ta như tin ngươi, tính là ngươi nói là giả, ta biết tin ngươi; Nếu không tin ngươi, tính là ngươi nói là sự thật, ta cũng sẽ không tin ngươi!"

Dương Diệp ngẩn ra, sau khi tỉnh hồn lại, tâm lý ngọt ngào, dường như lau mật thông thường. Nguyên lai bị người tín nhiệm, đặc biệt bị người mình thích tín nhiệm, là như thế thoải mái!

"Đáng tiếc cái này linh khí nồng nặc!" Nhìn bốn phía những thứ kia nhũ khí màu trắng chảy, Hiểu Vũ Tịch trong mắt có khó có thể che giấu tiếc hận. Ở đây linh khí thực sự quá nồng nặc, nồng nặc đến đã thực chất hóa. Ở chỗ này tu luyện, nàng có nắm chắc trong thời gian ngắn nhất trùng kích Tôn giả cảnh giới này!

Nhìn chung quanh những thứ kia bạch sắc khí lưu, Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó trong cơ thể tiểu vòng xoáy bắt đầu chậm rãi vận chuyển, theo tiểu vòng xoáy xoay tròn, rất nhanh, Dương Diệp ngạc nhiên phát hiện, chung quanh những thứ kia nhũ bạch sắc khí lưu nhất thời hướng phía trong cơ thể hắn vọt tới, những thứ kia bạch sắc khí lưu tiến nhập trong cơ thể sau, cũng không có bị tiêu hóa, ngược lại là trôi lơ lững ở tiểu vòng xoáy trong...

Dần dần, tiểu vòng xoáy xoay tròn tốc độ nhanh hơn, tại Dương Diệp chung quanh những thứ kia nhũ bạch sắc khí lưu điên cuồng mà hướng phía Dương diệp dũng đi, không được một khắc đồng hồ, Dương Diệp trong cơ thể tiểu vòng xoáy không gian đó là đã bị cái này bạch sắc khí lưu chiếm lĩnh, toàn bộ tiểu vòng xoáy không gian đều nổi lơ lửng nhũ khí màu trắng chảy. Cùng tại Bạch Long động phủ một dạng, cái này bạch sắc khí lưu cũng không có tiêu tán!

Nhìn thấy tiểu vòng xoáy bên trong không gian những thứ kia bạch sắc khí lưu, Dương Diệp lần này thực sự vô cùng kích động, bởi vì từ nay về sau, hắn tiểu vòng xoáy không gian thì tương đương với một cái động tiên, bất kể là Huyền thú, còn là người, ở bên trong tu luyện đều có thể đủ nhanh chóng đề thăng. Mà chính hắn cũng là như vậy, từ nay về sau, hắn đi tới chỗ nào, đều không cần đang lo lắng linh khí vấn đề này!

Một bên, Hiểu Vũ Tịch kinh ngạc nhìn đây hết thảy, đúng vậy, lúc này nàng là phi thường khiếp sợ, bởi vì Dương Diệp lại có thể mang những linh khí này đều hút đi, cái này vô cùng không bình thường. Nàng thật tò mò, cũng rất nghi hoặc, bất quá cuối cùng là không có mở miệng hỏi. Đối với cái kia nàng trước khi đợi trôi qua địa phương thần bí, nàng chắc là sẽ không đi hỏi. Bởi vì nhiều một cái người biết vật kia lai lịch, Dương Diệp là hơn một phần nguy hiểm!

"Vũ Tịch, sau này ngươi cùng tiểu tử kia là ở chỗ này mặt tu luyện ah!" Dương Diệp cười nói. Hiểu Vũ Tịch cùng tiểu tử kia nếu như ở bên trong tu luyện, khẳng định có thể đại phúc độ đề thăng thực lực. Đặc biệt tiểu tử kia, hắn đã cảm giác được, tiểu tử kia tựa hồ muốn đã tỉnh. Lúc đầu tiểu tử kia chịu thương kỳ thực sớm đã thành chữa trị tốt, sở dĩ không tỉnh lại, chỉ sợ là tiểu tử kia thực lực lại muốn tăng lên.

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó gật đầu.

Lúc này, Dương Diệp chân mày đột nhiên vừa nhíu, nói đến tiểu tử kia, hắn trái lại nhớ tới một việc. Đó chính là kia Mục Quân lúc đầu dùng kia Phược Tiên Thằng, kia Phược Tiên Thằng uy lực hắn là chính mắt thấy được, ngay cả tiểu tử kia đều bị kỳ chế tác, có thể không kinh khủng sao? Chẳng qua là khi ban đầu tại Mục Quân trong nạp giới, hắn cũng không nhìn thấy cái này Phược Tiên Thằng a!

Lẽ nào tại nơi Mục Quân trên người?

Nghĩ vậy, Dương Diệp vung tay lên, Cổ Sao Kiếm Linh xuất hiện ở giữa sân. Dương Diệp chưa cùng đối phương khách sáo, Đạo: "Mang kia Mục Quân thả ra đi!"

Hắn cũng không có mang Mục Quân cùng kia Mạc Khinh Ngữ cho tới tiểu trong nước xoáy, đối với cái này Cổ Sao Kiếm Linh, hắn vẫn là có chút không yên lòng.

Khiến Kiếm Linh đem Mục Quân phóng xuất sau, Dương Diệp trực tiếp hỏi: "Phược Tiên Thằng ngươi đặt ở nơi nào?"

Bởi Khống Hồn Thuật nguyên nhân, Mục Quân tự nhiên là thành thật khai báo: "Hồi chủ nhân, tại kiếm nô trên lưng!" Nói xong, trong miệng hắn mặc niệm vài câu, lập tức, tại Mục Quân hông của thượng, nổi lên một cái kim sắc dây thừng.

Nguyên lai là tại đây Mục Quân trên người! Dương Diệp tay nhất chiêu, kia Phược Tiên Thằng nhất thời bay đến trong tay hắn, nhìn trong tay vậy không biết dùng làm bằng vật liệu gì chế tạo Phược Tiên Thằng, Dương Diệp không khỏi lộ ra dáng tươi cười. Thứ này thế nhưng một cái tốt bảo bối, cùng người đối địch, nếu như cho đối phương tới một chút, đối phương nếu là không đỡ được, đây tuyệt đối là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Nói chung, lại thêm nhất kiện bảo bối, hắn có thể nào mất hứng?

Hiểu Vũ Tịch nhìn Mục Quân liếc mắt, sau đó nói: "Hắn tựa hồ bị ngươi lấy một loại thần bí bí thuật khống chế, ngươi, ngươi tốt nhất cho hắn đổi một cái tạo hình, không thì, nếu để cho Đỉnh Hán Đế Quốc người biết, bọn họ là quyết không sẽ cho phép quốc gia mình Thái Tử trở thành người khác khôi lỗi."

Nghe vậy, Dương Diệp thu liễm dáng tươi cười, chính sắc lên, đồng thời trong lòng cả kinh. Cho tới nay, hắn tựa hồ cũng quên hết cái này Mạc Khinh Ngữ cùng cái này Mục Quân thế lực sau lưng, hai người thế lực sau lưng đây chính là so Nguyên Môn loại này tông môn còn cường hãn hơn tồn tại a. Hoàn hảo Hiểu Vũ Tịch nhắc nhở, không thì sau này khả năng có đại phiền toái!

Nhìn Mục Quân liếc mắt, Dương diệp tâm Đạo: "Xem ra sau khi rời khỏi đây, được cho người này cùng kia Mạc Khinh Ngữ làm một bộ trang bị mới là!"

Nhìn chung quanh, thấy chung quanh lúc này đã triệt để trống rỗng, Dương Diệp không ở dừng lại, lôi kéo Hiểu Vũ Tịch tay của ly khai Bạch Long động phủ.

Đi tới mặt đất sau khi, quét một vòng bốn phía, thấy không khác thường, lập tức thả ra Cửu U Hàn Phong, ôm Hiểu Vũ Tịch hướng phía Cổ Vực Thành bay vút đi.

Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch mới vừa đi, tại Dương Diệp lúc trước chỗ đứng, Hiểu Thiên Cơ bỗng nhiên xuất hiện, nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, Hiểu Thiên Cơ chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Người trẻ tuổi, thật là lớn ý a!"

Nói xong, thân hình quỷ dị tiêu thất tại tại chỗ, ngay sau đó trong sơn cốc truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Một chỗ vách núi bên trên, Hiểu Thiên Cơ treo trên bầu trời mà đứng, nhìn kia vách núi bên trên một gã thi thể của lão giả, chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Lòng tham quấy phá, nếu như ngươi ngay từ đầu tuyển chọn lập tức thông tri Cổ Vực Thành những tên kia, ngươi cũng liền không bị chết. Đáng tiếc, vì thu được chỗ tốt, ngươi không có, cho nên, ngươi chết!" Nói xong, vung tay lên. Lão giả thi thể nhất thời hóa thành một đống bột phấn.

...

Cổ Vực Thành bên ngoài, Dương Diệp nhìn Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Vũ Tịch, ngươi đi vào không gian kia ah, trên người ngươi nguyền rủa vừa tiêu trừ, cần đề thăng cảnh giới tới tăng thọ mệnh mới là!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhẹ giọng nói: "Ta như nghĩ ra được, phải tùy thời khiến ta đi ra!" Nàng còn là sợ gặp phải nguy hiểm lúc, Dương Diệp không cho nàng đi ra, đi một mình đối mặt!

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Yên tâm, có cái gì, chúng ta cùng nhau đối mặt!"

Hiểu Vũ Tịch lúc này mới gật đầu.

Thấy thế, Dương Diệp không đang chần chờ, vung tay lên, tử quang thoáng hiện, mang Hiểu Vũ Tịch thu vào tiểu vòng xoáy trong.

Mang Hiểu Vũ Tịch thu vào tiểu vòng xoáy sau, Dương Diệp xoay người hướng phía Cổ Vực Thành đi đến. Lập tức phải trở về Nam

Vực, hắn đương nhiên là muốn chuẩn bị một chút. Phải biết rằng, lần này trở lại, dọc theo đường đi có thể nói là nguy hiểm không gì sánh được. Cho nên, hắn chuẩn bị đi Cổ Vực Thành trước làm điểm trang bị, cho kia 105 tên sát thủ làm một ít cực phẩm trang bị!

Dù sao cũng hiện tại hắn là nhiều tiền!

Bất quá lúc này trong lòng hắn vẫn còn có chút thấp thỏm, bởi vì... Này lần hồi Cổ Vực Thành, ngoại trừ làm trang bị ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là nhìn một lần kia An Bích như.

Mặc dù mọi người quen biết không sâu, thế nhưng dù sao phát sinh qua quan hệ, muốn cho hắn cho rằng không phát sinh thông thường, cứ như vậy mang cô gái này quên đi, hắn vẫn còn có chút không làm được. Cho nên, lần này ngoại trừ làm trang bị, cũng là tới gặp đối phương một lần cuối

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 417: Khiếp sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp đãi Dương Diệp không phải là An Bích như, mà là Tụ Bảo Trai một gã nữ quản sự, tên là Đái Tiểu Nguyệt.

"Phu nhân nói, Dương công tử nếu là không có cái gì chuyện khác, xin mời rời đi thôi!" Đái Tiểu Nguyệt giọng nói phi thường khách khí, mặc dù là tại hạ lệnh trục khách, nhưng thanh âm êm ái cũng khiến người ta không có chút nào tức giận cảm giác.

Đái Tiểu Nguyệt đương nhiên không dám đắc tội Dương Diệp, phải biết rằng, lúc đầu An Bích như bên người hai tên nha hoàn cũng là bởi vì đắc tội Dương Diệp, do đó tiêu thất. Thân phận của nàng cùng địa vị tuy rằng so với kia hai tên nha hoàn cao rất nhiều, thế nhưng nàng lại không muốn đi thử nhìn một chút, chỉ người ngu xuẩn mới có thể đi cho mình không duyên cớ vô cớ trêu chọc địch nhân!

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung hơi có chút thất vọng, trong lòng tự giễu cười, nếu đối phương đã Biểu kỳ không muốn tại cùng mình có bất kỳ liên quan, tự mình cần gì phải đang làm dây dưa, chọc người ngại?

Niệm đến tận đây, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu An phu nhân không muốn gặp ta, quên đi. Ta lần này tới, còn có chuyện, đó chính là nghĩ hướng quý trai mua một ít Huyền Giáp cùng Huyền bảo. Không biết mang quản sự có thể làm chủ sao? Nếu như không thể, ta đây cũng chỉ có thể đi Thành Bắc An Gia!"

Đái Tiểu Nguyệt trầm ngâm hạ, Đạo: "Không biết Dương công tử muốn mua gì Huyền bảo, nếu như số lượng thiếu, tháng thiếu ngược là có thể làm chủ! Nếu như nhiều, tháng thiếu chỉ có thể xin chỉ thị phu nhân!"

Dương Diệp Đạo: "Rất nhiều, hơn nữa thấp nhất không thể tất nhiên cấp trung phẩm."

Đái Tiểu Nguyệt cười khổ cười, Đạo: "Kia tháng thiếu chỉ có thể đi xin chỉ thị phu nhân, thỉnh Dương công tử chờ chỉ chốc lát!" Nói xong, Đái Tiểu Nguyệt xoay người muốn chạy, lúc này, Dương Diệp đột nhiên gọi lại đối phương, Đái Tiểu Nguyệt xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử còn có chuyện gì?"

Dương Diệp trầm mặc hạ, sau đó lắc đầu, Đạo: "Vô sự!" Vốn muốn cho cô gái trước mắt cho An Bích như mang một câu nói, thế nhưng ngẫm lại, còn là quên đi. Vẫn là câu nói kia, nếu đối phương không muốn cùng hắn tại có liên quan, hắn nếu là ở dây dưa, chỉ có thể chọc đối phương ngại mà thôi.

Đái Tiểu Nguyệt nhìn Dương Diệp liếc mắt, khẽ gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Trong đại sảnh, Dương Diệp trầm mặc, thành thật mà nói, lúc này trong lòng hắn rất không là tư vị. Hắn tới nơi này, cũng không phải tới hy vọng xa vời chút gì, hắn biết, thực lực của đối phương viễn siêu hắn, gia thế cũng viễn siêu hắn, mặc kệ từ đâu điểm xem, hắn tựa hồ cũng không kịp đối phương. Hắn cũng chưa từng nghĩ tới muốn mượn dùng đối phương, hoặc là lợi dụng thế lực của đối phương tới giúp hắn.

Tới nơi này, chỉ là muốn cùng đối phương cáo cá biệt mà thôi. Bởi vì... Này lần hồi Nam Vực sau khi, khả năng ngay cũng sẽ không gặp mặt!

Không biết qua bao lâu, vẫn là không có người. Dương Diệp lắc đầu, đứng dậy, chuẩn bị rời đi. Đúng lúc này, một gã cô gái áo đen quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Nữ tử toàn thân bao phủ tại đấu bồng màu đen trong, thấy không rõ diện mạo. Nếu như không là đối phương đã từng nói mà nói, sợ rằng ngay cả nam nữ cũng không nhìn ra được.

"Ngươi muốn mua Huyền bảo?" Thanh âm cô gái rất lạnh, làm cho nghe gan dạ ta xem ngươi rất khó chịu cảm giác.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Cần rất nhiều!"

"Ngươi có kia tài lực?" Cô gái nói.

"Không có ta liền sẽ không tới!" Dương Diệp Đạo.

"Ta không tin!"

Dương Diệp nhún nhún vai, sau đó nói: "Nếu như vậy, ta ngươi phải đi Thành Bắc An Gia tốt lắm!" Sở dĩ muốn cùng đối phương việc buôn bán, không phải là niệm lúc đầu An Bích như giúp đỡ tình, có thể là đối phương nếu không muốn, hắn tự nhiên không biết dùng tự mình nóng mặt đi thiếp đối phương lạnh cái mông, hắn Dương Diệp Khả còn không có bị coi thường đến loại trình độ đó!

Không do dự, Dương Diệp xoay người đi ra ngoài cửa. Sẽ hắn đạp ra"cửa lúc, cô gái áo đen kia xuất hiện lần nữa ở tại trước mặt hắn, cô gái áo đen không nói gì, chính là như vậy đối về Dương Diệp, Dương Diệp biết, đối phương là ở nhìn hắn, hơn nữa ánh mắt rất không thiện, bởi vì hắn từ trên người đối phương cảm nhận được tràn đầy ác ý!

"Nếu như không phải là bởi vì nàng, ta sớm sẽ giết ngươi!" Cô gái áo đen lạnh lùng nói, hắc sắc trong ống tay áo tay của chậm rãi nắm chặt.

"Ngươi quả thật có thể giết được ta!" Dương Diệp không nói gì thêm ngoan thoại, hắn trái lại nghĩ nói dọa, thế nhưng đáng tiếc, hắn lúc này không kia Tư Bản. Đối phương muốn giết hắn, hắn thực sự không có cách nào khác ngăn chặn. Trừ phi Mạc Lão thời thời khắc khắc theo hắn, không thì, muốn ngăn trở trước mắt nữ nhân này ám sát, cho dù có Bạch Long tại đều không được!

Hắn một gã Linh Giả Cảnh huyền giả hướng một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả chịu thua, mất mặt sao? Tại Dương Diệp xem ra, đây là không mất mặt. Lúc này nói ngoan thoại, hoặc là kiêu ngạo, vậy chỉ có thể nói đầu tú đậu, thuần túy là tìm ngược!

Nghe được Dương Diệp nói, cô gái áo đen tay của nắm thật chặt, không hề động tay, mà là nắm thật chặt sau đó là lỏng rồi rời ra.

Nàng đúng là muốn dạy dỗ một chút Dương Diệp, nàng sở dĩ nói lời kia, liền là muốn cho Dương Diệp nói một ít ngoan thoại, sau đó cho nàng một cái lý do đánh người, bởi vì... Này dạng, người nọ liền không phản đối!

Đáng tiếc, Dương Diệp không có cho nàng lấy cớ này cùng lý do, rất tự nhiên liền nhận thua. Khiến trong lòng nàng khá có chút buồn bực!

Một lát, cô gái áo đen Đạo: "Đi theo ta!"

Dương Diệp nhún vai, sau đó đi theo.

Cô gái áo đen mang theo Dương Diệp đi tới một gian rộng mật thất, mật thất rất lớn, theo Dương Diệp phỏng chừng, căn này mật thất sợ rằng có thể ở lại mấy vạn người! Tại đây chút trong mật thất, có rất nhiều phòng nhỏ, tại phòng nhỏ thượng, có ghi rõ trong phòng là chứa đựng và vân vân.

Nhìn những thứ kia gian phòng ghi rõ, Dương Diệp rung động trong lòng. Đúng vậy, bị cái này An Gia tài phú cho chấn động đến rồi. Dương Diệp dám phát thệ, coi như là Nam Vực sáu thế lực lớn tất cả tài sản cộng lại, chưa từng cái này An Gia giàu có. Bởi vì, phương diện này quang trang thiên cấp Huyền bảo cùng công pháp còn có Huyền kỹ phòng ở, thì có gần trăm giữa!

Mà Địa giai, càng nhiều đếm không xuể, Địa giai dưới, không, quét một vòng, Dương Diệp không phát hiện có Địa giai dưới!

Cái gì gọi là phú khả địch quốc? Đây là!

Lúc này, nếu không phải bên cạnh có cái siêu cấp sát thủ, Dương Diệp cũng không nhịn được nghĩ muốn động thủ cướp đoạt.

"Đây là An Gia tất cả bảo vật? Ừ, tốt nhất toàn bộ đều ở đây?" Dương Diệp Đạo.

"Chân chính thứ tốt không ở nơi này, bất quá, đó không phải là ngươi có năng lực mua!" Cô gái áo đen nhạt thanh Đạo.

Bị khách sáo! Dương Diệp cũng không thèm để ý, dù sao cũng hắn sẽ không nghĩ tới muốn đi mua tốt hơn, bởi vì vậy không hiện thực. Hơn nữa, cho dù có so thiên cấp càng đồ tốt, hắn cũng là không dám đem ra cho những sát thủ kia dùng. Phải biết rằng, Đạo cấp bảo vật, đây chính là sẽ chọc cho được những siêu cấp cường giả kia nổi giận.

"Chọn ah! Chỉ cần ngươi có tiền, phải nhiều thiếu có bao nhiêu!" Nữ tử nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Ta muốn hỏi một chút, có hay không thích hợp sát thủ đeo? Chỉ cần thích hợp sát thủ đeo, ta đều phải, giá phương diện, ngươi không cần lo lắng, ta nếu dám tới nơi này, tự nhiên là mang theo sức mạnh tới."

Cô gái áo đen nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đi thẳng tới một giữa cửa gian phòng, tiện tay nhất chiêu, 8 món bộ hắc sắc Huyền bảo xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Đây là u linh sáo trang, theo thứ tự là áo choàng, hai vai, bao cổ tay, nội giáp, song giày. Mỗi một món đều là thiên cấp hạ phẩm, mỗi một món đều có đến Thiên Phù sư chữ khắc trên đồ vật gia trì. 8 món tổ hợp cùng nhau, là được kích phát Phù Văn Sư minh ở phía trên thiên cấp hạ phẩm thân pháp Huyền kỹ: Chạy nước rút!"

"Hạ phẩm Huyền kỹ, chạy nước rút?" Nghe được cô gái áo đen giới thiệu, Dương Diệp đã động lòng.

"Có thể trong nháy mắt, mang tốc độ đề cao gấp đôi!" Cô gái áo đen nhạt thanh Đạo: "Không chỉ có như vậy, bộ này u linh sáo trang, còn có ẩn nấp hơi thở hiệu quả, không cần tận lực ẩn dấu, kia chính là có thể cắt đứt người khí tức trên người không ngoài lộ. Nói chung, bộ này u linh chính là chuyên môn là sát thủ chế tạo!"

"Tốt, cho ta tới 200 bộ!" Dương Diệp rất hưng phấn, nếu để cho kia 105 vị huynh đệ mặc vào bộ này trang, kia thực lực của bọn họ tuyệt đối có thể tới một người đại bay vọt, vượt cấp giết người, không ở là mộng!

Trong hưng phấn Dương Diệp, hồn nhiên không có thấy lúc này cô gái áo đen kia tay phải là nắm chặt đến. 200 bộ... Lúc này cô gái áo đen thực sự muốn giết người. 200 bộ u linh sáo trang, đó là cái gì khái niệm? Mỗi một món đều là thiên cấp hạ phẩm, 200 bộ chính là 1600 món thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo a!

1600 món thiên cấp hạ phẩm a! Hắn làm cái này u linh sáo trang là Hoàng giai Huyền bảo sao?

Vung tay phải lên, cô gái áo đen mang kia u linh sáo trang đưa trở về phòng trong, sau đó xoay người đi ra ngoài cửa. Nàng nghĩ, nàng tại đợi ở chỗ này, nàng sẽ nhịn không được giết người. Người trước mắt này, căn bản không phải tới mua đồ, hắn căn bản là tới quấy rối!

Bởi vì 1600 món thiên cấp Huyền bảo giá, cho dù là một cái cửu phẩm tông môn, chỉ sợ cũng tuỳ tiện mua không nổi! Mà Dương Diệp chỉ là một người, hơn nữa theo trong tài liệu biểu hiện, còn là một cái phi thường nghèo người. Hắn lấy cái gì tới mua?

Cô gái áo đen nghĩ, đừng nói 1600 món, chính là nhất kiện hắn cũng mua không nổi!

Ngay cô gái áo đen muốn đi ra môn lúc, đột nhiên, Dương Diệp thanh âm của ở sau lưng nàng vang lên: "Không biết vật này có thể hay không đổi một bộ u linh sáo trang!"

Cô gái áo đen hơi dừng lại một chút, xoay người, khi thấy Dương Diệp đồ trên tay lúc, sau một khắc, cô gái áo đen trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 418: Hồi Nam Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Siêu phẩm Năng Lượng thạch!"

Cô gái áo đen thanh âm trong mang theo nồng đậm vẻ khiếp sợ, làm như không xác định, kỳ vung tay phải lên, Dương Diệp trong tay kia miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch đó là rơi vào rồi trong tay nàng. Cảm thụ được trong tay chiếu lấp lánh kia miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch bên trong ẩn chứa tinh thuần năng lượng, lần này, nàng xác định. Đây thật là siêu phẩm Năng Lượng thạch!

"Ngươi vì sao có cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch! Ngươi còn có bao nhiêu?" Cô gái áo đen trầm giọng hỏi. Cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch tuy rằng rất trân quý, thế nhưng An Gia cũng không phải là không có, nàng sở dĩ khiếp sợ, mà là bởi vì cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch trong năng lượng ẩn chứa, so nàng đã gặp qua bất luận cái gì siêu phẩm Năng Lượng thạch đều phải nồng nặc cùng tinh thuần.

Đương nhiên, là tối trọng yếu là nàng rất nghi hoặc Dương Diệp tại sao lại có loại này siêu phẩm Năng Lượng thạch. Phải biết rằng, cực phẩm Năng Lượng thạch cùng cực phẩm trở lên, thông thường đều chỉ tồn tại cái nào siêu cấp thế gia cùng đại tông môn. Cực phẩm Năng Lượng thạch có lẽ có một ít tán tu sẽ có, thế nhưng siêu phẩm, cơ bản không có khả năng!

Nếu như Dương Diệp là Hoàng Giả Cảnh cường giả, có cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch, nàng ngược không sẽ khiếp sợ, thế nhưng Dương Diệp chỉ là một gã Linh Giả Cảnh huyền giả.....

"Không thể trả lời! Ngươi chỉ nói cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch cũng không thể được đổi cái này u linh sáo trang ah!" Dương Diệp đương nhiên sẽ không nói cho đối phương biết cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch là từ đâu tới, mang thứ này lấy ra nữa, không phải là hắn tín nhiệm đối phương, thật sự là bất đắc dĩ, bởi vì lúc này, hắn rất cần mấy thứ này, có mấy thứ này tại, kia 105 vị huynh đệ mệnh là hơn vài phần bảo đảm!

Không thì, hắn là quyết định sẽ không mang siêu phẩm Năng Lượng thạch đầu lấy ra nữa.

Cô gái áo đen trầm mặc một hồi, Đạo: "Một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch tuy rằng trân quý, thế nhưng phải thay đổi trọn bộ u linh sáo trang, không thể nghi ngờ là không thể nào." Nói đến đây, cô gái áo đen dừng một chút, lại nói: "Trừ phi ngươi có càng nhiều!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, đối phương cái này một câu cuối cùng, làm cho hắn cảm nhận được một cổ không rõ cảm giác nguy hiểm. Cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch thế nhưng Hoàng Giả Cảnh cường giả đều biết động tâm a! Nếu như bại lộ nhiều lắm, trước mắt nữ nhân này giết người đoạt bảo, tự mình lấy cái gì để ngăn cản? Nghĩ vậy, Dương Diệp đã có quyết đoán!

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Xin lỗi, đã không có. Nếu không thể đổi, ta đây liền cáo từ!" Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi. Tuy rằng hắn rất tâm động kia u linh sáo trang, thế nhưng, còn là mạng nhỏ quan trọng hơn.

Đi hai bước, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì An Bích như chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn. Lúc này An Bích Như thần sắc thản nhiên, nhìn hắn lúc, trong mắt bình tĩnh như nước, không có một tia gợn sóng, phảng phất hắn là một cái người xa lạ thông thường.

"Ngũ miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch đổi một bộ u linh sáo trang, ngươi có bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng thạch, ta liền có bao nhiêu u linh sáo trang!" An Bích như lạnh lùng nói.

"Ta muốn 200 bộ!" Dương Diệp không cùng đối phương khách sáo, hoặc là làm cái gì dây dưa.

An Bích như nhìn cô gái áo đen liếc mắt, người sau khẽ gật đầu, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Giữa sân chỉ còn lại có hai người, Dương Diệp trầm mặc, An Bích như cũng trầm mặc, bầu không khí nhất thời có chút quỷ dị.

"Lúc đầu chuyện, xin lỗi!" Dương Diệp cảm giác mình hẳn là nói lời xin lỗi, dù sao lúc đó là hắn xâm phạm đối phương, tuy rằng đó là máu của Chân long duyên cớ, nhưng bất kể như thế nào, là hắn xâm phạm đối phương. Nam nhân, không sợ phạm sai lầm, thế nhưng phạm sai lầm nếu dám đảm đương cùng thừa nhận.

"Ngươi nghĩ một câu xin lỗi có thể xong chưa?" An Bích như nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm băng lãnh.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, Đạo: "Ta chưa từng có nói qua cần vật gì vậy để đền bù ngươi, bởi vì ta biết, bất kỳ vật gì đều bù đắp không được. Dùng đồ vật để đền bù, là đúng của ngươi vũ nhục. Ta phải về Nam Vực, lần này trở lại, không biết còn có cơ hội hay không tới Cổ Chiến Trường. Ta có thể hứa hẹn, nếu như ta đến lúc đó còn sống, tất tới Cổ Chiến Trường, chúng ta làm chấm dứt, làm sao?"

Lúc đầu việc, sai chung quy khi hắn, hắn không muốn qua trốn tránh trách nhiệm, thế nhưng giờ này khắc này, hắn lại không thể tới cùng đối phương làm một cái kết. Bởi vì hắn còn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm.

An Bích như nhìn Dương Diệp, không nói gì, Dương Diệp cùng đối phương đối diện. Một lát, An Bích như làm như chịu không nổi Dương Diệp ánh mắt, ánh mắt dời ra, Đạo: "Nhớ kỹ ngươi giờ này khắc này đã nói!"

"Đương nhiên!"

Lúc này, cô gái áo đen xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, cùng lúc đó, một quả đen nhánh nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Nhìn lướt qua nạp giới trong gì đó, Dương Diệp vui vẻ, trong lòng đồng thời cũng thầm than cái này An Gia tài đại khí thô, bởi vì bên trong không nhiều không ít vừa vặn 200 bộ u linh sáo trang. 200 món sáo trang a, mỗi một món đều là thiên cấp hạ phẩm, cái này An Gia nhưng lại như là này buông lỏng liền đem ra, cái này tài lực, chỉ sợ cũng coi như là một ít cửu phẩm tông môn đều khó khăn lấy làm được ah!

Dương Diệp cũng không nét mực, vung tay phải lên, 1 nghìn miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở trước mặt hai người. Hắn không tín nhiệm cô gái áo đen này, thế nhưng đối với An Bích như, hắn vẫn còn có chút tín nhiệm. Bởi vì hắn có thể cảm giác được, đối phương cũng không có hướng muốn giết hắn, hoặc là chỗ hiểm hắn. Nếu như đối phương thật có cái ý niệm này, hắn lúc đầu liền chết!

An Bích như cùng bóng đen nữ tử hai người coi như là thấy thể diện quá lớn, thế nhưng tại nhìn thấy một ngàn này miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch lúc, hai người hay là bị khiếp sợ đến rồi.

1 nghìn miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch, chỉ sợ cũng coi như là cửu phẩm tông môn đều không cách nào lấy ra nhiều như vậy tới a! Mà cái này Dương Diệp cũng tiện tay liền lấy ra tới. Hắn đến tột cùng là từ đâu đạt được cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch? Trong lòng hai người rất là nghi hoặc.

Hai nàng nhìn Dương Diệp, trầm mặc. Tuy rằng các nàng đã nắm giữ Dương Diệp tất cả tư liệu, thế nhưng, giờ này khắc này các nàng nghĩ, các nàng mới vừa mới bắt đầu nhận thức Dương Diệp. Đặc biệt An Bích như, cái loại cảm giác này mạnh phi thường liệt.

"Ngươi chút thực lực ấy cùng thế lực, trở lại Nam Vực, cửu tử nhất sinh!" An Bích như đột nhiên nói: "Nam Vực, giống như là một cái núi lửa đến rồi bạo phát điểm, chỉ cần một cái Hỏa Tinh, cái này ngọn núi lửa chỉ biết triệt để bộc phát ra, thân ở cái này ngọn núi lửa trung tâm, thậm chí là xung quanh, đều có thể sẽ bị đốt đốt thành tro bụi, ngươi hiểu chưa?"

An Bích như lúc này cũng không rõ tâm cảnh của mình, nàng không rõ nàng tại sao muốn nói những lời này. Hận Dương Diệp sao? Không hận sao? Nàng không biết, bởi vì nàng chẳng bao giờ nghiêm túc nghĩ tới vấn đề này. Đối với vấn đề này, nàng có thể nói là một mực trốn tránh. Trước đây đang trốn tránh, hiện tại đang trốn tránh, thậm chí sau này khả năng cũng sẽ ở trốn tránh!

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, đối phương lời này, mang theo quan tâm mùi vị, trong lòng hơi ấm, Đạo: "Ta đương nhiên minh bạch lần này ta trở lại muốn đối mặt là cái gì, thế nhưng ta phải trở lại, chỗ đó, có ta người thân nhất, lúc này đây, nếu như không thể cứu ra nàng, kia, vậy giết cái long trời lở đất ah!"

"Mẹ ngươi?" An Bích như hỏi.

Dương Diệp gật đầu.

An Bích như trầm mặc. Nàng biết, Dương Diệp hồi Nam Vực việc này, ai cũng khuyên không được. Bất quá nàng còn chưa phải nghĩ buông tha, Đạo: "Bách Hoa Cung nội tình, thật không phải là lúc này ngươi có thể đối kháng. Bọn họ Hoàng Giả Cảnh cường giả, thì có hai vị, Tôn Giả Cảnh cường giả, càng hơn mười vị nhiều, mà Linh Giả Cảnh dưới cường giả, càng nhiều đếm không xuể. Mà còn ngươi? Ngươi có cái gì?"

Dương Diệp khẽ cười cười, hắn có cái gì? Hắn đương nhiên là có đến lá bài tẩy của mình cùng dự định, hắn cũng sẽ không ngốc về đến Nam Vực đi chịu chết.

"Ngươi là muốn dựa vào cái kia tiểu cô nương?" An Bích như trầm giọng hỏi.

"Nếu như có thể nói thì tốt rồi!" Dương Diệp cười khổ cười, thần bí kia tiểu cô nương thực lực cường đại là không thể nghi ngờ, nhưng là đối phương khả năng giúp hắn sao? Tiểu cô nương kia đối với hắn có thể là có thêm tràn đầy ác ý. Còn nữa, tính là đối phương đồng ý giúp hắn, hắn cũng là không dám làm cho đối phương giúp. Phải biết rằng, tiểu cô nương kia một khi bại lộ, kia theo bại lộ, rất có thể còn có tiểu vòng xoáy, đến lúc đó, vô số cường giả tới tìm hắn.....

Nghĩ đến khả năng này, Dương Diệp cả người chính là một cái lạnh run.

An Bích như không ở hỏi, chỉ là nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó xoay người rời đi, đi mấy bước, nàng đột nhiên lại ngừng lại, đưa lưng về phía Dương Diệp Đạo: "Ta ngày đó đột nhiên cảm giác được tự thân nhiều một chút đồ vật, là ngươi tại tiềm long đài gia trì số mệnh thời điểm chuyển tặng cho ta số mệnh?"

"Là!" Dương Diệp gật đầu, lúc đầu gia trì số mệnh lúc, hắn quả thực cũng mang cô gái trước mắt tính ở trong đó.

An Bích như đứng tại chỗ trầm mặc một chút, sau đó nói: "Ta không thích thiếu người của người tình! Tiểu Thanh, Tiểu Hồng" An Bích như dứt lời, hai gã hắc bào nữ tử nhất thời xuất hiện ở An Bích như phía sau.

Hai nàng đối về An Bích như thi lễ một cái, rồi hướng An Bích như bên cạnh cô gái áo đen thi lễ một cái, sau đó đứng ở một bên trầm mặc.

"Các nàng hai người là Tôn Giả Cảnh thực lực, ta làm cho các nàng giúp ngươi đoạn đường, cũng coi như còn ngươi chuyển tặng số mệnh của người tình!" An Bích như nói xong câu này, không ở dừng lại, bước nhanh rời đi.

Cô gái áo đen nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đối kia hai cái hắc bào cô gái nói: "Hộ tống hắn trở lại Nam Vực sau, các ngươi sẽ trở lại, Nam Vực chuyện, không nên đi đúc kết, minh bạch?"

"Là, sư phụ!"

Hai nàng cung kính nói.

Cô gái áo đen mặt hướng Dương Diệp, Đạo: "Chúc ngươi nhiều may mắn!" Dứt lời, thân hình khẽ run lên, quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp sờ sờ mũi, đối phương đây là đang chúc phúc sao? Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía kia hai gã hắc bào nữ tử. Nhìn thấy hai người, Dương diệp tâm trung nhúng qua một tia dòng nước ấm. Hắn biết, An Bích như câu kia trả nhân tình là giả, mượn trả nhân tình lý do này giúp hắn mới là thật.

Lần thứ hai lắc đầu, không ở đi muốn những thứ này, Dương Diệp ly khai mật thất. Hiện tại đi muốn những thứ này, đều không có ý nghĩa gì.

...

Cổ Vực Thành bên ngoài mấy trăm dặm một chỗ đất trống, tại Dương Diệp trước mặt, là 105 danh thân mặc hắc bào hắc y nhân.

Những hắc y nhân này không có thi triển thân pháp, nhưng khiến người ta không - cảm giác chút nào khí tức, phảng phất cùng bọn họ không khí chung quanh hòa làm một thể thông thường!

Nhìn những người ở trước mắt, Dương Diệp hài lòng gật đầu, kia u linh sáo trang quả nhiên không sai, có cái này u linh sáo trang, những sát thủ này mang thay đổi tăng thêm sự kinh khủng, trở thành hắn mỗi một tên địch nhân ác mộng!

"Kiếm Chủ, đi bây giờ?"

Dương Diệp phía sau, Dạ Vẫn hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Còn kém một người?"

Dạ Vẫn sửng sốt, đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, Dương Diệp cũng đột nhiên cười, Đạo: "Nàng tới!"

Dạ Vẫn theo Dương Diệp ánh mắt nhìn lại, khi nhìn thấy người lúc, Dạ Vẫn nhất thời ngây ngẩn cả người.

Người vừa tới không phải là người khác, đúng là kia Vũ Thần An Nam Tĩnh! Chỉ thấy An Nam Tĩnh cõng kia Liệt Thiên Thương, chính chậm rãi hướng bọn họ bên này đi tới.

Kiếm Chủ chờ người là nàng?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 419: Kiếm Tông quyết định

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp chờ, đương nhiên là An Nam Tĩnh. Lần này hồi Nam Vực, dọc theo đường đi hung hiểm vạn phần. Có An Nam Tĩnh gia nhập, hắn liền nhiều mấy phần nắm chặc cùng lòng tin.

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt của, ánh mắt nhìn lướt qua Dương Diệp sau lưng mọi người, Đạo: "Ta thiếu ngươi Tam điều kiện, chuyện thứ nhất chính là cùng ngươi hồi Nam Vực?"

"Là bảo vệ ta trở lại Nam Vực!" Dương Diệp cải chính nói. An Nam Tĩnh thực lực tuyệt đối là không thể nghi ngờ, thậm chí, Dương Diệp nghĩ coi như là một ít Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả cũng không nhất định có thể địch nổi An Nam Tĩnh. Cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh, thực sự rất kinh khủng. Dù cho hắn hiện tại thân thể đã siêu việt Ma Kha Lạc Tuyết, đồng thời có Kiếm vực, nhưng hắn cũng không có mười phần lòng tin có thể chiến thắng An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh nhàn nhạt nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Nhớ kỹ, ước định giữa chúng ta!"

"Đương nhiên!" Dương Diệp gật đầu, nghiêm túc nói. Nếu như không phải là bởi vì Nam Vực chuyện, hắn lúc này cũng muốn cùng An Nam Tĩnh thống khoái đánh một trận. Thế nhưng đáng tiếc, lúc này hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm!

An Nam Tĩnh không ở ngôn ngữ, an tĩnh đứng ở một bên.

Lúc này, xa xa rừng rậm đột nhiên chuỗi ra một đạo hắc ảnh, bóng đen hướng phía Dương Diệp bên này bay vút mà đến, tốc độ rất nhanh, trăm trượng cự ly, mấy hơi thở đó là đến!

Người vừa tới không phải là người khác, đúng là kia đi tìm hiểu địch tình Trương Liễu!

"Kiếm Chủ, cách chúng ta ở đây hơn năm trăm hơn dặm một tòa sơn mạch trong, đều biết trăm tên cường giả, trong đó Linh Giả Cảnh có ba mươi hai danh, mà lại phần lớn đều là Linh Giả Cảnh nhị phẩm đến tam phẩm, còn lại đều là Vương Giả Cảnh. Bọn họ đều hắc y hắc bào, xem bộ dáng là Quỷ Tông của người!" Trương Liễu Đạo.

"Ba mươi hai danh Linh Giả Cảnh cường giả!" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Quỷ này tông thật là để mắt ta a! Chỉ là ta rất hiếu kỳ, ta cùng giữa bọn họ tựa hồ không có gì thâm cừu đại hận ah?" Quả thực, trước đây Quỷ Tông ghim hắn, bởi vì hắn là Kiếm Tông của người, thế nhưng hiện tại hắn đã không phải là Kiếm Tông của người, theo đạo lý mà nói, Quỷ Tông cũng không nên tại như vậy ghim hắn mới là!

"Có thể là kia Lý Tiên Quân duyên cớ!" Lúc này, một bên Dạ Vẫn đột nhiên nói: "Kiếm Chủ ngươi cũng biết, kia Lý Tiên Quân là Quỷ Tông một gã thực Quyền trưởng lão tôn tử. Lúc đầu tìm tới Ngũ Sát tổ chức hoa số tiền lớn muốn giết ngươi, không phải là Quỷ Tông, mà là tên này thực Quyền trưởng lão. Cho nên, ta nghĩ lần này nhóm người này, khả năng không phải là Quỷ Tông ý tứ, mà là tên này trưởng lão thân tín của mình!"

Thì ra là thế!

Dương Diệp hiểu, cười lạnh một tiếng, Đạo: "Bất kể là Quỷ Tông hay là hắn cá nhân, nếu tới, vậy đều khác đi trở về! Từ giờ trở đi, mọi người xé chẵn ra lẻ, tự do ám sát. Sau khi chấm dứt, ai giết người tối đa, ta thưởng cho 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, các loại cực phẩm phù lục 20 trương!"

Nghe được Dương Diệp nói, những sát thủ kia hơi sửng sờ, nhưng mà một bên Dạ Vẫn cùng Trương Liễu cũng đã tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng phía xa xa thiểm lược đi. Nhìn thấy động tác của hai người, mọi người cái này mới hồi phục tinh thần lại, sau đó toàn bộ thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, các loại cực phẩm phù lục 20 trương...

Phần thưởng này so Thanh Vân Bảng trước ngũ thưởng cho đều phải phong phú a! Bọn họ có thể nào không tâm động?

Tất cả mọi người sau khi rời đi, giữa sân chỉ còn lại có Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh.

"Thực lực bọn hắn không sai!" An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Thế nhưng, ta không cảm thấy bọn họ có thể lay động một cái tông môn. Ngươi lần này hồi Nam Vực, nếu như không có khác lá bài tẩy, thuần túy là muốn chết! Đương nhiên, ngươi muốn chết ta cũng không quan tâm, chỉ là hy vọng trước lúc này, chúng ta có thể đánh một trận!"

Dương Diệp không trả lời An Nam Tĩnh, ánh mắt nhìn về phía viễn phương, chỗ đó, là Nam Vực, cũng là Bách Hoa Cung chỗ ở phương hướng...

....

Nam Vực, Đế đô, một nhà mật thất trong.

"Dương công tử đã bắt đầu phản hồi Nam Vực, tại Dương công tử bên cạnh, có một nhóm thần bí sát thủ, những sát thủ này thực lực rất mạnh, thân pháp cực kỳ quỷ dị, người của chúng ta không dám tới gần. Cho nên không cách nào biết được cái này nhóm sát thủ thân phận thật sự. Những sát thủ này đối Dương công tử rất là tôn kính, cho nên, cái này nhóm sát thủ chắc là Dương công tử tự mình Ám từ thành lập!" Một nữ tử đối về bàn học phía sau Tần Tịch Nguyệt chậm rãi nói.

Trầm mặc một lát, Tần Tịch Nguyệt Đạo: "Nam Vực, có kia mấy phương thế lực phái ra cường giả đi chặn giết hắn?"

"Biết có Nguyên Môn, Quỷ Tông, Bách Hoa Cung!" Nữ tử trầm giọng nói.

"Đều phái ra là cảnh giới gì cường giả!" Tần Tịch Nguyệt hỏi.

"Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung phái ra chỉ Linh Giả Cảnh cường giả, mà Nguyên Môn khả năng phái ra Tôn Giả Cảnh cường giả!" Nữ tử đáp.

Tần Tịch Nguyệt chân mày to một túc, một lát, Đạo: Có sát thủ, đi trước Cổ Chiến Trường tiếp ứng hắn, nói cho mọi người, nhìn thấy hắn sau khi, toàn bộ phải vô điều kiện nghe theo mệnh lệnh của hắn, bao quát ngươi, cũng giống như vậy, minh bạch?"

Nữ tử sửng sốt, vô ý thức Đạo: "Vì sao?"

Tần Tịch Nguyệt xoay người nhìn về phía nữ tử, nữ tử nhất thời mồ hôi lạnh chảy ròng, vội vã quì một gối, Đạo: "A Nô biết sai!"

Nhìn tên là A Nô nữ tử một lát, Tần Tịch Nguyệt cái này mới thu hồi ánh mắt, Đạo: "Bởi vì hắn là chúng ta Ám Sát Các Các chủ, ta nói như vậy, ngươi hiểu chưa?"

Nữ tử trong lòng rùng mình, lập tức nói: "Minh bạch!" Nói xong, xoay người rời đi.

Mật thất trong, Tần Tịch Nguyệt đứng tại chỗ trầm mặc một lát, đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, như bách hoa kiểu nở rộ, khóe miệng càng nổi lên lướt một cái quyến rũ vẻ, Đạo: "Tiểu đệ đệ, hồi lâu không gặp, thật đúng là tưởng niệm còn ngươi! Ngươi được sống trở về, không thì ta liền mang cho ngươi nón xanh đi... Cho ngươi chết không nhắm mắt!"

....

Kiếm Tông, Thái Thanh Điện.

Lúc này, toàn bộ Kiếm Tông tất cả cao tầng đều tụ tập ở đây, bao quát những thứ kia bế quan chết sửa trưởng lão đều ở đây.

Túy Đạo Nhân ngồi trên chủ vị, tại bên cạnh hắn, là Tô Mạc Già. Lúc này, giữa sân một mảnh trang nghiêm, vẻ mặt mọi người đều là cực kỳ ngưng trọng.

Túy Đạo Nhân đứng dậy hướng phía trước đi hai bước, Đạo: "Chư vị, Kiếm Tông hôm nay tình cảnh, nói vậy tất cả mọi người phi thường rõ ràng. Nghìn năm qua, tại Quỷ Tông cùng Nguyên Môn nhóm thế lực ngoài sáng trong tối chèn ép hạ, Kiếm Tông đã đến trình độ sơn cùng thủy tận. Sở dĩ hôm nay vẫn tồn tại, đối phương chỉ là kiêng kỵ ta cùng với Mạc Già sắp chết phản công mà thôi. Mà hôm nay, ta thọ nguyên sắp tới, ta một khi ngã xuống, Nguyên Môn, Bách Hoa Cung, Quỷ Tông nhất định sẽ đối với ta Kiếm Tông xuất thủ, thậm chí Băng Tuyết cung cùng Hạo Nguyệt tông đều biết tới mượn gió bẻ măng!"

Nghe vậy, giữa sân vẻ mặt mọi người càng ngưng trọng thêm. Kỳ thực, bọn họ cũng biết Kiếm Tông lập tức tình cảnh, chỉ là nguyên bản có Túy Đạo Nhân tồn tại, cho nên bọn họ căn bản không dùng đi lo lắng. Bởi vì có người ở phía trước chỉa vào. Mà bây giờ, cái này đỉnh của người nếu không có. Cho nên, kia đối mặt cái khác thế lực áp lực trực tiếp rơi vào trên đầu bọn họ.

"Xông thiên lộ!" Lúc này, Túy Đạo Nhân đột nhiên nói: "Đây là duy nhất một con đường, xông qua, ta, còn có Kiếm Tông còn có một đường sinh cơ. Không thì, ta ngã xuống ngày, chính là Kiếm Tông diệt vong thời điểm!"

"Sư bá xông thiên lộ, có mấy thành nắm chặt?" Lúc này, một gã Kiếm Tông trưởng lão hỏi.

Túy Đạo Nhân lắc đầu, Đạo: "Không có nắm chắc, cho nên ta hy vọng mượn Kiếm Tông toàn tông chi lực, giúp ta giúp một tay!"

"Mà nếu quả muốn thất bại đây?" Một gã khác trưởng lão trầm giọng nói.

"Đây là chúng ta lập tức cơ hội duy nhất!" Kiếm Tông tông chủ Tô Mạc Già trầm giọng nói: "Nếu như không thử, chờ sư bá một ngã xuống, Nguyên Môn Quỷ Tông còn có Bách Hoa Cung nhất định sẽ đối với ta Kiếm Tông xuất thủ, khi đó, ta Kiếm Tông lấy cái gì tới chống lại bọn họ?"

Nghe vậy, giữa sân mọi người lần thứ hai trầm mặc. Không có Túy Đạo Nhân tồn tại, Quỷ Tông cùng Nguyên Môn còn có Bách Hoa Cung nhất định sẽ không tại có bất kỳ cố kỵ nào, đến lúc đó, Kiếm Tông chỉ có thể mặc cho người đồ tể!

Nói cách khác, xông thiên lộ, thế tại phải làm!

Túy Đạo Nhân không có ở tranh thủ mọi người ý kiến, hắn chỉ là tại nói cho mọi người mà thôi. Bởi vì, cho dù không có Kiếm Tông giúp đỡ, hắn vẫn như cũ cũng muốn xông thiên lộ. Tu hành thiên tái, hắn có chịu cam tâm cứ như vậy hóa thành bụi bậm? Tuy rằng không nắm chắc được bao nhiêu phần cùng lòng tin, thế nhưng hắn đúng là vẫn còn phải thử một chút a!

Không thì, hắn làm sao cam tâm?

Hội nghị kết thúc.

Kiếm Tông bắt đầu rồi một loạt chuẩn bị.

....

Một tòa sơn mạch trong, mấy trăm danh hắc bào huyền giả giấu ở sơn mạch mỗi cái địa phương, ngọn núi này mạch là Cổ Chiến Trường hồi Nam Vực duy nhất tất trải qua đường, Dương Diệp nếu là muốn hồi Nam Vực, nhất định phải được từ ngọn núi này mạch trải qua. Cho nên, bọn họ chuẩn bị tại đây dùng khoẻ ứng mệt, chờ

Dương Diệp chủ động qua đi tìm cái chết!

Cái này mấy trăm người là quỷ tông cường giả, bọn họ không có ẩn dấu thân phận của mình, mặc chính là Quỷ Tông trang phục!

"Giết một cái mới vừa tấn chức Linh Giả Cảnh cường giả, lại muốn chúng ta nhiều người như vậy tới, Lý trưởng lão cũng quá để mắt được kêu là Dương Diệp người ah?" Một chỗ trên đất trống, một gã khóe miệng mang chí nam tử đầu trọc có chút khó chịu nói. Bản thân hắn thực lực đạt được Linh Giả Cảnh tam phẩm, nhưng là bị gọi tới giết một gã mới vừa tấn chức Linh Giả Cảnh huyền giả, hơn nữa còn là cùng nhiều người như vậy cùng đi, hắn cảm giác kia Lý trưởng lão là cố ý tại chỉnh hắn.

"Quỷ vũ, ngươi chớ xem thường kia Dương Diệp!" Tại khóe miệng mang chí nam tử bên cạnh một gã trong hắc bào niên nhân trầm giọng nói: "Hắn mặc dù chỉ là mới vừa tấn chức Linh Giả Cảnh, nhưng cho dù là ngươi cùng ta, cũng không nhất định có thể chiến thắng hắn! Phải biết rằng, hắn thế nhưng Nam Vực Thanh Vân Bảng đệ nhất, đồng thời bản thân còn lĩnh ngộ Kiếm Ý, mà hôm nay, còn gọi là Kiếm Hoàng vậy tồn tại, nói vậy thực lực của hắn nhất định vượt lên trước bản thân cảnh giới!"

"Kiếm Ý?" Quỷ vũ bật cười một tiếng, Đạo: "Chính là tứ trọng Kiếm Ý mà thôi, có gì có thể sợ? Còn nữa, tính là hắn là kiếm tu, cũng lại trở thành Kiếm Hoàng. Nhưng là không cần thiết phái nhiều như vậy của người tới giết hắn ah? Ba mươi hai danh Linh Giả Cảnh cường giả, ngươi biết không? Ngay từ đầu ta còn tưởng rằng chúng ta đi giết là Tôn Giả Cảnh cường giả, nào biết đâu rằng, tới giết lại là một gã Linh Giả Cảnh huyền giả!"

Trong hắc bào niên nhân nhướng mày, cũng không có đang nói gì. Thành thật mà nói, hắn lúc này trong lòng cũng có chút khó chịu. Nhiều người như vậy tới giết một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, điều này thật sự là có chút nhỏ nói thành to. Cái này Lý trưởng lão, thật sự là có điểm lấy quyền mưu tư a! Tuy rằng tâm lý khó chịu, nhưng hắn có thể không dám nói ra, cái này Lý trưởng lão tại Quỷ Tông thế lực, đây chính là chỉ lần này tông chủ!

Mà bây giờ tông chủ bế quan, cái này Lý trưởng lão có thể nói là lấy thúng úp voi!

"A!"

Đúng lúc này, trong rừng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo, tiếng thứ hai, tiếng thứ ba, đệ tứ thanh... Không được một hồi, trong rừng đó là vang lên vô số đạo tiếng kêu thảm thiết...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 420: Không giết các ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn trước mắt trên mặt đất hơn - ba mươi cụ Quỷ Tông đệ tử thi thể, Quỷ Vũ cùng bên cạnh hắn trung niên nhân sắc mặt trầm thấp như nước.

Từ những quỷ này tông đệ tử phát ra tiếng kêu thảm thiết đến bọn họ tìm được những quỷ này tông đệ tử, bọn họ chỉ dùng không được hai hơi thở thời gian, nhưng mà chính là tốc độ nhanh như vậy, bọn họ vẫn không có phát hiện giết chết những quỷ này tông đệ tử là ai, thậm chí ngay cả đối phương bóng dáng đều không có thấy.

Cái này hơn - ba mươi danh Quỷ Tông đệ tử, tất cả đều là Vương Giả Cảnh tột cùng cường giả, nhưng mà cái này Vương Giả Cảnh tột cùng cường giả ngay cả sức đánh trả chưa từng cứ như vậy bị giết!

"Bọn họ không là một người!" Quỷ Vũ trầm giọng nói: "Quỷ Hạo, ngươi kiến thức rộng rãi, nhìn ra đầu mối gì sao?"

Được xưng là Quỷ Hạo trung niên nhân lắc đầu, Đạo: "Ngươi nói đúng, bọn họ không là một người, đến cùng có bao nhiêu người không thể biết được, bởi vì ta tra xét cuối tuần vây, xung quanh không có bất kỳ dấu chân, ngay cả khí tức cũng không có. Nhưng là có thể xác định một việc, đó chính là giết bọn hắn những người này là sát thủ, hơn nữa còn là sát thủ chuyên nghiệp!"

"Đúng là sát thủ chuyên nghiệp!" Quỷ Vũ Đạo: "Thủ pháp rất thẳng thắn sắc bén, đều là một kiếm phong hầu, sở dĩ khiến người của chúng ta phát ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ sợ là bọn họ cố ý gây nên. Vì chính là khiến chúng ta tự loạn trận cước, cho bọn hắn chế tạo cơ hội lần thứ hai ám sát!"

Quỷ Hạo trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Thông tri tất cả Quỷ Tông đệ tử, để cho bọn họ năm người một tổ, đồng thời thời khắc bảo trì cảnh giác, Quỷ Vũ, ngươi cùng ta đi điều tra một chút, ta ngược muốn nhìn, đến tột cùng là phương nào thế lực tại đối với ta Quỷ

Tông xuất thủ!"

"A!"

Đúng lúc này, tại hai người bên phải ba mươi trượng có hơn một gã Quỷ Tông đệ tử đột nhiên phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết. Trong lòng mọi người cả kinh, bỗng nhiên quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một gã Quỷ Tông đệ tử đầu đã tiêu thất, nơi cổ, tiên huyết như suối phun kiểu tuôn ra. Mà giết tên này Quỷ Tông đệ tử của người, cũng từ lâu không ở...

Nhìn thấy một màn này, giữa sân Quỷ Tông đệ tử trong lòng không hiểu phát lạnh!

Khi hắn môn không coi vào đâu, một gã Quỷ Tông đệ tử bị giết, nhưng mà bọn họ cũng ngay cả đối phương bóng dáng đều không có thấy, cái này bảo hắn môn làm sao không kinh sợ?

Quỷ Vũ cùng Quỷ Hạo hai người nhìn nhau liếc mắt, từ trong mắt đối phương, hai người thấy được ngưng trọng. Một gã sát thủ cách bọn họ gần như vậy, bọn họ cũng một chút cũng không phát hiện, hơn nữa đối phương tại giết bọn họ một gã đệ tử sau, bọn họ vẫn không có nhìn thấy đối phương....

Giờ khắc này, hai người chân chính nhận chân. Bởi vì tại có chút khinh địch cùng sơ suất, bọn họ những khả năng này đều biết khai báo ở chỗ này.

"Mười người một tổ, mỗi một tổ nhất định phải có hai gã Linh Giả Cảnh cường giả!" Quỷ Hạo trầm giọng nói: "Mỗi một tổ trong lúc đó cự ly không muốn vượt lên trước 20 trượng, đại gia phải toàn bộ tinh thần đề phòng, sau đó rất nhanh lui về phía sau, lấy nhanh nhất cự ly rời khỏi cánh rừng cây này!" Lúc này Quỷ Hạo trong lòng rất hối hận, hối hận lúc đầu tại sao muốn tuyển chọn trú đóng ở cánh rừng cây này trong, cái này phiến rừng cây rậm rạp, không thể nghi ngờ là sát thủ tốt nhất ám sát địa phương, bởi vì nơi này bí mật vật thực sự nhiều lắm!

Nếu như là tại đất bằng phẳng, đối phương tuyệt đối không dám như thế không kiêng nể gì cả!

Những quỷ này tông đệ tử tựa hồ cũng hiểu đạo lý này, lúc này nhanh chóng hướng lui về phía sau đi.

Một viên rậm rạp trên cây, Dạ Vẫn nhìn cái này rút đi Quỷ Tông đệ tử, khóe miệng nhất thời nổi lên lướt một cái cười đắc ý quang vinh, Đạo: "Trương Liễu, là ngươi biểu hiện lúc." Nói xong, lại nhìn một chút trên người mình u linh sáo trang, Đạo: "Thật là đồ tốt a, có bộ này trang tại, coi như là Linh Giả Cảnh đỉnh, ta cũng có thể giết đi? Ha ha..." Dứt lời, Dạ Vẫn thân hình khẽ động, do như quỷ mỵ thông thường, tiêu thất tại tại chỗ.

Không có u linh sáo trang, bọn họ cũng có thể giết chết những Quỷ Tông đó đệ tử. Thế nhưng, quyết đối làm không được như thế vô thanh vô tức, làm cho đối phương ngay cả bọn họ ảnh đều không thấy được!

Cái này u linh sáo trang đối với bọn họ, thật là như hổ thêm cánh!

Ngay Dạ Vẫn vừa ly khai, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn muốn hai gã Tôn Giả Cảnh sát thủ xuất hiện ở giữa sân. Nhìn Quỷ Tông như thủy triều thối lui, Dương Diệp Đạo: "Cũng không tệ lắm, quỷ này tông dẫn đầu không phải là người không có đầu óc, bất quá đáng tiếc, lúc này mới nghĩ đến lui, đã không còn kịp rồi!"

"Theo ta được biết, ngươi tựa hồ có thể đủ để gọi phi hành Huyền thú, đã như vậy, vì sao không triệu hoán phi hành Huyền thú trực tiếp hồi Nam Vực?" An Nam Tĩnh Đạo: "Còn muốn như vậy phiền phức, một đường giết trở lại!"

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi không cảm thấy lần này có thể cho rằng là một lần lịch lãm sao? Còn nữa, những thứ kia muốn giết người của ta không biết, ta kỳ thực cũng là rất muốn giết bọn hắn đây. Nếu bọn họ cho ta cơ hội này, phái những người này đi tìm cái chết, ta đây vì sao không giết đây? Lần này, tất cả tới Cổ Chiến Trường giết người của ta, ta muốn bọn họ một cái đều không thể quay về!" Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp thần tình đã hóa thành băng lãnh.

An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Lịch đại Kiếm Hoàng, tựa hồ chỉ ngươi là nhất bi thúc, chung quanh gây thù hằn! Phải biết rằng, dĩ vãng mỗi một vị Kiếm Hoàng cũng đều là chúng thế lực điên cuồng tranh chấp đối tượng, mà ngươi, cũng chúng thế lực điên cuồng đuổi giết đối tượng. Chẳng lẽ ngươi là thiên sát cô tinh?"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, cái này An Nam Tĩnh lúc nào sẽ nói giỡn? Phải biết rằng, dọc theo con đường này, hắn vài lần khơi mào trọng tâm câu chuyện, đúng mà đối phương cũng không nói một lời, khi hắn là không khí chính là.

Không nhìn An Nam Tĩnh đả kích, Dương Diệp xoay người nhìn thoáng qua hai vị kia hắc bào nữ nhân, trong mắt lóe lên lướt một cái bất đắc dĩ. Ngay từ đầu An Bích như phái hai người này theo hắn, hắn là cao hứng vô cùng, bởi vì có hai người này tại, hắn còn không một đường giết đáy? Nhưng sự thực cũng không phải hắn nghĩ như vậy, bởi vì... Này hai người chỉ phụ trách an toàn của hắn, còn lại, một mực mặc kệ...

Nói đơn giản một chút chính là, hai nàng này người căn bản không nghe hắn!

Lắc đầu, Dương Diệp đè xuống buồn bực trong lòng, mang theo ba người tiếp tục đi về phía trước.

Lúc này Quỷ Hạo cùng Quỷ Vũ sắc mặt hai người cực kỳ khó coi, bởi vì tại ngắn không được một khắc đồng hồ trong thời gian, Quỷ Tông đệ tử lại chết sắp tới 50 người!

Những sát thủ này, thực sự rất kinh khủng, rất quỷ dị! Bởi vì hắn không vô thanh vô tức, hãy cùng không có mạng sống một dạng. Chỉ hắn xuất thủ một khắc kia, ngươi mới sẽ phát hiện, nguyên lai tại ngươi đứng trước mặt một người! Mà giết người sau khi, hắn không nếu như cùng u linh thông thường, cấp tốc tiêu thất, làm cho hai người bọn họ có lực không địa phương ra!

Ngay từ đầu, Quỷ Tông đệ tử còn muốn đến báo thù, nghĩ chờ ra rừng cây, sau đó bắt được những sát thủ này, mang những sát thủ này ngược đãi chí tử! Thế nhưng hiện tại, bọn họ đã hoàn toàn không có cái ý nghĩ này. Hiện tại, bọn họ chỉ muốn chạy trốn ra cánh rừng cây này, rời xa cái này kinh khủng sát thủ.

Nếu như là chính diện giao thủ, bọn họ tuyệt không sẽ sợ hãi những sát thủ này, thế nhưng đáng tiếc, đây không phải là chính diện giao thủ. Hắn lúc này môn, giống như là bị thợ săn truy đuổi thú săn thông thường, muốn mạng sống, chỉ có thể nhanh hơn tốc độ chạy!

Chết, rất lâu phải không đáng sợ, đáng sợ là chết quá trình này. Thấy người bên cạnh một cái tiếp theo một cái chết đi, hơn nữa đều là quỷ dị chết đi, những quỷ này tông đệ tử thực sự sợ hãi. Bởi vì cho tới bây giờ, bọn họ ngay cả đối thủ bóng dáng đều không có thấy!

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Quỷ Tông chỉ còn lại có không được 50 người, cái này 50 mọi người là lần này Quỷ Tông tới đây Cổ Chiến Trường nhất bén nhọn 50 người, trong đó, phần lớn đều là Linh Giả Cảnh cường giả! Nói cách khác, những thứ kia thực lực yếu Quỷ Tông đệ tử, cơ bản đều đã chết hết, mà còn dư lại, thì đều là tinh nhuệ!

Dạ Vẫn đám người không có ở xuất thủ, bởi vì bọn họ đang chờ đợi thời cơ tốt, dù sao hiện tại Quỷ Tông 50 người trong phần lớn đều là Linh Giả Cảnh cường giả. Bọn họ có thể có thể giết chết đối phương, nhưng nhưng không cách nào làm được vô thanh vô tức.

Cho nên, bọn hắn bây giờ đang đợi một cái cơ hội. Dù sao cũng những người này thế nào cũng chạy không ra cái này mênh mông sơn mạch, không phải sao?

Quỷ Hạo đám người lúc này là độ cao đề phòng, căng thẳng mỗi một cái thần kinh, cho dù là một chút xíu dị động, đều biết có thể dùng bọn họ quả quyết xuất thủ.

Lúc này mọi người đã mang vị kia Lý trưởng lão toàn gia đều thăm hỏi một lần, nếu như không phải là hắn quan báo tư thù, bọn họ như thế nào sẽ đến cái này Cổ Chiến Trường đây? Nếu như bọn họ không đến cái này Cổ Chiến Trường, bọn họ làm sao có thể sẽ chết người nhiều như vậy đây? Chết thì chết ah, buồn cười nhất chính là bọn hắn đến bây giờ, ngay cả giết bọn hắn là ai, cái gì thế lực đều không rõ ràng lắm!

Không có so cái này càng biệt khuất chuyện!

Đột nhiên, Quỷ Hạo con ngươi co rụt lại, một cổ mãnh liệt nguy cơ đột nhiên tự hắn đáy lòng dâng lên, xuất phát từ bản năng phản ứng, thân hình hắn lóe lên, hướng bên cạnh dời mấy trượng, mới vừa dời, một người áo đen đó là quỷ dị xuất hiện ở hắn lúc trước chỗ đứng phía sau, cùng hắc y nhân cùng xuất hiện, còn có một đem hiện lên lạnh lẽo hàn quang chủy thủ!

"Di?"

Nhìn thấy Quỷ Hạo dĩ nhiên suất rời đi trước, hắc y nhân có chút kinh ngạc, lập tức thân hình khẽ run lên, nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng sau thiểm lược đi.

Quỷ Hạo đương nhiên sẽ không cứ như vậy buông tha đối phương, lúc này một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, hướng phía hắc y nhân vọt tới. Còn lại mọi người đang hơi sửng sờ sau, cũng là hướng phía Quỷ Hạo cùng hắc y nhân đuổi theo!

[truyen cua tui đố T net]

Lâu như vậy, hắc y nhân rốt cục thất thủ, đồng thời bại lộ tự mình, bọn họ làm sao sẽ buông tha cơ hội này?

Trước kia, vì phòng bị những sát thủ kia, những quỷ này tông đệ tử trong lúc đó cách xa nhau cự ly cũng không vượt lên trước nửa trượng. Thế nhưng hiện tại, tại truy tên kia bại lộ sát thủ lúc, bởi một ít Quỷ Tông đệ tử thực lực yếu kém, hoặc là một ít tại phương diện tốc độ mặt yếu nhược huyền giả, bọn họ cùng những thứ kia thực lực so với mạnh huyền giả trong lúc đó cự ly nhất thời bị lôi ra...

Đột nhiên, một gã Quỷ Tông đệ tử thân thể rồi đột nhiên cứng ở tại chỗ, tên này Quỷ Tông đệ tử hai mắt trợn tròn, trong mắt, tràn đầy vẻ không thể tin. Tại cổ của hắn chỗ, lướt một cái màu đỏ tươi cực kỳ thấy được.....

Tiếp theo, lại một danh Quỷ Tông đệ tử thân thể cứng ở tại chỗ...

Kế tiếp xuất hiện quỷ dị một màn, từng cái một hắc y nhân không ngừng ở trong sân thoáng hiện, theo những hắc y nhân này thoáng hiện, từng cái một Quỷ Tông đệ tử còn lại là ngã xuống, không được mười mấy hơi thở thời gian, chừng năm mươi danh Quỷ Tông đệ tử sẽ chết chỉ còn lại không tới năm tên!

Quỷ Hạo đám người ngừng lại, không có ở đuổi. Lúc này hắn kia còn không biết trong bọn họ tính? Đối phương sở dĩ bại lộ khí tức, kỳ thực mục đích chính là để cho bọn họ tự loạn trận cước, sau đó phân mà giết phần...

Chỉ là đáng tiếc, hắn biết đến đã quá muộn!

Đúng lúc này, tại chung quanh bọn họ, xuất hiện vô số hắc y nhân, những hắc y nhân này bao quanh đưa bọn họ năm người túi vây ở trong đó. Tiếp theo, một gã nam tử cùng một nữ tử xuất hiện ở bọn họ trong tầm mắt.

"Ngươi là Dương Diệp!" Quỷ Hạo nhìn nam tử, trầm giọng nói.

Dương Diệp Đạo: "Trả lời ta một vấn đề, ta không giết ngươi môn, làm sao?"

Một bên Dạ Vẫn khóe miệng giật một cái, bởi vì hắn là không tin câu nói này....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 421: Bại lộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Vấn đề gì!"

Dạ Vẫn đám người không tin, thế nhưng kia Quỷ Tông trong lại là có người tin, lập tức một tên trong đó Linh Giả Cảnh cường giả hỏi. Lúc này bọn họ đã không có bất kỳ đường lui nào, xông ra? Khả năng sao. Bây giờ nghe Dương Diệp câu hỏi, không hề nghi ngờ, Dương Diệp nói trở thành bọn họ hi vọng cuối cùng.

"Bách Hoa Cung cùng kia Nguyên Môn người trong, có thể có Tôn Giả Cảnh cường giả?" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Vấn đề này, hắn phải biết rõ. Phải biết rằng, Linh Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh đối thủ, có thể cho hắn những huynh đệ này càng mài càng mạnh, thế nhưng Tôn Giả Cảnh đối thủ, Tôn Giả Cảnh đối thủ sẽ chỉ làm hắn những huynh đệ này tự chịu diệt vong...

Cho nên, hắn phải biết rõ ràng vấn đề này.

"Trả lời vấn đề của ngươi, ngươi thực sự sẽ bỏ qua chúng ta?" Lúc này, Quỷ Vũ đột nhiên nói.

Quỷ Vũ vừa mới dứt lời, chỉ thấy Dương Diệp rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, Quỷ Vũ con ngươi co rụt lại, mới vừa muốn động thủ, nhưng mà đã muộn, một thanh Kiếm tự trước ngực hắn xuyên qua, Kiếm mới vừa vào trong cơ thể hắn, đó là vỡ vụn trong cơ thể hắn ngũ tạng lục phủ cùng sinh cơ.

Quỷ Hạo đám người sắc mặt biến đổi, nhìn kia đã về tới tại chỗ Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng sợ hãi. Tốc độ thật nhanh, thật mạnh Kiếm Ý!

Thu kiếm, Dương Diệp thản nhiên nhìn mấy người liếc mắt, Đạo: "Hiện tại, các ngươi không có lựa chọn nào khác, minh bạch? Nếu như muốn chết, mặc dù động thủ, hoặc là tự bạo, yên tâm, ta tuyệt đối có nắm chắc tại các ngươi tự bạo trước khi liền kết thúc sinh mạng của các ngươi!"

Nghe vậy, Quỷ Hạo trong cơ thể bắt đầu bạo. Động Huyền khí nhất thời lắng xuống, nếu như không có trước khi Quỷ Vũ chết, hắn là sẽ không tin tưởng Dương Diệp câu nói này. Thế nhưng lúc này, hắn tin tưởng Dương Diệp có thể nói được thì làm được. Bởi vì Dương Diệp tốc độ thật sự là quá kinh khủng!

"Chúng ta cùng Bách Hoa Cung của người gặp qua một lần, bất quá không có nhìn thấy trong đó có Tôn Giả Cảnh cường giả!" Quỷ Hạo trầm giọng nói.

Không có sao? Dương Diệp nhướng mày, Bách Hoa Cung cao tầng cũng không ngốc mới là, nên biết, muốn giết hắn, phái Tôn Giả Cảnh cường giả đến đây mới là thỏa đáng nhất. Còn là nói, Bách Hoa Cung cao tầng thực sự choáng váng, cho là hắn Dương Diệp cùng lúc đầu một dạng yếu như vậy? Bọn họ tùy tiện phái vài người liền có thể giải quyết?

"Tuy rằng Bách Hoa Cung không có phái Tôn Giả Cảnh cường giả đến đây, thế nhưng Nguyên Môn khả năng có!" Quỷ Hạo trầm giọng nói: "Gần nhất Nam Vực sợ rằng có đại sự phát sinh, tất cả tông môn đều đã triệu hồi tự mình tông môn đệ tử. Bách Hoa Cung mặc dù là sáu thế lực lớn một trong, thế nhưng Tôn Giả Cảnh cường giả vẫn còn có chút thiếu, loại thời điểm này, các nàng là không có khả năng rút ra một gã Tôn Giả Cảnh cường giả ra đi đối phó của ngươi. Phải biết rằng, Tôn Giả Cảnh cường giả có thể nói là một cái tông môn lực lượng trung kiên!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nghĩ có đạo lý. Hiện tại Nam Vực thế cục không ổn, Bách Hoa Cung nhất định là muốn đem tông môn cường giả đều ở lại Nam Vực, lấy ứng biến đột phát việc. Mà hắn Dương Diệp tính hàng? Bất quá một gã Linh Giả Cảnh mà thôi, đối phó một cái Linh Giả Cảnh huyền giả, Bách Hoa Cung cần vận dụng Tôn Giả Cảnh cường giả sao? Các nàng còn muốn mặt!

"Kia vì sao Nguyên Môn liền có thể có thể phái Tôn Giả Cảnh cường giả?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì bọn họ Tôn Giả Cảnh cường giả nhiều đủ!" Quỷ Hạo Đạo: "Còn nữa, bọn họ không hy vọng ngươi trở lại Nam Vực!"

"Vì sao không hy vọng ta hồi Nam Vực!" Dương Diệp cau mày, không giải thích được hỏi. Thành thật mà nói, hắn phi thường không rõ Nguyên Môn vì sao cũng phái người tới giết hắn, phải biết rằng, hắn cùng với Nguyên Môn trong lúc đó, tựa hồ không có gì thâm cừu đại hận a!

"Ngươi sẽ gia nhập Nguyên Môn sao?" Quỷ Hạo đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, lập tức hiểu. Hắn là chắc chắn sẽ không gia nhập Nguyên Môn, mà Nguyên Môn cũng biết.

Đối với Nguyên Môn mà nói, bọn họ không hy vọng tương lai cái nào tông môn trong có Dương Diệp loại thiên tài này tồn tại, bởi vì Dương Diệp tồn tại, vô cùng có khả năng trong tương lai đối Nguyên Môn tạo thành to lớn uy hiếp. Đặc biệt lúc này Dương Diệp còn cùng Đại Tần đế quốc đi gần như vậy, cho nên, bọn họ tự nhiên không hy vọng Dương Diệp có thể sống trở lại!

Tự mình không có được, người khác cũng đừng nghĩ đạt được!

Giờ này khắc này, Dương Diệp Thâm cắt cảm nhận được Nam Vực cái này siêu cấp bá chủ bá đạo.

"Một vấn đề cuối cùng!" Dương Diệp Đạo: "Nam Vực các đại tông môn đột nhiên triệu hồi tự mình tông môn nội đệ tử, đến tột cùng là vì chuyện gì?"

Quỷ Hạo lắc đầu, Đạo: "Ta đây không rõ ràng lắm, bởi vì tông môn nội cao tầng không có nói với chúng ta qua, chỉ là mang chúng ta triệu hồi tông môn, sau đó khiến chúng ta làm tốt chiến đấu chuẩn bị. Bất quá, ta cảm giác, có thể cùng Kiếm Tông có quan hệ!"

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì tông môn phái ra rất nhiều thám tử đi trước Kiếm Tông!" Quỷ Hạo trầm giọng nói: "Hơn nữa phái đi ra đều là Linh Giả Cảnh đã ngoài!"

Thực sự cùng Kiếm Tông có quan hệ! Dương diệp tâm đột nhiên nhói một cái, hắn dĩ nhiên không phải quan tâm Kiếm Tông, hắn quan tâm, chỉ là Tô Thanh Thi. Nếu như Kiếm Tông thật đã xảy ra chuyện gì, lấy Tô Thanh Thi tính tình, nàng nhất định sẽ cùng Kiếm Tông cùng tồn vong. Nghĩ vậy, Dương Diệp tay chưa phát giác ra nắm chặc kiếm trong tay, giờ này khắc này, hắn hận không thể lập tức bay đến Kiếm Tông, mang Tô Thanh Thi mang theo trên người!

Một lát, ngăn chặn trong lòng phiền ý, Dương Diệp nhìn về phía giữa sân vài tên Quỷ Tông đệ tử, đang chuẩn bị nói chuyện, kia Quỷ Hạo cũng đột nhiên nói: "Ta biết, ngươi sẽ giết chúng ta, thế nhưng ta còn là hy vọng ngươi có thể buông tha chúng ta. Bởi vì chúng ta cũng không thể đối với ngươi tạo thành uy hiếp gì."

"Lý do này thiếu!" Dương Diệp Đạo.

Quỷ Hạo cười khổ cười, Đạo: "Kỳ thực, lần này chúng ta đi ra, sẽ không nghĩ tới tại hồi Quỷ Tông! Bởi vì, một khi tông môn đại chiến, giống chúng ta loại tiểu nhân vật này, chỉ trở thành pháo hôi tồn tại, chúng ta không muốn chết. Nếu như ngươi có thể thả ta môn một con ngựa, chúng ta có thể vì ngươi hiệu lực!"

Nói đến đây, Quỷ Hạo đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái âm lãnh, hắn làm sao có thể hiệu lực một cái Linh Giả Cảnh huyền giả? Phần như vậy nói, bất quá là ngộ biến tùng quyền mà thôi. Lúc này hắn là hận không giết được Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp giết kia Quỷ Vũ, là của hắn thân đường đệ! Chỉ là đáng tiếc, lúc này hắn không có thực lực đó, cho nên, chỉ có thể tạm thời tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục!

Chỉ phải sống, một ngày nào đó là có cơ hội!

Về phần Dương Diệp có thể đáp ứng hay không, hắn nghĩ Dương Diệp nhất định sẽ đáp ứng, bởi vì bọn họ năm người thế nhưng Linh Giả Cảnh, năm tên Linh Giả Cảnh cường giả đầu nhập vào, ai không tâm động?

Dương Diệp nhàn nhạt nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Giết!"

Dứt lời, Quỷ Hạo đám người sửng sốt, sự tình không nên là như vậy a! Sự tình chắc là Dương Diệp đáp ứng, sau đó bọn họ tuyên thệ thuần phục, sau đó... Đáng tiếc không có sau đó, bởi vì Dạ Vẫn đám người đã động thủ. Mười mấy tên sát thủ đồng thời động thủ, Quỷ Hạo đám người ngay cả hoàn thủ cơ hội chưa từng đã bị chém giết!

"Ta nghĩ đến ngươi sẽ đáp ứng bọn họ!" Một bên, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

"Ta có ngu xuẩn như vậy sao? Dương Diệp lắc đầu, kỳ thực tính là Quỷ Hạo đám người nói là sự thật, hắn cũng sẽ giết đối phương. Bởi vì bọn họ hôm nay sẽ phản bội Quỷ Tông, ngày khác liền có thể sẽ phản bội hắn! Người như thế, ở lại bên cạnh mình làm cái gì? Còn nữa, hắn căn bản không tin tưởng đối phương nói, thuần phục hắn? Nói như thật vậy...

"Rất quả quyết!" An Nam Tĩnh Đạo: "Nếu như trước ngươi đáp ứng thu lưu bọn họ, ta sẽ lập tức xoay người rời đi. Nhân vì bảo vệ như vậy một cái ngu xuẩn, ta nghĩ là của ta sỉ nhục cùng lãng phí thời giờ của ta. Bất quá hoàn hảo, ngươi không có."

Dương Diệp lắc đầu, không tiếp tục cùng An Nam Tĩnh xả cái đề tài này, những thứ này đều là không có ý nghĩa. Xoay người nhìn về phía Dạ Vẫn, Đạo: "Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân trở về không?" Lúc trước, hắn phái hai người đi tìm hiểu Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn tin tức, theo đạo lý mà nói, lấy thực lực của hai người, lúc này hẳn là đã trở về mới là.

Dạ Vẫn cau mày nói: "Chưa có trở về, cái này có điểm không bình thường, lấy hai người bọn họ thực lực, trừ phi là Tôn Giả Cảnh cường giả xuất thủ, không thì bọn họ muốn chạy trốn nói, coi như là Linh Giả Cảnh tột cùng cường giả cũng không để lại bọn họ. Hiện tại chưa có trở về, chỉ hai loại khả năng. Một là có Tôn Giả Cảnh cường giả xuất thủ, bọn họ vĩnh viễn cũng không về được. Mà là bọn hắn gặp chuyện gì, trì hoãn!"

"Ngươi tên khốn kiếp, ngươi mới vĩnh viễn không về được!"

Lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Lãnh Ngân thanh âm của, lưỡng đạo tiếng xé gió vang lên, Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân xuất hiện ở giữa sân.

Nghe được Lãnh Ngân thanh âm của, Dương Diệp đám người trong lòng nhất thời thở dài một hơi, thế nhưng khi thấy Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân dáng dấp lúc, Dương Diệp chân mày đó là nhíu lại, bởi vì lúc này Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân trên người hai người đều là mang thương, tại Lãnh Ngân vai trái chỗ, lướt một cái ân hồng cực kỳ thấy được, vết thương có chừng số cm sâu!

Mà Lãnh Quân cằm chỗ thì còn đang không ngừng giọt đến tiên huyết, kia vết thương cũng có số centi mét dài, nếu như vết thương tại dời xuống vài phần, sợ rằng Lãnh Quân liền không có cơ hội đứng ở chỗ này.

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Lấy thực lực của hai người, lại bị biến thành bộ dáng này, thật chẳng lẽ chính là Tôn Giả Cảnh cường giả xuất thủ?

Lãnh Quân thần tình ngưng trọng nói: "Kiếm Chủ, chúng ta gặp Ngũ Sát người của tổ chức!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, Đạo: "Ngũ Sát tổ chức? Bao nhiêu người? Thực lực gì?"

Lãnh Quân gật đầu, Đạo: "Gặp phải chỉ ba người, thế nhưng khả năng không ngừng ba người. Ba người thấp nhất đều là Linh Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên thực lực, nếu như không phải là có cái này u linh sáo trang còn có Kiếm Chủ của ngươi cực phẩm thần hành phù, ta cùng với Lãnh Ngân khả năng liền thực sự không về được."

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nhìn về phía một bên một mực trầm mặc hai gã Tôn Giả Cảnh nữ tử, thấy Dương Diệp nhìn sang, một tên trong đó nữ tử lắc đầu, Đạo: "Chúng ta nhận được mệnh lệnh, chỉ là bảo vệ ngươi, chuyện khác, không có quan hệ gì với chúng ta."

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, trước mắt hai người này là không trông cậy nổi. Ba người kia sát thủ, là nhất định phải trước bỏ, không thì hắn tâm thực sự khó an! Lấy Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân thực lực đều ở đây ba người kia trong tay ăn lớn như vậy một cái thua thiệt, những người khác làm sao ngăn cản ba người kia? Chỉ là phái ai đi giết ba người kia đây?

"Khiến ta cùng với Trương Liễu, còn có Lãnh Quân Lãnh Ngân đi thôi!" Lúc này, Dạ Vẫn đột nhiên nói: "Lấy chúng ta bốn người thực lực, vẫn còn có cơ hội."

Một bên Lãnh Quân cùng Lãnh Ngân gật đầu, Biểu kỳ tán thành, bọn họ lúc này thế nhưng cũng muốn báo thù!

Đúng lúc này, một gã hắc y nhân đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, đối về Dương Diệp Đạo: "Kiếm Chủ, có rất nhiều huyền giả chính rất nhanh hướng chúng ta bên này tới rồi, chúng ta khả năng bại lộ!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 422: Bách Hoa Cung cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khoảng chừng một khắc đồng hồ sau, một nhóm mặc bách hoa sắc quần dài nữ tử đi tới Dương Diệp đám người lúc trước chỗ đứng. Cái này nhóm nữ tử có gần hai trăm người, cầm đầu là một gã ước hơn - ba mươi tuổi khuôn mặt đẹp phụ nữ.

"Phượng Cẩn sư bá, chúng ta tới chậm!" Tại đây danh khuôn mặt đẹp phụ nữ phía sau, một gã hơn hai mươi tuổi nữ tử trầm giọng nói.

Phượng Cẩn không nói gì, ánh mắt hướng bốn phía quan sát hồi lâu, Đạo: "Quỷ Tông của người khả năng đã bị tiêu diệt hết!"

Nghe vậy, Phượng Cẩn phía sau chúng nữ cả kinh, trong đó một nữ kinh ngạc nói: "Sư bá, làm sao có thể? Kia Quỷ Tông có thể là có thêm hơn - ba mươi danh Linh Giả Cảnh cường giả, đặc biệt kia Quỷ Hạo, tuy rằng hắn chỉ là Linh Giả Cảnh tam phẩm, thế nhưng thực lực kia thế nhưng không thể nghi ngờ." Nói đến đây, tên này nữ làm như nghĩ tới điều gì, cả kinh nói: "Chẳng lẽ có Tôn Giả Cảnh cường giả ra tay với bọn họ?"

Phượng Cẩn không nói gì, chỉ là sắc mặt ngưng trọng một ít. Quỷ Hạo là Linh Giả Cảnh tam phẩm, nàng là Linh Giả Cảnh tứ phẩm, thực lực so với kia Quỷ Hạo mạnh hơn thượng một ít, thế nhưng, đối phương đã có năng lực thần không biết quỷ không hay giết sạch những quỷ này tông đệ tử, vậy chứng minh, đối phương trong tuyệt đối có Linh Giả Cảnh lục phẩm đã ngoài, thậm chí là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nghĩ vậy, Phượng Cẩn không đang do dự, Đạo: "Lập tức dùng truyền âm phù thông tri tông môn, để cho bọn họ phái cường giả đến đây tiếp ứng. Mọi người, buông tha lần này chặn giết, mau trở về Nam Vực!" Nàng không biết đến tột cùng là phương nào thế lực tại ra tay với Quỷ Tông, thế nhưng nàng biết, xuất thủ phương này thế lực khẳng định cùng Dương Diệp có quan hệ, cùng Dương Diệp có quan hệ, vậy đại biểu phương này thế lực nhất định sẽ ra tay với các nàng!

Đối phương nếu có thể tiêu diệt hết Quỷ Tông, hơn nữa có thể làm được thần không biết quỷ không hay, kia đại biểu, thực lực tuyệt đối là tại các nàng bên trên, thậm chí đối với lại vừa có thể còn có Tôn Giả Cảnh cường giả! Cho nên, nàng quyết định thật nhanh, lập tức bỏ chạy!

"Chậm đã!" Phượng Cẩn đột nhiên lại Đạo: "Chờ cửa cung phái cường giả đến đây, sợ rằng đã không còn kịp rồi. Phượng Liên, tốc độ ngươi nhanh nhất, ngươi lấy tốc độ nhanh nhất đi trước Bích Vân sơn mạch, tìm được mai phục tại nơi đó Nguyên Môn cường giả, thỉnh bọn họ tốc tới trợ giúp."

Tên là Phượng Liên nữ tử ngẩn người, sau đó thân hình khẽ động, mang theo một trận mùi hoa hướng phía xa xa thiểm lược đi!

Lúc này, giữa sân tất cả Bách Hoa Cung đệ tử sắc mặt đều ngưng trọng. Quỷ Tông bị tiêu diệt hết, cái này đối với các nàng mà nói, không thể nghi ngờ là cái không nhỏ đả kích. Phải biết rằng, các nàng chỉnh thể thực lực tuy rằng mạnh hơn thượng Quỷ Tông không ít, nhưng là lại tuyệt đối làm không được mang Quỷ Tông mọi người toàn diệt. Đối phương nếu có thể tiêu diệt hết Quỷ Tông, vậy đại biểu, thực lực của đối phương, viễn siêu Quỷ Tông, cũng viễn siêu các nàng!

Phượng Cẩn đang chuẩn bị dẫn người rút đi, đột nhiên, nàng ánh mắt nhìn về một mảnh bụi cỏ, tay phải nhất chiêu, một cái nho nhỏ lệnh bài nhất thời xuất hiện ở trong tay nàng. Khi thấy lệnh bài trong tay lúc, Phượng Cẩn sắc mặt lúc này âm trầm xuống, Đạo: "Là Ngũ Sát tổ chức, giết Quỷ Tông của người là bọn hắn, chỉ là bọn hắn vì sao phải đối Quỷ Tông của người xuất thủ đây..."

"A!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, chúng nữ cả kinh, hướng phía thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử hai mắt trợn tròn, tại nàng cổ họng chỗ, tiên huyết như suối phun kiểu bắn ra, tràng diện cực kỳ máu tanh. Mà hung thủ, hung thủ ngay cả nhân ảnh đều không có thấy.

"Ngũ Sát tổ chức!" Nhìn thấy một màn này, Phượng Cẩn sắc mặt có chút dữ tợn lên, đối với cái tổ chức này, sáu thế lực lớn đều là không muốn trêu chọc, thế nhưng không có nghĩa là bọn họ sợ. Hiện tại cái này Ngũ Sát tại trước mặt nàng giết Bách Hoa Cung đệ tử, cái này chẳng khác nào là ở công nhiên khiêu khích Bách Hoa Cung.

"Phát truyền âm phù, thì nói ta môn lọt vào Ngũ Sát tổ chức sát thủ chặn giết, khiến trong cung tốc phái cường giả đến đây!" Phượng Cẩn tuy rằng lúc này lửa giận ngập trời, thế nhưng nàng đúng là vẫn còn không mất lý trí. Nếu như mặt đối mặt chiến đấu, nàng không sợ đối phương, thế nhưng đáng tiếc, đối phương là sát thủ, căn bản sẽ không cùng các nàng mặt đối mặt giao thủ!

"Sư bá, chúng ta bây giờ nên làm gì!" Phượng Cẩn bên cạnh một nữ tử trầm giọng hỏi.

Phượng Cẩn ngẩng đầu nhìn sắc trời, tâm nhất thời trầm xuống, bởi vì thiên mã thượng sẽ tối! Đêm tối, không thể nghi ngờ đối những sát thủ này càng thêm có lợi!

"Mọi người bảo trì độ cao cảnh giác, đại gia tụ chung một chỗ, kết Bách Hoa trận, sau đó chờ hừng đông!" Phượng Cẩn không có ở khiến mọi người trước rút lui. Lúc này, tại rút lui, không thể nghi ngờ là muốn chết.

Nghe được Phượng Cẩn nói, chúng nữ không dám chần chờ, lập tức trong cơ thể Huyền khí tuôn ra bên ngoài cơ thể, hai tay bắt đầu múa động, theo mọi người hai tay vũ động, một mảnh phiến thật mỏng năng lượng cánh hoa nhất thời xuất hiện ở giữa sân, cái này cánh hoa của mọi người nữ điều khiển hạ, cấp tốc hợp lại, rất nhanh, hợp thành một cái do cánh hoa tạo thành thật lớn cánh hoa che, mang mọi người gắn vào bên trong!

Bách Hoa trận, là Bách Hoa Cung tương đối nổi danh trận pháp, vừa có khả năng tấn công. Công lúc, những thứ kia cánh hoa sẽ dường như mưa rơi trong nháy mắt hướng bốn phía bắn nhanh ra, làm người ta tránh đều không tránh được; Thủ lúc, tựu như cùng hiện tại, hình thành một cái cánh hoa tạo thành lồng năng lượng, chỉ cần Huyền khí cũng đủ, có thể ngăn chặn Tôn Giả Cảnh cường giả toàn lực một kích!

Tại Bách Hoa Cung đám người ngoài trăm trượng một cây đại thụ cạnh, nhìn kia bách hoa che, Dương Diệp chân mày cau lại, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới đối phương lại có thể kết trận. Cứ như vậy, nếu lần ám sát, cũng có chút khó khăn.

Bách Hoa Cung của người, hắn là không giết không thể, đây là không thể nghi ngờ, nhưng vấn đề là hiện tại muốn thế nào khả năng lấy ít nhất đại giới mang những người này đều ở tại chỗ này!

"Kiếm Chủ, các nàng đã thông tri Bách Hoa Cung, tối đa mấy canh giờ, Bách Hoa Cung cường giả đó là sẽ tới rồi, nếu như chúng ta không thể tại trong khoảng thời gian ngắn giết các nàng, chỉ sợ cũng không có cơ hội. Thậm chí, đến lúc đó chúng ta sợ rằng còn có thể rơi vào nguy cảnh!" Dương Diệp bên cạnh, Dạ Vẫn trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Khiến các huynh đệ mai phục tại bốn phía, chuẩn bị sẵn sàng, đợi được đêm khuya, ta sẽ đi phá các nàng trận, vô luận như thế nào, những người này đều phải chết!"

"Là!"

Dạ Vẫn lên tiếng, sau đó thối lui.

"Vì sao không hiện tại liền phá các nàng trận pháp?" Tại Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Hà tất tại đây lãng phí thời gian?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Lúc này các nàng độ cao đề phòng, mà lại Huyền khí sung túc, hiện tại phá trận, các nàng nhất định sẽ đem hết toàn lực phản công, khi đó, người của ta có thể sẽ xuất hiện rất lớn thương vong. Đợi được đêm khuya, các nàng trong cơ thể Huyền khí tiêu hao không sai biệt lắm, ta tại phá trận, như vậy không phải là tốt hơn sao?"

"Ngươi trái lại rất sẽ thay bọn họ suy nghĩ!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

"Chúng ta đều là người cùng một đường!" Dương Diệp Đạo: "Trên người bọn họ lưng đeo huyết hải thâm cừu, trên người ta đồng dạng cũng là, bọn họ theo ta, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là hy vọng ta có thể dẫn dắt bọn họ báo thù. Bọn họ tín nhiệm ta, ta lại có thể cô phụ bọn họ?"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói chuyện. Đối với nàng mà nói, những thứ này đều là không có ý nghĩa. Sở dĩ theo Dương Diệp tới Nam Vực, ngoại trừ vì thực hiện ước định bên ngoài, cũng bởi vì nàng muốn cùng Dương Diệp đánh một trận. Nếu như Dương Diệp thực lực yếu đi, hoặc là để cho nàng cho rằng không có làm làm đối thủ tư cách, nàng sẽ không chút do dự ly khai!

Đối với nàng mà nói, Võ đạo mới là hết thảy!

An Nam Tĩnh không thích nói chuyện, Dương Diệp cũng không thích tự tìm mất mặt, lập tức ngồi xếp bằng xuống, thân thể tựa ở trên cây. Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, đó là đã đến đêm khuya.

Tối nay, trăng sao hoàn toàn không có, khắp sơn mạch một mảnh đen nhánh. Trong rừng, chỉ Bách Hoa Cung đám người vị trí lóe ra dường như ánh trăng nhu hòa hào quang.

Mặc dù là đêm khuya, thế nhưng Bách Hoa trận trong những Bách Hoa Cung đó đệ tử cũng không có một có buồn ngủ, tất cả đều đánh hoàn toàn tinh thần, cố gắng duy trì kia Bách Hoa trận.

Phượng Cẩn ngồi xếp bằng ở trung gian, mặc dù là hai mắt khép hờ, nhưng là của nàng thần thức cũng thời thời khắc khắc địa nhìn chằm chằm bốn phía, chỉ cần hơi có dị động, nàng chính là có thể phát hiện. Bách Hoa Cung đã đã biết các nàng tình cảnh hiện tại, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Bách Hoa Cung cường giả hiện tại đã tại trên đường tới.

Tối đa chỉ cần một canh giờ, Bách Hoa Cung cường giả là có thể chạy tới nơi này, nói cách khác, chỉ cần các nàng chống đỡ một canh giờ là được rồi! Có Bách Hoa trận tại, chống đỡ một canh giờ, nàng vẫn là vô cùng có lòng tin!

"Tháp. Tháp. Tháp....."

Đột nhiên, sớm yên tĩnh này trong rừng, vang lên từng đạo rất nhỏ tiếng bước chân của, chúng nữ cả kinh, hướng phía thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy một gã Ước Nhị Thập tuổi nam tử trẻ tuổi chính hướng các nàng chậm rãi đi tới.

Tên này nam tử trẻ tuổi không là người khác, đúng là Dương Diệp.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Bách Hoa Cung trước mặt mọi người, nhìn kia lóe lên Bách Hoa trận, Dương Diệp Đạo: "Đây là Bách Hoa trận sao? Thoạt nhìn tựa hồ có chút lợi hại, thật có thể ngăn cản Tôn Giả Cảnh cường giả toàn lực một kích?" Làm như đang hỏi Bách Hoa Cung, vừa tựa như đang lầm bầm lầu bầu. Đối với trước mắt cái này Bách Hoa trận, hắn kỳ thực cũng là không nhiều thiếu nắm chặc, dù sao đây là do mười mấy Linh Giả Cảnh cường giả cùng hơn một trăm vị Vương Giả Cảnh cường giả hợp lực chế tạo ra.

"Ngươi là Dương Diệp!" Phượng Cẩn đột nhiên nói.

Đang chuẩn bị xuất thủ Dương Diệp sửng sốt, Đạo: "Ngươi nhận được ta?"

Nhìn Dương Diệp, Phượng Cẩn trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp ý, Đạo: "Ngươi cùng Phượng Ngọc sư tỷ lớn lên rất giống, đặc biệt ánh mắt, quả thực giống nhau như đúc."

"Ngươi nhận thức mẫu thân ta!" Dương Diệp hướng phía trước đi mấy bước, trầm giọng nói.

"Nàng là sư tỷ của ta!" Phượng Cẩn trong mắt có phức tạp ý, Đạo: "Năm đó ta cùng với nàng cùng nhau tiến vào Bách Hoa Cung, nàng thiên phú so với ta tốt, rất nhanh liền trở thành nội môn đệ tử, trở thành nội môn đệ tử sau. Chỉ là không nghĩ tới, về sau nàng biết phụ thân ngươi, sau đó yêu phụ thân ngươi, đồng thời vì phụ thân ngươi phản bội Bách Hoa Cung. Đảo mắt 20 năm trôi qua, không nghĩ tới hài tử của nàng đều đã lớn lên thành niên!" Nói xong lời cuối cùng, Phượng Cẩn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong con mắt có một tia nhu ý, phảng phất là đang nhìn mình hậu bối thông thường.

"Mẫu thân ta nàng như thế nào?" Trước mắt nữ nhân này cùng mẫu thân mình nhận thức, đồng thời quan hệ tốt như còn rất tốt, Dương Diệp thanh âm của chưa phát giác ra nhẹ xuống tới, không có trước cái loại này băng lãnh.

"Ta không biết!" Phượng Cẩn lắc đầu, Đạo: "Nàng bị giam đang bí mật địa phương, người bình thường căn bản không cách nào tới gần!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý, Bách Hoa Cung!

Đúng lúc này, dị biến nổi lên, kia nguyên bản ngồi xếp bằng ở Bách Hoa trận trong Phượng Cẩn đột nhiên tiêu thất ở tại Bách Hoa trận trong, mang theo một đạo tàn ảnh trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, lập tức, một thanh hiện lên hàn quang trường kiếm đâm vào Dương Diệp trước ngực.

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 423: Tình huống không ổn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhìn thấy Dương Diệp đầu tiên mắt một khắc kia, Phượng Cẩn liền quyết định chủ ý: Bắt giặc phải bắt vua trước! Dương Diệp xuất hiện, làm cho nàng xác nhận tự mình ý nghĩ trong lòng, Dương Diệp là âm thầm chủ mưu. Về phần kia Ngũ Sát người của tổ chức tại sao phải giúp Dương Diệp, nàng không rõ ràng lắm, nàng chỉ biết, cơ hội của nàng tới!

Chỉ cần chế trụ Dương Diệp, các nàng đó là có thể đổi bị động làm chủ động. Cho nên hắn cố ý nói lên Phượng Ngọc chuyện tình, lấy này tới khiến Dương Diệp Phóng thả lỏng cảnh giác, quả nhiên, nàng thành công.

Tại mũi kiếm đâm vào Dương Diệp ngực một sát na kia, Phượng Cẩn khóe miệng nhịn không được lộ ra một tia nụ cười đắc ý, nhưng mà rất nhanh, kia tia dáng tươi cười liền cứng ngắc ở. Bởi vì nàng phát hiện, của nàng Kiếm, phảng phất đâm vào một khối cứng rắn thiên cấp huyền thiết bên trên.

Phượng Cẩn sửng sốt một hồi, bất chấp khiếp sợ trong lòng, thu kiếm nghĩ lui, lúc này, Dương Diệp cũng lấn người mà lên, trong nháy mắt đi tới Phượng Cẩn trước mặt của, trên người tìm tòi, trực tiếp giữ lại Phượng Cẩn cổ họng. Phượng Cẩn trong lòng cả kinh, trong cơ thể Huyền khí đang chuẩn bị bắt đầu khởi động, nhưng mà lúc này, Dương Diệp chân phải tất cái cũng đối về bụng của nàng chợt chính là đỉnh đầu.

"Phanh!"

Nhất thanh muộn hưởng, Phượng Cẩn hai tròng mắt trợn tròn, bởi vì nàng đan điền bị phá.

"Thực sự đã cho ta ngu xuẩn như vậy sao?" Chế trụ Phượng Cẩn cổ họng, Dương Diệp Đạo: "Tuy rằng ngươi giả bộ có chút giống, khiến ta ngay từ đầu đều nghĩ đến ngươi thật là mẫu thân ta bằng hữu. Chỉ là đáng tiếc, ta Dương Diệp còn không có ngu xuẩn đến loại trình độ đó, sẽ thật tin tưởng ngươi. Thử nghĩ, Bách Hoa Cung sẽ phái một gã mẫu thân ta thật là tốt hữu tới chặn giết ta sao? Tại người, ngươi tuy rằng Biểu mặt một mực dùng mình là thoạt nhìn rất hợp ái, thế nhưng, ta cũng tại trên người ngươi cảm nhận được nhè nhẹ sát ý, có lẽ ngươi cũng không biết ah, kiếm của ta ý là Sát Lục Kiếm Ý!"

Nói xong, Dương Diệp cũng không quản kia muốn nói cái gì Phượng Cẩn, tay hơi cố sức, 'Ca sát' một tiếng vang nhỏ, Phượng Cẩn cổ của đó là tan vỡ ra.

Nếu như đối phương cùng hắn chính diện đối chiến, hắn chắc chắn sẽ không dễ dàng như vậy liền đánh chết đối phương, thế nhưng đáng tiếc, đối phương cũng muốn ngầm, cái này vừa lúc cho hắn cơ hội. Đối phương tại để cho hắn yên tâm thả lỏng lòng cảnh giác, không biết, hắn đã ở làm cho đối phương thả lỏng lòng cảnh giác nhất nhất đối phương đâm trúng hắn một khắc kia, chính là đối phương thả lỏng cảnh giác lúc.

Nhìn thấy Phượng Cẩn bỏ mình, chỗ tối Dạ Vẫn đám người nhất thời thở dài một hơi, vừa mới bọn họ thế nhưng thiếu chút nữa xông ra ngoài, bất quá xuất phát từ đối Dương Diệp tín nhiệm, bọn họ đè lại xung động trong lòng. Quả nhiên, Dương Diệp không để cho bọn họ thất vọng. Mọi người thở dài một hơi đồng thời, trong lòng đối Dương Diệp bội phục cùng tôn kính lại bỏ thêm vài phần.

Một gã chí ít Linh Giả Cảnh tứ phẩm cường giả toàn lực một kích, dĩ nhiên không có thương tổn đến Dương Diệp mảy may, đồng thời còn bị Dương Diệp một kích phản giết, thực lực như vậy, Tôn Giả Cảnh dưới, ngoại trừ cái kia An Nam Tĩnh, sợ rằng không ai có thể địch nổi Dương Diệp!

Dương Diệp có thể không biết, chính là cái này một chuyện nhỏ, hắn ở trong lòng mọi người uy vọng lại đề cao rất nhiều!

Bách Hoa Cung đám người còn đang tại chỗ kinh ngạc đến, các nàng tựa hồ còn không tiếp thụ được Phượng Cẩn chết. Phượng Cẩn thế nhưng Linh Giả Cảnh tứ phẩm cường giả a! Sau đó cứ như vậy bị đối phương giết trong nháy mắt?

Rất nhanh, có Bách Hoa Cung đệ tử phục hồi tinh thần lại. Sau khi lấy lại tinh thần, những đệ tử này chuyện thứ nhất không phải đi tìm Dương Diệp báo thù, mà là hướng phía bốn phía bay vút đi. Dương Diệp nếu có thể miểu sát Phượng Cẩn, vậy có thể miểu sát các nàng, huống chi, lúc này Bách Hoa trận bởi Phượng Cẩn rời khỏi đã phá, tiếp tục tại đợi tại đây, chờ đợi các nàng, là kinh khủng kia, như u linh bọn sát thủ ám sát!

Trốn, còn có một đường sinh cơ!

Người đầu tiên trốn, thì có thứ hai, tại đây chút trốn chạy Bách Hoa Cung đệ tử đi đầu hạ, nguyên bản những thứ kia nghĩ liều mạng đánh một trận Bách Hoa Cung đệ tử cũng bỏ qua tử chiến ý niệm, sau đó cũng theo bắt đầu chạy thoát!

Nhìn những thứ kia chạy tứ tán bốn phía Bách Hoa Cung đệ tử, Dương Diệp lắc đầu, hắn không có đi truy, bởi vì tự nhiên có người sẽ đi truy. Cái này Bách Hoa Cung đệ tử nếu như tiếp tục đoàn kết nhất trí, muốn giết các nàng, vẫn là vô cùng phiền toái. Thế nhưng đáng tiếc, các nàng hết lần này tới lần khác muốn tách biệt tới, từng người một mình đi đào sinh, cái này bất chánh hảo cho Dạ Vẫn đám người cơ hội ám sát sao?

Tại đây hắc y trong, cái này Bách Hoa Cung đệ tử có thể địch qua đêm vẫn chờ ai?

Không được một hồi, trong đêm tối, đó là vang lên vô số đạo tiếng kêu thảm thiết.

"Của ngươi thân thể lực lượng tựa hồ tăng cường rất nhiều!" Lúc này, An Nam Tĩnh chẳng biết lúc nào đi tới Dương Diệp bên cạnh. Lúc này, Dạ Vẫn đám người đuổi theo giết Bách Hoa Cung đám người, giữa sân chỉ còn lại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Về phần kia hai cái Tôn Giả Cảnh sát thủ, Dương Diệp cũng không biết Đạo các nàng đi nơi nào!

Dương Diệp cười cười, đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt hai người đồng thời khẽ biến, hai cái hắc y nhân lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, sau đó hai thanh đen nhánh chủy thủ nhanh như tia chớp xóa sạch hướng về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cổ của.

"Bành!"

Tại An Nam Tĩnh trước mặt tên kia hắc y nhân, kỳ chủy thủ trong tay còn chưa tới An Nam Tĩnh cái cổ trước đó là bị An Nam Tĩnh một cước đá té bay ra ngoài, đánh vào trên một cây đại thụ sau sau đó đập rơi vào địa. Tên này hắc y nhân trong lòng kinh hãi gần chết, bởi vì hắn phát hiện lúc này toàn thân hắn đầu khớp xương dường như tán giá thông thường, ngay cả một điểm khí lực đều không đề được tới!

Một cước đá bay tên này hắc y nhân sau, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp bên này chiến đấu cũng đã kết thúc. Dương Diệp cổ của chỗ, có một cây chủy thủ, chỉ là kia chủy thủ xóa sạch tại Dương Diệp cổ họng chỗ, cũng ngay cả da chưa từng phá vỡ. Mà tên kia hắc y nhân vai trái chỗ, cũng cắm một thanh Kiếm, tiên huyết, không ngừng tự hắc y nhân kia vai trái chỗ chậm rãi nhỏ xuống!

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, không có ở nói chuyện. Dương Diệp thân thể, tựa hồ có điểm quá mạnh mẽ...

Nhìn trước mắt hắc y nhân, Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc, bởi vì tại đối phương ám sát thất bại một khắc kia, phải nói khi hắn Kiếm đâm vào đối phương vai lúc, đối phương cũng đã tự sát. Dương Diệp thu kiếm, mang trước mắt hắc y nhân một cước đá văng ra. Hắn không có đi xem một gã khác hắc y nhân, bởi vì nếu như đối phương không phải là tự sát nói, An Nam Tĩnh chắc là sẽ không đứng ở chỗ này.

"Đây là kia nếu nói Ngũ Sát tổ chức sát thủ?" An Nam Tĩnh thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp trước mặt sát thủ kia thi thể, Đạo: "Thân pháp ngược là có chút môn đạo, thế nhưng thực lực cũng kém quá xa. So với Thành Nam An Gia sát thủ, thực lực yếu không phải là một điểm hai điểm."

"Tại Nam Vực, thực lực của bọn họ, đã tốt vô cùng!" Dương Diệp Đạo: "Còn nữa, không là bọn hắn yếu, phải nói ta ngươi quá mạnh mẽ, hoặc là nói, là bọn hắn quá khinh địch. Cho là chúng ta chỉ là thông thường Linh Giả Cảnh huyền giả, cho nên, cũng không có xuất toàn lực!"

An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Ngươi hẳn là muốn may mắn, bởi vì ngươi chưa từng thấy qua chân chính sát thủ. Bên cạnh ngươi những sát thủ này mặc dù không tệ, thế nhưng so với Thành Nam An Gia những sát thủ kia, thực sự còn là kém nhiều lắm."

Dương Diệp tin tưởng An Nam Tĩnh nói, bởi vì An Nam Tĩnh phải không tiết nói dối. Còn nữa, An Bích như bên người cô gái áo đen kia thực lực, hắn thế nhưng thấy tận mắt. Ngay cả Hoàng Giả Cảnh cường giả đối phương đều có thể miểu sát, thực lực kia, có thể yếu sao? Mà theo hắn cái này hai gã Tôn Giả Cảnh sát thủ cũng là để cho sư phụ đối phương, nói cách khác, An Gia sát thủ vô cùng có khả năng chính là cô gái áo đen kia bồi dưỡng.

Kinh khủng như vậy một sát thủ bồi dưỡng ra được sát thủ, thực lực có thể yếu sao?

"Ta rất hiếu kỳ, ngươi cùng Thành Nam An Gia An phu nhân là quan hệ như thế nào." Dương Diệp đột nhiên hỏi. Đối với vấn đề này, hắn đã sớm muốn hỏi.

"Cái này không có quan hệ gì với ngươi!" An Nam Tĩnh thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp sờ sờ mũi, lắc đầu cười cười, cái này An Nam Tĩnh vẫn còn có chút khó có thể ở chung a! Bất quá hắn tuyệt không chú ý, chỉ cần thực lực đối phương cường là được rồi. Hắn lúc trước tuy rằng bị kia sát thủ áo đen ám sát, thế nhưng hắn thế nhưng một mực quan tâm An Nam Tĩnh, tại nhìn thấy An Nam Tĩnh xuất thủ lúc, hắn phát hiện, An Nam Tĩnh thực lực tựa hồ lại trở nên mạnh mẻ!

Không, chuẩn xác mà nói là An Nam Tĩnh thực lực tựa hồ mỗi ngày đều đang không ngừng trở nên mạnh mẻ!

Rất có áp lực a!

Dương Diệp hít sâu một hơi, không thể không nói, có như thế một cái đối thủ cường đại, loại cảm giác này vẫn là vô cùng tốt. Bởi vì đối phương sẽ thời thời khắc khắc thúc giục hắn, khiến hắn thời thời khắc khắc cảm thụ được áp lực, sau đó thời thời khắc khắc đều không kịp chờ đợi muốn trở nên mạnh mẽ, thay đổi càng mạnh!

Lúc này, hắn cũng rất chờ mong tương lai cùng An Nam Tĩnh đánh một trận.

Bóng đen hiện lên, Dạ Vẫn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, khi thấy trên mặt đất hai cổ thi thể lúc, Dạ Vẫn sửng sốt, Đạo: "Kiếm Chủ, bọn họ ra tay với ngươi?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Các ngươi bên kia như thế nào?"

Dạ Vẫn ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, trả lời: "Cơ bản tiêu diệt hết, còn dư lại mấy người tốc độ không sai, bất quá không có gì đáng ngại, đã có người đuổi theo. Tin tưởng chỉ chốc lát, bọn họ chỉ biết mang theo đối phương đầu người trở về!"

Quả nhiên, lúc này, vài tên hắc y nhân tự xa xa thiểm lược mà đến, mấy người đi tới Dương Diệp trước mặt, một tên trong đó sát thủ hưng phấn đối về Dương Diệp Đạo: "Kiếm Chủ, ta giết một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, ngươi xem, đây là kia Linh Giả Cảnh huyền giả của người đầu!" Nói, cầm trong tay một viên máu dầm dề đầu người đưa tới Dương Diệp trước mặt của.

Nhìn tên này thanh niên, Dương Diệp nở nụ cười, người này hắn nhận thức, tên là Thanh Sơn, là một gã Vương Giả Cảnh huyền giả. Đối phương phần như vậy vui vẻ, chủ yếu là tại những sát thủ này nội bộ, vượt cấp sát thủ, đại biểu một loại vinh dự. Bởi vì tại hơn một trăm danh sát thủ ở giữa, có thể vượt cấp ám sát, không vượt lên trước mười tên!

Dương Diệp thân thủ vỗ vỗ bả vai của đối phương, sau đó tay cổ tay khẽ động, ngũ miếng cực phẩm Năng Lượng thạch cùng 10 trương cực phẩm thần hành phù xuất hiện ở trong tay, Đạo: "Đây là thưởng cho!"

Nhìn thấy một màn này, bên cạnh trong mắt mọi người nhất thời lộ ra vẻ hâm mộ, ngũ miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, còn có 10 trương cực phẩm thần hành phù, phần thưởng này thật sự là quá mê người. Phải biết rằng, bọn họ trước đây tính là tiếp nhận chức vụ vụ nhận một năm, cũng không nhất định có thể kiếm được một quả cực phẩm Năng Lượng thạch a!

Mà bây giờ, chỉ là vượt cấp giết một người, liền thu được như vậy phong phú thưởng cho. Giờ này khắc này, tất cả mọi người có chút không kịp chờ đợi muốn đi tìm một gã Linh Giả Cảnh cường giả ám sát.

Thanh Sơn có chút kích động mang đồ vật thu vào, sau đó nói: "Đa tạ Kiếm Chủ!"

Dương Diệp gật đầu, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, An Bích như phái cho hắn kia hai gã cô gái áo đen đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, một tên trong đó cô gái áo đen trầm giọng nói: "Nếu không phải nghĩ người của ngươi chết, liền tốc độ để cho bọn họ rời đi nơi này, có ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả chính hướng bên này tới rồi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 424: Chiến Tôn giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Mọi người rút lui, ẩn dấu tựa-hình-dường như mình, không muốn bại lộ!" Dương Diệp quyết định thật nhanh, Tôn Giả Cảnh cường giả, căn bản không phải Dạ Vẫn đám người có khả năng chống cự.

Dạ Vẫn đám người gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại trong bóng đêm.

"Hai vị tiền bối, kia ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả là Tôn Giả Cảnh mấy phẩm?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Bên trái được kêu là Tiểu Thanh nữ tử đang chuẩn bị nói cái gì, thế nhưng bên phải được kêu là Tiểu Hồng nữ tử cũng giành trước lạnh lùng nói: "Không thể trả lời!"

Dương Diệp nhướng mày, nhìn hai người, ánh mắt dần dần lạnh xuống, một lát, đè xuống lửa giận trong lòng, Đạo: "Hai vị, trước khi các ngươi không ra tay, ta có thể lý giải cho các ngươi đối Linh Giả Cảnh đối thủ không có hứng thú, thế nhưng hiện tại, Tôn Giả Cảnh cường giả đã xuất hiện, các ngươi cũng còn không ra tay, không ra tay cũng thì thôi, ngay cả đối phương tin tức cũng không nguyện tiết lộ, ta nghĩ hỏi một câu, các ngươi theo ta, có một chút ý nghĩa sao?"

Nguyên bản có hai vị Tôn Giả Cảnh cường giả bên người, hắn thật cao hứng, thế nhưng một đường xuống tới, hai người này cũng không hề ý xuất thủ. Hơn nữa hắn gan dạ trực giác, đó chính là hai người này đối với hắn có chút địch ý, đặc biệt được kêu là Tiểu Hồng cô gái áo đen!

"Chúng ta nhận được mệnh lệnh chỉ là bảo vệ ngươi, trừ phi ngươi có nguy hiểm tánh mạng, không thì chúng ta là sẽ không xuất thủ!" Tiểu Hồng lạnh lùng nói.

"Hiểu!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, vậy các ngươi trở lại Cổ Vực Thành ah! Ta không cần các ngươi bảo vệ!" Ngược lại không phải là hắn tùy hứng, chỉ là hắn thực sự không thích nhìn đối phương sắc mặt, Tôn Giả Cảnh cường giả, còn là sát thủ, đây đúng là một đại trợ lực, nhưng là đối phương cũng không vì hắn sở dụng, đây có gì dùng?

Nếu không phối hợp, vậy cút ngay!

Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng sửng sốt, hiển nhiên, các nàng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói ra những lời này. Phải biết rằng, lúc này Dương Diệp tình cảnh thế nhưng rất không hay, ở vào thời điểm này, hắn lại dám khiến hai gã Tôn Giả Cảnh sát thủ rời đi? Đầu hắn bại hoại sao?

An Nam Tĩnh cũng gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng, Đạo: "Không sai, cường giả quả thực không hẳn là quá độ ỷ lại người khác, thành thật mà nói, ta đã sớm muốn cùng Tôn Giả Cảnh cường giả đánh một trận!"

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, cái này An Nam Tĩnh, thật là cái chiến đấu cuồng nhân. Nếu như không phải là hai nàng này quá mức cao ngạo, ngay cả một điểm bận cũng không chịu giúp, hắn như thế nào sẽ làm cho đối phương rời đi?

"Ngươi có ý tứ!" Tiểu Hồng thanh âm lạnh xuống.

"Không có ý gì!" Dương Diệp Đạo: "Chỉ là không cần hai vị bảo vệ, hai vị hiện tại có thể hồi Cổ Vực Thành."

"Ngươi đây là muốn chết!" Tiểu Hồng trầm giọng nói.

"Đó là của ta sự!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Tiểu Hồng hai mắt híp lại, trong mắt lóe ra hàn mang. Dương Diệp lúc này cũng đột nhiên nói: "Tuy rằng trong lòng ta đối hai vị có chút bất mãn, thế nhưng hai vị nói như thế nào cũng là của nàng người, ta không muốn cùng hai vị trở mặt. Hai vị tốt tới tốt hồi, khỏe không?" Kỳ thực hắn đối với đối phương không có quá nhiều ác cảm, chỉ là đối phương ngay cả một điểm nhỏ bận cũng không chịu giúp, điều này làm cho hắn thực tại căm tức. Nếu không hợp, vậy tách biệt ah, miễn cho đại gia lẫn nhau nhìn đối phương khó chịu.

"Ngươi sẽ hối hận!" Tiểu Hồng lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó mang theo bên cạnh Tiểu Thanh xoay người rời đi.

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Ta ngươi tại Linh Giả Cảnh trong, hầu như đã khó khăn kiếm đối thủ, đã như vậy, chúng ta đây phải đi cùng Tôn Giả Cảnh cường giả chiến đánh một trận, làm sao?"

"Như thế tốt lắm bất quá!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp khẽ cười cười, trong mắt, chiến ý mười phần. Người, chỉ không ngừng khiêu chiến, mới sẽ không ngừng địa siêu việt, Tôn Giả Cảnh, hắn mỗi một thanh cầm chiến thắng, thế nhưng hắn muốn thử một lần. Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn một chút, hắn cùng với Tôn giả người cảnh trong lúc đó chênh lệch đến cùng bao lớn!

Hai người ly khai tại chỗ, tuy rằng hai người có can đảm đối chiến Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng hai người cũng không ngốc, đối phương tới thế nhưng ba người, lấy hai địch tam, chỉ sợ bọn họ một là Vũ Thần, một là Kiếm Hoàng, chưa từng như vậy vậy có thể lực. Tôn Giả Cảnh, đây chính là toàn bộ trên đại lục tầng cường giả! Cho dù là tại Trung Vực, đó cũng là khó lường tồn tại!

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ly khai tại chỗ lúc, kia trước khi rời đi Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng xuất hiện lần nữa ở tại giữa sân.

"Tỷ, bọn họ dĩ nhiên thực sự muốn khiêu chiến Tôn Giả Cảnh cường giả, lẽ nào bọn họ không biết Tôn Giả Cảnh cường giả kinh khủng sao? Phải biết rằng, Tôn Giả Cảnh cường giả thế nhưng chạm tới liễu không giữa huyền bí, có thể thi triển một ít không gian thần thông. Đồng thời bản thân thân thể đạt được lì lợm, nước lửa bất xâm cảnh."

"Bọn họ là đang tìm chết!" Tiểu Hồng trầm giọng nói.

Hai người làm là tôn giả cảnh, tự nhiên biết Tôn Giả Cảnh kinh khủng. Linh Giả Cảnh khiêu chiến Tôn Giả Cảnh, cái giai đoạn này vượt cấp khiêu chiến, không thể nghi ngờ là tại người si nói mộng. Kém một cấp, thực sự có thể dùng khác nhau trời vực để hình dung!

Hai người nếu như là Linh Giả Cảnh đỉnh, lấy hai người thiên phú cùng thực lực, nàng vẫn tin tưởng hai người cùng Tôn Giả Cảnh cường giả có sức đánh một trận!

Thế nhưng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bây giờ là cảnh giới gì? Một cái Linh Giả Cảnh nhất phẩm, một cái Linh Giả Cảnh nhị phẩm...

[truyen cua⁕tui ʘʘ net]

"Tỷ, chúng ta thực sự phải về Cổ Vực Thành sao?" Tiểu Thanh đột nhiên nói.

Tiểu Hồng lắc đầu, nàng đương nhiên không dám cứ như vậy trở lại, phải biết rằng, đây chính là An Bích như tự mình ra lệnh. Án phu nhân ý tứ, chắc là để cho nàng hai người hiệp trợ cái này Dương Diệp. Chỉ là nàng không hiểu chính là, tự mình phu nhân tại sao phải nhường nàng cùng muội muội tới hiệp trợ một gã Linh Giả Cảnh huyền giả!

Đối phương thiên phú là không sai, mà lại là Tiềm Long Bảng đệ nhất, chỉ là tính là như vậy, cũng không đáng để cho nàng hai người tới làm hộ vệ a! Tại nhận được nhiệm vụ này lúc, nàng trong lòng là có chút không thoải mái, thế cho nên dọc theo đường đi, nàng chỉ là thờ ơ lạnh nhạt, không có xuất thủ. Chỉ là nàng không nghĩ tới, nàng khó chịu Dương Diệp lúc, Dương Diệp cũng không thoải mái nàng, điều này làm cho nàng càng khó chịu!

Một lát, Tiểu Hồng trầm giọng nói: "Mà lại nhìn, chờ hắn cùng kia Tôn Giả Cảnh huyền giả đánh một trận sau, hắn liền sẽ hối hận tự mình làm quyết định. Đến lúc đó, ta muốn hắn cầu chúng ta lưu lại!"

Tiểu Thanh đang muốn nói cái gì, đột nhiên, nàng nhướng mày, nhìn về xa xa, Đạo: "Tỷ, ba người kia tới!"

"Chúng ta đi!"

Hai nàng thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại trong màn đêm.

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, ba gã khuôn mặt đẹp nữ tử đi tới Dương Diệp đám người trước khi chỗ đứng. Khi thấy giữa sân đầy đất Bách Hoa Cung đệ tử thi thể lúc, tam sắc mặt người lúc này âm trầm xuống.

"Phượng Lê sư tỷ, chúng ta tới chậm!" Một gã mặt trái xoan nữ tử đối về cầm đầu kia người mỹ phụ trầm giọng nói.

Tên là Phượng Lê nữ tử mặt âm trầm đi tới những thứ kia chết đi Bách Hoa Cung đệ tử bên cạnh, khi thấy những đệ tử kia đều là bị một kiếm phong cổ họng lúc, Phượng Lê đã xác định, đây là Ngũ Sát người của tổ chức đã hạ thủ, bởi vì đây là Ngũ Sát tổ chức sát thủ thường dùng thủ pháp. Lập tức lạnh giọng nói: "Tốt một cái Ngũ Sát tổ chức, cũng dám minh mục trương đảm đối với chúng ta Bách Hoa Cung đệ tử xuất thủ, thù này bất cộng đái thiên. Phượng Điệp, thông tri tông môn, đã nói đã xác định là Ngũ Sát người của tổ chức ra tay, khiến tông môn huyết tẩy đã biết Ngũ Sát tổ chức mấy người cứ điểm!"

Tên là Phượng Điệp nữ tử gật đầu, sau đó lấy ra một quả thượng phẩm truyền âm phù, thông tri Bách Hoa Cung.

"Sư tỷ, ta nghĩ có chút kỳ hoặc!" Lúc này, khác một nữ tử trầm giọng nói.

Phượng Lê nhướng mày, Đạo: "Phượng Hiểu, cái này còn có cái gì kỳ hoặc? Trước khi Phượng Cẩn cũng đã cho chúng ta biết, là Ngũ Sát người của tổ chức đối với các nàng ra tay, hiện tại ngươi cũng thấy đấy. Nếu như không phải là Ngũ Sát người của tổ chức ra tay, ai có thể đủ vô thanh vô tức mang các nàng giết chết? Ngươi xem một chút các nàng, muốn nha là bị một kiếm phong cổ họng, muốn nha chính là bị một kiếm xuyên tim, đây chẳng phải là Ngũ Sát tổ chức nhất quán giết người phương thức sao?"

"Thế nhưng sư tỷ, ngươi có nghĩ tới hay không, chúng ta Bách Hoa Cung cùng Ngũ Sát tổ chức năm gần đây luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông, bọn họ tại sao muốn đối với chúng ta đệ tử xuất thủ? Lại có lý do gì đối với chúng ta Bách Hoa Cung xuất thủ?" Tên là Phượng Hiểu cô gái nói.

Phượng Lê suy nghĩ một chút, nghĩ đối phương nói có lý, đúng lúc này, kia Phượng Điệp đột nhiên nói: "Các ngươi xem kia!"

Hai nàng nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy chỗ đó, nằm hai cổ thi thể, thi thể bị hắc bào bao vây, thấy không rõ dáng dấp!

Ba người thân hình khẽ động, đi tới trước thi thể, Phượng Lê vung tay phải lên, một cổ kình phong hiu hiu ra, nhất thời mang kia che thi thể mặt cái khăn đen chấn vỡ, lộ ra thi thể khuôn mặt. Ba người không biết, thế nhưng rất nhanh, cái này hai cổ thi thể chủy thủ bên hông, còn có bên hông lộ vẻ kia miếng lệnh bài nhất thời hấp dẫn tam ánh mắt của người.

Khi thấy hai thứ này lúc, Phượng Lê cười lạnh một tiếng, Đạo:

"Phượng Hiểu, ngươi lần này không phản đối ah!"

Phượng Hiểu còn muốn nói điều gì, nhưng nhìn đến Phượng Lê thần sắc, lập tức trong lòng thở dài, lắc đầu, không có ở ngôn ngữ. Nàng biết rõ trước mắt vị sư tỷ này là cỡ nào cố chấp một người, chỉ cần nàng nhận định một việc đúng, nàng kia chỉ biết kiên trì tới cùng, dù cho trong lòng nàng biết là sai, nàng biết kiên trì chuyện này là đúng.

Cho nên, nàng không có đang nói gì.

Phượng Lê lạnh lùng quét bốn phía liếc mắt, sau đó nói: "Các nàng cũng chưa chết bao lâu, nói cách khác, Ngũ Sát người của tổ chức còn đang phụ kiện cất dấu. Ba người chúng ta tách biệt đuổi theo tra, chỉ cần tìm được Ngũ Sát người của tổ chức, toàn bộ giết sạch!"

"Kia Dương Diệp..." Phượng Điệp đột nhiên nói.

"Một cái Linh Giả Cảnh con kiến hôi mà thôi!" Phượng Lê cười lạnh một tiếng, Đạo: "Muốn giết hắn còn không dễ dàng sao? Trước đừng động hắn, khiến hắn nhảy nhót vài ngày, chờ mang Ngũ Sát người của tổ chức giải quyết rồi, tại tới thu thập hắn không muộn!"

Phượng Điệp cùng Phượng Lê hai nàng gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía bất đồng phương hướng bay vút đi.

Hai nàng đi rồi, Phượng Lê cũng là thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Ngay ba người đi rồi, cách ba người hơn hai trăm ngoài trượng một cây đại thụ đột nhiên một trận năng lượng ba động, lập tức, một gã hắc bào nam tử tự đại thụ kia trong chậm rãi đi ra.

Nhìn kia tam nữ rời đi, tên này hắc bào nam tử tay phải khẽ động, một quả thượng phẩm truyền âm phù xuất hiện ở trong tay, tay hơi cố sức, mang kia truyền âm phù bóp nát, Đạo: "Bách Hoa Cung phái ra hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả, chẳng biết tại sao, các nàng đối với chúng ta người xuất thủ, lạnh chảy lạnh dịch đã chết, ám sát thất bại, xin chỉ thị!"

Mang tin tức phát ra ngoài sau, hắc bào nhân thân hình khẽ run lên, tiêu thất ở tại tại chỗ...

Hai canh giờ sau, sắc trời đã sáng lên. Không trung, Phượng Lê thần thức triển khai, không ngừng tìm kiếm, đột nhiên, nàng con ngươi co rụt lại, thân hình nhanh tránh, hướng xuống dưới phương một mảnh đất trống thiểm lược đi, chỉ là một hơi thở, đó là đi tới mặt đất.

"Chờ ngươi rất lâu rồi!" Trên đất trống, Phượng Lê phía trước vài chục trượng có hơn, Dương Diệp xoay người nhìn Phượng Lê, khóe miệng hiện lên lướt một cái dáng tươi cười.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 425: Không gian lồng giam!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hai tay đã biến thành một đôi long trảo, long trảo trong, là kia cứng rắn đến mức tận cùng Long Cốt Kiếm. Cầm trong tay Long Cốt Kiếm, Dương Diệp khóe miệng hiện lên nhàn nhạt dáng tươi cười nhìn Phượng Lê, đôi mắt ở chỗ sâu trong, lóe ra vẻ hưng phấn.

Chiến Tôn Giả Cảnh, hắn có thể không kích động sao?

Dĩ vãng, Tôn Giả Cảnh tại Dương Diệp trong mắt, là cao không thể leo tới, cần ngưỡng vọng tồn tại. Bởi vì tại Nam Vực, Tôn Giả Cảnh cường giả hầu như cũng đã là nhất cường giả đứng đầu. Dù sao Hoàng Giả Cảnh cường giả đều là một ít lánh đời lão quái vật, cơ bản không xuất thế. Hoàng Giả Cảnh không ra, Tôn Giả Cảnh cường giả chính là vô địch tồn tại!

Hiện tại, hắn Dương Diệp liền muốn khiêu chiến cái này dĩ vãng cần ngưỡng vọng cường giả. Không có sợ hãi, không có kiêng kỵ, có, chỉ hưng phấn cùng kích động.

"Ngươi chính là Dương Diệp!" Phượng Lê trầm giọng nói. Đồng thời thần thức triển khai, điều tra đến xung quanh. Dương Diệp bộ dáng này, hiển nhiên là tại tận lực chờ nàng. Dương Diệp chỉ là một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, nếu hắn dám như thế không có sợ hãi tại đây chờ nàng, nàng tin tưởng, đối phương nhất định là có bài tẩy gì, hoặc là nói có mai phục!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải chợt đạp đất, mượn mặt đất truyền tới lực lượng khổng lồ, tại cộng thêm Long Ngoa minh kỹ 'Thuấn Tức Vạn Lý' gia trì, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, tại tại chỗ để lại một cái do như thực chất vậy tàn ảnh, mà Dương Diệp bản thể cũng mang theo xé rách không khí chính là khí bạo chi thanh, trong nháy mắt đi tới Phượng Lê trước mặt của.

Sát Lục Kiếm Ý phún ra ngoài, không giữ lại chút nào, Long Cốt Kiếm mang theo một đạo tử sắc kiếm quang, trong nháy mắt đâm Về phía Phượng Lê ngực!

Loại thời điểm này, Dương Diệp tự nhiên không có hứng thú cùng đối phương còn muốn tới một người trước trận chiến giao lưu, hắn cùng với đối phương có lời gì có thể nói sao? Hôm nay, không phải là hắn chết liền là đối phương chết, đã như vậy, còn nói nhảm cái gì? Trực tiếp đấu võ mới là chính kinh!

Vừa ra tay, Dương Diệp liền xuất toàn lực, đối mặt Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn cũng không dám có một tia sơ suất!

Nhìn thấy Dương Diệp dĩ nhiên trực tiếp xuất thủ, Phượng Lê sắc mặt trầm xuống, cười lạnh một tiếng, Đạo: "Con kiến hôi tồn tại, cũng dám nhất nhất di? Sát Lục Kiếm Ý? Thất trọng Sát Lục Kiếm Ý? Tốt tốc độ, tốt Kiếm Ý, bất quá cũng không hơn."

Dương Diệp tốc độ rất nhanh, sắp tới cực hạn, thế nhưng tại Phượng Lê trong mắt, vẫn còn có chút chậm. Bởi vì đến rồi Tôn Giả Cảnh, là có thể nắm giữ một ít không gian thần thông. Còn có, đó chính là nàng ra mắt tốc độ nhanh hơn, cũng thích ứng cái loại này tốc độ, cho nên, Dương Diệp tốc độ tại trước mặt nàng, còn là có vẻ có chút chậm.

Lúc này, cảnh giới trong lúc đó chênh lệch liền hiển lộ ra!

Tuy rằng thấy rõ ràng Dương Diệp kiếm quỹ tích, thế nhưng Phượng Lê cũng không có tuyển chọn cứng rắn hám, bởi vì gia trì thất trọng Sát Lục Kiếm Ý Kiếm, cho dù là nàng, cũng là không dám không nhìn.

Tại Dương Diệp mũi kiếm sắp đạt được Phượng Lê trước ngực lúc, Phượng Lê đột nhiên nghiêng người lóe lên, lấy chút xíu phần kém tránh được Dương Diệp một kiếm này, Phượng Lê đang chuẩn bị thừa cơ hội này xuất thủ, nhưng mà lúc này, ngay nàng tách ra Dương Diệp một kiếm này giờ khắc này, Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm quỹ tích đột nhiên chuyển biến, hướng bên phải cực kỳ tự nhiên chính là một gọt!

Đột nhiên cải biến kiếm quỹ tích, không có chút nào cứng ngắc cùng không hài hòa, là như vậy tự nhiên, giống như là đã sớm biết Phượng Lê muốn hướng bên kia né tránh thông thường!

Phượng Lê sắc mặt rốt cục thay đổi, đừng xem Dương Diệp chỉ là cải biến một chút kiếm quỹ tích, nàng thế nhưng biết rõ, cái này ý vị như thế nào. Kiếm thế đã thành, sau đó đang thay đổi kiếm quỹ tích, đây chính là phi thường khó khăn. Liền như cùng một người tại cuồn cuộn trong, ngươi khiến hắn đột nhiên tới cái xoay người, hắn có thể làm được sao?

"Hưu!"

Một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp Kiếm mang theo một đạo bén nhọn tiếng xé gió vang trực tiếp xuyên qua Phượng Lê thân thể, nhưng mà, xuyên qua nhưng chỉ là một đạo tàn ảnh. Dương Diệp cũng sắc mặt bất biến, nếu như chỉ đơn giản như vậy thương tổn tới đối phương, vậy đối phương cũng sẽ không là Tôn Giả Cảnh cường giả. Một kiếm thất bại, Dương Diệp không chút do dự nào, thủ đoạn nhất chuyển, hướng phía sau chính là chợt tới một kiếm!

"Đang!"

Một đạo chói tai kim thiết giao qua âm hưởng triệt dựng lên, Dương Diệp cảm giác hai móng hơi tê rần, Long Cốt Kiếm trên người truyền tới lực lượng khổng lồ làm cho hắn hướng phía trước xông mấy bước. Mới vừa dừng lại, Phượng Lê thân ảnh của liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp theo, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, chung quanh hắn chết tử tế xuất hiện một đạo vô hình bình chướng, mang toàn thân hắn bao vây lại, làm cho hắn không cách nào đang di động nửa bước!

"Cái này gọi là không gian lồng giam, chỉ đạt được Tôn Giả Cảnh khả năng thi triển, không có lĩnh ngộ không gian huyền bí của người, thì không cách nào phá vỡ không gian này lồng giam, đây là Tôn Giả Cảnh cùng Linh Giả Cảnh trong lúc đó chênh lệch, hiểu chưa?"

Dương Diệp bên tai, rồi đột nhiên vang lên Phượng Lê kia mang theo châm chọc thanh âm của, lập tức, một thanh trường kiếm đâm vào Dương Diệp trước ngực.

Phượng Lê Kiếm đâm vào Dương Diệp trước ngực một khắc kia, Phượng Lê khóe miệng châm chọc cứng đờ, chỉ thấy Dương Diệp lúc này cười lạnh nói: "Ta hiểu được!"

Dứt lời, 'Oanh' một tiếng, một cổ Hỏa Diễm tự Dương Diệp trong cơ thể bạo dũng ra, sau đó hướng bốn phía cuộn sạch ra, Hỏa Diễm cuộn sạch trong quá trình, làm như bị vật gì vậy trở ngại, nhỏ hơi dừng một chút, thế nhưng chỉ là một cái chớp mắt, lập tức 'Bành' một tiếng vang nhỏ, phảng phất vật gì vậy bể nát thông thường, Hỏa Diễm trong nháy mắt cuộn sạch ra, không được một cái chớp mắt, Dương Diệp xung quanh mười trượng trong phạm vi đều bị ngọn lửa bao phủ!

Mà kia Phượng Lê lúc này lại là đã tại vài chục trượng có hơn, cúi đầu nhìn một chút tự mình kia bị thiêu đốt rơi một góc bách hoa đàn, Phượng Lê trong mắt vội hiện dữ tợn. Nàng đường đường Tôn Giả Cảnh nhất phẩm cường giả, lại bị một gã Linh Giả Cảnh nhất phẩm con kiến hôi cho thiếu chút nữa làm thương, đây thật là vô cùng nhục nhã a! Nếu như truyền đi, nàng Phượng Lê còn mặt mũi nào mặt tại Nam Vực lăn lộn?

Ngẩng đầu nhìn về phía ngọn lửa kia, Phượng Lê trong mắt lửa giận ít một chút, ngưng trọng nhiều một chút. Lấy kiến thức cùng từng trải, tự nhiên có thể nhìn ra được ngọn lửa này không phải là thông thường Hỏa Diễm, đây chính là trong truyền thuyết thiên địa linh vật!

Nghĩ đến thiên địa linh vật bốn chữ, Phượng Lê trong mắt nhiều một tia tham lam.

Đúng lúc này, những Hỏa Diễm đó đột nhiên hướng nội chợt co lại, trong nháy mắt, đó là hóa thành một đóa tiểu Hỏa Miêu, trôi nổi ở tại Dương Diệp trước người của.

Lúc này Dương Diệp sắc mặt cũng là ngưng trọng, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, cộng thêm có U Minh Quỷ hỏa, lúc trước hắn liền đã chết. Tôn giả này cảnh cùng Linh Giả Cảnh chênh lệch, thật là khác nhau trời vực.

"Ngươi khiến ta thật bất ngờ!" Phượng Lê hai mắt híp lại: "Mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng thân thể cũng so tôn cấp Huyền thú cũng không kém, còn có trong truyền thuyết thiên địa linh vật, mà lại bản thân có lĩnh ngộ Sát Lục Kiếm Ý. Thực lực của ngươi, tại Linh Giả Cảnh trong, Nam Vực không có người nào có thể địch qua ngươi! Bất quá, ngươi đừng tưởng rằng như vậy có thể khiêu chiến tôn nhất nhất"

Phượng Lê không có tiếp tục nói hết, bởi vì Dương Diệp đã đi tới trước mặt nàng.

Dương Diệp là phi thường đáng ghét cái loại này ở trong chiến đấu chít chít méo mó của người, tất cả mọi người đã đến ngươi chết ta sống tình trạng, nói nói nhảm nhiều như vậy có ý định nghĩa sao? Nếu như nói mà nói có thể đề cao thực lực, hắn nhất định sẽ nói, nhưng vấn đề là không thể, nếu không thể, vậy còn chít chít méo mó, có ý định nghĩa sao?

Đối với Dương Diệp mà nói, đây là không có bất kỳ ý nghĩa gì, cho nên, hắn trực tiếp xuất thủ, với hắn mà nói, xuất thủ mới là có ý nghĩa.

Phượng Lê sắc mặt trầm xuống, Dương Diệp cử động này, không thể nghi ngờ là tại không nhìn nàng, bị người không nhìn, đổi thành ai sợ rằng trong lòng cũng là sẽ không dễ chịu. Phượng Lê lần này là thực sự nổi giận.

"Ngươi đã nghĩ như vậy muốn chết, ta đây sẽ thanh toàn ngươi!"

Phượng Lê mới vừa nói xong câu này ngoan thoại, đột nhiên, nàng kinh hãi phát hiện, một đôi cánh khổng lồ tự Dương Diệp phía sau bừng lên, lập tức Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Một cổ nguy cơ vô hình cảm rồi đột nhiên tự Phượng Lê trong cơ thể dâng lên, xuất phát từ bản năng, Phượng Lê hướng bên cạnh lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn. Một thanh bị ngọn lửa bao gồm trường kiếm tự nàng vai trái chợt lóe lên, một vòi máu tươi nhất thời bắn ra.

Dương Diệp ngừng lại, cũng không có đi truy kích, có chút đáng tiếc lắc đầu. Dùng tới Cửu U Hàn Phong, tới một cái xuất kỳ bất ý, nhưng mà chưa từng có thể giết được đối phương, không hổ là Tôn Giả Cảnh cường giả a!

Một bên, Phượng Lê sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm, nàng không nghĩ tới, nàng thực sự bị một gã Linh Giả Cảnh con kiến hôi cho thương tổn tới! Đường đường một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, lại bị một gã Linh Giả Cảnh cho thương tổn tới. Chân chính vô cùng nhục nhã a! Nàng đã có thể tưởng tượng đến, nếu để cho ngoại nhân, hoặc là Bách Hoa Cung những thứ kia đối đầu đã biết, các nàng sẽ làm sao được chế ngạo nàng, cười nhạo nàng, thậm chí vũ nhục nàng!

Phượng Lê sắc mặt dần dần dữ tợn lên, bất quá còn không có mất lý trí, nàng ánh mắt đầu đến rồi Dương Diệp trên lưng vậy đối với cánh bên trên, trong mắt có nồng đậm vẻ khiếp sợ, Đạo: "Hai kiện thiên địa linh vật, hai kiện thiên địa linh vật, làm sao có thể, ngươi làm sao có thể có hai kiện thiên địa linh vật..."

Thiên địa linh vật, loại này trong truyền thuyết thần vật, tại Nam Vực, nàng chưa từng nghe qua có ai có qua, chỉ ở tông môn ghi chép thượng thấy qua. Mà bây giờ, nàng không chỉ có gặp được, còn một lần liền gặp được hai cái. Một người dĩ nhiên có hai kiện thiên địa linh vật, hơn nữa còn là một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, cái này nói ra, ai sẽ tin?

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cho Phượng Lê đáp án, tâm niệm vừa động, 200 chuôi Huyền Kiếm mang theo hơn hai trăm mang tử sắc kiếm quang phóng lên cao, lập tức hướng kia Phượng Lê bắn nhanh đi, mà cùng lúc đó, Dương Diệp phía sau Cửu U minh lông nhanh phiến, mang theo từng đạo tàn ảnh trong nháy mắt đi tới Phượng Lê trước mặt của, U Minh Quỷ hỏa chợt bộc phát ra, hướng phía cấp tốc khuếch tán ra, thanh thế cực kỳ kinh người.

Phượng Lê con ngươi co rụt lại, không dám khinh thường, lập tức tay phải hướng phía trước nắm chặt, chợt quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Dứt lời, Dương Diệp kiếm trận cùng U Minh Quỷ hỏa, còn có kia không mấy đạo kiếm quang nhất thời ngừng một lát, phảng phất bị vật gì vậy cho tù ở thông thường. Nhìn thấy một màn này, Phượng Lê khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc. Đối mặt Linh Giả Cảnh huyền giả, Tôn Giả Cảnh cường giả căn bản không dùng thi triển kinh người gì Huyền kỹ, hoặc là thân thông chi thuật.

Chỉ cần một chiêu này không gian lồng giam thì có thể làm cho đối phương không còn sức đánh trả chút nào, Dương Diệp là một cái ngoại lệ, nhưng đối phương cũng không có khả năng phá vỡ nàng không gian này lồng giam, bởi vì nàng lần này là chăm chú thi triển, không giống lúc trước vậy tiện tay thi triển ra. Lúc này đây không gian lồng giam, so trước không gian lồng giam chí ít kiên cố gấp mười lần!

Trừ phi Dương Diệp đạt được Tôn Giả Cảnh, không thì, hắn là tuyệt đối không có khả năng phá vỡ cái này hàng rào không gian!

"Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ.

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 426: Kiếm vực chi uy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, tại Dương Diệp cùng

Phượng Lê hai người xung quanh mười trượng trong phạm vi, đột nhiên hiện lên một cổ không rõ quỷ dị lực lượng, theo cổ lực lượng này xuất hiện, Phượng Lê thi triển ra không gian lồng giam trong nháy mắt bị phá, những thứ kia trước khi bị Phượng Lê khốn trụ được kiếm trận cùng U Minh Quỷ hỏa mang theo đến năng lượng kinh khủng thuấn phát tới, chỉ là tại sắp chạm đến Phượng Lê lúc, một tầng vô hình bích che rồi đột nhiên xuất hiện ở Phượng Lê bốn phía, lần thứ hai chặn cái này kiếm trận cùng U Minh Quỷ hỏa!

Vô hình bích che trong, lúc này Phượng Lê là vừa kinh vừa sợ, kinh chính là Dương Diệp dĩ nhiên lĩnh ngộ trong truyền thuyết Kiếm vực, lão Thiên, Kiếm vực a! Toàn bộ Nam Vực lịch sử trong, chỉ Kiếm Tông tổ sư lĩnh ngộ qua a! Mà bây giờ, trước mắt cái này không được 20 tuổi Dương Diệp cư nhiên cũng lĩnh ngộ, nếu như không phải là phát sinh ở trước mắt nàng, giết nàng nàng cũng là sẽ không tin.

Hãi chính là vừa mới, nếu như không phải là nàng cho dù thi triển ra Tôn Giả Cảnh độc hữu chính là thủ đoạn: Không gian bích che, nàng lúc này sợ rằng đã chết không thể tại đã chết.

Tuy rằng Phượng Lê rất không thoải mái Dương Diệp, thế nhưng nàng không phải không thừa nhận, trước mắt đây chỉ là Linh Giả Cảnh Dương Diệp, thật sự có đánh chết Tôn Giả Cảnh thực lực!

Nhìn thấy kiếm trận cùng U Minh Quỷ hỏa cộng thêm Kiếm vực chưa từng có thể chém giết Phượng Lê, Dương Diệp nhướng mày, bất quá rất nhanh trong lòng liền thoải mái, Tôn Giả Cảnh cường giả nếu có tốt như vậy giết, Tôn Giả Cảnh cường giả cũng sẽ không như vậy hiếm có.

Bất quá còn có cơ hội, bởi vì phong Lê lúc này ở kiếm của hắn vực bên trong, tại kiếm của hắn vực bên trong, hắn phát hiện, cho dù Phượng Lê là Tôn Giả Cảnh cường giả, vẫn như cũ bị Kiếm vực áp chế ràng buộc, đồng thời, tại Kiếm vực bên trong kia 200 chuôi Huyền Kiếm uy lực trong nháy mắt tăng lên chí ít gấp mười lần đã ngoài, tại cộng thêm thất trọng Sát Lục Kiếm Ý, muốn phá hỏng gió này Lê thần bí kia vòng bảo hộ, vẫn còn có cơ hội!

"Ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm vực!" Lúc này, Phượng Lê gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, dường như muốn mang Dương Diệp xem thấu thông thường, Đạo: "Ta thừa nhận, ta đúng là coi thường ngươi, bất quá, ngươi cho là ngươi lĩnh ngộ Kiếm vực liền có thể giết ta sao? Buồn cười, nếu như ngươi có thể một mực thi triển lúc trước vậy công kích, có lẽ có cơ hội phá hỏng ta cái này hàng rào không gian, thế nhưng, ngươi bây giờ không thể, ngươi bây giờ trong cơ thể đã không nhiều thiếu Huyền khí ah? Ngươi nhất nhất"

Phượng Lê nói nói, thanh âm đột nhiên ngừng lại, bởi vì nàng phát hiện, tại trước mặt nàng Dương Diệp đột nhiên lấy ra một quả quả đấm lớn phát quang Năng Lượng thạch bắt đầu hút thu, lập tức, nàng cảm thụ được năng lượng đó thạch trong vô số đầy đủ năng lượng trào hướng Dương Diệp trong cơ thể...

"Cực phẩm Năng Lượng thạch, ngươi vẫn còn có cực phẩm Năng Lượng thạch... Không đúng, đây không phải là cực phẩm Năng Lượng thạch, cực phẩm Năng Lượng thạch không có khả năng có như thế đầy đủ năng lượng, đây là trong truyền thuyết siêu phẩm Năng Lượng thạch, ngươi, ngươi làm sao có thể có loại vật này!" Phượng Lê khiếp sợ nhìn Dương Diệp, siêu phẩm Năng Lượng thạch nàng là đã gặp, tại Bách Hoa Cung cung chủ trong tay ra mắt, theo Bách Hoa Cung cung chủ theo như lời, loại vật phẩm này, Bách Hoa Cung không vượt lên trước 50 khỏa!

Dương Diệp ùn ùn đích thủ đoạn, cùng ùn ùn cực phẩm bảo vật, thực sự để cho nàng khiếp sợ tới cực điểm.

Dương Diệp lắc đầu, trước mắt nữ nhân này nói nhảm thực sự nhiều lắm, luôn luôn hỏi một ít hắn sẽ không trả lời mà nói. Hắn cũng sẽ không giống người khác như vậy, ưa thích tại cuộc chiến sinh tử trong cùng đối phương tới trao đổi vật của ngươi cùng đồ của ta là thế nào tới.

Đang khôi phục ‘một ít Huyền khí sau, Dương Diệp tâm niệm vừa động, hơn hai trăm chuôi Huyền Kiếm nhất thời đối về kia Phượng Lê phát khởi công kích mãnh liệt, kia hàng rào không gian nhất thời một trận kịch liệt rung chuyển, nhưng mà, cũng không có chút nào muốn nghiền nát dấu hiệu.

"Vô dụng, đây là do không gian gấp mà thành vòng bảo hộ, căn bản không phải lúc này ngươi có khả năng phá hỏng!" Phượng Lê lạnh lùng nhìn Dương Diệp, khóe miệng lại lần nữa quải thượng liễu châm chọc.

"Phải không?"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, tiện tay ném đi, một xấp dầy cực phẩm cường lực phù bắn ra, một nhập kia kiếm trận bên trên, tiếp theo, thủ đoạn khẽ động, Cổ Sao tránh hiện ra, Huyền khí dũng mãnh vào Cổ Sao bên trong, trong sát na, Kiếm vực bên trong Huyền Kiếm nhất thời phát ra từng đạo đinh tai nhức óc kiếm minh chi thanh.

"Kiếm Hoàng Cổ Sao!" Phượng Lê con ngươi co rụt lại, trong mắt, rốt cục có vẻ kinh hãi. Kiếm vực, Cổ Sao, Kiếm Ý, cực phẩm phù lục, thần bí Huyền khí... Phượng Lê lần này thực sự có chút sợ hãi. Bởi vì bất kỳ một cái nào kiếm tu, chỉ cần có trong đó một dạng, đều có thể tại cùng giai trong ngạo thế thiên hạ. Mà bây giờ, Dương Diệp toàn bộ có...

Phượng Lê không dám ở ngồi chờ chết, đang chuẩn bị liều mạng đánh một trận, nhưng mà lúc này, Dương Diệp cũng đột nhiên nói: "Phá!"

Theo Dương Diệp thanh âm hạ xuống, kia hơn hai trăm chuôi Huyền Kiếm chợt xoay tròn, lập tức, 'Vành mắt' một tiếng vang nhỏ, 200 chuôi Huyền Kiếm trong nháy mắt mang Phượng Lê bao phủ ở tại trong đó...

"Không!"

Giữa sân đột nhiên vang lên Phượng Lê kia tiếng kêu thảm thiết thê lương....

Phượng Lê đã chết, chết không thể tại đã chết, bị 200 chuôi Huyền Kiếm đâm thành con nhím.

Nhìn kia dường như con nhím Phượng Lê, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, đột nhiên, trong cơ thể hắn truyền đến một trận mãnh liệt cảm giác trống rổng. Dương Diệp cười khổ cười, một kích này, đã đem trong cơ thể hắn Huyền khí lấy ra sạch sẽ, một giọt cũng mất. Bất quá hoàn hảo, mang Phượng Lê chém giết.

Giết một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, Dương Diệp không có hưng phấn cùng vui vẻ, có chỉ ngưng trọng. Trải qua lúc trước kịch liệt chiến đấu, hắn phát hiện hắn cùng với Tôn Giả Cảnh cường giả trong lúc đó chênh lệch. Đầu tiên, lúc trước Phượng Lê ngoại trừ tại một khắc cuối cùng bên ngoài, trước khi vẫn luôn không có đưa hắn cho rằng là đối thủ, đối phương một mực khinh thị hắn, hơn nữa còn là cực độ khinh thị!

Có thể nói, Phượng Lê chết, không phải là bởi vì kiếm của hắn vực cùng với các loại lá bài tẩy, nguyên nhân lớn nhất là Phượng Lê khinh thị, không có đưa hắn cho rằng là đối thủ chân chính! Lúc này mới khiến hắn có thừa cơ lợi dụng, mang đối phương đẩy vào Kiếm vực bên trong, sau đó giết phần. Nếu như đối phương nhìn thẳng vào hắn, thứ nhất là toàn lực xuất thủ, sợ rằng lúc này ai sống ai chết còn là một cái không biết bao nhiêu!

Lần chiến đấu này, khiến Dương Diệp thấy được Tôn Giả Cảnh cường giả kinh khủng, cũng cho hắn biết, sau này nếu là đối mặt Tôn Giả Cảnh cường giả, không thể có một chút cất giữ cùng thăm dò, vừa ra tay nên cầm ra bản thân toàn bộ lá bài tẩy. Lúc trước, nếu như không phải là hắn xuất ra Cổ Sao cùng cực phẩm cường lực phù gia trì, hắn sợ rằng vẫn không thể phá hỏng đối phương kia hàng rào không gian!

Lắc đầu, Dương Diệp thấp giọng nói: "Mở đến chính mình phải mau chóng đề thăng cảnh giới!" Tại thấy được Tôn Giả Cảnh kinh khủng sau, hắn đã có chút không kịp chờ đợi muốn đề thăng thực lực.

Nhìn lướt qua Phượng Lê thi thể, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, mang đối phương nạp giới bỏ vào trong tay, tinh thần lực đảo qua, làm thấy rõ đối phương bên trong chiếc nhẫn gì đó lúc, Dương Diệp nhất thời lắc đầu, khó chịu nói: "Đường đường Tôn Giả Cảnh cường giả, đã vậy còn quá Cùng, thật là một đống rác rưởi a!"

Phượng Lê nạp giới nội, Năng Lượng thạch có 7 8 ngàn tả hữu, Huyền kỹ Huyền bảo và vân vân ít đến thấy thương, nhưng lại không có giống nhau là thiên cấp. Trừ lần đó ra, kia rộng nạp giới bên trong tại không cái khác đồ vật, điều này làm cho Dương Diệp hận không thể tại mang kia Phượng Lê thi thể chém thượng mấy đao. Đường đường một cái Tôn Giả Cảnh cường giả, đã vậy còn quá Cùng, đùa gì thế a!

Kỳ thực Dương Diệp không nghĩ qua, không phải là Phượng Lê nghèo quá, mà là hắn quá giàu có. Hắn lúc này tiểu vòng xoáy bên trong đựng tài phú, chỉ sợ sẽ là toàn bộ Bách Hoa Cung tất cả tài phú cộng lại chưa từng hắn giàu có.

Đột nhiên, Dương Diệp làm như nghĩ tới điều gì, ánh mắt chợt sáng ngời, quay đầu nhìn về phía kia Phượng Lê thi thể, chẳng qua là khi thấy kia Phượng Lê thi thể lúc, trong mắt hắn quang mang nhất thời mờ đi, đồng thời dần hiện ra một tia vẻ hối tiếc. Trước mắt cái này Bách Hoa Cung nữ nhân thế nhưng Tôn Giả Cảnh cường giả a, nếu như có thể luyện chế thành là kiếm nô nói thật là tốt biết bao!

Dù cho hiện tại không có thể khống chế đối phương, nhưng là có thể trước tồn a! Đợi được thực lực được rồi có thể mang đối phương luyện chế thành kiếm nô a! Chỉ là đáng tiếc, cái ý nghĩ này chỉ có thể thôi. Bởi vì Phượng Lê thân thể lúc này đã trở thành một bãi thịt nát, hắn cũng không nhận ra Kiếm Linh có mang đối phương thân thể khôi phục lại vốn có bộ dáng năng lực!

Đáng tiếc lắc đầu, một cái Tôn Giả Cảnh cường giả kiếm nô a! Nói không hối hận đó là giả, bất quá Dương Diệp cũng thấy mở, nếu đã không có kia cũng chưa có. Tại đi quấn quýt cũng không bất kỳ ý nghĩa gì.

Lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch, Dương Diệp đang chuẩn bị bắt đầu hấp thu Huyền khí, đột nhiên, một giọng nói sau lưng hắn vang vọng dựng lên: "Không nghĩ tới, ngươi lại có thể chém giết Phượng Lê, lấy Linh Giả Cảnh chém giết Tôn Giả Cảnh, nếu như không phải là ta chính mắt thấy được, ta là vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng!"

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung rùng mình, bỗng nhiên xoay người, chỉ thấy một gã mặc Bách Hoa Cung mỹ phụ dừng lại sau lưng hắn. Nữ tử khoảng chừng hơn - ba mươi tuổi, dung mạo lớn lên rất đẹp, đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là đối phương cũng là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Người tới chính là kia Phượng Hiểu, lúc này Phượng Hiểu trong lòng là phi thường khiếp sợ. Linh Giả Cảnh nhất phẩm chém giết Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, đây cũng không phải là đơn thuần vượt cấp chém giết a! Như nàng theo như lời, nếu như không phải là chính mắt thấy một màn này, nàng là vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng Nam Vực có loại này siêu cấp yêu nghiệt!

"Ngươi tới đã bao lâu!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Ngược lại không phải là hắn muốn cùng đối phương nói nhảm, mà là lúc này trong cơ thể hắn một giọt Huyền khí cũng không, nhất định phải tranh thủ chút thời gian tới hấp thu Huyền khí. Đối mặt Tôn Giả Cảnh cường giả, chỉ dựa vào thân thể, ngoại trừ chịu đòn còn là bị đánh!

"Tại ngươi còn không có giết chết nàng trước khi, ta đã tới rồi!" Phượng Hiểu đi tới Phượng Lê bên cạnh, nhìn kia đã trở thành thịt nát Phượng Lê, lắc đầu, vung tay phải lên, Phượng Lê thi thể nhất thời một nhập lòng đất. Mặc dù mọi người bình thường chung đụng không phải là rất hợp hài hước, thế nhưng hôm nay đối phương đã chết, hết thảy ân oán đều ngưng.

Nghe được Phượng Hiểu nói, Dương Diệp nheo mắt, Đạo: "Ngươi đã như vậy cũng sớm đã tới, vậy ngươi vì sao không ra tay cứu nàng?" Lúc này Dương diệp tâm trung ngoại trừ nghi hoặc bên ngoài, còn có nghĩ mà sợ, cô gái này lúc trước nếu như xuất thủ, vậy hắn sẽ đối mặt hai cái Tôn Giả Cảnh cường giả, đối mặt hai cái Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn chỉ có thể đường chạy, hơn nữa còn chưa nhất định có thể chạy thoát.

Phượng Hiểu lắc đầu, thủ đoạn khẽ động, lấy ra một vật, nhìn Dương Diệp Đạo: "Ngươi nhận thức món đồ này sao?"

Thấy Phượng Hiểu vật trong tay, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, 'Ba tháp' một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp trong tay siêu phẩm Năng Lượng thạch rơi vào trên mặt đất.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 427: Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mắt cái này Bách Hoa Cung nữ tử cầm trong tay là một cây bằng gỗ cái trâm cài đầu, cái trâm cài đầu rất phổ thông, chỉ là một cây do phổ thông Mộc Đầu làm chế luyện cái trâm cài đầu. Dương Diệp sở dĩ thất thố, là bởi vì hắn nhận thức cái này cọng trâm, bởi vì... Này cọng trâm là hắn năm đó thân thủ điêu khắc. Hắn lúc đó điêu khắc hai cọng trâm, một cây đưa cho Tiểu Dao, một... Khác căn, còn lại là đưa cho hắn mẫu thân.

Trước mắt cái này cọng trâm đúng là hắn năm đó đưa cho cho mẫu thân hắn kia một cây!

Thấy cái này cọng trâm, trước kia một mộ mộ lại di động hiện tại Dương Diệp trong đầu.

"Mẹ, đây là ta đưa cho ngươi, chờ ta trưởng thành, nhất định sẽ cho mẹ mua một cây thực sự, tựa như Liễu Gia phu nhân trên đầu đeo cái loại này!"

"Diệp nhi ngoan, mẹ liền ưa thích Diệp làm cái này căn, Liễu Gia phu nhân trên đầu đeo kia căn, mẹ chướng mắt!"

"Ca, Tiểu Dao cũng muốn..."

"Hảo hảo, ca lập tức làm cho ngươi, chờ, lập tức tới ngay..."

"..."

Giữa sân, Dương Diệp ánh mắt dần dần ướt át, một lát, Dương Diệp bình phục tâm tình trong lòng, ngẩng đầu nhìn về phía Phượng Hiểu, Đạo: "Ngươi là ai!" Đối phương mặc dù là Bách Hoa Cung đệ tử, thế nhưng hắn đã có thể xác định, người trước mắt này đối với hắn không có ác ý, bởi vì trước mắt nữ nhân này là mẫu thân tín nhiệm người, không thì, mẫu thân là không có khả năng mang thứ này giao cho đối phương!

Bất quá hắn cũng không có thả lỏng đề phòng, không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, cẩn thận sử được vạn năm thuyền!

"Ta là mẹ ngươi sư phụ muội!" Phượng Hiểu Đạo: "Năm đó ta cùng với nàng cùng nhau bái nhập Bách Hoa Cung, đều là Bách Hoa Cung nội môn đệ tử, nàng thiên phú cao với ta, trở thành đệ tử chân truyền đã là ván đã đóng thuyền. Chỉ là đáng tiếc, một lần đi ra ngoài lịch luyện, nàng làm quen phụ thân ngươi, sau đó hiện tại vạn kiếp bất phục!"

"Mẫu thân ta vì sao mang thứ này đưa ngươi!" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì ta là Bách Hoa Cung nàng duy nhất tín nhiệm người!" Phượng Hiểu chậm rãi đi hướng Dương Diệp, khi nhìn thấy Dương Diệp thần tình đề phòng, lập tức dừng bước, Đạo: "Ngươi nên biết, ta đối với ngươi không có ác ý, không thì, lúc trước tại ngươi cùng Phượng Lê tử chiến thời điểm, ta như xuất thủ, ngươi có thể có cơ hội sống sót?"

"Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta!" Dương Diệp nhìn thẳng đối phương, lòng bàn tay trong, chẳng biết lúc nào lại xuất hiện một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch, đang nói chuyện trong khoảng thời gian này, trong cơ thể hắn Huyền khí đã khôi phục hai tam thành. Tuy rằng hắn tin tưởng lời của đối phương, thế nhưng, hắn lại chắc là sẽ không hoàn toàn tín nhiệm đối phương.

Phải nói, chỉ cần là Bách Hoa Cung của người, hắn cũng sẽ không chân chính tín nhiệm!

Nhìn thấy Dương Diệp trong mắt như trước mang theo vẻ đề phòng, Phượng Hiểu khẽ lắc đầu một cái, Đạo: "Cũng được, ngươi không tín nhiệm ta, ta lý giải. Mẹ ngươi khiến ta nhắn cho ngươi, nàng cho ngươi không nên đi cứu nàng, mang theo muội muội ngươi rời xa Nam Vực, vĩnh viễn cũng đừng trở về, trừ phi đạt được Hoàng Giả Cảnh, không thì không được cho nàng báo thù, không thì, nàng thành quỷ cũng sẽ không tha thứ cho ngươi!"

Dương Diệp nắm Long Cốt Kiếm tay của nhất thời căng thẳng, một lát, Dương Diệp nhìn Phượng Hiểu liếc mắt, Đạo: "Ngươi đi đi!"

Phượng Hiểu nhướng mày, Đạo: "Mẹ ngươi cho ngươi mang theo muội muội ngươi ly khai Nam Vực, lẽ nào ngươi ngay cả lời của nàng cũng không nghe sao? Ta biết ngươi nghĩ cứu mẹ ngươi, thế nhưng ngươi cũng biết Bách Hoa Cung nội tình? Đừng tưởng rằng ngươi có thể chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả, là có thể lay động Bách Hoa Cung, đừng nói ngươi, coi như là cộng thêm toàn bộ Kiếm Tông lực lượng, đều không nhất định có thể lay động Bách Hoa Cung, ngươi như thế chẳng quý trọng tự mình sinh mệnh, có thể không làm... Thất vọng mẹ ngươi hi sinh tự mình cứu ngươi cùng muội muội ngươi?"

Nói đến đây, Phượng Hiểu dừng một chút, thanh âm mềm xuống tới, Đạo: "Ngươi thiên phú là ta đã thấy nhất yêu nghiệt của người, lấy thiên phú của ngươi, ngày khác tính là không thể trở thành Kiếm Tông tổ sư vậy siêu cấp cường giả, cũng nhất định có thể thành nhất nhất"

"Khi đó tính là trở thành Kiếm Tông tổ sư vậy siêu cấp cường giả lại có ý nghĩa gì?" Dương Diệp cắt đứt Phượng Hiểu nói, Đạo: "Khi đó, ta tính là đả biến thiên hạ vô địch thủ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì khi đó mẫu thân đã chết, không phải sao? Đầu tiên, cám ơn ngươi quan tâm, bất quá ta đã quyết định, ngươi sẽ không tất đang khuyên. Xem tại mẫu thân phân thượng, khuyên ngươi một câu, rời xa Bách Hoa Cung ah, trở lại, cũng chỉ có một con đường chết!"

"Ngươi có ý tứ!" Phượng Hiểu nhướng mày.

Đọc truyện với http://truyencuatui.Net/

Dương Diệp lắc đầu, không ở ngôn ngữ, xoay người rời đi.

Đúng lúc này, Phượng Hiểu thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, trầm giọng nói: "Thế nào?" Nếu như đối phương động thủ, tình huống kia thật có chút không ổn, hắn lúc này trong cơ thể Huyền khí mới khôi phục không được ngũ thành mà thôi! Bất quá hắn cũng không sợ, phải biết rằng, hắn thế nhưng còn có hai cái kiếm nô!

"Mẹ ngươi đã thông báo ta, không thể để cho ngươi hồi Nam Vực, lúc cần thiết, ta có thể động cường!" Phượng Hiểu trầm giọng nói: "Ta không nghĩ như thế, thế nhưng nếu như ngươi cố ý phải về Nam Vực nói, ta đây cũng chỉ có thể động thủ."

"Ngươi thử xem!"

Nói chuyện không phải là Dương Diệp, mà là An Nam Tĩnh.

Dương Diệp cùng Phượng Hiểu hướng phía thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên Thương chính chậm rãi hướng bọn họ đi tới, tại An Nam Tĩnh trong tay trái, dẫn theo một cái đầu người, khi thấy cái này cái đầu người lúc, Phượng Hiểu biến sắc, bởi vì... này cái đầu người đúng là kia Phượng Điệp.

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, không nhìn Phượng Lê, tiện tay cầm trong tay đầu người ném một cái, Đạo: "Ngươi không khiến ta thất vọng!" Lúc này thấy đến Dương Diệp sống, nàng biết, Dương Diệp lựa chọn cái kia Tôn Giả Cảnh cường giả cũng đã đã chết.

Nhìn thoáng qua một bên cô gái kia đầu người, Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này đến cùng làm cái gì, chọc giận An Nam Tĩnh, làm cho An Nam Tĩnh ngay cả nàng đầu người đều bổ xuống. Quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, Dương diệp tâm trung lắc đầu, tuy rằng sớm đã thành dự liệu nàng có thể thắng Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng lúc này thấy đến tôn giả này cảnh cường giả đầu người, trong lòng hắn vẫn còn có chút bị khiếp sợ đến rồi.

Bất quá cũng tốt, nếu như đối phương không có đánh chết Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn trái lại phải thất vọng.

"Cảm giác làm sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

An Nam Tĩnh biết Dương Diệp Vấn là cái gì, trầm ngâm hạ, Đạo: "Tôn Giả Cảnh cường giả, có chúng ta khó có thể sánh bằng ưu thế, đó chính là đối không gian nắm giữ. Bất quá, ngoại trừ cái này, bất kể là đối Huyền kỹ vận dụng, cũng hoặc là phương diện tốc độ, bọn họ đều không có gì ưu thế. Chỉ cần Linh Giả Cảnh cường giả có thể lực phá Tôn Giả Cảnh không gian thần thông, muốn giết hắn môn, cũng không phải quá khó khăn!"

An Nam Tĩnh nói rất bình tĩnh, phảng phất Tôn Giả Cảnh cường giả chính là lớn cải trắng một dạng, hết thảy chính là một viên. Bên cạnh Phượng Hiểu còn lại là nghe kinh hãi không thôi, nàng không nghĩ tới, trước mắt cô gái này dĩ nhiên mang Phượng Điệp cho chém giết. Tuy rằng Phượng Điệp thực lực so Phượng Lê hơi yếu một ít, nhưng đó cũng là Tôn Giả Cảnh a!

Hơn nữa nghe ý của đối phương, Tôn Giả Cảnh giống như cũng không có gì đặc biệt hơn người dường như...

Dương Diệp còn đỡ, bởi vì hắn vẫn là biết An Nam Tĩnh kinh khủng. Quả thực, coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả, ngoại trừ không gian thần thông vận dụng bên ngoài, cái khác phương diện, tại An Nam Tĩnh trước mặt, sợ rằng thật đúng là không có gì ưu thế. An Nam Tĩnh Tam Tự Chân Ngôn hắn thế nhưng tự mình lãnh giáo qua, mà lại khi đó đối phương còn chưa toàn lực thi triển!

Nói chung, An Nam Tĩnh là kinh khủng, không thể theo lẽ thường tới luận.

Kỳ thực Dương Diệp không nghĩ qua, hắn kỳ thực cùng An Nam Tĩnh là giống nhau, hai người bọn họ cũng không thể theo lẽ thường tới luận.

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nhìn về phía một bên Phượng Hiểu, lông mi vừa nhảy, chiến ý mười phần, Đạo: "Đánh một trận?"

Một bên, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này, thật là giết nghiện không được? Mà kia Phượng Hiểu còn lại là nhướng mày, làm là tôn giả cảnh cường giả, nàng đương nhiên là có của nàng ngạo khí cùng tôn nghiêm, một gã Linh Giả Cảnh huyền giả dĩ nhiên ngay mặt khiêu chiến nàng, đây là đang khinh thị nàng sao? Trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, đang chuẩn bị động thủ, lúc này, Dương Diệp cũng chắn hai người trung gian.

Dương Diệp nhìn Phượng Hiểu, Đạo: "Ngươi đi đi!" Đối phương thủy chung là mẫu thân tín nhiệm người, mà lại đối phương không có ác ý, cho nên hắn thực sự không muốn đối phương chết ở An Nam Tĩnh trong tay.

"Ngươi bởi vì nàng có thể giết ta?" Phượng Hiểu trầm giọng nói, bị một gã Linh Giả Cảnh huyền giả khiêu khích, nếu như không phải là xem tại Dương Diệp mặt mũi của, nàng sớm đã thành động thủ.

"Nàng thật có thể giết được ngươi!" Dương Diệp Đạo: "Biết Vũ Thần sao? Nàng chính là, trong tay nàng cầm cây súng kia tính là trong truyền thuyết Thiên Đô có thể hé Liệt Thiên Thương. Còn có, nàng nắm giữ sáu loại ý cảnh, 22 loại Vũ Thần truyền thừa, ngươi nghĩ, nàng có khả năng hay không giết được ngươi?"

An Nam Tĩnh bất mãn nhìn Dương Diệp liếc mắt, thầm nghĩ Dương Diệp đa sự, bất quá nàng cũng cũng không có đang nói muốn động thủ. Bởi vì nàng đã phát hành, trước mắt nữ nhân này cùng Dương Diệp tựa hồ có điểm quan hệ.

Nghe được Dương Diệp nói, Phượng Hiểu sắc mặt thay đổi. Vũ Thần, tiếng xưng hô này đại biểu cho cái gì, nàng đương nhiên biết, còn có truyền thuyết kia trung Liệt Thiên Thương, đây chính là siêu việt đạo khí tồn tại, còn có, nắm giữ sáu loại ý cảnh, 22 loại Vũ Thần truyền thừa... Lúc này Phượng Hiểu biết Phượng Điệp tại sao phải đã chết.

Đừng nói Phượng Điệp, chỉ sợ sẽ là nàng đối mặt, nếu như tại không biết lá bài tẩy của đối phương, sơ suất khinh địch dưới tình huống, đều vô cùng có khả năng bị đối phương chém giết.

Vũ Thần, Kiếm Hoàng, lịch đại, giống như chỉ cái này hai loại người có thể vượt cấp khiêu chiến. Mà bây giờ, cái này hai loại người đều xuất hiện ở trước mặt nàng.

Chỉ là Vũ Thần cùng Kiếm Hoàng không phải là số mệnh phần địch sao? Cái này Vũ Thần vì sao phải tới giúp đỡ Dương Diệp?

"Xem tại mẫu thân ta phân thượng, sau cùng khuyên ngươi một câu, hiện tại liền rời đi Nam Vực, ly khai Bách Hoa Cung ah. Ta không thể nói cho ngươi biết vì sao, chỉ là một lời khuyên mà thôi. Tin hay không, do ngươi!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo. Nếu như không phải là xem tại mẫu thân phân thượng, hắn cùng với An Nam Tĩnh hai người liên thủ, trước mắt nữ nhân này hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Bất quá hắn biết, nếu như hắn thật làm như vậy, ngày sau cứu ra mẫu thân, nhất định sẽ khiến mẫu thân nội tâm áy náy. Còn nữa, trước mắt cô gái này giống như tới thông báo, hắn nếu như động thủ, lương tâm mình kia quan liền không qua được. Hắn tuy rằng tùy tâm sở dục, thế nhưng hắn làm người hay là nắm chắc tuyến!

Phượng Hiểu nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liếc mắt, trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta biết, các ngươi khẳng định còn có cái khác bài tẩy gì, chỉ là, ai... Cũng được, việc này ta không muốn xía vào. Được rồi, phía sau có Nguyên Môn cường giả, bọn họ cũng không phải là Quỷ Tông cùng ta Bách Hoa Cung đệ tử có khả năng so, bọn họ tuy rằng Tôn Giả Cảnh cường giả chỉ một gã, thế nhưng tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả cũng Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, hơn nữa còn là đã từng Thanh Vân Bảng đệ nhất, hai người các ngươi trăm triệu không thể đi khiêu chiến hắn, phải biết rằng, hắn đã từng cũng là lấy vượt cấp giết địch mà nổi danh!"

Nghe được Phượng Hiểu nói, Dương Diệp chân mày chưa phát giác ra nhíu lại....

Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, có chút vướng tay chân a!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 428: Tiền năng lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phượng Hiểu đi, không biết là hồi Bách Hoa Cung, hay là đi nơi khác. Đối với Dương Diệp mà nói, cái này cũng không trọng yếu, hắn đã nhắc nhở qua đối phương, nếu như đối phương vẫn như cũ phải về Bách Hoa Cung, hắn cũng không thể làm gì.

"Các ngươi còn phải xem bao lâu?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Dương Diệp dứt lời, qua mấy hơi thở, lập tức hai gã cô gái áo đen quỷ dị xuất hiện ở giữa sân. Hai cô gái áo đen đúng là kia Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng.

An Nam Tĩnh nhàn nhạt quét hai người liếc mắt, không nói một lời, hiển nhiên, nàng sớm đã phát hiện đối phương.

"Ngươi làm sao phát hiện chúng ta!" Tiểu Hồng trầm giọng nói. Lúc này nàng hai người trong lòng là phiên giang đảo hải, lúc trước Dương Diệp cùng kia Phượng Lê chiến đấu, các nàng từ đầu thấy được đuôi. Các nàng không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên thực sự chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả. Còn có, Dương Diệp dĩ nhiên có lưỡng chủng thiên địa linh vật, còn có, Dương Diệp dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm vực...

Nhưng mà vẫn chưa xong, là tối trọng yếu là Dương Diệp dĩ nhiên phát hiện các nàng. Không phải là các nàng tự phụ, các nàng ẩn nấp khí tức, coi như là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả cũng không thể phát hiện, mà Dương Diệp cũng phát hiện các nàng tung tích. Phải biết rằng, Dương Diệp mới bất quá Linh Giả Cảnh nhất phẩm a!

Dương Diệp đương nhiên phát hiện được hai người tung tích, phải biết rằng, trong cơ thể hắn thế nhưng có một cái Hoàng Giả Cảnh Bạch Long. Đối phương mặc dù không cách nào đi ra giúp hắn đối địch, thế nhưng phương viên mười dặm trong phạm vi, một con muỗi cũng đừng nghĩ giấu diếm được kia. Đương nhiên, lấy Bạch Long thực lực, xa không ngừng hơn thế, chỉ là kia không thể bại lộ quá nhiều hơi thở của mình, dù sao ở đây còn thuộc về Cổ Chiến Trường trong phạm vi, không thì, tâm niệm vừa động, nó thần thức có thể bao trùm ở nửa Nam Vực!

"Hai vị đi mà quay lại, thế nhưng có việc?" Đối với hai nàng, hắn chưa từng có nhiều ác ý, chỉ là có chút bất mãn đối phương mà thôi. Sự thực chứng minh, hắn không có đối với phương, vẫn như cũ có thể chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả.

"Chúng ta xem nhẹ hai người các ngươi!" Tiểu Hồng trầm giọng nói: "Không hổ là Kiếm Hoàng Vũ Thần, lại có thể lấy Linh Giả Cảnh thực lực chém giết Tôn Giả Cảnh. Chỉ là, các ngươi biết được các ngươi thật có thể đủ trở lại Nam Vực? Lúc trước nữ nhân kia ít nói một điểm, phía trước ngoại trừ có một gã thực lực cường hãn Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả bên ngoài, còn có ba gã Linh Giả Cảnh đỉnh cường giả cùng hơn một trăm danh Vương Giả Cảnh đỉnh huyền giả. Không từ mà biệt, liền tên kia Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả là có thể cho các ngươi toàn quân bị diệt!"

"Ngươi nói cái này có ý định nghĩa?" Dương Diệp mang Kiếm thu vào, nhạt thanh Đạo: "Dù sao cũng các ngươi đều sẽ không xuất thủ, không phải sao? Cho nên, hai vị nếu là không chuyện khác, liền mời trở về đi. Về phần bọn ta an nguy, cũng không nhọc đến nhị vị quan tâm!"

Tiểu Hồng nhướng mày, trong mắt lóe lên lướt một cái không hài lòng, thầm nghĩ cái này Dương Diệp thật là không thức thời. Nếu như có thể đi trở về, nàng đương nhiên sẽ lập tức trở về đi, chỉ là cứ như vậy trở lại, nhất định sẽ bị nhà mình phu nhân trách phạt, không thì, nàng mới sẽ không tới đây lãng phí thời gian. Hiện tại, nàng đã phóng thấp thái độ, nhưng mà người trước mắt này nhưng vẫn là muốn đuổi các nàng đi, thật cho là các nàng cần phải đợi ở chỗ này xin hắn làm cho các nàng tới bảo hộ hắn sao?

"Không phải chúng ta không giúp ngươi giết người!" Lúc này, kia rất ít nói chuyện Tiểu Thanh đột nhiên nhẹ giọng nói: "Chỉ là, chỉ là sư phụ nói qua, trừ ngươi ra có nguy hiểm tánh mạng bên ngoài, chúng ta không thể chủ động giúp cho ngươi. Sư phụ rất nghiêm nghị, ta cùng với tỷ tỷ không dám vi phạm lời của nàng, không thì, chúng ta sẽ phải chịu rất nghiêm nghị trừng phạt!"

Tiểu Thanh cùng kia Tiểu Hồng tính cách tuyệt nhiên bất đồng, Tiểu Hồng có chút cố chấp, cậy mạnh. Mà cái này Tiểu Thanh tính tình thì tương phản, có chút nhu nhu nhược nhược, ngay cả nói chuyện cũng là nhỏ giọng mảnh khí.

"Ta không cần các ngươi bảo hộ!" Dương Diệp Đạo: "Các ngươi trở về thì nói là ta cho các ngươi trở về!" Có hai cái Tôn Giả Cảnh sát thủ bảo hộ, cái này đương nhiên là chuyện tốt, chỉ là, hắn thực sự không thích cái này gọi là Tiểu Hồng nữ tử. Hơn nữa đối phương còn không vì hắn sở dụng, ở chỗ này, sẽ chỉ làm song phương cũng không thoải mái.

"Đối với chúng ta trở lại, nhất định sẽ bị phu nhân trừng phạt!" Tiểu Thanh thanh âm có chút nóng nảy.

"Vậy các ngươi đã giúp ta giết người!" Dương diệp tâm trung vui vẻ, nếu quả thật là như cái này Tiểu Thanh theo như lời, kia hai nàng này nhất định là không dám cứ như vậy trở về, cứ như vậy, hắn có thể lợi dụng một chút điểm ấy tới cùng đối phương đàm phán.

"Thế nhưng..."

Tiểu Thanh còn muốn nói điều gì, nhưng mà Dương Diệp cũng cắt đứt nàng muốn nói: "Không có gì thế nhưng, các ngươi muốn chọn theo ta, vậy giúp ta giết người, nếu như không giúp, vậy trở về đi! Đương nhiên, các ngươi cũng có thể mạnh mẽ theo ta, chỉ là đến lúc đó đừng trách ta đi các ngươi phu nhân chỗ đó cáo các ngươi trạng! Phải biết rằng, ta với ngươi môn An Gia có thể là có thêm sinh ý qua lại, các ngươi vậy cũng thấy ta những huynh đệ kia trang bị ah? Đó chính là ngươi môn phu nhân bán cho ta. Cho nên, ta với ngươi môn phu nhân quan hệ giữa, có thể là phi thường tốt, không thì, nàng cũng sẽ không cho các ngươi tới theo ta, đúng không?"

Nói xong lời nói này, Dương Diệp đều có chút bội phục mình. Hắn hiện tại, nói dối cư nhiên có thể làm được mặt không đỏ không thở mạnh.

Dương Diệp nói, hai nàng còn là tin, không chỉ có hai nàng, chính là kia An Nam Tĩnh đều tin. Không có nó, bởi vì nếu như không phải là Dương Diệp cùng An Gia có sinh ý qua lại, An Bích Như làm sao có thể cho Dương Diệp nhiều như vậy thiên cấp trang bị? Làm sao có thể phái hai gã Tôn Giả Cảnh sát thủ đi theo? Chỉ là An Nam Tĩnh nghi ngờ là, Dương Diệp đến cùng cùng đối phương làm giao dịch gì, dĩ nhiên khiến Thành Nam An Gia nỗ lực lớn như vậy đại giới!

Mặc dù có chút nghi hoặc, thế nhưng An Nam Tĩnh cũng chẳng bao giờ hỏi qua, đối với nàng mà nói, việc này chỉ là có điểm hiếu kỳ cùng nghi hoặc, nhưng còn chưa tới để cho nàng có hứng thú giải trình độ.

Hai nàng trầm mặc, bình tĩnh mà xem xét, làm cho các nàng nghe lệnh một cái Linh Giả Cảnh huyền giả, các nàng tự nhiên là không muốn. Chỉ là trước mắt cái này Kiếm Hoàng đi sự cực đoan, mà lại quả quyết tàn nhẫn, nếu như không án hắn theo như lời, đừng nói đi về phía An phu nhân cáo các nàng tỷ muội hai người trạng, một cái làm không tốt, hắn nâng kiếm giết người cũng có thể có thể!

Nếu như là trước đây, nàng hai tỷ muội tự nhiên không hãi sợ cái này Kiếm Hoàng Dương Diệp, thế nhưng hiện tại, các nàng phải kiêng kỵ. Dương Diệp cùng cái này An Nam Tĩnh đều có chém giết Tôn Giả Cảnh thực lực, mà lại bốn phía còn có một hơn trăm danh sát thủ, không chỉ có như vậy, các nàng ẩn nấp thân pháp tại đây Dương Diệp trước mặt căn bản là không dùng được.

Hai nàng là càng nghĩ càng kinh hãi, bởi vì nếu như Dương Diệp cố tình lưu nàng lại môn hai người, nỗ lực nhất định giá cao dưới tình huống, thật là có khả năng!

"Như vậy làm sao!" Dương Diệp trên tay đột nhiên nhiều 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, Đạo: "Các ngươi giúp ta giết một người, có thể thu được 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, làm sao?" Hắn cũng không muốn cùng trước mắt hai người này triệt để xé rách da mặt, dù sao đại gia trong lúc đó không có gì thâm cừu đại hận, nếu như có thể, đại gia hợp tác là tốt nhất.

"Quả thật?"

Nhìn thấy Dương Diệp trong tay cực phẩm Năng Lượng thạch, hai nàng ánh mắt nhất thời sáng ngời, cực phẩm Năng Lượng thạch a, tính là đối với các nàng mà nói, đều coi như là vật trân quý. Dù sao lấy các nàng thực lực bây giờ, thông thường Năng Lượng thạch căn bản không cách nào cung ứng các nàng Huyền khí cần, chỉ cực phẩm Năng Lượng thạch cùng siêu phẩm Năng Lượng thạch có thể thỏa mãn các nàng.

Nghe vậy, Dương diệp tâm trung vui vẻ, thầm nghĩ hấp dẫn, cũng không nét mực, tiện tay ném đi, 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch bay đến hai nàng trước mặt, Đạo: "Giết một cái Vương Giả Cảnh huyền giả, 10 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, giết một cái Linh Giả Cảnh, ba mươi miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, giết một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, 50 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, ngoại gia ngũ trương cực phẩm thần hành phù, làm sao?"

Hắn hiện tại thứ không thiếu nhất là cái gì? Là năng lượng thạch cùng tiền, tại tiểu vòng xoáy nội, có chừng hơn ba vạn siêu phẩm Năng Lượng thạch, một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch có thể đổi 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, nói cách khác, hắn hiện tại có hơn 300 vạn cực phẩm Năng Lượng thạch đầu...

Tiểu Thanh đang chuẩn bị đáp ứng, kia Tiểu Hồng cũng Đạo: "Giết một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, 80 miếng, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên, 150 miếng. Không phải là ta cố ý xảo trá ngươi, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, bọn họ đối không gian thần thông có càng sâu tầng thứ giải cùng nắm giữ, đồng thời có thể ngắn ngủi thi triển không gian na di, muốn ám sát bọn họ, rất khó!"

Dương Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Có thể!" Cực phẩm Năng Lượng thạch với hắn mà nói không coi vào đâu, thế nhưng hai vị Tôn giả sát thủ đối mà nói có thể cũng có chút trọng yếu. Về phần đối phương câu kia 'Không phải cố ý xảo trá hắn' hắn coi như không nghe được, 80 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, tại Nam Vực, chí ít có thể thỉnh bốn cái Tôn Giả Cảnh sát thủ. Chỉ là chất lượng thượng sợ rằng không bằng hai vị này.

Mặc kệ thế nào, những thứ này đều là việc nhỏ, hắn cũng lười đi cùng đối phương cò kè mặc cả.

Nghe được Dương Diệp đáp ứng, hai nàng nhất thời vui vẻ, các nàng mặc dù là An Gia bồi dưỡng sát thủ, mà lại mỗi tháng có cố định tu luyện tài nguyên, thế nhưng kia cũng không nhiều, mượn cực phẩm Năng Lượng thạch mà nói, các nàng mỗi tháng cũng bất quá 10 miếng mà thôi. Mà cái này 10 miếng, căn bản không đủ các nàng tu luyện, cho nên bọn họ bình thường biết ra ngoài nhận một ít nhiệm vụ.

Chỉ là những nhiệm vụ kia lợi nhuận so sánh với Dương Diệp mở thù lao, có thể nói là khác nhau trời vực.

Tiểu Hồng do dự một chút, sau đó nói: "Ta còn có một chút bằng hữu, nếu như ngươi tiền tài cũng đủ, đồng thời cần, ta có thể cho các nàng tới!"

Dương Diệp sửng sốt, sau đó trong lòng là mừng rỡ, Đạo: "Các nàng đều là cảnh giới gì?"

"Đều là Tôn Giả Cảnh!" Tiểu Hồng Đạo.

"Có bao nhiêu người?"

"Phỏng chừng có hơn hai mươi người!"

"Tới, làm cho các nàng toàn bộ tới!" Dương Diệp không thể bình tĩnh, 20 danh Tôn Giả Cảnh sát thủ a! Lão Thiên, đây là khái niệm gì? Trước đây có người nói tiền là vạn năng, hắn có chút không tin, hiện tại, hắn tin. Chỉ cần nhiều tiền, cao thủ gì thỉnh không được?

"Chỉ là..." Tiểu Hồng nhìn Dương Diệp liếc mắt, có chút do do dự dự, làm như muốn nói cái gì.

Dương Diệp ngẩn người, rất nhanh liền hiểu ý của đối phương, lập tức nói: "Thấy huynh đệ ta mặc trên người những trang bị kia không? Kia nhất kiện trang bị giá trị nhiều ít, các ngươi hẳn là rõ ràng ah? Còn có, nếu như ta không có tiền, các ngươi phu nhân sẽ theo ta hợp tác sao? Cho nên, đừng lo lắng vấn đề tiền, làm cho các nàng đều nhanh lên tới đây cho ta, ừ, các ngươi cũng không cần đi trở về, ta cho các ngươi cực phẩm truyền âm phù, các ngươi hiện tại liền thông tri các nàng đến đây đi!" Nói, Dương Diệp lấy ra mấy trương cực phẩm truyền âm phù đổ cho hai nàng.

Nghe được Dương Diệp nói, hai nàng suy nghĩ một chút, cảm thấy có lý, lập tức cũng không đang do dự, lập tức vận dụng truyền âm phù, thông tri tại Cổ Vực Thành sát thủ.

"Ngươi rất có tiền?" Lúc này, một bên một mực trầm mặc An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi.

Dương Diệp sửng sốt, không biết đối phương vì sao hỏi như vậy, không suy nghĩ nhiều như vậy, lập tức cười ha hả: "Cũng không là rất có tiền, dù sao cũng cứ như vậy ah, ha ha..."

An Nam Tĩnh trầm ngâm hạ, Đạo: "Ta An Gia có Tôn Giả Cảnh 26 danh, trong đó Tôn Giả Cảnh tam phẩm có bốn gã, Tôn giả kính lục phẩm một gã, còn lại phần lớn đều là Tôn giả kính nhất phẩm tới hai phẩm, nếu như ngươi cực phẩm Năng Lượng thạch quá nhiều..."

"Quá nhiều, quá nhiều!" Dương Diệp cắt đứt An Nam Tĩnh nói, có chút kích động nói: "Để cho bọn họ toàn bộ tới, ừ, tính là bọn họ không giết người, một ngày ta cũng mỗi người cho bọn hắn cung cấp tam miếng cực phẩm Năng Lượng thạch. Hai người các ngươi tỷ muội đừng xem, các ngươi cùng bọn chúng một dạng, từ giờ trở đi, liền coi như các ngươi không giết người, ta cũng mỗi ngày cho các ngươi cung cấp tam miếng cực phẩm Năng Lượng thạch. Đương nhiên, có một cái điều kiện, đó chính là trong lúc này, các ngươi phải nghe ta mệnh lệnh. Đương nhiên, là các ngươi phạm vi năng lực nội, ta sẽ không để cho các ngươi đi ám sát Hoàng Giả Cảnh."

"Có thể!" Tiểu Hồng suất đáp ứng trước. Lần này thật là phát tài...

An Nam Tĩnh gật đầu, Biểu kỳ tán thành. Làm như nghĩ tới điều gì, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Trước cho ta 80 miếng cực phẩm năng lực thạch!"

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

"Ta mới vừa giết một gã Tôn Giả Cảnh..."

Dương Diệp: "...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 429: Không chừa một mống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cự tuyệt An Nam Tĩnh yêu cầu, lấy ra 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch cho An Nam Tĩnh. An Nam Tĩnh hài lòng gật đầu, sau đó lúc này mới xuất ra truyền âm phù thông tri trong gia tộc cường giả.

Lúc trước, đối với An Nam Tĩnh cùng Tiểu Hồng hai tỷ muội mà nói, các nàng chỉ là tới giúp Dương Diệp, tại phạm vi năng lực nội. Ba người không sẽ vì Dương Diệp khứ bính mệnh, lại không biết chủ động đi giúp bị giết người. Chỉ cần Dương Diệp trở lại Nam Vực, các nàng nhiệm vụ cũng không tính hoàn thành. Thế nhưng hiện tại, các nàng nguyện ý theo Dương Diệp giết hồi Nam Vực!

Cực phẩm Năng Lượng thạch, đối với này lúc Dương Diệp mà nói, liền giống như hòn đá, một trảo một xấp dầy. Thế nhưng đối với Tiểu Hồng chờ người mà nói, lại là thật rất trân quý, cũng thực sự rất trọng yếu. Còn có chính là Dương Diệp khai ra thù lao, thực sự quá mê người, làm cho các nàng không cách nào cự tuyệt, cho dù là An Nam Tĩnh cũng động tâm!

Có thể nói như vậy, ba người cùng Dương Diệp quan hệ giữa biến thành hợp tác quan hệ. Dương Diệp bỏ tiền, các nàng giết người, các nàng muốn nhiều tiền hơn, vậy thì phải giúp hắn giết rất nhiều người, ai cũng không cần xem ai sắc mặt của, chính là đơn giản như vậy.

Dương Diệp lúc này trong lòng là kích động, nhiều hơn mười danh Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn có thể không kích động sao? Có hơn mười danh Tôn Giả Cảnh cường giả, đối kháng Bách Hoa Cung, hắn liền lại thêm mấy phần nắm chặc!

"Chúng ta bây giờ đi giết kia Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả!" Lúc này, Tiểu Hồng đột nhiên nói. Hiện tại tại trong mắt nàng, kia Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả chính là cực phẩm Năng Lượng thạch, nàng đều có chút không thể chờ đợi. Bất quá nàng hay là trước hỏi thăm một chút Dương Diệp, dù sao hiện tại Dương Diệp là các nàng kim chủ.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Trước không vội, chờ người của các ngươi đều tới sau khi, cùng một chỗ động thủ, ta muốn Nguyên Môn lần này tới mọi người, đều đều chết hết!" Nếu cùng Nguyên Môn đã xé rách mặt, vậy dĩ nhiên muốn đuổi tận giết tuyệt, hắn cũng sẽ không cố kỵ Nguyên Môn là Nam Vực đệ nhất tông môn.

Người ta đều phải hắn đã chết, hắn tại cố kỵ những thứ kia có ích lợi gì?

Tiểu Hồng gật đầu, sau đó mang theo Tiểu Thanh lui qua một bên.

Dương Diệp lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng, sau đó Bàn ngồi ở một bên, bắt đầu chậm rãi hấp thu Huyền khí. Lúc trước cùng kia Phượng Lê đánh một trận, hắn thu hoạch rất nhiều, thu hoạch lớn nhất là hắn cảm giác muốn lên cấp. Chỉ là lúc này trong cơ thể Huyền khí không đủ, căn bản không cách nào cung cấp tấn cấp cần Huyền khí cần, hiện tại, hắn cần phải làm là mau chóng khôi phục Huyền khí, sau đó đề thăng thực lực!

Tự mình cường, mới là thật cường, hắn tự nhiên minh bạch đạo lý này!

Nhìn thấy Dương Diệp xung quanh năng lượng Không Gian ba động, An Nam Tĩnh nhãn tình sáng lên, nàng biết, đây là muốn tấn cấp dấu hiệu, lập tức trong mắt nổi lên vẻ hưng phấn. Dương Diệp càng mạnh, nàng lại càng hưng phấn!

Đây là Vũ Thần trái tim của cường giả...

...

Bách Hoa Cung, Bách Hoa điện.

Bách Hoa điện ở vào một chỗ trong sơn cốc, sơn cốc bốn phía, là thẳng đứng ngàn nhận cao sơn. Cái này thẳng đứng ngàn nhận cao sơn bên trên, trường đầy đủ loại màu sắc hình dạng diễm lệ bông hoa. Chớ xem thường cái này bông hoa, bởi vì... Này Bách Hoa điện xung quanh mấy trăm km đều bị Bách Hoa Cung hộ cung đại trận: 'Bách Hoa Tàn Sát Trận' bao trùm, trận pháp khởi động, cái này bông hoa đó là sẽ hóa thành đoạt mệnh lợi khí!

Nghe đồn, cái này Bách Hoa Tàn Sát Trận đã từng chém giết quá nửa bước Thánh cảnh cường giả!

Trong điện, đứng mười mấy tên Bách Hoa Cung trưởng lão cùng với hộ pháp, trên đại điện, ngồi xếp bằng một gã cung trang mỹ phụ, cái này mỹ phụ chính là Bách Hoa Cung cung chủ: Ngọc Linh Lung.

"Phượng Hiểu Phượng Điệp hồn bài đã nghiền nát, nghĩ đến các nàng đã bỏ mình. Xin hãy cung chủ hạ lệnh, tru diệt Bách Hoa Cung xung quanh kia Ngũ Sát tổ chức cứ điểm, lấy chấn ta cung uy!" Một gã phụ nhân đối về Ngọc Linh Lung trầm giọng nói.

"Ngũ Sát tổ chức quả nhiên là càng ngày càng kiêu ngạo, nếu dám công nhiên giết ta Bách Hoa Cung đệ tử, bọn họ thật cho là ta Bách Hoa Cung sợ bọn họ? Cung chủ, xin hãy hạ lệnh, toàn diện tru diệt Ngũ Sát tổ chức thành viên, không thì ta Bách Hoa Cung nhất định danh tiếng tổn hao nhiều, chớ khiến người khác đã cho ta Bách Hoa Cung sợ hắn Ngũ Sát tổ chức!"

"Ta ngược nghĩ việc này có chút kỳ hoặc, phải biết rằng, năm nay tới ta Bách Hoa Cung cùng Ngũ Sát tổ chức luôn luôn là nước giếng không phạm nước sông, lẫn nhau trong lúc đó, cũng không có gì mâu thuẫn. Vì sao bọn họ lần này dĩ nhiên minh mục trương đảm tru diệt ta Bách Hoa Cung đệ tử, hai vị trưởng lão, không cảm thấy trong này có thật nhiều điểm đáng ngờ sao?" Một gã bên hông bội kiếm cô gái trẻ tuổi đột nhiên nói.

"Có nghi điểm gì? Ta xem ngươi là sợ kia Ngũ Sát tổ chức mới là, bọn họ vốn là sát thủ, chỉ cần có tiền, bọn họ ngay cả bọn họ cha ruột cũng dám giết, huống chi chúng ta Bách Hoa Cung đệ tử?"

"Có thế chứ, bọn họ giết chúng ta Bách Hoa Cung đệ tử, không cách nào chính là có người tìm số tiền lớn thỉnh động bọn họ. Cái này Ngũ Sát tổ chức, chúng ta đương nhiên muốn trả thù, thế nhưng tĩnh trúc nghĩ, chúng ta hẳn là trước biết rõ ràng đến tột cùng là ai mời được Ngũ Sát tổ chức, chỉ bắt được phía sau màn chủ mưu, khả năng triệt để giải quyết chuyện căn bản. Không thì, chúng ta tính là diệt hết toàn bộ Ngũ Sát tổ chức, cũng là không làm nên chuyện gì!" Nữ tử chậm rãi nói.

Nghe được bội kiếm lời của cô gái, giữa sân mọi người không khỏi tán đồng gật đầu, ngay cả kia Ngọc Linh Lung nhìn về phía nữ tử lúc, ánh mắt cũng là ngây ngốc vẻ tán thưởng. Không hổ là của nàng đệ tử thân truyền, tương lai Bách Hoa Cung cung chủ hàng đầu chọn người!

Kia trước khi phản bác bội kiếm cô gái mỹ phụ, lúc này cũng là trầm mặc.

"Tĩnh trúc, y theo ngươi xem, chúng ta lập tức nên như thế nào!" Câu hỏi chính là Ngọc Linh Lung.

Tên là tĩnh trúc nữ tử trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Ta Bách Hoa Cung đệ tử lần đi Cổ Chiến Trường, mục đích là chặn giết kia Dương Diệp, thế nhưng các nàng cũng đều toàn bộ bị tru diệt, Phượng Hiểu sư tỷ cũng tung tích không rõ. Ta đoán, việc này có thể cùng cái này Dương Diệp có quan hệ."

Lúc này, lúc trước cùng kêu tĩnh trúc nữ tử cải cọ người trưởng lão kia cười lạnh nói: "Một cái Linh Giả Cảnh con kiến hôi mà thôi, hắn có năng lực gì dùng ta Bách Hoa Cung chờ người bỏ mạng? Hắn lại có bản lãnh gì có thể mời được Ngũ Sát tổ chức đối kháng ta Bách Hoa Cung?"

"Rõ trưởng lão, hắn không phải là con kiến hôi, hắn là Tiềm Long Bảng đệ nhất, đương đại Kiếm Hoàng!" Tĩnh trúc nhạt thanh Đạo: "Ta không cảm thấy, Tiềm Long Bảng đệ nhất, bị thần bí Cổ Sao làm nhận chủ của người là một gã con kiến hôi. Còn nữa, cho dù không phải là hắn mời được Ngũ Sát tổ chức, việc này cũng nhất định cùng hắn thoát không khỏi liên quan! Cho nên, ta kiến nghị, phái cường giả đi trước Cổ Chiến Trường, mang người này bắt, khi đó, sự tình mới có thể chân tướng rõ ràng. Tốt nhất là cung chủ tự mình xuất thủ, như vậy, trừ phi Ngũ Sát tổ chức vị kia xuất thủ, không thì nhất định dễ như trở bàn tay!"

Ngọc Linh Lung lắc đầu, Đạo: "Việc này ngược có thể tạm thời buông, hắn bất quá một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, cho dù ở yêu nghiệt, cũng không có thể nhảy ra cái gì bọt sóng. Hiện tại, chúng ta phải làm là tập trung tất cả lực lượng, thời khắc chuẩn bị ứng đối Kiếm Tông Túy Đạo Nhân xông thiên lộ. Ngũ Sát tổ chức bên kia, trước phái người mang Bách Hoa Cung chung quanh Ngũ Sát tổ chức mấy người cứ điểm quét sạch rơi, cho bọn hắn một cái cảnh cáo, chờ sự tình kết thúc, tại cùng bọn chúng tính sổ cái. Về phần kia Dương Diệp, trước mặc kệ hắn, tự có Nguyên Môn của người thu thập hắn!"

Cung chủ lên tiếng, vậy chuyện này liền tự nhiên không có dị nghị, mọi người đủ nói một tiếng 'Là!'

Đại điện hạ phương, được kêu là tĩnh trúc nữ tử cũng trong lòng hít một tiếng, có chút bất đắc dĩ. Nàng không biết Dương Diệp, chỉ nghe qua Dương Diệp đủ loại sự tích. Theo nàng, Dương Diệp tương lai nhất định là Bách Hoa Cung đại địch, Bách Hoa Cung cũng không tiếc bất cứ giá nào đem bỏ mới là, chỉ là đáng tiếc, toàn bộ Bách Hoa Cung, không có người có thể nhìn thẳng vào Dương Diệp, dù cho lúc này Dương Diệp là Tiềm Long Bảng đệ nhất, được xưng Kiếm Hoàng, các nàng vẫn như cũ sẽ không nhìn thẳng vào!

Bởi vì Dương Diệp chung quy bất quá là một gã Linh Giả Cảnh mà thôi, chỉ cần một gã Tôn Giả Cảnh cường giả là có thể tuỳ tiện đem xóa đi!

....

Một ngày sau, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở, thở nhẹ một cái khí, một đoàn trọc khí tự kỳ trong miệng chậm rãi phiêu tán ra. Theo tay vung lên mang cái này đoàn trọc khí đánh tan, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ vui thích.

"Linh Giả Cảnh nhị phẩm?" Một bên An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, khóe miệng chưa phát giác ra nổi lên lướt một cái dáng tươi cười. Mặc dù chỉ là tăng lên nhất phẩm cảnh giới, thế nhưng hắn cảm giác được, trong cơ thể hắn tiểu vòng xoáy không gian lại trở nên lớn vài phần, hơn nữa kia tử sắc Huyền khí cũng từ từ xảy ra một chút biến hóa vi diệu, tuy rằng rất nhỏ, thế nhưng hắn vẫn như cũ đã nhận ra.

Nói tóm lại, lần này thu hoạch vẫn là vô cùng tốt.

Đột nhiên, Dương Diệp nhìn về An Nam Tĩnh cùng Tiểu Hồng huynh muội sau lưng hai đội người, làm cảm thụ được hai đối trên thân người phát ra khí tức lúc, Dương diệp tâm trung rùng mình, cái này chừng bốn mươi người, dĩ nhiên thực sự tất cả đều là Tôn Giả Cảnh cường giả, trong đó có 1 lượng người, nếu như không phải là dựa vào Bạch Long giúp đỡ, hắn lại vẫn không cảm giác được đối phương cảnh giới cùng khí tức!

Dương Diệp cũng không nói nhảm, vung tay phải lên, một đống cực phẩm Năng Lượng thạch nhất thời bay đến trước mặt những người này, Đạo: "Đây là hôm nay trả thù lao, nói vậy các ngươi đều biết lần này giết người thù lao, chư vị cũng không có dị nghị ah?"

"Giết một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, quả thật có 150 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, còn có các loại cực phẩm phù lục?" Tiểu Hồng sau lưng một gã hắc y nhân trầm giọng hỏi. Mặc dù có Tiểu Hồng tỷ muội đảm bảo, nhưng là bọn hắn vẫn còn có chút không tin, thù lao này, quả thật có chút cao. Đương nhiên, càng nhiều hơn, bọn họ là sợ Dương Diệp không có tiền.

Dương Diệp biết đối phương lo lắng chính là cái gì, lập tức vung tay phải lên, xuất hiện trước mặt một tờ trống lá bùa, Dương Diệp cũng không nói nhảm, cầm phù văn bút liền bắt đầu chế tác lên, không được nửa canh giờ, một trương cực phẩm thần hành phù xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Khi thấy cái này trương cực phẩm thần hành phù lúc, mọi người sắc mặt đều là biến đổi, nếu như là vậy phù lục, bọn họ tự nhiên nhìn không thuận mắt, thế nhưng cực phẩm phù lục liền không giống nhau a! Loại này phẩm chất phù lục, cho dù là đối với bọn họ cũng là có phi thường rõ rệt hiệu quả. Đương nhiên, bọn họ khiếp sợ là Dương Diệp dĩ nhiên là một gã Phù Văn Sư, hơn nữa tại thời gian ngắn như vậy liền chế tạo ra một trương cực phẩm phù lục...

Phù Văn Sư, đặc biệt đạt được Địa giai Phù Văn Sư, cho dù là Tôn Giả Cảnh cường giả cũng phải lễ nhượng ba phần. Ngoại trừ khả năng cần cầu đến đối phương bên ngoài, cũng bởi vì đối phương nhiều tiền, làm tiền. Đạt được một cái trình độ sau, kia là phi thường kinh khủng.

Nói tóm lại, lúc này bọn họ tin tưởng Dương Diệp có nhiều tiền như vậy. Một gã yêu nghiệt như thế Phù Văn Sư, sẽ không có tiền sao?

Thấy mọi người không có dị nghị, Dương Diệp xoay người nhìn về kia Bích Vân sơn mạch, đó là đi thông Thập Vạn Đại Sơn người cuối cùng sơn mạch, qua dãy núi này, đã đến Thập Vạn Đại Sơn phạm vi.

"Đã lâu không có nhìn thấy Tiểu Hôi Tiểu Ngân, còn có kia Khiếu Thiên, cũng không biết chúng nó lúc này phát triển như thế nào...." Dương diệp tâm trung thấp giọng vài câu, lập tức thần sắc trở nên lạnh, Đạo: "Phía trước Bích Vân sơn mạch của người, không chừa một mống!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 430: Xông thiên lộ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bích Vân sơn mạch một chỗ bên trong sơn cốc, hơn một trăm năm mươi danh Nguyên Môn đệ tử xếp bằng ngồi dưới đất, an tĩnh tu luyện. Cầm đầu là một người trung niên, tên là Nguyên Triết, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, cũng là đã từng Thanh Vân Bảng đệ nhất.

Lúc này Nguyên Triết trong lòng là có chút khó chịu, hắn đường đường Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, nhưng là bị phái tới chặn giết một gã Linh Giả Cảnh nhất phẩm huyền giả, dù cho tên này Linh Giả Cảnh nhất phẩm là đã từng Thanh Vân Bảng đệ nhất, bây giờ Tiềm Long Bảng đệ nhất, mà lại lại là đương đại Kiếm Hoàng, hắn vẫn là khó chịu. Bởi vì bất kể như thế nào, Dương Diệp thủy chung chỉ là một gã Linh Giả Cảnh nhất phẩm huyền giả!

Phái hắn tới, thật sự có chút đại tài tiểu dụng.

Tuy rằng trong lòng khó chịu, nhưng hắn như trước tới, bởi vì đây là tông chủ tự mình ra lệnh, vô luận như thế nào, không thể để cho Dương Diệp sống hồi Nam Vực. Sở dĩ phái hắn tới, là muốn bảo đảm không sơ hở tý nào.

Nguyên Triết nhìn thoáng qua sau lưng mọi người, do dự một chút, Đạo: "Các ngươi đều biết đi thôi, một mình ta đầy đủ!" Sở dĩ mang theo những người này tới, kỳ thực chủ yếu là vì để ngừa có người âm thầm giúp Dương Diệp, mà lại những người này có thể vì hắn tìm hiểu tin tức. Bất quá lúc này lại không có cái này cần phải, bởi vì... Này điều sơn cốc là thông hết Thập Vạn Đại Sơn duy nhất đường, trừ phi Dương Diệp tình nguyện tiêu tốn chí ít nửa tháng đi đường vòng, không thì, hắn chỉ từ nơi này qua.

Nguyên Triết phía sau mọi người do dự một chút, sau đó liền đối về Nguyên Triết thi lễ một cái, xoay người rời đi, bọn họ có thể không dám vi phạm Nguyên Triết mệnh lệnh.

Ngay chúng Nguyên Môn đệ tử ly khai một khắc đồng hồ sau, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chậm rãi xuất hiện ở mảnh sơn cốc này, cũng xuất hiện ở Nguyên Triết trong tầm mắt.

"Ngươi chính là Dương Diệp?" Nguyên Triết cũng không nghĩ là, rất bình tĩnh hỏi, làm như đã sớm dự liệu được Dương Diệp sẽ xuất hiện ở đây.

Dương Diệp trái lại ngoài ý muốn một chút, đè xuống nghi ngờ trong lòng, lập tức gật đầu, Đạo: "Xem ra các hạ sớm đoán được ta sẽ đi tới nơi này."

"Nếu như Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung của người có thể dễ dàng giết chết ngươi, tông chủ cũng sẽ không phái ta tới!" Nguyên Triết đánh giá Dương Diệp, Đạo: "Không sai, tu vi vững chắc, Kiếm Ý sắc bén, không hổ là tự Kiếm Tông tổ sư sau khi, Nam Vực kiệt xuất nhất kiếm đạo thiên tài. Đáng tiếc, nếu như ngươi lúc đầu vào ta Nguyên Môn, không ra 100 năm, cái này Nam Vực sẽ làm là ta Nguyên Môn thiên hạ!"

Nguyên Triết nói là lời thật lòng, không chỉ hắn nghĩ đáng tiếc, ngay cả toàn bộ Nguyên Môn, bao quát nguyên Thiên Đô nghĩ có chút đáng tiếc. Sớm biết rằng Dương Diệp yêu nghiệt như thế, có thể đoạt được Tiềm Long Bảng đệ nhất, lúc đầu cho dù là triệt để đoạn tuyệt với Bách Hoa Cung, đều là sẽ không tiếc. Chỉ là đáng tiếc, không chỉ có không có mang Dương Diệp thu làm môn hạ, còn cùng phần kết làm tử địch!

Đối mặt loại này có tiềm lực địch nhân, tốt nhất cách làm, tự nhiên là khi hắn chưa trưởng thành dâng lên liền bỏ!

Dương Diệp không thể đưa không cười, sau đó nói: "Ngươi tựa hồ đối với tự mình rất có lòng tin có thể mang ta ở tại chỗ này?"

"Ngươi lúc đó chẳng phải sao?" Nguyên Triết nhạt thanh Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, Nguyên Môn cùng với Bách Hoa Cung của người đều đã chết ah? Ta rất hiếu kỳ, theo đạo lý mà nói, toàn bộ Nam Vực sẽ không có người sẽ phái cường giả tới giúp ngươi mới là. Nga được rồi, nghĩ đến giúp đỡ người của ngươi, không phải là Nam Vực huyền giả mới là! Bên cạnh ngươi cô gái này thì không phải là Nam Vực huyền giả ah? Còn có..."

Đột nhiên, Nguyên Triết biến sắc, dần dần, Nguyên Triết toàn bộ sắc mặt âm trầm xuống. Nhìn thấy Nguyên Triết như vậy, Dương Diệp khóe miệng lộ ra lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Xem ra là phát hiện đây!"

Một lát, Nguyên Triết ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, trên mặt hắn sớm đã thành không có trước thong dong cùng thản nhiên, có, chỉ âm trầm cùng một tia dữ tợn, Đạo: "Tốt, tốt, ta hơn một trăm Nguyên Môn đệ tử hôm nay toàn bộ bỏ mình, xem tới giúp ngươi của người thực lực cũng không tệ lắm, chỉ là ta rất hiếu kỳ, đến tột cùng là ai, cũng dám giúp ngươi giết ta Nguyên Môn đệ tử, thật là thật can đảm a!"

Ngay vừa, hắn bỏ vào Nguyên Môn đệ tử truyền âm phù thỉnh giáo, lập tức hắn thần thức đảo qua, phát hiện, ngay Nguyên Môn đệ tử phát ra thỉnh giáo một khắc kia, đã toàn bộ đã chết!

"Nguyên Môn? Rất rất giỏi sao?" Nói chuyện là An Nam Tĩnh, "Một cái ngay cả ngũ phẩm tông môn cũng không coi là, thật không hiểu được ngươi ở đây Tự Hào cái gì, thật là người không biết không sợ sao?"

"Ngươi thì là người nào!" Nguyên Triết ánh mắt dừng lại ở An Nam Tĩnh trên người, trong mắt lóe ra lạnh lẽo sát ý.

An Nam Tĩnh nhìn cũng không nhìn đối phương, ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Nếu như ngươi còn không cho bọn họ động thủ, ta đây liền động thủ!"

Dương Diệp sờ sờ mũi, nữ nhân này, thật là chiến đấu cuồng nhân a! Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cũng dám thượng, bất quá vì sao mình cũng muốn động thủ? Tuy rằng muốn cùng đối phương đánh một trận, thế nhưng Dương Diệp đúng là vẫn còn không có tuyển chọn xuất thủ, hiện tại, hắn cũng không muốn tại đây lãng phí thời gian.

"Lưu toàn thây!" Trước mắt đây là Tôn Giả Cảnh, nếu như có thể mang đối phương luyện chế thành kiếm nô, vậy tại tốt bất quá. Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm kiếm nô, ngẫm lại Dương Diệp liền kích động a!

Nghe được Dương Diệp nói, Nguyên Triết giận dữ phản cười, lưu toàn thây? Thật là khẩu khí thật là lớn a! Đang muốn động thủ, đột nhiên, Nguyên Triết sắc mặt kịch biến, không chút nghĩ ngợi liền thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Oanh!"

Nguyên Triết vừa ly khai tại chỗ, hắn lúc trước chỗ đứng đó là trực tiếp sụp xuống đi xuống, xuất hiện một cái sâu không thấy đáy thật lớn hố sâu. Hố sâu bên trên, một người trung niên đại hán đứng lơ lửng, chính lạnh lùng nhìn hắn, Nguyên Triết sắc mặt lần thứ hai biến đổi, lại có Tôn Giả Cảnh cường giả!

Đúng lúc này, dị biến tái khởi, một gã cô gái áo đen quỷ dị xuất hiện ở Nguyên Triết phía sau, một đạo hàn quang hiện lên, trực bức Nguyên Triết gáy.

Còn có Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nguyên Triết con ngươi kịch liệt co rụt lại, bàn tay nhỏ toàn, kỳ xung quanh không gian một trận vặn vẹo, viên triết lúc này tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở bên cạnh bảy trượng bên ngoài, vừa mới chuẩn bị thở phào một cái, đột nhiên, một đạo hàn quang lần thứ hai hiện lên, Nguyên Triết kinh hãi gần chết, thân hình mạnh mẽ lắc một cái, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, cánh tay phải của hắn bị cái này xóa sạch hàn quang trong nháy mắt tự bả vai chém rụng xuống, tiên huyết, như suối phun kiểu bắn ra!

Lại một danh Tôn Giả Cảnh cường giả!

Lúc này Nguyên Triết trong lòng kinh tới cực điểm, không còn có chiến ý, thân hình khẽ động, thi triển ra không gian bí pháp, trực tiếp vọt đến trăm trượng có hơn, chuẩn bị đào tẩu. Dương Diệp có nhiều như vậy Tôn Giả Cảnh cường giả, nhất định là chiếm được một phương thế lực giúp đỡ, tin tức này phải mang về Nguyên Môn, khiến tông môn trước thời gian phòng bị!

Nghĩ vậy, Nguyên Triết trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, đang chuẩn bị xé rách không gian, lần thứ hai thi triển không gian bí pháp, đúng lúc này, ba gã trung niên nam tử quỷ dị xuất hiện ở Nguyên Triết trước mặt, một tên nam tử trong đó lắc đầu, trong mắt tràn đầy không thèm, Đạo: "Đây là Nam Vực nếu nói Thanh Vân Bảng đệ nhất? Còn Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm? Ngay cả Trung Vực Tôn Giả Cảnh hai phẩm huyền giả đều so ra kém mặt hàng mà thôi!"

Dứt lời, một chưởng vỗ ra, Nguyên Triết xung quanh không gian một trận kịch liệt vặn vẹo, lập tức, một dấu bàn tay trực tiếp xuyên thấu không gian, khắc ở Nguyên Triết trước ngực. Người sau nhất thời hai mắt trợn tròn, trực tiếp từ không trung rơi, hãm xuống mặt đất, chết không thể tại chết.

Nhìn thấy Nguyên Triết bỏ mình, một bên Tiểu Hồng tỷ muội nhất thời hừ lạnh một tiếng, chỉ thiếu chút nữa, 150 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch chính là các nàng a! Hai tỷ muội lạnh lùng nhìn thoáng qua đánh chết Nguyên Triết tên trung niên nhân kia, sau đó thân hình khẽ run, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp nhận thức tên trung niên nhân này, là An Nam Tĩnh gia tộc trong một gã trưởng lão, tên là an gấm năm, cũng là một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, thực lực có thể nói là lần này đến đây Tôn Giả Cảnh cường giả trong bài danh trước tam.

Không nói nhảm, Dương Diệp vung tay phải lên, 150 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch đang lúc mọi người ánh mắt hâm mộ trong bay đến an gấm năm trong tay, nhìn thấy Dương Diệp sảng khoái như vậy, người sau trên mặt nhất thời hiện ra lướt một cái dáng tươi cười, trong lòng đối Dương Diệp hảo cảm tăng lên không ít.

Bên cạnh mọi người cũng là như vậy, bọn họ tới nơi này, vì chỉ là cực phẩm Năng Lượng thạch, Dương Diệp như vậy thẳng thắn sảng khoái, là tốt nhất bất quá, đại gia có thể không hề vật ách tắc hợp tác!

Kỳ thực giữa sân cũng là có người động tới tư tâm, muốn đánh cướp Dương Diệp, thế nhưng đều chỉ là suy nghĩ một chút. Vì sao? Bởi vì có hai phe thế lực, bọn họ căn bản không có biện pháp đồng lòng hợp lực, đoàn kết nhất trí. Phương đó động thủ, vô cùng có khả năng chiêu đến bên kia cùng Dương Diệp điên cuồng trả thù.

Còn nữa, An Nam Tĩnh cái này gia chủ tương lai cùng đối phương quan hệ tựa hồ còn rất tốt, bọn họ tự nhiên không dám không cố kỵ An Nam Tĩnh nghĩ cách. Đồng dạng, Dương Diệp tựa hồ cùng An Gia phu nhân quan hệ cũng không cạn, những sát thủ kia cũng là cực kỳ cố kỵ điểm ấy, cho nên, song phương chỉ có thể tuyển chọn cùng Dương Diệp hảo hảo hợp tác!

Kỳ thực, Dương Diệp đáp ứng ban đầu khiến những người này đến đây, cũng đã nghĩ tới đây đối với phương có thể phải cướp đoạt hắn khả năng này. Bất quá hắn hãy để cho những người đến này, bởi vì hắn lúc này thật rất thiếu giúp đỡ. Còn nữa, thực lực của hắn tuy rằng không bằng những người này, thế nhưng không có nghĩa là hắn một điểm lá bài tẩy cũng không có! Phải biết rằng, trong cơ thể hắn thế nhưng có một Kiếm Linh cùng một đầu Bạch Long!

Chỉ cần hắn liều lĩnh, muốn lưu lại những người này tính mệnh, vẫn là có thể!

Bất quá hoàn hảo, cho tới bây giờ, song phương hợp tác đều phi thường khoái trá, không có bất kỳ không hòa hài sự tình phát sinh.

Dương Diệp đi tới kia hố sâu trong, nhìn thoáng qua kia Nguyên Triết thi thể, lúc này hài lòng gật đầu, kia an gấm năm xuất thủ vừa đúng, chỉ là làm vỡ nát đối phương ngũ tạng lục phủ, cùng diệt tuyệt đối phương sinh cơ, cũng không có đối với đối phương thi thể tạo thành cái gì thực chất tính phá hư, nói cách khác, cái này là có thể chế tác trở thành kiếm nô!

Vung tay phải lên, mang Nguyên Triết thi thể thu nhập Cổ Sao trong, khiến kia Kiếm Linh bắt đầu chế tác.

Thả người nhảy, Dương Diệp nhảy ra cự hố, về tới mặt đất, thở nhẹ một cái khí, lập tức, vung tay lên, Đạo: "Đi, tiến Thập Vạn Đại Sơn!"

Kỳ sau lưng Tiểu Hồng đột nhiên nói: "Cái này Thập Vạn Đại Sơn có thể là cấm nhân loại một mình tiến vào, bọn ta tùy tiện tiến nhập, sợ rằng sẽ chọc cho giận vị kia Thú Hoàng." Thập Vạn Đại Sơn cổ thế lực này, hắn không hay là không dám khinh thường, ở trong đó, có thể là có thêm một vị Hoàng Giai Huyền thú.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Vô sự, vào đi thôi, ta vừa vặn có việc tìm vị này Thú Hoàng nói chuyện đây!" Nói, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Tiểu Hồng đám người do dự một chút, cũng là vội vã đi theo.

....

Kiếm Tông.

Lúc này Kiếm Tông các đệ tử toàn bộ tất cả tập hợp ở tại kia to lớn trong luyện võ trường, không trung, Túy Đạo Nhân quần áo áo bào trắng, đón gió mà đứng, bên hông, là kia đem tử thanh Kiếm.

Tất cả Kiếm Tông đệ tử ánh mắt đều rơi vào cái này Túy Đạo Nhân trên người, mọi người trong con mắt, bao hàm kích động, lo lắng, thấp thỏm, không phải trường hợp cá biệt.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 431: Thiên lộ con đường

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như thế nào xông thiên lộ?

Kỳ thực, đối với xông thiên lộ, cho dù là Túy Đạo Nhân hắn cũng không biết hôm nay đường đến tột cùng là cái gì. Hắn chỉ biết, phàm là thọ mệnh phải đến cuối Hoàng Giả Cảnh cường giả đều sẽ chọn tới xông thiên lộ. Bởi vì, đã từng một gã mau phải bỏ mạng Hoàng Giả Cảnh cường giả tại xông qua thiên lộ sau, nhất cử bước chân vào Thánh Giả cảnh!

Thiên lộ bên trên, đến tột cùng là cái gì, không người biết được, bởi vì người biết, không là chết chính là tiêu thất. Dù cho năm đó Kiếm Tông tổ sư Tiêu Dao Tử cũng là như vậy.

Nếu như còn có biện pháp khác, Túy Đạo Nhân cũng là không muốn tới xông thần bí này thiên lộ, bởi vì, hắn một điểm nắm chặt chưa từng. Thế nhưng không có biện pháp, nếu như không đến xông thiên lộ, chờ đợi hắn, chỉ thọ nguyên hao hết, tiêu tan mất hết. Tu luyện một đời, đã đến hắn loại tình trạng này, hắn làm sao cam tâm hóa thành lướt một cái bụi bặm?

Hắn không có lựa chọn nào khác!

Tại Túy Đạo Nhân bên cạnh vài chục trượng bên ngoài, Tô Mạc Già thần sắc ngưng trọng, đôi mắt ở chỗ sâu trong, là lo lắng. Túy Đạo Nhân nếu như xông qua thiên lộ, nhất cử tấn chức Thánh Giả cảnh, kia toàn bộ Nam Vực, bao quát toàn bộ đại lục, đều ở đây không có kiếm tông địch thủ, khi đó, Kiếm Tông mang tái hiện năm đó phồn hoa. Phản chi, nếu như Túy Đạo Nhân thất bại, kia Kiếm Tông mang vạn kiếp bất phục, chân chính vạn kiếp bất phục...

Lúc này đây, Túy Đạo Nhân thành công hay không, không chỉ có quan hệ đến chính hắn, càng quan hệ đến Kiếm Tông tồn vong!

Trên bầu trời, Túy Đạo Nhân ánh mắt đột nhiên quét bốn phía liếc mắt, sau đó cười lạnh nói: "Nguyên Thiên, Ngọc Linh Lung, Quỷ Vương, các ngươi cứ như vậy không thể chờ đợi sao?"

Không gian một trận rung chuyển, lập tức, hai nam một nữ xuất hiện ở Kiếm Tông Chủ Phong nghìn trượng bên ngoài một ngọn núi bên trên, cùng Túy Đạo Nhân xa xa tương đối.

"Say lão quỷ, 1000 năm tu hành không dễ, hà tất gấp như vậy đi chịu chết đây? Ngươi phải biết rằng, ngươi như chết, ngươi Kiếm Tông nhưng mà cái gì hạ tràng!" Nói chuyện là một gã ở trần, cả người đầy hắc sắc hình xăm trung niên nhân. Tên trung niên nhân này chính là Quỷ Tông tông chủ, được xưng Quỷ Vương, cùng Kiếm Tông là tử địch!

Túy Đạo Nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Cái này cũng không nhọc đến Quỷ Vương ngươi quan tâm, chỉ là lão đạo không nghĩ tới, Ngọc Tiên Tử, nguyên Thiên, các ngươi dĩ nhiên thực sự cùng quỷ này tông hợp tác rồi. Quỷ Tông là món hàng gì sắc, hai người các ngươi phải làm rõ ràng mới là, cùng phần hợp tác, tự hủy danh tiếng không nói, kết quả là, còn có thể có thể hồi kỳ bội bạc, điểm ấy, hai vị phải có nghĩ tới ah!"

"Say lão đạo, ngươi cũng đừng uổng phí tâm cơ!" Quỷ Vương cười hắc hắc, Đạo: "Tính là ngươi Xảo Thiệt Như Hoàng, cũng không sửa đổi được ngươi Kiếm Tông hôm nay cô tông chống đỡ cục diện. Vẫn là câu nói kia, ngươi nhược thất bại, Kiếm Tông toàn tông, mang chó gà không tha, không có người nào có thể sống. Đương nhiên, ta cũng tên, ngươi như thành công, ta tam tông nhất định sẽ bị ngươi tàn sát hầu như không còn. Cho nên, đến tột cùng ai sống ai chết, nhưng ngay khi say lão quỷ trong tay của ngươi, ha ha..."

Túy Đạo Nhân lạnh lùng nhìn thoáng qua Quỷ Vương, sau đó ánh mắt nhìn về phía nguyên Thiên, người sau cũng cười nhạt, Đạo: "Nếu như Kiếm Tông nguyện ý trở thành ta Nguyên Môn phụ thuộc, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, tự mình hóa giải dĩ vãng hai tông trong lúc đó ân oán. Đồng thời sẽ giúp say huynh ngươi xông vào một lần thiên lộ. Ngươi xem coi thế nào?"

Nghe được nguyên ngày mà nói, kia Quỷ Vương biến sắc, ánh mắt âm trầm xuống, nhưng là lại không nói gì.

"Sai lầm!" Một bên, Tô Mạc Già cả giận nói: "Trở thành ngươi Nguyên Môn phụ thuộc? Ta cùng với say sư bá chẳng phải là muốn trở thành Kiếm Tông tội nhân? Ngày sau thân tử đạo tiêu, làm sao đi gặp Kiếm Tông lịch đại tông chủ? Còn nữa, đầu hàng ngươi Nguyên Môn, ta Kiếm Tông đệ tử ngày sau còn làm sao rút kiếm? Nguyên Thiên, ngươi trái lại có tốt bàn tính, nghĩ hủy ta Kiếm Tông căn bản!"

Nguyên Thiên tựa hồ sớm biết rằng sẽ như vậy, lập tức cười cười, sau đó không nói nữa.

Lúc này, Kiếm Tông tất cả mọi người cảm thấy lúc này Kiếm Tông tình cảnh. Bị tam tông vây công, nghĩ vậy cái, Kiếm Tông đệ tử chính là kìm lòng không đặng khủng luống cuống. Tam tông thực lực, mỗi một tông đều cao hơn Kiếm Tông, tam tông hợp lực vây công Kiếm Tông, Kiếm Tông có thể loại kém ở sao? Đáp án là đỡ không được.

Đỡ không được, chờ đợi bọn hắn chính là chết!

Nghĩ vậy, Kiếm Tông có thật nhiều đệ tử bắt đầu xao động, bất quá rất nhanh đó là bị Kiếm Tông cao tầng cùng trấn áp thôi xuống tới. Giờ này khắc này, Kiếm Tông là tuyệt đối không thể xuất hiện bất kỳ một điểm sai lầm.

Túy Đạo Nhân tựa hồ cũng biết điểm ấy, lập tức không ở đi quản nguyên Thiên mấy người. Xông thiên lộ, ba người kia chắc là sẽ không tới ngăn cản hắn, bởi vì ba người không dám! Lúc này tới ngăn cản hắn, đối mặt chính là hắn hầu như đồng quy vu tận trả thù.

Nếu như hắn xuất toàn lực, muốn lưu lại trong ba người một người, vẫn có nắm chặc!

Nguyên Thiên ba người cũng biết điểm ấy, cho nên ba người sẽ không xuất thủ, chí ít khi hắn không có muốn xông qua thiên lộ trước khi chắc là sẽ không động thủ.

Cho dù ba người muốn động thủ, hắn cũng là có hậu chiêu, Kiếm Tông hộ tông đại trận là năm đó Kiếm Tông tổ sư tự mình làm bố trí, tuy rằng không có biện pháp phát huy kỳ toàn bộ uy lực, thế nhưng muốn ngăn trở ba người một đoạn thời gian vẫn là có thể!

Nói tóm lại, Kiếm Tông tồn vong, hay là muốn nhìn hắn có thể không thành công.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất sắp tới chính ngọ.

Không trung, Túy Đạo Nhân chậm rãi mở hai mắt ra, lúc này hắn đã đem tự thân trạng thái điều đến rồi điều kiện tốt nhất, nói cách khác, có thể bắt đầu rồi.

Tay phải khẽ động, Tử Thanh Kiếm hóa thành một đạo tử thanh sắc kiếm quang xông lên trời, kiếm quang như trụ, xông thẳng nguyên tiêu, trong chớp mắt đó là một nhập chân trời. Nhất thời, thiên không không gian nhất thời một trận kịch liệt rung động, ngay sau đó, ngày đó tế phảng phất bị người bổ ra thông thường, lộ ra một đạo to lớn đen nhánh vết nứt đi ra.

Ngay sau đó, một cái màu sắc rực rỡ đại đạo tự đen nhánh kia trong cái khe chậm rãi kéo dài đưa ra ngoài, không được một hồi đó là tự chân trời kéo dài đến Túy Đạo Nhân trước mặt của.

Túy Đạo Nhân sâu hô một cái khí, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong bước lên cái kia màu sắc rực rỡ đại đạo. Mới vừa bước trên cái kia màu sắc rực rỡ đại đạo, chân trời Phong Vân Biến hóa, trước khi còn trời nắng chan chan, dời đi giữa đó là mây đen rậm rạp, ngay sau đó, một đạo rộng sắp tới nghìn trượng hắc sắc thiểm điện đột nhiên xé mở tầng mây, tự kia trong tầng mây hướng phía Túy Đạo Nhân bắn nhanh rơi đi!

Hắc sắc thiểm điện cực kỳ kinh khủng, nơi đi qua, không gian thốn thốn vỡ vụn. Lộ ra từng đạo đen nhánh không gian khe hở, kia ẩn chứa trong đó thiên địa chi uy, làm cho có chút thực lực yếu kém Kiếm Tông đệ tử tại chỗ trực tiếp bò ở trên mặt đất, kịch liệt rung động.

Phía dưới, chúng Kiếm Tông chủ ý kinh hãi nhìn đạo này hắc sắc thiểm điện, đạo này hắc sắc thiểm điện nếu là rơi xuống Kiếm Tông, sợ rằng Kiếm Tông tại trong khoảnh khắc sẽ gặp hóa thành bột mịn ah?

Nhìn đạo kia thật lớn thiểm điện, Túy Đạo Nhân trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, cầm trong tay Tử Thanh Kiếm đối về đạo kia hắc sắc thiểm điện chợt chính là vừa bổ, nhất thời, một đạo mấy trăm trượng dài, hơn một trăm trượng rộng kiếm khí xẹt qua chân trời, hướng phía đạo kia hắc sắc thiểm điện bắn nhanh đi.

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ tại Kiếm Tông bầu trời vang vọng dựng lên, tiếp theo, trong mắt của mọi người, đạo kia hắc sắc thiểm điện tự kia kiếm khí trong tránh hiện ra, lấy mắt thường không thể nhận ra tốc độ hướng phía kia Túy Đạo Nhân bắn nhanh đi.

Túy Đạo Nhân biến sắc, hắn đúng là vẫn còn xem thường hôm nay đường kinh khủng, lập tức không dám suy nghĩ nhiều, tay cầm Tử Thanh Kiếm nhanh huy, vô số đạo kiếm khí như sóng triều thông thường hướng phía màu đen kia thiểm điện đắp đi qua.

Rầm rầm oanh...

Chân trời một trận kịch liệt rung chuyển, vô số hắc sắc điện lưu cùng với kiếm khí tứ tán, hướng phía phía dưới rơi xuống. Một bên, Tô Mạc Già biến sắc, đang chuẩn bị động thủ, kia Túy Đạo Nhân cũng nâng kiếm lần thứ hai một Trảm, nhất thời, không mấy đạo kiếm quang bắn ra, mang những Kiếm đó khí cùng với điện lưu tất cả đều đánh tan thành Hư Vô.

Nhìn thấy một màn này, dưới Kiếm Tông mọi người nhất thời bạo phát ra từng đạo tiếng hoan hô điếc tai nhức óc.

Ngay cả kia Tô Mạc Già cũng là nở một nụ cười, xem ra, cái này xông thiên lộ, say sư bá cũng là có một ít nắm chặc a!

Mọi người không có thấy, kia trên không trung Túy Đạo Nhân trong mắt ngưng trọng không giảm mà lại tăng bỏ thêm rất nhiều. Chỉ là sơ thí, hắn chỉ biết, hắn nghiêm trọng đánh giá thấp hôm nay đường kinh khủng, đối mặt thiên lộ công kích kế tiếp, sự tin tưởng của hắn bắt đầu có chút dao động!

Nghìn trượng bên ngoài, kia Quỷ Vương sắc mặt trầm xuống, cái này Túy Đạo Nhân thực lực có điểm vượt qua tưởng tượng của hắn, nếu như đối phương thực sự xông qua thiên lộ, kia Quỷ Tông chẳng phải là trong khoảnh khắc sẽ bị diệt? Nghĩ vậy, Quỷ Vương đang muốn động thủ, kia nguyên Thiên cũng ngăn trở hắn.

"Không cần phải gấp, xông thiên lộ, cần qua Cửu quan, hắn hiện tại mới qua một cửa mà thôi, ta phỏng chừng, lấy thực lực của hắn, tối đa chỉ có thể chống nổi lưỡng quan mà thôi, lưỡng quan sau khi, hắn như không có khác lá bài tẩy, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Nguyên Thiên nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Quỷ Vương do dự một chút, sau đó bỏ qua xuất thủ, ánh mắt nhìn về phía Túy Đạo Nhân.

Không trung, Túy Đạo Nhân tại tại chỗ dừng lại một hồi, lập tức lần thứ hai mại khai bước chân, một bước đó là nghìn trượng. Mà đúng lúc này, chân trời đạo kia đen nhánh vết nứt đột nhiên tuôn ra vô số hắc sắc khí thể, ngay sau đó, một cây rộng mấy trăm trượng thật lớn hắc chỉ tự kia trong cái khe tránh hiện ra, hướng phía Túy Đạo Nhân rơi đi.

Thật lớn hắc vạch hiện một khắc kia, thiên địa biến sắc, Kiếm Tông Chủ Phong chung quanh những Sơn đó ngọn núi tại đây cự chỉ khí áp dưới, nhất thời biến thành đất bằng phẳng, đồng thời mặt đất tầng tầng đi xuống sụp xuống...

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Tông mọi người lúc trước trên mặt triển khai dáng tươi cười triệt để cứng rắn ở, có chút đờ đẫn nhìn cái này căn cự chỉ. Cái này căn đầu ngón tay đến tột cùng là của người nào? Vì sao có uy lực kinh khủng như thế? Kiếm Tông thủ hộ thần năng đủ chống đỡ được sao? Giờ này khắc này, Kiếm Tông trong lòng mọi người không khỏi dâng lên cái ý niệm này.

Tô Mạc Già lúc này cũng là thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, nếu như không phải là Kiếm Tông có đại trận cùng pháp tắc chi lực thủ hộ, lúc trước Kiếm Tông Chủ Phong cùng với toàn bộ Kiếm Tông đệ tử chỉ sợ cũng cùng với chết tại đây một chỉ dưới. Kia cùng cự chỉ trong uy lực kinh khủng, ngay cả hắn đều có chút tim đập nhanh, thật sự là quá mức kinh khủng chút!

Xa xa, nguyên Thiên đám người lúc này biến sắc ngưng trọng vô cùng. Xông thiên lộ, con đường này bọn họ sau này cũng phải cần đi. Hôm nay tới ở đây, không hoàn toàn đúng vì diệt Kiếm Tông, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là bọn họ cũng muốn gặp mỗi ngày đường kinh khủng. Hiện tại gặp được, bọn họ thần tình ngưng trọng.

Một kích này, rất mạnh, cường đến bọn họ chưa từng nắm chặt tiếp được!

Bất quá lúc này ba người thoáng qua đó là lộ ra đùa giỡn ngược thần tình, bởi vì đối mặt một kích này là kia Túy Đạo Nhân!

Không trung, Túy Đạo Nhân tinh lực biến sắc cực kỳ ngưng trọng, vô luận như thế nào, một kích này, hắn đều tiếp được a! Không tiếp hạ, chết cũng không chỉ hắn một cái, còn có phía sau số Vạn Kiếm Tông đệ tử!

"Tranh!"

Tử Thanh Kiếm phóng lên cao.

"Kiếm Tông đệ tử nghe lệnh, giúp ta giúp một tay!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 432: Phần cuối

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, dưới Kiếm Tông đệ tử không dám chần chờ, tại Tô Mạc Già chờ Kiếm Tông quá ít trưởng lão dưới sự hướng dẫn, tất cả đều tế xuất Huyền Kiếm, lập tức mấy vạn chuôi Huyền Kiếm hợp lại làm một, đối về kia thật lớn hắc chỉ bắn nhanh đi. Dưới loại tình huống này, Kiếm Tông mọi người đương nhiên không dám có chút nhường, đều là toàn lực đánh ra.

Mấy vạn đệ tử hợp lực một kích, uy lực kia tự nhiên không kém, kia do mấy vạn Huyền Kiếm tạo thành cự kiếm, phảng phất liên tục đều phải đâm cái lổ thủng thông thường, hướng phía chân trời kia thật lớn hắc chỉ hung hăng kích bắn tới.

Theo sát phía sau, là một đạo mấy trăm trượng rộng chói mắt kiếm quang, kiếm quang che đậy nửa chân trời!

Rầm rầm!

Lưỡng đạo kinh thiên nổ, chân trời dường như muốn nghiền nát thông thường, không gian trận trận kịch liệt rung động, vô số kiếm khí, hắc khí, hướng phía bốn phía khuếch tán ra, rơi lả tả phía dưới mặt đất lúc, mặt đất nhất thời lộ ra từng cái một sâu không thấy đáy đen nhánh cự động.

Hợp Kiếm Tông đệ tử toàn lực một kích, mang cái này thật lớn hắc chỉ đánh nát, vô số Kiếm Tông đệ tử lần thứ hai lộ ra dáng tươi cười, theo bọn họ, đây cũng là thành công. Thế nhưng, bọn họ không phát hiện, kia trên bầu trời Túy Đạo Nhân lúc này là sắc mặt ảm đạm, kia trong tay Tử Thanh Kiếm đã xuất hiện từng đạo vết nứt, phảng phất tùy thời sẽ bạo liệt thông thường!

Thiên lộ, cộng muốn thừa thụ Cửu kích, mà bây giờ, hắn mới bất quá hai kích, nói cách khác, phía sau còn có 7 kích. Mà lúc này hắn đã hầu như toàn lực đánh ra, phía sau 7 kích, làm sao đi kháng?

Năm đó tổ sư từng một người một kiếm, mang hôm nay đường qua lại đánh một lần, đó là bực nào thực lực?

Lắc đầu, Túy Đạo Nhân nâng kiếm hướng phía trước một bước, một bước đó là nghìn trượng, đi tới đám mây. Bất kể như thế nào, lúc này hắn đã không có đường lui, không thành công thì thành nhân!

Chân trời, đen nhánh kia vết nứt dần dần mở rộng, vô số làm người ta sợ hắc khí tự trong đó tràn ra, hắc khí nơi đi qua, kia chỗ không gian dĩ nhiên trực tiếp sụp xuống, bất quá rồi lại bị thiên địa này pháp tắc chi lực cấp tốc chữa trị, chỉ là chữa trị sau khi, không gian đó là lần thứ hai sụp xuống, lòng vòng như vậy.

Lúc này đây, đen nhánh trong cái khe cũng không có phát động công kích, mà là đang từ từ mở rộng đến, phảng phất có vật gì vậy phải ra khỏi tới thông thường.

Nhìn thấy còn không có kết thúc, dưới tất cả Kiếm Tông đệ tử lòng của lần thứ hai nhéo lên.

Nơi nào đó, Tô Thanh Thi chân mày to cũng là nhíu lại. Nàng đương nhiên biết nếu như Túy Đạo Nhân không có thành công, Kiếm Tông sẽ gặp lâm dạng gì tình cảnh. Nói là vạn kiếp bất phục, tuyệt không là qua! Tuy rằng phụ thân của nàng cũng là Hoàng Giả Cảnh cường giả, nhưng cũng chỉ là nhất phẩm, căn bản không cách nào chống lại kia nguyên Thiên đám người.

Kiếm Tông, liền thực sự nếu như vậy xong chưa?

Đột nhiên, Tô Thanh Thi trước mặt không gian một trận vặn vẹo, lập tức Mạc Già xuất hiện ở tại Tô Thanh Thi trước mặt.

"Thanh Thi, ngươi đợi từ Kiếm Tông mật đạo ly khai, sau khi rời khỏi, rời xa Nam Vực, không muốn tại đã trở về!" Tô Mạc Già trên mặt không nói ra được cô đơn, trong mắt thì tràn đầy vẻ âm trầm.

"Thực sự một điểm cơ hội cũng mất sao?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi.

Tô Mạc Già lắc đầu, Đạo: "Ta cùng với sư bá đều coi thường hôm nay đường, trừ phi sư bá đạt được Hoàng Giả Cảnh đỉnh, có thể còn có một tuyến cơ hội, mà sư bá bất quá Hoàng Giả Cảnh tứ phẩm, tính là mượn đạo khí cùng với ta toàn tông chi lực, cũng thì không cách nào chống lại kinh khủng này thiên lộ. Ta cùng với các vị trưởng lão đã âm thầm mang một ít có thiên phú đệ tử lặng lẽ đưa ra Kiếm Tông, Thanh Thi ngươi cũng đi thôi, mấy trăm năm nội, không nên nghĩ báo thù cho Kiếm Tông, là Kiếm Tông lưu một tia mồi lửa liền có thể!"

"Ta không đi!" Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Kiếm Tông hôm nay chính cần người tay, ta khởi nhưng bây giờ rời đi? Còn nữa, chúng ta có năm đó tổ sư lưu lại hộ tông đại trận, chưa chắc liền không đở được Nguyên Môn đám người."

"Hài tử thế nhưng kia Dương Diệp?" Tô Mạc Già đột nhiên nói.

Tô Thanh Thi sắc mặt nhất thời có chút mất tự nhiên, bất quá cũng không chút do dự gật đầu.

Tô Mạc Già khe khẽ thở dài, Đạo: "Đứa bé kia, kiếm đạo thiên phú tuyệt hảo, chỉ là tính cách này hơi có chút cực đoan, đi sự tàn nhẫn mà lại không để ý hậu quả, ngươi theo hắn, ta cũng không biết là họa hay là phúc. Tốt lắm, ngươi đi đi, không thì đợi khả năng liền không đi được. Khác quật cường, tính là vì ngươi trong bụng hài tử!"

Tô Thanh Thi vẫn là lắc đầu, Đạo: "Hắn nói qua, sẽ đến Kiếm Tông nhận ta, nếu như trong lòng hắn có ta, vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ tới, nếu như không có, ta đi tìm hắn lại có ý nghĩa gì?"

"Ta nhận được tin tức, hắn đã chạy về Nam Vực. Bất quá, Nguyên Môn Quỷ Tông còn có Bách Hoa Cung đã phái cường giả đi vào chặn giết hắn!" Tô Mạc Già đột nhiên nói: "Sở dĩ trước khi không nói cho ngươi, phải không nhớ ngươi cuốn vào hắn cùng với Bách Hoa Cung cùng với Nguyên Môn ân oán trong, bất quá lúc này, chúng ta không muốn cuốn vào cũng phải quấn vào a!"

Tô Thanh Thi chân mày to hơi một túc, thế nhưng vẫn lắc đầu một cái, Biểu kỳ sẽ không rời đi.

"Ngươi hôm nay chỉ thiếu chút nữa liền đạt được Tôn Giả Cảnh, mặc dù không có đạt được Tôn Giả Cảnh, thế nhưng thực lực so thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả cũng không kém. Đi giúp hắn một chút, không tốt sao?" Tô Mạc Già Đạo.

"Hắn sẽ bình an trở lại Nam Vực, cho tới nay, các ngươi đều xem nhẹ hắn!" Tô Thanh Thi Đạo.

Tô Mạc Già khẽ lắc đầu một cái, hắn hiện tại, đối Dương Diệp Khả không lớn như vậy hứng thú, hiện tại, thế nhưng Kiếm Tông tồn vong thời điểm. Kiếm Tông tồn tại Nam Vực vạn năm, nếu như ở trong tay hắn che diệt, vậy hắn Tô Mạc Già liền thực sự trở thành Kiếm Tông tội nhân. Cho nên, cho dù đánh không lại Nguyên Môn chờ tam tông, thế nhưng, hắn cũng muốn đem hết toàn lực thử một lần!

Về phần Tô Thanh Thi, thật đến rồi vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn tự có biện pháp đem nàng đưa đi!

Đúng lúc này, chân trời đạo kia đen nhánh vết nứt đã mở rộng gần mấy trăm trượng rộng, từ phía dưới đi lên xem, thì dường như Thiên bị vạch tìm tòi một đạo cự lổ hổng lớn thông thường, lộ ra bên trong vô tận màu đen nhánh, khiến người ta sợ.

Đột nhiên, một con so lúc trước còn to lớn ngón tay tự đen nhánh kia trong cái khe chậm rãi chui ra, làm thật lớn ngón tay chui ra nửa đoạn sau khi, lại có một chỉ tự theo sát phía sau, phía sau một chỉ so phía trước hơi đoạn, phảng phất là người trên tay ngón áp út cùng ngón trỏ thông thường.

Làm hai ngón tay sau khi xuất hiện, ngoại trừ Kiếm Tông Chủ Phong ở ngoài, kỳ xung quanh kia đã sụp xuống hạ hãm ngọn núi lần thứ hai đi xuống sụp xuống, kia khí lưu cường đại mang trên bầu trời không gian đè ép vặn vẹo dâng lên. Mà Kiếm tông trên chủ phong kia đạo kim sắc vòng bảo hộ, cũng ở đây khí áp dưới chậm rãi hạ hãm, phảng phất tùy thời sẽ vỡ tan thông thường!

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Tông đệ tử trong lòng hoảng sợ. Cái này cự chỉ đến tột cùng là vật gì? Dĩ nhiên như vậy kinh khủng? Kiếm Tông thủ hộ thần năng đủ ngăn cản được sao?

Xa xa, nguyên Thiên đám người lúc này sắc mặt cũng là ngưng trọng không gì sánh được. Cái này hai căn cự chỉ, làm cho bọn họ đều có chút tim đập nhanh, kia trong đó lực lượng, coi như là bọn họ, cũng không nhất định có thể tiếp được! Trước đây bọn họ đối với xông thiên lộ, nhiều ít còn có chút nắm chặt, thế nhưng hiện tại nhìn thấy một màn này sau, kia trong lòng một tia may mắn cùng tự tin đều không còn sót lại chút gì!

Lấy bọn họ lúc này thực lực, tới xông thiên lộ, hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Trừ phi đạt được Hoàng Giả Cảnh đỉnh, có thể còn có thể thử một lần!

Đám mây bên trên, nhìn kia hai căn cự chỉ chậm rãi hạ xuống, Túy Đạo Nhân tay phải chậm rãi nắm chặt, trong cơ thể Huyền khí như sóng triều thông thường tuôn ra, Tử Thanh Kiếm kịch liệt rung động, phát ra từng đạo kiếm quang.

Đột nhiên, kia cự chỉ hạ lạc tốc độ nhanh hơn, trong chớp mắt đó là đi tới Túy Đạo Nhân đỉnh đầu trăm trượng cự ly. Túy Đạo Nhân con ngươi co rụt lại, nắm Tử Thanh Kiếm hướng lên trên chợt một... Gần... Là vừa bổ, trong sát na, sắp tới vạn đạo kiếm quang tự kia Tử Thanh Kiếm đỉnh bắn ra, giờ khắc này, kiếm quang che ở toàn bộ chân trời, ngay cả kia mặt trời chói chang quang mang đều cái qua!

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, kia thật lớn đen nhánh cự chỉ trong nháy mắt phá khai rồi kia khắp bầu trời kiếm quang, sau đó tốc độ không giảm, trong nháy mắt đánh vào kia Túy Đạo Nhân trên người của, nhất thời, Túy Đạo Nhân trực tiếp từ kia đám mây rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, dưới Kiếm Tông đệ tử ngây ra như phỗng.

Liền chết như vậy sao? Kiếm Tông thủ hộ tinh lực liền chết như vậy sao? Giờ này khắc này, chúng Kiếm Tông đệ tử phảng phất mất hồn phách thông thường, hai mắt vô thần, có chút đờ đẫn nhìn kia từ không trung rơi Túy Đạo Nhân.

Một kích đánh rơi Túy Đạo Nhân, kia thật lớn hắc chỉ nhất thời lùi về đen nhánh trong cái khe, sau đó vết nứt đóng kín, dời đi giữa chân trời đó là khôi phục như lúc ban đầu, phảng phất chuyện gì cũng không phát sinh qua. Đương nhiên, cái kia màu sắc rực rỡ đại đạo cũng theo vết nứt đóng kín tiêu tán ở tại không trung.

Liền chết như vậy sao?

Tô Mạc Già cũng là có chút đờ đẫn nhìn ngày đó tế chậm rãi hạ xuống Túy Đạo Nhân thi thể, trong mắt ngắn thất thần. Có Túy Đạo Nhân tại, bất kể là Quỷ Tông còn là Nguyên Môn, cũng không dám quá mức không kiêng nể gì cả, tính là chèn ép Kiếm Tông, cũng chỉ có thể âm thầm chèn ép. Mà bây giờ, Túy Đạo Nhân vừa chết, mấy cái này tông môn còn cần bận tâm sao?

Ngay say Đạo thi thể của người muốn rơi vào Kiếm Tông lúc, một đạo hào quang trên không trung chợt lóe lên, Túy Đạo Nhân thi thể nhất thời biến mất.

"Đó là cái gì?" Quỷ Vương trầm giọng hỏi, đạo ánh sáng kia bọn họ còn là nhìn thấy, chỉ là tốc độ quá nhanh, bọn họ cũng không có thấy rõ.

"Nghe đồn xông thiên lộ mà chết cường giả, đều biết bị một gã thần bí cường giả mang đi, bảo lưu bọn họ tam hồn lục phách, làm cho bọn họ chuyển thế Trọng Sinh, nghĩ đến lúc trước xuất thủ, chính là vị kia thần bí cường giả!" Nguyên Thiên trầm giọng nói.

"Lúc trước chính là người này xuất thủ, mang kia Túy Đạo Nhân tam hồn lục phách cho giữ lại, đồng thời ngăn trở chặn kia cự chỉ dư ba, không thì, lúc này Túy Đạo Nhân khả năng đã phấn thân toái cốt, hồn phi phách tán!" Một bên, Ngọc Linh Lung trầm giọng nói.

Quỷ hỏa cười lạnh cười, không ở đi quản cái này, chỉ cần kia Túy Đạo Nhân thực sự chết là được. Quỷ Tông cùng Kiếm Tông nhiều năm như vậy huyết hải thâm cừu, rốt cục có thể tới một cái hoàn toàn chấm dứt.

"Quỷ Tông hướng Kiếm Tông tuyên chiến, Kiếm Tông như hàng, còn có một đường sinh cơ, không thì, toàn tông chó gà không tha!"

"Nguyên Môn hướng Kiếm Tông tuyên chiến..."

"Bách Hoa Cung hướng Kiếm Tông tuyên chiến..."

Ngay Kiếm Tông mọi người dại ra lúc, ba đạo thanh âm đột nhiên tại Kiếm Tông bầu trời vang vọng dựng lên, làm cho Kiếm Tông mọi người lần thứ hai sắc mặt hung ác trắng đi.

Đây thật là họa vô đơn chí a!

Theo nguyên Thiên ba người tuyên chiến, Nguyên Môn, Bách Hoa Cung, Quỷ Tông tam tông vô số cường giả nhất thời tự từng người tông môn hướng phía Kiếm Tông mà đến, không được hai canh giờ, Kiếm Tông Chủ Phong bên ngoài đó là tụ tập tam tông bén nhọn đệ tử.

"Tô Mạc Già, hàng còn chưa phải hàng?"

Nguyên Thiên thanh âm của tại Kiếm Tông mọi người bên tai như tiếng sấm kiểu vang vọng dựng lên!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 433: Các Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàng?

Kiếm Tông đương nhiên sẽ không hàng, Kiếm Tông hôm nay tuy rằng xuống dốc, hiện tại lại gặp đại biến, tông môn thực lực suy nhược, thế nhưng, muốn bọn họ đi làm tam tông nô lệ, là tam tông thúc đẩy, đó là kiên quyết không thể nào.

"Kiếm Tông đệ tử nghe lệnh, mở ra hộ tông đại trận!"

Theo Tô Mạc Già một tiếng lịch uống, vô số Kiếm Tông đệ tử nhất thời thanh tỉnh lại, không đang chần chờ, tất cả đều mang tự thân Huyền khí hướng kia hộ tông đại trận vọt tới, theo mọi người Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào, Kiếm Tông bầu trời đạo kia to lớn kim sắc năng lượng quang tráo nhất thời sáng lên, vô số đạo kim sắc kiếm quang tự màu vàng kia năng lượng quang tráo trong hướng phía tam tông đệ tử bắn nhanh đi!

Nguyên Thiên một tiếng hừ lạnh, vung tay phải lên, vô số bạch quang bay ra, trong nháy mắt đánh tan mang gần một nửa kim sắc kiếm quang, mà một bên Quỷ Vương cùng Ngọc Linh Lung hai người cũng là vội vã xuất thủ, tại ba người liên thủ hạ, kia vô số đạo kim sắc kiếm quang nhất thời tiêu tan thành mây khói!

"Công!"

Theo nguyên Thiên ra lệnh một tiếng, tại kỳ sau lưng Nguyên Môn đệ tử nhất thời hướng phía Kiếm Tông Chủ Phong bay vút đi, Quỷ Tông cùng với Bách Hoa Cung huyền giả cũng là theo sát phía sau.

Trong lúc nhất thời, đại chiến mở ra!

Tứ đại tông môn đại chiến, không thể nghi ngờ là chấn kinh rồi toàn bộ Nam Vực. Tứ đại tông môn rắc rối khó gỡ, trên đời tục đều có đến phụ thuộc thế gia, tông môn trong lúc đó đại chiến, những thế gia này trong lúc đó đương nhiên cũng sẽ động thủ. Rất nhanh, Đại Tần đế quốc nội bộ rất nhiều thế gia trong lúc đó bắt đầu rồi tranh đấu gay gắt, cái loại này trong một đêm, một cái gia tộc hư không tiêu thất, hoặc là diệt môn chuyện nhiều lần xuất hiện ở Đại Tần đế quốc nội!

Làm người ta hiếu kỳ cùng nghi ngờ là Đại Tần đế quốc dĩ nhiên chẳng quan tâm, tùy ý những thế gia này giàu sang quyền thế lẫn nhau tàn sát!

Rất nhanh, Đại Tần đế quốc cảnh nội cũng bắt đầu loạn cả lên!

Thập Vạn Đại Sơn.

Khi nhận được Trương Liễu truyền về Nam Vực tin tức sau, Dương Diệp nhíu chặt chân mày sẽ không buông lỏng. Tam đại tông môn vây công Kiếm Tông, hắn đương nhiên không lo lắng Kiếm Tông, thậm chí ước gì Kiếm Tông trực tiếp bị diệt được. Chỉ là Tô Thanh Thi còn đang Kiếm Tông, điều này làm cho hắn phải lo lắng cùng khẩn trương, thậm chí có lập tức trở về Nam Vực ý niệm!

Chỉ là hiện tại không đến lúc đó, lúc này hồi Nam Vực, căn bản không làm nên chuyện gì, bởi vì hắn còn có một chuyện cuối cùng không có làm tốt. Còn nữa, căn cứ Trương Liễu truyền về tin tức xưng, Kiếm Tông tuy rằng bị tam đại tông môn vây công, thế nhưng ỷ vào hộ tông đại trận tại, có thể dùng Nguyên Môn tam tông lâu công không được, tạo thành bây giờ giằng co phần cục, điều này làm cho Dương Diệp hơi chút thở dài một hơi.

Bất quá lúc này Dương Diệp nhưng trong lòng thì phi thường nghi hoặc cùng không giải thích được, ngay từ đầu, khi biết Thủy Hoàng triệu hồi Cửu Châu tinh nhuệ binh tướng hồi Đế đô lúc, đại hắn cho rằng Thủy Hoàng triệu hồi Cửu Đại Vương hầu cùng Cửu Châu tinh nhuệ binh tướng là vì khống chế hiện tại loại cục diện này, dù sao Đại Tần đế quốc cảnh nội có rất nhiều tông môn thế gia phụ thuộc, đây là mọi người đều biết. Thế nhưng hiện tại xem ra, Đại Tần đế quốc giống như không phải vì này. Nếu như không phải là bởi vì nguyên nhân này, kia Đại Tần đế quốc triệu hồi nhiều như vậy tinh nhuệ hồi Đế đô, lại là dụng ý gì?

Chẳng lẽ là đối phó lục đại tông môn?

Quả thật có khả năng này, dù sao tại Nam Vực, Đại Tần đế quốc mặc dù là nhất phương bá chủ, điều khiển Nam Vực Cửu đại châu, vô số thành thị, có thể hiệu lệnh thiên hạ. Thế nhưng, lục đại tông môn cũng siêu thoát pháp luật ở ngoài, không bị Đại Tần đế quốc chế ước, hơn nữa hàng năm đều cùng Đại Tần tranh đoạt nhân lực tài nguyên.

Đặc biệt Nguyên Môn, cho dù là Đại Tần đế quốc, đối cái này tông môn cũng là kiêng kỵ không ngớt!

Mà hôm nay, 4 tông đại chiến, cái này bất chánh hảo cho Đại Tần đế quốc cơ hội? Chỉ là đạo lý này, kia Nguyên Môn đám người chắc cũng là biết được mới là, nếu biết được này lý, như vậy vì sao vẫn như cũ muốn ra tay với Kiếm Tông?

Đại Tần đế quốc cùng với Nguyên Môn nhóm thế lực đến tột cùng muốn làm cái gì?

Suy nghĩ hồi lâu, vẫn không có suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp đơn giản không suy nghĩ thêm nữa. Hiện tại việc cấp bách, là đi gặp kia Thú Hoàng, sau đó chạy về Nam Vực. Phải biết rằng, lúc này, Nam Vực có thể là có thêm hắn hai cái người chí thân đang chờ đợi hắn đi giải cứu.

"Lập tức trở về Nam Vực, tiếp tục mật thiết quan tâm các Đại thế lực, có khẩn yếu tin tức, dùng truyền âm phù truyền tống!" Dương Diệp trầm ngâm hạ, làm như nghĩ tới điều gì, Đạo: "Được rồi, mang những người đó tới gặp ta!"

Ngay hắn mới vừa gia nhập Thập Vạn Đại Sơn lúc, đó là bỏ vào Tần Tịch Nguyệt truyền âm phù, Tần Tịch Nguyệt nói một nhóm sát thủ đã đi tới Thập Vạn Đại Sơn, tùy thời nghe theo hắn điều khiển. Như thế khiến Dương Diệp hơi có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới, Tần Tịch Nguyệt lại đang như vậy thời gian ngắn ngủi liền bồi dưỡng được một nhóm người, đối với lần này, ngoại trừ có chút ngoài ý muốn ở ngoài, càng nhiều hơn cũng chờ mong.

Dù sao có thể xuyên qua mênh mông Thập Vạn Đại Sơn, tới chỗ này người, hẳn là đều không phải là người yếu gì mới là!

Rất nhanh, tại Trương Liễu dưới sự hướng dẫn, khoảng chừng hơn một trăm người đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt. An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua những người này, đó là lắc đầu, sau đó đi tới một bên, bắt đầu đả tọa tu luyện, bởi vì... Này những người này đối với nàng mà nói, thực sự quá yếu. Mà Dương Diệp cũng nhãn tình sáng lên, bởi vì trong những người này, Linh Giả Cảnh liền có chừng hơn - ba mươi vị, còn lại, cũng tất cả đều là Vương Giả Cảnh thất phẩm đến cửu phẩm!

Tuy rằng cái này Linh Giả Cảnh huyền giả phần lớn cũng chỉ là nhất phẩm, cao nhất cũng chỉ là hai phẩm, thế nhưng đối với Dương Diệp mà nói, cái này đã tốt vô cùng. Dù sao thời gian quá ngắn, có thể có nhiều như vậy Linh Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh, thực sự đã tốt vô cùng.

Dương Diệp đang quan sát những người này, những người này nhưng cũng là đang quan sát Dương Diệp. Đối với truyền thuyết này trung Các Chủ, bọn họ cũng là vô cùng hiếu kỳ cùng mong đợi. Chỉ là tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, những người này thất vọng rồi. Dương Diệp mới Linh Giả Cảnh nhất phẩm, thực lực như vậy, bọn họ phương diện này một trảo một xấp dầy!

"Các ngươi ai là dẫn đầu!" Dương Diệp Vấn Đạo.

Mọi người ánh mắt nhìn về cầm đầu một gã nam tử, nam tử đại Ước Nhị Thập hơn tuổi, là đám người kia trong là số không nhiều Linh Giả Cảnh nhị phẩm. Nam tử cùng Dương Diệp đối diện, trong mắt không có tôn kính, đôi mắt ở chỗ sâu trong càng là có thêm một tia không thèm, Đạo: "Vốn là A Nô tỷ, bất quá nàng gặp một việc, phải đợi sẽ mới đến, cho nên, hiện tại ta là!" Nói đến đây, nam tử dừng một chút, lại nói: "Ngươi chính là của chúng ta Các Chủ?"

Nghe được đối phương giọng nói, một bên Trương Liễu thần sắc lúc này lạnh xuống, bất quá cũng không hề động tay, bởi vì... Này nhóm người tựa hồ là Kiếm Chủ của người, không có Kiếm Chủ mệnh lệnh, hắn tự nhiên không dám động thủ!

Dương Diệp chân mày cũng là vừa nhíu, sau đó quét mắt trước mọi người liếc mắt, Đạo: "Các ngươi tựa hồ đối với ta có thành kiến?"

Một bên Trương Liễu nheo mắt, theo Dương Diệp đã có một đoạn thời gian, đối Dương Diệp tính tình hắn là có điểm quen thuộc, đừng xem Dương Diệp hiện tại Biểu mặt bình tĩnh, hòa hòa khí khí, thế nhưng hắn biết, Dương Diệp đã tức giận!

"Không dám!" Cầm đầu nam tử nhạt thanh Đạo: "Chỉ là đối Các Chủ thực lực có chút ngạc nhiên, Trương Thạch bất tài, nghĩ lãnh giáo một chút Các Chủ thực lực." Đối với Tần Tịch Nguyệt, hắn là phi thường bội phục, bởi vì Tần Tịch Nguyệt không chỉ có có thực lực, rất có thủ đoạn cùng trí mưu, nhận thức Tần Tịch Nguyệt làm Các Chủ, tất cả ám sát tổ không có một khác thường nghị, thế nhưng hiện tại, đột nhiên muốn bọn họ đi nhận thức một cái chẳng bao giờ gặp gỡ của người làm Các Chủ, đồng thời muốn nghe đối phương mệnh lệnh, không chỉ có là hắn, phía sau hắn hơn một trăm nhân tâm trung đều là khó chịu!

Nếu như cái này Các Chủ là Tôn Giả Cảnh, dù cho Linh Giả Cảnh đỉnh cũng là tốt, có thể cũng chỉ là một gã Linh Giả Cảnh nhị phẩm, điều này làm cho tâm cao khí ngạo bọn họ, làm sao đồng ý cam tâm thần phục?

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngay từ đầu, nhìn thấy ngươi môn, ta còn là thật cao hứng, dù sao thực lực các ngươi đều cực kỳ không sai, thế nhưng hiện tại, ta rất thất vọng!" Quả thực thất vọng, những người này thực lực tuy rằng đều cũng không tệ lắm, nhưng rõ ràng nhất, Tần Tịch Nguyệt cũng không có mang những người này điều giáo tốt.

"Bọn ta đối Các Chủ cũng là có chút thất vọng!" Kia Trương Thạch không cố kỵ chút nào, lạnh lùng nói. Tại Ám Sát Các nội, thực lực của hắn kinh người, thiên phú càng chỉ lần này với vị kia A Nô, hơn nữa, cái này Ám Sát Các trong, có chí ít tam thành mọi người là của hắn người, cho nên hắn liệu định, coi như là đắc tội trước mắt cái này nếu nói cái gì Các Chủ, kia Tần Tịch Nguyệt cũng sẽ không trách tội tới hắn, thậm chí còn sẽ mượn hơi.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Khiến cái kia cái gì A Nô tới gặp ta, chưa tới một khắc đồng hồ, nàng cũng không cần tới!" Lần này dẫn đầu là cái này A Nô, hắn muốn nhìn một chút cái này A Nô thái độ, nếu như cái này A Nô cùng người trước mắt này thông thường, như vậy, những người này đều có thể chết đi!

Vì bồi dưỡng một số người, hắn lúc đầu thế nhưng mang tự mình tất cả tích súc đều cho Tần Tịch Nguyệt, hiện tại người là bồi dưỡng được tới, nhưng là lại là có không ít bạch nhãn lang. Trong lòng hắn đương nhiên là phi thường khó chịu!

Trương Thạch bật cười một tiếng, đang chuẩn bị nói châm chọc, lúc này, xa xa trong rừng đột nhiên thiểm lược ra một đạo nhân ảnh, bóng người tốc độ cực nhanh, không được số hơi thở liền đi tới Dương Diệp trước mặt của.

"A Nô ra mắt Các Chủ!" A Nô đối về Dương Diệp cung kính thi lễ một cái. Đối với trước mắt Dương Diệp, nàng đương nhiên sẽ không dường như Trương Thạch đám người vậy vô tri, tuy rằng nàng cũng không biết Dương Diệp thực lực đến tột cùng làm sao, thế nhưng bình thường từ Tần Tịch Nguyệt đôi câu vài lời trong, nàng biết, trước mắt vị này Các Chủ thực lực nhất định phi phàm. Bất quá cái này cảnh giới đúng là vẫn còn thấp một ít...

"Ngươi chính là lần này dẫn đầu?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Là!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó mang lúc trước Trương Thạch đám người thái độ cùng với Trương Thạch mà nói nói ra. Thấy Dương Diệp không cố kỵ chút nào địa tại A Nô trước mặt nói nhóm người mình, Trương Thạch cùng với phía sau hắn một số người đều là cười nhạt không ngớt, trong lòng đối Dương Diệp không thèm càng thêm dày đặc.

"Ngươi xem, nên xử trí như thế nào bọn họ?" Dương Diệp ngoạn vị nhìn cô gái trước mắt, nữ tử dung mạo không đẹp, nhưng là lại là Linh Giả Cảnh tam phẩm, tại trước mắt trong mọi người, thực lực cũng tính cao nhất. Mục đích của nàng chính là muốn nhìn một chút nữ nhân này thái độ.

A Nô sắc mặt của có chút khó coi, xoay người hung hăng trừng kia Trương Thạch liếc mắt, nhưng trong lòng thì có chút bất đắc dĩ, cái này Trương Thạch cùng cảnh giới còn có thực lực đều chỉ kém nàng một bậc, cộng thêm đối phương chính là Tần Tịch Nguyệt mời chào tán tu sát thủ, mà lại cái này Ám vệ tộc trong lại có đối phương rất nhiều người, cho nên, nàng thật đúng là cầm cái này Trương Thạch không có biện pháp gì. Trừ phi có Tần Tịch Nguyệt mệnh lệnh, hạ lệnh triệt để giết chết đối phương!

Trầm ngâm hạ, A Nô Đạo: "Các Chủ, Trương Thạch đám người mạo phạm Các Chủ, tội nên xử tử, bất quá Trương Thạch chính là vô tâm phần cố, mà lại lại là vi phạm lần đầu, cộng thêm các trung cường giả thiếu, cho nên, mong rằng Các Chủ có thể làm cho Trương Thạch lập công chuộc tội, không biết Các Chủ ý như thế nào!"

Nghe được A Nô nói, một bên Trương Thạch nhất thời cười lạnh một tiếng, hắn chỉ biết, đối phương không dám cầm hắn thế nào, bất quá hắn trái lại không có ở nói khiêu khích Dương Diệp, dù sao cái này A Nô mặt mũi của hay là muốn cho, cho nên, chỉ là lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc mắt, khóe miệng hiện lên vẻ khinh thường.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 434: Kiêu ngạo?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không bằng nào!" Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Cho các ngươi một cái cơ hội, nguyện ý theo ta, đứng ở ta bên này tới, không muốn, dừng lại chỗ cũ là được!" Nếu Tần Tịch Nguyệt điều giáo không tốt những người này, vậy hắn liền tự mình tự mình đến!

A Nô biến sắc, chính muốn nói cái gì, nhưng là bị Dương Diệp chợt trừng mắt một cái, A Nô trong lòng nhất thời cả kinh, chẳng biết tại sao, bị Dương Diệp trừng, trong lòng nàng nhất thời sinh ra thấy lạnh cả người, phảng phất chỉ cần nàng mở miệng, liền sẽ gặp phải hủy diệt tính đả kích!

A Nô không dám ngôn ngữ, do dự một chút, sau đó quả quyết đứng ở Dương Diệp bên cạnh.

Nhìn thấy A Nô đứng ở Dương Diệp bên cạnh, giữa sân một số người đang do dự một phen sau, cũng là đi tới Dương Diệp bên này. Những người này, trong bọn họ có thật nhiều người sở dĩ đứng ở Dương Diệp bên này, chỉ là bởi vì A Nô, dù sao A Nô tại Ám Sát Các trong cũng có tự mình nhất ban nhân mã.

Không được một hồi, hơn một trăm năm mươi người thì có sắp tới 100 người đứng ở Dương Diệp bên này. Mà còn dư lại chừng năm mươi người thì tất cả đều đi theo kia Trương Thạch phía sau, hiển nhiên, bọn họ lấy Trương Thạch như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

Trương Thạch sắc mặt rất khó nhìn, nguyên bản hắn cho rằng cái này nếu nói cái gì Các Chủ sẽ mượn A Nô cho cái kia dưới bậc thang đài, thế nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương cư nhiên làm như thế vừa ra, đây là đang tận lực ghim hắn a! Chỉ là hắn cần sợ hãi sao?

"Nơi này không để lại ông, tự có lưu đêm chỗ!" Trương Thạch lạnh lùng nói: "Chỉ là đến lúc đó muốn ta Trương Thạch trở về đã có thể không dễ dàng như vậy, đừng trách ta đã nói trước!" Nói, liền chuẩn bị mang kia sau lưng hơn năm mươi người rời đi.

Nhưng mà lúc này, Trương Liễu cũng quỷ dị chắn trước mặt bọn họ.

Trương Thạch cười lạnh một tiếng, xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Thế nào, Các Chủ chẳng lẽ còn muốn để lại bọn ta không được? Đao kiếm không có mắt, đợi nếu là Các Chủ có cái cái gì tốt xằng bậy, đừng trách Trương Thạch không có nói nhắc nhở!"

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta?" Dương Diệp có chút buồn cười, trở lại định phải thật tốt nghiêm phạt nghiêm phạt kia ma nữ, thậm chí ngay cả loại này khác người đều tuyển nhận tiến đến, nàng đầu lẽ nào bị hư không được?

"Uy hiếp?" Trương Thạch hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Không dám, chỉ là nhắc nhở hạ các hạ không muốn tự lầm!" Dù sao cũng đã xé rách da mặt, vậy đơn giản xé càng triệt để hơn một điểm. Hắn cũng không tin trước mắt cái này nếu nói cái gì Các Chủ dám động thủ với hắn!

Dương Diệp nhìn lướt qua Trương Thạch sau lưng kia năm mươi mấy người, Đạo: "Ta đã cho các ngươi cơ hội, đáng tiếc, các ngươi không quý trọng, động thủ, toàn bộ giết!"

Nghe được Dương Diệp nói, Trương Thạch biến sắc, hắn không nghĩ tới đối phương cũng dám động thủ, phải biết rằng, hắn bên này Linh Giả Cảnh sát thủ có thể là có thêm hơn mười người a! Mà một bên A Nô đám người cũng là hơi biến sắc mặt, bọn họ không nghĩ tới, trước mắt vị này Các Chủ dĩ nhiên thực sự dự định mang Trương Thạch đám người toàn bộ tru diệt!

Người của hai bên đều ngây ngẩn cả người, A Nô đám người không biết là cố ý hay là thật ngây ngẩn cả người, nghe được Dương Diệp mệnh lệnh sau, cũng không có tuyển chọn động thủ. Mà kia Trương Thạch tại sau khi tĩnh hồn lại, lướt một cái dữ tợn nhất thời hiện lên tại kỳ trên gương mặt, lập tức thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, cùng lúc đó, môt cây chủy thủ mang theo lướt một cái hàn quang xóa sạch hướng về phía Dương Diệp trước ngực.

Bắt giặc phải bắt vua trước!

Trương Thạch tốc độ là thật nhanh, mà lại lại chiếm trước tiên cơ, cho nên một bên kia A Nô đám người ở sau khi tĩnh hồn lại, Trương Thạch đó là đã đi tới Dương Diệp trước người của, làm cho các nàng cố tình ngăn cản cũng không kịp.

Nhìn đứng đó tại chỗ bất động Dương Diệp, Trương Thạch khóe miệng nhất thời nổi lên lướt một cái nụ cười tàn nhẫn, cái gì chó má Các Chủ, lúc này, đoán chừng là bị tự mình tốc độ cho kinh trụ ah? Liền người như thế, còn tưởng là Các Chủ, cũng không biết kia Tần Tịch Nguyệt là giàu to rồi cái gì điên!

Ngay Trương Thạch chủy thủ sắp chạm đến Dương Diệp trước ngực lúc, một đạo tử quang ở trong sân chợt lóe lên, lập tức, Trương Thạch khóe miệng dáng tươi cười đọng lại, kia chủy thủ cũng dừng ở kia không trung, mà kỳ hai mắt, thì trợn tròn dâng lên, ở trong đó, tại không đắc ý, có, chỉ không thể tin tưởng cùng khiếp sợ!

Http://truyencu a tui.Net/

Bởi vì một thanh Kiếm chẳng biết lúc nào cắm vào trước ngực của hắn, mà tay nắm chuôi kiếm, là Dương Diệp!

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên quỷ dị xuất hiện chừng ba mươi cái hắc y nhân, vô số đạo hàn quang lóe lên, kia lúc trước cùng sau lưng Trương Thạch năm mươi mấy người không được hai cái hô hấp đó là toàn bộ ngã trên mặt đất, tiên huyết, vẩy đầy đất!

A Nô đám người hoàn toàn ngây dại, đứng ở tại chỗ, do như hóa đá.

Trương Thạch Trương Liễu Trương Chủy, tựa hồ còn muốn nói điều gì, nhưng mà Dương Diệp cũng không để cho hắn cơ hội này, trường kiếm vi vi nhất thiêu, Trương Thạch cả người trực tiếp vỡ ra được, Dương Diệp vung tay phải lên, một cổ kình phong hiu hiu ra, mang những thứ kia huyết nhục rung ra.

Làm xong đây hết thảy sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía kia A Nô đám người, Đạo: "Lúc trước vì sao không động thủ?" Trong mắt, sát khí không chút nào che giấu, tựa hồ chỉ cần A Nô đám người trả lời khiến hắn không hài lòng, sẽ gặp xuất thủ lần nữa.

Theo Dương Diệp chất vấn, Trương Liễu đám người ánh mắt cũng nhìn về phía A Nô đám người, lập tức tập trung ở A Nô đám người khí tức, chỉ cần A Nô đám người hơi có dị biến, nghênh tiếp các nàng, chính là hủy diệt tính đả kích!

A Nô đám người phục hồi tinh thần lại, trong lòng kinh hãi không gì sánh được, tại Dương Diệp đám người nhìn soi mói, cái trán hừ lạnh dần dần hiện lên, một ít thực lực yếu kém, càng thân thể run rẩy.

Lúc trước Dương Diệp đám người bày ra thực lực thật sự là quá mức kinh khủng, không hơn mười danh huyền giả, vẫn chưa tới mấy hơi thở đó là bị tàn sát sạch sẽ, ngay cả sức đánh trả chưa từng, mà kia Dương Diệp, cũng chính là Các Chủ, dĩ nhiên thuấn sát một gã Linh Giả Cảnh nhị phẩm cường giả, lão Thiên, vị này Các Chủ là Tôn Giả Cảnh cường giả sao?

Bất quá lúc này, cũng không phải là bọn họ khiếp sợ thời điểm, thấy Dương Diệp kia hàn ý nghiêm nghị ánh mắt, chúng người biết, trước khi nhóm người mình triệt để chọc giận vị này Các Chủ, lấy vị này Các Chủ lúc trước cho thấy quả quyết cùng tàn nhẫn, không làm được, bọn họ đám người biết toàn bộ khai báo ở chỗ này.

Nghĩ vậy, A Nô đám người mồ hôi lạnh nhất thời cấp bách chảy xuống, không dám chần chờ, mọi người tất cả đều lập tức quỳ xuống, đồng nói: "Bọn ta biết sai, mong rằng Các Chủ tha thứ, khiến bọn ta lập công chuộc tội!"

"Còn là giết ah!" Lúc này, một bên An Nam Tĩnh đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, Đạo: "Muốn thực lực thực lực không có, muốn trung tâm trung tâm không có, người như thế, lưu lại ngoại trừ lãng phí ngươi tiền bên ngoài, có ích lợi gì? Còn không bằng toàn bộ giết, toàn lực bồi dưỡng thủ hạ của ngươi nhóm người kia, như vậy hoàn hảo chút!"

A Nô đám người khóe miệng giật một cái, nếu như không phải là cố kỵ Dương Diệp, lúc này muốn giết An Nam Tĩnh lòng của đều có!

A Nô trộm nhìn lén Dương Diệp liếc mắt, thấy Dương Diệp chân mày cau lại, tựa hồ có chút ý động, nhất thời thầm nghĩ trong lòng không xong, vội vàng nói: "Các Chủ, bọn ta cùng kia Trương Thạch bất đồng, hắn là chủ nhân mời chào tiến Ám Sát Các, mà bọn ta đều là chủ nhân tự mình bồi dưỡng ra được, tại trung tâm phương diện, Các Chủ hoàn toàn không cần lo lắng, bọn ta tất thề sống chết thuần phục Các Chủ, mong rằng Các Chủ cho ta chờ một cái lập công chuộc tội cơ hội!"

Nhìn A Nô đám người, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, cuối cùng vẫn không có tuyển chọn mang những người này toàn bộ giết chết. Bất kể như thế nào, những người này đều là Tần Tịch Nguyệt tự mình bồi dưỡng, giết những người đó, khó tránh khiến Tần Tịch Nguyệt thất vọng đau khổ. Còn nữa, lúc này hắn cũng cần gấp nhân thủ, những người này đối với hắn, vẫn có rất nhiều tác dụng!

"Đứng lên đi!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

A Nô đám người trong lòng nhất thời thở dài một hơi, mặc kệ thế nào, cái này tính mệnh rốt cuộc là bảo vệ!

A Nô trộm trộm nhìn thoáng qua Trương Liễu đám người, thầm nghĩ trong lòng: Đây là Các Chủ bên cạnh chi kia thế lực thần bí, dĩ nhiên cường hãn như vậy, chỉ là những sát thủ này thế nào có điểm như kia Ngũ Sát tổ chức thành viên?

Ngay A Nô trong lòng nghi hoặc lúc, một bộ hắc sắc khôi giáp đột nhiên xuất hiện ở trước người của nàng, A Nô nhất thời sửng sốt, chỉ nghe Dương Diệp Đạo: "Bộ này khôi giáp tên là U Linh Sáo Trang, cộng 8 món, mỗi một Kiếm đều là thiên cấp hạ phẩm, công hiệu cùng chỗ tốt ta cũng không muốn nói nhiều, chính ngươi thể hội." Người trước mắt này biểu hiện, Dương Diệp vẫn còn có chút hài lòng, hơn nữa thực lực đối phương cũng không kém, còn nữa đối phương dĩ nhiên kêu Tần Tịch Nguyệt chủ nhân, kia nghĩ đến, người này nhất định là Tần Tịch Nguyệt lòng của bụng, đã như vậy, hắn tự nhiên sẽ không keo kiệt.

Nghe được Dương Diệp nói, kia A Nô phía sau mọi người nhìn về phía A Nô lúc, trong mắt tràn đầy vẻ hâm mộ, thiên cấp hạ phẩm, nhưng lại 8 món, hơn nữa còn là sáo trang... Mọi người hâm mộ đồng thời, trong lòng càng thêm chấn kinh rồi. Bởi vì... Này Các Chủ đã vậy còn quá hào phóng, tiện tay liền lấy ra một bộ thiên cấp sáo trang phần thưởng người. Nghĩ vậy, trong lòng mọi người đó là lại bắt đầu hối hận, hối hận lúc trước không có biểu hiện tốt một chút, không thì, hiện tại cũng sẽ không chỉ có thể làm thấy!

A Nô sau khi tỉnh hồn lại, vội vã tiếp được bộ kia U Linh Sáo Trang, sau đó đối về Dương Diệp lần thứ hai quỳ một chân trên đất, Đạo: "Đa tạ Các Chủ ban cho!"

Dương Diệp khoát tay áo, Đạo: "Đứng lên thật dễ nói chuyện ah, ta có mấy vấn đề hỏi ngươi!"

A Nô vội vã đứng lên, thần sắc so với trước càng thêm cung kính!

"Cái này Ám Sát Các tất cả mọi người ở chỗ này?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Không có!" A Nô Đạo: "Ám sát qua tổng cộng 207 người, trong đó sắp tới hơn năm mươi danh huyền giả là chủ nhân từ bên ngoài mời chào, mà còn thừa lại, đều là tự chúng ta người. Lúc trước Các Chủ đã chém giết năm mươi bốn người, nói cách khác, từ bên ngoài mời chào huyền giả, hầu như đã toàn bộ bị giết, hiện tại những người còn lại, đều là chủ nhân tự mình chọn đồng thời bồi dưỡng!"

"Còn có năm mươi mấy người không có tới sao?" Dương Diệp lại hỏi.

"Bọn họ là tình báo tổ, chuyên môn thu thập các loại tình báo, cũng không am hiểu ám sát!" A Nô Đạo.

Thì ra là thế! Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Phái một người hồi Nam Vực, khiến những người này lập tức thu thập Bách Hoa Cung tất cả tư liệu, bao quát các nàng có bao nhiêu cường giả, cùng với Bách Hoa Cung địa hình, nói chung, tất cả về Bách Hoa Cung tư liệu đều cho ta thu tập, sau đó cầm vội tới ta. Còn có, khiến tịch tháng điều tra hạ, Đại Tần đế quốc cùng kia Nguyên Môn Bách Hoa Cung chờ ý đồ chân chính là cái gì!"

Lần này Nam Vực phần biến hóa lộ ra vài phần quỷ dị, hắn phải đem chuyện này đều tra rõ, không thì tùy tiện cuốn vào kia Nam Vực, chờ đợi hắn, sợ rằng là có tính chất huỷ diệt đả kích. Tuy rằng mục tiêu của hắn chỉ là Bách Hoa Cung, thế nhưng hắn biết, sự tình xa xa không có khả năng đơn giản như vậy, bởi vì phải động Bách Hoa Cung, kia Nguyên Môn cùng Quỷ Tông sao lại khoanh tay đứng nhìn?

Nói cách khác, lúc này đây, hắn đối mặt khả năng không chỉ Bách

Hoa Cung, còn có kia Nguyên Môn cùng với Quỷ Tông nhóm thế lực. Cho nên, hắn nhất định phải làm vẹn toàn chuẩn bị!

"Là!"

A Nô lên tiếng, lập tức phái một gã Linh Giả Cảnh sát thủ chạy về Nam Vực.

Đúng lúc này, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên một trận vặn vẹo, mọi người ở đây sắc mặt kịch biến lúc, một gã dáng người trung niên nam tử khôi ngô xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Trung niên nam tử quan sát Dương Diệp liếc mắt, sau đó khẽ gật đầu, Đạo: "Linh Giả Cảnh nhị phẩm? Kiếm Ý tầng thứ bảy, thân thể không kém Linh cấp Huyền thú, di? Còn có vài món thần bí Huyền bảo, không sai, xem ra ngươi lần này Cổ Chiến Trường một chuyến, thu hoạch rất nhiều!"

Người vừa tới không phải là người khác, đúng là kia Thú Hoàng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 435: Chân chính giúp đỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Thú Đế Quốc hoàng cung.

Hoàng cung trong đại điện chỉ hai người, một người là Dương Diệp, tên còn lại còn lại là kia Thú Hoàng.

"Muốn cứu ngươi mẫu thân, ngươi thì phải cùng Bách Hoa Cung chống lại, phải biết rằng, lúc này Bách Hoa Cung tuyệt không khả năng đối với ngươi thỏa hiệp. Tuy rằng ngươi thiên phú dị bẩm, kiếm đạo thiên phú siêu tuyệt, thế nhưng đối với các nàng mà nói, chung quy bất quá là một cái Linh Giả Cảnh, trong nháy mắt tức diệt tồn tại. Nói cách khác, muốn cứu ngươi mẫu thân, ngươi chỉ cường cứu!" Thú Hoàng chậm rãi nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó thở nhẹ một cái khí, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Vậy cường cứu ah!" Nếu như có thể cứu ra mẫu thân, hắn nguyện ý đối Bách Hoa Cung thỏa hiệp, thế nhưng đáng tiếc, hắn lúc này, vẫn như cũ không bị người ta không coi vào đâu, nếu nói thỏa hiệp, bất quá là tự rước lấy nhục! Nếu như vậy, vậy triệt để bị diệt cái này Bách Hoa Cung ah!

Thú Hoàng lắc đầu cười, Đạo: "Ngươi tiểu tử này, nói ngược nhẹ nhàng, tuy rằng bổn hoàng đáp ứng giúp ngươi giúp một tay, thế nhưng đây chẳng qua là nói bổn hoàng, mà không phải toàn bộ Huyền Thú Đế Quốc. Phải biết rằng, tuy rằng bổn hoàng là Huyền Thú Đế Quốc một quốc gia đứng đầu, thế nhưng rất nhiều chuyện chung quy không phải là bổn hoàng một người có thể quyết đoán, đặc biệt đây đối với Phó Nam Vực thế lực, hơi lơ là, sẽ cho người loại cùng Huyền thú trong lúc đó lần thứ hai bạo phát chiến tranh!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ta biết Thú Hoàng lo lắng, bất quá ta nếu để cho nhượng lại Huyền Thú Đế Quốc động tâm điều kiện đây? Chỉ cần lợi ích mười phần, ta tin tưởng, quý quốc trong chắc là không ai sẽ phản đối ah?"

"Nga?" Thú Hoàng trong mắt có một tia hứng thú, Đạo: "Nguyện nghe kỳ tường!"

"Ta có thể cải biến Huyền thú tư chất cùng huyết mạch hạn chế!" Dương Diệp nhìn thẳng Thú Hoàng, trầm giọng nói. Đây chính là hắn đích thực chính lá bài tẩy, phải nói, Huyền Thú Đế Quốc mới là hắn chân chính lá bài tẩy. Muốn mời được Huyền Thú Đế Quốc xuất thủ, nhất định phải phải có làm cả Huyền Thú Đế Quốc đều không thể cự tuyệt đồ vật, vừa mới, hắn có!

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp nói, Thú Hoàng nụ cười trên mặt trong nháy mắt đọng lại. Thú Hoàng hai mắt híp lại, tay phải chậm rãi nắm chặt, nhìn chằm chằm Dương Diệp một lát mới nói: "Lời ấy quả thật?"

Nếu như là người khác nói với hắn có thể cải biến tư chất cùng huyết mạch hạn chế, hắn sẽ tại chỗ một chưởng vỗ chết đối phương. Vì sao? Bởi vì đây quả thực là thiên phương dạ đàm. Tư chất có thể cải biến, cái này ngược không phải là không thể được, chỉ cần có một ít thiên địa thần vật, hoặc là hắn đồng ý nỗ lực một ít đại giới, muốn cải biến một người tư chất, khiến kỳ bình thường tư chất hơi chút thay đổi đỡ, cái này vẫn là có thể!

Thế nhưng huyết mạch hạn chế cái này liền căn bản không khả năng! Huyết mạch là cùng bẩm sinh tới, căn bản không phải bất luận kẻ nào lực hoặc là cái gì thần vật có thể thay đổi. Trừ phi là thực lực của chính mình đột phá Thánh Giả cảnh, lợi dụng thiên địa chi lực cải biến tự thân huyết mạch cốt tủy, không thì, nếu muốn dựa vào nhân lực cùng ngoại lực cải biến huyết mạch, đó là tuyệt không khả năng!

Huyết mạch đối với một cái Huyền thú là cực kỳ trọng yếu, bởi vì huyết mạch cường cùng yếu, trực tiếp ảnh hưởng cái này Huyền thú tương lai thành tựu. Tựa như có chút Huyền thú, cuối cùng thứ nhất sinh cũng bất quá Vương cấp Linh cấp, đây là huyết mạch hạn chế; Mà có Huyền thú, sau khi sinh liền trực tiếp là Vương cấp Linh cấp, đây là huyết mạch tầm quan trọng, đặc biệt đối Huyền thú!

Mà bây giờ, Dương Diệp lại nói hắn có thể làm cho Huyền thú không bị huyết mạch hạn chế, nếu như là người khác nói ra những lời này, Thú Hoàng là thật sẽ một chưởng vỗ chết đối phương. Thế nhưng do Dương Diệp nói ra, hắn không có đập chết Dương Diệp, chỉ là thần tình ngưng trọng, đương nhiên, còn có kích động cùng hưng phấn, bởi vì hắn nghĩ, nếu như trên đời này thật sự có người có thể làm được không cho Huyền thú chịu huyết mạch hạn chế mà nói, ngoại trừ trong truyền thuyết Thánh Giả cường giả bên ngoài, cũng chỉ có Dương Diệp!

Bởi vì, hắn cảm giác món đó trong truyền thuyết chí bảo, ngay Dương Diệp trên người!

"Thú Hoàng nghĩ ta sẽ mở loại này vui đùa sao?" Dương Diệp Đạo. Thấy Thú Hoàng thần tình, Dương Diệp biết, Huyền Thú Đế Quốc con vật khổng lồ này có cơ hội làm xong. Chỉ cần có Huyền Thú Đế Quốc giúp đỡ, sẽ đối kháng Bách Hoa Cung, hắn thì càng thêm có nắm chắc!

Thú Hoàng trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: "Việc này sự quan trọng đại, ta nhất định phải chính mắt thấy được, không thì, ta không dám đáp ứng, không chỉ có ta, tộc của ta trung những lão bất tử kia cũng là sẽ không đáp ứng!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Vậy làm phiền Thú Hoàng mang Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân làm ra ah, ừ, chúng nó ngay Thập Vạn Đại Sơn..."

Một khắc đồng hồ sau, trong đại điện đột nhiên nhiều hơn mười người lão giả, đương nhiên, còn có kia hình thể so nguyên lai lớn một vòng lớn Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân. Khi nhìn đến Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân lúc, Dương Diệp nhất thời hài lòng gật đầu, bởi vì hai người này dĩ nhiên đạt tới Linh cấp!

Hai con Huyền thú thấy Dương Diệp lúc, nhất thời rút nhỏ thân thể, sau đó chạy tới Dương Diệp bên cạnh, dùng đầu không ngừng cọ

Dương Diệp thân thể, hiển nhiên, đối với Dương Diệp, chúng nó cũng là muốn đọc chặt.

Trong đại điện, Thú Hoàng cùng kia hơn mười người lão giả ánh mắt vẫn luôn là gắt gao nhìn chằm chằm kia Tiểu Hôi cùng Tiểu Ngân, dường như muốn mang hai con lang cho nuốt vào thông thường!

Một lát, một gã lão giả sâu hô một cái khí, Đạo: "Dĩ nhiên thực sự trở thành Linh cấp, hai người này bất quá là phổ thông, huyết mạch thấp hiểu rõ bầy sói a. Tính là muốn trở thành Linh cấp, chí ít cần trên trăm năm, hơn nữa còn là được tại có đại cơ duyên dưới tình huống mới có thể a! Mà bây giờ, lúc này mới bao lâu thời gian? Hơn nữa ta có thể cảm thụ được, hai người này trong cơ thể huyết mạch tựa hồ đã biến dị, không, không chỉ có là huyết dịch, ngay cả cốt tủy kinh mạch đều đã biến dị, nói chung, hai người này tương lai thành tựu nhất định bất khả hạn lượng!"

Một tên lão giả khác cũng nói: "Quả thực, hai cái này tiểu tử kia lúc này tư chất cùng huyết mạch, căn bản không khẽ kêu Thiên Ma lang bộ tộc những thứ kia lang tể tử. Không nghĩ tới thiên hạ này, dĩ nhiên thật sự có cải biến tư chất cùng huyết mạch phương pháp!"

Nói đến đây, tên lão giả này cùng bên cạnh mười mấy lão giả ánh mắt đều nhìn về Dương Diệp, hơn mười người lão giả trong mắt quang mang đại thịnh, thì dường như một cái sắc. Quỷ thấy mỹ nữ thông thường, làm cho Dương Diệp một trận ác hàn!

"Tiểu tử, ngươi một lần có thể cải biến nhiều ít Huyền thú tư chất cùng huyết mạch hạn chế?" Một gã Huyền Thú Đế Quốc trưởng lão hỏi.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, Đạo: "Một tháng tối đa 10 cái!" Kỳ thực, hắn có thể không hạn chế, chỉ cần làm cho đối phương tiến nhập tiểu vòng xoáy không gian là được rồi. Thế nhưng hắn cũng không ngốc, dù sao cũng phải chừa chút lá bài tẩy mới được.

"Một tháng 10 cái?" Tên lão giả này nhíu nhíu mày, hiển nhiên, đối cái này có chút bất mãn ý.

"Kỳ thực đã rất nhiều!" Một gã khác Huyền thú trưởng lão đạo: "Một năm chính là 120 cái, 120 cái thiên tài, mười năm chính là một ngàn hai trăm cái, cứ theo đà này, không ra 100 năm, ta Huyền Thú Đế Quốc liền có thể xuất hiện một nhóm lớn siêu cấp cường giả. Đến lúc đó, tiến nhập kia Yêu Vực, chẳng phải là dễ dàng việc?"

Nghe thế danh trưởng lão mà nói, những người còn lại đều là tán đồng gật đầu, trăm năm, đối với bọn hắn mà nói, bất quá trong nháy mắt giữa mà thôi, rất nhanh!

Chỉ là Dương Diệp điều kiện này, thật sự là có chút khiến người ta khó xử a!

Thú Hoàng đột nhiên nói: "Thành thật mà nói, ngươi đả động chúng ta! Thế nhưng, xuất thủ giúp ngươi đối phó Bách Hoa Cung, việc này thực sự không phải chuyện đùa, một cái làm không tốt, ta Huyền Thú Đế Quốc sợ rằng có đại kiếp nạn khó khăn. Ngươi dung bọn ta ngẫm lại!" Đừng xem hiện tại nhân loại các đại tông môn lục đục với nhau, đồng thời cùng Đại Tần đế quốc quan hệ không tốt, thế nhưng chỉ cần bọn họ Huyền Thú Đế Quốc dám vào vào thế giới loài người, những thế lực này cùng Đại Tần đế quốc nhất định sẽ lập tức đoàn kết lại, cùng nhau đối phó bọn họ!

Huyền Thú Đế Quốc thực lực quả thực rất mạnh, nhưng là lại như trước không cách nào đối kháng cả người loại!

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Kỳ thực tiền bối căn bản không cần lo lắng, bởi vì ta cần, chỉ là Huyền Thú Đế Quốc cao tầng lực lượng, cũng chính là Linh cấp cùng với tôn cấp trở lên cường giả. Còn nữa, chúng ta chỉ là nhằm vào kia Bách Hoa Cung, cũng không phải nhằm vào Đại Tần đế quốc, ta tin tưởng, Đại Tần đế quốc đối với lần này không chỉ có sẽ không phản đối, còn có thể vui với nhìn thấy."

Thú Hoàng suy nghĩ một chút, sau đó cười nói: "Quả thực, kia Thủy Hoàng dã tâm bừng bừng, sớm có diệt trừ tông môn chi tâm, lần này Nam Vực tông môn đại chiến, nếu như ta Huyền Thú Đế Quốc chen vào một tay, kia Kiếm Tông cùng Bách Hoa Cung tính là bất diệt cũng nhất định nguyên khí đại thương, đây đối với Đại Tần đế quốc mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt!"

"Tiền bối là đáp ứng rồi?" Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, tim đập không ngừng được thêm nhanh.

Thú Hoàng cười cười, Đạo: "Ta Huyền Thú Đế Quốc ra tôn cấp Huyền thú ba mươi vị, Linh cấp Huyền thú 100 vị, cộng thêm ta, ngươi có thể thoả mãn?"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng Thạch Đầu triệt để rơi xuống, Đạo: "Đương nhiên thoả mãn!"

Thú Hoàng gật đầu, ánh mắt nhìn về phía một bên hơn mười người lão giả, Đạo: "Không biết mấy vị trưởng lão có thể có thành kiến?"

Một tên trong đó lão giả cau mày, trầm ngâm hạ, Đạo: "Việc này sự quan trọng đại, còn là suy nghĩ một chút cho thỏa đáng! Dù sao một cái làm không tốt, ta Huyền Thú Đế Quốc hội nguyên khí đại thương!"

"Mạc trưởng lão lời ấy sai rồi!" Lão giả bên cạnh một gã lão giả tóc trắng Đạo: "Có nỗ lực mới có hồi báo, nếu như có thể khiến ta Huyền Thú Đế Quốc tương lai trong vòng trăm năm nhiều hơn một nhóm siêu cấp cường giả, tính là nỗ lực chút đại giới, thậm chí coi như là Huyền Thú Đế Quốc nguyên khí đại thương thì như thế nào?" Nói đến đây, tên này lão giả tóc trắng nhìn về phía Thú Hoàng, Đạo: "Ta tán thành Thú Hoàng quyết định!"

Http://truyencu a tui.Net/

Nghe thế danh lời của lão nhân, Dương Diệp ánh mắt nhất thời sáng ngời, đối về danh lão giả đại hữu hảo cảm, lập tức đi tới tên này lão giả tóc trắng trước mặt, đối về lão giả hơi thi lễ, Đạo: "Cảm Tạ tiền bối, Ân, không biết tiền bối trong tộc có thể thiên phú không tệ đệ tử?"

Tên này lão giả tóc trắng hơi sửng sờ, lập tức hiểu Dương Diệp ý tứ, lập tức hỉ thượng mi sao, Đạo: "Có, đương nhiên là có, ha ha, tiểu tử ngươi đạt đến một trình độ nào đó!"

Bên cạnh mọi người thấy thế, sau đó rất nhanh phục hồi tinh thần lại.

"Ta cũng tán thành Thú Hoàng quyết định!"

"Ta cũng tán thành!"

"Tán thành..."

Thẳng đến lúc này, bọn họ mới hiểu được, người trước mắt này loại tiểu tử là không thể đắc tội. Bởi vì hắn có thể là có thể cải biến tự mình trong tộc những thứ kia tiểu tử kia huyết mạch hạn chế!

Nghĩ thông suốt điểm ấy, giữa sân mọi người đều là đúng Dương Diệp phát ra hữu hảo tin tức, ngay cả kia trước khi phản đối Mạc trưởng lão lúc này cũng là phụng bồi khuôn mặt nhỏ nhắn, cùng Dương Diệp một bộ chúng ta là bạn tốt cảm giác...

Thấy như vậy một màn, kia Thú Hoàng nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn. Huyền Thú Đế Quốc cùng Dương Diệp quan hệ giữa càng thân mật, hắn liền càng cao hứng! Tính là Dương Diệp trên người không có món đó chí bảo, thế nhưng lấy Dương Diệp thiên phú cùng tiềm lực, tương lai nhất định cũng là một vị siêu cấp cường giả, có một gã siêu cấp người nhân loại bằng hữu, cũng là Huyền Thú Đế Quốc may mắn, còn nữa, Dương Diệp Khả là cùng thần bí kia Không Gian Điêu quan hệ dị thường thân mật, ngày khác Huyền Thú Đế Quốc vào ở kia Trung Vực, sợ rằng còn phải dựa vị này Không Gian Điêu!

Nói chung, cùng Dương Diệp đánh tốt quan hệ là không sai! Đáng tiếc những người đó loại, dĩ nhiên mang bực này thiên phú trác tuyệt đồng thời gặp may mắn của người thề là tử địch, đặc biệt kia Kiếm Tông, dĩ nhiên bỏ qua Dương Diệp, thật là buồn cười a! Bất quá cũng tốt, cái này là nhân loại tổn thất, cũng Huyền Thú Đế Quốc may mắn

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 436: Dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có Huyền Thú Đế Quốc giúp đỡ sau, Dương Diệp cũng không có lập tức liền giết hồi Nam Vực, mà là chuyên tâm bắt đầu tu luyện các loại Huyền kỹ. Sở dĩ không có lập tức giết hồi Nam Vực, là bởi vì lúc này Nam Vực sáu thế lực lớn cùng Đại Tần đế quốc trong lúc đó đi là, thật sự là quá mức quỷ dị, theo hắn phỏng chừng, muốn không được bao lâu, giữa song phương nhất định sẽ bạo phát đại chiến tranh!

Dương Diệp dự định là thừa dịp vân môn cùng Bách Hoa Cung chờ tông môn cùng Đại Tần đế quốc đại chiến lúc, hắn tại thừa loạn trở lại, nếu như có thể, tốt nhất là nhất cử diệt Bách Hoa Cung, tính là không diệt được, cũng muốn Bách Hoa Cung nguyên khí đại thương!

Giờ này khắc này, hắn đã hoàn toàn có đối kháng Bách Hoa Cung năng lực, khiếm khuyết, bất quá chỉ là một cái cơ hội!

Thú Hoàng an bài trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, ở trước mặt hắn, Long Cốt Kiếm nhẹ nhàng trôi nổi đến, ngoại trừ Long Cốt Kiếm, còn có U Minh Quỷ hỏa, Thanh Vân Tử Điện, Cửu U Hàn Phong!

Tam đại thiên địa linh vật uy lực thì không thể nghi ngờ, thế nhưng, Dương Diệp lại thì không cách nào mang bọn họ uy lực phát huy đến lớn nhất, cái này vẫn là Dương Diệp tương đối buồn bực sự. Muốn phát huy cái này đại thiên địa linh vật uy lực, thì phải dường như kia Kiếm Linh theo như lời, quen thuộc cái này tam đại thiên địa linh vật, tốt nhất là cùng cái này tam đại thiên địa linh vật tâm thần tương liên!

Hắn bây giờ có thể đủ khống chế tam đại thiên địa linh vật, nhưng là lại không cách nào cùng tam đại thiên địa linh vật làm được tâm thần tương liên, cũng chính là nguyên nhân này, hắn một mực không cách nào mang tam đại thiên địa linh vật uy lực triệt để phát huy!

Tuy rằng lúc này hắn cùng với tam đại thiên địa linh vật còn không cách nào kiêu ngạo tâm thần tương liên, thế nhưng cũng mau không sai biệt lắm, dù sao tam đại thiên địa linh vật thế nhưng cả ngày lẫn đêm khi hắn tiểu vòng xoáy trong săn sóc ân cần, hắn cùng với tam đại thiên địa linh vật trong lúc đó, nhiều ít đã có một ít tâm thần nghĩ thông suốt. Giống như lúc này, hắn liền mơ hồ cảm thấy U Minh Quỷ hỏa tựa hồ đối với cái này Thanh Vân Tử Điện rất là khó chịu, nếu như không phải là hắn trấn áp, kia sợ rằng sẽ trực tiếp cùng Thanh Vân Tử Điện đánh nhau!

Đây cũng là Dương Diệp buồn bực nhất địa phương, bởi vì U Minh Quỷ hỏa cùng Cửu U Hàn Phong có thể tổ hợp cùng một chỗ, nhưng là lại không cách nào cùng Thanh Vân Tử Điện tổ hợp cùng một chỗ, chỉ cần Thanh Vân Tử Điện gia nhập, kia U Minh Quỷ hỏa lập tức chỉ biết phản kháng, điều này làm cho Dương Diệp rất là bất đắc dĩ. Không thì, tam đại thiên địa lĩnh ngộ hợp thể, uy lực kia nhiều lắm đại?

Chỉ sợ cũng tính không dùng tới Kiếm vực, cũng là có thể chém giết Tôn Giả Cảnh ah!

Dung hợp tam đại thiên địa linh vật, rất trắc trở, thế nhưng Dương Diệp cũng không có tuyển chọn buông tha, lần này hắn phải làm, chính là mang tam đại thiên địa linh vật dung hợp, sáng tạo ra một môn mới Huyền kỹ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở, lập tức, thi triển ra Kiếm vực, chỉ tại Kiếm vực bên trong, hắn mới dám không chút kiêng kỵ 'Đùa bỡn' cái này Tam thiên địa linh vật, nếu là ở bên ngoài, cái này Tam thiên địa linh vật phát cuồng dâng lên, sợ rằng ngay cả hắn đều biết làm cho chết! Đối với lúc đầu U Minh Quỷ hỏa phụ gia tại kiếm trận bên trên, có thể dùng hắn trọng thương lần kia, hắn thế nhưng ký ức hãy còn mới mẻ!

Tại Kiếm vực nội, hắn chính là chúa tể, cho dù là cái này tam đại thiên địa linh vật triệt để kíp nổ ra cũng thì không cách nào thương tổn được hắn mảy may!

Tại Dương Diệp điều khiển hạ, tam đại thiên địa linh vật bắt đầu dựa vào nhau, nhưng mà kia U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện vừa mới tiếp xúc, đó là 'Oanh' một tiếng triệt để bộc phát ra, Kiếm vực trong, nhất thời một mảnh điện lưu cùng một cái biển lửa, mà kia Cửu U Hàn Phong tựa hồ cũng bị kích thích, biến hóa nhanh chóng, vô số thật nhỏ Long Quyển Phong xuất hiện ở Kiếm vực trong!

Nhìn một màn này, Dương Diệp nheo mắt, hoàn hảo thi triển ra Kiếm vực. Không thì liền lần này, dù cho hắn có người Hoàng Giáp, mà lại thân thể cường hãn, chỉ sợ cũng phải không dễ chịu!

Tam đại linh vật lẫn nhau bài xích, đây là hắn đã sớm biết, lập tức cũng không nổi giận, chậm rãi mang tam đại linh vật phân giải ra, sau đó sẽ lần bắt đầu chậm rãi khiến tam đại linh vật dung hợp...

Đại Tần đế quốc hoàng cung.

Lúc này trong đại điện, đứng 23 danh trung niên nhân, mà trên đại điện đứng, còn lại là kia Thủy Hoàng. 23 danh trung niên nhân đều là Tôn Giả Cảnh, trong đó chín người, còn lại là Đại Tần đế quốc tiếng tăm lừng lẫy Cửu Đại Vương hầu, Cửu Đại Vương hầu, chấp chưởng Cửu Châu, thủ hạ chưởng Binh trăm vạn, trừ lần đó ra, bọn họ càng mỗi người đều là Tôn Giả Cảnh, kém nhất đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, mà mạnh nhất, còn lại là Tôn Giả Cảnh đỉnh!

Mà còn thừa lại thập tứ người, cũng đều là Đại Tần đế quốc nhân vật thực quyền, tỷ như kia Lý Tư, bạch lên... Những người này mặc dù không có như Cửu Châu vương hầu vậy chỉ huy hùng binh trăm vạn, nhưng là bọn hắn nắm giữ Đại Tần đế quốc nhất bộ đội tinh nhuệ, tỷ như kia bạch lên nắm giữ huyết sát doanh, trong đó nhân số tuy rằng bất quá mấy vạn, thế nhưng, thực lực thấp nhất đều là Vương Giả Cảnh, trong đó Linh Giả Cảnh, càng nhiều không kể xiết!

Nói chung, trong đại điện đứng, tất cả đều là Đại Tần đế quốc có thế lực nhất của người!

"Lý Tư, Nguyên Môn chờ diệt Kiếm Tông, ngươi thấy thế nào!" Thủy Hoàng ánh mắt dừng lại ở Lý Tư trên người, nhạt thanh Đạo.

Lý Tư trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Thần nghĩ việc này có âm mưu, Nguyên Môn đám người không ngốc, tại ta Đại Tần đế quốc triệu hồi nhiều như vậy tinh nhuệ dưới tình huống, bọn họ vẫn như cũ còn dám ra tay với Kiếm Tông, nghĩ đến, bọn họ là không có sợ hãi, thậm chí, vi thần nghĩ, bọn họ có thể là cố ý dụ ta Đại Tần xuất thủ, chỉ là vi thần không giải thích được, bọn họ vì sao phải như vậy, chẳng lẽ nói, lần này bọn họ cũng muốn tan rã ta Đại Tần?"

"Bằng bọn họ?" Một bên, Bạch Khởi hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ta Đại Tần ủng binh nghìn vạn, trong đó Vương Giả Cảnh đã ngoài cường Binh không dưới trăm vạn, Linh Giả Cảnh cường giả cũng có số vạn nhiều, mà Tôn Giả Cảnh cũng cao tới trên trăm vị, lại có Ngô hoàng trấn thủ, tính là lục đại tông môn hợp lực, bọn ta lại có sợ gì? Làm theo diệt phần!"

Lý Tư lắc đầu, Đạo: "Không thể khinh thường những tông môn này, đặc biệt kia Nguyên Môn, truyền thừa vạn năm, bọn họ có thâm hậu nội tình, mà lại thế lực cũng thẩm thấu đến rồi ta Đại Tần đế quốc, ta Đại Tần đế quốc trong rất nhiều thế gia, cũng đều trở thành người của bọn họ, nếu là thật khai chiến, chỉ sợ ta Đại Tần nội bộ chỉ biết bạo phát phản loạn!"

"Kia bất chánh hảo? Mang những thế gia này giàu sang quyền thế một tá tận!" Bạch Khởi lạnh lùng nói.

Lý Tư lần thứ hai lắc đầu, Đạo: "Bạch huynh, ngươi nghĩ quá mức giản đơn, phải biết rằng, những thế gia này tại ta Đại Tần cũng là rắc rối khó gỡ, có rất nhiều phụ thuộc thực lực, thực sự cùng Nguyên Môn chờ tông môn khai chiến, ta Đại Tần rất khả năng chính là hai mặt thụ địch, một cái làm không tốt, sẽ làm ta Đại Tần tứ phân ngũ liệt!"

Trăm khởi trầm mặc, hắn không ngốc, Lý Tư nói cái này, hắn hơi chút suy nghĩ một chút đó là đã minh bạch. Muốn động lục đại tông môn, chẳng khác nào muốn động bên trong đế quốc cùng lục đại tông môn có quan hệ những thứ kia thế gia giàu sang quyền thế, mà những thế gia này giàu sang quyền thế trong một ít đệ tử, khẳng định lại có tại Đại Tần đảm nhiệm quan, hoặc là là!

Nói chung, một khi động thủ, rất nhiều phiền phức cùng vấn đề gặp phải!

Đại điện mọi người nhìn về phía Thủy Hoàng, có muốn hay không cùng lục đại tông môn khai chiến, bọn họ nói cũng không tính, chỉ có trước mắt vị này, khả năng quyết định!

"Lý Tư nói không sai, lần này Nguyên Môn đám người diệt Kiếm Tông là giả, chân chính ý đồ, chính là dụ ta Đại Tần đế quốc xuất thủ!" Thủy Hoàng Đạo: "Tuy rằng bổn hoàng không biết bọn họ từ đâu tới sức mạnh, thế nhưng cái này cũng đang cùng bổn hoàng ý, lục đại tông môn cuối cùng là một cái tai hoạ ngầm, cho nên, còn là bỏ thật là tốt! Chỉ bỏ lục đại tông môn, cái này Nam Vực, mới chính thức thuộc về ta Đại Tần đế quốc, ta Đại Tần đế quốc cũng mới có cơ hội, tiến quân kia Trung Vực thế giới!"

Nói đến đây, Thủy Hoàng dừng một chút, lại cười nói: "Kia Nguyên Môn đám người nghĩ diệt ta Đại Tần, đơn giản cũng là này nguyên nhân, chỉ hợp toàn bộ Nam Vực tài nguyên cùng với nắm giữ Nam Vực của người mới, mới có tư cách cùng kia Trung Vực tông môn có một tranh, không thì, bất kể là ta Đại Tần, còn là sáu tông, cho dù trả giá thật lớn, tiến nhập kia Trung Vực, chỉ sợ cũng là không cách nào sinh tồn!"

"Thử hỏi Ngô hoàng, ta Đại Tần là muốn chờ kia Nguyên Môn chờ tông diệt Kiếm Tông sau khi tại động thủ, còn là xuất kỳ bất ý, hiện tại liền động thủ?" Lý Tư trầm giọng nói. Nếu Thủy Hoàng đã làm quyết định, vậy hắn phải làm, không phải là khuyên can, mà là thế nào mưu đồ.

"Hay là chờ bọn họ diệt Kiếm Tông, chúng ta đang xuất thủ ah!" Thủy Hoàng mỉm cười, Đạo: "Kiếm Tông tuy rằng xuống dốc, kia Túy Đạo Nhân lại không biết lượng sức xông thiên lộ mà ngã xuống, thế nhưng, phải biết rằng, cái này Kiếm Tông có thể là có thêm năm đó Tiêu Dao Tử thân thủ bố trí hộ tông đại trận, có người nói, năm đó Tiêu Dao Tử thế nhưng mang tự mình một luồng phân hồn đặt ở cái này trong đại trận, ha hả, Thánh Giả cảnh cường giả, cho dù là một luồng phân hồn, chỉ sợ cũng có thể uy hiếp được Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, đối với lần này, ta trái lại rất chờ mong đây!"

....

Ba ngày sau.

Thập Vạn Đại Sơn, trong phòng tu luyện.

Lúc này Dương Diệp sắc mặt tái nhợt, cả người mồ hôi đầm đìa, khi hắn Kiếm vực bên trong, tam đại thiên địa linh vật quấn quít nhau, chỉ là quấn, cũng không có chân chính dung hợp cùng một chỗ.

Thiên địa linh vật trong lúc đó thuộc tính cùng bản chất đều không giống với, lẫn nhau trong lúc đó, nhất định là sẽ bài xích. Dương Diệp có thể mang sơn đại thiên địa linh vật quấn cùng một chỗ, bản thân đã rất hiếm thấy. Muốn đem tam đại linh vật triệt để dung hợp cùng một chỗ, lấy hắn bây giờ năng lực, tại trong thời gian ngắn như vậy, còn là không làm được!

Tam đại linh vật quấn quít nhau, tại Dương Diệp điều khiển hạ, từ từ biến thành kiếm dáng dấp. Mũi kiếm do Thanh Vân Tử Điện cấu thành, Kiếm Thánh thì do U Minh Quỷ hỏa cấu thành, mà kia chuôi kiếm thì phải Cửu U Hàn Phong cấu thành. Nhìn trước mắt chuôi này do tam đại thiên địa linh vật tạo thành Kiếm, Dương Diệp trong mắt lóe ra điên cuồng màu sắc.

Đây là hắn nhất thời hưng khởi làm ra, vốn chỉ là ôm thử một lần nghĩ cách tới làm cho, không nghĩ tới, dĩ nhiên cho hợp thành. Dương Diệp thân thủ nắm chặt, mang thanh kiếm này cầm ở tại trong tay, sau đó trong cơ thể Huyền khí hướng phía Kiếm vọt tới, khiến Dương Diệp vui mừng chính là, cái này tam đại thiên địa linh vật dĩ nhiên không bài xích cái này tử sắc Huyền khí, tùy ý tử sắc Huyền khí bao trùm chúng nó!

Nguyên bản tam đại linh vật chỉ là tổ hợp cùng một chỗ, lẫn nhau trong lúc đó cũng không có dung hợp, thế nhưng hiện tại, tử sắc Huyền khí bao trùm ở tam đại thiên địa linh vật sau, từ trình độ nào đó mà nói, tại tử sắc Huyền khí dưới tác dụng, tam đại linh vật lúc này coi như là dung hợp ở tại cùng nhau!

Đương nhiên, dung hợp cùng một chỗ sau uy lực mới là trọng yếu nhất, uy lực nếu như không mạnh, kia hết thảy đều là phù vân!

Không đang chần chờ, Dương Diệp mang Sát Lục Kiếm Ý gia trì tại trước mắt trên thân kiếm, theo Sát Lục Kiếm Ý gia trì, thân kiếm xung quanh nổi lên một đạo hồng mang, kia trong đó cuồng bạo năng lượng, làm cho Dương diệp tâm lòng phù phù phù phù rất nhanh nhảy dựng lên.

"Đi!"

Một tiếng lợi hại, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trong tay do thiên địa linh vật tạo thành Kiếm hóa thành một đạo lưu quang bắn ra, tốc độ rất nhanh, thật nhanh, nhanh đến Dương Diệp cũng không có thấy rõ, kia Kiếm đó là trực tiếp từ trăm trượng có hơn phòng tu luyện vách tường xuyên thấu mà qua. Dương Diệp không có phát hiện, Kiếm nơi đi qua, xuất hiện như tơ tuyến vậy không gian liệt phùng, chỉ là bởi vì tốc độ quá nhanh, cộng thêm thiên địa pháp tắc chữa trị, Dương Diệp cũng không có chú ý tới.

Một kiếm này uy lực, đã có thể phá vỡ không gian, nói cách khác, một kiếm này, đã tương đương với thiên cấp thượng phẩm Huyền kỹ!

Kiếm hóa thành lướt một cái lưu quang một nhập vách tường sau khi, khoảng chừng qua mấy hơi thở, Dương Diệp làm như nghĩ tới điều gì, thầm nghĩ không tốt, nhưng mà đã chậm.

"Oanh!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 437: Thiên địa một kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phòng tu luyện ở vào Huyền Thú Đế Quốc hoàng cung, là Huyền Thú Đế Quốc thành viên hoàng thất chỗ tu luyện, chiếm diện tích tương đối lớn, một cái phòng tu luyện dài rộng liền có chừng nghìn trượng. Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, lấy Dương Diệp chỗ ở phòng tu luyện làm trung tâm, phương viên xung quanh nghìn trượng là một mảnh phế tích.

Vô số Hỏa Diễm, điện lưu, âm phong ở trong sân tàn sát bừa bãi, không ngừng mà phá hư bốn phía, phảng phất ngày tận thế đã tới!

Làm thấy như vậy một màn lúc, Dương Diệp khóe miệng không ngừng co quắp, đương nhiên, trong lòng càng nhiều hơn chính là hưng phấn cùng kích động, bởi vì... Này uy lực quá kinh khủng. Lúc đầu nếu có chiêu này, sợ rằng không cần vận dụng Kiếm vực liền trực tiếp có thể chém giết kia Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh cường giả. Bất quá có điểm đáng tiếc là chiêu này thực sự quá tiêu hao Huyền khí, lúc trước một kích, cũng đã đem trong cơ thể hắn tất cả Huyền khí trong nháy mắt tranh thủ, nếu như không phải là trong cơ thể hắn Huyền khí vốn là nhiều thông thường Linh Giả Cảnh huyền giả, một kích kia chỉ biết đưa hắn trực tiếp trừu thành thây khô!

Tuy rằng chiêu này đối với Huyền khí tiêu hao là to lớn, nhưng là vẫn đáng giá!

Chỉ là cái này do thiên địa linh vật tạo thành Kiếm mà hình thành Huyền kỹ, hẳn là lấy cái tên là gì đây? Điều này làm cho Dương Diệp có chút phiền não, đối với gọi là, hắn luôn luôn là không am hiểu, bất quá lại không thể không có, rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một cái tên!

"Nếu Kiếm là do tam đại thiên địa linh vật tổ hợp mà thành, đã bảo 'Thiên Địa Nhất Kiếm' tốt lắm. Thiên Địa Nhất Kiếm, ha ha, không sai, đã bảo Thiên Địa Nhất Kiếm..." Đối với tên này, Dương Diệp có chút thoả mãn, đương nhiên, chủ yếu là hắn nghĩ không ra tốt hơn.

Rất nhanh, Thú Hoàng đám người chạy đến.

Làm Thú Hoàng đám người chạy tới nơi này lúc, tam đại thiên địa linh vật đã bị Dương Diệp thu hồi tiểu vòng xoáy trong. Thấy Thú Hoàng đám người sắc mặt khó coi, Dương Diệp tự biết đuối lý, lập tức san cười cười, Đạo: "Cái kia, vừa đang thử Huyền kỹ, một cái không khống chế tốt, cũng không biết thế nào, cứ như vậy, ha ha..."

Thú Hoàng bên cạnh vài tên trưởng lão khóe miệng giật một cái, tiểu tử này khi bọn hắn là ngu ngốc sao? Thử Huyền kỹ? Cái gì Huyền kỹ uy lực lớn như vậy? Dĩ nhiên mang phương viên nghìn trượng trong phạm vi gì đó đều di vì đất bằng phẳng! Chẳng lẽ là thiên cấp thượng phẩm sao? Coi như là thiên cấp thượng phẩm, lấy tiểu tử này lúc này cảnh giới, có thể phát huy uy lực của nó sao?

Tuy rằng Dương Diệp lúc này thân phận tôn quý, Huyền Thú Đế Quốc người không sẽ vì chút chuyện này mà đắc tội hắn, thế nhưng, cái này dù sao cũng là Huyền Thú Đế Quốc hoàng cung, Dương Diệp tại nơi này làm ra động tĩnh lớn như vậy, thực tại có hơi quá.

Lập tức, một tên trong đó trưởng lão đang chuẩn bị nói cái gì, chỉ thấy kia Dương Diệp móc ra một gốc cây linh thảo căn tu, Đạo: "Vãn bối tự biết đuối lý, cho Huyền Thú Đế Quốc tạo thành phiền phức, vãn bối xin lỗi, nơi này tổn thất, vãn bối sẽ phụ trách, buội cây này 'Thú Cực Thảo' căn tu, coi như làm bồi thường chi vật, không biết tiền bối ý như thế nào?" Hắn đương nhiên sẽ không cầm Thú Cực Thảo tới bồi thường đối phương, tuy rằng hắn có rất nhiều. Một gốc cây Thú Cực Thảo căn tu giá trị, đủ để kiến tạo hơn mười tòa loại tu luyện này thất,

Kia nguyên bản đang chuẩn bị nói cái gì trưởng lão tại nhìn thấy cái này căn tu lúc, vậy muốn trách cứ nói nhất thời nuốt xuống, tay phải nhất chiêu, kia căn tu đó là trực tiếp rơi xuống trong tay hắn, tỉ mỉ quan sát một phen, tên này trưởng lão có chút kích động nói: "Thật là Thú Cực Thảo căn tu, thật là!" Nói đến đây, tên này trưởng lão bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Tiểu tử, thứ này ngươi ở đâu ra, ngươi có còn hay không..."

Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Đã không có, đều bị tiểu tử kia ăn. Chỉ còn lại cái này căn căn tu, tiểu tử kia ghét bỏ căn tu không thể ăn, cũng không cần!" Lúc này, đương nhiên phải nhường tiểu tử kia vác một chút hắc oa. Cùng lắm thì chờ tiểu tử kia tỉnh, thực sự cho nó mấy cây ăn!

"Tiểu tử kia là ai!" Tên này trưởng lão một tiếng gầm lên, kích động không được, trực tiếp ăn, thật là sưu cao thuế nặng của trời a! Một cây Thú Cực Thảo, nếu như phối hợp cái khác linh thảo, là có thể luyện chế ra chí ít 10 khỏa trở lên đan dược. 10 khỏa có thể có cơ hội khiến tôn cấp dưới Huyền thú trực tiếp tấn cấp, đây là là cái gì khái niệm? Thế nhưng hiện tại, nhưng là bị một người tên là 'Tiểu tử kia' gia hỏa ăn, còn nói không thể ăn...

Bên cạnh tất cả trưởng lão lúc này cũng là lòng đầy căm phẫn, hận không thể mang kia cái gì tiểu tử kia lấy ra tới bạo đánh một trận! Chỉ kia Thú Hoàng đang nghe Dương Diệp nói ra 'Tiểu tử kia' ba chữ lúc da vừa nhảy, hắn đương nhiên biết tiểu tử kia là ai, đối với tiểu gia hỏa kia mà nói, cái này Thú Cực Thảo sợ rằng thật đúng là không lọt nổi mắt xanh của nó!

Bên cạnh có trưởng lão còn muốn nói điều gì, Thú Hoàng cũng khoát tay áo, Đạo: "Việc này coi như, ngày sau ngươi như muốn tu luyện, sẽ theo liền tìm một tòa không có Huyền thú núi lớn ah. Đương nhiên, nếu như ngươi còn có cái này Thú Cực Thảo căn tu, ngươi có thể tiếp tục ở đây trong hoàng cung tu luyện, chỉ cần ngươi không đem ta tẩm cung nổ, tùy ngươi thế nào chơi đùa, sớm là ngươi được có nhiều như vậy Thú Cực Thảo căn tu..."

"Ừ, tiểu tử, chỉ cần ngươi còn có thể xuất ra Thú Cực Thảo căn tu, ngươi tùy tiện tạc, cái này hoàng cung, không, toàn bộ Huyền Thú Đế Quốc trong, ngươi nghĩ tạc kia liền tạc kia, ta làm hậu thuẫn của ngươi." Nói chuyện là kia cầm Dương Diệp Thú Cực Thảo căn tu lão giả, cũng là Huyền Thú Đế Quốc Chấp pháp trưởng lão, địa vị chỉ lần này Thú Hoàng.

Lúc này Dương Diệp cũng như có điều suy nghĩ, hắn không nghĩ tới cái này Huyền Thú Đế Quốc đã vậy còn quá Cùng, một cây Thú Cực Thảo căn tu để bọn người kia kích động như thế, nếu như hắn đối bọn người kia nói hắn có ít nhất mấy trăm cây, đồng thời còn có thể lợi dụng tiểu vòng xoáy bồi dưỡng được càng nhiều, bọn người kia nhất nhất bọn người kia sẽ liều lĩnh đánh cướp hắn!

Thất phu vô tội hoài bích có tội, đạo lý này hắn vẫn hiểu!

Thú Hoàng đám người sau khi rời đi, còn có một người lưu tại tại chỗ, đó chính là An Nam Tĩnh.

"Vừa mới đó là cái gì Huyền kỹ, uy lực rất mạnh!" An Nam Tĩnh Đạo, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, tựa hồ muốn cùng Dương Diệp Chiến thượng một hồi.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, ở trước mặt hắn không gian một trận ba động, lập tức một đạo tin tức truyền vào trong đầu hắn, đây là truyền âm phù, Nam Vực Trương Liễu truyền về tin tức!

Một lát, Dương Diệp chân mày dần dần nhíu lại.

"Đã xảy ra chuyện gì?" An Nam Tĩnh hỏi.

"Nam Vực Kiếm Tông sợ rằng muốn chống đỡ không nổi nữa, ta phải về Kiếm Tông một chuyến!" Dương Diệp thanh âm trong lộ ra kiên định. Kiếm Tông chết sống, hắn chắc là sẽ không quan tâm, thế nhưng Tô Thanh Thi vô luận như thế nào hắn cũng phải cần cứu. Dù cho sớm bại lộ Bạch Long lá bài tẩy này, cũng sẽ không tiếc!

"Ta cùng đi với ngươi?" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp lắc đầu, lần này hắn dự định một người đi, hắn chủ yếu là đi cứu người, mà không phải cứu Kiếm Tông, có Bạch Long đi che chở, phải cứu đi Tô Thanh Thi, vẫn có rất lớn cơ hội. Dù sao Nguyên Môn cùng với Bách Hoa Cung đám người mục tiêu là kia Kiếm Tông, mà không phải Tô Thanh Thi.

Nhìn thấy Dương Diệp lắc đầu, An Nam Tĩnh gật đầu, Đạo: "Sống trở về, ta hy vọng lĩnh giáo hạ ngươi lúc trước chiêu đó Huyền kỹ!" Nói xong, xoay người rời đi.

Dương Diệp sờ sờ mũi, lắc đầu cười, cái này An Nam Tĩnh, thật là một cái mê võ nghệ a!

Hồi Nam Vực, Dương Diệp không có thông tri bất luận kẻ nào, tại Ngự KiếmThuật cùng Cửu U Hàn Phong gia trì hạ, không được hai canh giờ, Dương Diệp đó là đi tới Kiếm Tông. Đương nhiên, đây là cực kỳ tiêu hao Huyền khí, bất quá đối với lúc này Dương Diệp mà nói, có siêu phẩm Năng Lượng thạch hắn, còn sợ tiêu hao Huyền khí sao?

Khi thấy Kiếm Tông lúc này trạng huống lúc, Dương Diệp trong mắt có lướt một cái phức tạp ý, lúc này Kiếm Tông, ngoại trừ ngọn núi cao nhất ở ngoài, còn lại 36 ngọn núi cao nhất, còn có vô số cái ngọn núi nhỏ đều đã bị san thành bình địa, Kiếm Tông đệ tử thi thể, tùy ý có thể thấy được, tràng diện, hơi có chút thê lương. Ai có thể nghĩ qua, đã từng sáu thế lực lớn, Nam Vực kiếm tu thánh địa, sẽ rơi như kết quả này?

Đã từng, ở đây cũng là hắn Dương Diệp chỗ tu luyện, ở chỗ này, tuy rằng tốt đẹp chính là ký ức không nhiều lắm, thế nhưng đã từng hắn cũng mang ở đây cho rằng đúng rồi mình cái nhà thứ hai. Chỉ là đáng tiếc...

Lắc đầu, Dương Diệp lấy một bộ Kiếm Tông đệ tử y phục mặc vào người, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Kiếm Tông Chủ Phong thiểm lược đi.

Dọc theo đường đi, Dương Diệp không cùng Nguyên Môn chờ đệ tử làm dây dưa, mang tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, rất nhanh đó là đi tới Kiếm Tông Chủ Phong, lúc này Kiếm Tông Chủ Phong đã là khắp nơi trên đất đống hỗn độn, ngoại trừ Thái Thanh Điện bên ngoài, còn lại đại điện cùng với ngọn núi cao nhất đều đã bị công hãm.

Số Vạn Kiếm Tông đệ tử, lúc này ở Thái Thanh Điện bên ngoài, chỉ còn lại không tới một Vạn Kiếm Tông đệ tử, những đệ tử còn lại, đều chết hết! Nếu như không là dựa vào ngọn núi cao nhất hộ tông đại trận, lúc này Kiếm Tông sợ rằng sớm bị người tàn sát sạch sẽ.

Rất nhanh, Dương Diệp tại Kiếm Tông trong đám người tìm được rồi Tô Thanh Thi, vẫn là quần áo bạch y quần trắng, vẫn là lãnh diễm tuyệt trần. Người sau làm như cảm giác được cái gì, ánh mắt hướng Dương Diệp bên này nhìn sang, khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, Tô Thanh Thi sửng sốt, trường kiếm trong tay thiếu chút nữa rớt xuống đất.

Dương Diệp đối về Tô Thanh Thi mỉm cười, đang chuẩn bị đi tới, đúng lúc này, trong bầu trời, đột nhiên vang lên một đạo do như tiếng sấm nổ vang thanh.

"Tô Mạc Già, bọn ngươi nếu là sớm hàng, không cần đến tận đây?" Hộ tông đại trận bên ngoài, Nguyên Thiên ngạo nghễ mà đứng, nhìn Kiếm Tông đám người, thản nhiên nói: "Cái này Kiếm Tông đại trận cũng không sai, chỉ là bọn ngươi lại có thể kiên trì bao lâu? Đến lúc đó đại trận phá vỡ, ngươi Kiếm Tông chỉ sợ cũng này diệt sạch nhân gian. Tô Mạc Già, tự cấp bọn ngươi một lần cơ hội, nếu là hàng, có thể bảo lưu Kiếm Tông một tia hương khói truyền thừa, nếu không phải hàng, Huyền Giả Đại Lục bên trên, từ nay về sau nữa không có kiếm tông!"

"Hàng?" Tô Mạc Già cười ha ha một tiếng, sắc mặt thoáng dữ tợn, Đạo: "Nguyên Thiên, ta Kiếm Tông nếu là hàng, sợ rằng mới chính thức sẽ diệt sạch ah. Lấy ngươi Nguyên Thiên cùng với kia Quỷ

Vương lòng của tính, sẽ chứa chấp ta Kiếm Tông bảo lưu truyền thừa? Còn nữa, trở thành bọn ngươi nô lệ, ta Kiếm Tông đệ tử còn không bằng toàn bộ chết hết thật là tốt. Bất quá trước đó, ta Kiếm Tông cũng muốn bọn ngươi nỗ lực huyết đại giới!"

"Minh ngoan bất linh!" Nguyên Thiên một tiếng hừ lạnh. Nếu như không phải là bởi vì có chút nguyên nhân, cái này Kiếm Tông đại trận, hắn đã sớm xuất thủ phá đi. Nơi nào còn có thể khiến Kiếm Tông những người này lần thứ hai ngoan cố chống lại.

"Hắc hắc, Nguyên Thiên, ngươi còn là buông tha chiêu hàng ah!" Một bên, Quỷ Vương cười lạnh nói: "Trước không nói cái này Kiếm Tông sẽ không hàng, tính là giảm, đối với chúng ta lại có chỗ tốt gì? Không có lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu, muốn tới cũng là lãng phí tư nguyên, nhưng lại phải xử chỗ đề phòng, thực sự tính không ra! Tốt lắm, hôm nay lãng phí thời gian cũng quá nhiều, ta ngươi hợp lực xuất thủ, phá vỡ trận này làm sao?"

Nguyên Thiên thoáng suy tư, sau đó nói: "Có thể!"

Dứt lời, hai người hướng phía trước một bước, Nguyên Thiên tay phải vừa lộn, lập tức chợt hướng xuống dưới đè một cái, một đạo mấy trăm trượng bàn tay trong nháy mắt lăng không mà hiện, đánh vào Kiếm Tông màu vàng kia lồng năng lượng bên trên. Trong sát na, toàn bộ Kiếm Tông Chủ Phong nhất thời một trận kịch liệt rung động, màu vàng kia lồng năng lượng cũng bắt đầu xuất hiện vô số đạo vết rách.

Mà đúng lúc này, một đạo không bằng kia cự bàn tay to màu đỏ huyết cầu theo sát tới, đánh vào kia đã tràn đầy vết rách lồng năng lượng bên trên, chỉ nghe 'Bành' một tiếng, toàn bộ hộ tông đại trận ầm ầm vỡ ra được!

Nguyên Thiên đám người vui vẻ, mà Kiếm Tông đám người còn lại là trong lòng một bi, mà đúng lúc này, kia vỡ ra được lồng năng lượng mảnh nhỏ đột nhiên trên không trung cấp tốc tụ tập dâng lên, không được một hồi, cả người thân có chút hư ảo, người đeo trường kiếm lão giả xuất hiện ở không trung!

"Là tổ sư chi hồn!"

Nhìn thấy một màn này, Tô Mạc Già trên mặt hiện lên cuồng hỉ, kích động nói.

Mà kia Nguyên Thiên đám người thì biến sắc, thần tình không gì sánh được ngưng trọng, bọn họ không nghĩ tới, cái này hộ tông trong đại trận, vẫn còn có kia Kiếm Tông tổ sư một luồng phân hồn... <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 438: Tiêu Dao Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông tổ sư?

Nhìn trên bầu trời kia người đeo trường kiếm hư ảo lão giả, Dương Diệp có chút xuất thần. Đối với cái này vạn năm tới, Nam Vực, thậm chí là toàn bộ Huyền Giả Đại Lục người mạnh nhất, hắn nghe qua rất nhiều về truyền thuyết của hắn. Không nghĩ tới, hiện tại nhìn thấy hắn chân nhân, mặc dù chỉ là hắn một luồng phân hồn!

Lão giả làm cho cảm giác đầu tiên, là khí phách, không có gì sánh kịp khí phách, tuy rằng thân thể là hư ảo, thế nhưng đứng ở đó cũng như một tòa sơn mạch, trên người phát ra như có như không khí thế, áp khiến người ta có chút không thở nổi!

Lão giả sau khi xuất hiện, trong mắt ngắn ngủi xuất hiện vẻ mê mang, thế nhưng rất nhanh, kia trong mắt đó là trở nên thanh minh. Ánh mắt dời xuống, lão giả nhìn lướt qua Thái Thanh Điện mọi người, sau đó chậm rãi lắc đầu, Đạo: "Ta từ lâu ngờ tới Kiếm Tông vạn năm sau khi sẽ xuống dốc, nhưng không ngờ tới, dĩ nhiên xuống dốc đến tận đây!"

Tô Mạc Già một trận xấu hổ, đang muốn nói cái gì, lúc này, kia Nguyên Thiên đột nhiên lạnh lùng nói: "Các hạ chính là Kiếm Tông tổ sư?"

Lão giả nhìn Nguyên Thiên liếc mắt, sau đó nói: "Chính là một gã Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm con kiến hôi, dĩ nhiên thiếu chút nữa diệt ta Kiếm Tông, thật là bi ai."

Nghe vậy, dưới Tô Mạc Già càng thêm xấu hổ.

"Con kiến hôi?" Nguyên Thiên sắc mặt dữ tợn nói: "Tiêu Dao Tử, ta thừa nhận, ngươi như bản thể tại đây, bọn ta tất không phải là đối thủ của ngươi, thế nhưng hiện tại, ngươi chỉ là một luồng phân hồn, hồn phách không có thân thể ký thác, ngươi tính là tại cường, có thể cường đi nơi nào?"

"Chính là!" Lúc này, một bên Quỷ Vương cũng lạnh lùng nói: "Tiêu Dao Tử, nghe đồn năm đó ngươi bá đạo không gì sánh được, cũng không cùng người chít chít méo mó, hôm nay bọn ta muốn tiêu diệt ngươi Kiếm Tông, án ngươi tính tình, chắc là một kiếm mang bọn ta Trảm tài là, thế nào bây giờ trở nên như vậy bà mụ? Chẳng lẽ là nhất nhất"

"Dong dài!"

Tiêu Dao Tử đột nhiên cắt đứt Quỷ Vương nói, sau đó bấm tay bắn ra, một luồng kiếm khí hướng phía Quỷ Vương bắn nhanh đi!

Quỷ Vương con ngươi co rụt lại, đang muốn xuất thủ, ngay tại lúc lúc này, kia sợi kiếm khí đột nhiên tốc độ bạo tăng, hóa thành một luồng kiếm quang tự Quỷ Vương nơi bả vai xuyên qua, 'Xuy' một tiếng, Quỷ Vương cánh tay phải liên quan vai trực tiếp bay ra ngoài.

"Tổ sư uy vũ!"

Nhìn thấy một màn này, dưới Kiếm Tông đệ tử đầu tiên là sửng sốt, lập tức toàn trường hoan hô, hướng phía Tiêu Dao Tử chậm rãi lạy đi xuống. Giữa sân Kiếm Tông đệ tử trên mặt có sống sót sau tai nạn đi sau tự phế phủ dáng tươi cười, không có gì so tuyệt vọng sau khi lại gặp được hy vọng tới càng làm cho người kích động cùng hưng phấn.

Lúc này, Dương Diệp cũng đang trầm tư, bởi vì Kiếm Tông tổ sư lúc trước một kiếm kia nhìn như là kiếm khí, thực thì không phải vậy kiếm khí, bởi vì lúc này Kiếm Tông tổ sư là linh hồn thể, căn bản không cách nào tụ tập năng lượng thiên địa, không cách nào tụ tập năng lượng thiên địa, làm sao có thể thôi động kiếm khí? Chỉ có đúng hay không kiếm khí, một kiếm kia lại rốt cuộc là làm sao phát ra?

Lẽ nào ngoại trừ Kiếm vực, Kiếm Ý cùng với Kiếm Tâm Thông Minh ở ngoài, kiếm đạo còn có một loại khác phương thức tu luyện?

Kiếm Tông đám người ở hoan hô, kia Nguyên Thiên cùng với Ngọc Linh Lung cũng sắc mặt ngưng trọng, bất quá rất nhanh, sắc mặt hai người đó là nới lỏng, bởi vì lúc này Tiêu Dao Tử thân thể càng thêm hư ảo trong suốt!

Kia Quỷ Vương bị chém tới một tay, sắc mặt càng thêm dữ tợn, trong lòng tuy rằng kinh hãi cái này Kiếm Tông tổ sư thực lực, thế nhưng càng nhiều hơn, còn là nổi giận, hắn đường đường một tông đứng đầu, lại bị một cái vạn năm trước một cái phân hồn cho thiếu chút nữa chém giết, tuy rằng người nọ là toàn bộ Huyền Giả Đại Lục vạn năm tới người mạnh nhất, thế nhưng đây cũng là vô cùng nhục nhã a!

"Tiêu Dao Tử, không có thân thể ký thác, công kích như vậy, ngươi có thể tại phát vài lần? Nếu không, ngươi một lần nữa, ta không ngăn chặn, làm sao?" Quỷ Vương có chút điên cuồng cười to nói.

Tiêu Dao Tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Quỷ Vương, sau đó ánh mắt nhìn lướt qua Thái Thanh Điện trong Kiếm Tông đám người, Đạo: "Lĩnh ngộ Kiếm vực người, hoặc là lĩnh ngộ Kiếm hồn người, tiến lên một bước!"

Kiếm Tông đệ tử sửng sốt, Kiếm vực, bọn họ căn bản không biết là cái gì. Tô Mạc Già lắc đầu cười, dáng tươi cười là khổ sở.

Trong đám người, Dương Diệp sửng sốt, chẳng lẽ cái này Kiếm Tông tổ sư cần muốn lĩnh ngộ Kiếm vực người làm linh hồn hắn ký thác? Còn có, kia nếu nói Kiếm hồn vậy là cái gì?

Thấy không có người tiến lên, Tiêu Dao Tử nhướng mày, lại nói: "Kiếm Tâm Thông Minh người tiến lên một bước!"

Lúc này, Kiếm Tông đám người đại khái đều hiểu Tiêu Dao Tử ý đồ, minh bạch sau, toàn bộ Kiếm Tông đệ tử, bao quát Tô Mạc Già đều cực kỳ xấu hổ cùng xấu hổ bắt đi.

Tô Thanh Thi ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, nhìn thấy Tô Thanh Thi ánh mắt, Dương Diệp nhất thời có chút nhức đầu, hắn đương nhiên biết Tô Thanh Thi ý tứ, thế nhưng bình tĩnh mà xem xét, hắn thật đối về Kiếm Tông không có cảm tình gì, không muốn ra tay giúp cái này Kiếm Tông. Còn nữa, khiến kia Tiêu Dao Tử làm linh hồn ký thác, hắn thế nhưng không dám, vạn nhất làm cho đối phương phát hiện tiểu vòng xoáy, vậy còn được?

Chỉ là Tô Thanh Thi thỉnh cầu, hắn như thế nào nhẫn tâm cự tuyệt?

Liền ở trong lòng hắn quấn quýt khó xử lúc, trên bầu trời Tiêu Dao Tử chân mày nhíu sâu hơn, lại nói: "Lĩnh ngộ Kiếm Ý người, tiến lên một bước!"

Tô Mạc Già thấp giọng thở dài, tiến lên đối về Tiêu Dao Tử thi lễ một cái, Đạo: "Hồi bẩm tổ sư, Kiếm Tông, không một người lĩnh ngộ Kiếm vực, không một người lĩnh ngộ Kiếm hồn, không một người Kiếm Tâm Thông Minh, không một người lĩnh ngộ Kiếm Ý."

Nghe được Tô Mạc Già nói, Tiêu Dao Tử khẽ lắc đầu một cái, Đạo: "Không nghĩ tới, ta năm đó khai sáng tông môn, vạn năm sau, dĩ nhiên xuống dốc đến tận đây!" Hắn sở dĩ yêu cầu lĩnh ngộ Kiếm vực hoặc là Kiếm Ý của người đứng ra, là bởi vì chỉ lĩnh ngộ điều này người, mới có thể tạm thời làm cho linh hồn hắn ký thác, bởi vì chỉ như vậy, hắn mới có thể mượn thân thể của đối phương phát huy ra thực lực, dù sao hắn lúc này chỉ là một luồng phân hồn, mà không phải bản thể!

"Ha ha..." Đúng lúc này, một bên Quỷ Vương đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Đạo: "Tô Mạc Già, ngươi có thể nói sai rồi ah? Ngươi Kiếm Tông làm sao sẽ không có đây? Kia Dương Diệp không phải là Kiếm Tâm Thông Minh? Không phải là lĩnh ngộ Kiếm Ý? Nga được rồi, hắn lúc này đã không phải là ngươi Kiếm Tông đệ tử, nếu như ta nhớ không lầm, giống như chính là ngươi Kiếm Tông đưa hắn trục xuất Kiếm Tông ah? Ha ha..."

Một bên, Nguyên Thiên cũng là lắc đầu, Đạo: "Tự chui đầu vào rọ!" Kiếm Tông tổ sư rất kinh khủng, cho dù là một luồng phân hồn, vẫn như cũ rất kinh khủng, dù sao đã từng là Thánh Giả cảnh cường giả, mà lại lại là kiếm tu. Thế nhưng, không có thân thể ký thác, hắn tại kinh khủng cũng có hạn, chỉ phải bỏ ra một điểm đại giới, cái này sợi phân hồn, không đáng để lo!

Chỉ là, hắn còn có một cái nghi vấn...

"Tiêu Dao Tử, ngươi nếu có thể nói cho ta biết chờ ngày đó đường lai lịch, cùng với phương pháp phá giải, bọn ta buông tha cái này Kiếm Tông một con ngựa, cũng không phải không thể!" Nguyên Thiên trầm giọng nói.

Một bên Quỷ Vương cùng Ngọc Linh Lung do dự một chút, đều là không nói, hiển nhiên, hai người bọn họ thầm chấp nhận Nguyên Thiên nói. Chỉ là muốn buông tha Kiếm Tông, cái này kiên quyết không thể nào.

"Buồn cười!"

Tiêu Dao Tử thương hại nhìn Nguyên Thiên ba người liếc mắt, sau đó nói: "Lấy con kiến hôi chi lực, dĩ nhiên cũng vọng tưởng đi xông thiên lộ, thật là không biết tự lượng sức mình. Ta hôm nay mặc dù chỉ là một luồng phân hồn, mà lại chỉ có thể phát một kích tối hậu, thế nhưng ta có thể bảo chứng, cái này một kích tối hậu có thể lưu lại ngươi đám ba người một người trong đó, bọn ngươi ai trước đi thử một chút?"

Nguyên Thiên hai mắt híp lại, Đạo: "Hôm nay, Kiếm Tông mang tuyệt tích Nam Vực!"

Tiêu Dao Tử không nói, tại kỳ xung quanh, năng lượng Không Gian bắt đầu bạo. Động, hiển nhiên, hắn đã làm tốt một kích tối hậu chuẩn bị.

Nguyên trời mặc dù thả ngoan thoại, thế nhưng nhưng cũng không dám suất động thủ trước, cái này Tiêu Dao Tử tuy rằng chỉ có thể phát một kích tối hậu, thế nhưng một kích này, hắn cũng không lòng tin có thể tiếp được tới. Tính là kế tiếp, chỉ sợ cũng phải trọng thương. Ở vào thời điểm này, hắn cũng không thể trọng thương, dù sao, phía sau thế nhưng còn có một cái Đại Tần đế quốc tại rình hắn Nguyên Môn!

Nguyên Thiên không dám suất động thủ trước, kia Quỷ Vương cùng Ngọc Linh Lung thì càng thêm không dám. Phải biết rằng, hai người bọn họ so với Nguyên Thiên, thực lực là yếu nhược thượng một chút, Nguyên Thiên chưa từng lòng tin tiếp được, bọn họ lại làm sao có thể tiếp được? Còn nữa, lúc này, bọn họ cũng sẽ không ngốc đến đi hi sinh tự mình, thành toàn tập thể!

Trong khoảng thời gian ngắn, song phương giằng co xuống tới.

Dưới, lúc này Tô Thanh Thi đi tới Dương Diệp bên cạnh, hai người nhìn nhau mấy hơi thở, Tô Thanh Thi hơi cúi đầu, nàng muốn cho Dương Diệp hỗ trợ, thế nhưng nàng biết, lấy Dương Diệp tính cách, là kiên quyết không có khả năng giúp Kiếm Tông, dù sao cũng là Kiếm Tông trước phụ hắn. Nếu như nàng hướng Dương Diệp đưa ra yêu cầu, nàng kia cùng Dương Diệp trong lúc đó, khả năng chỉ biết trong nháy mắt xuất hiện vô số đạo vết rách.

Bởi vì nàng không cách nào tưởng tượng, nếu như Dương Diệp cự tuyệt, nàng kia phải như thế nào đối mặt Dương Diệp, không, phải nói hai người bọn họ phải như thế nào đối mặt với đối phương?

Chỉ là, muốn nàng nhìn Kiếm Tông cứ như vậy diệt vong, nàng nếu như có thể làm được? Dù sao ở đây, có thể là của nàng nhà, ở đây, còn có thân nhân của nàng.

Ngay Tô Thanh Thi quấn quýt cùng thật sâu bất đắc dĩ lúc, Dương Diệp lắc đầu thở dài, sau đó bắt được tay nàng, sau đó mang Tô Thanh Thi ôm ở trong ngực, nhẹ nhàng tại kỳ cái trán vừa hôn.

Giờ khắc này, giữa sân vô số người ánh mắt đều rơi vào hắn trên người của hai người, dù sao Tô Thanh Thi thế nhưng Kiếm Tông con gái của tông chủ, giờ này khắc này, ở trước mặt mọi người, bị một gã nam tử ôm vào trong ngực, hơn nữa không chút nào phản kháng, đây nhất định là sẽ dẫn tới vô số người chú mục cùng tò mò.

Dương Diệp Ly mở Kiếm Tông đã nhiều năm, cộng thêm lúc này lại tận lực hóa một chút trang, cho nên, ở đây Kiếm Tông đệ tử nhìn thấy Dương Diệp, như trước không có thể đủ mang Dương Diệp nhận ra. Chỉ đã từng cùng Dương Diệp tiếp xúc qua một số người, tỷ như kia Thanh Tuyết đám người, lúc này các nàng đã cảm thấy

Dương Diệp có chút quen mắt!

Rất nhanh, có người nhận ra Dương Diệp.

"Là Dương Diệp, hắn là Dương Diệp, hắn chính là kia Thanh Vân Bảng đệ nhất, giết chết Kiếm Hoàng, hiện tại trở thành Kiếm Hoàng Dương Diệp, là hắn, thật là hắn, lão Thiên, hắn dĩ nhiên hồi Nam Vực, hơn nữa hồi Kiếm Tông..." Một gã đã từng cùng Dương Diệp cùng là ngoại môn đệ tử Kiếm Tông đệ tử chỉ vào Dương Diệp, kích động có chút điên cuồng Đạo.

"Thật là Dương Diệp, thật là Dương Diệp, ta nhận được hắn, hắn hay là chúng ta kiếm môn Phó môn chủ đây..."

"Ta cũng nhận thức hắn, hắn đã từng còn là tạp dịch đệ tử đâu...."

"Chính là người này sao?" Một bên, Tô Mạc Già nhìn Dương Diệp, thấp giọng lẩm bẩm nói.

Mà đúng lúc này, trên bầu trời kia Tiêu Dao Tử ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp trên người, khi thấy Dương Diệp lúc, Tiêu Dao Tử ánh mắt nhất thời sửng sốt, lập tức nhãn tình sáng lên, tiếp theo, kia nghiêm nghị trên mặt nổi lên lướt một cái dáng tươi cười.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 439: Không thuấn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thoáng qua trong ngực Tô Thanh Thi, Dương Diệp mỉm cười, sau đó huyễn hóa ra Huyền khí cánh chim, thân hình khẽ động, đi tới không trung kia Kiếm Tông tổ sư trước mặt của.

Hắn không quan tâm Kiếm Tông hơn vạn đệ tử chết sống, cũng không quan tâm Kiếm Tông bị diệt không, hắn quan tâm là Tô Thanh Thi. Lúc trước Tô Thanh Thi nhu nhược, giãy dụa, thống khổ một màn kia, làm cho hắn tâm như kim đâm kiểu đau đớn. Chính là một màn kia, hắn biết, hắn không cách nào tàn nhẫn lên tâm tới cự tuyệt Tô Thanh Thi, cũng không đành lòng cự tuyệt.

Đối với Tô Thanh Thi, hắn đúng là vẫn còn làm không được tuyệt tình!

"Nắm giữ Kiếm vực, Sát Lục Kiếm Ý 7 lục trọng đỉnh phong, Kiếm Tâm Thông Minh, tốt, tốt, tốt!" Tiêu Dao Tử nhìn Dương Diệp, nụ cười trên mặt càng phát ra nồng, Đạo: "20 niên kỉ kỷ đó là làm xong rồi bước này, ngươi rất tốt, so với năm đó ta, cũng không kém. Hoàn hảo, Kiếm Tông cuối cùng cũng còn có một chút hy vọng!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, một bên Nguyên Thiên đột nhiên tay phải hướng phía Dương Diệp cách không một trảo, một con to lớn móng vuốt trực tiếp xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trên đầu. Dương Diệp biến sắc, cái này căn bản không phải hắn có thể chống cự, cũng may đúng lúc này, kia Tiêu Dao Tử trực tiếp hóa thành một đạo chùm tia sáng một nhập trong cơ thể hắn!

Trong sát na, 'Dương Diệp' cả người khí thế nhất thời thay đổi. Trong mắt khiếp sợ cùng kinh hãi cũng thay đổi làm coi thường cùng thản nhiên!

Chỉ thấy 'Dương Diệp' bấm tay bắn ra, một luồng kiếm khí chém ngang ra, nhất thời mang kia thật lớn móng vuốt chém thành hai nửa.

Nhìn thấy một màn này, Nguyên Thiên biến sắc, trong lòng hối hận không thôi, lúc trước sẽ không nên nói nhảm hết bài này đến bài khác, cũng không nên chần chờ, hẳn là trực tiếp động thủ, cho dù là nỗ lực điểm đại giới cũng nên mang Kiếm Tông tổ sư cái này sợi phân hồn giết chết, đáng tiếc a!

Còn có, cái này Dương Diệp làm sao sẽ xuất hiện ở đây? Lẽ nào Nguyên Môn phái đi người đã toàn bộ chết sạch?

"Kiếm tới!"

'Dương Diệp' hướng bước về phía trước một bước, tay phải lăng không nhất chiêu, lập tức, cách Kiếm Tông Vạn Lý bên ngoài một tòa trong thâm sơn, một đạo kiếm quang phóng lên cao, kiếm quang trực tiếp xuyên toa không gian, trong nháy mắt đi tới Kiếm Tông bầu trời, kiếm quang tán đi, một thanh thân kiếm đầy phù văn trường kiếm trôi nổi ở tại 'Dương Diệp' trước mặt của.

"Là Không Thuấn!"

Dưới, Tô Mạc Già kinh hô. Không Thuấn Kiếm, Đạo cấp, do thiên ngoại vẫn thiết cộng thêm không gian thạch chế tạo, có xuyên thấu không gian quỷ dị năng lực. Là năm đó Kiếm Tông tổ sư bội kiếm, từng đi theo Tiêu Dao Tử hơn một nghìn năm, thẳng đến Tiêu Dao

Tử gặp phải Thiên Vấn. Thanh kiếm này tại ngay lúc đó đạo khí trong bài danh đệ nhị, chỉ lần này Thiên Vấn!

Khi nhìn thấy thanh kiếm này lúc, Nguyên Thiên tam người biến sắc, hiển nhiên, bọn họ nhận ra thanh kiếm này lai lịch.

"Rút lui!"

Nguyên Thiên chần chờ hạ, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi. Hôm nay, diệt Kiếm Tông đã là không có khả năng, tiếp tục lưu lại, căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Một bên, Quỷ Vương cùng Ngọc Linh Lung cũng là tại do dự một chút sau, sau đó hướng phía xa xa thiểm lược đi. Lấy ba người bọn họ năng lực, chỉ phải bỏ ra một ít đại giới, muốn tiêu diệt giết cái này 'Dương Diệp' vẫn còn có cơ hội, chỉ là bọn hắn ba người ai cũng không muốn nỗ lực kia đại giới.

Tam tông đệ tử nhìn thấy nhà mình tông chủ rút đi, lập tức cũng là vội vã rút đi, không dám đợi tại đây Kiếm Tông.

Nguyên Thiên ba người tốc độ rất nhanh, chỉ là trong chớp mắt, đó là đã tại ngoài ngàn dậm.

Mà đúng lúc này, trên bầu trời 'Dương Diệp' cũng bỗng cười lạnh một tiếng, Đạo: "Trốn?" Lập tức, nắm trong tay chuôi này 'Không Thuấn' đối về hắn Hư Không chính là chợt đâm một cái.

Quỷ dị một màn xuất hiện, trực tiếp chuôi này Không Thuấn toàn bộ thân kiếm trực tiếp một nhập trong không gian, đồng thời, mà thôi trải qua tại ngoài ngàn dậm kia Quỷ Vương đột nhiên con ngươi co rụt lại, bởi vì ở trước mặt hắn, một thanh không có chuôi kiếm Kiếm quỷ dị xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó tự trước ngực hắn xuyên qua!

Làm Hoàng Giả Cảnh cường giả, trừ phi là bị thần hồn câu diệt, không thì coi như là thân thể bị hủy, cũng chắc là sẽ không chân chính chết. Giống như lúc này, Quỷ Vương tuy rằng trong cơ thể trái tim đều bị một kiếm nát bấy, thế nhưng hắn nhưng không có chân chính chết, đương nhiên, cũng mau không sai biệt lắm, bởi vì trong cơ thể hắn sinh cơ đang lấy một loại khiến hắn kinh hãi tốc độ tại tiêu thất!

"Huyết bạo!"

Quỷ Vương một tiếng lịch uống, cả người 'Oanh' một tiếng vỡ ra được, sau đó hóa thành khắp bầu trời huyết vũ hướng phía xa xa tán đi.

"Kiếm Tông, hôm nay phần thù, ngày khác ta Quỷ Vương tất gấp trăm lần ôm phần!"

Kiếm Tông bầu trời, 'Dương Diệp' hai mắt híp lại, sau một khắc, nắm chuôi kiếm hướng bên phải phương hướng chợt chính là một Trảm, ngoài ngàn dặm, chính xuyên toa không gian bỏ chạy Ngọc Linh Lung đột nhiên dừng ở tại chỗ, trong mắt lóe lên vẻ kinh hãi, bởi vì tại trước mặt nàng trong không gian, một đạo kiếm quang lăng không mà hiện, lấy không cách nào tránh né tốc độ chém ngang mà đến!

"Bách Hoa Sát!"

Ngọc Linh Lung một tiếng lịch uống, thân thể rồi đột nhiên vỡ ra được, hóa thành vô số đạo cánh hoa hướng phía đạo kiếm quang kia đánh tới!

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh tại mảnh không gian này ầm ầm vang vọng dựng lên, một lát, kiếm quang tiêu tán, kia vô số cánh hoa trên không trung chậm rãi dung hợp, dần dần tạo thành Ngọc Linh Lung. Lúc này Ngọc Linh Lung, sắc mặt ảm đạm, y vật phá nghiền nát toái, bên trong da thịt bên trên, tràn đầy rậm rạp địa vết kiếm.

Ngọc Linh Lung oán độc hướng Kiếm Tông phương hướng nhìn thoáng qua, Đạo: "Tốt một cái Sát Lục Kiếm Ý, dĩ nhiên thiếu chút nữa bị phá huỷ ta căn cơ, thật là ác độc địa Tiêu Dao Tử, một kiếm này, ta Ngọc Linh Lung nhớ. Ngày khác, tất gấp trăm lần báo phần!" Dứt lời, Ngọc Linh Lung trực tiếp xé rách trước mắt không gian, sau đó một nhập trong đó, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Kiếm Tông bầu trời, 'Dương Diệp' nhướng mày, nắm thật chặt kiếm trong tay, nghĩ chuẩn bị lần thứ hai tới một kiếm, thế nhưng do dự một chút, 'Dương Diệp' đúng là vẫn còn bỏ qua, thấp giọng nói: "Đáng tiếc, nếu như tiểu tử này cảnh giới tại cao một chút thì tốt rồi. Đang động dùng cái này Không Thuấn, tiểu tử này thân thể nhất định không chịu nổi, đáng tiếc..."

Theo sau cùng một câu nói này hạ xuống, Tiêu Dao Tử kia sợi phân hồn nhất thời ly khai Dương Diệp trong cơ thể, trôi nổi ở tại Dương Diệp trước mặt của.

Lúc này, Dương Diệp khiếp sợ trong lòng căn bản không cách nào dùng lời nói mà hình dung được, trước khi tuy rằng bị Tiêu Dao Tử điều khiển thân thể, nhưng là ý thức của hắn cũng thanh tỉnh. Trước khi Tiêu Dao Tử kia hai Kiếm, bao hàm chí ít ba loại Kiếm Ý, đương nhiên, là tối trọng yếu là cái này phương thức công kích, dĩ nhiên không nhìn không gian trở ngại, đây quả thực là phiên bản tiểu tử kia tử quang a...

Được rồi, còn có cái này Kiếm!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong tay thanh kiếm kia, do dự một chút, Dương Diệp hướng phía trước hơi đâm một cái, khiến Dương Diệp kinh ngạc là, kia Kiếm dĩ nhiên trực tiếp một nhập trong không gian, sau đó mũi kiếm cùng với thân kiếm xuất hiện ở vài chục trượng có hơn. Chuôi kiếm tại trên tay hắn, mũi kiếm cùng thân kiếm cũng tại vài chục trượng có hơn, cái này Kiếm.....

Cổ họng hung hăng lăn lăn, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, đem vật cầm trong tay thanh kiếm này thu vào tiểu vòng xoáy trong, từ giờ trở đi, cái này Kiếm là của hắn, ai cũng đừng nghĩ lấy đi!

Kia Tiêu Dao Tử tựa hồ không nhìn thấy Dương Diệp động tác, ánh mắt nhìn về phía kia Kiếm Tông đám người, Đạo: "Từ giờ trở đi, Kiếm Tông tông chủ do tiểu tử này đảm nhiệm, Kiếm Tông bất luận kẻ nào không được cãi lời mệnh lệnh của hắn, nếu có người cãi lời, ta chắc chắn thân thủ đem giết phần. Bọn ngươi có thể khác thường nghị?"

Dưới đất mọi người sửng sốt, Dương Diệp trở thành Kiếm Tông tông chủ? Cái này Dương Diệp mới vài tuổi a, hơn nữa thực lực tựa hồ cũng quá thấp một điểm a.

Một bên, Dương Diệp ngây ngẩn cả người, hắn làm Kiếm Tông tông chủ? Đùa gì thế a, trước không nói Kiếm Tông những người này có phục hay không hắn, chính là hắn mình cũng không muốn làm cái này Kiếm Tông tông chủ a! Hiện tại Kiếm Tông là một tình huống gì, vừa nhìn chỉ biết, tuy rằng đẩy lùi Nguyên Môn chờ tông môn, thế nhưng ai biết đối phương sau một khắc có thể hay không sẽ thấy lần công tới?

Còn nữa, hắn cùng với Kiếm Tông trong lúc đó cũng là có ân oán. Nói chung, muốn hắn làm cái này Kiếm Tông tông chủ, phi thường không đáng tin cậy!

Tiêu Dao Tử không có để ý dưới mọi người, mà là nhìn Tô Mạc Già, lấy thực lực của hắn, đương nhiên biết lúc này Kiếm Tông thực lực mạnh nhất chính là cái này Tô Mạc Già.

Tô Mạc Già mặt mày buông xuống, trong mắt có vẻ không cam lòng, hắn Khổ Tâm kinh doanh Kiếm Tông nhiều năm, muốn hắn cứ như vậy tuỳ tiện giao ra, trong lòng hắn đương nhiên là sẽ có chút không cam lòng. Chỉ là hắn cũng biết Kiếm Tông tổ sư ý tứ, Kiếm Tông cần một cái có tiềm lực người, không thể nghi ngờ, Dương Diệp chính là một người như vậy!

"Tiền bối!" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Thực lực ta thấp, làm sao có thể đảm đương lên Kiếm Tông tông chủ vị? Còn nữa, ta cũng không phải Kiếm Tông đệ tử, lần này đứng ra, bất quá là bởi vì không đành lòng ta người thương khổ sở khó xử, không thì, thứ cho vãn bối nói thẳng, vãn bối là quyết định không có khả năng đứng ra phối hợp tiền bối!"

Tiêu Dao Tử trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Cũng được, ta không biết ngươi cùng Kiếm Tông trong lúc đó đến tột cùng có cái gì ân oán, bất kể như thế nào, ngươi lần này đối Kiếm Tông có ân, ta luôn luôn không thích thiếu người khác nhân tình, đợi sẽ cho ngươi một cái công đạo." Nói đến đây, Tiêu Dao Tử nhìn về phía một bên Tô Mạc Già, sau đó nói: "Ngươi được mất tâm quá nặng, tính toán nhiều lắm, Kiếm Tâm bị tối, tuy rằng mượn dùng ngoại vật đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh, nhưng cũng chỉ có thể đến chỗ này. Bất kể là kiếm đạo, còn là cảnh giới, ngươi muốn đề thăng, trừ phi có đại cơ duyên, không thì, nửa không tấn chức khả năng!"

Tô Mạc Già cả người chấn động, một lát, Tô Mạc Già bỗng phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, sau đó đối về trên bầu trời Tiêu Dao Tử thi lễ một cái, Đạo: "Đa tạ tổ sư đánh thức Mạc Già!" Nói xong, Tô Mạc Già xoay người nhìn về phía Kiếm Tông chúng đệ tử, Đạo: "Từ giờ trở đi, Kiếm Tông tông chủ vị do Tô Thanh Thi đảm nhiệm, Kiếm Tông trên dưới, phải toàn lực phụ trợ!"

Kỳ thực Tô Mạc Già cũng muốn tuần hoàn Tiêu Dao Tử ý tứ, khiến Dương Diệp làm Kiếm Tông tông chủ, thế nhưng lúc này rõ ràng không có khả năng, bởi vì Dương Diệp đối Kiếm Tông rõ ràng chống cự cùng bài xích. Nhưng là vừa không thể cứ như vậy khiến Dương Diệp cùng Kiếm Tông quan hệ giữa tiếp tục chuyển biến xấu đi xuống, biện pháp duy nhất, chính là khiến Tô Thanh Thi làm tông chủ!

Tô Thanh Thi làm tông chủ, Dương Diệp còn có thể không đếm xỉa đến, hoặc là căm thù Kiếm Tông sao?

Một bên, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, cái này Kiếm Tông tông chủ tay này tới thật là hay a! Nếu như Tô Thanh Thi làm Kiếm

Tông tông chủ, tự mình sợ rằng thật đúng là không có biện pháp tiếp tục cừu thị Kiếm Tông a...

Bất quá trái lại nghĩ, nếu như Thanh Thi làm Kiếm Tông tông chủ, không tương đương với hắn? Tuy rằng lúc này Kiếm Tông tình cảnh rất là không xong, thế nhưng dầu gì cũng là có thật nhiều cường giả, hơn nữa tại trong thế tục, Kiếm Tông cũng vẫn có đến ảnh hưởng to lớn lực.

Nói chung, cái này cũng không coi vào đâu chuyện xấu!

"Là!"

Kiếm Tông đệ tử không dám chần chờ, lập tức vội vã đáp ứng nói.

Trên bầu trời, Tiêu Dao Tử khẽ gật đầu, cái này Tô Mạc Già quyết định, khiến hắn rất hài lòng.

Tiêu Dao Tử nhìn về phía Dương Diệp, sau đó vung tay phải lên, cùng Dương Diệp nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 440: Kiếm hồn, Nam Vực kinh biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông phía sau núi, Thanh Phong cốc chỗ, Tiêu Dao Tử trôi nổi không trung, nửa người dưới đã tiêu thất, chỉ còn lại có nửa người trên, hơn nữa nửa người trên đã ở càng lúc càng mờ nhạt, càng ngày càng trong suốt, phảng phất tùy thời sẽ tiêu tán không trung!

"Ta hy vọng ngươi có thể thay ta thủ hộ Kiếm Tông!" Tiêu Dao Tử rất trắng ra, không có bất kỳ khách sáo.

Dương Diệp sửng sốt, sau đó quả quyết địa lắc đầu nói: "Vãn bối bất quá một gã Linh Giả Cảnh, có tài đức gì có thể thủ hộ Kiếm Tông?" Kiếm Tông tuy rằng lúc này nguyên khí đại thương, thế nhưng lạc đà gầy còn lớn hơn ngựa, Kiếm Tông hôm nay vẫn có rất nhiều cường giả, còn nữa, Kiếm Tông còn có một danh Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nào cũng không tới phiên hắn tới thủ hộ Kiếm Tông!

Hơn nữa, tính là hắn có năng lực, thế nhưng dựa vào cái gì phải bảo vệ Kiếm Tông? Nếu như không phải là xem tại Tô Thanh Thi trên mặt, lúc trước hắn còn muốn giúp Nguyên Môn đám người diệt Kiếm Tông!

Hắn đối sáu thế lực lớn, không có bất kỳ hảo cảm!

"Ngươi cũng biết lúc trước ta lấy linh hồn trạng thái phát ra một kiếm kia là cái gì kiếm kỹ?" Tiêu Dao Tử đột nhiên nói.

"Cái gì kiếm kỹ!" Dương Diệp nheo mắt, đối với một kiếm kia, hắn là vô cùng hiếu kỳ. Bởi vì một kiếm kia không có dùng chút nào Huyền khí, tại không dùng tới Huyền khí dưới tình huống, dĩ nhiên phát ra kiếm khí, điều này làm cho Dương Diệp khiếp sợ đồng thời còn có nghi hoặc.

Tiêu Dao Tử cười cười, Đạo: "Đó là hồn kỹ, chuẩn xác mà nói là Kiếm hồn kỹ, do tự thân tinh khí thần cộng thêm Hồn lực cùng niệm lực tạo thành Kiếm hồn kỹ, không nhìn thân thể phảng phất, trừ phi là cái loại này chuyên môn phòng ngự hồn kỹ Huyền bảo, không thì một kích này, có thể không coi thiên cấp thượng phẩm Huyền bảo. Đương nhiên, tiền đề là của ngươi Kiếm hồn kỹ đủ cường!"

Kiếm hồn kỹ!

Cái này không cùng An Nam Tĩnh kia Tam Tự Chân Ngôn cùng loại?

Dương Diệp động lòng, không nhìn phòng ngự, không nhìn thông thường Huyền bảo, liền hai điểm này, cũng đủ để cho hắn động lòng. Thử nghĩ, nếu như dùng kia tiểu trong nước xoáy quỷ dị Kiếm thôi động cái này Kiếm hồn kỹ, hiệu quả kia sẽ làm sao? Tại xuất kỳ bất ý dưới tình huống, sợ rằng có thể miểu sát thông thường Tôn Giả Cảnh huyền giả ah!

Dương Diệp thở nhẹ một cái khí, sau đó nói: "Tiền bối, nói ra điều kiện của ngươi ah!"

Tiêu Dao Tử nụ cười trên mặt càng phát xán lạn, Đạo: "Ngươi lĩnh ngộ Kiếm vực, đồng thời Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng lại nắm giữ Kiếm Ý trong bén nhọn nhất Sát Lục Kiếm Ý, thiên phú của ngươi, quả thực không kém năm đó ta. Chỉ là đáng tiếc, ngươi không có có thể lĩnh ngộ Kiếm hồn, đương nhiên, đây đối với ngươi yêu cầu có lẽ có ít cao, phải biết rằng, năm đó ta cũng vậy tại Tôn Giả Cảnh đỉnh lúc mới lĩnh ngộ Kiếm hồn!"

"Kiếm hồn?" Dương Diệp không hiểu nói: "Đó là cái gì?"

"Kiếm Ý tương đương với kiếm tinh khí thần, có thể cho kiếm khí cùng kiếm kỹ chờ uy lực nhân, mà Kiếm hồn thì tương đương với kiếm linh hồn, khiến Kiếm cùng kiếm kỹ không ở là vật chết, giao cho chúng nó mới sinh mệnh. Đương nhiên, là tối trọng yếu là, nắm giữ Kiếm hồn sau khi, có thể lợi dụng tự thân tinh khí thần đặc biệt chú ý niệm, cũng chính là Kiếm Ý, khiến cái này 4 người hóa thành thực chất, hình thành Huyền kỹ ra một loại khác kỹ xảo!" Tiêu Dao Tử chậm rãi nói.

Dương Diệp cười khổ cười, nguyên lai kiếm đạo còn có nhiều như vậy môn đạo, xem ra chính mình tại kiếm đạo con đường này thượng, còn có rất dài rất dài đường phải đi a!

"Ta có thể cho ngươi rất nhanh lĩnh ngộ Kiếm hồn!" Tiêu Dao Tử đột nhiên nói.

Dương Diệp không có kích động cùng hưng phấn, thiên hạ không có ăn không phải trả tiền gì đó, trước mắt cái này Tiêu Dao Tử nói như thế, nhất định là có điều kiện gì. Quả nhiên, nói xong câu nói kia sau, Tiêu Dao Tử lại nói: "Ta chỉ có một điều kiện, ngày sau hy vọng ngươi đi trước Trung Vực vùng Cực bắc, tại nơi lòng đất ở chỗ sâu trong có một tòa cung điện, trong cung điện, có một người, tên là Huyễn Băng Vân, nếu như nàng còn sống, thay ta nói với nàng một tiếng xin lỗi. Nếu như nàng đã chết, đã chết coi như xong đi..."

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, nguyên bản hắn cho rằng Tiêu Dao Tử sẽ làm hắn giúp đỡ Kiếm Tông, sống khiến hắn gia nhập Kiếm Tông, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương điều kiện dĩ nhiên là khiến hắn đi thay đối phương xin lỗi.

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp Đạo: "Ta đáp ứng rồi!" Không có lý do gì cự tuyệt, chỉ là nói lời xin lỗi mà thôi, không có gì cùng lắm thì. Còn nữa, kia Huyễn Băng Vân nếu cùng cái này Kiếm Tông tổ sư quen biết, như vậy đối phương còn sống tỷ lệ chắc là rất nhỏ...

Tiêu Dao Tử gật đầu, nửa người trên thân thể đã hầu như trong suốt.

"Tiền bối, ngươi còn sống hay không?" Dương Diệp đột nhiên hỏi. Năm đó Kiếm Tông tổ sư xông qua thiên lộ sau, liền tiêu thất tại thế gian này, hắn rốt cuộc là ly khai thế giới này, vẫn phải chết, cái này vẫn là một điều bí ẩn.

Tiêu Dao Tử lắc đầu, Đạo: "Ta không biết, ngươi đừng cái này vẻ mặt kinh ngạc, phải biết rằng, ta bất quá là một luồng phân hồn, cái này sợi hồn phách trong bảo tồn ký ức là phi thường thiếu, đối với ta bản thể rất nhiều sự, rất nhiều ký ức, cái này sợi phân hồn cũng không có." Nói đến đây, Tiêu Dao Tử dừng một chút lại nói: "Không nên khinh dịch đi xông thiên lộ, tính là muốn đi xông, ngươi chí ít cũng phải đạt được Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, đồng thời mang Kiếm Ý cùng Kiếm vực đề thăng tới hoàn mỹ trình độ, ghi nhớ kỹ!"

Dương Diệp muốn hỏi vì sao, thế nhưng còn chưa lên tiếng, Tiêu Dao Tử đó là khoát tay áo, Đạo: "Ta đã không có bao nhiêu thời gian, đợi, ta sẽ mang cái này sợi phân hồn chủ quan ý thức toàn bộ tiêu tán, sau đó ngươi cắn nuốt hết ta đây sợi phân hồn, cái này sợi phân hồn trong, có làm sao lĩnh ngộ Kiếm hồn phương pháp cùng năm đó ta đã dùng qua một ít kiếm kỹ, còn có một chút ta đối kiếm đạo cảm ngộ cùng kiếm đạo lý giải, đối với ngươi phải có dùng."

Nói xong, Tiêu Dao Tử bất đồng Dương Diệp đáp lời, nửa người trên đột nhiên chợt co rụt lại, ngưng tụ thành một cái quang điểm, sau đó trực tiếp một nhập Dương Diệp giữa chân mày. Dương Diệp sắc mặt nhất thời vặn vẹo dâng lên, bởi vì, vô số ký ức trào hướng hắn đại não, cái loại này trùng kích là phi thường kinh khủng, hơn nữa còn là trực tiếp nhằm vào đại não!

Qua hồi lâu, Dương Diệp sắc mặt dần dần khôi phục bình thường.

Cái này Tiêu Dao Tử phân hồn ký ức, ngoại trừ có thật nhiều cao giai kiếm kỹ cùng hắn đối kiếm đạo một ít cảm ngộ cùng tâm đắc bên ngoài, còn có một chút về Huyền Giả Đại Lục ký ức, tỷ như kia chốn Cửu U Minh Thần Chi Mộ, còn có kia Vũ Thần Sơn, Kiếm Hoàng Sơn vân vân một vài chỗ, cái này Kiếm Tông tổ sư đều có về những chỗ này ký ức...

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là kia nếu nói Kiếm hồn! Nguyên lai Kiếm hồn cùng Kiếm Ý có tương đồng chỗ, hai người đều là một loại ý niệm hình thức, bất đồng một điểm là, Kiếm hồn là do hồn niệm cấu thành. Nói đơn giản một chút, phải nắm giữ Kiếm hồn, nhất định phải được trước nắm giữ Kiếm Ý, bởi vì tu luyện hồn phách, cần phải có tu luyện hồn phách phương pháp cùng với Kiếm Ý phụ trợ.

Hồn phách công pháp, Tiêu Dao Tử trong trí nhớ có, Kiếm Ý, hắn cũng có! Còn dư lại, cũng chỉ là tu luyện cùng vấn đề thời gian!

Đột nhiên, Dương Diệp xoay người, chỉ thấy tại cách đó không xa, Tô Thanh Thi chẳng biết lúc nào đã đứng ở chỗ đó!

Dương Diệp đi tới, thân thủ kéo Tô Thanh Thi tay của, người sau hơi từ chối hạ, thấy tránh thoát không ra, đó là tùy ý tay của mình bị Dương Diệp nắm trong tay.

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp trong lòng có chút cảm khái, đã từng, hắn vô số qua muốn cô gái trước mắt ôm vào trong ngực, hiện tại, rốt cục có thể chân chính làm xong rồi. Đương nhiên, đối với cô gái trước mắt, trong lòng hắn nhiều ít vẫn còn có chút áy náy, bởi vì, hắn chung quy không cách nào làm được chuyên nhất.

Tuy rằng Huyền Giả Đại Lục ba vợ bốn nàng hầu rất là bình thường, thế nhưng thử hỏi, nữ nhân nào nguyện ý cùng người khác cùng chung một cái đạo lữ đây? Hơn nữa còn là một cái bất kể là dung mạo còn là thực lực cũng không có có thể xoi mói nữ nhân. Bất quá lúc này hắn ngoại trừ hổ thẹn, cũng chỉ có thể hổ thẹn, bởi vì, muốn hắn buông tha Hiểu Vũ Tịch, hoặc là buông tha Tô Thanh Thi, đây đều là không thể nào.

Lắc đầu, Dương Diệp mang trong đầu ý niệm quét sạch mà không, lúc này cũng không phải là nghĩ chuyện này thời điểm. Hiện tại, hắn còn có rất nhiều sự.

"Tới bao lâu?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, sau đó nói: "Cảm tạ!"

Đăng nhập http://truyencuatui.Net/ để❤đọc truyện

Dương Diệp biết nàng nếu nói cảm tạ là chỉ cái gì, lập tức giả vờ không vui nói: "Thanh Thi, giữa chúng ta cần khách khí như vậy sao?"

"Ta thay Kiếm Tông tạ ơn!" Tô Thanh Thi Đạo.

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Vậy thì càng thêm không cần thiết, cho nên ta đứng ra phối hợp tiền bối, là bởi vì không muốn nhìn thấy thương thế của ngươi đau lòng khổ, mà không phải là bởi vì Kiếm Tông. Nếu như không phải là ngươi, ta rất khả năng còn có thể đang âm thầm giết mấy người Kiếm Tông đệ tử cho hả giận đây, phải biết rằng, năm đó Kiếm Tông là thế nào đối đãi ta..."

Tô Thanh Thi trở tay cầm Dương Diệp tay của, nhìn Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Sẽ không, sau này Kiếm Tông ai dám gây bất lợi cho ngươi, ta sẽ giết ai!" Thanh âm tuy nhẹ, nhưng là lại lộ ra chân thật đáng tin.

Dương Diệp nao nao, sau đó có chút nói đùa: "Nếu như là phụ thân ngươi muốn gây bất lợi cho ta đây?"

"Ta đây hãy cùng ngươi ly khai Kiếm Tông!" Tô Thanh Thi chủ động vươn hai tay hoàn ở Dương Diệp hông của, đầu tựa vào Dương Diệp trong ngực, nhẹ giọng nói: "Tại ngươi đứng ra một khắc kia, ta biết, ta tại trong lòng ngươi, rất trọng yếu, ngươi vì ta, có thể cải biến tự mình, ủy khuất tự mình. Một khắc kia, ta biết, ta không có nhìn lầm người. Từ nay về sau, trong lòng ta, ngươi cùng con của chúng ta là vị thứ nhất, những thứ khác, ta không muốn đang quản..."

Dương Diệp rất cảm động, đột nhiên, hắn hai mắt mở thật to, nhẹ nhàng đẩy ra Tô Thanh Thi, kinh ngạc nói: "Hài tử? Thanh Thi, hài tử? Có ý tứ?"

Tô Thanh Thi sắc mặt ửng đỏ, sau đó kéo Dương Diệp tay của đặt tại nàng kia bụng. Làm mò lấy Tô Thanh Thi bụng của lúc, Dương Diệp cả người nhất thời ngây dại. Cho dù cách y phục, Dương Diệp cũng có thể cảm thụ được Tô Thanh Thi bụng trơn truột, đương nhiên, là trọng yếu hơn là hắn cảm nhận được kia bụng có chút dị thường nhô ra!

Giờ khắc này Dương Diệp cảm giác gì? Hạnh phúc, hưng phấn, tràn đầy toàn thân hắn mỗi một tế bào.

"Ha ha..." Dương Diệp trực tiếp mang Tô Thanh Thi bế lên, thả người nhảy, ngự kiếm dựng lên, giờ khắc này, Dương Diệp vui vẻ như đứa bé...

Tô Thanh Thi trên mặt cũng hiếm thấy nở một nụ cười.

Một lát, Dương Diệp hưng phấn qua đi, rơi trên mặt đất, hai tay ôm Tô Thanh Thi hông của chi, hì hì Đạo: "Thanh Thi, chúng ta mới một lần, ngươi dĩ nhiên thì có. Ngươi thật lợi hại, không, ta cũng rất lợi hại..."

Tô Thanh Thi sắc mặt lần thứ hai đỏ lên, hai tay gắt gao nắm Dương Diệp tay của, đối với Dương Diệp loại này vui đùa, nàng vẫn còn có chút không thích ứng, bất quá tâm lý cũng không ghét!

Dương Diệp còn chuẩn bị nói cái gì, lúc này, ở trước mặt hắn không gian một trận ba động, một đạo tin tức một nhập trong đầu hắn.

Đây là truyền âm phù!

Một lát, Dương Diệp nụ cười trên mặt chậm rãi tiêu tán, thay vào đó là ngưng trọng.

"Làm sao vậy?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi.

"Đại Tần đế quốc động thủ!" Dương Diệp thở nhẹ một cái khí, hắn rốt cục đợi được cơ hội này.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 441: Tuyệt Tình Nhai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Nguyên Môn Bách Hoa Cung cùng với Quỷ Tông bại tẩu Kiếm Tông sau, Đại Tần đế quốc đột nhiên cử binh trăm vạn hướng ngoại trừ Kiếm Tông bên ngoài còn lại ngũ tông phát động công kích. Vô số cường giả tự Đế đô chen chúc ra, hướng phía ngũ tông trùng trùng điệp điệp đi.

Đồng thời, Thủy Hoàng bắt đầu đối Đại Tần đế quốc cảnh nội cùng lục đại tông môn có quan hệ thế gia hạ thủ, trong một đêm, mấy vạn thế gia bị diệt môn.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Nam Vực đại loạn!

Nhận được Đại Tần đế quốc bắt đầu động thủ tin tức sau, Dương Diệp lập tức từ biệt Tô Thanh Thi, về tới Thập Vạn Đại Sơn, sau đó mang theo hơn bốn mươi danh Tôn Giả Cảnh cường giả, ba mươi vị tôn cấp Huyền thú, còn có một hơn trăm vị Linh cấp Huyền thú hướng phía Bách Hoa Cung chạy đi.

Một ngày sau.

Dương Diệp đám người đi tới Bách Hoa Cung phụ cận, tại đề nghị của Thú Hoàng hạ, Dương Diệp không có mang đến mọi người trực tiếp giết thượng Bách Hoa Cung, mà là khiến Thú Hoàng mang theo hắn đi tới kia Tuyệt Tình Nhai. Bởi vì Đại Tần đế quốc đại binh không biết nguyên nhân gì, cũng không có công Bách Hoa Cung, mà là trú đóng ở Bách Hoa Cung ngàn dặm bên ngoài một tòa thành thị bên ngoài.

Lúc này Bách Hoa Cung có thể nói là đại địa như rừng, toàn bộ Bách Hoa Cung địa bàn, cách mỗi mấy trượng liền là một gã Bách Hoa Cung đệ tử trấn thủ, cùng lúc đó, Bách Hoa Cung đại trận cũng là đã mở ra, một con muỗi tiến nhập Bách Hoa Cung cũng sẽ bị phát hiện! Bất quá tại Thú Hoàng dưới sự hướng dẫn, Dương Diệp không làm kinh động Bách Hoa Cung bất luận kẻ nào đó là đi tới Tuyệt Tình

Nhai!

"Ngươi đi xuống đi!" Nhìn kia âm trầm Tuyệt Tình Nhai, Thú Hoàng đến: "Cái này Tuyệt Tình Nhai trong tựa hồ gan dạ cấm chế, ta như đi xuống, lấy thực lực của ta, cấm chế này sẽ không chịu nổi, kể từ đó, nhất định sẽ kinh động Bách Hoa Cung cường giả."

Dương Diệp gật đầu, đang chuẩn bị đi xuống, kia Thú Hoàng lại nói: "Đi xuống sau khi, phải tránh phải cẩn thận, bởi vì ta cảm nhận được cái này Bách Hoa Cung lưỡng đạo rất mịt mờ, mà lại rất mạnh ba đạo khí tức. Nếu như kinh động các nàng, cộng thêm cái này bách hoa đại trận, tại đây Bách Hoa Cung nội, chỉ sợ ta đều không thể bình yên rời đi!"

Dương Diệp Đạo: "Vãn bối sẽ chú ý!" Nói xong, Dương Diệp không đang do dự, hai cánh thi triển ra, thả người nhảy.

Nhìn thấy Dương Diệp nhảy xuống Tuyệt Tình Nhai, Thú Hoàng sắc mặt ngưng trọng, ánh mắt nhìn về phía Bách Hoa Cung, thấp giọng nói: "Ngoại trừ cái này lưỡng đạo khí tức, vì sao ta còn cảm nhận được một đạo khí tức như có như không, chỉ là cái này Bách Hoa Cung làm sao có thể sẽ có bốn gã Hoàng Giả Cảnh cường giả? Chẳng lẽ là mình xuất hiện ảo giác?"

Suy nghĩ một chút, Thú Hoàng chân mày cau lại.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp hai chân chấm đất. Xung quanh âm trầm một mảnh, vô số âm lãnh gió lạnh trên không trung tàn sát bừa bãi, bất quá cái này âm phong đối với hắn trái lại không có tạo thành cái gì ảnh hưởng, ngược lại, hắn phát hiện, khi hắn rơi xuống giờ khắc này, giữa sân những thứ kia âm sát gió lạnh lại đang bị trên người của hắn Cửu U Hàn Phong hấp thu!

Dương Diệp mang Cửu U Hàn Phong thu vào, tuy rằng cái này âm sát gió lạnh có thể bị hấp thu, thế nhưng đây cũng không phải là hắn tới chỗ này mục đích. Đánh giá bốn phía, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía trước mặt thiểm lược đi. Rất nhanh, từng hàng đen nhánh cây cột xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Trên cây cột, cột rất nhiều người, có còn sống, nhưng càng nhiều hơn đã chết, mà lại thi thể đã hư thối. Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt rơi vào viên kia trên đài ở giữa nhất một cây thật lớn cây cột bên trên, khi thấy kia căn trên cây cột buộc của người lúc, Dương Diệp hai tay nhất thời chặt nắm lại.

Làm Dương Diệp đi tới cái này căn cây cột trung gian lúc, Dương

Diệp trên mặt đã bất tri bất giác treo đầy giọt nước mắt. Phượng Ngọc lúc này sắc mặt ảm đạm, hai mắt nhắm nghiền, toàn thân bị đầy các loại phù văn đen nhánh xích sắt chăm chú quấn vòng quanh, chung quanh âm sát gió lạnh không ngừng tứ ngược nàng. Tại trên mặt hắn, càng là có thêm mấy đạo dường như rết vậy đỏ tươi vết roi.

Dương Diệp đưa về phía Phượng Ngọc tay của dừng ở Hư Không, thống khổ nhắm hai mắt lại, lần thứ hai mở lúc, trong mắt đã đỏ đậm, tản ra Sát Lục Kiếm Ý có thể dùng kỳ chung quanh âm sát gió lạnh trong nháy mắt bị vắt diệt!

Lúc này, Phượng Ngọc đột nhiên chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy Dương Diệp lúc, Phượng Ngọc ngẩn ngơ, sau đó có chút không xác định nói: "Diệp nhi?"

Dương Diệp hướng phía trước đi mấy bước, đi tới Phượng Ngọc trước mặt của, nhếch miệng nặn ra một cái dáng tươi cười, Đạo: "Là ta, mẫu thân ngươi đừng nói trước mà nói, khiến ta trước cứu ngươi đi ra!"

Nói, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay, ngay hắn chuẩn bị chặt đứt Phượng Ngọc trên người những thứ kia xiềng xích lúc, Phượng Ngọc đột nhiên địa nga a: "Chậm đã!" Thấy Dương Diệp dừng lại, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, Phượng Ngọc lại nói: "Này xiềng xích là Địa giai Huyền thạch chế tạo, cứng rắn không gì sánh được, mà lại mặt trên lại hội có phù văn, Diệp nhi ngươi căn bản chém không đứt."

Dương Diệp Đạo: "Mẫu thân yên tâm, ta đây kiếm trong tay là long cốt chế tạo, cứng rắn không gì sánh được, muốn chém đoạn cái này xích sắt, dễ dàng!" Nói, Dương Diệp giơ kiếm lại muốn chém.

Mà kia Phượng Ngọc cũng lắc đầu, lần thứ hai ngăn trở Dương Diệp, Đạo: "Cái này xích sắt Trảm không được, bởi vì một khi chặt đứt cái này xích sắt, nhất định kinh động Bách Hoa Cung của người, lấy ngươi Tiên Thiên thực lực, di nhất nhất" nói đến đây, Phượng Ngọc trong mắt thoáng hiện vẻ khiếp sợ, Đạo: "Diệp nhi ngươi, ngươi đã trở thành Linh Giả Cảnh cường giả?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Mẫu thân, ta hiện tại có thực lực cứu ngươi đi ra ngoài, cái này xích sắt, không làm khó được ta!"

"Ta khuyên ngươi còn là khác chặt đứt cái này xích sắt!" Nói chuyện không nói Phượng Ngọc, mà là bên cạnh ba trượng có hơn một nữ tử, nữ tử chừng ba mươi niên kỷ, sắc mặt tái nhợt, thần tình chán chường, hai mắt càng lờ mờ vô thần, ngay cả giọng nói đều là hữu khí vô lực, dường như muốn tắt thở thông thường.

Chỉ là nhìn đối phương liếc mắt, Dương Diệp chỉ biết, đối phương đã cách cái chết không xa! Nghĩ vậy, Dương Diệp con ngươi đột nhiên co rụt lại, chợt quay đầu nhìn về phía Phượng Ngọc, bởi vì lúc này mẫu thân mình trạng thái cùng nàng kia dĩ nhiên chênh lệch không bao nhiêu, chỉ là lúc trước quá mức kích động, hắn một mực không có chú ý tới!

"Ta không biết ngươi là vào bằng cách nào, thế nhưng ta nghĩ nói cho ngươi biết, cái này xích sắt trong cất dấu truyền âm phù, ngươi như chặt đứt xích sắt, cái này xích sắt trong truyền âm phù chỉ biết vỡ ra được, không cần mấy hơi thở, Bách Hoa Cung cường giả chỉ biết chạy tới nơi này, đến lúc đó, đừng nói cứu mẹ ngươi, ngươi ngay cả mình đều biết chết ở chỗ này!" Nói chuyện lúc trước cô gái kia lại nói.

"Nàng nói không sai!" Phượng Ngọc Đạo: "Diệp nhi, mẫu thân có thể tại thấy ngươi một mặt, tính là lúc này chết đi cũng không hám. Ngươi nếu thật là mẫu thân suy nghĩ, cũng nhanh rời đi, sau đó mang theo Tiểu Dao ly khai Nam Vực, vĩnh viễn cũng đừng tại hồi Nam Vực!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Mẫu thân, tính cách của ta ngươi còn không rõ ràng lắm sao? Ngươi nghĩ ta có khả năng bỏ xuống mẫu thân? Ta cả đời nỗ lực, vì chính là chúng ta một nhà đoàn tụ. Chỉ cần mang ngươi cứu ra ngoài, chúng ta một nhà là có thể đoàn tụ, đến lúc đó, chúng ta liền rời đi Nam Vực, đi địa phương khác, tại cũng không hồi cái này Nam Vực, khỏe không?"

Phượng Ngọc trong mắt nước mắt lưng tròng chớp động, Đạo: "Đứa nhỏ ngốc, Bách Hoa Cung nội tình, không phải là ngươi có thể đối kháng, ngươi bây giờ đi, còn kịp, đợi nếu là bị các nàng phát hiện, ngươi ngay cũng không đi được."

Dương Diệp lắc đầu, không ở nói nhảm, huy kiếm chính là một Trảm, 'Loảng xoảng làm' một tiếng, Phượng Ngọc trên người xích sắt ứng tiếng mà đoạn, cùng lúc đó, trong đó thoáng hiện một đạo sóng gợn, sóng gợn vừa thoáng hiện, một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, tốc độ nhanh đến mức tận cùng, trong nháy mắt mang đạo kia sóng gợn nát bấy,

Không có xích sắt ràng buộc, Phượng lông nhất thời hướng dưới đất xụi lơ đi xuống, Dương Diệp vội vã đỡ Phượng Ngọc, sau đó lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch cho Phượng Ngọc, khiến Phượng Ngọc hấp thu Huyền khí.

"Thật nhanh Kiếm!"

Lúc này, lúc trước kia nói chuyện nữ tử cả kinh nói. Nàng không nghĩ tới, Dương Diệp Kiếm cư nhiên nhanh như vậy, ngay cả truyền âm phù quỹ tích đều có thể đủ bắt được, đồng thời Trảm toái!

Dương Diệp đỡ Phượng Ngọc đi ra ngoài, nhưng mà còn chưa đi hai bước, một cái nữ tử liền là xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa. Khi thấy cô gái này lúc, Dương Diệp trong mắt sát ý bạo dũng! Tên nữ tử này hắn nhận thức, phải nói vĩnh viễn đều sẽ không quên, bởi vì... Này nữ nhân chính là lúc đầu hắn từ không gian kính trong thấy tên kia ngược đãi mẫu thân nàng nữ nhân kia!

"Ngươi là người phương nào, cũng dám tự tiện xông vào ta Bách Hoa Cung cấm địa!" Lãnh Ngọc hai mắt híp lại, trong mắt cũng tràn đầy sát ý. Nàng vốn chỉ là nghĩ đến cái này Tuyệt Tình Nhai đáy vực phát tiết một chút, từ những phạm nhân này trên người tìm xem lạc thú, dù sao đây là nàng hiện tại mỗi ngày sinh hoạt duy nhất lạc thú. Chỉ là nàng không nghĩ tới, cái này Tuyệt Tình Nhai dĩ nhiên tới một gã ngoại nhân, hơn nữa còn là một gã nam nhân!

Rất nhanh, Lãnh Ngọc ánh mắt dừng lại ở Phượng Ngọc trên người, khi thấy Phượng Ngọc lúc, Lãnh Ngọc sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Tốt ngươi cái Phượng Ngọc, không nghĩ tới lại có người tới cứu ngươi, càng không có nghĩ tới còn là một người tuổi còn trẻ nam, chẳng lẽ đây cũng là của ngươi tương hảo? Tấm tắc, Phượng Ngọc, ngươi cái này câu dẫn người bản lĩnh thật là rất cao a!"

Lãnh Ngọc tự nhiên sẽ không sợ hãi trước mắt Dương Diệp, bởi vì nàng liếc mắt liền nhìn ra Dương Diệp chỉ là một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, mà nàng hiện tại, đã là Linh Giả Cảnh bát phẩm!

Đột nhiên, Lãnh Ngọc sắc mặt kịch biến, bởi vì Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt nàng, Lãnh Ngọc kinh hãi gần chết, đây là cái gì tốc độ? Ngay nàng chuẩn bị mau tránh ra lúc, một cổ lực lượng vô hình chợt xuất hiện ở nàng bốn phía, cổ lực lượng này xuất hiện, Lãnh Ngọc nhất thời cảm giác như một ngọn núi lớn đặt ở trên người nàng, làm cho nàng không thở nổi!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp cũng trực tiếp giữ lại Lãnh Ngọc cổ của, Dương Diệp không có bóp đoạn Lãnh Ngọc cổ của. Nghĩ đến lúc đầu trước mắt nữ nhân này cầm roi lấy ra mẫu thân mình, Dương

Diệp trong mắt đó là dường như biển máu, kia sát ý hầu như hóa thành thực chất, Đạo: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không một lần liền giết chết ngươi, ngươi cho mẫu thân ta thống khổ, ta sẽ gấp mười lần, gấp trăm lần trả lại cho ngươi, đối đãi ngươi nhận hết dằn vặt sau, ta đã đem ngươi luyện chế thành kiếm nô, sau đó bán được kia Đại Tần đế quốc kỹ viện trong, cho ngươi đời đời kiếp kiếp làm kia kỹ nữ!"

Dứt lời, Dương Diệp mặc kệ kia trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ Lãnh Ngọc, tâm niệm vừa động, trực tiếp khiến Cổ Sao Kiếm Linh mang nữ nhân này bỏ vào Cổ Sao trong không gian, khiến Kiếm Linh trấn áp.

"Diệp nhi, ngươi..." Phượng Ngọc có chút khiếp sợ nhìn Dương Diệp, kia Lãnh Ngọc thế nhưng Linh Giả Cảnh thất phẩm cường giả a! Mà ở cái này con trai mình trong tay, thậm chí ngay cả sức đánh trả chưa từng đã bị bắt giữ, đây thật là con trai mình sao? Còn có, trong tay mình cầm đây cũng là trong truyền thuyết siêu phẩm Năng Lượng thạch ah!

Giờ này khắc này, Phượng Ngọc có chút không biết Dương Diệp!

Dương Diệp lúc này cũng không có ý định hướng Phượng Ngọc giải thích, hiện tại có thể không phải lúc, ngay hắn chuẩn bị mang theo Phượng Ngọc rời đi lúc, đột nhiên, một gã cung trang phụ nhân xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Khi thấy tên này phụ nhân lúc, Dương Diệp tâm trung rùng mình!

Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 442: Đã chết thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, Thú Hoàng cũng xuất hiện ở giữa sân. Thú Hoàng lúc này trong lòng hơi có chút bất đắc dĩ, hắn biết, Dương Diệp xuống tới nhìn thấy mẫu thân hắn, nhất định sẽ liều lĩnh cứu người, sau đó nhất định sẽ kinh động Bách Hoa Cung của người. Quả nhiên, như hắn sở liệu, kinh động Bách Hoa Cung, hiện tại, phiền phức tới!

"Ngươi chính là Dương Diệp ah!"

Phụ nhân nhìn thoáng qua Thú Hoàng, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người.

"Là!"

Dương Diệp không yếu thế chút nào cùng đối phương đối diện, bất kể như thế nào, người, hôm nay hắn là cứu định rồi!

"Diệp nhi, không được vô lễ, đây là mẫu thân sư phụ tổ." Lúc này, Phượng Ngọc đột nhiên nhẹ giọng đối Dương Diệp nói một câu, sau đó đi tới phụ nhân trước mặt, đang chuẩn bị đối về phụ nhân hành lễ.

Ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp cũng liền vội vàng kéo Phượng Ngọc, Đạo: "Mẹ, cái gì sư tổ không sư tổ, có tự mình sư tổ không cứu mình đồ tôn sao? Nàng không đáng ngươi quỵ!"

Phượng Ngọc lắc đầu, Đạo: "Nếu như không phải là sư tổ tại Bách Hoa Cung, ta lúc đầu bị mang về Bách Hoa Cung, cũng sẽ bị lăng trì xử tử, nhốt hồn phách. Còn nữa, là mẹ phụ sư tổ cùng sư phụ năm đó kỳ vọng cao, là mẹ quý đối với các nàng, các nàng cũng không có chút nào có thua thiệt với ta!" Nói xong, Phượng Ngọc hướng phía phụ nhân kia chậm rãi lạy đi xuống.

Ngay Phượng Ngọc muốn quỳ xuống lúc, một cổ nhu hòa kình phong thổi tới Phượng Ngọc trên người, Phượng Ngọc ngay cũng quỵ không nổi nữa.

"Lúc này ngươi đã không phải là Bách Hoa Cung đệ tử, mà lại lúc đầu ta với ngươi sư phụ liền cùng ngươi đã triệt để phủi sạch quan hệ, ngươi không râu hướng ta quỳ xuống!" Phụ nhân Đạo.

Phượng Ngọc khổ sở cười, cũng không có ở kiên trì.

Lúc này, phụ nhân ánh mắt đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Quả nhiên như đồn đãi vậy, là kiếm đạo kỳ tài, còn tuổi nhỏ, lại có thể Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời lĩnh ngộ Sát Lục Kiếm Ý, khó được là cơ sở cũng như vậy vững chắc, đồng thời là Nam Vực đoạt được một lần Tiềm Long Bảng đệ nhất, Phượng Ngọc trái lại sinh một cái con trai ngoan!"

Nói xong, phụ nhân lắc đầu, sau đó nhìn về phía một bên Thú Hoàng, Đạo: "Thú Hoàng, ta không nghĩ ra, ngươi vì sao phải giúp hắn, có thể cho ta giải thích nghi hoặc?"

Thú Hoàng lắc đầu nói: "Thiên Niệm Từ, hết thảy đều xong. Nếu như đồ tôn của ngươi không có bị ngươi Bách Hoa Cung dằn vặt đến nước này, ta có thể sẽ nói cho ngươi biết nguyên nhân, sau đó cho ngươi Bách Hoa Cung cùng hắn tiêu tan hiềm khích lúc trước. Thế nhưng đáng tiếc, xong, thực sự xong. Thiên Niệm Từ, ta có thể chắc chắn, tối đa 100 năm, có thể sớm hơn, ngươi Bách Hoa Cung tuyệt đối sẽ tiêu thất tại thế gian này!"

Phụ nhân hai mắt híp lại, đang chuẩn bị nói cái gì, nhưng mà lúc này Dương Diệp cũng đột nhiên nhìn về phía Thú Hoàng, Đạo: "Tiền bối, ngươi nói xong, là có ý gì!"

Thú Hoàng trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó lắc đầu, trầm mặc không nói.

Dương Diệp còn muốn hỏi, lúc này, phụ nhân kia cũng đột nhiên nói: "Các ngươi đi thôi!"

Dương Diệp sửng sốt, người trước mắt này lại muốn thả bọn họ đi? Có ý tứ? Ngay Dương Diệp nghi hoặc không giải thích được lúc, phụ nhân kia nhìn thoáng qua Phượng Ngọc, sau đó thân hình khẽ run lên, tiêu thất ở tại giữa sân.

Dương Diệp nhìn về phía Thú Hoàng, hy vọng đạt được đáp án.

"Diệp nhi, chúng ta đi thôi!" Lúc này, Phượng Ngọc đột nhiên kéo Dương Diệp tay của, Đạo: "Mẹ có điểm tưởng niệm Tiểu Dao, mang mẹ đi gặp một chút Tiểu Dao, được không?"

Nghe vậy, Dương Diệp đè xuống nghi ngờ trong lòng cùng kia cổ lúc trước dâng lên dự cảm không tốt, gật đầu, Đạo: "Đi, chúng ta về nhà!"

Tại Dương Diệp ba người đi rồi, Tuyệt Tình Nhai chỗ xuất hiện ba gã cung trang phụ nhân.

"Thiên Niệm Từ, ngươi không nên để cho hắn chạy thoát môn!" Một tên trong đó phụ nhân có chút bất mãn nhìn Thiên Niệm Từ, lúc trước nếu như không phải là nàng ngăn trở, lấy các nàng ba người chi lực, cho dù có kia Thú Hoàng tại, các nàng cũng là hoàn toàn có thể giết chết kia Dương Diệp mẫu tử.

"Thiên Huệ, ngươi nghĩ chúng ta sẽ xuất thủ, có ý định nghĩa sao?" Thiên Niệm Từ nhạt thanh Đạo: "Phượng Ngọc mặc dù là ta nhất mạch đệ tử, thế nhưng nàng cuối cùng là làm trái với cung quy, đảm bảo nàng sống đến bây giờ, ta đã hết lòng quan tâm giúp đỡ. Sở dĩ phóng các nàng đi, không phải là nhớ dĩ vãng đích tình phân, mà là lúc này chúng ta thực sự không cần thiết cùng kia Thú Hoàng liều chết!"

"Cùng Thú Hoàng liều chết? Ta nhìn không thấy được!" Thiên Huệ hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ta không biết kia Thú Hoàng vì sao phải giúp hắn mẹ con hai người, thế nhưng ta không cho là kia Thú Hoàng sẽ vì bọn họ mẹ con hai người cùng chúng ta liều chết, ta cũng không tin kia Dương Diệp có thể xuất ra khiến Thú Hoàng không tiếc cùng ta Bách Hoa Cung khai chiến gì đó!"

Thiên Niệm Từ lắc đầu nói: "Kia Thú Hoàng nếu chỉ là tới giúp Dương Diệp cứu mẫu thân hắn, vậy hãy để cho hắn cứu đi tốt lắm, lúc này chính trực ta Bách Hoa Cung mặt lâm đại địch chi tế, thực sự không thể có bất kỳ sai lầm. Còn nữa, như kia Thú Hoàng theo như lời, lúc này tính là bọn họ cứu đi Phượng Ngọc, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Thiên Huệ trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Thế nhưng kia Dương Diệp cũng đáng chết, kiếm của hắn Đạo thiên phú, đã có thể so với Kiếm Tông tổ sư, cho hắn thời gian phát triển, ngày sau nhất định sẽ trở thành ta Bách Hoa Cung đại địch."

"Hắn không có cơ hội lớn lên!" Nói chuyện là Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ trung gian tên kia phụ nhân, "Hai người ngươi đều nói không sai, chúng ta lúc này xác thực không nên cùng kia Thú Hoàng trở mặt, tuy rằng ta Bách Hoa Cung cũng không sợ hắn! Đương nhiên, việc này cũng không có thể tính như vậy. Chờ diệt Đại Tần, chúng ta tại đi Thập Vạn Đại Sơn tìm hắn tính tính hôm nay sổ sách! Còn có kia Dương Diệp, liền tạm thời trước hết để cho hắn sống một đoạn thời gian ah! Thiên phú cho dù tốt, cũng bất quá Linh Giả Cảnh mà thôi, giết hắn, dễ dàng!"

Nghe thế danh phụ nhân nói chuyện, Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ hai người không có ở phát biểu ý kiến của mình, mà là gật đầu, Biểu kỳ tán thành. Hiển nhiên, ba người lấy phụ nhân này làm chủ.

"Lần này Đại Tần mang binh tới công ta Bách Hoa Cung là người phương nào!" Phụ nữ đột nhiên nói.

"Bạch Khởi, Lý Tư!" Thiên Huệ trầm giọng nói: "Không lâu, hai người này đã bước vào Hoàng Giả Cảnh, hai người đều cầm trong tay đạo khí, rất khó đối phó!"

Nghe vậy, phụ nữ hai mắt híp lại, trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, hai người này, nàng đương nhiên không xa lạ gì, đây chính là Thủy Hoàng chân chính tâm phúc a!

Thiên Huệ hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Lần này Thủy Hoàng phái hai người này tới, ngược thật là để mắt ta Bách Hoa Cung a! Nghĩ diệt ta Bách Hoa Cung, hắn là tính lầm, lúc này đây, ta Bách Hoa Cung nhất định phải khiến lần này tất cả tới Bách Hoa Cung Đại Tần chó săn toàn bộ có đến mà không có về. Ta trái lại rất chờ mong nếu như kia Lý Tư cùng Bạch Khởi cộng thêm cái này Đại Tần binh sĩ chết ở ta Bách Hoa Cung, kia Thủy Hoàng sẽ là Phó biểu tình gì!"

"Không thể sơ suất!" Phụ nhân trầm giọng nói: "Ta không tin kia Thủy Hoàng nhìn không thấu ta ngũ tông có bàn tính, xem thấu, hắn cũng còn là tuyển chọn động thủ, hiển nhiên, hắn cùng chúng ta một dạng, đều đối với mình một cách tự tin. Tuy rằng không biết lá bài tẩy của hắn cùng lòng tin đến cùng đến từ nơi nào, nhưng là chúng ta còn là cẩn thận tuyệt vời, chớ để sơ suất!"

Thiên Huệ bĩu môi, cũng không dám phản bác, chỉ là có chút không tình nguyện gật đầu, nhưng trong lòng thì thầm nghĩ: Sư tỷ thật là càng sống lá gan càng nhỏ, lúc đầu cái kia dám giết Nguyên Môn đệ tử, dám chống đối sư phó ngàn hoa cốt ngàn tiên tử đi đâu rồi?

Được sự giúp đỡ của Thú Hoàng, Dương Diệp cũng không có tốn bao nhiêu thời gian liền đi tới Đại Tần đế quốc. Dọc theo đường đi, nhìn thấy không có Bách Hoa Cung cường giả truy sát, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, trong lòng đã quyết định, chờ nhìn thấy Tiểu Dao sau, lập tức mang theo Tiểu Dao cùng mẫu thân rời xa Nam Vực, đương nhiên, còn có Tô Thanh Thi, còn có kia Tần Tịch Nguyệt...

Nam Vực việc này, hắn thực sự không muốn đúc kết, cho tới nay, hắn mong muốn, chỉ là người một nhà đoàn tụ. Nghĩ đến cuộc sống tương lai, Dương Diệp trên mặt chưa phát giác ra nổi lên trước nay chưa có hạnh phúc dáng tươi cười.

Ngay Dương Diệp mới vừa muốn đi vào Đế đô lúc, trên lưng hắn Phượng Ngọc đột nhiên nói: "Diệp nhi, còn bao lâu nhìn thấy Dao Nhi?"

"Rất nhanh!" Dương Diệp vội vàng nói: "Chúng ta đã đến Đế đô, Tiểu Dao tại Đế đô Phù Văn Sư Công Hội, có sư phụ ta Lâm Sơn tại, tại Đế đô, không có người có thể khi dễ được của nàng!"

"Không còn kịp rồi!" Phượng Ngọc lắc đầu, Đạo: "Diệp nhi, mang ta buông tới, ta có mấy lời muốn nói với ngươi!"

Nghe được Phượng Ngọc nói, Dương Diệp dừng bước, đáy lòng rồi đột nhiên dâng lên một cổ khủng hoảng cảm, cái này cổ khủng hoảng cảm trong nháy mắt tràn ngập đến toàn thân. Dương Diệp đè xuống trong lòng kia cổ cảm giác, trên mặt nặn ra một cái dáng tươi cười, Đạo: "Mẫu thân, cái gì không còn kịp rồi, ngươi đã không sao, ngươi đã không sao, chúng ta rất nhanh thì có thể nhìn thấy Tiểu Dao..."

Nói nói, chẳng biết tại sao, Dương Diệp nước mắt chảy xuống không ngừng được...

Phượng Ngọc thân thủ xoa xoa Dương Diệp nước mắt trên mặt, nhẹ giọng nói: "Mẫu thân một mực không nói cho ngươi biết, kỳ thực, mẫu thân sớm đã chết."

"Có ý tứ!" Dương Diệp có chút bối rối Đạo: "Mẫu thân, ngươi, rõ ràng sống thật tốt, tại sao có thể là đã chết đây?"

"Nàng quả thực đã chết!" Chẳng biết lúc nào, Thú Hoàng xuất hiện ở giữa sân.

"Tiền bối, ngươi có ý tứ?" Dương Diệp ánh mắt có chút bất thiện, thanh âm trong mang theo lửa giận.

"Trong cơ thể nàng sinh cơ hoàn toàn không có, hồn phách cũng là mạnh mẽ tụ tập mà thành, tuy rằng nhìn như người sống, thế nhưng đây chẳng qua là biểu hiện giả dối, bởi vì, trong cơ thể nàng trong đã có tử khí. Chỉ cần kia tụ tập nàng hồn phách bí pháp tiêu tán, nàng, liền sẽ biến thành chân chính người chết, hơn nữa, còn là hồn phi phách tán, không cách nào vào Luân Hồi! Ha hả, cái này Bách Hoa Cung thật là thật là ác độc đây, giết người, ngay cả cơ hội luân hồi cũng không cho người!" Thú Hoàng Đạo.

"Tiền bối thực lực thật mạnh!" Phượng Ngọc Đạo.

Thú Hoàng lắc đầu, đứng qua một bên, không ở ngôn ngữ.

Phượng Ngọc vuốt ve hạ Dương Diệp gò má của, Đạo: "Bách Hoa Cung cung quy sâm nghiêm, các nàng là sẽ không để cho xúc phạm cung quy người sống. Khác báo cừu cho mẹ, chí ít tại ngươi không có thực lực trước khi, hiểu chưa? Mẹ có thể tại thấy ngươi một mặt, đã rất thỏa mãn, dù cho hồn phi phách tán, mẹ thực sự rất thỏa mãn!"

"Không, không!" Dương Diệp thống khổ lắc đầu, Đạo: "Ta sẽ không để cho ngươi chết, sẽ không, ta nhất định có thể cứu ngươi, chúng ta đi tìm Tiểu Dao, chúng ta muốn một nhà đoàn tụ, ai cũng vô pháp tại chia rẽ chúng ta, ai cũng không có thể!"

Dương Diệp nhìn về phía Thú Hoàng, gấp giọng nói: "Tiền bối, ngươi nếu biết kia Bách Hoa Cung bí pháp, ngươi phải có biện pháp phá giải kia bí pháp, đúng hay không? Đúng hay không?"

Thú Hoàng lắc đầu, Đạo: "Phá giải bí pháp cũng vô dụng, bởi vì, của nàng hồn phách đã tản mất, lúc này phá vỡ kia bí pháp, sẽ chỉ làm mẹ ngươi lập tức liền tiêu tán trong thiên địa. Đương nhiên, không phá giải cũng không dùng, bởi vì nàng trong cơ thể đã có tử khí, nói cách khác, thiên địa này đã đem nàng cho rằng là người chết. Thế gian này, ai có thể đủ nghịch thiên đoạt mệnh đây?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 443: Lai lịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được nghịch thiên cải mệnh bốn chữ, Dương Diệp nghĩ tới tiểu vòng xoáy, nghĩ tới cái kia tiểu cô nương! Ngay hắn chuẩn bị xin giúp đỡ kia tiểu vòng xoáy cùng tiểu cô nương lúc, kia thanh âm của tiểu cô nương cũng đột ngột tại trong đầu hắn vang lên: "Ngươi không cần cầu ta, bởi vì ta cũng bất lực. Trong cơ thể nàng sinh cơ hoàn toàn không có, đồng thời đã xuất hiện tử khí, lấy ta cùng với tiểu vòng xoáy lúc này năng lực, căn bản không cách nào cứu mạng của nàng!"

"Vũ Tịch lúc đó chẳng phải đã không có sinh cơ, ngươi không làm theo thay nàng nghịch thiên cải mệnh sao?" Dương Diệp tâm trung gấp giọng nói.

"Nàng tình huống bất đồng, nàng chỉ là mau không có sinh cơ, hơn nữa, trong cơ thể nàng cũng chưa chết khí, cho nên, cứu nàng, chỉ là vi bối liễu thế giới này pháp tắc mà thôi. Mà phải cứu một cái người bị chết, vi phạm còn lại là chí cao vô thượng Thiên đạo pháp tắc. Vi phạm Thiên đạo pháp tắc, coi như là thế giới này Thánh Giả cường giả, cũng là không làm được!"

"Tiểu vòng xoáy cũng không làm được sao?" Dương Diệp thanh âm có chút điên cuồng, ở trong lòng hắn, tiểu vòng xoáy là vạn năng, tiểu vòng xoáy làm sao có thể làm không được đây? Làm sao có thể chứ?

"Làm không được, phải nói hiện tại làm không được, trừ phi ngươi bây giờ có thể triệt để nắm giữ kia, lợi dụng nó năng lực, nghịch chuyển âm dương! Thế nhưng, lúc này ngươi, căn bản không cách nào nắm giữ tiểu vòng xoáy."

Dương Diệp một chút tê liệt tòa ở trên mặt đất, ngay cả tiểu vòng xoáy cũng không có cách nào, chẳng lẽ nói, mẫu thân liền thực sự nếu như vậy chết đi sao? Nghĩ vậy, Dương Diệp trong cơ thể chợt bộc phát ra một đạo bén nhọn Sát Lục Kiếm Ý, một cổ huyết sắc hồng mang tự hắn trong thân thể chậm rãi tràn ra, mà cùng lúc đó, Dương Diệp hai mắt cũng bắt đầu đỏ đậm, phảng phất nhập ma thông thường.

Hồng mang trong phảng phất mang theo đến sát ý ngập trời, hướng phía xa xa cuộn sạch đi, nơi đi qua, mặt đất nhất thời lộ ra một cái hai trượng Dư rộng, dài chừng mười trượng thật lớn khe rãnh. Nhưng mà kia hồng mang cũng không có tiêu tán không trung, mà là đang xa xa đất trống bên trên không ngừng tứ ngược!

Bát trọng sát ý!

Một bên, Thú Hoàng nheo mắt, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp cư nhiên vào lúc này mang Sát Lục Kiếm Ý tăng lên tới bát trọng! Bởi vì Dương Diệp lúc này trong thân thể tản ra kia cổ hồng mang chính là Kiếm Ý thực chất hóa biểu hiện, nói cách khác, ngày sau Dương Diệp có thể đơn thuần dùng sát ý là có thể giết người!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là từ nay về sau, Dương Diệp Kiếm Ý có thể ngưng mà không tán, nói đơn giản một chút chính là, Dương Diệp phát ra một đạo gia trì Kiếm Ý kiếm khí, đối thủ tính là đánh nát kiếm khí của hắn, thế nhưng kia kiếm khí trong Kiếm Ý cũng cũng sẽ không tản mất, trừ phi là đối thủ thực lực xa xa vượt qua hắn!

Bát trọng trước khi, bất luận cái gì ý niệm đều chỉ có thể áp chế đối thủ, ràng buộc đối thủ, thế nhưng đạt được bát trọng sau, ý niệm uy lực liền sẽ phát sinh chất biến hóa!

Nói chung, lúc này Dương Diệp, chỉ sợ sẽ là một ít Tôn Giả Cảnh cường giả hắn cũng có thể chém giết! Bởi vì bát trọng Sát Lục Kiếm Ý, đã có thể áp chế Tôn Giả Cảnh cường giả. Bát trọng Kiếm Ý, hơn nữa còn là Sát Lục Kiếm Ý, coi như là một ít tam phẩm tứ phẩm Tôn Giả Cảnh cường giả chỉ sợ cũng là vô cùng kiêng kỵ a!

"Diệp nhi!"

Đúng lúc này, Phượng Ngọc kéo lại Dương Diệp tay của, nhẹ giọng kêu một tiếng, thanh âm trong mang theo đến lo lắng cùng lo lắng.

Tuy rằng không biết Dương Diệp lúc này đến tột cùng làm sao vậy, thế nhưng lúc này Dương Diệp dáng dấp thoạt nhìn thật sự là có chút kinh người. Bởi vì lúc này Dương Diệp không chỉ có hai mắt đỏ đậm, ngay cả kia đầy đầu tóc cũng là dính vào một tầng hồng mang, kia trên mặt dữ tợn, càng nhìn để cho nàng tim đập nhanh không ngớt!

Nghe được Phượng Ngọc nói, Dương Diệp nhất thời như hồi nước lạnh quán thâu, kia trên người hồng mang như thủy triều thu hồi trong cơ thể hắn, trong mắt cũng là khôi phục thanh minh.

Dương Diệp một chút quỳ xuống trước Phượng Ngọc trước mặt của, trên mặt tràn đầy dữ tợn cùng thống khổ, trên mặt lần thứ hai hạ xuống nước mắt dĩ nhiên hiện lên nhè nhẹ màu đỏ!

Thú Hoàng nhìn hai người liếc mắt, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ, khiến Dương Diệp mẫu tử một chỗ.

Phượng Ngọc nắm chặt Dương Diệp tay của, ôn nhu nói: "Mọi người có vừa chết, mẫu thân có thể tại trước khi chết nhìn thấy ngươi, thực sự đã rất thỏa mãn. Chỉ là mẫu thân có chút không yên lòng chính là ngươi cùng Tiểu Dao, đặc biệt ngươi, ngươi tính tình này, từ nhỏ chính là ninh chiết chớ cong, gặp chuyện dễ xung động, một xung động, sẽ không cố hậu quả. Đáp ứng ta, sau khi ta chết, không muốn báo thù cho ta, mang theo Tiểu Dao ly khai Nam Vực, vĩnh viễn không muốn hồi Nam Vực, trừ phi ngươi đạt được Hoàng Giả Cảnh, có thể chứ?"

Dương Diệp thống khổ lắc đầu, không nói gì, chỉ là trong mắt không ngừng rơi lệ.

"Ngươi là muốn ta chết không nhắm mắt sao?" Phượng Ngọc có chút tức giận, nàng không sợ chết, sợ là nàng sau khi chết Dương Diệp sẽ làm ra không lý trí chuyện tình tới. Tuy rằng Dương Diệp bên cạnh có thú hoàng này giúp đỡ, thế nhưng kia Bách Hoa Cung thế nhưng một cái tông môn a! Các nàng nếu là đồng ý nỗ lực một ít đại giới, cho dù có Thú Hoàng tại, muốn giết Dương Diệp, cũng không phải là không thể được!

Nhìn thấy Phượng Ngọc sinh khí, Dương Diệp vội vàng nói: "Ngươi đừng nóng giận, ta đáp ứng ngươi chính là, ta đáp ứng ngươi chính là!"

Phượng Ngọc thoả mãn gật đầu, sau đó trầm ngâm hạ, lại nói: "Diệp nhi, ngươi có thể muốn biết phụ thân ngươi là ai?"

Phụ thân? Dương Diệp lắc đầu, đang chuẩn bị nói không muốn, kia

Phượng Ngọc cũng nói thẳng: "Hắn là Đại Tần đế quốc một trong tứ đại gia tộc Dương gia một gã chi thứ đệ tử, ta biết ngươi hận hắn, thế nhưng đã không cần thiết, bởi vì hắn có thể đã chết!"

Nghe được câu này, Dương Diệp tâm trung cũng không nửa điểm ba động, bởi vì từ nhỏ đến lớn, ra khi còn bé bên ngoài, khi hắn hiểu chuyện sau, hắn cũng sẽ không tại suy nghĩ kia nếu nói 'Phụ thân'. Không chỉ có hắn, chính là Tiểu Dao cũng sẽ không suy nghĩ. Đối huynh muội bọn họ hai người mà nói, chỉ cần có mẫu thân là đủ rồi!

Phượng Ngọc cũng không có ý định nói năm đó một việc, nói xong cái này sau, nàng ánh mắt nhìn về phía viễn phương, trầm mặc một lát, nàng lại mới Đạo: "Mẫu thân nguyên vốn không phải Bách Hoa Cung đệ tử, mà là Trung Vực một cái lánh đời thế gia một gã thứ nữ, bởi vì năm đó bị gia tộc chính nữ hãm hại, phải rời xa Trung Vực, do đó đi tới Nam Vực. Không nghĩ tới, thứ nhất là là hơn hai mươi năm!"

Lánh đời gia tộc? Không nghĩ tới mẫu thân lại có như vậy lai lịch! Dương Diệp Đạo: "Gia tộc trong thế nhưng có mẫu thân nhớ thương người?"

Phượng Ngọc lắc đầu, nàng xem Dương Diệp liếc mắt, do dự một chút, sau đó nói: "Năm đó ngươi bà ngoại có nhất tâm nguyện, chính là hy vọng có thể mang phần mộ dời đến gia tộc kia từ đường trong, thu được gia tộc kia thừa nhận, chỉ là đáng tiếc, nàng cái này tâm nguyện, ta vĩnh viễn cũng vô pháp thay nàng hoàn thành!"

"Ta sẽ thay mẫu thân hoàn thành!" Dương Diệp cúi đầu, không cho Phượng Ngọc nhìn hắn kia dữ tợn mặt, thấp giọng nói. Lúc này hắn làm sao còn nghe không ra, mẫu thân hắn là ở khai báo hậu sự? Nghĩ vậy, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí cùng sát ý liền không ngừng được địa dũng động, phảng phất tùy thời chỗ xung yếu hư thân thể!

Phượng Ngọc gật đầu, Đạo: "Lấy Diệp nhi tiềm lực của ngươi, ngày sau nhất định có thể trở thành nhất phương cường giả, đến lúc đó gia tộc kia nếu là biết được ngươi là nhi tử của ta, bọn họ nhất định sẽ cho ngươi nhận tổ quy tông. Nếu quả thật có ngày đó, chính ngươi quyết định đi, mặc kệ ngươi làm quyết định gì, mẹ cũng sẽ không phản đối!"

"Mẫu thân gia tộc là?" Dương Diệp đương nhiên không sẽ chọn gia nhập kia gia tộc gì, bởi vì từ nói chuyện trong, hắn đã có thể cảm thụ được mẫu thân đối kia nếu nói gia tộc rất không cảm mạo, phỏng chừng, mẫu thân trong lòng đối gia tộc kia nhất định là cũng có rất lớn câu oán hận, phải nói có rất lớn hận ý!

"Mạc Gia, mẫu thân vốn tên là kêu Mạc Thi Nhiễm, bất quá kia đã là thật lâu chuyện, mẫu thân còn là ưa thích 'Phượng Ngọc' tên này." Phượng Ngọc nhẹ giọng nói.

Mạc Gia? Dương Diệp sửng sốt, Đạo: "Thế nhưng cùng kia Hiểu Gia là thế địch Mạc Gia?"

"Ngươi nào biết?" Phượng Ngọc kinh ngạc nói.

Thật như vậy xảo! Dương Diệp lắc đầu, sau đó tay cổ tay khẽ động, mang Hiểu Vũ Tịch kêu lên. Nhìn thấy đột nhiên xuất hiện Hiểu Vũ Tịch, Phượng Ngọc trong mắt vẻ kinh ngạc càng đậm.

Dương Diệp lôi kéo Hiểu Vũ Tịch tay của, Đạo: "Cái này là thê tử của ta, cũng là con dâu của ngươi phụ, mà nàng, là người của Bạch gia."

Nhìn thấy Phượng Ngọc, Hiểu Vũ Tịch có chút nhăn nhó, nghe được Dương Diệp nói, sắc mặt nàng đỏ lên, xấu hổ nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đi tới Phượng Ngọc trước mặt của, đối về Phượng Ngọc thi lễ một cái, sau đó nhẹ giọng nói: "Vũ Tịch ra mắt mẹ!" Thanh âm tuy rằng rất nhẹ, rất nhỏ, nhưng rất rõ ràng!

Phượng Ngọc ngẩn người, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng, kéo Hiểu Vũ Tịch tay của, Đạo: "Tốt cô gái xinh đẹp, nhà của ta Diệp nhi có phúc phần." Tuy rằng nàng là Mạc Gia của người, thế nhưng nàng cũng chẳng bao giờ mang mình làm làm là Mạc Gia tử nữ, cho nên, đối với Hiểu Vũ Tịch là Hiểu Gia của người điểm ấy, nàng không có bất kỳ phản cảm hoặc là bất mãn, nàng chỉ biết, đây là con trai mình thê tử!

Làm như nghĩ tới điều gì, Phượng Ngọc nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Mẫu thân thu hồi lúc trước nói, ngươi cũng không cần gia nhập kia cái gì Mạc Gia, Mạc Gia cùng Hiểu Gia trong lúc đó chuyện, ngươi đừng đúc kết đi vào, sau này chiếu cố thật tốt Tiểu Dao, hảo hảo thành gia lập nghiệp, hảo hảo sống, vĩnh viễn không muốn cuốn vào những thứ kia phân tranh, hiểu chưa?" Nàng cũng không muốn con trai mình ngày sau trở thành kia Mạc Gia giết người công cụ.

"Minh bạch!" Dương Diệp gật đầu, Phượng Ngọc không có chú ý tới, lúc này Dương Diệp hai tay nắm chặt, kia móng tay, đã thâm nhập lòng bàn tay của hắn trong.

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt lóe lên lướt một cái đau lòng, bởi vì nàng trong lòng bàn tay liền mang theo Dương Diệp huyết, nàng biết, lúc này Dương Diệp tâm trung chắc là thống khổ đến rồi cực hạn, chỉ là cưỡng chế đến không có phát tác!

Hiểu Vũ Tịch quay đầu nhìn thoáng qua Phượng Ngọc, trong lòng nhất thời cả kinh, lúc này Phượng lông sắc mặt cùng với ảm đạm kỳ cục, một tia huyết sắc cũng không, tại mi tâm của nàng trong, một cổ hắc sắc tử khí do như thực chất, kia trong mắt tiêu cự, cũng là vào thời khắc này dần dần tiêu tán mở.

Phượng Ngọc hài lòng gật đầu, sau đó nhìn một chút Hiểu Vũ Tịch, vừa nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt bao hàm rất nhiều, có lưu luyến, có tiếc nuối, có hổ thẹn, dần dần, tay nàng chậm rãi đưa về phía Dương Diệp gò má của, nhẹ giọng kêu: "Diệp nhi... Tiểu Dao..."

Tay chậm rãi đưa về phía Dương Diệp gò má của, chỉ là tay vừa muốn chạm tới Dương Diệp gò má của lúc cũng dừng lại, thoáng qua hướng hạ rơi xuống. Dương Diệp ngay cả vội vàng nắm được tay nàng, mang tay nàng đặt tại tự mình kia tràn đầy nước mắt gương mặt bên trên.

Hiểu Vũ Tịch đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, nàng con ngươi kịch liệt co rụt lại, trong tay cầm đao 'Đang' một tiếng rơi ở trên mặt đất. Bởi vì lúc này Phượng Ngọc trong hai mắt đã không có màu sắc, còn có, Phượng Ngọc lúc này đã không có hô hấp!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 444: Nhân Hoàng Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không có rồ, chỉ là cứ như vậy ngồi chồm hỗm tại Phượng Ngọc trước người của.

Lúc đầu bước trên Kiếm Tông, đến bây giờ, làm hết thảy hết thảy nỗ lực, vì chỉ là muốn người một nhà trôi qua thời gian đỡ mà thôi. Mà bây giờ, mẫu thân đã chết, bởi vì vạn năm trước Bách Hoa Cung cái kia nếu nói cung chủ quyết định cung quy đã chết.

A, thật là buồn cười a!

Một cái đã chết đi vạn năm của người quyết định một cái quy củ liền làm hại mẫu thân hắn chết, thật là buồn cười a!

Hận, vô cùng vô tận hận, hắn hận Bách Hoa Cung mọi người, càng hận hơn sự vô năng của mình; Hối, hối hận lúc đầu vì sao không còn sớm đuổi tại mẫu thân bại lộ thân phận trước khi chạy về Nam Vực!

Nếu như... Đáng tiếc đã không có nếu như!

Hiểu Vũ Tịch phụng bồi Dương Diệp quỳ Phượng Ngọc trước mặt, nàng không nói gì, bởi vì lúc này nói cái gì đều không hữu dụng, nàng có thể làm, chính là phụng bồi Dương Diệp cùng nhau quỳ, cùng nhau khổ sở!

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đỡ Hiểu Vũ Tịch đứng lên, mang Phượng Ngọc thi thể thu vào tiểu vòng xoáy trong, sau đó nói: "Vũ Tịch, giúp ta đến Đế đô Phù Văn Sư Công Hội chiếu cố muội muội ta Tiểu Dao, được không? Chỉ để cho nàng theo ngươi, ta mới có thể chân chánh địa yên tâm."

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một chút, sau đó nói: "Chính ngươi cẩn thận!" Nàng biết Dương Diệp là ở nhánh mở nàng, cũng biết Dương Diệp muốn, nàng không có khuyên Dương Diệp, bởi vì nàng từ Dương Diệp trong ánh mắt biết được, lần này hắn quyết định sự, không có bất kỳ người nào có thể cải biến. Cho nên, nàng có thể làm, chỉ ủng hộ hắn!

Dương Diệp khóe miệng bứt lên một tia cười lạnh Đạo: "Yên tâm, ta sẽ hảo hảo còn sống, chí ít tại Bách Hoa Cung mọi người triệt để chết hết trước khi!"

Hiểu Vũ Tịch đi tới Dương Diệp trước mặt, tại Dương Diệp trên môi nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó thấp giọng nói: "Cẩn thận, ngươi như chết, ta nhất định sẽ không sống một mình, cho nên, tính là vì ta, ngươi cũng không có thể chết, hiểu chưa?" Nói xong, Hiểu Vũ Tịch thân hình khẽ động, hướng phía Đại Tần đế quốc Đế đô thiểm lược đi.

Hiểu Vũ Tịch đi rồi, Thú Hoàng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Ngươi nhưng là phải giết thượng kia Bách Hoa Cung?" Thú Hoàng trầm giọng hỏi.

"Giết mẫu phần thù, có thể nào không báo!" Dương Diệp hai mắt chậm rãi bế chặt, sát ý không ngừng được địa tự trong cơ thể hắn tràn đầy đi ra, có thể dùng chung quanh hắn mặt đất khối khối khe nứt!

Thú Hoàng trầm mặc một chút, sau đó nói: "Lấy tiềm lực của ngươi cùng trời phú, không ra 100 năm, chỉ cần trong nháy mắt giữa là được bị diệt Bách Hoa Cung, thế nhưng hiện tại, các nàng trong nháy mắt giữa liền có thể diệt ngươi. Ta tối đa cũng chỉ có thể thay ngươi ngăn trở một vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà còn dư lại hai gã Hoàng Giả Cảnh ngươi phải như thế nào đối phó? Còn nữa, trước khi tại Bách Hoa Cung, ta cảm nhận được một đạo cực kỳ mịt mờ khí tức, ta đoán nghĩ, lần này Bách Hoa Cung có thể có âm mưu gì, lúc này, thực sự không thích hợp đi tìm các nàng liều chết!"

"Tiền bối ngăn trở một gã Hoàng Giả Cảnh là được rồi, còn dư lại, liền giao cho ta ah!" Dương Diệp Đạo.

"Ngươi còn có cường giả trợ giúp?" Thú Hoàng có chút ngạc nhiên địa nhìn Dương Diệp liếc mắt.

Dương Diệp không trả lời Thú Hoàng vấn đề, mà chỉ nói: "Bách Hoa Cung lúc này có địch nhân cường đại, địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, ta nghĩ, Đại Tần đế quốc của người hẳn là rất thích ý cùng chúng ta hợp tác."

Thú Hoàng thấp giọng thở dài, Đạo: "Kể từ đó, ta Huyền Thú Đế Quốc đã có thể chân chánh cùng ngươi cột vào cùng nhau. Tiểu tử, ta biết ngươi là một cái trọng tình của người, cũng biết, lần này ta Huyền Thú Đế Quốc giúp ngươi, ngươi nhất định sẽ khắc trong tâm khảm, ngày sau sẽ không phụ ta Huyền Thú Đế Quốc. Chỉ là trên đời này dễ nhất thay đổi lại vừa vặn là người tâm, tiểu tử, ta có thể tin tưởng ngươi sao?"

"Tiền bối đã tuyển chọn tin, không phải sao?" Dương Diệp Đạo.

Thú Hoàng cười ha ha một tiếng, Đạo: "Tốt, tiểu tử, ta liền theo ngươi điên lúc này đây."

Đạt được Thú Hoàng trả lời thuyết phục, Dương Diệp không ở dừng lại, Cửu U Kiếm Vũ thi triển ra, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo tàn ảnh tiêu thất ở tại chân trời.

Quân tử báo thù, mười năm không muộn! Hắn Dương Diệp không phải là quân tử, hắn Dương Diệp ý tứ là cùng ngày có cừu oán cùng ngày liền báo!

....

Vân Hổ Thành.

Vân Hổ Thành là cách Bách Hoa Cung gần nhất một tòa thành thị, cũng là xung quanh phụ kiện Bách Hoa Cung thế lực lực ảnh hưởng yếu nhất một cái thành thị. Lần này Lý Tư cùng Bạch Khởi mang đến cường Binh hơn ba mươi vạn, trong đó Tiên Thiên cấp cường giả thì có 20 vạn, Vương Giả Cảnh cường giả thì có sắp tới Cửu vạn, Linh Giả Cảnh cường tắc có 1 vạn!

Mà Tôn Giả Cảnh cường giả, cũng có hơn ba mươi vị! Có thể nói, đối phó Bách Hoa Cung, lần này Đại Tần đế quốc đầu nhập binh lực, gần với Nguyên Môn.

"Bách Hoa Cung gần nhất trạng huống làm sao!" Vân Hổ Thành vương thành trong, Lý Tư hỏi trước mặt hắn một vị Tôn Giả Cảnh tướng lĩnh. Tại bên cạnh hắn là Bạch Khởi, phía dưới còn lại là hơn hai mươi vị Tôn Giả Cảnh cường giả!

"Hồi thừa tướng, Bách Hoa Cung cũng không có chút nào dị động, kia Nguyên Môn cùng với Quỷ Tông còn có Băng Tuyết cung, Hạo Nguyệt Tông, đều bị ta Đại Tần vây quanh, bọn họ căn bản không khả năng phái binh tới viện trợ cái này Bách Hoa Cung. Thuộc hạ nghĩ, chúng ta có thể động thủ." Tên này tướng lĩnh trầm giọng nói.

Lý Tư lắc đầu, Đạo: "Càng như vậy, lòng ta lại càng bất an. Kia Thiên Hoa Cốt cũng không phải là cái gì kẻ ngu dốt, các nàng nếu dám dụ ta Đại Tần xuất thủ, nghĩ đến cũng là tại tính toán ta Đại Tần. Còn nữa, ta Đại Tần đại binh tiếp cận, các nàng cũng vững như bàn thạch, toàn bộ Bách Hoa Cung không loạn chút nào, nghĩ đến, lúc này các nàng là ước gì chúng ta công lên núi đi đây!"

"Thừa tướng, có thể là chúng ta cứ như vậy làm hao tổn, cũng không phải biện pháp a!" Một tên trong đó tướng lĩnh Đạo.

"Quả thực!" Bạch Khởi tán đồng nói một tiếng.

Lý Tư lắc đầu, Đạo: "Đương nhiên sẽ không như vậy hao tổn, nếu như ta không đoán sai, vây công Hạo Nguyệt Tông Vương Tiễn hẳn là muốn bắt hạ Hạo Nguyệt Tông ah?"

Đúng lúc này, giữa sân không gian một trận ba động, lập tức một giọng nói tự kia ba động trong không gian truyền ra: "Thừa tướng, tình huống có biến, đi trước vây công Hạo Nguyệt Tông Vương Tiễn Hầu gia cùng với hắn làm lãnh đạo mọi người toàn bộ bị giết, nguyên nhân cái chết không rõ, thuộc hạ phái đi thám tử, một cái cũng không có thể trở về!"

Nghe vậy, trong đại điện mọi người biến sắc!

Phải biết rằng, án Vương Tiễn thế nhưng Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm cường giả a, nhưng lại dẫn theo hơn hai mươi vị Tôn Giả Cảnh cường giả, còn có mười mấy vạn cường Binh a! Kia Hạo Nguyệt Tông làm sao có thể để cho bọn họ toàn quân bị diệt? Mà lại một người chưa từng có thể trốn tới? Phải biết rằng, Hạo Nguyệt Tông cũng bất quá mới một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, hơn mười vị Tôn Giả Cảnh cường giả mà thôi a!

"Oanh!"

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên nổ thanh. Cơ hồ là tiếng nổ mạnh vang lên kia một cái chớp mắt, Lý Tư cùng Bạch Khởi liền tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở Vân Hổ Thành bầu trời.

Hai người đập vào mắt chỗ, phương viên mấy trăm dặm trong phạm vi, một mảnh phế tích, không gì sánh được đống hỗn độn!

Là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt, tràn đầy ngưng trọng. Bởi vì đối phương lại có thể tránh thoát hắn hai người thần thức, vô thanh vô tức đi tới nơi này Vân Hổ Thành, nói cách khác, thực lực của người kia nhất định khi hắn môn bên trên!

Đột nhiên, hai người con ngươi co rụt lại, thân hình một cái lóe ra, trong nháy mắt tiêu thất ở tại chỗ cũ, ngay hai người vừa ly khai tại chỗ, một con mấy trăm trượng cự bàn tay to đột nhiên xuất hiện, vỗ vào hai người trước khi vị trí kia chỗ không gian 'Oanh' một tiếng, kia một chỗ không gian ầm ầm bạo liệt, lộ ra một cái đen nhánh cự động, qua số hơi thở, kia cự động mới tại pháp tắc chi lực chữa trị hạ tiêu thất.

"Di? Lại có thể né tránh, không nghĩ tới cái này Nam Vực dĩ nhiên cũng có bực này Hoàng Giả Cảnh huyền giả!"

Theo thanh âm hạ xuống, một người mặc cẩm bào lão nhân xuất hiện ở không trung, cùng Lý Tư Bạch Khởi hai người đối diện.

Chí ít Hoàng Giả Cảnh tam phẩm!

Lý Tư cùng Bạch Khởi trong lòng hai người rùng mình, thần tình ngưng trọng.

"Các hạ không phải là Nam Vực huyền giả!" Lý Tư trầm giọng nói, một thanh bạch sắc trường xích xuất hiện ở trong tay hắn.

"Hảo nhãn lực!" Lão nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Ta là Trung Vực Đỉnh Hán Đế Quốc hộ vệ, danh Tư Đồ Hải."

Đỉnh Hán Đế Quốc!

Lý Tư hai người biến sắc, Lý Tư trầm giọng nói: "Ta Đại Tần đế quốc tựa hồ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc không có gì xung đột cùng mâu thuẫn ah? Các hạ vì sao xuất hiện ở đây Nam Vực, giúp kia Bách Hoa Cung?"

Hiện tại hai người minh bạch kia Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn chờ tông môn sức mạnh đến từ chỗ nào, nguyên lai Trung Vực cái kia siêu cấp bá chủ xuất thủ. Chỉ là Lý Tư cùng Bạch Khởi không nghĩ ra, vì sao cái này Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ đến giúp đỡ Nam Vực những tông môn này, phải biết rằng, cái này Hoàng Giả Cảnh cường giả vượt giới vực kết giới, nhưng là phải nỗ lực rất lớn giá cao!

"Trước kia là không có xung đột, thế nhưng hiện tại có!" Tư Đồ Hải cười hắc hắc, Đạo: "Nói vậy bọn ngươi còn không biết ah, cái này Nam Vực sáu thế lực lớn, ngoại trừ Kiếm Tông ở ngoài, còn lại ngũ Đại thế lực đã dựa vào ta Đỉnh Hán Đế Quốc, trở thành ta Đỉnh Hán Đế Quốc thuộc hạ thế lực, ngươi Đại Tần đế quốc đối với bọn họ động thủ, chính là đối với ta Đỉnh Hán Đế Quốc động thủ, hiểu chưa?"

"Làm sao có thể!"

Lý Tư trong lòng phiên giang đảo hải, cái này Nguyên Môn chờ tông môn làm sao có thể sẽ chọn trở thành kia Đỉnh Hán Đế Quốc phụ thuộc? Nguyên Môn bao quát Đại Tần đế quốc đặt ở Trung Vực, cũng không coi vào đâu, thế nhưng tại Nam Vực, tất cả mọi người đã thành thói quen cao cao tại thượng, bọn họ làm sao sẽ chọn trở thành người khác nô tài? Còn nữa, trước mắt cái này Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả đến tột cùng là như thế nào đến Nam Vực, vì sao bọn họ tựa hồ cũng không có bị kia giới vực kết giới ảnh hưởng?

"Thế nào không có khả năng!" Tư Đồ Hải cười lạnh nói: "Tốt lắm, không nhiều lời, hôm nay tới, chỉ là muốn nói cho ngươi biết chờ, ta Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả cùng 'Phệ Hồn' đại quân ít ngày nữa liền tới đến Nam Vực, ngươi Đại Tần như muốn sống, bảo lưu Đế vị, vậy đầu hàng, không thì, hắc hắc....."

"Các ngươi đến tột cùng là thế nào đi tới Nam Vực!" Lý Tư trầm giọng hỏi: "Giới vực kết giới, coi như là Hoàng Giả Cảnh thất phẩm cường giả cũng không có khả năng xông qua mà không chịu ảnh hưởng, ngươi tối đa bất quá Hoàng Giả Cảnh tứ phẩm, không chỉ có có thể xông qua giới vực, vẫn có thể không bị ảnh hưởng chút nào, chẳng lẽ là giới vực kết giới đã vô dụng, đại lục lại đem ngay cả ở cùng một chỗ sao?"

"Có thể nghe qua Nhân Hoàng Kiếm?" Tư Đồ Hải Đạo.

Lý Tư con ngươi co rụt lại, thất thanh nói: "Nhân Hoàng Kiếm đã nhận chủ? Làm sao có thể, đại lục làm sao có thể còn ra hiện chân chính Nhân Hoàng, làm sao có thể..."

Nhân Hoàng Kiếm, có thật nhiều tác dụng, một người trong đó tác dụng, đó chính là không nhìn cái này Huyền Giả Đại Lục bất luận cái gì kết giới cùng phong ấn, bởi vì Nhân Hoàng Kiếm là theo cái này phiến thiên địa cùng nhau đản sanh Tiên Thiên đạo khí. Đạo khí chia làm Tiên Thiên cùng Hậu Thiên, Lý Tư cùng Bạch Khởi trong tay Huyền bảo cũng là đạo khí, thế nhưng đây chẳng qua là Hậu Thiên!

Mà người này Hoàng Kiếm, còn lại là Tiên Thiên đạo khí, cùng thiên địa này cùng sanh đạo khí!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 445: Kinh biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Tư trong lòng khiếp sợ tột đỉnh, so sánh với Nhân Hoàng Kiếm, hắn càng khiếp sợ chính là Nhân Hoàng xuất hiện!

Nhân Hoàng, chỉ ở số vạn năm trước, còn là man hoang thời đại thời điểm mới xuất hiện qua, man hoang thời đại, Nhân Hoàng cũng bất quá tổng cộng xuất hiện ba vị mà thôi. Như thế nào Nhân Hoàng? Nhân Hoàng, đồn đãi là thiên địa người phát ngôn, thay thiên địa chưởng quản thế gian này. Đồn đãi là có căn cứ, bởi vì mỗi một thế hệ hoàng đô là thống nhất toàn bộ Huyền Giả Đại Lục!

Nhân Hoàng Kiếm vừa ra, vạn vực thần phục!

Nhân Hoàng xuất hiện, liền đại biểu đại lục mang nhất thống, bởi vì kia ngăn trở các đại vực phong ấn cùng kết giới tại Nhân Hoàng dưới kiếm, mang không còn nữa tồn tại!

Nói đơn giản một chút, chính là từ nay về sau, các đại vực trong lúc đó có thể tự do qua lại, có ở đây không chịu kia kết giới cùng phong ấn hạn chế!

"Hiện tại biết Nguyên Môn chờ tông môn vì sao phải đầu nhập vào ta Đỉnh Hán Đế Quốc ah!" Tư Đồ Hải lạnh lùng nói: "Người chủ biết ngươi Đại Tần đế quốc nhất định sẽ không dễ dàng như vậy đầu hàng, cho nên, khiến bọn ta trước cho ngươi Đại Tần một chút dạy dỗ. Ta xem hai người ngươi thực lực không sai, mà lại có thể mang binh, có thể trị quốc, nếu như hai người ngươi nguyện ý thần phục người chủ, không những được miễn tử, còn phải nhận được người chủ trọng dụng!"

"Chê cười!"

Bạch Khởi cười lạnh một tiếng, trường đao trong tay nhắm thẳng vào Tư Đồ Hải, Đạo: "Khiến bọn ta đầu hàng, phản bội Ngô hoàng? Thật là thật là tức cười, hôm nay ta Bạch Khởi liền kiến thức một chút cái này Trung Vực Hoàng Giả Cảnh cường giả đến tột cùng mạnh bao nhiêu!" Dứt lời, trường đao vung lên, một đạo mười mấy trượng rộng, trăm trượng lớn lên đỏ như máu đao mang xẹt qua không gian, chém về phía Tư Đồ Hải!

"Không biết sống chết!"

Tư Đồ Hải một chưởng bổ ra, một mực cự bàn tay to tránh hiện ra, trong nháy mắt mang Bạch Khởi đạo kia đỏ như máu đao mang chụp toái!

Đúng lúc này, một đạo nhũ bạch sắc thật lớn xích mang tự Lý Tư trong tay hạo nhiên chính khí xích đỉnh tránh hiện ra, trong chớp mắt đó là đi tới Tư Đồ Hải trước mặt của, người sau hơi biến sắc mặt, chân phải chợt một bước Hư Không, không gian nhất thời ầm ầm vỡ vụn, mà kỳ bản thể còn lại là trong nháy mắt tiêu thất ở tại kia nghiền nát không gian liệt phùng trong!

"Thật là tự tìm đường chết, người ngoài chủ dẫn dắt đại quân phủ xuống Nam Vực, bọn ngươi tất hồn phi phách tán!" Tư Đồ Hải thanh âm của xa xa truyền đến.

Nhìn kia bỏ chạy Tư Đồ Hải, Bạch Khởi cùng Lý Tư sắc mặt hai người ngưng trọng không gì sánh được, có kia Đỉnh Hán Đế Quốc tham gia, lần này, Đại Tần đế quốc thực sự nguy hiểm a!

Đúng lúc này, hai người trước mắt không gian đột nhiên bị vỡ ra tới, lập tức, một gã mặc long bào trung niên nam tử tự kia trong không gian đi ra. Người tới chính là kia Thủy Hoàng!

Thấy Thủy Hoàng, Bạch Khởi cùng Lý Tư rốt cuộc minh bạch, lúc trước kia Tư Đồ Hải vì sao phải bỏ chạy.

"Ra mắt Ngô hoàng!"

Bạch Khởi cùng Lý Tư hai người đối về Thủy Hoàng thi lễ một cái.

Thủy Hoàng khoát tay áo, Đạo: "Đáng tiếc cô tới chậm một phần, không thì, chắc chắn người nọ đánh gục!" Nói xong, Thủy Hoàng trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Tất cả đại quân lui về Vạn Lý Trường Thành nội Sơn Hải Thành, lấy Sơn Hải Thành là cứ điểm, bày Bàn Long quân trận, nghiêm trận phòng thủ!"

Bạch Khởi đối về Thủy Hoàng hơi thi lễ, sau đó xoay người rời đi, bắt đầu bố trí.

Lý Tư trầm ngâm hạ, Đạo: "Nhưng này Vạn Lý Trường Thành ra những thành thị này trong của người nên như thế nào?"

"Buông tha!" Thủy Hoàng quả quyết Đạo: "Ta Đại Tần binh lực thiếu, căn bản không cách nào cố được tất cả thành thị, chỉ Sơn Hải Thành không mất, kia nếu nói Nhân Hoàng quân đội liền không cách nào tiến quân thần tốc ta Đại Tần đế quốc bụng, đối với ta Đại Tần đế quốc tạo thành trí mạng uy hiếp. Về phần Vạn Lý Trường Thành ra thành thị..."

Thủy Hoàng trầm ngâm hạ Đạo: "Phát lệnh, lệnh những thành thị này trong tất cả huyền giả toàn bộ thối lui đến Sơn Hải Thành!"

"Kia những thứ kia bách tính?"

"Mặc cho số phận!"

Nghe vậy, Lý Tư trong lòng khe khẽ thở dài, cũng không ở ngôn ngữ. Bởi vì nếu như không làm như vậy, Đại Tần sẽ chết nhiều người hơn!

Rất nhanh, Đại Tần đế quốc tất cả quân đội toàn bộ thối lui đến Sơn Hải Thành, đổi công làm thủ!

Mà cùng lúc đó, Dương Diệp đi tới Bách Hoa Cung Mẫu Đan Phong dưới chân núi.

Phượng Ngọc trước khi chết khiến Dương Diệp không muốn báo thù, thế nhưng, giết mẫu phần thù có thể không báo sao? Dương Diệp biết, hắn lần này tới Bách Hoa Cung, rất xung động, rất không lý trí, là tự tìm đường chết. Thế nhưng, hắn vẫn như cũ tới. Phượng Ngọc chết, làm cho Dương Diệp sát ý trong lòng cao đến rồi một cái giới hạn điểm, không giết người, hắn sẽ nổi điên!

Muốn đạt được Bách Hoa Cung Bách Hoa điện, nhất định phải trước trải qua Bách Hoa Cung Thập nhị ngọn núi, cái này Thập nhị ngọn núi, là Bách Hoa Cung một đạo phòng vệ, do Thập nhị danh Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh cường giả trấn thủ. Trải qua cái này Thập nhị ngọn núi, mới có thể đạt được Bách Hoa Cung chủ điện.

Mẫu Đan Phong chân núi, Dương Diệp tay trái cầm Cổ Sao, tay phải cầm thuấn không, tại sau lưng của hắn là Cửu U Kiếm Vũ.

"Mẫu thân, ngươi trên trời có linh thiêng nhìn, nhìn ta là thế nào báo thù cho ngươi!"

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, sau đó bước lên Mẫu Đan Phong bậc thang, mới vừa đạp lên bậc cấp, Mẫu Đan Phong thượng đó là thiểm lược xuống hai gã Bách Hoa Cung Linh Giả Cảnh cường giả!

"Người tới người phương nào, nơi đây là Bách Hoa Cung, những người không có nhiệm vụ..."

Dương Diệp nắm thuấn không chính là vung lên, tên nữ đệ tử kia thanh âm của hơi ngừng, bởi vì một thanh kiếm phong quỷ dị tự cổ nàng chỗ xuyên qua, nàng đầu trực tiếp bay ra ngoài.

"Ngươi là người phương nào..."

Một người đệ tử khác kinh hãi, nhưng mà một đạo kiếm quang hiện lên, đầu của nàng cũng trực tiếp bay ra ngoài.

Thuấn sát hai gã Linh Giả Cảnh Bách Hoa Cung đệ tử, Dương Diệp trên người sát ý không giảm, trái lại càng đậm. Đúng lúc này, kia Huyết Sát Châu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bay ra, Huyết Sát Châu xoay tròn, kia trước khi bị Dương Diệp chém giết hai tên nữ tử huyết dịch cùng với oán niệm nhất thời bị Huyết Sát Châu thu vào!

Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc mắt Huyết Sát Châu, sau đó liền không ở quản kia. Có tiểu vòng xoáy cùng Kiếm Linh, còn có Bạch Long tại, cái này Huyết Sát Châu biến hóa cường thịnh trở lại cũng vô dụng, sau cùng chỉ có thể tiện nghi hắn mà thôi!

Thân hình khẽ động, Dương Diệp hướng phía Mẫu Đan Phong đỉnh núi thiểm lược đi, mới vừa bay ra trăm trượng, trên trăm danh Bách

Hoa Cung đệ tử đó là từ đỉnh núi chen chúc xuống, trong đó Linh Giả Cảnh cường giả thì có hơn mười danh, trong đó, đại bộ phận đều là Vương Giả Cảnh đỉnh!

"Ngươi là người phương nào, cũng dám tới ta Bách Hoa Cung dương oai!" |

Cầm đầu một nữ tử chỉ vào Dương Diệp tức giận nói.

Trả lời của nàng là một đạo kiếm quang, kiếm quang hiện lên, cầm đầu nữ tử tại chỗ bị miểu sát. Bên cạnh trong lòng mọi người kinh hãi, đang chuẩn bị động thủ, nhưng mà, một cổ cực kỳ máu tanh cùng cực kỳ kinh khủng rơi Kiếm Ý dường như núi cao kiểu chợt đặt ở các nàng trên người, chúng bên trong cơ thể vận chuyển Huyền khí nhất thời bị kiềm hãm, thân thể càng thiếu chút nữa xụi lơ trên mặt đất.

Thuấn không kiếm chợt vung lên, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, mười mấy tên Bách Hoa Cung đệ tử tại chỗ bị chém giết, nữa huy, một đạo kiếm khí ngang gọt ra, còn dư lại Bách Hoa Cung đệ tử ngay cả phản kháng cũng không kịp đã bị lười chém eo giết!

Hai Kiếm, chém giết hơn mười danh Linh Giả Cảnh, 100 tới danh Vương Giả Cảnh!

Sát Lục Kiếm Ý bát trọng, cộng thêm đạo khí thuấn không, Tôn Giả Cảnh dưới, đại lục ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, căn bản không có người có thể chống đỡ được Dương Diệp một kiếm!

Dương Diệp lấy ra một viên siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong ngực hấp thu, sau đó hai cánh một phiến, hóa thành một đạo tàn ảnh, trực tiếp thiểm lược bầu trời, đi tới Mẫu Đan Phong đỉnh núi, ngay hắn muốn bước trên đỉnh núi một khắc kia, một đạo kiếm khí ngang trời chém tới.

Tôn Giả Cảnh cường giả xuất thủ!

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Cổ Sao khẽ động, kia sợi kiếm khí nhất thời bị hút vào Cổ Sao trong, cùng lúc đó, Dương Diệp đi tới đỉnh núi. Khi hắn xa xa vài chục trượng bên ngoài, một gã cầm trong tay trường kiếm phụ nữ trung niên chính lạnh lùng nhìn hắn, tại phụ nữ xung quanh, là hơn mười người Linh Giả Cảnh cường giả, còn có mấy trăm danh Vương Giả Cảnh huyền giả cùng Tiên Thiên Cảnh huyền giả!

Phụ nữ trung niên danh Phượng Như, là Mẫu Đan Phong Phượng chủ, đồng thời, cũng là Tôn Giả Cảnh tam phẩm cường giả!

Phượng Như nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Cổ Sao, sau đó nheo mắt, sắc mặt ngưng trọng, Đạo: "Kiếm Hoàng Cổ Sao, ngươi là Dương Diệp! Ngươi nhất nhất" nói đến đây, Phượng Như hơi biến sắc mặt, bởi vì nàng cảm nhận được một cổ Kiếm Ý như sơn nhạc kiểu hướng nàng đám người đè xuống.

Bên cạnh một ít Tiên Thiên Cảnh huyền giả, trực tiếp bị cái này cổ Kiếm Ý chèn ép tê liệt ngã xuống đất, một ít Vương Giả Cảnh huyền giả còn lại là chiến ý hoàn toàn không có, còn dư lại chỉ kinh khủng, mà một ít Linh Giả Cảnh huyền giả cũng là cau mày, sắc mặt ảm đạm, hô hấp dồn dập. Cho dù là Phượng Như, tại đây cổ Kiếm Ý dưới áp chế, kỳ trong cơ thể Huyền khí cũng là xuất hiện trì độn, trong đầu càng dâng lên không thể ý niệm phản kháng!

Chí ít bát trọng Kiếm Ý!

Mọi người kinh hãi!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, tiểu vòng xoáy bên trong 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, tại Sát Lục Kiếm Ý gia trì hạ, 200 chuôi Huyền Kiếm hóa thành 200 Đạo huyết quang hướng phía đối diện Bách Hoa Cung đệ tử bắn nhanh đi.

Cái này kiếm trận tại bát trọng Kiếm Ý gia trì hạ, uy lực sao mà kinh khủng? Chỉ một cái liếc mắt, Phượng Như đó là biết, nàng bên cạnh những đệ tử này tuyệt đối không có khả năng ngăn cản ở cái này kiếm trận!

Ngay nàng chuẩn bị xuất thủ lúc, Dương Diệp cũng đã đi tới trước mặt nàng, một kiếm chém ra, nhanh như thiểm điện. Phượng Như hơi biến sắc mặt, sau đó chợt quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Dứt lời, Dương Diệp kiếm tốc độ rồi đột nhiên ngừng một lát, đọng lại ở tại không trung. Thấy thế, Phượng Như trong lòng vui vẻ, ngay tại lúc lúc này, kia vốn nên đọng lại Kiếm cũng đột nhiên giống như một con rắn độc thông thường hướng phía cổ nàng đâm qua đây. Phượng Như trong lòng khiếp sợ, cái này Dương Diệp Kiếm lại có thể tránh thoát của nàng không gian lồng giam?

Lúc này cũng không phải là khiếp sợ thời điểm, đối với Dương Diệp cái này gia trì bát trọng Sát Lục Kiếm Ý Kiếm, Phượng Như không dám ngạnh kháng, đang chuẩn bị mau tránh ra, nhưng mà lúc này, chỉ thấy Dương Diệp quát khẽ: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Dứt lời, Kiếm vực chợt bao lại Phượng Như, Kiếm vực sau khi xuất hiện, vừa mới chuẩn bị mau tránh ra Phượng Như thân hình ngừng một lát, mà Dương Diệp kiếm trong tay tốc trong nháy mắt gia tăng rồi chí ít gấp mười lần, một đạo kiếm quang hiện lên, Phượng Như hai mắt trợn tròn dâng lên.

"Kiếm vực..."

Phượng Như bất khả tư nghị nhìn Dương Diệp, mới vừa nói xong câu này, kỳ nơi cổ đó là chậm rãi tràn ra tiên huyết, một trận thanh gió thổi tới, kỳ đầu nhất thời từ kia trên cổ rớt xuống, tiên huyết như trụ!

Một kiếm chém giết Phượng Như sau, Dương Diệp lần thứ hai lấy ra một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng hấp thu, sau đó ánh mắt nhìn về phía một bên một ít tại đối kháng hắn kiếm trận Bách Hoa Cung đệ tử. Chân phải nhẹ tháp mặt đất, tại Cửu U Kiếm Vũ đái động hạ, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, đi tới kia Bách Hoa Cung đệ tử trong.

Kiếm quang hiện lên, vô số đạo tiếng kêu thảm thiết ở trong sân không ngừng vang lên. Không được tam hơi thở, giữa sân tất cả Bách Hoa Cung đệ tử toàn bộ chết hết!

Huyết Sát Châu như nhặt được chí bảo, đi tới Dương Diệp trước mặt, rất nhanh xoay tròn, theo nó không ngừng xoay tròn, xung quanh Bách Hoa Cung những đệ tử kia huyết dịch cùng với oán niệm, nhất thời bị kỳ toàn bộ hấp thu!

"Dương Diệp, ngươi thật là thật can đảm, cũng dám giết thượng ta Bách Hoa Cung!"

Một đạo uyển như tiếng sấm tiếng hét phẫn nộ tại Dương Diệp trên đỉnh đầu không hưởng triệt dựng lên, lập tức, một đóa diễm lệ cánh hoa xé rách không gian, cuốn về phía Dương Diệp.

Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 446: Huyết chiến Bách Hoa Cung

Kia miếng cánh hoa bị người nhéo vào trong tay, không phải là Dương Diệp tay của, mà là Thú Hoàng tay của. Nhìn trong tay cánh hoa, Thú Hoàng hơi cố sức, cánh hoa nhất thời hóa thành một đống phấn hoa.

"Đường đường Bách Hoa Cung Hoàng Giả Cảnh cường giả, dĩ nhiên đối một gã Linh Giả Cảnh huyền giả xuất thủ, có đúng hay không có điểm mất mặt a?" Thú Hoàng nhìn Hư Không, nhạt thanh Đạo.

Không gian một trận ba động, Thiên Huệ, Thiên Niệm Từ, Thiên Hoa Cốt ba người xuất hiện ở Mẫu Đan Phong đỉnh núi.

"Thú Hoàng, ngươi quả thực nên vì hắn cùng với ta Bách Hoa Cung là địch?" Thiên Hoa Cốt trầm giọng nói.

Thú Hoàng cười khẽ một tiếng, Đạo: "Xin lỗi, lấy tiền tài người, thay. Người tiêu tai!"

Thiên Hoa Cốt sắc mặt trầm xuống, một bên Thiên Huệ cười lạnh một tiếng, Đạo: "Thú Hoàng, tiếp qua không lâu sau, ngươi Huyền Thú Đế Quốc mình cũng tự thân khó bảo toàn, còn có tâm tư thay người xuất đầu, thật là buồn cười. Còn nữa, ngươi cho rằng ngươi hôm nay có thể giữ được hạ cái này Dương Diệp sao?"

Thú Hoàng thực lực rất mạnh, thế nhưng tại cường, có thể địch nổi các nàng ba người sao?

"Nếu như cộng thêm ta đây!"

Đúng lúc này, Thủy Hoàng cùng Lý Tư còn có Bạch Khởi đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Nhìn thấy Thủy Hoàng ba người, Thiên Hoa Cốt tam người sắc mặt trầm xuống. Hiển nhiên, các nàng không nghĩ tới cái này Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng dĩ nhiên cũng tới giúp Dương Diệp.

Thủy Hoàng cùng Lý Tư còn có Bạch Khởi xuất hiện, Dương Diệp không có nửa điểm ngoài ý muốn, bởi vì Thủy Hoàng xuất hiện đúng là hắn mời tới. Đại Tần đế quốc hôm nay chung quanh lâm địch, lại có Đỉnh Hán Đế Quốc cái này cường địch, cho nên, tại Dương Diệp đưa ra khiến Đại Tần cùng Huyền Thú Đế Quốc kết minh lúc, Thủy Hoàng hầu như không do dự liền đáp ứng.

Đối Thủy Hoàng mà nói, hiện tại cũng không phải là giảng không tộc của ta loại, kỳ tâm tất dị thời điểm. Nếu như Đại Tần không có, cái gì cũng không có ý nghĩa!

"Ha hả, không nghĩ tới Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng cùng Huyền Thú Đế Quốc Thú Hoàng dĩ nhiên liên minh!" Thiên Hoa Cốt sắc mặt âm trầm nói: "Chỉ là hai người ngươi nghĩ chỉ bằng hai người ngươi là có thể bị diệt ta Bách Hoa Cung? Tư Đồ huynh, còn không ra sao?"

Theo Thiên Hoa Cốt thanh âm của hạ xuống, Tư Đồ Hải cũng là xuất hiện ở giữa sân.

Theo Tư Đồ Hải xuất hiện, giữa sân song phương Hoàng Giả Cảnh nhân số tương đẳng.

Thiên Hoa Cốt hai mắt híp lại, tuy rằng song phương Hoàng Giả Cảnh nhân số bằng nhau, thế nhưng nàng biết, nàng phương này thực lực còn chưa phải như Thủy Hoàng bên này. Bởi vì Thủy Hoàng cùng kia Thú Hoàng, đều là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm tột cùng cường giả, mà nàng bên này, chỉ nàng là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm, kia Tư Đồ Hải cùng nàng hai cái sư muội cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh tứ phẩm cùng Hoàng Giả Cảnh tam phẩm mà thôi!

Đáng tiếc Ngọc Linh Lung bị Kiếm Tông tổ sư đả thương, không thì... Thiên Hoa Cốt khẽ lắc đầu một cái. Chỉ là kia Nguyên Môn cùng với Quỷ Tông, còn có Băng Tuyết cung cùng Hạo Nguyệt Tông hẳn là đều bỏ vào mình truyền âm phù mới là, vì sao đến bây giờ cũng không có cường giả đến đây?

"Ngươi là đang đợi Nguyên Môn chờ tông môn cường giả sao?" Lúc này, Thủy Hoàng đột nhiên nói: "Nếu như là, khuyên ngươi còn là khác đợi. Bởi vì cô cùng Thú Hoàng từ lâu phái cường giả đi vào ngăn cản bọn họ, bọn họ nếu dám tới trợ giúp ngươi Bách Hoa Cung, ta Đại Tần cùng Huyền Thú Đế Quốc cường giả sẽ tàn sát giết bọn hắn tông môn, cho nên, bọn họ là sẽ không tới!"

Nói đến đây, Thủy Hoàng đột nhiên nhìn về phía một bên Tư Đồ Hải, Đạo: "Về phần ngươi kia Đỉnh Hán Đế Quốc Nhân Hoàng, ta nghĩ, lúc này hắn nhất định là không cách nào mang binh chân chính đi tới Nam Vực ah! Tuy rằng ta không biết là nguyên nhân gì, thế nhưng hắn lúc này không thể tới, cũng sẽ không có sai ah?"

Tư Đồ Hải trong lòng rùng mình, bởi vì Thủy Hoàng nói không sai, Nhân Hoàng quả thực tạm thời không cách nào đi tới Nam Vực, bởi vì theo Nhân Hoàng xuất hiện, Đỉnh Hán Đế Quốc xảy ra quyền lợi tranh chấp, lúc này Nhân Hoàng, đang ở quét sạch Đỉnh Hán Đế Quốc nội bộ tranh đấu, củng cố quyền lợi của mình. Sở dĩ phái hắn chờ tới Nam Vực, chỉ là bởi vì sợ Đại Tần đế quốc đến lúc đó nhất thống toàn bộ Nam Vực!

Bởi vì đến lúc đó, muốn thu phục Nam Vực, liền khó khăn nhiều!

"Thế nhưng, người chủ chung quy sẽ đến!" Tư Đồ Hải lạnh lùng nói: "Đến lúc đó, hy vọng Thủy Hoàng ngươi còn có thể như bây giờ như vậy thản nhiên lãnh tĩnh!"

Thủy Hoàng không thèm cười nói: "Tính là hắn là Nhân Hoàng, thiên địa này làm thừa nhận người chủ, thì tính sao? Ta Đại Tần lại có sợ gì phần? Nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, ngươi đã Đỉnh Hán Đế Quốc muốn nhúng tay Nam Vực chuyện, đến lúc đó đơn giản chính là đánh một trận mà thôi. Ai thắng ai bại, ngày sau tự do rốt cuộc!"

Tư Đồ Hải hừ lạnh một tiếng, không ở ngôn ngữ.

Thủy Hoàng nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Hôm nay, ngươi có thể giết bao nhiêu người, xem ngươi bản thân năng lực, Tôn Giả Cảnh trở lên cường giả, không có bất kỳ người nào có thể ra tay với ngươi, thế nhưng Tôn Giả Cảnh cường giả, muốn chính ngươi ứng đối, bởi vì chúng ta ngăn trở bọn họ, bọn họ đã ở ngăn trở chúng ta. Cho nên, là sống vẫn là chết, xem ngươi thực lực của chính mình!"

"Minh bạch!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó không hề quản Thiên Hoa Cốt đám người, thân hình khẽ động, hướng phía hạ một ngọn núi bay vút đi.

Mà Thiên Hoa Cốt đám người cũng không có ngăn cản, cũng vô pháp ngăn cản, bởi vì tại các nàng đối diện, Thủy Hoàng đám người từ lâu tập trung bọn họ, chỉ cần các nàng hơi có dị động, chờ đợi các nàng chính là điên cuồng công kích!

"Ta nghĩ, chúng ta mấy người sẽ không tất động thủ!" Lúc này, Thú Hoàng đột nhiên nói: "Lấy bọn ta thực lực, muốn phân ra thắng bại, chí ít cũng cần đánh trước mười ngày nửa tháng, nếu như muốn phân sinh tử, vậy ít nhất phải kể tới tháng đã ngoài. Thế nhưng hiển nhiên, chúng ta song phương lúc này cũng không có quyết nhất tử chiến nghĩ cách, đã như vậy, chúng ta đây động thủ sẽ không có bất kỳ ý nghĩa gì."

"Thú Hoàng đối kia Dương Diệp có lòng tin như vậy, nhất định hắn có thể lấy Linh Giả Cảnh thực lực, đối kháng ta Bách Hoa Cung vô số cường giả?" Thiên Hoa Cốt lạnh lùng nói.

"Chúng ta mỏi mắt mong chờ?" Thú Hoàng cười nói: "Hắn như chết, bọn ta lập tức thối lui, hắn nếu không chết, bọn ngươi liền an tĩnh ngồi ở chỗ này, đừng động thủ, làm sao?"

"Ta tán thành!" Một bên Tư Đồ Hải Đạo: "Ta cũng không tin, tiểu tử kia có thể lấy Linh Giả Cảnh thực lực đối kháng Bách Hoa Cung toàn bộ tông môn."

Thiên Hoa Cốt trầm mặc một lát, đúng là vẫn còn đáp ứng rồi Thú Hoàng nói, không đáp ứng cũng không có biện pháp, bởi vì không đáp ứng chẳng khác nào muốn động thủ, mà song phương động thủ, vậy căn bản là không có bất kỳ ý nghĩa gì. Chỉ là khiến nàng trong lòng có chút bất an là, vì sao thú hoàng này cùng với Thủy Hoàng đối kia Dương Diệp có lòng tin như vậy?

Phải biết rằng, tuy rằng Hoàng Giả Cảnh không ra tay, thế nhưng Bách Hoa Cung trong Tôn Giả Cảnh cường giả vẫn có rất nhiều a, hơn nữa trong đó còn không ít là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm. Dương Diệp vượt cấp giết Tôn Giả Cảnh tam phẩm cường giả, đã rất nghịch thiên, thế nhưng hắn có thể vượt cấp giết Tôn Giả Cảnh cửu phẩm sao? Đáp án là không thể nào.

Cho dù là Kiếm Tông tổ sư năm đó cũng không từng yêu nghiệt như thế!

Cho nên, Dương Diệp lần này là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Đệ nhị ngọn núi là thanh trúc ngọn núi, Dương Diệp đi tới thanh trúc ngọn núi lúc, thanh trúc ngọn núi phong chủ Phượng Mẫn đã trận địa sẵn sàng đón quân địch, chỉ Phượng Mẫn một người, Nhân là tôn giả cảnh dưới huyền giả đối Dương Diệp không có chút nào uy hiếp. Mà Tôn Giả Cảnh cường giả...

Tôn Giả Cảnh cường giả Bách Hoa Cung là có, thế nhưng giết một cái Linh Giả Cảnh huyền giả, cần Tôn Giả Cảnh cường giả tới vây công sao? Bách Hoa Cung là đại tông môn, các nàng còn đâu bất khởi cái mặt này, đặc biệt tại Nam Vực nhiều như vậy thế lực trước mặt.

Phượng Mẫn là Tôn Giả Cảnh tứ phẩm huyền giả, tại Thập nhị vị phong chủ trong, thực lực của nàng tương đối thấp, thế nhưng Bách Hoa Cung cho rằng, chỉ nàng đủ để chém giết Dương Diệp. Giết một cái Linh Giả Cảnh nhị phẩm huyền giả, cần vận dụng Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả sao? Theo Bách Hoa Cung, đây là không cần. Phái Tôn Giả Cảnh nhị phẩm huyền giả, đã rất để mắt Dương Diệp!

Phượng Mẫn không có khinh thị Dương Diệp, một cái Kiếm Tâm Thông Minh kiếm tu, mà lại lĩnh ngộ bát trọng Sát Lục Kiếm Ý kiếm tu, dù cho đối phương chỉ là một gã Linh Giả Cảnh, nàng cũng là không dám khinh thị. Đặc biệt kia Sát Lục Kiếm Ý, cho dù là nàng, cũng là kiêng kỵ không ngớt, nếu như Dương Diệp đạt được Tôn Giả Cảnh, nàng không có một chút nắm chặt, không, thậm chí cùng Dương Diệp đánh một trận dũng khí cũng không có, thế nhưng, lúc này Dương Diệp chỉ là Linh Giả Cảnh!

Cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, làm cho nàng lần này có nắm chắc đánh chết Dương Diệp!

Phượng Mẫn không có chút nào nói nhảm, bàn tay đối về Dương Diệp cách không nắm chặt, quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Không nói nhảm, bởi vì đã không có ý nghĩa, vừa ra tay, chính là toàn lực!

Dương Diệp vị trí không gian đọng lại, sau một khắc, một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể chợt bừng lên, 'Phanh' một tiếng vang nhỏ, Phượng Mẫn không gian lồng giam bị bát trọng Sát Lục Kiếm Ý phá vỡ!

Nhìn thấy một màn này, Phượng Mẫn nheo mắt, trong lòng khiếp sợ, mặc dù biết Dương Diệp thực lực không kém, thế nhưng nàng không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên như vậy buông lỏng liền phá hết của nàng không gian lồng giam!

Tại Dương Diệp thực lực, còn đang nàng phỏng chừng bên trên!

Dương Diệp phía sau hai cánh nhanh phiến, thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, trong nháy mắt đi tới Phượng Mẫn trước người của, một đạo kiếm quang hiện lên, thuấn không kiếm xóa sạch hướng về phía Phượng Mẫn cổ của.

Phượng Mẫn thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp phía sau. Dương Diệp tuyệt không ngoài ý muốn, trong tay thuấn không gian tốc độ không giảm, như trước hướng phía phía trước cắt đi qua, chỉ là bất đồng là, thuấn không gian thân kiếm trực tiếp một nhập trong không gian, mà ở Dương Diệp sau lưng Phượng Mẫn lúc này lại là kinh hãi gần chết!

Bởi vì mới vừa xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng nàng, còn chưa kịp xuất thủ, một thanh mũi kiếm đó là quỷ dị xuất hiện ở cổ nàng chỗ, kia hiện lên hàn quang mũi kiếm làm cho nàng trong nháy mắt tóc gáy đều dựng lên. Vừa định mau tránh ra, nhưng mà lúc này, một cổ lực lượng vô hình rồi đột nhiên xuất hiện ở nàng bốn phía, có thể dùng của nàng không gian chi lực ngắn ngủi đọng lại, mà cũng chỉ là cái này một cái chớp mắt, thanh kiếm kia nhọn tự cổ nàng chỗ xuyên qua...

"Là vực chi lực lượng, là Kiếm vực!"

Trên bầu trời, thấy như vậy một màn, Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt thay đổi. Trước đây, nghe đồn Dương Diệp nắm giữ Kiếm vực, các nàng là không tin, dù sao Dương Diệp còn trẻ như vậy, làm sao có thể nắm giữ Kiếm vực! Mà bây giờ, các nàng phải tin.

Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt cực kỳ khó coi, một gã nắm giữ Kiếm vực, mà lại lại bát trọng Kiếm Ý kiếm tu, chủ yếu nhất vẫn là đối phương mới 20 niên kỉ kỷ a! Khiến Dương Diệp lớn lên, tương lai nhất định lại là Kiếm Tông tổ sư đệ nhị, mà là tối trọng yếu là, tên này yêu nghiệt cùng Bách Hoa Cung trở thành tử địch!

Hối!

Thiên Hoa Cốt chân chính hối hận, nếu như lúc đầu Bách Hoa Cung không có xử phạt Phượng Ngọc, đem nhận hồi Bách Hoa Cung, kia Bách Hoa Cung chẳng khác nào nhiều một gã siêu cấp thiên tài a!

Tuy rằng Bách Hoa Cung cung quy không được như vậy, thế nhưng nàng tin tưởng, tính là Bách Hoa Cung tổ sư trên đời, khẳng định biết tán đồng, như vậy thiên tài tuyệt thế, đáng giá Bách Hoa Cung là kỳ ngoại lệ một lần a!

Thế nhưng đáng tiếc, Bách Hoa Cung không chỉ có không có thu hoạch một vị thiên tài tuyệt thế, trái lại còn nhiều hơn một vị tương lai tuyệt thế cường địch!

Xử tử Phượng Ngọc, thật là một lần quyết định sai lầm a!

Lúc này, không chỉ có Thiên Hoa Cốt nghĩ như vậy, ngay cả kia Thiên Niệm Từ cùng Thiên Huệ trong lòng cũng là xuất hiện cái ý nghĩ này!

Kia Tư Đồ Hải lúc này cũng là sắc mặt ngưng trọng, Kiếm Hoàng, lĩnh ngộ Kiếm vực Kiếm Hoàng, cho dù hiện tại chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng một khi lớn lên, đây tuyệt đối là trên đời vô địch tồn tại a! Cái này Bách Hoa Cung thật là heo não, dĩ nhiên mang bực này thiên tài vào chỗ chết đắc tội, cùng với trở thành tử địch, một khi diệt kỳ không được, khiến kỳ lớn lên, khi đó muốn tiêu diệt Bách Hoa Cung, không phải là trong nháy mắt trong lúc đó chuyện?

Tư Đồ Hải nhìn thoáng qua Thiên Hoa Cốt ba người, lắc đầu, thầm nghĩ: Thật là đầu người heo não a!

Mà một bên Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng còn lại là lộ ra nhìn có chút hả hê thần tình, đắc tội như thế một vị thiên tài tuyệt thế, nhưng là lại không có biện pháp giết chết, cái này Bách Hoa Cung, nhất định bi kịch a!

Không cần chờ đợi tương lai, hiện tại Bách Hoa Cung sẽ bi kịch

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 447: Huyết chiến Bách Hoa Cung (2)

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh chết Phượng Mẫn sau, Dương Diệp lại lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng, kia Thuấn Không Kiếm thật sự là quá tiêu hao Huyền khí, lấy hắn lúc này Huyền khí, như cái loại này quỷ dị công kích, tối đa chỉ có thể chém ra tam Kiếm. Nếu như không phải là có siêu phẩm Năng Lượng thạch, cộng thêm hắn Huyền khí chứa đựng lượng viễn siêu cùng giai huyền giả, hắn căn bản không dám sử dụng cái này Thuấn Không Kiếm!

Có siêu phẩm Năng Lượng thạch cuồn cuộn không ngừng mà cung cấp Huyền khí, hắn lúc này mới dám không chút kiêng kỵ sử dụng cái này Thuấn Không cùng Cửu U Kiếm Vũ, cũng chính vì vậy, hắn mới có thể vượt xa người thường phát huy, lúc này thực lực của hắn, có thể nói là dùng tiền đôi đi ra ngoài!

Đợi Huyết Sát Châu hấp thu xong kia Phượng Mẫn huyết khí sau, Dương Diệp hướng phía cái này thanh trúc ngọn núi kia Thanh Trúc Điện đi đến, bởi vì hắn cảm thụ được, ở trong đó, có rất nhiều Bách Hoa Cung đệ tử!

Cùng Bách Hoa Cung đã là tử thù, bất luận kẻ nào, bất cứ chuyện gì, đều không thể hóa giải tử thù. Nếu tử thù, vậy sẽ phải giết tuyệt, giết sạch sẽ, đặc biệt hiện tại, phải biết rằng, cơ hội thế nhưng khó có được a!

Tại Dương Diệp đi tới Thanh Trúc Điện cửa chính lúc, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, ở trước mặt hắn 10 ngoài mấy trượng không gian một trận ba động, lập tức, một cô gái trung niên xuất hiện ở chỗ đó. Trung niên nữ tử cầm trong tay trường kiếm, một cổ kiếm ý bén nhọn tự kỳ trong cơ thể không ngừng hướng bốn phía khuếch tán ra, Kiếm Ý nơi đi qua, không khí xé rách, phát ra 'Ba ba' thanh.

Kiếm Ý thất trọng!

Dương Diệp sắc mặt hơi chút ngưng trọng chút, trước mắt tên này Tôn Giả Cảnh cường giả dĩ nhiên là một tên kiếm tu, hơn nữa còn là một gã lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu, thật là làm cho nhân ý bên ngoài a!

"Là Kiếm Tiên tử Phượng Kiếm!"

Trên bầu trời, Lý Tư khẽ nhíu mày, tại bên cạnh hắn Bạch Khởi cũng là nhíu mày. Bởi vì... Này Kiếm Tiên tử cùng hai người bọn họ là thuộc về đồng nhất cái thời đại, mặc dù đối phương tiên tử chỉ là một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả, thế nhưng danh tiếng kia tại năm đó có thể nói là như mặt trời ban trưa, thậm chí còn vượt qua hai người bọn họ!

Chỉ là không biết nguyên nhân gì, cái này Kiếm Tiên tử năm đó đột nhiên tiêu thất tại Nam Vực, cái này vừa mất mất chính là hơn mười năm, làm kỳ lúc xuất hiện lần nữa, tu vi cũng thủy chung là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm. Lý Tư hai người không nghĩ tới, Bách Hoa Cung lần này dĩ nhiên phái nàng đi ra.

Cái này Dương Diệp Khả là gặp nguy hiểm a!

Phượng Kiếm nhàn nhạt nhìn Dương Diệp, trong mắt bình tĩnh không sóng, chỉ kiếm trong tay tại khinh minh.

Hai người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, Dương Diệp phía sau Cửu U Kiếm Vũ một phiến, một trận cuồng phong lăng không mà hiện, mà Dương Diệp còn lại là tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Đang!"

Giữa sân vang lên một đạo thanh thúy kim thiết chạm vào nhau thanh, Dương Diệp về tới tại chỗ, mà kia Phượng Kiếm còn lại là đứng tại chỗ, chỉ là trong tay nàng Kiếm cũng đã tan vỡ thành hai đoạn!

Dương Diệp thần tình nhận chân, mặc dù đối phương Kiếm đoạn, thế nhưng lúc trước một kích kia, là hắn rơi xuống hạ phong. Bởi vì đối phương chặn lại kiếm ý của hắn áp chế, đồng thời còn có thể đẩy lui hắn. Tuy rằng hắn Sát Lục Kiếm Ý so với phương cao lưỡng trọng, thế nhưng đáng tiếc, hắn cảnh giới so với phương thấp nhiều lắm.

Cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, lần thứ hai nói phát hiện đi ra!

"Ngươi là Phượng Ngọc sư tỷ nhi tử?" Kiếm Vũ đột nhiên nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, không hề động tay, đang chuẩn bị nói chuyện, cũng lại bỗng lắc đầu, tự giễu cười, mặc kệ người trước mắt này cùng mẫu thân sinh trước là quan hệ như thế nào, đều không có ý nghĩa, bởi vì mẫu thân đã chết.

"Đối với mẹ ngươi, ta rất xin lỗi, ta thiếu nàng một mạng, lại thì không cách nào còn nàng!" Kiếm Vũ thấp giọng nói.

"Còn có thể còn, ngươi tránh ra, khiến ta giết bên trong những Bách Hoa Cung đó đệ tử, coi như còn, làm sao?" Dương Diệp biểu tình có chút dữ tợn.

Kiếm Vũ khẽ nhíu mày, nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhìn thấy Dương Diệp hai mắt đỏ bừng, lập tức khe khẽ thở dài, Đạo: "Thiên phú của ngươi tốt, là ta đã thấy tốt nhất, thế nhưng, lúc này ngươi căn bản không cách nào lay động Bách Hoa Cung, tính là ta tránh ra, phía sau vẫn sẽ có người xuất hiện chống đỡ ngươi, hơn nữa so với ta càng cường đại hơn. Ngươi nhược hiện tại thối lui, còn có một đường sinh cơ!"

"Thối lui?" Dương Diệp điên cuồng cười, Đạo: "Kia mẫu thân ta thù ai tới báo? Thiếu mẹ nó nhiều lời, nếu không để cho mở, ta đây liền đạp thi thể của ngươi đi qua!"

Dứt lời, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, thi triển ra Thuấn Tức Vạn Lý, trong nháy mắt đi tới Phượng thân kiếm trước, Thuấn Không giữa chợt chém ngang ra. Người sau hơi biến sắc mặt, không dám khinh thường, thân hình khẽ run lên, trực tiếp tiêu thất ở tại xa xa, xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện kiếm mới đối về Dương Diệp phía sau hung hăng đâm đi xuống!

Mà Dương Diệp cũng không né không tránh, trong tay Thuấn Không Kiếm thế không giảm, hướng phía trước mặt chém đi qua, Thuấn Không Kiếm một nhập trong không gian, mũi kiếm quỷ dị xuất hiện ở Kiếm Vũ phía sau. Phượng Kiếm sắc mặt cũng là khẽ biến, bất quá nàng cũng là không có né tránh, chỉ là trong tay lực đạo lại bỏ thêm vài phần.

Hai tên kiếm tu, cũng không có tuyển chọn tránh lui, đều lấy mệnh bác mệnh!

Phượng kiếm Kiếm dẫn đầu đâm vào Dương Diệp trên người của, mà ở mới vừa đâm vào Dương Diệp trên người một khắc kia, Phượng Kiếm sắc mặt cũng chợt biến đổi, bởi vì nàng Kiếm tại cũng đâm không nổi nữa. Mà lúc này, Dương Diệp Thuấn Không Kiếm cũng đâm vào Phượng Kiếm sau lưng của, mũi kiếm dễ dàng địa đâm vào Kiếm Phượng da, còn lại là tại mũi kiếm mới vừa đâm rách Kiếm Phượng da một khắc kia, Kiếm Phượng cũng trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở mười mấy trượng có hơn!

Không gian na di!

Dương Diệp thu kiếm mà đứng, nhìn kia mấy trượng có hơn Phượng Kiếm, sắc mặt rất ngưng trọng. Hắn không nghĩ tới, vào thời khắc đó, người này đều đang có thể thi triển không gian na di tách ra hắn Thuấn Không Kiếm! Tôn giả này cảnh ngũ phẩm huyền giả đối không gian nắm giữ, thực sự so với trước vị kia Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh huyền giả mạnh hơn thượng nhiều lắm a!

"Ngươi đến tột cùng là cái gì yêu nghiệt!" Phượng Kiếm lúc này cũng là sắc mặt ngưng trọng, nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ. Nàng chẳng bao giờ nghĩ tới, nàng có một ngày dĩ nhiên sẽ bị một gã Linh Giả Cảnh huyền giả thiếu chút nữa giết chết. Đúng vậy, lúc trước một khắc kia, nếu như không phải là nàng phản ứng rất nhanh, nàng đã chết!

Linh Giả Cảnh nhị phẩm thiếu chút nữa giết Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, nếu như không phải là nàng tự mình từng trải, đánh chết nàng đều sẽ không tin tưởng!

Dương Diệp không trả lời Phượng kiếm mà nói, nắm trong tay Thuấn Không đối về Hư Không chính là chợt đâm một cái, Kiếm mắt phượng đồng co rụt lại, không chút nghĩ ngợi liền thân hình lóe lên tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở vài chục trượng có hơn, vừa muốn rơi xuống đất, Phượng Kiếm con ngươi lần thứ hai kịch liệt co rụt lại, bởi vì, một thanh mũi kiếm trực tiếp dẫn đầu xuất hiện ở tại nàng rơi xuống đất vị trí, mà nàng, cũng như tự mình hướng kia mũi kiếm đụng tới!

Thời khắc mấu chốt, Phượng thân kiếm thể mạnh mẽ lắc một cái, tránh được Thuấn Không Kiếm đâm chỗ hiểm, có thể dùng nguyên bản đâm về phía nàng vị trí trái tim Thuấn Không tự nàng nơi ngực trái xuyên qua!

Dương Diệp đang chuẩn bị tại tới một kiếm, nhưng mà trong cơ thể lại truyền tới một cổ cảm giác trống rỗng, đó là Huyền khí quá độ tiêu hao mà tạo thành tiểu vòng xoáy trong Huyền khí khô kiệt nguyên nhân. Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, trực tiếp thu hồi Thuấn Không Kiếm, thân hình khẽ động, đi tới Kiếm Phượng trước người của, long trảo thoáng hiện, lập tức hai móng trực tiếp chộp vào Phượng kiếm trên hai vai!

Dương Diệp đang muốn cố sức mang cô gái trước mắt xé thành hai nửa, nhưng mà mà lúc này, kia Phượng Kiếm cũng đột nhiên quỷ dị cười, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Không gian na di!"

Dứt lời, Phượng Kiếm cùng Dương Diệp hai người trực tiếp một nhập trong không gian!

Giờ khắc này, trên bầu trời Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đám người sắc mặt kịch biến, mà kia Thiên Hoa Cốt đám người cũng sắc mặt vui vẻ. Xé rách không gian đạt được không gian na di, cần đối không gian có nhất định nắm giữ, lúc này mới có thể đủ tại nơi nguy hiểm nặng nề không gian liệt phùng trong còn sống sót, đồng thời đạt được không gian na di hiệu quả!

Mà Dương Diệp lúc này bất quá mới Linh Giả Cảnh mà thôi, hắn căn bản không phải Tôn Giả Cảnh, cho nên, hắn căn bản không có nắm giữ không gian huyền bí, không có nắm giữ không gian huyền bí, hắn làm sao có thể tại kia không gian liệt phùng trong sống sót? Tiến nhập kia không gian liệt phùng, kia trong cái khe loạn lưu, đủ để mang Dương Diệp xé rách thành đống cặn bả!

"Ha hả, Thú Hoàng, Thủy Hoàng, thắng bại đã định, các ngươi nói sao?" Thiên Hoa Cốt mặt tươi cười nhìn Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng, nụ cười trên mặt như bách hoa nở rộ kiểu xán lạn.

Ngay tại lúc lúc này, dưới không gian một trận rung động, ngay sau đó, một đạo không gian liệt phùng tại trong mắt mọi người xuất hiện, sau đó hai đạo nhân ảnh tự trong đó quăng ngã đi ra!

Nhìn thấy hai người, kia Thiên Hoa Cốt nụ cười trên mặt rồi đột nhiên cứng đờ, mà kia Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng hai trên mặt người thì lộ ra dáng tươi cười. Bởi vì hai người kia trong một người trong đó chính là Dương Diệp, mà lúc này Dương Diệp còn có khí tức, tuy rằng y phục trên người phá đổ nát vụn, nhưng là lại là khí tức còn đang, nói cách khác, Dương Diệp còn sống!

"Thật là một làm người ta khiếp sợ tiểu tử kia a!"

Thú Hoàng thấp giọng cười nói.

Từ không gian liệt phùng trong sau khi ra ngoài, nghĩ đến lúc trước không gian kia vòng xoáy trong kinh khủng tình cảnh, Dương Diệp mồ hôi lạnh đó là chảy xuống. Vừa mới, hắn thiếu chút nữa liền chết, thực sự, nếu như không là có người Hoàng Giáp tồn tại, tính là thân thể của hắn có thể so với tôn cấp Huyền thú, tính là bất tử, chỉ sợ cũng được làm cái chiều sâu trọng thương hạ tràng!

Kia Không Gian loạn lưu thật sự là quá mức kinh khủng, nếu như không biết né tránh phương pháp, hắn không có một chút lòng tin có thể dùng thân thể kháng đi qua! Hoàn hảo có người này Hoàng Giáp, cũng hoàn hảo tại thời khắc mấu chốt hắn thúc giục Nhân Hoàng Giáp, không thì hậu quả thực sự thiết tưởng không chịu nổi!

"Ngươi, ngươi đến tột cùng là làm sao làm được!" Một bên, sắc mặt tái nhợt, trước ngực không ngừng tích huyết Phượng Kiếm nhìn Dương Diệp trầm giọng hỏi.

"Ngươi còn là mang theo nghi vấn đi tìm chết ah!"

Dương Diệp thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Phượng Kiếm trước mặt của, có lúc trước giáo huấn, Dương Diệp lần này không có đi trảo đối phương, mà là hai móng hướng phía Kiếm Phượng đầu trực tiếp vỗ xuống đi.

Phượng Kiếm vừa định động, Dương Diệp cũng bỗng nhiên quát dẹp đường: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Dứt lời, một cổ vô hình uy áp trực tiếp phúc trùm lên hai người xung quanh mười trượng trong phạm vi, Kiếm mắt phượng đồng kịch liệt co rụt lại, trong mắt tràn đầy kinh hãi cùng vẻ hoảng sợ, mà lúc này, Dương Diệp hai móng đã vỗ vào kỳ đỉnh đầu, tại Kiếm vực gia trì hạ, Kiếm Phượng ngay cả né tránh cùng năng lực phản kháng chưa từng, liền trực tiếp bị Dương Diệp một trảo mang đầu chụp vỡ ra được!

Một trảo đánh chết Phượng Kiếm sau, Dương Diệp lấy ra một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong ngực, sau đó ngẩng đầu lạnh lùng nhìn không trung liếc mắt, hừ lạnh một tiếng, thấy hắn không chết, mặt trên có vài người khẳng định rất thất vọng ah?

Thu hồi ánh mắt, tại Huyết Sát Châu hấp thu xong Phượng kiếm huyết khí sau, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình khẽ động, hướng phía kia Thanh Trúc Điện thiểm lược đi.

Tiến Thanh Trúc Điện làm cái gì? Đương nhiên là giết người phóng hỏa, đánh cướp!

Thấy Dương Diệp xông vào Thanh Trúc Điện, trên bầu trời Thiên Hoa Cốt tam sắc mặt người âm trầm đáng sợ, thứ ba người không gian chung quanh từng đợt rung chuyển.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 448: Đánh lén

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Hoa Cốt ba người đúng là vẫn còn không hề động tay, bởi vì bên cạnh có Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng, các nàng ba người động thủ, căn bản không làm nên chuyện gì!

"Truyền âm, khiến Hoa Mạc Nhan xuất thủ!" Thiên Hoa Cốt trầm giọng nói.

"Ha ha..." Đúng lúc này, một bên Bạch Khởi đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, nhìn Thiên Hoa Cốt châm chọc nói: "Đây là Nam Vực đại tông môn? Thật là cười ngạo cá nhân, một cái tông môn dĩ nhiên tìm không ra một cái cùng giai huyền giả tới ngăn trở Dương Diệp, mà bây giờ, vẫn còn có phái một gã Tôn Giả Cảnh thất phẩm Tôn Giả Cảnh cường giả xuất thủ, thật là buồn cười a!"

Hoa Mạc Nhan, tất cả mọi người nghe qua, là uy tín lâu năm Tôn Giả Cảnh cường giả, tại Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh cường giả trong, cầm cờ đi trước, chính là tại toàn bộ Nam Vực, danh khí cũng là lớn vô cùng. Bởi vì kỳ đã từng là Bách Hoa Cung 4 tiểu Hoa sáng đứng đầu, tốt nhất chiến tích là lấy Vương Giả Cảnh tam phẩm thực lực chém giết Linh Giả Cảnh đỉnh!

Cũng chính là trận chiến ấy, làm cho kỳ danh chấn Nam Vực!

Một bên Thú Hoàng cũng là lắc đầu, Tôn Giả Cảnh thất phẩm đối chiến Linh Giả Cảnh nhị phẩm, cái này Bách Hoa Cung, thật là đã bắt đầu không biết xấu hổ a!

Bị Bạch Khởi châm chọc, Thiên Huệ hừ lạnh một tiếng, phản kích Đạo: "Bạch Khởi, nói rất hay như ngươi Đại Tần đế quốc là có thể tìm ra một cái cùng tiểu tiện chủng kia đối kháng cùng giai huyền giả dường như. Tay hắn cầm đạo khí cùng Kiếm Hoàng Cổ Sao, đồng thời lại lĩnh ngộ Kiếm Ý bát trọng, còn nắm giữ Kiếm Chi Lĩnh Vực, lại có thiên địa linh vật, ta Bách Hoa Cung chỉ phái một gã Tôn Giả Cảnh thất phẩm huyền giả đi đối phó hắn, đã rất cho hắn mặt mũi!"

"Thật là không biết xấu hổ đến cực điểm!" Bạch Khởi lạnh lùng nói: "Lấy Tôn Giả Cảnh thất phẩm đi đối phó một gã Linh Giả Cảnh nhị phẩm huyền giả, ngươi còn nói như vậy đường hoàng, ta Bạch Khởi khinh bỉ ngươi!"

"Bạch Khởi, ngươi là nghĩ đánh một trận sao?" Thiên Huệ mặt âm trầm nói.

"Sợ ngươi?"

"Vậy tới!" Thiên Huệ thân hình khẽ động, hướng phía Hư Không bỏ chạy, Bạch Khởi thấy thế, hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng là vội vã đi theo. Rất nhanh, trong hư không truyền đến hai người kịch đấu thanh.

Thanh Trúc Điện trong, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, tại chung quanh hắn, là hơn một nghìn cụ Bách Hoa Cung đệ tử thi thể, ngoại trừ Bách Hoa Cung đệ tử thi thể, còn có 200 chuôi Huyền Kiếm ở chung quanh không ngừng tránh bước xoay quanh!

Trước khi, hắn chính là vận dụng kiếm trận, mới đưa cái này Bách Hoa Cung đệ tử chém giết. Bất quá hắn cũng không nhẹ thả lỏng, bởi vì... Này chút Bách Hoa Cung đệ tử đều liều mạng phản công, bất quá cũng may hắn thân thể cường hãn, nội lại xuyên có người Hoàng Giáp, cái này Bách Hoa Cung đệ tử cũng không thể cho hắn tạo thành thực chất tính thương tổn!

Nhàn nhạt nhìn lướt qua kia đang ở hưng phấn mà hấp thu xung quanh huyết khí Huyết Sát Châu, Dương Diệp thân hình lóe lên, lướt vào Thanh Trúc Điện trong đại điện, sau đó mang bên trong phàm là đáng giá, tất cả đều quét sạch không còn, quét dọn xong sau, bấm tay bắn ra, U Minh Quỷ hỏa đón gió tăng vọt, 'Oanh' một tiếng, toàn bộ thanh trúc ngọn núi không được một hồi liền hóa thành tro tàn!

"Giết ta Bách Hoa Cung đệ tử, đốt ta Bách Hoa Cung cung điện, tự tổ sư khai phái tới nay, ta Bách Hoa Cung liền chẳng bao giờ bị như vậy vô cùng nhục nhã! Mặc kệ ngươi có bao nhiêu yêu nghiệt, sau lưng ngươi có cái gì bởi vì ngươi chỗ dựa, ngươi đều chết chắc rồi. Đợi ngươi chết, ta Bách Hoa Cung tất giam cầm hồn phách của ngươi, cho ngươi hồn phách vĩnh viễn chịu dương hỏa đốt cháy nổi khổ!"

Bách Hoa Cung bầu trời, vang lên kia Thiên Hoa Cốt kia thoáng dữ tợn thanh âm.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Hư Không, cười lạnh một tiếng, Đạo: "Ta Dương Diệp lấy linh hồn thề, kiếp này kiếp, nhất định cho ngươi Bách Hoa Cung các đệ tử chết hết, khiến Bách Hoa Cung đạo thống từ nay về sau diệt sạch nhân gian. Ví như làm không được, ta Dương Diệp Nguyện ý hồn phi phách tán, vĩnh viễn không ngã Luân Hồi!"

"Tốt, tốt, tốt!" Trên hư không, Thiên Hoa Cốt sắc mặt dữ tợn nói: "Giết sạch ta Bách Hoa Cung đệ tử, bị diệt ta Bách Hoa Cung, lão thân liền muốn nhìn, ngươi Dương Diệp có tài đức gì, có thể làm được!"

"Chúng ta mỏi mắt mong chờ!"

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, phía sau hai cánh một phiến, mang theo một cổ gió xoáy tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng phía hạ một ngọn núi thiểm lược đi.

Trên hư không, Thiên Hoa Cốt cả người sát ý không chút nào che giấu, sắc mặt dữ tợn nàng, phảng phất tùy thời đều có thể phải phát cuồng. Mà một bên Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người còn lại là trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, tùy thời chuẩn bị xuất thủ. Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, Dương Diệp căn bản một điểm phản kháng lực chưa từng, cho nên bọn họ phải bảo chứng mình có thể tại Thiên Hoa Cốt hai người xuất thủ lúc liền ngăn cản đối phương, không thì, Dương Diệp Khả có thể cũng sẽ bị giết trong nháy mắt!

Một lát, Thiên Hoa Cốt hít sâu một hơi, che lấp địa nhìn thoáng qua Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, trong mắt oán độc không chút nào che giấu. Nếu như không phải là trước mắt hai người này, muốn giết Dương Diệp, bất quá là trong nháy mắt giữa chuyện mà thôi. Mà có hai người này tại, Bách Hoa Cung nếu muốn giết Dương Diệp, đương nhiên, cũng là có thể giết chết Dương Diệp, dù sao nếu như Bách Hoa Cung tất cả Tôn Giả Cảnh huyền giả một cầm giữ mà lên-, Dương Diệp cho dù có đạo khí có thể làm sao?

Thế nhưng nàng đúng là vẫn còn làm không được không mặt mũi không da, phái một đám Tôn Giả Cảnh đi giết một gã Linh Giả Cảnh, tính là giết Dương Diệp, nàng Bách Hoa Cung nhất định cũng sẽ trở thành Nam Vực huyền giả trò cười!

"Hy vọng Mạc Nhan không để cho ta thất vọng!" Thiên Hoa Cốt trong lòng thấp giọng nói.

Dương Diệp vừa tới khi đến một ngọn núi, một nữ tử cũng đã ở nơi nào chờ hắn. Nữ tử dung mạo rất đẹp, so với trước hai vị đều xinh đẹp hơn. Đương nhiên, đối với Dương Diệp mà nói, dung mạo của đối phương đối với hắn một điểm lực hấp dẫn chưa từng. Hắn để ý là trên người đối phương phát ra khí tức, hơi thở kia, so với trước kia Phượng Kiếm còn mạnh hơn!

"Ta tới chung quy hơi trễ!" Phượng Mạc Nhan nhìn Dương Diệp chậm rãi nói: "Không nghĩ tới ngươi thật dám ở ta Bách Hoa Cung nội tàn sát ta Bách Hoa Cung đệ tử, đồng thời phóng hỏa đốt ta Bách Hoa Cung. Càng không có nghĩ tới chính là, ngươi chỉ là Linh Giả Cảnh nhị phẩm, hơn nữa lại còn là con trai của Phượng Ngọc. Nghĩ đến, hôm nay ngươi tới Bách Hoa Cung, là vì mẹ ngươi báo thù tới?"

"Đây không phải là rất rõ ràng sao?" Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không giữa xuất hiện ở hắn long trảo trong, hôm nay, ai ngăn cản hắn tàn sát Bách Hoa Cung, hắn liền giết ai, dù cho cái này ngăn cản người của hắn trong có mẫu thân năm đó quen biết cũ, hắn như trước chiếu giết không lầm!

Phượng Mạc Nhan trầm ngâm một hồi, sau đó nói: "Trở về đi, xem tại mẹ ngươi phân thượng, không giết ngươi, thừa dịp hiện tại ta còn không thay đổi chủ ý!"

"Xuy!"

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, chém về phía phong Mạc Nhan. Người sau khe khẽ thở dài, nàng biết, đây là Dương Diệp trả lời. Bấm tay bắn ra, một quả năng lượng cánh hoa bắn ra, cùng Dương Diệp kiếm quang trên không trung ầm ầm chạm vào nhau, lập tức hai người triệt để vỡ ra được.

"Vạn Hoa Tranh Diễm!"

Phượng Mạc Nhan một tiếng lợi hại, hai tay nhất chiêu, trong sát na, cả tòa trên ngọn núi tất cả bông hoa trong nháy mắt đột ngột từ mặt đất mọc lên, hóa thành từng đạo hoa vũ tràn ngập không trung, mỗi một đóa cánh hoa đều cao tốc xoay tròn, như đao phong kiểu sắc bén!

Chỉ là một hơi thở thời gian, hai người xung quanh trăm trượng trong phạm vi đều là kinh khủng này cánh hoa!

Thiên cấp Huyền kỹ!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt híp lại, chỉ thiên cấp Huyền kỹ mới có thể có uy lực kinh khủng như thế. Hắn không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên vừa ra tay chính là thiên cấp Huyền kỹ, đây cũng thật là chính là khiến hắn có chút ngoài ý muốn. Thở nhẹ một cái khí, Dương Diệp chậm rãi đi hướng Phượng Mạc Nhan!

Phượng Mạc Nhan đương nhiên sẽ không khinh thị Dương Diệp, nàng là uy tín lâu năm Tôn Giả Cảnh cường giả, từng trải phong phú, tự nhiên sẽ không phạm khinh địch loại sai lầm cấp thấp này. Dương Diệp có thể chém giết phía trước hai vị Tôn Giả Cảnh phong chủ, vậy hắn sẽ là người yếu sao? Đương nhiên không biết là, cho nên, nàng vừa ra tay chính là toàn lực, hy vọng một kích bị mất mạng!

Nhìn thấy Dương Diệp chậm rãi đi tới, Phượng Mạc Nhan trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, vung tay phải lên, quát dẹp đường: "Đi!"

Dứt lời, kia không trung cánh hoa nhất thời dường như Bạo Vũ Lê Hoa thông thường hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, làm cái này kinh khủng cánh hoa đi tới Dương Diệp trước người năm trượng trong phạm vi lúc, Dương Diệp môi khẽ mở, thấp giọng quát dẹp đường: "Đình!"

Ngôn ngữ vừa, những thứ kia cánh hoa tại Phượng Mạc Nhan ánh mắt khiếp sợ trong rồi đột nhiên ngừng lại, mà ở Dương Diệp mười trượng phạm vi những thứ kia cánh hoa cũng tại cũng vào không được Dương Diệp chung quanh mười trượng trong phạm vi.

"Toái!"

Dương Diệp chợt quát dẹp đường, nhất thời, 'Oanh' một tiếng, khi hắn Kiếm vực bên trong tất cả cánh hoa nhất thời hóa thành một đống bụi bậm. Mà Dương Diệp cũng sắc mặt hơi tái một ít. Bất kể là đạo khí Thuấn Không còn là Kiếm vực, hay hoặc là thiên địa linh vật đều là không thể vô hạn lần thi triển. Tam chiến xuống tới, mặc dù có siêu phẩm Năng Lượng thạch ủng hộ, nhưng hắn tự thân như trước còn là xuất hiện một vài vấn đề. Tựa như lần này, tuy rằng sử dụng kiếm vực phá đi hôm nay cấp Huyền kỹ, nhưng hắn vẫn bị hôm nay cấp Huyền kỹ uy lực cho làm ra một ít thương thế, không phải là ngoại thương, mà là nội thương, hắn ngũ tạng lục phủ, kỳ thực đã bị chấn thương!

Hắn là người, không phải là tinh lực. Hắn hiện tại, chính là tại sớm tiêu hao tự mình! Hắn cùng với trước khi đến bây giờ đối thủ trong lúc đó cảnh giới đều chênh lệch quá xa, tuy rằng hắn chém giết hai gã Tôn Giả Cảnh, tru diệt rất nhiều Bách Hoa Cung đệ tử, thế nhưng kia dùng là tiêu hao thân thể mình đổi lấy thực lực!

Nói tóm lại, hắn cảnh giới vẫn còn có chút thấp, không cách nào chân chính tùy tâm sở dục nắm giữ Thuấn Không cùng thi triển Kiếm vực. Nếu như hắn cũng là Tôn Giả Cảnh, muốn phá đi đối phó hôm nay cấp Huyền kỹ, đơn giản là dễ dàng!

"Kiếm Chi Lĩnh Vực!" Phượng Mạc Nhan trầm giọng nói: "Dĩ nhiên thật là Kiếm Chi Lĩnh Vực, không thể không nói, ngươi thật là thiên phú dị bẩm, cái này vạn năm tới, Nam Vực tự Kiếm Tông tổ sư sau làm thuộc ngươi nhất yêu nghiệt. Đáng tiếc, tựa như ngươi bực này yêu nghiệt, cũng ta Bách Hoa Cung tử địch, nếu như vậy, vậy hay là tại ngươi nhưng vẫn không lớn lên trước khi diệt trừ ngươi cho thỏa đáng, không thì, tương lai Bách Hoa Cung nhất định không chịu nổi của ngươi lửa giận!

Dương Diệp thở nhẹ một cái khí, không nói nhảm, thân hình khẽ động, tay cầm Thuấn Không Kiếm hướng phía Phượng Mạc Nhan bắn nhanh đi. Người sau hừ lạnh một tiếng, đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, Dương Diệp trong tay đột nhiên bộc phát ra một đạo kim quang, lập tức, một cây kim sắc dây thừng tự Dương Diệp trong tay tránh hiện ra, kim sắc dây thừng trực tiếp xuyên thấu không gian, xuất hiện ở trước mặt nàng!

Đạo khí!

Phượng Mạc Nhan con ngươi co rụt lại, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vẫn còn có đạo khí, trong lòng vô cùng khiếp sợ, lập tức thân hình khẽ động, xuất hiện ở vài chục trượng có hơn, nhưng mà nàng vừa địa, màu vàng kia dây thừng cũng quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã đeo vào trên người nàng. Mà lúc này, Dương Diệp đã đi tới trước mặt nàng, trong tay Thuấn Không Kiếm hung hăng xóa sạch hướng về phía Phượng Mạc Nhan cổ của!

Phượng Mạc Nhan kinh hãi gần chết, vừa muốn vận chuyển Huyền khí, nhưng mà nàng kinh hãi phát hiện, trong cơ thể nàng Huyền khí dĩ nhiên phảng phất bị vật gì vậy cho khóa lại thông thường, căn bản không cách nào vận chuyển.

Xong!

Đây là Phượng Mạc Nhan trong đầu người cuối cùng ý niệm, sau đó đầu của nàng bay ra ngoài!

Trên bầu trời Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt âm trầm đáng sợ, các nàng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp dĩ nhiên lại lấy ra một cái đạo khí, hắn đến cùng có bao nhiêu đạo khí?

Kia Tư Đồ Hải sắc mặt cũng là có chút âm trầm, bởi vì... Này Phược Tiên Thằng thế nhưng Đỉnh Hán Đế Quốc!

Ngay Phượng Mạc Nhan đầu mới vừa bay ra ngoài một khắc kia, giữa sân dị biến nổi lên, một nữ tử quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, sau đó chợt một chưởng vỗ ở tại Dương Diệp sau lưng của, Dương Diệp trực tiếp thành cong trạng té bay ra ngoài!

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

Đánh lén!

Trên hư không, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người sắc mặt trầm xuống!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 449: Bí pháp, kíp nổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bay ra sắp tới nghìn trượng bên ngoài, đánh vào một chỗ ngọn núi nhỏ sườn núi bên trên mới ngừng lại được! Bị Dương Diệp cái này va chạm, kia toà núi nhỏ nhất thời kịch liệt run lên, vô số hỗn tạp thạch cuồn cuộn xuống!

Mà ở Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng, xuất hiện một gã quần đỏ nữ tử, nữ tử ngạo nghễ mà đứng, tại kỳ hai tay bên trên, là một đôi đầy khó chịu hắc sắc thần bí Thiết Thủ bộ!

"Con kiến hôi chi lực, dĩ nhiên cũng dám vọng ngôn diệt sạch ta Bách Hoa Cung, thật là không biết sống chết!" Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua nghìn trượng bên ngoài kia đã rơi vào lánh trong Dương Diệp, khinh thường nói.

"Thật là buồn cười!" Trên bầu trời, Lý Tư đột nhiên nói: "Đường đường Tôn giả cửu phẩm huyền giả, đối phó một gã Linh Giả Cảnh huyền giả nhị phẩm, dĩ nhiên lấy thủ đoạn đánh lén, đánh lén cũng thì thôi, mà ngươi lại tựa hồ còn cảm giác rất quang vinh? Nguyên lai Bách Hoa Cung đều là loại hóa sắc này, thật là thật là tức cười!"

Quần đỏ nữ tử sắc mặt có chút khó coi, cũng không dám phản bác, phải biết rằng, cái này Lý Tư thế nhưng Hoàng Giả Cảnh cường giả!

"Buồn cười?" Thiên Hoa Cốt lạnh lùng nói: "Chẳng lẽ muốn ta Bách Hoa Cung đệ tử một cái tiếp theo một cái đi cho hắn giết không được? Hắn nếu dám đến ta Bách Hoa Cung giết người, kia liền phải làm xong đi chết chuẩn bị. Muốn nói buồn cười, cũng là ngươi Đại Tần buồn cười ah! Đừng nói ngươi Đại Tần những thứ kia cung đấu đều là quang minh chánh đại, chỉ ngươi Lý Tư chỉ sợ cũng không ít làm chuyện xấu xa ah! Nếu mình cũng không là hàng tốt gì, lại dựa vào cái gì đi muốn cầu người khác?"

Lý Tư đang muốn nói cái gì, Thủy Hoàng cũng khoát tay áo, sau đó nói: "Không râu nhiều lời, thắng bại chưa định luận!"

Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt khẽ biến, hướng xuống dưới phương nhìn lại, chỉ thấy một bóng người tự kia chỗ ngọn núi nhỏ trong bay vút ra. Nhìn thấy đạo nhân ảnh này, Thiên Hoa Cốt chờ người sắc mặt trầm xuống, bởi vì người này đúng là Dương Diệp!

Quần đỏ nữ tử sắc mặt cực kỳ khó coi xuống tới, nàng không nghĩ tới, trước mắt cái này chỉ là Linh Giả Cảnh con kiến hôi tại bị nàng toàn lực một kích sau, lại vẫn có thể sống xuống tới! Đây là đang tại chỗ vẽ mặt sao?

Lúc này Dương Diệp cũng là sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn không có trách đối phương đánh lén hắn, hắn chỉ đổ thừa chính hắn thiếu cẩn thận, có chút khinh thường. Đương nhiên, hắn cũng là có chút ngoài ý muốn, ngoài ý muốn một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả dĩ nhiên sẽ lấy đánh lén phương thức tới ra tay với hắn, cái này quả nhiên là một điểm da mặt cũng không cần a!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn phát hiện Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả kinh khủng, lúc trước nếu như không là có người Hoàng Giáp thay hắn cản trở phần lớn quần đỏ cô gái lực đạo, tại cộng thêm bản thân hắn thân thể cường hãn, liền một kích kia, hắn chỉ sợ cũng được toàn thân nát bấy tính gãy xương!

Chỉ là một kích này, hắn chỉ biết, hắn lúc này, chỉ sợ cũng tính sử dụng kiếm vực cùng vận dụng đạo khí đều không thể chém giết đối phương!

Cảnh giới trong lúc đó chênh lệch quá xa, đã căn bản không cách nào dùng ngoại vật để đền bù!

"Ta ngược lại là có chút đánh giá thấp ngươi cái này con kiến hôi!" Hồng đàn nữ tử ma sát hạ kia một đôi thần bí Thiết Quyền, trầm giọng nói.

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, mặc dù có chút không cam lòng, thế nhưng hắn biết, lúc này lấy cảnh giới của hắn nếu muốn giết đối phương, căn bản là không có khả năng, như vậy đánh tiếp, chỉ là lãng phí thời gian mà thôi!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không đang do dự, cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay Linh Cổ Sao, Đạo: "Dùng bí pháp ah!"

Một đạo kiếm quang hiện lên, Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Kiếm Linh trầm ngâm hạ, Đạo: "Tuy rằng lúc này ngươi đã không có bị lên trời nguyền rủa, mà lại lại tăng lên một cảnh giới, thế nhưng ngươi thọ mệnh bất quá thừa lại mười năm. Bí pháp này, một canh giờ thiêu đốt một năm thọ mệnh, ngươi nhất định phải dùng?"

"Dùng!" Dương Diệp kiên định nói: "Lúc này ta còn có tuyển chọn? Không cần, khả năng lại phải chết đây!"

Kiếm Linh trầm ngâm hạ, sau đó gật đầu, biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp một nhập Dương Diệp giữa chân mày.

"Này bí pháp là một loại lợi dụng thọ nguyên để kích thích thân thể tiềm năng một loại bí pháp, sự qua sau, đối thân thể lực ảnh hưởng khá lớn, ghi nhớ kỹ, tốt nhất không muốn thời gian dài sử dụng bí pháp này, không thì, thọ mệnh đại giảm không nói, ngươi tự thân thân thể cũng vô cùng có khả năng xuất hiện không thể vãn hồi thương tổn!"

Theo Kiếm Linh thanh âm hạ xuống, 'Oanh' một tiếng, một cổ cực kỳ khí thế kinh khủng tự Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra, mà Dương Diệp cảnh giới vào giờ khắc này, chợt bắt đầu tăng vọt dâng lên!

Linh Giả Cảnh nhị phẩm!

Linh Giả Cảnh tam phẩm!

Linh Giả Cảnh tứ phẩm!

Linh Giả Cảnh cửu phẩm!

"Oanh!"

Dương Diệp trong cơ thể lần thứ hai bộc phát ra một cổ khí thế kinh khủng, khí thế như thủy triều hướng phía bốn phía khuếch tán đi, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, Dương Diệp cảnh giới tăng lên tới Tôn Giả Cảnh!

"Làm sao có thể!"

Quần đỏ nữ tử có chút đờ đẫn nhìn kia đã là Tôn Giả Cảnh cường giả Dương Diệp, trong nháy mắt liền từ Linh Giả Cảnh nhị phẩm tăng lên tới Tôn Giả Cảnh, điều này sao có thể? Làm sao có thể?

Trên bầu trời, Thiên Hoa Cốt chờ trong mắt người cũng là tràn đầy vẻ khiếp sợ, các nàng biết trên đời có một loại bí pháp có thể ngắn ngủi đề thăng người đâu cảnh giới, thế nhưng kia phần lớn cũng chỉ là đề thăng 1 lượng phẩm mà thôi, nhiều lắm cũng chính là ngũ phẩm. Mà bây giờ, Dương Diệp trực tiếp tăng lên nhất giai, đây là cái gì bí pháp?

Rất nhanh, Thiên Hoa Cốt đám người không suy nghĩ cái vấn đề này. Bởi vì các nàng nghĩ đến một cái khác kinh khủng vấn đề, đó chính là, đạt được Tôn Giả Cảnh Dương Diệp sẽ thay đổi có bao nhiêu kinh khủng? Sát Lục Kiếm Ý bát trọng, Kiếm Tâm Thông Minh, Kiếm Chi Lĩnh Vực, thiên địa linh vật, hai kiếm đạo khí...

Tôn Giả Cảnh trong, không ai có thể ngăn cản hắn sao?

"Phượng Hồng, tốc tốc thối lui, người này đã cùng giai vô địch, ngươi hôm nay đã đỡ không được hắn!" Thiên Hoa Cốt thanh âm có chút gấp. Hôm nay Bách Hoa Cung đã chết ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả, thật sự là không thể tại đã chết.

Phía dưới, tên là Phượng Hồng quần đỏ nữ tử sắc mặt có chút dữ tợn, lui? Nếu như hôm nay nàng lui, nàng Phượng Hồng như vậy làm sao Nam Vực đặt chân? Bất quá là một gã dùng bí pháp đề thăng tới Tôn Giả Cảnh Linh Giả Cảnh mà thôi, làm sao có thể cùng đã đạt được Tôn Giả Cảnh cửu phẩm nàng chống lại?

"Sư tổ yên tâm, đệ tử hôm nay tất cho ta Bách Hoa Cung bỏ cái này một tương lai đại địch!"

Nói xong câu này, Phượng Hồng bất đồng kia Thiên Hoa Cốt nói chuyện, lập tức thân hình khẽ động, đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt của, sau đó song quyền chợt đối Dương Diệp đánh tới. Song quyền nơi đi qua, không gian trực tiếp vặn vẹo biến hình, thật là kinh người!

Một đạo kiếm quang hiện lên!

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, Phượng Hồng ngược lui trở về tại chỗ, Phượng Hồng hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, bởi vì nàng ngày đó dưới bậc phẩm ám hắc Thiết Quyền lại bị Dương Diệp một kiếm này Trảm nát!

Nhìn một chút kiếm trong tay, Dương Diệp tham lam hít sâu một hơi, tay phải hướng Hư Không nắm chặt, trong tay nhất thời cảm thấy một trận phong phú cảm, đó là nắm không gian cảm giác!

"Đây là Tôn Giả Cảnh sao?"

Tay phải nhẹ nhàng nhéo nhéo không gian kia, Dương Diệp một tiếng cười khẽ, sau đó nhìn về phía kia xa xa Phượng Hồng, Tôn Giả Cảnh cửu phẩm? Tựa hồ không ở cao như vậy không thể leo tới a! Tâm niệm vừa động, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý cuộn sạch ra, trong nháy mắt bao phủ ở kia Phượng Hồng, người sau trong lòng một hãi, sau đó con ngươi co rụt lại, bởi vì Dương Diệp đã đi tới trước mặt nàng!

Dương Diệp dữ tợn cười, trong tay Thuấn Không chém ngang ra!

Phượng Hồng đương nhiên không dám đón đỡ, đùa giỡn, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý, lại là đạo khí, nàng làm sao dám nhận một kiếm này? Lập tức đang chuẩn bị rút đi, nhưng mà một cổ lực lượng vô hình rồi đột nhiên xuất hiện ở của nàng bốn phía, cái này cổ lực lượng vô hình như một ngọn núi Nhạc thông thường, làm cho nàng có chút không thở nổi, kỳ trong cơ thể Huyền khí càng nhất thời đình trệ, không cách nào vận chuyển!

Mà ở cái này cổ lực lượng vô hình sau khi xuất hiện, Dương Diệp Thuấn Không Kiếm bên trên Kiếm Ý càng hung hiểm hơn, tốc độ kia cũng càng tăng nhanh, chí ít đề cao gấp năm lần đã ngoài.

Nếu như không có kia cổ lực lượng vô hình áp chế nàng, tốc độ này nàng vẫn có thể đủ tránh thoát, thế nhưng hiện tại, tại tốc độ này trước mặt, nàng chỉ m có thể cái trơ mắt nhìn Dương Diệp trong tay Thuấn Không Kiếm hướng nàng đâm tới!

"Thằng nhãi ranh lớn mật!"

Trên bầu trời rồi đột nhiên vang lên Thiên Hoa Cốt kia uyển như tiếng sấm vậy tiếng rống giận dử, ngay sau đó, một con cự bàn tay to xuyên thấu không gian, hướng phía Dương Diệp vỗ xuống đi.

Dương Diệp nhướng mày, tay cũng không dừng lại chút nào, ngược lại là gia tăng vài phần lực đạo, 'Xuy' một tiếng, Thuấn Không Kiếm tự Phượng Hồng nơi cổ một Trảm mà qua, người sau hai mắt trợn tròn nổi lên, nơi cổ, tiên huyết chậm rãi tràn ra, chảy đến kỳ màu lửa đỏ quần áo, có vẻ cực kỳ đẹp đẻ máu tanh!

Sẽ ở đó chỉ cự bàn tay to muốn vỗ vào Dương Diệp trên người lúc, một con khác cự bàn tay to tránh hiện ra, cùng cái tay kia chưởng vỗ vào cùng nhau. 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, không gian một trận rung chuyển, hai con bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán.

Thiên Hoa Cốt thần sắc oán độc nhìn thoáng qua kia lúc trước xuất thủ Thú Hoàng, Đạo: "Thú Hoàng, ngươi Huyền Thú Đế Quốc quả nhiên là muốn cùng ta Bách Hoa Cung không chết không ngớt phải không?"

Thú Hoàng lắc đầu, Đạo: "Thiên Hoa Cốt, lúc này nói cái này có thể có ý nghĩa?"

"Tốt, tốt!" Thiên Hoa Cốt sắc mặt triệt để dữ tợn lên, sau đó nhìn về phía dưới Dương Diệp, Đạo: "Còn ngươi nữa, ngươi không phải là muốn tiêu diệt ta Bách Hoa Cung, khiến ta Bách Hoa Cung triệt để tiêu thất vào lúc này giữa sao? Ta hôm nay liền muốn nhìn, ngươi cái này vạn năm tới cận lần Kiếm Tông tổ sư yêu nghiệt có thể làm được hay không! Cho nên Bách Hoa Cung đệ tử nghe lệnh, toàn lực xuất thủ tru diệt người này, mọi người đồng loạt ra tay!"

Đây mới thực là triệt để không biết xấu hổ da sao? Dương Diệp cười lạnh một tiếng, bất quá cái này cũng chánh hợp ý hắn.

Thiên Hoa Cốt dứt lời, Bách Hoa Cung trong nhất thời táo động, vô số huyền giả hướng phía Dương Diệp chỗ ở kia tòa hoa bách hợp ngọn núi bay vút đi, không được số hơi thở thời gian, Dương Diệp kia tòa trên ngọn núi đó là tập hợp hơn vạn Bách Hoa Cung cường giả! Trong này, thấp nhất đều là Vương Giả Cảnh, còn lại cũng phần lớn đều là Linh Giả Cảnh, mà Tôn Giả Cảnh lại có cao to sắp tới 40 vị, chỉ bất quá phần lớn đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm dưới, chỉ không được mười mấy người là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên huyền giả!

Dương Diệp có thể một người đối kháng nhiều cường giả như vậy sao? Đương nhiên không thể, đương nhiên, hắn cũng sẽ không ngốc đến đi đối phó nhiều như vậy cường giả.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một trương truyền âm phù Phi trên không trung, 'Bành' một tiếng vỡ ra được. Trước khi tới, hắn cũng đã cùng giấu ở Bách Hoa Cung phụ kiện An Nam Tĩnh đám người hẹn xong, truyền âm phù vừa ra, các nàng chỉ biết giết thượng Bách Hoa Cung, lấy thực lực của bọn họ, không cần nửa khắc tông, bọn họ chỉ biết chạy tới nơi này tới!

Trước lúc này, hắn Dương Diệp đương nhiên là trước phải cho những người này tới một cái thoải mái!

Tâm niệm vừa động, 200 chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, tâm niệm cử động nữa, U Minh Quỷ hỏa tránh hiện ra, U Minh Quỷ hỏa trên không trung khẽ run lên, lập tức hóa thành vô số hỏa tia phúc trùm lên kia 200 chuôi Huyền Kiếm bên trên. Vẫn chưa xong, một cổ hồng mang bạo dũng ra, phúc trùm lên kia kiếm trận bên trên, trong sát na, kiếm trận phát ra từng đạo bén nhọn kiếm minh thanh!

Giữa sân mọi người sắc mặt kịch biến!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 450: Một kiếm giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đều cho ta đi tìm chết ah!"

Một tiếng lịch uống, Dương Diệp trước người Huyền Kiếm hóa thành từng đạo kiếm quang rơi vào rồi kia Bách Hoa Cung trong đám người.

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh tại hoa bách hợp ngọn núi ầm ầm vang vọng dựng lên, một đạo to lớn cái nấm khí lãng phóng lên cao, ngay sau đó, một cổ hỏa sóng tự kia cái nấm khí lãng trung chợt khuếch tán ra, nhất thời, vô số đạo tiếng kêu thảm thiết tại hoa bách hợp ngọn núi vang lên!

Một lát, bụi khói tán đi, giữa sân thi hài một mảnh. Tại Dương Diệp một kích này trong, Bách Hoa Cung đại bộ phận Linh Giả Cảnh huyền giả cùng tất cả Vương Giả Cảnh huyền giả toàn bộ bị giết, có chừng mấy nghìn người. Còn dư lại một ít Linh Giả Cảnh huyền giả, tuy rằng không chết, thế nhưng cũng bị bất đồng trình độ thương tổn. Trong đó một ít Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là xuất hiện một chút tổn thất!

Cái này kiếm trận chi uy, dĩ nhiên cường hãn như vậy!

Sống sót Bách Hoa Cung đệ tử khiếp sợ nhìn Dương Diệp, nếu như xem một cái quái vật thông thường. Đây thật là một gã dựa vào ngoại vật đề thăng tới Tôn Giả Cảnh Linh Giả Cảnh nhị phẩm huyền giả chế tạo ra sao?

Trên bầu trời, Thiên Hoa Cốt sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong mắt sát ý bạo dũng. Cái này Dương Diệp tuyệt đối là một cái tai họa, phải bỏ, không thì nhâm kỳ lớn lên, nhất định sẽ cho Bách Hoa Cung tạo thành uy hiếp trí mạng. Bây giờ đối với phương bất quá là dùng bí pháp đề thăng tới Tôn Giả Cảnh, là có thể chế tạo ra kinh khủng như vậy Huyền kỹ, nếu như hắn trở thành chân chính Tôn Giả Cảnh huyền giả, khi đó, cùng giai trong, Bách Hoa Cung không ai có thể đủ ngăn cản hắn sao?

Không dùng được khi đó, chính là lúc này, Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh cường giả cũng đã không cách nào chế phục Dương Diệp.

Một bên Tư Đồ Hải cũng là sắc mặt ngưng trọng, hiển nhiên, Dương Diệp một kích này khiến hắn có chút ngoài ý muốn.

"Không nghĩ tới Nam Vực lại vẫn xuất hiện bực này thiên tài tuyệt thế, người này phải bỏ, không thì, vô cùng có khả năng trở thành người chủ tương lai đại địch." Tư Đồ Hải trong lòng quyết định chủ ý.

Không ngừng Tư Đồ Hải cùng Thiên Hoa Cốt đám người ngoài ý muốn cùng khiếp sợ, chính là kia Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng đám người lúc này trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi. Bọn họ cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại có bí pháp mạnh mẽ đề thăng tới Tôn Giả Cảnh, nhưng lại có thể phát ra như thế một đạo kinh khủng Huyền kỹ, lúc trước Dương Diệp thi triển cái này Huyền kỹ, sợ rằng đã không dưới thiên cấp trung phẩm a!

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó mỉm cười, đối với bọn họ mà nói, Dương Diệp càng mạnh, lá bài tẩy càng nhiều, dĩ nhiên là càng tốt!

Rất nhanh, An Nam Tĩnh cùng sắp tới 70 danh Tôn Giả Cảnh, còn có một hơn trăm Linh cấp Huyền thú cường giả chạy tới hoa bách hợp ngọn núi. Khi thấy giữa sân một mảnh hỗn độn lúc, trong lòng mọi người cả kinh, đây là Dương Diệp tạo thành?

"Di, ngươi đạt được Tôn Giả Cảnh?" An Nam Tĩnh đột nhiên kinh ngạc nói. Phải biết rằng, lúc trước tới Bách Hoa Cung trước khi, Dương Diệp bất quá là Linh Giả Cảnh nhị phẩm mà thôi a!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Dùng bí pháp mạnh mẽ đề thăng đi lên, tốt lắm, không nhiều lời. Ở đây cường giả nhiều như vậy, có thể giết nhiều ít, kiếm nhiều ít cực phẩm Năng Lượng thạch, liền gặp các ngươi song phương bản lãnh. Yên tâm, Hoàng Giả Cảnh trở lên cường giả sẽ không ra tay với các ngươi, cho nên, các ngươi thoả thích giết đi!"

Nghe được Dương Diệp câu nói sau cùng, mọi người không ở cố kỵ, hướng phía đám kia Bách Hoa Cung đệ tử đánh móc sau gáy. Ở trong mắt bọn hắn, cái này Bách Hoa Cung đệ tử cũng đều là cực phẩm Năng Lượng thạch a!

Dương Diệp bên này tại nhân số thượng kém Bách Hoa Cung rất nhiều, thế nhưng tại chất lượng thượng cũng cao hơn Bách Hoa

Cung, dù sao hắn bên này thấp nhất cũng đều là Linh Giả Cảnh. Linh Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh cường giả đối chiến, chỉ cần không phải cái loại này đặc biệt yêu nghiệt, Linh Giả Cảnh cường giả căn bản là không có sức đánh trả, dù sao không phải ai đều có thể như Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh như vậy có thể phá Tôn Giả Cảnh cường giả không gian lồng giam!

Cho nên, tuy rằng Dương Diệp bên này ít người, thế nhưng một phen giao thủ xuống tới, Bách Hoa Cung bên này cũng dần dần rơi xuống hạ phong!

Dương Diệp không có tham chiến, mà là đang tại chỗ trầm mặc một hồi sau, sau đó phía sau hai cánh mấy phiến, hướng phía Bách Hoa Cung ở chỗ sâu trong bay vút đi.

Thấy Dương Diệp đi phương hướng, trên bầu trời Thiên Hoa Cốt con ngươi co rụt lại, cả giận nói: "Tiểu tử ngươi dám!" Bởi vì Dương Diệp đi phương hướng, là Bách Hoa Cung cấm địa: Bách Hoa Mộ.

Như thế nào Bách Hoa Mộ? Chính là lịch đại Bách Hoa Cung tổ sư cùng với có uy vọng trưởng lão mộ địa. Tại nơi chút trưởng lão cùng với Bách Hoa Cung cung chủ ngã xuống sau, Bách Hoa Cung sẽ mang các nàng an táng ở chỗ này. Ở chỗ này, cái này chết đi Bách Hoa Cung cường giả linh hồn có thể có được ngủ yên, đồng thời một lần nữa rơi vào Luân Hồi, chuyển đời làm người.

Có thể nói như vậy, ở đây mặc dù không có bảo bối gì, cũng không phải cái gì tu luyện thánh địa, thế nhưng đối với Bách Hoa Cung mà nói, ở đây cũng cấm địa.

Dương Diệp hướng nơi này chạy đi, Thiên Hoa Cốt đám người đương nhiên sẽ không cho là hắn là đi tế bái Bách Hoa Cung lịch đại cung chủ. Hắn phải làm, kẻ ngu si đều biết tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt. Nếu để cho Dương Diệp xông vào nơi này, đồng thời phá hư, kia Bách Hoa Cung không chỉ có bộ mặt mất hết, ngay cả nàng Thiên Hoa Cốt cũng sẽ trở thành Bách Hoa Cung tội nhân thiên cổ!

Bách Hoa Cung chờ đệ tử tựa hồ cũng biết Dương Diệp ý đồ, rất nhanh, một gã Bách Hoa Cung đệ tử chắn Dương Diệp trước người của, Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, một kiếm chém ra, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý cộng thêm Thuấn Không Kiếm, tên đệ tử này còn chưa kịp xuất thủ đó là trực tiếp đầu thân dị xử. Giết tên đệ tử này sau, Dương Diệp tốc độ không giảm, hướng phía Bách Hoa Mộ bay vút đi!

Dọc theo đường đi, vô số Bách Hoa Cung đệ tử không ngừng đi ra ngăn trở Dương Diệp, nhưng mà cơ bản đều là bị Dương Diệp một kiếm chém giết, lúc này Dương Diệp, tay cầm Thuấn Không Kiếm, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý, tại cộng thêm Kiếm vực, cơ bản đã là thuộc về cùng giai trong vô địch tồn tại!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Bách Hoa Mộ, Bách Hoa Mộ tại một chỗ trong sơn cốc, tại sơn cốc cốc khẩu, một gã thanh váy nữ tử đang lẳng lặng đứng ở nơi đó, cầm trong tay hai thanh trường kiếm.

"Thu tay lại ah, còn kịp!" Thanh váy nữ tử trầm giọng nói: "Ngươi nếu là muốn là mẹ ngươi báo thù, ngươi lúc này đã làm xong rồi. Ngươi nên biết, ngươi muốn bị diệt ta Bách Hoa Cung, đó là quyết không có thể nào, chí ít hiện tại không có khả năng. Ngươi nhược hiện tại thu tay lại, ta ngươi song phương thù, có thể còn có hóa giải cơ hội. Nhưng ngươi nếu là dám bước vào cái này Bách Hoa Mộ, vậy ta ngươi song phương, liền thực sự không chết không ngớt!"

"Thu tay lại? Không chết không ngớt?" Nghe được lời của cô gái, Dương Diệp giận dữ phản cười Đạo: "Từ mẫu thân ta chết một khắc kia, ta với ngươi Bách Hoa Cung cũng đã là không chết không ngớt. Thu tay lại? Đó là kiên quyết không chịu có thể. Nghe nói cái này Bách Hoa Mộ trong mai táng ngươi Bách Hoa Cung tổ sư, ta Dương Diệp rất muốn nhìn một chút đến tột cùng là hạng người gì, mới có thể quyết định như vậy vô nhân đạo cung quy. Nghĩ đến ngươi cũng chắc là sẽ không tránh ra, nếu như vậy, vậy ngươi hay là đi chết đi!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới thanh váy nữ tử trước mặt, sau đó người tựa hồ sớm có dự liệu, tại Dương Diệp xuất phát một khắc kia, kỳ thân thể đó là khẽ run lên, sau đó hóa thành vô số đạo cánh hoa tiêu thất ở tại tại chỗ, lập tức, hai đạo kiếm quang quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, mặc kệ phía sau hai đạo kiếm quang, Thuấn Không Kiếm đối về trước mặt Hư Không chợt một Trảm.

Kia xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng thanh váy nữ tử nhất thời con ngươi kịch liệt co rụt lại, bất quá kỳ phản nên phải không chậm, song kiếm hợp bích chắn trước người.

"Đang!"

Thanh váy nữ tử trực tiếp ngay cả người mang Kiếm té bay ra ngoài.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoài ý muốn, trước mắt đây chỉ là Linh Giả Cảnh 7 bát phẩm nữ tử lại có thể ngăn trở trong tay hắn Thuấn Không, có chút suy nghĩ Dương Diệp đó là hiểu. Bởi vì nàng kia kiếm trong tay hẳn không phải là phàm vật, không thì lấy Thuấn Không Kiếm uy lực, dù cho đối phương tất nhiên cấp, thậm chí là thiên cấp hạ phẩm, đều tuyệt đối có thể một kiếm đoạn phần!

Lắc đầu, Dương Diệp chuẩn bị lần thứ hai huy kiếm, ngay tại lúc lúc này, một người trung niên phụ nữ xuất hiện ở Dương Diệp phía trước, chắn kia thanh cô gái trước người.

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm!

Dương Diệp tâm trung rùng mình. Thầm nghĩ không hổ là đại tông môn, dĩ nhiên lại xuất hiện một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

Thanh váy nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Tĩnh trúc ngươi lui ra, người này đã cùng giai vô địch, ngươi nghĩ vượt cấp khiêu chiến hắn, một chút cũng không khả năng, không muốn làm hy sinh vô vị!"

Tên là tĩnh trúc thanh váy nữ tử trầm ngâm một chút, sau đó gật đầu, nhìn Dương Diệp liếc mắt sau xoay người bỏ chạy.

"Không nghĩ tới ta Bách Hoa Cung lại bị ngươi bức đến tình cảnh như thế, không thể không nói, ta Bách Hoa Cung lần này tính là tru diệt ngươi, danh tiếng tại đây Nam Vực cũng nhất định là xuống dốc không phanh." Phụ nữ trung niên chậm rãi nói: "Không thể không nói, Phượng Ngọc thực sự sinh một cái con trai ngoan!"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Bách Hoa Cung danh tiếng? Ngươi suy nghĩ nhiều, sau này, cái này Nam Vực không có Bách Hoa Cung. Ta tính là hôm nay không diệt được ngươi Bách Hoa Cung, nhưng ta cuối cùng có một ngày có thể diệt ngươi Bách Hoa Cung, chỉ cần ta bất tử, ta chỉ biết giết tận ngươi Bách Hoa Cung đệ tử, cho đến thế gian này tại không Bách Hoa Cung đệ tử!"

Dứt lời, Dương Diệp không ở nói nhảm, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, Cửu U Kiếm Vũ chợt một phiến, mang theo một cổ cuồng phong trong nháy mắt tới phụ nữ trung niên trước người!

"Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Một tiếng lợi hại, Dương Diệp Kiếm vực thi triển ra, trong tay Thuấn Không giữa đối về trước mắt phụ nữ trung niên chợt chính là một Trảm! Bị Kiếm vực áp chế, phụ nữ trung niên nhướng mày, khi nhìn thấy Dương Diệp Thuấn Không Kiếm chém tới, phụ nữ trung niên nheo mắt, không dám có chút sơ suất, chân phải chợt đạp ở trên hư không, không gian nhất thời xuất hiện một đạo đen nhánh cự động, lập tức thân hình trực tiếp một nhập đen nhánh kia cự động trong!

Sau một khắc, một con mười mấy trượng khổng lồ nắm tay tự Dương Diệp bên phải ầm ầm tới! Bất quá khi tiến vào Dương Diệp mười trượng trong phạm vi lúc, quyền kia Vũng tàu lúc ngừng lại, sau đó 'Oanh' một tiếng bạo liệt ra.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía bên phải ngoài trăm trượng phụ nữ trung niên, hắn không nghĩ tới, đối phương lại có thể tránh thoát kiếm của hắn vực. Trước mắt cái này phụ nữ trung niên so lúc trước tên kia Tôn Giả Cảnh cửu phẩm quần đỏ nữ tử mạnh hơn thượng rất nhiều a!

"Đây là Kiếm Chi Lĩnh Vực sao?" Phụ nữ trung niên thần sắc ngưng trọng nói: "Quả nhiên không giống bình thường, có kiếm này vực tại, cùng giai trong huyền giả muốn giết ngươi, căn bản là không có khả năng. Xem ra, tính là đồng quy vu tận, cũng phải mang ngươi chém giết ở đây, không thì, tương lai ta Bách Hoa Cung nhất định như ngươi nói, bị ngươi bị diệt!"

"Bớt nói nhảm!" Dương Diệp hít sâu một hơi, phía sau hai cánh thu vào, Cửu U Hàn Phong trôi nổi ở trước mặt hắn, ngay sau đó, U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện tránh hiện ra, tam đại thiên địa linh vật xuất hiện, giữa sân mọi người khiếp sợ!

"Cửu U Hàn Phong, Thanh Vân Tử Điện, lửa này, chắc là U Minh Quỷ hỏa, ba loại thiên địa linh vật, hắn dĩ nhiên thực sự có ba loại thiên địa linh vật!"

Trên bầu trời, Thiên Hoa Cốt trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, loại này thiên địa linh vật, người bình thường cả đời cũng không thể nhìn thấy, mà bây giờ, tại một gã Linh Giả Cảnh huyền giả trong tay xuất hiện, hơn nữa vừa xuất hiện còn chính là Tam! Lão Thiên, ngươi vì sao như vậy hậu đãi hắn?

Tam đại thiên địa linh vật xuất hiện, tại Dương Diệp điều khiển hạ, cấp tốc hợp thành một thanh Kiếm, chuôi này do thiên địa linh vật tạo thành Kiếm nhắm thẳng vào kia trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ phụ nữ trung niên!

"Một kiếm giết ngươi!"

Giữa sân, vang lên Dương Diệp khí phách thanh âm của!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 451: Bách Hoa Mộ

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Một kiếm giết ta?"

Phụ nữ trung niên tiên sinh sửng sốt, sau đó điên cuồng mà phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, phụ nữ trung niên sắc mặt dử tợn nói: "Tốt, tốt, ta Thiên Vũ hôm nay liền muốn nhìn ngươi làm sao một kiếm giết ta!"

Vung tay phải lên, trong cơ thể Huyền khí bạo dũng ra, Thiên Vũ trước mặt nhất thời ngưng kết ra một mặt Thanh Liên cự thuẫn. Đây là Bách Hoa Cung thiên cấp hạ phẩm phòng ngự Huyền kỹ, danh: Thanh Liên trấn thủ. Do nàng thi triển ra, chính là liên tục cấp trung phẩm Huyền kỹ đều không thể lay động. Cự thuẫn phía sau, Thiên Vũ trên mặt tràn đầy không thèm cùng vẻ châm chọc. Một kiếm giết nàng? Đối phương dĩ vãng hắn thật là Kiếm Tông tổ sư sao? Thật là thật là tức cười!

Dương Diệp thân thủ cầm do Cửu U Hàn Phong biến ảo chuôi kiếm, sau đó chân phải chợt một bước, thân thể giống như một chỉ tên rời cung, bạo xạ ra. Trăm trượng cự ly, Thuấn Tức tới, đi tới Thiên Vũ trước mặt sau, không chút do dự nào, Dương Diệp Kiếm vực thi triển ra, sau đó chợt đối về kia Thanh Liên cự thuẫn chính là đâm một cái!

"Đang!"

Giữa sân vang lên một đạo như sắt chùy nện hồng chung nổ thanh, đinh tai nhức óc!

U Minh Quỷ hỏa biến ảo mũi kiếm tại nơi Thanh Liên cự thuẫn thượng hơi dừng lại một chút, nhìn thấy một màn này, kia Thiên Vũ khóe miệng không thèm càng đậm, nhưng mà sau một khắc, chỉ thấy Dương Diệp chợt xoay tròn, lập tức, nàng kia Thanh Liên cự thuẫn nhất thời tét ra, ngay sau đó, 'Oanh' một tiếng vỡ ra được.

Thiên Vũ kinh hãi gần chết, vừa định rút đi, nhưng mà đã không kịp, Dương Diệp trong tay kia do thiên địa linh vật biến ảo kiếm Kiếm tốc rồi đột nhiên bạo tăng, một đạo kiếm quang tự Thiên Vũ trước ngực xuyên qua.

Thiên Vũ hai mắt tranh địa rất lớn, nàng tựa hồ còn có chút không tin nàng liền chết như vậy. Môi khẽ nhếch, làm như còn muốn nói điều gì, nhưng mà lúc này, lại là một đạo kiếm quang hiện lên, sau đó đầu của nàng trực tiếp bay ra ngoài, kia sắp sửa nói tự nhiên cũng sẽ không có.

Một kiếm chém giết Thiên Vũ sau, Dương Diệp sắc mặt tái nhợt rất nhiều, mang bệnh trạng cái loại này tái nhợt. Rơi trên mặt đất sau, Dương Diệp thiếu chút nữa trực tiếp tê liệt ngã xuống đất. Tuy rằng lúc này hắn đã Tôn Giả Cảnh, thế nhưng cuối cùng là dùng ngoại vật đề thăng đi lên, mà không phải chân chánh Tôn Giả Cảnh. Lúc trước nhiều lần quá độ tiêu hao Huyền khí, hiện tại lại thi triển một chiêu này Thiên Địa Nhất Kiếm, trực tiếp làm cho trong cơ thể hắn Huyền khí bị tiêu hao sạch sẽ!

Không chỉ có như vậy, giờ này khắc này, hắn cảm thấy thân thể đã rất là uể oải, đại não cũng giống như bị đổ duyên thông thường, trầm trọng vô cùng. Hắn biết, nếu như tiếp tục như vậy tiêu hao tổn nữa, không cần Bách Hoa Cung của người giết hắn, hắn thì phải xong!

Lắc đầu, Dương Diệp lấy ra một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hút thu. Bất kể như thế nào, hôm nay hắn nhất định phải mang cái này Bách Hoa Cung kia tổ sư phần mộ, còn có cái này Bách Hoa Cung lịch đại tất cả tổ sư phần mộ tất cả đều cho nó bị hủy!

Nếu các nàng quyết định quy củ làm cho mẫu thân bỏ mình, vậy hắn sẽ làm cho các nàng chết không nhắm mắt!

Trên hư không, thấy Thiên Vũ bỏ mình, Thiên Hoa Cốt hai mắt nhắm nghiền, hai tay nắm chặt, sát ý do như thực chất, làm cho không gian chung quanh nàng dường như nước gợn sóng không ngừng nhộn nhạo.

Kia Thiên Vũ thế nhưng có hy vọng nhất bước vào Hoàng Giả Cảnh a! Mà bây giờ, liền chết như vậy! Sớm biết rằng, sẽ không nên để cho nàng xuất quan tới ngăn cản cái này tiểu hỗn đản, thực sự không nên a!

Lúc này, Thiên Hoa Cốt trong lòng đang rỉ máu!

Thiên Hoa Cốt nhìn về phía một bên Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng, trong mắt oán độc rõ ràng có thể thấy được, nếu như không phải là hai người này, muốn giết kia Dương Diệp, bất quá trong nháy mắt giữa chuyện mà thôi! Cũng chính bởi vì hai người này, nàng mới không cách nào cứu kia Thiên Vũ mệnh, so sánh với Dương Diệp, nàng càng rất trước mắt cái này Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng.

Thiên Hoa Cốt đúng là vẫn còn không tuyển chọn động thủ, bởi vì động thủ, một điểm ý nghĩa chưa từng! Hơn nữa lúc này, cũng không cần tại động thủ.

"Bách Hoa Cung đệ tử nghe lệnh, toàn lực tru diệt Dương Diệp, người này lúc này trong cơ thể Huyền khí đã bị tiêu hao sạch sẽ, bọn ngươi không râu cố kỵ, toàn lực xuất thủ. Đem tru diệt người, trực tiếp thăng làm đệ tử chân truyền, thưởng thiên cấp trung phẩm Huyền bảo nhất kiện, cực phẩm Năng Lượng thạch 10 khỏa!" Tại Huyền khí gia trì hạ, Thiên Hoa Cốt thanh âm của truyền khắp toàn bộ Bách Hoa Cung mỗi người góc!

Tự mình chỉ trị giá nhất kiện thiên cấp trung phẩm Huyền bảo cùng 10 khỏa cực phẩm Năng Lượng thạch? Nghe được Thiên Hoa Cốt nói, Dương Diệp không khỏi cười nhạt, xem ra cái này Bách Hoa Cung ngoại trừ da mặt dày ở ngoài, còn rất Cùng a!

Đối với Dương Diệp mà nói rất Cùng, thế nhưng đối với Bách Hoa Cung những đệ tử kia mà nói không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn. Đặc biệt thiên cấp trung phẩm Huyền bảo, đây chính là các nàng cả đời cũng chưa thấy qua đồ vật a! Các nàng làm sao không tâm động? Tâm động sẽ đi động, trọng thưởng dưới tất có dũng phu, rất nhanh, rất nhiều Bách Hoa Cung đệ tử không ở cùng An Nam Tĩnh đám người dây dưa, hướng phía Dương Diệp vọt tới!

Nhìn thấy Bách Hoa Cung đệ tử hướng phía tự mình vọt tới, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, hai tay khẽ động, long trảo xuất hiện ở hai tay hắn bên trên. Lúc này trong cơ thể hắn Huyền khí quả thực còn không có khôi phục lại, thế nhưng không có nghĩa là hắn cũng chưa có chiến lực. Không có Huyền khí, hắn thân thể đã có thể giết người!

Chân phải chợt một bước, Dương Diệp vọt vào Bách Hoa Cung đệ tử trong đám người, sau đó long trảo không ngừng nhanh huy, phàm là bị hắn bắt được Bách Hoa Cung huyền giả, không chết cũng bị thương! Mà chính hắn, thì là hoàn toàn bỏ qua chống lại, tùy ý Bách Hoa Cung đệ tử Huyền kỹ đánh vào trên người hắn!

Theo từng cái một Bách Hoa Cung đệ tử ngã vào Dương Diệp Long trảo dưới, trên hư không Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt lần thứ hai khó coi. Các nàng không nghĩ tới Dương Diệp thân thể phòng ngự cùng thân thể lực lượng dĩ nhiên cường hãn đến rồi loại trình độ này, đây tột cùng là cái gì yêu nghiệt? Đạt được Tôn Giả Cảnh hắn, Tôn Giả Cảnh trong có ai có thể giết được hắn?

Thiên Hoa Cốt cùng Thiên Niệm Từ lúc này trong lòng thực sự hối hận, hối hận lúc đầu phải xử tử kia Phượng Ngọc, nếu như không giết Phượng Ngọc, cũng đặc xá tội khác, kia Bách Hoa Cung thì tương đương với nhiều một cái tuyệt thế yêu nghiệt a! Tính là không tha miễn tội khác, dùng lúc nào tới áp chế Dương Diệp, đó cũng là tốt a! Mà bây giờ, kia Phượng Ngọc vừa chết, cái này Dương Diệp không cố kỵ nữa!

Nói chung, từ vừa mới bắt đầu, thì không nên khinh thị Dương Diệp. Thế nhưng đáng tiếc, từ vừa mới bắt đầu các nàng liền chẳng bao giờ nhìn thẳng vào qua Dương Diệp, cho là hắn cho dù ở yêu nghiệt, muốn tiêu diệt hắn cũng bất quá trong nháy mắt giữa chuyện mà thôi. Mà bây giờ sự thực nói cho các nàng biết, con này các nàng đã từng cho rằng 'Con kiến hôi' đã có thể cho các nàng tạo thành uy hiếp!

"Thú Hoàng, ngươi Huyền Thú Đế Quốc cùng tiểu tử này tựa hồ quan hệ không tệ?" Một bên, Thủy Hoàng đột nhiên nói. Khi biết Huyền Thú Đế Quốc mục tiêu là tiến quân Yêu Vực sau, Thủy Hoàng đối Huyền Thú Đế Quốc tại cũng mất địch ý, bởi vì bọn họ lợi ích không ở xung đột, tương phản, song phương tại rất nhiều địa phương đều phải cần hợp tác!

Thú Hoàng nhìn Thủy Hoàng liếc mắt, sau đó khẽ mỉm cười nói: "Hoàn hảo, người này cùng những người khác loại bất đồng, không giống cái khác như nhân loại vậy căm thù ta Huyền Thú Đế Quốc, cùng ta Huyền Thú Đế Quốc trong một ít Huyền thú quan hệ rất là không sai. Đương nhiên, cùng ta hoàng thất quan hệ cũng không sai, đáng tiếc ta không giống Thủy Hoàng ngươi vậy có tôn nữ!"

Đọc truyện ở //truyencu

Atui.Net/ Nghe vậy, Thủy Hoàng cười ha ha một tiếng Đạo: "Người này cực kỳ trọng tình, tịch tháng nha đầu kia theo hắn, ta tin tưởng hắn chắc chắn sẽ không cô phụ của nàng!"

Một bên Lý Tư khẽ cười lắc đầu, nàng hiện tại rốt cuộc biết ngày hôm qua Thủy Hoàng tại sao muốn sắc phong Tần Tịch Nguyệt cùng với mẫu thân nàng, nguyên lai là bởi vì... Này Dương Diệp. Tại ngày hôm qua, Thủy Hoàng đột nhiên sắc phong Tần Tịch Nguyệt là công chúa Minh Nguyệt, cũng ban thưởng nhất kiện thiên cấp trung phẩm Huyền bảo, cũng khiến kỳ có thể tuỳ ý xem xét Đại Tần hoàng thất Huyền kỹ các!

Tất cả mọi người không giải thích được Thủy Hoàng tại sao muốn làm như vậy, ngay cả Lý Tư hắn cũng không phải rất rõ ràng, dù sao

Tần Tịch Nguyệt chẳng qua là một gã thông thường công chúa mà thôi, mẹ nàng càng chỉ là một gã thông thường cung nữ. Như Tần Tịch Nguyệt loại này, ở trong hoàng cung địa vị cũng liền so một ít cung nữ hơi chút cao nhất điểm mà thôi! Mà cái này Thủy Hoàng cũng sổ điểm danh phong Tần Tịch Nguyệt, việc này, thấy thế nào thế nào có chuyện a!

Hiện tại, không có vấn đề. Nguyên lai kia công chúa Minh Nguyệt cùng cái này Dương Diệp có quan hệ....

Phía dưới, Dương Diệp điên cuồng mà giết người, hắn một đôi long trảo đã bị nhuộm thành tiên hồng sắc, tại hắn trên đỉnh đầu, Huyết Sát Châu không ngừng hấp thu hắn mỗi giết chết một người huyết khí. Không được nửa canh giờ, Dương Diệp đã giết mấy trăm Bách Hoa Cung đệ tử, kia Huyết Sát Châu hấp thu nhiều như vậy huyết khí sau, kia trong đó đỏ tươi càng thêm đẹp đẽ!

Nhưng mà Bách Hoa Cung đệ tử cũng giết bất tận, diệt không dứt, bởi vì vô số Bách Hoa Cung đệ tử cuồn cuộn không ngừng mà từ các đại phong tới rồi, giết 100, bật người lại tới 200. Chưa tới một canh giờ, Dương Diệp bên này người cũng đã bắt đầu ở hạ phong. Dù sao bọn họ chỉ không được 200 người, mà Bách Hoa Cung đệ tử cũng cuồn cuộn không ngừng mà xuất hiện, này kéo dài, bọn họ tự nhiên sẽ rơi hạ phong!

"Tiếp tục như vậy không thích hợp!"

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, trầm giọng nói. Nàng không hãi sợ Bách Hoa Cung những đệ tử này, thế nhưng nàng không thể không thay sau lưng nàng An Gia cường giả suy nghĩ. Tiếp tục tiếp tục như vậy, những người này cũng rất có thể cũng phải khai báo ở chỗ này. Dù sao lấy bọn họ chút người này, là không có khả năng tiêu diệt một cái tông môn!

"Bành!"

Một chưởng vỗ toái một gã Bách Hoa Cung cường giả đầu, Dương Diệp ngừng lại, nhìn thoáng qua bốn phía, khi nhìn thấy hắn bên này người ở hạ phong lúc, Dương Diệp nhướng mày, trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Thay ta đứng vững nửa khắc đồng hồ, nửa khắc đồng hồ sau, đại gia rút lui, có thể?"

"Ngươi muốn làm gì?" An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp mặt lộ vẻ dữ tợn, Đạo: "Tự nhiên là cấp cho Bách Hoa Cung một cái khó có thể không nhớ giáo huấn, ta muốn làm cho các nàng tại đây Nam Vực, bộ mặt tang tận!" Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình khẽ động, hướng phía Bách Hoa Mộ bay vút đi.

Trên hư không, nhìn thấy Dương Diệp hướng phía Bách Hoa Mộ bay vút đi, Thiên Hoa Cốt biến sắc, có chút tây này bên trong giận dữ hét: "Bách Hoa Cung đệ tử, tốc tốc ngăn cản hắn!" Nếu để cho Dương Diệp xông vào Bách Hoa Mộ, đồng thời tàn sát bừa bãi phá hư nói, kia Bách Hoa Cung danh tiếng liền thực sự bị hủy. Mà nàng Thiên Hoa Cốt, còn có tất cả Bách Hoa Cung đệ tử đều muốn trở thành Bách Hoa Cung ngàn cốt tội nhân!

Những Bách Hoa Cung đó đệ tử tựa hồ cũng biết chuyện nghiêm trọng tính, lập tức không ở cùng An Nam Tĩnh đám người dây dưa, toàn bộ giàu to rồi phong tựa như hướng phía Dương Diệp đuổi theo, vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả càng trực tiếp xé rách không gian, lấy không gian xuyên toa thuật đi ngăn trở Dương Diệp!

"Thuấn Tức Vạn Lý!"

Dương Diệp bỗng nhiên quát dẹp đường, tại Cửu U Kiếm Vũ cùng Thuấn Tức Vạn Lý gia trì hạ, Dương Diệp hóa thành một đạo tia sáng, trong nháy mắt tiến nhập kia Bách Hoa Mộ mộ miệng trong.

Nhưng mà Dương Diệp mới vừa gia nhập kia mộ trung, cũng chẳng biết tại sao từ kia mộ trung lại bắn ra ngoài, mà ở Dương Diệp khóe miệng, còn lại là lộ vẻ lướt một cái cực kỳ thấy được đỏ tươi!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 452: Hủy mộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, một gã tóc trắng xoá lão phụ tự kia mộ miệng chỗ chậm rãi đi ra. Lão phụ đầy đầu tóc bạc, trên mặt hiện đầy từng cái nếp nhăn, nhìn qua cực kỳ Thương Lão.

Nhưng mà chính là như thế một gã lão phụ, cũng làm cho Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đám người sắc mặt kịch biến, bởi vì... Này danh lão phụ là Hoàng Giả Cảnh cường giả! Lúc này bọn họ cùng Bách Hoa Cung song phương Hoàng Giả Cảnh cường giả ngang nhau, Bách Hoa Cung nhiều hơn như thế một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, không thể nghi ngờ sẽ để cho bọn họ xuất hiện hoàn cảnh xấu.

Tình huống rất là không ổn!

Nhìn thấy lão phụ, Thiên Hoa Cốt đám người trong lòng nhất thời thở dài một hơi, thế nhưng rất nhanh, không biết nguyên nhân gì, các nàng sắc mặt lần thứ hai ngưng trọng.

Dương Diệp tự trên mặt đất bò dậy, mới vừa dậy, một ngụm máu tươi lần thứ hai tự miệng hắn trung phun đi ra. Lau mép một cái tiên huyết, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, hắn không nghĩ tới cái này Bách Hoa Mộ trong lại vẫn cất dấu một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả! Lúc trước nếu như không là có người Hoàng Giáp thay hắn chặn phần lớn lực đạo, hắn sợ rằng sẽ bị cái này lão phụ một chưởng vỗ thành bột mịn!

Hoàng Giả Cảnh cường giả dĩ nhiên cường hãn như vậy!

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, hắn biết, hắn lúc này, căn bản còn không cách nào cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả đối kháng!

Lão phụ ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, nhìn thấy giữa sân một mảnh hỗn độn lúc, lão phụ khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "Không nghĩ tới Bách Hoa Cung cũng có hôm nay, thật là không có nghĩ tới chứ. Đường đường Bách Hoa Cung, lại bị người khi thượng môn tới, thật là buồn cười, thật là thảm thương!"

Trên hư không, Thiên Hoa Cốt trầm giọng nói: "Sư tỷ nhất nhất!"

"Không nên gọi ta sư tỷ!" Lão phụ khoát tay áo nói: "Lão phụ đã không phải là Bách Hoa Cung đệ tử, Thiên Hoa Cốt ngươi hẳn là rất rõ ràng mới là. Cái này sư tỷ hai chữ, không đảm đương nổi."

Thiên Hoa Cốt nhướng mày, sau đó thấp giọng thở dài nói: "Sư tỷ, bất kể như thế nào, ngươi đã từng cũng là Bách Hoa Cung đệ tử, hôm nay Bách Hoa Cung đại nạn, lẽ nào ngươi muốn khoanh tay đứng nhìn sao? Nếu như Bách Hoa Cung bị diệt, sư phụ trên trời có linh thiêng nàng sẽ vui vẻ sao? Ta ngươi trong lúc đó ân oán tạm thời buông, trước cùng nhau liên thủ đối địch, làm sao?"

"Sư phụ?" Lão phụ mặt lộ vẻ dữ tợn, Đạo: "Nàng có thể hay không vui vẻ làm ta chuyện gì? Thiên Hoa Cốt, lẽ nào ngươi đã quên năm đó nàng là như thế nào đối đãi ta tướng công cùng ta hài tử? Lẽ nào ngươi đã quên nàng là như thế nào bức ta phát hạ thề độc, vĩnh viễn tại đây Bách Hoa Mộ trong hướng những Bách Hoa Cung đó tổ sư sám hối?"

Thiên Hoa Cốt trầm mặc.

"Ngươi là Thiên Nhạn!" Lúc này, một bên Thủy Hoàng đột nhiên nói: "Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên không có chết, nhưng lại tấn chức đến rồi Hoàng Giả Cảnh, quả nhiên là khiến người ta ngoài ý muốn!"

Thiên Nhạn, cùng bọn chúng là cùng người cùng một thời đại, năm đó ở Nam Vực cũng là thiên tài, cũng bị Bách Hoa Cung chỉ định là tiếp theo đảm nhiệm cung chủ. Đúng mà đối phương cũng yêu một người nam nhân, đồng thời cùng nam nhân kia sống chết, ngay lúc đó Bách Hoa Cung cung chủ biết được sau, nhất thời giận dữ, tự mình xuất thủ đem cùng với tướng công cùng hài tử trảo trở về Bách Hoa Cung!

Từ đó về sau, cái này Thiên Nhạn không còn có xuất hiện ở Nam Vực qua. Rất nhiều người đều cho rằng nàng chắc là bị Bách Hoa Cung cung quy xử tử, bao quát hắn Thủy Hoàng cũng cho rằng như thế, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương không chỉ có không chết, còn tấn chức đến rồi Hoàng Giả Cảnh. Bất quá hoàn hảo, người này đối kia Bách Hoa Cung tựa hồ rất có oán khí a!

Tên là Thiên Nhạn lão phụ lạnh lùng nhìn thoáng qua Thủy Hoàng, sau đó nói: "Thủy Hoàng, không nghĩ tới ngươi thực sự đối tông môn thế lực hạ thủ. Ừ? Còn có Thú Hoàng, thật không nghĩ tới, các ngươi dĩ nhiên liên thủ." Nói đến đây, Thiên Nhạn đột nhiên nhìn về phía xa xa đứng lên Dương Diệp, Đạo: "Ngươi cũng đĩnh khiến ta hết ý, bị ta một chưởng, lại vẫn có thể đứng lên, cái tuổi này có thực lực như vậy, thật là hậu sinh khả uý a!"

"Ngươi là tránh ra, hay là muốn tiếp tục xuất thủ ngăn trở ta?" Dương Diệp cùng đối phương đối diện, trong mắt không có nửa phần sợ hãi, cái này Bách Hoa Cung lịch đại cung chủ mộ, hắn hôm nay là đào định rồi. Ai ngăn cản đều không được!

Thiên Nhạn lông mày nhướn lên, Đạo: "Ngươi đối với mình tựa hồ rất có lòng tin?"

Không cho sao?

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, đang chuẩn bị kêu lên Bạch Long, đúng lúc này, kia Thiên Nhạn đột nhiên nói: "Tuy rằng ta cũng ước gì ngươi diệt cái này Bách Hoa Cung, thế nhưng đáng tiếc, ta đã từng thề, muốn tại đây Bách Hoa Mộ trong sám hối, đồng thời thủ hộ cái này Bách Hoa Mộ. Bách Hoa Cung, chỉ cần ngươi bất động cái chỗ này, những địa phương khác tùy ngươi!"

Nghe được Thiên Nhạn nói, Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt trầm xuống, mà kia Thủy Hoàng đám người cũng vui vẻ.

Thế nhưng Dương Diệp cũng lắc đầu, Đạo: "Xin lỗi, cái này Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư mộ, ta hôm nay là đào định rồi!"

Thiên Nhạn nheo mắt, sau đó lạnh lùng nói: "Vậy ngươi liền lấy ra của ngươi lá bài tẩy ah!"

Dương Diệp gật đầu, ngay hắn chuẩn bị kêu lên Bạch Long lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên: "Ngươi nếu muốn đào cái này Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư phần mộ, vậy đi đào ah, người này, ta thay ngươi ngăn là được!"

Theo đạo thanh âm này hạ xuống, Hiểu Thiên Cơ xuất hiện ở giữa sân.

Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt kịch biến, các nàng không nghĩ tới cái này Dương Diệp vẫn còn có Hoàng Giả Cảnh cường giả giúp đỡ, dựng lên tên này Hoàng Giả Cảnh cường giả chí ít còn là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm!

Một bên Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người nhìn nhau liếc mắt, hai người từ song phương trong mắt đều thấy được khiếp sợ, hiển nhiên, cái này Hiểu Thiên Cơ xuất hiện khiến hắn hai người cũng là ngoài ý muốn!

Dương Diệp cũng là có chút ngoài ý muốn, tuy rằng Hiểu Thiên Cơ nói qua muốn giúp hắn giúp một tay, thế nhưng hắn không nghĩ tới đối phương thực sự theo hắn tới Nam Vực, hơn nữa bây giờ còn ra tay giúp hắn!

Mặc kệ thế nào, cái này cuối cùng là tốt!

Dương Diệp đối về Hiểu Thiên Cơ hơi thi lễ, sau đó hướng phía kia Bách Hoa Mộ chậm rãi đi đến. Kia Thiên Nhạn sắc mặt trầm thấp như nước, nàng không hề động tay, chỉ có thể mặc cho Dương Diệp hướng kia Bách Hoa Mộ đi đến, bởi vì tính là động thủ cũng không có chút ý nghĩa nào. Trước mắt đột nhiên này xuất hiện người mù, thực lực xa tại nàng bên trên, động thủ, bất quá tự rước lấy nhục mà thôi!

Nhìn Dương Diệp hướng Bách Hoa Mộ đi đến, Thiên Hoa Cốt chờ Bách Hoa Cung đệ tử sắc mặt dữ tợn đáng sợ, nếu như Bách Hoa

Cung lịch đại tổ sư mộ, thực sự bị Dương Diệp phá hư, kia Bách Hoa Cung ngày sau tại Nam Vực danh tiếng liền thực sự bị hủy. Sợ rằng Nam Vực tại cũng không có ai sẽ gia nhập Bách Hoa Cung, mà các nàng cái này Bách Hoa Cung đệ tử, cũng mang cả đời không cách nào tại khác tông môn đệ tử trước mặt ngẩng đầu lên!

"Dương Diệp, ngươi thắng." Đúng lúc này, Thiên Hoa Cốt đột nhiên nói: "Nếu như ngươi lúc này thu tay lại, ta Bách Hoa Cung nguyện ý bồi thường ngươi, tính là tha thứ mẹ ngươi tội danh, thay nàng chính danh, cũng không phải không thể. Nếu như ngươi còn không hài lòng, ta Bách Hoa Cung nguyện ý bổ thường ngươi 50 khỏa cực phẩm Năng Lượng thạch!"

Nói ra lời nói này, Thiên Hoa Cốt trong lòng là rất biệt khuất, thế nhưng nàng đã không có biện pháp. Vô luận như thế nào, cũng không có thể khiến Dương Diệp phá hư cái này Bách Hoa Mộ, quan hệ này đến Bách Hoa Cung tôn nghiêm.

"Thu tay lại? Bồi thường? 50 khỏa cực phẩm Năng Lượng thạch?" Dương Diệp cười ha ha một tiếng, thủ đoạn khẽ động, hơn một trăm miếng cực phẩm Năng Lượng thạch nhét vào một bên trên mặt đất, Đạo: "Ta cho ngươi 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, ngươi mang ngươi Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư phần mộ đào, làm sao? Nếu như thiếu, ta tự cấp hai ngươi trăm miếng, làm sao?"

"Tốt, tốt, tốt!" Thiên Hoa Cốt rõ ràng bị tức không nhẹ, trong mắt sát ý do như thực chất, Đạo: "Dương Diệp, từ giờ trở đi, ta Bách Hoa Cung mang cùng ngươi không chết không ngớt, kể từ hôm nay, ta Bách Hoa Cung các đệ tử đệ nhất đảm nhận vụ, chính là tru sát ngươi, kể từ hôm nay, ta..."

Nhưng mà Dương Diệp đã vô tâm tình tiếp tục nghe nàng nhiều lời, thân hình khẽ động, bay thẳng vào kia Bách Hoa Mộ trong, làm cho kia Thiên Hoa Cốt tức thiếu chút nữa điên cuồng.

"Tất cả Bách Hoa Cung đệ tử động thủ!"

Thiên Hoa Cốt không ở cố kỵ, cùng nàng bên cạnh Thiên Niệm Từ thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp thiểm lược đi, ngay tại lúc nàng hai người động thủ một khắc kia, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người cũng là vội vã xuất thủ, ngăn ở nàng hai người trước mặt của.

Lúc này Thiên Hoa Cốt đám người đương nhiên sẽ không tại đi suy nghĩ gì động thủ có không có ý nghĩa, các nàng chỉ biết, tự mình tổ sư mộ phần cũng bị người đào. Làm kế tiếp cái rồ kiểu địa điên cuồng xuất kích.

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Bách Hoa Cung vang lên từng đạo năng lượng kinh khủng nổ vang thanh.

Tiến nhập Bách Hoa Mộ sau khi, Dương Diệp lấy ra Thuấn Không cùng triệu hoán ra Thanh Vân Tử Điện cùng với U Minh Quỷ hỏa, hắn phải cẩn thận một ít, ai biết cái này Bách Hoa Mộ trong còn có cái gì... Không cường giả.

Bách Hoa Mộ nội bộ tất cả đều là do cánh hoa cấu thành, tại Dương Diệp phía trước, là một mảnh mấy ngàn trượng dài rộng cự đại không gian, bên trong không gian, cách mỗi mười mấy trượng thì có một tòa do cánh hoa tạo thành quan tài. Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới trong đó một tòa quan tài trước mặt, trường kiếm vi vi nhất thiêu, kia quan tài nhất thời bị đánh bay.

Quan tài trong là một nữ tử, nữ tử dung mạo cực mỹ, nhưng là lại đã không có sinh cơ, không có khí tức, chỉ là thân thể bảo tồn cực kỳ hoàn hảo, sắc mặt đều là mang hồng nhuận vẻ, như một cái đại người sống thông thường!

Dương Diệp Khả không có hứng thú xem tử thi, ánh mắt đầu đến rồi nơi khác, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào xa xa trung tâm một tòa thật to quan tài bên trên, chỗ ngồi này quan tài so bên cạnh quan tài lớn hơn Sơn mấy trăm, hơn nữa còn là độc lập tại một tòa do cánh hoa tạo thành tròn trên đài. Dương Diệp thân hình khẽ động, tới nơi này tòa tròn trên đài, khi thấy chỗ ngồi này tròn trên đài bên cạnh một khối mộ bia lúc, Dương Diệp khóe miệng nhất thời lộ ra lướt một cái dữ tợn.

Chỉ thấy mộ bia bên trên viết: Mục lạnh san, Bách Hoa Cung người sáng lập, Bách Hoa Cung tổ sư...

Phía sau còn có một chút về cái này Bách Hoa Cung tổ sư một ít truyền thuyết, cùng với một ít giới thiệu, thế nhưng Dương Diệp không có hứng thú nhìn xuống, với hắn mà nói, chỉ cần xác nhận cái này Bách Hoa Cung tổ sư phần mộ tại đây như vậy đủ rồi.

Trường kiếm lần thứ hai vừa nhảy, kia quan tài nhất thời bị một kiếm đánh bay, không có gì ngoài ý muốn, dễ dàng.

Dương Diệp đi tới quan tài bên cạnh, nhưng mà kia quan tài trong cũng rỗng tuếch, cái gì cũng không có.

"Chẳng lẽ nói cái này Bách Hoa Cung tổ sư cũng xông qua thiên lộ, tiêu thất ở tại thế gian này? Mà cái này nếu nói quan tài chẳng qua là Bách Hoa Cung đệ tử tượng trưng tính lấy ra, khiến mọi người tế bái?" Dương Diệp cau mày thấp giọng nói.

Rất nhanh, Dương Diệp lắc đầu, thân hình khẽ động, đi tới mộ miệng, sau đó ánh mắt quét cuối tuần vây, hít sâu một hơi, trong mắt dữ tợn hiện lên, thủ đoạn khẽ động, U Minh Quỷ hỏa 'Bành' một tiếng vỡ ra được, rất nhanh, U Minh Quỷ hỏa trong nháy mắt hóa thành một cái biển lửa, mang toàn bộ Bách Hoa Mộ đều bao phủ ở tại trong đó.

"Không!"

Bên ngoài, vang lên kia Thiên Hoa Cốt hiết tư để lý điên cuồng tiếng rống giận dử.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 453: Người chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Bách Hoa Mộ trở thành một cái biển lửa.

Vô số Bách Hoa Cung đệ tử ngây ra như phỗng, Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư mộ địa cứ như vậy bị người phá hủy? Nàng lúc này môn, đầu là trống rỗng, chỉ cái ý niệm này tại trong đầu không ngừng bồi hồi.

Một bên Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt, đều có đến khiếp sợ, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên thực sự dám mang Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư mộ địa bị phá huỷ, cứ như vậy, Bách Hoa Cung cùng Dương Diệp trong lúc đó, mang trở thành chân chính tử địch, không chết không thôi loại đó.

Bất quá hai người cũng biết, tại Dương Diệp mẫu thân chết một khắc kia, Dương Diệp cùng Bách Hoa Cung cũng đã là không chết không thôi tử địch!

Sau cùng kíp nổ U Minh Quỷ hỏa sau, Dương Diệp sắc mặt nhất thời trắng bệch, nếu như không phải là Thuấn Không Kiếm chống đất mặt, hắn lúc này đã tê liệt ngã xuống đất. Hắn biết, bởi vì hắn quá độ sử dụng bí pháp đề thăng tới lực lượng, hiện tại thân thể hắn bắt đầu cắn trả, dù sao hắn không phải chân chánh Tôn Giả Cảnh!

"Không được đang thi triển Huyền kỹ, nếu không sẽ cho thân thể ngươi mang đến không thể xóa đi thương tổn!" Kiếm Linh cảnh cáo thanh âm của tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp cười khổ cười, hiện tại hắn tính là nghĩ thi triển Huyền kỹ cũng không được a! Chính hắn đều cảm thấy thân thể của chính mình đã đến hỏng mất sát biên giới, đang thi triển, vậy thật là muốn chết. Chỉ là có chút đáng tiếc, đáng tiếc hôm nay không cách nào tiêu diệt cái này Bách Hoa Cung!

"Ngươi không sao chứ?" An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

"Hoàn hảo!" Dương Diệp Đạo: "Khiến mọi người rút lui khỏi ah, nếu như Bách Hoa Cung ngăn cản, vậy tại giết nhiều điểm lại đi, cùng lắm thì sau đó ta nhiều bổ cho bọn hắn một ít cực phẩm Năng Lượng thạch!"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó xoay người nhìn về phía những thứ kia đã đi tới trước mặt nàng Tôn Giả Cảnh cường giả, Đạo: "Rút lui, không muốn ham chiến. Ép các nàng, đại gia không có lợi!"

Nghe vậy, mọi người gật đầu, sau đó hướng phía xa xa thiểm lược đi.

"Hôm nay, một cái cũng đừng nghĩ đi!"

Đúng lúc này, trên hư không Thiên Hoa Cốt đột nhiên nói: "Ta không biết các ngươi là phương nào thế lực, nhưng là các ngươi nếu dám đến ta Bách Hoa Cung, đồng thời giết ta Bách Hoa Cung nhiều như vậy đệ tử, vậy ngươi liền toàn bộ lưu lại cho ta Bách Hoa Cung đệ tử chôn cùng ah!"

Rất nhanh, vô số Bách Hoa Cung cường giả mang Dương Diệp đám người bao quanh vây lại.

"Ngươi là muốn cá chết phá?" Thủy Hoàng nhìn về phía Thiên Hoa Cốt, nhạt thanh Đạo.

"Cá chết phá thì như thế nào?" Thiên Hoa Cốt dử tợn nói: "Hôm nay nếu không phải mang bọn ngươi diệt sạch tại đây Bách Hoa Cung nội, ta Bách Hoa Cung còn có mặt mũi nào xưng siêu cấp tông môn? Tất cả Bách Hoa Cung đệ tử nghe lệnh, bất kể hết thảy hậu quả, cho dù là tự bạo, cần phải mang hôm nay nơi đây tất cả ngoại lai giả toàn bộ tiêu diệt!"

Nghe vậy, vô số Bách Hoa Cung đệ tử nhất thời dường như phát điên thông thường, hướng phía Dương Diệp đám người vọt tới. Bách Hoa Mộ bị hủy, không thể nghi ngờ làm cho Bách Hoa Cung đệ tử cảm nhận được một loại khuất nhục, Dương Diệp hủy không phải là Bách Hoa Mộ, mà là đang chà đạp các nàng Bách Hoa Cung tôn nghiêm, cho nên, giờ này khắc này Bách Hoa Cung đệ tử là hận không thể uống Dương Diệp huyết, lột Dương Diệp da!

"Xem ra chúng ta là không đi được!" Nhìn những thứ kia xông tới Bách Hoa Cung đệ tử, Dương Diệp trên mặt tái nhợt lộ ra lướt một cái cười khẽ, đối về bên cạnh hắn An Nam Tĩnh đến.

"Tiếp tục như vậy, chúng ta sẽ bị hao tổn chết ở chỗ này!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

"Làm sao sẽ!" Dương Diệp nhếch miệng cười cười, Đạo: "Nếu cái này Bách Hoa Cung muốn chết như vậy, ta đây hôm nay sẽ thanh toàn các nàng ah!"

"Rống!"

Theo Dương Diệp thanh âm hạ xuống, một đạo bạch quang tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao, lập tức biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái sắp tới nghìn trượng khổng lồ bạch sắc cự long, cự long kia thân thể cao lớn, trực tiếp mang toàn bộ Bách Hoa Cung bầu trời che khuất.

Giờ khắc này, mọi người ngây ra như phỗng, bao quát Dương Diệp bên cạnh An Nam Tĩnh!

Đối với Bạch Long, ngoại trừ An Nam Tĩnh cùng Cổ Chiến Trường của người bên ngoài, giữa sân Bách Hoa Cung đám người căn bản không biết Bạch Long lai lịch, thế nhưng cái này không trọng yếu, quan trọng là... Bọn họ biết này Bạch Long là một cái Hoàng Giai siêu cấp cường giả!

"Đúng là vẫn còn vận dụng sao?" Một bên cùng Thiên Nhạn giằng co Hiểu Thiên Cơ khẽ lắc đầu một cái, trước khi hắn sở dĩ xuất thủ, mục đích chính là không muốn để cho Dương Diệp triệu hồi ra này Bạch Long. Bởi vì một khi triệu hồi ra này Bạch Long, như vậy thì ý nghĩa Dương Diệp cuộc sống sau này mang vĩnh viễn không yên tĩnh. Toàn bộ đại lục cường giả, thế gia, tông môn, đều biết đưa mắt tập trung Dương Diệp!

Thế nhưng đáng tiếc, Dương Diệp đúng là vẫn còn vận dụng.

Một bên Tư Đồ Hải cau mày, tựa như là đang suy nghĩ gì, rất nhanh, hắn đột nhiên con ngươi co rụt lại, thất thanh nói: "Làm sao có thể, kia không phải là bị trấn áp tại Tiềm Long Tháp sao? Tại sao lại xuất hiện ở đây, làm sao có thể..."

"Tư Đồ huynh nhận thức này Long?" Thiên Hoa Cốt Đạo.

Tư Đồ Hải không trả lời, chỉ là dường như mất hồn kiểu thấp giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao có thể..."

"Thật là một cái làm người ta hết ý tiểu tử kia đây!" Một bên, Thú Hoàng khẽ lắc đầu một cái, thấp giọng nói. Dương Diệp cái này lá bài tẩy, một người tiếp một người, làm cho hắn đều kinh hãi.

Không trung, Bạch Long thân thể không ngừng cuồn cuộn, mang kia trên bầu trời mây trắng đều đảo loạn, từng cổ một kinh khủng long uy chiếu nghiêng xuống, làm cho dưới Bách Hoa Cung chờ đệ tử sợ không ngớt.

Long uy, chân chính long uy!

"Toàn bộ giết!"

Dưới, Dương Diệp lạnh lùng phát ra mệnh lệnh. Hắn đương nhiên biết kêu lên Bạch Long ý vị như thế nào, thế nhưng hắn không thể không kêu. Bởi vì lúc này nếu như không gọi ra, bọn họ những người này cũng rất khả năng toàn bộ chết ở chỗ này. Về phần sau này cái này Bạch Long vấn đề, chỉ có thể sau này đi giải quyết. Giải quyết lập tức, mới là chính kinh!

Nghe được Dương Diệp nói, Bạch Long gầm lên giận dữ, lập tức hướng phía dưới Bách Hoa Cung đám người hung hăng đụng tới. Dưới Bách Hoa Cung chờ đệ tử kinh hãi gần chết, các nàng làm sao ngăn cản này đã là Hoàng Giai cự long?

Thiên Hoa Cốt đám người đương nhiên sẽ không để cho Bách Hoa Cung đệ tử đi đối kháng Hoàng Giai cường giả, thế nhưng ngay các nàng động thủ một khắc kia, một bên Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người cũng là theo chân động thủ, gắt gao khiên chế trụ các nàng, làm cho các nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn cái kia cự long hướng phía Bách Hoa Cung dưới những đệ tử kia đụng tới!

"Oanh!"

Bạch Long rơi xuống đất, cả ngọn núi kịch liệt run lên, vô số Bách Hoa Cung đệ tử ngay cả tiếng kêu sợ hãi chưa từng phát ra cũng đã bị ép thành thịt vụn. Chính là cái này đè một cái, Bách Hoa Cung đệ tử chí ít đã chết ngũ sáu nghìn đã ngoài!

Dương Diệp sắc mặt rất bình tĩnh, phảng phất những thứ kia bị Bạch Long tàn sát Bách Hoa Cung cường giả không phải người mệnh thông thường. Hắn đương nhiên biết, trong những người này có thật nhiều người vô tội, những người này cũng không có xuất thủ đối phó mẫu thân hắn, hoặc là đối mẫu thân hắn bỏ đá xuống giếng. Thế nhưng cái này đã không trọng yếu, quan trọng là... Các nàng là Bách Hoa Cung đệ tử, nếu hưởng thụ Bách Hoa Cung mang tới chỗ tốt, các nàng đó dĩ nhiên là hẳn là gánh chịu Bách Hoa Cung mang đến nguy nan!

Còn nữa, hắn tin tưởng, nếu có cơ hội, những người này sẽ không chút do dự đưa hắn chém giết. Nhân từ đối với địch nhân, chính là tàn nhẫn đối với mình. Hắn Dương Diệp đương nhiên sẽ không lòng dạ đàn bà, đáng giết, hắn một cái đều sẽ không bỏ qua!

Đối với tàn sát nhân loại, Bạch Long tựa hồ rất hưng phấn, to lớn đuôi chợt đảo qua, nhất thời lại có mấy ngàn Bách Hoa Cung đệ tử bỏ mình!

Nghiền ép, chân chính nghiền ép! Cái này Bách Hoa Cung đệ tử tại Bạch Long trước mặt, căn bản ngay cả hoàn thủ lực lượng chưa từng, chưa nói xong tay, chính là trốn cũng không thể!

Nhìn thấy Bách Hoa Cung đệ tử bị tàn sát, một bên Thiên Nhạn trên mặt đột nhiên lộ ra dữ tợn cùng thống khoái dáng tươi cười, nàng là hận Bách Hoa Cung, bởi vì Bách Hoa Cung giết nàng tướng công, càng lấy con trai của nàng áp chế nàng phát hạ thề độc, làm cho nàng cả đời canh giữ ở Bách Hoa Mộ trong, làm một cái thủ mộ người. Nếu như Bách Hoa Cung che diệt, nàng kia tự nhiên cũng có thể giải thoát rồi. Dù sao nàng năm đó phát thệ chỉ nói là thay Bách Hoa Cung thủ hộ Bách Hoa Mộ, nếu như Bách Hoa Cung che diệt, cái này thệ ngôn dĩ nhiên là không ở tồn tại!

Truyện Của Tui . net Một bên Thiên Hoa Cốt cùng Thiên Niệm Từ ngừng lại, không có ở xuất thủ. Nhìn kia bị Bạch Long tàn sát Bách Hoa Cung đệ tử, Thiên Hoa Cốt như mất hồn, nàng biết, tính là Bách Hoa Cung hôm nay không có bị diệt, nhưng cũng xong rồi. Từ đó về sau, Bách Hoa Cung tại cũng không có thể trở thành Nam Vực sáu thế lực lớn một trong!

Từ đó về sau, Bách Hoa Cung đã ở cũng không có tư cách cùng Băng Tuyết cung cùng với Nguyên Môn đặt chung một chỗ. Nói chung, hết thảy đều xong. Lúc trước vẫn chỉ là Bách Hoa Cung danh tiếng bị hủy, thế nhưng hiện tại, bị hủy chính là Bách Hoa Cung căn cơ, cái này Bách Hoa Cung đệ tử đều là Bách Hoa Cung trụ cột, thế nhưng hiện tại, mất ráo, mất ráo!

Hối, hối hận, Thiên Hoa Cốt chưa bao giờ giống giờ này khắc này như vậy hối hận qua. Nếu như không có giết Phượng Ngọc, nếu như lúc đầu hơi chút phóng Phượng Ngọc một con ngựa, vậy hôm nay Bách Hoa Cung liền tuyệt không biết là như vậy hạ tràng. Đương nhiên, nàng cũng không nghĩ tới giết Phượng Ngọc, sẽ làm Dương Diệp điên cuồng phản công Bách Hoa Cung, càng không có nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể có nhiều như vậy cường giả tương trợ!

Hối hận qua sau, chính là hận, khắc cốt minh tâm hận. Đương nhiên là hận Dương Diệp, bởi vì... Này hết thảy đều là Dương Diệp tạo thành, Bách Hoa Cung bây giờ biến thành như vậy, đều là Dương Diệp tạo thành, nàng có thể nào không hận Dương Diệp? Đáng hận nhất chính là, nàng hiện tại lại thì không cách nào ra tay giết chết trước mắt cái này chỉ cần nàng một chưởng có thể đập chết Dương Diệp!

Thiên Hoa Cốt đang hối hận, tại hận, thế nhưng Bạch Long cũng không có đình chỉ Sát Lục, tại nó tàn sát hạ, ngắn không được mười mấy hơi thở thời gian, giữa sân thì có hơn vạn Bách Hoa Cung đệ tử bị giết hết. Trong đó một ít Bách Hoa Cung cường giả thẳng biết khó thoát khỏi cái chết, sau đó tuyển chọn tự bạo, thế nhưng, các nàng tự bạo đối bạch Long một điểm ảnh hưởng chưa từng, thậm chí ngay cả Bạch Long da chưa từng phá vỡ!

Tại Hoàng Giai cường giả trước mặt, nhân số cùng tự bạo, thực sự một điểm ý nghĩa chưa từng!

"Lẽ nào cái này Bách Hoa Cung nay ngây thơ muốn tại thế gian này xoá tên?" Thủy Hoàng thấp giọng nói.

Thú Hoàng trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Mà lại xem một chút đi, nếu như cái này Bách Hoa Cung không có gì chuẩn bị ở sau, vậy hôm nay liền có thể có thể thực sự muốn từ thế gian này xoá tên. Chỉ là cái này Dương Diệp sau này phiền phức..."

"Tuy rằng ta không biết hắn là như thế nào mang này Long mang ra ngoài, thế nhưng hắn nếu dám gọi ra, nghĩ đến hắn có ứng đối phương pháp, ta ngươi không cần quan tâm!" Thủy Hoàng nhạt thanh Đạo.

Thú Hoàng nhìn thoáng qua Thủy Hoàng, sau đó không nói thêm gì nữa.

Ngay Bạch Long chuẩn bị tiếp tục tàn sát thời, không trung đột nhiên vang lên một giọng nói: "Ừ? Xem ra là ta đã tới chậm!"

Nghe được đạo thanh âm này, một bên Tư Đồ Hải mừng rỡ, Đạo: "Người chủ!"

Nhân Hoàng?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 454: Nhân Hoàng Kiếm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một gã mặc hoàng sắc trường bào thanh niên nam tử xuất hiện ở không trung, thanh niên nam tử mày kiếm mắt sáng, mũi như huyền mật, dung mạo cực kỳ anh tuấn. Tại trong tay nam tử, nắm một thanh như hoàng kim chế tạo trường kiếm, tại vỏ kiếm quanh thân, có khắc vô số trông rất sống động dị thú, mà ở chuôi kiếm chỗ, thì có khắc 'Thiên địa' hai chữ.

Tại thanh niên nam tử tả hữu, đứng hai gã lão giả.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng ánh mắt hai người đầu tiên là rơi vào thanh niên kia trên người của cùng thanh niên trên thân kiếm, dù sao đối với với trong truyền thuyết của người Hoàng, bọn họ còn là thật tò mò. Thế nhưng rất nhanh, ánh mắt của bọn họ liền rơi xuống thanh niên bên cạnh hai gã trên người lão giả, bởi vì... Này hai lão giả là Hoàng Giả Cảnh cường giả, hơn nữa còn là chí ít ngũ phẩm trở lên cường giả!

Thanh niên ánh mắt tại nơi không trung Bạch Long trên người dừng lại một chút, sau đó rơi vào Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trên người, Đạo: "Nói vậy hai vị chính là đương đại Kiếm Hoàng cùng đương đại Vũ Thần. Nghe đồn nhị vị đều là cùng giai trong ngoại trừ đối phương ở ngoài vô địch, hôm nay có may mắn nhìn thấy nhị vị, là ta La Tuấn may mắn!"

"Nhân Hoàng?" An Nam Tĩnh lông mày nhướn lên, Đạo: "Không bằng ta ngươi hai người đánh một trận? Ta ngược muốn nhìn một chút, là của ngươi Nhân Hoàng Kiếm cường, hay là ta Liệt Thiên cường."

La Tuấn khẽ lắc đầu một cái, Đạo: "Đánh một trận thì không cần, ta biết được ngươi là nghĩ bắt ta, sau đó lấy ta làm áp chế, cho ngươi chờ thoát khốn. Đáng tiếc, ta không thể như ngươi nguyện."

An Nam Tĩnh nhàn nhạt nhìn thoáng qua La Tuấn, sau đó lui về Dương Diệp bên cạnh.

La Tuấn ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Kiếm Hoàng, ngươi cùng bạch hoa cốt trong lúc đó có ân oán, ngươi giết nàng môn tông đệ tử, đây là chuyện đương nhiên, thế nhưng cái này hủy người mộ huyệt, tựa hồ có chút quá mức ah? Còn nữa, khiến Hoàng Giai cường giả tàn sát phổ thông huyền giả, cái này tâm, khó tránh cũng quá tàn nhẫn chút ah?"

"Có liên hệ với ngươi?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Quả nhiên dường như đồn đãi vậy, ngươi Dương Diệp ngạo rất đây!" La Tuấn nụ cười trên mặt thu liễm, Đạo: "Chỉ là ta thực sự hiếu kỳ, của ngươi ngạo khí đến tột cùng là từ nơi nào đến đây? Lẽ nào ngươi cho rằng lúc này trong sân cái này Hoàng Giả Cảnh cường giả có thể giữ được hạ ngươi? Nếu quả thật là như vậy, vậy ngươi khó tránh cũng quá ngây thơ rồi một ít!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi cười nhạt, hắn chỉ biết, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc vị này Nhân Hoàng tới nơi này, là tuyệt đối muốn ghim hắn. Vì sao? Bởi vì thế nhân đều biết Nhân Hoàng Giáp cùng Nhân Hoàng Ấn tại trên người hắn, cái này đương đại Nhân Hoàng, có thể không thu hồi mấy thứ này sao? Cho nên, đại gia nhất định là muốn thành địch nhân, bởi vì hắn tuyệt đối sẽ không mang mấy thứ này giao ra!

La Tuấn lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nhìn về phía Thiên Hoa Cốt, Đạo: "Đối với quý tông sự, ta rất xin lỗi, nếu như ta có thể sớm đi tới, quý tông cũng sẽ không như thế!"

Thiên Hoa Cốt sâu đậm nhìn La Tuấn liếc mắt, sau đó nói: "Không liên quan người chủ chuyện, là ta Bách Hoa Cung thực lực thiếu, mới có thể luân lạc tới hôm nay loại tình trạng này. Người chủ năng đủ tới rồi, ta đã rất vô cùng cảm kích!"

La Tuấn mỉm cười, Đạo: "Bách Hoa Cung hôm nay cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc làm một thể, Bách Hoa Cung gặp nạn, ta Đỉnh Hán Đế Quốc tự nhiên nên xuất thủ tương trợ. Yên tâm, hôm nay có ta tại, ai cũng vô pháp đang động Bách Hoa Cung mảy may!"

Nói xong, La Tuấn xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Các hạ là An Gia của người, ta vô ý đối địch với An Gia, đám người các hạ như muốn ly khai, cứ việc rời đi, ta quyết không ngăn trở!"

Không ngờ, An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Lấy tiền tài người, cùng người tiêu tai, hiện tại bọn ta rời đi, là bội bạc, ta An Gia, làm không được bội bạc. Ngươi như có bản lĩnh, liền mặc dù xuất thủ, bọn ta nếu là chết ở chỗ này, không trách người khác, chỉ quái thực lực chúng ta thiếu mà thôi!"

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên sẽ chọn lưu lại, phải biết rằng, lúc này coi như là chính hắn đều cảm giác đã đến tuyệt cảnh a. Nhiều hơn hai gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, kế tiếp nếu như phát sinh chiến đấu, kia bị tàn sát chính là bọn họ bên này a!

"Cảm tạ!" Dương Diệp chân thành nói.

"Nếu như bọn họ bất tử, nhiều cho bọn hắn một ít cực phẩm Năng Lượng thạch!" An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp lộ vẻ sửng sốt, sau đó cười nói: "Ta Dương Diệp hứa hẹn, chỉ cần hôm nay chúng ta đều sống, ta mỗi người tại các ngươi nên được cơ sở thượng nhiều hơn 300 cực phẩm Năng Lượng thạch. Nếu như các ngươi trong đó có người chết, ta sẽ cầm 500 cực phẩm Năng Lượng thạch cho người nhà của các ngươi, đồng thời hứa hẹn vĩnh viễn chiếu cố bọn họ!"

Nghe được Dương Diệp nói, ở đây còn dư lại Tôn Giả Cảnh cường giả nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt hữu tốt hơn nhiều, không thể không nói, Dương Diệp rất đạt đến một trình độ nào đó!

"500 cực phẩm Năng Lượng thạch?" Trên hư không, La Tuấn khẽ lắc đầu một cái, Đạo: "Ngay cả ta đều có chút động tâm đây, chỉ là đáng tiếc, bọn họ nhất định là mất mạng tìm!"

"Ta trái lại nghĩ bọn họ hôm nay đều mệnh không nên tuyệt!" Lúc này, một bên Hiểu Thiên Cơ đột nhiên nói: "Các hạ quý vi Nhân Hoàng, thay Thiên chưởng quản thế gian, có thể nói các hạ là trong trời đất này tôn quý nhất của người, thế nhưng đó là đang không có Vũ Thần cùng Kiếm Hoàng điều kiện tiên quyết. Các hạ hẳn là rõ ràng, lịch đại Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần, có thể đều cũng có đến nghịch thiên năng lực!"

"Ngươi là người phương nào!" La Tuấn hai mắt híp lại, trầm giọng nói.

Hiểu Thiên Cơ mỉm cười, Đạo: "Có người gọi người mù, nhưng nhiều người hơn cũng gọi ta Hiểu Thiên Cơ!"

Hiểu Thiên Cơ!

La Tuấn cùng bên cạnh hắn hai gã lão giả biến sắc, đối với Hiểu Thiên Cơ, bọn họ đương nhiên không xa lạ gì, phải nói là như sấm bên tai, dù sao đây chính là biết Hiểu Thiên Cơ tồn tại a! Chỉ là ba người không nghĩ tới, hướng này thần long kiến thủ bất kiến vĩ Hiểu Thiên Cơ cư nhiên xuất hiện ở cái này Nam Vực, đồng thời xuất thủ tương trợ cái này Dương Diệp!

"Hiểu tiên sinh là thế ngoại cao nhân, hà tất cuốn vào cái này thế tục hồng trần trong lúc đó vòng xoáy đây?" La Tuấn trầm giọng nói.

Hiểu Thiên Cơ cười nói: "Có người muốn giết ta con rể, lẽ nào ta còn muốn tiếp tục làm kia thế ngoại cao nhân sao?"

La Tuấn nheo mắt, nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta hiểu được, chỉ là hiểu tiên sinh cho rằng lấy thực lực của ngươi, có thể ngăn cản ta Đỉnh Hán Đế Quốc hai vị trưởng lão sao?"

"Không thể!" Hiểu Thiên Cơ rất thẳng thắn.

"Vậy ngươi rời đi, làm sao?" La Tuấn Đạo.

"Không thể!" Hiểu Thiên Cơ trả lời không chút do dự nào.

"Vậy xin lỗi!" La Tuấn Đạo.

Hiểu Thiên Cơ mỉm cười, sau đó mặt hướng bên cạnh hắn Thiên Nhạn, Đạo: "Các hạ cũng sẽ không ngăn cản ta đi?"

Thiên Nhạn lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Hoa Cốt đám người, sau đó nói: "Tự nhiên, đây là các ngươi chuyện, không có quan hệ gì với ta." Không có thể bảo trụ Bách Hoa Mộ, cũng không quan chuyện của nàng, dù sao nàng đã tận lực!

Nghe được Thiên Nhạn nói, Thiên Hoa Cốt đám người sắc mặt nhất thời không gì sánh được khó coi, Thiên Nhạn không kiềm chế Hiểu Thiên Cơ, kia ở đây song phương tại Hoàng Giả Cảnh số lý thượng lại huề nhau a!

Hiểu Thiên Cơ mặt hướng La Tuấn, Đạo: "Ta nói, hôm nay, mạng bọn họ không nên tuyệt. Ngươi như mạnh mẽ động thủ, nói không chừng ngươi người này Hoàng khả năng liền phải bỏ mạng ở chỗ này. Dù sao đây là đang Nam Vực, cũng không phải là tại Trung Vực, kia Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng nếu là đồng ý bỏ qua một ít đại giới, muốn lưu lại ngươi, hoặc là lưu lại ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hai gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, vẫn là có thể, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Ta nghĩ có thể!" Lúc này, một bên Thú Hoàng đột nhiên cười nói: "Ta đối với lần này rất có lòng tin, vị này Nhân Hoàng, không biết ngươi có muốn thử một chút hay không đây?"

"Các hạ là đang uy hiếp ta?" La Tuấn lông mi vừa nhảy.

"Ta không tư cách uy hiếp ngươi sao?" Thú Hoàng Đạo: "Ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân nếu là đi tới nơi này Nam Vực, ta có lẽ sẽ kiêng kỵ một... Hai..., thế nhưng chỉ bằng mấy người các ngươi sẽ nghĩ chinh phục Nam Vực, ngươi không cảm thấy cái này quá thiên phương dạ đàm sao? Đương nhiên, ngươi như đối với mình rất có lòng tin mà nói, vậy cũng lấy thử xem, thử xem bọn ta có thể hay không lưu lại ngươi!"

La Tuấn sắc mặt dần dần âm trầm dâng lên, đột nhiên, hắn lại nhoẻn miệng cười, Đạo: "Xem ra ta có chút đánh giá thấp Nam Vực huyền giả, cái này là lỗi của ta, mấy vị yên tâm, lần sau chúng ta tại gặp mặt lúc, hy vọng hai vị còn có thể có hôm nay lòng tin. Hiện tại, các ngươi có thể đi!"

Một bên Thiên Hoa Cốt sắc mặt trầm xuống, chính muốn nói gì, kia La Tuấn cũng dẫn đầu Đạo: "Thiên Trưởng lão nếu là có thể đang gọi ra một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, như vậy hôm nay ta liền cùng Thiên Trưởng lão đồng loạt ra tay, mang những người này toàn bộ ở tại chỗ này. Nếu như không thể, vậy kính xin Thiên Trưởng lão tạm thời trước buông cừu hận. Thiên Trưởng lão buông, ít ngày nữa ta Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả cùng quân đội liền sẽ đạt tới Nam Vực, đến lúc đó, Thiên Trưởng lão còn sợ báo không được thù sao?"

Thiên Hoa Cốt trầm mặc một lát, sau đó oán độc nhìn Dương Diệp liếc mắt, lập tức không ở ngôn ngữ. Nàng biết, hôm nay là giết không được Dương Diệp.

Hiểu Thiên Cơ khẽ cười cười, sau đó thân hình khẽ động, đi tới kia Bạch Long trước mặt, Đạo: "Sau này ngươi liền tạm thời theo ta đi, làm sao?"

Bạch Long đang chuẩn bị lắc đầu, kia Dương Diệp cũng vội vàng nói:

"Theo hắn!" Hắn đương nhiên biết Hiểu Thiên Cơ ý tứ, Bạch Long xuất hiện, nói vậy qua không được bao lâu, Trung Vực những thứ kia siêu cấp tông môn cùng thế gia thì sẽ biết, đến lúc đó, vô số cường giả chen chúc mà đến.....

Ngẫm lại đều nghĩ da đầu tê dại. Hiểu Thiên Cơ khiến Bạch Long theo hắn, Dương Diệp đương nhiên biết đây là đang giúp đỡ hắn, không thì, lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không đủ những cường giả kia nhìn.

Nghe được Dương Diệp nói, Bạch Long do dự hồi lâu, chung quy vẫn gật đầu một cái, hắn đã đáp ứng Dương Diệp, đi ra bên ngoài phải nghe Dương Diệp, tuy rằng hắn rất không muốn rời đi Dương Diệp cái kia tiểu vòng xoáy, thế nhưng hắn càng không muốn thất tín với người. Cho nên hắn đã đáp ứng.

Nhìn thấy Bạch Long đáp ứng, Hiểu Thiên Cơ hài lòng gật đầu, sau đó nói: "Ngươi cùng An nha đầu đám người đi trước!"

Lúc này Dương Diệp đương nhiên sẽ không khách khí, đối về An Nam Tĩnh đám người gật đầu, sau đó cùng mọi người hướng phía Bách Hoa Cung bên ngoài bay vút đi.

Chờ Dương Diệp đám người triệt để ly khai Bách Hoa Cung sau, Thủy Hoàng Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc? Nhân Hoàng? Nhất thống đại lục? Ha hả, ta Đại Tần chờ ngươi, ta ngược muốn nhìn, hiện nay Nhân Hoàng, phải như thế nào nhất thống cái này tứ phân ngũ liệt đại lục!" Nói xong, Thủy Hoàng không ở dừng lại, thân hình khẽ động, cùng Lý Tư tiêu thất ở tại tại chỗ.

Thú Hoàng mỉm cười, sau đó nói: "Ta Huyền Thú Đế Quốc cũng chờ ngươi!" Nói xong, cũng là thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tiếp theo, Hiểu Thiên Cơ cùng Bạch Long cũng ly khai, cũng chỉ còn lại có Thiên Hoa Cốt cùng La Tuấn đám người.

"Kiếm Hoàng? Vũ Thần? Hừ, ta ngược muốn nhìn, các ngươi phải như thế nào nghịch thiên!" Nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh rời đi địa phương, La Tuấn sắc mặt trầm thấp như nước

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 455: Phệ Hồn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vừa ly khai Bách Hoa Cung, Dương Diệp đó là đầu một bất tỉnh, sau đó từ không trung trực tiếp rớt xuống, ngay hắn muốn rơi xuống đất lúc, một làn gió thơm kéo tới, hắn cảm giác mình ngã xuống một cái mềm mại ôm ấp trong, lập tức hôn mê đi.

Nhìn trong ngực Dương Diệp, An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, Đạo: "Hy vọng cái này mạnh mẽ đề thăng cảnh giới bí pháp không muốn tổn hại của ngươi căn cơ, không thì, cái này quá không thú vị một ít!"

"Thiếu chủ, chúng ta bây giờ đi đâu?" An Nam Tĩnh bên cạnh một gã An Gia Tôn Giả Cảnh cường giả lên tiếng hỏi.

An Nam Tĩnh trầm ngâm chỉ chốc lát, Đạo: "Hồi Huyền Thú Đế Quốc, chỉ ở nơi nào, khả năng tạm thời đảm bảo hắn an toàn!" Nói xong, An Nam Tĩnh tốc độ nhanh hơn, hướng phía Huyền Thú Đế Quốc bay vút đi.

Tại Dương Diệp đám người bình yên sau khi rời đi, Dương Diệp lấy Linh Giả Cảnh nhị phẩm thực lực chém giết Bách Hoa Cung vài Tôn Giả Cảnh chuyện, tại Đại Tần đế quốc tận lực tuyên truyền hạ, không được một ngày đó là truyền khắp toàn bộ Nam Vực, Nam Vực nhất thời sôi trào. Trừ lần đó ra, Bách Hoa Cung lịch đại tổ sư mộ huyệt bị Dương Diệp phá hư chuyện cũng là truyền khắp toàn bộ Nam Vực.

Vào giờ khắc này, Dương Diệp hoàn toàn xứng đáng trở thành Nam Vực thế hệ trẻ người mạnh nhất, trở thành vô số năm nhẹ huyền giả sùng bái cùng đuổi theo đối tượng, bởi vì tại Đại Tần đế quốc tuyên truyền hạ, Dương Diệp là vì cứu mẹ thân mà giận dữ giết thượng Bách Hoa Cung, Dương Diệp hình tượng là thiện lương, là chịu Bách Hoa Cung áp bách hắn mới làm như vậy. Mà Bách Hoa Cung thì bị Đại Tần đế quốc tuyên truyền thành bất nhân Đạo, ỷ lớn hiếp nhỏ... Nói chung, vô số không tốt từ đều rơi vào Bách Hoa Cung đỉnh đầu, vào giờ khắc này, Bách Hoa Cung danh tiếng xuống dốc không phanh!

Mà kể từ sau ngày đó, Bách Hoa Cung tuyên bố phong Sơn, bắt đầu chậm rãi nhạt xuất thế tầm mắt của người trong.

Kiếm Tông.

Làm Kiếm Tông đệ tử nghe được tin tức này sau, toàn bộ Kiếm Tông một mảnh vui mừng, có thể nói, Dương Diệp đây coi như là thay bọn họ báo thù. Phải biết rằng, trước đó không lâu, bọn họ có thể là có thêm rất nhiều đồng môn sư huynh đệ chết tại đây Bách Hoa Cung trong tay. Chỉ là tất cả mọi người có chút nghĩ đáng tiếc cùng tiếc nuối, đó chính là Dương Diệp lúc này đã không phải là Kiếm Tông đệ tử!

Nếu như Dương Diệp còn là Kiếm Tông đệ tử, bằng này đánh một trận, Kiếm Tông danh tiếng đã đem vang dội toàn bộ Nam Vực. Chỉ là đáng tiếc, lúc này Dương Diệp đã không phải là Kiếm Tông đệ tử, Dương Diệp danh tiếng tại đại, đó cũng là người ta Dương Diệp chuyện cá nhân, cùng Kiếm Tông không có nửa điểm quan hệ!

Thanh Phong cốc, Tô Thanh Thi lẳng lặng ngồi chung một chỗ cự thạch bên trên, đang nghe Dương Diệp từ Bách Hoa Cung bình yên rời đi lúc, Tô Thanh Thi kia lạnh như băng trên mặt hiếm thấy lộ ra lướt một cái dáng tươi cười. Nàng không quan tâm Dương Diệp giết nhiều ít Tôn Giả Cảnh cường giả, cũng không quan tâm Dương Diệp lúc này danh khí bao lớn, nàng chỉ quan tâm Dương Diệp còn sống là tốt rồi!

Đứng dậy, Tô Thanh Thi hướng Huyền Thú Đế Quốc phương hướng nhìn liếc mắt, sau đó hướng cốc khẩu đi đến, nếu Dương Diệp đã bình an vô sự, nàng kia có thể yên tâm đi chỉnh đốn Kiếm Tông chuyện!

Nơi nào đó, nhìn thấy Tô Thanh Thi hướng cốc khẩu đi đến, Tô Mạc Già nhất thời thở dài một hơi, bởi vì Tô Thanh Thi đã tại nơi này ngồi mấy ngày mấy đêm. Nếu như Dương Diệp tại Bách Hoa Cung chết trận, hắn không dám nghĩ nữ nhi mình sẽ làm ra cái gì điên cuồng sự tình... Cũng may, Dương Diệp không có chết!

...

Thập Vạn Đại Sơn, Huyền Thú Đế Quốc.

An Nam Tĩnh đám người trở lại Huyền Thú Đế Quốc đã ba ngày, nhưng mà Dương Diệp cũng như trước hôn mê, không tỉnh lại nữa. Tuy rằng không tỉnh lại nữa. Dương Diệp bị thương rất nặng, đặc biệt tại thừa nhận rồi kia Hoàng Giai cường giả sau một kích, thân thể hắn cùng ngũ tạng lục phủ bị bị thương nặng, ngay cả Thú Hoàng đô sợ hãi than Dương Diệp bị thương nặng như vậy còn có thể sống!

Càng làm cho Thú Hoàng khiếp sợ là Dương Diệp vết thương trên người lại đang lấy cực tốc độ khủng khiếp đang chậm rãi khép lại! Về phần tại sao không tỉnh lại nữa, ngay cả Thú Hoàng cũng không phải đặc biệt rõ ràng! Bất quá Dương Diệp không có mạng sống nguy hiểm là có thể khẳng định!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, tại hôn mê năm ngày sau, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra. Sau khi tỉnh lại, Dương Diệp phát hiện một việc, đó chính là hắn cảnh giới té Vương Giả Cảnh cửu phẩm! Điều này làm cho Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, bởi vì chỉ là ngã cảnh giới mà thôi, tình huống cũng không phải quá xấu, dù sao chỉ phải cố gắng hạ, hắn có thể rất nhanh thì có thể đạt được Linh Giả Cảnh!

Sau khi tỉnh lại, Dương Diệp làm chuyện thứ nhất chính là điên cuồng tu luyện.

Mẫu thân tại sao lại chết? Bách Hoa Cung vì sao không thể diệt? Chỉ có một nguyên nhân, đó chính là hắn thực lực quá yếu. Nếu như thực lực của hắn cường, mẫu thân sẽ chết sao? Bách Hoa Cung không thể diệt sao?

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là Dương Diệp không muốn tại khiến thân nhân của mình, mình ở ý của người có bất kỳ ngoài ý muốn. Muội muội, Vũ Tịch, Thanh Thi... Hắn còn có thật nhiều người phải bảo vệ. Bởi vậy, hắn cần càng mạnh, cường đến thế gian này tại cũng không có người có thể uy hiếp được hắn cùng với hắn làm để ý người!

Thập Vạn Đại Sơn một tòa trong thâm sơn, Dương Diệp cầm trong tay Long Cốt Kiếm không ngừng nhanh huy, tại Long Cốt Kiếm huy động hạ, từng đạo thật nhỏ như tia kiếm khí như mưa điểm hướng phía bốn phía dày đặc bắn nhanh đi, làm cho Dương Diệp xung quanh không ngừng xuất hiện từng đạo như châm chọc kiểu lớn nhỏ rậm rạp kiếm động.

Đây là Kiếm Linh truyền thụ cho kiếm khí của hắn như tơ kiếm kỹ, cái này kiếm kỹ mặc dù không có hắn tự nghĩ ra Thiên Địa Nhất Kiếm cường hãn, nhưng là lại là có một chỗ tốt, đó chính là dày đặc, mà lại làm người ta không chỗ có thể trốn, nếu như chỉ phát một đạo Kiếm tia, càng có thể làm được xuất kỳ bất ý, làm người ta khó lòng phòng bị.

Thiên Địa Nhất Kiếm cần giữ thế, cần nhất định thi triển thời gian, thế nhưng kiếm khí như tơ không cần, kiếm khí như tơ có thể làm cho hắn nhanh chóng phát động công kích, bất kể là đối mặt đàn địch, còn là một mình đấu, cái này đều vô cùng thực dụng!

Ngoại trừ kiếm khí như tơ bên ngoài, Dương Diệp còn mỗi ngày chuyên nghiên kia Tiêu Dao Tử nói 'Kiếm hồn' nếu nói Kiếm hồn, cũng không có phức tạp như thế, nói đơn giản một chút chính là chỉ là lấy linh hồn hình thức thi triển kiếm kỹ, đương nhiên, loại này không gọi kiếm kỹ, mà gọi hồn kỹ. Loại công kích này cùng An Nam Tĩnh 'Tam Tự Chân Ngôn' tương đồng, vô cùng quỷ dị, bởi vì kia không nhìn ngoại trừ riêng Huyền bảo ra bất luận cái gì Huyền bảo phòng ngự.

Tại đây hồn kỹ trước mặt, dù cho ngươi mang theo thiên cấp thượng phẩm Huyền bảo đều không hữu dụng!

Muốn thi triển loại này hồn kỹ, nhất định phải được có thể khống chế tự mình linh hồn, cũng chính là linh hồn Xuất Khiếu. Cũng may Kiếm Tông tổ sư trí nhớ kia mảnh nhỏ trong có lưu lại loại phương pháp này, làm cho Dương Diệp Khả lấy không cần đi tự mình cân nhắc thế nào linh hồn Xuất Khiếu.

Có Kiếm Tông tổ sư lưu lại trí nhớ kia mảnh nhỏ, Dương Diệp bất kể là tu luyện kiếm khí như tơ còn là khống chế tự mình linh hồn đều tiến bộ thần tốc, bởi vì Tiêu Dao Tử lưu lại trong trí nhớ có rất nhiều hắn tu luyện kinh nghiệm cùng cảm ngộ, đúng là những kinh nghiệm này cùng cảm ngộ làm cho Dương Diệp thiếu đi rất nhiều rất nhiều đường vòng, cộng thêm Dương Diệp bản thân Kiếm Tâm Thông Minh, có thể rất biết rõ khuyết điểm của mình, cho nên, tốc độ tu luyện của hắn quả thực có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Mà Dương Diệp cũng không khỏi không cảm thán một việc, vậy chính là có người giáo cùng mình cân nhắc, kia khác biệt thực sự quá!

Thời gian kế tiếp, Dương Diệp chính là tu luyện, không ngừng tu luyện, điên cuồng tu luyện.

Đang điên cuồng tu luyện sắp tới nửa tháng sau, Dương Diệp kiếm khí như tơ đã đạt được chút thành tựu, có thể tùy tâm sở dục thi triển ra kiếm khí như tơ, chỉ là kia Kiếm tia tốc độ cùng uy lực so với Kiếm Linh thi triển yếu hơn rất nhiều, đương nhiên, đây là đang không có gia trì bát trọng Sát Lục Kiếm Ý dưới tình huống, nếu như gia trì Sát Lục Kiếm Ý, uy lực kia muốn so kiếm Linh thi triển mạnh hơn rất nhiều!

Chỉ là nói vậy, mạnh thì không phải là cái này kiếm khí như tơ, mà là của hắn bát trọng Sát Lục Kiếm Ý! Cho nên Dương Diệp đang luyện tức thì, chẳng bao giờ gia trì qua Kiếm Ý!

Đáng giá một nói là Dương Diệp tại đây bán nguyệt điên cuồng tu luyện hạ, cảnh giới một lần nữa tăng lên tới Linh Giả Cảnh, đồng thời so trước đây càng thêm ổn định. Nhanh như vậy liền đề thăng tới Linh Giả Cảnh, Dương Diệp cũng không nghĩ là, bởi vì hắn vốn là đạt được qua Linh Giả Cảnh, Vương Giả Cảnh đến Linh Giả Cảnh trong lúc đó một vài vấn đề cùng gông cùm xiềng xích, với hắn mà nói căn bản không tồn tại!

Khi hắn đạt được Linh Giả Cảnh sau, hắn tìm tới An Nam Tĩnh, sau đó hai người bắt đầu đối luyện. Chỉ thực chiến mới có thể hữu hiệu đề cao hắn năng lực thực chiến, tự mình một người tu luyện, vĩnh viễn đều không thể biết được mình không đủ, dù sao tại trong chiến đấu, tình huống đều là thay đổi trong nháy mắt, chỉ trải qua thực chiến, hắn mới có thể không ngừng hoàn thiện tự mình, để cho mình càng ngày càng mạnh!

Đối với Dương đề nghị của Diệp, An Nam Tĩnh không có cự tuyệt, bởi vì nàng cũng cần một cái đối thủ. Tôn Giả Cảnh dưới, cũng chỉ có Dương Diệp có thể làm đối thủ của nàng.

Hai người không có dùng Liệt Thiên cùng Thuấn Không, hai người dù sao không phải là muốn phân sinh tử. Thế nhưng không dùng tới Liệt Thiên cùng Thuấn Không, hai người phát hiện, bọn họ ai cũng không làm gì được đối phương.

Dương Diệp cường, ở chỗ kiếm của hắn vực cùng Kiếm Tâm Thông Minh, có hai cái này tại, An Nam Tĩnh không làm gì được hắn; An Nam Tĩnh cường ở chỗ nàng kia cường đại ý thức chiến đấu, mặc kệ nguy hiểm gì, bọn ta có thể làm được dường như bản năng vậy tránh né cùng phản kích, cái này ý thức chiến đấu, làm cho Dương Diệp cực kỳ đau đầu, bởi vì cho dù hắn sử xuất cả người thế võ, vẫn như cũ không cách nào đụng tới An Nam Tĩnh thân thể!

Hai người chiến rất sung sướng, chiến rất tận hứng, nhưng cũng không cách nào phân ra thắng bại.

Cứ như vậy, hai người tại trong núi lớn mỗi ngày cùng nhau đối luyện, cùng nhau tu luyện, cùng nhau trao đổi tu luyện tâm đắc, cứ như vậy, hai người đều lấy một loại tốc độ khủng khiếp tại đề thăng tự mình. Đặc biệt Dương Diệp, tại An Nam Tĩnh chia xẻ hạ, hắn đề thăng quả thực không cách nào phỏng chừng, bởi vì bất kể là đối ý điều khiển, cùng với đối Huyền kỹ vận dụng, An Nam Tĩnh đều xa tại trên hắn!

Đặc biệt tại chiêu thức thượng, An Nam Tĩnh nói lên một ít chi tiết, một ít khiến hắn trước đây cũng không thèm để ý chi tiết lúc, hắn càng khiếp sợ tột đỉnh, đồng thời trong lòng âm thầm may mắn, nếu như không phải là Kiếm Tâm Thông Minh, hắn thật không phải là cái này An Nam Tĩnh đối thủ.

Bởi vì cho tới bây giờ, tại An Nam Tĩnh nhắc nhở hạ, hắn mới hiểu được một cái đạo lý, đó chính là khả năng chỉ là bởi vì một cái tư thế, là có thể ảnh hưởng xuất kiếm cao thấp, Kiếm tốc tốc độ, thậm chí kiếm chiêu cùng kiếm khí uy lực. Nói đơn giản một chút chính là, Phượng tốc, địa hình, thậm chí là tia sáng, cái này tế vi đồ vật đều cũng có có thể lợi dụng chỗ!

Hắn hiện tại đã biết rõ An Nam Tĩnh vì sao mạnh mẽ như vậy, bởi vì An Nam Tĩnh mỗi một lần chiến đấu, đều cực tận khả năng lợi dụng nàng có khả năng lợi dụng hết thảy!

Dương Diệp thu hoạch rất nhiều, An Nam Cảnh cũng như vậy, Dương Diệp bản thân là không có kinh nghiệm gì, thế nhưng hắn có Kiếm Tông tổ sư một ít cảm ngộ cùng kinh nghiệm, hắn tùy tiện nói ra một ít Kiếm Tông tổ sư nói lên cảm ngộ cùng kinh nghiệm, chỉ biết khiến kia An Nam Tĩnh trầm tư hồi lâu, sau đó tiếp tục lại hướng hắn thỉnh giáo...

Dương Diệp đương nhiên sẽ không mặt đỏ, bởi vì mấy thứ này hiện tại đều là của hắn, hắn cần mặt đỏ sao?

Cứ như vậy, hai người tại trong núi lớn tu luyện hơn một tháng, ngay hai người chuẩn bị tiếp tục tu luyện tiếp lúc, Nam Vực lại phát sinh đại sự.

Đó chính là Đỉnh Hán Đế Quốc chi kia khiến vô số tông môn nghe thấy phần biến sắc 'Phệ Hồn' quân đội thông qua giới vực kết giới, đi tới Nam Vực!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 456: Cường giả phần mộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

'Phệ Hồn' chi quân đội này là Đỉnh Hán Đế Quốc trên mặt nổi mạnh nhất một chi quân đội, trong đó thành viên toàn bộ là do Linh Giả

Cảnh cường giả cấu thành. Đỉnh Hán Đế Quốc hàng năm lên giá thượng một phần năm quốc khố thu nhập tới nuôi chi quân đội này, cũng chính vì vậy, chi quân đội này mới có thể khiến những thứ kia siêu cấp tông môn trở nên kiêng kỵ!

Chi quân đội này trú đóng ở Cổ Vực Thành bên ngoài, phải nói là mang Cổ Vực Thành bao vây lại. Dù sao bọn họ đi tới Nam Vực, đầu tiên cần chính là có một xây dựng cơ sở tạm thời địa phương, không thể nghi ngờ, Cổ Vực Thành là bọn hắn lựa chọn tốt nhất. Thế nhưng Cổ Vực Thành nội thế lực rắc rối phức tạp, cho dù là Đỉnh Hán Đế Quốc, cũng là không dám khinh thị!

Muốn đi vào Cổ Vực Thành, chỉ hai con đường, một là cường công, hai là đạt được Cổ Vực Thành trong những thế lực kia cùng với thành chủ cho phép. Ngay từ đầu La Tuấn không có tuyển chọn cường công, hắn lựa chọn là đàm phán, thế nhưng hiển nhiên, đàm phán cũng không thế nào thuận lợi, ngay sau đó thì có mười vạn đại quân vây quanh Cổ Vực Thành một màn này!

Rất nhanh, An Nam Tĩnh cùng Tiểu Thanh Tiểu Hồng đám người nhận được Cổ Vực Thành truyền tới mệnh lệnh, đó chính là làm cho các nàng tốc chạy về Cổ Vực Thành, Dương Diệp biết, cái này Cổ Vực Thành đích tình huống chỉ sợ không phải rất hay.

"Kia La Tuấn vây quanh Cổ Vực Thành, hắn sẽ không sợ chọc giận những Trung Vực đó siêu cấp tông môn cùng với hai người các ngươi An Gia sao?" Trong phòng, Dương Diệp Vấn trước mặt hắn An Nam Tĩnh.

"Trước đây cho hắn Đỉnh Hán Đế Quốc 10 cái lá gan bọn họ cũng là không dám như thế, thế nhưng hiện tại, Cổ Vực Thành nội những thế lực này chắc là sẽ không đồng lòng hợp lực đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc." An Nam Tĩnh Đạo.

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

"Nhân Hoàng xuất thế, liền đại biểu đại lục gần nhất thống, lại có mấy người nguyện ý đi đắc tội cái này đại lục tương lai bá chủ đây? Tại người, nguyên bản những thế lực này liên hợp cùng nhau trấn thủ tại đây Cổ Vực Thành, mục đích là vì Tiềm Long Tháp, thế nhưng hiện tại, tất cả mọi người biết Tiềm Long Tháp cái kia Bạch Long đã ly khai Tiềm Long Tháp, không có cái này lợi ích tại, Cổ Vực Thành đối về chút siêu cấp tông môn tới nói không có một chút tác dụng, bởi vì trong thành lợi ích cơ bản đều bị hai ta cái An Gia cùng với thành chủ chiếm hết. Cho nên, sẽ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đối kháng, sợ rằng chỉ ta An Gia cùng với Cổ Vực Thành thành chủ!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Các ngươi chống đỡ được bọn họ sao?" Dương Diệp trầm giọng nói: "Mười vạn Linh Giả Cảnh cường giả, sợ rằng ngay cả Hoàng Giả Cảnh cường giả đều có thể đủ đánh cho tàn phế ah? Các ngươi lấy cái gì tới chống lại chi quân đội này?"

"Không nên xem thường An Gia cùng Cổ Vực Thành phủ thành chủ!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo: "Chúng ta có thể tồn tại vạn năm, tự nhiên có chúng ta nội tình, nếu thật đến khó lường bất chiến thời điểm, ba chúng ta nhà hợp lực, muốn đem chi quân đội này diệt, cũng không phải cái gì chuyện khó khăn lắm. Bọn họ sở dĩ bảo chúng ta trở lại, chỉ sợ là lo lắng cái này Đỉnh Hán Đế Quốc còn có thể chụp quân đội hoặc là cường giả tới rồi Nam Vực!"

Dương Diệp trầm mặc hạ, sau đó nói: "Ta với ngươi môn cùng nhau trở lại!"

An Nam Tĩnh hết ý nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Vì sao?"

"Nói như thế nào chúng ta bây giờ cũng coi như bằng hữu ah!" Dương Diệp cười nói: "Nếu là bằng hữu, bằng hữu gặp nạn, ta há có thể không xuất thủ giúp một tay? Tuy rằng ta chỉ có một người, thế nhưng chỉ cần ngươi có phải dùng tới chỗ của ta, quyết không chối từ."

"Bằng hữu?" An Nam Tĩnh trừng mắt nhìn, tựa hồ đối với cái từ này có chút không phải là rất rõ ràng, hoặc là nói không thích ứng.

"Lẽ nào chúng ta không phải sao?" Dương Diệp Đạo: "Nói như thế, nếu như bây giờ chúng ta luận võ, ta thua, ngươi có cơ hội giết ta, ngươi còn có thể giống như trước như vậy nghĩ ta đối với ngươi vô ích chỗ, ngươi chỉ biết giết ta sao?"

An Nam Tĩnh trầm ngâm hạ, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, An Nam Tĩnh cũng lại nói: "Cái này thành quả không thành lập, bởi vì ta giết không được ngươi."

Dương Diệp: "..."

"Mặc kệ thế nào, ngươi câu nói kia nói ta rất thoải mái!" An Nam Tĩnh lại nói.

"Câu nào?"

"Không nói, tự mình nghĩ!"

Dương Diệp: "..."

Đáp ứng cùng An Nam Tĩnh đám người hồi Cổ Vực Thành sau, Dương Diệp Ly mở Huyền Thú Đế Quốc, đi tới Đoạn Hồn Uyên.

Dương Diệp đi tới Mạc Lão nhà tranh trước, đối về nhà tranh thi lễ một cái, đang chuẩn bị nói chuyện, trong nhà lá đột nhiên truyền đến Mạc Lão thanh âm của: "Vào đi!"

Đi vào? Dương Diệp có chút kinh ngạc, phải biết rằng, trước đây Mạc Lão thế nhưng chẳng bao giờ khiến hắn đi vào cái này nhà tranh, tuy rằng hắn thật tò mò cái này nhà tranh nội đến tột cùng có cái gì, nhưng là lại cho tới bây giờ không muốn cầu đi vào, bởi vì hắn biết, nếu Mạc Lão không khiến hắn tiến, vậy khẳng định thì có đạo lý của hắn.

Chỉ là hiện tại, hắn không nghĩ tới Mạc Lão dĩ nhiên khiến hắn đi vào!

Chần chờ hạ, Dương Diệp đẩy ra nhà tranh môn, đi vào trong nhà lá. Vừa đi vào nhà tranh, một trận thiên toàn địa chuyển, Dương Diệp trong tầm mắt hết thảy đều trong mắt vặn vẹo dâng lên, một trận ảm đạm cảm kéo tới, làm cho Dương Diệp không khỏi chau mày. Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra.

Lúc này hắn tại một cái cực kỳ bát ngát trên quảng trường, tại quảng trường này thượng, để rậm rạp chằng chịt hắc sắc thạch quan, có chừng mấy vạn nhiều!

"Trước đây không cho ngươi tiến đến, là bởi vì ngươi thực lực quá yếu, không cách nào chống lại kia mê trận uy lực. Hiện tại, cũng là nên khiến ngươi biết một ít chuyện, không thì, chỉ sợ cũng không còn kịp rồi!" Mạc Lão xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, chậm rãi nói.

"Cái này quan tài là?" Dương Diệp khiếp sợ hỏi, hắn chẳng bao giờ nghĩ tới, tại Mạc Lão kia mao bên trong nhà, dĩ nhiên có khác Động Thiên.

"Cường giả phần mộ!" Mạc Lão Đạo: "Mỗi một tòa trong quan tài đều là một vị cường giả, thấp nhất là Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm, cảnh giới cao nhất là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, đương nhiên, lúc này bọn họ đều là một cái người chết, không có linh hồn người chết!"

Toàn thân Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, mấy vạn danh Hoàng Giả Cảnh cường giả, đây là là cái gì khái niệm?

Mạc Lão vung tay lên, tại trước mặt hai người một bộ quan tài nắp quan tài chậm rãi bay lên trời, khi thấy người ở bên trong lúc, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì bên trong nằm, đúng là kia Túy Đạo Nhân.

"Chính là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm liền dám xông thiên lộ, ai, thật là tự tìm đường chết." Mạc Lão bấm tay một chọn, kia Túy Đạo Nhân trên người đeo Tử Thanh Kiếm nhất thời bay đến Dương Diệp bên cạnh, Đạo: "Kiếm này tuy rằng so ra kém của ngươi Thuấn Không, thế nhưng cũng là thuộc về khó được hảo kiếm, chỉ là đáng tiếc, kiếm này Kiếm Linh đã bị đánh toái, lần thứ hai rơi vào ngủ say, nếu như có thể, mang kia chữa trị ah."

Dương Diệp gật đầu, mang Tử Thanh Kiếm thu vào, cái này Kiếm hắn tuy rằng không cần phải, nhưng là lại có thể đưa cho Tô Thanh Thi, có cái này Kiếm tại, Tô Thanh Thi an toàn là hơn một phần bảo đảm!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó hỏi: "Mạc Lão, hôm nay đường đến tột cùng là cái gì? Vì sao ngay cả Hoàng Giả Cảnh cường giả đều ở đây kỳ trước mặt dường như con kiến hôi thông thường?"

Mạc Lão trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Thiên lộ, vốn là thế giới này Thiên đạo pháp tắc sáng tạo ra tới hạn chế Thánh Giả cảnh cường giả xuất hiện, bởi vì mỗi sinh ra một gã Thánh Giả cảnh cường giả, đối thiên địa này mà nói, chính là một lần tai nạn, phải biết rằng, Thánh Giả cảnh cường giả cần linh khí cùng tài nguyên, là cực kỳ kinh khủng, quá nhiều Thánh Giả cảnh cường giả xuất hiện, khiến thiên địa này đều nhanh không chịu nổi. Vì hạn chế Thánh Giả cảnh cường giả xuất hiện, cũng vì bảo hộ thế giới này, cho nên thì có thiên lộ."

Nói đến đây, Mạc Lão sắc mặt đột nhiên trầm xuống, Đạo: "Thế nhưng, không biết lúc nào, cái này nếu nói thiên lộ cũng biến vị."

"Biến vị?" Dương Diệp cau mày nói: "Bây giờ thiên lộ cùng dĩ vãng thiên lộ bất đồng sao?"

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Ta đoán, lúc này thiên lộ, phải nói chúng ta thế giới này Thiên đạo pháp tắc đã bị hủy. Mà bây giờ tồn tại cái này cái gọi là 'Thiên lộ' bất quá là một con phía sau màn độc thủ đang thao túng mà thôi."

Dương Diệp nheo mắt, Đạo: "Có người ở điều khiển thiên lộ? Tiền bối, đây không thể nào đâu, bởi vì nếu như là có người ở điều khiển, thực lực của người này chí ít cũng phải đạt được Thánh Giả cảnh ah? Lấy Thánh Giả cảnh thực lực, tại đây đại lục, đã là vô địch tồn tại, hắn cần gì phải làm một bộ này?"

Mạc Lão Đạo: "Ta nguyên bản cùng ngươi nghĩ một dạng, thế nhưng, sự thực chứng minh, suy đoán của ta có thể là thực sự. Bởi vì vạn năm tới, ta thu những cường giả này thi thể bọn hắn chết pháp đều là giống nhau, đương nhiên, là tối trọng yếu là giết chết bọn họ, không phải chúng ta thế giới này pháp tắc chi lực, đó là một loại ta chưa từng thấy qua cùng nghe qua lực lượng..."

Nghe thế, Dương Diệp có chút minh bạch Mạc Lão tại sao muốn thay những cường giả này nhặt xác, nguyên lai là vì điều tra thiên lộ.

"Lấy thực lực của ta, nguyên bản muốn xông hôm nay đường, cũng không phải việc khó gì." Mạc Lão trầm giọng nói: "Thế nhưng ta không muốn cùng những người trước mắt này một dạng chết không minh bạch, cho nên ta không ngừng áp chế tự cảnh giới của mình, không ngừng điều tra cái này Nhân xông thiên lộ chết đi cường giả, vì, chỉ là muốn làm rõ ràng hiện tại hôm nay đường. Thế nhưng đáng tiếc, cho tới bây giờ, ngoại trừ biết là có người ở điều khiển ở ngoài, cái khác cũng không có gì thực chất tính tiến triển!"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Tiền bối, ngươi nói cái này, cách ta tựa hồ có chút quá xa vời. Hơn nữa, vãn bối nghĩ vãn bối cũng không thể giúp được ngươi cái gì, dù sao vãn bối lúc này có thể không có năng lực đi xông kia cái gì thiên lộ!"

"Cách ngươi không xa!" Mạc Lão khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi cũng biết, ta cảm giác được chúng ta thế giới này linh khí chính đang nhanh chóng tiêu thất, ta không biết là nguyên nhân gì, thế nhưng phỏng chừng cùng hôm nay đường phía sau màn người nọ có quan hệ. Ngươi nên biết, nếu là thế giới này không có linh khí, kết quả của chúng ta sẽ là cái gì! Đến lúc đó, loài người thọ mệnh tối đa bất quá 100 tai, không thể tu hành, tất cả huyền giả đều muốn cùng người thường một dạng, thậm chí ngay cả người thường cũng không bằng, nói đơn giản một chút chính là, khi đó liền không sai biệt lắm là đại lục hủy diệt lúc."

Nghe vậy Dương Diệp tâm trung rùng mình, bởi vì tiểu vòng xoáy cô bé kia cũng nói như vậy qua như vậy mà nói. Lẽ nào thế giới này quả thật muốn hủy diệt không được? Lắc đầu, Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, ngươi sẽ không cần khiến ta đi làm kia cứu thế chủ ah? Nếu nói như vậy, ta sợ rằng làm không được, với ta mà nói, chỉ cần ta chỗ ở mình ý của người có thể an toàn là được rồi, sinh tử của người khác? Xin lỗi, vãn bối không vĩ đại như vậy. Còn nữa, vãn bối cũng không thực lực kia đi làm cái gì cứu thế chủ!"

" 'Vô Tẫn Thức Hải' hẳn là tại trên người ngươi ah? Không đúng, lúc này kia phải gọi 'Tiểu vòng xoáy' ah?" Mạc Lão tự tiếu phi tiếu nhìn Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp sắc mặt kịch biến, như hồi đòn nghiêm trọng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 457: Mặc kệ các ngươi tán không tán thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đầu tiên là khiếp sợ, khó có thể tin, tiếp theo là đề phòng, rồi đến kinh khủng, cuối cùng là lắc đầu cười, Đạo: "Tiền bối, ta liền thừa lại điểm ấy bí mật!" Hắn không biết Mạc Lão vì sao biết hắn có tiểu vòng xoáy, thế nhưng có điểm có thể xác định, đó chính là cái này Mạc Lão đối với hắn hẳn không có ác ý, chí ít tạm thời không có, không thì hắn 10 cái mạng cũng không đủ chết!

Mạc Lão cười cười, Đạo: "Ngươi là một người thông minh, không có làm cái gì chuyện ngu xuẩn, không thì, ta sẽ rất thất vọng."

Dương Diệp trầm mặc chỉ chốc lát, sau đó hỏi: "Tiền bối lúc nào biết đến?"

"Cái này không trọng yếu!" Mạc Lão Đạo: "Quan trọng là... Kia thực sự tại trên người ngươi, ngươi biết không? Tại phát hiện kia tại trên người ngươi lúc, ta có động tới cường cướp ý niệm, thế nhưng sau cùng ta bỏ qua. Bởi vì kia đã lựa chọn ngươi, tính là ta giết ngươi, cũng là không chiếm được nó. Hoặc là nói, tính là đạt được kia, cũng là không có ích lợi gì!"

Nghe được Mạc Lão nói, Dương Diệp mồ hôi lạnh nhất thời chảy xuống, nguyên lai trước mắt cái này Mạc Lão ngay từ đầu dĩ nhiên là muốn giết người đoạt bảo...

"Ngươi là thế giới này duy nhất biến số!" Mạc Lão Đạo: "Cũng là duy nhất một có vô hạn tương lai Huyền Giả Đại Lục huyền giả, nếu như nói thế giới này không ai có thể đủ cởi ra hôm nay đường bí mật, vậy người này nhất định là ngươi. Ngươi không có tuyển chọn, bởi vì không giải khai hôm nay đường bí mật, ngươi, còn có bao quát ngươi chỗ ở mình ý của người, ngày sau đều biết chết đi, phải nói, mảnh đại lục này làm có sinh linh đều sẽ từ từ chết đi!"

Dương Diệp lắc đầu cười cười, Đạo: "Mạc Lão, ngươi nói ta là trên đời này duy nhất có thể cởi ra hôm nay đường bí mật người, cũng là duy nhất một có thể trở thành kia nếu nói cái gì cứu thế chủ của người, thế nhưng Mạc Lão nên biết, trên đời này, có thể là có thêm rất nhiều người hy vọng ta chết, mà ta nên vì bọn họ khứ bính mệnh trở thành kia cái gì cứu thế chủ? Xin lỗi, ta thực sự không vĩ đại như vậy, ta có một ngày có lẽ sẽ vì mình cùng mình để ý người đi thăm dò hôm nay đường, nhưng tuyệt không sẽ vì nếu nói thế nhân đi làm như vậy, thế nhân có chết hay không, theo ta một chút quan hệ chưa từng, bởi vì ta có chết hay không, đối với bọn họ mà nói cũng là một chút quan hệ chưa từng!"

Trở thành cứu thế chủ? Đừng nói giỡn, thế giới này của người không cần hắn trở thành cứu thế chủ, mà chính hắn cũng không muốn trở thành cứu thế chủ, hắn thật không có vĩ đại như vậy, cũng không có thời gian như vậy cùng lòng thanh thản, bởi vì hắn còn muốn cho mẫu thân báo thù đây.

Mạc Lão thấp giọng thở dài, Đạo: "Cũng được, việc này không thể cưỡng cầu, hôm nay mang ngươi tới nơi này xem những cường giả này thi thể, ngoại trừ nói cho ngươi biết hôm nay đường một ít bí văn ở ngoài, còn muốn nói cho ngươi biết, ngươi phải nỗ lực tu luyện, nỗ lực trở nên mạnh mẻ. Nhân vì thực lực thiếu, ngày sau khả năng cũng sẽ trở thành trong này một thành viên, phải biết rằng, phương diện này, có thể là chết thật nhiều vị Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần!"

"Vãn bối minh bạch!" Dương Diệp gật đầu một cái nói.

Mạc Lão gật đầu, sau đó tay phải nhất chiêu, trăm trượng có hơn một chỗ quan tài nắp quan tài nhất thời bị đẩy lùi, tiếp theo, một đạo hào quang hiện lên, Mạc Lão trên tay nhiều một bộ sâm lam sắc cái hộp kiếm.

"Này sáo kiếm hạp là một vị Kiếm Hoàng chết đi lúc làm di lưu gì đó, nội chỉ 4 thanh kiếm, 4 thanh kiếm đều là đạo khí. Phân biệt tên là: Thiên Tàn, Địa Khuyết, Tru Hồn, Thí Thần. Cái này 4 thanh kiếm là vị kia Kiếm Hoàng là báo thù làm bằng tạo, bên trong bao hàm sát ý của hắn cùng hận ý ngập trời. Trước đây không để cho ngươi, là bởi vì ngươi không cách nào chống lại kia trong đó sát ý cùng hận ý, thế nhưng hiện tại, ha hả, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý, đã có thể hoàn toàn nắm giữ bọn họ!" Mạc Lão cười nói.

Http://truyencu a tui.Net/

"4 thanh kiếm đều là đạo khí?" Dương Diệp cổ họng lăn lăn, có chút chấn thất kinh hỏi.

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Bộ này cái hộp kiếm nội có một kiếm trận, tên là Hủy Diệt kiếm trận, 4 Kiếm đều xuất hiện, hủy thiên diệt địa, ha hả, mặc dù nói có chút khuếch trương, thế nhưng uy lực này quả thực không tầm thường. Là tối trọng yếu là, cái này 4 thanh kiếm nếu như cộng thêm của ngươi Ngự KiếmThuật cùng bát trọng Sát Lục Kiếm Ý, uy lực kia sẽ tăng thêm sự kinh khủng!"

Dương Diệp tiếp nhận cái hộp kiếm, kích động một hồi, sau đó tâm niệm vừa động, 4 chuôi khắc rõ vô số thần bí phù văn trường kiếm tự kia cái hộp kiếm trong bắn ra, sau đó trôi nổi ở tại trước mặt hắn. 4 thanh kiếm mới vừa xuất hiện, một cổ kinh khủng sát ý cùng với Cuồng Phách vô cùng hận ý nhất thời đập vào mặt, làm cho Dương Diệp khẽ cau mày.

Mạc Lão nói không sai, nếu như không phải là hắn lĩnh ngộ Sát Lục Kiếm Ý, đồng thời tăng lên tới đệ bát trọng, cái này Kiếm nội ẩn chứa cái này sát ý cùng với hận ý cũng đủ để phá hủy hắn thần trí. Hiện tại, cái này sát ý cùng với hận ý với hắn mà nói, tác dụng tuy có, nhưng đã có thể không đáng kể.

Tâm niệm vừa động, 'Sưu' một tiếng, trong đó một thanh Kiếm đã xuất hiện ở 200 trượng có hơn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tâm trung chấn động, đã vậy còn quá mau? Cái này một hơi thở không được chính là 200 trượng cự ly, so với hắn Cửu U Kiếm Vũ thêm Thuấn Tức Vạn Lý đều phải nhanh hơn một điểm a! Nhanh như vậy Kiếm tốc, chỉ sợ cũng coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả cũng né tránh không được ah?

Dương Diệp mang 4 thanh kiếm thu hồi cái hộp kiếm nội, yên lặng một lát, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào cái hộp kiếm nội, nhất thời, một trận cuồng phong đột nhiên xuất hiện ở tại Dương Diệp bốn phía, tiếp theo, 4 đạo kiếm quang tự cái hộp kiếm nội như như sao rơi mang theo từng đạo thật dài kiếm quang đuôi bắn ra. Không trung, 4 trên thân kiếm hạ chớp động, theo 4 kiếm chớp động, từng đạo đen nhánh vết nứt không ngừng xuất hiện, phảng phất thực sự muốn hủy thiên diệt địa.

Mỗi một khắc, tại Dương Diệp ánh mắt khiếp sợ trong, 4 Kiếm không gian chung quanh 'Sửa' một tiếng vỡ ra được, lộ ra một cái đen nhánh không gian hắc động.

Dương Diệp trở nên chấn động, hắn không nghĩ tới cái này kiếm trận uy lực dĩ nhiên như vậy kinh khủng. Cái này kiếm trận uy lực tuy rằng không bằng Thiên Địa Nhất Kiếm, thế nhưng cùng kiếm khí như tơ một dạng, cái này kiếm trận tại độ linh hoạt thượng so Thiên Địa Nhất Kiếm tốt nhiều lắm.

Vừa đọc lên, là được ngoài trăm trượng lấy người thủ cấp!

Chỉ là cái này kiếm trận vẫn có một cái khuyết điểm, đó chính là tiêu hao Huyền khí quá mức kinh khủng, lấy hắn bây giờ Huyền khí chứa đựng, tối đa cũng chỉ có thể thôi động một lần mà thôi. Bất quá Dương Diệp đã rất thỏa mãn, dù sao đây chính là do đạo khí tạo thành kiếm trận, nếu như như Bảo Nhi đưa cho hắn bộ kia kiếm trận như vậy có thể không hề tiết chế thôi động, kia điều này cũng làm cho quá không bình thường điểm.

"Lấy ngươi lúc này thực lực, còn không cách nào hoàn toàn phát huy đạo khí uy lực. Ngươi không chỉ có cần đề thăng kiếm của ngươi ý, cảnh giới cũng cần nỗ lực đề thăng. Cảnh giới là căn bản, chỉ cảnh giới đề thăng đi lên, ngươi mới có thể trở thành là cường giả chân chính, bất kể là Kiếm Ý còn là Kiếm vực, chỉ thành lập tại cảnh giới thượng, khả năng càng cường đại hơn, hiểu chưa?" Mạc Lão Đạo.

"Thụ giáo!" Dương Diệp đối về Mạc Lão thi lễ một cái. Đối với Mạc Lão nói, hắn rất tán thành, bởi vì đang dùng bí pháp mạnh mẽ đề thăng tới Tôn Giả Cảnh sau, hắn cảm giác bất kể là Kiếm Ý còn là Kiếm vực, đều chiếm được rất lớn đề thăng, hơn nữa có thể tùy tâm sở dục điều khiển hai người, không chỉ có như vậy, đối với Huyền kỹ thi triển cũng là càng thêm tùy tâm sở dục.

Đương nhiên, là tối trọng yếu là đề thăng tới Tôn Giả Cảnh, hắn tự thân không chỉ có có thể nắm giữ không gian huyền bí, còn có thể tăng trong cơ thể Huyền khí chứa đựng lượng, trọng yếu nhất là tiểu vòng xoáy có thể phát triển. Tiểu vòng xoáy mỗi một lần phát triển, đối sự giúp đỡ của hắn đều là to lớn, cho nên, hắn phải nỗ lực đề thăng tự thân cảnh giới.

Bách Hoa Cung một ngày bất diệt, hắn liền một ngày không thể an lòng. Đương nhiên, hắn cũng biết, Bách Hoa Cung phỏng chừng cũng là như hắn nghĩ một dạng. Tại cuộc sống về sau trong, sợ rằng đối phương sẽ trăm phương ngàn kế muốn hắn chết đây!

Từ biệt Mạc Lão, Dương Diệp hướng phía Kiếm Tông phương hướng ngự kiếm đi. Phải ly khai Nam Vực đi trước Cổ Chiến Trường, rất nhiều chuyện là muốn trước chuẩn bị một chút, rất nhiều người là muốn trông thấy.

Lần thứ hai hồi Kiếm Tông, quả thật có loại cảnh còn người mất cảm giác. Không có lưu luyến, chỉ là có chút cảm khái. Ở đây, dù sao đã từng là hắn truy mộng địa phương.

Không làm kinh động Kiếm Tông đệ tử, Dương Diệp đi tới Thanh Phong cốc, nhìn Thanh Phong cốc trước đây hắn bình thường chỗ tu luyện, Dương Diệp tâm trung hơi có chút xúc động. Năm đó, hắn bị cách chức làm tạp dịch đệ tử, nhưng là vì mẫu thân cùng muội muội, hắn chẳng bao giờ buông tha qua tu luyện, muội muội cùng mẫu thân là hắn động lực lớn nhất cùng tinh thần cây trụ!

Thế nhưng hiện tại, mẫu thân đã không ở...

Báo thù, là hắn hiện tại động lực lớn nhất, như hắn đã từng phát trôi qua thệ ngôn một dạng, cả đời này, hắn mang đem hết toàn lực diệt Bách Hoa Cung!

Dương Diệp Thâm sâu hô một cái khí, ngăn chặn trong lòng cuồng bạo sát ý. Đột nhiên, hắn nhướng mày, xoay người, chỉ thấy Tô Thanh Thi chẳng biết lúc nào đã đi tới phía sau hắn.

"Ngươi đã đến rồi?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói.

Dương Diệp gật đầu, sắc mặt nhu hòa xuống tới, đi tới Tô Thanh Thi bên cạnh, thân thủ ôm Tô Thanh Thi mềm mại hông của chi, ôn nhu nói: "Con của chúng ta còn bao lâu sinh ra?"

"Nhanh!" Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói.

"Dẫn ta đi gặp phụ thân ngươi ah!" Dương Diệp đột nhiên nói.

Tô Thanh Thi chợt ngẩng đầu, có chút kinh ngạc nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Chuyện của chúng ta, chung quy không thể như vậy một mực đi xuống, đối ngươi như vậy quá không công bình, ta quyết định hướng phụ thân ngươi cầu hôn, chúng ta trước đem danh phận định ra tới, về phần hôn sự, chờ Kiếm Tông qua đoạn này khó khăn thời kì sau, chúng ta tại kết, ngươi xem coi thế nào?"

Tô Thanh Thi không nói gì, chỉ là nhìn như vậy Dương Diệp.

Dương Diệp sờ sờ mũi, Đạo: "Để làm chi nhìn ta như vậy? Trên mặt ta có hoa?"

Tô Thanh Thi bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, thế nhưng thoáng qua biến mất, nàng thân thủ ôm lấy Dương Diệp hông của, chủ động mang đầu của mình chôn ở Dương Diệp trong ngực, một lát, nhẹ giọng nói: "Ta đúng là vẫn còn không có nhìn lầm người, ngươi đáng giá bọn ta, đáng giá ta yêu."

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, lập tức cười, nắm thật chặt Tô Thanh Thi hông của chi.

Hai người cứ như vậy an tĩnh ôm nhau hơn một canh giờ.

Một lúc lâu sau, Kiếm Tông Thái Thanh Điện, Kiếm Tông còn dư lại trưởng lão cùng với phụ thân của Tô Thanh Thi đều ở trong sân.

Dương Diệp quét mọi người liếc mắt, hắn phát hiện, thiếu rất nhiều chín mặt, tỷ như kia Ngọc Hành lúc này liền không ở nơi này, ngoại trừ Ngọc Hành, Kiếm Tông 7 ngọn núi phong chủ cũng chỉ còn lại có ba vị. Dương Diệp biết, lúc này đây, Kiếm Tông thật là nguyên khí đại thương a!

Nếu như là trước đây, hắn đương nhiên sẽ không quản cái này Kiếm Tông, thế nhưng hiện tại, lão bà hắn chính là Kiếm Tông tông chủ, hắn mặc kệ không được a!

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Ta muốn kết hôn Thanh Thi, mặc kệ các ngươi tán không tán thành!"

Dương Diệp bá đạo mà nói, khiến mọi người tại đây chân mày nhất thời vừa nhíu. Mà Tô Thanh Thi còn lại là nhìn Dương Diệp liếc mắt, trong mắt nhu tình chợt lóe lên.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 458: Sính lễ!

Dương Diệp là không thèm để ý những người này tán thành hoặc là không tán thành, bởi vì mặc kệ bọn họ tán không tán thành, hắn đều biết lấy Tô Thanh Thi. Sở dĩ tới nơi này thấy những người này, là bởi vì Tô Thanh Thi lưu ý những người này nghĩ cách, dù sao nơi này là Tô Thanh Thi nhà, những người này tính đều là của nàng trưởng bối. Không có biện pháp, nếu Tô Thanh Thi lưu ý, vậy hắn cũng chỉ có thể tới.

Kiếm Tông mọi người nhìn nhau liếc mắt, đều là cười khổ lắc đầu, hắn lúc này môn tự nhiên là sẽ không cự tuyệt Dương Diệp cái này cầu hôn. Một là không sức mạnh, hai là bọn hắn trong nội tâm cũng là phi thường tán thành.

Kiếm Tông tình huống hiện tại, tất cả mọi người phi thường rõ ràng. Đầu tiên, lúc này Dương Diệp là hoàn toàn không cần sợ hãi Kiếm Tông, phải biết rằng, Dương Diệp phía sau có thể là có thêm Đại Tần đế quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc hai cái này quái vật lớn. Đắc tội Dương Diệp? Bọn họ sẽ không cũng không dám, dù sao lúc này bọn họ đã cùng cái khác ngũ Đại thế lực trở thành tử thù, tại đắc tội hai cái này quái vật lớn, vậy bọn họ liền thực sự không cách nào tại Nam Vực đặt chân.

Còn nữa, lúc này Kiếm Tông cũng chánh hảo cần một người tới trọng chấn Kiếm Tông danh tiếng, phóng nhãn toàn bộ Nam Vực, không có so Dương Diệp thích hợp hơn. Tin tưởng Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi kết hôn, nhất định sẽ khiếp sợ toàn bộ Nam Vực. Đương nhiên, là tối trọng yếu là, khi đó, tất cả Nam Vực kiếm tu khẳng định đều cho rằng Dương Diệp là Kiếm Tông của người...

Lấy Dương Diệp lúc này danh khí, mọi người tại đây tin tưởng, vô số Nam Vực huyền giả, chí ít kiếm tu nhất định sẽ tuyển chọn gia nhập Kiếm Tông. Cho dù là bọn họ, không thừa nhận cũng không được, Dương Diệp lúc này một người hiệu triệu lực, liền so toàn bộ Kiếm Tông đều phải cường!

Phải nói, lúc này Nam Vực, không có bất kỳ người nào so Dương Diệp danh khí lớn hơn nữa, hiệu triệu lực càng mạnh!

Cho nên, mặc dù đối với Dương Diệp thái độ có chút khó chịu, nhưng là bọn hắn cũng chỉ có thể gật đầu Biểu kỳ tán thành!

"Ngươi muốn kết hôn Thanh Thi, sính lễ đây?" Đúng lúc này, Tô Mạc Già đột nhiên nói. Hắn đương nhiên cũng tán thành Dương Diệp cùng

Tô Thanh Thi kết hợp, không chỉ là bởi vì Kiếm Tông, còn bởi vì lúc này Tô Thanh Thi đều đã mang thai Dương Diệp hài tử, còn nữa, Tô Thanh Thi cũng ưa thích Dương Diệp. Chỉ là, Dương Diệp nghĩ như thế dễ dàng liền lấy đi Tô Thanh Thi, đó là đương nhiên là không được.

Nghe được Tô Mạc Già nói, giữa sân mọi người đầu tiên là sửng sốt, lập tức thấp thỏm trong lòng bắt đi, thầm nghĩ trước đây đảm nhiệm tông chủ thật là đa sự, vạn nhất đem tiểu tử này chọc giận, hắn không cưới làm sao bây giờ? Kiếm Tông đi đâu đi tìm như thế một cái con rể?

Tô Thanh Thi trong mắt lóe lên lướt một cái lo lắng, mặc dù biết cha mình không có ác ý, thế nhưng nàng vẫn còn có chút lo lắng Dương Diệp sẽ khó xử. Dù sao Kiếm Tông nói như thế nào cũng là một cái đại tông môn, Dương Diệp cầm không ra sính lễ, nhất định sẽ khó chịu, lấy ra, nếu như không tốt, Kiếm Tông chướng mắt, chỉ sợ hắn sẽ càng khó chịu.

Sính lễ?

Dương Diệp hơi sửng sờ, thứ này hắn thật đúng là không muốn qua. Tuy rằng không muốn qua, thế nhưng thứ này giống như không thể thiếu a. Trầm mặc một hồi, Dương Diệp xoay người đi hướng đại điện bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, mọi người sửng sốt, Dương Diệp làm cái gì vậy? Không biết là bởi vì cầm không ra sính lễ, sau đó lâm trận lui trốn ah?

Tô Mạc Già cũng là nheo mắt, tiểu tử này sẽ không thực sự lâm trận lùi bước ah?

Tô Thanh Thi thần sắc rất bình tĩnh, chỉ là trong mắt có một tia nghi hoặc. Nàng đương nhiên sẽ không cho là Dương Diệp là bởi vì cầm không ra sính lễ mà lâm trận chân trốn, nàng chỉ là hiếu kỳ Dương Diệp muốn!

Tại Thái Thanh Điện ngoài cửa lớn, có một thanh mười mấy trượng cao thật lớn thạch Kiếm, Dương Diệp đi ra Thái Thanh Điện, tới nơi này chuôi thật lớn thạch thân kiếm trước.

Tô Mạc Già đám người cũng đi theo đi ra, bọn họ thật tò mò Dương Diệp rốt cuộc muốn làm gì.

Lúc này, Thái Thanh Điện không biết lúc nào tụ tập vô số Kiếm Tông đệ tử, cái này Kiếm Tông đệ tử đã ở xem Dương Diệp, bọn họ cũng thật tò mò.

Nhìn thanh cự kiếm kia, Dương Diệp mỉm cười, sau đó bấm tay đối về thanh cự kiếm kia nhẹ nhàng rạch một cái, một đạo kiếm quang hiện lên, kiếm khí một nhập kia bên trên cự kiếm, cự kiếm không có bị chặt đứt, chỉ là tại bên trên cự kiếm xuất hiện một đạo thật dài vết kiếm.

Đăng nhập http://truyencuatui.Net/ để❤đọc truyện

Kiếm Tông mọi người vẻ mặt nghi hoặc, chỉ kia Tô Mạc Già mắt lộ vẻ kích động, hắn tựa hồ minh bạch Dương Diệp ý tứ.

Dương Diệp không có giải thích, xoay người nhìn về phía Tô Mạc Già, Đạo: "Không biết ta đây sính lễ, Tô tiền bối thoả mãn không?"

Tô Mạc Già sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Ta đại biểu Kiếm Tông cảm tạ ngươi, cám ơn ngươi một kiếm này, không muốn cô phụ Thanh Thi!" Nói xong, Tô Mạc Già quét nữa tràng Kiếm Tông mọi người liếc mắt, Đạo: "Từ giờ trở đi, này cự kiếm trong phạm vi phương viên bách trượng không cho phép bất luận kẻ nào bước vào, ngày sau phàm ta Kiếm Tông đệ tử, có công lớn người, hoặc là kiệt xuất thiên phú đệ tử, có thể tới đây thân kiếm trước tham quan hoc tập."

Kiếm Tông đệ tử vẫn không hiểu, không rõ vì sao chuôi này thật lớn thạch Kiếm thế nào đột nhiên liền thay đổi trân quý như vậy, ngay cả tới gần cũng không thể đến gần rồi?

Mà những thứ kia trưởng lão cũng đã hiểu, minh bạch sau, bọn họ cùng Tô Mạc Già một dạng, là kích động, là hưng phấn, còn có cảm kích. Dương Diệp Kiếm Ý đã đạt được bát trọng, có thể ngưng mà không tán. Cái này cự kiếm không trọng yếu, quan trọng là... Dương Diệp ở phía trên lưu lại Kiếm Ý, đúng vậy, Dương Diệp ở phía trên để lại kiếm ý của hắn!

Kiếm Tông tuy rằng lấy kiếm làm căn bản, thế nhưng lĩnh ngộ Kiếm Ý cũng ít lại càng ít, nguyên nhân chủ yếu là bởi vì rất nhiều Kiếm Tông đệ tử đều chưa từng thấy qua Kiếm Ý. Mà thôi hướng lĩnh ngộ Kiếm Ý Kiếm Tông tiền bối cũng lại không cách nào mang tự mình tâm đắc cùng người chia xẻ, dù sao kiếm ý này là chỉ vừa ý sẽ không thể nói truyền gì đó.

Kiếm Tông tiền bối không phải là không muốn qua lưu lại thuộc với kiếm ý của mình tới khiến Kiếm Tông hậu bối tham quan hoc tập học tập, thế nhưng không được Kiếm Ý bát trọng đã ngoài, Kiếm Ý căn bản không cách nào làm được vĩnh cửu ngưng mà không tán, cho nên, vô số Kiếm Tông tiền bối là hữu tâm vô lực.

Hiện tại, Dương Diệp làm xong rồi. Có cái này sẵn Kiếm Ý tại đây, cái này Kiếm Tông đệ tử, đặc biệt những thứ kia có thiên phú đệ tử, ngày sau bọn họ muốn lĩnh ngộ Kiếm Ý, không thể nói liền dễ dàng, nhưng ít ra sẽ thật nhiều cảm ngộ, mà cái này cảm ngộ, đối với bọn họ giúp đỡ không thể nghi ngờ là không cách nào tưởng tượng!

Nói chung, Dương Diệp phần này sính lễ, rất trân quý, đặc biệt đối Kiếm Tông mà nói, thậm chí so nhất kiện đạo khí còn muốn trân quý!

Kiếm Tông đệ tử biết được đạo lý này sau, toàn bộ Kiếm Tông đều sôi trào. Kiếm Ý thứ này, đối với bọn họ mà nói, thực sự quá trọng yếu. Lĩnh ngộ Kiếm Ý kiếm tu, mới sẽ cho người kiêng kỵ cùng sợ hãi. Trước đây, đối với trong truyền thuyết Kiếm Ý, bọn họ mong muốn không thể tức, thế nhưng hiện tại, bọn họ có ít nhất một đường hy vọng!

Tô Thanh Thi trong phòng, Dương Diệp tò mò đánh giá Tô Thanh Thi căn phòng của, gian phòng không phải là rất lớn, thế nhưng rất ngăn nắp sạch sẽ, đồ vật rất ít, ngoại trừ một ít cần thiết đồ vật bên ngoài, cái khác một điểm trang sức vật cũng không có.

"Ngươi muốn đi Cổ Chiến Trường?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hôm nay Bách Hoa Cung dựa vào người nọ Hoàng, vô luận như thế nào, cũng không có thể khiến Nhân Hoàng thế lực tại đây Nam Vực đánh càng, chí ít cũng không có thể khiến hắn nhẹ nhõm như vậy liền đặt chân tại đây Nam Vực. Cái này Đỉnh Hán Đế Quốc cộng thêm Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung nhóm thế lực, tính là Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần đế quốc chung vào một chỗ chỉ sợ cũng không đỡ được bọn họ, cho nên lần này đi Cổ Chiến Trường, ta nghĩ đi tìm cái này Cổ Vực Thành những thế lực kia, liên hợp bọn họ cùng nhau đối kháng Nhân Hoàng."

Hắn tuy rằng làm việc có chút xung động, thế nhưng không có nghĩa là hắn không đầu óc. Muốn dựa vào cá nhân lực lượng triệt để gạt bỏ Bách Hoa Cung, vậy căn bản không có khả năng, chí ít hắn hiện tại tuyệt đối làm không được. Đặc biệt hiện tại cái này Bách Hoa Cung trở thành người nọ Hoàng phụ thuộc, hiện tại hắn đối mặt có thể nói không đơn thuần là Bách Hoa Cung, còn có kia Đỉnh Hán Đế Quốc!

Nói đơn giản một chút chính là, Nam Vực cái này vòng xoáy, hắn không muốn cuốn vào cũng không thể nào. Lần này đáp ứng An Nam

Tĩnh đi Cổ Chiến Trường, ngoại trừ bởi vì cùng An Nam Tĩnh trong lúc đó hữu nghị bên ngoài, hắn còn có một cái nghĩ cách, đó chính là hy vọng có thể liên hợp cái này Cổ Vực Thành trong hai cái An Gia, còn có kia phủ thành chủ, mọi người cùng nhau liên thủ đối địch!

Dựa vào hắn một người, cuối cùng là không có khả năng giết hết Bách Hoa Cung đệ tử cùng đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc!

"Lúc nào trở về?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Yên tâm, chúng ta hài tử xuất thế trước, ta nhất định gấp trở về."

"Ta chờ ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó lấy ra một quả nạp giới đưa tới Tô Thanh Thi trước mặt, Đạo: "Phương diện này là 3 nghìn miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch, còn có một bản kiếm kỹ, tên là kiếm khí như tơ, còn có một chút thiên địa linh thảo, thấp nhất đều là thiên cấp hạ phẩm, còn có... Nói chung, đồ vật hơi nhiều, chính ngươi đến lúc đó xem đi.

Khác cự tuyệt, hiện tại Kiếm Tông trăm phế đợi hưng, rất nhiều địa phương đều cần dùng đến tiền tài, mấy thứ này, chắc là có thể đến giúp của ngươi, ta cũng chỉ có thể làm được nhiều như vậy. Được rồi, mấy thứ này chính ngươi giữ gìn kỹ, đặc biệt cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch, tính là cần, cũng muốn bí ẩn dùng, không thì vô cùng có khả năng đưa tới tai họa, chúng ta phòng ngự người chi tâm không thể không.

Còn có, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đã đáp ứng hỗ trợ trông nom Kiếm Tông, cho nên ngươi tạm thời không cần lo lắng Nguyên Môn nhóm thế lực tại tới gây sự với Kiếm Tông. Còn có, nếu như xuất hiện cái gì trắc trở, mặc kệ cái gì trắc trở, chớ tự mình khiêng, phát truyền âm phù cho ta, hiểu chưa? Còn..."

Đúng lúc này, Dương Diệp trước mặt Tô Thanh Thi đột nhiên đi tới trước mặt hắn, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, Tô Thanh Thi dùng nàng kia đỏ tươi miệng nhỏ hôn vào trên bờ môi của hắn.

Tô Thanh Thi gương mặt ửng đỏ, nhưng trong mắt cũng lộ ra kiên định cùng nhu tình. Nàng cũng không biết nàng vì sao cứ làm như vậy, nàng chỉ biết, nàng muốn làm như vậy, sau đó cứ làm như vậy.

Động tình không chỉ Tô Thanh Thi, Dương Diệp cũng động tình. Dần

dần, Dương Diệp đầu lưỡi cạy ra Tô Thanh Thi môi đỏ mọng, sau đó tiến quân thần tốc, hướng phía bên trong cái kia mềm mại cái lưỡi tiến công; Mà hai tay cũng không nhàn rỗi, chậm rãi kéo lên Tô Thanh Thi hông của chi.

Tô Thanh Thi ngay từ đầu có chút không thích ứng Dương Diệp mãnh liệt, muốn chạy trốn, thế nhưng tại Dương Diệp truy đuổi đánh giết hạ, nàng ngay cả chạy trốn khí lực cũng bị mất, chỉ có thể mặc cho Dương Diệp mang nàng ngăn ở trong ngực nhu ngược.

Không biết qua bao lâu, hai người môi tách biệt, Dương Diệp nhìn trong ngực mặt như hoa đào Tô Thanh Thi, ôn nhu nói: "Thanh Thi, có thể chứ?"

Tô Thanh Thi cúi đầu, không dám nhìn tới Dương Diệp, chỉ là hai tay gắt gao nắm Dương Diệp hông của. Nghe được Dương Diệp nói, đầu của nàng thấp thấp hơn, qua mấy hơi thở, tại Dương Diệp ánh mắt mong chờ trong, Tô Thanh Thi nhỏ không thể tra địa gật đầu.....

Tình đến nồng lúc y dễ giải, nhẹ giải, nữa giải, trơn truột một mảnh do thắng tuyết;

Ngọc thể ngang dọc là quân sờ, sờ một cái, sờ nữa, mây mưa thất thường hơn một ngày;

Cuồng phong mưa rào giường khẽ run, kịch chiến, tái chiến, ngày sáng đêm tối giường đã nát vụn....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 459: Thượng môn cầu thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lưu luyến không rời Tô Thanh Thi sau khi, Dương Diệp đi tới Đại Tần đế quốc. Lúc này Dương Diệp, mặc vui vẻ hoa bào, cầm trong tay một cái chiết phiến, ăn mặc như một cái con em nhà giàu. Tại bên cạnh hắn, ban đêm vẫn, lúc này Dạ Vẫn cũng bỏ đi màu đen áo choàng, mặc chính là một thân hoa lệ trường bào, nhìn qua hơi có chút phong độ chỉ có.

"Kiếm Chủ....."

Dạ Vẫn mới vừa mở miệng, đã bị Dương Diệp dùng chiết phiến gõ một cái đầu, Dương Diệp bất đắc dĩ nói: "Nói cho ngươi bao nhiêu lần, hiện tại ta không là cái gì Kiếm Chủ, ta là đại ca ngươi, kêu đại ca, hiểu chưa?" Lần này tới Đại Tần, ngoại trừ tới gặp Tiểu Dao cùng Vũ Tịch ở ngoài, còn có chuyện, đó chính là thay Dạ Vẫn đi cầu thân. Đây là hắn đáp ứng ban đầu Dạ Vẫn, hắn tự nhiên sẽ không nuốt lời.

Dạ Vẫn làm san cười cười, Đạo: "Là, đại ca, ngươi nói chúng ta có thể thành công sao? Bội Quân cha nàng thế nhưng nổi danh là cái thế lực gia hỏa, ta nghe nói, cha nàng thế nhưng nói muốn đem Bội Quân gả cho một cái thế gia thế tử!"

"Thế lực không tốt sao?" Dương Diệp cười nói: "Hắn càng thế lực càng tốt, vì sao? Bởi vì bây giờ đối với đại ca ngươi ta mà nói, chỉ cần là có thể sử dụng tiền làm được chuyện, đều không phải là sự, nếu là hắn dám không đồng ý, chúng ta mượn tiền đập hắn đồng ý, hiểu chưa? Ai bảo chúng ta nhiều tiền đây? Chúng ta chính là muốn tùy hứng!"

Dạ Vẫn: "..."

Rất nhanh, hai người đi tới một tòa tên là bội phủ phủ đệ.

"Hai vị là người phương nào?" Một gã bội phủ thị vệ ngăn ở trước mặt hai người.

Dương Diệp bấm tay bắn ra, một quả Năng Lượng thạch bay đến tên này thị vệ trước mặt của, Đạo: "Ta là Diệp Dương, bên cạnh vị này chính là huynh đệ ta Diệp Vẫn, huynh đệ ta hai người cố ý trước tới bái phỏng Bội Hổ gia chủ, mong rằng huynh đệ thông báo một chút!"

Tên này thị vệ trực tiếp ngây dại, hắn đã vô tâm tình đi nghe Dương Diệp nói, ánh mắt của hắn, gắt gao theo dõi hắn hai tay dâng kia miếng Năng Lượng thạch.

"Lão Thiên, Năng Lượng thạch, dĩ nhiên là Năng Lượng thạch..." Thị vệ như mất hồn kiểu thấp giọng thì thào, cái này Năng Lượng thạch, hắn muốn không ăn không uống chí ít hai năm khả năng kiếm được a, mà bây giờ, chỉ là thông báo một chút thì có một quả Năng Lượng thạch...

Rất nhanh, thị vệ dường như phát điên thông thường địa hướng phía bên trong phủ chạy đi, đồng thời vừa chạy vừa điên cuồng hô: "Lão gia, có người tìm ngươi..." Giờ khắc này, thị vệ dùng tới bú sữa mẹ khí lực, thanh âm của hắn, làm cho cả bội phủ của người đều nghe được.

Lần này, đổi Dương Diệp cùng Dạ Vẫn hai người ngây dại.

Bội phủ trong đại sảnh.

Bội phủ chủ nhân danh Bội Hổ, là một gã Linh Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, là một một người có dã tâm. Thế nhưng, tại toàn bộ Đế đô, bội phủ ngay cả tam Lưu Thế Lực cũng không tính, cái này vẫn là Bội Hổ lòng của bệnh, bởi vì hắn vẫn muốn làm vinh dự bội phủ, khiến bội phủ trở thành như Đế đô tứ đại thế gia cái loại này tồn tại.

Chỉ là đáng tiếc, nỗ lực hơn hai mươi năm, bội phủ vẫn là bất nhập lưu. Ngay sau đó, hắn mang chủ ý đánh tới nữ nhi của hắn trên người của, chính là muốn dùng nữ nhi của hắn tới đám hỏi. Chỉ cần nữ nhi thêm cho những thứ kia thế gia, có những thứ kia thế gia ủng hộ, kia bội phủ nhất định có thể lớn mạnh, sau cùng xâm nhập nhị lưu, thậm chí nhất lưu thế gia hàng ngũ!

Chỉ là đáng tiếc, hắn nữ nhi này có điểm không phối hợp, đây là hắn năm gần đây cực kỳ đau đầu chuyện.

"Các ngươi là nhắc tới thân?" Trong đại sảnh, Bội Hổ lạnh lùng nhìn Dương Diệp cùng Dạ Vẫn. Nếu như không phải là bởi vì hai người mặc cũng không tệ lắm, hắn đã sớm nghĩ đuổi người. Cầu hôn? Hai cái mao đầu tiểu tử nhắc tới thân? Đùa gì thế!

Dương Diệp gật đầu, cười nói: "Huynh đệ ta đã từng vô tình thấy qua đối lệnh thiên kim một mặt, từ đó về sau, ta đây huynh đệ liền phạm thượng tương tư bệnh, mỗi ngày trà không nhớ cơm không nghĩ, mỗi ngày nhớ tiền bối thiên kim, một năm qua, ta đây huynh đệ chỉnh lại gầy hơn một trăm cân, có nhiều lần thậm chí muốn tự sát, ai, hỏi thế gian tình là gì, trực khiếu nhân sinh chết bộ dạng cho phép a!"

Một bên, Dạ Vẫn trợn mắt hốc mồm nhìn Dương Diệp, cái này có đúng hay không quá khoa trương điểm a?

Dương Diệp lại là bất kể Dạ Vẫn, tiếp tục nói: "Hữu duyên khoảng một nghìn gặp gỡ, ta tin tưởng, ta đây huynh đệ cùng lệnh thiên kim muốn gặp là lên trời an bài duyên phận, cho nên, xin hãy tiền bối sẽ thanh toàn bọn họ ah!" Nói xong, Dương Diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, loại sự tình này hắn cũng là lần đầu tiên làm, cho nên hắn cũng không biết cầu thân nên thế nào cầu, thế nhưng không có biện pháp, đã đáp ứng rồi Dạ Vẫn, cũng không thể không làm a!

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể thế nào thuận miệng nói như thế nào.

Dương Diệp sau khi nói xong, giữa sân phi thường an tĩnh.

Bội Hổ lạnh lùng nhìn Dương Diệp, nếu như không phải là nhìn không thấu Dương Diệp lai lịch, sợ Dương Diệp là cái nào đại thế gia công tử, hắn đã sớm xuất thủ một chưởng vỗ Phi Dương Diệp. Lời nói này, quả thực chính là đang vũ nhục hắn chỉ số thông minh a. Lên trời an bài duyên phận? Gầy hơn một trăm cân? Khi hắn Bội Hổ là đầu heo sao?

"Cầu thân? Ha ha, thật là buồn cười, Bội Quân thế nhưng ta Thượng Quan Cơ của người!"

Đúng lúc này, một gã thanh niên nam tử từ ngoài cửa cười lớn đi đến, thanh niên tiến nhập đại sảnh sau, khinh miệt nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dạ Vẫn, sau đó nhìn về phía Bội Hổ, Đạo: "Bội gia chủ, ta Thượng Quan Cơ hôm nay là đi cầu thân, mau cho ngươi nhà Bội Quân đi ra đi theo ta đi, sau này nàng tính là ta Thượng Quan gia của người!"

Một bên Dạ Vẫn trong mắt sát ý bắt đầu khởi động, Dương Diệp sắc mặt cũng là lạnh xuống.

Bội Hổ sắc mặt có chút khó coi, Đạo: "Thượng Quan công tử, cái này cầu thân, chắc là gia trưởng hai bên đến đây ah, ngươi đơn độc đến đây, tựa hồ có chút không ổn đâu?" Hắn tuy rằng nghĩ nịnh bợ thế gia, trước mắt cái này thân phận của Thượng Quan Cơ cũng phù hợp, thế nhưng hắn biết, đối phương nhắc tới thân, căn bản không phải Thượng Quan gia ý tứ, nữ nhi mình gả đi qua, vô cùng có khả năng bị chơi xong liền vứt, loại này ví dụ, hắn thế nhưng thấy nhiều.

"Không thích hợp?" Thượng Quan Cơ cười hắc hắc nói: "Có gì không ổn, từ lần trước thấy nhà ngươi Bội Quân sau, thiếu gia ta thế nhưng trà không nhớ cơm không nghĩ, kia mê người dáng người, nhu nhược kia hình dạng, kia..."

"Bành!"

Đột nhiên, Thượng Quan Cơ trực tiếp bay ra ngoài, xuất thủ không là người khác, ban đêm vẫn, đùa giỡn, có người ngay mặt đùa giỡn hắn nữ nhân, hắn sao có thể nhịn được?

"Ngươi....."

Bội Hổ trực tiếp ngây dại, hắn không nghĩ tới người trước mắt này lại dám đánh kia Thượng Quan Cơ, càng không có nghĩ tới người trước mắt này đã vậy còn quá cường, phải biết rằng, kia Thượng

Quan Cơ thế nhưng Vương Giả Cảnh cường giả a, mà đối phương cũng tại người trước mắt này trong tay nhất chiêu chưa từng chống nổi! Còn có, người trước mắt này trên người tán phát ra sát ý, vì sao tự mình có chút tim đập nhanh? Tự mình thế nhưng Linh Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả a!

"Bội lão gia tử!" Lúc này, Dương Diệp Đạo: "Ta sẽ không tới hư, nói ra điều kiện của ngươi ah, con gái ngươi, ta đây huynh đệ là lấy định rồi. Thành thật mà nói, huynh đệ ta làm của ngươi con rể, thật là ngươi kiếm lớn, biết không? Hắn hiện tại không được 20 nhưng chỉ có Linh Giả Cảnh huyền giả, thiên phú như vậy, tấm tắc, chỉ sợ cũng coi như là tại Đế đô đều tìm không ra mấy người ah?"

"Linh Giả Cảnh?" Bội Hổ cả kinh, Đạo: "Hắn thực sự mới 20 tuổi? Hắn thật là Linh Giả Cảnh?"

"Đương nhiên!" Dương Diệp nhìn Dạ Vẫn liếc mắt.

Dạ Vẫn không tại che dấu hơi thở, Linh Giả Cảnh khí thế nhất thời bạo phát ra, làm cho kia Bội Hổ ngược hít một hơi khí lạnh. Thật là Linh Giả Cảnh, loại thiên tài này, nếu quả thật làm con rể hắn, hắn nào chỉ là không thua thiệt, đơn giản là kiếm lớn a!

Ngay Bội Hổ chuẩn bị đáp ứng lúc, lúc này, kia lúc trước bị đánh bay Thượng Quan Cơ đột nhiên ở ngoài cửa quát: "Tốt, tốt, ngươi lại dám đánh ta, rất tốt, mặc kệ ngươi là ai, Lão Tử đều muốn tiêu diệt cả nhà ngươi, diệt cả nhà ngươi a a a..."

Thượng Quan Cơ nói khiến Bội Hổ một cái giật mình, hiện tại hắn mới nhớ tới, trước mắt cái này gọi là Diệp Vẫn gia hỏa thế nhưng đánh Thượng Quan gia công tử a! Mặc dù chỉ là đánh một cái chi thứ công tử, nhưng đó cũng là Thượng Quan gia a, Thượng Quan gia tức giận, cái này dương vẫn còn có thể mạng sống sao? Thậm chí không làm được còn sẽ liên lụy bội nhà a!

Làm như biết Bội Hổ nghĩ cách, Dạ Vẫn nhạt thanh Đạo: "Lão gia tử không cần lo lắng, kia cái gì Thượng Quan gia không đáng để lo, đại ca của ta khiến cho định bọn họ, ngươi chỉ cần đem Bội Quân gả cho ta chính là, ừ, đại ca của ta nhiều tiền, ngươi có thể nhiều yêu cầu một điểm, tốt cho ta cùng Bội Quân làm đồ cưới..."

Dương Diệp nhất thời đảo cặp mắt trắng dã, cái gì gọi là cánh tay tại ra bên ngoài quải, hắn coi như là gặp được, hàng này hoàn toàn chính là một cái thấy sắc vong nghĩa gia hỏa a! Nếu như là bình thường, hắn cần phải đánh người này ngừng một lát, thế nhưng hiện tại...

"Lão gia tử cứ yên tâm đi, kia Thượng Quan gia nếu như tới tìm phiền toái, chúng ta sẽ đi giải quyết, ngươi chỉ cần an tâm gả nữ nhi thì tốt rồi!" Dương Diệp Đạo.

Nhìn thấy Dương Diệp hai người như vậy phong khinh vân đạm, Bội Hổ cũng nhìn thấu một tia mánh khóe, hắn dù sao không là cái gì ngu xuẩn, biết Dương Diệp hai người trấn định như thế, nhất định là có phấn khích. Thế nhưng cũng không có thể hoàn toàn liền tin tưởng đối phương, dù sao Thượng Quan gia thế nhưng tứ đại thế gia một trong, thực lực cùng nội tình cực kỳ kinh khủng.

Nghĩ vậy, Bội Hổ Đạo: "Cái này, ta còn có hỏi một chút tiểu nữ ý kiến, dù sao việc này quan hệ đến tiểu nữ cả đời, dù sao cũng phải hỏi một chút ý kiến của nàng, các ngươi nói đúng không?" Kéo, kéo dài tới trước mắt hai người này cùng Thượng Quan gia quyết ra thắng bại, không thì, hắn là tuyệt đối không thể có thể gả nữ nhi, hắn cũng không muốn chọc giận Thượng Quan gia.

"Ta nguyện ý!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên một cái thanh âm ôn nhu.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử đứng ở cửa nhìn Dạ Vẫn, kia trong mắt nhu tình, chính là ngay cả người mù đều có thể đủ thấy. Nữ tử không phải là đặc biệt mỹ, nhưng là lại là rất nén được xem, hơn nữa kia yếu đuối nhu nhược hình dạng, cực dễ làm cho nam nhân sản sinh ý muốn bảo hộ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Vẫn, chỉ thấy lúc này hàng này đã tán đi toàn thân sát ý, cùng nàng kia đối diện, trong mắt cũng là tràn đầy nhu tình. Dương Diệp lắc đầu, ai có thể nghĩ tới, cái này giết người không chớp mắt gia hỏa dĩ nhiên sẽ có cái này một mặt?

Rất nhanh, hai người không nhìn Dương Diệp cùng Bội Hổ ôm nhau ở tại cùng nhau.

"Ta chỉ biết, ngươi sẽ tìm đến ta!" Nữ tử nhẹ giọng nói.

"Ta đáp ứng ngươi, nhất định sẽ tới lấy của ngươi! Ta hôm nay mang đại ca của ta tới, đại ca của ta rất ngưu, hắn có thể đối phó cha ngươi!" Dạ Vẫn không tim không phổi nói.

Nữ tử e thẹn nhìn Dạ Vẫn liếc mắt, sau đó từ Dạ Vẫn trong ngực tránh thoát, đi tới Dương Diệp trước mặt của, đối về Dương Diệp thi lễ một cái, Đạo: "Bội Quân thấy Quá đại ca, cám ơn đại ca!"

Dương Diệp Hư Không vừa đỡ, sau đó nói: "Là tiểu tử này có phúc phần, lần đầu gặp mặt, thứ này tặng cho ngươi, coi như lễ gặp mặt ah!" Nói, một thanh hiện lên ánh sáng lạnh trường kiếm xuất hiện ở Bội Quân trước mặt của.

"Thiên cấp!"

Khi nhìn thấy thanh kiếm này lúc, một bên Bội Hổ hai mắt trợn tròn, tay chỉ thanh kiếm kia khó có thể tin Đạo.

Bội Quân cũng là sửng sờ, nàng mặc dù chỉ là một gã Vương Giả Cảnh nhất phẩm, nhưng là vẫn có chút kiến thức, tại nhìn thấy thanh kiếm này lúc, nàng cũng cảm giác khả năng rất cao cấp, đang nghe nàng lời của phụ thân lúc, nàng xác định ý nghĩ của chính mình, lập tức liền vội vàng lắc đầu, Đạo: "Cái này, cái này quá trân quý, Bội Quân không thể nhận....."

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái tán thưởng, cô gái này tâm tính không sai, đáng giá Dạ Vẫn quý trọng.

Dạ Vẫn trực tiếp mang Kiếm cầm ở tại trong tay, sau đó bỏ vào Bội Quân tay của trong, Đạo: "Đừng khách khí, đại ca cho mượn đi, loại vật này, đại ca rất nhiều!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó nói: "Hắn nói không sai, cầm ah, loại vật này, ta rất nhiều!"

Bội Quân oán trách nhìn thoáng qua Dạ Vẫn, sau đó đối về Dương Diệp hơi thi lễ, Đạo: "Cám ơn đại ca!"

Nghe tới Dương Diệp nói còn có rất nhiều lúc, một bên Bội Hổ nheo mắt: Sau đó vội vàng nói: "Kết hôn, kết hôn, lập tức kết hôn, ta lập tức liền chuẩn bị!" Lúc này, hắn đã không có hứng thú đi giải nữ nhi mình vì sao cùng người nọ là tại sao biết, hắn chỉ biết, trước mắt hai người này có rất nhiều thiên cấp...

"Cũng dám tại Đế đô đánh ta Thượng Quan gia của người, ha hả, lão phu ngược muốn nhìn, đến tột cùng là ai ăn gan hùm mật gấu. Đi ra chịu chết đi, miễn cho lão phu xuất thủ bị thương vô tội!"

Đúng lúc này, bội quý phủ không vang lên một đạo uyển như thanh âm của lôi minh.

Tôn Giả Cảnh cường giả!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 460: Dương Diệp tên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng Dạ Vẫn đi ra đại sảnh, nhìn về phía không trung. Trên không trung, một gã lão giả đứng lơ lửng, tại lão giả bên cạnh, đúng là lúc trước bị Dạ Vẫn đánh kia Thượng Quan Cơ. Lúc này Thượng Quan Cơ chính dữ tợn nhìn hắn cùng với Dạ Vẫn hai người.

"Diệp công tử..." Đi theo hai người đi ra ngoài Bội Hổ có chút bận tâm nhìn Dương Diệp hai người, mặc dù biết Dương Diệp lai lịch khẳng định bất phàm, thế nhưng dù sao hắn đối mặt là Thượng Quan gia a. Đế đô tứ đại gia tộc tuy rằng địch không hơn Nguyên Môn chờ đại tông môn, nhưng có phải thế không người bình thường có thể rung chuyển a!

Bội Quân thân thủ kéo lại Dạ Vẫn tay của, trong mắt tràn đầy vẻ lo âu. Dạ Vẫn đối với nàng cười cười, Đạo: "Không cần lo lắng, một cái Tôn Giả Cảnh mà thôi, đại ca của ta có thể giải quyết!"

Bội Quân khẽ gật đầu, thế nhưng trong mắt lo lắng vẫn như cũ tồn tại.

"Là ngươi có ta Thượng Quan gia của người?" Lão giả nhìn Dương Diệp, trầm giọng hỏi.

"Tam thúc, còn cùng hắn nói nhảm cái gì, trực tiếp giết bọn họ a! Còn có cái này bội phủ, đều cho ta diệt a, cô đó đừng giết, ta muốn giữ lại, ta muốn nàng nhận hết dằn vặt mà chết, dĩ nhiên phản bội ta, cùng cái khác nam nhân tư thông!" Nhìn Bội Quân cùng Dạ Vẫn mười ngón chặt cài, Thượng Quan Cơ điên cuồng gầm hét lên.

"Thượng Quan công tử, nhà của ta Bội Quân tựa hồ cùng ngươi không có chút nào quan hệ ah? Cái này phản bội vừa nói, không ổn đâu?" Bội Hổ trầm giọng nói, nếu như là bình thường, hắn tự nhiên không dám nhận mặt phản bác Thượng Quan Cơ mặt mũi của, thế nhưng hiện tại, có trước mắt hai cái thiếu niên thần bí tại, hắn có một ít sức mạnh. Đương nhiên, hắn chủ yếu là nghĩ làm sáng tỏ mình một chút nữ nhi cùng Thượng Quan Cơ không có bất cứ quan hệ gì, hắn cũng không muốn đã biết tương lai thiên tài con rể cùng nữ nhi mình phát sinh cái gì hiểu lầm.

"Không quan hệ? Hắn là ta Thượng Quan Cơ coi trọng nữ nhân, nàng chính là ta, liền có quan hệ tới ta, Bội Hổ, đừng nói bản công tử không để cho ngươi cơ hội, ngươi xuất thủ đem hai người này cho Lão Tử giết, sau đó đem con gái ngươi đưa đến ta Thượng Quan gia, ngươi bội phủ thượng còn có một đường sinh cơ, không thì, hừ, bản công tử cho ngươi bội phủ chó gà không tha!" Thượng Quan Cơ gằn giọng nói.

Nghe vậy, Bội Hổ nhất thời tức giận vô cùng, cả giận nói: "Đơn giản là khinh người quá đáng!"

"Khinh người quá đáng?" Lão giả hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Bội Hổ, ta Thượng Quan gia của người coi trọng con gái ngươi là ngươi bội phủ vinh hạnh, ngươi không biết cảm ơn, còn liên hợp ngoại nhân mang ta Thượng Quan gia của người đả thương, hừ, lão phu nhìn ngươi bội phủ là muốn tại Đế đô xoá tên!"

Một bên, Dương Diệp lắc đầu, hắn coi như là xem hiểu, cái này lão cùng cái này tiểu nhân đều là một đường mặt hàng, nếu là như vậy, kia cũng không cần phải nhiều lời.

"Oanh!"

Cửu U Kiếm Vũ tự Dương Diệp sau lưng tránh hiện ra, một cổ cuồng phong lăng không mà hiện, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới không trung, thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trong tay, trường kiếm chỉ xéo lão giả, một cổ hồng mang chợt tự chỗ mũi kiếm phún ra ngoài, bao phủ ở lão giả cùng Thượng Quan Cơ. Tại Kiếm Ý dưới áp chế, lão giả hơi chút đỡ, thế nhưng kia Thượng Quan Cơ cũng trực tiếp từ không trung rơi, tê liệt ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Bội Hổ cùng Bội Quân hai người trực tiếp sửng sốt, bởi vì Dương Diệp trên người phát ra kinh khủng khí thế, căn bản không như là một cái Linh Giả Cảnh huyền giả nên có khí thế của, trái lại có điểm như Tôn Giả Cảnh!

Trên bầu trời lão giả cũng là biến sắc, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hoảng sợ, chỉ vào Dương Diệp thất thanh nói: "Sát Lục Kiếm Ý, thiên địa linh vật, ngươi là Dương Diệp..."

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, phía dưới Bội Hổ vả miệng nhất thời trương lớn lên. Hai chữ này hiện tại tại Nam Vực, chỉ sợ là không người không biết không người không hiểu a. Đương đại Kiếm Hoàng, lấy

Linh Giả Cảnh chém giết Tôn Giả Cảnh, hủy Bách Hoa Cung Bách Hoa Mộ, giết Bách Hoa Cung vô số đệ tử sau bình yên rời đi... Mỗi một việc đều có thể nói là kinh thiên động địa a!

Đây là tự mình con rể đại ca? Nghĩ vậy, Bội Hổ cả người huyết dịch sôi trào!

Dương Diệp không cùng đối phương nói nhảm, trong tay Thuấn Không Kiếm chợt chính là hướng Hư Không vừa bổ, một đạo mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở lão giả giữa chân mày chỗ, lão giả kinh hãi gần chết, thân thể run lên bần bật, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Dương công tử, chậm đã, việc này là ta Thượng Quan gia không phải là, lão phu hướng Dương công tử xin lỗi, lão phu đại biểu Thượng Quan gia xin lỗi!" Xuất hiện ở ngoài trăm trượng lão giả thấy Dương Diệp rung lần thứ hai động thủ, vội vã gấp giọng nói.

Trước đây nghe nói Dương Diệp có thể vượt cấp giết Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn vẫn còn có chút không tin, dù sao Tôn Giả Cảnh cùng Linh Giả Cảnh trong lúc đó khác biệt vẫn là vô cùng lớn. Thế nhưng hiện tại, hắn tin. Nếu như không phải là hắn phản ứng không chậm, lúc trước Dương Diệp một kiếm này chỉ sợ cũng có thể làm cho hắn bỏ mình, bát trọng Sát Lục Kiếm Ý thêm đạo khí, thật sự là quá mức kinh khủng!

Đương nhiên, càng làm cho hắn kiêng kỵ là Dương Diệp phía sau đứng người, đây chính là Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, còn có một cái thần bí Hoàng Giả Cảnh cường giả a! Bách Hoa Cung đắc tội Dương Diệp, đều bị Dương Diệp làm thiếu chút nữa toàn bộ tông môn bị diệt, hắn tự hỏi Thượng Quan gia so Bách Hoa Cung còn chưa phải như, hắn làm sao dám là Thượng Quan gia trêu chọc như thế một cái kinh khủng địch nhân?

Nghe vậy, Dương Diệp dừng ở tại chỗ, Đạo: "Xin lỗi? Ngươi tựa hồ không có thành ý a!"

Nghe được Dương Diệp nói, lão giả hơi biến sắc mặt, do dự một chút, sau đó trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, sau đó bàn tay đối về phía dưới kia đã tê liệt ngã xuống đất Thượng Quan Cơ chợt chính là vỗ, người sau chỗ ở vị trí không gian một trận kịch liệt rung động, lập tức Thượng Quan Cơ phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, tiếp theo trực tiếp toàn bộ thân thể bạo liệt ra, hóa thành khắp bầu trời huyết vũ.

Làm xong đây hết thảy, lão giả nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Lão phu lấy Thượng Quan gia danh nghĩa bảo chứng, từ nay về sau tuyệt không đối bội phủ xuất thủ, đối với chuyện ngày hôm nay, ta Thượng Quan gia sẽ bồi thường bội phủ tất cả tổn thất, không chỉ có như vậy, từ nay về sau, Đế đô nếu là có người đối bội phủ bất lợi, chính là cùng ta Thượng Quan gia là địch! Dương công tử, không biết ta Thượng Quan gia cái này xin lỗi thành ý làm sao?"

Người có tên, cây có bóng. Dương Diệp khát máu cùng tàn nhẫn, hắn thế nhưng sớm có nghe nói, hắn biết, nếu như hắn bất tận lượng phóng thấp tư thế, khiến trước mắt ma đầu kia thoả mãn, trước mắt ma đầu kia vô cùng có khả năng xuất thủ lần nữa, nói không chừng còn có thể đánh tới Thượng Quan gia đi, đến lúc đó, Thượng Quan gia tình cảnh chỉ sợ cũng khó chịu.

Dù sao Dương Diệp phía sau thế nhưng Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng!

Dương Diệp thu hồi Thuấn Không Kiếm, sau đó nói: "Hy vọng ngươi nói được thì làm được, ngày khác Bội Gia nếu có sơ xuất, ta nhất định muốn đi bái phỏng bái phỏng ngươi Thượng Quan gia!"

Lão giả miễn cưỡng cười cười, Đạo: "Dương công tử yên tâm, lão phu nói được thì làm được." Nói xong, thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp thu hồi Cửu U Kiếm Vũ đi tới mặt đất, Bội Hổ san cười cười, Đạo: "Cái kia, các hạ thật là Kiếm Hoàng Dương Diệp?"

Đọc truyệｎ tại //tＲuyencuatui.Net/

Dương Diệp bất đắc dĩ cười, Đạo: "Lúc trước báo giả danh, đúng là bất đắc dĩ, mong rằng tiền bối bỏ qua cho!"

"Không ngại, không ngại!" Bội Hổ vội vã khoát tay áo, đùa giỡn, hắn vui vẻ không kịp, làm sao sẽ chú ý? Lúc trước Thượng Quan gia cường giả mà nói hắn thế nhưng nghe rõ ràng, từ nay về sau, Đế đô ai còn dám khi dễ hắn Bội Gia?

Dương Diệp gật đầu, sau đó đi tới Dạ Vẫn trước mặt của, bấm tay bắn ra, một quả nạp giới bay đến Dạ Vẫn trước mặt của, Đạo: "Phương diện này là một ít Năng Lượng thạch, coi như là ta tặng cho ngươi cùng đệ muội kết hôn lễ vật. Ừ, lần này Cổ Chiến Trường ngươi cũng không cần theo ta đi, hảo hảo tại đây Đế đô thành gia ah."

Dạ Vẫn biến sắc, vội vàng nói: "Đại ca, ta không sao, chờ ta cùng Bội

Quân kết hôn rồi, ta liền lập tức chạy tới Cổ Chiến Trường, ta...."

Dương Diệp khoát tay áo, Đạo: "Ta biết ý tứ của ngươi, ta cũng không có ý tứ gì khác. Tiểu vẫn, ta biết, ngươi muốn báo thù, muốn cùng ta báo ân cùng báo thù, thế nhưng không cần thiết, thực sự không cần thiết. Ngươi phải biết rằng, ngươi bây giờ không phải là một người, ngươi đã có thê tử, ngươi nhất định phải đối với nàng phụ trách, hiểu chưa? Về phần mối thù của ngươi, ngươi yên tâm, ta cùng với cái khác huynh đệ sẽ giúp ngươi báo."

Dạ Vẫn lắc đầu, Đạo: "Đại ca, ta làm sao có thể ở phía sau ly khai ngươi?"

Dương Diệp cười nói: "Nếu như ngươi thật muốn trợ giúp ta, kia ở nơi này hảo hảo thành gia lập nghiệp, sau đó nỗ lực đề thăng tu vi, dù sao hiện tại địch nhân của ta cũng đều là Tôn Giả Cảnh, Hoàng Giả Cảnh. Còn có, hảo hảo quý trọng người trước mắt, không muốn bởi vì chuyện quá khứ mà làm trễ nãi hiện tại bên cạnh mình người yêu của ngươi, hiểu chưa?"

"Chờ ta đề thăng tới Tôn Giả Cảnh, ta sẽ đi tìm được ngươi rồi!" Dạ Vẫn nhìn Dương Diệp, kiên định nói.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Đến lúc đó đang nói ah!" Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình khẽ động, hướng phía chân trời ngự kiếm đi.

Bội Quân đi tới Dạ Vẫn bên cạnh, nhìn chân trời lưu quang nhẹ giọng nói: "Nghe đồn đại ca là một cái khát máu, giết người không chớp mắt sát thần, thế nhưng ta nghĩ đại ca người tốt a, xem ra, cái này nghe đồn là không tin được."

Dạ Vẫn nhẹ cười cười nói: "Nghe đồn là thật, đại ca quả thực là như vậy người, thế nhưng con kia đối địch nhân của hắn, đối đãi địch nhân, hắn là thật rất khát máu mà lại giết người không chớp mắt, ta thế nhưng chính mắt thấy được hắn một kiếm chém giết Bách Hoa Cung mấy nghìn đệ tử, lúc đó, hắn thế nhưng chân mày chưa từng nháy mắt một chút. Thế nhưng đối đãi người một nhà, hắn cũng tốt, rất trọng tình nghĩa. Ta rất may mắn cùng đại ca làm người một nhà."

"Lão phu cũng hiểu được hắn là người tốt!" Một bên, Bội Hổ gật đầu một cái nói. Dương Diệp là người tốt sao? Đương nhiên là, chí ít khi hắn Bội Hổ trong mắt là, dù sao vừa mới thế nhưng Dương Diệp giúp hắn bội phủ, cũng là Dương Diệp mới để cho được hắn Bội Hổ từ nay về sau tại Đế đều có thể đi ngang. Như vậy người, đương nhiên là người tốt!

...

Ly khai bội phủ sau, Dương Diệp đi tới Tiên Khách Cư, Tần Tịch Nguyệt, người nữ nhân này, hắn đương nhiên là muốn nhìn một lần.

Đẩy ra Tiên Khách Cư đại môn, Dương Diệp vừa đi vào, một đạo nhân ảnh hiện lên, lập tức Dương Diệp cảm giác mình trong ngực thêm một người, mà môi của mình còn lại là bị một đôi mềm mại bao trùm.

Người, dĩ nhiên chính là Tần Tịch Nguyệt.

"Ngươi cái này giết thiên đao, tới Nam Vực lâu như vậy cũng không tới thấy lão nương, thật là có người mới quên người cũ a! Đáng trách lão nương còn đang cái này Đế đô cho ngươi thủ thân như ngọc, ngươi không làm... Thất vọng lão nương sao? Xem ta hôm nay không đem ngươi nghiền ép!" Tần Tịch Nguyệt vừa nói vừa điên cuồng xé rách Dương Diệp y phục, tên lưu manh kia cử động, làm cho Dương Diệp trực tiếp sửng sốt.

Rất nhanh, Dương Diệp bị lột sạch.

Kêu đau một tiếng, hoa đào một chút, kiều diễm không gì sánh được.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 461: Coi trọng Hiểu Vũ Tịch?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua đi, trong phòng, hai người ngồi đối diện nhau, trong phòng còn tràn ngập mập mờ khí tức.

"Vì sao làm như vậy?" Dương Diệp Vấn Đạo. Tần Tịch Nguyệt biểu hiện hôm nay thực sự khác thường, hắn không tin Tần Tịch Nguyệt thương hắn đến rồi loại trình độ này.

Tần Tịch Nguyệt trầm mặc.

"Chúng ta đều đã như vậy, còn có cái gì không thể nói sao?" Dương Diệp nhẹ giọng nói.

Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp liếc mắt, trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi thật là ngu ngốc!"

Dương Diệp: "..."

"Nguyên bản, gia gia ta giúp ngươi, là bởi vì ngươi phía sau có Huyền Thú Đế Quốc, mà không phải là bởi vì ngươi, nếu như chỉ là một mình ngươi, hắn là quyết không có thể nào vì ngươi đi cùng Bách Hoa Cung đối kháng. Thế nhưng hiện tại, hắn nghĩ ngươi có giá trị, đáng giá hắn chăm chú đối đãi, mượn hơi. Cho nên, ngươi hiểu chưa?" Tần Tịch Nguyệt nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Ngươi chính là hắn dùng tới kéo long ta?"

"Ngươi còn không tính quá đần!" Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ngươi cùng Đại Tần mặc dù là hợp tác, thế nhưng đó là thành lập tại Huyền Thú Đế Quốc cơ sở thượng, dù sao chỉ bằng vào ngươi cá nhân, đối Đại Tần là không có tác dụng gì. Nhưng là bởi vì ngươi quá mức xuất sắc, xuất sắc đến gia gia ta đều trở nên động dung, cho nên, hắn muốn đem ngươi biến thành Đại Tần của người, ít nhất cũng phải khiến Đại Tần cùng ngươi quan hệ giữa sống khá giả Huyền Thú Đế Quốc, nói chung, trong này những thứ kia mờ ám ta rất khó giải thích với ngươi rõ ràng."

"Ngươi không phải là tự nguyện, đúng không?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

"Có trọng yếu không?" Tần Tịch Nguyệt khóe miệng nổi lên lướt một cái tự giễu, Đạo: "Từ gia gia ngày đó lần thứ hai sắc phong mẫu thân ta cùng ta, ta liền hiểu ý tứ của hắn, ta cùng với mẫu thân ta đối hoàng gia duy nhất tác dụng, đó là có thể đủ mượn hơi ngươi. Sanh ở hoàng gia, mệnh liền vĩnh viễn không nắm giữ ở trong tay mình. Cũng may ngươi còn chưa phải là như vậy đáng ghét, sẽ không để cho ta quá mức ủy khuất tự mình."

Dương Diệp đứng dậy đi tới Tần Tịch Nguyệt trước mặt của, sau đó bắt được Tần Tịch Nguyệt tay của, Đạo: "Lúc trước, ta không có phản kháng, ta biết, ta ở trong lòng đã tiếp nhận rồi ngươi. Mà ngươi có thể đối với ta thẳng thắn, ta biết, ngươi tâm lý khẳng định cũng là có ta. Đã như vậy, kia những thứ khác cũng đã không trọng yếu. Quan trọng là... Hiện tại ngươi là thê tử, mà ta là ngươi phu quân. Ta bảo chứng, sau này tại cũng không có người có thể ép buộc ngươi làm một chuyện gì!"

Tần Tịch Nguyệt nhìn Dương Diệp ước chừng mười mấy hơi thở, sau đó quay đầu nhìn về phía nơi khác, Đạo: "Tiểu đệ đệ, đã lâu không gặp, ngươi cũng học được hoa ngôn xảo ngữ, Liên tỷ tỷ đều thiếu chút nữa bị ngươi cảm động!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Tịch Nguyệt, ta không thích ép buộc người, càng không thích ép buộc một nữ nhân tới ưa thích tự mình. Nếu như trong lòng ngươi thật không có ta, ta cũng không bắt buộc." Nói đến đây, Dương Diệp bấm tay bắn ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Tần Tịch Nguyệt trước mặt của, Đạo: "Phương diện này có chút Năng Lượng thạch, cũng đủ ngươi tu luyện tới Tôn Giả Cảnh, ngươi không thích bị người điều khiển số phận, vậy tự mình nỗ lực trở nên mạnh mẻ ah, trở nên mạnh mẻ, liền không có người có thể nắm giữ vận mệnh của ngươi!"

Tần Tịch Nguyệt trầm mặc.

Dương Diệp tâm trung thở dài, sau đó đứng dậy đi ra ngoài cửa. Ngay hắn muốn đi ra đại môn lúc, Tần Tịch Nguyệt đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Tần Tịch Nguyệt tự tiếu phi tiếu nhìn Dương Diệp, Đạo: "Tiểu đệ đệ, ngươi thật là càng ngày càng có khả năng a, dĩ nhiên đối tỷ tỷ dùng lạt mềm buộc chặt, không có biện pháp, tỷ tỷ chỉ có thể đối với ngươi dùng mỹ nhân kế!" Nói xong, thoáng cái mang Dương Diệp ngã nhào xuống đất.....

...

Dương Diệp Ly mở Tiên Khách Cư lúc, sắc trời đã tối. Nghĩ đến lúc trước Tần Tịch Nguyệt phục vụ, Dương Diệp khóe miệng chưa phát giác ra mọc lên dáng tươi cười. Không thể không nói, Tần Tịch Nguyệt thật là một cái tiểu yêu tinh, một cái mệt nhọc tiểu yêu tinh, nếu như không phải là hắn dùng song tu thuật, sợ rằng sẽ bị Tần Tịch Nguyệt làm cho không xuống giường được.

Nghĩ đến hắn lúc đi Tần Tịch Nguyệt nói câu kia 'Nếu như không có thể còn sống hồi Nam Vực, ta liền mang cho ngươi nón xanh' Dương Diệp sẽ không do cười khổ, nữ nhân này, khiến hắn thực sự cũng không dám ra ngoài vấn đề, dù sao hắn cũng không muốn tự mình đã chết còn muốn bị cắm sừng!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Phù Văn Sư Công Hội cửa, mới vừa đi tới cửa, đột nhiên 'Oanh' một tiếng, Phù Văn Sư Công Hội rồi đột nhiên vang lên một đạo mây nấm, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên.

"Tiểu ma nữ, ai chọc ghẹo ngươi!"

Phù Văn Sư nội, vang lên một đạo tiếng rống giận dử.

Bảo Nhi? Dương Diệp rất nhanh nghĩ tới Bảo Nhi, đúng lúc này, lưỡng đạo thân ảnh kiều tiểu tự Phù Văn Sư Công Hội chạy ra, người tới chính là Bảo Nhi, mà ở Bảo Nhi bên cạnh, còn lại là Tiểu Dao. Hai cái tiểu nha đầu giống như làm cái gì đuối lý sự, biên chạy còn biên sau này mặt xem, tựa hồ đang nhìn có người hay không tại truy...

Một cái lão đầu xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, lão nhân Dương Diệp nhận thức, là kia Phong Tu. Lúc này Phong Tu y vật phá đổ nát vụn, dường như bị người oanh tạc qua thông thường.

Phong Tu chỉ vào Bảo Nhi, giận dữ hét: "Tiểu ma nữ, ngươi rốt cuộc muốn làm loại nào, ta không phải là không cẩn thận tố cáo ngươi một trạng sao? Về phần ngươi mỗi ngày cầm phù lục tới oanh ta sao? Về phần ngươi sao? Ta hôm nay không phải là phải thay gia gia ngươi giáo huấn ngươi ngừng một lát, không thì ta một ngày nào đó cũng bị ngươi đùa chơi chết!"

"Lão đầu, ta cùng với Tiểu Dao tạc những tên bại hoại kia, muốn ngươi xen vào việc của người khác, hừ, ta cho ngươi biết, Bạch gia gia đã đáp ứng cho ta chế tác siêu siêu siêu siêu cấp phù lục, chờ ta lấy được, ta muốn đem ngươi tạc đến Thập Vạn Đại Sơn đi." Bảo Nhi biên lôi kéo Tiểu Dao vừa chạy vừa nói.

Nghe vậy, Phong Tu nhất thời tức giận vô cùng, lúc này hắn là hối hận, hối hận lúc đầu không cẩn thận nói một câu cái này Bảo Nhi là người chuyên gây họa, sau đó bị tiểu ma nữ này nghe được. Từ đó về sau, hắn ác mộng bắt đầu rồi, luôn luôn, hắn chỉ biết thỉnh thoảng đánh phải một cái phù lục oanh tạc, hết lần này tới lần khác những bùa chú này còn đều là cái loại này tạc bất tử hắn, nhưng là lại có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Điều này làm cho Phong Tu cái kia khí a!

Lần này nhất định phải cho tiểu ma nữ này một chút dạy dỗ! Phong Tu bấm tay bắn ra, một luồng nhu hòa kình phong hiu hiu ra, trong nháy mắt đi tới Bảo Nhi cùng Tiểu Dao phía sau, ngay cổ kình phong này muốn thổi ngã Bảo Nhi cùng Tiểu Dao trên người của lúc, một luồng Kiếm tia rồi đột nhiên thoáng hiện, đánh vào cái này sợi kình phong thượng, kình phong nhất thời vỡ tan ra.

Dương Diệp xuất hiện ở Bảo Nhi cùng Tiểu Dao trước mặt của, Dương Diệp đối về Phong Tu hơi thi lễ, Đạo: "Tiền bối hà tất cùng hai cái nha đầu không chấp nhặt đây? Xem tại vãn bối mặt mũi của, lần này tạm tha qua cái này hai nha đầu ah, ta bảo chứng, tiểu ma nữ này sau này định sẽ không tại tìm lung tung tiền bối phiền toái!"

"Dương Diệp!" Phong Tu nheo mắt, quan sát Dương Diệp liếc mắt, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Quả nhiên là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, ngươi lúc này thực lực, chỉ sợ cũng coi như là ta, cũng không dám nói có thể thắng ngươi. Ai, ngươi cái này tốc độ tu luyện, khiến ta nghĩ ta đời này đều tu luyện tới cẩu trên người, thật là không thể so a!"

Dương Diệp cười cười, không nói lời nào.

Phong Tu lắc đầu, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ. Phong Tu đi rồi, Tiểu Dao thoáng cái nhào tới Dương Diệp trong lòng, Đạo: "Ca, ngươi tại sao lâu như vậy cũng không tới xem Tiểu Dao? Ngươi có đúng hay không không thích Tiểu Dao?"

Dương Diệp mũi có chút lên men, nhu liễu nhu Tiểu Dao đầu, Đạo: "Ca đây không phải là tới thăm ngươi sao? Di, Tiểu Dao ngươi đã Tiên Thiên thất phẩm? Tốt dạng, so ca ca năm đó lợi hại hơn. Xem ra sau này qua không được bao lâu, ca liền cần Tiểu Dao tới bảo vệ!"

Tiểu Dao ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ca, ta sau này nhất định sẽ nỗ lực tu luyện, chờ ta có Lâm Sơn gia gia lợi hại như vậy, ta liền bảo hộ ca ca, được rồi, còn muốn đi cứu ra mẫu thân, ta phải bảo vệ ca ca cùng mẫu thân, khiến những người đó tại cũng không có biện pháp khi dễ chúng ta một nhà!"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi sửng sờ, Tiểu Dao lẽ nào còn không biết mẫu thân nàng... Có chút suy nghĩ, Dương Diệp đó là hiểu, chỉ sợ là sư phụ Lâm Sơn cùng Phù Văn Sư Công Hội ẩn giấu đi, mà Vũ Tịch chắc cũng là lựa chọn giấu diếm. Do dự một chút, Dương Diệp miễn cưỡng cười cười, Đạo: "Tốt, ca chờ Tiểu Dao trở thành cường giả, sau đó cùng ca cùng đi cứu mẹ thân, sau đó chúng ta cùng nhau bảo hộ mẫu thân, có được hay không?"

"Tốt!" Tiểu Dao ngọt ngào cười.

Dương Diệp nhu liễu nhu Tiểu Dao đầu, sau đó nhìn về phía một bên Bảo Nhi, Đạo: "Thế nào, Bảo Nhi ngươi không biết ta?"

Bảo Nhi trừng mắt nhìn, Đạo: "Tiểu tạp dịch, bây giờ nghe nói ngươi rất mạnh đây, có phải thật vậy hay không?"

"Bình thường thôi ah!" Dương Diệp cười nói.

"Vậy ngươi có thể hay không giúp ta chuyện?"

"Gấp cái gì?" Dương Diệp hiếu kỳ nói.

"Giúp ta đem vừa mới lão đầu kia râu mép rút, cũng dám hướng gia gia nói xấu ta, hại ta bị nhốt ba ngày cấm đoán, thật là tức chết ta. Đáng tiếc ta phù lục đều dùng hết rồi, mà những lão đầu kia cũng không nhẹ dễ cho ta phù lục, không thì ta nhất định phải đem hắn tạc đến Thập Vạn Đại Sơn đi!" Bảo Nhi tức giận nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lắc đầu, cái này Bảo Nhi, thật là cái ma nữ a! Dương Diệp đi tới Bảo Nhi trước mặt, lấy ra vài cọng thiên cấp hi hữu linh thảo đưa cho Bảo Nhi, Đạo: "Giúp ngươi nhổ râu mép ta là không làm được, bất quá ta có thể cho ngươi cái này, ngươi hẳn là nhận thức cái này, ngươi cầm vật này đi tìm những lão đầu kia, bọn họ khẳng định nguyện ý đổi với ngươi siêu cấp phù lục, ngươi thay đổi siêu cấp phù lục, sau đó tự mình đi tạc hắn, có được hay không?"

Bảo Nhi trừng mắt nhìn, sau đó đoạt lấy Dương Diệp trong tay những Linh đó thảo, kinh hô: "Thiên cấp lam ngân hoa, thiên cấp bích Vân thảo, thiên cấp lam ngân quả, oa, cái này ta chỉ tại trong cổ thư ra mắt đây, không nghĩ tới trên đời này thật sự có, tiểu tạp dịch, ngươi thực sự muốn đem mấy thứ này cho ta không?"

"Đương nhiên!" Dương Diệp vội vã gật đầu, Đạo: "Ta thế nhưng Bảo Nhi người bạn thứ nhất, mấy thứ này tuy rằng trân quý, thế nhưng ta có chúng ta hữu nghị trân quý sao?"

Bảo Nhi đối Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, Đạo: "Tốt, tiểu tạp dịch, ta không nhìn lầm ngươi, ngươi quả nhiên là đầy nghĩa khí. Ừ, chờ ta đi thay đổi phù lục, đem lão nhân kia nổ, tại tới đùa với ngươi!" Nói xong, Bảo Nhi cũng không quay đầu lại chạy hướng về phía kia Phù Văn Sư Công Hội.

"Ca, nếu để cho những thứ kia gia gia biết, bọn họ nhất định sẽ hận chết của ngươi!" Tiểu Dao nhẹ giọng nói.

Dương Diệp cười nói: "Tiểu Dao chắc chắn sẽ không mật báo, đúng không?"

"Đương nhiên!" Tiểu Dao khẳng định nói.

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía một bên, Đạo: "Vũ Tịch, ra đi!"

Dứt lời, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Dao trước mặt của, Hiểu Vũ Tịch đối về Tiểu Dao khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ta không có nói cho nàng biết!"

"Ta biết!" Dương Diệp gật đầu, kéo Tiểu Dao tay của, Đạo: "Tới, Tiểu

Dao, gặp ngươi một chút tẩu tử!"

"Tẩu tử?" Tiểu Dao hơi sửng sờ, nhìn một chút Hiểu Vũ Tịch, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp.

Dương Diệp gật đầu.

Hiểu Vũ Tịch chủ động đi tới Tiểu Dao trước mặt, kéo lại Tiểu Dao tay của, sau đó tay cổ tay khẽ động, một thanh ngân sắc thật nhỏ loan đao xuất hiện ở Tiểu Dao trước mặt của, Đạo: "Tặng cho ngươi!"

"Thiên cấp!"

Thấy loan đao, Tiểu Dao kinh hô, sau đó nhìn Hiểu Vũ Tịch, có chút không xác định nói: "Thực sự đưa cho ta sao?"

Hiểu Vũ Tịch gật đầu.

Tiểu Dao ngọt ngào cười, sau đó đưa qua kia mỏng như cánh ve ngân sắc loan đao, làm như nghĩ tới điều gì, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, do dự một chút, sau đó nói: "Cảm tạ tẩu tử!"

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch khóe miệng nhỏ vén, nổi lên lướt một cái động nhân dáng tươi cười.

"Di, thật mỹ lệ của người!" Đúng lúc này, một gã đang chuẩn bị đi hướng Phù Văn Sư Công Hội thanh niên dừng bước, nhìn Hiểu Vũ Tịch thở dài nói.

Tại thanh niên bên cạnh, còn theo một gã cầm trong tay một cây hắc sắc thiết côn lão giả.

Hiểu Vũ Tịch khẽ nhíu mày, không có đi quản đối phương, kéo Tiểu Dao tay của đi tới Dương Diệp bên cạnh. Dương Diệp quét đối phương liếc mắt, sau đó lôi kéo hai nàng tay của đi ra ngoài, đối người như thế, hắn thực sự không có hứng thú đi phản ứng.

Thanh niên hơi sửng sờ, sau đó lộ ra một cái ngoạn vị dáng tươi cười, Đạo: "Không nghĩ tới tới sâm Phù Văn Sư khảo hạch, dĩ nhiên gặp gỡ như vậy cực phẩm nữ tử, hắc lão, nữ nhân này ta muốn định rồi!"

Cầm côn lão giả cười hắc hắc, trong mắt lóe lên lướt một cái dâm. Tiết Đạo: "Như công tử mong muốn, chỉ là còn hy vọng công tử dùng xong sau khi, có thể cho lão phu cũng nếm thử tiên."

Thanh niên cười nói: "Đâu có!"

Lúc này, Dương Diệp dừng bước.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 462: Giết cho ngươi xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xoay người nhìn về phía hai người, thủ đoạn khẽ động, Long Cốt Kiếm xuất hiện ở trong tay. Hắn biết, trước mắt hai người này nếu dám giữa ban ngày, hơn nữa là tại Phù Văn Sư Công Hội cửa không chút kiêng kỵ nói ra những lời này, hai người nhất định là có phấn khích. Thế nhưng cái này đã không trọng yếu, quan trọng là... Hai người này phải chết.

"Hắc lão, hắn tựa hồ nghĩ giết chúng ta đây!" Nhìn thấy Dương Diệp lấy ra Kiếm, thanh niên kia khoa trương hướng lui về sau hai bước, vẻ mặt khoa trương nói: "Lại có người đang cái này Đế đô, hơn nữa còn là cái này Phù Văn Sư Công Hội trước giết ta Bắc Minh Hải, hắc lão, ta rất sợ đó đây!"

Hắc lão khinh thường nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Công tử yên tâm, bất quá là một gã Linh Giả Cảnh con kiến hôi, lão phu một côn chuyện mà thôi!"

Thanh niên kia lần thứ hai khoa trương thở dài một hơi, sau đó nói nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Tiểu tử, ta xem thượng bên cạnh ngươi người nữ nhân này, ngươi nếu là muốn sống đây, đã đem nữ nhân này giao ra đây ah, bản thiếu cao hứng, có thể còn có thể thả ngươi một con đường sống, không thì, hắc hắc, ngươi nhưng chỉ có muốn chết cũng khó khăn!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang chuẩn bị động thủ, đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to Đạo: "Ha ha, Bắc Minh Hải, xem ra ngươi cái này dâm. Hàng lại phát hiện hàng tốt gì, dĩ nhiên công nhiên tại Phù Văn Sư cửa mà bắt đầu động thủ cướp người, thật là làm cho ta Thượng Quan Thiên chờ mong đây! Trước tiên là nói về tốt, người gặp có phần!"

Thượng Quan gia? Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nghiêng đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã thanh niên tại một gã lão giả dưới sự hướng dẫn hướng phía bên này chậm rãi đi tới, Dương Diệp không nhìn thẳng tên thanh niên kia, ánh mắt rơi vào kia trên người lão giả. Lão giả không là người khác, đúng là trước khi tại Bội Hổ giúp kia Thượng Quan Cơ ra mặt tên lão giả kia.

Lão giả vốn có trên mặt là mang nụ cười, bởi vì... Này loại sự tại những thế gia này xem ra, là phi thường bình thường, dù sao hắn đã từng cũng là thường xuyên làm loại sự tình này.

Thế nhưng khi hắn thấy Dương Diệp lúc, hắn kia nụ cười trên mặt nhất thời cứng ngắc, sau đó cực kỳ khó coi. Mà ở bên cạnh hắn tên thanh niên kia còn lại là đưa mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch trên người, tại nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch lúc, thanh niên ánh mắt nhất thời sáng ngời, sau đó nói: "Thật xinh đẹp mặt hàng, Bắc Minh Hải, ngươi lần này ánh mắt không sai, ta Thượng Quan Thiên cũng có phần ah? Cáp..."

"Ba!"

Đột nhiên, Thượng Quan Thiên bên cạnh lão giả chợt nghiêng người một cái tát vỗ vào Thượng Quan Thiên trên mặt của, người sau nhất thời trực tiếp bị chụp bay ra hơn mười trượng có hơn.

Bắc Minh Hải cùng kia hắc lão còn có kia đã bay ra ngoài Thượng Quan Thiên trực tiếp bối rối.

Lão giả đi tới Dương Diệp bên cạnh, đối về Dương Diệp có chút bóp mị cười cười, Đạo: "Dương công tử, việc này là một hiểu lầm, là một hiểu lầm, mong rằng Dương công tử đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, tha ta đây cháu một mạng!"

"Dương công tử?" Một bên, Bắc Minh Hải trầm giọng nói: "Thượng Quan Mộc, hắn là Dương gia của người? Ta thế nào chưa thấy qua? Bất quá cũng không quan hệ. Thượng Quan Mộc, ngươi Thượng Quan gia có đúng hay không càng sống càng đi trở về? Kia Dương gia bất quá một cái xuống dốc gia tộc, ta Bắc Minh Gia cùng Thượng Quan gia coi trọng bọn họ nữ nhân, kia là vinh hạnh của bọn hắn, về phần ngươi như vậy đối đãi..."

"Mắc mớ gì tới ngươi!" Lão giả chợt xoay người cắt đứt Bắc Minh Hải nói, phẫn nộ quát: "Bắc Minh Hải, ngươi cái ngốc. Bức, ta Thượng Quan gia làm việc lúc nào đến phiên ngươi Bắc Minh Gia tới dạy? Ngươi cái không đầu óc ngu xuẩn, ngươi còn là hảo hảo nghĩ đợi thế nào chết đi, lão phu liền muốn nhìn, ngươi kia bao che khuyết điểm cha có thể hay không giữ được mạng của ngươi!"

Lúc này Thượng Quan Mộc thật là khóc không ra nước mắt a, hắn thế nào cũng không nghĩ ra lại lần nữa gặp tên sát tinh này, càng không có nghĩ tới hắn lại đắc tội tên sát tinh này, thật chẳng lẽ là lên trời muốn dằn vặt hắn Thượng Quan Mộc?

Nghe được Thượng Quan Mộc nói, kia Bắc Minh Hải nhất thời tức giận vô cùng, đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, một bên Dương Diệp cũng lên tiếng: "Nguyên lai nếu nói 4 con em của đại thế gia đều là loại hóa sắc này, vốn có cái này cũng chuyện không liên quan đến ta, nhưng là các ngươi đi hết lần này tới lần khác muốn tới tìm ta phiền phức, ừ, Thượng Quan Thiên phải không? Ta giết hắn, ngươi không có ý kiến chớ?"

Thượng Quan Mộc khóe miệng giật một cái, cười khổ cười, Đạo: "Dương công tử, hắn là ta Thượng Quan gia hiếm có Phù Văn Sư, mong rằng Dương công tử có thể thủ hạ lưu tình!"

"Ngươi là không đồng ý rồi?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Thượng Quan Mộc trong lòng rùng mình, trong đầu suy nghĩ không ngừng hiện lên. Cứu cái này Thượng Quan Thiên, liền ngoài ý muốn khả năng đắc tội Dương Diệp, lấy Dương Diệp tính cách, nói không chừng còn có thể giết thượng Thượng Quan gia. Nếu như là Dương Diệp một người, kia Thượng Quan gia tự nhiên không cần sợ hãi, thế nhưng Dương Diệp phía sau thế nhưng có Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, còn có một danh Hoàng Giả Cảnh cường giả a!

Là tối trọng yếu là Dương Diệp thiên phú, loại này địch nhân, nếu như không thể tiêu diệt, kia tốt nhất còn là khác đắc tội tốt, không thì, tương lai Thượng Quan gia có thể không chịu nổi lửa giận của hắn!

Nghĩ vậy, Thượng Quan Mộc sâu hô một cái khí, sau đó lui qua một bên, Đạo: "Dương công tử tự tiện!"

Nhìn thấy một màn này, một bên đứng lên Thượng Quan Thiên bưng kia sưng như đầu heo gò má của, bất khả tư nghị nói: "Tam thúc, ta là ngươi cháu a, ngươi làm sao có thể khiến bị giết ta? Ngươi làm như vậy, ngươi không làm... Thất vọng cha ta sao? Hắn tính là tại lợi hại, có thể có ta Thượng Quan gia lợi hại sao? Hắn bất quá là một cái Linh Giả Cảnh con kiến hôi a, ta..."

Một luồng đao mang chợt lóe lên, Thượng Quan Thiên đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Dương Diệp nhìn thoáng qua xuất thủ Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch nhạt thanh Đạo: "Hắn chửi!"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Thượng Quan Mộc Đạo: "Dương công tử, việc này hẳn là chấm dứt ah?"

Dương Diệp Đạo: "Ta có thể cảm giác được, ngươi lúc trước tựa hồ nghĩ muốn động thủ, bất quá ngươi đúng là vẫn còn không hề động tay, như thế khiến ta nghĩ có chút đáng tiếc, bởi vì ta là thực sự muốn đi 'Bái phỏng bái phỏng' Thượng Quan gia đây!"

Thượng Quan Mộc biến sắc, sau đó khổ cười cười nói: "Dương công tử nói đùa, Dương công tử mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng chém giết Tôn Giả Cảnh, sợ rằng cũng không phải khó khăn như vậy, lão hủ sao dám đối Dương công tử động thủ? Về phần bái phỏng Thượng Quan gia, lão phu đại biểu Thượng Quan gia tự đáy lòng hoan nghênh Dương công tử đến, ta Thượng Quan gia có thật nhiều tu kiếm đệ tử, bọn họ đối Dương công tử thế nhưng sùng bái rất đây!"

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi đi đi, nhớ kỹ ngươi ở đây bội phủ theo như lời nói!"

"Đương nhiên!" Thượng Quan Mộc nói xong câu này, xoay người đi ra phía ngoài, đi mấy bước, hắn lại ngừng lại, sau đó nhìn về phía một bên Bắc Minh Hải, Đạo: "Ngu xuẩn!" Nói xong câu này, hắn không ở dừng lại, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Bắc Minh Hải trầm giọng nói. Nếu như hắn còn không có phát hiện sự tình có mờ ám mà nói, vậy hắn liền thật là sống uổng. Chỉ là hắn không nghĩ ra, người trước mắt này đến tột cùng là ai, lại có thể khiến Thượng Quan Mộc buông tha cứu Thượng Quan Thiên, phải biết rằng, cái này Thượng Quan Thiên có thể là một gã Phù Văn Sư a, đối Thượng Quan gia có tác dụng rất lớn!

Dương Diệp không trả lời đối phương, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Bắc Minh Hải trước mặt của, một kiếm chém ra, người sau kinh hãi gần chết, chỉ mành treo chuông chi tế, một cây hắc sắc thiết côn chắn Bắc Minh Hải trước mặt của, ngăn trở chặn Dương Diệp Long Cốt Kiếm.

"Ngăn cản!"

Một tiếng vang nhỏ, tại Bắc Minh Hải cùng hắc lão hai người ánh mắt khiếp sợ trong, hắc lão kia cùng thiết côn ứng tiếng mà đoạn. Nhìn thấy một màn này, trong lòng hai người một hãi, cái này hắc sắc thiết côn thế nhưng Địa giai thượng phẩm a! Cứ như vậy chặt đứt?

Dương Diệp bỏ qua giết Bắc Minh Hải, ánh mắt nhìn về phía hắc lão, thủ đoạn khẽ động, trong tay Long Cốt Kiếm chém ngang hướng về phía hắc lão. Hắc lão sao dám đón đỡ. Thân hình khẽ động, xuất hiện ở bên cạnh 20 trượng có hơn, sau đó thân thủ đối về Dương Diệp Hư Không nắm chặt, quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Dương Diệp thân thể nhất thời bị cố định ở tại tại chỗ, thấy thế, hắc lão cùng Bắc Minh Hải hai người vui vẻ, nhưng mà sau một khắc, một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể bạo dũng ra, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, kia hàng rào không gian trong nháy mắt vỡ tan.

"Sát Lục Kiếm Ý, Kiếm Ý, ngươi là Dương Diệp, ngươi là Kiếm Hoàng Dương Diệp!" Hắc lão hoảng sợ nhìn Dương Diệp, thất thanh nói.

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, Bắc Minh Hải sắc mặt kịch biến, nguyên lai, hắn một mực đều nghĩ sai, cái này Thượng Quan Mộc trong miệng Dương công tử cũng không phải chỉ Dương gia, mà là chỉ Kiếm Hoàng Dương Diệp! Nghĩ vậy, Bắc Minh Hải sắc mặt không khỏi hung ác trắng đi, đối với Kiếm Hoàng Dương Diệp, hắn đương nhiên là không xa lạ gì, bởi vì toàn bộ Nam Vực đều ở đây truyền lưu truyền thuyết của hắn.

Đương nhiên, là tối trọng yếu là cả Nam Vực nổi danh thế gia đều đã hạ chết lệnh, không được trêu chọc Kiếm Hoàng Dương Diệp, bởi vì người này chính là một người điên, ai đắc tội hắn, nhất định sẽ bị điên cuồng trả thù, Bách Hoa Cung hạ tràng chính là ví dụ tốt nhất!

Nghĩ đến Bách Hoa Cung hạ tràng, Bắc Minh Hải sắc mặt càng thêm trắng bạch, hắn biết, lần này hắn tính là bất tử cũng muốn lột da! Hiện tại hắn cũng minh bạch kia Thượng Quan Mộc vì sao tùy ý Dương Diệp giết Thượng Quan Thiên, tại sao lại mắng hắn là ngu xuẩn. Quả thực, giờ này khắc này, hắn cũng cho là hắn là một cái ngu xuẩn!

Thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không giữa xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý chợt cuộn sạch ra.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất ra Thuấn Không, hắc lão sắc mặt kịch biến, kinh hãi nói: "Đạo khí, Thuấn Không, Dương công tử, đây là cái hiểu lầm, đây là cái hiểu lầm..."

Nhưng mà Dương Diệp cũng không cùng hắn nói nhảm, nắm Thuấn Không một kiếm chém ra, Thuấn Không Kiếm mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở hắc lão nơi ngực, người sau trong lòng kinh hãi, thân hình lóe lên, lại xuất hiện ở hơn mười trượng có hơn, ngay tại lúc lúc này, một cây kim sắc dây thừng rồi đột nhiên xuyên toa không gian, trong nháy mắt đeo vào trên người hắn.

Bị kim sắc dây thừng bao lại, hắc lão trong lòng nhất thời một tiếng kêu rên, thầm nghĩ xong. Quả nhiên, Thuấn Không Kiếm mũi kiếm trực tiếp từ hắn nơi mi tâm xuyên qua, hắc lão đầu nhất thời bạo liệt ra.

Nhìn thấy một màn này, một bên Bắc Minh Hải đặt mông ngồi trên mặt đất, sắc mặt ảm đạm, trong mắt tràn đầy kinh khủng. Quả nhiên như đồn đãi vậy, cái này người điên thật sự có chém giết Tôn Giả Cảnh thực lực, tự mình xong!

Chém giết hắc lão sau, Dương Diệp sắc mặt tái nhợt rất nhiều, giết Tôn Giả Cảnh cường giả, thật không phải là dễ dàng như vậy, bởi vì Thuấn Không Kiếm cùng Phược Tiên Thằng thực sự quá tiêu hao Huyền khí. Đặc biệt Thuấn Không Kiếm, lấy hắn hiện vào lúc này thực lực, tối đa chỉ có thể huy hai Kiếm, hai Kiếm đã là cực hạn, nhưng lại không cách nào hoàn toàn phát huy Thuấn Không Kiếm lực lượng!

Lúc này, Dương Diệp có chút hoài niệm lúc đầu lấy Tôn Giả Cảnh thực lực điều khiển Thuấn Không Kiếm thời điểm, bởi vì khi đó hắn tuy rằng chỉ có thể huy tam Kiếm, nhưng là lại là có thể đại phúc độ phát huy ra cái này Thuấn Không Kiếm lực lượng.

Lắc đầu, Dương Diệp lấy ra một viên siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu, sau đó nhìn về phía một bên Bắc Minh Hải, một kiếm chém ra, một luồng kiếm khí hướng phía Bắc Minh Hải bắn nhanh đi.

Ngay kiếm khí sắp đánh vào Bắc Minh Hải trên người lúc, tại Bắc Minh Hải trước ngực đeo một viên hạng liên chợt bộc phát ra một đạo hồng quang, hồng quang trong nháy mắt mang Dương Diệp kiếm khí đánh tan, cùng lúc đó, một giọng nói ở trong sân ầm ầm vang lên: "Dương Diệp, ngươi đã giết ta Bắc Minh Gia một gã cường giả, việc này liền dừng ở đây, làm sao?"

"Không bằng nào!" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, đối phương vũ nhục Hiểu Vũ Tịch, hắn vô luận như thế nào cũng muốn chém giết phần. Hắn cảm giác được, chủ nhân của thanh âm này chính thông qua sợi dây chuyền kia tại hướng hắn truyền lời, mà chủ nhân của thanh âm này hiện đang tới rồi.

Thanh âm kia trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Đã như vậy, lão phu kia liền muốn nhìn ngươi làm sao giết con ta!"

Dứt lời, một gã cùng Bắc Minh Hải lớn lên cực kỳ tương tự chính là trung niên nam tử xuất hiện ở giữa sân.

Chí ít Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 463: Không được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, lam sắc cái hộp kiếm xuất hiện ở trong tay, sau một khắc, 4 thanh kiếm tự kia cái hộp kiếm bên trong phóng lên cao, lập tức hóa thành 4 đạo kiếm quang hướng phía trung niên nhân kia cùng Bắc Minh Hải điện xạ đi. Mà Dương Diệp cũng sắc mặt du địa ảm đạm, thân thể càng kịch liệt run lên, thiếu chút nữa trực tiếp té trên mặt đất.

Duy nhất toàn lực thôi động 4 chuôi đạo khí, có thể dùng trong cơ thể hắn Huyền khí trong nháy mắt bị lấy ra sạch sẽ, một giọt cũng không thừa lại. Cùng kia Thiên Địa Nhất Kiếm một dạng, cái này kiếm trận uy lực tuy rằng kinh khủng, thế nhưng tiêu hao cũng cũng phi thường kinh khủng, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, vừa có Nhân Hoàng Giáp, hắn căn bản không dám dùng loại này kinh khủng kiếm trận cùng kia Thiên Địa Nhất Kiếm!

Đạo khí!

Nhìn thấy một màn này, trung niên nhân con ngươi co rụt lại, nhất thời thu hồi lòng khinh thị, sắc mặt ngưng trọng. Tay phải đối về kia 4 thanh kiếm tách ra nắm chặt, quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Dứt lời, 4 thanh kiếm nhất thời bị đọng lại ở tại tại chỗ. Nhưng mà chỉ là một cái chớp mắt, 4 thanh kiếm đó là trực tiếp mang kia hàng rào không gian đâm rách, hướng phía trung niên nhân bắn nhanh đi.

Trung niên nhân biến sắc, tay phải chợt nắm chặc thành quyền, sau đó đối về 4 thanh kiếm chính là một oanh: "Hổ gầm sơn lâm!"

Một đầu vài chục trượng lớn lên năng lượng cự hổ rồi đột nhiên ra trong sân bây giờ, cự hổ ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sau đó dường như nhanh như hổ đói vồ mồi thông thường, hướng phía kia 4 thanh kiếm đánh móc sau gáy.

Xuy xuy xuy xuy!

Tại trung niên nhân ánh mắt kinh hãi trong, 4 thanh kiếm dễ dàng đó là tự đầu kia năng lượng cự hổ trong thân thể xuyên qua. Năng lượng cự hổ tiêu tán, 4 thanh kiếm đi tới trung niên nhân trước mặt của, 4 thanh kiếm hơi dừng lại một chút, sau một khắc, không mấy đạo kiếm quang tại trung niên nhân chỗ đứng chợt thoáng hiện, chói mắt đến cực điểm.

"Không!"

Kiếm quang trong, truyền đến trung niên nhân kia tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Kiếm quang tán đi, một đống thịt nát xuất hiện ở giữa sân.

Nhìn thấy một màn này, một bên Bắc Minh Hải đầu tiên là ngẩn người, sau đó quay đầu liền hướng Phù Văn Sư Công Hội nội chạy đi, vừa chạy vừa hô: "Sư phụ cứu mạng, sư phụ cứu mạng a..."

"Ai!"

Một tiếng thở dài ở trong sân vang lên, lập tức một gã thân mặc màu đen Phù Văn Sư trường bào lão nhân xuất hiện ở Bắc Minh Hải bên cạnh. Lão nhân nhìn kia sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ Bắc Minh Hải, lắc đầu, Đạo: "Sư phụ đã sớm đã nói với ngươi, ngươi tính tình này muốn đổi, không thì sớm muộn muốn đá phải thiết bản, ngươi cũng hết lần này tới lần khác không tin, hiện tại, ăn được đau khổ ah!"

"Sư phụ, cứu mạng a, đồ nhi bất quá là cùng bên cạnh hắn nữ tử nói nói mấy câu, muốn mời bọn họ cùng nhau tiến Phù Văn Sư Công Hội, không biết thế nào liền chọc giận cái này Dương Diệp, hắn liền xuất thủ mang hắc lão giết chết, vừa mới lại đem cha ta giết chết, sư phụ, ngươi phải làm chủ cho ta a!" Bắc Minh Hải gắt gao ôm lấy lão nhân chân, biên khóc vừa chỉ Dương Diệp Đạo.

Lão nhân thấp giọng thở dài, sau đó nhìn về phía Dương Diệp Đạo: "Dương Diệp, hắn là lão phu đệ tử duy nhất, có thể không xem tại lão phu mặt mũi của, bỏ qua cho hắn lúc này đây?"

"Không thể!" Dương Diệp cõng lam sắc cái hộp kiếm, cầm trong tay Thuấn Không Kiếm chậm rãi đi hướng Bắc Minh Hải, Đạo: "Lấy tiền bối cơ trí, hẳn là phân rõ lời hắn nói đích thực giả, nếu phân rõ, tiền bối cũng còn muốn chọn bao che, nghĩ đến người này sở dĩ dám không kiêng nể gì cả, vậy cũng có tiền bối vài phần công lao. Xem tại tiền bối cùng sư phụ ta Lâm Sơn đều là Phù Văn Sư Công Hội phân thượng, tiền bối ngươi lui về Phù Văn Sư Công Hội ah!"

"Thực sự một điểm dư địa cũng bị mất sao?" Lão nhân trầm giọng hỏi.

"Không có!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo. Như Bắc Minh Hải người như thế, còn là giết cho thỏa đáng. Hắn có thể không tin đối phương sau này sẽ một lần nữa làm người, tính là đối phương thực sự sửa đổi làm mới, một lần nữa làm người, vậy cũng cùng hắn không có bất cứ quan hệ gì. Bởi vì đối phương cuối cùng là muốn chết, điểm ấy sẽ không bởi vì đối phương muốn hối cải để làm người mới, hoặc là cái khác, hắn chỉ biết thay đổi chủ ý.

Tại đối phương vũ nhục Hiểu Vũ Tịch một khắc kia, đối phương nhất định phải được chết!

"Nếu như ta muốn đảm bảo hắn đây?" Lão nhân nhìn thẳng Dương Diệp.

Http://tru

Yencuatui.Net/

"Tiền bối kia cũng chết chung ah!" Dương Diệp tâm niệm vừa động, hai thanh Kiếm phóng lên cao, xoay quanh ở tại lão nhân bầu trời. Tại siêu phẩm Năng Lượng thạch khôi phục hạ, đang nói chuyện trong khoảng thời gian này, trong cơ thể hắn Huyền khí đã khôi phục một ít, tuy rằng không có khả năng hoàn toàn thôi động 4 thanh kiếm, thế nhưng thôi động trong đó hai thanh vẫn là có thể!

Lão người sắc mặt trầm xuống, sau đó một cổ khí thế kinh khủng tự lão bên trong cơ thể bạo dũng ra.

Tôn Giả Cảnh cường giả!

"Dừng tay!"

Ở nơi này chỉ mành treo chuông chi tế, một đạo nhân ảnh tự kia Phù Văn Sư Công Hội trong thiểm lược ra, trong chớp mắt đó là đi tới Dương Diệp cùng lão nhân kia trung gian.

Người đến là Lâm Sơn, cũng chính là Dương Diệp sư phụ phó.

"Thân Mạt, ngươi đây là muốn ỷ lớn hiếp nhỏ?" Lâm Sơn căm tức nhìn lão nhân.

"Ỷ lớn hiếp nhỏ?" Danh tên gì lão nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Lâm Sơn, lời này giống như không đúng sao, ngươi đồ đệ này có thể là có thể chém giết Tôn Giả Cảnh đây, không thấy được bên cạnh cái này hai cổ thi thể sao? Hai vị này Tôn Giả Cảnh có thể đều là ngươi đồ đệ chém giết đây. Lão phu cùng hắn giao thủ, không chừng ai là đại ai là tiểu đây!"

Nhìn thoáng qua bên cạnh chết hắc lão cùng kia phụ thân của Bắc

Minh Hải thi thể, Lâm Sơn nheo mắt, hắn không nghĩ tới hắn đồ đệ này thực lực dĩ nhiên đã kinh khủng như vậy, thậm chí ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều có thể đủ chém giết.

Trầm mặc một hồi, Lâm Sơn nhìn về phía Dương Diệp, đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng dẫn đầu Đạo: "Sư phụ nếu là muốn muốn nói khiến ta bỏ qua cho kia Bắc Minh Hải nói, kia cũng không cần nói. Hắn vũ nhục Vũ Tịch, đã chạm ta nghịch lân, mạng của hắn, ta không lấy không thể. Cho nên, xin hãy sư phụ đừng bảo là, miễn cho vì ngoại nhân mà bị thương chúng ta thầy trò đích tình nghĩa!"

Nghe vậy, Lâm Sơn trầm mặc một hồi, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Cũng được, việc này ta bất kể. Thân Mạt lão thất phu, ngươi nếu thật muốn muốn chết, ngươi liền động thủ đi. Lão phu có thể bảo chứng, Phù Văn Sư Công Hội quyết không sẽ đứng ở ngươi bên này, dù cho ngươi bị giết, Phù Văn Sư Công Hội cũng sẽ không hướng ta đồ đệ này báo thù, không phải là bởi vì lão phu quan hệ, về phần tại sao, chính ngươi hẳn là minh bạch!"

Lúc này Dương Diệp phía sau là Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, có cái này hai tôn đại thần tại, chính là Phù Văn Sư Công Hội cũng không dám tuỳ tiện trêu chọc a. Còn nữa lấy Dương Diệp bản nhân thiên phú, tương lai tính là không thành được Kiếm Tông tổ sư như vậy vô địch thiên hạ, thế nhưng cũng tuyệt đối là tuyệt thế cường giả, Phù Văn sư công hội là sẽ không đi đắc tội như thế một cái có thiên phú, có sau. Đài của người.

Thân Mạt hơi biến sắc mặt, hắn hiện tại mới nhớ tới, cái này Dương Diệp phía sau thế nhưng đứng kia Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng a. Có hai vị này tại, Phù Văn Sư Công Hội nhất định là không sẽ vì hắn cùng với Dương Diệp đối địch, dù sao Phù Văn Sư Công Hội chắc là sẽ không đi đắc tội thú hoàng này cùng Thủy Hoàng. Còn nữa, Dương Diệp tại đây Phù Văn Sư Công Hội cũng là có người, hắn nếu là cùng cái này Dương Diệp chống lại, vậy hắn liền là chân chánh một người!

Trước không nói có thể hay không đứng qua Dương Diệp, tính là chiến qua, hắn chỉ sợ cũng là cầm Dương Diệp không có biện pháp, dù sao có cái này Lâm Sơn tại, hắn là không có khả năng giết Dương Diệp. Chỉ là cái này Bắc Minh Hải là hắn đồ đệ duy nhất, khiến hắn cứ như vậy buông tha, hắn thực sự không cam lòng a!

Đột nhiên, Thân Mạt sắc mặt buông lỏng, nhìn về phía thiên không, trong lòng thở dài một hơi, hắn rốt cục không cần tại quấn quýt buồn bực.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng Lâm Sơn cũng nhìn về phía thiên không, mười mấy trượng bên ngoài một chỗ không gian chỗ đột nhiên một trận kịch liệt rung động, lập tức, một gã mặc hoa bào lão giả tóc trắng tự kia trong không gian chậm rãi đi ra!

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

"Bắc Minh Nghiêm, ngươi ở đây không đến, ngươi cháu trai này lại phải chết!" Thân Mạt nhìn người, hừ lạnh nói.

Mà kia Bắc Minh Hải thì phảng phất thấy được cứu tinh thông thường, thoáng cái nhào tới cái này Bắc Minh Nghiêm phía dưới, Đạo: "Gia gia, ngươi ở đây không đến, cháu sẽ chết tại đây Dương Diệp trên tay của a! Gia gia phải làm chủ cho ta a, phụ thân đã chết, hắc lão cũng đã chết, đều là cái này Dương Diệp giết, gia gia muốn báo thù cho bọn họ a!"

Bắc Minh Nghiêm nhìn thoáng qua một bên hai cổ thi thể, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Kiếm Hoàng, ngươi đã giết ta Bắc Minh Gia hai gã Tôn Giả Cảnh, khí này cũng nên tiêu mất ah?"

"Xem ra ngươi là muốn đảm bảo mạng của hắn." Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Bắc Minh Nghiêm hai mắt híp lại, Đạo: "Xem ra Kiếm Hoàng phải không dự định buông tha ta đây cháu một mạng, đã như vậy, kia Bắc Minh Nghiêm cũng chỉ có thể hướng Kiếm Hoàng lãnh giáo một chút."

Hướng mình lảnh giáo? Nghe vậy, Dương Diệp thấy buồn cười, cái này da mặt dày có thể a!

"Bắc Minh huynh, lấy Tôn Giả Cảnh cửu phẩm thực lực khiêu chiến Linh Giả Cảnh nhất phẩm, cái này có đúng hay không có điểm không thể nào nói nổi a!" Một bên, Lâm Sơn trầm giọng nói.

Bắc Minh Nghiêm nhạt thanh Đạo: "Đối với người khác, lão phu tự nhiên sẽ không như vậy vô liêm sỉ, thế nhưng Lâm Sơn ngươi đồ đệ thực lực ngươi hẳn là rõ ràng, lấy lực một người, chém giết vài Bách Hoa Cung Tôn Giả Cảnh cường giả, trong này, cũng có Tôn Giả Cảnh cửu phẩm đây! Cho nên, lão phu tự nhận không có ỷ lớn hiếp nhỏ!"

"Oanh!"

Cửu U Kiếm Vũ rồi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

"Thuấn Tức Vạn Lý!"

Một tiếng gầm lên, Dương Diệp ở trong sân ánh mắt của mọi người trong rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, sau một khắc, mọi người chỉ nghe 'Xuy' một tiếng, kia tại Bắc Minh Nghiêm phía dưới Bắc Minh Hải đầu trực tiếp bay ra ngoài, tiên huyết suối phun kiểu kích vẩy đi ra.

Dương Diệp về tới tại chỗ, cầm trong tay Thuấn Không Kiếm, nhìn vậy còn tại kinh ngạc Bắc Minh Nghiêm, Đạo: "Quả nhiên là cha nào con nấy, ngươi ông cháu ba người thật là một đường mặt hàng, ta thật sự là không muốn với các ngươi tiếp tục nói nhảm đi xuống. Người, ta đã giết, hiện tại, ngươi phải như thế nào?"

"Ngươi muốn chết a!"

Phục hồi tinh thần lại, Bắc Minh Nghiêm cả khuôn mặt nhất thời vặn vẹo dâng lên, thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp trước mặt, đối về Dương Diệp chợt chính là chương một bổ ra, bàn tay lướt qua, không gian vặn vẹo biến hình, một cổ bàng bạc lực lượng tự hắn trong lòng bàn tay hướng phía Dương Diệp đánh tới!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang chuẩn bị thi triển Kiếm vực, lúc này, Lâm Sơn xuất hiện ở trước mặt hắn, người sau chợt một chưởng chém ra, 'Oanh' một tiếng, Lâm Sơn cùng Bắc Minh Nghiêm bàn tay chạm vào nhau chỗ, không gian nhất thời kịch liệt run lên, hai người từng người hướng sau liền lùi lại mấy bước.

"Lâm Sơn, ngươi là muốn cùng ta Bắc Minh Gia là địch sao?" Bắc Minh Nghiêm sắc mặt dữ tợn nhìn Lâm Sơn, Đạo.

"Là địch?" Lâm Sơn hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi nói như vậy cũng là có thể, Bắc Minh Nghiêm, ngươi vô liêm sỉ lấy Tôn Giả Cảnh thực lực ở trước mặt ta khi dễ đồ đệ của ta, ta Lâm Sơn há có thể tha cho ngươi? Đừng nói nhảm, muốn chiến liền ra tay đi!"

"Tốt, tốt, tốt!" Bắc Minh Nghiêm giận dữ, đang chuẩn bị động thủ, đúng lúc này, một thanh mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở hắn mi tâm một tấc chỗ, Bắc Minh Nghiêm con ngươi kịch liệt co rụt lại, thân hình rồi đột nhiên lóe lên, lấy mảy may phần kém tránh thoát một kiếm này.

"Tốt ngươi tổ tông, đã giết con trai ngươi cùng tôn tử của ngươi, khiến ta đem ngươi cũng giết ah!" Phía dưới, vang lên Dương Diệp tiếng rống giận dử.

Không phải là Dương Diệp tàn nhẫn, mà là Dương Diệp biết, nếu thù đã kết làm, vậy dĩ nhiên là muốn đuổi tận giết tuyệt. Còn nữa, thử hỏi, nếu như không phải là hắn Dương Diệp có chút thực lực, có điểm sau. Đài, hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch còn có Tiểu Dao số phận sẽ làm sao?

Dương Diệp không phải là một cái lạc quan của người, hắn sẽ đem sự tình hướng xấu nhất phương diện suy nghĩ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 464: Người có nghịch lân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mang trong cơ thể còn dư lại không nhiều lắm Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Thuấn Không Kiếm trong, sau đó sẽ lần đối về kia Bắc Minh Nghiêm chợt chính là cách không một Trảm, Thuấn Không Kiếm nhọn quỷ dị xuất hiện ở Bắc Minh Nghiêm cái ót, làm cho Bắc Minh Nghiêm cả người tóc gáy nhất thời dựng lên, thân thể lắc một cái, Bắc Minh Nghiêm lần thứ hai lấy mảy may phần kém tránh thoát một kiếm này.

Tuy rằng tránh thoát Dương Diệp một kiếm này, thế nhưng Bắc Minh Nghiêm sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng, nhìn về phía Dương Diệp trong tay Thuấn Không, trong mắt càng là có thêm rõ ràng kiêng kỵ vẻ, đạo khí này công kích, thực sự quá mức quỷ dị, coi như là hắn cũng không dám khinh thường!

Nhìn thấy Bắc Minh Nghiêm tránh thoát đi, Dương Diệp tâm trung thầm nghĩ đáng tiếc, hắn biết, lấy thực lực của hắn bây giờ, là giết không được Bắc Minh Nghiêm, dù sao hắn hiện tại cũng không phải là Tôn Giả Cảnh. Hắn sở dĩ động thủ, ngoại trừ muốn đuổi tận giết tuyệt ở ngoài, cũng bởi vì hắn phi thường rõ ràng đối phương sẽ không bỏ qua hắn. Nếu song phương đều không chuẩn bị buông tha đối phương, vậy hắn chỉ có thể tiên hạ thủ vi cường!

Chém ra một kiếm này sau, Dương Diệp sắc mặt xuất hiện bệnh trạng tái nhợt, lúc trước giết hai gã Tôn Giả Cảnh, đã làm cho hắn nghiêm trọng tiêu hao trong cơ thể Huyền khí, hiện tại, coi như là có siêu phẩm Năng Lượng thạch tại, cũng vô pháp khiến hắn tại huy động Thuấn Không Kiếm.

"Ca....." Tiểu Dao thân thủ kéo lại Dương Diệp tay của, trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy vẻ lo âu.

Hiểu Vũ Tịch đi tới Dương Diệp bên cạnh, tuy rằng nàng không nói gì, thế nhưng kia trong mắt lo lắng cũng rất rõ ràng.

Dương Diệp hướng về phía hai nàng nhếch miệng cười, Đạo: "Không có việc gì, nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi!"

"Ngươi không có thời gian nghỉ ngơi!" Trên bầu trời, Bắc Minh Nghiêm gắt gao nhìn Dương Diệp, lạnh lùng nói: "Ta Bắc Minh Gia nguyên bản không muốn đối địch với ngươi, thế nhưng ngươi cũng làm việc một điểm không nể mặt, nếu như vậy, ta đây đã đem ngươi giết, ta ngược muốn nhìn, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng có thể hay không vì ngươi đối với ta Bắc Minh Gia xuất thủ!"

"Bắc Minh Nghiêm, ngươi tựa hồ đã quên lão phu tồn tại!" Một bên Lâm Sơn chắn Dương Diệp trước mặt của, lạnh lùng nói.

Bắc Minh Nghiêm nhìn về phía một bên Thân Mạt, Đạo: "Thân Mạt huynh, cháu của ta là ngươi đồ đệ duy nhất, hôm nay tại trước mặt ngươi bị người chém giết, lẽ nào ngươi sẽ không báo thù cho hắn sao?"

Thân Mạt nhìn thoáng qua kia bị Dương Diệp một kiếm lột bỏ đầu Bắc Minh Hải, trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý, sâu hô một cái khí, Thân Mạt nhìn về phía Lâm Sơn, Đạo: "Lâm lão thất phu, chúng ta giống như thật lâu không có luận bàn qua, hôm nay qua hai chiêu?" Cũng không chờ Lâm Sơn nói chuyện, Thân Mạt thân hình khẽ động, hướng phía Lâm Sơn Bạo Trùng đi...

"Thân Mạt lão thất phu, ngươi cũng biết ngươi đang làm cái gì!" Cùng Thân Mạt giao thủ Lâm Sơn phẫn nộ quát..

"Làm cái gì? Lão phu đệ tử đều chết hết, lão phu tự nhiên muốn báo thù cho hắn, liền cho phép ngươi Lâm Sơn bao che khuyết điểm? Bớt nói nhảm, ta mặc kệ ngươi đồ đệ phía sau có cái gì sau. Đài, hắn hôm nay đều phải chết, ai cũng cứu không được hắn!" Thân Mạt biên xuất thủ biên dữ tợn nói.

"Hảo hảo, Thân Mạt lão thất phu, nếu là chính ngươi muốn tìm cái chết, vậy trách không được lão phu!" Lâm Sơn cũng tới hoả khí, lập tức xuất thủ không ở cố kỵ.

Hai người thực lực chênh lệch không bao nhiêu, chốc lát căn bản là không cách nào phân ra thắng bại.

Trên bầu trời, Bắc Minh Nghiêm cười lạnh một tiếng, sau đó ánh mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch trên người, Đạo: "Dương Diệp, ngươi nếu vì người nữ nhân này giết cháu của ta, kia đợi ta tại trước mặt ngươi khiến trăm người lăng nhục nữ nhân này, sau đó tại để cho nàng cùng ngươi cùng nhau là cháu của ta bồi mệnh, ngươi nghĩ chủ ý này như thế nào đây?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Bắc Minh Nghiêm, sau đó nói: "Nguyên bản, ta còn có chút do dự, thế nhưng ta hiện tại mới hiểu được, mình là cỡ nào ngu xuẩn. Bắc Minh Nghiêm, bởi vì ngươi vừa mới những lời này, ngươi Bắc Minh Gia hôm nay ta diệt định rồi. Ngươi yên tâm, vì không cho ngươi ông cháu ba người cô đơn, ta sẽ nhường Bắc Minh Gia mọi người, mặc kệ nam nữ già trẻ đều biết bọn họ đi theo ngươi!" Dứt lời, Dương Diệp lấy ra một quả cực phẩm truyền âm phù hướng không trung vứt sái đi, truyền âm phù trên không trung khẽ run lên, lập tức vỡ ra được.

"Diệt ta Bắc Minh Gia?" Bắc Minh Nghiêm giận dữ phản cười, Đạo: "Tốt, tốt, ta ngược muốn nhìn, ngươi làm sao muốn tiêu diệt ta Bắc Minh Gia. Ngươi cũng yên tâm, ta thay đổi chủ ý, sẽ không để cho ngươi cái này bên cạnh nữ người đã chết, ta muốn nàng sống không bằng chết, còn ngươi nữa muội muội, nghe nói ngươi cực kỳ sủng ái muội muội ngươi, ngươi yên tâm, ta cũng sẽ không để cho nàng chết, ta sẽ nhường nữ nhân ngươi cùng muội muội ngươi tại trước mặt ngươi là như thế nào chịu lăng nhục!"

Nói xong, Bắc Minh Nghiêm đang chuẩn bị động thủ, đúng lúc này, giữa sân không gian từng đợt ba động, lập tức, tại Bắc Minh Nghiêm ánh mắt nghi hoặc trong, hai gã cô gái áo đen quỷ dị xuất hiện ở giữa sân, tiếp theo, lại có hơn - ba mươi người lần lượt xuất hiện ở giữa sân.

Tất cả đều là Tôn Giả Cảnh cường giả! Bắc Minh Nghiêm trong lòng rùng mình!

Người tự nhiên là Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng đám người.

"Giết ai?" Tiểu Hồng suất hỏi trước, tại Bách Hoa Cung một chuyến trong, làm cho nàng buôn bán lời không biết nhiều ít cực phẩm Năng Lượng thạch, điều này làm cho nàng đối Dương Diệp sinh ra không ít hảo cảm, bởi vì Dương Diệp cho thù lao thật sự là quá lớn phương. Tại nhận được Dương Diệp truyền âm phù sau, nàng không chút do dự nào liền chạy đến. Phải biết rằng, đã tới chậm, kia cực phẩm Năng Lượng thạch khả năng liền là của người khác!

Nghe được Tiểu Hồng nói, kia Bắc Minh Nghiêm biến sắc, hắn không nghĩ tới những người này đều đang là Dương Diệp giúp đỡ! Nhiều như vậy Tôn Giả Cảnh cường giả... Nghĩ đến Dương Diệp lúc trước nói, Bắc Minh Nghiêm sắc mặt nhất thời trắng đi.

Một bên, Lâm Sơn cùng Thân Mạt hai người cũng ngừng chiến đấu, hai người đều là khiếp sợ nhìn Tiểu Hồng đám người, thoáng cái xuất hiện nhiều như vậy Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng lại đều là Dương Diệp gọi tới, điều này thật sự là thật là làm cho người ta khó có thể tin!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bắc Minh Nghiêm, sau đó nói: "Các ngươi đi Bắc Minh Gia, mang tất cả Linh Giả Cảnh trở lên cường giả toàn bộ giết, Linh Giả Cảnh cùng Linh Giả Cảnh dưới không cần phải xen vào. Về phần vị này Bắc Minh Gia chủ, liền tạm thời trước giữ lại mạng của hắn tốt lắm!"

"Dương Diệp, ngươi dám!" Một bên, Bắc Minh Nghiêm phẫn nộ quát.

Dương Diệp không nhìn thẳng Bắc Minh Nghiêm, nhìn Tiểu Hồng liếc mắt, người sau gật đầu, lưu lại ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả, sau đó cùng sau lưng mọi người thân hình khẽ động, hướng phía Bắc Minh Gia bay vút đi.

"Dương Diệp, tính ta Bắc Minh Gia tai, việc này lúc đó bóc qua, làm sao? Bắc Minh Hải giọng nói mềm nhũn ra, nhiều như vậy Tôn Giả Cảnh cường giả hướng Bắc Minh Gia chạy đi, hắn đương nhiên kiên cường không tưởng tới.

"Bóc qua?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Vừa mới ngươi tại sao không nói bóc qua? Hiện tại người của ta so ngươi nhiều, thực lực so ngươi Bắc Minh Gia cường, ngươi nhớ lại muốn bóc qua? Mới vừa rồi là ai nói muốn ta ba người sống không bằng chết? Bắc Minh Nghiêm, Long có nghịch lân, tiếp xúc phần đã giận, ta cho ngươi biết, hôm nay ta muốn ngươi Bắc Minh Gia từ nơi này Đế đô xoá tên!"

Nếu như đối phương chỉ là ghim hắn Dương Diệp, hắn tối đa chính là giết đối phương cũng thì xong rồi, thế nhưng cái này Bắc Minh Nghiêm ngàn không nên vạn không nên, lại muốn đối Vũ Tịch cùng Tiểu Dao xuất thủ, đây không thể nghi ngờ là chọc giận tới Dương Diệp nghịch lân. Cho nên, đối Dương Diệp mà nói, giết cái này Bắc Minh Nghiêm một người là xa xa không đủ!

"Dương Diệp, làm người làm việc còn là lưu một đường thật là tốt!" Bắc Minh Nghiêm sắc mặt khó coi nhìn chằm chằm Dương Diệp, cả người sát ý bạo dũng.

"Ta ý tứ là làm người làm việc trảm thảo trừ căn, không để lại hậu hoạn!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Tốt, tốt!" Bắc Minh Nghiêm giận dữ phản cười, Đạo: "Ta liền muốn nhìn, cái này Đại Tần đế quốc có thể hay không tùy ý ngươi Dương Diệp tại đây Đế đô đối với ta Bắc Minh Gia xuất thủ!"

"Chúng ta đây liền xem một chút đi!" Dương Diệp Đạo.

...

Trong hoàng cung.

Đọc truyệ n tại //t R uyencuatui.Net/

"Ngô hoàng, cái này Dương Diệp tựa hồ muốn tiêu diệt cái này Bắc Minh Gia, chúng ta là không phải là nên ngăn cản hạ? Dù sao cái này Bắc Minh Gia một trong tứ đại gia tộc, nếu như tùy ý bọn họ tại Đế đô bị diệt, chỉ sợ sẽ làm cho rất nhiều thế gia bất mãn, càng có thể sẽ tạo thành một ít phiền toái không cần thiết đi ra." Lý Tư đối về trước mặt hắn Thủy Hoàng nhẹ giọng nói.

Thủy Hoàng Đạo: "Nếu như chúng ta xuất thủ ngăn cản Dương Diệp, ngươi nghĩ Dương Diệp sẽ đối đãi ta như thế nào môn?"

Lý Tư hơi sửng sờ, trầm ngâm một lát, sau đó cười khổ nói: "Người này tì vết tất báo, trong mắt tồn không được nửa điểm hạt cát, chúng ta nếu là xuất thủ ngăn cản hắn diệt cái này Bắc Minh Gia, hắn có thể Biểu mặt sẽ không nói cái gì, thế nhưng trong lòng nhất định đối với ta Đại Tần có nhận định, ngày sau càng nói không chừng sẽ tìm đến ta Đại Tần phiền phức."

Thủy Hoàng Đạo: "Lập tức chúng ta không thích hợp cùng hắn trở mặt, thậm chí muốn hết mọi có thể cùng hắn giao hảo. Không chỉ có là bởi vì hắn đại biểu Huyền Thú Đế Quốc, còn bởi vì hắn là đương đại Kiếm Hoàng, đồng thời cùng đương đại Vũ Thần quan hệ tốt. Phải biết rằng, có thể không hãi sợ Nhân Hoàng của người Hoàng kiếm, cũng liền cái này Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần a! Còn nữa, lấy thiên phú của hắn, tối đa 100 năm, 100 năm sau, cái này Nam Vực có thể liền không người có thể tại chống đỡ được hắn."

Lý Tư thấp giọng thở dài, Đạo: "Thế nhưng cái này Bắc Minh Gia dù sao cũng là một trong tứ đại gia tộc, đồng thời cùng ta Đại Tần quan hệ cũng rất tốt, chúng ta..."

Thủy Hoàng khoát tay áo, cắt đứt Lý Tư nói, Đạo: "Bắc Minh Gia là tự tìm đường chết, trách không được bất luận kẻ nào. Danh biết Kiếm Hoàng quật khởi, lại cùng ta Đại Tần còn có Huyền Thú Đế Quốc giao hảo, lại không phải là phải đi tiếp xúc hắn nghịch lân, cái này Bắc Minh Nghiêm, là chân chánh ngu xuẩn. So sánh với Bắc Minh Nghiêm, kia Thượng Quan gia Thượng Quan Mộc liền thông minh nhiều. Việc này chúng ta Đại Tần không thích hợp xuất thủ, hai bên không giúp bên nào, Bắc Minh Gia là chết còn là sống, toàn bộ xem chính bọn nó tạo hóa!"

Nghe vậy, Lý Tư không ở khuyên can, lập tức gật đầu, sau đó hướng ra ngoài chậm rãi thối lui. Ngay hắn muốn lui ra"cửa lúc, kia Thủy Hoàng lại đột nhiên Đạo: "Còn có một sự, đó chính là Dương Diệp đã trở thành ta Đại Tần Phò mã, chờ chuyện này quá khứ, ngươi liền chiêu cáo thiên hạ ah, khiến thế người biết ta Đại Tần đối Dương Diệp thái độ!"

Lý Tư trong lòng rùng mình, lập tức trong lòng âm thầm lắc đầu, cái này Bắc Minh Gia thật là xong.

Phù Văn Sư Công Hội cửa, Bắc Minh Nghiêm tê liệt ngồi dưới đất, như mất hồn vậy nhìn trước mặt hắn. Ở trước mặt hắn vài chục trượng bên ngoài, là hơn mười khỏa máu dầm dề đầu người, những người này đầu, hắn nhận thức, bởi vì đều là hắn Bắc Minh Gia cường giả, trong đó có hai cái hay là hắn thân đệ đệ.

Tại đầu người bên cạnh, quỳ hơn hai trăm người, cái này 200 người hắn cũng nhận thức, những thứ này đều là hắn Bắc Minh Gia đệ tử, có lão cũng có tiểu. Đương nhiên, là trọng yếu hơn là những người này lúc này bên cạnh đều đứng một người áo đen, mà ở những người này trên cổ, đều cái đến một thanh hiện lên hàn quang chủy thủ.

"Dương Diệp, việc này là ngươi ta trong lúc đó chuyện, cùng ta Bắc Minh Gia đệ tử không quan hệ, chỉ cần ngươi nguyện ý buông tha bọn họ, lão phu nguyện ý lấy cái chết tạ tội tới dẹp loạn của ngươi tức giận!" Bắc Minh Nghiêm nhìn về phía Dương Diệp Đạo. Lúc này hắn đã biết Đại Tần đối Dương Diệp cùng đối Bắc Minh Gia thái độ, không hề nghi ngờ, Đại Tần đế quốc đứng ở Dương Diệp bên này, hắn Bắc Minh Gia không có hi vọng.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Chậm!" Ngay Dương Diệp chuẩn bị một chút lệnh giết người lúc.

"Ai!"

Một tiếng thở dài xuất hiện ở giữa sân, lập tức Bạch Sơn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Bạch Sơn nhìn thoáng qua kia đôi đầu người, sau đó phức tạp nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Họa không kịp thê nhi, Dương Diệp, xem tại lão phu mặt mũi của, tha những người này, làm sao?"

"Tại Bắc Minh Nghiêm đối vãn bối xuất thủ lúc, Bạch Hội Trưởng vì sao không đứng ra thay vãn bối van cầu tình đây?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Bạch Sơn nhất thời nghẹn lời, đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng khoát tay áo, Đạo: "Không râu nhiều lời, Trương Liễu, mọi người toàn bộ giết, không chừa một mống."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 465: Kiếm Ma!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trương Liễu đám người không đang do dự, chủy thủ trong tay hơi cố sức, nhất thời, vô số viên đầu người ngã nhào.

"A, Dương Diệp, ta Bắc Minh Nghiêm phát thệ, kiếp này kiếp cần phải ngươi nợ máu trả bằng máu!" Bắc Minh Nghiêm đột nhiên đối về Dương Diệp điên cuồng mà gầm thét một tiếng, sau đó xé rách không gian, hướng phía xa xa chạy đi. Hắn tuy rằng hận không thể lúc này uống Dương Diệp huyết, lột Dương Diệp da, thế nhưng hắn phi thường rõ ràng, hiện tại lưu lại, chết tuyệt đối là hắn, cho nên, hắn không chút do dự chạy!

Lưu được núi xanh tại, không lo không củi đốt!

Nghĩ cách là tốt, thực tế thì tàn khốc, ngay Bắc Minh Nghiêm mới vừa vỡ ra không gian, muốn đi vào không gian vòng xoáy một khắc kia, hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả rồi đột nhiên xuất hiện ở Bắc Minh Nghiêm bên cạnh, sau đó hai người đối về Bắc Minh Nghiêm cách không chính là một chưởng bổ ra, nhất thời, Bắc Minh vỡ ra không gian vòng xoáy trong nháy mắt bị nổ nát.

Tiếp theo, Tiểu Hồng cùng Tiểu Thanh quỷ dị xuất hiện ở Bắc Minh Nghiêm trước sau, hai Đạo hàn quang lóe lên, Bắc Minh Nghiêm kinh hãi gần chết, thân hình run lên, đang chuẩn bị lần thứ hai xé rách không gian bỏ chạy, mà lại là hai gã Tôn Giả Cảnh xuất hiện ở hắn bầu trời...

"A!"

Tại vài Tôn Giả Cảnh cường giả vây công hạ, rất nhanh, giữa sân vang lên Bắc Minh Nghiêm tiếng kêu thê thảm.

Chỗ tối, nhìn thấy Bắc Minh Nghiêm bỏ mình, vô số Đại Tần thế gia gia chủ mặt biến sắc cực kỳ ngưng trọng. Đế đô phát sinh chuyện lớn như vậy, bọn họ những thế gia này làm sao có thể không biết? Tại Bắc Minh thế gia của người bị Dương Diệp của người áp đến nơi đây lúc, bọn họ cũng đã đến nơi này, chỉ bất quá đều là ẩn núp trong bóng tối!

Mọi người thật không ngờ, cái này đường đường Bắc Minh thế gia, dĩ nhiên cứ như vậy bị diệt. Bắc Minh thế gia gia chủ Bắc Minh Nghiêm là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả a, hơn nữa trong gia tộc còn có hơn mười vị Tôn Giả Cảnh cường giả. Khổng lồ như vậy một cổ thế lực, cũng như trước bị diệt. Mà nguyên nhân, chỉ là bởi vì đắc tội Dương Diệp!

Khát máu, tì vết tất báo, giết người như ngóe, thủ đoạn độc ác... Chính là Quỷ Tông của người chỉ sợ cũng không Dương Diệp ác như vậy.

Ở nơi này là Kiếm Hoàng? Cái này căn bản là Kiếm Ma!

Dương Diệp không biết, sau ngày hôm nay, hắn lại thêm một cái xưng hào, đó chính là Kiếm Ma!

Từ một nơi bí mật gần đó, Thượng Quan gia Thượng Quan Mộc khi nhìn đến Bắc Minh Nghiêm cùng Bắc Minh Gia mọi người bị giết một khắc kia lúc, Thượng Quan Mộc nhất thời nghĩ lúc đầu tuyển chọn không cùng Dương Diệp là địch là nhất kiện nhiều nha thông minh quyết định. Nếu như lúc đó hắn lựa chọn là cùng Dương Diệp là địch, vậy hôm nay Bắc Minh Gia hạ tràng, cũng có thể có thể chính là hắn Thượng Quan gia hạ tràng, phải biết rằng, hắn Thượng Quan gia cùng cái này Bắc Minh Gia thực lực chênh lệch không bao nhiêu!

"Lần này trở lại, nhìn trong tộc những lão bất tử kia còn có thể hay không nói ta Thượng Quan Mộc không có cốt khí!" Thượng Quan bọt cười nhạt, lúc đầu hắn đối Dương Diệp tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, làm cho trong tộc rất nhiều người đối với hắn rất là bất mãn, nói hắn Thượng Quan Mộc làm mất mặt Thượng Quan gia, hiện tại, hắn rất chờ mong thấy những thứ kia nói người của hắn sắc mặt đây!

Giờ này khắc này, từ một nơi bí mật gần đó tất cả thế gia gia chủ không hẹn mà cùng quyết định một việc, đó chính là hồi trong tộc sau, lập tức tuyên bố một cái mệnh lệnh, cái mệnh lệnh này chính là: Không được trêu chọc Dương Diệp, bằng không trục xuất gia tộc!

Dương Diệp là một người điên, một cái thực lực cường đại mà lại phía sau có cường đại sau. Đài người điên, loại này người điên, là tuyệt đối không thể trêu chọc, không thì, Bắc Minh Gia hạ tràng chính là vết xe đổ!

Tại Tiểu Hồng đám người giết Bắc Minh Nghiêm sau khi, Dương Diệp ánh mắt nhìn về phía một bên Thân Mạt, người sau nheo mắt, sau đó lạnh lùng nói: "Thế nào, Dương Diệp ngươi là ngay cả ta cũng muốn giết?"

"Chính có ý đó!" Đối với cái này Thân Mạt, Dương Diệp đương nhiên là muốn giết, phải biết rằng, lúc trước người này nhưng là muốn muốn hắn chết!

Lâm Sơn do dự một chút, đúng là vẫn còn cái gì cũng chưa nói, hắn biết rõ Dương Diệp tính cách, hắn nếu quả như thật quyết định giết Thân Mạt, kia lần thứ hai nói khuyên đều không hữu dụng!

"Dương Diệp, Thân Mạt là ta Phù Văn Sư Công Hội trưởng lão, chẳng lẽ ngươi thực sự một điểm tình xưa cũng không niệm?" Bạch Sơn trầm giọng nói.

Lúc này, Tiểu Dao đột nhiên kéo Dương Diệp tay của, nhẹ giọng nói: "Ca, ngươi cũng đừng giết Thân Mạt gia gia, trước đây có cái tiểu vương gia muốn khi dễ ta cùng với Bảo Nhi, chính là Thân Mạt gia gia giúp ta cùng Bảo Nhi đánh chạy đối phương đây, hắn còn thường xuyên cho thuật phù cho ta, nói khiến ta hảo hảo bảo vệ mình, không nên bị người khác khi dễ."

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt nhu hòa, nhìn thoáng qua Thân Mạt, sau đó lôi kéo Tiểu Dao cùng Hiểu Vũ Tịch đi ra ngoài. Hắn Dương Diệp làm việc ân oán rõ ràng, nếu đối phương đã từng có Ân với Tiểu Dao, vậy hắn tự nhiên không biết làm kia lấy oán trả ơn chuyện. Đương nhiên, nếu như đối phương nữa tới tìm hắn phiền phức, hắn tự nhiên là sẽ không hạ thủ lưu tình!

Thấy Dương Diệp Ly đi, Bạch Sơn nhất thời thở dài một hơi, lúc này Dương Diệp Khả đã không phải là lúc đầu Dương Diệp, lúc này Dương Diệp, toàn bộ Nam Vực sợ rằng không có thế lực kia không kiêng kỵ.

"Đáng tiếc!" Bạch Sơn trong lòng lắc đầu, người này, lúc đầu thế nhưng Phù Văn Sư Công Hội, thế nhưng tại đối phương thời điểm khó khăn nhất, Phù Văn Sư Công Hội cũng không có tuyển chọn cùng với cộng hoạn nạn. Không thì, Phù Văn Sư Công Hội lúc này địa vị sợ rằng sẽ cao hơn một tầng, thật sự có chút đáng tiếc!

Lắc đầu, Bạch Sơn Đạo: "Người này quật khởi đã thành kết cục đã định, nói cho tất cả Phù Văn Sư Công Hội thành viên, tại Nam Vực gặp phải hắn, khiến hắn ba phần, không thể cùng với là địch, bằng không nghiệp đoàn nhất loạt không thụ trách!"

Dương Diệp mang theo Hiểu Vũ Tịch cùng Tiểu Dao về tới Huyền Thú Đế Quốc, tại Nam Vực, muốn hắn Dương Diệp người chết thực sự nhiều lắm, Tiểu Dao ở lại nơi đó, sư phụ Lâm Sơn chưa chắc có thể giữ được. Mà Huyền Thú Đế Quốc ở đây hắn cơ bản không có địch nhân, Tiểu Dao ở chỗ này, tuyệt đối nếu so với tại Nam Vực an toàn nhiều lắm!

Khi biết Tiểu Dao là Dương Diệp muội muội sau, Thú Hoàng tặng Tiểu Dao nhất kiện hạng liên, không có phẩm cấp, thế nhưng ý nghĩa lại là phi thường trọng đại, bởi vì... Này hạng liên trên có Thú Hoàng lưu lại một tia khí tức, mang giây chuyền này, toàn bộ Thập Vạn Đại Sơn không có một con Huyền thú dám đả thương hại Tiểu Dao, thậm chí Tiểu Dao còn có thể dùng giây chuyền này mệnh lệnh một ít Huyền thú!

Dương Diệp tự nhiên sẽ không bạch muốn giây chuyền này, tại kế tiếp trong vòng một ngày, hắn vận dụng tiểu trong nước xoáy Huyền khí cho Huyền Thú Đế Quốc một ít thiên tài Huyền thú kinh dịch phạt tủy, làm cho những thiên tài này Huyền thú tư chất cùng căn cốt còn có huyết mạch đều cao hơn một tầng lầu, điều này làm cho Thú Hoàng cùng Huyền Thú Đế Quốc một ít trưởng lão vui vẻ không ngớt.

Từ nay về sau, Tiểu Dao quả thực trở thành Huyền Thú Đế Quốc tiểu công chúa, bởi vì ai cũng biết, cô bé này là Dương Diệp người thân nhất, là Dương Diệp hiểu rõ nhất của người. Lấy lòng nàng, dĩ nhiên là tương đương với lấy lòng Dương Diệp!

Dàn xếp thật nhỏ dao sau, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đám người bước lên hồi Cổ Chiến Trường đường. Tuy rằng hắn thực lực bây giờ mạnh mẽ hơn rất nhiều, cũng có thế lực của mình, thế nhưng đồng dạng, địch nhân của hắn không chỉ có mạnh hơn, cũng nhiều hơn. Ví như khiến kia nếu nói Nhân Hoàng chinh phục Nam Vực, đừng nói diệt Bách Hoa Cung, chính là mình có thể hay không sống cũng là một cái vấn đề a!

Cho nên, hắn phải ngăn cản Nhân Hoàng, hết mọi khả năng!

Thập Vạn Đại Sơn cùng Cổ Chiến Trường biên giới chỗ, Thú Hoàng nhìn Cổ Chiến Trường phương hướng, thần sắc có chút ngưng trọng nói: "Lần này đi Cổ Chiến Trường, hy vọng ngươi có thể thuyết phục Cổ Vực Thành trong thành những thế lực kia, không thì, một khi khiến Nhân Hoàng chiếm cứ Cổ Vực Thành, ngày sau song phản khai chiến, ta Thập Vạn Đại Sơn nhất định đứng mũi chịu sào, hơn nữa, khi đó, lấy ta Huyền Thú Đế Quốc còn có Đại Tần đế quốc thực lực, chỉ sợ là đỡ không được cái này Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân!"

"Sự tình thực sự nghiêm trọng như vậy sao?" Dương Diệp trầm giọng hỏi, hắn thấy, Đỉnh Hán Đế Quốc tuy rằng cường, thế nhưng Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần đế quốc hai cái đế quốc liên hợp lại, thế nào cũng có thể cùng đối phương đối kháng ah. Thế nhưng hiện tại thấy Thú Hoàng thần sắc, Dương Diệp biết, hắn có thể nghĩ quá dĩ nhiên chút.

Thú Hoàng gật đầu, Đạo: "Rất nghiêm trọng. Ngươi chỉ biết Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này biểu hiện ra lực lượng, bọn họ lực lượng chân chính, xa không là bọn hắn Biểu mặt triển hiện ra như vậy. Tỷ như kia 'Phệ Hồn quân đoàn' mọi người đều biết Phệ Hồn quân đoàn, thế nhưng có rất ít người biết Đỉnh Hán Đế Quốc tại đây Phệ Hồn quân đoàn mặt trên còn có một cái quân đoàn, chi này quân đoàn không có ai biết tên của hắn, ta cũng không biết, ta chỉ biết chi này thần bí quân đoàn tất cả đều là do Tôn Giả Cảnh cường giả cấu thành! Mà người nọ số, chí ít 3 nghìn người, là chí ít...."

Nói đến đây, Thú Hoàng dừng một chút, sau đó lại nói: "Trừ lần đó ra, bọn họ còn có một nhánh tên là 'Tàn sát Thánh' bộ đội thần bí, bên trong, tất cả đều là do Hoàng Giả Cảnh cường giả cấu thành, được xưng ngay cả Thánh Giả cảnh cường giả đều có thể đủ tàn sát rơi, nhân số không rõ!"

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc, chí ít 3 nghìn người trở lên Tôn Giả Cảnh cường giả tạo thành đại quân, do Hoàng Giả Cảnh cường giả tạo thành quân đội... Thực lực như vậy, như vậy nội tình... Thảo nào có thể tại Huyền Giả Đại Lục tồn tại nhiều năm như vậy lịch sử, thảo nào có thể kinh sợ Trung Vực những Cửu đó phẩm tông môn, thảo nào có thể bức lui năm đó Tiêu Dao Tử!

"Còn có, Nam Vực thần bí kia Ngũ Sát tổ chức, nghe Thủy Hoàng nói, giống như cũng là cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thế lực, chỉ là hắn cũng không dám xác định, bất quá ta cùng hắn đều cho rằng, chắc là không sai!" Thú Hoàng Đạo: "Nếu quả thật là, vậy đại biểu cái này

Đỉnh Hán Đế Quốc 100 năm trước cũng đã bắt đầu bố cục Nam Vực!"

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, hắn không nghĩ tới, thần bí này Ngũ Sát tổ chức dĩ nhiên là có thể là kia Đỉnh Hán Đế Quốc, nếu quả thật là, như vậy Đỉnh Hán Đế Quốc liền thật sự có chút kinh khủng.

"Ta sẽ hết sức!" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Tận lực là tốt rồi!" Thú Hoàng cười nói: "Ta cùng với Thủy Hoàng đã chuẩn bị nên chuẩn bị hết thảy, nếu như ngươi liên hợp không được Cổ Vực Thành những thế lực kia, vậy hồi Thập Vạn Đại Sơn, trừ phi Thập Vạn Đại Sơn bị diệt, không thì, ta nhất định không tiếc bất cứ giá nào đảm bảo ngươi."

"Vì sao?" Dương Diệp có chút ngoài ý muốn.

"Ta nghĩ đổ một lần lớn!" Thú Hoàng Đạo: "Đổ ngươi Dương Diệp sẽ không chết non, đổ ngươi Dương Diệp tương lai có thể siêu việt Tiêu Dao Tử, đổ ngươi Dương Diệp có thể cho ta Huyền Thú Đế Quốc mang đến hy vọng."

Dương Diệp lắc đầu khẽ cười cười, Đạo: "Tiền bối, ngươi tựa hồ so tự ta đối tự ta cũng còn một cách tự tin!"

Thú Hoàng cười nói: "Không nói cái này, đi nhanh đi, Chúc ngươi thành công. Ngươi không râu lo lắng muội muội ngươi, nàng tại Huyền Thú Đế Quốc sẽ không có bất kỳ nguy hiểm."

Dương Diệp gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Nhìn Dương Diệp bóng lưng biến mất, Thú Hoàng trầm mặc một lát, sau đó thấp giọng nói: "Nam Vực Thiên, thật là phải đổi a!" Nói xong, Thú Hoàng sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Truyền lệnh, khiến tất cả bế quan Huyền thú toàn bộ xuất quan, khiến tất cả trong núi lớn Huyền thú cấp tốc tới rồi thú đều, người trái lệnh giết!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 466: Cổ Vực Thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành.

Lúc này Cổ Vực Thành dưới thành tường, là rậm rạp địa quân đội, chi quân đội này chính là nổi tiếng đại lục Phệ Hồn quân đoàn. Mười vạn người, đầu đội bạch sắc xuyên vào lông chim mũ giáp, mặc kim sắc khôi giáp, cầm trong tay trường thương màu bạc, người đeo ngân sắc cung tiễn, đứng ở Cổ Vực Thành hạ, tĩnh như xử nữ, không chút sứt mẻ.

Tại chi quân đội này phía trước, đứng một nam một nữ, hai người cùng những người khác bất đồng, hai người cầm là đao, trên đỉnh đầu lông chim là màu bạc.

"Nếu ta nói, còn nói xử cái gì, trực tiếp công phải đi không được sao? Ta cũng không tin cái này Cổ Vực Thành có thể ngăn cản chúng ta Phệ Hồn quân đoàn!" Nam nhìn Cổ Vực Thành tường thành, khinh thường nói.

"Lịch Phong, ngươi là đang chất vấn người chủ quyết sách?" Nữ tử ánh mắt có chút bất thiện nhìn nam tử.

"Tự nhiên không phải là!" Lịch Phong Đạo: "Người chủ làm như vậy, tất nhiên có đạo lý của hắn, chỉ là khiến chúng ta đứng ở chỗ này, thật sự là có chút biệt khuất. Nho nhỏ một tòa thành, đại quân ta áp đi vào, ta cũng không tin bọn họ dám phản kháng. Còn có, chinh phục một cái Nam Vực, lại muốn vận dụng chúng ta Phệ Hồn quân đoàn, thật sự là có chút đại tài tiểu dụng ah? Yếu Thủy, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được sao?"

"Ngươi xem nhẹ cái này Cổ Vực Thành cùng Nam Vực!" Tên là yếu nước cô gái nói: "Cái này Cổ Vực Thành trong, thế lực rắc rối phức tạp, không nói những Cửu đó phẩm tông môn, chính là kia An Gia cùng thần bí kia phủ thành chủ thì không thể khinh thị, dù sao bọn họ tồn tại lịch sử, cũng đều phải không yếu chúng ta Đỉnh Hán Đế Quốc. Còn nữa, đương đại Vũ Thần, thế nhưng chính là xuất từ cái này An Gia đây!"

"Vũ Thần?" Lịch Phong cười hắc hắc, trong mắt lóe lên lướt một cái chiến ý, Đạo: "Nghe đồn đương đại Vũ Thần cùng giai vô địch, ta trái lại nghĩ kiến thức một chút đây. Nga, được rồi, còn có cái kia cái gì Kiếm Hoàng, nghe nói ta Đỉnh Hán Đế Quốc cái kia khôi lỗi Thái Tử Mục Quân chính là chết ở trên tay hắn đây, còn có Nhân Hoàng ấn cùng người Hoàng Giáp đã ở trên người hắn, ha hả, thật là thật can đảm đây, không chỉ có dám giết ta Đỉnh Hán Đế Quốc Thái Tử, lại vẫn dám cầm thuộc về người chủ gì đó, nếu để cho ta gặp phải hắn, ta không phải là phải mang hắn cả người xương cốt một kế tiếp gõ bể!"

Yếu Thủy thản nhiên nhìn liếc mắt lịch Phượng, Đạo: "Đồng chúc tứ đại chiến tướng, khuyên ngươi một câu, không muốn xem nhẹ thiên hạ huyền giả, đặc biệt cái này Vũ Thần cùng Kiếm Hoàng, bọn họ có thể chính vị, nhất định có chỗ hơn người. Trên đời này, thế nhưng có thật nhiều mọi người là chết ở tự mình khinh địch bên trên."

Lịch Phong không thèm để ý chút nào cười, Đạo: "Bất quá một cái Linh Giả Cảnh huyền giả mà thôi, hắn mặc dù có thể đủ vượt cấp khiêu chiến, theo ta thấy, chủ yếu vẫn là bởi vì... Này Nam Vực Tôn Giả Cảnh huyền giả đều quá rác rưởi. Không từ mà biệt, theo chúng ta tứ đại chiến tướng một trong số đó, ngươi khiến hắn vượt cấp giết chúng ta nhìn!"

Yếu Thủy nhạt thanh Đạo: "Lấy Tôn Giả Cảnh nhị phẩm thực lực đối chiến một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, cho dù thắng, cũng không có gì đáng giá quang vinh."

"Thế nào không riêng quang vinh?" Lịch Phong cười nói: "Nếu như là thông thường huyền giả, tự nhiên không đáng quang vinh, thế nhưng vị này chính là Kiếm Hoàng đây! Giết Kiếm Hoàng, hắc hắc, ta tên Lịch Phong khẳng định cũng sẽ khiếp sợ toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, ha ha..."

"Giết ta? Khiếp sợ đại lục? Tốt, ta cho ngươi cơ hội này!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo cười khẽ thanh.

Lịch Phong cùng yếu Thủy biến sắc, xoay người nhìn lại, chỉ thấy hai đạo thân ảnh tự chân trời hướng phía bọn họ bên này bay vút mà đến. Phệ Hồn quân đoàn đích sĩ binh đang chuẩn bị công kích, kia Lịch Phong cũng khoát tay áo, Đạo: "Không muốn xảy ra tay, khiến hắn qua đây. Kiếm Hoàng? Hắc hắc, ngươi đã tự mình muốn đưa chết tới thành toàn ta, ta đây liền không khách khí!"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bình yên rơi xuống đất, Dương Diệp ánh mắt nhìn lướt qua kia Phệ Hồn quân đoàn, trong lòng rùng mình, những binh lính này thật mạnh! Dương Diệp phát hiện, những binh lính này bước tiến cùng với động tác, thu tay lại, còn có ánh mắt, hầu như đều là nhất trí. Loại này quân đội, trước không nói bọn họ mỗi một người bản thân cảnh giới, chính là phần này phối hợp tính, Dương Diệp tại Nam Vực liền chưa thấy qua bất luận cái gì một chi quân đội, hoặc là tông môn đệ tử có thể làm được!

Một bên, An Nam Tĩnh chân mày cũng là hơi nhíu, trong mắt hiếm thấy có vẻ ngưng trọng, hiển nhiên, nàng cũng bị chi này quân đoàn có chút cho chấn kinh rồi.

"Kiếm Hoàng?" Lịch Phong liếm môi một cái, trên mặt lộ ra nụ cười tàn nhẫn, Đạo: "Quả nhiên như nghe đồn vậy, ngươi rất cuồng đây. Ngươi yên tâm, ta bảo chứng, đây tuyệt đối là ngươi nhân sinh một lần cuối cùng điên. Vì sao? Bởi vì đợi ngươi lại phải chết, ha ha..."

"Quả thực!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Các ngươi bên này có mười vạn người, nhưng lại đều là Linh Giả Cảnh huyền giả, muốn giết hai chúng ta, đúng là dễ dàng!"

"Không nên dùng phép khích tướng!" Lịch Phong cười lạnh nói: "Giết ngươi còn cần ngoại nhân tương trợ sao? Mọi người hướng lui về phía sau trăm trượng, ta cùng với người này giao thủ, bất luận kẻ nào không được nhúng tay, người trái lệnh giết không tha!"

Nghe vậy, kia Phệ Hồn quân đoàn không chút do dự nào, chỉnh tề hướng lui về sau trăm trượng.

"Lịch Phong, ngươi quên người chủ thông báo sao?" Yếu Thủy trầm giọng nói.

"Yên tâm, đợi ta giết người này, cầm Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp hiến cho người chủ, người chủ nhất định sẽ không trách tội ta, nói không chừng, còn sẽ trực tiếp đề thăng ta là đại thống lĩnh đây!" Lịch Phong cười hắc hắc nói.

Yếu Thủy nhìn Lịch Phong liếc mắt, sau đó lui qua một bên.

"Hắn không phải là thông thường Tôn Giả Cảnh!" Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp gật đầu một cái nói: "Ta biết, thế nhưng ta phải giết hắn!" Hắn không phải là một cái lỗ mãng của người, sở dĩ xuất hiện ở đây, chủ yếu là nghĩ chứng minh chính hắn. Chứng minh cái gì? Đương nhiên là chứng minh thực lực của hắn cùng tiềm lực. Không cho thấy thực lực của hắn cùng tiềm lực, hắn dựa vào cái gì đi cùng Cổ Vực Thành những thế lực kia đối thoại?

Tại thế giới này, ngươi chỉ thực lực cường đại cùng tiềm lực, mới có thể khiến người ta coi trọng! Không thì, ai quản ngươi là ai?

An Nam Tĩnh lui qua một bên. Khiến phủ thành chủ cùng với cái khác An Gia còn có thế lực khác cùng Nam Vực Đại Tần đế quốc còn có Huyền Thú Đế Quốc liên hợp, đây không phải là nàng có thể làm chủ. Bởi vì một khi đại gia liên hợp, vậy ý nghĩa muốn đối địch với Đỉnh Hán Đế Quốc. Tại con vật khổng lồ này trước mặt, không có phương nào thế lực phải không kiêng kỵ, nàng An Gia cũng là!

Dương Diệp muốn thuyết phục những thế gia này, chỉ có thể dựa vào chính hắn.

"Chuẩn bị xong chịu chết sao?" Lịch Phong cười hắc hắc, Đạo.

Dương Diệp lấy ra Long Cốt Kiếm, sau đó nhún vai một cái nói: "Ta ở nơi này, tới a!"

"Như ngươi mong muốn!"

Lịch Phong một tiếng lịch uống, thủ đoạn khẽ động, một thanh to lớn hắc sắc thiết chùy xuất hiện ở trong tay hắn, chân phải chợt đạp đất, mặt đất ầm ầm sụp xuống, mà Lịch Phong bản thể còn lại là mượn mặt đất lực đạo trong nháy mắt đi tới Dương Diệp bầu trời, trong tay thật lớn thiết chùy đối về Dương Diệp đầu chợt chính là đập xuống!

Dương Diệp đang chuẩn bị động thủ, đúng lúc này, Lịch Phong đột nhiên quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Dương Diệp xung quanh không gian rồi đột nhiên đọng lại, mà Dương Diệp dường như bị điểm huyệt thông thường định ở tại tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, một bên yếu Thủy trong lòng nhất thời thở dài một hơi, nàng chỉ biết, Lịch Phong tuy rằng Biểu mặt rất nhẹ coi Dương Diệp, đối Dương Diệp không thèm một cố, thế nhưng cái này xuất thủ nhất định là sẽ không khinh thị Dương Diệp. Bởi vì Lịch Phong đang cùng địch lúc giao thủ, đều là đem hết toàn lực. Đương nhiên, nếu như không phải là như thế, hắn cũng không có thể trở thành tứ đại chiến tướng một trong!

Ngay Lịch Phong thiết chùy phải rơi vào Dương Diệp đỉnh đầu lúc, một cổ hồng mang rồi đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra, trong nháy mắt mang kia hàng rào không gian nổ nát. Hồng mang tốc độ không giảm, hướng phía kia Lịch Phong vọt tới.

Lịch Phong biến sắc, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp lại có thể dễ dàng như vậy liền phá đi hắn không gian lồng giam! Không dám khinh thường cái này hồng mang, Lịch Phong trên tay cố sức, to lớn thiết chùy tàn nhẫn đập xuống.

"Oanh!"

Hồng mang nhất thời bị phá đi, tiêu tán không trung.

Mà liền lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở Lịch Phong trước mặt của, lập tức, một đạo kiếm quang hiện lên, Dương Diệp trong tay Long Cốt Kiếm trong nháy mắt đi tới Lịch Phong trước ngực, Lịch Phong con ngươi co rụt lại, thế nhưng sau một khắc, kỳ trong mắt dữ tợn chợt lóe lên.

"Đi tìm chết ah!"

Lịch Phượng bỏ qua né tránh Dương Diệp như vậy Kiếm, mà là dùng thiết chùy trong tay đối về Dương Diệp đầu tàn nhẫn đập tới.

[truyen cua tui @✺ Net]

Dương Diệp Kiếm dẫn đầu đi tới Lịch Phong trước ngực, không có chút nào trở ngại, một kiếm xuyên tim mà qua, mà kia Lịch Phong cũng khóe miệng quỷ dị cười, Dương Diệp biến sắc, thầm nghĩ không tốt, lúc này, hắn đã tránh không thoát đối phương thiết chùy, chỉ mành treo chuông chi tế, đầu chợt hướng bên cạnh phiến diện, làm cho thiết chùy kia đập vào trên bả vai của hắn.

"Bành!"

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp rơi vào mặt đất, không biết sống chết.

"Ngu xuẩn!" Lịch Phong vỗ vỗ bộ ngực cái kia đang chảy máu kiếm động, châm chọc nói: "Tứ đại chiến tướng là không có tâm, lòng của chúng ta đã dùng bí pháp đảm bảo tồn tại địa phương khác, trừ phi ngươi hủy diệt chúng ta thần thức cùng linh hồn, không thì, tính là ngươi mang ta thân thể đều bị hủy cũng là vô dụng! Ai, thật là làm người ta thất vọng, nguyên lai Kiếm Hoàng, không gì hơn cái này, ta nguyên bản còn chuẩn bị đại chiến 300 hiệp đây!"

"Cám ơn ngươi nhắc nhở!"

Đúng lúc này, Dương Diệp chậm rãi tự kia hầm ngầm trong thăng lên, tại Dương Diệp phía sau, là Cửu U Kiếm Vũ. Dương Diệp nơi bả vai, y phục đã vỡ tan, lộ ra bên trong kia sưng đỏ da.

Lịch Phong khóe miệng châm chọc không gặp, có chỉ ngưng trọng, Đạo: "Thật là đánh giá thấp ngươi, không nghĩ tới của ngươi thân thể đã đạt đến loại trình độ này. Cũng tốt, thật sớm liền chết, khó tránh quá không thú vị chút."

"Không trang, ngươi sẽ chết sao?"

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trong tay, trong cơ thể Huyền khí trào động. Sau một khắc, Dương Diệp hai mắt khép hờ, ngay sau đó, Dương Diệp linh hồn tự Dương Diệp trong cơ thể chậm rãi bay ra, trôi nổi ở tại Dương Diệp bầu trời. Tại Dương Diệp cầm trên tay Thuấn Không chậm rãi trôi dạt đến Dương Diệp linh hồn thể thượng.

Linh hồn Xuất Khiếu? Lịch Phong sửng sốt, Dương Diệp đây là muốn?

Một bên, yếu Thủy làm như nghĩ tới điều gì, sắc mặt kịch biến, gấp giọng nói: "Mau bỏ đi, đây là trong truyền thuyết Kiếm hồn kỹ, không nhìn phòng ngự, không nhìn không gian Kiếm Hoàng kỹ..."

Rút lui? Chậm!

Linh hồn thể Dương Diệp cười lạnh một tiếng, lập tức hai tay nắm Thuấn Không Kiếm đối về kia còn có chút sững sờ Lịch Phong chợt chính là một Trảm, nhất thời, một đạo mắt thường có thể thấy được sóng gợn tự Dương Diệp Thuấn Không Kiếm nhọn chỗ tránh hiện ra, trong nháy mắt đi tới Lịch Phong trước mặt của.

Lịch Phong sắc mặt kịch biến, vội vàng dùng kia thật lớn thiết chùy chắn trước mặt, nhưng mà, đạo kia sóng gợn trực tiếp xuyên qua hắn thiết chùy, hướng phía trước ngực hắn bắn nhanh mà đến. Lịch Phong kinh hãi gần chết, bỗng nhiên xé rách không gian, xuất hiện ở trăm trượng có hơn, ngay hắn chuẩn bị thở dài một hơi lúc, một đạo nhợt nhạt sóng gợn lần thứ hai quỷ dị xuất hiện ở trước mắt hắn, sau đó tự cổ hắn chỗ chợt lóe lên.

Lịch Phong con ngươi kịch liệt co rụt lại, tiếp theo, cứ như vậy thẳng tắp hướng xuống dưới mặt ngã xuống...

"Hưu!"

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió, không biết từ đâu bắn ra một chi hắc sắc Mặc tiễn như một viên rực rỡ lưu tinh, hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

"Động thủ!"

Giữa sân, vang lên một đạo thanh âm lạnh lẻo.

"Xôn xao!"

Phệ Hồn quân đoàn đích sĩ binh lấy cung, cầm tiễn, bắn một lượt, động tác chỉnh tề, mau lẹ.

Hưu...

Mười vạn mũi tên phô thiên cái địa lồng hướng về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 467: Thần phục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đang!"

Sẽ ở đó nhánh hắc sắc Mặc tiễn cách Dương Diệp nơi mi tâm chỉ mười mấy cm lúc, một thanh Trường Thương rồi đột nhiên đánh vào Mặc tiễn bên trên, một tiếng vang nhỏ, Mặc tiễn bị đánh gảy.

Thu thương, An Nam Tĩnh xoay người nhìn về phía trên bầu trời kia che khuất bầu trời vũ tiễn, con ngươi kịch liệt co rụt lại, cái này căn bản không phải năng lực cá nhân có thể chống cự. Đừng nói nàng hiện tại chỉ là Linh Giả Cảnh, coi như là nàng hiện tại đạt được Tôn Giả Cảnh đỉnh cũng là không có khả năng chống lại mũi tên này mưa. Phải biết rằng, bắn ra cái này vũ tiễn thế nhưng mười vạn Linh Giả Cảnh cường giả a!

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh hiện lên, Dương Diệp xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của.

Nhìn kia khắp bầu trời vũ tiễn, Dương Diệp cũng là con ngươi co rụt lại, cái này Phệ Hồn quân đoàn thật là để mắt hắn a. Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp bỗng nhiên quát dẹp đường: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Dứt lời, kia mười vạn mũi tên tại Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ đĩnh xuống tới, nhưng mà Kiếm vực bên trong Dương Diệp cũng 'Phốc' một tiếng phun ra một ngụm máu tươi, thân thể hắn càng phảng phất bị một ngọn núi lớn đè lại thông thường, trực tiếp cong đi xuống.

Kiếm vực tuy rằng chặn cái này nhóm vũ tiễn, thế nhưng cái này vũ tiễn công kích đã vượt ra khỏi Dương Diệp lúc này nắm trong tay Kiếm vực phạm vi chịu đựng, dù sao lấy Dương Diệp lúc này thực lực, là không có cách nào hoàn toàn phát huy ra Kiếm vực lực lượng. Có thể ngăn ở cái này một nhóm vũ tiễn, đã phi thường nghịch thiên!

"Bắn!"

Giữa sân, vang lên lần nữa một đạo thanh âm lạnh lẻo.

Phệ Hồn quân đoàn đích sĩ binh giương cung, cài tên, bắn một lượt.

Lại là một đợt mưa tên hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắn nhanh đi.

Dương Diệp biến sắc, lập tức hướng phía trước đi một bước, bỗng nhiên quát dẹp đường: "An Nam Tĩnh, ngươi đi mau!"

Dứt lời, Kiếm vực lần thứ hai thi triển ra.

"Oanh!"

Kiếm vực bên trong không gian kịch liệt run lên, Dương Diệp lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, nếu như không phải là Thuấn Không Kiếm chống đở mặt đất, hắn sợ rằng trực tiếp bò trên mặt đất.

Làm như cảm nhận được cái gì, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu lại, chỉ thấy An Nam Tĩnh còn đứng tại chỗ, chính nhất thuận không thuận nhìn hắn. Nhìn thấy An Nam Cảnh vẫn chưa đi, Dương Diệp nhất thời chán nản, cả giận nói: "Thế nào còn chưa đi? Ngươi là muốn chết a?" Hắn đương nhiên sinh khí, hắn mạnh mẽ lần thứ hai thi triển Kiếm vực, chính là vì cho An Nam Tĩnh ngăn chặn chỉ chốc lát, làm cho An Nam Tĩnh ly khai, lấy An Nam Tĩnh thực lực, chỉ cần hắn ngăn cản vũ tiễn chỉ chốc lát, nàng thì có thể chạy mất!

Thế nhưng cái này An Nam Tĩnh cũng còn đang tại chỗ ngây người, hắn làm sao có thể không tức giận?

"Ha hả, không hổ là Kiếm Hoàng, dĩ nhiên lấy Linh Giả Cảnh thực lực chặn lại mười vạn đại quân vũ tiễn, bội phục!" Đúng lúc này, một gã người đeo lục sắc trường cung nam tử xuất hiện ở giữa sân.

"Cung Mộc, ngươi làm như vậy, tựa hồ có chút không ổn đâu?" Nam tử bên cạnh, Nhược Thủy trầm giọng nói. Lúc trước hạ mệnh lệnh khiến Phệ Hồn quân đoàn xuất thủ đúng là cái này Cung Mộc, nàng đối Cung Mộc cách làm là không đồng ý, dù sao Dương Diệp cùng kia

Lịch Phong là công bình giao thủ, cung làm như vậy, nếu là truyền ra ngoài, nhất định sẽ ảnh hưởng Phệ Hồn quân đoàn danh tiếng.

"Không có gì không thích hợp!" Cung Mộc nhạt thanh Đạo: "Hai người này thực lực thiên phú đều cực kỳ cường hãn, nếu để cho bọn họ lớn lên, tương lai nhất định trở thành người chủ đại địch, cho nên, còn là thừa dịp bọn hắn bây giờ thực lực thẳng yếu chi tế, đưa bọn họ bỏ thật là tốt. Về phần danh tiếng, ha hả, chỉ cần bọn họ đã chết, ai nào biết bọn họ là bị chúng ta vây công chí tử đây? Sự thực, đều là do người thắng mà nói, không phải sao? Mọi người nghe lệnh, nữa bắn!"

Hưu...

Lại là mười vạn mũi tên lông hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh gào thét đi.

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, hắn lúc này đã không cách nào thi triển Kiếm vực, tính là trước mặt thi triển ra cũng không ngăn được cái này nhóm vũ tiễn, làm sao ngăn chặn? Không có thời gian suy nghĩ vấn đề này, Dương Diệp chợt xoay người ôm lấy vậy còn đang nhìn hắn An Nam Tĩnh. Hắn không biết An Nam Tĩnh thân thể là cường còn là yếu, thế nhưng khẳng định không hắn cường.

Tại như vậy dày đặc dưới sự công kích, An Nam Tĩnh tính là tại nghịch thiên khẳng định cũng thì không cách nào tránh khỏi, tránh không khỏi, dĩ nhiên là sẽ chết...

Cho nên Dương Diệp không chút do dự ôm lấy đối phương, dùng nhục thể của mình đi ngăn chặn kia khắp bầu trời vũ tiễn. Hắn không nghĩ qua nhục thể của mình có thể hay không ngăn cản mũi tên này mưa vấn đề này, bởi vì lúc này hắn căn bản không thời gian suy nghĩ vấn đề này, hắn chỉ biết, hắn phải làm như vậy. Ban đầu ở Bách Hoa Cung, An Nam Tĩnh không có bỏ hắn đi, hiện tại, hắn làm sao có thể đủ nhìn An Nam Tĩnh bỏ mình?

Người không phụ ta, ta lại có thể người phụ trách?

An Nam Tĩnh có chút ngơ ngác nhìn Dương Diệp, nàng có chút không rõ Dương Diệp tại sao muốn làm như vậy. Lẽ nào hắn không biết hắn làm như vậy có thể sẽ chết sao? Hắn nhất định là biết đến, thế nhưng hắn như trước làm như vậy, chỉ có một giải thích, đó chính là hắn tình nguyện hắn chết cũng không muốn tự mình chết!

Nghĩ vậy, An Nam Tĩnh tâm run lên bần bật, ngay tại lúc lúc này...

"Oanh!"

Khắp bầu trời vũ tiễn trực tiếp mang hai người chôn.

Tại mũi tên tiếp xúc được Dương Diệp thân thể một khắc kia, Dương Diệp con ngươi nhất thời kịch liệt co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, Nhân Hoàng Giáp lại đang thời khắc mấu chốt này trực tiếp từ trên người hắn một nhập trong cơ thể hắn! Dương Diệp không biết Nhân Hoàng Giáp tại sao phải đột nhiên như vậy, hắn chỉ biết, hắn hiện tại phải dùng thân thể đi cứng rắn hám cái này mũi tên!

"Oanh!"

Vô số mũi tên rơi xuống đất, toàn bộ mặt đất nhất thời kịch liệt run lên, mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lúc này đã bị mũi tên chôn.

"Ha hả, thật là có chút đáng tiếc đây!" Một bên, Cung Mộc cười nói: "Đương đại Kiếm Hoàng cùng đương đại Vũ Thần cứ như vậy chết đi, thật là có chút đáng tiếc đây."

"Oanh!"

Đúng lúc này, chôn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kia đôi mũi tên chợt nổ ra, tiếp theo, một đạo nhân ảnh tự trong đó hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía Cung Mộc bắn nhanh mà đến, chỉ là một cái chớp mắt, bóng người đó là đi tới Cung Mộc trước mặt của. Nhìn thấy người, Cung Mộc biến sắc, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, bởi vì người tới chính là Dương Diệp, mà Dương Diệp lúc này ngoại trừ sắc mặt tái nhợt chút, căn bản không có chút nào thụ thương dấu hiệu!

Làm sao có thể?

Không kịp nghĩ nhiều, không dám có chút sơ suất, Cung Mộc đang chuẩn bị thi triển không gian chi lực, đúng lúc này, một đạo tử quang quỷ dị xuất hiện ở phía sau hắn, Cung Mộc sắc mặt kịch biến, tử quang xuất hiện quá mức đột ngột, quỷ dị, lúc này hắn căn bản không có biện pháp né tránh cái này tử quang, chỉ có thể mặc cho cái này tử quang đánh vào trên người hắn!

"Bành!"

Cứng rắn đập một nhớ tử quang, Cung Mộc khóe miệng giật một cái, lướt một cái tiên huyết từ miệng góc chậm rãi tràn đầy đi ra, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên, Cung Mộc cả người tóc gáy nhất thời dựng lên, đang chuẩn bị thi triển ra không gian thuật né tránh một kiếm này, mà hắn kinh hãi phát hiện, hắn không gian thuật không nhạy, tại chung quanh hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đạo thật mỏng tử sắc quang bích, tại đây tử sắc quang bích nội không gian, như bị tăng cường thông thường, có thể dùng hắn căn bản không cách nào vỡ ra chỗ này không gian!

Xuy!

Cung Mộc chỉ là ở một thuấn, một đạo kiếm quang đó là tự cổ hắn chỗ chợt lóe lên, lập tức, Cung Mộc đầu tự nơi cổ rơi rơi xuống.

Một bên, Nhược Thủy biến sắc, đây hết thảy phát sinh thực sự quá nhanh, từ Dương Diệp xuất thủ đến bây giờ Cung Mộc bỏ mình, chỉ không được hai hơi thở thời gian, thời gian quá ngắn, làm cho nàng cũng không có phục hồi tinh thần lại.

Sau khi lấy lại tinh thần, Nhược Thủy đang chuẩn bị xuất thủ, đúng lúc này, một con cả người nhung lông là màu tím điêu xuất hiện ở trước mặt nàng, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó nâng lên tiểu trảo đối về nàng chợt vung lên. Nhất thời, Nhược Thủy sắc mặt kịch biến, bởi vì nàng phát hiện, không gian chung quanh nàng lại bị cố định ở!

Nhược Thủy trong lòng kinh hãi, mà đúng lúc này, một đạo kim quang hiện lên, một cây kim sắc dây thừng trói ở tại trên người nàng, nhất thời, trong cơ thể nàng cuồn cuộn Huyền khí lắng xuống, mặc nàng làm sao điều động đều không có phản ứng!

Xong!

Nhược Thủy trong lòng một tiếng gào thét.

Một thanh Kiếm gác ở Nhược Thủy trên cổ của, nắm chuôi kiếm Dương Diệp lạnh lùng nhìn địa phương, khóe miệng tràn đầy châm chọc, Đạo: "Nguyên lai nếu nói Phệ Hồn quân đoàn tứ đại chiến tướng chính là loại hóa sắc này, một mình đấu bất quá, sẽ quần ẩu, thật là làm cho người thất vọng a!" Lúc trước nếu không phải Tử Điêu xuất hiện, dùng tử quang che ở hắn cùng với An Nam Tĩnh, bọn họ hậu quả thực sự thiết tưởng không chịu nổi.

Khiến Dương Diệp vui mừng chính là Tử Điêu khôi phục lại, đồng thời đạt tới tôn cấp. Cũng chính bởi vì kia đạt tới tôn cấp, kia thi triển ra tử quang mới chặn kia khắp bầu trời vũ tiễn, bởi vì hiện tại tiểu tử kia tử sắc quang tráo so trước đây tựa hồ nhiều một chút cái khác cái gì lực lượng, những thứ kia vũ tiễn còn không có tiếp xúc được tử sắc quang tráo liền tự động bị một cổ lực lượng thần bí bắn ra!

Cũng chính vì vậy, hắn cùng với An Nam Tĩnh mới có thể bình yên vô sự, đồng thời xuất kỳ bất ý phát động phản kích!

"Muốn giết cứ giết, không cần nhiều lời?" Nhược Thủy lạnh lùng nói, trên mặt không hề sợ hãi.

"Yên tâm, ngươi nhất định sẽ chết, nhưng có đúng hay không hiện tại!" Dương Diệp đương nhiên sẽ không hiện tại sẽ giết cô gái trước mắt, hiện tại giết đối phương, kia bên cạnh những Phệ Hồn đó quân đoàn đích sĩ binh liền không cố kỵ nữa, khi đó, hắn cùng với An Nam Tĩnh muốn bình yên thối lui liền khó khăn. Về phần tiểu tử kia, tiểu tử kia nếu là muốn chạy, hiện tại, ngoại trừ Hoàng Giả Cảnh, sợ rằng không có người có thể đuổi thượng nó!

"Dương Diệp, ngươi đã tới chậm."

Đúng lúc này, Cổ Vực Thành cửa thành nội đột nhiên đi ra một đám người, cầm đầu đúng là kia La Tuấn. Tại La Tuấn bên trái, là An Bích như cùng kia Sát Thủ Chí Tôn, tại La Tuấn bên phải, là một người trung niên nam tử.

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, mà một bên An Nam Tĩnh còn lại là nhướng mày, bởi vì tại La Tuấn trung niên nhân bên cạnh, đúng là cha nàng.

"Tĩnh nhi, qua đây!" La Tuấn bên cạnh trung niên nhân trầm giọng nói.

"Phụ thân đã đầu nhập vào Đỉnh Hán Đế Quốc?" An Nam Tĩnh nhạt thanh hỏi.

"Không phải là đầu nhập vào!" La Tuấn cười nói: "Chỉ là mọi người cùng nhau hợp tác mà thôi, tĩnh cô nương, hôm nay chúng ta đã đồng minh, dĩ vãng chuyện, chúng ta coi như làm không phát sinh qua, làm sao?"

An Nam Tĩnh không để ý tới La Tuấn, chỉ là nhìn cha nàng, người sau gật đầu, Đạo: "Quả thực, chúng ta trong thành chư thế lực đã cùng La công tử kết thành liên minh, việc này đợi vi phụ tại hướng ngươi giải thích cặn kẽ!"

An Nam Tĩnh trầm mặc, ngọc thủ nắm thật chặt trong tay Liệt Thiên.

Lúc này, La Tuấn đột nhiên nhìn về phía một bên Dương Diệp, sau đó cười nói: "Dương Diệp, nếu như ngươi có thể giao ra Nhân Hoàng Ấn cùng người Hoàng Giáp, sau đó thần phục ta, ta hôm nay có thể không giết ngươi, hơn nữa dĩ vãng chuyện ta chuyện cũ sẽ bỏ qua, đồng thời còn có thể nhâm mệnh ngươi là Phệ Hồn quân đoàn tam đại thống lĩnh một trong, phải biết rằng, Phệ Hồn quân đoàn đại thống lĩnh thế nhưng thấp nhất Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên, mà lại đều nắm giữ mấy vạn Phệ Hồn quân đoàn tinh nhuệ!"

"Thần phục ngươi?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thủ đoạn khẽ động, một đạo kiếm quang hiện lên, 'Xuy' một tiếng, kia Nhược Thủy của người đầu đó là bay ra ngoài. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 468: Cổ Sao Kiếm VS Nhân Hoàng Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Tuấn ánh mắt Băng lạnh xuống, Đạo: "Ngươi đã muốn chết như vậy, ta đây sẽ thanh toàn ngươi. Huyền lão, làm phiền!"

Dứt lời, một gã lão giả quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, lão giả nhàn nhạt nhìn lướt qua Dương Diệp, sau đó theo tay vung lên, một luồng hàn khí hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, tốc độ quá nhanh, căn bản không phải Dương Diệp có khả năng tránh né. Bất quá Dương Diệp cũng sắc mặt rất bình tĩnh, không sợ hãi chút nào vẻ, dù cho trước mặt hắn đứng chính là Hoàng Giả Cảnh cường giả.

Dương Diệp chỗ vị bình tĩnh như vậy, đương nhiên là có nguyên nhân, bởi vì tiểu tử kia đã nói cho hắn biết, nói giúp đỡ tới.

Quả nhiên, ở nơi này sợi hàn khí đi tới Dương Diệp trước mặt mấy tấc lúc, Dương Diệp trước mặt không gian một trận vặn vẹo, lập tức, cái này sợi hàn khí trực tiếp tiêu thất.

Lão giả biến sắc, ngẩng đầu nhìn về không trung, Đạo: "Người phương nào ở sau lưng xuất thủ, có bản lĩnh đi ra vừa thấy!"

"Hừ! Bất quá nho nhỏ ngũ phẩm Hoàng Giả Cảnh, cũng dám bản Hoàng kêu gào!"

Trong hư không, vang lên một tiếng hừ lạnh thanh, lập tức, lão giả bên cạnh không gian dĩ nhiên quỷ dị vặn vẹo dâng lên, tựa như muốn chiết điệp thông thường, tầng tầng xuống phía dưới áp súc.

"Không gian gấp, ngươi là Yêu Hoàng!"

Lão giả kinh hãi gần chết, vội vã thi triển ra không gian chi lực chống cự lại xung quanh vậy muốn chiết điệp không gian. Nhưng mà tựa hồ cũng không có ích lợi gì, kia chỗ không gian vẫn ở chỗ cũ chậm rãi gấp, chỉ là tốc độ chậm chạp một ít.

Ngay lão giả cũng bị chỗ này không gian chiết thành hai đoạn lúc, một bên La Tuấn đột nhiên rút kiếm đối về lão giả vậy muốn chiết điệp không gian chợt vừa bổ, nhất thời, một đạo bạch sắc kiếm khí đánh vào kia một chỗ không gian bên trên, kia một chỗ không gian nhất thời bị chém ra một cái đen nhánh không gian liệt phùng, lão giả vội vã thi triển ra không gian bỏ chạy chi thuật, tự đen nhánh kia không gian liệt phùng trong trốn thoát.

Mới vừa ra tới, nguyên bản lão giả chỗ đứng không gian nhất thời 'Ba' một tiếng gấp lên, tạo thành một cái cực kỳ hình trạng quỷ dị.

Thấy thế, lão giả nheo mắt, trong lòng sợ không thôi!

"Khá lắm Nhân Hoàng Kiếm, không hổ là Tiên Thiên đạo khí bảng xếp hạng đệ nhất tồn tại, thậm chí ngay cả bổn hoàng không gian thuật đều có thể vỡ ra tới!"

Theo thanh âm hạ xuống, Yêu Hoàng xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn thấy Yêu Hoàng, Dương Diệp trên vai Tử Điêu vui vẻ, tử quang lóe lên, rơi xuống Yêu Hoàng trên vai, tiểu trảo vỗ vỗ Yêu Hoàng đầu.

Yêu Hoàng trong mắt lóe lên một vẻ ôn nhu, cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, Đạo: "Đa tạ đoạn thời gian này tới chiếu cố!" Đối với Dương Diệp chuyện, hắn đều đã nghe nói qua. Một câu nói, hắn rất hài lòng!

Dương Diệp cười khẽ lắc đầu, Đạo: "Ta mang tiểu tử kia cho rằng là thân nhân của mình!"

Tử Điêu miệng nhỏ một liệt, lộ ra cái khả ái dáng tươi cười, sau đó gật một cái đầu nhỏ.

"Yêu Hoàng, nơi này là thế giới loài người!" Một bên, La Tuấn trầm giọng nói.

Yêu Hoàng không thèm cười, Đạo: "Thế giới loài người thì như thế nào? Bổn hoàng muốn tới thì tới, muốn đi thì đi. Chẳng lẽ, ngươi còn muốn cấm bổn hoàng bước vào thế giới loài người không được? Tốt lắm, bổn hoàng cũng lười nói nhảm, hôm nay xuất hiện, chỉ vì một việc!" Nói đến đây, Yêu Hoàng xoay người chỉ chỉ Dương Diệp, Đạo: "Kể từ hôm nay, hắn tính ta Yêu Vực của người, bọn ngươi có thể minh bạch?"

La Tuấn sắc mặt trầm xuống, Ma Vực cùng Yêu Vực cùng hắn Đỉnh Hán Đế Quốc có một ước định, đó chính là song phương Hoàng Giả Cảnh cường giả không được đối với song phương vãn bối xuất thủ. Bởi vì Hoàng Giả Cảnh cường giả thực sự quá mức kinh khủng, nếu như bọn họ nhất tâm nếu muốn giết một gã Hoàng Giả Cảnh dưới huyền giả, đó thật là quá mức dễ dàng.

Tam tộc cường giả định ra cái này ước định, tự nhiên là vì bảo vệ mình hậu bối. Hiện tại Yêu Hoàng vừa nói như vậy, nói cách khác, sau này Đỉnh Hán Đế Quốc, phải nói cả người loại huyền giả cũng không thể tại phái Hoàng Giả Cảnh cường giả đối Dương Diệp xuất thủ!

"Yêu Hoàng, hắn là nhân loại huyền giả, mà không phải yêu thú!" La Tuấn sắc mặt của có chút khó coi, lấy Dương Diệp thực lực, Hoàng Giả Cảnh dưới có bao nhiêu người có thể đủ giết hắn? Yêu Hoàng đây là rõ ràng rung bảo hộ Dương Diệp a!

Yêu Hoàng cười lạnh một tiếng, Đạo: "Chiếu ngươi nói như vậy, bổn hoàng là không phải có thể xuất thủ mang ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc bồi dưỡng những thứ kia yêu thú ngồi ký toàn bộ giết?"

"Xem ra Yêu Hoàng là thật muốn đảm bảo hắn!" La Tuấn trầm giọng nói: "Chỉ là ta rất hiếu kỳ, Yêu Hoàng vì sao phải tự mình đứng ra đảm bảo một nhân loại huyền giả đây?"

Yêu Hoàng Đạo: "Ngươi đây cũng không cần đã biết, bổn hoàng sau cùng nói lại lần nữa xem, hắn tính ta Yêu Vực của người, cho nên, tam tộc ước hẹn đối với hắn hữu hiệu. Nếu là hắn chết tại Hoàng Giả Cảnh dưới huyền giả trong tay, đây cũng là mà thôi, chỉ đổ thừa thực lực của hắn thiếu, bổn hoàng xem trông nhầm. Thế nhưng, nếu là bọn ngươi dám phái Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với hắn, vậy cũng chớ quái bổn hoàng xé bỏ ước định, tự mình lấy ngươi Nhân Hoàng đầu người. Bổn hoàng ngược muốn nhìn, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc kia mấy người lão yêu quái có thể không có thể đở nổi bổn hoàng!"

Nói xong, Yêu Hoàng vung tay phải lên, cùng Dương Diệp còn có tiểu tử kia nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

La Tuấn thần sắc cực vi khó coi, ánh mắt che lấp, không biết đang suy nghĩ gì.

Một bên, một mực trầm mặc An Bích như khẽ cau mày, nàng không nghĩ tới cái này Dương Diệp cư nhiên cùng cái này La Tuấn có ân oán, hơn nữa tựa hồ vẫn không thể hóa giải... Một lát, lắc đầu, thầm nghĩ tự mình suy nghĩ nhiều như vậy làm thâm, An Gia tương lai mới là chủ yếu nhất! Chỉ là... Do dự một chút, An Bích như đối về bên cạnh cô gái áo đen gật đầu, người sau thân hình run lên, nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

An Nam Tĩnh nhìn cha mình liếc mắt, sau đó hướng cửa thành đi đến. Trong đầu nghĩ là Dương Diệp dùng thân thể thay nàng ngăn đở mũi tên một màn kia...

Nơi nào đó, Dương Diệp đối về Yêu Hoàng hơi thi lễ, Đạo: "Đa tạ tiền bối cứu giúp!"

Yêu Hoàng Đạo: "Tạ ơn thì không cần. Bổn hoàng nhìn ra, ngươi đối Tử Nhi tốt, hơn nữa còn là thật tình, không có tư dục. Thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, không thua gì thế gian này bất kỳ người nào, nếu như không chết non, tương lai thế giới này, nhất định nhiều hơn một gã siêu cấp cường giả. Ngươi cùng với Tử Nhi, đối với nàng mà nói, chỉ mới có lợi, nói chung, bổn hoàng sẽ không đang quản giữa các ngươi chuyện, chính các ngươi chơi đùa ah!"

Nghe được Yêu Hoàng nói, Dương Diệp vui vẻ, cái này Yêu Hoàng không phản đối hắn cùng với tiểu tử kia cùng một chỗ, đó là tốt nhất bất quá. Không thì, việc này đã có thể không dễ làm, dù sao Yêu Hoàng thế nhưng tiểu tử kia phụ thân của, hiện tại tốt lắm, không cần đang lo lắng cái vấn đề này.

Dương Diệp trên vai Tử Điêu vọt đến Yêu Hoàng trên vai, tiểu trảo vỗ vỗ Yêu Hoàng đầu, hiển nhiên, kia rất hài lòng Yêu Hoàng nói.....

Yêu Hoàng khẽ cười cười, Đạo: "Ta lần này tới, là nhận Tử Nhi trở về, bởi vì kia đã đạt được tôn cấp, phải tiếp thu trong tộc truyền thừa. Đây đối với kia mà nói, rất trọng yếu!"

Dương Diệp tâm trung có chút không muốn, tiểu tử kia mới vừa tỉnh, hắn đều còn không có cùng tiểu tử kia hảo hảo tự tự đây. Bất quá hắn cũng biết, hắn không có biện pháp ngăn cản, cũng không có thể ngăn cản, phải biết rằng, cái này truyền thừa đối yêu thú mà nói, thế nhưng vô cùng trọng yếu.

Tử Điêu lần này cũng không đùa tiểu tính tình, bởi vì kia truyền thừa thực sự rất trọng yếu, bởi vì truyền thừa sau, nàng có thể hóa hình người...

"Lấy hiện nay tình thế đến xem, kia La Tuấn nhất thống toàn bộ Nam Vực, chắc là không có gì huyền niệm. Ta biết ngươi nhất định sẽ ngăn cản hắn, chỉ là, tận lực là tốt rồi, thực lực cá nhân cuối cùng là có hạn, không cần thiết đi làm không sợ hi sinh, hiểu chưa?" Yêu Hoàng đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, hắn đương nhiên không biết làm không sợ hi sinh, thế nhưng, hắn chắc là sẽ không khiến Nhân Hoàng cứ như vậy dễ dàng đồng nhất Nam Vực. Dù sao hắn hiện tại cùng người Hoàng đã là tử địch, song phương thù căn bản không khả năng hóa giải, không phải là hắn chết, liền là đối phương chết.

"Tiền bối nên biết Nhân Hoàng nếu là thống nhất nhân loại đối Yêu Vực không là một chuyện tốt, kia vì sao không ngăn cản hắn?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Ta đương nhiên biết!" Yêu Hoàng cười nói: "Nhân Hoàng nhưng là phải thống nhất toàn bộ đại lục, hắn làm sao có thể bỏ qua ta Yêu Vực? Chỉ là ta Yêu Vực tại sao muốn ngăn cản hắn đây? Khiến người ta loại tự giết lẫn nhau, suy yếu loài người chỉnh thể thực lực không tốt sao? Còn nữa, ta Yêu Vực lúc này nếu là xuất thủ, nhất định sẽ cho ngươi cả người loại huyền giả đoàn kết lại, phải biết rằng, ngươi nhân loại thế nhưng rất cừu thị cùng kiêng kỵ yêu tộc ta. Đến lúc đó, Nhân Hoàng vô cùng có khả năng không cần người nào liền có thể số làm cả Huyền Giả Đại Lục huyền giả đây, dù sao, hắn thế nhưng cầm Nhân Hoàng Kiếm, phía sau lại có Đỉnh Hán Đế Quốc ủng hộ!"

Dương Diệp không khỏi cười khổ, hắn cư nhiên quên mất điểm ấy, hắn tuy rằng sẽ không cừu thị yêu thú, thế nhưng những người khác loại huyền giả đây? Lúc này Yêu Vực nếu là xuất thủ, sợ rằng thực sự như cái này Yêu Hoàng theo như lời, kia La Tuấn không cần người nào là có thể thống nhất cả người loại.

"Ngày khác nếu là cái này thế giới loài người không tha cho ngươi, ngươi tới ta Yêu Vực ah!" Yêu Hoàng cười nói.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Tiền bối yên tâm, nếu thật có ngày nào đó, vãn bối nhất định đi trước Yêu Vực, nói thật ra, vãn bối cũng không muốn chết!"

Yêu Hoàng cười ha ha một tiếng, sau đó nắm vậy còn lưu luyến không rời Tử Điêu thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, chỉ để lại một câu nói: "Cẩn thận Nhân Hoàng Kiếm, tự giải quyết cho tốt!"

Nhân Hoàng Kiếm sao?

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó triệu hồi ra Cổ Sao Kiếm Linh, nhìn Kiếm Linh Đạo: "Ngươi có thể trấn áp Nhân Hoàng Kiếm sao?" Cổ Sao đối Kiếm đều có thể đủ áp chế, Nhân Hoàng Kiếm nếu là Kiếm, vậy hẳn là Cổ Sao cũng là có thể áp chế ah..... Dương Diệp tâm trung không xác định nghĩ.

Nhưng mà hắn thất vọng rồi. Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Không thể áp chế!"

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được, Đạo: "Ngươi không phải là được xưng có thể làm cho vạn Kiếm thần phục sao? Nhân Hoàng Kiếm lúc đó chẳng phải Kiếm sao?"

Kiếm Linh nheo mắt, Đạo: "Nó là Tiên Thiên đạo khí, bỉnh thiên địa mà thành Tiên Thiên đạo khí, có thiên địa này phù hộ, không thì cũng sẽ không là tiên Thiên Đạo khí bảng xếp hạng đệ nhất tồn tại, hiểu chưa?"

"Tiên Thiên đạo khí bảng xếp hạng? Ngươi là Tiên Thiên đạo khí, còn là Hậu Thiên?" Dương Diệp không ngại học hỏi kẻ dưới.

"Không biết!"

Dương Diệp sửng sốt, ngạc nhiên nói: "Thế nào không biết đây? Vậy ngươi đến cùng là vật gì...."

"Ngươi mới là đồ vật!" Kiếm Linh có chút tức giận trừng Dương Diệp liếc mắt.

"Ngươi còn sẽ tức giận, còn có thể mắng chửi người..." Dương Diệp kinh ngạc nhìn Kiếm Linh.

Kiếm Linh: "...."

Trầm mặc một lát, Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Chúng ta thật dễ nói chuyện ah. Có vỏ kiếm thì có Kiếm, kiếm của ngươi đây?"

"Bị phong ấn!" Kiếm Linh có chút thương cảm nói.

"Ai phong ấn?"

"Chủ nhân!"

"Chủ nhân là ai?"

"Chủ nhân chính là chủ nhân!" Kiếm Linh có chút không kiên nhẫn Đạo.

"Ngươi chủ nhân lợi hại sao?"

"Một ức cái ngươi cũng không phải đối thủ của hắn!" Kiếm Linh thản nhiên nhìn Dương Diệp liếc mắt.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Vậy sao ngươi không đi tìm ngươi chủ nhân!"

"Hắn đã chết." Kiếm Linh Đạo.

"Cắt, ta còn tưởng rằng có thật lợi hại, nguyên lai biết chết a!" Dương Diệp có chút khinh thường nói.

"Ngươi có thấy ai sẽ không chết sao?" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp không nói gì cho rằng, hắn quả thực chưa thấy qua.

"Chúng ta không nói cái đề tài này, ừ, kiếm của ngươi cường, còn là Nhân Hoàng Kiếm cường?" Dương Diệp lại hỏi.

"Nhân Hoàng Kiếm tính vật gì vậy!" Kiếm Linh khinh thường nói: "Ngay cả cái này phiến thiên địa pháp tắc cũng không thể tránh thoát, làm sao cùng chúng ta so sánh với?"

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, Đạo: "Đi một chút, chúng ta đi mau!"

"Đi đâu?"

"Đương nhiên cưỡi phong kiếm của ngươi a!" Dương Diệp đương nhiên Đạo.

Kiếm Linh; "..."

"Thế nào? Lẽ nào ngươi không muốn sao?" Dương Diệp Đạo.

Kiếm Linh Đạo: "Thực lực của ngươi thiếu, đi là chịu chết!"

Dương Diệp sửng sốt, Đạo: "Muốn như thế nào mới tính đủ?"

Kiếm Linh trầm ngâm hạ, Đạo: "Phản đang tuổi lớn Tiêu Dao Tử thực lực cũng không đủ!"

Dương Diệp mồ hôi, thác nước mồ hôi...

Đúng lúc này, một người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, cô gái áo đen nhìn thoáng qua Kiếm Linh, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người của, Đạo: "Phu nhân muốn gặp ngươi!"

Phu nhân, dĩ nhiên là chỉ An Bích như.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 469: Nhận chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thành Nam An Gia.

Trong phòng chỉ Dương Diệp cùng An Bích như.

Kỳ thực Dương Diệp bản thân là không muốn tới gặp An Bích như, bởi vì lúc này bọn họ đã là đối địch lập trường, gặp mặt có thể làm sao? Hắn không biết An Bích như đám người tại sao muốn cùng kia La Tuấn kết minh, thế nhưng hắn biết rõ, đó chính là hắn căn bản không cách nào cải biến cái này đã trở thành sự thật sự.

Dương Diệp là có tự biết hiển nhiên.

"Ngươi cùng Nhân Hoàng, tựa hồ có ân oán?" An Bích như đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu.

"Ta có thể đứng ra thay các ngươi điều giải!" An Bích như Đạo.

Dương Diệp ngạc nhiên nhìn đối phương.

An Bích như Đạo: "Nam Vực nhất thống, là chiều hướng phát triển, không phải là ngươi có thể làm ngăn cản. Bởi vì, Trung Vực một ít thế gia, bao quát cửu phẩm tông môn đều đã cùng La Tuấn đạt thành hiệp nghị, giúp hắn nhất thống Nam Vực, không đúng, chắc là nhất thống toàn bộ Huyền Giả Đại Lục. Ngươi cùng hắn đối nghịch, liền bằng nhau với đang cùng rất nhiều thế gia còn có tông môn đối nghịch, hiểu chưa?"

"Hắn hứa hẹn các ngươi cái gì?" Dương Diệp thật tò mò, đến tột cùng kia La Tuấn cho những thế gia này tông môn hứa hẹn cái gì, dĩ nhiên khiến những thế gia này tông môn đều cùng hắn kết minh.

An Bích như trầm ngâm chỉ chốc lát, Đạo: "Nhất thống chư vực sau khi, hắn sẽ làm những tông môn này cùng với thế gia tại chư vực khai tông lập phái. Nói đơn giản một chút, nếu như hắn thống nhất Nam Vực, như vậy Trung Vực những Cửu đó phẩm tông môn cùng với một ít thế gia có thể tại Nam Vực mở tông phái của mình, sau đó chiêu thu đệ tử, lớn mạnh tông phái của mình. Mang tông môn của mình thế lực, trải rộng đến toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, lại có cái nào tông môn có thể cự tuyệt được cái này mê hoặc?"

Thì ra là thế, Dương Diệp hiểu. Đạo: "Hắn hứa hẹn cho An Gia cái gì?"

"Khiến An Gia điếm, trải rộng tại toàn bộ Huyền Giả Đại Lục thượng!" An Bích như Đạo: "Ta không có lý do cự tuyệt, bởi vì hắn đại thế đã thành, cự tuyệt, liền đại biểu cho muốn khai chiến. Lúc này, phía sau hắn có Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này, tả hữu lại có tông môn cùng thế gia ủng hộ, An Gia, không cách nào chống lại!"

Dương Diệp cau mày, nghe An Bích như nói, lúc này Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng tình cảnh rất là không ổn a. Bởi vì chỉ dựa vào Đại Tần đế quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc, là căn bản không cách nào chống lại cái này Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Trung Vực những thế gia này còn có tông môn liên thủ, chớ nói chi là hiện tại Đại Tần đế quốc nội còn có Nguyên Môn chờ mối họa nhưng vẫn không trừ!

"Ngươi cùng La Tuấn trong lúc đó thù, cũng không phải cái gì tử thù, ta như đứng ra thay các ngươi điều giải, phải làm là có thể hóa giải. Lấy năng lực của ngươi, hắn nhất định sẽ trọng dụng ngươi." An Bích như Đạo.

Dương Diệp nhìn An Bích như, cứ như vậy nhìn thẳng đối phương, người sau khẽ nhíu mày, đang chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp cũng bỗng nhiên lắc đầu cười, Đạo: "Ta đột nhiên phát hiện, giữa chúng ta, có thể thực sự không thích hợp. Ta biết ngươi là hảo ý, phần này tâm ý ta lĩnh. Tương lai nếu là ngươi ta xung đột vũ trang, ngươi không cần thủ hạ lưu tình, bởi vì ngươi không nợ ta cái gì, đồng dạng, ta cũng sẽ không thủ hạ lưu tình, bởi vì, ta chưa bao giờ sẽ đối với địch nhân có chút nhân từ!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

An Bích như thân thể cứng đờ, có chút xuất thần nhìn Dương Diệp từng bước một đi ra ngoài, địch nhân, mình cùng hắn, sẽ thành địch nhân sao? Hoặc là nói, từ giờ trở đi, hắn đã đem mình làm làm là địch nhân? Đúng vậy, nhất định là, hắn ích kỷ, keo kiệt, trong ánh mắt nhu không được cát, mình cùng địch nhân của hắn kết minh, hắn nhất định là đã đem mình làm làm là địch nhân....

Thế nhưng, mình làm sai lầm rồi sao? Không có sai, An Gia chỉ thuận theo thuỷ triều mới có thể lâu dài đi xuống. Mình là An Gia chủ nhân, làm như vậy, tự nhiên là không sai, thế nhưng đã biết sao làm, chẳng khác nào là muốn cùng hắn thành địch nhân a! Tự mình nguyện ý cùng hắn thành địch nhân sao...

Dương Diệp không quay đầu lại, hắn biết đây đối với An Bích như mà nói, có chút không công bình, thế nhưng không có biện pháp, hắn chỉ có thể làm như vậy. Nàng nếu đã làm ra tuyển chọn, kia đại gia chỉ có thể là đối địch. Hiện tại mang sự tình nói rõ ràng, đến lúc đó song phương cũng không có tu cố kỵ, đây không thể nghi ngờ là tốt nhất.

Dương Diệp dừng bước, bởi vì cô gái áo đen kia xuất hiện ở trước mặt hắn.

Dương Diệp có chút căm tức, Đạo: "Ngươi có biết hay không chính ngươi rất đáng ghét?" Nếu như thực lực đủ mà nói, hắn tuyệt đối sẽ mang trước mắt nữ nhân này y phục lột sạch ngược đãi 100 lần, 1 nghìn lần. Bởi vì... Này nữ luôn luôn uy hiếp hắn, đồng thời ưa thích đem sự tình sai tất cả thuộc về nạp tại trên đầu của hắn, điều này làm cho hắn rất là căm tức.

Thấy lạnh cả người kéo tới, làm cho Dương Diệp cả người kìm lòng không đậu đánh run một cái.

"Hướng nàng nói áy náy!" Cô gái áo đen thanh âm lạnh vô cùng, không mang theo một chút tình cảm.

Dương Diệp Đạo: "An phu nhân, ta không muốn cùng ngươi là địch, thế nhưng đáng tiếc, ngươi tuyển chọn đứng ở hắn bên kia. Ta không thể nói sự lựa chọn của ngươi là sai, thế nhưng, chúng ta song phương trở thành đối địch, đây cũng là đã là sự thật. Nếu đã đến trình độ này, ngươi muốn ta nói như thế nào, làm sao làm đây?"

"Ngươi sẽ chết!" Phía sau, truyền đến An Bích như thanh âm của.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi không biết ta, ta cũng không biết ngươi, a, cứ như vậy đi, ta thực sự không thích ướt át bẩn thỉu, không quả quyết. Cáo từ!"

Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, bước nhanh hơn, thoáng qua liền tiêu thất ở tại An Bích như trong tầm mắt.

"Cô cô, ta sai lầm rồi sao?" An Bích như nhìn về phía cô gái áo đen.

Cô gái áo đen trầm giọng nói: "Người này lòng hẹp, thủ đoạn càng tàn nhẫn, là tối trọng yếu là hắn thiên phú cùng thực lực cũng lại cực kinh khủng. Hắn như lớn lên, tương lai so kiếm tông tổ sư càng thêm đáng sợ. Chỉ là, hắn khả năng đi không được một bước kia. Nhân Hoàng, là không có khả năng cho hắn cơ hội phát triển! Cho nên, ngươi không có sai, căn bản không cần nên vì hắn mà tự trách, không đáng!"

"Ngươi nghĩ, Nhân Hoàng thật có thể đủ nhất thống Nam Vực sao?" An Bích như đột nhiên nói.

Cô gái áo đen cả kinh, Đạo: "Nha đầu, ngươi chớ không phải là muốn đổi ý?"

An Bích như lắc đầu, Đạo: "Ta tự nhiên sẽ không cầm toàn bộ An Gia để làm trò đùa, nguyên bản, ta cho rằng Nhân Hoàng nhất thống Nam Vực đã thành kết cục đã định, thế nhưng hiện tại...."

"Lấy hắn lực một người có thể làm cái gì?" Cô gái áo đen trầm giọng nói.

"Ta cũng không rõ ràng lắm, chỉ là một loại cảm giác, cảm giác kia La Tuấn sợ rằng không có dễ dàng như vậy nhất thống Nam Vực." An Bích như Đạo.

"Đã quên hắn ah, các ngươi, đã không có khả năng. Ta thấy kia La Tuấn đối với ngươi tựa hồ có ý định, người này là đương đại nhân kiệt, nha đầu ngươi..."

An Bích như: "..."

Ra An phủ, Dương Diệp Thâm hô một cái khí, tuy rằng hắn không muốn đối địch với An Gia, thế nhưng không có biện pháp, bọn hắn bây giờ đã nhất định là địch nhân rồi. Nếu là địch nhân, ngày ấy sau liền phải cẩn thận, cái này An Gia những sát thủ kia thế nhưng cực kỳ vướng tay chân, điểm ấy, hắn là phi thường rõ ràng.

Về phần An Bích như...

Dương Diệp lắc đầu, mang tên này từ trong đầu lau đi, nếu nàng lựa chọn đứng ở La Tuấn bên kia, như vậy tự mình có thể làm sao? Cho nên, hết thảy hết thảy đều theo gió phiêu tán ah.

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong mắt quấn quýt cùng do dự nhất thời tiêu thất vô tung, thay vào đó là băng lãnh.

Móc ra một trương truyền âm phù kíp nổ ra, Dương Diệp nói cho ở ngoài thành ngoài mười mấy dặm Hiểu Vũ Tịch chuyện nơi đây, sau đó khiến Hiểu Vũ Tịch hồi Huyền Thú Đế Quốc, khiến thú vương cùng Thủy Hoàng sớm làm chuẩn bị.

Tình huống hiện tại quả thật có chút không xong, Đỉnh Hán Đế Quốc cộng thêm hai cái An Gia, còn có những tông môn kia ủng hộ, Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần đế quốc sợ rằng thực sự không đở được kia La Tuấn.

Hiện tại nghiễm nhiên đã là một cái tử cục!

Tại tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Nhân Hoàng Giáp cùng Nhân Hoàng Ấn xuất hiện ở trong tay. Nhìn trong tay hai kiện Tiên Thiên đạo khí, Dương Diệp sắc mặt có chút âm trầm. Hai món đồ này hắn căn bản không cách nào sử dụng, đặc biệt Nhân Hoàng Giáp, còn đang thời khắc mấu chốt giở trò, thiếu chút nữa hại chết hắn, điều này làm cho Dương Diệp căm tức đến cực điểm!

Trầm ngâm một lát, Dương Diệp đột nhiên nói: "Có thể giúp ta một chuyện sao?"

Nói xong, tại Dương Diệp xuất hiện trước mặt một cô bé, tiểu cô nương trôi không trung, cầm trong tay bảo thạch ngọc trượng, dáng dấp rất là cao ngạo.

"Xem tại ngươi kém như vậy phân thượng, nói đi!" Tiểu cô nương Đạo.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hắn thực sự rất muốn đánh cô bé này ngừng một lát, nếu như thực lực đủ mà nói. Đè xuống trong lòng vậy không thực tế nghĩ cách, Đạo: "Cái này hai kiện bảo bối là tiên Thiên Đạo khí, uy lực rất lớn, thế nhưng ta lại thì không cách nào sử dụng, ngươi có biện pháp nào không biến mất bọn họ khí linh?"

Tiểu cô nương ánh mắt rơi vào Nhân Hoàng Giáp thượng, sau đó dùng trong tay bảo thạch ngọc trượng gõ một cái Nhân Hoàng Giáp, Đạo: "Đi ra!"

Một đạo kim quang hiện lên, cái kia kim sắc tiểu Long xuất hiện ở giữa sân. Kim sắc tiểu Long đầu tiên là nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó ánh mắt rơi vào tiểu trên người cô gái, khi thấy tiểu cô nương lúc, kim sắc tiểu Long đôi mắt trong lộ ra nhân tín (hóa kinh khủng.

"Vì sao không tiếp thu hắn làm chủ?" Tiểu cô nương chỉ chỉ Dương Diệp, chất vấn kim sắc tiểu Long.

Dương Diệp: "..."

Kim sắc tiểu Long nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó lắc lắc đầu nhỏ, tiếp theo lại không ngừng tại tiểu cô nương trước mặt bơi qua bơi lại, tựa hồ đang mở Thích cái gì.

"Bành!"

Tiểu cô nương ngọc trong tay trượng chợt đập vào kim sắc tiểu Long trên đầu, kim sắc tiểu Long nhất thời bò ở trên mặt đất, thân thể chiến chiến run. Tiểu cô nương Đạo: "Bớt nói nhảm cho ta nhờ, nếu không phải nhìn ngươi tu hành không dễ, ta một chưởng vỗ tán của ngươi linh trí, cho ngươi trở về Hỗn Độn. Một câu nói, có nguyện ý hay không nhận thức hắn làm chủ? Nếu không phải nguyện ý, ta đây liền đập chết ngươi!"

Dương Diệp: "..."

Kim sắc tiểu Long ủy khuất nhìn tiểu cô nương, tiểu cô nương cũng không nhúc nhích chút nào, sau đó còn giơ lên tay nhỏ bé, ở trên tay nàng, lóe ra tinh màu xanh nhạt hào quang.

Tại tiểu cô nương uy hiếp hạ, kim sắc tiểu Long sau cùng ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, sau đó phi thường không muốn địa bay đến Dương Diệp trước mặt của. Tại Dương Diệp kia kích động trong ánh mắt của, kim sắc tiểu Long mi tâm chỗ rồi đột nhiên bạo phát ra một đạo kim quang bắn vào Dương Diệp giữa chân mày. Một lát, Dương Diệp sắc mặt vui vẻ, bởi vì hắn lại có thể rõ ràng cảm thụ được kim sắc tiểu Long lúc này tâm tình!

Tiểu cô nương thu hồi tay nhỏ bé, sau đó nói: "Kia đã nhận thức ngươi làm chủ, cái này hai kiện rác rưởi ngươi có thể dùng. Ta đi về nghỉ ngơi, gần nhất ta muốn luyện công khôi phục thực lực, một đoạn thời gian rất dài khả năng không cách nào đi ra, ngươi không nên đi chọc họa, hiểu chưa?"

"Cái gì mới không gọi gây họa?" Dương Diệp Đạo.

Tiểu cô nương cau mày, suy nghĩ hồi lâu, mới nói: "Chính là không nên đi chọc ngươi đánh không lại của người, biết không?"

"Vậy nếu là ta đánh không lại của người chọc ta làm sao bây giờ?" Dương Diệp Đạo.

"Giết hắn!" Tiểu cô nương đương nhiên Đạo.

"Giết không chết làm sao bây giờ..."

"Vậy chạy..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 470: Phủ thành chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu cô nương tiến nhập tiểu vòng xoáy sau, Dương Diệp nhịn không được bắt đầu tra xét Nhân Hoàng ấn Nhân Hoàng Giáp. Lúc đầu hắn không có thu phục Nhân Hoàng Giáp, Nhân Hoàng Giáp uy lực đều đã kinh khủng như vậy, hiện tại hắn đã thu phục, có thể cho Nhân Hoàng Giáp khí linh tương trợ, hiện tại, hắn phòng ngự mang có bao nhiêu kinh khủng?

Tâm niệm vừa động, một tầng kim quang rồi đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, kim quang giống như một tầng thật mỏng da thông thường che lấp Dương Diệp toàn bộ toàn thân. Dương Diệp hoạt động hạ tứ chi, phát hiện tầng kim quang này cũng không ảnh hưởng hắn hoạt động, điều này làm cho Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi. Bàn tay phất qua trên người kim quang, vào tay một mảnh mềm mại, phảng phất chạm đến ở tại cây bông thượng thông thường!

Trầm ngâm sẽ, Dương Diệp tâm niệm vừa động, một thanh Huyền Kiếm phóng lên cao, Huyền Kiếm tại Dương Diệp dưới sự khống chế bắn nhanh tại trước ngực của hắn. Nhất thời, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, chuôi này Huyền Kiếm dĩ nhiên lấy kiêu ngạo trước tốc độ ngược bắn mà quay về!

Bắn ngược!

Dương Diệp mừng rỡ, hắn không nghĩ tới, Nhân Hoàng Giáp không chỉ có phòng ngự như vậy kinh khủng, lại vẫn có thể bắn ngược công kích, điều này thật sự là ngoài dự liệu của hắn!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Nhân Hoàng Ấn thượng, Nhân Hoàng ấn lại có cái gì năng lực đặc thù đây? Cũng không thể là chỉ có thể dùng để thành lớn đập người ah? Tuy rằng như vậy uy lực cũng là rất cường đại, thế nhưng nếu như vẻn vẹn chỉ là như vậy nói, vậy cũng quá có lỗi với này 'Tiên Thiên đạo khí' bốn chữ.

Dương Diệp mang kia Mục Quân kêu lên, khi hắn hỏi hạ, rốt cuộc biết Nhân Hoàng ấn tác dụng. Đó chính là trấn áp, trấn áp cái gì? Cái gì đều có thể trấn áp, nói thí dụ như trấn áp số mệnh, trấn áp linh mạch, ép chết khí, thậm chí ngay cả mọi người có thể trấn áp!

Đương nhiên, không phải nói trấn áp là có thể trấn áp, dù sao cũng lấy hắn lúc này thực lực, là căn bản không cách nào hoàn toàn thôi động Nhân Hoàng ấn tới trấn áp người. Ngay cả Nhân Hoàng Giáp hắn đều chỉ có thể ngắn ngủi thôi động một cái, bởi vì thực sự quá tiêu hao Huyền khí, cho dù có tiểu vòng xoáy tại, hắn cũng là không thể tùy ý thôi động loại này Tiên Thiên đạo khí.

Nói tóm lại, cảnh giới của hắn còn là quá thấp. Không có thật nhiều siêu cấp bảo bối, thế nhưng mỗi một dạng cũng không thể thoả thích thôi động! Tựa như một người có một trương nghìn vạn kim phiếu, thế nhưng hắn mỗi lần chỉ có thể lấy 100 tới dùng... Đây là rất phiền muộn đau trứng!

Hắn nghĩ tìm một chỗ hảo hảo tu luyện, đề thăng tự mình, thế nhưng hắn căn bản không thời gian, rất nhiều chuyện nhất kiện tiếp theo nhất kiện tới, làm cho hắn một chút thời gian cũng không có. Cho nên, mỗi lần đề thăng cơ bản đều là tại Sát Lục trong tăng lên!

Thu thứ tốt, Dương Diệp đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, tâm niệm vừa động, một thanh Huyền Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía phía sau hắn mười trượng bên ngoài khắp ngõ ngách bắn nhanh đi!

Nhanh như thiểm điện, chớp mắt liền tới!

"Kiếm Hoàng chậm đã, tại hạ cũng không ác ý!"

Góc trong, đột nhiên truyền ra một đạo thanh âm lo lắng, lập tức một người trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Trung niên nhân lạnh mồ hôi nhỏ giọt, bởi vì thanh kiếm kia cách hắn mi tâm chỉ không chỉ nửa thốn, lúc trước nếu như hắn hô chậm một điểm, hiện tại hắn sợ rằng cũng đã là một cổ thi thể! Nghe đồn cái này Kiếm Hoàng có chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả thực lực, quả nhiên là danh không hết truyền, liền một kiếm này, hắn cái này Linh Giả Cảnh tột cùng huyền giả liền đỡ không được a!

"Ngươi là ai!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Người trước mắt này chỉ là vừa tới, lúc trước chuyện đối phương sẽ không có thấy, không thì, hắn một kiếm này liền trực tiếp đi xuống.

Trung niên nhân sâu hô một cái khí, sau đó nói: "Tại hạ Lục Dật Hiên, là người của phủ thành chủ!"

Dương Diệp lông mày nhướn lên, Đạo: "Phủ thành chủ?"

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Phụng thành chủ phân mệnh, mời Kiếm Hoàng đến phủ thành chủ tụ họp một chút!"

Dương Diệp trầm mặc, cái này phủ thành chủ mời hắn đi phủ thành chủ làm cái gì? Giống như cái này Cổ Vực Thành mấy Đại thế lực, tựa hồ cũng chỉ có cái này phủ thành chủ không có đầu nhập vào kia La Tuấn. Chẳng lẽ nói đối phương cùng kia Đỉnh Hán Đế Quốc có cừu oán, hay hoặc là đối phương có những thứ khác dự định?

"Thành chủ nói, lập tức hắn cùng với Dương công tử có cùng chung mục tiêu!" Trung niên nhân lại nói.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Dẫn đường ah!" Mặc kệ thế nào, hắn nghĩ hắn đều hẳn là đi gặp một chút đối phương, hiện tại, hắn rất cần minh hữu, không thì, Đại Tần đế quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc tình cảnh kham ưu.

Tại Lục Dật Hiên dưới sự hướng dẫn, hai người rất nhanh đi tới phủ thành chủ.

Dương Diệp mới vừa bước vào phủ thành chủ đại môn, một đạo kiếm khí đột nhiên bắn nhanh mà đến, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, bởi vì đạo kiếm khí này trong dĩ nhiên ẩn chứa Kiếm Ý, hơn nữa còn là chí ít lục trọng trở lên Kiếm Ý!

Cái này phủ thành chủ muốn giết hắn? Khả năng không lớn, bởi vì bên cạnh hắn Lục Dật Hiên thần sắc kinh ngạc, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới có người sẽ ra tay với tự mình!

Dương Diệp bấm tay bắn ra, một luồng Kiếm tia hóa thành một đạo kiếm quang tránh hiện ra, tiếp theo, 'Oanh' một tiếng, kia sợi kiếm khí trên không trung bị Kiếm tia trong nháy mắt đánh tan.

"Di? Cư nhiên khinh địch như vậy liền đánh nát kiếm khí của ta, ngươi cái này Kiếm Hoàng tên ngược là có chút hàm kim lượng!" Một giọng nói chậm rãi truyền đến, tiếp theo, một gã cầm trong tay trường kiếm, mặc màu đỏ áo váy nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Quần đỏ nữ tử dung mạo rất đẹp, dáng người thon thả, chỉ là nhìn Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy khiêu khích ý.

Nhìn thấy nữ tử, Lục Dật Hiên khóe miệng giật một cái, đối về Dương Diệp lúng túng cười cười, Đạo: "Dương công tử, vị này là của chúng ta Thiếu thành chủ, tên là Lục Kiếm Dao, ừ, nàng là một gã kiếm tu, trước xuất thủ, cũng không có ác ý, chỉ là muốn cùng Dương công tử luận bàn một chút, mong rằng Dương công tử bỏ qua cho!"

Dương Diệp Đạo: "Lục cô nương không được 20 niên kỉ kỷ, đó là đã đạt được lục trọng Kiếm Ý, thiên phú như vậy..."

"Là thất trọng!" Lục Kiếm Dao cắt đứt Dương Diệp nói, Đạo: "Nghe nói ngươi đã đạt đến bát trọng Kiếm Ý, là thật sao?"

Dương Diệp gật đầu, cái này không có gì có thể giấu giếm.

Lục Kiếm Dao nhãn tình sáng lên, Đạo: "Chúng ta luận bàn một chút?"

Dương Diệp lắc đầu, cùng đối phương luận bàn, căn bản một điểm ý nghĩa cũng không có. Loại này không ý nghĩa, lại lãng phí thời gian sự, hắn mới sẽ không đi làm!

"Thiếu thành chủ, thành chủ đại nhân còn đang chờ Dương công tử!" Lục Dật Hiên vội vã ngắt lời, hắn thế nhưng biết mình Thiếu thành chủ tỳ khí, quật cường, hiếu thắng, không chừng nàng đợi liền rút kiếm bay thẳng đến Dương Diệp giết quá khứ!

Lục Kiếm Dao bĩu môi, thu kiếm lui qua một bên. Chỉ là hung hăng trừng Dương Diệp liếc mắt, hiển nhiên, đối với Dương Diệp cự tuyệt, nàng là rất khó chịu.

Lục Dật Hiên thở dài một hơi, sau đó đối về Dương Diệp Đạo: "Dương công tử, thỉnh!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó hướng phía phía trước đi đến, làm trải qua Lục Kiếm Dao bên cạnh lúc, đột nhiên, kia Lục Kiếm Dao rồi đột nhiên rút kiếm, nhất thời, một mảnh vụ khí rồi đột nhiên tránh trong sân bây giờ, mang Dương Diệp xung quanh mười mấy trượng phạm vi đều bao phủ đi vào, mà Lục Kiếm Dao một kiếm kia, thì tựa như mờ ảo khói mù thông thường, nhìn không thấy chút nào quỹ tích, một hồi tại Dương Diệp trước mặt của, một hồi lại đang Dương Diệp phía sau, một hồi là một kiếm, một hồi lại phảng phất là 100 Kiếm...

Mờ ảo khó lường!

Dương Diệp khẽ nhíu mày, loại này kiếm pháp hắn vẫn là lần đầu tiên thấy, có chút môn đạo, thế nhưng đối với hắn mà nói, lại là có chút tiểu nhi khoa, Kiếm Tâm Thông Minh hắn, loại này ảo giác với hắn mà nói một chút tác dụng chưa từng. Bất quá cái này kiếm kỹ trong cũng có chút có thể học tập, đó chính là cái này kiếm kỹ loại này quỷ dị phương thức công kích. Mặc dù đối với hắn không có gì dùng, thế nhưng trên đời này cũng không phải là người người đều là Kiếm Tâm Thông Minh!

Thấy Dương Diệp cau mày, Lục Kiếm Dao nhất thời vui vẻ, trong mắt nhiều một tia khinh miệt cùng đắc ý. Cái này Vân Vụ Kiếm Pháp thế nhưng thiên cấp kiếm kỹ, đã từng thế nhưng có Tôn Giả Cảnh cường giả thiếu chút nữa của nàng môn đạo đây. Trước mắt số này xưng Kiếm Hoàng Dương Diệp bất quá là Linh Giả Cảnh, làm sao để phá được nàng kiếm pháp này?

Lục Kiếm Dao thủ đoạn khẽ động, trong sương mù những thứ kia ảo giác nhất thời yên tĩnh trở lại, sau một khắc, không mấy đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

Dương Diệp không có tránh, cũng không có rút kiếm, tùy ý những Kiếm đó quang hướng hắn vọt tới.

"Đang!"

Một thanh Kiếm đâm vào Dương Diệp vai trái chỗ.

Lục Kiếm Dao kinh hãi, bởi vì nàng phát hiện của nàng Kiếm tại cũng trước vào không được, đang muốn thu kiếm, Dương Diệp cũng lấn người mà lên, tay phải hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp giữ lại Lục Kiếm Dao cổ của.

"Dương công tử thủ hạ lưu tình!" Một bên, Lục Dật Hiên kinh hãi, vội vàng nói.

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp Đạo: "Ngươi sở dĩ dám động thủ với ta, bất quá là bởi vì ngươi biết, ta tính là thắng ngươi, cũng không dám giết ngươi. Ngươi có muốn hay không đánh cuộc một keo có dám giết ngươi hay không?" Nói, Dương Diệp tay hơi cố sức, Lục Kiếm Dao sắc mặt của nhất thời hung ác trắng đi.

Lục Kiếm Dao trong mắt có lướt một cái vẻ hoảng sợ, trực giác nói cho nàng biết, trước mắt nam tử này thực sự dám giết của nàng, hắn thực sự dám... Thế nhưng nàng làm sao có thể chịu thua? Nàng Lục Kiếm Dao làm sao có thể tại một cái nam tử trước mặt chịu thua?

Đúng lúc này, Dương Diệp cũng đột nhiên nhẹ buông tay, mang Lục Kiếm Dao thả ra, Đạo: "Tùy hứng, là phải trả giá thật lớn. Mấy năm nay, ta gặp quá nhiều người thất thường, bọn họ cơ bản đều chết hết, trong đó có thật nhiều hay là ta giết. Kiếm giả, phải làm ninh chiết chớ cong, bất khuất, đối mặt tại mạnh địch nhân, chúng ta cũng phải dám rút kiếm. Nhưng không phải là không đầu óc đi khiêu chiến tự mình chiến bất quá của người, vậy không kêu có dũng khí, được kêu là muốn chết, hiểu chưa?"

"Ngươi là theo đạo dạy bảo ta sao?" Lục Kiếm Dao căm tức nhìn Dương Diệp.

Một đạo kiếm quang hiện lên.

Một thanh mũi kiếm để ở tại Lục Kiếm Dao mi tâm của chỗ, người sau thân thể nhất thời cứng đờ, một cử động cũng không dám.

Dương Diệp lạnh lùng nói: "Ta không tư cách giáo huấn ngươi sao?"

"Ngươi..." Lục Kiếm Dao chán nản.

"Ngươi cái gì ngươi!" Dương Diệp Đạo: "Ngươi là đối thủ của ta sao? Ngươi ngay cả ta một kiếm đều nhận không được, ngươi còn có cái gì có thể Tự Hào? Sinh khí, đó là biểu hiện của người yếu, ngươi bây giờ sinh khí, ngươi là người yếu, bởi vì ngươi ngay cả phản kháng dư địa chưa từng. Ngươi ngay cả mình là người yếu điểm ấy đều không thấy rõ, ngươi còn thế nào đi tu kiếm đạo?"

Lục Kiếm Dao trong mắt từ từ nổi lên bọt nước, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, dường như muốn dùng ánh mắt giết chết Dương Diệp thông thường. Nàng chưa từng bị người như vậy đối đãi qua? Trong lòng nàng phát thệ, nhất định phải giết hắn, nhất định phải giết hắn a!

Thu kiếm, Dương Diệp hướng phía bên trong đi đến, nhìn cũng không nhìn đến Lục Kiếm Dao. Hắn sở dĩ làm như vậy, một là nghĩ giáo huấn một chút nữ nhân này, hai là nghĩ chỉ điểm một chút đối phương, bán người thành chủ này phủ một cái nhân tình, hắn tin tưởng, hắn làm hết thảy, kia thành chủ đã thấy. Bởi vì từ đi vào nơi này mặt một khắc kia, hắn liền cảm nhận được có người đang nhìn chăm chú hắn!

"Kiếm Hoàng tên, danh bất hư truyền!"

Dương Diệp mới vừa gia nhập đại sảnh, một gã mặc hoa bào trung niên nhân đó là cười nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 471: Càn khôn đồ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy trung niên nhân, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì trung niên nhân này cho cảm giác của hắn dĩ nhiên dường như Yêu Hoàng cho cảm giác của hắn một dạng, thực lực sâu không lường được!

"Tiền bối chính là Cổ Vực Thành thành chủ?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Bọn họ cũng gọi ta Lục Thành Chủ, ngươi cũng có thể gọi Lục Thành Chủ."

Dương Diệp Đạo: "Lục Thành Chủ, ta rất hiếu kỳ, Cổ Vực Thành trong thành thế lực không sai biệt lắm đều đã đầu phục kia La Tuấn, vì sao ngươi cái này phủ thành chủ cũng không có đầu nhập vào bọn họ? Còn nữa, theo lý mà nói, kia La Tuấn chắc là sẽ không bỏ qua các ngươi phủ thành chủ, thế nhưng hắn hết lần này tới lần khác cũng không hề động phủ thành chủ, không biết Lục Thành Chủ có thể cho ta giải thích nghi hoặc?"

Lục Thành Chủ cười nói: "Ta chỉ biết ngươi sẽ hiếu kỳ. Kia La Tuấn cho ra thù lao, rất mê người, thế nhưng ta không tin hắn có thể đổi tiền mặt. Thiên hạ nhất thống, kia La Tuấn chưởng một cái đại lục Tín Ngưỡng Chi Lực, cầm trong tay Nhân Hoàng Kiếm, phía sau lại có Đỉnh Hán Đế Quốc ủng hộ, khi đó, chúng ta những thế gia này cùng tông môn trong mắt hắn, bất quá là gà đất chó kiểng mà thôi. Tới lúc đó, liền là chân chánh được chim quên ná, đặng cá quên nơm!"

"Kia La Tuấn rất mạnh?" Dương Diệp cau mày hỏi.

Lục Thành Chủ Đạo: "Bây giờ không phải là rất mạnh, thế nhưng khi hắn nắm giữ một cái đại lục Tín Ngưỡng Chi Lực sau, khi đó hắn, tính là chỉ là một gã Linh Giả Cảnh, cũng có thể dùng Nhân Hoàng Kiếm triệu hoán Tín Ngưỡng Chi Lực chém giết Hoàng Giả Cảnh. Thực lực của hắn, là theo hắn quyền thế cùng Tín Ngưỡng Chi Lực tăng trưởng, quyền thế càng lớn, Tín Ngưỡng Chi Lực càng nhiều, thực lực của hắn lại càng cường! Thậm chí, hắn căn bản không cần tu luyện, chỉ cần có quyền thế cùng Tín Ngưỡng Chi Lực, hắn có thể tự động đề thăng cảnh giới."

Tốt biến thái!

Dương Diệp nheo mắt, không hổ là thiên địa này người phát ngôn, thật là gặp may mắn a!

"Hắn hiện tại chỉ là nắm giữ Đỉnh Hán Đế Quốc Tín Ngưỡng Chi Lực, thế nhưng lúc này thực lực của hắn, đã có thể chém giết Tôn Giả Cảnh. Ngươi ngày sau nếu là cùng hắn giao thủ, ghi nhớ kỹ trong tay hắn Nhân Hoàng Kiếm, thanh kiếm kia cộng thêm Tín Ngưỡng Chi Lực, thì tương đương với thay trời giết người, chịu thiên địa phù hộ cùng công nhận!" Lục Thành Chủ Đạo.

"Nếu như hắn nguyện ý cùng ta một mình đấu ngược hoàn hảo, đáng tiếc hắn sẽ không!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo, trong giọng nói, tràn đầy lòng tin.

Lục Thành Chủ nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Lấy hai người các ngươi thực lực bây giờ, ngươi quả thật có thể chém giết hắn, thế nhưng nếu để cho hắn nắm giữ cái khác vực Tín Ngưỡng Chi Lực, ngươi nếu muốn giết hắn, đã có thể không dễ dàng như vậy. Thậm chí, bị hắn phản giết, cũng là khả năng."

Dương Diệp cũng không cải cọ, Đạo: "Tiền bối giống như vẫn chưa trả lời ta vấn đề thứ hai."

"Hắn sở dĩ bất động ta phủ thành chủ, bất quá là hắn tạm thời còn không nhúc nhích được mà thôi!" Lục Thành Chủ Đạo: "Nếu là ta phủ thành chủ nguyện ý, hiện tại đưa hắn mang đến chi kia Phệ Hồn quân đoàn toàn bộ tiêu diệt tại trong thành, cũng không phải không thể. Thế nhưng kia không có chút nào ý nghĩa, bởi vì Đỉnh Hán Đế Quốc còn có thể phái càng nhiều cường giả tới, hơn nữa khi đó, ta phủ thành chủ căn bản không cách nào ngăn chặn."

"Kia Lục Thành Chủ gọi đến đây, là vì nào?" Dương Diệp Đạo.

Lục Thành Chủ Đạo: "Biết La Tuấn hắn vì sao bây giờ còn chưa binh pháp Nam Vực sao?" Bất đồng Dương Diệp trả lời, hắn lại nói: "Bởi vì hắn bây giờ còn thiếu nhất kiện đồ vật, nhất kiện tên là 'Càn Khôn Đồ' đạo khí."

"Càn Khôn Đồ?" Dương Diệp không giải thích được, Đạo: "Đó là cái gì?"

"Nhất kiện có thể trang bị mười vạn quân đội Tiên Thiên đạo khí, có cái này Càn Khôn Đồ, hắn có thể tướng quân đội để ở chỗ này mặt, sau đó quân đội của hắn có thể không bị bất kỳ hạn chế, hắn muốn quân đội ra bây giờ ở địa phương nào liền ra bây giờ ở địa phương nào. Đến lúc đó, muốn bắt hạ Nam Vực, ngươi nghĩ khó khăn sao?" Lục Thành Chủ Đạo.

Trang bị mười vạn quân đội!

Dương Diệp nheo mắt, nếu quả thật như vậy, như vậy nói cách khác, nếu như cái này La Tuấn xuất hiện ở Đại Tần đế quốc Đế đô, vậy thì tương đương với mười vạn quân đội trực tiếp xuất hiện ở tại Đế đô nội, khi đó, còn đánh thí a!

Không thể để cho cái này Kiếm Càn Khôn Đồ rơi vào cái này La Tuấn trong tay! Không thì đối phương muốn nhất thống cả cái thế giới loài người liền quá đơn giản.

"Ta nhận được tin tức, tại Trung Vực man hoang khu vực xuất hiện một tòa di tích, kia tòa di tích xuất hiện thời điểm, thiên địa xuất hiện dị thường cảnh tượng: Nhật nguyệt vô quang, thiên địa run. Nếu như ta không đoán sai, chỗ ngồi này di tích chắc là Thượng Cổ Thánh Giả cảnh cường giả di tích, mà kia Càn Khôn Đồ hẳn là liền ở trong đó! Bởi vì kia La Tuấn lúc này đã hướng phía chỗ ngồi này di tích chạy đi." Lục Thành Chủ Đạo.

"Thánh Giả cảnh cường giả di tích!" Dương Diệp con ngươi co rụt lại, Thánh Giả cảnh cường giả, toàn bộ đại lục đã bao nhiêu năm không xuất hiện qua?

"Nếu là ngươi có thể có được Càn Khôn Đồ, hoặc là không cho Càn Khôn Đồ rơi vào cái này La Tuấn trong tay, như vậy ta nguyện ý cùng Đại Tần đế quốc còn có Huyền Thú Đế Quốc liên minh, đồng thời lập tức đối tại trong thành kia Phệ Hồn quân đoàn xuất thủ. Nếu như ngươi không thể đạt được Càn Khôn Đồ, khiến kia rơi vào La Tuấn trong tay, như vậy, ta chỉ có thể đứng tại La Tuấn bên này." Lục Thành Chủ Đạo.

"Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ không bỏ qua cái này Càn Khôn Đồ, bọn họ nhất định sẽ phái Hoàng Giả Cảnh...."

Lục Thành Chủ cắt đứt Dương Diệp nói, Đạo: "Bọn họ sẽ không phái Hoàng Giả Cảnh cường giả đi chỗ ngồi này di tích, bởi vì đang ngồi di tích chủ nhân tựa hồ đang tìm truyền nhân, cho nên chỗ ngồi này di tích có cấm chế, cấm Hoàng Giả Cảnh cường giả tiến nhập. Nếu như Hoàng Giả Cảnh cường giả muốn cường hành tiến nhập, cũng sẽ bị cấm chế này áp chế. Cho nên, Đỉnh Hán Đế Quốc cùng các đại tông môn còn có thế gia thương định, khiến các đại tông môn cùng thế gia còn có Đỉnh Hán Đế Quốc thế hệ trẻ tiến nhập di tích này bên trong, có thể hay không thu được tên này Thánh Giả cảnh cường giả truyền thừa cùng đạt được trong đó bảo vật, phải dựa vào cá nhân tạo hóa."

"Lục Thành Chủ, ta làm sao tín nhiệm ngươi?" Dương Diệp nhìn thẳng đối phương.

Lục Thành Chủ Đạo: "Ta không có cách nào cho ngươi tin tưởng ta, kỳ thực, ngươi có tin ta hay không, ngươi cũng phải đi ngăn cản kia La Tuấn, không phải sao? Một khi khiến La Tuấn thu được Càn Khôn Đồ, thế giới loài người, mang không có bất kỳ một cái nào tông môn cùng thế gia có thể ngăn cản được hắn. Trừ phi Yêu Vực cùng Ma Vực xuất thủ, thế nhưng, cái này hai vực ước gì nhân loại chúng ta tự giết lẫn nhau đây!"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu cười, quả thực, như cái này Lục Thành Chủ theo như lời, mặc kệ hắn tin hay là không tin đối phương, hắn cũng phải đi ngăn cản kia La Tuấn. Tính là không thể đạt được kia Càn Khôn Đồ, thế nhưng cũng không có thể khiến cái này Càn Khôn Đồ rơi vào trong tay đối phương. Đương nhiên, nếu như có thể tại nơi di tích trong giết lời của đối phương, đó là không thể tốt hơn.

"Ngươi đã quyết định?" Lục Thành Chủ Đạo.

"Ta có tuyển chọn sao?" Dương Diệp Đạo. Hiện tại hắn cùng Đại Tần đế quốc còn có Huyền Thú Đế Quốc cột vào cùng nhau, nếu như hai cái này đế quốc bị diệt, vậy hắn chỉ có thể mang theo Tô Thanh Thi đám người chạy đến Yêu Vực. Về phần thù, tự nhiên cũng liền không hy vọng. Có Đỉnh Hán Đế Quốc ủng hộ, hắn làm sao đi diệt Bách Hoa Cung?

Cho nên, vô luận như thế nào, cũng không có thể khiến cái này La Tuấn đạt được kia Càn Khôn Đồ!

Đọc truyện ở //truyencuatui.Net/

"Nếu đã quyết định, vậy hãy nhanh ra đi ah, phải biết rằng, kia di tích đã xuất thế, chỉ còn lại có vòng ngoài mấy người ảo trận không có bị phá đi, một khi ảo trận bị phá, khi đó, vô số người mang chen chúc mà vào, đi trễ, đã có thể ngay cả thang đều uống không tới!" Lục Thành Chủ Đạo.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, cái này Lục Thành Chủ tựa hồ so với hắn còn cấp bách a! Đối phương là đúng hắn có âm mưu gì, hay là thật sợ kia Càn Khôn Đồ rơi vào La Tuấn trên tay của? Nếu như là người trước nói, vậy đối phương lại có âm mưu gì? Hắn Dương Diệp lại có cái gì đáng giá đối phương đi mưu hại đây?

Không nghĩ ra liền không thèm nghĩ nữa, dù sao cũng binh tới tướng đở, nước tới đất ngăn.

"Lục Thành Chủ, không biết làm sao đi trước kia Trung Vực?" Dương

Diệp Đạo.

Lục Thành Chủ Đạo: "Cái này giản đơn, hôm nay Trung Vực cùng Nam Vực trong lúc đó giới vực kết giới đã bị La Tuấn Trảm toái, chỉ cần vượt qua liên tiếp hai vực trong lúc đó Loạn Ma Hải, ngươi có thể đến Trung Vực. Ừ, cái này Loạn Ma Hải ngươi phải cẩn thận, cái hải vực này, có vô số đảo nhỏ, đảo nhỏ bên trên, có vô số hải tặc, còn có một chút chiếm đảo là Vương giặc cỏ, thậm chí còn có một chút người đang cái này đảo nhỏ thượng khai tông lập phái! Trong bọn họ, đủ cường giả!"

Dương Diệp Đạo: "Lục Thành Chủ, chúng ta đây coi như là tại hợp tác sao?"

Lục Thành Chủ sửng sốt, sau đó nói: "Hiện tại coi như là, nếu như ngươi có thể đoạt được Càn Khôn Đồ, hoặc là không cho Càn Khôn Đồ rơi vào La Tuấn trên tay, chúng ta đây sau này cũng đúng là."

"Nếu là hợp tác, cặp kia phương nên biểu hiện ra thành ý. Ta đã quyết định đi trước Trung Vực ngăn trở kia La Tuấn, điều này đại biểu thành ý của ta, kia Lục Thành Chủ có đúng hay không cũng nên Biểu bảo cho biết thành ý của ngươi?" Dương Diệp Đạo.

Lục Thành Chủ nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó cười nói: "Ngươi nói đúng, ta phủ thành chủ không hẳn là ngồi mát ăn bát vàng, cũng có thể ra điểm lực, không thì đây cũng không phải là kêu hợp tác, mà gọi là lợi dụng. Lục Thủ, Lục Tấn!"

Dứt lời, hai gã trung niên nhân xuất hiện ở giữa sân.

Lục Thành Chủ Đạo: "Hắn hai người là Tôn Giả Cảnh lục phẩm thực lực, ta khiến hắn hai người theo ngươi, dọc theo đường đi nghe theo ngươi điều khiển. Ngươi yên tâm, bọn họ tuyệt đối có thể làm được kỷ luật nghiêm minh, sẽ không cho ngươi tăng thêm bất kỳ phiền phức!"

"Ta cũng muốn đi!"

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến Lục Kiếm Dao thanh âm của, rất nhanh, Lục Kiếm Dao xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Lục Kiếm Dao nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Lục Thành Chủ, Đạo: "Phụ thân, ta cũng muốn đi, ta cũng nghĩ kiến thức một chút Trung Vực kia chút thiên tài gì, đồng thời hảo hảo lịch lãm hạ tự mình. Đợi tại Cổ Vực Thành, nữ nhi vĩnh viễn cũng sẽ không phát triển, không phải sao?"

"Chỗ đó, rất nguy hiểm!" Lục Thành Chủ Đạo.

"Phụ thân có thể bảo hộ nữ nhi cả đời sao?" Lục Kiếm Dao Đạo: "Nếu như không thể, vậy phóng nữ nhi đi ra ngoài, khiến nữ nhi thích ứng thế giới này tàn khốc. Nữ nhi là tu kiếm, Kiếm không lịch sự mài, làm sao sắc bén?"

Lục Thành Chủ trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi thực sự đã nghĩ tốt? Phải biết rằng, ở nơi nào ngươi nếu là gặp phải nguy hiểm gì, coi như là ta khả năng cũng vô pháp xuất thủ tương trợ."

"Nữ nhi đã nghĩ tốt!" Lục Kiếm Dao kiên định nói.

Lục Thành Chủ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử, dọc theo đường đi, liền bái thác!"

"Nhờ cậy hắn cái gì!" Lục Kiếm Dao hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ta cần hắn bảo hộ sao? Tính là gặp phải không thể chiến thắng đối thủ, còn có hai vị thúc thúc tại, cần nhờ cậy hắn sao?"

Dương Diệp mặc kệ đối phương, đối về Lục Thành Chủ ôm quyền, Đạo: "Lục Thành Chủ, vãn bối còn có chút sự phải xử lý, cáo từ trước, ngày mai để cho bọn họ tại Cổ Vực Thành bên ngoài chờ ta ah!"

Lục Thành Chủ Đạo: "Là nên an bài một chút, Dương công tử đi trước đi!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp đi rồi, Lục Thành Chủ trầm giọng nói: "Dao Nhi, đáp ứng ta, ở trên đường không muốn cùng Dương Diệp đối nghịch, tận lực nghe hắn an bài, nếu như ngươi không thể làm đến, như vậy Trung Vực thì không nên đi!"

"Vì sao!" Lục Kiếm Dao có chút cả giận.

"Bởi vì hắn tàn nhẫn, hắn cường, mà lại cái gì cũng dám làm!" Lục Thành Chủ trầm giọng nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 472: Ám sát

Ly khai Thành Chủ Phủ sau, Dương Diệp đầu tiên là phát truyền âm phù nói cho Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng hắn cùng với Thành Chủ Phủ trong lúc đó chuyện, đồng thời khiến hai người sớm làm chuẩn bị, bởi vì nếu như là kia La Tuấn đạt được Càn Khôn Đồ, mà hai đại đế quốc lại không làm chuẩn bị mà nói, vậy bọn họ không thể nghi ngờ là muốn toàn quân bị diệt tiết tấu!

Thông tri Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng sau, Dương Diệp lại giàu to rồi tam trương truyền âm phù, theo thứ tự là cho Tần Tịch Nguyệt cùng Tô Thanh Thi, còn có Hiểu Vũ Tịch. Hắn muốn đi đâu Trung Vực, tự nhiên là phải báo cho ba người, không thì, ba người nhất định sẽ lo lắng. Hắn hiện tại, không thể tại giống như trước như vậy muốn làm cái gì thì làm cái đó, tính là muốn, cũng phải cần thông tri một chút.

Nói cho tam nữ sau, Dương Diệp đi tới Cổ Vực Thành bên ngoài hơn một trăm dặm bên ngoài một tòa trong rừng rậm.

"Ra mắt Kiếm Chủ!"

Mới vừa gia nhập rừng rậm, hơn một trăm danh hắc y nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó đối Dương Diệp cung kính thi lễ một cái.

Dương Diệp gật đầu, vung tay phải lên, một mảnh bạch quang vẩy đi ra ngoài, trước mặt mọi người nhất thời nhiều một đống cực phẩm Năng Lượng thạch. Mọi người không giải thích được, nhìn về phía Dương Diệp, chỉ thấy Dương Diệp Đạo: "Ta muốn đi trước Trung Vực, không cách nào mang bọn ngươi đi, các ngươi tại đây Nam Vực, hảo hảo tu luyện. Mỗi người các ngươi trước mặt là 100 cực phẩm Năng Lượng thạch, những năng lượng này thạch cũng đủ các ngươi tu luyện tới Tôn Giả Cảnh, hy vọng các ngươi nỗ lực, không để cho ta thất vọng!"

"Kiếm Chủ muốn đi trước kia Trung Vực?" Trương Liễu hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đi làm một chuyện, lúc nào trở về nói không chính xác. Nói chung, trong khoảng thời gian này, các ngươi phải cố gắng trở nên mạnh mẽ, bởi vì Nam Vực cùng Đỉnh Hán Đế Quốc vô cùng có khả năng bạo phát đại chiến, đến lúc đó, nếu như chúng ta thực lực thiếu, đừng nói báo thù, đó là có thể không có thể còn sống cũng là một cái vấn đề. Ừ được rồi, ta nhận được tin tức, kia Ngũ Sát tổ chức vô cùng có khả năng chính là Đỉnh Hán Đế Quốc xây dựng một tổ chức!"

Mọi người sắc mặt biến đổi, hai tay nắm chặt!

Dương Diệp Đạo: "Tin tức này chắc là không sai, bởi vì nói tin tức này là Thủy Hoàng, lấy Đại Tần đế quốc thực lực, bọn họ điều tra ra được đích tình báo, chắc là không giả. Nói cách khác, chúng ta đối mặt là Đỉnh Hán Đế Quốc, mà các ngươi hẳn là cũng nghe nói đế quốc này thực lực. Không từ mà biệt, chính là chi này Phệ Hồn quân đoàn cũng đã rất khó đối phó. Cho nên, các ngươi cùng tự ta đều phải trở nên mạnh mẻ, không thì, chúng ta lấy cái gì đi báo thù?"

"Kiếm Chủ, chúng ta sẽ cố gắng!" Trương Liễu trầm giọng nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Trương Liễu, Lãnh Quân, Lãnh Ngân, ba người các ngươi thiên phú tốt nhất, thực lực cũng mạnh nhất, ta hy vọng các ngươi có thể mau chóng đạt được Tôn Giả Cảnh, đồng thời mang theo cái khác huynh đệ, giúp đỡ bọn họ cũng mau chóng đạt được Tôn Giả Cảnh. Hiện tại, không có Tôn Giả Cảnh thực lực, chúng ta căn bản không cách nào đi đối kháng cái này Đỉnh Hán Đế Quốc, các ngươi hiểu chưa?"

"Minh bạch!" Mọi người đồng nói.

Dương Diệp Đạo: "Kiếm Tông có thật nhiều chỗ tu luyện, các ngươi có thể đi trước Kiếm Tông tu luyện. Các ngươi cũng đã biết, Kiếm Tông tông chủ hôm nay là thê tử của ta. Cho nên, các ngươi có thể tốt tốt ở chỗ nào tu luyện, ta đã thông tri nàng."

"Là!" Mọi người đồng nói.

Nhìn mọi người, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hy vọng lần thứ hai gặp mặt lúc, tất cả mọi người có đề thăng!" Dứt lời, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mọi người đối về Dương Diệp rời đi phương hướng thi lễ một cái, sau đó thân hình run lên, tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng phía Kiếm Tông bay vút đi.

...

Ngày thứ hai.

Cổ Vực Thành bên ngoài, Dương Diệp đi tới trước cửa thành lúc, kia Lục Kiếm Dao cùng Lục Thủ còn có Lục Huấn đã đứng ở nơi đó, xem ba người dáng dấp, hiển nhiên là đã đợi một hồi.

Nhìn thấy Dương Diệp, Lục Kiếm Dao Đạo: "Dương đại thiếu gia, ngươi lên mặt thật là lớn, khiến bọn chúng ta ước chừng một canh giờ, ngươi không biết như vậy rất không lễ phép sao?"

"Ôm quyền, bởi vì phải chuẩn bị một vài thứ, cho nên tới chậm!" Dương Diệp Đạo. Sở dĩ tới chậm, là bởi vì tối hôm qua hắn chế tác một buổi tối phù lục, lần này đi Trung Vực, nhiều hơn chút siêu phẩm phù lục, nhất định là hữu dụng.

Thấy Dương Diệp xin lỗi, Lục Kiếm Dao cổ quái nhìn Dương Diệp liếc mắt, người trước mắt này biết xin lỗi?

"Chúng ta đi trước Loạn Ma Hải ah!" Dương Diệp Đạo. Sự tình đều đã nói rõ ràng, hiện tại hắn chỉ muốn mau sớm chạy tới Trung Vực, không thì chờ kia La Tuấn bắt được Càn Khôn Đồ, chuyện kia liền không ổn.

Loạn Ma Hải ở vào Cổ Vực Thành mặt đông số ngoài vạn dặm. Lục Thủ cùng Lục Huấn là Tôn Giả Cảnh cường giả, hai người tự nhiên có thể Hư Không lăng độ, mà Dương Diệp có Cửu U Kiếm Vũ, lại sẽ Ngự KiếmThuật, tốc độ căn bản không yếu hai người. Về phần kia Lục Kiếm Dao, thì cũng có chút chật vật, bởi vì nàng Huyền khí cánh chim bất kể là tại phương diện tốc độ còn là kéo dài lực thượng đều so Dương Diệp ba người kém nhiều lắm!

Lục Thủ cùng Lục Huấn hai người mặc dù là Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng số ngàn dậm lộ trình, khiến hắn hai người mang theo Lục Kiếm Dao phi hành, tuy rằng có thể, thế nhưng hai người cũng là cực kỳ cật lực, bởi vì tiêu hao thực sự quá lớn.

Dương Diệp không để cho hai người mang theo Lục Kiếm Dao, đối phương muốn đi theo đi ra, nếu như ngay cả điểm ấy khổ cũng không thể ăn, vậy hay là hồi Cổ Vực Thành thật là tốt. Dương Diệp ba người tốc độ càng lúc càng nhanh, mà Lục Kiếm Dao tốc độ thì càng ngày càng chậm, rất nhanh, Dương Diệp ba người mang Lục Kiếm Dao rất xa vứt ở tại phía sau.

"Dương công tử, nếu không chờ chờ Thiếu thành chủ?" Lục Thủ không nhịn được nói, bởi vì hắn phát hiện, Lục Kiếm Dao lúc này đã có chút Phi bất động.

"Kỳ thực, nàng có thể mạnh hơn!" Dương Diệp Đạo: "Thế nhưng nàng bị các ngươi quen phá hủy, ta nghĩ, nàng lúc tu luyện, hẳn là đều chẳng bao giờ đạt được qua nàng tự thân cực hạn ah?"

Lục Thủ Trương Liễu Trương Chủy, nhưng là cái gì cũng không nói ra. Dương Diệp nói không sai, Lục Kiếm Dao thiên phú là khá vô cùng, không thì nàng cũng không có khả năng lĩnh ngộ Kiếm Ý, đồng thời mang Kiếm Ý tăng lên tới tầng thứ bảy. Thế nhưng như Dương Diệp nói, của nàng tu luyện con đường là thuận buồm xuôi gió, căn bản là không gặp phải cái gì đau khổ.

Nói đơn giản một chút chính là Lục Kiếm Dao cũng chưa hoàn toàn địa khai quật nàng tự thân thiên phú, thiên phú của hắn, thực sự bị mai một!

Lục Thủ cùng Lục Huấn hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó lắc đầu cười cười. Hiện tại hắn hai người có chút minh bạch Dương Diệp là cảnh giới gì so nhà mình Thiếu thành chủ thấp, thế nhưng thực lực quả thực mạnh hơn Lục Kiếm Dao. Bởi vì Dương Diệp thực lực, đều là từ chém giết cùng khổ tu trong có được, thực lực như vậy, là không có một chút thủy phân!

Mà Lục Kiếm Dao...

Hai người tuy rằng còn đang lo lắng Lục Kiếm Dao, nhưng là lại không có ở nói phải giúp bận Lục Kiếm Dao lời của.

Lúc này Lục Kiếm Dao, sắc mặt tái nhợt, kia mặt xinh đẹp bàng thượng càng tràn đầy mồ hôi, sau lưng nàng Huyền khí hai cánh đã tiếp cận trong suốt, chính hữu khí vô lực kích động đến, phảng phất tùy thời đều phải dừng lại thông thường.

"Muốn nhìn ta chê cười sao? Nghĩ cười nhạo ta sao? Muốn cho ta hướng ngươi cầu hỗ trợ sao? Hừ, ta Lục Kiếm Dao coi như là mệt chết cũng sẽ không cho ngươi được như ý!"

Nhìn phía xa kia phía sau cõng to lớn Cửu U Kiếm Vũ Dương Diệp, Lục Kiếm Dao cắn hàm răng, trong mắt tràn đầy quật cường vẻ.

Khoảng chừng qua tam canh giờ, Lục Kiếm Dao cũng nhịn không được nữa, phía sau hai cánh rồi đột nhiên tiêu thất, kỳ thân thể tự trong cao không hướng xuống dưới cực nhanh rơi.

Ngay kỳ muốn lúc rơi xuống đất, một đạo hắc ảnh hiện lên, Dương Diệp xuất hiện ở kỳ bên cạnh, thân thủ chụp tới, mang đối phương mò ở tại trong ngực.

Nhìn trong ngực sắc mặt ảm đạm nữ tử, Dương Diệp lắc đầu, nữ nhân này trái lại đĩnh quật cường a!

Bàn tay dán tại đối phương bụng, một cổ tử sắc Huyền khí chậm rãi chảy vào Lục Kiếm Dao trong cơ thể, không được nửa khắc trung, Lục Kiếm Dao sắc mặt hồng nhuận dâng lên, lại sau một lúc lâu, Lục Kiếm Dao chậm rãi mở hai mắt ra.

Nhìn thấy Lục Kiếm Dao tỉnh lại, Dương Diệp song nhẹ buông tay. Người sau nhất thời rơi ở trên mặt đất.

"Ngươi!" Lục Kiếm Dao trừng mắt Dương Diệp, trong mắt dường như muốn phun ra hỏa.

"Bớt nói nhảm, nghỉ ngơi thật tốt, đợi sẽ tiếp tục ra đi. Cũng bởi vì ngươi, chúng ta phải giảm bớt tốc độ, ngươi hẳn là muốn xấu hổ, biết không?" Dương Diệp Đạo.

"Ta..."

"Câm miệng, không thì đánh ngươi ngừng một lát, ngươi tin hay không?" Dương Diệp tàn bạo trừng Lục Kiếm Dao liếc mắt.

Một bên, Lục Thủ cùng Lục Huấn hai người hai mắt nhắm nghiền, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tim, phảng phất không có thấy. Hai người nghĩ, khiến Dương Diệp trị trị cái này Thiếu thành chủ, cũng không phải chuyện gì xấu....

Lục Kiếm Dao đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía Lục Kiếm Dao bắn mạnh tới.

Lục Kiếm Dao sửng sốt, hắn thật muốn đánh tự mình? Một bên Lục Thủ cùng Lục Huấn hai người cũng là sửng sờ, người này tới thực sự?

Rất nhanh, ba người không nghĩ như vậy.

Tại Dương Diệp động một khắc kia, một cái bóng đen người quỷ dị xuất hiện ở Lục Kiếm Dao phía sau, sau đó một đạo hàn quang xóa sạch hướng về phía Lục Kiếm Dao.

Lục Kiếm Dao cùng Lục Thủ còn có Lục Huấn tam người sắc mặt kịch biến!

Tại đạo hàn quang kia muốn tiếp xúc được Lục Kiếm Dao lúc, Lục Kiếm Dao cảm cảm thấy hoa mắt, lập tức mình bị một đôi tay ôm ở trong ngực.

"Đang!"

Đạo hàn quang kia đánh vào Dương Diệp trên lưng.

Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn phát hiện, da tay của hắn lại bị phá khai rồi. Lúc trước quá mau, hắn cũng không có thôi động Nhân Hoàng Giáp, đương nhiên, hắn cũng không có ý định thôi động Nhân Hoàng Giáp, dù sao đây chính là cực kỳ tiêu hao Huyền khí. Còn nữa, hắn đối với mình thân thể cũng là có lòng tin, thế nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên phá khai rồi hắn phòng ngự!

"A, a!"

Đúng lúc này, bên cạnh đột nhiên vang lên lưỡng đạo tiếng kêu thảm thiết.

Lục Kiếm Dao nghe tiếng nhìn lại, khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời lần thứ hai trắng nhợt, chỉ thấy kia Lục Thủ cùng Lục Huấn hai người của người đầu đã cùng cái cổ phân ra, tại hai người thi thể phía sau, đứng hai gã hắc y nhân.

Dương Diệp ôm Lục Kiếm Dao thân hình khẽ động, hướng sau chợt lui mười mấy trượng, đúng lúc này, tại Dương Diệp sau lưng quỷ dị xuất hiện một gã bóng đen người, bóng đen người ta cầm một thanh ngắn chủy mang theo một đạo hàn quang xóa sạch hướng về phía Dương Diệp gáy.

Tại bóng đen người xuất hiện lúc, Dương Diệp đó là đã chênh lệch, lập tức tay phải nắm chặc thành quyền, hướng sau chợt chính là một quyền đánh ra!

"Ngăn cản!"

Hai người thoáng tiếp xúc, Dương Diệp bị kia chủy thủ chấn đắc hướng sau liền lùi lại vài chục bước, khi hắn trên nắm tay, là một đạo số cm sâu vết máu!

Tại Dương Diệp xung quanh, đứng mười tên bóng đen người, chỉ là ngắn ngủi giao thủ, Dương Diệp cũng đã xác định, những hắc ảnh này nhân đại nhiều đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là trong những người này có hắn biết, tỷ như trước mặt hắn người này, người này không là người khác, đúng là lúc đầu cùng hắn hợp tác qua kia Tiểu Hồng!

Cái này nhóm sát thủ là An Gia sát thủ, đây là rõ ràng chuyện!

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, ôm Lục Kiếm Dao thật sâu nhìn Tiểu Hồng liếc mắt, Đạo: "Thành Nam An Gia? Chờ, ngày khác gấp trăm lần báo phần!"

Dứt lời, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, thi triển ra Thuấn Tức Vạn Lý, hóa thành một đạo tàn ảnh trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, sau một khắc, kỳ bản thể đã tại mấy trăm trượng ở ngoài.

"Truy!"

Không biết ai nói một câu, giữa sân vô số bóng đen người nhất thời hóa thành từng đạo bóng đen hướng phía Dương Diệp cùng Lục Kiếm Dao đuổi theo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 473: Giết không tha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đương nhiên muốn chạy, hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả, mà lại đại đa số đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, nhưng lại đều là sát thủ, hắn có thể không chạy sao? Không cần suy nghĩ Dương Diệp cũng biết, những sát thủ này nhất định đều là kia La Tuấn phái tới, chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này An Gia cũng tham dự trong đó.

Hận sao?

Ngay từ đầu Dương Diệp là hận, dù sao hắn cùng với An Bích như trong lúc đó nhiều ít cũng có chút tình cảm. Đối phương phái người tới giết hắn, hơn nữa còn là giúp La Tuấn tới giết hắn, hắn tâm lý tự nhiên là sẽ không thoải mái. Thế nhưng rất nhanh hắn đã nghĩ mở, An Bích Như làm như vậy cũng không gì đáng trách, dù sao lúc đó nói đại gia sau này gặp mặt là địch nhân thế nhưng hắn Dương Diệp!

Nếu tất cả mọi người đã là địch nhân, đối phương muốn hắn chết, đây không phải là chuyện rất bình thường sao?

Chuyện này làm cho Dương Diệp trong nội tâm đối An Bích như về điểm này tình cảm hoàn toàn tiêu thất, cũng để cho hắn chân chính rõ ràng nhận thức đến, bọn họ bây giờ là địch nhân!

Ngự KiếmThuật cộng thêm Cửu U Kiếm Vũ còn có thần hành phù, làm cho Dương Diệp tốc độ đạt tới một loại cực kỳ trình độ khủng bố, cho nên, cho dù những Tôn Giả Cảnh đó sát thủ có thể xé rách không gian, thế nhưng vẫn như cũ không có thể đủ đuổi theo Dương

Diệp. Đương nhiên, Dương Diệp cũng không để yên toàn bộ thoát khỏi đối phương, bởi vì Dương Diệp cảm giác được, những người đó liền sau lưng hắn cách đó không xa.

Bất quá Dương Diệp biết, thời gian một lúc lâu, hắn bị đuổi theo là chuyện sớm hay muộn. Nếu như không có siêu phẩm Năng Lượng thạch cuồn cuộn không ngừng mà khôi phục hắn Huyền khí, hắn sớm đã bị đối phương đuổi kịp. Ngay cả như vậy, hắn cũng vô pháp kiên trì bao lâu, dù sao song phương cảnh giới chênh lệch quá xa, siêu phẩm Năng Lượng thạch cũng không phải vạn năng!

Trầm ngâm chỉ chốc lát, Dương Diệp nhìn thoáng qua trong ngực Lục Kiếm Dao, trầm giọng nói: "Chúng ta cách Loạn Ma Hải có còn xa lắm không?" Hắn vốn là không muốn cứu đối phương, dù sao hiện tại hắn tự thân đều khó khăn đảm bảo. Thế nhưng vừa nghĩ tới thân phận của đối phương, hắn thì không thể thấy chết mà không cứu được. Cùng Thành Chủ Phủ bây giờ còn bị vây hợp tác giai đoạn, hắn nếu là thấy chết mà không cứu được, khiến nữ nhân này rơi vào trong tay đối phương, vậy thực sự khả năng mang cái này Thành Chủ Phủ đẩy hướng kia La Tuấn bên kia.

Cho nên, trước mắt nữ nhân này là trăm triệu không thể rơi vào trong tay đối phương!

Lúc này Lục Kiếm Dao vẫn còn có chút mộng, nàng thế nào cũng không nghĩ tới, lúc trước còn thật tốt, mà trong nháy mắt sẽ chết đi hai người, mà các nàng còn bị một đám Tôn Giả Cảnh sát thủ đang đuổi giết.

"Lấy tốc độ của ngươi bây giờ, còn có nửa ngày lộ trình!" Lục Kiếm Dao Đạo.

"Nửa ngày sao?"

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn khả năng chống đỡ không được đã nửa ngày. Hắn cảm giác được, người phía sau cách bọn họ càng ngày càng gần, án tình huống hiện tại đến xem, nhất nhiều một canh giờ hắn cũng sẽ bị đối phương đuổi theo.

"Chính ngươi chạy ah!" Đúng lúc này, Lục Kiếm Dao đột nhiên nói.

Dương Diệp sửng sốt, có chút hết ý nhìn Lục Kiếm Dao, Lục Kiếm Dao Đạo: "Bọn họ sẽ không giết ta, bọn họ sẽ cầm ta đi uy hiếp cha ta, cho nên, ta sẽ không chết. Nếu như chúng ta hai cái cùng nhau chạy, ai cũng chạy không thoát."

"Ngươi nói không sai, thế nhưng ngươi có bao giờ nghĩ tới, kể từ đó, phụ thân ngươi đã đem chịu người chế trụ, nói cách khác, từ nay về sau ngươi Thành Chủ Phủ mang trở thành người khác nô lệ! Mà khi đó, ngươi nghĩ La Tuấn có thể sẽ buông tha ngươi sao? Hắn sẽ không, hắn sẽ càng thêm xem tù ngươi, sau đó dùng ngươi tới uy hiếp phụ thân ngươi. Nói cách khác, ngươi vĩnh viễn đều là của người khác tù nhân, mà phụ thân ngươi biết bởi vì ngươi trở thành người khác tay chân, hiểu chưa?" Dương Diệp Đạo.

Lục Kiếm Dao trầm mặc một lát, sau đó ngẩng đầu nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ngươi là sợ Thành Chủ Phủ nhìn về phía La Tuấn mới cứu ta?"

"Ta nói ta ưa thích ngươi mới cứu ngươi, ngươi tin không?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Lục Kiếm Dao nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó trầm mặc không nói.

Nửa canh giờ trôi qua, khoảng cách của song phương càng ngày càng gần, mà Dương Diệp chân mày còn lại là càng nhăn càng sâu. Hắn hiện tại, đã đem tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, nhưng là vẫn không cách nào thoát khỏi đối phương, điều này làm cho hắn rất bất đắc dĩ. Cảnh giới của hắn cuối cùng là quá thấp, nếu như hắn là Tôn Giả Cảnh, đừng nói thoát khỏi đối phương, chính là giết chết đối phương mấy người cũng không phải không thể nào!

Thế nhưng hắn hiện tại chỉ là Linh Giả Cảnh, không có thật nhiều đạo khí, nhưng là lại thì không cách nào hoàn toàn phát huy cái này đạo khí uy lực!

Hắn trái lại nghĩ lần thứ hai dùng kia bí pháp, thế nhưng Kiếm Linh cũng không đồng ý. Bởi vì Kiếm Linh nói, hắn nếu là ở dùng kia bí pháp mạnh mẽ đề thăng thực lực, vậy thì không phải là rơi cảnh giới đơn giản như vậy. Khi đó vô cùng có khả năng làm cho hắn cả đời đều không thể bước vào Hoàng Giả Cảnh, thậm chí lập tức bỏ mình cũng có thể!

Bất luận cái gì bí pháp đều cũng có tác dụng phụ, Kiếm Linh bí pháp cũng không ngoại lệ.

Cho nên, không được sống chết trước mắt, Dương Diệp cũng là không dám tuỳ tiện dùng kia bí pháp. Tuy rằng hắn nghĩ Kiếm Linh có thể là đang hù dọa hắn, thế nhưng hắn cũng không muốn cầm tương lai của mình làm tiền đặt cược.

Dương Diệp trong ngực, Lục Kiếm Dao nhìn Dương Diệp, Dương

Diệp không thể nói soái, nhưng không thể phủ nhận, Dương Diệp vẫn là vô cùng hấp dẫn người. Phải nói có thực lực nam nhân đều là có lực hấp dẫn. Dương Diệp bất quá Linh Giả Cảnh, nhưng là lại là có thể chém giết Tôn Giả Cảnh, đồng thời còn có thể từ chừng mười danh Tôn Giả Cảnh sát thủ trong tay chạy trốn!

Đối mặt hơn mười người Tôn Giả Cảnh sát thủ, bất quá Linh Giả Cảnh Dương Diệp cũng không có chút nào vẻ sợ hãi, chỉ bằng phần này gan dạ sáng suốt, Linh Giả Cảnh trong sẽ không có bao nhiêu người có thể đủ so sánh. Chí ít nàng là không làm được. Bởi vì nàng phi thường thanh Sở tôn giả cảnh cùng Linh Giả Cảnh trong lúc đó khác biệt, cũng chính vì vậy, nàng lúc này đối Dương Diệp, dĩ nhiên là thay đổi có chút bội phục.

Chỉ là cái này Dương Diệp thật sự là quá vô lễ chút, bởi vì lúc này Dương Diệp không biết là vô tình hay là cố ý, hai tay rơi chỗ chính là của nàng cái mông. Nàng từ chối vài cái, nhưng là lại khiến Dương Diệp ôm chặc hơn. Có lòng muốn nhắc nhở hạ, thế nhưng nàng lại thực sự không mở miệng được, sau cùng chỉ có thể mặc cho Dương Diệp!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên vui vẻ, bởi vì ở phía xa, hắn thấy được một mảnh sơn mạch. Ở trên trời, hắn chính là một cái mục tiêu sống, đối phương muốn tìm được hắn, thật sự là quá mức dễ dàng. Thế nhưng vào rừng rậm, vậy hắn có tiểu vòng xoáy che dấu hơi thở, đối phương nghĩ phải bắt được hắn sẽ không đơn giản như vậy. Thậm chí phản giết đối phương 1 lượng người cũng không phải không chịu có thể!

Nghĩ đến liền làm, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang một nhập kia phiến sơn mạch trong.

Sau khi hạ xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Không được mấy hơi thở, mười tên bóng đen người đi tới Dương Diệp lúc trước chỗ đứng.

Một tên trong đó hắc y nhân Đạo: "Đại gia phân công nhau truy!"

"Không thể!" Tiểu Hồng đột nhiên nói.

Trong đó vài tên hắc y nhân không hiểu nhìn về Tiểu Hồng.

Tiểu Hồng Đạo: "Thực lực của hắn rất mạnh, hơn nữa có thể đủ che dấu hơi thở, chúng ta nếu là tách biệt tới, vô cùng có khả năng cho hắn thừa cơ lợi dụng!" Đối với Dương Diệp, nàng là dù sao rõ ràng, dù sao nàng cùng Dương Diệp ở chung qua một đoạn thời gian. Cũng chính bởi vì vậy, nàng mới không dám xem nhẹ Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp thực lực là thật có thể đủ chém giết Tôn Giả Cảnh!

"Thừa cơ lợi dụng?" Một gã hắc y nhân cười lạnh nói: "Bất quá một gã Linh Giả Cảnh mà thôi, tuy rằng so thông thường Linh Giả Cảnh mạnh hơn thượng rất nhiều, tốc độ cũng không yếu thông thường Tôn Giả Cảnh, thế nhưng các hạ muốn nói hắn có thể phản giết chúng ta, kia khó tránh quá đề cao hắn, coi thường chúng ta!" Bọn họ đều là sát thủ, hơn nữa còn là Tôn Giả Cảnh sát thủ, nói bọn họ sẽ bị một gã Linh Giả Cảnh phản giết, đây không phải là đang vũ nhục bọn họ sao? Cho nên, tên này hắc y nhân sau cùng mà nói rất lạnh, rất không khách khí.

Tiểu Hồng nhướng mày, nhưng trong lòng thì có chút bất đắc dĩ. Nơi này có mười tên Tôn Giả Cảnh sát thủ, trong đó năm tên là An Gia, nhưng mặt khác năm tên còn lại là La Tuấn phái tới, căn bản không chịu nàng quản.

Tiểu Hồng còn muốn nói điều gì, thế nhưng mặt khác năm tên Tôn Giả Cảnh sát thủ cũng đã tiêu thất ở tại tại chỗ, hướng phía bốn phía phân tán đi.

Đọc truyện vớ I h

Ttp://truyencua t ui.Net/ Thấy thế, Tiểu Hồng lắc đầu, sau đó nói: "Chúng ta cùng một chỗ, không muốn tách biệt, nếu là gặp phải Dương Diệp..." Nói đến đây, Tiểu Hồng chần chờ hạ, sau đó nói: "Không nên để lại tay, giết không tha!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 474: Trốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến nhập mênh mông rừng rậm sau, Dương Diệp không có tuyển chọn tiếp tục chạy trốn, mà là tìm một chỗ mang mình cùng Lục Kiếm Dao ẩn dấu đi. Hắn tuyển chọn ẩn núp địa phương là một cái thiên nhiên hình thành địa hố, hố không lớn, phải nói rất nhỏ, vừa vặn đủ hai người nương thân, thế cho nên hai người tiến nhập hố nội sau, hai người dính sát đối phương, khiến song phương đều hơi có chút xấu hổ, đặc biệt Lục Kiếm Dao. Không có nửa phần mất tự nhiên vẻ, bọn ta cho rằng đây là Dương Diệp cố ý.

Lúc này Dương Diệp đương nhiên không nghĩ tới nhiều như vậy, mười tên Tôn Giả Cảnh cường giả đuổi giết hắn, hắn làm sao có thời giờ suy nghĩ cái khác? Hắn cũng không phải là nửa người dưới quyết định nửa người trên của người.

Hắn nghĩ tới phản giết đối phương, thế nhưng cái này có điểm không hiện thực. Bởi vì đối phương đều là Tôn Giả Cảnh, trừ phi hắn có thể làm được một kích phải giết, nhưng lại cần đối phương chỉ một người, bởi vì nếu có hai người đã ngoài, hắn muốn một kích miểu sát hai gã không được hai hơi thở, những người đó là có thể chạy tới. Phải biết rằng, bọn họ thế nhưng đều có thể đủ xé rách không gian!

Còn có, lúc này bên cạnh hắn còn có một cái trói buộc...

Cho nên, lúc này tình huống của hắn như trước có chút không lạc quan.

Cúi đầu nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao, Dương Diệp tâm trung rất là bất đắc dĩ, nếu như không có nữ nhân này, hắn áp lực liền tương đối muốn nhẹ rất nhiều. Thế nhưng có nữ nhân này tại, hắn liền không cách nào tùy tâm sở dục. Nhất bất đắc dĩ là hắn vẫn không thể mang nữ nhân này bỏ xuống, ngược lại không phải là hắn không bỏ được, mà là không thể ném a!

Lúc này La Tuấn người ủng hộ đã rất nhiều, nếu để cho kia phủ thành chủ ngược lại cũng hướng về phía hắn, kia Nam Vực đích tình huống liền thực sự không ổn! Cho nên, vô luận như thế nào, cũng là không thể khiến nữ nhân này rơi vào kia La Tuấn của người trong tay.

Đột nhiên, Dương Diệp biến sắc, hoàn ở Lục Kiếm Dao hai tay của kìm lòng không đậu mang cô gái trong ngực vãng hoài trung nắm thật chặt. Lục Kiếm Dao sắc mặt đỏ bừng, thế nhưng nàng tựa hồ cũng phát hiện cái gì, lập tức chỉ là xấu hổ trừng Dương Diệp mắt, không nói gì.

Hai gã hắc y người đi tới Dương Diệp hai người ẩn thân cách đó không xa.

"Kỳ quái, cái này Kiếm Hoàng khí tức dĩ nhiên hoàn toàn tiêu thất!" Một gã hắc y nhân Đạo.

"Người này thực lực quả thực bất phàm, coi như là Tu La Doanh những thứ kia nhãi con chỉ sợ cũng so ra kém hắn. Thảo nào người chủ sẽ mang chúng ta từ đó vực điều đi đối phó hắn, ngay từ đầu lão phu còn có chút không giải thích được, giết một gã Linh Giả Cảnh, về phần khiến bọn ta xuất thủ sao? Thế nhưng hiện tại xem ra, người chủ quyết định vẫn là không có sai, thông thường Tôn Giả Cảnh, quả thực không thể giết hắn." Một gã khác hắc y nhân Đạo.

"Người này hiện tại bất quá là Linh Giả Cảnh, cũng đã có bực này thực lực, nếu để cho hắn đạt được Tôn Giả Cảnh, chỉ sợ cũng coi như là ta ngươi cũng không làm gì được hắn. Cho nên, người này phải bỏ, không thì tương lai nhất định là người chủ đại địch."

"Nói là, hắn hẳn là chạy không xa, chúng ta bây giờ hẳn là vẫn có thể đuổi thượng, đi!"

Hai người thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Hố nội, Dương Diệp chau mày, thần sắc vẫn chưa trầm tĩnh lại. Kia Lục Kiếm Dao nghe được hai người rời đi, đang chuẩn bị nói chuyện, mà ở trước mặt nàng Dương Diệp cũng sắc mặt kịch biến, sau đó tại nàng ánh mắt kinh ngạc trong, Dương Diệp trực tiếp hôn lên môi của nàng, làm cho nàng muốn nói nuốt xuống.

Lục Kiếm Dao đầu óc trống rỗng, hai mắt bất khả tư nghị nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Mà Dương Diệp cũng nhìn nàng, bất quá Dương Diệp trong mắt cũng tràn đầy lửa giận. Lục Kiếm Dao muốn phản kháng, nhưng là lại là bị Dương Diệp gắt gao hoàn ở, liền động đều không thể nhúc nhích, chỉ có thể mặc cho Dương Diệp hôn môi của nàng.

Qua nửa khắc trung, ngay Lục Kiếm Dao chuẩn bị liều mạng đánh một trận lúc, giữa sân đột nhiên lại vang lên lúc trước rời đi hai cái hắc y thanh âm của người.

"Xem ra hắn không ở nơi này!"

"Đây mới là lạ, lẽ nào hắn chưng phát rồi không được?"

"Bất kể như thế nào, nhất định phải giết người này, đi, chúng ta phân công nhau đi tìm."

Hai người lần nữa biến mất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp môi ly khai Lục Kiếm Dao môi đỏ mọng, lạnh lùng nhìn Lục Kiếm Dao liếc mắt, lúc trước thiếu chút nữa đã bị nữ nhân này chuyện xấu. Nữ nhân này là thật có chút thành sự không đủ bại sự có thừa a!

"Xin lỗi!" Lục Kiếm Dao lúc này có chút biệt khuất, bị chiếm tiện nghi chính là nàng, thế nhưng nàng vẫn phải là xin lỗi. Hắn cũng biết, lúc trước nếu như không phải là Dương Diệp ngăn cản nàng, hai người bọn họ lúc này nhất định phải chơi xong. Đặc biệt nàng, Dương Diệp có khả năng chạy thoát, thế nhưng nàng nhất định sẽ bị đối phương chộp tới.

Dương Diệp ôm Lục Kiếm Dao thân hình khẽ động, đi tới mặt đất. Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Lục cô nương, chúng ta lập tức tình cảnh ngươi cũng thấy đấy, nếu như tiếp tục mang theo ngươi, như lời ngươi nói, hai chúng ta ai cũng chạy không thoát. Thế nhưng bỏ xuống ngươi, thành thật mà nói, ta lại làm không được, dù sao hiện tại ta với ngươi phụ thân coi như là xuất phát từ hợp tác giai đoạn."

"Nói đi, ta phải làm sao!" Lục Kiếm Dao Đạo. Nàng biết, Dương Diệp nhất định là có biện pháp nào.

"Không cần làm cái gì, chỉ là muốn cho Lục cô nương ủy khuất một chút." Dương Diệp vung tay phải lên, Cổ sao xuất hiện ở giữa sân, Đạo: "Phương diện này tự thành không gian, có thể ẩn dấu người sống, hy vọng Lục cô nương ủy khuất một chút, chiếm ở nơi này mặt!"

"Ta lựa chọn được sao?" Lục Kiếm Dao nhìn Dương Diệp liếc mắt, trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp.

"Không có tuyển chọn!" Dương Diệp thu liễm dáng tươi cười, sau đó Cổ sao lòe ra một đạo kiếm quang, Lục Kiếm Dao bị Kiếm Linh thu nhập Cổ sao trong.

Không có Lục Kiếm Dao cái này trói buộc sau, Dương Diệp cả người chưa phát giác ra buông lỏng rất nhiều, kỳ thực hắn sớm nên mang đối phương thu tại Cổ sao trong, thế nhưng hắn sợ cái này Lục Kiếm Dao cự tuyệt. Nếu như đối phương cự tuyệt, đồng thời phản kháng, lấy tình huống lúc đó đến xem, không thể nghi ngờ là muốn chuyện xấu. Bọn hắn bây giờ tình cảnh đã đến loại tình trạng này, nếu như còn mang theo Lục Kiếm Dao, như hắn theo như lời, hai người bọn họ cũng phải xong đời.

Cho nên, cho dù là Lục Kiếm Dao cự tuyệt, hắn cũng muốn cưỡng chế động thủ mang đối phương cho tới Cổ sao trong. Hoàn hảo, cái này Lục Kiếm Dao rất hợp tác, không thì sợ rằng lại sẽ sanh ra rất nhiều phiền phức.

Thủ đoạn khẽ động, lam sắc cái hộp kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trên lưng của, thủ đoạn vừa lộn, thuấn không kiếm xuất hiện ở trong tay, làm như thiếu, Dương Diệp lại móc ra một thanh phù lục, cũng bất kể là cái gì phù lục, sau đó tất cả đều vỗ vào trên người mình. Làm tốt đây hết thảy, Dương Diệp lại đem Phược Tiên thừng đem ra, quấn nơi cánh tay thượng.

Lần này hắn đối mặt cũng đều là một ít tinh nhuệ Tôn Giả Cảnh sát thủ, hắn không dám có chút sơ suất, bởi vì một cái làm không tốt, hắn cũng sẽ bị vây công. Một khi bị đối phương quấn lên, vậy hắn muốn lần thứ hai thoát đi, liền khó khăn càng thêm khó khăn. Đối phương cũng không ngốc, làm sao có thể cho hắn cơ hội lần thứ hai trốn?

Cho nên, hắn nếu như xuất thủ, nhất định phải một kích phải giết, không thì, hậu hoạn vô cùng!

Làm tốt hết thảy chuẩn bị sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

...

Trung vực.

"Vì sao!"

Một giữa trong phòng, An Bích như nhìn trước mặt nàng cô gái áo đen, cũng chính là cô cô nàng, trầm giọng hỏi. Đi tới trung vực sau, nàng mới phát hiện, an cư một ít sát thủ ly khai an cư, chẳng biết đi đâu. Tại nàng điều tra hạ, nàng mới biết được, những sát thủ này mục đích lần này dĩ nhiên là đi ám sát Dương Diệp.

Xuống lệnh thì là của nàng cô cô!

"Nguyên bản cô cô là tán thành ngươi cùng với hắn, thế nhưng hiện tại, giữa các ngươi là căn bản không thể nào. Nhân Hoàng quật khởi, nhất thống đại lục, thế không thể đỡ, mà hắn lại cùng Nhân Hoàng kết thành hận thù, các ngươi nếu là ở cùng nhau, nhất định sẽ làm cho toàn bộ thành nam an cư cùng người Hoàng chống lại, nếu quả thật như vậy, khi đó, thành nam an cư có thể thì xong rồi. Cho nên, bất kể là vì ngươi vẫn là vì an cư, hắn đều phải được chết!" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như lắc đầu, Đạo: "Cô cô, ngươi cũng biết, ngươi làm như thế, lấy tính tình của hắn, nhất định sẽ hận cực ta an cư. Lấy tính tình của hắn, một khi sinh khí phát cuồng, hắn là chuyện gì cũng làm được. Ngươi làm như vậy, không chỉ có không thể cho ta cùng an cư mang đến chút nào chỗ tốt, ngược lại sẽ cho ta an cư mang tới một người đại địch!"

"Chúng ta cùng hắn, đã là địch nhân, không phải sao?" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như Đạo: "Không đồng dạng như vậy, nguyên bản, ta đứng ở La Tuấn bên này, trong lòng hắn có lẽ có ít bất mãn, thế nhưng hắn sẽ tha thứ, bởi vì đại gia chỉ là lập trường bất đồng. Thế nhưng hiện tại, chúng ta chủ động phái người đi giết hắn, cũng chẳng khác nào tại nói cho hắn biết, chúng ta cùng hắn là chân chánh tử địch, chúng ta chân chính đứng ở La Tuấn bên này, lấy tính tình của hắn, một khi nghĩ như vậy, như vậy ta an cư ngày sau nhất định sẽ bị hắn điên cuồng trả thù. Hiện nay Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay với hắn, Tôn Giả Cảnh trong, có thể giết hắn, thực sự ít lại càng ít, ngươi hiểu chưa?"

"Hắn bất quá Linh Giả Cảnh mà thôi!" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như lắc đầu, Đạo: "Bách Hoa cung cũng là bởi vì có cô cô ngươi loại ý nghĩ này, cho nên Bách Hoa cung mới có thể rơi vào như kết quả này. Hắn mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng hắn lúc này thế nhưng quan hệ rất rất nhiều thế lực lợi ích, không từ mà biệt, kia Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc, còn có kiếm tông, cùng với kia hiểu nhà đều biết đứng ở hắn bên này, còn có kia Yêu Vực Yêu Hoàng. Nói chung, những thế lực này một khi chân chính liên hợp lại, coi như là Đỉnh Hán Đế Quốc cũng là không dám khinh thường!"

Nói đến đây, An Bích như dừng một chút, lại nói: "Còn có một chút, đó chính là hắn thế nhưng Kiếm Hoàng. Thiên phú của hắn cô cô nói vậy cũng rõ ràng, một khi khiến hắn lớn lên, chỉ sợ sẽ là Nhân Hoàng cũng muốn kiêng kỵ hắn ah. Năm đó kiếm tông tổ sư chi uy, cho dù đã vạn năm, thế nhưng Đỉnh Hán Đế Quốc chắc là sẽ không quên ah!"

"Có thể hắn cũng đã nói, hắn cùng chúng ta đã là tử địch, không phải sao?" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như Đạo: "Hắn tuy rằng nói như thế, thế nhưng ta tin tưởng, khi đó hắn chỉ sẽ nhằm vào La Tuấn. Thế nhưng hiện tại, ta an cư phái người đuổi theo giết hắn, hắn đối tượng sẽ không chỉ chỉ là La Tuấn." Nói đến đây, An Bích như khổ sở cười, Đạo: "Một khi hắn phát điên lên, không quan tâm, ta an cư nhất định tổn thất thảm trọng. Cô cô, ngươi lần này làm việc này, không thể nghi ngờ là khiến chúng ta tại thay La Tuấn ngăn cản cừu hận a!"

"Mười tên Tôn Giả Cảnh sát thủ, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm ba người, Tôn Giả Cảnh lục phẩm hai người, loại này đội hình, hắn còn có thể chạy trốn không được!" Cô gái áo đen Đạo.

"Bọn họ không giết được hắn!" An Bích như khẳng định nói.

Cô gái áo đen nhìn An Bích như liếc mắt, sau đó nói: "Nha đầu, ngươi hãy thành thật nói cho cô cô, ngươi là hy vọng hắn chết, còn là hy vọng hắn không chết?"

An Bích như ngẩn ra, trong phòng trầm mặc lại.

Thấy thế, cô gái áo đen khe khẽ thở dài, xoay người đi ra ngoài.

"Cô cô làm chi?"

"Kêu Tiểu Hồng đám người trở về!"

"Không cần, đã không còn kịp rồi..."

"...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 475: Đánh chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sơn mạch trong, Dương Diệp tựa như chưng phát rồi thông thường, hoàn toàn tiêu thất.

Nơi nào đó, mười tên hắc y nhân tụ ở tại cùng nhau.

"Ra cái này phiến sơn mạch, chính là vừa nhìn bình nguyên vô tận, cho nên, hắn chắc còn ở cái này phiến sơn mạch trong, chúng ta thảm thức tìm tòi." Một gã Tôn Giả Cảnh lục phẩm Trung Vực sát thủ trầm giọng nói.

"Vậy chẳng phải là muốn tách biệt tới?" Tiểu Hồng cau mày nói.

Tên này Tôn Giả Cảnh lục phẩm hắc y nhân lạnh lùng nhìn thoáng qua Tiểu Hồng, Đạo: "Nếu như các ngươi An Gia sợ một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, có thể tổ hợp cùng một chỗ, chúng ta cũng không sợ!" Nói xong, cùng năm tên hắc y nhân hướng phía bất đồng phương hướng phân tán ra.

Tại chỗ, Tiểu Hồng đám người sắc mặt có chút khó coi, đều là sát thủ, người ta không sợ, các nàng cũng kiêng kỵ một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, muốn năm người họp thành đội cùng một chỗ, thành thật mà nói, chính cô ta cũng cảm giác có điểm cái kia gì, thế nhưng nàng thế nhưng biết rõ Dương Diệp kinh khủng, người như thế, một khi hơi lơ là, cho dù là nàng cũng có thể rơi xuống!

Trầm mặc một lát, Tiểu Hồng bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó nói: "Tách biệt tìm kiếm, một khi gặp phải hắn, không nên khinh cử vọng động, trước thông tri đại gia!"

Tại Tiểu Hồng bên cạnh bốn người gật đầu, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tiểu Hồng cũng đang chuẩn bị rời đi, ngay tại lúc lúc này, giữa sân dị biến nổi lên, một cây kim sắc dây thừng xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới Tiểu Hồng trước mặt của.

Tiểu Hồng sắc mặt kịch biến!

Phản ứng không chậm, Tiểu Hồng chủy thủ trong tay đối về kia cùng kim sắc dây thừng chợt chính là vừa bổ. 'Đang' một tiếng, kim sắc dây thừng bay ngược ra. Mà lúc này, kia Tiểu Hồng cũng con ngươi co rụt lại, bởi vì 4 đạo kiếm quang lấy căn bản không cách nào tránh né tốc độ lấy bốn cái phương vị hướng phía nàng bắn nhanh mà đến.

Đạo khí! 4 chuôi đạo khí!

Chỉ một cái liếc mắt, Tiểu Hồng liền thấy rõ 4 thanh kiếm phẩm cấp. Tiểu Hồng nào dám sơ suất, đang chuẩn bị xuất thủ, ngay tại lúc lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của: "Thuấn tức vạn lý!"

Chỉ là một chớp mắt, Dương Diệp liền là xuất hiện ở Tiểu Hồng trước mặt của. Nhìn Tiểu Hồng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dữ tợn, người sau trong lòng cả kinh, đang chuẩn bị thi triển không gian độn pháp ly khai Dương Diệp, mà lúc này Dương Diệp cũng chân phải chợt đạp đất, quát dẹp đường: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Một cổ lực lượng vô danh trong nháy mắt đè lại Tiểu Hồng, Tiểu

Hồng sắc mặt trong nháy mắt hung ác trắng đi, mà lúc này, kia 4 chuôi đạo khí cũng tiến nhập Dương Diệp Kiếm vực trong, bất quá cũng cũng không có đối Tiểu Hồng phát động công kích, mà là vây ở Tiểu Hồng bốn phía, làm cho Tiểu Hồng không dám có nhúc nhích chút nào!

"Dương Diệp..."

Tiểu Hồng làm như muốn nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp cũng bỗng nhiên lắc đầu, sau đó vung tay phải lên, 4 thanh kiếm hóa thành 4 đạo kiếm quang từ nhỏ hồng thân thể xuyên qua, người sau nhất thời hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy vẻ không cam lòng, nàng vốn cho là, Dương Diệp chắc là sẽ không giết của nàng, dù sao đại gia trước kia còn là có chút giao tình, thế nhưng nàng không nghĩ tới, Dương Diệp cũng ngay cả cho nàng cơ hội nói chuyện cũng không cho...

Nhìn thoáng qua Tiểu Hồng thi thể, Dương Diệp trong mắt không có nửa phần ba động. Thành thật mà nói, lúc trước hắn vẫn còn có chút do dự, do dự có muốn hay không giết trước mắt nữ nhân này, dù sao lấy trước bọn họ hợp tác qua, nhiều ít có chút tình nghĩa. Thế nhưng nghĩ đến đây nữ nhân lần đầu tiên không lưu tình chút nào ra tay với hắn, Dương Diệp sẽ không có tại nửa phần do dự.

Hắn không phải là lấy oán trả ơn của người, ai ngờ khiến hắn chết, hắn chỉ biết khiến ai chết, cho dù là An Bích như cũng không ngoại lệ, chớ nói chi là nữ nhân này.

Vung tay phải lên, Tiểu Hồng thi thể bị hắn thu vào Cổ sao trong. Mặc dù nhỏ hồng bị hắn tru diệt, thế nhưng nữ nhân này thực lực vẫn là vô cùng tốt, nếu như không phải là hắn vận dụng ngũ loại đạo khí, lại tăng thêm Kiếm vực cùng xuất kỳ bất ý, hắn nếu muốn giết đối phương, kia là căn bản không thể nào.

Người như thế, thích hợp dùng để chế tác kiếm nô!

Quét liếc chung quanh, Dương Diệp lấy ra một khối siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ. Nếu như không có siêu phẩm Năng Lượng thạch, đánh chết hắn cũng không dám một lần thôi động ngũ loại đạo khí, phải biết rằng, vừa mới thôi động ngũ loại đạo khí, thiếu chút nữa đưa hắn trừu thành thi khô!

"Hiện tại tự mình còn là thực lực quá yếu a!" Trong không khí, phiêu đãng Dương Diệp thấp nam thanh.

...

Trung Vực.

"Tiểu Hồng hồn bài thiêu đốt, nàng đã chết!" Cô gái áo đen trầm giọng nói.

An Bích như trầm mặc một lát, sau đó nói: "Xem ra hắn đã chân chính mang ta An Gia cho rằng tử địch, không thì, cũng sẽ không một điểm tình xưa cũng không niệm đây."

"Phải tiếp tục phái người đi vào sao?" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như nhìn thoáng qua cô gái áo đen, sau đó nói: "Cô cô, kể từ hôm nay, ngươi liền không nên nhúng tay an gia sự. Cũng không cần đang nhúng tay ta cùng với hắn trong lúc đó chuyện, nếu như cô cô làm không được, kia Bích Như chỉ có thể thỉnh cô cô ly khai An Gia."

Cô gái áo đen biến sắc, lập tức khổ sở cười, giờ này khắc này, nàng kia vẫn không rõ An Bích như ý tứ?

"Bích Như, vì hắn, ngươi ngay cả cô cô cũng không cần sao?" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như đứng lên, chậm rãi đi hướng ngoài cửa, đi tới cửa lúc, cước bộ ngừng một lát, Đạo: "Cô cô lẽ nào vẫn chưa rõ sao? Ngươi một mình phái người đi giết hắn, ngoại trừ đạt được cừu hận của hắn cùng với tương lai trả thù ở ngoài, là An Nam Gia mang đến chỗ tốt gì? Không có lợi, không chỉ có không có chút nào thật là tốt chỗ, còn khiến ta An Gia cùng hắn ngày xưa đích tình phân tiêu tan thành mây khói. Ta biết, cô cô khẳng định cho rằng An Gia thế lớn, không sợ hắn trả thù, thế nhưng, nguyên bản chúng ta có thể không cần thừa thụ hắn trả thù, hơn nữa có ngày xưa tình cảm tại, ta An Gia cũng tương đương với nhiều một cái đường lui, thế nhưng hiện tại, mất ráo."

Nói xong, An Bích như hít sâu một hơi, lại nói: "Khiến những người còn lại lập tức trở về tới, không muốn làm không sợ hy sinh!"

"..."

Một gian trong huyệt động, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, ở trước mặt của hắn, đứng Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân. Mạc Khinh Ngữ đã đạt được Linh Giả Cảnh tam phẩm, mà kia Mục Quân cũng đạt tới Linh Giả Cảnh tứ phẩm. Thế nhưng đối với Dương Diệp mà nói, hai cái kiếm nô thực lực còn là quá thấp một ít, đối mặt cùng giai huyền giả, hai cái kiếm nô khẳng định có thể quét ngang, thế nhưng đối mặt Tôn Giả Cảnh, hai cái này kiếm nô sẽ không đủ nhìn.

Bất quá Dương Diệp cũng không muốn qua buông tha, bởi vì... Này hai cái kiếm nô tiềm lực thế nhưng to lớn, một khi hai người tấn chức đến Tôn Giả Cảnh, kia thực lực của hai người nhất định sẽ so thông thường Tôn Giả Cảnh mạnh hơn rất nhiều.

Trầm ngâm một hồi, Dương Diệp vung tay lên, mang hai người bỏ vào tiểu vòng xoáy trong. Tiểu vòng xoáy trong linh khí sung túc, lấy hai người thiên phú, ở trong đó nhất định có thể cấp tốc đề thăng thực lực.

Mang hai người thu được tiểu vòng xoáy sau, Dương Diệp lại đem Tiểu Hồng thi thể giao cho Kiếm Linh. Một cái Tôn Giả Cảnh sát thủ kiếm nô, hắn đương nhiên sẽ không bỏ rơi, tuy rằng làm như vậy có chút mạo hiểm, dù sao hắn hiện tại cùng Tôn Giả Cảnh trong lúc đó còn có chút chênh lệch, không nhất định có thể khống chế Tôn Giả Cảnh kiếm nô, thế nhưng đáng giá hắn thử một lần.

Làm xong cái này cùng nhau sau, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, lấy ra hai khối siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng, sau đó bắt đầu tu luyện. Hắn cảnh giới bây giờ cuối cùng là quá thấp, nếu như không phải là dựa vào tiểu vòng xoáy, hắn căn bản không cách nào chống lại Tôn Giả Cảnh. Hắn mặc dù có thể đủ chém giết Tôn Giả Cảnh, là bởi vì hắn có thể thôi động đạo khí, nhưng lại có thể phát huy ra đạo khí nhất định uy lực.

Thế nhưng nếu như thay đổi Linh Giả Cảnh khác huyền giả, cho dù là An Nam Tĩnh, sợ rằng đều không thể có thể như hắn như vậy sử dụng đạo khí. Dù sao Linh Giả Cảnh Huyền khí chứa đựng lượng cuối cùng là quá ít, cho dù là một ít yêu nghiệt bởi vì công pháp duyên cớ có thể so với người khác nhiều, nhưng là vừa có thể nhiều hơn bao nhiêu?

Cho nên, Dương Diệp thực lực, kỳ thực chủ yếu xuất xứ từ với tiểu vòng xoáy. Chỉ tiểu vòng xoáy tăng lên, thực lực của hắn mới có thể đại phúc độ đề thăng. Mà muốn đề thăng tiểu vòng xoáy, hắn chỉ nỗ lực tu luyện, bởi vì chỉ hắn tăng lên cảnh giới, tiểu vòng xoáy mới có thể theo đề thăng.

Mấy ngày kế tiếp trong, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, biết đi ra ngoài đi dạo một chút, nhìn có hay không lạc đàn Tôn Giả Cảnh sát thủ. Trong lúc hắn trái lại đụng phải hai cái, thế nhưng Dương Diệp không dám động thủ, bởi vì... Này hai người tuy rằng lạc đàn, thế nhưng là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cùng Tôn Giả Cảnh lục phẩm. Loại này cấp bậc cường giả, hắn thực sự không nắm chặt có thể miểu sát đối phương.

Không, phải nói hắn thực sự không nắm chặt có thể thắng đối phương. Hắn hiện tại chỉ là Linh Giả Cảnh, không phải là Tôn Giả Cảnh. Nếu như hắn đạt được Tôn Giả Cảnh, có thể vẫn có thể thử xem, thế nhưng hiện tại chỉ là Linh Giả Cảnh, hắn thật sự là không muốn đi tìm đường chết.

Đêm, lặng lẽ phủ xuống, hắc y bao phủ khắp sơn mạch.

Trong động, Dương Diệp mở hai mắt ra, khẽ nhếch miệng, một ngụm trọc khí tự miệng hắn trung phun ra. Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, bởi vì trải qua qua mấy ngày mấy đêm không ngừng tu luyện, hắn hiện tại đã tấn chức đến Linh Giả Cảnh nhị phẩm, càng làm cho hắn vui chính là hắn phát hiện tiểu vòng xoáy cái kia Huyền khí trì lại lớn vài phần. Không chỉ có như vậy, tiểu vòng xoáy không gian cũng là lớn rất nhiều.

Mà khiến Dương Diệp ngoài ý muốn khiếp sợ là, kia Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân cư nhiên cũng tấn chức, Mạc Khinh Ngữ lúc này đã tấn chức đến Linh Giả Cảnh tứ phẩm, mà kia Mục Quân cũng là tấn chức đến rồi ngũ phẩm, hơn nữa nhìn hai người trên người tán phát ra khí tức, hai người tựa hồ vừa nhanh muốn tấn chức.

Tốt biến thái!

Dương Diệp liệt liễu liệt miệng, hắn đương nhiên biết đây nhất định là tiểu vòng xoáy công lao, lúc này tiểu vòng xoáy, có Bạch Long trong động phủ những Linh đó khí sau, đơn giản là một cái động tiên, bên trong linh khí đã đầy đủ đến trở thành thực chất, tại loại địa phương này tu luyện, coi như là một đầu heo chỉ sợ cũng có thể tu luyện tới hóa thành hình người.

Dương Diệp có chút ghen tỵ. Cũng có chút buồn bực, bởi vì hắn không cách nào tại đây tiểu vòng xoáy trong tu luyện, bất luận kẻ nào đều có thể, chính là hắn không thể, bởi vì hắn mình không thể tiến nhập tiểu vòng xoáy...

Nếu như hắn có thể tiến nhập tiểu vòng xoáy trong tu luyện, lấy thiên phú của hắn, muốn tấn chức đến Tôn Giả Cảnh, căn bản không cần phải bao lâu, thế nhưng hắn không thể.

Lắc đầu, Dương Diệp không ở suy nghĩ cái này làm hắn buồn bực sự. Vung tay phải lên, Kiếm Linh xuất hiện ở trong động, cùng Kiếm Linh cùng xuất hiện, còn có kia Tiểu Hồng. Đương nhiên, lúc này Tiểu Hồng đã là kiếm nô.

Nhìn trước mắt Tiểu Hồng, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hồn niệm chui vào Tiểu Hồng giữa chân mày. Hắn hiện tại phải làm, chính là thu phục cái này kiếm nô, khiến cái này kiếm nô linh hồn in lại hắn ấn ký. Nếu như thành công, vậy đại biểu hắn sau này nhiều một cái siêu cấp tay chân! Nếu như thất bại...

Dương Diệp không muốn khuyết điểm bại...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 476: Lá bài tẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp sắc mặt dần dần trắng bệch. Thu phục Tôn Giả Cảnh kiếm nô so với hắn tưởng tượng muốn khó khăn thượng rất nhiều, Nhân là tôn giả cảnh linh hồn cùng ý chí cũng không phải là Linh Giả Cảnh huyền giả có thể so. Bất quá lúc này Tiểu Hồng chung quy chỉ là một không có chủ quan ý thức khôi lỗi, phản kháng của nàng đi là cũng chỉ là tiềm thức đi là, mà không phải có ý thức tại phản kháng, cho nên, tuy rằng có thể cho Dương Diệp tạo thành phiền phức, nhưng vấn đề cũng không lớn!

Một lúc lâu sau.

Dương Diệp đột nhiên thoáng cái tê liệt ngồi trên mặt đất, mà kia Tiểu Hồng còn lại là chậm rãi mở hai mắt ra, chỉ là trong mắt một mảnh tĩnh mịch, không có một chút màu sắc. Tiểu Hồng chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt của, đối về Dương Diệp quì một gối, cung kính đến: "Ra mắt Kiếm chủ!"

Dương Diệp trên mặt tái nhợt nở một nụ cười, tuy rằng quá trình có chút gian nan, thế nhưng hắn đúng là vẫn còn thành công. Từ giờ trở đi, hắn thì tương đương với nhiều một gã Tôn Giả Cảnh tam phẩm siêu cấp đả thủ. Đương nhiên, đây không phải là là tối trọng yếu, là tối trọng yếu là Dương Diệp thấy được hy vọng, nếu hắn hiện tại đã có thể thu phục Tôn Giả Cảnh huyền giả, vậy hắn tự nhiên muốn đi thu phục càng nhiều hơn Tôn Giả Cảnh tay chân.

Tốt nhất là nuôi một nhóm lớn Tôn Giả Cảnh tay chân...

Nửa ngày sau, Dương Diệp khôi phục Huyền khí, đúng sau lưng đeo cái hộp kiếm cùng Tiểu Hồng đi ra huyệt động.

Hắn biết, những thứ kia đuổi giết hắn của người cũng không có rời đi, bởi vì cách mỗi một đoạn thời gian, hắn tại bên trong huyệt động là có thể cảm giác được có người từ ngoài động mà qua.

Đột nhiên, bầu trời xa xa bên trên một đạo hắc ảnh gào thét mà đến.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn thoáng qua Tiểu Hồng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái quỷ dị độ cung, hiện tại, những người đó có thể còn không biết lúc này Tiểu Hồng đã không thì ra là Tiểu Hồng đây!

Dương Diệp thân hình run lên, tiêu thất ở tại tại chỗ, chỉ để lại Tiểu Hồng.

Rất nhanh, đạo hắc ảnh kia rơi vào Tiểu Hồng đối diện.

"Ngươi vì sao còn đang cái này?" Người không hiểu nhìn Tiểu Hồng, trước đó vài ngày, An Gia không biết tại sao đột nhiên hạ mệnh lệnh khiến An Gia những sát thủ này rời đi. Hắn không nghĩ tới, cái này Tiểu Hồng lại còn không đi.

"Ta phát hiện tung tích của hắn!" Tiểu Hồng đột nhiên nói.

"Nga?" Tới sắc mặt người vui vẻ, Đạo: "Ở đâu?" Bọn họ năm người cơ hồ đem cái này phiến sơn mạch lục soát một lần, thế nhưng cũng không có phát hiện Dương Diệp đi tung, mấy ngày qua, bọn họ đều nhanh nổi điên.

"Tại..."

Đột nhiên, Tiểu Hồng tay phải hướng hắc y nhân kia chợt nắm chặt, quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Hắc y nhân quanh thân không gian rồi đột nhiên đọng lại, hắc y nhân sắc mặt đại biến, quát dẹp đường: "Ngươi làm cái gì!"

Nói, đang chuẩn bị phá vỡ không gian này lồng giam, mà đúng lúc này, một cây kim sắc dây thừng xuyên thấu không gian, trực tiếp quấn ở hắc y nhân trên người của, nhất thời, hắc y nhân trong cơ thể Huyền khí bị kiềm hãm, yên lặng xuống tới. Hắc y nhân kinh hãi gần chết, quát dẹp đường: "Ngươi đang làm cái gì, không sợ ta Đỉnh Hán Đế Quốc điên cuồng trả thù sao? Mau thả..."

Một đạo kim quang chợt lóe lên, hắc y nhân thanh âm hơi ngừng. Hắn bất khả tư nghị cúi đầu nhìn một chút trước ngực mình, hắn lúc này trước ngực, lộ ra một cái kiếm động. Nếu như chỉ là một kiếm động, loại thương thế này với hắn mà nói bất quá chút lòng thành, nhưng vấn đề là tại đây kiếm động nội, cũng chính là thân thể hắn trong, một luồng kiếm ý chính tùy ý phá hư.

Bất quá hai hơi thở, ngũ tạng lục phủ của hắn đã bị kiếm ý phá hủy sạch sẽ.

Rất nhanh, hắc y ánh mắt của người mờ đi.

Dương Diệp xuất hiện ở hắc y nhân trước mặt của, tay phải nhất chiêu, Phược Tiên Thằng bay đến cánh tay hắn thượng. Nhìn thoáng qua Phược Tiên Thằng, Dương Diệp mỉm cười, như thế một cái tốt, bị thứ này trói chặt, ngay cả Tôn Giả Cảnh đều không thể tránh thoát đây. Đương nhiên, nếu như là bình thường, kia Tôn Giả Cảnh sát thủ tự nhiên sẽ không dễ dàng như vậy đã bị Phược Tiên Thằng trói lại.

Cho nên, Tiểu Hồng không gian lồng giam cũng là công không thể không. Hai người kết hợp, cộng thêm thần kỳ không, điều này làm cho tên này Tôn Giả Cảnh tứ phẩm sát thủ ngay cả hoàn thủ cơ hội chưa từng đã bị đánh chết!

Cất xong Phược Tiên Thằng, Dương Diệp vung tay phải lên, mang trước mắt tôn giả này cảnh sát thủ thi thể giao cho Kiếm Linh. Ngẩng đầu nhìn liếc mắt bốn phía, Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt tràn đầy tiếu ý. Bởi vì hắn hiện tại phát hiện, muốn đem những sát thủ này toàn bộ ở tại chỗ này, tựa hồ cũng không phải việc khó gì!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp bên cạnh lại thêm một người, người này dĩ nhiên chính là lúc trước bị bị giết cái kia Tôn Giả Cảnh sát thủ. Tên này Tôn Giả Cảnh sát thủ kêu không hiểu Kim, Tôn Giả Cảnh tứ phẩm, khiến Dương Diệp hết ý là tên này sát thủ dĩ nhiên không có ký ức, đúng vậy, tên này sát thủ chỉ đi tới Cổ vực thành sau ký ức, mà trước lúc này, trống rỗng!

Điều này làm cho muốn dò la xem đối phương lai lịch, cùng với điều tra La Tuấn bên cạnh tình huống Dương Diệp có chút buồn bực. Hắn biết, những người này nhất định là Đỉnh Hán Đế Quốc bí mật bồi dưỡng sát thủ, những người này ký ức nhất định là bị Đỉnh Hán Đế Quốc lau đi, mục đích, tự nhiên là sợ những người này rơi vào hữu tâm nhân trong tay, bại lộ Đỉnh Hán Đế Quốc bí mật!

"Ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều bị như vậy đối đãi, xem ra cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực còn đang ta nghĩ tượng bên trên a!

Thảo nào dám phóng xuất nhất thống đại lục hào ngôn." Dương Diệp sắc mặt có chút ngưng trọng, Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này, hắn càng tiếp cận, càng là phát hiện đối phương kinh khủng.

"Ha hả, mình bây giờ đi muốn những thứ này có cái gì trứng dùng! Chẳng lẽ tự mình còn muốn đi đầu hàng đối phương không được!" Dương Diệp lắc đầu, sau đó thân hình khẽ động, mang theo hai người tiêu thất ở tại tại chỗ.

Hắn hiện tại, cùng Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này đã chống lại, song phương có giải hòa khả năng sao? Tự nhiên là không có, nếu không có, kia suy nghĩ nhiều như vậy là không có ý nghĩa. Hắn hiện ở trước mắt phải làm, là giết tới đuổi giết hắn những sát thủ này, tốt nhất là giết bọn họ sau khi đưa bọn họ luyện chế thành kiếm nô!

Tại trước hôm nay, Dương Diệp nghĩ Kiếm Hoàng Cổ sao có chút gân gà, bởi vì... Này Kiếm Hoàng Cổ sao ngoại trừ có thể tăng phúc kiếm ý của hắn, có thể khắc chế Huyền Kiếm ở ngoài, cái khác giống như cũng không có ích lợi gì. Mà hai thứ này với hắn mà nói, cũng không phải quá trọng yếu. Thế nhưng hiện tại, hắn phát hiện, cái này Kiếm Hoàng Cổ sao chính rất biến thái!

Có thể mang Tôn Giả Cảnh cường giả luyện chế thành kiếm nô, cái này còn không biến thái sao? Đương nhiên, đây cũng là có hạn chế, không có quan hệ gì với Kiếm Linh, cùng hắn thực lực của bản thân có quan hệ. Lấy hắn lúc này cảnh giới, hắn tối đa chỉ có thể khống chế mười tên kiếm nô, tại nhiều, thì không phải là hắn lúc này thực lực có thể thừa chịu được.

Bất quá đối với Dương Diệp mà nói, cái này cũng rất tốt. Mười tên kiếm nô, nếu như đều là Tôn Giả Cảnh, vậy cũng tương đương kinh khủng. Dù sao hiện tại đại lục, Hoàng Giả Cảnh cường giả có thể là không thể ra tay với hắn.

Rất nhanh, Dương Diệp vừa tìm được một gã Tôn Giả Cảnh sát thủ. Thấy tên kia Tôn Giả Cảnh sát thủ, Dương Diệp khóe miệng chưa phát giác ra nổi lên một cái độ cung. Hiện tại hắn thấy cái này Tôn Giả Cảnh sát thủ, thì tương đương với thấy được một cái siêu cấp tay chân, hắn tự nhiên vui vẻ.

"Dương Diệp!"

Tên này Tôn Giả Cảnh sát thủ thấy Dương Diệp lúc, con ngươi co rụt lại, sau đó lại nhìn một chút một bên không hiểu Kim cùng Tiểu Hồng, Đạo: "Các ngươi..."

Dương Diệp Khả không thời gian cùng đối phương nói nhảm, tay phải hơi run lên, Phược Tiên Thằng tránh hiện ra, hóa thành một đạo kim quang hướng tên này Tôn Giả Cảnh sát thủ đi qua.

Đạo khí!

Tên này sát thủ sắc mặt kịch biến, đang chuẩn bị động thủ, mà lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên lưỡng đạo thanh âm:

"Không gian lồng giam!"

"Không gian lồng giam!"

"...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 477: Loạn Ma Hải!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Xuy!"

Một đạo kiếm quang tự cái này kia bị Phược Tiên Thằng trói lại sát thủ áo đen trước ngực xuyên qua, kiếm ý trong nháy mắt liền đem sát thủ áo đen trong cơ thể nát bấy.

Sát thủ áo đen hai mắt tranh thật to, hắn sắp chết cũng nghĩ không thông kia Tiểu Hồng cùng không hiểu Kim tại sao phải giúp đỡ Dương Diệp, đáng tiếc, hắn vĩnh viễn cũng nghĩ không thông.

Mang sát thủ áo đen thi thể thu cho Kiếm Linh sau, Dương Diệp lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu. Tuy rằng lần này bọn họ buông lỏng liền chém giết tên này Tôn Giả Cảnh tứ phẩm sát thủ, thế nhưng Dương Diệp Khả không sinh ra lòng khinh thị. Dương Diệp phi thường minh bạch, bọn họ mặc dù có thể đủ dễ dàng như vậy đánh chết đối phương, hay là bởi vì xuất kỳ bất ý!

Nếu như không phải là xuất kỳ bất ý, ba người bọn họ liên thủ, có thể có thể chém giết đối phương, thế nhưng tuyệt không sẽ nhẹ nhàng như vậy. Hơn nữa, một cái làm không tốt, đối phương còn có thể có thể chạy trốn, hoặc là thông tri cái khác Tôn Giả Cảnh cường giả.

Cho nên, Dương Diệp cũng sẽ không bởi vì hai lần chém giết Tôn Giả Cảnh, liền nhận thức là tôn giả cảnh cường giả đối với hắn không uy hiếp.

Cứ như vậy, một canh giờ trôi qua. Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí toàn bộ khôi phục, mà Kiếm Linh chế luyện kiếm nô cũng khá. Còn dư lại liền tự nhiên là thu phục cái này kiếm nô. Có trước hai lần kinh nghiệm, Dương Diệp lúc này đây rõ ràng so trước hai lần dễ dàng nhiều, chưa tới một canh giờ đó là thành công thu phục mới kiếm nô!

Cái này kiếm nô trái lại cũng có cái tên, bất quá để cho tiện, Dương Diệp một lần nữa cho cái này hai gã Trung Vực sát thủ lấy cái tên, kia không hiểu Kim kêu Hắc Nhất, mà bây giờ tên này bóng đen người thì kêu Hắc Nhị... Về phần Tiểu Hồng, thì vẫn là để cho Tiểu Hồng.

Nhìn trước mặt Tam kiếm nô, Dương Diệp phải cảm thán Kiếm Linh biến thái, còn có kia sáng tạo ra loại này kiếm nô bí pháp Kiếm Hoàng. Loại bí pháp này, thực sự rất biến thái, ngược lại không phải là nói có thể khống chế Tôn Giả Cảnh cường giả, chủ yếu nhất vẫn là bởi vì... Này bí pháp khống chế kiếm nô ngoại trừ không có chủ quan ý thức cùng tình cảm bên ngoài, cái khác phương diện cùng thực sự người sống không có gì khác nhau!

Cũng chính bởi vì như vậy, kiếm nô Tiểu Hồng trước khi mới có thể tuỳ tiện đã lừa gạt Hắc Nhất cùng Hắc Nhị, bởi vì nhìn từ ngoài, Tiểu Hồng cùng thực sự người sống không khác nhau chút nào. Trừ phi bọn họ ngay từ đầu hay dùng thần thức điều tra Tiểu Hồng, không thì, chỉ bằng vào mắt thường, căn bản nhận không ra Tiểu Hồng đã là người chết!

"Nếu như người bên cạnh mình bị luyện chế thành kiếm nô..."

Nghĩ đến khả năng này, Dương Diệp nhất thời cực sợ, trong lòng âm thầm may mắn bí pháp này là rơi xuống trong tay của hắn, không thì rơi xuống trong tay người khác, tỷ như kia La Tuấn, vậy thực sự rất kinh khủng!

Cất xong Tam kiếm nô, Dương Diệp cõng lam sắc cái hộp kiếm tiêu thất ở tại tại chỗ, từ Hắc Nhị trong miệng biết được, cái này phiến sơn mạch còn có ba gã Tôn Giả Cảnh sát thủ, trong đó hai gã là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, một tên là Tôn Giả Cảnh lục phẩm.

Dương Diệp quả quyết bỏ qua đi ám sát ba người này, bởi vì Kiếm Linh nói Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, căn bản không phải hắn lúc này có thể làm thu phục. Tôn Giả Cảnh cảnh giới này, ngũ phẩm là một cái bước ngoặt, ngũ phẩm dưới cùng ngũ phẩm trở lên, giữa hai người chênh lệch phi thường lớn, phương diện này không chỉ có chỉ thực lực cùng không gian tạo nghệ, còn có linh hồn!

Kiếm Linh luyện chế kiếm nô, là không thể bị phá huỷ đối phương linh hồn, được bảo lưu linh hồn, như vậy mới có thể luyện chế thành kiếm nô. Mà Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm linh hồn của cường giả đã có thể ly thể, cũng chính là dường như kiếm của hắn hồn kỹ thông thường, có thể linh hồn Xuất Khiếu, tuy rằng không thể ly thể lâu lắm, thế nhưng cũng là có nhất định năng lực phản kháng.

Nói đơn giản chính là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm linh hồn, sẽ không giống Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm dưới linh hồn như vậy chỉ có thể tiềm thức phản kháng, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên linh hồn là có thể chủ động phản kháng!

Lấy Dương Diệp lúc này linh hồn lực, là căn bản không cách nào cùng Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên linh hồn đối kháng! Cho nên Dương Diệp không chút do dự bỏ qua đi giết ba người này, bởi vì một khi không thành công, vậy ý nghĩa hắn muốn bại lộ kiếm nô bí mật. Hiện tại hắn cũng không muốn bại lộ, hắn còn muốn ngày sau cho kia La Tuấn một cái thật to kinh hỉ đây!

Nơi nào đó, ba gã hắc y tụ chung một chỗ, tam sắc mặt người rất là ngưng trọng, bởi vì bọn họ phát hiện, hai người khác đã không cách nào liên lạc với!

"Hai người bọn họ đã chết!" Trong đó tên kia Tôn Giả Cảnh lục phẩm sát thủ trầm giọng nói.

Tên còn lại cả kinh nói: "Trầm Chu, đây không thể nào đâu? Hắn hai người đều là Tôn Giả Cảnh tứ phẩm, lấy kia Dương Diệp thực lực, làm sao có thể Trảm giết bọn hắn? Nhưng lại một chút động tĩnh chưa từng!"

"Ngô Thương nói có lý!" Một gã khác hắc y nhân trầm giọng nói: "Ta thừa nhận, cái này Kiếm Hoàng thực lực quả thực rất yêu nghiệt, thế nhưng muốn nói hắn có thể vô thanh vô tức giết chết không hiểu Kim hai người, hơn nữa còn là vô thanh vô tức, một chút động tĩnh cũng không có giết chết, ta cũng hiểu được không thể nào. Dù sao hai người bọn họ thế nhưng Tôn Giả Cảnh, tính là kia Dương Diệp có kinh người gì lá bài tẩy, thế nhưng hắn hai người muốn chạy trốn, hoặc là phản kháng một chút vẫn có thể ah!"

"Nguyên bản, ta cũng vậy không tin!" Trầm Chu Đạo: "Thế nhưng lúc trước ta bỏ vào người chủ truyền âm, người chủ nói, hai người bọn họ hồn bài đã thiêu đốt, nói cách khác, hắn hai người thật đã chết rồi. Chỉ là có đúng hay không chết tại đây Dương Diệp tay của trong, ta liền không rõ lắm. Bất quá ta nghĩ, tính là không phải là chết trong tay hắn, khẳng định cũng cùng hắn thoát không khỏi liên quan!"

Nghe vậy, Ngô Thương sắc mặt hai người nhất thời biến đổi.

Trầm Chu Đạo: "Cái này Kiếm Hoàng, vô cùng quỷ dị, trên người không chỉ có có nhiều món đạo khí, càng có thể ẩn nấp tự thân khí tức. Mà lại thực lực viễn siêu cùng giai huyền giả, người này là ta đã thấy nhất yêu nghiệt của người, khiến hắn lớn lên, người chủ tương lai nhất định nhiều một gã cường địch. Lão phu thật sự là không nghĩ ra, người chủ nếu là thiên địa lựa chọn người phát ngôn, kia thiên địa này vì sao lại muốn khiến thế gian này xuất hiện loại này yêu nghiệt? Chẳng lẽ là dùng để tôi luyện người chủ sao?"

"Nhất định là!" Ngô Thương Đạo: "Thượng Cổ mỗi một giới Nhân Hoàng xuất hiện, đại lục không đều là hiện lên nhóm lớn thiên tài yêu nghiệt sao? Nhưng cuối cùng còn chưa phải là thần phục ở tại Tam Hoàng dưới chân của sao? Đừng xem cái này Kiếm Hoàng yêu nghiệt, đến lúc đó hắn còn chưa phải là người chủ đá kê chân?"

"Hy vọng như vậy!" Trầm Chu Đạo, trước đây tại Trung Vực hắn chợt nghe qua Dương Diệp danh tiếng, lúc đó hắn cũng là lơ đễnh, dù sao Dương Diệp bất quá là Linh Giả Cảnh, cho dù ở yêu nghiệt, có thể yêu nghiệt đi nơi nào? Thế nhưng hiện tại hắn phát hiện, cái này Kiếm Hoàng, yêu nghiệt khiến hắn đều có chút kiêng kỵ a!

Hắn ngược lại không phải là kiêng kỵ bây giờ Dương Diệp, mà là kiêng kỵ tương lai Dương Diệp. Hắn đã có thể tưởng tượng đến, Dương Diệp một khi bước vào Tôn Giả Cảnh, khi đó, Hoàng Giả Cảnh không ra, ai có thể chém giết yêu nghiệt này?

"Trầm huynh, chúng ta bây giờ tiếp tục truy sát cái này Dương Diệp, còn là...." Ngô Thương hỏi.

Trầm Chu lắc đầu, Đạo: "Thánh Giả di tích chỉ còn lại có ba tầng ảo trận, người chủ khiến chúng ta lập tức chạy đi Trung Vực, kia Dương Diệp, người chủ nói tự có người đi đối phó hắn. Ai, nghĩ đến người chủ đối với chúng ta đã có bất mãn, không thì cũng sẽ không khác phái người khác để thay thế chúng ta. Nguyên bản cho rằng giết một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, đối chúng ta mà nói là dễ như trở bàn tay, thế nhưng không nghĩ tới, bọn ta không chỉ có không có giết đối phương, còn tổn thất hai người, lần này, chúng ta ám sát doanh mặt của thế nhưng bị chúng ta mất hết."

"Chúng ta như vậy trở lại, nhất định sẽ bị Tu La Doanh của người pha trò!" Ngô Thương Đạo: "Nếu không, chúng ta trước không chạy đi Trung Vực, chúng ta đến Loạn Ma Hải đi dùng khoẻ ứng mệt, chờ kia Dương Diệp. Dương Diệp lần này mục đích là Thánh Giả di tích, mà cái này Loạn Ma Hải phải đi Trung Vực duy nhất một con đường, hắn nhất định từ nơi này trải qua, chúng ta tại nơi nhất định có thể đợi được hắn!"

Trầm Chu có chút ý động, hắn quả thực không muốn cứ như vậy trở lại, bởi vì thật sự là có điểm mất mặt, mặc dù là cái này Dương Diệp quá mức yêu nghiệt, nhưng là người khác sẽ quản cái này sao? Tại trong mắt người khác, là bọn hắn năm người theo đuổi giết một gã Linh Giả Cảnh huyền giả, thế nhưng không chỉ có không có giết chết, còn bị đối phương phản giết hai người, hơn nữa sau cùng còn hôi lưu lưu trở lại...

Chần chờ hạ, Trầm Chu liền là làm quyết định: "Đi, đi Loạn Ma Hải, ta cũng không tin kia Dương Diệp sẽ buông tha đi trước Trung Vực!"

Dứt lời, ba người thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Ngay ba người ly khai không lâu sau, Dương Diệp xuất hiện ở ba người chỗ đứng. Lúc trước hắn vốn là chuẩn bị đi trước Loạn Ma Hải, thế nhưng Hắc Nhất cùng Hắc Nhị đột nhiên nhận bị một đạo tin tức, đạo này tin tức chính là kia Trầm Chu phát ra, đối phương vốn có chỉ là tại thông tri Ngô Thương hai người, thế nhưng cái này Trầm Chu sẽ không có nghĩ đến, Hắc Nhất cùng Hắc Nhị cũng tiếp thu được.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, hắn lặng lẽ chạy tới, cũng may mắn chạy tới. Bởi vì nếu như không chạy tới, hắn cứ như vậy đi trước Loạn Ma Hải, khẳng định bị ba người này bắt tại trận. Tuy rằng hắn không hãi sợ ba người, thế nhưng cũng không muốn bị đối phương để mắt tới. Phải biết rằng, mục đích của hắn thế nhưng kia Thánh Giả di tích, nếu như đi đã muộn, khiến kia Càn Khôn Đồ rơi vào tay La Tuấn, kia Nam Vực đã có thể thực sự xong!

Tại tại chỗ trầm mặc một hồi, Dương Diệp thân hình khẽ động, ngự kiếm hướng phía Loạn Ma Hải bắn nhanh đi.

Nghe được tam nhân sau, Dương Diệp biết, hắn phải nhanh hơn tốc độ đi trước Trung Vực. Chỉ là đáng trách chính là cái này Tam lão bất tử dĩ nhiên không trở về Trung Vực, còn có tiếp tục ở tại chỗ này ngăn cản hắn. Nếu như là bình thường, hắn không ngại cùng đối phương hảo hảo vui đùa một chút. Thế nhưng hiện tại, hắn cũng không tâm tư cùng ba người này tại đây chém giết!

Càn Khôn Đồ mới là trọng yếu nhất!

Sắp đạt được Loạn Ma Hải lúc, Dương Diệp không hề ngự kiếm. Hiện tại ngự kiếm, không thể nghi ngờ là tại nói cho ba người kia hắn tới.

"Đắc đắc được!"

Đột nhiên, một trận tiếng vó ngựa tự Dương Diệp phía sau vang lên.

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn lại, chỉ thấy đối với người mã chính hướng hắn bên này tới rồi, nhân số có hơn một trăm. Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, bởi vì... Này chút mã đều là phong Liệt mã, hơn nữa những người này thấp nhất đều là Vương Giả Cảnh!

Những người này cũng nhìn thấy Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, những người này lập tức cầm bên người mình vũ khí, ánh mắt tràn đầy vẻ đề phòng.

Dương Diệp không muốn trêu chọc phiền phức, thân hình lóe lên, lui qua một bên, nhường ra con đường.

Đội nhân mã này tự Dương Diệp trước mặt gào thét mà qua.

Lúc này Dương Diệp mới phát hiện, đội nhân mã này trong còn có một chiếc xe ngựa, những thị vệ này mang chiếc xe ngựa này chăm chú vây quanh, hiển nhiên, chiếc xe ngựa này nội của người thân phận cũng không thấp. Bất quá cái này không liên quan chuyện của hắn.

Đúng lúc này, đội nhân mã này đột nhiên ngừng lại.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 478: Đi như thế nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một gã mặc màu đỏ da váy, cầm trong tay kim sắc trường tiên xinh đẹp nữ tử chắn đám người kia trước mặt của.

Nữ tử khoảng chừng hơn - ba mươi tuổi, dáng người nóng nảy, ăn mặc có chút bại lộ, ngoại trừ trọng yếu bộ phận, cái khác bộ vị hầu như đều là bại lộ ở trong không khí. Nhất hiển nhiên chính là nữ tử trên cổ cái kia hình xăm, tại nữ tử trên cổ, xăm một cái hộc lưỡi rắn con rắn nhỏ, con rắn nhỏ quấn vòng quanh cô gái toàn bộ cái cổ, đầu rắn hướng xuống dưới, vừa vặn tới nữ tử kia đặy đặn hai vú lối vào, khiến người ta nhìn huyết mạch phún trương.

Thấy tên này xinh đẹp nữ tử, cái này cưỡi phong Liệt mã thị vệ như lâm đại địch, thần sắc tràn đầy đề phòng, bởi vì tên nữ tử này là Tôn Giả Cảnh cường giả!

"Bảo hộ tiểu thư!"

Cầm đầu một gã Linh Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả một tiếng gầm lên, bọn thị vệ lập tức tế xuất mình Huyền bảo, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, gắt gao nhìn chằm chằm quần đỏ nữ tử.

Quần đỏ nữ tử cười hắc hắc, tiện tay múa múa trong tay kim sắc trường tiên, bỗng nhiên thời, không khí trong bộc phát ra từng đạo 'Ba ba' khí bạo thanh, Đạo: "Trữ tiểu thư, ngươi quả nhiên dường như nghe đồn vậy thông tuệ hơn người đây. Lại dám gạt qua ta Thiên Ma Tông hiểu biết cùng mai phục, nếu như không phải là ta còn chưa ra hết thực lực, sợ rằng thật đúng là bị ngươi đem về Loạn Ma Hải đây!"

"Cót két!"

Một tiếng vang nhỏ, trên mã xa môn từ từ mở ra, một gã mặc lục sắc quần dài nữ tử tự xe ngựa trong chậm rãi đi ra. Nữ tử mười bảy mười tám tuổi, dung nhan thanh lệ, dáng người thon thả, chỉ là sắc mặt có chút mang theo bệnh sắc tái nhợt.

Lục sắc quần dài nữ tử phất phất tay, vây quanh ở nàng bên cạnh những thị vệ kia nhất thời hướng lui về sau ra, nhường ra một con đường.

"Xà Nữ, ta thực sự không nghĩ ra, tại Loạn Ma Hải, trăm năm qua, đại gia một mực tường an vô sự, vì sao ngươi Thiên Ma Tông đột nhiên đối với ta Ninh gia xuất thủ? Làm như vậy, ngươi Thiên Ma Tông lẽ nào sẽ không sợ ta Ninh gia lửa giận sao?" Cô gái nói.

"Trữ tiểu thư là muốn kéo dài thời gian, chờ ngươi Ninh gia cứu binh tới cứu viện sao?" Xà Nữ Đạo: "Nếu như là như vậy, ta đây có thể nói cho Trữ tiểu thư, ngươi không cần đợi. Bởi vì đã có người đi ngăn trở ngươi Ninh gia cường giả."

Nữ tử biến sắc, sau đó nói: "Thương Lan Tông, Tinh Vân Tông, Thần Cơ Tông chờ tông môn đã cùng ngươi Thiên Ma Tông liên thủ?" Nàng rất rõ ràng, cái này Xà Nữ nếu dám nói như vậy, vậy nhất định là đã thu được viện trợ, không thì, chỉ bằng vào Thiên Ma Tông, là không có khả năng đối kháng được nàng Đinh gia.

Xà Nữ trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Trữ tiểu thư quả nhiên là thông tuệ hơn người. Nếu Trữ tiểu thư đã đoán được, kia cũng sẽ không làm tiếp vô dụng phản kháng ah? Ta bảo chứng, chỉ cần Trữ tiểu thư ngoan ngoãn theo ta đi, ngươi cái này hạ nhân, ta có thể tha cho bọn hắn một mạng! Mục tiêu của chúng ta, chỉ là Trữ tiểu thư."

"Ta đáp ứng, ta những thị vệ này cũng là sẽ không đáp ứng!" Cô gái nói.

"Bọn ta thề sống chết đảm bảo Vệ tiểu thư!"

Bọn thị vệ đồng nói, bọn thị vệ trong mắt tràn đầy kiên quyết, không có chút nào khiếp nhược vẻ.

"Nói như vậy Trữ tiểu thư là muốn phản kháng đến cùng rồi?" Xà Nữ ánh mắt dần dần Băng lạnh xuống, nàng mặc dù là Tôn Giả Cảnh, thế nhưng đối diện hơn một trăm người trong thế nhưng có hơn - ba mươi danh Linh Giả Cảnh, trong đó Linh Giả Cảnh cửu phẩm càng có hơn mười vị. Những người này đồng tâm hiệp lực, vẫn có thể đủ cho nàng tạo thành không phiền toái nhỏ, không thì nàng cũng sẽ không nói nhảm lâu như vậy.

"Kết trận!" Cô gái nói.

Dứt lời, tại nữ tử chung quanh những thị vệ kia nhất thời cấp tốc động, không được một hồi đó là hợp thành một cái vòng tròn hình trận hình, nội bộ thị vệ cầm trong tay trường cung, vòng ngoài thị vệ còn lại là cầm trong tay Trường Thương, ở dưới chân mọi người, nổi lên một cái đạm lam sắc vòng sáng.

"Chúng ta chỉ phải kiên trì nửa canh giờ, trong nửa canh giờ, gia tộc trong cường giả nhất định chạy tới. Lần này nếu là đại gia bất tử, ta Ninh gia mỗi người ban cho cực phẩm Năng Lượng thạch 10 khỏa, Địa Giai công pháp các, miễn phí là đại gia mở ra bán nguyệt, Địa giai Huyền bảo các nội, đại gia có thể tuỳ ý lấy nhất kiện Địa giai Huyền bảo. Nếu là chết trận, ta Ninh gia trợ cấp cực phẩm Năng

Lượng thạch 50 khỏa, cũng khiến kỳ tử nữ tiến nhập Ninh gia, cùng Ninh gia đệ tử cộng đồng học tập!" Nữ tử thanh âm nhàn nhạt ở trong sân vang lên.

Nghe được lời của cô gái, giữa sân mọi người dường như đánh máu gà, kích động nói: "Ta chờ thề sống chết đảm bảo Vệ tiểu thư!"

Xà Nữ sắc mặt của có chút khó coi, bởi vì Đinh tiểu thư nói không sai, những thứ kia đi vào lan Đinh gia cường giả tông môn cường giả, căn bản không cách nào ngăn cản đối phương bao lâu. Dù sao, Đinh gia tại Loạn Ma Hải thế nhưng siêu cấp bá chủ, nếu như không là có người âm thầm tương trợ bọn họ, bọn họ những tông môn này là căn bản không dám cùng Đinh gia đối kháng!

Hiện tại, xảy ra trước mặt nàng liền hai con đường, một là lập tức xuất thủ, huyết chiến đến cùng, bắt cái này Đinh gia tiểu thư, bất quá có Đinh gia những thứ kia tử sĩ tại, bằng nàng lực một người, muốn bắt được đối phương, hy vọng không phải là rất lớn. Thứ nhì là chờ người của nàng đến, lúc trước nàng vì không cho cái này Đinh tiểu thư chạy về Loạn Ma Hải, một người xé rách không gian tới rồi, mà của nàng tông môn cường giả cũng còn tại địa phương khác không có tới rồi. Nếu như của nàng giúp đỡ chạy tới, muốn bắt hạ cái này những người trước mắt này, dễ dàng!

Chỉ là nếu như là Đinh gia cường giả trước chạy đến mà nói, không có cái này Đinh tiểu thư làm áp chế, nàng kia liền thực sự chết không có chỗ chôn!

Là chờ còn là lập tức động thủ? Xà Nữ có chút gặp khó khăn!

Một bên, Dương Diệp kinh ngạc nhìn nữ tử liếc mắt, cô gái này quả nhiên là thông minh, đối mặt Tôn Giả Cảnh cường giả, không chỉ có không có chút nào hoảng loạn, trái lại còn có thể tĩnh táo bày trận cùng mượn hơi nhân tâm. Phần này tâm tính cùng trí tuệ, cùng kia yêu nữ Tần tịch tháng có liều mạng a!

Nếu như nữ nhân này là một người, hắn ngược là có chút nghĩ mượn hơi đối phương. Đây là một nhân tài, nhất định có thể giúp đỡ hắn không ít. Thế nhưng đáng tiếc, thân phận đối phương vừa nhìn liền không bình thường, đầu nhập vào hắn? Hắn có thể không cảm thấy hắn có Vương Bá chi khí, chỉ cần báo ra hắn là Kiếm Hoàng, chỉ biết lệnh mỹ nữ anh hùng lập tức quỳ xuống đất thần phục!

Còn nữa, cái này bừa bộn ân oán, hắn cũng không muốn tham gia, hắn hiện tại mình cũng là phiền phức một đống lớn, nào có lòng thanh thản đi quản người khác nhàn sự?

Lắc đầu, Dương Diệp xoay người hướng bên kia đi đến.

Dương Diệp cử động này, làm cho giữa sân hai nàng ánh mắt đều tiến đến gần. Chỉ là xuất kỳ là, hai nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp sau, đều là chân mày cau lại, không có lên tiếng ngăn cản. Hiển nhiên, hai nàng cũng nhìn thấu Dương Diệp ý đồ, đó chính là không muốn gây chuyện.

Đi hai bước, Dương Diệp lại đột nhiên dừng bước, điều này làm cho hai nàng nheo mắt, con rắn kia nữ càng nắm thật chặt roi trong tay. Theo đạo lý mà nói, nàng là Tôn Giả Cảnh nhị phẩm, mà trước mắt cái này kiếm tu bất quá là Linh Giả Cảnh nhị phẩm, nàng không hẳn là sợ đối mới vừa rồi là, thế nhưng trực giác cũng nói cho nàng biết, cái này tên kiếm tu rất nguy hiểm!

Đương nhiên, nàng không phải là chỉ bằng vào trực giác. Có thể Tôn Giả Cảnh, tự nhiên không phải là ngu xuẩn. Trước trước quan sát được hiện tại, nàng phát hiện trước mắt cái này kiếm tu đang đối mặt bọn họ song phương lúc, dĩ nhiên một điểm vẻ sợ hãi chưa từng, không chỉ có không có vẻ sợ hãi, trước mắt cái này kiếm tu tại xem bọn hắn lúc, ánh mắt rất bình tĩnh, rất tự nhiên...

Nếu như trước mắt cái này kiếm tu không phải là thần kinh đại điều, vậy chính là có đến không úy kỵ các nàng lá bài tẩy. Hai nàng không hẹn mà cùng tuyển chọn tin tưởng người sau, bởi vì trước mắt cái này đeo kiếm hạp nam tử thấy thế nào cũng không giống như là thần kinh đại điều.

Dương Diệp dừng bước, nhìn thoáng qua giữa sân mọi người, sau đó nói: "Cái kia, Loạn Ma Hải đi như thế nào?"

Dương Diệp không phải là trang bức, mà là hắn sau khi hạ xuống, hắn lạc đường....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 479: Chạy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, con rắn kia nữ đột nhiên vui vẻ, bởi vì nàng người đến!

Hơn hai trăm danh huyền giả tự xa xa thiểm lược mà đến, chớp mắt liền tới, cái này huyền giả mỗi người cảnh giới cũng thấp nhất đều là Vương Giả Cảnh. Tại cầm đầu một gã đầu trọc đại hán dưới sự chỉ huy, những người này trong chốc lát liền đem quần màu lục nữ tử đám người bao vây lại.

Quần màu lục nữ tử sắc mặt trầm xuống.

"Đinh thược dược, cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, nếu là ngoan ngoãn theo ta đi, ta có thể tha cho ngươi những thị vệ này một mạng, không thì, cũng đừng trách ta không khách khí!" Xà Nữ trầm giọng nói.

Trong đám người, tên là đinh thược dược nữ tử quét bốn phía liếc mắt, trong mắt lóe lên lướt một cái kiên quyết, Đạo: "Chư vị, cái này Thiên Ma Tông là cái gì tác phong, nói vậy đại gia cũng rõ ràng. Ta tính là đáp ứng bọn họ, bọn họ cũng nhất định sẽ không bỏ qua các ngươi. Từ giờ trở đi, đại gia tách biệt trốn, sống hay chết, toàn bộ xem đại gia tự mình tạo hóa, yên tâm, cho dù các ngươi bất hạnh bỏ mình, ta trước hứa hẹn hữu hiệu như cũ!"

Nói đến đây, đinh thược dược thủ đoạn khẽ động, một trương phù lục xuất hiện ở trong tay nàng, lập tức phẫn nộ quát: "Trốn!" Dứt lời, đinh thược dược ngọc thủ hơi cố sức, tấm bùa kia nhất thời bạo liệt ra, lập tức, kỳ bản thân trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ!

"Là ngẫu nhiên truyền tống phù, đáng chết!" Nhìn thấy một màn này, con rắn kia nữ nhất thời giận không thể bóc, Đạo: "Giết, không chừa một mống!"

Những thị vệ kia cũng phục hồi tinh thần lại, lập tức bỏ qua chống lại, hướng phía bốn phía thiểm lược đi, bất quá đại đa số mọi người bị chém giết, chỉ không được hơn hai mươi người chạy ra khỏi vây quanh. Chỉ là cái này hai mươi mấy người có thể hay không chạy trốn vẫn như cũ còn là một vấn đề, bởi vì tại đây hai mươi mấy nhân thân sau đều có huyền giả đang đuổi giết!

"Xà Tôn giả, làm sao bây giờ?" Đầu trọc đại hán trầm giọng nói.

Xà Nữ sắc mặt có chút dữ tợn, vốn có nắm chắc phần thắng, thế nhưng nàng không nghĩ tới nữ nhân này lại có ngẫu nhiên truyền tống phù, cái này cũng quái nàng sơ suất, nếu như nàng không lớn ý, nàng là có thể phong tỏa không gian, khiến kia ngẫu nhiên truyền tống phù mất đi tác dụng. Thế nhưng đáng tiếc, nàng vốn cho là nữ nhân này là muốn liều mạng đánh một trận, nào biết nữ nhân này cư nhiên trực tiếp hạ lệnh khiến mọi người trốn, hơn nữa chính cô ta còn là người thứ nhất!

"Không nên đi truy sát những thứ kia tiểu rồi rồi, khiến mọi người tìm tòi phương viên hai trăm dặm phạm vi, kia đinh thược dược mặc dù là Linh Giả Cảnh, nhưng là bởi vì thể chất duyên cớ, cũng không sức chiến đấu, cho nên, khiến đại gia không cần cố kỵ. Đương nhiên, cũng không có thể sơ suất, cô gái này trên người khó bảo toàn không có cái khác bảo mệnh đích thủ đoạn!" Xà Nữ mặt âm trầm nói.

Đầu trọc đại hán gật đầu, sau đó nhìn một bên Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Xà Tôn giả, người này...."

Nghe vậy, Xà Nữ ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp, Xà Nữ bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, Đạo: "Xem công tử lạ mặt, nghĩ đến công tử không phải là Loạn Ma Hải của người ah?"

Dương Diệp Đạo: "Ta đối ân oán của các ngươi không có hứng thú, chỉ là đi ngang qua, đúng dịp đụng phải mà thôi. Nghĩ đến các hạ chính là Loạn Ma Hải của người, thỉnh giáo hạ, Loạn Ma Hải đi như thế nào?"

"Công tử đi ma hải làm thâm?" Xà Nữ Đạo.

Dương Diệp nhướng mày, mà lúc này, Xà Nữ lại đột nhiên Đạo: "Hướng công tử phía trước đi thẳng, vượt qua trước mặt vắng vẻ lĩnh có thể đạt được Loạn Ma Hải vực. Chỉ là công tử phải cẩn thận, yên tĩnh này lĩnh trong có thể là có thêm rất nhiều yêu thú, trong đó đủ tôn cấp yêu thú, lấy công tử thực lực, sợ rằng khó có thể xuyên qua yên tĩnh này lĩnh, không bằng cùng bọn ta một đường, đại gia một đường cũng tốt có thể chiếu ứng lẫn nhau, làm sao?"

"Không cần, ta chạy đi, cáo từ!" Dương Diệp đối về hai người khẽ gật đầu, sau đó hướng phía trước mặt đi đến. Nữ nhân này cùng cái này Thiên Ma Tông vừa nhìn thì không phải là hàng tốt gì, hắn lại không muốn đi cùng đối phương tiếp xúc, ngược lại không phải là sợ, chỉ là ngại phiền phức.

"Chậm đã!"

Đúng lúc này, kia nam tử đầu trọc đột nhiên gọi lại Dương Diệp.

Một bên Xà Nữ chân mày to hơi một túc, bất mãn nhìn nam tử đầu trọc liếc mắt, lấy từng trải cùng kinh nghiệm, nàng đã hầu như có thể khẳng định, trước mắt nam tử này mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng khẳng định có bài tẩy gì, hoặc là nói cái gì siêu nhiên thân phận, không thì không có khả năng đối mặt một cái Tôn Giả Cảnh cường giả còn có thể biểu hiện như thế chẳng ti không cổ họng.

Cũng chính bởi vì vậy, nàng mới theo đuổi đối phương rời đi, ngược lại không phải là nàng kiêng kỵ hoặc là sợ hãi, nàng cũng không muốn phiền phức. Dù sao cũng giết hay không đối phương, đều không có chút nào thật là tốt chỗ.

Dương Diệp dừng bước, xoay người nhìn nam tử đầu trọc, Đạo: "Chuyện gì?"

Nam tử đầu trọc thật sâu nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó đối về Xà Nữ Đạo: "Xà Tôn giả, ngươi còn nhớ rõ tông chủ đã từng muốn chúng ta lưu ý người nọ sao? Lúc đó Tôn giả ngươi ở đây bên ngoài, cũng không nhìn thấy tông chủ xuất ra bức họa, thế nhưng ta cũng gặp được. Lúc trước nhất thời không nhớ ra được, hiện đang hồi tưởng lại, ta mới phát hiện, bức họa kia người trên cùng người này cực kỳ tương tự, nếu như ta không phỏng chừng sai, người này nhất định chính là tông chủ muốn tìm người, không thể thả hắn rời đi!"

Xà Nữ Đạo: "Ngươi xác định?"

Nam tử đầu trọc gật đầu, Đạo: "Bức họa kia của người không có đeo kiếm hạp, cho nên trước khi ta mới không có thể đủ nhận ra, thế nhưng hiện tại xem ra, người này ngoại trừ nhiều cõng một cái cái hộp kiếm bên ngoài, còn lại cơ bản cùng bức họa kia người hoàn toàn tương tự. Cho nên, ta dám khẳng định, người này chính là tông chủ muốn tầm đích người, lúc đầu tông chủ nói nếu là tìm được người này, khiến chúng ta phải tránh không thể đả thảo kinh xà, trước phải thông tri hắn, nghĩ đến, người này đối tông chủ chắc là vô cùng trọng yếu, cho nên, chúng ta trăm triệu không thể thả hắn rời đi!"

Xà Nữ trầm ngâm hạ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Công tử hẳn là nghe được ah?"

Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là tràn đầy nghi hoặc, cái này Quang Đầu Nam xem ra không giống như là đang nói dối, chỉ là kia cái gì Thiên Ma Tông tông chủ tại sao phải có tự mình bức họa đây? Chẳng lẽ...

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp ánh mắt Băng lạnh xuống.

"Kia thỉnh công tử đến chúng ta Thiên Ma Tông một chuyến, công tử cũng sẽ không phản đối ah?" Xà Nữ nhạt thanh Đạo, trong tay kim sắc trường tiên dường như sống, hơi rung động. Trước khi phóng nhãn trước nam tử này rời đi, là bởi vì nàng không rõ ràng lắm đối phương lai lịch, không muốn đa sự. Thế nhưng hiện tại, nếu là tông chủ người muốn tìm, vậy dĩ nhiên không thể thả đối phương đi!

"Thiên Ma Tông, ta sẽ đi, nhưng không phải là đi theo ngươi!" Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía Xà Nữ bắn mạnh tới.

Đến trình độ này, tại nói nhảm liền không có ý gì. Cho nên hắn trực tiếp xuất thủ, hắn vốn không muốn xuất thủ, bởi vì hắn quả thực không muốn tại trêu chọc phiền toái gì, chạy đi Trung Vực mới là hắn lập tức chuyện khẩn yếu nhất. Thế nhưng đáng tiếc, đối phương không có ý định buông tha hắn. Nếu như vậy, hắn cũng chỉ có thể mang trước mắt cản đường người trước giải quyết rồi.

Thấy Dương Diệp động thủ, Xà Nữ sắc mặt cũng là trầm xuống, một cái Linh Giả Cảnh huyền giả cũng dám dẫn đầu đối với nàng động thủ, đây quả thực là đang vũ nhục nàng. Không ở cố kỵ cái gì, Xà Nữ thủ đoạn khẽ động, trong tay trường tiên giống như một điều kim sắc con rắn nhỏ thông thường điện xạ hướng Dương Diệp.

Tăng trưởng tiên kéo tới, Dương Diệp một quyền chợt đánh ra, 'Oanh' một tiếng, Xà Nữ trong tay trường tiên nhất thời bay ngược mà quay về. Xà Nữ cả kinh, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp lực lượng cư nhiên lớn như vậy, lại có thể mang của nàng roi đẩy lui. Kinh qua đi, đó là tức giận, nàng đường đường Tôn Giả Cảnh cường giả một kích lại bị một gã Linh Giả Cảnh huyền giả đẩy lùi, thật là mất mặt a!

"Ngươi muốn chết!"

Xà Nữ tay ngọc vung lên, trong tay kim sắc trường tiên đón gió tăng vọt, hóa thành một cái sắp tới trăm trượng lớn nhỏ kim sắc cự mãng, cự mãng thân hình ngăn, hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới.

Huyền kỹ!

Dương Diệp không dám khinh thường, thân thủ nhất chiêu, Long Cốt kiếm xuất hiện ở trong tay. Hai tay nắm Long Cốt kiếm chém ngang mà qua, nhất thời, vô số đạo như sợi tơ kiếm khí bắn ra, vô số đạo Kiếm tia kiếm khí cùng màu vàng kia cự mãng ầm ầm chạm vào nhau, bỗng nhiên thời, không giữa một trận kịch liệt rung chuyển, vô số đạo khí lãng tầng tầng điệp được địa hướng phía bốn phía khuếch tán ra!

Nhìn một màn này, Xà Nữ trong mắt không chút nào che dấu vẻ khiếp sợ, cái này là một gã Linh Giả Cảnh phát ra kiếm khí sao? Thậm chí ngay cả của nàng Địa giai thượng phẩm Huyền kỹ đều phá đi. Bất quá hoàn hảo, đây chỉ là đơn thuần kiếm khí, cũng không có chút nào kiếm ý gia trì, thiếu niên này chắc là không có lĩnh ngộ kiếm ý, không thì...

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, một đạo tử sắc kiếm khí trong chớp mắt đó là đi tới Xà Nữ trước mặt, Xà Nữ không chút nghĩ ngợi liền theo tay vung lên, trường tiên đánh vào đạo kiếm khí này vẻ.

"Phanh"

Một tiếng nổ vang, kiếm khí ầm ầm tiêu tán, mà Xà Nữ kia trường tiên cũng là ứng tiếng mà đoạn. Kiếm khí tiêu tán sau, một luồng hồng mang tự kia tiêu tán kiếm khí trong tránh hiện ra, tốc độ không giảm hướng phía Xà Nữ điện xạ mà đến. Xà Nữ ngẩn ngơ, khi thấy kia sợi hồng mang lúc, Xà Nữ sắc mặt đại biến, kinh hãi nói: "Kiếm ý, kiếm ý thực chất, ngươi đến tột cùng là quái vật gì!"

Tuy là khiếp sợ, thế nhưng Xà Nữ động tác thế nhưng bất mãn, tay phải chợt hướng phía trước nắm chặt, kia sợi hồng mang nhất thời bị đọng lại ở tại tại chỗ, Thuấn Tức sau, ầm ầm tiêu tán trên không trung.

Mà đúng lúc này, Xà Nữ con ngươi kịch liệt co rụt lại, thấy lạnh cả người tự nàng gáy kéo tới, bằng vào nhiều năm cuộc chiến sinh tử kinh nghiệm, Xà Nữ chân phải chợt đạp đất, thân thể trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, một đạo mười mấy centi mét dài rãnh máu xuất hiện ở nàng kia xăm hắc sắc con rắn nhỏ trên cổ của.

Xà Nữ kinh hãi địa nhìn Dương Diệp liếc mắt, cũng không quản trên gáy vết thương, trực tiếp xé rách không gian, hướng phía xa xa thiểm lược đi, tốc độ cực nhanh, không được một hơi thở thời gian đó là tiêu thất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp sửng sốt, liền chạy như vậy? Hắn còn không có xuất toàn lực đây!

Một lát, Dương Diệp lắc đầu, có chút không nói gì, hắn không nghĩ tới cái này đường đường Tôn Giả Cảnh cường giả, lại không đánh mà chạy. Bất quá Dương Diệp cũng phát hiện một vấn đề, đó chính là tôn giả này cảnh cường giả nếu như nhất tâm muốn chạy trốn nói, hắn còn giống như thật cầm đối phương không có cách nào. Liền giống bây giờ, hắn liền chỉ có thể nhìn đối phương chạy trốn...

Giống như quên mất còn có một người!

Dương Diệp xoay người nhìn về phía một bên ngây người như phỗng đầu trọc đại hán, nhìn tên này trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ đại hán, Dương Diệp lắc đầu, cái gì gọi là tìm đường chết, đây là điển hình tìm đường chết. Nếu như hắn không nhiều lắm miệng, hắn là có thể không cần chết, thế nhưng đáng tiếc...

Một đạo kiếm quang hiện lên, tên này đã là Linh Giả Cảnh ngũ phẩm đầu trọc đại hán đầu nhất thời bay ra ngoài!

Bát trọng Sát Lục kiếm ý, quét ngang phổ thông cùng giai huyền giả, thật không có một điểm lo lắng!

Thu kiếm, Dương Diệp xoay người nhìn về phía một bên, Đạo: "Còn không ra sao?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 480: Yêu nghiệt vậy nữ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nữ tử đúng là trước khi dùng ngẫu nhiên truyền tống phù bỏ chạy kia Đinh Thược Dược.

Kỳ thực nữ tử dùng căn bản không phải cái gì ngẫu nhiên truyền tống phù, mà là dùng là Ẩn Thân Phù. Ẩn Thân Phù, Dương Diệp chỉ ở lâm sơn một ít thư tịch thượng khán qua, nhưng là lại là cũng chưa từng thấy tận mắt, hắn không nghĩ tới, cư nhiên tại nơi này gặp được. Hơn nữa đối phương cái này Ẩn Thân Phù cấp bậc tựa hồ còn không thấp, ít nhất là trung phẩm trở lên, không thì cũng không có khả năng giấu diếm được con rắn kia nữ!

"Ngươi là Phù Văn Sư!" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, tại trong tay nàng, còn nắm một quả phù lục, Đạo: "Chỉ Phù Văn Sư, mới có thể xuyên qua cái này Ẩn Thân Phù cùng ngẫu nhiên truyền tống phù trong lúc đó khác nhau. Nhìn ngươi trang phục, ngươi không phải là Loạn Ma Hải của người, chắc là từ Nam Vực hoặc là Cổ Vực Thành tới, mục đích, hẳn không phải là Loạn Ma Hải, mà là đi trước kia

Trung Vực, đúng không?"

Yêu nghiệt!

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này thật là thành tinh, dĩ nhiên cứ như vậy đoán được lai lịch của hắn cùng với hắn muốn đi mục đích. Nữ nhân này trí tuệ thực sự không kém Tần Tịch Nguyệt a!

"Bát trọng kiếm ý, lấy Linh Giả Cảnh thực lực đẩy lùi Tôn Giả Cảnh, tại Nam Vực, chỉ một người có thể làm được, đó chính là Kiếm Hoàng, các hạ phải là Kiếm Hoàng Dương Diệp ah?" Đinh Thược Dược lại nói.

"Có lúc quá thông minh, không là chuyện tốt!" Dương Diệp hai mắt híp lại, trước mắt nữ nhân này quá thông minh chút, khiến hắn đều có chút kiêng kỵ.

Đinh Thược Dược mỉm cười, Đạo: "Chúng ta chắc là có thể trở thành bằng hữu, bởi vì chúng ta có cùng chung địch nhân!"

"Cùng chung địch nhân?" Dương Diệp cau mày hỏi.

Đinh Thược Dược chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Ta điều tra ngươi, đối với ngươi một việc cũng giải. Ngươi lần này đi trước Trung Vực, nếu như ta không đoán sai, ngươi chắc là đi ngăn cản kia La Tuấn thu được Càn Khôn Đồ ah?"

Kiếm quang lóe lên, Dương Diệp Thuấn Không Kiếm để ngang Đinh Thược Dược trên cổ của, bất quá người sau trên mặt cũng không có cách nào vẻ sợ hãi, tương phản, còn mặt mang tiếu ý, chỉ là sắc mặt kia quá mức tái nhợt, cái này tiếu ý có vẻ hơi có chút quỷ dị.

"Điều tra qua ta? Đinh tiểu thư, ta tựa hồ không biết ngươi đi?" Trước mắt nữ nhân này khiến Dương Diệp cảm nhận được một tia nguy hiểm, cái này có chút khôi hài, bởi vì chỉ cần hắn nhẹ nhàng vung lên, trước mắt nữ nhân này đầu chỉ biết dọn nhà, thế nhưng hắn ở sâu trong nội tâm cũng đối nữ nhân này sinh ra kiêng kỵ cảm giác.

"Ngươi không phải là phải nói chuyện với ta như vậy sao?" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, phảng phất giữa bằng hữu đối thoại, thanh âm rất bình tĩnh.

Dương Diệp Thâm sâu nhìn đối phương liếc mắt, sau đó thu hồi Thuấn Không Kiếm, Đạo: "Đinh tiểu thư hiện tại có thể trả lời vấn đề của ta ah? Cũng nói với ta thanh danh của ta đã lưu truyền đến cái này Loạn Ma Hải."

"Từ Nhân Hoàng chặt đứt Nam Vực cùng Trung Vực trong lúc đó giới vực kết giới sau, bị vây hiếu kỳ, ta đi trước Nam Vực, đến rồi Nam Vực, toàn bộ Nam Vực đều lưu truyền Dương công tử đủ loại truyền thuyết, bởi hiếu kỳ, ta liền là thông qua một ít quan hệ, thu được Dương công tử tư liệu. Chỉ là không nghĩ tới, hiện tại thược dược cũng nhìn thấy bản thân!" Đinh Thược Dược Đạo.

"Vậy ngươi lại là làm sao biết ta muốn đi Trung Vực ngăn cản kia La Tuấn?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Bởi vì ta cũng điều tra qua La Tuấn!" Đinh Thược Dược Đạo: "Nhân Hoàng muốn nhất thống Nam Vực, liền nhất định phải thu được kia Càn Khôn Đồ, bởi vì có Càn Khôn Đồ, hắn mới có thể mau hơn thống nhất cả cái thế giới loài người. Mà Dương công tử cùng hắn đối địch, tự nhiên sẽ không để cho hắn thu được kia Càn Khôn Đồ, hiện tại Dương công tử xuất hiện ở đây, lại là muốn đi trước Loạn Ma Hải, cho nên..." Nói đến đây, Đinh Thược Dược mỉm cười, không ở nói xong.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Đinh tiểu thư nói chúng ta có cùng chung địch nhân, lại là ý gì?"

"Chúng ta đến vắng vẻ lĩnh đang nói, bởi vì qua không được bao lâu, kia Thiên Ma Tông đám người khả năng sẽ xuất hiện tại đây. Làm sao?" Đinh Thược Dược cười nói.

Dương Diệp Đạo: "Đinh tiểu thư không có nghe con rắn kia nữ nói kia vắng vẻ lĩnh trong có thể là có thêm tôn cấp Huyền thú sao?"

"Có Dương công tử tại, ta còn cần sợ kia tôn cấp Huyền thú sao?" Đinh Thược Dược trừng mắt nhìn Đạo.

Dương Diệp: "...."

Tại Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược ly khai không lâu sau, ba gã trung niên nhân cùng con rắn kia nữ xuất hiện ở giữa sân.

"Bọn họ đi!" Cầm đầu một người trung niên quét liếc chung quanh, sau đó nhìn về phía Xà Nữ Đạo: "Tiểu Xà, người nọ quả nhiên là bát trọng kiếm ý, đồng thời cầm còn là đạo khí?"

"Đại ca, ta còn có thể gạt ngươi sao?" Bị trung niên nhân hoài nghi, Xà Nữ có chút không vui nói.

Trung niên nhân thần sắc ngưng trọng nói: "Vậy hẳn là không sai, người này phải là kia Nam Vực Kiếm Hoàng, toàn bộ Nam Vực, cũng chỉ có hắn lĩnh ngộ bát trọng kiếm ý, đồng thời cầm trong tay năm đó Túy đạo nhân bội kiếm Thuấn Không! Không nghĩ tới, hắn đi tới Loạn Ma Hải, chỉ là chẳng biết tại sao tông chủ muốn ta chờ lưu ý hắn? Ai, tông chủ hôm nay bế quan, không thì sự tình là có thể biết rõ!"

"Đại ca, vậy chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?" Xà Nữ Đạo.

"Hồi tông, chờ tông chủ xuất quan! Ai, có chút đáng tiếc, không thì, nếu là bắt kia Đinh Nguyên nữ nhi, nhất định có thể làm cho hắn sợ ném chuột vở đồ, hiện tại, không có cái này Đinh Thược Dược làm người chất, chúng ta liền mất đi cùng Đinh Nguyên đàm phán tư cách. Lấy Đinh gia thực lực cùng ngạo khí, lần này bọn họ nhất định sẽ đối với chúng ta điên cuồng trả thù, cho nên, lúc này chúng ta phải mau chóng hồi tông, chờ tông chủ xuất quan!" Trung niên nhân trầm giọng nói.

Mọi người không có phản đối, con rắn kia nữ mặc dù có chút không cam lòng, thế nhưng cũng không dám phản đối, lập tức gật đầu, cùng ba người tiêu thất ở tại tại chỗ.

Vắng vẻ lĩnh.

Vào đêm, một vầng trăng sáng giắt trên cao, bỏ ra nhàn nhạt ngân huy, là toàn bộ vắng vẻ lĩnh phủ thêm một tầng thật mỏng ngân sa.

Một chỗ trên đất trống, một đoàn lửa trại lẳng lặng thiêu đốt, hỏa quang phản chiếu Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược sắc mặt hai người ửng đỏ.

"Dương công tử không có ngự kiếm, mà là tuyển chọn bộ hành, nghĩ đến là vì tránh né người nào ah?" Đinh Thược Dược Đạo.

"Hay là trước trả lời ta trước vấn đề ah, vì sao Đinh cô nương nói chúng ta có cùng chung địch nhân? Chẳng lẽ Đinh cô nương gia tộc cùng kia La Tuấn cũng có cừu hận gì?" Dương Diệp Đạo. Nữ nhân này quá thông minh, thông minh khiến hắn có chút xấu hổ, vì sao? Bởi vì tại cái này trước mặt nữ nhân, hắn cảm giác hắn giống như sẽ không có bí mật.

Đọc truyện vớI http://truyencua t ui.Net/

Đinh Thược Dược mỉm cười, Đạo: "Loạn Ma Hải, có vô số thế lực, trong đó lấy cái này Thiên Ma Tông, Thương Lan Tông, Tinh Vân

Tông, Thần Cơ Tông tứ đại tông môn là mạnh nhất, bởi vì bọn họ có thật nhiều phụ thuộc đảo nhỏ, hơn nữa bản thân 4 tông tông chủ đều là Hoàng Giả Cảnh cường giả. Bất quá, tại đây Loạn Ma Hải, mạnh nhất còn thuộc ta Đinh gia, bởi vì ta Đinh gia có ba gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà lại nắm giữ toàn bộ Loạn Ma Hải đội thuyền cùng toàn bộ Loạn Ma Hải thập phần phần sáu linh mạch!

Có thể nói như vậy, tại Loạn Ma Hải, những tông môn này đều phải cần xem ta Đinh gia sắc mặt. Bất quá ta Đinh gia làm việc cũng không có làm tuyệt, còn thừa lại linh mạch cùng một chút đảo nhỏ, đều tùy ý những tông môn này đi chơi đùa, cũng không có ngăn cản bọn họ. Cũng chính vì vậy, trăm năm qua, ta Đinh gia cùng những tông môn này chung đụng đều coi như không tệ. Thẳng đến Nhân Hoàng xuất thế, phần này an bình mới bị phá hư."

"La Tuấn đã ra tay với Loạn Ma Hải?" Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Nhân Hoàng bài trừ giới vực kết giới sau, đầu tiên đi tới ta Đinh gia, hy vọng ta Đinh gia phụ trợ hắn, đồng thời khai xuất xa xỉ điều kiện, thế nhưng ta Đinh gia cự tuyệt."

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được hỏi: "Nhân Hoàng quật khởi sắp tới, phía sau lại có Đỉnh Hán Đế Quốc cùng một chút siêu cấp thế gia ủng hộ, ngươi Đinh gia tựa hồ không có lý do gì cự tuyệt hắn ah?"

"Bởi vì một người!" Đinh Thược Dược Đạo: "Người này đối với ta Đinh gia có lớn lao ân tình, hắn nói ta Đinh gia nếu là đầu nhập vào La Tuấn, tương lai nhất định có ngập đầu tai ương, cho nên, không có biện pháp, ta Đinh gia chỉ có thể cự tuyệt kia La Tuấn!"

"Cũng bởi vì một người một câu nói, các ngươi liền bỏ qua?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Hắn cũng không phải là người thường, Dương công tử, hẳn là nghe qua Hiểu Thiên Cơ ah?"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hắn thế nào chưa từng nghe qua, đây chính là hắn nhạc phụ!

"Ngươi là nói là hiểu, đói, Hiểu tiên sinh không cho ngươi Đinh gia đầu nhập vào kia La Tuấn?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Nếu như không phải là hắn, trên đời này lại có ai có thể một lời khiến ta An Gia quyết định nghịch lưu mà lên đây? Ta Đinh gia cự tuyệt La Tuấn sau, hắn lúc đó cũng không có làm khó dễ, chỉ nói là khiến ta Đinh gia nhiều suy nghĩ một chút. Chỉ là hiện tại xem ra, hắn kỳ thực sớm đã thành làm khó dễ. Nếu như ta không đoán sai, cái này Thiên Ma Tông chờ tông môn cũng đã đầu phục La Tuấn, không thì cho bọn hắn một trăm lá gan cũng là không dám hướng ta Đinh gia động thủ!"

Nghe thế, Dương Diệp coi như là hiểu. Đồng thời trong lòng có chút ấm áp, bởi vì Hiểu Thiên Cơ này nâng rõ ràng cho thấy đang giúp hắn, không thì, cái này Đinh gia vô cùng có khả năng đã đầu phục kia La Tuấn. Nếu như cái này Đinh gia thực sự đầu phục La Tuấn, kia lấy Đinh gia tại Loạn Ma Hải thế lực, hắn đừng nói đi ngăn cản cái này La Tuấn, đó là có thể không thể đạt được Trung Vực cũng là một cái vấn đề!

"Nói vậy Dương công tử cũng không nghĩ toàn bộ Loạn Ma Hải rơi vào kia La Tuấn trong tay ah?" Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói.

"Lấy Đinh gia thực lực, muốn tiêu diệt những tông môn kia, hẳn không phải là việc khó gì ah?" Dương Diệp Đạo.

"Quả thực không khó, thế nhưng nếu như kia La Tuấn âm thầm tương trợ bọn họ, vậy coi như khó nói." Đinh Thược Dược Đạo.

"Đây là các ngươi chuyện!" Dương Diệp lắc đầu, hắn biết trước mắt nữ nhân này là có ý gì, không cách nào là muốn kéo hắn hạ thuỷ. Nếu như là bình thường, có cơ hội cho kia La Tuấn tìm phiền toái, hắn không ngại dưới sự trợ giúp cái này Đinh gia. Thế nhưng hiện tại, vẫn là câu nói kia, Càn Khôn Đồ mới là trọng yếu nhất.

Một khi khiến La Tuấn đạt được Càn Khôn Đồ, tính là giúp đỡ Đinh gia thu phục toàn bộ Loạn Ma Hải đều không có ý nghĩa, bởi vì đối phương tùy thời có thể có thể thu hồi đi.

Còn nữa, hắn tuy rằng cùng La Tuấn là tử địch, thế nhưng cũng không muốn bị người làm thương sử!

"Dương công tử sẽ không sợ ta Đinh gia đầu nhập vào kia La Tuấn sao?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, Đạo: "Đương nhiên sợ, thế nhưng thì tính sao? Lẽ nào cũng bởi vì ta sợ ngươi Đinh gia đầu nhập vào La Tuấn, sẽ bị ngươi Đinh gia lợi dụng làm thương sử? Đinh cô nương, ngươi rất thông minh, rất hiểu nắm chặt nhân tâm, điểm ấy ta rất bội phục. Thế nhưng, cái này không có nghĩa là ngươi nắm chặc tâm tư của ta sau liền ăn chắc ta, ngươi Đinh gia nếu là muốn đi đầu nhập vào kia La Tuấn, xin cứ tự nhiên!"

"Dương công tử quả nhiên như đồn đãi vậy, tùy hứng làm đây!" Đinh Thược Dược thấp giọng nói.

"Rống!"

Đúng lúc này, vắng vẻ sơn lĩnh xa xa đột nhiên truyền đến một trận tiếng rống giận dữ, lập tức toàn bộ mặt đất kịch liệt chiến động, dường như muốn nứt ra rồi thông thường.

"Là ta Đinh gia rất hùng thú, ta Đinh gia cường giả đến rồi!" Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói một câu, chỉ là trong mắt cũng hiện lên lướt một cái vẻ ngưng trọng.

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 481: Xuất thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược trước mặt của, là một tòa dường như núi nhỏ kiểu lớn như vậy hắc sắc gấu to. Gấu to thân thể thực sự quá lớn, Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược hai người còn không có nó một chân chỉ đại.

Một gã lão giả cùng một danh thanh niên tự màu đen kia gấu to trên vai nhảy xuống, khi thấy Đinh Thược Dược lúc, hai người đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái lành lạnh. Kia Đinh Thược Dược nhìn thấy hai người lúc, sắc mặt cũng là nhỏ hơi trầm xuống một cái.

Lão giả rất nhanh lộ ra một cái dáng tươi cười, Đạo: "Thược Dược, ngươi không có việc gì là tốt rồi, có thể lo lắng chết Nhị thúc cùng ngươi hai đường ca! Hừ, kia Thiên Ma Tông đám người thật là to gan lớn mật, cũng dám cua ngươi, ngươi yên tâm, đợi Nhị thúc tất định là ngươi ra cái này miệng ác khí. Ừ? Người này là ai?" Lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người.

"Hắn là ta tại Nam Vực kết giao bằng hữu!" Đinh Thược Dược nhạt thanh Đạo: "Nhị thúc, cha ta đây?"

Lão giả ánh mắt từ Dương Diệp trên người thu hồi lại, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Phụ thân ngươi hắn vì đuổi tới cứu ngươi, trung Thiên Ma Tông nhóm cường giả mai phục, hiện tại người bị thương nặng, hôn mê bất tỉnh. Ừ, hiện tại Nhị thúc tạm đời gia chủ chức. Tốt lắm, không nói những thứ này, chúng ta hồi Đinh gia ah, yên tâm, có Nhị thúc tại, ai cũng không có thể tại thương tổn ngươi!"

Nghe được lời của lão giả, Đinh Thược Dược ngọc thủ nắm chặt, nhìn thoáng qua lão giả, trầm mặc một hồi, Đạo: "Nhị thúc, nguyên bản ta cho rằng, ngươi tính là nghĩ đoạt được gia chủ vị, cũng sẽ không làm cấu kết ngoại nhân loại này chuyện ngu xuẩn tới. Thế nhưng ta còn là đánh giá cao của ngươi chỉ số thông minh, vì gia tộc vị, ngươi thậm chí ngay cả Đinh gia tổ huấn cũng dám vi phạm, một mình cấu kết ngoại nhân, mưu đồ Đinh gia, ngươi sẽ không sợ lão tổ mang ngươi hồn phách trấn áp tại liệt dương bên trong động, trọn đời không được siêu sinh sao?"

"Đinh Thược Dược, ngươi có ý tứ!" Lão giả thanh niên nam tử bên người biến sắc, cả giận nói.

Lão giả khoát tay áo, Đạo: "Thược Dược, ngươi như trước còn là như vậy thông tuệ hơn người, Nhị thúc cũng không muốn giấu diếm ngươi. Hiện tại, ngươi là ngoan ngoãn cùng Nhị thúc đi, còn là Nhị thúc giết ngươi? Thành thật mà nói, Nhị thúc cũng không muốn giết ngươi, bởi vì Đinh gia phần lớn sản nghiệp đều cần ngươi tới xử lý, thế nhưng không có biện pháp, ngươi không phải là phải nói toạc. Ai, ngươi vì sao thì không thể đần một lần đây?"

"Cha ta như thế nào?" Đinh Thược Dược nhạt thanh hỏi.

"Yên tâm, không chết được. Ta không nghĩ tới hắn cư nhiên có thể chống đỡ trở lại Đinh gia, ta có chút đánh giá thấp hắn. Hiện tại hắn trở lại Đinh gia, ta không làm gì được hắn, bất quá hắn có thể hay không tỉnh lại chính là một vấn đề, ha hả..." Lão giả có chút khoái ý cười nói.

"Cha, nam này làm sao bây giờ!" Lúc này, một bên thanh niên đột nhiên nói.

Lão giả nhàn nhạt quét Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Hắn nếu nghe được không nên nghe, vậy hãy để cho hắn đi chết đi!"

Một đạo kiếm quang hiện lên, một người đầu bay ra ngoài.

Đầu người, dĩ nhiên không phải Dương Diệp.

Một kiếm Trảm Phi thanh niên đầu người sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, ôm kia Đinh Thược Dược tiêu thất ở tại tại chỗ. Lúc này Dương Diệp tâm trung rất là biệt khuất, bởi vì hắn dám khẳng định, nữ nhân này trăm phần trăm đoán chắc hắn sẽ ra tay, đồng thời sẽ cứu nàng. Thành thật mà nói, hắn rất không thích bị người mưu hại, thế nhưng không có biện pháp, hắn không thể không cứu nữ nhân này, bởi vì từ hai người nói chuyện trong, hắn biết, nếu như không cứu nữ nhân này, cái này nếu nói Đinh gia, khả năng liền thực sự rơi vào lão giả này trong tay.

Mà lão giả này, rõ ràng chính là cùng kia Thiên Ma Tông đám người một phe, thậm chí lão giả này khả năng đã đầu phục La Tuấn. Cho nên, hắn phải liền nữ nhân này, không thì, một khi khiến lão giả này thành công điều khiển kia cái gì Đinh gia, kia Đinh gia khả năng lập tức liền đầu đến La Tuấn trong ngực.

Dương Diệp nghĩ, nữ nhân này lúc trước nói chuyện khả năng liền là cố ý, cố ý cho hắn biết hiện tại Đinh gia tình cảnh....

Thật là tâm cơ thâm trầm! Dương Diệp có chút cực sợ!

Bên đống lửa, lão giả trước là có chút đờ đẫn nhìn thoáng qua thanh niên kia thi thể, sau khi lấy lại tinh thần, lão giả hai mắt rồi đột nhiên xích đỏ lên, một đạo tựa như dã thú rít gào thanh âm của tự lão giả trong miệng bạo phát ra: "Tiểu tiện nhân, hỗn đản, ta đinh tượng không giết các ngươi thề không làm người! A a a a...."

Đã chạy ra Bách Lý Dương Diệp đang nghe đạo này tiếng rống giận dữ lúc, lắc đầu, sau đó cúi đầu nhìn về phía trong ngực nữ tử, Đạo: "Ngươi có đúng hay không rất đắc ý?"

"Ngươi không là có thể chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả sao? Tại sao muốn chạy?" Đinh Thược Dược hỏi.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, thân thủ chợt tại Đinh Thược Dược cái mông vỗ một cái tát, cả giận nói: "Đó là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả a, bên cạnh hắn còn có một đầu tôn cấp Huyền thú, ta đây? Ta mới Linh Giả Cảnh nhị phẩm a, ngươi cho ta là vô địch a? Trừng cái gì trừng? Ngươi tin hay không hiện tại ta đem ngươi nhét vào trong hoang sơn dã lĩnh này?"

Đinh Thược Dược căm tức nhìn Dương Diệp, bộ ngực sữa kịch liệt phập phồng, hiển nhiên, Dương Diệp lúc trước chụp nàng cái mông, khiến cô gái này thật sự nổi giận!

Dương Diệp biến sắc, Đạo: "Tới thật mau, ngươi, ngươi đừng trừng ta, ngươi không phải là rất thông minh sao. Mau nghĩ biện pháp, không thì ngươi khả năng liền phải chết ở chỗ này. Trước tiên là nói về tốt, đến rồi vạn bất đắc dĩ thời điểm, ta sẽ đem ngươi bỏ lại, sau đó tự mình đi chạy trối chết."

Đinh Thược Dược còn là căm tức nhìn Dương Diệp, không nói lời nào, cứ như vậy căm tức nhìn.

Dương Diệp có chút không nói gì, nữ nhân này, quật cường dâng lên cùng mưa tịch có liều mạng.

"Ngươi còn có nghĩ là cứu phụ thân ngươi?" Dương Diệp Đạo: "Mang ngươi bỏ lại, ta có tám phần mười nắm chặt có thể đào tẩu, nếu như ngươi bị ta bỏ lại, ngươi có mấy thành nắm chặt có thể đào tẩu? Nếu như một thành cũng không có, kia liền đuổi mau nghĩ biện pháp."

Nghe được Dương Diệp nói, Đinh Thược Dược sắc mặt dễ nhìn một ít, trầm mặc một hồi, Đạo: "Giết hắn, đơn giản nhất, trực tiếp nhất."

Dương Diệp khóe miệng kịch liệt vừa kéo, Đạo: "Ngươi đi giết?"

"Nếu như ngươi giết hắn, ta đại biểu Đinh gia hướng ngươi hứa hẹn, cùng Đại Tần đế quốc còn có Huyền thú đế quốc kết minh, cùng nhau đối kháng La Tuấn. Nếu như chúng ta kết minh, trừ phi La Tuấn đạt được Càn Khôn Đồ, không thì Đỉnh Hán Đế Quốc phổ thông quân đội mang không cách nào đạt được Nam Vực, bởi vì Loạn Ma Hải tất cả quân hạm đều tại ta Đinh gia trong khống chế!" Đinh Thược Dược Đạo.

"Ta muốn thế nào tin tưởng ngươi!" Dương Diệp có chút ý động, bởi vì nếu như nữ nhân này nói là sự thật mà nói, như vậy không thể nghi ngờ là chặt đứt kia La Tuấn viện quân, chỉ bằng La Tuấn Phệ Hồn quân đoàn, muốn thống nhất Nam Vực, kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng. Bất quá hắn có điểm không tin nữ nhân này, nữ nhân này quá thông minh, không nghĩ qua là, hắn khả năng cũng sẽ bị đối phương bán.

"Kia La Tuấn đã đối với ta Đinh gia xuất thủ, càng thiếu chút nữa giết ta cùng với cha ta, ngươi nghĩ nếu là ta phụ thân nắm quyền, ta Đinh gia khả năng đầu nhập vào hắn sao?" Đinh Thược Dược Đạo.

"Lý do này còn chưa đủ! Một cái cơ hội cuối cùng, nếu như ngươi không thể nói phục ta, như vậy xin lỗi, ta chỉ có thể đem ngươi bỏ ở nơi này." Dương Diệp Khả lấy cứu nữ nhân này, thế nhưng hắn không muốn bị đối phương lợi dụng, cho nên, nữ nhân này nếu như không để cho ra điểm thực tế thành ý, hắn chắc là sẽ không tin đối phương.

"Vậy ngươi nói cho ta biết, ta nên thế nào cho ngươi tin tưởng ta? Hoặc là nói, ta phải làm như thế nào, ngươi khả năng tin ta?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp nghẹn lời...

"Hỗn đản, còn con ta mệnh tới..."

Đúng lúc này, Dương Diệp sau lưng không gian một trận kịch liệt ba động, sắc mặt kia dữ tợn đinh tượng xuất hiện ở Dương Diệp phía sau vài chục trượng có hơn

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 482: Ra lá bài tẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cây búa to phá vỡ không khí, mang theo một đạo lưu quang hướng phía Dương Diệp tàn nhẫn bổ mà đến, cự phủ ven đường nơi đi qua, không gian bị xé rách, một đạo thật dài đen nhánh vết nứt xuất hiện ở không trung.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, lão gia hỏa này thực lực cư nhiên mạnh như vậy, loại này cấp bậc cường giả, căn bản không phải hắn bây giờ có thể đủ đối kháng, trừ phi hắn hiện tại dùng bí pháp đề thăng tới Tôn Giả Cảnh! Hắn đương nhiên không biết dùng bí pháp, đây chính là tiêu hao sinh mệnh, tiêu hao tiềm lực.

Cự phủ tốc độ quá nhanh, mà lại tập trung ở Dương Diệp khí tức, Dương Diệp căn bản không cách nào né tránh. Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, tay trái thủ đoạn vừa lộn, Long Cốt kiếm xuất hiện ở trong tay, trong cơ thể Huyền khí trong nháy mắt dũng mãnh vào Long Cốt kiếm bên trên, một tiếng lợi hại, Long Cốt kiếm từ trên xuống dưới chợt chính là vừa bổ!

"Đang!"

Một đạo nổ thanh ở trong sân ầm ầm vang lên. Dương Diệp trong tay Long Cốt kiếm mới vừa tiếp xúc được kia cự phủ, một cổ cự lực tự Long Cốt kiếm truyền đến, có thể dùng Dương Diệp cả cái cánh tay trái kịch liệt run lên, lập tức, Dương Diệp tại đây cổ cự lực tập kích hạ, cùng trong ngực hắn Đinh Thược Dược trực tiếp té bay ra ngoài, thẳng đến bay ra mấy trăm trượng sau mới ngừng lại được!

"Ho!"

Dương Diệp lau mép một cái tiên huyết, ngẩng đầu nhìn về phía lão giả kia, thần sắc ngưng trọng. Hắn tuy rằng chém giết qua Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, thậm chí ngay cả Tôn Giả Cảnh cửu phẩm đều chém giết qua, thế nhưng đó là khi hắn dùng bí pháp đề thăng tới Tôn Giả Cảnh dưới tình huống. Đạt được Tôn Giả Cảnh hắn, bất kể là kiếm ý, còn là Thuấn Không Kiếm, cũng hoặc là Kiếm vực, uy lực đều thành bội số tăng, đồng thời còn nắm giữ nhất điểm không gian chi lực, cũng chính bởi vì như vậy, hắn mới có thể chém giết Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nguyên bản hắn cho là hắn hiện tại tính là không đạt được Tôn Giả Cảnh, chắc cũng là có thể đối kháng Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, thế nhưng hắn phát hiện, hắn sai rồi. Hắn hiện tại, căn bản không cách nào đối kháng Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả.

"Tự mình thực sự được nỗ lực đề thăng tự thân cảnh giới a!" Dương Diệp tâm trung thấp giọng nói. Như Mạc Lão theo như lời, cảnh giới mới là căn bản, cảnh giới không đề cập tới thăng lên tới, kiếm ý của hắn cùng Kiếm vực, còn có những Đạo đó khí, đều không thể phát huy ra ứng hữu uy lực. Cho nên, cảnh giới đề thăng, cấp bách!

Tại Dương Diệp đối diện, Đinh Tượng nhìn thấy Dương Diệp tiếp nhận tự mình một kiếm, trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, hắn lúc trước một kích kia tuy rằng không dùng toàn lực, thế nhưng cũng dùng 7 thành thực lực. Một gã Linh Giả Cảnh nhị phẩm con kiến hôi, tiếp nhận tự mình 7 thành thực lực một kích? Thế nhưng rất nhanh, Đinh Tượng trong mắt đó là bị dữ tợn bao trùm, mặc kệ trước mắt nam tử này có lai lịch ra sao, hắn hôm nay đều chết chắc rồi!

Lúc trước chết thế nhưng con trai duy nhất của hắn a! Chỉ là một sơ suất, con hắn sẽ chết ở tại trước mặt của hắn, nghĩ đến đây, Đinh Tượng đã nghĩ hủy diệt thế giới!

"Hỗn đản, còn ngươi nữa cái tiểu tiện nhân, lão phu hôm nay các ngươi phải sống không bằng chết!"

Đinh Tượng một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, trong chớp mắt đó là đi tới Dương Diệp trước mặt của, trong tay cự phủ mang theo một đạo thật dài phủ mang đuôi, mang theo lực lượng kinh khủng cùng uy áp hướng phía Dương Diệp hai người tàn nhẫn bổ xuống. Cự phủ hạ xuống, vô số đạo phủ ảnh trong nháy mắt tránh hiện ra, bao phủ ở Dương Diệp hai người trăm trượng phạm vi.

Tại đây cự phủ kinh khủng khí áp dưới, Dương Diệp hai người phía dưới mặt đất trực tiếp sụp xuống hạ hãm, lộ ra một cái trăm trượng lớn cự hố.

Lúc này đây, Đinh Tượng không có ở lưu thủ, mà là dùng toàn lực!

Cảm thụ được kia cự phủ trong lực lượng kinh khủng, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, lão bất tử kia chính là tới thật a! Dương Diệp không có tuyển chọn đang dùng Long Cốt kiếm đi cản, bởi vì hắn biết rõ, đang dùng Long Cốt kiếm đi ngăn cản, cho dù hắn thân thể đã có thể so với tôn cấp cường giả, khẳng định cũng sẽ bị một kích này đánh gãy cánh tay.

Nghĩ đến trước khi mình cùng trong lòng nữ nhân này còn đang thương lượng thế nào đi giết người ta... Dương Diệp không khỏi có chút không nói gì, bọn hắn bây giờ hai người hẳn là như thế nào từ tay người ta trong chạy trốn mới là chính kinh!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp tâm trung nói nhỏ: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Theo Dương Diệp tâm trung thanh âm của hạ xuống, thời gian phảng phất cấm, tại Dương Diệp mười trượng trong phạm vi những thứ kia phủ ảnh nhất thời đọng lại ở tại tại chỗ, mà Đinh Tượng chuôi này cự phủ tại Dương Diệp đỉnh đầu hơn mười cm chỗ đó là cũng nữa rơi không đi xuống. Dương Diệp sắc mặt du địa trở nên trắng bệch, dừng lại một cái chớp mắt, sau một khắc, Dương Diệp quát dẹp đường: "Toái!" Dứt lời, vô số phủ ảnh trong nháy mắt tiêu tán không trung.

Đinh Tượng sắc mặt kịch biến, nắm cự phủ thân hình lóe lên, xuất hiện ở trăm trượng có hơn, nhìn Dương Diệp kinh hãi nói: "Kiếm vực, là Kiếm vực, ngươi, ngươi đến tột cùng là ai..."

"Oanh!"

Cửu U Kiếm vực xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, Kiếm lông một phiến, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại trong bóng đêm. Kẻ ngu si mới có thể ở phía sau đi trở lại lão gia hỏa này vấn đề, bây giờ đối với Dương Diệp mà nói, chạy trốn mới là chính kinh. Hắn không có lãng phí khí lực đi dùng Thuấn Không Kiếm đi đối phó đối phương, bởi vì lúc này hắn, tính là dùng tới Thuấn Không cũng là Trảm giết không được đối phương, trừ phi là đánh lén, không thì, lãng phí Huyền khí mà thôi!

"Kiếm vực... Kiếm Chi Lĩnh Vực, làm sao có thể, người này bất quá 20 niên kỉ kỷ, làm sao có thể lĩnh ngộ Kiếm vực." Đinh Tượng đứng ở tại chỗ, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, Đạo: "Trước đây nghe nói Nam Vực từng xuất hiện qua một gã Kiếm Hoàng, giống như kia Kiếm Hoàng chính là Kiếm Tâm Thông Minh, đồng thời còn lĩnh ngộ kiếm ý, lẽ nào chính là người này?"

Rất nhanh, Đinh Tượng trên mặt lần thứ hai bị dữ tợn bao trùm, Đạo: "Mặc kệ ngươi là Kiếm Hoàng còn là Vũ Thần, lão phu đều phải mang ngươi tỏa cốt dương hôi!" Dứt lời, Đinh Tượng thân hình lóe lên, hướng phía Dương Diệp rời đi phương hướng đuổi theo.

...

"Không nghĩ tới trên đời này dĩ nhiên thật sự có người có thể lấy Linh Giả Cảnh thực lực đối kháng Tôn Giả Cảnh!" Cuồn cuộn trung, Dương Diệp trong ngực Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, nhẹ giọng nói.

"Hắn rất mạnh, hơn nữa hắn còn không có thi triển không gian lực lượng, không thì ta khả năng liền thực sự muốn đem ngươi bỏ lại!" Dương Diệp Đạo: "Hiện tại chúng ta tình cảnh ngươi cũng thấy đấy, giết hắn là không thể nào. Nghĩ biện pháp ah, không thì chúng ta có thể phải cả đời bị lão gia hỏa này đuổi theo."

Đinh Thược Dược trầm mặc một hồi, Đạo: "Đi Đinh gia, tuy rằng hắn bây giờ là Đinh gia đại lý tộc trưởng, thế nhưng cũng không dám ngoài sáng ra tay với ta. Chỉ cần chúng ta trở lại Đinh gia, hắn thì phải sợ ném chuột vở đồ, khi đó, chúng ta đang nghĩ biện pháp đối phó hắn. Bất quá ngươi được nhanh hơn tốc độ, không thì lấy tốc độ của ngươi bây giờ, chúng ta khả năng còn không có ra vắng vẻ lĩnh sẽ bị hắn đuổi kịp!"

"Không thể như vậy đi Loạn Ma Hải!" Dương Diệp lắc đầu.

"Vì sao?" Đinh Thược Dược không giải thích được.

"Tại Loạn Ma Hải có ba người đang đợi ta, ba người kia, mỗi một mọi người không kém phía sau cái kia lão gia hỏa, hiểu chưa?" Dương Diệp Đạo.

"La Tuấn phái tới giết chính là ngươi?" Đinh Thược Dược hỏi.

"Đã đoán đúng!" Dương Diệp Đạo: "Nếu như chúng ta như vậy ngự kiếm đi Loạn Ma Hải, lấy ba người kia lão gia hỏa thực lực, khẳng định có thể phát hiện ta, đến lúc đó, chúng ta liền thực sự chơi xong. Cho nên, ngươi ở đây nghĩ cái biện pháp khác ah."

"Không có cách nào!" Đinh Thược Dược Đạo: "Hiện tại liền hai con đường, một là chúng ta giết kia Đinh Tượng, hai là khiến bị giết chúng ta! Hợp tác thỏa hiệp và vân vân liền không cần nghĩ, ngươi giết con trai duy nhất của hắn, tính là ngươi là La Tuấn, hắn cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi. Cho nên, Kiếm Hoàng, xuất ra ngươi toàn bộ thực lực, đưa hắn giết chết ah!"

"Ngươi vì sao khẳng định như vậy ta có thể giết hắn?" Dương Diệp cúi đầu nhìn gần trong gang tấc nữ tử, hắn thực sự có chút ngạc nhiên, nữ nhân này tựa hồ đối với hắn rất có lòng tin, so chính hắn cũng còn một cách tự tin!

"Nếu như một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả là có thể giết ngươi, vậy ngươi Dương Diệp cũng không có khả năng sống đến bây giờ. Kia La Tuấn cũng sẽ không khả năng phái ra ba gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả tới đối phó ngươi. Ngươi sở dĩ không giết kia Đinh Tượng, đơn giản hai cái nguyên nhân, một là ngươi không muốn nỗ lực có chút đại giới, mà là ngươi không muốn bại lộ có chút lá bài tẩy. Nói đơn giản một chút, chính là ngươi không tín nhiệm ta, đúng không?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp thật sâu nhìn Đinh Thược Dược liếc mắt, Đạo: "Hy vọng ngươi nhớ kỹ cam kết của ngươi, không thì, ta bảo chứng, cho dù ngươi thông minh như yêu nghiệt, ta cũng có thể giết ngươi!"

Nghe vậy, Đinh Thược Dược kia trên mặt tái nhợt mỉm cười, sau đó nói: "Hạ thủ nhẹ một chút!"

Dương Diệp nheo mắt, sau đó cười khổ cười, nữ nhân này, quả nhiên là quá thông minh a! Cùng người như thế hợp tác, cũng không biết là phúc còn là họa. Không nhớ tới cái này, Dương Diệp tay đưa tới Đinh Thược Dược cái ót, sau đó hơi cố sức, người sau hai mắt nhất thời chậm rãi đóng lại.

Dương Diệp thân hình lóe lên, rơi vào mặt đất, mang Đinh Thược Dược đặt ở một bên.

Vừa vặn mang Đinh Thược Dược an trí tốt, kia Đinh Tượng liền là xuất hiện ở Dương Diệp phía sau. Đinh Tượng thấy Dương Diệp cư nhiên không có chạy, trong mắt lóe lên lướt một cái nghi hoặc, Đạo: "Thế nào? Không chạy? Chuẩn bị cho tốt chịu đã chết rồi sao?" Đối phương không chạy, nhất định là có nguyên nhân, Đinh Tượng không dám khinh thường, cho nên không có trước tiên xuất thủ.

Dương Diệp xoay người nhìn Đinh Tượng, lắc đầu, Đạo: "Có ở trên trời đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa, ngươi càng muốn xông. Không phải là giết con trai ngươi sao? Ta xem ngươi tinh lực tràn đầy, tại sinh một cái không là được rồi? Về phần truy đuổi đánh giết, không phải là phải đưa ta vào chỗ chết sao? Lòng dạ như vậy hẹp, ta khinh bỉ ngươi!"

"Hỗn đản, đó là lão phu con trai duy nhất! Ngươi giết lão phu con trai duy nhất a, hôm nay lão phu không giết ngươi, thề không làm người!"

Đinh Tượng cầm trong tay cự phủ, thân hình khẽ động, mang theo một đạo tàn ảnh bạo xạ hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, làm Đinh Tượng đi tới trước mặt hắn lúc, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, phẫn nộ quát: "Kiếm Chi Lĩnh Vực!"

Dứt lời, Đinh Tượng thân hình nhất thời ngừng một lát, tốc độ thành bội số chậm lại. Đinh Tượng biến sắc, hắn tự nhiên không dám khinh thường cái này Kiếm vực, lập tức trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, thủ đoạn vung lên, vô số đạo phủ mang tự kỳ rìu trong bắn ra, bất quá cái này phủ mang đều là tại trong khoảnh khắc đó là bị một cổ lực lượng thần bí đánh tan thành Hư Vô.

Đinh Tượng trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, ba gã hắc y nhân quỷ dị xuất hiện ở giữa sân, ba người xuất hiện, Đinh Tượng kinh hãi gần chết, bởi vì hắn phát hiện, ba người này đều đang là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Ba gã hắc y nhân thân hình lóe lên, hướng phía Đinh Tượng điện xạ đi. Đinh Tượng sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút chậm, Tiểu Hồng chủy thủ tại Đinh Tượng trước ngực để lại một đạo thật dài rãnh máu.

Không trung, Đinh Tượng như xem quái vật một mắt thấy Dương Diệp, Đạo: "Ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả, không, không có khả năng, ngươi, bọn họ là thế nào xuất hiện, không, không đúng, bọn họ không phải là người sống, ngươi, ngươi lại có thể điều khiển Tôn Giả Cảnh cường giả khôi lỗi, ngươi rốt cuộc là làm sao làm được..."

"Đi hỏi con trai ngươi ah!"

Dương Diệp tâm niệm vừa động, phía sau lam sắc cái hộp kiếm bộc phát ra một đạo kiếm quang sáng chói, lập tức, 4 thanh kiếm trực tiếp xuất hiện ở tại Đinh Tượng bốn phía.

Sau một khắc, 4 thanh kiếm cấp tốc nhất chuyển, nhất thời, Đinh Tượng quanh mình không gian trong nháy mắt bị không mấy đạo kiếm quang bao phủ. Kiếm quang trong, rồi đột nhiên vang lên một Đinh Tượng tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Nghe thế Đạo tiếng kêu thảm thiết, Dương Diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, ngay tại lúc lúc này, dị biến nổi lên, kia kiếm quang trong đột nhiên lòe ra một đạo nhân ảnh, bóng người đúng là kia Đinh Tượng. Lúc này Đinh Tượng toàn thân cao thấp rậm rạp hiện đầy vết kiếm cùng tiên huyết, dáng dấp cực kỳ dữ tợn học tập.

Đinh Tượng chạy ra kiếm trận sau, nhìn cũng không nhìn Dương Diệp, trực tiếp xé rách không gian, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Nhìn thấy một màn này, bởi vì nghiêm trọng tiêu hao có thể dùng sắc mặt ẩm đạm Dương Diệp biến sắc.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 483: Yêu nghiệt Đinh Thược Dược!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Đinh Tượng trong lòng là đã khiếp sợ vừa sợ khủng, khiếp sợ là cái này Kiếm Hoàng lại có thể khống chế Tôn Giả Cảnh cường giả, đây chính là Tôn Giả Cảnh cường giả a! Thiếu niên này đến tột cùng là làm sao làm được? Còn có, thiếu niên này làm sao sẽ có 4 chuôi đạo khí? Đó là đạo khí a; Hoảng sợ là cái này Dương Diệp bày ra thực lực, lúc trước nếu như không phải là hắn hy sinh nhất kiện thiên cấp hạ phẩm Huyền Giáp, lúc này hắn sợ rằng đã bị kia kiếm quang vắt thành đống cặn bả!

Thiếu niên kia thật là Linh Giả Cảnh, mà không phải Tôn Giả Cảnh sao?

Nghĩ đến lúc trước kia 4 chuôi đạo khí bày ra uy lực, Đinh Tượng kìm lòng không đặng run rẩy một chút. Lúc này trong đầu hắn đã không có báo thù nghĩ cách, chí ít hiện đang không có. Hiện tại, hắn thầm nghĩ trốn, trốn cành nhanh càng tốt, rời xa kia tiểu yêu nghiệt!

Đúng lúc này...

Một đoạn mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở Đinh Tượng mi tâm của trước, sau đó tại Đinh Tượng kia hầu như muốn đột xuất viền mắt trong hai mắt, tự hắn nơi mi tâm xuyên qua.

"Thế nào... Khả năng... Ta, không, cam. Tâm, a..."

Đinh Tượng hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy vẻ không cam lòng, thẳng đến sắp chết, hắn cũng vô pháp tiếp thu hắn đã chết, hơn nữa còn là chết ở một gã Linh Giả Cảnh con kiến hôi trong tay.

Rất nhanh, Đinh Tượng trong mắt đã không có màu sắc, tự không trung rơi rơi xuống.

Xa xa, nhìn thấy kia Đinh Tượng bỏ mình, Dương Diệp vung tay lên, mang Tiểu Hồng ba người bỏ vào tiểu vòng xoáy trong, sau đó thoáng cái tê liệt ngã trên mặt đất, trong mắt, tràn đầy khổ sở vẻ. Lúc này đây, hắn thật là nghiêm trọng tiêu hao tự mình. Hiện tại, hắn ngay cả động một cái ngón tay khí lực chưa từng. Trong đầu, càng ảm đạm một mảnh, phảng phất bị người dùng thiết côn hung hăng gõ một côn một dạng.

Nguyên bản, hắn cho rằng ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả thêm kiếm trận còn muốn Kiếm vực, chắc là có thể giết đối phương. Thế nhưng hắn còn đánh giá thấp Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả thực lực, mặc dù trọng thương đối phương, nhưng là đối phương cũng còn có dư lực chạy trốn, đây là hắn không nghĩ tới.

Hắn có thể đào tẩu sao? Đương nhiên không thể, đối mới biết bí mật của hắn, nếu để cho đối phương đào tẩu, hậu hoạn vô cùng. Còn nữa, hắn cũng không muốn thả hổ về rừng. Lần này nếu là giết không được đối phương, lần sau đối phương có chuẩn bị, hắn muốn tại xuất kỳ bất ý, một kích phải giết đối phương, vậy vô cùng khó khăn!

Lúc đó loại tình huống đó, khiến Tiểu Hồng ba người đuổi theo giết đối phương hiển nhiên đã không còn kịp rồi. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể vận dụng Thuấn Không Kiếm. Lần thứ hai vận dụng Thuấn Không Kiếm, hậu quả chính là hắn trong cơ thể Huyền khí bị lấy ra sạch sẽ, thiếu chút nữa đã đem cả người hắn đều trừu thành thi khô...

Nghiêm trọng tiêu hao Huyền khí, đối thân thể là có tổn thương thật lớn, liền giống bây giờ, hắn ngoại trừ mắt còn có thể động bên ngoài, cả người đều phảng phất đã không phải là hắn.

Đúng lúc này, xa xa Đinh Thược Dược đột nhiên mở hai mắt ra. Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua bốn phía, sau cùng ánh mắt rơi vào nằm ở phía xa Dương Diệp trên người, nhìn thấy Dương Diệp nằm trên mặt đất, Đinh Thược Dược nhướng mày, cái này Dương Diệp chẳng lẽ là đã chết? Rất nhanh, nàng phát hiện Dương Diệp còn có khí tức, lập tức trong lòng không khỏi thở dài một hơi.

Dương Diệp còn có khí, vậy đại biểu chết là kia Đinh Tượng!

Đinh Thược Dược chậm rãi đứng lên, sau đó hướng Dương Diệp đi đến.

Cảm thụ được Đinh Thược Dược hướng tự mình đi tới, Dương Diệp tâm trung căng thẳng, mình bây giờ cái này Phó trạng thái, cô gái này nếu như ra tay với tự mình, tự mình còn chưa phải là tùy ý nàng xâm lược?

"Mẹ nó, sớm biết rằng, vừa mới nên hạ thủ trọng điểm!" Dương Diệp tâm trung không khỏi mắng một tiếng. Tuy rằng cảm giác nữ nhân này sẽ không ra tay với hắn, thế nhưng hắn không muốn mạng của mình nắm giữ ở khác trong tay của người. Bất quá đáng tiếc, hiện tại hắn không muốn cũng không có biện pháp.

Đinh Thược Dược đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó ngồi chồm hổm xuống, đánh giá Dương Diệp, Đạo: "Ngươi thật giống như thụ thương rất nghiêm trọng đây."

Dương Diệp: "...."

Đinh Thược Dược hay tay chống càm, ánh mắt một thuận không thuận nhìn Dương Diệp, Đạo: "Tuy rằng ta không biết ngươi đến cùng dùng biện pháp gì giết kia Đinh Tượng, thế nhưng không thể không nói, ngươi quả thực rất rất giỏi. Kia La Tuấn có ngươi tên địch nhân này, thật là bất hạnh của hắn đây. Ừ? Ngươi nhìn ta như vậy, là muốn muốn nói với ta cái gì không?"

Hắn mình bây giờ một điểm Huyền khí chưa từng, tiểu trong nước xoáy siêu phẩm Năng Lượng thạch đều cầm không được. Dương Diệp rất muốn nói khiến nữ nhân này cho hắn khối Năng Lượng thạch, khiến hắn mau chóng hấp thu linh khí, sau đó khôi phục thân thể. Thế nhưng lúc này hắn thực sự liền động miệng năng lực cũng bị mất. Dương Diệp tâm trung đã quyết định, sau này thực sự không thể tuỳ tiện tiêu hao Huyền khí, hiện tại loại này cảm giác vô lực, hắn thật sự là không muốn tại thể nghi峇m!

"Ngươi là muốn cho ta làm cái gì sao? Vậy ngươi muốn nói ra đây, ngươi không nói ra ta làm sao biết ngươi muốn ta làm cái gì? Ngươi nói ra ta mới có thể giúp ngươi làm cái gì, không thì, ta cũng không biết phải giúp ngươi làm cái gì, nếu như ta không giúp ngươi làm cái gì, ngươi thì không thể khôi phục, ngươi không thể khôi phục, tại trong hoang sơn dã lĩnh này, vạn nhất có yêu thú tới, chúng ta đây làm sao bây giờ? Cho nên ngươi nói mau nha...." Đinh Thược Dược trừng mắt nhìn Đạo.

Dương Diệp: "..."

"Ngươi là không có biện pháp nói sao?" Đinh Thược Dược lại nói: "Vậy thật quá đáng tiếc đây, ngươi không có biện pháp nói, ta liền không có biện pháp giúp ngươi làm cái gì. Đợi nếu có yêu thú tới, ta chỉ có thể một người trước trốn đây, ngươi sẽ không trách ta chứ? Ừ, ngươi không nói lời nào ta coi như ngươi thầm chấp nhận."

Trả thù!

Dương Diệp hiện tại coi như là hiểu, nữ nhân này tuyệt đối là vì trước khi tự mình đánh nàng cái mông mà trả thù tự mình. Không thì lấy nữ nhân này trí tuệ, nơi nào còn nhìn không ra mình bây giờ là tiêu hao quá độ, cần đại lượng linh khí tới khôi phục thân thể? Cái gì gọi là hiện thế báo, Dương Diệp hiện tại coi như là hiểu!

Đinh Thược Dược đột nhiên thân thủ nắm Dương Diệp gò má của, cười híp mắt nói: "Khác trừng ta, trước khi ngươi không phải là rất uy phong sao? Ngươi ở đây uy phong một cái cho ta xem, ừ? Tại trừng ta, ngươi có tin ta hay không đem ngươi chôn sống? Một đời Kiếm Hoàng, nếu như bị chôn sống, khẳng định rất biệt khuất ah?"

Dương Diệp bây giờ là cảm giác gì? Hắn chỉ biết, nếu như hắn hiện đang khôi phục ‘thực lực, chuyện thứ nhất cần phải làm là đem nữ nhân này cái mông cho đánh sưng. Từ nhỏ đến lớn, như thế bị người 'Vũ nhục' còn là lần đầu a!

Đinh Thược Dược buông lỏng ra Dương Diệp gò má của, sau đó nói: "Khác trừng, muốn sống mai ngươi, đã sớm chôn sống ngươi. Cũng không muốn vũ nhục ngươi, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, mặc kệ lúc nào, đều phải tôn trọng người, đặc biệt một nữ nhân, hiểu chưa? Ta biết ngươi đánh ta nơi đó là nhất thời xung động, mà không phải có ý định, thế nhưng ngươi có nghĩ tới hay không cảm thụ của ta? Nghĩ đến ngươi cũng là không có, không thì ngươi cũng sẽ không biểu hiện như vậy không sao!"

Dương Diệp: "..."

Đinh Thược Dược lấy ra một khối cực phẩm năng lượng đặt ở Dương Diệp tay của trong, sau đó thúc giục khối kia cực phẩm Năng Lượng thạch, khiến kia cực phẩm Năng Lượng thạch tản mát ra linh khí khiến Dương Diệp hấp thu.

Thấy thế, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, thầm nghĩ: "Nữ nhân này, có ý tứ..."

Đinh Thược Dược ánh mắt rơi vào Dương Diệp bên cạnh trôi nổi Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp tâm trung rùng mình, nữ nhân này sẽ không giết người đoạt bảo ah! Đáng tiếc hiện tại hắn mặc dù có linh khí hấp thu, thế nhưng quá ít quá ít, dựa theo hắn hiện tại thân thể tiêu hao trình độ này đến xem, hắn ít nhất phải hấp thu hết hai khối cực phẩm Năng Lượng thạch, nói cách khác chí ít cần một canh giờ hắn mới có năng lực hành động!

Nếu như nữ nhân này hiện tại thành lập lòng xấu xa, vậy hắn liền thực sự nguy hiểm!

Nữ tử thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ngươi bây giờ là không là đang suy nghĩ, ta sẽ sẽ không giết người đoạt bảo? Thành thật mà nói, ta có chút tâm động đây. Đạo khí, coi như là ta Đinh gia, cũng bất quá mới nhất kiện đây!"

Dương Diệp: "..."

Đinh Thược Dược tại Dương Diệp trong con mắt, thân thủ bắt được Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp tâm trung căng thẳng, nữ nhân này sẽ không thực sự muốn giết người đoạt bảo ah? Nữ nhân này bất quá Linh Giả Cảnh, hơn nữa xem bộ dáng là người yếu nhiều bệnh, lấy thực lực của nàng, cũng không có thể phá được tự mình phòng ngự ah? Bất quá nàng nếu như cầm Thuấn Không Kiếm đâm tự mình, vậy khó nói...

Đinh Thược Dược không có cầm Thuấn Không Kiếm đâm Dương Diệp, mà là mang Thuấn Không đặt ở Dương Diệp tay của trung, sau đó thân thủ mang Dương Diệp đỡ lên, xoay người, khiến Dương Diệp bò tới trên người của nàng, tiếp theo, cõng Dương Diệp hướng xa xa đi đến.

Dương Diệp: "..."

Truy cập http:// truyencuatui.Net/ để❤ đọc truyện

"Kia Đinh Tượng nuôi dưỡng một con yêu thú, chính là lúc trước con kia đại hùng. Lúc trước Đinh Tượng vì đuổi giết ta môn, tự mình bỏ xuống con kia đại hùng, sau đó xé rách không gian hướng chúng ta đuổi theo. Thế nhưng con kia đại hùng nhất định sẽ nghe kia Đinh Tượng khí tức theo tới, cho nên, chúng ta phải mau ly khai cái chỗ này, không thì chờ con kia đại hùng tới rồi, hai chúng ta liền sẽ trở thành nó bữa cơm!" Đinh Thược Dược Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung gật đầu, nghĩ nữ nhân này nói có đạo lý, chỉ là hắn không hiểu là, nữ nhân này vì sao không thi triển ra Huyền khí cánh chim đây? Dùng bay tổng so đi mau đưa?

Làm như biết Dương Diệp nghĩ cách, Đinh Thược Dược lại nói: "Tuy rằng ta đạt được Linh Giả Cảnh, nhưng là bởi vì một ít nguyên nhân, lại là không thể thôi động Huyền khí, về phần tại sao, sau này đang nói. Dù sao cũng hiện tại ngươi chỉ cần phù hộ con kia đại hùng đần một điểm, khác sớm như vậy tới rồi, không thì khiến kia biết kia Đinh Tượng bỏ mình, nhất định liều lĩnh tới đuổi giết ta môn, mà khi đó ngươi lại còn không có khôi phục mà nói, ngươi biết hậu quả!"

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, nữ nhân này đơn giản là thành tinh, phảng phất là bụng hắn trong giun đũa, thực sự quá biến thái!

"Rống!"

Ngay hai người ly khai khoảng chừng sau nửa canh giờ, vắng vẻ lĩnh trong đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên nộ hống thanh, tiếp theo, toàn bộ vắng vẻ lĩnh đều là chấn động.

Dương Diệp tâm trung rùng mình, hắn biết, con kia đại hùng khẳng định phát hiện kia Đinh Tượng thi thể. Kia đại hùng là tôn cấp yêu thú, không hề yếu trí tuệ của nhân loại, đối phương nhất định sẽ tới rồi. Mà hắn chí ít còn cần nửa canh giờ mới có thể khôi phục năng lực hành động, hơn nữa chỉ là khôi phục năng lực hành động mà thôi.

Rất nhanh, Dương Diệp hai người cảm thấy toàn bộ mặt đất bắt đầu kịch liệt chiến động, Dương Diệp biết, con kia đại hùng cách bọn họ càng ngày càng gần.

"Hô!"

Đinh Thược Dược mang Dương Diệp để xuống, sau đó sâu hô một cái khí. Lập tức nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Nếu như ngươi còn có thể giết đầu kia đại hùng, ta gả cho ngươi, thế nào? Hiện tại, ta thực sự không muốn chết đây..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 484: Ta là cha ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bỗng nhiên đối nữ nhân này có một tia kính ý, trước mắt nữ nhân này nói ra những lời này, mặc dù là vui đùa phần nói, nhưng là từ trong những lời này, đó có thể thấy được nữ tử cũng không úy kỵ tử vong, chỉ là có chút không cam lòng, không thì, cũng không có khả năng ở vào thời điểm này, còn có thể nói ra loại này vui đùa phần nói. Đối với người không sợ chết, Dương Diệp là rất tôn trọng, bởi vì rất lâu, hắn là phi thường sợ chết!

"Oanh!"

Sơn rung địa chấn, một con gấu đen to lớn xuất hiện ở hai người cách đó không xa.

"Thực sự muốn chết phải không?" Đinh Thược Dược nhìn kia như núi lớn gấu to, trong mắt không có vẻ sợ hãi, có, chỉ một tia lưu luyến. Không có chết tại bệnh ma thượng, cũng muốn chết tại đây chỉ gấu to trong miệng, nhân sinh, thật là vô thường a! Bất quá hoàn hảo, có người phụng bồi, có đương đại Kiếm Hoàng phụng bồi cùng chết, tự mình vậy cũng tính thứ nhất ah?

Nghĩ vậy, Đinh Thược Dược không khỏi ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, chỉ thấy Dương Diệp đối với hắn mỉm cười, Đạo: "Gả ta? Xin lỗi, ta cũng không dám lấy ngươi."

Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên, Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một xuất hiện ở giữa sân.

"Không gian lồng giam!"

"Không gian lồng giam!"

Giữa sân, vang lên Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một thanh âm của. Kia gấu to nhất thời đọng lại ở tại tại chỗ, tiếp theo, vô số đạo hàn quang ở trong sân hiện lên, tại Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một liên thủ giáp công hạ, đầu kia gấu to tại Đinh Thược Dược trong ánh mắt kinh ngạc, chậm rãi ngã xuống.

"Oanh!"

Mặt đất kịch liệt run lên, mà gấu đen kia cũng chết không thể tại đã chết!

Đinh Thược Dược ánh mắt rơi vào Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một thân thượng, thật sâu nhìn thoáng qua Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một, Đinh Thược Dược xoay chuyển ánh mắt, rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Không nghĩ tới Dương công tử bên cạnh vẫn còn có hai vị Tôn Giả Cảnh tiền bối đang âm thầm bảo hộ, lúc trước Thược Dược khiến Dương công tử chế giễu!"

Thật thông minh nữ tử!

Dương Diệp biết, nữ nhân này tuyệt đối đã nhìn thấu Tiểu Hồng và Tiểu Hắc một... Không... Là bình thường huyền giả, chỉ là nàng rất thông minh, cũng không có điểm phá. Dương Diệp rất may mắn, may mắn nữ nhân này không có đầu nhập vào ngươi La Tuấn, không thì lấy nữ nhân này chỉ số thông minh, hắn tương lai sợ rằng sẽ rất hung ác.

Dương Diệp Đạo: "Đinh cô nương không cần như vậy, ta nếu làm trò Đinh cô nương mặt bộc lộ ra tự mình một ít bí mật, vậy đại biểu ta là tín nhiệm Đinh cô nương. Chúng ta song phương muốn hợp tác, cơ bản nhất, thì phải đại gia phải tin đảm nhiệm đối phương, không thì, còn nói gì hợp tác? Ngươi cứ nói đi"

"Ta đây không phải là sợ ngươi giết người diệt khẩu sao?" Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn là loại người như vậy sao? Khoan hãy nói, trước khi hắn thật đúng là động tới ý niệm này...

"Chúng ta hồi Đinh gia ah!" Đinh Thược Dược Đạo: "Cha ta hôn mê, hôm nay cái này Đinh Tượng lại bỏ mình, Đinh gia không có người chưởng đà, nếu như Thiên Ma Tông chờ tông môn tới phạm, Đinh gia rất khả năng xuất hiện nội loạn, ta phải chạy trở về chủ trì Đinh gia đại cục. Mà Dương công tử muốn đi trước Trung Vực, cũng phải cần trước chuẩn bị một phen, không thì, rất có thể sẽ khiến Dương công tử lãng phí vô số thời gian!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Kia chúng ta đi thôi!" Hiện tại hắn đã khôi phục một ít thực lực, tuy rằng không thể động thủ, thế nhưng bước đi cũng không có vấn đề.

"Ngươi cõng ta!" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, Đạo.

Dương Diệp sửng sốt, cho là mình nghe lầm, hỏi: "Ngươi lập lại lần nữa?"

"Ta nói cho ngươi cõng ta!" Đinh Thược Dược Đạo: "Ta lúc trước vác qua ngươi, hiện tại đổi ngươi!"

"Ngươi nói thẳng ngươi đi không đặng không thì phải!" Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này mặc dù là Linh Giả Cảnh, thế nhưng thân thể so với người bình thường còn muốn yếu, lúc trước nữ nhân này cõng hắn đi một đoạn thời gian, nghĩ đến đối phương đã kiệt sức. Dương Diệp có chút ngạc nhiên, nữ nhân này đến tột cùng là bị bệnh gì, thân thể dĩ nhiên nhu nhược đến rồi loại trình độ này.

Mặc dù hiếu kỳ, bất quá hắn không có hỏi, hắn cũng không phải là thần y!

Dương Diệp đi tới Đinh Thược Dược trước mặt, sau đó xoay người, thân thể nửa ngồi chồm hổm. Đinh Thược Dược cũng không nhăn nhó, đứng dậy bò tới Dương Diệp trên lưng của.

Nghe trên lưng nữ tử phát ra nhàn nhạt mùi thơm của cơ thể, cảm thụ được nữ tử kia thân thể mềm mại, ngay từ đầu, Dương Diệp tâm trung khó tránh khỏi có chút dị dạng, thế nhưng hắn rất nhanh thì đè lại loại này dị dạng. Trên lưng nữ nhân này, đáng giá tôn trọng. Hơn nữa hắn cũng không muốn bởi vì một ít không chuyện cần thiết tình, mà ảnh hưởng lớn nhà tương lai hợp tác.

Ngược lại không phải là hắn không muốn để cho Tiểu Hồng ba người dẫn bọn hắn đi, chỉ là Dương Diệp không muốn ra cái gì sai lầm, bọn hắn bây giờ đã tại vắng vẻ lĩnh ngoại vi, nếu để cho người phát hiện Tiểu Hồng ba người, khi đó nhất định lại sẽ sanh ra rất nhiều phiền phức. Có thể mang Tôn Giả Cảnh cường giả luyện chế thành khôi lỗi, đây là hắn một cái lá bài tẩy, hắn không muốn bại lộ trước mặt người khác.

Hơn nữa, Dương Diệp tâm trung cũng quyết định, sau này không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn chắc là sẽ không mang Tiểu Hồng ba người gọi ra. Bởi vì nếu như chuyện gì đều dựa vào Tiểu Hồng ba người, vậy hắn vĩnh viễn cũng sẽ không tăng lên.

Tự mình cường, mới là thật cường, đạo lý này, Dương Diệp là hiểu!

Dưới ánh trăng, Dương Diệp cõng nữ tử, ngay từ đầu, Dương Diệp cước bộ rất chậm, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, khoảng chừng qua nửa canh giờ, Dương Diệp đã có thể ngự kiếm.

"Lúc trước ngươi nói không dám lấy ta, là bởi vì ta quá thông minh sao?" Dương Diệp trên lưng, Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói.

Dương Diệp ngẩn ra, không biết nữ nhân này vì sao hỏi cái này. Lập tức cười nói: "Ngươi là ta đã thấy nhất nữ nhân thông minh, thông minh khiến ta đều có chút sợ. Thành thật mà nói, nếu như ngươi là ta địch nhân, vô luận như thế nào, ta biết nghĩ hết biện pháp diệt trừ của ngươi. Bất quá hoàn hảo, chúng ta bây giờ coi như là một phe. Hiện tại, nên nhức đầu, chắc là kia La Tuấn!"

"Chính diện trả lời ta vấn đề!" Đinh Thược Dược Đạo.

"Ngươi sẽ không thực sự muốn gả cho ta đi?" Dương Diệp giả vờ cả kinh Đạo: "Ta thế nhưng đã có thê tử!" Hắn mới sẽ không đi trả lời người nữ nhân này vấn đề, nữ nhân này cùng hắn, đều là hẹp hòi, nếu như nói bởi vì nàng thông minh mà không lấy nàng, ai biết nàng có tức giận hay không?

Hắn cũng không muốn đắc tội nữ nhân này, ngược lại không phải là sợ đối phương, chỉ là không muốn bị nữ nhân này nhớ nhung!

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Đi xuống đi, phía trước mười dặm bên ngoài chính là Loạn Ma Hải, hiện tại ngự kiếm đi qua, quá chiêu diêu!"

Nghe vậy, Dương Diệp gật đầu, sau đó tâm niệm vừa động, ngự kiếm rơi ở trên mặt đất.

Hai người đi một hồi, đột nhiên, phía trước một đội nhân mã chạy nhanh đến, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Long Cốt kiếm xuất hiện ở trong tay.

"Là ta người của Đinh gia!" Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói.

Đội nhân mã này tại Dương Diệp trước mặt hai người mấy trượng chỗ ngừng lại, cầm đầu là một gã lão giả cùng một danh thanh niên còn có một cô thiếu nữ. Thanh niên nhìn thấy Đinh Thược Dược sắc mặt vui vẻ, thế nhưng khi thấy Đinh Thược Dược tại Dương Diệp trên lưng của lúc, thanh niên nụ cười trên mặt nhất thời đọng lại, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ giận dử.

Http:/

/truyencu ａtui.Net/ "Ngươi là ai, cũng dám cõng biểu muội ta, biểu muội ta cũng là ngươi có thể vác sao? Còn không mau đem nàng buông tới?" Thanh niên nhìn Dương Diệp, cả giận nói.

Đang chuẩn bị buông Đinh Thược Dược Dương Diệp đột nhiên ngẩn ra, trước mắt đây là nơi nào tới sỏa bức? Dương Diệp cải biến chủ ý, không có buông Đinh Thược Dược, trái lại nắm thật chặt Đinh Thược Dược hai chân, mang nàng cố định ở tại trên lưng mình, sau đó nói: "Ta là cha ngươi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 485: Thành thù

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mình cha?

Thanh niên sửng sốt, sau khi tĩnh hồn lại, thanh niên nhất thời giận tím mặt, 'Xôn xao' một tiếng, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trên tay của hắn, trường kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp, điềm nhiên nói: "Tiểu tử, mặc kệ ngươi là ai, bởi vì ngươi mới vừa câu nói kia, ngươi, còn có thân nhân của ngươi, nói chung, tất cả có liên hệ với ngươi của người, đều biết chết đi! Đây là ngươi vũ nhục ta Tần Hạo đại giới!"

Dương Diệp nhìn cũng không nhìn cái này gọi là Diệp ngày tốt nam tử, mang Đinh Thược Dược phóng sau khi xuống tới, sau đó nói: "Ta giết hắn, cũng không quan hệ ah?" Kỳ thực, hắn không phải là một cái ham giết người, thế nhưng rất lâu, hắn không giết cũng phải giết. Lúc trước nam tử này tại nhìn thấy hắn vác Đinh Thược Dược lúc, nam tử này trong mắt liền đối với hắn xuất hiện sát ý!

Dương Diệp không ngốc, hắn đương nhiên biết nam nhân này vì sao đối với hắn có sát ý, không phải là bởi vì Đinh Thược Dược mà thôi. Hắn cùng Đinh Thược Dược quả thực không có gì, thế nhưng hắn không muốn giải thích, bởi vì kia không phải là tự rước lấy nhục mà thôi, hơn nữa, hắn tại sao muốn giải thích? Người trước mắt này tính vật gì vậy? Dựa vào cái gì muốn hắn giải thích?

Còn nữa, giải thích cũng không dùng, thế giới này là dựa vào quả đấm để nói chuyện. Nếu đối phương đã muốn giết hắn, vậy hắn đương nhiên sẽ không theo đối phương khách khí. Sở dĩ không có trực tiếp ra tay giết đối phương, không phải là xem tại Đinh Thược Dược mặt mũi của mà thôi.

Nghe được Dương Diệp nói, Đinh Thược Dược đang chuẩn bị nói chuyện, kia Tần Hạo cũng giận dữ phản cười, giành nói: "Giết ta? Ha ha... Thật là buồn cười, tại đây Loạn Ma Hải, lại có người muốn giết ta. Hảo hảo, tới tới, ta đứng ở chỗ này, hôm nay ngươi nếu không giết ta, ngươi chính là cháu của ta!"

Dương Diệp đối Đinh Thược Dược nhún vai, người sau thấp giọng thở dài, sau đó đi tới Tần Hạo trước mặt của, giơ tay lên chính là đối về Tần Hạo quăng một cái tát. 'Ba' một tiếng, Tần Hạo má phải nhất thời đỏ lên.

Tần Hạo sống ở tại chỗ, hắn chẳng thể nghĩ tới trước mắt cái này một mực ôn nhu lễ độ biểu muội cư nhiên sẽ làm trò một ngoại nhân mặt đánh hắn, trong lúc nhất thời, đầu hắn có chút mộng.

"Hướng Dương công tử xin lỗi!" Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

"Ngươi đánh ta..." Tần Hạo sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, hiết tư để lý gầm hét lên: "Ngươi dĩ nhiên vì một người nam nhân đánh ta, Đinh Thược Dược, ta với ngươi là có hôn ước a, ngươi dĩ nhiên vì một người nam nhân đánh vị hôn phu của ngươi, ngươi..."

"Ba!"

Đinh Thược Dược lại một cái tát vỗ vào Tần Hạo trên mặt của, có thể dùng Tần Hạo thanh âm của hơi ngừng.

Lúc này, một bên lão giả cùng cô gái kia đi tới Tần Hạo bên cạnh. Thấy Tần Hạo kia đỏ bừng má phải, cô gái kia nhất thời nổi giận, căm tức nhìn Đinh Thược Dược, Đạo: "Biểu tỷ, uổng anh ta đối với ngươi mối tình thắm thiết, ngươi dĩ nhiên vì một người nam nhân đánh hắn, còn gọi hắn nói xin lỗi, ngươi quá làm cho ta thất vọng rồi."

Một bên lão giả cũng là nhướng mày, Đạo: "Thược Dược, ngươi làm như vậy, có đúng hay không có chút...." Làm Đinh Thược Dược đại bá, hắn là nhìn Đinh Thược Dược lớn lên, đối Đinh Thược Dược rất giải, biết nàng sẽ không vô cớ làm như vậy. Thế nhưng Đinh Thược Dược trước mặt nhiều người như vậy làm như vậy, một điểm tình cảm không để lại, có chút quá phận.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Xem tại mợ phân thượng, ngươi quỳ xuống tới xin lỗi, ta nguyện ý nỗ lực một ít đại giới đảm bảo ngươi một mạng." Nàng điều tra qua Dương Diệp, đối Dương Diệp tính tình rất là lý giải. Dùng nàng trước kia mà nói mà nói: Đây là một cái tì vết tất báo, thủ đoạn tàn nhẫn, làm việc tùy tâm làm người điên.

Tần Hạo đối Dương Diệp có sát ý, Dương Diệp đối Tần Hạo đồng dạng có sát ý, bất đồng là người sau có thể tuỳ tiện gạt bỏ người trước. Nàng trong lòng có chút hối hận, hối hận trước khi không có trước tiên giải thích, bất quá nàng cũng biết, giải thích, nhưng thật ra là không có ích lợi gì. Nam nhân, tại đối đãi chuyện của nữ nhân thượng, đều là hẹp hòi.

Nàng không thể để cho Tần Hạo chết, không phải là nàng đối Tần Hạo có tình cảm gì, chỉ là bởi vì nàng là mẫu thân của Tần Hạo, cũng chính là của nàng mợ từ nhỏ nuôi lớn. Nàng thực sự không muốn để cho nàng mợ thương tâm, đây cũng là lúc đầu nàng vì sao đáp ứng cùng Tần Hạo hôn ước nguyên nhân chủ yếu.

Nghe được Đinh Thược Dược nói, lão giả cùng cô gái kia nao nao, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người. Hai người bọn họ không ngu, Đinh Thược Dược nói ra những lời này, vậy khẳng định là bởi vì trước mắt cái này người đeo cái hộp kiếm kiếm tu duyên cớ. Người trước mắt này đến tột cùng lai lịch ra sao? Dĩ nhiên khiến Đinh Thược Dược đều coi trọng như vậy cùng kiêng kỵ?

"Đinh Thược Dược, ngươi thiếu tìm cái gì mượn cớ!" Tần Hạo dữ tợn nhìn Đinh Thược Dược, Đạo: "Hắn coi như là những thứ kia siêu cấp thế gia thế tử thì như thế nào? Lẽ nào Đinh gia cùng ta Tần gia liên thủ tại sao phải sợ hắn môn không được? Ngươi sở dĩ làm như vậy, là bởi vì ngươi coi trọng tên mặt trắng nhỏ này ah? Ha hả, ta đã sớm biết, ta biết ngươi chướng mắt ta, ta biết ngươi là bởi vì mẫu thân ta mới đáp ứng giữa chúng ta hôn sự. Hôm nay ngươi dẫn hắn trở về, tính là nghĩ hủy diệt giữa chúng ta hôn ước, ta nói không sai chứ!"

Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng, xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử, giết hắn, không có chút nào thật là tốt chỗ, ngược lại sẽ cho ngươi mang đến rất rất nhiều không cần thiết phiền phức, ngươi..."

"Đinh Thược Dược ngươi im miệng!" Đúng lúc này, kia Tần Hạo đột nhiên phẫn nộ quát: "Ngươi không muốn tự cấp ta mất mặt xấu hổ, ta Tần Hạo trái lại muốn nhìn, hắn giết thế nào ta!" Nói đến đây, Tần Hạo xoay người nhìn về phía Dương Diệp, dữ tợn cười, Đạo: "Ngươi không phải là muốn giết ta sao? Tới nha, ta liền đứng ở chỗ này, ngươi tới giết ta nha, ngươi hôm nay nếu là không giết ta, hoặc là giết không chết ta, mẹ ngươi chính là ta..."

"Oanh!"

Một đạo hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể trong nháy mắt tuôn ra, trực tiếp bao phủ ở Tần Hạo, người sau thanh âm hơi ngừng, hai chân mềm nhũn, trực tiếp quỳ ở trên mặt đất, trong mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một đạo kiếm quang tránh hiện ra, trực bức kia Tần Hạo.

Đúng lúc này, lão giả kia đột nhiên xuất hiện ở Tần Hạo trước mặt của, lão giả một chưởng bổ về phía đạo kiếm quang kia, 'Oanh' một tiếng, kiếm quang tiêu tán, mà ở lão giả nơi lòng bàn tay xuất hiện một đạo số centi mét dài vết máu. Lão giả sắc mặt lần thứ hai biến đổi, hắn đường đường Tôn Giả Cảnh tam phẩm cường giả, lại bị một gã Linh Giả Cảnh huyền giả cho thương tổn tới!

"Bát trọng kiếm ý, các hạ là ai!" Lão giả trầm giọng nói. Lúc này lão giả có chút minh bạch Đinh Thược Dược trước cử động cùng nói, người trước mắt này thân phận tuyệt đối không đơn giản, chí ít tuyệt đối sẽ không so Đinh gia kém. Còn trẻ như vậy liền lĩnh ngộ bát trọng kiếm ý, kia thế lực phía sau có thể kém?

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, thấy thế, một bên Đinh Thược Dược hơi biến sắc mặt, thân hình lóe lên, chắn Dương Diệp trước mặt của, vừa muốn nói chuyện, Dương Diệp mũi kiếm cũng trực tiếp để ở tại nàng cổ họng chỗ, Đạo: "Ngươi ở đây ngăn trở ta, có tin ta hay không ngay cả ngươi cũng giết?"

Mẫu thân là hắn vĩnh viễn nghịch lân, ai tiếp xúc ai chết!

Đinh Thược Dược ngẩn ra, nàng lúc này cảm giác một cổ lạnh lẽo hàn ý tự nàng đáy lòng thăng lên. Nhìn trước mắt nam tử kia coi thường hai mắt, nàng biết, hắn không phải là đang nói đùa. "Quả nhiên như nghe đồn vậy, tính cách tàn nhẫn vô tình a!" Bất quá, nàng vô luận như thế nào cũng là không thể khiến cái này Tần Hạo chết ở chỗ này, tuy rằng nàng cũng muốn giết Tần Hạo tên ngu ngốc này, thế nhưng hắn không thể chết được, bởi vì hắn đã chết, mợ nhất định sẽ thương tâm...

Đinh Thược Dược ngọc thủ khẽ nhúc nhích, một trương phù lục tránh hiện ra, lập tức một đạo lam quang bao lại kia Tần Hạo, người sau khẽ run lên, thân thể chậm rãi phai nhạt.

Lập tức truyền tống phù, chân chính lập tức truyền tống phù!

"Ha ha, ngươi không phải là muốn giết ta sao? Ngươi tới giết ta a. Giết không chết ta ah? Cẩu hỗn đản, ngươi không phải là rất lưu ý mẹ ngươi sao? Ngươi yên tâm, Lão Tử một ngày nào đó sẽ ngay trước mặt ngươi đem nàng làm chết, ha ha..."

Tại lam sắc vòng tròn tiêu tán một khắc kia, truyền đến Tần Hạo kia điên cuồng thanh âm.

Nghe vậy, Đinh Thược Dược song quyền nắm chặt, trong mắt tràn đầy sắc mặt giận dữ, cái này Tần Hạo thật là ngu xuẩn a! Giờ này khắc này, nàng hận không thể tại lấy ra kia Tần Hạo mười mấy bạt tai. Nếu như không phải là hắn là mợ nhi tử, nàng sẽ đích thân giết loại này ngu xuẩn!

Dương Diệp sắc mặt rất bình tĩnh, ánh mắt cũng rất bình tĩnh, phảng phất không có nghe được kia Tần Hạo nói thông thường. Thế nhưng Đinh Thược Dược nhưng trong lòng thì càng phát giác không ổn, bất quá hoàn hảo, cái này Dương Diệp không hề động tay, nghĩ đến hắn là niệm tình. Nhưng mà sau một khắc, nàng đó là cảm thụ Đạo thấy lạnh cả người kéo tới.

Dương Diệp không nói nhảm, tay hơi cố sức, Thuấn Không Kiếm tự đâm Đinh Thược Dược giữa chân mày, người sau hai mắt nhất thời hai mắt trợn tròn.

Hắn động thủ thật!

Tại Thuấn Không Kiếm cách Đinh Thược Dược giữa chân mày không đủ nửa thốn lúc, một đạo lục sắc hào quang rồi đột nhiên tự Đinh Thược Dược trong cơ thể tuôn ra, Dương Diệp Thuấn Không Kiếm hơi dừng lại một chút, nhưng mà sau một khắc, một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể tránh hiện ra, Đinh Thược Dược trên người đạo kia lục sắc hào quang trong nháy mắt tiêu tán, người sau tại bát trọng kiếm ý dưới áp chế, thân thể thiếu chút nữa trực tiếp tê liệt ngã xuống đất.

Dương Diệp không do dự, thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm mang theo một đạo kiếm quang đâm thẳng Đinh Thược Dược mi tâm của.

"Không gian lồng giam!"

Đúng lúc này, một bên lão giả rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy Dương Diệp rung giết Đinh Thược Dược, lão giả kinh hãi gần chết, lập tức trực tiếp thi triển ra không gian thần thông.

Dương Diệp Thuấn Không Kiếm lần thứ hai đứng ở tại chỗ, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, tay phải một vắt, kiếm ý dâng trào ra. 'Oanh' một tiếng, lão giả không gian lồng giam trong nháy mắt nghiền nát. Lão giả kinh hãi, không kịp nghĩ nhiều, tay phải hóa chưởng, đối về Dương Diệp chợt bổ tới. Dương Diệp hai mắt híp lại, nắm Thuấn Không Kiếm chém ngang hướng lão giả, đồng thời chân phải giơ lên, đối về Đinh Thược Dược bụng chợt chính là một cước.

"Bành!"

Đinh Thược Dược khom người bay thẳng đến rồi mười mấy trượng có hơn, một ngụm máu tươi nhất thời tự Đinh Thược Dược trong miệng phun tới.

"Đang!"

Dương Diệp Thuấn Không Kiếm cùng tay của lão giả chưởng đánh vào cùng nhau, 'Xuy' một tiếng, Thuấn Không Kiếm tự lão giả lòng bàn tay xuyên qua, lão giả nửa bàn tay nhất thời mang theo một cổ tiên huyết bay ra ngoài!

"Đạo khí, bát trọng kiếm ý, ngươi đến tột cùng là ai!" Lão giả kinh hãi nói. Lần này, lão giả trong lòng thực sự chấn kinh rồi, còn tuổi nhỏ, không chỉ có có đạo khí, còn lĩnh ngộ bát trọng kiếm ý, người này cũng không phải người bình thường. Kia Tần Hạo thật là vô cùng ngu xuẩn, dĩ nhiên là Đinh gia cùng Tần gia trêu chọc như thế cường địch!

Dương Diệp không nói nhảm, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào Thuấn Không Kiếm, Thuấn Không Kiếm nhất thời phát ra một đạo kiếm minh chi thanh. Dương Diệp tay trái cũng cầm Thuấn Không Kiếm, sau một khắc, Dương Diệp đối về trước mặt chợt chính là vừa bổ.

Lão giả không giải thích được, Thuấn Tức sau, lão giả con ngươi kịch liệt co rụt lại, cả người tóc gáy dựng lên.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 486: Mỗi người đi một ngả

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ, bất quá, vẫn còn có chút đã muộn. Một cái tay của hắn cánh tay lưu tại tại chỗ.

Mười mấy trượng bên ngoài, lão giả trong mắt không chỉ có có kiêng kỵ, còn muốn kinh khủng. Thiếu niên trước mắt này đến tột cùng là phương nào thế lực bồi dưỡng ra được yêu nghiệt? Tự mình thế nhưng Tôn Giả Cảnh tam phẩm cường giả a, cư nhiên thiếu chút nữa bị hắn một kiếm chém giết?

Thấy không có chém giết lão giả, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái thất vọng cùng không cam lòng, thương thế hắn vốn cũng không có khỏi hẳn, vừa mới mạnh mẽ vận dụng Thuấn Không Kiếm, thiếu chút nữa khiến trong cơ thể hắn khôi phục một điểm Huyền khí bị đều tháo nước. Hiện tại, là trăm triệu không thể đang động dùng Thuấn Không kiếm, không thì, đừng nói giết người, đó là có thể không thể bình yên rời đi đều là cái vấn đề!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua một bên kia ngây ngô như gà gỗ thiếu nữ, người sau nhìn thấy Dương Diệp qua lại, cả người nhất thời run lên, rung giọng nói: "Ngươi, ngươi muốn làm gì..."

"Dương công tử cơn giận còn chưa tan sao? Ho..."

Đúng lúc này, Đinh Thược Dược ôm bụng, chậm rãi đi hướng Dương Diệp. Lúc này Đinh Thược Dược sắc mặt tái nhợt dị thường, khóe miệng hai bên tràn đầy tiên huyết, nhíu mày đến, trên mặt thống khổ rất rõ ràng.

"Vì loại người như vậy, mang chính ngươi mệnh liên lụy, đáng giá không?" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ta là mẫu thân hắn nuôi lớn, mẫu thân hắn đợi ta như nữ nhi ruột thịt, ta có thể nào để cho nàng con trai duy nhất ở trước mặt ta chết đi? Còn nữa, Dương công tử nếu là giết hắn, nhất định sẽ bị Tần gia cử tộc truy sát, thậm chí ta Đinh gia biết tham dự trong đó. Ta biết Dương công tử không hãi sợ, thế nhưng Dương công tử có bao giờ nghĩ tới, nếu quả thật đến rồi vậy tình trạng, chúng ta song phương làm sao đang nói cái gì hợp tác? Hơn nữa, Dương công tử cũng tương đương với mang ta Đinh gia còn có Tần gia đẩy hướng kia La Tuấn, phải biết rằng, nếu như chúng ta cùng Dương công tử trở thành tử địch, chúng ta cũng chỉ có thể nhìn về phía kia La Tuấn đây!"

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó gật đầu, Đạo: "Vậy các ngươi phải đi nhìn về phía kia La Tuấn ah!" Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Người ở bên ngoài đến xem, Dương Diệp chính là một cái mãng phu, một cái triệt đầu triệt đuôi không đầu óc mãng phu. Bởi vì hắn không hiểu thỏa hiệp, không hiểu đi biến hóa, tựa như lúc trước, nếu như hắn không đúng kia Tần Hạo xuất thủ, chỉ cần nhịn một chút, như vậy hắn là có thể thu được Đinh gia người minh hữu này, cũng không cần cùng Đinh gia trở mặt.

Đổi thành bất cứ người nào, chín mươi chín phần trăm đều là sẽ chọn nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu. Thế nhưng Dương Diệp không có, hắn lựa chọn tru diệt kia Tần Hạo. Bởi vì hắn là Dương Diệp, đối Dương Diệp mà nói, tim của mình là nghĩ như thế nào, hắn chỉ biết thế nào đi làm, mà hắn lúc đó trong lòng nghĩ là giết đối phương!

Tại sao muốn vì người khác mà ủy khuất tự mình? Về phần cái này Đinh gia cùng kia cái gì Tần gia đầu nhập vào kia La Tuấn... Với hắn mà nói, thật không phải là rất trọng yếu.

Hắn đối cái gọi là minh hữu, là ôm có thì có, không có cũng không thể gọi là. Bởi vì hắn chỉ tin tưởng mình, chỉ thực lực của chính mình cường mới là vương đạo. Không thì, tính là minh hữu nhiều hơn nữa cũng là vô dụng. Quân không gặp năm đó Tiêu Dao Tử một người giết thượng Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung? Khi đó Tiêu Dao Tử có minh hữu sao? Không có...

Đinh Thược Dược đứng ở tại chỗ, trầm mặc. Nàng biết, Dương Diệp là vô luận như thế nào cũng muốn sát na Tần Hạo. Mình có thể ngăn trở sao? Có thể có thể ah, thế nhưng nếu là mình đang ngăn trở, lấy tính cách của hắn, nhất định sẽ ngay cả Đinh gia cũng không buông tha ah? Chẳng lẽ mình cùng Đinh gia thực sự muốn đi đầu nhập vào kia La Tuấn sao?

Mà kia La Tuấn lại thật có thể đủ trấn áp vị này Kiếm Hoàng sao? Nếu như trấn không đè ép được, khi đó, Đinh gia mang rơi vào vạn kiếp bất phục chi địa a!

"Đinh gia chớ để đi theo Nhân Hoàng, nếu hắn không là ngày nhất định sẽ tao ngộ ngập trời đại họa!"

Đinh Thược Dược trong đầu vang lên lúc đầu kia Hiểu Thiên Cơ nói. Đối với Hiểu Thiên Cơ nói, nàng còn là tin. Bởi vì lúc đầu cũng là bởi vì Hiểu Thiên Cơ một câu nói, nàng Đinh gia mới tránh thoát một lần ngập đầu tai ương. Mà lại tự mình lão tổ cùng Hiểu Thiên Cơ còn có không cạn giao tình, đối phương là không có khả năng lừa gạt nàng Đinh gia.

Chỉ là kể từ đó, nàng kia liền làm khó. Không thể đầu nhập vào La Tuấn, mà cùng Dương Diệp lại biến thành như bây giờ...

"Biểu, biểu tỷ, hắn, hắn đến tột cùng là ai?" Thiếu nữ đi tới Đinh Thược Dược bên cạnh đỡ Đinh Thược Dược, sau đó nhẹ giọng nói.

Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp, sau đó nói: "Hắn chính là Kiếm Hoàng... Bất quá hắn tại Nam Vực còn có một cái xưng hào, kêu 'Kiếm Ma' ta nghĩ toàn bộ xưng hào thích hợp hơn đây!"

...

Ly khai Đinh Thược Dược đám người sau, Dương Diệp chuyện thứ nhất chính là đi làm một ít Loạn Ma Hải vực tư liệu. Hắn cũng không muốn tại cái chỗ này hai mắt bôi đen, cái gì cũng không biết.

Loạn Ma Hải, đảo nhỏ rất nhiều, cự không hoàn toàn công tác thống kê, toàn bộ Loạn Ma Hải đảo nhỏ có trên trăm Vạn Tọa. Loạn Ma Hải khu vực, cơ bản không có gì Huyền thú, có, chỉ động vật biển. Cái này động vật biển phi thường cường đại, không thể so Yêu Vực một ít yêu thú yếu. Đặc biệt một ít biển sâu cự thú, đây chính là Hoàng Giả Cảnh cường giả đều kiêng kỵ!

Loạn Ma Hải có mấy Đại thế lực, như kia Đinh Thược Dược theo như lời, Thiên Ma Tông chờ bốn cái tông môn cùng Đinh gia, còn có Tần gia cùng với cái khác Diệp gia mạnh nhất. Mà mấy cái này thế lực trong, lại lấy kia Đinh gia mạnh nhất. Bất quá Đinh gia tương đối tương đối thấp điều, làm chuyện gì cũng không làm tuyệt, làm cho lưu một đường, bởi vậy, Đinh gia tại Loạn Ma Hải danh tiếng rất là không sai.

Về phần kia Tần Hạo gia tộc, cũng chính là Tần gia. Tần gia nguyên bản chỉ có thể tính tam Lưu Thế Lực, chỉ là bởi vì Đinh gia duyên cớ, lúc này mới tễ thân Loạn Ma Hải một Lưu Thế Lực. Chỉ là cho tới nay, bởi Tần gia không có gì xuất chúng nhân tài, thế cho nên Tần gia hiện tại càng ngày càng xuống dốc, nếu như không phải là có Đinh gia tại, Tần gia chỉ sợ sớm đã tại Loạn Ma Hải xoá tên.

Biết hạ Loạn Ma Hải một ít tư liệu sau, Dương Diệp tìm một chỗ hẻo lánh không người hoang phế đảo nhỏ, sau đó lấy ra mấy khối siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu. Hiện tại với hắn mà nói, việc cấp bách là tiên khôi phục thực lực. Về phần kia Tần Hạo... Còn sợ đối phương chạy sao?

Theo siêu phẩm Năng Lượng thạch năng lượng cuồn cuộn không ngừng dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, Dương Diệp sắc mặt của bắt đầu hồng nhuận dâng lên. Trong cơ thể, năng lượng hóa thành một tia tử sắc Huyền khí chảy vào Dương Diệp tiểu vòng xoáy nội, mà tiểu vòng xoáy lại đem cái này tử sắc Huyền khí tản vào Dương Diệp tứ chi bách hài, chữa trị hắn lúc trước bị nội thương.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, tam canh giờ quá khứ.

Đang tiêu hao tam khỏa siêu phẩm Năng Lượng thạch sau, Dương Diệp thương thế bên trong cơ thể cơ bản khỏi hẳn, tiểu vòng xoáy nội Huyền khí trì cũng trang bị đầy đủ. Mà khiến Dương Diệp có chút bất đắc dĩ là, hắn cảm giác mình muốn đột phá. Nếu như đang cho hắn mấy ngày, hắn một cách tự tin có thể đột phá đến Linh Giả Cảnh tam phẩm. Nhưng mà, hắn không nhiều thời gian như vậy ở chỗ này hao tổn!

Nhẹ nhàng hô một cái khí, Dương Diệp đứng lên, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược đi.

Cái hướng kia, là Tần gia phương hướng!

Tuy rằng hắn không muốn tại đây Loạn Ma Hải lãng phí thời gian, thế nhưng cái kia Tần Hạo không giết, hắn thật sự là rất không thoải mái a!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 487: Tần gia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh Thược Dược trở lại Đinh gia sau, bởi Đinh Tượng đã chết, nàng rất nhanh nắm giữ toàn bộ Đinh gia. Nắm giữ Đinh gia sau khi, Đinh Thược Dược chuyện thứ nhất làm chính là lấy thủ đoạn lôi đình mang Đinh Tượng thế lực còn sót lại toàn bộ loại bỏ. Thanh trừ Đinh Tượng thế lực còn sót lại sau, Đinh Thược Dược trở thành Đinh gia chân chính người chưởng đà.

Triệt để nắm giữ Đinh gia sau, Đinh Thược Dược bắt đầu đối Thiên Ma Tông chờ tông môn xuất thủ, không được nửa ngày, Thiên Ma Tông chờ tông môn nắm giữ hơn vạn cái đảo nhỏ đã bị toàn bộ quét sạch. Đương nhiên, cái này mặc dù là Đinh gia thực lực cường đại nguyên nhân, nhưng còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Thiên

Ma Tông chờ tông môn không cùng Đinh gia đối kháng.

Rất nhanh, Thiên Ma Tông, Thương Lan Tông, Tinh Vân Tông, Thần Cơ Tông chờ tông môn công khai kết minh, tất cả thế lực toàn bộ tổ hợp ở tại cùng nhau. Mà lúc này, Đinh gia thu tay lại.

Đinh gia.

Đinh gia phòng nghị sự nội, Đinh Thược Dược ngồi ở thủ tọa, tại bên cạnh nàng, là ba gã lão giả, còn có một chút Đinh gia nhân vật trọng yếu.

"Gia chủ, vì sao hiện tại thu tay lại? Kia Thiên Ma Tông chờ tông môn trọng thương lão gia chủ, lại giết chết Đinh Tượng trưởng lão, ngay cả gia chủ ngươi thiếu chút nữa cũng rơi vào tay bọn họ. Thù này không báo, ta Đinh gia như vậy làm sao cái này Loạn Ma Hải đặt chân? Theo ta thấy, chúng ta hẳn là nhất cổ tác khí, mang những tông môn này toàn bộ giết sạch!" Một người trung niên đứng lên, cả giận nói.

"Ngồi xuống!" Đinh Thược Dược bên cạnh một gã lão giả căm tức nhìn tên trung niên nhân này, Đạo: "Đinh Hải, Thược Dược làm như vậy, tự nhiên có nàng đạo lý, ngươi mù rống cái gì?"

Tên là Đinh Hải trung niên nhân bĩu môi, trong lòng mặc dù có chút mất hứng, nhưng là lại không dám phản kháng lão giả này, lập tức chỉ có thể không tình nguyện ngồi xuống.

Đinh Thược Dược quét mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Ta lý giải tâm tình của mọi người, chuyện lần này đối với ta Đinh gia mà nói, đúng là vô cùng nhục nhã, đại gia muốn báo thù, ta rất lý giải. Thế nhưng chư vị có nghĩ tới hay không, cái này Thiên Ma Tông chờ mấy người tông môn xa không bằng ta Đinh gia, thậm chí còn muốn dựa vào ta Đinh gia hơi thở, thế nhưng hiện tại cũng dám liên thủ đối với ta Đinh gia xuất thủ?"

"Thược Dược, ý của ngươi là có người ở là những tông môn này chỗ dựa?" Lúc trước ngăn cản Đinh Hải kia vị lão nhân cau mày nói.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Nếu như không có người cho những tông môn này chỗ dựa, cho bọn hắn một trăm lá gan, bọn họ cũng là không dám đối với ta Đinh gia xuất thủ. Mà bọn họ nếu dám ra tay, như vậy nói cách khác, cái này cho bọn hắn chỗ dựa thế lực, nhất định không ở ta Đinh gia dưới, thậm chí còn tại ta Đinh gia bên trên. Nếu như chúng ta hiện tại tùy tiện tiếp tục xuất thủ, như vậy rất khả năng cho đối phương thừa cơ lợi dụng, cho ta Đinh gia hủy diệt tính đả kích!"

Giữa sân trầm mặc một hồi, một người đột nhiên nói: "Là kia Đỉnh Hán Đế Quốc?"

Nghe vậy, mọi người sắc mặt khẽ biến. Đinh gia mặc dù đang cái này Loạn Ma Hải là bá chủ, thế nhưng đối Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này mà nói, Đinh gia điểm ấy thế lực liền không coi vào đâu. Nếu quả thật là Đỉnh Hán Đế Quốc tại đối Đinh gia xuất thủ, kia Đinh gia đã có thể nguy hiểm.

"Chúng ta là sao không cùng kia Đỉnh Hán Đế Quốc liên minh?" Một người khác trầm giọng nói: "Gia chủ, Nhân Hoàng quật khởi, đã thế không thể đỡ, ta Đinh gia thực sự không hẳn là châu chấu đá xe. Ta kiến nghị, chúng ta hẳn là chủ động cùng Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh, chỉ cần chúng ta nguyện ý, nghĩ đến kia Đỉnh Hán Đế Quốc chỉ sẽ chọn chúng ta bên này, mà không phải Thiên Ma Tông chờ tông môn."

"Ta nghĩ Đinh Tằng nói có lý!" Lại một người trung niên đứng dậy, Đạo: "Dĩ vãng, có giới vực kết giới tồn tại, ta Đinh gia có thể không điểu kia Đỉnh Hán Đế Quốc. Thế nhưng hiện tại, giới vực kết giới bị phá, kia Đỉnh Hán Đế Quốc nếu là có tâm diệt ta Đinh gia, ta Đinh gia lấy cái gì ngăn trở bọn họ? Cho nên, ta Đinh gia hẳn là chủ động cùng phần kết minh, cùng kia Đỉnh Hán Đế Quốc thân thiện hữu hảo!"

Rất nhanh, lại có mấy người đi ra phụ họa, kiến nghị Đinh Thược Dược cùng kia Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh.

"Đại gia lẽ nào không nhớ Hiểu tiên sinh lời của sao?" Đinh Thược Dược nhàn nhạt quét mọi người liếc mắt. Nếu như không có nhìn thấy Dương Diệp, nàng rất có thể đi cùng Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh, bởi vì... Này đối với hiện tại Đinh gia mà nói, là tốt nhất một cái tuyển chọn. Nhưng là thấy đến Dương Diệp sau, nàng biết, cái này lựa chọn tốt nhất rất có thể sẽ như Hiểu Thiên Cơ nói như vậy, ngày sau là Đinh gia mang đến ngập đầu tai ương!

Đỉnh Hán Đế Quốc rất mạnh, La Tuấn lại là đương đại Nhân Hoàng, hơn nữa còn có rất nhiều thế gia cùng tông môn ủng hộ; Thế nhưng, Dương Diệp liền yếu đi sao? Đại Tần đế quốc cùng Huyền thú đế quốc có thể không bằng Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng Yêu Vực vị kia Yêu Hoàng đây? Còn có kia Hiểu Thiên Cơ, lấy Hiểu Thiên Cơ trí tuệ cùng năng lực, nếu như không phải là đối Dương Diệp có chút, hoặc là tính đến rồi cái gì, hắn sẽ khiến nữ nhi mình gả cho Dương

Diệp, cũng ủng hộ Dương Diệp sao?

Là tối trọng yếu là Dương Diệp bản thân, Dương Diệp tiềm lực kinh khủng như vậy, chỉ cần hắn không chết, ngày sau nhất định sẽ trở thành như Tiêu Dao Tử cái loại này siêu cấp cường giả. Phải biết rằng, Đỉnh Hán Đế Quốc năm đó thực lực của một nước so hiện tại mạnh hơn rất nhiều, nhưng còn chưa phải là bị Tiêu Dao Tử giết hoàng cung?

Đương nhiên, còn có cái vấn đề trọng yếu nhất, đó chính là lần này phụ thân của nàng cùng nàng thiếu chút nữa bỏ mình! Cha nàng bây giờ còn đang hôn mê, đây chính là tất cả đều là bái kia La Tuấn ban tặng, cho nên, nàng như thế nào sẽ đi cùng đối phương kết minh?

Giữa sân mọi người trầm mặc.

Hiểu Thiên Cơ nói, bọn họ không thể không nhìn, đây chính là vị kỳ nhân, năm đó cũng là bởi vì hắn một câu nói, mới có hiện nay Đinh gia a!

Đinh Thược Dược bên cạnh lão giả lắc đầu, Đạo: "Nha đầu, ngươi làm quyết định đi, lão phu tin tưởng, ngươi sẽ không để cho Đinh gia rơi vào vạn kiếp bất phục chi địa!"

Đinh Thược Dược trầm mặc một lát, sau đó nói: "Việc này trước tạm thời các hạ ah, ta còn cần suy nghĩ một chút!"

Nghe vậy, mọi người hiểu gật đầu, loại quan hệ này đến Đinh gia tương lai sự, tự nhiên không thể qua loa, suy nghĩ thật kỹ là phải.

Sau khi mọi người tản đi, Đinh Thược Dược lắc đầu, trong mắt có khổ sở vẻ. Hiện tại nàng đột nhiên phát hiện, không phải là Dương Diệp yêu cầu các nàng kết minh, mà là nàng Đinh gia hẳn là muốn thế nào mới có thể đi cùng Dương Diệp, phải nói cùng Dương Diệp đại biểu những thế lực kia kết minh!

Vốn có nàng cùng Dương Diệp trong lúc đó có một điểm tình nghĩa, song phương chắc là rất mau mắn hợp tác, thế nhưng đáng tiếc, chỉ là bởi vì một người, làm cho hiện tại song phương như cừu nhân, càng làm cho Đinh gia hôm nay rơi vào loại này cục diện khó xử, kia Tần Hạo, thật là đáng chết a!

Nghĩ đến Tần Hạo, Đinh Thược Dược sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, khởi sắc quát dẹp đường: "Quyền thúc, mau thông tri Tần gia, khiến Tần Hạo lập tức giấu đi, không, không cần, đã không còn kịp rồi, chúng ta đi Tần gia..."

Trở lại Đinh gia sau, một loạt sự tình mang nàng làm cho sứt đầu mẻ trán, làm cho nàng quên mất Tần Hạo người này. Bây giờ muốn lên hắn, nàng mới nghĩ đến một vấn đề, đó chính là Dương Diệp Khả có thể buông tha hắn sao? Đáp án là không thể nào. Lấy Dương Diệp tính tình, hắn một trăm phần trăm sẽ giết Tần Hạo, mà Tần gia cũng không Hoàng Giả Cảnh cường giả, có thể đở nổi Dương Diệp sao?

Tần gia.

Tần gia ở vào Loạn Ma Hải một chỗ đảo nhỏ thượng. Tần Hạo trở lại Tần gia sau, vừa nghĩ tới vị hôn thê của mình dĩ nhiên vì một người nam nhân ngay mặt đánh tự mình, đồng thời còn muốn tự mình quỳ xuống xin lỗi, Tần Hạo phổi thì dường như cũng bị khí nổ thông thường. Đây đối với một người nam nhân mà nói, là vô cùng nhục nhã a!

Tần Hạo không dám đi tìm Đinh Thược Dược phiền phức, mặc dù đối phương là hắn trên danh nghĩa vị hôn thê, thế nhưng hắn biết rõ, đối phương muốn đổi ý là nhất kiện vô cùng đơn giản chuyện. Hơn nữa một cái làm không tốt, đắc tội Đinh gia, còn có thể có thể cho Tần gia mang đến ngập trời đại họa. Bất quá khẩu khí này hắn không nuốt trôi a!

Không dám tìm Đinh Thược Dược phiền phức, thế nhưng đối với Dương Diệp, hắn cũng không sao lo lắng. Trở lại Tần gia sau, Tần Hạo tìm được rồi mẫu thân mình, sau đó tại mẫu thân mình trước mặt mang Đinh Thược Dược cùng Dương Diệp chuyện tình thêm dầu thêm mở nói một lần.

Mẫu thân của Tần Hạo là một chừng bốn mươi tuổi mỹ phụ, tên là La Thiệu Anh, là một gã Tôn Giả Cảnh nhất phẩm cường giả. Tại Tần gia, thực lực như vậy, tự nhiên không tính là đứng đầu nhất. Nhưng là bởi vì nàng cùng Đinh Thược Dược quan hệ, cho nên hắn tại Tần gia địa vị cực cao, so trượng phu của nàng, cũng chính là Tần Hạo cha địa vị đều cao.

Nghe xong Tần Hạo nói sau, La Thiệu Anh Đạo: "Thược Dược hài tử này là ta thân thủ nuôi lớn, nàng không phải là cái bạc tình bạc nghĩa của người, ngươi hẳn là hiểu lầm nàng. Bất quá không quan hệ, ngày mai do ta mang theo ngươi đi giải thích với nàng hạ hẳn là liền không vấn đề gì. Về phần cái kia nam, hừ, cũng dám đối hạo nhân huynh hạ sát thủ, tính là hắn là bạn của Thược Dược, ta cũng tuyệt sẽ không bỏ qua hắn. Ta..."

"Mẫu thân, người kia, rất mạnh..." Một bên, Tần Hạo muội muội đột nhiên nói: "Hắn, ngay cả Đinh bá bá đều thiếu chút nữa bị bị giết đây... Hơn nữa, hơn nữa hắn chính là Nam Vực Kiếm Hoàng, ta, chúng ta còn là không nên trêu chọc nàng ah!" Lúc đầu nàng chính mắt thấy được Dương Diệp thực lực, đối với Dương Diệp, nàng cho tới bây giờ đều quên không được. Lấy Linh Giả Cảnh nhị phẩm thực lực, thiếu chút nữa chém giết Tôn Giả Cảnh.... Tại là nàng nghe đều chưa từng nghe qua a.

"Kiếm Hoàng?" La Thiệu Anh nhướng mày, Đạo: "Cái gì Kiếm Hoàng?"

Thiếu nữ muốn nói cái gì, kia Tần Hạo cũng giành nói: "Cái gì Kiếm Hoàng, bất quá là cái Nam Vực tới rác rưởi kiếm tu mà thôi. Còn có, Tần liên, đến cùng ai mới là anh ngươi? Anh ngươi ta bị khi dễ, ngươi vẫn còn muốn giúp người ngoài nói chuyện, thật là ăn cây táo, rào cây sung!"

Thiếu nữ nhất thời có chút ủy khuất, còn muốn nói điều gì, La Thiệu Anh cũng khoát tay áo nói: "Mặc kệ Hắn là ai vậy, dám muốn giết ta nhi tử, ta đều sẽ không bỏ qua cho hắn. Thông tri một chút đi, khiến ta Tần gia làm có nhãn tuyến tra tìm người này, tìm được rồi, lập tức hội báo. Ta Tần gia đê điều nhiều năm như vậy, hôm nay giết người lập lập uy. Ta cũng không tin Thược Dược sẽ vì một người nam nhân tới trách tội ta!"

Nghe vậy, Tần Hạo nhất thời vui vẻ, có mẫu thân mình ủng hộ, muốn giết kia Đinh Thược Dược đích tình phu chính là chuyện ván đã đóng thuyền. Hừ, nam nhân kia không phải là rất lưu ý mẫu thân mình sao? Đến lúc đó tự mình tự mình phái người mang cả nhà của hắn chộp tới, sau đó làm trò hắn mặt vũ nhục thân nhân của hắn, nhìn hắn ra sao loại biểu tình.

Nghĩ đến cái loại này hình ảnh, Tần Hạo khóe miệng nhất thời lộ ra khoái ý dáng tươi cười....

Mà ngay tại lúc này, ba gã hắc y nhân lặng yên không tiếng động tiềm nhập Tần gia. Ngay sau đó, Tần gia một gã Tôn Giả Cảnh tứ phẩm cường giả không giải thích được chết ở trong phòng của mình.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 488: Đức hiếu sinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cảm giác mình là nhân từ, hắn muốn giết Tần Hạo, thế nhưng cũng không có nghĩ tới muốn tiêu diệt toàn bộ Tần gia. Phái Tiểu Hồng ba người lẻn vào Tần gia, mục đích cũng chỉ là tìm kiếm kia Tần Hạo mà thôi, chỉ là không nghĩ tới, ba người chớ xông vào Tần gia một gã Tôn Giả Cảnh cường giả gian phòng, bất đắc dĩ, Dương Diệp chỉ có thể hạ lệnh giết chết đối phương, bởi vì đối phương đã phát hiện Tiểu Hồng ba người!

Rất không xảo chính là, Tiểu Hồng ba người lại 'Sơ suất' bị Tần gia mặt khác bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả phát hiện, sau đó, Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể khiến Tiểu Hồng ba người mang cái này bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả cũng giết chết.

Tới Tần gia lúc, Dương Diệp tìm hiểu qua Tần gia, Tần gia có sáu gã Tôn Giả Cảnh cường giả, bất quá phẩm cấp cũng không cao, trong đó mạnh nhất một cái cũng bất quá mới Tôn Giả Cảnh thất phẩm, nhưng lại không phải là bình thường tăng lên. Tiểu Hồng ba người tại ám sát tên này Tôn Giả Cảnh thất phẩm cường giả lúc, mặc dù có chút phiền phức, thế nhưng tên này Tôn Giả Cảnh thất phẩm cường giả hay là đang ba người cùng Dương Diệp liên thủ hạ bị giết chết.

Nói cách khác, lúc này Tần gia chỉ một gã Tôn Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp mang Tiểu Hồng ba người bỏ vào tiểu vòng xoáy, sau đó quang minh chánh đại xuất hiện ở Tần gia.

"Lên trời có đức hiếu sinh, Tần gia, ta chỉ muốn Tần Hạo một người, giao ra đây, ta lập tức rời đi, nếu không phải giao, lên trời hôm nay khả năng sẽ không có đức hiếu sinh!"

Dương Diệp thanh âm của tại Huyền khí gia trì hạ, như sấm thanh kiểu tại toàn bộ người Tần gia vang lên bên tai. Nhất thời, toàn bộ Tần gia tất cả mọi người chấn kinh rồi.

Lại có người đến tìm Tần gia phiền phức! Không biết Tần gia là Đinh gia bảo bọc sao? Ai ăn gan hùm mật gấu?

Có những ý nghĩ này, là bởi vì còn không biết lúc này Tần gia đã chết năm vị Tôn Giả Cảnh cường giả. Tiểu Hồng ba người ám sát rất sắc bén, ba người lại là liên thủ, hơn nữa lại có Dương Diệp Phược Tiên

Thằng phụ trợ, giết một gã Tôn Giả Cảnh cường giả bất quá dùng mấy hơi thở thời gian mà thôi. Cho nên, tại Dương Diệp quang minh chính đại xuất hiện ở Tần gia một khắc kia lúc, Tần gia vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả chết, cũng không có bị người phát hiện!

La Thiệu Anh cùng Tần Hạo còn có Tần liên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Nhìn Dương Diệp xung quanh đầy đất Tần gia thị vệ thi thể, La Thiệu Anh trong mắt lóe lên lướt một cái hàn mang, mà kia Tần Hạo cùng Tần liên trong mắt còn lại là lộ ra vẻ hoảng sợ, đặc biệt kia Tần liên, càng không kiềm hãm được hướng lui về phía sau vài bước.

Nhìn cõng cái hộp kiếm Dương Diệp, La Thiệu Anh mặt âm trầm, Đạo: "Ta Tần gia mới vừa muốn đi tìm ngươi, không nghĩ tới ngươi liền đưa tới cửa, cũng tốt, đỡ phải ta Tần gia hạ nhân lãng phí khí lực. Không thể không nói, ngươi lá gan rất lớn, cũng dám một người giết thượng ta Tần gia, ừ, nghĩ đến ngươi nhất định là có cái gì dựa vào, bất quá ta không có hứng thú nghe, ta...."

"Ngươi đừng nói nhảm!" Dương Diệp khoát tay áo, cắt đứt trước mắt cái này lão bà nói, Đạo: "Đem bên cạnh ngươi người nọ giao cho ta, sau đó ta đã đi. Ngươi nếu không giao, ta liền tự mình tới đoạt."

La Thiệu Anh giận dữ phản cười, Đạo: "Đoạt? Ngươi đi thử một chút?"

Đúng lúc này, một người trung niên đột nhiên đi tới La Thiệu Anh trước mặt, trung niên nhân sắc mặt ảm đạm, trong mắt tràn đầy kinh khủng, rung giọng nói: "Phu nhân, gia chủ ở bên trong, ta Tần gia tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều chết hết, tất cả đều là bị một kiếm phong hầu..."

La Thiệu Anh đầu tiên là sửng sốt, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Làm sao có thể, làm sao có thể, ngươi nói bậy cái gì!"

"Ta có thể chứng minh, hắn nói đúng!"

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trên tay hắn. Nắm Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp chậm rãi đi hướng Tần Hạo, Đạo: "Ngươi yên tâm, ta sẽ không một kiếm liền giết chết của ngươi, bởi vì như vậy thật sự là lợi cho ngươi quá. Ta cũng không có dằn vặt người mới tốt, bất quá vì ngươi, ta có thể cải biến một chút. Nói chung, ta sẽ nhường ngươi nghĩ, ngươi muốn chết đều là nhất kiện xa xỉ sự."

Nhìn Dương Diệp từng bước một đi tới, Tần Hạo biến sắc, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ.

La Thiệu Anh chắn Tần Hạo trước mặt của, nhìn Dương Diệp, La Thiệu Anh trong mắt nhiều một tia kiêng kỵ, Đạo: "Các hạ đến tột cùng là ai, lẽ nào các hạ không biết, ta Tần gia cùng Đinh gia quan hệ sao?"

"Biết!" Dương Diệp gật đầu, sau đó Thuấn Không Kiếm nhắm thẳng vào Tần Hạo, Đạo: "Đừng nói Đinh gia, tính là con trai ngươi là Đỉnh Hán Đế Quốc Thái Tử, ta cũng chiếu giết không lầm."

Dứt lời, Dương Diệp đối về La Thiệu Anh chợt chính là rạch một cái, Thuấn Không Kiếm mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở La Thiệu Anh gáy chỗ, người sau sắc mặt đại biến, thân hình khẽ động, xuất hiện ở mười mấy trượng có hơn. Nhìn lại, La Thiệu Anh con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì lúc này Dương Diệp Kiếm, chính gác ở con của hắn trên cổ của!

Lúc này Tần Hạo, sắc mặt ảm đạm, trong mắt kinh khủng, hai chân run, nếu như không phải là Dương Diệp Kiếm chống cổ của hắn, hắn sợ rằng đã tê liệt té xuống đất.

Một bên, La Thiệu Anh đang chuẩn bị động thủ, Dương Diệp cũng hơi cố sức, một vòi máu tươi nhất thời xuất hiện ở Thuấn Không mũi kiếm chi thanh, Đạo: "Ngươi còn là đừng nhúc nhích, vạn nhất hù được ta, ta không nghĩ qua là để con trai ngươi đầu dọn nhà, đây chẳng phải là lợi cho hắn quá?"

Http://truyencu ａ tui.Ne

T/ "Thả con ta, ngươi muốn điều kiện gì, ta đều có thể đáp ứng ngươi!" La Thiệu Anh dừng ở tại chỗ, nàng biết, Tần gia lần này trêu chọc phải không nên trêu chọc người. Thiếu niên trước mắt này mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng thực lực này, cũng ngay cả một ít Tôn Giả Cảnh cường giả đều so ra kém a!

Loại thiên tài này phía sau, làm sao có thể không có thế lực? Hơn nữa, chắc chắn sẽ không là thế lực nhỏ, bằng không, đối phương cũng không có khả năng vô thanh vô tức liền giết chết Tần gia nhiều như vậy vị Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng lại không sợ chút nào cái này Đinh gia!

Dương Diệp không thèm quan tâm đến lý lẽ nữ nhân này, chính nghĩ thế nào bào chế cái này Tần Hạo, đột nhiên, xa vời vài đạo chảy quản cấp tốc mà đến. Dương Diệp nhướng mày, không nhớ tới khác, thủ đoạn khẽ động, một đạo kiếm quang tự Tần Hạo cất bước một nhập.

"A!"

Tần Hạo hai mắt trợn tròn, phát ra một đạo thê lương chí cực tiếng kêu thảm thiết...

Lại là một đạo kiếm quang hiện lên, một luồng Kiếm tia một nhập Tần Hạo trong miệng, Tần Hạo thanh âm nhất thời hơi ngừng, bởi vì hắn đầu lưỡi không có, thống khổ to lớn, làm cho Tần Hạo toàn bộ mặt đều nghiêm trọng vặn vẹo dâng lên, nhưng mà còn chưa kết thúc...

Dương Diệp chợt một cước đá vào Tần Hạo bụng của, người sau nhất thời hai mắt hầu như muốn đột xuất viền mắt, bởi vì hắn đan điền phá...

"A...."

Một bên, La Thiệu Anh dường như phát giống như điên, hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy. Nhi tử bị người chống đỡ mặt nàng phế bỏ, nàng không ở có chút cố kỵ cùng kiêng kỵ, có chỉ đầy đầu điên cuồng cùng sát ý. Dù cho người trước mắt này là Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế, nàng cũng muốn thân thủ giết phần!

"Tranh!"

Dương Diệp phía sau cái hộp kiếm nội, một thanh Huyền Kiếm mang theo một đạo kiếm quang chém về phía La Thiệu Anh, người sau không chút nghĩ ngợi liền một chưởng vỗ ra.

"Xuy!"

Huyền Kiếm dễ dàng xuyên qua La Thiệu Anh tay của chưởng, La Thiệu Anh sắc mặt đại biến, đau đớn kịch liệt làm cho nàng đầu thanh tỉnh một ít, vội vã thi triển ra không gian lồng giam khốn trụ trước mắt Kiếm, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp phía sau lại là một đạo kiếm quang phóng lên cao, hướng phía hắn nhanh bắn mà đến!

Lại là đạo khí!

La Thiệu Anh kinh hãi gần chết.

Một gã lão giả xuất hiện ở La Thiệu Anh trước mặt của, lão giả vung tay phải lên, một cổ kình phong hiu hiu ra, đánh vào La Thiệu Anh trước mặt Huyền Kiếm thượng.

Xuy...

Huyền Kiếm hơi dừng lại một chút, sau đó liền trực tiếp mang lão giả kia sợi kình phong đánh tan, lão giả 'Di' một tiếng, sau đó tay phải nắm tay, đối về trước mặt chính là chợt một oanh, nhất thời, Dương Diệp chuôi này Huyền Kiếm bay ngược mà quay về.

Chí ít Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm!

Dương Diệp ánh mắt chút ngưng, đang chuẩn bị lần thứ hai động thủ, mà đúng lúc này, một bên truyền đến Đinh Thược Dược thanh âm của:

"Dương công tử, được rồi!" <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 489: Đột biến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua một bên Tần Hạo, nhìn thấy Tần Hạo dáng dấp, Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu một cái, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương công tử, lẽ nào của ngươi cơn giận còn chưa tan sao?" Không đợi Dương Diệp nói chuyện, nàng lại nói: "Ta rất có thành ý, hy vọng có thể cùng Dương công tử còn có Dương công tử phía sau đại biểu thế lực hợp tác, thế nhưng Dương công tử ngươi cũng không để lại chút nào tình cảm, lẽ nào Dương công tử thật cảm giác mình nhất thời vui giận thực sự nếu so với nhiều một người bạn còn có trọng yếu không?"

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: "Đinh cô nương, ta nghĩ hỏi một câu, ta cùng với cái này Tần Hạo, là ai chọn trước sự?"

Đinh Thược Dược ngẩn ra.

"Là hắn trước hết nghĩ giết ta, hay là ta trước hết nghĩ giết hắn?" Dương Diệp lại hỏi.

Đinh Thược Dược: "..."

"Là hắn trước vũ nhục ta thân nhân, hay là ta trước vũ nhục hắn thân nhân?" Dương Diệp nữa Đạo.

Đinh Thược Dược không lời chống đở.

Dương Diệp Đạo: "Cái này không phải là, là hắn tới trước trêu chọc ta, là hắn trước hết nghĩ giết ta, là hắn trước vũ nhục ta thân nhân, mà ta làm, bất quá là ăn miếng trả miếng, lẽ nào cái này sai lầm rồi sao? Còn là Đinh cô nương nghĩ, liền chấp thuận bị giết ta, mà không cho phép ta giết hắn?"

Đinh Thược Dược lần thứ hai không lời chống đở.

Dương Diệp lại nói: "Đinh cô nương, ta cứu tính mệnh của ngươi, cõng ngươi đi ra, cũng hồi ngươi vị hôn phu hiểu lầm, ngươi vị hôn phu bởi vì đố kỵ, đối ta có sát tâm, càng nói vũ nhục mẫu thân ta, ngươi vì sao không nói không phải là hắn, mà trái lại luôn luôn nói rất hay như là ta Dương Diệp tại nơi chốn tìm ngươi vị hôn phu phiền phức dường như. Ngươi làm như vậy, thực sự được không?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Có thể hắn, dù sao không có đối với ngươi làm ra thực chất tính thương tổn, mà ngươi, cũng giết gia tộc hắn trung tất cả cường giả, càng phế bỏ hắn!"

Dương Diệp cười lạnh nói: "Thực chất tính thương tổn? Thành thật mà nói, nếu là hắn chỉ là nhằm vào ta, xem tại Đinh cô nương mặt của ngươi thượng, ta nhiều lắm giáo huấn một chút. Thế nhưng hắn ngàn không nên vạn không nên vũ nhục mẫu thân ta, lời nói không khách khí, đừng nói ta cùng với Đinh cô nương ngươi chỉ là hời hợt chi giao, coi như là ngươi nữ nhân ta, thân nhân của ngươi dám vũ nhục mẫu thân ta, ta làm theo tàn sát phần!"

"Khẩu khí thật là lớn!"

Lúc trước ngăn trở Dương Diệp thanh kiếm kia lão giả lạnh lùng nói: "Thược Dược, cùng người này nói nhảm làm cái gì, dám động Tần gia, chẳng khác nào đang động ta Đinh gia, nếu không phải giết người này, sau này gia tộc nào còn dám dựa vào chúng ta? Hơn nữa việc này còn quan hệ đến thanh danh của ngươi, vị hôn phu của ngươi bị giết, mà ngươi cũng không hề động làm, sau này khó tránh khỏi sẽ có tin đồn!"

"Mẫu thân..."

Đúng lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một cái thiếu nữ tiếng kêu sợ hãi. Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy kia Tần Hạo cổ của đã bị bẻ đoạn. Mà làm chuyện này, không là người khác, là kia La Thiệu Anh.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong cơ thể Huyền khí trào động.

La Thiệu Anh bẻ đoạn Tần Hạo cổ của sau, sau đó ôm Tần Hạo thi thể đi tới Đinh Thược Dược trước mặt, 'Phù phù' một tiếng, La Thiệu Anh đối về Đinh Thược Dược quỳ xuống, Đinh Thược Dược vội vã đi đỡ, nhưng là lại đỡ không tưởng tới.

"Thược Dược, mợ chưa từng có cầu qua ngươi chuyện gì, hôm nay mợ cầu ngươi một việc, cầu ngươi thay hạo nhi báo thù!" Nói, La Thiệu Anh đối về Đinh Thược Dược dập đầu.

Đinh Thược Dược vội vàng nói: "Mợ, trước đứng lên mà nói!"

"Ngươi nếu không phải đáp ứng, mợ vẫn quỳ xuống!" La Thiệu Anh Đạo. Nàng biết, lấy cá nhân thực lực, căn bản khác muốn báo thù, có thể thay con trai của nàng báo thù, chỉ Đinh gia.

Đinh Thược Dược khe khẽ thở dài, Đạo: "Mợ, ngươi cần gì phải như vậy tới bức ta!"

"Thược Dược, chết chính là ngươi Biểu ca, cũng là vị hôn phu của ngươi a, ta biết ngươi không thích hắn, thế nhưng ngươi liền tuyệt tình như thế sao?" La Thiệu Anh có chút thê thảm Đạo.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Có một tông môn, tông môn nội có bốn vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, Tôn Giả Cảnh cường giả sắp tới 40 vị, Linh Giả Cảnh cường giả vô số, cái này tông môn nếu muốn giết hắn, không chỉ có không có thành công, trái lại bị bị giết tay tông môn, sau đó, cái này tông môn Tôn Giả Cảnh cường giả đã chết hơn mười vị, Linh Giả Cảnh cường giả vô số kể, đồng thời cái này tông môn lịch đại tông chủ mộ địa đều bị hắn bị phá huỷ, mà hắn, sau cùng cũng bình yên rời đi. Mợ, ngươi nghĩ ta Đinh gia có thể giết được hắn sao?"

La Thiệu Anh sửng sốt, mà một bên lão giả còn lại là cả kinh nói: "Thược Dược, hắn là?"

"Đương đại Kiếm Hoàng!" Đinh Thược Dược Đạo: "Còn có, hắn là Hiểu tiên sinh con rể!"

Lão giả hơi biến sắc mặt, nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt sát ý chậm rãi phai nhạt đi. Không từ mà biệt, chỉ là Hiểu Thiên Cơ con rể cái thân phận này, hắn Đinh gia thì không thể xuất thủ đối phó người trước mắt này.

"Dương công tử, của ngươi khí, nên tiêu mất ah?" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, trong mắt hờ hững.

Dương Diệp nhìn Đinh Thược Dược liếc mắt, sau đó nói: "Người đáng chết đã chết, ta khí tự nhiên tiêu mất. Bất quá, Đinh cô nương, đã nói trước, ta không thích bị người mưu hại, nếu là có một ngày ta phát hiện Đinh cô nương tại tính toán ta, như vậy ta liền xin lỗi. Thành thật mà nói, ta tức giận, tự ta đều sợ hãi!"

"Dương công tử là đang uy hiếp ta sao?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đúng là uy hiếp, Đinh cô nương quá thông minh, thành thật mà nói, ta vẫn có chút sợ sệt, bởi vì một cái làm không tốt, khả năng ta thì phải chọc một đống lớn phiền phức, hơn nữa còn không biết vì sao có phiền phức. Cho nên, không có biện pháp, chỉ có thể uy hiếp uy hiếp Đinh cô nương. Bất quá xem Đinh cô nương bộ dáng như vậy, ta uy hiếp tựa hồ không có hiệu quả a!"

Đinh Thược Dược nhíu mày, chính muốn nói cái gì, đột nhiên, kia nguyên bản trầm mặc xuống La Thiệu Anh trong mắt lóe lên lướt một cái oán độc, sau đó thân hình khẽ động, trực tiếp giữ lại Đinh Thược Dược cổ của.

Biến cố đột nhiên xuất hiện làm cho giữa sân mọi người sửng sốt, Dương Diệp cũng là sửng sờ, nữ nhân này nổi điên làm gì?

"La Thiệu Anh ngươi làm cái gì, mau buông ra Thược Dược, không thì lão phu diệt ngươi Tần gia!" Lão giả nổi giận.

"Diệt ta Tần gia?" La Thiệu Anh điên cười như điên nói: "Ta Tần gia hôm nay cùng bị diệt có cái gì khác nhau? Đinh Thược Dược, ngươi tiện nhân này, con ta là bởi vì ngươi mới chết, mà ngươi cũng không báo thù cho hắn, nếu như vậy, ta đây liền cho ngươi đi bồi con ta cùng chết ah, ha ha...."

Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên lướt một cái đau thương, mình ở mợ trong lòng, chung quy so ra kém của nàng thân nhi tử a. Nàng không ra tay đối phó Dương Diệp, cũng không phải là tư tâm, mà là vì Đinh gia suy nghĩ, bởi vì Dương Diệp phía sau có quá nhiều người, ngay cả La Tuấn đều không giết được hắn, Đinh gia lại làm sao có thể giết được hắn?

Không chỉ có giết không được, Đinh gia còn có thể có thể lọt vào hắn điên cuồng trả thù, cho nên, nàng mặc dù biết tự mình mợ thương tâm, nhưng cũng không khỏi không làm ra đối Đinh gia có lợi quyết định. Chỉ là nàng không nghĩ tới, nàng mợ dĩ nhiên bởi vậy hận chiếm hữu nàng, nhưng lại làm ra loại này cử động... Đinh Thược

Dược tâm tình của giờ khắc này rất phức tạp.

Nghe được La Thiệu Anh nói, một bên lão giả trong lòng cả kinh, sau đó nói: "La Thiệu Anh, ngươi lẽ nào liền không suy nghĩ một chút con gái của ngươi sao? Ngươi không sợ chết, lẽ nào cũng không sợ nàng chết sao?"

Nghe vậy, La Thiệu Anh trong mắt khôi phục một chút thanh minh, nhìn thoáng qua một bên sắc mặt tái nhợt Tần Liên, La Thiệu Anh chế trụ Đinh Thược Dược cái cổ tay của không khỏi nới lỏng. Lúc này La Thiệu Anh trong lòng là hối hận, hối hận quá trùng động. Lúc trước nghe được Đinh Thược Dược nói, nàng biết, Đinh gia không có khả năng đang vì con trai của nàng báo thù.

Nghĩ vậy, La Thiệu Anh thoáng cái huyết dịch dâng lên, sau đó làm ra loại này cử động, hiện tại đầu thanh tỉnh chút sau, nàng mới biết mình làm hơn một sao ngu xuẩn cử động. Hiện tại, của nàng cử động không chỉ có sẽ hại đến con gái nàng, còn có thể hại đến toàn bộ Tần gia, cũng để cho nàng cùng Đinh Thược Dược trong lúc đó nhiều năm cảm tình tiêu tan thành mây khói.

Ngu xuẩn a!

La Thiệu Anh chậm rãi buông lỏng ra Đinh Thược Dược, sau đó thân hình khẽ động, mang theo một bên Tần Liên hướng phía xa xa thiểm lược đi. Một bên, lão giả đang muốn truy, Đinh Thược Dược cũng ngăn trở lão giả, Đạo: "Quyền thúc, quên đi, làm cho các nàng đi thôi."

"Thược Dược, hậu hoạn vô cùng!" Lão giả trầm giọng nói.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Xuống tay với các nàng, ta vô luận như thế nào cũng không làm được, Quyền thúc, khiến ta tùy hứng một lần ah!"

Nghe vậy, lão giả thấp giọng thở dài, không ở ngôn ngữ.

"Dương công tử hiện tại nhưng là phải đi chỗ đó Trung Vực?" Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

Dương Diệp vừa mới chuẩn bị đi, nghe được Đinh Thược Dược nói, chần chờ hạ, sau đó nói: "Đương nhiên, khác nói với ta Đinh cô nương cũng muốn đi!"

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ta đi làm chi? Đi chịu chết sao? Ta muốn nói là, Dương công tử phải cẩn thận. Bởi vì Loạn Ma Tông chờ tông môn của người chính tìm kiếm khắp nơi Dương công tử, nghĩ đến, bọn họ nhất định là bị La Tuấn mệnh lệnh. Ta biết Dương công tử không sợ, thế nhưng những tông môn này liên hợp lại, Dương công tử muốn bình yên đến kia Trung Vực, là không cần suy nghĩ!"

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, quả thực, hắn tuy rằng không sợ những tông môn này, thế nhưng những tông môn này nếu là chết quấn quít lấy hắn, vậy thật là là rất phiền phức a!

"Đinh cô nương có biện pháp nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược vuốt tay, Đạo: "Không có biện pháp, chỉ có thể Chúc Dương công tử thuận buồm xuôi gió. Quyền thúc, chúng ta đi thôi!" Nói xong, cùng lão giả xoay người rời đi.

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp sờ sờ mũi, sau đó cười khổ lắc đầu, nữ nhân này rõ ràng cho thấy đang trả thù, bất quá cũng không gì đáng trách, trước hắn đầu tiên là đá người ta một cước, hiện tại lại phế đi người ta vị hôn phu, người ta không không báo thù cũng không tệ, thế nào còn có thể có thể giúp hắn?

Tại tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp vung tay phải lên, mang kia Lục Kiếm Dao phóng ra.

"Đây là Loạn Ma Hải?" Lục Kiếm Dao nhìn chung quanh, hỏi.

Dương Diệp Đạo: "Lục cô nương, đợi ta liền muốn đi trước Trung Vực, ngươi cũng không cần đi với ta. Tìm một cơ hội, tự mình hồi Nam Vực ah." Mang theo người nữ nhân này, hoàn toàn là một cái trói buộc, hắn lần này đi cũng không phải là du sơn ngoạn thủy, không muốn mang một cái trói buộc. Hơn nữa hắn tự thân còn có thật nhiều bí mật, thực sự không muốn mang một cái không tín nhiệm người bên người.

"Ngươi nghĩ ta liên lụy ngươi?" Lục Kiếm Dao có chút cả giận nói.

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, Đạo: "Lục cô nương, ngươi khó có được không cảm thấy sao? Thứ cho ta nói thẳng, Lục cô nương ngươi hẳn là cũng nhìn thấy đối thủ của ta đều là chút cấp bậc gì huyền giả, lấy Lục cô nương thực lực của ngươi, theo ta, sợ rằng còn chưa tới Trung Vực sẽ chết mười lần. Cho nên, vì Lục cô nương an toàn, xin hãy Lục cô nương phản hồi Cổ Vực Thành ah!"

"Ta không đi!" Lục Kiếm Dao nhìn Dương Diệp liếc mắt, giọng nói chân thật đáng tin.

"Ngươi muốn ăn đòn có đúng hay không?" Thấy mềm vô dụng, Dương Diệp chuẩn bị tới cứng rắn!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 490: Không cần lạc quan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi dám!" Lục Kiếm Dao căm tức nhìn Dương Diệp, camera phẳn giận sư tử cái.

Dương Diệp cười hắc hắc, Đạo: "Lục cô nương, ngươi cảm thấy ngươi là đối thủ của ta sao? Lời nói khó nghe, ta nếu như đối với ngươi có cái gì gây rối, ngươi có thể làm khó dễ được ta?"

Nghe vậy, Lục Kiếm Dao biến sắc, sau đó 'Xôn xao' một tiếng rút ra trường kiếm để ở trên cổ mình, Đạo: "Ngươi, ngươi nếu dám vũ nhục ta, ta, ta chết cũng sẽ không cho ngươi thực hiện được!"

Dương Diệp sửng sốt, cảm tình mình ở nữ nhân này trong mắt còn là người như thế a! Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Lục cô nương, ngươi phải ra khỏi lai lịch luyện, đây là chuyện tốt, ta cũng vậy tán đồng. Thế nhưng ngươi không nên theo ta cùng nhau, theo ta cùng nhau, vậy thì không phải là kêu lịch lãm, mà gọi là muốn chết. Ta cũng không hù dọa ngươi, cái này Loạn Ma Hải những tông môn kia cũng bắt đầu tại chung quanh tìm ta, còn có trước khi đuổi giết ta môn những Tôn Giả Cảnh đó sát thủ phỏng chừng đã ở tìm ta, Lục cô nương, ta tự thân đều khó bảo toàn, đâu còn có thừa ra sức bảo vệ che chở ngươi?"

Lục Kiếm Dao buông xuống Kiếm, trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: "Ta đáp ứng ngươi phụ thân chiếu cố ngươi, thế nhưng hiện tại tình hình ngươi cũng thấy đấy. Bây giờ còn chỉ là tại Loạn Ma Hải, chúng ta cũng đã bị nhiều người như vậy ngăn trở vây giết, nếu như đến rồi Trung Vực, nơi đó là Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn, còn không biết có bao nhiêu sát thủ. Cho nên, nghe ta một câu khuyên, Lục cô nương hồi Cổ Vực Thành ah!"

Cuối cùng là Cổ Vực Thành thành chủ nữ nhi, Dương Diệp không muốn cùng đối phương gây quá cứng. Chỉ cần không xúc phạm hắn điểm mấu chốt cùng nghịch lân, bản thân của hắn vẫn là vô cùng dễ nói chuyện.

Lục Kiếm Dao trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi cũng là kiếm tu, ngươi nên biết, ta hiện tại nếu là lui về Nam Vực đại biểu cái gì. Chúng ta kiếm tu, nên dũng cảm tiến tới, không hãi sợ trắc trở khiêu chiến, không phải sao? Đương nhiên, ta cũng biết, ta như là theo chân ngươi, đúng là liên lụy ngươi, cho nên, ta quyết định, ta muốn đơn độc đi trước Trung Vực, nếu như ta bất hạnh đã chết, đó cũng là ta chuyện cá nhân, cùng Dương công tử không quan hệ!"

Nói xong, Lục Kiếm Dao đối về Dương Diệp hơi thi lễ, lại nói: "Trong khoảng thời gian này đa tạ Dương công tử chiếu cố, này tình, ta khắc trong tâm khảm!" Nói xong, Lục Kiếm Dao xoay người rời đi.

"Chậm đã!" Dương Diệp Đạo.

Lục Kiếm Dao xoay người nhìn Dương Diệp, cho rằng Dương Diệp muốn ngăn cản nàng, chân mày chưa phát giác ra nhíu lại.

Dương Diệp xuất ra ngũ trương phù lục, lại lấy ra 10 khỏa cực phẩm Năng Lượng thạch, sau đó đưa cho Lục Kiếm Dao Đạo: "Ta không có lý do gì ngăn cản ngươi, không thì, đó chính là tại ngăn cản kiếm của ngươi Đạo. Tuy rằng giữa chúng ta chung đụng không phải là rất khoái trá, thế nhưng chung quy coi như là cộng hoạn nạn qua. Cái này siêu phẩm phù lục cùng cực phẩm Năng Lượng thạch đối với ngươi phải có tác dụng, khác đã chết, hy vọng tại Trung Vực có thể nhìn thấy ngươi!"

Lục Kiếm Dao ngẩn người, tiếp nhận đồ vật, sau đó sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Đa tạ, ta cũng hy vọng có thể tại Trung Vực nhìn thấy ngươi!" Nói xong, không ở dừng lại, xoay người rời đi.

Nhìn Lục Kiếm Dao bóng lưng tiêu thất tại trong tầm mắt, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, nữ nhân này giống như so trước đây thành thục nhiều. Nếu như là trước đây, lấy nữ nhân này tính tình, sợ rằng tuyệt đối sẽ không thu vật của hắn, thậm chí còn sẽ cố tình gây sự một phen. Thế nhưng hiện tại, không chỉ có cầm hắn đồ vật, còn có thể nói cám ơn nhiều...

Lắc đầu, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Muốn đi trước Trung Vực, nhất định phải cưỡi Hải Hạm, không thì coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả cũng không có khả năng bằng vào phi hành đạt được Trung Vực. Bởi vì tại đây Loạn Ma Hải khu vực thượng, nhiều năm có cuồng phong tàn sát bừa bãi, thậm chí còn có long quyển phong cùng mưa xối xả. Tại phía trên này phi hành, không chỉ có muốn bay đi, còn muốn chống lại cái này long quyển phong cùng mưa xối xả, đây đối với Huyền khí tiêu hao, là to lớn!

Hơn nữa cái này Hải Hạm tốc độ cũng là cực nhanh, không ở thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả tốc độ xuống, cho nên, Dương Diệp đương nhiên là tuyển chọn ngồi Hải Hạm.

...

Đinh gia.

"Nha đầu, ta nhận được tin tức, kia Dương Diệp vị trí, tựa hồ đã bị Thiên Ma Tông chờ tông môn đã biết. Hiện tại, toàn bộ Thiên Ma Tông còn có cái khác tam đại tông môn mỗi nhà xuất động ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả trước đuổi theo giết cái này Dương Diệp. Hơn nữa phía trước hướng Trung Vực mấy đại đảo nhỏ thượng, còn có vô số Linh Giả Cảnh, Vương Giả Cảnh cường giả tại mai phục, kia Dương Diệp tình huống lúc này rất là không ổn a!" Trở lại Đinh gia sau, kia bị Đinh Thược Dược gọi là Quyền thúc lão giả đối về Đinh Thược Dược Đạo.

Đinh Thược Dược nhạt thanh Đạo: "Nếu như hắn ngay cả cái này tiểu nhân vật đều bày không thoát được, vậy hắn thì như thế nào đi cùng kia La Tuấn đối kháng? Phải biết rằng, hắn tiến nhập Trung Vực sau, nói là trên đời đều địch cũng không quá đáng a! Quyền thúc, ta biết ngươi ý tứ, ta Đinh gia hiện tại quả thực chỉ hai con đường, không phải là đầu nhập vào cái này La Tuấn, đó chính là cùng Dương Diệp kết minh, mà cùng kia La Tuấn kết minh, đã cơ bản không có khả năng, thế nhưng cái này Dương Diệp..."

Nói đến đây, Đinh Thược Dược trầm mặc một hồi, sau đó mới nói: "Hiện tại, nếu như chúng ta chủ động đi cùng thế lực sau lưng hắn nói kết minh, ta Đinh gia nhất định sẽ bị khinh thị, đây đối với ngày sau ta Đinh gia cực kỳ bất lợi. Cho nên, chúng ta muốn có được đối phương tôn trọng cùng coi trọng, kia nhất định phải mang cái này Thiên Ma Tông chờ tông môn hoàn toàn loại bỏ, chân chính điều khiển toàn bộ Loạn Ma Hải! Như vậy, ta Đinh gia tại toàn bộ Nam Vực, mới có đầy đủ quyền phát biểu!"

Lão giả mỉm cười, Đạo: "Còn là Thược Dược ngươi nghĩ chu toàn, chỉ là kia Dương Diệp muốn đi vào Trung Vực, nếu như không ta Đinh gia tương trợ, sợ rằng không dễ dàng như vậy. Chúng ta là không phải là nên xuất thủ tương trợ hạ? Dù sao hắn là Hiểu tiên sinh của người...."

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ta Đinh gia là muốn giúp hắn, nhưng có đúng hay không hiện tại, ta muốn chính hắn đi cầu ta Đinh gia tương trợ, không thì, chúng ta chủ động đi trợ giúp người ta, người ta khả năng không cảm ơn, còn sẽ cảm thấy đương nhiên đây!"

Lão giả suy nghĩ một chút, sau đó gật đầu, Đạo: "Ngươi nói là, là nên cho tiểu tử này một chút dạy dỗ, dĩ nhiên đá ngươi, còn tưởng là đến ta Đinh gia mặt phế đi kia Tần Hạo, nếu như chúng ta chủ động đi giúp hắn, không chỉ có ngoại nhân sẽ nói ta Đinh gia bị coi thường, sợ rằng trong tộc một ít người biết hồ ngôn loạn ngữ!"

"Làm phiền Quyền thúc mật thiết chú ý hạ Loạn Ma Tông chờ tông môn hướng đi, nếu như phát hiện kia giấu ở những tông môn này người phía sau xuất hiện..." Nói đến đây, Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên một luồng hàn mang, Đạo: "Toàn bộ giết!"

"Là!"

...

Muốn đi Trung Vực, thì phải ngồi Hải Hạm, cái này Hải Hạm chỉ Đinh gia, còn có mấy đại tông môn có, trừ lần đó ra, chỉ còn lại một ít Loạn Ma Hải thương gia có. Dương Diệp hiện tại tự nhiên sẽ không đi tìm Đinh gia, hắn da mặt không dầy như vậy. Mà mấy đại tông môn, hắn cũng không ngu như vậy, tự mình đưa tới cửa đi.

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể tìm một ít có Hải Hạm thương gia.

"Công tử muốn đi trước Trung Vực?" Một nhà tên là Vân Hải thương hội trong đại sảnh, một gã lão giả hỏi trước mặt hắn một gã thiếu niên. Thiếu niên tự nhiên là Dương Diệp, hắn nhiều mặt nghe được, biết được cái này Vân Hải thương hội thường xuyên đi trước Trung Vực việc buôn bán, hơn nữa nhà này có Hải Hạm là duy nhất nhà không thua Đinh gia cùng những tông môn kia có, cho nên, hắn trực tiếp đã tìm tới cửa.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Giá phương diện đâu có!"

Lão giả trầm ngâm hạ, có chút hơi khó Đạo: "Chúng ta Vân Hải thương hội đêm nay quả thực muốn vận chuyển một ít hàng hóa đi trước Trung Vực, chỉ là cái này nhóm hàng hóa cực kỳ trân quý, chúng ta nhất định phải cẩn thận. Cho nên, cái kia...."

Dương Diệp lấy ra ba mươi miếng cực phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trên bàn, lão giả thanh âm của hơi ngừng, trong mắt cũng nổi lên tiếu ý. Thầm nghĩ người này quả nhiên thượng Đạo. Hắn là Vân Hải thương hội quản sự, thương hội mỗi lần vận hàng đi trước Trung Vực, hắn nhiều ít sẽ làm chút khoản thu nhập thêm, cái này một mình dẫn người, cũng là một loại trong đó.

Đương nhiên, hắn cũng không phải là người nào đều mang, tỷ như cái loại này đạt được Tôn Giả Cảnh cường giả, cường giả loại này, hắn là quyết định sẽ không đáp ứng, bởi vì cường giả loại này một khi ở trên thuyền làm khó dễ, đây tuyệt đối là nhất kiện phi thường chuyện phiền phức. Mà thiếu niên trước mắt này, bất quá Linh Giả Cảnh, người như thế, không vấn đề gì!

Lão giả mang cực phẩm Năng Lượng thạch thu vào, sau đó cười nói: "Đêm nay thỉnh công tử đến bến tàu chỗ, đến lúc đó ta tự mình mang công tử lên thuyền, nhớ kỹ, quá hạn không thời gian!"

"Đa tạ!" Dương Diệp gật đầu, sau đó đứng dậy đi ra đại sảnh.

Ly khai thương hội sau, Dương Diệp tìm một cái địa phương không người, sau đó lấy ra mấy khối siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu tu luyện. Không thể không nói, hắn mình bây giờ vẫn còn có chút yếu đi. Đối với cùng giai huyền giả, toàn bộ Nam Vực, ngoại trừ An Nam Tĩnh, hầu như không ai đối thủ của hắn. Nhưng vấn đề là đối thủ của hắn cũng đều là Tôn Giả Cảnh trở lên cường giả a!

Hắn hiện tại, đúng là có thể chém giết thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng phải vận dụng đạo khí! Nếu như không dùng tới đạo khí, hắn có thể có thể chiến thắng thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng là tuyệt đối không có biện pháp chém giết đối phương. Đặc biệt Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, tựa như trước kia Đinh Tượng, nếu như không phải là có Tiểu Hồng ba người tương trợ, bại tuyệt đối là hắn.

Dương Diệp không muốn dựa vào ngoại lực, bởi vì hắn phi thường rõ ràng, chỉ tự mình cường mới là thật cường. Hiện tại hắn là Linh Giả Cảnh nhị phẩm, tối đa chỉ có thể huy động ba lần Thuấn Không Kiếm, thi triển một lần hủy diệt kiếm trận, thi triển một lần thiên địa một kiếm. Nói cách khác, một đấu một một mình đấu, hắn nhiều lắm chỉ có thể đối kháng một gã Tôn Giả Cảnh cường giả!

Còn nếu là có hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ, hắn cũng chỉ có thể đường chạy...

Lúc này đây đi Trung Vực, nơi đó là Đỉnh Hán Đế Quốc lá bài tẩy, Tôn Giả Cảnh cường giả khẳng định nhiều như cẩu, khi đó tự mình làm sao ứng đối? Khi đó, tự mình đừng nói đi cùng kia La Tuấn tranh đoạt Càn Khôn Đồ, đó là có thể không thể sống cũng là một cái vấn đề a!

"Tự mình, thật sự có chút yếu a!"

Khoảng chừng qua một canh giờ, bỗng nhiên, tam đạo bóng đen xuất hiện ở Dương Diệp phía sau. Dương Diệp mở hai mắt ra, Tiểu Hồng ba người lập tức bắt đầu báo cáo. Nghe tam nhân, Dương Diệp sắc mặt dần dần trầm xuống.

Thiên Ma Tông nhất định là muốn ra tay với hắn, hắn tự nhiên không thể khoanh tay chịu chết, cũng không có thể bị động nghênh tiếp những tông môn này xuất kích. Cho nên, cùng Đinh Thược Dược phân biệt sau, hắn đã đem ba người phái đi ra ngoài, khiến ba người chung quanh tìm hiểu tin tức. Hiện tại ba người mang ba người lấy được tin tức dẫn theo trở về.

"25 danh Tôn Giả Cảnh, hơn một trăm vị Linh Giả Cảnh, vô số Vương Giả Cảnh, ha hả, thật là để mắt ta a, thân thể*, Lão Tử Thị Hoàng Giả Cảnh sao? Phái nhiều người như vậy tới giết ta!"

Dương Diệp mặt âm trầm thấp giọng mắng.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 491: An Tiểu Nam

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào đêm, Dương Diệp đi tới một tòa bến tàu. Vừa tới đến bến tàu, kia Vân Hải thương hội quản sự liền là xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Ngươi thế nào hiện tại mới đến, tại trễ một khắc chuông, thuyền liền mở ra!" Tên này quản sự có chút cả giận nói.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, tên này quản sự cũng khoát tay áo, sau đó lôi kéo Dương Diệp đi lên kia chiến thuyền mấy trăm trượng lớn cự thuyền, vừa đi vừa nói: "Nguyên bản thương hội thuyền, là cấm ngoại nhân bước vào, bất quá lão phu nhìn ngươi người này không sai, lại thấy ngươi vội vã đi chỗ đó Trung Vực, cho nên thành lập lòng trắc ẩn, đối với ngươi mở một mặt. Bất quá, đột nhiên nhiều hơn một người, người của phía trên nhất định sẽ hoài nghi, cho nên lão phu làm cho ngươi một thân phận, từ giờ trở đi, ngươi chính là lão phu cháu, hiểu chưa?"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, xem người một nhà không sai? Là xem tự mình cực phẩm Năng Lượng thạch không sai ah! Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hết thảy bằng Diệp quản sự phân phó chính là!" Hiện tại, hắn chỉ hy vọng có thể tránh thoát kia Thiên Ma Tông chờ tông môn truy sát. Nhiều cường giả như vậy, tính là hắn đã đạt được Tôn Giả Cảnh, cũng phải cần nhượng bộ lui binh a, huống hắn hiện tại chỉ là một gã Linh Giả Cảnh?

Dương Diệp cảm giác mình thực lực tại cùng giai trong cũng không tệ lắm, nhưng hắn từ không cảm giác mình tại Tôn Giả Cảnh trong cũng là có thể vô địch, tự tin là chuyện tốt, nhưng tự đại chính là tìm đường chết.

Nghe được Dương Diệp nói, Diệp quản sự sắc mặt nhu hòa rất nhiều, Đạo: "Tầng này là hàng hoá chuyên chở vật địa phương, nơi này có cường giả trấn thủ, ngươi không muốn đi qua, không thì chết như thế nào cũng không biết Đạo. Tầng hai là bọn hạ nhân nghỉ ngơi địa phương, ngươi lạ mặt, cũng đừng đi vào trong đó, không thì có thể xảy ra ra một chút phiền phức. Về phần cái này tầng thứ ba..."

Nói đến đây, Diệp quản sự thần sắc nghiêm túc, Đạo: "Cái này tầng thứ ba là tiểu thư cùng công tử nghỉ ngơi địa phương, ngươi nghìn vạn đừng đi, nếu là đụng phải bọn họ, ngươi 100 cái mạng cũng không đủ chết!"

Dương Diệp cười nói: "Vân quản sự, như vậy đi, đợi ta hãy cùng tại bên cạnh ngươi, ngươi khiến ta làm như thế nào, ta liền làm như thế đó, làm sao?"

Vân quản sự gật đầu, Đạo: "Ừ, tiểu tử ngươi rất hiểu chuyện, có tiền đồ!"

Dương Diệp: "..."

Hải Hạm rất lớn, chiều dài mấy trăm trượng, chiều rộng hơn một trăm trượng, cao cũng có hơn 300 trượng. Tại Hải Hạm quanh thân, có rất nhiều phù văn, cũng chính là cái này phù văn, cái này Hải Hạm mới có thể không cần nhân lực tới thôi động, mà dùng Năng Lượng thạch. Chỉ cần có Năng Lượng thạch, là có thể thôi động cái này Hải Hạm, về phần Hải Hạm tốc độ cùng Năng Lượng thạch tiêu hao, liền nhìn biển trên thân hạm phù văn là cấp bậc gì!

Cái này phù văn ngoại trừ có thể thôi động Hải Hạm, còn có phòng ngự trận, cùng với các loại công kích trận pháp. Dù sao tại đây mênh mông Hải Vực thượng, thế nhưng có thật nhiều nguy hiểm.

Kia phòng ngự trận pháp, theo cái này Diệp quản sự nói, coi như là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả đều công không phá được, mà những thứ kia công kích trận pháp, chỉ cần có thể lượng thạch đủ, Đồ tôn giả cảnh như tàn sát cẩu!

Nghe đến đó, Dương Diệp có chút kinh ngạc, cái này Hải Hạm như thế cường? Đồ tôn giả cảnh như tàn sát cẩu? Đối với Dương Diệp kinh ngạc, Diệp quản sự rất là khách sáo Dương Diệp một phen, nói Dương Diệp tại Nam Vực lớn lên, không kiến thức, cấp cho Dương Diệp bổ bổ kiến thức, miễn cho đi Trung Vực mất mặt.

Đối với Diệp quản sự khinh bỉ, Dương Diệp cũng không phải lưu ý, trái lại khiêm tốn thỉnh giáo. Một phen trao đổi tới, Dương Diệp thu hoạch rất nhiều. Hai người nói nói, đó là đi tới Hải Hạm thượng, chỉ là ở trên tàu chiến lúc, bị một gã Linh Giả Cảnh cửu phẩm hộ vệ cản lại. Bất quá tại Diệp quản sự đối tên hộ vệ này nói nói mấy câu, lại cầm hai khối cực phẩm Năng Lượng thạch cho đối phương, đối phương lúc này mới gật đầu cười, sau đó khiến hai người lên Hải Hạm.

Diệp quản sự tùy tiện cho Dương Diệp an bài một gian phòng nhỏ, khiến Dương Diệp ở bên trong, không nên chạy loạn, sau đó tự mình đó là rời đi. Phòng nhỏ không lớn, bày đặt một ít tạp vật, hiển nhiên, là một cái bỏ hoang phòng nhỏ. Dương Diệp cũng không thèm để ý, xếp bằng ngồi dưới đất thượng, sau đó bắt đầu tu luyện. Hiện tại, hắn là nhất khắc thời gian cũng không nguyện lãng phí, chỉ cần có thời gian, chính là tu luyện!

Tại thế giới này, thực lực không mạnh, thật sự là không có cảm giác an toàn a!

Một lát sau, đột nhiên, hàng hiên có tiếng bước chân, Dương Diệp nhíu mày, lúc này, môn bị mở ra, Diệp quản sự mang theo một người đi vào phòng nhỏ trong. Diệp quản sự mang người khoảng chừng mười bảy mười tám tuổi thiếu niên, mi thanh mục tú, người mặc một bộ rộng lớn lam sắc bào tử. Thấy Dương Diệp lúc, thiếu niên hơi sửng sờ, hiển nhiên là không nghĩ tới đây còn có người.

"Ừ, hai người các ngươi đều ở đây trong hảo hảo đợi, không muốn tùy ý đi lại, hiểu chưa?" Nói xong, Diệp quản sự xoay người ly khai, trong phòng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng gã thiếu niên này.

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp liền là có chút hiểu. Người thiếu niên trước mắt này hẳn là cùng hắn, là một cái người nhập cư trái phép! Nghĩ vậy, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó tiếp tục nhắm mắt tu luyện.

Thiếu niên đối Dương Diệp tựa hồ có chút đề phòng, cách Dương Diệp có chút xa, chỉ là ánh mắt một mực rơi vào Dương Diệp trên người. Cảm thụ được đối phương ánh mắt, Dương Diệp mở mắt nhìn thoáng qua đối phương, sau cùng ánh mắt rơi vào thiếu niên trước ngực. Lấy thực lực của hắn, chỉ một cái liếc mắt, đó là nhìn thấu thiếu niên trước mắt này, căn bản cũng không phải là cái gì thiếu niên, mà là nữ giả nam trang nữ tử. Bất quá cái này căn hắn không quan hệ, đối phương cũng chỉ là tới nhập cư trái phép, đại gia trùng hợp cùng một chỗ mà thôi!

"Này, ngươi là Nam Vực sao?"

Trầm mặc hồi lâu, thiếu niên đột nhiên hỏi.

Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn đối phương liếc mắt, sau đó gật đầu.

"Vậy ngươi khẳng định nhận thức An Nam Tĩnh!" 'Thiếu niên' có chút hưng phấn nói.

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, 'Thiếu niên' cũng lại nói: "Nàng có phải thật vậy hay không cùng giai vô địch? Nàng có phải thật vậy hay không có thể chém giết Tôn Giả Cảnh? Còn có, nàng có phải thật vậy hay không đã truyền thừa Vũ Thần truyền thừa?" Thiếu niên tựa hồ có chút kích động, theo bản năng đi tới Dương Diệp trước mặt.

Thấy đối phương thần sắc không có gì dị dạng, Dương Diệp gật đầu, trong lòng có chút buồn cười, không nghĩ tới An Nam Tĩnh danh tiếng lớn như vậy, lại còn có sùng bái. Bất quá cũng là, An Nam Tĩnh làm nữ tử, cũng rất nhiều nam nhân cũng so ra kém, có nữ nhân sùng bái cũng là bình thường.

Thấy Dương Diệp gật đầu, kia 'Thiếu niên' càng thêm hưng phấn, Đạo: "Tốt, không hổ là ta An Tiểu Nam sùng bái người. Được rồi, nghe nói kia Kiếm Hoàng Dương Diệp cũng thần phục tại dưới gấu quần của nàng, có phải thật vậy hay không?"

Dương Diệp nheo mắt, tay phải chậm rãi nắm chặt, bình tĩnh nói: "Ngươi nhận thức Dương Diệp?"

"Cái này Nam Vực ai không biết hắn?" An Tiểu Nam Đạo: "Không chỉ là Nam Vực, ngay cả cái này Loạn Ma Hải đều đã bắt đầu truyền lưu thanh danh của hắn. Tại nơi Trung Vực, hắn coi như là có như vậy một điểm danh khí. Ta tới Nam Vực sau, điều tra hạ hắn, thực lực của hắn cũng không tệ lắm, không có vũ nhục Kiếm Hoàng cái danh hiệu này, bất quá ta cũng thật to khinh bỉ hắn!" Nói xong lời cuối cùng câu, An Tiểu Nam trên mặt lộ ra khinh thường thần tình.

Nghe cái này An Tiểu Nam trước mặt mà nói, Dương Diệp trên mặt dần dần xuất hiện một chút tiếu ý, thế nhưng nghe tới một câu cuối cùng lúc, Dương Diệp nụ cười trên mặt rồi đột nhiên ngưng chú. Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, lặng lẽ nói: "Vì sao khinh bỉ hắn?"

"Người này lòng chật hẹp, tì vết tất báo, giết người như ngóe, đi sự toàn bộ xem tâm tình của mình, vừa đọc không thuận, không phải là giết người chính là tàn sát người ta cả nhà. Bực này người, thật không biết tại sao có thể làm Kiếm Hoàng, ta xem, kia Kiếm Ma xưng hào cũng rất phù hợp hắn. Được rồi, nghe nói hắn còn cực kỳ háo sắc, rõ ràng đã có đạo lữ, vẫn còn tìm khắp nơi nữ nhân... Loại này không thể chuyên tình của người, ngươi nói, có nên hay không khinh bỉ?" An Tiểu Nam song quyền nắm chặt, cả giận nói.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sắc mặt có chút khó coi.

"Hừ, người như thế khiến là ta gặp phải, ta không đem hắn thiến không thể, tại cũng không khiến hắn tai họa thế gian này nữ tử!" An Tiểu Nam nắm chặt nắm tay, tức giận nói.

"Ngươi đánh thắng được hắn sao?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Gia gia ta đánh thắng được!" An Tiểu Nam dừng một chút, lại nói: "Cha ta cũng đánh thắng được, còn có ta đại bá, còn có ta mấy vị thúc thúc! Ừ, anh ta vậy cũng đánh thắng được!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, lắc đầu, không ở đi lý nữ nhân này.

An Tiểu Nam cũng rất có hứng thú nói chuyện, lại nói: "Ta đây lần chuyên môn chạy tới Nam Vực, chính là vì thấy An Nam Tĩnh, đáng tiếc ngay cả An Nam Tĩnh mặt đều không có thấy, thật là tức chết ta. Bất quá hoàn hảo, nghe nói nàng đi Trung Vực, hắc hắc, đến rồi Trung Vực, ta khẳng định có thể nhìn thấy nàng. Đến lúc đó ta nhất định phải hỏi nàng một chút, nàng vì sao liền lợi hại như vậy đây!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, hắn cảm giác được Hải Hạm đã bắt đầu di động. Dương Diệp tâm trung hơi thở dài một hơi, hoàn hảo không xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, không thì lại muốn tại nơi này lãng phí thời gian. Hiện tại với hắn mà nói, một chút thời gian cũng là không thể lãng phí. Ở chỗ này nhiều dừng lại một phần, kia La Tuấn là hơn một phần cơ hội thu được Càn Khôn Đồ!

Nếu để cho đối phương thu được Càn Khôn Đồ, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi!

Kỳ thực Dương Diệp cũng không muốn mọi chuyện bị động như vậy, thế nhưng không có biện pháp, bọn hắn bây giờ là thực lực yếu nhất phương, chỉ có thể bị động tiếp chiêu. Bất quá nếu như đạt được Càn Khôn Đồ, như vậy bọn họ là có thể đổi bị động làm chủ động!

Chỉ bất quá Dương Diệp biết, muốn thu được Càn Khôn Đồ khẳng định phi thường khó khăn, bởi vì Trung Vực là Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn. Tuy rằng Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay với hắn, thế nhưng người ta Tôn Giả Cảnh cường giả nhiều a! Hắn hiện tại giết cái 1 lượng vị Tôn Giả Cảnh, không có gì độ khó, dù sao hắn có nhiều lắm đạo khí! Thế nhưng hắn có thể một người một mình đấu hơn mười vị, thậm chí nhiều hơn Tôn Giả Cảnh sao?

Khẳng định là không được! Nói tóm lại, hắn thực lực bây giờ thực còn là quá yếu! Nếu như có thể đạt được Tôn Giả Cảnh, hoặc là Linh Giả Cảnh đỉnh cũng tốt! Bởi vì đạt được Linh Giả Cảnh đỉnh, khi đó hắn cũng không cần giống như bây giờ lo lắng đề phòng dùng đạo khí!

"Di, ngươi thế nào có điểm như Dương Diệp?" An Tiểu Nam đột nhiên nói.

Dương Diệp nheo mắt, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái hàn mang.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 492: Bại lộ

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không đúng, ngươi tại sao có thể là Dương Diệp cái kia ma đầu đây!" An Tiểu Nam tự mình phủ định lắc đầu, Đạo: "Nghe nói Dương Diệp tính tình cực kỳ quái gở, động một chút là ưa thích giết người, ngươi người này tuy rằng không thích lắm nói chuyện, thế nhưng ta cảm giác được, ngươi người cũng không tệ lắm. Ai, ngươi nói ngươi, lớn lên hình dáng ra sao không tốt, hết lần này tới lần khác cùng ma đầu kia lớn lên như thế tương tự, thật là... Ai..."

Dương Diệp khóe miệng lần thứ hai vừa kéo, trong mắt sát ý rút đi, lặng lẽ nói: "Ngươi ra mắt Dương Diệp?"

An Tiểu Nam lắc đầu, Đạo: "Chưa thấy qua, bất quá ta có từng thấy hắn bức họa." Nói, lấy ra một trương bức họa đưa tới Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Ngươi xem!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua, nheo mắt, cái này trên bức họa của người có thể không chính là mình sao? Chỉ là cái này trên bức họa đem hắn vẽ quá lạnh khốc một điểm, có điểm sanh nhân vật cận cảm giác!

"Khoan hãy nói, ta càng xem càng nghĩ ngươi như cái này Dương Diệp đây!" An Tiểu Nam một thuận không thuận nhìn chằm chằm Dương Diệp Đạo.

"Ta chính là Dương Diệp!" Dương Diệp khó có được đàng hoàng một hồi.

An Tiểu Nam ngẩn ra, lập tức ha ha phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, An Tiểu Nam chỉ vào Dương Diệp, Đạo: "Ngươi người này thật là lớn mật, cũng dám giả mạo ma đầu kia, cẩn thận ma đầu kia đã biết, đem ngươi lột da lấy ra cốt, sau đó tại đem có liên hệ với ngươi của người đều giết sạch sẻ."

"Dương Diệp có như thế phát rồ sao?" Dương Diệp nhịn không được hỏi, hắn biết hắn thanh danh bất hảo, thế nhưng không nghĩ tới đã nát vụn đến rồi loại trình độ này.

"Chắc là ah!" An Tiểu Nam Đạo: "Dù sao cũng ta đi tới Nam Vực sau, đại gia nói đến hắn liền biến sắc. Được rồi, ta còn nghe nói hắn tại Đế đô mang kia Bắc Minh nhà cả gia tộc đều giết sạch sẻ, ngay cả tiểu hài tử lão nhân đều không buông tha đây. Ngươi là Nam Vực của người, hẳn là nghe qua việc này ah? Cái này là thật sao?"

"Là thật!" Dương Diệp Đạo.

An Tiểu Nam hoắc mắt đứng lên, song quyền nắm chặt, cả giận nói: "Như thế phát rồ ma đầu, nếu để cho ta An Tiểu Nam gặp phải, ta không thiến hắn, sau đó tại bạo đánh hắn một trận. Ta An Tiểu Nam muốn thay trời hành đạo!" Nói đến đây, An Tiểu Nam nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi sẽ ủng hộ ta ah? Ừ, nhất định sẽ, chỉ cần tâm tồn người chính nghĩa, khẳng định cũng sẽ không cho phép loại này ma đầu tiếp tục nguy hại thế gian!"

Dương Diệp kinh ngạc nhìn trước mắt cái này nữ giả nam trang An Tiểu Nam, thay trời hành đạo? Ủng hộ nàng thiến tự mình? Nếu như không phải là người trước mắt này nhìn qua là một mười bảy mười tám tuổi, hắn còn tưởng rằng đây là Bảo nhi giả trang đây. Không cần phải nói, nữ nhân này tuyệt đối lại là một cái siêu cấp cường giả tôn nữ hoặc là nữ nhi.

Không thì, người bình thường nhà tuyệt đối nuôi không ra như thế khác người của người!

"Oanh!"

Đột nhiên, Hải Hạm một trận kịch liệt lắc lư, bên trong căn phòng đồ vật nhất thời lăn qua lăn lại, An Tiểu Nam thiếu chút nữa té ngã trên đất.

Dương Diệp nhướng mày, lúc này, cửa phòng bị mở ra, kia Diệp quản sự đi đến, Đạo: "Chớ khẩn trương, chỉ là gặp 20 cấp bão tố, rất nhanh thì sẽ đi qua!"

"Oanh!"

Diệp quản sự lời mới vừa nói chuyện, đột nhiên, toàn bộ Hải Hạm lần thứ hai kịch liệt run lên, lúc này đây rung động so với trước một lần kia càng thêm nghiêm trọng, khiến người ta cảm giác cái này Hải Hạm tựa hồ muốn trở mình.

Dương Diệp mới vừa buông ra chân mày lại nhíu lại, đây tuyệt đối không là cái gì bão tố, 20 Hải Hạm bị công kích!

Kia Diệp quản sự sắc mặt của cũng là trắng nhợt, Đạo: "Các ngươi ở chỗ này, khác đi loạn động, ta đi xem..."

Dương Diệp cùng An Tiểu Nam nhìn nhau liếc mắt, sau đó hai người không hẹn mà cùng đi ra phòng nhỏ.

Hải Hạm trên boong thuyền.

Một gã che lụa mỏng cô gái che mặt cùng một danh thanh niên dừng lại ở trên thuyền, hai người ánh mắt ngưng trọng. Sau lưng bọn họ, đứng mười mấy tên thị vệ, trong đó bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả, còn lại đều là Linh Giả Cảnh cường giả. Bất quá lúc này những người này thần sắc đều cực kỳ ngưng trọng. Bởi vì tại Hải Hạm trước mặt của, là một con hình thể chút nào không thể so Hải Hạm tiểu nhân to lớn quái ngư.

Tôn cấp động vật biển, Phi Sa!

"Tỷ, cái này Phi Sa thông thường đều ở đây biển sâu hoạt động, làm sao sẽ xuất hiện ở đây?" Cô gái che mặt bên cạnh thanh niên trầm giọng hỏi.

"Cái này vẫn không rõ, nghĩ đến là có người muốn đối với chúng ta Vân Hải thương hội cái này nhóm hàng hóa xuất thủ đây!" Cô gái che mặt nhạt thanh Đạo.

"Làm sao có thể?" Thanh niên không hiểu nói: "Ta Diệp gia tới đây Loạn Ma Hải việc buôn bán, đây chính là đều cùng Đinh gia, còn có nơi này tông môn chào hỏi, bọn họ làm sao có thể tới có ý đồ với chúng ta? Chẳng lẽ nói, là những người khác đang có ý đồ với chúng ta?"

Cô gái che mặt lắc đầu, Đạo: "Bất kể là ai, rất nhanh chúng ta thì sẽ biết! Vân thúc, con này súc sinh làm phiền ngươi xuất thủ giải quyết rồi. Không nên để lại người sống, ta ngược muốn nhìn, đến tột cùng là cái nào không có mắt, dám đối với ta Vân Hải thương hội Hải Hạm xuất thủ, thật là sống chán sai lệch!"

"Hắc hắc, xem lão phu!"

Cô gái che mặt phía sau một gã lão giả thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở tại Phi Sa đỉnh đầu, lão giả thủ đoạn khẽ động, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn. Vung tay phải lên, không mấy đạo kiếm quang vào mưa rơi chiếu nghiêng xuống, trong sát na, kiếm quang vào mặt trời chói chang kiểu rực rỡ, tại đây trong đêm tối, cực kỳ thấy được.

Kiếm quang trong nháy mắt mang Phi Sa bao phủ, rất nhanh, Phi Sa phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, bất quá cũng cũng chưa chết, trái lại còn từ trong miệng phun ra một đạo dài chừng mười trượng thủy long bắn nhanh hướng lão giả. Lão giả không dám khinh thường, hai tay nắm chặc đối về thủy long chợt chính là vừa bổ, một đạo dài chừng mười trượng kiếm khí tránh hiện ra, cùng thủy long đánh vào cùng nhau!

"Oanh!"

Toàn bộ Hải Vực nước biển rồi đột nhiên sôi trào, nhấc lên vài chục trượng cao sóng biển, bất quá nhưng chỉ là khiến Hải Hạm hơi rung động hạ.

"Vân thúc kiếm đạo lại mạnh đây, hắc hắc, nghe nói cái này Nam Vực có chút Kiếm Hoàng, ta nghĩ, cái này Kiếm Hoàng nếu là thấy Vân thúc kiếm pháp này, khẳng định ngay không dám tự xưng Kiếm Hoàng ah?" Cô gái che mặt bên cạnh thanh niên cười nói.

Cô gái che mặt thản nhiên nhìn liếc mắt thanh niên, Đạo: "Ta biết ngươi không phục kia Dương Diệp, muốn cùng hắn tỷ thí, đối với lần này, ta cũng ủng hộ, thế nhưng, ghi nhớ kỹ không nên khinh thường, kia Mục Quân đều chết ở trên tay hắn, ngươi nghĩ hắn là hư danh hạng người sao? Trên đời này, rất nhiều người đều là chết ở tự mình sơ suất cùng khinh địch thượng, đạo lý này sư tôn đã nói qua vô số lần, ngươi còn không nhớ được sao?"

Thanh niên tựa hồ có chút sợ cô gái che mặt, san cười cười, không dám nói nữa.

Không trung, lão giả sắc mặt ngưng trọng, hắn biết, hắn có chút đánh giá thấp trước mắt đầu này tôn cấp động vật biển. Đối phương phòng ngự so với hắn tưởng tượng còn lợi hại hơn, kiếm khí của hắn tuy rằng bắn trúng đối phương, nhưng là lại không thể cho đối phương tạo thành thực chất tính thương tổn. Trầm ngâm hạ, lão giả trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, hắn biết, hắn phải nhận chân!

Đúng lúc này, Phi Sa bầu trời không gian một trận kịch liệt rung động, ngay sau đó, 24 trung niên nhân cùng một nữ tử xuất hiện ở Phi Sa trên đỉnh đầu. Cùng lúc đó, tại Dương Diệp chi này Hải Hạm bốn phía, đột nhiên xuất hiện bốn chỉ không kém Vân Hải thương hội Hải Hạm Hải Hạm, mà ở Hải Hạm thượng, tất cả đều là Linh Giả Cảnh cường giả!

Nhìn thấy một màn này, bị cô gái che mặt xưng là Vân thúc lão giả sắc mặt kịch biến, phía dưới, cô gái che mặt sắc mặt cũng là hơi đổi. Bởi vì... Này Phi Sa đỉnh đầu kia 20 danh trung niên nhân, tất cả đều là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Vân Hải thương hội Hải Hạm thượng mọi người như lâm đại địch!

"Các ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Cô gái che mặt trầm giọng nói.

Một người trung niên hướng phía trước đi hai bước, đình ở trên hư không, Đạo: "Tại hạ Thiên Ma Tông tứ trưởng lão, bọn ta tới đây, đối quý thương hội cũng không có ác ý. Chúng ta thầm nghĩ hướng quý thương hội đòi muốn một người, giao ra người này, bọn ta lập tức rời đi, quyết không quấy rầy quý thương hội."

Cái này Vân Hải thương hội tại Trung Vực cũng là có chút lai lịch, Thiên Ma Tông đám người tự nhiên không dám tuỳ tiện đắc tội đối phương.

"Người phương nào?" Cô gái che mặt Đạo.

Trung niên nhân mỉm cười, sau đó quét Vân Hải thương hội Hải Hạm liếc mắt, Đạo: "Dương Diệp, không cần ẩn dấu, bọn ta nếu xuất hiện ở đây, liền đại biểu có mười phần nắm chặt biết ngươi ở nơi này. Ở đây đã không phải là Đinh gia phạm vi thế lực, hôm nay tuổi cũng không bảo vệ được ngươi, đi ra ngoan ngoãn chịu chết đi, yên tâm, bọn ta sẽ không để cho ngươi chết khó coi, dầu gì cũng là một vị Kiếm Hoàng đây!"

Dương Diệp? Kiếm Hoàng?

Mọi người sửng sốt.

Dương Diệp bên cạnh, An Tiểu Nam ngẩn ngơ, sau đó bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tiếp theo 'A' một tiếng hướng sau liền lùi lại vài chục bước, chỉ vào Dương Diệp, rung giọng nói: "Ngươi, ngươi, ngươi chính là cái kia Đại Ma đầu, ngươi..."

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, nữ nhân này... Lắc đầu, không ở đi quản nữ nhân này, Dương Diệp hít sâu một hơi, vốn cho là có thể tránh thoát những người này, không nghĩ tới vẫn bị phát hiện a!

Tại mọi người kinh ngạc ánh mắt tò mò trung, Dương Diệp chậm rãi đi tới trên boong thuyền.

Cô gái che mặt cùng thanh niên kia lúc này cũng là tò mò nhìn Dương Diệp, đặc biệt thanh niên kia, trong mắt ngoại trừ hiếu kỳ bên ngoài, còn có hưng phấn cùng chiến ý.

"Này..."

Đúng lúc này, Dương Diệp phía sau đột nhiên truyền đến An Tiểu Nam thanh âm của, Dương Diệp xoay người nhìn lại.

An Tiểu Nam do dự một chút, Đạo: "Cái kia, Đại Ma đầu, đợi ngươi muốn là chết, ta, xem tại vừa mới chúng ta tán gẫu qua ngày phân thượng, ta, ta sẽ giúp ngươi nhặt xác!"

Dương Diệp bộ mặt cơ thể kịch liệt vừa kéo, hung hăng trừng An

Tiểu Nam liếc mắt, hắn quyết định không cùng nữ nhân này nói chuyện, cùng nữ nhân này căn bản không cách nào bình thường giao lưu.

Dương Diệp xoay người, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, hướng phía trước đi hai bước, lam sắc cái hộp kiếm ra hiện sau lưng hắn, khi đi đến bản Giáp trung gian lúc, Cửu U Kiếm Vũ cũng xuất hiện ở phía sau hắn.

"Nghe đồn Dương Diệp có thiên địa linh vật cùng một chuôi cực kỳ lợi hại đạo khí, xem ra, hắn thật là Kiếm Hoàng không giả!" Cô gái che mặt bên cạnh, thanh niên thanh âm có chút hưng phấn nói.

"Ha hả, không hổ là Kiếm Hoàng, mặt đối với chúng ta nhiều như vậy vị Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng vẫn là có thể biểu hiện như vậy thản nhiên, bình tĩnh. Quả nhiên là khiến ta thẹn thùng a, phải biết rằng, năm đó ta tại ngươi cái tuổi này, đối mặt Tôn Giả Cảnh cường giả thế nhưng ngay cả lời cũng không dám cả tiếng nói sao!" Trung niên nhân nói.

"20 là tôn giả cảnh cường giả, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm thì có bốn vị, tấm tắc, đội hình như vậy, ngươi Thiên Ma Tông, không, phải nói La Tuấn thật đúng là để mắt ta a!" Dương Diệp Đạo.

"Không có biện pháp, các hạ mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng thông thường Tôn Giả Cảnh cũng không phải là đối thủ của ngươi. Người chủ phái chúng ta nhiều người như vậy đến đây, tự nhiên là nghĩ một kích phải giết, không muốn cho các hạ có bất kỳ cơ hội nào. Hiện tại, các hạ tự sát, làm sao? Nếu chúng ta xuất thủ, đường đường Kiếm Hoàng, khả năng ngay cả thi cốt đều vô tồn!" Trung niên nhân nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 493: Con tin

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quét liếc chung quanh, chỉ thấy Hải Hạm xung quanh đều đứng một gã Tôn Giả Cảnh cường giả. Trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm có bốn gã, Tôn Giả Cảnh lục phẩm một gã, còn lại đều là Tôn Giả Cảnh nhất phẩm đến tứ phẩm. Ở ngoại vi, còn có tam chiến thuyền Hải Hạm, tam chiến thuyền Hải Hạm thượng còn có vô số

Linh Giả Cảnh huyền giả...

20 danh Tôn Giả Cảnh, trên trăm vị Linh Giả Cảnh, loại này đội hình... Thế nào trốn?

Giờ này khắc này, Dương Diệp tâm trung lần thứ hai dâng lên một cổ cảm giác vô lực. Địch quá nhiều người, quá mạnh mẽ, mà tự mình, đúng là vẫn còn quá yếu a!

"Không tự sát? Ta đây liền không khách khí." Nguyên Ngạn tay phải chậm rãi giơ lên, không gian một trận ba động.

"Chậm đã!"

Đúng lúc này, cô gái che mặt thanh niên nam tử bên người đột nhiên đứng dậy.

Dương Diệp nhìn thanh niên nam tử liếc mắt, sau đó lại nhìn một bên nữ tử liếc mắt, làm như nghĩ tới điều gì, khóe miệng nhất thời nổi lên lướt một cái nụ cười quỷ dị.

Cô gái che mặt nhướng mày, Đạo: "Ngươi làm cái gì?"

Không trung, Nguyên Ngạn Đạo: "Dạ công tử, đây là chúng ta cùng Dương Diệp trong lúc đó chuyện, mong rằng Dạ công tử không nên nhúng tay."

Nam tử cười cười nói: "Tiền bối yên tâm, ta không có muốn đảm bảo cái này Dương Diệp lòng của nghĩ. Chỉ là vãn bối nghe nói cái này Dương Diệp là đương đại Kiếm Hoàng, kiếm đạo vô song, là đương đại thanh niên đồng lứa trong kiếm đạo người mạnh nhất. Đối với lần này, ta Diệp Lương Thần rất là không phục, hôm nay gặp, vừa lúc muốn cùng kỳ tỷ thí một chút, dù sao hắn đợi lại phải chết, bỏ qua lần này, liền không có cơ hội. Cho nên, mong rằng tiền bối có thể thành toàn!"

"Ngươi muốn khiêu chiến Dương Diệp?" Nguyên Ngạn kinh ngạc nói.

Thanh niên gật đầu một cái nói: "Tự nhiên!"

Nguyên Ngạn nhìn thanh niên liếc mắt, hắn biết, người trước mắt này là muốn mượn Dương Diệp thượng vị. Nếu như bị giết Dương Diệp, hoặc là đánh bại Dương Diệp, như vậy tên của hắn nhất định khiếp sợ toàn bộ Nam Vực cùng với Loạn Ma Hải! Chỉ là hắn có thể chiến thắng Dương Diệp sao? Hắn là không tin cái này Diệp Lương Thần có thể chiến thắng Dương Diệp, bởi vì nếu như Dương Diệp tốt như vậy chiến thắng, như vậy người chủ cũng sẽ không phái bọn họ nhiều người như vậy tới.

"Xin hãy tiền bối cho Vân Hải thương hội một cái mặt mũi, thành toàn vãn bối! Dù sao cũng mặc kệ vãn bối thắng hay thua, cái này Dương Diệp đều chạy không thoát, không phải sao?" Diệp Lương Thần lại nói.

Nguyên Ngạn trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Diệp công tử nếu có lòng tin như vậy, vậy thì mời ah. Chỉ là nhắc nhở hạ Diệp công tử, cái này Dương Diệp cũng không phải là hư danh, mong rằng Diệp công tử tự mình cẩn thận!"

"Đa tạ tiền bối thành toàn!"

Diệp Lương Thần gật đầu, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp.

Lúc này, cô gái che mặt chắn Diệp Lương Thần trước mặt, Đạo: "Ngươi điều tra qua hắn, biết tính cách của hắn, ngươi rất có thể sẽ chết!"

Diệp Lương Thần đảo cặp mắt trắng dã, Đạo: "Tỷ, ngươi cứ như vậy không tin ngươi đệ? Ngươi nhìn cho thật kỹ, đợi nhìn ngươi đệ ta là thế nào mang vị này Kiếm Hoàng đánh ngã."

Nói xoay người nhìn về phía Dương Diệp, cùng lúc đó, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, Đạo: "Dương Diệp, ta rất sớm đã nghĩ cùng đánh một trận, hôm nay rốt cục có thể được như nguyện. Đến đây đi, xuất ra ngươi toàn bộ thực lực, khiến ta Diệp Lương Thần nhìn, cái gọi là Kiếm Hoàng mạnh bao nhiêu!"

Dương Diệp Đạo: "Ta có tuyển chọn sao?"

"Không có. Ha ha..."

Dứt lời, Diệp Lương Thần cầm kiếm nhẹ nhàng vung lên, nhất thời, Hải Hạm bốn phía nước biển lăn lộn, ngay sau đó, vô số nước biển hóa thành từng đạo sóng nước phóng lên cao.

"Tấm tắc, không nghĩ tới thiếu gia dĩ nhiên mang cái này Lãng Đào Kiếm Quyết tu luyện thành công. Phải biết rằng cái này Lãng Đào Kiếm Quyết thế nhưng thiên cấp trung phẩm kiếm kỹ a! Tiểu thư hiện tại có thể yên tâm ah?" Cô gái che mặt bên cạnh lão giả cười nói: "Cái này Lãng Đào Kiếm Quyết, thiếu gia đã nắm giữ Cửu thành hỏa hậu, hiện tại lại là tại trên biển, cái này Lãng Đào Kiếm Quyết uy lực càng là có thể đề cao không ít, ta nghĩ, tuy rằng thiếu gia bất quá Linh Giả Cảnh thất phẩm, thế nhưng hiện tại coi như là thông thường Tôn Giả Cảnh cũng không tiếp nổi hắn chiêu này ah! Hắc hắc, ta ngược muốn nhìn một chút, cái này Dương Diệp làm sao ứng đối thiếu gia chiêu này!"

Cô gái che mặt không nói gì, chỉ là nhìn Dương Diệp. Lúc này Dương Diệp sắc mặt rất bình tĩnh, cũng không có muốn thi triển cái gì kiếm kỹ dấu hiệu, chỉ là Dương Diệp càng như vậy, nội tâm của nàng thì càng bất an!

Dương Diệp không có để ý cái này Diệp Lương Thần thi triển ra Kiếm quyết uy thế, chỉ là ánh mắt không ngừng tại cô gái che mặt cùng với Diệp Lương Thần trên người di động, tựa như là đang suy nghĩ gì.

Mà ở Dương Diệp phía sau, An Tiểu Nam còn lại là hai mắt sáng lên nhìn kia mãn thiên sóng nước, thỉnh thoảng lại nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ cùng vẻ hưng phấn!

"Lãng Đào Kiếm Quyết!"

Đúng lúc này, Diệp Lương Thần một tiếng quát chói tai, thủ đoạn nhất chuyển, vô số đạo sóng biển giống như một điều điều thủy long thông thường, hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi. Mà kia Diệp Lương Thần còn lại là thân hình khẽ động, trường kiếm trong tay mang theo một cái thật lớn thủy long hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới!

Nhìn kia khắp bầu trời thủy long, Dương Diệp khẽ lắc đầu, cái này kiếm kỹ rất tốt, cái này Diệp Lương Thần tu luyện cũng không sai, thế nhưng đáng tiếc không có kiếm ý gia trì, không có kiếm ý gia trì, với hắn mà nói, uy hiếp cũng không lớn!

Nhìn thấy Dương Diệp vẫn không có động tác, Diệp Lương Thần khóe miệng lộ ra lướt một cái nụ cười quỷ dị. Sau một khắc, Diệp Lương Thần trong mắt lóe lên lướt một cái tinh quang, tốc độ kia rồi đột nhiên chợt tăng, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, một cổ lực lượng vô hình tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra, bao phủ ở Dương Diệp.

Kiếm ý! Thất trọng kiếm ý!

Giữa sân mọi người cả kinh, tất cả mọi người không nghĩ tới trước mắt cái này nhìn qua rất không đáng tin cậy gia hỏa dĩ nhiên là thất trọng kiếm ý! Càng không có nghĩ tới cái này nhìn qua thần kinh đại điều gia hỏa cư nhiên tỏ ra yếu kém với địch!

Đặc biệt cô gái che mặt đám người, lúc này bọn họ là phi thường kinh ngạc, bởi vì Diệp Lương Thần nguyên bản bất quá lục trọng kiếm ý. Mà bây giờ...

Nói cách khác, Diệp Lương Thần cho tới nay giấu giếm thực lực.

Nghĩ vậy, cô gái che mặt trên mặt lộ ra lướt một cái dáng tươi cười.

Dương Diệp cũng có chút ngoài ý muốn, thất trọng kiếm ý, người trước mắt này cùng Lục Kiếm Dao đều thuộc về kiếm đạo thiên tài a. Bất quá, chỉ cần không phải đến đệ bát trọng, kiếm ý thực chất hóa cảnh giới, lại không thể có thể uy hiếp được hắn!

Không đang do dự, Dương Diệp quả quyết xuất thủ, một cổ hồng mang tự trong cơ thể hắn phóng lên cao, hồng mang cùng những Thủy đó Long đụng vào nhau, "Oanh" một tiếng, vô số đạo sóng nước lắp bắp ra.

Bát trọng kiếm ý!

Diệp Lương Thần con ngươi co rụt lại, hắn biết Dương Diệp là bát trọng kiếm ý, thế nhưng hắn không nghĩ tới bát trọng kiếm ý cư nhiên mạnh mẽ như vậy, so thất trọng kiếm ý mạnh hơn không biết nhiều ít! Diệp Lương Thần ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, thủ đoạn nhất chuyển, trường kiếm lần thứ hai mang theo một cái thủy long hướng phía Dương Diệp lồng đi!

Mà đúng lúc này, Diệp Lương Thần kinh hãi phát hiện, ở trước mặt hắn Dương Diệp đột nhiên tiêu thất! Diệp Lương Thần sắc mặt đại biến, vừa định mau tránh ra, đáng tiếc chậm, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau hắn, một thanh Kiếm đã để ở tại hắn gáy.

Diệp Lương Thần mặt xám như tro tàn, hắn cứ như vậy thất bại...

Mọi người ngây ra như phỗng!

"Ta Diệp Lương Thần không phục!"

"Câm miệng"

Dương Diệp nghiêng đầu nhìn về phía một bên cô gái che mặt, Đạo: "Mở ra công kích đại trận, mang xung quanh bọn người kia cho ta đánh thành cặn!"

Mọi người lần thứ hai sửng sốt!

Dương Diệp trường kiếm vung lên, Diệp Lương Thần sau lưng đó là nhiều hơn một đạo kiếm động, Diệp Lương Thần mồ hôi lạnh nhất thời chảy ra, bất quá cũng không kêu, hiện tại hắn đã minh bạch, hắn là con tin.

Dương Diệp nhìn cô gái che mặt, tay lại lần nữa vung lên, Diệp Lương Thần trên người lại nhiều hơn một đạo kiếm động, Đạo: "Tại không mở ra công kích đại trận, tiếp theo chính là đệ đệ ngươi đầu dọn nhà."

Cô gái che mặt phục hồi tinh thần lại, sắc mặt có chút khó coi, nàng làm sao không minh bạch, lúc này Dương Diệp chính là đang dùng đệ đệ nàng uy hiếp nàng, để cho nàng lợi dụng Hải Hạm trận pháp cùng Vân Hải thương hội lực lượng tới giúp hắn!

"Động thủ"

Không trung, Nguyên Ngạn đám người không đang quan sát, 20 danh Tôn Giả Cảnh cường giả liền chuẩn bị xuất thủ.

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt lóe lên lướt một cái sát ý, đang chuẩn bị động thủ, đúng lúc này, một bên cô gái che mặt đột nhiên uống được: "Mở ra trận pháp, mọi người xuất thủ, ngăn cản Thiên Ma Tông đám người!" Nàng tuy rằng hận không thể hiện tại quả Dương Diệp, Đạo nàng phải án Dương Diệp nói để làm, bởi vì nàng tin tưởng, nếu như nàng đang chần chờ, kia đệ đệ nàng đầu nhất định sẽ dọn nhà!

Nghe được cô gái che mặt nói, ở sau lưng nàng mọi người hơi chần chờ, thế nhưng tại nhìn thấy cô gái che mặt ánh mắt sắc bén lúc, mọi người nhất thời không dám ở chần chờ, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Hải Hạm bốn phía phù văn thượng, nhất thời, từng đạo chói mắt tốc độ ánh sáng phóng lên cao!

Nguyên Ngạn đám người sắc mặt kịch biến, không dám ngạnh kháng những quang thúc này, nhộn nhịp thân hình lóe lên, thối lui đến trăm trượng có hơn. Mà kia Phi Sa lại là bởi vì không có đúng lúc thối lui, bị vài đạo chùm tia sáng đánh vừa vặn, tại chỗ tứ phân ngũ liệt!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thở dài một hơi, lần này hắn thành công.

"Diệp tiểu thư, ngươi là làm thâm!" Nguyên Ngạn sắc mặt cực kỳ khó coi, sớm biết rằng, sẽ không nên khiến cái này Diệp Lương Thần cùng Dương Diệp một mình đấu!

Cô gái che mặt không có để ý Nguyên Ngạn, vung tay lên, trên trăm miếng cực phẩm Năng Lượng thạch rơi vào ở tại trên boong thuyền bốn phía một ít cái rãnh lỗ trong, nhất thời, một đạo màn sáng phúc đắp lên toàn bộ Hải Hạm!

"Tốc độ cao nhất đi trước!"

Cô gái che mặt uống được!

Dứt lời, Hải Hạm phổ thông một con tên rời cung, trong chớp mắt liền xuất hiện ở nghìn trượng có hơn.

Dương Diệp nheo mắt, bởi vì hắn phát hiện, chỉ là như thế một chút, lúc trước cô gái che mặt xuất ra kia 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch cũng đã hóa thành một đống tro tàn, cũng may cô gái che mặt lại lấy ra 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch bổ sung!

Quá tiêu hao cực phẩm Năng Lượng thạch! Cho dù là Dương Diệp, cũng cảm giác đau lòng! Bất quá hoàn hảo, không phải là hoa hắn!

Nhìn Vân Hải thương hội Hải Hạm tiêu thất ở phía xa, Nguyên Ngạn đám người sắc mặt cực kỳ khó coi. Bọn họ không nghĩ tới, vốn có vạn vô nhất thất sự dĩ nhiên biến thành như bây giờ!

"Truy! Hải Hạm cực kỳ tiêu hao Năng Lượng thạch, bọn họ chống đỡ không được bao lâu!"

Nguyên Ngạn trầm giọng nói.

Mọi người gật đầu, sau đó trực tiếp xé rách không gian, hướng phía Dương Diệp đám người đuổi theo!

Vân Hải thương hội Hải Hạm thượng, bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả bao vây Dương Diệp. Lúc này, xung quanh Vân Hải thương hội đám người đều là căm tức nhìn Dương Diệp, nếu như không phải là Diệp Lương Thần còn đang Dương Diệp trên tay, bọn họ sợ rằng đã một cầm giữ mà lên.

"Dương công tử, có thể thả đệ đệ ta?" Cô gái che mặt Đạo.

Dương Diệp nhìn mọi người chung quanh liếc mắt, Đạo: "Diệp cô nương, ta hiện tại thả ngươi đệ đệ, các ngươi nhất định sẽ một cầm giữ mà lên, đúng không? Còn nữa, liền coi như các ngươi không ra tay với ta, các ngươi nghĩ ta có thể tránh được phía sau những người đó truy sát sao? Cho nên, ta hy vọng Diệp cô nương mang ta đưa đến địa phương an toàn!"

"Dương Diệp, ngươi được một tấc lại muốn tiến một thước!" Diệp Lương Thần cả giận nói: "Chính ngươi gây họa, dựa vào cái gì muốn chúng ta tới cho ngươi chùi đít! Ngươi không phải là rất lợi hại sao? Chính ngươi đi giải quyết a!"

"Xuy..."

Diệp Lương Thần ngực lại thêm một cái kiếm động, một vòi máu tươi bắn ra, Diệp Lương Thần sắc mặt vừa liếc vài phần!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 494: Nhân Ngư Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp, ta không phục. Có bản lĩnh buông, khiến ta dưỡng hảo thương, chúng ta công bình tranh tài một hồi!" Diệp Lương Thần cả giận nói.

"Có ở đây không câm miệng, ta đem ngươi sử dụng kiếm tay của chặt bỏ tới!" Dương Diệp lạnh lùng nhìn Diệp Lương Thần liếc mắt, người sau nhất thời ngậm miệng lại, hiển nhiên, hắn không muốn đứt tay!

"Dương công tử, chúng ta cực phẩm Năng Lượng thạch, không đủ lấy chống đỡ chúng ta lấy loại tốc độ này đến Trung Vực. Hơn nữa, chúng ta Hải Hạm bây giờ cái này phòng ngự trận pháp, mỗi một khắc đồng hồ liền cần 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch. Cho nên, Dương công tử nếu là muốn sống, tốt nhất là hiện tại ly khai Hải Hạm. Tại đây biển rộng mênh mông thượng, lấy Dương công tử thực lực, có thể còn có một tuyến cơ hội!" Cô gái che mặt Đạo.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Diệp tiểu thư khác lừa dối ta, cái này biển rộng mênh mông, vô biên vô hạn, trong biển lại có thần bí động vật biển, ta nếu là ly khai Hải Hạm, tuyệt đối là 10 chết Cửu sanh. Không có biện pháp, chỉ có thể thỉnh Diệp tiểu thư hộ tống ta đến một cái địa phương an toàn."

"Ta bất lực!" Cô gái che mặt nhìn Dương Diệp, Đạo.

Dương Diệp cười cười, kiếm trong tay rơi vào Diệp Lương Thần trên cổ của, Đạo: "Diệp cô nương, ngươi có, đúng không?" Hắn hiện tại đương nhiên không thể thả Diệp Lương Thần, chỉ cần thả Diệp

Lương Thần, không cần phía sau những người đó, trước mắt cái này Vân Hải thương hội người liền sẽ không bỏ qua hắn!

"Dương công tử, mặc dù mọi người đều nói ngươi thủ đoạn độc ác, không từ thủ đoạn, thế nhưng ta biết, Dương công tử ngươi là một cái người ân oán phân minh, ngươi người giết, đều là trước trêu chọc ngươi. Chỉ là Dương công tử, ta Vân Hải thương hội tựa hồ không có trêu chọc ngươi ah? Ngươi bây giờ như vậy, có điểm không ngờ nghĩa ah?" Cô gái che mặt Đạo.

"Không trêu chọc?" Dương Diệp cười cười, Đạo: "Diệp cô nương, ngươi lẽ nào đã quên? Là đệ đệ ngươi trước ra tay với ta. Ngươi cũng nói với ta hắn không có thương tổn đến ta, mọi người đều là người biết, hắn sở dĩ không có thương tổn đến ta, chỉ là hắn thực lực của chính mình vấn đề mà thôi. Cho nên, Diệp cô nương, còn xin ngươi khác tại nhiều lời, không thì, đệ đệ ngươi cổ của thực sự phải dọn nhà."

Cô gái che mặt Đạo: "Dương công tử, muốn ngăn trở những Tôn Giả Cảnh đó cường giả, liền cần đại lượng cực phẩm Năng Lượng thạch khởi động phòng ngự trận pháp cùng công kích trận pháp, thế nhưng lúc này chúng ta đã không có cực phẩm Năng Lượng thạch. Tại qua nửa khắc đồng hồ, cái này phòng ngự trận pháp cùng công kích trận pháp đã đem mất đi hiệu lực, cho nên, Dương công tử nếu thật tâm muốn sống, kia tốt nhất còn là ly khai Hải Hạm, không thì, ngươi tính là giết đệ đệ ta, ta cũng không có biện pháp!"

Dương Diệp nhìn cô gái che mặt một lát, không có ra tay giết Diệp Lương Thần. Hắn biết, nữ nhân này nói cũng không giả. Dù sao không phải là ai cũng giống như hắn, có thể mang cực phẩm Năng Lượng thạch làm Thạch Đầu một dạng dùng. Trầm ngâm hạ, Dương Diệp vung tay phải lên, 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch rơi vào cô gái che mặt trước mặt, Đạo: "Cái này Năng Lượng thạch ta bỏ ra, ngươi chỉ cần phụ trách nhanh hơn tốc độ, khiến ta đạt được Trung Vực có thể. Tốt nhất khác đùa giỡn hoa dạng gì, không thì, đệ đệ ngươi thực sự sẽ chết!"

Cô gái che mặt trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, tiện tay xuất ra 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, đây cũng không phải là người bình thường có thể lấy ra nữa. Trước mắt cái này Dương Diệp cư nhiên như thế giàu có, điều này làm cho nàng có chút kinh ngạc. Không có tuyển chọn, nàng chỉ có thể dựa theo Dương Diệp nói để làm!

"Hiện tại có thể buông ta ra ah?" Diệp Lương Thần căm tức nhìn

Dương Diệp, lúc này hắn là rất biệt khuất, bởi vì hắn không nghĩ tới, hắn cư nhiên chỉ là nhất chiêu liền thất bại. Nhất chiêu liền thất bại a, cái này thực sự quá đả kích người!

"Có thể đừng hỏi ngu xuẩn như vậy vấn đề được không?" Dương Diệp Đạo.

"Dương Diệp, ngươi khinh người quá đáng!" Diệp Lương Thần giận không thể bóc.

Dương Diệp nắm kiếm trong tay đè ép áp Diệp Lương Thần cổ của, Đạo: "Ta liền khi dễ ngươi, thế nào?"

"Ngươi...." Diệp Lương Thần có thổ huyết xung động.

Đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía phía sau xa xa, chỉ thấy mấy đạo nhân ảnh chính chăm chú cùng sau lưng Hải Hạm. Mấy người này đúng là kia Nguyên Ngạn đám người! Nhìn thấy mấy người chết truy không thả, Dương Diệp có chút phát cáu. Tâm niệm vừa động, trên cổ tay Phược Tiên Thằng một mặt nhất thời quấn lấy Diệp Lương Thần cổ của, tay trái lôi kéo Phược Tiên Thằng, phải tay cầm Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động!

"Dương Diệp, ngươi muốn làm gì!" Diệp Lương Thần khóe miệng giật một cái, thành thật mà nói, hiện tại hắn có chút sợ hãi Dương Diệp. Bởi vì người trước mắt này là động một chút là động thủ, mà bây giờ Dương Diệp hiện tại cái bộ dáng này, kia rõ ràng nhất liền muốn động thủ a! Lúc này hắn có chút hối hận lúc trước mạnh miệng, hắn chỉ hy vọng Dương Diệp không muốn rồ, lau cổ của hắn.

"Dương Diệp, chúng ta đã dựa theo lời ngươi nói làm, ngươi còn muốn muốn thế nào!" Cô gái che mặt bên cạnh cầm kiếm lão giả cả giận nói.

Cô gái che mặt hai mắt híp lại, trong mắt sát ý bạo dũng!

Còn lại mọi người cũng là căm tức nhìn Dương Diệp, ngay cả kia An Tiểu Nam lúc này cũng là hung hăng trừng mắt Dương Diệp, nghĩ Dương Diệp làm thực sự quá mức.

Dương Diệp không có để ý mọi người, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào vào trong tay Thuấn Không Kiếm, bát trọng kiếm ý cũng là gia trì tại Thuấn Không trên thân kiếm, làm kiếm ý xuất hiện lúc, Diệp Lương Thần nhất thời cảm giác được một cổ trầm trọng áp lực! Diệp Lương Thần trong lòng kinh hãi, hắn hiện tại thế nhưng thất trọng kiếm ý, so Dương Diệp cũng chỉ là kém nhất trọng mà thôi, vì sao Dương Diệp kiếm ý mạnh hơn hắn nhiều như vậy?

Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt tập trung ở tại chín mươi ngoài trượng một gã Tôn Giả Cảnh nhị phẩm trung niên nhân trên người. Nhìn tên trung niên nhân này, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái hàn mang, sau một khắc, phải tay cầm Thuấn Không Kiếm đối về trước mặt hắn Hư Không chợt cắm xuống!

Chín mươi ngoài trượng, một thanh mũi kiếm rồi đột nhiên xuất hiện ở trung niên nhân cổ họng chỗ, trung niên nhân sắc mặt đại biến, muốn mau tránh ra, đáng tiếc đã chậm, chỉ có thể thôi động Huyền khí che bao trùm ở cổ họng chỗ. Mũi kiếm đâm vào cổ họng của hắn chỗ, 'Xuy' một tiếng, không có chút nào trở ngại, mũi kiếm trực tiếp từ trung niên nhân cổ của chỗ xuyên qua!

Trung niên nhân hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, hắn chẳng thể nghĩ tới, hắn dĩ nhiên sẽ chết như vậy đi! Rất nhanh, trung niên thi thể từ không trung rơi xuống!

Một gã Tôn Giả Cảnh cường giả liền chết như vậy?

Giữa sân mọi người khiếp sợ, như xem quái vật nhìn Dương Diệp!

Tại Dương Diệp trước mặt Diệp Lương Thần tay run run chỉ vào Dương Diệp, muốn nói cái gì, nhưng là cái gì cũng không nói ra, chỉ trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng kiêng kỵ vẻ!

Không chỉ có Diệp Lương Thần, chính là cô gái che mặt, còn có bên cạnh mấy vị Tôn Giả Cảnh cường giả lúc này cũng là vẻ mặt kiêng kỵ vẻ. Trước đây chỉ nghe qua Dương Diệp có thể vượt cấp chém giết Tôn Giả Cảnh, nhưng này dù sao cũng là truyền thuyết, không có thấy tận mắt đến. Thế nhưng hiện tại, bọn họ thế nhưng chính mắt thấy được a! Một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, cứ như vậy chết ở trước mặt bọn họ, mà Dương Diệp mới Linh Giả Cảnh nhị phẩm a!

Nếu như hắn đạt được Tôn Giả Cảnh, Tôn Giả Cảnh trong, ai có thể đủ ngăn trở ở hắn?

Không trung, lúc này Nguyên Ngạn đám người sắc mặt cũng là cực kỳ khó coi, bọn họ không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên ở vào thời điểm này còn có thể giết bọn hắn một gã cường giả! Đồng thời, trong lòng cũng là sâu đậm kiêng kỵ, cái này Dương Diệp, thực sự quá yêu nghiệt, hiện tại hắn chỉ là Linh Giả Cảnh nhị phẩm, nếu như hắn đạt được Tôn Giả Cảnh, đây chẳng phải là giết tự mình mấy người như giết con kiến hôi?

Thảo nào người chủ coi trọng như vậy Dương Diệp!

Nguyên Ngạn do dự một chút, sau đó trầm giọng nói: "Động thủ, bọn họ hẳn không có cực phẩm Năng Lượng thạch phát động công kích trận pháp, mọi người cùng nhau xuất thủ phá cái này vòng ánh sáng bảo vệ. Vô luận như thế nào, không thể để cho hắn còn sống!"

Tại chung quanh hắn, mọi người gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Hải Hạm vọt tới!

❤[truyen cu

A tui đốt net] Hải Hạm thượng, nhìn thấy 20 danh Tôn Giả Cảnh cường giả xông lại, Dương Diệp nheo mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía cô gái che mặt, Đạo: "Mở ra công kích trận pháp!"

"Không có Năng Lượng thạch..."

Cô gái che mặt lời vừa nói ra được phân nửa, chỉ thấy một đạo bạch quang hiện lên, ở trước mặt của nàng, lại nhiều hơn 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch! Cô gái che mặt sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó vung tay phải lên, mang cực phẩm Năng Lượng thạch đặt ở những thứ kia cái rãnh lỗ trong. Nhất thời, vô số đạo chùm tia sáng phóng lên cao!

Không trung, Nguyên Ngạn kinh hãi, tại chung quanh hắn Tôn Giả Cảnh cường giả sắc mặt kịch biến!

"Mau lui lại!"

Nguyên Ngạn thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở sau người trăm trượng có hơn, còn lại mọi người phản ứng không chậm, cũng là vội vã mau tránh ra. Thế nhưng xông lên phía trước nhất bốn người cũng chưa kịp, bị đạo này chùm tia sáng đánh vừa vặn, tại chỗ ngã xuống!

"Bọn họ làm sao có thể còn có cực phẩm Năng Lượng thạch!" Một gã Tôn Giả Cảnh phẫn nộ quát.

Nguyên Ngạn sắc mặt có chút dữ tợn, hắn cũng không nghĩ tới, cái này Vân Hải thương hội vẫn còn có cực phẩm Năng Lượng thạch. Cho tới bây giờ, cái này Vân Hải thương hội đã tìm chí ít 400 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch a! 400 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch... Cái này Vân Hải thương hội người đã vậy còn quá giàu có, tiện tay liền lấy ra 400 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch. Phải biết rằng, coi như là hắn, cũng không có biện pháp tiện tay xuất ra nhiều như vậy cực phẩm Năng Lượng thạch a!

Đã chết bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả, Nguyên Ngạn đám người không dám ở tuỳ tiện xuất thủ. Bọn họ hiện tại tuy rằng còn có 15 danh Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng là bọn hắn cũng không muốn cầm mạng của mình đi thành công phương có còn hay không cực phẩm Năng Lượng thạch!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thở phào nhẹ nhõm, sau đó lặng lẽ lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong lòng bắt đầu hấp thu. Chỉ cần có Hải Hạm tại, có cực phẩm Năng Lượng thạch, hiện tại cái này Tôn Giả Cảnh cường giả đối với hắn cũng không sao uy hiếp lực, ngược lại, hắn vẫn có thể thỉnh thoảng đánh lén đối phương!

Nói chung, hiện tại tình cảnh so với trước khá! Bất quá hắn có thể không dám khinh thường, bởi vì một cái sơ sẩy, chung quanh hắn những người này khả năng chỉ biết cho hắn đả kích trí mạng. Hắn cũng không quên, trước mắt cái này Vân Hải thương hội người sở dĩ giúp hắn, chỉ là bởi vì hắn nắm giữ Diệp Lương Thần tính mệnh!

"Dương công tử, trước thả đệ đệ ta, khiến hắn chữa thương, ta làm người của ngươi chất, làm sao?" Cô gái che mặt đột nhiên nói.

"Không được!" Diệp Lương Thần Đạo: "Tỷ, người này nghe nói là một cái đồ háo sắc, ngươi nếu là rơi vào trong tay của hắn, nhất định sẽ thua thiệt. Ngươi chớ xía vào ta, ta có thể chịu đựng được, không phải là vài đạo kiếm thương sao? Không vấn đề gì!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, đồ háo sắc? Đến tột cùng là ai tại bại hoại tự mình danh tiếng!

Cô gái che mặt hung hăng trừng mắt một cái Diệp Lương Thần, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khoát tay áo, sau đó lấy ra một trương siêu phẩm trị liệu phù vỗ vào Diệp Lương Thần trên người của. Hiện tại cái này Diệp Lương Thần có thể nói là hắn bùa hộ mệnh, hắn đương nhiên sẽ không để cho đối phương chết đi.

Thấy kia trương siêu phẩm trị liệu phù, cô gái che mặt có vẻ kinh ngạc, sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, cái này Kiếm Hoàng, thật là thật là thần bí đây....!

"Oanh!"

Đột nhiên, xa xa mặt biển vọt lên một đạo thật lớn cột nước, tiếp theo, một người thân đuôi cá, cầm trong tay tam giác xoa quái vật xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Nhân Ngư Tộc!"

Dương Diệp phát hiện, cô gái che mặt đám người sắc mặt khó coi, kia vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là ngưng thần ngưng trọng không gì sánh được!

Nhân Ngư Tộc? Cái gì ngoạn ý? Dương Diệp nhíu mày!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 495: Diệp Lương Thần ái tình!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nhân Ngư Tộc, là hải tộc một cái chi nhánh, đại bộ phận sinh hoạt tại Loạn Ma Hải vực, bởi vì đã từng nhân loại luôn luôn dụ bắt Nhân Ngư Tộc những thứ kia mỹ nhân ngư làm nô lệ, cho nên cực độ cừu thị nhân loại. Bọn họ thông thường không hiện ra tại mặt biển, bởi vì bọn họ cũng sợ bị bắt giết, thế nhưng một khi xuất hiện ở mặt biển, như vậy thì đại biểu, bọn họ là thành quần kết đội, cho nên, chúng ta gặp nguy hiểm!"

Chẳng biết lúc nào, An Tiểu Nam đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng nói.

Quả nhiên, tại An Tiểu Nam vừa mới dứt lời, Dương Diệp phát hiện, xung quanh nhiều rất nhiều nhân thân đuôi cá Nhân Ngư Tộc huyền giả. Dương Diệp kinh ngạc phát hiện, trong này có thật nhiều còn là nữ, nhưng lại rất đẹp, chỉ là những người này cá tộc, mặc kệ nam nữ, nhìn về phía bọn họ lúc, trong con mắt đều là mang theo vẻ cừu hận!

"Thế nào, ngươi không sợ ta đây cái Đại Ma đầu giết ngươi?" Dương Diệp nhìn thoáng qua An Tiểu Nam, có chút buồn cười Đạo.

Nghe được Dương Diệp nói, An Tiểu Nam hướng lui về phía sau mấy bước, có chút đề phòng nhìn Dương Diệp, cử động này, khiến Dương Diệp rất là không nói gì, hắn có đáng sợ như vậy sao?

Không ở quản cái này An Tiểu Nam, Dương Diệp ánh mắt đầu đến rồi xa xa, hắn lúc này môn, đã bị Nhân Ngư Tộc bao quanh vây lại, trong tầm mắt, tất cả đều là Nhân Ngư Tộc huyền giả, không sai biệt lắm có hơn vạn nhiều!

"Nhân loại, giao ra chúng ta Nhân Ngư Tộc của người, không thì, hôm nay cho các ngươi toàn bộ táng thân tại đây đáy biển!" Cầm đầu tên kia cầm trong tay tam giác xoa Nhân Ngư Tộc nam tử chỉ vào Hải Hạm số, tức giận nói.

Nhân Ngư Tộc của người?

Dương Diệp phát hiện, ở trước mặt hắn Diệp Lương Thần sắc mặt có chút mất tự nhiên.

Cô gái che mặt nhướng mày, Đạo: "Các hạ, chúng ta cũng không có trảo tộc nhân của các ngươi, ngươi có đúng hay không nghĩ sai rồi?"

"Nhân loại, còn muốn nói sạo, ta đã nghe thấy được của nàng hơi thở. Nàng ngay các ngươi trên thuyền, nhất định là các ngươi dùng ti tiện đích thủ đoạn mang nàng bắt, ta cho các ngươi một cái cơ hội, giao ra nàng, chúng ta lập tức rời đi, không thì, hôm nay chính là các ngươi tất cả mọi người tử kỳ!" Nhân Ngư Tộc nam tử cả giận nói.

Cô gái che mặt còn muốn nói điều gì, lúc này Dương Diệp đột nhiên nói: "Có thể, ngươi hỏi một chút đệ đệ ngươi liền biết có hay không!"

Nghe vậy, Diệp Lương Thần sắc mặt càng thêm khó coi.

Nhìn thấy Diệp Lương Thần sắc mặt, cô gái che mặt sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!"

Diệp Lương Thần không nói gì!

"Ngươi chỗ hiểm chết mọi người sao?" Cô gái che mặt cả giận nói.

Diệp Lương Thần vẫn không có nói chuyện.

"Đi lục soát hạ!" Cô gái che mặt Đạo.

Cô gái che mặt bên cạnh một gã nam tử lên tiếng, sau đó thối lui. Rất nhanh, nam tử lại xuất hiện ở tầm mắt mọi người trung, bất quá ở trên tay hắn, nhiều một nữ tử, nữ tử nửa người dưới bị một cái màu đen cạp váy quấn vòng quanh, nhưng không khó nhìn ra, cái này là một gã Nhân Ngư Tộc động vật biển.

Thấy tên nữ tử này, Vân Hải thương hội người sắc mặt trầm xuống. Bọn họ không nghĩ tới nhà mình thiếu gia dĩ nhiên thực sự dẫn theo một gã Nhân Ngư Tộc mỹ nhân ngư lên thuyền, cái này thật là thọc mã phong oa a!

"Tỷ, cầu ngươi buông tha nàng ah, tỷ, van cầu ngươi..." Nhìn thấy tên nữ tử này, Diệp Lương Thần vội vã cầu khẩn nói.

Cô gái che mặt thân hình khẽ động, đi tới Diệp Lương Thần trước mặt của, 'Ba' một tiếng, Diệp Lương Thần trên mặt nhiều một cái chưởng ấn. Nữ tử cả giận nói: "Diệp Lương Thần, ngươi dĩ nhiên thực sự dẫn theo một gã Nhân Ngư Tộc động vật biển lên thuyền, ngươi có biết hay không, mọi người chúng ta sẽ bị ngươi hại chết? Ngươi xem một chút bên ngoài, tôn cấp động vật biển thì có hơn mười vị, Linh cấp có hơn một nghìn, chỉ cần bọn họ nguyện ý, bọn họ có thể tại nhiều gấp đôi, mấy lần cường giả ở chỗ này, ngươi còn muốn cho chúng ta buông tha nàng? Ngươi đến cùng có đầu óc hay không?"

"Tỷ, ta cùng với nàng là thật tâm yêu nhau, cầu ngươi đừng đem nàng giao cho Nhân Ngư Tộc. Không thì, ta lập tức chết ở trước mặt ngươi, ngươi biết, ta không có đùa giỡn!" Diệp Lương Thần nghiêm túc nói.

"Ngươi..." Cô gái che mặt tức giận bộ ngực sữa một trận phập phồng.

"Nhân loại, giao ra nàng!"

Đúng lúc này, quang tráo bên ngoài tên kia Nhân Ngư Tộc nam tử lại nói.

Dương Diệp phát hiện, người chung quanh cá tộc động vật biển càng ngày càng nhiều.

"Mang nàng giao ra!" Cô gái che mặt lạnh lùng nói.

"Ai dám!" Diệp Lương Thần đột nhiên cả giận nói: "Ai dám mang nàng giao ra, trở lại Trung Vực, ta tất diệt hắn cả nhà!"

"Ba!"

Diệp Lương Thần trên mặt lại thêm một dấu bàn tay.

Diệp Lương Thần nhìn cô gái che mặt, Đạo: "Tỷ, ta từ nhỏ đến lớn không có cầu qua ngươi cái gì, ta đây lần van cầu ngươi, chớ đem nàng giao ra, được không? Ngươi đem nàng giao ra, tộc nhân của nàng sẽ giết của nàng, bọn họ thực sự sẽ giết của nàng!"

"Ngày tốt..." Lúc này, một bên mỹ nhân ngư nữ tử đột nhiên nói: "Ngươi đừng vì khó khăn tỷ tỷ ngươi, có thể cùng ngươi gặp nhau, đồng thời cùng ngươi yêu nhau, Hồng Ngữ đã rất thỏa mãn. Cám ơn ngươi ban đầu ở Nhân Tộc săn bắt người trong tay cứu ta, khiến tự ta bảo lưu lại tôn nghiêm, cám ơn ngươi."

"Hồng Ngữ, ta sẽ không đem ngươi giao cho bọn họ, ta sẽ không!" Diệp Lương Thần Đạo: "Chúng ta ước định trôi qua, ta muốn dẫn ngươi đi du lịch thế giới loài người, ta đáp ứng ngươi, ta nhất định sẽ làm được. Tỷ, van cầu ngươi, chớ đem nàng giao cho Nhân Ngư Tộc, chỉ cần ngươi không đem nàng giao cho Nhân Ngư Tộc, ta sau này cái gì tất cả nghe theo ngươi, ta cái gì tất cả nghe theo ngươi..."

Cô gái che mặt hít sâu một hơi, Đạo: "Ngươi có biết hay không, chúng ta sẽ bị những người này cá tộc động vật biển vây công chí tử?"

"Oanh!"

Đúng lúc này, Hải Hạm số đột nhiên một trận kịch liệt lay động. Mọi người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy tên kia Nhân Ngư Tộc nam tử đã tại đối Hải Hạm số xuất thủ.

Dương Diệp sắc mặt cũng là ngưng trọng, bởi vì... Này danh Nhân Ngư Tộc nam tử thực lực rất mạnh a!

"Nhân loại, tốc độ giao ra nàng!" Nhân Ngư Tộc nam tử rồi hướng vòng ánh sáng bảo vệ đánh mấy xoa, Hải Hạm số lại kịch liệt hoảng động.

Dương Diệp trầm mặc, quyết định mặc kệ việc này. Dù sao cũng những người này cá tộc không phải là tới tìm hắn!

Cô gái che mặt cùng Diệp Lương Thần nhìn nhau hồi lâu, đột nhiên, cô gái che mặt một chưởng vỗ ở tại Diệp Lương Thần gáy. Người sau nhất thời hôn mê bất tỉnh, bất quá vẫn là tại Dương Diệp trong tay.

"Ngươi nên biết, hắn sau này nhất định sẽ hận ngươi cả đời, nói không chừng, còn có thể mang ngươi cho rằng là cừu nhân!" Dương Diệp Đạo.

Cô gái che mặt lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đi tới kia Nhân Ngư Tộc nữ tử trước mặt, Đạo: "Xin lỗi, chúng ta không thể lưu lại ngươi."

Tên là Hồng Ngữ Nhân Ngư Tộc nữ tử gật đầu, Đạo: "Ta lý giải, nói giùm cho ta hắn, ta kiếp sau đang làm thê tử của hắn!"

Cô gái che mặt gật đầu, sau đó mang theo Hồng Ngữ đi hướng tên kia Nhân Ngư Tộc nam tử, Đạo: "Các hạ, khiến người của ngươi rút đi, ta lập tức đem nàng giao cho ngươi!"

Nhân Ngư Tộc nam tử nhìn thoáng qua cô gái che mặt, bỗng nhiên, hắn chỉ chỉ một bên Dương Diệp, Đạo: "Còn có hắn, đem hắn cũng cùng nhau giao ra đây!"

Nghe vậy, cô gái che mặt đầu tiên là sửng sốt, sau đó trong lòng vui vẻ, bởi vì trực giác nói cho nàng biết, cái này Nhân Ngư Tộc đám người có phiền toái.

Dương Diệp cũng là sửng sờ, tự mình không biết người này a! Lẽ nào cái này người nào cá tộc cũng đầu phục kia La Tuấn? Nghĩ vậy, Dương Diệp ánh mắt Băng lạnh xuống.

"Thế nào? Các ngươi không muốn?" Nhân Ngư Tộc nam tử lạnh lùng nói. Tại chung quanh hắn, vô số sóng biển cuồn cuộn dựng lên, khí thế kinh người.

Cô gái che mặt nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp Đạo: "Các hạ, giữa chúng ta cũng không giống như quen biết ah? Ta rất hiếu kỳ, ngươi tại sao muốn nhằm vào ta đây?"

"Có người phát lệnh truy nã ngươi, sống có 1 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch, chết có 500 cực phẩm Năng Lượng thạch!" Nhân Ngư Tộc nam tử nói: "Ta cũng thật tò mò, ngươi bất quá chính là Linh Giả Cảnh nhị phẩm con kiến hôi, thế nào liền thẳng 1 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch đây? Tốt lắm, không nhiều lời, thức thời liền tự mình đứng ra ah, không thì bên cạnh ngươi những người này đều biết Nhân ngươi mà chết!"

Không cần suy nghĩ, Dương Diệp cũng biết là ai tại phát lệnh truy nã hắn! Cũng không nhiều lời, Dương Diệp vung tay phải lên, 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch rơi vào bốn phía cái rãnh lỗ trong, nhất thời, vô số đạo chùm tia sáng lần thứ hai phóng lên cao, Nhân Ngư Tộc nam tử kinh hãi, thân hình nhanh tránh, khó khăn lắm tránh thoát trong đó một đạo chùm tia sáng, mà chung quanh hắn một số người cá tộc động vật biển cũng không tốc độ kia, trong nháy mắt bị đánh thành đống cặn bả!

Dương Diệp hiện tại thứ không thiếu nhất chính là cực phẩm Năng Lượng thạch, phải biết rằng, hắn tiểu vòng xoáy nội, còn có chí ít chừng ba vạn siêu phẩm Năng Lượng thạch, một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch tương đương với 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, hắn có bao nhiêu cực phẩm Năng Lượng thạch? Trên đời này, còn có người so với hắn còn giàu có sao?

Dương Diệp vung tay lên, lại là 200 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở cô gái che mặt trước người, Đạo: "Cho ta dùng sức oanh bọn họ, mang cái này hỗn đản đều cho ta đánh thành đống cặn bả, mẹ nó, thật tốt động vật biển không làm, không phải là phải đi làm La Tuấn chính là tay sai, ta hiện tại để cho bọn họ ngay cả cẩu đều không làm được!"

Nhìn Dương Diệp lại lấy ra 200 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, Vân Hải thương hội đám người khóe miệng quất thẳng tới, người trước mắt này rốt cuộc là có nhiều tiền? Cô gái che mặt cũng là nheo mắt, bởi vì cho dù là nàng, làm Vân Hải thương hội một cái cổ đông, cũng là không có biện pháp như Dương Diệp như vậy tiện tay liền lấy ra nhiều như vậy cực phẩm Năng Lượng thạch đi ra ngoài!

Mặc kệ thế nào, hiện tại nguy cơ coi như là giải trừ, nàng cũng không cần đem mỹ nhân kia cá giao ra. Đối với đệ đệ của mình, nàng đương nhiên là thương yêu, cũng không muốn gặp lại hắn tương lai thống khổ cả đời!

Có cực phẩm Năng Lượng thạch, Hải Hạm số thượng trận pháp sẽ không dừng lại qua, vô số đạo chùm tia sáng hướng phía bốn phía không ngừng bắn nhanh đi, xung quanh những Nhân Ngư Tộc đó động vật biển nhất thời đã chết một mảng lớn, kia Nhân Ngư Tộc nam tử vội vã hạ lệnh Nhân Ngư Tộc động vật biển thối lui, không dám ở tới gần Hải Hạm số.

Trong hư không, Nguyên Ngạn đám người nhìn phía dưới một màn này, trong lòng vui vẻ, bởi vì bọn họ nghĩ, cái này nhất định là Vân Hải thương hội đám người sau cùng Năng Lượng thạch. Chờ cái này mấy đợt công kích đi qua, Vân Hải thương hội cực phẩm Năng Lượng thạch vậy cũng trống trơn. Bọn họ không tin cái này Vân Hải thương hội đám người xuất môn sẽ mang cho hơn một nghìn miếng cực phẩm Năng Lượng thạch!

Cho nên, chờ cái này ba quang bó buộc kết thúc, bọn họ liền sẽ ra tay!

"Dương Diệp, ngươi thật có tiền!"

An Tiểu Nam chẳng biết lúc nào lại tới Dương Diệp bên cạnh, bất quá cũng không có dựa vào là gần quá, hiển nhiên, đối Dương Diệp cái này 'Ma đầu' nàng còn là kiêng kỵ!

"Ngươi nghĩ đánh cướp ta sao?" Dương Diệp Đạo.

An Tiểu Nam vội vã khoát tay áo nói: "Ta hiện tại không, ta trở lại mới chịu...." An Tiểu Nam không nghĩ qua là nói lỡ miệng, rất sợ

Dương Diệp ra tay với nàng, vội vã lại hướng lui về sau vài chục bước, không dám ở ngôn ngữ.

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, nữ nhân này, cư nhiên thực sự muốn đánh nhau cướp hắn....

Đúng lúc này, những thứ kia chùm tia sáng tiêu thất, cùng lúc đó, Nguyên Ngạn đám người xuất thủ lần nữa!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 496: Rầm rầm! Phản công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay Nguyên Ngạn đám người mới vừa gia nhập Hải Hạm trăm trượng trong phạm vi, hơn mười Đạo chùm tia sáng lần thứ hai phóng lên cao, hướng phía Nguyên Ngạn đám người bắn nhanh đi, nhìn thấy những quang thúc này, Nguyên Ngạn biến sắc, mà bên cạnh hắn đám người còn lại là kinh hãi gần chết. Mọi người không kịp nghĩ nhiều, vội vã xé rách không gian hướng phía hậu phương bỏ chạy, bất quá vẫn là có sáu người chưa kịp, bị chùm tia sáng đánh trúng, trực tiếp bị đánh thành Hư Vô.

"Đáng chết, bọn họ thế nào còn có cực phẩm Năng Lượng thạch!"

"Nguyên Ngạn, ngươi không phải nói bọn họ không có cực phẩm Năng Lượng thạch sao?"

"Nguyên Ngạn, ngươi là muốn hại chết chúng ta sao? Còn là nói, ngươi Thiên Ma Tông muốn cố ý tiêu hao chúng ta tông môn thực lực?"

"..."

Còn sống còn lại tám gã Tôn Giả Cảnh cường giả đều là căm tức nhìn Nguyên Ngạn. Nguyên Ngạn là Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả, kia Hải Hạm chùm tia sáng đối với hắn mặc dù có chút uy hiếp, nhưng là lại không nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng đối với bọn họ những người này lại bất đồng. Bọn họ bản thân không có đạt được Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, đối mặt loại này chùm tia sáng, hầu như không có năng lực phản kháng!

"Ta làm sao biết bọn họ còn có cực phẩm năng lực thạch?" Nguyên Ngạn tức giận nói: "Hại các ngươi? Các ngươi nhìn, ta Thiên Ma Tông cũng đã chết ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả!"

"Hừ, dù sao cũng lão phu chắc là sẽ không đang xuất thủ, phải ra khỏi tay, ngươi Nguyên Ngạn tự mình động thủ ah!" Một tên trong đó lão giả lạnh lùng nói, lúc trước hắn nếu như chậm một chút điểm, hắn hiện tại chỉ sợ cũng đã thần hồn câu diệt.

Lão giả mà nói vừa ra, ngoại trừ Thiên Ma Tông Xà Nữ cùng một gã khác Tôn Giả Cảnh huyền giả, người còn lại đều là đứng ở sau lưng lão giả. Hiển nhiên, bọn họ cũng không muốn tại đi chịu chết.

Nguyên Ngạn nhìn lão giả, trầm giọng nói: "Liễu tốn, ngươi nên biết, truy sát Dương Diệp, ai vậy ra lệnh. Phóng Dương Diệp đến Trung Vực, người chủ truy cứu xuống tới, ngươi cùng ngươi tông môn gánh nổi lên sao?"

"Vậy ngươi Thiên Ma Tông thượng a!" Liễu tốn lạnh lùng nói: "Đừng cho là ta môn không biết, ngươi Thiên Ma Tông bán như vậy mệnh, còn chưa phải là người chủ hứa hẹn các ngươi, cho các ngươi sau này trở thành Loạn Ma Hải đệ nhất tông môn, có cái này ngon ngọt tại, các ngươi Thiên Ma Tông tự nhiên muốn liều mạng. Nguyên Ngạn, ta cũng không nhiều lời, ta Thương Lan Tông chắc là sẽ không đang xuất thủ, chúng ta đã chết ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả, tính là người chủ truy cứu xuống tới, chúng ta cũng có lí do thoái thác!"

Nguyên Ngạn sắc mặt có chút khó coi nhìn thoáng qua bên cạnh Thần Cơ Tông, Tinh Vân Tông đám người, Đạo: "Các ngươi cũng không có ý định đang xuất thủ?"

Thần Cơ Tông một gã trưởng lão, Đạo: "Nguyên Ngạn, không phải chúng ta không ra tay, mà là chúng ta bây giờ căn bản đã không có biện pháp đối phó cái này Dương Diệp, không phải sao? Như vậy đi, nếu như Nguyên Ngạn ngươi có thể bài trừ kia Vân Hải thương hội Hải Hạm công kích trận pháp, ta đây Thần Cơ Tông liền lưu lại, làm sao?"

"Ta cũng tán thành!" Tinh Vân Tông một gã trưởng lão cũng nói: "Nguyên Ngạn, chỉ cần ngươi có thể bài trừ Hải Hạm trận pháp, chúng ta nguyện ý tiếp tục ở tại chỗ này truy sát Dương Diệp. Nếu như ngươi không thể phá rơi, kia ôm quyền, dù sao chúng ta đã chết rất nhiều Tôn Giả Cảnh cường giả, nếu như chúng ta cũng khai báo ở chỗ này, kia đối với chúng ta tông môn không thể nghi ngờ là một cái đả kích thật lớn!"

Nguyên Ngạn sắc mặt trầm thấp như nước, theo đuổi giết Dương Diệp lúc, Thiên Ma Tông tông chủ đã đã thông báo hắn, cần phải mang Dương Diệp giết chết, không thể để cho hắn đi Trung Vực. Tới thời điểm, hắn cũng là lòng tin tràn đầy, Tôn Giả Cảnh lục phẩm, nhưng lại mang 20 vị Tôn Giả Cảnh cường giả, loại này đội hình, đã có thể tàn sát rơi một cái tông môn. Giết một cái Linh Giả Cảnh nhị phẩm con kiến hôi, còn không dễ dàng?

Thế nhưng sự thực là con này 'Con kiến hôi' so một cái tông môn còn khó hơn đối phó! Nguyên Ngạn có chút minh bạch kia Trung Vực của người chủ, tại sao muốn giết cái này Dương Diệp. Loại này yêu nghiệt, nếu như hắn lớn lên, cho dù là người chủ, chỉ sợ cũng phải vô cùng kiêng kỵ ah? Nếu như mình không thể đưa hắn ở tại chỗ này, người chủ sợ rằng sẽ đối với Thiên Ma Tông còn có tự mình rất thất vọng ah?

Thất vọng trái lại không sao cả, bất quá người nọ chủ cam kết đồ vật, chỉ sợ cũng phải dẹp!

Niệm đến tận đây, Nguyên Ngạn không đang do dự, thân hình lóe lên, đi tới Vân Hải thương hội Hải Hạm bầu trời, nhìn Vân Hải thương hội mọi người, Đạo: "Diệp cô nương, cái này Dương Diệp là người chủ yếu giết người, các ngươi như vậy giúp hắn, liền không sợ đắc tội người chủ sao? Ta nghĩ, Diệp cô nương phụ thân của chắc là sẽ không tán thành Diệp cô nương bây giờ đi là ah?"

Cô gái che mặt Đạo: "Chúng ta không thể nghi ngờ đối địch với Đỉnh Hán Đế Quốc, bất quá tiền bối cũng nhìn thấy, đệ đệ ta tính mệnh còn đang cái này Dương Diệp trong tay, không có biện pháp, ta phải án hắn nói làm."

Nguyên Ngạn sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Nếu như vậy, vậy cũng chớ quái lão phu không khách khí!"

Dứt lời, Nguyên Ngạn tay phải đối về phía dưới Hải Hạm chợt chính là một chưởng đánh xuống, một đạo trăm trượng đại thủ tránh hiện ra, Hải Hạm phía dưới nước biển trực tiếp vén lên, hầu như muốn đem Hải Hạm bao phủ.

"Oanh!"

Đại thủ đánh vào Hải Hạm màn sáng thượng, màn sáng kịch liệt run lên, toàn bộ Hải Hạm đi xuống chợt trầm xuống, vô số sóng biển phóng lên cao.

Mọi người sắc mặt kịch biến!

Dương Diệp nhìn về phía cô gái che mặt, người sau thoáng chần chờ, sau đó sẽ lần khởi động trận pháp, trong sát na, hơn mười Đạo chùm tia sáng phóng lên cao, hướng phía kia Nguyên Ngạn bắn nhanh đi.

Nguyên Ngạn trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, tay phải lần thứ hai đối về phía dưới chợt vỗ, trong đó mười mấy Đạo chùm tia sáng trong nháy mắt bị đại thủ chụp thành Hư Vô, thế nhưng còn có hơn hai mươi Đạo cũng tốc độ không giảm đi tới Nguyên Ngạn trước người của. Nguyên Ngạn hơi biến sắc mặt, hai tay hướng phía phía trước duỗi một cái, bỗng nhiên quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

Chùm tia sáng rồi đột nhiên đọng lại tại tại chỗ!

Phía dưới, Dương Diệp sắc mặt hơi trầm xuống, tay phải lần thứ hai vung lên, 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch rơi vào cô gái che mặt trước mặt, Đạo: "Oanh, oanh chết hắn!"

Cô gái che mặt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó sẽ lần khởi động trận pháp.

Lại là hơn mười Đạo chùm tia sáng phóng lên cao, Nguyên Ngạn sắc mặt đại biến, không dám ở đón đỡ, mấy người lóe ra, xuất hiện ở Hải Hạm một bên khác, Đạo: "Lão phu hôm nay ngược muốn nhìn, các ngươi đến cùng có bao nhiêu cực phẩm Năng Lượng thạch." Nói, lại là một chưởng đánh xuống.

Dương Diệp không thể không nói, cái này Nguyên Ngạn thực lực vẫn là vô cùng mạnh, lấy lực một người, lại có thể đối kháng cái này Hải Hạm trận pháp, bất quá hắn cũng nhìn ra được, đối phương cũng không thoải mái. Những quang thúc này lực sát thương là rất kinh khủng, cho dù Nguyên Ngạn là Tôn Giả Cảnh lục phẩm, thế nhưng nếu như đánh phải một đạo chùm tia sáng, chỉ sợ cũng phải trọng thương!

Dương Diệp biết, đối phương bây giờ là cầm tánh mạng mình tới tiêu hao bọn họ cực phẩm Năng Lượng thạch, bởi vì bọn họ một khi không có cực phẩm Năng Lượng thạch, như vậy, cũng chính là bọn họ tử kỳ. Thế nhưng, hắn sẽ không có sao?

Dương Diệp mặc dù có rất nhiều cực phẩm Năng Lượng thạch, thế nhưng cũng không muốn bị đối phương như thế tiêu hao! Nắm trong tay Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí lần thứ hai trào động, mà Dương Diệp cử động, cũng để cho Vân Hải thương hội đám người phát hiện. Vân Hải thương hội đám người khóe miệng giật một cái, cái này Dương Diệp chẳng lẽ còn nghĩ chém giết kia Nguyên Ngạn không được? Phải biết rằng, kia Nguyên Ngạn thế nhưng Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả a!

Trên bầu trời, Nguyên Ngạn cũng chú ý tới Dương Diệp cử động. Nguyên Ngạn nheo mắt, đối Dương Diệp trong tay chuôi này thần bí đạo khí, hắn đương nhiên là kiêng kỵ, kia Kiếm, vô cùng quỷ dị. Nếu như là bình thường, có phòng bị, hắn tự nhiên một cách tự tin tránh thoát cái này kiếm công kích, thế nhưng hiện tại, ứng phó những thứ kia chùm tia sáng, đã khiến hắn có chút kiệt sức, hắn kia vẫn có thể phân tâm tới phòng bị Dương Diệp công kích?

Phía dưới, Dương Diệp nắm trong tay Thuấn Không chậm rãi giơ lên, Nguyên Ngạn hơi biến sắc mặt, không đang chần chờ, chụp nát trước mặt một đạo chùm tia sáng sau, thân hình nhanh tránh, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Vân Hải thương hội đám người vẻ mặt kinh ngạc, cứ như vậy bị hù chạy? Đường đường Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả, cứ như vậy bị hù chạy?

Dương Diệp cũng là có chút kinh ngạc, đối phương liền chạy như vậy? Bất quá cũng tốt, đỡ phải lãng phí Huyền khí! Phải biết rằng, mỗi huy một lần Thuấn Không Kiếm, đối với hắn tiêu hao cũng đều là to lớn!

Trong hư không, liễu tốn đám người thấy Nguyên Ngạn bại tẩu, đều là lắc đầu, không đang chần chờ, ngoại trừ Thiên Ma Tông hai người bên ngoài, còn lại Tôn Giả Cảnh cường giả đều là xé rách không gian, trực tiếp rời đi. Không thể phá mở kia Hải Hạm trận pháp, bọn họ ở tại chỗ này, một điểm tác dụng chưa từng, không làm được, còn có thể bỏ mạng ở ở đây!

Cho nên, tại nhìn thấy Nguyên Ngạn bại lui sau, bọn họ không chút do dự tuyển chọn rời đi!

Nhìn thấy liễu tốn đám người rời đi, Nguyên Ngạn sắc mặt có chút khó coi, hắn nguyên vốn còn muốn khiến những người này đồng loạt ra tay, bởi vì hắn nghĩ, Dương Diệp đám người cực phẩm Năng Lượng thạch tuyệt đối đã đến cực hạn, chỉ cần những người này cùng hắn đồng loạt ra tay, đang tiêu hao mấy vòng, Dương Diệp đám người hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Thế nhưng hắn không nghĩ tới, những người này thậm chí ngay cả chăm sóc cũng không đánh liền toàn bộ chạy!

"Thật là một đám phế vật!" Nguyên Ngạn tức giận nói.

"Nguyên trưởng lão, chúng ta bây giờ còn muốn xuất thủ sao?" Nguyên Ngạn bên cạnh, Xà Nữ lên tiếng hỏi. Kỳ thực nàng cũng muốn đi, bởi vì lúc này bọn họ căn bản không có biện pháp tại giết Dương Diệp, không làm được, còn có thể mang tự mình khai báo ở chỗ này. Thế nhưng không có biện pháp, nàng là Thiên Ma Tông của người, Nguyên Ngạn không lên tiếng, nàng không dám một mình rời đi!

Trầm mặc một lát, Nguyên Ngạn lắc đầu, Đạo: "Tại có nửa ngày lộ trình, liền đạt được Trung Vực. Tiến nhập Trung Vực, hắn hướng đoàn người một chui, chúng ta căn bản không cách nào tìm được hắn, chúng ta đã mất đi giết hắn cơ hội tốt nhất. Các ngươi trở lại thông tri tông chủ, đã nói ám sát thất bại."

"Nguyên trưởng lão ngươi không quay về?" Xà Nữ hỏi.

Nguyên Ngạn trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Ta còn có việc muốn làm, hai người các ngươi trở về đi."

Xà Nữ hai người gật đầu, xé rách không gian, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Nhìn phía dưới Hải Hạm, Nguyên Ngạn trong mắt tràn đầy sát ý. Cái này Dương Diệp, hắn là không giết không thể, bởi vì Nhân Hoàng La Tuấn từng hứa hẹn qua, chỉ cần giết Dương Diệp, để hắn trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng gia hộ vệ. Trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc hộ vệ, chỗ tốt kia thế nhưng nhiều hơn, không từ mà biệt, chính là mỗi tháng 100 cực phẩm Năng Lượng thạch cũng đã khiến hắn động lòng!

Còn nữa, đối với Dương Diệp trong tay chuôi này đạo khí, hắn cũng là động lòng. Đạo kia khí nếu như tại trên tay hắn, hắn tin tưởng, Tôn Giả Cảnh cường giả trong, đang không có đối thủ của hắn!

Phía dưới, Dương Diệp nhìn thấy chỉ còn lại có Nguyên Ngạn một người, khóe miệng nhất thời lộ ra lướt một cái nhe răng cười. Nếu như đối phương rời đi, hắn cũng chỉ có thể thôi, nhưng là đối phương lại còn giữ lại, hơn nữa còn là độc thân, thật là muốn chết a!

Dương Diệp thu hồi Phược Tiên Thằng, thả Diệp Lương Thần, Đạo: "Các ngươi đi trước, đợi lát nữa ta sẽ đuổi theo các ngươi!" Dứt lời, Dương Diệp phía sau Cửu U Kiếm Vũ một phiến, tiêu thất ở tại tại chỗ! Hắn tin tưởng cô gái che mặt đám người sẽ chờ hắn, bởi vì những Nhân Ngư Tộc đó cũng không có rời đi, muốn đối kháng những Nhân Ngư Tộc đó, Vân Hải thương hội người nhất định phải dựa vào hắn!

Không trung, Nguyên Ngạn nhìn trước mắt Dương Diệp, hơi sửng sờ, người trước mắt này tự mình đi tìm cái chết?

Thế nhưng rất nhanh, sắc mặt của hắn liền thay đổi, bởi vì tại chung quanh hắn, xuất hiện ba gã hắc y nhân!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 497: Khiếp sợ mọi người!

"Hưu!"

Phược Tiên Thằng xuyên thấu không gian, trong nháy mắt đi tới Nguyên Ngạn trước mặt của, Nguyên Ngạn hơi biến sắc mặt, hắn cũng không dám khiến đạo khí này cuốn lấy, đang chuẩn bị mau tránh ra, mà lúc này, hắn quanh mình không gian đọng lại dâng lên, Nguyên Ngạn sắc mặt tái biến, hắn đương nhiên biết, đây là không gian lồng giam duyên cớ, nhưng lại không chỉ một Đạo không gian lồng giam!

"Chỉ bằng loại trình độ này không gian lồng giam liền muốn tù ở tự mình?"

Nguyên Ngạn trong lòng không thèm, hai tay hướng hai bên chợt đẩy, 'Đang' một tiếng, dường như thủy tinh nghiền nát thanh âm của, Tiểu Hồng ba người không gian lồng giam trong nháy mắt bị phá đi, mà kia Phược Tiên Thằng cũng bị hắn một chưởng đẩy lùi!

Mà đúng lúc này, Nguyên Ngạn cũng con ngươi kịch liệt co rụt lại, trên mặt xuất hiện trước nay chưa có vẻ ngưng trọng!

Bởi vì tại chung quanh hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện 4 thanh kiếm. 4 thanh kiếm lẫn nhau trong lúc đó bị từng đạo kiếm quang liên tiếp đến, đưa hắn vây ở trong đó. Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể liếc mắt liền nhìn ra cái này 4 thanh kiếm đều là đạo khí, hơn nữa cái này 4 thanh kiếm bây giờ còn hợp thành một loại làm hắn cảm thấy nghiêm trọng cảm giác nguy hiểm kiếm trận!

"Hắn đến cùng có bao nhiêu đạo khí!"

Nguyên Ngạn trong lòng tức giận mắng, không dám ở có chút sơ suất, trong cơ thể Huyền khí bạo dũng, đang chuẩn bị xuất thủ, mà lúc này, tại chung quanh hắn kia 4 thanh kiếm đột nhiên rất nhanh chuyển động, theo 4 thanh kiếm rất nhanh chuyển động, không mấy đạo kiếm quang tránh hiện ra, đưa hắn túi vây ở trong đó, Nguyên Ngạn sắc mặt đại biến!

"Hủy diệt kiếm trận!"

Kiếm trận bên ngoài, vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ. Mà Dương Diệp sắc mặt thì hung ác trắng đi, bất quá hắn trong mắt lại tràn đầy vẻ tàn nhẫn. Khi hắn y phục nội trên thân thể, một tầng thật mỏng kim sắc lá mỏng dần dần nổi lên.

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, kia vây quanh Nguyên Ngạn những Kiếm đó quang rồi đột nhiên dừng lại, sau một khắc, kiếm quang chợt họa động 'Sửa' một tiếng, Nguyên Ngạn quanh mình không gian trong nháy mắt phá diệt, vô số đạo đen nhánh vết nứt nổi lên, lộ ra làm người ta sợ hắc sắc khí lưu.

Dương Diệp trên mặt cũng không có lộ ra vẻ mặt nhẹ nhỏm, tương phản, sắc mặt của hắn trái lại càng phát ngưng trọng!

"Đi tìm chết ah!"

Đúng lúc này, Nguyên Ngạn tự kiếm quang trong điện xạ ra, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của, một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp trước ngực, khi hắn vỗ lên, mang theo sắc bén vô cùng chưởng mang. Nguyên Ngạn lúc này có chút chật vật, cả người y vật đã bị kiếm quang chẻ phách từng cái, mảng lớn da thịt lộ ra, tại trên mặt hắn cùng bộc lộ ra những thứ kia trên da, tràn đầy máu dầm dề vết kiếm!

Bất quá lúc này Nguyên Ngạn trên mặt là mang theo nụ cười, khoái ý dáng tươi cười. Bởi vì... Này sao gần cự ly, đừng nói Dương Diệp, coi như là cùng hắn cùng giai cường giả cũng không thể né tránh ra, nói cách khác, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Dương Diệp vừa chết, Dương Diệp trên người cái này đạo khí, còn có kia thiên địa linh vật, đều là của hắn!

Có cái này đạo khí tại, Tôn Giả Cảnh cường giả trong, hắn có thể xưng vô địch! Nghĩ vậy, Nguyên Ngạn nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn.

Nguyên Ngạn không có chú ý tới, lúc này Dương Diệp khóe miệng cũng là mang theo nụ cười!

"Oanh!"

Nguyên Ngạn một chưởng vỗ ở tại Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp không chút sứt mẻ, Nguyên Ngạn dáng tươi cười đọng lại, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười mở rộng. Dương Diệp biết, hắn hủy diệt kiếm trận căn bản không cách nào đánh chết cái này Nguyên Ngạn, nhiều lắm chính là trọng thương đối phương, phải biết rằng, cái này Nguyên Ngạn thế nhưng so với kia Đinh Tượng mạnh hơn mấy phần! Cho nên, đang thi triển hủy diệt kiếm trận lúc, hắn cũng đã khởi động Nhân Hoàng Giáp!

Nguyên Ngạn không kịp nghĩ nhiều, bản năng khiến hắn nghĩ mau tránh ra, mà lúc này, Dương Diệp trên cánh tay Phược Tiên Thằng giống như một điều Tiểu Xà trong nháy mắt quấn ở trên người của hắn. Nhận thấy được trong cơ thể Huyền khí yên tĩnh lại, Nguyên Ngạn ánh mắt lộ ra kinh hãi gần chết thần tình, mà lúc này, Tiểu Hồng xuất hiện ở phía sau hắn, cùng lúc đó, một đạo hàn quang tự Nguyên Ngạn sau lưng xuyên qua!

Nguyên Ngạn trong hai mắt màu sắc dần dần tiêu tán, chỉ là trước khi chết, trong mắt của hắn còn là mang theo vô tận vẻ không cam lòng.

Thấy Nguyên Ngạn bỏ mình, Dương Diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, khởi động Nhân Hoàng Giáp, đã hết sạch trong cơ thể hắn là số không nhiều Huyền khí, hoàn hảo hắn có dự kiến trước, tại khởi động kiếm trận thời điểm, liền lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch tại bắt đầu hấp thu, cho nên mới không còn khiến hắn giống như trước như vậy toàn thân liệt!

Nghĩ đến trước đây đánh chết Đinh Tượng lúc chật vật dạng, Dương Diệp không khỏi thầm mắng mình là ngu ngốc. Bởi vì nếu như hắn lúc đó có thể hảo hảo kế hoạch một phen, tựa như lần này như vậy, lúc đó chắc chắn sẽ không làm chật vật như vậy.

Lắc đầu, Dương Diệp mang Kiếm Linh gọi về đi ra, sau đó mang Nguyên Ngạn thi thể giao cho Kiếm Linh, cái này Nguyên Ngạn thực lực không sai, phi thường thích hợp chế tác kiếm nô. Mặc dù bây giờ hắn không có biện pháp thu phục, thế nhưng hắn tin tưởng, hắn rất nhanh thì có thể làm xong rồi.

"Mau đề thăng tới Tôn Giả Cảnh ah, ngươi đạt được Tôn Giả Cảnh, trên đời này, ngoại trừ Hoàng Giả Cảnh, hẳn không có Tôn Giả Cảnh cường giả có thể tuỳ tiện đánh chết ngươi! Mà đạt được Tôn Giả Cảnh, ngươi cũng là có thể thu phục càng nhiều hơn kiếm nô, nói chung, đạt được Tôn Giả Cảnh, khi đó Nhân Hoàng ngay cũng không có biện pháp dùng loại này ám sát phương pháp tới đối phó ngươi." Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, tán thành Kiếm Linh thuyết pháp. Hiện tại hắn tuy rằng có thể chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng dựa vào là đều là đạo khí cùng kiếm nô, nếu như không có đạo khí cùng kiếm nô, hắn tuyệt đối là không làm hơn Tôn Giả Cảnh, cho dù là phổ thông Tôn Giả Cảnh cường giả. Cho nên, như kiếm Linh theo như lời, hắn phải mau chóng đề thăng tới Tôn Giả Cảnh!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó Bàn ngồi xuống, hấp thu trong ngực siêu phẩm Năng Lượng thạch. Tuy rằng nghĩ đạt được Tôn Giả Cảnh, nhưng là vẫn muốn theo theo tiến dần, từng bước một tới.

Siêu phẩm Năng Lượng thạch năng lượng cực kỳ tinh thuần, một tia do như thực chất linh khí không ngừng dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, tiến nhập trong cơ thể sau, linh khí trải qua xuyên chọn, đào thải, tinh luyện, cuối cùng hóa thành Huyền khí chậm rãi theo kinh mạch hướng phía hắn tiểu vòng xoáy vọt tới. Lúc trước trong cơ thể hắn đã khô, hiện tại Huyền khí vào cơ thể, trong cơ thể hắn huyết dịch nhất thời sống nhảy lên.

Cứ như vậy, khoảng chừng qua nửa canh giờ, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí đã khôi phục không sai biệt lắm. Không chỉ có Huyền khí đã khôi phục, Dương Diệp còn phát hiện, lúc này hắn đã tăng lên nhất phẩm, đạt tới Linh Giả Cảnh tam phẩm, nhưng lại mơ hồ có phá tan Linh Giả Cảnh tứ phẩm xu thế, bất quá bị hắn áp chế xuống tới.

Tuy rằng hắn cũng muốn mau sớm đạt được Tôn Giả Cảnh, thế nhưng hắn cũng không muốn căn cơ bất ổn, thực lực đề thăng quá nhanh, đúng là vẫn còn có tai họa ngầm, đặc biệt hắn đã từng còn dùng bí pháp mạnh mẽ đề thăng quá cảnh giới, lần kia, hắn cảm giác được, mặc dù không có chân chính xúc phạm tới hắn căn bản, nhưng hoặc nhiều hoặc ít vẫn có ảnh hưởng. Cho nên, theo theo tiến dần, từng bước một tới, mang cơ sở đánh làm, mới là trọng yếu nhất.

Lần này ngoại trừ nhiều một cái kiếm nô cùng tăng lên nhất phẩm thực lực, Dương Diệp còn có một cái thu hoạch, đó chính là tại đây Nguyên Ngạn trong tay, hắn chiếm được một quyển thiên cấp hạ phẩm Huyền kỹ: Cự Linh Thủ! Cái này Cự Linh Thủ uy lực, hắn vẫn hài lòng, phải biết rằng, lúc trước cái này Nguyên Ngạn thế nhưng dùng chiêu này thiếu chút nữa mang Hải Hạm màn sáng nổ nát!

Tuy rằng không phải là kiếm kỹ, nhưng là vẫn hữu dụng.

Mang đồ vật thu vào, Dương Diệp không ở dừng lại, phía sau Cửu U Kiếm Vũ một phiến, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Vân Hải thương hội Hải Hạm thượng.

"Tỷ, kia Dương Diệp thật là đi giết kia Nguyên Ngạn?" Tại cô gái che mặt bên cạnh, đã tỉnh táo lại Diệp Lương Thần hỏi. Diệp Lương Thần sau khi tỉnh lại, nhìn thấy kia Nhân Ngư Tộc nữ tử còn đang, mừng rỡ như điên, khi biết là bởi vì Dương Diệp nguyên nhân lúc, hắn đối Dương Diệp thật là tốt cảm nhất thời thành thẳng tắp bay lên.

"Chắc là ah!" Cô gái che mặt có chút không xác định, thành thật mà nói, Dương Diệp hoàn toàn lật đổ nàng đối Thiên mới yêu nghiệt định nghĩa. Linh Giả Cảnh chém giết Tôn Giả Cảnh, chính là tại Trung Vực, có thể làm được cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay a. Nếu như Dương Diệp thực sự chém giết kia Tôn Giả Cảnh lục phẩm Nguyên Ngạn, như vậy, cái này liền đã không phải là yêu nghiệt có thể hình dung.

"Nguyên bản ta nghĩ ta tính là chiến không thắng nổi hắn, nhưng vậy cũng có thể chiến cái bình thủ, không nghĩ tới, ta cùng với hắn trong lúc đó chênh lệch đã vậy còn quá đại, thật là đủ đả kích người ai!" Diệp Lương Thần than thở. Thân là Trung Vực người, hắn, phải nói tất cả thân là Trung Vực của người, đều cũng có điểm khinh thường Trung Vực bên ngoài cái khác vực huyền giả. Cho nên, tính là biết Dương Diệp đã trở thành Kiếm Hoàng, hắn cũng hiểu được không có gì. Thẳng đến trước giao thủ, hắn mới phát hiện, hắn cùng với Dương Diệp trong lúc đó chênh lệch!

"Người nọ rất mạnh, coi như là tại chúng ta Nhân Ngư Tộc trong, không, phải nói là tại chúng ta toàn bộ hải tộc trong đều là đứng đầu nhất." Diệp Lương Thần bên cạnh Hồng Ngữ Đạo: "Thế nhưng ngươi cũng đừng nổi giận, ngươi cùng hắn trong lúc đó mặc dù có chênh lệch, thế nhưng còn chưa tới tuyệt vọng tình trạng, ngươi hẳn là lấy hắn là mục tiêu, nỗ lực đuổi theo hắn, như vậy, ngươi mới có thể càng ngày càng mạnh!"

Diệp Lương Thần cười cười, thân thủ cầm Hồng Ngữ tay của, Đạo: "Yên tâm, ta sẽ không bị hắn đả kích!"

Hồng Ngữ mỉm cười, trở tay cầm Diệp Lương Thần tay của, trong mắt tràn đầy nhu tình.

"Tiểu thư, chúng ta thực sự phải đợi hắn sao?" Tại cô gái che mặt bên cạnh, cầm kiếm lão giả nói: "Hắn cùng với La Tuấn là tử địch, chúng ta không hẳn là cuốn vào giữa bọn họ ân oán."

Cô gái che mặt Đạo: "Đã muộn, tại chúng ta giúp hắn mở ra trận pháp đối phó Thiên Ma Tông đám người thời điểm liền đã muộn. Hiện tại, chúng ta cùng hắn là thật người trên một cái thuyền!"

"Chúng ta có thể lấy chồng Hoàng giải thích!" Lão giả nói.

"Ngươi cho là hắn có tin hay không?" Cô gái che mặt Đạo: "Hơn nữa, có tin hay không đều không có ý nghĩa gì. Có lấy cớ này, chúng ta muốn nha thần phục hắn, muốn nha chính là hắn xuất thủ đối phó chúng ta Vân Hải thương hội. Chúng ta muốn nữa bảo trì trung lập, đã không thể nào!"

Nghe vậy, lão giả lắc đầu, Vân Hải thương hội nguyên bản bảo trì trung lập, không cuốn vào Nhân Hoàng cùng với kia vực còn có Nam Vực trong lúc đó ân oán, thế nhưng lần này bọn họ trợ giúp Dương Diệp, mặc dù là bị ép buộc, thế nhưng kia La Tuấn sẽ quản cái này sao? Như tiểu thư nhà mình theo như lời, Vân Hải thương hội muốn tại bảo trì trung lập, không thể nào!

Đúng lúc này, trong bầu trời một đạo nhân ảnh hiện lên, lập tức, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Thấy Dương Diệp, mọi người sắc mặt khẽ biến.

"Dương Diệp, ngươi giết kia Nguyên Ngạn?" An Tiểu Nam nhẹ giọng hỏi.

Mọi người ánh mắt cũng là nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp không trả lời An Tiểu Nam nói, nhìn về phía cô gái che mặt, Đạo: "Diệp cô nương, chúng ta còn bao lâu đạt được Trung Vực?"

Cô gái che mặt nhìn thoáng qua phía trước, Đạo: "Nếu như xung quanh những Nhân Ngư Tộc đó không ngăn trở chúng ta, tối đa tam canh giờ, chúng ta là có thể đạt được Trung Vực. Thế nhưng nếu như những người đó Ngư Tộc ra tay với chúng ta, chúng ta có thể phải kéo dài một hai ngày. Bởi vì bọn họ có thể ảnh hưởng nơi này Thủy Vực, hoặc là chế tạo phong bạo!"

Dương Diệp vung tay phải lên, 300 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở cô gái che mặt trước mặt, Đạo: "Toàn lực gia tốc, trận pháp một đường mở ra, cho ta dùng sức oanh!" Dứt lời, Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới không trung, Đạo: "Diệp cô nương, khiến người của ngươi giúp ta ngăn cản một ít tôn cấp động vật biển, ta muốn nấu cái này muốn chết động vật biển!"

Cô gái che mặt sửng sốt, không biết Dương Diệp muốn, thế nhưng mỗi một cự tuyệt, đối về người phía sau gật đầu, ở sau lưng nàng mọi người thân hình lóe lên, đi tới không trung.

Thấy thế, Dương Diệp gật đầu, tay phải vừa lộn, U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở trong tay hắn, nhìn phía xa những thứ kia động vật biển, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, phải tay cầm U Minh Quỷ hỏa đối về phía dưới chợt ném đi.

"Lão tử hôm nay nấu các ngươi, cho các ngươi đi làm La Tuấn chó chết!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 498: Trung Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

U Minh Quỷ hỏa rơi vào trong nước biển, cấp tốc lan tràn, không được hai hơi thở thời gian, phương viên xung quanh hơn một trăm trượng phạm vi toàn bộ hóa thành một cái biển lửa, nước biển trong nháy mắt sôi trào lên. Trong đó một ít cấp bậc hơi thấp Nhân Ngư Tộc động vật biển, nhất thời bị tươi sống chết cháy, còn lại sống sót động vật biển kinh hãi gần chết, vội vã hướng phía nước biển ở chỗ sâu trong đào tẩu.

Tràng diện, một mảnh hỗn độn, tiếng kêu rên vang vọng không dứt!

Nhìn kia một cái biển lửa, Vân Hải thương hội đám người sắc mặt ngưng trọng, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong con mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ. Cô gái che mặt trong mắt cũng tràn đầy kiêng kỵ vẻ, hiện tại nàng nghĩ đến một câu nói: "Kiếm Hoàng, một kiếm phá vạn pháp, cùng giai vô địch!" Trước đây nàng có chút không tin, đặc biệt tại Kiếm Hoàng xuất hiện ở Nam Vực lúc.

Thế nhưng hiện tại, nàng phải tin!

"Anh ta, hẳn là đánh không lại người kia ah..." Nhìn trên bầu trời, treo trên bầu trời trôi Dương Diệp, An Tiểu Nam thấp giọng lẩm bẩm nói.

Tại Dương Diệp bên cạnh những Vân Hải đó thương hội cường giả lúc này trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi, ngay cả kia vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là như vậy, bởi vì tại Dương Diệp trên người, bọn họ cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt!

"A, nhân loại, ta giết ngươi!"

Đúng lúc này, xa xa cầm trong tay tam giác xoa Nhân Ngư Tộc nam tử đột nhiên gầm lên giận dữ, cùng bên cạnh hắn vài tên tôn cấp động vật biển hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Dương Diệp cũng sẽ không cùng bọn chúng liều mạng, không có ý nghĩa. Tay phải nhất chiêu, U Minh Quỷ hỏa hóa thành một đóa Tiểu Hỏa diễm một nhập hắn trong thân thể. Thân hình khẽ động, Dương

Diệp rơi vào Hải Hạm thượng, nhìn thoáng qua cô gái che mặt, nữ tử hội ý, lần thứ hai khởi động trận pháp, hơn mười Đạo chùm tia sáng phóng lên cao, kia Nhân Ngư Tộc nam tử kinh hãi, không dám cứng rắn hám, vội vã né tránh, mà bên cạnh hắn hai gã tôn cấp động vật biển cũng không thực lực của hắn, bị chùm tia sáng đánh trúng, tại chỗ bỏ mình!

Nhìn mình tộc nhân ngã xuống, Nhân Ngư Tộc nam tử tức giận hai mắt muốn phun hỏa, bất quá nhưng cũng không dám đang đến gần Hải Hạm, chỉ có thể ở xa xa oán độc nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Dương Diệp đánh giá Hải Hạm, không thể không nói, cái này Hải Hạm đúng là một cái tốt, ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều có thể đủ tuỳ tiện oanh chết, mình là không phải là muốn cũng mua một chiếc đây? Bất quá rất nhanh hắn liền hủy bỏ ý nghĩ của chính mình, bởi vì hắn muốn thứ này, căn bản không có gì dùng, bởi vì... Này đồ vật chỉ có thể ở trên biển dùng!

"Diệp cô nương, loại này Hải Hạm, tại đây Loạn Ma Hải vực nhiều không?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Cô gái che mặt gật đầu một cái nói: "Toàn bộ Loạn Ma Hải vực, có chừng hơn vạn chiến thuyền ah!"

"Nhiều như vậy?" Dương Diệp kinh ngạc nói, hơn vạn, nếu như hơn vạn chiến thuyền Hải Hạm cùng nhau khởi động trận pháp, hắn không dám tưởng tượng vậy có nhiều kinh khủng...

Cô gái che mặt Đạo: "Ta biết Dương ý của công tử, kỳ thực Dương công tử có điểm khả năng không nghĩ tới, cái này Hải Hạm tuy rằng kinh khủng, thế nhưng nó tiêu hao cũng là cực kỳ kinh khủng, coi như là một ít đại tông môn cũng dùng không tưởng cái này Hải Hạm. Cho nên, cái này Loạn Ma Hải vực mặc dù có rất nhiều Hải Hạm, nhưng cũng không kinh khủng, bởi vì không có thế lực kia sẽ đi khởi động nó trận pháp, giống chúng ta như vậy một ngày liền đi tìm hơn một ngàn miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, trăm năm qua, chúng ta là người thứ nhất!"

Dương Diệp gật đầu, quả thực, nếu như không phải là hắn có kỳ ngộ, thu được Bạch Long hơn vạn năm bảo tàng, đánh chết hắn cũng sẽ không đi khởi động Hải Hạm thượng trận pháp, điều này thật sự là quá đốt cực phẩm Năng Lượng thạch. Giản đơn điểm tới nói, cái này Hải Hạm đối rất nhiều tông môn hoặc là thế lực mà nói, chính là thuộc về cái loại này mua lên, thế nhưng dùng không tưởng tồn tại!

Dương Diệp trầm ngâm hạ, lại hỏi: "Diệp cô nương, cái này Loạn Ma

Hải vực, phương nào thế lực có Hải Hạm tối đa?"

"Đinh gia!" Cô gái che mặt Đạo: "Bọn họ đã khống chế Loạn Ma Hải vực hầu như tám phần mười Hải Hạm, tại đây Loạn Ma Hải, bọn họ là chân chánh bá chủ."

Đinh gia sao? Dương Diệp hiện tại tin tưởng lúc đầu Đinh Thược Dược nói, Đinh Thược Dược lúc đầu nói nếu như nàng Đinh gia nguyện ý, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc Binh căn bản đừng nghĩ từ Loạn Ma Hải vực trải qua, quả thực, nhiều như vậy Hải Hạm, tuy rằng cần đại lượng cực phẩm Năng Lượng thạch, thế nhưng lấy Đinh gia thực lực cùng nội tình, khởi động cái vài lần, chắc là không vấn đề gì!

Đối với phổ thông quân đội mà nói, đừng nói vài lần, chính là một lần bọn họ đều không chịu nỗi!

"Dương công tử lần này đi Trung Vực, mục đích thế nhưng kia đất man hoang Thánh Giả di tích?" Cô gái che mặt đột nhiên nói.

Dương Diệp có chút vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Diệp cô nương làm sao biết?"

Cô gái che mặt trầm ngâm hạ, Đạo: "Dương công tử cũng biết, cái này Trung Vực là Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn? Hơn nữa Trung Vực Tam cửu phẩm tông môn đều đã hướng Đỉnh Hán Đế Quốc dựa, còn lại một ít siêu cấp thế gia cũng mơ hồ có hướng Đỉnh Hán Đế Quốc dựa xu thế. Dương công tử bước vào Trung Vực, có thể nói là trên đời đều địch. Thứ cho ta nói thẳng, lấy Dương công tử thực lực bây giờ, tiến nhập Trung Vực sau, ngươi sợ rằng nửa bước khó đi!"

Dương Diệp trầm mặc, kỳ thực chính hắn làm sao thường không biết hắn hiện tại gặp phải trắc trở? Thế nhưng hắn không có biện pháp, hắn vẫn phải tiếp tục đi phía trước đi tới. Tuy rằng không úy kỵ, thế nhưng hắn phi thường rõ ràng, vào Trung Vực, chờ đợi hắn là cái gì, nhất định là so với trước còn muốn kinh khủng gấp mười lần, gấp trăm lần truy sát.

Nhưng thì tính sao?

Dương Diệp Đạo: "Diệp cô nương nói ta tán thành, thế nhưng, lẽ nào ta hiện tại muốn quay đầu hồi đi không được? Mặc kệ phía trước có cái gì đang đợi ta, ta đều biết quyết chí tiến lên! Đều nói Nhân Hoàng ra, vạn vực phục, hắn là thiên địa này người phát ngôn, ta Dương Diệp cũng không phục, ta ngược muốn nhìn, là hắn Nhân Hoàng cười đến cuối cùng, hay là ta Dương Diệp cười đến cuối cùng!"

"Nói rất hay!" Lúc này, một bên An Tiểu Nam đột nhiên vỗ tay một cái, Đạo: "Dương ma đầu, ngươi nói không sai, ta cũng xem kia La Tuấn rất không thoải mái, người nào Hoàng nha, chính là một tiểu nhân hèn hạ. Nếu như hắn đường đường chính chính tới đánh bại ngươi, ta còn sẽ bội phục hắn, thế nhưng hắn dùng loại này hạ tam lạm phương pháp tới giết ngươi, ta coi hắn không tưởng, hoàn hảo gia gia ta lúc đầu không có đáp ứng cùng hắn hợp tác!"

Dương ma đầu? Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này, thực sự đưa hắn làm ma đầu a! Bất quá ngẫm lại cũng là, hắn sở tác sở vi đều là suất tính làm, cũng không giảng đúng sai, cái này cùng trong truyền thuyết những thứ kia ma đầu tác phong không phải là một dạng sao?

Cô gái che mặt do dự một chút, sau đó nói: "Nếu như Dương công tử nguyện ý, đến rồi Trung Vực, có thể đến ta Diệp gia tạm lánh một chút. Tuy rằng ta Diệp gia không bằng Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng ta Diệp gia cũng không phải người khác có thể tùy tiện đắn đo." Nàng vốn là muốn cùng Dương Diệp bỏ qua một bên quan hệ, dù sao nàng cũng không muốn đem Đỉnh Hán Đế Quốc vào chỗ chết đắc tội, thế nhưng suy nghĩ một chút nghĩ, nàng còn là quyết định lấy lòng Dương Diệp, bởi vì nàng nghĩ, người nọ Hoàng chưa chắc là có thể diệt trừ Dương Diệp!

Mà một khi Dương Diệp bất tử, lớn lên, đến lúc đó, Diệp gia thì tương đương với cùng một cái siêu cấp cường giả có giao tình!

Đối với cô gái che mặt lấy lòng, Dương Diệp có chút kinh ngạc, biết địch nhân của hắn là Đỉnh Hán Đế Quốc, nữ nhân này lại còn dám hướng hắn lấy lòng, không thể không nói, đối phương vẫn rất có quyết đoán a! Đạo: "Diệp cô nương thật là tốt ý ta tâm lĩnh, bất quá ta hiện tại nếu là đến Diệp gia, đối ta đối với ngươi Diệp gia chưa từng chỗ tốt, hơn nữa, ta phải mau chóng chạy đi Thánh Giả di tích!"

Cô gái che mặt còn muốn nói điều gì, lúc này, ở sau lưng nàng một gã lão giả đột nhiên nói: "Tiểu thư, Trung Vực đến rồi!"

Nghe vậy, Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy xa xa một mảnh kiến trúc hùng vĩ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

"Bành!"

Cửu U Kiếm vực xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

Dương Diệp biết, trên bờ sợ rằng không biết có bao nhiêu người đang chờ hắn đây. Không có biện pháp, hắn phải lần thứ hai chạy trốn chết. Mặc dù có chút biệt khuất, nhưng người nào kêu đây là địa bàn của người ta đây?

Đúng lúc này, một bên cô gái che mặt đột nhiên lấy ra một trương phù lục cùng một trương da dê cuốn đưa tới Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Dương công tử, cái này là một quả thượng phẩm lập tức truyền tống phù cùng Trung Vực địa đồ, hai thứ đồ này, bây giờ đối với Dương công tử mà nói, phải có chút tác dụng!"

Dương Diệp nhìn nữ tử liếc mắt, sau đó mỉm cười, cũng không cự tuyệt, tiếp nhận đồ vật, Đạo: "Phần nhân tình này, ta nhớ kỹ!"

Cô gái che mặt Đạo: "Dương công tử bảo trọng!"

Dương Diệp gật đầu, thân hình khẽ động, thiểm lược bầu trời, mà đúng lúc này, xa xa trên bờ bầu trời đột nhiên xuất hiện 10 mấy đạo nhân ảnh, 10 mấy đạo nhân ảnh lấy tốc độ cực nhanh hướng phía Dương Diệp bên này mà đến.

Mười mấy người, toàn bộ đều là Tôn Giả Cảnh cường giả! Hơn nữa trong đó còn có năm tên đạt tới Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài!

Dương Diệp nheo mắt, cái này La Tuấn thật là cho hắn bày ra Thiên La địa a!

Dương Diệp không do dự, bóp nát trong tay thượng phẩm lập tức truyền tống phù, một trận lóe ra, cả người hắn tiêu thất ở tại tại chỗ. Dương Diệp vừa biến mất, hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả liền xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng!

"Đáng chết, hắn dĩ nhiên có lập tức truyền tống phù!"

Một người trung niên mặt âm trầm nổi giận mắng, giết Dương Diệp, thế nhưng có 1 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch a, cứ như vậy bay, hắn tức giận muốn giết người!

Rất nhanh, hắn đưa mắt đầu đến rồi phía dưới Vân Hải thương hội chờ trên thân người, trong mắt lóe lên lướt một cái hung quang, đang chuẩn bị xuất thủ, mà đúng lúc này, tại bên cạnh hắn một gã Tôn Giả Cảnh cường giả ngăn cản hắn, Đạo: "Đây là Vân Hải thương hội Hải Hạm, khác xung động, không thì trêu chọc Diệp gia kia lão phong tử, chúng ta đều không sống nổi!"

Nghe được là Vân Hải thương hội, trung niên nhân nheo mắt, trong lòng sát ý nhất thời biến mất, Đạo: "Kia Dương Diệp hẳn là còn đi không bao xa, chúng ta tách biệt theo đuổi, lấy tốc độ của chúng ta, nhất định có thể đuổi theo hắn!"

"Tách biệt truy hắn?" Một tên trong đó cường giả cau mày nói: "Nghe đồn người này có chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả thực lực, chúng ta tách biệt truy, có đúng hay không..."

"Cái này thân thể* ngươi cũng tên?" Trung niên nhân cả giận nói: "Linh Giả Cảnh chém giết Tôn Giả Cảnh? Ngươi cho là hắn là năm đó kiếm tông tổ sư a! Thực lực của hắn không sai ta là tin, thế nhưng muốn nói có thể chém giết Tôn Giả Cảnh, đánh chết ta cũng không tin, phỏng chừng chính là nghe nhầm đồn bậy, đưa hắn truyền thần mà thôi!"

Nghe vậy, mấy người suy nghĩ một chút, cũng hiểu được là, quả thực, lấy Linh Giả Cảnh nhị phẩm chém giết Tôn Giả Cảnh, điều này thật sự là có chút quá mức không thể tưởng tượng nổi. Dù sao cũng bọn họ đời này liền không có thấy tận mắt đã đến!

Mấy người thân hình lóe lên, hướng phía bất đồng phương vị thiểm lược đi, trong chớp mắt đó là tiêu thất ở tại trên biển.

Hải Hạm thượng, Diệp Lương Thần Đạo: "Tỷ, những người này hình như là tán tu, xem ra kia La Tuấn đã tại toàn bộ Trung Vực đối Dương Diệp tuyên bố lệnh truy nã!"

Cô gái che mặt gật đầu, không nói gì.

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, Kiếm Hoàng Dương Diệp đi tới Trung Vực tin tức này, dường như ôn dịch thông thường truyền khắp toàn bộ Trung Vực, rất nhiều Trung Vực tán tu cường giả, ngoại trừ Tôn Giả Cảnh cường giả, còn có Linh Giả Cảnh, Vương Giả Cảnh, thậm chí còn có Tiên Thiên Cảnh đều đang điên cuồng tìm kiếm Dương Diệp!

Bởi vì Đỉnh Hán Đế Quốc phát lệnh truy nã Dương Diệp tiền thù lao từ 1 nghìn miếng cực phẩm Năng Lượng thạch tăng đến rồi 3 nghìn miếng, hơn nữa còn có hai cuốn thiên cấp hạ phẩm Huyền kỹ cùng một món thiên cấp hạ phẩm Huyền bảo!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 499: Sát Lục chi thủy

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tại Nam Vực danh tiếng rất lớn, không người không biết, không người không kiêng kỵ. Thế nhưng tại Trung Vực, rất nhiều người là không biết Dương Diệp, phải nói không biết Dương Diệp đích thực chính thực lực. Mặc dù biết Dương Diệp là Kiếm Hoàng, thế nhưng tại Trung Vực những thứ kia huyền giả xem ra, Dương Diệp dù sao chỉ là Linh Giả Cảnh huyền giả, tính là tại yêu nghiệt, có thể yêu nghiệt đi nơi nào?

Đỉnh Hán Đế Quốc khai ra thưởng cho, thật sự là quá mê người, rất nhiều người căn bản không cách nào cự tuyệt, cũng không muốn cự tuyệt. Đặc biệt những tán tu kia huyền giả, cái này đối với bọn họ mà nói chính là một cái cơ hội ngàn năm một thuở, chỉ cần giết Dương Diệp, vận mạng của bọn họ liền bị cải biến. Ngay sau đó, vô số tán tu bắt đầu tìm kiếm khắp nơi Dương Diệp tung tích.

Không chỉ có là tán tu, chính là một ít thế gia cùng một chút tông môn cường giả cũng động tâm. 3 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch, đây đối với Đỉnh Hán Đế Quốc mà nói có thể không coi vào đâu, thế nhưng đối những thế gia này cùng một chút tông môn mà nói cũng một khoản không nhỏ tài phú, là tối trọng yếu là chỉ cần giết một gã Linh Giả Cảnh huyền giả là có thể thu được cái này bút tài phú!

Linh Giả Cảnh? Loại này con kiến hôi, trong nháy mắt giữa liền diệt tồn tại...

Dương Diệp cảm giác một trận thiên toàn địa chuyển, đầu có chút ảm đạm, không biết qua bao lâu, cái loại cảm giác này mới tiêu thất. Mở hai mắt ra, Dương Diệp không khỏi sửng sốt, đây là cái gì địa phương quỷ quái?

Lúc này Dương Diệp tại một giữa trong phòng, trong phòng tràn ngập thấm vào ruột gan nhàn nhạt mùi hoa, bàn trang điểm, màu hồng trướng mạn... Liếc mấy cái, Dương Diệp đó là biết, đây là một gian khuê phòng của nữ nhân. Ngẫu nhiên truyền tống đến khuê phòng của nữ nhân, Dương Diệp nhất thời có chút không nói gì, chẳng lẽ mình đào hoa như thế cường?

Dương Diệp cũng không muốn bị người cho rằng là hái hoa tặc, xoay người muốn ly khai, ngay tại lúc lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến thanh âm, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, phải ngừng lại.

"Uyển nhi, kia Trần Ngọc tuổi còn trẻ cũng đã đạt được Linh Giả Cảnh thất phẩm, càng Thiên Lam Tông đệ tử chân truyền, không nói tại chúng ta không cần thành, chính là tại toàn bộ Trung Vực, phải nói tại toàn bộ huyền giả đại lục đều là sắp xếp được với danh hào thiên tài a! Ngươi gả cho hắn, sau này chờ hắn trở thành Tôn Giả Cảnh cường giả, nắm giữ Trần gia, kia ngươi chính là Trần Giai chủ mẫu. Tốt như vậy của người, như thế điều kiện tốt, ngươi nếu như bỏ lỡ, sẽ hối hận cả đời!"

Ngoài cửa, một người trung niên nam tử đối về trước mặt hắn một nữ tử tận tình khuyên bảo Đạo.

Nữ tử đại Ước Nhị Thập tới tuổi, mặc quần áo lục nhạt sắc quần dài, như mây tóc áo choàng xuống, phiêu dật thanh tú. Người lớn lên cực mỹ, thế nhưng làm cho cũng nhu nhu nhược nhược hình dạng.

Nghe được trung niên lời của nam tử, nữ tử không trả lời, chỉ là hơi cúi đầu, mặt mày buông xuống.

Trung niên nam tử lại khuyên nhủ: "Uyển nhi, kia Trần Ngọc đối với ngươi thế nhưng mối tình thắm thiết, ngươi gả cho hắn, hắn tuyệt đối sẽ không cô phụ của ngươi. Hơn nữa, ngươi gả cho hắn, Lâm gia chúng ta tại không cần thành cũng có bảo đảm, không có người nào dám tuỳ tiện khi dễ chúng ta."

Lâm Uyển Nhi trầm mặc như trước, hai tay nắm thật chặc mình làn váy.

Trung niên nam tử thấp giọng thở dài, do dự một chút, hỏi: "Uyển nhi, ngươi có đúng hay không có người thích?"

"Dám!"

Đúng lúc này, một gã mặc hoa bào thanh niên nam tử xuất hiện ở ngoài cửa lớn.

Thấy tên này hoa bào nam tử, Lâm Uyển Nhi trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ sợ hãi, theo bản năng hướng lui về sau hai bước.

"Trần công tử, sao ngươi lại tới đây?" Trung niên nhân ngẩn người, sau đó cười nói.

Trần Ngọc đi tới trước mặt hai người, không có để ý trung niên nam tử, nhìn Lâm Uyển Nhi Đạo: "Uyển nhi, ngươi một mực trốn tránh ta, ngươi có phải thật vậy hay không có thích người?"

Lâm Uyển Nhi hiển nhiên thực sự e ngại nam tử trước mắt, lại hướng lui về sau hai bước, không dám nhìn nam tử.

Trần Ngọc trong mắt lóe lên lướt một cái hung quang, Đạo: "Uyển nhi, ta đối với ngươi đích tình ý ngươi nên biết, nếu như ta phát hiện ngươi phản bội ta, ta sẽ giết ngươi!"

Lâm Uyển Nhi hai tay chăm chú nắm mình làn váy, thân thể run nhè nhẹ.

Trần Ngọc bỗng nhiên cười nói: "Tốt lắm, Uyển nhi, hôm nay ta là tới nói cho ngươi biết, chúng ta hôn kỳ được chậm trễ. Ngươi ở nhà hảo hảo đợi, chờ chuyện của ta xong xuôi sẽ lấy ngươi!"

"Chậm lại?" Một bên trung niên nam tử không hiểu nói: "Trần công tử, vì sao?"

Trần Ngọc Đạo: "Bá phụ hẳn là nghe qua Dương Diệp ah?"

"Kiếm Hoàng Dương Diệp? Làm sao vậy?" Trung niên nhân không hiểu nói.

Trần Ngọc khinh thường nói: "Cái gì Kiếm Hoàng, bất quá là một cái dế nhũi vực kiếm tu mà thôi. Tại Nam Vực có thể xưng Hoàng xưng bá, đi tới Trung Vực, hắn cái gì cũng không phải. Ta chỉ là có chút hiếu kỳ, an Đỉnh Hán Đế Quốc vì sao ra cao như vậy thù lao tới giết cái này Dương Diệp, bất quá cũng không thể gọi là, lấy Đỉnh Hán Đế Quốc tín dự, lượng bọn họ cũng sẽ không nuốt lời!"

"Trần công tử ngươi muốn đi sát na Dương Diệp?" Trung niên nhân cả kinh nói.

"Đương nhiên!" Trần Ngọc cười nói: "Không chỉ ta, ta Thiên Lam Tông ngoại môn đệ tử, còn có ta Trần gia người đều đã đi tìm kia Dương Diệp. 3 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch, còn có thiên cấp Huyền kỹ cùng Huyền bảo, nếu để cho ta phải đến, ta một cách tự tin, tối đa năm năm, ta là có thể đạt được Tôn Giả Cảnh!"

Trung niên nhân do dự một chút, Đạo: "Kia Dương Diệp nếu có thể trở thành Kiếm Hoàng, nói vậy thực lực chắc là tốt, hơn nữa khẳng định còn có cái gì kinh người lá bài tẩy, không thì hắn cũng không có khả năng đạt được Trung Vực. Hơn nữa Đỉnh Hán Đế Quốc cũng sẽ không khai ra cao như vậy thù lao, Trần công tử, ta nghĩ, ngươi hay là muốn cẩn thận chút, tốt nhất khác đi trước tìm Dương Diệp, trước để cho người khác thử xem thực lực của hắn, như vậy bảo hiểm chút!"

Trần Ngọc không vui nói: "Kia Dương Diệp bất quá Linh Giả Cảnh tam phẩm thực lực, mà ta đã Linh Giả Cảnh thất phẩm, bá phụ nghĩ ta không bằng hắn sao?"

"Ta không phải là ý tứ này..."

Trung niên nhân muốn nói cái gì, Trần Ngọc cũng khoát tay áo, Đạo: "Bá phụ tại gia hảo hảo chuẩn bị một chút, chờ ta trở lại, ta liền cưới vợ Uyển nhi con gái đã xuất giá. Chỉ cần Uyển nhi gả cho ta, đến lúc đó tại đây không cần thành liền không người nào dám đánh ngươi Lâm gia chủ ý." Nói đến đây, Trần Ngọc nhìn về phía Lâm Uyển Nhi, Đạo: "Uyển nhi ngươi trong khoảng thời gian này ngay nhà hảo hảo đợi, an tâm chờ ta tới lấy ngươi, biết không?"

"Ta, ta không muốn lập gia đình!"

Đột nhiên, Lâm Uyển Nhi ngẩng đầu nhìn về phía Trần Ngọc, trong mắt tuy rằng sợ hãi, nhưng là lại lộ ra bất dung trí nghi kiên định.

"Ngươi nói cái gì!" Trần Ngọc sắc mặt rồi đột nhiên trầm xuống, khi hắn trong ấn tượng, trước mắt nữ nhân này cho tới bây giờ đều là không dám cùng hắn nói một câu, bây giờ nói, cũng nói không muốn gả cho hắn!

Bị Trần Ngọc như thế vừa quát, Lâm Uyển Nhi nhất thời hướng sau liền lùi lại mấy bước, bất quá trong mắt nàng nhưng vẫn là lộ ra vẻ kiên định, Đạo: "Ta, ta không thích ngươi, không muốn gả cho ngươi!"

"Uyển nhi ngươi nói bậy cái gì, mau cho Trần công tử xin lỗi!" Lúc này, một bên trung niên nhân phục hồi tinh thần lại, trong lòng kinh ngạc không thôi, phải biết rằng, trước đây đã biết nữ nhi thế nhưng hắn nói cái gì chính là cái đó, thế nào lần này nàng thay đổi tính tình? Chẳng lẽ là mình ép quá mức?

Bị trung niên nhân vừa quát, Lâm Uyển Nhi trong mắt nhất thời chứa đầy bọt nước, nhìn thoáng qua trung niên nhân, Lâm Uyển Nhi xoay người đẩy cửa phòng ra, chạy vào trong phòng, sau đó nàng ngây ngẩn cả người.

Trung niên nhân cùng kia Trần Ngọc theo vào cửa sau, hai người cũng ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp hết chỗ nói rồi. Hắn trái lại nghĩ giấu đi, thế nhưng căn phòng này lại lớn như vậy, giấu đi chỗ nào?

"Ba!"

Đột nhiên, Trần Ngọc giơ tay lên chính là một cái tát vứt ở tại Lâm Uyển Nhi trên mặt của, người sau nhất thời trực tiếp bay ra ngoài, Trần Ngọc sắc mặt có chút dữ tợn nói: "Tiện nhân, không nghĩ tới ngươi thực sự phản bội ta, còn nghĩ nam nhân dẫn tới phòng của mình trung, ngươi nói, ngươi có đúng hay không sớm đã thành cùng nam nhân này thành tựu chuyện tốt?" Lúc này Trần Ngọc trong lòng cái kia khí a, phải biết rằng, cái này Lâm Uyển Nhi khuê phòng, hắn đều chẳng bao giờ đã tới a!

Mà một bên trung niên nhân thì hoàn toàn ngây dại, hiển nhiên, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới, nữ nhi mình trong phòng sẽ có nam nhân!

Dương Diệp chậm rãi đi tới Lâm Uyển Nhi bên cạnh, thân thủ mang nữ tử đở lên, đúng lúc này, phía sau một trận tật phong kéo tới, Dương Diệp nhướng mày, tâm niệm vừa động, phía sau cái hộp kiếm nội lao ra một đạo kiếm quang, chỉ nghe 'A' một tiếng, vậy đối với Dương Diệp xuất thủ Trần Ngọc cánh tay của liền bay ra ngoài.

"A, tay của ta, tay của ta a..." Trần Ngọc thống khổ quát.

Lâm cha con ngây ngô như gà gỗ.

Dương Diệp không có để ý Trần Ngọc, tay đặt ở Lâm Uyển Nhi kia đã sưng đỏ gò má của thượng, trong cơ thể tử sắc Huyền khí hơi bắt đầu khởi động, Đạo: "Ngươi phải biết rằng, sẽ đối so thực lực của chính mình mạnh người ta nói 'Không' là cần thực lực làm hậu thuẫn, nếu như không có thực lực, sẽ thua thiệt, tựa như ngươi như bây giờ, hiểu chưa?"

Lâm Uyển Nhi nhìn Dương Diệp, trong mắt xuất hiện dĩ vãng xuất hiện qua hào quang, giờ khắc này, nàng có chút hiểu cái gì.

"A, ngươi đến tột cùng là ai..."

Một bên, Trần Ngọc hoảng sợ nhìn Dương Diệp, hắn là muốn chạy, thế nhưng hắn vừa định chạy, hắn cũng cảm giác được một cổ lực lượng vô danh khóa được hắn, hắn biết, chỉ cần hắn dám bước động bước chân, hắn lập tức chỉ biết bỏ mình!

Dương Diệp thu bàn tay về, sau đó xoay người nhìn về phía Trần Ngọc, Đạo: "Ngươi không phải là muốn tìm ta sao?"

Trần Ngọc sửng sốt, tiếp theo hắn sắc mặt kịch biến, kinh hãi nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi, ngươi là Kiếm Hoàng Dương Diệp..."

Một bên trung niên nhân cũng là sắc mặt đại biến, Kiếm Hoàng Dương Diệp, đã vậy còn quá cường!

"Trừ ngươi ra tông môn, còn có cái khác tông môn tới đuổi giết ta sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Ha ha... Ngươi nghĩ rằng ta sẽ nói cho ngươi biết sao? Ngươi...."

Đột nhiên, Trần Ngọc thanh âm hơi ngừng, bởi vì trước ngực của hắn đã xuất hiện cái lỗ to lung, một luồng kiếm ý trong nháy mắt đã đem ngũ tạng lục phủ của hắn vỡ vụn.

"Sở dĩ cho ngươi đến bây giờ còn sống, cũng là bởi vì ta muốn biết một sự tình, thế nhưng ngươi lại không nói cho ta, nếu như vậy, vậy ngươi sống liền không có ý nghĩa gì!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó xoay người đi ra ngoài cửa, đi tới cửa lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, xoay người nhìn về phía Lâm Uyển Nhi, do dự một chút, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một quyển quyển trục vứt cho Lâm Uyển Nhi, Đạo: "Nghĩ phải nắm giữ vận mạng của mình, nhất định phải có thực lực cường đại, không thì, ngươi vĩnh viễn đều thân bất do kỷ!" Nói xong, Dương Diệp tay phải nắm một bên Trần Ngọc thi thể thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại trong phòng.

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, Lâm Uyển Nhi hai tay gắt gao nắm trong tay quyển trục, trong mắt có trước đây chẳng bao giờ xuất hiện qua dị dạng hào quang.

Dương Diệp không biết, chỉ là hắn nhất thời hưng khởi, một cái tiện tay cử động, hơn mười năm sau liền nhiều hơn một gã mới Kiếm Hoàng, mà hắn càng không có nghĩ tới, vị này tương lai Kiếm Hoàng khiến đầu hắn đau không ngớt.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 500: Nam Vương? Huyết sát châu biến dị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh chết Trần Ngọc, đưa Lâm Uyển Nhi kiếm kỹ, đối với Dương Diệp mà nói chỉ là một tiểu nhạc đệm.

Ly khai Lâm gia, tiện tay mang Trần Ngọc thi thể hủy diệt sau, Dương Diệp lấy ra địa đồ, nhìn địa đồ, Dương Diệp trầm mặc. Từ hắn hiện tại vị trí này đến đất man hoang, cần đi qua chí ít trên trăm tòa thành thị. Không hề nghi ngờ, nếu như hắn dựa theo bình thường lộ tuyến tới đi, chờ đợi hắn là vô tận Sát Lục!

Có đường khác đạt được đất man hoang, thế nhưng cần quấn rất lớn một vòng, quá lãng phí thời gian!

Tại tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp bỗng cười, lập tức Cửu U Kiếm Vũ nhanh phiến, hóa thành một đạo hắc ảnh hướng phía xa xa thiểm lược đi. Đoạt được nhất thời, không tránh được một đời, muốn khiến người ta không dám có ý đồ với hắn, duy có một biện pháp, đó chính là giết, giết hắn cái long trời lở đất, giết hắn cái máu chảy thành sông, giết thế nhân không dám ở đánh hắn chủ ý!

Tại không cần thành cửa thành, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì ở trước mặt của hắn, có hơn một nghìn huyền giả chính cuồng nhiệt nhìn hắn. Dương Diệp nhìn lướt qua, trong đó Tôn Giả Cảnh cường giả có hai gã, đều là Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, còn lại phần lớn là Linh Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh, trong đó còn có một chút Tiên Thiên Cảnh, thậm chí phàm nhân cảnh huyền giả cũng có!

"Cửu U Hàn Phong, xem ra, ngươi chính là Dương Diệp!"

Cầm đầu một gã Tôn Giả Cảnh huyền giả nhìn Dương Diệp cười lạnh nói.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Thuấn Không Kiếm đổi thành Long Cốt kiếm, thân hình khẽ động, thiểm lược đến không trung, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào vào trong tay Long Cốt kiếm trong, sau một khắc, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, đối về phía dưới chợt nhanh huy. Nhất thời, vô số đạo mảnh như lông trâu kiếm khí tự không trung dường như mưa rơi hướng phía phía dưới vọt tới.

Nếu đối phương là tới giết hắn, đang cùng đối phương nói nhảm không có chút nào ý nghĩa, bởi vì bất kỳ lời nói nào cũng không có khả năng làm cho đối phương ly khai, nếu như vậy, vậy giết!

Nhìn thấy Dương Diệp một câu nói cũng không nói liền động thủ, mọi người sửng sốt, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại lúc, kia dày đặc kiếm khí đã đi tới trước mặt bọn họ. Hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả cùng một chút thực lực so với mạnh Linh Giả Cảnh cường giả hoàn hảo, chặn kiếm khí, thế nhưng còn lại một ít huyền giả ngay cả cơ hội phản kháng chưa từng coi như tràng bị đánh gục.

Nhưng mà, kia mảnh như lông trâu kiếm khí còn chưa kết thúc, một sóng tiếp theo một sóng hướng người phía dưới đàn vọt tới, nhất thời, giữa sân một mảnh tiếng kêu rên.

Không được một hồi, cửa thành liền nằm mấy trăm cổ thi thể, tiên huyết nghiêng vẩy đầy đất.

Mà vào lúc này, Dương Diệp trong cơ thể viên kia yên lặng thật lâu Huyết Sát Châu đột nhiên bay ra Dương Diệp trong cơ thể, dường như ban đầu ở tiềm long bên trong tháp một dạng, Huyết Sát Châu bắt đầu điên cuồng hấp thu những thứ kia chết đi huyền giả huyết khí. Dương Diệp không có để ý hạt châu này, ánh mắt của hắn rơi vào cầm đầu hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả trên người!

Hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả lúc này khiếp sợ không thôi, kiêng kỵ nhìn Dương Diệp, trong lúc nhất thời dĩ nhiên đã quên xuất thủ. Chỉ là trong chớp mắt, bọn họ bên này liền chết mấy trăm người, cái này Dương Diệp thật chỉ là Linh Giả Cảnh tam phẩm, mà không phải Tôn Giả Cảnh tam phẩm?

Đúng lúc này, hai đạo kiếm quang tự Dương Diệp phía sau cái hộp kiếm nội tránh hiện ra, lập tức dường như lưu tinh thông thường đối về một tên trong đó Tôn Giả Cảnh cường giả bắn nhanh đi.

"Hai thanh đạo khí!"

Tên này Tôn Giả Cảnh cường giả sắc mặt đại biến, tuy rằng trong lòng khiếp sợ, thế nhưng phản ứng cũng không chậm, tay phải đối về hai thanh đạo khí chợt nắm chặt, thi triển ra không gian lồng giam. Hai thanh Kiếm hơi dừng lại một chút, thế nhưng sau một khắc, hai thanh Kiếm chợt xoay tròn, không gian lồng giam trong nháy mắt nghiền nát, tên này Tôn Giả Cảnh cường giả kinh hãi, muốn trốn, thế nhưng đã chậm, hai đạo kiếm quang tự trước ngực hắn xuyên qua!

Huyết Sát Châu nhất thời bay đến tên này Tôn Giả Cảnh cường giả trên thi thể, sau đó nhanh chóng bắt đầu hấp thu tên này Tôn Giả Cảnh cường giả huyết khí, không được mấy hơi thở thời gian, tên này Tôn Giả Cảnh cường giả liền là trở thành một cổ thây khô.

Một gã khác Tôn Giả Cảnh cường giả lúc này cũng phục hồi tinh thần lại, hắn không có đối với Dương Diệp xuất thủ, mà là xoay người hướng phía xa xa thiểm lược đi. Tại nhìn thấy hai thanh Kiếm phá vỡ kia chết đi Tôn Giả Cảnh cường giả không gian lồng giam lúc, trong lòng hắn liền đã chấn kinh tới cực điểm, khi đó hắn chỉ biết, hắn lưu lại chỉ có một con đường chết!

"Đến tột cùng là tên khốn kiếp nào nói cái này Kiếm Hoàng Dương Diệp thực lực không mạnh, thân thể*, Lão Tử thiếu chút nữa bị bẫy chết a!" Tên này Tôn Giả Cảnh cường giả biên chạy trong lòng biên giận dữ hét.

Nhìn tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả đào tẩu, Dương Diệp thầm nghĩ đáng tiếc, hắn nếu như đem hết toàn lực, xuất ra Thuấn Không Kiếm, không phải là không thể được mang đối phương lưu lại, thế nhưng không cần thiết, hiện tại hắn nhất định phải bảo tồn thực lực của chính mình, bởi vì phía sau còn không biết có bao nhiêu địch nhân ở chờ đợi hắn đây!

Dương Diệp thân thủ nhất chiêu, kia Huyết Sát Châu rơi vào rồi trong tay hắn, nhất thời, một cổ sát khí cùng mùi máu tươi đập vào mặt, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì hắn phát hiện, cái này Huyết Sát Châu tựa hồ trở nên mạnh mẻ. Bởi vì vừa mới tinh thần của hắn một trận hoảng hốt, nếu như không phải là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, hắn khả năng đã bị cái này sát khí ảnh hưởng đến!

Cái này Huyết Sát Châu cho tới nay đều theo hắn, trừ hắn ra điên cuồng giết người bên ngoài, hạt châu này cơ bản không được, mà bình thường cũng không có tác dụng gì, có thể nói là hắn tất cả đạo khí trong vô dụng nhất nhất kiện đạo khí, không đúng, phải nói ngụy đạo khí, cái này Huyết Sát Châu lúc này còn không tính chân chính đạo khí.

Hắn trước đây nghe tô Thanh Thi nói qua, cái này Huyết Sát Châu là nhất kiện phát triển tính ngụy đạo khí, nói cách khác, cái này Huyết Sát Châu muốn trở thành chân chính đạo khí, cực khả năng cần đại lượng huyết khí cùng oán khí, mà cái này đại lượng, đến tột cùng là nhiều ít?

Đắc đắc được!

Đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến dày đặc tiếng vó ngựa vang.

Dương Diệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy một đội kỵ binh chính hướng hắn bên này điên cuồng tới rồi, nhân số ước 500 tả hữu, cầm đầu một gã nam tử cầm súng là Tôn Giả Cảnh nhị phẩm cường giả, còn lại phần lớn đều là Vương Giả Cảnh.

500 người đang Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ ngừng lại, ánh mắt mọi người đều tập trung Dương Diệp, cầm đầu nam tử cầm súng Trường Thương một chỉ, nhắm thẳng vào Dương Diệp, Đạo: "Các hạ chính là Kiếm Hoàng Dương Diệp?"

"Là!" Dương Diệp Đạo, trong ngực, điên cuồng hấp thu siêu phẩm Năng Lượng thạch năng lượng.

Nam tử cầm súng Đạo: "Người chủ có khai báo, Dương Diệp, ngươi nếu là nguyện ý thần phục người chủ, cũng giao ra người chủ cần đồ vật, người chủ có thể tha cho ngươi một mạng, cũng cho ngươi làm Phệ Hồn quân đoàn đại thống lĩnh, đợi thu phục Nam Vực sau, lại ngăn ngươi là nam Vương. Nếu không phải hàng, hôm nay chính là ngươi Dương Diệp tử kỳ!"

"Nam Vương?" Dương Diệp bật cười một tiếng, cái này La Tuấn thật là thật hào phóng đây. Sợ rằng chờ thu phục Nam Vực thời điểm, chính là hắn Dương Diệp tử kỳ mới là. Hắn tuy rằng không phải là chính trị gia, thế nhưng cũng minh bạch thỏ khôn chết, chó săn phanh đạo lý này, hơn nữa nói không chừng, còn chưa tới thu phục Nam Vực lúc hắn liền đã chết. Bởi vì hắn mình cũng sẽ không lưu một cái đối với mình có uy hiếp người bên người!

"Xem ra ngươi là không muốn đầu hàng!"

Nam tử cầm súng trong mắt từ từ Băng lạnh xuống.

"Ngươi đã đoán đúng!"

Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, mượn mặt đất cường đại lực đánh vào, thân thể giống như một chỉ săn ăn báo săn thông thường, trong nháy mắt đi tới nam tử cầm súng bầu trời, trong tay Long Cốt kiếm mang theo từng đạo kiếm ảnh cùng kiếm quang từ trên xuống dưới, đối về nam tử cầm súng mãnh bổ xuống.

Nam tử cầm súng hơi biến sắc mặt, đang muốn xuất thủ, lúc này, một cổ hồng mang rồi đột nhiên lồng ở tại trên người hắn!

Kiếm ý!

Nam tử cầm súng sắc mặt đại biến, nhưng vẫn là mạnh mẽ chĩa vào kiếm ý áp chế, trường thương trong tay ngang trời vừa đở.

"Đang!"

Nam tử cầm súng trường thương trong tay chợt uốn lượn thành cong trạng, mà ở dưới người của hắn, kia thất phong Liệt mã trực tiếp bị lực lượng cường đại đè chết, tứ chi lâm vào mặt đất.

Mà lúc này, Dương Diệp phía sau cái hộp kiếm đột nhiên bắn ra một đạo kiếm quang, hướng phía nam tử cầm súng điện xạ đi, nam tử cầm súng con ngươi co rụt lại, hai chân chợt đạp tại nơi phong Liệt mã trên thi thể, mượn lực đạo hướng lui về phía sau đi, đồng thời trường thương trong tay chợt quét về phía trước mặt hắn chuôi này đạo khí. 'Đang' một tiếng, nam tử cầm súng trường thương trong tay ứng tiếng mà đoạn, nam tử cầm súng sắc mặt đại biến, thân thể chợt hướng bên cạnh lóe lên, tránh thoát bộ vị yếu hại, khiến Dương Diệp Kiếm từ bờ vai của hắn chỗ xuyên qua!

Nam tử cầm súng khiếp sợ nhìn Dương Diệp, hắn không nghĩ tới, một gã Linh Giả Cảnh tam phẩm huyền giả lại có như thế mạnh thực lực, thiếu chút nữa giết hắn! Nam tử cầm súng thu hồi lòng khinh thị, vung tay phải lên, chung quanh những thứ kia kỵ binh nhất thời bao quanh mang Dương Diệp túi vây ở trong đó.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, trước mắt cái này nam tử cầm súng thực lực rất tốt a, so với trước kia hai gã Tôn Giả Cảnh cường giả mạnh hơn thượng rất nhiều, nghĩ vậy, Dương Diệp tâm trung có dự định, đây chẳng phải là kiếm nô thật là tốt chọn người sao?

"Giết!"

Đúng lúc này, nam tử cầm súng lạnh lùng nói.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, Kiếm vực thi triển ra, một cổ lực lượng cường đại trong nháy mắt mang chung quanh hắn mười trượng trong phạm vi tất cả mọi người bao phủ, mọi người kinh hãi gần chết. Dương Diệp phía sau một thanh Kiếm tránh hiện ra, tiếp theo, trường kiếm tại Kiếm vực nội hóa thành một đạo kiếm quang điên cuồng hiện lên.

Kiếm quang tiêu tán, hơn 300 danh kỵ binh nằm ở trên mặt đất.

Nam tử cầm súng cùng còn dư lại mọi người kinh hãi nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, trong chớp mắt sẽ giết hơn 300 danh Vương Giả Cảnh cường giả, người trước mắt này đến tột cùng là cái gì yêu nghiệt?

"A..."

Đột nhiên, một tên trong đó kỵ binh hét to một tiếng, sau đó xoay người chạy, tiếp theo, tên thứ hai, tên thứ ba, không được một hồi, thì có hơn mười danh kỵ binh đào tẩu. Bất quá bọn hắn chưa từng có thể thành công đào tẩu, bởi vì kia nam tử cầm súng xuất thủ, phàm là lui về phía sau đi, đều bị hắn một thương kích ngã xuống!

"Lâm trận bỏ chạy người, chết!"

Mang Trường Thương từ một gã kỵ binh ngực lấy ra ngoài, nam tử cầm súng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, nam tử cầm súng con ngươi kịch liệt co rụt lại, tiếp theo, một thanh trường kiếm tự bộ ngực hắn xuyên qua, nam tử cầm súng trong mắt dần dần không có màu sắc, thẳng đến trước khi chết, trong mắt hắn đều là vẻ khiếp sợ!

Một kích đánh chết nam tử cầm súng sau, một bên Huyết Sát Châu một cái lóe ra, đi tới nam tử cầm súng trước mặt, vừa muốn hấp thu, nhưng là bị Dương Diệp một cái tát đánh bay, Đạo: "Cái này không thể hút!" Nói xong, mang nam tử cầm súng thi thể thu vào Cổ sao không gian.

Làm xong đây hết thảy, Dương Diệp xoay người nhìn về phía xung quanh còn dư lại hơn một trăm danh kỵ binh, ánh mắt lộ ra lướt một cái ngoan sắc, kiếm quang phóng lên cao....

Rất nhanh, không cần thành cửa thành lại hơn một trăm cổ thây khô.

Mà tại hấp thu một tên sau cùng kỵ binh huyết khí sau, kia Huyết Sát Châu đột nhiên bộc phát ra một trận hồng quang mang Dương Diệp bao phủ đi vào, Dương Diệp sắc mặt đại biến!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 501: Chân chính chém thiên Bạt Kiếm Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cổ cực kỳ kinh khủng sát khí cùng oán khí xông vào Dương Diệp trong đầu, tại cổ sát khí kia cùng oán khí trùng kích hạ, Dương Diệp thiếu chút nữa bị lạc tự mình. Cũng may hắn tại thời khắc mấu chốt vội vã bảo trì bản tâm của mình, cái này mới không có bị lạc tâm trí, bất quá hắn lúc này cũng không hơn gì, bởi vì kia sát khí cùng oán khí một sóng tiếp theo một sóng tại trùng kích đầu óc của hắn!

"Oanh!"

Dương Diệp phía sau Cửu U Kiếm Vũ nhanh phiến, Dương Diệp hóa thành một đạo tàn ảnh tiêu thất ở tại chân trời. Tuy rằng hắn lúc này thật không tốt chịu, thế nhưng đầu hắn vẫn còn có chút thanh tỉnh.

Hắn loại trạng thái này tiếp tục ở tại chỗ này, đợi nếu là có người tới, hắn là 10 chết vô sinh!

"Bành!"

Một chỗ trên đất trống, Dương Diệp rơi vào mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên. Mà lúc này Dương Diệp, quanh thân tản ra có chút đẹp đẽ hồng mang, tóc của hắn cũng biến thành màu đỏ tím, cả người thoạt nhìn, cực kỳ quỷ dị.

"Oanh!"

Một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể bạo dũng ra, hồng mang nơi đi qua, mặt đất thốn thốn khe nứt.

Dương Diệp vui vẻ, bởi vì hắn phát hiện, hắn có thể dùng thi triển kiếm ý phương thức mang những thứ kia sát khí cùng oán khí từ trong đầu bài tiết ra. Tiếp theo, Dương Diệp điên cuồng thi triển Sát Lục kiếm ý, một phình thực chất hồng mang tự trong cơ thể hắn không ngừng hướng bốn phía phún ra ngoài, một sóng tiếp theo một sóng, có thể dùng chung quanh hắn mặt đất một mảnh hỗn độn.

Cứ như vậy, đại khái phát tiết nửa canh giờ, Dương Diệp mới cảm giác dễ chịu rất nhiều.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt, dần hiện ra hai cổ hồng mang đánh vào xa xa trên mặt đất, mặt đất nhất thời lộ ra sâu không thấy đáy kiếm động. Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Từ trong nạp giới lấy ra một mặt cái gương, nhìn cái gương trong tự mình, Dương Diệp lần thứ hai ngây ngẩn cả người. Hắn lúc này, hai mắt dường như biển máu, đỏ tươi một mảnh, ngoại trừ con ngươi bên ngoài, tất cả đều là đỏ như máu. Còn có tóc của hắn, lúc này tóc của hắn đã hoàn toàn biến thành tiên hồng sắc, phảng phất bị tiên huyết nhuộm qua thông thường, vô cùng quỷ dị!

Được rồi, Huyết Sát Châu đây?

Dương Diệp hướng bốn phía nhìn một chút, cũng không có phát hiện Huyết Sát Châu, đột nhiên, hắn giơ tay lên nhìn về phía trong tay cái gương, sau đó lại ngây ngẩn cả người. Tại mi tâm của hắn chỗ, chẳng biết lúc nào nhiều một quả hạt châu hình dạng màu đỏ hình xăm, mà đây chính là Huyết Sát Châu dáng dấp!

Kiếm quang lóe lên, Kiếm Linh xuất hiện ở bên cạnh hắn, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, Đạo: "Đây là có chuyện gì?"

Kiếm Linh trầm mặc một hồi, Đạo: "Kia Huyết Sát Châu hấp thu quá nhiều cường giả huyết khí, do đó tăng lên linh trí, lúc trước kia chắc là muốn phản phệ ngươi, mục đích nha, tự nhiên là muốn nhờ ngươi khống chế. Chỉ là kia không nghĩ tới, bản thân ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh, lại lĩnh ngộ Sát Lục kiếm ý, cho nên, nó sát khí cùng oán khí đối với ngươi cũng không có bao nhiêu uy hiếp, ngược lại, trái lại còn hợp với chính nó, giúp đỡ ngươi tăng lên kiếm ý."

"Tăng lên kiếm ý?"

Dương Diệp vội vã thi triển kiếm ý, sau đó Dương Diệp ngây ngẩn cả người, bởi vì cũng không có kia hồng mang xuất hiện, thế nhưng hắn lại cảm thấy đến, xung quanh tựa hồ có chút không giống. Mà lúc này, một bên Kiếm Linh cũng đột nhiên nói: "Mau dừng lại!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, chỉ thấy Kiếm Linh lúc này chau mày, trên mặt lộ ra rất không thoải mái thần tình, Dương Diệp vội vàng nói: "Ngươi..."

Qua một hồi lâu, Kiếm Linh mới nói: "Ngươi bây giờ đã là Sát Lục kiếm ý đệ cửu trọng, đạt tới Hư Vô thực chất cảnh, ý tứ sẽ là của ngươi kiếm ý hiện tại đã cùng thiên địa hòa làm một thể, cũng không có thực tế hình dạng, nhưng là lại là thực chất." Nói đến đây, Kiếm Linh cổ quái nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Hơn nữa, kiếm của ngươi ý bây giờ còn có thể đủ hấp thu so ngươi yếu kiếm tu kiếm ý cùng kiếm khí. Nói chung, ngươi bây giờ kiếm ý, đã có thể hoàn toàn trấn áp Tôn Giả Cảnh cường giả, bởi vì ngươi kiếm ý cùng trời địa hòa làm một thể, đã không đơn thuần là ý cảnh đơn giản như vậy. Hơn nữa, kia Huyết Sát Châu lúc này đã cùng ngươi hòa làm một thể, nói cách khác, ngươi sau này giết người, ngươi tự động chỉ biết hấp thu đối phương huyết khí tới két nuôi mình Sát Lục kiếm ý, nói chung, ngươi loại tình huống này ta chưa từng thấy qua, cũng không biết là tốt hay xấu, thế nhưng có một chút có thể khẳng định, đó chính là ngươi sau này là chân chánh Kiếm Ma!"

Kiếm Ma?

Dương Diệp không thèm để ý chút nào cười, tay phải bấm tay bắn ra, mười mấy trượng bên ngoài một cây đại thụ ầm ầm mà đoạn. Dương Diệp nụ cười trên mặt từ từ thu liễm, trong mắt có vẻ khiếp sợ. Hắn cái này bắn ra, cũng không có sử dụng kiếm khí, chỉ là đơn thuần sử dụng một luồng kiếm ý mà thôi, thế nhưng hắn không nghĩ tới, cái này sợi kiếm ý dĩ nhiên thật là vô hình, hơn nữa tốc độ so với hắn thi triển kiếm khí còn muốn mau hơn rất nhiều!

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, phía sau cái hộp kiếm nội khẽ run lên, cùng lúc đó, phía trước mười mấy trượng bên ngoài khác một cây đại thụ cũng ầm ầm tan vỡ. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, thế nhưng rất nhanh, trên mặt hắn chính là cuồng hỉ. Bởi vì hắn phát hiện, bị hắn bây giờ kiếm ý bao gồm đạo khí, dĩ nhiên cũng có ẩn thân hiệu quả, hơn nữa tốc độ còn so dĩ vãng chí ít nhanh hơn gấp đôi!

Kiếm ý cửu trọng dĩ nhiên như vậy cường!

Được rồi, vẫn có thể hấp thu yếu hơn mình kiếm tu kiếm ý cùng kiếm khí? Hắc hắc, có cơ hội định phải thử một chút!

"Ngươi, là ta đã thấy lịch đại Kiếm Hoàng trong nhất, bất khả tư nghị nhất một vị!" Lúc này, Kiếm Linh đột nhiên nói: "Theo đạo lý mà nói, lúc này ngươi không hẳn là đạt được kiếm ý cửu trọng, bởi vì ngươi không có đạt được Tôn Giả Cảnh, không có cảm ngộ thiên địa chi lực, thế nhưng ngươi hết lần này tới lần khác cũng đạt tới. Ta không cách nào tưởng tượng, ngươi ngày sau sẽ trở thành vừa được trình độ nào!"

"Đây là chuyện tốt, không phải sao?"

Dương Diệp cười cười, kiếm ý cửu trọng, đối với hắn hiện tại mà nói, không thể nghi ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi. Hắn hiện tại, đối kế tiếp muốn đối mặt trắc trở lại thêm vài phần sức mạnh!

Kiếm Linh trầm mặc một lát, sau đó hỏi: "Ngươi biết Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật sao?"

Dương Diệp sửng sốt, Đạo: "Đương nhiên biết, là kiếm tông một vị trưởng lão chế kiếm kỹ nha. Cái này kiếm kỹ lúc đầu cũng không thiếu giúp ta chiếu cố, chỉ là đáng tiếc, về sau địch nhân của ta càng ngày càng mạnh, mà cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đối với ta tác dụng sẽ không lớn như vậy. Thế nào?"

Kiếm Linh Đạo: "Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cũng không phải là kiếm tông trưởng lão sáng tạo, mà là sơ đại Kiếm Hoàng sáng chế, về sau bị Tiêu Dao Tử tập được, sau đó truyền đến kiếm tông."

"Sơ đại Kiếm Hoàng sáng chế? Vậy tại sao như vậy rác rưởi?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Kiếm Linh nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Tiêu Dao Tử đã từng lấy kiếm này kỹ, thiếu chút nữa một kiếm mang thiên lộ chặt đứt, ngươi nghĩ rác rưởi sao?"

Dương Diệp không nói gì, thế nhưng trên mặt cũng viết không tin. Đùa giỡn, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hắn thừa nhận, quả thật không tệ, thế nhưng muốn nói liên tục đường đều thiếu chút nữa có thể chặt đứt, hắn cũng không tin.

Kiếm Linh Đạo: "Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, sở dĩ hiện tại thay đổi kém như vậy, cũng không phải là kiếm kỹ duyên cớ, chủ nếu là bởi vì các ngươi không có ta!"

"Không có ngươi?" Dương Diệp kinh ngạc.

Kiếm Linh Đạo: "Sơ đại Kiếm Hoàng này đây ta làm cơ sở tới sáng tạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, không có ta, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng một kiểu kiếm kỹ không có gì khác nhau. Có ta, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mới có thể chân chính chém thiên, ngươi phải thử một chút sao?"

Dương Diệp không chút do dự gật đầu.

Kiếm Linh Đạo: "Dùng Thuấn Không Kiếm!" Nói xong, biến hóa nhanh chóng, hóa thành Cổ sao.

Thân thủ cầm Cổ sao, Dương Diệp mang Thuấn Không Kiếm để vào Cổ sao trong, sau một khắc, Dương Diệp chợt rút kiếm, sau đó, sau đó Dương Diệp ngây dại, bởi vì hắn dĩ nhiên không nhổ ra được.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Cổ sao trong, sau đó sẽ lần cố sức một nhổ, nhưng mà Thuấn Không Kiếm không chút sứt mẻ. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, do dự một chút, Dương Diệp mang kiếm ý toàn bộ dũng mãnh vào Cổ sao trong, tại kiếm ý cùng Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào dưới tình huống, Thuấn Không Kiếm chậm rãi động.

Dương Diệp vui vẻ, một tiếng lịch uống, chợt cố sức, Thuấn Không Kiếm rút ra một nửa, ngược lại không phải là hắn nhổ không ra, mà là bởi vì hắn tự mình đột nhiên ngừng lại, bởi vì lúc này thiên không đột nhiên mờ đi, một đám mây đen xuất hiện ở bầu trời, không trung, vài đạo ngân sắc thiểm điện không ngừng tránh hiện ra.

Dương Diệp đại kinh, tự mình chỉ là rút một chút Kiếm mà thôi, dĩ nhiên khiến thiên địa này biến sắc? Còn có, Dương Diệp mơ hồ cảm giác được, nếu như hắn tiếp tục rút kiếm nói, kia trên bầu trời mấy đạo thiểm điện có thể sẽ hướng hắn bổ tới. Đúng vậy, hắn hiện tại cũng cảm giác chính hắn bị kia mấy đạo thiểm điện khóa được!

Cái này Kiếm, nhổ còn chưa phải nhổ?

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, cuối cùng vẫn không có rút ra Thuấn Không Kiếm, bởi vì hắn vừa mới chỉ là do dự một chút, trong cơ thể hắn Huyền khí thiếu chút nữa bị Cổ sao cho hút sạch, tại mạnh mẽ rút kiếm, tuy rằng có thể rút ra, thế nhưng không có ý nghĩa, chỉ là vì nhìn một chút Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực, đã đem tự mình Huyền khí lấy sạch, thực sự không sáng suốt, muốn nhổ, cũng phải cần tại đối mặt địch nhân lúc mới nhổ mới là!

Bất quá Dương Diệp đối cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng càng ngày càng hiếu kỳ, cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực đến tột cùng là có bao nhiêu kinh khủng? Thậm chí ngay cả hôm nay đều kiêng kỵ? Chẳng lẽ còn thật có thể chém thiên không được?

Lắc đầu, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía tiếp theo tòa thành thị thiểm lược đi.

Dương Diệp không biết, ngay hắn chạy tới tiếp theo tòa thành thị lúc, hắn tại không cần thành cửa thành làm sự cấp tốc truyền ra.

"Nghe nói không, kia Nam Vực tới Kiếm Hoàng Dương Diệp tại Cổ Vực Thành giết tốt mấy trăm người, ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả, còn có kia không cần thành Thủ tướng cùng kỵ binh của hắn đoàn đều chết ở Dương Diệp trên tay của, tấm tắc, ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều giết a!"

"Nói xằng, hắn rõ ràng là giết mấy nghìn người, ta thế nhưng chính mắt thấy được, Cổ Vực Thành cửa thành mấy nghìn huyền giả tất cả đều bị hắn một kiếm chém giết, trong đó còn có mấy mươi tên Tôn Giả Cảnh cường giả đây."

"Ngươi cũng là nói bậy, hắn nơi nào chỉ là giết mấy nghìn người, nghe nói hắn đem toàn bộ không cần thành đều giết, hiện tại toàn bộ không cần thành thế nhưng thây phơi khắp nơi, khắp nơi là thi thể, khắp nơi là tiên huyết..."

"Hừ, một cái Nam Vực tới man tử, lại đang ta Trung Vực tùy ý giết người, đã cho ta Trung Vực không người sao? Có hay không nguyện ý theo ta cùng đi giết cái này Nam Vực tới man tử? Giết hắn, cực phẩm Năng Lượng thạch đại gia phân!"

"Tốt, đi, mọi người cùng nhau đi giết ma đầu kia, vì dân trừ hại..."

Mà vào lúc này, Đỉnh Hán Đế Quốc lại ném ra một tin tức, đó chính là giết Dương Diệp người, thưởng cho cực phẩm Năng Lượng thạch

5 nghìn, thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ hai kiện, thiên cấp trung phẩm Huyền bảo hai kiện, đồng thời còn có thể xuất nhâm một tòa trăm vạn nhân khẩu thành chủ.

Sau đó, những Trung Vực đó huyền giả lần thứ hai sôi trào, tựa như nổi điên đi tìm Dương Diệp....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 502: Dị biến nổi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đất man hoang.

"Bích Như, hắn đã đi tới Trung Vực." Một giữa trong phòng, cô gái áo đen đối về An Bích như Đạo.

An Bích như trầm mặc.

"Ta quả thực đánh giá thấp hắn, thế hệ trẻ trong, ngoại trừ An Nam Tĩnh, sợ rằng đã không có người là đối thủ của hắn. Người này chưa trừ diệt, tương lai nhất định là La Tuấn đại địch!" Cô gái áo đen lại nói.

An Bích như trầm mặc một lát, sau đó nói: "La Tuấn có gì cử động?"

Cô gái áo đen Đạo: "Đề cao phát lệnh truy nã Dương Diệp thù lao!"

An Bích như Đạo: "Thật là giỏi tính toán, nếu như ta không đoán sai, rất nhiều tông môn đệ tử cùng thế gia đệ tử đã đuổi theo giết Dương Diệp ah?"

Cô gái áo đen gật đầu, Đạo: "Vô Cực Tông, Thượng Tiêu tông, Thanh Nguyên Tông Tam cửu phẩm tông môn có rất nhiều nội môn đệ tử cùng đệ tử chân truyền ra tông, mục đích, chắc là Dương Diệp. Trừ lần đó ra, tứ đại thế gia trong Mạc gia cũng phái ra cường giả, còn lại Tam gia còn không có động tĩnh. Ta rất hiếu kỳ, kia La Tuấn vì sao không trực tiếp phái ra Đỉnh Hán Đế Quốc những Tôn Giả Cảnh đó lão quái vật, mà là muốn làm điều thừa?"

An Bích như cười lạnh nói: "Bởi vì hắn muốn lợi dụng Dương Diệp tới khiến Trung Vực huyền giả cừu thị Nam Vực huyền giả, tại mê người lợi ích hạ, Trung Vực những tông môn này cùng tán tu cùng với thế gia nhất định sẽ tre già măng mọc đuổi theo giết Dương Diệp, nếu như những người này giết Dương Diệp, với hắn mà nói, đương nhiên là tốt nhất, giết không được Dương Diệp, với hắn mà nói cũng không có chỗ xấu. Bởi vì nếu như Dương Diệp giết những người đó, kia Dương Diệp thế tất sẽ đắc tội vô số thế lực, cứ như vậy, hắn La Tuấn tựu thành công đưa tới Trung Vực huyền giả cùng Nam Vực huyền giả trong lúc đó mâu thuẫn, đến lúc đó hắn muốn thu phục Nam Vực, liền giản đơn nhiều!"

"Gây nên Trung Vực huyền giả cùng Nam Vực huyền giả trong lúc đó mâu thuẫn?" Cô gái áo đen cau mày nói: "Một cái Dương Diệp, còn không có lớn như vậy năng lực ah?"

An Bích như Đạo: "Lúc này Dương Diệp tại Nam Vực danh tiếng đã đạt được đỉnh, hắn là Nam Vực thế hệ trẻ sùng bái đối tượng, cộng thêm Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần Đế Quốc ủng hộ hắn, có thể nói, lúc này hắn liền đại biểu cho toàn bộ Nam Vực. Đại lục tôn trọng cường giả, nếu như Dương Diệp tại Trung Vực đại sát tứ phương, hắn tại Nam Vực huyền giả trong lòng uy vọng nhất định sẽ lần thứ hai bạo tăng. Mà tương phản, Trung Vực huyền giả thì sẽ mang Dương Diệp cho rằng là tử địch, bởi vì Dương Diệp đối Trung Vực huyền giả mà nói, chính là một cái ngoại lai giả!"

"Hắn không hiện tại giết Dương Diệp, lẽ nào sẽ không sợ Dương Diệp lớn lên sao?" Cô gái áo đen Đạo.

An Bích như Đạo: "Bất kể là An Nam Tĩnh, còn là Dương Diệp cùng La Tuấn, bọn họ người như thế, đều là hạng người tâm cao khí ngạo. Đặc biệt La Tuấn, cầm trong tay Nhân Hoàng Kiếm, nắm giữ Đỉnh Hán Đế Quốc sáu thành trở lên binh lực, càng cùng mấy đại tông môn kết minh thành công, với hắn mà nói, Dương Diệp trong mắt hắn chỉ là một nhảy nhót vở hài kịch ah!"

Cô gái áo đen lắc đầu, nàng đã từng cũng là tuyệt đỉnh thiên tài, thế nhưng tự hỏi cùng cái này Dương Diệp so sánh với, còn thì kém rất nhiều. Như Dương Diệp người như thế, nếu như là địch nhân, kia tốt nhất chính là khi hắn còn chưa triệt để lớn lên trước khi liền gạt bỏ, không thì, chờ hắn lớn lên, như kiếm tông tổ sư vậy, đó chính là tìm đường chết!

Không thể nghi ngờ, La Tuấn bây giờ đi là liền có chút tìm đường chết!

An Bích như Đạo: "La Tuấn khả năng không muốn qua, nếu như

Dương Diệp bất tử, an toàn đạt được chúng ta ở đây, vậy hắn cùng Đỉnh Hán Đế Quốc danh vọng nhất định sẽ đại điệt, mà Dương Diệp danh vọng thì sẽ đề cao thật lớn. Bất quá lúc này hắn tính là nghĩ tới cái này phỏng chừng cũng sẽ không lưu ý, với hắn mà nói, Càn Khôn Đồ cùng kia chảy Vân Thánh Giả truyền thừa mới là trọng yếu nhất ah!"

"Nha đầu, ngươi đến tột cùng tính thế nào!"

"Ai đối An Gia có lợi, ta liền đứng ở ai bên này...."

....

Hộ săn bắn thành.

Kiêu Dương như lửa, vô tình nướng sáng tỏ đến hộ săn bắn thành cửa thành con đường.

Chính ngọ, đúng là ánh nắng độc nhất cay thời điểm, hộ săn bắn thành cửa thành thủ vệ sớm đã thành chịu không nổi khốc nhiệt, trốn được cửa thành chân tường, tránh né mặt trời chói chang tập kích. Bình thường, đối với cái này thủ vệ mà nói, thủ cửa thành thế nhưng một cái công việc béo bở, bởi vì mỗi ngày đều có thật nhiều chất béo tiến hầu bao. Thế nhưng hiện tại, cái này thủ cửa thành tồi chính là một cái khổ sai, bởi vì lúc này thời tiết duyên cớ, hộ săn bắn thành căn bản không có người nào vào thành cùng ra khỏi thành!

Không ai vào thành ra khỏi thành, bọn thủ vệ tự nhiên không có chất béo có thể mò, cho nên, lúc này hai gã thủ vệ đang khó chịu đây!

"Cái này chết tiệt thời tiết, thân thể*, thật là phải đem người nướng chín a. Cũng lạ, Lão Tử Vương Giả Cảnh thực lực đều đang không cách nào chống lại cái này mặt trời chói chang tập kích, lão hầu, ngươi nói một chút, mặt trời này rốt cuộc là nổi điên làm gì?" Một gã thân mặc khôi giáp, mãn kiểm hồ tra đại hán cực kỳ khó chịu nói.

"Phi!"

Tại đồ cặn đại hán bên cạnh, một gã Thiên Lôi mặt trung niên nhân nói: "Một ngày, một điểm chất béo cũng không có mò được, còn đang cái này khổ thân, tại tiếp tục như vậy, Lão Tử muốn đi hát tây bắc phong a! Được rồi lão rất, ngươi nói kia Dương Diệp sẽ trải qua chúng ta ở đây sao? Hắc hắc, nghe nói giết hắn, có 5 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch đây, còn có thiên cấp Huyền kỹ cùng Huyền bảo, còn có thể làm thành chủ, tấm tắc..."

"Khác làm của ngươi xuân thu đại mộng, kia Dương Diệp cũng là ta ngươi có thể giết? Hắn muốn thật từ chúng ta ở đây qua, ta xem, con mẹ nó ngươi là người thứ nhất chạy chân!" Lão rất khinh bỉ nhìn thoáng qua lão hầu Đạo.

Lão hầu còn muốn nói điều gì, lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một gã thanh niên nam tử, hai người vui vẻ, lão hầu khạc một bãi đàm, cười nói: "Rốt cuộc đã tới một cái người sống, ha ha...."

Dương Diệp chậm rãi hướng phía cửa thành đi đến, hắn trái lại nghĩ phi hành, thế nhưng hắn phát hiện, những thành thị này đều có cấm không đại trận, nếu như mạnh mẽ phi hành, vậy chờ với tại nói cho mọi người, hắn Dương Diệp tới! Hơn nữa, lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn phá kia trận pháp, còn là khó khăn, không phải là không thể được phá, mà là cần đại lượng thời gian!

Dương Diệp cũng có chút nghi hoặc, vì sao chỗ ngồi này hộ săn bắn thành sẽ mở ra loại này cấm không trận pháp, chẳng lẽ là vì đối phó hắn?

Mang theo nghi vấn, Dương Diệp đi hướng cửa thành. Đáng giá một nói là lúc này tóc của hắn đã khôi phục thành hắc sắc, Dương Diệp suy nghĩ hạ mới phát hiện, trừ phi hắn điên cuồng thôi động Sát Lục kiếm ý, không thì, tóc của hắn chắc là sẽ không biến thành tinh màu đỏ! Bất quá như vậy cũng tốt, bởi vì một đầu tóc hồng, thực sự quá chọc người mắt!

Dương Diệp đột nhiên dừng bước, xoay người nhìn về phía phía sau. Sau lưng hắn, một gã quần áo tả tơi, đầy người bụi, ăn mặc một đôi rách mướp giầy rơm nữ tử nắm một gã 8. Cửu tuổi, đồng dạng quần áo tả tơi tiểu cô nương hướng hắn bên này đi tới, tại cô gái trong ngực còn ôm một cái đang ở bú sữa mẹ trẻ con.

Người nữ nhân này rất trẻ tuổi, ánh mắt tròn sáng lên, dáng người thon thả. Nhưng là da của nàng cũng rất đen, mà lại rất thô ráp, hiện đầy nếp nhăn, môi khô nứt, tóc vừa bẩn vừa loạn, đây hết thảy, làm cho nàng chưa già đã yếu.

Tại nữ nhân bên cạnh cái kia tiểu cô nương rất gầy, phi thường gầy, dùng gầy như que củi để hình dung cũng không quá đáng.

Nữ nhân tay phải ôm hài tử, tay trái nắm tiểu cô nương chậm rãi hướng Dương Diệp bên này đi tới.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó xoay người hướng cửa thành đi đến, khi đi đến cửa thành lúc, hai gã thị vệ đưa hắn ngăn lại, trong đó lão hầu cười hắc hắc nói: "Tiểu tử, hiểu quy củ không?"

Dương Diệp Vấn Đạo: "Cái gì quy củ?"

Lão hầu cười hắc hắc, Đạo: "Vào thành cần giao nộp vào thành phí, Ân, xem tiểu tử ngươi người không sai, hãy thu hai ngươi miếng Năng Lượng thạch tốt lắm."

Dương Diệp bấm tay bắn ra, hai quả Năng Lượng thạch rơi vào lão hầu trước mặt của, sau đó nói: "Có thể?"

Lão hầu hai người sửng sốt, dứt khoát như vậy? Lão hầu liền vội vàng đem Năng Lượng thạch đầu thu vào, Đạo: "Có thể, vào đi thôi!"

Dương Diệp gật đầu, hướng cửa thành đi đến, mới vừa đi mấy bước, đúng lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến lão hầu thanh âm của, "Này, ba người các ngươi, một người hai quả Năng Lượng thạch, ba người tổng cộng sáu miếng Năng Lượng thạch."

Dương Diệp dừng bước.

"Năng Lượng thạch?" Nữ nhân hoảng sợ nhìn lão hầu hai người, Đạo: "Ta, chúng ta không có, van cầu ngươi khiến chúng ta vào thành ah, ta hài tử đã một ngày một đêm không có uống Thủy ăn cơm!"

"Không có?"

Lão hầu sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Không có ngươi còn muốn vào thành? Cút đi, từ đâu tới lăn chạy đi đâu!"

"Phù phù!"

Nữ tử chợt quỳ xuống, cầu khẩn nói: "Hai vị đại ca xin thương xót, ta hài tử thực sự đã một ngày một đêm không có uống Thủy ăn cơm, cầu hai vị đại ca thả ta môn vào thành ah, van cầu các ngươi." Nói, lôi kéo một bên tiểu cô nương Đạo: "Nhị nha, mau cho hai vị này thúc thúc dập đầu."

Tiểu cô nương cũng học mẫu thân nàng, quỵ ở trên mặt đất, thế nhưng mới vừa quỳ trên mặt đất, tiểu cô nương liền thét lên, bởi vì trên mặt đất quá nóng. Nàng muốn đứng lên, nhưng là vừa bị mẫu thân nàng ngăn trở.

"Bành!"

Đột nhiên, lão hầu một cước đá vào nữ nhân trên bụng của, nữ người nhất thời xoa xoa mặt đất lăn ra ngoài, cũng may nữ nhân gắt gao ôm lấy ngực mình trẻ con, cái này mới không có khiến trẻ con bị thương tổn được.

Lão hầu hung hăng xì một tiếng khinh miệt, Đạo: "Cùng xin cơm, không Năng Lượng thạch liền cút sang một bên, khác tới tìm lão tử vận đen!"

Một bên tiểu cô nương thấy mẫu thân mình bị đá bay, nhất thời 'Oa' một tiếng khóc lên, mà nữ tử trong ngực hài tử cũng là khóc lên.

Nữ tử chật vật ôm hài tử bò dậy, sau đó lại tới lão hầu trước mặt quỳ xuống, cầu khẩn nói: "Đại ca, ngươi xin thương xót, khiến chúng ta vào thành ah, chúng ta sau này làm trâu làm ngựa báo đáp ngươi, cầu van ngươi!"

"Thúc thúc, cầu van ngươi..." Một bên tiểu cô nương vội vã dùng sức dập đầu.

"Lão hầu, theo ta thấy, để lại các nàng đi qua ah, ngươi xem một chút, nữ nhân này như ca trang phục một chút, khẳng định cũng là tốt, còn có cô bé này, sau này lớn lên, nói không chừng cũng là cái mỹ nhân, hắc hắc, phóng các nàng đi vào, các nàng sau này nhưng là phải làm trâu làm ngựa báo đáp còn ngươi, tấm tắc, mẹ con cùng thị một chồng... Ha ha...." Lão rất ở một bên phách lối dâm. Cười nói.

"Lăn ngươi. Mẹ nó, loại hóa sắc này cũng xứng đôi Lão Tử sao?"

Lão hầu hung hăng phun một cục đàm, chân phải giơ lên, đang chuẩn bị tại đánh nữ tử, lúc này, lão hầu đột nhiên cảm giác bả vai của mình bị nắm ở, lão hầu xoay người, nhìn cầm lấy bả vai hắn Dương Diệp cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi làm cái gì?"

Lúc này, một bên lão rất lấy ra trường thương của mình, bất thiện nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp buông lỏng ra lão hầu vai, lấy ra sáu miếng Năng Lượng thạch vứt xuống lão hầu trước mặt, Đạo: "Các nàng vào thành phí, ta ra!"

Lão hầu sửng sốt, sau đó vội vã thu hồi Năng Lượng thạch, xoay người nhìn thoáng qua mẹ con ba người, Đạo: "Coi như các ngươi vận may!"

Trên đất nữ tử vội vã đi tới Dương Diệp trước mặt của, sau đó quỳ xuống, không ngừng Đạo: "Cảm tạ ân nhân, cảm tạ ân nhân..."

Bên cạnh tiểu cô nương cũng đi tới Dương Diệp trước mặt của, tiểu cô nương ôm lấy Dương Diệp chân, cũng học mẫu thân nàng như vậy, Đạo: "Cám ơn ca ca..."

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, giữa sân dị biến nổi lên!

Chỉ thấy kia nguyên bản quỳ trên mặt đất nữ tử đột nhiên chợt ngẩng đầu, nàng trong ngực trẻ con thoáng cái rơi trên mặt đất, mà nữ tử trong tay chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cây chủy thủ, nữ tử giống như một chỉ săn ăn báo săn, thân thể chợt vọt lên, chủy thủ trong tay mang theo một đạo hàn quang chợt đâm Về phía Dương Diệp cổ họng.

Nhanh như thiểm điện!

Mà ôm Dương Diệp chân tiểu cô nương kia tay của trung cũng chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cây chủy thủ, chủy thủ nhắm thẳng vào Dương Diệp trong quần. Tiểu cô nương trong mắt thương cảm đã tiêu thất, thay vào đó là băng lãnh cùng kiên nghị!

Bên cạnh lão hầu cùng lão rất hai người cũng động, một người dùng Trường Thương đâm thẳng Dương Diệp mi tâm, một người dụng quyền đầu thẳng oanh Dương Diệp đại não!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 503: Vào thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp đó là hiểu. Âm mưu, ám sát. Trước mắt hết thảy, bất quá là ghim hắn một hồi ám sát. Nghĩ vậy, Dương Diệp tự giễu cười, lần này thật là mắt bị mù a! Bất quá hắn không phải không thừa nhận, trước mắt mấy người biểu diễn thực quá thật, đặc biệt hai mẹ con này, rất thật đến ngay cả hắn đều đã lừa gạt!

Đáng tiếc là, mấy người thực lực quá yếu a!

Nữ nhân chủy thủ đâm vào Dương Diệp cổ họng chỗ, tiểu cô nương chủy thủ đâm vào Dương Diệp trong quần, lão hầu thương. Đâm vào Dương Diệp mi tâm của, lão rất quả đấm của cũng đánh vào Dương

Diệp trên đầu. Mấy người đều không hẹn mà cùng lộ ra hội ý dáng tươi cười, bọn họ phảng phất thấy được 5 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch, thiên cấp Huyền kỹ, thiên cấp Huyền bảo...

Rất nhanh, mấy người ngây ngẩn cả người, mấy người nụ cười trên mặt cứng đờ, thay vào đó là vô tận khiếp sợ cùng kinh khủng, bởi vì bọn họ cảm giác mình đánh vào cứng rắn chí cực thiên cấp huyền thiết thượng một dạng, không chỉ có không có đâm rách Dương Diệp da, trái lại còn nghĩ tay của mình chấn chua xót tê dại, đặc biệt tiểu cô nương kia, chủy thủ còn bị bắn ngược tới đất thượng!

Dương Diệp thân thủ cầm để tại mi tâm chuôi này Trường Thương, sau đó chợt cố sức, Trường Thương ngược bắn mà quay về, lão hầu còn không có phản ứng kịp đã bị trường thương của mình xuyên qua thân thể; Tiếp theo tay trái chợt hướng sau đảo qua, cánh tay quét vào lão rất trên đầu, người sau cả người trực tiếp bay ra ngoài.

Nữ nhân muốn lui, nhưng mà đã không còn kịp rồi, Dương Diệp chân trái chợt giơ lên, trực tiếp một cước đá vào bụng của nàng, nữ nhân trong nháy mắt bay ra mười mấy trượng có hơn, không biết sống chết.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía vậy còn ôm hắn chân phải tiểu cô nương, tiểu cô nương nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau một khắc, tiểu cô nương chợt nhặt lên chủy thủ trong tay lần thứ hai đâm Về phía Dương Diệp.

Một đạo kiếm quang hiện lên, tiên huyết nghiêng sái đầy đất.

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới trước mặt nữ nhân, nhìn nằm trên mặt đất, chính oán độc nhìn nữ nhân của hắn, Đạo: "Nguyên bản ta còn tưởng rằng các ngươi ám sát sau khi thất bại chỉ biết tự mình kết thúc đây, không nghĩ tới ngươi còn không có tự sát, như vậy cũng tốt, ta có mấy vấn đề muốn hỏi một chút ngươi. Đương nhiên, ngươi có thể tuyển chọn không trả lời, bất quá ta kiến nghị ngươi đừng như vậy, bởi vì dằn vặt nữ nhân, ta thật sự là có điểm không thích, thế nhưng nếu như ngươi không phối hợp mà nói, ta cũng chỉ có thể tạm thời ủy khuất mình!"

"Trả lời ngươi, ngươi sẽ bỏ qua?" Nữ nhân Đạo.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta sẽ nhường ngươi chết thoải mái một điểm, đương nhiên, nếu như ngươi bây giờ tự mình liền tự sát mà nói, coi như ta trước mà nói chưa nói, bất quá ta nghĩ ngươi sẽ không tự sát, đúng không?"

Nữ nhân không nói gì.

Dương Diệp Đạo: "Chỉ có một vấn đề, các ngươi là tự mình tới giết ta, còn là bị người sai sử?"

Nữ người vẫn là không có nói chuyện.

Một đạo hàn quang chợt lóe lên!

"A!"

Nữ nhân đột nhiên hung ác kêu lên, bởi vì nàng gân tay chặt đứt.

Dương Diệp nắm kiếm trong tay chỉ ở tại nữ nhân trên lỗ mũi, Đạo: "Không trả lời ta vấn đề sao?"

Nữ nhân oán độc nhìn Dương Diệp, cũng không nói gì.

"Xuy!"

"A!"

Nữ nhân toàn bộ mặt vặn vẹo dâng lên, tứ chi điên cuồng mà trên mặt đất vặn vẹo, bởi vì nàng mũi bị tước mất, nhưng mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp tay lần thứ hai vung lên, của nàng tay kia gân cũng bị đánh gãy, tiếp theo, lỗ tai của nàng, chân gân nhất nhất bị chém đứt.

Dương Diệp Kiếm đặt ở nữ nhân con ngươi trước, Đạo: "Một cái cơ hội cuối cùng, nếu như không trả lời vấn đề của ta, vậy ngươi liền vĩnh viễn khác trả lời. Nghe qua lăng trì sao? Không có từng nghe chưa quan hệ, bởi vì ngươi nếu như không nắm chặc sau cùng lúc này đây cơ hội, ngươi lập tức là có thể thân thân thể sẽ cái gì gọi là 'Lăng trì' ta cũng không phải là đùa giỡn với ngươi!"

Nữ nhân hoảng sợ nhìn chầm chầm Dương Diệp một lát, ngay Dương Diệp ánh mắt lộ ra không kiên nhẫn lúc, nữ nhân đột nhiên vội vàng nói: "Thành chủ, Liệp Hộ Thành thành chủ mướn chúng ta tới giết chính là ngươi. Cầu ngươi cho ta cái thống khoái, cho ta cái thống khoái..."

"Liệp Hộ Thành thành chủ?" Dương Diệp trong mắt lóe lên một luồng hàn mang, cúi đầu nhìn thoáng qua kia thống khổ nữ nhân, Đạo: "Thật là bị coi thường, nói sớm không cũng không cần chịu khổ sao? Không phải là phải cậy mạnh!" Dứt lời, vung tay phải lên, nữ người nhất thời không có động tĩnh.

"Oa..."

Đột nhiên, một bên truyền đến trẻ con tiếng khóc.

Dương Diệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy lúc trước nữ nhân vứt trên mặt đất trẻ con chính 'Oa oa' khóc lớn. Dương Diệp đi tới, nhìn kia ánh mắt tròn sáng lên trẻ con, Đạo: "Nếu như ngươi cũng là sát thủ, ta đây Dương Diệp liền ăn xong!" Nói xong, mang trẻ con bế lên, sau đó hướng cửa thành đi đến.

Dương Diệp mới vừa vào thành, phía sau hắn cửa thành đó là đóng lại. Tiếp theo, không mấy đạo nhân ảnh tự các ngõ ngách tránh hiện ra, chỉ chốc lát, thì có sắp tới ngàn người xuất hiện ở cửa thành hạ. Cùng lúc đó, tại trên thành tường, cũng chẳng biết lúc nào xuất hiện một nhóm thân mặc khôi giáp, cầm trong tay cường nỏ đích sĩ binh.

Một gã mặc hoa bào trung niên nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, hoa bào trung niên nhân đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Các hạ không hổ là Kiếm Hoàng, thậm chí ngay cả sát thủ trên bảng sắp xếp đệ thất 'Thiên y vô phùng' tổ hợp đều giết không được ngươi, rất giỏi! Được rồi, bỉ nhân Liệp Hộ Thành thành chủ Lục Phong, ở chỗ này chờ thời gian các hạ đã lâu!"

Dương Diệp Đạo: "Có một chút ta rất hiếu kỳ, các ngươi vì sao cứ như vậy xác định ta chính là Dương Diệp?"

Lục Phong mỉm cười, Đạo: "Bởi vì ngươi lệnh truy nã đã xuất hiện ở Đỉnh Hán Đế Quốc sở hạt nội tất cả thành thị thành chủ trong tay, trong lệnh truy nã, có của ngươi bức họa. Hơn nữa, hành tung của ngươi ta Đỉnh Hán Đế Quốc đều rõ như lòng bàn tay, cho nên, mới có trước khi đâm giết chính là ngươi một màn kia!"

"Hành tung của ta các ngươi đều rõ như lòng bàn tay?" Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Nói như thế nào?"

Lục Phong lắc đầu, Đạo: "Không thể trả lời, ngươi chỉ cần biết rằng, từ ngươi xuất hiện ở không cần thành bắt đầu, hành tung của ngươi cũng đã bị ta Đỉnh Hán Đế Quốc nắm giữ liền có thể. Sở dĩ nói cho ngươi biết cái này, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngươi như phải tiếp tục đi xuống dưới, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, bởi vì cho dù ngươi từ ta chỗ này chạy đi, ngươi như trước còn là sẽ gặp phải vô cùng vô tận truy sát."

Nói đến đây, Lục Phong dừng một chút, Đạo: "Người chủ là hiện nay Nhân Hoàng, thiên địa người phát ngôn, chịu thiên địa quan tâm, Kiếm Hoàng, ngươi cùng người chủ là địch, đúng là không khôn ngoan. Kiếm Hoàng, hiện nay chúng ta tộc nhìn như cường thịnh, nhưng kì thực đối mặt diệt tộc phần nguy. Ma vực cùng Yêu Vực cừu thị nhân loại ta đã lâu, nhân loại ta cùng cái này hai tộc tất có đánh một trận, còn có, Loạn Ma Hải cùng với Đông Hải hải tộc đối nhân loại ta cũng là dòm ngó hồi lâu, nếu là ta nhân loại cùng yêu tộc Ma tộc khai chiến, hải tộc nhất định đúc kết tiến đến, một cái sơ sẩy, chúng ta tộc hết vậy. Kiếm Hoàng, ngươi cũng là đương đại nhân kiệt, nếu là ngươi cùng người chủ liên thủ, nhất định có thể thu phục vạn vực, thành tựu bất thế công, lưu danh Vạn Cổ!"

Dương Diệp sửng sốt, sau đó có chút buồn cười, không thể không nói, trước mắt trung niên nhân này so không cần thành kia thành chủ khẩu tài khá. Đạo: "Thành thật mà nói, miệng ngươi mới thực sự tốt, nói ta có một loại cảm giác, vậy chính là ta nếu không phải đầu nhập vào La Tuấn, ta Dương Diệp giống như chính là nhân tộc tội nhân. Chỉ là, ta nghĩ nói một câu, từ ta đi tới Trung Vực, giống như vẫn là ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc muốn đẩy ta vào chỗ chết ah? Còn nữa, lúc trước ám sát khác nói với ta các ngươi là đùa giỡn."

Lục Phong trên mặt không có tiếu ý, Đạo: "Kiếm Hoàng thực sự không tại suy nghĩ một chút sao? Nga, được rồi, người đến, đem bạn của Kiếm Hoàng mời lên, nàng có thể có thể chúng ta Kiếm Hoàng thay đổi chủ ý đây!"

Một nữ tử bị đẩy ngã Lục Phong bên cạnh, nữ tử tóc tai bù xù, trên người tràn đầy máu dầm dề vết roi, nữ tử không là người khác, đúng là không cần thành kia Lục Uyển Nhi!

Nhìn thấy Lục Uyển Nhi, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, nơi mi tâm, Huyết Sát Châu ấn ký nổi lên.

Lục Uyển Nhi cũng nhìn thấy Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, Lục Uyển Nhi thống khổ nói: "Đi, đi mau..."

"Ha hả..." Lục Phong cười nói: "Dương công tử, cô gái này đối với ngươi thế nhưng cuồng dại một mảnh đây, nguyên bản ta là an bài nàng tới đâm giết chính là ngươi, thế nhưng nàng cư nhiên dẫu có chết không theo, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể sử dụng hắn vội tới Dương công tử tỉnh tỉnh não. Dương công tử yên tâm, chúng ta cũng không có khiến người ta lăng nhục nàng, dù sao ta còn muốn cùng Dương công tử kết giao bằng hữu đây, thế nhưng nếu như Dương công tử không muốn giao ta người bạn này nói, ta đây có thể cũng không dám bảo chứng nàng đợi kết quả!"

"Ngươi là cảnh giới gì?" Dương Diệp nhìn Lục Phong, đột nhiên nói.

Lục Phong sửng sốt, sau đó nói: "Tại hạ bất tài, hôm nay chỉ là Linh Giả Cảnh cửu phẩm, đương nhiên, ta có thể trở thành là Liệp Hộ Thành thành chủ, cũng không phải là ta võ lực của, mà là bởi vì..."

Đột nhiên, Lục Phong thanh âm hơi ngừng, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã đi tới trước mặt hắn, bụng của hắn, bị Dương Diệp trong tay Cổ sao xuyên qua. Dương Diệp nhìn kia trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ Lục Phong Đạo: "Ngươi rất thông minh, thế nhưng ngươi tính sai rồi một điểm, vậy chính là ta thực lực!" Nói xong, Dương Diệp tay phải một vắt, Lục Phong cả người trực tiếp vỡ ra được.

"Giết!"

Lúc này, bên cạnh mọi người phục hồi tinh thần lại, không biết ai hạ một tiếng lệnh, không trung, vô số đạo mũi tên hướng phía Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi bắn nhanh đi.

Dương Diệp thân hình khẽ động, trường kiếm vung lên, nắm Lục Uyển Nhi hai gã thị vệ của người đầu tại chỗ bay ra ngoài. Đem đứa bé trong ngực giao cho Lục Uyển Nhi sau, Dương Diệp tay trái ôm Lục Uyển Nhi thiểm lược bầu trời, phía sau cái hộp kiếm nội dần hiện ra 4 đạo kiếm quang, 4 đạo kiếm quang phóng lên cao, tại Dương Diệp ý niệm điều khiển hạ, 4 đạo kiếm quang nhảy vào cung tiễn thủ trong đám người, sau đó vô số đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên.

"Giết, giết a, giết Dương Diệp người, thưởng 5 nghìn cực phẩm Năng Lượng thạch, thưởng thiên cấp Huyền kỹ, thiên cấp Huyền bảo, giết a..."

Trong đám người, không biết rống lên một tiếng, vô số người đỏ hai mắt liều mạng hướng phía Dương Diệp mãnh nhào qua.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình, trong tay Cổ sao nhanh huy, vô số đạo mảnh như lông trâu kiếm khí phô thiên cái địa hướng phía phía dưới rơi đi, xông lên phía trước nhất một đám người đứng mũi chịu sào, ngay cả tránh né cơ hội chưa từng liền nằm ở trên mặt đất. Thế nhưng cái này cũng không có khiến người phía sau dừng lại, tương phản, người phía sau càng thêm liều mạng xông về phía trước!

Sau nửa canh giờ, cửa thành hạ, một mảnh thi thể, tiên huyết như sông.

Dương Diệp ôm Lục Uyển Nhi rơi trên mặt đất lúc, trên đất những thứ kia tiên huyết cùng với những thi thể này trong oán khí nhất thời cấp tốc hướng phía Dương Diệp mi tâm vọt tới, nồng nặc kia mùi máu tươi làm cho Dương Diệp thiếu chút nữa nhổ ra, thế nhưng hắn không có biện pháp ngăn cản, chỉ có thể mặc cho mi tâm hạt châu điên cuồng hấp thu những thứ kia huyết khí cùng sát khí!

"Tấm tắc, không hổ là Kiếm Hoàng, giết Liệp Hộ Thành những binh lính tinh nhuệ này giống như tàn sát cẩu, nga, đã quên tự giới thiệu, tại hạ Thượng Tiêu tông đệ tử chân truyền Tần Xuyên, hôm nay cùng ta sư đệ mấy người đến đây, muốn mượn Kiếm Hoàng đầu người dùng một lát, Kiếm Hoàng không ngại ah?"

Mười tên mặc trường bào màu lam tông môn đệ tử xuất hiện ở giữa sân.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 504: Cái gọi là thiên tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Xuyên cười tủm tỉm nhìn Dương Diệp, trên mặt không có bởi vì thi thể đầy đất ra hiện chút nào kiêng kỵ vẻ, có, chỉ nụ cười ấm áp cùng tự tin.

Thượng Tiêu Tông, cửu phẩm tông môn, không phải là thiên tài tuyệt thế, căn bản không cách nào tiến nhập cái này tông môn. Mà hắn Tần Xuyên, vừa mới là cái này thiên tài trong thiên tài. 19 tuổi, hắn đó là đã đạt được Linh Giả Cảnh cửu phẩm, trở thành Thượng Tiêu Tông trăm năm qua trẻ tuổi nhất Linh Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả, cũng là Thượng Tiêu Tông mấy thập niên qua có khả năng nhất trở thành trẻ tuổi nhất Tôn Giả Cảnh cường giả!

Bởi vậy, Thượng Tiêu Tông tông chủ tự mình thu hắn làm đệ tử thân truyền, đồng thời ban thưởng hắn nhất kiện ngụy đạo khí. Có ngụy đạo khí, chiến lực của hắn nhất thời thành bội số tăng, chém giết thông thường Tôn Giả Cảnh đã không nói chơi, ngay cả tông môn trong một ít Thái Thượng Trưởng Lão đều xuất thế chỉ điểm hắn, cho là hắn là tông môn tương lai hy vọng!

Lúc này đây, hắn đến đây tìm Dương Diệp, cũng không phải Thượng Tiêu Tông phái hắn tới, mà là chính hắn một mình tới. Bởi vì lúc này Dương Diệp danh tiếng thực sự quá lớn, giết Dương Diệp, hắn tên Tần Xuyên nhất định khiếp sợ toàn bộ đại lục. Còn nữa, hắn cũng cho là hắn tự mình sẽ không thua cùng giai trong bất luận kẻ nào, cho dù là Kiếm Hoàng Vũ Thần!

Dương Diệp đối Lục Uyển Nhi mỉm cười, ý bảo nàng chớ khẩn trương, sau đó xoay người quét Tần Xuyên mấy người liếc mắt, Đạo: "Thượng Tiêu Tông? Không nghĩ tới ngay cả Thượng Tiêu Tông cũng trở thành La Tuấn chính là tay sai. Tốt lắm, không nhiều lời, các ngươi cùng tiến lên?"

"Cũng không phải!" Tần Xuyên lắc đầu, Đạo: "Lấy nhiều khi ít loại sự tình này cũng không phải là quân tử gây nên, ta khiến cái này sư đệ tới, một là để cho bọn họ làm chứng, hai là vì phòng ngừa ngươi đào tẩu."

"Ngươi phải cùng ta đơn đả độc đấu?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tần Xuyên gật đầu, sau đó mở ra tay phải bàn tay, một thanh toàn thân hiện lên hàn quang ba thước trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, Tần Xuyên chấp trường kiếm dán tại nơi mi tâm, tay trái cũng chỉ thiếp với chỗ mũi kiếm, Đạo: "Dương Diệp, nghe đồn Kiếm Hoàng là kiếm tu đứng đầu, làm có Kiếm Hoàng trước mặt không kiếm tu thuyết pháp, Tần Xuyên bất tài, muốn nhìn một chút cái này nghe đồn có phải thật vậy hay không!"

Dứt lời, một cổ kiếm quang tự Tần Xuyên trong cơ thể rồi đột nhiên bộc phát ra, kiếm quang ngưng mà không tán, quay chung quanh tại Tần Xuyên xung quanh.

Bát trọng kiếm ý!

Dương Diệp có chút vô cùng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới, người trước mắt này cư nhiên đạt tới bát trọng kiếm ý. Người trước mắt bất quá chừng hai mươi tuổi, thực lực cũng đã là Linh Giả Cảnh cửu phẩm, càng lĩnh ngộ bát trọng kiếm ý, thiên phú như vậy, là trừ An Nam Tĩnh cùng Ma Kha còn có Lạc Tuyết ở ngoài nhất yêu nghiệt một người!

Dương Diệp thủ đoạn vừa lộn, Long Cốt kiếm xuất hiện ở trong tay, Đạo: "Trong tay ngươi thanh kiếm này, chắc là nhất kiện ngụy đạo khí ah?"

"Hảo nhãn lực!" Tần Xuyên Đạo: "Kiếm này danh: Hàn quang! Là ta sư tôn ban tặng, Dương Diệp, ta không muốn thắng không anh hùng, ngươi cũng có đạo khí, xuất ra của ngươi đạo khí ah. Ta muốn là đường đường chính chính đánh bại ngươi, khiến thế người biết, cái gọi là Kiếm Hoàng, cũng không phải là không thể chiến thắng, bọn họ sở dĩ không thể chiến thắng, chỉ là bọn hắn thực lực yếu mà thôi!"

"Đối phó ngươi, còn không cần dùng đạo khí, đến đây đi!"

Dương Diệp trường kiếm chỉ xéo mặt đất, bình tĩnh nhìn Tần Xuyên, phải nói nhìn Tần Xuyên kiếm trong tay, ừ, hắn coi trọng thanh kiếm này.

"Đều nói ngươi Dương Diệp cuồng vọng đến cực điểm, không nghĩ tới là thật, cũng được, hôm nay để ngươi là chính ngươi cuồng vọng trả giá thật lớn ah!"

Tần Xuyên quanh thân kiếm quang càng ngày càng nhiều, càng ngày càng sắc bén, sau một khắc, Tần Xuyên trong tay Hàn Quang Kiếm đối về Dương Diệp chợt rạch một cái, vô số đạo kiếm quang hóa thành một cái vài chục trượng Kiếm Long bắn mạnh tới. Tại bát trọng kiếm ý gia trì hạ, này Kiếm Long do như thực chất, cường đại kiếm ý cùng uy áp, làm cho một bên Thượng Tiêu Tông đệ tử không dám nhìn thẳng!

Nhưng mà Dương Diệp cũng không tránh không tránh!

Kiếm Long đánh vào Dương Diệp trên người của, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, Kiếm Long phảng phất chui vào Dương Diệp thân thể thông thường, trực tiếp biến mất.

Tần Xuyên mở to mắt to, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ.

Dương Diệp tham lam hút hút, không thể không nói, cái này Thôn Phệ Kiếm ý cảm giác thực sự rất tốt, Dương Diệp nghĩ, nếu như người trước mắt này vẫn đối với hắn thi triển kiếm ý, hắn một mực thôn phệ, nói không chừng hắn rất nhanh thì có thể đạt được kiếm ý hoàn mỹ cảnh giới!

"Làm sao có thể, ngươi, ngươi làm sao có thể...." Tần Xuyên không thể tin nhìn Dương Diệp, cái này đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn nhận thức, hắn thế nhưng bát trọng kiếm ý a! Cứ như vậy không có?

Tần Xuyên không tin tà, tay phải lần thứ hai chợt vung lên, một đạo kiếm khí bắn ra, Dương Diệp vẫn không có lánh, tùy ý kiếm khí chui vào trong cơ thể hắn. Dương Diệp không thể không nói, cái này kiếm khí cùng kiếm ý đối với hắn hiện tại mà nói, thật là một cái đại bổ, bị kiếm ý xâm nhập trong cơ thể, hắn dĩ nhiên cả người sảng khoái!

"Ngươi..." Đột nhiên, Tần Xuyên phảng phất nghĩ tới điều gì, toàn bộ sắc mặt cũng thay đổi, không thể tin chỉ vào Dương Diệp, Đạo: "Ngươi, ngươi đạt được kiếm ý đệ cửu trọng?"

Nghe được Tần Xuyên nói, bên cạnh Thượng Tiêu Tông đám người sắc mặt đại biến.

Dương Diệp không trả lời Tần Xuyên nói, thân hình khẽ động, xuất hiện ở Tần Xuyên trước mặt của, người sau kinh hãi, cầm kiếm mang theo một đạo kiếm quang chợt chính là đâm một cái, nhưng mà mới vừa đâm tới một nửa, một cổ kinh khủng uy áp liền đặt ở trên người hắn, hắn Kiếm phía trên kiếm quang nhất thời biến mất, Tần Xuyên kinh hãi gần chết, giờ này khắc này, hắn thật sự hiểu, Dương Diệp kiếm ý đã đạt được đệ cửu trọng!

Đây là hắn trong đầu người cuối cùng ý niệm, bởi vì trước ngực của hắn đã cắm một thanh Kiếm!

Một kiếm chém giết Tần Xuyên sau, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, chuôi này hàn quang rơi vào trong tay hắn, mà lúc này, bên cạnh Thượng Tiêu Tông đám người cũng phục hồi tinh thần lại, tại nhìn thấy Tần Xuyên thi thể sau, Thượng Tiêu Tông đám người sắc mặt đều trắng. Tần Xuyên là Thượng Tiêu Tông thiên tài tuyệt thế, lại là đệ tử thân truyền của tông chủ, lần này cùng bọn chúng một mình trốn tới, bị Dương Diệp chém giết, bọn họ đã có thể tưởng tượng, chờ đợi bọn hắn là cái gì kết cục!

"Giết Dương Diệp, là Tần Xuyên sư huynh báo thù!"

Không biết ai rống lên một tiếng, mười tên Thượng Tiêu Tông đệ tử hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy.

Kiếm quang ở trong sân không ngừng chớp động, không được một khắc đồng hồ, mười tên Thượng Tiêu Tông đệ tử nằm ở trên mặt đất.

"Dương công tử..."

Lúc này, một bên Lục Uyển Nhi đi tới Dương Diệp bên cạnh, muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng nhướng mày, xoay người nhìn về phía phía sau xa vời, trầm ngâm hạ, Dương Diệp tay phải nắm ở Lục Uyển Nhi hông của chi, sau đó tế xuất Cửu U Kiếm Vũ, thân hình lóe lên, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Ngay Dương Diệp đi rồi không được nửa khắc trung, một người trung niên xuất hiện ở Liệp Hộ Thành cửa thành, khi thấy thi thể đầy đất lúc, trung niên nhân nhướng mày, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào Tần Xuyên trên thi thể, khi thấy Tần Xuyên thi thể lúc, trung niên nhân thân thể cứng đờ, hai mắt nhất thời xích đỏ lên, sắc mặt cũng trở nên dữ tợn đáng sợ.

"A... Dương Diệp, không giết ngươi, ta Tần Thiên thề không làm người!"

Cửa thành hạ, vang lên trung niên nhân tựa như dã thú tiếng gầm gừ.

Đúng lúc này, một gã mặc trường bào màu lam lão giả xuất hiện ở trước cửa thành, nhìn kia bị trung niên nhân ôm vào trong ngực Tần Xuyên thi thể, lão giả lắc đầu, thấp giọng thở dài, Đạo: "Lão phu còn là đến chậm!" Nói xong, lão giả trong mắt lóe lên một luồng hàn mang, Đạo: "Khá lắm Kiếm Hoàng Dương Diệp, dĩ nhiên đã đạt được kiếm ý cửu trọng, trẻ tuổi, ngoại trừ An Nam Tĩnh, làm thuộc ngươi vô địch!"

Tần Thiên đứng dậy đối về lão giả thi lễ một cái, Đạo: "Xin hãy tông chủ mau cứu Tiểu Xuyên!"

[truy e n cu

A tui | Net] Lão giả nhìn thoáng qua Tần Xuyên thi thể, sau đó lắc đầu, Đạo: "Nếu như chỉ là thông thường kiếm thương, cho dù bị thương hắn trái tim, ta cũng có biện pháp cứu sống hắn. Thế nhưng đây không phải là thông thường kiếm thương, Dương Diệp kiếm ý đã đạt được cửu trọng, kiếm ý vào Tiểu Xuyên trong cơ thể lúc, cũng đã vỡ vụn hắn tất cả sinh cơ, ta, cũng bất lực!"

Nghe vậy, Tần Thiên sắc mặt như tro tàn, rất nhanh lại dữ tợn lên.

"Ta biết được ngươi muốn báo thù, thế nhưng lúc này Dương Diệp, cho dù ngươi cũng không có thể chiến thắng, thậm chí còn sẽ bị hắn phản giết. Trước đem Tiểu Xuyên thi thể đuổi về Tần gia hảo hảo an táng ah, hắn là ta Thượng Tiêu Tông đệ tử, thù của hắn, tự nhiên nên do ta Thượng Tiêu Tông báo lại!" Lão giả trầm giọng nói.

"Tông chủ phải ra khỏi tay?" Tần Thiên ngẩng đầu nhìn lão giả.

Lão giả lắc đầu, Đạo: "Bởi vì có chút nguyên nhân, ta không thể ra tay với hắn, thế nhưng cái này cũng không đại biểu ta Thượng Tiêu Tông thì không thể giết hắn, ta đã truyền lệnh khiến Liễu Sướng Nguyên hồi tông, lấy thực lực của hắn, tru diệt cái này Dương Diệp, không khó lắm!"

"Liễu Sướng Nguyên?" Tần Thiên cả kinh nói: "Chính là cái kia mười năm trước lấy Linh Giả Cảnh cửu phẩm thực lực, độc chiến ba gã Tôn Giả Cảnh mà không bại Thương Vương Liễu Sướng Nguyên? Có thể hắn không phải là đã tiêu thất hơn mười năm sao? Lẽ nào hắn còn sống?"

Lão giả gật đầu, Đạo: "Hắn chỉ là đi trước Yêu Vực đi lịch lãm mà thôi, hôm nay, hắn đã là Tôn Giả Cảnh tam phẩm. Tại Yêu Vực lịch lãm, làm cho thực lực của hắn đã viễn siêu cùng giai cường giả, hắn lúc này, coi như là thông thường Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cũng không nhất định có thể chiến thắng hắn. Lấy thực lực của hắn, chém giết còn chưa phải là Tôn Giả Cảnh Dương Diệp, không khó lắm!"

"Đa tạ tông chủ!"

"Ai, đáng tiếc Tiểu Xuyên, nếu như không phải là ta bế quan, cũng sẽ không khiến hắn rơi vào như kết quả này, ai..."

"..."

"Ngươi đi rồi, một đội thị vệ đi tới Lục gia chúng ta, bọn họ hỏi Lục gia chúng ta cùng ngươi là quan hệ như thế nào, chúng ta nói không có vấn đề gì, sau đó bọn họ mà bắt đầu đối với ta Lục gia tàn sát. Không được một khắc đồng hồ, toàn bộ Lục gia, ngoại trừ ta, tất cả mọi người đã chết, tất cả mọi người đã chết."

Ngoài thành, Lục Uyển Nhi ôm trẻ con ngồi dưới đất, trên gương mặt, tràn đầy nước mắt.

"Xin lỗi, ta không nghĩ tới sẽ cho các ngươi mang đến loại này tai họa!" Dương Diệp nhìn trước mắt đầy người vết roi Lục Uyển Nhi, trong lòng có chút hổ thẹn, trước mắt cô gái này tao ngộ, có thể nói là hắn tạo thành.

Lục Uyển Nhi lắc đầu, Đạo: "Cho dù không có Dương công tử, ta Lục gia cũng sẽ không có kết quả gì tốt, kia Trần gia sớm đã thành đang đánh Lục gia chúng ta chủ ý, lấy ta, bất quá là muốn mượn ta tới điều khiển Lục gia mà thôi, buồn cười cha ta cha còn xem không rõ!"

Dương Diệp trầm ngâm hạ, Đạo: "Lục cô nương, ngươi sau này có tính toán gì không?"

"Ta phải đổi cường!" Lục Uyển Nhi ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trên mặt đang không có dĩ vãng mềm mại.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó mang Long Cốt kiếm đưa cho Lục Uyển Nhi, sau đó nói: "Ngươi không thể tại Trung Vực đợi, như vậy đi, ngươi cầm thanh kiếm này đi Nam Vực kiếm tông, thì nói ta đề cử ngươi đi, bọn họ sẽ đối đãi ngươi thật tốt, về phần ngươi sau này phát triển đến mức nào, liền xem của cá nhân ngươi tạo hóa!"

"Ta khả năng không đến được Nam Vực!" Lục Uyển Nhi thấp giọng nói.

Dương Diệp lại lấy ra một quả nạp giới đưa cho Lục Uyển Nhi, Đạo: "Phương diện này có 100 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch, cũng đủ ngươi dùng để tu luyện. Về phần an toàn của ngươi, ngươi không cần lo lắng, ngươi chỉ để ý đi về phía nam vực đi chính là, sẽ có người bảo vệ ngươi!"

Lục Uyển Nhi nhận lấy nhẫn, gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua trong ngực trẻ con, Đạo: "Nàng làm sao bây giờ?"

Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Ta chắc chắn sẽ không mang theo của nàng, như vậy đi, ngươi nếu như nguyện ý, liền đem nàng mang về kiếm tông, nếu như không muốn, đã đem hắn đưa cho phụ cận người ta ah!"

Lục Uyển Nhi gật đầu, ôm trẻ con xoay người rời đi, đi mấy bước, nàng lại ngừng lại, xoay người nhìn Dương Diệp.

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 505: Hàn quang, Càn Khôn Đồ, Thương Vương

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ta cũng muốn thay đổi với ngươi một dạng cường!"

Những lời này là Lục Uyển Nhi lúc gần đi nói.

Nhìn Lục Uyển Nhi bóng lưng biến mất, Dương Diệp thật lâu chưa có trở về tinh lực. Hắn biết, Lục Uyển Nhi không phải là đang nói đùa, bởi vì hắn tại trong mắt đối phương thấy được đã từng cùng hắn giống nhau như đúc quyết tâm cùng kiên định. Lấy tính tình của nàng, chắc là đợi tại nhà ấm trong hảo hảo hưởng thụ ấm áp, bị người a hộ, thế nhưng thực tế tàn khốc làm cho nàng phải đi trải qua phong sương, nhìn xã hội này tàn khốc nhất một mặt.

Nói chung, đây là một cái bất hạnh nữ nhân. Cũng không đúng, từ góc độ nào đó mà nói, nàng chắc là may mắn. Bởi vì nàng tương lai, rất có thể là bàn tay mình cầm vận mạng của mình, không ở bị người bài bố. Tại đây người mạnh là vua đại lục, lại có bao nhiêu người có thể nắm giữ vận mạng của mình đây?

Dương Diệp không để cho Lục Uyển Nhi đơn độc đi Nam Vực, mà là phái ra mới kiếm nô, cũng chính là kia không cần thành tên kia thành chủ một đường hộ tống. Có một gã Tôn Giả Cảnh cường giả hộ tống, trừ phi có người cố ý nhằm vào, không thì sẽ không có vấn đề gì.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nhìn về phía trong tay chuôi này tên là 'Hàn quang' đạo khí. Hàn quang dài chừng ba thước, thân kiếm thành màu lam đậm, quanh thân tản ra Băng lạnh lùng hàn ý. Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào, Hàn Quang Kiếm nhất thời bộc phát ra rực rỡ băng lãnh kiếm quang, tại chung quanh hắn mặt đất nhất thời ngưng kết thành Băng!

"Đóng băng hiệu quả?"

Dương Diệp có chút vô cùng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới cái này Kiếm lại có đóng băng năng lực. Do dự một chút, hắn đưa tay sờ sờ Hàn Quang Kiếm thân kiếm, nhất thời, ngón tay của hắn trực tiếp ngưng kết thành khối băng, cùng lúc đó, một cổ lạnh lẽo hàn ý trong nháy mắt đánh úp về phía hắn, làm cho hắn kìm lòng không đặng run rẩy một chút, đang thi triển xuất kiếm ý sau, cổ hàn ý này cùng ngón tay thượng Băng mới tiêu tán!

Dương Diệp lần này không phải là vô cùng kinh ngạc, mà là có chút chấn kinh rồi. Hắn không nghĩ tới thanh kiếm này đóng băng hiệu quả đã vậy còn quá lợi hại, thậm chí ngay cả hắn đều cảm thấy nguy hiểm. Đương nhiên, so Thuấn Không Kiếm kém rất nhiều, thế nhưng thanh kiếm này tiêu hao Huyền khí so Thuấn Không Kiếm không biết ít hơn bao nhiêu, lấy thực lực của hắn bây giờ, tuy rằng không thể không hề cố kỵ huy động, thế nhưng tại siêu phẩm Năng Lượng thạch dưới sự trợ giúp, như dùng Long Cốt kiếm như vậy vẫn là có thể làm được!

Dương Diệp lúc này cũng có chút may mắn, may mắn hắn đã lĩnh ngộ cửu trọng kiếm ý, không thì trước khi cùng kia Tần Xuyên lúc giao thủ, nhất định sẽ có hại! Cái này đóng băng hiệu quả, cùng kia kiếm ý có giống nhau hiệu quả, đó chính là có thể áp chế người năng lực hành động, thậm chí, đối phương một cái làm không tốt còn có thể bị đóng băng.

Có thể nói, cái này đóng băng hiệu quả so kiếm ý ngũ trọng áp chế lực còn mạnh hơn. Đương nhiên, nếu có thể đủ sử dụng cái này Kiếm, tự mình phải cũng có đặc thù bản lĩnh, tỷ như hắn có thể sử dụng cái này Kiếm, là bởi vì hắn đã kiếm ý cửu trọng, không hãi sợ cái này Hàn Quang Kiếm phản phệ, nếu như đổi một cái phổ thông Linh Giả Cảnh huyền giả tới dùng, sợ rằng còn không có thương tổn được người tự mình liền bị đông lại!

Nói chung, thanh kiếm này là một tốt thu hoạch!

Lần này, Dương Diệp không có ở tiếp tục chạy đi. Đứng tại chỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, thần thức thi triển ra. Một lát sau, Dương Diệp mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên một luồng nghi hoặc. Vung tay phải lên, Kiếm Linh xuất hiện ở bên cạnh hắn. Dương Diệp Vấn Đạo: "Lúc trước nghe kia Liệp Hộ Thành thành chủ nói, ta đi tới Trung Vực sau, Đỉnh Hán Đế Quốc liền nắm giữ hành tung của ta, lúc trước ta thi triển thần thức, cũng không có phát hiện mình bị theo dõi, cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Chẳng lẽ nói có Hoàng

Giả Cảnh cường giả đang ngó chừng ta?"

Đi tung bị người nắm giữ, đây là Dương Diệp không thể tiếp nhận, bởi vì... Này dạng sẽ nơi chốn bị động.

Kiếm Linh quét bốn phía một dạng, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía liễu không trung. Trầm ngâm một hồi, Kiếm Linh Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, chắc là không trung có vật gì vậy đang ngó chừng ngươi."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, thiên không xanh thẳm, ngoại trừ mấy đóa mây trắng, cái gì cũng không có. Bất quá hắn cũng không cảm thấy Kiếm Linh đang lừa dối hắn, do dự một chút, Dương Diệp phía sau Cửu U Kiếm Vũ một phiến. Thoáng hiện bầu trời. Đi tới trăm trượng cao không trung sau, Dương Diệp dụng thần thức quét một vòng bốn phía, vẫn không có phát hiện cái gì, Dương Diệp càng thêm nghi ngờ.

"Tiếp tục đi lên!" Lúc này, Kiếm Linh đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó ánh mắt nhìn về phía trên bầu trời trôi một đóa mây trắng.

Nhìn kia đóa mây trắng, Dương Diệp hai mắt híp lại, tâm niệm vừa động, lam sắc cái hộp kiếm nội lao ra một đạo kiếm quang, trong nháy mắt tới kia đóa mây trắng, cường đại kiếm quang trực tiếp mang mây trắng phá tán. Mà đang ở mây trắng bị phá tán một khắc kia, một con ngân sắc đại Ưng tự trong mây trắng vọt ra, đại Ưng cánh chợt một phiến, hướng phía Dương Diệp đáp xuống, cùng lúc đó, tại kia màu vàng kia trong hai mắt, đột nhiên bắn ra hai đạo kim sắc chùm tia sáng, chùm tia sáng tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đi tới Dương Diệp đỉnh đầu!

Tôn cấp yêu thú!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới, con này Ưng dĩ nhiên là một con tôn cấp yêu thú, thảo nào có thể Phi cao như vậy, ẩn núp sâu như vậy. Vung tay phải lên, một đạo kiếm khí bắn ra, kia hai đạo kim quang nhất thời bị nát bấy. Đồng thời thân hình khẽ động, ngay cả người mang Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía kia lao xuống mà đến Ngân Ưng bắn nhanh đi!

"Cưu!"

Hắc ưng chợt phát ra một đạo bén nhọn chói tai kêu minh thanh, tiếp theo, vô số đạo kim sắc chùm tia sáng tự kỳ trong hai mắt hướng phía bộc phát ra. Xuống phương Dương Diệp cũng là vung mạnh trong tay Hàn Quang Kiếm, kiếm khí phô thiên cái địa bắn ra.

Oanh...

Không trung, từng đạo năng lượng nổ vang thanh không ngừng vang vọng dựng lên, vô số khí lãng trên không trung một tầng tiếp theo một tầng khuếch tán ra, không gian từng đợt rung động.

Rốt cục, một người một ưng đụng vào nhau. Dương Diệp Kiếm đâm vào Ngân Ưng hai móng thượng, Dương Diệp cánh tay của hơi tê rần, Dương Diệp biến sắc, hiển nhiên, hắn có chút đánh giá thấp con này Ưng thực lực. Chính là cái này một cái chớp mắt, kia Ngân Ưng hai móng chợt nắm Dương Diệp trong tay hàn quang, bất quá đúng lúc này, một cổ hơi lạnh thấu xương tự Hàn Quang Kiếm trung bộc phát ra, Ngân Ưng hai móng nhất thời buông lỏng ra Dương Diệp Kiếm, một cái lao xuống, chộp vào Dương Diệp trên đầu.

Hiển nhiên, Ngân Ưng nghĩ trực tiếp trảo xuyên Dương Diệp đầu, thế nhưng kia thất bại, Dương Diệp đầu cùng móng của nó một dạng cứng rắn. Dương Diệp tay trái bắt được Ngân Ưng một cái móng vuốt, sau đó phải tay cầm Hàn Quang Kiếm đối về Ngân Ưng bụng của chợt chính là đâm một cái. 'Đang' một tiếng, Kiếm không có đâm thủng Ngân Ưng bụng của, thế nhưng sau một khắc, cửu trọng kiếm ý phún ra ngoài, trong nháy mắt mang Ngân Ưng bao phủ ở.

Tiếp theo, Dương Diệp tay phải chợt xoay tròn. 'Xuy' một tiếng, Hàn Quang Kiếm tự Ngân Ưng bụng xuyên qua.

Ngân Ưng hai mắt chậm rãi đóng lại.

Mặt đất, nhìn trong tay Ngân Ưng, Dương Diệp lắc đầu, thầm nghĩ nếu có tiểu tử kia tại thì tốt rồi. Có tiểu tử kia tại, hắn căn bản không cần muốn động thủ, chỉ cần tiểu tử kia tiểu trảo vung lên, con này cường hãn Ngân Ưng hẳn là chỉ biết quỳ xuống đất thần phục ah?

"Tiểu tử kia..."

Nghĩ đến kia mao nhung nhung tử sắc tiểu tử kia, Dương Diệp khóe miệng lộ ra mỉm cười, xem ra, có thời gian lấy được Trung Vực một chuyến. Lúc đầu nghe kia Yêu Hoàng nói, tiểu tử kia thu được truyền thừa sau, là có thể hóa thành hình người, hình người, quả nhiên là tốt chờ mong đây!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đem vật cầm trong tay Ngân Ưng thi thể ném cho Kiếm Linh, Đạo: "Đem luyện thành kiếm nô, hẳn là có thể chứ?"

Kiếm Linh nhìn thoáng qua ngân mắt, gật đầu.

Thấy thế, Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười lớn hơn. Có con này Ngân Ưng kiếm nô, sau này đừng nghĩ không ai có thể đủ đang trộm tập hắn hoặc là mai phục hắn! Hơn nữa, con này Ưng thực lực cũng là cường hãn, luyện chế thành kiếm nô sau, còn là một đại trợ lực!

Nhất cử lưỡng tiện!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, lấy ra hai khối siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu điên cuồng hấp thu. Lúc trước đánh một trận, hắn cảm giác muốn đột phá. Lúc này cảnh giới của hắn đã đạt được một cái giới hạn điểm, tại thế nào áp chế cũng là áp không chế trụ được, nếu áp không chế trụ được, vậy tấn chức ah!

...

Đất man hoang.

"Người chủ, cùng Thần Nhãn Ngân Ưng mất đi liên lạc!"

"Vô phương!"

"Còn phải tiếp tục phái Thần Nhãn Ngân Ưng theo dõi sao?"

"Không cần. Tại phái ra, cũng là chịu chết. Ngân Ưng lấy được không dễ, không muốn lãng phí ở Dương Diệp trên người của. Truyền mệnh lệnh của ta, phàm giết Dương Diệp người, thưởng cho cực phẩm Năng Lượng thạch 8 ngàn, thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ tam bản, thiên cấp trung phẩm Huyền bảo tam bản, khác, còn có thể trở thành một tòa 500 vạn nhân khẩu thành phố thành chủ. Còn có, phái người thông tri Nam Vực Bách Hoa cung, đã nói các nàng nếu như muốn báo thù, hiện tại chính là thời cơ tốt nhất. Mặt khác, thông tri mấy đại tông môn còn có hai cái An Gia, nói cho bọn hắn biết, ai giết Dương Diệp, ngày sau thu phục Nam Vực sau, Nam Vực các đại linh khí đầy đủ chi địa, do giết Dương Diệp người ưu tiên tuyển chọn!"

"Là!"

La Tuấn từ trên ghế chậm rãi đứng lên, đi tới cạnh cửa, tại tầm mắt của hắn nghìn trượng bên ngoài, một mảnh mông lung, nhìn cái này phiến mông lung khu vực, La Tuấn sắc mặt ngưng trọng. Bởi vì khu vực này sau chính là Lưu Vân Thánh Giả di tích, ở bên trong này, ngoại trừ có Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa bên ngoài, còn có Càn Khôn Đồ!

"Càn Khôn Đồ.... Ha hả!"

...

Dương Diệp mở hai mắt ra, khẽ nhếch miệng, một ngụm trọc khí tự trong miệng hắn phun ra.

"Linh Giả Cảnh tứ phẩm, hắc hắc, lại hướng đi tới một bước!"

Dương Diệp cười hắc hắc, sau đó nhìn về phía trước mặt hắn Kiếm Linh, Kiếm Linh khẽ gật đầu, vung tay phải lên, con kia Ngân Ưng xuất hiện ở trước mặt hắn, Dương Diệp tinh thần lực chui vào ngân ngân giữa chân mày...

Nửa khắc trúng sau, trên bầu trời nhiều một đôi Dương Diệp ánh mắt của.

Đôi mắt này thật to vượt ra khỏi Dương Diệp dự đoán, bởi vì hắn phát hiện, đôi mắt này lại có thể mang phương viên năm trăm dặm nội hết thảy đều thấy rõ rõ ràng ràng, cho dù là một con con kiến hôi, đôi mắt này cũng là có thể nhìn phi thường rõ ràng. Nghĩ đến trước khi bị như thế một đôi kinh khủng ánh mắt nhìn chằm chằm, Dương Diệp sẽ không chịu đựng rùng mình một cái!

Bất quá hoàn hảo, hiện tại đôi mắt này là của hắn! Nên lo lắng không phải là hắn, mà là những thứ kia muốn tới giết hắn của người!

Dương Diệp cười hắc hắc, phía sau Cửu U Kiếm Vũ chợt lóe lên, thân hình nhất thời tiêu thất ở tại tại chỗ.

Trung Vực!

"Trường hà quán nhật!"

Một chỗ trên đỉnh núi, một gã tóc dài xõa vai nam tử lăng không nhảy lên, trường thương trong tay như một vòng mặt trời chói chang, mang theo rực rỡ chói mắt ánh sáng màu vàng chợt đối về phía dưới ném đi. Trường Thương mang theo một đạo mấy trượng lớn lên kim sắc đuôi, tựa như một đạo từ trên trời giáng xuống lưu tinh, hướng phía phía dưới một đầu như một tòa núi nhỏ lớn bạch sắc cự hổ bắn mạnh tới!

"Rống!"

Bạch sắc cự hổ ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, hai móng chợt chụp địa, toàn bộ ngọn núi kịch liệt run lên, mà kỳ bản thể còn lại là thả người nhảy, hướng phía chi kia Trường Thương đánh móc sau gáy.

"Bành!"

Hai người vừa mới tiếp xúc, đầu kia Bạch Hổ đó là bị Trường Thương. Đâm vào trong cơ thể, lập tức bị Trường Thương cắm hướng mặt đất rơi đi.

"Oanh!"

Trường Thương liên quan Bạch Hổ rơi xuống đất, nhất thời, toàn bộ ngọn núi sườn núi ầm ầm nổ ra, vô số bụi mù tràn ngập bầu trời.

Nam tử rơi vào Bạch Hổ thi thể trước mặt, tay phải nhất chiêu, chuôi này cắm ở Bạch Hổ trên người trường thương màu bạc hóa thành một đạo ngân quang bay vào trong tay hắn.

"Quá yếu, nguyên lai tứ đại thần thú chủng tộc không gì hơn cái này, xem ra chỉ đi tìm long tộc luyện tay một chút!"

Nam tử lắc đầu xoay người rời đi, mới vừa đi mấy bước, đột nhiên, trước mặt hắn không gian một trận kịch liệt ba động. Đây là truyền âm phù.

Một lát, nam tử nhướng mày, Đạo: "Kiếm Hoàng? Cùng giai vô địch? Tông môn nội đệ tử dĩ nhiên không một người là kỳ đối thủ, có ý tứ, không nghĩ tới mấy năm không hồi Trung Vực, Trung Vực dĩ nhiên xuất hiện bực này thiên tài, có ý tứ... Hy vọng không nên quá yếu, không thì liền quá không có ý nghĩa!"

Dứt lời, nam tử trực tiếp xé rách không gian, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 506: Thiên Vũ Thành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vũ Thành.

Thiên Vũ Thành tại Đỉnh Hán Đế Quốc rất nhiều trong thành thị chỉ có thể coi như là một cái thành nhỏ, nhân khẩu chỉ hơn năm trăm vạn. Bất quá chỗ ngồi này thành nhỏ tại Trung Vực là phi thường nổi danh, bởi vì tòa thành thị này của người cực kỳ sùng thượng vũ lực, hầu như người người đều là huyền giả. Đúng là nguyên nhân này, Thiên Vũ Thành cũng trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc rất nhiều trong thành thị khó khăn nhất quản giáo một tòa thành, bởi vì không có mặc cho Thiên Vũ Thành thành chủ là có thể sống đến một năm trở lên!

Hiện giữ Thiên Vũ Thành thành chủ tên là Hạ Anh Hậu, Tôn giả nhị phẩm cảnh, hắn là một cái ngoại lệ, bởi vì hắn tiền nhiệm đến bây giờ, đã đáng đời hai năm. Đương nhiên, đó cũng không phải bởi vì hắn là Tôn Giả Cảnh cường giả duyên cớ, mà là hắn có một Hảo tỷ tỷ, tỷ tỷ của hắn là hiện nay Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế phi tử!

Đúng là nguyên nhân này, Hạ Anh Hậu bình an sống hai năm, bất quá, cũng không hơn, bởi vì hắn căn bản không quản Thiên Vũ Thành nội bất cứ chuyện gì. Mà tỷ tỷ của hắn cũng nói cho hắn biết, khiến hắn không nên nhúng tay Thiên Vũ Thành nội bất cứ chuyện gì, bởi vì Thiên Vũ Thành dân phong cường hãn, thế lực rắc rối phức tạp, một cái không lắm, chỉ biết vạn kiếp bất phục!

Làm không có một người cái gì thực quyền thành chủ, Hạ Anh Hậu vô cùng biệt khuất cùng phiền muộn, bởi vì hắn là muốn làm một phen đại sự nghiệp, chỉ tiếc, hiện tại Thiên Vũ Thành nội chuyện hắn đều không thể nhúng tay. Bất quá, hiện tại cơ hội của hắn tới!

"Tốt, tốt, ha ha... Hai năm, ta Hạ Anh Hậu cơ hội rốt cuộc đã tới!"

Phủ thành chủ một giữa trong phòng, Hạ Anh Hậu không ngừng ở trong phòng đi tới đi lui. Hắn song quyền nắm chặt, trên mặt tràn đầy hưng phấn cùng vẻ kích động.

Ngay lúc trước, Hạ Anh Hậu nhận được tỷ tỷ của hắn tin tức truyền đến, tỷ tỷ của hắn nói cho hắn biết, kia Kiếm Hoàng Dương Diệp muốn từ nơi này Thiên Vũ Thành trải qua, khiến hắn cần phải mang Dương Diệp bắt, tính là không thể bắt sống, cầm chết cũng có thể. Chỉ cần mang Dương Diệp ở lại Thiên Vũ Thành, vậy hắn nhất định sẽ đạt được Nhân Hoàng La Tuấn trọng dụng!

Đương nhiên, để cho hắn cao hứng là bởi vì Dương Diệp phải trải qua Thiên Vũ Thành, Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế vì để cho tróc nã hắn Dương Diệp, do đó mang Thiên Vũ Thành tất cả binh lực đều giao cho hắn tới điều khiển, đồng thời còn hạ lệnh Thiên Vũ Thành nội những tông môn kia cùng thế gia thực lực toàn lực phối hợp hắn. Nói cách khác, giờ này khắc này, toàn bộ Thiên Vũ Thành chân chính ý nghĩa thượng là thuộc về hắn tới điều khiển! Đương nhiên, sẽ duy trì bao lâu hắn sẽ không nghĩ qua!

Bất quá có một chút hắn là xác định, đó chính là nếu như tập nã

Dương Diệp, hoặc là đánh chết Dương Diệp. Vậy hắn tính là không có thể chân chánh nắm giữ Thiên Vũ Thành, hắn cũng nhất định có thể có cái tốt hơn tiền đồ!

Nói chung, cải biến vận mạng thời điểm đến rồi!

"Người, thông tri mọi người, phủ thành chủ cửa tập hợp!"

Hạ Anh Hậu hăng hái đi ra gian phòng của mình.

Phủ thành chủ cửa.

Lúc này phủ thành chủ cửa tụ tập vô số huyền giả, cái này huyền giả đều là Thiên Vũ Thành cư dân, trong đó rất nhiều người đều là phàm nhân cảnh, thế nhưng cũng có Tiên Thiên Cảnh, Vương Giả Cảnh, thậm chí Linh Giả Cảnh cũng không có thiếu.

"Chư vị, hôm nay bản thân triệu tập đại gia đến đây, là muốn nói cho đại gia, kia Nam Vực tới Kiếm Hoàng Dương Diệp muốn từ chúng ta Thiên Vũ Thành trải qua. Nói vậy đại gia đối Dương Diệp đều không xa lạ gì ah? Đúng vậy, tại không cần thành tru diệt không cần thành thành chủ cùng không cần thành mấy nghìn binh tướng, tại Liệp Hộ Thành tàn sát Liệp Hộ Thành thành chủ cùng Liệp Hộ Thành thủ vệ, không chỉ có như vậy, nghe nói hắn còn phát rồ ngay cả tiểu nhân lão nhân nữ nhân đều không buông tha. Phàm là hắn nơi đi qua, đều là thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông, hiện tại, hắn muốn tới chúng ta Thiên Vũ Thành, các ngươi nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ!"

Hạ Anh Hậu đứng ở phủ thành chủ cửa, kích động diễn thuyết, vì để cho mình diễn thuyết càng thêm phấn chấn nhân tâm, hắn còn vận dụng Huyền khí gia trì thanh âm, đồng thời hai tay không ngừng huy vũ!

"Dương Diệp, chính là cái kia từ Nam Vực cái kia dã man khu tới cái gì Kiếm Hoàng? Tấm tắc, thật là không biết tự lượng sức mình, một cái man hoang khu tới kiếm tu dĩ nhiên cũng dám tự xưng Kiếm Hoàng, nhưng lại dám đến trong chúng ta vực dương oai, thật là không biết sống chết!"

"Nghe nói giết hắn có thể đạt được 8 ngàn cực phẩm Năng Lượng thạch, còn có thiên cấp trung phẩm Huyền bảo cùng Huyền kỹ, được rồi, còn có thể làm một tòa 500 vạn người tả hữu thành phố thành chủ, tấm tắc, phần thưởng này, ha ha... Kia Dương Diệp mệnh ta muốn, ai cũng không cần đoạt, ha ha..."

"Cũng dám tới trong chúng ta vực, nhưng lại dám từ chúng ta Thiên Vũ Thành đi ngang qua, thật là không biết sống chết, hắn cho là chúng ta Thiên Vũ Thành là không cần thành cùng Liệp Hộ Thành cái loại này rác rưởi thành thị sao? Hừ, không đến thì thôi, nếu như dám đến, nhất định phải hắn vĩnh viễn ở tại chỗ này, dù sao cũng Lão Tử vừa lúc không Năng Lượng thạch dùng!"

"Nghe nói kia Dương Diệp thực lực không sai...."

"Thực lực không sai thì thế nào? Lẽ nào hắn còn có thể giết chúng ta Thiên Vũ Thành không được? Hắn có bản lãnh kia sao? Tính là hắn là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, đi tới Thiên Vũ Thành, cũng phải cấp ta bò!"

"Quả thực, vô luận như thế nào, cũng không có thể khiến cái này Nam Vực tới man tử tại ta Thiên Vũ Thành dương oai!"

"..."

Nhìn dưới đám người công phẫn, Hạ Anh Hậu hài lòng gật đầu, sau đó lại nói: "Chư vị, ta đã nhận được tin tức, kia Dương Diệp đã tiến nhập ta Thiên Vũ Thành. Bởi vậy, ta đã hạ lệnh mở ra cấm không đại trận, đồng thời đóng cửa bốn cái cửa thành, hiện tại, đại gia cần phải làm là mang cái này Dương Diệp tại thành chủ tìm ra, sau đó giết hắn, ta đợi sẽ cho người đem Dương Diệp bức họa dán tại trong thành các nơi, đại gia có thể đi vào quan sát. Ha hả, vinh hoa phú quý, gần trong gang tấc, có thể hay không nắm chặc, liền xem chư vị mình!"

Trong đám người, một gã thân mặc trường bào, đầu đội đấu lạp nam tử hoắc mắt ngẩng đầu nhìn về phía Hạ Anh Hậu, trong mắt, tràn đầy vẻ nghi hoặc. Nam tử này chính là Dương Diệp, hắn sớm đã thành vào Thiên Vũ Thành, vốn định lặng yên không tiếng động ly khai Thiên Vũ Thành, thế nhưng hắn không nghĩ tới, cái này Thiên Vũ Thành cửa thành cư nhiên đột nhiên đóng cửa, đồng thời còn mở ra cấm không đại trận!

Đối với lần này, hắn rất nghi hoặc, bây giờ nghe cái này Thiên Vũ Thành thành chủ mà nói, hắn mới hiểu được, nguyên lai cái này là đối phương cố ý gây nên. Chỉ là hắn càng thêm nghi ngờ, bởi vì đối phương làm sao có thể biết hắn đã đi tới Thiên Vũ Thành? Phải biết rằng, lúc này hắn có thể xác định, không ai bất kỳ vật gì đang cùng tung hắn!

Chẳng lẽ là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ?

Nghĩ vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, bởi vì nếu như là như vậy, kia tình cảnh của hắn liền thật to không ổn. Tôn Giả Cảnh cường giả hắn đánh không lại còn có thể chạy, nhưng nếu như là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, vậy hắn ngay cả chạy cơ hội chưa từng!

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó mang Cổ sao thu vào, xoay người ly khai. Bất kể có phải hay không là Hoàng Giả Cảnh cường giả theo dõi hắn, hiện tại suy nghĩ nhiều không có bất kỳ ý nghĩa gì, hiện tại hắn phải làm là thế nào từ thành thị này thoát thân, hắn cũng không muốn bị vây ở chỗ này mặt. Hơn nữa một khi bị người phát hiện thân phận của hắn, hắn tuyệt đối sẽ bị quần ẩu chí tử!

"Này, đứng lại!"

Dương Diệp đang chuẩn bị quẹo vào khắp ngõ ngách lúc, phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nói, Dương Diệp không có để ý đối phương, tiếp tục đi về phía trước.

"Ngươi muốn chết a!"

Một đạo kình phong tự Dương Diệp sau lưng kéo tới, Dương Diệp dừng bước, xoay người chợt một quyền đánh ra, cùng người quả đấm của đánh vào cùng nhau, 'Ca sát' một tiếng, người cả nhánh cánh tay trực tiếp tan vỡ, thân thể bay ra ngoài, rơi trên mặt đất sau trực tiếp ngất đi.

Dương Diệp nhìn về phía đối diện, khi hắn đối diện, đứng sáu người, năm nam một nữ, cầm đầu là một gã đại hán, lông mày rậm mắt to, vai thượng khán một thanh so bả vai hắn còn rộng đại đao.

Đại hán nhìn thoáng qua nằm trên mặt đất không biết sống chết thanh niên, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Tốt thân thủ, ta đây huynh đệ đã là Vương Giả Cảnh thất phẩm, thế nhưng ngay cả các quyền kế tiếp đều không tiếp nổi, xem các hạ niên kỷ cũng không lớn, ta rất hiếu kỳ, Thiên Vũ Thành lúc nào ra các hạ bực này thiên tài!"

Dương Diệp quét đối phương liếc mắt, xoay người rời đi.

"Sưu!"

Có tiếng xé gió ở trong sân vang lên.

Dương Diệp xoay người, đưa tay chộp một cái, một con thiết tiễn bị hắn nắm ở trong tay, Dương Diệp ánh mắt nhìn về phía cô gái kia.

"Các hạ bị thương huynh đệ ta, đã nghĩ như thế đi sao? Cái này có điểm..."

Đại hán đột nhiên câm miệng, con ngươi co rụt lại, bởi vì tại Dương Diệp trong tay chi kia tiễn lấy so lúc trước còn nhanh mấy lần tốc độ bắn về phía bên cạnh hắn nữ tử. Nữ tử kinh hãi, cũng may đại hán chắn trước mặt nàng, thô cuồng đại hán đại đao trong tay chợt một Trảm, bổ vào chi kia thiết tiễn thượng, thiết tiễn nhất thời bị đánh bay, chỉ là sắc mặt của đại hán càng thêm ngưng trọng, bởi vì hắn nắm đại đao tay của đang run rẩy!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xung quanh những thứ kia bị ở đây kinh động mà vây tới được đoàn người, do dự một chút, hắn không có ở xuất thủ, xoay người rời đi. Loại thời điểm này, hắn thực sự không thể bại lộ nhiều lắm, không thì hạ tràng có thể sẽ rất hung ác!

"Ngươi chính là Dương Diệp!"

Đúng lúc này, Dương Diệp phía sau đột nhiên truyền đến thô cuồng đại hán tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp?

Hai chữ này hiện tại thế nhưng nguy, nghe được thô cuồng đại hán thanh âm của, nguyên bản những thứ kia xem trò vui người trong nháy mắt sắc mặt thay đổi, sau đó toàn bộ tràn tới, mang Dương Diệp còn có thô cuồng đại hán đám người vây lại, đồng thời vây của người càng ngày càng nhiều.

Tất cả mọi người ánh mắt bất thiện nhìn chằm chằm Dương Diệp!

Dương Diệp dừng bước, xoay người đi hướng đại hán, Đạo: "Ta cho tới bây giờ chưa thấy qua ngươi nghĩ như vậy tìm người chết!" Nói đến đây, Dương Diệp dừng bước, sau đó lấy ra một tờ trống phù lục, lại lấy ra phù văn bút, sau đó trong mắt của mọi người, bắt đầu vẽ dâng lên, không được một hồi, một trương cường lực phù xuất hiện ở Dương Diệp trong tay.

Dương Diệp cầm kia trương cường lực phù dạo qua một vòng, Đạo: "Chư vị, ta là một gã Phù Văn Sư, bởi vì có chút nguyên nhân, không có phương tiện lấy chân diện mục kỳ nhân, nói vậy tất cả mọi người có thể lý giải ah?"

Thấy thế, đám người chung quanh trong con mắt đã không có địch ý, bởi vì không có nghe nói Dương Diệp còn là một gã Phù Văn Sư đây. Mọi người đương nhiên sẽ không đi đắc tội một gã Phù Văn Sư, một số người đối về Dương Diệp ôm quyền, sau đó xoay người rời đi. Lưu lại một số người thì mang ánh mắt dừng lại ở thô cuồng đại hán chờ trên thân người, trong mắt, tràn đầy đùa giỡn ngược vẻ.

Thô cuồng đại hán đám người ở Dương Diệp công bố hắn là Phù Văn Sư thân phận lúc, sắc mặt của bọn họ liền thay đổi khó coi. Kỳ thực, hắn ngay từ đầu tìm tới Dương Diệp, mục đích chỉ là muốn tìm Dương Diệp liên thủ, dù sao nhiều một cái người là hơn một phần lực lượng nha. Chỉ là hắn không nghĩ tới, hắn tìm tới người này cư nhiên như thế túm, điểu cũng không điểu hắn, càng đả thương huynh đệ của hắn.

Đương nhiên, là trọng yếu hơn là hắn phát hiện trước mắt thực lực của người này rất mạnh, mạnh phi thường, chí ít hắn khẳng định không phải là đối thủ! Điều này làm cho hắn nghĩ tới Dương Diệp, sau đó hắn vô ý thức liền nói ra câu nói kia, tại nhìn thấy Dương Diệp dừng bước lại đi hướng hắn lúc, trong lòng hắn còn đang khánh vui, nghĩ hắn đã đoán đúng, nhưng mà Dương Diệp công bố thân phận mình sau, hắn biết, hắn không chỉ có đã đoán sai, còn phải tội một gã Phù Văn Sư, mà tên này Phù Văn Sư còn là một gã cường giả!

"Bằng hữu, xin lỗi, tại hạ mấy người là Vô Cực Tông đệ tử ký danh, lần này là của chúng ta sai, ta xin lỗi ngươi!"

Thô cuồng hán tử lập tức phóng thấp tư thái xin lỗi. Tuy rằng hắn là Vô Cực Tông đệ tử ký danh, nhưng chỉ là ký danh mà thôi, Vô Cực Tông nhất định là tuyệt đối sẽ không vì mấy người đệ tử ký danh đắc tội một gã Phù Văn Sư.

"Vô Cực Tông đệ tử ký danh? Xin lỗi? Ta không tiếp thụ..."

Áo choàng hạ, Dương Diệp khóe miệng mọc lên lướt một cái lãnh ý, lúc này, còn muốn cầm tông môn tới uy hiếp hắn?

"Ta xem các hạ còn là tiếp nhận tốt!"

Đúng lúc này, bên cạnh truyền đến một giọng nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 507: Hợp tác

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một gã mặc bạch hồng trường bào nam tử chậm rãi hướng Dương Diệp bên này đi tới, thấy tên này bạch hồng trường bào nam tử, bên cạnh những thứ kia xem trò vui người biến sắc, đều là theo bản năng hướng sau liền lùi lại mấy bước. Mà kia thô cuồng đại hán đám người cũng vui vẻ, bất kể như thế nào, lần này mấy người bọn họ không có việc gì!

"Là Vô Cực Tông ngoại môn đệ tử, hắc hắc, cái này Vô Cực Tông tại đây Thiên Vũ Thành có thể nói là lấy thúng úp voi, cái này có trò hay để nhìn!"

"Còn có cái gì trò hay? Tên này Phù Văn Sư nhất định là theo dưới bậc thang, sau đó người ta bắt tay giảng hòa, ai, thật không có ý nghĩa, nguyên bản còn tưởng rằng có trò hay nhìn!"

"Không nhất định, có lẽ tên này Phù Văn Sư địa vị lớn hơn nữa đây?"

"Khác tức tức oai oai, phải biết rằng kết quả làm sao, xem thật kỹ đi xuống không là được rồi?"

"..."

Bạch hồng trường bào nam tử đi tới thô cuồng đại hán trước mặt của, nhìn thoáng qua thô cuồng đại hán đám người, lắc đầu, Đạo: "Phế vật một đám, làm mất mặt ta!"

Thô cuồng đại hán đám người sắc mặt khó coi, cũng không dám ngôn ngữ, chỉ là cúi đầu cười làm lành.

Bạch hồng trường bào nam tử xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Đả cẩu còn phải xem chủ nhân, các hạ nếu đã biết hắn mấy người là ta Vô Cực Tông đệ tử ký danh, vẫn còn muốn đuổi tận giết tuyệt, tựa hồ có chút quá không đem ta Vô Cực Tông để ở trong mắt ah?"

"Vậy ngươi phải như thế nào?" Dương Diệp hai tay nắm tay chậm rãi nắm chặt.

"Nguyên bản ta là nghĩ ăn miếng trả miếng, thế nhưng các hạ nếu là Phù Văn Sư, ta đây cũng chỉ có thể cho các hạ lưu chút mặt mũi. Như vậy đi, các hạ lưu lại một trăm cực phẩm Năng Lượng thạch cùng một trăm tờ cực phẩm phù lục, tính làm bọn họ tiền thuốc men, ta để lại các hạ rời đi, ngươi xem coi thế nào? Ta biết các ngươi Phù Văn Sư đều rất giàu có, điểm ấy tài phú đối với ngươi mà nói cũng không tính là cái gì, đúng không?" Bạch hồng trường bào nam tử cười nói.

Dương Diệp Đạo: "Hỏi một vấn đề, ngươi còn có cái gì sư phụ hoặc là sau. Đài sao?"

Bạch hồng trường bào nam tử sửng sốt, lập tức cười nói: "Đây là đang đánh nghe ta sau. Đài sao? Cũng không sợ nói cho ngươi biết, gia gia ta là Vô Cực Tông trưởng lão, thế nào, hiện tại có thể cam tâm tình nguyện rủi ro miễn tai ah?"

"Khó trách ngươi không sợ Phù Văn Sư!"

Dương Diệp gật đầu, đột nhiên, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, mượn thân thể lực lượng, cả người trực tiếp bắn ra ra, trong nháy mắt tới bạch hồng trường bào nam tử trước mặt, tại bạch hồng trường bào nam tử còn chưa lấy lại tinh thần chi tế liền bóp ở cổ của hắn, nhìn trước mắt hai mắt đột xuất, sắc mặt đỏ bừng nam tử, Đạo: "Ta biết ngươi muốn nói gì, thế nhưng ta sẽ không cho ngươi cơ hội!" Nói, tay hơi cố sức, 'Ca sát' một tiếng, nam tử cái cổ chặt đứt.

Mọi người ngây ra như phỗng. Liền chết như vậy? Đây chính là Vô Cực Tông đệ tử a!

Thô cuồng đại hán đám người sắc mặt như tro tàn, đối phương ngay cả Vô Cực Tông đệ tử, hay là đối phương báo ra có sau. Đài dưới tình huống đều giết, nói cách khác, người ta căn bản không sợ hãi cái này Vô Cực Tông!

Tự mình heo dầu mông tâm, thế nào đi trêu chọc loại này sát tinh?

Dương Diệp ánh mắt rơi vào thô cuồng đại hán chờ trên thân người, mấy người theo bản năng hướng lui về phía sau mấy bước, Dương Diệp Đạo: "Ngươi xem, ta vốn là không muốn lý các ngươi, bởi vì mục tiêu của ta là tới tìm tìm Dương Diệp, nhưng là các ngươi cũng không phải là phải quấn quít không rời, cái này xong chưa, tìm đường chết ah! Ai, làm người khiêm tốn một điểm không tốt sao?"

Mọi người khóe miệng giật một cái, làm người khiêm tốn, nghĩ thầm ngươi cũng không khiêm tốn, không chỉ có không thấp điều, cao hơn nữa pha rất a! Bất quá mọi người cũng hiểu, nguyên lai đối phương là tới tìm kiếm Dương Diệp, thảo nào thực lực như thế cường!

Dương Diệp đương nhiên không thích nói nhảm, hắn sở dĩ nói nhảm, chỉ là muốn nói cho mọi người, hắn không phải là Dương Diệp, khiến những thứ kia còn tại hoài nghi người của hắn bỏ đi ý niệm, hiển nhiên, lời của hắn vẫn có hiệu quả, bởi vì hắn cảm giác được nguyên bản vài đạo ánh mắt từ trên người hắn dời đi!

"Các hạ, ta nhận thức tài, không cầu các hạ giơ cao quý tay, chỉ cầu các hạ thả ta những huynh đệ này, ta cam nguyện nhận lấy cái chết!" Thô cuồng đại hán trầm giọng nói.

"Muốn cho ta lên lòng trắc ẩn sao? Xin lỗi, ta không vật kia, cho ngươi thất vọng rồi!"

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới thô cuồng đại hán trước mặt, hữu quyền chợt đánh vào thô cuồng ngực của đại hán, người sau cả người trực tiếp khe nứt, sau đó vứt bay ra ngoài. Tiếp theo, Dương Diệp thân hình nhanh tránh, sau đó còn dư lại mấy người cũng bay ra ngoài, toàn bộ một kích bị mất mạng, thô cuồng tráng hán đám người ngay cả hoàn thủ dư địa chưa từng!

Xung quanh đám người nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt, biến thành sâu đậm kiêng kỵ!

Dương Diệp quét mấy người thi thể liếc mắt, sau đó xoay người rời đi, mình đương nhiên sẽ không bỏ qua những người này, phải biết rằng, những người này mục tiêu thế nhưng tự mình, nếu dám tới giết hắn tự mình, còn muốn để cho mình buông tha bọn họ? Buồn cười!

Dương Diệp xoay người đi vào khắp ngõ ngách sau đó ngừng lại, Đạo: "Còn muốn đi theo ta?"

"Ha hả, bằng hữu thật mạnh thần thức!"

Theo thanh âm hạ xuống, hai nam một nữ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, nam tuấn nữ tịnh, đều là Linh Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả.

Cầm đầu là một gã cầm trong tay thiết phiến nam tử, nam tử đối về Dương Diệp mỉm cười, Đạo: "Tại hạ Thanh Nguyên Tông nội môn đệ tử Lục Hà, bên cạnh vị huynh đài này là Tư Không gia tộc Tư Không minh, vị mỹ nữ này là Mạc gia Mạc Khinh Nguyệt, ta ba người đối với bằng hữu không có ác ý, chỉ là thấy bằng hữu thực lực siêu quần, mục đích lại là kia Dương Diệp, cho nên muốn cùng bằng hữu họp thành đội, cùng nhau liệp sát Dương Diệp!"

Mạc gia?

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cô gái kia trên người, hắn không nghĩ tới lại gặp được Mạc gia của người, nghĩ đến đối với mẫu thân hứa hẹn, Dương diệp tâm Đạo chờ Thánh Giả di tích chuyện kết thúc, hẳn là muốn đi xem đi Mạc gia. Tuy rằng hắn sẽ không đi nhận thức thân, thế nhưng mẫu thân tâm nguyện, hắn vẫn phải hoàn thành!

Làm như cảm thấy Dương Diệp ánh mắt, Mạc Khinh Nguyệt nhíu mày, bất quá cũng không có phát tác.

"Ta biết các hạ thực lực cường hãn, đối với mình rất có lòng tin, thế nhưng ta phải dưới sự đả kích các hạ, đừng nói các hạ lúc này bất quá Linh Giả Cảnh, tính là các hạ đạt được Tôn Giả Cảnh, chỉ sợ cũng giết không được kia Dương Diệp." Lục Hà Đạo.

"Nga? Vì sao?" Nghe người khác đàm luận tự mình, tựa hồ rất thú vị, Dương Diệp hứng thú.

Lục Hà Đạo: "Trong thành rất nhiều người, bao quát kia thành chủ đều là một ít vô tri của người, bọn họ cho rằng kia Dương Diệp bất quá là Linh Giả Cảnh mà thôi, gặp, tới cái chiến thuật biển người có thể dễ dàng bắt đối phương. Không biết, cái ý nghĩ này thật sự là ngu không ai bằng. Kia Dương Diệp mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh tam phẩm, thế nhưng kiếm ý cũng đã đạt được đệ bát trọng, càng có thiên địa linh vật cùng với các loại đạo khí, một thân chiến lực có thể chém giết phổ thông Tôn Giả Cảnh cường giả. Hiện nay đại lục, có thể chỉ kia Vũ Thần An Nam Tĩnh có thể tại cùng giai trong đánh với hắn một trận!"

Hoàn hảo người trước mắt này không biết mình đã là Linh Giả Cảnh tứ phẩm, kiếm ý đệ cửu trọng, không thì đối phương liền quá nghịch thiên! Dương Diệp lại hỏi: "Hắn thực sự mạnh như vậy?"

"Ta Đường tỷ đã là kiếm ý thất trọng, đồng thời cao hơn hắn ra không ít cảnh giới, thế nhưng vẫn như cũ bị hắn chém giết tại dưới kiếm, ngươi nói hắn cường còn chưa phải cường?" Mạc Khinh Nguyệt đột nhiên nói: "Lúc trước nhìn ngươi xuất thủ, ngươi mặc dù không có cho thấy thực lực chân chính, nhưng nhìn thân thể ngươi cùng với tốc độ, bọn ta biết, ngươi cũng là một vị yêu nghiệt cường giả, thế nhưng thứ cho ta nói thẳng, lấy ngươi chút thực lực ấy, đối mặt kia Dương Diệp, còn chưa đủ nhìn!"

Lục Hà Đạo: "Mạc cô nương mà nói mặc dù có chút trắng ra, nhưng là của nàng mà nói còn là có đạo lý. Cũng không phải là nhằm vào các hạ, bởi vì cho dù ba người chúng ta trong bất kỳ người nào gặp gỡ kia Dương Diệp, sợ rằng đều là 10 chết vô sinh. Vẫn là câu nói kia, đại lục này, Linh Giả Cảnh trung, sợ rằng chỉ kia An Nam Tĩnh có thể cùng Dương Diệp chân chính đánh một trận!"

"Hắn nếu như thế cường, vậy các ngươi còn tới tìm hắn? Cực phẩm Năng Lượng thạch tuy nhiều, Huyền kỹ Huyền bảo tuy tốt, thế nhưng cũng không đáng để mạng lại đổi đem?" Dương Diệp Đạo.

Lục Hà cười nói: "Đương nhiên đáng giá, giết Dương Diệp, không chỉ có có cực phẩm Năng Lượng thạch cùng Huyền kỹ Huyền bảo, còn có danh tiếng, phú quý hiểm trung cầu nha. Còn nữa, bọn ta đều là Trung Vực huyền giả, làm sao có thể khiến Nam Vực huyền giả tới Trung Vực diễu võ dương oai? Đây đối với ta Trung Vực huyền giả mà nói, thật sự là vô cùng nhục nhã! Các hạ, ngươi cũng là Trung Vực huyền giả, ta nghĩ ngươi cũng nhìn không được ah!"

Thì ra là thế!

Cái này La Tuấn quả nhiên là hảo tâm cơ a, Dương Diệp tâm trung cười nhạt. Hắn như vậy toàn quốc phát lệnh truy nã tự mình, đem mình làm những chuyện như vậy công bố ra ngoài, mục đích chỉ là khiến Trung Vực của người cừu thị hắn, phải nói cừu thị toàn bộ Nam Vực. Thảo nào đối phương một mực không có phái cường giả chân chính tới, nguyên lai có là cái chủ ý này!

Không thể không nói, đối phương cái này bàn tính có thực sự tốt, bởi vì hắn vốn chỉ là tìm đến La Tuấn một người phiền toái, thế nhưng bây giờ bị La Tuấn như thế một làm, hắn trở thành toàn bộ Trung Vực huyền giả công địch.

Bất quá hắn cũng không quan tâm, dù sao cũng địch nhân của hắn đã rất nhiều, tại nhiều hơn chút cũng không quan hệ.

"Huynh đài có thể có ý cùng ta mấy người họp thành đội? Nếu như huynh đài nguyện ý gia nhập, kia lấy chúng ta bốn người thực lực, nếu là gặp phải kia Dương Diệp, chúng ta đây mấy người Trảm cơ hội giết hắn chắc chắn tăng rất nhiều. Yên tâm, chúng ta rất công bình, giết kia Dương Diệp, đoạt được phần thưởng đại gia bình quân phân!" Lục Hà chân thành mời Đạo.

Dương Diệp vốn muốn cự tuyệt, bởi vì hắn thực sự không có hứng thú đi cùng đối phương hợp tác tới giết tự mình, bất quá suy nghĩ một chút, đây cũng làm sao không phải là một cái che giấu tai mắt người cơ hội tốt? Có thể nói không chừng, còn có thể mượn này ly khai Thiên Vũ Thành. Nghĩ vậy, Dương Diệp Đạo: "Ta đáp ứng rồi, bất quá trước tiên là nói về tốt, nếu là giết Dương Diệp, đoạt được gì đó đại gia chia đều!"

Nghe vậy, Lục Hà vui vẻ, Đạo: "Đây là đương nhiên, có huynh đài gia nhập, kia Kiếm Ma Dương Diệp nếu là gặp phải bọn ta, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Hẳn phải chết không thể nghi ngờ? Dương Diệp cổ quái nhìn đối phương liếc mắt, Đạo: "Có lẽ ah!"

"Còn chưa thỉnh giáo huynh đài tên?" Lục Hà Đạo.

"Diệp Dương!"

"Diệp huynh, chúng ta đi trước Túy Tiên lâu ah, bởi vì rất nhiều thế gia cùng tông môn đệ tử đều ở chổ đó tập hợp, hơn nữa mọi người tình báo đều biết đưa đi nơi nào, đi vào trong đó, chúng ta có thể có thể đạt được về Dương Diệp càng nhiều hơn tin tức!" Lục Hà Đạo.

"Tốt!"

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Lục Hà đám người đi trước cái kia cái gì Túy Tiên lâu

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 508: Trang bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tuy nói Dương Diệp thực lực cường hãn, thế nhưng hắn tuyệt đối không dám lấy chân diện mục hiện thân Thiên Vũ Thành. Cho nên, chúng ta muốn tại đây hơn năm trăm vạn nhân khẩu Thiên Vũ Thành trong tìm ra Dương Diệp, chỉ có dùng bài trừ pháp, đó chính là chuyên môn tìm những thứ kia lấy các loại phương thức che giấu mình dung mạo huyền giả, kể từ đó, chúng ta tìm tòi mục tiêu dĩ nhiên là thật to rút nhỏ!"

Dương Diệp đám người vừa đi vào Túy Tiên lâu đại sảnh, trong đại sảnh liền quanh quẩn một đoạn khiến Dương Diệp nheo mắt nói. Dương Diệp nhìn về phía thanh âm khởi nguồn chỗ, nói chuyện là một gã thanh niên nam tử, nam tử mặc nâu trường bào, bên hông giắt một thanh trường kiếm, tại trường bào vai trái chỗ, tú có khắc một cái nho nhỏ 'Tiêu' chữ!

Hiển nhiên, tên này thanh niên là Thượng Tiêu Tông đệ tử, bởi vì Dương Diệp giết qua vài tên Thượng Tiêu Tông của người, mà những người đó trên y phục cũng là tú có khắc cái chữ này!

Dương Diệp quét bốn phía liếc mắt, phát hiện trong đại sảnh lại có huyền giả chí ít hơn một nghìn, hơn nữa trong đó hầu như Cửu thành đã ngoài đều là Linh Giả Cảnh huyền giả! Thậm chí, hắn còn quét vài đạo rất mịt mờ khí tức, không cần phải nói, cái này vài đạo khí tức không thể nghi ngờ là Tôn Giả Cảnh cường giả! Nghĩ tới những người này đều là tới giết mình, Dương Diệp không khỏi khóe miệng giật một cái, thật là có tiền có thể dùng quỷ thôi ma a!

"Lấy các loại phương thức ẩn dấu dung mạo của mình huyền giả? Nặc, ở đây không phải có một sao?"

Tại Thượng Tiêu Tông thanh niên đối diện, một gã trên y phục tú có khắc 'Kiếm' nam tử liếc mới vừa vào đại sảnh Dương Diệp liếc mắt, âm thanh kỳ quặc Đạo.

Nghe vậy, rất nhiều ánh mắt của người hướng Dương Diệp bên này phóng tới!

Lúc này, Lục Hà liền vội vàng tiến lên một bước, đối về mọi người ôm quyền, Đạo: "Chư vị, tại hạ Thanh Nguyên Tông Lục Hà, bên cạnh vị này là tại hạ bằng hữu, hắn là một gã Phù Văn Sư, sở dĩ ẩn dấu dung mạo, chỉ là muốn giảm thiểu phiền phức. Đại gia cũng biết, Phù Văn Sư tính tình đều là có chút quái dị!"

Nghe được Lục Hà là Thanh Nguyên Tông, mọi người sắc mặt khẽ biến, phải biết rằng, Thanh Nguyên Tông cũng là cửu phẩm tông môn, không phải là người bình thường có thể trêu chọc. Cộng thêm nghe Lục Hà nói Dương Diệp là Phù Văn Sư, rất nhiều người ánh mắt tại Dương Diệp trên người dừng lại hạ đó là dời ra chỗ khác. Bọn họ có thể không cảm thấy Thanh Nguyên Tông đệ tử sẽ cùng Dương Diệp cấu kết!

"Ta nghĩ ah, bất kể là ai, vì có thể chính xác tìm ra Dương Diệp, không cho Dương Diệp đục nước béo cò, chúng ta đều hẳn là đối trong thành huyền giả đối xử bình đẳng, để ngừa vạn nhất nha, đại gia nói sao?" Trên y phục tú 'Kiếm' thanh niên lại nói.

"Ta tán thành!" Thượng Tiêu Tông tên đệ tử kia quét Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Lục Hà, tuy rằng ta Thượng Tiêu Tông cùng ngươi Thanh Nguyên Tông có chút không thích hợp, thế nhưng ta đây lần cũng không ghim ngươi, phải biết rằng, nếu để cho Dương Diệp lẫn vào chúng ta, sau cùng tại khiến hắn đục nước béo cò thành công, kia đối với chúng ta mọi người đang ngồi người mà nói thế nhưng vô cùng nhục nhã, đại gia cảm thấy thế nào?"

"Dạ Thịnh huynh nói có lý, loại thời điểm này, đại gia còn là cẩn thận một ít cho thỏa đáng, không thể để cho Dương Diệp đục nước béo cò!" Có người phụ họa nói.

"Quả thực, nếu như chúng ta đại trương kỳ cổ đang tìm Dương Diệp, mà Dương Diệp cũng ngay chúng ta bên cạnh, kia truyền đi, chúng ta chẳng phải là đã đánh mất tự mình tông môn, thậm chí toàn bộ Trung Vực huyền giả mặt của?"

"Dối trá như vậy làm cái gì, trực tiếp khiến hắn đem áo choàng hái được, khiến mọi người xem nhìn hắn hình dạng không thì phải?"

"Hái được hái được..."

Hiển nhiên, được kêu là Dạ Thịnh Thượng Tiêu Tông đệ tử tại trong mọi người danh vọng rất cao, hắn một phen mà nói, làm cho rất nhiều ánh mắt của người lại rơi vào Dương Diệp trên người, hơn nữa đều là mang theo bất thiện!

Lục Hà sắc mặt của có chút khó coi, đang chuẩn bị nói cái gì, lúc này, Dương Diệp cũng trực tiếp đi tới đại sảnh trung gian, sau đó quét đám kia kêu gào muốn hái hắn áo choàng của người đàn, sau đó nói: "Hái ta áo choàng? Có bản lĩnh, tới hái a!" Nói, Dương Diệp mặt hướng kia trước ngực tú khắc 'Kiếm' thanh niên nam tử!

Nghe được Dương Diệp nói, mặt biến sắc liền không chỉ là Lục Hà, mà là giữa sân mọi người.

Lục Hà muốn nói cái gì, thế nhưng do dự một chút, sau đó cũng không nói gì, mà là lui qua một bên, hắn cũng muốn nhìn một chút, trước mắt cái này Diệp Dương đích thực chính thực lực.

Dạ Thịnh hai mắt híp lại, tay trái rơi vào trên chuôi kiếm, do dự một chút, hắn không có tuyển chọn xuất thủ, mà là nhìn thoáng qua hắn đối diện trước ngực tú 'Kiếm' thanh niên, Đạo: "Du Thương Minh, có người ở khiêu khích ngươi Thần Kiếm tông đây, đương nhiên, nếu như ngươi không có cái gì cố kỵ nói, ta thay ngươi xuất thủ cũng không phải không thể, bất quá ngươi phải thiếu ta một cái nhân tình!"

Du Thương Minh hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ngươi dám nói ra loại này cuồng nói, nghĩ đến là có cái gì dựa, bất quá không sao cả, bởi vì ta tuyệt không quan tâm. Nói ra của ngươi tông môn hoặc là vác. Cảnh, ta đẹp đối đãi sẽ có cần hay không lưu ngươi một con chó mệnh, dù sao, giống chúng ta loại này người có thân phận, đều không muốn đem sự tình làm tuyệt!"

"Đừng nói nhảm, tới hái ah!" Dương Diệp rất trang bức đối về Du

Thương Minh vẫy vẫy tay.

"Ngươi muốn chết!"

Du Thương Minh giận dữ, một thanh kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, đang chuẩn bị xuất thủ, lúc này Dương Diệp đột nhiên nói: "Vân vân!"

"Cắt!"

Giữa sân mọi người cho rằng Dương Diệp hối hận, lập tức một mảnh tiếng cười nhạo, không thèm.

"Thế nào, sợ?" Du Thương Minh khóe miệng lộ ra nồng đậm không thèm.

"Ta phải trước chuẩn bị một chút!"

Nói, Dương Diệp tay phải vừa lộn, một xấp phù lục xuất hiện ở trong tay hắn, xem kỳ số lượng, sợ rằng có chừng hai mươi trương, đang lúc mọi người trong ánh mắt kinh ngạc, Dương Diệp cầm phù lục một trương một trương hướng trên người mình chụp đi tới, biên chụp còn vừa nói: "Đây là cực phẩm cường lực phù, đây là cực phẩm thần hành phù, đây là cực phẩm phòng ngự phù, đây là cực phẩm trị hết phù, đây là cực phẩm truyền âm phù, nga, cầm nhầm, cái này truyền âm phù không phải là như thế dùng...."

Một bên mọi người khóe miệng quất thẳng tới, trong lòng từng đợt quặn đau, cực phẩm phù lục, là cực phẩm phù lục a, người trước mắt này cư nhiên có nhiều như vậy cực phẩm phù lục, nhiều như vậy cực phẩm phù lục đã bị hắn như thế lãng phí, thật là sưu cao thuế nặng của trời a! Rất nhiều người đỏ song mắt thấy Dương Diệp, hận không thể xông lên đánh Dương Diệp ngừng một lát!

Dạ Thịnh cùng Du Thương Minh sắc mặt hai người khó xem, bọn họ nguyên bản vừa ý trước cái này mang áo choàng gia hỏa thân phận là hoài nghi, thế nhưng hiện tại, bọn họ không phải không thừa nhận, người trước mắt này tuyệt đối là Phù Văn Sư, bởi vì ngoại trừ Phù Văn Sư, người bình thường là tuyệt đối không có khả năng như thế tiêu xài phù lục, dù sao cũng bọn họ làm vì mình tông môn đệ tử nòng cốt cũng không thể như thế tiêu xài phù lục, hơn nữa còn là cực phẩm!

Người bình thường tuyệt đối không có khả năng duy nhất xuất ra nhiều như vậy cực phẩm phù lục, cho dù là Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Tử cũng không thể, nói cách khác, trước mắt cái này mang áo choàng Phù Văn Sư, thân phận tuyệt đối không bình thường!

Nghĩ vậy, Dạ Thịnh không khỏi thở dài một hơi, âm thầm may mắn lúc trước không có làm chim đầu đàn! Mà một bên Du Thương Minh sắc mặt còn lại là khó coi, hắn biết, hắn làm chim đầu đàn!

"Ta nghĩ, thân phận bằng hữu không cần tại chứng minh cái gì, là ta lỗ mãng!" Du Thương Minh đối về Dương Diệp chắp tay, coi như là bước lui.

"Lỗ mãng? Quên đi, hãy để cho đánh ngươi ngừng một lát ah!"

Dứt lời, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, không có mượn đảm nhiệm thân phận như thế nào, chỉ là chỉ bằng vào thân thể lực lượng sinh ra đẩy trợ lực, giống như một miếng đạn pháo thông thường trong nháy mắt đi tới Du Thương Minh trước mặt của, người sau kinh hãi, vừa định rút kiếm, nhưng mà Dương Diệp quả đấm của đã đánh vào trước ngực của hắn, 'Phốc' một tiếng, một ngụm máu tươi tự Du Thương Minh trong miệng phun vải ra, mà kỳ thân thể thì thành tôm trạng té bay ra ngoài!

"Bành!"

Bay ra hơn - ba mươi trượng sau, Du Thương Minh đánh vào trên vách tường, kia do huyền thiết làm bằng vách tường nhất thời cự ly run lên, mà kia rơi trên mặt đất Du Thương Minh còn lại là lần thứ hai phun ra một ngụm máu tươi, sau đó cái ót một oai, ngất đi!

Chúng người thất kinh!

Dạ Thịnh biến sắc, hai mắt ngưng trọng nhìn Dương Diệp, đôi mắt ở chỗ sâu trong còn có nồng đậm kiêng kỵ vẻ.

Lục Hà đám người còn lại là trong lòng vui vẻ, bởi vì trước mắt cái này Diệp Dương thực lực viễn siêu suy đoán của bọn họ, theo bọn họ, Diệp Dương thực lực càng mạnh, đối với bọn họ đương nhiên là càng có lợi!

Nhìn thoáng qua kia nằm trên mặt đất không biết sống chết Du Thương Minh, Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không nghĩ tới kém như vậy, kém như vậy, lẽ nào thì không thể khiêm tốn một chút sao?" Nói xong, Dương Diệp quét mọi người chung quanh liếc mắt, Đạo: "Có còn hay không người muốn tới hái ta áo choàng? Nếu có, vậy cũng chớ lãng phí thời gian, mau đứng ra!"

Mọi người trầm mặc, đêm đó thịnh cũng trầm mặc không nói!

Dương Diệp nắm tay lỏng rồi rời ra, Đạo: "Nếu không có, kia đại gia nên làm cái gì thì làm cái đó ah!" Nói xong, Dương Diệp thối lui đến Lục Hà đám người bên cạnh.

Huyền giả đại lục, người mạnh là vua. Muốn thu được người khác tôn kính cùng để cho người khác kiêng kỵ, kia nhất định phải có thực lực cường đại. Dương Diệp sở dĩ vừa ra tới liền nhằm vào kia Du Thương Minh, mục đích bất quá là vì giết gà dọa khỉ mà thôi. Bởi vì lúc đó ánh mắt của mọi người đều rơi vào trên người hắn, trừ phi hắn vạch trần áo choàng, không thì sẽ chỉ làm người càng thêm hoài nghi hắn, đương nhiên, còn có cái biện pháp, đó chính là lấy thực lực kinh sợ mọi người!

Hiển nhiên, biện pháp này rất tốt, bởi vì giữa sân ngoại trừ số ít một số người bên ngoài, không ai tại dám nhìn hắn!

Dạ Thịnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó dời ánh mắt, nhìn chung quanh hạ người chung quanh, Đạo: "Chư vị, ta biết tất cả mọi người muốn giết Dương Diệp, càng muốn đơn độc lĩnh Đỉnh Hán Đế Quốc thưởng cho. Thế nhưng ta nghĩ xin khuyên chư vị, kia Dương Diệp mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng Trảm phổ thông Tôn Giả Cảnh đã không nói chơi. Cho nên, nếu như chư vị nếu không muốn chết, tìm được Dương Diệp sau, xin hãy lập tức thông tri đại gia, không muốn làm chuyện ngu xuẩn, có mệnh, mới có cơ hội cầm Đỉnh Hán Đế Quốc thưởng cho, không thì, chỉ có thể không công chôn vùi tánh mạng của mình!"

"Cái này biển người mênh mông, muốn tìm được kia Dương Diệp, nói dễ vậy sao ai!" Có người nói.

"Cũng không khó khăn!" Dạ Thịnh Đạo: "Bởi vì toàn bộ Thiên Vũ Thành của người đều ở đây tìm hắn, khác nói thật Dương Diệp, ngay cả có khả nghi đều biết có phiền phức! Chúng ta phải làm, chính là tìm kiếm những thứ kia có người khả nghi. Còn nữa, trong khoảng thời gian này, kia Dương Diệp nhất định sẽ nghĩ biện pháp ra khỏi thành, bởi vì chỉ ra khỏi thành, cho dù chúng ta người nhiều hơn nữa, đối với hắn cũng vô ích! Cho nên, chúng ta có thể phái người tại tứ đại cửa thành thủ chu đãi thỏ, mà người còn lại thì tại trong thành lùng bắt!"

"Biện pháp này có thể, đi, chúng ta đi phương Bắc cửa thành!"

"Vậy chúng ta đi phía nam cửa thành!"

"Chúng ta đi đông..."

"Chúng ta đây chỉ có thể đi phía tây..."

"..."

"Dương Diệp xuất hiện!"

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng thét chói tai, nhất thời, cả phòng trong của người đàn sôi trào!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 509: Người quen!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người chen chúc cửa trước bên ngoài chạy đi, Lục Hà ba người cũng là thân hình khẽ động, hướng phía ngoài cửa thiểm lược đi.

Tại chỗ, Dương Diệp nhíu mày, có người giả mạo hắn? Cũng không khả năng mới là, hiện ở vào thời điểm này, ai dám giả mạo hắn? Không muốn sống sao? Nếu như không là có người giả mạo, vậy bên ngoài cái kia 'Dương Diệp' lại là ở đâu ra?

Mang theo nghi vấn, Dương Diệp đi tới ngoài cửa!

Lúc này ngoài cửa, người ta tấp nập, đã tụ tập không sai biệt lắm hơn vạn người, hơn nữa nhân số còn càng ngày càng nhiều.

Tại đám người trung tâm, một gã thân mặc hắc bào, mặt tối mặt nạ Màu đen của người bị mọi người vây lại, tên này không biết nam nữ thần bí nhân trong tay nắm một thanh Kiếm, khi hắn quanh thân, tản ra kiếm ý bén nhọn cùng kiếm quang.

Chí ít thất trọng kiếm ý!

Liếc mắt, Dương Diệp đó là nhìn thấu đối phương kiếm ý sâu cạn!

"Dương Diệp, ngươi hôm nay trốn không thoát!"

Tại thần bí nhân phía trước, một gã thanh niên nam tử dử tợn nhìn thần bí nhân, trong mắt cũng tiết lộ ra vẻ hưng phấn, bởi vì 'Dương Diệp' là hắn phát hiện!

Mọi người tế xuất vũ khí của mình, bất quá cũng không ai động thủ, hiển nhiên, bọn họ vẫn còn có chút kiêng kỵ, dù sao Dương Diệp Khả là hung danh bên ngoài!

Trong mắt của mọi người, thần bí nhân chậm rãi tháo xuống cái khăn che mặt, sau đó mọi người ngây ngẩn cả người, Dương Diệp cũng ngây ngẩn cả người. Mọi người sửng sốt là bởi vì tên này thần bí nhân là một nữ nhân, hơn nữa còn là một một nữ nhân rất đẹp; Dương Diệp sửng sốt là bởi vì hắn nhận thức cái này nữ nhân xinh đẹp, người nữ nhân này không là người khác, đúng là kia Cổ Vực Thành thành chủ nữ nhi, Lục Kiếm Dao!

Lúc này Lục Kiếm Dao cũng có chút buồn bực, nàng đi tới Thiên Vũ Thành sau, bởi vì không muốn bại lộ thân phận của mình, cho nên ẩn tàng rồi dung mạo của mình, thế nhưng nàng không nghĩ tới, cùng nhau đi tới, nơi này huyền giả đều không có hảo ý nhìn chằm chằm nàng. Rốt cục, ở chỗ này nàng bị người ngăn lại, mà nguyên nhân là đối phương hoài nghi nàng là Dương Diệp!

Nàng là Dương Diệp?

Lục Kiếm Dao vừa tức vừa buồn cười, đồng thời, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên tại đây Trung Vực danh tiếng đã như vậy, như vậy 'Xú danh chiêu chương' đến rồi người người hô có tình trạng. Bất quá thành thật mà nói, trong lòng nàng vẫn còn có chút bội phục Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp bằng vào lực một người, đã đem toàn bộ Trung Vực huyền giả đều ép xuống, mà Trung Vực huyền giả cũng không làm gì được hắn!

Tình hình như thế, giống như chỉ vạn năm trước kiếm tông tổ sư làm được qua!

Nhìn thấy nếu nói 'Dương Diệp' dĩ nhiên là nữ, người chung quanh tham lam nhìn mấy lần Lục Kiếm Dao đó là ly khai. Nữ nhân tuy rằng xinh đẹp, nhưng là thực lực đối phương thế nhưng bày ở nơi nào, đi tìm nàng phiền phức? Đầu tiên ngươi được đạt được kiếm ý thất trọng, thậm chí càng cao mới được!

"Đứng lại!"

Tại Lục Kiếm Dao trước mặt thanh niên kia cũng muốn đi, bất quá bị Lục Kiếm Dao gọi lại. Nàng tuy rằng mới ra tới xông xáo, thế nhưng nàng cũng biết, tại đại lục xông xáo, nhất định phải tàn nhẫn một điểm mới được.

Thanh niên kia sắc mặt nhất thời trắng, nếu như đối phương là Dương Diệp, kia người ở chỗ này nhất định sẽ một cầm giữ mà lên, thế nhưng đáng tiếc, đối phương không phải là, nếu không phải là, vậy hắn liền xui xẻo!

Nghĩ vậy, thanh niên xoay người thoáng cái quỳ xuống tại Lục Kiếm Dao trước mặt của, sau đó chợt dập đầu, Đạo: "Cô nãi nãi, ta sai, là ta nhận lầm người, cầu cô nãi nãi tha ta một mạng..."

"Ách!"

Lục Kiếm Dao bị đối phương như thế một làm, trái lại có chút không biết làm sao. Đối phương dầu gì cũng là Linh Giả Cảnh cường giả, mặc dù chỉ là nhất phẩm, thế nhưng nàng không nghĩ tới, đối phương cư nhiên không có cốt khí như vậy, điều này làm cho Lục Kiếm Dao rất là không nói gì.

Thấy Lục Kiếm Dao không nói lời nào, thanh niên cho rằng đối phương không chịu buông tha tự mình, trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, hai chân chợt đạp địa, một cái túng nhào, tay phải thành trảo, cài hướng về phía Lục Kiếm Dao cổ của, tốc độ cực nhanh, cộng thêm hai người lại cách rất gần, trong chớp mắt đó là đi tới Lục Kiếm Dao trước mặt của!

"Xuy!"

Một đạo kiếm quang hiện lên, thanh niên thân thể cứng ở giữa không trung, bởi vì bụng của hắn bị một thanh Kiếm xuyên qua!

"Bành!"

Lục Kiếm Dao thu hồi trường kiếm, liếc mắt một cái kia rơi xuống đất thanh niên, sau đó nói: "Còn là Dương Diệp nói rất đúng, làm người không thể quá nhân từ, nếu để cho hắn thấy như vậy một màn, khẳng định lại sẽ mắng ta ngu ngốc!"

Nghe được Lục Kiếm Dao nói, Dương Diệp khóe miệng hung hăng vừa kéo, thầm nghĩ trong lòng, ngươi chính là ngu ngốc a, còn là siêu cấp lớn ngu ngốc a! Ngươi giết thì giết, để làm chi còn muốn nói nhảm a? Hiện tại tốt lắm, hiện tại tất cả mọi người biết ngươi nhận thức ta. Thật là cho tới bây giờ chưa thấy qua đần như vậy nữ nhân a!

Quả nhiên, nghe được Lục Kiếm Dao nói sau, nguyên vốn chuẩn bị rời đi người đột nhiên lại dừng bước, sau đó xoay người nhìn về phía Lục Kiếm Dao.

"Các hạ nhận thức Dương Diệp?" Câu hỏi chính là Dạ Thịnh. Bất quá những lời này cũng là người chung quanh muốn hỏi.

Lục Kiếm Dao lúc này cũng biết mình lỡ lời, sau đó vội vã lắc đầu, Đạo: "Ta không biết Dương Diệp, hắn người này vô sỉ hạ lưu rất, ta làm sao có thể nhận thức hắn?"

Một bên, Dương Diệp mau hộc máu. Nữ nhân này còn có thể ngu xuẩn điểm sao? Ngươi nói ngươi không biết ta thì tốt rồi, để làm chi còn muốn tổn hại ta một chút? Tổn hại ta một chút cũng thì thôi, thế nhưng ngươi lẽ nào cũng không biết ngươi nói như vậy, liền vừa mới chứng minh ngươi nhận thức ta sao? Ngay cả Bảo nhi đều so nữ nhân này muốn thông minh!

Nghe được Lục Kiếm Dao nói, Dạ Thịnh trong mắt nhất thời lộ ra vẻ hưng phấn, không ngừng hắn, bên cạnh mọi người cũng là mắt lộ ra vẻ hưng phấn. Dạ Thịnh Đạo: "Các hạ, ngươi nói ngươi không biết Dương Diệp, kia vì sao ngươi biết hắn vô sỉ hạ lưu? Còn có, lúc trước không có nhìn kỹ, bây giờ nhìn các hạ ăn mặc cùng với nói chuyện khẩu âm, các hạ tựa hồ không phải là Trung Vực huyền giả ah?"

"Ta tại sao phải trả lời ngươi!" Lục Kiếm Dao còn không có ngốc đến nhà, không có theo lời của đối phương đi.

Dạ Thịnh trầm giọng nói: "Các hạ, hiện tại tất cả mọi người đang tìm Dương Diệp, mà các hạ nếu như nhận thức Dương Diệp nói, xin hãy mang Dương Diệp tin tức nói cho chúng ta biết. Không thì, cho dù ngươi là một gã lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu, chỉ sợ cũng được khai báo ở chỗ này. Ta bảo chứng, chỉ cần các hạ mang Dương Diệp hạ lạc nói ra, chúng ta sẽ không làm khó các hạ!"

Một bên, Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua Dạ Thịnh, người kia vong ta chi tâm bất tử a!

Lục Kiếm Dao từ nhỏ còn không có bị người uy hiếp qua đây, ngoại trừ Dương Diệp ở ngoài. Lúc này bị người ngay mặt uy hiếp, Lục Kiếm Dao tính tình cũng lên tới, 'Xôn xao' rút ra trường kiếm, chỉ vào Dạ Thịnh Đạo: "Khai báo ở chỗ này? Ngươi tính vật gì vậy? Cũng xứng tới uy hiếp ta? Ngươi có bản lĩnh, chúng ta sẽ tranh tài một hồi!"

"Xem ra các hạ là không muốn mang Dương Diệp hạ lạc nói ra!" Dạ Thịnh mặt âm trầm nói: "Chư vị, người này cực khả năng chính là Dương Diệp đồng bọn, đại gia nắm người này, nhất định có thể từ trong đó bộ xuất quan với Dương Diệp hạ lạc. Hoặc là, giam giữ người này, nói không chừng kia Dương Diệp còn có thể hiện thân cứu giúp đây!" Hắn đương nhiên sẽ không cùng đối phương giao thủ, lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu, cho dù là hắn cũng không dám không kiêng kỵ!

"Hừ!"

Lục Kiếm Dao hừ lạnh một tiếng, khinh thường nói: "Ngay cả đánh một trận cũng không dám, thật là phế vật!"

Dạ Thịnh sắc mặt lạnh lẽo, sẽ xuất thủ, lúc này, một gã lão giả chậm rãi tự trong đám người đi ra, lão giả không nhìn mọi người, ánh mắt rơi vào Lục Kiếm Dao trên người của, Đạo: "Tiểu Nữ Oa, trước trước lời của ngươi trung, lão phu biết được, ngươi cho dù không biết kia Dương Diệp hạ lạc, nhưng ngươi phỏng chừng cũng cùng hắn có quan hệ rất lớn. Như vậy đi, lão phu cũng không ỷ lớn hiếp nhỏ, ngươi mang ngươi biết Dương Diệp tin tức nói ra, ta liền buông tha ngươi, làm sao?"

Tôn Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặc thành quyền, nếu như Lục Kiếm Dao đưa hắn là Phù Văn Sư đồng thời thân thể cường hãn sự lời nói ra, kia không thể nghi ngờ, thân phận của hắn lập tức bại lộ. Dương Diệp quét liếc chung quanh, phát hiện lúc này xung quanh khoảng chừng có sắp tới hai vạn huyền giả, trong đó Tôn Giả Cảnh có ít nhất ngũ sáu gã, Linh Giả Cảnh càng là vô số kể!

Hơn nữa một khi bại lộ thân phận, kia trong thành mọi người đều là địch nhân của hắn!

Khi đó, thế nào từ nơi này chạy đi?

Cái này là một đại vấn đề!

Lục Kiếm Dao trong lòng rùng mình, thần sắc ngưng trọng, nàng cũng không phải là Dương Diệp, có thể tuỳ tiện giết Tôn Giả Cảnh cường giả! Trầm mặc hạ, Lục Kiếm Dao Đạo: "Ta cái gì cũng không biết, các hạ hỏi lầm người!" Tuy rằng nàng cùng Dương Diệp trong lúc đó náo loạn rất nhiều không thoải mái, nhưng còn không đến mức đến bán đứng Dương Diệp tình trạng.

Nghe được Lục Kiếm Dao nói, Dương Diệp tâm trung hơi ấm, bất kể như thế nào, nữ nhân này không có bán đứng hắn, khiến hắn nghĩ lúc đầu không có tặng không kia mấy trương phù lục!

"Lại là xuân. Sắc lão nhân, không nghĩ tới cái này lão không tu cũng tới Thiên Vũ Thành!"

"Di, đúng là, tấm tắc, nữ nhân này có tội bị, nghe nói cái này xuân. Sắc lão nhân thích nhất làm những thứ kia biến thái đa dạng, ai, lại một danh mỹ nữ muốn rơi vào ma trảo, bị tàn phá!"

"Ngươi nếu như thế không đành lòng, kia vì sao không đi anh hùng cứu mỹ nhân?"

"Đùa giỡn, lão nhân kia mặc dù có chút biến thái, thế nhưng hắn thế nhưng Tôn Giả Cảnh cường giả a! Ta còn không muốn chết!"

"..."

Lão giả không nhìn người chung quanh, sau đó ánh mắt lộ ra một tia không hiểu tiếu ý, Đạo: "Ngươi đã rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, vậy cũng chớ quái lão phu ỷ lớn hiếp nhỏ. Nhìn ngươi tư sắc cũng không sai, đợi liền làm lão phu tiểu thiếp ah, làm lão phu tiểu thiếp, lão phu có khi là biện pháp khiến ngươi nói ra Dương Diệp hạ lạc!"

Dứt lời, lão giả thân hình lóe lên, hướng phía Lục Kiếm Dao bắt tới, Lục Kiếm Dao biến sắc, trường kiếm đối về lão giả chợt chính là một Trảm, một đạo rực rỡ kiếm quang quét ngang ra, lão giả tay phải chạm đến đạo kiếm quang kia, hơi biến sắc mặt, thầm nghĩ tốt kiếm ý bén nhọn, bất quá đối với hắn còn không tạo được trí mạng thương tổn!

"Không gian lồng giam!"

Lão giả một tiếng lịch uống, một đạo lực lượng vô hình nhất thời mang Lục Kiếm Dao cùng Lục Kiếm Dao kiếm quang khóa ở tại tại chỗ. Lục Kiếm Dao sắc mặt đại biến, ngay nàng muốn toàn lực thi triển kiếm ý, phá tan không gian lồng giam lúc, lão giả kia cũng cười hắc hắc, sau đó thân hình khẽ động, chộp tới Lục Kiếm Dao, không biết là vô tình hay là cố ý, tay của lão giả cư nhiên chụp vào chính là Lục Kiếm Dao kia hung bộ ngực đầy đặn!

Đúng lúc này, một đạo kình phong tự sau lưng lão giả kéo tới, lão giả biến sắc, chợt xoay người một quyền đánh ra, 'Bành' một tiếng, lão giả nắm tay cùng người nắm tay đánh vào cùng nhau, lão giả liền lùi mấy bước!

Mọi người sắc mặt đại biến!

"Diệp huynh, ngươi..."

Lục Hà không hiểu nhìn Dương Diệp, không rõ hắn tại sao muốn xuất thủ, đồng thời, trong lòng cũng là khiếp sợ không thôi, cái này Diệp Dương lực lượng cư nhiên so với kia Tôn Giả Cảnh cường giả còn mạnh hơn, hắn chẳng lẽ là yêu thú sao?

"Nàng biết Dương Diệp hạ lạc, nếu để cho nàng rơi vào cái này lão biến thái trong tay, ngươi nghĩ chúng ta còn có thể biết Dương Diệp hạ lạc sao?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Nghe vậy, Lục Hà ba người bừng tỉnh đại ngộ, sau đó trở lại Dương Diệp bên cạnh, đề phòng nhìn về phía lão nhân kia.

"Ngươi..."

Lúc này, Lục Kiếm Dao đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nếu như trước mắt nữ nhân này ngu xuẩn đến nói ra thân phận của hắn, hắn bảo chứng, tuyệt đối sẽ đem nữ nhân này nhu ngược 1 vạn lần, sau đó tại lấy roi đánh thi thể!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 510: Thay đổi chủ ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Kiếm Dao cảm giác người trước mắt phi thường quen thuộc, đặc biệt người trước mắt này giọng nói. Còn nữa, nàng từ người trước mắt trên người cảm nhận được cảm giác áp bách, loại này cảm giác áp bách cùng cảnh giới không có vấn đề gì, mà là cùng kiếm ý. Tại người trước mắt này xuất hiện ở trước mặt nàng lúc, của nàng Kiếm dĩ nhiên đang hơi run, của nàng Kiếm tại nói cho nàng biết, người trước mắt rất nguy hiểm!

Có thể đã 7 lục trọng đỉnh phong kiếm ý nàng cảm thụ được nguy hiểm, chỉ có một cái khả năng, đó chính là người trước mắt kiếm ý tại nàng bên trên. Tại cảm thụ được trên người đối phương cái loại này quen thuộc dám, sau đó nàng trước tiên liền nghĩ đến Dương Diệp, bởi vì phù hợp hai điểm này, thiên hạ chỉ kia Dương Diệp. Bất quá hoàn hảo, nàng còn không có ngu xuẩn đến tại chỗ nói ra Dương thân phận của Diệp!

"Ngươi là người phương nào!"

Xuân. Sắc lão nhân mặt âm trầm nhìn Dương Diệp, tay áo trung, lúc trước cùng Dương Diệp đối quyền cái tay kia đã sưng đỏ!

Dương Diệp đưa tay phải ra, đang lúc mọi người trong ánh mắt kinh ngạc, Dương Diệp tay phải biến thành một con to lớn long trảo, kia bén nhọn móng vuốt, làm cho một bên lão giả biến sắc, lập tức trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, tay phải đối về Dương Diệp chợt nắm chặt, quát dẹp đường: "Không gian lồng giam!"

"Loảng xoảng!"

Dương Diệp hữu trảo chợt vung lên, dường như thủy tinh nghiền nát, lão giả không gian lồng giam trong nháy mắt bị phá đi. Lão giả cùng mọi người kinh hãi, Dương Diệp thân hình khẽ động, hữu trảo mang theo bén nhọn chói tai chí cực tiếng xé gió, trong nháy mắt tới trước mặt lão giả, long trảo đối về lão giả thiên linh cái liền trảo đi xuống.

Lão giả sắc mặt đang thay đổi, không dám khinh thường, một cây hắc sắc thiết côn xuất hiện ở trên tay hắn, vung tay phải lên, thiết côn huyễn hóa ra khắp bầu trời côn ảnh, mang Dương Diệp bao phủ.

"Bành!"

Giữa sân, đột nhiên truyền đến một đạo muộn hưởng thanh.

Mọi người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy lão giả kia bụng của đã bị một con cự trảo xuyên qua.

Linh Giả Cảnh đánh chết Tôn Giả Cảnh!

Mọi người bất khả tư nghị nhìn Dương Diệp!

Trung Vực lúc nào lại xuất hiện như thế một gã yêu nghiệt thiên tài?

Dạ Thịnh trong mắt đã biến thành sâu đậm kiêng kỵ, mà một bên Lục Hà ba người còn lại là hưng phấn không thôi, cái này Diệp Dương như thế thực lực khủng bố, có hắn tại, đánh chết kia Dương Diệp khẳng định không là việc khó gì!

Dương Diệp thu hồi móng vuốt, sau đó mang lão giả nạp giới lấy xuống tới, nhìn lướt qua, Dương Diệp nhất thời có chút không nói gì, bởi vì... Này lão nhân nghèo thực sự có thể, cực phẩm Năng Lượng thạch dĩ nhiên mới hơn năm mươi khối, mà còn lại một ít công pháp cùng Huyền kỹ đều là chút bất nhập lưu. Còn có, lão nhân này nạp giới trong lại có rất nhiều xuân. Cung đồ, các loại các dạng, còn có một chút khiến nữ nhân nhìn mặt đỏ các loại hình thù kỳ lạ quái dị đồ vật.

Biến thái!

Dương Diệp mang nạp giới dặm những thứ kia tiểu tập tranh thu vào, sau đó hơi cố sức, mang nạp giới nát bấy. Vì sao thu tiểu tập tranh? Dĩ nhiên không phải bởi vì Dương Diệp cũng là biến thái, chỉ là kia tiểu tập tranh trong ghi lại rất rất nhiều Dương Diệp chưa từng thấy qua tư thế. Ôm học tập thái độ, Dương Diệp nhận cái này tiểu tập tranh!

Cất xong tập tranh sau, Dương Diệp quét đám người chung quanh liếc mắt, sau đó đi tới Lục Kiếm Dao trước mặt, Đạo: "Các hạ theo chúng ta đi một chuyến ah, chớ phản kháng, thực lực của ta ngươi cũng thấy đấy, ta cũng không muốn vướng tay chân phá hoa." Lúc này hắn vẫn cần giả bộ một chút, không thì dễ khiến người ta hoài nghi.

Ngoài mọi người dự liệu, Lục Kiếm Dao cư nhiên gật đầu, sau đó nói: "Tốt, nghe lời ngươi!"

Dương Diệp té xỉu, nữ nhân này thế nào sẽ không vào đùa giỡn đây? Ngươi tốt xằng bậy cũng phản kháng một chút a, tính là không phản kháng, ngươi cũng biểu hiện ra một điểm khó xử cùng thương tâm biểu tình được không? Nào có như ngươi vậy, ta muốn bắt ngươi, ngươi cư nhiên đáp ứng một tiếng, nhưng lại mặt mang khuôn mặt tươi cười...

Quả nhiên, bên cạnh có người xem Lục Kiếm Dao cùng Dương Diệp ánh mắt thay đổi có chút cổ quái.

"Chúng ta đi thôi!"

Thật là bại bởi cái này Lục Kiếm Dao, Dương Diệp xoay người rời đi.

Lục Kiếm Dao vội vã đi theo.

Lục Hà ba người nhìn nhau liếc mắt, sau đó cũng liền bận đi theo.

Xung quanh rất nhiều huyền giả mặc dù có chút hoài nghi cùng nghi hoặc, thế nhưng xét thấy Dương Diệp thực lực, bọn họ cũng chỉ có thể tiếp tục hoài nghi cùng nghi hoặc, mà không dám ra tới lưu lại Dương Diệp đám người. Chỉ là mọi người thật tò mò, Trung Vực lúc nào lại xuất hiện một vị siêu cấp thiên tài?

Túy Tiên lâu.

Một giữa trong phòng, Lục Kiếm Dao không ngừng quan sát Dương Diệp, nàng tựa hồ có rất nhiều lời muốn nói, thế nhưng mỗi lần muốn nói chuyện, đều biết bị một cổ như có như không kiếm ý bao phủ, làm cho nàng rất là phiền muộn.

Lúc này Dương Diệp cũng là có chút buồn bực, hắn là không muốn ở vào thời điểm này cùng với Lục Kiếm Dao, bởi vì cùng nữ nhân này cùng một chỗ, rất dễ liền bại lộ thân phận. Thế nhưng không có biện pháp, hắn không thể thấy chết mà không cứu được. Chỉ là nữ nhân này đến cùng nên xử lý như thế nào? Để cho nàng theo tự mình khẳng định là không được, bởi vì thật sự là quá nguy hiểm!

"Ngươi nhận thức Dương Diệp?"

Câu hỏi chính là Mạc Khinh Nguyệt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Khinh Nguyệt, thầm nghĩ nữ nhân này chẳng lẽ là cấp cho nàng kia Đường tỷ báo thù? Chỉ là muốn báo thù nói, nữ nhân này tựa hồ có chút quá yếu, so nàng Đường tỷ kém rất nhiều a!

Lục Kiếm Dao gật đầu, Đạo: "Ta biết, các ngươi muốn giết Dương Diệp, nghĩ cầm những thứ kia mê người thưởng cho, thế nhưng, các ngươi biết được các ngươi có thể giết được hắn sao? Thực lực của ta các ngươi cũng nhìn thấy ah? Thất trọng kiếm ý, còn có thể thiên cấp Huyền kỹ, ngoại trừ Dương... Ách, ngoại trừ cái này Diệp Dương, ba người các ngươi ai có thể đủ chiến thắng được ta?"

"Ngươi có ý tứ!" Tư Không Minh hỏi.

Lục Kiếm Dao Đạo: "Không có ý gì, chỉ là muốn nói cho các ngươi biết, lấy thực lực của ta, đang đối mặt Dương Diệp, nếu như hắn xuất toàn lực, ta khả năng ngay cả hoàn thủ cơ hội chưa từng. Nói như thế, cả cái thế giới loài người, ngoại trừ An Gia cái kia yêu nghiệt bên ngoài, sợ rằng đã không có người có thể tại cùng giai trong chiến thắng Dương Diệp. Các ngươi đi tìm hắn, thật là muốn chết!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao, nguyên lai nữ nhân này còn có thể vuốt mông ngựa!

"Muốn chết?" Tư Không Minh bật cười một tiếng, Đạo: "Đó cũng không nhất định, ta thừa nhận, chúng ta nếu là đơn đả độc đấu, khẳng định không phải là kia Dương ma đầu đối thủ, nhưng là ba người chúng ta liên thủ, chính là Tôn Giả Cảnh cũng có thể chém giết. Hơn nữa, chúng ta bây giờ lại thêm Diệp huynh, cộng thêm Diệp huynh, chúng ta một cách tự tin đối phó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả!"

"Dương Diệp tại thật lâu trước cũng đã có thể chém giết Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả!" Lục Kiếm Dao nhạt thanh Đạo.

Lục Hà tam người biến sắc.

Trầm mặc một lát, Lục Hà nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Diệp huynh, ngươi cộng thêm ba người chúng ta, ngươi một cách tự tin đối phó kia Dương Diệp sao?"

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Lục huynh, trước khi tới, ta đã thu thập qua Dương Diệp tư liệu. Nếu là luận đơn đả độc đấu, như cái này Lục cô nương theo như lời, ngoại trừ Vũ Thần An Nam Tĩnh, sợ rằng cùng giai trong đã không có người là đối thủ của hắn, xấu hổ, ta cũng không phải là đối thủ của hắn. Nếu như chúng ta bốn người liên thủ, ta chỉ có thể nói, có cơ hội, thế nhưng, khả năng chúng ta bốn người sẽ có hai người, thậm chí ba người, nói không chừng tất cả khiến người ta đều biết khai báo trong tay hắn!"

Dương Diệp nghĩ, hắn vẫn có tất phải thử một chút khiến những người này khác đang có ý đồ với hắn, không phải là sợ, chỉ là có thể thiếu một chút phiền toái cũng là tốt. Còn có, hắn trong lòng có một cái kế hoạch, đáng tiếc phải có những người này tới phối hợp hắn, trước nói là những người này khác đang có ý đồ với hắn!

Nghe được Dương Diệp nói, Lục Hà ba người trầm mặc. Bọn họ không tin Lục Kiếm Dao nói, thế nhưng trước mắt cái này Diệp Dương nói, bọn họ vẫn còn có chút tin. Bởi vì cường giả đều là kiêu ngạo, mà trước mắt cái này Diệp Dương cũng là phi thường kiêu ngạo, từ trước khi một loạt quả quyết xuất thủ có thể nhìn ra. Nếu chính hắn đều nói không bằng Dương Diệp, vậy hẳn là là sự thật.

Chỉ là liền nếu như vậy buông tha sao? Ba người đúng là vẫn còn có chút không cam lòng!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Kỳ thực, chúng ta khả năng bị kia La Tuấn lợi dụng. Đại gia ngẫm lại, Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực cường hãn như vậy, Tôn Giả Cảnh cường giả vô số kể, vì sao chính hắn không phái cường giả tới giết Dương Diệp, mà là muốn làm một cái cái gì lệnh truy nã? Các ngươi ngẫm lại, cái này bình thường sao?"

"Lợi dụng?" Ba người không hiểu nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp Đạo: "Các ngươi ngẫm lại, hắn làm cái này lệnh truy nã đi ra, các ngươi những tông môn này thiên tài yêu nghiệt có đúng hay không tất cả đi ra tìm Dương Diệp? Các ngươi tất cả đi ra tìm Dương Diệp, kia đất man hoang Lưu Vân Thánh Giả di tích, không phải là hắn La Tuấn một người? Dầu gì, cũng có thể có một chút nhiều cạnh tranh đến, không phải sao?"

"Ba!"

Tư Không Minh một chưởng vỗ ở tại bên cạnh trên bàn đá, bàn đá nhất thời nát bấy. Đạo: "Ta Tư Không gia nguyên bản liền tuyệt đối có cái gì không đúng, nguyên lai kia La Tuấn giết Dương Diệp là giả, muốn dùng Dương Diệp đem chúng ta điều mở mới là thật. Mẹ nó, không hổ là người của hoàng thất, như thế nham hiểm!"

Ngoại trừ Mạc Khinh Nguyệt, Lục Hà cũng mặt âm trầm, hiển nhiên, hắn cũng hiểu được bị người âm. Chỉ Mạc Khinh Nguyệt nhìn Dương Diệp, trong mắt như có điều suy nghĩ.

Dương Diệp lại nói: "Kỳ thực, ta lần này mục tiêu chủ yếu cũng không phải Dương Diệp, mà là kia Thánh Giả di tích, bởi vì nghe nói tại nơi Thánh Giả trong di tích có khả năng có thượng cổ thời đại phù văn kỹ xảo. Các ngươi biết, loại vật này đối với chúng ta Phù Văn Sư mà nói nặng bao nhiêu muốn. Chỉ là không nghĩ tới, đi tới nơi này Thiên Vũ Thành sau, Thiên Vũ Thành đóng cửa cửa thành, đem ta vây ở ở đây!"

"Diệp huynh cũng muốn đi Thánh Giả di tích?" Lục Hà đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Thánh Giả cảnh cường giả di tích, ta làm sao có thể bỏ qua?"

Lục Hà cười nói: "Đã như vậy, chúng ta đây không bằng kết bạn đi trước Thánh Giả di tích làm sao? Ta biết Diệp huynh thực lực cường hãn, có thể không thích cùng người kết bạn, thế nhưng nhiều một cái người là hơn một phần lực lượng, hơn nữa ta ba người tự hỏi thực lực coi như có thể, định sẽ không kéo Diệp huynh chân sau. Còn nữa, Thánh Giả di tích hiện tại khẳng định cũng là long xà hỗn tạp, nói không chừng còn có Ma tộc yêu tộc cường giả lẫn vào trong đó, chúng ta kết bạn cùng nhau, cũng nhiều một phần bảo đảm, không phải sao?"

Dương Diệp tâm trung vui vẻ, hắn muốn liền là đối phương những lời này. Biểu mặt bất động thanh sắc, Đạo: "Kết bạn đương nhiên có thể, ta cũng không tự phụ đến cho là mình vô địch. Chỉ là Lục huynh, chúng ta hôm nay bị nhốt cái này Thiên Vũ Thành, làm sao mới ra đi?"

Lục Hà nhìn về phía Tư Không Minh, người sau cười hắc hắc nói: "Cái này giản đơn, bởi vì... Này Thiên Vũ Thành thành chủ là của ta cậu. Khiến hắn cho chúng ta ngoại lệ một lần, không khó lắm, dù sao cũng mục tiêu của hắn chỉ là Dương Diệp."

Dương Diệp tâm trung sau cùng một tảng đá rơi xuống, Đạo: "Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ liền lên đường ah. Đi trễ, chúng ta sợ rằng chỉ có thể đi sửa mái nhà dột!"

"Ta cũng muốn đi!"

Lúc này, Lục Kiếm Dao đột nhiên nói. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 511: Ra khỏi thành, truy sát

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Các ngươi phải ra khỏi thành?"

Trong phủ thành chủ, Hạ Anh Hậu nhìn trước mắt Dương Diệp đám người, hỏi.

Tư Không Minh gật đầu, Đạo: "Cậu, chúng ta đã suy nghĩ minh bạch. Ở chỗ này tìm kiếm kia Dương Diệp, hoàn toàn là lãng phí thời gian, có thời gian này, còn không bằng kết bạn đi hảo hảo lịch lãm một phen, nói không chừng còn có chút kỳ ngộ đây. Hơn nữa tính là chúng ta tìm được Dương Diệp thì như thế nào? Cái này Thiên Vũ Thành cường giả nhiều như vậy, lại có Tôn Giả Cảnh cường giả, tìm được rồi, cũng không nhất định là của chúng ta."

Hạ Anh Hậu trầm mặc một hồi, sau đó lắc đầu nói: "Các ngươi không thể ra thành!"

"Vì sao?" Tư Không Minh không giải thích được hỏi.

Hạ Anh Hậu Đạo: "Bây giờ là thời khắc mấu chốt, vạn nhất khiến Dương Diệp lừa dối quá quan, ngươi cậu ta đầu sẽ rớt, có biết hay không? Còn nữa, hiện tại trong thành rất nhiều người đều muốn ra khỏi thành, nếu như ta mở ra một chỗ cửa thành tha các ngươi đi ra ngoài, kia sẽ khiến nhiều người tức giận. Thiên Vũ Thành chỗ này cư dân đều là chút thất phu, trời biết bọn họ sẽ tạo ra chuyện gì nữa!"

Tư Không Minh còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng đối với hắn lắc đầu, sau đó lấy ra một xấp phù lục cùng hơn một trăm miếng cực phẩm Năng Lượng thạch đặt ở một bên trên bàn, Đạo: "Hạ thành chủ, chúng ta biết của ngươi trắc trở, thế nhưng cũng mời thông cảm hạ chúng ta, chúng ta đều là huyền giả, cần không ngừng lịch lãm tới đề cao mình. Đang nói, hạ thành chủ mục tiêu của ngươi chỉ là Dương Diệp mà thôi, đem chúng ta ở tại chỗ này, một điểm dùng cũng không, ngươi cứ nói đi?"

Hạ Anh Hậu nhìn lướt qua trên bàn phù lục, khóe mắt hơi vừa kéo, sau đó quan sát lần nữa hạ Dương Diệp, Đạo: "Trung Vực một ít phù văn đại sư ta cũng nhận thức một ít, không biết các hạ sư phụ tôn là?"

"Xin lỗi, thành thật mà nói, lần này ta đi ra ngoài là gạt sư tôn đi ra ngoài, bởi vì hắn không muốn để cho ta cuốn vào cái này bừa bộn sự, thầm nghĩ khiến ta thanh thản ổn định chế tác phù lục. Thế nhưng chế tác phù lục thực sự quá khô khan quá nhàm chán, không có biện pháp, ta chỉ có thể chạy tới!" Dương Diệp Đạo.

Hạ Anh Hậu cười nói: "Thì ra là thế. Kỳ thực, tha các ngươi ra khỏi thành cũng không có gì, chỉ là các ngươi có thể không biết, phía sau thành thị đều đã mở ra đề phòng giai đoạn, các ngươi ra ta chỗ này, đến rồi phía sau vẫn như cũ sẽ bị cản lại."

"Vì một cái Dương Diệp, Đỉnh Hán Đế Quốc cư nhiên làm động tĩnh lớn như vậy?" Lục Hà cau mày nói.

Hạ Anh Hậu Đạo: "Ta cũng thật tò mò, bất quá là một cái Dương Diệp mà thôi, thực lực tính là tại nghịch thiên, cũng không có khả năng khiến đế quốc làm cho động tĩnh lớn như vậy mới là. Bất quá cái này không phải chúng ta nên quan tâm, chúng ta phải làm, chính là làm tốt mặt trên an bài sự tình là được rồi. Hiện tại, các ngươi còn muốn ra khỏi thành sao?"

Dương Diệp trầm ngâm sẽ, Đạo: "Không biết hạ thành chủ có thể biện pháp gì khiến chúng ta giảm đi ra sau những thứ kia phiền phức? Đương nhiên, sẽ không để cho hạ thành chủ bạch xuất lực!"

Hạ Anh Hậu trong lòng vui vẻ, thầm nghĩ Phù Văn Sư quả nhiên đều là một ít xuất thủ rộng rãi gia hỏa. Giả vờ làm khó một chút, Hạ Anh

Hậu lúc này mới lấy ra một tấm bản đồ huyền phù tại không trung, Đạo: "Ta nghĩ mấy người các ngươi chắc là muốn đi Thánh Giả di tích ah? Kỳ thực đi Thánh Giả di tích, có thể không lịch sự qua Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn, còn có một điều đường tắt. Các ngươi xem ở đây, ra khỏi thành sau, các ngươi hướng nam phương bắc hướng đi, trải qua 'Ao đầm địa' sau đó vượt qua 'Lay trời Sơn' sau cùng đi qua 'Người chết sa mạc' các ngươi đi ra đất man hoang!"

Nghe được Hạ Anh Hậu nói, một bên Lục Hà ba người chân mày cau lại. Tư Không Minh có chút cả giận nói: "Cậu, ngươi có đúng hay không muốn cho chúng ta đi chịu chết? Ao đầm địa, đó là cá sấu ăn thịt người tộc chỗ ở a, mỗi một điều thành niên cá sấu ăn thịt người, đều tương đương với một gã Tôn Giả Cảnh cường giả a! Còn có, lay trời Sơn, chỗ đó ở đều là chút gì gia hỏa ngươi không phải không biết ah? Những tên kia đều là chút người điên a, gặp người liền giết a! Hai địa phương này ta đừng nói, thế nhưng người chết sa mạc, cậu, ngươi thật muốn hại chết ngươi cháu ngoại trai a?"

Hạ Anh Hậu trừng mắt một cái Tư Không Minh, Đạo: "Kia tiểu tử ngươi muốn thế nào? Ngươi cậu ta chỉ là một thành chủ, cũng không phải đại nhân vật gì, không có biện pháp cho ngươi từ đế quốc đến đất man hoang. Nếu như các ngươi không muốn đi đường này, vậy cũng chỉ có thể chờ đế quốc thủ tiêu đề phòng ra lệnh. Bất quá theo ta thấy, không tìm ra Dương Diệp trước khi, chỉ sợ là không sẽ hủy bỏ. Dù sao cũng có đi hay không xem chính các ngươi." Nói, Hạ Anh Hậu mang trên bàn phù lục cùng cực phẩm Năng Lượng thạch thu vào.

Dương Diệp trầm mặc, hắn ngược lại không phải là sợ kia cái gì ao đầm địa còn có người chết sa mạc, chỉ là hắn đối những chỗ này đều chưa quen thuộc, tùy tiện nói chuyện, rất có thể sẽ bị gây nên hoài nghi. Còn nữa, hắn nếu như thoáng cái cứu đáp ứng đi cái này Hạ Anh Hậu nói đường, khó tránh biểu hiện quá mức nóng lòng chút, không có biện pháp, hắn chỉ có thể trầm mặc.

"Chúng ta chẳng lẽ không có thể bay qua những chỗ này sao?" Lúc này, Lục Kiếm Dao đột nhiên nói.

Tư Không Minh lắc đầu, Đạo: "Ngươi nghĩ quá đơn giản!" Nói xong, nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Diệp huynh, ngươi vậy cũng biết những chỗ này hung hiểm, chúng ta từ nơi này qua, rất có thể không tới đất man hoang liền chết!"

"Tư Không huynh, ta muốn hỏi một chút, trước đây có Linh Giả Cảnh cường giả xuyên qua những chỗ này sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Tư Không Minh sửng sốt, tại bên cạnh hắn Lục Hà nói tiếp: "Khác tông môn ta không biết, ta Vô Cực Tông thì có người đi những chỗ này lịch lãm qua, còn có ta tông môn một ít nhiệm vụ, cũng là cần tại những chỗ này hoàn thành. Mà rất nhiều hoàn thành những nhiệm vụ này sư phụ huynh, đều là Linh Giả Cảnh. Đương nhiên, cũng có thật nhiều người chết ở những chỗ này!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu bọn họ có thể, chúng ta đây vì sao không thể? Thứ cho ta nói thẳng, người, chỉ không ngừng khiêu chiến tự mình cho rằng không thể nào sự, mới có thể không ngừng đột phá tự mình, đề thăng tự mình. Đang nói, những chỗ này tại hung hiểm, ta nghĩ cũng không có khả năng so Thánh Giả di tích còn muốn hung hiểm ah?"

Lục Hà lắc đầu cười, Đạo: "Diệp huynh, ngươi đi làm Phù Văn Sư thật sự có chút đáng tiếc. Nếu như ngươi có thể chuyên doanh Võ đạo một đường, nói không chừng ta Trung Vực cũng có thể xuất hiện một cái Kiếm Hoàng hoặc là Vũ Thần! Cũng được, liền cùng Diệp huynh cùng nhau xông vào một lần!"

Dương Diệp nhìn về phía một bên Mạc Khinh Nguyệt cùng Tư Không Minh, Mạc Khinh Nguyệt trái lại không do dự, lập tức gật đầu, Biểu kỳ nguyện ý đi đường này. Tư Không Minh do dự một chút, cũng gật đầu.

Dương Diệp gật đầu, đưa qua địa đồ, lại cho 50 miếng cực phẩm Năng Lượng thạch cho Hạ Anh Hậu, sau đó nói: "Ra khỏi thành việc, liền làm phiền hạ thành chủ!"

Hạ Anh Hậu thu hồi cực phẩm Năng Lượng thạch, cười nói: "Việc nhỏ một cái cọc!"

...

Buổi tối, trăng sáng nhô lên cao.

Tại Hạ Anh Hậu dưới sự an bài, Dương Diệp nếu lặng lẽ ra khỏi cửa thành, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

Nhìn trước mặt Thiên Vũ Thành, Dương Diệp tâm trung cười lạnh một tiếng, người bên trong này có thể cũng là muốn giết hắn a. Hắn đương nhiên sẽ không đi tìm những người này báo thù, không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì... Này những người này cũng bất quá là chút bị La Tuấn lợi dụng ngu xuẩn mà thôi. Giết sạch những người này, đối với hắn không có chút nào chỗ tốt, cũng không đả thương được La Tuấn căn bản!

Trước đây, Dương Diệp là không tin túc địch, thế nhưng hắn hiện tại tin. Hắn cùng với La Tuấn đồng thời xuất hiện ở một cái thời đại, liền quyết định hắn không là túc địch, bởi vì, bọn họ ai cũng không có khả năng thần phục ai, mà hai người cũng đều là có một không hai thiên hạ thiên tài tuyệt thế. Câu ca dao tốt, một núi không thể chứa hai cọp, bọn họ đã định trước chỉ có một người có thể sống!

...

Tại Dương Diệp đám người ly khai Thiên Vũ Thành khoảng chừng một lúc lâu sau, Liễu Sướng Nguyên cùng một danh nam tử khôi ngô đi tới Thiên Vũ Thành.

"Đế, có thể tìm ra đến kia Dương Diệp?" Liễu Sướng Nguyên hỏi.

Nam tử khôi ngô trầm mặc một hồi, sau đó phục ở trên mặt đất, vậy có chút kỳ lạ mũi để ở tại trên mặt đất, sau đó nhẹ nhàng ngửi một cái. Một lát, nam tử khôi ngô đứng dậy, sau đó nói: "Trong thành không có hơi thở của hắn, hắn cũng không tại trong thành!"

Liễu Sướng Nguyên sắc mặt trầm xuống, lúc này nam tử khôi ngô lại nói: "Bất quá trong thành có hắn lưu lại khí tức, điều này nói rõ, hắn tại trong thành đợi qua." Nói, nam tử khôi ngô hướng phương Bắc một chỉ, Đạo: "Hắn chắc là từ nơi đó đi, chỗ đó một đường, có hắn lưu lại khí tức!"

"Đi!"

Liễu Sướng Nguyên thân hình khẽ động, tiêu thất tại tại chỗ, nam tử khôi ngô vội vã đi theo!

Tại Liễu Sướng Nguyên đi rồi, một gã mặc Tử Sắc Khôi Giáp, che mặt nữ tử đi tới Thiên Vũ Thành, sau đó thẳng đến phủ thành chủ.

"Không biết đặc sứ giá lâm, không có từ xa tiếp đón, mong rằng đặc sứ thứ lỗi!" Hạ Anh Hậu đối về trước mắt Tử Sắc Khôi Giáp nữ tử hơi thi lễ, có chút khiêm cung Đạo. Tuy rằng hắn cùng với cô gái trước mắt đều là Tôn Giả Cảnh, thế nhưng hắn có tự biết hiển nhiên, đó chính là hắn tuyệt đối không là đối thủ của đối phương, bởi vì đối phương là Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung cấm quân, cũng chính là đương kim thiên tử lòng của bụng.

Cấm quân, chỉ thuần phục hoàng đế, đây là một chi Nhân Hoàng đều kiêng kỵ, đồng thời không cách nào nắm giữ quân đội.

Cô gái che mặt Đạo: "Hạ thành chủ không cần đa lễ, ta tới là nói cho hạ thành chủ, Dương Diệp đã không ở Thiên Vũ Thành."

"Cái gì!" Hạ Anh Hậu cả kinh, Đạo: "Tuyệt không đồng ý có thể, ta đã hạ lệnh phong tỏa toàn bộ Thiên Vũ Thành, chính là một con muỗi cũng đừng nghĩ bay ra ngoài, Dương Diệp làm sao có thể chạy đi!"

Cô gái che mặt Đạo: "Ta không phải là tới cùng hạ thành chủ ngươi cải cọ. Từ giờ trở đi, Thiên Vũ Thành tất cả quân đội về ta ta chưởng quản. Hai chuyện, đệ nhất: Thông tri Thiên Vũ Thành nội mọi người, đã nói Dương Diệp đã ra Thiên Vũ Thành; Đệ nhị: Triệu tập tất cả Thiên Vũ Thành trung Linh Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên huyền giả đến cửa thành bắc tập hợp, một khắc đồng hồ nội, không được người, giết không tha!"

Nói xong, cô gái che mặt xoay người rời đi, đi tới cửa lúc, nàng lại ngừng lại, Đạo: "Bao quát hạ thành chủ ngươi!"

...

Ao đầm địa.

Ao đầm địa, danh như ý nghĩa, là một mảnh ao đầm. Cái này phiến ao đầm rất lớn, so Thiên Vũ Thành còn muốn lớn hơn từ thiếu gấp năm lần. Trong đó có thật nhiều cá sấu ăn thịt người, thành niên cá sấu ăn thịt người, tương đương với loài người Tôn Giả Cảnh cường giả, mà ở cái này phiến ao đầm bên trong khu vực, thành niên cá sấu ăn thịt người, cự không hoàn toàn công tác thống kê, có ít nhất 50 điều đã ngoài!

50 danh Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nghe tới số này lượng lúc, Dương Diệp cũng là lại càng hoảng sợ, bất quá hoàn hảo, cái này cá sấu ăn thịt người không là ở chung động vật, đặc biệt thành niên cá sấu ăn thịt người, chúng nó đều có đến địa bàn của mình, nói cách khác, chúng nó là tách biệt. Chỉ cần là tách biệt, sẽ đối Phó là tốt rồi làm nhiều.

Thế nhưng có một vấn đề xảy ra mấy người trước mặt, đó chính là làm sao sống cái này phiến ao đầm? Đi? Ao đầm địa mặc dù là ao đầm, thế nhưng cũng không hoàn toàn đều là ao đầm, cũng có thật nhiều đường, nhưng vấn đề là từ những chỗ này đi, rất có thể lọt vào vô số cá sấu ăn thịt người vây công. Lấy mấy người bọn họ thực lực, thực sự không lòng tin một đường đánh tới đáy; Phi? Ngươi có thể bay bao lâu? Nếu như bay đến trên đường không có Huyền khí, sau đó rơi vào một mảnh ao đầm trung...

"Đi!"

Đang trầm mặc một lát sau, Dương Diệp quyết định. Dùng bay, nếu như dùng Cửu U Kiếm Vũ, hắn ngược là có thể, nhưng vấn đề là có thể sử dụng sao? Kia đã trở thành hắn có một tiêu chí! Không cần Cửu U Kiếm Vũ, chỉ dựa vào Huyền khí cánh chim, thành thật mà nói, hắn cũng không nắm chặt có thể bay qua cái này phiến ao đầm, bởi vì quá xa! Hơn nữa bên cạnh còn có Lục Kiếm Dao đám người, hắn không được, Lục Kiếm Dao đám người liền càng không được!

Nghe được Dương Diệp nói, Lục Kiếm Dao có chút hưng phấn, nóng lòng muốn thử, dù sao cũng có Dương Diệp tại, nàng nghĩ tại nhiều cá sấu ăn thịt người cũng không quan hệ. Mà một bên Lục Hà đám người còn lại là khóe miệng giật một cái, thật muốn đánh đi qua... Trong lòng thực không đáy a!

Mấy người mới vừa gia nhập ao đầm địa, Dương Diệp cũng đột nhiên dừng bước, bỗng nhiên xoay người nhìn về phía xa vời xa xa. Trầm mặc một hồi, Dương Diệp Đạo: "Các ngươi đi trước, ta có chút sự muốn xử lý một chút, xử lý xong, ta sẽ đuổi theo các ngươi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 512: Run rẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy người sửng sốt, Lục Hà Đạo: "Diệp huynh, ngươi không cùng chúng ta cùng đi?" Nếu như trước mắt cái này Diệp Dương không cùng bọn chúng cùng đi nói, Lục Hà là không một cách tự tin có thể đi qua cái này ao đầm địa.

Dương Diệp trầm mặc sẽ, sau đó nói: "Thành thật mà nói, ta sư môn khả năng phái người tới bắt ta về đi. Các ngươi như ở chỗ này, bọn họ nhất định sẽ giận chó đánh mèo các ngươi. Ta một người ở chỗ này, sự tình có thể còn có chuyển hoàn dư địa, nếu như thực sự không được, lấy thực lực của ta, trốn vẫn là có thể."

Lục Hà đám người hiểu, lấy Diệp Dương thực lực, đánh không lại tự mình người của sư môn, trốn vẫn là không có vấn đề, nhưng là bọn hắn ở chỗ này, bọn họ lại không người ta thực lực... Nói đơn giản một chút chính là cản trở! Tuy rằng cái này có điểm đả kích người, thế nhưng không có biện pháp, đây là hiện thực. Hơn nữa trước mắt cái này Diệp huynh đã rất cho bọn hắn mặt mũi!

Chỉ là ba người có chút ngạc nhiên, cái này Diệp Dương sư phụ môn đến tột cùng là lai lịch gì?

Bất quá, người ta rõ ràng không muốn để cho bọn họ biết, hơn nữa bọn họ cũng không muốn cuốn vào người khác sư môn chuyện tình trong. Nghĩ vậy, Lục Hà Đạo: "Diệp huynh bảo trọng!"

Nói xong, cùng Tư Không Minh còn có Mạc Khinh Nguyệt xoay người rời đi, chỉ là Mạc Khinh Nguyệt tại xoay người rời đi lúc, ánh mắt tại Dương Diệp trên người dừng lại mấy hơi thở.

"Ngươi cũng đi!" Dương Diệp nhìn trước mắt Lục Kiếm Dao Đạo, giọng nói chân thật đáng tin.

"Theo đuổi người giết ngươi, rất mạnh?" Lục Kiếm Dao hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ngoại trừ Bách Hoa cung kia mấy người Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, người đến là ta đã thấy Tôn Giả Cảnh cường giả trong mạnh nhất. Cho dù cách xa nhau mấy trăm dặm, ta cũng có thể cảm nhận được trên người hắn kia cổ bén nhọn cường giả khí tức. Ngươi lưu lại, đối với ta không có chút nào giúp đỡ, đuổi kịp Lục Hà bọn họ, có bọn họ tại, ngươi có thể an toàn đạt được đất man hoang."

"Ngươi sẽ thắng, đúng không?" Lục Kiếm Dao nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp Đạo: "Thắng không dám cam đoan, dù sao cũng sẽ không chết!"

Lục Kiếm Dao 'Phốc xuy' cười, Đạo: "Ta biết, đánh không lại bỏ chạy nha! Ta ở phía trước chờ ngươi!" Nói xong, xoay người rời đi.

Lục Kiếm Dao sau khi rời đi, Dương Diệp bỏ đi áo choàng, đổi trở về thì ra là y phục. Nếu đối phương đã đuổi theo tới, vậy đại biểu thân phận của hắn đã bại lộ, đang ẩn núp, cũng liền không có ý nghĩa. Chỉ là hắn thật tò mò, người làm sao sẽ xuyên qua thân phận của hắn, đồng thời còn biết hành tung của hắn?

"Oanh!"

Hai bóng người rơi vào Dương Diệp cách đó không xa.

Liễu Sướng Nguyên đánh giá Dương Diệp, Đạo: "Ngươi chính là

Dương Diệp?"

Dương Diệp gật đầu.

Liễu Sướng Nguyên Trường Thương đối về Dương Diệp cách không một điểm, một đạo bén nhọn thương ảnh quen bắn ra, trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt của, rất mạnh không gì sánh được. Dương Diệp sắc mặt bất biến, hữu quyền chợt đánh ra, cùng đạo kia thương ảnh đụng vào nhau, 'Bành' một tiếng, thương ảnh bị đánh tan.

Thấy thế, Liễu Sướng Nguyên nhếch miệng cười, Đạo: "Không hổ là Kiếm Hoàng, bằng ngươi một kích này, ta chỉ biết, ta không uổng công tìm ngươi. Tuy rằng ta rất muốn chờ ngươi thành là tôn giả cảnh huyền giả sau tại tới giết ngươi, bởi vì như vậy sẽ kích thích hơn. Thế nhưng đáng tiếc, sư môn có mệnh, không dám không nghe theo, bất quá ngươi yên tâm, làm đối 'Kiếm Hoàng' sự xưng hô này kính ý, đợi ta sẽ nhường ngươi chết thể diện một ít."

Dương Diệp Đạo: "Ta rất hiếu kỳ, ngươi đến tột cùng là thế nào phát hiện được ta?"

Liễu Sướng Nguyên cười hắc hắc, sau đó chỉ chỉ bên cạnh đại hán, Đạo: "Hắn là yêu thú, là Thượng Cổ thần thú 'Thính Đề' hậu duệ, chỉ cần là bị hắn ngửi qua sau của người, hắn cả đời sẽ không quên. Mà thiên phú của hắn thần thông danh 'Vạn Lý truy tung' chỉ cần ngửi qua đối phương khí tức, đồng thời chỉ cần đối phương đứng ở cả vùng đất, hắn có thể tại phương viên ngàn dặm trong phạm vi chính xác lục soát đối phương! Vì giết ngươi, ta Thượng Tiêu Tông không chỉ có mang ta từ Yêu Vực gọi về trở về, còn nghĩ hắn phái ra, không thể không nói, ngươi coi như là cũng nên nghĩ vinh dự!"

Dương Diệp nhìn đại hán liếc mắt, sau đó gật đầu, Đạo: "Không có nghi vấn, hiện tại, ngươi là một người thượng, còn là hai người các ngươi cùng tiến lên?"

"Ha ha..." Liễu Sướng Nguyên điên cuồng nở nụ cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Đạo: "Ta vừa tới Trung Vực chợt nghe nói ngươi rất cuồng, không nghĩ tới ngươi so với ta nghĩ còn cuồng. Cùng tiến lên? Dương Diệp, ngươi thật nghĩ đến ngươi là năm đó kiếm tông tổ sư sao? Hiện tại ta để ngươi xem một chút, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"

Dứt lời, Liễu Sướng Nguyên rồi đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại Dương Diệp trước mặt của, mà một thanh hiện lên hàn mang thương Kiếm cũng đã đi tới Dương Diệp mi tâm của trước mấy cm chỗ, từ Liễu Sướng Nguyên bắt đầu động thủ một khắc kia, đến bây giờ mũi thương đi tới Dương Diệp mi tâm trước, thời gian vẫn chưa tới nửa hơi!

"Đang!"

Một thanh cả người hiện lên hàn quang lạnh như băng Kiếm chắn mũi thương chỗ, một thương một kiếm chợt kịch liệt run lên. Sau một khắc, ngân thương chợt xoay tròn, một cổ bén nhọn Thương mang phún ra ngoài, mà hàn kiếm thân thể lúc này cũng là khẽ run lên, một cổ kiếm ý bén nhọn cùng hàn mang trút xuống ra, cùng kia cổ Thương mang đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một cổ sóng xung kích tự một thương một kiếm trung gian chợt khuếch tán ra, Liễu Sướng Nguyên hướng lui về sau vài chục bước, Dương Diệp cũng là lui vài chục bước.

Liễu Sướng Nguyên vẻ mặt vẻ hưng phấn, Đạo: "Không hổ là Kiếm Hoàng, hăng hái, trở lại!"

Còn chưa có nói xong, Liễu Sướng Nguyên người cũng đã đi tới Dương Diệp trước mặt của, Dương Diệp đang chuẩn bị xuất kiếm, mà lúc này, Liễu Sướng Nguyên cũng cười hắc hắc, sau đó thân thể run lên bần bật, tiếp theo, chỉ là nháy mắt, Dương Diệp xung quanh cũng đã xuất hiện vô số 'Liễu Sướng Nguyên' Dương Diệp khẽ cau mày, thế nhưng khóe miệng cũng lộ ra cười nhạt.

Đó cũng không phải thân pháp gì, chỉ là Liễu Sướng Nguyên tốc độ quá nhanh mà tạo thành tàn ảnh! Kiếm Tâm Thông Minh hắn, chính là nhắm mắt lại cũng biết người nào là Liễu Sướng Nguyên đích thực thân. Thế nhưng Dương Diệp không có lòng khinh thị, bởi vì đối phương loại tốc độ này, xa so có chút thân pháp Huyền kỹ còn muốn kinh khủng, đây là thuần túy tốc độ, tính là hắn biết đối phương chân thân, nhưng là không nắm chặt có thể đánh chết đối phương, bởi vì tốc độ quá nhanh!

Ngay Liễu Sướng Nguyên mũi thương mau đâm vào Dương Diệp cổ họng lúc, một thanh Kiếm lại chuẩn xác không có lầm chắn súng của hắn nhọn trước. 'Đang' một tiếng, Trường Thương cùng mũi thương phát ra một đạo vang dội kim thiết giao qua thanh. Hai người bị đối phương lực lượng khổng lồ chấn lần hai từng người hướng sau liền lùi lại vài chục bước.

Kiếm Tâm Thông Minh!

Liễu Sướng Nguyên hai mắt híp lại, trong mắt lần đầu tiên có vẻ ngưng trọng, cũng là lần đầu tiên nghĩ, trước mắt vị này Kiếm Hoàng tựa hồ không giống hắn nghĩ yếu như vậy! Bất quá không quan hệ, như vậy mới có ý tứ, hắn còn không có chăm chú đây!

Ngay Liễu Sướng Nguyên chuẩn bị lần thứ hai động thủ lúc, một đội nhân mã tự xa xa tới rồi, không được một hồi, một đội nhân mã liền đi tới hai người một bên, Liễu Sướng Nguyên sắc mặt trầm xuống, mà Dương Diệp thì nhướng mày. Bởi vì tới đội nhân mã này có hơn 300 người, hơn nữa mỗi một mọi người là Linh Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, trong đó còn có bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả!

Nếu như những người này xuất thủ, hắn sẽ không chút do dự xoay người chạy!

"Đây là lời ngươi nói một mình đấu?" Dương Diệp nhìn Liễu Sướng Nguyên, trên mặt không chút nào che dấu châm chọc cùng không thèm.

Liễu Sướng Nguyên hừ lạnh một tiếng, xoay người nhìn về phía Tử Sắc Khôi Giáp nữ tử, Đạo: "Các ngươi là người phương nào!"

"Hoàng gia cấm vệ quân, phụng mệnh tróc nã Dương Diệp!" Tử sắc thanh âm cô gái không mang theo chút nào tình cảm.

"Hắn là của ta!" Liễu Sướng Nguyên trầm giọng nói.

"Hắn là đế quốc muốn cầm người, những người không có nhiệm vụ nếu là muốn quấy rầy, giết chết bất luận tội!" Nữ tử ánh mắt lộ ra sát ý.

"Đế quốc?" Liễu Sướng Nguyên cười hắc hắc, Đạo: "Ta Thượng Tiêu Tông lúc nào cần phải nghe ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc lời của? Tiểu nương bì, ngươi ở đây không lăn, có tin ta hay không mang ngươi ở tại chỗ này?"

Một bên, Dương Diệp nhất thời lộ ra ngoạn vị dáng tươi cười, hắn đương nhiên sẽ không chạy, hiện tại chạy, cái này hai sóng người tuyệt đối sẽ tạm thời buông giữa song phương mâu thuẫn, sau đó cùng nhau mang đầu mâu chống lại hắn, hắn cũng không ngu như vậy! Bất quá hắn cũng không quang cố đến xem kịch vui, Cửu U Kiếm Vũ đã ra hiện sau lưng hắn, lam sắc cái hộp kiếm cũng vác ở tại trên người, cùng lúc đó, siêu phẩm Năng Lượng thạch đã trong ngực trung chuẩn bị cho tốt, thần hành phù cùng với các loại phù lục cũng vỗ vào trên người!

Chỉ cần tình huống không ổn, hắn có thể trong thời gian ngắn nhất phát động công kích hoặc là chạy trốn!

"Giết!"

Cô gái che mặt thân hình khẽ động, cướp hướng về phía Liễu Sướng Nguyên, tại kỳ sau lưng mọi người ngẩn người, sau đó vội vã tế xuất vũ khí của mình, bắt đầu đối về Liễu Sướng Nguyên hai người xuất thủ.

Liễu Sướng Nguyên nheo mắt, hắn không nghĩ tới trước mắt nữ nhân này dĩ nhiên thực sự nói đánh là đánh, nếu như là đơn đả độc đấu, hắn đương nhiên không sợ, nhưng vấn đề là bây giờ người ta một đám người a, Linh Giả Cảnh cường giả, bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả, loại này đội hình... Thật mẹ nó quá không nói đạo nghĩa giang hồ!

"Này, nữ nhân, có bản lĩnh đơn đả độc đấu a, ngươi quần ẩu tính bản lãnh gì..." Liễu Sướng Nguyên cùng bên cạnh hắn đại hán biên ngăn chặn, vừa kêu Đạo.

Ngu ngốc!

Một bên, Dương Diệp lắc đầu, đơn đả độc đấu? Người ta cũng không phải ngu ngốc, dựa vào cái gì với ngươi đơn đả độc đấu? Tuy rằng trước mắt cái này nam tử cầm súng người ngu xuẩn một điểm, thế nhưng thực lực cũng rất mạnh a. Lấy lực một người, lại có thể đang lúc mọi người vây công trong mà không bại, tuy rằng rõ ràng ở hạ phong, nhưng là vẫn thành thạo.

Có thể nói, trước mắt cái này nam tử cầm súng là Dương Diệp đã gặp Tôn Giả Cảnh cường giả trong, nhất yêu nghiệt một cái. Thậm chí, Dương Diệp nghĩ, lúc đầu Bách Hoa cung tên kia Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả chỉ sợ cũng không nhất định có thể chiến thắng trước mắt cái này mang dùng thương gia hỏa.

Còn có hai người cũng hấp dẫn Dương Diệp chú ý của, đó chính là đại hán kia cùng cô gái che mặt, đại hán thực lực cũng là cực kỳ cường hãn, dĩ nhiên hoàn toàn buông tha phòng ngự đánh, một thân thân thể thực lực kinh khủng so với chính mình cũng không kém là bao nhiêu. Nếu như hai người này đồng loạt ra tay, Dương Diệp suy nghĩ một chút, hắn nghĩ còn là trốn tuyệt vời; Mà cô gái che mặt kia cũng là cực kỳ cường hãn, cũng là dùng Trường Thương, thương pháp cực kỳ sắc bén, nhiều lần đâm vào đại hán kia trên người, đại hán đó là đau nhếch miệng, thế cho nên đại hán sau cùng không dám ở dùng thân thể đi cứng rắn hám cô gái thương!

Dương Diệp liền lẳng lặng nhìn, thỉnh thoảng lắc đầu, hoặc là gật đầu, mà Thượng Tiêu Tông hai người cùng kia Đỉnh Hán Đế Quốc của người còn lại là càng đánh càng dũng cảm...

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cứ như vậy ở một bên nhìn, cái hộp kiếm nội 4 thanh kiếm đã vận sức chờ phát động, hắn tại cẩn thận quan sát, đang chờ đợi một cái cơ hội. Mục tiêu của hắn là nam tử cầm súng cùng cô gái che mặt kia, chỉ cần hai người ai thụ thương, hoặc là lộ ra lớn một chút kẽ hở, hắn chỉ biết không chút do dự xuất thủ đánh chết đối phương, sau đó xoay người chuồn mất!

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp mí mắt đột nhiên vừa nhảy, tiếp theo 4 thanh kiếm quang tại cửu trọng kiếm ý gia trì hạ, lặng yên không tiếng động chạy ra khỏi lam sắc cái hộp kiếm, sau đó lấy tốc độ cực nhanh hướng trong đám người bắn tới...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 513: Chết không nhắm mắt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

4 thanh kiếm mục tiêu là Thượng Tiêu Tông nam tử cầm súng, bởi vì tại cô gái che mặt cùng hai gã khác Tôn Giả Cảnh vây công hạ, nam tử cầm súng có chút lực bất tòng tâm, lộ ra thật to kẽ hở. Thấy cơ hội này, Dương Diệp đương nhiên sẽ không do dự, lập tức phát khởi công kích.

Liễu Sướng Nguyên một thương ngăn cô gái che mặt công kích, đang chuẩn bị hồi công, đột nhiên, một cổ nguy cơ rồi đột nhiên tự hắn ở sâu trong nội tâm bộc phát ra, nhiều năm cuộc chiến sinh tử, làm cho hắn làm ra bản năng phản ứng. Liễu Sướng Nguyên lập tức bỏ qua hồi công cô gái che mặt, Trường Thương đối về phía bên phải chợt chính là vừa bổ.

"Đang!"

Một thanh cao tốc xoay tròn Kiếm xuất hiện ở ngân thương trước mặt, cùng ngân thương kịch liệt địa đụng vào nhau.

Liễu Sướng Nguyên cánh tay phải kịch liệt tê rần, mắt lộ thần sắc, bởi vì hắn ngân thương dĩ nhiên rạn nứt ra. Phải biết rằng, hắn súng này thế nhưng thiên cấp thượng phẩm a, ngay cả Yêu Vực một ít cường hãn yêu thú đều không thể phá hư hắn chuôi này ngân thương, thế nhưng hắn không nghĩ tới, tại thế giới loài người, súng của hắn lại bị một gã Linh Giả Cảnh huyền giả cho phá hủy!

Kia cổ nguy cơ cũng không có tán đi, tương phản, trái lại càng thêm mãnh liệt. Liễu Sướng Nguyên hầu như không do dự, nắm Trường Thương đối về trước mặt hắn Hư Không chợt chính là một chọn, 'Xuy' một tiếng, không khí bị xé rách, xuất hiện một đạo không khí cái rãnh, cũng không có đánh tới bất kỳ vật gì. Liễu Sướng Nguyên hơi sửng sờ, sau một khắc, Liễu Sướng Nguyên sắc mặt đại biến!

"Dương Diệp, ngươi dám!"

Liễu Sướng Nguyên một tiếng gầm lên, hoắc mắt xoay người, nhìn về phía một bên đình đề, vành mắt muốn Liệt. Lúc này, tại đề hai tay của trung, nắm một thanh hiện lên sắc bén kiếm ý Kiếm, đề tay của đã bị tiên huyết nhuộm đỏ. Trừ lần đó ra, tại đề bụng của, cùng với giữa chân mày còn đâm một thanh Kiếm, hai thanh Kiếm cũng không có một nhập đề trong cơ thể, chỉ là đâm rách đề da, bất quá từ đề kia trên mặt tái nhợt cùng với ánh mắt kinh hãi trung có thể biết được, hắn lúc này đã mau không kiên trì nổi!

Ngay Liễu Sướng Nguyên nghĩ thi lấy viện thủ lúc, Dương Diệp cũng suất trước một bước đi tới đề trước mặt của, tại Liễu Sướng Nguyên kia kinh sợ trong ánh mắt, Dương Diệp lạnh lùng cười, sau đó một kiếm đâm vào đề cổ họng thượng, Kiếm hơi dừng lại một chút, thế nhưng sau một khắc, trường kiếm bộc phát ra một đạo rực rỡ kiếm quang, tiếp theo, 'Xuy' một tiếng, trường kiếm tự đề cổ họng xuyên qua!

Một kiếm đánh chết đề, Dương Diệp cười hắc hắc, tâm niệm vừa động, 4 thanh kiếm một nhập kiếm của hắn hạp nội, tiếp theo Dương Diệp vung tay phải lên, đề thi thể bỏ vào Cổ sao bên trong không gian. Tiếp theo, không có do dự chút nào, Dương Diệp phía sau Cửu U Kiếm Vũ chợt một phiến, một cổ lạnh lùng cuồng phong rồi đột nhiên tránh hiện ra, mà Dương Diệp đã tiêu thất ở tại tại chỗ.

Từ Dương Diệp phát động đánh lén, đến đề bỏ mình, tại đến Dương Diệp Ly mở, Dương Diệp tổng cộng chỉ tốn không được hai hơi thở thời gian. Thế cho nên đến Dương Diệp sau khi rời đi, giữa sân còn có thật nhiều Linh Giả Cảnh huyền giả đều còn không có phục hồi tinh thần lại. Mà một ít tỉnh hồn lại huyền giả còn lại là kinh hãi nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, không ai so với bọn hắn rõ ràng đại hán kia thân thể cường hãn, thế nhưng kia Dương Diệp cũng dễ dàng liền phá khai rồi hắn phòng ngự...

Một cổ tâm tình sợ hãi lặng lẽ di động hiện tại rất nhiều người lòng của trung!

"A... Dương Diệp, ngươi muốn chết!"

Liễu Sướng Nguyên gầm lên giận dữ, sau đó trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ. Dương Diệp ở trước mặt hắn giết đề, với hắn mà nói, đây là vô cùng nhục nhã. Một gã tôn cấp Huyền thú cộng thêm hắn, lại còn bị Dương Diệp phản giết, cái này nếu như truyền đi, hắn Liễu Sướng Nguyên một đời anh danh hủy vậy! Còn có, kia đề thế nhưng Thượng Tiêu Tông một vị Thái Thượng Trưởng Lão ngồi ký a, hắn không cách nào tưởng tượng, hắn hồi Thượng Tiêu Tông sau sẽ gặp phải vị kia Thái Thượng Trưởng Lão thế nào lửa giận...

"Đặc sứ... Chúng ta bây giờ còn truy sao?" Hạ Anh Hậu cung kính nói, lúc trước chiến đấu, làm cho hắn biết hắn tuy rằng cùng cái này nữ nhân đều là Tôn Giả Cảnh, hơn nữa so với phương cao hơn nữa nhất phẩm, thế nhưng người ta thực lực tuyệt đối hết bạo hắn.

Cô gái che mặt trầm mặc một lát, sau đó nói: "Các ngươi mọi người trở về đi."

"Vì sao?" Hạ Anh Hậu không hiểu nói.

"Trừ phi các ngươi tất cả mọi người là Tôn Giả Cảnh, không thì nhân số ở trước mặt hắn không có bất kỳ ý nghĩa gì, đuổi theo, chỉ là chịu chết mà thôi!" Cô gái che mặt nói xong, người đã tiêu thất ở tại tại chỗ. Trước trước chiến đấu đến xem, nàng biết, cái này Nam Vực tới Kiếm Hoàng thực lực xa tại nàng tưởng tượng bên trên, muốn lấy nhân số để thủ thắng, căn bản không khả năng, trừ phi mình một phe này của người đều là Tôn Giả Cảnh!

Không thì, không có người có thể ngăn cản hắn thần bí kia cái hộp kiếm!

Bị khách sáo!

Giữa sân mọi người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt cũng không có chút nào sắc mặt giận dữ, tương phản, càng nhiều đều là mừng rỡ, bởi vì bọn họ không cần đuổi theo giết kia Dương ma đầu. Đuổi theo giết loại này cường hãn ma đầu, tính là bên cạnh có vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả, bọn họ cũng thực không có chút nào cảm giác an toàn cùng sức mạnh.

Bọn họ rất rõ ràng, nếu như cái này cô gái che mặt cố ý mang theo bọn họ đuổi theo giết nói, bọn họ tác dụng duy nhất tính là đi làm con cờ thí... Bất quá hoàn hảo, hiện tại không cần làm con cờ thí.

Mệnh lệnh mọi người hồi Thiên Vũ Thành sau, Hạ Anh Hậu tại tại chỗ, nhìn Dương Diệp lúc trước rời đi phương hướng, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc, hắn tổng cảm giác kia Dương Diệp giống như ở đâu ra mắt.

Chỉ là đến tột cùng ở chỗ nào?

...

Dương Diệp không có tuyển chọn hướng Lục Hà đám người phương hướng chạy, mà là lựa chọn một con đường khác chạy. Lúc trước, mục tiêu của hắn tới mới tới cuối cùng đều là yêu thú kia 'Đề' bởi vì chỉ giết đầu này yêu thú, hắn mới có thể đổi bị động làm chủ động. Không thì, có đầu này yêu thú tại, hành tung của hắn sẽ lần thứ hai bị đối phương vững vàng nắm giữ, vĩnh viễn cũng chỉ có thể bị động phòng ngự!

Cho nên, hắn phải giết đầu này yêu thú. Hơn nữa, đầu này yêu thú thực lực không sai, lại có thiên phú thần thông, cầm để làm kiếm nô tại thích hợp bất quá.

"Dương Diệp, chết cho ta tới!"

Đúng lúc này, Dương Diệp phía sau đột nhiên truyền đến Liễu Sướng Nguyên kinh sợ thanh âm của.

Dương Diệp dừng bước, xoay người, nhìn vẻ mặt vẻ giận dử Liễu Sướng Nguyên, khóe miệng nổi lên lướt một cái nụ cười quỷ dị, trong tay, Hàn Quang Kiếm khẽ run lên, lập tức, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở trong tay.

"Dương Diệp, ngươi dĩ nhiên đánh lén, uổng ngươi còn là Kiếm Hoàng, đê tiện vô sỉ hết sức!" Liễu Sướng Nguyên súng trong tay đã thay đổi một thanh, là một chi cả vật thể xanh đen Trường Thương, lúc này Trường Thương tại Liễu Sướng Nguyên trong tay không ngừng rung động, đủ để biểu hiện lúc này Liễu Sướng Nguyên có bao nhiêu giận.

"Đê tiện vô sỉ?" Dương Diệp bật cười một tiếng, Đạo: "Các ngươi là tới làm gì? Là tới giết ta, mà các ngươi là cảnh giới gì? Ta vậy là cái gì cảnh giới? Lấy Tôn Giả Cảnh thực lực tới giết ta cái này Linh Giả Cảnh huyền giả, ngươi hảo ý nghĩ nói ta đê tiện vô sỉ. Ngươi muốn thật là một cái anh hùng hảo hán, ngươi có dám hay không chờ ta thành là tôn giả cảnh tại tới tìm ta? Ta biết, ngươi khẳng định không dám!"

Liễu Sướng Nguyên còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng khoát tay áo, Đạo: "Đừng nói nhảm, ta biết các ngươi những tông môn này đức hạnh, giết tiểu nhân tới lão, giết lão tới nhiều. Bất quá không quan hệ, tới nhiều ít, ta liền giết nhiều ít, ta muốn nhìn, các ngươi những tông môn này cái gọi là thiên tài đến cùng có bao nhiêu, có đủ hay không ta Dương Diệp giết!"

Dứt lời, một đạo hắc ảnh tự Liễu Sướng Nguyên chân của đáy mặt đất vọt ra, bóng đen trong chớp mắt đó là đi tới Liễu Sướng Nguyên trước mặt của, môt cây chủy thủ đâm thẳng Liễu Sướng Nguyên cổ họng!

Liễu Sướng Nguyên hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp vẫn còn có giúp đỡ! Thân thể vừa mới chuẩn bị nghiêng người lóe lên, né tránh đạo này chủy thủ, mà lúc này, lưỡng đạo thanh âm đột nhiên tại bên cạnh hắn vang lên: "Không gian lồng giam!"

Nhận thấy được xung quanh không gian bị đọng lại, Liễu Sướng Nguyên sắc mặt đại biến, trong cơ thể Huyền khí chợt đổ vào Trường Thương trong, Trường Thương chợt vung lên, quét vào hàng rào không gian thượng; Mà tay trái thì nắm chặc thành quyền, đánh phía trước mặt chủy thủ.

"Oanh!"

"Bành!"

Hàng rào không gian bị oanh phá, nắm tay chặn chủy thủ. Mà đang ở Liễu Sướng Nguyên thở dài một hơi lúc, một cây kim sắc dây thừng lặng yên không tiếng động quấn ở trước mặt của hắn, Liễu Sướng Nguyên kinh hãi, hắn làm sao dám khiến cái này kim sắc dây thừng cuốn lấy tự mình, cái này vừa nhìn chính là nhất kiện đạo khí a! Đang chuẩn bị bạo phát mình tiểu vũ trụ, lúc này, một cổ sắc bén chí cực ý niệm, dường như núi cao kiểu đặt ở trên người hắn....

Kiếm ý, cửu trọng kiếm ý!

Liễu Sướng Nguyên khí tức bị kiềm hãm, mà chính là cái này một cái chớp mắt, màu vàng kia dây thừng đó là quấn ở tại trên người hắn. Nhận thấy được trong cơ thể Huyền khí yên tĩnh lại, Liễu Sướng Nguyên sắc mặt như tro tàn, còn chưa kịp muốn như thế nào thoát thân, một thanh mũi kiếm cũng đã để ở tại mi tâm của hắn chỗ.

Dương Diệp nhìn trước mắt Liễu Sướng Nguyên, châm chọc nói: "Không nghĩ tới ngươi kém như vậy, chỉ là một đối mặt, ngươi liền thất bại. Lẽ nào ngươi Thượng Tiêu Tông sẽ không có người sao? Nếu phái ngươi tới!"

"Dương Diệp, ngươi đây là đánh lén thêm lấy nhiều khi ít, nhưng lại dùng đạo khí, ta không phục!" Liễu Sướng Nguyên căm tức nhìn Dương Diệp.

"Ta không cần ngươi phục!" Dương Diệp Đạo: "Sở dĩ hiện tại không giết ngươi, chỉ là muốn hỏi ngươi một vấn đề, ngươi có thể tuyển chọn trả lời, hoặc là không trả lời! Ngươi chết sau, ngươi đoán ngươi Thượng Tiêu Tông sẽ phái ai tới giết ta? Một cái, hoặc là còn là mấy cái?"

"Ngươi sợ sao?" Liễu Sướng Nguyên cười lạnh nói: "Ngươi nghĩ rằng ta sẽ nói cho ngươi biết sao?" Trên mặt tuy rằng kiên cường, thế nhưng hắn nhưng trong lòng thì thở dài một hơi, chỉ cần người trước mắt này có yêu cầu là tốt rồi, bởi vì... Này dạng, hắn có thể cò kè mặc cả!

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đã như vậy, vậy ngươi, sẽ chết ah!"

Dứt lời, mũi kiếm trực tiếp một nhập Liễu Sướng Nguyên mi tâm của, Liễu Sướng Nguyên hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng, hắn đến chết cũng không tin chính hắn liền chết như vậy. Thực lực của hắn còn không có phát huy a, súng của hắn kỹ, lá bài tẩy của hắn, còn một cái chưa từng phát huy qua a... Hơn nữa tự mình chỉ là muốn cò kè mặc cả, không thật muốn không nói cho ngươi a...

Chết không nhắm mắt...

Tuy rằng Dương Diệp có điểm muốn biết Thượng Tiêu Tông còn có cái gì thiên tài, thế nhưng chỉ là có điểm mà thôi, dù sao cũng không phải là rất trọng yếu. Bởi vì mặc kệ đối phương phái ai tới, chỉ cần không phải phái Hoàng Giả Cảnh, hoặc là Thượng Tiêu Tông toàn tông xuất động, hắn liền không sợ hãi. Bởi vì hắn hiện tại thì có vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả kiếm nô!

Kỳ thực Dương Diệp cũng muốn cùng đối phương tới cái công bình chiến đấu, hắn cũng muốn lợi dụng đối phương nhắc tới thăng thực lực của chính mình, thế nhưng hiện tại có thể không phải lúc, hắn không thời gian như vậy! Hơn nữa một cái làm không tốt, còn có thể làm cho đối phương đào tẩu, như thế cực phẩm kiếm nô, đào tẩu cũng không thì thật là đáng tiếc? Phải biết rằng, nếu như đối phương trực tiếp chạy trốn, hắn là không một cách tự tin có thể ngăn lại đối phương!

Còn có một chút, Dương Diệp phát hiện ba gã kiếm nô cộng thêm Phược Tiên Thằng, thật sự là quá sắc bén. Hầu như không có Tôn Giả Cảnh cường giả có thể chạy trốn như vậy phối hợp, đặc biệt hiện tại hắn kiếm ý đề thăng tới đệ cửu trọng dưới tình huống!

Lắc đầu, Dương Diệp mang Liễu Sướng Nguyên thi thể giao cho Kiếm Linh, sau đó tìm một một chỗ yên tĩnh chờ đợi kiếm nô ra lò!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 514: Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thượng Tiêu Tông.

"Liễu Sướng Nguyên đã chết!"

Làm Thượng Tiêu Tông tông chủ Huyền Tiêu Tử tại Thượng Tiêu Tông trong đại điện nói ra những lời này lúc, toàn bộ đại điện nhất thời vắng vẻ không tiếng động, tất cả Thượng Tiêu Tông trưởng lão cùng đệ tử vẻ mặt bất khả tư nghị nhìn Huyền Tiêu Tử. Nếu như không phải nói câu nói này là Huyền Tiêu Tử, sợ rằng có người cũng không nhịn được lên tiếng chất vấn hoặc là nghi ngờ!

Trầm mặc một lát, một gã trưởng lão trầm giọng nói: "Tông chủ, Liễu Sướng Nguyên thế nhưng chết ở kia Dương Diệp trong tay?"

Huyền Tiêu Tử gật đầu.

"Làm sao có thể..." Tên này trưởng lão không thể tin nói: "Tông chủ, ta cũng không phải là hoài nghi lời của ngươi, chỉ là lấy Liễu Sướng Nguyên thực lực, làm sao có thể chết ở nho nhỏ một cái Linh Giả Cảnh huyền giả trong tay? Hơn nữa Liễu Sướng Nguyên bên cạnh có thể còn có một cái tôn cấp Huyền thú, chẳng lẽ có người đang âm thầm tương trợ Dương Diệp?"

Huyền Tiêu Tử Đạo: "Liễu Sướng Nguyên chết như thế nào, không người biết được, thế nhưng huyền công trưởng lão Tọa Ký chết như thế nào nhưng là bị rất nhiều người thấy, đại gia nói vậy đều biết huyền công trưởng lão Tọa Ký cường hãn cùng nó thân thể phòng ngự. Các ngươi khả năng không thể tin, kia Dương Diệp chỉ là một kiếm liền đâm rách phòng ngự của nó, dùng không được một hơi thở thời gian, đã đem 'Đề' tuyệt sát!"

Giữa sân, mọi người biến sắc!

"Chư vị có lẽ còn không biết, người này đã là kiếm ý cửu trọng!" Huyền Tiêu Tử lại ném ra một quả nhai đi nhai lại!

"Tư!"

Mọi người ngược hít một hơi khí lạnh, trong mắt đã không phải là khiếp sợ, mà là rung động!

Thượng Tiêu Tử khẽ thở dài một tiếng, Đạo: "Mặc kệ chúng ta có thừa nhận hay không, lúc này Thượng Tiêu Tông nội, phải nói toàn bộ Trung Vực, cùng giai trong, sợ rằng đã không có người là này đối thủ của người. Nếu như hắn đạt được Tôn Giả Cảnh, sợ rằng Hoàng Giả Cảnh không ra, hắn chính là vô địch. Hôm nay triệu tập đại gia tới, là muốn nhìn một chút đại gia thái độ đối với hắn!"

"Người này không thể lưu, phải bỏ, không thì tương lai là ta Thượng Tiêu Tông đại địch!" Một gã trưởng lão trầm giọng nói.

Tại đây danh trưởng lão bên cạnh, một người trung niên gật đầu, đồng ý nói: "Nguyên trưởng lão nói là, người này còn là Linh Giả Cảnh cũng đã yêu nghiệt như thế, nếu để cho hắn phát triển đến Tôn Giả Cảnh, vậy còn được? Mà ta Thượng Tiêu Tông đã cùng kỳ kết thành hận thù, nếu như không thừa dịp hiện tại bỏ hắn, tương lai ta Thượng Tiêu Tông tất nhiều một đại địch!"

Nghe vậy, có chút trưởng lão nhất thời phụ họa.

"Ta nghĩ, chúng ta hẳn là không nhớ chuyện này!" Nói chuyện một là một gã thanh niên, thanh niên tên là Huyền Không, là Thượng Tiêu Tông đệ tử chân truyền, đương nhiên, hắn còn có cái là trọng yếu hơn thân phận, đó chính là là hiện nay Thượng Tiêu Tông tông chủ tôn tử.

Nghe được Huyền Không nói, rất nhiều người nhướng mày, có chút không vui, bất quá xem tại Huyền Tiêu Tử mặt mũi của, đều không có lên tiếng quát.

Huyền Tiêu Tử cũng mỉm cười, hỏi: "Vì sao?"

Huyền Không trầm ngâm sẽ, Đạo: "Kỳ thực, chúng ta đã bị Đỉnh Hán Đế Quốc, phải nói bị La Tuấn lợi dụng!"

"Nói tiếp!" Huyền Tiêu Tử ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng.

Huyền Không Đạo: "Chư vị trưởng lão suy nghĩ kỹ một chút, lấy Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực, tính là không phái ra Hoàng Giả Cảnh cường giả, muốn giết Dương Diệp lẽ nào liền thực sự khó khăn như thế sao? Dương Diệp thực lực tại cường, hắn có thể giết một gã, hai gã, thậm chí mười tên Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng hắn có thể giết 100 danh, 200 danh Tôn Giả Cảnh cường giả sao? Đáp án là không thể! Thế nhưng La Tuấn cũng không có làm như vậy, mà là phát ra lệnh truy nã, khai xuất cực kỳ mê người thù lao, không chỉ có như vậy, còn đối với chúng ta những thế gia này cùng tông môn khai xuất làm chúng ta cũng động tâm thù lao, chư vị suy nghĩ kỹ một chút, cái này bình thường sao?"

Mọi người trầm tư.

Huyền Không lại nói: "Hắn làm như vậy, đơn giản chính là muốn lợi dụng Dương Diệp, tới tiêu hao chúng ta những thế gia này cùng tông môn thực lực. Không thể không nói, hắn thành công, chí ít chúng ta

Thượng Tiêu Tông vì thế tổn thất hai gã thiên tài, nhưng lại không giải thích được cùng Dương Diệp trở thành địch nhân!" Nói đến đây, Huyền Không dừng một chút, Đạo: "Kỳ thực, đại gia hẳn là đều biết, Dương Diệp mục đích lần này, là La Tuấn, mà không phải chúng ta Thượng Tiêu Tông, đã như vậy, chúng ta đây tại sao muốn đi trở thành La Tuấn đao trong tay đây?"

Nói xong, Huyền Không lui qua một bên!

Nghe vậy, giữa sân rất nhiều trưởng lão nhìn về phía Huyền Không lúc, trong con mắt chưa phát giác ra lộ ra tán thưởng!

"Có thể giết Dương Diệp, chúng ta có thể đạt được La Tuấn chỗ hứa hẹn gì đó, tương lai đánh hạ Nam Vực, chúng ta có thể ưu tiên tuyển chọn địa phương, đây đối với chúng ta mà nói, rất trọng yếu!" Có trưởng lão đạo.

Huyền Tiêu Tử lắc đầu, Đạo: "Đúng là trọng yếu, cũng chính là bởi vì trọng yếu, chúng ta những tông môn này mới có thể bị lừa. Chỉ là đại gia có thể không nghĩ qua, cái này hứa hẹn cũng chỉ là hứa hẹn, tương lai là sẽ có vô số biến số, cái này hứa hẹn thật có thể đủ thực hiện sao? Nói chung, sau này, ta Thượng Tiêu Tông đệ tử không được tự mình đi tìm Dương Diệp, tất cả bên ngoài tìm kiếm Dương Diệp đệ tử toàn bộ hồi tông, người trái lệnh, trục xuất tông môn!"

Đúng lúc này, một gã lão giả vội vả vọt vào đại điện, Đạo: "Tông chủ, huyền công trưởng lão không thấy."

Nghe vậy, Huyền Tiêu Tử biến sắc, nổi giận mắng: "Cái này ngu xuẩn, hắn làm Yêu Hoàng nói là đang nói đùa sao?" Dứt lời, kỳ trực tiếp tiêu thất ở tại đại sảnh.

....

Làm Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt lúc, Dương Diệp lại thêm hai cái kiếm nô. Từ giờ trở đi, hắn có bảy Tôn Giả Cảnh kiếm nô. Ngoại trừ phái đi bảo hộ Lục Uyển Nhi cái kia, trên người còn có sáu Tôn Giả Cảnh kiếm nô. Hơn nữa Dương Diệp ngạc nhiên phát hiện, hắn tiểu vòng xoáy nội Mạc Khinh Ngữ cùng Mục Quân hai người đã phân biệt đạt tới Linh Giả Cảnh bát phẩm cùng Linh Giả Cảnh cửu phẩm!

Điều này làm cho Dương Diệp có chút thẹn thùng, bởi vì người ta đã chết đều so với hắn tốc độ tu luyện còn nhanh!

Tôn Giả Cảnh kiếm nô cảnh giới cao nhất cũng bất quá Tôn Giả Cảnh tứ phẩm, đây là Kiếm Linh có ý định áp chế, bởi vì tại cao, Dương Diệp Khả có thể liền không khống chế nổi. Tuy rằng tối cao cũng chỉ là Tôn giả kính tứ phẩm, thế nhưng Dương Diệp tin tưởng, hắn cái này Tôn Giả Cảnh kiếm nô, tính là chống lại Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả cũng không nhất định thất bại!

Có hơi nước Tôn Giả Cảnh cường giả, hắn cũng sẽ không thu, hiện tại trên người của hắn cái này kiếm nô, đều là một ít không có gì hơi nước. Chỉ là không biết cái này kiếm nô có thể thành hay không vừa được Hoàng Giả Cảnh, nếu như có thể phát triển đến Hoàng giả mà nay, như vậy đại lục, hắn Dương Diệp còn chưa phải là đi ngang?

"Thật là làm người ta chờ mong a!"

Dương Diệp cười hắc hắc, dùng Ngân Ưng tra xét một chút, nhất thời tìm được rồi Lục Hà đám người sở tại, chỉ là mấy người tình huống tựa hồ có chút không ổn. Ngay Dương Diệp chuẩn bị xuất phát lúc, đột nhiên, một cổ khí tức cực kỳ kinh khủng tự xa vời kéo tới, cổ hơi thở này ven đường nơi đi qua, tất cả ngay cả không khí đều bị nghiền ép nát bấy, thậm chí ngay cả không gian đều xuất hiện vết nứt!

Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Chỉ là một khí tức, Dương Diệp đó là biết, người tuyệt đối là Hoàng Giả Cảnh cường giả! Tôn Giả Cảnh cường giả vô luận như thế nào cũng không có khả năng có uy thế như vậy!

"Đến tột cùng là phương nào thế lực không nhịn được, dĩ nhiên xuất động Hoàng Giả Cảnh cường giả?"

Dương Diệp lạnh lùng cười, lập tức cửu trọng kiếm ý điên cuồng tuôn ra bên ngoài cơ thể, chống cự lại cái này cổ khí tức kinh khủng, tuy rằng chặn lại, thế nhưng rất tốn sức!

Rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Lão giả mặc trường bào màu lam, tóc có chút bạch, thế nhưng hai mắt cũng ẩn chứa bén nhọn hào quang, đương nhiên, là trọng yếu hơn là lão giả lúc này nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong con mắt không chút nào che dấu sát ý.

"Ta Tọa Ký 'Đề' thế nhưng ngươi giết?" Lão giả lên tiếng hỏi. Đề có thể nói là hắn Tọa Ký, nhưng cũng có thể nói là bằng hữu của hắn. Khi hắn còn không có trở thành Hoàng Giả Cảnh lúc, hắn cùng với đề cũng đã quen biết, tuy rằng đề là yêu thú, nhưng cái này cũng không gây trở ngại hai người bọn họ trở thành bằng hữu. Hơn nữa rất lâu, nếu như không có đề, hắn sớm đã chết!

Lần này để cho mình Tọa Ký đi ra phối hợp Liễu Sướng Nguyên, hắn vốn cho là là vạn vô nhất thất, dù sao Liễu Sướng Nguyên thực lực hắn vẫn rõ ràng, mặc dù có chút tự đại, thế nhưng đối phó một cái Linh Giả Cảnh cũng không có vấn đề, hơn nữa còn có đề giúp đỡ. Thế nhưng hắn không nghĩ tới, Liễu Sướng Nguyên cùng đề đều chết hết!

Liễu Sướng Nguyên chết thì chết, hắn là không sao cả, dù sao cũng không phải của hắn đệ tử. Thế nhưng đề đã chết, hơn nữa ngay cả thi thể đều không có để lại, vừa nghĩ tới bằng hữu của mình bị Dương Diệp phá bụng lấy đan, hắn đã nghĩ hủy diệt thế giới!

Dương Diệp gật đầu, thành thật Đạo: "Đúng là ta giết!" Tuy rằng lúc này trên mặt hắn rất bình tĩnh, thế nhưng nhưng trong lòng thì có chút thấp thỏm. Đã có Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với hắn, như vậy Yêu Hoàng thế nào còn không hiện ra đây? Tại không hiện ra, tự mình khả năng sẽ khai báo ở chỗ này a!

"Vậy ngươi liền chết cho ta đến đây đi!"

Nghe được Dương Diệp nói, lão giả hữu chưởng đối về Dương Diệp chợt một trảo, một con cự trảo đột nhiên xuất hiện ở tại Dương Diệp đỉnh đầu, Dương Diệp không có ngăn chặn, cũng không chống đở nổi. Hoàng Giả Cảnh cường giả, không phải là hắn có thể đối kháng!

Sẽ ở đó cái móng vuốt muốn bắt đến Dương Diệp đầu lúc, xung quanh không gian rồi đột nhiên đọng lại dâng lên. Cảm thụ được không gian chung quanh xuất hiện dị dạng, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, hoàn hảo cái này Yêu Hoàng thời khắc mấu chốt tới. Đồng thời cũng âm thầm may mắn, hoàn hảo là Yêu Hoàng, đổi thành cái khác Hoàng Giả Cảnh cường giả, sợ rằng căn bản không khả năng xa tại Yêu Vực là có thể xuất thủ bảo vệ mình!

Chỉ là Dương Diệp tò mò là cái này Yêu Hoàng làm sao biết tự mình gặp phải nguy hiểm đây?

Lão giả sắc mặt thay đổi. Hắn biết, vị kia Yêu Hoàng tới! Tiếp theo, lão giả sắc mặt có chút khó coi, hắn không nghĩ tới vị này xa tại Yêu Vực Yêu Hoàng thực sự dĩ nhiên tùy thời tại chú ý trước mắt vị này nhân loại Linh Giả Cảnh con kiến hôi!

Yêu Hoàng còn chưa có xuất hiện ở chỗ này, mà đối phương lại là có thể cách một cái giới vực cự ly, thi triển ra không gian thần thông... Lão giả biết, hắn xa không là đối thủ của đối phương! Nếu như bây giờ hắn xoay người rời đi, trở lại Thượng Tiêu Tông, Yêu Hoàng không làm gì được hắn, chỉ là cứ như vậy rời đi, hắn thực sự có chút không cam lòng a!

Do dự một cái chớp mắt, lão giả trên khuôn mặt hiện lên lướt một cái dữ tợn, tay phải lần thứ hai đối về Dương Diệp chợt vỗ, bàn tay nói qua chỗ, không gian trong nháy mắt sụp xuống, mà tù ở Dương Diệp sở tại kia phiến không gian cũng ở đây một chưởng dưới, bày biện ra vô số đạo vết nứt.

Dương Diệp nheo mắt, lão gia hỏa này phải không giết tự mình không bỏ qua a!

Một chưởng không có chụp toái tù ở Dương Diệp hàng rào không gian, lão giả khuôn mặt vừa kéo, trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, hai tay đối về Dương Diệp chỗ ở vị trí chợt nắm chặt, một cổ cường đại lực lượng thần bí phún ra ngoài. Cái này cổ lực lượng cường đại đánh vào Dương Diệp không gian chung quanh bích lũy thượng lúc, hơi yên lặng, tiếp theo 'Oanh' một tiếng, Dương Diệp vị trí không gian ầm ầm nghiền nát.

Lập tức, tại lão giả kia nụ cười đắc ý trung, Dương Diệp thân ảnh của từ từ tiêu thất tại một cổ hắc sắc không gian vòng xoáy trong....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 515: Hoàng Giả Cảnh cường giả ngã xuống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay lão giả chuẩn bị rời đi lúc, đột nhiên, kia từ từ thôn phệ Dương Diệp hắc sắc vòng xoáy đột nhiên dừng lại. Tiếp theo, tại lão giả trong ánh mắt khiếp sợ, một gã mặc hoàng bào trung niên nam tử tự màu đen kia vòng xoáy trung chậm rãi đi ra, tại trung niên trên tay nam tử, là sắc mặt có chút tái nhợt Dương Diệp.

Yêu Hoàng!

Lão giả con ngươi co rụt lại, không chút do dự nào, xoay người liền chuẩn bị trốn. Hắn không có tuyển chọn xé rách không gian, bởi vì tại Yêu Hoàng trước mặt xé rách không gian, lúc đó khiến hắn chết nhanh hơn!

"Trốn?"

Yêu Hoàng một tiếng hừ lạnh, tay phải đối về kia đã tại nghìn trượng bên ngoài lão giả chợt nắm chặt, lão giả thân hình nhất thời dừng lại, tại chung quanh hắn, không gian tầng tầng lớp lớp vặn vẹo. Lão giả kinh hãi gần chết, kia cường đại thần bí không gian lực lượng, làm cho hắn dĩ nhiên không cách nào chống lại, giờ này khắc này, hắn mới biết được vị này danh chấn đại lục Yêu Hoàng thực lực đến tột cùng có bao nhiêu kinh khủng!

"Yêu Hoàng mà lại dừng tay!"

Đúng lúc này, Huyền Tiêu Tử thanh âm lo lắng ở trong sân vang lên, người nhưng ở ngoài ngàn dặm.

"Dừng tay?"

Yêu Hoàng hừ lạnh một tiếng, tay phải chợt căng thẳng, 'Oanh' một tiếng, kia tù ở lão giả không gian nhất thời vỡ ra được, lão giả cũng còn chưa chết, bất quá cũng mau không sai biệt lắm. Chỉ thấy Yêu Hoàng tay phải lôi kéo duỗi một cái, một đạo kinh khủng không gian liệt phùng xuất hiện ở sau lưng lão giả, Yêu Hoàng chợt đẩy, một tiếng thét chói tai, lão giả trực tiếp bị đẩy vào không gian liệt phùng trong.

Yêu Hoàng tay phải chợt rạch một cái, cái khe kia nhất thời khép lại, không gian liệt phùng, hắc động vòng xoáy, lão giả, cái gì cũng không có.

Nhìn một màn này, Dương Diệp tâm trung phảng phất có cái gì muốn phún ra ngoài. Cái gì gọi là thực lực? Đây là thực lực!

Lúc này, Huyền Tiêu Tử xuất hiện ở Yêu Hoàng trước mặt cách đó không xa. Nhìn lướt qua xung quanh, Huyền Tiêu Tử hai mắt nhất thời đỏ. Hắn biết, huyền công trưởng lão đã thần hồn câu diệt. Một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả a! Đây không phải là Tôn Giả Cảnh, mà là Hoàng Giả Cảnh cường giả a! Coi như là Thượng Tiêu Tông cũng tổn thất không tưởng a!

Huyền Tiêu Tử nhìn về phía Yêu Hoàng, điềm nhiên nói: "Yêu Hoàng, khó tránh quá mức ah? Đây chính là thế giới loài người!"

Yêu Hoàng Đạo: "Ta biết là thế giới loài người. Huyền Tiêu Tử, ta từng nói, cái này Dương Diệp là yêu tộc ta người, tam tộc ước hẹn, đối với hắn hữu hiệu. Thế nhưng ngươi Thượng Tiêu Tông cũng như trước phái Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với hắn, nếu là các ngươi trước phá hư tam tộc ước hẹn, ta đây xuất thủ có cái gì không đúng? Tốt lắm, không nhiều lời. Huyền Tiêu Tử ngươi nếu là muốn thay ngươi tông môn trưởng lão báo thù, vậy mặc dù ra tay đi, ta ngược muốn nhìn một chút, mấy trăm năm trôi qua, ngươi hay không còn như năm đó vậy chịu không nổi một kích!"

Huyền Tiêu Tử khuôn mặt vừa kéo, trong mắt ẩn chứa lửa giận, nhưng là lại không có dám ra tay. Tại mảnh đại lục này, chỉ mấy người là trước mắt vị này Yêu Hoàng đối thủ, đến mấy người không bao quát hắn. Hắn phi thường rõ ràng, nếu như hắn dám ra tay, kia Yêu Hoàng sẽ không chút do dự chém giết hắn, bởi vì đối phương có mượn cớ!

Huyền Tiêu Tử sâu đậm nhìn thoáng qua Yêu Hoàng, sau cùng vừa liếc nhìn Dương Diệp, sau đó thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Yêu Hoàng xoay người quan sát một chút Dương Diệp, trong mắt có vẻ khiếp sợ, Đạo: "Kiếm ý cửu trọng, ngươi dĩ nhiên đạt tới kiếm ý cửu trọng!" Trong lòng hắn là khiếp sợ, phải biết rằng, Dương Diệp không phải trước mới kiếm ý bát trọng mà thôi a! Mà bây giờ, dĩ nhiên cũng đã là kiếm ý cửu trọng. Như vậy kiếm đạo thiên phú, khó tránh quá mức kinh khủng một ít!

"May mắn!" Dương Diệp khó có được khiêm nhường một lần.

Yêu Hoàng lắc đầu, Đạo: "Ngươi so với ta trong tưởng tượng còn muốn yêu nghiệt, chỉ là cảnh giới của ngươi quá thấp. Lấy ngươi bây giờ cảnh giới này, tại đây Trung Vực, vẫn rất có nguy hiểm." Nói, Yêu Hoàng lấy ra một quả trong suốt trong sáng trái cây đưa tới Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Này quả danh Linh Nguyên Quả, đối với nhân loại Linh Giả Cảnh huyền giả có rất lớn tác dụng, ngươi ăn vào, ta giúp ngươi một lần!"

"Cái này có thể đề thăng cảnh giới?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Yêu Hoàng gật đầu, Đạo: "Ngươi không râu lo lắng sẽ có cái gì di chứng, của ngươi cơ sở rất vững chắc, Huyền khí cũng rất ngưng thật. Đừng nói hiện tại đề thăng mấy phẩm cảnh giới, coi như là đề thăng tới Tôn Giả Cảnh cũng là có thể. Bất quá không cần thiết, đề thăng tới Tôn Giả Cảnh, sẽ làm ngươi tâm tính theo không kịp, cái được không bù đắp đủ cái mất!"

Nghe vậy, Dương Diệp không đang chần chờ, bắt trái cây trực tiếp nuốt xuống. Nhất thời, trong cơ thể hắn Huyền khí điên cuồng trào động, Huyền khí tựa hồ bị kích thích thông thường, điên cuồng hướng phía hắn kinh mạch toàn thân vọt tới. Dương Diệp vội vã xếp bằng ngồi dưới đất, dẫn đạo Huyền khí.

Nhìn trước mắt Dương Diệp, Yêu Hoàng ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng. Đây là một cái thực lực vi tôn thế giới, nếu như Dương Diệp không có tiềm lực, hắn lúc đầu sẽ không chút do dự giết Dương Diệp, bởi vì hắn không muốn nữ nhi mình theo một nhân loại, còn là một cái không người có thực lực loại. Nhưng may mắn thay, trước mắt cái này Dương Diệp mặc dù bây giờ không có thực lực, thế nhưng Dương Diệp có tiềm lực!

Cũng chính là thấy được Dương Diệp tiềm lực, hắn mới đứng ra giữ gìn Dương Diệp. Đương nhiên, hắn biết, tính là hắn không ra mặt, Dương Diệp cũng không có việc gì. Đối với vị kia thủ mộ lão nhân, khác nếu nói đến ai khác, coi như là hắn đều tương đương kiêng kỵ! Tuy rằng chưa có giao tay, thế nhưng hắn biết rõ, thực lực của đối phương tuyệt đối không kém hắn!

Dương Diệp là đệ tử của hắn, hắn cũng không tin, Dương Diệp thật gặp ngay phải nguy cơ sinh tử, vị lão nhân này sẽ không xuất thủ!

Chính là như thế hiện thực, người nếu là không có giá trị, ai sẽ coi trọng ngươi? Đừng nói ngoại nhân, sợ rằng thân nhân mình đều chướng mắt.

Theo thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp xung quanh không gian linh khí ba động càng ngày càng mãnh liệt, đến sau cùng, Dương Diệp dường như trở thành một cái vòng xoáy, vô số linh khí điên cuồng hướng phía hắn vọt tới. Những linh khí này tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể sau, Dương Diệp vội vã áp súc luyện hóa, ngay từ đầu hoàn hảo, thế nhưng sau cùng, bên ngoài linh khí càng ngày càng nhiều dũng mãnh vào trong cơ thể hắn, mà trong cơ thể hắn kia miếng Linh Nguyên Quả cũng đang không ngừng bạo phát linh khí, điều này làm cho hắn có chút cố hết sức!

Bất quá hoàn hảo, thời khắc mấu chốt, Yêu Hoàng xuất thủ. Yêu Hoàng bàn tay đặt ở Dương Diệp đỉnh đầu, sau đó một cổ năng lượng chậm rãi thẩm thấu tiến Dương Diệp trong cơ thể. Yêu Hoàng làm là giúp đỡ áp súc Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí, khiến những Huyền khí đó tại ngưng thật một ít, tinh ranh hơn túy một ít!

Cứ như vậy, một canh giờ trôi qua.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt có nồng nặc vẻ hưng phấn.

Linh Giả Cảnh thất phẩm!

Dương Diệp không nghĩ tới, lần này hắn dĩ nhiên duy nhất tăng lên tam phẩm, đạt tới Linh Giả Cảnh thất phẩm! Lấy hắn bây giờ Huyền khí ngưng thật độ cùng tồn trữ độ đến xem, Thuấn Không Kiếm, hắn chí ít có thể một lần huy sáu Kiếm, nhưng lại sẽ không Huyền khí khô kiệt! Thực lực tăng lên cảm giác, làm cho Dương Diệp không nhịn được nghĩ cười to!

"Của ngươi cơ sở rất vững chắc, trong cơ thể Huyền khí cũng phi thường ngưng thật, kỳ thực hiện tại ngươi đề thăng tới huyền giả cảnh cửu phẩm cũng là có thể, nhưng là như thế này sẽ làm ngươi Huyền khí có chút phù phiếm, hơn nữa tâm tính của ngươi chỉ sợ cũng phải có chỗ thiếu hụt. Cho nên, chỉ có thể mang thực lực ngươi đề thăng tới Linh Giả Cảnh thất phẩm, cảnh giới này, sẽ không đối với ngươi có bất kỳ ảnh hưởng gì!" Yêu Hoàng Đạo.

"Tạ ơn Tạ tiền bối!" Dương Diệp chân thành nói, nếu như không có Yêu Hoàng hỗ trợ hắn áp súc Huyền khí, hắn không có khả năng, cũng không dám một lần đề thăng tam phẩm! Cơ sở bất ổn, hiện tại có thể không có cái gì, thế nhưng đến sau cùng, đây chính là trí mạng!

Yêu Hoàng khẽ cười cười, Đạo: "Lúc trước ta đã đem ngươi cảnh giới khí tức che giấu, sau này trừ phi là Hoàng Giả Cảnh cường giả, bằng không những người khác không cách nào nhìn thấu cảnh giới của ngươi. Ta còn câu nói kia, nếu như thế giới loài người lăn lộn không nổi nữa, sẽ Yêu Vực ah! Lấy thực lực của ngươi, tính là tại Yêu Vực, cũng là có thể đi ngang!"

Dương Diệp cười lắc đầu, sau đó nói: "Tiền bối, tiểu tử kia hiện tại thế nào?"

"Tử Nhi còn đang tiếp thụ truyền thừa, bất quá cũng mau không sai biệt lắm." Yêu Hoàng Đạo: "Bất quá ta sẽ không để cho nàng tới thế giới loài người, ngươi nên biết, lấy thân phận của nàng nếu là tới thế giới loài người, sẽ có bao nhiêu người sẽ có ý đồ với nàng. Hơn nữa ngươi người này bản thân chính là trên đời đều địch, để cho nàng đi theo bên cạnh ngươi, thực sự khó có thể khiến ta yên tâm!"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Ta nguyên vốn còn muốn thấy nàng đây!"

"Sẽ có cơ hội!" Yêu Hoàng cười nói: "Ngươi bây giờ phải làm là mau chóng đề thăng thực lực của chính mình, đồng thời ngăn cản La Tuấn thu được kia Thánh Giả di tích truyền thừa cùng Càn Khôn Đồ. Nếu như hắn thu được truyền thừa, hoặc là đạt được Càn Khôn Đồ, đối với ngươi Nam Vực mà nói, tuyệt đối là ngập đầu tai ương. Không nói nhiều, ta tại đợi đi xuống, rất nhiều lão quái vật chỉ sợ cũng ngồi không yên. Ta tại trên người ngươi để lại một tia dược lực, nếu là gặp phải Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với ngươi, ta sẽ tại trước tiên chạy đến!"

Nói xong, Yêu Hoàng vị trí không gian một trận vặn vẹo, lập tức Yêu Hoàng tiêu thất ở tại Dương Diệp trước mặt của.

"Tôn Giả Cảnh!"

Dương Diệp cười hắc hắc, đang chuẩn bị đi, đột nhiên, hắn nhướng mày, Đạo: "Nữ nhân này, làm sao tìm được ta!" Nói xong, Dương Diệp thân hình mấy người lóe ra, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Bên kia, chạy gấp cô gái che mặt đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía nàng cách đó không xa một mảnh rừng rậm, Đạo: "Ra đi, chúng ta có thể có thể nói chuyện!"

Một viên cây phía sau, Dương Diệp nhướng mày, hắn biết, đối phương phát hiện hắn. Hắn thật tò mò, đối phương thế nào phát hiện hắn? Mang theo nghi hoặc, Dương Diệp xuất hiện ở cô gái che mặt trước mặt, Đạo: "Nói chuyện? Đỉnh Hán Đế Quốc cùng ta trong lúc đó, còn có cái gì có thể nói? Ta rất hiếu kỳ!"

"Không phải là Đỉnh Hán Đế Quốc, mà là tam hoàng tử!" Cô gái che mặt Đạo.

"Tam hoàng tử?"

Cô gái che mặt gật đầu, Đạo: "Đương kim Thánh Thượng có vô số Hoàng Tử, tam hoàng tử là một người trong đó."

Dương Diệp Đạo: "Hiện nay Đỉnh Hán Đế Quốc, giống như làm chủ là La Tuấn cùng các ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế ah?"

"Chính là bởi vì như vậy, chúng ta mới cần nói chuyện!" Cô gái che mặt Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Ta đại khái hiểu ngươi kia tam hoàng tử lòng của nghĩ, không phải là không phục La Tuấn, nghĩ muốn tạo phản mà thôi. Sau đó các ngươi muốn lợi dụng ta, đúng không?"

Cô gái che mặt Đạo: "La Tuấn thu được Nhân Hoàng truyền thừa sau, cái gọi là hoàng trừ chi tranh, đã không có bất kỳ ý nghĩa gì. Tất cả mọi người lựa chọn La Tuấn, bao quát đương kim Thánh Thượng, hắn cũng không khỏi không tuyển chọn La Tuấn. Thế nhưng đây đối với Đỉnh Hán Đế Quốc rất nhiều Hoàng Tử mà nói, là không công bình. Đã có không công bình, sẽ có phản kháng! Địch nhân của địch nhân liền là bằng hữu, Dương Diệp, ngươi như cùng tam hoàng tử hợp tác, là song thắng!"

"Nga?" Dương Diệp cười khẽ một tiếng, Đạo: "Ta có chút hứng thú, ta rất hiếu kỳ, ngươi cái kia tam hoàng tử có thể cho ta cái gì! Mà ta lại cần phải bỏ ra cái gì!"

Cô gái che mặt chậm rãi yết khai mặt của mình sa, cái khăn che mặt hạ, là một trương dung nhan tuyệt thế, Đạo: "Nghe nói các hạ rất ưa thích mỹ nhân, ta nghĩ, ta vẫn là có mấy phần tư sắc. Tam hoàng tử nói, nếu như các hạ đáp ứng hợp tác, ta sẽ là của ngươi!"

"Thảo!"

Dương Diệp nhịn không được xổ một câu to. Háo sắc danh tiếng, rốt cuộc là ai truyền?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 516: Giao dịch?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ nhân rất đẹp, tại Dương Diệp biết nữ nhân trung, nàng chí ít có thể đứng vào trước ngũ.

Dương Diệp Đạo: "Ta thừa nhận, ngươi rất đẹp, nam nhân nhìn hẳn là đều biết động tâm, chí ít trên thân thể nhất định sẽ động tâm. Bất quá, ta đối với người khác đã dùng qua đồ vật vô dụng hứng thú. Hơn nữa, các ngươi dĩ nhiên dùng mỹ sắc tới mê hoặc ta, đây quả thực là đang vũ nhục ta chỉ số thông minh, ta là loại người như vậy sao? Phế mà nói không nói nhiều, nếu như ngươi chính là ngươi chủ kia tử cái gọi là thành ý, kia giữa chúng ta sẽ không có đang tiếp tục nói nhảm cần thiết."

"Ngươi liền có nắm chắc như vậy lưu lại ta?" Thanh âm cô gái rất bình tĩnh, tựa hồ tuyệt không lưu ý Dương Diệp nói.

"Ngươi có muốn thử một chút hay không?" Dương Diệp Đạo.

Nữ tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Tây Vực tại La Tuấn thủ hạ chinh tây đại tướng quân Hoắc Đô chinh phạt hạ, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, tháng nầy, Tây Vực chỉ biết rơi vào La Tuấn nắm trong lòng bàn tay. Khi đó, hắn mang thu được Vương đạo số mệnh thêm thân, cầm trong tay Nhân Hoàng Kiếm, Tôn Giả Cảnh cường giả ở trước mặt hắn như con kiến hôi. Nếu như Càn Khôn Đồ tại rơi vào trong tay hắn, không ai tại có thể ngăn cản hắn trở thành Nhân Tộc vua."

Dương Diệp nhìn nữ tử, chờ đối phương nói tiếp.

Nữ tử tiếp tục nói: "Chúng ta đã có người tại đất man hoang, thế nhưng lấy người của chúng ta thực lực, căn bản không cách nào cùng La Tuấn chống lại. Bởi vì lúc này La Tuấn bên cạnh, có năm tên Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, mười tên Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả. Cái này 15 danh Tôn Giả Cảnh cường giả không có chút nào hơi nước, không phải từ thi thể đôi bò ra, chính là tại đế quốc tàn khốc huấn luyện hạ bồi dưỡng ra được."

"Ngươi muốn nói cái gì!" Dương Diệp Đạo.

Cô gái nói: "Ngươi tính là đạt được đất man hoang, thế nhưng tại La Tuấn nhiều cường giả như vậy trước mặt, sợ rằng có thể làm cũng chỉ là chạy trối chết. Chúng ta chỉ hợp tác, cùng nhau hợp tác, mới có thể chống lại La Tuấn, cũng chỉ có hợp tác, bởi vì hiện tại, chỉ bằng vào bất kỳ bên nào thế lực, đều đã không cách nào cùng La Tuấn chống lại!"

Dương Diệp nhìn nữ tử liếc mắt, Đạo: "Bổn ý của ta, các ngươi nói vậy cũng rõ ràng, đó chính là ngăn cản La Tuấn thu được Càn Khôn Đồ. Nói cách khác, tính là chúng ta song phương không hợp làm, mục đích của chúng ta cũng là nhất trí. Nói cách khác, các ngươi tới tìm ta hợp tác, sợ rằng không chỉ là ngươi Biểu mặt nói điểm ấy ah. Ta người này là một thẳng tính, không thích quanh co lòng vòng, có sao nói vậy, minh bạch?"

"Tam hoàng tử hy vọng ngươi giúp hắn đạt được Càn Khôn Đồ!" Cô gái nói.

Dương Diệp sửng sốt, sau đó lắc đầu cười, Đạo: "Càn Khôn Đồ thế nhưng đạo khí, các ngươi cư nhiên mở miệng sẽ, ta rất hiếu kỳ, các ngươi phải cho ta khai ra cái gì thù lao! Nếu như ngươi nói cái này thù lao chính là 'Ngươi' nói, ta đây chỉ có thể ha hả."

Cô gái nói: "Kỳ thực, bây giờ nói cái này còn có chút sớm, không phải sao? Nếu như chúng ta tự mình chiếm được Càn Khôn Đồ, hoặc là

Càn Khôn Đồ rơi vào La Tuấn trong tay, chúng ta đây cam kết bất kỳ vật gì đều không có ý nghĩa. Chúng ta bây giờ muốn hợp tác là cùng nhau liên thủ đối kháng La Tuấn, chí ít tại Càn Khôn Đồ không có chủ nhân trước khi, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Thế nào cái hợp tác pháp?" Dương Diệp có chút hứng thú.

"Cùng nhau cho La Tuấn tìm phiền toái liền có thể, ngươi cảm thấy thế nào?" Cô gái nói.

Dương Diệp Đạo: "Các ngươi tại đất man hoang có bao nhiêu cường giả."

Nữ tử trầm mặc, hiển nhiên đang do dự có muốn hay không nói.

"Đây là ngươi nếu nói thành ý?" Dương Diệp châm chọc nói.

"Hai gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, năm tên Tôn Giả Cảnh cường giả ngũ phẩm, còn có năm tên Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm dưới Tôn Giả Cảnh cường giả." Cô gái nói.

"Ít như vậy?" Dương Diệp thốt ra, Đạo: "Người ta La Tuấn thế nhưng có Tôn Giả Cảnh cửu phẩm năm tên, các ngươi mới hai gã, cứ như vậy, đi cùng người nhà đối kháng, không phải là muốn chết sao?"

"Vậy còn ngươi?" Nữ tử nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi có vài tên!"

Dương Diệp: "..."

"Mặc kệ thế nào, chúng ta hợp tác, song phương đều không có chỗ xấu, không phải sao?" Cô gái nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Một vấn đề cuối cùng, ta đã dùng các loại phương pháp che giấu hơi thở của mình, đồng thời thanh trừ La Tuấn giám thị đồ của ta. Thế nhưng Đỉnh Hán Đế Quốc cũng vẫn có thể đủ biết hành tung của ta, còn ngươi nữa, ngươi cũng có thể tìm được ta. Có thể nói cho ta biết nguyên nhân? Còn là nói, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc đã có Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ?"

"Không có Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ điều tra tin tức của ngươi!" Cô gái nói: "Không nên xem thường Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực, đặc biệt ngành tình báo, nếu như bọn họ muốn tra một người đi tung, chỉ cần tại Trung Vực, bọn họ liền nhất định có thể tra đi ra. Bởi vì phàm là tại Đỉnh Hán Đế Quốc trong phạm vi, đều có tam trương ", tên là 'Thiên' 'Địa' 'Người' cái này tam trương bao trùm toàn bộ Đỉnh Hán Đế Quốc. Hiện tại ngươi minh bạch chưa?"

Thiên?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn đám mây con kia Ngân Ưng, con này Ưng phải là nếu nói 'Thiên' trung một phần tử ah! Quả nhiên không hổ là nhất đế quốc cổ xưa, xem ra chính mình sau này được càng thêm cẩn thận rồi a!

Cô gái nói: "Ta là Tử Huyên, đến rồi đất man hoang, ta sẽ liên hệ ngươi. Ghi nhớ kỹ, chớ xuất hiện ở Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn, bởi vì chỉ cần ngươi xuất hiện ở đỉnh hán đế quốc phạm vi thế lực nội, ngươi chỉ biết bại lộ hành tung của mình. Cho nên, tiếp tục đi ngươi lựa chọn con đường này, chỉ là có chút nguy hiểm, bất quá đối với ngươi mà nói, sẽ không có cái gì!"

Nói xong câu này, nữ tử xoay người, tựa hồ là nghĩ tới điều gì, nữ tử lại nói: "Còn có, ta cũng không có bị người dùng qua!" Nói xong, không ở dừng lại, thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp: "..."

...

"Oanh..."

Tại một cái xung quanh tất cả đều là ao đầm trên đường nhỏ, Lục Hà mấy người không ngừng đối về bên cạnh bọn họ hơn mười điều cá sấu ăn thịt người oanh kích.

Khi tiến vào ao đầm địa sau, vừa mới bắt đầu hoàn hảo, chỉ mấy cái còn nhỏ kỳ cá sấu ăn thịt người thỉnh thoảng xuất hiện, thế nhưng làm mấy người bọn họ đi đến bây giờ vị trí này lúc, không biết tại sao, cá sấu ăn thịt người thoáng cái tăng đến rồi hơn mười điều. Cái này còn nhỏ kỳ cá sấu ăn thịt người, thế nhưng đều tương đương với nhân loại Linh Giả Cảnh huyền giả a!

Tại hơn mười điều cá sấu ăn thịt người vây công hạ, mấy người đều đã bị bất đồng trình độ thương, nghiêm trọng nhất là Tư Không Minh cùng Lục Hà hai người, lúc này hai người trên y phục từng mảnh từng mảnh đỏ tươi, hiển nhiên, trên người hai người đã bị bị thương nặng. Mà Lục Kiếm Dao cùng kia Mạc Khinh Nguyệt thì đỡ, hai người chỉ là hơi có vẻ chật vật mà thôi!

"Chúng ta khả năng đi tới cá sấu ăn thịt người đàn lãnh địa, không thì, không có khả năng có nhiều như vậy cá sấu ăn thịt người vây công chúng ta!"

Mạc Khinh Nguyệt biên xuất thủ vừa nói.

"Làm sao bây giờ? Tiếp tục tiếp tục như vậy, hai người bọn họ gia hỏa khả năng lại phải chết!" Lục Kiếm Dao một kiếm bổ vào một cái cá sấu ăn thịt người trên người, nhưng chỉ là tại cá sấu ăn thịt người trên người lưu lại một Đạo vết máu, cũng không có mang cá sấu ăn thịt người chia làm hai nửa, "Bọn người kia da quá dầy, tại tiếp tục như vậy, chúng ta cũng kiên trì không được bao lâu!"

"Lục Hà, Tư Không Minh, hai người các ngươi trước tiên lui, ta cùng với Kiếm dao ngăn trở chúng nó!" Mạc Khinh Nguyệt trầm giọng nói.

"Không được!"

Lục Hà lắc đầu, quả quyết Đạo: "Hai chúng ta vừa lui, các ngươi chỉ biết đụng phải càng nhiều hơn cá sấu ăn thịt người vây công, như vậy sẽ hại chết các ngươi! Muốn lui liền cùng nhau lui!" Nói, hướng phía trước mặt hắn một cái cá sấu ăn thịt người điên cuồng đánh móc sau gáy.

Tư Không Minh cũng nói: "Lục huynh nói là, loại tình huống này, chúng ta nếu là lui, hai người các ngươi khẳng định không có đường sống. Đang nói, bỏ xuống đồng bạn một mình đào sinh, loại sự tình này, ta Tư Không Minh có thể làm không được!"

"Ha ha... Lục Hà, Tư Không Minh, không nghĩ tới các ngươi tại đây, thật là làm cho chúng ta dễ tìm!"

Đúng lúc này, hai gã nam tử xuất hiện ở Lục Hà đám người phía sau vài chục trượng bên ngoài. Một tên nam tử trong đó Lục Hà đám người nhận thức, đúng là đêm đó thịnh.

Nhìn bị cá sấu ăn thịt người vây công Lục Hà mấy người, Dạ Thịnh mang trên mặt nồng đậm tiếu ý, Đạo: "Tấm tắc, Lục Hà, không nghĩ tới các ngươi thảm như vậy. Được rồi, Vân viêm tiền bối, kia giết ngươi Vô Cực Tông đệ tử Diệp Dương chính là cùng mấy người này một phe, ngươi muốn tìm kia Diệp Dương, hỏi mấy người này, bọn họ khẳng định biết!"

Tên là Nguyên Viêm nam tử quan sát Lục Hà mấy người liếc mắt, sau đó hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Chính là Linh Giả Cảnh, cũng dám tới ao đầm địa, thật là không biết sống chết."

Dạ Thịnh cười nói: "Nguyên Viêm tiền bối, mấy người này có thể lai lịch bất phàm, vị này chính là Thanh Nguyên Tông thiên tài, tên là Lục Hà, vị kia là Tư Không gia thế tử, còn bên cạnh cô đó, nghe nói tính Mạc, chỉ là không biết có phải hay không là Mạc gia của người, về phần bên cạnh cái kia sử kiếm..." Nói đến đây, Dạ Thịnh trong mắt lóe lên lướt một cái hàn quang, Đạo: "Nữ nhân này thế nhưng Nam Vực tới, hơn nữa nàng còn giống như nhận thức kia Dương Diệp, tiền bối, bắt nàng, không chỉ có có thể có được Diệp Dương hạ lạc, có thể có có thể được Dương Diệp hạ lạc đây!"

"Nga?" Nguyên Viêm ánh mắt rơi vào Lục Kiếm Dao trên người.

"Nguyên tiền bối, tại hạ Thanh Nguyên Tông Lục Hà, xin hãy tiền bối xuất thủ tương trợ, tại hạ chắc chắn thâm tạ!" Lục Hà biết, trước mắt tên này đột nhiên xuất hiện Vô Cực Tông Tôn Giả Cảnh cường giả là bọn hắn hiện tại hy vọng duy nhất, không thì tiếp tục nữa, hắn khẳng định không cách nào chống đở tiếp.

"Thâm tạ? Cái gì thâm tạ?" Nguyên Viêm rất hứng thú hỏi.

"Bành!"

Lục Hà một quyền đánh lui một cái cá sấu ăn thịt người, nhưng mà kia cá sấu ăn thịt người bị đánh lui lúc, đuôi chợt một cái quét ngang ở tại vai phải của hắn, Lục Hà trực tiếp bay ra ngoài, hoàn hảo thời khắc mấu chốt, tại bên cạnh hắn Tư Không Minh kéo hắn lại, không thì hắn sẽ rơi vào ao đầm bên trong.

"Ba mươi cực phẩm Năng Lượng thạch!" Rơi trên mặt đất sau, Lục Hà cắn cắn Đạo.

"Thiếu!" Nguyên Viêm lắc đầu.

Lục Hà khóe miệng giật một cái, thấy ngũ điều cá sấu ăn thịt người hướng hắn bên này nhào tới lúc, Lục Hà chợt cắn răng một cái, Đạo: "80 cực phẩm Năng Lượng thạch, tiền bối, lúc này vãn bối tất cả của cải!" Giờ này khắc này, hắn lòng đang rỉ máu.

"Thành giao!"

Nguyên Viêm khóe miệng nhỏ vén, thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ, không được vui vẻ, hắn lại trở về tại chỗ, mà trên tay hắn nhiều một cái Lục Hà.

Lục Hà thoáng cái ngồi trên đất, từng ngốn từng ngốn thở dốc, trên mặt, còn mang theo tái nhợt cùng kinh khủng. Vừa mới cái loại này muốn chết cảm giác, thật sự là quá kinh khủng!

Lục Hà mang cực phẩm Năng Lượng thạch cho Nguyên Viêm, làm như nghĩ tới điều gì, hắn nhìn về phía xa xa, Đạo: "Tiền bối, bọn họ, xin hãy tiền bối..."

Nguyên Ngạn tiếp nhận cực phẩm Năng Lượng thạch, cười lạnh một tiếng, cắt đứt Lục Hà Đạo: "Ta chỉ đáp ứng cứu ngươi, cũng không đáp ứng cứu bọn họ!"

"Ngươi..."

Lục Hà muốn nói cái gì, nhưng là bị Nguyên Viêm hung ác trừng mắt một cái, Đạo: "Ngươi nếu là muốn đi cứu bọn họ, đại khả mình ở đi qua!"

Lục Hà sắc mặt trắng nhợt, môi giật giật, cái gì cũng không nói ra.

"Hừ!"

Nguyên Ngạn khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, sau đó nhìn về phía giữa sân đau khổ chống đỡ ba người, trong mắt tràn đầy nghiền ngẫm vẻ. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 517: Nhân tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tiền bối, tại hạ có một quyển thiên cấp hạ phẩm Huyền kỹ!"

Chưa từng có bao lâu, Tư Không Minh cũng không chịu nổi. Không có Lục Hà hỗ trợ ngăn chặn, chung quanh cá sấu ăn thịt người càng ngày càng nhiều, mặc dù có Lục Kiếm Dao cùng Mạc Khinh Nguyệt hỗ trợ ngăn chặn, thế nhưng thực lực của hắn bản thân yếu kém, lại tăng thêm lúc trước bị trọng thương, đến giờ này khắc này, hắn thật sự là không chịu nổi.

Trước mắt lóe lên, Tư Không Minh phát hiện mình đã thoát khỏi chiến đấu, tại Nguyên Ngạn bên cạnh. Tư Không Minh không có đổi ý, lúc này hắn cũng không dám đổi ý, lập tức mang một quyển quyển trục cho Nguyên Viêm. Nhìn thoáng qua một bên đau khổ chống đỡ Lục Kiếm Dao cùng Mạc Khinh Nguyệt, do dự một chút, Đạo: "Tiền bối, xin hãy tiền bối..."

Nguyên Viêm khoát tay áo, Đạo: "Hai người bọn họ cũng không vội, ngươi cấp bách cái cái gì, nếu là nghĩ anh hùng cứu mỹ nhân, vậy tự mình đi qua, ta bảo chứng không ngăn ngươi."

Tư Không Minh sắc mặt có chút khó coi, nhìn giữa sân bị cá sấu ăn thịt người vây công hai nàng, Tư Không Minh trong mắt có giãy dụa. Do dự hồi lâu, Tư Không Minh thấp giọng thở dài, sau đó tê liệt ngồi trên mặt đất, xuất ra chữa thương thuốc chữa thương cho mình. Hắn biết rõ, hắn hiện tại hạ đi, không chỉ không giúp được hai nàng, trái lại còn sẽ trở thành hai nàng trói buộc!

Nói cho cùng, đại gia chỉ là bình thủy tương phùng mà thôi.

Xa xa, Mạc Khinh Nguyệt cùng Lục Kiếm Dao hai trong mắt người có vẻ thất vọng. Luận ai bị người vứt bỏ, trong lòng cũng là sẽ không dễ chịu.

Nhân tính vật này, liền cùng người tâm một dạng, dễ nhất biến hóa cùng khó lường, cũng là không qua nổi khảo nghiệm, đặc biệt cái loại này sinh tử khảo nghiệm.

"Mạc cô nương, lấy ngươi Mạc gia thực lực, xuất ra 80 cực phẩm Năng Lượng thạch còn không dễ dàng sao?" Lúc này, Lục Hà đột nhiên nói.

"80 cực phẩm Năng Lượng thạch?" Nguyên Viêm lắc đầu, cười lạnh nói: "Hiện tại cũng không phải là cái giá này, 500 cực phẩm Năng Lượng thạch, cầm cho ra 500 cực phẩm Năng Lượng thạch ta liền xuất thủ. Đương nhiên, hai vị đều là mỹ nữ, nếu như hai vị nguyện ý lấy thân báo đáp nói, ta cũng vậy sẽ không cự tuyệt."

"Tiền bối....."

Nguyên Viêm quay đầu lại thật sâu nhìn thoáng qua còn muốn nói điều gì Lục Hà, người sau trong lòng run lên, nhất thời câm miệng.

"Tiền bối đối về hai nàng có hứng thú?" Một bên Dạ Thịnh hỏi.

Nguyên Viêm Đạo: "Quả thật có chút hứng thú, bất quá bổn nhân luôn luôn không thích cường tới!"

Dạ Thịnh hiểu, trước mắt vị tiền bối này là muốn hai nàng chủ động cầu hắn, minh bạch điểm ấy, hắn không ở số nhiều nói, lui qua một bên, ánh mắt đầu đến rồi xa xa.

Giữa sân, Lục Kiếm Dao trường kiếm trong tay nhanh huy, từng đạo kiếm khí trút xuống ra, tuy rằng của nàng kiếm khí có thể phá vỡ cái này cá sấu ăn thịt người phòng ngự, nhưng là lại không thể cho cái này cá sấu ăn thịt người tạo thành trí mạng thương tổn. Hơn nữa cộng thêm kia ao đầm trung tiên huyết càng ngày càng nhiều, làm như bị tiên huyết hấp dẫn, cá sấu ăn thịt người số lượng càng ngày càng nhiều, làm cho hai nàng đã mau không nhịn được!

"Nhẹ tháng, tại tiếp tục như vậy, chúng ta muốn khai báo ở chỗ này!"

Lục Kiếm Dao hướng Mạc Khinh Nguyệt chậm rãi tới gần, thần sắc ngưng trọng nói.

Mạc Khinh Nguyệt sắc mặt cũng là cực kỳ ngưng trọng, cá sấu ăn thịt người không chỉ có số lượng càng ngày càng nhiều, còn càng ngày càng điên cuồng. Hai người bọn họ hiện tại đều đã hầu như đạt đến cực hạn, hơn nữa trong cơ thể Huyền khí cũng sắp khô kiệt, tối đa không được nửa khắc đồng hồ, hai người bọn họ cũng sẽ bị cái này cá sấu ăn thịt người sinh xé nuốt trọn.

Nghĩ vậy, Mạc Khinh Nguyệt trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, Đạo: "Kiếm dao, ngươi thối lui đến thân ta cạnh, che chở ta hạ!"

Lục Kiếm Dao không chần chờ, thân hình lóe lên, thối lui đến Mạc Khinh Nguyệt bên cạnh, sau đó trường kiếm điên cuồng múa động. Mà ở bên cạnh nàng, Mạc Khinh Nguyệt trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, kỳ chung quanh thiên địa linh khí làm như bị dẫn dắt, dĩ nhiên điên cuồng hướng phía nàng vọt tới, một cổ thực chất năng lượng vòng xoáy xuất hiện ở Mạc Khinh Nguyệt quanh thân!

Ít nhất là thiên cấp trung phẩm trở lên Huyền kỹ!

Một bên, Lục Hà mấy người biến sắc. Kia Nguyên Ngạn sắc mặt cũng là khẽ biến, hắn không nghĩ tới trước mắt nữ nhân này cư nhiên có thể thi triển thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ! Lấy Linh Giả Cảnh thực lực, là có thể thi triển thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ, thiên phú như vậy cùng thực lực, có thể dùng kinh khủng để hình dung. Phải biết rằng, thiên cấp trung phẩm cùng trung phẩm trở lên Huyền kỹ, không chỉ có cực khó tu luyện, cũng là rất khó thi triển, một cái làm không tốt, là sẽ phản phệ!

Mà trước mắt nữ nhân này rõ ràng cho thấy có nắm chắc!

"Huyễn Ảnh Thiên Sát Chưởng!"

Mạc Khinh Nguyệt một tiếng quát nhẹ, song chưởng đối về trước mặt Hư Không chợt vỗ, bỗng nhiên thời, không giữa một trận run, tiếp theo, vô số đạo năng lượng chưởng ấn tự Mạc Khinh Nguyệt hai tay chỗ tránh hiện ra, sau đó hướng phía xung quanh những thứ kia cá sấu ăn thịt người ấn đi. Không được một hơi thở, giữa sân đã đem gần xuất hiện mấy trăm đạo năng lượng chưởng ấn.

Phàm là bị những năng lượng này chưởng ấn tiếp xúc được cá sấu ăn thịt người, đều là một trận kêu rên, sau đó cấp tốc hướng ao đầm ở chỗ sâu trong bỏ chạy.

"Chúng ta đi!"

Lúc này, Mạc Khinh Nguyệt đột nhiên đối về vậy có chút ngây người Lục Kiếm Dao Đạo.

Lục Kiếm Dao phục hồi tinh thần lại, nhìn sắc mặt kia ảm đạm, hư nhược sắp dừng lại không được Mạc Khinh Nguyệt, trong lòng cả kinh, sau đó thân thủ lôi kéo Mạc Khinh Nguyệt cuồn cuộn. Lục Kiếm Dao còn không ngốc, không có hướng Nguyên Viêm bên kia chạy đi, mà là mang theo Mạc Khinh Nguyệt hướng bên kia trốn.

Bất quá Nguyên Viêm hiển nhiên không muốn buông tha các nàng, xuất hiện ở các nàng trước mặt, che ở hai nàng trước mặt.

"Ngươi làm cái gì!" Lục Kiếm Dao cả giận nói.

"Các hạ quả thật không nhìn ta Mạc gia sao?" Mạc Khinh Nguyệt trên mặt tái nhợt ẩn chứa một vẻ tức giận.

"Mạc gia?" Nguyên Viêm hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Mạc tiểu thư, ta đương nhiên không dám đắc tội ngươi Mạc gia, bất quá, bên cạnh ngươi nữ nhân này biết Dương Diệp hạ lạc, ta ra tay với nàng, cái này cùng ngươi Mạc gia không có vấn đề gì ah?"

"Nàng là bằng hữu ta!" Mạc Khinh Nguyệt sắc mặt có chút khó coi, nàng đương nhiên biết người trước mắt này có cái gì chủ ý. Bắt lại Lục Kiếm Dao, lấy bây giờ trạng huống, ngoại trừ cầu hắn, căn bản không còn hắn đường!

"Bằng hữu?" Nguyên Viêm cười lạnh một tiếng, Đạo: "Mạc tiểu thư, ngươi thật nghĩ đến ngươi Mạc gia là vô địch sao?" Nói, tay phải đối về Lục Kiếm Dao bắt tới.

Lục Kiếm Dao biến sắc, lúc này nàng đã là nỏ mạnh hết đà, nơi nào còn là một gã Tôn Giả Cảnh cường giả đối thủ, nhìn thấy cái tay kia chộp tới, muốn phản kháng, cũng hữu tâm vô lực!

"Hưu!"

Giữa sân có tiếng xé gió vang lên.

Tiếp theo, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở Lục Kiếm Dao trước mặt của. Đạo nhân ảnh này không là người khác, đúng là vội vã chạy tới Dương Diệp. Thông qua Ngân Ưng, hắn sớm liền phát hiện mấy người gặp phải nguy hiểm, ngay sau đó vội vã đeo lên áo choàng chạy tới. Hoàn hảo, không có tới trễ!

Nhìn con kia thân tới được tay, Dương Diệp khóe miệng lộ ra một tia tàn nhẫn, nắm tay chợt đánh tới!

"Oanh!"

Một quyền đánh vào Nguyên Viêm trên tay, một cổ lực lượng cường đại từ trên tay kéo tới, làm cho Nguyên Viêm sắc mặt kịch biến, mà kỳ càng liền lùi lại hơn hai mươi bước!

"Ngươi là ai!" Nguyên Viêm ngưng trọng nhìn Dương Diệp, mang tay phải chậm rãi bỏ vào phía sau, cái tay kia, đang run rẩy!

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, Lục Kiếm Dao trong lòng thở dài một hơi, người này tại không hiện ra, các nàng hai nàng hôm nay sẽ tai ở chỗ này. Một bên Mạc Khinh Nguyệt trong lòng cũng là thở dài một hơi, bất kể như thế nào, các nàng hiện tại chắc là an toàn. Tuy rằng người trước mắt này chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng nàng đối thực lực của đối phương một cách tự tin!

"Diệp huynh..."

Đúng lúc này, một bên Lục Hà muốn nói cái gì, Dương Diệp cũng trực tiếp đối kỳ khoát tay áo. Thông qua Ngân Ưng, hắn hoàn toàn rõ ràng phát hiện trước khi chuyện gì xảy ra. Hai người này hắn nguyên bản còn cho rằng có thể kết giao một cái, thế nhưng hiện tại xem ra, hoàn toàn không có cần thiết này.

Thấy thế, Lục Hà cùng Tư Không Minh sắc mặt hai người lại thay đổi khó coi.

"Nguyên tiền bối, người này chính là Diệp Dương, chính là hắn giết ngươi Vô Cực Tông đệ tử!" Dạ Thịnh trầm giọng nói.

Nguyên Viêm nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ngươi..." Nói đến đây, hắn con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn trước mặt người kia dĩ nhiên đã đi tới trước mặt hắn, chỉ một quyền đầu chính trong mắt hắn nhanh kịch phóng đại.

Dương Diệp Khả không nói nhảm thói quen!

Nguyên Viêm nổi giận, người trước mắt này bất quá Linh Giả Cảnh, dĩ nhiên so với hắn một cái Tôn Giả Cảnh nhị phẩm cường giả còn có càn rỡ! Chân phải chợt một bước, Nguyên Viêm trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại vài chục trượng có hơn, tay trái đối về Dương Diệp chợt nắm chặt: "Không gian lồng giam!"

Dương Diệp thân hình hơi dừng lại một chút, sau một khắc, Dương Diệp nắm tay chợt xoay tròn, 'Loảng xoảng' một tiếng, hàng rào không gian trong nháy mắt nghiền nát. Mà Dương Diệp thì thôi trải qua đi tới Nguyên Viêm trước mặt của. Lúc này đây, Dương Diệp không có ở cho Nguyên Viêm cơ hội, tốc độ so lúc trước đề cao gấp đôi. Rất đơn giản công kích, chính là một quyền đánh phía Nguyên Viêm.

Thấy Dương Diệp nổ nát hàng rào không gian, Nguyên Viêm trong lòng hoảng hốt, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này Linh Giả Cảnh con kiến hôi thậm chí ngay cả không gian lồng giam đều có thể đủ nổ nát! Hắn lực lượng đến cùng có bao nhiêu kinh khủng? Hắn là tôn cấp yêu thú sao? Hắn đã không thời gian đi muốn những thứ này, bởi vì Dương Diệp quả đấm của đã đi tới đầu hắn trước.

Cảm giác được quyền kia đầu trong Cuồng Phách lực lượng, Nguyên Viêm không dám khinh thường, cũng không dám đón đỡ, vừa định mau tránh ra. Mà Dương Diệp tốc độ cũng rồi đột nhiên biến hóa mau, một quyền trực tiếp đánh vào mặt của hắn trên cửa. Hét thảm một tiếng, Nguyên Viêm trực tiếp té bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp cũng lấn người mà lên, thân thủ chợt bắt được Nguyên Viêm vai, tay trái chợt chính là một quyền đánh vào Nguyên Viêm cổ họng chỗ, chỉ nghe 'Ca sát' một tiếng, Nguyên Viêm trong mắt không có nữa màu sắc!

Một bên, Dạ Thịnh cùng Lục Hà còn có Tư Không Minh ngây ra như phỗng. Một gã Tôn Giả Cảnh nhị phẩm cường giả, hơn nữa còn là tông môn đi ra ngoài Tôn Giả Cảnh cường giả, cứ như vậy chết ở cái này Diệp Dương tay của trung? Hơn nữa hầu như không có sức đánh trả, cái này Diệp Dương chẳng lẽ là truyền thuyết kia trung Vũ Thần sao?

Quả thực, nếu như không phải là Dương Diệp là nam, bọn họ tuyệt đối sẽ cho rằng Dương Diệp chính là Vũ Thần! Bởi vì trong truyền thuyết kia An Nam Tĩnh, chính là quyền pháp vô song!

Mang Nguyên Ngạn trong tay nạp giới lấy xuống tới, nhìn lướt qua trong đó đồ vật, Dương Diệp đó là bĩu môi, cái này Tôn Giả Cảnh cường giả, thật là một cái so một cái Cùng. Cực phẩm Năng Lượng thạch lại vẫn không được 500, bất quá hoàn hảo, trong đó có một quyển thiên cấp hạ phẩm Huyền kỹ, nếu như cầm bán đi, có thể bán ra một cái giá tốt!

"Ừ? Muốn chạy trốn?"

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa kia đã tại ba mươi trượng có hơn Dạ Thịnh, khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, người trước mắt này lại nhiều lần muốn hắn chết, tại Thiên Vũ Thành nếu như không phải sợ phiền phức, hắn đã sớm kết quả đối phương. Bất quá cũng tốt, hiện tại cũng không chậm.

Thân hình lóe lên, hai cái hô hấp, Dương Diệp đó là đuổi kịp Dạ Thịnh, Dạ Thịnh muốn nói cái gì, thế nhưng Dương Diệp không có cho hắn cơ hội, trực tiếp một quyền mang đối phương đánh ra mười mấy trượng có hơn!

Làm xong đây hết thảy, Dương Diệp đi tới Lục Kiếm Dao hai nàng bên cạnh, sau đó lấy ra hai tờ siêu phẩm trị liệu phù vỗ vào hai nàng trên người.

Một lát sau, hai nàng khôi phục không sai biệt lắm, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Chúng ta đi thôi!"

"Kia Lục Hà bọn họ..." Mạc Khinh Nguyệt nhìn thoáng qua một bên Lục Hà cùng Tư Không Minh, lúc này hai người đã trọng thương, nếu như hai người ở tại chỗ này, tuyệt đối là dữ nhiều lành ít.

...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 518: Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Hà cùng Tư Không Minh, hai người lúc này cũng đang nhìn hắn, trong mắt có vẻ xấu hổ. Mặc kệ lý do gì, vứt bỏ đội hữu, đều không phải là cái gì quang vinh chuyện. Hơn nữa trước lúc này, Lục Kiếm Dao cùng Mạc Khinh Nguyệt còn khiến hai người bọn họ đi trước, dưới tình huống đó, Lục Kiếm Dao cùng Mạc Khinh Nguyệt thực lực, là có thể rút đi, thế nhưng hai người bọn họ không có làm như vậy!

Mà hai người bọn họ cũng làm như vậy!

Bất quá rất nhanh, cầu Sinh Chi Tâm áp qua xấu hổ chi tâm, Lục Hà Đạo: "Diệp huynh, việc này là ta cùng Tư Không huynh không phải là, chúng ta xin lỗi. Chúng ta không cầu Diệp huynh có thể tiếp tục dẫn chúng ta đi trước Thánh Giả di tích, chỉ hy vọng Diệp huynh xem lúc trước đích tình phân thượng, mang chúng ta đuổi về Thiên Vũ Thành."

Tư Không Minh cũng nói: "Diệp huynh, hai người chúng ta lúc trước làm sự quả thực không phải người làm, nhưng lúc đó loại tình huống đó, hai người chúng ta căn bản không có biện pháp nào khác. Chúng ta nếu như không lùi đi, chỉ sẽ trở thành Lục cô nương cùng Mạc cô nương trói buộc, rút đi, trái lại còn có thể giảm bớt Lục cô nương cùng Mạc cô nương áp lực. Ta nghĩ, bất cứ người nào dưới tình huống như vậy, hẳn là đều biết cùng chúng ta một dạng lựa chọn!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Mỗi người đều có mỗi người tuyển chọn, các ngươi có các ngươi tuyển chọn, ta không có quyền can thiệp, cũng không tư cách, cũng không có thể nói các ngươi tuyển chọn chính là sai. Thế nhưng, các ngươi nếu làm ra tuyển chọn, vậy sẽ phải là các ngươi lựa chọn của mình gánh chịu hậu quả. Trước khi các ngươi tuyển chọn vứt bỏ các nàng, như vậy hiện tại, ta tuyển chọn vứt bỏ các ngươi, rất công bình!"

Dương Diệp không phải là một cái đạo đức bắt cóc đến, kia trương sinh tử dưới tình huống, đối phương tuyển chọn sinh, không gì đáng trách. Thế nhưng như hắn theo như lời, mỗi người đều phải là lựa chọn của mình gánh chịu trách nhiệm cùng hậu quả.

Nghe được Dương Diệp nói, Lục Hà cùng Tư Không mặt nguyên bản sắc mặt tái nhợt càng trắng hơn. Hai người còn muốn nói điều gì, thế nhưng Dương Diệp cũng đã lôi kéo hai nàng đi.

Dần dần, hai trong mắt người sợ hãi biến thành oán độc.

"Cứu chúng ta đi ra ngoài, chỉ cần hắn một cái nhấc tay mà thôi a, thật là ác độc của người, thua thiệt ta còn vì để cho hắn ra khỏi thành đi cầu ta cậu. Sớm biết rằng hắn là như thế này vô tình vô nghĩa người, ban đầu ở Thiên Vũ Thành nên khiến ta cậu giết hắn!!" Tư Không Minh tức giận nói.

Nhìn kia tiêu thất tại trong tầm mắt Dương Diệp ba người, Lục Hà trong mắt oán độc càng ngày càng đậm, thế nhưng rất nhanh, hắn không có thời gian đi oán hận Dương Diệp. Bởi vì lúc trước bị Mạc Khinh Nguyệt dùng thiên cấp Huyền kỹ đẩy lui những thứ kia cá sấu ăn thịt người dĩ nhiên lại xuất hiện, một bộ phận đuổi theo Dương Diệp Phàm người, thế nhưng còn có một bộ phận hướng bọn họ bơi tới!

"Lục huynh làm sao bây giờ!" Tư Không Minh hoảng sợ nói, người đang tử vong trước mặt, thường thường sẽ lộ ra ngay cả mình đều không nghĩ tới sỉ nhục một mặt.

Nhìn những thứ kia cá sấu ăn thịt người, Lục Hà trong mắt xuất hiện vẻ dữ tợn, do dự một chút, Lục Hà đột nhiên một tay chộp vào Tư Không Minh trên vai, sau đó bất đồng Tư Không Minh phản kháng hay dùng lực nhất thể, tiếp theo chợt một cước đá vào Tư Không Minh bụng của, người sau nhất thời bỏ xuống kia cá sấu ăn thịt người đàn.

"Hai người chết, tổng so một người sau khi chết, Tư Không huynh, ngươi yên tâm, ta sẽ báo thù cho ngươi!"

Nói xong, thừa dịp cá sấu ăn thịt người đàn bị Tư Không Minh hấp dẫn, Lục Hà xoay người chạy.

"A... Lục Hà, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua ngươi..."

Rất nhanh, thanh âm này sẽ không có.

Có đôi khi, tại tử vong trước mặt, người điểm mấu chốt sẽ bị vô hạn đổi mới.

"Thu!"

Đúng lúc này, đám mây đột nhiên phát ra một đạo bén nhọn tiếng ngựa hý, tiếp theo, hai đạo kim sắc chùm tia sáng tự đám mây bắn nhanh xuống, trong chớp mắt liền đi tới kia đã chạy ra cá sấu ăn thịt người phạm vi Lục Hà đỉnh đầu.

"Không!"

Lục Hà nhìn kia hai đạo kim sắc chùm tia sáng, tê tâm liệt phế phát ra sau cùng một giọng nói.

"Oanh!"

Kim sắc chùm tia sáng đánh vào Lục Hà trên người, người sau trực tiếp thần hồn câu diệt!

...

Vào đêm, trăng sáng sao thưa, nhàn nhạt ngân huy nghiêng hạ xuống, ao đầm địa, một mảnh vắng lặng.

Ba người không có ở tiếp tục chạy đi, bởi vì tại buổi tối chạy đi, hay là đang loại này khắp nơi là cá sấu ăn thịt người ao đầm địa, kia không thể nghi ngờ là muốn chết.

"Diệp Dương, lấy ba người chúng ta thực lực, thật có thể đủ đi ra cái này phiến ao đầm địa sao?"

Một chỗ ao đầm biên con đường thượng, ba người ngồi trên chiếu. Mạc Khinh Nguyệt nhìn bốn phía mênh mông ao đầm địa, nhẹ giọng hỏi. Bọn họ mặc dù bây giờ bình an vô sự, thế nhưng đó là đang không có gặp phải thành niên cá sấu ăn thịt người dưới tình huống. Nếu như gặp phải thành niên cá sấu ăn thịt người, hậu quả kia thiết tưởng không chịu nổi. Bởi vì mỗi một điều thành niên cá sấu ăn thịt người không chỉ có là tôn cấp, khẳng định còn có một rất nhiều tiểu đệ!

"Đương nhiên có thể!" Lục Kiếm Dao hì hì cười nói: "Nhẹ tháng, ngươi đừng lo lắng, người này rất mạnh, có hắn tại, cá sấu ăn thịt người và vân vân đều là phù vân!" Đối với cái này cùng nhau trải qua sinh tử Mạc Khinh Nguyệt, nàng đã đem đối phương cho rằng bằng hữu.

Đang tĩnh tọa tu luyện Dương Diệp nghe được câu này, nhịn không được khóe miệng giật một cái.

"Phải không?" Mạc Khinh Nguyệt nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhẹ giọng nói.

"Đương nhiên!" Lục Kiếm Dao Đạo: "Ta cho ngươi biết, thế giới loài người trong, thế hệ trẻ trung, ngoại trừ An Nam Tĩnh yêu nữ kia, không có người nào là đối thủ của hắn."

"Kia Dương Diệp đây?"

"Dương Diệp, Dương Diệp không phải là..."

"Ho....."

Một tiếng tiếng ho khan cắt đứt Lục Kiếm Dao nói.

Nghe được Dương Diệp nhắc nhở, Lục Kiếm Dao san cười cười, nhanh mồm nhanh miệng nàng, thiếu chút nữa trực tiếp đã nói Dương Diệp không phải là Diệp Dương sao. Bất quá hoàn hảo, đúng lúc ngừng lại. Lục Kiếm Dao Đạo: "Cái kia, ừ, ngoại trừ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh."

Mạc Khinh Nguyệt 'Nga' một tiếng, sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp, lập tức trầm mặc.

Dương Diệp mở mắt ra hung hăng trừng mắt một cái Lục Kiếm Dao, nữ nhân này, thần kinh có thể tại lớn một chút sao? Lấy chỉ số thông minh, nàng là thế nào một đường từ Nam Vực xông tới đây?

"Oanh!"

Đột nhiên, xa xa truyền đến một đạo tiếng oanh minh.

Lục Kiếm Dao cùng Mạc Khinh Nguyệt biến sắc. Dương Diệp Đạo: "Đừng lo lắng, phía trước mấy dặm bên ngoài có người ở cùng cá sấu ăn thịt người chiến đấu, theo chúng ta không có vấn đề gì, nghỉ ngơi thật tốt một chút đi!"

"Cùng cá sấu ăn thịt người chiến đấu?" Lục Kiếm Dao vừa nghe, nhất thời hứng thú, nói cầm Kiếm đứng dậy, Đạo: "Chúng ta mau hơn đi thôi!" Đi tới Trung Vực, nàng càng phát ưa thích chiến đấu, bởi vì ở trong chiến đấu, có thể rất tốt đề thăng thực lực của chính mình.

"Chúng ta đi làm cái gì?" Dương Diệp nhịn không được hỏi.

"Đương nhiên là đi hỗ trợ a!" Lục Kiếm Dao đương nhiên Đạo: "Đều là nhân loại, gặp phải trắc trở, có thể giúp một chút đã giúp một chút nha."

Dương Diệp triệt để hết chỗ nói rồi. Một bên Mạc Khinh Nguyệt cũng là khẽ lắc đầu, cái này Lục Kiếm Dao tính tình nàng rất ưa thích, bởi vì dù sao ngay thẳng cùng trời thật, không có gì tâm cơ. Thế nhưng có đôi khi chính là quá ngây thơ rồi chút.

"Làm sao vậy? Ta nói không đúng sao?" Lục Kiếm Dao Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Đầu tiên, bên kia những người đó không cần ngươi hỗ trợ. Cho dù cần hỗ trợ, ngươi cũng phải nhìn xem tự mình có hay không thực lực đó, không có thực lực kia còn đi hỗ trợ, đó chính là chịu chết. Còn có, ở bên ngoài lăn lộn, ngươi tốt nhất thu hồi ngươi kia thiện tâm, vật kia có thể sẽ hại chết ngươi. Lấy oán trả ơn chuyện, thế giới này mỗi ngày đều đang phát sinh, hiểu chưa?"

Lục Kiếm Dao ngồi về tại chỗ, nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút rầu rĩ không vui.

"Có đúng hay không nghĩ ta quá máu lạnh?" Dương Diệp Đạo.

"Là chính ngươi nói, ta cũng không nói!" Lục Kiếm Dao Đạo.

Thật là thua ở nữ nhân này! Dương Diệp hết chỗ nói rồi. Kia Cổ Vực Thành thành chủ cũng vậy, thế nào cứ yên tâm khiến nữ nhi mình đi ra lăn lộn, hắn lẽ nào sẽ không sợ nữ nhi mình bị người bán đi sao?

Lúc này, Mạc Khinh Nguyệt Đạo: "Kiếm dao, có thể thâm nhập đến cái này ao đầm địa chỗ sâu người, hơn nữa có thể cùng cá sấu ăn thịt người giao thủ, ngươi nghĩ bọn họ là người thường sao? Có lẽ bọn họ đang làm cái gì nhiệm vụ, có thể đang làm chuyện gì khác tình, chúng ta tùy tiện đi qua, khả năng còn có thể bị người khác cho rằng là địch nhân. Còn nữa, nếu như đối phương thực lực mạnh hơn chúng ta nhiều lắm, sau đó đối phương thấy sắc nảy lòng tham, tựa như lúc trước cái kia Nguyên Viêm một dạng, ngươi phải làm sao? Đương nhiên, ta nói cái này cũng chỉ là giả thiết, thế nhưng đó cũng không phải không có khả năng."

"Ta biết các ngươi là tốt với ta, ta chỉ là hiếu kỳ, nghĩ đi qua nhìn một chút mà thôi nha." Lục Kiếm Dao Đạo.

"Lòng hiếu kỳ hại chết miêu, có cái này lòng thanh thản, còn không bằng hảo hảo ngồi xuống tu luyện." Dương Diệp Đạo.

"Biết rồi, ta hiện tại liền tu luyện, hừ!" Lục Kiếm Dao trừng Dương Diệp liếc mắt, thầm nghĩ: Chờ ngày nào đó ta so ngươi lợi hại, nhất định phải mỗi ngày đều giáo huấn ngươi. Khiến ngươi biết bị người giáo huấn tư vị.

Đêm khuya, quanh mình vắng vẻ không tiếng động.

Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao cùng cùng Mạc Khinh Nguyệt, Mạc Khinh Nguyệt hoàn hảo, tay nắm thật chặc, rõ ràng cho thấy không có ngủ say. Mà Lục Kiếm Dao còn lại là đã ngáy lên. Nữ nhân này... Nàng là đối với mình một cách tự tin, hay là thật thần kinh đại điều? Đây chính là ao đầm địa, xung quanh rất có thể sẽ xuất hiện cá sấu ăn thịt người địa phương a, nàng lại còn có thể ngủ say!

Lắc đầu, Dương Diệp đi tới ao đầm biên, nhìn trước mắt ao đầm, Dương Diệp hai mắt híp lại, một luồng kiếm ý ly thể, sau đó lặng yên không tiếng động tiến nhập ao đầm trung, không được một hồi, Dương Diệp trước mắt ao đầm đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy, tiếp theo, một luồng sợi màu đỏ tươi xuất hiện ở ao đầm trên mặt.

"Nguyên lai ngươi phát hiện!" Lúc này, Mạc Khinh Nguyệt xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, nhẹ giọng nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tại cái chỗ này, ta làm sao dám ngủ, ta cũng không phải là Lục Kiếm Dao tên ngu ngốc này!"

Mạc Khinh Nguyệt khẽ cười cười, sau đó nói: "Ngươi lúc trước nói phía trước có người đang cùng cá sấu ăn thịt người chiến đấu, đối phó là một người, còn là?"

"Ba vị, hai nam một nữ, đều là Tôn Giả Cảnh!" Dương Diệp Đạo.

"Là tốt người hay là người xấu?"

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, Đạo: "Ngươi cho ta là Thần a!"

Mạc Khinh Nguyệt hơi sửng sờ, sau đó lắc đầu cười, Đạo: "Tại nơi này, thật sự là không cảm giác an toàn, phải biết rằng, nhân loại có thể sánh bằng Huyền thú đáng sợ nhiều. Bất quá hoàn hảo, có ngươi ở đây!"

"Coi ta là hộ vệ sao?"

Mạc Khinh Nguyệt cười nói: "Coi là vậy đi. Nói, ngươi so với ta trong tưởng tượng thú vị rất nhiều đây?"

"Trong tưởng tượng?" Dương Diệp nhướng mày.

Mạc Khinh Nguyệt khẽ cười cười, Đạo: "Không có gì, quá muộn, nghỉ ngơi thật tốt một chút đi." Nói xong, xoay người về tới vị trí cũ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Khinh Nguyệt, sau đó ánh mắt đầu đến rồi xa xa, thấp giọng nói: "Vì sao phía trước cô gái che mặt kia khiến ta nghĩ có chút quen thuộc đây..."

Cứ như vậy, một đêm trôi qua.

"Oanh..."

Ngày thứ hai, trời tờ mờ sáng, từng đạo tiếng oanh minh đã đem

Dương Diệp ba người đánh thức.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 519: Người quen?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Phía trước xảy ra chuyện gì?" Mạc Khinh Nguyệt trầm giọng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không có gì sự, chúng ta đi thôi!"

Mạc Khinh Nguyệt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó gật đầu, Đạo: "Cũng tốt!"

Lục Kiếm Dao hiển nhiên đối phía trước phát sinh sự rất có hứng thú, bất quá Dương Diệp lý chưa từng để ý đến hắn, điều này làm cho Lục Kiếm Dao tức giận thẳng giơ chân.

Ba người đi khoảng chừng một canh giờ, Mạc Khinh Nguyệt cùng Lục Kiếm Dao hai nàng sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, bởi vì một đường qua đây, các nàng thấy được một mảng lớn cá sấu ăn thịt người thi thể, ao đầm đều được màu đỏ tươi sắc. Hơn nữa trong đó các nàng còn thấy được một cái thành niên cá sấu ăn thịt người hài cốt.

"Những người này, giết cái này cá sấu ăn thịt người, cũng không có lấy đi cái này cá sấu ăn thịt người đáng giá cá sấu ăn thịt người da, cũng không lấy đi cá sấu ăn thịt người nội đan, bọn họ khẳng định có khác sở cầu." Mạc Khinh Nguyệt trầm giọng nói.

"Lẽ nào cái này ao đầm địa có bảo vật gì xuất thế?" Lục Kiếm Dao hai mắt tỏa ánh sáng.

Mạc Khinh Nguyệt lắc đầu, Đạo: "Cái này không rõ ràng lắm, bất quá chúng ta tốt nhất cẩn thận một chút, ba người chúng ta bất quá Linh Giả Cảnh thực lực, tại những Tôn Giả Cảnh đó trong mắt cường giả là thuộc về con kiến hôi. Bọn họ chỉ cần hơi chút lên một điểm xằng bậy niệm, chúng ta sẽ không may. Diệp huynh, không bằng chúng ta đổi một con đường đi?"

Dương Diệp Đạo: "Không đường đổi, đừng xem bên cạnh có ngã ba, nhưng đều là tử lộ. Yên tâm, chúng ta chỉ là đi ngang qua, không cầu cái khác, bọn họ cũng sẽ không tới tìm chúng ta phiền phức, không thì tìm lại tới!"

"Bọn họ phát hiện chúng ta?" Mạc Khinh Nguyệt cả kinh nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tối hôm qua liền phát hiện."

"Vậy bọn họ hẳn là đối với chúng ta không ác ý!" Mạc Khinh Nguyệt nhẹ giọng nói: "Không thì, tối hôm qua nên ra tay với chúng ta."

Dương Diệp Đạo: "Khác quan tâm những thứ này, nên tới luôn luôn phải tới, chúng ta nhanh hơn tốc độ ah."

Đột nhiên, ba người ngừng lại.

Bởi vì tại chung quanh bọn họ những thứ kia ao đầm đột nhiên sôi trào dâng lên, tiếp theo, từng cái cá sấu ăn thịt người xuất hiện ở tam tầm mắt của người trung. Tam người biến sắc, bởi vì khi hắn môn tầm mắt có thể đạt được chỗ, tất cả đều là cá sấu ăn thịt người. Bất quá cái này cá sấu ăn thịt người mục tiêu tựa hồ không là bọn hắn, mà là toàn bộ hướng phía phía trước điên cuồng chạy đi!

Rậm rạp chằng chịt cá sấu ăn thịt người tại ao đầm trung cuồn cuộn, thoạt nhìn cực kỳ kinh người.

"Xảy ra chuyện gì?" Mạc Khinh Nguyệt hỏi.

Dương Diệp ánh mắt đầu đến rồi xa xa, Đạo: "Bọn họ trêu chọc một cái màu vàng cá sấu ăn thịt người, cái này cá sấu ăn thịt người chính là cái kia màu vàng cá sấu ăn thịt người kêu đi. Ta xem hạ, hiện tại toàn bộ ao đầm địa đều sôi trào, khắp nơi đều là cá sấu ăn thịt người, trước mặt đường bị cá sấu ăn thịt người ngăn chặn, chúng ta không qua được."

"Kim sắc cá sấu ăn thịt người?" Mạc Khinh Nguyệt cả kinh nói: "Thực Nhân Ngạc Vương, bọn họ cũng dám trêu chọc Thực Nhân Ngạc Vương!"

"Thực Nhân Ngạc Vương?" Lục Kiếm Dao hỏi: "Rất lợi hại phải không?"

"Tương đương nhân loại Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!" Mạc Khinh Nguyệt thần sắc ngưng trọng nói: "Cũng là cái này phiến ao đầm khu vực bá chủ, đặc biệt nó kia thân kim sắc cá sấu ăn thịt người da, chỉ sợ cũng coi như là thiên cấp thượng phẩm Huyền bảo đều khó khăn phá vỡ. Diệp huynh, những thứ kia đến tột cùng là ai?

Cũng dám tới trêu chọc Thực Nhân Ngạc Vương!"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Bọn họ giống như không phải người!"

"Không phải người?" Hai nàng sửng sốt, Mạc Khinh Nguyệt Đạo: "Diệp huynh nói là bọn họ là yêu thú?"

"Bọn họ cho ta cảm giác là như thế này!" Dương Diệp Đạo.

"Nói như thế, kia trước khi những thứ kia cá sấu ăn thịt người da cùng nội đan không có bị phá đã nói thanh. Bởi vì yêu thú trong lúc đó, rất ít sẽ nuốt chững đều là yêu thú nội đan!" Mạc Khinh Nguyệt Đạo.

"Chúng ta làm sao bây giờ? Đi còn chưa phải đi?" Lục Kiếm Dao Đạo.

Mạc Khinh Nguyệt ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp quét hai nàng liếc mắt, thấp giọng thở dài, nếu như không phải là hai nàng này, hắn phải đi tùy thời đều có thể đi, thế nhưng hiện tại nhiều hơn hai nàng này, hắn thì phải cố kỵ rất nhiều. Có thể tại cái chỗ này, mang hai người bỏ xuống, loại sự tình này hắn lại thật là làm không được.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp Đạo: "Từ cái chỗ này đến ao đầm địa phần cuối, cũng không xa. Chúng ta tế xuất Huyền khí cánh chim bay qua ah. Trên đường nếu như các ngươi huyền bí không tốt, sớm nói cho ta biết."

Hai nàng gật đầu.

Cứ như vậy, ba người bắt đầu phi hành. Từ không trung nhìn xuống, phía dưới tình huống thu hết đáy mắt. Ao đầm trung, như trước còn có vô số cá sấu ăn thịt người đang không ngừng đi phía trước mặt cuồn cuộn, rậm rạp, nhìn kinh người.

Ba người bay khoảng chừng hai canh giờ. Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, vài đạo bạch sắc chùm tia sáng đột nhiên hướng bọn họ bên này bắn nhanh mà đến. Dương Diệp thân thủ kéo hai nàng, thân hình lóe lên, rơi vào mặt đất, Đạo: "Các ngươi ở chỗ này, đừng có chạy lung tung, ta đi phía trước nhìn." Nói xong, cũng không chờ hai nàng trở lại, thân hình lóe lên, liền tiêu thất ở tại tại chỗ.

...

"Di? Ba người kia loại dĩ nhiên tránh khỏi?"

Trong hư không, một gã nam tử ánh mắt có chút tò mò nhìn Dương Diệp Phàm người lúc trước phương hướng.

"Phá Không, là ngươi quá yếu!" Tại nam tử bên cạnh, một gã cầm đao đại hán cười khẩy nói: "Ngay cả ba gã bất quá Linh Giả Cảnh huyền giả đều không giải quyết được, ngươi thật là làm cho ta quá thất vọng rồi!"

"Đàn ông kia có chút quỷ dị, di? Hắn còn hướng chúng ta bên này tới rồi! Thú vị" tên là Phá Không nam tử cười nói.

Cầm đao đại hán nhìn thoáng qua xa xa đang cùng Thực Nhân Ngạc Vương đàm phán cô gái che mặt, sau đó nói: "Tốc độ giải quyết mấy người kia loại ah, công chúa cùng đối phương đàm phán cũng nên kết thúc. Nếu ta nói, còn nói xử cái gì, cái này cá sấu ăn thịt người tộc không phục, liền trực tiếp diệt chính là. Dù sao cũng chúng nó cũng chỉ có thể ở chỗ này ao đầm trung, đối với chúng ta căn bản không có tác dụng gì!"

"Phá Tinh, nói ngươi là đầu đường ngắn còn không tin!" Phá Không khinh bỉ nói: "Cái này cá sấu ăn thịt người tộc những thứ kia không thành niên đối với chúng ta đương nhiên vô dụng, thế nhưng những thứ kia thành niên đây? Chúng nó thế nhưng cùng chúng ta một dạng có thể biến hóa. Đang nói, cái này phiến ao đầm địa ở chỗ sâu trong thế nhưng có vô số trân bảo, thu phục chúng nó, công chúa bảo khố không phải lại có thể nhiều hơn chút sao?"

Phá Tinh hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi Ít nói nhảm, hay là đi giải quyết kia mấy con nhân loại ah. Nếu để cho hắn quấy rối đến công chúa, đợi không thể thiếu muốn lột da của ngươi ra."

"Một nhân loại Linh Giả Cảnh huyền giả mà thôi, một quyền chuyện!" Phá Không tùy ý nói.

"Cẩn thận cống ngầm lật thuyền!" Phá Tinh nghiêm mặt nói: "Ta nhìn nhân loại có điểm không bình thường!"

"U a, không nhìn ra tới, Phá Tinh ngươi còn có thể suy tư?" Phá Không khoa trương nhìn thoáng qua Phá Tinh Đạo.

Đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hai người. Dương Diệp ánh mắt khóa ở tại Phá Không trên người của, bởi vì trước khi chính là người trước mắt này ra tay.

"Nhân loại tiểu tử, ngươi..."

Phá Không vừa muốn nói gì, sắc mặt cũng biến đổi, bởi vì tại hắn người trước mặt này loại dĩ nhiên suất xuất thủ trước.

Dương Diệp đi tới Phá Không trước mặt, song quyền mang theo tiếng xé gió chợt đánh phía Phá Không đầu. Hắn chính là loại tính cách này của người, không thích gây sự, cũng không thích chủ động đi gây phiền toái. Thế nhưng nếu như người khác dám trêu chọc hắn, hắn sẽ gấp mười lần trả lại.

"Muốn chết!"

Phá Không một tiếng gầm lên, song quyền chợt xuất kích, hướng Dương Diệp hai cái nắm tay đánh tới. Hắn là yêu thú, bản thân thân thể lực lượng liền viễn siêu nhân loại, hơn nữa hắn vẫn tôn cấp yêu thú, mà người trước mắt này loại bất quá Linh Giả Cảnh. Cùng hắn cứng đối cứng? Người trước mắt này loại hoàn toàn là đang tìm chết!

"Bành!"

Hai người nắm tay đánh vào cùng nhau, Phá Không sắc mặt đang thay đổi, bởi vì hai tay của hắn tại tiếp xúc được trước mắt người này loại quả đấm của lúc, dĩ nhiên kịch liệt run lên, một trận chua xót tê dại. Mà hắn cũng ở đây cổ cự lực hạ, hướng sau liền lùi lại vài chục bước.

Dương Diệp hai tay cũng là xuất hiện chua xót tê dại cảm giác, bất quá hoàn hảo, cũng không ảnh hưởng hắn. Thân hình khẽ động, lần thứ hai đi tới Phá Không trước mặt của, song quyền lần thứ hai chợt đánh ra.

Phá Không trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, hắn lại đang một nhân loại quả đấm của hạ cật liễu khuy, hơn nữa người này loại vẫn chỉ là một gã Linh Giả Cảnh, thật là vô cùng nhục nhã a!

"Đi tìm chết ah, nhân loại!"

Phá Không song quyền cũng là bỗng nhiên đánh ra, lúc này đây, hắn không có ở chút nào lưu thủ, hắn muốn đem người trước mắt này loại xé nát. Bất quá tại giao thủ vài lần sau, hắn phát hiện, người trước mắt này loại thân thể lực lượng mạnh đáng sợ, dĩ nhiên chút nào không kém thân là tôn cấp yêu thú hắn! Người trước mắt này loại thật không phải là yêu thú?

Nhìn Phá Không dần dần rơi xuống hạ phong, một bên Phá Tinh nhướng mày, không ở xem cuộc vui, thân hình khẽ động, hướng Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhận thấy được có người sau lưng kéo tới, Dương Diệp nhướng mày, một quyền đánh lui Phá Không, thủ đoạn khẽ động, Hàn Quang Kiếm xuất hiện ở trên tay hắn. Lập tức xoay người chợt chính là một kiếm, bổ vào Phá Tinh trên đại đao, 'Đang' một tiếng, Hàn Quang Kiếm trực tiếp mang Phá Tinh đại đao chém đứt, Phá Tinh kinh hãi, hắn không nghĩ tới người trước mắt này loại Kiếm dĩ nhiên dễ dàng như vậy đã đem hắn đao chém đứt, lập tức vội vã lóe lên, thối lui đến vài chục trượng có hơn!

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Phá Không quát dẹp đường.

Dương Diệp xoay người nhìn Phá Không Đạo: "Ta chỉ là một đi ngang qua của người, cũng không muốn trêu chọc các ngươi, nhưng là các ngươi lại tới trêu chọc ta, nếu như vậy, vậy giải quyết các ngươi khỏe!"

Nói, một kiếm bổ ra, một đạo kiếm khí bắn ra, trong nháy mắt tới Phá Không trước mặt. Nhận thấy được kiếm khí sắc bén, Phá Không sắc mặt đại biến, đây là kiếm tu, lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu. Lập tức không dám đón đỡ, thân hình lóe lên, né ra.

"Xuy!"

Một đạo tiếng xé gió tại Dương Diệp phía sau vang lên.

Dương Diệp bỗng nhiên xoay người, thủ đoạn khẽ động, trường kiếm chợt chính là đâm một cái. Đánh lén Dương Diệp Phá Tinh kinh hãi, hắn không nghĩ tới người trước mắt này loại tốc độ phản ứng đã vậy còn quá mau. Nhìn kia nhanh như thiểm điện đâm tới một kiếm, muốn tránh cũng không được Phá Tinh trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể.

Một tôn thân cao sắp tới ba thước, rộng hai thước của người mặt ngưu thân quái vật xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Đang!"

Dương Diệp trường kiếm bổ vào đối phương màu đen kia lân giáp thượng, hỏa hoa bốn màu. Dương Diệp liền lùi mấy bước, sau một khắc, Dương Diệp thả người nhảy, ngay cả người mang Kiếm bắn về phía trước mắt cái này tôn hắc ngưu.

Khôi phục bản thể Phá Tinh không có tuyển chọn né tránh, cũng là thả người nhảy, đánh tới Dương Diệp.

Tại hai người muốn tiếp xúc lúc, Phá Tinh sắc mặt đột nhiên đại biến, bởi vì hắn cảm thấy một cổ cực kỳ bén nhọn lực lượng bao phủ ở hắn. Tại đây cổ bén nhọn lực lượng dưới áp chế, hắn dĩ nhiên dâng lên không cách nào ý niệm phản kháng.

Cái này là một gã chí ít bát trọng kiếm ý kiếm tu!

Nghĩ vậy, Phá Tinh liền đã có thối ý, thế nhưng đã muộn, Dương Diệp Kiếm đã chém vào hắn kia hai con sừng trâu thượng, hầu như không có trở ngại, đỉnh đầu hắn hai con sừng trâu liền bay ra ngoài. Tiếp theo, Dương Diệp chân phải chợt một... Gần... Là một đánh, trực tiếp đá vào trên mặt của hắn, đưa hắn từ không trung đánh rơi.

"Oanh!"

Rơi trên mặt đất, Phá Tinh trực tiếp lâm vào mặt đất.

Dương Diệp đang chuẩn bị lần thứ hai động thủ, một làn gió thơm kéo tới, Dương Diệp xoay người, chỉ thấy tên kia làm hắn có chút quen thuộc nữ tử xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nữ tử chân mày to cau lại, đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên, nàng làm như đã nhận ra cái gì, lên tiếng đến: "Dương Diệp?"

Đang chuẩn bị động thủ Dương Diệp sửng sốt, trước mắt nữ nhân này nhận thức hắn?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 520: Hợp tác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử vạch trần cái khăn che mặt, một trương nghiêng nước nghiêng thành tuyệt sắc dung nhan xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

"Dương Diệp, không đúng, nên được gọi ngươi Kiếm Hoàng, đã lâu không gặp!" Nữ tử hướng phía Dương Diệp trừng mắt nhìn, cười nói.

Dương Diệp cười khổ cười, hắn chẳng thể nghĩ tới, trước mắt nữ nhân này dĩ nhiên là cái kia khiến hắn đều nhanh không nhớ Ân

Huyên Nhi. Đạo: "Không nghĩ tới là Ân cô nương, khó trách ta tại Nam Vực không có nghe được của ngươi bất cứ tin tức gì, nguyên lai ngươi chạy đến Trung Vực tới."

"Kêu Huyên nhi!" Ân Huyên Nhi trừng Dương Diệp liếc mắt, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Ngươi không có nghe được tin tức ta, bất quá ta cũng thường xuyên nghe được của ngươi truyền thuyết đây. Một người một kiếm giết thượng Bách Hoa Cung, mang Bách Hoa Cung phần mộ tổ tiên đều bị hủy. Lại một người một kiếm giết Trung Vực, khiến Trung Vực thiên tài nghe tin đã sợ mất mật, phu quân, ngươi thật là thậy là uy phong đây! Không hổ là ta phu quân!"

Phu quân?

Một bên Phá Tinh cùng Phá Phong biến sắc, nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt càng phát bất thiện.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Ân cô nương, ta với ngươi, giống như không có quan hệ gì ah?"

"Phu quân!" Ân Huyên Nhi nụ cười trên mặt đổi thành ủy khuất, trong mắt càng nổi lên một tầng hơi nước, Đạo: "Ngươi, ngươi ban đầu là thế nào đáp ứng phụ vương ta, ngươi đã đáp ứng hắn phải chiếu cố thật tốt ta. Thế nào, hiện tại có Kiếm Tông cái kia Tô Thanh Thi, ngươi, ngươi đã đem ta đã quên? Ngươi, ngươi cái này bạc tình bạc nghĩa của người!"

Thấy Ân Huyên Nhi bộ dáng này, một bên Phá Tinh cùng Phá Không trừng mắt mắt to, cằm đều nhanh rớt xuống. Đây là bình thường kia sấm rền gió cuốn, đối Yêu không giả sắc thái công chúa?

Dương Diệp mí mắt cũng là vừa nhảy, nhìn trước mắt cái này điềm đạm đáng yêu yêu nghiệt, một cổ tà hỏa tự trong cơ thể hắn dâng lên. Cũng may hắn Kiếm Tâm Thông Minh, liền vội vàng đem kỳ ép xuống. Lắc đầu, Đạo: "Ân cô nương, có thể nói chuyện bình thường sao? Ta thừa nhận, ngươi rất đẹp, mị thuật so trước đây cũng càng thêm lợi hại. Thế nhưng ngươi hẳn là rõ ràng, ta là một cái kiếm tu, còn là một cái lĩnh ngộ kiếm ý cùng Kiếm Tâm Thông Minh kiếm tu, ngươi cảm thấy ngươi mị thuật đối với ta có tác dụng sao?"

"Mị thuật?" Ân Huyên Nhi trừng mắt nhìn, sau đó 'Phốc xuy' cười, Đạo: "Ngươi nói ta đối với ngươi dùng mị thuật?"

Dương Diệp: "..."

"Tốt lắm, chúng ta đã lâu không gặp, ta có thật nhiều sự muốn hỏi còn ngươi, ta nghĩ ngươi cũng có thật nhiều sự muốn hỏi ta đi?" Ân Huyên Nhi cười cười, Đạo: "Đi, ta mới vừa thu phục cái này ao đầm địa Thực Nhân Sa Tộc, chúng ta đi nó cung điện." Nói không e dè ôm lấy Dương Diệp cánh tay của hướng một bên đi đến.

"Ta có hai cái bằng hữu..."

"Phá Tinh Phá Không, đi mang ta phu quân hai vị bằng hữu đưa Sa Ngư Cung Điện, nhớ kỹ, khách khí một chút, khác chậm trễ. Không thì ta bới các ngươi da!"

[truy e n cua tui | Net]

"..."

Ao đầm địa lòng đất, nhìn trước mắt chỗ ngồi này sang trọng cung điện, Dương Diệp có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới cái này ao đầm địa dưới đất lại vẫn có khác Động Thiên.

Nhìn trước mắt sang trọng cung điện, kéo Dương Diệp cánh tay Ân Huyên Nhi gật đầu, đối trước mặt nàng một gã toàn thân đầy kim sắc lân phiến nam tử nói: "Kim Sa, không nhìn ra, ngươi còn có thể cái này lòng đất chế tạo ra như thế một cái sang trọng cung điện, nghĩ đến bên trong bảo vật cũng không thiếu ah!"

Tên là Kim Sa nam tử sắc mặt có chút mất tự nhiên, bởi vì hắn tồn những bảo vật này đợi cũng sẽ không tại là của hắn.

Ân Huyên Nhi quản cũng không quản Kim Sa, kéo Dương Diệp cánh tay của liền hướng cung điện đi đến.

"Ban đầu ở Nam Vực, quốc sư cũng đã nhận được tin tức, Nam Vực mang đại loạn, cho nên phá khai rồi giới vực kết giới, để cho ta tới đến rồi Trung Vực. Lúc đầu vốn có ta nghĩ đem ngươi cũng mang đến Trung Vực, bởi vì lấy thiên phú của ngươi, tại Trung Vực ngươi khẳng định có thể một bước lên trời. Thế nhưng ta biết, ngươi sẽ không theo ta tới, nếu như mạnh mẽ mang ngươi tới, ngươi sẽ hận ta cả đời!"

Trong đại điện, Ân Huyên Nhi chậm rãi nói.

"Quốc sư sớm biết rằng Nam Vực lớn hơn loạn?" Dương Diệp cau mày hỏi.

Ân Huyên Nhi lôi kéo Dương Diệp hướng Kim Sa bảo khố đi đến, Đạo: "Đương nhiên biết, kia La Tuấn có thể trở thành Nhân Hoàng, còn là quốc sư to lớn tương trợ đây! Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta cùng La Tuấn không phải là một phe, đại gia chỉ là lợi dụng lẫn nhau mà thôi."

Dương Diệp thấp giọng thở dài, Đạo: "Mục đích của các ngươi là bị diệt Đại Tần Đế Quốc cùng Nam Vực lục đại tông môn, phải không?"

Ân Huyên Nhi lắc đầu cười, Đạo: "Không đơn thuần là, chúng ta mục đích chủ yếu nhất là phục quốc."

"Phục quốc..."

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, thế nhưng Ân Huyên Nhi cũng Đạo: "Đến rồi, khiến chúng ta nhìn cái này Thực Nhân Sa Tộc đều có chút bảo bối gì. Ân, đợi coi trọng cái gì, cứ tới, ngươi là ta phu quân, ta sẽ là của ngươi!"

Dương Diệp: "..."

Kim Sa bảo vật rất nhiều, có các loại các dạng linh thảo cùng với hi hữu khoáng thạch, còn có một chút loài người Huyền bảo, bất quá mấy thứ này cùng Bạch Long động phủ gì đó so với, kém không phải là một chút. Quả thực, hắn hiện tại cầm vũ khí thấp nhất đều là ngụy đạo khí, thông thường đồ vật, căn bản không lọt nổi mắt xanh của hắn.

Đột nhiên, Dương Diệp ánh mắt rơi vào một trương trong suốt trên mặt nạ. Dương Diệp đi tới, cầm lấy mặt nạ, vào tay một mảnh trợt. Nộn, mà lại rất mềm mại.

"Mặt nạ này danh 'Như Ngọc Diện Cụ' là ta từ một nhân loại huyền giả trên người lấy được." Một bên Kim Sa Đạo: "Là nhất kiện thiên cấp trung phẩm Huyền bảo, đeo lên mặt nạ này, có thể làm cho không người nào có thể thấy rõ mặt của ngươi. Hơn nữa có khi tất yếu, còn có thể đổi dung mạo của mình, chỉ bất quá cái này rất tiêu hao nhân loại các ngươi Huyền khí!"

Đổi dung mạo của mình?

Dương Diệp mỉm cười, tại Kim Sa kia cực kỳ không thôi trong ánh mắt mang mặt nạ bỏ vào tự mình trong nạp giới, Đạo: "Mặt nạ này nếu là thiên cấp trung phẩm Huyền bảo, công hiệu không phải chỉ như thế một điểm ah!"

"Lúc đầu loài người kia thôi động mặt nạ này, mặt nạ này bạo phát ra vô số đạo mặt nạ huyễn ảnh, cái này huyễn ảnh đều có lực công kích, nhưng lại không nhỏ. Bất quá cũng không thể đủ phá vỡ ta phòng ngự!" Kim Sa có chút ngạo nghễ nói.

Ân Huyên Nhi Đạo: "Kim Sa, ngươi đi tập hợp ngươi trong tộc tất cả thành niên Thực Nhân Sa, để cho bọn họ đến ngoài cửa chờ ta."

Kim Sa lưu luyến nhìn thoáng qua bên cạnh những thứ kia bảo vật, sau đó lúc này mới thối lui ra khỏi gian phòng.

"Ta xem hắn có chút không cam lòng đây!" Dương Diệp cười nói.

Ân Huyên Nhi Đạo: "Hắn sẽ cam tâm, nếu như thực sự không cam lòng, giết chính là."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi, sau đó nói: "Ân cô nương, ngươi mang ta mang tới nơi này, ta nghĩ, ngươi cũng không chỉ là để cho ta tới cầm bảo vật ah? Ngươi biết ta người này tính tình, thực sự không thích quanh co lòng vòng, ngươi có lời gì cứ nói ah."

Ân Huyên Nhi buông lỏng ra Dương Diệp cánh tay của, sau đó đối mặt đến Dương Diệp, nghiêm mặt nói: "Ta vừa mới đã nói với ngươi, ta muốn phục quốc, ta hy vọng ngươi có thể tới giúp ta. Đương nhiên, sẽ không để cho ngươi Bạch bang, ngươi có điều kiện gì có thể lái ra, cho dù là thực sự muốn làm ta phu quân cũng có thể, dù sao cũng lấy ngươi thân phận của Kiếm Hoàng, xứng đôi ta!" Nàng rất rõ ràng Dương Diệp bây giờ hiệu triệu lực, lấy hắn Kiếm Hoàng hiệu triệu lực, tuyệt đối có thể hiệu triệu vô số kiếm tu.

"Làm ngươi phu quân?" Dương Diệp lắc đầu cười cười, Đạo: "Ân cô nương, là làm ngươi khôi lỗi mới là ah?"

"Ta không vậy có thể lực cho ngươi làm khôi lỗi!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Chỉ cần ngươi nguyện ý, chúng ta có thể thực sự kết hôn, bất quá ngươi muốn ở rể ta thương gia. Chờ ta phục quốc thành công, chúng ta tương lai hài tử chính là Thương Triều quốc quân. Hơn nữa chỉ cần ngươi đáp ứng, tại Trung Vực ta có thể toàn lực giúp ngươi đi tranh đoạt kia Càn Khôn Đồ."

Dương Diệp không có cự tuyệt cũng không đáp ứng, mà là hỏi: "Ngươi đến tột cùng đồ ta cái gì?" Dương Diệp không cho là trước mắt nữ nhân này là thích hắn, đối phương chịu hi sinh tự mình tới kéo long hắn, nhất định là tại mưu đồ gì.

"Tương lai của ngươi!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Nếu như ta nói là bởi vì ta yêu ngươi, ngay cả tự ta đều sẽ không tin tưởng. Tuy rằng ta đối với ngươi có hảo cảm, nhưng quả thực còn chưa tới yêu trình độ. Bất quá không quan hệ, ta không ghét ngươi, cảm tình nha, có thể chậm rãi bồi dưỡng."

"Nếu như ta tương lai kẻ vô tích sự, hoặc là nói cho ngươi thất vọng rồi đây?" Dương Diệp cười nói.

"Vậy trách ta mắt mù lạc!" Ân Huyên Nhi cười nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Ân cô nương, kỳ thực ở rể và vân vân, ta nghĩ không có cần thiết này. Ngươi muốn phục quốc, ta muốn báo thù, chúng ta tạm thời mục tiêu chắc là nhất trí. Đã như vậy, chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác, ngươi cứ nói đi?"

"Hợp tác?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Các ngươi nếu tới Trung Vực, ta nghĩ ngươi môn làm đồ khẳng định rất lớn, nếu như ta không đoán sai, các ngươi là nghĩ tại Trung Vực phục quốc, mà không phải tại Nam Vực, đúng không?"

"Là!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Nam Vực linh khí càng ngày càng loãng, chỗ đó, cuối cùng mang bị di bỏ."

Dương Diệp Đạo: "Các ngươi muốn tại Trung Vực phục quốc, nhất định phải chống lại Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này, Nhân là con vật khổng lồ này tuyệt đối sẽ không cho các ngươi khi hắn môn mí mắt dưới phục quốc. Nếu như vậy, chúng ta đây thì có cùng chung địch nhân. Kể từ đó, chúng ta có thể liên thủ đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc, ngươi cứ nói đi?"

"Nói tới nói lui, ngươi chính là không muốn theo ta kết hôn, đúng không?" Ân Huyên Nhi Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Ân cô nương, ngươi nghĩ hai người chúng ta ôm từng người mục đích cùng một chỗ, sẽ hạnh phúc sao? Đang nói, ta đã có thê tử."

"Ta nói, cảm tình có thể chậm rãi bồi dưỡng!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Về phần thê tử ngươi, cái này có quan hệ gì? Phụ vương ta thì có thê thiếp vô số."

Dương Diệp: "..."

Một lát, Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ân cô nương, ngươi đến cùng nghĩ từ trên người ta được cái gì?"

"Ta chính là muốn cho ngươi sanh con!" Ân Huyên Nhi trừng mắt nhìn Đạo.

Dương Diệp nhướng mày, Ân Huyên Nhi cũng nhoẻn miệng cười, Đạo: "Tốt lắm, đùa với ngươi. Ngươi đã nghĩ hợp tác, chúng ta đây không giữ quy tắc làm ah. Dù sao cũng lần này ta cũng muốn đi đoạt kia Càn Khôn Đồ, hai người chúng ta liên thủ, khẳng định có thể dễ như trở bàn tay."

"Ngươi cũng muốn đoạt kia Càn Khôn Đồ?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Đương nhiên!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Càn Khôn Đồ loại vật này nếu như rơi vào tay La Tuấn, chúng ta còn phục cái gì quốc? Đương nhiên, cũng không có thể rơi vào tay ngươi, bởi vì ngươi nhất định sẽ cầm đi cho Đại Tần Đế Quốc hoặc là Huyền Thú Đế Quốc dùng. Đương nhiên, tại Càn Khôn Đồ không có nhận chủ trước khi, chúng ta có thể hợp tác đối địch!"

"Có thể!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 521: Thụ nhân tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngày thứ hai, tại Ân Huyên Nhi dưới sự hướng dẫn, mọi người đi tới Hám Thiên Sơn.

Lần đầu tiên nhìn thấy Hám Thiên Sơn lúc, Dương Diệp bị chấn kinh rồi. Sơn rất cao, cắm thẳng vào tận trời, căn bản nhìn không thấy đỉnh núi. Cao như vậy, đừng nói Linh Giả Cảnh huyền giả, coi như là Tôn Giả Cảnh cường giả cũng không nhất định có thể bay qua!

"Bị chấn kinh rồi ah?" Ân Huyên Nhi cười nói: "Phu quân, ta biết ngươi thực lực cường hãn, thế nhưng nếu như không có ta, ngươi nếu muốn vượt qua cái này Hám Thiên Sơn, tuyệt đối là không thể nào. Dù cho ngươi bây giờ cũng đã đạt được Tôn Giả Cảnh."

"Này, ngươi nữ nhân này thế nào không biết xấu hổ như vậy?" Lục Kiếm Dao trừng Ân Huyên Nhi liếc mắt, Đạo: "Hắn đã có thê tử, ngươi còn gọi nhà hắn phu quân." Tuy rằng không biết trước mắt nữ nhân này rốt cuộc là ai, thế nhưng Lục Kiếm Dao biết một chút, đó chính là trước mắt nữ nhân này đối Dương Diệp tuyệt đối không có hảo ý. Không có lý do gì, chỉ là bằng trực giác của nữ nhân!

Mạc Khinh Nguyệt nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi, không nói gì.

Ân Huyên Nhi liếc mắt một cái Lục Kiếm Dao, Đạo: "Phụ vương ta đã đem ta gả cho hắn, hắn chính là ta phu quân. Đang nói, hắn có đúng hay không ta phu quân có quan hệ gì tới ngươi? Nga, ta đã biết, ngươi không biết là cũng ưa thích ta phu quân ah? Ha hả, không có quan hệ, ta người này rộng lượng thật là tốt, chỉ cần phu quân nguyện ý, thu ngươi làm tiểu thiếp ta là không ý kiến!"

"Ngươi....." Lục Kiếm Dao tức giận vẻ mặt đỏ bừng, thiếu chút nữa nổ tung.

Dương Diệp có chút đau đầu, tới từ hai nữ nhân này gặp mặt sau, cũng không biết hai nàng kia gân không đúng, một mực đối chọi gay gắt. Dương Diệp trầm giọng nói: "Ân cô nương, ngươi còn là bình thường xưng hô ta đi."

"Là, phu quân!" Ân Huyên Nhi nhoẻn miệng cười, không nói ra được quyến rũ.

Dương Diệp: "..."

"Không biết xấu hổ!" Lục Kiếm Dao hừ một tiếng.

...

"Cái này Hám Thiên Sơn là Thụ Nhân Tộc địa bàn, Thụ Nhân Tộc, yêu tộc một cái chi nhánh, bất quá cùng yêu tộc lại không lớn một dạng, bởi vì chúng nó không thích tranh đấu. Còn có một chút, chúng nó rất cừu thị nhân loại. Nhân loại chỉ cần đi vào bọn họ địa bàn, liền sẽ gặp phải tất cả thụ nhân vây công. Cái này Hám Thiên Sơn, có ít nhất mấy vạn thụ nhân, trong đó đã ngoài ngàn năm thụ nhân có ít nhất mấy trăm, có đã ngoài ngàn năm tu vi thụ nhân thì tương đương với loài người Tôn Giả Cảnh cường giả!" Ân Huyên Nhi Đạo.

"Vì sao Đỉnh Hán Đế Quốc không chinh phục cái này Thực Nhân Sa Tộc cùng Thụ Nhân Tộc?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Bởi vì không đáng!" Ân Huyên Nhi cười nói: "Đỉnh Hán Đế Quốc có thực lực này, nhưng là bọn hắn không phải làm như vậy. Yêu tộc bản thân liền cực kỳ cừu thị nhân loại, Đỉnh Hán Đế Quốc căn bản không thể nào cùng bình thu phục Thực Nhân Sa Tộc cùng Thụ Nhân Tộc. Trừ phi vũ lực thu phục, nhưng là cứ như vậy, bọn họ nhất định sẽ tổn thất thật lớn. Còn nữa, tính là thu phục Thực Nhân Sa Tộc cùng Thụ Nhân Tộc thì có ích lợi gì? Bởi vì chúng nó căn bản sẽ không ly khai địa bàn của mình."

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ngươi nói Thụ Nhân Tộc rất cừu thị nhân loại, chúng ta đây muốn làm sao sống đi?"

"Ta cùng Thụ Nhân Tộc thiếu tộc trường là bạn tốt, đợi có thể cho nàng dẫn chúng ta qua đi. Bất quá trước tiên là nói về tốt, phu quân ngươi cũng không thể có ý đồ với nàng." Ân Huyên Nhi Đạo.

Dương Diệp: "..."

Tại Dương Diệp bảo chứng không đánh Ân Huyên Nhi bằng hữu chú ý sau, Ân Huyên Nhi lúc này mới lấy ra một con thúy lục sắc trúc sáo, theo Ân Huyên Nhi thổi, một đạo thanh thúy dễ nghe tiếng sáo chậm rãi bay ra ngoài.

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, không có động tĩnh chút nào.

Ân Huyên Nhi lại cầm lên cây sáo thổi lên. Nhưng mà lại qua nửa khắc đồng hồ, như trước không có động tĩnh chút nào.

"Khả năng đã xảy ra chuyện!" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói: "Kim Sa, ngươi mang Phá Không cùng Phá Tinh đi xem."

Ba người lên tiếng, hướng phía phía trước thiểm lược đi.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đám mây, một lát, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện, Ngân Ưng căn bản không cách nào thấy kia Hám Thiên Sơn lý đích tình huống.

Ân Huyên Nhi ngẩng đầu nhìn liếc mắt, sau đó cười nói: "Không nghĩ tới ngươi ngay cả Đỉnh Hán Đế Quốc ngày thành viên đều có thể đủ cho tới, bất quá đừng lãng phí khí lực. Cái này Hám Thiên Sơn có một thiên nhiên pháp trận, có pháp trận này tại, con kia tiểu Ưng là nhìn không thấy bên trong tình huống."

Thiên Nhiên Pháp Trận?

Thì ra là thế! Dương Diệp ánh mắt đầu đến rồi Hám Thiên Sơn, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, bên trong đã đã xảy ra chuyện. Bởi vì lúc trước ta thấy kia trên núi chung quanh có năng lượng ba động. Chúng ta vào núi ah."

"Trước hết chờ một chút!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Chờ chút Kim Sa bọn họ, không thì chờ chút Thụ Nhân Tộc không có xảy ra việc gì, chúng ta tùy tiện đi vào, chúng nó sẽ ra tay với các ngươi."

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó gật đầu một cái nói: "Cũng tốt!"

Nửa canh giờ trôi qua, Kim Sa cùng Phá Tinh Phá Không xuất hiện ở mấy người trước mặt, chỉ là Phá Tinh cùng Phá Không đều xuất hiện thương thế.

"Chuyện gì xảy ra?" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói.

"Công chúa, Thụ Nhân Tộc tại tàn sát lẫn nhau!" Kim Sa Đạo: "Chúng ta trở ra phát hiện rất nhiều cây thi thể của người, vì biết rõ ràng, chúng ta thâm nhập một ít, tốt nhất phát hiện, rất nhiều thụ nhân tại tự giết lẫn nhau. Ngay chúng ta muốn rút đi lúc, Thụ Nhân Tộc phát hiện chúng ta, sau đó chúng ta bị mấy viên thụ nhân công kích. Hoàn hảo chúng ta chạy nhanh, không thì sẽ bị vây quanh ở bên trong!"

"Thụ Nhân Tộc tự giết lẫn nhau?" Dương Diệp nhìn về phía Ân Huyên Nhi.

Ân Huyên Nhi trầm mặc một hồi, Đạo: "Chắc là tranh quyền, không tốt, Thụ Tâm gặp nguy hiểm. Đi, chúng ta vào núi!"

"Công chúa!" Lúc này Kim Sa lo lắng nói: "Chúng ta không thể cứ như vậy vào núi, cứ như vậy đi vào, sẽ bị những cây đó người vây công chí tử. Hiện tại chúng nó không chỉ có cừu thị nhân loại, chính là chúng ta yêu tộc người cũng cừu thị. Phải nghĩ biện pháp, không thì tùy tiện đi vào, lấy chúng ta chút thực lực ấy căn bản không đủ nhìn!"

Ân Huyên Nhi dừng bước, trầm mặc một hồi, Đạo: "Hiện tại điều Binh tới không hiện thực, phu quân ngươi có biện pháp nào?" Nói, nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp không thấy kia thanh 'Phu quân' Đạo: "Ngươi cây kia người bằng hữu tại Thụ Nhân Tộc là thân phận gì?"

"Thụ Nhân Tộc thiếu tộc trường!" Ân Huyên Nhi nói đến đây, làm như nghĩ tới điều gì, biến sắc, Đạo: "Ta đã biết, nhất định là Thụ Tâm nãi nãi bỏ mình, sau đó cái khác Thụ Nhân Tộc không phục nàng, cho nên mới bạo phát phản loạn. Chúng ta phải mau chóng đi vào, không thì Thụ Tâm gặp nguy hiểm!"

Dương Diệp Đạo: "Đợi chúng ta trở ra, ngươi dẫn dắt chúng ta đi tìm Thụ Tâm, chỉ tìm được nàng, chúng ta mới có thể thiếu nhất phương địch nhân."

"Cứ như vậy xông vào?" Kim Sa trừng mắt mắt Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Ngươi có biện pháp khác không?"

"Ta..." Kim Sa nghẹn lời.

"Được rồi, thụ nhân sợ lửa sao?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Ân Huyên Nhi ngẩn ra, tùy tiện nói: "Sợ, hỏa khắc Mộc, chúng nó sợ nhất chính là hỏa. Chỉ là..." Nói đến đây, Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua một bên Mạc Khinh Nguyệt. Nàng biết, Dương Diệp sở dĩ che giấu tung tích, hoàn toàn là phải gạt trước mắt nữ nhân này, nếu như bại lộ U Minh Quỷ hỏa nói, vậy chẳng phải là muốn bại lộ thân phận?

Chênh lệch đến Ân Huyên Nhi nói, Mạc Khinh Nguyệt nheo mắt, nhìn một Dương Diệp, không nói gì, thế nhưng nhưng trong lòng thì thấp thỏm bắt đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Khinh Nguyệt, sau đó cười nói: "Không quan hệ, đi thôi."

...

Hám Thiên Sơn tuy rằng kêu Sơn, nhưng không bằng nói là rừng rậm, bởi vì toàn bộ Hám Thiên Sơn hầu như đều là cây cối cấu thành. Mấy người tiến nhập rừng rậm sau, một sóng thụ nhân liền vây quanh, cảnh giới cũng không cao, tương đương với loài người Linh Giả Cảnh huyền giả.

"Các ngươi là ai, dám xông vào ta Thụ Nhân Tộc địa bàn!" Cầm đầu một gã mặt người thân cây thụ nhân quát dẹp đường.

Dương Diệp không có để ý tên này thụ nhân, mà nhìn về phía Ân Huyên Nhi, Đạo: "Biết ngươi bằng hữu kia ở đâu cái vị trí sao?"

Ân Huyên Nhi gật đầu, Đạo: "Nàng hẳn là tại Hám Thiên Sơn đỉnh núi thụ nhân cung, nơi đó là Thụ Nhân Tộc tộc trưởng chỗ ở, cũng là đề phòng nhất sâm nghiêm địa phương."

"Mặc kệ các ngươi là ai, xin hãy tốc tốc rời khỏi ta Thụ Nhân Tộc địa bàn, không thì chúng ta liền không khách khí!" Cầm đầu thụ nhân quát dẹp đường.

"Các ngươi Thụ Nhân Tộc chuyện gì xảy ra? Các ngươi thiếu tộc trưởng bây giờ còn an toàn?" Ân Huyên Nhi hỏi.

"Ngươi..." Cầm đầu thụ nhân cả giận nói: "Ngươi đến tột cùng là ai!"

Dương Diệp Đạo: "Chớ cùng hắn nhiều lời, toàn bộ bắt, đợi hắn sẽ hảo hảo giao phó!"

Ân Huyên Nhi gật đầu, ở sau lưng nàng Kim Sa cùng Phá Tinh còn có Phá Không thân hình khẽ động, hướng phía những cây đó người bạo cướp đi. Không được một hồi, hơn mười danh thụ nhân toàn bộ nằm ở trên mặt đất.

Dương Diệp đi tới kia cầm đầu thụ nhân trước mặt, nhìn kia yểm yểm nhất tức thụ nhân, Dương Diệp không nói gì, cái này Kim Sa xuất thủ cũng quá nặng. Thiếu chút nữa trực tiếp mang bọn người kia giết chết.

"Thụ Nhân Tộc đến tột cùng chuyện gì xảy ra!" Dương Diệp Vấn Đạo.

Tên kia thụ nhân hung hăng trừng mắt Dương Diệp, không nói gì.

"Rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt!" Dương Diệp lắc đầu, bấm tay bắn ra, một luồng Hỏa Diễm xuất hiện ở trên tay hắn.

Thấy cái này sợi Hỏa Diễm, tên kia thụ nhân con ngươi kịch liệt co rụt lại, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, không chỉ có hắn, chính là bên cạnh những cây đó mọi người là vẻ mặt kinh khủng, thân thể không ngừng sau này nhúc nhích, sợ bị Hỏa Diễm đụng phải thông thường.

Một bên Mạc Khinh Nguyệt nheo mắt, nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói lời nào.

Dương Diệp mang Hỏa Diễm đưa tới tên kia thụ nhân trước mặt, nhìn kia run lẩy bẩy thụ nhân, cười nói: "Ngươi hình như rất sợ lửa này? Không quan hệ, chỉ cần mang ngươi biết nói cho ta biết, ta sẽ tha cho ngươi, làm sao?"

"Ngươi... Ta..." Thụ nhân còn muốn cậy mạnh, thế nhưng tại làm Dương Diệp mang U Minh Quỷ hỏa hướng trước mặt hắn lại đẩy tới vài phần lúc, hắn nhất thời đầu hàng.

Rất nhanh, tại thụ nhân khai báo hạ, Dương Diệp Phàm người biết Thụ Nhân Tộc chuyện gì xảy ra.

Như Ân Huyên Nhi đoán không lầm, Thụ Nhân Tộc nội bộ làm phản.

Thụ Nhân Tộc thụ nhân Vương chết đi sau, Thụ Nhân Tộc vốn có nên có thụ nhân Vương tôn nữ kế thừa, thế nhưng làm sao thụ nhân Vương tôn nữ, cũng chính là bạn của Ân Huyên Nhi Thụ Tâm thật sự là quá nhỏ bé. Dựa theo loài người đẳng cấp mà nói, Thụ Tâm tương đương với loài người Linh Giả Cảnh huyền giả. Muốn một gã Linh Giả Cảnh thụ nhân tới thống trị có mấy trăm Tôn Giả Cảnh Thụ Nhân Tộc, rất nhiều người nhất định là không phục.

Ngay sau đó, không phục những người đó làm phản. Cũng may thụ nhân Vương trước khi chết cũng làm an bài, có một phần là đứng ở Thụ Tâm bên này. Thế nhưng rất ít! Hơn nữa nghe cây kia người khai báo, lúc này Thụ Nhân Tộc chính biến khả năng đã thành công.

"Chúng ta phải đi cứu nàng!" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói.

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Đệ nhất, nàng là ta bằng hữu tốt nhất; Đệ nhị, nếu như Thụ Nhân Tộc không phải là nàng làm tộc trưởng, chúng ta căn bản không khả năng từ nơi này Hám Thiên Sơn qua, chỉ có thể đường cũ trở về!" Ân Huyên Nhi Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp Đạo: "Chúng ta đây giống như không có lựa chọn khác!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 522: Giao phong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mấy người rất nhanh hướng Hám Thiên Sơn đỉnh núi lao đi, dọc theo đường đi, tùy ý có thể thấy được cây thi thể của người.

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, ánh mắt quét một vòng bốn phía những thứ kia cổ thụ.

"Làm sao vậy?" Ân Huyên Nhi hỏi.

Dương Diệp Đạo: "Có cái gì không đúng, đoạn đường này tới quá an tĩnh, rất không bình thường."

"Là ngươi quá nghi thần nghi quỷ ah!" Phá Tinh cau mày nói. Đối với trước mắt người này loại, hắn rất không thoải mái, nếu như không phải là Ân Huyên Nhi mệnh lệnh, hắn đã sớm muốn ra tay giáo huấn một chút.

"Nếu như ngươi sợ, vậy lưu lại tốt lắm. Chúng ta sẽ lượng giải của ngươi, dù sao ngươi mới Linh Giả Cảnh." Phá Không cũng nói.

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Phá Tinh cùng Phá Không, Đạo: "Các ngươi phải nhớ kỹ thân phận của các ngươi!"

Bị Ân Huyên Nhi ngay mặt quát, Phá Tinh cùng Phá Không sắc mặt có chút khó coi, bất quá nhưng cũng không dám phản kháng, chỉ là hung hăng trừng mắt một cái Dương Diệp.

Dương Diệp không quản hai người, mà là đi tới một viên cổ thụ trước, nhìn trước mắt cổ thụ hai hơi thở, Dương Diệp đột nhiên chợt ra quyền, một quyền đánh vào cổ thụ thượng. 'Bành' một tiếng, cả khỏa cổ thụ vỡ ra được, vụn gỗ văng khắp nơi.

Nhìn kia một đống gỗ vụn, Dương Diệp chân mày cau lại, tự mình đã đoán sai?

"Ha hả..."

Một bên, Phá Tinh khẽ cười hai tiếng, trong mắt tràn đầy châm chọc.

"Ngươi hoài nghi bọn họ đã biết hành tung của chúng ta?" Ân Huyên Nhi hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Lúc trước chúng ta mới vừa vào rừng rậm, liền gặp phải thụ nhân, thế nhưng hiện tại, chúng ta đã đi tới giữa sườn núi, cũng một cái thụ nhân cũng không có. Ngươi nghĩ bình thường sao? Ta nghĩ, bọn họ đã đã biết hành tung của chúng ta, đồng thời đã biết chúng ta có bốn gã Tôn Giả Cảnh cường giả, cho nên mới không có phái phổ thông thụ nhân đi đối phó chúng ta."

"Ngươi là nói bọn họ chuẩn bị nhất cử tiêu diệt chúng ta?" Ân Huyên Nhi hỏi.

"Có khả năng này!" Dương Diệp Đạo.

"Công chúa, có ta cùng Phá Không còn có Kim Sa tại, định có thể hộ vệ ngươi chu toàn." Phá Không liếc mắt một cái Dương Diệp, đối về Ân Huyên Nhi cung kính nói.

"Chính là!" Phá Không cũng nói: "Chính là Thụ Nhân Tộc mà thôi, bằng mấy người chúng ta thực lực, căn bản không cần sợ bọn họ. Nếu như bọn họ thức thời hoàn hảo, không thức thời, liền diệt bọn hắn!"

Kim Sa nhìn hai người liếc mắt, không nói. Hắn tuy rằng không biết Ân Huyên Nhi vì sao như vậy coi trọng Dương Diệp, thế nhưng hắn biết một chút, đó chính là người trước mắt này loại rất mạnh. Không từ mà biệt, chính là lúc trước hắn lấy ra nữa cái kia Hỏa Diễm liền có thể xác định điểm này, đây chính là trong truyền thuyết thiên địa linh vật a!

Một cái có thiên địa linh vật của người, sẽ là người yếu sao?

Ân Huyên Nhi chân mày to cau lại, nàng thế nào không biết mình hai cái có thuộc hạ nhằm vào Dương Diệp? Nàng cũng biết Phá Tinh cùng Phá Không vì sao nhằm vào Dương Diệp, nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì nàng đối Dương Diệp thái độ. Phải nói hai người bọn họ nghĩ Dương Diệp không xứng với nàng, nói cho cùng, hai người cũng là vì nàng nghĩ, tuy rằng nàng không thích như vậy, nhưng cũng không tiện quá độ chỉ trích, như vậy sẽ rét lạnh tự mình thuộc hạ lòng của.

Nói cho cùng, đều là bởi vì Dương Diệp, nghĩ vậy, Ân Huyên Nhi không khỏi hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Dương Diệp.

Nhận thấy được Ân Huyên Nhi ánh mắt, Dương Diệp sửng sốt, mình tại sao trêu chọc nữ nhân này? Lắc đầu, Dương Diệp đối về Phá Tinh cùng Phá Không Đạo: "Hai vị thực lực siêu phàm, đồng thời có lòng tin như vậy, không bằng liền do hai vị ở phía trước dò đường, nếu như có nguy hiểm, lấy hai vị thực lực, khẳng định có thể tuỳ tiện giải quyết, cứ như vậy, không những được bớt đi chúng ta cho phép nhiều thời gian, cũng có thể cho các ngươi công chúa không cần mạo hiểm, có thể nói là nhất cử lưỡng tiện, hai vị cảm thấy thế nào?"

Ân Huyên Nhi vừa muốn nói gì, một bên Phá Tinh cũng giành nói: "Có thể, chúng ta yêu tộc có thể không giống người loại như vậy nhát gan!"

"Ngươi nói thẳng ngươi sợ chết thì phải, còn quanh co lòng vòng nói cái này!" Phá Không khinh thường nhìn thoáng qua Dương Diệp, lạnh lùng nói.

Dương Diệp cũng không thèm để ý, cười nói: "Đã như vậy, hai vị kia thỉnh!"

Hai người lạnh lùng hừ một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía phía trước bay đi.

Đợi hai người rời đi, Ân Huyên Nhi đi tới Dương Diệp trước mặt, tự tiếu phi tiếu, Đạo: "Không nghĩ tới, có ít ngày không gặp, ngươi bây giờ đều biết phép khích tướng."

"Rõ ràng chính là ngươi thuộc hạ của mình đần!" Lục Kiếm Dao hừ một tiếng.

Ân Huyên Nhi đột nhiên thu liễm dáng tươi cười, nghiêm mặt nói: "Ta biết bọn họ tại ghim ngươi, bất quá tin tưởng ta, bọn họ đối với ngươi không có quá lớn ác ý. Bọn họ ghim ngươi, chỉ là bởi vì ta. Nể tình ta, khác theo chân bọn họ tính toán, được không?" Ân Huyên Nhi rất rõ ràng Dương Diệp tính cách, đây tuyệt đối là một cái làm theo ý mình ma đầu. Phá Tinh cùng Phá Không ghim hắn, hắn mặc dù bây giờ không tính toán, thế nhưng nếu như chờ hắn so đo, vậy cũng có thể sẽ trễ.

Bởi vì... Này gia hỏa không ra tay thì thôi, vừa ra tay tuyệt đối chính là hạ tử thủ, không để lại bất luận cái gì dư địa!

Dương Diệp có chút không nói gì, mình là cái loại này yêu tính toán chi li của người sao? Tuy rằng hai người này có chút ghim hắn, thế nhưng hắn biết, đối phương không có gì lớn ác ý. Hắn sẽ không đi nghiêm túc. Đương nhiên, đây là bởi vì Ân Huyên Nhi. Ngược lại không phải là nói hắn bị Ân Huyên Nhi mỹ sắc mê hoặc, mà là hắn biết rõ, tính là hắn ra tay giết đối phương, nếu như Ân Huyên Nhi muốn đảm bảo kia lời của hai người, là tuyệt đối giữ được yêu thích.

Dương Diệp Khả chưa nhớ lúc đầu kia Thập nhị cụ kim giáp vệ sĩ, lúc đầu kia Thập nhị cụ kim giáp vệ sĩ chính là Linh Giả Cảnh, lâu như vậy, nàng lại cùng thần bí kia quốc sư muốn gặp, nói vậy hiện tại đã không phải là Linh Giả Cảnh mới là.

"Được không? Người ta thế nhưng đều van ngươi đây!" Ân Huyên Nhi ôn nhu nói, hai mắt quyến rũ khoái tích nổi trên mặt nước.

"Hồ ly tinh!" Một bên Lục Kiếm Dao hừ một tiếng.

Nàng chính là hồ ly tinh a! Dương Diệp cũng có chút chịu không nổi cái này Ân Huyên Nhi như vậy, lập tức nói: "Ân cô nương, ta sẽ không cùng bọn chúng so đo, đương nhiên, tiền đề là bọn hắn chớ đem ta chọc mao. Không thì, cho dù không giết được hắn môn, ta cũng có thể để cho bọn họ cả đời khó quên. Ngươi biết, rất lâu, ta là một cái người hẹp hòi. Cho nên, ngươi quản tốt bọn họ mới là chủ yếu nhất!"

Nghe được Dương Diệp nói, Kim Sa nheo mắt. Người trước mắt này loại có đúng hay không thật ngông cuồng chút? Phá Tinh cùng Phá Không là tôn cấp yêu thú a, mà hắn chỉ là Linh Giả Cảnh a! Tuy rằng không biết là mấy phẩm, thế nhưng tại thế nào cũng chỉ là Linh Giả Cảnh a! Linh Giả Cảnh của người loại huyền giả lại còn nói khiến hai cái tôn cấp yêu thú cả đời khó quên? Nhưng lại nói như vậy tự nhiên.

Hắn thực sự lợi hại như vậy?

Ân Huyên Nhi trầm mặc một lát, sau đó nói: "Chờ ở đây sự tình giải quyết rồi, ta để cho bọn họ trở lại!"

Dương Diệp Đạo: "Cái này ngược không cần, chỉ cần bọn họ không nhằm vào ta thì tốt rồi. Tốt lắm, chúng ta không nói cái này. Chạy nhanh đi, nếu như đi trễ, bằng hữu ngươi có mệnh hệ nào, chúng ta đây thì phiền toái."

Ân Huyên Nhi gật đầu.

Mấy người đi khoảng chừng một canh giờ.

"A..."

Đột nhiên, đang lúc mọi người phía trước truyền đến Phá Tinh tiếng kêu.

Mấy người biến sắc, tốc độ nhanh hơn, khi bọn hắn đi tới một chỗ dày đặc rừng rậm lúc, cảnh tượng trước mắt khiến mấy sắc mặt người tái biến. Khi hắn môn cách đó không xa, Phá Tinh cùng Phá Không hai người bị từng cây một thủ đoạn to sợi dây chăm chú quấn vòng quanh, tại hai người bốn phía, là trên trăm cái thụ nhân, trong đó có năm thụ nhân càng thấy được, bởi vì... Này năm người thân cao lại có năm thước, vòng eo chí ít cần ngũ đại hán tay trong tay mới có thể vây lại!

Nhìn thấy Phá Tinh cùng Phá Không bị quấn, Ân Huyên Nhi biến sắc, liền muốn động thủ, Dương Diệp cũng ngăn cản nàng, sau đó ý bảo nàng xem xem xung quanh.

Ân Huyên Nhi quay đầu nhìn lại, trong lòng cả kinh, bởi vì khi hắn môn bốn phía, nguyên bản những bọn họ đó cho rằng chỉ là phổ thông cây cối cây dĩ nhiên 'Sống' tới rồi. Lúc này bọn họ bị thụ nhân bao vây.

"Nhân loại?" Một người cầm đầu thụ nhân thấy Dương Diệp ba người, trong mắt nhất thời lộ ra sát ý, Đạo: "Không biết ta Thụ Nhân Tộc không chào đón nhân loại sao?"

Nói, đứng dậy thượng rồi đột nhiên bắn ra tam căn sợi dây, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp ba người trước mặt.

Một đạo kiếm quang hiện lên!

Xuy xuy xuy!

Dương Diệp ba người trước mặt kia căn sợi dây trong nháy mắt tan vỡ.

"Tới mà không hướng phi lễ cũng!"

Dương Diệp trong tay Hàn Quang Kiếm đối về cây kia người chợt vừa bổ, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra. Mọi người chỉ thấy một đạo tử quang hiện lên, sau đó kia cầm đầu thụ nhân trước ngực liền xuất hiện một cái kiếm động, một đạo đạm lục sắc dịch thể tự kia kiếm động chậm rãi chảy ra.

Chúng cây người biến sắc! Kia cầm đầu thụ nhân cũng là sắc mặt kịch biến, hắn không nghĩ tới, kiếm của đối phương khí dĩ nhiên tốc độ nhanh như vậy, như thế sắc bén, không chỉ có khiến hắn không có cách nào khác né tránh, còn như thế dễ dàng liền phá khai rồi hắn phòng ngự!

Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện, kiếm của hắn mặc dù đang trước mắt cây này trên thân người ghim cái động, thế nhưng người trước mắt này nhiều cũng không có bị ảnh hưởng. Bất quá đã cùng, mình cái kia kiếm động so sánh với cây này thân thể của con người, thật sự là quá nhỏ bé miểu tiểu, tựa như người bị muỗi cắn một cái một dạng!

"Kiếm tu, cường đại kiếm tu!" Cầm đầu thụ nhân trầm giọng nói: "Nhân loại, ta ngươi tới Thụ Nhân Tộc làm cái gì!"

"Chúng ta tới tìm Thụ Tâm!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Ta là bằng hữu của nàng, ta là Cửu Vĩ Hồ tộc!"

Thụ nhân hai mắt híp lại, quan sát Ân Huyên Nhi còn muốn sau lưng nàng Kim Sa liếc mắt, sau cùng vừa liếc nhìn Dương Diệp, sau đó mới nói: "Nàng hôm nay không có phương tiện gặp khách, mấy vị từ đâu tới trở về nơi đó ah."

"Nếu như chúng ta nhất định phải thấy đây?" Dương Diệp Đạo.

Cây sắc mặt người âm trầm xuống, Đạo: "Nhân loại, ta thừa nhận, thực lực ngươi rất cường đại, thế nhưng, các ngươi phải biết rằng, nơi này là Thụ Nhân Tộc địa bàn. Xem tại đây vị Cửu Vĩ Hồ mặt mũi của, ta cho các ngươi bình yên trở lại, khác không biết tốt xấu, không thì, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, các ngươi tất cả mọi người sẽ trở thành cây mập!"

"Các hạ, chúng ta chỉ là muốn gặp Thụ Tâm!" Ân Huyên Nhi sắc mặt cũng trầm xuống, Đạo: "Còn có, ta Cửu Vĩ Hồ tộc không thích bị người uy hiếp. Sở dĩ đối các hạ khách khí, chỉ là bởi vì ngươi là Thụ Tâm tộc nhân, mà không phải ngươi là tôn cấp thụ nhân, không muốn cầm ta đối với ngươi khách khí, cho rằng là ta sợ ngươi dựa vào."

"Ta nói, Thụ Tâm không có phương tiện gặp khách." Thụ nhân Đạo: "Đồng thời, ta cũng hy vọng các hạ có thể rõ ràng một điểm, Cửu Vĩ Hồ tộc rất cường đại, điểm ấy không thể nghi ngờ, thế nhưng cái này cũng không đại biểu các ngươi có thể tự ý xông ta Thụ Nhân Tộc, còn đả thương tộc nhân của ta!"

"Các ngươi phế quá nhiều lời, ta thật là có điểm không chịu nổi!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó tay cổ tay khẽ động, U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở trong tay hắn.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 523: Thanh mộc chi linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm U Minh Quỷ hỏa xuất hiện lúc, giữa sân không khí trong nháy mắt chích nóng lên, thậm chí tại Dương Diệp xung quanh, một ít cây Diệp cỏ dại đã đốt đốt.

Tại nhìn thấy U Minh Quỷ hỏa lúc, chung quanh rất nhiều thụ nhân kìm lòng không đặng sau này liền lùi lại, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ. Hỏa khắc Mộc, kia đoàn Hỏa Diễm để cho bọn họ cảm giác được sợ hãi!

"Có tin ta hay không nhất bả đem ngươi toàn bộ Hám Thiên Sơn cây cối đều đốt cái tinh quang?" Thưởng thức đến trong tay U Minh Quỷ hỏa, Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh thụ nhân.

"Nhân loại, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!" Cầm đầu thụ nhân trầm giọng nói.

"Mang chúng ta đi gặp Thụ Tâm!" Dương Diệp Đạo: "Chớ cùng ta ra vẻ, không thì, ta bảo chứng ngươi sẽ hối hận."

"Nhân loại, ngươi nếu như dám làm như vậy, coi như là chân trời góc biển, ta Thụ Nhân Tộc biết giết chết của ngươi!" Cầm đầu thụ nhân Đạo.

"Phải không?"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ta đếm ba tiếng, nếu như ngươi không đáp ứng, ta lập tức phóng hỏa thiêu cánh rừng rậm này. Hiện tại, bắt đầu, một!"

Cầm đầu thụ nhân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì.

"Tam!"

Nói xong, Dương Diệp trong tay U Minh Quỷ hỏa 'Bành' một tiếng nổ ra, vô số Hỏa Diễm hướng phía bốn phía bắn nhanh đi, phàm là gặp phải U Minh Quỷ hỏa cây cối, trong nháy mắt liền đốt đốt.

"Nhân loại, ngươi nói tốt đếm ba tiếng!" Thấy chung quanh cây cối đã bị bốc cháy lên, cầm đầu thụ nhân cả giận nói.

"Ta đổi ý!" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, tại sự thao khống của hắn hạ, U Minh Quỷ hỏa cũng không có hướng phía bốn phía cấp tốc lan tràn, chỉ là điểm tha một bộ phận cây cối. Đạo: "Ta người này ưu điểm lớn nhất chính là nhân từ, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, hiện tại, lập tức khiến người của ngươi rút đi, sau đó mang chúng ta đi gặp Thụ Tâm. Đương nhiên, ngươi cũng có thể xuất thủ, bất quá, nếu như ta có thể bảo chứng, mặc kệ giữa chúng ta thắng bại làm sao, phương viên xung quanh Bách Lý hết thảy đều sẽ hóa thành tro tàn! Ngươi, có muốn thử một chút hay không?"

Chung quanh thụ nhân hoảng sợ nhìn Dương Diệp, ngoại trừ kinh khủng, càng nhiều hơn còn là cừu thị. Phải biết rằng, chung quanh những cây đó, tuy rằng tạm thời không có mạng sống, thế nhưng sau này sẽ có a! Đã đến giờ, những cây đó Mộc liền sẽ trở thành bọn họ Thụ Nhân Tộc một thành viên, trong đó thật nhiều đều là thân nhân của bọn họ. Nói cách khác, Dương Diệp nếu như phóng hỏa, giết liền là thân nhân của bọn họ!

Cầm đầu cây trong mắt người sát ý do như thực chất, tại chung quanh hắn, vô số cây nhảy điều không ngừng đang ngọa nguậy đến, tựa hồ nghĩ muốn động thủ.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Nếu như vậy, chúng ta đây tiện tay hạ thấy thật chương ah." Nói, trong tay U Minh Quỷ hỏa bành trướng lên, không được một hơi thở, U Minh Quỷ hỏa liền hóa thành một cái ngũ sáu trượng lớn nhỏ Hỏa Long.

Nhìn thấy này Hỏa Long, cầm đầu thụ nhân nheo mắt, khi thấy Dương Diệp muốn thả ra này Hỏa Long lúc, hắn vội vàng nói: "Nhân loại, ngươi thắng. Ta mang bọn ngươi đi gặp Thụ Tâm!"

"Oanh!"

Hỏa Long đột nhiên phun ra một đạo Hỏa Diễm, Hỏa Diễm rơi xuống đất chỗ, hơn mười khỏa cổ thụ hóa thành tro tàn.

Chúng thụ nhân vành mắt muốn Liệt!

"Không có ý tứ, sai lầm, là sai lầm, chúng ta đi gặp Thụ Tâm ah!" Dương Diệp cười cười, sau đó mang Hỏa Long thu vào.

Cầm đầu thụ nhân khuôn mặt rút lấy ra, thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó hai tay giật giật, buộc Phá Tinh cùng Phá Không xoay người dẫn đường.

Nhìn kia cầm đầu thụ nhân, Dương Diệp trong mắt có vẻ ngưng trọng, trước mắt cây này người thực lực tuyệt đối là cường hãn, có thể chế phục Phá Tinh cùng Phá Không, có thể không mạnh mẽ sao? Đối phương sở dĩ thỏa hiệp, khẳng định không chỉ là U Minh Quỷ hỏa, bởi vì nếu như đối phương đồng ý nỗ lực một ít giá cao mà nói, vẫn có thể đủ đối phó hắn U Minh Quỷ hỏa.

Chỉ là còn bởi vì sao đối phương mới thỏa hiệp, hắn liền không rõ lắm.

"Chúng ta được cẩn thận một chút!" Lúc này, Ân Huyên Nhi Đạo: "Kia năm thụ nhân chí ít đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm thực lực, bọn họ có lẽ sẽ kiêng kỵ U Minh Quỷ hỏa, nhưng là tuyệt đối sẽ không sợ hãi. Hơn nữa đây là Thụ Nhân Tộc địa bàn, chỉ cần bỏ qua một ít đại giới, lưu lại chúng ta, đối với bọn họ mà nói cũng không phải việc khó gì."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta biết, chúng ta đi thôi, ai, hy vọng bằng hữu ngươi phiền phức chớ quá lớn."

"Đợi ngươi cứu nàng, ta để cho nàng lấy thân báo đáp, làm sao?" Ân Huyên Nhi trừng mắt nhìn Đạo.

"Ta háo sắc danh tiếng, có phải là ngươi hay không truyền?" Dương Diệp đột nhiên nghiêm mặt nói.

"Ngươi chẳng lẽ không háo sắc sao?" Ân Huyên Nhi hỏi ngược lại.

Dương Diệp: "..."

Hám Thiên Sơn đỉnh núi, tại một gian do thật lớn cây cối kiến tạo mà thành cây cối trước cung điện, hai đối thụ nhân đang ở giằng co.

"Thụ Tâm, gả cho ta, ta làm Thụ Nhân Tộc Vương, ngươi làm Thụ Nhân Tộc vương hậu, chúng ta cùng nhau quản lý Thụ Nhân Tộc, không tốt sao?" Một gã thanh niên đối về trước mặt hắn cách đó không xa bị thụ nhân bảo vệ nữ tử ôn nhu nói.

Tên là Thụ Tâm nữ tử cũng không có nửa người nửa cây, mà là hóa thành hình người. Chỉ là cùng nhân loại có một chút không giống với, đó chính là tóc của nàng còn có lông mi, bao quát ánh mắt, đều là màu xanh đậm. Tuy rằng như vậy, thế nhưng đây hết thảy cũng không có ảnh hưởng cô gái khí chất cùng dung mạo. Tương phản, đây hết thảy còn làm cho nữ tử so nhân loại nữ tử nhiều một chút khác loại mỹ.

"Trầm Mộc, ngươi cũng dám tạo phản!" Tại Thụ Tâm bên cạnh, một gã nhân loại bộ dáng trung niên nữ tử quát dẹp đường: "Cây già Vương Cương mới vừa qua đời, ngươi hòe Mộc bộ tộc dĩ nhiên liền bức vua thoái vị. Ngươi sẽ không sợ bị giết cửu tộc sao?"

Tên là trầm Mộc nam tử lạnh lùng nhìn thoáng qua trung niên nữ tử, nếu như không phải là trước mắt cái này lão bà che chở Thụ Tâm, hắn sớm có được Thụ Tâm cùng Thụ Nhân Tộc vương vị. Người này, làm thật là đáng chết a!

Lúc này, trầm Mộc bên cạnh một người trung niên nam tử nói: "Thụ Cẩn, ngươi hẳn là rất rõ ràng, Thụ Tâm bất quá là vừa bước vào Linh cấp, muốn đi vào tôn cấp, chí ít cần trăm năm. Mà trầm Mộc hôm nay đã là Linh cấp đỉnh, chỉ cần đạt được 'Thanh mộc chi linh' hắn lập tức liền có thể đi vào tôn cấp, đang dùng trăm năm, nhất định có thể tiến nhập Hoàng Giai. Cho nên, hắn thích hợp hơn trở thành ta Thụ Nhân Tộc thụ nhân Vương."

"Thanh mộc chi linh?"

Thụ Cẩn cười lạnh một tiếng, Đạo: "Trầm nhảy, đây mới là các ngươi mục đích thực sự ah? Trầm nhảy, ngươi hòe Mộc bộ tộc không làm... Thất vọng cây già người Vương sao? Nàng lúc còn sống, thế nhưng chẳng bao giờ bạc đãi qua ngươi hòe Mộc bộ tộc ah? Hôm nay nàng lão nhân gia mới vừa ngã xuống, ngươi hòe Mộc bộ tộc liền lập tức tạo phản, các ngươi cây tâm đều bị Thiên hỏa thiêu sao?"

Trầm nhảy trầm giọng nói: "Trầm Mộc không phải đã nói rồi sao? Hắn nguyện ý lấy Thụ Tâm làm vợ, để cho nàng làm Thụ Nhân Tộc vương hậu."

"Chê cười!" Thụ Cẩn cười nhạo Đạo: "Đừng cho là ta môn không biết các ngươi có cái gì chủ ý, không phải là muốn dựa vào Thụ Tâm tới ổn định chúng ta cái này ủng hộ thanh mộc bộ tộc đảm bảo Hoàng phái. Nếu để cho các ngươi ổn định chính quyền, ta nghĩ, các ngươi trước tiên làm chính là hủy diệt thanh mộc tộc tất cả thành viên ah!"

"Thụ Cẩn, ngươi phải biết rằng, chúng ta bây giờ cùng các ngươi đàm phán, cũng không phải sợ hãi các ngươi! Thụ Nhân Tộc trung tôn cấp thụ nhân, có 7 thành ủng hộ chúng ta hòe Mộc bộ tộc. Sở dĩ cùng các ngươi đàm phán, đồng thời khiến trầm Mộc lấy Thụ Tâm, chỉ là không muốn chúng ta Thụ Nhân Tộc tự giết lẫn nhau, suy yếu chúng ta Thụ Nhân Tộc thực lực. Thế nhưng, nếu như ngươi đang tiếp tục không biết tốt xấu, cũng đừng trách ta hòe Mộc bộ tộc lòng dạ độc ác!" Trầm nhảy lạnh giọng nói.

"Trầm thúc thúc, ngươi hòe Mộc bộ tộc, làm thật như vậy dự đoán được Thụ Nhân Tộc vương vị sao?" Lúc này, tên kia kêu Thụ Tâm nữ tử đột nhiên nói.

Nghe được thúc thúc hai chữ, trầm nhảy trong mắt lóe lên lướt một cái do dự, nhưng rất nhanh lại thay đổi băng lãnh, Đạo: "Thụ Tâm, ngươi cảm thấy ngươi có thể dẫn dắt Thụ Nhân Tộc đi hướng phồn vinh sao?"

Thụ Tâm trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta có thể cho ra Thụ Nhân Tộc vương vị!"

"Cái gì!"

Tại Thụ Tâm bên cạnh chúng thụ nhân cả kinh.

Thụ Cẩn muốn nói cái gì, kia trầm nhảy cũng Đạo: "Lời ấy quả thật?"

Thụ Tâm khoát tay áo, ngăn lại Thụ Cẩn nói chuyện, Đạo: "Bất quá ta có một điều kiện, vậy chính là ta phải mang đi cái này đi theo ta Thụ Nhân Tộc tộc nhân đi."

Trầm nhảy nhìn thoáng qua Thụ Tâm phía sau mọi người, sau đó nói: "Ta đáp ứng, bất quá ta cũng có một cái điều kiện, đó chính là ngươi phải mang 'Thanh mộc chi linh' lưu lại!" Thanh mộc chi linh bên trong Mộc phần tinh hồn, có thể cho Hoàng Giai dưới Thụ Nhân Tộc trực tiếp đề thăng một cái đẳng cấp, coi như là đạt được Hoàng Giả Cảnh, có cái này thanh mộc chi linh giúp đỡ, cũng là có thể đề thăng thực lực, loại bảo vật này, hắn làm sao có thể khiến Thụ Tâm mang đi?

"Không có khả năng!"

Thụ Tâm lúc này phản đối nói: "Đây là ta thanh mộc bộ tộc bảo vật, ta tuyệt sẽ không để cho kia rơi vào khác trong tay của người."

"Nếu như vậy, vậy cũng chớ trách ta hòe Mộc bộ tộc lòng dạ ác độc!" Trầm nhảy trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp.

Thụ Tâm tay phải vừa lộn, một quả thanh sắc hạt châu tự miệng nàng trung chậm rãi bay ra, rơi vào trong tay nàng. Nhìn trong tay kia miếng xanh tươi ướt át màu xanh đậm hạt châu, Thụ Tâm Đạo: "Cái này miếng 'Thanh mộc chi linh' là ta tổ tiên toàn thân tinh hoa làm ngưng kết mà thành, là ta thanh mộc bộ tộc vật truyền thừa. Nếu để cho kia rơi vào tay ngoại nhân, ta đây Thụ Tâm liền trở thành thanh mộc bộ tộc tội nhân. Cho nên, nếu như ngươi hòe Mộc bộ tộc nếu là muốn cường lấy, ta đây cũng chỉ có thể bị phá huỷ nó."

Trầm nhảy biến sắc, tiếp theo cũng bật cười một tiếng, Đạo: "Thụ Tâm, ngươi cho ta là ngu ngốc sao? Cái này thanh mộc chi hồn tới nửa Thánh cường giả toàn thân tinh hoa làm ngưng kết, ngươi có thể hủy được rồi chứ? Tốt lắm, không cùng ngươi nhiều lời. Cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, lưu lại thanh mộc chi linh, ta cho ngươi mang theo ngươi thanh mộc bộ tộc thụ nhân đi. Không thì, ta hòe Mộc bộ tộc hôm nay liền diệt ngươi thanh mộc bộ tộc!"

Mười tên chừng năm mươi trượng cao thụ nhân xuất hiện ở trầm nhảy phía sau.

Nhìn cái này mười tên thụ nhân, Thụ Tâm cùng Thụ Cẩn đám người sắc mặt biến đổi, mười tên tôn cấp thụ nhân, cộng thêm trầm nhảy, cũng đã là mười một danh tôn cấp thụ nhân. Mà các nàng bên này, chỉ bốn gã tôn cấp thụ nhân!

Thực lực cách xa, quá lớn!

"Thụ Tâm, đợi ngươi cùng cây nguyên bọn họ đi trước, ta với ngươi cây thanh đại bá bọn họ ngăn trở bọn họ. Khác vào lúc này đùa giỡn tính tình, ngươi phải nhớ kỹ, chỉ cần ngươi còn sống, ta thanh mộc tộc mới có hi vọng!" Thụ Cẩn trầm giọng nói.

Thụ Tâm lắc đầu, Đạo: "Phải đi, cùng đi!"

Thụ Cẩn tức giận vô cùng, đang chuẩn bị nói cái gì, một bên trầm nhảy cũng quát dẹp đường: "Động thủ!"

"Thụ Tâm?"

Đúng lúc này, một bên truyền đến một đạo giọng nữ.

Thụ Tâm nghe tiếng nhìn lại, khi nhìn thấy người nói chuyện lúc, nhất thời vui vẻ, Đạo: "Huyên nhi, là ngươi!"

Người tới chính là Ân Huyên Nhi đám người.

"Sưu!"

Đột nhiên, tại Thụ Tâm trong tay kia miếng 'Thanh mộc chi linh' đột nhiên hóa thành một đạo lục quang một nhập Ân Huyên Nhi bên cạnh Dương Diệp trong cơ thể.

Thụ Tâm cùng thanh mộc bộ tộc chúng cây người thất kinh, mà kia trầm nhảy còn lại là sắc mặt trầm xuống.

Dương Diệp cũng là sửng sờ, vật gì vậy bay đến trong cơ thể? Ngay hắn chuẩn bị điều tra lúc, một đạo lục quang lại tự trong cơ thể hắn bay ra, đúng là kia miếng lục sắc hạt châu.

Thanh mộc bộ tộc mọi người thở dài một hơi, Thụ Tâm đang chuẩn bị triệu hoán 'Thanh mộc chi linh' nhưng mà sau một khắc, cái này 'Thanh mộc chi linh' lại hóa thành một đạo lục quang một nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Chúng thụ nhân: "...."

Ân Huyên Nhi đám người: "..."

"....."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 524: Bị uy hiếp thanh mộc chi linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Mộc Chi Linh lần đầu tiên tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể lúc, nói cho đúng là tiến nhập Dương Diệp tiểu vòng xoáy lúc, tiểu vòng xoáy nội Thanh Vân Tử Điện, U Minh Quỷ hỏa, còn có Cửu U Hàn Phong Tam thiên địa linh vật lập tức đối cái này ngoại lai giả lộ ra nồng đậm địch ý. Thanh Mộc Chi Linh mới vừa gia nhập tiểu vòng xoáy, chỉ thấy đến Tam căn bản không yếu nó linh vật tại căm thù kia, xuất phát từ bản năng, kia lập tức trốn thoát.

Thế nhưng mới vừa trốn tới, Dương Diệp trong cơ thể tiểu vòng xoáy lại chợt mang kia cho hút vào. Do vì tiểu vòng xoáy chủ ý, Thanh Vân Tử Điện, U Minh Quỷ hỏa còn có Cửu U Hàn Phong không có dám ở căm thù Thanh Mộc Chi Linh. Mặc dù không có căm thù, thế nhưng bài xích vẫn phải có.

Thanh Mộc Chi Linh thấy tam người không có ở căm thù kia, kia cũng yên tâm xuống tới, ngay sau đó tò mò bốn phía chuyển a chuyển, cùng Thanh Vân Tử Điện chờ Tam thiên địa linh vật vừa mới bắt đầu một dạng, kia đối về cái tiểu vòng xoáy không gian tràn ngập tò mò cùng hưng phấn.

Thế nhưng rất nhanh, một cô bé xuất hiện ở kia trước mặt của.

Nhìn thấy tiểu cô nương, Thanh Mộc Chi Linh lại càng hoảng sợ, muốn chạy. Tiểu cô nương chỉ là tay nhất chiêu, Thanh Mộc Chi Linh liền rơi vào tiểu cô nương bàn tay nhỏ bé thượng. Sờ sờ Thanh Mộc Chi Linh, tiểu cô nương bĩu môi, Đạo: "Ngây thơ vô tri, không có sản sinh cao đẳng linh trí, cùng ba tên kia một dạng, đều là ngu ngốc. Tuy rằng không thể làm ta đồ chơi, nhưng là các ngươi đối Dương Diệp tên ngu ngốc này vẫn có tác dụng. Nghĩ đợi ở chỗ này, liền phóng xuất ra năng lượng của ngươi, giúp hắn đề thăng thực lực."

Thanh Mộc Chi Linh lập tức tả hữu hoảng động.

"Ngươi không muốn?" Tiểu cô nương nhíu mày nói: "Ngươi có tin ta hay không bóp vỡ ngươi!"

Tựa hồ là vì lấy lòng tiểu cô nương, Thanh Vân Tử Điện, U Minh Quỷ hỏa, còn có Cửu U Hàn Phong xuất hiện ở Thanh Mộc Chi Linh bốn phía, từng người phóng xuất ra cường đại uy áp hướng Thanh Mộc Chi Linh áp đi.

Thanh Mộc Chi Linh kinh khủng, vội vã trên dưới phần eo, thế nhưng rất nhanh lại biến thành đung đưa trái phải, làm như tại biểu đạt cái gì.

Một lát, tiểu cô nương chân mày thư giãn ra, Đạo: "Ta biết ngươi phóng xuất ra năng lượng của ngươi sẽ làm ngươi nguyên khí đại thương, nặc, ngươi cảm thụ được xung quanh đầy đủ năng lượng không? Ngươi phóng xuất ra năng lượng của ngươi sau, sau này ngươi có thể đợi ở chỗ này tu dưỡng, lấy nơi này linh khí, còn có khói tím Hồng Mông, tối đa nửa tháng thì có thể làm cho ngươi khôi phục."

Http://truyencu a tui.Net/

Thanh mộc chi lực tựa hồ đang do dự.

"Ngươi có tin ta hay không hiện tại hủy diệt của ngươi linh thức, một lần nữa tạo một cái linh trí đi ra?" Tiểu cô nương có chút tức giận.

Nghe vậy, Thanh Mộc Chi Linh cả người run lên, tại cũng không dám do dự, lập tức chợt kịch liệt chiến động, tiếp theo, vô số thật nhỏ lục sắc năng lượng tiểu cầu từ trong cơ thể nó bạo phát ra, những năng lượng này tiểu cầu theo Dương Diệp trong cơ thể kinh mạch, hướng phía toàn thân hắn chậm rãi tán đi.

Dương Diệp còn chưa kịp làm rõ ràng trạng huống, cũng cảm giác được trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ năng lượng kinh khủng, Dương Diệp sắc mặt đại biến, lúc này xếp bằng ngồi dưới đất thượng, vội vã điều tức trong cơ thể kia cổ kinh khủng năng lượng.

Biến cố bất thình lình, làm cho mọi người ở đây cùng người khác thụ nhân đều là sửng sốt.

Thanh Mộc Chi Linh thế nào chui vào trước mắt cái này cái thân thể của nhân loại trong?

Chỉ Trầm Đằng cùng Thụ Tâm sắc mặt hai người đại biến, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, bởi vì bọn họ rất rõ ràng, đây là Thanh Mộc Chi Linh tại trợ giúp trước mắt người này loại đề thăng thực lực. Bọn họ vô luận như thế nào cũng nghĩ không thông, Thanh Mộc Chi Linh làm sao sẽ đột nhiên tiến nhập trước mắt cái này cái thân thể của nhân loại, đồng thời còn giúp người này loại đề thăng thực lực. Phải biết rằng, Thanh Mộc Chi Linh mỗi một lần giúp đỡ người đề thăng thực lực, đều phải cần tiêu hao tự thân rất nhiều năng lượng.

Thanh Mộc Chi Linh làm sao sẽ tiêu hao năng lượng của mình tới giúp đỡ trước mắt người này loại?

Ân Huyên Nhi đám người cũng là bị bất thình lình đệ nhất mạc cho làm cho có chút mộng, bất quá Ân Huyên Nhi rất nhanh thì có chút hiểu. Nàng là biết Dương Diệp bí mật, cho nên, nàng có điểm minh bạch kia Thanh Mộc Chi Linh tại sao muốn tuyển chọn Dương Diệp. Chỉ là hiện tại cái tình huống này rất là không ổn a, bởi vì lúc này Dương Diệp rõ ràng cho thấy muốn tấn chức, mà chung quanh bọn họ tất cả đều là căm thù bọn họ thụ nhân!

"Vũ Đồng, ngươi mang những người này loại tới ta Thụ Nhân Tộc vương cung làm cái gì!"

Trầm Đằng nhìn về phía lúc trước mang theo Dương Diệp chờ người tới chỗ này tên kia thụ nhân, khiển trách.

Tên là Vũ Đồng thụ nhân nhìn thoáng qua Trầm Đằng, Đạo: "Trầm Đằng, ngươi Hòe Mộc bộ tộc bây giờ còn không phải là Thụ Nhân Tộc Vương, sẽ đối ta hô to gọi nhỏ, trở thành Thụ Nhân Tộc Vương đang nói."

Trầm Đằng hai mắt híp lại, Đạo: "Vũ Đồng, ngươi có ý tứ!"

"Không có ý gì!" Vũ Đồng Đạo: "Ngươi Thanh Mộc bộ tộc cùng Hòe

Mộc bộ tộc tranh đoạt vương vị, điều này cùng ta Ngô Đồng bộ tộc không có vấn đề gì. Ta Ngô Đồng bộ tộc lịch đại trấn thủ Hám Thiên Sơn ngoại vi bốn phía, chỉ phụ trách Hám Thiên Sơn an toàn, không tham dự vương vị tranh đấu, điểm ấy, trước kia là như vậy, hiện tại cũng là như thế này, sau này cũng sẽ không biến hóa."

Nghe được Vũ Đồng nói, Thụ Tâm thần sắc tối sầm lại, nếu có trước mắt cái này Ngô Đồng bộ tộc giúp đỡ, kia Thanh Mộc bộ tộc tính là không thể tiếp tục trở thành vương tộc, thế nhưng muốn tự bảo vệ mình khẳng định còn là không có vấn đề, đáng tiếc...

Trầm Đằng sắc mặt âm trầm có chút đáng sợ, thế nhưng hắn nhưng cũng không dám đối người trước mắt này động võ, Ngô Đồng bộ tộc cũng là Thụ Nhân Tộc trung đại tộc, nhưng lại nắm giữ Thụ Nhân Tộc 4 thành binh lực, nếu như Ngô Đồng bộ tộc cùng Thanh Mộc bộ tộc liên thủ, vậy đối với Hòe Mộc bộ tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

Bất quá chờ trở thành Thụ Nhân Tộc vương hậu, sau này có khi là cơ hội thu thập cái này Ngô Đồng bộ tộc!

Trầm Đằng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Động thủ, trước cướp đoạt 'Thanh Mộc Chi Linh' "

"Ai dám!"

Ân Huyên Nhi đi tới Dương Diệp trước mặt, ở sau lưng nàng Kim Sa đã biến hóa nhanh chóng, khôi phục ra bản thể. Ân Huyên Nhi tay nhất chiêu, năm tên kim giáp vệ sĩ xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, Đạo: "Trầm Đằng, ngươi hôm nay dám động thủ, ta bảo chứng, ta phu quân nhất định sẽ mang ngươi Hòe Mộc bộ tộc đốt cái tinh quang!"

Thấy năm tên kim giáp vệ sĩ, Trầm Đằng nheo mắt, dĩ nhiên tất cả đều là tôn cấp cường giả, nhưng lại tương đương với nhân loại Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả. Trầm Đằng trầm giọng nói: "Ngươi cửu vĩ yêu hồ cùng ta Thụ Nhân Tộc luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, ngươi bây giờ là có ý gì, là muốn hướng ta Thụ Nhân Tộc khai chiến không?"

"Trầm Đằng, ngươi có tư cách gì đại biểu Thụ Nhân Tộc?" Ân Huyên Nhi cười lạnh nói: "Còn có, ta cho ngươi đừng động thủ, đây chính là vì muốn tốt cho ngươi. Ta đây phu quân thế nhưng một cái nam nhân nhỏ mọn, đợi nếu như cho hắn biết ngươi muốn giết hắn, hắn một tức giận, chỉ sợ ngươi Hòe Mộc bộ tộc sẽ từ trên đời này xoá tên. Đừng cho là ta là đang hù dọa ngươi!"

Một bên, Mạc Khinh Nguyệt nhướng mày, nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi, trước mắt nữ nhân này là cố ý tại dụ Hòe Mộc bộ tộc của người đối Dương Diệp xuất thủ? Nàng muốn cho Dương Diệp giúp đỡ kia Thanh Mộc bộ tộc?

"Ha ha..."

Trầm Đằng phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Trầm Đằng chỉ vào Dương Diệp, Đạo: "Hắn? Diệt ta Hòe Mộc bộ tộc? Ngươi cho là hắn là Nhân Hoàng La Tuấn sao? Thật là cười ngạo. Bất quá chính là Linh Giả Cảnh con kiến hôi, có năng lực diệt ta Hòe Mộc bộ tộc? Cửu vĩ yêu hồ, ngươi là đầu phá hủy sao?"

"Vậy ngươi thử xem?" Ân Huyên Nhi nhạt thanh Đạo.

"Ta đây liền thử xem!" Trầm Đằng dử tợn nói: "Giết bọn họ!"

Nghe vậy, sau lưng Trầm Đằng Hòe Mộc bộ tộc thụ nhân lập tức hướng phía Ân Huyên Nhi đám người đánh móc sau gáy. Mà kỳ bản thân còn lại là khôi phục bản thể, sau đó dùng kia to lớn cây chưởng, hướng phía Dương Diệp phương hướng chợt đánh.

"Kim Sa!"

Ân Huyên Nhi một tiếng lịch uống, khôi phục bản thể Kim Sa ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, thả người nhảy, hướng phía Trầm Đằng đánh móc sau gáy.

"Thanh Mộc bộ tộc nghe lệnh, Hòe Mộc bộ tộc phạm thượng tác loạn, giết chết bất luận tội!" Lúc này, Thụ Tâm đột nhiên nói. Bây giờ đối với Thanh Mộc bộ tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái cơ hội tốt, bởi vì có Ân Huyên Nhi giúp đỡ, bọn họ bên này tôn cấp cường giả tại số lượng thượng đã không thua Hòe Mộc bộ tộc. Chỉ là kia Thanh Mộc Chi Linh... Nghĩ vậy, Thụ Tâm nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, thầm nghĩ người này là bạn của Huyên nhi, cũng sẽ không chiếm đoạt Thanh Mộc Chi Linh mới là...

Nghe được Thụ Tâm mệnh lệnh, ở sau lưng nàng Thanh Mộc bộ tộc chúng thụ nhân không do dự, lúc này hướng phía Hòe Mộc bộ tộc thụ nhân giết đi qua.

Giữa sân đại chiến bạo phát ra. Mà Dương Diệp thì vẫn là xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền. Lúc này ở trong cơ thể hắn, kia cổ lục sắc năng lượng tràn đầy toàn thân của hắn các nơi, hắn phải làm là mau chóng hấp thu cái này màu xanh biếc năng lượng.

Theo Dương Diệp không ngừng hấp thu cái này lục sắc năng lượng, Dương Diệp cảnh giới cũng dường như ngồi hỏa tiễn thông thường đi lên trực thăng. Không được một khắc đồng hồ, hắn cũng đã từ Linh Giả Cảnh thất phẩm tăng lên tới Linh Giả Cảnh cửu phẩm. Mà hắn tiểu vòng xoáy nội Thanh Mộc Chi Linh còn đang không ngừng thả ra màu xanh biếc năng lượng.

"Oanh!"

Trầm Đằng thật lớn cây chưởng cùng Kim Sa thật lớn đuôi hung hăng đụng vào nhau, một đạo kinh thiên nổ ở trong sân vang vọng dựng lên, tiếp theo, một ngạc một thụ nhân từng người hướng phía bốn phía rút lui hơn hai mươi trượng.

Trầm Đằng quét bốn phía liếc mắt, khi thấy đã biết biên xuất phát từ hạ phong lúc, Trầm Đằng sắc mặt trầm xuống, do dự một chút, lướt một cái dữ tợn xông lên Trầm Đằng trên mặt của, Đạo: "Thanh Mộc bộ tộc, là các ngươi bức ta, kể từ hôm nay, trên đời này. Mang tại không Thanh Mộc bộ tộc! Lăng Thiên Vũ, ta đáp ứng ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc yêu cầu, ra tay đi!"

"Ha ha..."

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười to xuất hiện ở giữa sân. Tiếp theo, một gã hồng bào nam tử cùng năm tên hắc y nhân xuất hiện ở giữa sân.

Hồng bào nam tử cười nói: "Trầm Đằng, ngươi sớm đáp ứng chúng ta, chúng ta đã sớm giúp ngươi diệt cái này Thanh Mộc bộ tộc, cũng không đến mức biến thành như bây giờ."

Trầm Đằng trầm giọng nói: "Lăng Thiên Vũ, ra tay đi, ta đòi hỏi của các ngươi điều kiện!"

"Đâu có đâu có!" Hồng bào nam tử cười nói: "Bất quá ta hiện tại phải thêm một cái điều kiện, vậy chính là ta muốn kia Thanh Mộc Chi Linh!"

"Lăng Thiên Vũ, ngươi có ý tứ!" Trầm Đằng căm tức nhìn Lăng Thiên Vũ.

Lăng Thiên Vũ cười cười, Đạo: "Trầm Đằng, nếu như cái này Thanh Mộc Chi Linh là ở trong tay ngươi, ta ngươi là cùng liêu, ta tự nhiên không có yêu cầu này. Thế nhưng đáng tiếc, lúc này cái này Thanh Mộc Chi Linh không là của ngươi. Ý của ta là, ai có năng lực đạt được cái này Thanh Mộc Chi Linh, Thanh Mộc Chi Linh liền về ai, làm sao?"

Trầm Đằng trầm mặc một lát, sau đó nói: "Có thể!" Nói xong, song chưởng khẽ động, vô số thừng nhảy hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

Mà hồng bào nam tử kia còn lại là cười lạnh một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, trong nháy mắt liền đạt tới Dương Diệp trước mặt của.

"Ngăn trở bọn họ!"

Ân Huyên Nhi kinh hãi, mới vừa muốn xông qua, nhưng là lại bị một gã hòe Mộc tộc tôn cấp cường giả cho cuốn lấy.

Năm tên kim giáp vệ sĩ mới vừa động, thế nhưng năm tên hắc bào nhân liền chắn trước mặt bọn họ.

Kim Sa ngăn cản Trầm Đằng, thế nhưng hồng bào nam tử cũng đã đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp, hồng bào nam tử nhạt cười cười, sau đó đưa tay chộp một cái, hướng phía Dương Diệp đầu bắt tới.

Lúc này, Lục Kiếm Dao chắn Dương Diệp trước mặt, sau đó một đạo kiếm quang bắn nhanh hướng hồng bào nam tử.

Thất trọng kiếm ý?

Hồng bào nam tử có chút vô cùng kinh ngạc, không dám khinh thị, thân thủ nắm chặt, đạo kiếm quang kia liền dừng ở không trung, tiếp theo 'Oanh' một tiếng nổ tung ra.

Lục Kiếm Dao kinh hãi, đang chuẩn bị tiếp tục xuất thủ, mà lúc này, một con bàn tay khổng lồ đã đi tới đầu nàng đỉnh.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 525: Biểu ca?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lại là một đạo kiếm quang hiện lên, kiếm quang nhanh như thiểm điện, tự Lục Kiếm Dao đỉnh đầu con kia bàn tay khổng lồ xuyên qua.

"Xuy!"

Tại Lục Kiếm Dao kia trong ánh mắt kinh ngạc, con kia bàn tay khổng lồ trực tiếp bị cắt thành hai nửa, tiên huyết như trụ!

"A!"

Hét thảm một tiếng ở trong sân ầm ầm vang vọng dựng lên, chúng thụ nhân đình chỉ chiến đấu, kinh ngạc hướng bên này nhìn lại.

Lăng Thiên Vũ là Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả, đối với hắn cấp bậc này cường giả mà nói, đừng nói bàn tay, tính là cả cái cánh tay chặt đứt bóng đêm có thể trong nháy mắt mọc ra. Thế nhưng lúc này, hắn hoảng sợ phát hiện, vô luận hắn làm sao thôi động, cái tay kia chưởng đều không thể mọc ra. Không chỉ có như vậy, bàn tay kia tan vỡ chỗ, còn có một cổ lực lượng kinh khủng đang ở ăn mòn.

Nhìn thấy một màn này, Lục Kiếm Dao vui vẻ, xoay người nhìn lại, nguyên bản xếp bằng ngồi dưới đất thượng Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã đứng lên. Mà ở Dương Diệp trong tay, là kia Kiếm Hoàng Cổ sao!

"Ngươi rốt cục tỉnh!" Lục Kiếm Dao vui vẻ nói.

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Lúc trước đa tạ." Lúc trước hắn đúng là thời khắc mấu chốt, nếu như bị cái này hồng bào nam tử quấy rối, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

"Khách khí như vậy làm cái gì!" Lục Kiếm Dao cười nói: "Ngươi có thể cứu ta thật nhiều lần đây, ta chỉ cứu ngươi một lần mà thôi."

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Tốt lắm, kế tiếp giao cho ta ah!"

"Kiếm ý, kiếm ý cửu trọng, kiếm ý cửu trọng, ngươi, ngươi là Dương Diệp..." Đúng lúc này, hồng bào nam tử đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ. Đối với Dương Diệp, hắn là không xa lạ gì, đây chính là chủ nhân của hắn, cũng chính là La Tuấn đại địch. Chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp thì đã đạt được cửu trọng kiếm ý!

Cửu trọng kiếm ý!

Việc này phải thông tri người chủ, không thì tương lai người chủ vô cùng có khả năng bị Dương Diệp làm trở tay không kịp! Nghĩ vậy, Lăng Thiên Vũ cũng không chờ Dương Diệp hồi phục, lập tức tay trái đi phía trước chợt rạch một cái, một đạo không gian liệt phùng xuất hiện ở trước mặt hắn. Hắn mới vừa muốn tiến vào đạo kia không gian liệt phùng, 4 đạo kiếm quang liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

Lăng Thiên Vũ kinh hãi, lúc này muốn đi vào không gian liệt phùng, đã không kịp. Dầu gì cũng là Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả, phản ứng không chậm, lập tức quả quyết bỏ qua tiến nhập không gian liệt phùng. Mà là tay trái hướng phía trước tìm tòi, thi triển ra không gian lồng giam. Kia 4 đạo kiếm quang bị không gian lồng giam tù ở, nhưng chỉ là một cái chớp mắt, 4 đạo kiếm quang liền trực tiếp đánh bể hàng rào không gian, sau đó trong mắt của mọi người, tự vậy còn không tỉnh hồn lại Lăng Thiên Vũ trước ngực một thanh tiếp theo một thanh xuyên qua!

"Ngươi, ngươi đã..." Lăng Thiên Vũ kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng hắn không có cơ hội. Tại Dương Diệp dưới sự khống chế, tại trong cơ thể hắn kiếm ý chợt bạo phát ra, trong nháy mắt đã đem kỳ ngũ tạng lục phủ nát bấy, khiến kỳ lập tức nhắm hai mắt lại cùng vả miệng.

Mọi người ngây ra như phỗng, một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả liền chết như vậy?

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, như có điều suy nghĩ.

Mạc Khinh Nguyệt nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt là không chút nào che giấu chấn động cùng kiêng kỵ.

Lục Kiếm Dao còn lại là hai mắt bốc lên quang, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng vui sướng.

Trầm Đằng chờ cây trong mắt người còn lại là tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, người trước mắt này loại không phải là Linh Giả Cảnh sao? Hắn làm sao có thể một kiếm sẽ giết đã là Tôn Giả Cảnh lục phẩm Lăng Thiên Vũ? Còn có, Dương Diệp? Người trước mắt này là kia thế giới loài người cái gọi là cái gì Kiếm Hoàng?

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, hồng bào nam tử thi thể bị bắt vào Cổ sao không gian, sau đó ánh mắt nhìn về phía một bên năm tên hắc bào nhân. Năm tên hắc y nhân tại Lăng Thiên Vũ nói ra Dương Diệp thân phận lúc, liền đã có thối ý. Người có tên, cây có bóng. Dương Diệp mặc dù chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng hắn có thể chém giết Tôn Giả Cảnh cường giả sự đã không phải là bí mật gì.

Hơn nữa đối phương đang lúc bọn hắn trước mặt một kiếm chém giết đã Linh Giả Cảnh lục phẩm Lăng Thiên Vũ, bọn họ làm sao dám tiếp tục ở tại chỗ này? Thế nhưng muốn chạy, cũng đã muộn.

Nguyên bản bọn họ kiềm chế năm tên kim giáp vệ sĩ tại Ân Huyên Nhi điều khiển hạ, bắt đầu trái lại kiềm chế bọn họ.

Có năm tên kim giáp vệ sĩ kiềm chế, Dương Diệp 4 chuôi đạo khí hóa thành 4 đạo kiếm quang ở trong đó không ngừng xuyên toa, không được một hồi, năm tên hắc bào nhân đã bị chém giết. Dương Diệp không có thu cái này năm tên hắc bào thi thể của người, bởi vì quá rác rưởi!

"Trầm Đằng, chạy đi đâu!"

Đúng lúc này, một bên Thụ Cẩn đột nhiên một tiếng lịch uống, tiếp theo thân hình khẽ động, ngăn ở Trầm Đằng trước mặt của. Cùng lúc đó, Thanh Mộc bộ tộc thụ nhân cũng là vội vã xông tới, mang Hòe Mộc bộ tộc bao vây lại.

"Thụ Cẩn, ngươi thật muốn cá chết phá sao?" Trầm Mộc trầm giọng nói.

"Cá chết phá?" Thụ Cẩn cười lạnh nói: "Trầm Đằng, ngươi cảm thấy ngươi Hòe Mộc bộ tộc bây giờ còn có năng lực cùng chúng ta cá chết phá sao?"

"Hòe Mộc bộ tộc!"

Đúng lúc này, Thụ Tâm đột nhiên nói: "Nếu như các ngươi chỉ là tranh đoạt vương vị, nói tới nói lui, chung quy chỉ là chúng ta Thụ Nhân Tộc nội bộ sự tình. Thế nhưng hôm nay các ngươi cũng cấu kết nhân loại huyền giả đi đối phó chúng ta thụ nhân bộ tộc, ngươi Hòe Mộc bộ tộc lẽ nào không nhớ tổ huấn sao?"

"Cấu kết nhân loại?" Trầm Đằng cười ha ha một tiếng, sau đó chỉ vào Dương Diệp Đạo: "Thụ Tâm, lẽ nào ngươi Thanh Mộc bộ tộc sẽ không có cấu kết nhân loại sao? Cũng được, người thắng làm vua người thua làm giặc, hôm nay ta Hòe Mộc bộ tộc là thất bại, nhưng cái này không có nghĩa là ta Hòe Mộc bộ tộc chỉ biết tùy ý ngươi Thanh Mộc bộ tộc tàn sát, cùng lắm thì đại gia lưỡng bại câu thương!"

Thụ Tâm nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp ba người, trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Hòe Mộc bộ tộc thụ nhân nghe, ta biết các ngươi bị Trầm Đằng một hệ đầu độc mới phạm thượng tác loạn. Cây già Vương Cương mới vừa trở về thiên địa ôm ấp, ta không muốn nhiều chế tạo Sát Lục. Cho nên, ta lấy ta Thanh Mộc bộ tộc lịch đại tổ tiên phát thệ, chỉ cần các ngươi buông tha phản kháng, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua, ta chỉ tru diệt Trầm Đằng một hệ!"

Nghe vậy, giữa sân rất nhiều Hòe Mộc bộ tộc có chút thụ nhân có chút ý động.

Nhìn thấy một màn này, Trầm Đằng biến sắc, vội vàng nói: "Hòe Mộc bộ tộc nghe, trên tay các ngươi có thể là có thêm vô số Thanh Mộc bộ tộc tiên huyết, các ngươi nghĩ Thanh Mộc bộ tộc sẽ bỏ qua các ngươi sao? Các ngươi nếu là hiện tại buông tha phản kháng, chờ nàng trở thành thụ nhân Vương, triệt để nắm giữ Thụ Nhân Tộc sau, đến lúc đó chính là của các ngươi tử kỳ!"

Nghe được Trầm Đằng nói, Hòe Mộc bộ tộc rất nhiều lúc trước ý động thụ nhân lại bắt đầu do dự.

Đúng lúc này, một bên trôi nổi tại Dương Diệp trước mặt 4 chuôi đạo khí đột nhiên động. 4 chuôi đạo khí hóa thành bốn đạo lưu quang hướng phía Trầm Đằng bắn nhanh đi. Người sau kinh hãi, vô số đằng thừng hướng phía 4 chuôi đạo khí lồng đi. Bất quá cái này đằng thừng cũng không thể đủ ngăn cản Dương Diệp 4 chuôi đạo khí, tại 4 chuôi đạo khí kiếm sắc bén phong hạ, hầu như không có chút nào trở ngại, những thứ kia đằng thừng liền hóa thành vô số chặn.

Tiếp theo, 4 đạo kiếm quang không ngừng tại Trầm Đằng kia thân thể to lớn thượng hoa động đến.

Hai hơi thở sau, 4 chuôi đạo khí về tới Dương Diệp trước mặt.

Trầm Đằng to lớn hai mắt chặt chẽ nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt là vô tận vẻ oán độc, còn có vô tận kinh khủng. Lại qua hai hơi thở, đột nhiên 'Oanh' một tiếng, Trầm Đằng trong mắt của mọi người nổ ra.

Dương Diệp nhìn lướt qua bên cạnh những thứ kia trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi Hòe Mộc bộ tộc thụ nhân, sau đó đối một bên còn đang khiếp sợ Thụ Tâm, Đạo: "Thụ Tâm cô nương, ngươi bây giờ có thể chiêu hàng. Ta nghĩ, bọn họ cũng sẽ không tại có ý tưởng khác." Dương Diệp nghĩ, hắn bị người ta Thanh Mộc bộ tộc thật là tốt chỗ, hẳn là phải ra khỏi điểm lực, hơn nữa, trong lòng hắn còn có một tia hổ thẹn...

Thụ Tâm nhìn Dương Diệp liếc mắt, đáng tiếc Dương Diệp mang áo choàng, nàng không nhìn thấy Dương Diệp nội dung. Đạo: "Đa tạ!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm tư. Nàng biết, từ đó về sau, Dương Diệp chân chính muốn một bước lên trời. Kiếm

Hoàng thời đại, chân chính muốn lại tới.

"Dương Diệp, ngươi bây giờ là không phải là đã đạt được Tôn Giả Cảnh?" Lục Kiếm Dao chạy tới Dương Diệp bên cạnh, hưng phấn hỏi. Có lẽ là quá hưng phấn, lại có lẽ là nguyên nhân khác, Lục Kiếm Dao không có ở kêu Dương Diệp Diệp Dương.

Dương Diệp không trả lời Lục Kiếm Dao vấn đề, chỉ là cười cười, sau đó nhìn thoáng qua một bên Mạc Khinh Nguyệt, Đạo: "Mạc cô nương, chúng ta nói chuyện?"

Mạc Khinh Nguyệt thân thể cứng đờ. Nhận thấy được Mạc Khinh Nguyệt trạng huống, Lục Kiếm Dao vội vàng nói: "Khinh Nguyệt, đừng lo lắng, hắn mặc dù có thời điểm rất xấu, nhưng thông thường thời điểm là tuyệt đối sẽ không chủ động trêu chọc người khác. Hắn sẽ không giết ngươi diệt khẩu."

Dương Diệp khóe miệng giật một cái.

Mạc Khinh Nguyệt lộ ra cái dáng tươi cười, gật đầu.

Một chỗ hẻo lánh chỗ, Mạc Khinh Nguyệt cùng Dương Diệp chậm rãi đi tới.

"Ta là nên gọi ngươi Kiếm Hoàng Dương Diệp, còn là là Diệp Dương, hay hoặc giả là Biểu ca?" Mạc Khinh Nguyệt phá vỡ trầm mặc.

Dương Diệp dừng bước, nghiêng đầu nhìn cô gái trước mắt, Đạo: "Ngươi biết thân phận của ta?"

Mạc Khinh Nguyệt gật đầu, Đạo: "Tại ngươi đánh chết Mạc Khinh Ngữ lúc, ta Mạc gia cũng đã hoài nghi ngươi là ta Mạc gia của người. Bởi vì Mạc Khinh Ngữ trên người có ta Mạc gia cường giả lưu lại truy hồn ấn, ngươi giết nàng, theo đạo lý mà nói, cái này truy hồn ấn hẳn là khắc ở linh hồn ngươi thượng, thế nhưng không có. Chỉ hai cái giải thích, đầu tiên là thực lực ngươi quá mạnh mẽ, xóa đi cái này truy hồn ấn. Thế nhưng lấy ngươi lúc đầu thực lực, hiển nhiên còn làm không được. Thứ nhì là ngươi là ta Mạc gia của người, bởi vì... Này truy hồn ấn đối với ta Mạc gia người vô ích."

"Sau đó các ngươi bắt đầu điều tra ta?" Dương Diệp Đạo.

Mạc Khinh Nguyệt gật đầu, Đạo: "Nếu như ngươi bình thường nói, ta Mạc gia nhất định sẽ phái cường giả giết ngươi, bởi vì Mạc Khinh Ngữ là ta Mạc gia thiên tài, ngươi giết nàng, tính là ngươi là hôm nay Mạc gia gia chủ tư sinh tử cũng phải chết. Thế nhưng ngươi bất bình dùng, ngươi là một cái so Mạc Khinh Ngữ còn có yêu nghiệt thiên tài, cho nên, Mạc gia không có phái cường giả đi ra giết ngươi. Mà là bắt đầu điều tra ngươi."

"Sau đó các ngươi tra được?" Dương Diệp Đạo.

Mạc Khinh Nguyệt gật đầu.

"Lúc đầu hại mẫu thân ta cùng ta ngoại tổ mẫu Mạc gia người hôm nay còn đang Mạc gia sao?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Mạc Khinh Nguyệt nheo mắt, một lát, mới nói: "Tại, bọn họ tại Mạc gia thế lực rất lớn."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hồi Mạc gia ah, Thánh Giả di tích, lấy thực lực của ngươi, đi rất khả năng ngay cũng trở về không được. Đồ vật bên trong tuy tốt, thế nhưng cũng muốn lượng sức mà đi mới là." Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

"Ngươi không trở về Mạc gia nhìn sao?" Mạc Khinh Nguyệt đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước, Đạo: "Ta sẽ đi. Thay ta chuyển cáo Mạc gia hôm nay gia tộc, hoặc là có thể chủ sự. Năm đó hại chết ta ngoại tổ mẫu, đồng thời ép mẫu thân ta trốn chết, mặc kệ bọn họ hôm nay tại Mạc gia là địa vị gì, ta đều phải bọn họ nợ máu trả bằng máu. Được rồi, hỏi một câu, hôm nay Mạc gia đầu phục La Tuấn sao?"

Mạc Khinh Nguyệt ngẩn ra, sau đó nói: "Còn không có, La Tuấn phái người theo chúng ta tiếp xúc qua, mặc kệ trong tộc các Đại trưởng lão xuất hiện bất đồng."

"Đáng tiếc, nếu như các ngươi đầu phục La Tuấn thật là tốt biết bao, như vậy ta thì có mượn cớ diệt Mạc gia!" Dương Diệp nói xong câu đó, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Nghe được Dương Diệp nói, Mạc Khinh Nguyệt thân thể mềm mại run lên, nàng biết, Dương Diệp không phải là đang nói đùa, cũng không phải tại đe dọa nàng, hắn là chân chính nghĩ như vậy, đánh như vậy coi là. Đương nhiên, là tối trọng yếu là, nàng nghĩ, Dương Diệp những lời này không phải là vọng ngôn, hắn là tuyệt đối có thể làm được. Tính là hiện tại làm không được, thế nhưng sau này cũng có thể làm được, hơn nữa sẽ không lâu lắm!

Dương Diệp là Mạc gia của người, đối Mạc gia mà nói, đến tột cùng là phúc hay là họa?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 526: Đầu nhập vào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Mộc Cung.

"Lúc này đây ta Thanh Mộc bộ tộc có thể hóa hiểm vi di, đồng thời bình định phản loạn, ít nhiều Huyên nhi ngươi. Chúng ta là hảo tỷ muội, nhiều tạ ơn ta cũng không muốn nói nhiều. Sau này ngươi nếu là có cần ta Thụ Nhân Tộc địa phương, thông báo một tiếng là được." Thụ Tâm ngồi ở do cây mây chế luyện vương vị thượng, đối về phía dưới Ân Huyên Nhi cười nói.

Nghe được Thụ Tâm nói, giữa sân rất nhiều Thụ Nhân Tộc trưởng lão âm thầm gật đầu. Cửu vĩ yêu hồ bộ tộc so Thụ Nhân Tộc mạnh hơn thượng nhiều lắm, nếu như có thể cùng cửu vĩ yêu hồ kết minh, đối hôm nay Thụ Nhân Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện thiên đại hảo sự.

Ân Huyên Nhi cười nói: "Tâm nhi, ngươi chẳng lẽ không cảm tạ hạ ta phu quân sao? Nếu như không phải là hắn, ta cũng không nắm chặt có thể đẩy lùi kia Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả!"

"Không cần cảm tạ, không cần cảm tạ, phải, phải..." Lúc này, Dương Diệp vội vàng nói.

Giữa sân rất nhiều thụ nhân ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, đối với trước mắt người này loại, bọn họ là có hảo cảm, bởi vì đúng là hắn giết Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả cùng Hòe Mộc bộ tộc tộc trưởng, lúc này mới khiến Thanh Mộc bộ tộc hóa hiểm vi di. Có thể nói, nếu như không có trước mắt người này loại, Thanh Mộc bộ tộc dữ nhiều lành ít!

Thụ Tâm ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, đối với Dương Diệp, nàng cũng là tràn đầy hiếu kỳ. Tuổi còn trẻ, cũng đã có thực lực kinh khủng như thế, hơn nữa còn là đương thời Kiếm Hoàng, nhân loại xuất hiện loại thiên tài này, đối yêu tộc mà nói, cũng không biết là phúc còn là họa. Trầm mặc một hồi, Tô Tâm nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi, sau đó đối về bên cạnh Thụ Cẩn gật đầu, người sau thoáng chần chờ hạ, đó là gật đầu xoay người rời đi.

Không được một hồi, Thụ Cẩn về tới giữa sân, chỉ là lần này trong tay nàng nhiều một cái màu xanh biếc bình nhỏ.

Khi thấy cái này bình nhỏ, giữa sân rất nhiều cây người biến sắc, có người tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng là lại là bị Thụ Cẩn cho hung hăng trừng trở lại.

Thụ Tâm đưa qua bình nhỏ, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, Đạo: "Dương công tử, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, phương diện này có tam giọt 'Sinh Mệnh Chi Thủy' là ta Thụ Nhân Tộc nho nhỏ tâm ý, mong rằng Dương công tử khác cự tuyệt."

Sinh Mệnh Chi Thủy!

Một bên Ân Huyên Nhi sắc mặt động dung, Đạo: "Tâm nhi, ngươi thật là bỏ được a! Dĩ nhiên bắt ngươi Thụ Nhân Tộc cận lần 'Thanh Mộc Chi Linh' trân quý Sinh Mệnh Chi Thủy vội tới người kia. Ta đều có chút ghen tỵ đây!"

"Huyên nhi nếu là muốn, đợi ta tại đưa Huyên nhi ngươi một giọt chính là!" Thụ Tâm cười nói.

Ân Huyên Nhi lắc đầu, Đạo: "Thứ này 1000 năm mới có 10 giọt, đối với ngươi Thụ Nhân Tộc vô cùng trân quý, ta tốt như vậy ý tứ tìm ngươi muốn? Dù sao cũng ngươi đưa cho hắn chẳng khác nào đưa cho ta, ta cùng với hắn tuy hai mà một!" Nói, trực tiếp thay Dương Diệp cầm lấy cái kia lục sắc cái chai, sau đó không ngừng đánh giá.

Dương Diệp Đạo: "Sinh Mệnh Chi Thủy? Có thể đề thăng người thực lực?"

Ân Huyên Nhi liếc một cái Dương Diệp, Đạo: "Thứ này tuy rằng không thể đề thăng thực lực, thế nhưng so đề thăng thực lực đồ vật trân quý nhiều. Có thứ này tại, sau này mặc kệ bị nặng hơn thương, cho dù là kinh mạch toàn thân hoặc là cốt cách nát hết, chỉ cần ăn vào một giọt, ngươi là có thể lập tức khôi phục."

"Tốt như vậy?" Dương Diệp không thể bình tĩnh. Nguyên bản bởi vì 'Thanh Mộc Chi Linh' một duyên cớ, hắn vẫn muốn cự tuyệt, thế nhưng hiện tại, ai cự tuyệt người đó chính là đầu đất a!

"Được rồi, Dương công tử, Thụ Tâm có một chuyện muốn nhờ!" Thụ Tâm đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung 'Lộp bộp' một tiếng, thầm nghĩ tới.

Cũng không chờ Dương Diệp cự tuyệt hoặc là đáp ứng, Thụ Tâm lên đường: "Thanh Mộc Chi Linh là ta Thụ Nhân Tộc chí bảo, đối với ta Thụ Nhân Tộc cực kỳ trọng yếu. Cho nên, xin hãy Dương công tử có thể trả Thanh Mộc Chi Linh. Dương công tử đối với ta Thụ Nhân Tộc có đại ân, nếu như Dương công tử có yêu cầu gì, ngoại trừ Thanh Mộc Chi Linh bên ngoài, chỉ cần ta Thụ Nhân Tộc có thể làm được, định sẽ không chối từ. Bái thác!" Nói xong, đối về Dương Diệp dịu dàng thi lễ.

Trong cung điện tất cả thụ nhân ánh mắt đều nhìn về Dương Diệp.

Ân Huyên Nhi cũng không có tại thưởng thức kia 'Sinh Mệnh Chi Thủy;, ánh mắt cũng là đầu đến rồi Dương Diệp trên người của.

Dương Diệp cười khổ cười, hắn chuyện lo lắng nhất xảy ra. Đạo: "Thụ Tâm cô nương, thành thật mà nói, cái này Thanh Mộc Chi Linh mặc dù là một cái tốt, đối với ta cũng có dùng, thế nhưng ta còn thật không có vô sỉ đến chiếm đoạt nó tình trạng. Trước khi ngươi cũng thấy đấy, là chính nó chạy đến trong thân thể ta mặt, ta muốn nói là, không phải là ta không trả lại cho ngươi, mà là Thanh Mộc Chi Linh chính nó không muốn đi ra."

Tô Tâm chân mày to cau lại, mà cái khác Thụ Nhân Tộc ánh mắt thay đổi có chút bất thiện. Hiện tại chúng nó trong lòng chỉ có một ý niệm, đó chính là trước mắt cái này nguyên bản nhìn qua đĩnh thuận mắt của người loại mạnh hơn chiếm Thanh Mộc Chi Linh!

Dương Diệp Đạo: "Ta biết các ngươi không tin, thế nhưng sự thực chính là như vậy." Dương Diệp lúc này cũng có chút buồn bực, quả thực, cho dù ai bị người cho rằng là cường đạo cũng sẽ không dễ chịu. Hắn biết, Thanh Mộc Chi Linh sở dĩ đợi tại trong cơ thể hắn, chủ nếu là bởi vì coi trọng tiểu vòng xoáy. Thế nhưng vấn đề là hắn không có biện pháp cùng cái này thụ nhân nói a!

Nghe được Dương Diệp gần đây hồ vô lại mà nói, giữa sân rất nhiều cây người đã khí phẫn điền ưng, nếu như không phải là Dương Diệp giúp đỡ qua bọn họ, nếu như không phải là cố kỵ Dương Diệp thực lực, sợ rằng rất nhiều cây người đã động thủ.

"Tâm nhi, hắn nói, chắc là thực sự!" Lúc này, Ân Huyên Nhi đột nhiên nói.

Thụ Tâm không hiểu nhìn về phía Ân Huyên Nhi.

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Là bởi vì nguyên nhân của nó sao?"

Dương Diệp biết Ân Huyên Nhi chỉ là cái gì, lập tức gật đầu.

Ân Huyên Nhi nhìn về phía Thụ Tâm, Đạo: "Tâm nhi, ngươi khả năng thực sự nếu không trở lại. Ta có thể bảo chứng, không phải là hắn muốn tham ngươi cái này Thanh Mộc Chi Linh. Về phần nguyên nhân gì, hắn khả năng không trở về nói cho ngươi biết, ta, ta cũng không sẽ nói cho ngươi biết, không thì, hắn nhất định sẽ giết ta. Thực sự xin lỗi, ta cũng không nghĩ tới sự tình sẽ như vậy!"

Thụ Tâm khổ sở cười, nếu như Ân Huyên Nhi không phải là của nàng bạn tốt, nàng cũng hoài nghi hai người kết phường dâng lên lừa gạt Thanh Mộc Chi Linh. Nàng đúng là vẫn còn tín nhiệm Ân Huyên Nhi, hơn nữa, trực giác nói cho nàng biết, trước mắt cái này gọi là Dương Diệp cũng không phải loại người như vậy. Tuy rằng ở chung không lâu sau, thế nhưng nàng biết, đối phương là một cái rất kiêu ngạo người, nếu quả thật là chiếm đoạt Thanh Mộc Chi Linh, đối phương tuyệt đối sẽ không cùng nàng giải thích nhiều như vậy!

Chỉ là, lẽ nào Thanh Mộc bộ tộc chí bảo sẽ như thế chắp tay đưa người sao? Đừng nói nàng không đồng ý, chỉ sợ sẽ là toàn bộ Thụ Nhân Tộc thụ nhân đều sẽ không đồng ý.

"Ngươi lẽ nào sẽ không bày tỏ một chút sao?" Ân Huyên Nhi trừng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Tuy rằng không là của ngươi bản ý, thế nhưng ngươi cũng có không thể trốn tránh trách nhiệm ah?"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Không phải là ta chơi xấu, tuy rằng hạt châu này quả thật không tệ, đối với ta cũng có rất lớn tác dụng, nhưng nói thật, kia còn không có trân quý đến ta chơi xấu tình trạng. Được rồi, ta quả thực cũng có trách nhiệm. Như vậy đi, Thụ Tâm cô nương, ngươi nói cái giá, ta mua hạt châu này ah."

"Mua?" Thụ Cẩn tức giận vô cùng, căm tức nhìn Dương Diệp Đạo: "Hạt châu này thế nhưng thiên địa linh vật, dùng tiền mua thiên địa linh vật? Thật là buồn cười, ngươi biết cái gì gọi là thiên địa linh vật sao? Ngươi biết cái gì gọi là thiên địa linh vật sao?"

"Ta biết." Dương Diệp gật đầu, đàng hoàng nói. Hắn đương nhiên biết, trong cơ thể hắn thì có ba loại thiên địa linh vật, hắn làm sao sẽ không biết?

"Ngươi biết? Ta xem ngươi không biết!" Thụ Cẩn cả giận nói: "Mỗi một loại thiên địa linh vật đều là thiên địa này sủng nhi, bọn họ trân quý trình độ, căn bản không phải ngươi có thể tưởng tượng, ngươi..."

Nói đến đây, Thụ Cẩn thanh âm đột nhiên hơi ngừng, kinh ngạc nhìn trước mắt Dương Diệp, phải nói là nhìn Dương Diệp hai bàn tay kia một đoàn Hỏa Diễm cùng một Đạo tử sắc điện lưu.

"Oanh!"

Một đạo cuồng phong ở trong sân lăng không mà hiện, Cửu U Kiếm Vũ xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

Ba loại thiên địa linh vật!

Giữa sân tất cả thụ nhân ngây người như phỗng nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp Đạo: "Ngươi xem, ta thực sự biết. Ta không phải là tại như các ngươi giải thích cái gì, chỉ là muốn nói cho các ngươi biết, các ngươi cái này Thanh Mộc Chi Linh tuy rằng trân quý, nhưng là thật còn không có trân quý đến khiến ta cần chơi xấu đích thủ đoạn tới chiếm đoạt tình trạng. Ta biết, lần này là ta đuối lý, các ngươi nói đi, muốn thế nào khả năng buông tha hạt châu này. Nếu như các ngươi thực sự không buông tha, thành thật mà nói, ta chỉ có thể chạy thoát."

"Ngươi..." Thụ Cẩn tức giận thân thể thẳng run.

Tô Tâm khoát tay áo, Đạo: "Quên đi, Dương công tử thực lực siêu quần, ta Thụ Nhân Tộc đắc tội không nổi Dương công tử, cái này Thanh Mộc Chi Linh sẽ đưa cho Dương công tử. Coi như báo trước khi Dương công tử cứu ta Thụ Nhân Tộc ân tình ah!" Nếu như là những người khác, nàng đương nhiên không sẽ chủ động đưa lên viên này Thanh Mộc Chi Linh, thế nhưng đối với Dương Diệp, nàng không có biện pháp, một chút biện pháp chưa từng.

Dương Diệp lúc trước chém giết Trầm Đằng một màn kia, nàng có thể vẫn luôn chưa nhớ!

Nghe được Thụ Tâm nói như vậy, Dương Diệp ngược là có chút ngượng ngùng. Không có biện pháp, sau cùng hắn chỉ có thể nhìn hướng Ân Huyên Nhi, hy vọng đối phương có thể nghĩ biện pháp đi ra.

Ân Huyên Nhi liếc một cái Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Thụ Tâm, chỉ vào Dương Diệp, Đạo: "Tâm nhi, ngươi nghĩ thực lực của hắn làm sao?"

Thụ Tâm ngẩn ra, lập tức nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm tư một chút, sau đó nói: "Rất mạnh, ta nghĩ, tại yêu tộc trong, chỉ sợ cũng không có mấy người có thể cùng hắn chống lại."

Ân Huyên Nhi cười cười, sau đó nhìn chung quanh hạ chung quanh thụ nhân, Đạo: "Hắn là đương đại Kiếm Hoàng, thiên phú của hắn, so với vạn năm trước Kiếm Tông tổ sư mạnh hơn vài phần. Ta dám cam đoan, trong tương lai không lâu sau, hắn nhất định có thể dường như năm đó Kiếm Tông tổ sư vậy, đả biến thiên hạ vô địch thủ. Chư vị, Thanh Mộc Chi Linh quả thực trân quý, thế nhưng kia chung quy chỉ là vật chết. Các ngươi nghĩ là một cái tương lai siêu cấp cường giả nhân tình trân quý, còn là Thanh Mộc Chi Linh cái này vật chết trân quý?"

Xung quanh thụ nhân trầm mặc, nếu như không phải là trước khi tận mắt đến Dương Diệp trong nháy mắt liền đánh chết Trầm Đằng, bọn họ nhất định là sẽ không tin tưởng Ân Huyên Nhi nói. Thế nhưng hiện tại, không thể phủ nhận, trước mắt người này loại rất mạnh, là tối trọng yếu là hắn còn rất trẻ, mới chừng hai mươi tuổi!

Ân Huyên Nhi nhìn về phía Thụ Tâm, Đạo: "Tâm nhi, ngươi phải hiểu được một điểm, Thụ Nhân Tộc không có Hoàng Giả Cảnh cường giả!"

Nghe vậy, Thụ Tâm cả người run lên, nàng minh bạch Ân Huyên Nhi ý tứ. Tại thiên hạ này gần đại loạn thế giới, một cái tộc quần không có Hoàng Giả Cảnh cường giả, vừa không có thế lực cường đại hoặc là siêu cấp cường giả bảo hộ ý vị như thế nào? Ý nghĩa tùy thời có thể sẽ bị người khác tiêu diệt, hoặc là bị thế lực khác nô dịch!

Thụ Tâm trầm mặc.

Đúng lúc này, một đạo màu xanh biếc hào quang tự Dương Diệp trong cơ thể chậm rãi tràn ra, nhìn thấy đạo này lục sắc hào quang, Thụ Tâm trên mặt lộ ra vẻ kích động, bởi vì đây là Thanh Mộc Chi Linh đang chủ động cùng nàng câu thông. Phải biết rằng, chính là cái này Thanh Mộc Chi Linh tại bà nội nàng trong tay lúc, Thanh Mộc Chi Linh đều rất ít cùng bà nội nàng câu thông.

Một lát, Thụ Tâm ánh mắt lộ ra nồng đậm vẻ khiếp sợ.

Làm lục sắc hào quang sau khi biến mất, Thụ Tâm không có ở do dự chút nào, lập tức nói: "Dương công tử, ta nghĩ khiến ta Thụ Nhân Tộc đầu nhập vào ngươi, xin hãy Dương công tử không muốn cự tuyệt!"

"Ách!"

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Không chỉ có Dương Diệp, chính là Ân Huyên Nhi còn có giữa sân vô số thụ nhân đều ngây ngẩn cả người.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 527: Vong giả sa mạc

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đầu nhập vào ta?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Thụ Tâm gật đầu, Đạo: "Dương công tử, ngươi lúc trước cũng nhìn thấy, Đỉnh Hán Đế Quốc đã đang đánh ta Thụ Nhân Tộc chủ ý, ta Thụ Nhân Tộc thực lực hôm nay, căn bản không cách nào cùng Đỉnh Hán Đế Quốc chống lại. Hơn nữa thiên hạ này sẽ đại loạn, Nhân Tộc cùng Yêu Tộc trong lúc đó, nhất định có đánh một trận. Chúng ta Thụ Nhân Tộc căn cứ địa không phải là tại Yêu Vực, Đỉnh Hán Đế Quốc nếu như đối phó chúng ta, chúng ta căn bản vô lực chống lại. Phóng nhãn thiên hạ, cũng chỉ có Dương công tử có thể cùng người nọ Hoàng La tuấn chống lại."

Thụ Tâm đột nhiên làm như vậy, ngược lại không phải là xung động, chủ yếu là hai cái nguyên nhân, thứ một nguyên nhân là Thanh Mộc Chi Linh duyên cớ, lúc trước giao lưu trong, tuy rằng Thanh Mộc Chi Linh biểu đạt còn chưa phải là rất rõ ràng, thế nhưng nàng đã biết, Thanh Mộc Chi Linh là muốn nàng hảo hảo kết giao Dương Diệp; Cái nguyên nhân thứ hai, là bởi vì Dương Diệp bày ra thực lực cùng tiềm lực. Nàng tin tưởng, người này tương lai nhất định sẽ một bước lên trời, tại cộng thêm Ân Huyên Nhi đối Dương Diệp thái độ, điều này làm cho nàng quyết định đánh cuộc một cái!

Nghe được Tô Tâm nói, nguyên bản những thứ kia muốn nói lời phản đối Thụ Nhân Tộc trưởng lão trầm mặc. Đều là thành tinh thụ nhân, bọn họ tự nhiên biết Thụ Tâm nói là thật hay giả. Thụ Nhân Tộc quả thực cần tìm một núi dựa cường đại, mà cũng không biết cái này Dương Diệp thế lực phía sau là cường còn chưa phải cường!

"Thụ Tâm cô nương quả thật muốn đầu nhập vào ta?" Dương Diệp Đạo.

Thụ Tâm gật đầu, Đạo: "Đại sự như thế, Thụ Tâm sao dám đùa giỡn?"

"Không hối hận?"

"Không hối hận!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, cây kia tâm cô nương ngươi lập tức liền chuẩn bị một chút, sau đó mang Thụ Nhân Tộc tất cả thụ nhân di chuyển đến Nam Vực ah." Dương Diệp đương nhiên sẽ không cự tuyệt, Thụ Nhân Tộc mặc dù không có Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nhưng cổ thế lực này cũng cũng không có thể khinh thường. Dù sao cũng càng nhiều càng tốt!

"Di chuyển?" Thụ Tâm ngẩn người.

"Đương nhiên!" Dương Diệp Đạo: "Nếu để cho La Tuấn đã biết các ngươi đầu nhập vào ta, ngươi nghĩ hắn sẽ bỏ qua các ngươi sao? Tại đây Trung Vực, nếu là hắn muốn tiêu diệt các ngươi thụ nhân bộ tộc, còn chưa phải là chuyện dễ dàng? Cho nên, các ngươi chỉ di chuyển đến Nam Vực, tới đó, sự an toàn của các ngươi mới có thể có được bảo đảm, bởi vì La Tuấn lúc này thế lực còn không cách nào tại Nam Vực lấy thúng úp voi!"

Thụ Tâm trầm mặc. Toàn bộ Thụ Nhân Tộc di chuyển, liền ý nghĩa bọn họ muốn buông tha địa bàn của mình. Có thể tưởng tượng, hội này đưa tới bao nhiêu phiền phức, bao nhiêu thụ nhân mâu thuẫn thậm chí là phản đối. Một cái làm không tốt, còn có thể có thể mới vừa ổn định thế cục xuất hiện náo động!

"Có lẽ, chúng ta có thể đầu nhập vào Đỉnh Hán Đế Quốc, như vậy, chúng ta cũng không cần di chuyển." Đúng lúc này, giữa sân một gã thụ nhân đột nhiên nói.

Nghe vậy, rất nhiều thụ nhân có chút ý động.

Nhìn thấy một màn này, Ân Huyên Nhi thầm nghĩ không xong, quả nhiên, chỉ thấy Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Đầu nhập vào Đỉnh Hán Đế Quốc? Như vậy cũng tốt, bởi vì cứ như vậy, viên kia Thanh Mộc Chi Linh ta mượn tâm an lý đắc."

Thụ Tâm biến sắc, mà bên cạnh nàng cây tĩnh còn lại là cả giận nói: "Dương Diệp, ngươi là có ý gì!"

"Oanh!"

U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở Dương Diệp tay của trung, Dương Diệp quét bốn phía liếc mắt, Đạo: "Đối đãi bằng hữu, ta rất nhân từ, thế nhưng đối đãi địch nhân, ta cũng rất tàn nhẫn. Nếu như các ngươi tuyển chọn làm địch nhân của ta, các ngươi tin hay không, ta hiện tại liền nhất bả đem cái này Hám Thiên Sơn tất cả cây cối đốt cái tinh quang?"

"Ngươi dám!"

Thụ Cẩn cùng chung quanh thụ nhân căm tức Đạo, đều là chuẩn bị động thủ.

Đúng lúc này, Dương Diệp sau lưng cái hộp kiếm nội đột nhiên bay ra một thanh Kiếm, Kiếm tại nơi Thụ Cẩn còn không có phản ứng kịp lúc liền để ở tại nàng nơi mi tâm, Thụ Cẩn hoảng hốt, chỉ thấy Dương Diệp lạnh lùng nói: "Ngươi coi như là cái thứ gì? Cũng xứng ở trước mặt ta hô to gọi nhỏ? Có tin ta hay không một kiếm giết ngươi? Nếu như không tin, vậy ngươi ngay nói một chữ, chỉ cần ngươi ở đây nói một chữ, ta lập tức sẽ giết ngươi, ngươi phải thử một chút ta dám hay là không dám?"

Tất cả thụ nhân ngây dại. Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới lúc trước còn hòa hòa khí khí Dương Diệp đột nhiên liền thay đổi như thế lệ khí, càng không có nghĩ tới Dương Diệp cũng dám tại thụ nhân vương cung ra tay với Thụ Nhân Tộc, hắn lẽ nào sẽ không sợ bị Thụ Nhân Tộc vây công sao?

Thụ Cẩn cũng ngây dại, nàng thế nào cũng không nghĩ tới trước mắt cái này Dương Diệp cũng dám động thủ, nhưng lại lớn lối như vậy, đây chính là Thụ Nhân Tộc địa bàn, mà không phải Nam Vực a!

Bị Dương Diệp làm trò đông đảo Thụ Nhân Tộc mặt uy hiếp như vậy, Thụ Cẩn sắc mặt tức giận hắng giọng, thế nhưng nhưng cũng không dám nói một chữ, chỉ có thể căm tức nhìn Dương Diệp, dường như muốn dùng ánh mắt giết Dương Diệp thông thường.

"Dương công tử, xin hãy thủ hạ lưu tình!" Lúc này, Thụ Tâm khẽ thở dài một tiếng, nàng cũng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp cũng dám trực tiếp tại thụ nhân vương cung động thủ. Lúc này nàng đột nhiên phát hiện, nếu như Dương Diệp động thủ thật, Thụ Nhân Tộc có thể giết được hắn sao? Đáp án là cho dù có thể giết được hắn, sợ rằng Thụ Nhân Tộc tôn cấp cường giả biết xóa Cửu thành. Hơn nữa tiền đề còn phải là Ân Huyên Nhi không ra tay giúp bất kỳ bên nào.

Một câu đơn giản mà nói, xuất thủ chính là cục diện lưỡng bại câu thương, thậm chí làm không tốt, chính là Thụ Nhân Tộc tộc diệt kết cục.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thụ Tâm, tâm niệm vừa động, để tại Thụ Cẩn mi tâm Kiếm bay trở về cái hộp kiếm nội, Đạo: "Thụ Tâm cô nương, đầu nhập vào ta, là ngươi Thụ Nhân Tộc tự mình nói ra yêu cầu, cũng không phải ta cưỡng cầu. Điểm ấy, các ngươi muốn biết rõ ràng. Đệ nhị, tuy rằng ta đối với ngươi môn có chút áy náy, thế nhưng cái này áy náy xuất xứ từ với các ngươi là bằng hữu ta điều kiện tiên quyết, nếu như các ngươi tuyển chọn làm địch nhân của ta, như vậy ta chỉ có thể nói đại gia sinh tử các an thiên mệnh!"

Thụ Tâm lắc đầu, Đạo: "Dương công tử nói đùa, kia La Tuấn cùng Hòe Mộc bộ tộc cấu kết, thiếu chút nữa diệt ta Thanh Mộc bộ tộc, ta Thanh Mộc bộ tộc làm sao có thể đầu nhập vào hắn? Tính là đầu nhập vào hắn, chỉ sợ hắn cũng sẽ không tin đảm nhiệm ta thụ nhân bộ tộc, ta Thụ Nhân Tộc kết cục, chỉ sợ cũng chỉ bị hắn cho rằng pháo hôi tới hi sinh. Lúc trước Dương công tử nói khiến bọn ta di chuyển Nam Vực, ta suy nghĩ một chút, ta quyết định nghe Dương công tử, ít ngày nữa ta để nguyện ý đi với ta Nam Vực Thụ Nhân Tộc di chuyển, Dương công tử, ngươi xem coi thế nào?"

"Ngươi thực sự quyết định?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Thụ Tâm gật đầu.

Dương Diệp Đạo: "Ta hứa hẹn, chỉ cần ngươi Thụ Nhân Tộc không phụ ta, ta liền quyết không phụ ngươi Thụ Nhân Tộc."

"Một lời đã định!" Thụ Tâm Đạo.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Ta hứa hẹn trôi qua, liền tuyệt không sẽ nuốt lời. Thụ Tâm cô nương, các ngươi đến rồi Nam Vực sau, đi Thập Vạn Đại Sơn tìm thú hoàng, hắn sẽ an bài cho các ngươi mới ở lại địa. Nếu như, ta nói nếu như, nếu như ngày sau Nam Vực không cách nào ngăn chặn La Tuấn, ta sẽ nhường các ngươi đi trước Yêu Vực. Đương nhiên, ta hy vọng nếu như đến lúc đó có cần ngươi Thụ Nhân Tộc xuất lực giờ địa phương, các ngươi không muốn cự tuyệt!"

"Ngươi có thể để cho chúng ta đi Yêu Vực?" Thụ Tâm kinh ngạc nói. Yêu Vực là cực kỳ tính bài ngoại, cũng là cực kỳ khinh thường Yêu Vực ra Yêu Tộc, bởi vì Yêu Vực ra rất nhiều yêu thú đầu phục nhân loại, trở thành loài người Tọa Ký, hoặc là bị loài người nô dịch. Cho nên, cái khác vực Yêu Tộc căn bản khác muốn tiến vào Yêu Vực. Mà Dương Diệp lại còn nói có thể làm cho bọn họ tiến nhập Yêu Vực, điều này làm cho hắn kinh ngạc hơn lại có chút hoài nghi.

"Tâm nhân huynh cái này cũng không biết ah!" Lúc này, Ân Huyên Nhi Đạo: "Hắn cùng với Yêu Vực Yêu Hoàng nữ nhi có thể là sinh tử bằng hữu, tiểu gia hỏa kia đối với hắn thế nhưng nói gì nghe nấy. Hơn nữa, Yêu Hoàng cũng nhận rồi hắn. Biết hắn như thế minh mục trương đảm đối địch với Đỉnh Hán Đế Quốc mà còn chưa có chết sao? Bởi vì Yêu Hoàng tự mình đứng ra đã cảnh cáo thế giới loài người Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế lực kia Hoàng Giả Cảnh cường giả dám ra tay với hắn, Yêu Hoàng liền giết ai!"

"Quả thật?" Thụ Tâm hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Huyên nhi nói có chút khuếch trương, nhưng đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, cho các ngươi tiến nhập Yêu Vực, cũng còn là không có vấn đề gì."

Thụ Tâm trên mặt lộ ra dáng tươi cười, nàng biết, quyết định của nàng không có sai. Dương Diệp mặc dù là nhân loại, thế nhưng là một cái người đặc biệt loại, bởi vì hắn cùng Yêu Hoàng quan hệ tốt. La Tuấn đồng dạng cũng là nhân loại, thế nhưng La Tuấn chú nhất định phải trở thành ngày sau yêu tộc địch nhân. Tuy rằng nàng biết Yêu Vực Yêu Tộc chướng mắt Thụ Nhân Tộc, thế nhưng nàng cũng không muốn giúp đỡ La Tuấn đối địch với Yêu Tộc.

Nói chung, đầu nhập vào Dương Diệp so đầu nhập vào La Tuấn đạt được chỗ tốt nhiều hơn nhiều, phải biết rằng, không có Yêu Tộc phải không nghĩ hồi Yêu Vực, chỗ đó, mới chính thức chính là bọn hắn nhà!

Khi biết Dương Diệp có thể làm cho bọn họ trở lại Yêu Vực sau, Thụ Nhân Tộc đó là tại cũng không có thụ nhân phản đối đầu nhập vào Dương Diệp. Kế tiếp trong vòng một ngày, Thụ Tâm lập tức an bài Thụ Nhân Tộc hướng Nam Vực rút lui khỏi. Mới đầu có chút thụ nhân rất để. Chế, thậm chí không muốn, bất quá tại Thụ Tâm thiết huyết dưới áp chế, cái này để. Chế thụ nhân không thì nguyện ý rút lui khỏi, chính là trực tiếp tiêu thất.

Đợi Thụ Tâm triệt để nắm giữ Thụ Nhân Tộc sau, Dương Diệp cùng Ân Huyên Nhi còn muốn Lục Kiếm Dao đám người liền tiếp tục lên đường.

Một ngày sau.

Trên đường, nhìn một mực trầm mặc ít nói Lục Kiếm Dao, Dương Diệp Vấn Đạo: "Thế nào hôm nay trầm mặc không nói, ngươi bình thường có thể không phải như thế a!"

Lục gia dao nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc một lát, sau đó mới nói: "Dương Diệp, ngươi hãy thành thật nói, ngươi có đúng hay không giết Khinh Nguyệt?"

Ách, nguyên lai nữ nhân này dĩ nhiên là vì nguyên nhân này thay đổi trầm mặc ít nói, Dương Diệp cười khổ lắc đầu, Đạo: "Ngươi thế nào nghĩ như vậy?"

"Ta biết, nàng đã biết thân phận của ngươi, ngươi sợ nàng bại lộ thân phận của ngươi, cho nên ngươi sẽ giết nàng, đúng hay không?" Lục Kiếm Dao có chút tức giận, tuy rằng rất khắc chế, thế nhưng Dương Diệp vẫn có thể đủ cảm giác được.

"Ta không có giết nàng, nàng về nhà!" Dương Diệp đây coi như là làm ra cái giải thích.

"Hô!"

Lục Kiếm Dao nghe vậy, nhất thời thở dài một hơi, lập tức cười nói: "Ta chỉ biết, ngươi người này bình thường tuy rằng thủ đoạn độc ác, nhưng tuyệt đối không phải là một cái ưa thích lạm sát kẻ vô tội của người, ngươi là một người tốt, ta quả nhiên không có nhìn lầm người!"

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao, lắc đầu, nữ nhân này, thật là thần kinh đại điều a! Dương Diệp là người tốt sao?

Phá Tinh cùng Phá Không hai người nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc không nói, khi biết Dương Diệp một kiếm miểu sát tôn cấp Trầm Đằng sau, hai người bọn họ rất rõ ràng, người trước mắt này loại không là bọn hắn có thể đắc tội.

"Ngươi liền tin tưởng ta như vậy?" Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao, nhạt thanh hỏi.

"Đương nhiên, ngươi người này mặc dù có chút háo sắc, thế nhưng còn không đến mức nói dối gạt người!" Lục Kiếm Dao đương nhiên Đạo.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến!

"Ha ha..." Một bên Ân Huyên Nhi tại cũng không nhịn được, phá lên cười.

"Công chúa, chúng ta đến Vong Giả Sa Mạc!"

Đúng lúc này, Ân Huyên Nhi sau lưng Kim Sa đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, phóng nhãn nhìn lại, chân mày cau lại. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 528: Tiến nhập Vong Giả Sa Mạc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bão cát!

Tại cách đó không xa, cuồng phong gào thét, cát bụi tràn ngập, vô số cát bụi bị cuốn lên thiên không, che khuất bầu trời.

"Đây là Vong Giả Sa Mạc?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Ân Huyên Nhi gật đầu, Đạo: "Nơi này là Độc Hạt bộ tộc cùng Xích Vĩ Xà bộ tộc địa bàn, cùng với kia Yêu Tộc một dạng, chúng nó cũng cực kỳ cừu thị nhân loại. Chỉ cần nhân loại tiến nhập cái này phiến sa mạc, cho dù là Tôn Giả Cảnh cường giả, đều là cửu tử nhất sinh."

"Có lợi hại như vậy sao?" Lục Kiếm Dao có chút không tin.

Ân Huyên Nhi thân thủ hút một cái, một viên hòn đá nhỏ rơi vào rồi trong tay nàng, tiếp theo bấm tay bắn ra, hòn đá nhỏ rơi vào xa xa trong sa mạc hạt cát thượng. Tại hòn đá nhỏ vừa tại hạt cát thượng lúc, tại Dương Diệp đám người trong ánh mắt kinh ngạc, một cái màu sắc rực rỡ Tiểu Xà đột nhiên tự kia sa mạc lòng đất chui ra, mang hòn đá kia nuốt vào trong bụng, sau đó lại không vào hạt cát trung, thì dường như không có xuất hiện qua.

Lục Kiếm Dao thang mục kết thiệt Đạo: "Cái này, cái này hạt cát trong có xà?"

Ân Huyên Nhi Đạo: "Cái này phiến trong sa mạc, có vô số xích đuôi xà cùng với con bò cạp, chỉ cần nhân loại bước vào cái này sa mạc, phải nói bất kỳ vật gì bước vào cái này sa mạc, đều sẽ gặp phải sự công kích của bọn họ. Các ngươi thử nghĩ nghĩ, cái này phiến sa mạc lớn như vậy, bên trong có bao nhiêu xích đuôi xà cùng con bò cạp? Cộng thêm chúng nó ngay chúng ta dưới chân, xuất kỳ bất ý dưới tình huống, nếu như đụng tới tôn cấp xích đuôi xà cùng con bò cạp, ngươi nghĩ có thể phòng ngự được sao?"

Nghĩ đến vô số độc xà cùng con bò cạp từ lòng đất toát ra tới công kích tự mình, Lục Kiếm Dao không khỏi da đầu tê dại, Đạo: "Nhiều như vậy bão cát, bay nhất định là không được, nếu không thể bay, chúng ta đây làm sao sống đi?"

Dương Diệp Đạo: "Ân cô nương hẳn là có biện pháp nào ah? Nếu như thực sự không có biện pháp, vậy cũng chỉ có thể một đường giết quá khứ!"

Nghe được Dương Diệp nói, Kim Sa cùng Phá Tinh còn có Phá Không ba người nheo mắt, người này loại, so Yêu Tộc còn muốn bá đạo a!

"Kêu Huyên nhi!" Ân Huyên Nhi trừng Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Có đúng hay không coi trọng Thụ Tâm, sau đó nghĩ vứt bỏ ta?"

Dương Diệp: "..."

"Này, ngươi có điểm lòng xấu hổ có được hay không. Dương Diệp tất cả nói không phải là ngươi phu quân, ngươi còn phu quân phu quân kêu, dầu gì cũng là nữ nhân, rụt rè một điểm không được sao?" Lục Kiếm Dao xem Ân Huyên Nhi rất là không vừa mắt, đặc biệt biết cái này Ân Huyên Nhi là trong truyền thuyết hồ ly tinh sau.

"Thế nào, ghen tỵ?" Ân Huyên Nhi tự tiếu phi tiếu nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao.

"Ta đố kị cái gì!" Lục Kiếm Dao tức giận mặt đỏ rần.

"Huyên nhi cô nương, nếu như ngươi có biện pháp, nói ngay ah. Không thì, chúng ta cũng chỉ có thể một đường giết quá khứ." Dương Diệp đầu có chút đại, hai nàng này người cùng một chỗ, sẽ không yên tĩnh qua.

Ân Huyên Nhi cười cười, sau đó nhìn thoáng qua Kim Sa, người sau hội ý, thân hình khẽ động, khôi phục bản thể, sau đó lóe lên, chui vào sa mạc trong.

"Kim Sa cùng cái này Độc Hạt bộ tộc tộc trưởng có chút giao tình, khiến hắn đi lên tiếng kêu gọi, sau đó khiến chúng ta từ nơi này đi ngang qua một chút, chắc là không có vấn đề. Phu quân, ta giúp ngươi lớn như vậy chiếu cố, ngươi muốn báo đáp thế nào ta đây? Nếu không, khiến ta thay ngươi sinh cái tiểu hài tử ah?" Ân Huyên Nhi trừng mắt nhìn, thẹn thùng nói.

"Không biết cảm thấy thẹn!" Lục Kiếm Dao hừ một câu.

"Thực sự phải cho ta sinh tiểu hài tử?" Dương Diệp không có giống như trước nữa vậy có chút, ngược lại là nhìn thẳng Ân Huyên Nhi, rất nghiêm túc hỏi.

Ân Huyên Nhi ngẩn ra, hiển nhiên là bị Dương Diệp phản ứng cho làm cho có chút trở tay không kịp, bất quá rất nhanh, nàng liền khôi phục tâm tình, ngượng ngập nói: "Đương nhiên, ta đối phu quân thế nhưng cuồng dại một mảnh đây."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tốt, nếu như vậy, vậy chờ có thời gian chúng ta chỉ làm tiểu hài tử ah!" Một mặt lui về phía sau, sẽ chỉ làm hồ ly tinh này được một tấc lại muốn tiến một thước, nếu như vậy, còn không bằng chính diện xuất kích. Dù sao cũng hắn tin tưởng đối phương tuyệt đối sẽ không cho hắn sinh tiểu hài tử.

Ân Huyên Nhi: "..."

Dương Diệp không có ở quản Ân Huyên Nhi, hai mắt khép hờ, mang tâm thần chìm vào trong cơ thể. Nhìn Huyền khí trì trong kia miếng lục sắc hạt châu, Dương Diệp khóe miệng lộ ra lướt một cái dáng tươi cười. Không thể không nói, cái này miếng Thanh Mộc Chi Linh cho hắn to lớn giúp đỡ. Bởi vì lúc này hắn, đã là Tôn Giả Cảnh. Hiện tại, chỉ cần Hoàng Giả Cảnh cường giả không ra, hắn một cách tự tin đối mặt đảm nhiệm Hà tôn giả cảnh cường giả!

Hơn nữa đạt được Tôn Giả Cảnh sau, hắn phát hiện, hắn tiểu vòng xoáy nội không gian đã mở rộng đến một cái cực kỳ trình độ kinh khủng. Án hắn phỏng chừng, chí ít có thể trang bị một tòa mười vạn nhân khẩu thành nhỏ, mà kia tử sắc Huyền khí cũng biến thành thâm tử sắc. Trừ lần đó ra, hắn lại thêm hai gã kiếm nô, cũng chính là lúc đầu kia Đinh Tượng cùng Thiên Ma Tông người trưởng lão kia.

Nói cách khác, lúc này kiếm của hắn nô cũng đã có mười vị. Hơn nữa Tiểu Hồng và Tiểu Hắc nhất đẳng kiếm nô tại tiểu trong nước xoáy tốc độ tu luyện cực kỳ kinh khủng, hẳn là qua không được bao lâu, đều có thể đủ đạt được Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm.

Nói chung, lúc này đây đề thăng, lấy được chỗ tốt rất nhiều, cũng rất đúng lúc!

Thu hồi tâm thần, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Cổ sao xuất hiện ở trên tay hắn, tâm niệm vừa động, Cổ sao mang Thuấn Không Kiếm bắn ra ngoài. Dương Diệp mang Cổ sao thu vào, sau đó nắm Thuấn Không Kiếm. Giờ này khắc này, đang nắm giữ không gian chi lực sau, hắn mới có thể chân chính nắm giữ cái này Thuấn Không Kiếm, cũng mới có thể đem cái này Thuấn Không Kiếm uy lực chân chính phát huy được!

Đáng giá một nói là, kiếm của hắn vực cũng trở nên mạnh mẽ. Kiếm vực biến hóa làm cho hắn đều có chút chấn động, rất chấn động, so Thuấn Không Kiếm thêm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật còn muốn chấn động.

Lúc trước hắn nói trực tiếp từ Vương giả sa mạc giết qua đi, không phải là tại khẩu xuất cuồng ngôn, mà là hắn nghĩ, hắn giờ này khắc này, thật có thể giết qua đi.

Đương nhiên, làm người được khiêm tốn một ít.

Đúng lúc này, Kim Sa đã trở về, cùng Kim Sa cùng đi còn có một cái đỉnh đầu dài một cây bén nhọn kim sắc cấn đâm trung niên nhân.

"Công chúa, vị này chính là Độc Hạt bộ tộc tộc trưởng Diệp Hạt Tử." Kim Sa giới thiệu.

Ân Huyên Nhi gật đầu, Đạo: "Diệp tộc trưởng, ngươi nên biết chúng ta ý đồ đến ah? Mục đích của chúng ta chỉ là Thánh Giả di tích, sẽ không tại Vong Giả Sa Mạc dừng lại."

Diệp Hạt Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Lục Kiếm Dao, sau đó nhướng mày, Đạo: "Ân công chúa, nếu như chỉ là ngươi cùng Kim Sa còn ngươi nữa phía sau hai vị này, muốn đi ngang qua Vong Giả Sa Mạc, trái lại không vấn đề gì. Chỉ là hai người kia loại... Ân công chúa, không phải là ta cố ý làm khó dễ ngươi, ngươi hẳn là rõ ràng, Vong Giả Sa Mạc là không cho phép nhân loại bước vào. Các ngươi mang cho hai người bọn họ tại Vong Giả Sa Mạc hành tẩu, thành thật mà nói, sẽ rất nguy hiểm. Ngươi cũng biết, Vong Giả Sa Mạc cũng không phải là chỉ ta Độc Hạt bộ tộc."

Nghe vậy, Dương Diệp lắc đầu, giờ khắc này, hắn vô cùng hoài niệm tiểu tử kia. Nếu có tiểu tử kia tại, cái này Vong Giả Sa Mạc kia chút gì lộn xộn lung tung độc vật liền đều là cặn a! Ai dám ngăn cản tiểu tử kia? Dù sao cũng hắn là chưa thấy qua có yêu tộc dám không mua tiểu tử kia sổ sách.

Ân Huyên Nhi cười cười, Đạo: "Vô phương, chỉ cần Độc Hạt bộ tộc không ra tay với chúng ta thì tốt rồi. Về phần những thứ khác, liền giao cho chúng ta tự mình giải quyết ah."

Diệp Hạt Tử Đạo: "Đã như vậy, ta đây đừng nói cái gì. Ân công chúa, các ngươi xin cứ tự nhiên ah. Được rồi, nhắc nhở một chút, tại đây Vong Giả Sa Mạc, các ngươi ngoại trừ phải cẩn thận những thứ kia điên cuồng xích đuôi xà bên ngoài, còn muốn nhỏ tâm trong sa mạc bão cát. Nếu không phải cẩn thận bị bão cát cuốn vào, cho dù các ngươi là Tôn Giả Cảnh cường giả, cũng sẽ bị xé thành mảnh nhỏ."

"Đa tạ nhắc nhở!" Ân Huyên Nhi gật đầu một cái nói.

Diệp Hạt Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt xẹt qua lướt một cái vẻ kinh ngạc, sau đó xoay người rời đi.

Diệp Hạt Tử đi rồi, mọi người đang tại chỗ chờ giây lát, làm xa xa bão cát tán đi sau, mọi người lúc này mới tiến nhập sa mạc.

"Qua cái này Vong Giả Sa Mạc, đã đến đất man hoang, đến lúc đó, sẽ chính diện đối mặt kia La Tuấn, ngươi có nắm chắc không?" Ân Huyên Nhi Đạo.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, đàng hoàng nói: "Nếu như là một mình đấu, ta cũng rất có nắm chắc. Nhưng nếu như là quần ẩu, ta khả năng cũng không sao nắm chặc!"

"La Tuấn cũng sẽ không cùng ngươi một mình đấu!" Ân Huyên Nhi cười nói: "Bên cạnh hắn cường giả nhiều như vậy, hắn sẽ không lấy thân phạm hiểm. Bất quá cũng không quan hệ, hắn tuy rằng bên cạnh cường giả rất nhiều, nhưng là chúng ta cũng không thiếu. Tiến nhập kia Thánh Giả di tích sau, chỉ cần chúng ta liên thủ, hắn chưa chắc là có thể chiếm thượng phong. Chỉ là, có một người, chúng ta phải cẩn thận."

"Ai?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"An Nam Tĩnh!" Ân Huyên Nhi trên mặt có vẻ ngưng trọng, Đạo: "Nàng An Gia đã đầu nhập vào La Tuấn, nếu như nàng giúp đỡ La Tuấn, chúng ta đây tình cảnh cũng có chút không ổn. Ngươi cùng nàng giao thủ qua, hẳn là rất rõ ràng thực lực của nàng ah?"

"An Nam Tĩnh sao?"

Dương Diệp khẽ cau mày, An Nam Tĩnh cường đại hắn tự nhiên là rõ ràng, lúc này, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, nàng vậy cũng đạt được Tôn Giả Cảnh. Nếu như nàng thực sự giúp đỡ La Tuấn, chuyện kia quả thực liền thay đổi phi thường khó giải quyết. Bởi vì có nàng tuyệt đối có thể chết chết khiên chế trụ tự mình, hai tự mình, cũng chỉ có thể kiềm chế nàng. Không thì Ân Huyên Nhi đám người ai chống lại nàng, người đó chính là chết.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp Đạo: "Ngoại trừ nhân loại chúng ta thế giới huyền giả, các ngươi Yêu Tộc cũng có thể đi trước Thánh Giả di tích sao?"

"Đương nhiên có thể!" Ân Huyên Nhi, Đạo: "Phải biết rằng, giờ này khắc này, các ngươi nhân tộc thực lực còn không cường đến chiếm lấy Thánh Giả di tích tình trạng, không thì, các ngươi cũng sẽ không cùng Yêu Hoàng còn có Ma tộc ký cái kia cái gì ước định. Lần này đi trước Thánh Giả di tích, nhân loại các ngươi là nhất phương, Yêu Tộc là nhất phương, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Ma tộc khẳng định cũng sẽ có người tới, chỉ là không biết có phải hay không là Ma Kha."

"Ngươi nói, nếu như La Tuấn đã chết, sẽ như thế nào?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Ân Huyên Nhi nheo mắt, thật sâu nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Hắn nếu như đã chết, như vậy Trung Vực nhất định đại loạn, bởi vì những thứ kia cùng Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh thế lực nhất định sẽ bội ước. Những thế lực này sở dĩ đầu nhập vào Đỉnh Hán Đế Quốc, nguyên nhân lớn nhất là bởi vì La Tuấn là người Hoàng, là thiên địa người phát ngôn, nhưng mà, thiên địa này người phát ngôn lại là chết, chẳng phải là ý nghĩa thiên địa này bỏ qua Đỉnh Hán Đế Quốc? Khi đó, ai dám đang cùng Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh?"

Nghe vậy, Dương Diệp nắm thật chặt trong tay Thuấn Không Kiếm.

"Ngươi muốn giết kia La Tuấn?" Ân Huyên Nhi hỏi.

"Không thể được sao?" Dương Diệp Đạo: "Hắn là người, cũng không phải tinh lực."

"Rất khó!" Ân Huyên Nhi trầm giọng nói: "Bên cạnh hắn cường giả vô số, hơn nữa lấy Đỉnh Hán Đế Quốc nội tình, khẳng định cho hắn rất nhiều phòng thân đạo khí, hay hoặc là cái khác phương pháp gì tới bảo hộ hắn. Trừ phi là Hoàng Giả Cảnh, không, coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ chỉ sợ cũng khó khăn giết hắn!"

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, đột nhiên, mấy người ngừng lại, bởi vì khi hắn môn bốn phía cát bụi nhuyễn động. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 529: Xích luyện

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, xa xa mặt đất đột nhiên chuỗi ra một cái màu đỏ cự xà. Cự xà ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, lập tức giương kia thùng nước tắm kiểu lớn miệng rắn hướng phía Dương Diệp đám người đánh tới.

Tôn cấp Xích Vĩ Xà?

Ân Huyên Nhi chân mày to cau lại, ở sau lưng nàng Kim Sa hội ý, thân hình khẽ động, trên không trung khôi phục ra bản thể, sau đó hung hăng hướng kia Xích Vĩ Xà đụng tới.

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh ở trong sân vang lên, Xích Vĩ Xà không địch lại Kim Sa, trực tiếp bị đụng bay ra ngoài.

Đúng lúc này, Dương Diệp đám người dưới chân cát bụi đột nhiên bắt đầu kịch liệt chiến động. Nhìn kia cát bụi trong nhúc nhích gì đó, Dương Diệp hai mắt híp lại, cửu trọng kiếm ý tự trong cơ thể hắn bừng lên, sau đó hướng phía kia cát bụi trong thẩm thấu đi. Qua hai hơi thở, cát bụi trong đột nhiên truyền đến kinh sợ thanh, tại tiếp theo, từng cổ một đỏ tươi tự cát bụi trong tràn đầy đi ra.

Nhìn thấy một màn này, Phá Tinh cùng Phá Không hai người mắt lộ vẻ kinh hãi, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp kiếm ý cư nhiên như vậy kinh khủng. Không chỉ có là hai người bọn họ, chính là Ân Huyên Nhi cũng có chút chấn kinh rồi.

"Oanh!"

Xa xa cát bụi đột nhiên nổ ra, tiếp theo, một cái gần như trăm trượng trường, mười mấy trượng rộng cự xà xuất hiện ở Dương Diệp chờ tầm mắt của người trung. Mà ở nó bên cạnh, còn lại là rậm rạp chằng chịt Xích Vĩ Xà, liếc mắt nhìn qua, thâm là có chút kinh khủng.

Cự xà sau khi xuất hiện, kia đuôi rắn khổng lồ chợt hướng một bên Kim Sa đảo qua, Kim Sa kinh hãi, không dám khinh thường, mở rộng to lớn miệng liền hướng cự xà đuôi cắn. Vừa mới tiếp xúc, Kim Sa con ngươi kịch liệt co rụt lại, trong miệng hắn mấy cái răng bay thẳng ra sa miệng, mà hắn cũng liền bị kia đuôi quét bay đến tam ngoài mười trượng hơn.

Ân Huyên Nhi đám người sắc mặt biến đổi.

Cự xà nhìn về phía Dương Diệp đám người, cả giận nói: "Nhân loại, ngươi cũng dám giết ta Xích Vĩ Xà tộc, ta nuốt sống ngươi!"

Dương Diệp nắm thật chặt trong tay Thuấn Không Kiếm, Ân Huyên Nhi lúc này đột nhiên nói: "Nói vậy các hạ chính là Xích Vĩ Xà tộc tộc trưởng Xích Luyện, ta là Cửu Vĩ Hồ tộc cửu vĩ thiên hồ, chúng ta tới Vong Giả Sa Mạc, cũng không phải nhằm vào Xích Vĩ Xà tộc, chỉ là muốn mượn qua một chút quý bảo địa. Xin hãy xích tộc trưởng dàn xếp một chút!"

"Cửu Vĩ Hồ tộc!"

Xích Luyện ánh mắt rơi vào Ân Huyên Nhi trên người, quan sát một chút Ân Huyên Nhi, sau đó trong con mắt lộ ra lướt một cái dâm tục, Đạo: "Không hổ là Cửu Vĩ Hồ tộc, lớn lên đẹp như thế, ha ha... Nếu tới, liền chớ đi. Ta Xích Vĩ Xà bộ tộc đang cần một cái vương hậu, chỉ ngươi."

"Muốn chết!"

Phá Tinh cùng Phá Không giận dữ, đang muốn động thủ, Ân Huyên Nhi cũng khoát tay áo, ngăn trở hai người, sau đó nói: "Muốn ta làm ngươi Xích Vĩ Xà tộc vương hậu? Thật là chê cười, ngươi cũng không nhìn một chút ngươi là cái thứ gì, cũng xứng khiến ta làm ngươi vương hậu? Nguyên bản ta vốn không muốn đa sự, thế nhưng ngươi đã muốn chết như vậy, ta đây hôm nay liền diệt ngươi Xích Vĩ Xà tộc."

"Diệt ta Xích Vĩ Xà tộc? Ha ha... Chỉ bằng ngươi?" Xích Luyện khinh thường nói: "Tuy rằng ta ngươi đều là tôn cấp, thế nhưng ngươi tin hay không, chỉ cần ba chiêu, ta có thể giết ngươi?"

Ân Huyên Nhi không có để ý Xích Luyện, mà là đi tới Dương Diệp bên cạnh, thân thủ dùng sức kháp bóp Dương Diệp hông của giữa, cáu giận nói: "Ma quỷ, nữ nhân ngươi bị người ngay mặt đùa giỡn, ngươi lại vẫn thờ ơ, ngươi cái này không có lương tâm, sau này ngươi mơ tưởng thượng giường của ta!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Vô luận như thế nào, ta cũng đừng nghĩ. Thượng. Của ngươi giường, không phải sao?"

"Đó cũng không nhất định, nếu như ngươi biểu hiện tốt, ta có thể suy nghĩ một chút đây!" Ân Huyên Nhi trừng mắt nhìn Đạo.

"Thế nào mới tính biểu hiện tốt?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Tỷ như giết cái này con đại xà!" Ân Huyên Nhi cười nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nguyên lai đơn giản như vậy, xem ra là ta buôn bán lời!"

"A..."

Xích Luyện ngửa đầu giận rống lên, Đạo: "Nhân loại, gian phu dâm phụ, ta muốn xé xác các ngươi."

Dương Diệp nắm Thuấn Không Kiếm, chậm rãi đi hướng Xích Luyện, nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Xích Luyện không thèm cười, Đạo: "Nhân loại, chỉ bằng ngươi cũng muốn phá vỡ ta phòng ngự? Tới tới, ta cho ngươi trước chém thượng mấy Kiếm. Khiến ngươi biết ngươi có bao nhiêu yếu!"

"Ngu ngốc ai!"

Một bên Ân Huyên Nhi lắc đầu, nàng coi như là thấy được cái gì gọi là tìm đường chết. Cửu trọng kiếm ý, cộng thêm trong tay là đạo khí, đừng nói Xích Luyện chỉ là xà, tính là nó là một đầu long, chỉ cần kia không đạt được tôn cấp, cái này Dương Diệp liền tuyệt đối có thể phá vỡ phòng ngự của nó. Mà kia còn chưa phải là Long, chỉ là một con rắn mà thôi.

Dương Diệp hơi sửng sờ, hắn không nghĩ tới đối phương lại còn nói khiến hắn trước chém thượng mấy Kiếm, đây chính là chuyện tốt, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Chân phải chợt một bước, Dương Diệp bắn lên, đi tới Xích Luyện đầu rắn trước mặt. Xích Luyện to lớn xà nhãn trong tràn đầy vẻ khinh thường, vì biểu hiện mình cường hãn, kia còn cố ý đem đầu rắn hướng Dương Diệp trước mặt đưa tiễn, tựa hồ muốn nói hướng ở đây chém.

Xích Luyện như thế một làm, Dương Diệp ngược là có chút ngượng ngùng, bởi vì hắn nghĩ như vậy thật sự là quá khi dễ đối phương. Đương nhiên, hắn cũng sẽ không bởi vậy liền không hạ thủ. Thủ đoạn nhất chuyển, Hàn Quang Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, nắm Hàn Quang Kiếm, Dương Diệp thân hình lóe lên, tự thượng chợt hướng Xích Luyện bổ xuống, Kiếm chạm tại Xích Luyện da rắn thượng, hầu như không có trở ngại, một kiếm đến cùng.

Đang bị Dương Diệp Kiếm đụng tới da rắn lúc, Xích Luyện hai mắt liền trợn tròn dâng lên, kia biết, kia khinh địch. Muốn né tránh, thế nhưng đã không còn kịp rồi. Kia chỉ có thể trơ mắt nhìn trước mắt người này loại sử dụng kiếm từ nó đầu rắn đến eo thân, vỡ ra một đạo thật dài khe rãnh. Kia không có chết, tương đối đạo này khe rãnh so sánh với kia khổng lồ kia thân thể mềm mại, còn là có vẻ có chút bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng nó sức chiến đấu chí ít đánh mất 7 thành!

Nhìn trước mắt cái này có thể tuỳ tiện phá vỡ hắn phòng ngự nhân loại, Xích Luyện ánh mắt lộ ra kinh khủng cùng kiêng kỵ vẻ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn Xích Luyện, Đạo: "Ngươi nói khiến ta chém mấy Kiếm, hiện tại mới một kiếm, ta muốn chém kiếm thứ hai. Ân? Ngươi cái này biểu tình gì? Ngươi chớ không phải là muốn đổi ý ah?"

Xích Luyện tức giận hai mắt sắp đột đi ra, tại khiến hắn chém mấy Kiếm? Đó không phải là chịu chết sao? Không mang theo khi dễ như vậy xà.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Xích Luyện bụng của, Đạo: "Nghe nói xà đảm là vật đại bổ, cũng không biết là thật hay giả!"

"Giết, giết hắn cho ta!" Xích Luyện điên cuồng kêu gào.

Nghe được Xích Luyện mệnh lệnh, sau lưng hắn Xích Vĩ Xà đàn nhất thời hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, cầm kiếm chợt vung lên, mảnh như lông tóc kiếm khí hóa thành một mảnh ngân quang rơi vào rồi kia Xích Vĩ Xà đàn, nhất thời, từng đạo tiếng kêu thảm thiết ở trong sân không ngừng vang lên.

Hai hơi thở sau, giữa sân nhiều hơn gần nghìn cụ Xích Vĩ Xà thi thể, còn dư lại Xích Vĩ Xà đàn kinh sợ nhìn Dương Diệp, tại cũng không dám tiến lên.

Nhìn cầm trong tay trường kiếm Dương Diệp, Ân Huyên Nhi trong mắt có lướt một cái khác thường màu sắc. Không hề nghi ngờ, tại đây người mạnh là vua đại lục, cường giả tổng là có thể hấp dẫn người.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào kia Xích Luyện trên người của, Đạo: "Biết ta vì sao đến bây giờ còn không có giết ngươi sao?"

"Là..." Xích Vĩ Xà theo bản năng muốn nói vì sao, thế nhưng hắn đột nhiên phát hiện, nếu như vậy nói, chẳng phải là quá thật mất mặt. Cho nên, hắn lập tức câm miệng, chỉ là liền nhìn như vậy Dương Diệp, bất quá trong mắt tại cũng không có lúc trước kiệt ngạo.

Dương Diệp tiếp tục nói: "Hỏi ngươi một vấn đề, tại sao tới châm đối với chúng ta?" Cái này Xích Luyện cùng cái này Xích Vĩ Xà xuất hiện ở đây, rõ ràng đến có chuẩn bị, nói cách khác, đối phương nếu như không là bị người lợi dụng, liền là bị người sai sử, hắn nghĩ biết rõ ràng vấn đề này.

"Ta nói ngươi hãy bỏ qua ta?" Xích Luyện hỏi.

Một đạo hàn quang hiện lên, Xích Luyện một tiếng đau kêu, tại trên người hắn, lại thêm một đạo vết máu.

"Ngươi không có cò kè mặc cả dư địa." Dương Diệp Đạo.

Xích Luyện trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, vừa định kiên cường một thanh, thế nhưng khi thấy Dương Diệp kiếm trong tay khẽ động lúc, Xích Luyện lập tức nuy. Hắn biết, người trước mắt này loại chỉ là hiếu kỳ hắn nói lên kia cái vấn đề, mà không phải không phải biết rằng. Nếu như kiên cường, người này loại tuyệt đối sẽ không chút do dự chém giết mình.

Không do dự bao lâu, Xích Luyện thì có quyết định, Đạo: "Là Độc Hạt bộ tộc Diệp Hạt Tử, hắn nói với ta có một nhóm nhân loại tiến nhập Vong Giả Sa Mạc, hơn nữa trong đó còn có hai cái mỹ nữ tuyệt sắc. Hắn nói hắn sở dĩ không động thủ, là bởi vì ngươi môn có bốn gã tôn cấp cường giả, thực lực rất mạnh, sau đó liền đem các ngươi nhường cho ta!" Lúc này Xích Luyện tâm lý đã đem Diệp Hạt Tử tổ tiên 18 thay đều mắng một lần, hắn chính là tại ngốc cũng biết, mình bị đối phương làm thương sử!

"Độc Hạt bộ tộc cũng đầu phục La Tuấn?" Dương Diệp cau mày nói: "Cái này La Tuấn đưa tay thật không phải là vậy trường a!"

"Không nhất định chính là đầu phục La Tuấn!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Tuy rằng La Tuấn thế lực khổng lồ, thế nhưng tại đây Vong Giả Sa Mạc cũng không có ảnh hưởng gì lực. Bởi vì bọn họ như quả không ngoài tới, giấu ở sa mạc lòng đất, coi như là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cũng cầm bọn họ không có biện pháp. Tại cộng thêm Vong Giả Sa Mạc nhiều năm tồn tại bão cát, cho nên, ta đoán, Độc Hạt bộ tộc hẳn không phải là đầu nhập vào La Tuấn, kia Diệp Hạt Tử sở dĩ làm như vậy, có thể chỉ là muốn lợi dụng chúng ta cùng Xích Vĩ Xà bộ tộc hợp lại cái lưỡng bại câu thương, sau đó hắn đi ra ngồi thu ngư ông thủ lợi!"

"Không sao!" Dương Diệp nhìn về phía Xích Luyện, Đạo: "Diệp Hạt Tử ở đâu?"

"Ngươi muốn tìm hắn phiền phức?" Xích Luyện mặt lộ vẻ vui mừng, Đạo: "Đi, ta mang bọn ngươi đi!"

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, Đạo: "Không cần!" Nói xong câu này, người hắn đã tiêu thất ở trên mặt đất, xuất hiện ở hiện thời, đã tại 50 trượng có hơn, một đạo kiếm quang hiện lên, hét thảm một tiếng ở phía xa vang vọng dựng lên.

"Bành!"

Một đạo thanh ảnh tự sa mạc lòng đất vọt ra, đạo nhân ảnh này đúng là kia Diệp Hạt Tử, tại cánh tay hắn thượng, có một kiếm động, chính đang chảy máu.

"Ngươi, ngươi thế nào phát hiện được ta!" Diệp Hạt Tử cả kinh nói.

Dương Diệp Khả không ngốc đến muốn nói cho hắn biết, thủ đoạn khẽ động, một đạo kiếm quang xẹt qua, Diệp Hạt Tử kinh hãi, thân hình lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, tại trước ngực hắn nhiều một đạo vết máu. Nhìn thấy Dương Diệp lại muốn huy kiếm, Diệp Hạt Tử kinh hãi, vội vàng nói: "Ta đầu hàng!"

Dương Diệp không có ngừng tay, một đạo kiếm quang tự Diệp Hạt Tử nơi cổ xuyên qua, người sau đầu trực tiếp rơi xuống.

"Ngươi còn là như thế quả quyết, ác như vậy cay!"

Đúng lúc này, một đạo lệnh Dương Diệp quen thuộc thanh âm cô gái tại Dương Diệp phía sau vang lên.

"Là ngươi!"

Thấy nữ tử, Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao kinh hãi.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 530: Tiến nhập đất man hoang!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh!

Người tới chính là An Nam Tĩnh, tại trong tay nàng, là Liệt Thiên.

Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao như lâm đại địch.

Hiện nay thế hệ trẻ kinh khủng nhất người có Tam, một là Kiếm Hoàng Dương Diệp, còn có một cái là người Hoàng La tuấn, tại tới một người chính là Vũ Thần An Nam Tĩnh. Nhân Hoàng La Tuấn kinh khủng là bởi vì hắn thế lực cùng với hiệu triệu lực, mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kinh khủng thì là bởi vì bọn họ thực lực cá nhân.

Có thể nói như vậy, Hoàng Giả Cảnh không ra, không có bất kỳ Tôn Giả Cảnh cường giả có thể làm gì được bọn họ!

"Lại nữa rồi cái mỹ nhân!"

Xích Luyện thấy An Nam Tĩnh, tinh. Trùng lại lên não, ánh mắt không chút kiêng kỵ tại An Nam Tĩnh trên người đánh giá.

Nghe được Xích Luyện nói, Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao nhìn về phía Xích Luyện, trong con mắt tràn đầy thương hại.

An Nam Tĩnh ánh mắt rơi vào Xích Luyện trên người của, Đạo: "Ngươi muốn chết sao?"

Nghe vậy, Xích Luyện nhất thời cả giận nói: "Tiểu nương bì, ngươi có biết hay không ngươi ở đây nói chuyện với người nào? Nếu như không phải là xem tại ngươi cùng vị tiểu ca này biết phân thượng, ngươi có tin ta hay không ăn ngươi một miếng?"

An Nam Tĩnh ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta cùng hắn không quen, ngươi xin cứ tự nhiên!"

An Nam Tĩnh gật đầu, sau một khắc, trong tay nàng Liệt Thiên tuột tay ra, mang theo một đạo kim quang hướng phía Xích Luyện bắn nhanh đi.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh xuất thủ, Xích Luyện trong mắt lóe lên lướt một cái dáng tươi cười. Hắn cố ý khích giận trước mắt người này loại, đương nhiên không chỉ là đơn thuần coi trọng đối phương. Trước mắt nữ nhân này nói rõ chính là cùng cầm kiếm yêu nghiệt nhận thức, chỉ cần bắt được người nữ nhân này, là có thể uy hiếp cầm kiếm, sau đó đào tẩu.

Đây chính là hắn có chủ ý.

Xích Luyện không có né tránh, trong con mắt tràn đầy vẻ khinh thường. Hắn thấy, như cầm kiếm cái loại này yêu nghiệt nhân loại, trên đời này một cái cũng đã là cực hạn, trước mắt nữ nhân này, tuy rằng cũng là Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng hắn cũng không tin đối phương cũng có thể như cầm kiếm loài người kia một dạng có thể phá vỡ hắn phòng ngự.

Lúc này, hắn đã tại muốn như thế nào chờ đã trúng một thương này sau, tại dụ dùng trước mắt nữ nhân này xuất thủ, tốt nhất là tới gần hắn xuất thủ. Cầm kiếm quá biến thái, hắn không dám tùy tiện xuất thủ.

Nhìn thấy Xích Luyện không né không tránh, Dương Diệp lắc đầu, hắn liền chưa thấy qua muốn chết như vậy. Đừng nói là Xích Luyện thân thể phòng ngự, coi như là thân thể của hắn phòng ngự cộng thêm Nhân Hoàng Giáp cũng không dám cứng rắn lần lượt cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh một kích.

"Bành!"

Liệt Thiên thương mũi thương đâm vào Xích Luyện da rắn thượng, nguyên bản trong mắt mang theo vẻ khinh thường Xích Luyện hai mắt nhất thời lồi lên, bên trong tràn đầy kinh hãi cùng kinh khủng.

"Không!"

Xích Luyện phát ra sau cùng một đạo tê thanh liệt phế rống giận.

Tại Kim Sa đám người ánh mắt kinh hãi trong, Xích Luyện da rắn, không, phải nói Xích Luyện toàn bộ thân thể trực tiếp khe nứt ra, không được hai hơi thở thời gian, Xích Luyện kia thân thể cao lớn liền trực tiếp khe nứt thành vô số khối. Vô số tiên huyết cùng nội tạng vẩy đầy đất, nhìn Kim Sa cùng Phá Tinh còn có Phá Không mí mắt thẳng nhảy.

"Không hổ là Vũ Thần!" Ân Huyên Nhi thấp giọng nói một câu, rung động trong lòng đến.

Vũ Thần!

Nghe được hai chữ này, Kim Sa cùng Phá Tinh còn có Phá Không sắc mặt đại biến, kinh hãi nhìn An Nam Tĩnh. Vũ Thần bọn họ đương nhiên là nghe qua, chỉ là trước đây bọn họ có chút không cho là đúng, dù sao nhân loại tại yêu nghiệt có thể yêu nghiệt tới trình độ nào? Thế nhưng hiện tại, bất kể là Phá Tinh còn là Phá Không, cũng hoặc là trong ba người thực lực cường đại nhất Kim Sa tự hỏi cũng không có lòng tin có thể ngăn cản lúc trước phát súng kia!

Ba người con mắt nhìn liếc mắt An Nam Tĩnh, lại nhìn một chút Dương Diệp.

Kiếm Hoàng, Vũ Thần, ai hơn cường?

"Ngươi lại trở nên mạnh mẻ!" Dương Diệp Đạo.

"Ngươi cũng là!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Ngươi là giúp La Tuấn tới giết ta?" Dương Diệp nhìn thẳng An Nam Tĩnh, hỏi.

"Hắn không tư cách ra lệnh cho ta, ai cũng không có tư cách ra lệnh cho ta!" An Nam Tĩnh Đạo: "Thế tục ngươi lừa ta gạt cùng phân tranh, ta không muốn tham dự. An Gia đầu nhập vào La Tuấn, không có nghĩa là ta đầu nhập vào La Tuấn. Dương Diệp, thực lực của ngươi cùng thiên phú là duy nhất có thể ta nhìn thẳng vào của người, ta cũng không muốn ngươi quá nhiều cuốn vào cái này không ý nghĩa việc vặt."

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "An Nam Tĩnh, của ngươi Võ đạo cùng kiếm của ta Đạo bất đồng, giữa chúng ta quan tâm đồ vật cũng bất đồng. Cho nên ta nghĩ trở nên mạnh mẻ, chỉ là muốn thủ hộ ta quan tâm đồ vật, mà không phải là vì trở nên mạnh mẻ mà trở nên mạnh mẻ. Trong mắt ngươi nếu nói không ý nghĩa việc vặt, trong mắt của ta, chính là ta chuyện cần làm, bởi vì... Này chút sự quan hệ đến ta quan tâm tánh mạng con người!"

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Dương Diệp cười nói: "Bất kể như thế nào, nhìn thấy ngươi ta thật cao hứng, bởi vì ngươi cũng không phải giúp La Tuấn đi đối phó ta. Thành thật mà nói, ta cũng không muốn cùng ngươi là địch, bởi vì chúng ta dù sao tính là bằng hữu!"

"Ta lần này tới, là hy vọng ngươi đừng tại đi tới!" An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

"Vì sao?" Dương Diệp nụ cười trên mặt dần dần mất đi.

An Nam Tĩnh Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc nội tình, vượt qua tưởng tượng của ngươi. Tuy rằng ngươi hôm nay tại Tôn Giả Cảnh cường giả trong khó có địch thủ, thế nhưng cái này cũng không đại biểu Đỉnh Hán Đế Quốc bắt ngươi liền không có cách nào. Càn Khôn Đồ, La Tuấn nhất định phải được, hắn sẽ không cho ngươi chút nào cơ hội, có thể, lúc này hắn đang chờ ngươi đi đất man hoang."

"Hắn muốn giết ta, kỳ thực ta cũng muốn giết hắn!" Dương Diệp Đạo: "Ta rất hiếu kỳ, ngươi nếu đối cái này không có hứng thú, kia vì sao lại muốn tới đất man hoang? Thánh Giả di tích mặc dù có Thánh Giả cảnh cường giả truyền thừa, nhưng ta nghĩ, đây đối với ngươi không có gì lực hấp dẫn mới là."

"Ngươi rất nhanh thì sẽ biết!" An Nam Tĩnh Đạo: "Không nên xem thường La Tuấn, hắn tu chính là Vương đạo số mệnh, cái này rất quỷ dị."

Dương Diệp gật đầu, La Tuấn có thể trở thành Nhân Hoàng, hắn đương nhiên sẽ không cho là đối phương là người ngu ngốc.

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, một đạo kim quang đâm thẳng Dương Diệp.

Ân Huyên Nhi đám người sắc mặt đại biến, các nàng không nghĩ tới cái này An Nam Tĩnh cư nhiên lại đột nhiên động thủ, An Nam Tĩnh tốc độ quá nhanh, một khắc trước động thủ, sau một khắc cũng đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, các nàng căn bản không xen tay vào được.

Liệt Thiên mũi thương lấy sét đánh phần thế đâm thẳng Dương Diệp ngực, Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, mũi thương trực tiếp xuyên qua 'Dương Diệp' ngực, nhưng mà nhưng chỉ là một đạo tàn ảnh. An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ kinh ngạc, lập tức Trường Thương chợt nhất chuyển, gai ngược mà quay về. 'Đang' một tiếng, sau lưng An Nam Tĩnh, súng của nàng nhọn cùng Dương Diệp kiếm trong tay nhọn đụng vào nhau.

"Đang!"

Không gian một trận kịch liệt rung động.

An Nam Tĩnh thu thương, xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Thì ra là thế, nguyên bản ta nghĩ đến ngươi còn là Linh Giả Cảnh, không nghĩ tới ngươi tấn chức cư nhiên cũng nhanh như vậy."

"Nếu như ta còn là Linh Giả Cảnh, ngươi sẽ làm như thế nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Sẽ đem ngươi đuổi về Nam Vực đi!" An Nam Tĩnh Đạo: "Bất quá, lúc này không cái này cần thiết. Bởi vì không có cảnh giới trong lúc đó chênh lệch, ta không có năng lực đưa ngươi trở lại."

Dương Diệp cười khổ cười, hắn không nghĩ tới cái này An Nam Tĩnh tới nơi này dĩ nhiên có là cái chủ ý này. Hoàn hảo đã đạt được Tôn Giả Cảnh, không thì, sợ rằng thật đúng là sẽ bị nàng đuổi về Nam Vực. Hắn cũng không nắm chặt vượt cấp chiến thắng An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao đám người, sau đó nói: "Các ngươi quá yếu!" Nói xong, xoay người rời đi.

Lục Kiếm Dao mũi đều nhanh khí sai lệch, không mang theo như thế tổn hại người. Ân Huyên Nhi sắc mặt cũng là có chút khó coi, lần đầu bị người ngay mặt nói như vậy, là tối trọng yếu là nàng còn không có biện pháp phản bác.

"Chúng ta tách biệt đi!" Ân Huyên Nhi đột nhiên nói.

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo. Nữ nhân này, sẽ không thực sự bị An Nam Tĩnh nói tự ti ah?

Ân Huyên Nhi Đạo: "Chúng ta như là theo chân ngươi, nhất định sẽ bị kia La Tuấn nhằm vào, lấy thực lực của chúng ta, bị hắn nhằm vào, tình cảnh sợ rằng sẽ rất không ổn. Nếu như chúng ta tách biệt, vậy hắn đối tượng cũng chỉ là ngươi, cứ như vậy, ánh mắt của hắn đều tập trung ở trên người ngươi, chúng ta có thể làm rất nhiều chuyện."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, Đạo: "Cũng tốt, hắn nếu như chỉ nhằm vào một mình ta, ta làm lên sự tới, cũng có thể tùy tâm theo gặp. Kia chính các ngươi cẩn thận chút, lấy thực lực của các ngươi, tự bảo vệ mình chắc là không thành vấn đề." Hắn thế nhưng chưa nhớ, cái này Ân Huyên Nhi trên người thế nhưng có Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ đây.

Dương Diệp nhìn về phía Lục Kiếm Dao, lại nói: "Ngươi đừng một mình chạy loạn, lấy thực lực của ngươi, tại nơi Thánh Giả trong di tích sẽ bị người tại chỗ dê béo. Hảo hảo theo Huyên nhi cô nương, khác đùa giỡn tiểu tính tình. Nếu như ngươi không đáp ứng, hiện tại ta liền đánh ngất xỉu ngươi, khiến người ta đem ngươi đuổi về Nam Vực đi."

Lục Kiếm Dao nhìn thoáng qua Ân Huyên Nhi, có chút không tình nguyện theo nữ nhân này, nhưng là lại không dám chống lại Dương Diệp, nàng biết, người trước mắt này tuyệt đối là nói ra làm được. Bất đắc dĩ, chỉ có thể gật đầu.

Thấy Lục Kiếm Dao gật đầu, Dương Diệp nhìn về phía Ân Huyên Nhi, Đạo: "Huyên nhi cô nương, nàng liền làm phiền."

Phân biệt sắp tới, Ân Huyên Nhi cũng không có nói đùa lòng của tình, lập tức gật đầu, Đạo: "Yên tâm, sẽ không để cho nàng chết ở Thánh Giả di tích dặm!"

Nghe nói như thế, Lục Kiếm Dao nhất thời tức giận vô cùng, căm tức nhìn Ân Huyên Nhi.

Dương Diệp lắc đầu, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Hắn trái lại thật quan tâm của ngươi nha!" Nhìn Dương Diệp bóng lưng biến mất, Ân Huyên Nhi bỗng nhiên nói.

"Thế nào, ghen tị?" Lục Kiếm Dao cũng chọc tức một chút Ân Huyên Nhi.

Ân Huyên Nhi khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi quả nhiên chỉ là một cô bé, khó trách hắn trước khi đi muốn cho ta chiếu cố ngươi."

"Ngươi có ý tứ!" Lục Kiếm Dao hận nhất người khác nói nàng không thói quen.

Ân Huyên Nhi lắc đầu, không có để ý Lục Kiếm Dao, ánh mắt đầu đến rồi xa xa, cái hướng kia, là đất man hoang, cũng là Lưu Vân Thánh Giả di tích. Nàng rất rõ ràng, tại nơi chờ đợi Dương Diệp là cái gì. Trên mặt nổi, La Tuấn bên cạnh có 15 danh Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng trong tối đây? Nàng cũng không tin La Tuấn chỉ biết mang điểm ấy cường giả!

Trầm mặc một lát, Ân Huyên Nhi Đạo: "Đi thôi!"

...

Dương Diệp mới vừa đi ra Vong Giả Sa Mạc, ba gã Tôn Giả Cảnh cường giả liền ngăn ở trước mặt của hắn.

"Ngươi chính là Dương Diệp? Không hổ là Kiếm Hoàng, chỉ là Linh Giả Cảnh liền dám xông Vong Giả Sa Mạc, đồng thời còn cho ngươi thành công xông tới rồi. Nga được rồi, đã quên giới thiệu, ba huynh đệ chúng ta là Trung Vực huyền giả, được xưng Trung Vực tam kiệt. Hôm nay tới tìm ngươi, là nghe nói cái đầu của ngươi rất đáng giá, ba huynh đệ chúng ta vừa vặn thiếu tiền, nếu không, ngươi xin thương xót, mang ngươi đầu người cho chúng ta mượn dùng một chút?" Cầm đầu một người trung niên nam tử cười hắc hắc nói.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, Đạo: "Ngươi tính cái thứ gì?"

Trung niên nam tử biểu tình dữ tợn lên, Đạo: "Ngươi muốn chết!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 531: Nhân Hoàng? Kiếm Hoàng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đạo kiếm khí hiện lên.

"Xuy!"

Lúc trước kia nói chuyện nam tử đầu người tại kỳ còn chưa phản ứng kịp liền trực tiếp bay ra ngoài, tiên huyết như suối phun.

"Ngươi....."

Còn dư lại hai người kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, thân thể cũng bắt đầu run rẩy.

Đúng lúc này, một đám người tự phía sau hai người đã đi tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, bởi vì... Này đoàn người cầm đầu mấy người hắn đều biết, đúng là kia La Tuấn, còn có kia An Bích như.

"Dương Diệp, thật không nghĩ tới, ngươi nhanh như vậy liền đi tới đất man hoang, cũng trùng hợp như vậy, dĩ nhiên là tại Thánh Giả di tích muốn mở ra lúc. Ta càng không có nghĩ tới, ngươi cũng dám như thế quang minh chính đại xuất hiện ở nơi này, không hổ là Kiếm Hoàng, nga không đúng, chắc là Kiếm Ma." La Tuấn đang khi nói chuyện, mang trên mặt dáng tươi cười, phảng phất lão bằng hữu gặp mặt thông thường.

"Đây là kia Kiếm Ma Dương Diệp? Tấm tắc, dĩ nhiên như vậy trẻ tuổi, thật khó có thể tưởng tượng, hắn lại có thể đánh chết Tôn Giả Cảnh cường giả!" Một bên, có tán tu thở dài nói.

"Tốt ánh mắt sắc bén, người này kiếm đạo tuyệt đối đã đạt đến một cái bất khả tư nghị tình trạng, cho dù cách xa nhau xa như vậy, ta vẫn như cũ có thể cảm nhận được trên người hắn như có như không kia cổ kiếm ý. Ai, nhân vật như vậy dĩ nhiên là Nam Vực đi ra ngoài."

"Đừng động hắn là ở đâu ra, ta chỉ biết, có hắn tại, cái này Thánh Giả di tích rốt cục không ở là người Hoàng La tuấn một nhà độc quyền. Tuy rằng Nhân Hoàng hiện tại không nói gì, nhưng là các ngươi cảm giác không được sao? Hắn thế nhưng đã đem mình làm thành chủ nhân nơi này. Hừ, chờ vào Thánh Giả di tích, chỉ sợ hắn chỉ biết lộ ra hắn chân diện mục."

"Quả thực, một nhà độc quyền đối với chúng ta những tán tu này một điểm chỗ tốt chưa từng, quên đi, chúng ta xem một chút đi, cũng không biết cái này Dương Diệp có thể hay không cùng cái này La Tuấn chống lại, phải biết rằng, cái này La Tuấn bên cạnh có thể là có thêm mười lăm vị Tôn Giả Cảnh cường giả a!"

"Hắn nếu dám đến, chắc là có có chút tài năng, hoặc là có viện trợ, mỏi mắt mong chờ ah!"

"..."

Dương Diệp cầm trong tay Thuấn Không Kiếm chỉ xéo mặt đất, Đạo: "Nói nhảm liền không cần nói nhiều, ngươi là khiến thủ hạ của ngươi từng bước từng bước tới, còn là một đám một đám tới? Ta kiến nghị ngươi là để cho bọn họ toàn bộ thượng!"

Cuồng, kiêu ngạo!

Đây là giữa sân một số người đối Dương Diệp ấn tượng đầu tiên.

Chỉ rất ít người ánh mắt lộ ra vẻ tán thưởng, Dương Diệp này nâng, mặc dù là cuồng, là kiêu ngạo, nhưng là từ một cái góc độ khác đến xem, đó có thể thấy được Dương Diệp cũng không phải cái loại này hữu dũng vô mưu của người. Nhân vì muốn tốt cho La Tuấn xằng bậy cũng là Nhân Hoàng, Dương Diệp làm trò mặt của mọi người trước như vậy khiêu khích, hắn làm sao có thể khiến người ta quần sát Dương Diệp?

Nếu như hắn làm như vậy, không phải là gián tiếp đại biểu Nhân Hoàng không bằng Kiếm Hoàng sao?

Đồng thời, tại đây lấy võ vi tôn thế giới, La Tuấn nếu quả như thật khiến người ta làm như vậy, như vậy, giữa sân rất nhiều người sẽ khinh thường hắn.

"Người chủ, khiến ta sẽ sẽ truyền thuyết này trung Kiếm Hoàng!"

Một người trung niên nam tử đối về La Tuấn hơi thi lễ, cung kính nói.

"Có nắm chắc?" La Tuấn nhạt thanh hỏi.

"Sẽ không cho người chủ mất mặt!" Trung niên nhân tự tin nói.

La Tuấn gật đầu, hắn cũng muốn nhìn một chút, cái này Dương Diệp trong khoảng thời gian này phát triển đến trình độ nào.

Trung niên nhân đi tới Dương Diệp cách đó không xa, Đạo: "Lý Vĩnh Cương, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, người chủ thủ hạ đệ thập quân đoàn một gã tiểu đội trưởng. Ta cảnh giới cao hơn ngươi, ta cho ngươi tam Kiếm, miễn cho người khác nói ta ỷ lớn hiếp nhỏ."

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nhìn thoáng qua La Tuấn, Đạo: "Ngươi thật không để cho bọn họ cùng tiến lên? Ta thế nhưng hảo tâm!"

"Ta đây thuộc hạ tuy rằng thực lực suy nhược, thế nhưng đối với ngươi, cũng còn là..."

La Tuấn còn chưa có nói xong, một thanh mũi kiếm quỷ dị tự kia Lý Vĩnh Cương nơi cổ xuyên qua, 'Xuy' một tiếng, Lý Vĩnh Cương của người đầu liền lăn rơi ở trên mặt đất, vừa vặn tại La Tuấn trước mặt của.

Giữa sân mọi người sắc mặt đại biến.

Một kiếm miểu sát Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả?

Trong đầu mọi người hầu như trống rỗng, kinh hãi nhìn kia Dương Diệp.

An Bích như sâu đậm nhìn Dương Diệp liếc mắt, đôi mắt buông xuống, không biết suy nghĩ cái gì.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi xem, ta thật là hảo tâm, hiện tại, đang xây nghị ngươi một lần, ngươi hãy để cho bọn họ cùng lên đi."

La Tuấn trên mặt tại cũng không có thong dong cùng thản nhiên, sắc mặt có chút khó coi, Đạo: "Ngươi đạt được Tôn Giả Cảnh!" Nếu như Dương Diệp không có đạt được Tôn Giả Cảnh, hắn vô luận như thế nào cũng không có khả năng miểu sát Lý Vĩnh Cương, mà hắn hiện tại cũng dễ dàng liền làm xong rồi. Giải thích duy nhất chính là Dương Diệp đạt tới Tôn Giả Cảnh!

Dương Diệp không nhìn La Tuấn, trường kiếm trong tay vung lên, hai đạo kiếm khí bắn ra, trong nháy mắt mang lúc trước kia Trung Vực tam kiệt mặt khác hai kiệt cho chém giết. Sau đó ánh mắt quét xung quanh mọi người liếc mắt, Đạo: "Ta Dương Diệp ở nơi này trong, có muốn chúng ta đầu cầm đổi ban cho, hiện tại có thể qua đây."

Ngoại trừ La Tuấn đoàn người, những người còn lại đều là không dám cùng Dương Diệp đối diện, rất sợ chọc cái người điên này.

Dương Diệp ánh mắt sau cùng rơi vào La Tuấn trên người, Đạo: "Còn ngươi?"

La Tuấn hai mắt híp lại, tay chậm rãi leo lên bên hông Nhân Hoàng trên thân kiếm, đang muốn nói chuyện, khi hắn bên phải một gã lão giả đột nhiên nói: "Người chủ là vạn Kim phần thân, làm sao có thể cùng cái này bọn đạo chích tranh đấu? Người này đã như vậy không biết sống chết, vậy hãy để cho lão phu đưa hắn đoạn đường ah."

"Vân lão, người này làm sao có thể khiến lão nhân gia ngươi xuất thủ?" Tại sau lưng lão giả một người trung niên nam tử đứng dậy, cười nói: "Kiếm Hoàng? Ha hả, ta lão tửu quỷ cả đời giết người vô số, cũng không có giết qua Kiếm Hoàng, Vân lão ngươi cũng không cho phép cùng ta đoạt."

Vân lão khẽ gật đầu, sau đó nhắm lại hai mắt, không ở ngôn ngữ.

Lão tửu quỷ đối về La Tuấn hơi thi lễ, sau đó cầm bên hông một cái hồ lô rượu chợt ực một hớp rượu, lúc này mới đưa mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Vô tri tiểu nhi, tự mình có hai tay liền cho là mình thiên hạ vô địch. Hôm nay lão tửu quỷ để ngươi biết, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!"

Dứt lời, một cổ khí thế kinh khủng tự kỳ trong cơ thể như gió lốc thông thường bừng lên!

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm!

Vô số tán tu kinh hô.

Dương Diệp chân phải đầu ngón chân nhẹ nhàng để ở tại mặt đất, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào Thuấn Không Kiếm trong, vận sức chờ phát động. Mặc dù không có giao thủ, thế nhưng Dương Diệp có thể cảm giác được đối phương cường đại, trước mắt tôn giả này cảnh cửu phẩm lão tửu quỷ khẳng định so với lúc trước Bách Hoa Cung kia Tôn Giả Cảnh cửu phẩm mạnh hơn thượng rất nhiều.

Hắn không úy kỵ đối phương, nhưng là lại sẽ không khinh thị đối phương.

"Diệt Thế Quyền!"

Lão tửu quỷ một tiếng lịch uống, song quyền chợt đối về Dương Diệp cách không một kích, trong sát na, một đôi trăm trượng lớn nhỏ cự quyền tránh hiện ra, dắt lực lượng kinh khủng hướng phía Dương Diệp đánh tới. Cự quyền nơi đi qua, không gian trong nháy mắt đổ nát.

Dương Diệp đầu ngón chân chợt chỉa xuống đất mặt, thân thể bay lên trời, trong tay Thuấn Không Kiếm chợt chính là hướng phía trước mặt vừa bổ. Một đạo dài chừng mười trượng, vài chục trượng rộng tử sắc kiếm khí hoa phá trường không, đánh phía kia một đôi cự quyền. Tại bát trọng kiếm ý gia trì hạ, kiếm khí thay đổi do như thực chất, nơi đi qua, không gian trong nháy mắt bị cắt đứt ra, bị bát trọng kiếm ý cắt không gian, thậm chí xuất hiện ngắn ngủi đình trệ, không có như lão tửu quỷ Diệt Thế Quyền oanh phá không gian sau lập tức khôi phục.

Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, đạo kiếm khí kia cùng một đối cự quyền mặt đối mặt đánh vào cùng nhau.

"Oanh!"

Tựa như chín tầng trời cự lôi nổ vang, chấn giữa sân vô số người màng tai phát đau.

Kiếm khí trong nháy mắt mang vậy đối với cự quyền đánh tan, ngay tại lúc cái này thời, không trung Dương Diệp cũng hơi biến sắc mặt, bởi vì tại cự quyền phía sau lại là một đôi cự quyền xông tới mặt.

"Cái này Diệt Thế Quyền là thiên cấp trung phẩm Huyền kỹ, cộng ngũ trọng, mỗi một trọng có thể thuấn phát một đôi cự quyền, xem lão tửu quỷ như vậy buông lỏng ngay cả phát hai đối cự quyền, xem ra, hắn đã hoàn toàn đem cái này Diệt Thế Quyền hiểu rõ. Ha hả, ta ngược muốn nhìn cái này Kiếm Hoàng thế nào đối phó cái này Diệt Thế Quyền!"

La Tuấn sau lưng một người trung niên khẽ cười nói.

Một bên, An Bích như khẽ nhíu mày.

Không trung, làm đệ nhị đối cự quyền cùng kiếm khí chạm vào nhau lúc, hai người trong nháy mắt tiêu tán trên không trung, hóa thành vô số khí lãng tản ra. Thế nhưng sau một khắc, lại là một đôi cự quyền tránh hiện ra, hơn nữa quản là uy lực còn là tốc độ, đều lúc trước hai đội cự quyền bên trên, chỉ là trong nháy mắt, đây đối với cự quyền liền đi tới Dương Diệp trước mặt.

Vẫn chưa xong, tại đây đối cự quyền đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, tại cự quyền phía sau lại tiếp theo xuất hiện hai đối cự quyền, hai đối cự quyền một đôi so một đôi kinh khủng, tốc độ cũng một đôi so một đôi mau, trong chớp mắt liền cùng Dương Diệp trước mặt vậy đối với cự quyền chồng ở tại cùng nhau. Tam đối cự quyền điệp chung vào một chỗ, kia trong đó kinh khủng uy áp, khiến người ta không khỏi nghĩ cái này thực sự đủ để diệt thế!

Cái này Dương Diệp có thể ngăn cản sao?

Lúc này, vô số người trong đầu xuất hiện cái ý niệm này.

"Sưu, sưu, sưu, sưu!"

4 đạo kiếm quang tự Dương Diệp phía sau cái hộp kiếm nội phóng lên cao, sau đó trong nháy mắt tới nơi này tam đối điệp chung vào một chỗ cự quyền diện trước, tiếp theo, 4 thanh kiếm chợt chính là một vắt, không mấy đạo kiếm quang ở trong sân không ngừng xẹt qua.

Đang lúc mọi người rung động trong con mắt, kia do tam đối cự quyền chồng cự quyền Tam hô hấp không được đã bị cái này không mấy đạo kiếm quang cắt thành toái da, hóa thành từng đạo khí lãng trên không trung tản ra.

Phía dưới, lão tửu quỷ biến sắc, hắn không nghĩ tới hắn chiêu này tuyệt sát lá bài tẩy, dĩ nhiên dễ dàng như vậy đã bị trước mắt đây chỉ là mới vừa gia nhập Tôn Giả Cảnh Dương Diệp cho phá. Nghĩ đến lúc trước mình nói chuyện, lão tửu quỷ khuôn mặt một trận nóng bỏng. Trong mắt thoáng hiện lướt một cái dữ tợn, lão tửu quỷ thân hình lóe lên, đi tới không trung, tay phải đối về Dương Diệp chợt chính là nắm chặt

"Không gian lồng giam!"

Dương Diệp bên cạnh mười mấy trượng không gian bị đọng lại, một tầng tiếp theo một tầng hàng rào không gian không ngừng vây ở Dương Diệp quanh thân, làm cho Dương Diệp thân thể không cách nào nhúc nhích.

Dương Diệp hai mắt híp lại, bát trọng kiếm ý tự trong cơ thể hắn cuộn sạch ra, đánh thẳng vào những hàng rào không gian đó, nhưng mà, những hàng rào không gian đó chỉ là khẽ run lên, không có chút nào cũng bị kiếm ý xông phá dấu hiệu.

"Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả không gian lồng giam quả nhiên cường hãn!"

Dương Diệp tâm trung thấp giọng một câu, sau đó tâm niệm vừa động, trong cơ thể U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện, còn có Cửu U Hàn Phong vọt ra, Tam thiên địa linh vật cộng thêm bát trọng kiếm ý, chỉ là trong nháy mắt, những hàng rào không gian đó đó là bị phá đi.

Tam thiên địa linh vật!

Mọi người kinh hô.

Lão tửu quỷ sắc mặt tái biến, hắn không nghĩ tới đối phương lại có thể dễ dàng như vậy liền phá vỡ hắn không gian lồng giam, hắn biết, hắn xem nhẹ đối phương. Vừa định lần thứ hai động thủ, lúc này, hắn chỉ nghe Dương Diệp Đạo: "Nên ta!"

Nghe được Dương Diệp những lời này, lão tửu quỷ cả người tóc gáy trong nháy mắt dựng lên, chỉ thấy một thanh mũi kiếm đột ngột xuất hiện ở mi tâm chỗ, lão tửu quỷ trong lòng hoảng hốt, thân thể mạnh mẽ lóe lên, xuất hiện ở ngoài trăm trượng. Bất quá lúc này hắn giữa chân mày chỗ, xuất hiện một cái lỗ máu, một giọt giọt máu tươi đang tự trong đó không ngừng tích lạc.

"Tại sâu một phần, mạng ta xong rồi!"

Lão tửu quỷ ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, mà đúng lúc này, lại là một thanh mũi kiếm xuất hiện ở hắn gáy chỗ, lúc này đây, mũi kiếm so sánh với lần xuất hiện nhanh hơn, hắn căn bản không cách nào né tránh!

Lão tửu quỷ kinh hãi gần chết!

"Hưu!"

Ngay mũi kiếm muốn một nhập lão tửu quỷ gáy chỗ lúc, một cây thật nhỏ kim châm đánh vào Dương Diệp Thuấn Không kiếm trên mũi kiếm, mũi kiếm nhất thời bị kích lệch, mà cùng lúc đó, Dương Diệp cả nhánh tay kịch liệt run lên, nếu như không phải là hắn thân thể cường hãn, chỉ sợ hắn toàn bộ tay liền phế đi.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào La Tuấn bên cạnh tên lão giả kia trên người, lúc trước xuất thủ, chính là cái này vị lão nhân. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 532: Ma tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy tên lão giả này xuất thủ, một bên rất nhiều tán tu đều là lộ ra vẻ mặt khinh bỉ. Một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm đối chiến một gã Tôn Giả Cảnh nhất phẩm huyền giả, lại vẫn ngại thiếu, còn muốn xuất thủ tương trợ, Nhân Hoàng La Tuấn cũng quá bỉ ổi chút. Tuy rằng trong lòng khinh thường, thế nhưng có thể không ai dám nói ra, nói đúng là đi ra ngoài đều không ai dám làm như thế. Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này, cũng không phải là bọn họ có thể chọc nổi.

La Tuấn sắc mặt có chút khó coi, hắn đương nhiên biết bên cạnh những tán tu kia trong lòng đang suy nghĩ gì, bất quá hắn không có biện pháp, nếu như thấy chết mà không cứu được, sẽ làm cái khác thuộc hạ trái tim băng giá.

"Ha hả!"

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "La Tuấn, ta lúc trước cũng đã nói, khiến người của ngươi cùng lên đi. Không thì, các ngươi chơi xa luân chiến, thật sự là quá lãng phí thời gian."

"Dương Diệp, ngươi sẽ chết!" La Tuấn lạnh giọng nói.

"Vậy ngươi kế tiếp phái ai tới?" Dương Diệp Đạo.

"Ta đến đây đi!"

La Tuấn phía sau lại xuất hiện một thanh âm.

Bất quá La Tuấn lập tức trừng đối phương liếc mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, ta thừa nhận, ngươi thực lực cường hãn, bất quá cái này cũng không có ích lợi gì, bởi vì thực lực cá nhân tại cường, chung quy chỉ là một người. Hôm nay, người của ta thất bại. Ta không ở ra tay với ngươi, miễn cho ngươi nói ta Đỉnh Hán Đế Quốc không người, đối với ngươi dùng xa luân chiến, thế nhưng, tiếp theo, ngươi nhất định sẽ chết!"

Nói xong, La Tuấn dẫn một đám người xoay người rời đi.

Nhìn La Tuấn đám người rời đi, Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng, tại La Tuấn một trong người đi đường, có ít nhất ba người cho hắn cảm giác cực kỳ nguy hiểm, lão giả kia chính là một người trong đó, còn có một cái là ở La Tuấn bên trái một gã thân xuyên đấu bồng màu đen cùng hắc sắc áo choàng hắc y nhân, người cuối cùng là tại La Tuấn phía sau một gã lão phụ nữ.

Tại ba người này trên người, hắn cảm thấy cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

"Không nghĩ tới, ngươi còn là tới nơi này!" Lúc này, An Bích như đi tới Dương Diệp trước mặt, ở sau lưng nàng, là kia hắc y nữ sát thủ.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó thân hình lóe lên, vượt qua đối phương, hướng phía phía trước đi đến. Tại An Gia sát thủ ám sát hắn một khắc kia bắt đầu, hắn cùng với đối phương ngay không lời nào để nói, bởi vì nói không có gì cả ý nghĩa. Hai bên nếu đã là địch nhân, lớn như vậy nhà liền triệt để một điểm, hắn cũng không muốn cùng đối phương đã là địch nhân, lại tới chút gì tối.

An Bích như ánh mắt lộ ra lướt một cái khổ sở.

Dương Diệp còn đi chưa được mấy bước, cô gái áo đen kia liền xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Có việc?" Dương Diệp nắm thật chặt trong tay Thuấn Không Kiếm, nếu như không phải là đánh không lại trước mắt nữ nhân này, hắn đã sớm một kiếm mang nữ nhân này phân thây.

"Đại gia có thể có thể nói chuyện!" Cô gái nói.

"Nói?" Dương Diệp bật cười một tiếng, Đạo: "Đại gia có cái gì có thể nói? Ta nghĩ không có. Ngươi An Gia sát thủ xuất hiện ở trước mặt ta lúc, chúng ta cũng đã nhất định là địch nhân. Ta có thể phi thường thẳng thắn nói cho ngươi biết, nếu như khả năng, ta sẽ mang ngươi An Gia chém tận giết tuyệt, tin tưởng ta, ta tuyệt đối làm được, ta cũng tin tưởng, ngày này, sẽ không quá muộn tới."

"Ngươi cho là ngươi là Kiếm Tông tổ sư?" Nữ tử ánh mắt lộ ra sát ý.

"Kiếm Tông tổ sư?" Dương Diệp nở nụ cười, Đạo: "Ngươi nghĩ ta không bằng năm đó Kiếm Tông tổ sư sao? Ta như đạt được Hoàng Giả Cảnh, giết ngươi như tàn sát cẩu, ngươi tin hay là không tin? Đương nhiên, đây là không có ý nghĩa nói, bởi vì ta hiện đang không có đạt được Hoàng Giả Cảnh, ta chỉ là nói cái giả thiết mà thôi."

"Ngươi có thể vĩnh viễn cũng sẽ không đạt được Hoàng Giả Cảnh!"

Cô gái nói.

"Ngươi không dám giết ta, không phải sao?" Dương Diệp Đạo.

Nữ tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Lúc đầu những sát thủ kia không phải là Bích Như phái đi, là ta phái đi, ngươi muốn hận, liền hận ta, không có quan hệ gì với nàng, cùng An Gia cũng không quan. Nếu để cho ta biết ngươi nhằm vào An Gia, hoặc là ghim hắn, ta có thể sẽ không giết ngươi, thế nhưng ngươi làm để ý người đâu? Yêu Hoàng biết bảo hộ bọn họ sao?"

"Ngươi uy hiếp ta?" Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay.

Nữ tử gật đầu, Đạo: "Ta không tư cách sao?"

Một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, Đạo: "Tốt, như ngươi mong muốn, đây là chúng ta giữa hai người sự. Chỉ cần sau này An Gia không ở nhằm vào ta, ta không sẽ nhằm vào An Gia. Thế nhưng ta ngươi trong lúc đó, nhớ ở của ta mà nói, ta như đạt được Hoàng Giả Cảnh, thứ nhất muốn giết chính là ngươi, yên tâm, sẽ không để cho bọn ngươi lâu lắm."

Nói xong, Dương Diệp thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Cô cô, ngươi đây cũng là hà tất!" Dương Diệp đi rồi, An Bích như bỗng nhiên nói: "Hắn đối với ta An Gia đã có oán hận chi tâm, giải hòa tại không khả năng. Tính là hắn nguyện ý cùng giải, chúng ta song phương cũng không thể nào cùng hiểu."

"Chúng ta còn là đánh giá thấp thực lực của hắn cùng tiềm lực!" Nữ tử bỗng nhiên nói: "Như Bích Như ngươi trước đây theo như lời, nếu như lúc đầu ta không đi ghim hắn, như vậy chúng ta giống như thành bắc An Gia một dạng, có một cái đường lui. Hiện tại, hắn đã lớn lên, đồng thời có Yêu Hoàng cái này siêu cấp cường giả giữ gìn, đừng nói chúng ta, coi như là Đỉnh Hán Đế Quốc đều khó khăn lấy diệt trừ hắn. Tại Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay với hắn dưới tình huống, thế lực kia đều không qua nổi hắn điên cuồng trả thù. Hắn, so năm đó Kiếm Tông tổ sư kinh khủng hơn, bởi vì Kiếm Tông tổ sư năm đó cũng không nhiều hơn một cái 'Kiếm Ma' xưng hào!"

"Cho nên ngươi liền cố ý uy hiếp hắn, khiến An Gia cùng hắn trong lúc đó ân oán biến thành các ngươi cá nhân trong lúc đó ân oán?" An Bích như Đạo: "Kỳ thực cô cô không cần như vậy, ngươi làm hết thảy, mặc dù có sai, thế nhưng cũng là vì An Gia suy nghĩ, có cái gì, An Gia nguyện ý cùng ngươi cộng đồng gánh chịu!"

"Bích Như là đang lo lắng hắn đạt được Hoàng Giả Cảnh sau thật có thể giết ta?" Cô gái nói.

"Các ngươi ai chết, đối với ta An Gia đều không có lợi!" An Bích như Đạo.

Nữ tử trầm mặc. Quả thực, lúc này Dương Diệp, đã cũng không phải là người cô đơn, hắn là có sau. Đài. Giết hắn, khó bảo toàn không sẽ gặp phải hắn người phía sau trả thù. Một câu nói, bởi vì nàng lúc đầu nhất thời quyết định, hôm nay, An Gia tình cảnh đã thay đổi có chút không xong. Trừ phi Dương Diệp hiện tại đã bị La Tuấn bỏ, thế nhưng hiển nhiên, có điểm độ khó!

"Chúng ta đi thôi, đi xem hiện nay huyền giả đại lục thế hệ trẻ đứng đầu nhất những người này, Yêu, Ma." An Bích như Đạo.

...

Tại Dương Diệp trước mặt của cách đó không xa, là một tòa nhìn không rõ lắm núi lớn, núi lớn bốn phía lượn lờ đến nhũ bạch sắc vụ khí, tại sương mù ngoại vi, còn lại là một tầng như nước sóng năng lượng lá mỏng che.

Ngọn núi này chính là Lưu Vân Thánh Giả di tích.

Dương Diệp quét bốn phía liếc mắt, phát hiện chung quanh huyền giả đã không dưới hơn vạn, trong đó, cơ bản đều là Tôn Giả Cảnh cường giả. Cái này huyền giả cơ bản đều chia làm vô số đoàn thể nhỏ, Thánh Giả di tích dặm hết thảy đều là không biết, đại gia họp thành đội cùng nhau, cũng là bình thường. Trong đó cũng có cá biệt như hắn như vậy lẻ loi một mình, bất quá rất ít.

Rất nhanh, Dương Diệp tại trong đám người thấy được An Nam Tĩnh, người sau làm như phát hiện, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó đối về Dương Diệp khẽ gật đầu.

Dương Diệp cũng gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt.

"Ma Tộc tới!"

Đột nhiên, không biết ai kinh hô một câu.

Mọi người chỉ thấy một đội dáng người hung hãn Ma Tộc thanh niên tự xa xa chậm rãi đi tới. Dương Diệp cũng nhìn sang, tại đây thuốc nhuộm màu xanh biếc năm trong, Dương Diệp thấy được Ma Kha, chỉ là đây đối với người cũng không phải Ma Kha đầu lĩnh, mà là một gã khác nam tử.

Tên này dẫn đầu nam tử ánh mắt rơi vào La Tuấn trên người, quan sát một chút La Tuấn, nam tử nói: "Nhân Hoàng La Tuấn?"

La Tuấn khẽ gật đầu, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, ngươi phải là Ma Kha sư phụ huynh Ma Hiên ah?"

"Tin tức rất linh thông nha!" Ma Hiên cười lạnh nói: "Nghe đồn Nhân Hoàng xuất hiện, sẽ nhất thống huyền giả đại lục, ta Ma Tộc sẽ chờ ngươi đến phá vỡ Ma Tộc cùng người tộc trong lúc đó kết giới, đến lúc đó cũng không dám!"

"Yên tâm, hôm nay sẽ tới rất nhanh!" La Tuấn không cam lòng tỏ ra yếu kém.

Ma Hiên cười lạnh một tiếng, sau đó ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, Đạo: "Lần trước Ma Kha chính là bại trong tay ngươi thượng?"

"Thế nào, ngươi muốn báo thù cho hắn?" An Nam Tĩnh Đạo.

Ma Hiên lắc đầu, Đạo: "Ta đối với ngươi không có hứng thú, bởi vì ngươi cũng thất bại." Nói Ma Hiên quét bốn phía liếc mắt, Đạo: "Ai là Dương Diệp!"

Thanh âm như hồng chung, đinh tai nhức óc.

Sở dụng ánh mắt của người đều nhìn về phía Dương Diệp.

Ma Hiên ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, trên dưới đánh giá Dương Diệp sau, Đạo: "Ngươi chính là nhân loại nếu nói cái gì Kiếm Hoàng Dương Diệp?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ngươi là tới tìm phiền toái?"

"Đã đoán đúng!" Ma Kha lạnh nhạt nói: "Rút kiếm ah, không thì ngươi chỉ sợ cũng không có cơ hội rút."

Dương Diệp đưa tay chỉ xa xa La Tuấn bên cạnh lão tửu quỷ, Đạo: "Biết không? Lúc trước người kia cũng với ngươi một dạng cuồng, ngươi thấy được sao, hắn giữa chân mày đạo kia vết kiếm, chính là ta lưu lại."

Nghe vậy, La Tuấn bên này sắc mặt người khó coi, đặc biệt lão tửu quỷ, hai mắt muốn phun ra lửa.

Ma Kha liếc mắt một cái lão tửu quỷ, Đạo: "Hắn tính cái thứ gì, cũng xứng cùng ta so sánh với? Dương Diệp, tự cấp ngươi một lần cơ hội, rút kiếm ra tay đi. Không thì, ta sợ ngươi liền không có cơ hội xuất thủ."

Mọi người chung quanh như liếc ngu một dạng nhìn Ma Hiên, nguyên bản bọn họ cho rằng Dương Diệp đã rất cuồng, rất lớn lối, không nghĩ tới cái này Ma Tộc càng kiêu ngạo. Sợ Dương Diệp không có cơ hội xuất kiếm? Trước mắt cái này Ma Tộc gia hỏa đầu bị cửa kẹp sao?

"Ngươi muốn cho ta chém ngươi một kiếm?" Dương Diệp Đạo.

"Không, chỉ là cho ngươi xuất thủ trước!" Ma Hiên Đạo.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Đã như vậy, vậy thì tới đi."

Dứt lời, Dương Diệp nắm trong tay Thuấn Không chợt chính là cách không đâm một cái, một thanh mũi kiếm trong nháy mắt xuất hiện ở Ma Hiên cổ họng chỗ, người sau trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, không có tuyển chọn né tránh, mà là thân thủ trực tiếp cầm kia thanh kiếm kia nhọn. Đạo: "Đạo khí? Không gì hơn cái này, nếu như ngươi nghĩ dựa vào đạo khí, như vậy, ta nghĩ nói..."

"Ta cũng không tâm tình nghe ngươi nói nhảm!"

Dương Diệp nắm Thuấn Không Kiếm chuôi kiếm chợt xoay tròn, Ma Hiên hơi biến sắc mặt, tay phải vội vã lỏng rồi rời ra, khi hắn nơi lòng bàn tay, nhiều một đạo vết máu, tinh màu đỏ tiên huyết tự kia bàn tay chậm rãi tràn ra.

"Thương thế của ngươi ta!" Ma Hiên sắc mặt dữ tợn lên.

Sau một khắc, Ma Hiên rồi đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, một quyền đối về Dương Diệp chợt chính là đánh tới, khi hắn trên nắm đấm, che lấp một tầng màu đen lân phiến.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 533: Hoàng Kim Thần Long bộ tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy nắm tay kéo tới, Dương Diệp ánh mắt Băng lạnh xuống, hắn tuy rằng không muốn gây chuyện, thế nhưng không có nghĩa là hắn sợ phiền phức, trước mắt cái này Ma Hiên một kích, rõ ràng cho thấy muốn mạng của hắn.

Bát trọng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, trong nháy mắt bao phủ ở Ma Hiên, bị kiếm ý bao phủ, Ma Hiên quyền thế ngừng một lát, mắt lộ vẻ khiếp sợ, mà đúng lúc này, Dương Diệp Kiếm đâm vào trước ngực của hắn, Kiếm đâm rách y phục, thế nhưng không có đâm vào Ma Hiên trong thân thể, bởi vì tại Ma Hiên trước ngực, có một tầng ngăm đen lân giáp.

"Nhân loại, ngươi không phá được ta phòng ngự!"

Ma Kha dữ tợn cười, nhưng mà sau một khắc, chỉ thấy Dương Diệp Thuấn Không Kiếm chợt xoay tròn, tiếp theo, 'Xuy' một tiếng, Thuấn Không Kiếm mũi kiếm một nhập trong cơ thể hắn. Ma Kha hoảng hốt, hai tay vội vã cầm Dương Diệp Thuấn Không Kiếm, nghĩ bẻ gẫy Thuấn Không Kiếm, nhưng mà đạo khí nơi nào là hắn có thể bẻ gẫy?

Dương Diệp thuận thế một vắt, Ma Hiên 'A' một tiếng, thân hình liên tiếp lui về phía sau, hắn ngón trỏ, đã bị Dương Diệp một kiếm gọt đoạn.

"A! Nhân loại, ngươi đáng chết!"

Ma Hiên dữ tợn địa gầm hét lên, nhưng là lại không có dám tiến lên.

Dương Diệp mặt lộ không thèm, Đạo: "Ngươi Ma Tộc liền cái này Phó đức hạnh?"

Ma Hiên giận dữ, đang muốn động thủ, lúc này, một gã Ma Tộc lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn thấy lão giả, Ma Hiên cùng với sau lưng chúng Ma Tộc thành viên đều là biến sắc, tiếp theo, chúng Ma Tộc, bao quát Ma Hiên đều đối lão giả cung kính thi lễ một cái, Đạo: "Ra mắt Đại trường lão!"

Lão giả vung tay phải lên, 'Ba' một tiếng, Ma Hiên trên mặt nhiều một dấu bàn tay, mà Ma Hiên cả người cũng bay ra mười mấy trượng có hơn.

Chúng Ma Tộc thần sắc càng thêm cung kính.

Ma Tộc Đại lão người quét xung quanh Ma Tộc liếc mắt, Đạo: "Ta các ngươi phải nhớ kỹ, thua, cũng không đáng sợ, đơn giản chính là chết một lần mà thôi. Thế nhưng, ta Ma Tộc không có người thua không chung. Các ngươi nhớ kỹ cho ta, các ngươi có thể chết tại đây phiến thế giới loài người trên đất, nhưng đừng cho ta tại mảnh đất này thượng ném ta Ma Tộc mặt của!"

"Cẩn tuân Đại trường lão giáo huấn!"

Chúng Ma Tộc cung kính đối về lão giả thi lễ một cái.

Lão giả xoay người nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp tâm trung rùng mình, lão giả này là Hoàng Giả Cảnh cường giả, hơn nữa người này thực lực tuyệt đối là cực kỳ cường hãn, chỉ sợ sẽ không yếu hơn Hiểu Thiên Cơ.

"Tốt một cái Kiếm Hoàng, trẻ tuổi như vậy, thì có như vậy thành tựu, ngươi không kém năm đó Kiếm Tông tổ sư!" Nói xong câu này, lão giả thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, cái này Ma Tộc lão giả cho hắn áp lực quá lớn. Hắn thậm chí hoài nghi, nếu như đối phương đối với hắn xuất thủ, hắn có thể đợi được Yêu Hoàng tới cứu hắn sao?

"Còn là tự mình quá yếu a!" Dương Diệp tâm trung tự giễu cười, đang đối mặt thế giới này một ít tuyệt đỉnh cường giả lúc, hắn vẫn không có bất luận cái gì hoàn thủ dư địa.

"Ngươi so năm đó mạnh hơn!"

Đúng lúc này, Ma Kha đi tới Dương Diệp trước mặt.

"Ngươi lúc đó chẳng phải sao?" Dương Diệp Đạo.

"Nàng đây?" Ma Kha Đạo.

Dương Diệp biết Ma Kha nói là An Nam Tĩnh, Đạo: "Ta khuyên ngươi tốt nhất còn là đừng đi khiêu chiến nàng, bởi vì nàng sẽ không cho ngươi lần thứ hai mạng sống cơ hội."

"Đã cường đến khiến người ta tuyệt vọng trình độ sao?" Ma Kha trầm giọng nói.

"Đối với một số người mà nói, đúng là như vậy!" Dương Diệp Đạo.

Ma Kha Đạo: "Ma Tộc hôm nay tình huống càng ngày càng không xong, cho dù Nhân Hoàng La Tuấn không mở ra Ma Tộc cùng người tộc trong lúc đó kết giới, ta Ma Tộc biết mở ra, chỉ bất quá phải bỏ ra một ít đại giới. Đến lúc đó Nhân Tộc cùng Ma Tộc đại chiến, ngươi cùng nàng sẽ giúp đỡ La Tuấn?" Nếu như đương đại Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần còn có người Hoàng liên thủ, đừng nói Ma Tộc, coi như là Yêu Tộc cùng Ma Tộc liên thủ sợ rằng đều không có gì cơ hội.

"Vô luận như thế nào, cho dù là Nhân Tộc toàn diệt, ta cũng sẽ không giúp đỡ La Tuấn. Với ta mà nói, hắn là địch nhân của ta. Nếu như ngươi Ma Tộc sẽ đối ta làm để ý người xuất thủ, ngươi Ma Tộc cũng là địch nhân của ta." Dương Diệp Đạo.

"Hiểu!"

Ma Kha gật đầu, xoay người rời đi.

Xa xa, La Tuấn thấy Dương Diệp cùng Ma Kha nói chuyện với nhau, sắc mặt âm trầm, nếu như Dương Diệp cùng người của ma tộc liên thủ, như vậy sự tình sợ rằng thực sự sẽ có chút vướng tay chân. Nếu như là người khác, có thể không dám cùng người của ma tộc cấu kết, thế nhưng Dương Diệp, hắn biết rõ, người này chuyện gì đều làm được đi ra.

"Người chủ, người này phải bỏ!" Tại La Tuấn bên cạnh Vân lão đột nhiên nói.

"Tán thành!" La Tuấn bên trái nam tử áo đen cũng nói.

"Nếu không, khiến lão thân đi giết hắn?" La Tuấn phía sau lão phụ đột nhiên âm thanh Đạo.

"Ngươi có thể dễ dàng đánh bại lão tửu quỷ sao?" Vân lão đột nhiên nói một câu.

Lão phụ nghe vậy, sắc mặt nhất thời trầm xuống, Đạo: "Vân lão quỷ, ngươi có ý tứ, ngươi là cho là ta còn giết không được một cái mới vừa bước vào Tôn Giả Cảnh tiểu oa nhi?"

Vân lão nhìn Dương Diệp liếc mắt, không nói gì.

[truyen cua tui |❤Net]

Lão phụ có chút nổi giận, lúc này, La Tuấn Đạo: "Vân lão không phải là hoài nghi dong mẹ thực lực, chỉ là lúc này Dương Diệp, quả thực không phải là bất kỳ một cái nào Tôn Giả Cảnh huyền giả có thể tuỳ tiện đánh chết. Có thể hắn không địch lại dung mẹ, thế nhưng nếu như hắn nhất tâm chạy trốn đây?"

Lão phụ trầm mặc.

"Ta lúc đầu nên khi hắn còn không có tấn chức Tôn Giả Cảnh lúc diệt trừ hắn!" La Tuấn Đạo: "Khi đó hắn, tuy rằng cũng yêu nghiệt, nhưng là lại có thể dễ dàng bỏ. Chỉ là ta không nghĩ tới, hắn có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế liền đạt được Tôn Giả Cảnh, điểm ấy, là ta thất sách."

"Người chủ hôm nay đã có một vực Tín Ngưỡng Chi Lực ah?" Vân lão bỗng nhiên nói.

La Tuấn gật đầu, Đạo: "Tuy rằng cái này Tín Ngưỡng Chi Lực còn chưa phải là rất thuần túy, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng ta vận dụng chúng nó. Nếu như có thể tại được một vực Tín Ngưỡng Chi Lực, Tôn Giả Cảnh trong, đã ở vô ngã địch thủ, cho dù là đối mặt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh." Thanh âm trong tràn đầy tự tin.

"Triệu Trường Phi còn không có bắt Đông Vực sao?" Vân lão đạo.

"Cũng nhanh!" La Tuấn Đạo: "Đông Vực bên kia, có mấy người ngoan cố thế lực, ta đã phái người trước đi giải quyết. Giải quyết kia mấy cái thế lực, Đông Vực ngay ta Đỉnh Hán Đế Quốc trên bản đồ. Ừ, Vân lão ý tứ là khiến ta thân thủ chém giết kia Dương Diệp?"

Vân lão gật đầu, Đạo: "Chúng ta như muốn giết Dương Diệp, chỉ cần ta cùng với bóng dáng liên thủ, dù cho hắn kiếm ý cửu trọng, cũng có thể tuỳ tiện chém giết hắn. Thế nhưng điều này cũng không có gì ý nghĩa, sẽ chỉ làm thế nhân nghĩ người chủ ngươi không bằng Kiếm Hoàng, đây đối với ngươi có chút bất lợi. Nếu như là người chủ ngươi thân thủ chém giết Dương Diệp, như vậy người chủ của ngươi uy vọng nhất định sẽ đạt được điểm cao nhất, nhưng lại có thể kinh sợ những thứ kia còn đối với ta Đỉnh Hán Đế Quốc có chút dị

Tâm thế lực!"

"Mà nếu quả thất bại đây?" Bóng dáng đột nhiên nói một câu.

Vân lão hai mắt híp lại, La Tuấn cũng tự tin cười, Đạo: "Hai vực Tín Ngưỡng Chi Lực, cộng thêm Nhân Hoàng Kiếm, nếu như còn giết không được một vừa bước vào Tôn Giả Cảnh của người, vậy ta đây Nhân Hoàng khó tránh cũng quá thất bại một điểm."

"Nếu như tại cộng thêm Đỉnh Hán Đế Quốc Tín Ngưỡng Chi Lực thì tốt hơn!" Lúc này, bốn người sau lưng lão tửu quỷ bỗng nhiên nói.

"Câm miệng!" La Tuấn bỗng nhiên quát dẹp đường: "Lần sau tại dám hồ ngôn loạn ngữ, ta trượng ngã xuống ngươi!"

Lão tửu quỷ bĩu môi, trong lòng lơ đểnh, nhưng cũng không dám đang nói chuyện.

La Tuấn tay phải chậm rãi chặt nắm lại, Đỉnh Hán Đế Quốc Tín Ngưỡng Chi Lực... Muốn thu được một quốc gia Tín Ngưỡng Chi Lực, chỉ có một biện pháp, đó chính là thành là quốc gia này đế vương. Mà bây giờ, Đỉnh Hán Đế Quốc làm hoàng đế, không phải là hắn, mà là phụ thân của hắn.

"Rống!"

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên truyền đến một tiếng long ngâm. Chúng người thất kinh, nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy mười mấy điều gần nghìn trượng dài, mấy trăm trượng rộng Hoàng Kim cự long tự xa vời bay tới. Mười mấy điều Hoàng Kim cự long hình thể khổng lồ, phảng phất liên tục đều phải che khuất thông thường, kia cổ long uy, cho dù còn cách xa nhau mười mấy trong, cũng làm cho bởi vì phần sợ.

"Không nghĩ tới lần này tới là Hoàng Kim Thần Long bộ tộc!"

La Tuấn trên mặt có vẻ ngưng trọng.

Không chỉ có La Tuấn, giữa sân sắc mặt của mọi người cũng thay đổi, cái này Hoàng Kim Thần Long bộ tộc thông thường bọn họ chỉ nghe qua, chưa từng thấy qua bản thể. Hiện tại nhìn thấy bản thể, bọn họ mới phát hiện, cái này Hoàng Kim Thần Long so với bọn hắn trong tưởng tượng còn muốn kinh khủng vô số lần.

Hoàng Kim Thần Long tựa hồ muốn cho mọi người tới cái ra oai phủ đầu, trên không trung lộn một vòng, sau đó từng cổ một do như thực chất long uy tự không trung nghiêng hạ xuống, phía dưới, một ít Tôn Giả Cảnh huyền giả tại cổ uy áp này hạ, tại chỗ tê liệt té trên mặt đất, còn muốn chút thực lực yếu kém, càng trực tiếp thất khiếu chảy máu, bạo thể bỏ mình.

Bất kể là Ma Tộc, còn là Nhân Tộc, lúc này sắc mặt đều cực kỳ khó coi, cái này yêu tộc Hoàng Kim Thần Long quá kiêu ngạo một chút a. Bất quá không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Ma Tộc Ma Hiên còn muốn La Tuấn, cũng không có khiến người ta ý xuất thủ.

Nhân Tộc cùng Ma Tộc không có xuất thủ, điều này làm cho kia mười mấy điều Hoàng Kim Thần Long càng thêm lớn lối. Lúc này đây, chúng nó không chỉ là thả ra long uy, trong đó mấy cái Hoàng Kim Thần Long còn phun ra Hỏa Diễm, Hỏa Diễm rơi xuống đất, một ít Tôn Giả Cảnh cường giả ngay cả cơ hội chạy trốn chưa từng đã bị đốt thành tro bụi.

Đột nhiên, một đạo Hỏa Diễm hướng phía An Nam Tĩnh vị trí rơi xuống. An Nam Tĩnh nhíu mày, ngẩng đầu nhìn liếc mắt kia xoay quanh trên không trung hướng nàng phun lửa Hoàng Kim cự long, sau một khắc, kỳ trong tay Liệt Thiên đột nhiên hóa thành một đạo kim quang tuột tay ra, bắn thẳng đến chân trời cái kia Hoàng Kim cự long.

Liệt Thiên không có chút nào trở ngại đó là xuyên thấu cái kia cự long đầu rồng, cái kia cự long trên không trung một tiếng kêu rên, sau đó liền thẳng tắp rơi xuống. 'Bành' một tiếng, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên. Tuy rằng đầu bị đục lỗ, thế nhưng này Hoàng Kim cự long cũng không có chết, chỉ là bị trọng thương.

"Nhân loại, ngươi dám giết ta long tộc!"

Dẫn đầu một cái siêu cấp cự long đối về An Nam Tĩnh một tiếng rít gào, vô số long uy nghiêng hạ xuống.

An Nam Tĩnh tay phải nhất chiêu, Liệt Thiên bay trở về trong tay nàng, cầm trong tay Liệt Thiên, An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía những Bàn đó toàn tại đầu nàng đỉnh Hoàng Kim cự long, Đạo: "Không phục?"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, cái này An Nam Tĩnh... Quá khí phách.

Cái kia siêu cấp cự long vừa định công kích, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào An Nam Tĩnh kia Liệt Thiên thượng, thấy Liệt Thiên, cái kia siêu cấp cự long con ngươi kịch liệt co rụt lại, Đạo: "Ngươi là đương đại Vũ Thần!"

An Nam Tĩnh thu hồi ánh mắt, không để ý tới cự long.

Bị không để ý tới, siêu cấp cự long ánh mắt lộ ra sát ý, đang chuẩn bị động thủ, đột nhiên, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, Đạo: "Nhân loại, ta tại trên người ngươi ngửi được ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc khí tức, ừ, không đúng, ngươi đáng chết, ngươi dĩ nhiên giết qua Hoàng Kim Thần Long."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 534: Thần Long thủ hộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Không có!"

Dương Diệp quả quyết phủ định, ngược lại không phải là hắn sợ cái này Hoàng Kim Thần Long, mà là hắn thật không có giết qua Hoàng Kim Thần Long. Lúc đầu cái kia Long, cũng không phải là bị giết.

"Ta nghe thấy được trên người ngươi có ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc máu huyết, nhân loại, ngươi luyện hóa ta Hoàng Kim Thần Long huyết dịch!" Cực lớn Hoàng Kim Thần Long thân thể trên không trung ngăn, khuấy bốn phía không gian một trận kịch liệt rung chuyển.

"Cái này trái lại có!" Dương Diệp thành thật Đạo, cái này không có gì có thể giấu giếm, bởi vì hắn đã xác định, lấy đối phương bá đạo phong cách hành sự, vô luận như thế nào, này Long đều biết tìm hắn phiền toái.

Nghe được Dương Diệp thừa nhận, người chung quanh khóe miệng hung hăng vừa kéo, cái này Dương Diệp, thực sự tàn sát qua Long a, hơn nữa còn là trong long tộc mạnh nhất Hoàng Kim Thần Long!

La Tuấn mí mắt cũng là vừa nhảy, cái này Hoàng Kim Thần Long tộc, coi như là hắn, cũng là không muốn tuỳ tiện trêu chọc, mà Dương Diệp khen ngược, không chỉ có chọc, còn luyện hóa đối phương máu huyết, đây chính là đem Hoàng Kim Thần Long bộ tộc vào chỗ chết đắc tội a! Bất quá cái này đang cùng ý hắn, có Hoàng Kim Thần Long bộ tộc đối phó Dương Diệp, cái này không thể tốt hơn.

"Ngươi muốn chết!"

Cực lớn Hoàng Kim Thần Long chợt hướng xuống dưới phương một phun, một đạo Hỏa Diễm dường như rơi xuống lưu tinh, hướng phía Dương Diệp bắn nhanh xuống. Dương Diệp cũng không tránh không tránh, tùy ý đạo kia Hỏa Diễm đưa hắn bao phủ.

Mọi người sửng sốt, Dương Diệp đây là đang tự sát?

Rất nhanh, Dương Diệp tự trong hỏa diễm đi ra, khi hắn quanh thân, tràn ngập một đạo thật mỏng Hỏa Diễm quang tráo.

U Minh Quỷ hỏa!

Biết hàng của người rất nhanh nhận ra ngọn lửa này quang tráo lai lịch.

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cực lớn Hoàng Kim Thần Long phún ra Hỏa Diễm trong nháy mắt bị U Minh Quỷ hỏa hấp thu, tâm niệm vừa động, phía sau cái hộp kiếm nội lao ra một đạo kiếm quang, trong nháy mắt đâm vào Hoàng Kim Thần Long bụng của, bất quá cũng không có đâm vào đi, trái lại còn bị bắn trở về.

Thật mạnh thân thể phòng ngự!

Nhìn thấy một màn này, mọi người chấn động địa nghĩ. Dương Diệp kia Kiếm, thế nhưng đạo khí a!

"Con kiến hôi, chỉ bằng ngươi, cũng muốn thương ta?" Hoàng Kim Thần Long thanh âm của dường như sấm sét, chấn đắc đám người chung quanh màng tai làm đau.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, thanh kiếm kia bay trở về hắn cái hộp kiếm nội, tiếp theo, Thanh Vân Tử Điện, Cửu U Hàn Phong, từ trong cơ thể hắn chuỗi đi ra, tại Dương Diệp điều khiển hạ, tam đại thiên địa linh vật cấp tốc hợp thành một thanh cự kiếm. Theo Dương Diệp trong cơ thể tử sắc Huyền khí đổ vào, cự kiếm bày biện ra quỷ dị tử sắc, cộng thêm bát trọng kiếm ý gia trì, cả chuôi cự kiếm trong ẩn chứa lực lượng, trực tiếp làm cho cự kiếm không gian chung quanh trong nháy mắt sụp xuống.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người biến sắc. Chính là An Nam Tĩnh cũng theo đó động dung.

Đặc biệt một bên La Tuấn đám người, lúc này La Tuấn đoàn người sắc mặt có thể nói là ngưng trọng tới cực điểm, bao quát kia Vân lão, còn có cái bóng kia. Bởi vì thanh cự kiếm kia trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, cho dù là bọn họ, cũng cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm.

Không trung, cái kia cực lớn Hoàng Kim Thần Long con ngươi kịch liệt co rụt lại, hắn phòng ngự, đã đạt đến một cái phi thường trình độ khủng bố, thế nhưng không có nghĩa là hắn phòng ngự cũng đã vô địch. Thế giới loài người trong, vẫn có rất nhiều tiên khí, hoặc là thiên cấp Huyền kỹ năng đủ phá vỡ hắn phòng ngự, tỷ như kia Vũ Thần Liệt Thiên, lại tỷ như trước mắt cái này con kiến hôi nhân loại chính đang thi triển Huyền kỹ!

Cực lớn Hoàng Kim Thần Long không dám ở khinh thị Dương Diệp, cũng không dám ngạnh kháng hôm nay cấp Huyền kỹ. Một tầng thật mỏng kim quang phúc trùm lên toàn thân hắn, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, cực lớn Hoàng Kim Thần Long hướng phía phía dưới Dương Diệp lao xuống đi, kia hình thể khổng lồ, khiến người ta nghĩ là Thiên sụp xuống thông thường. Làm cho vô số huyền giả điên cuồng hướng bốn phía chạy tứ tán.

Dương Diệp khóe miệng nhấc lên một tia cười lạnh, Đạo: "Ta còn không tàn sát qua Long đây, cũng không biết Đồ Long là một gì tư vị, hôm nay liền thử xem tốt lắm!"

Dứt lời, kia do tam đại thiên địa linh vật còn có bát trọng kiếm ý gia trì cự kiếm, tại Dương Diệp điều khiển hạ mang theo một đạo thật lớn tử sắc kiếm quang phóng lên cao.

So sánh với cự long thân thể, Dương Diệp cự kiếm cùng kiếm quang có vẻ có chút bé nhỏ không đáng kể, thế nhưng kia ẩn chứa trong đó lực lượng, cũng làm cho ở đây tất cả mọi người không dám khinh thị. Bởi vì cự kiếm hoa phá trường không lúc, nơi đi qua không gian thốn thốn bị xé rách, bởi kiếm ý duyên cớ, kia bị vỡ ra không gian dĩ nhiên không chỉ có không có hợp lại, trái lại còn càng lúc càng lớn!

Cự long cùng cự kiếm chỉ mọi người ánh mắt kinh hãi trong, hung hăng đụng vào nhau, yên lặng chỉ chốc lát, lập tức 'Oanh' một tiếng vang thật lớn ở trong sân tựa như chín tầng trời thần lôi nổ vang.

Tiếp theo, mọi người chỉ thấy khắp bầu trời Hỏa Hải vây lại Hoàng Kim Thần Long, cùng lúc đó, tại trong biển lửa, còn có vô số Đạo điện lưu đang không ngừng điện giật đến Hoàng Kim Thần Long. Cửu U Hàn Phong cũng không nhàn rỗi, nhiều đóa thật nhỏ gió cuốn dường như phong nhận thông thường, không ngừng hướng phía Hoàng Kim Thần Long trên người cắt đi.

"Rống!"

Không trung, truyền đến Hoàng Kim cự long tiếng gầm gừ, thanh âm trong lộ ra một tia thống khổ.

Dương Diệp lấy ra một quả siêu phẩm Năng Lượng thạch để vào trong lòng, tay phải, nắm thật chặc trong tay Thuấn Không Kiếm, mà trong mắt hắn, còn lại là ngưng trọng không gì sánh được. Hoàng Kim cự long đánh giá thấp hắn, đồng dạng, hắn cũng đánh giá thấp này Hoàng Kim cự long. Từ kia không trung không ngừng đong đưa thật lớn thân thể đến xem, thiên địa một kiếm có thể thương tổn tới Hoàng Kim cự long, thế nhưng, cũng không có cho đối phương tạo thành trí mạng thương tổn.

Này Long phòng ngự, là hắn đến nay mới thôi, Hoàng Giả Cảnh dưới ra mắt mạnh nhất một cái.

"Oanh!"

Đúng lúc này, cái kia Hoàng Kim cự long đột nhiên chạy ra khỏi tam đại thiên địa linh vật vây quanh. Dương Diệp tâm niệm vừa động, Thanh Vân Tử Điện lóe lên, tự không trung biến hóa nhanh chóng, hóa thành một đạo mười mấy trượng to lớn tử sắc điện trụ, sau đó chợt đánh vào Hoàng Kim cự long trên người của. Cùng lúc đó, U Minh Quỷ hỏa cũng là hóa thành một đoàn Hỏa Diễm nặng nề mà đánh vào Hoàng Kim cự long trên thân thể.

Mà Cửu U Hàn Phong còn lại là bay về tới Dương Diệp phía sau, hóa thành Cửu U Kiếm Vũ.

"Oanh, oanh!"

Bị hai đại thiên địa linh vật đánh trúng, cái kia cực lớn Hoàng Kim cự long trực tiếp từ không trung rơi, sau cùng rơi vào mặt đất trong.

Sưu. Sưu

U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện bay về tới Dương Diệp trước người của.

Cái kia Hoàng Kim cự long cứ như vậy thất bại?

Mọi người ngây ngô như gà gỗ.

An Nam Tĩnh khẽ nhíu mày, ánh mắt nhìn chằm chằm vào đạo kia cự hố.

Dương Diệp sau lưng cái hộp kiếm mơ hồ run rẩy, bên trong Kiếm dường như muốn lao tới thông thường.

"Oanh!"

Đúng lúc này, Hoàng Kim cự long tự lòng đất chợt vọt ra, tỉ mỉ người phát hiện, lúc này Hoàng Kim cự long thân thể so với trước lớn một vòng, khi hắn cự trảo còn có quanh thân, nhiều một tầng cùng loại áo giáp kim sắc lân giáp!

"Long Thần Hộ Giáp!"

Có người kinh hô. Tương truyền, Hoàng Kim cự long bộ tộc vừa sinh ra là có thể lĩnh ngộ thiên phú thần thông, mà cái này thiên phú thần thông trong, lấy Long Thần Hộ Giáp kinh khủng nhất. Bởi vì, cái này Long Thần Hộ Giáp, có thể cho Hoàng Kim cự long lực phòng ngự trong nháy mắt tăng gấp năm lần. Hoàng Kim cự long bản thân phòng ngự đã có thể nói là Yêu Tộc cùng người tộc còn có trong ma tộc kinh khủng nhất tồn tại, đang gia tăng gấp năm lần, đó là bực nào biến thái?

Có thể nói như vậy, sử dụng Long Thần Hộ Giáp sau, Hoàng Kim cự long phòng ngự, chí ít có thể thừa thụ Hoàng Giả Cảnh cường giả toàn lực hai kích!

Đương nhiên, cái này Long Thần Hộ Giáp cũng không phải vô hạn lần, sử dụng một lần sau, ít nhất phải chờ ba mươi năm khả năng dùng một lần.

An Nam Tĩnh hiển nhiên cũng biết Long Thần Hộ Giáp, sắc mặt nàng cũng ngưng trọng, trong tay Liệt Thiên chậm rãi chuyển động.

"Biến thân sao?"

Dương Diệp không biết cái gì gọi là hoàng kim hộ giáp, thế nhưng hắn biết, trước mắt này quái vật lớn, không chỉ có không có chết khi hắn Thiên đệ nhất kiếm dưới, ngược lại, còn thay đổi so lúc trước cường đại hơn thêm. Hiện tại, đừng nói tam đại thiên địa linh vật, coi như là đạo khí cộng thêm tam đại thiên địa linh vật chỉ sợ cũng khó phá mở này đại gia hỏa phòng ngự!

Muốn không thử một chút Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật? Cũng hoặc là Kiếm vực?

Dương Diệp lắc đầu, cái này hai chiêu lá bài tẩy, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn không muốn sử dụng. Nếu không thể dùng cái này hai chiêu, vậy cũng chỉ có thể dùng 'Hủy diệt kiếm trận'

"Nhân loại, tốt, tốt, ngươi thành công chọc giận ta, ngươi thành công chọc giận ta, ta muốn xé xác ngươi!" Hoàng Kim cự long giơ lên hữu trảo đối về phía dưới Dương Diệp cách không một trảo, nhất thời, một con trăm trượng lớn nhỏ cự trảo rồi đột nhiên xuất hiện, lập tức hướng phía Dương Diệp vị trí hung hăng đạp đi xuống.

Nhìn con kia cự trảo rơi xuống, Dương Diệp hai mắt híp lại, chân phải chợt đạp đất, cầm trong tay Thuấn Không Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang sáng chói phóng lên cao, hướng phía con kia cự trảo hung hăng đâm tới.

"Đang!"

Thuấn Không Kiếm đâm vào con kia cự trảo thượng, Dương Diệp song chưởng kịch liệt run lên, Thuấn Không Kiếm thiếu chút nữa tuột tay. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, đúng lúc này, kia Hoàng Kim cự long cự trảo chợt đi xuống trầm xuống, một cổ cự lực kéo tới, Dương Diệp sắc mặt đang thay đổi, hắn biết, hắn đánh giá thấp cái này sau khi biến thân Hoàng Kim cự long phòng ngự cùng lực lượng.

Lập tức không ở ngạnh kháng, phía sau Cửu U Kiếm Vũ nhanh phiến, hóa thành một đạo hắc ảnh xuất hiện ở trăm trượng có hơn.

"Nhân loại, ngươi không phải là rất mạnh sao? Ngươi đừng tránh a!" Hoàng Kim cự long điên cuồng gầm thét, thanh âm trong không có đắc ý, chỉ vô tận oán độc cùng lửa giận. Long Thần Hộ Giáp, kia cũng phải cần ba mươi năm khả năng thi triển một lần a, đó là tại thời khắc mấu chốt bảo mệnh dùng, mà bây giờ, hắn nhưng là bị trước mắt cái này con kiến hôi nhân loại ép dùng.

Đối cao ngạo Hoàng Kim Thần Long mà nói, đây tuyệt đối là vô cùng nhục nhã!

Dương Diệp vung tay phải lên, tại trong cơ thể hắn hơn hai trăm chuôi Huyền Kiếm bay ra, tâm niệm khẽ nhúc nhích, hơn hai trăm chuôi Huyền Kiếm hóa thành từng đạo kiếm quang hướng phía Hoàng Kim Thần Long bắn nhanh đi. Cùng lúc đó, sau lưng của hắn bốn thanh đạo khí cũng là phóng lên cao, hướng phía Hoàng Kim Thần Long bắn tới.

Dương Diệp tin tưởng, cái này biến thân, tuyệt đối là có thời gian hạn chế, chỉ cần đối phương cái này biến thân thời gian xong xuôi, đó chính là đối phương tử kỳ. Hiện tại, hắn cần phải làm là kéo dài thời gian.

Kỳ thực đây cũng là hành động bất đắc dĩ, nếu như vận dụng Kiếm vực, hoặc là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, có thể có thể phá vỡ cái này sau khi biến thân Hoàng Kim cự long phòng ngự, nhưng là cứ như vậy, hắn tất cả lá bài tẩy mang bại lộ ở trong mắt La Tuấn. Mang lá bài tẩy đều bại lộ, đây là ngu xuẩn.

"Nhân loại, chỉ bằng cái này rác rưởi đồ vật cũng muốn thương ta?" Hoàng Kim cự long móng vuốt chợt vỗ, vô số đạo Huyền Kiếm nhất thời bị đánh bay, thế nhưng sau một khắc, cái này Huyền Kiếm lại hóa thành kiếm quang hướng hắn vọt tới.

"Hắn nghĩ kéo dài thời gian!"

Đúng lúc này, một bên La Tuấn sau lưng lão tửu quỷ đột nhiên nói.

Dương Diệp híp hai mắt nhìn La Tuấn liếc mắt, người sau cũng lộ ra một tia cười lạnh.

Vô sỉ!

Đây là lúc này mọi người đối lão tửu quỷ đánh giá, bọn họ rất nhiều người trong đại đa số mọi người thiếu chút nữa chết ở Hoàng Kim cự long long uy dưới, bọn họ đối Hoàng Kim cự long đương nhiên không có hảo cảm, bây giờ thấy Dương Diệp có thể uy hiếp đối phương, bọn họ tự nhiên là hy vọng Dương Diệp thắng lợi. Thế nhưng không nghĩ tới cái này lão tửu quỷ vô sỉ đến loại trình độ này, ngay mặt nói toạc Dương Diệp mưu kế.

Chỉ số ít ánh mắt của người là rơi vào La Tuấn trên người của, bởi vì... Này những người này rất rõ ràng, cái này lão tửu quỷ 10 có 8. Cửu chính là La Tuấn ý bảo. Đương nhiên, bọn họ có thể không dám nói ra.

Nghe được lão tửu quỷ nói, Hoàng Kim cự long con ngươi co rụt lại, tại cũng không dám như lúc trước vậy chơi trò chơi mèo vờn chuột. Lập tức chợt hướng phía trước mặt hắn một phun, một cổ long uy phún ra ngoài, Dương Diệp những Huyền Kiếm đó bị bay phún ra. Hoàng Kim cự long không có ở cho cái này Huyền Kiếm cơ hội, thân hình ngăn, hóa thành một đạo kim quang bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Lần này Hoàng Kim cự long tốc độ so với trước chí ít nhanh gấp hai đã ngoài, Dương Diệp dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, trực tiếp bị cái này Hoàng Kim cự long đầu rồng đánh lên, một con rồng một người trong mắt của mọi người, trực tiếp một nhập mặt đất ở chỗ sâu trong. <

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 535: Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đời Kiếm Hoàng, liền chết như vậy?

Nhìn đạo kia gần nghìn trượng thật lớn hố sâu, mọi người đầu óc trống rỗng.

Lúc trước Hoàng Kim cự long kia va chạm, thật sự là quá mức kinh khủng, đừng nói Dương Diệp chỉ là một nhân loại thân thể, chỉ sợ sẽ là một ngọn núi cũng sẽ bị cái này Hoàng Kim cự long đụng nát bấy. Dưới tình huống như vậy, không ai cho rằng Dương Diệp có thể còn sống.

"Có thần Long bảo vệ Hoàng Kim cự long, tại Tôn Giả Cảnh trong, coi như là vô địch tồn tại, cái này Dương Diệp, quá không biết tự lượng sức mình. Lúc trước nếu như chạy trốn, ít hôm nữa sau đạt được Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, cho dù là ngũ phẩm đang cùng cái này Hoàng Kim Thần Long giao thủ cũng tốt a. Vừa bước vào Tôn Giả Cảnh, liền cùng Hoàng Kim Thần Long loại này Thượng Cổ thần thú kịch chiến, ai, đáng tiếc."

"Quả thực đáng tiếc, nguyên bản còn tưởng rằng Dương Diệp có thể tái hiện năm đó Kiếm Tông tổ sư uy phong, không nghĩ tới..."

"Hắn tuy rằng chết, thế nhưng cũng có thể kiêu ngạo, dù sao hắn thế nhưng ép Hoàng Kim Thần Long thi triển ra Thần Long thủ hộ."

"Quả thực đáng tiếc, một đời Kiếm Hoàng..."

"..."

Một bên, La Tuấn trên mặt cũng lộ ra lướt một cái vẻ hưng phấn, cái này Dương Diệp hiện tại đã khiến hắn có chút vướng tay chân. Cũng may đối phương hiện tại đã chết, hơn nữa còn là yêu tộc Hoàng Kim Thần Long bộ tộc giết, kể từ đó, Yêu Hoàng cùng cái này Hoàng Kim Thần Long bộ tộc nhất định sẽ sinh ra khoảng cách, cái này đối với mình mà nói, không thể nghi ngờ là một cái nhất cử lưỡng tiện chuyện thật tốt.

Giữa sân nhất bình tĩnh chính là An Nam Tĩnh, tuy rằng Dương Diệp bị Hoàng Kim Thần Long đụng vào lòng đất, thế nhưng nàng rất rõ ràng, Dương Diệp không có khả năng liền dễ dàng như vậy chết. Hoàng Kim Thần Long thi triển ra Long Thần Hộ Giáp sau, quả thực thay đổi rất mạnh, cường đến bọn ta muốn cùng đối phương kịch chiến một phen, thế nhưng Dương Diệp cũng rất mạnh.

Đến nay mới thôi, bọn ta chưa thấy qua Dương Diệp mạnh nhất lá bài tẩy. Còn nữa, nàng đối Dương Diệp một cách tự tin!

"Tranh!"

Đột nhiên, kia cự hố nội truyền ra một đạo kiếm minh chi thanh.

Mọi người hai mắt trợn tròn, Dương Diệp còn chưa chết?

La Tuấn nụ cười trên mặt cứng rắn ở.

"Rống!"

Đúng lúc này, lòng đất truyền đến một đạo tiếng rống giận dử.

Đây là Hoàng Kim Thần Long, mà đạo thanh âm này trong tràn đầy thống khổ.

"Phía dưới đến tột cùng chuyện gì xảy ra?"

Có người hướng phía cự hố đi đến.

Rống rống rống

Hố nội lại truyền tới Hoàng Kim cự long tiếng gầm gừ, thế nhưng rất nhanh, tiếng gầm gừ hơi ngừng.

"Oanh!"

Một đạo kiếm quang tự hố nội phóng lên cao, tiếp theo, Dương Diệp tự hố nội chậm rãi bay. Lúc này Dương Diệp có chút chật vật, tóc tai bù xù, trên người y vật biến thành từng cục vải, mảng lớn sưng đỏ da thịt bại lộ ở tại trong không khí.

Rơi trên mặt đất, Dương Diệp nhìn thoáng qua La Tuấn, cười lạnh một tiếng, sau đó đi tới một bên ngồi xếp bằng xuống, hai mắt khép hờ, điều tức.

Không trung, mười mấy điều Hoàng Kim Thần Long hóa thành mười mấy đại hán rơi trên mặt đất, mười mấy đại hán ánh mắt nhìn chằm chằm vào kia cự hố, không chỉ có bọn họ, bao quát ở đây mọi người ánh mắt đều nhìn chằm chằm kia cự hố.

Dương Diệp tất cả đi ra, kia Hoàng Kim Thần Long vậy cũng đi ra mới là!

Thế nhưng, một khắc đồng hồ trôi qua, cự hố phía dưới không có động tĩnh chút nào.

Hai khắc sau, vẫn như cũ không có động tĩnh chút nào. Lúc này, mọi người mơ hồ đã đoán được cái gì.

La Tuấn sắc mặt của âm trầm.

Mười mấy Hoàng Kim Thần Long hóa thành đại hán không có ở chờ đợi, mà là nhảy xuống cự hố, khoảng chừng qua hai khắc chuông, mười mấy đại hán từ không trung vọt ra, trong đó một người cầm đầu đại hán mày rậm căm tức nhìn Dương Diệp, cả giận nói: "Nhân loại, đại ca của ta đây!"

"Đã chết!"

Dương Diệp ngay cả ánh mắt chưa từng mở, thuận miệng nói.

"Thối lắm, bằng ngươi cũng có thể giết ta đại ca?" Đại hán mày rậm cả giận nói, một cổ long uy tự trong cơ thể hắn tán phát ra rồi.

"Không tin liền tự mình đi tìm, còn có, khác tại đối với ta sử dụng ngươi long tộc kia buồn cười long uy, tại ta kiếm ý trước mặt, ngươi kia long uy ngay cả thí cũng không bằng!" Dương Diệp không ngừng hấp thu trong ngực siêu phẩm Năng Lượng thạch đầu.

"Ngươi muốn chết!"

Đại hán mày rậm mới vừa muốn ra tay, một thanh Kiếm cũng đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Nếu như ngươi cảm thấy ngươi lớn hơn ngươi ca phòng ngự còn muốn ngưu, vậy ngươi liền động thủ, xem ta có thể hay không đem đầu ngươi cắt bỏ!" Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn đại hán mày rậm.

Nghĩ đến lúc trước một màn kia, đại hán mày rậm nắm tay chặc lại thả lỏng, tùng lại chặt, không có ở dám ra tay. Đại ca hắn không thi triển Long thần thủ hộ lúc, thân thể mạnh hơn hắn lên không chỉ một lần, thế nhưng vẫn như cũ bị người trước mắt này loại phá khai rồi phòng ngự, mà hắn, hắn không có một chút lòng tin có thể khiêng được người trước mắt này loại Kiếm!

"Nhân loại, ngươi đem đại ca của ta làm sao vậy!" Đại hán mày rậm tức giận nói.

Dương Diệp Đạo: "Nói một lần chót, đã chết."

"Thi thể kia đây!" Đại hán mày rậm giận dữ hét.

"Không biết!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Ngươi..." Đại hán mày rậm khí sắc mặt xanh mét.

Dương Diệp lý cũng không lý đại hán mày rậm, hiện tại với hắn mà nói, mau chóng khôi phục thực lực mới là chính kinh. Lúc trước bị Hoàng Kim Thần Long kia va chạm, nếu như không có ở thời khắc mấu chốt khởi động Nhân Hoàng Giáp, hắn sợ rằng sẽ bị vỡ thành thịt nát. Cho dù có người Hoàng Giáp bảo hộ, hắn cũng không sống khá giả, toàn thân xương sườn không biết chặt đứt nhiều ít căn.

Hoàng Kim Thần Long chết như thế nào?

Khi tiến vào lòng đất chỗ sâu một khắc kia, Dương Diệp không có ở chút nào bảo lưu, cửu trọng kiếm ý cộng thêm Kiếm vực, tại cộng thêm lam sắc cái hộp kiếm nội 4 chuôi đạo khí còn có Thuấn Không Kiếm, còn có tam đại thiên địa linh vật, Hoàng Kim Thần Long Long thần thủ hộ rất nhanh thì bị hắn phá hỏng một góc, chính là Hoàng Kim Thần Long nghịch lân vị trí.

Không thể không nói, cái này Long thần thủ hộ cũng rất biến thái, nếu như không phải là hắn Kiếm vực uy lực đã đạt được một cái phi thường trình độ kinh khủng, căn bản không cách nào phá mở Long thần thủ hộ. Lúc đó, được sự giúp đỡ của Kiếm vực, hắn có thể triệt để phá vỡ cái này Long thần thủ hộ, thế nhưng Kiếm Linh tại thời khắc mấu chốt ngăn trở hắn, bởi vậy, hắn chỉ nhằm vào một cái điểm phá hỏng.

Bất quá tại Hoàng Kim Thần Long sắp chết phản công hạ, hắn cũng là tổn thất thật lớn, tỷ như hắn lam sắc cái hộp kiếm cùng 4 chuôi đạo khí đều đã nghiền nát, không cách nào đang sử dụng!

Bất quá đây hết thảy đều là đáng giá, bởi vì hắn hiện tại nhiều một cái Hoàng Kim cự long kiếm nô, hơn nữa này Hoàng Kim cự long kiếm nô còn là vẫn duy trì Long thần bảo vệ trạng thái!

Một cái vẫn duy trì Long thần thủ hộ trạng thái Hoàng Kim cự long kiếm nô, kia ý vị như thế nào?

Đương nhiên, hiện tại có một vấn đề rất nghiêm trọng phải đợi hắn xử lý, đó chính là cái này Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ. Bất quá hắn cũng không phải rất quan tâm, dù sao cũng cùng cái này Hoàng Kim Thần Long bộ tộc đã trở mặt, cùng lắm thì chính là đánh một trận mà thôi. Hắn cũng không tin cái này Hoàng Kim Thần Long bộ tộc mỗi con rồng đều có thể đủ biến thân!

"Hoàng Kim Thần Long đã chết?"

Nghe được Dương Diệp nói, ở đây vô số huyền giả chấn kinh rồi, không, phải nói rung động. Lão Thiên, đây chính là có thần Long bảo vệ Hoàng Kim cự long a, đã chết? Bị Dương Diệp giết?

La Tuấn đám người cũng là nheo mắt, nếu như Hoàng Kim cự long thật là chết tại đây Dương Diệp trên tay, như vậy Dương Diệp thực lực liền cần một lần nữa ước định. La Tuấn đối về bên cạnh Vân lão khẽ gật đầu, người sau thân hình khẽ động, rơi vào rồi kia cự hố trong.

Một lát sau, Vân lão về tới La Tuấn bên cạnh, sau đó nói: "Phía dưới có đại chiến vết tích, bất quá không có nhìn thấy Hoàng Kim cự long thi thể."

"Có Long thần bảo vệ Hoàng Kim cự long, Dương Diệp căn bản không khả năng giết chết, trên người hắn nhất định có bí mật gì!" La Tuấn trầm giọng nói.

"Người này tuyệt đối không thể lưu!" Vân lão đạo: "Hắn hiện tại bất quá là mới vừa bước vào Tôn Giả Cảnh, cũng đã yêu nghiệt như thế, nếu để cho hắn đạt được Tôn giả mà nay ngũ phẩm đã ngoài, hoặc là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, khi đó, chỉ sợ cũng tính là chúng ta mấy người liên thủ đều không làm gì được hắn. Phải diệt trừ hắn!"

"Vì sao không cho kia An Nam Tĩnh đối phó hắn?" Lão tửu quỷ đột nhiên nói: "Lấy An Nam Tĩnh thực lực, mới có thể đủ đối phó hắn!"

Nghe vậy, La Tuấn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp, hắn làm sao thường không biết, cùng giai trong, có thể đối phó Dương Diệp, chỉ cái này An Nam Tĩnh? Chỉ là cái này An Nam Tĩnh cực kỳ cao ngạo, hắn căn bản chỉ huy không được đối phương, lại không dám lấy bất kỳ thủ đoạn nào bức bách đối phương. Nếu như đem nàng đổ lên Dương Diệp bên kia, vậy đối với Đỉnh Hán Đế Quốc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai họa thật lớn!

Trầm ngâm chỉ chốc lát, La Tuấn trầm giọng nói: "Ta sẽ đích thân giết Dương Diệp."

Vân lão đám người không nói, nếu như là trước khi, bọn họ vẫn là vô cùng tin tưởng La Tuấn, thế nhưng hiện tại, nếu như kia Hoàng Kim Thần Long thật là bị Dương Diệp giết chết, kia nha, người chủ thật có thể đủ giết Dương Diệp sao?

...

"Dương Diệp, ngươi không đem đại ca của ta giao ra đây, ngươi sẽ gặp phải ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc điên cuồng trả thù!" Đại hán mày rậm phẫn nộ quát.

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hướng phía đại hán đi đến, đại hán cả kinh, tình không biết địa hướng lui về sau hai bước. Dương Diệp Đạo: "Xem ra ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cũng không gì hơn cái này, cùng kia Ma Tộc một dạng, không thua nổi!"

"Ngươi..."

"Ngươi cái gì ngươi?" Dương Diệp Đạo: "Là ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc trước tới tìm ta phiền toái ah? Thế nào, hiện tại phiền phức không tìm được, trái lại bị ta giết chết, ngươi Hoàng Kim Thần Long sẽ uy hiếp? Các ngươi còn tự xưng cao ngạo Hoàng Kim cự long, ta ngược muốn hỏi một chút, các ngươi nơi nào cao ngạo? Một mình đấu bất quá, liền mang ra ngươi trong tộc trưởng bối tới uy hiếp, cái này chính là các ngươi nếu nói cao ngạo?"

"Ngươi..."

Dương Diệp khoát tay áo, Đạo: "Ngươi nhớ kỹ, ta với ngươi đại ca là một mình đấu, chúng ta là công bình chi chiến. Nếu như ta đã chết, ta không có câu oán hận nào, ta tin tưởng, đại ca ngươi cũng sẽ không có câu oán hận nào. Mà ngươi dĩ nhiên bắt ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tới uy hiếp đối thủ của hắn, ngươi đây là đang khinh nhờn hắn tôn nghiêm, ngươi biết không? Nếu như hắn dưới suối vàng có biết, hắn nhất định sẽ bị ngươi tức giận tại chết một lần!"

An Nam Tĩnh khóe miệng hơi vừa kéo, cái này Dương Diệp lúc nào học được múa mép khua môi?

Dương Diệp lại nói: "Hoàng Kim Thần Long bộ tộc là Thượng Cổ thần thú, nếu như các ngươi toàn tộc xuất động, hoặc là cho các ngươi đạt được Hoàng Giai cự long đi đối phó ta, ta Dương Diệp tự nhận là không địch nổi. Thế nhưng... Ta nghĩ hỏi một câu, ngươi Hoàng Kim Thần Long có dám hay không cùng ta một đấu một một mình đấu? Ta mà nói lược tại đây, ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc nếu muốn báo thù, một đấu một một mình đấu, ta tùy thời xin đợi. Đương nhiên, nếu như các ngươi sợ ta, không phải là phải quần ẩu, ta đây cũng không có biện pháp."

Phép khích tướng, đơn giản nhất phép khích tướng.

Mọi người nghĩ muốn một lần nữa ước định một chút Dương Diệp trí tuệ.

Đại hán mày rậm lúc này sắc mặt cực kỳ khó coi, một mình đấu? Hoàng Kim Thần Long bộ tộc trung thế hệ trẻ mạnh nhất là đại ca hắn, thế nhưng đại ca hắn hôm nay đã bị Dương Diệp chém giết, ai hay là hắn đối thủ?

Thật chẳng lẽ muốn như người này loại theo như lời, tự mình đường đường Thượng Cổ thần thú thực sự muốn đi quần ẩu một nhân loại?

Cái này có đúng hay không có điểm thật mất thể diện?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 536: An Nam Tĩnh cuồng túm ngậm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nhân loại, đắc tội ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc, ngươi sẽ chết rất thảm!" Đại hán mày rậm không muốn tỏ ra yếu kém, chỉ có thể dùng ngôn ngữ để tiếp tục uy hiếp Dương Diệp, bất quá cũng đang không có lược thuật trọng điểm khiến Hoàng Kim Thần Long siêu cấp cường giả tới giết Dương Diệp.

Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Mặc kệ ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc phái ai tới cùng ta một mình đấu, ta đều phụng bồi tới cùng, đương nhiên, nếu như các ngươi phái Hoàng Giai Hoàng Kim cự long tới, ta đây hiện tại liền chịu thua."

Đại hán mày rậm khóe miệng giật một cái.

"Tốt một trương sắc bén mồm mép!"

Đúng lúc này, một trung niên nhân quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp biến sắc, người lại là Hoàng Giả Cảnh cường giả, không đúng, là Hoàng Giai cường giả!

"Long Hoàng đại nhân!"

Đại hán mày rậm đám người lập tức quỳ xuống, thần tình cung kính không gì sánh được.

Long Hoàng?

Chúng người thất kinh. Long Hoàng là nhân vật nào? Đó là cái này phiến trong thiên địa chí cường mấy cường giả một trong a, là chân chính thần long kiến thủ bất kiến vĩ chính là nhân vật. Không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên khiến cái này Long Hoàng đều xuất hiện.

Long Hoàng nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Không hổ là Yêu Hoàng thưởng thức ngươi, còn tuổi nhỏ, liền đã tới loại trình độ này, ngay cả Ngao sửa thi triển ra Thần Long thủ hộ sau đều chết ở trên tay ngươi. Ma Tộc Đại trường lão nói không sai, ngươi so năm đó Kiếm Tông tổ sư còn muốn ưu tú."

"Tiền bối quá khen!" Dương Diệp Đạo.

"Biết ta vì sao không giết ngươi sao?" Long Hoàng bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nheo mắt, nguyên lai người này thật sự có giết tim của mình.

Long Hoàng tiếp tục nói: "Ta như muốn giết ngươi, coi như là Yêu Hoàng hắn cũng không ngăn cản được. Hơn nữa ta tin tưởng, ta giết ngươi, hắn cũng sẽ không cũng không dám chân chính cùng ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc liều chết, bất kể là hắn vẫn ta, tất cả mọi người hợp lại không tưởng. Cho nên ta không giết ngươi, chỉ có một nguyên nhân, đó chính là ngươi cùng người Hoàng La tuấn trong lúc đó không hề có thể điều chỉnh cừu hận, nói trắng ra một điểm, ta Yêu Tộc cần các ngươi phải tự giết lẫn nhau, đây là ngươi có thể sống lý do, minh bạch?"

"Tiền bối thực lực siêu tuyệt, tiền bối nói cái gì dĩ nhiên chính là cái gì!" Dương Diệp Đạo.

"Ngươi là một một người thông minh, hiểu ẩn nhẫn, cũng không phải như Biểu mặt biểu hiện vậy hữu dũng vô mưu!" Long Hoàng Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Tại tuyệt đối thực lực trước mặt, hết thảy đều là phù vân, không phải sao?"

Long Hoàng nở nụ cười, Đạo: "Nhân loại, tuy rằng ngươi là nhân loại, nhưng ta có chút thưởng thức ngươi. Hy vọng Yêu Hoàng quyết định là chính xác, không thì, ngươi tương lai chắc chắn trở thành yêu tộc ta đại địch." Nói, Long Hoàng xoay người quét bên cạnh mười mấy điều Hoàng Kim Thần Long, Đạo: "Lúc này lên, không được đi trêu chọc hắn, tại đây thế giới loài người, khiến hắn ba phần, minh bạch?"

"Là!"

Mười mấy điều Hoàng Kim Thần Long cung kính không gì sánh được.

Long Hoàng thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía thiên không, Nhân Tộc, Yêu Tộc, còn có Ma Tộc những thứ kia đại lão đều xuất hiện ở đây, chỉ sợ không phải chỉ cần vì thủ hộ tộc nhân của mình đơn giản như vậy ah?

Giờ này khắc này, giữa sân mọi người nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt cũng thay đổi. Có khi là tôn kính, có khi là đố kị, có khi là cuồng nhiệt, còn có khi là âm trầm cùng oán độc.

Không hề nghi ngờ, sau ngày hôm nay, Kiếm Hoàng Dương tên Diệp mang chân chính truyền khắp toàn bộ huyền giả đại lục.

Vạn năm trước, Kiếm Tông tổ sư lực áp Ma Tộc còn có Yêu Tộc, hôm nay, Dương Diệp cũng làm xong rồi.

Vô luận như thế nào, Dương Diệp đều trở thành lúc này Nhân Tộc đại biểu, bởi vì chỉ hắn mới để cho Ma Tộc còn có Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cũng phải tuyển chọn thoái nhượng. Về phần Nhân Hoàng La Tuấn... Giờ này khắc này, không ai suy nghĩ Nhân Hoàng La Tuấn, ở trong mắt bọn hắn, chỉ Kiếm Hoàng Dương Diệp, đặc biệt những kiếm tu kia, lúc này bọn họ đã đã quên Dương Diệp là Nam Vực của người.

Bọn họ chỉ biết, đây mới thực là Kiếm Hoàng, chân chính trong kiếm Hoàng giả!

La Tuấn lúc này sắc mặt rất âm trầm, Dương Diệp danh tiếng như mặt trời ban trưa, với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái phi thường hỏng bét sự tình, bởi vì như vậy sẽ ảnh hưởng đến uy vọng của hắn. Nếu như thế nhân đều chỉ biết Kiếm Hoàng mà không biết Nhân Hoàng, vậy hắn người này Hoàng làm sao đi thống nhất đại lục? Hắn cùng với Dương Diệp thành địch nhân, những thứ kia vốn là muốn muốn đầu nhập vào người của hắn, sợ rằng đều biết trước hết nghĩ nghĩ Dương Diệp.

"Lúc đầu nên không tiếc hết thảy thủ đoạn diệt trừ hắn a!"

La Tuấn trong lòng thật sự có chút hối hận, hắn đánh giá thấp Dương Diệp tiềm lực, thật to đánh giá thấp. Lúc đầu, muốn giết Dương Diệp, căn bản không cần phải bỏ ra quá nhiều đại giới, thế nhưng hiện tại, cho dù nỗ lực đại đại giới, khủng sợ cũng không có thể tuỳ tiện giết Dương Diệp.

"Tranh!"

Tựa hồ cảm thấy chủ lòng của người ta cảnh, La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm đột nhiên phát ra một đạo kiếm minh thanh, làm cho xung quanh ánh mắt mọi người đều rơi vào trên người của hắn.

Dương Diệp ánh mắt cũng rơi vào La Tuấn trên người, chuẩn xác mà nói là rơi vào La Tuấn trong tay Nhân Hoàng trên thân kiếm. Thành thật mà nói, hắn đối với người này Hoàng Kiếm còn là rất tò mò. Nhân Hoàng Kiếm là tiên Thiên Đạo khí, uy lực khẳng định tại Thuấn Không Kiếm bên trên, chỉ là không biết Nhân Hoàng kiếm uy lực mạnh như thế nào!

Nghĩ vậy, Dương Diệp cười cười, sau đó nhắm hai mắt lại, điều tức. Bởi vì hắn biết, cái này La Tuấn đang không có trăm phần trăm nắm chặt lúc, chắc là sẽ không cùng hắn giao thủ. Hơn nữa lúc này thương thế hắn cũng không để yên toàn bộ tốt, cũng không muốn cùng đối phương giao thủ. Dù sao cũng, hắn cùng với đối phương luôn sẽ có đánh một trận!

"Người chủ không thể xung động!" Vân lão vội vàng nói. Nếu như La Tuấn hiện tại liền khiêu chiến Dương Diệp, thắng hoàn hảo, thế nhưng nếu như thất bại, kia La Tuấn danh tiếng liền thực sự muốn xuống dốc không phanh, đến lúc đó, La Tuấn tình cảnh sợ rằng sẽ thay đổi cực kỳ không xong.

La Tuấn tay của đặt tại Nhân Hoàng trên thân kiếm, Đạo: "Vân lão yên tâm, ta sẽ không xung động. Bất quá, chờ Triệu tướng quân thu phục Đông Vực sau, ta sẽ chống đỡ mặt của mọi người, thân thủ đưa hắn Trảm tại dưới kiếm. Ha hả, Kiếm Hoàng chết ở dưới kiếm, tốt giống như trước cho tới bây giờ không xuất hiện qua đây, thật để cho người chờ mong a!"

Vân lão đám người thở dài một hơi, nếu như La Tuấn hiện tại liền khiêu chiến Dương Diệp, thành thật mà nói, bọn họ cũng không coi trọng La Tuấn. Bởi vì Dương Diệp không chỉ có thực lực cường hãn, còn rất thần bí, ai cũng không biết hắn rốt cuộc là giết thế nào Hoàng Kim cự long, cũng không biết hắn mang Hoàng Kim cự long kia thi thể khổng lồ làm đi nơi nào!

Giờ này khắc này, La Tuấn chỉ một vực Tín Ngưỡng Chi Lực, cùng Dương Diệp đối chiến, thực sự rất huyền!

"Ngươi giết thế nào cái kia Long?" An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, hỏi.

Thấy An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, vô số người con mắt nhìn qua đây. Mọi người sắc mặt có chút mất tự nhiên, không phải là nghe đồn Vũ Thần cùng Kiếm Hoàng là lịch đại số mệnh phần địch sao? Thế nào trước mắt hai vị này rất cận không có làm địch nhân dấu hiệu, ngược lại, hai người giống như vẫn là bằng hữu?

La Tuấn một nhóm sắc mặt người khó coi, cái này An Nam Tĩnh là An Gia của người, mà An Gia đã đầu phục hắn, lúc này nàng trước mặt của mọi người cùng Dương Diệp nói chuyện với nhau, đây không phải là đang đánh hắn La Tuấn mặt của sao?

Đọc truyện tại http://truy e ncuatui.Net

"Cái này ăn cây táo, rào cây sung nữ nhân, ta đi giáo huấn một chút nàng!"

Lão tửu quỷ xì một tiếng khinh miệt, sau đó thân hình khẽ động, trực tiếp xông ra ngoài, La Tuấn đám người cũng không kịp ngăn cản, cũng chỉ nghe hắn Đạo: "An Nam Tĩnh, ngươi phải nhớ kỹ thân phận của ngươi, ngươi An Gia hôm nay đã là người chủ thần tử, ngươi cũng là người chủ thần tử, khác làm những thứ kia ăn cây táo, rào cây sung chuyện, không thì cẩn thận ngươi cho ngươi An Gia mang đến ngập trời họa!" Nói, lão tửu quỷ còn đặc biệt liếc một cái La Tuấn, hắn tự nhận là cái này chính là La Tuấn nghĩ, mà La Tuấn là người có thân phận, những lời này đương nhiên không thể do hắn nói, nếu La Tuấn không thể nói, vậy cũng chỉ có thể do bọn họ cái này hạ người mà nói.

Khi hắn nhìn về phía La Tuấn lúc, hy vọng thấy là La Tuấn tán thưởng, nhưng mà, hắn phát hiện La Tuấn cho ánh mắt của không phải nịnh phần thưởng, mà là kinh sợ. Lão tửu quỷ trong lòng 'Lộp bộp' một tiếng, chẳng lẽ mình lại đã đoán sai?

Đây là hắn đời này sau cùng niệm đầu.

"Xuy!"

Một đạo kim quang hoa phá trường không, sau đó lão tửu quỷ trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra sắp tới trăm trượng sau mới ngừng lại được. Một thanh Trường Thương. Đâm trên mặt đất, mà lão tửu quỷ thi thể còn lại là treo ở kia Trường Thương trung gian.

Lão tửu quỷ hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ!

Cái này An Nam Tĩnh cũng dám giết hắn? Dám giết hắn?

La Tuấn chờ trong mắt người cũng tràn đầy không thể tưởng tượng nổi, cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên vừa ra tay chính là tử thủ? Một điểm tình cảm cũng không giảng? Nàng muốn làm cái gì?

An Nam Tĩnh thân thủ nhất chiêu, Liệt Thiên bay trở về trong tay nàng, nhìn thoáng qua kia rơi xuống đất lão tửu quỷ, Đạo: "Thân phận của ta? Thần tử? Chê cười, trên đời này ai có thể khiến ta An Nam Tĩnh thần phục?" Nói, An Nam Tĩnh nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "La Tuấn, ta An Gia đầu nhập vào ngươi, không có nghĩa là ta An Nam Tĩnh, khiến người của ngươi vả miệng cho ta sạch sẻ một chút, không thì, có tin ta hay không giết bọn họ?"

Khí phách, cuồng túm ngậm tạc Thiên!

Lúc trước bởi vì Dương Diệp nguyên nhân, mọi người bỏ quên An Nam Tĩnh, hiện tại, An Nam Tĩnh xuất thủ cùng mà nói khiến chúng người biết, Vũ Thần, cái gì gọi là Vũ Thần!

"An Nam Tĩnh, ngươi có ý tứ!" La Tuấn sau lưng phụ nhân chiến đi ra, trầm giọng nói.

"Ngươi không phục?" An Nam Tĩnh lông mày nhướn lên, trường thương trong tay nhắm thẳng vào lão phụ, Đạo: "Vậy đi thử một chút?"

Lão phụ nheo mắt, vừa muốn xuất thủ, La Tuấn ngăn cản nàng. Tuy rằng không biết An Nam Tĩnh thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, thế nhưng La Tuấn rất rõ ràng một điểm, đó chính là An Nam Tĩnh tuyệt đối sẽ không so Dương Diệp yếu. Hơn nữa trong tay nàng còn cầm không kém hắn Tiên Thiên đạo khí, dưới loại tình huống này, dung mẹ khả năng thực sự sẽ bị nàng chém giết!

La Tuấn nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "An cô nương, tuy rằng ta thuộc hạ đối với ngươi có chút bất kính, thế nhưng ngươi cũng không cần thiết lấy tính mệnh của hắn ah? Làm như thế, có đúng hay không có chút quá mức?"

An Nam Tĩnh Đạo: "La Tuấn, ngươi cũng phải cấp ta biết rõ ràng một việc, ta An Nam Tĩnh là An Nam Tĩnh, An Gia là An Gia, đừng tưởng rằng ta An Gia đầu nhập vào ngươi, ngươi liền cho là ta An Nam Tĩnh đầu nhập vào ngươi, hoặc là đã cho ta An Nam Tĩnh sẽ sợ ném chuột vở đồ, cố kỵ ngươi cái gì. Tại thanh minh một điểm, An Gia là An Gia, ta là ta, ngươi, còn ngươi nữa của người lần sau tại trêu chọc ta, ta diệt ngươi!"

Vẽ mặt, thân thể khỏa thân vẽ mặt a!

Một bên Dương diệp tâm trong cười nở hoa rồi, cái này An Nam Tĩnh thật là quá khí phách, thật là đáng yêu, ha ha!

La Tuấn sắc mặt của lần này là thực sự âm trầm dâng lên, nguyên bản hắn cho rằng cái này Dương Diệp đã rất cuồng rất lớn lối, thế nhưng hắn không nghĩ tới, còn có so Dương Diệp càng kiêu ngạo cuồng hơn. Như vậy ngay mặt bị đánh mặt, hắn La Tuấn làm sao có thể nhịn được?

La Tuấn tay của chậm rãi leo lên Nhân Hoàng Kiếm.

Một bên, Thuấn Không Kiếm một lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, nhìn La Tuấn, Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ hưng phấn, trong lòng bất động kêu lên: Động thủ, La Tuấn ngươi động thủ a. Động thủ ta liền cùng An Nam Tĩnh liên thủ giết chết ngươi...

Chỉ cần An Nam Tĩnh khiên chế trụ bên cạnh ba tên kia, hắn liền có nắm chắc trong thời gian ngắn nhất giết La Tuấn, cho dù là bại lộ Kiếm vực cũng sẽ không tiếc!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 537: Mở ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn chúng chú mục hạ, bị An Nam Tĩnh như vậy khiêu khích, La Tuấn sắc mặt của thay đổi có chút vặn vẹo. Tại trong tay của hắn, Nhân Hoàng Kiếm không ngừng rung động, dường như muốn lao tới cho An Nam Tĩnh một kiếm thông thường.

Tuy rằng La Tuấn lúc này trong lòng giận không thể bóc, thế nhưng hắn vẫn là không có khiến tức giận bao phủ lý trí của hắn. Lúc này xuất thủ, vậy đại biểu muốn đem An Nam Tĩnh triệt để đẩy hướng Dương Diệp bên kia. Nếu như Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, sau này Hoàng Giả Cảnh không ra, Tôn Giả Cảnh trong ai còn có thể làm sao hai người bọn họ?

Đương nhiên, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn lúc này căn bản không có nắm chặt chiến thắng An Nam Tĩnh!

Hắn bây giờ là Nhân Hoàng, là thiên địa này người phát ngôn, hắn không thể bại, một khi bại, uy vọng của hắn mang xuống dốc không phanh, những thứ kia đi theo người của hắn, cực có thể sẽ sinh ra nhị tâm, mà những thứ kia tại ngắm nhìn người, cũng có có thể sẽ không đang chọn trạch hắn. Cho nên, đang không có tuyệt đối nắm chặt lúc, hắn tuyệt đối không thể ra tay!

Thế nhưng, như quả không ngoài tay, không cần sau này, hắn bây giờ uy vọng chỉ biết xuống dốc không phanh!

Giờ này khắc này, La Tuấn muốn đem kia lão tửu quỷ lấy roi đánh thi thể. Nếu như không phải là lão tửu quỷ tự chủ trương, hắn hiện tại cũng không cần rơi vào như vậy tiến thối không được tình cảnh.

"La Tuấn, ngươi được xưng thế giới loài người của người Hoàng, sẽ không ngay cả người ta một cái khiêu chiến cũng không dám nhận ah?" Lúc này, một bên Ma Hiên cười lạnh nói.

"Người nào Hoàng, không trứng gì đó!" Hoàng Kim Thần Long bộ tộc kia đại hán mày rậm khinh thường nhìn thoáng qua La Tuấn, bởi vì Dương Diệp quan hệ, hắn bây giờ đối với cả người loại chưa từng hảo cảm, chỉ cần là nhân loại, hắn liền xem khó chịu!

Người bên cạnh loại huyền giả nhìn La Tuấn, mặc dù không có nói châm chọc, thế nhưng trên mặt cũng mang theo đùa giỡn ngược biểu tình, rất nhiều người trên mặt càng mang cho không chút nào che giấu châm chọc cùng khinh bỉ.

La Tuấn sắc mặt càng thêm khó coi.

Đúng lúc này, bên cạnh hắn Vân lão đạo: "An Vũ Thần, lão hủ ngưỡng mộ đã lâu ngươi đại danh, để lão hủ tới lãnh giáo một chút của ngươi biện pháp hay ah!"

"Lão đầu, ngươi thật không biết xấu hổ!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên lớn tiếng nói: "Ngươi là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, mà An Nam Tĩnh bất quá mới vừa bước vào Tôn Giả Cảnh không lâu sau, ngươi cư nhiên như thế chẳng biết xấu hổ ra tới khiêu chiến, lẽ nào ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc không có ai sao? Còn là nói, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc đều là một ít ỷ lớn hiếp nhỏ mặt hàng? Đã cùng, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả vốn có đều là như vậy mặt hàng!"

Vân lão hai mắt híp lại, nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi nhảy nhót không được bao lâu."

"Uy hiếp ta?" Dương Diệp cười cười, Đạo: "Đã cùng, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả nhiều như vậy, nếu như phái cái mấy nghìn cái Tôn Giả Cảnh cường giả tới đuổi giết ta, ta nên làm cái gì bây giờ?" Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "La Tuấn, ngươi tốt xưng Nhân Hoàng, thế nhưng trong mắt của ta, ngươi người này Hoàng ngay cả thí đều không phải là, bởi vì ngươi chỉ biết đứng ở một đám cường giả phía sau, bị đám này cường giả bảo vệ. Ngươi nếu như không có ngươi bên cạnh những thị vệ này, lời nói phách lối mà nói, giết ngươi như giết cẩu!"

La Tuấn trong mắt sát ý bạo dũng!

"Làm càn!"

Vân lão một tiếng gầm lên, một chưởng chợt đánh về phía Dương Diệp, một chưởng này, uy lực cực đại, bàn tay nơi đi qua, không gian trực tiếp sụp xuống, không chỉ có như vậy, kỳ bàn tay xung quanh mấy trượng bên trong không gian đều là xuất hiện Tri Chu vậy vết nứt.

Dương Diệp mang trên mặt cười nhạt, thế nhưng trong mắt cũng vẻ ngưng trọng, lão nhân này, so với kia lão tửu quỷ mạnh hơn nhiều. Không dám khinh thường, đang chuẩn bị xuất kiếm, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên đứng ở trước mặt hắn, chỉ thấy An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên thương chợt đâm vào kia chỉ trên lòng bàn tay, Vân trên khuôn mặt già nua kinh biến, nhanh như tia chớp thu về.

Nhìn mình trên bàn tay xuất hiện thật nhỏ vết nứt, Vân lão trong mắt cũng xuất hiện vẻ ngưng trọng.

An Nam Tĩnh Trường Thương nhắm thẳng vào Vân lão, Đạo: "Ngươi không phải là muốn đánh với ta một trận sao? Đến đây đi, ta cũng muốn nhìn một chút, nếu nói Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đến cùng cường tới trình độ nào!"

"Ta đến đây đi!"

Lúc này, La Tuấn bỗng nhiên nói. Hắn biết, hắn nếu như tại không ra vẻ, uy vọng của hắn đã đem rớt xuống.

"Không thể!"

Vân lão cùng La Tuấn bên cạnh một ít cường giả cả kinh nói, đặc biệt Vân lão, lúc trước An Nam Tĩnh chỉ là một kích, hắn chỉ biết, lúc này La Tuấn cũng không An Nam Tĩnh đối thủ. Hiện tại cùng An Nam Tĩnh giao thủ, rất có thể sẽ chết, tính là bất tử, cũng nhất định sẽ bị đánh bại. Vô luận như thế nào, bây giờ La Tuấn, tuyệt đối không thể có bại tích!

"Rốt cục không ở làm con rùa đen rúc đầu sao?" Một bên, Ma Hiên cười lạnh nói: "La Tuấn, ta thế nhưng chưa từng thấy qua Nhân Hoàng kiếm uy lực đây, hy vọng ngươi đừng khiến chúng ta thất vọng. Không thì, liền quá không có ý nghĩa một điểm." Khiến người ta loại cùng nhân loại tự giết lẫn nhau loại sự tình này, hắn là nhất cam tâm tình nguyện nhìn thấy.

La Tuấn lạnh lùng nhìn đối phương liếc mắt, sau đó hướng bước về phía trước một bước, đúng lúc này, kia Vân lão ngăn trở ở trước mặt hắn, Đạo: "Người chủ, ngươi một người liên quan đến nghìn vạn sinh linh, có thể nào hành động theo cảm tình? Nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu, muốn cùng cái này An Nam Tĩnh còn có Dương Diệp đánh một trận, ngày sau có khi là cơ hội, hà tất hiện tại hành động theo cảm tình? Người chủ cũng đừng quên chúng ta tới đây địa phương mục đích thực sự."

"Vân lão nói là!" Lão phụ kia cũng nói: "Người chủ tu luyện của ngươi phương thức cùng bọn ta huyền giả không giống với, đợi kia Triệu trường Vân thu phục Đông Vực sau, muốn tiêu diệt giết cái này An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, không phải là chuyện dễ dàng sao? Đương nhiên, chủ nhục thần chết, người chủ chịu nhục, chúng ta cái này làm thuộc hạ tội đáng chết vạn lần, xin hãy người chủ trách phạt!"

La Tuấn hít sâu một hơi, nắm Nhân Hoàng kiếm tay chậm rãi lỏng rồi rời ra. Thấy thế, kia Vân lão trong lòng buông lỏng, sợ Dương Diệp còn nói ra chút gì lời khó nghe, lập tức thân hình hắn lóe lên, bay thẳng đến Dương Diệp bạo cướp đi. Mà sau lưng hắn lão phụ kia cũng là theo sát mà xuất thủ, vài đạo ngân quang tự lão phụ trong tay hướng phía Dương Diệp bắn ra.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, rõ ràng là An Nam Tĩnh khiêu khích La Tuấn, những lão gia hỏa này không đi gây sự với An Nam Tĩnh hết lần này tới lần khác tìm đến mình, chẳng lẽ là mình quá dễ khi dễ?

Dương Diệp trong tay Thuấn Không Kiếm vung lên, chỉ nghe 'Leng keng' vài tiếng, mấy cây ngân châm tán rơi trên mặt đất, mà lúc này, kia Vân lão đã đi tới trước người hắn, Vân lão vừa muốn xuất thủ, kia An Nam Tĩnh xuất hiện lần nữa ở tại Dương Diệp trước mặt của, nhìn thấy An Nam Tĩnh, Vân lão thân hình ngừng một lát, nếu như chỉ là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp độc thân, hắn tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng nếu như hai người liên thủ...

"An Nam Tĩnh, ngươi quả thật muốn cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc là địch?" Vân lão trầm giọng nói.

An Nam Tĩnh Đạo: "Là các ngươi muốn đối địch với ta!"

"Lão tửu quỷ đã bị ngươi giết, ngươi còn muốn thế nào!" Vân lão đạo.

"Vẫn là câu nói kia, khác đến gây chuyện ta!" Nói xong câu này, An Nam Tĩnh xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Đi thôi, ta còn có thật nhiều sự muốn hỏi ngươi!"

Dương Diệp tâm trung hơi ấm, hắn đương nhiên biết, đây là An Nam Tĩnh thật là tốt ý. Kia Vân lão cùng lão phụ hai người liên thủ, hắn không có một chút nắm chặt có thể chiến thắng đối phương, nhưng lại miễn bàn bên cạnh còn có một người áo đen ở một bên dòm ngó. Đương nhiên, nếu như không hắn ép, hắn cũng không phải là không có biện pháp đối phương La Tuấn đoàn người, chỉ là muốn bại lộ kiếm nô thôi cùng một chút lá bài tẩy mà thôi!

Tuy rằng lá bài tẩy rất trọng yếu, thế nhưng nếu như đến rồi thời khắc nguy nan còn không dùng, đó chính là ngu xuẩn.

Không muốn cự tuyệt An Nam Tĩnh thật là tốt ý, Dương Diệp gật đầu, cùng An Nam Tĩnh đi tới một bên, một màn này nhìn mọi người còn có Ma Tộc cùng Yêu Tộc khóe miệng quất thẳng tới. Nếu như hai người này thực sự liên thủ, như vậy Thánh Giả di tích trong, phương nào thế lực dám nói có thể đối phó được hai người bọn họ? Cho dù kia cao ngạo Hoàng Kim Thần Long bộ tộc, không thừa nhận cũng không được, hai người này nếu là liên thủ, bọn họ cái này mười mấy điều Hoàng Kim cự long tuyệt đối chỉ bị tàn sát phần!

Đến tột cùng là ai mẹ nó nói 'Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần là số mệnh phần địch?'

"Ngươi làm như vậy, ngươi không sợ La Tuấn ghim ngươi An Gia sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Hắn không dám, chí ít hiện tại không dám, phải nói không có diệt trừ ta trước khi, hắn không dám làm như thế."

"Ngươi không sợ Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với ngươi sao?" Dương Diệp thừa nhận An Nam Tĩnh rất biến thái, thế nhưng đang thay đổi thái, nàng cũng không có khả năng lấy cảnh giới bây giờ chống lại Hoàng Giả Cảnh cường giả. Tôn Giả Cảnh vượt cấp khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh? Đừng nói giỡn, đại lục từ trước tới nay, không ai làm được qua. Bởi vì giữa hai người chênh lệch, thật là khác nhau trời vực.

"Ta An Gia cũng có Hoàng Giả Cảnh cường giả!" An Nam Tĩnh Đạo: "Hơn nữa còn là trong trời đất này chí cường một trong mấy người, có hắn tại, Đỉnh Hán Đế Quốc không dám ra tay với ta, bởi vì cho dù là Đỉnh Hán Đế Quốc, cũng không có khả năng chống lại một gã chí cường giả trả thù, đặc biệt ở vào thời điểm này."

Chí cường giả!

Dương Diệp hiểu, cái này An Nam Tĩnh nhà có vị cùng loại Yêu Hoàng loại này cấp nhân vật khác tồn tại. Chỉ là An Nam Tĩnh nhà có như thế mạnh cường giả tồn tại, kia vì sao vẫn không thể khiến Cổ Vực Thành hai cái An Gia hợp lại làm một đây?

Làm như biết Dương Diệp nghĩ cách, An Nam Tĩnh lại nói: "An Gia phân gia, lão tổ hắn căn bản không quản. Kỳ thực, phải nói An Gia hắn đều bất kể. Nếu như không phải là bởi vì ta xuất hiện, hắn sợ rằng cũng sẽ không hồi An Gia."

Dương Diệp hiểu, sau đó cười khổ lắc đầu, hiện tại hắn mới phát hiện, ở nơi này huyền giả đại lục, không có chỗ dựa cùng vác. Cảnh, ngươi cá nhân cho dù ở yêu nghiệt, tại kinh khủng, đối mặt những đại thế lực kia, đều là phù vân, bởi vì người ta muốn tiêu diệt lời của ngươi, thật sự là giản đơn đến cực điểm. Tựa như hắn, nếu như phía sau không có Yêu Hoàng, hắn sợ rằng đang bị Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả diệt thượng một trăm lần.

"Ba người kia, đều là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, thực lực bọn hắn rất mạnh, ba người liên thủ, bất kể là ngươi hay là ta, đều không thể ngăn cản bọn họ, đi vào Thánh Giả di tích sau, nếu như gặp phải bọn họ, tốt nhất không muốn cùng hắn môn ngạnh kháng." An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Yên tâm, chịu chết đi là ta sẽ không làm, mục tiêu của ta là Càn Khôn Đồ, cho tới Càn Khôn Đồ, ta chỉ biết đi, sẽ không đi trêu chọc bọn hắn, đương nhiên, tiền đề là bọn hắn khác tới trêu chọc ta."

An Nam Tĩnh gật đầu, đột nhiên, nàng ánh mắt đầu đến rồi xa xa kia phiến sơn mạch, Đạo: "Cái này vòng ngoài phòng hộ đại trận, rốt cục muốn phá khai rồi sao?"

Lúc này ánh mắt mọi người đều đầu đến rồi sơn mạch chỗ.

Bởi vì tại sơn mạch chung quanh những thứ kia vụ khí chợt bắt đầu rất nhanh chảy động, tầng kia thật mỏng màn sáng đã ở vặn vẹo.

Đúng lúc này, lúc trước kia Long Hoàng cùng Ma Tộc Đại trường lão còn có một danh lão giả tóc trắng xuất hiện ở sơn mạch màn sáng trước. Ba người tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó chợt hướng phía trước đánh vào tầng kia màn sáng thượng.

Đang lúc mọi người ánh mắt hưng phấn trong, chỉ nghe 'Oanh' một tiếng, toàn bộ màn sáng ầm ầm vỡ vụn, vô số vụ khí hướng bốn phía tản ra.

"Vọt vào a!"

Giữa sân, không biết ai hô một tiếng, lập tức, vô số người lên núi lễ Phật mạch vọt tới.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 538: Khảo nghiệm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tòa cung điện xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cung điện to lớn thật lớn, đứng ở trước cung điện, lấy mọi người Tôn Giả Cảnh thực lực đều không thể xem toàn bộ tòa cung điện này đến cùng bao lớn.

Ở trước mặt mọi người, là một đạo dài rộng mấy ngàn trượng thềm đá, thềm đá một mực đi lên, liên miên gần nghìn trong. Thềm đá phần cuối chỗ là một tòa dài rộng mấy trăm trượng đại môn, trên cửa chính phương viết Tam đại tự: Lưu Vân Cung.

"Xông a!"

Thấy ba chữ này, có người ánh mắt nhất thời đỏ. Thân hình lóe lên, hướng trên thềm đá bay đi. Nhưng mà, sẽ ở đó những người này mới vừa bay lên trên thềm đá trống không một khắc kia, một đạo như có như không ba động trên không trung hơi lóe lên, tiếp theo, những người đó hét thảm một tiếng, trên không trung trực tiếp hôi phi yên diệt!

Mọi người sắc mặt đều biến!

Dương Diệp tâm trung cũng là rùng mình, lúc trước đạo kia sóng gợn, chỉ sợ sẽ là hắn cũng không tiếp nổi. Quét bốn phía liếc mắt, Dương Diệp sắc mặt từ từ ngưng trọng. Cái chỗ này nơi lộ ra quỷ dị, một cái làm không tốt, sợ rằng thật đúng là sẽ tai ở chỗ này.

Đúng lúc này, một gã mặc lam sắc đạo bào lão nhân xuất hiện ở thềm đá phía trên.

Nhìn thấy tên này lam sắc đạo bào lão nhân, sắc mặt của mọi người lần thứ hai đại biến, nơi này có người sống?

Dương Diệp cũng là nheo mắt, lão nhân này không phải là Lưu Vân Thánh Giả ah? Nếu như là, kia khó tránh cũng quá kinh khủng một điểm ah? Phải biết rằng, cái này Lưu Vân Thánh Giả thế nhưng so kiếm tông tổ sư còn muốn cổ lão tồn tại, nếu quả thật là Lưu Vân Thánh Giả, vậy đối phương đến cùng sống bao lâu?

Nhìn lão nhân, tất cả mọi người mặt lộ vẻ sợ hãi, cho dù là La Tuấn đám người, cũng là khuôn mặt kiêng ky. Thánh Giả cảnh cường giả kinh khủng, hắn Đỉnh Hán Đế Quốc thế nhưng tự mình trải qua. Nếu như đối phương đối với bọn họ có ác ý, cho dù là hắn, chỉ sợ cũng là 10 chết vô sinh. Bởi vì hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc, cũng là không có Thánh Giả cảnh cường giả.

Đạo bào lão nhân quét phía dưới mọi người liếc mắt, Đạo: "Muốn muốn tiến vào Lưu Vân Cung, chỉ bộ hành." Nói xong câu này, lão giả xoay người đi vào Lưu Vân Cung.

Bộ hành?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, cái này thềm đá chớ không phải là có cái gì mê hoặc không được?

Trải qua trước khi mười mấy tên Tôn Giả Cảnh cường giả bị nháy mắt giết sự, hiện tại tất cả huyền giả, bao quát Hoàng Kim Thần Long bộ tộc còn có Ma Tộc cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ. Tuy rằng đạo bào lão nhân nói bộ hành có thể tiến nhập Lưu Vân Cung, nhưng là người ngu đều biết, khẳng định không đơn giản như vậy. Hiện tại tất cả mọi người đang đợi, chờ một cái đi thử nước.

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh hướng phía thềm đá chậm rãi đi tới, ánh mắt mọi người đều rơi xuống An Nam Tĩnh trên người.

Tại An Nam Tĩnh vừa muốn bước trên cấp thứ nhất thềm đá lúc, Dương Diệp xuất hiện ở nàng bên cạnh, Dương Diệp mỉm cười, Đạo: "Chúng ta cùng nhau, có thể?"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó gật đầu.

Hai người bước lên cấp thứ nhất thềm đá.

Không có bất kỳ khác thường gì.

Chỉ An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì bước trên thềm đá sau, hai người bọn họ cảm giác trên người nhỏ hơi trầm xuống một cái. Trọng lực, cái này trên thềm đá có trọng lực.

"Đây cũng là đang khảo nghiệm!" An Nam Tĩnh Đạo: "Nhằm vào huyền giả một cái khảo nghiệm, những thứ kia thực lực hơi thấp cùng thực lực có hơi nước huyền giả, nhất định sẽ bị cái này thềm đá đào thải đi xuống. Xem ra, cái kia về Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa sự, hẳn không phải là không có lửa thì sao có khói."

"Ngươi là vì cái kia truyền thừa tới?" Dương Diệp Vấn Đạo.

An Nam Tĩnh lắc đầu, không nói gì.

Dương Diệp sờ sờ mũi, lại nói: "Ngươi nói, lúc trước lão nhân kia có đúng hay không Lưu Vân Thánh Giả?"

An Nam Tĩnh Đạo: "Hẳn không phải là, Lưu Vân Thánh Giả nếu như vẫn tồn tại, hắn không có lý do gì co đầu rút cổ ở bên trong này. Cái loại này cường giả, liên tục đều cần kiêng kỵ."

"Kia lão nhân kia là ai?" Dương Diệp Đạo.

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Ngươi nghĩ ta sẽ biết sao?"

Dương Diệp: "..."

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp từng bước một hướng lên trên đi tới, hai tốc độ của con người không phải là rất nhanh, thế nhưng cũng không chậm, dù sao cũng không có dừng lại dấu hiệu. Mà ở hai người bọn họ phía sau, theo một nhóm huyền giả, cái này nhóm huyền giả nhân số càng ngày càng ít, hầu như cách mỗi một cái bậc thang sẽ có một gã huyền giả không chịu nổi kia trọng lực mà lăn xuống đi.

Giờ khắc này, ai là dựa vào ngoại vật, ai là có hơi nước huyền giả liền hiển lộ ra.

Theo sát An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp chính là La Tuấn còn có phía sau hắn bóng dáng cùng Vân lão, mà ở La Tuấn ba người phía sau, còn lại là Ma Tộc Ma Hiên cùng Ma Kha, còn có long tộc tên kia đại hán mày rậm. Sau lưng bọn họ, là nhân loại cùng Yêu Tộc còn có Ma Tộc huyền giả.

"An Nam Tĩnh, hỏi một vấn đề, khi ngươi trở thành tuyệt thế cường giả, đạt được trong lòng ngươi hài lòng trình độ sau, khi đó, ngươi muốn làm gì?" Dương Diệp Vấn Đạo. Hắn thật tò mò, ngoại trừ Võ đạo, còn có cái gì là cái này An Nam Tĩnh quan tâm.

An Nam Tĩnh trầm mặc một lát, mới nói: "Không biết!"

"Ngươi lẽ nào sẽ không nghĩ tới lập gia đình sao?" Dương Diệp bỗng nhiên nói, trên người trọng lực càng ngày càng trầm trọng, trên mặt hắn đã xuất hiện mồ hôi lạnh, mà bọn họ mới đi đến không được một nửa. Cho nên, hắn tìm một cái tự nhận là có thể sống bước bầu không khí đề tài của.

An Nam Tĩnh nghiêng đầu nhìn Dương Diệp, thẳng đến thấy Dương Diệp có chút mất tự nhiên lúc, nàng mới nói: "Gả cho người nào?"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Ta nào biết đâu rằng, chỉ là, nữ nhân không phải là đều biết lập gia đình sao?"

Trầm mặc một lát, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Ban đầu ở Cổ Vực Thành, ngươi tại sao muốn thay ta ngăn đở mũi tên?"

Dương Diệp sửng sốt, lập tức hỏi ngược lại: "Lúc đầu nếu như là ta không có năng lực tự vệ, mà ngươi đã có, ngươi sẽ thấy chết mà không cứu sao?" An Nam Tĩnh lúc đầu theo hắn đi Nam Vực đối phó Bách Hoa Cung, chỉ bằng cái này, Dương Diệp cũng không thể thấy chết mà không cứu được. Còn nữa, hắn cũng đánh đáy lòng mang An Nam Tĩnh cho rằng là bằng hữu.

"Bởi vì chúng ta là bằng hữu?" An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp Đạo: "Người khác thế nào đối với ta, ta liền thế nào đối với người khác, lúc đầu, ngươi đối với ta bất ly bất khí, ách, ban đầu ở Bách Hoa Cung như vậy nguy nan thời khắc, ngươi cũng không có tuyển chọn cách ta đi. Tại Cổ Vực Thành hạ, ta lại có thể nào bỏ xuống ngươi một mình đi đào sinh? Thành thật mà nói, lúc đầu ngươi An Gia đầu nhập vào La Tuấn lúc, trong lòng ta rất không là tư vị, bởi vì ta nghĩ, cuộc sống tương lai, ta ngươi trong lúc đó sợ rằng muốn trở thành chân chính địch nhân rồi. An Nam Tĩnh, ngươi nghĩ giữa chúng ta, sẽ thành địch nhân sao?"

Từ trên thực lực mà nói, An Nam Tĩnh là hiện nay mới thôi, duy nhất một khiến hắn không có chiến thắng nắm chặc một cái cùng giai huyền giả; Từ tình cảm mà nói, hắn mang An Nam Tĩnh cho rằng là bằng hữu, hắn không hy vọng nhưng vẫn không đến chính mình có một ngày cùng cái này đã từng là bằng hữu nữ nhân tàn sát.

"Nếu có một ngày chúng ta thành địch nhân, mà ngươi lại có năng lực giết ta, ngươi sẽ giết ta sao?" An Nam Tĩnh bỗng nhiên nói.

"Còn ngươi? Ngươi sẽ giết ta sao?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía xa xa thềm đá, cùng Dương Diệp cùng nhau chậm rãi đi lên đạp, Đạo: "Tương lai là không biết, bất quá ta có thể xác định một điểm, ngươi không phụ ta, ta sẽ không thất bại ngươi, làm sao?"

Ta không phụ ngươi... Dương Diệp khóe miệng giật một cái, An Nam Tĩnh lời nói này có điểm nghĩa khác a. Bất quá hắn xác định một điểm, đó chính là An Nam Tĩnh thái độ đối với hắn, có thể nhìn ra, An Nam Tĩnh cũng đã đưa hắn cho rằng là bằng hữu.

"Xem ra chính mình lúc nào lấy được cùng An Gia của người tiếp xúc một chút a!" Dương Diệp tâm trung đã quyết định, đạt được Càn Khôn Đồ sau, phải đi An Gia tìm An Nam Tĩnh người nhà nói chuyện.

Vô luận như thế nào, cũng không có thể khiến An Nam Tĩnh bởi vì An Gia mà bị kia La Tuấn lợi dụng.

Không biết lúc nào, đạo bào lão giả lại xuất hiện ở thềm đá phần cuối chỗ.

Nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh như trước lấy trước tốc độ hướng phía trên thềm đá đi tới, đạo bào lão trong mắt người xuất hiện vẻ hưng phấn, thấp giọng nói: "Thật mạnh đáy, mặc dù chỉ là mới vào Tôn Giả Cảnh, nhưng cái này cơ sở xác thật, chỉ sợ cũng tính thông thường Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cũng so ra kém hai cái này tiểu oa nhi. Có ý tứ, không nghĩ tới hơn một vạn tai sau, đại lục còn có thể xuất hiện như thế thiên tài. Hắc hắc, gặp các ngươi quá dễ dàng, ta ngay cho các ngươi tới điểm ngoan tốt lắm."

Dứt lời, đạo bào lão giả tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó hướng xuống dưới chợt đè một cái.

"A a..."

Phía dưới trên thềm đá, vô số huyền giả phát ra từng đạo tiếng kêu thảm thiết, lập tức tự trên thềm đá ngã nhào xuống.

La Tuấn đoàn người cùng Ma Tộc còn có Hoàng Kim Thần Long một chuyến đều là sắc mặt trắng nhợt, kia Ma Tộc cùng Hoàng Kim Thần Long bộ tộc trung, thậm chí còn có một cái Hoàng Kim Thần Long cùng một danh Ma Tộc huyền giả từ trên bậc thang lăn đi xuống.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người cũng là biến sắc, bởi vì bây giờ trọng lực, ít nhất là 20 lần! Hai người hướng thượng nhìn thoáng qua đạo bào lão giả, người sau trong mắt tràn đầy đùa giỡn ngược vẻ.

"Oanh!"

Thất trọng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, kia cổ trọng lực nhất thời tiêu tan thành mây khói. Nếu đối phương có ý định nhằm vào, vậy hắn cũng không cần thiết che giấu mình thực lực.

Cùng lúc đó, An Nam Tĩnh trong cơ thể cũng tuôn ra một cổ quyền ý, quyền ý cùng kiếm ý cách rất gần, thế nhưng tại hai người dưới sự khống chế, cũng không có phát sinh xung đột, mà là cùng nhau chống cự lại trên người hai người kia cổ trọng lực.

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh phía sau, La Tuấn trong cơ thể cũng là tuôn ra một cổ tinh khiết màu trắng khí vương giả, làm cái này cổ tinh khiết màu trắng khí vương giả sau khi xuất hiện, La Tuấn cùng bên cạnh hắn Vân lão còn có cái bóng kia trên người trọng lực nhất thời tiêu thất rất nhiều.

Nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, La Tuấn khóe miệng hiện ra một tia cười lạnh, lập tức bước nhanh hơn, tựa hồ muốn vượt lên trước Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

"Di, Kiếm Hoàng? Vũ Thần ý niệm? Ừ? Còn có người Hoàng? Tấm tắc, thật là có ý tứ, Kiếm Hoàng Vũ Thần còn có Nhân Hoàng, cư nhiên sinh ở đồng nhất cái thời đại, thật có ý tứ, ha ha..." Lão giả tỉ mỉ đánh giá Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có La Tuấn, sau đó khóe miệng dáng tươi cười càng ngày càng đậm, tiếp theo, kỳ tay phải lần thứ hai giơ lên, sau đó hướng xuống dưới phương ép xuống.

"A!"

Trên thềm đá mấy nghìn danh huyền giả tại chỗ lăn rơi xuống, hơn nữa số lượng này còn đang không ngừng tăng đến. Không được mấy hơi thở thời gian, nguyên bản trên thềm đá mấy vạn huyền giả cũng chỉ thừa lại không được mấy trăm danh.

La Tuấn cùng Ma Kha Ma Hiên còn muốn kia long tộc đám người dừng ở tại chỗ, kia cổ trọng lực, làm cho bọn họ đều thiếu chút nữa quỳ xuống. Nếu như không phải sợ lão nhân này là Lưu Vân Thánh Giả, bọn họ đều muốn mắng chửi người. Đây không phải là nói rõ bẫy người sao?

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người dừng ở tại chỗ, bởi vì... Này lần trọng lực ít nhất là 4 không chỉ gấp mười lần! Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hoàn hảo, lấy thực lực của bọn họ, cái này 40 lần trọng lực tuy rằng làm cho bọn họ cảm thấy tốn sức, nhưng là không hơn.

"Lão nhân này là ở châm đối với chúng ta, chúng ta phải nhất cổ tác khí trực tiếp đi tới phần cuối, không thì, đợi khả năng chính là 50 lần, thậm chí là gấp trăm lần trọng lực!" Dương Diệp Đạo.

An Nam Tĩnh gật đầu.

"Chúng ta cùng nhau liên thủ? Không thì ta sợ trên đường hắn chợt phát lực." Dương Diệp Vấn Đạo.

An Nam Tĩnh không có cự tuyệt, lại gật đầu một cái.

Thấy thế, Dương Diệp không đang do dự, thân thủ kéo lại An Nam

Tĩnh

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 539: An Nam Tĩnh đích thực chính thực lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thật tình không phải là tại chiếm tiện nghi, hắn cũng không cái kia tâm tư, sở dĩ kéo An Nam Tĩnh tay của, là bởi vì hai người ý niệm cần thông qua hai thân thể của con người dung hợp cùng một chỗ, không thì, hai cổ bất đồng ý niệm, nhất định sẽ đối với đối phương bài xích.

Bị Dương Diệp kéo, An Nam Tĩnh thân thể nao nao, quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

"Chúng ta đi!"

Một tiếng lịch uống, Dương Diệp lôi kéo An Nam Tĩnh tay của bước đi như bay hướng phía thềm đá bên trên lao đi, hai người mặc dù không có bay, thế nhưng tại hai người toàn lực dưới, tốc độ căn bản không so bay chậm. Không được hai hơi thở thời gian, hai người cũng đã vượt qua mấy trăm Đạo thềm đá.

"Ân?"

Nhìn thấy bước đi như bay An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, lão giả trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, hiện tại trên thềm đá có thể là có thêm 40 lần trọng lực, mà hai người này dĩ nhiên giống như không có chịu ảnh hưởng dường như?

"Có ý tứ!"

Lão giả khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, bàn tay xuống phía dưới đè một cái.

80 lần trọng lực!

Lúc này đây, lão giả không có nhằm vào La Tuấn đám người, mà là đặc biệt nhằm vào An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, bởi vì hắn biết rõ, chỉ hai người này mới có thể thừa thụ 80 lần trọng lực mà không có nguy hiểm tánh mạng, những người khác nếu là đột nhiên bị 80 lần trọng lực áp thân, nhất định sẽ trực tiếp bị trọng lực đè chết.

Trọng lực biến thành 80 lần, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người rồi đột nhiên dừng ở tại chỗ.

Thế nhưng sau một khắc, hai cổ kinh khủng 'Ý cảnh' chi lực tự hai bên trong cơ thể bạo bừng lên, tiếp theo, hai người lần thứ hai bước đi như bay hướng phía thềm đá bên trên lao đi. Lúc này đây, hai tốc độ của con người so với trước càng tăng nhanh!

Nhìn thấy một màn này, đạo bào sắc mặt lão nhân khẽ biến, theo bản năng sẽ thấy lần đi xuống đè một cái, mới vừa đè một cái, đạo bào lão nhân liền hối hận, bởi vì... Này lần trọng lực là 160 lần!

160 lần trọng lực thêm tại An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trên người, trên người hai người ý cảnh chi lực trong nháy mắt bị phá đi, ý cảnh chi lực bị phá đi, thân thể hai người cùng hai chân rồi đột nhiên cong đi xuống, nếu như không phải là hai người ý chí lực cứng cỏi đến cực điểm, sợ rằng hai người trực tiếp tê liệt té xuống đất.

"Thân thể*, lão nhân này không phải là muốn giết chúng ta ah!"

Kia như sơn nhạc trọng lực đè ở trên người, Dương Diệp cảm giác mình cả người xương cốt đều ở đây 'Ca sát ca sát' rung động. An Nam Tĩnh cũng là chân mày nhíu, trong mắt ngoại trừ có vẻ nghi hoặc bên ngoài, còn có vẻ tức giận.

Bằng vào cường đại ý chí lực, hai người chậm rãi đứng lên. Nhìn thấy một màn này, nguyên vốn chuẩn bị thu hồi trọng lực đạo bào lão đầu kinh 'Di' một tiếng, kinh ngạc nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Đây chính là 160 lần trọng lực a, hai người này đều có thể đứng vững? Đạo bào lão trong mắt người kinh ngạc từ từ đổi thành kinh hỉ.

"Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thế nào dừng lại?"

La Tuấn bên cạnh Vân lão bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, La Tuấn đám người ngẩng đầu nhìn qua, quả nhiên, chỉ thấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người đứng tại chỗ, vẫn không nhúc nhích. Thế nhưng khi thấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tay của kéo cùng một chỗ lúc, La Tuấn đám người sắc mặt lúc này đại biến, đặc biệt La Tuấn, sắc mặt kia trong nháy mắt âm trầm xuống. Hắn nhất không muốn nhìn thấy sự chính là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp liên thủ, nhưng mà, lúc này cảnh này nói cho hắn biết, giữa hai người tuyệt đối có mờ ám!

"Hai người có thể là đắc tội đạo kia bào lão nhân!" Vân lão đạo: "Hai người sở dĩ vẫn không nhúc nhích, có thể là bị đạo kia bào lão nhân nhằm vào. Ha hả, cao điệu của người, luôn luôn dễ chết mau, hai người không nhìn lúc trước trọng lực, đây không phải là đang đánh đạo bào lão nhân mặt sao? Cái này tốt lắm, bị nhằm vào!"

"Đây là giết bọn hắn tốt nhất thời điểm!" La Tuấn bên cạnh hắc y nhân đột nhiên nói một câu.

Nghe vậy, Vân lão nhãn tình sáng lên, Đạo: "Cực Ảnh nói là, người chủ, Dương Diệp hai người lúc này vẫn không nhúc nhích, nhất định là bị đạo bào lão nhân động cái gì tay chân, lúc này chính là ta môn hạ thủ thời cơ tốt nhất."

La Tuấn có chút ý động, thế nhưng tựa hồ tại cố kỵ cái gì.

"Người chủ, tận dụng thời cơ mất rồi sẽ không trở lại, chúng ta phải mau chóng hạ thủ!" Vân lão thanh âm thay đổi có chút lo lắng.

Trầm ngâm một hồi, La Tuấn trong mắt lóe lên tia tàn khốc, Đạo: "Cực Ảnh, Vân lão, các ngươi cùng nhau động thủ!" Cái này An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp phải bỏ, không thì đừng nói tương lai, chính là hiện tại tại đây Thánh Giả trong di tích, hai người liên thủ hạ, hắn căn bản không khả năng đạt được Càn Khôn Đồ. Cho nên, cái này An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, phải chết!

Vân lão cùng Cực Ảnh gật đầu, sau đó hai người tăng nhanh tốc độ.

"Cái này trọng lực quá mạnh mẻ, ngươi có biện pháp gì hay không?" Dương Diệp trầm giọng nói. Nếu như vận dụng Kiếm vực, hắn ngược là có thể phá vỡ cái này 160 lần trọng lực. Bất quá không tới vạn bất đắc dĩ lúc, hắn không muốn bại lộ Kiếm vực kinh khủng. Còn nữa, tính là vận dụng Kiếm vực, ai biết trên thềm đá lão nhân kia lại sẽ giở trò quỷ gì?

"Hắn tại châm đối với chúng ta!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Chẳng lẽ là bởi vì chúng ta quá xuất chúng?" Dương Diệp Đạo.

An Nam Tĩnh mí mắt nhỏ nhảy, nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Cái này thềm đá chỉ dùng để tới đào thải người, cũng là dùng để khảo nghiệm người, chúng ta trước khi biểu hiện quá xuất chúng, đánh lão nhân này mặt của, cho nên, hắn mới có thể khiến trên người chúng ta trọng lực càng ngày càng nặng. Đương nhiên, đây là chuyện tốt, bởi vì... Này đại biểu hắn coi trọng chúng ta, nếu như ngươi có thể tại 160 lần trọng lực hạ đi tới thềm đá phần cuối chỗ, có thể hắn sẽ cho ngươi đi truyền thừa Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa!"

"Ngươi đối Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa một chút hứng thú chưa từng?" Dương Diệp Đạo: "Đây chính là Thánh Giả cảnh cường giả truyền thừa a!"

An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Ta đã có mình con đường võ đạo!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, trên người của hắn trọng lực lần thứ hai tăng cường.

200 lần!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt hai người khẽ biến, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đạo kia bào lão đầu khuôn mặt tiếu ý, phảng phất đang nói: Cho các ngươi nói chuyện phiếm, cho các ngươi nói chuyện phiếm...

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn thi triển ra Kiếm vực, đúng lúc này, Dương Diệp con ngươi co rụt lại. Bởi vì một gã hắc y nhân chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau hắn, đồng thời, một cây chủy thủ đâm vào hắn gáy chỗ. Dương Diệp không có để ý sau lưng hắc y nhân cùng kia cây chủy thủ, mà là chợt quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, chỉ thấy một con bàn tay khổng lồ đánh về phía An Nam Tĩnh đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong mắt sát ý bạo dũng, cửu trọng kiếm ý từ trong cơ thể nộ cuộn sạch ra, kia để khi hắn gáy Kiếm trong nháy mắt bị đẩy lùi, hắc y nhân kia cũng bị chấn ngược lùi lại mấy bước.

Cửu trọng kiếm ý?

Thềm đá bên trên, vừa mới chuẩn bị xuất thủ đạo kia bào lão trong mắt người tràn đầy kinh ngạc, tiểu tử này đầy đĩnh sâu a, thậm chí ngay cả mình cũng lừa gạt được? Không đúng, tiểu tử này trên người có cường giả thay hắn che giấu khí tức.

"Thật có ý tứ a!" Đạo bào lão nhân không có ở xuất thủ, trên mặt tràn đầy tiếu ý.

Thi triển ra cửu trọng kiếm ý sau, trên người trọng lực chợt giảm bớt rất nhiều, Dương Diệp mang An Nam Tĩnh kéo về phía sau, sau đó một quyền hướng phía con kia bàn tay khổng lồ đánh tới.

"Bành!"

Bị 200 lần trọng lực trói buộc, Dương Diệp làm sao để tôn giả này cảnh cửu phẩm cường giả toàn lực một kích? Nắm tay mới vừa tiếp xúc được con kia bàn tay khổng lồ, Dương Diệp đó là phun ra một ngụm máu tươi, song vừa co chân, thiếu chút nữa quỳ xuống.

"Muốn chết!"

Vân lão gầm lên giận dữ, chưởng biến hóa quyền, một quyền hướng phía Dương Diệp đầu đánh tới, nắm tay càng lúc càng lớn, đợi cho Dương Diệp trước mặt lúc, nắm tay đã như cự đỉnh vậy đại. Cường đại quyền phong làm cho Dương Diệp đầy đầu tóc cũng không phải là múa.

Cùng lúc đó, hơn mười đạo hàn quang tại Dương Diệp trước mắt thoáng hiện, tiếp theo, hơn mười đạo quang nhận hướng phía Dương Diệp toàn thân chỗ hiểm cắt đi.

Dương Diệp khóe miệng hiện ra lướt một cái dữ tợn, đang chuẩn bị thi triển ra Kiếm vực, lúc này, 'Oanh!' Một tiếng vang thật lớn, làm cho giữa sân mọi người sắc mặt đại biến.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về An Nam Tĩnh.

Từng cổ một kinh khủng 'Ý cảnh' tự An Nam Tĩnh trong cơ thể bạo dũng ra.

"Cửu trọng quyền ý!"

"Cửu trọng chiến ý!"

"Cửu trọng thương ý!"

"Cửu trọng tốc ý cảnh!"

"Cửu trọng lực ý cảnh!"

"..."

Giờ khắc này, mọi người ngây ra như phỗng, bao quát thềm đá bên trên đạo kia bào lão nhân.

Phía dưới, La Tuấn trong mắt lần đầu có kiêng kỵ vẻ.

"Oanh!"

Nhưng mà còn chưa hết, lại là một cổ ý cảnh chi lực tự An Nam Tĩnh trong cơ thể bừng lên.

"Cửu trọng sát ý!"

Dương Diệp khóe miệng hung hăng co quắp một chút.

An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, Đạo: "Ngươi cho tới nay không phải là thật tò mò ta mạnh như thế nào sao? Hôm nay ta cho ngươi xem một chút!" Nói, An Nam Tĩnh thân thủ hướng phía trước nắm chặt: "Hợp!"

Dương Diệp có thể cảm giác được, làm An Nam Tĩnh nói ra chữ kia sau, chung quanh sáu loại cửu trọng ý cảnh chi lực nhất thời dung hợp thành một cổ ý niệm. Làm cái này cổ do sáu loại ý niệm hợp thành ý mới niệm ra trong sân bây giờ lúc, Dương Diệp da đầu có chút tê dại, An Nam Tĩnh đây là muốn nghịch thiên a. Bởi vì hắn tại An Nam Tĩnh trên người cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

"Lăn!"

An Nam Tĩnh hướng kia trong mắt tràn đầy vẻ sợ hãi Vân lão bỗng nhiên quát một tiếng, kia cổ mới ý niệm trong nháy mắt đánh vào Vân lão thân thượng, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, kia Vân lão trực tiếp té bay ra ngoài, rơi trên mặt đất sau, hướng phía phía dưới thềm đá ngã nhào xuống.

Mọi người trừng mắt hai mắt, bất khả tư nghị nhìn An Nam Tĩnh.

Đây là Vũ Thần? Vô địch thiên hạ Vũ Thần?

"Nếu như mình không có lĩnh ngộ Kiếm vực, chỉ sợ cũng không biết là cái này An Nam Tĩnh đối thủ ah?" An Nam Tĩnh hiển lộ ra thực lực, khiến Dương Diệp cũng chấn kinh rồi. An Nam Tĩnh là chân chánh yêu nghiệt, hắn biết rõ, nếu như hắn không có lĩnh ngộ Kiếm vực, hắn cái này thay Kiếm Hoàng cũng tuyệt đối sẽ bị An Nam Tĩnh ngăn chặn.

Kia Cực Ảnh thân hình lóe lên, hóa thành hơn một nghìn đạo tàn ảnh hướng hậu phương thối lui, An Nam Tĩnh khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, thân hình đồng dạng lóe lên, mấy nghìn đạo tàn ảnh xuất hiện ở giữa sân. Tiếp theo, mọi người chỉ nghe 'Bành' một tiếng, lập tức, một đạo nhân ảnh rơi vào Nhân Hoàng La Tuấn trước mặt của.

"Lúc trước đã cảnh cáo ngươi, cho ngươi khác tới trêu chọc ta, ngươi cũng không nghe!" An Nam Tĩnh chậm rãi hướng phía La Tuấn đi đến, Đạo: "Nếu như vậy, vậy hãy để cho ta làm thịt ngươi!"

La Tuấn sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện, đối mặt An Nam Tĩnh cái này Vũ Thần, hắn không có một chút phần thắng!

Ngay An Nam Tĩnh phải ra khỏi tay lúc, một gã mặc tê dại bào lão giả xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của, Ma Bào lão giả cười khổ lắc đầu, Đạo: "Nha đầu, dừng ở đây ah, không thì lão tổ ta sẽ mang theo ngươi liều mạng thiên nhai."

Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, đối phương lại có thể tiến đến cái này Thánh Giả di tích? Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đạo bào lão giả. Đạo bào lão giả thần sắc hờ hững, phảng phất không nhìn thấy Ma Bào lão giả thông thường.

An Nam Tĩnh nhìn thẳng Ma Bào lão giả, Đạo: "Hắn trước động thủ với ta!"

"Ta biết!" Ma Bào lão giả Đạo: "Thế nhưng không có biện pháp a, ai kêu người ta nhiều người, mà ngươi chỉ lão tổ ta một cái đây?"

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Ma Bào lão giả than thở: "Ta biết ngươi ủy khuất, ta cũng ủy khuất đây, thế nhưng sự thực chính là như vậy, người ta mạnh hơn chúng ta, chúng ta ủy khuất, cũng chỉ có chịu đựng."

"Sẽ không để cho lão tổ khổ sở!"

An Nam Tĩnh xoay người hướng phía thềm đá đi đến.

Ma Bào lão giả lắc đầu, nhìn thoáng qua một bên La Tuấn, Đạo: "Nếu như không phải là xem tại ngươi lão tổ tông phân thượng, ta thật tình một cái tát đập chết ngươi. Ngay cả ngươi lão tổ tông cũng không dám đánh nha đầu chủ ý, ngươi cũng dám đối với hắn động sát tâm, ngươi thật cho rằng ngươi bây giờ là đại lục chúa tể?"

La Tuấn sắc mặt âm trầm.

Ma Bào lão giả không có để ý La Tuấn, mà là nhìn về phía một bên Dương Diệp, Đạo: "Còn ngươi nữa, tiểu tử ngươi thiếu đánh ta nhà nha đầu chủ ý, không thì, cho dù có Yêu Hoàng che chở ngươi, ta cũng muốn đập chết ngươi." Nói xong, Ma Bào lão giả vung tay phải lên, nguyên bản trọng thương nằm dưới đất kia Vân lão cùng Cực Ảnh thân thể trong nháy mắt nổ ra, sau đó nhìn cũng không nhìn La Tuấn, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Nhìn thấy kia Vân lão cùng kia Cực Ảnh bị giết, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, đây chẳng phải là Sát La tuấn tốt nhất thời điểm sao?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 540: Tiên Thiên đạo khí kinh khủng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mới vừa muốn động thủ, An Nam Tĩnh cũng ngăn trở hắn, An Nam Tĩnh Đạo: "Bên ngoài có một vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả, ở chỗ này, không giết được hắn!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhún vai, sau đó nhìn về phía sắc mặt kia âm trầm La Tuấn, Đạo: "La Tuấn, biết không? Ta thật sự là khinh thường ngươi, thật không hiểu được cái này nếu nói thiên địa làm sao sẽ chọn loại người như ngươi làm người Hoàng? Không phải là ta tự thổi, ta nghĩ tự ta so ngươi ưu tú nhiều. Nếu không, ngươi đem Nhân Hoàng Kiếm cho ta, khiến ta làm người Hoàng quên đi. Bởi vì ngươi La Tuấn, thật sự là quá vũ nhục Nhân Hoàng cái danh hiệu này!"

La Tuấn cười khẽ một tiếng, Đạo: "Thấp kém phép khích tướng, ta có đúng hay không vũ nhục Nhân Hoàng cái danh hiệu này, còn chưa tới phiên ngươi Dương Diệp tới bình luận. Ta biết ngươi nghĩ đánh với ta một trận, ngươi yên tâm, ta sẽ nhường ngươi như nguyện!"

"Như nguyện?" Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "La Tuấn, ngươi quá để mắt chính ngươi. Ta chỉ là muốn giết ngươi, mà không phải muốn cùng ngươi một mình đấu, hiểu chưa?"

La Tuấn sắc mặt âm trầm, trong mắt sát ý bạo dũng.

Dương Diệp không có ở đi quản La Tuấn, xoay người nhìn An Nam Tĩnh, Đạo: "Lúc trước ngươi kia lão tổ nói khiến ta cách ngươi xa một chút, hắn có ý tứ?"

"Hắn sợ ngươi đem ta quải chạy!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, san cười cười, Đạo: "Ngươi cái này lão tổ thật là khôi hài Cáp..." Trong lòng thẹn thùng, lừa gạt An Nam Tĩnh? Hắn trái lại nghĩ, thế nhưng khả năng sao?

Đúng lúc này, đạo kia bào lão nhân xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, lão nhân nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Tiểu Nữ Oa, lão đạo tuyên bố, ngươi hợp cách, phía sau khảo nghiệm ngươi đều không cần tại thi, đi thôi, đi với ta truyền thừa Lưu Vân Thánh Giả đạo thống." Đạo bào sắc mặt lão nhân rất bình tĩnh, thế nhưng nhưng trong lòng thì hưng phấn như vạn mã bôn đằng, sáu loại ý cảnh, nhưng lại đều là cửu trọng, cái này đừng nói tại hiện tại, chính là tại hơn một vạn năm trước ngày đó mới như qua Giang phần khanh thượng cổ thời đại cũng là yêu nghiệt trung yêu nghiệt a!

Tuy rằng bên cạnh cái kia cầm kiếm cũng không sai, thế nhưng so với cái này tiểu Nữ Oa, không thể không nói, chỗ thua kém nhiều lắm. Dù sao cầm kiếm chỉ là lĩnh ngộ kiếm ý mà thôi!

"Tiền bối, cái này không công bình!" Đúng lúc này, La Tuấn bỗng nhiên nói: "Dựa vào cái gì là nàng?" Hắn ngược lại không phải là dự đoán được Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa, hắn chỉ là sợ thần bí này đạo bào lão nhân mang Lưu Vân Thánh Giả gì đó đều cho An Nam Tĩnh. Nếu nói như vậy, vậy hắn lần này liền đi không. Bởi vì lấy lúc này hắn cùng với An Nam Tĩnh quan hệ giữa, đối phương tuyệt đối sẽ không đem Càn Khôn Đồ cho hắn!

"Công bình?" Đạo bào lão nhân cười khẽ một tiếng, Đạo: "Tốt, lão đạo cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi đánh bại cái này tiểu Nữ Oa, ta liền cho ngươi đi truyền thừa Lưu Vân Thánh Giả đạo thống, làm sao?" Nói xong, đạo bào lão nhân lại nhìn lướt qua La Tuấn phía sau Ma Tộc cùng với Yêu Tộc đám người, Đạo: "Các ngươi cũng giống như vậy, đánh bại nha đầu này, các ngươi đều có cơ hội!"

La Tuấn khóe miệng giật một cái, sắc mặt như ăn một viên con ruồi một dạng khó coi.

Ma Hiên còn muốn kia đại hán mày rậm sắc mặt cũng là khó coi.

Đạo bào lão nhân nhìn về phía An Nam Tĩnh, trên mặt tràn đầy hòa ái vẻ, Đạo: "Tốt lắm, đừng động bọn họ, ta cũng chờ đã nhiều năm như vậy, chúng ta đi truyền thừa ah, chỉ cần ngươi truyền thừa, ta liền giải thoát rồi."

An Nam Tĩnh nhìn thẳng đạo bào lão nhân, Đạo: "Ngươi nghĩ ta cần

Lưu Vân Thánh Giả đạo thống sao?"

Đạo bào sắc mặt lão nhân khẽ biến, trầm mặc một lát, hắn đạo: "Nha đầu, trên người ngươi có thật nhiều truyền thừa, mà lại mỗi một loại truyền thừa cũng còn không kém, khó được là ngươi mang những truyền thừa khác đều biến thành mình Võ đạo, điểm ấy, lão đạo bội phục ngươi. Nếu như là tại vạn năm trước, ngươi siêu việt Lưu Vân Thánh Giả, thật chỉ là vấn đề thời gian, bởi vì bất kể là thiên phú, còn là ngộ tính, ngươi tuyệt đối không thể so Lưu Vân Thánh Giả yếu. Thế nhưng nha đầu, bây giờ là vạn năm sau, tuy rằng ta ra không được, thế nhưng ta có thể cảm giác được, lấy hiện thế giới này linh khí loãng trình độ, ngươi tu luyện cả đời cũng là không đạt được Thánh Giả cảnh!"

"Ta sẽ đi xông thiên lộ!" An Nam Tĩnh Đạo.

Đạo bào lão nhân nói: "Ngươi sẽ không thành công!"

"Vì sao?" Câu hỏi chính là Dương Diệp.

"Bởi vì bọn họ tuyệt đối sẽ không khiến loại người như ngươi đạt được Thánh Giả cảnh!" Đạo bào lão nhân trầm giọng nói: "Ngươi quá yêu nghiệt, yêu nghiệt đến không ai không kiêng kỵ, cho nên, ngươi nhất định thất bại!"

Dương Diệp biến sắc, Đạo: "Thiên lộ có người ở khống chế?"

An Nam Tĩnh sắc mặt cũng là ngưng trọng.

Đạo bào lão nhân nói: "Có một số việc, các ngươi đã biết, đối với các ngươi không có lợi. Các ngươi chỉ cần biết rằng, các ngươi cần trở nên mạnh mẻ, thay đổi càng mạnh, thay đổi so các ngươi trong tưởng tượng càng mạnh gấp mười lần, gấp trăm lần. Không thì, 1000 năm tu luyện, chung quy sẽ hóa thành một đống bụi bặm. Bởi vì, đối với một ít người mà nói, chúng ta quá yếu!"

"Tiền bối, ngươi sẽ không làm ta sợ môn ah?" Dương Diệp Đạo: "Vạn năm trước, trên đại lục có thể là có người xông qua thiên lộ đây!"

"Ai?" Đạo bào lão người mặt liền biến sắc nói.

"Kiếm Tông tổ sư!" Dương Diệp Đạo: "Hắn là vạn năm tới, duy nhất xông qua thiên lộ của người, không chỉ có xông qua, còn nghĩ thiên lộ qua lại đánh một lần. Nếu quả thật như trước bối lời ngươi nói, những thứ kia nắm giữ thiên lộ của người biến thái như vậy nói, như vậy Kiếm Tông tổ sư làm sao có thể xông qua thiên lộ? Còn nữa, Kiếm Tông tổ sư tuy rằng yêu nghiệt, thế nhưng ta tin tưởng, An Nam Tĩnh ngày sau thành tựu chắc chắn sẽ không so với hắn thấp!"

"Kia cái gì Kiếm Tông tổ sư hiện tại người ở đâu?" Đạo bào lão nhân thanh âm trong mang theo một tia vội vã.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Không biết, hắn đã từng để lại một luồng phân hồn tại thế gian này, ta có may mắn đụng phải, thế nhưng cái này sợi phân hồn căn bản không có năm đó ký ức. Hắn chỉ là báo cho ta, khiến ta nỗ lực trở nên mạnh mẻ!"

Đạo bào lão nhân gật đầu, Đạo: "Thì ra là thế, thì ra là thế, ha hả, các ngươi nghĩ hắn thực sự xông qua thiên lộ sao?"

"Có ý tứ!" Dương Diệp trầm giọng hỏi. Hôm nay đường, thật là càng ngày càng thần bí.

Đạo bào lão nhân lắc đầu, nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Nha đầu, ta biết ngươi rất có tự tin, thế nhưng, ngươi chớ xem thường cái này Lưu Vân Thánh Giả, hắn có thể thành Thánh, tự nhiên có hắn chỗ độc đáo. Ngươi nếu là đạt được hắn đạo thống truyền thừa, đối với ngươi mà nói, cũng là có chỗ tốt to lớn."

"Khiến hắn truyền thừa, làm sao?" An Nam Tĩnh chỉ vào Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Đạo bào lão nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, Đạo: "Hắn tuy rằng cũng không sai, thế nhưng so với ngươi, kém nhiều lắm. Lấy tư chất của hắn, Lưu Vân Thánh Giả sợ rằng sẽ chướng mắt, nhưng là của ngươi mà nói, liền khẳng định không thành vấn đề. Bởi vì nếu như ngay cả ngươi hắn đều chướng mắt, kia trên đời này, chỉ sợ cũng không hắn để ý của người!"

Bị khách sáo!

Dương Diệp nhún vai, cũng không phản bác, dù sao cũng hắn đối về Lưu Vân Thánh Giả cái gì truyền thừa cũng không có gì hứng thú, nếu như đối phương là kiếm đạo Thánh Giả, hắn nhất định sẽ có hứng thú, nhưng cũng tiếc đối phương không phải là.

"Hắn rất mạnh!" An Nam Tĩnh nói rất chân thành.

"Không có mạnh hay không, so với ngươi, hắn vẫn quá yếu!" Đạo bào lão nhân không thèm để ý chút nào Dương Diệp cảm thụ, tiếp tục khi dễ Dương Diệp, sau đó dùng sức nâng lên An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp Đạo: "Ngươi cũng đừng tại đề cử ta, không thì ta còn không biết cũng bị người khinh bỉ thành cái dạng gì đây. Lão nhân này nói không sai, cái này Lưu Vân Thánh Giả đạo thống đối với ngươi nhất định là có trợ giúp, đã có giúp đỡ, vậy tại sao muốn cự tuyệt? Về phần ta, ngươi lẽ nào còn không biết sao, ta đi là thuần túy kiếm đạo, những thứ khác đạo thống, với ta mà nói, không có lớn như vậy trợ giúp!"

Đạo bào lão nhân tán thưởng nhìn Dương Diệp liếc mắt, tiểu tử này thức thời!

An Nam Tĩnh trầm mặc một hồi, sau đó hỏi: "Kia Càn Khôn Đồ ở nơi nào?"

"Càn Khôn Đồ?" Đạo bào sắc mặt lão nhân có chút cổ quái nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, Đạo: "Ngươi tìm Càn Khôn Đồ làm cái gì?"

"Bởi vì ta cần!" Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, Càn Khôn Đồ đối tại hạ có chút giúp đỡ, không biết tiền bối..."

Đạo bào lão nhân phất phất tay, thanh âm có chút lạnh, Đạo: "Tiểu tử, xem tại trước ngươi thức thời phân thượng, khuyên ngươi một câu, khác có ý đồ với Càn Khôn Đồ. Cái này Lưu Vân Cung nội những bảo vật khác cũng có chút, đi lấy điểm những bảo vật khác, sau đó đi ra ngoài đi."

"Vì sao a?" Dương Diệp không hiểu nói.

"Bởi vì ngươi sẽ chết!" Đạo bào lão nhân cả giận nói: "Ngươi có biết hay không Càn Khôn Đồ là cái gì? Đó là Tiên Thiên đạo khí, có khí linh Tiên Thiên đạo khí, ngươi biết Tiên Thiên đạo khí khí linh có bao nhiêu kinh khủng sao? Kia tương đương với Hoàng Giả Cảnh cường giả, ngươi có ý đồ với nó, ngươi là muốn chết phải không?"

"Tương đương Hoàng Giả Cảnh cường giả?" Dương Diệp kinh ngạc nói: "Lão đầu, ngươi đừng lừa dối ta, Tiên Thiên đạo khí, có biến thái như vậy sao?" Nói, Dương Diệp chỉ chỉ xa xa La Tuấn, Đạo: "Trên tay hắn thì có Tiên Thiên đạo khí trên bảng xếp hạng đệ nhất Nhân Hoàng Kiếm, ta thế nào không cảm thấy kia Kiếm có cái gì biến thái?"

"Vô tri!" Đạo bào lão nhân cười lạnh một tiếng, Đạo: "Người nọ Hoàng kiếm khí linh bất quá là ngủ say mà thôi, chờ hắn tỉnh, ngươi xem một chút hắn biến thái không biến thái. Còn có nha đầu kia súng trong tay, bọn họ khí linh cũng chỉ là ngủ say, chờ bọn hắn tỉnh, khí linh cùng khí thân hoàn mỹ dung hợp, ngươi thì sẽ biết Tiên Thiên đạo khí có bao nhiêu kinh khủng!"

Dương Diệp thủ đoạn một phen, Cổ sao xuất hiện ở trong tay hắn, Đạo: "Ta đây Cổ sao cũng có Kiếm Linh, vì sao nàng không mạnh?"

Đạo bào lão giả khóe miệng giật một cái, Đạo: "Ta nào biết đâu rằng? Ngươi cho ta là Thần a? Còn có, ngươi cái này Cổ sao không thuộc về Tiên Thiên đạo khí!"

"Không công bình, Vũ Thần vũ khí là Tiên Thiên đạo khí, Nhân Hoàng vũ khí cũng là Tiên Thiên đạo khí, liền vũ khí của ta không phải là!" Dương Diệp bĩu môi, có chút bất mãn nhìn thoáng qua Cổ sao, cái này Cổ sao quá không nể tình.

Đạo bào lão giả khóe miệng giật một cái, có chút cả giận nói: "Ngươi cái bất thức hóa ngu ngốc, ngươi cái này Cổ sao tuy rằng không phải là Tiên Thiên đạo khí, thế nhưng kia căn bản sẽ không so Tiên Thiên đạo khí yếu."

"Vì sao? Tiền bối, ngươi nhận thức cái này Cổ sao?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

"Bởi vì..." Đạo bào lão giả vừa muốn nói gì, một luồng kiếm minh thanh tự Dương Diệp trong tay Cổ sao phát ra rồi, đạo bào lão giả nhìn thoáng qua Cổ sao, sau đó ngậm miệng.

Dương Diệp chán nản, thật vất vả gặp một cái nhận thức Cổ sao của người, ngay đối phương muốn nói ra Cổ sao lai lịch lúc, cái này Cổ sao lại đi ra tác quái, hỗn đản a!

"Tốt lắm, không nhiều lời, các ngươi đi với ta Lưu Vân Thánh Giả tên kia trong cung điện ah. Tiểu tử, đây là nể mặt tiểu Nữ Oa mới dẫn ngươi đi, đi nơi nào, ngươi cho ta đàng hoàng một chút!"

Đạo bào lão nhân vung tay phải lên, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 541: Lưu Vân Thánh Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa đường bào lão giả cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh tiêu thất tại trên thềm đá lúc, trên thềm đá trọng lực nhất thời tiêu thất, tất cả huyền giả thở dài một hơi, sau đó phong vậy hướng phía thềm đá bên trên chạy đi. Tuy rằng Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa không bọn họ phần, thế nhưng lớn như vậy cung điện, bên trong khẳng định có rất nhiều bảo vật, nếu đã tới, làm sao có thể tay không trở lại?

Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cùng Ma Tộc đoàn người cũng xông tới, bọn họ tới, thì không phải là hướng về phía Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa tới, bởi vì Lưu Vân Thánh Giả là nhân loại Thánh Giả, loài người Thánh Giả làm sao có thể mang truyền thừa truyền cho bọn hắn Ma Tộc cùng Yêu Tộc? Bọn họ sở dĩ tới Thánh Giả di tích, chủ yếu vẫn là hướng về phía Lưu Vân Thánh Giả bảo vật tới!

Một cái Thánh Giả cảnh cường giả đồ vật, ai không tâm động?

Duy nhất không nhúc nhích chính là La Tuấn đoàn người.

"Nhân Chủ, chúng ta lập tức làm sao bây giờ?" Dung Ma Ma trầm giọng nói. Lúc trước thực lực của nàng độ chênh lệch, chưa cùng thượng La Tuấn đoàn người, bởi vậy đang trộm tập Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lúc, nàng không có cơ hội tham gia, cũng chính là bởi vì như vậy, nàng trốn khỏi một mạng.

La Tuấn hít sâu một hơi, Đạo: "Càn Khôn Đồ có thể sẽ rơi vào kia An Nam Tĩnh hoặc là Dương Diệp trong tay, chúng ta ở tại chỗ này, đã không có bất cứ ý nghĩa gì. Truyền mệnh lệnh của ta, khiến 10 đại quân đoàn đội trưởng tốc tới đây địa." Nói đến đây, La Tuấn trầm ngâm một chút, lại nói: "Khiến Phệ Hồn quân đoàn 4 đại thống lĩnh, còn có Ám Lâu, Ảnh Lâu hai lầu Các chủ cùng tứ đại Phó Các chủ đều tốc tới!"

Dung Ma Ma trong lòng rùng mình, nàng biết, lần này Nhân Chủ là cất phải giết kia Dương Diệp quyết tâm.

La Tuấn sâu đậm nhìn thoáng qua kia thềm đá phần cuối chỗ, Đạo: "Cũng tốt, để ngươi giúp ta đem Càn Khôn Đồ mang tới!" Nói xong, xoay người rời đi.

Thềm đá nơi nào đó, Ân Huyên Nhi nhìn La Tuấn rời đi, chân mày to cau lại.

"Lúc trước vì sao không cho chúng ta đi cùng Dương Diệp quen biết nhau?" Tại Ân Huyên Nhi bên cạnh Lục Kiếm Dao có chút bất mãn nói. Kỳ thực các nàng sớm liền đi tới đất man hoang, thế nhưng Ân

Huyên Nhi cũng không cho nàng đi tìm Dương Diệp, điều này làm cho Lục Kiếm Dao rất là khó chịu.

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Lục Kiếm Dao, Đạo: "Ngươi thấy rõ ràng, kia La Tuấn có thể cầm Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh không có cách nào, thế nhưng người ta muốn giết ta môn, hãy cùng bóp chết một con kiến đơn giản như vậy. Ngươi đi tìm Dương Diệp, kia La Tuấn tuyệt đối sẽ cua ngươi, La Tuấn tới giết ngươi, hoặc là bắt ngươi, ngươi lấy cái gì đi chống lại người ta?"

"Không phải là còn có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sao?" Lục Kiếm Dao nhỏ giọng nói, sức mạnh có chút không đủ.

Ân Huyên Nhi lắc đầu, Đạo: "Ngươi đần như vậy, như thế hố bằng hữu, thế nhưng ngươi biết vì sao Dương Diệp còn như trước khiến ngươi tới đây Thánh Giả di tích sao? Dương Diệp người này tuy rằng thủ đoạn độc ác, làm việc dâng lên không chút lưu tình, thế nhưng hắn cũng là một cái trọng tình của người. Lúc đầu hắn đang đột phá thời điểm, ngươi dẫu có chết cũng tuyển chọn ngăn cản ở trước mặt hắn, tại một khắc kia, hắn chân chính mang ngươi cho rằng bằng hữu, cho nên, hắn có thể bao dung như ngươi vậy, ngươi như vậy.

Thế nhưng, chính ngươi phải có điểm trực giác tính, thực lực của ngươi bây giờ cùng ở bên cạnh hắn, ngươi ngoại trừ trở thành gánh nặng của hắn bên ngoài, ngươi có thể giúp đến hắn sao? Nếu không thể giúp được hắn, chỉ sẽ trở thành gánh nặng của hắn, vậy tại sao còn muốn đi theo hắn? Chính ngươi suy nghĩ thật kỹ ah."

Lục Kiếm Dao trầm mặc, sắc mặt có chút tái nhợt.

"Chúng ta đi thôi, nếu như ta không đoán sai, cái này Lưu Vân Thánh Giả bên trong cung điện, khẳng định có đến rất nhiều vũ kỹ Huyền bảo, đi trễ, đã có thể không chúng ta phần!" Ân Huyên Nhi mang theo Kim Sa đám người hướng phía thềm đá đi đến.

Lục Kiếm Dao tại tại chỗ trầm mặc hồi lâu, sau đó cũng đi theo.

...

"Hắn chính là Lưu Vân Thánh Giả?"

Một gian trong đại điện, Dương Diệp kinh ngạc chỉ vào trước mặt hắn cách đó không xa ngồi xếp bằng ở phù phù một người trung niên nam tử, trung niên nam tử hình dạng không có gì xuất kỳ địa phương, phải nói rất phổ thông, phi thường phổ thông, tựa như không có tu luyện qua người bình thường.

An Nam Tĩnh trong mắt cũng là có một tia vô cùng kinh ngạc, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới Thánh Giả cảnh cường giả dĩ nhiên như vậy phổ thông.

"Không nghĩ tới ah?" Đạo bào lão giả nói: "Hắn quả thực chính là Lưu Vân Thánh Giả, năm đó hắn, nhưng cũng là kinh diễm mới tuyệt đây."

Nhìn kia sắc mặt hồng nhuận, không giống người chết Lưu Vân Thánh Giả, Dương Diệp Đạo: "Lưu Vân Thánh Giả, là như viễn cổ những Thánh Giả đó một dạng tiêu thất, vẫn phải chết?"

Đạo bào lão nhân lắc đầu, Đạo: "Ta không biết, những thứ khác cũng đừng hỏi, hỏi ta cũng không sẽ nói cho ngươi biết." Nói, đạo bào lão nhân đi tới Lưu Vân Thánh Giả trước mặt, Đạo: "Ngươi phải đợi người đến."

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ánh mắt ngưng trọng trong, một cái có chút hư ảo người trong suốt ảnh xuất hiện ở Lưu Vân Thánh Giả đỉnh đầu.

Phân hồn!

Cái này trong suốt bóng người đúng là Lưu Vân Thánh Giả phân hồn.

Lưu Vân Thánh Giả mở hai mắt ra, ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trên người, khi thấy An Nam Tĩnh lúc, khẽ nhíu mày, Đạo: "Nữ nhân?"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, đôi mắt ở chỗ sâu trong, nổi lên một tia nghi hoặc cùng bất an.

Đạo bào lão nhân nói: "Nàng cũng không phải là người bình thường, nàng nắm giữ sáu loại ý cảnh, đồng thời toàn bộ đạt tới cửu trọng. Thiên phú như vậy, cho dù là tại ngươi thời đại kia, chỉ sợ cũng là nổi tiếng tồn tại ah?"

Lưu Vân Thánh Giả trong mắt có vẻ kinh ngạc, tỉ mỉ quan sát một chút An Nam Tĩnh, Đạo: "Quả nhiên, quả nhiên là kinh diễm mới tuyệt, tốt yêu nghiệt thiên phú, không nghĩ tới một vạn năm ngàn năm sau, đại lục còn có thể xuất hiện như vậy nhân vật. Không sai, rất tốt." Trên mặt nổi lên tiếu ý.

Tiếp theo, Lưu Vân Thánh Giả vừa nhìn về phía Dương Diệp.

"Tiểu tử này cũng xem là tốt, còn tuổi nhỏ liền đạt tới kiếm ý cửu trọng, coi như là thiên tài, bất quá so với cái này tiểu Nữ Oa, cũng chỗ thua kém không ít." Đạo bào lão nhân nói.

"Kiếm ý cửu trọng?" Lưu Vân Thánh Giả khẽ gật đầu, Đạo: "Tại cái tuổi này đạt được kiếm ý cửu trọng, quả thực tính là thiên tài, bất quá đáng tiếc, cũng chỉ có thể tính là thiên tài mà thôi, vẫn không thể coi như là tuyệt thế yêu nghiệt." Nói, Lưu Vân Thánh Giả ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, trong mắt hắn có một chút do dự, thế nhưng một lát sau, trong mắt đã không có do dự, biến thành kiên định.

Bị Lưu Vân Thánh Giả nhìn, An Nam Tĩnh khẽ nhíu mày, chẳng biết tại sao, nàng có chút không thích cái này Lưu Vân Thánh Giả.

"Ngươi còn không hài lòng sao?" Lúc này, đạo kia bào lão nhân nói: "Nếu như cái này tiểu Nữ Oa ngươi cũng còn không hài lòng, ta đây dám cam đoan, ngươi ở đây cũng tìm không được hài lòng thí sinh. Bởi vì... Này tiểu Nữ Oa thiên phú, tuyệt đối là đương đại đệ nhất tồn tại."

Lưu Vân Thánh Giả khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Tiểu Nữ Oa, ngươi có thể nguyện tiếp thu ta truyền thừa? Được rồi, ngươi khả năng đối với ta không hiểu nhiều lắm, dung ta tự giới thiệu một phen. Ta vốn tên là Diệp Lưu Vân, ngũ tu sửa hàng năm luyện, 19 tuổi đạt được Tôn Giả Cảnh, 50 tuổi đạt được Hoàng Giả Cảnh, 390 tuổi đạt được Thánh Giả cảnh, tại viễn cổ, tại 390 tuổi phần đạt tới trước Thánh Giả cảnh, một tay đều số cũng phải qua đây."

"Mạo muội hỏi một câu, tiền bối hôm nay là đã chết, hay là còn sống?" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Lưu Vân Thánh Giả nhíu mày, tựa hồ có chút không vui, bất quá vẫn là giải thích: "Thánh Giả cảnh cường giả, trừ phi là tự sát, hoặc là bị người giết, bằng không là sẽ không chết. Bởi vì bọn họ đã đột phá tuổi thọ gông cùm xiềng xích, chân chính đạt tới cùng thiên địa tề thọ. Cho nên, ngươi hỏi vấn đề này rất vô tri."

Nghe vậy, Dương Diệp hơi cúi đầu, trong mắt một luồng hàn mang hiện lên.

"Ta không muốn truyền thừa của ngươi đạo thống!" Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Lưu Vân Thánh Giả ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, cau mày hỏi: "Vì sao?"

An Nam Tĩnh Đạo: "Ta tới đây địa, chỉ là muốn tìm kia Càn Khôn Đồ."

Đạo bào lão nhân khóe miệng giật một cái, mà Dương Diệp còn lại là kinh ngạc nhìn An Nam Tĩnh. Càn Khôn Đồ? Cái này An Nam Tĩnh tới nơi này là vì Càn Khôn Đồ? Không cần suy nghĩ Dương Diệp đều biết, An Nam Tĩnh tìm đến Càn Khôn Đồ tuyệt đối không phải là vì Nhân Hoàng La Tuấn, nếu không phải là vì Nhân Hoàng La Tuấn, kia cũng chỉ còn lại có một cái khả năng.

Kia chính là vì hắn Dương Diệp!

Dương Diệp cảm giác mình có chút tự luyến, thế nhưng hắn cảm giác chính là như vậy.

"Càn Khôn Đồ?" Lưu Vân Thánh Giả nhìn thoáng qua đạo bào lão nhân, sau đó nói: "Càn Khôn Đồ ta là có, bất quá kia thế nhưng Tiên Thiên đạo khí, ta dựa vào cái gì cho ngươi? Ngươi sẽ không muốn cường đoạt ah? Ha hả, tuy rằng ta lúc này chỉ là một luồng phân hồn, thế nhưng thông thường Hoàng Giả Cảnh, ta còn là có thể tuỳ tiện đánh chết. Bất quá, ta có thể cho ngươi một cái cơ hội."

"Điều kiện của ngươi!" An Nam Tĩnh Đạo.

Lưu Vân Thánh Giả Đạo: "Tiếp thu ta truyền thừa, kế thừa ta đạo thống sau, cái này Càn Khôn Đồ, còn có cung điện này nội bảo vật, đều là ngươi. Cái này đối với ngươi mà nói, là một chuyện thật tốt, không phải sao? Bởi vì ngươi cũng không có tổn thất cái gì, chỉ là tiếp thu ta truyền thừa, đã có thể đề thăng thực lực của ngươi, có có thể được nhất kiện Tiên Thiên đạo khí cùng với kia bảo vật."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Lưu Vân Thánh Giả, Đạo: "Ta đáp ứng ngươi điều kiện!" Như Lưu Vân Thánh Giả theo như lời, việc này, đối với nàng cũng không có chỗ xấu.

Lưu Vân Thánh Giả trên mặt hiện ra tiếu ý, Đạo: "Tốt, ngươi bây giờ toàn lực buông ra tâm thần, đợi ta sẽ xâm nhập của ngươi trong óc, ngươi không nên chống cự, an tâm tiếp thu truyền thừa là được, minh bạch?"

An Nam Tĩnh chân mày cau lại, Đạo: "Ta tiếp thụ qua Vũ Thần truyền thừa, tựa hồ cũng không phải như vậy." Lúc đầu Vũ Thần truyền thừa lúc, Vũ Thần chỉ là mang Vũ Thần ký ức truyền tống đến nàng trong đầu, cũng không có để cho nàng hoàn toàn buông ra tâm thần cùng thức hải. Phải biết rằng, buông ra tâm thần cùng thức hải, không chống cự, nếu như đối phương có ác ý mà nói, đó là cực kỳ nguy hiểm.

"Vũ Thần truyền thừa, hẳn là chỉ là bộ phận truyền thừa ah? Mà ta là toàn bộ truyền thừa, cùng hắn đương nhiên không giống với!" Lưu Vân Thánh Giả cười nói: "Ta chỉ là một luồng phân hồn, lẽ nào ngươi còn sợ ta đối với ngươi có ác ý không được? Còn nữa, lúc này các ngươi ở chỗ này của ta, ta như muốn đối với các ngươi có ác ý, các ngươi tựa hồ cũng không có sức phản kháng ah?"

Nghe được Lưu Vân Thánh Giả nói, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

An Nam Tĩnh không có ở do dự, gật đầu, Đạo: "Đến đây đi!"

Lưu Vân Thánh Giả trong mắt lóe lên lướt một cái hưng phấn, vừa muốn chui vào An Nam Tĩnh trong đầu, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đứng ở An Nam Tĩnh trước mặt, Đạo: "Chậm đã!"

Lưu Vân Thánh Giả trong mắt lóe lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 542: Lưu Vân Thánh Giả chân chính ý

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhận thấy được Lưu Vân Thánh Giả sát ý, Dương Diệp tâm trung rùng mình, vội vàng nói: "Tiền bối, vãn bối bất tài, nghĩ truyền thừa tiền bối đạo thống, mong rằng tiền bối thành toàn."

An Nam Tĩnh muốn nói cái gì, nhưng là bị Dương Diệp kéo tay, chỉ thấy Dương Diệp cười nói: "An Nam Tĩnh, ngươi đã truyền thừa nhiều như vậy Vũ Thần truyền thừa, tiền bối này truyền thừa liền nhường cho ta, làm sao?"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp một lát, sau cùng gật đầu, chỉ là trong mắt có một tia vẻ nghi hoặc.

Nghe được Dương Diệp nói, Lưu Vân Thánh Giả trong mắt sát ý tán đi, lại đổi lại dáng tươi cười, Đạo: "Tiểu tử, thực lực của ngươi tuy rằng cũng không sai, tiềm lực cũng còn có thể, thế nhưng so với cái này tiểu Nữ Oa có thể thì kém rất nhiều. Thứ cho ta nói thẳng, ta không muốn để cho đường của ta thống truyền cho bình thường của người, tuy rằng ngươi bất bình dùng, nhưng là lại có người so ngươi càng thêm ưu tú, ngươi hiểu ý của ta không?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu như ta là Kiếm Tâm Thông Minh người đây?"

"Kiếm Tâm Thông Minh?"

Đạo bào lão nhân cùng Lưu Vân Thánh Giả hơi biến sắc mặt, Lưu Vân Thánh Giả trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, nhìn kỹ Dương Diệp một lát, cuối cùng có chút thở dài nói: "Quả nhiên là Kiếm Tâm Thông Minh, không nghĩ tới, bằng chừng ấy tuổi dĩ nhiên là có thể làm được Kiếm Tâm Thông Minh, tiểu tử, tại ta biết kiếm tu trong, lấy thiên phú tới luận nói, ngươi có thể tiến trước 10!"

"Tiểu tử, lúc trước ngươi tại sao không nói ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh người?" Một bên đạo bào lão nhân có chút cả giận, người này lại còn giấu diếm.

"Ngươi lại không hỏi ta!" Dương Diệp vuốt tay, có chút vô tội.

Đạo bào lão nhân chán nản.

Lưu Vân Thánh Giả nhìn một chút Dương Diệp, sau đó lại nhìn một chút An Nam Tĩnh, trong mắt có một chút do dự, một lát, hắn nhất cuối cùng vẫn lắc đầu một cái, Đạo: "Tiểu tử, ngươi mặc dù là Kiếm Tâm Thông Minh, thế nhưng so với cái này tiểu Nữ Oa, còn là kém một ít. Cho nên, ta còn là quyết định đem đường của ta thống truyền cho cái này tiểu Nữ Oa!"

Đúng lúc này, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, một cổ lực lượng thần bí xuất hiện ở mọi người bốn phía. Làm cảm thụ được cái này cổ lực lượng thần bí lúc, Lưu Vân Thánh Giả cùng đạo bào sắc mặt lão nhân đại biến.

"Kiếm vực, đây là Kiếm vực, ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm vực!"

Đạo bào lão nhân chỉ vào Dương Diệp, thanh âm đều có chút chiến.

Lưu Vân Thánh Giả trong mắt ngoại trừ ngạc nhiên ở ngoài, còn có hưng phấn cùng kích động.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đạo bào lão nhân cùng Lưu Vân Thánh Giả, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái sát khí, cái này Lưu Vân Thánh Giả cùng đạo này bào lão nhân hai người tuyệt đối không là người tốt lành gì, mặc dù không có chứng cớ gì, nhưng là trực giác của hắn nói cho hắn biết, hai người này tuyệt đối có chuyện. Còn nữa, Kiếm Linh cũng cho hắn phát ra cảnh cáo, điều này làm cho hắn càng thêm xác định hai người cũng không người lương thiện, đây cũng là hắn tại sao muốn ngăn cản An Nam Tĩnh tiếp thu truyền thừa nguyên nhân!

Hiện tại, hắn muốn ra tay, thế nhưng sự thực nói cho hắn biết, trước mắt hai người này tuy rằng bị hắn Kiếm vực ảnh hưởng, thế nhưng ảnh hưởng này cũng không lớn. Hắn biết, cho dù hắn mang Kiếm vực tất cả lực lượng đều thi triển ra, cũng không có khả năng đối hai người tạo thành cái gì đại phiền toái.

Hoàng Giả Cảnh cường giả, thật không phải là Tôn Giả Cảnh cường giả có thể chống lại!

Thu hồi sát ý trong lòng, Dương Diệp thành khẩn nói: "Tiền bối, vãn bối thật tình nghĩ truyền thừa tiền bối đạo thống, còn hy vọng tiền bối thành toàn. Vãn bối tuy rằng không dám nói siêu việt tiền bối năm đó, thế nhưng vãn bối dám cam đoan, tuyệt không sẽ bôi nhọ tiền bối anh minh."

"Có thể!" Lưu Vân Thánh Giả lần này không có do dự chút nào. Bên cạnh cái này tiểu Nữ Oa tuy rằng lĩnh ngộ sáu loại ý cảnh, nhưng chung quy chỉ là ý cảnh, mà trước mắt tiểu tử này cũng lĩnh ngộ ý cảnh bên trên 'Vực cảnh', mà lại đối phương lại là nam, hắn đương nhiên sẽ chọn Dương Diệp.

An Nam Tĩnh nhìn một chút Lưu Vân Thánh Giả, lại nhìn một chút Dương Diệp, muốn nói cái gì, Dương Diệp cũng nắm thật chặt tay nàng, sau đó quay đầu lại nhìn nàng một cái, cười nói: "Ngươi sẽ không trách ta đoạt của ngươi truyền ah?"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: "Yên tâm, ngươi biết ta, không làm chuyện không có nắm chặc, ta một cách tự tin truyền thừa tiền bối truyền thừa."

Lúc này kia Lưu Vân Thánh Giả cũng nói: "Tiểu Nữ Oa yên tâm, tuy rằng ngươi không thể truyền thừa đường của ta thống, thế nhưng ta cũng sẽ không bạc đãi của ngươi, đợi ngươi đi ta trong bảo khố cầm vài món bảo vật ah, trong đó có vài món còn là đạo khí đây." Nói, nhìn thoáng qua đạo bào lão nhân, Đạo: "Tiểu đồ, mang tiểu Nữ Oa đi bảo khố chọn mấy món đồ ah!"

Đạo bào lão nhân gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo:

"Chúng ta đi thôi, đừng quấy rầy bọn họ truyền thừa."

An Nam Tĩnh sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cùng đạo bào lão nhân đi ra ngoài.

"Không nghĩ tới ngươi còn là một tình loại, lại muốn hi sinh tự mình tới cứu tiểu nữ oa kia!" Lưu Vân Thánh Giả trên mặt tràn đầy tiếu ý, nhìn Dương Diệp Đạo.

"Lộ ra bản thân chân diện mục?" Dương Diệp nhìn thẳng Lưu Vân Thánh Giả, nguyên lai đối phương đã sớm nhìn thấu mình địch ý, không hổ là Thánh Giả cảnh cường giả, Dương Diệp tâm trung càng phát ngưng trọng.

"Ta rất hiếu kỳ, ngươi là làm sao biết ta đối với ngươi môn có ác ý?" Lưu Vân Thánh Giả Đạo: "Thành thật mà nói, ta tự cho là mình không có lộ ra sơ hở gì, vì sao ngươi, còn có tiểu nữ oa kia đều đối với ta có mạnh như vậy đề phòng tâm? Đặc biệt ngươi, lúc trước ngươi thi triển ra Kiếm vực lúc, đối với ta lại vẫn lộ ra sát ý, quả nhiên là khiến ta rất hiếu kỳ đây!"

Dương Diệp Đạo: "Kỳ thực ta cũng thật tò mò, ngươi hôm nay chỉ là một luồng phân hồn, vì sao còn muốn gây bất lợi cho chúng ta? Tính là muốn đoạt bỏ, ngươi một luồng phân hồn tựa hồ cũng làm không được ah? Nếu không thể đoạt xá, kia mục đích của ngươi vậy là cái gì đây? Xem tại ta đều phải chết phân thượng, ngươi sẽ không chưa đủ ta đây cái lòng hiếu kỳ ah?"

"Thú vị tiểu tử!" Lưu Vân Thánh Giả cười cười, Đạo: "Dĩ nhiên đoán được ta muốn đoạt bỏ."

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Lưu Vân Thánh Giả sâu hô một cái khí, tiếp theo, tại Dương Diệp trong con mắt, hắn kia trong suốt hư ảo thân ảnh của càng ngày càng đậm, dần dần, Lưu Vân Thánh Giả thân ảnh của ngưng thật dâng lên, có như thực chất.

"Ngươi còn chưa chết!" Dương Diệp ngăn chặn trong lòng chấn động, trầm giọng nói. Một gã Thánh Giả cảnh cường giả... Một gã còn chưa chết Thánh Giả cảnh cường giả, đừng nói hắn, sợ rằng trên đời này không có người nào không bị chấn động.

"Sai rồi!" Lưu Vân Thánh Giả vung tay phải lên, hắn dưới thân kia thân thể trong nháy mắt hóa thành một đống bụi bậm, Đạo: "Hơn một vạn năm trước, ta bị hai gã Thánh Giả đánh lén, thân thể sinh cơ hủy hết, hồn phách thiếu chút nữa cũng bị đánh tan, may là được quý nhân tương trợ, mang tàn phá hồn phách giữ xuống tới. Sau đó ta núp ở ở đây, tu dưỡng hơn một vạn năm, hồn phách rốt cục bị ta thân thiện hữu hảo, hiện tại, ta chỉ thiếu một thân thể, có thể chịu đựng nổi ta linh hồn thân thể. Ngươi rất thích hợp!"

"Thì ra là thế!" Dương Diệp Đạo: "Ngươi bây giờ là linh hồn thể?"

Lưu Vân Thánh Giả cười nói: "Ta biết của ngươi dự định, thế nhưng không ngại nói cho ngươi biết, tuy rằng ta là linh hồn thể, không có thân thể ký thác, cảnh giới không ở là Thánh Giả cảnh, thậm chí ngay cả nửa Thánh cũng không bằng, thế nhưng, ta lúc trước cũng không lừa ngươi, muốn giết thông thường Hoàng Giả Cảnh, còn là dễ dàng, ngươi tuy rằng rất yêu nghiệt, thế nhưng ngươi không có chút nào phần thắng!"

Nói đến đây, Lưu Vân Thánh Giả dừng một chút, Đạo: "Kỳ thực ngươi thực sự khiến ta rất kinh hỉ, nếu như không phải là bởi vì có sự tồn tại của ngươi, ta chỉ sợ sẽ có rất nhiều phiền phức. Nha đầu kia tuy rằng không phải là đối thủ của ta, thế nhưng nàng thế nhưng có một Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm lão tổ, nếu như là trước đây, thực lực như vậy huyền giả, bất quá là vung tay một cái chuyện tình, thế nhưng hiện tại, cường giả loại này đối vẫn còn có chút uy hiếp. Bất quá hoàn hảo, có sự tồn tại của ngươi, có thể cho ta không cần đi mạo hiểm nguy hiểm đi đánh nha đầu kia chủ ý!"

"Một vấn đề cuối cùng!" Dương Diệp Đạo: "Ngươi có thể là trong trời đất này duy nhất Thánh Giả cảnh cường giả, mặc dù bây giờ không phải là, thế nhưng chí ít đã từng là. Ta nghĩ hỏi là, vì sao cái này phiến thiên địa không có Thánh Giả cảnh cường giả xuất thế? Mà là cần thông qua đả thông thiên lộ, mới có thể trở thành Thánh Giả cảnh cường giả?"

"Trở thành Thánh Giả, cần linh khí là to lớn, ngoại trừ linh khí, còn cần một loại tên là 'Khói tím Hồng Mông' linh khí, loại này 'Khói tím Hồng Mông' tại đã từng, đại lục có, thế nhưng hiện tại, phỏng chừng cái này phiến trong thiên địa đã không có. Đả thông thiên lộ có thể thành Thánh, là bởi vì thiên lộ bên trên chính là cái này phiến thiên địa ra thế giới, kia phiến thế giới có 'Khói tím Hồng Mông', cho nên, đả thông thiên lộ sau, có thể thu được 'Khói tím Hồng Mông', sau đó thành Thánh!" Lưu Vân Thánh Giả Đạo.

"Thiên lộ là ai đang thao túng?" Dương Diệp lại hỏi. Vấn đề này là hắn quan tâm nhất một vấn đề, bởi vì... Này quan hệ đến hắn sau này tương lai, hắn cần loại bỏ tương lai mình muốn đối mặt đều là chút gì địch nhân.

Lưu Vân Thánh Giả Đạo: "Nếu như người khác tới đoạt nhà ngươi gì đó, ngươi sẽ làm phản hay không kháng? Thế giới này không có gì đối với sai, chỉ cường cùng yếu. Hôm nay đại lục linh khí đã loãng đến rồi đại lục từ trước tới nay điểm thấp nhất. Biết vì sao hiện tại xuất hiện Vũ Thần, cùng với Nhân Hoàng cùng Kiếm Hoàng sao? Nếu như ta không đoán sai, cái này đồng ý có thể là thiên địa này đánh một trận cuối cùng."

"Có ý tứ?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Lưu Vân Thánh Giả Đạo: "Chúng ta hôm nay đại lục huyền giả điêu linh, không có Thánh Giả, chỉ cần một gã Thánh Giả cảnh cường giả đến đây, là có thể quét ngang chúng ta toàn bộ đại lục, loại tình huống này, cái này phiến thiên địa tự nhiên sẽ cảm giác được nguy hiểm, cho nên, hắn mới có thể làm sau cùng đánh một trận, hi sinh đa số người, tới thành toàn rất ít người, khiến rất ít người đả thông thiên lộ, tốt nhất là trực tiếp hủy diệt thiên lộ, khiến mảnh thế giới này cùng thế giới bên ngoài có thể liên tiếp, trọng lấy được mới máy, chỉ là đáng tiếc, hắn có thể sẽ không như nguyện!"

"Cái này phiến thiên địa đang thao túng người của chúng ta sinh?" Dương Diệp cau mày hỏi: "Cái này phiến thiên địa là 'Người' ?"

"Vạn vật đều có Linh!" Lưu Vân Thánh Giả Đạo: "Tốt lắm, nói cũng quá nhiều. Nghĩ đến ngươi vậy cũng có thể chết nhắm mắt, ta khuyên ngươi một câu, đợi tốt nhất còn là chớ phản kháng, bởi vì như vậy, ngoại trừ phí công ở ngoài, sẽ chỉ làm ngươi càng thêm thống khổ. Hảo hảo phối hợp ta, ta sẽ nhường ngươi biến mất đau nhanh một chút."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đến đây đi!"

Lưu Vân Thánh Giả mỉm cười, Đạo: "Thức thời tiểu tử kia, ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết quá thống khổ."

Dứt lời, Lưu Vân Thánh Giả hóa thành lướt một cái quang trực tiếp một nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 543: Dải Ngân Hà?

Lưu Vân Thánh Giả tiến nhập Dương Diệp ý thức trong, nhưng mà, tại Dương Diệp ý thức trong, một gã mặc bạch sắc công chúa váy tiểu cô nương chính lạnh lùng nhìn hắn.

"Ngươi, ngươi là ai, ngươi tại sao sẽ ở ý thức của hắn trong!" Lưu Vân Thánh Giả trên mặt đã không có thản nhiên, trong mắt có vẻ kinh hãi.

"Có thể tu luyện thành Thánh, ngươi chưa tính là một cái phế vật, nhưng đáng tiếc là, vạn năm sau, cư nhiên rơi vào như vậy không phẩm, cần nhờ đoạt xá người khác tới sống sót. Ngươi đoạt xá người khác cũng thì thôi, cho dù là ngươi đoạt xá lúc trước kia người nữ, ta cũng sẽ không quản, thế nhưng ngươi lại chết tử tế không sống tới đoạt xá tên ngu ngốc này. Thật là thiên đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa ngươi càng muốn xông!"

Tiểu cô nương chậm rãi giơ tay lên trung bảo thạch quyền trượng, bảo thạch quyền trượng dần dần phát ra thất thải sắc quang mang.

"Ngươi, ngươi, ngươi là cái thế giới kia của người, ngươi tại sao sẽ ở cái này, ngươi, làm sao có thể..." Lưu Vân Thánh Giả kinh hãi địa nhìn tiểu cô nương, trên mặt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

"Ngươi biết quá nhiều!"

Tiểu cô nương quyền trượng vung lên, thất thải ánh sáng màu mang trong nháy mắt mang Lưu Vân Thánh Giả bao phủ, tiếp theo, thất thải sắc trong ánh sáng truyền đến Lưu Vân Thánh Giả giận hào thanh.

"Không, không, ta không cam lòng, ta khổ chờ một vạn năm ngàn năm, một vạn năm ngàn năm a, ta không cam lòng, ta muốn một lần nữa thế gian, ta muốn một lần nữa thế gian, ta giết ngươi..."

Thất thải ánh sáng màu mang nội, một cổ xanh đậm ánh sáng màu mang bành trướng lên, tựa hồ chỗ xung yếu phá thất thải ánh sáng màu mang.

Tiểu cô nương hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Nếu như ngươi là thì ra là thực lực, lấy ta lúc này trạng huống, thật đúng là bắt ngươi không có biện pháp, bất quá ngươi bây giờ bất quá là một linh hồn thể mà thôi, hơn nữa lại thích chết không sống đi tới ngu ngốc địa bàn, cho ngươi rất nhiều linh hồn thần thông không cách nào thi triển, như vậy cũng còn không thu thập được ngươi, ta chẳng phải là muốn bị kia ngu ngốc chê cười chết?"

Tiểu cô nương trong tay quyền trượng nhất chuyển, thất thải sắc quang mang đại thịnh, kia mới vừa lao tới lục sắc hào quang lần thứ hai bị bao phủ, tiếp theo, thất thải ánh sáng màu mang nội truyền đến Lưu Vân Thánh Giả tiếng kêu thảm thiết, tại tiếp theo, thanh âm tiêu tán, thất thải ánh sáng màu mang cũng tiêu tán, vô số chất lỏng màu xanh biếc tại Dương Diệp thức hải nội bạo phát ra.

"Lại tiện nghi tên ngu ngốc này!" Tiểu cô nương hừ lạnh một tiếng, sắc mặt có chút ảm đạm.

Bên ngoài, nghe tới kia Lưu Vân Thánh Giả tiếng kêu thảm thiết lúc, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, hắn sở dĩ dám lưu lại khiến cái này Lưu Vân Thánh Giả tiến nhập hắn thức hải nội, là bởi vì hắn trong cơ thể có cái tiểu cô nương. Tiểu cô nương không để cho hắn thất vọng, thành công đem Lưu Vân Thánh Giả giết chết.

Đúng lúc này, Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn phát hiện một cổ năng lượng kinh khủng đang ở đánh thẳng vào óc của hắn, trong cơ thể. Dương Diệp vội vã Bàn ngồi xuống, dẫn đạo cổ năng lượng kia.

Tiểu cô nương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhìn Dương Diệp, tiểu cô nương có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép Đạo: "Còn là như thế yếu, lúc nào mới có thể khiến ta về nhà a!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, Đạo: "Về nhà? Ngươi phải về của ngươi cái thế giới kia đi?" Lúc trước Lưu Vân Thánh Giả nói hắn đều nghe được. Nguyên lai cô bé này không phải là người của thế giới này, chỉ có đúng hay không thế giới này, nàng kia lại là cái nào thế giới người đâu? Cái thế giới kia cùng huyền giả đại lục là giống nhau sao?

"Ta tới nơi này rất lâu rồi, phụ vương cùng mẫu hậu nhất định rất nhớ ta!" Tiểu cô nương non nớt trên mặt của lộ ra lướt một cái đau thương, Đạo: "Còn có tỷ tỷ, bọn họ nhất định tại tìm ta khắp nơi. Chỉ là cái chỗ này thực sự quá vắng vẻ, bọn họ căn bản tìm không tới nơi này, cho nên, ta chỉ có thể dựa vào tự mình trở lại, không đúng, là dựa vào ngươi, ngươi tên ngu ngốc này, ngươi cái này đại ngu ngốc, vì sao tu luyện lâu như vậy, còn là kém như vậy."

Dương Diệp đầu đầy hắc tuyến, tự mình còn chậm? Nhìn đối phương chỉ là một cô bé, Dương Diệp nhịn.

Cái này tánh khí nóng nảy tiểu cô nương, Dương Diệp quyết định không đi trêu chọc hắn, tiếp tục nhắm hai mắt lại, nỗ lực đi tiêu hóa những thứ kia lục sắc năng lượng.

Qua đại khái sau nửa canh giờ, Dương Diệp mở hai mắt ra, sau đó đứng lên, khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Tôn Giả Cảnh tam phẩm, không nghĩ tới những năng lượng kia để cho mình thoáng cái đột phá tam phẩm, ha ha, thật là nhân họa đắc phúc a!"

"Là bởi vì ta!" Lúc này, tiểu cô nương trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, Đạo: "Không có ta, ngươi sớm bị hắn đoạt xá."

"Là là!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Cám ơn ngươi, ta sẽ cố gắng đề thăng thực lực, sau đó đem ngươi đưa về nhà. Ừ, ta phải nhiều cường, mới có thể đem ngươi đưa về nhà?"

"Nắm giữ lời ngươi nói cái kia 'Tiểu vòng xoáy' " tiểu cô nương Đạo: "Khiến hắn triệt để cho ngươi sở dụng, sau đó khiến ta khôi phục thực lực là được rồi."

"Muốn thế nào mới có thể nắm giữ kia?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi, hắn cũng muốn nắm giữ cái này tiểu vòng xoáy a, cái này tiểu vòng xoáy mặc dù đang trong cơ thể hắn, thế nhưng hắn căn bản không khống chế được đối phương, đây là nhất kiện khiến hắn rất buồn bực sự.

"Đạt được vừa mới chết người kia thực lực là được rồi!" Tiểu cô nương nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp sửng sốt, vừa mới người chết kia người? Rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt khó coi, nàng nói là Lưu Vân Thánh Giả a! Thánh Giả cảnh...

"Thế nào, rất khó khăn?" Tiểu cô nương thần sắc có chút lạnh.

Dương Diệp thành thật gật đầu.

"Ngu ngốc, các ngươi thế giới này người không thể trở thành Thánh Giả, là bởi vì không có khói tím Hồng Mông, thế nhưng ngươi có a, bên trong cơ thể ngươi cái kia tiểu trong nước xoáy thì có thuần chánh nhất khói tím Hồng Mông, chỉ cần ngươi nỗ lực một điểm, đến lúc đó muốn đột phá đến Thánh Giả cảnh, căn bản không phải việc khó gì. Hiểu chưa?" Tiểu cô nương Đạo.

"Ngươi nói kia Tử khí chính là khói tím Hồng Mông?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Không thì ngươi cho là đây?" Tiểu cô nương Đạo: "Nếu như không phải là khói tím Hồng Mông, ngươi cho là ngươi có thể tại thời gian ngắn như vậy đạt đến cảnh giới bây giờ? Không phải là khói tím Hồng Mông, ngươi cho là của ngươi thân thể có thể có như bây giờ cường hãn? Không phải là khói tím Hồng Mông, ngươi cho là những thứ kia Huyền thú còn có thiên địa linh vật sẽ theo ngươi?"

Dương Diệp: "..."

Trầm mặc một lát, Dương Diệp từ trong hưng phấn bình tĩnh lại, sau đó nói: "Nếu để cho người khác biết trong cơ thể ta có khói tím Hồng Mông, sẽ như thế nào?"

"Thế giới này Hoàng Giả Cảnh cường giả đều biết tới giết ngươi!" Tiểu cô nương nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, chấn kinh rồi một lát, lại nói: "Trong cơ thể ta có khói tím Hồng Mông, vậy có phải hay không ý nghĩa, chỉ cần ta nguyện ý, thì có thể làm cho có chút đạt được Hoàng Giả Cảnh cường giả đi vào Thánh Giả cảnh?"

"Có thể!"

Dương Diệp vui vẻ, hắn có thể tạo nên một gã Thánh Giả cảnh cường giả, kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa có một siêu cấp vô địch núi dựa lớn a, khi đó, cái gì Đỉnh Hán Đế Quốc, cái gì tông môn, hoàn toàn đều là phù vân tồn tại a!

Nhưng mà tiểu cô nương rất nhanh thì cho hắn rót một chậu nước lạnh, Đạo: "Ngươi bây giờ trong cơ thể thuần chánh khói tím Hồng Mông rất ít, căn bản không đủ một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả thành Thánh. Nếu để cho người biết bên trong cơ thể ngươi có khói tím Hồng Mông, kết quả duy nhất, liền là đối phương bắt ngươi, coi ngươi là gia súc một dạng nuôi dâng lên, chuyên môn cho đối phương nuôi khói tím Hồng Mông. Mà thôi thực lực của ngươi bây giờ, ngươi một điểm phản kháng dư địa cũng không có, không phải sao?"

Dương Diệp mồ hôi lạnh trên trán rơi xuống, tiểu cô nương nói không sai a, tự mình thiếu chút nữa phải đi tìm đường chết. Tuy rằng hắn cùng Bách Hiểu Sinh, Yêu Hoàng quan hệ giữa đều còn có thể, thế nhưng Dương Diệp Khả không tin đối phương có thể nhịn được khói tím Hồng Mông mê hoặc, đây chính là có thể thành Thánh gì đó a. Đừng nói hắn cùng với đối phương quan hệ hiện nay là lợi dụng quan hệ, coi như là song phương là thân nhân, cho dù là phụ tử, đối phương sợ rằng đều biết hạ tử thủ!

Tu luyện mấy nghìn năm, mục đích là cái gì? Tự nhiên là thành Thánh, tại thành Thánh trước mặt, những thứ khác, đều là không đáng giá nhắc tới!

Dương Diệp lắc đầu, không nhớ tới đi tạo nên cái gì thánh nhân. Đạo: "Được rồi, nhà của ngươi ở nơi nào? Cách nơi này rất xa?"

"Dải Ngân Hà, cách nơi này trăm vạn ức năm ánh sáng." Tiểu trên mặt cô gái có một tia thương cảm, nhìn qua rất là điềm đạm đáng yêu.

"Dải Ngân Hà? Kia là địa phương nào? Còn có, trăm vạn ức năm ánh sáng là bao xa?"

"Ngươi quá ngu ngốc, ngay cả điều này cũng không biết."

Dương Diệp: "..."

Nhìn vẻ mặt hắc tuyến Dương Diệp, tiểu cô nương trên khuôn mặt nhỏ nhắn nở một nụ cười, nhưng rất nhanh thu vào, Đạo: "Dù sao cũng tính là ngươi trở thành Thánh Giả, ngươi cũng không có khả năng đạt được ta nơi nào đây. Ngươi chỉ phải thật tốt đề thăng thực lực, nắm giữ kia tiểu vòng xoáy, ngày sau giúp đỡ ta khôi phục thực lực, khiến ta có thể liên hệ phụ vương ta, phụ vương ta sẽ đến đón ta. Yên tâm, không thể thiếu ngươi chỗ tốt, biết Cửu Chuyển Kim Đan sao? Ngươi tên ngu ngốc này nhất định là không biết, kia đan dược, ngươi nếu như bây giờ ăn một viên, là có thể lập tức thành Thánh. Đến lúc đó, làm báo đáp ngươi, ta đưa ngươi một hồ lô."

Một viên thuốc là có thể khiến hắn thành Thánh? Dương Diệp cổ họng lăn lăn, hắn thực sự không thể bình tĩnh. Chỉ là cái này dựa vào phổ sao? Do dự một chút, Dương Diệp cẩn thận tìm từ, Đạo: "Cái kia, có đúng hay không quá khoa trương một điểm? Đương nhiên, ta không có hoài nghi ý tứ của ngươi, ngươi cũng biết, cái này tại chúng ta ở đây nghe, thật sự là quá mức không thể tưởng tượng nổi một ít, ngươi cứ nói đi?"

"Thổ dân!" Tiểu cô nương khinh bỉ nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Làm thổ dân sinh vật, ta tha thứ cho ngươi vô tri. Vô tri thổ dân, ngươi bây giờ cần phải làm là hảo hảo trở nên mạnh mẽ, bởi vì các ngươi thế giới này trật tự sẽ sụp đổ, đến lúc đó, thực lực ngươi không mạnh, thì không cách nào tránh thoát thế giới này, khi đó, ngươi lại phải chết, hiểu chưa?"

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, Đạo: "Chúng ta thế giới này thực sự muốn ngày tận thế?"

"Ngươi nghĩ ta có cần phải lừa ngươi sao?" Tiểu cô nương Đạo: "Khác nói các ngươi thế giới này, bất kỳ một cái nào không có Thánh Nhân thế giới đều biết có ngày tận thế ngày nào đó. Không muốn chết, cũng nhanh chút tu luyện, tu luyện, nỗ lực tu luyện. Không nói, có người đến, không có việc gì đừng tới phiền ta, mệt chết ta, ta muốn nghỉ ngơi!"

Nói, tiểu cô nương tiêu thất ở tại Dương Diệp trước mặt của.

Đúng lúc này, đạo bào lão nhân từ ngoài cửa bay tiến đến, khi thấy Dương Diệp lúc, đạo bào lão nhân vui vẻ, Đạo: "Lưu Vân Thánh Giả, ngươi hôm nay thành công, có đúng hay không cũng nên giải trừ phong ấn của ta, đưa ta tự do thân?"

Lưu Vân Thánh Giả?

Dương Diệp hơi sửng sờ, lập tức hiểu được, trước mắt đạo này bào lão nhân mang mình làm làm là Lưu Vân Thánh Giả.

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 544: Ngươi nên đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hai tay chắp sau lưng, một bộ ta là siêu cấp cường giả dáng dấp, giọng nói lạnh lùng nói: "Tiểu nữ oa kia đây?"

Đạo bào lão nhân nói: "Nàng bị ta vây ở 'Thiên Bảo Các', đợi chúng ta sau khi rời đi tại mang nàng phóng xuất, không thì, nàng có thể sẽ đối với ngươi khả nghi tâm. Lưu Vân Thánh Giả, mau đem phong ấn của ta cởi ra ah, tại nơi này ở một vạn nhiều năm, ta thật sự là không chịu nổi. Đã lâu không có nghe thấy được không khí thanh tân!"

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, An Nam Tĩnh không có việc gì là tốt rồi. Trầm ngâm hạ, Đạo: "Ta mới vừa dung hợp cổ thân thể này linh hồn, ký ức có chút bị hao tổn, quên mất một sự tình, nếu không, chờ ta triệt để khôi phục, đang mở ra của ngươi Phong Ấn?"

Đạo bào sắc mặt lão nhân trầm xuống, Đạo: "Lưu Vân Thánh Giả, ngươi không biết là muốn đổi ý ah?"

Dương Diệp Đạo: "Ngươi hẳn là minh bạch, ta linh hồn tuy rằng chữa trị đại bộ phận, thế nhưng vẫn chưa có khỏi hẳn, lúc trước mạnh mẽ đoạt xá, người này lại là kiếm đạo thông minh, ý chí lực cực kỳ cứng cỏi, bởi vậy, kỳ khiến ta linh hồn bị trình độ nhất định trùng kích, điều này làm cho ta một bộ phận ký ức thiếu sót. Đương nhiên, nếu như ngươi không muốn chờ mà nói, vậy ngươi nói cho ta biết, phải như thế nào giải trừ của ngươi Phong Ấn tốt lắm."

Đạo bào lão nhân hồ nghi nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Ngươi thực sự ký ức xuất hiện vấn đề?"

Dương Diệp mở hai mắt ra lạnh nhạt nhìn đạo bào lão nhân liếc mắt, sau đó nói: "Không tin quên đi, nếu như ngươi không muốn nói, vậy chờ ta triệt để khôi phục sau đang mở trừ trên người ngươi Phong Ấn." Nói, Dương Diệp chậm rãi đi ra ngoài cửa.

Kỳ thực Dương Diệp tâm trung vẫn còn có chút thấp thỏm, đạo này bào lão nhân là Hoàng Giả Cảnh cường giả, nếu như đối phương hoài nghi lời của hắn, kia ở chỗ này, hắn tuyệt đối là 10 chết vô sinh. Hắn có thể lấy Linh Giả Cảnh thực lực vượt cấp giết Tôn Giả Cảnh, thế nhưng hắn tuyệt đối làm không được lấy Tôn Giả Cảnh thực lực chém giết Hoàng Giả Cảnh.

Tôn Giả Cảnh cùng Hoàng Giả Cảnh trong lúc đó chênh lệch, không phải là bất kỳ vật gì có thể bù đắp!

Nhìn thấy 'Lưu Vân Thánh Giả' xoay người đi ra ngoài, đạo bào lão nhân cắn răng, bỏ đi nghi ngờ trong lòng, Đạo: "Lưu Vân Thánh Giả, lúc đầu ngươi là dùng ngươi một luồng không có ký ức chịu tải phân Hồn Tỏa ở tại trên người của ta, chỉ cần ngươi mang ngươi cái này sợi phân hồn thu hồi đi, ta dĩ nhiên là có thể giải thoát rồi."

Truyencuatuinet

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung rùng mình, dừng bước, hai mắt khép hờ, một lát, Dương Diệp mở hai mắt ra, một luồng mừng rỡ tự trong con ngươi chợt lóe lên, bởi vì hắn dĩ nhiên cảm nhận được đạo bào lão trên thân người kia sợi phân hồn. Rất nhanh, Dương Diệp suy nghĩ minh bạch, hắn cắn nuốt kia Lưu Vân Thánh Giả hồn phách, có thể nói, hắn chính là 'Lưu Vân Thánh Giả'. Đương nhiên, bởi Lưu Vân Thánh Giả hồn phách ký ức đã bị tiểu cô nương xóa đi, cho nên, Dương Diệp còn là Dương Diệp.

Bởi vậy, Dương Diệp có thể cảm thụ được đạo bào lão trên thân người kia sợi phân hồn, đồng thời còn có thể khống chế kia, bởi vì kia sợi không có ký ức phân hồn mang Dương Diệp trở thành Lưu Vân Thánh Giả!

Dương Diệp xoay người nhìn đạo bào lão nhân, khóe miệng gợi lên lướt một cái tiếu ý, hồn niệm khẽ động.

'A'

Đạo bào lão nhân đột nhiên ôm đầu hung ác kêu lên.

Một khắc đồng hồ sau, đạo bào lão nhân tê liệt té trên mặt đất, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, hắn oán độc nhìn Dương Diệp, Đạo: "Lưu Vân Thánh Giả, ngươi, ngươi cái này không nói tín dụng tên lừa đảo, ngươi nô dịch ta hơn một vạn năm còn không buông tha ta. Lúc đầu ngươi thế nhưng lấy linh hồn thề a, ngươi lẽ nào sẽ không sợ hồi Thiên Đạo giết chết sao?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Hắn đã bị Thiên Đạo diệt sát!"

Nghe vậy, đạo bào lão nhân con ngươi co rụt lại, kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi, ngươi không phải là Lưu Vân Thánh Giả, ngươi, ngươi là cái kia kiếm tu Dương Diệp!"

"Trả lời!" Dương Diệp cười nói: "Thật bất ngờ ah?"

"Làm sao có thể..." Đạo bào lão nhân không thể tin nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi làm sao có thể, Lưu Vân Thánh Giả làm sao có thể thất bại, ngươi bất quá là một cái Tôn Giả Cảnh kiếm tu mà thôi, làm sao có thể ngăn cản ở Lưu Vân Thánh Giả?"

Dương Diệp Đạo: "Đây không phải là ngươi nên quan tâm sự, ngươi bây giờ nên quan tâm là chính ngươi. Ta chỉ hỏi một câu, ngươi là muốn sống, còn là muốn chết? Nếu như muốn chết, ta hiện tại sẽ thanh toàn ngươi, khiến linh hồn ngươi tự bạo. Nếu như muốn sống, như vậy thì phải có muốn sống giác ngộ, ngươi hẳn là minh bạch ý của ta!"

"Ngươi cũng muốn nô dịch ta!" Đạo bào lão nhân buồn bã cười, Đạo: "Hơn một vạn năm, tại đây chỗ không thấy mặt trời, ta bị nô dịch hơn một vạn năm, ha hả, hôm nay còn muốn bị người nô dịch, lão Thiên, ngươi bất công!"

Dương Diệp Đạo: "Nói như vậy, ngươi là muốn chết?"

Đạo bào lão nhân oán độc nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ta là muốn chết, bất quá ta cho ngươi biết, tính là ta chết cũng phải kéo ngươi theo cùng tiểu nữ oa kia. Ngươi biết cái này ngươi bây giờ ở địa phương nào sao? Ngươi bây giờ tại bên trong cơ thể của ta, tại bên trong cơ thể của ta, hiểu chưa? Ha ha..."

"Ngươi chính là Càn Khôn Đồ, không đúng, ngươi là Càn Khôn Đồ khí linh!" Dương Diệp biến sắc, hắn không nghĩ tới, trước mắt lão nhân này dĩ nhiên là Càn Khôn Đồ khí linh!

"Không nghĩ tới ah?" Đạo bào lão nhân có chút điên cuồng Đạo: "Nếu như ngươi là Lưu Vân Thánh Giả, ngươi đương nhiên không cần sợ ta tự bạo, thế nhưng ngươi không phải là, ta như tự bạo, mảnh thế giới này dặm hết thảy đều mang không còn nữa tồn tại, mà ngươi, còn có cái kia tiểu cô nương, đều biết chết, ha ha..."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Biết vì sao Lưu Vân Thánh Giả sẽ thất bại sao?"

Đạo bào lão nhân nheo mắt, Đạo: "Vì sao?" Trong lòng hắn là phi thường nghi ngờ, Lưu Vân Thánh Giả dầu gì cũng là Thánh Giả, làm sao có thể sẽ thất bại? Như thế khả năng?

Dương Diệp cười nói: "Cái này là bí mật của ta, ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, cho dù ngươi tự bạo, ta cũng có năng lực tự vệ. Ta xem ngươi cũng không muốn chết, như vậy làm sao? Chúng ta làm một cái giao dịch, ngươi theo ta 20 năm, trong vòng hai mươi năm, ngươi nghe lệnh của ta, 20 năm sau, ta thả ngươi ly khai, thế nào?"

"20 năm?" Đạo bào lão nhân có chút ý động, thế nhưng rất nhanh, hắn lại nói: "Dựa vào cái gì khiến ta tin tưởng ngươi?"

Dương Diệp vuốt tay Đạo: "Ngươi hơn một vạn niên đều chịu đựng nổi, còn đang hồ cái này 20 năm sao? 20 năm đối với ngươi mà nói, bất quá là trong nháy mắt giữa chuyện ah? Còn có, ta dầu gì cũng là Kiếm Hoàng, điểm ấy tín dự vẫn phải có ah? Đương nhiên, nếu như ngươi vẫn là chưa tin, hoặc là không muốn chờ cái này 20 năm, ta đây không lời có thể nói, ngươi tự bạo ah, ta tuyệt đối không ngăn trở ngươi."

Nhìn Dương Diệp kia tràn đầy tự tin hình dạng, đạo bào lão nhân khóe miệng một trận co quắp, người trước mắt này là thật không có sợ hãi, còn là ở trước mặt mình trang?

Dương Diệp lại nói: "Ngươi tu luyện thành khí linh, nghĩ đến cũng không dễ dàng, cứ như vậy tự bạo, ngươi cam tâm sao? Ta chỉ cần ngươi 20 năm mà thôi, qua 20 năm, ngươi liền khôi phục tự do thân. 20 năm, đối với ngươi mà nói, một điểm cũng không trường, mặc kệ thế nào, ngươi đều nên đánh cuộc một keo, không phải sao?"

"Quả thật chỉ là 20 năm?" Đạo bào lão nhân trầm giọng nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Tuyệt vô hư ngôn!"

"Tốt, ta với ngươi 20 năm, trong vòng hai mươi năm, ta nghe lệnh của ngươi!" Đạo bào lão nhân quyết định, như Dương Diệp theo như lời, tu luyện vạn năm mới được Linh, nếu có tuyển chọn, có hi vọng, hắn mới sẽ không nghĩ đến tự bạo. Còn nữa, hơn một vạn niên đều chịu đựng nổi, lại không kém cỏn con này 20 năm, dù sao cũng cũng chính là ngủ một cái cảm thấy thời gian!

Nghe vậy, Dương Diệp nở nụ cười.

Tại đạo bào lão nhân dưới sự hướng dẫn, Dương Diệp đi tới một gian tên là 'Thiên Bảo Các' trước đại điện, đạo bào lão nhân vung tay phải lên, đại điện bốn phía cấm chế bị tán đi, đạo bào lão nhân nói: "Nàng kia lão tổ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, đối với ta cùng Lưu Vân Thánh Giả uy hiếp đều rất lớn, cho nên, chúng ta không có thương tổn ý tưởng của nàng, chỉ là muốn mang nàng vây khốn, chờ sau khi rời đi đã đem nàng buông ra."

Dương Diệp gật đầu, đi vào trong đại điện, mới vừa bước vào đi, một đạo nhân ảnh kéo tới, tiếp theo, một cái nắm tay đánh vào bụng của hắn, Dương Diệp trực tiếp té bay ra ngoài.

Một bên đạo bào lão nhân hai mắt khép hờ, một bộ không phát hiện dáng dấp. Bởi vì xuất thủ là An Nam Tĩnh!

Dương Diệp đứng lên, có chút mộng, nhìn kia vẻ mặt sương lạnh An Nam Tĩnh, Đạo: "An Nam Tĩnh, đầu ngươi sẽ không phá hủy ah?"

An Nam Tĩnh đi hướng Dương Diệp, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Ta cho ngươi biết, ngươi ở đây xằng bậy, ta cần phải hoàn thủ a." Hắn tuy rằng thân thể cường hãn, thế nhưng cũng không đở được cái này An Nam Tĩnh quả đấm của a.

"Ngươi còn là Dương Diệp?" An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt, hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung dễ chịu nhiều, bởi vì... Này An Nam Tĩnh khả năng đoán được kia Lưu Vân Thánh Giả ý đồ, lúc trước xuất thủ, hẳn là chỉ là đem mình làm kia Lưu Vân Thánh Giả. Nghĩ vậy, Dương Diệp cũng không cùng nàng so đo, lập tức gật đầu, Đạo: "Hắn đoạt xá thất bại, ta đương nhiên vẫn là ta, làm....."

Dương Diệp còn chưa có nói xong, An Nam Tĩnh lại là lấn người mà lên, một quyền đánh vào Dương Diệp bụng của, Dương Diệp lần thứ hai bay ra vài chục trượng xa.

Dương Diệp bò dậy, trừng mắt An Nam Tĩnh Đạo: "An Nam Tĩnh, ta nói, ta là Dương Diệp a, ta thật là Dương Diệp a, ta không phải là Lưu Vân Thánh Giả, ngươi xem cho rõ điểm a!"

"Ta biết ngươi là Dương Diệp!" An Nam Tĩnh hướng phía Dương Diệp đi đến.

Dương Diệp sửng sốt, sau đó giận tím mặt, Đạo: "Ngươi biết ta là Dương Diệp còn ra tay đánh ta, đầu ngươi bị hư sao?"

"Ngươi nên đánh!" An Nam Tĩnh lời ít mà ý nhiều.

Dương Diệp khuôn mặt một trận co quắp, Đạo: "An Nam Tĩnh, môn tự vấn lòng, ta hảo tâm không có đắc tội qua ngươi đi? Này, ngươi đừng tới đây, ngươi tại động thủ, ta cũng sẽ không khách khí."

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt của, liền nhìn như vậy Dương Diệp, thẳng đến nhìn Dương Diệp mất tự nhiên mới nói: "Ta biết trước ngươi là vì ta mới chủ động đi truyền thừa kia Lưu Vân Thánh Giả đạo thống, ta cũng biết, ngươi nhất định là đối với mình một cách tự tin mới làm như vậy, ta còn biết, ngươi là không muốn để cho ta gặp nguy hiểm, cái này ta đều biết!"

Dương Diệp bất mãn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, Đạo: "Biết ngươi còn đánh ta, ngươi quá không có suy nghĩ!"

An Nam Tĩnh lại hướng phía trước đi hai bước, nàng mặt không thay đổi nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi có nghĩ tới hay không, nếu như ngươi bị hắn đoạt xá, thân nhân ngươi nên làm cái gì bây giờ? Ta An Nam Tĩnh lại nên làm cái gì bây giờ?"

Dương Diệp: "..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 545: Trì Phong, Thiền Dực, Thần Toa

"Nếu như lần sau ngươi ở đây dám hi sinh tự mình tới bảo hộ ta, ta sẽ giết ngươi, sau đó tại tự sát, đem cái mạng này trả lại cho ngươi!" An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, biểu tình rất nghiêm túc.

Dương Diệp Đạo: "Ta là có nắm chắc mới làm như thế, ngươi cũng biết, ta có chút bí mật, những bí mật này có thể làm cho ta có sức mạnh đi đối mặt kia Lưu Vân Thánh Giả. Thế nhưng ngươi không có, ngươi như đi đối mặt Lưu Vân Thánh Giả, là đã định trước 10 chết vô sinh, thế nhưng ta sẽ không, dưới loại tình huống này, nếu như ta đối với ngươi thấy chết mà không cứu được, ngươi lại nhường làm sao tự xử?"

"Nếu như là người khác, ngươi biết làm như vậy sao?" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp cười nói: "Nếu như là La Tuấn, ta liền tuyệt đối sẽ không."

An Nam Tĩnh trầm mặc một lát, sau đó nói: "Lúc đầu Cổ Vực Thành hạ, ngươi đã cứu ta một mạng, hiện tại vừa cứu ta một mạng, ta thiếu ngươi hai cái mạng."

Dương Diệp có chút không nói gì, cái này An Nam Tĩnh nguyên lai để ý là cái này. Đạo: "An Nam Tĩnh, chúng ta có cần phải phân rõ ràng như vậy sao? Tốt như vậy, sau này ta nếu là có nguy hiểm tánh mạng, ngươi cũng mau cứu ta, thế nào?"

An Nam Tĩnh rất nghiêm túc nói: "Ta sẽ!"

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Tốt lắm, chúng ta không nói cái này. Ta hiện tại đã đạt được Càn Khôn Đồ, chúng ta bây giờ vị trí thế giới này, chính là tại Càn Khôn Đồ trong. Nói cách khác, những thứ kia tất cả tiến nhập cái này Càn Khôn Đồ dặm huyền giả, đều muốn tùy ý chúng ta đắn đo, chỉ là đáng tiếc, kia La Tuấn trước kia liền thối lui ra khỏi cái này Càn Khôn Đồ."

"Ngươi muốn giết ai?" An Nam Tĩnh hỏi.

"Ma Tộc, còn có kia mười mấy điều Hoàng Kim Thần Long, còn có... Dù sao cũng ta xem khó chịu đều phải giết chết!" Dương Diệp hào khí can vân.

"Ngươi tốt nhất đừng như vậy làm!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Vì sao?" Dương Diệp đại cùng lắm giải, Đạo: "Hiện tại chỉ cần ta vung tay lên, bọn họ liền sẽ trở thành thi thể một đống!"

"Đem bọn họ giết sau khi đây?" An Nam Tĩnh Đạo: "Ngươi có thể giết được bên ngoài Ma Tộc tên kia Đại trưởng lão, còn có kia Long Hoàng sao? Ta dám nói, nếu như ngươi ở nơi này mặt giết Ma Tộc cùng Hoàng Kim Thần Long, hai vị kia nhất định sẽ liều lĩnh giết ngươi. Hai người bọn họ liên thủ, ngươi nghĩ Yêu Hoàng một người có thể cứu được ngươi sao?"

Dương Diệp ngẩn người, thành thật mà nói, hắn thật đúng là không muốn qua vấn đề này. Hiện tại An Nam Tĩnh nói lên, hắn mới nhớ lại, bên ngoài thế nhưng còn có hai cái siêu cấp cường giả a. Đạo này bào lão nhân mặc dù là Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng cùng hai vị kia khẳng định vẫn là không cách nào so, bởi vì đạo bào lão nhân bất quá là tương đương với Hoàng Giả Cảnh tam phẩm cường giả mà thôi, mà hai vị kia, đều là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm tồn tại a!

Dương Diệp buồn bực hít một tiếng, Đạo: "Vốn cho là có thể giết cái sảng, không nghĩ tới vẫn phải là bó tay bó chân."

"Không có tuyệt đối thực lực, không có người nào có thể tùy tâm sở dục!" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp nhìn về phía đạo bào lão nhân, Đạo: "Lão Đồ, cái này Càn Khôn Đồ nội, có bao nhiêu bảo bối?"

Đạo bào lão nhân mở mắt, trầm ngâm hạ, Đạo: "Ta xem trên người ngươi bảo bối không ít, mà lại đều là đạo khí tồn tại, nghĩ đến đạo khí dưới, ngươi cũng sẽ không có hứng thú. Ta liền gọi đạo khí trở lên. Càn Khôn Đồ nội, Tiên Thiên đạo khí chỉ có một việc, vậy chính là ta. Còn dư lại, còn có tam món đạo khí. Theo thứ tự là 《 Thiền Dực 》《 Trì Phong 》《 Thần Toa 》." Nói, đạo bào lão nhân vung tay phải lên, tam món đồ vật bày ở Dương Diệp trước mặt.

Tại Dương Diệp trước mặt, là một thanh đao, một thanh Kiếm, một đôi giày.

Đao dài ước 4 xích ngũ, nửa chưởng rộng, mỏng như Thiền Dực, thân đao trong suốt trơn truột, giống như một mặt cái gương, mang bóng người rõ ràng ảnh ngược ở tại trong đó; Kiếm dài ba thước, hai ngón tay rộng, trên thân kiếm tất cả đều là quỷ dị phù văn; Giày tương đối bình thường, thành hắc sắc, từ vẻ ngoài đến xem, tựa hồ không có gì xuất kỳ.

Dương Diệp ánh mắt không có rơi vào thanh kiếm kia trên người, 20 rơi vào giày thượng, Đạo: "Cái này giày có chỗ lợi gì?"

"《 Thần Toa 》 chỉ dùng để thiên ngoại kỳ thạch chế tạo, hắn có xuyên toa không gian năng lực, đương nhiên, nếu như chỉ là như thế, như vậy giày cũng sẽ không khả năng được xưng là đạo khí, Nhân là tôn giả cảnh cường giả bản thân là có thể xuyên toa không gian. Mà cái này 《 Thần Toa 》 chỗ độc đáo có hai điểm: Một là có thể đề cao thật lớn người sử dụng tốc độ, tỷ như tốc độ của ngươi bây giờ là mỗi hơi thở Bách Lý, nếu như mặc vào kia, kia có thể cho ngươi mỗi hơi thở ngàn dặm!

Điểm thứ hai chỗ độc đáo là cái này 《 Thần Toa 》 có thể cho người trực tiếp xuyên toa không gian, nghe rõ, là trực tiếp xuyên toa. Tôn Giả Cảnh cường giả mặc vào không gian, là cần xé rách không gian, cái này cần thời gian, thế nhưng cái này 《 Thần Toa 》 không cần xé rách không gian, mà là có thể cho ngươi trực tiếp xuyên toa."

Nghe được đạo bào lời của lão nhân, không chỉ có Dương Diệp, chính là An Nam Tĩnh sắc mặt đều trở nên động dung. Trực tiếp xuyên toa không gian, cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa cái này giày nếu như rơi vào nàng cùng Dương Diệp trong tay, lấy thực lực của hai người bọn họ, cộng thêm xuất kỳ bất ý, hoàn toàn khả năng trực tiếp miểu sát Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả a!

Dương Diệp rất không phong độ mang giày bỏ vào mình trong nạp giới, suy nghĩ một chút, hắn lại đem ra, sau đó mặc đi tới. Mới vừa mặc vào cái này 《 Thần Toa 》 Dương Diệp đó là cảm giác mình thân thể như hồng mao kiểu nhẹ nhàng dâng lên, thân hình hơi lóe lên, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở tại mười mấy trượng bên ngoài.

An Nam Tĩnh sắc mặt lần thứ hai động dung, bởi vì Dương Diệp đây không phải là tốc độ quá nhanh, mà là vượt qua hàng rào không gian, trực tiếp xuyên toa không gian, là tối trọng yếu là Dương Diệp xuyên toa trước khi, không có nửa phần dự triệu, cứ như vậy trực tiếp xuyên qua!

"Ha ha... Ta rốt cục có tiểu tử kia năng lực. Lần sau gặp mặt, nhất định phải cùng tiểu tử kia hảo hảo nhiều lần!" Dương Diệp rất đắc ý cười lớn.

Đắc ý một hồi, Dương Diệp ánh mắt rơi vào thanh kiếm kia thượng.

Đạo bào lão nhân trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Tam món đạo khí trong, thanh kiếm này là mạnh nhất tồn tại."

"Nga?" Dương Diệp hứng thú, Đạo: "Nói một chút coi!"

Đạo bào lão nhân, Đạo: "Kiếm này mặc dù là Hậu Thiên đạo khí, thế nhưng kia tại vạn năm nhiều trước khi thế nhưng uy danh hiển hách, không thể so thông thường Tiên Thiên đạo khí yếu. Kiếm này có một khiến cho dù là Thánh Giả cảnh cường giả đều kiêng kỵ đặc điểm, đó chính là kia có thể trì hoãn thời gian."

"Trì hoãn thời gian?" Dương Diệp cau mày hỏi: "Có ý tứ?"

Đạo bào lão nhân nói: "Tỷ như dùng kiếm này đâm về phía đối thủ lúc, đối thủ muốn né tránh, thế nhưng kiếm này có thể cho đối phương thời gian chậm lại, nói cách khác, nguyên bản đối phương là có thể tránh thoát, nhưng là đối phương thời gian bị trì hoãn. Nói đơn giản một chút chính là, hắn nguyên bản dùng một hơi thở thời gian có thể né tránh kiếm của ngươi, thế nhưng bị trì hoãn sau, hắn cần dùng một hơi thở nửa thời gian, hiểu chưa? Mà cường giả trong lúc đó chiến đấu, đừng nói một hơi thở, chính là mảy may phần kém đều là cực kỳ trọng yếu, ngươi nói, cái này Kiếm kinh khủng không?"

Nghe được đạo bào lời của lão nhân, Dương Diệp sau khi hết khiếp sợ, trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ: "Nếu như Thuấn Không Kiếm cộng thêm cái này Trì Phong Kiếm, sẽ như thế nào?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 546: Đến từ La Tuấn phải giết cục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mang Trì Phong Kiếm thu vào, hắn rất chờ mong Trì Phong Kiếm cùng Thuấn Không Kiếm tổ đóng lại sau hiệu quả!

Dương Diệp nhìn về phía chuôi này 《 Thiền Dực 》.

Đạo bào lão nhân hội ý, Đạo: "Đao này là năm đó một vị Đao Tôn vũ khí, mỏng như Thiền Dực, giết người không thấy máu. Kỳ công hiệu tuy rằng so ra kém Trì Phong, thế nhưng ở phía sau Thiên Đạo khí trong, cũng thuộc về hàng đầu. Bởi vì sắc bén đến có thể dễ dàng liền vỡ ra không gian, ngoại trừ Tiên Thiên đạo khí, thế gian này, hầu như không có gì là kia không thể xé rách, cho dù là trong tay ngươi Trì Phong, tại sắc bén thượng, đều phải yếu kia một bậc."

"Đao này cho Vũ Tịch dùng vừa lúc!"

Dương Diệp cười hắc hắc, mang đao thu vào.

Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp áy náy nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, hắn mới vừa muốn nói chuyện, An Nam Tĩnh lại nói: "Ta có Liệt Thiên như vậy đủ rồi, cái khác đồ vật với ta mà nói, đều là trói buộc!"

Dương Diệp gật đầu, cười nói: "Ta đây sẽ không khách khí với ngươi."

An Nam Tĩnh gật đầu.

Dương Diệp nhìn về phía đạo bào lão nhân, Đạo: "Lão Đồ, thanh tràng ah, cái này Càn Khôn Đồ nội gì đó đều là của ta, những người khác đều cho ta thanh đi ra ngoài, được rồi, có mấy người khác thanh, bọn họ là bằng hữu của ta."

Đạo bào lão nhân gật đầu, vung tay phải lên, Càn Khôn Đồ nội thế giới trong nháy mắt biến ảo.

"A... Chuyện gì xảy ra? Di, ta thế nào đi ra? Thảo, Lão Tử mới vừa phải lấy được một thanh thiên cấp Huyền bảo a!"

"Thế nào đi ra? Ai giở trò quỷ? Ta Huyền bảo a, khiến ta đi vào a, khiến ta đi vào, ngươi cái này thân thể* Lưu Vân Thánh Giả..."

"Chẳng lẽ là có người thu được Lưu Vân Thánh Giả truyền thừa, sau đó mang chúng ta thanh đi ra? Là An Nam Tĩnh còn là Dương Diệp?"

"Bất kể là ai, hắn đều chết chắc rồi, mẹ nó, ăn một mình, đợi ta giết chết hắn!"

"Ngươi muốn giết chết Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh? Cũng không nhìn một chút ngươi kia kinh sợ dạng, người ta một ánh mắt thì làm rơi ngươi."

"..."

Xa xa, La Tuấn thần sắc âm trầm, sau lưng hắn đứng mười tên mặc hoàng kim sắc khôi giáp trung niên nhân. Mười tên trung niên nhân khí tức như hổ như rồng, trên người tản ra khí thế kinh khủng, khiến người ta không dám nhìn thẳng.

Cái này mười tên trung niên nhân chính là Đỉnh Hán Đế Quốc tiếng tăm lừng lẫy 10 đại quân đoàn đội trưởng, mỗi một danh đội trưởng đều là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả, bọn họ đều là từ thi thể trong đống bò ra cường giả, mỗi một danh đều là đã trải qua cửu tử nhất sinh mới đạt tới hôm nay tình trạng. Có thể nói, bọn họ là không có chút nào hơi nước Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

Tại La Tuấn bên trái, đứng bốn gã mặc ám kim sắc khôi giáp nam tử, cái này bốn gã nam tử chính là khiến Trung Vực vô số tông môn nghe tin đã sợ mất mật "Phệ Hồn quân đoàn" tứ đại đội trưởng. Tứ đại đội trưởng, mỗi một người cũng đều là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm tồn tại!

Nữa La Tuấn bên phải đứng sáu gã hắc y nhân, cầm đầu hai gã hắc y nhân chính là Đỉnh Hán Đế Quốc thần bí nhất Ám Lâu cùng Ảnh Lâu lâu chủ, nghe đồn ngoại trừ Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế bên ngoài, không có người thấy hai người này chân diện mục, cũng không người nào biết cái này thực lực của hai người đến tột cùng mạnh bao nhiêu. Dù sao cũng đại gia chỉ biết, cái này Ám Lâu cùng Ảnh Lâu là Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế trong tay hai thanh đao!

Cái này hai thanh đao không chỉ có đối ngoại, đã cùng nội, phàm là đối Đỉnh Hán Đế Quốc khác thường tính, cho dù là Hoàng Tử, đều biết bị cái này Ám Lâu cùng Ảnh Lâu bí mật. Xử lý xong!

Mà hôm nay, cái này hai lầu Các chủ cùng từng người Phó lâu chủ đều xuất hiện ở đây.

Mà mục tiêu của bọn họ chỉ có một, đó chính là Dương Diệp!

Những thứ kia bị đạo bào lão nhân quét sạch đi ra ngoài huyền giả đang tức giận sau khi, sau đó thấy được La Tuấn bên này đội hình, rất nhiều người chuyện thứ nhất làm chính là rời xa La Tuấn, bao quát kia Hoàng Kim Thần Long bộ tộc còn có Ma Tộc đám người. Có huyền giả càng trực tiếp xoay người rời đi, đùa giỡn, bọn họ cũng không muốn bị vạ lây cá trong chậu!

"Cái này La Tuấn xem ra là quyết tâm muốn tiêu diệt kia Dương Diệp a!" Ma Hiên cười lạnh nói: "Cũng tốt, nhân loại chó cắn chó, đối với chúng ta Ma Tộc mà nói thế nhưng một chuyện thật tốt!"

"Cẩn thận hắn ngay cả chúng ta cũng cùng nhau lưu lại!" Lúc này, Ma Kha Đạo: "Hắn triệu tập nước hắn nhà nhiều cường giả như vậy, nếu như hắn hiện tại ra tay với chúng ta, lấy bọn họ đội hình, chúng ta căn bản không cách nào chống lại. Cho nên, ta kiến nghị chúng ta bây giờ rút lui khỏi."

Ma Hiên lắc đầu, Đạo: "Kia Lưu Vân Thánh Giả trong di tích có thật nhiều bảo bối, hiện tại phỏng chừng đều rơi vào kia Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong tay, chúng ta bây giờ đi, chẳng phải là quá đáng tiếc? Bất quá ngươi nói cũng đúng, cái này La Tuấn hiện nay thế lớn, chúng ta không thể địch, nhất định phải nghĩ biện pháp, không thì hắn sát tâm cùng nhau, rất khả năng đem chúng ta cũng ở tại chỗ này!"

"Cùng Hoàng Kim Thần Long bộ tộc liên thủ?" Ma Kha hỏi.

Ma Hiên do dự một chút, sau đó gật đầu, nhìn về phía một bên đại hán mày rậm, Đạo: "Hôm nay chúng ta tình cảnh các ngươi vậy cũng rõ ràng, nếu như phi liên kết, như vậy chỉ có thể từng người tay không trở lại. Nếu như kết minh, có thể đợi còn có thể tới cái ngư ông đắc lợi, thế nào?"

Đại hán mày rậm do dự một chút, sau đó gật đầu, Đạo: "Có thể!" Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tuy rằng kiêu ngạo không gì sánh được, thế nhưng dù sao không phải là ngu xuẩn, không hề nghi ngờ, trong sân bây giờ thế lực mạnh nhất là La Tuấn, mà La Tuấn lại là nhân loại, nếu như La Tuấn thành lập sát tâm, bọn họ cái này mười mấy con rồng thật đúng là sẽ khai báo ở chỗ này!

Cho nên, đối với Ma đề nghị của Hiên, hắn hầu như không do dự đáp ứng!

Nhìn Ma Tộc cùng Yêu Tộc đám người đi cùng một chỗ, La Tuấn bên cạnh Dung Ma Ma trầm giọng nói: "Nhân Chủ, Yêu Tộc cùng kia Hoàng Kim Thần Long bộ tộc liên hợp ở tại cùng nhau, đợi sợ rằng sẽ gây bất lợi cho chúng ta, có muốn hay không trước giải quyết bọn họ?"

La Tuấn nhìn thoáng qua Ma Tộc cùng Hoàng Kim Thần Long bộ tộc đám người, sau đó lắc đầu, Đạo: "Không râu quản bọn họ, một đám nhảy nhót vở hài kịch, lượng bọn họ cũng trở mình không tưởng sóng gió gì. Khiến Ảnh Lâu cùng Ám Lâu của người cho ta nhìn kỹ, đừng làm cho Dương Diệp từ chúng ta mí mắt đệ tử hạ trốn, không thì, toàn thể ngay cả phạt!"

"Là!"

Dung Ma Ma lui xuống.

La Tuấn hít sâu một hơi, tay phải nắm thật chặc trong tay Nhân Hoàng Kiếm, hôm nay, Càn Khôn Đồ hắn phải đến, mà kia Dương Diệp cũng phải chết, không ai có thể ngăn cản hắn, cho dù là Yêu Hoàng cũng không có thể.

Nghĩ đến Yêu Hoàng, La Tuấn ngẩng đầu nhìn thiên không, chỗ đó, có một vị Đỉnh Hán Đế Quốc lão tổ.

Đám mây bên trên.

Ba gã lão giả thành hình tam giác đối lập đến.

"La Thiên, xem trận thế này, ngươi cái này cháu hôm nay xem ra là phải trừ hết kia Dương Diệp a!" Ma Tộc Đại trường lão nhìn thoáng qua hắn đối diện lão giả tóc trắng, Đạo: "Chỉ là kia Yêu Hoàng chỉ sợ sẽ không đáp ứng ah?"

La Thiên nhạt thanh Đạo: "Ba chúng ta tộc ước định là Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể đối với song phương tộc nhân xuất thủ, ta Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ không vi ước, nếu như Yêu Hoàng ngăn cản Tuấn nhi giết Dương Diệp, như vậy, chính là hắn Yêu Hoàng vi ước. Yêu Tộc vi ước, ngươi Ma Tộc sẽ không ngồi yên không lý đến ah? Đương nhiên, nếu như ngươi xem đùa giỡn, như vậy thì ý nghĩa, ba chúng ta tộc lập ước định vô hiệu. Nếu vô hiệu, như vậy lần này ngươi Ma Tộc người tới liền đều ở tại chỗ này ah!"

"Ngươi uy hiếp ta?" Ma Tộc Đại trường lão trầm giọng nói.

La Thiên Đạo: "Lúc đầu tam tộc ước định, ai như phá hư ước định, ai sẽ bị cái khác hai tộc cộng đồng liên thủ truy sát, Đại trường lão sẽ không không nhớ rõ ah?"

Ma Tộc Đại trường lão hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Đương nhiên nhớ kỹ, ngươi yên tâm, Yêu Hoàng nếu là dám vi ước, ta nhất định sẽ tuân thủ lúc đầu ước định xuất thủ ngăn cản hắn. Đương nhiên, nếu là ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc vi ước, ta biết giống như vậy!"

La Thiên cười lạnh một tiếng, Đạo: "Ta Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh dưới tinh nhuệ hầu như đều ở đây này, tính là Dương Diệp là năm đó Kiếm Tông tổ sư Trọng Sinh, hắn hôm nay cũng phải chết cho ta tại đây."

"Mọi chuyện có thể không có tuyệt đối!" Long Hoàng cười nói.

La Thiên nhìn thoáng qua Long Hoàng, hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

Càn Khôn Đồ nội.

Dương Diệp nhìn trước mặt Ân Huyên Nhi, Đạo: "Ngươi là nói, tại ta cùng với An Nam Tĩnh nói theo bào lão nhân đi rồi, kia La Tuấn liền mang theo người đi ra?"

Ân Huyên Nhi gật đầu, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, La Tuấn nhất định là biết mình không khả năng đạt được Càn Khôn Đồ, cho nên quyết định đi ra ngoài thủ chu đãi thỏ. Nói cách khác, lúc này bên ngoài, có thể là La Tuấn đại quân, hoặc là La Tuấn những siêu cấp cường giả kia thủ hạ. Hiện tại, bọn họ nhất định đang chờ ngươi đi ra ngoài!"

"Đây là muốn chơi quần ẩu a!" Dương Diệp Đạo.

Ân Huyên Nhi Đạo: "Đề nghị của ta là ngươi bây giờ khác đi ra ngoài, ta biết ngươi thực lực cường hãn, lấy một địch 10 cũng không hỏi đề, thế nhưng một mình ngươi tại cường có thể đủ mạnh bao nhiêu? Trước khi ngươi như vậy tổn hại La Tuấn mặt mũi của, hắn lần này tuyệt đối không có khả năng cho ngươi sống ly khai, cho nên, lần này tới đỉnh hán của người, tuyệt đối là siêu cấp cường giả, hơn nữa nhân số còn tuyệt đối không ít, ngươi đi ra ngoài, là tự chui đầu vào lưới, 10 chết Cửu sinh!"

"Lẽ nào co đầu rút cổ ở chỗ này?" Dương Diệp cười nói: "Đoạt được nhất thời, có thể tránh một đời sao?"

"Vậy ngươi có biện pháp nào đối phó kia La Tuấn?" Ân Huyên Nhi hỏi.

Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Không biện pháp gì tốt, chỉ tuôn ra đi."

Hiện tại Càn Khôn Đồ đã đạt được, hắn phải làm là hồi Nam Vực, đương nhiên, Càn Khôn Đồ hắn sẽ không cho bất luận kẻ nào, dù sao cũng mục đích của hắn là chỉ cần Càn Khôn Đồ không rơi vào La Tuấn trong tay là được rồi.

"Ngươi cái này lỗ mãng ngu ngốc!" Ân Huyên Nhi có chút tức giận, Đạo: "Ngươi làm như vậy, hoàn toàn là đi chịu chết, có biết hay không?"

Dương Diệp cười nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không đi chịu chết! Ngươi cùng Kiếm Dao nên rời đi trước ah, đợi ta xuất hiện ở đi, còn có An Nam Tĩnh ngươi cũng theo các nàng đi, các nàng trễ như thế mới đi ra ngoài, khẳng định có rất nhiều người đối với các nàng khả nghi, ngươi theo hai người bọn họ đi ra ngoài, kinh sợ hạ những thứ kia không có hảo ý bọn đạo chích."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao, Đạo: "Đi thôi, không cần lo lắng hắn, hắn không phải là một cái làm người chết."

Dương Diệp khóe miệng hơi vừa kéo, đảo cặp mắt trắng dã.

Ân Huyên Nhi do dự một chút, sau đó mang trên tay một quả hoàng kim nhẫn lấy xuống tới đưa cho Dương Diệp Đạo: "Phương diện này có Thập nhị cụ Hoàng Kim giáp sĩ, trong đó ngũ tôn đạt tới Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, còn lại 7 tôn đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên thực lực, đây đối với ngươi phải có chút giúp đỡ."

Dương Diệp mới vừa muốn cự tuyệt, Ân Huyên Nhi lại nói: "Ta có thể giúp ngươi chỉ có bao nhiêu thôi, ngươi nếu như cự tuyệt, đợi nếu như ngươi cùng La Tuấn đánh nhau, ta đem bọn người kia phóng xuất giúp ngươi, La Tuấn khẳng định sẽ không bỏ qua cho ta, ngươi muốn cho Đỉnh Hán Đế Quốc nhằm vào ta sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó thu hồi nhẫn, Đạo: "Cảm tạ!"

An Nam Tĩnh cùng Ân Huyên Nhi đám người sau khi rời khỏi đây, đạo bào lão nhân nói: "Ngươi thực sự cứ như vậy đi ra ngoài?"

Dương Diệp Đạo: "Không thì làm sao bây giờ? Ta tựa hồ không có tuyển chọn ah?"

"Như thế!" Đạo bào lão nhân nói.

Nửa khắc trúng sau, Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Vạn chúng chú mục!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 547: Chiến khởi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ra trong sân bây giờ sau, nguyên bản tại trong tầm mắt mọi người kia tòa di tích núi lớn cứ như vậy lăng không tiêu thất ở tại trước mắt mọi người. Một màn này, làm cho mọi người càng thêm tin tưởng Dương Diệp đã thu được Thánh Giả di tích truyền thừa, nói cách khác, Lưu Vân Thánh Giả tất cả bảo bối đều rơi vào rồi Dương Diệp trong túi!

Ngoại trừ An Nam Tĩnh đám người, giữa sân hầu như tất cả huyền giả nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt thay đổi đều bất thiện. Mà Ma Tộc cùng Hoàng Kim Thần Long còn có La Tuấn cái này tam sóng đội ngũ trong mắt càng không chút nào che dấu sát ý.

Dương Diệp cùng La Tuấn đám người ân oán, bọn họ không muốn quản, thế nhưng, Dương Diệp một người độc thôn toàn bộ Lưu Vân Thánh Giả bảo bối, bọn họ làm sao cam tâm?

Bất quá ngại vì Dương Diệp trước khi bày ra thực lực, tạm thời vẫn chưa có người nào dám đến làm chim đầu đàn!

Nhìn mọi người, Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó tâm niệm vừa động, Cửu U Kiếm Vũ xuất hiện ở phía sau hắn, cùng lúc đó, U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện cũng xuất hiện ở hắn tả hữu trái phải hai bên.

Thân thủ nắm chặt, Thuấn Không Kiếm xuất hiện ở tay phải hắn trung, nắm Thuấn Không Kiếm, Dương Diệp chậm rãi đi ra phía ngoài, mỗi đi một bước, kỳ trong cơ thể liền bộc phát ra nhất trọng kiếm ý bén nhọn, khi đi đến thứ tám bước lúc, Dương Diệp xung quanh đã bị bát trọng kiếm ý tứ ngược một mảnh hỗn độn, mà rất nhiều người tức thì bị cái này cổ kiếm ý ép không dám nhìn thẳng!

Dương Diệp dừng bước, nhìn lướt qua những tán tu kia huyền giả, Đạo: "Hôm nay, là ta cùng La Tuấn ân oán, nếu như các ngươi dám nhúng tay, ta nếu không chết, đến lúc đó nhất định phải bái phỏng các ngươi tông môn cùng nhà của các ngươi tộc, đến lúc đó, ta sẽ nhường các ngươi tông môn cùng gia tộc chó gà không tha. Ta như chết, các ngươi cũng đừng cao hứng, có người hay là sẽ thay ta đi hoàn thành chuyện này!"

Nghe được Dương Diệp nói, những tán tu kia huyền giả biến sắc. Bọn họ ở tại chỗ này, chính là nghĩ đến cái ngư ông đắc lợi, thế nhưng hiện tại Dương Diệp nói như vậy, trong đó rất nhiều tán tu nhất thời thì có thối ý. Dương Diệp thực lực, đã không thể nghi ngờ, không có Hoàng Giả Cảnh tông môn, ở trước mặt hắn tựu như cùng bầy dê tại sói đói trước mặt thông thường, hầu như không có chút nào sức chống cự!

Tuy rằng Lưu Vân Thánh Giả bảo tàng mê người, thế nhưng cũng phải có mệnh hoa mới được a!

Có thật nhiều tán tu đã rời đi, nhưng là vẫn có thật nhiều tán tu giữ lại, bảo tàng quá mê người, để cho bọn họ tuyển chọn bí quá hoá liều!

Một gã tán tu chiến đi ra, nhìn Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, đại gia ngàn dặm xa xôi tới nơi này, vì chính là Lưu Vân Thánh Giả bảo vật, mà hôm nay, ngươi cũng toàn bộ nuốt vào, ngươi lẽ nào sẽ không sợ chống sao? Ta cũng không nói nhảm, ngươi giao ra một bộ phận bảo vật cho chúng ta, chúng ta lập tức liền rời đi, không ở quản ngươi cùng La Tuấn trong lúc đó ân oán, làm sao?"

Nghe thế danh tán tu mà nói, rất nhiều tán tu vội vã phụ họa.

"Ngươi tính vật gì vậy?" Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, bấm tay bắn ra, một luồng kiếm khí bắn ra, tên kia tán tu còn không có phản ứng kịp đã bị kiếm khí xuyên qua mi tâm, tại chỗ ngã trên mặt đất.

"Xôn xao!"

Một mảnh ồ lên, vô số tán tu vừa giận lại sợ nhìn Dương Diệp. Bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên mới vừa tại chỗ hạ sát thủ, trong lúc nhất thời, tuy rằng tức giận, thế nhưng càng nhiều hơn chính là kinh sợ. Bởi vì chết tên kia tán tu là một gã Tôn Giả Cảnh cường giả, nhưng mà tên này Tôn Giả Cảnh cường giả cũng ngay cả Dương Diệp nhất chiêu chưa từng chống nổi!

Rất nhiều tán tu không chút suy nghĩ liền xoay người rời đi, không được một hồi, tán tu huyền giả cũng chỉ còn lại có hơn mười người.

Dương Diệp quét cái này hơn mười người tán tu liếc mắt, không có đi quản đối phương, sau đó nhìn về phía một bên Ma Tộc cùng Hoàng Kim Thần Long bộ tộc của người, Đạo: "Xem ra các ngươi cũng là chuẩn bị đánh cướp ta? Kia Hoàng Kim Long, nói chính là ngươi, ngươi lẽ nào không nhớ ngươi Long Hoàng đối với ngươi đã thông báo lời của? Đừng tìm ta phiền phức?"

Đại hán mày rậm sắc mặt có chút khó coi, hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Long Hoàng khai báo ta tự nhiên rõ ràng, không cần phải ngươi tới chít chít méo mó. Ngươi còn là quan tâm nhiều hơn hạ chính ngươi ah, ta ngược muốn nhìn, Hoàng Giả Cảnh cường giả không ra tay, ngươi hôm nay muốn sống thế nào xuống tới!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó quét thiên không liếc mắt, Đạo: "Thấy rõ ràng, đây chính là ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tự mình tới gây sự với ta, đợi Đồ Long dâng lên, ta có thể chắc là sẽ không nương tay!"

"Ngươi như có bản lĩnh, liền tàn sát." Trong bầu trời, truyền đến Long Hoàng thanh âm của.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nhìn lướt qua long tộc cùng Ma Tộc đám người, trong mắt lóe lên một luồng sát ý.

"Tốt lắm, Dương Diệp, ngươi cũng uy phong được rồi!" Lúc này, một mực không nói gì La Tuấn Đạo: "Hiện tại liền một con đường xảy ra trước mặt ngươi, giao ra Càn Khôn Đồ, khiến ta cho ngươi hạ linh hồn cấm chế, thần phục ta, ta có thể thả ngươi một con đường sống. Không thì, hôm nay sẽ là của ngươi tử kỳ, tin tưởng ta, hôm nay ai cũng không thể nào cứu được ngươi!"

Dương Diệp ánh mắt sau lưng La Tuấn đoàn người trên người đảo qua, lập tức cười nói: "La Tuấn, ngươi thực sự rất đau xót, bởi vì sự tự tin của ngươi đều là xuất xứ từ với ngoại nhân, mà không phải chính ngươi. Ta thật sự là có chút không rõ, cái này lão Thiên vì sao chọn ngươi làm Nhân Hoàng? Ngươi xem một chút chính ngươi, thống ngự vạn vực, ngươi cảm thấy ngươi tự mình xứng sao?"

"Thế nào, Dương Diệp ngươi bây giờ cũng ưa thích sính miệng lưỡi lợi hại?" La Tuấn nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp cười nói: "Đã cùng, với ngươi nói nhảm, thật sự là không có ý nghĩa gì. Nếu như vậy, vậy thì tới đi! Nói, ngươi lần này là tuyển chọn khiến thuộc hạ của ngươi từng bước từng bước theo ta một mình đấu đây, còn là tuyển chọn khiến phía sau ngươi những người đó cùng tiến lên? Ta nghĩ, ngươi lần này khẳng định không dám để cho bọn họ cùng ta một mình đấu ah, ha ha..."

Dương Diệp không chút kiêng kỵ cười, nhìn La Tuấn đám người, trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường, phảng phất đám người kia trong mắt hắn liền là một đám đợi làm thịt cừu con thông thường!

"Hắn đến tột cùng muốn!" Một bên, Ân Huyên Nhi nhìn Dương Diệp, có chút cả giận: "Hắn làm như vậy, là cố ý đang chọc giận La Tuấn chờ ai?"

An Nam Tĩnh Đạo: "Hắn động sát tâm, La Tuấn nếu muốn giết hắn, kỳ thực, hắn cũng muốn giết La Tuấn."

"Thế nhưng La Tuấn phía sau có hơn hai mươi vị siêu cấp cường giả a!" Ân Huyên Nhi Đạo: "Kia mỗi người hầu như cũng là có thể lấy một chọn 10 cùng giai tồn tại a. Hắn lẽ nào cho là hắn thực sự đã vô địch?"

"Hãy chờ xem, hắn nếu dám ra đây đối mặt La Tuấn đám người, liền khẳng định có nắm chặt!" An Nam Tĩnh Đạo, chỉ là nàng đôi mắt trong cũng hiện lên lướt một cái sầu lo. Bởi vì đừng nói Dương Diệp chỉ là một người, chính là nàng cùng Dương Diệp liên thủ, cũng không thể đối kháng được hơn hai mươi vị siêu cấp cường giả. Cái này hai mươi mấy vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, cũng không phải là phổ thông tán tu cái loại này, một kiếm là có thể giết một cái!

La Tuấn lắc đầu, Đạo: "Dương Diệp, ta thực sự không nghĩ ra, vì sao đến bây giờ, ngươi còn như vậy có tự tin? Hoặc là nói, ngươi cho là kia Yêu Hoàng có thể cứu ngươi? Nói thật cho ngươi biết, ta Đỉnh Hán Đế Quốc đã có cường giả bên ngoài chuẩn bị cho tốt ngăn chặn kia Yêu Hoàng. Cho nên, ngươi bây giờ không có núi dựa, hiểu chưa?"

Dương Diệp Đạo: "Ngươi nghĩ rằng ta là ngươi? Mọi việc đều cần chỗ dựa vững chắc? Đừng nói nhảm, cho ngươi cái này chó săn cùng lên đi!"

La Tuấn thần sắc lạnh lẽo, Đạo: "Muốn chết không muốn sống!"

Nghe vậy, sau lưng La Tuấn cùng hai bên mọi người thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp thiểm lược đi.

Tốc độ nhanh như thiểm điện, khí tức như rồng như hổ, 20 danh siêu cấp cường giả vừa ra tay, để An Nam Tĩnh đám người sắc mặt kịch biến!

Nhìn kia 20 người cướp tới, lướt một cái dữ tợn hiện lên Dương Diệp trên gương mặt.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 548: Nhân Hoàng Giáp khuyết điểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, trong sát na, kia 20 là siêu cấp cường giả thân hình bị đọng lại ở tại tại chỗ, 20 người đồng thời sắc mặt đại biến, mắt lộ vẻ khiếp sợ.

"Vắt!"

Dương Diệp thân thủ nắm chặt, tại kỳ xung quanh trong phạm vi mấy trăm trượng không gian dần hiện ra không mấy đạo kiếm quang, kiếm quang giăng khắp nơi, tại Kiếm vực nội 20 danh siêu cấp cường giả hoảng hốt, vội vã liên thủ ngăn cản những Kiếm đó quang.

"Là Kiếm vực, là vực chi lực lượng!"

Nhìn giữa sân bị kiếm quang vây quanh những siêu cấp cường giả kia, vô số người khiếp sợ tột đỉnh, bao quát Ma Tộc cùng long tộc kia mấy cái Hoàng Kim Thần Long lúc này đều mặt lộ thần sắc. Bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp không chỉ có là kiếm ý bát trọng, còn lĩnh ngộ trong truyền thuyết Kiếm vực!

"Khó trách hắn dám độc thân đối mặt La Tuấn!" Ma Hiên thần sắc ngưng trọng nói.

Long tộc tên kia đại hán mày rậm song quyền nắm chặt, trong mắt cũng là ngưng trọng không gì sánh được, nghĩ đến lúc trước Dương Diệp nói, hắn không thể bình tĩnh. Là rút đi, còn tiếp tục lưu ở chỗ này chờ ngồi thu ngư ông thủ lợi?

An Nam Tĩnh đám người còn lại là thở dài một hơi, An Nam Tĩnh rất rõ ràng Dương Diệp Kiếm vực chi lực kinh khủng, có Kiếm vực tại, Dương Diệp tính là không thể thắng, thế nhưng muốn chạy trốn vẫn là có thể.

Tại Dương Diệp thi triển ra Kiếm vực sau khi, lúc trước lưu lại kia hơn mười người tán tu không chút do dự nào xoay người rời đi. Bọn họ sở dĩ ở tại chỗ này, là bởi vì nghĩ Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thế nhưng hiện tại, Dương Diệp có chết hay không bọn họ không biết, bọn họ chỉ biết, Dương Diệp nghĩ trước muốn bọn họ chết là tuyệt đối không có vấn đề, cho nên, bọn họ không chút do dự tuyển chọn rời đi!

Bảo vật cho dù tốt, cũng phải có mệnh hoa mới được!

Nhìn mình mạnh nhất thủ hạ bị nhốt tại Kiếm vực bên trong, La Tuấn sắc mặt ảm đạm, hắn vốn cho là đã rất cao đánh giá Dương Diệp thực lực, thế nhưng sự thực nói cho hắn biết, hắn xa xa đánh giá thấp Dương Diệp thực lực. Điều này làm cho hắn vì thế bỏ ra thảm thống đại giới, bởi vì lúc này tại Kiếm vực nội, đã có hai gã 10 đại quân đoàn đội trưởng ngã xuống!

Không trung ba gã Hoàng Giả Cảnh cường giả lúc này cũng đang nhìn chăm chú phía dưới tình hình chiến đấu.

Làm Dương Diệp cho thấy Kiếm vực lúc, Ma Tộc Đại trưởng lão cùng Long Hoàng nhất thời lộ ra đùa giỡn ngược thần tình, tuy rằng Dương Diệp là nhân loại, thế nhưng Dương Diệp cũng cùng La Tuấn là tử địch, đây đối với Ma Tộc cùng Yêu Tộc mà nói, không chỉ có không phải là chuyện xấu, trái lại còn là một chuyện tốt, bởi vì... Này có thể nhân loại tự mình nội bộ lẫn nhau tàn sát!

Truyện Của Tui . N

Et Dù sao cũng bất kể là chết vẫn là chết Nhân Hoàng, đối với bọn họ đều chỉ mới có lợi!

Mà kia La Thiên còn lại là sắc mặt âm trầm dâng lên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên ẩn núp sâu như vậy, Kiếm vực, Kiếm vực a, năm đó chỉ Kiếm Tông tổ sư lĩnh ngộ trôi qua a. Mà vạn năm sau, lại có người lĩnh ngộ. Năm đó Kiếm Tông tổ sư làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc bỏ ra thảm thống đại giới, hiện nay, lịch sử muốn tái diễn sao?

Không! Cái này Dương Diệp phải hiện tại thì phải chết!

La Thiên tay phải chậm rãi nắm lại, đúng lúc này, Yêu Hoàng quỷ dị xuất hiện ở giữa sân. Nhìn thấy Yêu Hoàng, La Thiên biến sắc, cười lạnh nói: "Yêu Hoàng, ngươi tới thế nhưng thật là tấu xảo a!"

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua La Thiên, nhạt thanh Đạo: "Có ở đây không tới, một ít người đã có thể có xấu hổ hay không đối với ta vãn bối xuất thủ!"

"Yêu Hoàng, cái này Dương Diệp là nhân loại ah!" La Thiên cắn răng trầm giọng nói.

Yêu Hoàng khẽ cười cười, Đạo: "La Thiên, cái này có trọng yếu không?"

La Thiên sắc mặt âm trầm, một lát, cười lạnh một tiếng, Đạo: "Chúng ta đây liền tiếp tục xem tiếp ah, ta cũng không tin, kiếm của hắn vực quả thật đã đến vô địch trình độ!"

Yêu Hoàng không có để ý La Thiên, xoay người nhìn về phía Long Hoàng, Đạo: "Long Hoàng, ta biết ngươi đối Dương Diệp giết ngươi long tộc Hoàng Kim Thần Long bất mãn, thế nhưng, khuyên ngươi một câu, ngươi nếu như không muốn để cho ngươi long tộc Hoàng Kim Thần Long chết càng nhiều hơn mà nói, tốt nhất cho ngươi phía dưới mấy ngày nay Long Tử Long Tôn lập tức trở về Yêu Vực, đồng thời, không muốn đang đánh Dương Diệp chủ ý!"

Long Hoàng biến sắc, Đạo: "Yêu Hoàng, ngươi uy hiếp ta?" Mặc dù đối phương là Yêu Vực Yêu Hoàng, thế nhưng cái này không có nghĩa là đối phương liền thật có thể đủ nắm giữ toàn bộ Yêu Vực, chí ít Thượng Cổ tứ đại thần thú gia tộc sẽ không mua không gian này điêu tộc sổ sách.

"Ngôn tẫn vu thử!" Yêu Hoàng Đạo: "Có nghe hay không là của ngươi sự!" Yêu Hoàng thế nhưng không có quên, cái này Dương Diệp còn có một cái siêu cấp lớn chỗ dựa vững chắc, tuy rằng vị kia thủ mộ lão nhân chẳng bao giờ đứng ra giúp qua Dương Diệp, thế nhưng Yêu Hoàng tin tưởng, Dương Diệp nếu quả thật đến rồi nguy lúc gấp, đối phương tuyệt đối sẽ không ngồi yên không lý đến!

Một vị kia, không có tộc nhân, không có bất kỳ gánh nặng, lấy vị kia thực lực khủng bố, tuyệt đối là bất luận cái gì bộ tộc đều không chọc nổi.

Long Hoàng hừ lạnh một tiếng, không nói gì.

Phía dưới.

Kiếm vực bên trong, đã chết bốn gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả. Còn dư lại mười sáu vị cường giả không dám ở có chút bảo lưu, đều là sử xuất mình giữ nhà bản lĩnh. Trong lúc nhất thời, mười sáu vị cường giả chống đỡ ở Dương Diệp Kiếm vực công kích.

"Chúng ta tiếp tục tiếp tục như vậy không được!" Kiếm vực nội, an lâu Các chủ trầm giọng nói. Bọn họ là nghiêm trọng đánh giá thấp

Dương Diệp thực lực, không chỉ có đánh giá thấp Dương Diệp thực lực, cũng khinh thị Dương Diệp. Bởi vì theo bọn họ, bọn họ 20 vị cùng nhau liên thủ, dù cho coi như là năm đó Kiếm Tông tổ sư tái hiện, cũng là có thể làm được rơi, dù sao Dương Diệp vẫn chỉ là Tôn Giả Cảnh mà thôi!

Nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp đã lĩnh ngộ trong truyền thuyết 'Vực chi lực lượng'. Cái này đánh bọn họ một trở tay không kịp, dĩ nhiên làm cho mấy người bị giết. Cái này để cho bọn họ nổi giận hơn, cũng một lần nữa xét lại Dương Diệp thực lực.

"Chúng ta cùng nhau liên thủ công kích một cái điểm, cùng nhau phá hỏng cái này Kiếm vực!" Ảnh Lâu lâu chủ đạo.

"Có thể!"

"Có thể!"

"..."

Ngay mười mấy người chuẩn bị liên thủ công kích một điểm lúc, lúc này, xa xa Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dữ tợn, cùng lúc đó, Trì Phong Kiếm xuất hiện ở tay phải của hắn thượng, tay trái cầm Thuấn Không, tay phải cầm Trì Phong, Dương Diệp tay phải chợt vung lên, tiếp theo, tay trái tại chợt vung lên, xa xa Kiếm vực bên trong, 10 đại quân đoàn một gã đội trưởng đầu lặng yên không một tiếng động trực tiếp bay ra ngoài!

Kiếm vực bên trong mọi người sắc mặt đại biến!

Dương Diệp song kiếm lần thứ hai vung lên, Kiếm vực trong, lại là một gã cường giả đầu bay ra ngoài.

"Hắn kia hai thanh Kiếm đều là đạo khí, đại gia dựa lưng vào nhau, lẫn nhau viện trợ đối phương!" Ám Lâu Các chủ hoảng hốt, vội vàng nói.

Nghe vậy, còn lại mọi người không chút do dự nào, vội vã đoàn kết ở tại cùng nhau. Đúng lúc này, Ảnh Lâu lâu chủ đột nhiên con ngươi co rụt lại, bởi vì một thanh mũi kiếm xuất hiện ở hắn nơi mi tâm, hắn vừa định mau tránh ra, nhưng mà, cũng cảm giác xung quanh không rõ ngừng một lát, Ảnh Lâu lâu chủ kinh hãi gần chết, ngay thời khắc mấu chốt này, một cây chủy thủ đánh vào thanh kiếm kia nhọn chỗ, mũi kiếm nhất thời bị kích lệch.

Ám Lâu lâu chủ thu hồi chủy thủ, nhìn về phía xa xa Dương Diệp, trầm giọng nói: "Kiếm của hắn rất quỷ dị, chúng ta phải cẩn thận!"

Ảnh Lâu hít sâu một hơi, Đạo: "Tiếp tục tiếp tục như vậy không được, chúng ta quá bị động. Phải phá hỏng cái này Kiếm vực, không thì, chúng ta sớm muộn sẽ bị hắn đùa chơi chết!"

"Đại gia cùng nhau liên thủ phá!" Ảnh Lâu lâu chủ trầm giọng nói.

Mọi người gật đầu, vừa mới chuẩn bị liên thủ công kích một điểm, mà đúng lúc này, trên người mọi người không hiểu buông lỏng, kia cổ vực chi lực lượng biến mất, mọi người kinh ngạc, Dương Diệp triệt hồi Kiếm vực?

"Không tốt!"

Đúng lúc này, Ám Lâu Các chủ hoảng hốt.

Mọi người hướng Dương diệp vọng đi, chỉ thấy tại Dương Diệp trước mặt lơ lững một thanh do thiên địa linh vật tổ hợp thành cự kiếm. Mặc dù không có ra mắt chuôi này cự kiếm uy lực, thế nhưng trực giác nói cho mọi người, chuôi này cự kiếm tuyệt đối kinh khủng đến cực điểm, trong lúc nhất thời, mọi người như lâm đại địch.

"Cẩn thận, tránh mau!"

Lúc này, một bên La Tuấn giận dữ hét. Hắn thế nhưng thấy tận mắt một kiếm này uy lực, ngay cả long tộc kinh khủng kia phòng ngự đều bị một kiếm này oanh thi triển ra Long thần thủ hộ, hắn những thuộc hạ này làm sao ngăn cản ở một kiếm này?

"Chậm!"

Dương Diệp trên mặt tái nhợt hiện lên ra lướt một cái dữ tợn, tại khống chế của hắn hạ, ở trước mặt hắn cự kiếm điện xạ ra, trong nháy mắt đi tới Ám Lâu Các chủ đám người trước mặt.

Mọi người sắc mặt đại biến, Ám Lâu Các chủ vội vã quát dẹp đường: "Trốn không còn kịp rồi, mọi người cùng nhau liên thủ đối kháng!" Nói một chưởng vỗ ra, không gian lồng giam thi triển ra.

Mọi người liền vội vàng gật đầu, cũng là vội vã thi triển ra không gian lồng giam.

Hơn mười người siêu cấp cường giả thi triển ra không gian lồng giam điệp chung vào một chỗ, cự kiếm kia nhất thời bị đọng lại ở tại không trung, cự kiếm không gian chung quanh bích lũy cố như vững chắc, làm cho cự kiếm không thể động đậy chút nào.

Mọi người nhất thời thở dài một hơi.

Dương Diệp còn lại là sắc mặt trầm xuống, hắn trái lại nghĩ biên thi triển Kiếm vực biên thi triển thiên địa này một kiếm, nhưng là bất kể là thi triển Kiếm vực còn là thi triển thiên địa một kiếm, cái này đều quá tiêu hao Huyền khí. Cho dù hắn có siêu phẩm Năng Lượng thạch, cũng xa xa thiếu hắn đồng thời thi triển Kiếm vực cùng thiên địa này một kiếm!

"Chết tới!"

Đúng lúc này, kia Ám Lâu lâu chủ thân hình khẽ động đi tới Dương Diệp trước mặt của, một thanh ngắn chủy mang theo vô số đạo sâm Lãnh Hàn Quang xóa sạch hướng về phía Dương Diệp.

Còn lại mọi người cũng là hướng phía Dương Diệp thiểm lược đi, đây chính là giết Dương Diệp tốt nhất thời điểm, bọn họ đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, vung tay phải lên, Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ xuất hiện ở giữa sân, trong nháy mắt mang kia Ám Lâu lâu chủ bao vây đi vào, Ám Lâu lâu chủ biến sắc, mới vừa muốn rút người ra rút đi, ngay tại lúc lúc này, một đạo nhân ảnh hiện lên, tiếp theo, Ám Lâu lâu chủ hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi vẻ, dần dần, ngực của hắn tràn ra tiên huyết!

"Tốt giày a!"

Dương Diệp nhìn một chút trên chân giày, sau đó vung tay phải lên, Ám Lâu lâu chủ thi thể bị hắn thu vào Cổ sao trong không gian. Tiếp theo, Dương Diệp nhìn về phía nhằm phía tới tên thứ hai Tôn Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái nhe răng cười, chân phải chợt một bước, người trong nháy mắt tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại nơi danh Tôn Giả Cảnh cường giả phía sau, cùng lúc đó, tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả chậm rãi ngã xuống!

Nhìn Dương Diệp triệu hoán ra Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ cùng thuấn sát hai gã 10 đại quân đoàn đội trưởng, La Tuấn cùng còn dư lại Thập nhị danh Tôn Giả Cảnh cường giả sắc mặt trầm xuống.

"Không cần lo cho kia Thập nhị cụ hoàng kim quái vật, trước hết giết Dương Diệp!"

Ảnh Lâu lâu chủ một tiếng lịch uống, thân thủ hướng Dương Diệp nắm chặt, thi triển ra không gian lồng giam.

Cùng lúc đó, còn dư lại Thập nhị danh cường giả đối về Dương Diệp chợt nắm chặt!

"Không gian lồng giam!"

Dương Diệp quanh mình không gian nhất thời đọng lại, Dương Diệp mới vừa động thân thể cũng bị cố định ở tại tại chỗ.

"Chết cho ta tới!"

Đúng lúc này, La Tuấn không biết lúc nào xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, kỳ trong tay Nhân Hoàng Kiếm trực tiếp cắt ra hàng rào không gian, đâm vào Dương Diệp sau lưng của.

Dương Diệp hai mắt híp lại, khởi động Nhân Hoàng Giáp, một tầng kim sắc lân giáp xuất hiện ở quanh người hắn.

Nhưng mà, làm Nhân Hoàng Kiếm đâm vào người khác Hoàng Giáp thượng lúc, hầu như không có chút nào trở ngại, người nọ Hoàng Kiếm trực tiếp xuyên thấu Nhân Hoàng Giáp, sau đó tự Dương diệp đan điền vị trí xuyên qua!

"Biết Nhân Hoàng Giáp khuyết điểm duy nhất sao? Nhân Hoàng Giáp khuyết điểm duy nhất liền là bị người Hoàng Kiếm khắc chế, ngu ngốc, chết đi cho ta!"

Dương Diệp phía sau, truyền đến La Tuấn đắc ý điên cuồng thanh âm.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 549: Số mệnh chi lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, một bên An Nam Tĩnh sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi, thân hình khẽ động, hướng phía kia La Tuấn bắn mạnh tới, nhưng mà nàng còn chưa tới La Tuấn trước mặt của, nàng kia lão tổ liền xuất hiện ở trước mặt nàng, sau đó thân thủ trực tiếp chế trụ An Nam Tĩnh. Bị chế trụ, An Nam Tĩnh căm tức nhìn nàng lão tổ, trong tay Liệt Thiên không ngừng rung động.

"Nha đầu, ta biết ngươi nghĩ cứu hắn, thế nhưng, chúng ta thực sự không thể nhúng tay!" An Nam Tĩnh lão tổ thở dài một cái nói.

An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng chặt, vô số đạo ý cảnh không ngừng tự kỳ trong cơ thể bạo dũng ra, nhưng mà, cái này ý cảnh đối với nàng lão tổ nhưng lại như là cùng ôn hòa thanh như gió, một chút tác dụng chưa từng!

Nhưng mà, An Nam Tĩnh cũng không có buông tha!

Ngoại trừ An Nam Tĩnh, còn có một người xông ra ngoài, người này là Lục Kiếm Dao, nàng xông ra ngoài, không ai ngăn cản nàng, bất quá nàng cũng không đạt được Dương Diệp trước người của, bởi vì một gã Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng xuất hiện ở trước mặt nàng, tên này đội trưởng không có chút nào nói nhảm, cách không một chưởng vỗ ra, Lục Kiếm Dao trực tiếp té bay ra ngoài.

Ân Huyên Nhi vội vã đi tiếp nhận Lục Kiếm Dao, khi thấy Lục Kiếm Dao thương thế lúc, Ân Huyên Nhi sắc mặt đại biến, bởi vì Lục Kiếm Dao tuy rằng còn không có tắt thở, thế nhưng kinh mạch toàn thân cùng đan điền đã đều bị hủy!

Lục Kiếm Dao nhếch miệng cười, muốn nói cái gì, thế nhưng mới vừa hé miệng, tiên huyết sẽ không đoạn tự miệng nàng trung phun tới.

Ân Huyên Nhi ngay cả bận bụm miệng nàng lại, Đạo: "Ngươi thế nào ngu như vậy? Ngươi đi ra ngoài, liền là chịu chết a!"

Lục Kiếm Dao không nói gì, chỉ là ánh mắt nhìn về phía xa xa bị không gian lồng giam tù ở Dương Diệp, trong mắt có một tia lưu luyến, thế nhưng càng nhiều hơn cũng bất đắc dĩ, bởi vì nàng thực lực quá yếu, căn bản không cách nào đến giúp Dương Diệp cái gì.

Xa xa, La Tuấn Nhân Hoàng Kiếm tại Dương diệp đan điền vị trí cố sức một vắt, sau đó cười gằn nói: "Dương Diệp, ngươi không phải là rất kiêu ngạo, ngươi không phải là rất mạnh sao? Hôm nay nhìn mình nữ nhân chết ở trước mặt ngươi, tư vị thế nào? Yên tâm, ta La Tuấn thề với trời, thân nhân của ngươi cùng tất cả có liên hệ với ngươi của người hạ tràng, đều tuyệt đối sẽ rất thê thảm thê thảm, ta muốn bọn họ mọi người cả đời này muốn chết đều khó khăn!" Đối với Dương Diệp, hắn là chân chánh hận thấu xương!

"Oanh!"

Một cái quái vật lớn tự Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, Dương Diệp quanh mình hàng rào không gian trong nháy mắt ầm ầm nghiền nát, này quái vật lớn dĩ nhiên chính là cái kia siêu cấp Hoàng Kim cự long! Hoàng Kim cự long cự đuôi chợt quét vào kia La Tuấn trên người, người sau trực tiếp bay ngược đến nghìn trượng bên ngoài, tiếp theo lại hướng phía kia hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả đụng tới!

Hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả sắc mặt đại biến, bất ngờ không kịp đề phòng hạ, một tên trong đó Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng cùng một danh Ám Lâu Phó Các chủ tại chỗ bị đâm chết.

"Rống!"

Siêu cấp Hoàng Kim cự long ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, vô số long uy hướng bốn phía kích động ra, làm cho mọi người tại đây liên tiếp lui về phía sau.

Tất cả mọi người bị một màn này cho chấn kinh rồi. Này Hoàng Kim cự long không phải là bị Dương Diệp giết sao? Kia là từ đâu xuất hiện? Kia làm sao sẽ giúp đỡ Dương Diệp?

Lúc này, giữa sân trong đầu mọi người trong đều tràn đầy nghi vấn!

Đám mây bên trên, kia Long Hoàng trong con mắt cũng là lộ ra một tia nghi hoặc, thế nhưng rất nhanh, Long Hoàng giận tím mặt, bởi vì hắn biết, này Hoàng Kim cự long xác xác thật thật là chết, hôm nay, bất quá là cùng loại khôi lỗi tồn tại mà thôi.

"Nhân loại, cũng dám mang ta long tộc luyện chế thành khôi lỗi!" Long Hoàng lúc này muốn động thủ, bất quá nhưng là bị Yêu Hoàng ngăn trở.

"Yêu Hoàng, ngươi nên vì một nhân loại cùng ta long tộc xé rách da mặt?" Long Hoàng trầm giọng nói.

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua Long Hoàng, nhạt thanh Đạo: "Lẽ nào ngươi không muốn xem nhìn hắn tiêu hao cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực sao?"

Lúc này, một bên La Thiên hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Hắn đan điền bị hủy, còn tiêu hao ta Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực? Ngươi cho là chỉ bằng vào dựa vào cái kia Long sao?"

"Không đúng, tiểu tử kia tựa hồ không có việc gì!" Lúc này, một bên Ma Tộc Đại trường lão đột nhiên nói.

Nghe vậy, đám mây bên trên mấy vị hướng xuống dưới phương nhìn xuống.

Dương Diệp lấy ra một giọt Sinh Mệnh Chi Thủy ăn xong đi xuống, nhất thời, một cổ lục sắc năng lượng mang Dương Diệp bao vây lại, tiếp theo, Dương Diệp đi tới Lục Kiếm Dao trước mặt của. Lục Kiếm Dao lúc này khí tức đã càng ngày càng yếu, tựa hồ tiện tay sẽ tắt thở thông thường. Nhìn thấy Dương Diệp đi tới trước mặt, Lục Kiếm Dao mạnh mẽ mở ra vậy muốn hợp lại mí mắt, nhìn Dương Diệp, muốn nói cái gì, nhưng là lại là cái gì cũng nói không nên lời!

"Thế nào ngu như vậy?"

Dương Diệp lấy ra còn thừa lại hai giọt Sinh Mệnh Chi Thủy cho Lục Kiếm Dao ăn vào, sau đó thân thủ bắt được Lục Kiếm Dao tay của, trong cơ thể tử sắc Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào Lục Kiếm Dao trong cơ thể, qua một hồi lâu, tại tử sắc Huyền khí cùng Sinh Mệnh Chi Thủy chữa trị hạ, Lục Kiếm Dao sắc mặt khá hơn.

"Ta luôn nâng ngươi chân sau, lần này lại nâng ngươi chân sau, ngươi sẽ không trách ta chứ?" Lục Kiếm Dao hữu khí vô lực nói.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía Ân Huyên Nhi, Đạo: "Hảo hảo bảo hộ nàng!" Nói, tay phải nhất chiêu, kia Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ về tới Ân Huyên Nhi cùng Lục Kiếm Dao bên cạnh.

Dương Diệp đứng dậy, ánh mắt nhìn về phía lúc trước hướng Lục Kiếm Dao xuất thủ tên kia Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng, người sau trong lòng rùng mình, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ở tại tại chỗ, tên kia đội trưởng sắc mặt đại biến, mới vừa muốn động thủ, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, Dương Diệp tay của đã bóp ở cổ của hắn.

Bên cạnh Ảnh Lâu Các chủ đám người mới vừa muốn động thủ, kia siêu cấp Hoàng Kim cự long một cái lao xuống xông về bọn họ, mấy người sắc mặt đại biến, không ở đi cứu kia Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng, vội vã xuất thủ chống lại siêu cấp Hoàng Kim cự long.

Dương Diệp chế trụ tên kia Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng cổ của sau đó chợt hướng xuống dưới phương một oanh, 'Bành' một tiếng, mặt đất kịch liệt run lên, tên kia Phệ Hồn quân đoàn đội trưởng đầu trực tiếp lâm vào mặt đất, bất quá đối phương cũng không có kêu thảm thiết.

Dương Diệp một cước giẫm ở đối phương trên lưng, trường kiếm trong tay vung lên, một cái kiếm động xuất hiện ở sau lưng của đối phương, tiếp theo, U Minh Quỷ hỏa hóa thành một tia Hỏa Diễm một nhập cái kia kiếm động trong, tại Dương Diệp dưới sự khống chế, U Minh Quỷ hỏa không ngừng chích nướng tên kia đội trưởng trong cơ thể kinh mạch cùng ngũ tạng lục phủ.

Chỉ là trong nháy mắt, tên kia đội trưởng sắc mặt của liền vặn vẹo dâng lên!

"A!"

Rốt cục, tên kia đội trưởng tại cũng không nhịn được loại đau khổ này hung ác kêu lên.

Nhìn tên kia đội trưởng thống khổ dáng dấp, giữa sân mọi người đều là trong lòng phát lạnh, bao quát Ma Tộc đám người. Mà kia nguyên bản muốn tìm Dương Diệp phiền toái mười mấy điều Hoàng Kim cự long cũng dừng ở tại chỗ, không dám ở tiến lên một bước.

Dương Diệp co ngón tay bắn liền mọi nơi, 4 chuôi Huyền Kiếm bắn ra, đinh ở tại tên kia đội trưởng tứ chi thượng. Sau đó, Dương Diệp xoay người nhìn về phía xa xa lúc trước bị Hoàng Kim cự long đánh bay La Tuấn.

Lúc này, La Tuấn đã đứng lên, khi hắn quanh thân, quấn vòng quanh từng tầng một kim sắc dây thừng, lúc trước, chính là cái này kim sắc dây thừng chặn lại Hoàng Kim Thần Long công kích.

"Ngươi vì sao không có chuyện!" La Tuấn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp chậm rãi đi hướng La Tuấn, Đạo: "Ngươi lúc trước nói, ta đều biết nhất nhất thực hiện tại trên người ngươi, ngươi yên tâm, sau ngày hôm nay, có cơ hội, ta nhất định sẽ đi Đỉnh Hán Đế Quốc, ta muốn tất cả với ngươi có liên quan mọi người chết thảm tại trước mặt ngươi!"

"Oanh!"

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên nổi lên một mảng lớn sương mù màu trắng.

Nhìn thấy một màn này, mọi người trong con mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

"Ha ha..."

Đúng lúc này, La Tuấn đột nhiên điên cuồng phá lên cười.

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc trong, những thứ kia sương mù màu trắng đi tới La Tuấn trên đỉnh đầu, sau đó không ngừng hướng phía La Tuấn vọt tới, liên miên bất tuyệt, phảng phất vô cùng vô tận thông thường.

"Số mệnh!"

Một bên, Ân Huyên Nhi sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng!

Theo sương mù màu trắng dũng mãnh vào La Tuấn trong cơ thể, La Tuấn khí tức không ngừng tăng vọt.

Tôn Giả Cảnh nhị trọng!

Tôn Giả Cảnh tam trọng!

Tôn Giả Cảnh ngũ trọng!

Tôn Giả Cảnh cửu trọng!

Không được một hồi, La Tuấn cảnh giới đã bị tăng lên tới Tôn Giả Cảnh cửu trọng!

La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, thiên địa Phong Vân Biến sắc, mây đen rậm rạp, vô số đạo lôi điện tại mây đen trung không ngừng thoáng hiện.

"Hai vực Tín Ngưỡng Chi Lực, ha ha, ta rốt cục thu được hai vực Tín Ngưỡng Chi Lực, Dương Diệp, có dám đánh một trận?"

La Tuấn trường kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp, trong sát na, trên bầu trời vô số đạo thiểm điện tụ tập ở tại Dương Diệp bầu trời, mỗi một đạo thiểm điện đều có mấy trăm trượng lớn như vậy, có chừng mấy nghìn Đạo, giờ khắc này, tựa như tận thế!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 550: Lên trời không cho: Thiên phạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám mây bên trên, La Thiên trên mặt nổi lên dáng tươi cười, Đạo:

"Triệu Trường Vân cũng không tệ lắm, lại đang thời gian ngắn như vậy liền bắt lại Đông Vực. Ha hả, hai vực Tín Ngưỡng Chi Lực cộng thêm Nhân Hoàng Kiếm, coi như là sơ cấp Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng có thể chém giết. Yêu Hoàng, của ngươi đầu tư nhất định thất bại!"

Yêu Hoàng sắc mặt thản nhiên, không nói gì, chỉ là ánh mắt rơi vào phía dưới Dương Diệp trên người, trong mắt có một vẻ lo âu. Nếu như Dương Diệp không địch lại La Tuấn, kia Dương Diệp thực sự khả năng chỉ biết chết ở chỗ này. Bởi vì có La Thiên tại, hắn căn bản không cách nào xuất thủ cứu giúp. Nói cách khác, Dương Diệp là sống vẫn là chết, toàn bộ xem chính hắn!

Dương Diệp còn có lá bài tẩy sao?

Lá bài tẩy của hắn có thể chống lại La Tuấn sao?

Giờ này khắc này, trong lòng mọi người thật tò mò.

La Tuấn tiện tay phất phất tay trung của người Hoàng Kiếm, phong lôi chớp động, không gian nổi lên từng đợt rung động, Nhân Hoàng Kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, ngươi không phải là vẫn muốn tìm ta một mình đấu sao? Hôm nay, ta cho ngươi cơ hội này, xuất ra kiếm của ngươi, chúng ta hảo hảo một mình đấu một mình đấu, yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết quá nhanh!"

Nhìn ngày đó tế cuồn cuộn không ngừng bạch sắc khí lưu hướng phía La Tuấn vọt tới, Dương Diệp vung tay phải lên, một đạo kiếm khí hướng phía những thứ kia bạch sắc khí lưu bắn nhanh đi, nhưng mà, kiếm khí còn chưa tiếp xúc được những thứ kia bạch sắc khí lưu đã bị một cổ lực lượng vô hình trong nháy mắt nổ nát. Tiếp theo, tại Dương Diệp trên đỉnh đầu một đạo thần lôi hướng phía Dương Diệp rơi xuống!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, Thanh Vân Tử Điện biến hóa nhanh chóng, hóa thành vô số đạo điện lưu hướng phía đạo kia thần lôi đánh tới!

"Oanh!"

Chân trời truyền đến một đạo kinh thiên nổ, vô số điện lưu dường như lưu tinh thông thường hướng phía tứ phương hạ xuống, vô số huyền giả kinh hãi!

"Ha ha..."

Lúc này, La Tuấn lần thứ hai phá lên cười, Đạo: "Dương Diệp, ta số mệnh chịu thiên địa thừa nhận, chịu thiên địa phù hộ, bằng vào ngươi con kiến hôi chi lực, cũng muốn cùng lên trời đối nghịch?"

"Của ngươi nói nhảm, thực sự nhiều lắm!"

Dương Diệp thanh âm mới ra hiện, người khác cũng đã xuất hiện ở La Tuấn trước mặt của, cùng lúc đó, trong tay Trì Phong đâm vào hướng về phía La Tuấn cổ họng. Chẳng qua là khi Trì Phong cách La Tuấn cổ họng còn có số cm lúc, một đạo bạch sắc khí lưu rồi đột nhiên tự La Tuấn trong cơ thể bạo phát ra, sau đó mang Dương Diệp đạn đến rồi mười mấy trượng có hơn!

"Còn có chiêu sao? Đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, đều sử xuất ra ah!"

La Tuấn trên mặt lộ ra nồng đậm nụ cười giễu cợt. Hắn sở dĩ hiện tại không ra tay, vì chính là muốn làm trò mặt của người trong thiên hạ nhục nhã Dương Diệp, hắn muốn Dương Diệp bộ mặt mất hết, muốn cho cái này Kiếm Hoàng thành vì thiên hạ người trò cười, sau đó tại làm trò mặt của người trong thiên hạ giết Dương Diệp, như vậy, mới có thể khiến hắn giải hận!

Nhìn La Tuấn trên người cùng trên bầu trời bạch sắc khí lưu, Dương Diệp ánh mắt chút ngưng, hắn biết, nếu muốn giết Dương Diệp, thì phải phá hỏng khí này vận, muốn phá hỏng số mệnh, lưỡng chủng biện pháp, loại thứ nhất chính là tiêu diệt La Tuấn nắm giữ quốc gia, quốc gia không có, không có Tín Ngưỡng Chi Lực, số mệnh tự nhiên cũng sẽ không có; Loại thứ hai là dùng võ lực cường phá hỏng đối phương số mệnh!

Cường phá, liền đại biểu cho muốn cùng thiên địa này là địch!

"Tự mình giống như không có lựa chọn a!"

Dương Diệp khẽ cười cười, tay phải vừa lộn, Cổ sao xuất hiện ở trước mặt của hắn, tại ánh mắt mọi người trong, Dương Diệp mang Thuấn Không Kiếm chậm rãi cắm vào Cổ sao trong.

Làm Thuấn Không Kiếm bị Cổ sao trang hảo sau khi, Dương Diệp không có xem La Tuấn, mà là nhìn về phía chân trời, Đạo: "Chúng ta nhất chiêu định thắng bại tốt lắm."

Dứt lời, Dương Diệp chậm rãi rút ra trong tay Thuấn Không Kiếm, Thuấn Không Kiếm vừa lộ ra một tiểu tiệt, thiên địa biến sắc, kia xoay quanh tại Dương Diệp trên đỉnh đầu lôi điện thay đổi luống cuống lên, không ngừng trên không trung vũ động, phảng phất tại kiêng kỵ cái gì. Cùng lúc đó, 'Ca' một tiếng, lấy Dương Diệp làm trung tâm, toàn bộ mặt đất khe nứt ra, không được một hồi, cũng đã lan tràn đến mấy ngàn trượng có hơn, nhưng lại không có đình chỉ!

Mọi người sắc mặt đại biến, vội vã bay đến không trung, kinh hãi nhìn Dương Diệp.

Đây là cái gì kiếm kỹ?

Đám mây bên trên, La Thiên nụ cười trên mặt cũng từ từ tiêu tán, thay vào đó là ngưng trọng. Tương phản, Yêu Hoàng còn lại là thần sắc buông lỏng, sắc mặt nổi lên tiếu ý.

"Thú vị tiểu tử!" Một bên, An Nam Tĩnh lão tổ nhìn Dương Diệp, như có điều suy nghĩ. Nguyên bản hắn cho rằng, hiện nay thế hệ trẻ, cháu gái của mình tuyệt đối là nhất vô địch tồn tại, thế nhưng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp cũng chút nào không kém cháu gái của hắn. Đương nhiên, để cho đầu hắn đau chính là mình cái này tôn nữ cùng người này quan hệ dường như thật tốt quá chút!

La Tuấn sắc mặt dữ tợn lên, trực giác nói cho hắn biết, Dương Diệp chính đang thi triển cái này kiếm kỹ sẽ đối với hắn tạo thành uy hiếp, hắn hẳn là lập tức xuất kiếm, ngăn cản Dương Diệp! Thế nhưng, lúc trước hắn trước mặt của mọi người nói muốn cho Dương Diệp mặc dù thi triển thủ đoạn, hiện tại nếu là lật lọng, đây chẳng phải là chọc người trong thiên hạ chế nhạo?

"Chế nhạo? Ta như thắng, hiện nay đại lục ai dám chế nhạo ta?"

La Tuấn hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn vừa lộn, nhất thời, trên bầu trời bạch sắc khí lưu điên cuồng mà hướng phía hắn cùng với trong tay hắn Nhân Hoàng Kiếm vọt tới, tại bạch sắc khí lưu gia trì hạ, La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm kịch liệt run rẩy, mỗi một khắc, La Tuấn thủ đoạn khẽ động, Nhân Hoàng Kiếm nhắm thẳng vào chân trời!

Trong sát na, trên bầu trời mấy nghìn Đạo thần lôi hóa thành một đạo lôi ở hướng phía phía dưới Nhân Hoàng Kiếm rơi đi, đang lúc mọi người rung động trong con mắt, chân trời thần lôi cùng La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm liên thành một đạo lôi tuyến.

Một đạo lôi trụ ngang thiên địa, trong đó kinh khủng thiên uy, làm cho giữa sân vô số người thân thể chỉ không ngừng run rẩy lên.

Đúng lúc này, Dương Diệp tay phải chợt dùng một lát lực, trong tay

Thuấn Không Kiếm lộ ra nửa đoạn thân kiếm, Dương Diệp cả nhánh tay phải trong nháy mắt tét ra, tiên huyết không ngừng tự kỳ cánh tay phải trong tràn ra. Cùng lúc đó, lấy Dương Diệp làm trung tâm, phương viên nghìn trượng trong phạm vi mặt đất trực tiếp 'Oanh' một tiếng sụp xuống hạ hãm.

Vô số người kinh hãi!

Đây là Tôn Giả Cảnh huyền giả chế tạo ra? Cái này Dương Diệp cùng La Tuấn thật chỉ là Tôn Giả Cảnh, mà không phải Hoàng Giả Cảnh?

"Oanh!"

Đúng lúc này, chân trời xuất hiện một đạo Cửu sắc thần lôi, Cửu sắc thần lôi hóa thành một cái mấy trăm trượng lớn nhỏ lôi long, xoay quanh ở tại đạo kia xỏ xuyên qua thiên địa lôi trụ bên trên!

Thiên phạt!

Đám mây bên trên, Yêu Hoàng sắc mặt đại biến!

Như thế nào thiên phạt? Thiên phạt, danh như ý nghĩa, chỉ là trời cao nghiêm phạt. Ngày như vầy phạt, thông thường chỉ hai trường hợp mới phải xuất hiện, loại thứ nhất là xuất hiện ở Tôn Giả Cảnh cường giả muốn đột phá đến Hoàng Giả Cảnh lúc, bởi vì đột phá đến Hoàng Giả Cảnh, cần tiêu hao cái này phiến thiên địa cực kỳ to lớn linh khí, bởi vậy, lên trời sẽ ngăn cản, chỉ thành công lần lượt qua hôm nay phạt, mới có thể thành Hoàng, hưởng thụ 3 nghìn năm thọ nguyên!

Còn có một loại tình huống gặp phải thiên phạt, đó chính là người nào đó làm cái gì nghịch thiên sự, chọc giận lên trời, sau đó lên trời giáng xuống thiên phạt!

Không thể nghi ngờ, Dương Diệp thuộc về loại thứ hai!

"Lẽ nào, thiên địa này, đã không tha cho Dương Diệp?" Yêu Hoàng hai tay chậm rãi chặt nắm lại.

La Thiên trên mặt đảo qua trước buồn thái, lúc này đây, hắn tại không hề lo lắng cùng cố kỵ. Bị lên trời làm không cho, cái này Dương Diệp còn có lật bàn cơ hội sao?

Ma Tộc Đại trường lão cũng là lắc đầu, hắn vốn là tương đối xem trọng Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp thủy chung cho hắn một loại nhìn không thấu cảm giác, thế nhưng hiện tại, làm hôm nay phạt sau khi xuất hiện, hắn biết rõ, lúc này đây, muốn giết Dương Diệp, đã không phải là La Tuấn, mà là cái này lên trời. Thân ở cái này phiến trong thiên địa, đừng nói Dương Diệp, coi như là bọn họ, cũng là cần đối Thiên địa tâm tồn kính nể cùng kiêng kỵ!

Long Hoàng nhìn thoáng qua Yêu Hoàng, không nói. Yêu Vực Vạn Tộc đều biết Yêu Hoàng giúp đỡ một nhân loại, cái này nguyên bản để Yêu Vực nội một ít Yêu Tộc cực kỳ bất mãn ý, bất quá ngại vì Yêu Hoàng uy vọng, không có cái nào Yêu Tộc dám ra đây phản đối. Thế nhưng hiện tại, Dương Diệp là thiên địa này muốn trừ của người, Yêu Hoàng nếu như tiếp tục tại che chở Dương Diệp, đừng nói hắn không đáp ứng, chính là Yêu Tộc bên trong bầy yêu cũng sẽ không đáp ứng!

Giúp Dương Diệp, chẳng phải là liền đại biểu muốn cùng Dương Diệp cùng nhau nghịch thiên? Đừng nói giỡn, dù sao cũng hắn Hoàng Kim Thần Long bộ tộc là tuyệt đối sẽ không đi cùng Dương Diệp nghịch thiên!

"Làm sao sẽ..." Nhìn chân trời cái kia tản ra kinh khủng thiên uy Cửu sắc lôi long, Ân Huyên Nhi trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, thấp giọng lẩm bẩm nói. Nàng vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra, có món đó thần vật Dương Diệp tại sao có thể là hôm nay muốn trừ của người! Chẳng lẽ là nói, chính là bởi vì có món đó thần vật, thiên địa này mới chịu bỏ Dương Diệp?

Khi biết cái kia Cửu sắc lôi long là trong truyền thuyết thiên phạt lúc, giữa sân mọi người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong con mắt đều là tràn đầy thương hại. Không thể phủ nhận, Dương Diệp quả thực rất yêu nghiệt, thế nhưng, câu ca dao tốt, trời ghen tỵ anh tài, có lẽ chính là bởi vì Dương Diệp quá mức yêu nghiệt, cái này thượng thiên tài hội không tha cho hắn!

"Ha ha..."

Nhìn cái kia Cửu sắc lôi long, La Tuấn tiên sinh ngẩn người, sau đó điên cuồng phá lên cười, cười to chỉ chốc lát, La Tuấn nhìn Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp a Dương Diệp, cho ngươi kiêu ngạo, ha ha, lần này liên tục đều nhìn không được, muốn tiêu diệt ngươi. Lúc này đây, ta xem ai có thể cứu ngươi, ta xem ai dám cứu ngươi, ha ha..."

Hôm nay muốn tiêu diệt ta?

Nhìn cái kia Cửu sắc lôi long, Dương Diệp trong mắt xuất hiện một tia mờ mịt, hắn tu luyện tới hiện tại, chưa bao giờ có đối thiên địa này bất kính ý niệm, cũng không có qua muốn nghịch thiên nghĩ cách. Với hắn mà nói, 'Thiên' thật tốt, cũng không có trêu chọc hắn,

hắn ăn no chống đỡ muốn học một ít người cả ngày kêu loạn Thiên?

Tương phản, đối Thiên địa, Dương Diệp tâm trung vẫn có đến một tia kính úy, dù sao cái này phiến thiên địa dưỡng dục bọn họ!

Thế nhưng hiện tại, Thiên muốn tiêu diệt hắn Dương Diệp!

Thiên muốn tiêu diệt hắn!

Một cổ lệ khí hiện lên Dương Diệp trong mắt, cửu trọng Sát Lục kiếm ý điên cuồng cuộn sạch ra, nhìn cái kia Cửu sắc lôi long, Dương Diệp dữ tợn cười, Đạo: "Ngươi muốn tiêu diệt ta? Ha ha, tốt, tốt, Thiên không đáng ta, ta không đáng Thiên, ngươi đã muốn tiêu diệt ta, ta đây Dương Diệp cuộc đời này sẽ nghịch thiên mà đi!"

"Oanh!"

Tựa hồ đang trả lời Dương Diệp nói, cái kia Cửu sắc lôi long há mồm vừa phun, vô số đạo lôi điện như một đạo điện, tự chân trời chiếu nghiêng xuống. Kia điện trong mang theo thiên uy, dường như muốn hủy diệt thế giới, phía dưới vô số huyền giả tựa như điên vậy hướng phía bốn phía chạy tứ tán ra.

"Đến đây đi!"

Nhìn đạo kia điện trút xuống mà đến, Dương Diệp dữ tợn cười, cố nén trên cánh tay đau nhức, dùng hết lực lượng toàn thân chợt một nhổ.

"Tranh!"

Toàn bộ Trung Vực đều nghe được một đạo kiếm minh thanh!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 551: Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Chém thiên, rút kiếm, thuật!"

Làm Thuấn Không Kiếm ra khỏi vỏ một khắc kia, 'Ca sát' một tiếng, Thuấn Không Kiếm dĩ nhiên rạn nứt ra, vô số đạo thật nhỏ con nhện vết nứt tràn ngập trên đó. Cùng lúc đó, nghìn trượng ra mấy ngọn núi

'Oanh' một tiếng nổ ra, mà ở Dương Diệp dưới chân, mấy ngàn trượng mặt đất đã trực tiếp sụp xuống hạ hãm mười mấy trượng, đồng thời còn đang lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ không ngừng sụp xuống đến!

Núi lở, đất rung!

Làm Thuấn Không Kiếm ra khỏi vỏ lúc, Dương Diệp ngay cả bận hai tay nắm Thuấn Không Kiếm hướng phía cái kia Cửu sắc Thần Long chợt chính là vừa bổ!

"Bành!"

Thuấn Không Kiếm ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số đạo thật nhỏ mảnh nhỏ lắp bắp ra.

Mà ở Thuấn Không Kiếm vỡ vụn một khắc kia, một đạo tuyết bạch sắc kiếm khí tự Thuấn Không Kiếm đỉnh tránh hiện ra, ngay từ đầu, tuyết bạch sắc kiếm khí chỉ cánh tay dài như vậy rộng, thế nhưng rất nhanh, đang lúc mọi người rung động trong con mắt, tuyết bạch sắc kiếm khí càng lúc càng lớn, không được hai hơi thở, đạo kia tuyết bạch sắc kiếm khí cũng đã biến thành một đạo nghìn trượng trường, trăm trượng rộng khổng lồ kiếm khí!

Bạch sắc kiếm khí bắn thẳng đến chân trời, nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé mở, nát bấy, một đạo nghìn trượng trường, trăm trượng rộng không gian liệt phùng xuất hiện ở chân trời.

Trong mắt của mọi người, bạch sắc kiếm khí cùng cái kia Cửu sắc lôi long hung hăng oanh đụng vào nhau!

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ ở chân trời vang vọng dựng lên, vô số đạo lôi điện cùng kiếm khí tự chạm vào nhau chỗ hướng phía bốn phía lắp bắp ra, từng tầng một khí lãng dường như sóng triều thông thường, một tầng tiếp theo một tầng ở chân trời chấn động ra. Toàn bộ chân trời không gian một trận kịch liệt rung động, phảng phất tùy thời sẽ phá thành mảnh nhỏ thông thường!

Ánh mắt mọi người đều nhìn ngày đó tế!

"Oanh!"

Mỗi một khắc, khí lãng trong đột nhiên truyền đến một đạo tiếng sấm, thanh âm trong, lộ ra thống khổ. Tiếp theo, đang lúc mọi người chú mục hạ, một đạo bạch sắc kiếm khí tự kia khí lãng trong tránh hiện ra, chỉ là bạch sắc kiếm khí so với trước nhỏ hầu như một nửa!

Bạch sắc kiếm khí lấy tốc độ cực nhanh tự đạo kia xỏ xuyên qua thiên địa lôi trụ trung gian xuyên qua!

"Oanh!"

Lôi trụ trong nháy mắt bị cắt ra một đạo cự lổ hổng lớn, tiếp theo, hóa thành vô số đạo lôi tia tự chân trời rơi lả tả ra!

Còn chưa kết thúc, bạch sắc kiếm khí đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong một nhập chân trời, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên!

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng!

Đám mây bên trên mấy vị chí cường giả trên mặt cũng là xuất hiện không thể tưởng tượng nổi vẻ, bọn họ đều là trải qua thiên phạt, mặc dù bây giờ thiên phạt đối với bọn họ không uy hiếp gì lực, thế nhưng lúc đầu, bọn họ thế nhưng từng trải cửu tử nhất sinh mới kháng qua hôm nay phạt a! Mà bây giờ, một gã Tôn Giả Cảnh tam phẩm huyền giả dĩ nhiên liền phá hết hôm nay phạt?

Đây chính là thiên phạt a! Hơn nữa còn là lấy Nhân Hoàng Kiếm làm dẫn thiên phạt a!

Cái này Dương Diệp đến tột cùng là cái gì yêu nghiệt?

Yêu Hoàng khóe miệng nổi lên dáng tươi cười, hắn hiện tại thật sự có chút minh bạch kia thủ mộ lão nhân tại sao muốn thu Dương Diệp làm đệ tử, cũng minh bạch nữ nhi mình tại sao muốn theo Dương Diệp!

Năm đó Kiếm Tông tổ sư liên tục đều phải kiêng kỵ hắn, mà hôm nay, Dương Diệp bất kể là thiên phú còn là tiềm lực, đều chút nào không kém năm đó Kiếm Tông tổ sư, nếu để cho Dương Diệp triệt để lớn lên, cái này phiến thiên địa có thể làm sao hắn nào?

La Thiên sắc mặt âm trầm, trầm mặc không nói, không biết suy nghĩ cái gì!

Mà một bên Ma Tộc Đại trưởng lão trên mặt thì tràn đầy ngoạn vị tiếu ý, Nhân Tộc xuất hiện nhiều như vậy vị thiên tài, hắn vốn nên lo lắng, thế nhưng hiện tại, hắn tuyệt không lo lắng, bởi vì... Này mấy vị thiên tài đều là thủy hỏa bất dung!

"Làm sao có thể, làm sao có thể, ngươi làm sao có thể phá hỏng hôm nay phạt? Ngươi làm sao có thể..." La Tuấn nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, như mất hồn kiểu lẩm bẩm nói.

Lúc này, Dương Diệp 'Xuy' một tiếng tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở hiện thời, đã tại La Tuấn trước mặt của, người sau sắc mặt đại biến, mới vừa muốn tách rời khỏi, mà lúc này, Dương Diệp thi triển ra Kiếm vực, La Tuấn thân hình rồi đột nhiên ngừng một lát, Dương Diệp trong tay Trì Phong chợt chính là một kiếm đâm Về phía La Tuấn mi tâm của chỗ!

Tại Trì Phong Kiếm Dao tiếp xúc được La Tuấn mi tâm của lúc, La Tuấn trên người rồi đột nhiên bạo phát ra từng tầng một kim sắc sợi tơ, kim sắc sợi tơ dường như quấn một cái bánh chưng thông thường mang La Tuấn tàn quấn lên, Dương Diệp Trì Phong Kiếm đâm vào kia sợi tơ bên trên, một cổ to lớn lực đàn hồi truyền đến, làm cho Dương Diệp tay của kịch liệt tê rần!

La Tuấn cười lạnh một tiếng, dáng tươi cười trong tràn đầy châm chọc, Đạo: "Dương Diệp, đây là Tiên Thiên đạo khí 《 Kim Ti Triền Giáp 》 tại phe phòng ngự mặt, cận lần Nhân Hoàng Giáp, ngươi là không phá được ta phòng ngự!"

"Phải không?"

Dương Diệp thủ đoạn vừa lộn, Hàn Quang Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, Dương Diệp mang Hàn Quang Kiếm cắm vào Cổ sao trong, tiếp theo phải tay cầm Hàn Quang Kiếm chuôi kiếm hướng ra ngoài nhổ!

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn mắt lộ vẻ kinh hãi, tuy rằng không biết Dương Diệp thi triển một chiêu này là cái gì kiếm kỹ, thế nhưng chiêu này uy lực hắn thế nhưng biết đến, chiêu này kiếm kỹ thế nhưng liên tục phạt đều phá hỏng, hắn làm sao dám ngạnh kháng?

La Tuấn vừa định tránh, mà lúc này, Dương Diệp đã rút ra Hàn Quang Kiếm.

"Bành!"

Dương Diệp cả nhánh cánh tay phải tét ra, hơn mười Đạo số cm rộng lớn lên vết nứt xuất hiện ở cánh tay phải của hắn bên trên, ngay cả đầu khớp xương đều lộ ra. Mà kia Hàn Quang Kiếm cũng trong nháy mắt liền hóa thành vô số đạo mảnh nhỏ.

Tại Hàn Quang Kiếm vỡ vụn một khắc kia, một đạo mười mấy trượng bạch sắc kiếm khí lóe lên ra, trong nháy mắt đánh vào kia La Tuấn trên người của.

"Bành!"

La Tuấn trên người quấn những thứ kia tơ vàng trong nháy mắt bị chém đứt, tiếp theo, La Tuấn trong lúc đó bị oanh bay đến nghìn trượng bên ngoài.

"Nhân Chủ!"

Lúc này, một bên còn sống Ảnh Lâu lâu chủ chờ người thất kinh, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà Dương Diệp cái kia siêu cấp Hoàng Kim cự long cũng không có nhàn rỗi, một cái lao xuống, hướng phía Ảnh Lâu lâu chủ đám người vọt tới.

Lúc này, Dương Diệp đã đi tới La Tuấn trước mặt của, nhìn kia nằm dưới đất La Tuấn, Dương Diệp khóe miệng lộ ra một tia nhe răng cười, trái tay cầm Trì Phong Kiếm hướng phía La Tuấn mi tâm của đâm tới!

"Lớn mật!"

Đúng lúc này, đám mây bên trên La Thiên một tiếng gầm lên, thanh âm do như thực chất, chấn đắc Dương Diệp đầu một trận nổ vang, thiếu chút nữa tê liệt té trên mặt đất!

Yêu Hoàng xuất hiện ở La Thiên trước mặt của, nhìn La Thiên, Yêu Hoàng khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "La Thiên, thế nào, nhịn không được muốn động thủ?"

La Thiên âm lãnh nhìn thoáng qua Yêu Hoàng, sau đó nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, ngươi nếu dám gây bất lợi cho hắn, lão phu tất diệt ngươi toàn tộc!"

Nghe vậy, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ta với ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc cũng sớm đã là không chết không ngớt!"

Dứt lời, Dương Diệp một cước đá vào La Tuấn gương mặt của thượng, người sau một tiếng kêu rên, lần thứ hai bay ra mấy trăm trượng có hơn.

"Dương Diệp, ngươi muốn chết!" La Thiên rống giận!

Dương Diệp không để ý tới đối phương, thân hình khẽ động, lần thứ hai đi tới La Tuấn trước mặt, sau đó nắm trong tay Trì Phong Kiếm chợt hướng phía trên mặt đất La Tuấn ngực cắm đi xuống!

"Lão tổ cứu ta!"

La Tuấn lên tiếng hô to, sống chết trước mắt, hắn nữa cũng không kịp thượng cái gì phong độ.

Không trung, Yêu Hoàng gắt gao tập trung vào La Thiên, chỉ cần đối phương dám động, hắn liền sẽ lập tức ngăn cản đối phương!

La Thiên cũng không chút nào động ý tứ!

Ngay Kiếm Dao xen vào La Tuấn ngực lúc, đột nhiên, một gã lão giả quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hầu như bản năng liền thúc giục Nhân Hoàng Giáp. Nhân Hoàng Giáp mới ra hiện, Dương Diệp trong mắt của mọi người, liền trực tiếp té bay ra ngoài.

"Oanh!"

Dương Diệp trực tiếp đập vào mấy ngàn trượng bên ngoài trên mặt đất!

Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 552: Bán Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả nhàn nhạt nhìn lướt qua xa xa Dương Diệp, Đạo: "Thứ không biết chết sống, ta Đỉnh Hán Đế Quốc cũng là ngươi có thể khiêu khích? Cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc không chết không ngớt, bằng ngươi?"

La Tuấn đứng lên, kia nguyên bản anh tuấn khuôn mặt lúc này đã sưng nhìn không ra hắn thì ra là dáng dấp, trong mắt, lộ vẻ vẻ oán độc!

La Tuấn đối về lão giả cung kính thi lễ, Đạo: "Lão tổ, cháu cho ngươi mất thể diện!"

Lão giả khoát tay áo, Đạo: "Người này có kỳ ngộ, cũng có đại khí vận, hai vực chi lực, còn chưa đủ để mà chống đỡ Phó hắn, chuyện chỗ này sau khi, ta sẽ nhường ngươi nắm giữ Đỉnh Hán Đế Quốc, có tam vực Tín Ngưỡng Chi Lực sau, đừng nói một cái nho nhỏ Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần, chính là Hoàng Giả Cảnh cường giả ngươi cũng có thể tuỳ tiện chém giết!"

Nghe vậy, La Tuấn trong lòng mừng rỡ, có vị này lão tổ lên tiếng, như vậy, Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế nên đổi người rồi!

"La Thần Cơ!"

Đám mây bên trên, Yêu Hoàng sắc mặt âm trầm, Đạo: "Tốt, tốt, không nghĩ tới vì một cái Dương Diệp, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc xuất động hai vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, thật là đại thủ bút a!" La Thần Cơ xuất hiện lúc, hắn đã phát giác, muốn ngăn cản, thế nhưng đã không còn kịp rồi, bởi vì La Thiên chắn trước mặt hắn.

"Là ba vị!"

Đúng lúc này, lại một danh lão giả xuất hiện ở tầm mắt mọi người trung.

"La Bá Đạo!"

Yêu Hoàng nheo mắt, Đỉnh Hán Đế Quốc có bốn vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, mà làm sao, ba vị xuất hiện ở ở đây!

Tên là La Bá Đạo lão giả nhìn Yêu Hoàng, Đạo: "Yêu Hoàng, chúng ta biết, lấy của ngươi không gian thần thông thuật, trừ phi năm vị trở lên Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả vây công, không thì khác muốn để lại ngươi. Chúng ta cũng không muốn qua lưu lại ngươi, ngươi đi đi, cái này Dương Diệp, chúng ta hôm nay phải bỏ! Ai cũng cứu không được hắn, dù cho ngươi cũng không được!"

"Các ngươi muốn xé bỏ tam tộc ước hẹn?" Yêu Hoàng trầm giọng nói.

La Bá Đạo lắc đầu, Đạo: "Chúng ta không muốn xé bỏ tam tộc ước hẹn, Dương Diệp bản thân liền là nhân loại, Yêu Hoàng ngươi cũng nói cứng hắn là Yêu Tộc, nếu như cái này Dương Diệp bản phận một chút, chúng ta cũng liền mở một con mắt nhắm một con mắt quên đi, thế nhưng đáng tiếc, hắn không biết sống chết, lại muốn cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc không chết không ngớt, đã như vậy, chúng ta cũng chỉ có thể khiến hắn chết đi!"

Yêu Hoàng nhìn về phía Long Hoàng, người sau cười lạnh một tiếng, Đạo: "Yêu Hoàng, nếu như Dương Diệp là ta Yêu Tộc, dù cho hắn cùng với ta long tộc có thù không đợi trời chung, ta cũng sẽ cùng ngươi liên thủ bảo vệ hắn, đáng tiếc hắn không phải là. Không tộc của ta loại, kỳ tâm tất dị, ta long tộc chắc là sẽ không đảm bảo người này loại."

Yêu Hoàng ánh mắt vừa nhìn về phía Ma Tộc Đại trường lão, người sau cười cười, Đạo: "Yêu Hoàng, ngươi đừng nhìn ta, tuy rằng Ma Tộc cùng Yêu Tộc trong lúc đó có một chút Minh Ước, thế nhưng, cái này Dương Diệp Khả là nhân loại, cứu hắn, sau này hắn có thể sẽ trở thành ta Ma Tộc đại địch!"

Yêu Hoàng hít sâu một hơi, thân hình lóe lên, xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Lúc này Dương Diệp tình huống có chút không xong, lúc trước liên tục thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cánh tay phải của hắn thiếu chút nữa trực tiếp bị phế, cộng thêm lại mạnh mẽ thi triển Kiếm vực, bản thân liền đã đến nỏ mạnh hết đà. Mà bây giờ, lại bị một gã siêu cấp cường giả toàn lực một kích, mặc dù có Nhân Hoàng Giáp chống đỡ phần lớn công kích, thế nhưng, hắn vẫn như cũ thiếu chút nữa thần hồn câu diệt!

Nhân Hoàng Giáp hạ, Dương Diệp thân thể đều xuất hiện vết rách, liền như bị đòn nghiêm trọng trôi qua thủy tinh, tuy rằng còn chưa triệt để vỡ vụn, thế nhưng bản thân quả thực đã tràn đầy vết rách. Tiên huyết, tự Dương Diệp thất khiếu nội không ngừng tràn ra, lúc này Dương Diệp, đã rồi là một cái huyết nhân. Nếu như không phải là trong cơ thể hắn 'Thanh Mộc Chi Linh' đang không ngừng chữa trị thân thể hắn, hắn lúc này sợ rằng đã tắt thở!

Nhìn nằm trên mặt đất không cách nào nhúc nhích Dương Diệp, Yêu Hoàng trong mắt lóe lên vẻ bất nhẫn, Đạo: "Ta cứu không được ngươi!"

"Mang, mang, mang bằng hữu ta đi!" Dương Diệp chật vật nói ra một câu nói.

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua một bên Lục Kiếm Dao cùng Ân Huyên Nhi, lúc này Lục Kiếm Dao đã khóc không thành tiếng, mà Ân Huyên Nhi cũng là vẻ mặt bi sắc. Tại Đỉnh Hán Đế Quốc ba gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả liên thủ hạ, cho dù cường đại như Yêu Hoàng đều không được không chọn trạch thỏa hiệp, hai người bọn họ cô gái yếu đuối có thể làm cái gì? Cái gì cũng không có thể làm!

"Các nàng không có việc gì!" Yêu Hoàng bảo đảm nói.

"Cáo, nói cho tiểu tử kia, ta không thể đi tìm nàng!" Dương Diệp hữu khí vô lực nói. Lúc này đây, thật là không có cách nào a. Bởi vì, cho dù kia cường đại thần bí tiểu cô nương cũng là không có cách nào cứu hắn. Án tiểu lời của cô gái mà nói, ba người kia lão đầu, bất luận cái gì một người trong đó, đều không phải là nàng bây giờ có thể đủ đối kháng!

Hắn rất không cam, thực sự rất không cam, nhưng là lại là không có biện pháp nào, bởi vì bây giờ người ta thực lực mạnh hơn hắn, người so với hắn nhiều!

Yêu Hoàng thấp giọng thở dài, thanh âm trong cũng tràn đầy một chút bất đắc dĩ.

Dương Diệp cố nén toàn thân đau nhức chậm rãi đứng lên, theo Dương Diệp động tác, toàn thân hắn dường như bị đánh đồ sứ, lại bắt đầu khe nứt, tiên huyết không ngừng từ trong cơ thể nộ tràn ra.

Tính là muốn chết, cũng muốn đứng chết!

La Thần Cơ nhàn nhạt nhìn lướt qua Dương Diệp, tay phải hướng phía Dương Diệp bắt tới, bàn tay trực tiếp xuyên thấu không gian, xuất hiện ở Dương Diệp trên đỉnh đầu.

Dương Diệp chậm rãi nhắm hai mắt lại, hiện lên trong đầu ra Tô Thanh Thi, hiểu Vũ Tịch, Tần Tịch Nguyệt, còn có kia nhưng vẫn không xuất thế hài tử, hài tử, hắn đáp ứng phải đi về nhìn hài tử ra đời...

Nhưng mà, La Thần Cơ bàn tay tại Dương Diệp thiên linh cái số cm chỗ ngừng lại, sau đó thế nào cũng rơi không nổi nữa.

Đỉnh Hán Đế Quốc ba gã chí cường giả nhướng mày.

Yêu Hoàng cũng thần sắc vui vẻ!

"Ho, ho..."

Một đạo ho nhẹ thanh ở trong sân vang lên, mọi người hướng thanh âm khởi nguồn chỗ nhìn lại, chỉ thấy một gã lưng còng lão giả, chính chống một cây quải trượng chậm rãi hướng phía Dương Diệp phương hướng đi đến.

Ánh mắt mọi người đều rơi vào tên lão giả này trên người.

Đỉnh Hán Đế Quốc ba gã chí cường giả thần sắc ngưng trọng, Ma Tộc

Đại trường lão cùng Long Hoàng nhìn nhau liếc mắt, hai người đều là từ trong mắt đối phương thấy được vẻ nghi hoặc. Hiện nay đại lục Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả bọn họ cơ bản đều biết, mà trước mắt vị lão giả này, bọn họ chưa từng có ra mắt!

Người này cùng Dương Diệp quan hệ thế nào? Chẳng lẽ nói, Dương Diệp người sau lưng chính là lão nhân này?

Lưng còng lão giả dĩ nhiên chính là Mạc Lão, Mạc Lão đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhìn đầy người thượng thương Dương Diệp, lắc đầu, Đạo: "Một đoạn thời gian không gặp, ngươi thay đổi có chút chật vật a!"

Nhìn thấy Mạc Lão, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, nhếch miệng cười, Đạo: "Mạc Lão, ngươi ở đây không hiện ra, tiểu tử ta sẽ treo!"

Mạc Lão lắc đầu cười, Đạo: "Ta vẫn cho rằng, khốn cảnh mới có thể khiến một người tốt hơn phát triển, cho nên, cho tới nay, ta chẳng bao giờ đứng ra tương trợ qua ngươi. Thế nhưng hiện tại không hiện ra không được, ba gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả... Ha hả, thật là số lượng thật to a, đây là rõ ràng muốn ỷ lớn hiếp nhỏ a. Tại nói như thế nào, ngươi cũng coi như ta nửa đệ tử, ta làm sao có thể cho ngươi bị người ỷ lớn hiếp nhỏ?"

Nói, Mạc Lão nhìn về phía Yêu Hoàng, Đạo: "Yêu Hoàng, lại gặp mặt!"

Yêu Hoàng gật đầu.

Mạc Lão cười cười, nhìn về phía một bên La Tuấn, sau đó lắc đầu, Đạo: "Không thể không nói, lịch đại Nhân Hoàng, là thuộc ngươi thế hệ này kém cõi nhất sức, cùng giai trong, dĩ nhiên cần dựa vào người chỗ dựa. So với cái kia An nha đầu cùng ta đệ tử này, ngươi thật là quá không chịu nổi, cái này thương thiên, thật là càng ngày càng mù a!"

"Các hạ đến tột cùng là ai!"

Lúc này, La Thần Cơ trầm giọng nói.

"Một cái thủ mộ lão đầu mà thôi!" Mạc Lão Đạo: "Nếu như ta đệ tử này là cái này La Tuấn gây thương tích, đó là hắn tài nghệ không bằng người, đáng đời. Thế nhưng, ngươi đường đường Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, dĩ nhiên ỷ lớn hiếp nhỏ, lão phu thật sự là nhìn không được."

Dứt lời, Mạc Lão toàn bộ khí thế trong nháy mắt thay đổi, đứng ở đó, phát ra khí thế của, so với trước Cửu sắc thần lôi cùng Dương Diệp thi triển ra Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật khí thế của còn muốn kinh khủng mấy lần!

Đỉnh Hán Đế Quốc ba gã chí cường giả sắc mặt đại biến, Ma Tộc Đại trường lão cùng Long Hoàng cũng là sắc mặt đại biến, đại lục bên trên vẫn còn có này nhóm cường giả?

"Tới đón ta một côn!"

Mạc Lão trong tay quải trượng đối về kia La Thần Cơ Hư Không chính là một điểm, không gian một trận ba động, một đạo năng lượng côn ảnh xuất hiện ở La Thần Cơ trước mặt, người sau không dám khinh thường, một chưởng vỗ ở tại đạo kia côn ảnh bên trên.

Giờ khắc này, thời gian đột nhiên đọng lại, tiếp theo, đạo kia côn ảnh đang lúc mọi người ánh mắt nghi hoặc trong, dĩ nhiên vòng vo một cái cong, sau đó thẳng tắp đánh vào La Thần Cơ ngực, mà kia La Thần Cơ cũng đứng ở đó vẫn không nhúc nhích, phảng phất là một cái Mộc Đầu thông thường.

"Oanh!"

La Thần Cơ bay ra ngoài, hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ở tại chân trời.

"Không!"

Chân trời, truyền đến La Thần Cơ hoảng sợ tiếng rống giận dữ, tiếp theo, một đạo kinh thiên nổ ở chân trời vang vọng dựng lên!

Miểu sát Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

La Bá Đạo cùng La Thiên sắc mặt kịch biến, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi!

"Thời gian chi lực, thời gian chi lực, ngươi, ngươi, ngươi không phải là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, ngươi là Bán Thánh, ngươi dĩ nhiên là Bán Thánh cường giả, làm sao có thể, chúng ta tộc ngoại trừ ta Đỉnh Hán Đế Quốc, làm sao có thể còn có Bán Thánh cường giả!" La Bá Đạo bất khả tư nghị nhìn Mạc Lão, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Bán Thánh!

Nghe được hai chữ này, Ma Tộc Đại trường lão cùng Long Hoàng nheo mắt. Hai chữ này ý vị như thế nào, bọn họ phi thường rõ ràng! Bán Thánh tuy rằng cùng chân chính Thánh Giả có bản chất khác nhau, thế nhưng Bán Thánh đã có thể nắm giữ một chút thời gian chi lực, vậy căn bản không phải Hoàng Giả Cảnh cường giả có thể chống lại!

Đương nhiên là tối trọng yếu là tên này Bán Thánh là nhân tộc, đây đối với Ma Tộc cùng Yêu Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai họa thật lớn!

Mạc Lão nhìn về phía La Tuấn, La Thiên cùng La Bá Đạo sắc mặt kịch biến, La Bá Đạo vội vàng nói: "Các hạ, ngươi đã chúng ta tộc, vì sao phải ra tay với Nhân Hoàng, chẳng lẽ không biết Nhân Hoàng quan hệ ta nhân tộc hưng suy sao?"

"Hưng suy?"

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Có quan hệ gì với ta? Ta chỉ biết, các ngươi muốn giết đệ tử của ta, nếu như vậy, ta đây cũng giết các ngươi sau lưng của, cho các ngươi cũng nếm thử bị ỷ lớn hiếp nhỏ tư vị!"

Dứt lời, Mạc Lão nắm trong tay quải trượng chợt giẫm một cái Hư Không, một đạo nhợt nhạt sóng gợn tránh hiện ra, sóng gợn trong nháy mắt đi tới La Tuấn trước mặt của, La Tuấn kinh hãi gần chết, bên cạnh La Thiên cùng La Bá Đạo thân hình khẽ động, nhưng mà, tốc độ của bọn họ cũng kỳ chậm không gì sánh được, như bị thả chậm mấy chục lần thông thường, chỉ có thể trơ mắt nhìn đạo kia sóng gợn hướng La Tuấn cắt đi.

Đúng lúc này, một gã mặc hoàng bào lão giả xuất hiện ở trước mặt. La Thiên cùng La Bá Đạo tốc độ rồi đột nhiên khôi phục bình thường!

Bán Thánh!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 553: Bán Thánh giao phong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"La Đạo!"

Nhìn tên này xuất hiện lão nhân, Yêu Hoàng thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, bởi vì... Này vị lão nhân là Đỉnh Hán Đế Quốc mạnh nhất, cũng là nhân loại mạnh nhất người thủ hộ. Đúng là có cái này vị lão nhân tồn tại, Yêu Tộc cùng Ma Tộc tại bất cứ lúc nào cũng không dám đối với người tộc xuất binh. Mà vị này, đã có hơn một nghìn năm không có xuất hiện qua.

Hiện tại, hắn lại xuất hiện!

La Đạo ánh mắt rơi vào Mạc Lão trên người, quan sát một chút Mạc Lão, sau đó nói: "Không nghĩ tới chúng ta tộc còn cất dấu một vị Bán Thánh, các hạ đến tột cùng là ai?"

Mạc Lão thần sắc thản nhiên, đối về Đỉnh Hán Đế Quốc xuất hiện Bán Thánh tựa hồ cũng không nghĩ là. Đạo: "Lúc trước đã nói, ta bất quá là một cái thủ mộ lão nhân mà thôi. Không nghĩ tới, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc vì giết ta đệ tử này, dĩ nhiên xuất động ba gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, một gã Bán Thánh, ha hả, thật là ngoài dự liệu của ta a!"

La Đạo hai mắt híp lại, sau một khắc, La Đạo cùng Mạc Lão đồng thời tiêu thất ở tại giữa sân.

Xung quanh tràng cảnh đọng lại, mọi người phảng phất bị thi triển định thân pháp!

Qua một khắc đồng hồ, La Đạo cùng Mạc Lão lại xuất hiện ở giữa sân. Lúc này đây, La Đạo sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng, tại ống tay áo của hắn nội tay của, đang run rẩy!

Mà Mạc Lão cũng vân đạm phong khinh.

"Ngươi đến tột cùng là ai!" La Đạo trầm giọng nói.

Mạc Lão Đạo: "Nói, một cái thủ mộ lão nhân. Còn muốn xuất thủ sao? Nếu như sẽ xuất thủ, vậy hôm nay ngươi cái này Đỉnh Hán Đế Quốc còn lại hai vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm liền ở lại đây đi."

La Đạo con ngươi co rụt lại, đột nhiên, hắn con ngươi co rụt lại, nhìn về phía Mạc Lão, trong mắt có một tia khiếp sợ, Đạo: "Ngươi chính là kia chuyên môn cứu vớt xông thiên lộ mà rơi xuống cường giả thần bí nhân!"

Nghe vậy, ngoại trừ Yêu Hoàng bên ngoài, còn lại mấy đại chí cường giả đều là khiếp sợ nhìn Mạc Lão!

Đối với thần bí nhân kia, bọn họ đều là nghe qua, nhưng là lại là chưa từng thấy qua, cũng không biết đối phương là người tộc còn là Ma Tộc, cũng Yêu Tộc, đối phương quá thần bí! Thế nhưng mấy người không nghĩ tới, hiện tại thần bí nhân kia đứng ở trước mặt bọn họ, hơn nữa đối phương còn là một vị Bán Thánh!

Dương Diệp sư phụ phó là một gã Bán Thánh?

Giờ này khắc này, Long Hoàng da đầu có chút tê dại, trước hắn còn muốn giết Dương Diệp tới. Nếu như lúc đó Yêu Hoàng không có ngăn cản hắn, khiến bị giết Dương Diệp, vừa nghĩ tới bị một gã Bán Thánh trả thù, cho dù cao ngạo Hoàng Kim Long Hoàng cũng không chịu đựng tâm can run. Bởi vì một gã Bán Thánh nếu như quyết tâm muốn trả thù nói, trừ phi hai gã Bán Thánh liên thủ, không thì, khác muốn ngăn cản đối phương!

Mạc Lão nhìn La Đạo: "Ta có thể không ngăn cản được ngươi giết đệ tử ta, thế nhưng đồng dạng, ngươi cũng không ngăn cản được ta giết ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc của người. Ta tin tưởng, ta nếu là xuất thủ đối phó ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc, Yêu Tộc cùng Ma Tộc hai vị kia nhất định sẽ giúp ta giúp một tay, ngươi cứ nói đi?"

"Các hạ, ngươi là Nhân Tộc!" La Đạo trầm giọng nói.

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Lão phu lẻ loi một mình, chỉ có một đệ tử, hắn như chết, hay dùng cả người tộc thay hắn chôn cùng tốt lắm. Dù sao cũng tại ngươi trong mắt ta, mạng người, đều là không vật đáng tiền, không phải sao?"

La Đạo trầm mặc một lát, sau cùng, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Vãn bối trong lúc đó chuyện để các vãn bối tự mình đi giải quyết, ngươi cảm thấy thế nào?"

Mạc Lão nhìn về phía đám mây bên trên Ma Tộc Đại trường lão cùng Long Hoàng, sau đó nói: "Vãn bối trong lúc đó chuyện khiến các vãn bối tự mình đi giải quyết, hai vị cảm thấy thế nào đây?"

Lúc này hai người nào dám nói nửa chữ không? Long Hoàng trầm giọng nói: "Tự nhiên!"

"Không có dị nghị!" Ma Tộc Đại trường lão cũng biểu thái!

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Nếu là ta đệ tử bị cùng giai người chém giết, đó là hắn tài nghệ không bằng người, ta sẽ không báo thù cho hắn, thế nhưng, nếu như ai dám tại đối với hắn ỷ lớn hiếp nhỏ, vậy cũng chớ quái lão phu."

La Đạo sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vung tay phải lên, mang theo ở đây Đỉnh Hán Đế Quốc mọi người tiêu thất ở tại giữa sân.

Ma Tộc Đại trường lão cũng mang theo Ma Tộc mọi người rời đi, ở tại chỗ này, không có chút nào dị nghị. Nhân Tộc lại xuất hiện một vị Bán Thánh, đây đối với Ma Tộc mà nói, cũng không phải chuyện gì tốt, hoàn hảo, tên này Bán Thánh không phải là Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả, đồng thời cùng Đỉnh Hán Đế Quốc còn không thích hợp, không thì, Ma Tộc sợ rằng tại không ngày nổi danh.

Long Hoàng cũng mang theo Hoàng Kim Thần Long bộ tộc rời đi, hắn trái lại muốn mang đi bị Dương Diệp luyện chế thành khôi lỗi cái kia siêu cấp Hoàng Kim Thần Long, nhưng nhìn xem Mạc Lão, cuối cùng, hắn không nói gì, mà là tuyển chọn xoay người rời đi. Có vị này tại, hắn không muốn tự rước lấy nhục!

"Cáo từ!"

Yêu Hoàng đối về Mạc Lão gật đầu, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mạc Lão nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh lão tổ, người sau nheo mắt, Đạo: "Ta cũng không có đối các hạ đệ tử xuất thủ!"

Mạc Lão Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, ngươi hôm nay đại nạn đã sắp tới ah?"

An Nam Tĩnh lão tổ thần sắc trầm xuống.

Mạc Lão lại nói: "Quan tài ta đã thay ngươi chuẩn bị xong, nghĩ đến, rất nhanh ngươi là có thể dùng tới!"

"Các hạ có ý tứ!" An Nam Tĩnh lão tổ trầm giọng nói.

Mạc Lão lắc đầu, không ở lý An Nam Tĩnh lão tổ, xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi tình cảnh hiện tại rất không xong, bởi vì... Này lão Thiên tựa hồ không cho ngươi. Nếu như ta không đoán sai, đối đãi ngươi muốn đột phá Tôn Giả Cảnh, trở thành Hoàng Giả Cảnh lúc, cái này lão Thiên có thể sẽ xuất thủ lần nữa ghim ngươi. Không chỉ có như vậy, từ nay về sau, chỉ cần ngươi còn đang cái này phiến thiên địa nội, khả năng ngươi sẽ không may chở, bởi vì ngươi sẽ không đang hưởng thụ đến cái này phiến thiên địa số mệnh!"

Dương Diệp lấy ra sau cùng một giọt Sinh Mệnh Chi Thủy, sau đó nuốt xuống, Đạo: "Không sao, Mạc Lão, lần này đa tạ ngươi."

Mạc Lão Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, lần này La Tuấn trở lại, định sẽ trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế, lúc này, hắn mang nắm giữ tam vực Tín Ngưỡng Chi Lực, lấy ngươi thực lực trước mắt, cộng thêm kiếm của ngươi vực, có thể có thể tự bảo vệ mình, nhưng là tuyệt đối không đối phó được hắn. Ngươi như muốn bảo toàn Nam Vực, phải nghĩ biện pháp khác!"

Dương Diệp gật đầu, lúc này đây, hắn thấy được Đỉnh Hán Đế Quốc chân chính nội tình cùng thực lực, hắn biết, sẽ đối kháng đế quốc này, rất khó, bất quá hắn sẽ không bỏ qua, tính là hắn buông tha, người ta cũng sẽ không bỏ qua cho hắn!

"Ngươi bây giờ dự định làm sao?" Mạc Lão Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Hôm nay Trung Vực chuyện đã xong xuôi, ta hôm nay nên trở về Nam Vực, mà Nam Vực kia mấy đại tông môn cũng là thời điểm nên loại bỏ thanh trừ. Còn có, ta chuẩn bị lần thứ hai thượng Bách Hoa Cung một chuyến, lúc này đây, ta muốn triệt để bị diệt Bách Hoa Cung!"

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "La Tuấn nắm giữ Đỉnh Hán Đế Quốc sau, nhất định phải trước chỉnh đốn Đỉnh Hán Đế Quốc nội bộ thế lực, tạm thời hẳn là không cách nào lo lắng Nam Vực, lúc này bị diệt Bách Hoa Cung, trái lại một cái thời cơ tốt. Tiểu tử ngươi sau cùng mau đề thăng thực lực ah, không thì, chờ kia La Tuấn nắm giữ còn lại 4 vực sau khi, đến lúc đó ngươi sợ rằng thật đúng là không phải là đối thủ của hắn!"

"Sẽ!" Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, hắn biết rõ, lấy thực lực của hắn bây giờ căn bản không cách nào cùng Đỉnh Hán Đế Quốc chống lại, dù cho Mạc Lão dừng lại sau lưng hắn, hắn vẫn như cũ cũng vô pháp cùng đối phương chống lại. Chỉ có trở thành Hoàng Giả Cảnh, hoặc là nói thành là Bán Thánh, mới có thể chân chính ngạo thị con vật khổng lồ này!

Mạc Lão cười cười, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Một bên, An Nam Tĩnh lão tổ vung tay lên một cái, thủ tiêu rớt An Nam Tĩnh cấm chế trên người, sau đó nói: "Nha đầu, ta biết ngươi hận ta, thế nhưng, ngươi cũng thấy đấy, chúng ta ông cháu hai tại người ta Đỉnh Hán Đế Quốc trước mặt đều là thiếu nhìn. Lão tổ tí không bảo vệ được ngươi đã bao lâu, ngươi sau này cái này tính tình, còn là sửa đổi một chút ah! Ai..." Nói xong, thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

An Nam Tĩnh trầm mặc một hồi, sau đó đi hướng Dương Diệp.

------oOo------

Chương 554: Đến từ tiểu vòng xoáy triệu hoán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nguyên lai, chúng ta đều vẫn là quá yếu!" An Nam Tĩnh thấp giọng nói. Hôm nay một màn này, để cho nàng biết, nàng cùng Dương Diệp mặc dù đang Tôn Giả Cảnh trong hầu như đã không có địch thủ. Thế nhưng, tại nơi chút tới trong mắt cường giả, bọn họ vẫn như cũ còn là như con kiến hôi. Tựa như trước khi, bất kể là Dương Diệp còn là nàng, đang đối mặt những thứ kia chí cường giả lúc, cũng không có sức đánh trả!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhìn về phía kia Đỉnh Hán Đế Quốc phương hướng, trong mắt sát ý do như thực chất. Lúc này đây, hắn càng thêm khắc sâu thể hội thực lực tầm quan trọng. Mặc dù có Mạc Lão ở sau lưng chống, thế nhưng không hề nghi ngờ, vị kia Bán Thánh nếu như muốn giết hắn nói, Mạc Lão căn bản không cách nào ngăn cản đối phương!

Người ta không giết hắn, chỉ là bởi vì không muốn La Tuấn chết mà thôi!

Nhiều nha châm chọc a!

"Quả thực, chúng ta đều vẫn là quá yếu a!" Dương Diệp Đạo.

"Ta muốn đi bế quan, không được Hoàng Giả Cảnh, không xuất quan!" An Nam Tĩnh Đạo: "Ngày này, có lẽ sẽ tới rất sớm, thế nhưng, cũng có lẽ là 100 năm sau, thậm chí càng lâu. Khác đã chết, ta hy vọng ta xuất quan sau, vẫn có thể nhìn thấy ngươi. Đương nhiên, nếu như ngươi thật đã chết, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi, mặc kệ người giết ngươi là ai!"

Nói xong, An Nam Tĩnh thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó xoay người rời đi.

Nhìn An Nam Tĩnh bóng lưng tiêu thất tại trong tầm mắt, Dương Diệp đứng tại chỗ trầm mặc, sau một lúc lâu, hắn xoay người nhìn về phía một bên Ân Huyên Nhi, sau đó mang Thập nhị cụ hoàng kim vệ sĩ trả lại cho Ân Huyên Nhi, Đạo: "Chúng ta phải về Nam Vực, ngươi theo chúng ta cùng nhau hồi Nam Vực, còn tiếp tục ở lại Trung Vực?"

"Ta tại Trung Vực còn có chút sự, tạm thời sẽ không hồi Nam Vực đi!" Ân Huyên Nhi Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Kia sau này còn gặp lại!" Nói xong, hắn mang theo Lục Kiếm Dao thân hình khẽ động, xuất hiện ở Hoàng Kim Thần Long trên lưng của.

Chỉ là nháy mắt, Hoàng Kim Thần Long liền tiêu thất ở tại chân trời.

Chờ Dương Diệp sau khi rời đi, Ân Huyên Nhi đi tới một cái địa phương không người, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở Ân Huyên Nhi phía sau, nếu như Dương Diệp tại nơi này, liền sẽ phát hiện, cái này đạo bóng đen chính là trước khi Ám Lâu lâu chủ!

"Đáng tiếc, vẫn không thể nào giết chết La Tuấn!" Ám Lâu lâu chủ đạo: "Nếu như La Tuấn đã chết, Trung Vực Đỉnh Hán Đế Quốc nhất định đại loạn, còn lại chư vực nhất định sẽ tiến quân Trung Vực, nuốt chững con vật khổng lồ này, Yêu Tộc cùng Ma Tộc khẳng định biết nhúng tay, khi đó, chúng ta thương quốc là có thể thừa loạn dựng lên, ai, không nghĩ tới, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc vì giết Dương Diệp cùng bảo hộ La Tuấn, dĩ nhiên xuất động một gã Bán Thánh cùng ba gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!"

"Là đáng tiếc!" Ân Huyên Nhi thần sắc băng lãnh, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, Càn Khôn Đồ khả năng đã tại Dương Diệp trên người."

"Kia công chúa vì sao không ra tay đem đoạt lại?" Ám Lâu lâu chủ đạo.

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua Ám Lâu lâu chủ, Đạo: "Ngươi nghĩ chúng ta hôm nay có thể đối kháng được một vị Bán Thánh sao? Tính là Dương Diệp không có Bán Thánh sư phụ, ta cũng không muốn tuỳ tiện đối địch với hắn. Còn có, La Tuấn lần này trở lại Đỉnh Hán Đế Quốc, nhất định sẽ trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế, hắn nắm giữ Đỉnh Hán Đế Quốc sau, nhất định sẽ ra tay với Bắc Vực, sau đó tại đối phó Nam Vực. Bắc Vực là chúng ta tỉ mỉ kinh doanh một khối căn cứ địa, không thể mất, ngươi khiến người ta thông tri Bắc Vực Nam Thiên Đế Quốc hoàng đế, khiến hắn đứng ra đi cùng Nam Vực Đại Tần Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc kết minh, đại gia liên hợp cùng nhau đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc!"

"Sợ rằng không ngăn cản được La Tuấn!" Ám Lâu lâu chủ trầm giọng nói.

Ân Huyên Nhi Đạo: "Ngăn cản được, chỉ cần Càn Khôn Đồ không có rơi vào La Tuấn chi thủ, hắn lại không thể có thể dễ dàng chinh phục Bắc Vực cùng Nam Vực!"

Ám Lâu lâu chủ gật đầu, sau đó nói: "Công chúa, quốc sư có khai báo, kia Dương Diệp là trời ghen tỵ người, mong rằng công chúa bớt tiếp xúc cho thỏa đáng!"

Ân Huyên Nhi trầm mặc một lát, sau đó nói: "Việc này ta tự có chủ trương, đi xuống đi!"

"Là!"

...

Hoàng Kim Thần Long trên lưng.

Dương Diệp vung tay phải lên, đạo bào lão nhân xuất hiện ở trước mặt hắn, đạo bào lão nhân quét bốn phía liếc mắt, sau đó thở dài một hơi, Đạo: "Bán Thánh, không nghĩ tới thế gian này còn có hai gã một lát cường giả! Tiểu tử, ta cho ngươi biết, ngươi nghìn vạn khác để cho bọn họ biết sự tồn tại của ta, không thì, bọn họ tuyệt đối sẽ giết ngươi đoạt bảo!"

"Bọn họ có thể chướng mắt ngươi đi!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Thí thoại!" Đạo bào lão nhân cả giận nói: "Ngươi có biết không một cái có hoàn chỉnh khí linh Tiên Thiên đạo khí ý vị như thế nào? Nếu như ta nhận thức bọn họ làm chủ, bọn họ thực lực của bản thân không chỉ có có thể tăng nhiều, vẫn có thể nhiều một gã Hoàng Giả Cảnh tay chân, đồng thời tên này tay chân còn có trang càn khôn vạn vật công hiệu, ngươi nghĩ bọn họ sẽ không tâm động sao? Đừng nói chính là Bán Thánh, chính là năm đó Lưu Vân Thánh Giả đều động lòng, không thì, ta cũng sẽ không bị tù nhiều năm như vậy!"

"Đây chẳng phải là nói, ta cho dù chiếm được ngươi, cũng không có thể dùng ngươi?" Dương Diệp Đạo.

Đạo bào lão nhân nói: "Ta tốt nhất còn là khác hiển lộ trước mặt người khác, bởi vì, hiện nay trên đời, Tiên Thiên đạo khí trong, sợ rằng chỉ ta là thuộc về đầy đủ nhất. Tuy rằng ta không thể hiển lộ trước mặt người khác, thế nhưng ta có thể biến thành Càn Khôn Đồ, cho ngươi nắm giữ Càn Khôn Đồ, cho ngươi trang đồ vật."

"Cũng tốt!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Không được vạn bất đắc dĩ thời điểm, ta cũng không muốn y theo dựa vào người khác!"

Đạo bào lão nhân gật đầu, sau đó do dự một chút, Đạo: "Hôm nay ta mới vừa thoát khốn, nghĩ chung quanh nhìn thế giới này, ta không phải là muốn chạy trốn, ngươi nếu có cần ta thời điểm, chỉ cần tâm niệm vừa động, lấy thực lực của ta, cho dù cách xa nhau hai vực, cũng có thể tại trăm hơi thở nội đến. Đương nhiên, nếu như ngươi không đồng ý coi như!"

Dương Diệp Đạo: "Không có gì không đồng ý, ngươi muốn đi xem thế giới này, vậy đi thôi!" Hắn tuyệt không sợ đối phương đào tẩu, bởi vì thân thể đối phương dặm cấm chế có thể là một gã Thánh Giả cảnh cường giả hạ, trừ phi có Thánh Giả cảnh cường giả giúp đỡ, không thì đối phương căn bản không khả năng thoát khỏi kia linh hồn cấm chế!

Đạo bào lão nhân nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó cười nói: "Không sai, ngươi so Lưu Vân Thánh Giả tên khốn kia đạt đến một trình độ nào đó nhiều!" Nói xong, thân hình lóe lên, trực tiếp tiêu thất ở tại không trung.

"Hắn chính là Càn Khôn Đồ?" Lúc này, một bên Lục Kiếm Dao đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Thương thế của ngươi thế như thế nào?"

Lục Kiếm Dao Đạo: "Không có gì đáng ngại, hoàn hảo có Sinh Mệnh Chi Thủy, không thì ta cho dù bất tử, chỉ sợ cũng phải trở thành một người phế nhân."

Dương Diệp Đạo: "Sau này khác ngu như vậy, biết không?"

"Ngươi cứu ta ta nhiều lần như vậy, nhìn ngươi gặp nguy hiểm, ta có thể nào ngồi yên không lý đến?" Lục Kiếm Dao cười nói: "Chỉ là thực lực ta thực sự quá kém, không chỉ có không có đến giúp ngươi, còn trở thành của ngươi trói buộc."

Dương Diệp Đạo: "Tốt lắm, chúng ta không nói những thứ này, rất nhanh chúng ta sẽ đến Nam Vực, nếu như ngươi nguyện ý, đi với ta Kiếm Tông ah, chỗ đó đều là tu kiếm, ngươi hẳn sẽ thích chỗ đó!"

"Thê tử ngươi là hôm nay Kiếm Tông tông chủ?" Lục Kiếm Dao đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Kiếm Tông phương hướng, Thanh Thi... Vũ Tịch... Còn có kia nhưng vẫn không xuất thế hài tử...

Lục Kiếm Dao nhìn một chút Dương Diệp, cắn môi một cái, không có nói chuyện.

Qua một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, tâm tư chìm vào trong cơ thể.

"Biết ngươi bây giờ có bao nhiêu yếu đi ah?" Tiểu cô nương lạnh lùng nhìn Dương Diệp, Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta biết đối với những Bán Thánh đó cùng Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả mà nói, ta rất yếu, thế nhưng lão đại, ngươi tự suy nghĩ một chút a, ta mới tu luyện bao lâu? Bọn họ tu luyện bao lâu?"

"Yếu chính là yếu, không nên nhiều như vậy mượn cớ?" Tiểu cô nương Đạo.

Dương Diệp: "..."

"Ngươi phải mau chóng đạt được Hoàng Giả Cảnh, đạt được Hoàng Giả Cảnh sau, lấy thực lực của ngươi cùng Kiếm vực, tính là Bán Thánh cường giả cũng đừng nghĩ tuỳ tiện giết ngươi!" Tiểu trên mặt cô gái lần đầu lộ ra thần tình nghiêm túc.

"Ngươi bây giờ mạnh bao nhiêu?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Tiểu cô nương trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Dù sao cũng trước khi mấy vị kia lão đầu ta đánh không lại, nếu như ta khôi phục thực lực, ta là có thể đánh thắng được."

Dương Diệp hiểu, cô bé này có thể đối phó thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nhưng đạt được Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả nàng liền không thể ra sức.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp Đạo: "Cái kia tiểu vòng xoáy đến tột cùng có ích lợi gì?"

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Kia kêu 'Hồng Mông Tháp' là ta cái thế giới kia một cái lỗ mũi trâu lão đạo bảo vật, nó tác dụng rất nhiều, có thể trấn áp ma đầu, cũng có thể trấn áp một cái thế giới. Là tối trọng yếu là, kia có thể sản xuất ra khói tím Hồng Mông, cải thiện một người thể chất. Trước khi ta đã nói với ngươi, ngươi mặc dù có thể đủ tại thời gian ngắn như vậy đạt đến cảnh giới bây giờ, cũng là bởi vì tư chất của ngươi cùng thể chất đã bị cải biến!"

"Ta bây giờ có thể nắm giữ hắn sao?" Dương Diệp Đạo.

Tiểu cô nương lắc đầu, Đạo: "Cũng không có thể, ngươi đạt được

Hoàng Giả Cảnh, có thể có thể thử một lần, thế nhưng sợ rằng rất khó, kia có thể không phải là các ngươi thế giới này cái gì Tiên Thiên đạo khí có thể so!"

Dương Diệp lại nói: "Ngươi cũng biết, hai chúng ta thực lực bây giờ đều quá yếu, hết lần này tới lần khác chúng ta bây giờ lại đang trên một cái thuyền. Cho nên, nếu như ngươi có biện pháp, cũng đừng cất, khiến ta trở nên mạnh mẻ ah, không thì, ngươi khả năng liền không thể quay về kia cái gì dải Ngân Hà."

Tiểu cô nương Đạo: "Dục tốc bất đạt, đối với ngươi không có chút nào thật là tốt chỗ, hiểu chưa?"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, hắn đương nhiên biết rõ, chỉ là cái loại này cảm giác vô lực, hắn thật sự là không muốn tại đã trải qua.

"Oanh!"

Đúng lúc này, tiểu vòng xoáy nội đột nhiên xuất hiện một cánh cửa.

Dương Diệp sửng sốt, tiểu cô nương kia cũng hơi biến sắc mặt, phức tạp nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Kia cho ngươi đi vào, xem ra, kia cũng biết, ngươi hôm nay quá yếu!"

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, Đạo: "Ý tứ nói đúng là, kia sẽ làm ta trực tiếp đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh, hơn nữa còn là không có chút nào tác dụng phụ cái loại này đề thăng?"

"Ngươi suy nghĩ nhiều quá!" Tiểu cô nương lạnh lùng nói: "Ngươi sau cùng thu hồi ngươi cái loại này tâm tư, trở nên mạnh mẻ, không có đường tắt, làm đến nơi đến chốn mới là trọng yếu nhất, không thì, tương lai sẽ cho ngươi hối hận chết!"

Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Chỉ biết!"

"Mau vào đi thôi, ta trái lại thật tò mò, kia tìm ngươi đến tột cùng là muốn!" Tiểu cô nương Đạo.

Dương Diệp gật đầu, cái này tiểu vòng xoáy tại trong cơ thể hắn ngây người lâu như vậy, lần đầu tiên chủ động liên hệ hắn, hắn cũng muốn biết đối phương tìm hắn làm cái gì!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 555: Có người? Có người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi vào cánh cửa kia, môn nội, một mảnh trắng xóa, thấy không rõ bất kỳ vật gì.

Làm như đã nhận ra cái gì, Dương Diệp nhéo nhéo mặt mình, lập tức Dương Diệp mắt lộ vẻ kinh hãi, bởi vì, hắn phát hiện hắn lúc này căn bản không phải do tự mình ý niệm huyễn hóa ra tới, tiến nhập cái chỗ này, là hắn chân chính bản thể!

Chuyện gì xảy ra? Mình tại sao có thể có thể đi vào trong cơ thể mình tiểu vòng xoáy?

Dương Diệp đầy đầu nghi vấn!

Đột nhiên, một tòa người trưởng thành to bằng cánh tay hắc sắc tiểu tháp xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Tiểu tháp tại Dương Diệp trong tầm mắt, chậm rãi thành lớn, rất nhanh, không được mấy hơi thở, một tòa mấy trăm trượng rộng, gần nghìn trượng dài tháp cao xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Một cổ cực kỳ kinh khủng hồng hoang khí tức đập vào mặt!

Tại cổ hơi thở này dưới, Dương Diệp Phàm hồ không có bất kỳ sức phản kháng, hướng phía trên mặt đất quỳ xuống, bất quá, coi như Dương Diệp hai chân muốn chạm được trên mặt đất lúc, cửu trọng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, không chỉ có kiếm ý, Kiếm vực cũng thi triển đi ra. Kiếm ý cùng Kiếm vực cùng nhau thi triển, làm cho Dương Diệp không có quỳ trên mặt đất.

Dương Diệp cảm giác phảng phất có một tòa vô hình núi lớn đặt ở trên người của hắn, kia cổ áp lực, làm cho hắn cả người xương cốt đều ở đây kẽo kẹt kẽo kẹt rung động, thậm chí hắn ngay cả hít thở cũng khó khăn. Hắn muốn đứng lên, thế nhưng hết thảy đều là phí công!

Áp lực càng ngày càng nặng, Dương Diệp tất cái cách mặt đất chỉ còn lại không tới 20 cm.

"A!"

Dương Diệp ngửa đầu gầm lên giận dữ, sử xuất toàn thân tất cả lực lượng đối kháng kia cổ uy áp. Hắn cả đời này, không có quỳ hôm khác, cũng không có quỵ qua địa, khiến hắn quỳ xuống? Cho dù là chết cũng không có khả năng!

Quỵ đại biểu cho cái gì? Đại biểu cho chịu thua, đại biểu cho thần phục, đại biểu cho buông tha...

Kiếm của hắn Đạo là cái gì? Là dũng cảm tiến tới, là ninh chiết chớ cong, là vĩnh viễn không buông tha.

Tất cả, hắn vô luận như thế nào cũng chắc là sẽ không quỳ xuống!

Kia cổ uy áp không có ở tăng cường, thế nhưng cũng không có yếu bớt, mà là duy trì tại hiện tại loại trạng thái này. Dương Diệp mấy lần muốn đứng lên, thế nhưng trên người như vạn cân trọng, đừng nói đứng lên, hắn chính là nghĩ nhúc nhích đều trắc trở.

Dương Diệp điên cuồng mà thúc giục kiếm ý chống cự lại kia cổ uy áp, bất quá hiệu quả rất nhỏ, cũng chỉ có thể duy trì hắn không tiếp tục đi xuống quỵ!

Vì để cho tự mình thanh tỉnh, Dương Diệp cắn đầu lưỡi, đau đớn kịch liệt làm cho đầu hắn vẫn duy trì thanh tỉnh trạng thái.

"Ca sát!"

Một tiếng vang nhỏ tại Dương Diệp trên người vang lên, tiếp theo, vô số đạo thanh thúy thanh vang như tiếng pháo tại Dương Diệp trên người không ngừng vang lên. Dương Diệp trong mắt nổi lên lướt một cái kinh sắc, bởi vì hắn cả người xương cốt đang ở thốn đứt từng khúc Liệt!

Cái này tháp đến tột cùng muốn làm cái gì?

Rất nhanh, Dương Diệp tê liệt ngã trên mặt đất, bởi vì hắn cả người xương cốt đã vỡ vụn thành cặn bả. Không chỉ có đầu khớp xương, trong cơ thể hắn toàn thân kinh mạch cũng bắt đầu xuất hiện vết rách.

"Triệt để chơi xong!"

Đây là Dương Diệp bây giờ nghĩ cách, hắn không biết cái này tháp rốt cuộc muốn giở trò quỷ gì, thế nhưng hắn rõ ràng, hắn lần này trở thành chân chính phế nhân, dù cho coi như là kia cái gì Sinh Mệnh Chi Thủy sợ rằng đều chữa trị không được! Là tối trọng yếu là hắn lúc này là thanh tỉnh, cả người xương cốt cùng kinh mạch bị làm cho thốn đứt từng khúc Liệt, nát bấy, cái loại này đau nhức, làm cho

Dương Diệp nghĩ kêu thảm thiết!

Thế nhưng hắn lúc này ngay cả há mồm khí lực chưa từng!

Sự tình còn xa xa chưa kết thúc.

Dương Diệp kinh hãi phát hiện, lúc này da tay của hắn dĩ nhiên dường như tại tróc da thông thường đang chậm rãi bóc ra!

Đau, thâm nhập cốt tủy đau a!

Loại này đau nhức so với lúc trước U Minh Quỷ hỏa bất ngờ thể lúc muốn kinh khủng hơn gấp mười lần a!

Dương Diệp mang cái này phá tháp tổ tông 18 thay đều thăm hỏi một lần, giết người bất quá đầu chỉa xuống đất, không mang theo như thế dằn vặt người a.

Rất nhanh, Dương Diệp trở thành một cái huyết nhân, bất quá còn không có tắt thở.

Lúc này, kia tòa cự tháp tầng thứ nhất môn chậm rãi mở ra, tiếp theo, một đạo tử sắc khí lưu tự trong đó bay ra. Tử sắc khí lưu đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó mang Dương Diệp bao vây ở tại trong đó, tiếp theo, Dương Diệp cảm giác được trong cơ thể mình tựa hồ chính đang phát sinh biến hóa gì, ngay từ đầu phát hiện không ra, thế nhưng rất nhanh, hắn cảm thấy!

Trong cơ thể hắn lại đang một lần nữa xương ống đầu!

Cái này tháp muốn cho mình trọng tố gân cốt?

Dương Diệp ánh mắt lộ ra mừng rỡ!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp trong cơ thể cốt cách từng điểm từng điểm dài đi ra, chỉ bất quá cái này một lần nữa mọc ra xương cốt của cũng không phải màu trắng, mà là màu tím, thâm tử sắc. Không chỉ có đầu khớp xương, chính là một lần nữa mọc ra kinh mạch cũng là thâm tử sắc, hơn nữa kia màu tím kinh mạch so Dương Diệp trong cơ thể thì ra là kinh mạch lớn rất nhiều!

Rất nhanh, Dương Diệp da cũng dần dần sinh trưởng đi ra, hoàn hảo, da là bình thường nhan sắc, mà không phải màu tím!

Dương Diệp đứng dậy, hoạt động hạ, cả người xương cốt đùng rung động. Nhìn một chút thân thể của chính mình, Dương Diệp đưa tay sờ sờ trong ngực, không có chút nào dị dạng. Trầm ngâm chỉ chốc lát, Dương Diệp hướng phía trước mặt một quyền đánh ra.

"Oanh!"

Dương Diệp nắm tay xung quanh, không khí trong nháy mắt bị nát bấy, không gian một trận vặn vẹo, tràn ngập ra một chút vết rách!

"Thật mạnh!" Dương Diệp nhìn một chút quả đấm mình, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn. Hắn chỉ là tùy ý một quyền là có thể đánh rách tả tơi không gian, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu một quyền này của hắn lực lượng đã đạt được một ít đạo khí uy lực.

Thân thủ nắm chặt, Trì Phong Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, nắm trong tay Trì Phong Kiếm, Dương Diệp không chút suy nghĩ liền hướng cánh tay của mình đâm tới!

"Đang!"

Một đạo thanh thúy âm hưởng ở trong sân vang lên!

Dương Diệp nhìn một chút cánh tay, chỗ đó, không có tổn thương chút nào, ngay cả ấn ký cũng không có!

Mình bây giờ thân thể đã cường đến rồi loại trình độ này? Dương Diệp có chút khó có thể tin. Hắn bây giờ thân thể, sợ rằng chút nào không thể so thi triển ra Nhân Hoàng Giáp sau yếu, thậm chí càng mạnh. Nói cách khác, thân thể của hắn, kỳ thực đã không kém một ít Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía kia tòa tháp, tại tầng thứ nhất cửa phía trên viết Tam đại tự: Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó đi vào trong môn. Mới vừa đi tới cửa lúc, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, bởi vì tại trên người của hắn Nhân Hoàng nhà, Nhân Hoàng ấn, đột nhiên từ trong cơ thể hắn bay ra. Hai kiện Tiên Thiên đạo khí kịch liệt rung động, tựa hồ không dám vào cửa.

Lúc này, một cái kim sắc tiểu Long tự Nhân Hoàng Giáp nội bay ra, kim sắc tiểu Long thân hình lóe lên, rơi xuống Dương Diệp trên vai, hai móng gắt gao cầm lấy Dương Diệp vai, sau đó hai mắt sợ hãi nhìn môn nội, kia long não không ngừng lắc lư đến, tựa hồ đang gọi Dương Diệp không nên đi vào.

Dương Diệp nhướng mày, linh vật có Linh, bản năng đối những thứ kia đối với nó môn vật có uy hiếp bài xích, nói cách khác, cửa này nội có vật gì vậy khiến này kim sắc tiểu Long bất lợi, cũng hoặc là đối phương có thể nghiêm trọng uy hiếp được này kim sắc tiểu Long?

"Ha hả, thế nào, đã đến cửa, còn không tiến đến?"

Đúng lúc này, môn nội truyền đến tới một đạo cười khẽ thanh.

Nghe vậy, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, cửa này nội lại có người?

Có người?

Lại có người?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 556: Tiểu vòng xoáy lai lịch

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, đi vào cánh cửa kia trong.

Trong môn, một gã mặc lam bạch sắc đạo bào, cầm trong tay một cây phất trần lão giả tóc trắng chính cười khanh khách nhìn hắn. Dương Diệp phát hiện, thân thể của lão giả là hư ảo.

Đây cũng là một cái cường giả một luồng linh hồn?

Dương Diệp tâm trung tràn đầy nghi hoặc.

Lão giả tóc trắng đánh giá Dương Diệp, sau đó cười nói: "Chuyện thế gian, quả nhiên là kỳ diệu rất, ta đây Hồng Mông Tháp dĩ nhiên nhận rồi một cái dị giới người, làm thật thú vị!"

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung cả kinh, Đạo: "Tiền bối là cái này tiểu tuyền, đói, là cái này Hồng Mông Tháp chủ nhân?"

"Đã từng là!" Lão giả tóc trắng cười nói: "Thế nhưng bây giờ không phải là, bởi vì kia đã nhận rồi ngươi, cho nên, hiện tại, ngươi mới là chủ nhân của nó. Bất quá đáng tiếc, hôm nay thực lực ngươi quá yếu, miễn cưỡng chỉ có thể mở ra tầng thứ nhất này. Bất quá cũng không quan hệ, hôm nay ngươi đã đạt được khói tím Hồng Mông trọng tố gân cốt cùng thân thể, nghĩ đến, tương lai không lâu sau ngươi là có thể mở ra tầng thứ ba, thu hoạch bên trong thần thông chi thuật, sau đó kéo dài qua Ngân hà, đi tới ta dải Ngân Hà!"

"Tầng thứ nhất? Tầng thứ ba?" Dương Diệp vẻ mặt kinh ngạc.

"Hồng Mông Tháp cộng chín tầng, một tầng một tầng, hôm nay ngươi mở ra tầng thứ nhất, nói cách khác, ngươi bây giờ là phương này thiên địa chủ nhân, tầng này thế giới cũng sẽ không so các ngươi cái này huyền giả đại lục tiểu. Nếu như ngươi có hứng thú, sau này có thể dẫn người tới mảnh thế giới này sinh sôi nảy nở sinh tồn." Lão giả tóc trắng cười giải thích.

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, cái này phiến bên trong tháp thế giới dĩ nhiên không thể so huyền giả đại lục tiểu? Mình là mảnh thế giới này chủ nhân? Mình không phải là đang nằm mơ chứ?

Nhìn khiếp sợ Dương Diệp, lão giả tóc trắng cười nói; "Các ngươi thế giới này tương đối những thế giới khác tương đối lạc hậu, đủ loại thần thông bất khả tư nghị tại các ngươi ở đây, các ngươi sẽ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, đây là rất bình thường. Bất quá, ngươi rất nhanh thì có thể thích ứng, bởi vì có Hồng Mông Tháp ngươi, tương lai sẽ thấy được càng nhiều theo ý của huynh là 'Không thể tưởng tượng nổi' chuyện tình!"

Một lát, Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Đạo: "Tiền bối, ngươi nói cái này tháp một tầng một tầng, nói cách khác, cái này bên trong tháp cùng sở hữu cửu trọng thiên?"

Lão giả tóc trắng gật đầu, Đạo: "Một tầng một tầng, một tầng cũng so một tầng linh khí đầy đủ, nói như thế, nếu như tại một tầng nội tu luyện tới các ngươi nơi này Thánh Giả cảnh cần một ngàn năm, thế nhưng tại đệ nhị trọng Thiên nội, khả năng chỉ cần 900 năm, tại đệ cửu trọng nội, nếu như tư chất tốt một chút, sợ rằng 100 nhiều năm không cần!"

Dương Diệp lần thứ hai ngược hít một hơi khí lạnh, cái này Hồng Mông Tháp quá kinh khủng a, cùng cái này tháp so, kia người nào Hoàng Kiếm, cái gì Tiên Thiên đạo khí, hoàn toàn đều là đống cặn bả trung đống cặn bả a!

Dương Diệp Đạo: "Tiền bối, vãn bối không rõ, ngươi cùng cái này tháp đều không phải là ta người của thế giới này cùng vật, vì sao các ngươi sẽ xuất hiện ở đây? Hơn nữa cái này tiểu tháp tại sao phải tuyển chọn ta?"

Lão giả tóc trắng Đạo: "Bởi vì một hồi ngoài ý muốn, năm đó tiểu nha đầu kia tới trộm ta đan dược, vừa vặn phát hiện cái này tháp, nàng liền mượn gió bẻ măng mang đi. Đương nhiên, chủ yếu cũng là bởi vì cái này tháp cũng nghĩ ra được, cho nên hai người bọn họ ăn nhịp với nhau. Chỉ là tại xuyên qua giờ quốc tế, hai cái tiểu tử kia không có khống chế tốt lực lượng, sau cùng một nhập một cái siêu cấp trong hắc động, tại tiếp theo, đến nơi này."

Nguyên lai cái kia tiểu cô nương mới là đầu sỏ gây nên a! Dương Diệp có chút buồn cười.

Lão giả tóc trắng lại nói: "Về phần chúng nó vì sao chọn ngươi, ha hả, ta chỉ có thể nói là thiên ý, bởi vì ngươi trên người có Viêm Hoàng huyết mạch, ta cũng thật tò mò, tại đây vô số vũ trụ ở ngoài, tại sao có thể có Viêm Hoàng huyết mạch người. Đáng tiếc, ta hôm nay chỉ là một luồng ý niệm phóng đến cái này, không cách nào tiến nhập lịch sử trường hà đi thăm dò dò xét."

"Ta có Viêm Hoàng huyết mạch?" Dương Diệp càng nghe càng không hiểu.

Lão giả tóc trắng cười nói: "Biết ngươi tại sao phải bị ngươi thế giới này thiên địa bài xích sao? Bởi vì ngươi bản thân khả năng cũng không phải người của thế giới này, trước đây ngươi quá yếu ớt, Thiên Địa Vô Pháp phát hiện, hôm nay, thực lực ngươi đạt tới trình độ nhất định, thiên địa này đã nhận ra, cho nên, hắn tự nhiên không có khả năng tha cho ngươi, bởi vì ngươi đối cái này phiến thiên địa mà nói, chính là một cái kẻ xâm lược, một cái ngoại lai giả!"

Thì ra là thế!

Dương Diệp có chút hiểu, nguyên bản hắn cho rằng thiên địa này là bởi vì La Tuấn quan hệ mới không tha cho tự mình, không nghĩ tới nguyên lai là tự mình khả năng không phải là thế giới này của người, cho nên kia mới ra tay đối phó tự mình. Chỉ là, tự mình thật không phải là thế giới này của người, mà là cùng tiểu cô nương còn có trước mắt lão giả này đồng nhất cái thế giới?

Kia mẫu thân mình còn có muội muội đây?

Dương Diệp có chút mờ mịt!

Lúc này, lão giả tóc trắng lại nói: "Hồng Mông Tháp nội, mỗi một tầng đều có ta lúc đầu gửi một vài thứ, tầng thứ nhất là ta gửi chính tông nhất khói tím Hồng Mông, kia khói tím Hồng Mông cũng không phải là ngươi hôm nay trong cơ thể cái loại này Tử khí có thể so sánh, kia là ta tìm ngàn năm lấy ra cùng luyện hóa mới hình thành, vốn là chuẩn bị cầm tới luyện đan, thế nhưng không nghĩ tới đều tiện nghi ngươi. Hôm nay của ngươi thân thể đã đạt được bất tử bất diệt cảnh giới, cho dù ngươi hồn phách bị diệt, thế nhưng thân thể vẫn như cũ có thể trường tồn thế gian!"

Dương Diệp sờ sờ mũi, có chút ngượng ngùng, người ta tìm 1000 năm thế gian làm ra, đã bị tự mình nuốt, điều này thật sự là có chút ngượng ngùng a. Nhưng mà, lúc này trong lòng hắn cũng đã vui vẻ nở hoa rồi.

Lão giả tóc trắng tiếp tục nói: "Tầng thứ hai nội, ta gửi chính là một ít đan dược cùng tiên khí, vài thứ kia đối với ngươi có trợ giúp rất lớn, thế nhưng lấy ngươi lúc này thực lực, căn bản không cách nào mở ra tầng thứ hai, trừ phi ngươi đạt được các ngươi thế giới này cái kia cái gì Hoàng Giả Cảnh, khi đó có lẽ có khả năng; Tầng thứ ba nội, là một ít ta đạo gia thần thông tiên thuật, bất quá, ngươi sợ rằng trong khoảng thời gian ngắn không cách nào thu được."

"Kia lần thứ tư, tầng thứ năm... Tầng thứ chín đây?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Lão giả tóc trắng cười nói: "Lòng tham tiểu tử kia, khác tốt cao vụ viễn, ngày sau ngươi năng lực đạt tới, ngươi dĩ nhiên là biết đồ vật bên trong. Hiện tại, tốt nhớ kỹ ta kế tiếp muốn nói. Đệ nhất: Ngươi phải nhanh một chút trở nên mạnh mẽ, mở ra tầng thứ hai, thu được bên trong đan dược cùng tiên khí, bởi vì các ngươi thế giới này đã gần như hủy diệt sát biên giới, ngươi phải có thực lực cường đại mới đủ lấy tự bảo vệ mình; Đệ nhị, hảo hảo bảo hộ Thất nha đầu, chờ ngươi mở ra tầng thứ ba, học được bên trong thần thông tiên thuật sau, đem nàng bình an mang về nhà, phải nói ngươi cùng nàng cùng nhau về nhà!"

"Lấy tiền bối thực lực, lẽ nào không cách nào mang đi nàng sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Lão giả tóc trắng lắc đầu, Đạo: "Hiện tại đứng ở trước mặt ngươi, bất quá là ta một luồng ý niệm, vì tìm nha đầu kia, vô số vũ trụ thế giới đều có ý niệm của ta. Ta đây sợi ý niệm nếu là có thể bình an trở lại thế giới của ta, ta đây tự nhiên có thể kéo dài qua Ngân hà, đến đi nàng. Thế nhưng nếu như không thể bình an trở lại thế giới của ta đây? Xuyên qua mênh mông Ngân hà, không chỉ có cần phải hao phí thời gian rất dài, còn tràn đầy vô số nguy hiểm. Cho nên, ta chỉ có thể đem nha đầu kia giao cho ngươi, hiểu chưa?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Vãn bối được tiền bối nhiều như vậy thật là tốt chỗ, giúp tiền bối làm một chút việc, tự nhiên là phải. Tiền bối yên tâm, vãn bối sẽ cố gắng trở nên mạnh mẻ, tranh thủ sớm một chút mở ra tầng thứ ba, sau đó mang nàng mang về."

Lão giả tóc trắng gật đầu cười, Đạo: "Ta chỉ là một luồng ý niệm, trên người không cách nào mang theo vật phẩm, không cách nào biếu tặng ngươi cái gì bảo vật, bất quá, cái khác phương diện vẫn có thể đủ đến giúp ngươi một chút. Ta xem ngươi là sử kiếm, đồng thời kiếm đạo thiên phú còn cực kỳ không sai, đã như vậy, ta đây ngay giúp ngươi ở đây kiếm đạo bên trên đề thăng một tầng!"

Dứt lời, lão giả tóc trắng trên người tản mát ra một cổ kinh khủng uy áp lồng hướng về phía Dương Diệp, cổ uy áp này cùng trước khi kia cổ uy áp không sai biệt lắm cường, nhưng là bởi vì Dương Diệp lúc này thân thể đã xa không phải là trước khi có thể so với, cho nên, hắn chĩa vào cổ uy áp này, chỉ là còn chưa phải dễ chịu.

"Thi triển ra kiếm của ngươi ý!" Lão giả tóc trắng Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp vội vã thi triển ra kiếm ý chống cự lại cổ uy áp này, nhưng mà, kiếm ý cũng không có khiến trên người của hắn uy áp giảm bớt, tương phản, hắn cảm giác trên người uy áp càng ngày càng kinh khủng.

Dần dần, mồ hôi lạnh không ngừng tự Dương Diệp trên trán nổi lên, lại qua hơn mười hơi thở, Dương Diệp toàn thân đều bị mồ hôi lạnh xâm thấu.

Dương Diệp phát hiện, kiếm ý của hắn tựa hồ đang ở biến hóa, đúng vậy, tại cổ uy áp này dưới, hắn rõ ràng cảm thấy kiếm ý của mình đang không ngừng biến hóa. Sự phát hiện này khiến Dương Diệp vui vẻ, hắn biết, trước mắt lão giả này có thể sẽ khiến kiếm ý của hắn tại đi lên đề thăng nhất trọng, khiến hắn đạt được kiếm ý đại viên mãn!

Nghĩ vậy, Dương Diệp điên cuồng thi triển ra kiếm ý đối kháng kia cổ uy áp.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp trên người uy áp biến mất.

"Oanh!"

Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra vô số đạo ngón tay lớn nhỏ mảnh Kiếm, cái này Kiếm do như thực chất, nhưng là lại như hư ảo, hư hư thật thật, khiến người ta không phân rõ.

Mảnh Kiếm càng ngày càng nhiều, đến sau cùng, lấy Dương Diệp làm trung tâm, phương viên trong phạm vi mấy trăm trượng đều là thật nhỏ Kiếm, đồng thời thật nhỏ Kiếm còn càng ngày càng nhiều!

"Kiếm ý đại viên mãn, vạn vật đều có thể là Kiếm!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, cái này thật nhỏ Kiếm, mỗi một chuôi uy lực đều tuyệt đối không kém thiên cấp Huyền bảo, lúc này, hắn một cách tự tin, chỉ cần sử dụng kiếm ý có thể chém giết Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, tựu như cùng lúc đầu An Nam Tĩnh nhiều loại ý niệm hợp nhất sau một câu 'Lăn' liền đánh bay kia Vân lão thông thường!

Dương Diệp đối về lão giả tóc trắng cung kính thi lễ, Đạo: "Đa tạ tiền bối!"

Lão giả tóc trắng cười cười, sau đó nói: "Hy vọng môn có thể sớm một chút gặp mặt, sau này còn gặp lại!" Nói xong, lão giả tóc trắng trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lão giả tóc trắng sau, Dương Diệp đứng tại chỗ trầm mặc một lát, hôm nay phát sinh hết thảy, liền như giống như nằm mơ a. Viêm Hoàng huyết mạch? Kiếm ý đại viên mãn, một tầng một tầng...

Một lúc lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, không ở đi muốn những thứ này, tâm niệm vừa động, thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp.

"Dương Diệp, ngươi rốt cục xuất hiện!"

Làm Dương Diệp xuất hiện ở Hoàng Kim Thần Long trên lưng lúc, thấy là Lục Kiếm Dao kia mang theo lo lắng dung nhan.

Dương Diệp vừa muốn nói gì, Lục Kiếm Dao cũng vội vàng nói: "Chớ giải thích, hiện tại không thời gian, mau, chúng ta mau trở lại Nam Vực, cha ta phát tới truyền âm phù, Nguyên Môn, Quỷ tông, Bách Hoa Cung, còn có Hạo Nguyệt tông liên hợp cùng nhau, đột nhiên đối Kiếm Tông phát động đánh bất ngờ, lúc này Kiếm Tông sợ rằng đã mau không chịu nổi!"

Nghe vậy, lướt một cái dữ tợn trong nháy mắt hiện lên Dương Diệp trên gương mặt!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 557: Nam Vực kinh biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Vực.

Lúc này Kiếm Tông đã bị Nguyên Môn, Quỷ Tông, Bách Hoa Cung, Hạo Nguyệt tông tứ đại tông môn đệ tử bao quanh vây quanh, nếu như không phải là Đại Tần Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc tương trợ, lúc này Kiếm Tông sợ rằng sớm đã thành bị công phá.

Trong hư không, Nguyên Thiên hai tay chắp sau lưng, đối diện với hắn là Bách Hoa Cung ba vị trưởng lão, còn có Quỷ Tông tông chủ, Hạo Nguyệt tông tông chủ.

Nguyên Thiên Đạo: "Ngàn trưởng lão, ngươi xác định kia Dương Diệp hẳn phải chết?"

Thiên Hoa Cốt thần sắc âm trầm, Đạo: "Hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Nhân Chủ đã triệu tập hơn hai mươi vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả đối phó hắn, không chỉ có như vậy, Đỉnh Hán Đế Quốc còn xuất động chí ít hai vị trở lên Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm chí cường giả, dù cho Hiểu Thiên Cơ cùng Yêu Hoàng tới đông đủ, cũng đừng nghĩ tại ôm lấy kia tiểu hỗn đản mệnh!"

"Kiệt kiệt..."

Một bên, Quỷ Vương âm thanh cười, Đạo: "Cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thật là số lượng thật to a, hai vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, xem ra, cái này Dương Diệp đã khiến Đỉnh Hán Đế Quốc cảm nhận được uy hiếp a, không thì, Đỉnh Hán Đế Quốc là không có khả năng xuất động hai vị chí cường giả, đồng thời đắc tội Yêu Hoàng!"

"Đỉnh Hán Đế Quốc không muốn để cho thế gian xuất hiện ở hiện một vị Kiếm Tông tổ sư!" Nói chuyện là Hạo Nguyệt tông tông chủ, danh cuồng tháng, hắn cũng không phải nghĩ đến đúc kết cái này Dương Diệp cùng Đỉnh Hán Đế Quốc trong lúc đó chuyện, thế nhưng không có biện pháp, tại Đỉnh Hán Đế Quốc con vật khổng lồ này trước mặt, hắn không có tuyển chọn, Hạo Nguyệt tông cũng không có tuyển chọn, bởi vì Hạo Nguyệt tông quá yếu!

Nguyên Thiên khẽ gật đầu, Đạo: "Dương Diệp vừa chết, Nhân Chủ liền có thể có được Càn Khôn Đồ, đạt được Càn Khôn Đồ sau, Nhân Chủ đại quân trong khoảnh khắc là có thể đi tới Nam Vực, khi đó, Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc căn bản không đáng để lo; Cho dù Dương Diệp bất tử, chỉ cần chúng ta bắt Kiếm Tông, bắt Dương Diệp nữ nhân còn có muội muội của hắn, đến lúc đó, hắn không chết cũng phải chết!"

"Nữ nhân của hắn giao cho ta!" Bách Hoa Cung Thiên Hoa Cốt sắc mặt có chút dữ tợn, Đạo: "Hắn lúc đầu hủy ta Bách Hoa Cung bách hoa mộ, ta muốn nữ nhân của hắn nhận hết vô tận dằn vặt, ha hả... Chư vị, biết không? Lúc này ta là không muốn Dương Diệp chết, bởi vì ta muốn cho hắn nhìn tận mắt nữ nhân của hắn ở trước mặt hắn chịu nhục chí tử, mà hắn lại không thể làm gì hình dạng."

Nguyên Thiên mấy người nhìn thoáng qua Thiên Hoa Cốt, trong lòng hơi rét, cái này Bách Hoa Cung thật là hận không thể ăn Dương Diệp thịt, uống Dương Diệp huyết a!

Đúng lúc này, Nguyên Thiên đột nhiên nhìn về xa xa, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Cái này Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng thật là âm hồn không tiêu tan a!"

Không gian một trận ba động, tiếp theo, Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng xuất hiện ở Nguyên Thiên đám người trước mặt.

Thấy Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng, Thiên Hoa Cốt trong mắt có vẻ oán độc, đoạn này thế gian, nếu như không phải là cái này Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng từ đó làm khó dễ, cái này Kiếm Tông chí ít bị diệt mười lần!

"Thủy Hoàng, Thú Hoàng, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ, chờ Càn Khôn Đồ rơi vào Nhân Chủ trong tay, đến lúc đó, trong khoảnh khắc, các ngươi Đại Tần Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc đã đem khói tro bụi diệt. Hiện tại, các ngươi chỉ còn lại có một cơ hội cuối cùng, đầu hàng Nhân Chủ, khiến Nam Vực mau chóng thống nhất, khiến người ta chủ thu được Nam Vực Tín Ngưỡng Chi Lực, kể từ đó, có thể có thể bảo toàn các ngươi huyết thống, không thì, hừ!" Thiên Hoa Cốt trầm giọng nói.

Thủy Hoàng nhìn lướt qua Nguyên Thiên đám người, sau đó nói: "Bổn hoàng nhất hối hận sự chính là lúc đầu diệt thương quốc chi sau, không có Phá Phủ Trầm Chu tiêu diệt các ngươi những tông môn này!"

"Đừng nói mạnh miệng!" Nguyên Thiên thản nhiên cười, Đạo: "Thủy Hoàng, tuy rằng ngươi Đại Tần Đế Quốc chỉnh thể thực lực tại chúng ta bên trên, nhưng là mấy người chúng ta tông môn nếu là hợp lực, có thể không thể diệt ngươi Đại Tần Đế Quốc, thế nhưng muốn làm tàn ngươi Đại Tần Đế Quốc vẫn là có thể. Mà khi đó lại có cái Huyền Thú Đế Quốc ở một bên nhìn chằm chằm, cho nên, không phải là ngươi bất diệt chúng ta, mà là ngươi không dám!"

Thủy Hoàng Đạo: "Nguyên Thiên, ngươi dầu gì cũng là một tông đứng đầu, ta rất không rõ, ngươi vì sao cứ như vậy nguyện ý đi làm kia La Tuấn chính là tay sai đây?"

Nguyên Thiên cười nói: "Ta đầu nhập vào Nhân Hoàng, chính là thuận theo thiên địa, nào là chó săn nói đến? Còn nữa, đến lúc đó Nhân Chủ xưng bá Nam Vực sau, ta tông môn không những được tại Nam Vực có thể tiếp tục truyền thừa tiếp, còn có thể tại Trung Vực cùng với cái khác chư vực khai tông lập phái, khi đó, ta đúng là Nguyên Môn từ trước tới nay thành tựu cao nhất một vị tông chủ!"

"Hắc hắc, Nguyên Thiên nói không sai!" Lúc này, Quỷ Vương Đạo: "Thủy Hoàng, bọn ngươi không thuận theo thiên địa, không phải là phải nghịch thiên mà đi, kết quả cuối cùng sợ rằng sẽ rất thê thảm a, ha ha..."

Lúc này, Thiên Hoa Cốt đột nhiên nói: "Không râu nhiều lời, mọi người nói bất đồng, bất tương là mưu. Chúng ta trước diệt Kiếm Tông đang nói!"

"Ngươi nói diệt cũng có thể diệt sao?" Thú Hoàng khinh thường nói.

Thiên Hoa Cốt cười lạnh nói: "Thú Hoàng, chúng ta song phương Hoàng Giả Cảnh cường giả số lượng không sai biệt lắm, thế nhưng Tôn Giả Cảnh cường giả số lượng, ta tứ đại tông môn liên hợp lại số lượng lại là vượt qua các ngươi, trừ phi các ngươi Đại Tần Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc vì Kiếm Tông nguyện ý tinh nhuệ ra hết, không thì, cái này Kiếm Tông hôm nay diệt định rồi!"

"Bọn họ không sẽ vì Kiếm Tông xuất động tự mình toàn bộ tinh nhuệ!" Lúc này, Quỷ Vương cười hắc hắc, Đạo: "Nếu như Dương Diệp còn sống, đồng thời chiếm được Càn Khôn Đồ nói, ta tin tưởng, hai người bọn họ vị nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào đảm bảo cái này Kiếm Tông, thế nhưng đáng tiếc, Dương Diệp đã bỏ mình, tại ra tay trợ giúp Kiếm Tông, không có chút nào lợi ích, cho nên, bọn họ sẽ không hao binh tổn tướng tới bảo hộ Kiếm Tông!"

Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng hai người trầm mặc.

Nguyên Thiên đám người cười nhạt không ngớt!

Một lát, Thú Hoàng vung tay lên một cái, một quả lệnh bài một nhập trước mặt hắn bên trong không gian, Đạo: "Thập Vạn Đại Sơn trong, phàm là đạt được tôn cấp Huyền thú lập tức đến đây Kiếm Tông, không đến người, giết!"

Nguyên Thiên đám người sắc mặt biến đổi! Bọn họ không nghĩ tới thú hoàng này dĩ nhiên thực sự như vậy quả quyết, đến lúc này còn dám giữ gìn Kiếm Tông!

Thủy Hoàng thật sâu nhìn thoáng qua Thú Hoàng, sau đó vung tay phải lên, một đạo thánh chỉ hướng phía Đại Tần Đế Quốc phương hướng bay đi, cùng lúc đó, thanh âm của hắn xuất hiện ở toàn bộ Đại Tần Đế Quốc cảnh nội, Đạo: "Phàm là đạt được Tôn Giả Cảnh trở lên Đại Tần Đế Quốc tướng lĩnh, thả tay xuống trung hết thảy, lập tức đến đây Kiếm Tông, nếu không phải tới, giết cửu tộc!"

"Hảo hảo!" Thiên Hoa Cốt khí sắc mặt tái xanh, Đạo: "Thủy Hoàng, Thú Hoàng, ngươi đã môn muốn khiến người của chính mình chịu chết, chúng ta đây sẽ thanh toàn các ngươi."

Dứt lời, Tư Đồ Hải xuất hiện ở giữa sân, theo Tư Đồ Hải cùng xuất hiện, còn có một vạn Linh Giả Cảnh cường giả.

"Phệ Hồn quân đoàn!"

Thấy cái này 1 vạn Linh Giả Cảnh cường giả, Thủy Hoàng sắc mặt hai người khẽ biến, nếu như là 1 vạn phổ thông Linh Giả Cảnh cường giả, bọn họ đương nhiên sẽ không kiêng kỵ, thế nhưng đây cũng không phải là phổ thông Linh Giả Cảnh, những thứ này đều là Đỉnh Hán Đế Quốc tỉ mỉ bồi dưỡng, tuy rằng chỉ 1 vạn, thế nhưng kia phát huy được uy lực, tuyệt đối đỉnh được với mấy trăm Tôn Giả Cảnh cường giả!

Tư Đồ Hải không có chút nào nói nhảm, Đạo: "Giết!"

1 vạn Linh Giả Cảnh huyền giả phía sau Huyền khí cánh chim một phiến, hướng phía phía dưới Kiếm Tông bay xuống.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 558: Bức vua thoái vị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông.

Tại 4 tông cường công hạ, Kiếm Tông hầu như không có chống lại chi lực, ngoại trừ ngọn núi cao nhất ở ngoài, còn lại các đại chủ ngọn núi đều là đã thất thủ.

Lúc này Kiếm Tông, đã chân chính nguyên khí đại thương, cho dù có thể tránh thoát nguy cơ lần này, không có cái trên trăm năm, căn bản không khả năng khôi phục nguyên khí.

Tô Thanh Thi mang theo Kiếm Tông mọi người đứng ở thái thanh điện cửa, tại nàng tả hữu bên cạnh, là hiểu Vũ Tịch cùng Dương dao, còn có Lâm Uyển Nhi. Tại mấy người phía sau, là Kiếm Tông đệ tử, chỉ có mấy ngàn người, mà lại phần lớn đều mang thương thế.

"Hộ tông đại trận, rất nhanh thì chi trì không nổi, tông chủ, muốn, nếu không, chúng ta đầu hàng đi?" Lúc này, một gã Kiếm Tông trưởng lão đột nhiên nói.

Nghe thế danh trưởng lão mà nói, rất nhiều Kiếm Tông đệ tử nhất thời trợn mắt nhìn nhau, thế nhưng càng nhiều hơn cũng bảo trì trầm mặc.

Tô Thanh Thi xoay người nhìn người trưởng lão kia, người trưởng lão kia không dám cùng Tô Thanh Thi đối diện, hơi cúi đầu. Tô Thanh Thi nhìn lướt qua còn lại Kiếm Tông đệ tử, một lát, nàng nói: "Tuy rằng các ngươi đều là Kiếm Tông đệ tử, nhưng là các ngươi có các ngươi lựa chọn quyền lợi, nghĩ rời đi, cứ việc rời đi, ta không ngăn trở các ngươi, chỉ là, nếu như Kiếm Tông hôm nay bất diệt nói, từ nay về sau, các ngươi không ở là Kiếm Tông đệ tử, cũng không được thi triển tại Kiếm Tông làm tập được kiếm kỹ cùng công pháp, bằng không, chân trời góc biển, định giết phần!"

Giữa sân trầm mặc một lát.

Sau một hồi, nói chuyện lúc trước tên kia Kiếm Tông trưởng lão đứng dậy, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Thanh Thi, ngươi là ta nhìn lớn lên, ta không muốn gặp ngươi mắc thêm lỗi lầm nữa, cũng không có thể cho ngươi thanh kiếm tông mang hướng diệt vong. Thành thật mà nói, Nguyên Môn đã có người cùng ta tiếp xúc qua, chỉ cần ta Kiếm Tông đầu hàng, bọn họ cũng sẽ không diệt ta Kiếm Tông, cho nên, Thanh Thi, giao ra Kiếm Tông tông chủ vị ah!"

"Hàn Du, ngươi dĩ nhiên thông đồng với địch!" Một gã Kiếm Tông trưởng lão phẫn nộ quát.

Một số ít Kiếm Tông đệ tử cũng là giận không thể bóc.

"Ngọc Hành trưởng lão, Thanh Ngọc trưởng lão, Thiết Kiếm trưởng lão, ta Kiếm Tông tam đại mạnh nhất Tôn Giả Cảnh cường giả đã vừa chết hai thương, kỳ Dư tôn giả cảnh huyền giả không được 50, mà kia Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung chờ tập hợp Tôn Giả Cảnh huyền giả có chí ít mấy trăm, Thanh Hà, ngươi nói một chút, chúng ta làm sao ngăn chặn bọn họ?" Hàn Du Đạo.

"Ngươi thật cho rằng Nguyên Môn cùng Bách Hoa Cung sẽ bỏ qua chúng ta sao?" Thanh Hà cả giận nói: "Tính là Nguyên Môn đáp ứng buông tha chúng ta, thế nhưng Quỷ Tông cùng Bách Hoa Cung đây? Hai cái này tông môn cùng chúng ta Kiếm Tông là tử địch, ngươi nghĩ bọn họ sẽ bỏ qua chúng ta sao?"

"Bọn họ chỉ cần cùng Dương Diệp có liên quan người mệnh!" Hàn Du nhạt thanh Đạo.

"Làm càn!"

Thanh Hà rút ra trường kiếm, nhắm thẳng vào Hàn Dũ, Đạo: "Hàn Dũ, ngươi là muốn đem tông chủ giao ra phải không? Ngươi sẽ không sợ lão tông chủ cho ngươi hồn phi phách tán sao?"

"Hắn không về được!" Hàn Dũ thấp giọng nói.

Thanh Hà giận không thể bóc, đang muốn động thủ, lúc này, Tô Thanh Thi vuốt ve hạ tự mình kia đã thật cao hở ra cái bụng, sau đó nhìn lướt qua còn lại Kiếm Tông đệ tử, Đạo: "Có bao nhiêu người là theo hàn trường long một dạng nghĩ cách?"

Trầm mặc một hồi, một ít Kiếm Tông đệ tử đứng ở Hàn Dũ bên cạnh, dần dần, càng ngày càng nhiều Kiếm Tông đệ tử đứng ở Hàn Dũ bên kia, không được một hồi, Tô Thanh Thi bên này người còn lại không được 1 nghìn. Trong đó, 50 danh Tôn Giả Cảnh cường giả, có ba mươi lăm danh Tôn Giả Cảnh cường giả đứng ở Hàn Dũ phía sau.

"Các ngươi căn bản không phải còn muốn chạy, mà là nghĩ bức vua thoái vị, đúng không?" Tô Thanh Thi nhạt thanh Đạo.

[truyen c ua tui đốt

Net] "Thỉnh tông chủ thoái vị!" Hàn Dũ đối về Tô Thanh Thi hơi thi lễ, sự tình khác không dám làm tuyệt, còn là nghĩ cho mình lưu một tia dư địa, không thì, hắn đã sớm vũ lực khiến Tô Thanh Thi thoái vị.

"Thỉnh tông chủ thoái vị!"

Hàn Dũ sau lưng chúng Kiếm Tông đệ tử đối về Tô Thanh Thi hơi thi lễ, đồng nói.

"Tẩu tử!" | Tiểu Dao mặt lộ vẻ sợ hãi, chăm chú lôi kéo Tô Thanh Thi tay của, Đạo: "Ngươi đừng lo lắng, ca, ca sẽ trở lại, chờ hắn trở về, hắn nhất định sẽ đánh chết cái này khi dễ của ngươi bại hoại!"

Tô Thanh Thi mỉm cười, nhu liễu nhu Tiểu Dao đầu nhỏ.

Nghe được Tiểu Dao nói, Hàn Dũ sau lưng những Kiếm Tông đó đệ tử biến sắc, đối với Dương Diệp, bọn họ tự nhiên là không xa lạ gì. Mặc dù đối phương chỉ là Linh Giả Cảnh, thế nhưng ở đây, cho dù là Hàn Dũ cũng không dám nói một cách tự tin có thể chiến thắng Dương Diệp! Là tối trọng yếu là Dương Diệp phía sau thế nhưng có Hoàng Giả Cảnh cường giả làm chỗ dựa vững chắc a!

Nhóm người mình bức tử thê tử của hắn cùng muội muội, hắn sẽ bỏ qua nhóm người mình sao?

Nghĩ vậy, rất nhiều Kiếm Tông đệ tử đã lộ ra vẻ do dự.

Nhìn thấy một màn này, Hàn Dũ hơi biến sắc mặt, vội vàng nói: "Dương Diệp đã không về được."

"Ngươi nói xằng!" Tiểu Dao giận trừng Hàn Dũ.

Hàn Dũ cười lạnh một tiếng, Đạo: "Nhân Chủ đã triệu tập Đỉnh Hán Đế Quốc 20 vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả trước đi đối phó hắn, 20 vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, tính là Dương Diệp là tổ sư gia cúi người, hắn cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Đám người chủ nắm giữ Càn Khôn Đồ, Nhân Chủ đại quân trong khoảnh khắc chỉ biết đi tới Nam Vực, đến lúc đó, đừng nói ta nho nhỏ một cái Kiếm Tông, tính là Đại Tần Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc đều muốn bị diệt. Cho nên, giờ này khắc này, ta Kiếm Tông nếu là muốn sống, nhất định phải đầu hàng Nhân Chủ!"

Nghe được Hàn Dũ nói, sau lưng hắn chúng Kiếm Tông đệ tử như Thích phụ trọng hô một cái khí.

Tô Thanh Thi cùng hiểu Vũ Tịch hơi biến sắc mặt, hai trong mắt người hàn mang chợt lóe lên.

"Oanh!"

Đúng lúc này, hộ tông đại trận bên ngoài truyền đến một đạo kinh thiên nổ thanh, toàn bộ Kiếm Tông Chủ Phong kịch liệt run lên. Mọi người nhìn lại, chỉ thấy 1 vạn Linh Giả Cảnh huyền giả chính đang điên cuồng công kích tới hộ tông đại trận, kia nguyên vốn đã tràn ngập nguy cơ hộ tông đại trận tại đây vạn người Linh Giả Cảnh huyền giả oanh kích hạ, đã tràn ngập ra vô số vết nứt.

"Đó là Phệ Hồn quân đoàn, là Phệ Hồn quân đoàn!" Lúc này, Hàn Dũ mắt lộ vẻ kích động, sau đó quay đầu nhìn về phía Tô Thanh Thi, trong mắt có lướt một cái hung quang, Đạo: "Tông chủ, xin hãy thoái vị, không thì đừng trách lão phu không nói tình cảm!" Nếu như lúc này khiến Tô Thanh Thi đầu hàng, sau đó đang đánh mở hộ tông đại trận, hắn nhất định sẽ đạt được Nguyên Môn thưởng thức, thế nhưng nếu để cho đối phương cường công tiến đến, vậy hắn liền không có công lao gì. Cho nên, hắn đã không kiên nhẫn!

"Thỉnh tông chủ thoái vị!"

Vô số Kiếm Tông đệ tử đồng nói, cái này Kiếm Tông đệ tử trong mắt đã không có vẻ áy náy, cũng không có vẻ sợ hãi, có chỉ hung ác độc địa vẻ.

Hiểu Vũ Tịch tay đặt tại trên chuôi đao, trong cơ thể Huyền khí bắt đầu bắt đầu khởi động.

Tô Thanh Thi sau lưng một ít Kiếm Tông đệ tử do dự một chút, sau cùng đi tới Hàn Dũ phía sau. Không được một hồi, Tô Thanh Thi phía sau chỉ còn lại không tới 600 Kiếm Tông đệ tử.

Nhìn thấy một màn này, Hàn Dũ đại hỉ, hôm nay, Tô Thanh Thi có thể nói đã đại thế đã mất, tại không năng lực phản kháng!

Tô Thanh Thi trong mắt lóe lên lướt một cái bi sắc, cái này chính là Kiếm Tông đệ tử? Vì mạng sống, thà rằng đầu hàng Kiếm Tông đệ tử? Nếu để cho năm đó Kiếm Tông cường thịnh nhất thời điểm những Kiếm Tông đó đệ tử biết một màn này, bọn họ có thể hay không tức giận từ quan tài bò ra ngoài? Thật là thảm thương a!

"Thanh Thi, xem tại dĩ vãng đích tình phân thượng, ngươi thoái vị, đồng thời không phản kháng, ta có thể không làm khó dễ ngươi, chỉ mang ngươi giao cho Nguyên Môn, sống hay chết, xem chính ngươi tạo hóa. Nếu như ngươi khăng khăng một mực, không phải là phải mang theo ta Kiếm Tông đệ tử đi hướng diệt vong, vậy cũng chớ trách ta lòng dạ độc ác." Hộ tông đại trận càng ngày càng mỏng, Hàn Dũ đã không có chút nào kiên trì.

Tô Thanh Thi chậm rãi rút ra trường kiếm, chỉa thẳng vào Hàn Dũ, Đạo: "Chỉ cần chết trận Kiếm Tông đệ tử, không có đầu hàng Kiếm Tông đệ tử, ta tuyên bố, các ngươi mọi người từ nay về sau, mang không còn là Kiếm Tông đệ tử. Hôm nay Kiếm Tông nếu không phải vong, ngày khác nhất định thu hồi các ngươi tại Kiếm Tông lấy được hết thảy."

"Là ngươi muốn chết!"

Hàn Dũ mặt lộ dữ tợn, Đạo: "Động thủ!"

Hàn Dũ sau lưng một gã trưởng lão mới vừa rút kiếm, một đạo hàn quang hiện lên, một đạo đao khí trong nháy mắt tự tên này trưởng lão nơi cổ xuyên qua, tên này trưởng lão đầu nhất thời bay ra ngoài, tại chỗ bỏ mình!

Mọi người kinh hãi nhìn hiểu Vũ Tịch.

Hàn Dũ cũng là mắt lộ ra thần sắc, hắn không nghĩ tới tên này bình thường không thích ngôn ngữ nữ tử thực lực đã vậy còn quá kinh khủng, người trưởng lão kia thế nhưng Tôn Giả Cảnh tam phẩm cường giả a, ngay cả nàng Nhất Đao đều để bất quá?

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Hàn Dũ quát hỏi.

Hiểu Vũ Tịch không nói gì, chỉ là tay đè xuống chuôi đao.

Lúc này, Tô Thanh Thi Đạo: "Chân chính mang Kiếm Tông đi hướng diệt vong là ngươi. Trước không nói ta phu quân có chết hay không, cho dù hắn đã chết, ngươi mang theo Kiếm Tông nhìn về phía Nguyên Môn, Kiếm Tông đệ tử tính là không bị Bách Hoa Cung cùng Quỷ Tông sát hại, thế nhưng hạ tràng nhất định sẽ không tốt, các ngươi môn tự vấn lòng, các ngươi nghĩ Bách Hoa Cung cùng Quỷ Tông sẽ hảo hảo đối đãi các ngươi sao? Còn nữa, nếu như ta phu quân không có việc gì, mà các ngươi lại đem bọn ta giao cho Nguyên Môn, ta dám cam đoan, khác nói các ngươi, coi như là tất cả với các ngươi có quan hệ của người đều biết bị hắn tru diệt."

Tô Thanh Thi rất rõ ràng, Dương Diệp đối Kiếm Tông một chút hảo cảm cũng không có, trước khi sở dĩ buông tha Kiếm Tông, hoàn toàn là bởi vì nàng nguyên nhân, bởi vì nàng là Kiếm Tông tông chủ, dưới loại tình huống này, Dương Diệp vô luận như thế nào cũng sẽ không ra tay với Kiếm Tông. Thế nhưng, nếu như Kiếm Tông của người vì cầu sống, mang nàng cùng Tiểu Dao còn có hiểu Vũ Tịch giao ra, nàng có thể xác định, lấy Dương Diệp tính cách, nhất định sẽ tất cả Kiếm Tông đệ tử đều giết sạch!

Cái loại này kết quả không phải là nàng nghĩ nhìn thấy!

Nghe được Tô Thanh Thi nói, không chỉ có Hàn Dũ sau lưng chúng Kiếm Tông đệ tử, chính là Hàn Dũ bản thân cũng là biến sắc. Đối với Dương Diệp cái người điên này, cho dù là hắn cũng là kiêng kỵ, đây chính là ngay cả Bách Hoa Cung tổ sư phần mộ cũng dám hủy tồn tại a, có cái gì là hắn không dám làm?

"Oanh!"

Đúng lúc này, chân trời hộ tông đại trận đột nhiên kịch liệt run lên, vô số đạo vết nứt xuất hiện ở hộ tông đại trận bên trên.

Phía dưới Kiếm Tông đệ tử đám người trong lòng run lên, bởi vì... Này Kiếm Tông đại trận muốn phá! Đại trận một khi bị phá, bọn họ hạ tràng có thể nghĩ!

Hàn Dũ trên mặt đã không có kiêng kỵ vẻ, dữ tợn nói: "Tất cả Kiếm Tông đệ tử nghe lệnh, Dương Diệp đã bỏ mình, ít ngày nữa Nhân Chủ đã đem phủ xuống Nam Vực, các ngươi nếu là muốn chết, liền cầm lên kiếm trong tay mang Tô Thanh Thi bắt. Nguyên Môn đám người đã hướng ta hứa hẹn qua, bọn họ chỉ giết cùng Dương Diệp có quan hệ của người, tất cả, vì mạng sống, xuất ra các ngươi Kiếm ah!"

"Xôn xao!"

Vô số Kiếm Tông đệ tử lấy ra kiếm của mình, nhắm thẳng vào Tô Thanh Thi đám người.

"Giết!"

Hàn Dũ dữ tợn nói, thân hình khẽ động, cùng vài tên Kiếm Tông trưởng lão hướng phía Tô Thanh Thi đám người vọt tới.

Đúng lúc này, một cái quái vật lớn xuất hiện ở Kiếm Tông bầu trời.

"Rống!"

Một đạo long ngâm thanh tại toàn bộ Kiếm Tông bầu trời vang vọng dựng lên, tại cổ uy áp này hạ, vô số Kiếm Tông đệ tử thân hình run lên, thiếu chút nữa trực tiếp quỳ xuống!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 559: Hoàng Kim cự long kinh khủng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng Kim cự long!

Tất cả Kiếm Tông đệ tử ngừng lại, bất khả tư nghị nhìn Kiếm Tông bầu trời cái kia Hoàng Kim cự long!

Hoàng Kim cự long a, đây chính là Hoàng Kim cự long a, làm sao sẽ xuất hiện ở Nam Vực?

Trên hư không, Nguyên Thiên đám người sắc mặt kịch biến, đặc biệt kia Thiên Hoa Cốt, lúc này hoa ngàn cốt sắc mặt của từ khiếp sợ tại đến không thể tưởng tượng nổi, rồi đến oán độc. Bởi vì bọn họ phát hiện, tại Hoàng Kim Thần Long trên lưng của đứng một người!

Mà người này chính là Dương Diệp!

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng nhìn nhau cười, bất kể như thế nào, lúc này đây bọn họ thành công. Dương Diệp nếu không chết, như vậy, Càn Khôn Đồ cũng rất khả năng đã rơi vào trong tay hắn, chỉ cần Càn Khôn Đồ không phải là rơi vào La Tuấn trong tay, như vậy, La Tuấn muốn chinh phục Nam Vực, sẽ không đơn giản như vậy.

"Làm sao có thể, làm sao có thể, hắn làm sao có thể còn sống!" Thiên Hoa Cốt không thể tin thấp giọng nói.

Nguyên Thiên đám người nhìn về phía Tư Đồ Hải, người sau sắc mặt âm trầm, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới cái này Dương Diệp lại còn sống, lão Thiên, 20 vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả chẳng lẽ còn giết không được cái này Dương Diệp?

Đúng lúc này, Tư Đồ Hải trước mặt không gian một trận ba động.

Đây là Vạn Lý truyền âm!

Nguyên Thiên đám người phát hiện, Tư Đồ Hải sắc mặt càng ngày càng khó coi, đến phía sau, càng lộ ra vẻ sợ hãi. Nhìn thấy một màn này, Nguyên Thiên đám người trong lòng trầm xuống.

Một lát, Tư Đồ Hải trầm giọng nói: "Dương Diệp đã đạt được Tôn Giả Cảnh, 20 vị Tôn Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả liên thủ hạ, thiếu chút nữa bị hắn toàn diệt. Bởi vì Dương Diệp đã nắm giữ Kiếm vực! Còn có, Dương Diệp có một gã Bán Thánh sư phụ, từ nay về sau, ta Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả không được tại ra tay với hắn, bất luận cái gì vực Hoàng Giả Cảnh cường giả đều không được ra tay với hắn!"

"Cái gì, Bán Thánh!"

Giờ khắc này, giữa sân trên mặt tất cả mọi người đều viết đầy vẻ khiếp sợ, bao quát Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng.

Bán Thánh đó là cái gì tồn tại? Tại đây phiến không có Thánh Giả trên thế giới, Bán Thánh chính là vô địch tồn tại a! Dương Diệp có một gã Bán Thánh làm sư phụ, kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa cho dù là Đỉnh Hán Đế Quốc cũng không dám phái Hoàng Giả Cảnh cường giả đánh chết hắn a!

"Làm sao có thể, làm sao có thể..." Thiên Hoa Cốt sắc mặt hung ác trắng đi, giờ này khắc này, nàng thực sự hối hận, phát ra từ nội tâm hối hận. Nếu như lúc đầu không giết Dương mẫu thân của Diệp, khiến Dương Diệp cùng mẫu thân hắn cùng nhau gia nhập Bách Hoa Cung, kia lúc này Bách Hoa Cung đã đem trong nháy mắt bao trùm tại Nguyên Môn bên trên, thậm chí trực tiếp tiến quân Trung Vực đều không phải là việc khó gì! Bởi vì không có cái nào tông môn cùng thế lực dám trêu Bán Thánh!

Thế nhưng hiện tại, hiện tại Bách Hoa Cung vô cùng có khả năng phải đối mặt đến một vị Bán Thánh lửa giận! Trừ phi Bách Hoa Cung tổ sư Trọng Sinh, không thì, Bách Hoa Cung lấy cái gì đi ngăn cản vị kia Bán Thánh? Đỉnh Hán Đế Quốc trái lại có một vị Bán Thánh, thế nhưng Đỉnh Hán Đế Quốc vị kia Bán Thánh sẽ xuất thủ tương trợ Bách Hoa Cung sao?

Huyền!

"Tính là Dương Diệp không chết thì thế nào?" Lúc này, Nguyên Thiên Đạo: "Cái này Kiếm Tông, hôm nay chúng ta đều diệt định rồi!"

Tư Đồ Hải gật đầu, Đạo: "Dương Diệp tuy rằng đã là Tôn Giả Cảnh, nhưng hắn chung quy chỉ là một người, không thể có thể đở nổi chúng ta mấy vạn Linh Giả Cảnh cùng gần nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả vây công. Chư vị, Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay, các ngươi nếu như còn bảo lưu tự mình tông môn thực lực, kia chư vị đệ tử sợ rằng đều muốn muốn khai báo ở chỗ này!"

Thiên Hoa Cốt vung tay phải lên, một đóa hoa đóa bay trở về Bách Hoa Cung, thần sắc dữ tợn nói: "Tất cả Bách Hoa Cung đệ tử nghe lệnh, toàn bộ đến đây Kiếm Tông, không đến người, giết không tha!"

Quỷ Vương cũng không do dự, lập tức ban bố mệnh lệnh hồi Quỷ Tông, làm cho cả Quỷ Tông các đệ tử đều tới rồi Kiếm Tông. Vô luận như thế nào, hắn cũng sẽ không khiến Kiếm Tông tại có quật khởi cơ hội.

Nguyên Thiên có chút do dự.

Lúc này Tư Đồ Hải lạnh lùng nhìn thoáng qua Nguyên Thiên, Đạo: "Nguyên huynh, Nhân Chủ đã khai báo, vô luận như thế nào, đều phải mang Kiếm Tông bắt, tốt nhất là bắt Dương Diệp thân nhân, thời khắc mấu chốt này, ngươi Nguyên Môn sẽ không không toàn lực tương trợ ah?"

Nguyên Thiên sắc mặt hơi đổi một chút, sau đó nói: "Tự nhiên sẽ không!" Nói, cũng phát ra mệnh lệnh, khiến tất cả Nguyên Môn đệ tử toàn bộ tới rồi Kiếm Tông.

Hạo Nguyệt tông tông chủ căn bản không có tuyển chọn, cũng để cho Hạo Nguyệt tông đệ tử toàn bộ hướng Kiếm Tông tới rồi.

Lúc này, Thú Hoàng đột nhiên lại lấy ra một quả lệnh bài ném hướng về phía Thập Vạn Đại Sơn, Đạo: "Tất cả Vương cấp trở lên Huyền thú, toàn bộ đều tới rồi Kiếm Tông." Nói đến đây, Thú Hoàng cười hắc hắc, Đạo: "Kiếm Tông tấm dựa ta Thập Vạn Đại Sơn, ta Thập Vạn Đại Sơn Huyền thú đại quân rất nhanh thì có thể đạt được Kiếm Tông, ta ngược muốn nhìn, các ngươi phải như thế nào diệt Kiếm Tông!"

Thủy Hoàng lúc này cũng hướng Đại Tần Đế Quốc phương hướng ném một đạo thánh chỉ, bất quá hắn không có tiết lộ thánh chỉ trung sẽ làm nhiều ít Đại Tần Đế Quốc binh sĩ đến đây Kiếm Tông.

Tư Đồ Hải đám người sắc mặt có chút khó coi, nếu như không có Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần Đế Quốc tương trợ, cho dù Dương Diệp tại yêu nghiệt, bọn họ cũng có thể tiêu diệt Kiếm Tông. Thế nhưng có cái này hai nước tương trợ, dù cho hôm nay bọn họ đã có 1 vạn Linh Giả Cảnh Phệ Hồn quân đoàn, thế nhưng chưa từng dễ dàng như vậy. Trừ phi tất cả Phệ Hồn quân đoàn tới rồi!

"Ngày khác, ngươi Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần Đế Quốc mang chó gà không tha!" Tư Đồ Hải trầm giọng nói.

Thủy Hoàng không thèm để ý chút nào cười, Đạo: "Chúng ta chờ!"

"Oanh!"

Đúng lúc này, Kiếm Tông bầu trời hộ tông đại trận bị vạn danh Linh Giả Cảnh huyền giả liên thủ nổ nát, vô số đạo năng lượng màn sáng mảnh nhỏ hướng phía bốn phía rơi lả tả xuống.

Vạn danh Phệ Hồn quân đoàn hướng phía Kiếm Tông thái thanh điện phi phác đi.

"Ha hả, cũng có lẽ bây giờ là có thể trực tiếp diệt Kiếm Tông!" Nhìn thấy một màn này, Tư Đồ Hải lạnh giọng cười nói.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người trong mắt lóe lên lướt một cái lo lắng.

"A, chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng..."

Thấy kia vạn danh Phệ Hồn quân đoàn, Hàn Dũ cùng phía sau hắn Kiếm Tông đệ tử vội vã hô, giờ này khắc này, thấy kia vạn danh Phệ Hồn quân đoàn uy thế, bọn họ một điểm chống lại chi tâm chưa từng.

Tô Thanh Thi cùng hiểu Vũ Tịch còn có Tiểu Dao ánh mắt đều rơi vào kia Hoàng Kim cự long trên người, bởi vì phía trên kia có các nàng đều quan tâm người!

Giờ này khắc này, Tô Thanh Thi cùng hiểu Vũ Tịch trong lòng cũng mới chính thức thở dài một hơi, bởi vì Dương Diệp sống!

Sẽ ở đó vạn danh Phệ Hồn quân đoàn chỗ xung yếu đến thái thanh điện thời, không trung Hoàng Kim cự long đột nhiên gầm lên giận dữ, sau đó như một ngọn núi lớn thông thường hướng xuống dưới phương đáp xuống.

Vạn danh Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ hoảng hốt, vội vã đáp cung bắn tên, vạn chỉ phá giáp tiễn bắn thẳng đến chân trời, toàn bộ bắn vào kia Hoàng Kim cự long trên người!

"Đang đang..."

Liên tiếp thanh thúy dễ nghe âm hưởng trên không trung vang lên, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trung, những thứ kia phá giáp tiễn tại bắn tại Hoàng Kim cự long trên người lúc, dĩ nhiên toàn bộ tan vỡ thành hai đoạn!

"Oanh!"

Lúc này, Hoàng Kim cự long kia thân thể to lớn trực tiếp đụng vào

Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ trong.

Toàn bộ Kiếm Tông Chủ Phong kịch liệt run lên, vô số đạo tiếng kêu rên vang vọng dựng lên.

Ngoại trừ những thứ kia chạy nhanh, cái này va chạm, trực tiếp đụng chết hơn sáu ngàn Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 560: Lựa chọn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đây là long tộc Hoàng Kim Thần Long, không đúng, đầu này Hoàng Kim Thần Long có trong truyền thuyết Long thần thủ hộ, làm sao có thể, long tộc Hoàng Kim Thần Long làm sao có thể thi triển ra Long thần thủ hộ tới giúp Dương Diệp? Lẽ nào long tộc cũng đứng ở Dương Diệp bên này? Thế nào đồng ý có thể..."

Trên hư không, Tư Đồ Hải không thể tin lẩm bẩm nói.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai trong mắt người cũng là hiện lên lướt một cái kinh ngạc, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới truyền thuyết này trung long tộc dĩ nhiên sẽ thi triển ra mình Thần Long thủ hộ tới giúp Dương Diệp!

"Rống!"

Hoàng Kim Thần Long hướng phía Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ chợt vừa hô, một cổ long tức phún ra ngoài, cách gần một ít binh sĩ tại chỗ trực tiếp thân thể nổ tung, huyết nhục văng tung tóe!

Còn lại Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ hoảng hốt, bất quá cũng không ai đào tẩu!

"Mọi người tốc tốc rút lui khỏi!"

Lúc này, đám mây bên trên Tư Đồ Hải vội vàng nói. Nếu như cái này Phệ Hồn binh sĩ ở chỗ này toàn quân bị diệt nói, hắn khó khăn từ kỳ tội.

Mà đúng lúc này, một đạo nhân ảnh vọt vào đám kia Phệ Hồn binh sĩ trong, tiếp theo, không mấy đạo kiếm quang ở trong đó không ngừng chớp động. Không được số hơi thở, vô số đạo tiếng kêu thảm thiết tại Kiếm Tông bầu trời vang vọng dựng lên.

"Dương Diệp, ngươi dám!"

Tư Đồ Hải vành mắt muốn Liệt, vừa muốn động, làm như nghĩ tới điều gì, hắn lại dừng ở tại chỗ, chỉ có thể oán độc nhìn Dương Diệp tại hạ phương không ngừng tàn sát. Bán Thánh cường giả uy nghiêm, không phải là hắn có thể xúc phạm!

Nhìn thấy một màn này, Thủy Hoàng mỉm cười, Dương Diệp có kia Bán Thánh bảo hộ, Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay với hắn, nói cách khác, cái này đại lục trong, vị ấy Tôn Giả Cảnh huyền giả dám nói có thể giết Dương Diệp? Cho dù là truyền thuyết kia trung Vũ Thần, khủng sợ cũng không có thể ah? Bất kể như thế nào, dù sao cũng tại đây Nam Vực, Dương Diệp đúng là tất cả Tôn Giả Cảnh huyền giả ác mộng!

Dương Diệp cùng Hoàng Kim Thần Long phối hợp, không được một khắc đồng hồ, còn dư lại tất cả Phệ Hồn quân đoàn đích sĩ binh toàn quân bị diệt! Một người một con rồng không có dừng lại, mà là nhằm vào hướng về phía túi kia vây Kiếm Tông tứ đại tông môn đệ tử. Những đệ tử này đều là một ít binh tôm tướng cá, càng thêm chịu không nổi, tại Dương Diệp cùng Hoàng Kim Thần Long liên hợp hạ, không có chút nào phản kháng lực.

Tàn sát, xích. Trần trụi. Khỏa thân tàn sát!

Trên hư không, Nguyên Thiên đám người sắc mặt âm trầm đáng sợ, cũng lại không thể làm gì! Đánh lại đánh không lại, chạy lại không chạy nổi, những đệ tử kia có thể làm sao?

"Là ca ca..."

Làm Dương Diệp nhảy vào Phệ Hồn binh sĩ trong lúc, toàn bộ đệ tử của kiếm tông đều thấy rõ mặt của hắn mục đích, trong đó Tiểu Dao càng cao hứng nhảy dựng lên.

Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch trong mắt một nhu, nhìn thấy Dương Diệp, hai nàng toàn thân không hiểu buông lỏng, đặc biệt Tô Thanh Thi, Kiếm Tông trọng trách đặt ở trên người nàng, lại gặp phải như vậy tuyệt cảnh, bọn ta mau chống đỡ không nổi nữa. Hoàn hảo, hắn rốt cục đã trở về!

Mà một bên Hàn Dũ cùng phía sau hắn Kiếm Tông đệ tử còn lại là sắc mặt trắng bệch, đặc biệt khi thấy Dương Diệp tàn sát những Phệ Hồn đó binh sĩ như tàn sát cẩu lúc. Sự thật trước mắt nói cho bọn hắn biết, Dương Diệp không chỉ có không có chết, còn thay đổi cường đại hơn thêm!

Đột nhiên, Hàn Dũ thần sắc trong nháy mắt dữ tợn lên, Đạo: "Dương Diệp không có chết, tính tình của hắn thế nào, các ngươi đều hẳn là rất rõ ràng, hiện tại, chúng ta chỉ cần bắt được Tô Thanh Thi cùng muội muội của hắn, như vậy chúng ta mới có cơ hội sống sót, không thì đợi bị giết xong những người đó, chỉ biết đến phiên chúng ta. Không muốn chết, đều theo ta giết a!"

Hàn Dũ vừa định xông ra, lúc này, sau lưng hắn hai gã Kiếm Tông trưởng lão Kiếm đột nhiên kẹp ở trên cổ của hắn.

Một màn này, làm cho vô số Kiếm Tông đệ tử sửng sốt!

Chính là Tô Thanh Thi trong mắt cũng là có một vẻ kinh ngạc.

"Thanh Vũ, Thanh Lực, hai người các ngươi làm cái gì!" Hàn Dũ cả giận nói.

Kia Thanh Vũ không để ý tới Hàn Dũ, mà là nhìn về phía Tô Thanh Thi, Đạo: "Tông chủ, bọn ta tự biết tội không thể tha thứ, thế nhưng, bọn ta nguyện ý lập công chuộc tội, không cầu tại hồi Kiếm Tông, chỉ cầu tông chủ có thể tha bọn ta tính mệnh."

"Ngươi..." Hàn Dũ giận dữ.

Một cái khác tên là Thanh Lực trường lão đạo: "Tông chủ, bọn ta mặc dù có tội, thế nhưng đã từng đã cùng Kiếm Tông có công, đồng thời trước khi, bọn ta cũng là phụng bồi tông chủ thủ đến cuối cùng. Mong rằng tông chủ xem tại dĩ vãng đích tình phân thượng, bỏ qua cho bọn ta, bọn ta nguyện ý phát thệ, xuất kiếm tông sau, ngày sau tuyệt không đối địch với Kiếm Tông!"

"Xin hãy tông chủ tha thứ bọn ta!"

Trước khi phản bội Kiếm Tông chúng đệ tử đều là đối về Tô Thanh Thi thi lễ một cái, đồng nói.

Nhìn trước mắt cái này Kiếm Tông đệ tử, Tô Thanh Thi khóe miệng nổi lên lướt một cái tự giễu, chính hắn một Kiếm Tông tông chủ uy tín, lại vẫn không bằng phu quân của mình. Tuy rằng như vậy, thế nhưng Tô Thanh Thi trong nội tâm càng nhiều hơn cũng kiêu ngạo, bởi vì... Này những người này sợ hãi người kia, là của hắn nam

nhân!

"Ha ha...." Lúc này, Hàn Dũ đột nhiên phá lên cười, tại kỳ trên mặt, tràn đầy vẻ châm chọc, Đạo: "Thanh Lực Thanh Vũ, các ngươi cho rằng như vậy, kia Dương Diệp liền sẽ bỏ qua các ngươi sao? Hắn sẽ không, lấy tính cách của hắn, không chỉ có sẽ giết các ngươi, thậm chí còn sẽ giết các ngươi dân tộc Mãn, thật là ngu xuẩn a, ha ha..."

Đinh Vũ cùng Đinh Lực biến sắc, nhìn bên ngoài vẻ mặt sát khí Dương Diệp, hai trong mắt người có vẻ do dự.

Thấy thế, Tô Thanh Thi mới vừa muốn nói chuyện trấn an mọi người, Hiểu Vũ Tịch cũng ngăn trở nàng, sau đó ý bảo nàng tiếp tục bàng quan.

"Dương Diệp liền muốn giết sạch những người đó, chờ hắn giải quyết những người đó, hắn tới mục tiêu chính là chúng ta, hiện tại, chỉ cần chúng ta đại gia liên thủ, đồng lòng hợp lực, tuyệt đối có thể tại Dương Diệp nói xong những người đó trước khi chế phục Tô Thanh Thi cùng muội muội của hắn, chỉ cần bắt được cái này mấy người phụ nhân, đại gia sợ kia Dương Diệp không sợ ném chuột vở đồ sao?" Hàn Dũ tiếp tục đầu độc Đạo.

"Phạm!"

Đinh Vũ một tiếng lịch uống, thu hồi kiếm của mình, một bên Đinh Lực thấy thế, cũng liền bận thu hồi kẹp ở Hàn Dũ trên cổ Kiếm, sau đó ui phía sau bọn họ Tôn giả cường giả đối về Tô Thanh Thi thi triển ra không gian lồng giam, mà sau lưng bọn họ những người đó còn lại là hướng phía Tô Thanh Thi bên cạnh Hiểu Vũ Tịch tam nữ vọt tới!

Giờ này khắc này, bọn họ đều tuyển chọn đập nồi dìm thuyền!

Tại hơn - ba mươi vị Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ hạ, Tô Thanh Thi hầu như không phản kháng chút nào chi lực, xung quanh không gian trực tiếp bị khóa lại, điều này làm cho Hàn Dũ đám người thần sắc vui vẻ. Hàn Dũ đại thủ một trảo, hướng phía Tô Thanh Thi bắt tới, nhất định phải đem Tô Thanh Thi khống chế tại trên tay hắn, hắn mới có thể yên tâm!

Đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở Tô Thanh Thi trước mặt của, Hàn Dũ sắc mặt đại biến, vừa định thu tay lại, nhưng mà, Dương Diệp tay của đã bắt được cánh tay hắn, tiếp theo, chỉ nghe 'Ca sát' một tiếng, Hàn Dũ cả nhánh cánh tay bị Dương Diệp ngạnh sinh sinh kéo xuống.

Hàn Dũ hét thảm một tiếng, liên tiếp lui về phía sau, kinh hãi nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp hướng phía trước chợt chính là một quyền, 'Oanh' một tiếng, hơn - ba mươi vị Tôn Giả Cảnh cường giả không gian lồng giam trong nháy mắt bị phá.

Mọi người kinh hãi nhìn Dương Diệp!

"Ca!"

Dương Dao nhào tới Dương Diệp trong lòng, sau đó hưng phấn nói: "Ngươi rốt cuộc đã tới!"

Lúc này, một gã Kiếm Tông trưởng lão đột nhiên vỡ ra trước mặt hắn không gian, đang chuẩn bị đào tẩu, nhưng mà hắn chỉ là mới vừa xé mở không gian, một đạo kiếm quang liền xuyên thấu đầu của hắn, đầu nổ tung, huyết nhục văng tung tóe!

Mọi người kinh khủng! Ngay cả Tôn Giả Cảnh cường giả đều có thể đủ tuỳ tiện miểu sát, cái này Dương Diệp đến tột cùng là cường đến trình độ nào?

Dương Diệp nhìn cũng không nhìn người nọ, thân thủ nhu liễu nhu Tiểu Dao đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch, nhìn thấy hai nàng cùng một chỗ, Dương Diệp sắc mặt có chút mất tự nhiên, đồng thời trong lòng cũng có chút hổ thẹn, hai nàng đều là thiên chi kiêu nữ, hắn lại là không thể đối kỳ trung bất kỳ người nào chuyên nhất, đây đối với hai nàng mà nói, đều là không công bình!

"Đã trở về!" Tô Thanh Thi mỉm cười, nhẹ giọng nói.

Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp gật đầu, sau đó đi tới hai nàng trước mặt, thân thủ kéo lại hai nàng tay của, Đạo: "Chờ xử lý xong chuyện nơi đây, chúng ta đang xử lý ba người chúng ta gia sự, được không?"

Hai nàng thân hình bị kiềm hãm, sau đó gật đầu.

Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, hoàn hảo hai nàng cũng không có như hắn trong tưởng tượng như vậy thủy hỏa bất dung, bất quá cũng khó nói a, hai nàng đều là thuộc về trầm mặc ít nói tính tình, tuy rằng lúc này Biểu mặt biểu hiện rất bình tĩnh, thế nhưng ai biết trong lòng nghĩ như thế nào?

"Ai, tề nhân chi phúc, xem ra cũng không phải dễ dàng như vậy hưởng thụ a!" Dương Diệp tâm trung thấp giọng thở dài.

Lắc đầu, Dương Diệp xoay người nhìn về phía Hàn Dũ đám người, Hàn Dũ đám người nhất thời kìm lòng không đặng hướng liền lùi mấy bước, có chút Kiếm Tông đệ tử càng hai chân run lên.

Có chút đệ tử vốn là muốn chạy, thế nhưng tại nhìn thấy Dương Diệp thực lực sau, những người này nhất thời bỏ đi ý niệm trong lòng. Không thấy được trước khi tên kia Tôn Giả Cảnh trưởng lão hạ tràng sao? Bây giờ là ai dám động, ai sẽ chết!

Nhìn cái này Kiếm Tông đệ tử, Dương Diệp lắc đầu, đặc biệt những Tôn Giả Cảnh đó cường giả, không thể không nói, cái này Tôn Giả Cảnh huyền giả so với Trung Vực những thứ kia huyền giả, đặc biệt La Tuấn thủ hạ những Tôn Giả Cảnh đó, kém thực sự không nói một điểm hai điểm.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Tô Thanh Thi, Đạo: "Những người này, ngươi xử trí ah!" Tô Thanh Thi nếu là Kiếm Tông tông chủ, như vậy, nàng phải phát triển, không thì, đối với nàng không có chút nào thật là tốt chỗ.

Tô Thanh Thi trầm mặc.

Trước khi những thứ kia phản bội Kiếm Tông đệ tử lập tức quỳ tới xuống tới, cầu khẩn nói: "Cầu tông chủ tha mạng, bọn ta tại cũng không dám, cầu tông chủ tha mạng..."

Một ít Tôn Giả Cảnh trưởng lão do dự một chút, đã cùng đến Tô Thanh Thi khom người xuống, Đạo: "Cầu tông chủ tha thứ!"

Lúc này, Tô Thanh Thi bên này một gã Kiếm Tông trưởng lão do dự một chút, sau đó nói: "Tông chủ, tứ đại tông môn nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, bọn họ nhất định sẽ ngóc đầu trở lại, lúc này chính là ta Kiếm Tông cần người tay chi tế, cho nên, xin hãy tông chủ..."

"Viện quân của chúng ta rất nhanh thì đến!" Dương Diệp cắt đứt người trưởng lão kia nói.

Người trưởng lão kia thân thể run lên, hắn minh bạch Dương Diệp ý tứ.

Giữa sân tất cả mọi người minh bạch Dương Diệp ý tứ.

Những thứ kia trốn tránh Kiếm Tông đệ tử thân thể chiến lợi hại hơn, có vài người trái lại nghĩ đến cái cá chết phá, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ không dũng khí đó!

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa liếc nhìn những thứ kia quỳ trên mặt đất Kiếm Tông đệ tử, trong mắt vẫn là vẻ do dự. Cái này đã từng đều là Kiếm Tông đệ tử, trong đó có một chút còn là của nàng trưởng bối, muốn nàng hạ sát thủ, nàng thật sự có chút không thể đi xuống.

"Nếu như trước khi những người này phản loạn thành công, mang ngươi đưa cho Bách Hoa Cung cùng Nguyên Thiên, phu quân khi đó nên như thế nào?" Lúc này, một bên Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói một câu.

Nghe vậy, Tô Thanh Thi trong lòng run lên, trong mắt không còn có vẻ do dự!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 561: Tẩu tử đi

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp, ngươi không cho bọn ta sống, bọn ta cũng không cần ngươi tốt qua!"

Lúc này, kia Hàn Dũ dữ tợn địa gầm thét một tiếng, hướng phía Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi đám người vọt tới, kỳ bụng rồi đột nhiên bành trướng lên, không được một hồi, giống như hoài thai tháng mười hai thông thường, vô số luồng cuồng năng lượng tự kỳ trong cơ thể không ngừng hướng phía bốn phía kích động ra.

Tự bạo!

Sau lưng Hàn Dũ, hơn mười người Tôn Giả Cảnh huyền giả do dự một chút, sau đó cũng học Hàn Dũ thông thường hướng phía Dương Diệp đám người đánh móc sau gáy. Bởi vì theo bọn họ, đã không có đường sống, vậy trước khi chết lôi kéo Dương Diệp đám người cùng đi!

Nhìn thấy hơn mười người Tôn Giả Cảnh huyền giả muốn tự bạo, Tô Thanh Thi đám người sắc mặt biến đổi. Nhưng mà, đúng lúc này, một cổ lực lượng vô hình bao phủ ở mọi người.

"Kiếm vực..." Hàn Dũ đám người phảng phất nhìn thấy Quỷ thông thường, khó có thể tin nhìn Dương Diệp.

Sau một khắc.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, hơn mười người Tôn Giả Cảnh huyền giả thân thể ở trong sân nổ ra, một cổ cực kỳ năng lượng kinh khủng dường như tiêu như gió xuất hiện ở trong mắt mọi người. Nhưng mà, cổ năng lượng kia tiêu phong còn không có khuếch tán ra đã bị một cổ lực lượng vô hình cho chấn ở tại tại chỗ, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, tiêu phong từng điểm từng điểm bị áp súc, cho đến sau cùng hóa thành một luồng tinh quang tiêu tán ở trong không khí!

Mọi người kinh hãi.

Cho dù là Tô Thanh Thi cũng là không thể tin nhìn Dương Diệp!

Dương Diệp đã lĩnh ngộ trong truyền thuyết chỉ Kiếm Tông tổ sư mới lĩnh ngộ trôi qua Kiếm vực?

"Phù phù!"

Lúc này, lúc trước phản bội những Kiếm Tông đó đệ tử toàn bộ quỳ xuống, đối về Tô Thanh Thi không ngừng cầu xin tha thứ đến. Cho tới bây giờ, bọn họ mới phát hiện, đối mặt Dương Diệp, bọn họ không phản kháng chút nào năng lực. Cá chết phá điều kiện tiên quyết là có thể thương tổn được đối phương, thế nhưng hiện tại, tự bạo chính là tương đương với tại tự sát cho người khác xem!

Tô Thanh Thi lắc đầu, Đạo: "Mọi người phế bỏ đan điền, trục xuất Kiếm Tông, sinh tử do Thiên!" Những người trước mắt này, tuy rằng tội ác tày trời, thế nhưng đã từng dù sao đối với Kiếm Tông có công, nếu như hạ lệnh tru diệt, nhiều ít sẽ làm hiện có một ít Kiếm Tông đệ tử trái tim băng giá.

Dương Diệp không có phản bác, chỉ là gật đầu.

Những Kiếm Tông đó đệ tử sắc mặt nhất thời mặt xám như tro tàn.

...

Thái thanh điện trong, Tô Thanh Thi ngồi ngay ngắn chủ vị, tại nàng bên cạnh là Dương Diệp, mà ở phía dưới, còn lại là còn sót lại Kiếm

Tông đệ tử, nhân số vẫn chưa tới 1 nghìn. Một ngàn này, là Kiếm Tông các đệ tử.

Trong đại điện, một mảnh trầm mặc, tất cả Kiếm Tông đệ tử trên mặt đều mang mây đen. Tuy rằng Kiếm Tông hôm nay nguy cơ giải trừ, thế nhưng tất cả mọi người rất rõ ràng, đây chỉ là tạm thời. Hôm nay Kiếm Tông chỉ còn lại có chút người này, Nguyên Môn chờ tông môn nếu là quy mô đến đây, Kiếm Tông lấy cái gì đi ngăn chặn? Dựa vào Dương Diệp sao? Hắn có thể lấy lực một người ngăn chặn tứ đại tông môn sao?

Tuy rằng Dương Diệp rất mạnh, thế nhưng không ai cho là hắn có thể lấy lực một người chống lại được Nguyên Môn chờ tông môn!

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở trong đại điện. Thấy rõ người tới, mọi người một hơi thở, bởi vì người tới chính là Kiếm Tông duy nhất Hoàng Giả Cảnh cường giả: Tô Mạc Già.

Hai ngày trước, Tô Mạc Già bị Nguyên Môn một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả ước chiến, đối phương hứa hẹn, chỉ cần hắn đi vào phó chiến, tứ đại tông môn sẽ không xuất động Hoàng Giả Cảnh cường giả, Tô Mạc Già căn bản không có tuyển chọn, chỉ có thể đi phó chiến. Khi đó, tất cả Kiếm Tông đệ tử đều rất rõ ràng, Tô Mạc Già lần này đi, chỉ sợ cũng không về được!

Mà bây giờ, hắn cư nhiên sống đã trở về, cái này không thể nghi ngờ cho chúng Kiếm Tông đệ tử tăng thêm một cái thuốc trợ tim!

Tô Thanh Thi cũng là sắc mặt vui vẻ, Đạo: "Phụ thân, ngươi không sao chứ?"

Tô Mạc Già lắc đầu, Đạo: "Nhờ có Thủy Hoàng của người xuất thủ, không thì ta khả năng thực sự không về được!" Nói xong, Tô Mạc Già nhìn về phía Dương Diệp, sau đó gật đầu, Đạo: "Đã trở về?"

Đối phương tuy rằng trước kia là Kiếm Tông tông chủ, nhưng là là Tô Thanh Thi phụ thân, Dương Diệp không muốn Tô Thanh Thi không ra tâm, lập tức gật đầu, Đạo: "Tô tiền bối vô sự là tốt rồi!"

Tô Mạc Già gật đầu, Đạo: "Các ngươi tiếp tục thương nghị, Thanh Thi quyết định chính là ta quyết định." Nói xong, Tô Mạc Già tiêu thất ở tại trong đại điện.

Dương Diệp nhíu mày, bởi vì hắn cảm giác được, cái này Tô Mạc Già tựa hồ bị thương!

Tô Thanh Thi cũng đã nhận ra chút gì, trên mặt sắc mặt vui mừng dần dần rút đi.

Lúc này, một gã Kiếm Tông trưởng lão đứng dậy, đối về Tô Thanh Thi ôm quyền, Đạo: "Tông chủ, ta Kiếm Tông đệ tử hôm nay 10 không tồn một, hộ tông đại trận cũng bị hủy, ta Kiếm Tông hôm nay có thể nói là đã đối mặt tuyệt cảnh, thuộc hạ cả gan hỏi tông chủ, hôm nay ta Kiếm Tông nên đi nơi nào? Đương nhiên, mặc kệ tông chủ làm sao lựa chọn, lão phu đều nguyện ý cùng Kiếm Tông cùng sinh tử!"

Nhìn trong đại điện không được 1 nghìn Kiếm Tông đệ tử, Tô Thanh Thi trong lòng nổi lên vẻ bi thương, không nghĩ tới Kiếm Tông ở trên tay nàng, dĩ nhiên xuống dốc đến tận đây. Hôm nay Kiếm Tông, sợ rằng ngay cả một ít thế gia đều so ra kém. Kiếm Tông chỉ còn lại có một ngàn này hơn người, có thể làm cái gì? Đừng nói tiếp tục phản kháng Nguyên Môn chờ tông môn, đó là có thể không thể mang Kiếm Tông truyền thừa hoàn chỉnh truyền thừa tiếp cũng là một cái vấn đề!

Giờ này khắc này, Tô Thanh Thi trong lòng dâng lên một cổ cảm giác vô lực!

Lúc này, Tô Thanh Thi cảm giác mình tay của bị cầm, nghiêng đầu vừa nhìn, chỉ thấy Dương Diệp đối diện nàng mỉm cười. Tô Thanh Thi trong lòng ấm áp, sau đó nói: "Từ giờ trở đi, Dương Diệp chính là ta Kiếm Tông Chấp Kiếm trưởng lão, mệnh lệnh của hắn, chính là ta mệnh lệnh, phàm ta Kiếm Tông đệ tử, phải tuân thủ, không thì, bị phá huỷ đan điền, lập tức trục xuất Kiếm Tông!"

Chúng Kiếm Tông đệ tử hầu như không có bất kỳ do dự nào, đối về Dương Diệp hơi thi lễ, Đạo: "Ra mắt Chấp Kiếm trưởng lão!"

Dương Diệp không có cự tuyệt, gật đầu, hắn vốn là không muốn làm cái gì Chấp Kiếm trưởng lão, thế nhưng hắn không muốn Kiếm Tông Nord áp lực cũng làm cho Tô Thanh Thi đi một mình thừa thụ. Đạo: "Ta biết chư vị lúc này đối Kiếm Tông tương lai có chút mê man, chư vị xin yên tâm, Kiếm Tông lúc này mặc dù đối mặt tuyệt cảnh, thế nhưng còn xa xa không tới diệt vong thời điểm. Hơn nữa, cá nhân ta nghĩ, Kiếm Tông trải qua này một khó khăn, đối Kiếm Tông mà nói, khó không là một chuyện tốt."

Lúc trước tên kia câu hỏi trưởng lão đối về Dương Diệp hơi thi lễ, Đạo: "Thỉnh Chấp Kiếm trưởng lão công khai!"

Dương Diệp Đạo: "Dĩ vãng Kiếm Tông là dạng gì, đại gia rất rõ ràng, có chút Kiếm Tông đệ tử sớm đã thành mất đi phong mang, đối mặt còn lại tông môn, bọn họ thậm chí ngay cả rút kiếm dũng khí chưa từng. Giống như trước khi, làm Kiếm Tông đệ tử, bọn họ dĩ nhiên tuyển chọn đầu hàng, ha hả, chư vị, các ngươi nghĩ, nếu như Kiếm Tông không có từng trải này khó khăn, khiến loại người như vậy tiếp tục ở lại Kiếm Tông nội, sau đó khiến đám người kia tương lai trở thành Kiếm Tông cao tầng, các ngươi nói Kiếm Tông ngày sau sẽ làm sao?"

"Kiếm Tông sẽ càng ngày càng xuống dốc!" Người trưởng lão kia khổ sở cười.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Kiếm Tông trải qua này một khó khăn, có thể nói là sóng lớn đào sa, các vị đang ngồi ở đây có thể đứng ở chỗ này, chứng minh chư vị bất kể là tại thực lực hay là đối với Kiếm Tông trung tâm đều là không có chút nào hơi nước. Ta tin tưởng, lấy chư vị làm khung xương, chỉ cần thời gian nhất định, Kiếm Tông ngày sau nhất định có thể đủ rực rỡ hẳn lên!"

"Thử hỏi Chấp Kiếm trưởng lão, ta đã bị tin tức, Nguyên Môn chờ tứ đại tông môn tông môn đệ tử đã đều hướng ta Kiếm Tông tới rồi, lấy ta Kiếm Tông thực lực hôm nay, làm sao ngăn chặn bọn họ?" Người trưởng lão kia hỏi.

Dương Diệp cười nói: "Yên tâm, chúng ta cũng có viện quân, hơn nữa, rất nhanh thì sẽ tới. Hiện tại, lưu 500 đệ tử an táng Kiếm Tông lúc trước là Kiếm Tông hy sinh đồng môn, còn lại 500 người cấu thành một chi đến lúc tuần tra quân, dò xét Kiếm Tông chư ngọn núi, nếu có Kiếm Tông đệ tử dám đục nước béo cò, tại chỗ chém giết!"

"Cẩn tuân Chấp Kiếm trưởng lão lệnh!"

Mọi người thối lui.

Đúng lúc này, Tiểu Dao đột nhiên chạy vào trong đại điện, lo lắng nói: "Ca, Vũ Tịch tẩu tử đi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 562: Chúng ta về nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa định đuổi theo ra đi, làm như nghĩ tới điều gì, hắn lại ngừng lại, nhìn về phía Tô Thanh Thi.

Tô Thanh Thi đứng dậy đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ nhàng ôm một cái Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Đem nàng mang về!"

Dương Diệp tâm trung cảm động không thôi, hôn một cái Tô Thanh Thi, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại trong đại điện.

Nhìn Dương Diệp bóng lưng biến mất, Tô Thanh Thi trong lòng thấp giọng thở dài, lúc này, Tiểu Dao đi tới trước mặt nàng, lôi kéo tay nàng, Đạo: "Thanh Thi tẩu tử, ca quá hoa tâm, chờ hắn đã trở về, Tiểu Dao giúp ngươi đánh hắn. Ngươi, ngươi bây giờ có tiểu bảo bảo, nghìn vạn cũng không thể sinh khí, không thì sẽ đối với ngươi cùng tiểu bảo bảo cũng không tốt!"

Tô Thanh Thi mỉm cười, nhu liễu nhu Tiểu Dao đầu, không nói gì thêm.

...

Có Hoàng Kim Thần Long, Dương Diệp rất nhanh truy sát Hiểu Vũ Tịch.

Hoàng Kim Thần Long trên lưng, hai người tương đối đến.

Một lát, Dương Diệp khổ sở cười, Đạo: "Vũ Tịch, tại nhiều ngôn ngữ đều không thể bù đắp ngươi cùng Thanh Thi bị ủy khuất, ta chỉ muốn nói, bất kể như thế nào, ta đều sẽ không bỏ rơi ngươi cùng Thanh Thi. Ngươi mắng ta vô sỉ cũng tốt, không biết xấu hổ cũng tốt, dù sao cũng ta tuyệt đối sẽ không cho các ngươi ly khai ta!" Dương Diệp đã quyết định, tính là đem mặt da kéo xuống đảm đương bố trí sát địa, hắn cũng sẽ không khiến Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi bất kỳ người nào ly khai hắn!

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc.

Dương Diệp sợ nhất chính là cái này, hắn đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt, kéo Hiểu Vũ Tịch tay của, thấy Hiểu Vũ Tịch không có phản kháng, trong lòng hơi thở dài một hơi, Đạo: "Vũ Tịch, ngươi biết không? Lúc này đây, ta kỳ thực thiếu chút nữa liền cũng chưa về Nam Vực."

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch tay khẽ run lên, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Đọc❇truyện

Cùng http://t r uyencuatui.Net/ Dương Diệp tiếp tục nói: "Vũ Tịch, ta đã trải qua một việc, đã biết một ít thế giới này sợ rằng Thánh Giả cảnh đều không biết bí mật. Một người trong đó bí mật chính là chúng ta thế giới này khả năng đã đến hủy diệt sát biên giới, ta không biết kia lúc nào muốn hủy diệt, ta chỉ muốn nói, nếu như ta không cách nào dẫn dắt các ngươi tránh được một kiếp này, ta hy vọng có thể cùng các ngươi chết cùng một chỗ, như vậy, chí ít mọi người chúng ta không có tiếc nuối, được không?"

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc như trước.

Dương Diệp lại thấp giọng nói: "Ta biết, cho ngươi cùng Thanh Thi cùng nhau cùng với ta, loại yêu cầu này có chút vô sỉ, thế nhưng, ta thực sự không muốn mất đi các ngươi trong đó bất kỳ người nào, mất đi các ngươi bất kỳ người nào, đều không phải là ta có khả năng thừa nhận."

Hiểu Vũ Tịch vẫn là trầm mặc.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó thân thủ ngăn cản Hiểu Vũ Tịch hông của, Đạo: "Đi, theo ta về nhà!" Nói, tâm niệm vừa động, Hoàng Kim Thần Long hóa thành một đạo kim quang hướng phía Kiếm Tông bay đi.

Đừng xem Dương Diệp lúc này khí phách, thế nhưng hắn nhưng trong lòng thì thấp thỏm vô cùng. Hắn biết rõ, vô luận như thế nào cũng không có thể khiến Hiểu Vũ Tịch rời đi, không thì cái này một rời đi, khả năng liền thật là vĩnh biệt. Bởi vì một khi khiến Hiểu Vũ Tịch làm có chút quyết định, vậy hắn rất khó tại vãn hồi, cho nên, bất kể là tới mềm còn là mạnh bạo, hắn cũng không thể khiến Hiểu Vũ Tịch rời đi!

Hiểu Vũ Tịch không có phản kháng, tùy ý Dương Diệp ôm nàng hướng Kiếm Tông bay đi.

Kiếm Tông.

Một giữa trong phòng, Dương Diệp, Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, ba người ngồi đối diện nhau.

Dương Diệp đầu tiên phá vỡ trầm mặc, Đạo: "Ngàn sai vạn sai đều là của ta sai, Vũ Tịch, Thanh Thi, ngươi, các ngươi nói nói quyết định của các ngươi ah. Ta, các ngươi yên tâm, mặc kệ quyết định của các ngươi là cái gì, ta, ta cũng sẽ không bị đánh kích, sau đó chưa gượng dậy nổi, vĩnh viễn dừng lại Tôn Giả Cảnh, không cách nào thành Hoàng!"

Tô Thanh Thi trắng Dương Diệp Dương Diệp, đã biết phu quân, đến lúc này, lại vẫn dám uy hiếp tự mình. Thế nhưng không thể không nói, nàng còn thật lo lắng Dương Diệp sẽ như vậy. Nàng rất rõ ràng, Dương Diệp cực kỳ trọng tình, nếu như mình hai người một người trong đó tuyển chọn rời hắn mà đi, hắn có thể biến thành hắn nói vậy, thế nhưng thương tâm gần chết, bị đánh kích là nhất định sẽ!

Hiểu Vũ Tịch cũng nhìn Dương Diệp liếc mắt, bất quá nàng vẫn là không có nói chuyện.

Một lát, Tô Thanh Thi mở miệng nói: "Ngươi biết Vũ Tịch muội muội tại sao tức giận không?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Bởi vì, bởi vì, dù sao cũng Thanh Thi ngươi hiểu..."

Tô Thanh Thi vừa bực mình vừa buồn cười, trừng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Không ai ưa thích cùng người khác cộng đồng có một vị phu quân, ta cùng với Vũ Tịch muội muội cũng giống như vậy. Nhưng là hai người chúng ta chân chính tức giận là ngươi gạt chúng ta, ngươi nói, nếu như không phải là Vũ Tịch đi tới Nam Vực nhìn thấy ta, ngươi còn muốn đầy chúng ta bao lâu?"

"Ta sợ các ngươi..."

Tô Thanh Thi cắt đứt Dương Diệp nói, Đạo: "Ngươi sợ ta cùng Vũ Tịch muội muội sẽ đánh nhau phải không?"

Dương Diệp vội vã gật đầu.

Tô Thanh Thi hít một tiếng, Đạo: "Hồ đồ, Vũ Tịch muội muội cùng ta tâm hệ thân ngươi, vô luận như thế nào, chúng ta cũng sẽ không làm cho ngươi khó xử hoặc là chuyện thương tâm. Chúng ta chân chính sinh khí, là bởi vì ngươi gạt chúng ta, chúng ta đều là ngươi người chí thân, ngươi gạt chúng ta, sẽ làm chúng ta nghĩ bị ngươi lừa dối, phu quân, ngươi hy vọng mình bị người chí thân lừa dối sao?"

Dương Diệp vội vã lắc đầu.

Tô Thanh Thi lại nói: "Ngươi đi ra ngoài trước ah, ta cùng với Vũ Tịch muội muội có lời!"

Dương Diệp có chút do dự, hai người sẽ không đánh nhau ah? Nếu như là bình thời, đánh một chút cũng không có việc gì, thế nhưng hiện tại, Tô Thanh Thi thế nhưng đã có mang thai a!

"Ngươi không đi ra, chúng ta đi ra ngoài!"

Tô Thanh Thi nói sẽ đứng dậy, Dương Diệp liền vội vàng đứng lên ngăn trở hai nàng, sau đó nói: "Ngươi, các ngươi có chuyện hảo hảo nói, ta, ta liền ở ngoài cửa." Nói, thận trọng nhìn hai người liếc mắt, sau đó đi ra khỏi phòng.

Nhìn thấy Dương Diệp đi ra ngoài, Tô Thanh Thi lắc đầu mỉm cười, sau đó đi tới Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, kéo Hiểu Vũ Tịch tay của, Đạo: "Chúng ta như thế một hù dọa, nhưng làm hắn sợ không nhẹ!"

"Nên!"

Hiểu Vũ Tịch lên tiếng.

Tô Thanh Thi gật đầu, Đạo: "Chúng ta không thể tiện nghi như vậy hắn, ngươi nói một chút, nên như thế nào nghiêm phạt hắn?"

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu.

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, nắm thật chặt Hiểu Vũ Tịch tay của, Đạo: "Hắn cả đời có thể nói đều là thấp thỏm, từ nhỏ sẽ không có qua một ngày thoải mái thời gian, trưởng thành, vì bá mẫu cùng Tiểu Dao, đi tới Kiếm Tông, hy vọng trở thành Kiếm Tông nội môn đệ tử, lấy này tới cải thiện trong nhà sinh hoạt. Nhưng là lại lại đột gặp dị biến, không chỉ có không có trở thành nội môn đệ tử, trái lại còn trở thành tạp dịch đệ tử.

Sau cùng, thật vất vả trở thành Kiếm Tông nội môn đệ tử, lại là bởi vì Bách Hoa Cung quan hệ, bị Kiếm Tông trục xuất Kiếm Tông, sau đó bá mẫu lại bị Bách Hoa Cung hại chết. Sự tình phía sau ngươi cũng rõ ràng. Có thể nói, hắn cả đời sẽ không qua mấy ngày nữa an ổn thời gian."

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt động dung, mi mắt buông xuống.

Tô Thanh Thi trong mắt hiện lên lệ quang, Đạo: "Vũ Tịch, ngươi biết không? Hắn lệ khí cùng sát khí rất nặng, ngoại trừ chúng ta mấy người bên ngoài, hắn đối những người khác của người mệnh thực sự rất coi thường. Nếu như cái này Nam Vực không phải là có ta, mà ta lại đang ý Kiếm Tông, hắn diệt Bách Hoa Cung sau, tuyệt đối sẽ không quản cái này Nam Vực chết sống. Nếu như hắn mất đi chúng ta, hắn sẽ thay đổi rất cô độc, sau đó trở thành một đầu triệt đầu triệt đuôi tuyệt thế sát thần."

"Hắn vẫn luôn là cô độc!" Hiểu Vũ Tịch khe khẽ thở dài.

Tô Thanh Thi gật đầu, Đạo: "Hắn ở bên ngoài trải qua đều là đao quang kiếm ảnh cùng các loại phục giết, chúng ta đừng làm cho hắn sau khi về đến nhà còn muốn không được an bình, được không?"

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta không nghĩ qua ly khai hắn."

Tô Thanh Thi khẽ mỉm cười nói: "Tuy rằng chúng ta tha thứ hắn, thế nhưng cũng không có thể dung túng hắn hoa tâm, ngươi cứ nói đi?"

"Không thể hoa tâm!" Hiểu Vũ Tịch gật đầu, đồng ý nói.

Tô Thanh Thi cúi người tại Hiểu Vũ Tịch bên tai nhẹ nói vài câu, Hiểu Vũ Tịch kia trắng noãn trên gương mặt nhất thời bay lên lướt một cái ửng đỏ, nhưng sau cùng vẫn gật đầu một cái.

Ngoài cửa, Dương Diệp Khả là lòng nóng như lửa đốt, đối đãi địch nhân hắn có thể làm được tàn nhẫn, máu tanh, thế nhưng đối với mình người, còn là tự mình nữ nhân, hắn vô luận như thế nào cũng tàn nhẫn không lên, hơn nữa còn là hắn có thua thiệt trước đây.

Qua đã lâu, môn rốt cục mở ra.

Nhìn thấy hai nàng đều bình yên vô sự, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, đi tới hai nàng trước mặt, Đạo: "Ngươi, các ngươi còn, có khỏe không?"

"Chúng ta tha thứ ngươi!" Tô Thanh Thi Đạo.

Dương Diệp hơi sửng sờ, sau đó chính là mừng rỡ, thế nhưng rất nhanh lại vội vã thu hồi trên mặt sắc mặt vui mừng, hắn cũng không thể đắc ý vênh váo, không thì đợi có thể phải vui quá hóa buồn.

Dương Diệp ngăn chặn kích động trong lòng thân thủ kéo lại hai nàng tay của, vừa định ôm hai nàng, Tô Thanh Thi cũng chắn Dương Diệp, Đạo: "Tử tội có thể miễn, mang vạ khó thoát, từ ngày mai trở đi, trong vòng một năm, ngươi không thể tại cùng chúng ta ở chung một phòng!" Nói xong lời cuối cùng, Tô Thanh Thi sắc mặt cũng là đỏ lên.

Nghe vậy, Dương Diệp khổ sở cười, thế nhưng rất nhanh hắn đã nghĩ mở, bởi vì... Này so trong lòng hắn nghĩ kết cục tốt hơn vô số lần.

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp Đạo: "Thanh Thi, Vũ Tịch, ta mang bọn ngươi đi một chỗ!"

Nói, Dương Diệp vung tay phải lên, tam người đi tới Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất.

"Nơi này là?"

Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi khiếp sợ nhìn hết thảy chung quanh.

"Đây chính là ta bí mật lớn nhất!" Dương Diệp Đạo: "Chúng ta tại một cái bên trong tháp, cái này là tầng thứ nhất, thế giới này tương đương với chúng ta một cái đại lục lớn như vậy!"

Nghe vậy, Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch hai nàng sắc mặt động dung, hai nàng hướng bốn phía nhìn thoáng qua, quả nhiên, lấy thực lực của các nàng, dĩ nhiên nhìn không thấy đầu.

Dương Diệp thủ đoạn một phen, chuôi này Thiền Dực xuất hiện ở trong tay hắn, Dương Diệp mang Thiền Dực đưa cho Hiểu Vũ Tịch, Đạo: "Vũ Tịch, thử xem, xem thích hợp không thích hợp!"

Nhìn thấy 《 Thiền Dực 》 Hiểu Vũ Tịch trong mắt lóe lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, cũng không khách khí, cầm lấy đao theo tay vung lên, tại trước mặt nàng không gian giống như một trang giấy bị một thanh đao sắc bén phiến xẹt qua thông thường, một đạo thật nhỏ đen nhánh vết nứt xuất hiện ở ba người trước mặt của.

"Tốt đao!" Hiểu Vũ Tịch khen.

Dương Diệp cười nói: "Thích không?"

Hiểu Vũ Tịch gật đầu.

Dương Diệp vung tay phải lên, Nhân Hoàng Giáp xuất hiện ở Tô Thanh Thi trước mặt, Đạo: "Thanh Thi, cái này hộ giáp cho ngươi, sau này, coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với ngươi, chỉ cần ngươi thôi động cái này hộ giáp, cũng có thể ngăn chặn chỉ chốc lát!"

"Nhân Hoàng Giáp?" Hiểu Vũ Tịch thanh âm trong mang theo một vẻ kinh ngạc.

Tô Thanh Thi nghe vậy, trong lòng một tia cảm động dâng lên, sau đó vội vã lắc đầu, chính muốn cự tuyệt, Dương Diệp, Đạo: "Khác cự tuyệt, thứ này với ta mà nói không có gì dùng, bởi vì ta hiện tại thân thể cũng đã so kia chỉ cường không yếu!"

Tô Thanh Thi do dự một chút, sau đó thu vào.

Lúc này, Dương Diệp mang hai nàng ngăn ở trong lòng, hai nàng sắc mặt ửng đỏ, cũng không có phản kháng. Tô Thanh Thi Đạo: "Lúc trước nói xong, trong vòng một năm, ngươi không được cùng chúng ta..."

"Lúc trước ta thế nhưng nhớ được các ngươi nói là từ ngày mai trở đi, nói cách khác, hôm nay là có thể..."

Hai nàng: "..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 563: Mạc gia người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba người tại tháp nội trong thế giới cái gì cũng không có làm. Tô Thanh Thi đã người mang lục giáp, Dương Diệp chính là tại đói khát cũng sẽ không động của nàng; Mà bởi vì có Tô Thanh Thi tại, Hiểu Vũ Tịch vô luận như thế nào cũng không có khả năng cùng Dương Diệp phát sinh và vân vân. Ba người tại bên trong tháp chỉ là vui đùa một phen liền thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp thế giới, bởi vì Dương Diệp nói viện quân đến Kiếm Tông!

Thái Thanh Điện.

Dương Diệp mới vừa vào Thái Thanh Điện, liền gặp được mấy người thân ảnh quen thuộc. Mấy người này là Thụ Nhân Tộc Thụ Tâm, còn có trước khi hồi Cổ Vực Thành Lục Kiếm Dao, cùng với trước đây phát sinh qua một chút chuyện không vui Đinh Thược Dược. Nhìn thấy Đinh Thược Dược, điều này làm cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì khi hắn trong dự đoán, hẳn là chỉ Cổ Vực Thành cùng Thụ Nhân Tộc!

"Dương công tử, chúng ta lại gặp mặt!" Đinh Thược Dược khẽ mỉm cười nói.

"Không nghĩ tới Đinh cô nương cũng tới!" Dương Diệp khẽ gật đầu, cười nói.

Đinh Thược Dược Đạo: "Lần này cũng không chỉ một mình ta mà đến, nghe nói Kiếm Tông gặp nạn, ta Đinh gia cùng Dương công tử chính là minh hữu, có thể nào ngồi yên không lý đến? Cho nên, lần này ta mang đến Đinh gia tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả, tổng cộng 107 là, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài có 40 vị, hy vọng có thể đến giúp Dương công tử!"

Dương Diệp sắc mặt động dung, hắn không nghĩ tới cái này Đinh Thược Dược dĩ nhiên mang Đinh gia tất cả Tôn Giả Cảnh đều mang đến, cái này Biểu rõ đối phương là muốn mang Đinh gia cùng hắn buộc chung một chỗ a! Có chút suy nghĩ Dương Diệp đó là hiểu, đối phương chắc là đã biết hắn có Bán Thánh sư phó chuyện, không thì, đối phương tuyệt đối không thể có thể làm như vậy!

"Đa tạ Đinh cô nương viện trợ tình!" Dương Diệp Đạo.

"Phải làm!" Đinh Thược Dược cười cười, lui qua một bên, sau đó ánh mắt rơi vào một bên Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch trên người. Nhìn một chút hai nàng, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì.

"Lần này ta Cổ Vực Thành cũng mang cho ngươi tới một phần đại lễ!" Lục Kiếm Dao cười nói: "Tại ngươi hồi Kiếm Tông trong khoảng thời gian này, ta Cổ Vực Thành đã đem tất cả Phệ Hồn quân đoàn đích sĩ binh toàn bộ tru diệt, ngoại trừ hai cái An Gia ở ngoài, tất cả Cổ Vực Thành cùng La Tuấn có quan hệ thế lực, đã toàn bộ bị loại bỏ!"

Giữa sân mọi người biến sắc, bao quát Dương Diệp. Phệ Hồn quân đoàn lợi hại hắn là lãnh giáo qua, cái này Cổ Vực Thành lại có thể tại trong thời gian ngắn như vậy tru diệt Cửu vạn Phệ Hồn quân đoàn binh sĩ? Nhưng lại mang Cổ Vực Thành nội ngoại trừ hai cái An Gia bên ngoài tất cả cùng La Tuấn có quan hệ đều loại bỏ...

"Xem ra, tự mình có chút đánh giá thấp cái này Cổ Vực Thành thực lực!" Dương diệp tâm Đạo.

Lục Kiếm Dao lại nói: "Lần này tới, cha ta khiến ta mang đến 100 vị Tôn Giả Cảnh cường giả, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài có 60 vị. Cha ta nói, lúc đầu hắn cùng với ngươi trong lúc đó ước định, tại ngươi đạt được Càn Khôn Đồ một khắc kia liền có hiệu lực, đồng thời chỉ cần ngươi không đổi ý, cái ước định kia liền vĩnh viễn hữu hiệu!"

"Người không phụ ta, ta không phụ người." Dương Diệp Đạo.

Lục Kiếm Dao cười nói: "Ta cũng vậy như thế cùng cha ta nói!"

Dương Diệp gật đầu, lúc này, một bên Thụ Tâm Đạo: "Dương công tử, ta Thụ Nhân Tộc tất cả thụ nhân đều đã trú đóng ở Kiếm Tông quần sơn xung quanh, bọn họ công kích phương diện có lẽ có ít yếu, thế nhưng phòng thủ phương diện, tuyệt đối sẽ không cho ngươi thất vọng. Trừ phi có Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, không thì, tính là tới 1 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả, chúng ta cũng có thể dễ dàng đỡ!"

"Đa tạ!" Dương Diệp Đạo.

Thụ Tâm cười nói: "Hôm nay ta Thụ Nhân Tộc đã cùng ngươi cột vào cùng nhau, lời khách khí sau này cũng không cần đang nói!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đạo: "Đinh cô nương, mọi người chúng ta trong, ngươi am hiểu nhất âm mưu quỷ kế, ngươi nói một chút, chúng ta bây giờ là phòng thủ đây, còn là chủ động xuất kích?"

Đinh Thược Dược trắng Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Ta điều tra một chút, Nguyên Môn Tôn Giả Cảnh cường giả không sai biệt lắm có gần hơn một trăm vị, mà Bách Hoa Cung hơi yếu, cộng thêm lại nguyên khí đại thương, không sai biệt lắm chỉ 70 tới vị, mà Quỷ Tông cũng có 80 vị tả hữu, về phần Hạo Nguyệt tông, chỉ không được hơn năm mươi vị. Tổng thể mà nói, bọn họ Tôn Giả Cảnh cường giả số lượng cao hơn chúng ta, nhưng là chúng ta có ngươi còn có đầu kia Hoàng Kim Thần Long tại, đủ để bù đắp cái chênh lệch này!"

"Ý của ngươi là chúng ta chủ động xuất kích?" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Nguyên bản là như vậy, thế nhưng hiện tại kế hoạch phải cải biến."

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được hỏi.

Đinh Thược Dược thần sắc hơi ngưng trọng, Đạo: "Ngươi phải có nghe qua Đỉnh Hán Đế Quốc có nhánh do Tôn Giả Cảnh cường giả tạo thành quân đội ah?"

Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "La Tuấn đem chi bộ đội này phái tới?"

Đinh Thược Dược Đạo: "Không có toàn bộ phái tới, chỉ phái tới 3 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả, trong này, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, có 1 nghìn! Hơn nữa mang binh chính là Đỉnh Hán Đế Quốc danh tướng: Triệu Trường Vân, chính là cái kia tại không lâu đem toàn bộ Đông Vực bắt gia hỏa. Người này bản thân thực lực chỉ Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm, thế nhưng dụng binh cực kỳ lợi hại, nhưng lại có thể điều động quân hồn, cũng chính là điều động một cái quân đội sĩ khí đề thăng thực lực của hắn, đối mặt hắn một người, thì tương đương với đối mặt một cái quân đội!"

Dương Diệp Thâm sâu nhìn Đinh Thược Dược liếc mắt, sau đó nói: "Đinh cô nương đã biết Đỉnh Hán Đế Quốc đã xuất động chi này cường giả quân đội đến đây, vậy tại sao còn phải tới rồi Nam Vực giúp ta?"

"Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi tổng so dệt hoa trên gấm tốt, không phải sao?" Đinh Thược Dược cười nói.

"Nhân tình này ta nhớ kỹ!" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược cười cười, tiếp tục nói: "Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc nhất định sẽ tương trợ chúng ta, thế nhưng, đây là đánh tông phái, cũng không phải công thành chiếm đất, cho nên, bọn họ những thứ kia đại quân tác dụng cực kỳ bé nhỏ, chỉ bọn họ đế quốc trong đạt được Linh Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh cường giả đối với chúng ta mới hữu dụng, thế nhưng, cho dù cộng thêm Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần Đế Quốc Tôn giả kính cường giả, so sánh với Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Nguyên Môn chờ tông môn Tôn Giả Cảnh cường giả số lượng, chúng ta còn là quá ít!"

"Đây là một cái vấn đề!" Dương Diệp chân mày cau lại, hắn cùng với Hoàng Kim Thần Long liên thủ, giết chết hơn mười vị Tôn Giả Cảnh cường giả còn là có lòng tin, thế nhưng đây chẳng qua là giới hạn trong phổ thông Tôn Giả Cảnh cường giả. Mà Đỉnh Hán Đế Quốc phái tới những Tôn Giả Cảnh đó cường giả tuyệt đối không phải là phổ thông Tôn Giả Cảnh, hơn nữa đối phương số lượng còn là nhiều như vậy. Không từ mà biệt, chính là Tam không gian lồng giam chồng, phỏng chừng hắn cùng với Hoàng Kim Thần Long thì phải nghỉ đồ ăn!

"Còn có một cái vấn đề!" Đinh Thược Dược Đạo: "Chúng ta nói cũng chỉ là Tôn Giả Cảnh cường giả, đại gia khả năng đã quên, Tôn Giả Cảnh bên trên, còn có Hoàng Giả Cảnh. Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Nguyên Môn chờ tông môn Hoàng Giả Cảnh cường giả có thể sẽ không đối Dương Diệp xuất thủ, nhưng là bọn hắn nếu là muốn ra tay với chúng ta đây?"

"Bọn họ không dám!" Dương Diệp Đạo: "La Tuấn không dám bốc lên cái kia hiểm, bởi vì nếu như hắn một khi vận dụng Hoàng Giả Cảnh cường giả, Yêu Hoàng cùng sư phụ ta nhất định xuất thủ, một khi loại này cấp bậc cường giả xuất thủ, vậy coi như không phải là tranh đoạt địa bàn, mà là hủy diệt đại lục. Cái này, không phải là hắn mong muốn!"

Đinh Thược Dược suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Là ta sơ sót, không nghĩ đến điểm này!"

"Mạc gia gia chủ Mạc Tín Ngọc, trước tới bái phỏng Kiếm Tông tông chủ!"

Đúng lúc này, ngoài điện chân trời bên trên truyền đến một đạo to thanh âm của.

"Mạc gia?"

Dương Diệp chân mày lần thứ hai nhíu lại.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 564: Có dám đánh một trận?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bái phỏng?"

Nghe được hai chữ này, Đinh Thược Dược khóe miệng nổi lên ngoạn vị dáng tươi cười. Mạc gia mặc dù chỉ là một cái thế gia, thế nhưng kỳ thực lực đừng nói Kiếm Tông, coi như là Nguyên Môn cũng không so bằng. Mà hôm nay, cái này Mạc gia cư nhiên tới bái phỏng Kiếm Tông tông chủ. Đinh Thược Dược minh bạch, nhất định là cái này Mạc gia đã đã biết Dương Diệp có Bán Thánh sư phó chuyện.

Kiếm Tông tông chủ là ai? Là Tô Thanh Thi. Tô Thanh Thi là ai? Là Dương Diệp thê tử. Sư trưởng như cha mẫu, nói cách khác, Tô Thanh Thi tương đương với Bán Thánh con dâu. Mạc gia có thể không để cho Dương Diệp mặt mũi, cũng có thể không nể mặt Tô Thanh Thi, nhưng là tuyệt đối không thể, cũng không dám không nể mặt Bán Thánh!

Tô Thanh Thi trong mắt tràn đầy nghi hoặc, cái này Mạc gia là kia một nhà? Lúc này, Hiểu Vũ Tịch tại bên người nàng nói vài câu, nàng nhất thời hiểu rõ ra, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

"Đi thôi, người ta nếu khách khí, chúng ta cũng không có thể thất lễ!" Dương Diệp Đạo.

Mọi người ra Thái Thanh Điện, chỉ thấy đến một người trung niên cùng một nữ tử. Nữ tử Dương Diệp nhận thức, đúng là kia Mạc Khinh Nguyệt.

Trung niên nhân tỉ mỉ đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Như, rất giống, ngươi cùng mẹ ngươi lớn lên rất giống."

"Nàng đã chết!" Dương Diệp Đạo.

Trung niên nhân thấp giọng thở dài, Đạo: "Ta biết ngươi đối Mạc gia có câu oán hận, ta cũng không muốn cải cọ cái gì. Ta hôm nay mang đến 350 vị Tôn Giả Cảnh cường giả đến đây, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài có 100 vị. Chúng ta không có ý tứ gì khác, thầm nghĩ nói cho ngươi biết, vô luận như thế nào, trên người ngươi đều có ta Mạc gia huyết, ngươi là ta Mạc gia của người!"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Lúc đầu hại ta tổ mẫu bỏ mình, thế cho nên khiến mẫu thân ta trốn chết chính là Mạc gia của người ah?"

Trung niên nhân nói: "Mạc gia đã đem lúc đầu hại ngươi tổ mẫu cùng cha mẹ ngươi nữ nhân kia, cũng chính là tiền nhiệm Mạc gia nữ chủ nhân huỷ bỏ đan điền, vĩnh viễn trấn áp tại Mạc gia địa lao trong."

"Chỉ một người?" Dương Diệp Đạo.

Trung niên nhân hơi biến sắc mặt, tiếp theo khổ sở cười, đã biết cháu ngoại trai quả nhiên như nghe đồn vậy thủ đoạn độc ác a! Phụ thân lúc đầu nếu như nhiều chú ý hạ tự mình cái kia do tỳ nữ sanh muội muội, hôm nay cũng không đến mức bị tự mình ngoại tôn ép thân thủ đối phó phu nhân của mình, lại không biết bị lão tổ thân thủ đứng ra bỏ gia chủ vị!

Bán Thánh a!

Cho dù Mạc gia đầu nhập vào La Tuấn, thế nhưng nếu như kia Bán Thánh muốn tiêu diệt Mạc gia, còn chưa phải là chuyện dễ dàng? Mạc gia như nghĩ không bị diệt, biện pháp duy nhất chính là đạt được Dương Diệp tha thứ, chỉ cần đạt được Dương Diệp tha thứ, Mạc gia không chỉ có giải trừ nguy cơ, còn có thể có được một cái siêu cấp thiên tài cùng Bán Thánh cường giả viện trợ, sau đó trở thành Trung Vực đệ nhất thế gia!

Chỉ là hiện tại xem ra, muốn lấy được Dương Diệp tha thứ, tựa hồ không dễ dàng như vậy a!

Bất quá hoàn hảo, lúc đầu hại chết muội muội mình mẫu thân, bức đi muội muội mình không phải là của mình mẫu thân, không thì, đừng nói trở thành Mạc gia gia chủ, đó là có thể không thể sống cũng là một cái vấn đề!

Trung niên nhân trầm ngâm hạ, Đạo: "Đây đã là Mạc gia lúc này có thể làm được cực hạn, bởi vì tại thế nào, nàng cũng là ông ngoại ngươi nữ nhân, hơn nữa nàng còn là Tư Đồ gia gia chủ nữ nhi. Chúng ta nếu là giết nàng, nhất định sẽ gây nên hai nhà đại chiến. Cho nên, ngươi như nghĩ nữ nhân kia chết, trừ phi đạt được Hoàng Giả Cảnh, hoặc là cho ngươi Bán Thánh sư phụ xuất thủ."

"Ta sẽ đi Mạc gia một chuyến!" Dương Diệp Đạo: "Ta không phải là một người không nói lý, ta không sẽ nhằm vào toàn bộ Mạc gia, nhưng ta cũng không phải một cái tốt lừa dối người, lúc đầu hại ta tổ mẫu, đồng thời hại mẫu thân ta người nọ, mặc kệ nàng thân phận gì, ta nhất định sẽ chính tay đâm nàng!"

Trung niên nhân trong lòng buông lỏng, chỉ cần Dương Diệp không nhằm vào toàn bộ Mạc gia là tốt rồi, bởi vì Mạc gia xác xác thật thật không chịu nỗi một cái Bán Thánh cường giả lửa giận a! Cho dù không có Bán Thánh, lấy Dương Diệp cái thiên phú này, ngày sau một khi đạt được Hoàng Giả Cảnh, không cần bất luận kẻ nào hỗ trợ, hắn một người giết thượng Mạc gia, Mạc gia chỉ sợ cũng sẽ bị hắn làm tàn!

Trung niên nhân cười nói: "Lão tổ tông nói, ngươi là ta Mạc gia người, ta Mạc gia vô luận như thế nào biết cùng ngươi đứng chung một chỗ, cho dù là đối mặt Đỉnh Hán Đế Quốc."

Dương Diệp không phải là cổ hủ người, đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Đương nhiên, nếu như hại chết hắn tổ mẫu, bức đi mẫu thân hắn là cả Mạc gia nhân, hắn sẽ không chút do dự chém giết trước mắt một nam một nữ!

Đúng lúc này, Đinh Thược Dược trước mặt không gian một trận ba động, một lát, Đinh Thược Dược chân mày to túc lên.

"Làm sao vậy?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Triệu Trường Vân đi tới Nam Vực, hắn chuyện thứ nhất làm chính là lập tức ngăn lại tứ đại tông môn đệ tử đến đây Kiếm Tông, sau đó mang tứ đại tông môn đệ tử toàn bộ tập hợp ở tại cùng nhau. Tiếp theo, hắn phái ra ngũ giết tổ chức sát thủ tại Đại Tần Đế Quốc nội không ngừng ám sát Đại Tần Đế Quốc quan lớn, giờ này khắc này, Đại Tần Đế Quốc đại bộ phận khu đã bắt đầu rối loạn. Khá lắm Triệu Trường Vân, thứ nhất dĩ nhiên sẽ loạn chúng ta kết minh." Đinh Thược Dược Đạo.

"Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay, lâu dài đi xuống, gây bất lợi cho chúng ta." Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Hắn đây là đang bức chúng ta quyết chiến, đáng tiếc, hắn không nghĩ tới là chúng ta cũng muốn cùng hắn môn quyết chiến." Nếu như là trước khi, bọn họ bên này chống lại Triệu Trường Vân đám người, căn bản không có phần thắng, thế nhưng hiện tại, có Mạc gia gia nhập, mặc dù đang Tôn Giả Cảnh cường giả số lượng thượng, bọn họ vẫn là số ít, thế nhưng đừng quên, bọn họ còn có Dương Diệp cùng đầu kia Hoàng Kim Thần Long!

Bất kể là Dương Diệp còn là Hoàng Kim Thần Long, tại cùng giai trong, đó cũng đều là thuộc về vô địch tồn tại!

"Thực sự muốn trực tiếp liền quyết nhất tử chiến?" Thụ Tâm hỏi.

"Đây chỉ là vừa mới bắt đầu!" Đinh Thược Dược Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, Triệu trường vận lần này tới Nam Vực mục đích, chắc là có thể diệt chúng ta liền diệt, không thể diệt liền tiêu hao thực lực của chúng ta. La Tuấn hôm nay trở thành Trung Vực đứng đầu, thế nhưng bên trong đế quốc nhất định sẽ có rung chuyển, tỷ như những hoàng tử kia và vân vân chắc chắn sẽ không cam tâm, hắn phải đem Đỉnh Hán Đế Quốc nội bộ sự tình toàn bộ xử lý xong, mới có thể đại quân áp cảnh Nam Vực. Tại cái giai đoạn này, hắn sẽ không để cho chúng ta sống khá giả, cho nên, hắn phái Triệu Trường Vân tới!"

"Chúng ta không chỉ có muốn thắng, còn muốn lớn hơn thắng!" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Ngươi nói không sai, chúng ta phải đại thắng, chỉ như vậy, mới có thể khiến Nam Vực những thứ kia còn không có đứng thành hàng của người khuynh hướng chúng ta bên này. Chỉ cần chúng ta có hy vọng thắng lợi, ta tin tưởng, những người đó chắc là sẽ không nguyện ý đi làm La Tuấn chó săn, không ai sẽ nguyện ý mang tự mình địa bàn giao ra!"

"Làm sao đại thắng?" Câu hỏi chính là Lục Kiếm Dao.

Đinh Thược Dược mỉm cười, nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Bước đầu tiên, chúng ta đầu tiên phải làm là phấn chấn quân tâm."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Hiểu!"

.....

Lúc này, Quỷ Tông, Bách Hoa Cung, Hạo Nguyệt tông tất cả cường giả đều ở đây Triệu Trường Vân triệu tập hạ đi tới Nguyên Môn. Triệu Trường Vân rất rõ ràng, nếu như dường như thổ phỉ thông thường hướng phía Kiếm Tông một cầm giữ mà lên, cường giả nhiều hơn nữa, đều có thể sẽ chết ở kia Dương Diệp trên tay.

Nếu như không đoàn kết, không có người có thể ngăn cản được Dương Diệp cùng đầu kia Hoàng Kim Thần Long!

"Triệu tướng quân, chúng ta hôm nay Tôn Giả Cảnh cường giả sắp tới 5 nghìn, nhiều như vậy cường giả, muốn tiêu diệt kia Kiếm Tông chẳng phải là chuyện dễ dàng? Vì sao ngươi chậm chạp không chịu phát binh?"

Nguyên Môn trong đại điện, một gã Nguyên Môn cường giả nhìn ngồi ở chủ vị Triệu Trường Vân Đạo.

Triệu Trường Vân lạnh lùng nhìn thoáng qua tên này Nguyên Môn trưởng lão, Đạo: "Ta biết chư vị không là quân nhân, không có quân nhân giác ngộ, thế nhưng, ta nghĩ cảnh cáo hạ chư vị, mọi việc, ta tự có quyết định, các ngươi phải làm, chính là hảo hảo nghe ta mệnh lệnh, hảo hảo phối hợp ta, mà không phải tới chất vấn ta. Lệnh ngươi là vi phạm lần đầu, lần này coi như, như có lần sau, ta nhất định Trảm không buông tha!"

Nghe vậy, kia Nguyên Môn trưởng lão cùng với Dư vân môn trưởng lão khí sắc mặt của đỏ bừng, nhưng là lại chút nào không dám phát tác, đồng thời nhưng trong lòng thì rất không là tư vị. Bởi vì đã từng khi nào, làm Nam Vực đệ nhất tông môn trưởng lão bọn họ, đều là người khác xem bọn hắn sắc mặt đi sự, chưa từng giống như bây giờ, cần xem khác sắc mặt người?

"Dương Diệp hôm nay thế lực đều có cái nào, biết rõ ràng không?" Triệu Trường Vân nhìn về phía một bên một người nho nhã nam tử.

Nho nhã nam tử hướng phía trước đi một bước, gật đầu, Đạo: "Hồi tướng quân, đã toàn bộ điều tra rõ. Không tính là Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Huyền Thú Đế Quốc, Dương Diệp thân Biên tôn giả cảnh cường giả không được 800 vị, nếu như cộng thêm Huyền Thú Đế Quốc cùng

Đại Tần Đế Quốc, phải có 2 nghìn nhiều, nếu như cái này hai nước lá bài tẩy ra hết, phải có 3 nghìn tả hữu. Bất quá thực lực của bọn họ so với chúng ta kém không chỉ một bậc, như chính diện giao chiến, bọn họ nhất định!"

"Ngươi ít nói một điểm, đó chính là Dương Diệp cùng đầu kia Hoàng Kim cự long!" Triệu Trường Vân lạnh lùng nói: "Bất kể là Dương Diệp còn là đầu kia Hoàng Kim cự long, không có 50 danh Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, căn bản không cách nào chống lại. Đặc biệt kia cả người là đạo khí Dương Diệp, ta nghĩ, tính là 100 Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ, chỉ sợ cũng cầm hắn không có biện pháp!"

"Tính là như vậy, bên ta cũng là có ưu thế tuyệt đối!" Nho nhã nam tử nói.

Triệu Trường Vân nói: "Hai quân nếu là giao chiến, mà cái này Dương Diệp cùng kia Hoàng Kim Thần Long nhảy vào quân ta trung, chúng ta làm làm sao? Lấy kia Dương Diệp cùng Hoàng Kim Thần Long thân thể phòng ngự, chúng ta có thể làm sao hắn nào? Cho nên, chúng ta phải nghĩ dễ đối phó Dương Diệp biện pháp, không thì, ngày sau quyết chiến, hắn cùng với đầu kia Hoàng Kim Thần Long nhất định sẽ cho chúng ta tạo thành hủy diệt tính đả kích!"

"Tôn Giả Cảnh trong, ngoại trừ Nhân Chủ cùng An Nam Tĩnh, đương đại sợ rằng đã không có người có thể cùng hắn chống lại!" Nho nhã nam tử nói.

Triệu Trường Vân sắc mặt cũng là trầm xuống, nếu như đỉnh hán đại quân của đế quốc có thể đến, hắn nắm giữ một quân chi hồn, tính là không cách nào chiến thắng Dương Diệp, thế nhưng muốn khiên chế trụ Dương Diệp vẫn là có thể. Thậm chí, nếu như cộng thêm 1 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả, chặn đánh giết Dương Diệp cũng không phải là không thể. Thế nhưng đáng tiếc, ngoại trừ Tôn Giả Cảnh cường giả bên ngoài, còn lại binh sĩ lúc này căn bản không cách nào đạt được Nam Vực, bởi vì chỉ Tôn Giả Cảnh cường giả mới có thể xé rách không gian!

"Nếu không, dùng huyết táng đại trận?" Nho nhã nam tử bỗng nhiên nói.

Triệu Trường Vân con ngươi co rụt lại, còn lại đi theo Triệu Trường Vân từ đó vực tới tướng lĩnh cũng là sắc mặt kịch biến.

Trầm mặc hồi lâu, Triệu Trường Vân Đạo: "Dung ta nghĩ nghĩ!"

"Đỉnh Hán Đế Quốc, có thể có người dám ra đây đánh một trận?"

Đúng lúc này, đại điện bên ngoài truyền đến một giọng nói.

"Là Dương Diệp, hắn, hắn làm sao dám tới nơi này?"

Một ít Nguyên Môn trưởng lão cả kinh nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 565: Không gì hơn cái này?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Môn bầu trời, Dương Diệp đứng ở Hoàng Kim Thần Long trên lưng, trong tay Trì Phong Kiếm chỉ xéo phía dưới, thần sắc Lãnh Mạc.

Vô số Nguyên Môn đệ tử chạy tới Nguyên Môn đại điện ra trên quảng trường, sau đó nhìn về phía trên hư không Dương Diệp cùng Hoàng Kim cự long.

"Đó chính là Kiếm Tông Dương Diệp? Thật mạnh kiếm ý, cách xa như vậy, ta đều đang có thể bị kiếm ý của hắn ảnh hưởng, lão Thiên, người này kiếm ý đến tột cùng đạt đến trình độ nào?"

"Dưới chân hắn đầu kia cự long chính là trong truyền thuyết Hoàng Kim Thần Long? Thật là khủng khiếp, so cổ văn thượng miêu tả còn muốn kinh khủng. Nghe đồn long tộc đều là cao ngạo không gì sánh được, căn bản không đem nhân loại để vào mắt, thế nào này Long dĩ nhiên cam nguyện trở thành Dương Diệp Tọa Ký? Lão Thiên, lẽ nào Kiếm Tông thực sự lại muốn ra một cái Kiếm Tông tổ sư sao?"

"Người này kiếm ý ít nhất là bát trọng, ta Nguyên Môn Tôn Giả Cảnh trong, sợ rằng không người có thể cùng với đánh một trận. Ai, hôm nay nếu là không có người chiến lui hắn, ta Nguyên Môn mang như Bách Hoa Cung thông thường, uy danh tang tận!"

"..."

Trong đại điện, nghe phía bên ngoài Dương Diệp nói, Triệu Trường Vân biến sắc, hắn cũng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp cũng dám đơn thương độc mã sẽ Nguyên Môn khiêu chiến, hắn thực sự cho là hắn là vô địch sao?

"Hắn muốn loạn quân ta tâm!" Lúc này, nam tử nho nhã kia thấp giọng nói một câu.

Một bên Nguyên Môn một gã trưởng lão cười nói: "Người này tới bất chánh hảo sao? Chúng ta chính dễ giải quyết hắn, hắc hắc, ta cũng không tin, hắn Dương Diệp có thể từ mấy nghìn Tôn Giả Cảnh trong tay chạy trốn."

Nho nhã nam tử nhìn thoáng qua người trưởng lão kia, sau đó nhạt thanh Đạo: "Ngươi không nghe được lời của hắn sao? Hắn là tại tìm chúng ta một mình đấu, chúng ta nếu là phái người quần công hắn, mất mặt là chúng ta, đi sẽ làm Nam Vực cùng Trung Vực một ít thế gia cho là chúng ta Đỉnh Hán Đế Quốc e ngại hắn Dương Diệp. Nếu như, mấy nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả thật có thể đủ giết hắn, ném ném một cái mặt ngược cũng không sao, nhưng vấn đề là, liền sợ chúng ta phái ra mấy nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả, vẫn như cũ không cách nào đánh chết hắn a! Khi đó, chúng ta mặt có thể chẳng khác nào bị Dương Diệp vứt trên mặt đất hung hăng đạp!"

"Làm sao có thể!" Người trưởng lão kia Đạo: "Hắn Dương Diệp làm sao có thể địch nổi chúng ta mấy nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ? Gia Cát quân sư, ngươi cái này khó tránh quá dài người khác chí khí ah?"

Nho nhã nam tử nhìn thoáng qua người trưởng lão kia, không nói gì.

Bị không để ý tới, người trưởng lão kia nhất thời chán nản, nhưng nhưng cũng không dám chỉ trích đối phương, chỉ có thể hung hăng trừng đối phương liếc mắt.

"Lẽ nào Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Nguyên Môn đều là không trứng của người sao? Nếu không như vậy đi? Ta cho phép các ngươi lấy hai địch một, làm sao?"

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm của lại xuất hiện ở trong tai mọi người!

"Khinh người quá đáng!" Tên kia Nguyên Môn trưởng lão giận tím mặt!

"Nguyên triệt trưởng lão tức giận như vậy, không bằng liền nguyên trưởng lão sẽ đi gặp kia Dương Diệp? Dương Diệp bất quá là Tôn Giả Cảnh tam phẩm, mà nguyên trưởng lão mười năm trước cũng đã đạt được Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, lấy nguyên thực lực của trưởng lão, muốn tiêu diệt sát na Dương Diệp, chắc là chuyện dễ dàng!" Nho nhã nam tử nhạt thanh Đạo.

Nguyên trưởng lão khóe miệng hơi vừa kéo, hắn mặc dù không có cùng Dương Diệp giao thủ qua, nhưng là vẫn nghe qua Dương Diệp một việc. Dương Diệp ban đầu ở Bách Hoa Cung, thế nhưng liên sát vài tên Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả a! Hơn nữa trước khi cùng cái kia Hoàng Kim Thần Long lại giết 1 vạn Phệ Hồn binh sĩ. Khiến hắn cùng với Dương Diệp giao thủ? Trong lòng hắn rất rõ ràng, hắn căn bản không thể nào là Dương Diệp đối thủ!

//t r uyencuatui.Net/

Thế nhưng lúc này bị nam tử nho nhã kia ngay mặt nói như thế, hắn nếu không phải đi, chẳng phải là tổn hại Nguyên Môn uy phong? Nhưng là phải phải đi, vậy rất có thể liền không về được a!

"Lúc trước Dương Diệp không phải đã nói rồi sao? Cho phép chúng ta lấy hai để một, đã như vậy, vậy hãy để cho ta Nguyên Môn phái một người, mà Đỉnh Hán Đế Quốc cũng phái một người, làm sao?" Lúc này, một gã khác Nguyên Môn trưởng lão đột nhiên nói.

"Đối!" Vân Triệt vội vàng nói: "Dương Diệp khiêu khích không chỉ là ta Nguyên Môn, còn có Đỉnh Hán Đế Quốc, Triệu tướng quân là Đỉnh Hán Đế Quốc đại tướng quân, thủ hạ cường giả vô số, tùy tiện phái một ra tới không phải có thể giết ngươi Dương Diệp?"

Triệu Trường Vân lạnh lùng nhìn thoáng qua Vân Triệt, những tông môn này trưởng lão thật là thành sự không đủ bại sự có thừa, nếu như không phải là vì đại cục, hắn thật muốn tại chỗ trượng ngã xuống đối phương!

"Mạt tướng nguyện ý đi gặp một hồi kia Dương Diệp!" Lúc này, một gã thân mặc khôi giáp trung niên nam tử đứng dậy.

Triệu Trường Vân nhướng mày, sau đó nói: "Dương Diệp người này, cùng giai trong, đã hầu như vô địch tồn tại, hai người các ngươi tính là liên thủ, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hắn, không cần làm không sợ hi sinh!"

"Vậy cũng không thể tùy ý hắn ở bên ngoài kêu gào!" Kia khôi giáp nam tử trầm giọng nói: "Để ta cùng với Vân Triệt trưởng lão trước đi thử một chút thực lực của hắn tốt lắm, thực sự không năng lực địch, chúng ta đào tẩu đó là.

Triệu Trường Vân có chút do dự, bởi vì La Tuấn cho hắn truyền tin trong từng nói qua, cần phải cẩn thận Dương Diệp, có thể tưởng tượng, kia Dương diệp cường đến trình độ nào, không thì, Nhân Chủ cũng sẽ không coi trọng như vậy đối phương, khiến hắn muốn nghìn vạn cẩn thận rồi.

"Để cho bọn họ thử trước một chút kia Dương Diệp thực lực ah!" Lúc này, một bên nho nhã nam tử nói: "Chúng ta phải vô cùng biết rõ Dương Diệp thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, như vậy chúng ta mới có thể biết mình biết người, tại kế tiếp đối chiến trung bố cục. Lấy Vân Triệt trưởng lão cùng Xích Hổ tướng quân thực lực, có thể không địch lại kia Dương Diệp, thế nhưng muốn chạy hẳn là vẫn là có thể. Tính là không kịp, người của chúng ta đều ở đây trong, vẫn là có thể xuất thủ cứu giúp!"

Triệu Trường Vân do dự một chút, sau đó gật đầu, Đạo: "Hai vị, nếu như không địch lại, lập tức bỏ chạy, minh bạch?" Tuy rằng La Tuấn khiến hắn nghìn vạn phải cẩn thận Dương Diệp, thế nhưng hắn chung quy không rõ ràng lắm Dương Diệp thực lực chân thật, như nho nhã nam tử theo như lời, bọn họ cần rõ ràng Dương Diệp thực lực chân chính!

Triệu Trường Vân nếu như biết Dương Diệp tại Thánh Giả di tích chiến tích mà nói, chỉ sợ cũng sẽ không để cho hai người đi xuất chiến. Đáng tiếc hắn không biết, bởi vì lúc đầu La Tuấn đã khiến người ta phong tỏa hắn thua ở Dương Diệp chuyện. Hắn làm Nhân Hoàng, làm sao khiến người biết hắn từng thua ở Dương Diệp, vậy đối với uy vọng của hắn không thể nghi ngờ là một cái đả kích trí mạng!

Cho nên, hắn tại khai báo Triệu Trường Vân lúc, cũng không có nói ra Dương Diệp đích thực chính thực lực, chỉ là khiến Triệu Trường Vân nghìn vạn phải cẩn thận!

Khôi giáp nam tử gật đầu, mà kia Vân Triệt nhưng trong lòng thì có chút không thèm, hắn thừa nhận hắn một mình đấu có thể không địch lại Dương Diệp, thế nhưng hai gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đối phó một cái Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, chẳng lẽ còn không địch lại sao? Kia Dương Diệp chỉ là Tôn Giả Cảnh, cũng không phải Hoàng Giả Cảnh. Trước mắt cái này Trung Vực tới huyền giả khó tránh quá nhát gan chút!

Hai người ra đại điện, đi tới trên hư không.

"Dương Diệp, ngươi ăn gan hùm mật gấu, cũng dám tới ta Nguyên Môn dương oai, lão phu hôm nay để ngươi biết 'Chết' chữ viết như thế nào!" Vân Triệt vừa lên tới liền căm tức nhìn Dương Diệp, cả người khí thế điên cuồng lan ra.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, trong tay Trì Phong Kiếm thuận vung tay lên, một đạo như ẩn như hiện sóng gợn chợt lóe lên, Vân Triệt biến sắc, đang chuẩn bị xuất thủ, nhưng mà đạo kia sóng gợn tốc độ cũng rồi đột nhiên bạo tăng, trong nháy mắt đi tới trước mặt hắn, Vân Triệt hoảng hốt, vừa định né tránh, đáng tiếc, tại một sát na này, hắn cảm giác mình bị một cổ kỳ dị lực lượng bao phủ, làm cổ lực lượng kia tiêu thất lúc, sóng gợn đã không thấy.

Vân Triệt ngẩn người, sau đó điên cuồng cười to, Đạo: "Dương Diệp, cái này sẽ là của ngươi kiếm khí? Nguyên lai bất quá như vậy thôi..."

Dương Diệp như liếc ngu một dạng nhìn Vân Triệt.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 566: Bạch sắc khô lâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Phốc!"

Vân Triệt còn muốn nói châm chọc cười nhạo, đột nhiên, một cổ tiên huyết tự cổ hắn chỗ bắn nhanh đi ra. Vân Triệt hai mắt trợn tròn, trong đầu lóe lên hắn cả đời này sau cùng một cái ý niệm trong đầu: Chuyện gì xảy ra? Tiếp theo, nghiêng đầu một cái, trực tiếp rơi vào trên mặt đất.

Toàn trường tĩnh lặng!

Một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, cứ như vậy bị Dương Diệp một kiếm giết trong nháy mắt? Ngay cả sức đánh trả chưa từng?

Dương Diệp hắn là Hoàng Giả Cảnh cường giả sao?

"Ngươi kiếm ý..." Một bên khôi giáp nam tử kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, vừa muốn nói gì, nhưng mà, một luồng sóng gợn từ cổ của hắn chỗ xuyên qua, làm cho thanh âm của hắn hơi ngừng.

Một kiếm một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm!

Giữa sân mọi người kinh sợ nhìn Dương Diệp, một ít yếu Nguyên Môn đệ tử thậm chí hai chân bắt đầu run.

Dương Diệp nhàn nhạt quét phía dưới mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Quá yếu, đổi hai cái đi lên!"

Đại điện bên ngoài, Triệu Trường Vân sắc mặt trầm thấp như nước, tay phải nắm thật chặc bên hông hắn chuôi kiếm. Tại bên cạnh hắn nho nhã nam tử cũng là sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được, chân mày chăm chú nhíu. Về phần còn lại Nguyên Môn trưởng lão cùng Tôn Giả Cảnh huyền giả còn lại là khuôn mặt kiêng kỵ, như xem quái vật nhìn Dương Diệp.

Bọn họ đều rất rõ ràng, Dương Diệp rất mạnh, nhưng là bọn hắn đều không nghĩ tới Dương Diệp đã cường đến rồi loại trình độ này!

"Nam Vực Tôn Giả Cảnh trong, đã không người là này đối thủ của người!" Một lát, một gã Nguyên Môn trưởng lão thấp giọng nói.

"Chúng ta kế tiếp nên như thế nào?" Một gã Đỉnh Hán Đế Quốc tướng quân trầm giọng nói.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Triệu Trường Vân.

Trầm mặc một lát, Triệu Trường Vân trên mặt hiện lên lướt một cái vẻ dữ tợn, Đạo: "Gia Cát, chuẩn bị Huyết Sát Đại Trận."

Gia Cát nheo mắt, nhìn chân trời Dương Diệp liếc mắt, sau đó thấp giọng thở dài, lui xuống.

Triệu Trường Vân xem về phía chân trời, Đạo: "Mỗi qua một canh giờ, phái một gã Tôn Giả Cảnh đi tới cùng hắn giao thủ, cần phải tại Thập nhị canh giờ nội ngăn chặn hắn."

"Là phái Nguyên Môn Tôn Giả Cảnh cường giả còn là Đỉnh Hán Đế Quốc?" Lúc này, một gã Nguyên Môn trưởng lão bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, còn lại Nguyên Môn trưởng lão trong lòng rùng mình, bởi vì tất cả mọi người rất rõ ràng, phái ai đi người đó chính là chết.

Triệu Trường Vân lạnh lùng nhìn thoáng qua tên kia nói chuyện Nguyên Môn trưởng lão, Đạo: "Các ngươi nếu đã đầu nhập vào ta Đỉnh Hán Đế Quốc, như vậy, liền phải hiểu các ngươi thân phận của mình, nếu không phải minh bạch, ta không ngại tự mình cho các ngươi minh bạch." Như Nguyên Môn loại này cấp bậc tông môn, tại Đông Vực hắn chính mình cũng không biết diệt có bao nhiêu!

"Ngươi có ý tứ!" Tên kia Vân Môn trưởng lão biến sắc.

"Ngươi nói ta Đỉnh Hán Đế Quốc hiện tại triệt binh, ngươi Nguyên Môn sẽ làm sao?" Triệu Trường Vân Đạo.

Tên kia Vân Môn trưởng lão sắc mặt trắng nhợt, nếu như Nguyên Môn hiện tại triệt binh, không từ mà biệt, chính là hiện tại Dương Diệp cùng đầu kia Hoàng Kim cự long giết xuống tới, đều đủ bọn họ Nguyên Môn uống một hồ. Lui một bước mà nói, nếu như cái này Triệu Trường Vân hiện tại nếu là muốn ra tay với Nguyên Môn, Nguyên Môn lấy cái gì tới đối kháng bọn họ?

Một ít Nguyên Môn trưởng lão nghĩ đến điểm này, sắc mặt càng thêm trắng, đồng thời, trong lòng cũng càng thêm không phải là tư vị. Cái gì gọi là dẫn sói vào nhà? Hiện tại chính là!

...

Trên bầu trời, một gã Vân Môn trưởng lão xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

"Kiếm Hoàng, ngươi đã là cùng giai vô địch, tới ta Nguyên Môn khiêu chiến ta Nguyên Môn đệ tử, không phải là ỷ lớn hiếp nhỏ sao? Cái này nếu là truyền đi, đối với ngươi thanh danh bất hảo ah?" Tên này Vân Môn trưởng lão thanh âm nói chuyện rất hòa khí, không chút nào cùng Dương Diệp giao thủ ý tứ.

"Danh tiếng?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Chúng ta xưng" Kiếm Ma "ngươi nói ta có cái gì danh tiếng? Về phần ỷ lớn hiếp nhỏ, ha hả, ngươi chí ít cũng là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài ah? Ta bất quá Tôn Giả Cảnh tam phẩm, muốn nói ỷ lớn hiếp nhỏ, cũng là ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ ah? Đừng nói nhảm, động thủ đi!"

"Ngươi..." Tên kia Nguyên Môn trưởng lão chán nản, còn muốn nói điều gì, nhưng mà lúc này, Dương Diệp cũng tay khẽ động, tên này trưởng lão hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi liền xoay người chạy, không được một hơi thở, cũng đã tiêu thất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, người trước mắt này liền chạy như vậy?

Phía dưới tất cả Nguyên Môn đệ tử cũng ngây ngẩn cả người, tự mình tông môn trưởng lão liền chạy như vậy? Ngay cả đánh một trận dũng khí cũng không có?

Vô số Nguyên Môn đệ tử biệt khuất muốn đi chết, lúc nào, Nguyên Môn ném qua lớn như vậy mặt của?

Làm tên kia Nguyên Môn trưởng lão trở lại đại điện lúc, tất cả mọi người lạnh lùng nhìn hắn, trong mắt thân thể khỏa thân châm chọc, bao quát đại bộ phận Nguyên Môn của người cũng là như vậy. Dù cho tên này trưởng lão cùng Dương Diệp giao thủ cái nhất chiêu hai chiêu đang lẩn trốn, bọn họ cũng sẽ không như vậy, dù sao Dương Diệp thực lực là đại gia rõ như ban ngày. Thế nhưng hắn khen ngược, người ta còn không có chính thức động thủ, hắn liền trực tiếp xoay người chạy, sợ chết sợ đến phân thượng này...

Người trưởng lão kia sắc mặt cũng là đỏ lên, thế nhưng hắn rất nhanh thì khôi phục bình thường, Đạo: "Ta biết chư vị khinh thường ta trước đi là, hừ, nếu như chư vị một cách tự tin có thể nhận Dương Diệp nhất chiêu, vậy thượng đi thử một chút."

Mọi người không nói, bởi vì giữa sân ngoại trừ số ít mấy người bên ngoài, không ai một cách tự tin có thể nhận Dương Diệp nhất chiêu!

"Nguyên lai Nguyên Môn đều là loại hóa sắc này, đây là Nam Vực đệ nhất đại tông môn? Ha hả. Bất quá hoàn hảo, so Đỉnh Hán Đế Quốc của người có cốt khí nhiều, chí ít các ngươi còn có người dám đi lên, mà kia Đỉnh Hán Đế Quốc cũng chỉ biết núp ở phía sau mặt, xuất liên tục tới cũng không dám ra ngoài tới. Tấm tắc, cái này chính là cái đó Nhân Hoàng chính là thủ hạ? Thật là buồn cười a..."

Lúc này, bên ngoài lại truyền tới Dương Diệp thanh âm của.

Nghe được Dương Diệp nói, Nguyên Môn đám người ngay từ đầu là khí sắc mặt tái xanh, thế nhưng làm nghe phía sau nửa đoạn lúc, Nguyên Môn đám người nhất thời dễ chịu một ít, sau đó cười lạnh nhìn về phía Đỉnh Hán Đế Quốc đám người.

"Mẹ nó, Dương Diệp kia tiểu hỗn đản, khinh người quá đáng, khiến ta đây lão bay sẽ đi gặp hắn!" Trong đại điện, một gã cầm song chùy mập mạp hung hăng xì một tiếng khinh miệt, sau đó sẽ đi ra ngoài.

"Trở về!" Lúc này, Triệu Trường Vân lên tiếng.

Mập mạp dừng bước, xoay người nhìn Triệu Trường Vân, Đạo: "Triệu đại ca, cái này Dương Diệp vũ nhục chúng ta, vũ nhục Nhân Chủ, lão bay ta thực sự nuốt không nổi khẩu khí này, cùng lắm thì ta liền cùng hắn đồng quy vu tận!"

"Không được đi!" Triệu Trường Vân nhìn lão bay, thanh âm trong mang theo một vẻ tức giận.

Mập mạp vẻ mặt sắc mặt giận dữ, nhìn Triệu Trường Vân một lát, cuối cùng thấp giọng thở dài, về tới mình nguyên lai chỗ đứng. Hắn biết, hắn nếu là ở đi ra ngoài, nhất định sẽ bị quân pháp xử trí. Thế nhưng khẩu khí này hắn thực sự nuốt không nổi đi a!

"Nguyên Môn trưởng lão đi ra ngoài nghênh chiến!"

Triệu Trường Vân thu hồi ánh mắt, nhạt thanh Đạo.

Một bên Nguyên Môn đám người sắc mặt đại biến, từng cái một trong mắt trong nháy mắt tràn đầy lửa giận, cái này Triệu Trường Vân nói rõ chính là muốn để cho bọn họ Nguyên Môn của người đi chịu chết a!

"Triệu tướng quân, ngươi đây là muốn khiến ta Nguyên Môn của người đi chịu chết sao?" Một gã Nguyên Môn trưởng lão cả giận nói.

"Bành!"

Triệu Trường Vân hữu chưởng chợt vỗ vào trước mặt hắn trên bàn, bàn nhất thời hóa thành bột mịn, căm tức nhìn tên kia Nguyên Môn trưởng lão, Đạo: "Nguyên Môn của người, bản tướng quân đang nói một lần, các ngươi muốn nhận rõ thân phận của mình, các ngươi nếu đã đầu phục Nhân Chủ, kia nên nghe theo ta Đỉnh Hán Đế Quốc mệnh lệnh. Nếu như lần sau tại dám nghi vấn mệnh lệnh của ta, lão phu lập tức chém ngươi, ngươi Nguyên Môn nhìn Nhân Chủ sẽ không sẽ vì các ngươi làm chủ!"

Nguyên Môn chờ trưởng lão tức giận phổi đều nhanh nổ, thế nhưng nhưng không ai dám ra đây đính chủy!

"Cho ta lập tức phái một người đi ngăn chặn Dương Diệp, chớ ép lão phu cho các ngươi không xuống đài được!" Triệu Trường Vân cả giận nói.

Nguyên Môn đám người: "..."

...

Lâm Vương Thành.

Lâm Vương Thành cách Nguyên Môn chỉ không được mấy trăm dặm, thành nội nhân khẩu 500 vạn tả hữu. Tuy rằng Lâm Vương Thành thuộc về Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng trên thực tế, tòa thành thị này là Nguyên Môn thế lực đang khống chế, Đỉnh Hán Đế Quốc mệnh lệnh tới nơi này căn bản không dùng được.

Lúc này Lâm Vương Thành nội, do 1 nghìn người tạo thành che mặt cường giả đang ở Lâm Vương Thành nội điên cuồng tàn sát.

Một ngàn này người nơi đi qua, tiếng kêu rên một mảnh, không có bất kỳ người nào có thể ngăn chặn, bởi vì... Này 1 nghìn mọi người là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Một gã Tôn Giả Cảnh cường giả lực sát thương là cực kỳ kinh khủng, càng miễn bàn 1 nghìn tên. Không được ngũ canh giờ, cả tòa Lâm Vương Thành triệt để trở thành một tòa quỷ thành, ngũ triệu nhân khẩu bị tàn sát hầu như không còn.

Huyết khí tận trời, sát khí tận trời, oán khí tận trời!

Một người nho nhã nam tử đứng ở trong thành ương, ở dưới chân của hắn, là từng cái quỷ dị màu đỏ tươi sắc huyết điều, huyết điều tự dưới chân hắn hướng phía bốn phía tán đi, không được một hồi, cả tòa trong thành đều tràn ngập loại này màu đỏ tươi sắc huyết điều.

Một gã hắc y người đi tới nho nhã nam tử trước mặt, đối về nho nhã nam tử ôm quyền, Đạo: "Gia Cát quân sư, trong thành mọi người đều bị giết, không một người sống!"

Nho nhã nam tử gật đầu, Đạo: "Mọi người rút lui khỏi, hồi Nguyên Môn phối hợp Triệu tướng quân vây khốn Dương Diệp."

"Là!"

Vô số hắc y nhân xé rách không gian tiêu thất ở tại Lâm vương thành.

Nho nhã tay phải vừa lộn, một cái bạch sắc đầu khô lâu xuất hiện ở trên tay hắn, làm cái này bạch sắc đầu khô lâu xuất hiện lúc, Lâm Vương Thành nội vô số huyết khí, sát khí, sát khí, điên cuồng mà hướng phía cái này bạch sắc đầu khô lâu tràn tới.

Theo huyết khí cùng sát khí còn có sát khí không ngừng dũng mãnh vào cái này bạch sắc đầu khô lâu, một cổ ngập trời sát ý cùng sát khí xuất hiện ở Lâm Vương Thành trong.

Bạch sắc đầu khô lâu không ngừng xoay tròn, hấp thu Lâm Vương Thành trong huyết khí cùng sát khí, theo sát khí cùng huyết khí cuồn cuộn không ngừng dũng mãnh vào, đầu khô lâu dĩ nhiên dài ra một đầu khớp xương thân thể.

Tiếp theo, một thanh màu đỏ đại đao chậm rãi xuất hiện ở bạch sắc khô lâu khô lâu trong tay.

Mà, toàn bộ Lâm Vương Thành nội huyết khí cùng sát khí chỉ bất quá bị hấp thu một nửa mà thôi.

Nhìn trước mắt bạch sắc khô lâu người, Gia Cát thần sắc ngưng trọng, tay phải trong, nắm thật chặc một khối Mộc bài. Nếu như không phải là vì tru diệt Dương Diệp, hắn cũng không muốn thi triển loại này hữu thương thiên hòa đại trận, tới triệu hoán loại này không nên tồn tại thế gian kinh khủng sinh vật. Bất quá không có biện pháp, hiện nay trên đời, Hoàng Giả Cảnh không ra, sợ rằng đã không có người có thể ngăn cản Dương Diệp!

Dần dần, bạch sắc lỗ thủng mắt phải trong nổi lên một đóa màu u lam Hỏa Diễm, mà bạch sắc lỗ thủng cũng càng phát quỷ dị.

Gia Cát hướng thần sắc cũng càng thêm ngưng trọng.

Một lúc lâu sau.

Bạch sắc khô lâu một con khác mắt trong rồi đột nhiên nổi lên một đóa màu lửa đỏ Hỏa Diễm, làm cái này đóa Hỏa Diễm xuất hiện lúc, tại bạch sắc lỗ thủng trước mặt không gian trong nháy mắt sụp xuống, lấy bạch sắc lỗ thủng làm trung tâm, phương viên xung quanh mấy ngàn dặm nội phòng ốc toàn bộ vào giờ khắc này trong nháy mắt hóa thành bột mịn.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 567: Thi thể tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khô Lâu Nhân đầu ngẩng đầu nhìn trời.

"Oanh!"

Lưỡng đạo huyết quang tự Khô Lâu Nhân trong hai mắt bắn ra, huyết quang phóng lên cao, bắn thẳng đến chân trời.

Giờ khắc này, toàn bộ Nam Vực tất cả cường giả rung động!

Đại Tần trong hoàng cung, đang ở mở hướng sẽ Thủy Hoàng đột nhiên biến sắc, ánh mắt hướng Lâm Vương Thành phương hướng nhìn thoáng qua, sau một khắc, kỳ đều là tiêu thất ở tại trong đại điện.

Quần thần kinh ngạc!

Thập Vạn Đại Sơn trung, nguyên bản đang tu luyện Thú Hoàng tại huyết quang tận trời một khắc kia, sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại hoàng cung.

Lâm Vương Thành trung.

"Mấy vạn năm... Người, thế giới nhân loại... Huyết, nồng nặc tiên huyết, linh hồn, thật là nhiều linh hồn..." Khô Lâu Nhân hướng bốn phía nhìn lướt qua, thanh âm trong mang theo làm người sợ hãi hàn ý.

"Thi thể tổ, ta lấy trăm vạn người tiên huyết, sát khí, oán khí tỉnh lại ngươi, là cần ngươi giúp ta làm một chuyện, nếu như làm thành, ta người đại biểu chủ hứa hẹn, ngày sau lấy hàng tỉ tiên huyết cùng sát khí cho ngươi đúc lại thân thể." Nho nhã nam tử nói.

Khô Lâu Nhân quay đầu nhìn về phía nho nhã nam tử, hơi trầm ngâm, sau một khắc, một đạo huyết quang bắn thẳng đến nho nhã nam tử.

Nho nhã nam tử làm như sớm có dự liệu, sắc mặt bất biến, linh khí trào vào trong tay Mộc bài trong.

"A!"

Khô Lâu Nhân đột nhiên phát ra một đạo thống khổ tiếng kêu thảm thiết, đạo kia huyết quang trong nháy mắt tiêu thất ở tại không trung.

"Thi thể tổ, ta nếu dám tỉnh lại ngươi, tự nhiên có mười phần nắm chặt đối phó ngươi." Nho nhã nam tử nhạt thanh Đạo.

"Khống hồn bài..." Khô Lâu Nhân thanh âm trong mang theo vẻ run rẩy cùng khiếp sợ, Đạo: "Ngươi, ngươi là Gia Cát nhà người."

Nho nhã nam tử không trả lời Khô Lâu Nhân nói, mà là chỉ chỉ bốn phía, Đạo: "Thi thể tổ, nghe thấy được sao? Tại mảnh thế giới này, khắp nơi đều tràn đầy tiên tiên huyết cùng linh hồn. Ngươi như nghĩ trọng tố thân thể, là tốt rồi tốt bãi chánh lòng của ngươi thái, dù sao, lúc này ngươi, đã không phải là năm đó thi thể tổ!"

"Nhân loại, đừng tưởng rằng ngươi có khống hồn bài, có thể coi ta là nô tài một dạng chỉ huy, ta như muốn cá chết phá, một dạng có thể chém giết ngươi, ngươi tin hay không?" Thi thể tổ trong tay do tiên huyết ngưng kết mà thành đại đao không ngừng xoay tròn.

"Ta tin!" Nho nhã nam tử gật đầu, Đạo: "Chúng ta tại sao muốn hợp lại cái ngươi chết ta sống đây? Chúng ta như hợp tác, ta có thể đạt được mục đích của ta, mà ngươi cũng có thể trọng tố thân thể, đây không phải là rất tốt sao?"

Nếu như không phải là đụng tới Dương Diệp loại này tuyệt thế yêu nghiệt, hắn căn bản sẽ không tỉnh lại người trước mắt này, bởi vì thật sự là quá thương thiên cùng. Đừng xem hiện tại không có gì sự, thế nhưng hắn lúc này đã nghiệp chướng quấn thân, tương lai nếu như muốn tấn chức Hoàng Giả Cảnh, lên trời đối với hắn thiên phạt tuyệt đối là cực kỳ kinh khủng. Bất quá chỉ cần La Tuấn có thể thống nhất đại lục, lấy Nhân Hoàng số mệnh thay hắn cọ rửa trên người nghiệp chướng, hắn là có thể cùng người thường một dạng thừa thụ thiên phạt.

Trầm mặc một lát.

"Giết ai!" Khô Lâu Nhân lên tiếng.

Nho nhã nam tử trên mặt nở một nụ cười, Đạo: "Đương đại Kiếm Hoàng!"

Kiếm Tông.

Tại huyết quang tận trời một khắc kia, đang ở Thái Thanh Điện trung thương nghị chuyện chúng nữ biến sắc, bay ra Thái Thanh Điện, nhìn về phía Lâm Vương Thành phương hướng.

"Đó là cái gì? Tốt nồng sát khí." Tô Thanh Thi hỏi.

Đinh Thược Dược trầm mặc một hồi, rồi đột nhiên biến sắc, Đạo: "Không tốt, Triệu Trường Vân đám người nhất định phải không tiếc hết thảy vây giết Dương Diệp, Dương Diệp Khả có thể gặp nguy hiểm."

Nghe vậy, chúng nữ biến sắc.

Một bên Hiểu Vũ Tịch không chút nghĩ ngợi sẽ lao ra Thái Thanh Điện, bất quá nhưng là bị Đinh Thược Dược ngăn cản, Đạo: "Hắn chỉ là khả năng gặp nguy hiểm mà thôi, lấy hắn cùng với Hoàng Kim Thần Long thực lực, chỉ cần Hoàng Giả Cảnh không ra, cho dù là 3 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ cũng không có khả năng giết được bọn họ. Ngươi đơn độc đi, sẽ chỉ làm hắn phân tâm!"

"Lẽ nào chúng ta cái gì cũng không làm sao?" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Đương nhiên không, lập tức triệu lên tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả cấu thành một chi đội ngũ đi trước Nguyên Môn!"

Mọi người cả kinh, Lục Kiếm Dao Đạo: "Hiện tại chúng ta sẽ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc bọn họ quyết chiến?"

Đinh Thược Dược, Đạo: "Không có biện pháp, tuy rằng ta không biết bọn họ đang giở trò quỷ gì, thế nhưng lấy Triệu Trường Vân tính cách, hắn nếu xuất thủ, vậy đại biểu hắn khẳng định có nắm chặt đối phó Dương Diệp. Nếu là Triệu Trường Vân biện pháp không làm gì được Dương Diệp, vậy cho dù quyết chiến, chúng ta cũng có nắm chắc thắng, thế nhưng nếu là Dương Diệp bị bọn họ đánh chết, hoặc là trọng thương, chúng ta đây hết thảy cái gì bố cục cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, cho nên, chúng ta phải đi vào!"

Chúng nữ không có dị nghị.

Rất nhanh, hơn một ngàn danh Tôn Giả Cảnh cường giả mạnh mẽ xé rách không gian, hướng phía Nguyên Môn chạy đi.

Cùng lúc đó, Đại Tần Đế Quốc cũng có hơn 300 danh Tôn Giả Cảnh cường giả hướng Nguyên Môn chạy đi, Huyền Thú Đế Quốc cũng có hơn 300 danh tôn cấp Huyền thú hướng phía Nguyên Môn chạy đi!

Mà Bách Hoa Cung cùng Quỷ Tông còn có Hạo Nguyệt tông cũng không cam tỏ ra yếu kém, tông môn nội cường giả ra hết, toàn bộ tiến đến Nguyên Môn.

Giờ khắc này, Nam Vực ánh mắt mọi người đều nhìn về phía Nguyên Môn.

Nguyên Môn.

"Xuy!"

Dương Diệp vung tay lên, một đạo kiếm khí xẹt qua giữa sân, một gã Nguyên Môn trưởng lão đầu nhất thời bay ra ngoài.

Dương Diệp lạnh lùng cười, đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía chân trời, chỗ đó, một đạo huyết quang cắm thẳng vào tận trời, dường như muốn mang Thiên chọc một cái lổ thủng thông thường!

Dương Diệp tâm trung dâng lên một cổ cảm giác nguy hiểm, quét phía dưới liếc mắt, Dương Diệp tâm trung rùng mình, giờ này khắc này, hắn mới hiểu được trước khi vì sao cuồn cuộn không ngừng có Nguyên Môn của người đi tìm cái chết, đối phương là muốn ngăn chặn hắn!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không do dự nữa, tâm niệm vừa động, Hoàng Kim Thần Long gầm lên giận dữ, đang chuẩn bị rời đi.

Đúng lúc này, 2 nghìn danh mặc ám kim sắc khôi giáp cường giả xuất hiện ở chung quanh hắn.

Tất cả đều là Tôn Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, thầm nghĩ: Quả nhiên, những người này là muốn ngăn chặn ta, đạo kia huyết quang nhất định là những người này tại tìm cách cái gì nhằm vào ta âm mưu!

"Dương Diệp, ngươi bây giờ còn muốn chạy, chậm!" Đúng lúc này, Triệu Trường Vân cùng đoàn người xuất hiện ở không trung, Đạo: "Dương Diệp, thiên đường có đường ngươi không đi, Địa ngục không cửa, ngươi cũng hết lần này tới lần khác muốn xông. Dù cho ngươi ở đây yêu nghiệt, hôm nay nơi đây, chính là ngươi mai táng chi địa."

"Chỉ bằng các ngươi?" Dương Diệp cười lạnh nói: "2 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả? Ha hả, ta như còn muốn chạy, tại tới 1 nghìn có thể làm khó dễ được ta?"

"Không hổ là Kiếm Hoàng, cho dù đối mặt 2 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả dĩ nhiên cũng có thể như vậy thong dong bình tĩnh." Triệu Trường Vân cười nói: "Ta cũng biết chúng ta không cản được ngươi, cho nên, đặc biệt cho ngươi chuẩn bị một cái đối thủ!"

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, một cổ cực kỳ nồng nặc mùi máu tươi đột nhiên xuất hiện ở Nguyên Môn bầu trời, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trung, Nguyên Môn bầu trời mây trắng dĩ nhiên biến thành đỏ như máu.

Đúng lúc này, một đạo huyết ảnh tự chân trời nhanh như tia chớp đánh úp về phía Dương Diệp, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, mới vừa muốn động thủ, đạo kia huyết ảnh cũng tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, lấy hắn căn bản không cách nào tránh né tốc độ đánh vào trước ngực của hắn!

"Bành!"

Dương Diệp trực tiếp bay ra ngoài, sau cùng đụng vào Nguyên Môn đại điện hậu phương một tòa trong núi lớn.

"Oanh!"

Núi lớn hơn nửa bộ trực tiếp sụp xuống.

Mọi người hoảng hốt!

"Rống!"

Hoàng Kim Thần Long gầm lên giận dữ, mà lúc này, một cái Khô Lâu Nhân xuất hiện ở Hoàng Kim Thần Long trên lưng của!

"Đây là đương đại Kiếm Hoàng? Tốt yếu a..." Khô Lâu Nhân nói dùng kia bạch cốt chân chợt giẫm một cái.

"Bành!"

Hoàng Kim Thần Long một tiếng kêu rên, vậy có đến Thần Long bảo vệ kim sắc long lân trong nháy mắt rạn nứt ra, sau đó hướng phía phía dưới thẳng tắp rớt xuống.

"Oanh!"

Hoàng Kim Thần Long trên mặt đất đập ra một cái vực sâu, một nhập trong đó, tại không một tiếng động!

Mọi người: "..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 568: Bán Thánh thân thể?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoàng Giả Cảnh cường giả?

Đám mây bên trên, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai trong mắt người sát ý thoáng hiện, hai tay chậm rãi chặt nắm lại, thế nhưng rất nhanh, hai người nắm tay lỏng rồi rời ra, bởi vì phía dưới cái kia Khô Lâu Nhân cũng không phải Hoàng Giả Cảnh cường giả!

"Này quái vật đến tột cùng là cái gì!" Thú Hoàng sắc mặt ngưng trọng nói.

Thủy Hoàng lắc đầu, Đạo: "Chưa từng thấy qua, cũng không nghe qua!"

"Không biết Dương Diệp có thể không đối phó được không!" Thú Hoàng lần đầu đối Dương Diệp có điểm không một cách tự tin. Bởi vì cái kia Khô Lâu Nhân tuy rằng không phải là Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nhưng kỳ thật sự là thật là quỷ dị.

"Mà lại xem một chút đi!" Thủy Hoàng Đạo.

Phía dưới, Khô Lâu Nhân nhìn về phía một bên nho nhã nam tử, Đạo: "Đây là ngươi muốn ta giết người? Đương đại Kiếm Hoàng? Thật là quá yếu. Tốt lắm, người ta cũng giết, cho ta tiên huyết cùng linh hồn!" Đúng lúc này, Khô Lâu Nhân đột nhiên nhìn về phía lúc trước Dương Diệp bị đánh bay phương hướng, Đạo: "Có chút ý tứ!"

Mọi người theo khô lâu ánh mắt của người nhìn sang, chỉ thấy Dương Diệp trên không trung chậm rãi bay về phía Khô Lâu Nhân, mọi người phát hiện, Dương Diệp cư nhiên một chút việc cũng không có!

"Xuy!"

Khô Lâu Nhân vung tay lên, một đạo huyết quang xẹt qua chân trời, bắn thẳng đến Dương Diệp.

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, trong tay Trì Phong một Trảm xuống, một đạo kiếm khí cùng kia huyết quang đụng vào nhau.

"Oanh!"

Huyết quang cùng kiếm khí ầm ầm nổ tung, vô số tơ máu cùng Kiếm tia hướng phía bốn phía bắn nhanh xuống, nhất thời, phía dưới một mảnh tiếng kêu thảm thiết. Bởi vì phàm là bị tơ máu cùng Kiếm tia đánh trúng người, thân thể trực tiếp liền nổ ra, cho dù là một ít Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là như vậy, đối mặt cái này tơ máu cùng Kiếm tia, bọn họ căn bản không có chút nào sức chống cự!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, bởi vì trước khi đạo kiếm khí kia trong, thế nhưng bao hàm thập trọng hoàn mỹ kiếm ý. Nhưng mà chính là như vậy, đạo kiếm khí này cư nhiên cũng không có thể tại đối phương đạo kia tơ máu thượng chiếm được tiện nghi!

Khô lâu này đến tột cùng là cái quái vật gì?

Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào động, hắn phải chăm chú, không thì, rất khả năng lật thuyền trong mương!

"Kiếm ý hoàn mỹ?" Khô Lâu Nhân thanh âm trong mang theo một tia vô cùng kinh ngạc, sau đó nói: "Không sai, còn tuổi nhỏ liền đạt được kiếm ý hoàn mỹ, coi như là tại hai vạn tai trước kia thời đại viễn cổ, ngươi cũng coi như Nhân Tộc trung yêu nghiệt. Ta hiện tại đã biết rõ Gia Cát tại sao muốn tỉnh lại ta, bởi vì Hoàng Giả Cảnh dưới, sợ rằng thực sự không người có thể giết ngươi!"

"Ngươi là Hoàng Giả Cảnh cường giả?" Dương Diệp Đạo.

Khô Lâu Nhân Đạo: "Ta không phải là Hoàng Giả Cảnh..."

"Ngươi không phải là Hoàng Giả Cảnh ngươi kiêu ngạo cái cái gì?"

Dương Diệp cắt đứt Khô Lâu Nhân nói, khi hắn nói xong một chữ cuối cùng lúc, tại 'Thần Toa' tốc độ gia trì hạ, người hắn đã đi tới Khô Lâu Nhân trước mặt của, sau đó tay trung Trì Phong đâm vào Khô Lâu Nhân trước ngực!

"Đang!"

Một đạo vang dội kim thiết giao qua thanh trên không trung vang lên!

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì trong tay hắn Trì Phong Kiếm dĩ nhiên cong queo! Không do dự, Dương Diệp thân hình lóe lên, xuất hiện ở trăm trượng có hơn, nhìn Khô Lâu Nhân, sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng.

Trong tay hắn Trì Phong Kiếm thế nhưng đạo khí, mặc dù chỉ là Hậu Thiên đạo khí, nhưng đó cũng là đạo khí a. Đạo khí này lại vẫn không có khô lâu này người kia đôi bạch cốt cứng rắn?

Lúc này, kia Khô Lâu Nhân Đạo: "Ta tuy rằng không phải là Hoàng Giả Cảnh, nhưng là cơ thể của ta thế nhưng tương đương với Bán Thánh thân thể, đừng nói ngươi chính là một cái Tôn Giả Cảnh con kiến hôi, coi như là thông thường Hoàng Giả Cảnh cũng không có thể tuỳ tiện phá không phòng ngự. Tốt lắm, bản tổ không muốn đang cùng ngươi nhiều lời, cho bản tổ chết tới!"

Dứt lời, lưỡng đạo Hỏa Diễm tự Khô Lâu Nhân trong mắt xì ra, lưỡng đạo Hỏa Diễm đón gió tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành hai điều gần nghìn trượng lớn nhỏ Hỏa Long mang Dương Diệp nuốt vào.

Khô Lâu Nhân Đạo: "Ta đây hỏa, là thiên ngoại kỳ hỏa, tính là ngươi kiếm ý viên mãn, ngươi cũng hẳn phải chết..." Đột nhiên, thanh âm hắn hơi ngừng.

Bởi vì hắn hai điều cự long đột nhiên phát ra một đạo tiếng rống giận dữ, thanh âm trong mang theo một tia thống khổ, tiếp theo, Dương Diệp từ kia do Hỏa Diễm tạo thành cự long trong vọt ra. Tại Dương Diệp trên người, là một đạo phảng phất do Hỏa Diễm chức thành hỏa y. Lửa kia Long nhìn thấy đạo này hỏa y, không ngừng rống giận, nhưng cũng không dám tại vào lúc trước vậy đi nuốt Dương Diệp!

"U Minh Quỷ hỏa!"

Hai điều Hỏa Long hóa thành lưỡng đạo Hỏa Diễm bay trở về Khô Lâu Nhân trong mắt, Đạo: "Thật là có chút xem nhẹ ngươi, không nghĩ tới ngươi có U Minh Quỷ hỏa. Bất quá, hôm nay tính là ngươi có trong truyền thuyết 《 Phần Thiên phần viêm 》 cũng không dùng, ngươi, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Nói xong, Khô Lâu Nhân trong tay huyết nhận chợt vung lên, một đạo gần nghìn trượng thật lớn huyết sắc đao khí che khuất bầu trời chém về phía Dương Diệp. Đạo này huyết sắc đao khí xuất hiện lúc, phía dưới rất nhiều Nguyên Môn đệ tử cùng Đỉnh Hán Đế Quốc binh sĩ bị đao kia khí trong mùi máu tươi tại chỗ xông ngất đi.

Toàn bộ Nguyên Môn đều bị mùi máu tươi bao phủ!

Vô số huyền giả rồ vậy hướng bốn phía bỏ chạy.

Dương Diệp đang chuẩn bị thi triển Kiếm vực, đột nhiên, Huyết Sát Châu chậm rãi xuất hiện ở hắn mi tâm chỗ. Huyết Sát Châu sau khi xuất hiện, một cổ hồng quang bao phủ ở Dương Diệp, sau đó một cổ màu đỏ vòng xoáy xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của chỗ.

Khô Lâu Nhân đạo kia huyết sắc đao khí trực tiếp chui vào kia vòng xoáy trong, sau đó, Dương Diệp toàn bộ tóc trong nháy mắt biến thành màu đỏ tươi sắc, hai mắt của hắn cũng lần thứ hai thành màu đỏ. Cũng may Dương Diệp vội vã thi triển ra kiếm ý, mang kia cổ máu tanh khí tức cho trấn áp thôi xuống tới, không thì, hắn khả năng bị kia cổ huyết tinh khí tức biến thành ngu ngốc hoặc là bạo thể mà chết!

"Ngươi... Làm sao có thể!" Khô Lâu Nhân thanh âm trong mang theo không chút nào che giấu khiếp sợ cùng không giải thích được.

"Biết ta còn có cái biệt hiệu tên gì sao? Kêu Kiếm Ma, ngươi Ma, ta cũng Ma, hiểu chưa?"

Nói xong một câu cuối cùng lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở Khô Lâu Nhân trước mặt của, Trì Phong Kiếm quét ngang ở tại Khô Lâu Nhân cổ họng chỗ.'Đang..." Một tiếng, Hỏa Tinh lắp bắp, nhưng mà, Trì Phong Kiếm cũng không có ở xương kia thượng lưu lại chút nào vết tích!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn lui, mà lúc này, Khô Lâu Nhân khô lâu tay một quyền đánh vào ngực của hắn, Dương Diệp lại một lần nữa té bay ra ngoài. Bất quá bay ngược ra trăm trượng có hơn lúc, Dương Diệp đó là ngừng lại.

"Nếu như An Nam Tĩnh tại thì tốt rồi, nghĩ đến của nàng Liệt Thiên khẳng định có thể đem cái này đôi đầu khớp xương cho chấn vỡ!" Nhìn kia Khô Lâu Nhân, Dương diệp tâm Đạo.

Khô Lâu Nhân Đạo: "Ngươi thật để cho bản tổ ngoài ý muốn, không nghĩ tới của ngươi thân thể dĩ nhiên cũng cường hãn như vậy, tuy rằng không bằng ta, thế nhưng sợ rằng có thể so được với một ít trải qua Thiên Lôi bất ngờ luyện trôi qua Hoàng Giả Cảnh cường giả thân thể. Tốt lắm, không nhiều lời, lão tổ ta còn muốn đi hút tiên huyết huyết cùng linh hồn, cho nên, ngươi sẽ đi ngay bây giờ chết đi!"

Khô Lâu Nhân hướng bước về phía trước một bước, không gian trong nháy mắt sụp xuống, trong tay huyết nhận nhắm thẳng vào Dương Diệp, trong sát na, kỳ huyết nhận phảng phất sống thông thường, tại mũi đao chỗ, dĩ nhiên nổi lên một cái quỷ dị đầu khô lâu. Sau một khắc, chuôi này huyết nhận 'Hưu' một tiếng điện xạ ra, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, trong tay Trì Phong Kiếm chợt vung lên, một đạo tuyết bạch sắc kiếm khí bắn ra, nhưng mà, đạo kia ẩn chứa thập trọng kiếm ý kiếm khí cũng trong nháy mắt bị đầu khô lâu đụng tán!

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, chân phải đạp mạnh Hư Không, Kiếm vực thi triển ra, nhất thời, kia đầu khô lâu ngừng lại. Dương Diệp thân thủ nắm chặt, quát dẹp đường: "Vắt!"

Không mấy đạo kiếm quang tại Kiếm vực nội không ngừng hoa động.

"Rống!"

Kiếm vực trong, truyền đến kia đầu lâu tiếng kêu rên.

"Kiếm vực, ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm vực..." Xa xa, Khô Lâu Nhân thanh âm trong xuất hiện kinh khủng, Đạo: "Làm sao có thể, ngươi bất quá hơn hai mươi tuổi, làm sao có thể lĩnh ngộ Kiếm vực, làm sao có thể..."

"Oanh!"

Kiếm vực trong, kia đầu khô lâu tại kiếm quang giảo sát hạ ầm ầm nổ ra.

Nhìn thấy một màn này, không trung Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng trong lòng rốt cục thở dài một hơi, có Kiếm vực tại, Dương Diệp thì tương đương với đứng ở thế.

Đối với bọn họ mà nói, Dương Diệp lúc này thế nhưng không gì sánh được trọng yếu, bởi vì hắn là duy nhất một có thể làm cho Trung Vực Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay với Nam Vực của người, cũng là duy nhất một có thể cùng La Tuấn chống lại người. Nếu như Dương Diệp chết, hoặc là bại, vậy đối với Nam Vực mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn!

Bên kia, Nguyên Thiên đám người còn lại là sắc mặt không ngừng co quắp, đặc biệt Thiên Hoa Cốt, lúc này sắc mặt của nàng miễn bàn có bao nhiêu khó coi. Kiếm vực, lão Thiên, đây chính là Kiếm vực a.

"Hắn phải chết, phải!" Nguyên Thiên hai tay nắm chặt, trầm giọng nói. Dương Diệp bất tử, chỉ cần cho hắn thời gian, tương lai, tuyệt đối trở thành Kiếm Tông tổ sư loại nhân vật đó, khi đó, muốn tiêu diệt Nguyên Môn, chẳng phải là trong nháy mắt giữa chuyện?

"Hiện tại hắn bất tử, sau này sẽ là chúng ta đã chết!" Quỷ Tông Quỷ Vương trong mắt không chút nào che dấu sát ý.

"Hắn có nửa Thánh Sư phó, ai giết hắn ai chết!" Hạo Nguyệt tông tông chủ Cuồng Nguyệt nói một câu.

Mọi người trầm mặc.

Một lát, Thiên Hoa Cốt Đạo: "La Tuấn so với chúng ta còn muốn hắn chết!'

...

Phía dưới, Triệu Trường Vân cùng nho nhã nam tử tại nhìn thấy Dương Diệp thi triển Kiếm vực một khắc kia sau, mặt của hai người sắc liền không còn có thong dong cùng thản nhiên, có, chỉ khiếp sợ!

Kiếm vực a, chỉ trong truyền thuyết Kiếm Tông tổ sư lĩnh ngộ trôi qua tồn tại a, mà cái này Dương Diệp dĩ nhiên lĩnh ngộ, lão Thiên, cho dù là năm đó Kiếm Tông tổ sư, cũng là tại sắp tới trăm tuổi thời điểm mới lĩnh ngộ a. Dương Diệp hắn mới vài tuổi?

Kiếm Tông tổ sư cùng hắn so, cũng có thể nói là cặn bả a!

"Mọi người nghe lệnh, toàn lực tru diệt Dương Diệp!" Đúng lúc này, Triệu Trường Vân thanh âm của đột nhiên tại Nguyên Môn bầu trời vang vọng dựng lên.

Hơn ba ngàn danh Tôn Giả Cảnh cường giả thân hình khẽ động, thiểm lược bầu trời, đúng lúc này, kia Khô Lâu Nhân cũng nắm huyết nhận chợt hướng phía cái này Tôn Giả Cảnh cường giả một cái quét ngang, một đạo huyết quang bắn ra, vô số Tôn Giả Cảnh cường giả sắc mặt đại biến, vội vã liên thủ thi triển ra không gian lồng giam, mang đạo kia huyết quang cho khống ở!

"Ai cũng khác nhúng tay, lão tử hôm nay muốn hôn tay giết hắn!"

Khô lâu thanh âm của người như hồng chung kiểu tại Nguyên Môn bầu trời vang vọng dựng lên.

Triệu Trường Vân biến sắc, nhìn về phía Gia Cát.

Gia Cát Đạo: "Nghe hắn, đã từng dầu gì cũng là Thánh Giả cảnh cường giả, mặc dù bây giờ ngay cả Hoàng Giả Cảnh đều không phải là, thế nhưng, cũng không đến nỗi ngay cả một gã Tôn Giả Cảnh huyền giả đều giết không được."

Triệu Trường Vân gật đầu.

"Mạt Nhật Chi Thủ!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên Triệu Trường Vân tiếng rống giận dử.

Một con nghìn trượng lớn nhỏ hắc sắc cự bàn tay to phảng phất từ bầu trời mà đến, xuất hiện ở Nguyên Môn bầu trời, làm con này bàn tay khổng lồ xuất hiện lúc, cường đại uy áp trực tiếp chấn phía dưới Nguyên Môn đại điện hóa thành bột mịn.

"Mọi người thối lui nghìn trượng, không, thối lui đến mười dặm ở ngoài!"

Nguyên Môn bầu trời, truyền đến Triệu Trường Vân thanh âm hoảng sợ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 569: Tử quang!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm chi này bàn tay khổng lồ xuất hiện lúc, Nguyên Thiên biến sắc, vung tay phải lên, phía dưới một ít Nguyên Môn đệ tử nhất thời bị hắn chuyển dời đến hơn mười dặm ở ngoài. Thế nhưng một ít chưa kịp dời đi, tại chỗ bị con này màu đen che trời bàn tay khổng lồ phát ra kinh khủng khí tức cho chấn hồn phi phách tán.

"Đây là trong truyền thuyết Đạo kỹ!"

Đám mây bên trên, Thủy Hoàng thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, trầm giọng nói.

Thú Hoàng nheo mắt, trong mắt có vẻ khiếp sợ, bởi vì cho dù là hắn cũng chỉ tại trong truyền thuyết nghe qua Đạo kỹ. Chuẩn xác mà nói là Đạo kỹ chỉ ở thời đại viễn cổ có, hiện tại, toàn bộ đại lục hầu như đã không có!

"Người này đến tột cùng là lai lịch ra sao? Vì sao hắn có Đạo kỹ?" Thủy Hoàng song quyền nắm thật chặc, trầm giọng nói.

Thú Hoàng lắc đầu, sau đó nói: "Dương Diệp có thể ngăn cản được sao?"

"Làm tốt xuất thủ cứu giúp chuẩn bị!" Thủy Hoàng Đạo.

Thú Hoàng nhìn thoáng qua Thủy Hoàng, sau đó gật đầu.

...

"Nhân loại, chưa thấy qua trong truyền thuyết Đạo kỹ ah, ha ha..." Khô Lâu Nhân thanh âm trong tràn đầy đắc ý mùi vị.

Đạo kỹ!

Dương Diệp hít sâu một hơi, thủ đoạn khẽ động, Cổ sao xuất hiện ở trong tay, sau đó mang Trì Phong cắm vào Cổ sao trong. Thành thật mà nói, hắn thực sự không muốn sử dụng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, bởi vì dùng một lần, liền đại biểu muốn hư hao một thanh đạo khí. Thuấn Không kiếm hư hao, đã khiến hắn đau lòng không thôi, hắn không muốn Trì Phong Kiếm cũng bị hư hao, thế nhưng không có biện pháp, không cần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, sợ rằng không đở được con này bàn tay khổng lồ a!

Không do dự nữa, Dương Diệp tay phải chợt cố sức!

"Tranh!"

Một đạo kiếm minh âm hưởng triệt toàn bộ Nam Vực.

Thiên địa biến sắc!

"Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!"

Dương Diệp sử xuất lực lượng toàn thân chợt một nhổ, sau đó chợt vừa bổ, một đạo kiếm quang phóng lên cao, đâm thẳng con kia bàn tay khổng lồ. Mà trong tay hắn Trì Phong cũng 'Oanh' một tiếng thành vô số khối mảnh nhỏ!

"Oanh!"

Bàn tay khổng lồ cùng kiếm khí chạm vào nhau, tựa như tinh cầu bạo tạc, thiên địa run lên, vô số đạo hắc sắc khí lưu cùng kiếm khí hướng phía bốn phía điên cuồng lắp bắp, tựa như ngày tận thế đã tới!

Triệu Trường Vân đám người vẻ mặt kinh hãi, bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này, ngay cả trong truyền thuyết Đạo kỹ chưa từng có thể giết được hắn!

Hắn thực sự chỉ chừng hai mươi tuổi?

Hắn thật không phải là Hoàng Giả Cảnh cường giả?

Kia Khô Lâu Nhân trong mắt hai luồng Hỏa Diễm không ngừng bạo. Động, Đạo: "Làm sao có thể, ngươi, ngươi cái này cái gì kiếm kỹ, dĩ nhiên, dĩ nhiên không kém ta đây Đạo kỹ!"

"Thiên Địa Nhất Kiếm!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của, tiếp theo, một thanh do thiên địa linh vật tạo thành cự kiếm xẹt qua không gian, đánh vào kia Khô Lâu Nhân ngực.

Trong chiến đấu, hắn luôn luôn không cùng đối thủ thảo luận thói quen!

"Oanh!"

Hỏa Diễm trong nháy mắt mang Khô Lâu Nhân bao phủ, vô số đạo tử sắc điện lưu không ngừng công kích tới Khô Lâu Nhân.

"Bành!"

Lúc này, kia nguyên bản rơi vào lòng đất Hoàng Kim cự long vọt ra, xoay quanh tại Dương Diệp bầu trời. Nhìn kia cả người là thương Hoàng Kim cự long, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, vung tay phải lên, mang Hoàng Kim cự long thu vào tiểu vòng xoáy trong. Cái này Hoàng Kim cự long với hắn mà nói, là một cái đại trợ lực, không thể để cho kỳ bị hủy!

"Oanh!"

Một đạo tia máu tự trong biển lửa phóng lên cao, tam đại thiên địa linh vật nhất thời bị đánh văng ra.

Trong mắt của mọi người, Khô Lâu Nhân dẫn theo huyết nhận chậm rãi đi ra, Đạo: "Bản tổ thân thể tương đương với Bán Thánh cường giả thân thể, há là ngươi cái này con kiến hôi có thể phá hủy?"

"Thật là làm người nhức đầu a!"

Dương Diệp chân phải chợt đạp Hư Không, thân hình bạo xạ ra, trong nháy mắt đi tới Khô Lâu Nhân trước mặt của, một quyền đánh vào khô lâu đầu của người ta thượng.

"Bành!"

Khô Lâu Nhân bay ra ngoài, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp xuất hiện lần nữa ở tại kia trước mặt của, sau đó một cước đá hướng về phía Khô Lâu Nhân cổ họng. Khô Lâu Nhân vừa định đón đỡ, mà lúc này, một cây kim sắc dây thừng tự Dương Diệp chỗ cánh tay điện xạ ra, trong nháy mắt đem cho trói lại, tiếp theo...

Bành bành bành...

Không trung, Dương Diệp quyền cước dường như mưa rơi hướng phía Khô Lâu Nhân trên người không ngừng rơi đi...

Nhìn Khô Lâu Nhân bị Dương Diệp làm bao cát một dạng đánh, Triệu Trường Vân cùng nho nhã nam tử sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm!

"Đây là lời ngươi nói viễn cổ thi thể tổ? Đây là lời ngươi nói tại viễn cổ có thể hủy thiên diệt địa tồn tại? Gia Cát tiên sinh, ngươi đừng đùa ta được không?" Triệu Trường Vân mặt âm trầm nói.

Nho nhã nam tử lắc đầu, Đạo: "Không phải là kia quá yếu, mà là Dương Diệp quá mạnh mẽ. Chúng ta từ vừa mới bắt đầu liền xa xa đánh giá thấp Dương Diệp thực lực, người này phải chết, không thì, tương lai hắn, tuyệt đối so với Kiếm Tông tổ sư còn muốn kinh khủng. Có hắn tồn tại, Nhân Chủ đừng nghĩ nhất thống toàn bộ đại lục!"

"Nếu như người này có thể giúp người chủ, thống nhất toàn bộ đại lục, căn bản không phải việc khó gì, đáng tiếc a..." Triệu Trường Vân lắc đầu nói.

"Khiến người của chúng ta chuẩn bị, đợi cùng thi thể tổ phối hợp, nhất cử giết chết Dương Diệp!" Nho nhã nam tử nói.

Triệu Trường Vân gật đầu, bởi vì lúc này lúc này, đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, cái kia Khô Lâu Nhân căn bản đừng nghĩ giết Dương Diệp.

"Oanh!"

Dương Diệp một cước đá vào Khô Lâu Nhân trên mặt, nhất thời đem rơi vào lòng đất vực sâu trung. Lúc này đây, Dương Diệp không có ở truy kích, bởi vì hắn phát hiện, một điểm ý nghĩa cũng không có!

Hắn lúc này, hai tay sưng đỏ, hai chân cũng là có chút phù thũng. Lúc này đây, hắn là chân chính tin đối phương thân thể là Bán Thánh cấp thân thể.

Nếu như còn có đạo khí, dùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật có thể khả năng giết chết đối phương, thế nhưng hiện tại, trên người hắn đã không có cấp bậc Đạo khí Kiếm, căn bản không cách nào thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

Lấy cái gì diệt cái quái vật này?

Dương Diệp có chút đau đầu!

"Bành!"

Đúng lúc này, trong vực sâu truyền đến một đạo nổ thanh, Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn phát hiện Phược Tiên Thằng bị hủy!

Thua thiệt lớn!

Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống, cùng quái vật này đánh một trận, làm cho hắn thương hai kiện đạo khí, hắn lòng đang rỉ máu!

"Oanh!"

Khô Lâu Nhân phóng lên cao, sau đó trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Con kiến hôi, ngươi cũng dám như vậy nhục ta, ta muốn uống máu của ngươi, hút của ngươi tủy, gặm của ngươi cốt, thu của ngươi hồn!"

Đúng lúc này, 3 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, mang Khô Lâu Nhân cùng Dương Diệp bao vây lại!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trên chân Thần Toa trung, chuẩn bị tùy thời chạy ra!

"Cút ngay!"

Khô Lâu Nhân hướng phía cái này Tôn Giả Cảnh cường giả chợt gầm lên giận dữ, đang chuẩn bị động thủ.

Đúng lúc này, phía dưới nho nhã nam tử đột nhiên lấy ra một khối Mộc bài, sau đó Huyền khí dũng mãnh vào trong đó, phía trên Khô Lâu Nhân nhất thời phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, sau đó ánh mắt nhìn về phía phía dưới nho nhã nam tử.

"Cùng bọn chúng cùng nhau giết Dương Diệp, bằng không, ngươi cứ tiếp tục đi ngủ say ah!" Nho nhã nam tử nói.

Khô Lâu Nhân nắm thật chặt trong tay huyết nhận, do dự một hồi, sau đó phát ra một đạo tiếng kêu lạ sau nâng đao hướng phía Dương Diệp bổ tới.

Còn bên cạnh 3 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả cũng là hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy!

Trên bầu trời, Thủy Hoàng đám người sắc mặt đại biến!

Dương Diệp cũng là biến sắc, bởi vì hắn phát hiện, chung quanh hắn làm có không gian đều bị đọng lại, hắn căn bản trốn không chỗ nào trốn!

"Hưu!"

Đúng lúc này, một đạo tử quang đột nhiên ở trong sân xẹt qua, tiếp theo, nho nhã trên tay nam tử Mộc bài đã không thấy tăm hơi!

Khô Lâu Nhân dừng lại.

Nho nhã nam tử ngây dại.

Triệu Trường Vân cũng ngây dại!

Dương Diệp cũng nở nụ cười!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 570: Tiểu tử kia xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một con Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, tại nó tiểu trảo trung, có một khối nho nhỏ Mộc bài, đúng là lúc trước nho nhã trong tay nam tử kia một khối.

Cùng lúc đó, làm Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai lúc, tại Dương Diệp chung quanh những hàng rào không gian đó trong nháy mắt bị phá!

Tử Điêu nhìn Dương Diệp, trừng mắt nhìn, sau đó đầu nhỏ để ở tại Dương Diệp gò má của thượng, không ngừng cọ a cọ.

Dương Diệp mang Tử Điêu ôm ở trong ngực, sau đó hôn một cái Tử Điêu cái trán, Tử Điêu tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn nhất thời hiện ra lướt một cái ửng đỏ. Kiếm Tông, Dương Diệp vui một chút, sau đó lại hôn một cái nó cái trán, cười nói: "Thế nào, tiểu tử kia, ngươi còn xấu hổ? Di, không phải nói ngươi tiếp thu truyền thừa sau là có thể hóa hình người sao? Lẽ nào ngươi còn không có tiếp thu truyền thừa?"

Tử Điêu nổi giận trừng mắt một cái Dương Diệp, sau đó mang móng vuốt trung Mộc bài đưa cho Dương Diệp, tiếp theo hai con tiểu trảo che khuôn mặt nhỏ nhắn, trốn được Dương Diệp trên đầu.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, không ở đùa tiểu tử kia, nắm trong tay Mộc bài, Dương Diệp học trước khi nho nhã nam tử một dạng, một luồng Huyền khí thẩm thấu trong đó.

"A!"

Lúc này, một bên Khô Lâu Nhân đột nhiên phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết.

"Ai nha? Ngươi như thế?" Dương Diệp khoa trương nhìn về phía Khô Lâu Nhân, Đạo: "Ngươi thật giống như rất thống khổ?" Nói, lại là một luồng Huyền khí truyền vào Mộc bài.

"A..."

Khô Lâu Nhân trên không trung không ngừng lăn lộn, giận dữ hét: "Dừng tay, dừng tay, nhân loại dừng tay, không thì, không thì bản tổ cùng ngươi đồng quy vu tận!"

"Ngươi còn uy hiếp ta? Đi thử một chút, nhìn ngươi có thể hay không cùng ta đồng quy vu tận!"

Dương Diệp nói, lại là truyền vào vài Huyền khí vào Mộc bài, kia Khô Lâu Nhân nhất thời thống khổ trên không trung không ngừng tru lên.

"Giết hắn, giết hắn!"

Đúng lúc này, phía dưới truyền đến nho nhã nam tử có chút khí cấp bại phôi thanh âm. Nghĩ đến đây Thi Tổ bị Dương Diệp khống chế, nho nhã nam tử liền sắc mặt ảm đạm, loại tình huống đó, đối với bọn họ không thể nghi ngờ là một cái hủy diệt tính tai nạn!

"Không gian lồng giam!"

Không trung, vang lên 3 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả thanh âm, từng đạo hàng rào không gian tầng tầng lớp lớp xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía. Nhưng mà lúc này, Tử Điêu cũng tiểu trảo vung lên, tại Dương Diệp chung quanh những hàng rào không gian đó trong nháy mắt vặn vẹo dâng lên, một lát sau, 'Oanh' một tiếng, làm có hàng rào không gian trong nháy mắt tiêu tán!

Triệu Trường Vân đám người sắc mặt đại biến!

Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu tử kia, tiểu tử kia đắc ý lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, tiểu trảo nhu liễu nhu Dương Diệp cái lỗ tai, tựa hồ muốn nói, ta lợi hại không?

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Khô Lâu Nhân, Đạo: "Hiện tại, giúp ta giết cái này Tôn Giả Cảnh huyền giả, đương nhiên, ngươi có thể cự tuyệt, bất quá ngươi tốt nhất còn là khác muốn, không thì, ta cho ngươi sống không bằng chết đây. Còn có, cũng đừng uy hiếp ta, trừ phi ngươi đạt được chân chính Bán Thánh hoặc là Hoàng Giả Cảnh, bằng không đừng nghĩ theo ta đồng quy vu tận!"

Khô Lâu Nhân thân thể không ngừng rung động, làm như đang do dự.

Dương Diệp ánh mắt phát lạnh, đang chuẩn bị cho đối phương tới điểm ngoan, lúc này, Khô Lâu Nhân vội vàng dùng trong tay huyết nhận hướng phía những Tôn Giả Cảnh đó huyền giả vung lên, vô số đạo tia máu bắn ra, một ít cách hắn gần Tôn Giả Cảnh huyền giả nhất thời bị oanh hồn phi phách tán!

"Thi Tổ, ngươi lớn mật..." Phía dưới, nho nhã nam tử giận dữ.

"Lớn mật nhĩ lão mẫu, ngươi cái ngu xuẩn!" Thi Tổ nổi giận, so sánh với Dương Diệp, hắn càng hy vọng hồn bài là ở cái này Gia Cát trong tay, thế nhưng hắn không nghĩ tới cái này Gia Cát dĩ nhiên mang hồn bài cho vứt bỏ, đây là được có bao nhiêu ngu xuẩn a? Vừa nghĩ tới ngày sau cũng bị Dương Diệp khống chế cùng nô dịch, Thi Tổ liền tức giận nghĩ hủy diệt thế giới!

"Hưu..."

Vô số đạo huyết quang không ngừng hướng phía bốn phía bắn nhanh đi, một ít Tôn Giả Cảnh huyền giả liên hợp lại miễn cưỡng có thể ngăn cản được, thế nhưng vấn đề là, công kích của bọn họ rơi vào cái này Thi Tổ trên người, tựa như tự cấp kia cù lét ngứa một dạng, cái này Thi Tổ một chút việc cũng không có!

Đánh như thế nào? Cái này Thi Tổ thân thể đối với Tôn Giả Cảnh huyền giả mà nói, chính là một cái vô địch tồn tại a!

"Giết!"

Đúng lúc này, chân trời truyền đến một đạo tiếng rống giận dử.

Nghe được thanh âm này, Dương Diệp vui vẻ, bởi vì... Này thanh âm là Đinh Thược Dược!

Không do dự, Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong cơ thể Huyền Kiếm toàn bộ bay ra, sau đó hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc những Tôn Giả Cảnh đó huyền giả vọt tới. Tại trên bả vai hắn tiểu tử kia cũng không nhàn rỗi, tiểu trảo không ngừng nhanh huy, từng đạo tử quang không ngừng tránh hiện ra. Phàm là bị kia tử quang đánh trúng cường giả, cơ bản đều bị một kích bị mất mạng, một ít Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên huyền giả tuy rằng không chết, nhưng là ít nhất là trọng thương, triệt để đánh mất sức chiến đấu!

Không có bất kỳ người nào có thể chống đỡ được Dương Diệp cùng Khô Lâu Nhân còn có tiểu tử kia, ba người bọn hắn nơi đi qua, không chết cũng bị thương!

Làm Đinh Thược Dược mang theo Tôn Giả Cảnh cường giả gia nhập trong chiến đấu sau, chiến trường nhất thời thành một mảnh ngược, không được nửa khắc trung, Đỉnh Hán Đế Quốc nhất phương liền chết sắp tới 500 Tôn Giả Cảnh cường giả!

"Lui, mọi người lui, lui lại!"

Phía dưới, Triệu Trường Vân điên cuồng hô to, sau đó dẫn đầu mang theo một nhóm người hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc phương hướng lui lại. Không ai kiềm chế Dương Diệp cùng kia Thi Tổ, tiếp tục chiến đi xuống, tính là có thể thắng, chỉ sợ cũng là thắng thảm, đây không phải là hắn mong muốn!

"Xong!"

Không trung, nhìn Triệu Trường Vân đám người rút đi, Nguyên Thiên sắc mặt trắng nhợt, trong mắt tràn đầy sắc tro tàn. Đỉnh Hán Đế Quốc của người vừa lui đi, Nguyên Môn làm sao ngăn chặn Dương Diệp bọn họ?

Giờ này khắc này, hắn mới hiểu được, nguyên lai Nguyên Môn ở trong mắt Đỉnh Hán Đế Quốc, chỉ là một tùy thời có thể vứt bỏ quân cờ mà thôi...

"Dương Diệp, ngươi thắng, ta Nguyên Môn đầu hàng!"

Đúng lúc này, Nguyên Môn bầu trời vang lên Nguyên Thiên thanh âm của.

Mọi người ngừng lại.

"Nguyên Môn Tôn Giả Cảnh cường giả còn có bao nhiêu?" Dương Diệp Vấn một bên Đinh Thược Dược.

"Không được 200!" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Giết, mang Nguyên Môn tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả toàn bộ giết quang, Tôn Giả Cảnh dưới, phàm là dám phản kháng người, giết!"

Nguyên Môn đầu hàng, Dương Diệp có thể tin mặc cho bọn hắn sao? Đáp án là không thể. Dương Diệp tin tưởng, ngày sau La Tuấn lần thứ hai tới Nam Vực, cái này Nguyên Môn sợ rằng sẽ lập tức lần thứ hai đầu đến La Tuấn trong ngực đi. Hiện tại có ưu thế tuyệt đối không mang Nguyên Môn cái này tai hoạ ngầm bỏ, kia Dương Diệp sẽ cảm giác mình đầu bị cửa kẹp!

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia tán thưởng, nàng lúc trước chỉ sợ Dương Diệp đáp ứng kia Nguyên Thiên yêu cầu. Bởi vì nếu như như vậy, cái này Nguyên Môn liền sẽ trở thành một không an định nhân tố, bởi vì kia tùy thời khả năng phản bội. Còn nữa, lúc trước Dương Diệp tru diệt Nguyên Môn nhiều như vậy cường giả, những cường giả này trong tại Nguyên Môn trong khẳng định có thân nhân, có đệ tử, những người này sẽ không hận Dương Diệp sao?

Hoàn hảo, Dương Diệp không có lòng dạ đàn bà!

"Giết! Đều giết sạch!"

Đinh Thược Dược thanh âm của tại Nguyên Môn bầu trời vang lên.

Trong sát na, vô số đạo tiếng kêu rên vang vọng dựng lên!

"Dương Diệp!"

Đám mây bên trên vang lên Nguyên Thiên kia xen lẫn oán độc tiếng gầm gừ.

Dương Diệp lý cũng không lý đối phương, mang theo Thi Tổ cùng tiểu tử kia hướng phía kia Triệu Trường Vân đám người đuổi theo.

Triệu Trường Vân đám người triệt binh sau, toàn bộ Nguyên Môn căn bản không cách nào đối kháng Đinh Thược Dược đám người, chiến đấu cơ hồ là một mặt tàn sát, vô số Nguyên Môn đệ tử một cái tiếp theo một cái ngã xuống.

Đám mây bên trên, Nguyên Thiên sắc mặt dữ tợn có chút đáng sợ.

"Khiến lão phu đi giết hắn!" Đúng lúc này, Nguyên Thiên sau lưng một gã Nguyên Môn Hoàng Giả Cảnh Thái Thượng Trưởng Lão thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp phương hướng bay đi.

"Không muốn!"

Nguyên Thiên rống giận.

Nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, làm tên kia Hoàng Giả Cảnh cường giả đi tới Dương Diệp bầu trời, đang chuẩn bị xuất thủ lúc, một bàn tay xuyên qua không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở người trưởng lão kia trên đầu, sau đó dụng lực vỗ...

"Oanh!"

Người trưởng lão kia cùng kia một chỗ không gian trực tiếp tiêu thất!

Nguyên Thiên đám người kinh hãi!

Bán Thánh cường giả dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này!

Mà lúc này, phía dưới Nguyên Môn đám người đã bị tàn sát hầu như không còn. Đã từng Nam Vực đệ nhất tông môn, cứ như vậy bị diệt!

"Dương Diệp, ta với ngươi bất cộng đái thiên! La Tuấn, ngươi cũng chờ cho ta!"

Nguyên trời mặc dù hận Dương Diệp, thế nhưng hắn càng hận hơn La Tuấn Đỉnh Hán Đế Quốc, bởi vì nếu như không phải là Đỉnh Hán Đế Quốc từ bỏ Nguyên Môn nói, Nguyên Môn căn bản sẽ không bị tàn sát, chí ít cũng có thể bảo lưu một ít mồi lửa. Thế nhưng hiện tại, toàn bộ Nguyên Môn đều bị giết cái tinh quang, chỉ còn lại có mấy người bọn hắn Hoàng Giả Cảnh...

"Chúng ta đi!"

Nguyên Thiên sau cùng nhìn thoáng qua đã trước mắt đống hỗn độn Nguyên Môn, sau đó mang theo vài tên Nguyên Môn quá ít trưởng lão tiêu thất ở tại bầu trời.

"Cứ như vậy thả bọn họ rời đi?" Thú Hoàng Đạo.

"Trừ phi Dương Diệp sư phụ xuất thủ, không thì, chúng ta không để lại bọn họ!" Thủy Hoàng Đạo.

"Hậu hoạn vô cùng a!" Thú Hoàng Đạo.

Thủy Hoàng khẽ cười cười, Đạo: "Không nhất định, hắn tuy rằng hận không giết được Dương Diệp, thế nhưng ta nghĩ, hắn đồng dạng cũng hận không giết được La Tuấn, dù sao, bị người vứt bỏ tư vị thế nhưng không dễ chịu."

"Sau này ta ngươi ở lâu ý một chút, cẩn thận bọn họ giở trò!" Thú Hoàng Đạo.

"Tự nhiên!" Thủy Hoàng gật đầu.

...

Tại Triệu Trường Vân đám người chạy trốn tới Cổ Vực Thành lúc, vô số hắc y cường giả tự Cổ Vực Thành bay ra, sau đó xông vào Triệu Trường Vân đám người trung, vô số đạo hàn quang lóe lên, hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả nhất thời từ không trung rơi!

"Bản thân xin đợi chư vị đã lâu!"

Lục thành chủ thanh âm tại Cổ Vực Thành bầu trời vang lên.

"Lục Nguyên Hạo, ngươi dám!" Triệu Trường Vân cả giận nói: "Ngươi sẽ không sợ ta Đỉnh Hán Đế Quốc giết ngươi Cổ Vực Thành?"

"Ta chờ!" Lục Nguyên Hạo Đạo.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng Thi Tổ còn có tiểu tử kia cũng đuổi theo, không có chút nào nói nhảm, ba người trực tiếp xông vào đám kia Tôn Giả Cảnh huyền giả trung, gặp người liền giết.

Dương Diệp cùng Thi Tổ căn bản không có phòng ngự, tùy ý những Tôn Giả Cảnh đó cường giả công kích hướng trên người bọn họ chăm sóc, về phần tiểu tử kia, căn bản không có người có thể công kích được nàng!

"Ha ha... Giết thống khoái, ha ha..." Thi Tổ biên giết vào đề điên cười như điên nói.

Nhìn thấy Dương Diệp ba người điên cuồng tàn sát, Triệu Trường Vân sắc mặt dữ tợn, sau đó đối về Cổ Vực Thành phương hướng quát: "An Gia, còn không ra tay, lẽ nào các ngươi cũng muốn phản bội Nhân Chủ sao?"

Trầm mặc một hồi.

Tiếp theo, vô số đạo bóng đen người từ trong thành cướp ra.

Toàn bộ là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, có ít nhất 100 danh.

Tại đây 100 danh bóng đen người trước mặt, đứng một gã cô gái áo đen, đúng là tên kia Hoàng Giả Cảnh Sát Thủ Chí Tôn!

Dương Diệp nhìn cũng không nhìn đối phương, Đạo: "Tiếp tục giết, bọn họ nếu là dám động, ta phát thệ, hôm nay, tất tàn sát hết thành nam An Gia!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 571: Nam Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tốt, bản tổ có chút ưa thích ngươi tính cách này, ha ha..." Thi Tổ cười to một tiếng, trong tay huyết nhận chợt vung lên, một đạo huyết quang quét ngang ra, ở trước mặt hắn vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả đầu trong nháy mắt liền bay ra ngoài.

Cổ Vực Thành thành chủ những cường giả kia đang nghe Dương Diệp nói sau, cũng tiếp tục xuất thủ.

Cô gái áo đen hai mắt híp lại, trong mắt lóe ra hàn ý.

Thế nhưng nàng không có dám ra tay!

Bởi vì, lúc này Dương Diệp, quả thực có thể diệt An Gia!

"An Gia, các ngươi còn nhìn làm cái gì, còn không ra tay?" Triệu Trường Vân giận dữ hét. Tại Dương Diệp đám người tàn sát hạ, hắn mang tới 3 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả đã chỉ còn lại có 2 nghìn ngũ!

500 danh Tôn Giả Cảnh cường giả liền tổn thất ở tại cái này Nam Vực, cho dù là gia đại nghiệp đại Đỉnh Hán Đế Quốc cũng không chịu nổi cái này tổn thất a! Mà bây giờ, nếu như An Gia tại không ra tay, hắn tổn thất mang càng nhiều!

"Thành nam An Gia từ giờ trở đi, cùng Đỉnh Hán Đế Quốc minh ước giải trừ!"

Đúng lúc này, cô gái áo đen đột nhiên nói.

Triệu Trường Vân biến sắc, đang chuẩn bị nói cái gì, lại một thanh âm tại Cổ Vực Thành trung vang lên: "Thành bắc An Gia từ giờ trở đi, cũng cùng Đỉnh Hán Đế Quốc minh ước giải trừ!"

"Các ngươi lớn mật!" Triệu Trường Vân giận dữ hét: "Dám phản bội ta Đỉnh Hán Đế Quốc, ngày khác ta Đỉnh Hán Đế Quốc tất tàn sát các ngươi cả nhà!"

Cô gái áo đen hừ lạnh một tiếng, sau đó mang theo mọi người tiêu thất ở tại không trung. Làm Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể đối Dương Diệp xuất thủ sau, toàn bộ đại lục, Tôn Giả Cảnh trong, còn có ai có thể chống đỡ được Dương Diệp sao?

Nếu như Dương Diệp sát nhập An Gia, An Gia lấy cái gì đi ngăn chặn? Thành bắc An Gia còn có cái An Nam Tĩnh, thế nhưng thành nam An Gia đây? Bọn họ cường giả trái lại có thật nhiều, nhưng là lại không có một có thể cùng Dương Diệp chống lại!

Không cùng Đỉnh Hán Đế Quốc thoát ly quan hệ, tại Cổ Vực Thành thành chủ dưới sự trợ giúp, Dương Diệp muốn tiêu diệt hai cái An

Gia, thật đúng là không phải là không khả năng!

"Chúng ta đi!" Thấy cô gái áo đen rời đi, Triệu Trường Vân khuôn mặt rút lấy ra, sau đó sẽ lần hạ chạy trối chết mệnh lệnh.

Mà Dương Diệp đám người cũng không buông tha truy sát, thẳng đến đuổi tới Đỉnh Hán Đế Quốc biên cảnh bọn họ mới ngừng lại được. Dương Diệp trái lại còn muốn truy, thế nhưng hắn phải bỏ qua, bởi vì tại Đỉnh Hán Đế Quốc biên cảnh chỗ, sắp tới có 50 vạn đại quân, cơ bản mỗi một mọi người là Vương Giả Cảnh! 50 vạn Vương Giả Cảnh đại quân phối hợp sắp tới 2 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả, thực sự đủ để đưa hắn cùng Thi Tổ để lại!

"Giết qua đi, không cần sợ, những người đó loại không làm gì được chúng ta!" Một bên, Thi Tổ dùng sức giựt giây. Thân thể hắn tương đương với Bán Thánh, chỉ cần không phải Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, người thường căn bản không cách nào thương tổn được kia!

"Hưu!"

Đúng lúc này, 50 vạn chỉ phá giáp tiễn phóng lên cao, sau đó lồng hướng về phía Dương Diệp ba người.

Dương Diệp nheo mắt, mà lúc này, lúc trước một con kêu chiến Thi Tổ cũng 'Hưu' một tiếng trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Chạy thoát....

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Thần Toa, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại bầu trời.

...

Dương Diệp ba người mặc dù cách đi, thế nhưng Triệu Trường Vân đám người cũng sắc mặt cực kỳ khó coi, lúc này đây Nam Vực hành trình, với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một cái to lớn sỉ nhục! Kỳ thực, nếu như La Tuấn sớm một chút nói cho hắn biết Dương Diệp đích thực chính thực lực, hắn cũng sẽ không thua thê thảm như thế. Chính là bởi vì đoán sai Dương Diệp thực lực, bọn họ mới bị Dương Diệp giết trở tay không kịp!

Đúng lúc này, một gã kim giáp binh sĩ xuất hiện ở Triệu Trường Vân trước mặt của, sau đó nói: "Triệu tướng quân, Nam Vực việc, Nhân Chủ đã biết. Nhân Chủ khiến tướng quân không cần để ý Nam Vực việc, kia Dương Diệp, Nhân Chủ ngày sau sẽ đích thân đi thu thập hắn. Nhân Chủ khai báo, tướng quân ly khai mang binh đi trước Bắc Vực, trợ giúp Trương Mãnh tướng quân, mau chóng thu phục Bắc Vực."

Triệu Trường Vân hơi thi lễ, Đạo: "Tuân mệnh!"

Nói xong, sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp lúc trước rời đi phương hướng, sau đó mang theo đại binh xoay người rời đi!

Cổ Vực Thành, thành bắc An Gia.

"Dương công tử, ta thành bắc An Gia đã Biểu kỳ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc thoát ly quan hệ, lẽ nào Dương công tử còn không buông tha chúng ta sao?" Nói chuyện là thành bắc An Gia gia chủ An Khô, cũng là phụ thân của An Nam Tĩnh.

An Khô lúc này trong lòng là có chút khó chịu, bởi vì hắn thành bắc An Gia đã Biểu kỳ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc thoát ly quan hệ, thế nhưng Dương Diệp cũng được một tấc lại muốn tiến một thước yêu cầu bọn họ thành bắc An Gia rút lui khỏi Cổ Vực Thành!

Dương Diệp nhìn An Khô, Đạo: "An Gia chủ, cho nên ta đến đây thông tri ngươi, là xem tại An Nam Tĩnh mặt mũi của."

An Khô hai mắt híp lại, thanh âm trong mang theo vẻ tức giận, Đạo: "Dương Diệp, ngươi cái này khó tránh có chút quá khinh người quá đáng ah!"

Dương Diệp đứng lên, nhìn thẳng An Khô, Đạo: "Nếu như không phải là bởi vì An Nam Tĩnh quan hệ, hôm nay ta cũng sẽ không hảo hảo ở chỗ này cùng An Gia chủ ngươi tán gẫu. Đối với địch nhân của ta, ta từ không có nhân từ tâm, thành bắc An Gia hiện tại sở dĩ còn thật tốt, chỉ là bởi vì ta cùng An Nam Tĩnh là bằng hữu!"

Cổ Vực Thành vị trí địa lý trọng yếu phi thường, nếu là La Tuấn đại quân công phá Loạn Ma Hải, kia Cổ Vực Thành chính là Nam Vực sau cùng một đạo bình chướng. Cho nên, tòa thành này, chỉ nắm giữ ở đồng minh mình trong tay, hắn mới có thể yên tâm. Thành bắc An Gia cùng thành nam An Gia, tuy rằng cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cắt đứt liên hệ, thế nhưng hắn cũng lo lắng. Vạn một ngày sau giao chiến, thành này Bắc An Gia tại đầu nhập vào La Tuấn, cùng La Tuấn nội ứng ngoại hợp, vậy còn thủ cái rắm?

"Ngươi..." An Khô chán nản.

Dương Diệp cũng lý cũng không có để ý đến hắn, xoay người rời đi.

"Khí sát ta cũng!"

An Khô một chưởng vỗ ở tại bên cạnh trên bàn, cái bàn kia nhất thời hóa thành bột mịn.

"An Gia rút khỏi Cổ Vực Thành!" Đúng lúc này, trong đại sảnh truyền đến một giọng nói.

An Khô thân thể run lên, bởi vì thanh âm kia là An Gia lão tổ thanh âm của.

Một lát, An Khô khổ sở cười, Đạo: "Lão tổ, hôm nay cả cái thế giới loài người ngoại trừ Nam Vực cùng Bắc Vực bên ngoài, hầu như đều ở đây Đỉnh Hán Đế Quốc điều khiển hạ, chúng ta có thể rút lui đi nơi nào?"

"Nam Vực!"

An Khô: "..."

Thành nam An Gia.

"Trong vòng một ngày, nếu là thành nam An Gia còn đang Cổ Vực Thành, tự gánh lấy hậu quả!"

Dương Diệp thanh âm của tại thành nam An Gia bầu trời vang lên, giờ khắc này, toàn bộ Cổ Vực Thành của người hầu như đều nghe được Dương Diệp thanh âm của.

"Khinh người quá đáng!"

Một giữa trong phòng, cô gái áo đen lạnh giọng nói, một cổ sát ý tại kỳ xung quanh không ngừng phun trào ra.

"Rút lui ah!" Một bên, An Bích như thấp giọng thở dài, Đạo.

"Bích Như, chúng ta An Gia khi nào bị loại này vũ nhục? Lẽ nào ngươi cứ như vậy nhịn sao?" Cô gái áo đen Đạo.

"Không thì còn có thể thế nào?" An Bích như khổ sở cười, Đạo: "Hôm nay Nam Vực Huyền Thú Đế Quốc cùng Đại Tần Đế Quốc đã liên minh, còn có Cổ Vực Thành thành chủ cũng đứng ở hắn bên kia, Loạn Ma Hải Đinh gia cùng với Trung Vực Mạc gia cũng đi vào cùng hắn kết minh. Tại những thế lực này trước mặt, chúng ta lấy cái gì đi chống lại bọn họ?"

"Thế nhưng..."

An Bích như lắc đầu, Đạo: "Không có gì nhưng là, cho dù không có những thế lực này, Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay dưới tình huống, Dương Diệp một người liền đủ khiến chúng ta uống một hồ!"

Một lát, cô gái áo đen thấp giọng thở dài, Đạo: "Có thể, lúc đầu chúng ta không nên nhanh như vậy đứng thành hàng... Không thì, hôm nay cũng sẽ không không công tiện nghi phủ thành chủ, không uổng người nào liền chiếm lĩnh toàn bộ Cổ Vực Thành, ha hả, Lục Nguyên Hạo trái lại thật sẽ đem cầm thời cơ a!"

An Bích như đứng dậy, Đạo: "Thông tri một chút đi, rút khỏi Cổ Vực Thành!"

"Hướng nơi nào rút lui?"

"Nam Vực..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 572: Gọi tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Này, chúng ta bây giờ muốn đi đâu?"

Ra Cổ Vực Thành sau, Thi Tổ hỏi Dương Diệp. Đối với Dương Diệp, nguyên bản hắn là rất khó chịu, thế nhưng hiện tại một đường xuống tới, hắn phát hiện, trước mắt người này loại phong cách hành sự cùng hắn rất giống, điều này làm cho hắn đối Dương Diệp thiếu chút mâu thuẫn.

"Tiếp tục giết người!" Dương Diệp ôm Tử Điêu, hướng phía Nam Vực phương hướng bay đi.

"Kiệt kiệt..."

Thi Tổ cười có chút âm trầm, Đạo: "Tiểu tử, ngươi mang kia hồn bài trả lại cho ta, sau đó vào ta ma đạo ah, lấy tâm tính của ngươi cùng trời phú, tương lai khẳng định mang ta ma đạo phát ánh nắng lớn."

Dương Diệp liếc mắt một cái Thi Tổ, Đạo: "Ngươi ma đạo có ta kiếm đạo cường sao?"

"Đương nhiên là có!" Thi Tổ Đạo: "Kiếm đạo nhằm nhò gì, tại thời đại viễn cổ, kiếm đạo tại ta ma đạo trước mặt chính là một cái đống cặn bả, không, ngay cả đống cặn bả cũng không tính."

"Ngươi đến tột cùng là cái thứ gì?" Dương Diệp Vấn Đạo. Đối với trước mắt cái quái vật này, hắn cũng là kiêng kỵ, Bán Thánh cấp thân thể, ngoại trừ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật bên ngoài, hắn căn bản không làm gì được đối phương, cho dù là dùng tới Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, chỉ sợ cũng không cách nào chém giết đối phương.

"Ngươi mới là đồ vật!" Thi Tổ cả giận nói: "Bản tổ là Thi Tổ, vạn thi thể phần tổ, hiểu chưa?"

"Vạn thi thể phần tổ? Cái gì ngoạn ý, chưa từng nghe qua!" Dương Diệp không lưu tình chút nào đả kích!

"Cô lậu quả văn!" Thi Tổ thanh âm trong tràn đầy khinh bỉ, Đạo: "Hôm nay lão tổ liền cho ngươi trước nữa khóa. Năm đó thời đại viễn cổ lúc, vạn đạo đua tiếng, có kiếm đạo, Võ đạo, đao đạo, số mệnh chi đạo, quỷ đạo, còn có ma đạo. Bản lão tổ sửa liền là ma đạo, chúng ta giết người càng nhiều, hút huyết cùng linh hồn càng nhiều, thực lực lại càng cường, tại năm đó, ngoại trừ Võ đạo ở ngoài, là thuộc ta ma đạo mạnh nhất!"

"Không bằng nói là Sát Lục chi đạo, hữu thương thiên hòa, cái này thương thiên lẽ nào liền chứa chấp các ngươi!" Dương Diệp Đạo.

"Không tha cho!"

Thi Tổ, Đạo: "Đúng là không tha cho, chúng ta ma đạo cho tới bây giờ đã suy lạc đến mau diệt sạch tình trạng. Bất quá không quan hệ, chờ lão tổ khôi phục thân thể, chắc chắn trọng chấn ma đạo!"

"Ngươi đại khái muốn giết bao nhiêu người mới có thể khôi phục thân thể?" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

"Liền hơn một ức ah!" Thi Tổ thuận miệng nói.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Có cơ hội chúng ta đi Đỉnh Hán Đế Quốc, sau đó ngươi có thể giết nhiều ít liền giết nhiều ít, làm sao?"

"Quả thật?" Thi Tổ thanh âm trong không chút nào che dấu hưng phấn.

Dương Diệp Đạo: "Tự nhiên, hiện tại, chúng ta liền đi giết người!"

"Ngươi thực sự không lo lắng hạ vào ta ma đạo sao? Chỉ cần ngươi vào ta ma đạo, ta dám cam đoan, tương lai ngươi khẳng định có thể trở thành tuyệt thế Đại Ma đầu, tính là hôm nay đều không làm gì được ngươi!" Thi Tổ tiếp tục mê hoặc.

"Đừng nói nhảm, đợi cho ta mão túc sức giết cái thống khoái ah!"

"Ai, đáng tiếc!"

Bách Hoa Cung.

Tại Nguyên Môn bị diệt sau, Bách Hoa Cung vô số đệ tử liền thối lui ra khỏi Bách Hoa Cung, hôm nay, Bách Hoa Cung đệ tử trong tông không được 1 vạn, hơn nữa nhân số còn đang không ngừng giảm bớt.

Toàn bộ Bách Hoa Cung bầu trời, một mảnh mây đen.

Bách Hoa điện trung.

"Trưởng lão, sắp tới 2 nghìn danh Tôn Giả Cảnh cường giả đã đem chúng ta Bách Hoa Cung vây quanh, ta, chúng ta không trốn thoát được!" Một nữ tử chạy vào trong đại điện, rung giọng nói.

Thiên Hoa Cốt hít sâu một hơi, Đạo: "Dương Diệp là muốn đuổi tận giết tuyệt a!"

"Liều mạng với bọn hắn, cùng lắm thì chính là vừa chết!"

"Những Đỉnh Hán Đế Quốc đó hỗn đản, dĩ nhiên từ bỏ chúng ta, thật là đáng chết a, không thì chúng ta Bách Hoa Cung hà chí vu lưu lạc đến tận đây?"

"Lẽ nào Bách Hoa Cung từ nay về sau sẽ tiêu thất tại Nam Vực sao..."

Trong đại điện, tràn đầy vẻ bi thương.

"Hoán Tổ!" Một lát, Thiên Hoa Cốt đột nhiên nói.

"Cái gì!" Ngàn niệm từ cả kinh nói: "Sư tỷ...."

Thiên Hoa Cốt, Đạo: "Không thấy được Nguyên Môn hạ tràng sao? Tính là chúng ta đầu hàng, các ngươi cho rằng Dương Diệp sẽ bỏ qua chúng ta sao? Sẽ không, hắn sẽ mang ta Bách Hoa Cung các đệ tử toàn bộ chém tận giết tuyệt. Nếu hắn nghĩ diệt ta Bách Hoa Cung, tính là hắn có Bán Thánh sư phụ tại, ta cũng muốn khiến hắn nỗ lực thảm thống đại giới!"

"Sư tỷ, ở đây không có biện pháp khác sao?" Thiên Huệ Đạo.

Thiên Hoa Cốt lắc đầu, Đạo: "Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay, ta Bách Hoa Cung căn bản không cách nào ngăn chặn hắn. Ta biết các ngươi không đành lòng, thế nhưng lúc này ta Bách Hoa Cung còn có đường khác có thể đi sao? Các nàng nói chung đều phải chết, vậy còn không như chết có ý nghĩa, có thể, tổ sư còn có thể vì các nàng báo thù đây!"

"Ai, lúc đầu chúng ta thực sự không nên sát na Phượng ngọc..." Ngàn niệm từ thấp giọng thở dài.

"Bây giờ nói cái này đã không có bất cứ ý nghĩa gì!" Thiên Hoa Cốt lạnh lùng nói: "Thiên Huệ, mở ra Bách Hoa trận ngăn trở bọn họ, sau đó Hoán Tổ."

Thiên Huệ do dự một chút, sau đó gật đầu.

Chỉ chốc lát, vô số đạo màu sắc sặc sỡ cánh hoa xuất hiện ở Bách Hoa Cung bầu trời, hợp thành một đạo cánh hoa màn sáng.

....

Bách Hoa Cung bên ngoài, nhìn thấy những thứ kia cánh hoa màn sáng, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, hắn vốn là chuẩn bị trực tiếp dẫn người sát nhập Bách Hoa Cung, thế nhưng không nghĩ tới xuất hiện cái này cánh hoa.

"Đây là Bách Hoa trận, Bách Hoa Cung mạnh nhất một cái hộ tông trận pháp!" Tại Dương Diệp bên cạnh, Đinh Thược Dược Đạo: "Sớm biết rằng, ta không nên chờ ngươi trở về, hẳn là lúc trước trực tiếp giết đi vào, hiện tại, ai, có chút khó giải quyết."

Lúc đầu diệt Nguyên Môn sau, Đinh Thược Dược liền lập tức tổ chức cường giả đến đây Bách Hoa Cung, bởi vì bây giờ là tiêu diệt Bách Hoa Cung cùng Quỷ Tông còn có Hạo Nguyệt tông thời cơ tốt nhất. Chỉ muốn tiêu diệt cái này Tam tông môn, Nam Vực là có thể hình thành một khối thiết bản, ngày sau La Tuấn muốn tới đánh Nam Vực, chỉ biết khó khăn thượng vô số lần!

Sở dĩ lúc trước không có trực tiếp hạ lệnh diệt Bách Hoa Cung, là bởi vì nàng phi thường rõ ràng Bách Hoa Cung cùng Dương Diệp trong lúc đó ân oán, nàng biết, Dương Diệp khẳng định nghĩ thân thủ tiêu diệt Bách Hoa Cung, cho nên hắn mới hạ lệnh vây mà không diệt, chờ Dương Diệp đến đây. Chỉ là không nghĩ tới, cái này Bách Hoa Cung dĩ nhiên mở ra Bách Hoa trận, muốn cùng hắn môn chết kháng đến cùng!

Dương Diệp Đạo: "Vô sự, vô luận như thế nào, cái này Bách Hoa Cung, ta hôm nay diệt định rồi!" Lúc đầu thực lực thiếu, hắn ôm nỗi hận mà đi, hiện tại, tại cũng không có bất luận cái gì có thể ngăn trở hắn diệt Bách Hoa Cung là mẫu thân nàng báo thù.

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Ta đã khiến ngàn Dư tôn giả cảnh cường giả đi trước Quỷ Tông cùng Hạo Nguyệt tông, lấy kia hai tông thực lực, bọn họ căn bản không cách nào ngăn chặn chúng ta. Hiện tại, chỉ còn lại cái này Bách Hoa Cung. Những Bách Hoa Cung đó đệ tử dễ xử lý, thế nhưng Bách Hoa Cung kia bốn gã Hoàng Giả Cảnh..."

"Yên tâm, các nàng hôm nay chạy không được!" Đúng lúc này, Thủy Hoàng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người, cùng Thủy Hoàng cùng xuất hiện, còn có lý tư cùng bạch khởi.

"Ta cũng hiểu được!"

Lúc này, Thú Hoàng cũng xuất hiện ở giữa sân, tại Thú Hoàng bên cạnh, cũng đứng hai gã lão giả.

Sáu gã Hoàng Giả Cảnh cường giả!

"Tại thêm hai chúng ta ah!" Đúng lúc này, Hiểu Thiên Cơ cùng Bạch Long cũng xuất hiện ở giữa sân.

"Tiền bối?" Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới cái này thần long kiến thủ bất kiến vĩ khiếu thiên máy cư nhiên sẽ xuất hiện ở đây.

Nhìn thấy Hiểu Thiên Cơ, Đinh Thược Dược vội vã đi tới, sau đó đối về Hiểu Thiên Cơ làm một đại lễ, Đạo: "Đinh gia hậu nhân, ra mắt hiểu tiền bối!" Năm đó nếu như không phải là Hiểu Thiên Cơ, Đinh gia đã sớm diệt vong. Cho nên, Đinh gia đời đời đời đời, không người nào dám không nhớ Hiểu Thiên Cơ ân tình.

Hiểu Thiên Cơ khẽ gật đầu, Đạo: "Ngươi chính là Đinh Thược Dược? Lúc đầu sức dẹp nghị luận của mọi người, khiến Đinh gia cùng Dương Diệp kết minh, chính là ngươi?"

"Đúng là vãn bối!" Đinh Thược Dược cung kính nói.

Hiểu Thiên Cơ cười nói: "Tin tưởng ta, sự lựa chọn của ngươi không có sai!"

"Vãn bối cũng hiểu được!" Đinh Thược Dược mỉm cười. Nếu như nói trước đây đầu nhập vào Dương Diệp, tiền đồ xa vời, thế nhưng hiện tại, Dương Diệp đại biểu thế lực tuyệt đối có thể cùng Đỉnh Hán Đế Quốc tính toán. Mặc dù bây giờ chỉnh thể thực lực còn không bằng Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng có Dương Diệp tại, nàng tin tưởng, sẽ có càng ngày càng nhiều người nhìn về phía bọn họ.

La Tuấn lúc đầu sai lầm lớn nhất, chính là vì Bách Hoa Cung cùng Dương Diệp là địch, nếu như La Tuấn lúc đầu bỏ qua Bách Hoa Cung, hoặc là giúp Dương Diệp diệt Bách Hoa Cung, như vậy, toàn bộ Đỉnh Hán Đế Quốc muốn thống nhất Nam Vực, tuyệt đối là chuyện dễ dàng. Bởi vì đã không có Dương Diệp ngăn trở, Nam Vực không có thế lực kia có thể chống đỡ được Đỉnh Hán Đế Quốc bước chân của!

Đáng tiếc, La Tuấn quá mức tự tin, cho rằng chỉ cần Đỉnh Hán Đế Quốc xuôi nam, là có thể dễ dàng tiêu diệt Dương Diệp đám người. Sự thực là, hắn sai rồi!

"Tiền bối, sao ngươi lại tới đây?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Hiểu Thiên Cơ sắc mặt dần dần ngưng trọng, mặt hướng Bách Hoa Cung phương hướng, Đạo: "Ta có loại cảm giác không ổn!"

Nghe vậy, mọi người biến sắc.

Hiểu Thiên Cơ là ai? Đây chính là có thể đo quá khứ tương lai kinh khủng tồn tại a, hắn dĩ nhiên nói gan dạ cảm giác không ổn? Lẽ nào cái này Bách Hoa Cung còn có cái gì cường đại đòn sát thủ?

Hiểu Thiên Cơ cau mày lắc đầu, Đạo: "Ta coi không ra cái loại này cảm giác không ổn đến tột cùng chỉ là cái gì, chỉ là một loại phi thường cảm giác không ổn. Đợi phá đại trận sau, chúng ta phải cẩn thận chút. Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai vị, đợi còn xin ngươi môn cùng ta đang thủ hộ tại Dương Diệp bên cạnh, bởi vì trực giác nói cho ta biết, hắn có thể sẽ gặp nguy hiểm!"

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người thần sắc ngưng trọng gật đầu.

"Tiền bối, đã như vậy, chúng ta không bằng tạm thời lui binh?" Đinh Thược Dược thần sắc ngưng trọng nói. Dương Diệp hiện tại tuyệt không có thể có bất cứ vấn đề gì, một khi Dương Diệp gặp chuyện không may, như vậy bọn họ vừa liên hợp thành một khối thiết bản liên minh chỉ biết trong nháy mắt sụp đổ.

Hiểu Thiên Cơ lắc đầu, Đạo: "Có một số việc, thì không cách nào trốn tránh. Đi thôi, chúng ta vào xem, nhìn cái này Bách Hoa Cung đến tột cùng đang đùa chút gì tạp kỹ!"

Nói, Hiểu Thiên Cơ nhìn về phía Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, Đạo: "Hai vị, xin hãy giúp ta giúp một tay!"

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng gật đầu.

Ba người một quyền đánh ra, ba đạo mấy trăm trượng lớn nhỏ nắm tay tránh hiện ra, sau đó thẳng tắp đánh vào những thứ kia cánh hoa màn sáng thượng.

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ, cánh hoa màn sáng ầm ầm vỡ vụn.

Sau đó một cổ cực kỳ nồng nặc mùi máu tươi tự Bách Hoa Cung trung phiêu tán đi ra.

Mọi người sắc mặt biến đổi!

"Tại sao có thể có như vậy nồng nặc mùi máu tươi, cái này Bách Hoa Cung đến tột cùng đang làm cái gì?" Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Đi thôi, vào xem sẽ biết!"

Trước mặt mọi người người tiến nhập Bách Hoa Cung sau, tất cả mọi người bị một màn trước mắt cho chấn kinh trụ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 573: Thánh Giả cảnh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Hoa Cung nội, không có một tia sinh khí.

Tại Dương Diệp đám người trước mặt, là một tòa thật to huyết trì, huyết trì nội, là mấy nghìn Bách Hoa Cung đệ tử, lúc này, cái này Bách Hoa Cung đệ tử chính đang không ngừng kêu thảm. Các nàng muốn từ bên trong bay ra ngoài, bất quá lại bị một cổ lực lượng vô hình cho ngăn trở.

Tại huyết trì cạnh, đứng Thiên Hoa Cốt, Thiên Huệ, Thiên Niệm Từ ba người.

Thiên Hoa Cốt diện vô biểu tình, phảng phất không nhìn thấy huyết trì nội tràng cảnh, mà Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ còn lại là hai mắt nhắm nghiền, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ.

"Sư tổ, vì sao, vì sao, tại sao muốn như thế đối đãi với chúng ta...."

"A, lão yêu bà, ta thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, sẽ không bỏ qua cho ngươi, a..."

"Ha ha, không nghĩ tới ta Phù Dung không có chết tại Dương Diệp trên tay, cũng chết ở tự mình tông môn tay của trong, thật là buồn cười a, buồn cười a, ha ha..."

"Các ngươi sẽ có báo ứng, a..."

Nghe huyết trì nội những Bách Hoa Cung đó đệ tử thanh âm của, Thiên Hoa Cốt bất vi sở động, Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ hai người song quyền nắm chặt, thân thể hơi run.

Rất nhanh, huyết trì trong những thứ kia thanh âm càng ngày càng nhỏ, cho đến không có.

"Còn chưa đủ a..." Thiên Hoa Cốt thấp giọng thở dài, phảng phất không có nhìn thấy Dương Diệp đám người.

Thiên Huệ mở hai mắt ra, trong mắt có một tia kiên quyết, nàng chậm rãi hướng phía huyết trì đi đến, bất quá nhưng là bị Thiên Hoa Cốt ngăn lại, Đạo: "Hai người các ngươi, là ta nhìn lớn lên. Cả đời trung, hai người các ngươi, chưa từng làm cái gì chuyện ác, có ít thứ, không nên các ngươi lưng đeo, cũng không nên các ngươi đi làm!"

"Sư tỷ..." Thiên Huệ rung giọng nói.

Thiên Hoa Cốt lắc đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp đám người, Đạo: "Xem ra, các ngươi trận thế này, xem ra là ngay cả ba người chúng ta lão bà tử đều không buông tha a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua kia huyết trì, sau đó nói: "Ta từng phát thệ qua, kiếp này kiếp, nhất định phải khiến Bách Hoa Cung từ nơi này Nam Vực triệt để tiêu thất, hôm nay, ta tới thực hiện ta thệ ngôn. Ngươi yên tâm, chính là những thứ kia đã đào tẩu Bách Hoa Cung đệ tử, ta đều biết làm cho các nàng đi cùng các ngươi. Mẫu thân ta mệnh, cần ngươi Bách Hoa Cung mạng của tất cả mọi người tới để!"

Thiên Hoa Cốt Đạo: "Biết không? Kỳ thực, từ biết được ngươi trở thành Kiếm Hoàng một khắc kia, ta liền hối hận, hối hận lúc đầu giết mẹ ngươi. Ta biết, ta là Bách Hoa Cung tương lai thụ một cái địch nhân cường đại. Cho nên, ta nghĩ hết tất cả biện pháp muốn bỏ ngươi, vì thế, ta không tiếc thuyết phục Nguyên Môn cùng Quỷ Tông bọn họ cùng nhau đầu nhập vào La Tuấn, chỉ là ta không nghĩ tới, ngay cả La Tuấn đều không làm gì được!"

"Nói cái này, đã không có bất cứ ý nghĩa gì, không phải sao?" Dương Diệp Đạo.

Thiên Hoa Cốt gật đầu, Đạo: "Quả thực đã không có bất cứ ý nghĩa gì, bởi vì mặc kệ hôm nay kết quả làm sao, Bách Hoa Cung đều đã không còn nữa tồn tại, mà ta, cũng đã định trước trở thành Bách Hoa Cung tội nhân. Được rồi, ngươi lúc đầu đi vào ta Bách Hoa Cung bách hoa mộ mở ra ta Bách Hoa Cung tổ sư mộ, bên trong quả thực không có bất kỳ vật gì, ngươi biết tại sao không?"

Dương Diệp hai mắt híp lại, cảm giác có chút không ổn.

Thiên Hoa Cốt tiếp tục nói: "Bởi vì ta Bách Hoa Cung tổ sư cũng chưa chết, hiểu chưa?"

Dương Diệp biến sắc!

Bách Hoa Cung tổ sư tại lúc tuổi già mới sáng lập Bách Hoa Cung, mà khi đó nàng, thế nhưng Thánh Giả Cảnh cường giả! Đương nhiên, Thánh Giả Cảnh cường giả đối với hiện tại đại lục mà nói, là thuộc về truyền thuyết, thế nhưng đối với năm đó thời đại viễn cổ, Thánh Giả Cảnh cường giả tuy rằng cũng hi hữu, nhưng là lại vẫn có đến không ít!

Bách Hoa Cung tổ sư không có chết, nói cách khác, nàng còn sống, tại đây phiến trong thiên địa?

Nghĩ đến khả năng này, chính là Hiểu Thiên Cơ đám người cũng là sắc mặt trầm xuống.

"Nếu như Bách Hoa Cung tổ sư vẫn tồn tại, như vậy, Bách Hoa Cung cũng sẽ không luân lạc tới loại trình độ này!" Lúc này, Đinh Thược Dược thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên.

Thiên Hoa Cốt đột nhiên nở nụ cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, nàng nói: "Nếu lúc đầu Kiếm Tông đều có thể đủ để gọi Kiếm Tông tổ sư, ta đây Bách Hoa Cung vì sao không thể? Dương Diệp, ngươi hại ta Bách Hoa Cung che diệt, hôm nay, ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!" Nói, Thiên Hoa Cốt đột nhiên xoay người bay vào kia huyết trì trong.

"Sư tỷ..."

Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ sắc mặt hoảng hốt.

Hiểu Thiên Cơ đám người sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng.

"Ha ha... Dương Diệp, lần này, ta xem ai có thể đủ đảm bảo ngươi, ta xem ai có thể đủ đảm bảo ngươi... Lấy ta máu, gọi tổ tiên chi hồn..."

Theo Thiên Hoa Cốt thanh âm của hạ xuống, 'Oanh' một tiếng, toàn bộ huyết trì nội đột nhiên phát ra một đạo nổ thanh. Đang lúc mọi người trong ánh mắt khiếp sợ, Thiên Hoa Cốt thân thể nổ ra, trong sát na, toàn bộ huyết trì dặm huyết phảng phất bị nấu mở thông thường, không ngừng mạo hiểm từng cái một to lớn màu đỏ tươi sắc cự ngâm.

"Oanh!"

Một đạo cột máu tự huyết trì nội phóng lên cao, bắn thẳng đến chân trời.

Nhất thời, toàn bộ chân trời phảng phất bị tiên huyết xâm nhiễm qua thông thường, hiện ra một mảnh màu đỏ.

Hiểu Thiên Cơ đám người sắc mặt tái biến, bởi vì, bọn họ cảm nhận được cảm giác nguy hiểm!

"Dương Diệp, ngươi đi trước!" Đinh Thược Dược Đạo.

"Chậm..." Một bên, Thiên Huệ thấp giọng nói.

"Oanh!"

Chân trời lại truyền tới một đạo Oanh Thiên nổ thanh, thiên địa run lên.

Tiếp theo, vô số đạo đủ mọi màu sắc lôi điện cùng ám hồng sắc thiên hỏa xuất hiện ở chân trời, giờ khắc này, ngay cả Thái Dương đều bị cái này lôi điện cùng trời hỏa cho che giấu. Toàn bộ huyền giả đại lục, vô số cường giả khiếp sợ.

"Cái này, không có khả năng, không có khả năng, không có khả năng, thập sắc thần lôi, Ám U thiên hỏa... Làm sao có thể, thật là Thánh Giả Cảnh cường giả xuất hiện?" Nhìn kia phiến chân trời, Thủy Hoàng thanh âm của có chút run.

"Sư tổ..." Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ hai trong mắt người tản ra cuồng nhiệt hào quang.

Lúc này Dương Diệp trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, lẽ nào cái này Bách Hoa Cung thật có thể đủ để gọi ra trong truyền thuyết Thánh Giả Cảnh cường giả? Nếu quả như thật triệu hoán ra trong truyền thuyết Thánh Giả Cảnh cường giả, đừng nói hắn, chính là Yêu Vực cùng Ma vực cũng là trong nháy mắt tức diệt, Đỉnh Hán Đế Quốc chớ nói chi là, phất tay tức vong a!

Đúng lúc này, dị biến nổi lên.

Chỉ thấy chân trời đột nhiên xuất hiện vô số đạo Cửu sắc thần lôi, cái này Cửu sắc thần lôi hóa thành từng cái mấy trăm trượng lớn nhỏ lôi long hướng phía kia thập sắc thần lôi cùng Ám U thiên hỏa đánh tới.

Hiểu Thiên Cơ sắc mặt vui vẻ, Đạo: "Cái này phiến thiên địa tại mâu thuẫn, cũng là, Thánh Giả Cảnh cường giả nếu như xuất hiện ở nơi này, tuyệt đối sẽ làm cho cái này phiến thiên địa cảm thụ được uy hiếp. Chỉ là không nghĩ tới, cái này Bách Hoa Cung cư nhiên có thể đủ để gọi Thánh Giả Cảnh cường giả phủ xuống..."

"Rầm rầm..."

Chân trời đột nhiên truyền đến tiếng oanh minh. Những thứ kia lôi long cùng Ám U thiên hỏa còn có thập sắc thần lôi chạm vào nhau, nhất thời nổ bể ra tới, hóa thành vô số đạo lôi tia hướng phía chân trời rơi lả tả xuống.

Lúc này, một đoàn U lan sắc quang cầu tự chân trời hăng hái hạ xuống, sau cùng, đang lúc mọi người trong ánh mắt khiếp sợ, cái này đoàn U lan sắc quang cầu một nhập Thiên Huệ trong thân thể.

Một lát, Thiên Huệ hai mắt rồi đột nhiên mở, một đạo hàn quang hiện lên, tại Thiên Huệ trước mặt không gian trong nháy mắt nát bấy đổ nát.

"Ai diệt ta Bách Hoa Cung..."

'Thiên Huệ' vậy không hàm bất kỳ cảm tình gì thanh âm của ở trong sân vang lên, Dương Diệp đám người cả vật thể phát lạnh.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 574: Nguyệt lão Hồng Tuyến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Giả Cảnh cường giả?

Dương Diệp đám người rung động trong lòng tột đỉnh!

Đúng lúc này, thiên không đột nhiên xuất hiện một cái hắc sắc vòng xoáy, hắc sắc vòng xoáy đầy toàn bộ thiên không, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, một con hắc sắc cự chỉ tự màu đen kia vòng xoáy trung chậm rãi chui ra, sau đó hướng phía phía dưới 'Thiên Huệ' rơi đi.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, cái này hắc sắc cự chỉ ra chỗ sai là lúc đầu Kiếm Tông tổ sư xông thiên lộ lúc một con kia!

Khống chế thiên lộ của người cũng không dung cái này Bách Hoa Cung tổ sư?

"Hừ!"

'Thiên Huệ' một tiếng hừ lạnh, vung tay phải lên, một đạo ống nhị cái hoa phóng lên cao đánh vào chi kia cự chỉ thượng. 'Oanh' một tiếng, cả nhánh cự chỉ còn chưa triệt để chui ra vòng xoáy liền trực tiếp bị đạo này ống nhị cái hoa nổ nát.

"Làm càn!"

Trên bầu trời, truyền đến một đạo tiếng rống giận dử, thanh âm trong mang theo kỳ dị nào đó lực lượng, có thể dùng Dương Diệp đám người linh hồn nhịn không được một trận sợ run. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, vội vã thi triển ra kiếm ý cùng Kiếm vực chống lại, lúc này mới đỡ.

Thiên không thanh âm của hạ xuống sau, một con mấy ngàn trượng hắc sắc đại thủ từ kia tiểu vòng xoáy trong chui ra, sau đó rất nhanh hướng phía kia 'Thiên Huệ' rơi xuống.

'Thiên Huệ' thần sắc băng lãnh, hữu chưởng chợt xoay tròn, năng lượng trong thiên địa đột nhiên hướng nàng bạo dũng đi, chỉ là trong nháy mắt, phương viên ngàn dặm bên trong linh khí đã bị kỳ đều tranh thủ. Tại nàng trên lòng bàn tay, một đoàn rực rỡ kiều diễm năng lượng bông hoa nổi lên, tiếp theo, 'Thiên Huệ' chợt hướng lên trên không ném đi.

Kia đoàn kiều diễm năng lượng bông hoa mang theo một đạo thật dài lưu tinh đuôi hung hăng đánh vào chi kia bàn tay khổng lồ thượng!

"Oanh!"

Tiếng oanh minh như tiếng sấm kiểu vang vọng dựng lên, toàn bộ Nam Vực tất cả huyền giả đều nghe được đạo này tiếng vang. Mọi người kinh hãi hướng hướng Bách Hoa Cung phương hướng nhìn lại.

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Bách Hoa Cung bầu trời uyển như núi lửa bạo phát, vô số đạo năng lượng khí lưu hướng phía bốn phía chiếu nghiêng xuống, tại những khí lãng này uy áp hạ, Bách Hoa Cung xung quanh ngàn dặm bên trong núi lớn đều biến thành bột mịn.

"Huyền giả đại lục, không được xuất hiện Thánh Giả, ngươi như tại không rời đi, hôm nay chính là ngươi hồn tán ngã xuống thời điểm!" Thiên không vòng xoáy trong, lại truyền tới một giọng nói.

"Một canh giờ, một lúc lâu sau, ta thì sẽ rời đi!" 'Thiên Huệ' thanh âm lạnh như băng ở trong sân vang lên.

Trầm mặc một lát, sau cùng, thiên không đạo kia vòng xoáy chậm rãi tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đám người lòng trầm xuống. Cái này 'Thiên Huệ' thực lực bọn họ thế nhưng chính mắt thấy được, tính là bất tử chân chính Thánh Giả Cảnh cường giả, nhưng ít ra cũng là Bán Thánh cấp cường giả. Lấy cái gì đi chống lại nữ nhân này? Mạc Lão có thể ngăn chặn đối phương sao? Cái này nhưng là chân chính còn sống Thánh Giả Cảnh cường giả a, mặc dù đối phương chỉ là hồn phách phủ xuống, nhưng đó cũng là Thánh Giả Cảnh a!

Bầu trời vòng xoáy tán đi sau, 'Thiên Huệ' thu hồi ánh mắt, quét bốn phía liếc mắt, chỉ một cái liếc mắt, nàng liền thấy rõ Bách Hoa Cung nội tràng cảnh. Thấy đến lúc này Bách Hoa Cung đã chỉ còn lại không tới hai người, 'Thiên Huệ' ánh mắt càng thêm lạnh như băng.

Thiên Niệm Từ quỳ xuống, Đạo: "Bất hiếu đệ tử Thiên Niệm Từ ra mắt sư tổ!"

'Thiên Huệ' Đạo: "Ta Bách Hoa Cung đến cùng làm chuyện gì, rước lấy này họa!" Nói, hai mắt khép hờ, một lát, nàng mở hai mắt ra, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Nguyên lai là bởi vì ngươi!"

Hiểu Thiên Cơ cùng Thủy Hoàng đám người thần sắc đề phòng.

Dương Diệp hít sâu một hơi, Đạo: "Đúng là ta muốn tiêu diệt Bách Hoa Cung."

'Thiên Huệ' Đạo: "Giết mẹ ngươi người, là Thiên Hoa Cốt, ngươi giết thứ nhất người liền đầy đủ, có thể ngươi cũng muốn tàn sát hết ta Bách Hoa Cung đệ tử, như thế đi kính, cùng dĩ vãng ma đạo huyền giả có gì khác biệt?"

Dương Diệp vuốt tay, Đạo: "Ngươi nói sai rồi, tàn sát ngươi Bách Hoa Cung đệ tử cũng không phải ta, mà là của ngươi cái này Tam đệ tử giỏi, là các nàng mang Bách Hoa Cung các đệ tử mệnh đều cầm để tế điện. Tuy rằng các nàng không giết, ta biết giết, thế nhưng sự thực đúng là các nàng giết, cho nên ngươi như muốn vì các nàng báo thù, hẳn là tìm ngươi cái này Tam đệ tử."

"Biết ta vì sao đến bây giờ còn không giết ngươi sao?" 'Thiên Huệ' đột nhiên nói.

Dương Diệp tâm trung rùng mình, nguyên lai nữ nhân này đã sớm muốn giết mình!

'Thiên Huệ' Đạo: "Còn tuổi nhỏ, kiếm ý viên mãn, Kiếm Tâm Thông Minh, lĩnh ngộ Kiếm vực, thiên phú của ngươi cho dù là đặt ở năm đó, cũng là bấm tay một số. Chờ ngươi lớn lên, nhất định là chúng ta tộc một thành viên tuyệt thế chiến tướng. Đáng tiếc, cử chỉ của ngươi khiến ta không thể không giết ngươi, không thì, ta Bách Hoa Cung mấy vạn đệ tử chẳng phải chết vô ích?"

Dứt lời, 'Thiên Huệ' mới vừa muốn động thủ, đúng lúc này, một cô bé xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp sửng sốt, liền vội vàng đem tiểu cô nương kéo về phía sau, cả giận nói: "Ngươi chạy ra tới làm cái gì?" Tiểu cô nương ngay cả Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đều đánh không lại, mà cái này 'Thiên Huệ' ít nhất là Bán Thánh cấp cường giả, tiểu cô nương đi ra, không là chịu chết sao?

Dương Diệp không có phát hiện, làm tiểu cô nương sau khi xuất hiện, 'Thiên Huệ' ngây ngẩn cả người, sau đó kỳ trong mắt nổi lên vẻ mờ mịt.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng còn có Hiểu Thiên Cơ đám người cũng ngây ngẩn cả người, bởi vì ngay cả bọn họ cũng không biết Đạo cô bé này là thế nào xuất hiện!

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng hai người sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, hai người phát hiện, Dương Diệp tựa hồ càng ngày càng thần bí.

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi người sư phụ kia, hắn bị nữ nhân này cho khóa lại. Tại thế giới này, không có bất kỳ người nào, cho dù là cái này phiến thiên địa đều không làm gì được người nữ nhân này, ngươi hiểu chưa?"

Dương Diệp ngẩn ngơ, hắn vốn cho là kia 'Thiên Huệ' nhiều lắm chính là Bán Thánh cảnh cường giả, thế nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương lại có thể mang Mạc Lão vây khốn...

Ngay cả Mạc Lão đều không làm gì được nữ nhân này, trên đời này, ai có thể đủ chống lại nữ nhân này?

Một lát, Dương Diệp cười khổ lắc đầu, Đạo: "Khó trách ngươi đi ra, bởi vì vô luận như thế nào, chúng ta đều trốn không thoát vừa chết, đúng không?" Dương Diệp cảm giác mình thực sự tận lực, hắn đã rất nỗ lực trở nên mạnh mẻ, thế nhưng không có biện pháp, đối thủ triệu hoán của người một cái so một tên biến thái, thế nào làm?

Dương Diệp tin tưởng, nếu như đem tiểu vòng xoáy nội cái kia lão đạo gọi tới, mới có thể đủ đối phó được cái này Bách Hoa Cung tổ sư, nhưng vấn đề là lão đạo kia tới không được a!

Ngây thơ muốn vong ta?

Cho tới nay, không ngừng trở nên mạnh mẻ, không ngừng trở nên mạnh mẻ, hắn thực sự hơi mệt chút.

"Khác như thế nản lòng thoái chí, ta có biện pháp đối phó nàng!" Lúc này, tiểu cô nương đột nhiên nói.

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, lập tức lại là tối sầm lại, cô bé này ngay cả lúc đầu kia Đỉnh Hán Đế Quốc Tam Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm lão đầu đều không đối phó được, làm sao có biện pháp có thể đối phó trước mắt cái này so với kia Tam lão đầu mạnh không biết bao nhiêu nữ nhân?

"Ngươi là ngoại lai giả!" Lúc này, 'Thiên Huệ' đột nhiên nhìn tiểu cô nương Đạo. Thanh âm trong mang theo một tia ngưng trọng cùng nghi hoặc.

Tiểu cô nương xoay người nhìn về phía 'Thiên Huệ' trong tay bảo thạch quyền trượng không ngừng phát ra lam quang, Đạo: "Nữ nhân, ta cho ngươi biết, nếu như ngươi giết hắn, mặc kệ ngươi người ở chỗ nào, phía sau có cái gì thế lực hoặc là người, ngươi đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ."

"Ngươi uy hiếp ta?" 'Thiên Huệ' thanh âm rét lạnh xuống tới.

Tiểu cô nương hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn vừa lộn, một đoàn màu đỏ tuyến cầu xuất hiện ở trong tay của nàng. Tiểu cô nương tay nhỏ bé hướng không trung ném đi, màu đỏ tuyến cầu bay đến không trung sau nhất thời hóa thành vô số đạo màu đỏ sợi tơ, một nửa sợi tơ hướng phía kia Thiên Huệ lồng đi qua, mà một nửa kia cũng hướng phía Dương Diệp bao phủ đi qua!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, bất quá hắn không có phản kháng, tùy ý những thứ kia màu đỏ sợi tơ một nhập trong cơ thể hắn, bởi vì hắn tin tưởng tiểu cô nương sẽ không hại hắn, không thì, hắn sợ rằng không biết đã chết bao nhiêu lần.

Màu đỏ sợi tơ một nhập trong cơ thể sau, Dương Diệp cảm thấy tự mình xảy ra một ít biến hóa, nhưng là vừa như không có thay đổi gì, cảm giác rất là kỳ quái!

Nhìn thấy những thứ kia màu đỏ sợi tơ hướng phía tự mình vọt tới, một bên 'Thiên Huệ' biến sắc, vô số đạo năng lượng cánh hoa rồi đột nhiên nổi lên, sau đó hướng phía những thứ kia sợi tơ cắt đi. Nhưng mà, làm những năng lượng kia cánh hoa cùng những thứ kia sợi tơ đụng vào nhau lúc, những năng lượng kia cánh hoa cũng trong nháy mắt liền hóa thành Hư Vô!

'Thiên Huệ' sắc mặt đại biến, đang chuẩn bị điều động thiên địa linh khí, mà lúc này, những thứ kia màu đỏ sợi tơ cũng hóa thành vô số đạo hồng quang một nhập trong cơ thể nàng.

'Thiên Huệ' ngẩn người, sau đó cả giận nói: "Những thứ kia đến tột cùng là vật gì, ngươi đối với ta đến cùng làm cái gì."

Dương Diệp cũng nhìn về phía tiểu cô nương, hắn cũng muốn biết tiểu cô nương đang làm cái gì tạp kỹ.

Tiểu cô nương lạnh lùng nói: "Cái này gọi là 'Hồng Tuyến' là ta từ một người tên là Nguyệt Lão lão đầu kia trộm được bảo bối, chỉ cần dùng hai căn giống nhau tuyến cuốn lấy một nam một nữ, một nam một nữ này chỉ biết yêu nhau, chí tử không thay đổi. Vì để cho các ngươi yêu nhau, ta đem tất cả giống nhau hai căn tuyến đều cho các ngươi quấn lấy, hiện tại, các ngươi sẽ phải phi thường tương thân tương ái, như vậy, ngươi khẳng định thì không thể giết Dương Diệp."

Dương Diệp hiện tại rốt cuộc minh bạch tiểu cô nương lúc trước ý tứ, nàng không có thể đối phó ba người kia lão đầu, nhưng là lại có thể đối phó cái này Bách Hoa Cung sư tổ. Bởi vì... Này ba người kia lão đầu là nam, mà cái này Bách Hoa Cung tổ sư là nữ...

"Hồ ngôn loạn ngữ!"

'Thiên Huệ' giận không thể bóc, vung tay phải lên, một quả cánh hoa trong nháy mắt bắn về phía Dương Diệp. Hiểu Thiên Cơ cùng Thủy Hoàng đám người hoảng hốt, muốn ngăn cản, thế nhưng một cổ lực lượng vô hình cũng đưa bọn họ khóa gắt gao, chút nào không thể nhúc nhích.

Một bên Đinh Thược Dược thống khổ nhắm hai mắt lại, tiểu cô nương mí mắt cũng là vừa nhảy, nàng nhưng thật ra là ngựa sống làm ngựa chết trị bệnh, bởi vì nàng cũng không xác định kia Hồng Tuyến có hay không lợi hại như vậy...

Kia miếng cánh hoa cách Dương Diệp mi tâm chỉ một tấc địa phương đột nhiên ngừng lại.

Thấy thế, tiểu cô nương thở dài một hơi, thầm nghĩ: Lão gia hỏa không có gạt ta, nguyên lai thứ này thật có thể đủ khiến một nam một nữ yêu nhau đây. Hừ, lão gia hỏa này, như thế chuyện đùa tình đều không nói cho ta, chờ ta đi trở về, không đem hắn râu mép một cây một cây gạt tới.

"Làm sao có thể, làm sao có thể..."

Một bên 'Thiên Huệ' đột nhiên tố chất thần kinh lẩm bẩm dâng lên. Ngay nàng đối Dương Diệp xuất thủ lúc, nàng xa tại Thiên Ngoại Thiên bản thể dĩ nhiên cảm thấy một cổ toàn tâm thống khổ, loại đau khổ này, tựa như nàng người chí thân chết đi thông thường, đau để cho nàng có chút sủy bất quá khí tới! Của nàng bản thể thậm chí sinh ra một loại cảm giác, nếu như trước mắt nam nhân này chết, nàng cũng không muốn sống...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 575: Thiên Ngoại Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Tuyệt đối không thể có thể!"

'Thiên Huệ' cả khuôn mặt vặn vẹo dâng lên, nàng làm sao có thể thích một cái Tôn Giả Cảnh con kiến hôi? Làm sao có thể? Quyết không có thể nào! Dưới cơn thịnh nộ, ngươi để tại Dương Diệp nơi mi tâm cánh hoa hướng đi tới một tấc, Dương Diệp mi tâm da trong nháy mắt bị mở ra một vết thương, một tia tiên huyết tự kia giữa chân mày chậm rãi tràn ra!

"Không!"

Đột nhiên, 'Thiên Huệ' rồ thông thường kêu một tiếng, đạo kia cánh hoa nhất thời ngừng lại!

Toàn trường khiếp sợ!

'Thiên Huệ' trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, phảng phất đang chịu đựng to lớn gì dằn vặt thông thường. Lúc này 'Thiên Huệ' trong lòng không khỏi khiếp sợ, còn mang theo vô cùng kinh khủng. Bởi vì nàng dĩ nhiên sinh ra một loại hoang đường cảm giác, đó chính là trước mắt nam nhân này là nàng rất của người, là nàng cả đời này nhất tình cảm chân thành của người...

Thế nhưng, nàng lại rất rõ ràng, đây hết thảy đều là kia tiểu cô gái giở trò quỷ, chỉ cần giết Dương Diệp, đây hết thảy dĩ nhiên là có thể hóa giải. Thế nhưng, nàng lại kinh hãi phát hiện, nàng dĩ nhiên không hạ thủ!

Vừa nghĩ tới trước mắt nam nhân này muốn chết, nàng lại có loại tê tâm liệt phế đau!

Lúc này Dương Diệp là vẻ mặt cười khổ, bởi vì hắn dĩ nhiên trước mắt nữ nhân này càng xem càng thuận mắt, hắn phi thường rõ ràng, nàng không phải là xem Thiên Huệ thuận mắt, mà là bởi vì Bách Hoa Cung tổ sư, cũng chính là 'Mục Hàn San' tại đây Thiên Huệ trong thân thể, hắn mới nhìn đối phương thuận mắt.

Tiểu cô nương này đến tột cùng đang giở trò quỷ gì a?

"Tốt lắm, đều không nên đánh, các ngươi đi sinh hầu tử ah!" Lúc này, tiểu cô nương đột nhiên nói.

"Đều là ngươi!" Lúc này, 'Thiên Huệ' đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía tiểu cô nương, trong mắt tràn đầy dữ tợn, sau một khắc, một quả cánh hoa hướng phía tiểu cô nương bắn nhanh đi!

Tốc độ quá nhanh, tiểu cô nương căn bản không cách nào ngăn chặn!

Tiểu cô nương sắc mặt trắng nhợt, trong mắt lần đầu tiên bày biện ra hoảng ý!

Đúng lúc này, một bóng người xuất hiện ở trước mặt nàng, sau đó mang nàng ôm vào trong lòng.

"Không!"

Tiểu cô nương kìm lòng không đặng phát ra một đạo tiếng thét chói tai, thanh âm đâm thẳng Thương Khung!

"Bành!"

Kia miếng cánh hoa tự Dương Diệp sau lưng xuyên qua, sẽ xuyên qua tiểu thân thể của cô bé lúc, Dương Diệp hai tay của cũng gắt gao bắt được kia miếng cánh hoa, tại Kiếm vực cùng kiếm ý gia trì hạ, Dương Diệp hai tay chặn kia miếng cánh hoa, thế nhưng lúc này hai tay của hắn cũng đã biến thành màu đỏ, còn có trước ngực của hắn, bộ ngực vết thương mặc dù nhỏ, thế nhưng kia vết thương cũng cực kỳ quỷ dị, bởi vì vết thương chính đang từ từ hướng phía bốn phía mở rộng!

Tiểu cô nương ngây ngẩn cả người, trong tay nàng bảo thạch quyền trượng rơi ở trên mặt đất đều hồn nhiên chưa phát giác ra.

Dương Diệp nhếch miệng cười, Đạo: "Ta nói rồi, có một ngày sẽ mang ngươi về nhà, ta sẽ không nuốt lời!" Nói xong câu này, Dương Diệp thẳng tắp hướng sau ngã xuống.

Lúc này ở trước ngực của hắn, nguyên bản chỉ lớn chừng ngón cái vết thương đã lan tràn tới một cái nắm tay lớn như vậy, đồng thời còn đang không ngừng khoách tán.

Tiểu cô nương quỵ ngồi ở Dương Diệp trước mặt của, tay nhỏ bé gắt gao nắm Dương Diệp tay của, một cổ đạm lam sắc năng lượng không ngừng dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, thanh âm mang theo một tia khóc nức nở, Đạo: "Ngu ngốc, ngươi tên ngu ngốc này, ngươi nói tốt muốn dẫn ta về nhà, ngươi không thể có việc, ngươi đáp ứng muốn dẫn ta về nhà, ngươi tuyệt đối không thể có việc... Ta không được ngươi có việc."

Ngoại trừ tiểu cô nương, khác một bên 'Thiên Huệ' trên gương mặt chẳng biết lúc nào cũng chảy ra hai cổ thanh tuyền. Nàng trong đầu có cái thanh âm đang không ngừng nói: "Đã chết tốt, hắn đã chết ngươi ngay cũng không cần bị bất luận cái gì ràng buộc, đây không phải là ngươi muốn sao?"

Thế nhưng, của nàng lệ cũng một không cầm được chảy...

Giữa sân phảng phất bị đọng lại.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đám người chậm rãi nhắm hai mắt lại, bọn họ nghĩ xuất thủ cứu giúp, nhưng là bọn hắn cũng chút nào không thể nhúc nhích, chỉ có thể trơ mắt nhìn Dương Diệp rồi ngã xuống.

"Ngươi cứu không được hắn, hắn bị pháp tắc chi lực gây thương tích, ngươi căn bản cứu không được hắn!" 'Thiên Huệ' đột nhiên nói.

Tiểu cô nương không có để ý 'Thiên Huệ' chỉ là không ngừng dùng đạm lam sắc năng lượng truyền đến Dương Diệp trong cơ thể, thế nhưng, đây hết thảy đều là phí công, bởi vì Dương Diệp ngực vết thương không chỉ có không có có chuyển biến tốt đẹp dấu hiệu, trái lại mở rộng càng lúc càng lớn, đã sắp có hai cái nắm tay vậy lớn.

"Oanh!"

Đúng lúc này, thiên không chỉ là đột nhiên lại xuất hiện một cái hắc sắc vòng xoáy.

"Một canh giờ đã đến!" Hắc sắc vòng xoáy trong truyền đến một thanh âm.

'Thiên Huệ' ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia hắc sắc vòng xoáy, sau đó vừa liếc nhìn một bên nằm dưới đất Dương Diệp, nàng hai mắt khép hờ, tiếp theo, một đoàn màu xanh nhạt năng lượng quang đoàn từ Thiên Huệ trên đỉnh đầu xông ra, mà Thiên Huệ còn lại là thoáng cái tê liệt ngã trên mặt đất.

Lam sắc quang đoàn chậm rãi phiêu hướng không trung, bay tới thông thường, lam sắc quang đoàn lại ngừng lại, tiếp theo, lam sắc quang đoàn biến thành một người mặc quần dài màu lam nữ tử.

Mục Hàn San rất đẹp, dung mạo không thua Ân Huyên Nhi, thậm chí do hữu quá chi. Nàng ánh mắt nhìn về phía lúc này đã hôn mê Dương Diệp, trong mắt có một tia khó có thể nói rõ ý tứ hàm xúc, rất phức tạp, phi thường phức tạp, bởi vì nàng nghĩ triệt để hủy diệt Dương Diệp, nhưng là lại bởi vì Hồng Tuyến duyên cớ, trong đầu không ngừng giùng giằng!

"Canh giờ đã đến, nếu là ở dừng, thể trách bản tôn không khách khí!"

Đúng lúc này, trên bầu trời vòng xoáy điên cuồng xoay tròn, vô số hắc khí tại vòng xoáy xung quanh không ngừng lượn lờ đến, nhìn qua cực kỳ kinh khủng.

"Ngươi như có thể sống thượng Thiên Ngoại Thiên, ta phải giết ngươi!"

Nói xong câu đó, Mục Hàn San hóa thành một đoàn lam sắc quang đoàn phóng lên cao, chỉ chốc lát liền tiêu thất ở tại trên bầu trời.

Làm Mục Hàn San sau khi biến mất, trên bầu trời cái kia hắc sắc vòng xoáy cũng tiêu tán, chân trời khôi phục bình thường. Phía dưới Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng còn có Hiểu Thiên Cơ đám người cũng khôi phục bình thường!

Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng khôi phục bình thường tốt, chuyện thứ nhất chính là mang một bên Thiên Huệ cùng Thiên Niệm Từ cho đã khống chế dâng lên, bọn họ không có giết hai người, bởi vì bọn họ muốn cho Dương Diệp để làm quyết định này!

"Hắn không có sao chứ?" Đinh Thược Dược đi tới tiểu cô nương bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

Nhìn Dương Diệp ngực cái kia vết thương càng lúc càng lớn, tiểu cô nương sắc mặt càng ngày càng trắng, trong mắt mang theo vẻ mờ mịt, Đạo: "Làm sao có thể, ta sẽ không để cho ngươi có chuyện, ta tuyệt sẽ không để cho ngươi có chuyện..... Được rồi, còn có Hồng Mông Tháp!" Nói xong lời cuối cùng, tiểu cô nương nhãn tình sáng lên, sau đó ôm lấy Dương Diệp trực tiếp liền tiêu thất ở tại tại chỗ!

Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng hai người nhìn nhau liếc mắt, hai người đều là từ trong mắt đối phương thấy được vẻ khiếp sợ, bởi vì lấy thực lực của bọn họ, dĩ nhiên không phát hiện tiểu cô nương cùng Dương Diệp đi nơi nào.

Dương Diệp cùng tiểu cô nương tựa như hư không tiêu thất thông thường.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 576: Trà lạnh, nhân tâm, lựa chọn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp đã chết? Các ngươi biết không? Truyền thuyết hắn giết toàn bộ Bách Hoa Cung, mang Bách Hoa Cung bà ngoại nho nhỏ đều chém tận giết tuyệt, bởi vậy chọc giận Bách Hoa Cung tổ sư, làm cho Bách Hoa Cung tổ sư hồn phách phủ xuống, lão Thiên, đây chính là Thánh Giả Cảnh cường giả a. Nguyên lai trên thế giới này dĩ nhiên thật sự có Thánh Giả Cảnh cường giả..."

"Hừ, Dương Diệp sát nghiệt nhiều lắm, hắn rốt cục có báo ứng ah? Ha ha... Cái này, ta muốn nhìn Nam Vực còn thế nào ngăn trở Nhân Hoàng La Tuấn bước chân của? Lấy La Tuấn cùng Dương Diệp trong lúc đó cừu hận, sợ rằng phàm là cùng Dương Diệp có quan hệ của người đều phải tao ương!"

"Tấm tắc, nghe nói Kiếm Tông Tô Thanh Thi thế nhưng đại mỹ nhân, ha ha, nghĩ đến kia La Tuấn chắc chắn sẽ không buông tha. Dương Diệp nếu như trên trời có linh thiêng biết được nữ nhân của hắn bị người khác đạt được, không biết có thể hay không tức giận sống lại? Ha ha..."

"Ai, Dương Diệp vừa chết, nữa cũng không có người có thể ngăn cản La Tuấn bước chân của. Thế giới loài người, thực sự muốn nhất thống sao?"

"..."

Nam Vực, phải nói cả cái thế giới loài người đều sôi trào, bởi vì vô số người đều đang đồn Dương Diệp đã chết!

Đỉnh Hán Đế Quốc.

"Ha ha, Dương Diệp ngươi cũng có hôm nay, Thánh Giả Cảnh cường giả, ha ha... Thật là trời cũng giúp ta!"

Kim Loan Điện thượng, khi biết Dương Diệp chết ở Thánh Giả Cảnh cường giả trên tay sau, La Tuấn không có hình tượng chút nào tại long y phá lên cười. Đối với Dương Diệp, hắn là chân chánh hận thấu xương! Dương Diệp hai chữ này với hắn mà nói, trở thành một cái khúc mắc, Dương Diệp bất tử, hắn cả đời đều không giải được tâm kết này!

Vì có thể thân thủ chính tay đâm Dương Diệp, hắn không tiếc bất cứ giá nào đối Bắc Vực phát động chiến tranh, hy vọng có thể chinh phục Bắc Vực, sau đó thu được 4 vực chi lực đi đối phó Dương Diệp. Thế nhưng hắn không nghĩ tới, Dương Diệp ở phía sau cư nhiên đã chết...

"Chúc mừng Nhân Chủ!"

Quần thần chúc mừng!

La Tuấn bình phục quyết tâm tình, sau đó nói: "Truyền lệnh, khiến Triệu Trường Vân, Trương Mãnh thu binh, không cần về nước, trực tiếp mang binh xuôi nam, trước trú đóng ở Loạn Ma Hải. Còn có, khiến 10 đại quân đoàn cùng Phệ Hồn quân đoàn cùng với hoàng kim cấm vệ quân lập tức chuẩn bị xuất phát. Khác, thông tri các đại thế gia cùng tông môn, để cho bọn họ mang theo tất cả tinh anh đệ tử theo ta xuôi nam, nếu là có không nghe hiệu lệnh đến, đều tru diệt!"

Dương Diệp vừa chết, thế giới loài người tại cũng không có người có thể ngăn cản hắn, hắn đã không có cần phải đang cùng những thứ kia thế gia cùng tông môn lá mặt lá trái.

"Nhân Chủ, chúng ta như vậy, có thể hay không quá dồn dập chút?" Lúc này, một gã đại thần đột nhiên nói.

La Tuấn khoát tay áo, Đạo: "Dương Diệp đã chết, kia Bán Thánh định sẽ không đang nhúng tay Nam Vực trong lúc đó chuyện, đến lúc đó, trẫm đại quân xuôi nam, ngươi nghĩ có ai có thể ngăn chặn ta Đỉnh Hán Đế Quốc sao? Chỉ cần thu phục Nam Vực, Bắc Vực tối đa bán nguyệt là có thể bắt, đến lúc đó, cả cái thế giới loài người đều muốn tại trẫm điều khiển dưới!"

La Tuấn thanh âm trong mang theo không chút nào che giấu hưng phấn, chỉ cần nhất thống cả cái thế giới loài người, hắn liền có thể có được cả cái thế giới loài người Tín Ngưỡng Chi Lực, đến lúc đó, Hoàng Giả Cảnh cường giả tính cái gì? Coi như là Bán Thánh, hắn cũng có thể đối kháng.

"Có thể Dương Diệp bỏ mình, bất quá là nghe đồn..." Đại thần kia Đạo: "Nếu là hắn không có chết đây?"

Nghe vậy, cả điện nhất thời vắng vẻ không tiếng động.

Mặc kệ bọn họ có thừa nhận hay không, Dương Diệp cái này Tôn Giả Cảnh huyền giả đều đã có thể uy hiếp được Đỉnh Hán Đế Quốc. Hoàng Giả Cảnh không ra, toàn bộ đại lục ai có thể làm gì được hắn? Nếu như hắn không chết, đại quân xuôi nam, tuy rằng Dương Diệp không cách nào đối kháng được toàn bộ đỉnh hán đại quân của đế quốc, nhưng là lại tuyệt đối có biến số!

Đến lúc đó, lấy Dương Diệp cầm đầu Nam Vực các Đại thế lực chắc chắn khiến Đỉnh Hán Đế Quốc nỗ lực thảm thống đại giới, mà khi đó, nếu như Yêu Tộc cùng Ma Tộc lại tới nhúng một tay, Đỉnh Hán Đế Quốc nên như thế nào? Nói chung, Dương Diệp như là chết, đại quân xuôi nam, Nam Vực nguyên bản đầu nhập vào Dương Diệp những thứ kia thực lực, khẳng định có sẽ rất nhiều sẽ làm phản, dưới tình huống đó, muốn thu phục Nam Vực, tuyệt đối là dễ dàng!

Thế nhưng Dương Diệp nếu như không có chết, kia toàn bộ Nam Vực thế lực chỉ biết hình thành một cái thiết bản, Đỉnh Hán Đế Quốc muốn hố hạ cái này thiết bản, chỉ biết nỗ lực cực kỳ giá cao thảm trọng!

La Tuấn nụ cười trên mặt cũng cứng lại rồi. Nếu như Dương Diệp không có chết, hắn tuy rằng nắm giữ tam vực chi lực, thế nhưng hắn không một cách tự tin có thể đối phó được Dương Diệp. Lui 1 vạn bước mà nói, cho dù hắn dùng toàn bộ Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực diệt Dương Diệp đám người, thu phục Nam Vực, thế nhưng kế tiếp đây?

Đỉnh Hán Đế Quốc nguyên khí đại thương sau, làm sao đối phó Ma Tộc cùng Yêu Tộc?

Đúng lúc này, một giọng nói xuất hiện ở La Tuấn trong đầu: "Thánh Giả Cảnh phủ xuống, Dương Diệp đoạn không sống khả năng!"

Nghe vậy, La Tuấn trên mặt lại nổi lên dáng tươi cười. Bởi vì... Này thanh âm là Đỉnh Hán Đế Quốc tên kia Bán Thánh cường giả truyền tới!

"Truyền lệnh xuống, đại quân xuôi nam!"

"..."

Khi biết Dương Diệp bỏ mình sau, lại đang La Tuấn hiệu triệu hạ, Đỉnh Hán Đế Quốc những thứ kia thế gia cùng tông môn không có do dự chút nào, mang tự mình trong tộc tinh nhuệ đều phái đi ra. Sơ bộ phỏng chừng, không đơn giản tính Đỉnh Hán Đế Quốc, những thứ kia thế gia cùng tông môn Tôn giả kính cường giả tổng số cộng lại liền có chừng 5 nghìn nhiều!

Lúc này đây, bọn họ đã không có chút nào bảo lưu, bởi vì đây là một hồi tất thắng chiến tranh!

Trung Vực cường giả dốc toàn bộ lực lượng!

Nam Vực.

"Phụ thân, ngươi thực sự muốn quyết định như vậy?" Mạc Khinh Nguyệt nhìn trước mặt hắn trung niên nhân, cũng chính là phụ thân của nàng, càng đương đại Mạc gia đẩy ra gia chủ.

Trung niên nhân cười khổ cười, Đạo: "Khinh Nguyệt, Dương Diệp đã chết, chúng ta Mạc gia ở tại chỗ này, không có bất kỳ ý nghĩa gì, hiểu chưa?" Bọn họ tới giúp đỡ Dương Diệp, là bởi vì muốn cho Dương Diệp nhận tổ quy tông, trở thành Mạc gia của người. Thế nhưng hiện tại, Dương Diệp đã chết, bọn họ tự nhiên sẽ không ở tại chỗ này cho Nam Vực những thế lực này chôn cùng!

"Thế nhưng nếu như hắn không chết đây?" Mạc Khinh Nguyệt, Đạo: "Phụ thân hẳn là minh bạch, nếu như hắn không chết, chúng ta Mạc gia hiện tại lại vứt bỏ hắn đi, như vậy, ta Mạc gia cùng hắn nữa không khả năng giải hòa, lấy tính cách của hắn, ta Mạc gia có thể sẽ gặp phải diệt vong phần nguy!"

"Tuyệt không khả năng!" Trung niên nhân, Đạo: "Thánh Giả cường giả xuất thủ, hắn tuyệt không khả năng sống. Khinh Nguyệt, ngươi hẳn là minh bạch, La Tuấn mang theo cơ hồ là toàn bộ Trung Vực tinh nhuệ a, chúng ta lấy cái gì đi ngăn chặn hắn? Ở tại chỗ này, chỉ là chịu chết mà thôi."

Mạc Khinh Nguyệt hít sâu một hơi, Đạo: "Ngươi mang theo Mạc gia cường giả đi thôi, ta ở tại chỗ này!"

"Ngươi..." Trung niên nhân tức giận vô cùng.

Mạc Khinh Nguyệt cũng không có ở để ý đến hắn, xoay người ra đại điện.

Sau nửa canh giờ, Mạc gia ngoại trừ Mạc Khinh Nguyệt bên ngoài, tất cả cường giả ly khai Nam Vực.

Kiếm Tông.

"Các ngươi cũng muốn đi?"

Tô Thanh Thi nhìn trước mắt Thụ Tâm hỏi.

Thụ Tâm áy náy gật đầu, Đạo: "Xin lỗi, ta đã biết được tin tức, La Tuấn đã mang theo toàn bộ Trung Vực tinh nhuệ đến đây Nam Vực, chúng ta, căn bản không cách nào ngăn chặn hắn. Ta không thể để cho Thụ Nhân Tộc hủy ở trên tay của ta!"

"Các ngươi muốn đầu nhập vào La Tuấn?" Câu hỏi chính là Lục Kiếm Dao.

Thụ Tâm Đạo: "Chúng ta muốn đi Bắc Vực, tại Bắc Vực vùng Cực bắc, có một chỗ có thể đi thông Yêu Vực, chúng ta muốn thử xem. Nếu như thực sự không được..." Thụ Tâm không có nói rõ, thế nhưng tất cả mọi người hiểu ý của nàng.

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, khoát tay áo. Dương Diệp sinh tử không biết, nàng cùng Hiểu Vũ Tịch hai ngày này chịu dằn vặt so dĩ vãng bất cứ lúc nào đều nhiều hơn. Hiện tại nhìn thấy những người này không kịp chờ đợi đi ra phải đi, trong lòng nàng càng thêm không phải là tư vị.

Thụ Tâm lần thứ hai áy náy đối về Tô Thanh Thi đám người gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Rất nhanh, Thụ Nhân Tộc ly khai.

"Các ngươi Cổ Vực Thành thành chủ đây?" Tô Thanh Thi nhìn về phía Lục Kiếm Dao, hỏi.

Lục Kiếm Dao Đạo: "Cha ta nói, chỉ cần không có chân chính xác định Dương Diệp chết một khắc kia, chúng ta Cổ Vực Thành liền vĩnh viễn đứng ở các ngươi bên này."

Ngụ ý, chỉ cần xác định Dương Diệp vừa chết, như vậy Cổ Vực Thành chỉ biết như Mạc gia còn có Thụ Nhân Tộc vậy...

Tô Thanh Thi rất rõ ràng, gật đầu, vừa nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đạo: "Các ngươi thì sao? Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân xuôi nam, các ngươi Loạn Ma Hải đứng mũi chịu sào, các ngươi nếu không phải đầu nhập vào La Tuấn, sợ rằng tại Loạn Ma Hải cơ nghiệp đã đem không tồn tại nữa!"

Đinh Thược Dược khẽ mỉm cười nói: "Tại một canh giờ trước, ta đã thông tri Đinh gia mang mọi người cùng tài vụ dời đi Nam Vực, đồng thời bị phá huỷ tất cả 'Hải Hạm', không có Hải Hạm, La Tuấn đại quân trong khoảng thời gian ngắn không cách nào đạt được Nam

Vực, bất quá, tối đa chỉ có thể trì hoãn bọn họ bán nguyệt, bởi vì lấy Đỉnh Hán Đế Quốc tài phú, phải lấy được Hải Hạm, hoặc là cái khác năm người đội thuyền, còn chưa phải khó khăn!"

Đinh Thược Dược sở dĩ được ăn cả ngã về không, là bởi vì lúc đầu cứu Dương Diệp cái kia tiểu cô nương. Nàng không rõ ràng lắm cái gì gọi là 'Thiên ngoại người' thế nhưng nàng phi thường rõ ràng, cái kia tiểu cô nương tuyệt đối cực kỳ kinh khủng, bởi vì kia Thánh Giả Cảnh cường giả cũng trúng của nàng chiêu, đồng thời đối với nàng cực kỳ kiêng kỵ.

Tuy rằng Dương Diệp còn sống hy vọng rất xa vời, thế nhưng nàng nghĩ đánh cuộc một lần!

Chỉ cần thắng, nàng tuyệt đối có lý do tin tưởng, ngày sau chỉ cần Dương Diệp bất tử, Đinh gia cũng sẽ không diệt! Dương Diệp tồn tại vạn năm, kia Đinh gia là có thể tồn tại vạn năm!

Đây là một cái hào đổ!

Bởi vì một khi Dương Diệp thật đã chết rồi, kia Đinh gia tuyệt đối cũng sẽ bị diệt. Bởi vì trước khi nàng khiến Đinh gia làm sự, làm cho Đinh gia tuyệt đối không có khả năng tại đi đầu nhập vào La Tuấn!

Nghe được Đinh Thược Dược nói, Tô Thanh Thi có chút ngoài ý muốn, nguyên bản nàng cho rằng cái này Đinh gia biết rời đi, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên không chỉ có không có rời đi, trái lại còn từ bỏ mình cơ nghiệp đứng ở Dương Diệp bên này...

Lẽ nào nữ nhân này cũng ưa thích tự mình phu quân?

Tô Thanh Thi trong đầu sinh ra một cái hoang đường ý niệm...

Cổ Vực Thành.

Nguyên bản chính đang không ngừng rút lui khỏi Cổ Vực Thành hai cái An Gia đang nghe Dương Diệp bỏ mình tin tức sau, đều ngừng lại. Thành bắc An Gia ngừng sau một thời gian ngắn lại bắt đầu rút lui khỏi, bởi vì thành bắc An Gia lão tổ tự mình ra mặt, nếu như An Khô không rút lui, vậy hắn sẽ thấy là An Gia gia chủ...

Thành nam An Gia.

"Đỉnh Hán Đế Quốc lần này mang tới Tôn Giả Cảnh cường giả, có chừng 1 vạn ngũ, trong đó Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, có ít nhất sáu nghìn đã ngoài, còn lại Linh Giả Cảnh còn có Vương Giả

Cảnh, vô số kể. Còn có, La Tuấn đã phái người đến đây, nói, nói chỉ cần ngươi nguyện ý gả cho hắn, hắn có thể bất kể so với trước khi An Gia phản bội Đỉnh Hán Đế Quốc chuyện, không thì, ngày sau toàn bộ đại lục mang nữa vô ngã môn An Gia! Ngươi... Ngươi làm sao quyết định?"

Trong phòng, cô gái áo đen đối về trước mặt nàng An Bích như Đạo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 577: Nói chuyện Tử Điêu

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Đi Nam Vực!"

Đây là An Bích như trả lời.

Cô gái áo đen do dự một chút, sau đó nói: "Bích Như, ngươi nghĩ Nam Vực có chút hy vọng sao? Cho dù Dương Diệp bất tử, tại hơn một vạn danh Tôn Giả Cảnh cùng vô số Linh Giả Cảnh, Vương Giả Cảnh huyền giả trước mặt, hắn có thể làm cái gì?"

An Bích như đứng dậy, Đạo: "Chúng ta nếu như bây giờ đầu đến La Tuấn ôm ấp, ngươi nghĩ hắn sẽ đổi tiền mặt trước đây hứa hẹn qua chúng ta hứa hẹn sao? Sẽ không, hắn phần sở dĩ nói ra cái điều kiện kia, không phải là muốn đạt được ta An Gia, sau đó diễn trò cho người khác xem, khiến Nam Vực những thế lực kia biết, hắn La Tuấn có khí độ, có thể bao dung bọn họ. Nhưng sự thực là, chúng ta một lần nữa sau khi trở về, chỉ có thể trở thành là pháo hôi, cho dù ngày sau hắn thống nhất đại lục, chúng ta cũng phải cần trở thành hắn chèn ép, thậm chí hủy diệt đối tượng!"

An Bích như nói xong, đi ra ngoài cửa, đi tới cửa lúc, ngừng lại, lại nói: "Không ai ưa thích bị phản bội, La Tuấn người này lòng cũng không rộng rộng. Hắn đưa ra cái điều kiện kia, còn có một cái nhân tố, bởi vì hắn muốn báo thù ta! Còn có một chút cần cô cô nhớ kỹ, bây giờ là chúng ta một lần cuối cùng đứng thành hàng cơ hội, làm sai, chúng ta thành nam An Gia liền thực sự muốn chết không có chỗ chôn!"

Nhìn An Bích như rời đi bóng lưng, cô gái áo đen thấp giọng thở dài...

Hồng Mông Tháp nội.

Lúc này Dương Diệp đích tình huống quả thật có chút không ổn, tại trước ngực hắn cái kia vết thương có thần bí pháp tắc chi lực, cho dù có 'Thanh mộc chi hồn' không ngừng chữa trị, thế nhưng không chút nào tác dụng. Nếu như không phải là trong cơ thể hắn khói tím Hồng Mông, hắn lúc này sợ rằng đã mệnh tang cửu tuyền.

Thế nhưng, trong cơ thể hắn kia cũng không phải chánh tông khói tím Hồng Mông, cho nên, cũng chỉ có thể trì hoãn kia vết thương tiếp tục mở rộng, mà không có thể hoàn toàn trị hết!

Tiểu cô nương mang Dương Diệp mang vào Hồng Mông Tháp sau, tay nàng cầm bảo thạch quyền trượng, trong miệng nhớ kỹ không thuộc về huyền giả đại lục tiên đoán, dần dần, nàng bảo thạch quyền trượng tản mát ra rực rỡ chói mắt lam quang, ngay sau đó, toàn bộ Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất nội linh khí điên cuồng mà hướng phía Dương diệp dũng đi.

Rất nhanh, tiểu cô nương ngạc nhiên phát hiện, theo những linh khí này điên cuồng dũng mãnh vào Dương Diệp trong thân thể, tại Dương Diệp ngực cái kia vết thương khổng lồ chợt bắt đầu đang chậm rãi khép lại!

"Bản công chúa quả nhiên không có đoán sai, nữ nhân kia pháp tắc chi lực chỉ đối cái thế giới kia hữu hiệu, Hồng Mông Tháp nội thế giới có mình pháp tắc, nơi này pháp tắc chi lực bản năng bài xích, làm cho nữ nhân kia pháp tắc chi lực mất đi hiệu lực, ha ha, bản công chúa thật là thiên tài..." Thấy Dương Diệp ngực vết thương dần dần khép lại, tiểu trên mặt cô gái không còn có dĩ vãng băng lãnh sắc, lộ vẻ nụ cười sáng lạn.

Linh khí cũng không có đình chỉ, ngược lại là càng ngày càng nhiều hướng phía Dương diệp dũng đi, chỉ là tiểu sắc mặt của cô gái có chút trắng.

"Oanh!"

Một cổ khí thế kinh khủng từ Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra.

Tôn Giả Cảnh tứ phẩm!

Tại vô số linh khí chữa trị hạ, Dương Diệp đạt tới Tôn Giả Cảnh tứ phẩm. Nhưng mà, còn chưa kết thúc. Dần dần, tiểu cô nương phát hiện, tại chung quanh bọn họ ngàn dặm bên trong linh khí đều đã bị đều hút sạch.

Tiểu cô nương vung tay lên, Dương Diệp những thứ kia siêu phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở giữa sân, sau đó hơn ba vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu thiêu đốt, hóa thành một luồng sợi linh khí hướng phía Dương Diệp trong cơ thể vọt tới.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi tự tiểu cô nương trong miệng phun ra, bất quá tiểu cô nương cũng không có buông tha, mà là tiếp tục lẩm bẩm thần bí ngôn ngữ.

Rất nhanh, Dương Diệp kia đôi siêu phẩm Năng Lượng thạch đã thiêu đốt rơi gần Cửu thành. Linh khí càng ngày càng nhiều, Dương Diệp phảng phất thành một cái kinh khủng vòng xoáy thông thường, vô số linh khí điên cuồng dũng mãnh vào thân thể hắn nội, dần dần, Dương Diệp trên người phát ra khí tức càng ngày càng kinh khủng...

"Oanh!"

So lúc trước tăng thêm sự kinh khủng gấp đôi khí thế của từ Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra, cổ khí thế này dường như như gió lốc cuộn sạch xung quanh, xung quanh không gian nhất thời nổi lên từng đợt rung động.

Tôn Giả Cảnh ngũ trọng!

Tiểu cô nương trong tay bảo thạch quyền trượng thượng ánh sáng màu lam dần dần tán đi, tiểu cô nương từ không trung chậm rãi rớt xuống, sắp lúc rơi xuống đất, một đôi tay ôm lấy nàng.

"Ngươi không sao chứ?" Nhìn tiểu cô nương kia mặt không có chút máu khuôn mặt nhỏ nhắn, Dương Diệp có chút khẩn trương hỏi. Dương Diệp cũng thật không ngờ một vấn đề, đó chính là lúc này tiểu thân thể của cô bé là thật, mà không phải giống như trước như vậy, là hư ảo!

Tiểu cô nương lắc đầu, Đạo: "Ta thi triển một loại cấm pháp, trong khoảng thời gian ngắn sợ rằng muốn rơi vào ngủ say. Ta chỉ có thể trợ giúp ngươi nhiều như vậy, ngươi phải hiểu được, ngươi thực lực bây giờ còn là quá yếu, yếu, liền nhất định chịu khi dễ, bị bất bình đẳng đãi ngộ. Ta cũng biết ngươi đã rất nỗ lực, thế nhưng, ngươi còn muốn càng thêm nỗ lực, hiểu chưa?"

Dương Diệp gật đầu, thân thủ xoa xoa tiểu cô nương khóe miệng tiên huyết, tiểu cô nương khẽ nhíu mày, bởi vì nàng chưa từng có bị người như vậy sờ qua. Thế nhưng khi thấy Dương Diệp trong mắt nhu sắc cùng tâm tính lúc, của nàng chân mày không kiềm hãm được lỏng rồi rời ra.

Đúng lúc này, một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở giữa sân.

Tử Điêu một chút nhào tới Dương Diệp trong lòng, đầu nhỏ không ngừng cọ đến Dương Diệp trong ngực, làm như nghĩ tới điều gì, nàng quay đầu căm tức nhìn tiểu cô nương, bởi vì trước khi chính là tiểu cô nương này đem nàng vây khốn, để cho nàng không cách nào giúp đỡ Dương Diệp, chỉ có thể nhìn Dương Diệp bị kia cánh hoa kích thương.

Dương Diệp nhu liễu nhu tiểu tử kia đầu nhỏ, sau đó nói: "Nàng là vì muốn tốt cho ngươi, lúc trước cái loại này trạng huống, ngươi đi ra, một điểm ý nghĩa cũng không có, hiểu chưa?"

Tiểu tử kia nhất thời lộ ra ủy khuất thần sắc.

Dương Diệp hôn một cái cái trán của nàng, Đạo: "Ta biết ngươi nhốt tâm ta, thế nhưng, nếu như là ngươi gặp chuyện không may, ta nhất định sẽ rồ, đối với ta mà nói, ngươi so của chính ta mệnh đều trọng yếu hơn, ngươi trăm triệu không xảy ra chuyện gì, hiểu chưa?"

Tiểu cô nương nhẹ nhàng hừ lạnh một tiếng, tựa như là có chút bất mãn, thế nhưng thanh âm rất nhỏ, Dương Diệp cùng tiểu tử kia đều không có nghe được.

"Không!"

Đột nhiên, tiểu tử kia há mồm, phát ra một giọng nói, thanh âm rất rất êm tai, như oanh đề khinh minh. Có nên nói hay không cái kia 'Không' chữ sau, tiểu tử kia trừng mắt nhìn, sau đó một đầu đâm vào Dương Diệp trong ngực, tiểu trảo không ngừng vỗ Dương Diệp, tựa hồ là tại không có ý tứ.

Dương Diệp hoàn toàn ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn tiểu tử kia, hắn không nghĩ tới tên tiểu tử này thì đã có thể tiếng người bảo... Nói cách khác, tiểu tử kia đã truyền thừa thành công, nàng có thể hóa hình người?

"Ho!"

Đúng lúc này, tiểu cô nương đột nhiên ho nhẹ một tiếng, Dương Diệp vội vã nhìn lại, chỉ thấy tiểu cô nương vẻ mặt mệt mỏi, hai mắt đều có chút không mở ra được, Dương Diệp tâm trung cả kinh, liền vội vàng hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Tiểu cô nương nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ta muốn rơi vào ngủ say, đồng ý có thể phải ngủ thượng mấy trăm năm lâu như vậy... |"

"Cái gì?" Dương Diệp cả kinh nói: "Mấy trăm năm?"

Tiểu cô nương Đạo: "Ta tiêu hao bổn nguyên lực lượng nhiều lắm, đây đã là kết quả tốt nhất. Muốn cho ta sớm một chút tỉnh lại, ngươi chỉ mở ra Linh Lung tháp tầng thứ hai, lấy ra bên trong một loại tên là 'Hồi Nguyên Đan' cho ta ăn vào, ta mới có thể tỉnh lại, không thì, ta khả năng thực sự phải ngủ thượng mấy trăm năm!"

"Ta sẽ sớm một chút mở ra tầng thứ hai, sớm một chút cho ngươi tỉnh lại, ta bảo chứng!" Dương Diệp miễn cưỡng lộ ra cái dáng tươi cười, Đạo: "Ta thế nhưng đáp ứng ngươi, muốn dẫn ngươi về nhà!"

Tiểu cô nương sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Nhìn suy yếu như vậy tiểu cô nương, Dương Diệp mũi nhịn không được đau xót...

"Ta phải đổi cường!"

Linh Lung tháp một tầng nội, Dương Diệp thanh âm của như tiếng sấm thanh thông thường hướng phía bốn phía điên cuồng khuếch tán ra.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 578: Kiếm xích, một nửa kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ha ha... Từ nay nữa cũng không có người có thể uy hiếp bản tổ, ha ha..."

Nam Vực Quỷ Tông, Thi Tổ điên cuồng hấp thu Quỷ Tông chung quanh huyết khí cùng sát khí, tại chung quanh hắn, nằm mấy vạn cụ Quỷ Tông thi thể, tiên huyết còn là nóng, hiển nhiên, những người này vừa mới chết không lâu sau.

Lúc đầu hắn cùng với Dương Diệp giết thượng Bách Hoa Cung lúc, làm kia Bách Hoa Cung tổ sư sau khi xuất hiện, hắn đó là lặng lẽ chạy trốn. Sau cùng, nghe tới Dương Diệp bị Bách Hoa Cung tổ sư đánh chết lúc, nhưng làm hắn vui vẻ không được. Chỉ cần Dương Diệp vừa chết, liền không có người có thể đang khống chế hắn, chỉ cần hút cái hơn ức người tiên huyết cùng sát khí, hắn là có thể chí ít khôi phục năm đó tám phần mười thực lực!

Tại đây không có Thánh Giả thế giới, khôi phục tám phần mười thực lực hắn, tuyệt đối có thể quét ngang toàn bộ đại lục. Khi đó, hắn có thể hút sạch toàn bộ đại lục mọi người cùng Yêu, còn có Ma huyết cùng sát khí!

Vừa nghĩ tới loại tràng cảnh đó, Thi Tổ liền không nhịn được đắc ý phá lên cười!

"A..."

Đột nhiên, Thi Tổ phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, hắn quay đầu nhìn về phía phương bắc, thanh âm trong mang theo ngập trời tức giận cùng không giải thích được: "Làm sao có thể, ngươi cái này, ngươi người này làm sao có thể không chết..."

"A..."

Nói cho hết lời, Thi Tổ lại phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết.

"Ngươi tên khốn kiếp, ta giết ngươi a a a a.... Đại ca, đại ca, khác đang lộng ta hồn bài, ta tới, ta tới a..."

Thi Tổ thân thể hóa thành một đạo hồng quang hướng phía phương Bắc bắn mạnh tới!

....

Kiếm Tông.

Dương Diệp lặng lẽ xuất hiện ở Kiếm Tông, tại nhìn thấy hắn không có việc gì lúc, Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch hai nàng trong lòng treo viên kia tảng đá lớn đầu rốt cục rơi xuống. Dương Diệp gặp chuyện không may đoạn này trong lúc, các nàng có thể nói là bị chịu dằn vặt, đặc biệt Tô Thanh Thi, bởi vì nàng muốn sinh!

Trong phòng, Dương Diệp Tĩnh tĩnh nghe xong Tô Thanh Thi nói hai ngày này Nam Vực phát sinh sự. Nghe tới Mạc gia của người rời đi lúc, Dương Diệp trái lại sắc mặt rất bình tĩnh, bởi vì tại hoàn toàn ở hắn như đã đoán trước. Mạc gia cùng hắn một điểm cảm tình cũng không có, đối phương sở dĩ tới giúp đỡ hắn, đơn giản là bởi vì hắn tiềm lực cùng có một Bán Thánh sư phụ, đối phương muốn ôm đại thối mà thôi!

Tại cho là hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ lúc, đối phương rời đi, đây là chuyện rất bình thường. Chỉ là hắn không nghĩ tới Thụ Nhân Tộc cũng rời đi, mà ngược lại thì Đinh Thược Dược cái này duy lợi là đồ nữ nhân cũng giữ lại, đồng thời đem toàn bộ Đinh gia đều dời dời đến Nam Vực!

"Hiện tại, Nam Vực rất nhiều thế gia, còn có tiểu tông môn cùng các loại thế lực nhỏ, đã chuẩn bị sẵn sàng đầu nhập vào La Tuấn. Chỉ cần La Tuấn bước trên Nam Vực, sợ rằng Nam Vực liền có vô số thế lực đi ngược lý đón chào. Hiện tại Nam Vực đích tình huống, đối với ta với chúng ta mà nói, rất là không ổn." Tô Thanh Thi nhíu mày nói.

Dương Diệp mang Tô Thanh Thi kéo đến trong lòng, tay đặt ở Tô Thanh Thi kia nhô ra trên bụng của, Tô Thanh Thi không hiểu đỏ lên, cũng không có phản kháng, một bên Hiểu Vũ Tịch nhìn Tô Thanh Thi kia nhô ra cái bụng, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái ước ao.

Dương Diệp êm ái vuốt ve Tô Thanh Thi cái bụng, ôn nhu nói: "Ngươi chớ xía vào những chuyện này, chuyện sau này đều giao cho ta ah, ngươi chuyên tâm nuôi thai là tốt rồi, hiểu chưa?"

Tô Thanh Thi gật đầu, kỳ thực, từ có hài tử sau khi, nàng cũng không muốn đang quản Kiếm Tông những chuyện kia. Chỉ là nàng bất kể mà nói, sẽ không có người quản, bất đắc dĩ. Hiện tại tốt lắm, Dương Diệp tới, cái này sự tình tự nhiên nên rơi vào trên người của hắn!

Dương Diệp nhìn về phía một bên Hiểu Vũ Tịch, đối với nàng mỉm cười, đúng sau vẫy vẫy tay, Hiểu Vũ Tịch do dự một chút, sau đó đi tới Dương Diệp bên cạnh. Dương Diệp kéo tay nàng, sau đó cười nói: "Ngươi cũng muốn hài tử sao?"

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt không hiểu đỏ lên, do dự một chút, sau đó nhỏ không thể tra gật đầu.

"Chúng ta đây được nỗ lực..."

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, mang hai nàng chặt chặt ôm vào trong ngực.

Đi ngang qua hai ngày tạo người đi động sau, Dương Diệp mang theo

Thi Tổ đi tới Đoạn Hồn Uyên.

"Tiểu tử, ta liền không nổi nữa!" Đoạn Hồn Uyên cạnh, Thi Tổ đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó gật đầu, người trước mắt này nhất định là cố kỵ Mạc Lão. Tuy rằng thân thể của đối phương là Bán Thánh cấp thân thể, thế nhưng Mạc Lão thế nhưng thật đả thật Bán Thánh cường giả, người trước mắt này sẽ cố kỵ, cũng thuộc về với bình thường.

Làm như biết Dương Diệp đang suy nghĩ gì, Thi Tổ hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Tiểu tử, ta thừa nhận, hắn hiện tại mạnh hơn ta, thế nhưng tại năm đó, hắn loại này cấp bậc, lão tổ ta theo tay vung lên, là có thể chết một đống!"

Dương Diệp bĩu môi, không để ý nữa Thi Tổ, thả người nhảy, rơi vào rồi Đoạn Hồn Uyên đáy.

Nhà tranh trước.

"Không nghĩ tới, trong truyền thuyết một ít Thánh Giả Cảnh cường giả cũng chưa chết, mà là đi vào khác thế giới, nguyên lai, chúng ta mảnh thế giới này bên ngoài, còn có khác thế gia, thật là muốn đi xem một chút a..." Mạc Lão xếp bằng ngồi dưới đất thượng, thấp giọng lẩm bẩm nói.

Lúc này Mạc Lão so trước đây càng thêm có vẻ Thương Lão, tóc đã hoàn toàn tuyết trắng, vác tựa hồ cũng càng thêm đà.

Thấy Mạc Lão bộ dáng này, Dương Diệp tâm trung rất không là tư vị, trước mắt lão nhân này mặc dù là mảnh thế giới này chí cường giả một trong, thế nhưng, lão nhân này cũng là cô độc.

"Biết không?" Mạc Lão nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Nguyên bản ta cho rằng, thực lực của ta tính là đánh không lại Thánh Giả Cảnh cường giả, thế nhưng chắc cũng là có thể cùng đối phương qua mấy chiêu. Thế nhưng không nghĩ tới, đối phương chỉ là hồn phách phủ xuống để ta ngay cả chút nào năng lực phản kháng cũng không có, ha hả, hồn phách phủ xuống, mặc dù đối phương có bản thể dựa vào, thế nhưng cũng chỉ là không được thì ra là 1% thực lực a! Thánh Giả Cảnh dưới, đều là con kiến hôi a..."

Dương Diệp tâm trung rùng mình, hắn không nghĩ tới, kia Mục Hàn San thực lực dĩ nhiên kinh khủng như vậy! Không đúng, Dương Diệp đột nhiên nhớ lại một việc, Lưu Vân Thánh Giả cũng là hồn phách, thế nhưng vì sao so với kia Mục Hàn San kém nhiều như vậy? Rất nhanh, Dương Diệp suy nghĩ minh bạch. Mộ lạnh san thế nhưng một cái hoàn hoàn chỉnh chỉnh Thánh Giả Cảnh cường giả, hơn nữa bản thể vẫn như cũ vẫn tồn tại, cho nên, Mục Hàn San hồn phách cũng là Thánh Giả Cảnh cường giả hồn phách.

Mà Lưu Vân Thánh Giả bản thể đã bị hủy, cảnh giới rơi xuống, nghiêm chỉnh mà nói, hồn phách của hắn đã không thể coi như là Thánh Giả Cảnh cường giả hồn phách. Cộng thêm hồn phách cũng trọng thương qua, cho nên, Lưu Vân Thánh Giả căn bản không có thể cùng Mục Hàn San đánh đồng!

"Tiểu cô nương kia là kia thần vật khí linh?" Lúc này, Mạc Lão đột nhiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Nàng không phải là khí linh, mà là khác thế giới người, chỉ là bởi vì một ít nguyên nhân, nàng đi tới chúng ta thế giới này."

Mạc Lão trầm mặc.

Dương Diệp Đạo: "Mạc Lão, lần này tới tìm ngươi, là muốn tìm ngươi mượn điểm Kiếm tới dùng..." Thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hắn đạo khí đã toàn bộ thanh toán, điều này làm cho Dương Diệp đau lòng không được. Hiện tại, hắn đã không có đạo khí, nói cách khác, sau này không có biện pháp thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể tìm đến Mạc Lão muốn kiếm.

Mạc Lão trên khuôn mặt lộ nở một nụ cười khổ, Đạo: "Tiểu tử, ngươi cho là đạo khí đều là Thạch Đầu, ven đường một lấy một xấp dầy? Ngươi như thế dùng đạo khí, đừng nói lão nhân ta, chính là Đỉnh Hán Đế Quốc cũng nuôi không nổi ngươi."

Dương Diệp lau sờ mũi, có chút bất đắc dĩ nói: "Ta cũng không có biện pháp!" Thuấn Không Kiếm cùng Trì Phong Kiếm nghiền nát, hắn tâm bây giờ còn đang tích huyết. Kia hai thanh Kiếm có thể là của hắn đại sát khí a, nhưng mà, nhưng mà cứ như vậy không có...

Mạc Lão tay phải nhất chiêu, một đạo bạch quang tự nhà tranh nội chuỗi đi ra, tiếp theo, một thanh màu đen nhánh cổ kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Cổ kiếm tạo hình thực sự không trách địa, trên thân kiếm khăn che mặt đầy gồ ghề, kiếm phong... Căn bản không có kiếm phong, nói là Kiếm, nhưng càng giống như một thanh cự xích.

"Đây là?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Kiếm này danh kiếm xích, truyền thuyết là do một viên vẫn diệt tinh cầu áp súc mà thành, có phải thật vậy hay không ta không biết, bất quá cái này Kiếm rất nặng ngược là thật, thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả căn bản không cách nào cầm động hắn. Trước đây không có cho ngươi, chính là nguyên nhân này. Hiện tại, của ngươi thân thể lực lượng tuy rằng so ra kém một ít Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nhưng cũng không kém là bao nhiêu, thử nhìn một chút!" Mạc Lão Đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp gật đầu, thân tay cầm lên Kiếm Xích, làm cầm lấy Kiếm Xích một khắc kia, Dương Diệp tay của rồi đột nhiên giảm xuống chừng ba mươi cm, mà Dương Diệp chỗ đứng dĩ nhiên trong nháy mắt liền sụp xuống!

Dương Diệp biến sắc, vội vàng dùng lực, lúc này mới mang Kiếm Xích cầm chắc. Nhìn kiếm trong tay xích, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Mạc Lão, cái này Kiếm thật nặng, cộng thêm lực lượng của ta, sợ rằng chỉ bằng vào thân thể lực lượng là có thể một kiếm đập chết một ít Tôn Giả Cảnh cường giả. Chỉ là cái này Kiếm cũng quá khó coi chút... Hơn nữa so với Thuấn Không Kiếm cùng Trì Phong Kiếm cũng kém rất nhiều a..."

"Không muốn?" Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Vậy đưa ta ah, ta cũng chỉ có một thanh này đạo khí, vừa vặn cầm tới chém sài!"

Đạo khí đốn củi?

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, liền vội vàng đem cổ kiếm thu vào, Đạo: "Đa tạ Mạc Lão ban kiếm, chỉ là, cái kia, Mạc Lão, còn nữa không? Ngươi cũng biết, ta thi triển kiếm kỹ, rất tiêu hao kiếm, một thanh Kiếm thiếu a..."

Mạc Lão có chút dở khóc dở cười, Đạo: "Tiểu tử ngươi, ngươi thực sự cho rằng đạo khí là rau cải trắng a? Ta đưa cho ngươi những Đạo đó khí, đều là trải qua hơn vạn năm mới thu tập a! Lời nói thật nói với ngươi ah, thanh kiếm này xích là ta sau cùng một thanh đạo khí. Sau này muốn không có việc gì cũng đừng thi triển ngươi kia cái gì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, phá sản a!"

Phá sản?

Dương Diệp cười khổ cười, kỳ thực hắn cũng cảm giác mình phá sản, dùng một lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật liền hư hao một thanh đạo khí, cho tới bây giờ, hắn đã hủy diệt rồi nhiều ít đạo khí? Bất quá hắn cũng quả thực không có biện pháp, bởi vì thông thường Kiếm đừng nói thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, tính là xuyên vào đều chen vào không lọt Cổ sao!

Muốn trách, chỉ có thể trách Cổ sao quá thiêu dịch!

"Tốt lắm, ngươi đi đi, nhanh đưa La Tuấn tên kia giết chết ah, sau đó hảo hảo tu luyện, tranh thủ sớm một chút đạt được Hoàng Giả Cảnh." Mạc Lão nói xong câu này, sau đó liền xoay người đi vào trong nhà lá.

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên, Cổ sao Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp sửng sốt, nữ nhân này thế nào đi ra?

Cổ sao Kiếm Linh trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Chúng ta đi tìm ta một nửa kia ah!"

"Một nửa kia?" Dương Diệp không có phản ứng qua đây.

Kiếm Linh Đạo: "Chính là Cổ Sao Kiếm!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 579: Kiếm tổ, nghịch loại huyền giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Sao Kiếm?

Dương Diệp nhướng mày, Đạo: "Ngươi không phải nói thực lực ta quá yếu, căn bản không cách nào điều khiển sao?" Đối với chuôi này thần bí Kiếm, hắn kỳ thực đã sớm tò mò, thế nhưng đáng tiếc, cái này Kiếm Linh kín miệng muốn chết, căn bản không tiết lộ một điểm, chỉ là nói cho hắn biết thực lực quá yếu, quá yếu...

Kiếm Linh Đạo: "Thực lực của ngươi quả thực quá yếu, nhưng là của ngươi thân thể lực lượng đã miễn cưỡng miễn cưỡng tính hợp cách. Nếu như, nếu như là trước đây, ta sẽ chờ ngươi đạt được chân chính Hoàng Giả Cảnh, mới có thể dẫn ngươi đi tìm bản thể của ta. Thế nhưng hiện tại, hiện tại ta không kịp đợi."

Không kịp đợi?

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, Đạo: "Này, ngươi cũng hại chết ta, tự ngươi nói trôi qua, kia Kiếm ngay cả lúc đầu Kiếm Tông tổ sư đều lấy không được, ngươi bây giờ để ta đi, thành thật mà nói, ngươi có đúng hay không muốn hại chết ta?" Hắn tuy rằng cũng dự đoán được thanh kiếm kia, bởi vì... Này nữ nhân cũng đã có nói, người hoàng Kiếm ngay cả cho thanh kiếm kia xách giày cũng không xứng. Thế nhưng, đó là tại có thực lực tuyệt đối cùng nắm chặc dưới tình huống a!

Sẽ đi ngay bây giờ, đi chịu chết?

Nhìn Kiếm Linh, Dương Diệp ánh mắt càng phát bất thiện.

"Hôm nay muốn tiêu diệt ngươi!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta biết, thế nhưng cái này cùng ngươi thanh kiếm kia có quan hệ gì?"

"Ngươi chẳng lẽ không muốn đem hôm nay cho hắn bổ sao?" Kiếm Linh thanh âm trong dĩ nhiên tràn đầy một tia mê hoặc, Đạo: "Chỉ cần ngươi đạt được bản thể của ta, ngươi đang thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, là có thể mang hôm nay bổn nguyên ý thức xóa sạch tiêu diệt, như vậy, ngươi liền từ căn nguyên thượng chặt đứt La Tuấn lực lượng khởi nguồn!"

Dương Diệp càng phát cảnh giác, cái này Kiếm Linh thực sự chỗ hiểm hắn? Thế nhưng cũng không như a, nếu như đối phương chỗ hiểm hắn, đối phương vẫn có rất nhiều cơ hội, tỷ như lúc đầu thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật lúc, nàng nếu như tác quái, hắn tuyệt đối 10 chết vô sinh! Chỉ là nếu như không phải là yếu hại hắn, như vậy Kiếm Linh làm sao sẽ đột nhiên biểu hiện như vậy cấp bách?

"Ngươi đến tột cùng làm sao vậy?" Dương Diệp trầm giọng nói.

Kiếm Linh muốn nói cái gì, Dương Diệp cũng khoát tay áo, Đạo: "Ta hy vọng ngươi nói thật đi, nếu như ngươi có trắc trở, mà ta lại có thực lực mà nói, ta sẽ giúp ngươi. Thế nhưng nếu như ngươi muốn lừa dối ta đi chịu chết, ta đây không muốn nổi giận."

Kiếm Linh môi giật giật, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Bách Hoa Cung tên kia Thánh Giả đi tới mảnh thế giới này, nghiêm trọng phá hủy mảnh thế giới này cân đối. Mảnh thế giới này cũng bởi vì nàng đến, Thiên Đạo ý chí bị hao tổn, bởi vậy, rất nhiều thứ khả năng đều phải đi ra."

"Nói rõ hơn một chút!" Dương Diệp cau mày, trực giác nói cho hắn biết, có cái gì không ổn chuyện sắp xảy ra.

"Bản thể của ta danh 'Kiếm Tổ' sống ở Hỗn Độn, cũng chính là mảnh thế giới này còn chưa triệt để hình thành trước khi. Ta là cái này đệ nhất thế giới thanh kiếm, cũng là do mảnh thế giới này Hỗn Độn âm dương chi khí chế tạo mà thành, bởi vậy danh 'Kiếm Tổ'. 10 vạn năm trước, mảnh thế giới này xuất hiện một nhóm nghịch thiên nghịch loại huyền giả, bọn họ từ khác tinh cầu tới, chuyên môn điên cuồng cướp đoạt mỗi một cái thế giới Hỗn Độn chi khí cùng linh khí, thế cho nên cái này phiến thiên địa xuất hiện nguy cơ trước đó chưa từng có, bởi vì mảnh thế giới này Hỗn Độn chi khí cùng linh khí toàn bộ một khi đều tiêu thất, mảnh thế giới này chỉ biết trong thời gian ngắn nhất hủy diệt!"

Kiếm Linh thấp giọng nói: "Ta đời thứ hai chủ nhân cùng một ít nhân loại huyền giả, còn có Ma Tộc, Yêu Tộc, cùng với lúc đó còn có thật nhiều nhưng vẫn không biến mất chủng tộc tại đây phiến thiên địa ý thức hiệu triệu hạ, liên hợp lại đối kháng cái này nghịch loại huyền giả. Trải qua dài đến hơn vạn năm tàn khốc chiến tranh, nghịch loại huyền giả cơ bản triệt để tiêu thất ở tại mảnh đại lục này."

"Bọn họ đã chết?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Giết không chết bọn họ, bọn họ trong đó một ít tuyệt thế cường giả bất kể là thân thể còn là linh hồn đều đã tu luyện tới bất tử bất diệt cảnh giới. Tại chúng ta cái tinh vực này, không ai, phải nói cho dù là thế giới này Thiên Đạo ý chí cũng là xóa sạch không giết được hắn môn. Ngươi cái kia tiểu cô nương thế giới cường giả, có thể có thể làm được."

"Không có chết... Ngươi là nói bọn họ tại chúng ta mảnh thế giới này?" Dương Diệp cổ họng lăn lăn, hắn cảm giác gan dạ phi thường cảm giác không ổn.

Kiếm Linh gật đầu, Đạo: "Ta đời thứ hai chủ nhân cùng lúc đó đại lục vô số cường giả cộng thêm mảnh thế giới này thiên địa ý chí liên thủ, rồi mới miễn cưỡng đưa bọn họ trấn áp tại 'Tinh lực táng tràng' mà chúng ta cũng bỏ ra cực lớn đại giới, đã chết vô số cường giả, ta đời thứ hai chủ nhân cũng bởi vì trọng thương không lâu sau liền ngã xuống!"

"Cái này với ngươi lại có quan hệ gì?" Dương Diệp Đạo.

Kiếm Linh nhìn Dương Diệp, Đạo: "Lúc đầu, cho dù vô số cường giả liên thủ, cộng thêm mảnh thế giới này thiên địa ý chí, cũng thì không cách nào trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả, bởi vậy, chủ nhân ta lúc đầu mang bản thể của ta cắm vào tinh lực táng tràng, dùng ta bản thể làm ràng buộc, phối hợp mảnh thế giới này Thiên Đạo ý chí cùng vô số cường giả Võ đạo ý niệm trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả. Mà bây giờ, Phong Ấn buông lỏng!"

Dương Diệp nheo mắt, Đạo: "Ngươi đừng nói với ta kia chút gì nghịch loại huyền giả muốn đi ra."

Kiếm Linh Đạo: "Ta không biết, thế nhưng ta cảm thấy nguy cơ trước đó chưa từng có, trải qua thời gian lâu như vậy, cộng thêm mảnh thế giới này càng ngày càng yếu, cường giả càng ngày càng ít, không ai tiếp tục thêm vào Phong Ấn, Phong Ấn buông lỏng, cũng là rất bình thường."

"Bọn họ mạnh bao nhiêu?" Dương Diệp lại hỏi.

Kiếm Linh Đạo: "Kém nhất đều là Bán Thánh!"

"Số lượng có bao nhiêu?"

"Rất nhiều..."

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, Đạo: "Nếu như đám người kia chạy đến, thế nào ngăn trở bọn họ?"

Kiếm Linh Đạo: "Biết vì sao hiện ở thời đại này gặp phải An Nam Tĩnh, La Tuấn sao? Bởi vì... Này phiến thiên địa cảm thấy nguy cơ, hắn cần làm lại Phong Ấn những thứ kia nghịch loại huyền giả, bởi vậy, mới xuất hiện An Nam Tĩnh cùng La Tuấn, bọn họ sở dĩ như thế yêu nghiệt, là bởi vì hắn môn chịu cái này phiến thiên địa đại khí vận thêm thân. Chỉ là cái này lão Thiên có thể thật không ngờ, xuất hiện ngươi!"

"Có quan hệ gì với ta?" Dương Diệp có chút bất mãn nói.

"Bởi vì sự tồn tại của ngươi, La Tuấn sợ rằng rất khó thống nhất đại lục. Đây cũng là lên trời tại sao muốn diệt sự tồn tại của ngươi, bởi vì sự tồn tại của ngươi, sẽ gây trở ngại La Tuấn phát triển, hắn nếu như không thể thống nhất đại lục, tập hợp toàn bộ đại lục tất cả cường giả, như vậy, nghịch loại huyền giả chắc chắn khôi phục, đến lúc đó, mảnh thế giới này cùng mảnh thế giới này tất cả mọi người sẽ chết!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp có chút bất mãn nói: "Này, nói như ngươi vậy thật giống như ta là cả thế giới tội nhân một dạng, ngươi phải hiểu rõ, là bọn hắn muốn giết ta, lẽ nào chỉ cho phép bọn họ giết ta, không được ta phản kháng?"

Kiếm Linh trầm mặc một lát, sau đó nói: "Các ngươi hẳn là hợp tác."

Dương Diệp cười nhạt, Đạo: "Ngươi nghĩ khả năng sao?"

"Ngươi ngăn cản La Tuấn, thế giới này cuối cùng khả năng thực sự muốn hủy diệt!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Có quan hệ gì với ta? Cũng không phải ta hủy diệt. Ta chỉ biết, ai muốn giết ta, ta giết kẻ ấy, cái này lão Thiên không cho ta, chờ ta có thực lực, nghịch loại huyền giả không tiêu diệt hắn, ta diệt hắn."

"Ngươi..." Kiếm Linh nghẹn lời.

Truyencuatui⁕net

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Linh, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, ngươi kỳ thực cũng không phải cái loại này lấy thương sinh linh vi kỷ nhâm Kiếm Linh ah? Không thì, ngươi lựa chọn kia hẳn không phải là ta, mà là kia La Tuấn ah?"

Kiếm Linh trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Ta tại trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả, những thứ kia nghịch loại huyền giả có gì thường không phải là tại ràng buộc ta? Mười vạn năm... Ta bản thể bị nhốt ở chổ đó mười vạn năm a!" Nói xong lời cuối cùng, Kiếm Linh thanh âm của trong xen lẫn ngập trời oán khí cùng tức giận.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 580: Thiên Đạo lệnh, thánh địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười vạn năm!

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, bị ràng buộc tại một chỗ mười vạn năm, đó là nhất kiện kinh khủng bực nào chuyện? Thảo nào cái này Kiếm Linh lớn như vậy oán khí. Nếu như là người bình thường bị ràng buộc mười vạn năm, chỉ sợ cũng tính không điên, nhân cách biết thay đổi vặn vẹo ah?

"Lúc đầu ta cũng cảm giác được không ổn, bất quá ta không có cách nào, bởi vì mặc kệ là chủ nhân của ta còn là những cường giả kia, đều không phải là ta lúc đó có thể chống cự. Không có cách nào, ta chỉ có thể len lén phân ra một bộ phận ý thức gởi ở ta Cổ bên trong vỏ, sau đó thoát đi tinh lực táng tràng, hy vọng tìm được biện pháp trở lại cứu bản thể của ta, chỉ là không nghĩ tới, cái này vừa ra tới cũng đã là mười vạn năm!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: "Đầu tiên, ta rất đồng tình của ngươi tao ngộ, thế nhưng, ngươi cũng rõ ràng, ngay cả năm đó Kiếm Tông tổ sư đều không thể đi lấy bản thể của ngươi, ngươi nói, ngươi khiến ta đi, đây không phải là khiến ta đi chịu chết sao? Ngươi giúp ta cũng rất nhiều, ta cũng không phải người vong ân phụ nghĩa, ngày khác thực lực ta nếu là đủ, ổn thỏa giải cứu bản thể của ngươi, làm sao?"

"Mau không còn kịp rồi..." Kiếm Linh thấp giọng nói: "Một khi những thứ kia nghịch loại huyền giả phá phong ra, bọn họ đầu tiên phải làm, nhất định là bị phá huỷ bản thể của ta chủ ý thức. Đến lúc đó, ta sẽ không tại là ta."

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Ngươi phải hiểu được một điểm, chúng ta đi, liền là chịu chết a!"

Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Trước khi ta nói Kiếm Tông tổ sư không cách nào giải cứu bản thể của ta là lừa gạt ngươi, hắn không phải là không có thể giải cứu, mà là tuyển chọn không cứu. Bởi vì năm đó nếu là giải cứu ra bản thể của ta, kia Phong Ấn chắc chắn tan vỡ, vô số nghịch loại huyền giả dốc toàn bộ lực lượng, lúc đó, cho dù là hắn cũng vô pháp ngăn cản những thứ kia nghịch loại huyền giả, cho nên, hắn tuyển chọn không cứu!"

Thì ra là thế!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chúng ta tính là cứu ra bản thể của ngươi, thế nhưng những thứ kia nghịch loại huyền giả làm sao bây giờ? Ta thế nào đối phó? Nói thật, nếu như có thể, ta thực sự nguyện ý giúp đỡ ngươi, bởi vì giúp đỡ ngươi cũng là tương đương với giúp đỡ ta. Thế nhưng, ngươi vậy cũng minh bạch, bây giờ chúng ta, đừng nói Bán Thánh, tính là Hoàng Giả Cảnh đều không phải chúng ta có thể chống lại, mà chỗ đó, thấp nhất tồn tại đều là Bán Thánh..."

Kiếm Linh Đạo: "Trước đây, ý của ta là hy vọng ngươi triệt để lớn lên sau tại đi giải cứu bản thể của ta, thế nhưng hiện tại, thực sự đã mau không còn kịp rồi. Tính là không giải cứu ra bản thể của ta, những thứ kia nghịch loại huyền giả cũng đồng dạng muốn đi ra. Khác biệt duy nhất là, chúng ta như đi, ngươi có cơ hội lấy được bản thể của ta, không đi, ta mang tiêu thất tại thế giới này, mà những thứ kia nghịch loại huyền giả, vẫn như cũ sẽ ra tới!"

"Xem ra chúng ta không có lựa chọn khác!" Dương Diệp cười khổ nói.

"Chúng ta được mau chóng!" Kiếm Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp gật đầu.

Dương Diệp mới ra Đoạn Hồn Uyên, liền bỏ vào Tô Thanh Thi truyền tới truyền âm phù. Sau khi nghe xong, Dương Diệp trong mắt hiện lên lướt một cái lạnh lẽo sát ý, bởi vì kia La Tuấn dĩ nhiên chiếm được Loạn Ma Hải vực hải tộc giúp đỡ, bởi vậy, La Tuấn đại quân đã đăng ký Loạn Ma Hải trên đất bằng, đồng thời, đại quân xuôi nam, đã đi tới Cổ Vực Thành.

Hiện tại, Cổ Vực Thành báo nguy!

Dương Diệp thân hình khẽ động, mang theo Thi Tổ hướng phía Cổ Vực Thành phương hướng chạy đi. Sở dĩ chưa có trở về Nam Vực, là bởi vì khi biết La Tuấn đại quân đăng ký Loạn Ma Hải lúc, Đinh Thược Dược cũng đã chủ động khiến Nam Vực đại quân tập hợp, chạy tới Cổ Vực Thành. Đương nhiên, đây là đạt được Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng ủng hộ.

Giờ này khắc này, hầu như toàn bộ Nam Vực tinh nhuệ đều chạy tới Cổ Vực Thành, đặc biệt Thập Vạn Đại Sơn nội, làm Dương Diệp từ Thập Vạn Đại Sơn lúc bay qua, phát hiện Thập Vạn Đại Sơn nội, vô số Huyền thú rậm rạp địa hướng phía Cổ Vực Thành phương hướng chạy đi.

Quần sơn rung động!

Nguyên bản Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng là không có lớn như vậy quyết tâm cùng Đỉnh Hán Đế Quốc quyết nhất tử chiến, bởi vì song phương chênh lệch thật sự là quá. Nếu như lấy Thập Vạn Đại Sơn là giới, tử thủ nói, có thể còn có chút cơ hội, thế nhưng hai quân đối chọi giao chiến, Nam Vực không có chút nào hy vọng. Thế nhưng khi biết Dương Diệp còn sống, cũng lại trở thành Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm sau, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng không có ở do dự!

Tử thủ, cuối cùng có một ngày sẽ thất thủ, quyết nhất tử chiến, còn có một đường sinh cơ. Chí ít, tính là bại, cũng có thể khiến Đỉnh Hán

Đế Quốc nỗ lực thảm thiết đại giới!

Cổ Vực Thành.

Cổ Vực Thành là Nam Vực một đạo thiên nhiên bình chướng, La Tuấn đại quân nếu muốn xuôi nam, nếu như không đi ở đây, vậy ít nhất phải quấn trên vạn dặm lộ trình, từ Cổ Vực Thành phía tây, hoặc là mặt đông đi qua. Nhưng là bất kể là từ đâu biên, La Tuấn cũng sẽ không lựa chọn. Bởi vì hai bên đều là cao vót trong mây cao sơn, còn có các loại gồ ghề, mang theo vô số nguy hiểm ao đầm.

Ngoại trừ Tôn Giả Cảnh cường giả, chính là Linh Giả Cảnh cường giả đều không thể từ những chỗ này đi qua. Cho nên, hắn chỉ có thể từ Cổ Vực Thành địa phương đi qua!

Cổ Vực Thành trong phủ thành chủ.

Trong phòng, ngồi Đại Tần Đế Quốc Tần Tịch Nguyệt, Kiếm Tông Hiểu Vũ Tịch cùng Đinh Thược Dược, còn có Huyền Thú Đế Quốc một gã thô cuồng đại hán. Mà phủ thành chủ bên này, còn lại là Lục Kiếm Dao.

"Theo sơ bộ phỏng chừng, Đỉnh Hán Đế Quốc lần này mang tới Tôn Giả Cảnh cường giả có ít nhất 1 vạn ngũ đã ngoài, Linh Giả Cảnh cường giả, chí ít tại sáu chừng mười vạn, còn lại Vương Giả Cảnh huyền giả vô số kể. Cái này, cơ hồ là toàn bộ Trung Vực tất cả tinh nhuệ cường giả." Đinh Thược Dược chậm rãi nói: "Mà chúng ta, Tôn Giả Cảnh cường giả toàn bộ cộng lại, vẫn chưa tới 5 nghìn, Linh Giả Cảnh cường giả, chỉ chừng hai mươi vạn, Vương Giả Cảnh số lượng, càng không được Đỉnh Hán Đế Quốc một phần hai mươi!"

Nghe được Đinh Thược Dược nói, giữa sân mọi người sắc mặt đều có chút nhục nhã, bởi vì thực lực của hai bên chênh lệch thật sự là quá.

Đinh Thược Dược Đạo: "Bất quá chúng ta có Cổ Vực Thành cái này thiên nhiên bình chướng, chỉ thủ chứ không tấn công nói, vẫn có thể đủ kiên trì một đoạn thời gian. Chỉ là tất cả mọi người hẳn là minh bạch, thủ, cũng không phải lâu dài phần sách, chúng ta phải làm, là đẩy lùi La Tuấn, vô số lần đẩy lùi hắn, chỉ cần thời gian lâu dài, những thứ kia đi theo hắn Trung Vực tông môn cùng thế gia, nhất định sẽ sinh lòng thối ý, một khi bọn họ nội bộ xuất hiện bất đồng, cơ hội của chúng ta đã tới rồi!"

"Vấn đề là, chúng ta có thể thủ đến bọn họ nội bộ xuất hiện bất đồng thời điểm sao?" Nói chuyện là Tần Tịch Nguyệt.

Đinh Thược Dược mỉm cười, Đạo: "Cái này cũng không khó khăn, khó khăn là, chúng ta nội bộ phải như thế nào mới có thể không hiện ra bất đồng. Các vị đang ngồi đại biểu thế lực, ta tin tưởng, đều đã có cùng Đỉnh Hán Đế Quốc quyết nhất tử chiến quyết tâm. Thế nhưng ta nghĩ hỏi, những thứ kia dựa vào các ngươi thế gia cùng thế lực nhỏ cũng có loại quyết tâm này sao?"

"Ta Huyền Thú Đế Quốc không có phản bội Huyền thú chủng tộc!" Giữa sân tên kia Huyền Thú Đế Quốc thô cuồng đại hán nói.

Người còn lại trầm mặc, đặc biệt Đại Tần Đế Quốc Tần Tịch Nguyệt, Đại Tần Đế Quốc nội, có vô số thế gia cùng thế lực nhỏ dựa vào Đại Tần, mặc dù bây giờ những thế lực nhỏ này cùng thế gia đều Biểu kỳ cùng Đại Tần Đế Quốc đứng chung một chỗ, thế nhưng ai có thể bảo đảm bọn họ một mực sẽ như vậy? Tần Tịch Nguyệt không có một chút lòng tin, bởi vì trước khi tới, Đại Tần Đế Quốc cũng đã bí mật tiêu diệt mấy người bị Đại Tần Đế Quốc tra ra có dị tâm thế gia!

Lúc này, Đinh Thược Dược lại nói: "Chúng ta ngoại trừ sẽ đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc bên ngoài, còn muốn nhỏ tâm chúng ta nội bộ những thế lực kia cùng thế gia. Bởi vì một khi bọn họ cùng La Tuấn nội ứng ngoại hợp, như vậy đối với chúng ta mang là có tính chất huỷ diệt tai nạn. Một khi La Tuấn phá thành, các ngươi nghĩ hắn sẽ bỏ qua chúng ta sao? Sẽ không, giết chúng ta, cái này phiến thế giới loài người ngay hắn thống nhất dưới! Cho nên, chư vị, làm ơn phải cẩn thận những thứ kia dựa vào các ngươi thế lực cùng thế gia, một khi phát hiện bọn họ có dị tâm, tính là không có chứng cứ, cũng thỉnh giết chết rơi!"

"Làm như thế, sợ rằng sẽ khiến rất nhiều thế gia cùng thế lực khủng hoảng cùng phản cảm!" Tần Tịch Nguyệt cau mày nói.

"Bây giờ là thời kỳ phi thường, chỉ có thể dùng thủ đoạn phi thường!" Đinh Thược Dược Đạo.

Đúng lúc này, một đạo sóng gợn xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt của không gian chỗ. Một lát, Đinh Thược Dược chau mày lên.

"Làm sao vậy?" Tần Tịch Nguyệt hỏi.

Đinh Thược Dược đứng dậy, nhìn về phía phương bắc, trầm giọng nói: "Thám tử hồi báo, có Tam ăn mặc kỳ dị trang phục hai nam một nữ xuất hiện ở La Tuấn trong đại quân, sau đó La Tuấn đại quân liền tại Cổ Vực Thành một trăm dặm bên ngoài ngừng lại."

"Có ý tứ?" Lục Kiếm Dao hỏi.

Đinh Thược Dược Đạo: "Cái này hai nam một nữ xuất hiện ở La Tuấn đại quân sau, làm một việc, đó chính là giết La Tuấn trong đại quân hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả."

"Đây là chuyện tốt a!" Lục Kiếm Dao Đạo: "Kia chứng minh ba người này cũng là La Tuấn cừu gia a!"

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ba người này giết La Tuấn hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả sau, La Tuấn cũng không có dám phản kích, đồng thời còn nghĩ ba người mời vào hắn hành cung trung. Theo thám tử của chúng ta hồi báo, này ba người trang phục rất là kỳ quái, không giống chúng ta đại lục bất luận cái gì một vực trang phục, hơn nữa, ba người cực kỳ cuồng ngạo... Ai, hy vọng sự tình không muốn tại phức tạp."

.....

La Tuấn hành cung trong.

"Ngươi chính là đương đại Nhân Hoàng?" Một gã mặc đầy các loại quỷ dị phù văn nam tử nhìn La Tuấn Đạo. Tại bên cạnh hắn, còn đứng đến một gã cùng hắn xuyên đồng dạng trang phục nam tử cùng một danh mặc tinh quần dài màu lam nữ tử.

"Lớn mật!"

Lúc này, hành cung trong một tên tướng quân nhất thời phẫn nộ quát, nhưng mà hắn hoa còn chưa nói xong, chỉ thấy lúc trước kia nói chuyện nam tử bấm tay bắn ra, một quả quỷ dị phù văn bắn ra, tướng quân kia biến sắc, vội vã thi triển ra không gian lồng giam, nhưng mà, kia phù văn cũng chút nào không bị không gian kia lồng giam ảnh hưởng, trực tiếp một nhập thân thể hắn trong.

Tiếp theo, 'Oanh' một tiếng, tên kia Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả thân thể quỷ dị nổ tung ra, bạo tạc sau, như vậy phù văn lại bay về tới trong tay nam tử.

Giữa sân mọi người biến sắc, La Tuấn sắc mặt càng khó khăn xem tới cực điểm. Sở dĩ khiến ba người này tiến đến, là bởi vì hắn nghĩ ba người thực lực cực kỳ cường hãn, nhưng lại rất quỷ dị, nghĩ mời chào đối phương, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương cũng một... Mà... Nữa, nữa hai tam ngay trước mặt hắn giết người, hoàn toàn không thấy hắn!

Ngay mọi người chuẩn bị một cầm giữ mà lên lúc, nam tử kia cũng lấy ra một quả lệnh bài tại La Tuấn trước mặt hoảng liễu hoảng.

Nhìn thấy cái này miếng lệnh bài, La Tuấn nhướng mày, sau đó gằn giọng nói: "Ai cũng không thể nào cứu được ngươi môn!"

Nhưng mà, đúng lúc này, La Thiên lại là xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn kia miếng lệnh bài, La Thiên mặt lộ phức tạp cùng vẻ khiếp sợ, Đạo: "Thiên Đạo Lệnh.... Không nghĩ tới thật sự có Thiên Đạo Lệnh... Các ngươi là thánh địa của người..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 581: Tinh lực táng tràng

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cuối cùng cũng có biết hàng!"

Cho dù đối mặt là một vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, thanh niên nam tử trên mặt cũng không có bao nhiêu vẻ tôn kính. Mà kia La Thiên cũng không có nửa điểm ý kiến, tương phản, đang xác định thanh niên nam tử lai lịch sau, hắn trái lại còn lộ ra nụ cười hòa ái.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn cùng giữa sân mọi người sắc mặt trầm xuống, trước mắt ba người này đến tột cùng lai lịch ra sao?

"Ngươi, các ngươi làm sao sẽ xuất thế?" La Thiên hỏi.

Thanh niên nam tử nói: "Bởi vì có Thánh Giả Cảnh cường giả mạnh mẽ phủ xuống thế giới này, tạo thành trấn áp nghịch loại huyền giả Phong Ấn buông lỏng, bởi vậy, ta thánh địa cấp bách cần đại lượng cường giả trước đi trợ giúp chúng ta tăng mạnh Phong Ấn. Nguyên bản chúng ta đối với các ngươi cũng không ôm cái gì hy vọng, dù sao thế giới này linh khí đã khô kiệt đến rồi loại trình độ này, thế nhưng không nghĩ tới, thế giới này lại có người thu được Nhân Hoàng truyền thừa, Nhân Hoàng Nhân Hoàng Kiếm Nhân Hoàng Ấn, cộng thêm thiên địa khí vận, vẫn có tác dụng rất lớn!"

"Phong Ấn buông lỏng!"

La Thiên biến sắc, Đạo: "Việc này quả thật?"

Thanh niên nam tử nói: "Tự nhiên, không thì bọn ta làm sao sẽ tới cái chỗ này?" Nói, nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "Ngươi nếu là Nhân

Hoàng, kia liền lập tức hiệu triệu cả người loại tất cả Tôn Giả Cảnh trở lên cường giả, sau đó lập tức theo chúng ta đi thánh địa. Yêu Tộc cùng Ma Tộc cùng với minh tộc chúng ta đều đã có phái người đi vào, tin tưởng, lúc này bọn họ rất nhanh thì sẽ đi trước tinh lực táng tràng!"

La Tuấn nhướng mày, nhìn về phía La Thiên, La Thiên trầm giọng nói: "Hơn mười vạn năm trước, đại lục xuất hiện một nhóm nghịch loại huyền giả, cái này nhóm nghịch loại huyền giả thiếu chút nữa bị hủy chúng ta thế giới này. Lúc đó, tại một nhóm cường giả liên thủ hạ, mới đưa cái này nghịch loại huyền giả trấn áp tại một người tên là 'Tinh lực táng tràng' địa phương, mà những cường giả này hậu nhân thì ở tai nơi này cái địa phương, đời đời đời đời trông coi cái này nghịch loại huyền giả."

Nói đến đây, La Thiên dừng một chút, Đạo: "Lúc đó, đại lục tất cả chủng tộc từng có ước định, chỉ cần Thiên Đạo Lệnh vừa ra, bất kỳ thế lực nào cùng chủng tộc đều phải nghe lệnh, bằng không, mang bị coi là phản. Nhân loại, thánh địa có thể xuất thế đem giết chết."

"Nguyên lai trên mảnh đại lục này, còn có chúng ta không biết thế lực....." La Tuấn trong lòng có chút không phải là tư vị, nguyên bản, hắn cho rằng Đỉnh Hán Đế Quốc tại trên mảnh đại lục này, hầu như đã coi như là siêu cấp bá chủ. Nơi nào nghĩ đến, trên mảnh đại lục này vẫn còn có một cái cái gì thánh địa, xem tự mình lão tổ cái dạng này, cái kia thánh địa thực lực sợ rằng xa tại Đỉnh Hán Đế Quốc bên trên!

Hắn đường đường Nhân Hoàng, sao cam tâm đi nghe người ta sai sử?

Chính muốn cự tuyệt, vậy mà lúc này, La Thiên thanh âm của cũng tại trong đầu hắn vang lên, Đạo: "Ta biết ngươi không cam lòng, thế nhưng, đừng nói chúng ta Đỉnh Hán Đế Quốc không cách nào phản kháng kia thánh địa, chính là cộng thêm Yêu Tộc cùng Ma Tộc, chỉ sợ cũng không cách nào đối kháng bọn họ. Biết năm đó ta Đỉnh Hán Đế Quốc vì sao có thể bại lui Kiếm Tông tổ sư sao? Không phải là bởi vì môn bên trong đế quốc cường giả, mà là bởi vì lúc đó thánh địa có người đứng ra, Kiếm Tông tổ sư xem tại thánh địa mặt mũi của, mới không có diệt chúng ta Đỉnh Hán Đế Quốc!"

Nghe vậy, La Tuấn trong lòng cả kinh. Cho tới nay, hắn cho rằng lúc đầu Kiếm Tông tổ sư sở dĩ rút đi, là bởi vì không địch lại Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng hắn không nghĩ tới, Kiếm Tông tổ sư sở dĩ rút đi, mà là vì vậy thánh địa!

Ngay cả Kiếm Tông tổ sư đều phải cố kỵ cùng kiêng kỵ thế lực?

Cái kia thánh địa đến cùng có bao nhiêu kinh khủng?

Lúc này, thanh niên kia nhìn về phía La Tuấn, lại nói: "Thời gian cấp bách, không có bao nhiêu thời gian ở chỗ này lãng phí. Ngươi tốc tốc triệu tập thế giới loài người tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả, sau đó theo chúng ta đi trước thánh địa. Ngươi có Nhân Hoàng Kiếm Nhân Hoàng Ấn, đồng thời còn có thể tập hợp cả cái thế giới loài người Tín Ngưỡng Chi Lực, đây đối với chúng ta mang có mãnh liệt dùng!"

TruyencuatuiNet

Lúc này, La Thiên Đạo: "Ba vị thánh sứ, không phải chúng ta không không phối hợp thánh địa, chỉ là chỉ sợ là hữu tâm vô lực a!"

Thanh niên nhướng mày, Đạo: "Có ý tứ?"

La Thiên nhìn về phía La Tuấn, La Tuấn hội ý, lập tức nói: "Nói ra thật xấu hổ, ta mặc dù là Nhân Hoàng, thế nhưng ta tạm thời vẫn không thể số làm cả thế giới loài người. Giống như cái này Nam Vực, lúc này bọn họ đang ở chống đỡ ta Đỉnh Hán Đế Quốc, muốn cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc quyết nhất tử chiến. Cho nên, ta tối đa chỉ có thể triệu tập ta Đỉnh Hán Đế Quốc Tôn Giả Cảnh cường giả, cái này Nam Vực, ta không thể ra sức!"

Nam Vực các Đại thế lực rõ ràng muốn cùng hắn quyết nhất tử chiến, tuy rằng hắn không sợ, thế nhưng hiện tại có cái này thánh địa của người, có thể có thể không uổng người nào hãy thu phục toàn bộ Nam Vực đây! Nghĩ vậy, La Tuấn khóe miệng nhịn không được nổi lên dáng tươi cười.

Thanh niên nhướng mày, hắn không nghĩ tới, Nhân Hoàng dĩ nhiên không có thống nhất thế giới loài người. Không có có cả cái thế giới loài người Tín Ngưỡng Chi Lực của người Hoàng, đối thánh địa mà nói, tác dụng sẽ không lớn như vậy.

"Cái này còn không dễ làm?" Lúc này, một bên một gã khác cầm Trường Thương nam tử nói: "Ngươi đại quân đều ở nơi này, trực tiếp nghiền đè tới, kia Nam Vực còn có thể ngăn chặn ngươi không được?"

La Tuấn Đạo: "Thế nhưng kể từ đó, ta thế giới loài người cường giả không phải được tổn thất rất nhiều? Hơn nữa, diệt Nam Vực cái này huyền giả, ta Tín Ngưỡng Chi Lực chỉ sợ cũng phải thật to yếu bớt rất nhiều, các ngươi cảm thấy thế nào?"

"Ngươi muốn lợi dụng chúng ta giúp ngươi thu phục Nam Vực?" Lúc này, tên kia duy nhất nữ tử đột nhiên nói.

La Tuấn cười nói: "Các ngươi cũng nhìn thấy, ta vốn chính là chuẩn bị tới diệt Nam Vực, thế nhưng, lo lắng đến chúng ta tộc nên đồng tâm hiệp lực, cho nên, ta hy vọng ba vị có thể khuyên bảo Nam Vực những thế lực kia, để cho bọn họ đầu hàng, sau đó mọi người chúng ta cùng nhau đồng tâm hiệp lực cùng đi trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả. Đương nhiên, nếu như ba vị không muốn, ta đây có thể tạm thời buông tha đánh Nam Vực, hiện tại liền mang theo ta bên trong đế quốc tinh nhuệ cùng các ngươi đi vào!"

Cầm đầu thanh niên khoát tay áo, Đạo: "Ngươi tập hợp cả người loại Tín Ngưỡng Chi Lực đối với chúng ta mới có trợ giúp lớn, thiếu một vực đều không được. Đối kháng nghịch loại huyền giả, Nam Vực huyền giả cũng bụng làm dạ chịu. Tuy rằng ta không môn không muốn nhúng tay các ngươi chuyện giữa, thế nhưng hiện tại việc cấp bách là Phong Ấn nghịch loại huyền giả, cho nên, vô luận như thế nào, bọn họ phải vô điều kiện thần phục ngươi, cho ngươi nắm giữ cả cái thế giới loài người Tín Ngưỡng Chi Lực!"

Nghe vậy, La Tuấn mừng rỡ trong lòng!

"Đi thôi, chúng ta đi gặp thấy cái này Nam Vực huyền giả!" Thanh niên nam tử xoay người đi ra ngoài cửa.

"Nếu như bọn họ không muốn chứ?" Lúc này, La Tuấn đột nhiên hỏi.

Thanh niên nam tử dừng bước lại, Đạo: "Không người nào dám vi phạm thánh địa mệnh lệnh, nếu không phải nguyện ý, vậy diệt." Nói xong đó là đi ra ngoài.

Nam tử cầm súng cùng cô gái kia cũng đi theo.

Nghe vậy, La Tuấn nụ cười trên mặt dần dần mở rộng, sau cùng nhịn không được phá lên cười.

Cổ Vực Thành hạ.

"Cho bọn ngươi một canh giờ thời gian mở thành đầu hàng, bằng không, hôm nay đó là bọn ngươi táng thân ngày!"

Thanh niên nam tử trôi nổi không trung, lạnh lùng nhìn chăm chú vào Cổ Vực Thành, thanh âm tại Huyền khí gia trì hạ, tại cả tòa Cổ Vực Thành trong vang lên.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 582: Nhiều kêu chọn người tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh Thược Dược cùng Tần Tịch Nguyệt đám người đi tới trên thành tường, nhìn phía dưới ba gã thanh niên, Đinh Thược Dược nhướng mày, Đạo: "Ngươi là người phương nào!"

"Tốt nữ nhân xinh đẹp!"

Làm Đinh Thược Dược chờ nữ xuất hiện ở tường thành lúc, thanh niên nam tử bên cạnh tên kia nam tử cầm súng nhãn tình sáng lên, ánh mắt không ngừng tại Đinh Thược Dược 4 nữ trên người đánh giá, Đạo: "Tấm tắc, không nghĩ tới cái này huyền giả đại lục huyền giả không được tốt lắm, nhưng mỹ nữ trái lại thật nhiều a. Tô Vũ, cái này mấy người phụ nhân ta Lâm Thiên muốn, ngươi nhưng không cho cùng ta đoạt, ha ha..."

Tựa như là cố ý, mang dùng thương giọng nam rất xa truyền ra ngoài, giữa sân tất cả mọi người nghe xong cái nhất thanh nhị sở.

Đinh Thược Dược chờ nữ sắc mặt lúc này trầm xuống.

Tên là Tô Vũ thanh niên cầm đầu nhìn lướt qua Đinh Thược Dược 4 nữ, sau đó nói: "Sự tình giải quyết rồi, tùy ngươi thế nào."

Nghe vậy, Lâm Thiên đại hỉ, thả người nhảy, đi tới không trung, nhìn Đinh Thược Dược đám người không kiêng nể gì cả Đạo: "Tiểu mỹ nữ môn, có nghe hay không, từ nay về sau, các ngươi liền là nữ nhân của ta. Ha ha... Yên tâm, chỉ cần các ngươi khiến ta thoả mãn, ta sẽ dẫn các ngươi đi thánh địa tu luyện."

"Hưu!"

Một đạo đao khí hoa phá trường không, trong nháy mắt đi tới Lâm Thiên trước mặt của.

"Bát trọng đao ý? Có chút ý tứ, ha ha..."

Lâm Thiên trường thương trong tay chợt đâm một cái, Trường Thương như giận Long đập ra, trong nháy mắt mang đạo kia đao khí nổ nát. Lâm Thiên ánh mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch trên người, ánh mắt lộ ra ngoạn vị dáng tươi cười, Đạo: "Đủ lạnh, đủ vị, ha ha... Ta liền ưa thích như ngươi vậy, như vậy chinh phục dâng lên mới có ý tứ, ha ha...."

Hiểu Vũ Tịch đang muốn xuất thủ, Đinh Thược Dược cũng ngăn cản nàng, sau đó nhìn về phía Tô Vũ ba người, Đạo: "Ba vị tựa hồ cũng không phải La Tuấn chính là thủ hạ ah?"

"Thông minh!"

Lâm Thiên nhìn Đinh Thược Dược, Đạo: "Xét thấy ngu ngốc của các ngươi, cộng thêm ngươi xinh đẹp như vậy phân thượng, bản công tử liền nói cho ngươi nói lai lịch của chúng ta. Chúng ta tới tự thánh địa, lần này tới, là mang theo toàn bộ đại lục tinh anh đi trước thánh địa giúp đỡ trấn chúng ta áp nghịch loại huyền giả. Chúng ta cần người Hoàng số mệnh, cho nên, các ngươi không muốn đang làm không sợ phản kháng, lập tức đầu hàng đi. Tiểu bảo bối ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho người nọ Hoàng thương tổn các ngươi, bởi vì các ngươi đều sẽ là nữ nhân của ta, ha ha..."

"Ngươi không ngăn cản hắn?" Phía dưới, tên kia mặc tinh quần dài màu lam nữ tử nhạt thanh Đạo.

Tô Vũ đạm thanh đạo: "Lâm Thiên coi trọng các nàng, là vinh hạnh của các nàng, không phải sao?"

"Ngươi sẽ không sợ hắn phá hủy chuyện của chúng ta?" Cô gái nói.

"Ai dám cãi lời ta thánh địa mệnh lệnh?" Tô Vũ lạnh lùng nói.

Nữ tử trầm mặc, không ở ngôn ngữ.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Mặc kệ các ngươi tới tự nơi nào, thực lực có bao nhiêu kinh khủng, ta chỉ biết, ngươi nói không lời nên nói, bởi vậy, các ngươi sẽ vì này nỗ lực thảm thống đại giới." Dương Diệp là ai? Đó là một người điên, chọc người của hắn, hắn cũng sẽ không quản ngươi thánh địa không thánh địa!

"Phải không?"

Lâm Thiên ha ha phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Đạo: "Khiến chúng ta nỗ lực thảm thống đại giới? Thật là buồn cười a, đến từ bị di bỏ thế giới người lại muốn khiến chúng ta nỗ lực thảm thống đại giới. Tiểu bảo bối, ngươi không biết là nói ở trên giường ah? Ha ha... Yên tâm, bản công tử Kim thương không ngã, mặc kệ ngươi có thật lợi hại, bản công tử đều có thể đứng vững!"

"Làm càn!"

Lúc này, tên kia Huyền Thú Đế Quốc đại biểu gầm lên giận dữ, từ trên thành tường nhảy ra, trên không trung biến hóa nhanh chóng, hóa thành một cái mấy trăm trượng lớn nhỏ màu lửa đỏ sư tử hung hăng đánh tới Lâm Thiên.

"Muốn chết!"

Lâm Thiên khóe miệng nổi lên lướt một cái vẻ khinh thường, trường thương trong tay chợt đâm ra, một cái mấy trăm trượng lớn nhỏ hắc sắc cự long tránh hiện ra, cùng kia màu lửa đỏ sư tử hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Màu lửa đỏ sư tử trên không trung thống khổ kêu rên một tiếng, thân thể bay ngược ra, sau cùng hung hăng đập rơi vào trên mặt đất.

"Thật là yếu a!"

Lâm Thiên không thèm địa lắc đầu, thân hình khẽ động, nắm Trường Thương giống như một khỏa rơi lưu tinh hướng phía kia màu lửa đỏ sư tử bắn mạnh tới.

"Hưu!"

Đúng lúc này, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở không trung, tay khẽ động, một đạo hàn quang ở trong sân chợt lóe lên, một đạo trăm trượng lớn nhỏ đao khí hoa phá trường không, chém về phía Lâm Thiên.

"Hừ!"

Lâm Thiên một tiếng hừ lạnh, trường thương trong tay chợt rạch một cái, một đạo kim quang xẹt qua, cùng đao khí hung hăng đụng vào nhau. 'Oanh' một tiếng, hai người trên không trung chợt nổ ra.

Lâm Thiên cười hắc hắc, Đạo: "Tiểu mỹ nữ, thực lực không sai a, ngươi đao này cũng không sai a, tới, chúng ta tại đi thử một chút!" Dứt lời, Lâm Thiên bỏ qua truy sát đầu kia màu đỏ sư tử, thân hình nhất chuyển, hướng phía Hiểu Vũ Tịch Bạo Trùng đi.

Hiểu Vũ Tịch hai mắt híp lại, trong tay 'Thiền Dực' chợt ra khỏi vỏ, một mảnh ánh đao chém ngang ra. Ánh đao nơi đi qua, không gian tầng tầng xé rách, một cái thật dài không gian liệt phùng xuất hiện ở

Cổ Vực Thành bầu trời.

"Cô gái này thực lực không sai!"

Đọc truyện tại //truyencuatui.Net/

Phía dưới, kia Tô Vũ nhàn nhạt nói một câu.

"Đáng tiếc đã định trước không phải là đối thủ của Lâm Thiên, không phải sao?" Tại bên cạnh hắn cô gái nói.

"Cùng giai trong, ngoại trừ người nọ Hoàng ở ngoài, mảnh đại lục này, có đối thủ của chúng ta sao? Nếu như người nọ Hoàng không tập hợp khắp đại lục số mệnh, hắn tại trước mặt chúng ta, còn chưa phải là như con kiến hôi?" Tô Vũ đạm thanh đạo.

Nữ tử trầm mặc. Bởi vì Tô Vũ nói sự thực!

Không trung, nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch đao khí sinh ra kinh khủng cảnh tượng, Lâm Thiên trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, Đạo: "Mỹ nữ, không nhìn ra, ngươi còn thật sự có tài. Bất quá tại ca ca trước mặt của ta, ngươi còn chưa đủ xem, tốt lắm, ca ca ta không thời gian cùng ngươi chơi!"

Dứt lời, Lâm Thiên trường thương trong tay chợt xoay tròn, mũi thương chỗ không gian trong nháy mắt vặn vẹo, khắp bầu trời thương ảnh điện xạ ra, trong nháy mắt mang Hiểu Vũ Tịch đạo kia đao khí nổ nát. Cùng lúc đó, Lâm Thiên quỷ dị xuất hiện ở Hiểu Vũ Tịch trước mặt của, trường thương trong tay đâm thẳng Hiểu Vũ Tịch sau lưng của, bất quá dùng là cái cán thương mà không phải mũi thương!

"Vũ Tịch cẩn thận!"

Trên thành tường, Đinh Thược Dược biến sắc, đang chuẩn bị khiến người ta xuất thủ cứu giúp, đột nhiên, nơi chân trời xa một đạo kiếm quang thiểm điện kéo tới, nhìn thấy đạo kiếm quang này, Đinh Thược Dược cùng trên tường thành mấy nữ nhất thời thở dài một hơi.

Nhìn thấy đạo kiếm quang này, phía dưới lam váy nữ tử biến sắc, tại trong tay nàng Kiếm đột nhiên phát ra một đạo kiếm minh thanh, đồng thời điên cuồng rung động, dường như muốn lao ra vỏ kiếm thông thường.

Tô Vũ sắc mặt cũng là thay đổi, ở trong tay hắn, một quả quỷ dị phù văn cao tốc xoay tròn.

Đạo kiếm quang kia hoa phá trường không, mục tiêu, đúng là kia Lâm Thiên!

Nhận thấy được sau lưng tiếng kình phong, Lâm Thiên hoắc mắt xoay người, trường thương trong tay chợt chính là vừa bổ, cùng đạo kiếm quang kia hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Lâm Thiên bị đạo kiếm quang này oanh hướng lui về phía sau đến rồi trăm trượng có hơn, kia nắm Trường Thương tay của đã hé, tiên huyết theo Trường Thương không ngừng nhỏ.

Lâm Thiên sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên.

Đúng lúc này, Dương Diệp cùng Thi Tổ xuất hiện ở giữa sân!

"Là Dương Diệp, là Dương Diệp, lão Thiên, hắn còn sống, hắn còn sống, ha ha..."

"Ha ha, Dương Diệp còn sống, còn sống..."

"Có Dương Diệp tại, La Tuấn tính cái thân thể a, ha ha..."

"Dương Diệp, Dương Diệp, Dương Diệp..."

Tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc kia, Cổ Vực Thành bầu trời mọi người nhất thời hoan hô dâng lên. Trước đó, đối mặt đỉnh hán đại quân của đế quốc đột kích, bọn họ kỳ thực cũng không báo bất kỳ hy vọng nào. Mà khi Dương Diệp sau khi xuất hiện, tất cả mọi người nghĩ, Đỉnh Hán Đế Quốc giống như cũng không có đáng sợ như vậy!

"Kiệt kiệt..." Thi Tổ cười quỷ dị cười, Đạo: "Tiểu tử, xem ra, ngươi ở đây trong những người này, nhân khí rất cao nha."

Dương Diệp không để ý tới Thi Tổ, mà là đi tới Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, kéo tay nàng, Đạo: "Không có sao chứ?"

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Ba người này lai lịch không đơn giản, ngươi phải cẩn thận!"

"Dương Diệp, ngươi dĩ nhiên còn chưa chết!"

Đúng lúc này, La Tuấn cùng đoàn người xuất hiện ở xa xa, khi thấy Dương Diệp lại vẫn sống chết, La Tuấn gương mặt đó nhất thời đặc sắc dâng lên. Mà ở La Tuấn bên cạnh những Tôn Giả Cảnh đó huyền giả còn lại là sắc mặt khó coi, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ.

"Ngươi đi lên trước, ở đây giao cho ta!" Dương Diệp đối về Hiểu Vũ Tịch nhẹ giọng nói.

Hiểu Vũ Tịch gật đầu, sau đó bay lên Cổ Vực Thành.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía La Tuấn, quan sát một chút La Tuấn người phía sau số, phát hiện bất quá 100, lập tức nói: "Liền chút người này số? La Tuấn, ngươi xác định điểm này nhân số có thể để bảo vệ ngươi?"

"Dương Diệp!"

La Tuấn sắc mặt của dữ tợn lên, sau một khắc, hắn cũng mang theo mọi người xoay người rời đi, bởi vì hắn không muốn bên cạnh mình những thuộc hạ này không công hi sinh tại đây. Hắn hiện tại đã có tam vực Tín Ngưỡng Chi Lực, hắn một cách tự tin cùng Dương Diệp đánh một trận, thế nhưng đừng quên, Dương Diệp bên cạnh còn có một cái Thi Tổ cùng Hoàng Kim Thần Long, chỉ cần bất kỳ một cái nào dắt hắn, kia thủ hạ của hắn tuyệt đối sẽ tại ngắn nhất thế giới bị tàn sát sạch!

Hắn nguyên bản mang theo những người này tới là muốn nhìn một chút thánh địa ba người thực lực làm sao, thế nhưng không nghĩ tới cũng gặp được Dương Diệp. Thánh Giả Cảnh cường giả cũng không có giết chết Dương Diệp? La Tuấn hai tay nắm chặt, trên mặt dử tợn đáng sợ.

Tuy rằng hắn rất muốn giết Dương Diệp, thế nhưng không phải không thừa nhận, Tôn Giả Cảnh trong, ngoại trừ An Nam Tĩnh cùng hắn ở ngoài, mảnh đại lục này tại cũng không có người có thể ngăn cản được Dương Diệp!

Về phần bên cạnh kia thánh địa ba người? Thành thật mà nói, hắn tuyệt không xem trọng!

"Nhân Hoàng chậm đã!"

Đúng lúc này, kia Tô Vũ mở miệng nói: "Lẽ nào Nhân Hoàng ngươi không muốn chinh phục Nam Vực? Ngươi yên tâm, có ba người chúng ta tại, ta xem Nam Vực ai dám phản kháng!"

La Tuấn hít sâu một hơi, quay đầu nhìn thoáng qua Tô Vũ, Đạo: "Ba vị thánh sứ, xin khuyên một câu, không muốn chết, trở về đi nhiều kêu chọn người tới." Nói xong câu này, La Tuấn không có ở dừng lại, mang theo mọi người cấp tốc tiêu thất ở tại trong tầm mắt của mọi người.

Tô Vũ sắc mặt trầm xuống.

"Xem ra, ngươi ở đây thế giới loài người danh khí rất lớn nha!" Lúc này, kia Lâm Thiên đột nhiên nói: "Bất quá không quan hệ, sau này thế giới này mang không có sự tồn tại của ngươi. Lúc trước nữ nhân kia là thê tử của ngươi? Ha ha... Ngươi yên tâm, ngươi chết sau, ta sẽ chiếu cố thật tốt của nàng, ha ha..."

Một bên Thi Tổ lắc đầu, Đạo: "Chưa thấy qua muốn chết như vậy!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 583: Còn là giảng thực lực ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Lâm Thiên, cẩn thận chút!"

Lúc này, Tô Vũ đột nhiên nhắc nhở, trước mắt nam nhân này cho hắn gan dạ cảm giác nguy hiểm.

"Chớ khinh thường, hắn rất mạnh!" Nữ tử thần sắc ngưng trọng cũng nhắc nhở một câu, nàng là sử dụng kiếm, làm Dương Diệp sau khi xuất hiện, nàng dĩ nhiên cảm thấy của nàng Kiếm đang run rẩy. Nàng biết, của nàng Kiếm đang sợ. Nàng hôm nay đã là kiếm ý thất trọng, tu luyện lại là thời kỳ Hoang cổ kiếm đạo, người trước mắt này dĩ nhiên để cho nàng Kiếm sợ!

Nàng càng phát tò mò!

Lâm Thiên không thèm cười, Đạo: "Ta phải thừa nhận, kiếm của hắn Đạo tựa hồ có như vậy chút ý tứ, thế nhưng lúc trước nếu không phải ta khinh địch không có phòng bị, 10 cái hắn cũng không đả thương được ta!"

"Nói xong?"

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi đi hướng Lâm Thiên, sau đó nói: "Lão quỷ, giúp ta nhìn mặt khác hai cái, khác để cho bọn họ chạy!"

"Hỗn đản, gọi lão tổ, gọi lão tổ, cái gì lão quỷ!" Thi Tổ cả giận nói.

Dương Diệp không để ý tới Thi Tổ, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới Lâm Thiên trước mặt của, đầu ngón chân nhẹ một chút mặt đất, thân thể bay lên trời, kiếm trong tay xích giống như một tòa sơn Nhạc thông thường đối về Lâm Thiên chợt liền đập xuống.

Dương Diệp kiếm trong tay xích nơi đi qua không gian bị lực lượng cường đại trực tiếp đập biến hình, tạo thành một cái cực kỳ quỷ dị độ cung.

Lâm Thiên con ngươi co rụt lại, trước mắt cái này bị di bỏ thế giới gia hỏa thế nào như thế cường? Không dám có chút sơ suất, Lâm Thiên trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Trường Thương trong, sau đó chợt vừa nhảy, mũi thương bổ vào Dương Diệp Kiếm Xích thượng.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, Lâm Thiên trường thương trong tay trực tiếp uốn lượn thành cong trạng, mà ở kỳ bản thân dưới chân, mặt đất nhanh chóng hướng phía bốn phía rạn nứt ra.

Mà đúng lúc này, cửu trọng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể phún ra ngoài. Lâm Thiên sắc mặt đại biến, chỉ nghe 'Bành' một tiếng, trong tay hắn thiên cấp thượng phẩm thương trong nháy mắt tan vỡ, Dương Diệp kiếm trong tay xích hướng phía đầu của hắn rơi xuống, thời khắc mấu chốt, Lâm Thiên đầu phiến diện, làm cho Dương Diệp Kiếm Xích đập a trên bả vai của hắn!

"Bành!"

Lâm Thiên hét thảm một tiếng, cả người một nhập mặt đất.

"Làm càn!"

Đúng lúc này, một bên Tô Vũ đang muốn viện trợ, Thi Tổ cũng chắn trước mặt của hắn, âm thanh cười, Đạo: "Ngươi còn là ngoan ngoãn tại đây đứng, không thì, lão tổ không ngại giết chết ngươi!"

"Ngươi tính cái thứ gì!"

Tô Vũ một tiếng gầm lên, trong tay một quả phù văn bắn ra, trong nháy mắt đánh vào Thi Tổ trên ngực.

"Bành!"

Thi Tổ hướng sau rút lui hai bước, trên ngực xuất hiện một cái nhợt nhạt ấn ký.

"Ngươi, ngươi làm sao có thể..." Tô Vũ kinh hãi nhìn Thi Tổ, Đạo: "Ngươi làm sao có thể không có chuyện!"

Thi Tổ trong mắt rồi đột nhiên dâng lên hai điều Hỏa Diễm, Đạo: "Ngươi là thánh địa của người!"

"Ngươi dĩ nhiên biết chúng ta thánh địa!" Tô Vũ đầu tiên là sửng sốt, sau đó cả giận nói: "Nếu biết chúng ta tới tự thánh địa, cũng dám ra tay với chúng ta, ngươi là muốn chết phải không?"

Thi Tổ thủ đoạn khẽ động, huyết nhận xuất hiện ở trong tay của hắn, Đạo: "Thánh địa, kiệt kiệt... Tính là tiểu tử kia không giết ngươi, ta cũng muốn giết ngươi."

"Thánh địa? Cái gì thánh địa?"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của. Mọi người nhìn lại, chỉ thấy lúc này Dương Diệp trên tay chính dẫn theo Lâm Thiên, lúc này Lâm Thiên còn chưa tắt thở, bất quá có chút thê thảm. Đầu tiên, miệng của hắn đã nghiêm trọng biến hình, sưng cùng đầu heo một dạng, bên trong hàm răng đã toàn bộ bể nát. Trở lại, tứ chi của hắn đã toàn bộ bị gõ bể, bởi vậy toàn thân mềm nhũn, cần Dương Diệp nâng.

"Lớn mật, ngươi cũng dám như vậy đối đãi ta thánh địa của người, ngươi 10 tộc mang diệt!" Tô Vũ giận dữ hét.

"Lão quỷ, dạy một chút hắn làm người!" Dương Diệp nhìn cũng không nhìn Tô Vũ, dẫn theo Lâm Thiên hướng phía dưới thành tường đi đến.

"Hắc hắc, ngươi tính cách này, thật hợp lão tổ khẩu vị, ha ha..." Thi Tổ thân hình khẽ động, hướng phía Tô Vũ bắn mạnh tới, trong tay huyết nhận chợt chính là vừa bổ.

Tô Vũ biến sắc, không dám khinh thường, vận chuyển trong cơ thể Huyền khí, một quả to lớn phù ấn từ trong cơ thể hắn bừng lên, sau đó hướng phía Thi Tổ đánh tới.

Một bên nữ tử cũng không có đang nhìn, trường kiếm trong tay ra khỏi vỏ, mang theo một đạo màu xanh nhạt kiếm quang lồng hướng về phía Thi Tổ.

Dương Diệp không có để ý Thi Tổ, lấy Thi Tổ kia biến thái phòng ngự năng lực, chỉ sợ sẽ là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, hắn cũng có thể cứng rắn thích mấy kích.

Dương Diệp mang Lâm Thiên nhắc tới dưới thành tường, sau đó tay trúng kiếm xích vỗ vỗ Lâm Thiên gò má của, Lâm Thiên gò má của nhất thời hồng sưng lên. Lâm Thiên nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc.

Dương Diệp Đạo: "Tới, nói với các nàng xin lỗi, sau đó ta khiến ngươi chết nhanh một chút!"

"Ngươi sẽ chết, ngươi nhất định sẽ chết..." Lâm Thiên oán độc nói.

"Ba!"

Dương Diệp kiếm trong tay xích vỗ vào Lâm Thiên gò má của thượng, Lâm Thiên hét thảm một tiếng, trên gương mặt tiên huyết văng khắp nơi, dáng dấp phải nhiều dữ tợn là hơn dữ tợn.

"Bành!"

U Minh Quỷ hỏa xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, Dương Diệp Đạo: "Ta không có gì kiên nhẫn, ngươi muốn có ở đây không nói, đợi ngươi đã có thể muốn chết cũng khó khăn."

"Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không!" Lúc này, xa xa cùng Thi Tổ giao thủ Tô Vũ biên chiến biên rống giận, Đạo: "Chúng ta là thánh địa của người, ngươi cũng dám như vậy đối đãi với chúng ta, ngươi tất sẽ chết không có chỗ chôn!"

"Ta là thánh địa của người..."

Lâm Thiên tựa hồ cũng muốn nói cái gì, bất quá trả lời hắn là một luồng hỏa tia, hỏa tia chui vào lỗ tai của hắn bên trong, Lâm Thiên ánh mắt trong nháy mắt trợn tròn, con ngươi dường như muốn đột xuất viền mắt thông thường, con ngươi nội, tràn đầy tơ máu. Muốn gọi, thế nhưng hắn phát hiện, hắn dĩ nhiên không gọi ra tiếng....

Đúng lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

"Ngươi không thể giết hắn!" Kiếm Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, Đạo: "Vì sao?"

"Bọn họ là canh giữ ở Thần Táng Tràng của người, cũng chính là nếu nói thánh địa, ngươi giết hắn, sẽ có đại phiền toái!" Kiếm Linh Đạo nói, mang thánh địa lai lịch cùng Dương Diệp nói một lần.

Một bên, Thi Tổ ba người cũng ngừng lại.

Tô Vũ cùng nữ tử kinh hãi nhìn Thi Tổ, vẻ mặt đề phòng, nhưng cũng không dám tại động thủ. Bởi vì bọn họ phát hiện, công kích của bọn họ vừa ý trước khô lâu này quái vật dĩ nhiên không có chút nào tác dụng!

Một lát, Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nguyên lai, chúng ta thế giới này còn có một cái nếu nói cái gì thánh địa địa phương."

"Bọn họ đều là lúc đầu những thứ kia thủ hộ đại lục anh hùng hậu nhân, ngươi như giết hắn, nhất định sẽ gây nên vô số còn nhớ rõ chuyện năm đó siêu cấp cường giả bất mãn!" Kiếm Linh Đạo.

"Lẽ nào cũng chỉ cho phép bọn họ giết ta?" Dương Diệp cười lạnh nói.

Kiếm Linh trầm mặc.

Lúc này, kia lam váy nữ tử, đột nhiên nói: "Chúng ta chỉ là tới cho các ngươi đi vào thánh địa giúp chúng ta cùng nhau Phong Ấn nghịch loại huyền giả!"

"Phải không?" Dương Diệp cười lạnh cười, sau đó dùng kiếm trong tay xích vỗ vỗ kia Lâm Thiên đầu, Đạo: "Vậy hắn lại là chuyện gì xảy ra?"

Lam váy nữ tử trầm mặc.

Tô Vũ trầm giọng nói: "Ngươi có biết hay không ngươi đối mặt là ai?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta với ngươi giảng đạo lý, ngươi cũng muốn uy hiếp ta, theo ta giảng thực lực, cũng tốt!" Nói, Dương Diệp kiếm trong tay xích chợt cố sức, kia Lâm Thiên đầu nhất thời bị Kiếm Xích áp vỡ ra được.

"Hiện tại, đổi ta và các ngươi giảng thực lực!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 584: Tàn sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi cũng dám giết ta thánh địa của người!"

Tô Vũ thần sắc có chút dữ tợn, trong mắt ngoại trừ sát ý ở ngoài, còn có nồng nặc vẻ khiếp sợ. Nếu như đối phương là không biết thánh địa, vậy hắn còn có thể lý giải là đối phương là người không biết không sợ, thế nhưng, đối phương biết rất rõ ràng thánh địa tồn tại ở kinh khủng, nhưng vẫn là dám hạ sát thủ, hắn bằng vào là cái gì?

Một bên nữ tử trong mắt cũng là lộ ra vẻ khiếp sợ, người trước mắt này cũng dám giết thánh địa của người? Phải biết rằng, khi bọn hắn đặt chân Huyền Giả Đại Lục sau, cho dù là những thứ kia tu luyện mấy ngàn năm lão quái vật khi biết bọn họ là thánh địa của người sau, đối với bọn họ cũng là hòa hòa khí khí, không có chút nào lên mặt a!

Thi Tổ cũng có hạn kinh ngạc, bất quá càng nhiều hơn quả thực kinh hỉ, Đạo: "Tiểu tử, ngươi thực sự thực sự quá có ý tứ, ngay cả thánh địa của người đều nói giết liền giết, ngươi cũng biết, cho dù ở một vạn năm ngàn tai trước thời đại viễn cổ, thánh địa hiệu lệnh xuất hiện ở đại lục lúc, khi đó cũng là không người nào dám không tuân theo!"

"Ngươi nói, ta buông tha bọn họ, bọn họ sẽ sẽ không bỏ qua ta?" Dương Diệp Đạo.

"Sẽ không!" Thi Tổ Đạo: "Bọn họ sẽ giết gà dọa khỉ, không chỉ có như vậy, có liên hệ với ngươi, thậm chí là toàn bộ Nam Vực huyền giả đều biết bị bọn họ tàn sát. Bởi vì thánh địa tôn nghiêm, không cho mạo phạm, mạo phạm đến chết!"

Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Cái này không phải là? Nếu đã không có biện pháp giải hòa, vậy ta còn lưu mạng của hắn làm cái gì? Thừa dịp bây giờ có thể giết, giết nhiều một là một cái nha!"

"Ha ha... Tốt hơn một giết một là một cái!" Thi Tổ cười to nói: "Tiểu tử, ngươi thực sự không phải gọi Kiếm Hoàng, phải gọi Kiếm Ma!"

"Các ngươi sẽ chết rất hung ác!" Lúc này, Tô Vũ dử tợn nói.

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta có thể hay không chết ta không biết, ta chỉ biết, ngươi là nhất định sẽ chết."

Nói nặc, Dương Diệp thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại Tô Vũ trước mặt của, Tô Vũ sắc mặt kịch biến, vô số phù ấn tự trong cơ thể hắn bạo dũng ra, bất quá tại vừa ly thể một khắc kia, những thứ kia phù ấn đó là quỷ dị dừng ở tại chỗ.

"Là Kiếm vực, hắn lĩnh ngộ Kiếm vực, Tô Vũ cẩn thận..." Một bên, nữ tử kinh hãi nói.

Đáng tiếc đã xong, Dương Diệp kiếm trong tay xích hung hăng đập vào Tô Vũ trên đầu.

"Bành!"

Tô Vũ đầu trong nháy mắt nở hoa, vô số huyết tương văng khắp nơi.

Dương Diệp thu hồi Kiếm Xích, nhìn Tô Vũ thi thể lắc đầu, sau đó nói: "Lão quỷ, cái này thánh địa của người đều là kém như vậy?"

"Là ngươi quá mạnh mẽ!" Thi Tổ đàng hoàng nói: "Cho dù ở ta thời đại kia, ngươi ở đây cùng giai trong, chỉ sợ cũng khó tìm địch thủ!"

Dương Diệp nhún vai, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía vậy còn dư lại một nữ tử bắn mạnh tới. Nữ tử cả kinh, vừa định rút kiếm, nhưng mà, nàng kinh hãi phát hiện, của nàng Kiếm dĩ nhiên không nhổ ra được. Chỉ là cái này một cái chớp mắt, Dương Diệp Kiếm Xích đó là đã rơi vào trên đầu của nàng, 'Phanh' một tiếng, đầu nở hoa.

"Ta nghĩ đến ngươi sẽ thương hương tiếc ngọc đây!" Thi Tổ đột nhiên nói.

"Thương hương tiếc ngọc? Đối với địch nhân?" Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Kia nhiều lắm não tàn?"

"Quả thực!" Thi Tổ gật một cái đầu khô lâu, đồng ý nói: "Nếu không có bản tổ năm đó quá não tàn, bản tổ cũng sẽ không rơi vào hôm nay tình trạng này! Tiểu tử, tuy rằng ngươi bây giờ giết cái thống khoái, thế nhưng ngươi có thể có nghĩ tới, kia thánh địa nếu là phái cường giả đến đây, ngươi phải như thế nào ứng đối?"

"Binh đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Thi Tổ lắc lắc đầu khô lâu, Đạo: "Thánh địa thực lực, không phải là ngươi có thể tưởng tượng. Nói như thế, trừ phi là các ngươi toàn bộ đại lục tập hợp cùng một chỗ, như vậy có thể có thể cùng bọn chúng đối kháng. Thế nhưng, ngươi nghĩ Ma Tộc cùng Yêu Tộc còn có kia

La Tuấn sẽ giúp ngươi sao? Ta nghĩ sẽ không ah, đặc biệt kia La Tuấn, hắn chỉ sợ là ước gì ngươi chết đây!"

"Thánh địa, cũng không đáng sợ như vậy, chí ít đối với ngươi mà nói!" Lúc này, Kiếm Linh thanh âm của đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên,: "Bọn họ Bán Thánh cường giả thì không cách nào tuỳ tiện tới Huyền Giả Đại Lục, bởi vì lúc đầu những cường giả kia cùng ta đời thứ hai chủ nhân từng tại Huyền Giả Đại Lục cùng Thần Táng Tràng bày qua kết giới, không được khiến Thần Táng Tràng Bán Thánh trở lên cường giả tới Huyền Giả Đại Lục!"

"Vì sao?" Dương Diệp tâm trung hỏi.

"Bởi vì như vậy sẽ phá hư Huyền Giả Đại Lục cân đối, đồng thời, cũng là vì khiến những Bán Thánh đó cường giả không thể thiện tiện rời cương vị công tác." Kiếm Linh Đạo.

Thì ra là thế!

Dương Diệp Đạo: "Bản thể của ngươi sẽ ở đó thánh địa?"

"Là!"

Dương Diệp lại nói: "Nói cách khác, chúng ta lấy được cái kia cái gì thánh địa, sau đó làm trò những Bán Thánh đó cường giả mặt, mang bản thể của ngươi lấy đi?"

"Là!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Ngươi nghĩ ta bây giờ có thể đánh thắng được Bán Thánh sao?"

"Chúng ta có thể len lén đi..." Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn đột nhiên cảm thấy đáp ứng Kiếm Linh đi giúp nàng tìm bản thể tựa hồ là nhất kiện sai lầm sự. Tại mảnh đại lục này, đối phương Bán Thánh cường giả không cách nào đến đây, hắn căn bản không sợ hãi. Hiện tại hắn đã Tôn giả tiến ngũ phẩm, đụng tới Hoàng giả tiến cường giả, cho dù không cách nào chiến thắng, thế nhưng bằng vào Kiếm vực cùng Thần Toa, hắn muốn chạy trốn cũng còn là không có vấn đề.

Thế nhưng lấy thực lực của hắn bây giờ đi chỗ đó cái gì thánh địa, hắn muốn đối mặt khả năng chính là những Bán Thánh đó cường giả, tại Bán Thánh cường giả trước mặt, hắn không có chút nào cơ hội a!

"Thánh địa của người cũng biết Phong Ấn buông lỏng, bọn họ muốn tập hợp tất cả cường giả một lần nữa gia cố Phong Ấn, nhưng là bọn hắn căn bản không biết, đây chỉ là phí công. Ta có thể cảm giác được, một ít nghịch loại huyền giả đã thức tỉnh, bọn họ hiện tại chỉ là đang đợi càng nhiều hơn nghịch loại huyền giả đang thức tỉnh, không thì, bọn họ hiện tại chỉ sợ cũng đã phá tan phong ấn! Chúng ta nếu là đi muộn, bản thể của ta chủ thể ý thức nhất định sẽ bị bọn họ gạt bỏ! Đến lúc đó, bây giờ ta cũng mang không còn nữa tồn tại!" Kiếm Linh Đạo.

"Ý của ngươi là, hiện tại thánh địa làm hết thảy, đều là phí công?" Dương Diệp cau mày nói.

Kiếm Linh Đạo: "Cũng không tính là, nếu là La Tuấn có thể nhất thống toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, đến lúc đó, lấy toàn bộ đại lục Tín Ngưỡng Chi Lực cộng thêm Nhân Hoàng Kiếm Nhân Hoàng Ấn gia cố Phong Ấn, phải có điểm cơ hội. Bất quá, hắn hiển nhiên không có khả năng thống nhất toàn bộ đại lục. Đệ nhất, bởi vì có ngươi ở đây, mà hắn lại là địch nhân của ngươi. Đệ nhị: Cho dù hiện tại ngươi không ngăn cản hắn, hắn cũng không có khả năng tại trong khoảng thời gian ngắn thống nhất toàn bộ đại lục, trừ phi ngươi cùng An Nam Tĩnh giúp hắn."

Dương Diệp cười lạnh nói: "Ngươi nghĩ khả năng sao?"

Kiếm Linh thấp giọng thở dài, Đạo: "La Tuấn sai lầm lớn nhất chính là vì Bách Hoa cốc mà đối địch với ngươi, nếu như hắn không đối địch với ngươi, ngươi cùng án An Nam Tĩnh giúp đỡ hắn, hắn tuyệt đối có thể trong thời gian ngắn nhất thống nhất đại lục. Tính là không thể thống nhất, những thứ kia nghịch loại huyền giả phá vỡ Phong Ấn sau, các ngươi nếu là liên thủ, cũng chưa chắc không có sức đánh một trận, đáng tiếc, các ngươi trở thành địch nhân."

Dương Diệp Đạo: "Chúng ta cũng không nói cứu thế chủ, ta cũng không muốn làm qua cứu thế chủ. Với ta mà nói, ai ngờ giết ta, ta liền muốn giết ai, mặc kệ hắn là anh hùng còn là cứu thế chủ. Ngươi yên tâm, có cơ hội, ta nhất định sẽ đi cứu bản thể của ngươi, cái này không chỉ có là đang giúp ngươi, cũng là đang giúp ta, ta nghĩ, bản thể của ngươi cộng thêm Cổ sao thi triển ra Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, uy lực khẳng định không bình thường ah?"

"Sẽ không để cho ngươi thất vọng!" Kiếm Linh Đạo.

Dương Diệp cười cười, sau đó mở hai mắt ra, nhìn về phía một bên Thi Tổ, Đạo: "Ngươi không phải là ưa thích giết người sao? Có hứng thú hay không hiện tại cùng ta đi giết một cái thống khoái?"

"Ngươi muốn đi tìm kia La Tuấn phiền phức?" Thi Tổ Đạo.

Dương Diệp cười nói: "Lẽ nào ngươi không muốn sao?"

"Ha ha... Đi, đi giết cái thống khoái, lão tổ ta đã sớm nghĩ hút máu người, ha ha..." Thi Tổ thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

Dương Diệp hít sâu một hơi, chân phải chợt đạp đất, hóa thành một đạo hắc tuyến tiêu thất ở tại xa xa.

"Quả nhiên, nam nhân đều là bạc tình bạc nghĩa hạng người!"

Trên thành tường, nhìn thấy Dương Diệp Ly đi, Tần Tịch Nguyệt bất mãn hừ một tiếng, thật vất vả nhìn thấy hắn một mặt, hắn khen ngược, ngay cả chào hỏi cũng không đánh một cái liền rời đi.

Nghe được Tần Tịch Nguyệt nói, một bên Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Tần Tịch Nguyệt, không nói gì, bất quá trên người cũng tản mát ra bén nhọn đao ý.

Tần Tịch Nguyệt cũng không cam tỏ ra yếu kém, hắc sắc trường tiên xuất hiện ở trong tay của nàng.

Trên thành tường, hai nàng trong mắt đều toát ra chiến ý.

Đinh Thược Dược thấy thế, Đạo: "Hai vị, các ngươi nghĩ Dương Diệp hiện tại dễ dàng sao? Không, hắn một điểm đều không thoải mái. Trước không nói muốn đối mặt Đỉnh Hán Đế Quốc, còn muốn đối mặt lúc trước tương lai kia lúc trước ba người thế lực sau lưng trả thù, chúng ta có thể giúp hắn không nhiều lắm, hy vọng hai vị đừng làm cho hắn ở phía sau còn muốn là hậu viện sự mà phiền não."

Hiểu Vũ Tịch thu hồi ánh mắt, đầu đến rồi xa xa.

Tần Tịch Nguyệt hừ lạnh một tiếng, cũng mang roi thu vào.

Đinh Thược Dược lắc đầu, cái này Dương Diệp sau này có nhức đầu.

....

Cách Cổ Vực Thành hơn một trăm dặm bên ngoài, ở đây trú đóng La Tuấn đại quân.

"Ngươi xác định kia thánh địa thánh sứ đều bị Dương Diệp giết?" La

Tuấn nhìn trước mặt hắn một gã khôi giáp nam tử.

Khôi giáp nam tử gật đầu, Đạo: "Xác nhận, ba người kia tại Dương Diệp nhận lấy hầu như không có chống nổi hai chiêu, theo thuộc hạ phỏng chừng, lúc này Dương Diệp sợ rằng đã đạt được Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm."

Nghe vậy, giữa sân mọi người ngược hút một mảnh khí lạnh thanh. Cái này Dương Diệp mật rốt cuộc là làm cái gì? Hắn thế nào cái gì cũng dám làm? Người này hoàn toàn chính là một cái triệt đầu triệt đuôi người điên a!

"Ha ha..." La Tuấn cũng nở nụ cười, Đạo: "Dương Diệp hắn đây là đang tự chui đầu vào rọ, cũng dám giết thánh địa của người, kia thánh địa tuyệt đối sẽ không buông tha hắn, lúc này đây, không cần chúng ta động thủ, hắn cũng sẽ bị kia thánh địa thu thập."

Nghe được La Tuấn nói, giữa sân một số người đầu cũng chuyển biến qua đây, quả thực, kia thánh địa thế lực thế nhưng bao trùm tại Huyền Giả Đại Lục tất cả thế lực bên trên a! Dương Diệp giết người của đối phương, đối phương lên có thể từ bỏ ý đồ? Như quả không có gì bất ngờ xảy ra, Dương Diệp kế tiếp sẽ gặp lâm đến thánh địa vô cùng vô tận trả thù, không đúng, lấy thánh địa thực lực, sợ rằng chỉ cần một lần trả thù, Dương Diệp chỉ biết chết không có chỗ chôn!

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo kinh thiên nổ thanh đột nhiên ở trong sân vang lên.

"Nhân Chủ, không xong, kia Dương Diệp cùng một bộ xương khô lẫn vào chúng ta trong quân, chính đang điên cuồng tàn sát!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 585: Không gian lĩnh vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngốc đến ngay mặt cùng La Tuấn đại quân đối kháng, đang cùng Thi Tổ lẫn vào La Tuấn trong đại quân sau, hai người là chân chánh gặp người liền giết, thông thường huyền giả, căn bản không chống đở nổi bọn họ một kích, đặc biệt

Dương Diệp kiếm khí như tơ cộng thêm thập trọng kiếm ý, nơi đi qua, một mảnh thi thể!

Tàn sát, chân chính tàn sát!

Ngay từ đầu La Tuấn trong đại quân còn có một chút huyền giả ngăn chặn, thế nhưng đến sau cùng, căn bản không có người dám chống lại, toàn bộ điên cuồng hướng phía bốn phía chạy trốn.

Chính xác đại quân, nhất thời hỗn loạn chịu không nổi.

"Ha ha... Thống khoái, thật nhiều tiên huyết, ha ha..."

Thi Tổ trong tay huyết nhận không ngừng huy động, mỗi một lần huy động đều biết mang đi hơn mười điều huyền giả sinh mệnh. Mà những thứ kia chết đi huyền giả tiên huyết đều bị hắn cùng với Dương Diệp hai người đều hấp thu sạch sẽ!

Dương Diệp vốn không muốn hấp thu những thứ kia huyết khí, thế nhưng không có biện pháp, hắn căn bản không chống đở nổi những thứ kia huyết khí tiến nhập thân thể hắn, tương phản, hắn phát hiện bản thân của hắn đối cái này huyết khí tựa hồ cũng không ghét. Án Thi Tổ nói mà nói, hắn Dương Diệp chính là nhất định thành Ma của người.

Đối với lần này, Dương Diệp chỉ là không sao cả nhún vai, như thế nào Ma? Nào lại là chính? Hắn không muốn đi biết rõ cái này, cũng không muốn cố ý đi trở thành Ma hoặc là cái gì khác. Hắn chỉ biết dựa theo bản tâm của hắn đi sự: Có ân báo ân, có cừu báo cừu. Ai không khiến hắn sống khá giả, hắn cũng sẽ không khiến ai sống khá giả!

Liền như bây giờ, cái này La Tuấn không cho hắn sống khá giả, như vậy, hắn cũng sẽ không làm cho đối phương sống khá giả!

"Ai như tại dám trốn, liên luỵ cửu tộc!" La Tuấn thanh âm của tại khắp trong đại quân vang vọng dựng lên.

Nguyên bản chạy thục mạng những người đó đột nhiên ngừng lại, sau đó đồng loạt hướng phía một cái phương hướng lạy đi xuống, tại trước mặt bọn họ cách đó không xa, là La Tuấn cùng mấy trăm danh khí hơi thở kinh khủng Tôn Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả.

Cùng lúc đó, vô số Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả phi đao trong bầu trời, tạo thành một trương to lớn mang Dương Diệp cùng Thi Tổ bao trùm dâng lên. Ở ngoại vi, càng ngày càng nhiều binh sĩ vây quanh, không được một hồi, Dương Diệp cùng Thi Tổ đã bị tầng tầng lớp lớp bao vây lại.

"Tiểu tử, tình huống có chút không ổn, hiện tại rút lui?" Thi Tổ Đạo. Thân thể của hắn mặc dù là Bán Thánh cấp thân thể, nhưng thực lực của hắn cũng không phải là, nhiều cường giả như vậy, tính là giết không chết hắn, mệt cũng mệt mỏi chết hắn a!

Dương Diệp lắc đầu, quét xung quanh La Tuấn đại quân liếc mắt, sau đó nói: "Lão quỷ, ngày đó ngươi thi triển cái kia cái gì Mạt Nhật Chi Thủ uy lực cũng không tệ lắm, tới, đang cho bọn hắn tới một người, ta che chở ngươi!"

"Tiểu tử, lão tổ thịt của ta đang ở Hoàng Giả Cảnh dưới cơ hồ là vô địch, đợi bọn họ tính là người đang nhiều, ta còn là có nắm chắc có thể chạy thoát. Mà ngươi lại bất đồng, của ngươi thân thể tuy rằng cũng không sai, thế nhưng có thể còn chưa tới Hoàng Giả Cảnh dưới vô địch tồn tại, đợi lão tổ cũng không dám bảo chứng đem ngươi sống mang đi ra ngoài!" Thi Tổ Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Vô sự, nghe ta, cho bọn hắn tới một cái ngươi cái kia cái gì Mạt Nhật Chi Thủ!"

"Huyết khí cùng sát khí thiếu, chỉ có thể thi triển một cái thu nhỏ lại bản Mạt Nhật Chi Thủ!"

Thi Tổ thân hình thiểm lược bầu trời, không trung, kỳ khô lâu tay chậm rãi giơ lên, trong sát na, một trận khí tức kinh khủng tự kỳ trong tay tràn ngập ra.

Xa xa, Triệu Trường Vân nhìn thấy một màn này, kinh hãi nói: "Mau, mau, ngăn cản hắn!" Hắn đã từng thế nhưng chính mắt thấy được qua chiêu này kinh khủng, nếu để cho khô lâu này người ở chỗ này thi triển ra, này tương hội chết bao nhiêu người?

Không cần Triệu Trường Vân nói, liền có vô số Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả hướng phía kia Thi Tổ bắn mạnh tới. Bất quá còn chưa tới Khô Lâu Nhân trước mặt, một cổ lực lượng vô hình liền đưa bọn họ bao phủ ở, tiếp theo, không mấy đạo kiếm quang như mưa điểm thông thường hướng phía bọn họ cắt đi, một ít đứng mũi chịu sào Tôn Giả Cảnh cường giả tại chỗ bị kiếm quang đánh chết!

"Không gian lồng giam!"

Đúng lúc này, La Tuấn bên cạnh có hơn một trăm danh Tôn Giả Cảnh cường giả bay lên không trung, sau đó đối về Dương Diệp cùng Khô

Lâu Nhân thi triển ra không gian lồng giam. Hơn một trăm danh Tôn Giả Cảnh cửu phẩm thi triển ra không gian lồng giam là cực kỳ kinh khủng, bởi vì có hơn một trăm Đạo hàng rào không gian điệp chung vào một chỗ, đừng nói Dương Diệp cùng Thi Tổ, chính là Hoàng Giả Cảnh cường giả chỉ sợ cũng muốn toàn lực một kích mới có thể nổ nát!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, đúng lúc này, Tử Điêu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp theo, Tử Điêu đối về xung quanh tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, nhất thời, kỳ quái một màn xuất hiện!

Lấy Dương Diệp làm trung tâm, không gian chung quanh đột nhiên thay đổi có chút kỳ dị lên, một đạo nhợt nhạt sóng gợn tại Dương Diệp xung quanh hướng phía bốn phía từ từ nhộn nhạo ra, nhất thời, kia hơn một trăm danh Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả thi triển ra hàng rào không gian trong nháy mắt sụp đổ, trực tiếp cứ như vậy tiêu thất, thì dường như chưa từng có xuất hiện qua!

Mọi người kinh hãi!

Dương Diệp cũng là bị một màn này cho khiếp sợ đến rồi, tiểu tử kia đến cùng truyền thừa cái gì? Thế nào thay đổi kinh khủng như vậy?

"Không Gian Lĩnh Vực, là Không Gian Lĩnh Vực!"

Lúc này, xa xa Gia Cát đột nhiên thất thanh nói, như xem quái vật nhìn Tử Điêu. Không Gian Lĩnh Vực, hắn cũng chỉ tại nghe đồn xuôi tai qua. Nghe đồn Không Gian Lĩnh Vực, có thể điều khiển không gian, không phải là đơn giản điều khiển không gian, mà là triệt triệt để để nắm giữ không gian, khi hắn lĩnh vực bên trong, hắn có thể trong nháy mắt nghiền nát không gian, cũng có thể trong nháy mắt chữa trị không gian, tựu như cùng pháp tắc chi lực thông thường!

Gia Cát thật không ngờ, Dương Diệp con này sủng vật Huyền thú, dĩ nhiên lĩnh ngộ trong truyền thuyết Không Gian Lĩnh Vực, đừng nói là Tôn Giả Cảnh không gian chi lực, chính là Hoàng Giả Cảnh không gian chi lực tại kia trước mặt của đều là cặn a!

"Cẩn thận, người giám hộ chủ!"

Đúng lúc này, Triệu Trường Vân thân hình khẽ động, chắn La Tuấn trước mặt của.

Mọi người hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy một con che trời bàn tay khổng lồ chẳng biết lúc nào xuất hiện ở không trung, che trời bàn tay khổng lồ mang theo người năng lượng kinh khủng tự không trung hướng bọn họ hung hăng rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt cũng là biến đổi, trong mắt cũng càng thêm dữ tợn. Vì sao Dương Diệp bên cạnh đều là loại này yêu nghiệt? Cái không gian kia điêu là như vậy, Hoàng Kim cự long cũng là như vậy, trước mắt cái này Thi Tổ càng thêm như vậy? Vì sao cái này từng cái một tại cùng giai trong đều thuộc về vô địch tồn tại đều đi theo Dương Diệp bên cạnh?

Đến tột cùng hắn là Nhân Hoàng còn là mình là Nhân Hoàng?

"Giết cho ta, không tiếc bất cứ giá nào giết bọn họ!" La Tuấn có chút dử tợn thanh âm tại toàn bộ trong đại quân vang lên, nhất thời, vô số đạo năng lượng công kích phô thiên cái địa hướng phía Dương Diệp cùng Thi Tổ lồng đi.

☼đọc truyện cùng http://truyencuatui . net/

Sẽ ở đó chỉ che trời bàn tay khổng lồ phải rơi vào phía dưới lúc, lúc này, nơi chân trời xa đột nhiên kéo tới hai đạo lam quang, lam quang tự con kia che trời bàn tay khổng lồ chợt lóe lên, 'Oanh' một tiếng, che trời bàn tay khổng lồ còn chưa triệt để hình thành, liền trên không trung bị hai đạo lam quang nổ nát.

Lúc này, một nam một nữ xuất hiện ở đại quân bầu trời.

Dương Diệp nhướng mày, bởi vì một nam một nữ này cùng trước khi bị bị giết ba người kia thánh địa y phục trên người là một loại phong cách.

Thánh địa của người?

Lúc này, tên kia thân mặc quần trắng nữ tử ánh mắt đột nhiên rơi vào Dương Diệp trên vai Tử Điêu trên người, sau đó chỉ vào Tử Điêu: "Kia, ta muốn!"

....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 586: Biệt khuất La Tuấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Điêu nhất thời căm tức nhìn đối phó, tiểu trảo giơ lên chính là vung lên, một đạo tử quang xuất hiện ở quần trắng cô gái trước mặt.

Quần trắng nữ tử trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, Đạo: "Nguyên lai là Không Gian Điêu, rất tốt!" Nói xong, cũng không thấy nàng làm sao động tác, Tử Điêu kia một đạo tử quang trong nháy mắt tại trước mặt nàng vỡ vụn ra, hóa thành một chút tử quang.

Thật quỷ dị công kích!

Dương Diệp nhíu mày, trước mắt nữ nhân này phương thức công kích có chút quỷ dị, bởi vì hắn không có cảm giác được chút nào Huyền khí ba động, công kích của đối phương khả năng không là dựa vào Huyền khí, tựu như cùng hồn kỹ thông thường.

Nhìn thấy một nam một nữ này, La Tuấn cố kiềm nén lại sát ý trong lòng, ý bảo người chung quanh hướng lui về sau lui. Không cần phải nói, hai người này tuyệt đối là vì trước khi kia thánh địa ba người chết tới. Trước hết khiến cái này thánh địa của người cùng Dương Diệp hợp lại cái lưỡng bại câu thương, sau đó mình ở tới tay trái ngư ông thủ lợi!

"Lam Linh cần con này tiểu tử kia?" Đúng lúc này, tại nữ tử bên cạnh nam tử kia đột nhiên nói.

Nữ tử gật đầu, Đạo: "Không Gian Điêu, hơn nữa nhìn hình dạng, còn là một con truyền thừa thành công Không Gian Điêu, ta rất ưa thích."

Nam tử cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó một quyển quyển trục vứt cho Dương Diệp, Đạo: "Ta thánh địa của người không khi dễ nhỏ yếu, đây là một quyển thiên cấp thượng phẩm Huyền kỹ, đối với ngươi mà nói, chắc là ngươi cả đời đều không thể tiếp xúc được đồ vật. Từ giờ trở đi, hôm nay cấp Huyền kỹ là của ngươi, hơn nữa, xem ra ngươi tựa hồ còn gặp một chút phiền toái, yên tâm, ta đợi sẽ thay ngươi giải quyết. Mà ngươi, chỉ cần làm một chuyện nhỏ, ngươi biết là cái gì sao?"

Tử Điêu giận không thể bóc, đang chuẩn bị huy tiểu trảo, Dương Diệp cũng ôm lấy nàng, nhìn trước mắt tiểu tử kia, Dương Diệp có chút buồn cười. Từ tiểu gia hỏa này trước khi không cẩn thận nói một câu 'Tiếng người' sau, nàng liền núp vào, tại cũng không được. Dương Diệp kỳ thực thật tò mò, tiểu gia hỏa này biến thành người hình sau sẽ là bộ dáng gì, bất quá xem tiểu tử kia cái này xấu hổ hình dạng, sợ rằng còn phải cần một khoảng thời gian!

Bị Dương Diệp ôm lấy, tiểu tử kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn lại dính vào một tầng đỏ ửng, bất quá cũng không có phản kháng, tùy ý Dương Diệp ôm nàng.

Nhìn thấy một màn này, một bên nữ tử trong mắt vẻ yêu thích càng thêm dày đặc. Nam tử nhận thấy được một màn này, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Thế nào, là ngại ít? Làm người, không thể quá tham lam!"

"Hai vị là thánh địa ah?" Lúc này, một bên La Tuấn đột nhiên nói.

Nam tử ánh mắt nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "Làm sao ngươi biết?"

La Tuấn Đạo: "Bởi vì trước khi có ba vị thánh địa người đến qua chúng ta ở đây, bất quá đáng tiếc, bọn họ đã chết!"

Nam tử hai mắt híp lại, Đạo: "Ai giết!"

La Tuấn Đạo: "Ngay trước mặt của ngươi."

Nam tử cùng nữ tử hai người nhướng mày, nam tử nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Hắn nói có thể là thật?"

"Giả!" Dương Diệp mặt không đổi sắc Đạo: "Ba người kia là bị hắn cùng với hắn đại quân vây công chí tử, bởi vì một màn kia bị chúng ta thấy, cho nên hắn nghĩ giết chúng ta diệt khẩu."

Nghe vậy, nam tử hai mắt híp lại, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, xoay người nhìn về phía La Tuấn, lạnh giọng nói: "Dám giết ta thánh địa của người, còn dám lừa gạt cùng ta, chết cho ta tới!"

Dứt lời, nam tử hai tay trên không trung kết liễu một cái kỳ dị thủ ấn sau đó đối về La Tuấn chính là đẩy, một đạo lam quang tự tay hắn ấn trung lóe lên ra, lam quang giống như một Đạo cực quang, lấy một loại đinh ốc phương thức đánh phía La Tuấn!

"Người giám hộ chủ!"

Triệu Trường Vân gầm lên giận dữ, thả người nhảy, trường thương trong tay chợt đâm ra, một đạo thương khí bắn ra cùng đạo lam quang kia đánh vào cùng nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, thương khí trong nháy mắt bị nổ nát, nhưng mà, phía sau cũng lại xuất hiện gần trắng nhợt Đạo đủ loại công kích, trong nháy mắt mang đạo lam quang kia bao phủ.

La Tuấn bên cạnh thị vệ đang chuẩn bị xuất thủ, nhưng là bị La Tuấn ngăn cản, La Tuấn nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, thế nào, lúc nào thay đổi dám làm không dám chịu?"

Dương Diệp nhún vai, Đạo: "Mắc mớ gì tới ngươi!"

La Tuấn khuôn mặt kịch liệt vừa kéo, trong tay Nhân Hoàng Kiếm phát ra một đạo kiếm minh chi thanh.

"Di? Nhân Hoàng Kiếm? Trong tay ngươi dĩ nhiên cầm là người Hoàng Kiếm, ngươi là Nhân Hoàng?" Lúc này, một bên nam tử cùng nữ tử đột nhiên nhìn về phía La Tuấn, kinh ngạc nói.

Lúc này, Dương Diệp Đạo: "Hai vị, ngươi xem một chút, hắn đại quân hiện tại đã đem chúng ta vây quanh, nếu như hắn muốn giết ta môn diệt khẩu mà nói, ngươi nghĩ chúng ta có thể ngăn ở sao? Còn nữa, hắn nếu là đem bọn ngươi đều ở tại chỗ này, các ngươi thánh địa người biết là hắn giết các ngươi sao? Ta nghĩ không biết ah?"

Nghe vậy, một nam một nữ hai trong mắt người nhất thời lộ ra vẻ đề phòng. Tuy rằng hai người bọn họ cảm giác mình thực lực không sai, nhưng cũng không cảm giác mình có thể lấy thực lực của hai người đối kháng cái này đại quân!

"Dương Diệp, ngươi vô sỉ!" La Tuấn trầm giọng nói: "Hai vị, kia ba vị thánh sứ quả thực không phải là tại hạ giết chết, bọn họ là chết ở cái này Dương Diệp trong tay, các ngươi nhị vị chớ để bị hắn lợi dụng!"

Dương Diệp Đạo: "Hai vị, các ngươi cảm thấy lấy thực lực của ta có thể giết được kia ba vị thánh sứ sao? Nếu như không phải là Nhân Hoàng lấy đại quân vây công, kia ba vị thánh sứ có khả năng dễ dàng sẽ chết rồi chứ?"

Thanh niên nam tử nhìn về phía La Tuấn ánh mắt càng phát đề phòng, chỉ nàng kia nhìn Dương Diệp, như có điều suy nghĩ.

"Giết cho ta, toàn lực mang Dương Diệp tru diệt!"

La Tuấn cơ hồ là gầm thét nói ra được.

Một bên Thi Tổ đang chuẩn bị động thủ, nhưng là bị Dương Diệp ngăn lại, Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới nam tử kia cùng nữ tử phía sau, Đạo: "Hai vị, hắn đây là muốn giết người diệt khẩu, chỉ cần ta vừa chết, đã đem chết không có đối chứng, kia ba vị thánh địa thánh sứ của người chết, hắn nhất định sẽ toàn bộ đẩy ngã trên người ta, các ngươi phải ngăn cản hắn!"

Một bên, Thi Tổ lắc lắc khô lâu đầu, cái này Dương Diệp lúc nào cũng trở nên vô sỉ như vậy?

Nhìn thấy La Tuấn chính là thủ hạ muốn động thủ, nam tử hơi biến sắc mặt, quát dẹp đường: "Lớn mật, ngươi lẽ nào ngay cả ta đều phải giết? Ngươi cũng biết, tính là ngươi là Huyền Giả Đại Lục của người Hoàng, giết ta thánh địa người, ngươi một dạng sẽ chết không có chỗ chôn?"

※đọc truyện cùng http://truyencuatui . net/

La Tuấn phổi đều nhanh khí nổ, cả giận nói: "Giết các ngươi thánh địa của người, là bên cạnh ngươi cái kia Dương Diệp, không phải là ta!" La Tuấn chưa từng có như thế biệt khuất qua, nếu như không phải là bởi vì thân phận của đối phương, hắn đã sớm hạ lệnh mang đối phương cũng chém giết.

"Làm càn!" Nam tử cả giận nói: "Ngươi nghĩ rằng ta là ba tuổi hài đồng sao? Hắn bất quá là Tôn Giả Cảnh, làm sao có thể lấy lực một người giết ta thánh địa ba người? Còn nữa, Lâm Thiên ba người người tộc thế giới mục đích chính là tìm kiếm Nhân Hoàng, cũng không phải tìm kiếm cái này Dương Diệp, bọn họ có lý do gì đi cùng cái này Dương Diệp là địch? Tính là cùng cái này Dương Diệp là địch, lấy ba người bọn họ thực lực, bất luận cái gì một người trong đó đều có thể đủ tuỳ tiện giết chết hắn."

"Thối lắm!" La Tuấn giận dữ hét: "Ngươi biết ngươi thánh địa ba người đều là chết như thế nào sao? Đều là bị hắn một kiếm miểu sát, hầu như ngay cả sức đánh trả cũng không có. Hiện tại nếu như chúng ta liên thủ, có lẽ có cơ hội đưa hắn ở tại chỗ này, không thì, bỏ qua cơ hội này, không có Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, không ai tại có thể giết chết hắn!"

Nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nhất thời lộ ra vẻ mặt vô tội. Nam tử hít sâu một hơi, nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "Hiện tại ta có thể xác định, ta thánh địa ba người tính là không phải là chết ở trong tay ngươi, nhưng ngươi khẳng định cũng thoát không khỏi liên quan. Vì giết người diệt khẩu, thậm chí ngay cả loại này hoang đường lý do đều nói đi ra? Lâm Thiên ba người bọn họ tại đây Dương Diệp trên tay ngay cả nhất chiêu đều không chống nổi? Ngươi thật làm hai người chúng ta là nhược trí sao?"

Một bên nữ tử cũng là nhíu mày, tuy rằng nàng nghĩ sự tình có chút kỳ hoặc, thế nhưng nàng càng cảm thấy được Nhân Hoàng quá không đáng tin cậy. Lâm Thiên ba người thực lực nàng còn là rõ ràng, mặc dù đang thánh địa thế hệ trẻ trong chỉ có thể tính trung hạ đẳng, nhưng là tuyệt đối không phải là thế giới này một gã Tôn Giả Cảnh là có thể chiến thắng, càng miễn bàn còn bị đối phương giết trong nháy mắt!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong lòng càng thêm xác định ý nghĩ của chính mình, vì vậy Dương Diệp thấy thế nào cũng không giống như là một cái có thể miểu sát Lâm Thiên ba người tồn tại a!

La Tuấn thần sắc triệt để Băng lạnh xuống, coi như là tượng đất còn có hoả khí đây, huống hắn đường đường Nhân Hoàng? Ở trong tay hắn Nhân Hoàng Kiếm tựa hồ đã có chút khẩn cấp, không ngừng phát ra kiếm minh chi thanh, mà ở hắn binh lính chung quanh cũng là căm tức nhìn nam tử cùng Dương Diệp đám người. Chỉ cần La Tuấn ra lệnh một tiếng, bọn họ cũng sẽ không quản cái này cái gì thánh địa không thánh địa, dù sao cũng bọn hắn bây giờ người đông thế mạnh!

Nhìn thấy một màn này, nam tử thần sắc trầm xuống, hai tay kìm lòng không đặng kết thành một cái kỳ dị thủ ấn, tại bên cạnh hắn nữ tử cũng là chau mày lên, tại nàng không gian xung quanh, không ngừng nhộn nhạo một tầng một tầng quỷ dị lực lượng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, sau đó đối về Tử Điêu gật đầu, Tử Điêu hội ý, giơ lên tiểu trảo đối về phía dưới chính là một cái tử quang, trong đó vài tên Tôn Giả Cảnh huyền giả bất ngờ không kịp đề phòng trong nháy mắt bị tử quang oanh thành mảnh vụn cặn.

Một đạo tử quang này tựu như cùng một cây đạo. Hỏa tác, trong nháy mắt mang giữa sân kíp nổ!

"Giết, không chừa một mống, không chừa một mống!" La Tuấn sắc mặt bình tĩnh nói.

"Lớn mật!" Nam tử giận không thể bóc, kết bắt tay vào làm ấn đối về La Tuấn chợt chính là đẩy, mấy nghìn Đạo ánh sáng màu lam tránh hiện ra, phô thiên cái địa hướng phía La Tuấn đám người đánh tới.

Nữ tử hai mắt khép hờ, từng đạo dường như sóng gợn kỳ dị năng lượng tầng tầng lớp lớp hướng phía chung quanh đại quân khuếch tán đi.

Dương Diệp cùng Thi Tổ cũng không nhàn rỗi, hai người thân hình khẽ động, hướng phía La Tuấn phương hướng bạo cướp đi, giờ này khắc này đúng là kích giết La Tuấn đại thời cơ tốt, bọn họ có thể sẽ không bỏ rơi.

Lúc này, Thi Tổ hoàn toàn thả phòng ngự, tùy ý một ít công kích đánh vào trên người của hắn, Dương Diệp cũng không dám như vậy, khiến tiểu tử kia cho hắn không ngừng thi triển tử sắc quang trảo.

Hai tốc độ của con người cực nhanh, trong chớp mắt đó là đã đi tới La Tuấn trước người ba mươi trượng có hơn. La Tuấn thần sắc thản nhiên, trên mặt không sợ hãi chút nào vẻ.

Làm Dương Diệp hai người tới La Tuấn mười trượng có hơn lúc, ba gã lớn lên sờ một cái vậy lão giả đột nhiên xuất hiện ở La Tuấn trước mặt của.

"Lui!"

Ba gã lão giả một tiếng gầm lên, đồng thời một chưởng vỗ ra, trong sát na, vô số đạo rậm rạp chằng chịt chưởng ấn tầng tầng lớp lớp tránh hiện ra, trong khoảnh khắc liền đem Dương Diệp cùng Thi Tổ bao phủ.

Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, một đạo kiếm quang tự những thứ kia chương ấn trong tránh hiện ra, tiếp theo, Dương Diệp đi tới La Tuấn trước mặt của, kiếm trong tay xích chợt tàn nhẫn bổ xuống.

"Nhân Chủ cẩn thận!"

Mọi người chung quanh hoảng hốt!

La Tuấn trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ dữ tợn, trong tay Nhân Hoàng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, một đạo bạch quang phóng lên cao, Nhân Hoàng Kiếm nghiêng chọn mà lên, cùng Dương Diệp Kiếm Xích hung hăng đụng vào nhau.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 587: Đứng lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Một đạo khí lãng tự trong tay hai người Kiếm tương giao chỗ chợt khuếch tán ra, trong nháy mắt mang chung quanh vô số huyền giả đánh bay.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp Cửu Trùng kiếm ý bao phủ ở Kiếm Xích, sau đó chợt dùng một lát lực, lực lượng cường đại trực tiếp mang La Tuấn hai chân ép vào mặt đất trong. Đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa, lúc này, sắp tới ngàn Đạo các loại các dạng công kích phô thiên cái địa hướng phía hắn kéo tới, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, thi triển ra Kiếm vực chặn những thứ kia công kích, sau đó tay trúng kiếm xích lần thứ hai chợt chính là đập một cái.

"Bành!"

La Tuấn trực tiếp không xuống mặt đất trong.

Dương Diệp đang chuẩn bị truy kích, đột nhiên, một đạo cột sáng màu trắng chợt tự kia mặt đất trong tuôn ra, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, thân hình lóe lên, thối lui đến mười trượng có hơn.

"Rầm rầm oanh..."

Lúc này, vô số Tôn Giả Cảnh cường giả hướng Dương Diệp bên này điên cuồng tới rồi, cùng lúc đó, vô số Tôn Giả Cảnh đồng loạt ra tay, tất cả công kích đều hướng phía Dương Diệp rơi đi.

Dương Diệp nheo mắt, thân hình lóe lên, thối lui đến Thi Tổ phía sau, sau đó nói: "Ngăn trở bọn họ!" Tuy rằng Kiếm vực có thể chống đỡ được cái này công kích, thế nhưng Kiếm vực cũng không phải có thể vô hạn thi triển. Lấy thực lực của hắn bây giờ, một ngày thi triển bốn lần, hầu như cũng đã là cực hạn!

"Ngươi tên hỗn đản này...." Thi Tổ một tiếng tức giận mắng, sau đó liền bị vô số Đạo công kích bao phủ...

Mười mấy hơi thở sau, các loại năng lượng công kích tiêu thất, lúc này Thi Tổ trên người mặc dù không có thiếu cái gì linh kiện, nhưng là từ kia viền mắt bốc hỏa đó có thể thấy được, kia cũng cũng không hơn gì.

"Chúng ta được rút lui, không thì chúng ta tính là không bị giết chết, cũng phải bị mệt chết ở chỗ này!" Thi Tổ thanh âm trong lần đầu đeo một tia ngưng trọng.

"Dương Diệp!"

Đúng lúc này, xa xa La Tuấn đột nhiên rống giận một tiếng, vô số bạch sắc số mệnh xuất hiện ở không trung, không trung, từng đạo bạch sắc năng lượng điên cuồng hướng phía hắn vọt tới, ở trong tay hắn, Nhân Hoàng Kiếm Biểu mặt nhất thời nổi lên tinh khiết màu trắng kiếm quang.

"Lão quỷ, ta không muốn tại hỏng một thanh kiếm, hắn liền giao cho ngươi. Dù sao cũng ngươi là Bán Thánh thân thể, người khác Hoàng Kiếm khẳng định cũng không làm gì được của ngươi." Dương Diệp rất không nghĩa khí Đạo.

"Tiểu tử, lão tổ đột nhiên phát hiện, ngươi người này tốt thân thể* vô sỉ a!" Thi Tổ Đạo.

"Cứ như vậy quyết định, ngươi kháng trụ hắn, ta cho ngươi lái đường!" Dương Diệp nói xong thân hình lóe lên, hướng phía hậu phương thiểm lược đi, kiếm trong tay xích chợt nhanh huy, vô số đạo Kiếm tia như mưa rơi trút xuống ra, nhất thời, giữa sân tiếng kêu rên vang vọng dựng lên.

Nếu có cơ hội, Dương Diệp là thật muốn giết La Tuấn, thế nhưng đáng tiếc, lúc này cảnh này, nếu muốn giết La Tuấn căn bản đã không thể nào. Bởi vì dường như Thi Tổ theo như lời, đang tiếp tục đợi ở chỗ này, bọn họ tính là không bị giết chết, cũng sẽ bị mệt chết.

Xa xa, thánh địa tên nam tử kia cùng nữ tử sớm đã thành ngừng lại. Bởi vì hai người thân phận lai lịch, cộng thêm La Tuấn có nguy cơ, La Tuấn bên cạnh những thuộc hạ kia cũng không có dám đang không có La Tuấn bày mưu đặt kế hạ công kích hai người, bởi vậy, hai người có thể nói là giữa sân nhàn nhã nhất hai cái.

Hai người kinh ngạc nhìn trong sân Dương Diệp cùng La Tuấn còn có Thi Tổ, đây là bị di bỏ thế giới huyền giả? Ba người này thực sự cũng chỉ là Tôn Giả Cảnh? Lúc nào bị di bỏ huyền giả đều như thế yêu nghiệt?

"Trảm!"

Đúng lúc này, xa xa truyền đến La Tuấn tiếng rống giận dữ, tiếp theo, một đạo bạch sắc kiếm khí hướng phía Thi Tổ bắn nhanh đi. Thi Tổ không dám khinh thường, trong tay huyết nhận quét ngang ra, một mảnh tia máu cuộn sạch ra, cùng đạo kia bạch sắc kiếm khí hung hăng oanh đụng vào nhau.

"Oanh!"

Tia máu trong nháy mắt bị đánh tan, bạch sắc kiếm khí đánh vào Thi Tổ trên thân thể.

"Bành!"

Thi Tổ trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra mười mấy trượng sau hung hăng đập rơi ở trên mặt đất.

Mà lúc này, không sai biệt lắm có mấy ngàn Đạo năng lượng công kích điên cuồng hướng phía Thi Tổ rơi đi.

"Rầm rầm oanh..."

Giữa sân vang lên liên tiếp oanh tạc thanh, nghe xa xa Dương diệp tâm giật giật. Nhìn trước mắt càng ngày càng nhiều cường giả chặn, Dương Diệp cũng không dám tại có chút sơ suất, vung tay lên, Hoàng Kim cự long tránh hiện ra. Tại Hồng Mông Tháp nội chữa trị một đoạn thời gian, tuy rằng không mang Hoàng Kim cự long thương hoàn toàn thân thiện hữu hảo, thế nhưng cũng khôi phục thất thất bát bát.

"Không gian lồng giam!"

Làm Hoàng Kim cự long sau khi xuất hiện, mấy trăm Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên siêu cấp cường giả vội vã thi triển ra không gian lồng giam mang Hoàng Kim cự long khóa lại, bất quá sau một khắc, theo một đạo tử quang hiện lên, những hàng rào không gian đó trong nháy mắt phá thành mảnh nhỏ.

Dương Diệp thả người nhảy, bay lên Hoàng Kim cự long, sau đó đối phía dưới Thi Tổ Đạo: "Lão quỷ, mau lên đây!"

"Còn muốn chạy?"

La Tuấn dữ tợn cười, trong tay Nhân Hoàng Kiếm đối về Hoàng Kim cự long chợt chính là vừa bổ, một đạo mấy trăm trượng dài rộng kiếm khí hoa phá trường không, hướng phía Hoàng Kim cự long bắn nhanh đi.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong cơ thể U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện còn có Cửu U Hàn Phong trong nháy mắt tuôn ra bên ngoài cơ thể, sau đó hợp thành một thanh cự kiếm hướng phía đạo kia bạch sắc kiếm khí đụng tới.

"Oanh!"

Hai người trên không trung nổ ra, vô số đạo kiếm khí cùng Hỏa Diễm còn có điện lưu trên không trung lắp bắp ra.

Xa xa, nam tử cùng nữ tử hai người con ngươi co rụt lại, hai người lần thứ hai bị Dương Diệp cùng La Tuấn thực lực cho khiếp sợ.

"Oanh!"

Đúng lúc này, phía dưới, lưỡng đạo huyết quang phóng lên cao, chỉ thấy lúc trước bị vô số Đạo công kích kia Thi Tổ bay lên không trung, Đạo: "A a a... Cũng dám như vậy đối đãi lão tổ ta, lão tổ diệt các ngươi!" Dứt lời, Thi Tổ kia khô lâu bàn tay phải tâm hướng lên trên, sau một khắc, chợt kém hạ chính là đè một cái.

Một đạo nghìn trượng lớn nhỏ thật lớn che trời bàn tay khổng lồ tránh hiện ra, sau đó hướng phía phía dưới hung hăng rơi xuống.

Vô số huyền giả kinh hãi!

La Tuấn sắc mặt kịch biến, trong cơ thể bạch sắc năng lượng bạo dũng vào tới Nhân Hoàng Kiếm trong, sau đó Nhân Hoàng Kiếm nghiêng chọn mà lên, một đạo không kém bàn tay khổng lồ kiếm khí tự Nhân Hoàng Kiếm đỉnh bắn ra, hướng phía con kia che trời bàn tay khổng lồ hung hăng đụng tới. Còn lại những Tôn Giả Cảnh đó cường giả cũng không dám nhàn rỗi, vội vã thi triển ra tự mình công kích mạnh nhất!

Bạch, đỏ, lam... Các loại các dạng công kích rậm rạp đánh phía con kia bàn tay khổng lồ.

"Oanh!"

Trên bầu trời, vang lên một đạo kinh thiên nổ thanh. Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trung, chi kia che trời bàn tay khổng lồ khẽ run lên, sau đó 'Oanh' một tiếng nổ ra. Nhìn thấy một màn này, La Tuấn đám người nhất thời thở dài một hơi.

Hoàng Kim cự long thượng, Dương Diệp lắc đầu, lúc đầu hắn thế nhưng bằng vào kiếm ý cộng thêm đạo khí mới chống được chiêu này a, cái này La Tuấn đám người chỉ là đơn thuần bằng vào nhân lực đã đem đạo này cấp Huyền kỹ chống được, điều này làm cho Dương Diệp phải cảm thán: Nhiều người chính là lực lượng đại a!

"Lão quỷ, ngươi ở đây không được, ta có thể liền đi!" Dương Diệp Đạo. Tại đánh tiếp, liền thực sự muốn mệt chết ở chỗ này.

"A..."

Thi Tổ gầm lên giận dữ, sau đó tay cổ tay khẽ động, một đạo tia máu chém ngang ra, mang trước mặt hắn vài tên Tôn Giả Cảnh chém giết, sau đó thân hình khẽ động, rơi vào Hoàng Kim cự long trên người.

Giữa lúc Dương Diệp chuẩn bị rời đi lúc, đột nhiên, xa xa kia thánh địa nam tử nói chuyện.

"Đứng lại, ta nghĩ ta thánh địa ba người chết có liên hệ với ngươi, cho nên ngươi tạm thời không thể đi!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 588: Thánh vệ đội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên bản, thanh niên nam tử là rất tin tưởng Dương Diệp nói, bởi vì La Tuấn nói, hắn thấy, thật sự là quá hoang đường. Thế nhưng hiện tại hắn phát hiện, trước mắt cái này gọi là Dương Diệp nam tử thực lực thực sự rất kinh khủng, dĩ nhiên là kiếm ý cửu trọng! Nếu như hắn cùng với kia Tử Điêu còn có quỷ dị Khô Lâu Nhân cùng nhau hợp tác, thật là đủ để giết chết Lâm Thiên ba người!

Đương nhiên, hắn cũng không có bài trừ La Tuấn, bởi vì La Tuấn cũng đồng dạng có thực lực giết chết Lâm Thiên ba người. Nói chung, chỉ cần bất luận cái gì có hiềm nghi, hắn đều sẽ không bỏ qua!

Không biết, tại thanh niên nam tử nói ra kia lần mà nói lúc, tại bên cạnh hắn nữ tử chân mày cau lại, bất mãn nhìn hắn một cái. Lúc này, bất kể là Dương Diệp còn là kia La Tuấn, rõ ràng không là hai người bọn họ có thể chống lại, hiện tại chắc là bảo trì trầm mặc, khiến Dương Diệp cùng La Tuấn hợp lại cái lưỡng bại câu thương.

Mà người trước mắt này khen ngược, cư nhiên mang họa dẫn tới trên người mình tới!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía thanh niên nam tử, Đạo: "Ngươi nhất định phải ta lưu lại?"

Thanh niên nam tử biến sắc, hắn có ý tứ? Uy hiếp tự mình? Thanh niên giận tím mặt, đang muốn xuất thủ, thế nhưng khi thấy Dương Diệp kia ánh mắt lạnh như băng lúc, thanh niên trong lòng máy động, không biết thế nào không có xuất thủ.

"Đi!"

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, Hoàng Kim cự long một tiếng thét dài, hóa thành một đạo kim quang trực tiếp chạy ra khỏi đoàn người, sau đó hóa thành một đạo kim quang tiêu thất ở tại xa vời.

Không người nào dám đuổi theo, tất cả mọi người đứng ở tại chỗ!

La Tuấn sắc mặt trầm thấp như nước, tay phải gắt gao nắm Nhân Hoàng Kiếm, tại đỉnh đầu của hắn bên trên, bạch sắc khí lưu cuồng loạn bạo. Động. Hôm nay một trận chiến này, với hắn mà nói là chân chánh vô cùng nhục nhã a! Bị Dương Diệp giết trước mặt, còn tiêu diệt nhiều cường giả như vậy, mà bọn họ, hầu như toàn bộ Nam Vực tinh nhuệ tinh nhuệ chưa từng có thể lưu lại Dương Diệp!

Chân chính vô cùng nhục nhã!

Đọc truyệ n với http://tru y encuatui.Net

"Ngươi vì sao thả bọn họ đi?" Lúc này, trên bầu trời thanh niên đột nhiên đối về La Tuấn giận dữ hét: "Ngươi nhiều như vậy đại quân, hơn một vạn danh Tôn Giả Cảnh cường giả, chẳng lẽ còn không để lại hai cái Tôn Giả Cảnh huyền giả?"

Ngu xuẩn!

Thanh niên bên cạnh nữ tử hướng bên cạnh dời mấy trăm trượng, thanh niên không giải thích được, mà đúng lúc này, phía dưới La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm đối về thanh niên chợt chính là đâm một cái, "Lúc trước nếu như không phải là ngươi cái này ngu xuẩn, chúng ta sớm đã thành khả năng để lại Dương Diệp, hiện tại ngươi còn muốn ở trước mặt ta chít chít méo mó, lăn!"

Một đạo bạch sắc kiếm khí hoa phá trường không, trong nháy mắt đi tới thanh niên trước mặt, thanh niên kinh hãi, hai tay vội vã kết ấn, sau đó đối về La Tuấn chợt đẩy, một đạo lam quang lóe ra ra, cùng bạch sắc kiếm khí hung hăng oanh đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn sau, thanh niên rút lui gần trăm trượng!

"Lớn mật, chúng ta là thánh địa của người, ngươi cũng dám ra tay với chúng ta, ngươi đừng tưởng rằng ngươi là Nhân Hoàng chúng ta cũng không dám diệt ngươi!" Thanh niên hai mắt đỏ đậm, vốn cho là lần này đi sứ Huyền Giả Đại Lục, có thể uy phong một thanh, nào nghĩ tới, trước mắt cái này bị di bỏ thế giới người cũng dám như vậy đối đãi hắn, điều này làm cho hắn tức giận phổi đều nhanh nổ.

La Tuấn trong mắt sát ý bạo dũng, bất quá cuối cùng cũng vẫn là không có động thủ, hắn không phải là Dương Diệp kia người điên, chỉ cần cảm tưởng liền dám làm, hắn biết rõ, nếu như bị giết trước mắt hai người này, tương lai có rất nhiều phiền phức đang chờ hắn. Đang không có trở thành cả người loại nhận chủ trước khi, hắn không muốn trêu chọc cái này phiền phức!

Nghĩ vậy, La Tuấn mang trong mắt sát ý dấu đi, sau đó nhìn về phía một bên nữ tử, Đạo: "Không biết cô nương xưng hô như thế nào?"

Nữ tử hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Lam Linh!"

"Lam Linh cô nương hẳn là rõ ràng, ta đối hai vị không có ác ý, nếu quả thật là ta giết các ngươi thánh địa ba người, nghĩ đến, hai vị hiện tại cũng không có khả năng hảo hảo ở chỗ này nói chuyện. Điểm ấy, Lam Linh cô nương không phản đối ah?" La Tuấn Đạo.

Lam Linh cau mày nói: "Ta thánh địa ba người quả nhiên là chết ở kia Dương Diệp trên tay?"

"Lam Linh cô nương nghĩ hắn không có thực lực đó sao?" La Tuấn nói, sau đó mang chuyện đã xảy ra tự thuật một lần...

Sau khi nghe xong, Lam Linh trầm mặc, sắc mặt càng phát ngưng trọng. Mà ở nàng bên cạnh nam tử kia cũng châm chọc nói: "Kiếm Hoàng? Thật là thiên đại chê cười, một cái bị di bỏ thế giới người, cũng dám xưng Kiếm Hoàng. Ta xem, không phải là hắn quá mạnh mẽ, mà là các ngươi người của thế giới này quá yếu!"

"Vậy các hạ lúc trước vì sao không đại triển thần uy đưa hắn lưu lại?" La Tuấn nhạt thanh Đạo.

"Ngươi..." Thanh niên nam tử giận không thể bóc.

Lam Linh đối với hắn khoát tay áo, sau đó nói: "Thanh Phong, mặc kệ ngươi cùng ta có thừa nhận hay không, kia Dương Diệp thực lực đều tại ta môn bên trên, đừng nói chúng ta, tính là hắn đến rồi chúng ta thánh địa, cũng là cầm cờ đi trước tồn tại. Là tối trọng yếu là người này đi sự hoàn toàn bằng sở thích của mình, căn bản không mua chúng ta thánh địa sổ sách, trừ phi chúng ta thánh địa phái cường giả đến đây, bằng không, lấy ta ngươi hai người chi lực, căn bản không cách nào đối phó hắn."

Thanh Phong môi giật giật, cũng không có phản bác Lam Linh, chỉ là hừ lạnh một tiếng.

Lam Linh Đạo: "Nguyên bản, người này thực lực cường hãn như vậy, chúng ta có thể có thể đưa hắn hấp thu tiến thánh địa, khiến hắn thành cho chúng ta thánh địa của người, thế nhưng hiện tại xem ra, chúng ta có thể bỏ ý niệm này đi. Mặc kệ đối phương nhiều yêu nghiệt, thiên phú rất mạnh, nếu bị giết chúng ta thánh địa của người, vậy hắn liền phải bỏ ra thảm thống đại giới."

Nghe thế, La Tuấn trên mặt lộ ra lướt một cái dáng tươi cười.

Lúc này, Lam Linh Đạo: "Thanh Phong, ngươi trở lại thông tri thánh địa của người, khiến thánh địa phái Thánh vệ đội tới."

"Lam Linh cô nương, ta nhắc nhở một chút!" Lúc này, La Tuấn Đạo: "Các ngươi phái người bình thường tới sợ rằng vô ích, bởi vì Dương Diệp có một vị Bán Thánh cấp sư phụ phó, cho nên, hai vị nếu là muốn gọi người, tốt nhất kêu Bán Thánh cấp cường giả, nghĩ đến, thánh địa trong cũng không thiếu Bán Thánh cấp cường giả ah?"

Lam Linh lắc đầu, Đạo: "Thánh địa trong, Bán Thánh cường giả không cách nào tuỳ tiện đi ra, như muốn cường hành đi ra, sẽ nỗ lực cực lớn đại giới."

La Tuấn nhướng mày, Đạo: "Bán Thánh không thể đi ra, hai vị kia là muốn kêu Hoàng Giả Cảnh cường giả? Có thể các ngươi nếu là phái Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, hắn kia Bán Thánh sư phụ nhất định sẽ không đứng nhìn bàng quan! Tại Bán Thánh cường giả trước mặt, ta nghĩ, nhiều hơn nữa Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng là vô dụng ah?"

Lam Linh cười nói: "Yên tâm, Thánh vệ đội cũng không phải Hoàng Giả Cảnh cấu thành, mà là do Tôn Giả Cảnh cường giả cấu thành. Các ngươi không phải cùng hắn có ước định, Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay sao? Chúng ta sẽ không vi quy!"

La Tuấn chân mày nhíu sâu hơn, Đạo: "Hai vị, thứ cho ta nói thẳng, Tôn Giả Cảnh cường giả tại Dương Diệp trước mặt, sợ rằng không có bất cứ tác dụng gì. Lúc trước hai vị cũng nhìn thấy thực lực của hắn, huống bên cạnh hắn còn có một cái Khô Lâu Nhân cùng vậy có đến Không Gian Lĩnh Vực Không Gian Điêu?" Nếu như Tôn Giả Cảnh cường giả đối Dương Diệp có uy hiếp, hắn đã sớm diệt Dương Diệp.

"Vô tri!"

Thanh Phong hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi nghĩ rằng ta thánh địa Thánh vệ đội với ngươi cái này rác rưởi Binh một dạng?"

Nghe được Thanh Phong nói, La Tuấn binh lính chung quanh nhất thời giận không thể bóc, có một chút thậm chí muốn động thủ. Bất quá không có La Tuấn mệnh lệnh, bọn họ cũng chỉ có thể hay dùng ánh mắt để diễn tả bọn họ phẫn nộ.

La Tuấn lúc này sắc mặt cũng có chút âm trầm, bình tĩnh mà xem xét, hắn cũng muốn giết chết trước mắt nam nhân này, thực lực yếu một cặn, người cũng cuồng không biên, nếu như thánh địa của người đều là loại hóa sắc này, vậy hắn thật đúng là không cần thiết sợ.

Lam Linh cau mày nhìn thoáng qua Thanh Phong, sau đó nói: "La công tử khả năng không biết, chúng ta Thánh vệ đội nhân số tuy rằng bất quá trăm, thế nhưng mỗi một cái đều tuyệt đối là tinh anh trong tinh anh. Nói như thế, ta Thánh vệ đội tùy tiện tuyển ra năm người, đều có thể đủ Trảm giết các ngươi thế giới này Hoàng Giả Cảnh cường giả, tin tưởng ta, ta không cùng ngươi đùa giỡn!"

La Tuấn sắc mặt động dung, Đạo: "Thật có mạnh như vậy?"

Lam Linh cười nói: "Tỷ tỷ của ta chính là Thánh vệ đội thành viên, mà nàng hiện tại bất quá 21 tuổi, thế nhưng nàng kiếm ý cũng đã đạt được cửu trọng, hơn nữa còn là Kiếm Tâm Thông Minh. Đồng thời nàng nắm giữ Đạo cấp kiếm kỹ có ít nhất tam môn, trong tay cầm càng do ta thánh địa chỉ Tinh Thần thiết làm bằng cấp tột cùng đạo khí!"

La Tuấn khẽ gật đầu, nhân vật như vậy, tuy rằng còn là so ra kém Dương Diệp, thế nhưng cũng không kém là bao nhiêu.

"La công tử biết không?, lấy tỷ tỷ của ta thực lực, tại Thánh vệ đội trong, nàng ngay cả trước 50 đều chưa có xếp hạng." Lam Linh cười nói.

La Tuấn trong lòng rùng mình, giờ này khắc này hắn rốt cuộc minh bạch hắn lão tổ vì sao kiêng kỵ kia thánh địa. Trước không nói Hoàng Giả Cảnh cùng Thánh Giả Cảnh cường giả, chính là cái này Tôn Giả Cảnh Thánh vệ đội đều là một cái siêu cấp kinh khủng tồn tại a.

Nhóm người này nếu là tới Huyền Giả Đại Lục, tại Hoàng Giả Cảnh dưới, trừ phi đại lục tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả liên thủ, có thể mới có thể cùng đối phương chống lại a!

"Chỉ cần mười tên, không, chỉ cần năm tên Thánh vệ đội thành viên đến đây, kia Dương Diệp cùng kia Khô Lâu Nhân còn có kia Tử Điêu liền hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Lam Linh Đạo.

"Hy vọng như vậy!" La Tuấn Đạo.

Cứ như vậy, Thanh Phong hai người hồi thánh địa gọi người đi. Mà La Tuấn đám người còn lại là rút lui đến rồi Loạn Ma Hải, có trước giáo huấn, La Tuấn lần này tại trong đại quân bày ra một ngày La địa đại trận, chỉ cần có ngoại nhân tiếp cận, đại trận liền sẽ tự động gây ra cảnh cáo, vì để ngừa vạn nhất, hắn còn khởi động Đỉnh Hán Đế Quốc trời cùng đất, người giám thị Cổ Vực Thành.

Cho dù là Cổ Vực Thành bay ra một con muỗi, hắn cũng sẽ ở trước tiên biết được!

Lúc này La Tuấn trong đại quân, có thể nói là Thảo Mộc Giai Binh, rất sợ kia Dương Diệp ba người trà trộn vào tới, sau đó lại đại sát tứ phương.

So sánh với La Tuấn bên kia, Cổ Vực Thành bên này còn lại là nâng thành vui mừng. Bởi vì Dương Diệp ba người sát nhập La Tuấn trong quân tàn sát sự tình đã truyền về Cổ Vực Thành, đây đối với Cổ Vực Thành người mà nói, không thể nghi ngờ là một tề thuốc trợ tim.

Bất tri bất giác, Dương Diệp đã trở thành mọi người trong lòng tinh thần cây trụ. Bởi vì vô số người nghĩ, chỉ cần có Dương Diệp tại, tính là đối mặt Đỉnh Hán Đế Quốc cái này Trung Vực cùng Trung Vực những thứ kia siêu cấp tông môn, bọn họ cũng một cách tự tin!

Đây là một cái người mạnh là vua niên kỉ thay, cường giả, là được người tôn kính.

Hoàng Kim cự long thượng, Dương Diệp hai tay ôm Tử Điêu, không cho nàng trốn được tiểu trong nước xoáy đi. Trước khi chạy ra La Tuấn đại quân sau, tiểu tử kia liền lại muốn chạy trốn, bất quá nhưng là bị Dương Diệp cho cho dù ôm lấy.

"Tiểu tử kia, ngươi nhất định có thể hóa hình người đúng không? Biến hóa cho ta xem có được hay không? Ta bảo chứng không chiếm ngươi tiện nghi!" Dương Diệp nói không chiếm tiện nghi, lại là đang nói hoàn hậu lại đang Tử Điêu trên trán hôn một cái, làm cho tiểu tử kia khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ phừng phừng, hai móng gắt gao che khuôn mặt nhỏ nhắn, một bộ ngượng ngùng chịu không nổi dáng dấp.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 589: Hắn nghĩ nghịch thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô luận Dương Diệp làm sao nhờ cậy cầu xin, tiểu tử kia chính là không muốn biến thành người hình, điều này làm cho Dương Diệp buồn bực thẳng cắn răng. Phải biết rằng, hắn đối tiểu tử kia hóa hình người sau dáng dấp thế nhưng thật to mong đợi a!

Dương Diệp mới vừa vừa về tới Cổ Vực Thành, một trận thiên toàn địa chuyển, tiếp theo, hắn liền đi tới đám mây bên trên. Ở trước mặt của hắn, là Thủy Hoàng, Thú Hoàng, còn có Yêu Hoàng cùng với vị kia Long Hoàng.

"Tiểu tử, ngươi than thượng đại sự!" Nhìn thấy Dương Diệp, kia Long Hoàng cười lạnh nói: "Thật không biết ngươi là người không biết không sợ còn là ngu xuẩn như lợn, ngươi biết ngươi giết ba người kia là địa phương nào sao? Là thánh địa của người, ngươi biết thánh địa sao? Đó là một cái Hoàng Giả Cảnh cường giả đầy đất đi địa phương, lần này, ngươi Bán Thánh sư phụ cũng không giữ được ngươi!"

"Ngươi dầu gì cũng là một vị Thần Long, thế nào như vậy không cốt khí, như vậy sợ hãi thánh địa của người? Lẽ nào ngay cả ta cũng không bằng?" Dương Diệp phản kích Đạo.

Long Hoàng tức giận vô cùng, cả giận nói: "Ngươi đến cùng có biết hay không ngươi đắc tội là cái gì thế lực? Đó cũng không phải là Đỉnh Hán Đế Quốc có thể so sánh, bọn họ nếu là dốc toàn bộ lực lượng, chúng ta toàn bộ Huyền Giả Đại Lục tất cả huyền giả cộng lại sợ rằng đều không làm hơn người ta, ngươi có biết hay không! Còn có, ngươi biết lúc đầu Kiếm Tông tổ sư vì sao bất diệt Đỉnh Hán Đế Quốc sao? Là bởi vì có thánh địa cường giả phái người đi ra, ngay cả năm đó Tiêu Dao Tử đều kiêng kỵ thánh địa, ngươi cho là ngươi là ai a?"

"Ta giết đều giết, ngươi bây giờ mà nói cái này có ích lợi gì?" Dương

Diệp nhạt thanh Đạo: "Chớ không phải là Long Hoàng muốn bắt mạng của ta đi cho kia thánh địa bồi tội?"

Long hoàng khí khóe miệng quất thẳng tới, lúc này, Yêu Hoàng Đạo: "Tiểu tử, nguyên bản chúng ta đã đáp ứng rồi thánh địa phái cường giả đi trước thánh địa, hiệp trợ bọn họ trấn áp nghịch loại huyền giả, thế nhưng hiện tại, ngươi giết thánh địa của người, bọn họ chắc chắn sẽ không buông tha ngươi, mà chúng ta bây giờ lại là kết minh quan hệ, cho nên, ta hôm nay đặc biệt tới hỏi hỏi ngươi, ngươi rốt cuộc là tính thế nào? Còn có, ngươi đến cùng có biết hay không kia thánh địa đại biểu cho cái gì?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta biết!"

"Ngươi biết ngươi còn dám giết!" Long Hoàng cả giận nói: "Ngươi có biết hay không, vạn nhất kia thánh địa bởi vì quan hệ của ngươi giận chó đánh mèo chúng ta Yêu Tộc, đây đối với chúng ta Yêu Tộc sẽ mang đến bao nhiêu tai nạn?"

Yêu Hoàng cũng trầm giọng nói: "Ngươi tính thế nào? Thành thật mà nói, nếu là thánh địa thực sự muốn tiêu diệt ngươi, chúng ta Yêu Tộc chắc là sẽ không vì ngươi mà cùng toàn bộ thánh địa đối kháng. Ta nghĩ, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng cũng là như vậy, cho nên, hôm nay ba người chúng ta đặc biệt tới tìm ngươi, chính là muốn hỏi một chút ngươi, ngươi rốt cuộc muốn làm gì!"

"Hắn nghĩ nghịch thiên!" Một bên Long Hoàng hừ lạnh nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Yêu Hoàng tiền bối, nếu như ta nói các ngươi tính là đi thánh địa cũng vô pháp ngăn cản nghịch loại huyền giả xuất thế, ngươi tin không?"

Nghe vậy, ở đây mấy người cũng cau mày lên đầu, ngay cả kia Long Hoàng cũng là như vậy. Tuy rằng hắn xem Dương Diệp khó chịu, nhưng cũng sẽ không cảm thấy Dương Diệp sẽ ở loại chuyện này thượng lừa dối bọn họ, bởi vì một khi hắn cầm không ra chứng cứ, hắn chắc chắn thất tín ở đây mấy người, đây đối với hắn sẽ rất bất lợi. Dương Diệp hẳn là còn không có ngốc đến loại trình độ này!

"Có ý tứ?" Câu hỏi chính là Thủy Hoàng.

Dương Diệp Đạo: "Nghịch loại huyền giả thế không thể đỡ, chúng ta mang theo nhóm lớn cường giả đi vào thánh địa, chỉ là chịu chết mà thôi. Hoặc là nói, đã có khả năng bị thánh địa của người cho rằng là pháo hôi lợi dụng, đương nhiên, đây chỉ là ta đoán rằng. Bởi vì một khi chúng ta tiến nhập thánh địa, như vậy, ở nơi nào, chúng ta căn bản không có quyền phát biểu!"

"Nguyên nhân!" Yêu Hoàng trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó vung tay phải lên, Cổ sao xuất hiện ở trước mặt mọi người, sau đó nói: "Chư vị tiền bối cũng biết cái này Cổ sao đích thực thực lai lịch?"

Yêu Hoàng trầm giọng nói: "Này Cổ sao tại ta Yêu Tộc có ghi chép thời điểm cũng đã xuất hiện, ta Yêu Tộc cũng đối với nó nghiên cứu qua, phàm là thu được kia đến, là được trở thành Kiếm Hoàng, bởi vì kia tựa hồ có thể áp chế Kiếm. Trừ lần đó ra, trái lại không có gì đặc biệt. Thế nào, này Cổ sao cùng nghịch loại huyền giả có quan hệ?"

Dương Diệp Đạo: "Có sao, dĩ nhiên là có Kiếm, tiền bối cũng biết nó Kiếm ở nơi nào?"

Yêu Hoàng hai mắt híp một cái, Đạo: "Tại thánh địa?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Kiếm tại thánh địa trấn áp nghịch loại huyền giả, bởi vì Thánh Giả Cảnh cường giả phủ xuống, nghiêm trọng phá hủy Thần Táng Tràng Phong Ấn, bởi vậy, lúc đầu những thứ kia đại lục cường giả cùng Cổ Sao Kiếm đã không cách nào trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả. Những thứ kia nghịch loại huyền giả sở dĩ hiện tại không phá ra Phong Ấn, chỉ là đang đợi càng nhiều hơn nghịch loại huyền giả thức tỉnh."

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Kỳ thực, ta nghĩ những thứ kia thánh địa của người khả năng cũng rõ ràng điểm này, không thì, bọn họ vì sao phải chúng ta toàn bộ Huyền Giả Đại Lục tinh nhuệ toàn bộ đi? Thậm chí ta nghĩ bọn họ kỳ thực chính là đang tìm pháo hôi, đương nhiên, đây cũng chỉ là suy đoán của ta."

"Mà nếu quả lời ngươi nói chính là giả, đoán rằng cũng là giả, chúng ta không đi, không chỉ có sẽ đắc tội thánh địa, thậm chí còn sẽ làm nghịch loại huyền giả đi ra, đến lúc đó, chúng ta có thể liền trở thành đại lục tội nhân!" Yêu Hoàng Đạo.

"Có thể nếu như là thực sự đây?" Dương Diệp Đạo.

Mọi người trầm mặc, bọn họ nghĩ bảo hộ đại lục, thế nhưng nếu như những thứ kia nghịch loại huyền giả phá ấn ra đã thế không thể đỡ nói, bọn họ lại không muốn đi bị thánh địa của người lợi dụng làm con cờ thí.

"Cho dù ngươi nói là thật, có thể nếu như chúng ta không cùng thánh địa cường giả liên thủ chống lại, chỉ bằng vào chúng ta Huyền Giả Đại Lục, là không đở được những thứ kia nghịch loại huyền giả!" Yêu Hoàng trầm giọng nói.

Dương Diệp Đạo: "Có đi không thánh địa, tam vị tiền bối tự mình quyết định đi, dù sao cũng ta sẽ không đi." Hắn chỉ cần đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn liền dám để cho huyền giả tiến nhập Hồng Mông Tháp nội đi sinh hoạt, cho nên, nghịch loại huyền giả cũng hoặc là cái kia cái gì thánh địa, hắn đều không quan tâm, chỉ cần đối phương không chọc đến hắn, hắn liền lười đi quản, thế nhưng nếu như đến gây chuyện hắn, bất kể là nghịch loại huyền giả còn là thánh địa, hắn đều chiếu giết không lầm!

"Ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc quyết định đi trước thánh địa!" Đúng lúc này, Long Hoàng đột nhiên nói: "Yêu Hoàng, ngươi hẳn là rõ ràng, chúng ta nếu là đắc tội thánh địa, thánh địa phái cường giả đi ra, chúng ta nên như thế nào? Cùng thánh địa đổ máu tới cùng sao? Còn nữa, tính là Dương Diệp nói là thật, như vậy ta càng hẳn là đi trước thánh địa đi viện trợ, không thì, chờ nghịch loại huyền giả diệt thánh địa của người, chúng ta còn có thể xa sao?"

Yêu Hoàng còn có chút do dự, nếu như thánh địa của người là thật nguyện ý cùng bọn chúng cùng nhau đối kháng nghịch loại huyền giả, hắn đương nhiên nguyện ý đi cùng đối phương liên thủ. Thế nhưng nếu như thánh địa của người chỉ là muốn cầm bọn họ đi làm pháo hôi đây? Thủ hộ đại lục tuy rằng người người có trách, thế nhưng ai muốn ý đi làm cho làm con cờ thí, bị người lợi dụng?

Đúng lúc này, Tử Điêu đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, Tử Điêu đi tới Yêu Hoàng trước mặt của, không biết cùng Yêu Hoàng nói chút gì, Yêu Hoàng trong mắt nhất thời không do dự vẻ.

"Ta Yêu Tộc không đi!"

Yêu Hoàng đột nhiên nói, làm cho giữa sân mấy người nhất thời thật to không giải thích được, cái này Tử Điêu cùng Yêu Hoàng nói gì đó?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 590: Tổ kiến quân đội

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Yêu Hoàng, ngươi làm như thế, sẽ không sợ ta Yêu Tộc vạn kiếp bất phục sao?" Long Hoàng mặt âm trầm nói.

Yêu Hoàng Đạo: "Ta sẽ nhường Yêu Tộc Vạn Tộc tự lựa chọn, nguyện ý đi thánh địa, ta không ngăn trở, nguyện ý lưu lại theo ta Không Gian Điêu bộ tộc, ta sẽ hảo hảo bảo hộ."

Đối với Dương Diệp nói, Yêu Hoàng là bán tín bán nghi, bởi vì thật sự là quá mức có chút không thể tưởng tượng nổi. Thế nhưng đối với Tử Điêu nói, hắn trăm phần trăm tín nhiệm. Bởi vì hắn tin tưởng, Tử Điêu sẽ không hại hắn, dù cho nàng cùng Dương Diệp quan hệ tốt, hắn cũng một cách tự tin, nếu như Dương Diệp rung hại lời của hắn, Tử Điêu cũng sẽ không đồng ý!

Tử Điêu gọi hắn tin tưởng Dương Diệp, cho nên, hắn quyết định nữa đổ một lần!

Nghe được Yêu Hoàng nói, Long Hoàng sắc mặt càng thêm âm trầm. Sau cùng hung hăng nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: "Yêu Hoàng, ngươi nên vì người này loại mà khiến chúng ta Yêu Tộc phân liệt?"

"Nếu như ta mạnh mẽ mệnh lệnh đại gia không nên đi thánh địa, lúc này mới sẽ làm ta Yêu Tộc phân liệt!" Yêu Hoàng Đạo: "Ta khác không biết, các ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cùng với Dư tam đại thần thú tộc quần tuyệt đối sẽ không nghe mệnh lệnh của ta, không phải sao? Đã như vậy, kia đại gia liền từng người tuyển chọn tự mình tộc quần phải đi đường, tính là ngày sau đường sai rồi, vậy cũng trách không được người khác!"

"Vậy Chúc ngươi Không Gian Điêu bộ tộc vận may!" Long Hoàng hừ lạnh một tiếng sau, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Long Hoàng đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng, Đạo: "Hai vị tiền bối, Nam Vực là của chúng ta căn bản, nếu như chúng ta đi thánh địa, chúng ta sẽ chịu người chế trụ, ta nghĩ hai vị tiền bối hẳn là rất rõ ràng một điểm, đó chính là thánh địa của người khinh thường chúng ta Huyền Giả Đại Lục huyền giả ah? Hai vị tiền bối nghĩ đi sẽ bị tôn trọng cùng bình đẳng đối đãi?"

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng trầm mặc.

Dương Diệp vừa tiếp tục nói: "Hai vị tiền bối, bất kể như thế nào, ta sẽ không mang theo người của ta đi trước thánh địa, đồng thời, ta cũng hy vọng hai vị tiền bối có thể đừng đi. Tại đây Nam Vực, chúng ta nếu là liên thủ, làm sao sợ thánh địa cùng nghịch loại huyền giả?"

Lúc này, Thú Hoàng nở nụ cười, sau đó nói: "Tiểu tử, ngươi nói phục ta. Ta Huyền Thú Đế Quốc tiếp tục ở lại Nam Vực, ta cũng không muốn đi chỗ đó cái cái gì thánh địa. Trước ngươi đoán rằng mặc dù chỉ là đoán rằng, thế nhưng cũng có vài phần đạo lý. Còn có, thánh địa kia Phó làm vẻ ta đây, ta thực sự không thích, tới khiến chúng ta đi thánh địa trợ giúp, lại làm cho hình như là đối với chúng ta lớn lao ban ân thông thường, thực sự giận!"

"Ta đây Đại Tần sẽ không có lựa chọn!" Thủy Hoàng lúc này cũng cười nói: "Các ngươi đều không đi, theo ta Đại Tần đi có ý gì? Giống như Dương Diệp theo như lời, chúng ta ở nơi này Nam Vực, binh đến tướng đỡ, nước đến đất ngăn. Thú Hoàng, từ hôm nay trở đi, khiến ta Đại Tần Đế Quốc Linh Giả Cảnh trở lên huyền giả cùng ngươi Huyền Thú Đế Quốc Linh cấp Huyền thú trở lên Huyền thú tổ hợp một chi kỵ binh ah!"

Thú Hoàng hơi trầm ngâm, sau đó gật đầu, Đạo: "Có thể!" Nhân loại cùng Huyền thú nếu là liên thủ, chiến lực nhất định gấp bội.

"Chi bộ đội này liền giao cho Dương Diệp tới chỉ huy ah!" Thủy Hoàng cười nói.

"Vì sao?" Dương Diệp không hiểu nói: "Ta cũng sẽ không mang binh đánh giặc, khiến ta mang binh, đây chính là tại làm khó ta!"

Thủy Hoàng cười cười, Đạo: "Đầu tiên, nhân loại cùng Huyền thú trong lúc đó muốn hoàn mỹ tổ hợp, cái này rất khó, bởi vì bất kể là nhân loại còn là Huyền thú, đều là đối với đến đối phương có địch ý. Còn nữa, bất kể là nhân loại còn là Huyền thú đều là Linh Giả Cảnh trở lên cường giả, ngươi nghĩ người bình thường hoặc là Huyền thú có thể làm cho bọn họ tín phục sao? Đương nhiên, huấn luyện chuyện của bọn họ chúng ta không sẽ giao cho ngươi, chúng ta sẽ cho người đi huấn luyện, ngươi chỉ cần treo một cái tên tuổi là được rồi!"

Thì ra là thế!

Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: "Cũng tốt, được rồi, trong khoảng thời gian này, các ngươi khiến những người khác cũng huấn luyện một chút ah, đặc biệt Tôn Giả Cảnh cường giả. Hôm nay ta đi La Tuấn trong đại quân, không là bọn hắn quá yếu, mà là bọn hắn quá loạn, chúng ta giết trở ra, chính bọn nó đều loạn thành nhất đoàn, căn bản không cách nào tập trung lực lượng đả kích chúng ta, cho nên lúc này mới khiến ta có máy có thể ngồi, nếu như bọn họ ngay từ đầu bất loạn, có thể nhanh chóng tổ chức, ta nghĩ, đừng nói trong quân đội tàn sát, ta coi như là có thể hay không trốn tới cũng là một cái vấn đề!"

Dương Diệp rất rõ ràng, nếu như chính diện đối mặt đại quân, đừng nói hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả, coi như là 50 vạn Vương Giả Cảnh trở lên huyền giả liền đủ hắn uống một hồ. Trước khi mặc dù có thể đủ tàn sát, là bởi vì hắn xông vào đại quân nội bộ, làm cho đại quân rất nhiều cường giả đều sợ ném chuột vở đồ, không cách nào hợp lực đối phó hắn!

Thủy Hoàng trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Chúng ta tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả không sai biệt lắm có 5 nghìn số, một nửa cùng Linh Giả Cảnh cấu thành một con kỵ binh, một nửa đơn độc cùng tôn cấp phi hành Huyền thú cấu thành một chi phi hành kỵ binh, sau đó thống nhất huấn luyện, đưa bọn họ huấn luyện thành là binh sĩ, làm sao?"

"Chúng ta tôn cấp Huyền thú khả năng thiếu!" Thú Hoàng trầm giọng nói: "Huyền thú trong núi lớn, tất cả tôn cấp Huyền thú thêm cùng nhau, sợ rằng chỉ một ngàn năm trăm tả hữu, đây là bao quát một ít bí ẩn Huyền thú tộc quần Huyền thú."

"Ta tư nhân biếu tặng 1 nghìn khỏa 'Thú Cực Thảo' cho Huyền Thú Đế Quốc! Cho các ngươi trong đó một ít Linh cấp Huyền thú tiến giai trở thành tôn cấp Huyền thú." Lúc này, Yêu Hoàng đột nhiên nói: "Xin lỗi, đây là ta có thể làm cực hạn, bởi vì ta cùng ta Không Gian Điêu bộ tộc tuy rằng có thể tới thế giới loài người, thế nhưng chủng tộc khác muốn tới thế giới loài người, chúng ta thì cần phải bỏ ra nhất định đại giới, hơn nữa mang người vẫn không thể nhiều, trừ phi La Tuấn lợi dụng Nhân Hoàng Kiếm phá vỡ Yêu Tộc cùng người tộc trong lúc đó giới vực kết giới!"

"Lấy tiền bối thực lực, cũng không có thể phá vỡ hai vực trong lúc đó kết giới sao?" Dương Diệp cau mày nói. Nếu như Yêu Tộc có thể đi tới thế giới loài người, vậy bọn họ tuyệt đối có thể diệt Đỉnh Hán Đế Quốc!

Yêu Hoàng Đạo: "Có thể phá mở, thế nhưng trả giá cao quá, chí ít cần hi sinh hai gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả. Hơn nữa, trong tộc rất nhiều yêu tộc thành viên khẳng định cũng sẽ không tán thành tới trợ giúp nhân loại, đối với bọn họ mà nói, nhân loại lẫn nhau tàn sát là tốt nhất."

"Xem ra, Đỉnh Hán Đế Quốc còn cần ta môn tự mình để giải quyết!" Dương Diệp Đạo: "Hai vị tiền bối, cứ làm như vậy ah, lập tức đem chúng ta tất cả Tôn Giả Cảnh, Linh Giả Cảnh cùng Huyền thú tôn cấp cùng Lâm cấp tổ đóng lại, mau chóng đưa bọn họ huấn luyện thành một chi vô địch đại quân. Dù sao muốn triệt để tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, chúng ta còn là cần một chi quân đội!"

Cùng Thủy Hoàng còn có Thú Hoàng thương nghị hoàn hậu, Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng động tác rất nhanh, rất nhanh mang nhân loại Tôn Giả Cảnh cường giả cùng Huyền thú tôn cấp Huyền thú toàn bộ chọn đi ra. Hiện tại, đối Nam Vực bên này nói, cần nhất chính là thời gian, cũng may, bởi vì Dương Diệp trước kinh sợ, La Tuấn cho tới bây giờ cũng không có muốn công kích Cổ Vực Thành dấu hiệu!

Cổ Vực Thành bên ngoài.

Một chỗ trong rừng rậm, tại Dương Diệp đứng phía sau hơn một trăm danh hắc y nhân, những hắc y nhân này chính là lúc đầu Dương Diệp chi bộ đội nào! Cái này hơn một trăm người ban đầu ở Kiếm Tông kiếm động bế quan khổ tu, Kiếm Tông xuất hiện diệt tông nguy cơ lúc, Tô Thanh Thi cũng không có thông tri bọn họ, bởi vì tại lúc đó, bọn họ đi ra ngoài cũng bất quá là chịu chết mà thôi!

Những thứ này là Dương Diệp của người, nàng không có quyền lợi để cho bọn họ là Kiếm Tông chôn cùng!

Dương Diệp quét mọi người liếc mắt, khẽ gật đầu, hắn phát hiện, cái này hơn một trăm người trong, đã có ba mươi danh đạt được Tôn Giả Cảnh, còn lại cũng đều là tại Linh Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài. Tuy rằng thực lực của những người này so sánh với La Tuấn những thủ hạ kia, vẫn có đến khác biệt to lớn, bất quá không quan hệ, hắn không nghĩ qua khiến những người này đi đối phó La Tuấn!

Đột nhiên, Dương Diệp ánh mắt rơi vào phía trước một loạt một gã hắc y nhân trên người, Đạo: "Đi ra!"

Thân thể người nọ cứng đờ, sau đó bóc cái khăn che mặt, lộ ra một trương Dương Diệp quen thuộc mặt.

"Dạ Vẫn?" Dương Diệp cau mày nói: "Sao ngươi lại tới đây? Vợ của ngươi đây?"

Dạ Vẫn cười khổ cười, Đạo: "Lão đại, không nghĩ tới cái này chưa từng đầy qua ngươi. Ngươi lúc đầu thế nhưng nói xong, ta đạt được Tôn Giả Cảnh có thể ra tới giúp ngươi, ngươi xem, ta hiện tại đã là Tôn Giả Cảnh nhị phẩm."

Dương Diệp tâm trung hơi ấm, Đạo: "Mà thôi, nếu tới, vậy lưu lại ah, vừa lúc ta cần ngươi giúp ta đi làm một sự tình."

Nghe vậy, Dạ Vẫn vui vẻ, Đạo: "Chúng ta đã sớm muốn giết mấy người Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta không phải là các ngươi phải đi giết Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả!"

"Đó là?"

Dương Diệp Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, hiện tại Nam Vực nội bộ có thật nhiều thế gia còn có thế lực nhỏ có thể phải đầu nhập vào La Tuấn, các ngươi phải làm chính là đi điều tra cái này, tra sau khi đến, trực tiếp giết chết. Đương nhiên, cần phải có nguyên vẹn chứng cứ, ta không muốn để cho Nam Vực một ít cái khác không có dị tâm thế lực trái tim băng giá!"

"Tuân mệnh!"

Mọi người rời đi.

Dương Diệp nhìn về phía Đỉnh Hán Đế Quốc phương hướng, trong mắt có vẻ ngưng trọng, hắn hiện tại mặc dù đang cùng giai trong đã không có cái gì địch thủ, thế nhưng hắn biết rõ, tại mảnh thế giới này, hắn tại một ít người trong mắt, như trước còn là người yếu. Hiện tại, tất cả mọi người tại tuân thủ một ít quy tắc, Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay, thế nhưng hắn tin tưởng, rất nhanh, tất cả quy tắc tại mảnh thế giới này đều vô dụng!

Đến lúc đó, nếu như hắn vẫn thực lực bây giờ, người ta muốn diệt hắn, đơn giản là chuyện dễ dàng!

Còn có, cái kia cái gì thánh địa khẳng định cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, còn nữa, cũng còn có cái kia cái gì nghịch loại huyền giả, nói chung, tương lai là đã định trước không an tĩnh.

Cho nên, hắn phải để cho mình đạt được Hoàng Giả Cảnh, bởi vì chỉ đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn mới có thể có thực lực đi đối mặt Bán Thánh cấp cường giả. Hơn nữa, chỉ đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn mới có thể mở ra Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, tỉnh lại tiểu cô nương!

Hồi Cổ Vực Thành sau, một việc lại để cho Dương Diệp đại hao tổn tâm trí, đó chính là Tần Tịch Nguyệt. Bởi vì hắn phát hiện, Tần Tịch Nguyệt cùng Hiểu Vũ Tịch tựa hồ có chút không thích hợp, bất quá hoàn hảo, hai người tuy rằng không thích hợp, thế nhưng cũng không có đánh nhau.

Có một số việc, được đối mặt, cũng phải xử lý.

Trong phòng, Dương Diệp mang Tần Tịch Nguyệt cùng Hiểu Vũ Tịch cũng gọi qua đây, bất quá ngay Dương Diệp phải xử lý hai nàng trong lúc đó chuyện lúc, Đinh Thược Dược cũng bỗng nhiên tới, sau đó cùng hai nàng không biết nói gì đó, hai nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó rồi rời đi, làm cho Dương Diệp đầu đầy vụ thủy...

"Ta Đinh gia khiến ta với ngươi kết hôn!" Đinh Thược Dược câu nói đầu tiên để Dương Diệp càng thêm bối rối.

"Thanh Thi cùng Vũ Tịch còn có Tịch Nguyệt đều đã đồng ý!" Đinh Thược Dược lại nói.

Dương Diệp: "...."

"Thế nhưng ta không đồng ý!" Đinh Thược Dược lại nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 591: Dương Niệm Tuyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, ngươi đây là mấy người ý tứ? Đùa giỡn ta sao?

Đinh Thược Dược tiếp tục nói: "Đinh gia mang tất cả tiền đặt cược đều đặt ở trên người ngươi, chỉ khiến ta với ngươi kết hôn, bọn họ mới có thể chân chính yên tâm, bởi vì khi đó, ta Đinh gia mới có thể cùng ngươi Dương Diệp chân chính nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Đương nhiên, bọn họ mục đích thực sự là muốn thông qua ta, ngày sau từ ngươi cái này thu được càng nhiều hơn chỗ tốt!"

"Ngươi trái lại thẳng thắn!" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược Đạo: "Nếu muốn hợp tác, như vậy chúng ta song phương tự nhiên muốn thẳng thắn thành khẩn."

"Vậy ngươi vì sao không đồng ý?" Dương Diệp đột nhiên hỏi, chỉ là mới vừa nói xong hắn liền hối hận.

"Ngươi nguyện ý cùng một cái không thích người cùng cả đời sao?" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, Đạo: "Đương nhiên, ta cũng không phải đáng ghét ngươi, thế nhưng, ta đối với ngươi quả thực cũng không có gì đặc thù cảm giác, ngươi không phải là ta thích loại hình, bởi vì ngươi quá hoa tâm."

Dương Diệp sờ sờ mũi, thoáng xấu hổ, vội vã nói sang chuyện khác, Đạo: "Ngươi trở lại nói cho ngươi biết người của Đinh gia, đã nói Đinh gia lần này đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi tình, ta Dương Diệp Minh nhớ cả đời. Chỉ cần Đinh gia không phụ ta, ta tương lai, tất không phụ Đinh gia."

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp liếc mắt, nhạt thanh Đạo: "Đinh gia sự tình ta sẽ xử lý tốt, nữ nhân ngươi chuyện giữa ta cũng tạm thời giúp ngươi xử lý tốt. Ngươi cần phải làm, là mau chóng trở thành Hoàng Giả Cảnh. Ngươi hẳn là minh bạch, ngươi bây giờ liền là cả Nam Vực tất cả thế lực ràng buộc, chỉ cần ngươi vừa chết, chúng ta toàn bộ Nam Vực thế lực chắc chắn sụp đổ. Bởi vì đại gia theo ngươi, là bởi vì nhìn trúng tương lai của ngươi, là bởi vì tin tưởng ngươi ngày sau có thể trở thành Kiếm Tông tổ sư loại nhân vật đó, nếu như ngươi chết, lớn như vậy nhà hy vọng tự nhiên cũng sẽ không có, hiểu chưa?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Yên tâm, ta còn có thật nhiều sự muốn làm đây, sẽ không dễ dàng chết!"

Đinh Thược Dược gật đầu, bỗng nhiên lại Đạo: "Ngươi vì sao không thu An Nam Tĩnh?"

"Gì?" Dương Diệp sửng sốt.

Đinh Thược Dược nghiêm túc nói: "Nàng lợi hại như vậy, có nàng cùng ngươi liên thủ, ta nghĩ lấy thực lực của các ngươi, ngay cả Hoàng Giả Cảnh hẳn là đều có thể đủ giết chết ah? Nếu như là người khác, hẳn không có chút nào cơ hội, thế nhưng ngươi, ta nghĩ nếu như ngươi cố gắng một chút nói, cũng còn là có cơ hội mang đương đại Vũ Thần thu vào trong phòng."

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, Đạo: "Ta cùng nàng là bằng hữu, thuần khiết hữu nghị!"

Đinh Thược Dược mỉm cười cười, Đạo: "Nam nhân cùng nữ nhân trong lúc đó, có thuần khiết hữu nghị sao? Có lẽ chỉ có ah, bất quá ta không cảm thấy sẽ phát sinh tại trên người ngươi!"

"Chúng ta chẳng lẽ không tính thuần khiết bằng hữu sao?" Dương

Diệp bỗng nhiên nói.

Đinh Thược Dược dáng tươi cười hơi cứng đờ, sau đó đứng dậy đi ra ngoài cửa, đi tới một nửa lúc, nàng lại nói: "Được rồi, thành nam An Gia gia chủ muốn gặp thấy ngươi, ngươi thấy còn chưa phải thấy?"

"Không gặp!"

"Lý do?"

"Trong tu luyện!"

Đinh Thược Dược gật đầu, sau đó rời khỏi phòng.

Thời gian kế tiếp trong, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ bồi bồi Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch còn có Tiểu Dao bên ngoài, chính là bế quan khổ tu. Lúc đầu tiểu cô nương thiêu đốt siêu phẩm Năng Lượng thạch sắp tới hơn hai vạn miếng, nói cách khác, Dương Diệp bây giờ siêu phẩm Năng Lượng thạch chỉ không được 1 vạn miếng, bất quá với hắn mà nói, cái này vậy là đủ rồi!

Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm sau khi, mỗi một tầng đề thăng cần linh khí đều là cực kỳ to lớn, Dương Diệp tại Hồng Mông Tháp nội, cộng thêm điên cuồng thiêu đốt siêu phẩm Năng Lượng thạch, lúc này mới tại ngắn nửa tháng nội tăng lên tới Tôn Giả Cảnh lục trọng.

Dương Diệp bản còn tiếp tục khổ tu đi xuống, nhưng là một chuyện khiến hắn chỉ có thể tạm dừng buông tha tu luyện, bởi vì Tô Thanh Thi sinh!

Tô Thanh Thi sanh là một cô gái, gọi là Dương Niệm Tuyết, cùng Tô Thanh Thi lớn lên cực như, điều này làm cho Dương diệp hoan vui nguy, cả ngày liền ôm nữ nhi nơi giải thích.

Trong phòng, Tô Thanh Thi ôm Dương Niệm Tuyết, trong mắt tràn đầy nhu sắc, tại nàng bên cạnh là Dương Diệp. Nhìn Tô Thanh Thi cùng Dương Niệm Tuyết, Dương Diệp tâm trung lần đầu tiên có chút chán ghét Sát Lục cùng chiến đấu.

An Nam Tĩnh mục tiêu là Võ đạo phần cuối, Dương Diệp mục tiêu chỉ là muốn thật yên lặng cùng người nhà mình sống. Đương nhiên, hiện ở nơi này đơn giản mục tiêu hiển nhiên không có dễ dàng như vậy đạt được.

Rất lâu chính là như vậy, ngươi không đi gây sự, không có nghĩa là sự không chọc đến ngươi. Hơn nữa, tại Huyền Giả Đại Lục thực lực này vi tôn thế giới, không có thực lực, liền đại biểu nhất định bị khi dễ, bị áp bách, mà khi ngươi bị cái này lúc, bởi vì không có thực lực, ngươi chỉ có thể nhịn chịu.

Dương Diệp rất rõ ràng đạo lý này, cho nên, hắn nghĩ thông suốt một cái đạo lý, đó chính là muốn cuộc sống yên tĩnh, đầu tiên phải làm là thu được tuyệt đối thực lực, bởi vì chỉ tuyệt đối thực lực, mới không người nào dám tới quấy rầy của ngươi bình tĩnh.

Tháng nầy, Dương Diệp khó có được hưởng thụ một mảnh yên tĩnh.

La Tuấn sở dĩ không có mạnh mẽ đánh Cổ Vực Thành, chủ nếu là bởi vì hắn đang đợi thánh địa của người. Trước khi bị Dương Diệp xông vào trong quân tàn sát, là bởi vì hắn cho rằng Dương Diệp đã chết, không có phòng bị, lúc này mới khiến Dương Diệp hữu cơ có thể ngồi. Hiện tại, Dương Diệp muốn tại lẫn vào trong quân, căn bản không khả năng.

Toàn bộ Trung Vực tất cả thực lực là Cổ Vực Thành mấy lần, nếu như hắn phát động tổng tiến công, hắn một cách tự tin công phá Cổ Vực Thành, bởi vì Dương Diệp đang thay đổi thái, cũng không có khả năng tàn sát rơi hắn toàn bộ đại quân. Bất quá nếu như vậy làm, cho dù hắn thắng, đó cũng là thắng thảm!

Cho nên, hắn không có tuyển chọn phát động tổng tiến công, mà là tuyển chọn chờ đợi thánh địa của người, muốn mượn giúp thánh địa của người diệt trừ Dương Diệp sau, sau đó tại phát động tổng tiến công. Bởi vì chỉ cần Dương Diệp vừa chết, kia Nam Vực tạo thành những thế lực kia liên minh chắc chắn sụp đổ!

Tại trông mong đốm nhỏ trông mong mặt trăng một tháng sau, hắn rốt cục đợi được hắn phải đợi của người.

Thanh Phong cùng Lam Linh mang theo một gã lão giả, bốn gã nam tử, một nữ tử đi tới Huyền Giả Đại Lục.

"Không hổ là bị di bỏ thế giới, nơi này linh khí nồng nặc độ, còn chưa kịp chúng ta thánh địa một phần năm, hơn nữa nhìn bộ dáng như vậy, mảnh thế giới này linh khí không lâu sau đã đem muốn khô kiệt!"

Một chỗ Hư Không chỗ, một gã mi tâm có khắc một thanh tiểu kiếm nam tử cau mày nói.

"Không có quan hệ gì với chúng ta!" Tại nam tử bên cạnh lão giả nhạt thanh Đạo: "Các ngươi đi tìm cái kia Dương Diệp, ta đi Yêu Tộc đi một chuyến, ta trái lại thật tò mò, cái này Yêu Tộc hôm nay Yêu Hoàng là một người nào, cũng dám cự tuyệt ta thánh địa triệu hoán, nếu như thực sự quá yếu, lão phu sẽ đưa hắn đoạn đường ah!" Nói xong, lão giả trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lão giả đi rồi, nam tử nhìn về phía Lam Linh, Đạo: "Mang chúng ta đi tìm Dương Diệp ah, hy vọng hắn có thể cường một điểm, không thì liền quá không thú vị một ít!"

"Kiếm Cuồng sư huynh, chúng ta tốt nhất khác khinh địch!" Lam Linh thấp giọng nói.

Kiếm Cuồng khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, Đạo: "Khinh địch? Ta là thật tâm hy vọng hắn khác quá yếu."

"Nghe nói hắn tại mảnh đại lục này được xưng là Kiếm Hoàng?" Lúc này, một bên một gã khác cùng Lam Linh lớn lên có chút tương tự chính là nữ tử đột nhiên hỏi.

Lam Linh gật đầu, Đạo: "Quả thực."

Nghe vậy, cô gái kia bỗng nhiên lộ ra ngoạn vị dáng tươi cười, Đạo: "Kiếm Cuồng, ngươi ở đây chúng ta thánh địa được xưng là tiểu kiếm Thánh, ta rất chờ mong ngươi cái này tiểu kiếm Thánh cùng vị này Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng chiến đấu đây!"

"Ta sẽ nhường hắn minh bạch, hắn không xứng xưng là Kiếm Hoàng!" Kiếm Cuồng nhạt thanh Đạo.

Rất nhanh, ngũ người đi tới Cổ Vực Thành hạ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 592: Tốt biệt khuất La Tuấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi biết thánh địa người tới Huyền Giả Đại Lục một khắc kia, La Tuấn cùng hắn đại quân lập tức thúc đẩy, đi tới Cổ Vực Thành Bách Lý chỗ vị trí. Mà hắn thì mang theo tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả đi tới Cổ Vực Thành dưới thành tường, hắn không có tuyển chọn khiến đại quân cùng nhau theo tới là bởi vì hắn muốn nhìn một chút thánh địa của người có thể hay không giết chết Dương Diệp!

Kỳ thực, đừng nói có thể diệt Dương Diệp, chỉ cần thánh địa của người có thể ngăn chặn Dương Diệp cùng kia Khô Lâu Nhân, vậy hắn liền sẽ lập tức khiến đại quân công thành. Bởi vì nếu như không có người áp chế Dương Diệp cùng kia Khô Lâu Nhân, lấy thực lực của hai người xông vào trong đại quân, vậy đối với hắn đại quân không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

"Đó chính là Nhân Hoàng?" Kiếm Cuồng nhìn một chút xa xa La Tuấn, Đạo.

Lam Linh gật đầu, Đạo: "Hắn đã có thể nắm giữ tam vực Tín Ngưỡng Chi Lực, trong tay lại có Nhân Hoàng Kiếm, thực lực rất mạnh!"

"Rất mạnh?" Lúc này, Kiếm Cuồng bên cạnh một gã khác nam tử khinh thường nói: "Nếu như rất mạnh, cũng sẽ không ngay cả tòa thành đều công không được. Lam Linh, không nghĩ tới ngươi tới một lần Huyền Giả Đại Lục, dĩ nhiên thay đổi như vậy không ngạo khí. Ta hiện tại có chút minh bạch, vì sao tỷ tỷ ngươi Lam Vân có thể tiến nhập chúng ta Thánh vệ đội Kiếm tổ, mà ngươi lại không thể!"

Lúc này, cùng Lam Linh lớn lên cực hạn cô gái kia nhìn thoáng qua nói chuyện nam tử, Đạo: "Kiếm Ngạo, đối muội muội ta nói chuyện khách khí một điểm, bằng không ta không ngại cho ngươi thấy điểm hồng!"

Kiếm Ngạo tựa hồ có chút kiêng kỵ Lam Vân, hừ lạnh một tiếng, sao có đang nói chuyện.

Lam Linh lắc đầu, thấp giọng thở dài, nàng rất rõ ràng, những người trước mắt này căn bản sẽ không coi trọng Dương Diệp cùng La Tuấn còn có Khô Lâu Nhân, bởi vì ở trong mắt bọn họ, Dương Diệp đám người là Huyền Giả Đại Lục của người, Huyền Giả Đại Lục là địa phương nào? Đó là bị cường giả vứt bỏ địa phương, cái này bị di bỏ thế giới người làm sao có thể cùng bọn chúng so?

Nếu như không phải là thấy qua Dương Diệp cùng La Tuấn còn có Khô Lâu Nhân đích thực chính thực lực, nàng cũng sẽ không coi trọng Dương Diệp đám người. Có lòng muốn nhắc nhở lần nữa hạ mọi người, thế nhưng Lam Linh lại đúng là vẫn còn không có ở mở miệng, bởi vì nàng đã từ trên mặt mấy người nhìn thấu đối phương tâm tính, bao quát tỷ tỷ nàng cũng là như vậy.

Bọn họ, căn bản không cho rằng Dương Diệp đám người cùng bọn họ là đồng nhất cấp bậc tồn tại!

"Thanh Phong, đi theo người nọ Hoàng nói một chút, đợi khác nhúng tay, ta không muốn tại trong quyết đấu bị người cắt đứt!" Kiếm Cuồng Đạo.

Nghe vậy, Thanh Phong vui vẻ, sau đó vội vã chạy tới La Tuấn đám người trước mặt.

"La Tuấn, sư huynh của ta nói, đợi hắn cùng với Dương Diệp lúc chiến đấu, ngươi đừng nhúng tay, hiểu chưa?" Thanh Phong vênh váo tự đắc nhìn La Tuấn, Đạo: "Nếu như ngươi dám nhúng tay, hừ, sư huynh của ta bọn họ lập tức đem các ngươi những người này toàn bộ giết chết, ngươi tin hay không?" Hắn khó chịu Dương Diệp, thế nhưng lại càng không thoải mái La Tuấn, bởi vì trước khi La Tuấn thế nhưng ngay trước mặt Lam Linh thân thể khỏa thân không nhìn hắn, nhưng lại cùng Lam Linh vừa nói vừa cười, điều này làm cho hắn khó chịu đến cực điểm!

Nghe được Thanh Phong nói, La Tuấn xung quanh chờ Tôn Giả Cảnh cường giả giận dữ, nhìn thấy một màn này, Thanh Phong trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường, châm chọc nói: "Thế nào, còn muốn động thủ với ta? Các ngươi dám sao? Lão Tử liền đứng ở chỗ này cho các ngươi giết, các ngươi nếu là không giết ta, các ngươi chính là ta tôn tử!"

"Ngươi liền muốn chết như vậy?" La Tuấn lạnh giọng nói.

"Con mẹ nó ngươi dám giết ta sao?" Thanh Phong chỉ vào La Tuấn mũi, châm chọc nói: "Ngươi nếu là dám đụng đến ta, sư huynh của ta bọn họ nhất định giết ngươi cái này Tôn Giả Cảnh cường giả. Đừng tưởng rằng ngươi có hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả liền cảm giác mình rất ngưu, tại sư huynh của ta trước mặt bọn họ, ngươi cái này Tôn Giả Cảnh cường giả ngay cả cẩu cũng không bằng!"

Ai có thể chịu được?

"Lão Tử giết ngươi!"

Lúc này, một gã Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm huyền giả gầm lên giận dữ, thân hình khẽ động, một chưởng vỗ hướng về phía Thanh Phong đầu, cùng lúc đó, lại là hơn mười người Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả đồng loạt ra tay.

La Tuấn muốn ngăn cản, nhưng là lại đã không kịp.

Lúc này, mấy đạo kiếm quang ở trong sân xẹt qua, lúc trước kia xuất thủ hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả nhất thời bị cái này mấy đạo kiếm quang chém thành hai nửa.

"Ta thánh địa của người, há là bọn ngươi con kiến hôi có thể động?"

Kiếm Cuồng dẫn theo mấy người tới đến rồi La Tuấn đám người trước mặt, tuy rằng đối mặt với hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả, thế nhưng trên mặt mấy người cũng không có vẻ sợ hãi chút nào.

Kiếm Cuồng đám người liền nhìn như vậy La Tuấn, La Tuấn sau lưng những Tôn Giả Cảnh đó cường giả cũng nhìn La Tuấn, là chiến còn là nhẫn, tất cả La Tuấn một ý niệm.

La Tuấn tay trái gắt gao nắm chặt trong tay Nhân Hoàng Kiếm, sắc mặt trầm thấp như nước, đôi mắt ở chỗ sâu trong, là lạnh lẽo sát ý.

Một lát, La Tuấn tay của chậm rãi buông ra, cười nói: "Chúc mấy vị đợi vận may!"

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Cuồng chờ người trong mắt lóe lên lướt một cái không thèm, mà La Tuấn sau lưng một ít Tôn Giả Cảnh huyền giả, đặc biệt những thứ kia không thuộc về Đỉnh Hán Đế Quốc Tôn Giả Cảnh trong mắt cường giả nhất thời lộ ra vẻ thất vọng. Bọn họ bình thường đều là người có thân phận, khi nào bị loại này vũ nhục? Hiện tại, bị loại này vũ nhục cũng còn phải tiếp tục nhẫn, tâm lý miễn bàn có bao nhiêu biệt khuất!

"Nhân Chủ, lẽ nào sư huynh của ta bọn họ cứ như vậy chết vô ích?" Đúng lúc này, một gã Tôn Giả Cảnh cường giả bỗng nhiên lạnh lùng nói. Lúc trước chết hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả trong, thì có một tên là tông môn khác.

"Anh ta lẽ nào cũng bạch đã chết rồi sao?" Lúc này lại một danh Tôn Giả Cảnh cường giả đứng dậy.

"Còn muốn ta sư đệ..."

Tại những người này chất vấn trong, La Tuấn sắc mặt của khó coi, hắn biết rõ, nếu như không để cho những người này một cái công đạo, xác định vững chắc sẽ làm những người này ly tâm. Thế nhưng, nếu như cho những người này khai báo liền ý nghĩa muốn cùng trước mắt cái này thánh địa mấy người hợp lại cái ngươi chết ta sống, khi đó, hắn không chỉ có muốn tổn thất càng nhiều hơn Tôn Giả Cảnh cường giả, càng sẽ đắc tội thánh địa cái này kinh khủng địa phương!

Cái được không bù đắp đủ cái mất, không có ý nghĩa!

Nghĩ vậy, La Tuấn hít sâu một hơi, lạnh lùng nhìn đứng ra những người đó liếc mắt, sau đó nói: "Ta tự có chủ trương, lui ra!"

"Ha ha..." Một tên trong đó huyền giả đột nhiên phá lên cười, Đạo: "Đây là nếu nói Nhân Hoàng? Đây là cái gọi là thiên địa người phát ngôn? Đây là cái gọi là tương lai vạn vực của người chủ? Dương Diệp nói rất đúng, thương thiên thật là không có mắt a. Bị người chỉ vào mũi mắng, bị người khi dễ đến phân thượng này lại vẫn muốn nhẫn, ngươi thẳng thắn chớ để cho Nhân Hoàng, kêu sỏa bức quên đi!"

"Oanh!"

La Tuấn bên cạnh một gã lão giả trong nháy mắt xuất hiện ở tên kia huyền giả trước mặt, sau đó đem một chưởng vỗ thần hồn câu diệt.

"Hồ ngôn loạn ngữ!" Lão giả hừ lạnh một tiếng, sau đó về tới La Tuấn bên cạnh.

"Lâm lão thật là uy phong thật to a!" Lúc này, một gã Vô Cực Tông trưởng lão đứng dậy, Đạo: "Lúc trước ta Vô Cực Tông cũng có một gã trường chết già ở trong tay đối phương, hiện tại ta đại biểu Vô Cực Tông hỏi Nhân Chủ một câu, ta Vô Cực Tông tên này trưởng lão cứ như vậy bạch đã chết rồi sao? Được rồi, ta hỏi như vậy, Lâm lão ngươi sẽ không cũng nghĩ giết ta đi?"

"Ngô trưởng lão cần gì phải như vậy?" La Tuấn Đạo: "Vô Cực Tông là ta Đỉnh Hán Đế Quốc hạch tâm minh hữu, chúng ta lý nên đồng tâm hiệp lực, cùng cửa ải khó khăn, không phải sao?"

Vô Cực Tông trưởng lão trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Ta người biết chủ ý tứ, việc này ta sẽ báo lên tông môn, mặc kệ tông môn làm sao quyết định, ta đều sẽ rời đi nơi này!" Nói, xoay người rời đi.

La Tuấn bên cạnh Lâm lão hai mắt híp lại, muốn động thủ, bất quá nhưng là bị La Tuấn ngăn cản. Vô Cực Tông Tôn Giả Cảnh cường giả có 7 800, nếu như bây giờ ngoài sáng giết đối phương trưởng lão, những người này nhất định sẽ phản kháng, những người này một khi phản kháng, nhất định sẽ có càng ngày càng nhiều người phản kháng, đến lúc đó, sự tình chỉ sợ cũng không phải là hắn có thể khống chế!

Còn có một chút người cũng muốn rời đi, mặc kệ cũng không có lá gan đó, La Tuấn cố kỵ Vô Cực Tông, nhưng cũng sẽ không cố kỵ bọn họ. Lúc này ai như đi ra, kia không thể nghi ngờ chính là đảm đương chim đầu đàn, cho La Tuấn giết gà dọa khỉ!

"Ha ha..."

Lúc này, kia Thanh Phong đột nhiên phá lên cười, Thanh Phong cười rất lớn, tiếng cười kia tựa như bàn tay một dạng vỗ vào La Tuấn đám người trên mặt, nóng hừng hực.

"Lam Linh, đây là lời ngươi nói của người Hoàng? Ta xem thế nào như một tên hèn nhát?" Kiếm Ngạo đột nhiên nói, tựa như là cố ý, La Tuấn đám người vừa vặn có thể nghe được.

La Tuấn thần sắc âm trầm, kiếm trong tay đột nhiên bắt đầu chiến động, Đạo: "Chư vị, các ngươi là thánh địa của người, ta bản không muốn cùng ngươi môn kết thù kết oán, nhưng là các ngươi cũng đã cho ta Đỉnh Hán Đế Quốc tốt khi?"

"Ta chính là khi dễ ngươi, ngươi lại..."

Thanh Phong muốn nói điều gì, nhưng là bị Kiếm Cuồng ngăn cản, Kiếm Cuồng đối về La Tuấn khẽ gật đầu, Đạo: "Các hạ đối với chúng ta thánh địa tâm tồn kính nể, cũng tôn chúng ta thánh địa, chúng ta không có lý do gì đối các hạ có địch ý, chúng ta lần này đến đây, là vì Dương Diệp. Nghe nói Dương Diệp cũng là các hạ đối thủ, nói như vậy, chúng ta là có cùng chung địch nhân!"

Kiếm Cuồng cho cái bậc thang, La Tuấn sắc mặt hơi chút dễ nhìn một ít, Đạo: "Quả thực như vậy, ngày sau nói không chừng chúng ta còn muốn liên thủ đối kháng nghịch loại huyền giả, thực sự không hẳn là lúc này lẫn nhau tàn sát, đúng không?"

Kiếm Cuồng gật đầu.

La Tuấn lại nói: "Nếu chư vị là tới cho Lâm Thiên mấy người báo thù, kia chư vị xin cứ tự nhiên ah, yên tâm, ta bảo chứng sẽ không nhúng tay chư vị cùng Dương Diệp trong lúc đó ân oán. Ha hả, ta nói sai, lấy mấy vị thực lực, đối phó chính là một cái Dương Diệp còn chưa phải là dễ như trở bàn tay? Bọn ta ở một bên liền là chư vị lược trận tốt lắm!"

"La Tuấn, ta biết ngươi đang suy nghĩ gì!" Lúc này, Thanh Phong cười lạnh nói: "Ta thừa nhận, kia Dương Diệp thực lực quả thật không tệ, thế nhưng đây chẳng qua là tại các ngươi thế giới này, tại chúng ta thánh địa, hắn nhằm nhò gì! Hôm nay chúng ta chỉ biết cho ngươi thấy rõ ràng, các ngươi người của thế giới này cùng chúng ta thánh địa thiên tài chênh lệch đến cùng bao lớn!"

"Ta mỏi mắt mong chờ!" La Tuấn nhạt thanh Đạo. Giờ này khắc này, La Tuấn đột nhiên hy vọng kia Dương diệp cường thượng một ít, bởi vì hắn thật sự là muốn nhìn những người này mất mặt dáng dấp.

Kiếm Cuồng nhìn thoáng qua La Tuấn, sau đó mang theo mấy người đi tới Cổ Vực Thành hạ.

"Dương Diệp, lăn ra đây nhận lấy cái chết!"

Kiếm Cuồng thanh âm của tại Huyền khí gia trì hạ, hướng phía Cổ Vực Thành dường như phong bạo thông thường cuộn sạch đi, trong lúc nhất thời, toàn bộ Cổ Vực Thành nội vang lên Kiếm Cuồng kia uyển như tiếng sấm tiếng rống giận dử.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 593: Không tốt..

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số Tôn Giả Cảnh huyền giả cùng tôn cấp Huyền thú xuất hiện ở Cổ Vực Thành trên thành tường, cùng lúc đó, Cổ Vực Thành hộ thành đại trận cũng mở lên, một đạo to lớn quang tráo xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời, mang toàn bộ Cổ Vực Thành đều bao phủ ở tại trong đó.

Cổ Vực Thành trên tường thành, vô số binh sĩ đã liên lụy cung tiễn, những Tôn Giả Cảnh đó cường giả cũng trận địa sẵn sàng đón quân địch.

Bọn họ không rõ ràng lắm thánh địa mạnh như thế nào, nhưng là bọn hắn rất rõ ràng La Tuấn mạnh bao nhiêu, chí ít lúc này La Tuấn bên cạnh có thể là có thêm hơn một vạn danh Tôn Giả Cảnh cường giả! Cái này có thể cũng là có thể ngự không phi hành Tôn Giả Cảnh cường giả, bọn họ nếu là cùng nhau công thành, vậy đối với Cổ Vực Thành mà nói, tuyệt đối là trí mạng, cho nên, không người nào dám sơ suất!

Trên thành tường, Đinh Thược Dược nhìn phía dưới Kiếm Cuồng mấy người, trong mắt có vẻ ngưng trọng, bởi vì... Này mấy người chí ít đều là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, hơn nữa từ trên người đối phương phát ra khí tức bén nhọn đến xem, Cổ Vực Thành trong, ngoại trừ Dương Diệp cùng Thi Tổ bên ngoài, cùng giai trong thế hệ trẻ, sợ rằng chỉ Hiểu Vũ Tịch có thể cùng đối phương đối kháng!

Đây là thánh địa thực lực sao?

Đinh Thược Dược chân mày bất tri bất giác nhíu lại.

Đúng lúc này, Kiếm Cuồng đột nhiên bay lên không trung, nhìn cầm đầu Đinh Thược Dược, Đạo: "Ngươi chính là những người này loại trong dẫn đầu?"

"Ngươi chính là thánh địa của người?" Đinh Thược Dược hỏi ngược lại.

Kiếm Cuồng quét trên tường thành huyền giả liếc mắt, Đạo: "Thật là người không biết không sợ, dĩ nhiên vọng tưởng đối kháng ta thánh địa, chỉ bằng các ngươi những người này? Thật là đáng tiếc đến cực điểm. Đừng nói ta thánh địa không cho các ngươi cơ hội, hiện tại lập tức mở thành đầu hàng, mang Dương Diệp cùng Dương Diệp có quan hệ mọi người mang cho ta đến trước mặt của ta tới, có thể còn có một đường sinh cơ, bằng không, toàn bộ Nam Vực tất cả huyền giả đều biết đi là Dương Diệp chôn cùng!"

"Cắt, ngươi làm ta sợ môn a! Trước khi các ngươi thánh địa của người so ngươi còn cuồng, kết quả thế nào? Hắn còn chưa phải là bị Dương Diệp miểu sát, thấy phía dưới tường thành những thứ kia vết máu không có, kia trong đó có các ngươi cái kia đồ bỏ thánh địa của người."

"Chính là, cái này chút gì thánh địa của người thật thân thể* đáng ghét, từng cái một mũi đều hướng trống không, làm chúng ta Huyền Giả Đại Lục huyền giả là bậc thấp người, bọn họ là người cao đẳng dường như. Phi, còn chưa phải là theo chúng ta một cái dạng? Thậm chí ngay cả chúng ta cũng không bằng!"

"Khiến chúng ta toàn bộ Nam Vực huyền giả là Dương Diệp chôn cùng, thật là cười ngạo ta, ngươi tính cái thứ gì? Ngươi cho Dương Diệp xách giày cũng không xứng, sỏa bức ngoạn ý, Lão Tử nhìn ngươi lớn lên như con ta, ta hảo tâm nhắc nhở ngươi một câu, hiện tại cút nhanh lên rất xa, miễn cho đợi Dương Diệp đi ra, ngươi ngay cả lăn cơ hội cũng bị mất!"

"..."

Trên tường thành, Nam Vực huyền giả ngươi một câu ta một câu, tức giận Kiếm Cuồng giận dữ phản cười, Đạo: "Tốt, tốt, các ngươi Dương Diệp không phải là rất lợi hại sao? Khiến hắn đi ra? Hắn không phải là được xưng Kiếm Hoàng sao? Ta khiến hắn 10 Kiếm làm sao?"

"Cuồng vọng, khiến Lão Tử tới sẽ sẽ ngươi!" Cổ Vực Thành trên thành tường, một gã Tôn Giả Cảnh huyền giả đối về Kiếm Cuồng rống giận một tiếng, sau đó nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đạo: "Đinh cô nương, xin hãy mang hộ thành đại trận đóng kín một chút, khiến ta đi giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất rộng gia hỏa!"

Đinh Thược Dược nhìn đối phương liếc mắt, Đạo: "Lui ra!"

"Ta..."

Tên kia huyền giả còn muốn nói điều gì, nhưng là lại bị Đinh Thược Dược mắt lạnh cho nhìn trở lại. Tại Cổ Vực Thành trong, không người nào dám khinh thị trước mắt cái này có chút có vẻ bệnh nữ tử, bởi vì nghe đồn cô gái này là Dương Diệp nữ nhân. Đương nhiên, trừ lần đó ra, bọn họ vừa ý trước nữ nhân này cũng là cực kỳ bội phục, bởi vì Cổ Vực Thành trong tụ tập rất nhiều thế lực, những thế lực này đã từng thậm chí là có ân oán, thâm cừu đại hận, thế nhưng tại nữ nhân này quản lý hạ đều thay đổi rất hợp hài hước, chí ít tạm thời là như vậy!

Bởi vậy, Đinh Thược Dược tại Cổ Vực Thành trung uy vọng vẫn là vô cùng cao, có rất ít người dám không tôn kính nàng.

"Thế nào, Dương Diệp không dám ra tới?" Lúc này, Kiếm Cuồng bỗng nhiên cười khẩy nói: "Thật là làm người ta thất vọng a, đây là cái gọi là Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng? Ngay cả đánh một trận dũng khí cũng không có sao? Lẽ nào kia Dương Diệp là không trứng của người?"

"Ha ha..."

Phía dưới, Thanh Phong cùng kia Kiếm Ngạo đám người phá lên cười, hiểu được không kiêng nể gì cả.

Cổ Vực Thành trên tường thành mọi người còn lại là giận không thể bóc, Hiểu Vũ Tịch chân mày to cau lại, nhìn về phía Đinh Thược Dược, bất quá Đinh Thược Dược cũng lắc đầu. Tuy rằng Hiểu Vũ Tịch thực lực có thể có thể cùng đối phương chống lại, thế nhưng nàng không thể mạo hiểm như vậy, bởi vì một khi Hiểu Vũ Tịch gặp chuyện không may, lấy Dương Diệp tính cách, giết thượng thánh địa cũng có thể có thể!

Thấy Đinh Thược Dược lắc đầu, Hiểu Vũ Tịch do dự một chút, sau đó gật đầu. Dương Diệp từng nói với nàng qua, tại Cổ Vực Thành, tận lực nghe Đinh Thược Dược an bài.

"Tấm tắc, thật là làm người ta thất vọng a, nguyên lai Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng nguyên lai là một cái túng hóa, ngay cả đánh một trận cũng không dám, thật là làm cho người thất vọng a!"

Không trung, Kiếm Cuồng lắc đầu, trên mặt tràn ngập đến không thèm cùng châm chọc.

"Dương Diệp đây? Mau khiến Dương Diệp đi ra giây cái này thánh địa tới hỗn đản!"

"Chính là, khiến Dương Diệp đi ra giây hắn, khiến thánh địa người biết, chúng ta Nam Vực huyền giả căn bản không phải bọn họ có thể so sánh!"

"Dương Diệp, Dương Diệp, Dương Diệp..."

"Dương Diệp..."

Cổ Vực Thành trên thành tường, vô số Nam Vực huyền giả hô to Dương tên Diệp. Đối mọi người mà nói, Dương Diệp tại cùng giai trong chính là vô địch tồn tại, chỉ cần Dương Diệp xuất thủ, trước mắt cái này thánh địa người tới nhất định sẽ bị giết chết.

Xa xa, La Tuấn nhìn thấy một màn này, sắc mặt âm trầm, tay phải nắm chặc thành quyền, trực tiếp sâu đậm đâm vào trong lòng bàn tay. Bởi vì hắn phát hiện, cái này Dương Diệp tại Nam Vực huyền giả trong uy vọng, so với hắn tại tự mình uy vọng của quân trung cao hơn rất nhiều!

Cái này Dương Diệp, phải chết, không thì, mang trở thành hắn thống nhất cả người loại lớn nhất kình địch!

Nhìn thấy Dương Diệp tại Nam Vực huyền giả trong có cao như vậy uy vọng, Kiếm Cuồng đám người cũng là có chút vô cùng kinh ngạc, bất quá vẫn như cũ không thèm để ý. Đối với bọn hắn mà nói, Dương Diệp có thể thật có chút chân tài thật học, nhưng là có thể cùng bọn chúng so sao?

Bọn họ cầm thế nhưng đạo khí, tu luyện là Đạo cấp kiếm kỹ, còn có Thượng Cổ kiếm tu truyền thừa, mà Dương Diệp đây? Hắn bất quá là một cái bị di bỏ thế giới huyền giả đi!

Cái gọi là Kiếm Hoàng xưng hào, theo bọn họ, bất quá là trong núi không lão hổ hầu tử xưng Đại Vương mà thôi!

Sắp tới một khắc đồng hồ trôi qua, Dương Diệp cũng vẫn không có xuất hiện!

Trên tường thành thanh âm của càng ngày càng nhỏ.

Dần dần, trên tường thành rất nhiều huyền giả có chút bất mãn. Có huyền giả thậm chí yêu cầu Đinh Thược Dược mở ra hộ thành đại trận, muốn đích thân xuất chiến, bất quá cũng đều bị Đinh Thược Dược đè ép xuống tới, thế nhưng cũng bởi vì như thế, làm cho trên tường thành vô số huyền giả càng ngày càng tức giận.

Nhìn thấy Dương Diệp vẫn không có xuất hiện, Kiếm Cuồng lắc đầu, có chút bất mãn nhìn thoáng qua phía dưới Lam Linh cùng Thanh Phong, vì loại hóa sắc này, dĩ nhiên khiến hắn từ thánh địa chạy tới nơi này, thật là lãng phí hắn thời gian a!

"Cái này Dương Diệp thế nào còn không có xuất hiện? Cái này không giống như là tính cách của hắn a!" Xa xa, La Tuấn thấp giọng nói.

Tại bên cạnh hắn Gia Cát cau mày trầm tư một chút, đột nhiên, hắn hai mắt trợn tròn, kinh hãi nói: "Không tốt, Nhân Chủ, mau trở lại trong quân!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 594: Bị di bỏ thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Tuấn đầu tiên là ngẩn người, chờ hắn hiểu Gia Cát ý tứ sau, La Tuấn sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, đang chuẩn bị xoay người rút quân về trung, lúc này nhất nhất

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh tại hơn trăm dặm bên ngoài trong đại quân ầm ầm vang vọng dựng lên, tiếp theo, một đạo thật lớn hỏa trụ phóng lên cao, ngay sau đó, một đạo lôi điện ở phía xa tự không trung ầm ầm hạ xuống, vô số đạo long quyển phong xuất hiện ở ngoài trăm dặm trên bầu trời.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt trắng nhợt, bất quá còn không có kết thúc!

"Oanh!"

Xa xa lại là một đạo kinh thiên nổ, một chi che trời bàn tay khổng lồ xuất hiện ở xa xa, tiếp theo, tại La Tuấn đám người ánh mắt kinh hãi trong, bàn tay khổng lồ ầm ầm hạ xuống.

Một tiếng vang thật lớn, cả vùng kịch liệt run lên!

Nhìn thấy một màn này, Cổ Vực Thành trên thành tường tất cả huyền giả đều là sửng sốt, Dương Diệp đi La Tuấn đại quân? Nghĩ vậy, vô số huyền giả điên cuồng phá lên cười. Bởi vì lúc này La Tuấn đại quân không có Tôn Giả Cảnh cường giả, Dương Diệp giết tiến vào, vậy như hổ như cừu vòng, là một hồi thân thể khỏa thân tàn sát a!

Đinh Thược Dược mỉm cười, trong lòng cũng thở dài một hơi, bởi vì nàng lúc trước chỉ biết Dương Diệp ra khỏi thành đi, thế nhưng cũng không biết Dương Diệp đi nơi nào. Đương chi trước Nam Vực huyền giả điên điên cuồng la Dương tên Diệp lúc, trong lòng nàng nhưng thật ra là rất khẩn trương, bởi vì nàng sợ Dương Diệp ở trong lòng mọi người uy vọng yếu bớt!

Hiện tại xem ra, sự lo lắng của nàng là dư thừa!

"Dương Diệp!!!!"

La Tuấn mang theo mọi người điên cuồng hướng phía trong đại quân chạy đi, lấy thực lực của bọn họ, Bách Lý bất quá là trong nháy mắt sự. Khi bọn hắn đi tới đại quân lúc, Dương Diệp đã không gặp hình bóng, tại toàn bộ trong đại quân, một mảnh hỗn độn, trên mặt đất thượng, có ít nhất hơn vạn thi thể, trong đó có Linh Giả Cảnh, cũng có Vương Giả Cảnh!

"Dương Diệp, ta La Tuấn không giết ngươi, thề không làm người!"

Nhìn hết thảy trước mắt, La Tuấn hai mắt đỏ đậm, kia tựa như dã thú rít gào thanh âm của ở trong sân vang lên.

Lúc này, Kiếm Cuồng đám người xuất hiện ở giữa sân, nhìn trong sân hết thảy, Kiếm Cuồng đám người khẽ nhíu mày, kia Kiếm Ngạo cũng bỗng nhiên cười lạnh nói: "Đây là vứt bỏ thế giới huyền giả a, quả nhiên là rất yếu a, trăm vạn đại quân lại bị một cái Tôn Giả Cảnh huyền giả giết tiến tuôn ra, tấm tắc, thật là mất mặt a!"

"Tĩnh!"

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở trong sân vang lên, Kiếm Cuồng đám người sắc mặt khẽ biến, chỉ thấy La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm hoắc mắt ra khỏi vỏ, tiếp theo một đạo bạch sắc kiếm khí hoa phá trường không trong nháy mắt tới Kiếm Ngạo trước mặt.

"Lớn mật!"

Kiếm Ngạo giận dữ, kiếm trong tay cũng là chợt ra khỏi vỏ, mang theo một đạo kiếm khí chém về phía La Tuấn bạch sắc kiếm khí.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, vô số kiếm khí tứ tán, mà La Tuấn đạo kiếm khí kia cũng không có tiêu thất, mà là tốc độ không giảm tự Kiếm Ngạo trước ngực xuyên qua, cũng may tại thời khắc mấu chốt Kiếm Ngạo thân thể mạnh mẽ ngăn, làm cho trái tim tránh được bạch sắc kiếm khí, tuy rằng như vậy, thế nhưng Kiếm Ngạo ngực cũng xuất hiện to cở miệng chén kiếm động!

"Ngươi muốn chết!"

Kiếm Ngạo vừa sợ vừa giận, vừa định lần thứ hai động thủ, lúc này, hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả vây quanh, mang Kiếm Cuồng đám người bao vây lại.

Kiếm Ngạo đám người nheo mắt, kia Kiếm Ngạo môi giật giật, nhưng cũng không dám tại động thủ, bởi vì hắn phát hiện, kia La Tuấn lúc này tựa hồ đang đứng ở điên cuồng sát biên giới.

"La Tuấn, ngươi muốn làm cái gì!" Kiếm Cuồng trầm giọng nói. Từ La Tuấn xuất thủ sau này, hắn biết, hắn có chút xem nhẹ vị này Nhân Hoàng. Hắn rất có tự tin, thế nhưng nếu như cái này La Tuấn thực sự rồ muốn giết hắn môn, bằng vào xung quanh cái này đại quân cùng cái này La Tuấn, bọn họ coi như là có thể chạy đi, ít nhất cũng phải khai báo mấy người đang ở đây!

La Tuấn hít sâu một hơi, sau đó trầm mặc hồi lâu, Đạo: "Lúc trước Cổ Vực Thành những người đó nói không sai, bằng mấy người các ngươi rác rưởi, thực sự cho Dương Diệp xách giày cũng không xứng."

Kiếm Cuồng đám người sắc mặt biến đổi, mấy người Kiếm hơi ra khỏi vỏ, lúc này, La Tuấn đột nhiên lạnh giọng nói: "Nếu như các ngươi dám động thủ, hôm nay ta nhất định tàn sát rơi các ngươi, ai cũng không bảo vệ được các ngươi, các ngươi tin hay là không tin?"

La Tuấn nói, làm cho hắn mọi người chung quanh hơi sửng sờ, Nhân

Chủ lúc nào như thế khí phách?

Kiếm Cuồng trầm giọng nói: "La Tuấn, ngươi cũng biết đắc tội ta thánh địa sẽ là cái gì hạ tràng?"

La Tuấn cười lạnh nói: "Hạ tràng? Ngươi theo ta nói rằng tràng? Thành thật mà nói, ta đối với ngươi môn cái kia cái gì thánh địa nguyên bản còn là rất kính trọng. Thế nhưng ta không nghĩ tới, từ kia thánh địa đi ra ngoài người đều là ngươi môn loại này mũi triêu thiên mặt hàng. Trợn to các ngươi hai mắt nhìn, cái này Huyền Giả Đại Lục so với các ngươi thánh địa có lẽ là rơi ở phía sau rất nhiều, thế nhưng thế giới này thiên tài tuyệt đối sẽ không so các ngươi thánh địa yếu."

Nói đến đây, La Tuấn xoay người rời đi, đi hai bước hắn lại ngừng lại, nhìn về phía Lam Linh, Đạo: "Lam Linh cô nương, ta có ý cùng thánh địa hợp tác, thế nhưng cái này thánh địa đi ra ngoài người thật sự là quá mức không chịu nổi. Phiền phức Lam Linh cô nương trở lại nói cho các ngươi biết cái kia cái gì thánh địa của người, như thật sự có ý cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc hợp tác, vậy phái cái có thành ý người đến. Sau cùng xin khuyên một câu, Lam Linh cô nương còn là hồi thánh địa ah, các ngươi đám người kia đi tìm Dương Diệp, thành thật mà nói, thật tình là đi chịu chết!"

Trước khi tại nhìn thấy Dương Diệp tàn sát đại quân sau tràng cảnh sau, La Tuấn đột nhiên hiểu một cái đạo lý, đó chính là muốn giết Dương Diệp, chỉ có dựa vào tự mình. Đem hy vọng ký thác vào trên người người khác, đó là nhất kiện cực kỳ chuyện ngu xuẩn, đặc biệt ký thác vào cái này cái gì thánh địa trên người của, càng ngu xuẩn trung ngu xuẩn!

Thánh địa nội tình không thể nghi ngờ là cực kỳ kinh khủng, đây là không thể nghi ngờ, thế nhưng thánh địa của người quá không coi ai ra gì, cùng Dương Diệp giao thủ, coi như là hắn nắm giữ tam vực chi lực cũng không dám có chút khinh thị cùng sơ suất, mà những người trước mắt này khen ngược, từng cái một lại vẫn cho rằng Dương Diệp không xứng làm đối thủ của bọn họ!

Thật là một đám sỏa bức a!

La Tuấn mang theo mọi người xoay người rời đi, Kiếm Cuồng đám người Kiếm không ngừng tại rung động, thế nhưng nhưng không ai dám động thủ. Bởi vì một khi động thủ, vậy ý nghĩa đối địch với Nhân Hoàng, đối địch với Nhân Hoàng, lại cùng Nam Vực Dương Diệp là địch, vậy ý nghĩa cả cái thế giới loài người cũng sẽ không đi thánh địa trợ giúp!

Cái này hậu quả bọn họ không gánh nổi!

La Tuấn rời đi, mang theo đại quân thối lui đến Loạn Ma Hải.

"Nhân Chủ, chúng ta vì sao không mạnh công?" Triệu Trường Vân không hiểu nói: "Lấy thực lực của chúng ta, muốn phá kia Cổ Vực Thành, hoàn toàn là có thể, chỉ là tổn thất muốn lớn hơn một chút, bất quá chỉ muốn tiêu diệt Nam Vực, chúng ta tu dưỡng một đoạn thời gian cũng là được rồi. Dù sao đến lúc đó cả cái thế giới loài người đều tại ta môn trong khống chế, muốn triệu tập một nhóm Tôn Giả Cảnh cường giả, còn chưa phải là dễ dàng?"

"Tính là phá Cổ Vực Thành, nhưng là chúng ta có thể giết được Dương Diệp sao?" La Tuấn Đạo: "Không giết được hắn, lấy thực lực của hắn cùng tiềm lực, chỉ cần cho hắn thời gian, tương lai nhất định sẽ thành là đại địch của chúng ta, thậm chí coi như là Bán Thánh cấp cường giả sợ rằng đều không làm gì được hắn. Cho nên, chúng ta bây giờ phải làm không phải là chinh phục Nam Vực, mà là giết chết Dương Diệp, giết Dương Diệp, ta Đỉnh Hán Đế Quốc mới không có hậu hoạn!"

"Dương Diệp bản thân thực lực tại Tôn Giả Cảnh trong đã tương đương với vô địch, hiện tại lại tăng thêm một cái Thi Tổ cùng Không Gian Điêu, đừng nói Tôn Giả Cảnh, tính là thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả sợ rằng đều giết không chết hắn. Trừ phi Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, hơn nữa chí ít còn cần hai gã trở lên Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, thế nhưng... Hắn có một Bán Thánh sư phụ!" Triệu Trường Vân thấp giọng nói.

La Tuấn trầm mặc một lát, sau đó nói: "Gia Cát tiên sinh, ta Đỉnh Hán Đế Quốc nếu là toàn lực phối hợp ngươi, ngươi có thể tỉnh lại nhiều ít cùng loại Thi Tổ nhân vật như vậy?"

Gia Cát thân thể khẽ run, Đạo: "Nhân Chủ, này nâng thật sự là hữu thương thiên hòa... Xin hãy Nhân Chủ nghĩ lại!"

"Dương Diệp bất tử mới là hữu thương thiên hòa, Gia Cát tiên sinh, phiền toái, có thể tỉnh lại nhiều ít liền tỉnh lại nhiều ít!" La Tuấn trầm giọng nói.

Gia Cát trầm mặc một lát, sau đó thấp giọng thở dài, Đạo: "Cũng được, tính là ngày sau có cái gì báo ứng, ta Gia Cát nhà cũng dốc hết sức thừa đương!"

La Tuấn cũng không có phát hiện, lúc này Gia Cát trong mắt lóe lên là vẻ hưng phấn...

...

"Kiếm Cuồng, lẽ nào ta một kiếm này liền bạch ai không được!" Nhìn Kiếm Cuồng khiến La Tuấn đám người rời đi, Kiếm Ngạo tức giận trong nháy mắt bạo Biểu, căm tức nhìn Kiếm Cuồng.

Kiếm Cuồng nhìn thoáng qua Kiếm Ngạo, Đạo: "Ngươi cho là chúng ta mấy người thật có thể đủ chống lại hắn hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả cùng trăm vạn đại quân?"

"Ta cũng không tin hắn thật dám ra tay với chúng ta!" Kiếm Ngạo khinh thường nói.

Lam Vân lắc đầu, Đạo: "Kiếm Ngạo, thu liễm lại ngươi cái kia phá tính tình ah. Kia La Tuấn dầu gì cũng là một vị Nhân Hoàng, ngươi lúc trước vậy vũ nhục hắn, hắn có thể nào chịu được? Thỏ nóng nảy còn cắn người, huống nắm giữ trăm vạn đại quân một vị Nhân Hoàng? Còn có, hắn cũng không có ngươi tưởng tượng trung yếu như vậy, ta biết ngươi lúc trước không có triển lộ ra toàn bộ thực lực, thế nhưng La Tuấn liền triển lộ toàn bộ thực lực?"

"Lam Vân, ngươi thế nào cùng muội muội ngươi thông thường luôn luôn dài như vậy người khác uy phong diệt người một nhà sĩ khí?" Kiếm Ngạo bất mãn nói.

"Lam Vân nói rất đúng!" Lúc này, Kiếm Cuồng năm người trong một gã trước khi chẳng bao giờ nói chuyện nhiều nam tử đột nhiên nói: "Cái này bị di bỏ thế giới người cũng không có chúng ta tưởng tượng yếu như vậy!"

"Kiếm Tâm nói không sai!" Tại nam tử bên cạnh tên kia lúc trước cũng một mực trầm mặc nam tử cũng gật đầu, Đạo: "Kiếm Ngạo, Kiếm Cuồng, các ngươi đều thu hồi lòng khinh thị ah, kia La Tuấn đã như vậy kiêng kỵ kia Dương Diệp, nghĩ đến đối phương tuyệt đối không phải là một người đơn giản vật, các ngươi nếu là sơ suất, cẩn thận cống ngầm lật thuyền!"

Tên là Kiếm Tâm nam tử nhìn thoáng qua nói chuyện nam tử, Đạo: "Kiếm mắt, ngươi cũng phát hiện?"

Kiếm mắt nhìn thoáng qua mặt đất, Đạo: "Các ngươi xem đất này mặt, đã lâu như thế, thế nhưng ở đây cũng như trước lưu lại như vậy kiếm ý bén nhọn, nếu như ta không đoán sai, đây là lúc trước kia

Dương Diệp lưu lại. Bằng vào kiếm ý này đến xem, người này thực lực tuyệt đối không kém, tính là yếu cùng bọn ta, nhưng chênh lệch cũng tuyệt đối không lớn!"

Nghe được hai người nói chuyện, Kiếm Ngạo cùng Kiếm Cuồng còn có Lam Vân đều trầm mặc. Lần này đi ra, mặc dù là lấy kiếm cuồng dẫn đầu, nhưng là bọn hắn nhưng cũng không dám quên trước mắt hai người này, bởi vì nếu như không phải là hai người này bất thiện ngôn từ, không thích nói chuyện, cầm đầu nhất định là cái này giữa hai người một người trong đó!

"Như vậy rất tốt, bởi vì... Này dạng mới có ý tứ, nếu như hắn quá yếu, vậy không quá không thú vị chút sao?" Kiếm Cuồng Đạo.

"Những lời này dâng tặng cho ngươi, ta cũng hy vọng ngươi không nên quá yếu đi, không thì, liền thực sự quá không thú vị!"

Đúng lúc này, một gã nam tử xuất hiện ở mấy người trước mắt, tại nam tử bên trái là một quỷ dị Khô Lâu Nhân, tại nam tử trên vai còn lại là một con manh manh Tử Điêu.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 595: Một kích trí mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, Kiếm Cuồng đám người nhíu mày, tiếp theo, Kiếm Cuồng bỗng nhiên cười lạnh nói: "Nói vậy ngươi chính là cái này thế giới nếu nói Kiếm Hoàng ah? Quả nhiên như Lam Linh theo như lời, ngươi rất cuồng, rất tự ngạo nha. Ha hả, biết không? Nếu như ngươi một mực co đầu rút cổ tại Cổ Vực Thành nội, chúng ta có thể thật đúng là bắt ngươi không có biện pháp, thế nhưng không nghĩ tới ngươi cũng tự mình đi ra. Ngươi sẽ vì ngươi tự phụ nỗ lực sinh mạng đại giới!"

Dương Diệp nhìn mấy người liếc mắt, sau đó nói: "Kỳ thực, ta với ngươi môn thánh địa thực sự không có gì thâm cừu đại oán, đại gia hà tất muốn làm cho ngươi chết ta sống đây? Không bằng như vậy, do ta làm chủ, đại gia ngồi xuống uống chút rượu, hảo hảo nói một chút, sau đó sự tình cứ như vậy đi qua, làm sao?"

Nghe vậy mọi người hơi sửng sờ, Dương Diệp đây là tới cầu hoà?

Kiếm Cuồng trên mặt vẻ khinh thường càng đậm, ngay cả một bên Kiếm mắt cùng Kiếm Tâm còn có Lam Vân trong mắt đều là lộ ra lướt một cái khinh miệt, đây là Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng? Cũng bất quá như vậy thôi.

"Ha ha..."

Thanh Phong bỗng nhiên phá lên cười, chỉ vào Dương Diệp, Đạo: "Ngươi bây giờ nghĩ theo chúng ta cầu hoà? Trước khi ngươi không phải là rất ngưu sao? Ngươi không phải nói chúng ta thánh địa của người cho ngươi xách giày cũng không xứng sao? Thế nào, hiện tại chúng ta thánh địa tới cường giả, ngươi liền túng? Ha ha..."

"Ta rất thất vọng!" Kiếm Cuồng bỗng nhiên cũng nói: "Nguyên bản, ta đối với ngươi có chút mong đợi, bởi vì ta cũng muốn nhìn một chút cái này bị di bỏ thế giới huyền giả đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt, thế nhưng không nghĩ tới, nguyên lai không gì hơn cái này!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ý của các ngươi là đại gia không hảo hảo nói rồi?"

Kiếm Cuồng diện vô biểu tình, Đạo: "Giết ta thánh địa người, phải chết. Lúc trước Nam Vực những thứ kia nhục ta thánh địa người, cũng phải chết!"

Dương Diệp nhún vai, sau đó xem hướng thiên không, Đạo: "Các vị tiền bối, thấy được chưa? Ta đã nói rồi, người ta căn bản cũng không sẽ cùng chúng ta giải hòa, giải hòa, bất quá là tự rước lấy nhục mà thôi."

Yêu Hoàng đám người tuy rằng đã quyết tâm không đi thánh địa, nhưng là bọn hắn cũng không muốn Dương Diệp cùng thánh địa làm ngươi chết ta sống, cho nên cố ý khiến Dương Diệp tới thử hạ đối phương thái độ, nhìn có hay không giải hòa khả năng.

"Tùy ngươi xử trí!"

Trên bầu trời, truyền đến một giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Cuồng đám người, sau đó nói: "Là từng bước từng bước thượng đây, còn là một đám thượng?"

"Một đám thượng?" Kiếm Cuồng giận dữ phản cười, Đạo: "Dương Diệp, ngươi cho là ngươi là cái thứ gì? Cùng tiến lên? Giết ngươi cần ta môn cùng tiến lên? Tam Kiếm, tam Kiếm giết không được ngươi, ta Kiếm Cuồng kiếp này không ở cầm kiếm!"

"Thật là một sỏa bức a!"

Lúc này, một bên Khô Lâu Nhân bỗng nhiên nói: "Lúc đầu chúng ta lại chính là thua ở chuyên môn ra sỏa bức thánh địa, bây giờ nghĩ lại, thật là bi ai a."

"Muốn chết!"

Kiếm Cuồng trường kiếm trong tay bỗng nhiên ra khỏi vỏ, mang theo một đạo kiếm quang đâm vào Khô Lâu Nhân trước ngực, cường đại kiếm khí cùng lực lượng làm cho Khô Lâu Nhân hướng lui về sau mấy bước, bất quá cũng không hơn!

Nhìn thấy một màn này, Lam Vân đám người sắc mặt khẽ biến, Kiếm Cuồng một kiếm này có thể là có thêm bát trọng kiếm ý gia trì, hơn nữa trong tay cầm còn là đạo khí, nhưng mà chỉ là làm cho đối phương lui vài bước mà thôi? Khô lâu này người rốt cuộc là cái thứ gì?

"Yếu, quá yếu, thánh địa của người đều là kém như vậy?" Khô Lâu Nhân lắc đầu nói.

Kiếm Cuồng sắc mặt dữ tợn lên, cũng chỉ tại trước mặt chợt rạch một cái, Đạo: "Tật Phong Kiếm Vũ!"

Dứt lời, chỉ thấy lúc trước Kiếm Cuồng Kiếm đột nhiên bay múa, vô số đạo kiếm khí thoáng hiện giữa sân, trong nháy mắt mang Thi Tổ bao vây lại. Cái này kiếm khí phảng phất hồ điệp phiên phiên khởi vũ thông thường, từ ngoại hình nhìn lên, rất là ưu mỹ, thế nhưng, uy lực cũng cực kỳ kinh khủng, bởi vì tại kiếm khí vũ động hạ, những thứ kia không gian dĩ nhiên cũng theo đó vặn vẹo dâng lên!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khẽ gật đầu, nhìn Kiếm Cuồng mỉm cười, cái này Kiếm Cuồng ít nhất là Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài, kiếm ý cùng kiếm kỹ cũng đều rất tốt, cầm để làm kiếm nô là ở thích hợp bất quá. Không đúng, ngoại trừ cái này Kiếm Cuồng, bên cạnh mấy người kia hẳn là lại càng không sai. Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Cuồng đám người lúc, nụ cười trên mặt càng phát xán lạn.

Một lát, kiếm khí tiêu tán.

"Còn là quá yếu!"

Lúc này, Thi Tổ thanh âm của lần thứ hai ở trong sân vang lên.

Kiếm Cuồng đám người sắc mặt chân chính thay đổi, mấy trong mắt người lần đầu tiên có ngưng trọng thần sắc.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lắc đầu, cái này Thi Tổ thân thể phòng ngự, ngay cả hắn có ở đây không thi triển Kiếm vực cùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật dưới tình huống đều không làm gì được đối phương, cái này Kiếm Cuồng làm sao có thể phá mở hắn phòng ngự?

"Ngươi đến tột cùng là cái quái vật gì!" Kiếm Cuồng lạnh giọng nói.

"Hiện tại hẳn là đến lượt ta!"

Thi Tổ chân phải chợt đạp đất, thân hình bạo xạ ra, nắm tay xé rách không khí, mang theo một đạo bén nhọn chói tai khí bạo thanh hướng phía Kiếm Cuồng trước ngực hung hăng đánh tới!

Kiếm Cuồng nheo mắt, không dám khinh thường, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào trường kiếm trong, sau đó đối về Thi Tổ quả đấm của chợt chính là đâm một cái.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Kiếm Cuồng kiếm trong tay trực tiếp uốn lượn thành cong trạng, mà Kiếm Cuồng bản thân đã ở Thi Tổ kia cường đại thân thể lực lượng hạ bay thẳng đến sau bay ngược mười mấy trượng!

Thi Tổ cười hắc hắc, đang chuẩn bị truy kích, lúc này, một đạo màu lam đậm kiếm quang bỗng nhiên đánh vào trên người của hắn, Thi Tổ trực tiếp bị đạo này màu lam đậm kiếm quang oanh hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng, tại trước ngực của hắn, có một đạo nhợt nhạt vết kiếm!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, nhìn về phía kia Lam Vân, bởi vì lúc trước chính là trước mắt nữ nhân này phát động kiếm khí. Trước mắt nữ nhân này lại có thể tại Thi Tổ trên người lưu lại vết kiếm? Của nàng kiếm ý tựa hồ không có đạt được thập trọng ah? Phải biết rằng, trừ phi hắn thi triển ra thập trọng kiếm ý, không thì đừng nghĩ thương tổn được Thi Tổ! Mà trước mắt nữ nhân này tuyệt đối không có đạt được thập trọng kiếm ý!

"Di? Một kích trí mạng?"

Thi Tổ khô lâu mắt nhìn về phía Lam Vân, Đạo: "Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên sẽ hoang cổ thời đại Cổ kiếm tu kiếm tu thần thông thuật, thật là làm cho ta ngoài ý muốn a!"

"Một kích trí mạng? Kiếm tu thần thông thuật? Đó là đồ chơi gì?" Một bên, Dương Diệp hiếu kỳ nói.

Khô Lâu Nhân dùng hắn kia khô lâu mắt nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Thật là bi ai, ngay cả điều này cũng không biết, ngươi là thế nào trở thành Kiếm Hoàng? Cái này 'Một kích trí mạng' là một loại kiếm tu thần thông thuật, nói như thế, tu luyện kia người, có thể trong nháy mắt mang kiếm ý tăng lên gấp đôi uy lực, hắc hắc, lợi hại không?"

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt động dung, có thể trong nháy mắt mang kiếm ý tăng lên gấp đôi uy lực, nếu như hắn tu luyện, thi triển ra thập trọng kiếm ý, miểu sát Tôn Giả Cảnh cửu phẩm đều là chuyện dễ dàng. Thậm chí, tại khô lâu này trên thân người lưu lại một Đạo sẹo cũng không phải không có khả năng a!

"Ngươi nghĩ học?"

Đúng lúc này, kia Lam Vân đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp không chút do dự gật đầu, cái này thần thông thuật nếu như rơi vào tay hắn, đây tuyệt đối là một cái đại sát khí a, đặc biệt là đang thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật lúc, kiếm ý gia trì, tại cộng thêm một kích trí mạng này thần thông thuật... Dương Diệp gan dạ muốn làm Hoàng Giả Cảnh cường giả xung động!

"Đáng tiếc ngươi không có cơ hội!"

Lam Vân tay khẽ động, một đạo màu lam đậm kiếm khí nhanh như tia chớp hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, kiếm khí nơi đi qua, không gian trực tiếp bị vỡ ra tới!

Dương Diệp cũng vẫn không nhúc nhích, tùy ý kia kiếm khí đánh vào trên người của hắn...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 596: Hoàng Giả Cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm khí đánh vào Dương Diệp trên người, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, đạo kiếm khí kia dĩ nhiên một nhập Dương Diệp trong thân thể, sau đó, sau đó không có sau đó!

"Làm sao có thể"

Kiếm Cuồng chờ trong mắt người tràn đầy vẻ khó tin.

Dương Diệp trên mặt lộ ra thoải mái thần tình, hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Lam Vân, Đạo: "Không sai, so với ta trước đây đã gặp kiếm ý cùng kiếm khí đều lợi hại hơn, tới, tiếp tục tới, ta bảo chứng không hoàn thủ!" Kiếm ý cửu trọng sau khi có thể hấp thu đối thủ kiếm ý, đương nhiên, đó là chỉ tự thân kiếm ý tại đối phương bên trên thời điểm.

Trước mắt nữ nhân này là kiếm ý cửu trọng, mà hắn là kiếm ý thập trọng!

Hấp thu kiếm của đối phương khí cùng kiếm ý sau, Dương Diệp mơ hồ gan dạ trực giác, đó chính là thập trọng kiếm ý cũng không phải cuối cùng điểm, thập trọng kiếm ý bên trên hẳn là còn có mười một trọng hoặc là khác. Bởi vì hắn tại hấp thu kiếm ý của đối phương cùng kiếm khí sau khi, dĩ nhiên cảm thấy tự thân kiếm ý tựa hồ xảy ra một ít biến hóa vi diệu!

"Không có khả năng!"

Lam Vân trong mắt lóe lên lướt một cái hàn quang, ngọc thủ lần thứ hai khẽ động, một đạo dài chừng mười trượng màu lam đậm kiếm khí dường như lưu tinh thông thường hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi. Lúc này đây, Lam Vân hiển nhiên không có giữ lại thực lực, cửu trọng kiếm ý phún ra ngoài, gia trì ở tại kiếm khí bên trên, kiếm khí nơi đi qua, không gian bị vỡ ra một cái thật dài khe rãnh!

Dương Diệp vẫn không có né tránh, tương phản, trong mắt càng lộ ra vẻ hưng phấn.

Lần thứ hai đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trung, lam vân đạo kiếm khí kia một nhập Dương Diệp trong cơ thể, sau đó tại không tiếng động vang.

Lúc này đây, Kiếm Cuồng đám người sắc mặt chân chính thay đổi.

Làm như nghĩ tới điều gì, Lam Vân ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi, Đạo:

"Ngươi, ngươi căn bản cũng không phải là kiếm ý cửu trọng, ngươi là kiếm ý thập trọng, làm sao có thể, ngươi dĩ nhiên mang kiếm ý tăng lên tới địa cảnh thập trọng"

Nghe được Lam Vân nói, Kiếm Cuồng đám người sắc mặt đại biến, Kiếm Cuồng như mất hồn kiểu Đạo: "Làm sao có thể, hắn tại sao có thể là địa cảnh thập trọng kiếm ý!" Nói, trường kiếm trong tay chợt nhanh huy, vô số đạo kiếm khí tại kiếm ý gia trì hạ như mưa rơi hướng Dương Diệp bắn nhanh đi.

Dương Diệp vẫn không có né tránh, tùy ý những Kiếm đó khí một nhập trong cơ thể hắn!

Đều hấp thu Kiếm Cuồng kiếm khí sau, Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "So với nữ nhân kia, ngươi kém hơi nhiều, bất quá cũng coi như có thể, tới, tiếp tục tới!"

"Không thể không nói, chúng ta đều xem nhẹ ngươi!" Lam Vân trầm giọng nói: "Địa cảnh thập trọng, tại ta thánh địa thế hệ trẻ trong, ngoại trừ ta Kiếm tổ tổ trưởng bên ngoài, không có bất kỳ người nào có thể đạt được kiếm ý thập trọng, không nghĩ tới tại đây bị di bỏ thế giới một cái kiếm tu dĩ nhiên đạt tới. Ta thừa nhận, chúng ta sẽ bị ngươi áp chế, chỉ là ngươi thật nghĩ ngươi bằng vào kiếm ý thập trọng có thể thắng dễ dàng chúng ta?"

"Trừ ngươi ra, hôm nay ở đây tất cả thánh địa của người đều phải chết!"

Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía kia Kiếm Cuồng bắn mạnh tới, kiếm trong tay xích như thái sơn áp đỉnh thông thường hướng phía Kiếm Cuồng tàn nhẫn đập xuống.

Kiếm Cuồng kinh hãi, trường kiếm trong tay vội vã đón đỡ, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, Kiếm Cuồng cả người trực tiếp tại Dương Diệp một kích này dưới không xuống mặt đất trong. Dương Diệp đang chuẩn bị thừa thắng xông lên, lúc này, Kiếm Tâm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, cũng không thấy Kiếm Tâm làm sao động tác, vô số đạo do Huyền khí biến ảo linh kiếm quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, linh kiếm cấp tốc di động tới, rất nhanh thì hợp thành một cái vòng tròn hình kiếm trận.

"Giết!"

Kiếm Tâm một tiếng gầm lên, những Linh đó Kiếm đột nhiên cấp tốc vòng vo, sau đó hướng phía hình tròn trung gian Dương Diệp bắn mạnh tới.

"Oanh!"

Một cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể cuộn sạch ra, tại đây cổ kiếm ý trùng kích hạ, những Linh đó Kiếm nhất thời quân lính tan rã, mà đúng lúc này, Kiếm Tâm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, cùng lúc đó, một thanh hiện lên hàn quang mũi kiếm xuất hiện ở Dương Diệp gáy chỗ.

Dương Diệp hai mắt híp lại, thân hình tật chuyển, không có né tránh, mà là kiếm trong tay xích chợt đập hướng về phía đầu của đối phương.

Đột nhiên, Kiếm Tâm quỷ dị tiêu thất ở tại chỗ cũ, xuất hiện ở hiện thời cũng tại Dương Diệp đỉnh đầu, tiếp theo, vô số 'Kiếm Tâm' xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, vô số chuôi Huyền Kiếm từ bốn phương tám hướng hướng phía Dương Diệp đâm tới.

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, kiếm trong tay xích liên tục bỗng nhiên, thẳng tắp rơi xuống.

"Bành!"

Một đạo buồn bực tiếng vang lên, tiếp theo, vô số 'Kiếm Tâm' trong nháy mắt tiêu thất ở trong sân, tiếp theo, một đạo nhân ảnh tự Dương Diệp trước mặt của liên tiếp lui về phía sau, lui về sau sắp tới mấy chục thước mới dừng lại tới.

"Ngươi, ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh người!" Lúc này Kiếm Tâm khóe miệng mang theo lướt một cái đỏ sẫm, nhìn Dương Diệp, trong mắt ngưng trọng không gì sánh được.

Từ lòng đất nhô ra Kiếm Cuồng vốn là muốn động thủ, thế nhưng đang nghe Kiếm Tâm nói sau, hắn ngừng lại, lúc này đây, trong mắt hắn cũng không có khinh thị, thay vào đó là khiếp sợ.

"Chúng ta có thể có thể nói chuyện!" Lúc này, Lam Vân bỗng nhiên nói.

"Chậm!"

Dương Diệp cười hắc hắc, thân hình khẽ động lần thứ hai đi tới Kiếm Cuồng trước mặt, kiếm trong tay xích chợt hướng Kiếm Cuồng đầu đập tới. Kiếm Cuồng hoảng hốt, muốn tránh tránh, cũng lại không thể, bởi vì Dương Diệp tốc độ thực sự quá nhanh, nhanh đến hắn căn bản không kịp né tránh. Bất đắc dĩ, chỉ có thể lần thứ hai dùng trong tay đạo khí hướng phía Dương Diệp Kiếm Xích nghênh đón!

"Bành!"

Kiếm Cuồng khóe miệng hung hăng vừa kéo, cánh tay một trận chua xót tê dại, tiếp theo cả người lần thứ hai một nhập mặt đất trong.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở cho đối phương cơ hội, thả người nhảy, rơi vào trong hầm. Một bên, Kiếm Tâm cùng kia Kiếm mắt còn có Lam Vân vừa định viện trợ, một đạo tia máu trong nháy mắt tới, cản trở ba người lối đi.

"Nói xong một mình đấu, thế nào, nghĩ vi quy?" Thi Tổ âm thanh cười, trong tay huyết nhận không ngừng chuyển động.

"Ngươi là ma đạo người tu ma!" Lam Vân bỗng nhiên nói.

"Cái gì!"

Kiếm Ngạo đám người cả kinh, thất thanh nói. Đã từng đại lục, cũng chính là đại lục còn chưa bị cường giả vứt bỏ lúc, trên đại lục Đỉnh cấp cường giả cũng không so thánh địa yếu bao nhiêu. Cái kia thời kì, vạn đạo đua tiếng, ma đạo chính là trong đó một đạo. Vào lúc đó, Huyền Giả Đại Lục là có thể đối thánh địa tạo thành uy hiếp.

Kiếm Ngạo đám người không biết ngay lúc đó đại lục huyền giả cùng thánh địa chuyện gì xảy ra, bọn họ chỉ biết lúc đó thánh địa vô số cường giả ly khai thánh địa đi tới Huyền Giả Đại Lục, tiếp theo, Huyền Giả Đại Lục rất nhiều cường giả tiêu thất.

Mà trước mắt khô lâu này người dĩ nhiên là một vạn năm ngàn nhiều năm trước chính là nhân vật?

"Kiệt kiệt không nghĩ tới bị nhận ra!" Thi Tổ khô lâu trong miệng phát ra làm người sợ hãi âm hiểm cười thanh, Đạo: "Thánh địa? Bản tổ cũng là bởi vì các ngươi đoán biến thành hôm nay như vậy, vốn cho là thù này kiếp này là khó khăn báo, không nghĩ tới các ngươi cũng tự mình từ thánh địa đi ra, đây thật là lên trời giúp ta a!"

Nói, Thi Tổ trong tay huyết nhận chém ngang ra, một đạo huyết quang tránh hiện ra, hướng phía Kiếm Ngạo đám người đánh tới. Lam Vân chờ người thất kinh, không dám khinh thường, các loại kiếm kỹ vội vã thi triển đi ra, trong lúc nhất thời, giữa sân kiếm khí ngang dọc.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở mặt đất.

"Lão quỷ, nữ nhân kia cũng giết!" Nhìn Thi Tổ cùng mấy người đánh nhau, Dương Diệp vội vàng nói. Không dám rất nhanh, hắn liền phát hiện hắn sai rồi. Bởi vì hắn phát hiện, tại thánh địa bốn người liên thủ hạ, Thi Tổ lại bị áp chế, nếu như không phải là Thi Tổ thân thể cường hãn, khủng sợ sớm đã bị giết chết.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp không ưu ngược lại còn thích, bởi vì... Này những người này càng mạnh càng tốt. Hắn vốn là hơn mười người Tôn Giả Cảnh cường giả kiếm nô tuy rằng thực lực cũng không sai, thế nhưng so sánh với trước mắt mấy vị này còn kém rất nhiều. Nếu như có thể mang những người này luyện chế thành kiếm nô, kia không thể nghi ngờ là một chuyện thật tốt a!

"Bành!"

Một đạo màu lam đậm kiếm khí đánh vào Thi Tổ trên đầu, Thi Tổ toàn bộ khô lâu thân thể nhất thời hướng sau bay ra vài chục trượng, đánh bay Thi Tổ sau, Lam Vân đám người cũng không có tuyển chọn tiếp tục công kích, mà là thần sắc đề phòng nhìn Dương Diệp.

"Kiếm Cuồng đây!" Lam Vân trầm giọng hỏi.

Dương Diệp cười nói: "Đã chết!"

"Ngươi đây là muốn chết!" Lam Vân Đạo: "Ta biết ngươi rất yêu nghiệt, thế nhưng ngươi thực sự nghĩ ngươi có thể cùng chúng ta thánh địa đối kháng? Lần này chúng ta Kiếm tổ gặp phải ngươi, đúng là một cái bi kịch, bởi vì chúng ta bị ngươi thập trọng kiếm ý áp chế, muốn thắng ngươi ít ỏi khả năng. Thế nhưng ngươi cũng biết, chúng ta Thánh vệ đội có thể không đơn giản chỉ Kiếm tổ, còn có đao tổ, ảnh tộc, thương tổ chờ."

"Các ngươi nguyên bản liền muốn ta chết, không phải sao?" Dương Diệp Đạo: "Còn có, ta không biết các ngươi cái kia cái gì Thánh vệ đội là cái thứ gì, ta chỉ nghĩ nói cho các ngươi biết, các ngươi thánh địa tới nhiều ít, ta giết nhiều ít."

"Cuồng vọng!"

Kiếm Ngạo cả giận nói: "Dương Diệp, ngươi thật là người không biết không sợ, chờ ngươi thấy được ta thánh địa đích thực chính thực lực sau, ngươi liền sẽ phát hiện, của ngươi phản kháng cùng suy nghĩ của ngươi là nhiều nha buồn cười. Đừng nói chúng ta không để cho ngươi cơ hội, ngươi bây giờ mở thành đầu hàng, đồng thời theo chúng ta đi thánh địa chịu đòn nhận tội, xem tại thiên phú của ngươi phân thượng, chúng ta thánh địa có thể còn có thể lưu ngươi một mạng, không thì, ngươi sẽ chết không có chỗ chôn, không chỉ có ngươi muốn chết, tất cả có liên hệ với ngươi của người đều muốn sẽ chết!"

"Ngu ngốc!"

Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía Kiếm Ngạo bắn mạnh tới, mà một bên Thi Tổ cũng không nhàn rỗi, thân hình khẽ động, theo Dương Diệp hướng phía Lam Vân đám người lao đi.

Đối với những Thánh địa này của người, Dương Diệp thật sự là không có hảo cảm, một cái so một cái cuồng vọng, một cái so một cái cao ngạo, đều đến loại thời điểm này, lại vẫn muốn uy hiếp hắn. Khiến hắn mở thành đầu hàng, chịu đòn nhận tội? Những người này đầu đều là heo não sao?

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Thi Tổ cướp tới, Lam Vân đám người sắc mặt biến đổi, mấy người không dám ở có chút sơ suất cùng bảo lưu, các loại cấp tột cùng kiếm kỹ vội vã thi triển. Nhưng mà đáng tiếc là, bọn họ kiếm khí cùng kiếm ý đang đối mặt Dương Diệp lúc, lực sát thương hầu như đều hóa thành Khí Linh. Mà không cần kiếm khí cùng kiếm ý, bọn họ bản thân thân thể lực lượng, tính là cộng thêm đạo khí đều căn bản không phá được Dương Diệp thân thể phòng ngự.

Chiến một hồi, Dương Diệp đối mấy người thực lực càng phát hài lòng, những người này kiếm ý thấp nhất đều là bát trọng, dựng lên mỗi người kiếm ý đều rất sắc bén, cơ sở cũng cực kỳ vững chắc, ý thức chiến đấu cũng mạnh phi thường, nếu như không phải là gặp phải hắn, mấy người này liên thủ, sợ rằng có thể cùng cầm Liệt Thiên An Nam Tĩnh đánh một trận!

Đáng tiếc, mấy người kiếm ý bị hắn thập trọng kiếm ý áp chế, một điểm uy lực cũng không phát huy ra được!

"Xuy!"

Rất nhanh, một đạo kiếm quang tự Kiếm Ngạo trước ngực xuyên qua, Kiếm Ngạo ngã xuống

"Các ngươi đi, ta che chở các ngươi!"

Lúc này, Lam Vân bỗng nhiên nói, tiếp theo, một cổ khí tức kinh khủng tự kỳ trong cơ thể dường như hồng thủy vỡ đê kiểu bạo phát ra!

"Hoàng Giả Cảnh?"

Dương Diệp cùng Thi Tổ cả kinh.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 597: Run rẩy chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lam Vân khí tức kế tiếp kéo lên, không được một hồi, khí tức kinh khủng thâm trầm như biển, làm cho Dương Diệp chau mày lên, bởi vì hắn xác xác thật thật cảm thụ được đối phương khí tức đã không phải là Tôn Giả Cảnh nên có, nhưng là phải nói có thể so với Hoàng Giả Cảnh, tựa hồ mất đi chút gì.

"Tỷ, ngươi mau dừng lại, thi triển bí thuật sẽ tổn hại tư chất ngươi!" Xa xa, nhìn thấy Lam Vân khí tức không ngừng kéo lên, Lam Linh kinh hãi nói.

"Lam Vân ngươi dừng lại, hắn không làm gì được chúng ta!" Kiếm mắt thanh âm trong cũng là mang cho vẻ lo lắng.

"Không còn kịp rồi!" Một bên, Kiếm Tâm trầm giọng nói.

Mà Thanh Phong trong mắt còn lại là hiện lên lướt một cái hưng phấn cùng dữ tợn, Đạo: "Lam Vân, mọi người chúng ta hiện tại liên thủ, nhất định có thể chém giết cái này Dương Diệp!"

"Các ngươi đi bây giờ, tốc độ rời đi, trở lại thánh địa!" Lam Vân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, mà nói cũng đối Kiếm Tâm đám người nói. Nếu như là đơn độc đối mặt Dương Diệp một người, nàng có lẽ có lòng tin cùng mấy người liên thủ đối phó, thế nhưng Dương Diệp bên cạnh còn có một cái Khô Lâu Nhân, còn có, Dương Diệp trên vai thế nhưng còn có chỉ một mực không ngừng đang quan sát bọn họ Tử Điêu!

"Đi?" Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ai cũng không đi được!"

"Cuồng vọng!"

Thanh Phong gầm lên, ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, tốc độ kia so với trước chí ít nhanh hơn một, lần, tiếp theo, Kiếm Tâm đám người đó là nhìn thấy Thanh Phong đầu bay ra ngoài, mà Dương Diệp đã về tới tại chỗ.

"Thật là đáng ghét!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó dùng đầu cà cà tiểu tử kia, Đạo: "Đợi khác để cho bọn họ trốn!"

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, nhàn nhạt tử quang xuất hiện ở của nàng tiểu trảo thượng.

Nhìn thấy Thanh Phong trong nháy mắt bị miểu sát, Lam Vân đám người con ngươi co rụt lại, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên chân cặp kia giày thượng, Lam Vân Đạo: "Không nghĩ tới ngươi thậm chí ngay cả giày đều là đạo khí." Nói, Lam Vân quay đầu nhìn về phía Kiếm Tâm mấy người, Đạo: "Không có nghe thấy lời nói của ta sao? Các ngươi hiện tại lập tức đi ngay!"

"Lão quỷ, khác đem thân thể bọn họ hủy hoại!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Thi Tổ cười hắc hắc, thân hình khẽ động, hướng phía Kiếm Tâm đám người bắn mạnh tới, cùng lúc đó, Tử Điêu cũng bay lên không trung, tại của nàng tiểu trảo thượng, chợt dần hiện ra một đạo thâm tử sắc tử quang hướng phía Kiếm Tâm đám người bay đi...

Cùng lúc đó, Dương Diệp vung tay phải lên, mười tên Tôn Giả Cảnh kiếm nô cũng xuất hiện ở giữa sân, mười tên Tôn Giả Cảnh kiếm nô thân hình khẽ động, hướng về Kiếm Tâm đám người vây quanh đi qua, ngăn chặn mấy người đường lui.

Lam Vân hơi biến sắc mặt, vừa định viện trợ, Dương Diệp cũng chắn trước mặt nàng, Lam Vân sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Dương Diệp, ngươi quả thật muốn cùng ta thánh địa không chết không ngớt?"

"Lúc trước ta muốn cùng ngươi môn giải hòa, các ngươi cũng không muốn, không có biện pháp, đã như vậy, ta chỉ có thể cùng các ngươi không chết không ngớt!" Dương Diệp nhún vai một cái nói.

"Đã như vậy... Vậy ngươi phải đi chết đi!"

Lam Vân tay trái đột nhiên đối về Dương Diệp chợt vỗ, một con bàn tay khổng lồ xuyên thấu không gian trong nháy mắt đánh về phía Dương Diệp. Cùng lúc đó, thân hình khẽ động, hướng phía Dương

Diệp bắn mạnh tới, trường kiếm trong tay mang một đạo kiếm quang ngang cắt về phía Dương Diệp cổ của. Lúc này đây, tốc độ của nàng cùng uy lực so với trước khi chí ít mạnh hơn gấp năm lần không ngừng!

Dương Diệp sắc mặt bất biến, U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện từ trong cơ thể hắn chuỗi đi ra, sau đó hóa thành một đoàn hỏa quang cùng một Đạo lôi trụ hướng phía con kia bàn tay khổng lồ đánh tới, cùng lúc đó, kiếm trong tay xích quét ngang ra, cùng Lam Vân Kiếm hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Lam Vân con kia bàn tay khổng lồ bị Thanh Vân Tử Điện cùng U Minh Quỷ hỏa oanh tứ phân ngũ liệt, hóa thành khắp bầu trời năng lượng mảnh nhỏ bộc phát ra.

"Bành!"

Tiếp theo, một đạo nổ thanh vang lên lần nữa. Dương Diệp Kiếm Xích cùng Lam Vân Kiếm hung hăng đập vào cùng nhau, hỏa hoa văng khắp nơi, ngoài ý liệu là Lam Vân không có lui nửa bước, mà Dương Diệp cũng hướng sau liền lùi lại vài chục bước mới dừng lại tới.

Bất quá Dương Diệp cũng thở dài một hơi, bởi vì... Này chứng minh cái này Lam Vân cũng không phải Hoàng Giả Cảnh cường giả, thực lực của đối phương tăng lên, thực lực cũng không hạn tiếp cận Hoàng Giả Cảnh cường giả, nhưng lại không phải chân chánh Hoàng Giả Cảnh cường giả. Đương nhiên, tính là đối phương là chân chánh Hoàng Giả Cảnh cường giả hắn cũng không sợ hãi, đề thăng tới Tôn Giả Cảnh lục phẩm sau, hắn đã sớm muốn cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả đánh một trận!

Lam Vân trong mắt vẻ ngưng trọng càng phát dày đặc, bởi vì nàng phát hiện hắn tựa hồ còn đánh giá thấp Dương Diệp thực lực, tại nàng không tiếc dùng bí thuật mang thực lực đề thăng tới ngụy Hoàng Giả Cảnh sau, cư nhiên tại Dương Diệp trong tay vẫn là không có chiếm được tiện nghi gì!

Hiện tại nàng có chút minh bạch kia La Tuấn tại sao phải kiêng kỵ như vậy cái này Dương Diệp!

"A..."

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, Lam Vân trong lòng cả kinh, nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy kia Kiếm mắt đã nằm ở trên mặt đất. Tiếp theo, tại Lam Vân ánh mắt kinh hãi trung, Kiếm Tâm đã ở Thi Tổ đám người vây công trung ngã trên mặt đất. Giữa sân, chỉ còn lại có nàng cùng muội muội nàng.

"Đừng giết nữ nhân kia!" Dương Diệp bỗng nhiên nói. Nữ nhân kia là trước mắt cái này Lam Vân muội muội, hắn cần đối phương sống, bởi vì hắn rất muốn biết kia Trí Mệnh Nhất Kích thần thông thuật, còn có đột nhiên này nhắc nhở thực lực bí thuật. Trước mắt nữ nhân này thi triển bí thuật khẳng định so kiếm Linh kia bí thuật cao, bởi vì Kiếm Linh kia bí thuật không cách nào để cho hắn đạt được Hoàng Giả Cảnh loại trình độ này!

Lam Vân thần sắc dữ tợn lên, nhìn Dương Diệp Đạo: "Dương Diệp, nguyên bản ngươi cùng chúng ta thánh địa trong lúc đó có thể còn có giải hòa khả năng, thế nhưng hiện tại, ngươi thân thủ tống táng khả năng này, ngươi sẽ vì cử chỉ của ngươi nỗ lực ngươi không tưởng tượng nổi đại giới."

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ngươi thánh địa cái này Phó sắc mặt thật sự là khó coi, ngươi muốn biết rõ ràng một điểm, muốn đối địch với ta vẫn luôn là các ngươi, là các ngươi tới trước Cổ Vực Thành trêu chọc ta. Được rồi, ta đại nhân đại lượng, không tính toán với các ngươi chuyện này, nghĩ cùng các ngươi giải hòa, nhưng là các ngươi rồi lại không, hay là muốn diệt ta. Hiện tại các ngươi giết không được ta, bị ta giết, thực lực so với ta yếu, sau đó liền làm ra cái bộ dáng này, hình như là ta muốn cố ý cùng các ngươi thánh địa là địch thông thường, các ngươi còn muốn mặt sao?"

Lam Vân muốn nói cái gì, Dương Diệp cũng khoát tay áo, Đạo: "Dù sao cũng nói cái này đều không có ý nghĩa, ta rõ nói xong rồi, lưu các ngươi tỷ muội mệnh, là ta hy vọng đạt được cái kia cái gì Trí Mệnh Nhất Kích thần thông thuật cùng ngươi cái này đề thăng cảnh giới bí thuật. Nếu như ngươi không nói, yên tâm, ta sẽ có biện pháp cho ngươi nói, đương nhiên, trừ phi ngươi bây giờ liền tự bạo đan điền!"

"Nằm mơ!" Đây là Lam Vân trả lời.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Huyền khí dũng mãnh vào Thần Toa trong, tiếp theo hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía Lam Vân bắn mạnh tới. Lam Vân con ngươi co rụt lại, mới vừa muốn động thủ, đột nhiên, một cổ lực lượng kinh khủng xuất hiện ở của nàng bốn phía, nàng cả người kiếm ý nhất thời bị áp tán, nàng ngẩn người, sau đó thất thanh kinh hãi nói: "Kiếm vực, ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm vực..."

Lam Vân vừa mới dứt lời, Dương Diệp Kiếm Xích đó là vỗ vào bả vai của nàng chỗ, lực lượng khổng lồ trực tiếp làm cho Lam Vân tê liệt té trên mặt đất.

"Làm càn, dám giết ta thánh địa người!"

Đúng lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ ở chân trời vang lên, tiếp theo thiên không xuất hiện một con che trời đại thủ, đại thủ mang theo người ngập trời kinh khủng uy áp hướng phía Dương Diệp ba người hung hăng rơi tới.

Chân chính Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp biến sắc, không kịp nghĩ nhiều, tay phải nhất chiêu, trước khi Kiếm Ngạo chuôi này đạo khí cùng Cổ sao xuất hiện ở hai tay hắn trung, tương đạo khí xen vào cốt khí sau khi, Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Cổ sao trong, thập trọng kiếm ý không giữ lại chút nào bạo phát, tiếp theo, tay phải chợt một nhổ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 598: Trảm toái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bành!"

Đạo khí ứng tiếng mà vỡ vụn!

Một đạo kiếm khí phóng lên cao, hung hăng bổ vào con kia bàn tay khổng lồ bên trên.

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ thanh ở chân trời ầm ầm vang vọng dựng lên, tại Lam Vân đám người ánh mắt kinh hãi trong, con kia Hoàng Giả Cảnh cường giả che trời bàn tay khổng lồ khẽ run lên, tiếp theo, 'Oanh' một tiếng vỡ vụn ra, vô số năng lượng mảnh nhỏ Như Yên hoa thông thường ở chân trời chiếu nghiêng xuống, thanh thế cực kỳ kinh người!

Nhìn thấy một màn này, một bên Lam Vân cùng Lam Linh hai tỷ muội trong lòng kinh hãi tột đỉnh, cái này Dương Diệp thực lực lại có thể đơn độc cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả chống lại?

"Ừ?"

Chân trời truyền đến một đạo tiếng kinh dị, tiếp theo, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, lão giả nhìn Dương Diệp, Đạo: "Không nghĩ tới Huyền Giả Đại Lục vẫn còn có ngươi bực này thiên tài, bất quá Tôn Giả Cảnh lục phẩm, lại có thể có thực lực như vậy. Lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, tính là tại ta thánh địa trong cũng có thể đứng vào trước 20. Đáng tiếc, giết ta thánh địa của người người, nhất định phải chết!"

Lão giả đang muốn động thủ, lúc này, Mạc Lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, tiếp theo, Mạc Lão trong tay quải trượng điện xạ ra. Thánh địa lão giả kinh hãi, thất thanh nói: "Bán Thánh"

Lão giả mới vừa nói xong câu đó, kia căn quải trượng liền từ trước ngực của hắn xuyên qua.

"Phốc!"

Một ngụm máu tươi tự lão giả trong miệng phun tới, tiếp theo, lão giả thân thể bay ngược ra nghìn trượng bên ngoài.

"Không giết ngươi, là muốn ngươi trở lại nói cho các ngươi biết cái kia thánh địa, sau này thánh địa nếu là dám phái Hoàng Giả Cảnh cường giả trước đi đối phó hắn, tới nhiều ít ta giết nhiều ít." Mạc Lão Đạo.

"Ngươi"

Tên lão giả kia muốn nói cái gì, Mạc Lão cũng lần nữa nói: "Tại ở tại chỗ này, vậy ngươi cũng không cần đi!"

Nghe vậy, tên lão giả kia tại cũng không dám nói gì ngoan thoại, xoay người xé rách không gian, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mạc Lão xoay người nhìn về phía Dương Diệp, gật đầu, Đạo: "Không sai, so với ta trong dự đoán muốn thành lớn lên mau hơn, cũng mạnh hơn nhiều. Lấy Tôn Giả Cảnh lục phẩm là có thể cùng Hoàng Giả Cảnh chống lại, cho dù là năm đó Kiếm Tông tổ sư cũng không đạt được ngươi trình độ này. Bất quá vẫn là thiếu, thánh địa sẽ không từ bỏ ý đồ, Đỉnh Hán Đế Quốc cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, bọn họ nếu là xuất thủ lần nữa, khả năng thì không phải là đối với ngươi, mà là đối với ta, cho nên, ngươi phải mau chóng đạt được Hoàng Giả Cảnh!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó hỏi: "Mạc Lão cũng biết thánh địa?"

Mạc Lão khẽ gật đầu, Đạo: "Biết một ít, biết Kiếm Tông tổ sư ah? Lấy hắn năm đó thực lực vô địch đều đối cái này thánh địa kiêng kỵ ba phần, cho nên, ngươi như không muốn chết, kia phải cố gắng đề thăng tự mình ah. Không thì, ta có thể không bảo vệ được ngươi."

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, trong lòng đối thánh địa khinh thị cũng tiêu thất, Kiếm Tông tổ sư năm đó thực lực có bao nhiêu kinh khủng? Lấy thực lực của hắn đều đối kia thánh địa kiêng kỵ, tự mình bất quá Tôn Giả Cảnh, có tư cách gì đi khinh thị thánh địa? Hiện đang không có Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với tự mình, tại Tôn Giả Cảnh trong, mình quả thật không uy hiếp gì, thế nhưng nếu là một ngày kia kia chút gì quy tắc ước định đều biến mất, khi đó, tự mình lại nên như thế nào?

Bất quá Dương Diệp rành mạch từng câu, thực lực loại sự tình này, cấp bách không đến. Hắn hiện tại, cần chính là thời gian, số lớn thời gian!

"Gần nhất La Tuấn khả năng có đại động tác, chính ngươi cẩn thận một ít ah!" Mạc Lão nói xong câu này đó là tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Ngươi kia sư phụ nói không sai, ngươi phải cẩn thận một ít!" Lúc này, Thi Tổ bỗng nhiên cũng nói: "Thời đại viễn cổ, thánh địa đã từng xuất thế giết chết quá lúc đại lục rất nhiều cường giả, những cường giả này phần lớn đã chết, thế nhưng càng nhiều hơn cũng lợi dụng các loại phương pháp mang tự mình giữ dâng lên, chờ đợi bị sống lại. Tỷ như ta, ta cũng là bởi vì dùng một môn bí pháp, mang tự mình ý thức cùng xương khô giữ lại!"

Dương Diệp nhướng mày, một cái Thi Tổ thực lực đều đã kinh khủng như vậy, nếu như đối phương đang kêu gọi nhiều một chút, đây chẳng phải là ngay cả Hoàng Giả Cảnh cường giả đều có thể tàn sát? Dương Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, Đạo: "Ngươi nếu cũng là sanh ở thời đại viễn cổ, vậy hẳn là cũng hiểu sống lại phương pháp, chúng ta cũng không thể được trước bọn họ một bước sống lại những tên kia?"

Thi Tổ lắc đầu, Đạo: "Ban đầu ở đại lục có một siêu cấp thế gia, danh Gia Cát thế gia, gia tộc bọn họ trong có một loại tên là 'Thất Tinh Tục Mệnh Pháp' thần thông thuật, chỉ dùng loại này thần thông thuật cộng thêm chúng ta tự thân bí pháp, mới có thể khiến chúng ta sống quá hơn một vạn năm lâu như vậy. Cũng chỉ có dùng Gia Cát nhà độc hữu chính là bí pháp mới có thể tỉnh lại chúng ta, khiến chúng ta sống lại. Bất quá điều này cần nỗ lực rất nhiều đại giới, tỷ như lúc đầu ta sống lại lúc, sẽ dùng mấy trăm vạn nhân khẩu tiên huyết cùng sát khí là đại giới!"

Dương Diệp nheo mắt, Đạo: "La Tuấn hắn là Nhân Hoàng, hắn dám làm như thế?"

"Hắn nếu như không làm như vậy, thế nào đối phó ngươi?" Thi Tổ Đạo: "Hôm nay ngươi, chỉ sợ cũng coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả đều không thể tuỳ tiện giết ngươi, hắn chỉ tỉnh lại những lão gia hỏa kia mới có thể đối phó ngươi. Ta phải nhắc nhở ngươi một chút, khác khinh thị những lão quái vật kia, bọn họ thiên phú cùng tiềm lực có thể không bằng ngươi, nhưng là bọn hắn cũng đều là tu luyện mấy trăm năm, thậm chí hơn một nghìn năm lão quái vật, bản thân thực lực là tuyệt đối tại ngươi bên trên."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Yên tâm, ta sẽ không khinh thị bất kẻ đối thủ nào!"

"Tính là Đỉnh Hán Đế Quốc giết không được ngươi, ta thánh địa một dạng sẽ trừ ngươi ra!" Lúc này, một bên Lam Vân bỗng nhiên nói: "Đừng tưởng rằng ngươi có một gã Bán Thánh cấp sư phụ phó, chúng ta liền không làm gì được ngươi, ta thánh địa nội tình cùng thực lực, viễn siêu ngươi có khả năng tưởng tượng!"

"Các ngươi nếu lợi hại như vậy, vì sao còn muốn tới chúng ta Huyền Giả Đại Lục cầu cứu?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Chúng ta là đang bảo vệ các ngươi đại lục này, lẽ nào các ngươi không nên ra điểm lực sao?" Lam Vân trầm giọng nói.

Dương Diệp bật cười một tiếng, Đạo: "Đừng nói giỡn, ta từ các ngươi thái độ trung, chỉ có thấy được các ngươi đối với chúng ta thế giới này không thèm, các ngươi sẽ vì bảo hộ chúng ta cùng những thứ kia nghịch loại huyền giả liều chết? Đặt ở 10 vạn năm trước, các ngươi tổ tiên có lẽ là thực sự làm như vậy, thế nhưng hiện tại, ta không tin."

"Nghịch loại huyền giả nếu là xuất thế, ta thánh địa có nguy cơ, lẽ nào ngươi Huyền Giả Đại Lục sẽ không có?" Lam Vân Đạo.

"Chờ bọn hắn đi tới Huyền Giả Đại Lục, chúng ta tự sẽ đối phó bọn họ, không cần phải các ngươi hỗ trợ!" Dương Diệp Đạo.

"Cuồng vọng!" Lam Vân trong mắt mang theo nồng đậm không thèm, Đạo: "Ngươi thật là người không biết không sợ, ta thánh địa thực lực cùng nội tình vậy hùng hậu, cũng đều đối cái này nghịch loại huyền giả kiêng kỵ không ngớt, không dám lấy thánh địa đầy đất chi lực đơn độc cùng bọn chúng chống lại, ngươi cho là ngươi là ai?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Các ngươi thánh địa của người thật là thiếu khuyết giác ngộ tính, ngươi bây giờ muốn lo lắng không phải là ta có thể hay không chống lại được ngươi thánh địa cùng nghịch loại huyền giả, ngươi nên lo lắng chính là ngươi cùng muội muội ngươi. Khác tại nói với ta cái gì ta không dám giết các ngươi các loại lời nói ngu xuẩn, ta cũng không muốn đang cùng ngươi nói nhảm, mang cái kia 'Trí Mệnh Nhất Kích' thần thông thuật cùng đề thăng cảnh giới bí thuật nói ra đi, ta cho các ngươi tỷ muội một cái thống khoái, không thì, ngươi có thể sẽ chết không nhắm mắt!"

Dương Diệp trái lại muốn đối phương luyện chế thành kiếm nô, sau đó thu hoạch đối phương ký ức, thế nhưng vậy có cái chỗ thiếu hụt, đó chính là lấy được ký ức không được đầy đủ, là không trọn vẹn, thậm chí còn sẽ thất bại. Cái kia thần thông thuật với hắn mà nói rất trọng yếu, hắn không dám mạo hiểm!

Lam Vân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì, hiển nhiên là muốn phản kháng đến cùng!

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta minh bạch ý của ngươi." Nói, Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên Lam Linh, sau đó nhạt thanh Đạo: "Mang nàng y phục lấy hết, ném tiến Huyền thú trong đại quân, chết sống bất luận!"

Lam Linh sắc mặt trong nháy mắt hung ác trắng đi, hoảng sợ nhìn Dương Diệp!

"Ngươi dám!" Lam Vân giận dữ.

"Động thủ!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo, hắn sẽ không đối với địch nhân có chút thương hại. Bởi vì hắn biết rõ một điểm, nếu là hắn vừa chết, những người này tàn sát thân nhân của hắn lúc, tuyệt đối sẽ không có chút lòng của mềm.

"Kiệt kiệt"

Thi Tổ âm trầm cười, thân hình khẽ động, hướng phía Lam Linh bắn mạnh tới.

"Ta nói!"

Đúng lúc này, Lam Vân bỗng nhiên nói. Nhìn Dương Diệp, Lam Vân trong mắt lần đầu tiên có vẻ sợ hãi, bởi vì nàng nghĩ người trước mắt này căn bản cũng không như là Huyền Giả Đại Lục huyền giả, trái lại như là nghịch loại huyền giả đám người kia cũng là không kiêng nể gì cả, chuyện gì cũng dám làm!

"Nói đi!" Dương Diệp ngăn lại Thi Tổ, Đạo.

Lam Vân hít sâu một hơi, sau đó nói: "Ta có một cái yêu cầu, bằng không tính là chúng ta chết, ngươi cũng không chiếm được 'Trí Mệnh Nhất Kích' cùng kia bí thuật!"

"Tha mạng của ngươi là tuyệt đối không có khả năng!" Dương Diệp Đạo.

Lam Vân Đạo: "Phóng muội muội ta đi, lấy thực lực của nàng đối với ngươi căn bản sẽ không có bất cứ uy hiếp gì, ta chỉ có điều kiện này. Ngươi nếu không phải đáp ứng, chúng ta nguyện ý tự bạo đan điền."

"Tỷ, phải đi liền cùng đi!" Lam Linh bỗng nhiên nói.

"Câm miệng!" Lam Vân bỗng nhiên quát dẹp đường.

Lam Linh hiển nhiên có chút sợ sợ Lam Vân, nhất thời không dám lên tiếng, chỉ là không ngừng rơi lệ.

"Đừng như vậy!" Dương Diệp Đạo: "Làm thật giống như ta là cái gì tội ác tày trời của người dường như, nhờ cậy, là các ngươi muốn tới giết ta thật là tốt sao?"

Lam Vân Đạo: "Ta chỉ có điều kiện này, ngươi nếu là đáp ứng, ta lập tức đem thần thông thuật cùng bí thư nói cho ngươi biết. Về phần ta, ta biết, rơi vào tay ngươi, ngươi căn bản sẽ không khiến ta sống!"

"Thông minh!" Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Lam Linh Đạo: "Ngươi có thể đi, lần sau khác tại rơi vào trong tay ta, trừ phi ngươi còn có thứ hai tỷ tỷ cứu ngươi. Còn có, hiện tại cũng đừng tại nói với ta cái gì ngoan thoại, bởi vì như vậy sẽ chỉ làm ngươi bây giờ lập tức sẽ chết, hiểu chưa?"

Lam Linh cúi đầu, không cho Dương Diệp thấy nàng trong mắt màu sắc, trầm mặc một hồi, sau đó xoay người rời đi.

Chờ Lam Linh sau khi biến mất, Dương Diệp Đạo: "Nói đi, chớ cùng ta đùa giỡn đa dạng, bởi vì ta có thể bảo chứng, ta sao biết được Đạo ngươi nói là thật hay giả. Còn có, cũng đừng theo ta chơi tự bạo, bởi vì nếu như ngươi như vậy, ta có thể cam đoan với ngươi, ta cuối cùng có một ngày nhất định sẽ giết chết muội muội ngươi. Khác loại ánh mắt này nhìn ta, nếu như ngươi lật lọng, tin tưởng ta, ngươi sẽ rất hối hận."

Lam Vân nhìn Dương Diệp một lát, trong cơ thể vừa mới bắt đầu xao động Huyền khí chậm rãi ngừng lại.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 599: Dược liệu..

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Dương Diệp chiếm được hắn mong muốn. ↑, 'Trí Mệnh Nhất Kích' chia làm tam trọng, đệ nhất trọng có thể trong nháy mắt mang kiếm ý uy lực tăng lên gấp đôi, đệ nhị trọng có thể đề thăng tới gấp hai, về phần đệ tam trọng, còn lại là là có thể nhắc tới gấp năm lần. Chỉ là cái này 'Trí Mệnh Nhất Kích' cũng cực khó tu luyện, bởi vì kia đối tu luyện giả yêu cầu cực cao.

Đầu tiên, tu luyện giả bản thân kiếm ý cảnh giới nhất định phải đạt được bát trọng đã ngoài, còn nữa, phải cũng cần đạt được Kiếm Tâm Thông Minh, điểm trọng yếu nhất là tu luyện giả sẽ đối kiếm ý điều khiển đạt được một cái phi thường trình độ kinh khủng, cũng chính là áp súc kiếm ý, mang kiếm ý áp súc trở thành một điểm, sau đó tại kíp nổ ra!

Dương Diệp đạt tới phía trước hai cái yêu cầu, thế nhưng phía sau cái này hắn cũng tạm thời không đạt được, bởi vì hắn bây giờ mới biết, nguyên lai kiếm ý cũng là có thể có rất nhiều loại phương thức công kích cùng tác dụng. Bất quá Dương Diệp một cách tự tin, bởi vì hắn dù sao cũng là thập trọng kiếm ý, muốn đạt được 'Trí Mệnh Nhất Kích' đệ nhất trọng cảnh giới chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Khiến Dương Diệp ngạc nhiên còn chưa phải là cái này 'Trí Mệnh Nhất Kích', mà là cái kia có thể đề thăng thực lực tên là "Nhiên Ý" bí pháp. Vì vậy 'Nhiên Ý' bí pháp dĩ nhiên dựa vào là lợi dụng tự thân kiếm ý nhắc tới thăng thực lực, cũng chính là dùng tự thân kiếm ý kích thích tự thân tiềm lực, sau đó đạt được ngắn ngủi đề thăng thực lực.

Kiếm ý càng mạnh, có thể tăng lên thực lực lại càng cao!

Lam Vân thực lực là Tôn Giả Cảnh thất phẩm, lợi dụng cái này 'Nhiên Ý' bí pháp đề thăng thực lực sau, tuy rằng còn không có trở thành chân chính Hoàng Giả Cảnh, nhưng là lại tuyệt đối tại Tôn Giả Cảnh cửu phẩm bên trên, nghiêm chỉnh mà nói, tính ngụy Hoàng Giả Cảnh!

Mà kiếm ý của hắn là thập trọng, thiêu đốt kiếm ý sau khi...

Dương Diệp ngẫm lại đều hưng phấn!

Bất quá cái này 'Nhiên Ý' bí pháp cũng có cái khuyết điểm, đó chính là sử dụng sau khi, kiếm ý sẽ rút lui nhất giai... Điều này làm cho Dương Diệp có chút buồn bực, rút lui nhất giai kiếm ý, đây đối với kiếm tu mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện rất khó tiếp nhận sự, đặc biệt đối với hắn, hắn có thể mang kiếm ý đề thăng tới thập trọng, là bởi vì có đại cơ duyên, nếu như rút lui, lúc nào mới có thể tại đạt được thập trọng?

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, Dương Diệp là sẽ không dễ dàng dùng cái này 'Nhiên Ý' bí pháp!

Một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía trước mắt Lam Vân.

"Động thủ đi!" Lam Vân hai mắt khép hờ, chờ chết.

"Như ngươi mong muốn!"

Dương Diệp kiếm trong tay xích chợt hướng phía Lam Vân đầu đập tới, hắn cũng sẽ không thương hương tiếc ngọc!

"Vân vân!"

Đúng lúc này, Đinh Thược Dược cùng Hiểu Vũ Tịch đột nhiên xuất hiện ở cách đó không xa, Dương Diệp tay hơi dừng lại một chút, Kiếm Xích ngừng lại.

"Làm cái gì?" Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, không hiểu nói.

Đinh Thược Dược đi tới Dương Diệp trước mặt, Đạo: "Nàng là thánh địa của người, nàng nên biết chúng ta không biết thánh địa tin tức, ngươi cứ như vậy giết, thật sự là quá đáng tiếc, cho ta có chỗ đại dụng!"

"Muốn ta bán đứng thánh địa?" Lam Vân bỗng nhiên cười lạnh nói.

Đinh Thược Dược khẽ mỉm cười nói: "Các ngươi thánh địa vậy lợi hại, tính là khiến chúng ta biết thì như thế nào nói không chừng chúng ta biết các ngươi thánh địa lợi hại sau khi, cũng không dám tại đối địch với các ngươi đây. Còn nữa, tính là chúng ta biết thánh địa một ít tình huống, lấy thực lực của chúng ta chẳng lẽ còn có thể đi đánh thánh địa không được? Đã như vậy, ngươi nói cho chúng ta biết cái này, lại không tổn thương được thánh địa, ngươi có thể sống, vì sao không nói đây?"

"Cái này khẩu tài..." Dương Diệp coi như là ăn xong, cái này Đinh Thược Dược khuyên người làm kẻ phản bội lại còn có thể khuyên như thế đường hoàng...

Lam Vân nhìn Đinh Thược Dược một lát, sau đó nói: "Tốt, ta nói!"

Dương Diệp hơi sửng sờ, sau đó quan sát liếc mắt Lam Vân, nói tiếp: "Dược liệu, ngươi có thể phải cẩn thận một chút, nữ nhân này có thể cũng không phải tỉnh du đích đăng!"

"Dược liệu?"

Đinh Thược Dược nao nao, nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Ngươi là đang nói ta?"

"Thược Dược không phải là một vị thuốc?" Dương Diệp cười nói: "Nói như thế nào hiện tại đại gia coi như là bằng hữu, đang gọi ngươi Đinh cô nương có nhiều cự ly cảm a!" Dương Diệp nghĩ, nhất định phải cùng cái này Đinh Thược Dược đánh tốt quan hệ, bởi vì nàng có thể đối phó Hiểu Vũ Tịch cùng Tần Tịch Nguyệt, còn có thể đối phó rất rất nhiều không thể dùng vũ lực giải quyết sự, nói chung, cùng nàng đánh tốt quan hệ, tuyệt đối là không có sai!

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mang theo Lam Vân rời đi.

Thi Tổ rất tự giác, thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ, mang sân bãi cho Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch.

Tử Điêu thì không như vậy tự giác, từ đầu đến cuối đều bá chiếm Dương Diệp vai, tiểu trảo thỉnh thoảng gãi gãi Dương Diệp cái lỗ tai, hoặc là lại dùng kia đầu nhỏ cọ cọ Dương Diệp gò má của.

Hiểu Vũ Tịch đi tới Dương Diệp trước mặt của, thủ đoạn khẽ động, ngũ thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Đây là chúng ta lợi dụng tự mình thế lực cho ngươi bắt được ngũ chuôi đạo khí, tiết kiệm một điểm dùng!"

Nhìn ngũ chuôi đạo khí, Dương Diệp mỉm cười, cộng thêm trước khi thánh địa không người ngũ chuôi đạo khí, hắn hiện tại đã có 10 chuôi đạo khí, 10 chuôi đạo khí liền ý nghĩa có thể thi triển mười lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật! Bất quá vừa nghĩ tới thi triển một lần liền hủy một thanh đạo khí, Dương diệp tâm cũng là thịt thương yêu không dứt.

"Xem tới tự mình giải quyết đến từ La Tuấn uy hiếp sau, phải đi xem đi thánh địa!" Dương Diệp tâm trung thấp giọng nói. Cổ Sao Kiếm, nếu có cơ hội hắn là nhất định phải bắt được. Bởi vì đây là giúp đỡ Kiếm Linh cũng là giúp chính hắn!

"Ngươi cẩn thận chút..." Hiểu Vũ Tịch thấp giọng nói: "Cha ta tuy rằng tính không được tương lai của ngươi, nhưng là lại có thể bị cho là đến tương lai của chúng ta. Mặc dù bây giờ thiên cơ đã triệt để Hỗn Độn, không cách nào tại suy đoán tương lai, thế nhưng hắn vẫn mơ hồ cảm giác được, chúng ta tương lai có đại kiếp nạn..."

Đại kiếp nạn?

Dương Diệp hai mắt híp lại, hít sâu một hơi, sau đó mang Hiểu Vũ Tịch kéo vào trong ngực, Đạo: "Bất kể là Đỉnh Hán Đế Quốc còn là thánh địa, cũng hoặc là cái kia còn chưa có đi ra nghịch loại huyền giả, ta cũng sẽ không để cho bọn họ thương tổn các ngươi. Vũ Tịch, mấy ngày nay ta biết ngươi cùng Thanh Thi rất lo lắng ta, tin tưởng ta, loại cuộc sống này rất nhanh thì sẽ kết thúc."

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, hai tay ôm lấy Dương Diệp.

Http://truyencuatｕi.Net/

Thời gian kế tiếp trong, Dương Diệp bắt đầu bế quan, chuyên tâm tu luyện cùng nghiên cứu kia 'Trí Mệnh Nhất Kích'. Cổ Vực Thành nội cũng là gia tăng bắt đầu huấn luyện đại quân, cùng lúc đó, tại Đại Tần Đế Quốc hiệu triệu hạ, Nam Vực cuồn cuộn không ngừng có huyền giả tới rồi, là tối trọng yếu là Phù Văn sư nghiệp đoàn tất cả mọi người tới, không chỉ có như vậy, bọn họ còn mang đến vô số phù lục cùng với các loại đại trận!

Bởi Phù Văn Sư công hội gia nhập, toàn bộ Cổ Vực Thành sĩ khí tăng nhiều, cộng thêm Dương Diệp giết thánh địa của người chuyện truyền ra sau, toàn bộ Cổ Vực Thành sĩ khí bành trướng đến rồi một cái cực kỳ kinh khủng độ cao.

Hiện tại Cổ Vực Thành sĩ khí, tính là nói là đi tàn sát Hoàng, sợ rằng mọi người cũng dám...

Trung Vực.

Trung Vực xuất hiện một màn quỷ dị, Đỉnh Hán Đế Quốc thống lĩnh ranh giới bầu trời, xuất hiện một tầng màu đỏ màn sáng, đó là huyết mạc.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 600: Tả Đăng Phong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Minh thành là một tòa có hơn năm ngàn vạn trung đẳng thành thị, tại Đỉnh Hán Đế Quốc đông đảo trong thành lớn tính trung đẳng. Lúc này Huyền Minh thành nội, không có một tia sinh khí, cả tòa thành bầu trời bị một cái quỷ dị màu đỏ màn sáng che lấp, tại màu đỏ màn sáng bầu trời, hiện đầy từng cái một màu máu đỏ ngọn đèn nhỏ, cực kỳ quỷ dị.

Tại Huyền Minh thành vị trí trung ương, có một trường nghìn trượng, thân như hơn mười người thùng nước tắm to rết thi cốt. Tại rết thi cốt xung quanh, là từng cái như sông nhỏ sông máu, cái này sông máu không ngừng hướng phía rết thi cốt hội tụ đi, tại huyết dịch không ngừng tưới nước hạ, rết thi cốt chính đang dần dần phát sinh biến hóa rất nhỏ.

Tại rết thi cốt trước mặt cách đó không xa là Gia Cát cùng La Tuấn.

"Nhân Chủ, còn đây là 'Phi Thiên Ngô Công' tại thời kỳ viễn cổ, chuyên môn lấy ăn Long cùng huyền vũ mà sống, cùng long tộc còn có huyền vũ bộ tộc là tử địch. Lúc đầu bởi vì thứ nhất tộc trêu chọc thánh địa người, thánh địa xuất thế, đem trong tộc tinh nhuệ đều tàn sát hết, long tộc cùng huyền vũ bộ tộc mượn gió bẻ măng, đem bộ tộc hầu như tàn sát hầu như không còn, trước mắt này 'Phi Thiên Ngô Công' có thể nói là chúng ta toàn bộ Huyền Giả Đại Lục một điều cuối cùng!" Gia Cát Đạo.

"Cùng kia Thi Tổ so sánh với làm sao?" La Tuấn trầm giọng nói.

Gia Cát trầm ngâm chỉ chốc lát, Đạo: "Hai người ai cũng không làm gì được ai, bởi vì song phương thân thể đều là Bán Thánh cấp thân thể, nghĩ muốn tiêu diệt đối phương, trừ phi trong đó nhất phương cảnh giới đạt được Hoàng Giả Cảnh. Bất quá Phi Thiên Ngô Công có một ưu thế, đó chính là tốc độ, kia toàn lực dưới, tính là Hoàng Giả Cảnh cũng không có khả năng đuổi thượng kia!"

La Tuấn khẽ gật đầu, Đạo: "Ta lúc trước nhận được tin tức, thánh địa đã phái ra một gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đi cùng ta lão tổ gặp mặt. Ta nghĩ, đối phương nhất định là bởi vì trước khi Dương Diệp Bán Thánh cấp sư phụ bị thương nặng thánh địa một vị Hoàng Giả Cảnh cường giả mà đến, nếu như ta không đoán sai, thánh địa có thể phải đối Dương Diệp sư phụ xuất thủ."

Gia Cát Đạo: "Chúc mừng Nhân Chủ, nếu như thánh địa thực sự diệt sát kia Bán Thánh, chúng ta Đỉnh Hán Đế Quốc nhất định có thể tại trong khoảng thời gian ngắn nhất thống thế giới loài người."

La Tuấn Đạo: "Ngươi mau chóng tỉnh lại kia 'Hoang Cổ Cự Nhân' 'Thôn Thiên Kim Bằng' 'Tuyệt Độc Đạo Nhân' cùng với cái này 'Phi Thiên Ngô Công'. Ta hy vọng tại thánh địa đối kia Bán Thánh cấp cường giả xuất thủ lúc, chúng ta có thể phối hợp bọn họ nhất cử giết chết Nam Vực nhóm thế lực. Chỉ thống nhất thế giới loài người, ta Đỉnh Hán Đế Quốc mới có sức mạnh đối mặt thánh địa, ta cũng không hy vọng đến lúc đó ta Đỉnh Hán Đế Quốc đối mặt thánh địa lúc, này đây thần phục tư thế!"

"Thế nhưng huyết khí sợ rằng còn chưa đủ..." Gia Cát Đạo.

"Kia cứ tiếp tục giết, thẳng đến đủ mới thôi!" La Tuấn mặt không chút thay đổi nói.

Gia Cát vui vẻ, Đạo: "Là!"

Vì sống lại thời kỳ viễn cổ một ít cường đại yêu thú cùng huyền giả, La Tuấn trực tiếp hạ lệnh tàn sát rớt 10 mấy tòa thành thị, toàn bộ Trung Vực sắp tới một ức nhân khẩu bị cầm tới hiến tế. La Tuấn này nâng làm cho Trung Vực một ít thế gia còn có tông môn cực kỳ phản cảm, bất quá mọi người đều là giận mà không dám nói gì, bởi vì đã từng có một cái tông môn đứng ra phản đối qua, nhưng mà, cái kia tông môn hiện tại đã tại Trung Vực tiêu thất.

Giờ này khắc này đại gia mới hiểu được, tại Trung Vực, Đỉnh Hán Đế Quốc đã có tuyệt đối thực lực, căn bản không phải bất kỳ một cái nào thế gia hoặc là tông môn có thể đối kháng!

Hiện tại đại gia chỉ hai con đường, muốn nha đi đầu nhập vào Nam Vực, muốn nha tiếp tục theo Đỉnh Hán Đế Quốc. Không ai đi đầu nhập vào Nam Vực, bởi vì không ai xem trọng Nam Vực. Dương Diệp không chỉ có cùng Đỉnh Hán Đế Quốc là tử địch, hiện tại lại cùng thánh địa náo thành tử địch, đi đầu nhập vào Nam Vực, thì tương đương với cùng thánh địa là tử địch...

Bọn họ cũng không phải là Dương Diệp, dám cùng thánh địa là địch!

Tuy rằng như vậy, thế nhưng La Tuấn đi là hãy để cho trúng tuyển vực oán khí tận trời, bất quá La Tuấn cũng không quan tâm, với hắn mà nói, nếu như có thể hi sinh một số người đổi lấy thế giới loài người nhất thống, đừng nói là một ức, chính là 10 ức đều là phi thường đáng giá!

Cổ Vực Thành.

Một tòa thật to luyện võ trường đứng một chi do Tôn Giả Cảnh cường giả cùng Linh cấp cường giả tạo thành quân đội, nhân số cùng Huyền thú cộng lại chỉ 2 nghìn, thế nhưng cả nhánh quân đội chỉnh thể thực lực cũng rất mạnh hãn, là hiện nay Nam Vực quân đội trong mạnh nhất một chi.

Lúc này chi quân đội này tất cả mọi người mang theo hưng phấn nhìn bọn họ trước mắt một người, Dương Diệp!

Không thể không nói, lúc này Dương Diệp danh vọng tại Nam Vực đã đạt đến một cái phi thường cao độ cao, thậm chí hắn Bán Thánh sư phụ chưa từng hắn cao. Bởi vì hắn làm xong rồi Nam Vực lịch sử tới nay chỉ Kiếm Tông tổ sư làm được trôi qua sự, đó chính là một người một kiếm làm cho Trung Vực huyền giả sợ.

Kiếm Tông tổ sư cùng huy hoàng của hắn thuộc về truyền thuyết, thế nhưng Dương Diệp không phải là, Dương Diệp làm những chuyện như vậy, bọn họ đều đều nhìn ở trong mắt, có thể nói như vậy, bao quát một ít Kiếm Tông đệ tử đều cho rằng, Dương Diệp đã vượt qua lúc đầu Kiếm Tông tổ sư thành tựu, chí ít ở nơi này tuổi trẻ.

Huyền thú đối Dương Diệp cũng là phi thường tôn kính, dù sao Dương Diệp thực lực bày ở nơi nào. Đương nhiên, chúng nó đối Dương Diệp trên vai con kia tiểu tử kia càng tôn kính, bởi vì con kia tiểu tử kia đang tiếp thụ truyền thừa sau, huyết mạch lại tăng lên một cấp bậc, đang đối mặt so kia huyết mạch thấp yêu thú cùng Huyền thú lúc, có cường đại lực chấn nhiếp!

Dương Diệp quét ở trước mặt hắn mọi người liếc mắt, khẽ gật đầu, cái này Tôn Giả Cảnh cường giả cùng Huyền thú tổ đóng lại sau, tuy rằng tạm thời còn không cách nào cùng La Tuấn những thứ kia tinh nhuệ đối kháng, thế nhưng hắn tin tưởng, chỉ cần cho những người này cùng Huyền thú một ít thời gian, ngày sau nhất định sẽ không yếu Trung Vực những thứ kia tinh nhuệ!

Bởi vì có Phù Văn Sư cùng Yêu Hoàng tài trợ sau, chi quân đội này bất kể là trang bị hay là tu luyện tài nguyên, đều là lấy không bao giờ hết dùng phần không kiệt.

Dương Diệp Đạo: "Chư vị, nói vậy các ngươi rất rõ ràng chúng ta muốn đối mặt đều là chút gì địch nhân, bọn họ là Đỉnh Hán Đế Quốc, là Trung Vực tất cả tinh nhuệ, còn có cái kia thần bí cường đại thánh địa. Đỉnh Hán Đế Quốc tới Nam Vực, là muốn chinh phục chúng ta, khiến chúng ta thần phục hắn La Tuấn, làm hắn chính là tay sai, chúng ta có thể đáp ứng không? Thánh địa tới nơi này, là muốn chúng ta mở thành đầu hàng, thậm chí là tự sát tạ tội, là người của bọn họ đền mạng, chúng ta có thể đáp ứng không?"

"Không đáp ứng!"

Mọi người thanh âm đâm thẳng Thương Khung!

Dương Diệp Đạo: "Nhân loại ta cùng Huyền thú trong lúc đó từ trước có không nhỏ thù hận, thế nhưng ta phải nói cho các ngươi biết, chúng ta phải buông lẫn nhau trong lúc đó cừu hận, đồng tâm hiệp lực cùng nhau liên thủ, bởi vì chỉ như vậy, chúng ta mới có thể cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cùng thánh địa chống lại, bằng không, chờ Đỉnh Hán Đế Quốc công phá Nam Vực, như vậy các ngươi cơ nghiệp cùng nguyên bản thuộc về các ngươi hết thảy, đều muốn sẽ thuộc về người khác, thậm chí ngay cả mệnh đều sẽ thuộc về người khác, hiểu chưa?"

"Phúc sào dưới đâu có hết trứng? La Tuấn cùng người của bọn họ chinh phục chúng ta Nam Vực, chúng ta đây Nam Vực những Linh đó địa, còn có nguyên bản thuộc về địa bàn của chúng ta, nhất định sẽ trong chăn vực những thứ kia thế gia cùng tông môn cướp giật đi. Kiếm Hoàng, ngươi yên tâm, chúng ta sở dĩ đứng ở chỗ này, cũng là bởi vì những đạo lý này chúng ta đều hiểu."

"Chính là, chúng ta đi tới nơi này, liền đại biểu chúng ta quyết tâm. Kiếm Hoàng, ngươi là chúng ta toàn bộ Nam Vực hy vọng, chúng ta nguyện ý theo ngươi cùng nhau cùng Đỉnh Hán Đế Quốc quyết chiến đến cùng. Tính là cuối cùng chúng ta thất bại, nhưng là chúng ta tin tưởng, ngươi ngày sau cũng nhất định có thể cho chúng ta báo thù!"

"Phóng con mẹ ngươi thí, chúng ta sẽ bại sao? Liền La Tuấn kia cùng cái đàn bà vậy Nhân Hoàng, chúng ta sẽ thua ở hắn? Làm hắn đại mộng ah. Kiếm Hoàng, ta đây có thể hay không có cái yêu cầu? Tính là lần sau ngươi đi đánh lén La Tuấn đại quân lúc, có thể hay không mang cho ta? Yên tâm, ta đây quyết không kéo ngươi chân sau..."

"Cũng mang cho ta, ta con mẹ nó đã sớm muốn làm chết La chương tiết không hoàn chỉnh?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 601: Run rẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành bên ngoài, một gã nam tử áo xanh ngự kiếm mà đứng, nam tử chừng hai mươi niên kỷ, mày kiếm mắt sáng, tóc dài xõa vai, người đeo hắc sắc cái hộp kiếm, trái tay cầm một khối kỳ dị Thạch Đầu, tay phải thất bại ở sau lưng, ở trong tay, là một thanh Mộc Kiếm!

Nam tử trên mặt không có dường như trước khi kia Thánh Địa mấy người mang theo kiệt ngạo hoặc là không thèm, có chỉ vân đạm phong khinh cùng thong dong, đứng ở không trung, kiếm ý nội liễm, trên người không có chút nào khiến người ta không thoải mái khí tức.

Giờ khắc này, Cổ Vực Thành thượng huyền giả đối Thánh Địa của người có một cái trọng nhận thức mới!

Tại nhận được Thánh Địa lại có cường giả tới Huyền Giả Đại Lục lúc, La Tuấn vốn không muốn tới nhìn đối phương cùng Dương Diệp giao thủ, bởi vì hắn đối Thánh Địa của người cũng là phản cảm đến cực điểm, cho rằng đối phương tới khẳng định lại là cái loại này tự cho là đúng của người. Thế nhưng tại nhìn thấy tên này tên là Tả Đăng Phong nam tử lúc, La Tuấn hơi kinh ngạc, bởi vì đối phương phần khí độ này cùng khí chất, hắn chỉ ở trên người một người ra mắt, đó chính là An nam tĩnh!

Về phần Dương Diệp... Dương Diệp căn bản cũng không có khí độ cùng khí chất, có chỉ thích giết chóc còn thêm một chút vô lại...

"Xem ra Thánh Địa của người cũng không phải trong tưởng tượng vậy chịu không nổi!" La Tuấn ánh mắt lộ ra hứng thú, hắn có điểm chờ mong người này cùng Dương Diệp giao thủ.

Tại Dương Diệp Phi ra Cổ Vực Thành, lần đầu tiên nhìn thấy Tả

Đăng Phong lúc, không thể không nói, người trước mắt này so với trước Thánh Địa mấy người kia thuận mắt nhiều, chí ít đối phương không có lỗ mũi hướng lên trời, một bộ Lão Tử Thị Thánh Địa tới, Lão Tử chính là ngưu bức hình dạng.

Tả Đăng Phong nhìn thấy Dương Diệp sau, tỉ mỉ quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Các hạ kiếm ý sắc bén, lại có thể kéo ta cái hộp kiếm nội kiếm tâm tình, nghĩ đến các hạ chính là Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng. Khó trách ta Kiếm Tổ thành viên đều gãy cùng ngươi tay, bọn họ quả thực không cách nào cùng ngươi đối kháng."

Dương Diệp Đạo: "Ngươi là ta đã thấy thế hệ trẻ trong thứ hai khiến ta có cảm giác nguy hiểm, không thể không nói, trước khi ta quả thật có chút khinh thị thánh địa!"

Tả Đăng Phong ánh mắt lộ ra một vẻ kinh ngạc, Đạo: "Lấy ngươi kiếm ý thập trọng thực lực, cái này Huyền Giả Đại Lục vẫn còn có trẻ một đời có thể uy hiếp được ngươi? Đương nhiên, ta cũng không phải là khinh thị Huyền Giả Đại Lục, chỉ là hôm nay đại lục linh khí loãng, truyền thừa xói mòn, trong mắt của ta, có thể ra một vị ngươi nhân vật như vậy, đã là phi thường làm khó được!"

"Ngươi hôm nay nếu như bất tử, có lẽ có cơ hội có thể nhìn thấy nàng!" Dương Diệp Đạo.

Tả Đăng Phong nao nao, sau đó cười nói: "Ta hôm nay tới Huyền Giả Đại Lục, là phụng Thánh Địa phần mệnh tới lấy tính mệnh của ngươi. Thành thật mà nói, ta có chút không muốn giết ngươi, bởi vì trong mắt của ta, có một cường đại kiếm tu đối thủ cạnh tranh, có thể tôi luyện kiếm của ta Đạo. Thế nhưng đáng tiếc, ngươi giết ta Thánh Địa nhiều người, sư phụ của ngươi vừa nặng thương ta Thánh Địa cường giả, ngươi cùng chúng ta Thánh Địa trong lúc đó, đã không có bất luận cái gì giải hòa khả năng, Thánh Địa tôn nghiêm, không cho bị nhục!"

"Vậy thì tới đi?" Dương Diệp thủ đoạn vừa lộn, Kiếm Xích xuất hiện ở trong tay.

Tả Đăng Phong khẽ gật đầu, trong tay Mộc Kiếm bắt được phía trước, chỉ xéo Dương Diệp, Đạo: "Ta ngũ tu sửa hàng năm Kiếm, đến bây giờ đã Thập Thất năm, trong lúc cùng kiếm tu giao thủ chưa bao giờ có bại một lần. Tại kiếm đạo trong, vô địch là cô độc cùng tịch mịch, nghĩ đến ngươi khẳng định cũng có qua cái loại cảm giác này. Ta hy vọng ngươi không để cho ta thất vọng!"

Làm một chữ cuối cùng hạ xuống lúc, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, một đạo kiếm khí chẳng biết lúc nào đã đi tới Dương Diệp trước mặt của, làm đạo kiếm khí này tại Dương Diệp trước người một trượng lúc, kiếm khí khẽ run lên, sau đó hóa thành mười đạo, trăm Đạo, ngàn đạo kiếm khí... Chỉ là trong nháy mắt, liền đem Dương Diệp toàn bộ phương vị bao phủ.

Thật mạnh!

Chỉ là một kiếm này, để được giữa sân vô số người động dung!

Dương Diệp trong mắt cũng là có vẻ ngưng trọng, bởi vì đối phương đối kiếm khí vận dụng đã đạt đến một cái phi thường kinh khủng cảnh giới.

Dương Diệp kiếm trong tay xích chợt một cái quét ngang, một đạo ngày rằm hình kiếm khí bắn ra, cùng Tả Đăng Phong kiếm khí hung hăng đụng vào nhau, một tiếng kinh thiên nổ thanh giá trị Chu, kiếm khí tứ tán, không gian bị kiếm khí tầng tầng cắt, không trung lộ ra vô số đạo đen nhánh vết nứt!

"Mượn kiếm!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên Tả Đăng Phong thanh âm của.

Theo Tả Đăng Phong thanh âm của hạ xuống, Dương Diệp đỉnh đầu đột nhiên quỷ dị nổi lên một thanh quỷ dị năng lượng Huyền Kiếm, tiếp theo, chuôi thứ hai, đệ tam chuôi, không được một hơi thở, giữa sân quỷ dị xuất hiện không dưới vạn đạo năng lượng Huyền Kiếm, những năng lượng này Huyền Kiếm tại thập trọng kiếm ý gia trì hạ do như thực chất, rậm rạp, hiện đầy cả không, thấy mọi người tim đập nhanh không ngớt!

Dương Diệp con ngươi hơi co rụt lại, đối phương cái này kiếm kỹ ít nhất là thiên cấp đã ngoài, là tối trọng yếu là kia mỗi một chuôi Huyền Kiếm trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, sợ rằng có thể tuỳ tiện trọng thương một vị Tôn Giả Cảnh cường giả!

Xa xa La Tuấn đám người sắc mặt cũng là ngưng trọng, bởi vì... Này Tả Đăng Phong lúc này bày ra thực lực, thế gian này chỉ sợ cũng chỉ hắn La Tuấn còn có Dương Diệp cùng với An nam tĩnh có thể chống lại!

Mà hắn nghe nói cái này Tả Đăng Phong tại Thánh Địa kia Thánh vệ đội trong, chỉ là miễn cưỡng có thể sắp xếp đệ thập mà thôi...

"Giết!"

Tả Đăng Phong thanh âm của vang lên lần nữa, chỉ thấy kia vạn đạo năng lượng Huyền Kiếm đột nhiên hóa thành vạn đạo kiếm quang điện xạ hướng Dương Diệp, chỉ là một cái chớp mắt, liền đem Dương Diệp bao phủ.

"Oanh!"

Lúc này, một đạo tử sắc kiếm khí đột nhiên tại những năng lượng kia kiếm quang trong tránh hiện ra, tử sắc kiếm khí lao ra năng lượng kiếm quang sau khi, trong nháy mắt tới kia Tả Đăng Phong trước mặt của, Tả Đăng Phong mặt không đổi sắc.

"Kiếm thủ!"

Theo Tả Đăng Phong thanh âm của hạ xuống, ở trước mặt hắn trôi nổi ra một cái do Huyền Kiếm tạo thành vòng xoáy, làm Dương Diệp tử sắc kiếm khí đụng tới cái này vòng xoáy lúc, trong nháy mắt bị hút vào, sau đó, sau đó không có sau đó, Dương Diệp đạo kia tử sắc kiếm khí tựa như chưa từng có xuất hiện qua.

Bất quá Tả Đăng Phong cũng khẽ nhíu chân mày.

Cổ Vực Thành chúng người thất kinh!

Làm Dương Diệp thấy như vậy một màn lúc, cũng là nhướng mày, người trước mắt này kiếm kỹ nhiều, mạnh, thật sự là có điểm vượt qua tưởng tượng của hắn.

Khi thấy Dương Diệp lông tóc không hao tổn từ kiếm quang của hắn trong đi ra lúc, Tả Đăng Phong khẽ gật đầu, Đạo: "Không hổ là thế giới này Kiếm Hoàng, so với ta tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều. Còn có, ngươi cái này tử sắc kiếm khí có chút quỷ dị, nếu như nhiều tới một ít loại này tử sắc kiếm khí, ta khả năng sẽ không khinh địch như vậy giữ được!"

Dương Diệp không nói gì, mà là thi triển ra tinh lực toa sau, trong nháy mắt xuất hiện ở Tả Đăng Phong trước mặt của, cùng lúc đó, Kiếm Xích vặn vẹo không gian cũng đi tới Tả Đăng Phong đỉnh đầu.

Nhận thấy được Dương Diệp kiếm trong tay xích mang đến lực lượng kinh khủng, Tả Đăng Phong trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, bởi vì hắn không nghĩ tới trước mắt Dương Diệp đơn thuần dựa vào thân thể lực lượng là có thể khiến Kiếm giống như uy lực này!

Cũng không dám khinh thường, Tả Đăng Phong trong tay Mộc Kiếm hướng lên trên nhẹ nhàng điểm một cái, cùng Dương Diệp Kiếm Xích đâm vào cùng nhau.

"Bành!"

Tương giao chỗ, vô số đạo kiếm khí bắn nhanh ra, không gian tầng tầng rung chuyển, dường như bị vò nát giấy thông thường.

Vừa chạm vào liền phân ra mở.

"Lực lượng thật là mạnh!" Tả Đăng Phong nhìn mình kia hơi run tay của, có chút khiếp sợ, bất quá trong mắt cũng mang theo vẻ hưng phấn, Đạo: "Tốt, không để cho ta thất vọng, ngươi có tư cách khiến ta vận dụng cái hộp kiếm, ha ha..."

Dứt lời, Tả Đăng Phong sau lưng cái hộp kiếm nội đột nhiên lao ra một đạo thật lớn kiếm quang, đâm thẳng Thương Khung...

Một thanh Cổ Sao xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, tiếp theo, một thanh Kiếm chậm rãi cắm vào Cổ Sao trong...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 602: Kiếm Đảm, mười một trọng kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tả Đăng Phong phía sau cái hộp kiếm nội không ngừng lao ra chói mắt kiếm quang, thực lực khá cao của người liền sẽ phát hiện, những Kiếm đó quang trong chí ít tụ tập mấy vạn thanh kiếm, hơn nữa kia số lượng còn đang không ngừng tăng đến, qua khoảng chừng ngũ hơi thở, đạo kiếm quang kia trong tụ tập sắp tới mười vạn chuôi Huyền Kiếm, trong đó phẩm cấp thấp nhất đều là thiên cấp!

Do mười vạn thanh kiếm tạo thành thật lớn kiếm quang đâm thẳng Thương Khung, tựa hồ liên tục đều phải vỡ ra tới, kia trong đó tản ra sắc bén Kiếm Ý cùng kinh khủng khí tức, làm cho Cổ Vực Thành thượng rất nhiều kiếm tu huyền giả Kiếm không ngừng mà rung động, thậm chí một ít phẩm cấp hơi thấp Kiếm trực tiếp vỡ ra được. Xin mọi người tìm tòi xem nhất toàn bộ! Đổi mới tiểu thuyết

Vô số người kinh hãi!

Đinh Thược Dược cùng Hiểu Vũ Tịch chờ trong mắt người ngưng trọng không gì sánh được!

La Tuấn đám người lúc này sắc mặt cũng là ngưng trọng không gì sánh được, bởi vì... Này Tả Đăng Phong thực lực lớn lớn vượt qua tưởng tượng của bọn họ!

Mà Cổ Vực Thành thượng Lam Vân trong mắt thì tràn đầy vẻ hưng phấn, Tả Đăng Phong là Thánh vệ đội trong Kiếm tổ tổ trưởng, hắn chỉnh thể thực lực có thể không bằng cái khác tổ thành viên cùng tổ trưởng, nhưng là của hắn kiếm đạo tại Thánh Địa tất cả thế hệ trẻ trong thuộc về mạnh nhất, điểm này, cho dù là Thánh Địa trong bài danh trước vài tên kia mấy người siêu cấp yêu nghiệt cũng là thừa nhận!

Có thể nói như vậy, Tả Đăng Phong Thiên Đạo thiên phú, so năm đó khiến Thánh Địa đều kiêng kỵ kia Tiêu Dao Tử còn có cường. Đương nhiên, chỉ nói là thiên phú, dù sao một người thiên phú không thể hoàn toàn đại biểu một người tương lai thành tựu. Năm đó Kiếm Tông tổ sư kinh diễm toàn bộ đại lục, dựa vào là cũng không phải là chỉ cần thiên phú!

Nói chung, nàng tuyệt đối không tin cái này Dương Diệp kiếm đạo thiên phú cùng thực lực so Tả Đăng Phong còn mạnh hơn!

Tả Đăng Phong tay cầm kỳ dị Thạch Đầu, nhìn Dương Diệp Đạo: "Dương Diệp, kiếm này kỹ danh 'Thí Thương Khung", bèn nói dưới bậc phẩm kiếm kỹ, đã từng, ta dùng kiếm này kỹ trọng thương qua một vị vừa đạt được Hoàng giả cảnh cường giả. Tới, khiến ta nhìn ngươi một chút thực lực, thi triển ra ngươi mạnh nhất một kích ah, không thì, ngươi khả năng liền không có cơ hội!"

"Tĩnh!"

Một đạo kiếm minh thanh ở trong sân ầm ầm vang lên, chỉ thấy Dương Diệp trong tay Cổ Sao nội Kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo màu tím kiếm khí xẹt qua chân trời, bắn thẳng về phía kia Tả Đăng Phong.

Tr

UyenCuatuiNet Kiếm khí giống như một Đạo rơi xuống lưu tinh, ở chân trời kinh hồng vừa hiện, một ít thực lực yếu huyền giả căn bản xem cũng không thấy đạo kiếm khí này. Một ít thực lực mạnh cũng bất quá là thấy đạo kiếm khí này mơ hồ quỹ tích. Nếu như không phải là chân trời có một đạo thật dài không gian liệt phùng, sợ rằng rất nhiều người đều còn không biết Dương Diệp đã xuất kiếm!

Nhận thấy được đạo kiếm khí kia uy lực, Tả Đăng Phong con ngươi co rụt lại, không dám có chút sơ suất, tâm niệm vừa động, đạo kia thật lớn kiếm quang tự không trung hăng hái hạ xuống, cùng Dương Diệp đạo kia tử sắc kiếm khí hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Vang lên bên tai mọi người một đạo kinh thiên tiếng oanh minh, chấn đắc màng nhĩ mọi người làm đau.

Chân trời, vô số kiếm khí lắp bắp ra, mỗi một đạo thật nhỏ kiếm khí xẹt qua không gian, chỉ biết mang không gian xé mở từng đạo cẩn thận nhân khẩu, khắp chân trời, xuất hiện rậm rạp chằng chịt đen nhánh thật nhỏ vết nứt, giống như một trương to lớn mạng nhện thông thường, cực kỳ kinh người.

Dương Diệp cùng Tả Đăng Phong hai người còn lại là bị kiếm khí khí lãng chấn từng người hướng lui về sau trăm trượng, thế nhưng sau một khắc, hai người cũng hướng phía đây đó bạo xạ ra, cùng lúc đó, từng người trường kiếm trong tay mang theo không mấy đạo kiếm quang hướng phía đây đó bắn nhanh đi.

Giờ khắc này, toàn bộ chân trời bị kiếm quang tràn ngập!

Nhìn bầu trời hai người chiến đấu, phía dưới vô số người rung động trong lòng tột đỉnh, bởi vì lúc này Dương Diệp cùng kia Tả Đăng Phong chiến đấu, căn bản cũng không như là hai cái Tôn Giả Cảnh kiếm tu trong lúc đó chiến đấu, mà như là Hoàng giả cảnh trong lúc đó chiến đấu.

La Tuấn gắt gao nắm trong tay Nhân Hoàng Kiếm, nhìn bầu trời Dương Diệp, hắn lần đầu phát hiện mình sai rồi. Lúc đầu thực sự không hẳn là khinh thị Dương Diệp, cũng không nên vì một cái Bách Hoa cung cùng Dương Diệp là địch. Cũng là bởi vì cái này sai, hắn vì thế bỏ ra thảm thống đại giới, mà bây giờ, còn cần trả giá cao!

"Bành!"

Chân trời, Dương Diệp kiếm trong tay xích cùng Tả Đăng Phong trong tay Mộc Kiếm hung hăng đụng vào nhau, hai người vừa chạm vào tức mở. Tả Đăng Phong hai tay kịch liệt tê rần, trái lại Dương Diệp còn lại là cùng không có việc gì một dạng.

"Thống khoái, trở lại!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, thân hình bạo xạ ra. Dương Diệp vẫn muốn tìm một kiếm tu cường giả tới luyện tập, bởi vì chỉ như vậy, hắn mới có thể biết mình không đủ, cũng mới biết mình những thứ kia cần cải tiến, cũng mới có thể tham khảo bất đồng kiếm tu cường giả phương thức chiến đấu. Đáng tiếc, tại Nam Vực, thế hệ trẻ, ngoại trừ An Nam Tĩnh, căn bản không có người có thể khiến hắn thống khoái nhễ nhại chiến đấu.

Mà càng đáng tiếc là An Nam Tĩnh không phải là kiếm tu!

Mà bây giờ, trước mắt cái này Tả Đăng Phong vừa vặn thích hợp!

Nhìn thấy Dương Diệp bạo xạ mà đến, Tả Đăng Phong con ngươi co rụt lại, Dương Diệp kiếm kỹ không bằng hắn, thế nhưng Dương Diệp thân thể phòng ngự thân thể lực lượng cũng viễn siêu hắn, không chỉ có như vậy, Dương Diệp tốc độ cũng chút nào không kém hắn, cùng Dương Diệp gần người giao chiến, hắn một điểm ưu thế chưa từng, thế nhưng hắn lại không có biện pháp cùng Dương Diệp giật lại cự ly!

Bất đắc dĩ, chỉ có thể một lần lại một lần cùng Dương Diệp gần người giao chiến.

Dương Diệp kiếm trong tay xích một lần lại một lần đập hướng Tả Đăng Phong, hắn không có vận dụng bất luận cái gì kiếm kỹ cùng kỹ xảo, chính là chú ý đập, cố sức đập, dùng sức đập, hung hăng đập.

So sánh với kiếm kỹ kỹ xảo, hắn càng thích đơn thuần lực lượng!

Chân trời, Tả Đăng Phong ngay từ đầu vẫn có thể miễn cưỡng chống đỡ Dương Diệp, thế nhưng rất nhanh, Tả Đăng Phong dần dần rơi xuống hạ phong. Nhìn thấy một màn này, Cổ Vực Thành vô số huyền giả nhất thời bạo phát từng đạo tiếng hoan hô, mà Đinh Thược Dược cùng Hiểu Vũ Tịch đám người còn lại là chân mày như trước nhíu, trong mắt lo lắng cũng không có giảm!

Bởi vì Tả Đăng Phong tuy rằng rơi xuống hạ phong, nhưng là đối phương cũng bình tĩnh, tiết tấu cũng không có bị Dương Diệp quấy rầy, nói cách khác, đối phương còn ẩn tàng thực lực của chính mình!

"Kiếm Bộ!"

Đột nhiên, Tả Đăng Phong một tiếng quát nhẹ, hắn bước tiến khẽ động, tiếp theo, cả người quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, xuất hiện ở hiện thời đã ở bên trái ngoài trăm trượng, thế nhưng làm Dương Diệp muốn truy kích lúc, hắn cũng lại xuất hiện ở bên phải hai ngoài trăm trượng, cứ như vậy, Tả Đăng Phong thân hình không ngừng tại bốn phía lóe ra, cực kỳ quỷ dị...

Ít nhất là Đạo cấp Huyền kỹ!

Dương Diệp lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng Thánh Địa của người quả lại chính là không giống với, Đạo cấp Huyền kỹ hãy cùng uống nước một dạng phải nhiều thiếu có bao nhiêu.

"Tụ Kiếm!"

Đúng lúc này, Tả Đăng Phong thanh âm của ở trong sân quỷ dị vang lên, bởi vì bốn phía bất đồng địa phương đều có thanh âm của hắn.

Theo Tả Đăng Phong thanh âm của hạ xuống, lúc trước những thứ kia rơi lả tả chân trời Huyền Kiếm đột nhiên hóa thành từng đạo kiếm quang hướng hắn bay đi, không được một hồi, những Huyền Kiếm đó liền hợp thành một cái dường như kén vậy viên cầu, viên cầu mang Dương Diệp cùng hắn đều bao phủ ở tại trong đó, Dương Diệp cũng không có chút nào muốn ý động thủ, ngược lại là tò mò đánh giá cái này do Huyền Kiếm tạo thành viên cầu.

Bên ngoài, Cổ Vực Thành trong lòng mọi người cả kinh, Hiểu Vũ Tịch cùng Đinh Thược Dược chờ nữ trong lòng cũng là rùng mình, thần sắc ngưng trọng không gì sánh được. Bởi vì các nàng rất rõ ràng, Dương Diệp cùng cái này Tả Đăng Phong muốn phân ra thắng bại. Mà phân ra thắng bại, liền ý nghĩa phân ra sinh tử...

Giữa sân nhất không có tim không có phổi là thuộc tiểu tử kia, chỉ nàng đối Dương Diệp có hầu như tin tưởng mù quáng, trong lòng hắn, cùng giai trong, Dương Diệp chính là vô địch... Dương Diệp có lẽ sẽ bại, nhưng là tuyệt đối sẽ không chết, không có cùng giai huyền giả có thể giết được hắn, cho dù là cái kia An Nam Tĩnh!

Thế nhưng tiểu tử kia cũng không biết, nếu như Dương Diệp bại, vậy đối với Nam Vực sẽ tạo thành cái gì ảnh hưởng...

La Tuấn ánh mắt cũng chết chết nhìn chằm chằm kia đoàn kiếm quang, nếu như Dương Diệp đã chết, không, cho dù là Dương Diệp thất bại, với hắn mà nói đều là nhất kiện thiên đại hảo sự, bởi vì kia không thể nghi ngờ là khiến Dương Diệp bất bại thần thoại nghiền nát, sẽ làm được Nam Vực sĩ khí giảm nhiều; Trái lại hắn bên này, nhất định sẽ sĩ khí tăng vọt, bởi vì Dương Diệp cũng không phải vô địch, hắn cũng là người, hắn biết bại...

Đương nhiên, nếu như Dương Diệp trực tiếp chết vậy thì càng tốt hơn...

Kiếm quang nội.

Tả Đăng Phong nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ta biết ngươi lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực, kỳ thực, ta cũng một mực thật tò mò Kiếm Chi Lĩnh Vực uy lực, khiến ta kiến thức một chút?"

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh kiếm quang, Đạo: "Còn chưa đủ!"

Tả Đăng Phong gật đầu, Đạo: "Biết vì sao ngươi lĩnh ngộ Kiếm Chi Lĩnh Vực sau khi, ta còn dám đơn độc tới tìm ngươi sao?" Nói đến đây, Tả Đăng Phong ánh mắt rơi vào hắn trong tay trái khối kia kỳ dị Thạch Đầu, Đạo: "Bởi vì kia, còn đây là Kiếm Đảm, tích chứa trong đó ta Thánh Địa lịch đại kiếm tu tiền bối Kiếm Ý, tác dụng của nó là, có kiếm này mật người, vạn tà bất xâm, là tất cả Tà đạo người khắc tinh. Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất là vật ấy có thể tại một canh giờ nội đề thăng một người Kiếm Ý!"

Dứt lời, vô số đạo bất đồng Kiếm Ý đột nhiên tự kia Kiếm Đảm trong bừng lên, sau đó chui vào Tả Đăng Phong trong cơ thể.

"Oanh!"

Một cổ chút nào không thể so Hoàng giả cảnh yếu kinh khủng khí tức tự Tả Đăng Phong trong cơ thể bạo bừng lên...

Cùng lúc đó, những Kiếm đó quang đột nhiên dường như sống thông thường, từng đạo kiếm minh thanh tự kiếm quang trung điên cuồng truyền ra, đó là hưng phấn cùng vui thích thanh âm của...

Mười một trọng kiếm ý!

Dương Diệp nắm thật chặt trong tay Cổ Sao, Đạo: "Không nghĩ tới thập trọng Kiếm Ý bên trên còn có đệ thập nhất trọng, ta trái lại cô lậu quả văn."

"Kiếm Ý tại thời kỳ Hoang cổ, chia làm Địa giai Kiếm Ý thập trọng Thiên Giai Kiếm Ý, Địa giai thập trọng sau khi chính là thiên cấp Kiếm Ý, thiên cấp Kiếm Ý chỉ tam trọng, đạt được thiên cấp Kiếm Ý nhất trọng, liền ý nghĩa Kiếm Ý có thể mượn thiên địa phần thế, mượn thiên địa phần thế, chỉ Hoàng giả cảnh mới có thể làm được, mà ta hiện tại, thì tương đương với Hoàng giả cảnh cường giả!" Tả Đăng Phong trong tay Mộc Kiếm chậm rãi chỉ hướng Dương Diệp, Đạo: "Tới, khiến ta kiến thức một chút cái gọi là Kiếm Vực lực lượng mạnh bao nhiêu!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Sau cùng hỏi một câu, sau khi ngươi chết, thánh địa là không phải là sẽ còn tiếp tục phái người tới?"

"Ha ha..."

Tả Đăng Phong phá lên cười, nở nụ cười chỉ chốc lát, Đạo: "Ta như chết, Thánh Địa sẽ chân chính coi trọng ngươi, trước khi Thánh Địa một chút quyết định cũng mới sẽ không có nữa người phản đối, nói chung, ta như chết ở trong tay ngươi, Thánh Địa nhất định sẽ không lưu ngươi cái này mối họa. Mà ngươi như chết, Thánh Địa cho mệnh lệnh là tàn sát hết phàm là có liên hệ với ngươi bất luận kẻ nào!"

"Hiểu, đã như vậy, vậy ngươi hay là đi chết đi..."

Dứt lời, Dương Diệp hướng phía trước đi một bước.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 603: Tam bảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp đi bước này, một cổ lực lượng vô hình đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, làm cổ lực lượng này sau khi xuất hiện, Tả Đăng Phong trên người kia cổ sắc bén Kiếm Ý nhất thời bị áp chế ràng buộc, tại cũng không có lúc trước sắc bén phong mang, cùng lúc đó, hai người chung quanh những Kiếm đó quang cũng đột nhiên ngừng lại, kiếm quang tán đi, tại không ánh sáng hoa!

Một đạo tử sắc kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên...

Tả Đăng Phong hai mắt trợn tròn, kiếm trong tay mật rớt xuống đất, trong mắt có một tia ước ao cùng đúng, Đạo: "Thì ra là thế, nguyên lai đây chính là vực chi lực lượng, đáng tiếc ta..."

Lời còn chưa dứt, Tả Đăng Phong toàn thân đột nhiên bạo phát ra vô số đạo Kiếm Ý, 'Oanh' một tiếng, Tả Đăng Phong toàn bộ thân thể trực tiếp vỡ ra được, hóa thành một chút huyết vũ.

Dương Diệp hơi sửng sờ, bởi vì hắn cũng không có muốn hủy diệt đối phương thân thể a. Khi thấy Tả Đăng Phong trong cơ thể bộc phát ra đạo kiếm ý kia lúc, Dương Diệp thoáng hiểu, đây cũng là Kiếm Ý phản phệ.

Tả Đăng Phong lợi dụng Kiếm Đảm bên trong Kiếm Ý mạnh mẽ mang tự thân Kiếm Ý tăng lên tới mười một trọng, cũng chính là thiên cấp nhất trọng, thế nhưng hắn cũng không thể hoàn toàn ngăn chặn cái này Kiếm Ý. Trước khi cái này Kiếm Ý sở dĩ không có bộc phát ra, là bởi vì hắn lúc đó tự thân không có ra trạng huống, mà khi tự mình thi triển Kiếm Vực sau khi, Kiếm Vực chế trụ bản thân hắn Kiếm Ý, dẫn đến kia Kiếm Đảm bên trong những Kiếm Ý đó tại không ràng buộc cùng áp chế, cũng chính vì vậy, những Kiếm Ý đó mới cắn trả Tả Đăng Phong!

"Tự mình tìm đường chết ai!"

Dương Diệp lắc đầu, có chút đáng tiếc tốt như vậy một cái kiếm nô sẽ không có. Bất quá không quan hệ, không có cái này kiếm nô, cũng đạt được tam món bảo bối.

Dương Diệp tay nhất chiêu, kia Kiếm Đảm cùng Mộc Kiếm, còn có Tả Đăng Phong trước khi màu đen kia cái hộp kiếm bay đến trước mặt của hắn. Dương Diệp ánh mắt đầu tiên rơi vào Mộc Kiếm bên trên, bởi vì hắn phát hiện cái này Mộc Kiếm thật sự là có chút quỷ dị. Đệ nhất, cái này Mộc Kiếm lại có thể khiêng được Kiếm Xích oanh đập, đệ nhị, hắn còn phát hiện cái này Mộc Kiếm tựa hồ cũng có thể tăng phúc Kiếm Ý cùng kiếm khí...

Nắm Mộc Kiếm, Dương Diệp nhẹ tay nhẹ vung lên, một đạo kiếm khí bắn ra. Dương Diệp trên mặt hiện lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, bởi vì hắn suy đoán là chính xác, cái này Mộc Kiếm không chỉ có có thể tăng phúc Kiếm Ý còn có thể tăng kiếm khí cùng Kiếm Ý tốc độ công kích. Dương Diệp cảm thụ hạ, cái này Mộc Kiếm có thể tăng phúc tam thành kiếm ý uy lực cùng chí ít gấp hai tốc độ công kích...

Dương Diệp khóe miệng nhịn không được nổi lên lướt một cái độ cung, nếu như 'Trí Mệnh Nhất Kích' cộng thêm cái này Mộc Kiếm, tại cộng thêm Kiếm Đảm... Nếu như tại cộng thêm 'Nhiên Ý' bí thuật cùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật...

Dương Diệp lúc này gan dạ nghĩ muốn đi tìm một vị Hoàng giả cảnh cường giả một mình đấu xung động...

Dương Diệp hưng phấn một lúc sau, ánh mắt rơi vào kia Kiếm Đảm thượng, nắm Kiếm Đảm, một cổ kỳ dị huyền diệu lực lượng đột nhiên xuất hiện, Dương Diệp hơi sửng sờ, tiếp theo lại là vui vẻ, bởi vì hắn phát hiện nắm cái này miếng Kiếm Đảm, cái này Kiếm Đảm dĩ nhiên trong nháy mắt khiến hắn đạt tới lòng yên tĩnh não quải niệm trạng thái! Không chỉ có như vậy, hắn còn cảm giác được cái này Kiếm Đảm lại đang bất ngờ luyện hắn tự thân Kiếm Ý...

"Thảo nào kia Tả Đăng Phong một mực nắm Kiếm Đảm... Nguyên lai cái này Kiếm Đảm vẫn còn có như công hiệu này, ha ha..." Dương Diệp nhịn không được lần thứ hai phá lên cười. Bất kể là cái này Mộc Kiếm cũng hoặc là cái này Kiếm Đảm, đối với hắn đều có thật to tác dụng. Có thể nói như vậy, hai thứ này có thể cho hắn chỉnh thể thực lực tại đề thăng một cấp bậc!

Sau cùng, Dương Diệp ánh mắt rơi vào màu đen kia cái hộp kiếm thượng, hắc sắc cái hộp kiếm nội uy lực trước hắn cũng là kiến thức qua, mười vạn chuôi thiên cấp Huyền Kiếm... Đây tuyệt đối là một cái siêu cấp quần công kỹ năng a. Dương Diệp không biết đối phương là thế nào thu thập được nhiều ngày như vậy cấp Huyền Kiếm, cũng không biết đối phương đi đâu tìm như thế một cái có thể trang mười vạn chuôi Huyền Kiếm cái hộp kiếm, dù sao cũng cái này không trọng yếu, bởi vì hiện tại những thứ này đều là hắn!

"Nếu như mang cái này mười vạn chuôi Huyền Kiếm biến thành Đạo cấp..."

Dương Diệp nghĩ vậy, ánh mắt nhất thời tỏa ánh sáng, bởi vì nếu như nói vậy, vậy tuyệt đối có thể tàn sát Hoàng như tàn sát cẩu a! Bất quá Dương Diệp rất nhanh thì lắc đầu, trước không nói có thể hay không có nhiều như vậy đạo khí, coi như là có, lấy thực lực của hắn bây giờ cũng căn bản không cách nào điều khiển nhiều như vậy đạo khí, đạo khí cũng không phải là thiên cấp Huyền bảo tốt như vậy khống chế!

Dương Diệp hưng phấn một lát, sau đó bắt đầu ở Huyền Kiếm tạo thành vòng tròn nội nghiên cứu lên kia Mộc Kiếm cùng Kiếm Đảm, còn có cái hộp kiếm, đặc biệt cái hộp kiếm, hắn phát hiện cái này cái hộp kiếm cùng hắn trước kia cái hộp kiếm không giống với, bộ này hắc sắc cái hộp kiếm nội tựa hồ có một chút kiếm trận, hắn phải nghiên cứu một chút...

Dương Diệp không biết, bởi vì hắn một cái nghiên cứu, bên ngoài đoàn người đều sôi trào.

Khi kiếm quang tán đi, những Huyền Kiếm đó ngừng vận chuyển sau, vô số huyền giả ngừng thở, gắt gao nhìn chằm chằm không trung. Bởi vì mọi người đều biết, bên trong khẳng định đã phân ra được thắng bại, không, phải nói đã phân ra sinh tử, ai từ bên trong đi tới, như vậy người đó chính là người thắng. Tất cả mọi người gắt gao nhìn chằm chằm, bao quát La Tuấn bọn người là như vậy, thế nhưng mọi người thật không ngờ, dĩ nhiên không ai đi ra...

Kiếm trận không có tán đi, nói cách khác, bên trong Tả Đăng Phong chắc còn ở...

Nghĩ đến có chút khả năng, Nam Vực huyền giả đại đa số sắc mặt người trong nháy mắt trắng đi, không chỉ có bọn họ, ngay cả Đinh Thược Dược cùng Hiểu Vũ Tịch chờ nữ sắc mặt cũng là trầm xuống.

Mà kia Lam Vân còn lại là trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn, trong mắt hưng phấn chút nào không thêm nữa che giấu...

"Người chủ, kia Dương Diệp đã chết?"

Một bên, La Tuấn bên cạnh Triệu Trường Vân mang theo kích động hỏi. Nếu quả thật là Dương Diệp chết, kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa đỉnh hán đế quốc mang trong thời gian ngắn nhất nhất thống thế giới loài người..... Hắn có thể không kích động sao?

La Tuấn tuy rằng cực lực khắc chế, thế nhưng trong mắt hắn như trước lộ ra lướt một cái hưng phấn cùng kích động, nếu như có thể, hắn rất muốn thân thủ giết Dương Diệp, bởi vì tại Dương Diệp trên người, hắn ăn quá nhiều thua thiệt, hắn rất muốn báo thù. Thế nhưng, hiển nhiên lão Thiên không để cho hắn cơ hội này... Bởi vì hắn có tám phần mười nắm chặt kia Dương Diệp thất bại!

Lấy hắn đối Dương Diệp lý giải, nếu như là Dương Diệp thắng, Dương Diệp nhất định sẽ trước tiên đi ra trang bức một chút, thế nhưng hiện tại cũng không có đi ra, nói cách khác, Dương Diệp khẳng định thất bại, không, phải nói là đã chết, mà kia Tả Đăng Phong sở dĩ không có đi ra, chắc là bị thương, tại an dưỡng...

Theo thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Cổ Vực Thành thượng Nam Vực huyền giả tâm càng ngày càng chìm...

Đột nhiên, trong mắt của mọi người, những Kiếm đó trận đột nhiên chuyển động...

Nhìn thấy một màn này, Hiểu Vũ Tịch đám người sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm, mà La Tuấn vào giờ khắc này, tại cũng không nhịn được, điên cuồng phá lên cười:

"Ha ha... Dương Diệp ngươi cũng có hôm nay... Ha ha... Người đến, lập tức triệu tập đại quân..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 604: Kinh sợ La Tuấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Tuấn cười rất không kiêng nể gì cả, cũng rất càn rỡ, hắn tựa hồ còn sợ người khác nghe không được tiếng cười của hắn, bởi vậy đang cười thanh trong còn gia trì Huyền khí, có thể dùng thanh âm của hắn xa xa truyền ra, vang vọng toàn bộ Cổ Vực Thành.

La Tuấn là một cái có hoài bão của người, hắn nghĩ thống nhất cả cái thế giới loài người, thế nhưng đó cũng không phải mục tiêu của hắn, mục tiêu của hắn là thống nhất toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, sau đó lợi dụng toàn bộ đại lục làm có số mệnh, nhất cử trở thành Thánh Hoàng. Bởi vì đạt được Thánh Giả cảnh của người Hoàng đã không gọi Nhân Hoàng, mà là là Thánh Hoàng!

Thế nhưng hắn có một trở lực rất lớn, đó chính là Dương Diệp!

Bất quá bây giờ tốt lắm, Dương Diệp đã chết, trên đời này tại cũng không có người có thể ngăn cản hắn nhất thống Huyền Giả Đại Lục. Nghĩ vậy, La Tuấn thanh âm của lớn hơn nữa, xa hơn

Rất nhanh, giữa sân xuất hiện một màn quỷ dị.

Tất cả mọi người nhìn La Tuấn, liền nhìn như vậy

Mà kia Lam Vân còn lại là sắc mặt ảm đạm, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ

"Nhân Chủ" Triệu Trường Vân nhẹ giọng kêu kêu còn đang cười to La Tuấn.

La Tuấn khoát tay áo, có chút không vui nói: "Trường Vân, trẫm không phải là lệnh ngươi điều động đại quân sao? Thế nào còn không đi? Dương Diệp vừa chết, hiện tại Cổ Vực Thành sĩ khí sa sút, hiện tại chính là của chúng ta tuyệt cơ hội tốt, tối đa chỉ cần ba mươi vạn đại quân thêm 1 nghìn Tôn Giả Cảnh cường giả có thể bắt Cổ Vực Thành"

Nói nói, La Tuấn cũng phát hiện có chút không đúng, bởi vì hắn trước mặt những thuộc hạ này đều rất khó xem, có trên mặt của càng lộ ra vẻ hoảng sợ. La Tuấn hai mắt híp lại, chợt nghiêng người, sau đó hắn thấy được một cái người hắn quen.

Lúc này kiếm trận đã tán đi, tại La Tuấn cách đó không xa, đúng là Dương Diệp.

Khi thấy Dương Diệp lúc, La Tuấn thật khuôn mặt nhất thời cực kỳ đặc sắc

"Nguyên lai ngươi nghĩ như vậy ta chết!"

Dương Diệp cười cười, sau một khắc, Dương Diệp bạo xạ ra, trong tay Mộc Kiếm mang theo vô số đạo kiếm khí rậm rạp địa bắn nhanh hướng La Tuấn đám người.

"Nhân Chủ đi mau!"

Triệu Trường Vân kinh hãi, bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên không có chết, ngay cả Thánh Địa cái loại này yêu nghiệt đều chết ở trên tay của hắn, thực lực của hắn đến cùng đã cường đến rồi loại nào tình trạng? La Tuấn lần này chỉ mang đến mấy trăm Tôn Giả Cảnh cường giả, bởi vậy, Triệu Trường Vân rất rõ ràng, nếu như La Tuấn tiếp tục ở tại chỗ này, tuyệt đối có nguy hiểm tánh mạng, cho nên tại Dương Diệp xuất thủ một khắc kia, Triệu Trường Vân ngay cả bận trước hết để cho La Tuấn đi.

"Xuy"

Một ít vì bảo hộ La Tuấn mà hướng phía Dương Diệp tiến lên Tôn Giả Cảnh cường giả tại tiếp xúc được Dương Diệp kiếm khí lúc, trực tiếp bị kiếm khí xỏ xuyên qua thân thể của bọn họ. Tại Dương Diệp kiếm khí trước mặt, cái này Tôn Giả Cảnh cường giả ngay cả hoàn thủ năng lực chưa từng, bao quát bọn họ không gian lồng giam cũng vào giờ khắc này không có chút nào tác dụng, bởi vì lúc này Dương Diệp kiếm khí đều có đến thập trọng Kiếm Ý cùng Mộc kiếm gia trì!

"Nhân Chủ, ngươi đi mau!" Triệu Trường Vân trầm giọng nói. Hắn phát hiện, Dương Diệp tựa hồ so với trước càng tăng cường!

"Đi?" La Tuấn lắc đầu, Đạo: "Khiến ta bỏ xuống các ngươi một mình đào sinh? Ta làm không được, còn nữa, ta La Tuấn làm sao sợ hắn Dương Diệp?"

Dứt lời, La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, La Tuấn ngay cả người mang Kiếm hóa thành một đạo bạch sắc kiếm quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, cùng Dương Diệp Chiến ở tại cùng nhau.

"Người đến, lập tức khiến tất cả Tôn Giả Cảnh cường giả tới rồi!"

Triệu Trường Vân đối về bên cạnh một tên binh lính nói một câu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

"Con mẹ nó, dĩ nhiên quần ẩu, quá không biết xấu hổ, Đinh tiểu thư, xin hãy mở ra đại trận, khiến chúng ta đi giúp Dương Diệp giúp một tay"

"Đinh tiểu thư mở ra đại trận, đao của ta đã đói khát khó nhịn"

"Mở ra đại trận, chúng ta đi giết sạch La Tuấn cái này giúp không trứng phế vật"

Tử Điêu tại nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ một khắc kia, liền trực tiếp hóa thành một đạo tử quang xuất hiện ở Cổ Vực Thành bên ngoài điều này làm cho một bên Đinh Thược Dược mí mắt thẳng nhảy, bởi vì nàng phát hiện, cái này Cổ Vực Thành cái này đại trận đối tên tiểu tử này tựa hồ không có chút nào tác dụng. Hoàn hảo tiểu gia hỏa này là theo Dương Diệp một phe, nếu không mình bên này sợ rằng sẽ nhức đầu không thôi!

Hiểu Vũ Tịch nắm thật chặt trong tay cánh ve, nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược mỉm cười, Đạo: "Mở ra thủ hộ đại trận!"

Làm Cổ Vực Thành hộ thành đại trận bị mở ra một khắc kia, vô số cường giả một tiếng hoan hô, sau đó từ trên tường thành thiểm lược ra.

"Nhân Chủ, ngươi đi mau!"

Triệu Trường Vân đi tới La Tuấn bên cạnh, cùng một chút Tôn Giả Cảnh cường giả ngăn cản Dương Diệp, không cho Dương Diệp tới gần La Tuấn. Dương Diệp vừa chết, Nam Vực sẽ sụp đổ, đồng dạng, La Tuấn nếu như vừa chết, trung vực những thứ kia liên minh thế lực cũng sẽ trong nháy mắt sụp đổ, cho nên, La Tuấn tuyệt đối không thể có việc!

Tại nhìn thấy Cổ Vực Thành vô số Tôn Giả Cảnh cường giả lao ra một khắc kia, La Tuấn sắc mặt âm trầm xuống, do dự một chút, sau đó nói: "Mọi người cùng nhau rút lui!" Nếu như là chỉ Dương Diệp một người, hắn cùng mọi người hợp lực, tính là không thể giết chết Dương Diệp, cũng có thể ngăn chặn Dương Diệp, thế nhưng hiện tại, Dương Diệp cũng có giúp đỡ, bọn họ bên này không có chút nào phần thắng!

Nói xong, La Tuấn xoay người hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ở tại xa xa.

Tuy rằng La Tuấn kêu mọi người đi, thế nhưng Triệu Trường Vân đám người cũng không có rời đi, bởi vì nhất định phải có người tới ngăn cản Dương Diệp.

"Còn muốn chạy?"

Nhìn thấy La Tuấn trốn, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào tinh lực toa trong, sau đó Cửu U Kiếm lông xuất hiện ở phía sau, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía phía trước bắn mạnh tới, mà đúng lúc này, Triệu Trường Vân đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt của.

"Dương Diệp, có ta ở đây, ngươi thể"

Triệu Trường Vân nói đến đây, một đạo kiếm quang đột nhiên hướng phía hắn bắn nhanh mà đến, Triệu Trường Vân kinh hãi, trường thương trong tay chợt đâm ra, mũi thương điểm tại đạo kiếm quang kia bên trên, 'Oanh' một tiếng, kiếm quang ầm ầm vỡ vụn. Nhưng mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên tự bên cạnh hắn chợt lóe lên, Triệu Trường Vân hai mắt nhất thời trợn tròn

"Thật mạnh Kiếm"

Triệu Trường Vân nói xong câu này, đầu của hắn một oai, rơi vào trên mặt đất

Dương Diệp nghĩ tốc độ của mình đã rất nhanh, thế nhưng hắn không nghĩ tới, cái này La Tuấn tốc độ dĩ nhiên chút nào không thể so hắn chậm, làm cho hắn cùng với La Tuấn trong lúc đó cự ly lại đang không ngừng kéo dài.

Đột nhiên, La Tuấn dừng ở không trung, vô số bạch sắc khí lưu tập hợp đỉnh đầu hắn, sau đó không ngừng hướng phía hắn vọt tới, xoay người, La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm chợt ra khỏi vỏ, một đạo trăm trượng lớn nhỏ bạch sắc kiếm khí xé rách không gian, hướng phía Dương Diệp hung hăng cắt đi!

Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, trong tay Mộc Kiếm chợt bộc phát ra một đạo kiếm quang, cứ như vậy, Dương Diệp ngay cả người mang Kiếm hướng phía La Tuấn đạo kia bạch sắc kiếm khí bắn mạnh tới.

"Oanh!"

Hai người vừa mới tiếp xúc, một đạo nổ thanh đó là ở chân trời vang vọng dựng lên, tại tiếp theo, một đạo kiếm quang tự bạch sắc kiếm khí trong vọt ra, sau đó tốc độ không giảm hướng phía La Tuấn bắn nhanh đi.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn nheo mắt, sau đó xoay người hướng phía Loạn Ma Hải bỏ chạy. Hiện tại hắn có thể xác định, cái này Dương Diệp trước khi không chỉ có không có thụ thương, trái lại thay đổi so trước đây càng tăng cường!

Tuy rằng La Tuấn hận không giết được Dương Diệp, nhưng hắn không phải không thừa nhận, lấy thực lực của hắn bây giờ, có thể cùng Dương Diệp giao thủ, nhưng tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Dương Diệp, hắn hiện tại cùng Dương Diệp trong lúc đó còn có chênh lệch không nhỏ, trừ phi hắn thu phục Bắc Vực hoặc là Nam Vực, có 4 vực Tín Ngưỡng Chi Lực, bằng không, hắn tuyệt đối không có khả năng chiến thắng Dương Diệp!

La Tuấn nếu muốn giết Dương Diệp, Dương Diệp làm sao thường không muốn Sát La tuấn? Hắn cần cùng Kiếm Linh đi Thánh Địa cầm kiếm, thế nhưng nếu như không giải thích được trừ thế giới loài người nguy cơ, hắn căn bản không có thể đi Thánh Địa. Cho nên, chỉ cần chờ đến cơ hội, hắn chỉ biết đem hết toàn lực tru diệt La Tuấn. Thế nhưng đáng tiếc, người ta thực lực tuy rằng không bằng hắn, thế nhưng hậu trường cũng so với hắn đại

Bất luận cái gì thế giới, không chỉ có phải để ý thực lực cá nhân, còn muốn giảng vác. Cảnh hậu trường

Một đuổi một chạy, rất nhanh, La Tuấn đi tới Loạn Ma Hải, địa bàn của hắn.

Dương Diệp dừng ở không trung, bởi vì lúc này La Tuấn đã chui vào Loạn Ma Hải trong đại quân, ở trước mặt của hắn là trăm vạn đại quân.

Tuy rằng nguy cơ giải trừ, thế nhưng La Tuấn sắc mặt cũng càng thêm âm trầm càng thêm khó coi. Bởi vì hắn lại một lần nữa bị Dương Diệp ép mất hết mặt, nhưng lại tổn thất mấy trăm Tôn Giả Cảnh cường giả. Lúc này đây La Tuấn phát thệ, tại cũng sẽ không tin tưởng Thánh Địa bất kỳ kẻ nào. Mỗi tin tưởng Thánh Địa một lần, hắn chỉ biết chết rất nhiều người

"La Tuấn, ngươi có thể dám ra đây đánh một trận?"

Không trung, Dương Diệp xem tại trong đại quân La Tuấn, thanh âm tại Huyền khí gia trì hạ, xa xa truyền ra, trong lúc nhất thời, toàn bộ La Tuấn đại quân đều nghe được rõ rõ ràng ràng.

"Gia Cát!"

La Tuấn sắc mặt âm trầm quát dẹp đường, rất nhanh, Gia Cát xuất hiện ở trước mặt của hắn, La Tuấn, Đạo: "Còn cần bao lâu khả năng tỉnh lại những tên kia?"

Gia Cát trầm ngâm một hồi, Đạo: "Chí ít còn cần năm ngày, hiện tại tuy rằng có thể mạnh mẽ tỉnh lại bọn họ, thế nhưng hội này khiến thực lực của bọn họ giảm bớt nhiều, cái được không bù đắp đủ cái mất. Ta biết Nhân Chủ nghĩ giết chết Dương Diệp, nhưng là chúng ta cắt không thể xung động, bởi vì hiện tại tỉnh lại bọn họ, lấy thực lực của bọn họ, căn bản không có thể chém giết Dương Diệp!"

"Năm ngày sao?"

La Tuấn hít sâu một hơi, tay trái gắt gao nắm Nhân Hoàng Kiếm, hắn là thật nhất khắc cũng không muốn đợi a.

"La Tuấn, ngươi là người nhu nhược sao?"

Dương Diệp thanh âm của tiếp tục trên không trung vang lên: "Liền như ngươi vậy, còn tự xưng Nhân Hoàng? Ngươi cứ gọi cẩu Hoàng quên đi. Ngươi nói một chút, ngươi ngoại trừ trốn ở đoàn người phía sau, khiến thủ hạ mình thay ngươi chịu chết, ngươi còn có thể làm cái gì? Còn có các ngươi cái này trung vực thế gia cùng tông môn, các ngươi chẳng lẽ là mắt mù sao? Dĩ nhiên theo một người như vậy, biết trước khi hắn làm cái gì không? Vì mình mạng sống, hắn khiến Triệu Trường Vân đám người đoạn hậu, hiện tại, Triệu Trường Vân đám người chết hết, nhìn, cái này chính là của các ngươi Nhân Hoàng"

Dương Diệp nguyên bản không thích nói nhảm, thế nhưng hắn đột nhiên cảm thấy, có đôi khi mà nói kỳ thực so với tay rất có hiệu quả. Không có biện pháp giết chết ngươi, vậy tức chết ngươi

Quả thực, La Tuấn lúc này liền tức giận phổi đều nhanh nổ

"Giết!"

Nhìn thấy Dương Diệp còn có nói chuyện, La Tuấn vội vã giàu to rồi mệnh lệnh, vô số Tôn Giả Cảnh cùng Linh Giả cảnh thiểm lược bầu trời, hướng phía Dương Diệp lao đi.

"Liền chờ các ngươi!"

Dương Diệp cười hắc hắc, hắc sắc cái hộp kiếm xuất hiện ở phía sau hắn

"Mau trở lại"

Nhìn thấy một màn này, phía dưới La Tuấn kinh hãi nói

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 605: Tàn sát Thánh kế hoạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kia cái hộp kiếm uy lực, La Tuấn thế nhưng chính mắt thấy được trôi qua, mười vạn chuôi Huyền Kiếm a! Đặc biệt do Dương Diệp thi triển ra, uy lực kia nhiều lắm kinh khủng?

La Tuấn gọi rất nhanh, nhưng là vẫn đã muộn!

Từng đạo kiếm quang dường như dày đặc Đại Vũ thông thường tự Dương Diệp phía sau cái hộp kiếm nội phún ra ngoài, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ chân trời đều bị kiếm quang làm che khuất., tại thập trọng Kiếm Ý gia trì hạ, mười vạn chuôi Huyền Kiếm mang theo kiếm quang vừa nhanh lại sắc bén, nơi đi qua, ngoại trừ số ít Tôn Giả Cảnh cường giả đúng lúc né tránh bên ngoài, Tôn Giả Cảnh dưới huyền giả hầu như trong nháy mắt bị một kiếm bị mất mạng!

Chỉ là trong nháy mắt, sắp tới mấy nghìn huyền giả chết ở mấy nghìn đạo kiếm quang dưới, hơn nữa người chết còn càng ngày càng nhiều...

"Hưu!"

Một đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió ở trong sân vang lên, chỉ thấy một đạo bạch sắc kiếm khí phá vỡ chân trời, hướng phía Dương Diệp hung hăng quen bắn đi, tại bạch sắc kiếm khí phía sau, là nắm Nhân Hoàng kiếm La Tuấn!

Nhìn thấy La Tuấn kéo tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, tâm niệm vừa động, mười vạn chuôi Huyền Kiếm ở trong sân không khác biệt công kích dâng lên, mà Dương Diệp còn lại là tay cầm Mộc Kiếm hướng phía La Tuấn đụng tới.

"Bành!"

Mộc Kiếm Vực Nhân Hoàng Kiếm hung hăng đụng vào nhau, hai đạo kiếm khí chợt tự chạm vào nhau chỗ bộc phát ra, cường đại kiếm khí khí lãng trong nháy mắt mang hai người đụng từng người bay ngược ra mấy trăm trượng.

"Ha ha... Dương Diệp, ngươi thật không có suy nghĩ, như thế chuyện đùa tại sao không gọi lão tổ ta?"

Đúng lúc này, chân trời một đạo huyết quang nhanh bắn mà đến, nơi đi qua, một mảnh tiếng kêu rên.

Cùng lúc đó, một đạo tử quang ở phía xa lóe lên lóe lên xuất hiện, rất nhanh, tử quang đi tới Dương Diệp trước mặt của, tử quang tán đi, lộ ra manh manh Tử Điêu.

Dương Diệp cùng La Tuấn cũng không có ở xuất thủ, bởi vì lúc này La Tuấn đại quân cùng tất cả cường giả đều đã hội tụ vào một chỗ hợp thành quân trận, Dương Diệp kia mười vạn thanh kiếm tuy rằng cường hãn, thế nhưng La Tuấn nhiều người a, mỗi 20 người đối phó một thanh Kiếm, Dương Diệp mười vạn thanh kiếm nhất thời đã bị khắc chế.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, mười vạn thanh kiếm bay trở về kiếm của hắn hạp nội, La Tuấn cũng không có tuyển chọn sẽ xuất thủ, bởi vì không có bất kỳ ý nghĩa gì, Dương Diệp ba người nếu là trốn, trừ hắn ra, không có người có thể đuổi thượng!

Dương Diệp ba người cùng La Tuấn đám người xa xa tương đối.

Dương Diệp lạnh lùng quét La Tuấn đại quân liếc mắt, sau đó nói: "Lần này tàn sát không phải là lần đầu tiên, cũng không phải một lần cuối cùng, sau này ai như bước vào Cổ Vực Thành trong phạm vi trăm dặm, ta để ai chết, không tin, các ngươi sẽ, xem gặp các ngươi cái này nếu nói Nhân Hoàng có thể hay không giữ được các ngươi mạng nhỏ!"

Nói xong, Dương Diệp ôm Tử Điêu cùng Thi Tổ xoay người rời đi.

La Tuấn sắc mặt âm trầm, trầm mặc. Phía dưới, La Tuấn đại quân cũng trầm mặc, bọn họ cũng muốn đi tới cùng Dương Diệp đánh một trận, dùng thực lực nói cho Dương Diệp, khiến hắn làm người khiêm tốn một điểm, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ đều rất rõ ràng, đi tới, bất quá là chịu chết mà thôi.

Tôn Giả Cảnh trong, ai có thể cùng Dương Diệp cái này yêu nghiệt đánh một trận? Người một nhà chủ sao...

Bất kể như thế nào, lúc này đây Trung Vực taxi khí bị Dương Diệp đả kích từ trước tới nay thấp nhất cốc. Thậm chí rất nhiều thế lực cùng tông môn đã sinh lòng thối ý...

Không trung, La Tuấn trầm mặc một lát, sau đó nói: "Lui binh, cử binh Bắc hạ, trước công phá Bắc Vực!"

"Hội này lãng phí rất nhiều thời gian!" Tại La Tuấn bên cạnh một gã lão giả trầm giọng nói: "Chúng ta bây giờ lui binh, không chỉ có muốn lãng phí rất nhiều thời gian, còn có thể khiến chúng ta sĩ khí thay đổi càng thêm sa sút, xin hãy Nhân Chủ nghĩ lại!"

La Tuấn lắc đầu, Đạo: "Chúng ta tiếp tục ở tại chỗ này, sĩ khí mới có thể càng ngày càng thấp, chúng ta bây giờ cần chính là thắng lợi, chỉ thắng lợi mới có thể khiến binh sĩ sĩ khí tăng, cũng chỉ có thắng lợi, mới có thể khiến đại gia đối với ta Đỉnh Hán Đế Quốc một cách tự tin. Là tối trọng yếu là, chúng ta ở tại chỗ này, đã không có bất cứ ý nghĩa gì. Cường công, có thể bắt Cổ Vực Thành, thế nhưng trả giá cao nhất định cực đại, tổn thất quá lớn, chúng ta ngày sau tính là chinh phục Nam Vực, thế nhưng lấy cái gì đi cùng Yêu Tộc còn có Ma tộc đối kháng?"

Lão giả trầm mặc một hồi, sau đó thấp giọng thở dài. Lúc đầu mọi người đi tới Nam Vực lúc, kia sĩ khí là bực nào ngẩng cao? Song khi Dương Diệp xuất hiện lúc, hết thảy đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

"Nhân Chủ, lúc đầu thực sự không nên vì chính là một cái Bách Hoa Cung mà cùng cái này Dương Diệp là địch a..."

Rất nhanh, La Tuấn đại quân thối lui ra khỏi Nam Vực, bất quá La Tuấn cùng một chút Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cũng không có đi trước Bắc Vực. Chính là một cái Bắc Vực, còn không đáng hắn La Tuấn tự mình xuất thủ, hắn có chuyện trọng yếu hơn muốn làm...

Làm Nam Vực mọi người biết được La Tuấn đại quân rời khỏi Nam Vực tin tức này sau, toàn bộ Nam Vực sôi trào.

Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược đám người cũng là thở dài một hơi, bởi vì bọn họ rốt cục có thể chậm khẩu khí, bố trí một ít chuyện. Mà Dương Diệp cũng rốt cục có chút thời gian dùng để tu luyện cùng luyện tập kiếm kỹ, đương nhiên, là trọng yếu hơn là có thời gian bồi Tô Thanh Thi, còn có Dương Niệm Tuyết, Tiểu Dao đám người...

"Đi Yêu Tộc? Thiên Lôi trì?"

Trong phòng, Dương Diệp nhìn trước mặt Yêu Hoàng, kinh ngạc nói. Liền lúc trước, Yêu Hoàng đi tới Cổ Vực Thành, khiến hắn đi trước yêu tộc Thiên Lôi trì.

Yêu Hoàng gật đầu, Đạo: "Ngươi lúc này nếu là muốn dùng bình thường thủ đoạn nhắc tới thăng thực lực, phải đến Hoàng Giả Cảnh, không, coi như là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm sợ rằng đều cần vài chục năm, thậm chí nhiều hơn, thế nhưng ngươi rất rõ ràng, ngươi không nhiều thời gian như vậy, cho nên, chúng ta chỉ có thể dùng không bình thường thủ đoạn nhắc tới thăng thực lực của ngươi."

"Ngày đó Lôi Trì là một địa phương nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Hoàng Kim Thần Long bộ tộc dùng để thốt luyện thân thể địa phương!" Yêu Hoàng Đạo: "Cũng là Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tu luyện Thánh Địa, lúc đầu ta liền chuẩn bị cho ngươi đi chỗ đó đề thăng thực lực cùng rèn đúc thân thể, thế nhưng lúc đầu Long Hoàng không đồng ý, bất quá bây giờ bọn họ đã chuẩn bị đầu nhập vào Thánh Địa, vậy thì do không được bọn họ không đồng ý, tại không đồng ý, ngươi để mạc lão trực tiếp giết qua đi, xem hắn Hoàng Kim Thần Long bộ tộc có đồng ý hay không!"

"Hoàng Kim Thần Long thốt luyện thân thể địa phương?"

Dương Diệp nheo mắt, Hoàng Kim cự long phòng ngự hắn thế nhưng tự mình lãnh giáo qua, tính là Hoàng Kim cự long không cần Long Thần hộ giáp, đó cũng không phải là hắn thân thể có thể so. Hắn có thể phá vỡ đối phương phòng ngự, thế nhưng không có nghĩa là thân thể của hắn phòng ngự so với phương cường. Còn có, cái này Yêu Hoàng lẽ nào đã sẽ đối Hoàng Kim Thần Long bộ tộc xuất thủ? Không thì thế nào tới xui khiến hắn đi đánh người nhà Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tu luyện Thánh Địa đây...

"Biết Long Thần thủ hộ sao?" Yêu Hoàng bỗng nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, hắn đương nhiên biết, lúc đầu nếu không phải thi triển Kiếm Vực, hắn tuyệt đối cầm cái kia cự long không có biện pháp, kia phòng ngự tại Tôn Giả Cảnh trong, thật sự là quá mức biến thái, đương nhiên, cùng Thi Tổ cái này đại biến thái so sánh với lại muốn yếu đi một ít, thế nhưng đó cũng là rất kinh khủng a.

Yêu Hoàng tiếp tục nói: "Long tộc Long Thần thủ hộ chính là ở chổ đó lấy được, chỉ cần chịu đựng được lên nơi đó khảo nghiệm, là có thể thu được Long Thần tặng. Còn có, Long Thần thủ hộ cũng không phải là tốt nhất tặng, tại Long Thần thủ hộ bên trên, còn có một cái Long tổ thủ hộ, cái này thủ hộ có thể sánh bằng cái này Long Thần thủ hộ mạnh hơn thượng không biết nhiều ít, bởi vì... Này Long tổ thủ hộ là Thần Long bộ tộc phần tổ làm tặng, bất quá, giống như cho tới bây giờ không có người có thể đã từng cái này thủ hộ..."

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Yêu Hoàng lắc đầu, Đạo: "Không rõ ràng lắm, Long Hoàng có thể biết vì sao. Nói chung, đi chỗ đó Lôi Trì, đối với ngươi có trợ giúp rất lớn, tính là không thể đạt được Long Thần thủ hộ hoặc là cái gì khác Long Thần tặng, thế nhưng chỉ là Lôi Trì thốt luyện thân thể ngươi, cũng đã có thể làm cho của ngươi thân thể lực lượng phòng ngự tăng cường rất nhiều."

Dương Diệp trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó nói: "Ta như đi Yêu Tộc, nếu là Thánh Địa hoặc là kia La Tuấn đến đây làm sao bây giờ?" Thành thật mà nói, ly khai Cổ Vực Thành, hắn thật sự là có chút không yên lòng. Đặc biệt cái Thánh Địa, tại đánh với Tả Đăng Phong một trận sau, hắn trọng nhận thức mới Thánh Địa thực lực, trước không nói đối phương phái Hoàng Giả Cảnh hoặc là Thánh Giả cảnh, chính là phái Tả Đăng Phong bài danh bên trên Tôn Giả Cảnh yêu nghiệt tới, Cổ Vực Thành sợ rằng cũng sẽ gặp phiền phức lớn.

"Ngươi sai rồi!" Yêu Hoàng trầm giọng nói: "Ngươi không đề cập tới thăng thực lực, Cổ Vực Thành mới có đại phiền toái, không chỉ có Cổ Vực Thành, chúng ta cái này theo ngươi cùng nhau đối kháng Thánh Địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc mọi người sẽ có phiền phức. Bởi vì hiện tại tất cả mọi người tại tuân thủ một cái quy tắc, đó chính là Hoàng Giả Cảnh không thể nhúng tay, cho nên, các ngươi cái này Tôn Giả Cảnh mấu chốt nhất, liền giống bây giờ, Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực mạnh hơn Nam Vực thượng mấy lần, lại là vì vậy quy tắc, mà không dám cường công. Thế nhưng, cái này quy tắc đại gia lại sẽ tuân thủ tới khi nào đây? Nếu như tất cả mọi người không tuân thủ, ngươi cảm thấy ngươi còn có thể chống lại được Đỉnh Hán Đế Quốc sao?"

Dương Diệp lắc đầu, nếu như không có mạc lão tọa trấn, làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc tuân thủ Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay cái này quy tắc, Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả vừa ra, toàn bộ Nam Vực căn bản không đỡ được.

"Cổ Vực Thành ngươi không cần lo lắng, có ngươi cái kia Thi Tổ tại, người bình thường căn bản không cách nào chiến thắng hắn, cho dù là Thánh Địa tiếp tục tới cường giả, chỉ sợ cũng không cách nào ở trong tay hắn chiếm được tiện nghi gì, dù sao thân thể của hắn đã tương đương với cùng giai vô địch. Còn nữa, Thánh Địa mặc dù có Hoàng Giả Cảnh cường giả đi trước Đỉnh Hán Đế Quốc, nhưng là lại là không có động tác gì, nghĩ đến, trong khoảng thời gian ngắn hẳn là cũng sẽ không có cái gì đại động tác, không thì, La Tuấn cũng sẽ không triệt binh!" Yêu Hoàng Đạo.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta an bài một chút, sau đó lập tức đi trước Yêu Vực!"

Rất nhanh, Dương Diệp mang Cổ Vực Thành nội an bài một chút, mang Thi Tổ lưu tại Cổ Vực Thành, sau đó liền mang theo Tử Điêu cùng Yêu Hoàng đi trước Yêu Vực.

Trung Vực.

Kim Loan Điện thượng, không có một bóng người.

"Ta Thánh Địa đã tới lệnh, Dương Diệp phải chết, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc đây?"

"Chết!"

"Đã như vậy, ta đây lập tức thông tri Thánh Địa, ta Thánh Địa Bán Thánh cường giả không cách nào tuỳ tiện đi ra, đến lúc đó, còn hy vọng La huynh toàn lực tương trợ."

"Phải làm!"

"Đã như vậy, kia đợi ta Thánh Địa cường giả đến đây, liền lập tức khởi động tàn sát Thánh kế hoạch..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 606: Run rẩy Thanh Vân Tử Điện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Vực, Lôi Trì.

Thiên là Ám, đầy lôi vân, trên mặt đất, tất cả đều là cao vót trong mây cô sơn cùng chống trời cự trụ. Tại đây chút cô sơn cùng chống trời cự trụ bên trên, lẩn quẩn từng cái lớn vô cùng Hoàng Kim cự long.

Tại đi tới Lôi Trì nhìn thấy một màn này lúc, Dương Diệp bị rung động. Bởi vì tại đây chút chống trời cự trụ bên trên, hắn quét mắt qua một cái đi, liền phát hiện không dưới 10 điều là Hoàng Giai. Mà trong đó tôn cấp, chí ít ngũ 600...

Nghĩ đến đây Hoàng Kim Thần Long bộ tộc muốn đi trước Thánh Địa, có có thể trở thành Thánh Địa giúp đỡ, Dương Diệp sắc mặt đó là trầm xuống. Cái này Hoàng Kim cự long nếu là dốc toàn bộ lực lượng, đừng nói Nam Vực, chỉ sợ sẽ là La Tuấn đại quân đều khó khăn lấy tuỳ tiện đối phó được, dù sao cái này quái vật lớn thân thể phòng ngự cùng tốc độ, cũng không phải là thông thường Tôn Giả Cảnh cường giả có thể thương tổn!

Làm như nhận thấy được Dương Diệp lòng của tình, Tử Điêu cái trán cà cà Dương Diệp gò má của, sau đó tiểu trảo đối về xa xa cự long giơ giơ, tựa hồ muốn nói, cái này đều không coi vào đâu...

Nhìn thấy Tử Điêu cùng Dương Diệp thân mật như vậy, Yêu Hoàng trong lòng thấp giọng thở dài. Dương Diệp tương lai là không biết, bởi vì hắn gây thù hằn nhiều lắm, hơn nữa tính cách quá mức cương trực, rất lâu không hiểu được biến hóa, loại tính cách này, đại đa số đều là sống không lâu. Nếu như Dương Diệp không phải là thực lực cùng tiềm lực đều kinh khủng được dọa người, cộng thêm Tử Điêu lại cùng Dương Diệp cảm tình thâm hậu như thế, hắn là tuyệt đối sẽ không khiến Tử Điêu cùng Dương Diệp ở chung với nhau.

Bất quá Yêu Hoàng đối Dương Diệp còn là rất thưởng thức, bởi vì Dương Diệp là một cái rất nặng tình của người, đây cũng là hắn không phản đối Tử Điêu cùng Dương Diệp ở chung với nhau nguyên nhân lớn nhất!

Yêu Hoàng thu hồi suy nghĩ, Đạo: "Đi thôi, chúng ta đi Lôi Trì!"

Dương Diệp gật đầu, mang Tử Điêu ôm vào trong ngực, hướng phía xa xa bay vút đi.

"Rống!"

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên truyền đến một đạo long ngâm thanh, tại tiếp theo, một cái che trời Hoàng Kim Thần Long xuất hiện ở chân trời, bởi Hoàng Kim Thần Long hình thể vô cùng khổng lồ, dĩ nhiên mang ngàn dặm bên trong thiên không đều cho che ở.

"Yêu Hoàng, ngươi mang người này tới ta Long Tộc làm thâm!" Hoàng Kim cự long mở miệng, một cổ long tức tự kỳ trong miệng phun ra, long tức nơi đi qua, dĩ nhiên mang không gian đều cho chen nhăn!

Yêu Hoàng Đạo: "Long Hoàng, Dương Diệp muốn mượn Hoàng Kim Thần Long bộ tộc Lôi Trì dùng một lát, còn hy vọng ngươi dàn xếp một chút!"

"Chê cười!" Hoàng Kim Thần Long thanh âm của chấn động thiên địa, Đạo: "Lôi Trì là ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc tu luyện Thánh Địa, đừng nói một nhân loại, coi như là ngươi Yêu Hoàng không gian điêu bộ tộc cũng đừng nghĩ nhúng chàm. Yêu Hoàng, tuy rằng ngươi không gian điêu bộ tộc cùng Hoàng Kim Thần Long bộ tộc Đạo bất đồng, nhưng ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cũng không muốn cùng ngươi không gian điêu bộ tộc kết thành hận thù, mang theo người này loại đi thôi!"

"Nếu như ta không đi đây?" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

// t ruyencuatui.Net

/

"Làm càn!"

Long Hoàng thanh âm dường như sấm sét thông thường ở chân trời vang vọng dựng lên, Đạo: "Nhân loại, đừng tưởng rằng ngươi có Bán Thánh sư phụ, có thể tại ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc trước mặt không kiêng nể gì cả."

"Hắn liền không kiêng nể gì cả, ngươi phải như thế nào?"

Đúng lúc này, một giọng già nua ở trong sân vang lên, tiếp theo, Mạc Lão quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Bán Thánh!"

Hoàng Kim Thần Long thanh âm trong mang theo một tia kinh sợ, thân hình lóe lên, hóa thành hình người xuất hiện ở Dương Diệp đám người trước mặt. Long Hoàng sắc mặt có chút khó coi, bởi vì một tôn Bán Thánh cường giả căn bản không phải hắn có khả năng đủ đối kháng được!

"Tiền bối, ta Yêu Tộc cũng có Bán Thánh!" Long Hoàng trầm giọng nói.

"Ngươi uy hiếp ta?" Mạc Lão ngẩng đầu nhìn liếc mắt Long Hoàng, chỉ một cái liếc mắt, Long Hoàng trong lòng chính là rùng mình, hắn rất cuồng cũng rất ngạo, cũng rất có tự tin, nhưng chắc là sẽ không tự tin đến có thể cùng Bán Thánh cường giả chống lại tình trạng. Bán Thánh cùng Hoàng Giả Cảnh trong lúc đó chênh lệch là to lớn, có thể lấy Hoàng Giả Cảnh thực lực chống lại Bán Thánh, hắn chỉ biết một cái, chính là năm đó Kiếm Tông tổ sư...

Hắn không cảm giác mình có thể cùng cái kia Kiếm Tông tổ sư so sánh với, Kiếm Tông tổ sư lúc đầu mặc dù chỉ là một nhân loại, thế nhưng đừng nói là Yêu Tộc, coi như là Thánh Địa đối với hắn cũng đều là vô cùng kiêng ky.

Mạc Lão Đạo: "Ta biết ngươi Yêu Tộc có một vị Bán Thánh, bất quá lão gia hỏa kia cũng không phải là ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc Bán Thánh, ngươi thật nghĩ hắn sẽ vì ngươi Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cùng ta liều chết? Hắn sẽ không, nhưng là vì ta đệ tử này có sức tự vệ, ta sẽ!"

"Tiền bối khó tránh quá khinh người quá đáng ah!" Long Hoàng trầm giọng nói.

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Ta cùng với thế không tranh, cùng tiểu tử này có chút hợp ý, cũng có chút tình cảm, ta không muốn hắn cách ta, không có sức tự vệ. Long Hoàng, đừng nói chỉ là cho ngươi mượn Long Tộc Lôi Trì dùng một lát, coi như là muốn ngươi Long Hoàng máu huyết, ta đều biết không chút do dự vì hắn mang tới, ngươi hiểu chưa?"

Long Hoàng con ngươi co rụt lại, hắn không chỉ có không có tức giận, ngược lại là trong lòng nổi lên một cổ kinh khủng cảm. Bởi vì hắn phát hiện, nếu như lão nhân này thực sự đối Hoàng Kim Thần Long bộ tộc xuất thủ, Hoàng Kim Thần Long

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 607: Tầng thứ bảy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nằm ở Dương Diệp trước mặt là một mảnh mênh mông vô bờ Lôi Trì, vì sao nói là Lôi Trì bởi vì tại đây phiến Lôi Trì trong, dĩ nhiên hiện đầy từng đạo lôi điện, mà ở Lôi Trì bầu trời còn lại là mây đen rậm rạp, vô số đạo điện lưu không ngừng tự trong đó hướng Lôi Trì chiếu nghiêng xuống. Xin mọi người xem nhất toàn bộ

Tại Lôi Trì trung, Dương Diệp mơ hồ gặp được mấy cái quái vật lớn ở trong đó du đãng, ngưng mắt vừa nhìn, những thứ kia quái vật lớn dĩ nhiên là Hoàng Kim Thần Long.

"Thiên Lôi thốt thể"

Dương Diệp trầm tư một chút, sau đó ánh mắt nhìn về phía Thanh Vân Tử Điện, Thanh Vân Tử Điện là thiên địa linh vật, ngoại trừ đối tiểu vòng xoáy bên ngoài, Dương Diệp chưa từng thấy qua kia đối sinh mệnh đồ vật sợ hãi qua. Lẽ nào cái này Lôi Trì trong có cái gì kinh khủng tồn tại cũng hoặc là cái này Lôi Trì trong có cao hơn Thanh Vân Tử Điện cấp thiên địa linh vật

"Lôi Trì cùng sở hữu chín tầng, càng đi hạ, bên trong ẩn chứa lôi điện chi lực lại càng cường, đương nhiên, lấy được chỗ tốt cũng càng nhiều, có thể hạ mấy tầng, liền xem ngươi bản lãnh của mình. Được rồi, đừng trách bổn hoàng không nhắc nhở ngươi, đạt được tầng thứ sáu mặc dù có cơ hội thu được Long Thần thủ hộ, thế nhưng ngươi bất quá là nhân loại phần thân, đi tầng thứ sáu bất quá tính là chịu chết mà thôi" Long Hoàng nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Long Hoàng, Đạo: "Long Hoàng hà tất dùng loại này phép khích tướng đây kỳ thực ta cùng với Long Tộc trong lúc đó cũng không có thâm cừu đại hận gì, chúng ta giữa song phương cần gì phải muốn làm cho như thế đối địch đây đây đối với ngươi Long Tộc cùng ta đều không có lợi, không phải sao"

"Đạo bất đồng, bất tương là mưu" Long Hoàng nhạt thanh Đạo: "Nói nhảm liền không cần nói nhiều, đi xuống đi"

Dương Diệp nhún vai, đang muốn đi xuống, lúc này Long Hoàng bỗng nhiên lại Đạo: "Không gian này điêu cũng đừng đi xuống"

Tử Điêu nhất thời căm tức Long Hoàng, tiểu trảo thượng tử quang không ngừng thoáng hiện. Nhìn thấy một màn này, Long Hoàng khóe miệng nhỏ lấy ra, Đạo: "Không gian điêu thân thể cũng không cường, nàng căn bản không cách nào chịu đựng được lên phía dưới Thiên Lôi chi lực, hiểu chưa"

Dương Diệp nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, Đạo: "Đa tạ nhắc nhở, bất quá ta tự có biện pháp của ta." Nói, Dương Diệp ôm Tử Điêu thả người nhảy, rơi vào rồi Lôi Trì trong.

Làm Dương Diệp rơi vào Lôi Trì sau, một người trung niên nam tử xuất hiện ở Long Hoàng trước mặt của.

"Hắn chính là giết ta Long nhi Kiếm Hoàng Dương Diệp" trung niên nam tử trầm giọng mở miệng, trong mắt âm lãnh rét lạnh, sát ý bắt đầu khởi động.

Long Hoàng gật đầu, Đạo: "Ta biết ngươi muốn báo thù, ta làm sao thường không muốn ta Long Tộc khi nào bị bực này vũ nhục thế nhưng ta cảnh cáo ngươi, lúc này ngươi trăm triệu không thể ra tay với hắn, bằng không, ai cũng không bảo vệ được ngươi"

"Ta sẽ không xung động" trung niên nam tử nói.

Long Hoàng gật đầu, Đạo: "Ta đã cùng Thánh Địa tiếp xúc qua, bọn họ đã quyết tâm khởi động tàn sát Thánh kế hoạch, cho nên, không bao lâu, ngươi là có thể thân thủ giải quyết hắn. Hừ, đến lúc đó, ta ngược muốn nhìn cái này Yêu Hoàng còn làm sao thống ngự ta Yêu Tộc, gần vạn năm, cái này Yêu Tộc cũng nên là đổi người chủ nhân"

Trung niên nhân trong mắt lóe lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, Đạo: "Thánh Địa đã quyết định"

Long Hoàng gật đầu, Đạo: "Dương Diệp chém giết Thánh Địa thế hệ trẻ bài danh đệ thập Tả Đăng Phong, điều này làm cho Thánh Địa cảm thấy nguy hiểm, bởi vì bọn họ không muốn Huyền Giả Đại Lục tái xuất hiện một cái Kiếm Tông tổ sư. Cộng thêm Dương Diệp sư phụ phó vừa nặng thương Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh cường giả, điều này làm cho Thánh Địa làm sao có thể chịu được cho nên, cái này Dương Diệp cùng kia Bán Thánh, xong"

"Ta Long Tộc sẽ tham gia kia tàn sát Thánh kế hoạch sao" trung niên nhân đột nhiên hỏi.

Long Hoàng gật đầu.

Trung niên nhân trầm mặc, Long Tộc tham gia, nếu như kế hoạch thành công, vậy còn tốt, thế nhưng nếu như thua, kia Long Tộc khả năng liền vạn kiếp bất phục a

Làm như biết trung niên nhân nghĩ cách, Long Hoàng Đạo: "Yên tâm, lúc này đây tuyệt không sẽ thất bại, phải biết rằng, nghĩ đối phương chết, cũng không chỉ chúng ta, còn có kia Đỉnh Hán Đế Quốc, lúc này đây, Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Thánh Địa cũng sẽ không bảo lưu, bởi vì bọn họ cũng không muốn tương lai nhiều hai cái siêu cấp cường địch"

Nghe vậy, trung niên nhân hít sâu một hơi, bỗng nhiên, hắn nhìn về phía Lôi Trì, Đạo: "Ngươi nói, hắn có thể hạ mấy tầng"

Long Hoàng hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Tầng năm"

Trung niên nhân nheo mắt, Đạo: "Hắn bất quá một nhân loại mà thôi, lại có thể hạ tầng năm" trung niên nhân trong lòng rất kinh ngạc, bởi vì hôm nay Long Tộc nổi bật nhất thiên tài cũng bất quá xuống đến tầng thứ sáu mà thôi, Long Tộc mặc dù có thể đủ xuống đến sáu tầng, đó là bởi vì Long Tộc từ nhỏ phòng ngự liền viễn siêu phổ thông tôn cấp yêu tộc

Mà Dương Diệp, bất quá là một người loại, thân thể của hắn có thể cùng Long Tộc thân thể so sánh sao

Long Hoàng Đạo: "Không muốn khinh thị hắn, người này tại hiện nay Huyền Giả Đại Lục Tôn Giả Cảnh trung quả thực đã cơ bản vô địch, có thể chỉ kia An Nam Tĩnh có thể cùng hắn chân chính ý nghĩa thượng đánh một trận."

"Vậy hắn càng không thể sống" trung niên nhân nói.

Long Hoàng khẽ gật đầu, Đạo: "Mà lại hãy chờ xem, hắn thầy trò hôm nay nhục ta Thần Long bộ tộc, ngày khác ta cần phải hắn toàn tộc tiên huyết tới cọ rửa"

"Vạn nhất hắn xuống đến tầng thứ bảy" trung niên nhân bỗng nhiên nói.

"Khả năng sao" Long Hoàng bật cười một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Trung niên nhân cũng bật cười một tiếng, cảm giác mình nói có điểm buồn cười, bởi vì vạn năm tới, tại tôn cấp trong, sẽ không có Hoàng Kim Thần Long có thể xuống đến tầng thứ bảy. Chờ đạt được Hoàng Giả Cảnh sau Hoàng Kim cự long ngược là có thể đi xuống tầng thứ bảy, thế nhưng Hoàng Giả Cảnh sau, không thể tại hạ Lôi Trì, vi phạm đến, mang bị Thần Long nguyền rủa.

Cho nên, cho dù là Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cũng không biết tầng bảy trong có vật gì vậy, về phần tầng thứ tám tầng thứ chín, nếu như không phải là Long Tộc có ghi chép có cái này hai tầng, bọn họ sẽ cho rằng tầng thứ bảy cũng đã là chỗ sâu nhất, bởi vì tầng thứ bảy liền đã không phải là tôn cấp cường giả có thể chống lại được.

Lắc đầu, trung niên nhân thân hình khẽ động, cũng tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tiến nhập Lôi Trì sau, Dương Diệp cảm giác đầu tiên chính là sảng khoái, đúng vậy, sảng khoái, những Thiên Lôi đó cũng không có cho hắn tạo thành phiền toái gì, trái lại khiến toàn thân hắn như bị xoa bóp thông thường, sảng khoái không gì sánh được. Bởi vậy, Dương Diệp quả quyết đi tới tầng thứ hai, tầng thứ hai như trước như vậy, Dương Diệp tiếp tục đi xuống...

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Lôi Trì tầng thứ năm, đi tới tầng thứ năm sau, Dương Diệp chân mày đó là nhíu lại, bởi vì bây giờ không phải là sảng khoái, mà là chua xót đã tê rần. Cái này lôi điện chi lực càng ngày càng mạnh, lúc này toàn thân của hắn đã cảm thấy có chút không khỏe, bất quá không nghiêm trọng lắm, cho nên, Dương Diệp quả quyết hạ tầng thứ sáu.

Đến rồi tầng thứ sáu, tiểu tử kia tử quang lóe lên, trực tiếp chui được Hồng Mông trong tháp.

"Tê..."

Dương Diệp ngược hít một hơi khí lạnh, bởi vì đi tới tầng thứ sáu sau khi, nơi này lôi điện so tầng thứ năm ít nhất phải kinh khủng gấp mấy chục lần. Bất quá Dương Diệp không ưu ngược lại còn thích, bởi vì hắn phát hiện một điểm, đó chính là cái này lôi điện đúng là thối luyện thân thể của hắn, chỉ là không biết vì sao, hiệu quả rất nhỏ...

"Trước khi kia Long Hoàng nói đến đến tầng thứ sáu sau, có cơ hội thu được kia cái gì Long Thần thủ hộ, đây là cần tự mình lĩnh ngộ hay là dùng cái khác phương pháp ai, cái này lão vương bát trứng, sớm muộn có một ngày ta muốn bới hắn Long da."

Đối với kia Long Thần thủ hộ, Dương Diệp vẫn là vô cùng để ý, nếu như có thể thu được, kia thân thể của hắn tuyệt đối có thể tại đề thăng một cấp bậc. Chỉ là đáng tiếc, cái này Long Tộc không sẽ nói cho hắn biết muốn thế nào đi thu được.

Hơi trầm ngâm, Dương Diệp tiếp tục đi xuống đi. Cái này lôi điện tuy rằng khiến hắn hơi có chút không khỏe, thế nhưng trải qua khói tím Hồng Mông trọng tố gân cốt hắn, đối với điểm ấy lôi điện chi lực còn là kháng được.

Càng đi hạ, lôi điện chi lực càng ngày càng kinh khủng, tại muốn tiếp cận tầng thứ bảy lúc, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì lúc này chung quanh hắn lôi điện đã không phải là như nguyên lai vậy như cánh tay to, hiện tại hắn chung quanh lôi điện đã tương đương với cây cột vậy to, cái này lôi trụ không ngừng vắt đến hắn, làm cho toàn thân hắn trận trận phát đau

Dương Diệp biết, không thể tại mạnh mẽ đi xuống

Thanh Vân Tử Điện vẫn ở chỗ cũ Dương Diệp trước mặt, khiến Dương Diệp hết ý là, chung quanh lôi điện chi lực cũng không có cho Thanh Vân Tử Điện tạo thành bất cứ uy hiếp gì, thậm chí những thứ kia lôi trụ đều tựa hồ có chút sợ hãi Thanh Vân Tử Điện.

Lẽ nào Thanh Vân Tử Điện sợ hãi gì đó tại hạ mặt

Dương Diệp trầm tư một chút, sau đó rõ ràng trong đầu tạp niệm, tùy ý những thứ kia lôi trụ không ngừng vắt hắn.

Dương Diệp không biết, hắn tại hạ tầng thứ sáu một khắc kia, toàn bộ Long Tộc đều sôi trào. Vô số Long Tộc thành viên đi tới Lôi Trì cạnh.

"Ai tiến nhập tầng thứ sáu chỗ sâu nhất ta Long Tộc lại xuất hiện một vị thiên tài"

"Chẳng lẽ là Long Linh"

"Thả ngươi chó má, Long Linh còn đang long động bế quan, nàng làm sao có thể tại Lôi Trì bên trong"

"Không phải là Long Linh, chẳng lẽ là Long Thiên cũng không có khả năng a, hắn hôm nay đang tiếp thụ ta Long Tộc truyền thừa, không có khả năng xuất hiện ở Lôi Trì a"

"Chớ nói chuyện, Long Hoàng tới"

Long Hoàng cùng trước khi rời đi trung niên nhân xuất hiện ở Lôi Trì cạnh, hai người lúc này sắc mặt có thể nói là cực kỳ khó coi, bởi vì bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp mới vừa hạ Lôi Trì liền trực tiếp đi tầng thứ sáu chỗ sâu nhất, hắn thực sự là một người loại

Đúng lúc này, một gã toàn thân mặc kim sắc lân phiến nữ tử xuất hiện ở Long Hoàng trước mặt của, nữ tử nhìn Long Hoàng Đạo: "Hoàng gia gia, ta Long Tộc lại xuất hiện một vị thiên tài là ai"

Long Hoàng khóe miệng hơi vừa kéo, sau đó nói: "Tại phía dưới, không phải là ta Long Tộc Long, mà là một gã nhân loại, ngươi hẳn là nghe qua tên của hắn, liền là thế giới loài người Kiếm Hoàng"

"Chính là tại Thánh Giả di tích giết Long Thiên kia Kiếm Hoàng" nữ tử lông mày nhướn lên, trong mắt sát ý bắt đầu khởi động.

Long Hoàng nhướng mày, Đạo: "Linh Nhi, ta biết ngươi nghĩ là long ngàn báo thù, thế nhưng ta cảnh cáo ngươi, lúc này ngươi cắt không thể đi khiêu chiến hắn, minh bạch"

"Lẽ nào Hoàng gia gia cho là ta thực lực hôm nay còn không cách nào cùng một nhân loại chống lại" Long Linh trầm giọng nói: "Hắn không chỉ có giết Long Thiên, còn nghĩ Long Thiên luyện chế thành khôi lỗi, như thế nhục nhã, lẽ nào Hoàng gia gia là có thể nhịn được tới ta biết hắn có Bán Thánh sư phụ, Hoàng gia gia các ngươi không cách nào xuất thủ, nhưng là chúng ta cùng hắn cùng giai lại là có thể xuất thủ, chẳng lẽ không đúng sao"

Long Hoàng khẽ lắc đầu, Đạo: "Hắn, tuyệt không so năm đó Kiếm Tông cái này tuổi tác yếu, thậm chí so năm đó Kiếm Tông tổ sư ở nơi này cấp bậc lúc còn mạnh hơn, ngươi hiểu chưa"

Long Linh trong lòng rùng mình, kia Dương Diệp đã mạnh như vậy

"Lão Thiên, hắn hạ tầng thứ bảy, hắn hạ tầng thứ bảy..."

Đột nhiên, có người thét chói tai.

Mọi người nhìn về phía Lôi Trì, chỉ thấy Lôi Trì bầu trời hiện lên một cái thật to 7 chữ...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 608: Tầng thứ tám!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngao!"

Vô số Hoàng Kim Thần Long hưng phấn cuồng kêu lên.

"Ha ha, thật là Thiên muốn hưng ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc, vạn năm tới, ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc rốt cục không ai có thể đủ hạ tầng thứ bảy, ha ha."

"Là ai, là ai, ta Hoàng Kim Thần Long bộ tộc lúc nào lại ra một vị siêu cấp yêu nghiệt? Ha ha. Long Hoàng đại nhân đầy chúng ta thật là khổ a, Long Tộc xuất hiện như thế một vị thiên tài tuyệt thế, chúng ta cư nhiên tuyệt không biết."

"Ha ha. Ta Long Tộc rốt cục có cơ hội đoạt lại Yêu Vực bá chủ địa vị."

Nghe xung quanh những Hoàng Kim Thần Long đó thanh âm của, Long Hoàng tam sắc mặt người phải nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi.

"Có phải hay không là làm lỗi?" Trung niên nhân nói: "Kia Dương Diệp bất quá là một người loại phần thân, đạt được sáu tầng liền hầu như đã là hắn cực hạn, hắn làm sao có thể đạt được tầng bảy?"

Long Hoàng lắc duệ, Đạo: "Nếu như là người khác, có thể không có khả năng, thế nhưng cái này Dương Diệp, thật là có khả năng, các ngươi nhìn, đại lục vạn năm lịch sử trung, của người nào thiên phú có cao hơn hắn? Không có, cho dù là năm đó Kiếm Tông tổ sư thiên phú chỉ sợ cũng sẽ không cao hơn hắn. Còn có, người này thân thể sợ rằng chịu đựng qua kỳ ngộ gì, lúc này mới khiến hắn tại Lôi Trì trong như như không có gì cảnh!"

Giới,.

"Hắn nếu không chết, ta Long Tộc tương lai nhất định có đại nạn a!" Trung niên nhân trầm giọng nói.

Long Hoàng trong mắt hàn mang chợt lóe lên, Đạo: "Hắn sẽ chết."

Dương Diệp tại tầng thứ sáu thốt luyện thân thể lúc, hắn phát hiện ngay từ đầu những thứ kia lôi trụ tuy rằng có thể không ngừng thốt luyện hắn thân thể, thế nhưng tốc độ còn là quá chậm, cộng thêm hắn cảm giác được tầng thứ sáu ở chỗ sâu trong cũng cũng không phải là hắn cực hạn, ngay sau đó đơn giản chạy tới tầng thứ bảy.

Tầng thứ bảy trung không thể so tầng thứ sáu vậy đều là lôi trụ, tầng thứ bảy trong đều là từng cái một lớn bằng ngón cái lôi cầu. Đập vào mắt chỗ rậm rạp chằng chịt lôi cầu!

Dương Diệp sắc mặt tràn đầy vẻ ngưng trọng, bởi vì... Này chút lôi cầu trong năng lượng ẩn chứa thực sự quá mức kinh khủng, kinh khủng đến hắn cũng phải thi triển thập trọng Kiếm Ý tới đánh văng ra cái này lôi cầu, bởi vì hắn trước khi mới vừa lúc đi vào, bất ngờ không kịp đề phòng hạ, trước ngực bị một cái lôi cầu đụng phải thân thể, sau đó hiện tại hắn trước ngực một mảnh đen sẫm.

Dương Diệp rất rõ ràng, đừng nói lấy hắn bây giờ thân thể, chỉ sợ cũng coi như là Thi Tổ tên kia tới cũng được bị điện tiêu!

"Đây rốt cuộc là cái cái gì thế giới?" Nhìn trong tầm mắt rậm rạp chằng chịt lôi cầu, Dương Diệp nhíu mày một cái. Tại tầng thứ sáu quả thực có thể thốt luyện thân thể, thế nhưng đến tầng thứ bảy sau, cái này căn bản không phải Tôn Giả Cảnh cường giả thốt luyện thân thể địa phương, đây cũng là Hoàng Giả Cảnh thốt luyện thân thể địa phương!

Trầm ngâm một chút, Dương Diệp dừng ở tại chỗ, sau đó Kiếm Ý chậm rãi thu liễm, khiến những thứ kia lôi cầu tới gần hắn, hắn không dám khiến lôi cầu trực tiếp tiếp xúc thân thể hắn, chỉ có thể khiến những thứ kia lôi cầu phát ra điện lưu tiếp xúc thân thể, lấy này tới thốt luyện thân thể.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp trên người dường như bị mặc vào một tầng hàng rào điện thông thường, rậm rạp hiện đầy điện lưu, cái này điện lưu không ngừng mà kích thích đến Dương Diệp thân thể, tại điện lưu kích thích hạ, Dương Diệp da đã ở từ từ phát sinh biến hóa, tuy rằng rất nhỏ nhỏ, thế nhưng đúng là đang thay đổi, điều này làm cho Dương Diệp đại vui!

Phải biết rằng, thân thể của hắn trải qua khói tím Hồng Mông thốt luyện qua đi, muốn tại đề thăng, đó là cực kỳ khó khăn. Trước khi hắn dùng U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện thốt luyện thân thể, thế nhưng hiệu quả quá nhỏ, xa không như bây giờ cái này điện lưu kích thích hiệu quả tốt.

Còn có một cái phát hiện khiến Dương Diệp vui mừng ngoài ý muốn một thanh, đó chính là hắn đang khống chế Kiếm Ý chống lại cái này lôi cầu lúc, dĩ nhiên phát hiện Kiếm Ý cũng đang phát sinh biến hóa.

"Cái này lôi cầu lại có thể bị nhiễm Kiếm Ý? Mấy thứ này rốt cuộc là cái cái gì tồn tại."

Dương Diệp trong lòng có chút kinh hỉ, thế nhưng càng nhiều hơn cũng kinh ngạc, bởi vì... Này chút lôi cầu quá mức quỷ dị một ít.

Một lát, Dương Diệp lắc duệ, không nhớ tới cái này, tiếp tục hấp thu những thứ kia lôi điện tới thốt luyện thân thể của chính mình.

Dương Diệp không biết, khi hắn tiến nhập tầng thứ bảy dùng những thứ kia lôi cầu không ngừng thốt luyện tự mình thân thể lúc, khắp Lôi Trì phía trên nhất những thứ kia điện lưu chợt bắt đầu táo động, điện lưu không ngừng bốc lên, mà ở Lôi Trì bầu trời những thứ kia trong mây đen cũng đang không ngừng trút xuống lôi điện.

Thỉ Long kinh hãi!

"Long Hoàng, tên kia tại hạ mặt làm cái gì?" Trung niên nhân trầm giọng nói: "Có muốn hay không đưa hắn lấy ra?"

Long Hoàng trầm ngâm một lát, sau đó lắc duệ, hắn trái lại muốn Dương Diệp lấy ra, thế nhưng hắn không dám, bởi vì vạn nhất Dương Diệp ra chút chuyện, kia Bán Thánh lão đầu rồ địa trả thù bọn họ, bọn họ lấy cái gì đi ngăn chặn một vị Bán Thánh? Yêu Tộc có một vị Bán Thánh, thế nhưng khi hắn Hoàng Kim Thần Long bộ tộc dương cùng Yêu Hoàng mỗi người đi một ngả sau, đối phương có thể sẽ không lại ra mặt đảm bảo hắn Hoàng Kim Thần Long nhất tộc!

Bởi vì từ trình độ nào đó mà nói, Hoàng Kim Thần Long bộ tộc cùng Không Gian Điêu bộ tộc đã thuộc về tại mặt đối lập.

Còn nữa, tính là đối phương nguyện ý đứng ra giúp Hoàng Kim Thần Long bộ tộc, thế nhưng một vị Bán Thánh nếu là muốn thật tình giết một con rồng, trừ phi hai vị Bán Thánh liên thủ, bằng không căn bản không cách nào ngăn trở!

Nhưng là thấy đến Dương Diệp tại hạ mặt làm loạn, Long Hoàng lại thực sự nuốt không nổi khẩu khí này. Có thể hết lần này tới lần khác hắn khẩu khí này không nuốt cũng phải nuốt!

"Lẽ nào để hắn tiếp tục tại hạ mặt làm loạn?" Trung niên nhân cau mày nói.

Long Hoàng trầm mặc một lát, sau đó nói: "Đi thông tri chỗ sâu nhất long động mấy vị Long lão, thì nói ta đã quyết định cử tộc tham dự Thánh Địa tàn sát Thánh kế hoạch."

Trung niên nhân trong lòng rùng mình, trầm mặc một lát, sau đó xoay người rời đi.

Lúc này đây, Long Tộc không có nữa đường lui, thắng, Long Tộc hưng, bại, Long Tộc vong!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, bán nguyệt sau.

Lôi Trì tầng thứ bảy trong, lúc này Dương Diệp đã bị lôi điện túi thành một cái bánh chưng, ngoại trừ lôi điện trong thỉnh thoảng tản mát ra một tia Kiếm Ý, toàn bộ tầng thứ bảy trong một mảnh tĩnh mịch.

Cứ như vậy lại giằng co bán nguyệt, mỗi một khắc, một đạo kiếm khí tự bao vây lấy Dương Diệp lôi điện trong tán phát ra rồi, những thứ kia lôi điện quân bị chém thành Hư Vô.

"Hô!"

Dương Diệp Thâm hô một cái khí, sau đó một quyền đánh ra, không gian trong nháy mắt bị vặn vẹo, lộ ra một cái cực kỳ quỷ dị cảnh tượng. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái hoàng, sau một khắc, hữu quyền chợt xoay tròn, 'Oanh' một tiếng, án bị vặn vẹo không gian trong nháy mắt nghiền nát ra, lộ ra một cái quả đấm lớn không gian hắc động.

"Lực toái không gian, hôm nay nhục thể của mình lực lượng cùng phòng ngự cũng sẽ không bại bởi một ít chân chính Hoàng Giả Cảnh cường giả." Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh những thứ kia lôi cầu liếc mắt, Đạo: "Thật là chút thứ tốt a, hôm nay nhục thể của mình tính là không kịp lão quỷ kia, nhưng chỉ sợ cũng không kém là bao nhiêu, hắc hắc, có thời gian được tìm lão quỷ nhiều lần!"

Hưng phấn một hồi, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiếp tục hướng xuống dưới!

Hắn thật tò mò cái này tầng thứ tám nội sẽ có cái gì!

Làm Dương Diệp đi tới tầng thứ tám lúc, Dương Diệp ngây ngẩn cả người, bởi vì tầng thứ tám trống rỗng, ngoại trừ ở trước mặt hắn có một phóng đại bản lôi cầu bên ngoài, cái gì cũng không có.

Ngay tại lúc lúc này, Dương Diệp trong cơ thể U Minh Quỷ hỏa, Thanh Vân Tử Điện, Thanh Mộc Chi Linh, còn có Cửu U Hàn Phong đột nhiên chui ra, tứ đại thiên địa linh vật tại Dương Diệp ánh mắt kinh hãi trong, không hẹn mà cùng đối về cái kia lôi cầu phát động công kích.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 609: Lôi Lâm! Long tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Xuy..."

Đột nhiên, cái kia lôi cầu trong bạo phát ra một đạo rực rỡ điện quang chói mắt, làm điện quang chạm được tứ đại thiên địa linh vật lúc, tứ đại thiên địa linh vật nhất thời bị oanh đến rồi trăm trượng ở ngoài..

"Xuy..."

Lôi cầu trong lại điện xạ ra bốn đạo điện quang, bốn đạo điện quang tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tới tứ đại thiên địa linh vật trước mặt, sau đó chợt đánh vào tứ đại linh vật trên người, tứ đại linh vật lần thứ hai bị oanh đến rồi trăm trượng có hơn.

Thiếu khanh, tứ đại linh vật tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong đột nhiên tụ tập ở tại cùng nhau, sau đó dung hợp thành một thanh cự kiếm...

"Thiên Địa Nhất Kiếm!"

Dương Diệp cổ họng lăn lăn, cái này 4 người vì đối phó cái này lôi cầu, tự động dung hợp thành Thiên Địa Nhất Kiếm! Trước mắt cái này lôi cầu rốt cuộc là cái thứ gì, dĩ nhiên khiến cái này 4 người buông xuống đây đó giữa căm thù liên hợp cùng đi đối phó?

Dương Diệp tâm trung khiếp sợ cùng nghi hoặc!

Tứ đại thiên địa linh vật cấu thành cự kiếm sau khi, đang không có Dương Diệp dưới sự thúc giục, dĩ nhiên tự động điện xạ ra, hướng phía kia lôi cầu hung hăng đụng tới.

Lúc này, kia lôi cầu trung gian đột nhiên trương khai một vết thương, tiếp theo, một đạo bạch sắc lôi trụ tự kia trong miệng xì ra, cùng cự kiếm kia đụng vào nhau.

"Oanh!"

Cự kiếm cùng lôi trụ chạm vào nhau, không gian kịch liệt run lên, từng đạo khí lãng một tầng hợp với một tầng hướng bốn phía không ngừng khuếch tán ra, mà kia tứ đại linh vật thì lần thứ hai bị oanh đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, trước mắt cái này lôi cầu rốt cuộc là cái quái vật gì?

"Ngô!"

Đúng lúc này, trước mắt lôi cầu đột nhiên phát ra một đạo tiếng người, Dương Diệp khóe mắt giật một cái, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Tứ đại linh vật về tới Dương Diệp bên cạnh, cũng không dám... Nữa xuất thủ nữa, chỉ là tổ chức thành đoàn thể cùng một chỗ, 4 người tựa hồ kết minh.

Lôi cầu một trận biến ảo, tiếp theo, một người mặc màu đỏ tiểu cái yếm, cột hai căn bím tóc tiểu cô nương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, tiểu cô nương môi hồng răng trắng, ánh mắt rất lớn, trong suốt ngây thơ, trong nháy mắt, không gì sánh được đáng yêu.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, đây là cái gì ngoạn ý?

Làm tiểu cô nương thấy tứ đại linh vật lúc, nhãn tình sáng lên, giòn thanh Đạo: "Ăn ngon!" Nói, một đạo lôi điện xuất hiện ở tiểu cô nương dưới chân, sau một khắc, tiểu cô nương trực tiếp xuất hiện ở tại Dương Diệp trước mặt của, sau đó một tay chụp vào Thanh Vân Tử Điện, một tay chụp vào U Minh Quỷ hỏa.

U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện nhất thời kịch liệt run lên, sau đó lóe lên, chui được Dương Diệp Hồng Mông bên trong tháp...

Hai tay trảo không, tiểu cô nương trừng mắt nhìn, sau đó lại chụp vào Thanh Mộc Chi Linh cùng Cửu U Hàn Phong, sau đó người tốc độ không kịp U Minh Quỷ hỏa cùng Thanh Vân Tử Điện, nhất thời bị bắt một vừa vặn. Sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh hãi trong, tiểu cô nương mang Thanh Mộc Chi Linh cùng Cửu U Hàn Phong hướng miệng mình đưa đi...

Nàng ăn thiên địa linh vật...

Dương Diệp đại não có chút đường ngắn!

Dương Diệp không để cho tiểu cô nương ăn, thân thủ bắt được Thanh Mộc Chi Linh cùng Cửu U Hàn Phong, bởi vì ai biết cô bé này ăn sau còn có thể hay không nhổ ra...

Dương Diệp cùng tiểu cô nương một người cầm lấy Thanh Mộc Chi Linh cùng Cửu U Hàn Phong một nửa.

Tiểu cô nương nhìn Dương Diệp, sau đó giòn thanh Đạo: "Ngươi không thể ăn!"

Dương Diệp khóe mắt giật một cái, sau đó nói: "Ngoan, hai thứ này không có thể ăn."

Tiểu cô nương trừng mắt nhìn, Đạo: "Ngươi muốn cướp ta ăn, người xấu!" Nói, tiểu cô nương dùng nàng vậy còn không cùng Dương Diệp một phần ba lớn quả đấm nhỏ đánh phía Dương Diệp.

Tiểu cô nương quả đấm của mặc dù nhỏ, thế nhưng tại nàng trên nắm tay cũng mang theo một đoàn lôi quang, nhìn thấy cái này đoàn lôi quang, Dương Diệp không dám khinh thường, cũng là một quyền đánh ra, cùng đạo này lôi quang đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp cùng tiểu cô nương từng người hướng sau liền lùi lại mấy bước. Dương Diệp mắt lộ vẻ kinh hãi, bởi vì quả đấm của hắn lại bị điện tiêu...

"Đau!"

Tiểu cô nương quyệt miệng nhỏ, trên mặt lộ ra ủy khuất vẻ. Thấy thế, Dương Diệp tâm trung mềm nhũn, Nhân là tiểu cô nương này nhìn qua bất quá hai tam tuổi mà thôi. Thế nhưng sau một khắc, tiểu cô nương trong hai mắt đột nhiên điện xạ ra lưỡng đạo lôi quang, trong nháy mắt tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, một đạo gia trì đến thập trọng Kiếm Ý kiếm khí chém ngang ra, cùng kia lưỡng đạo lôi quang đụng vào nhau. 'Oanh' một tiếng, lôi quang nghiền nát, tốc độ kiếm khí không giảm bắn về phía tiểu cô nương.

Tiểu cô nương trừng mắt nhìn, há mồm vừa phun, một đoàn lôi quang tránh hiện ra, lôi quang càng lúc càng lớn, trong nháy mắt đó là hóa thành mấy trăm trượng cao thấp, mang Dương Diệp kiếm khí bao phủ, sau đó đánh tới Dương Diệp.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, cái này lôi điện là cái gì tồn tại? Thậm chí ngay cả thập trọng Kiếm Ý đều có thể đủ phá vỡ!

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, Kiếm Vực thi triển ra, kia đoàn lôi quang nhất thời vỡ ra được, hóa thành vô số đạo điện lưu hướng phía bốn phía tán đi. Giờ khắc này, tiểu cô nương trong mắt rốt cục lộ ra vẻ sợ hãi.

Dương Diệp đi tới tiểu cô nương trước mặt của, sau đó nhéo nhéo tiểu cô nương gương mặt của, Đạo: "Ngươi tên gì?"

"Lôi, Lôi Lâm..." Tiểu cô nương hiển nhiên có chút sợ sợ Dương Diệp, nói chuyện có chút không lưu sướng.

"Tại sao muốn ăn chúng nó?" Dương Diệp lại hỏi.

"Đói, thật là đói..." Tiểu cô nương trong mắt dĩ nhiên hiện lên lệ quang, bất quá là màu xanh nhạt.

Nghe vậy, Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, đói? Cô bé này đói bụng sẽ ăn thiên địa linh vật? Lão Thiên, đây chính là thiên địa linh vật a, có thể tùy tiện ăn?

"Ngươi, ngươi cho ta ăn, có được hay không?" Tiểu cô nương nhìn Dương Diệp, ánh mắt lộ ra vẻ khẩn cầu.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó lấy ra vài cọng thiên cấp linh quả, Đạo: "Ăn cái này sao?"

Tiểu cô nương cầm một gốc cây bỏ vào trước lỗ mũi nghe nghe, nhãn tình sáng lên, sau đó gật đầu, Đạo: "Tốt!" Nói, nàng trực tiếp mang buội cây kia linh quả để vào trong miệng, không được một hồi, buội cây kia thiên cấp linh quả đó là không có...

Sau khi ăn xong, tiểu cô nương lại đưa ra tay nhỏ bé, nháy mắt một cái nháy mắt nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp trái lại hào phóng, lại lấy ra mấy miếng thiên cấp linh quả cho tiểu cô nương, tiểu cô nương vui mừng vô cùng, cầm lấy trái cây liền hướng trong miệng đưa đi, không được một hồi, linh quả lại không. Sau đó tiểu cô nương lại tiếp tục đưa ra tay nhỏ bé...

Cứ như vậy, Dương Diệp dùng sức cho, tiểu cô nương dùng sức ăn, không được một hồi, tiểu cô nương cũng đã ăn hơn 300 cây thiên cấp linh thảo cùng linh quả, hơn nữa nhìn tiểu cô nương hình dạng, còn giống như không ăn no...

Dương Diệp mặc dù có rất nhiều thiên cấp linh thảo cùng linh quả, nhưng là thấy đến tiểu cô nương ăn như vậy, cũng là một trận thịt thương yêu không dứt, bất quá hắn còn tiếp tục khiến tiểu cô nương ăn, bởi vì hắn thiên cấp linh thảo không có uổng phí, lúc này tiểu cô nương đối với hắn đã không có địch ý, phải nói đối với hắn thân cận rất nhiều, tiếp cận hắn lúc, trên người cũng không có xuất hiện ở hiện cái gì lôi điện.

Khoảng chừng qua một canh giờ, tiểu cô nương lau miệng ba, lúc này, Dương Diệp lại vội vã lấy ra hai khỏa linh quả đưa tới tiểu cô nương trước mặt của. Tiểu cô nương ngọt ngào cười, Đạo: "Ăn no!"

Nghe vậy, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi, hắn tuy rằng linh thảo nhiều, thế nhưng cũng sợ tiểu cô nương là một không đáy, vĩnh viễn ăn không đủ no a! Hoàn hảo, cô bé này là sẽ ăn no...

Dương Diệp mang linh quả bỏ vào trong tay cô bé, sau đó nói: "Cái này ngươi giữ lại sau này từ từ ăn, bởi vì ta phải đi."

Tiểu cô nương trừng mắt nhìn, sau đó liền vội vàng kéo Dương Diệp tay của, lắc đầu, Đạo: "Không cần đi, ta, ta sợ đói..."

Dương Diệp khuôn mặt vừa kéo, đây là mang mình làm thành cái gì? Lương túi sao?

Lúc này, tiểu cô nương đột nhiên lôi kéo Dương Diệp tay của liền hướng xa xa chạy, Dương Diệp bất ngờ không kịp đề phòng hạ thiếu chút nữa bị Lôi Lâm kéo ngã sấp xuống...

"Lực lượng thật kinh khủng, cô bé này đến tột cùng là cái cái gì tồn tại?" Dương Diệp tâm trung rung động nghĩ.

Rất nhanh, tiểu cô nương cùng Dương Diệp đi tới một tấm bia đá trước, tiểu cô nương chỉ chỉ tấm bia đá, Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới trước tấm bia đá. Chỉ thấy trên tấm bia đá nhất thời phát ra một đạo kim quang, tiếp theo, một hàng chữ xuất hiện ở trên tấm bia đá.

"Ta là Long Tổ lưu lại hư ảnh, ở chỗ này chờ đợi Long Tổ sau lưng, không nghĩ tới, ngũ vạn năm đi qua, dĩ nhiên không có Long Tộc đệ tử đến đây, là ta Long Tộc đã không còn nữa tồn tại, còn là nghịch loại huyền giả đã xuất thế? Ngũ vạn năm trôi qua, bản hư ảnh năng lượng đã hao hết sạch, tại qua một ngày sẽ gặp vĩnh viễn tiêu thất tại thế gian này.

Bất đắc dĩ, bản hư ảnh chỉ có thể mang Long Tổ truyền thừa tồn cùng tấm bia đá này trong, ngắm ta Long Tộc hậu bối có thể tới truyền thừa. Nếu như người cũng không phải là ta Long Tộc đệ tử, còn mời tiếp thu truyền thừa sau khi, ngày sau có thể trông nom Long Tộc một... Hai... Chỉ cần ngươi truyền thừa Long Tổ truyền thừa, mặc kệ ngươi là một tộc kia người, cũng có thể trở thành Long Tộc thân vương. Nếu như tới là nghịch loại huyền giả... Ha hả, kia hết thảy đều mang tại không ý nghĩa..."

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tâm trung tràn đầy qua một mảnh thủy triều, hắn không nghĩ tới, cái này tầng thứ tám dĩ nhiên là Long Tộc Long Tộc truyền thừa địa phương, chỉ là đáng tiếc là, Long Tộc dĩ nhiên không có một con rồng có thể đi tới nơi này, sau đó tiện nghi hắn. Nếu để cho kia Long Hoàng biết, không biết có thể hay không thổ huyết?

Còn có kia thân vương cái gì cái thứ gì

Dương Diệp lắc đầu, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, xoay người nhìn về phía Lôi Lâm, Đạo: "Ngươi, ngươi ở nơi này đợi bao lâu?"

Lôi Lâm cúi xuống đầu nhỏ, Đạo: "Đã lâu..."

Dương Diệp tâm trung một nhu, nhu liễu nhu Lôi Lâm đầu nhỏ, nhất thời, một cổ điện lưu truyền khắp toàn thân hắn, khiến toàn thân hắn tê rần. Lôi Lâm trừng mắt nhìn, sau đó giơ giơ tay nhỏ bé, nhất thời, Dương Diệp trên người những thứ kia điện lưu biến mất.

Dương Diệp cổ họng lăn lăn, cái này Lôi Lâm chẳng lẽ là Lôi Thần không được? Toàn thân đều có điện... Nhưng lại kinh khủng như vậy!

Lôi Lâm ngón tay út chỉ tấm bia đá, tựa hồ kêu Dương Diệp nhanh đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới trước tấm bia đá, tuy rằng cái này Long Tổ truyền thừa khả năng gặp nguy hiểm, thế nhưng hắn không muốn buông tha. Phải nói chỉ cần có một điểm nhắc nhở thực lực cơ hội, hắn đều sẽ không bỏ rơi!

Làm Dương Diệp dấu tay đến tấm bia đá lúc, nhất thời một cổ kim quang tự tấm bia đá trong bỗng nhiên tuôn ra, kim quang trong nháy mắt mang Dương Diệp bao phủ đi vào. Tại tiếp theo, một tia tiên chất lỏng màu đỏ xuất hiện ở kim quang trong, sau đó hướng phía Dương Diệp thân thể vọt tới...

Những thứ kia tiên hồng sắc dịch thể tại đụng tới Dương Diệp da lúc, không có chút nào trở ngại địa đó là phá khai rồi Dương Diệp da, sau đó trào vào Dương Diệp trong cơ thể...

"A..."

Làm tiên hồng sắc dịch thể dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể lúc, Dương Diệp bỗng nhiên hung ác kêu lên, tiếp theo, Dương Diệp da bắt đầu biến hóa, chỉ thấy Dương Diệp chân của thượng đột nhiên dài ra một khối xích màu vàng lân phiến, tiếp theo, khối thứ hai, đệ tam khối...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 610: Tàn sát Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quá trình này là cực kỳ thống khổ, so với lúc trước U Minh Quỷ hỏa bất ngờ thể lúc còn muốn thống khổ chí ít gấp mấy chục lần, Dương Diệp nghị lực mạnh bao nhiêu? Lúc đầu U Minh Quỷ hỏa bất ngờ thể lúc, hắn đều có thể đủ khiêng được, thế nhưng lúc này, cũng cũng không nhịn được kêu lên. Bởi vì... Này chút lân phiến là từ trong cơ thể hắn mọc ra từ, tại sinh trưởng lúc, cái này lân phiến dẫn đầu làm chính là phá vỡ da tay của hắn kinh mạch

Hơn nữa Dương Diệp còn phát hiện, lúc này trong cơ thể hắn những thứ kia tiên hồng sắc dịch thể cùng hắn vốn có trong cơ thể tiên huyết tựa hồ xảy ra xung đột, những thứ kia tiên hồng sắc dịch thể tựa hồ muốn hủy diệt hắn nguyên bản trong cơ thể tiên huyết, thế nhưng hắn vốn là tiên huyết đi ngang qua khói tím Hồng Mông cọ rửa qua đi, đã thay đổi không gì sánh được cường hãn, cho nên, những thứ kia tiên hồng sắc dịch thể cũng không thể đủ hủy diệt hắn vốn là huyết.

Mà trong cơ thể hắn vốn là huyết cũng cực kỳ tính bài ngoại, ngay sau đó, hai người hiện tại tại trong cơ thể hắn lẫn nhau so tài, cái này có thể khổ Dương Diệp, bởi vì hai người mỗi một lần phân cao thấp, đều biết khiến hắn thừa thụ cái loại này không thuộc mình đau nhức.

Trong cơ thể hai cổ màu đỏ dịch thể tại lẫn nhau phân cao thấp, mà bên ngoài cơ thể, Dương Diệp da vẫn ở chỗ cũ sinh trưởng cái loại này thật nhỏ kim sắc lân phiến. Không được một hồi, Dương Diệp hạ thân dài ra rậm rạp chằng chịt thật nhỏ lân phiến, lân phiến rất mỏng, như cánh ve, thế nhưng lân phiến sát biên giới cũng như đao phong kiểu sắc bén.

Đột nhiên, Dương Diệp đỉnh đầu toát ra một đôi kim hoàng sắc sừng rồng, hai góc có sắp tới ba mươi centi mét dài, sinh trưởng ở Dương Diệp đỉnh đầu, có vẻ có chút cực kỳ quỷ dị. Bởi vì lúc này Dương Diệp từ ở bề ngoài nhìn qua, đã căn bản không như là một người loại!

Trong cơ thể, hai cổ tiên huyết ngươi tranh ta đoạt, ai cũng không chịu muốn cho, làm cho Dương Diệp thống khổ

Tại Dương Diệp tiếp thu Long Tổ truyền thừa lúc, Đỉnh Hán Đế Quốc Bán Thánh cường giả La Đạo cùng ba mươi danh Hoàng Giả Cảnh cường giả đi tới Cổ Vực Thành, trong đó Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả lại có năm tên, đều là nhìn qua sắp xuống mồ lão giả tóc trắng!

Bán Thánh cường giả cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả phủ xuống, Cổ Vực Thành mọi người kinh khủng. Tại Bán Thánh cường giả trước mặt, bọn họ sợ rằng sẽ đúng như con kiến hôi vậy nhỏ bé.

"Thủ mộ người, Dương Diệp phải chết, Nhân Tộc phải nhất thống, ngươi cảm thấy thế nào?" La Đạo nhìn Cổ Vực Thành, nhạt thanh Đạo.

Mạc Lão xuất hiện ở không trung, Đạo: "Thế nào, ngươi Trung Vực không chuẩn bị tuân thủ quy tắc? Ngươi liền có lòng tin như vậy giết chết ta? Thành thật mà nói, ngươi những người này, tựa hồ còn chưa đủ."

"Thế nhưng cộng thêm ta Thánh Địa đây!"

Đúng lúc này, Cổ Vực Thành bầu trời không gian một trận rung động, tiếp theo, 50 danh mặc Thánh Địa trang phục lão giả xuất hiện ở Mạc Lão bên trái. Nhìn thấy cái này 50 người, Cổ Vực Thành mới Hoàng chờ Hoàng Giả Cảnh cường giả con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì... Này 50 người toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả!

Thánh Địa cầm đầu một gã lam bào lão giả nhìn Mạc Lão, Đạo: "Tu hành không dễ, tu đến Bán Thánh càng thêm không dễ, các hạ chắc là muốn thời khắc chuẩn bị xông thiên lộ của người, vì một cái chính là nhân loại cùng ta Thánh Địa là địch, đúng là không khôn ngoan."

"Các ngươi vì nếu nói tôn nghiêm cùng Dương Diệp là địch, càng thêm không khôn ngoan!" Mạc Lão Đạo.

Lam bào lão giả cười lạnh một tiếng, Đạo: "Không khôn ngoan? Các hạ, ngươi quá đề cao ngươi kia đồ đệ. Không thể phủ nhận, thiên phú của hắn cùng tiềm lực quả thực rất mạnh, thậm chí so với lúc trước Kiếm Tông tổ sư còn mạnh hơn, thế nhưng thì tính sao? Cho dù hắn ngày sau trở thành Kiếm Tông tổ sư vậy thực lực, ta Thánh Địa lại có gì sợ?"

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Ngoài miệng nói không hãi sợ, thế nhưng trên thực tế cũng không phải là phải đưa hắn vào chỗ chết, buồn cười đến cực điểm. Tốt lắm, không muốn nhiều lời. La Đạo, còn có bao nhiêu giúp đỡ, cùng nhau gọi ra ah. Vạn nhiều năm không có hoạt động một chút gân cốt, hôm nay liền cùng các ngươi hảo hảo chơi một chút!"

"Tàn sát Thánh như thế đại sự kinh thiên động địa, làm sao có thể không có ta Long Tộc đây? Tính ta Long Tộc một phần!"

Đúng lúc này, 10 điều Hoàng Giai siêu cấp Hoàng Kim cự long xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời.

Đúng lúc này, Yêu Hoàng xuất hiện ở Mạc Lão bên cạnh, Yêu Hoàng nhìn đối diện cầm đầu Long Hoàng, trầm giọng nói: "Long Hoàng, xem ra ngươi là thật muốn cùng ta Yêu Tộc là địch!"

"Yêu Tộc?" Long Hoàng cười lạnh một tiếng, Đạo: "Yêu Hoàng, mở to hai mắt nhìn, nhìn ngươi xung quanh, ngươi nghĩ cái này Bán Thánh cùng Dương Diệp bọn họ còn có hi vọng sao? Ngươi theo chân bọn họ liên hợp cùng nhau đối địch với Thánh Địa, đây là đang mang ta Yêu Tộc mang hướng tử vong, ta Long Tộc có thể nào đáp ứng?"

"Ta Thần Phượng bộ tộc cũng không đáp ứng!"

Đúng lúc này, mười con che khuất bầu trời màu lửa đỏ phượng hoàng xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời.

Nhìn thấy một màn này, Yêu Hoàng sắc mặt trầm xuống, Đạo: "Thiên Phượng, ngươi Thần Phượng bộ tộc cũng muốn đứng ở Thánh Địa bên kia?" Tại Yêu Vực, có tứ đại chủng tộc là hắn không cách nào triệt để điều khiển, đó chính là Thần Phượng, Hoàng Kim Thần Long, còn có Phệ Thiên Bạch Hổ cùng với Huyền Vũ. Bởi vì... Này tứ đại chủng tộc là thần thú gia tộc, nội tình cùng với thực lực, căn bản không yếu Không Gian Điêu bộ tộc nhiều ít!

Cầm đầu một đầu Thần Phượng hóa thành một cái nữ tử xuất hiện ở Yêu Hoàng đối diện, Đạo: "Yêu Tộc đứng ở Nam Vực bên này, ta nhìn không thấy bất kỳ hy vọng nào. Khiếu Hổ, Quyền Vũ, tất cả đi ra ah."

Theo cô gái thanh âm hạ xuống, 10 đầu hình thể chút nào không thể so Hoàng Kim cự long tiểu nhân Bạch Hổ xuất hiện ở giữa sân, tiếp theo, Cổ Vực Thành phía dưới mặt đất đột nhiên nhất trận địa động sơn diêu, sau đó 10 đầu có thể so với núi lớn lớn cự quy xuất hiện ở trước mắt mọi người!

Tứ đại thần thú tộc tề tụ!

Yêu Hoàng sắc mặt triệt để trầm xuống! Đúng lúc này, Thánh Địa tên kia lam bào lão giả bỗng nhiên nói: "Yêu Hoàng, ta Thánh Địa cùng ngươi Yêu Tộc cũng không ân oán, chỉ cần ngươi lúc này rời đi, ta bảo chứng, ta Thánh Địa ngày sau không sẽ nhằm vào ngươi Không Gian Điêu bộ tộc. Không thì, chuyện hôm nay liễu chi sau, ngươi Không Gian Điêu bộ tộc chỉ sợ cũng muốn tiêu thất tại mảnh đại lục này!"

Yêu Hoàng trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu, vung tay phải lên, không gian một trận kịch liệt rung chuyển, hai mươi con hình thể không gian thật lớn điêu xuất hiện ở giữa sân, toàn bộ là Hoàng Giai!

Yêu Hoàng Đạo: "Long Hoàng, Thần Phượng, Khiếu Hổ, Quyền Vũ, ta biết các ngươi mơ ước Yêu Hoàng vị đã lâu, đã như vậy, hôm nay mọi người chúng ta sẽ cái hoàn toàn kết thúc ah. Hôm nay chúng ta phương này như bại, ta Không Gian Điêu bộ tộc mang ly khai Yêu Vực, đi trước Hư Không không gian liệt phùng sinh tồn, thế nhưng, nếu như các ngươi bại, ta tất tàn sát hết các ngươi tứ đại thần thú tất cả tộc quần!"

"Ngươi sẽ không có cơ hội!" Một bên, lam bào lão giả lạnh lùng nói.

"Ta nghĩ có!"

Lúc này, Mạc Lão đột nhiên mở miệng, Đạo: "Một vị Bán Thánh, 120 vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, ha hả, Thánh Địa quả nhiên là số lượng thật to đây. Tốt lắm, phế mà nói không nói nhiều, tới chiến ah!"

Nói xong, Mạc Lão thân hình khẽ động, một nhập trong hư không, La Đạo theo sát phía sau, còn lại Hoàng Giả Cảnh cường giả cùng Hoàng Giai thần thú cũng là vội vàng đuổi theo.

Yêu Hoàng đang muốn mang theo chúng Không Gian Điêu theo sau, Mạc Lão thanh âm của cũng đột nhiên truyền đến, Đạo: "Bảo vệ cho Cổ Vực Thành là được, để ngừa Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với Cổ Vực Thành."

Yêu Hoàng trầm ngâm một lát, sau đó mang theo chúng Không Gian Điêu thối lui đến Cổ Vực Thành.

Toàn bộ Cổ Vực Thành tất cả mọi người nhìn về phía Hư Không, nơi đó chiến đấu thắng bại, mang quan hệ đến sinh tử của bọn họ

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 611: Yêu Dạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Mạc Lão cùng Thánh Địa đám người một nhập trong hư không sau, La Tuấn đột nhiên mang theo hơn một vạn danh Tôn Giả Cảnh cùng sắp tới mười vạn Linh Giả cảnh cường giả đi tới Cổ Vực Thành hạ.

Khi biết Thánh Địa quyết tâm tàn sát Thánh sau, La Tuấn biết, cơ hội của hắn tới. Lúc này đây, bất kể là kia Bán Thánh còn là Dương Diệp đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Đương đắc đến Thánh Địa cùng với tứ đại thần thú tộc quần tương trợ lúc, Đỉnh Hán Đế Quốc đã không cần cùng Nam Vực giảng bất kỳ quy tắc.

Tại La Tuấn bên cạnh là một gã Thánh Địa thanh niên, thanh niên là nam tử, thế nhưng trang phục cũng cực kỳ nữ tính hóa, mặc quần áo cũng là có chút trung tính, chợt nhìn lại, chỉ sợ sẽ có không ít người đưa hắn trở thành là nữ. Tại thanh niên bên hông, là một thanh đoản đao, đao có chút ngắn, cùng với nói là đao, còn không bằng nói là chủy thủ.

Tại phía sau nam tử, đứng mười tên Thánh Địa huyền giả, nữ có nam có.

"Đây là Nam Vực? Hì hì..... Không nghĩ tới Tả Đăng Phong cái này đầu gỗ dĩ nhiên chết ở Huyền Giả Đại Lục cái này bị di bỏ thế giới, càng thảm thương chính là hắn lại còn là chết ở một tên kiếm tu trên tay, hì hì, ta đối vị này Kiếm Hoàng Dương Diệp quả nhiên là càng phát tò mò đây, chỉ là không biết dáng dấp lớn lên làm sao!"

Nam tử mang trên mặt một chút nụ cười quyến rũ, thanh âm nói chuyện rất nhỏ, rất nhọn, nếu như bịt kín ánh mắt nghe thanh âm của hắn, sợ rằng không ai sẽ cho rằng hắn là nam.

La Tuấn quét nam tử đám người liếc mắt, đôi mắt ở chỗ sâu trong là vẻ ngưng trọng. Liền lúc trước, Đỉnh Hán Đế Quốc một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả cười nhạo trước mắt nam tử này một câu, sau đó, sau đó tên kia Hoàng Giả Cảnh cường giả bị cái này mười một người liên thủ Nhất Đao gảy một cánh tay... Tuy rằng kia Hoàng Giả Cảnh cường giả chỉ là Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm, nhưng đó cũng là Hoàng Giả Cảnh a!

Mà nam tử chờ mười một người chỉ là dùng Nhất Đao, Nhất Đao liền để cho được Hoàng Giả Cảnh cường giả gảy một cánh tay. Đặc biệt nam tử này, La Tuấn chưa từng thấy qua nhanh như vậy đao, mau, thật nhanh, nhanh đến hắn không chút nào lòng tin có thể tiếp được.

Mà tên nam tử này tại Thánh Địa thế hệ trẻ trong, chỉ là sắp xếp thứ chín, vừa vặn cao hơn kia Tả Đăng Phong!

Thánh Địa đệ nhất đệ nhị thiên tài kinh khủng đến rồi trình độ nào?

Lần đầu tiên, La Tuấn đối với mình lúc đầu không có đắc tội Thánh Địa mà nghĩ may mắn, bởi vì trừ phi là nhất thống toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, tập hợp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục Tín Ngưỡng Chi Lực, không thì, hắn không có chút nào lòng tin cùng cái này Thánh Địa đối kháng! La Tuấn biết, trước đó, hắn có chút ếch ngồi đáy giếng.

Buồn cười cái này Dương Diệp cũng đem Thánh Địa vào chỗ chết đắc tội, còn tự nhận là có thể đối kháng Thánh Địa, buồn cười biết bao!

"Công thành ah!" Nam tử bỗng nhiên nói: "Giải quyết rồi chuyện nơi đây, ta phải nhanh lên hồi Thánh Địa tu luyện đi, không thì sẽ bị phía trước kia mấy người Vương bát đản càng kéo càng xa. La Tuấn, không thể không nói một câu, các ngươi nơi này linh khí thật sự là quá mỏng manh, thật là đáng ghét đã chết!"

Nghe nam tử kia phảng phất nũng nịu thanh âm, La Tuấn khóe miệng hơi vừa kéo, sau đó mạnh mẽ nặn ra một cái dáng tươi cười, Đạo: "Yêu Dạ huynh, kia Yêu Hoàng thế nhưng còn đang Cổ Vực Thành..."

"Ngu ngốc!" Tên là Yêu Dạ thanh niên trắng La Tuấn liếc mắt, Đạo: "Binh đối Binh, tướng đối tướng, hắn sẽ không xuất thủ. Còn nữa, tính là hắn xuất thủ, cũng tự sẽ có người đi đối phó bọn họ. Cho nên đây, mau hạ lệnh cho ngươi cái này thủ hạ công thành ah, ngươi yên tâm đi, kia Dương Diệp cùng kia cái gì khô lâu người ta sẽ thay ngươi giải quyết, bất quá ngươi chuẩn bị thế nào cám tạ ta?"

La Tuấn nao nao, sau đó cười khan một tiếng, Đạo: "Yêu Dạ huynh nói đùa, ta Đỉnh Hán Đế Quốc mấy thứ này làm sao có thể vào Yêu Dạ huynh mắt của ngươi?"

"Người ta coi trọng ngươi!" Yêu Dạ trên mặt đột nhiên hiện ra lướt một cái ửng đỏ.

La Tuấn dáng tươi cười cứng rắn, khóe miệng càng không ngừng co quắp, sắc mặt cũng là trong nháy mắt đó là đặc sắc dâng lên...

"Khanh khách..." Yêu Dạ đột nhiên che miệng cười, Đạo: "Xem đem ngươi sợ, người ta là lừa gạt ngươi..."

"Công thành, mọi người công thành!"

La Tuấn dẫn đầu thân hình khẽ động, hướng phía Cổ Vực Thành vọt tới...

Nói là công thành, còn không bằng nói là công kia Cổ Vực Thành hộ thành đại trận. Cổ Vực Thành hộ thành đại trận cũng không phải là bài biện, đây chính là có thể chịu đựng được Hoàng Giả Cảnh cường giả công kích. Thế nhưng ở trên vạn Tôn Giả Cảnh cùng mười vạn Linh Giả cảnh cường giả không ngừng oanh kích hạ, kia đại trận cũng là lung lay sắp đổ, xuất hiện Tri Chu vậy vết nứt.

Cổ Vực Thành trên tường thành, Đinh Thược Dược đám người sắc mặt ngưng trọng. Lúc này, Tần Tịch Nguyệt Đạo: "Chúng ta không thể nhìn như vậy đến, tối đa một ngày, cái này hộ thành đại trận nhất định sẽ bị công phá."

"Bọn họ sẽ chờ chúng ta đi xuống!" Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Thấy La Tuấn bên cạnh kia mười một người không? Nếu như ta không đoán sai, cái này mười một người nhất định chính là Thánh Địa của người, chỉ là không biết thực lực bọn hắn làm sao!"

"Các ngươi xong..."

Lúc này, một bên Lam Vân bỗng nhiên nói: "Xem ra thánh địa là thực sự quyết tâm muốn tiêu diệt ngươi Nam Vực cùng Dương Diệp, các ngươi biết người này là ai sao? Người này tại ta Thánh Địa được xưng Tiểu Đao Đế, hắn khoái đao, coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả đều không nhất định có thể tiếp được. Còn có phía sau hắn mười người kia, mười người kia đều là ta Thánh Địa siêu cấp thiên tài, lấy một địch trăm, không có chút nào độ khó!"

"Nói như vậy, ta Nam Vực nhất định?" Đinh Thược Dược thản nhiên nhìn liếc mắt Lam Vân Đạo.

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Lam Vân cười nhạt.

Đinh Thược Dược thu hồi ánh mắt, lúc này, Lam Vân lại nói: "Dương Diệp không phải là rất mạnh sao? Các ngươi có thể cho hắn đi thử một chút a!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược trầm ngâm chỉ chốc lát, sau đó lắc đầu, Huyền khí truyền âm Hiểu Vũ Tịch Đạo: "Yêu Hoàng đã thông tri hắn, thế nhưng không biết nguyên nhân gì, cho tới bây giờ hắn đều còn chưa có đi ra. Yêu Hoàng trái lại nghĩ mạnh mẽ đem hắn lôi ra tới, nhưng là vừa sợ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, bởi vì lúc này Dương Diệp đã đến ngay cả Long Tộc chưa từng đi qua Lôi Trì tầng tám, tình huống có chút quỷ dị, Yêu Hoàng là nói như vậy!"

"Sẽ không xảy ra chuyện ah?" Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Cũng sẽ không, nếu có ngoài ý muốn, Yêu Hoàng sẽ mạnh mẽ xé rách không gian, đưa hắn mang ra ngoài. Chỉ là hắn phải tận mau ra đây mới được, không thì, tính là Mạc Lão chỗ đó không có gì ngoài ý muốn, chúng ta ở đây cũng muốn xảy ra ngoài ý muốn."

"Khiến ta đi thử một chút kia Thánh Địa mấy người!" Hiểu Vũ Tịch bỗng nhiên nói.

"Không thể!"

Tần Tịch Nguyệt, Đinh Thược Dược, lục Kiếm dao, còn có một cạnh Tô Thanh Thi trăm miệng một lời Đạo.

Tần Tịch Nguyệt Đạo: "Ngươi thế nhưng kia người phụ tình thích trong lòng, nếu như xảy ra chút gì ngoài ý muốn, hắn còn không rồ?"

[truyen cua t

Ui ΘΘ net] Đinh Thược Dược Đạo: "Tịch Nguyệt nói rất đúng, Vũ Tịch, kia Thánh Địa mấy người không phải là ngươi có thể chống lại, ngươi như đi xuống, mặc kệ ngươi là chết cũng hoặc là bị bắt, đối Dương Diệp mà nói đều là một cái không thể thừa nhận đả kích. Chúng ta cần chính là một cái có lý trí Kiếm Hoàng, mà không phải không có một người lý trí người điên!"

"Ta còn là quá yếu, nếu như An Nam Tĩnh tại..." Hiểu Vũ Tịch thấp giọng nói.

Chúng nữ trầm mặc, nếu như An Nam Tĩnh tại, quả thực có thể cùng Thánh Địa thiên tài chống lại, nhưng vấn đề là, nàng không ở!

Đúng lúc này, một đạo huyết quang tự Cổ Vực Thành bầu trời hiện lên, 'Bành' một tiếng, một bộ xương khô rơi vào Cổ Vực Thành hạ. Thi Tổ trong tay huyết nhận chợt vung lên, một đạo che trời tia máu chém ngang ra, đứng mũi chịu sào một ít Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả tại chỗ bị tia máu bao phủ, một mảnh tiếng kêu rên vang lên.

"Ha ha..."

Thi Tổ cả tiếng cuồng tiếu, trong tay huyết nhận chậm rãi chỉ hướng Yêu Dạ đám người, Đạo: "Thánh Địa hỗn đản, tới khiến lão tổ nhìn, các ngươi cái này nếu nói yêu nghiệt đến cùng có bao nhiêu yêu nghiệt!"

Khi biết Thánh Địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc phái nhiều cường giả như vậy tới giết Dương Diệp sư phụ lúc, Thi Tổ vốn là nghĩ đường chạy, thế nhưng sau cùng suy nghĩ một chút, hắn vẫn không tuyển chọn chạy trốn. Bởi vì hắn nghĩ Dương Diệp cùng kia Bán Thánh không có dễ dàng như vậy bị đánh bại, nếu như hai người sau cùng chuyển bại thành thắng, vậy hắn đã có thể thảm.

Lấy hắn đối Dương Diệp tính cách lý giải, Dương Diệp tuyệt đối sẽ làm cho hắn tại trong thống khổ triệt để chết đi...

Cho nên, không có biện pháp, hắn vẫn đi ra. Tính là muốn chạy trốn, ít nhất cũng phải đợi được kia Dương Diệp sư phụ ngã xuống hoặc là bị thua!

"Đây là kia khô lâu người?" Yêu Dạ ánh mắt lộ ra một tia hứng thú, Đạo: "Không sai, thực lực quả thật không tệ."

"Này thân thể của con người tương đương với Bán Thánh thân thể, Yêu Dạ huynh không thể sơ suất!" La Tuấn trầm giọng nói.

Yêu Dạ lắc đầu, Đạo: "Chỉ là tương đương với mà thôi, còn không tính chân chính Bán Thánh thân thể, nếu còn không phải chân chánh Bán Thánh thân thể, như vậy thì không khó khăn như vậy. Một lòng, ngươi sẽ đi gặp hắn, có thể bại, thế nhưng khác mất mặt, không thì ta bới y phục của ngươi, nga không đúng, là của ngươi da..."

Tên kia kêu một lòng nam tử khóe miệng một trận co rúm, sau đó thân hình khẽ động xông về Thi Tổ. Trường đao trong tay chợt ra khỏi vỏ, một mảnh ánh đao cuộn sạch ra, trong nháy mắt đi tới Thi Tổ trước mặt của.

Thi Tổ hừ lạnh một tiếng, trong tay huyết nhận giơ lên thật cao, sau một khắc, chợt hạ xuống. Một đạo gần trăm trượng lớn lên tia máu tránh hiện ra, cùng kia phiến ánh đao hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Hai cổ năng lượng kịch liệt đụng vào nhau, một tiếng vang thật lớn, vô số năng lượng khí lãng khuếch tán ra, mang Thi Tổ cùng vậy không hai bao phủ ở tại trong đó.

"Bành..."

Đột nhiên, khí lãng trong truyền đến một đạo tiếng kêu rên, tiếp theo một đạo nhân ảnh tự trong đó ngược bay ra.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Vực Thành thượng mọi người nhất thời thở dài một hơi, bởi vì bay ra ngoài người nọ là Thánh Địa của người.

Thi Tổ lắc lắc đầu khô lâu, Đạo: "Quá yếu, đổi một cái cường một chút tới!"

Thánh Địa đám người sắc mặt có chút khó coi, vậy không hai đứng lên, khổ sở cười, Đạo: "Ta cùng với hắn được rồi Nhất Đao, hắn phòng ngự quá mức biến thái, ta không phá được."

"Thật là một ngu ngốc, ngươi sẽ không chém ánh mắt của hắn a, ánh mắt của hắn chính là của hắn kẽ hở, khó trách ngươi không thành được đao tổ tổ trưởng!" Yêu Dạ hung hăng trừng mắt một cái một lòng, tuy rằng thanh âm của hắn cùng biểu tình có chút hung ác độc địa, thế nhưng cho người cảm giác lại là có chút quái dị, tựa như nữ nhân giận dữ.

Một lòng cả người ác hàn, có chút chịu không nổi, trực tiếp lui qua một bên nhắm lại song, một bộ tiến nhập trạng thái tu luyện dáng dấp.

La Tuấn kỳ thực cũng có chút không chịu nổi, nếu như không phải là kiêng kỵ thực lực của đối phương, hắn đã sớm như khiến người ta mang đối phương loạn đao chém chết. Một đại nam nhân, cái này Phó tư thế, để cho bọn họ làm sao chịu được? Bất quá vừa nghĩ tới thực lực của đối phương, La Tuấn đó là chỉ có thể mang ý nghĩ này của mình bóp chết!

Yêu Dạ lần thứ hai hung hăng trừng mắt một cái một lòng, sau đó đi hướng khô lâu người, hắn tư thế đi lắc một cái lắc một cái, có điểm như nữ nhân bước đi tư thế, nhưng là vừa không phải là rất giống, nói chung quái dị đến cực điểm.

"Nam Yêu?" Thi Tổ đột nhiên nói: "Lẽ nào Thánh Địa không ai? Phái một cái bất nam bất nữ Nam Yêu tới?"

Nghe được Yêu Dạ nói, một lòng chờ Thánh Địa của người khóe miệng hung hăng vừa kéo, nhìn về phía Thi Tổ lúc, trong ánh mắt tràn đầy thương hại.

La Tuấn cũng là lắc đầu, có chút thương hại nhìn Thi Tổ.

Quả nhiên, Yêu Dạ nụ cười trên mặt trong nháy mắt tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, thay vào đó là một mảnh băng lãnh âm trầm.

Một đạo ánh đao chợt lóe lên, ánh đao rất nhanh, thật nhanh, nhanh đến giữa sân ngoại trừ Thi Tổ ở ngoài không có bất kỳ người nào thấy.

Thi Tổ nhìn thấy, thế nhưng đã không còn kịp rồi.

"Bành!"

Thi Tổ tại Nam Vực chúng huyền giả ánh mắt kinh ngạc trong bay thẳng ra mấy trăm trượng có hơn, sau cùng nặng nề mà đánh vào Cổ Vực Thành trên tường thành...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 612: Tầng thứ chín!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thi Tổ chậm rãi đứng lên, tại trước ngực của hắn, có một đạo trường 20 cm, sâu tam công phân vết đao. Vết đao tại bạch cốt thượng, có vẻ cực kỳ thấy được.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thược Dược chờ nữ con ngươi kịch liệt co rụt lại. Trước mắt tên không nam không nữ này dĩ nhiên phá Thi Tổ phòng ngự? Chỉ là Nhất Đao

Thi Tổ kia thân thể thế nhưng tương đương với Bán Thánh thân thể a! Trước mắt nam tử này rốt cuộc là cái quái vật gì?

"Đao thật là nhanh, thật mạnh đao!"

Hiểu Vũ Tịch tay phải nắm thật chặc chuôi đao, trong mắt tràn đầy vẻ ngưng trọng. Nàng là tu luyện đao, trước khi nàng tuy rằng cũng không phát hiện đối phương đao tốc, thế nhưng nàng cảm nhận được. Có thể nói như vậy, trước mắt nam tử này đao tốc là nàng hiện nay ra mắt nhanh nhất một người, tại tốc độ công kích một phe này mặt, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không cùng!

"Đao thật là nhanh, Thuấn Tức thiên đao, không nghĩ tới lại bị một mình ngươi Tôn Giả Cảnh thất phẩm huyền giả làm xong rồi!"

Thi Tổ thanh âm trong lần đầu xuất hiện ngưng trọng, trước khi Yêu Dạ kỳ thực cũng không phải chỉ điểm Nhất Đao, mà là đang một sát na kia giữa chí ít ra 1 nghìn đao, 1 nghìn đao chồng mới phá khai rồi hắn phòng ngự!

Thuấn Tức thiên đao, coi như là một ít Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng khó mà làm được a!

"Trước đây ta đặc biệt tưởng nhớ tại một ít người hoặc là yêu thú thượng lăng trì, thế nhưng đáng tiếc, một mực không có người như thế cùng yêu thú xuất hiện, bởi vì bọn họ không chịu nổi đao của ta. Hiện tại tốt lắm, nhìn thấy ngươi, ta biết, ta nguyện vọng này rốt cục có thể thực hiện!"

Yêu Dạ hướng phía Thi Tổ đi một bước, theo cái này bước ra một bước, một đạo bạch quang chợt lóe lên, cơ hồ là cùng lúc này, Thi Tổ trong mắt bắn ra hai luồng Hỏa Diễm, đúng mà quỷ dị địa một màn xuất hiện, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, kia hai luồng Hỏa Diễm quỷ dị chia làm hai nửa, sau đó 'Bành' một tiếng, Thi Tổ lại lần nữa bay ra ngoài.

Làm Thi Tổ mới vừa lúc đứng lên, Yêu Dạ lại hướng phía trước đi một bước, sau đó Thi Tổ đó là lần thứ hai bay ra ngoài

Cứ như vậy, Thi Tổ một lần lại một lần đứng lên, nhưng là vừa một lần lại một lần bay ra ngoài.

La Tuấn đám người trên mặt lộ ra dáng tươi cười, Đinh Thược Dược đám người sắc mặt còn lại là triệt để trầm xuống, bởi vì đến bây giờ mới thôi, các nàng đều như trước còn nhìn không thấy Yêu Dạ đao khí

Thi Tổ ngược là có thể thấy được, nhưng vấn đề là hắn căn bản không tránh được, bởi vì tốc độ quá nhanh, thật sự là quá nhanh, nhanh đến ngay cả hắn đều căn bản tránh không thoát!

Cứ như vậy, Thi Tổ tại Cổ Vực Thành hạ bị một lần lại một lần lăng trì đến

Lôi Trì tầng thứ tám trung, lúc này Dương Diệp đỉnh đầu không chỉ có dài ra hai căn sừng rồng, hai tay của hắn dĩ nhiên cũng biến thành một đôi kim hoàng sắc long trảo

Tại Dương Diệp trong cơ thể, tiên hồng sắc dịch thể cùng Dương Diệp vốn có tiên huyết giằng co hồi lâu, hai người tựa hồ đạt thành nào đó hiệp nghị, hai người đều đợi tại Dương Diệp trong cơ thể, song phương không có ở công kích lẫn nhau, chỉ là một bên chiếm một nửa, nước giếng không phạm nước sông, điều này làm cho Dương Diệp thật to thở dài một hơi, bởi vì hai người tại tranh đấu nữa, hắn sẽ bạo thể!

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trợn mắt kia một cái chớp mắt, một đạo kim quang tại Dương Diệp trong mắt chợt lóe lên. Tựa hồ đã nhận ra cái gì, Dương Diệp cúi đầu vừa nhìn, sau đó ngây dại.

"Cái gì ngoạn ý!"

Dương Diệp thanh âm có chút bối rối, đùa giỡn, hắn tuy rằng ước ao Long Tộc phòng ngự, thế nhưng cũng không muốn biến thành một cái nửa người nửa Long, tuy rằng một thân lân giáp thoạt nhìn rất phong cách, thế nhưng hắn thực sự không muốn trở thành quái vật a. Bởi vì nếu như một mực như vậy, hắn còn thế nào đi sanh con đây chính là quan hệ đến cả đời tính phúc đại sự a!

Luống cuống một hồi, Dương Diệp nỗ lực để cho mình tỉnh táo lại, hắn thử đi khống chế cái này lân phiến, dần dần, hắn phát bây giờ lại thật có thể đủ khống chế cái này lân giáp. Sự phát hiện này khiến Dương Diệp mừng rỡ, hắn nhanh hơn tốc độ

"Lả tả"

Theo Dương Diệp khống chế, trên người hắn đầy những thứ kia lân phiến toàn bộ rút về da tay của hắn nội, tại tiếp theo, tại Dương Diệp dưới sự khống chế, những thứ kia lân giáp lại từ trong da dài đi ra, lần này không có giống trước khi loại đau khổ này, bởi vì hắn phát hiện, da tay của hắn đã cùng cái này lân phiến kết hợp nhất thể!

"Mình bây giờ phòng ngự mạnh bao nhiêu?"

Trong đầu toát ra cái ý niệm này, Dương Diệp huyễn hóa ra long lân, sau đó lấy ra Mộc Kiếm cộng thêm bát trọng Kiếm Ý hướng tự mình lân phiến thượng chợt rạch một cái, một đạo chói mắt hỏa hoa thoáng hiện, hỏa hoa tán đi, lân giáp thượng không có chút nào vết tích

Dương Diệp không do dự, mang Kiếm Ý tăng lên tới cửu trọng, sau đó sẽ lần chợt rạch một cái, hỏa hoa lắp bắp, lân giáp thượng không có chút nào vết tích. Dương Diệp vui vẻ, sau đó mang Kiếm Ý tăng lên tới thập trọng, lúc này đây, lân giáp thượng xuất hiện tế vi vết tích, thế nhưng đạo kia vết tích mới vừa xuất hiện, sau đó thoáng qua liền tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi!

"Tự mình chữa trị năng lực!"

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cũng không nhịn được nữa, cuồng nở nụ cười, hôm nay hắn có thể xác định, hắn bây giờ cái này phòng ngự tuyệt đối sẽ không so Thi Tổ thân thể yếu, thậm chí so với hắn còn mạnh hơn! Còn có Long Tộc cái kia cái gì Long Tộc thủ hộ, căn bản cũng không phải là cái gì thủ hộ, mà là Long Tổ truyền thừa, truyền thừa Long Tổ huyết thống!

Dương Diệp suy đoán, những thứ kia tiên hồng sắc dịch thể phải là Long Tổ máu huyết, hắn cắn nuốt những thứ kia máu huyết sau khi, máu huyết đưa hắn biến đổi thành một đầu long

Dương Diệp tự suy nghĩ một chút đều có chút khó có thể tin

"Đói" đúng lúc này, Lôi Lâm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó đối về Dương Diệp đưa ra tay nhỏ bé.

Dương Diệp cười cười, sau đó lấy ra mấy viên linh quả cho Lôi Lâm, người sau nhất thời lộ ra nụ cười sáng lạn, sau đó liền vội vàng đem trái cây nuốt xuống.

Dương Diệp trầm ngâm một chút, sau đó nói: "Lôi Lâm, ngươi nguyện ý theo ta đi ra ngoài sao?" Cô bé này thực lực rất quỷ dị, Dương Diệp nghĩ nàng căn bản cũng không phải là người..... Đương nhiên, tuyển chọn mang nàng đi ra ngoài, chủ yếu là xem nàng một người ở chỗ này, thật sự là quá đáng thương chút, mấy vạn năm a..... Cùng Kiếm Linh một dạng!

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, tựa hồ nghĩ gật đầu, thế nhưng nghĩ đến cái gì, nàng lại lắc đầu, sau đó chỉ chỉ phía dưới, Đạo: "Có người xấu, hắn sẽ ra tới!"

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, Đạo: "Ngươi là nói rằng mặt có người?"

Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, Đạo: "Rất lợi hại người xấu, Long gia gia đều bị hắn đánh chết"

Long gia gia? Long Tổ?

Nghĩ vậy, Dương Diệp sắc mặt kịch liệt biến đổi, thậm chí ngay cả Long Tổ cũng làm đã chết phía dưới là cái cái gì tồn tại?

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp còn là bỏ qua đi xuống xem một chút cái ý niệm này, hắn không muốn tìm đường chết, đối phương ngay cả Long Tổ cũng làm đã chết, tính là bị đóng ấn, chỉ sợ cũng không phải là hắn có thể đối kháng!

Dương Diệp nhìn về phía Lôi Lâm, Đạo: "Ý của ngươi là, ngươi đi, hắn liền ra tới?"

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, nháy mắt thật lâu, nàng tựa hồ mới hiểu được Dương Diệp ý tứ, sau đó nói: "Lôi trận, ta ở chỗ này, mắt trận"

Dương Diệp có chút hiểu, cái này Lôi Lâm hẳn là cùng Kiếm Linh bản thể là giống nhau, tại đây trấn áp một cái kinh khủng đồ vật, mà cái này Lôi Trì căn bản cũng không phải là cái gì chỗ tu luyện, mà là một cái to lớn lôi trận, mà cái này Lôi Lâm chính là mắt trận

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nhu liễu nhu Lôi Lâm đầu nhỏ, Đạo:

"Vậy ngươi muốn ở lại chỗ này sao?"

Lôi Lâm chợt lắc lắc đầu, ánh mắt lộ ra lệ quang, Đạo: "Thật là đói, không ai chơi với ta, ngươi, ngươi không cần đi có được hay không" nói, thân thủ kéo lại Dương Diệp y góc, ánh mắt lộ ra cầu xin.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Ngươi ở tại chỗ này, hắn là có thể một mực không được sao?" Hắn tuy rằng rất muốn mang Lôi Lâm đi, thế nhưng hắn cũng không muốn tìm đường chết, Lôi Lâm vừa đi, ai biết phía dưới này sẽ toát ra cái thứ gì đi ra? Nếu như toát ra một cái Thánh Giả cảnh cường giả, chuyện kia liền thực sự đại điều.

Lôi Lâm lắc đầu, Đạo: "Ta cảm giác, hắn muốn đi ra."

Dương Diệp tâm trung cả kinh, Đạo: "Vì sao?"

Lôi Lâm ngẹo đầu suy nghĩ thật lâu, mới nói: "Đoạn thời gian trước, một cổ thật là lợi hại năng lượng xuất hiện ở ở đây, sau đó lôi trận liền lộ ra thật nhiều vết nứt, phía dưới cái tên kia hấp thu rất nhiều năng lượng, hắn sắp đi ra"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hắn biết cổ năng lượng kia là cái gì, đó phải là kia mục lạnh san phủ xuống đại lục mà tạo thành. Nguyên lai đầu sỏ gây nên là tự mình

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Lôi Lâm, ngươi không đi, hắn cần phải bao lâu mới có thể đi ra ngoài?"

Lôi Lâm đưa ra một đầu ngón tay.

"100 năm?" Dương Diệp thoáng thở dài một hơi.

Lôi Lâm lắc đầu, Đạo: "Một năm!"

Dương Diệp biểu tình cứng ngắc ở, lại hỏi: "Vậy ngươi ly khai, hắn cần phải bao lâu sẽ ra tới?"

Lôi Lâm lại đưa ra một đầu ngón tay.

"Một tháng?"

Lôi Lâm lắc đầu, Đạo: "Một năm!"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, kéo Lôi Lâm tay nhỏ bé, Đạo: "Nha đầu ngốc, đều là một năm, ngươi ở tại chỗ này liền là chịu chết, đi theo ta đi!" Nói, Dương Diệp lôi kéo Lôi Lâm liền hướng thượng bay

đi.

Lôi Lâm cũng không có phản kháng, bởi vì nàng ngẹo đầu suy nghĩ hồi lâu tựa hồ suy nghĩ minh bạch

Theo Lôi Lâm đi lên bay đi, một màn quỷ dị xuất hiện, phàm là Lôi Lâm nơi đi qua, những thứ kia lôi điện đều phảng phất gặp được quân vương thông thường, nhanh chóng hướng phía hai bên tản ra.

Dương Diệp có hỏi qua Lôi Lâm nàng rốt cuộc là cái cái gì tồn tại, thế nhưng không có đáp án, bởi vì chính nàng cũng không biết..... Nàng chỉ biết nàng ưa thích điện, thích ăn đồ vật, đặc biệt thích ăn Dương Diệp trong cơ thể kia tứ đại thiên địa linh vật, bởi vì Lôi Lâm nhiều lần Biểu kỳ nàng thật là nhớ ăn chúng nó

Dương Diệp sao có thể cho nàng ăn bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể không ngừng cầm linh quả vội tới nàng ăn, làm Dương Diệp lấy ra hơn một trăm miếng linh quả đặt ở trước mặt nàng sau, nàng tạm thời bỏ đi muốn ăn tứ đại thiên địa linh vật ý niệm.

Rất nhanh, tại Lôi Lâm dẫn đường hạ, hai người ra Lôi Trì. Tại mới ra Lôi Trì một khắc kia, một đạo truyền âm phù xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Một lát, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, sau đó lôi kéo Lôi Lâm trực tiếp xé rách không gian, hướng phía Cổ Vực Thành phương hướng chạy đi.

Ngay Dương Diệp cùng Lôi Lâm vừa ly khai Lôi Trì không được mấy hơi thở, Lôi Trì bên trong lôi điện đột nhiên lăn lộn, tiếp theo, một đạo mang theo đến hưng phấn cùng vô tận oán hận thanh âm đột nhiên tự Lôi Trì bên trong truyền ra.

"Mười vạn năm ta Trương Tuấn Vĩ rốt cục phải ra khỏi"

Rất nhanh, Lôi Trì bình tĩnh lại, thanh âm kia cũng tiêu thất.

Cổ Vực Thành hạ.

"Bành"

Thi Tổ lại một lần nữa té bay ra ngoài, lúc này Thi Tổ dáng dấp thật sự là có chút thê thảm, bởi vì hắn toàn thân đã bị vết đao đầy, đúng vậy, rậm rạp chằng chịt vết đao đầy ở tại Thi Tổ trên người của, hầu như không có khe hở.

Cổ Vực Thành trên thành tường, trong mắt tất cả mọi người một mảnh kiêng kỵ cùng kinh khủng!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 613: Trận phá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Yêu Dạ tuyệt đối tốc độ công kích dưới áp chế, Thi Tổ căn bản không có sức đánh trả, chỉ có thể một lần lại một lần bị đối phương đánh bay... Cũng may hắn thân thể đủ cường hãn, tuy rằng trên người trải rộng vết đao, thế nhưng còn sống.

"A..."

Tại lại một lần nữa bị đánh bay sau, Thi Tổ một tiếng rít gào, toàn thân rồi đột nhiên bộc phát ra một cổ ngập trời huyết lãng hướng phía Yêu Dạ cuộn sạch đi.

Một đạo mắt thường ít ỏi có thể thấy được bạch quang ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, kia cổ huyết lãng nhất thời bị một phân thành hai, tại tiếp theo, trên không trung một tiếng nổ vang, hóa thành một chút huyết vũ tản ra.

Lại là một đạo bạch quang hiện lên.

"Bành!"

Thi Tổ mới vừa đứng lên đó là lần thứ hai bay ra ngoài.

"Tiếp tục công thành!"

Yêu Dạ thản nhiên nói: "Mang thành này phá, sau đó mang Dương Diệp bắt nữ nhân bắt lại, ta cũng không tin hắn sẽ không xuất hiện."

La Tuấn gật đầu, sau đó tiếp tục khiến thủ hạ mọi người phát động công kích.

Yêu Dạ thu hồi ánh mắt, rơi vào Thi Tổ trên người của, Đạo: "Ngươi nói một chút, ngươi cái này người không ra người quỷ không ra quỷ quái vật trừ ngươi ra cái này thân đầu khớp xương coi như có thể bên ngoài, ngươi còn có cái gì? Tới tới, khác nằm, tiếp tục đứng lên, khiến ta vạn năm ngàn nhiều năm trước cường giả mạnh như thế nào."

Thi Tổ đứng lên, hắn lúc này trên người, đã không có một chỗ hoàn hảo địa phương, toàn bộ toàn thân, tất cả đều bị vết đao đầy, đặc biệt bụng kia một khối, bởi vết đao trọng điệp, lúc này dường như muốn bị chặn ngang chặt đứt thông thường, rất là thê thảm. Tuy rằng như vậy, thế nhưng Yêu Dạ cũng như trước không cách nào đánh chết Thi Tổ.

"Thi Tổ, ngươi đi đi!"

Đúng lúc này, trên thành tường Đinh Thược Dược bỗng nhiên trầm giọng nói. Nàng rất rõ ràng, Thi Tổ ở tại chỗ này không có chút nào tác dụng, bởi vì trước mắt nam tử này đao tốc thực sự quá nhanh, nhanh đến Thi Tổ ngay cả hoàn thủ cơ hội chưa từng.

"Kiệt kiệt..."

Thi Tổ âm hiểm cười vài tiếng, Đạo: "Lão tổ ta như đi bây giờ, sau này sợ rằng tại Thánh trước mặt của vĩnh viễn cũng không ngốc đầu lên được. Yêu nam, tuy rằng ngươi bất nam bất nữ, khiến bản lão tổ ói, thế nhưng không thể không nói, thực lực của ngươi rất mạnh, sợ rằng kia Dương tiểu tử đối mặt với ngươi cũng không có cái gì cơ hội thủ thắng. Thế nhưng, ngươi nghĩ lão tổ liền thật bắt ngươi không có biện pháp sao? Ha ha..."

"Muốn tại lăng trì ngươi một lần!" Yêu Dạ mặt không chút thay đổi nói.

Thi Tổ hướng phía trước đi một bước, làm chân hạ xuống một khắc kia, Thi Tổ toàn thân khí tức đột nhiên tăng vọt, Thi Tổ cả người xương cốt dĩ nhiên vào giờ khắc này bành trướng lên, cả người xương cốt càng lúc càng lớn, không được một hồi, Thi Tổ thân thể so nguyên lai lớn sắp tới gấp đôi!

Yêu Dạ nheo mắt, Đạo: "Bí pháp? Buồn cười, vốn chính là không trọn vẹn thân, lại vẫn dám thi triển bí pháp, là muốn cả đời cái này Phó người không ra người quỷ không ra quỷ bộ dáng."

"Chỉ cần có thể giết chết ngươi, khiến bản tổ xuất khẩu ác khí, cái gì đều đáng giá!"

Thi Tổ thanh âm âm lãnh, thân thể còn đang kế tiếp kéo lên, không được một hồi, Thi Tổ thân thể so nguyên lai lớn sắp tới gấp năm lần, trở thành một cái thật lớn khô lâu người.

Một đạo bạch quang hiện lên!

"Bành!"

Nhất thanh muộn hưởng, Thi Tổ không có ở bay ra ngoài, chỉ là hướng lui về sau hai bước!

"Tốt!"

Nhìn thấy một màn này, Cổ Vực Thành thượng vô số huyền giả nhất thời hưng phấn kêu lên, trước khi, Thánh Địa cái này Yêu Dạ triển hiện ra thực lực đã mau để cho bọn họ tuyệt vọng. Thi Tổ kinh khủng, bọn họ cũng đều là phi thường rõ ràng, thế nhưng lấy Thi Tổ thực lực tại đây Thánh Địa cường giả trước mặt cũng không có sức đánh trả...

Thành thật mà nói, một khắc kia, tại cộng thêm Dương Diệp vừa không có xuất hiện, Nam Vực trong lòng mọi người thực sự một mảnh tro nguội, không có một chút hy vọng. Kỳ thực rất nhiều huyền giả nghĩ, chỉ sợ cũng tính Dương Diệp xuất hiện cũng sẽ không là cái này Thánh Địa cường giả đối thủ... Bởi vì lúc đầu Dương Diệp Chiến thắng Thi Tổ, thế nhưng đem hết toàn lực a!

Mà cái này Thánh Địa nam tử cho tới bây giờ, tựa hồ cũng còn chưa bắt đầu chăm chú!

Hiện tại, nhìn thấy Thánh Địa nam tử đao đơn giản đánh bay Thi Tổ, trong lòng mọi người hy vọng chi hỏa lại đốt lên.

Đinh Thược Dược đám người trong lòng cũng là thở dài một hơi, bất kể như thế nào, chí ít Thi Tổ sẽ không tại như trước khi vậy không có sức đánh trả. Trước khi Thi Tổ một lần lại một lần bị ngược, đối Nam Vực taxi khí mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích khổng lồ. Tại một khắc kia, mọi người thấy được Thánh Địa chân chính kinh khủng, rất nhiều người trong lòng bắt đầu kinh khủng sợ hãi.

Cũng may hiện tại Thi Tổ thực lực đại tăng, khiến mọi người nghĩ cái này Yêu Dạ không nghĩ tượng trung mạnh như vậy!

Dưới thành, Thi Tổ hướng bước về phía trước một bước.

"Oanh!"

Đất rung!

"Kiệt kiệt... Lực lượng thật là mạnh, tuy rằng chỉ có một canh giờ, thế nhưng đối phó ngươi cũng đủ rồi."

Thi Tổ trong tay huyết nhận chợt một Trảm, một đạo huyết quang tránh hiện ra, huyết quang rất nhanh, không thể so Yêu Dạ chậm, trong nháy mắt đi tới Yêu Dạ trước mặt của.

Yêu Dạ khẽ gật đầu, Đạo: "Có chút ý tứ đây!"

Dứt lời, Yêu Dạ tay khẽ động, ánh đao tránh hiện ra, lúc này đây, mọi người gặp được Yêu Dạ đao khí. Yêu Dạ đao khí có chút quỷ dị, bởi vì đao khí của hắn không phải là Nhất Đao, mà là sắp tới hơn một nghìn Đạo đao khí!

Hơn một nghìn Đạo đao khí đầu đuôi tương liên, tầng tầng lớp lớp tránh hiện ra, nơi đi qua, không gian tầng tầng bị vỡ ra tới, một đạo sắp tới trăm trượng lớn lên không gian khe rãnh chói mắt xuất hiện ở không trung.

Mọi người kinh hãi!

Làm đao kia khí cùng Thi Tổ tia máu đụng vào nhau lúc, Thi Tổ tia máu như tuyết gặp phí dầu, trong nháy mắt tán loạn, hóa thành vô số huyết vũ hướng phía bốn phía lắp bắp ra, mà Yêu Dạ đao khí thì tốc độ không giảm đánh phía Thi Tổ.

Thi Tổ trong mắt hai luồng Hỏa Diễm hừng hực thiêu đốt, không dám khinh thường, trong tay huyết nhận chợt vừa bổ, cùng đao kia khí đụng vào nhau.

"Bành!"

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, Thi Tổ trong tay huyết nhận trực tiếp vỡ vụn ra, sau đó Thi Tổ cả người lần thứ hai bay ra ngoài, sau cùng nặng nề mà đánh vào Cổ Vực Thành trên tường thành hộ thành màn sáng bên trên.

Cổ Vực Thành mọi người con ngươi kịch liệt co rụt lại!

Yêu Dạ lắc đầu, Đạo: "Quá không thú vị, người ta chỉ là hơi chút dùng một điểm lực, ngươi cứ như vậy bay ra ngoài, thật là không có ý tứ. Tốt lắm, nếu Dương Diệp không được, người nọ nhà phải đi đem hắn nữ nhân bắt đi, nghe nói hắn còn có cái nữ nhi, kia không thể tốt hơn, người ta thích nhất tiểu hài tử..."

Yêu Dạ nói thiểm lược bầu trời, bên hông đoản đao chợt ra khỏi vỏ, một đạo thật lớn đao khí bắn ra, đánh vào kia hộ thành đại trận bên trên.

"Oanh!"

Toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, vô số đạo vết rách xuất hiện ở trên đó.

Đinh Thược Dược đám người sắc mặt kịch biến!

"Trở lại!"

Yêu Dạ quát khẽ một tiếng, trong tay đoản đao lần thứ hai vung lên, đao khí tránh hiện ra, cùng kia Cổ Vực Thành quang mang lần thứ hai hung hăng đụng vào nhau.

Bên cạnh hơn một vạn Tôn Giả Cảnh cường giả cùng mười vạn Linh Giả cảnh cường giả cũng không nhàn rỗi, đều thi triển ra tự mình công kích mạnh nhất, trong lúc nhất thời, vô số đạo năng lượng công kích phô thiên cái địa hướng Cổ Vực Thành rơi đi.

"Oanh..."

Vô số đạo tiếng oanh minh tại toàn bộ Cổ Vực Thành ầm ầm vang vọng dựng lên.

"Tiếp tục!"

Yêu Dạ hướng phía trước lóe lên, trong tay đoản đao lại là vung lên, đao khí hoa phá trường không chém về phía kia hộ thành màn sáng.

"Oanh!"

Màn sáng kịch liệt run lên, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong ầm ầm vỡ ra được.

Hộ thành đại trận không có...

"Giết!"

La Tuấn thanh âm hưng phấn ở trong sân vang lên.

Nhìn thấy vô số cường giả chen chúc mà đến, Đinh Thược Dược con ngươi co rụt lại, quát lớn: "Mọi người chuẩn bị, tử chiến!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 614: Đều chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngao!"

Cổ Vực Thành trên thành tường, vô số tôn cấp Huyền thú một tiếng tru lên, sau đó thả người nhảy, hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân vọt tới. Cùng lúc đó, Cổ Vực Thành thượng những Tôn Giả Cảnh đó cường giả cũng là thân hình khẽ động, chạy ra khỏi Cổ Vực Thành, thi triển ra tự mình mạnh nhất Huyền kỹ.

Trong lúc nhất thời, đại chiến lên!

Cổ Vực Thành chỉnh thể thực lực yếu nhược Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Trung Vực, thế nhưng cái này cũng không đại biểu Cổ Vực Thành không có sức đánh một trận, đặc biệt tại phù văn sư tổ sẽ các loại phù lục dưới sự trợ giúp, Cổ Vực Thành đại quân cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân trong lúc nhất thời dĩ nhiên chiến một cái tương xứng.

"Bất Nhị, các ngươi thượng!"

Không trung, Yêu Dạ bỗng nhiên nói.

Bất Nhị đám người gật đầu, thả người nhảy, gia nhập chiến đấu. Theo Bất Nhị đám người gia nhập, Nam Vực bên này nhất thời xuất hiện hoàn cảnh xấu. Bởi vì Bất Nhị mấy người nơi đi qua, hầu như thì có vài tên Tôn Giả Cảnh cùng tôn cấp Huyền thú từ không trung rơi.

Bất Nhị mấy người tựa như một thanh đao nhọn, nơi đi qua, đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi, Cổ Vực Thành huyền giả căn bản không đở được.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thược Dược đám người sắc mặt trầm xuống, Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi hai nàng nhìn nhau liếc mắt, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Bất Nhị đám người vọt tới.

Tần Tịch Nguyệt cũng không tỏ ra yếu kém, thân hình khẽ động, đuổi theo.

Đinh Thược Dược kinh hãi, sau đó xoay người nhìn về phía phía sau cách đó không xa một mực trầm mặc An Bích như, Đạo: "An phu nhân, xin hãy xuất thủ tương trợ các nàng!"

An Bích như hơi trầm ngâm, sau đó gật đầu, ngón tay khẽ nhúc nhích, một đạo nhợt nhạt sóng gợn xa xa truyền ra ngoài. Tiếp theo, chỉ thấy hơn - ba mươi danh hắc y nhân quỷ dị xuất hiện ở Cổ Vực Thành thượng, ba mươi danh hắc y nhân thân hình khẽ động, hướng phía Hiểu Vũ Tịch chờ nữ đuổi theo.

Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi còn có Tần Tịch Nguyệt tam nữ căn bản đánh không lại Thánh Địa của người, cũng may tại ba mươi danh hắc y nhân dưới sự trợ giúp, miễn cưỡng kéo lại Bất Nhị đám người, thế nhưng như trước còn là bị vây hoàn cảnh xấu.

"Đó chính là Dương Diệp những nữ nhân kia?" Yêu Dạ ánh mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch chờ nữ trên người, hỏi bên người La Tuấn.

La Tuấn gật đầu, Đạo: "Thế nào, Yêu Dạ huynh đối cái này mấy nữ có hứng thú?"

"Người ta chỉ đối La huynh loại này mỹ nam tử có hứng thú" Yêu Dạ trên mặt nổi lên lướt một cái ửng đỏ, có chút e lệ nhìn thoáng qua La Tuấn.

La Tuấn khóe miệng quất thẳng tới!

"Nói giỡn!" Yêu Dạ bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, Đạo: "Xem đem La huynh ngươi sợ, thật là không có ý tứ!"

La Tuấn cười khan một tiếng, vội vã nói sang chuyện khác, Đạo: "Yêu Dạ huynh, ngươi không phải là đối kia Dương Diệp hiếu kỳ sao? Chỉ cần ngươi bắt cái này mấy người phụ nhân, ta dám cam đoan, kia Dương Diệp nhất định sẽ xuất hiện."

"Ngươi muốn lợi dụng người ta thì cứ nói thẳng đi" Yêu Dạ trắng La Tuấn liếc mắt, kia quyến rũ ánh mắt, làm cho La Tuấn khóe miệng lần thứ hai một trận kịch liệt co rúm.

Yêu Dạ đột nhiên thu hồi ánh mắt, rơi vào Hiểu Vũ Tịch chờ nữ trên người, Đạo: "Ta Thánh Địa của người, tính là có ở đây không chịu, cũng không phải hắn Dương Diệp Khả lấy giết. Chờ ta bắt cái này mấy nữ nhân, trước hết phế bỏ các nàng tu vi, sau đó làm cho các nàng làm quân kỹ ah, La huynh, ngươi cảm thấy thế nào đây?"

Yêu Dạ tựa như là cố ý, thanh âm tại Huyền khí truyền tống hạ, rất xa truyền ra, ở trong sân mọi người bên tai như sấm tiếng vang lên.

La Tuấn nhìn thoáng qua Yêu Dạ, trong lòng rùng mình, bởi vì trước khi trực giác nói cho hắn biết, trước mắt cái này Yêu Dạ tựa hồ rất đáng ghét nữ nhân, đặc biệt nữ nhân xinh đẹp bất quá cái này không liên quan chuyện của hắn.

La Tuấn cười cười, Đạo: "Tuy rằng nữ nhân xinh đẹp như thế hành động quân kỹ có chút đáng tiếc, thế nhưng không có biện pháp, ai bảo các nàng hữu nhãn vô châu, coi trọng Dương Diệp đây. Ha ha các huynh đệ, các ngươi nghe được không, còn không đem hết toàn lực giết?"

"Ha ha"

Giữa sân, vô số Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả điên cuồng phá lên cười.

Cổ Vực Thành trên tường thành, Đinh Thược Dược sắc mặt kịch biến, bỗng nhiên quát dẹp đường Đạo: "Vũ Tịch, các ngươi mau trở lại!"

"Trở lại?" Yêu Dạ cười lạnh một tiếng, Đạo: "Chậm!"

Đang muốn xuất thủ, lúc này, một đạo long ngâm thanh ở phía xa chân trời vang vọng dựng lên, sau một khắc, một cái quái vật lớn xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thược Dược nhất thời thở dài một hơi, mà một bên La Tuấn cùng Trung Vực đám người thì sắc mặt đại biến.

"Rống!"

Hoàng Kim cự long gầm lên giận dữ, sau đó chợt tự không trung hướng Đỉnh Hán Đế Quốc trong đại quân đụng phải đi xuống, Đỉnh Hán Đế Quốc nhóm cường giả sắc mặt đại biến, vội vã điên cuồng hướng phía bốn phía chạy trốn.

"Oanh!"

Hoàng Kim cự long đụng vào trong đám người, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, vô số tiếng kêu rên vang vọng dựng lên. Xa xa, La Tuấn sắc mặt khó coi, bởi vì đây là cái này va chạm, hắn chí ít đã chết mấy nghìn Linh Giả cảnh cường giả, trong đó còn có chí ít trên trăm không kịp đào tẩu Tôn Giả Cảnh cường giả!

"Hôm nay, không ta Nam Vực người, đều chết!"

Dương Diệp nắm Lôi Lâm tay nhỏ bé từ Hoàng Kim cự long trên lưng đi xuống, thanh âm như sấm thanh kiểu ở trong sân vang lên.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, vô số Nam Vực huyền giả trong lòng nhất thời thở dài một hơi, mặc kệ thế nào, chỉ cần Dương Diệp tại, bọn họ nghĩ thì có hy vọng. Bởi vì cho tới bây giờ, bọn họ sẽ không thấy Dương Diệp bị bại!

Tương phản, Trung Vực những cường giả kia còn lại là mắt lộ kiêng kỵ vẻ, Dương Diệp uy danh cùng cường hãn bọn họ thế nhưng đều đã biết, mặc dù có Thánh Địa cường giả tại, nhưng là trong lòng bọn họ vẫn là không có đáy!

Bởi vì cùng Nam Vực huyền giả một dạng, bọn họ cũng chưa từng thấy qua Dương Diệp bị bại!

Dương Diệp nắm Lôi Lâm hướng phía Yêu Dạ cùng La Tuấn đi đến, trong lúc, Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả căn bản không dám ngăn trở, nhộn nhịp hướng hai bên thối lui, nhường ra một con đường.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt cực kỳ khó coi, đang muốn nói chuyện, thế nhưng Dương Diệp cũng không nhìn thẳng hắn, sau đó nhìn về phía Yêu Dạ, Đạo: "Ngươi lúc trước nói ta nghe được."

Yêu Dạ trên dưới quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó quyến rũ cười, Đạo: "Thì tính sao?"

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, Đạo: "Vốn có ta đối ngược người là không có gì hứng thú, thế nhưng hiện tại, ngươi khiến ta đột nhiên thấy hứng thú. Yên tâm, đợi ta sẽ không giết ngươi, xem ngươi bộ dáng này, nghĩ đến ngươi là muốn làm nữ nhân, không quan hệ, đợi ta sẽ mang ngươi ném tiến Huyền thú trong đại quân, cho ngươi chân chính thể hội một lần làm nữ nhân, không chỉ có ngươi, ngươi Thánh Địa những người này đều biết cảm nhận được!"

Long có nghịch lân, tiếp xúc phần tức giận. Trước mắt cái này Yêu Dạ trước mà nói, không thể nghi ngờ xúc động Dương Diệp nghịch lân.

"Ha ha" Yêu Dạ nở nụ cười, có chút bén nhọn, hắn nở nụ cười chỉ chốc lát, sau đó nhìn Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Ta thừa nhận, ngươi giết Tả Đăng Phong, thực lực nhất định là tốt, thế nhưng, đây chỉ là có thể đại biểu ngươi có tư cách đánh với ta một trận, hiểu chưa? Còn có, bởi vì ngươi trước nói năng lỗ mãng, cho nên, vô luận như thế nào, trước khi lời nói của ta, ta đều biết thực hiện, điểm ấy ta có thể minh xác xác định. Không chỉ có như vậy, ta còn muốn ngươi xem rồi ngươi nữ nhân yêu mến thê thảm hạ tràng!"

Dương Diệp không ở nói nhảm, bởi vì vậy không có bất kỳ ý nghĩa gì, xoay người chỉ chỉ Cổ Vực Thành trên tường thành Đinh Thược Dược, Đạo: "Lôi Lâm ngoan, đi đi trước tìm vị tỷ tỷ kia có được hay không?"

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, Đạo: "Ta có thể giúp ngươi đánh người xấu!"

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: "Ngươi giúp ta đi bảo hộ tỷ tỷ kia các nàng là tốt rồi, có được hay không!" Lôi Lâm thực lực thực sự rất mạnh, chí ít án Dương Diệp phỏng chừng, sợ rằng chỉ so với lúc trước kia Tả Đăng Phong hơi kém, chỉ là nàng tựa hồ không phải là rất am hiểu chiến đấu, chỉ biết một đống Thiên Lôi loạn oanh

Những thứ kia lôi, không có thi triển Kiếm Ý thập trọng dưới tình huống, hắn đều là vô cùng kiêng kỵ!

Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, xoay người đi hai bước, làm như nhớ lại cái gì, nàng lại xoay người đối về Dương Diệp đưa ra tay nhỏ bé, Dương Diệp bất đắc dĩ cười, sau đó lấy ra hai quả linh quả đặt ở trong tay của nàng.

Lôi Lâm ngọt ngào cười, sau đó nắm hai quả linh quả xoay người hướng phía Đinh Thược Dược chạy đi.

Tại một đám Tôn Giả Cảnh cường giả trong, một gã tiểu cô nương tiểu bào tràng cảnh có chút quỷ dị.

Một bên, La Tuấn đối về cách đó không xa một gã Tôn Giả Cảnh khẽ gật đầu, tên kia Tôn Giả Cảnh trầm ngâm một chút, sau đó thân hình khẽ động, thân thủ tìm tòi, chộp tới Lôi Lâm.

Lôi Lâm dừng bước, trừng mắt nhìn, lưỡng đạo lôi quang tự trong mắt nàng điện xạ ra, đánh vào tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả trên người, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả trực tiếp bị điện thành Hư Vô

La Tuấn con ngươi kịch liệt co rụt lại, cô bé này là quái vật gì? Cư nhiên giết trong nháy mắt một gã Tôn Giả Cảnh lục phẩm cường giả! Cái này Dương Diệp lại đi lấy tìm được rồi như thế một cái kinh khủng tiểu yêu nghiệt?

Một bên Yêu Dạ trong mắt cũng là lộ ra một vẻ kinh ngạc!

Điện chết tên kia Tôn Giả Cảnh cường giả sau, Lôi Lâm mang linh quả ôm ở trong lòng ngực mình, sau đó nhìn về phía cái khác Đỉnh Hán Đế Quốc Tôn Giả Cảnh cường giả, giòn thanh Đạo: "Các ngươi cũng muốn đoạt ta linh quả sao?"

Bị Lôi Lâm nhìn kia vài tên Tôn Giả Cảnh cường giả theo bản năng vội vã lắc đầu, đùa giỡn, cô bé này thế nhưng giết trong nháy mắt Tôn Giả Cảnh sáu đại cường giả a!

Thấy mấy người lắc đầu, Lôi Lâm ngọt ngào cười, sau đó chân nhỏ hơi giẫm một cái, một đạo lôi quang xuất hiện ở chân của nàng hạ, tiếp theo, Lôi Lâm trực tiếp xuất hiện ở tại Đinh Thược Dược bên cạnh.

Mọi người lần thứ hai khiếp sợ, bởi vì tốc độ kia thực sự quá nhanh nhanh đến rất nhiều người đều không thấy rõ Lôi Lâm tốc độ quỹ tích!

Nhìn Lôi Lâm, Đinh Thược Dược trong lòng cũng là vô cùng khiếp sợ, nhìn một chút Lôi Lâm, lại nhìn một chút Dương Diệp, trong lòng thấp giọng nói: "Cô bé này không biết là Dương Diệp con gái tư sanh ah"

Nhìn Lôi Lâm lên Cổ Vực Thành, Dương Diệp vung tay phải lên, Thánh Địa năm tên kiếm nô cùng hắn vốn là mười tên kiếm nô xuất hiện ở giữa sân, tại Dương Diệp điều khiển hạ, 15 danh kiếm nô đi đến rồi Hiểu Vũ Tịch chờ nữ bên cạnh.

Hiểu Vũ Tịch chờ nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Thánh Địa đám người vọt tới. Tại 15 danh kiếm nô dưới sự trợ giúp, Hiểu Vũ Tịch chờ nữ nhất thời chiếm thượng phong.

Theo Hiểu Vũ Tịch đám người động thủ, Cổ Vực Thành thượng Đinh Thược Dược đột nhiên nói: "Không cần thủ thành, mọi người xuất chiến!"

"Giết!"

Cổ Vực Thành nội vô số huyền giả giống như điên lao ra tường thành, hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc nhóm cường giả phóng đi.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Mộc Kiếm xuất hiện ở tay phải của hắn, Đạo: "Hôm nay, không ta Nam Vực người, đều chết!"

Thập trọng Kiếm Ý cuộn sạch ra

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 615: Đao, Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Thập trọng Kiếm Ý?"

Yêu Dạ trong mắt lóe lên nồng đậm hứng thú, Đạo: "Không sai, Kiếm Ý sắc bén, so Tả Đăng Phong gỗ kia còn muốn sắc bén, không nghĩ tới cái này Huyền Giả Đại Lục lại vẫn có thể ra ngươi bực này thiên tài... La huynh, ngươi một bên quan chiến là được, không muốn xảy ra tay, không thì đó là đối vũ nhục ta!" Dứt lời, một cổ cực kỳ kinh khủng đao ý tự Yêu Dạ trong cơ thể bừng lên.

Thập trọng đao ý!

La Tuấn hơi biến sắc mặt, do dự một chút, sau đó lui qua một bên. Cái này yêu nghiệt trong lòng đều cao ngạo rất, đặc biệt cái này Thánh Địa đi ra ngoài Yêu Dạ, đối phương muốn đơn độc giải quyết Dương Diệp, cũng là tại tình lý trong. Chỉ là trong lòng hắn vẫn còn có chút lo lắng, bởi vì Dương Diệp Khả cũng không phải người yếu gì a!

"Cẩn thận hắn khoái đao!"

Lúc này, cách đó không xa đứng lên Thi Tổ nhắc nhở.

Dương Diệp gật đầu, y phục nội, nổi lên long lân. Đối mặt bất cứ địch nhân nào, hắn cũng sẽ không khinh thị, bởi vì khinh thị đối thủ, kia là hành vi phi thường ngu xuẩn.

Cơ hồ là tại Dương Diệp triệu hồi ra long lân che lấp thân thể một khắc kia, một đạo bạch quang ở trong sân chợt lóe lên, sau đó Dương Diệp trước ngực y phục đó là bị cắt một vết thương.

Dương Diệp thân thể hơi động khẽ động, thế nhưng cũng không lui lại.

Nhìn thấy một màn này, một bên La Tuấn con ngươi co rụt lại, cái này Dương Diệp lại trở nên mạnh mẽ?

Yêu Dạ lúc này sắc mặt cũng là hơi đổi, hiển nhiên, hắn thật không ngờ cái này Dương Diệp dĩ nhiên kháng trụ hắn khoái đao. Yêu Dạ tay nắm thật chặt chuôi đao, trong lòng nữa cũng không có khinh thị chút nào.

Dương Diệp sắc mặt cũng nổi lên lướt một cái ngưng trọng, tuy rằng trước mắt cái này Thánh Địa nam tử không có thương tổn đến hắn, nhưng là đối phương đao khó tránh cũng quá nhanh một ít, dĩ nhiên khiến hắn đều không có phản ứng qua đây liền đã trúng Nhất Đao.

"Đến lượt ta!"

Dương Diệp chân phải chợt một bước, mượn mặt đất truyền tới lực lượng, thân thể giống như một miếng cao tốc đạn pháo thông thường bạo xạ ra, trong tay Mộc Kiếm nhẹ nhàng vung lên, không mấy đạo kiếm quang phô thiên cái địa bao phủ hướng về phía Yêu Dạ.

Yêu Dạ một tiếng hừ lạnh, đoản đao chợt ra khỏi vỏ, một mảnh ánh đao trút xuống ra, cùng Dương Diệp kiếm khí ầm ầm đụng vào nhau.

"Oanh!"

Tiếng oanh minh vang lên, vô số kiếm khí đao khí lắp bắp ra, làm cho xung quanh trăm trượng trong phạm vi mặt đất một mảnh hỗn độn. Mà Dương Diệp cùng Yêu Dạ còn lại là chấn khai những thứ kia đao khí cùng kiếm khí, trên không trung dường như lưỡng đạo lưu tinh thông thường hung hăng đụng vào nhau.

Mộc Kiếm cùng đoản đao tới một cái thân mật tiếp xúc.

"Oanh!"

Vừa mới tiếp xúc, một đạo hình tròn khí lãng chợt tự hai người chạm vào nhau chỗ khuếch tán ra, lực lượng cường đại trực tiếp mang hai người từng người chấn lui về phía sau hơn hai trăm trượng.

Yêu Dạ trong mắt lóe lên lướt một cái ngưng trọng, bởi vì hắn tay của tại hơi run, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp lực lượng dĩ nhiên lớn như vậy, hơn nữa Dương Diệp thân thể phòng ngự cũng là thật to vượt qua tưởng tượng của hắn, Dương Diệp thân thể phòng ngự so với kia Thi Tổ mạnh chí ít một cấp bậc!

Sau một khắc, Yêu Dạ thân hình quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, Yêu Dạ trong tay đoản đao cũng hung hăng cắt ở tại Dương Diệp cổ họng chỗ.

"Đang!"

Yêu Dạ trong tay đoản đao cắt tại Dương Diệp cổ họng chỗ, một đạo hỏa hoa văng khắp nơi, Yêu Dạ con ngươi co rụt lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp trên người lại có long lân, hơn nữa nhìn hình dạng cái này long lân còn chưa phải là thông thường long lân, ngay cả hắn đạo khí thêm thập trọng đao ý đều phòng ngự ở. Đang chuẩn bị lui, nhưng mà lúc này, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm cũng đâm vào ngực của hắn!

"Bành!"

Yêu Dạ bay ngược ra trăm trượng có hơn, tại ngực của hắn, có lướt một cái cực kỳ thấy được đỏ bừng.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt âm trầm xuống, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên thương tổn tới Yêu Dạ. Lập tức vội vã nhắc nhở đến: "Yêu Dạ huynh, không muốn cùng hắn cận chiến, sẽ có hại!"

Yêu Dạ thân thủ lau sờ ngực tiên huyết, sau đó đặt ở miệng ngươi liếm liếm, Đạo: "Huyết, ha hả, đã lâu không có chảy qua máu, không nghĩ tới người ta lại đang cái này bị ta Thánh Địa coi là bậc thấp thế giới chảy máu, Dương Diệp, ta cho ngươi biết, ngươi khiến ta sinh khí, người ta sinh khí, hậu quả rất nghiêm trọng!"

"Nam nhân nên có cái dáng vẻ của nam nhân!" Dương Diệp Đạo: "Ngươi nếu muốn làm nữ nhân, liền trực tiếp tự thiến tự mình đồ chơi kia, hà tất tại đây bất nam bất nữ tới khiến người ta ác tâm? Ngươi chẳng lẽ không biết tự mình bộ dáng này, thực sự rất khiến người ta muốn ói sao?"

Một bên, La Tuấn nheo mắt, cái này Dương Diệp là thật muốn đem cái này Yêu Dạ vào chỗ chết đắc tội a, bất quá Dương Diệp lần này nói vẫn còn có chút đạo lý

Yêu Dạ thật khuôn mặt đều vặn vẹo dâng lên, đời này hắn hận nhất người khác nói hắn Yêu nam, bởi vì đây là hắn cả đời đau. Không có ai biết, hắn đao phần như vậy mau, là bởi vì năm đó tu luyện một quyển cực kỳ quỷ dị bí pháp, muốn tu luyện bí pháp này, điều kiện thứ nhất chính là vung đao tự thiến

Vì trở nên mạnh mẻ, hắn lựa chọn vung đao tự thiến, từ đó về sau, hắn từ một gã thông thường thiên tài biến thành Thánh Địa siêu cấp thiên tài, chen vào Thánh Địa 10 thiên tài trước 10, cũng trở thành Thánh Địa thế hệ trẻ trong đao tốc đệ nhất tồn tại! Thế nhưng từ đó về sau, hắn cũng trở thành một cái quái vật, đó chính là mặc kệ thanh âm còn là tính cách, cũng hoặc là ở phương diện khác, hắn đều càng ngày càng giống một người nữ.

Thậm chí, hắn thấy nữ nhân đều sẽ sanh ra đố kỵ, cảm giác chán ghét

Bất quá Thánh Địa của người ngại vì thực lực của hắn, đối với hắn việc này, đều tuyển chọn mở một con mắt nhắm một con mắt, chính là bài danh so với hắn kháo tiền một ít Thánh Địa yêu nghiệt cũng sẽ không dễ dàng đi trêu chọc hắn.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, hôm nay tại đây Nam Vực lại là có người thân thể khỏa thân đưa hắn vết sẹo này cho bóc xuống tới!

"Thế nào?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, lại nói: "Chẳng lẽ không đúng sao? Bề ngoài là một cái nam nhi thanh, thế nhưng nội tâm cùng đi là cũng cùng nữ nhân một dạng, ngươi chẳng lẽ không đúng một cái khiến người ta ác tâm rác rưởi sao?"

"Ngươi muốn chết!"

Yêu Dạ cả khuôn mặt đều vặn vẹo dâng lên, trong tay đoản đao chợt ra khỏi vỏ, vô số đạo kiếm khí trọng chồng lên nhau hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi, lúc này đây, Yêu Dạ đao trong tay không đình chỉ huy động

Đao khí không ngừng tránh hiện ra, chỉ là trong nháy mắt, thì có sắp tới 5 nghìn Đạo đao khí xuất hiện ở giữa sân, là tối trọng yếu là cái này đao khí cơ bản đều là vị trí đầu não tương liên, một đạo tiếp theo một đạo, là trọng yếu hơn là Yêu Dạ đao như trước còn chưa đình

Nhìn thấy một màn này, vô số người mắt lộ vẻ kinh hãi!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tâm niệm vừa động, hắc sắc cái hộp kiếm xuất hiện ở phía sau, tâm niệm đang động, không mấy đạo kiếm quang tự cái hộp kiếm nội lao ra, sau đó rậm rạp địa hướng phía những thứ kia đao khí bắn nhanh đi.

Tại Dương Diệp thập trọng Kiếm Ý gia trì hạ, những Thiên đó cấp Huyền Kiếm lúc này ẩn chứa trong đó uy lực cực kỳ kinh khủng, nơi đi qua, không gian một trận kịch liệt rung chuyển, mười vạn chuôi Huyền Kiếm đều xuất hiện, toàn bộ Cổ Vực Thành bầu trời không gian dường như cuộn sóng thông thường phập phồng lên, thanh thế cực kỳ kinh người!

"Oanh"

Huyền Kiếm cùng những thứ kia đao khí đụng vào nhau sau, toàn bộ

Cổ Vực Thành bầu trời bạo phát ra vô số đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, vô số đạo khí lãng cùng kiếm khí còn muốn đao khí hướng phía bốn phía điên cuồng lắp bắp ra, xung quanh một ít cách gần huyền giả bị cái này kiếm khí cùng đao khí lắp bắp đến, tại chỗ bỏ mình.

Vô số huyền giả giống như điên địa chạy thục mạng rời xa Dương Diệp cùng Yêu Dạ hai người.

"Hư Không Trảm!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Yêu Dạ kia bén nhọn thanh âm chói tai, tiếp theo, chỉ thấy một đạo đao khí trực tiếp xé rách không gian, lấy tốc độ cực nhanh hướng phía Dương Diệp chém tới. Đao khí giống như một chuôi đao sắc bén phong vào đậu phụ trúc thông thường, trực tiếp mang không gian vỡ ra một đạo mười mấy trượng rộng cự đại không gian vết nứt.

Dương Diệp thủ đoạn vừa lộn, Kiếm Xích xuất hiện ở trên tay hắn, sau đó chân phải chợt một bước mặt đất, mặt đất sụp xuống, mà Dương Diệp thì mượn lực hướng phía trước bắn ra ra. Hai tay nắm Kiếm Xích, Dương Diệp một tiếng lịch uống, cứ như vậy thẳng tắp đón nhận Yêu Dạ đạo kia đao khí.

"Bành!"

Dương Diệp Kiếm Xích hung hăng bổ vào Yêu Dạ đạo kia đao khí đỉnh, yên lặng một cái chớp mắt, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, Dương Diệp hai tay rồi đột nhiên biến đổi, biến thành một đôi màu vàng long trảo, tại tiếp theo, Dương Diệp lần thứ hai chợt dùng một lát lực, Kiếm Xích trong nháy mắt bổ ra Yêu Dạ đao khí, một Trảm đến cùng, đi thẳng tới Yêu Dạ trước mặt của.

Yêu Dạ sắc mặt kịch biến, không kịp né tránh, trong tay đoản đao hướng phía Dương Diệp nghênh liễu thượng khứ.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, Yêu Dạ hai chân hơi cong một chút, ở dưới chân của hắn, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, sau đó vô số đạo vết nứt tràn ngập ra.

"Khi đao của ngươi tốc đối với ta đang không có uy hiếp lúc, nguyên lai ngươi cái gì cũng không phải!"

Mắt nhìn xuống Yêu Dạ, Dương Diệp trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, trong tay chợt lần thứ hai cố sức, lại là một tiếng vang thật lớn, sau đó Dương Diệp cùng Yêu Dạ hai người trực tiếp một nhập mặt đất trong.

"Đang"

Dưới mặt đất mặt, truyền đến vô số đạo mũi đao tiếng đánh!

Cổ Vực Thành huyền giả Đỉnh Hán Đế Quốc chờ huyền giả đều ngừng lại, ánh mắt của mọi người đều rơi vào kia chỗ hố động thượng. Bởi vì tất cả mọi người rất rõ ràng, tại trên hư không những siêu cấp cường giả kia không có kết thúc chiến đấu trước khi, đất này mặt dưới chiến đấu quan hệ sinh tử của bọn họ. Yêu Dạ nếu là thắng, không hề nghi ngờ, Cổ Vực Thành trong nháy mắt phá thành, tất cả Cổ Vực Thành phản kháng mọi người mang bị giết hết!

Còn nếu là Dương Diệp thắng, như vậy khả năng chỉ biết như Dương Diệp trước khi nói, hôm nay ở đây, không phải là Nam Vực huyền giả, tính là không toàn quân bị diệt, ít nhất cũng phải khai báo một nửa ở chỗ này!

Cho nên, bọn họ đều ngừng chiến đấu, bởi vì quyết định bọn họ sinh tử đã không ở chính bọn nó, mà là đang phía dưới hai vị kia!

Đinh Thược Dược chờ nữ trên mặt cũng là tràn đầy ngưng trọng cùng lo lắng, tuy rằng trước khi thoạt nhìn Dương Diệp chiếm thượng phong, thế nhưng ai biết kia Yêu Dạ không có khác hậu chiêu? Những Thánh địa này của người, thứ không thiếu nhất chính là các loại cường đại Đạo kỹ cùng Đạo cấp Huyền bảo, thậm chí còn có cường đại kinh khủng các loại bí pháp

Cho nên, mấy nữ mặc dù đối với Dương Diệp rất có lòng tin, thế nhưng trong lòng cũng là không khỏi có chút bận tâm.

"Oanh"

Đột nhiên, dưới đất truyền đến từng đạo nổ thanh, tiếp theo, toàn bộ mặt đất bắt đầu không ngừng sụp xuống, không được một hồi, Cổ Vực Thành hạ sắp tới nghìn trượng dài rộng mặt đất đều sụp xuống đi xuống.

"Bành!"

Một đạo nhân ảnh từ mặt đất bay ra!

Là Yêu Dạ!

La Tuấn đám người mừng rỡ!

Đinh Thược Dược chờ nữ sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 616: Tuyển chọn!!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người cũng không có phát hiện, lúc này Yêu Dạ toàn thân cao thấp rậm rạp hiện đầy vết kiếm, còn có kia trong mắt vẻ sợ hãi.

"Ha ha..."

Trung Vực bên này, vô số cường giả bạo phát ra không chút kiêng kỵ tiếng cười to. Khi hắn môn Yêu Dạ đi ra, như vậy Dương Diệp dĩ nhiên chính là thất bại, hoặc là nói đã chết. Dương Diệp vừa chết, như vậy thắng lợi dĩ nhiên chính là thuộc về Trung Vực bên này, bọn họ tự nhiên hưng phấn vui vẻ!

Trái lại Nam Vực bên này, mọi người sắc mặt ảm đạm, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

"Ta đầu hàng..."

Đột nhiên, Nam Vực bên này có một chút huyền giả đột nhiên chạy ra khỏi Cổ Vực Thành, điên cuồng mà hướng phía Trung Vực bên kia chạy đi.

Đinh Thược Dược biến sắc, lúc này, kia La Tuấn thanh âm của tại Cổ Vực Thành bầu trời vang lên: "Lên trời có đức hiếu sinh, phàm là người đầu hàng, chỉ cần có thể chém giết Nam Vực huyền giả lập công chuộc tội, ta Đỉnh Hán Đế Quốc giống nhau không truy cứu, nếu là ngoan cố chống lại đến cùng người, thành phá thời điểm, chính là bọn ngươi diệt tộc ngày!"

"Ta Lý Gia nguyện ý đầu hàng..."

Nghe được La Tuấn nói, hơn mười người huyền giả đột nhiên bay ra Cổ Vực Thành, sau đó hướng phía Trung Vực bay đi.

"Vua ta nhà nguyện làm người chủ thuần phục..."

Lại là mười mấy người hướng phía Cổ Vực Thành bên kia bay đi.

"Ta Tần gia..."

Chỉ chốc lát, thì có sắp tới hơn hai mươi cái thế gia phản bội Cổ Vực Thành, đứng ở La Tuấn bên này.

"Ha ha..." La Tuấn điên cuồng phá lên cười, cười thoải mái nhễ nhại.

Đinh Thược Dược sắc mặt bình tĩnh, trong mắt không có nửa điểm ba động.

"Thược dược..."

Lúc này, một gã Đinh gia thanh niên xuất hiện ở trước mặt nàng, Trương Liễu Trương Chủy, đang muốn nói cái gì, Đinh Thược Dược lạnh lùng phương liếc mắt, Đạo: "Ngu xuẩn, ngươi muốn cho ta Đinh gia chân chính vạn kiếp bất phục sao?" Người khác không có chú ý tới Thánh Địa Yêu Dạ biểu tình, nàng thế nhưng thanh hai sở! Điểm trọng yếu nhất là, cho tới bây giờ, cùng Dương Diệp quan hệ cực tốt không gian kia điêu cũng không có hiện thân!

Nếu như Dương Diệp thật đã chết rồi, tiểu gia hỏa kia tuyệt đối hiện thân! Cho nên, nàng trăm phần trăm khẳng định, Dương Diệp căn bản cũng không có chết!

Tại thanh niên nói chuyện với Đinh Thược Dược trong khoảng thời gian này nội, lại là mấy người thế gia bay ra Cổ Vực Thành, bay đến La Tuấn kia một bên.

Nhìn thấy một màn này, thanh niên trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, Đạo: "Thược dược, chúng ta Đinh gia không thể phụng bồi Cổ Vực Thành che diệt, ta..."

Đột nhiên, một thanh Kiếm xuyên thấu thanh niên đầu, nắm chuôi kiếm còn lại là Đinh Thược Dược. Trên thành tường, mọi người ngây ngẩn cả người.

Đinh Thược Dược nhìn lướt qua bốn phía mọi người, Đạo: "Cổ Vực Thành tại, ta Đinh gia tại, ta Đinh gia ai nếu dám tại nói đầu hàng, có bao nhiêu ta giết nhiều ít!"

"Ngươi..." Một gã Đinh gia đệ tử giận không thể bóc, đang muốn nói cái gì, thế nhưng làm thược dược ánh mắt lạnh như băng lúc, nhất thời trong lòng run lên, cũng không dám... Nữa ngôn ngữ.

Đinh Thược Dược là người của Đinh gia, thế nhưng lúc này Đinh Thược Dược còn có một cái thân phận, đó chính là Cổ Vực Thành tất cả đại quân người chỉ huy, đây chính là mấy vị Hoàng Giả Cảnh cường giả khâm định. Nàng lúc này, có thể là có thể chỉ huy Cổ Vực Thành thượng đại quân!

"Đinh cô nương!" Lúc này, La Tuấn xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời, bỗng nhiên nói: "Hôm nay Nam Vực tất bại, lẽ nào Đinh cô nương muốn dẫn đến toàn bộ Đinh gia là Cổ Vực Thành chôn cùng sao? Ta La Tuấn hứa hẹn, chỉ cần Đinh cô nương nguyện ý đầu hàng, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua, đồng thời Đinh gia ngày sau vẫn là Loạn Ma Hải bá chủ!"

Nghe vậy, Cổ Vực Thành thượng vô số Đinh gia đệ tử nhất thời ý động, nhưng mà Đinh Thược Dược cũng bất vi sở động, lạnh lùng nói: "Cổ Vực Thành tại, ta Đinh gia tại, Cổ Vực Thành vong, ta Đinh gia vong!"

La Tuấn trong mắt lóe lên lướt một cái che lấp, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một đạo kiếm quang phóng lên cao, tiếp theo, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Ha ha... Dược liệu, ngươi có đúng hay không biết ta không chết, cố ý như thế nói cho ta nghe!"

Dương Diệp xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời, tường bên trên Đinh Thược Dược cười to nói. Kỳ thực tại Yêu Dạ đi ra lúc, hắn liền chuẩn bị đi ra, bất quá khi người đầu hàng lúc, hắn sẽ không có đi ra, bởi vì hắn nghĩ Cổ Vực Thành nội có bao nhiêu người là sớm đã có dị tâm. Không nghĩ tới, không ngờ, vừa nhảy, hắn không nghĩ tới đến trong lúc nguy cấp lúc, dĩ nhiên có nhiều người như vậy đi ra đầu hàng...

Bất quá cũng tốt, vừa lúc có thể cho hắn mượn cơ hội thanh trừ hết cái này giấu ở Cổ Vực Thành nội u ác tính!

Nhìn thấy là Dương Diệp, giữa sân tất cả đều ngây ngẩn cả người, La Tuấn nụ cười trên mặt cũng trong nháy mắt cứng rắn ở. Những thứ kia trước khi phản bội Cổ Vực Thành huyền giả sắc mặt còn lại là trong nháy mắt liền trắng bạch!

Dương Diệp không có chết?

Bọn họ trong đầu chỉ còn lại có cái ý niệm này...

Vô số người xoay người đêm, lúc này bọn họ mới phát hiện, lúc này Yêu Dạ trên người lại có vô số đạo vết kiếm, mà trái lại Dương Diệp trên người, ngoại trừ y phục phá một ít bên ngoài, không có tổn thương chút nào!

Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả cùng trước khi Nam Vực trốn tránh những thứ kia huyền giả lòng của nhất thời chìm đến rồi đáy cốc!

Đinh Thược Dược tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc kia, trong lòng nhất thời thở dài một hơi, trước khi nàng cũng là tại hào đổ, bởi vì nếu như Dương Diệp thật đã chết rồi, kia trước khi nàng làm quyết định không thể nghi ngờ liền là thật cần Đinh gia là Dương Diệp chôn cùng, bất quá hoàn hảo, Dương Diệp không có chết!

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, lúc này, Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch hai nàng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó nhào tới trong ngực hắn, nhìn thấy hai nàng có chút sắc mặt tái nhợt, Dương Diệp tâm trung có chút đau lòng, hắn biết, trước khi hắn không có đi ra, khẳng định khiến hai nàng lo lắng.

Ôm hai nàng, vừa muốn nói an ủi, lúc này, hắn đột nhiên cảm giác mình bị người ôm lấy, nghiêng đầu vừa thấy Tần Tịch Nguyệt chính tự tiểu phi tiểu. Dương Diệp nhất thời cười khổ không thôi, yêu nữ này..... Bất quá Tịch Nguyệt sắc mặt cũng là có chút tái nhợt lúc, Dương Diệp tâm trung hơi ấm, tuy rằng lúc đầu cùng yêu nữ là song phương lợi dụng tương đối nhiều, thế nhưng yêu nữ đối với mình cũng còn là hữu tình!

Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi kích động qua đi, sắc mặt ửng đỏ, sau đó thoát khỏi Dương Diệp ôm ấp, Hiểu Vũ Tịch hơi cúi đầu, không nói gì, Tô Thanh Thi rất nhanh sắc mặt đó là khôi phục lại bình tĩnh, nàng mắt Tần Tịch Nguyệt, không nói gì thêm, chỉ là đối về Dương Diệp thấp giọng, Đạo: "Cẩn thận một chút!" Nói xong đó là cùng Hiểu Vũ Tịch về tới Cổ Vực Thành thượng.

Tần Tịch Nguyệt tại Dương Diệp mặt thượng hôn một cái, cười đùa nói: "Cẩn thận một ít, nếu như ngươi chết, ta đây nhưng là sẽ cho ngươi cắm sừng!" Nói xong, thân hình khẽ động, về tới Cổ Vực Thành thượng.

Dương Diệp lắc đầu cười, sau đó xoay người đêm, Đạo: "Thật là làm cho ta thất vọng, ta còn tưởng rằng ngươi muốn chuẩn bị tại hạ mặt cùng ta phân một cái sinh tử đây, thế nhưng không nghĩ tới, ngươi cư nhiên chạy thoát. Tả Đăng Phong thực lực so ngươi yếu, thế nhưng chí ít coi như một người nam nhân, mà ngươi, dường như của ngươi bề ngoài cùng nội tâm một dạng, ngay cả nam nhân đều không tính là!"

Nghe vậy, mọi người tại đây trong lòng kinh hãi!

Trước khi Yêu Dạ tại hạ mặt thất bại?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 617: Đao trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Tuấn con ngươi kịch liệt co rụt lại, hắn cũng không nghĩ tới, cái này Yêu Dạ trước khi sở dĩ đi ra, dĩ nhiên là trốn tới...

Cái này Dương Diệp lại trở nên mạnh mẻ!

Nghĩ vậy, La Tuấn sắc mặt của dữ tợn có chút đáng sợ, mình mới là Nhân Hoàng a, mình mới là cái này phiến trong thiên địa người phát ngôn, dựa vào cái gì cái này Dương Diệp lại là có thể kỳ ngộ không ngừng? Dựa vào cái gì!

Yêu Dạ sắc mặt phải nhiều khó coi là hơn khó coi, hắn sở trường nhất chính là khoái đao, nhanh đến địch nhân căn bản không cách nào tránh né đao, nhưng là của hắn khoái đao gặp khắc tinh, đó chính là Dương Diệp! Bởi vì hắn khoái đao căn bản đối Dương Diệp không có cách nào, Dương Diệp thân thể phòng ngự đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. Xem nhất toàn bộ! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết phải nói, Thánh Địa đối Dương Diệp thực lực lớn lớn đánh giá thấp!

Đối Dương Diệp, chỉ cần dựa vào 'Mau' đã là không được, còn muốn có có thể phá vỡ hắn lực lượng phòng ngự, mà phương diện này, là hắn khiếm khuyết!

"Oanh!"

Lúc này, trên hư không đột nhiên truyền đến một đạo nổ thanh, thanh âm vang Thiên chấn địa, toàn bộ Nam Vực đều run rẩy kịch liệt lên!

Tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, 7 8 cổ thi thể tự không trung trụy rơi xuống.

Nhìn thấy kia mấy cổ thi thể, La Tuấn cùng Yêu Dạ đám người sắc mặt kịch biến, bởi vì những thi thể này trong, là Thánh Địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả!

Dương Diệp bên này người nhất thời thở dài một hơi, hiện nay xem ra, tuy rằng Mạc Lão bị vây công, thế nhưng nghĩ đến Mạc Lão vẫn là không có dễ dàng như vậy bị vây giết hoặc là bại. Chỉ cần mạc lão bất tử cùng bất bại, như vậy Thánh Địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đã đem vĩnh viễn tuân thủ Hoàng Giả Cảnh không được ra tay với Tôn Giả Cảnh cái này quy tắc!

Không thì, một gã Bán Thánh nếu là có ý một nửa Thánh dưới của người xuất thủ, coi như là Bán Thánh cũng đỡ không được!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, thân hình khẽ động, đi tới kia 8 cụ Hoàng Giả Cảnh thi thể trước mặt, sau đó lại là vung lên, đem thi thể thu vào Cổ Sao trong. Mặc dù bây giờ Cổ Sao không cách nào luyện chế Hoàng Giả Cảnh cường giả kiếm nô, thế nhưng không có nghĩa là sau này không thể, thu tập, ngày sau chờ tìm về Kiếm Linh bản thể sau, vậy hắn là có thể nhiều vô số Hoàng Giả Cảnh kiếm nô, trong đó còn có hai cỗ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm...

"Làm càn!"

Nhìn thấy Dương Diệp mang Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh cường giả lấy đi, Yêu Dạ một tiếng gầm lên, trong tay đao khẽ động, bạch quang chợt lóe lên.

Dương Diệp không né không tránh, tùy ý kia bạch quang đánh vào trên người hắn.

"Bành!"

Một đạo rực rỡ hỏa hoa tại Dương Diệp trên người thoáng hiện, Dương Diệp thân thể khẽ động, nhưng là lại một chút việc cũng không có.

Nhìn thấy một màn này, Yêu Dạ khuôn mặt hung hăng một trận co quắp, do dự một cái chớp mắt, sau đó quát dẹp đường: "Kết đao trận!"

Xa xa, Bất Nhị chờ Thánh Địa mọi người hơi sửng sờ, cái này Dương Diệp đã cường đến Yêu Dạ đơn độc đều không thể đối kháng trình độ? Thánh Địa Thánh vệ đội có 10 tổ, mỗi một tổ đều không sai biệt lắm có mười người tả hữu, đồng thời mỗi một tổ đều có một bộ truyền thừa trận pháp, đây là thời kỳ Hoang cổ cường giả truyền xuống tới, mục đích là vì đối phó nghịch loại huyền giả.

Bọn họ đao tổ là đao trận, kết loại trận pháp này, cần mỗi người đều lĩnh ngộ Đao Ý, Đao Ý càng mạnh, trận pháp uy lực lại càng kinh khủng. Nếu là mười một mọi người là Hoàng Giả Cảnh, đồng thời Đao Ý đều đạt được thiên cấp một nặng, 10 lực một người, có thể vượt cấp Trảm Bán Thánh! Đó cũng không phải nghe đồn, mà là đã từng xác xác thật thật phát sinh qua!

Bọn họ hiện tại mặc dù không có đạt được Hoàng Giả Cảnh, Đao Ý cũng không có đạt được mười một trọng, thế nhưng mười một người hợp lực, chém giết thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả căn bản không nữa mà nói hạ!

Không do dự bao lâu, mười người thân hình khẽ động, đi tới Yêu Dạ bên cạnh, hợp thành một hình tam giác trận hình. Mười một người Đao Ý từ trong cơ thể nộ bừng lên, dần dần, tại mười người bầu trời xuất hiện một thanh do Đao Ý cùng Huyền khí tạo thành không có chuôi đao đại đao.

Đại đao trường chừng mười trượng, rộng hai trượng, tại Yêu Dạ đám người Đao Ý cùng Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào hạ, đại đao hơi rung động, thân đao dần dần ngưng thật, sau cùng do như thực chất. Là tối trọng yếu là trong đó ẩn chứa kinh khủng năng lượng, tại thân đao xung quanh, không gian tại thân đao phát ra năng lượng hạ, dường như sóng gợn thông thường tầng tầng lớp lớp phập phòng, cực kỳ kinh người!

Dương Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì hắn cảm giác được chuôi này đao dĩ nhiên khóa được hắn, nói cách khác, hắn chỉ có thể cứng rắn hám chuôi này đao, căn bản không cách nào né tránh!

"Dương Diệp, đây là ta Thánh Địa cường giả sáng tạo ra tới chuyên môn đối phó nghịch loại huyền giả, có thể chết tại đây đao trận dưới, đối với ngươi mà nói, cũng là một loại vinh dự."

Yêu Dạ trong cơ thể Đao Ý điên cuồng dũng mãnh vào kia đại đao trong, có chút dữ tợn địa nhìn Dương Diệp, hắn đời này chưa từng hôm nay bị vũ nhục nhiều như vậy, không giết Dương Diệp, thật sự là nan giải hắn mối hận trong lòng. Không, không chỉ có Dương Diệp, chính là cùng Dương Diệp có quan hệ của người hắn đều phải bọn họ nhận hết dằn vặt cùng khuất nhục mà chết!

Dương Diệp Đạo: "Nguyên bản ta là muốn cùng ngươi một mình đấu, thế nhưng ngươi cũng muốn lấy nhiều khi ít, đã cho ta không ai sao? Tiểu tử kia, ra đi!"

Một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, không chỉ có Tử Điêu, một bên Lôi Lâm cũng là hóa thành một đạo lôi quang xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

"Đánh bọn họ sao?" Lôi Lâm ngón tay út chỉ Yêu Dạ đám người, ngẹo đầu hỏi Dương Diệp.

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đánh, dùng sức đánh, bởi vì bọn họ muốn cướp ngươi ăn..."

Lôi Lâm nhất thời nổi giận, tay nhỏ bé hướng không trung nhất chiêu, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, thiên không trong nháy mắt mây đen rậm rạp, tiếp theo, một đạo trăm trượng rộng, mấy trăm trượng dài thật lớn lôi trụ xuyên thấu mây đen tự không trung hướng phía Yêu Dạ đám người hăng hái rơi đi.

Mọi người khóe miệng không ngừng co quắp, cô bé này đến cùng là lai lịch gì? Tay nhất chiêu sẽ lôi điện, nàng là Lôi Thần sao?

Dương Diệp cũng là không một màn này hù được, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới Lôi Lâm đã vậy còn quá kinh khủng, tiểu vung tay lên, dĩ nhiên thiên địa biến sắc, sau đó lôi điện liền xuống... Bất quá hoàn hảo, cái này Lôi Lâm cùng hắn là một phe, không thì tiểu gia hỏa này thế nhưng một cái cực kỳ phiền toái tồn tại.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, nhìn một chút đạo kia lôi trụ, lại nhìn một chút Lôi Lâm, ánh mắt tử quang đại phóng, tựa hồ gặp đồ chơi tốt gì thông thường...

Yêu Dạ đám người sắc mặt khẽ biến, thấy kia đạo lôi điện hạ xuống, Yêu Dạ bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Trảm!"

Đại đao trong nháy mắt điện xạ ra, bổ về phía Dương Diệp, mà Yêu Dạ đám người còn lại là thiểm lược bầu trời, hướng phía kia đạo lôi điện nghênh đón, vô số đạo ánh đao trút xuống ra, đón nhận đạo kia thật lớn lôi trụ. Thiếu khanh, toàn bộ chân trời truyền đến đinh tai nhức óc tiếng oanh minh.

Phía dưới, đại đao tốc độ không phải là rất nhanh, phải nói có điểm chậm, thế nhưng Dương Diệp cũng rất rõ ràng, hắn căn bản không cách nào né tránh ra, cái này đại đao trong có một loại lực lượng thần bí khóa được hắn, vô luận hắn thế nào né tránh, đều là không có có ý nghĩa, chỉ có cứng rắn hám!

Dương Diệp giờ này khắc này không phải là lưu ý đao này uy lực, mà là đang ý kia Thánh Địa. Bất kể là Tả Đăng Phong, còn là cái này Yêu Dạ, thực lực của bọn họ, cùng với tự thân Đạo kỹ còn có các loại

Huyền bảo, đều là xa xa vượt qua tưởng tượng của hắn, hơn nữa thực lực của hai người tại Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ trung, ngoại trừ An Nam Tĩnh cùng hắn còn có La Tuấn bên ngoài, căn bản không có người là đối thủ của bọn họ!

Mà hai người tại đây Thánh Địa trong còn chưa phải là đứng đầu nhất yêu nghiệt!

Dương Diệp rất rõ ràng, cái này Thánh Địa sợ rằng so với hắn trong tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều!

Dương Diệp lắc đầu, vung ra trong đầu tạp niệm, đầu cà cà Tử Điêu, Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, tiểu trảo vung lên, một màn kỳ dị xuất hiện. Chỉ thấy chuôi này đại đao tốc độ càng ngày càng chậm, bởi vì tại đại đao xung quanh không gian đột nhiên tầng tầng lớp lớp vặn vẹo dâng lên, bất quá vẫn không có có thể ngăn cản đại đao!

Đại đao một đường xé rách những thứ kia tầng tầng lớp lớp không gian, hướng phía Dương Diệp chém tới, chỉ là tốc độ so với trước càng chậm một ít, hơn nữa đại đao trên thân đao phát ra đao mang cũng so với trước mờ đi rất nhiều.

Nhìn thấy không gian của mình lĩnh vực dĩ nhiên không có có thể ngăn trở đại đao, tiểu tử kia trừng mắt, tiểu trảo một trận huy vũ, vô số đạo tử quang rậm rạp địa lồng hướng về phía đại đao.

"Xuy xuy..."

Tử quang cũng không có có thể ngăn trở đại đao, bị đại đao nhất nhất Trảm toái.

Tử Điêu rất sinh khí, lại muốn huy tiểu trảo, lúc này, Dương Diệp nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, Đạo: "Đã được rồi, hiện tại đến lượt ta!"

Dứt lời, Dương Diệp chân phải chợt một bước, thân hình bạo xạ ra, trong tay Mộc Kiếm mang theo một đạo kiếm quang đâm thẳng kia đại đao. Trong quá trình, Dương Diệp thập trọng Kiếm Ý không giữ lại chút nào đổ vào Mộc Kiếm trong, Mộc Kiếm bên trên kiếm quang rực rỡ như mặt trời chói chang!

"Oanh!"

Mộc Kiếm trọng trọng bổ vào kia đại đao mũi đao bên trên, một đạo kinh thiên nổ âm hưởng triệt dựng lên.

Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm cùng đại đao kịch liệt run lên, tiếp theo, đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, kia đại đao bắt đầu dần dần rạn nứt ra... Mà Dương Diệp cũng không nhẹ thả lỏng, không chỉ có trong tay hắn Mộc Kiếm bắt đầu kịch liệt rung động, chính là của hắn cặp kia long trảo cũng là đang kịch liệt địa rung động, nếu như không phải là hắn tại tối hậu quan đầu huyễn hóa ra long trảo, một kích này, hai cánh tay hắn sợ rằng sẽ bị đại đao chấn đắc nát bấy!

Xa xa, Yêu Dạ đám người con ngươi kịch liệt co rụt lại, cái này Dương Diệp lại có thể cứng rắn hám bọn họ mười một người hợp lực vọng lại chuôi này đại đao? Còn có, hắn lại có thể biến ảo long trảo, hắn là Long Tộc?

"Phá!"

Một tiếng lịch uống, Dương Diệp hai móng chợt nhấn một cái, Mộc Kiếm bên trong rồi đột nhiên bộc phát ra một đạo kiếm quang, tiếp theo 'Oanh' một tiếng, kia đại đao tại Yêu Dạ đám người ánh mắt kinh sợ trong nổ tung ra, mà Dương Diệp còn lại là tại nơi đại đao bộc phát ra năng lượng trong bị chấn đến trăm trượng có hơn.

"Rút lui!"

Yêu Dạ hai mắt híp lại, thân hình lóe lên, đang chuẩn bị chạy ra. Dương Diệp thực lực đã hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn, bởi vì khởi động đao trận, bọn họ mười một người Huyền khí hầu như đều đã tiêu hao tinh quang, tuy rằng Dương Diệp Huyền khí chỉ sợ cũng là không sai biệt lắm, nhưng vấn đề là Dương Diệp không có Huyền khí còn có kia cường hãn thân thể lực lượng cùng phòng ngự a!

Là tối trọng yếu là Dương Diệp bên cạnh còn có cái kia Tử Điêu cùng thần bí tiểu cô nương... Tiếp tục ở tại chỗ này, không có phần thắng!

"Rút lui? Hướng chỗ đó rút lui? Tiểu tử kia, cản bọn họ lại? Lôi Lâm, tạc bọn họ!"

Tử Điêu cùng Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, sau đó các loại tử quang cùng với lôi điện phô thiên cái địa xuất hiện ở Yêu Dạ đám người xung quanh, trong nháy mắt mang Yêu Dạ đám người bao phủ.

Dương Diệp cũng không nhàn rỗi, dùng còn thừa nghĩ Huyền khí dũng mãnh vào tinh lực toa vọt vào tử quang cùng với lôi điện trong...

"Bành bành..."

Chỉ chốc lát, tử quang cùng lôi điện bên trong truyền đến từng đạo muộn hưởng thanh.

Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp tự kia tử quang cùng lôi điện trong đi ra, tại trên tay hắn, dẫn theo một cái đã yểm yểm nhất tức người...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 618: Cây hoa cúc tàn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trên tay người là Yêu Dạ!

Cổ Vực Thành bên này nhất thời bạo phát ra vui mừng Thiên hoàn toàn tiếng cười to, mà Đỉnh Hán Đế Quốc bên này tất cả cường giả còn lại là vạn phần hoảng sợ, có huyền giả thậm chí trực tiếp quay đầu bước đi, bất quá cũng không ai có thể chạy thoát, bởi vì Tử Điêu cùng Lôi Lâm còn có Thánh Địa năm vị kiếm nô sớm đã thành canh giữ ở bốn phía.

Cổ Vực Thành bên này huyền giả cũng không nhàn rỗi, chen chúc ra, mang Trung Vực tất cả huyền giả bao quanh bao vây lại.

Trước khi những thứ kia phản bội Cổ Vực Thành một ít thế gia sắc mặt ảm đạm, lúc này cái này phản bội Cổ Vực Thành thế gia trong lòng hối hận đã khó có thể dùng ngôn ngữ để biểu đạt...

Nghĩ sai thì hỏng hết, chính là diệt vong a!

Mà Đinh gia đám người còn lại là trong lòng thật to thở dài một hơi, trước khi nếu là thật cùng những thứ kia thế gia một dạng phản bội Cổ Vực Thành, như vậy kế tiếp, sợ rằng Đinh gia sẽ gặp phải Dương Diệp điên cuồng trả thù. Dựa vào La Tuấn bảo hộ? Đừng nói giỡn, lúc này La Tuấn đều tự thân khó bảo toàn.

Thấy tự mình đại quân bị vây, La Tuấn tay trái nắm thật chặc Nhân Hoàng Kiếm, sắc mặt lại là có chút bình tĩnh, cũng không có muốn chạy trốn dự định.

Giữa sân, ngoại trừ Yêu Dạ còn sống, Thánh Địa còn lại mọi người đều bị giết, bị Dương Diệp bỏ vào Cổ Sao bên trong không gian, mười tên kiếm nô, đối với hắn thế nhưng có mãnh liệt dùng!

Dẫn theo Yêu Dạ, Dương Diệp đi tới Cổ Vực Thành hạ, sau đó tiện tay mang Yêu Dạ vứt xuống trên mặt đất, Đạo: "Mười vạn trong núi lớn gan dạ Huyền thú, tên là 'Xích Dâm Thú' loại này Huyền thú, cực kỳ háo dâm, bất kể là nam nữ, còn là nhân thú, chúng nó ai đến cũng không - cự tuyệt. Ngươi nếu nghĩ như vậy làm nữ nhân, vậy hôm nay ta để ngươi chân chính làm một hồi nữ nhân!"

Nghe được Dương Diệp nói, yểm yểm nhất tức Yêu Dạ sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy, căm tức nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi... Ngươi dám..."

"Mang Xích Dâm Thú!" Dương Diệp thanh âm của tại Cổ Vực Thành bầu trời vang lên.

Chỉ chốc lát, hơn mười đầu Xích Dâm Thú xuất hiện ở Cổ Vực Thành hạ, nhìn thấy Xích Dâm Thú, Yêu Dạ hai mắt đỏ đậm, trong mắt vô cùng hoảng sợ, không muốn chịu nhục, Yêu Dạ oán độc nhìn Dương Diệp Đạo: "Dương Diệp, ngươi sẽ chết, ta Thánh Địa định sẽ giết ngươi, nhất định sẽ, nhất định sẽ, ha ha..."

Nói, kỳ bụng điên cuồng mà bành trướng lên, nhưng mà, Dương Diệp làm như sớm có dự liệu, tại kỳ bụng mới vừa bành trướng trong nháy mắt đó, Dương Diệp đá mạnh một cước ở tại kỳ bụng, 'Bành' một tiếng, Yêu Dạ đan điền trong nháy mắt vỡ tan, kỳ nguyên bản trong cơ thể luống cuống Huyền khí nhất thời dường như quả cầu da xì hơi thông thường tiêu tán ra...

"Muốn tự bạo?" Dương Diệp cười lạnh nói: "Ngươi suy nghĩ nhiều quá, trước khi ngươi nhục thê tử ta, ta sẽ nhường ngươi vì thế hối hận đến chết. Thượng!" Long có nghịch lân, tiếp xúc phần tức giận, Hiểu Vũ Tịch chờ nữ chính là của hắn nghịch lân, ai tiếp xúc, hắn chỉ biết làm cho đối phương nỗ lực gấp trăm lần, ngàn lần đại giới.

Theo Dương Diệp mệnh lệnh tiếng vang lên, những thứ kia Xích Dâm Thú một tiếng tru lên, trong nháy mắt đi tới Yêu Dạ trước mặt của...

"Làm càn, cũng dám nhục ta Thánh Địa người, ta muốn tiêu diệt ngươi 10 tộc!"

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp theo, một con che trời cự quả đấm to xé rách không gian, hướng phía Dương Diệp hung hăng rơi xuống.

"Thế nào, không nhịn được?"

Đúng lúc này, Yêu Hoàng thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên, tiếp theo, con kia cự quả đấm to tại Dương Diệp bầu trời trăm trượng trong phạm vi đột nhiên bị một cổ không gian kỳ dị trong vắt thành phấn vụn.

"Yêu Hoàng, đợi kia Bán Thánh ngã xuống, ta Thánh Địa tất diệt ngươi Không Gian Điêu bộ tộc!" Trên hư không, truyền đến một đạo tiếng rống giận dử.

"Ta chờ ngươi!" Yêu Hoàng thanh âm của cũng trên không trung vang lên.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, rơi vào Yêu Dạ trên người của, Đạo: "Không có người có thể cứu được ngươi!" Dứt lời, 4 thanh kiếm bay ra, mang Yêu Dạ đinh thành một cái 'Đại' chữ hình...

Những thứ kia Xích Dâm Thú một tiếng tru lên, trực tiếp xông tới...

Đọc truyện ở http://tru

Yencuatui.Ne t / "A... Dương Diệp, ngươi không chết tử tế được, ngươi không chết tử tế được, ta nguyền rủa ngươi, ta nguyền rủa ngươi không chết tử tế được... A... A..."

Yêu Dạ oán độc thanh âm ở trong sân không ngừng vang lên, thế nhưng rất nhanh, Yêu Dạ thanh âm của liền biến thành tiếng kêu thảm thiết, tại rất nhanh, Yêu Dạ sẽ không có phát ra âm thanh. Không là chết, mà là những thứ kia Xích Dâm Thú có động liền vào...

Nhìn Yêu Dạ bị một đám Xích Dâm Thú tùy ý lăng nhục, mọi người trong lòng không hiểu run lên, nhìn Dương Diệp, trong con mắt đều là kiêng kỵ còn muốn kinh khủng, đặc biệt Trung Vực những thứ kia huyền giả. Nghe đồn nghịch loại huyền giả rất kinh khủng, rất đáng sợ, nhưng là bọn hắn nghĩ, sợ rằng những thứ kia nghịch loại huyền giả cũng không gì hơn cái này mà thôi!

Dương Diệp mang Lôi Lâm còn có tiểu tử kia đưa đến Hồng Mông bên trong tháp, hắn cũng không muốn khiến hai cái này tiểu tử kia thấy mấy thứ này. Làm tiểu tử kia cùng Lôi Lâm xuất hiện ở Dương Diệp Hồng Mông bên trong tháp sau, Hồng Mông bên trong tháp tứ đại thiên địa linh vật nhất thời kinh sợ lên, sau đó điên cuồng mà hướng phía bốn phía chạy trốn.....

Lôi Lâm đầu tiên là tò mò đánh giá xung quanh, sau đó ánh mắt rơi vào tứ đại thiên địa linh vật thượng, tiếp theo nhãn tình sáng lên, dưới chân dần hiện ra một đạo lôi điện, hướng phía tứ đại linh vật đuổi theo...

Tử Điêu tựa hồ cũng hiểu được chơi thật khá, cũng là thân hình lóe lên, đuổi theo.

Nhìn Hồng Mông bên trong tháp truy đuổi mấy tiểu tử kia, Dương Diệp lắc đầu cười, thu hồi tâm thần, sau đó đi hướng La Tuấn đám người.

"Còn nhìn cái gì? Giết!"

Nói xong câu này, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang xông vào La Tuấn trong đại quân, tiếp theo, không mấy đạo kiếm quang tại La Tuấn trong đại quân tránh hiện ra, phàm là bị kiếm quang chạm đến đến, không chết cũng bị thương!

"Giết!"

Nam Vực chúng huyền giả cũng là hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc chờ đại quân vọt tới!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào La Tuấn trên người của, La Tuấn cũng nhìn Dương Diệp, Dương Diệp lạnh lùng cười, thập trọng Kiếm Ý điên cuồng tuôn ra, sau đó ngay cả người mang Kiếm hướng phía La Tuấn bắn nhanh đi.

"Oanh!"

Đột nhiên, tại La Tuấn trước người mặt đất đột nhiên hé, một đạo quái vật lớn hóa thành một đạo bạch quang cùng Dương Diệp hung hăng đụng vào nhau.

"Bành!"

Không gian kịch liệt run lên, Dương Diệp cùng kia quái vật lớn từng người sau này bay ngược ra mấy trăm trượng.

Mọi người cả kinh, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy một cái dài thật lớn bạch cốt hai cánh rết xuất hiện ở La Tuấn trước mặt của, rết hình thể to lớn, mọi người đang trước mặt nó, liền như con kiến hôi thông thường nhỏ bé.

"Oanh!"

Đúng lúc này, toàn bộ mặt đất đột nhiên chiến động, mọi người kinh hãi, hướng một bên nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một gã so bạch cốt rết hình thể còn muốn lớn hơn một vòng cự nhân chính từng bước một chạy tới, theo cự nhân chạy động, mặt đất cùng toàn bộ Cổ Vực Thành đều run rẩy.

"Lệ!"

Đột nhiên, một đạo bén nhọn thanh âm chói tai ở chân trời truyền đến, mọi người ngẩng đầu vừa nhìn, chỉ thấy một con so Hoàng Kim cự long hình thể còn muốn khổng lồ kim sắc đại bằng xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời.

"Các ngươi xem, đó là cái gì..."

Đột nhiên, giữa sân có người hoảng sợ nói.

Mọi người theo người nọ chỉ phương hướng nhìn lại, chỉ thấy các loại màu sắc khí thể đột nhiên tự bốn phía hướng bọn họ vọt tới, những khí thể này nơi đi qua, toàn bộ mặt đất quỷ dị hủ hóa ra, biến thành Hư Vô...

"Thôn Thiên Kim Bằng, Hoang Cổ Cự Nhân, Tuyệt Độc Đạo Nhân, Phi Thiên Ngô Công..."

Lúc này, Thi Tổ nâng hắn kia vết thương buồn thiu bạch cốt thân thể đi tới Dương Diệp bên cạnh, thanh âm trong ngưng trọng không gì sánh được!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 619: Còn có ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Mọi người lui về Cổ Vực Thành!"

Lúc này, Đinh Thược Dược thanh âm của tại thừa vang lên, Nam Vực huyền giả không do dự, toàn bộ về tới Cổ Vực Thành. Đinh Thược Dược không biết xuất hiện cái này Tam quái vật lớn là vật gì, sở dĩ khiến người ta rút đi, là bởi vì cái này Tam quái vật lớn hình thể quá mức khổng lồ, căn bản không phải phổ thông huyền giả có khả năng đủ chống cự!

Cổ Vực Thành tất cả huyền giả đều rút về thành thượng, thế nhưng Dương Diệp cũng không có rút lui, cũng không cần rút lui, hắn bây giờ thân thể phòng ngự, có thể nói như vậy, chính là Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, hắn cũng có thể cứng rắn hám, tất cả, làm sao sợ cái này mấy cổ quái vật lớn? Đương nhiên, hắn sẽ không khinh địch.

La Khủng vung lên, Trung Vực đại quân nhất thời trở lại phía sau hắn, cấu thành quân trận. Những thứ kia đủ loại màu sắc khí thể quay chung quanh tại La Tuấn đại quân xung quanh, hợp thành một đạo thiên nhiên bình chướng.

"Mấy cái này đại gia hỏa là thời kỳ viễn cổ?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Thi Tổ gật đầu, Đạo: "Ngươi muốn tâm, đặc biệt kia Hoang Cổ Cự Nhân, nghìn vạn đừng làm cho hắn tới gần Cổ Vực Thành, tại thời kỳ viễn cổ, bọn họ là tất cả thành trì khắc tinh. Ngươi cũng thấy đấy, lấy hắn cái này hình thể, chỉ cần hướng Cổ Vực Thành đánh lên như vậy va chạm, sợ rằng Cổ Vực Thành sẽ sụp xuống!"

Dương Diệp gật đầu, cái này cự nhân hình thể thực sự rất cao khổng lồ, nếu để cho hắn đụng Cổ Vực Thành, sợ rằng Cổ Vực Thành thật đúng là sẽ bị hắn trực tiếp đụng đổ! Giới, m.

"Kia rết danh Phi Thiên Ngô Công, thích ăn Long cùng Huyền Vũ, là Long Tộc tử địch, ngươi muốn tâm tốc độ của hắn, còn có, không nên bị hắn cuốn lấy, đã từng, kia thế nhưng sanh sanh mang một con rồng lớn cho triền tử; Bầu trời bay đó là 'Thôn Thiên Kim Bằng', tốc độ cực nhanh, là thần phong bộ tộc tử địch, tốc độ của nó chút nào không cần thần phong bộ tộc chậm, thậm chí do hữu quá chi. Kia lợi hại nhất là 'Nuốt' đã từng kia nuốt sống qua hai con thần phong..." Thi Tổ chậm rãi nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bầu trời con kia Kim Bằng cùng La Tuấn trước mặt con ngô công kia, sau đó nói: "Đó là 'Tuyệt Độc Đạo Nhân', ngươi nghìn vạn muốn tâm người này, người này thực lực không phải là rất mạnh, nhưng là của hắn độc tuyệt đối rất kinh khủng, ngay cả Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả đều để đỡ không nổi, Tôn Giả Cảnh dưới càng dính vào tức chết trải qua, hắn bằng vào độc, trực tiếp giết một cái sắp tới ba chục triệu trung đẳng thành thị, trong thành không một may mắn tránh khỏi. Nếu để cho hắn độc tiến nhập Cổ Vực Thành, ngươi chỉ sợ cũng muốn trở thành quang cán nguyên soái!"

"Còn ngươi? Ngươi cùng bọn họ đều là đồng nhất thế hệ vật, bọn họ đều mạnh như vậy, ngươi lại có cái gì đặc thù tuyệt kỹ?" Dương Diệp nhìn thi cốt, hỏi.

"Lão tổ ta... Ta..." Nói đến đây, Thi Tổ chợt nhớ tới, hắn tựa hồ thật đúng là không có gì đặc thù tuyệt kỹ, về phần giết người, vậy chỉ cần là một người chỉ biết, hắn nhiều lắm chính là giết nhiều mà thôi!

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Tốt lắm, lão quỷ, ngươi về trước Cổ Vực Thành thượng nghỉ ngơi đi, ở đây giao cho ta là được. Còn có, trước khi cám ơn nhiều!"

"Ngươi muốn thật cám tạ ta, vậy liền đem ta hồn bài đưa ta!" Thi Tổ nửa nói đùa.

"Hưu!"

Một khối Mộc bài xuất hiện ở trước mặt của hắn, Thi Tổ vừa nhìn, đúng là hắn hồn bài, Thi Tổ ngẩn người, kinh ngạc nói: "Hạnh, ngươi thật trả lại cho ta a?"

"Ngươi không phải là có muốn không?" Dương Diệp tùy ý nói. Trước đây cần Thi Tổ hồn bài, là bởi vì hắn kiêng kỵ thực lực của đối phương, thế nhưng hiện tại, lấy thực lực của hắn, căn bản không cần tại kiêng kỵ đối phương. Tại người, trước khi Thi Tổ không có lâm trận bỏ chạy, chặn Yêu Dạ, đồng thời vì thế bị trọng thương, phần nhân tình này, được còn!

Thi Tổ do dự một chút, Đạo: "Ngươi hạnh không biết là xem Thi Tổ ta hiện tại không có chiến lực, cho nên không có lợi dụng giá trị mới làm như vậy ah... Hạnh, ta cho ngươi biết, ngươi Thi Tổ chỉ là tạm thời bị thương mà thôi, chờ ta hấp thu một ít huyết khí sau, ta là có thể khôi phục như lúc ban đầu."

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Lão quỷ, không phát hiện, ngươi còn có bị coi thường tiềm chất a, tới, không muốn hồn bài, trả lại cho ta, sau này không sao dằn vặt dằn vặt ngươi!"

"Ngươi suy nghĩ nhiều!"

Thi Tổ nắm hồn bài, sau đó thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Cảm tạ, phần ân tình này, lão tổ ta nhớ kỹ!" Xuất hiện ở Cổ Vực Thành sau, Thi Tổ thanh âm của lại truyền tới.

Dương Diệp cười cười, sau đó tay tâm niệm vừa động, cái hộp kiếm xuất hiện ở sau lưng của hắn, tay trái vừa lộn, Kiếm Đảm xuất hiện ở trong lòng bàn tay, nhìn La Tuấn đám người, Dương Diệp cười lạnh nói: "La Tuấn, của ngươi bảo mệnh thủ đoạn quả thực nằm ngoài dự đoán của ta, chỉ là ta rất muốn biết, ngươi cái này thủ hạ chính là bảo mệnh thủ đoạn có đúng hay không cũng như ngươi có nhiều như vậy bảo mệnh thủ đoạn!"

"Hưu!"

Một đạo kiếm quang tự Dương Diệp Mộc Kiếm trong bắn vào La Tuấn trong đại quân, hét thảm một tiếng, ba gã Tôn Giả Cảnh trực tiếp bị đạo kiếm quang này chém thành hai đoạn.

La cài da vừa nhảy, sau đó nhìn về phía trước mặt hắn Phi Thiên Ngô Công, Đạo: "Ba vị, đây chính là ta các ngươi phải người đối phó, giết hắn, ta dùng hàng tỉ người huyết cho các ngươi trọng tố thân thể, cho các ngươi chân chính ý nghĩa thượng sống lại."

"Quả thật?"

Nói chuyện là kia Hoang Cổ Cự Nhân, thanh âm dường như sấm sét nổ vang.

"Ta là Nhân Hoàng, làm hứa hẹn tự nhiên hữu hiệu!" La Tuấn Đạo.

"Như ngươi mong muốn!"

Hoang Cổ Cự Nhân thanh âm hạ xuống, một con chống trời bàn tay khổng lồ chợt liền hướng phía Dương Diệp vỗ xuống đi, tay rất lớn, thế nhưng tốc độ cũng tuyệt không chậm. Tại bàn tay khổng lồ áp bách hạ, tay còn không có mặt đất, kia mặt đất đó là đã hướng trầm xuống sắp tới một trượng, mà bàn tay khổng lồ nơi đi qua, không khí quân bị tranh thủ, tạo thành chân không!

"Đến đây đi!"

Dương Diệp chân phải chợt một bước, thân thể chợt bắn ra, trong tay Mộc Kiếm phần trong nháy mắt đầy kiếm quang, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, cùng Hoang Cổ Cự Nhân con kia bàn tay khổng lồ đụng vào nhau.

Dương Diệp thân thể cùng Hoang Cổ Cự Nhân thân thể có thể nói là khác nhau trời vực, kia là chân chánh dường như một người bình thường cùng một con kiến, thế nhưng vào thời khắc này, không ai lại dám khinh thị Dương Diệp. Thân thể lớn, là có ưu thế, nhưng không là tuyệt đối, đặc biệt tại Dương Diệp trước mặt, đây chính là kiếm tu, một kiếm phá vạn pháp tồn tại!

"Bành!"

Dương Diệp Kiếm đâm vào Hoang Cổ Cự Nhân trên bàn tay, hơi dừng lại một chút, tiếp theo, chỉ nghe 'Xuy' một tiếng, Dương Diệp ngay cả người mang Kiếm tự Hoang Cổ Cự Nhân bàn tay xuyên qua. Không trung, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm một trận nhanh huy, vô số đạo kiếm khí chiếu nghiêng xuống, tại thập trọng Kiếm Ý cùng Kiếm Đảm còn có Mộc kiếm gia trì hạ, kiếm khí vào giờ khắc này cô đọng đáng sợ, mỗi một đạo kiếm khí đều có thể đủ tuỳ tiện vỡ ra Hoang Cổ Cự Nhân phòng ngự.

La cài góc nhỏ lấy ra, cái này Dương Diệp thực lực, so tiêu thất trước khi mạnh không biết nhiều ít, nhất ác tâm chính là Thánh Địa những thứ kia cái gọi là thiên tài, khiến cái này Thánh Địa tăng phúc kiếm tu cường đại Huyền bảo rơi vào Dương Diệp tay của trong, Dương Diệp thực lực bản thân đã kinh khủng, tại cộng thêm kia Kiếm Đảm còn có kia Mộc Kiếm, vậy đơn giản là như hổ thêm cánh a!

Liền như bây giờ, Hoang Cổ Cự Nhân thân thể phòng ngự, tại Dương Diệp trước mặt căn bản không có gì dùng!

"Rống!"

Hoang Cổ Cự Nhân gầm lên giận dữ, một đạo khí lãng tự trong miệng hắn bắn nhanh hướng Dương Diệp, thế nhưng còn không có đạt được Dương Diệp trước người của, kia cổ khí lãng đó là bị Dương Diệp kiếm khí Trảm toái.

"Không nghĩ tới một vạn năm ngàn nhiều năm sau khi, đại lục lại vẫn có thể xuất hiện bực này kinh diễm mới tuyệt của người, chính là tại thời kỳ viễn cổ, cùng thời trung, thực lực của hắn cũng là tại đứng đầu nhất tồn tại!" Nhìn thấy Hoang Cổ Cự Nhân trong nháy mắt bị Dương Diệp áp chế, Phi Thiên Ngô Công bỗng nhiên mở miệng, nguyên bản hắn là có chút khinh thị cái này nếu nói Kiếm Hoàng, bởi vì hiện nay đại lục linh khí đã phi thường loãng, chính sao nói, là không có khả năng xuất hiện cái loại này tuyệt thế yêu nghiệt, thế nhưng trước mắt cái này Kiếm Hoàng Dương Diệp, khiến hắn ngoài ý muốn.

"Xin hãy các hạ giúp cự nhân giúp một tay!" La Tuấn trầm giọng nói. Bởi vì tại tiếp tục nữa, Hoang Cổ Cự Nhân tính là bất tử, khẳng định biết rơi vào dường như Thi Tổ vậy kết quả. Hắn ngược là muốn cho đại quân cùng nhau vây công, nhưng là căn bản không được, bởi vì Hoang Cổ Cự Nhân cùng Phi Thiên Ngô Công chờ mỗi một lần xuất thủ phạm vi thật sự là quá lớn, một cái không làm được vỗ tới người của chính mình, vậy coi như mất mặt.

Phi Thiên Ngô Công gật đầu một cái, Đạo: "Lấy ba người chúng ta thực lực hôm nay, bất luận cái gì đơn độc một cái, sợ rằng cũng sẽ không là kỳ đối thủ, ngươi không nói ta cũng sẽ ra tay."

Dứt lời, Phi Thiên Ngô Công đột nhiên từ mặt đất bắn lên, kia thân thể to lớn giống như một nhánh tên rời cung, bắn thẳng đến chân trời Dương Diệp.

Chính huy kiếm Dương Diệp bỗng nhiên ngừng lại, nhìn kia đánh tới Phi Thiên Ngô Công, Dương Diệp khóe miệng nhấc lên lướt một cái dữ tợn, thủ đoạn khẽ động, Cổ Sao ra hiện ở trong tay hắn, tiếp theo, một thanh đạo khí cắm vào Cổ Sao trong. Hắn thật sự là không có gì hứng thú cùng La kho chút giúp đỡ quấn đấu, hắn muốn tốc chiến tốc thắng!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới La Khấu Đồng co rụt lại, hoảng hốt Đạo: "Tâm kiếm của hắn kỹ!"

La chịu mới vừa nói xong, chỉ thấy Dương Diệp kiếm trong tay rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, Kiếm toái, tiếp theo, một đạo kiếm khí tự không trung hung hăng hạ xuống.

Phi Thiên Ngô Công trong lòng kinh hãi, không chút nghĩ ngợi rụt đầu về, đem người cuốn thành một vòng tròn, sau đó hung hăng đụng tới.

"Oanh!"

Một đạo kinh thiên nổ, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, chỉ thấy kia Phi Thiên Ngô Công toàn thân bạch cốt đột nhiên rạn nứt ra, sau đó từ không trung hăng hái hạ xuống.

"Oanh!"

Phi Thiên Ngô Công trực tiếp đụng đổ mặt đất, một nhập mặt đất trong.

Mọi người kinh hãi!

Cổ Vực Thành thượng Đinh Thược Dược còn lại là trên mặt lộ ra dáng tươi cười, Dương Diệp so trước đây mạnh hơn, đây là không nghi ngờ chút nào, mà trước khi nàng không do dự áp Dương Diệp, sự thực chứng minh, nàng áp thắng. Tuy rằng chân chính mấu chốt thắng bại tại trên hư không mấy vị kia đại lão, thế nhưng nàng rất rõ ràng một điểm, đó chính là Bán Thánh cường giả không có dễ dàng như vậy bại!

Trừ phi là hai gã đến ba gã Bán Thánh vây công, không thì, muốn một gã Bán Thánh cường giả ngã xuống, không xưởng khó khăn!

Còn nữa, Mạc Lão lai lịch cực kỳ thần bí, trận đánh lúc trước một gã Bán Thánh, hơn một trăm vị Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng không có vẻ sợ hãi chút nào, cho nên, nàng dám khẳng định, Mạc Lão tính là không địch lại đối phương, thế nhưng cũng tuyệt đối sẽ không chết. Chỉ cần bất tử, như vậy Nam Vực là có thể bảo trụ!

Là tối trọng yếu là Dương Diệp, Dương Diệp phát triển quá nhanh, chỉ cần cho hắn thêm một chút thời gian phát triển, đến lúc đó cái này phiến thiên địa ai có thể đủ áp chế hắn?

Nàng đánh cuộc kỳ thực chính là Dương Diệp tương lai!

Một kiếm chém rụng Phi Thiên Ngô Công sau khi, Dương Diệp lại lấy ra một thanh đạo khí cắm vào Cổ Sao trong, sau đó nhìn lướt qua La Tuấn đại quân mọi người, Đạo: "Còn có ai?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 620: Kinh sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân tĩnh đáng sợ, Đỉnh Hán Đế Quốc không có người nào lên tiếng.

Kia Phi Thiên Ngô Công thân thể thế nhưng so thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả còn mạnh hơn a, nhưng mà cũng để bất quá

Dương Diệp một kiếm... Ai dám đi tới? Ai có thể ngăn cản được Dương Diệp một kiếm?

Thôn Thiên Kim Bằng không có đi xuống, bởi vì thân thể của hắn bất quá là cùng Phi Thiên Ngô Công không sai biệt lắm mà thôi, ngay cả Phi Thiên Ngô Công đều bị một kiếm trảm phá thân thể, hắn đi xuống cũng bất quá là chịu chết mà thôi.

Hắn không muốn đi xuống, thế nhưng La Tuấn cũng sẽ không như hắn mong muốn, một khối hồn bài xuất hiện ở La Tuấn trong tay, khi thấy La Tuấn trong tay hồn bài lúc, Thôn Thiên Kim Bằng biết mình không có lựa chọn!

"Rống!"

Thôn Thiên Kim Bằng đột nhiên đối về phía dưới Dương Diệp trương khai miệng to, một cổ cực kỳ kinh khủng hấp lực tại Dương Diệp còn không có phản ứng kịp liền hút vào trong cơ thể hắn.

Đinh Thược Dược đám người sắc mặt trầm xuống, mà La Tuấn trên mặt thì lộ ra dáng tươi cười.

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên tự Thôn Thiên Kim Bằng trong cơ thể phóng lên cao, đang lúc mọi người ánh mắt kinh sợ trong, Thôn Thiên Kim Bằng hét thảm một tiếng, sau đó cả người trên không trung bị một phân thành hai, từ không trung trụy rơi xuống...

Tiếp theo, một đạo kiếm quang xông vào La Tuấn trong đại quân, sau đó vô số chuôi Huyền Kiếm chợt bộc phát ra, Huyền Kiếm bắn ra bốn phía, tiếng kêu rên một mảnh...

"Tuyệt Độc Đạo Nhân!"

La Tuấn bỗng nhiên quát dẹp đường!

Một gã mặc xanh biếc bào bạch cốt người xuất hiện ở La Tuấn bên cạnh, xanh biếc bào người hai tay kết liễu một cái kỳ dị thủ ấn, tiếp theo, xung quanh những thứ kia các loại màu sắc khí thể đột nhiên hóa thành từng đạo mũi tên nhọn, làm đến Dương Diệp bắn nhanh đi, chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp đó là bị những thứ kia khí thể mũi tên nhọn vây lại.

"Kiệt kiệt... Trung ta độc, đừng nói ngươi chỉ là Tôn Giả Cảnh, tính là ngươi là..." Xanh biếc bào người chính muốn nói cái gì, đột nhiên, thanh âm của hắn hơi ngừng.

Bởi vì Dương Diệp tự những thứ kia khí thể trung đi ra.

"Ngươi, làm sao có thể...." Xanh biếc bào người kinh hãi nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thân thể hắn trải qua khói tím Hồng Mông cọ rửa, chính là một điểm độc làm sao có thể đối với hắn hữu hiệu? Nắm trong tay Mộc Kiếm chợt chính là vung lên, vô số đạo kiếm khí lắp bắp ra, vây quanh ở chung quanh hắn một ít cường giả nhất thời phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, sau đó thân thể bị một phân thành hai.

Xanh biếc bào Đạo người thất kinh, đang chuẩn bị chạy ra, lúc này, Dương Diệp tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, hóa thành một đạo kiếm quang trong nháy mắt đi tới xanh biếc bào đạo nhân trước mặt của, xanh biếc bào đạo nhân hoảng hốt, thất thanh nói: "Nhân Chủ cứu ta..."

"Xuy!"

Xanh biếc bào đạo nhân thanh âm vừa hạ, Dương Diệp Kiếm đó là tự trước ngực hắn xuyên qua. Một kích miểu sát xanh biếc bào đạo nhân sau, Dương Diệp tốc độ không giảm bạo xạ hướng về phía La Tuấn, La Tuấn bên này những Tôn Giả Cảnh đó cường giả hoảng hốt, giống như điên hướng phía Dương Diệp đánh móc sau gáy.

"Cút ngay!"

Dương Diệp một tiếng gầm lên, một thanh chuôi Huyền Kiếm tự hắn cái hộp kiếm nội lao ra, sau đó không khác biệt bạo xạ hướng xung quanh, mọi người hoảng hốt, vội vã né tránh, lúc này, bọn họ đâu còn cố tình nghĩ đi bảo hộ La Tuấn?

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt dữ tợn, hắn không nghĩ tới, thực sự không nghĩ tới Dương Diệp thực lực đã cường hãn đến loại trình độ này. Không lâu, Dương Diệp thi triển cái kia cái gì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật một lần đều phải trọng thương, thế nhưng hiện tại, Dương Diệp đã liên tục thi triển hai lần, nhưng mà cũng một chút việc cũng không có!

Cái này Dương Diệp thực lực tăng lên tốc độ khó tránh cũng quá kinh khủng một ít?

Dương Diệp một người thực lực tại cường dã thì không cách nào chống lại La Tuấn vạn hơn Tôn Giả Cảnh cường giả cùng mấy vạn Linh Giả cảnh cường giả, thế nhưng vấn đề là, lúc này La Tuấn cái này Tôn Giả Cảnh cường giả cùng mấy vạn Linh Giả cảnh cường giả ai cũng không dám xông lên, Dương Diệp có thể không cách nào tại trong khoảng thời gian ngắn tàn sát rơi mọi người, thế nhưng hắn tuyệt đối có thể giết chết xông lên phía trước nhất của người!

Không người nào nguyện ý làm chim đầu đàn!

Không là bọn hắn sợ chết, mà là Dương Diệp lúc này bày ra tới thực lực cùng tàn nhẫn, chân chính để cho bọn họ sợ hãi. Đặc biệt Dương Diệp tàn nhẫn...

Cổ Vực Thành hạ, kia một đám Xích Dâm Thú còn đang tru lên, Yêu Dạ thanh âm của cũng còn đang đứt quảng vang lên... Nhìn lúc này kia Yêu Dạ dáng dấp, không ai trong lòng không sợ.

Không ai không sợ chết, Dương Diệp dễ dàng đột phá phòng tuyến đi tới La Tuấn trước mặt, không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm đối về La Tuấn chợt chính là vừa bổ.

La Tuấn tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, tại Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm hướng phía hắn bổ tới lúc, người của hắn Hoàng Kiếm cũng đã ra khỏi vỏ, đón nhận Dương Diệp Mộc Kiếm.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, tiếp theo, La Tuấn trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra mấy trăm trượng mới ngừng lại được. Mới vừa dừng lại, Dương Diệp cũng xuất hiện lần nữa ở tại trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang trong nháy mắt tới trước mặt của hắn, La Tuấn hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi liền một kiếm bổ ra.

"Oanh!"

Kiếm quang bị Nhân hoàng Kiếm bổ toái, ngay tại lúc giờ khắc này, một đạo nhân ảnh thẳng tắp đánh vào La Tuấn trên người của.

"Bành!"

La Tuấn kêu đau một tiếng, một ngụm máu tươi tự miệng hắn trung phun ra, sau đó sẽ lần bay ra ngoài.

Bất quá lần này La Tuấn không có Phi bao lâu, bởi vì Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, sau đó một đạo tử quang hiện lên, một đạo tử quang bích lũy bao phủ ở tại La Tuấn xung quanh, mang La

Tuấn vây ở bên trong.

La Tuấn biến sắc, đang muốn huy kiếm trảm phá những thứ kia tử quang bích lũy, đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của hắn, vô số kiếm quang tự Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm đối về hắn trút xuống mà đến. La Tuấn con ngươi co rụt lại, trong tay Nhân Hoàng Kiếm cũng là vội vã nhanh huy, bạch sắc kiếm khí một đạo tiếp theo một đạo hướng phía Dương Diệp kiếm khí đánh tới.

"Oanh..."

Vô số đạo nổ vang thanh không ngừng vang lên, kiếm khí lắp bắp ra, Tử Điêu hàng rào không gian kịch liệt rung động, không được một hồi, theo Dương Diệp cùng La Tuấn kiếm khí điên cuồng lắp bắp, Tử Điêu hàng rào không gian 'Oanh' một tiếng bể nát ra.

"Còn nhìn? Dương Diệp trước khi từng nói qua, hôm nay ở đây mọi người, chỉ cần không phải Cổ Vực Thành của người, liền đều phải chết! Các ngươi nghĩ ta như chết, Dương Diệp sẽ bỏ qua các ngươi sao? Còn có, ta như chết, người nhà của các ngươi, tông môn, còn có với các ngươi tất cả có quan hệ của người cũng còn có thể sống sao?"

La Tuấn tay run rẩy nắm thật chặc Nhân Hoàng Kiếm, dữ tợn nhìn chung quanh hắn những thủ hạ kia, trước khi Dương Diệp thực lực, dĩ nhiên mang những người này kinh sợ không dám ra tay, cái này liền là thủ hạ của mình? Cái này chính là mình sau này muốn chinh phục vạn vực đại tướng cùng cường giả? La Tuấn lúc này trong lòng nổi lên lướt một cái bi ai!

Nghe vậy, La Tuấn chung quanh những thứ kia huyền giả nhất thời tỉnh ngộ lại, đúng vậy, lấy Dương Diệp tàn nhẫn cùng tàn nhẫn, Dương Diệp sẽ bỏ qua bọn họ sao? Đáp án chắc là sẽ không, hiện tại nếu là đại gia không đồng tâm hiệp lực, kia đợi đợi chờ mình đám người đã đem là máu tanh tàn sát a! Còn nữa, La Tuấn như là thật đã chết rồi, vậy mình liền thật có thể sống sao?

Nghĩ vậy, trong mắt mọi người hiện lên lướt một cái quyết tuyệt, tả hữu đều là chết, cùng nhau hợp lực giết chết Dương Diệp, còn có khả năng sinh, không lại chính là thực sự 10 chết vô sinh!

Nhìn thấy mọi người rục rịch, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, chuôi này cắm kiếm Cổ Sao xuất hiện ở trong tay hắn.

Nhìn thấy một màn này, mọi người hoảng hốt, mới vừa bước ra một bước lại vội vã rụt trở lại...

Nhưng mà Dương Diệp Kiếm còn là rút.

"Tĩnh!"

Kiếm toái, một đạo kiếm khí xẹt qua trời cao, hướng phía La Tuấn nhanh như tia chớp bắn nhanh đi...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 621: Cá chết lưới rách, tuyệt cảnh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp rút kiếm một khắc kia, La Tuấn chung quanh những Tôn Giả Cảnh đó cường giả nữa cũng không kịp hậu quả gì, nhanh như tia chớp hướng lui về phía sau đi. Dương Diệp chiêu này kiếm kỹ bọn họ cũng đã gặp qua, đừng nói bọn họ, chỉ sợ sẽ là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng không dám cứng rắn hám a!

La Tuấn con ngươi co lại thành châm chọc trạng, cơ hồ là vô ý thức, trong tay hắn Nhân Hoàng Kiếm tàn nhẫn bổ xuống, cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, La Tuấn trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra sắp tới nghìn trượng mới ngừng lại được, sau cùng nặng nề mà rơi vào trên mặt đất, mang mặt đất đập ra một cái hố sâu.

Một ít Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả nghĩ xuất thủ cứu giúp, thế nhưng làm tiếp xúc được Dương Diệp ánh mắt lạnh như băng lúc, nhất thời không dám ở xuất thủ. Lúc này Dương Diệp cộng thêm kia Bạt Kiếm Thuật, chém ai ai chết!

Lạnh lùng nhìn thoáng qua La Tuấn đại quân, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới La Tuấn trước mặt của, lúc này La Tuấn toàn thân là huyết, không có chết, thế nhưng cũng mau không sai biệt lắm.

Không có do dự chút nào cùng nói nhảm, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm chợt hướng phía La Tuấn ngực cắm đi xuống.

"Dừng tay!"

Một đạo kinh sợ thanh tự trong hư không vang vọng dựng lên, tiếp theo, một cổ lực lượng vô hình ràng buộc ở Dương Diệp.

Chí ít Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

Như Dương Diệp sở liệu, hay là có người tới ngăn cản.

Theo thanh âm hạ xuống, La Đạo còn có Thánh Địa cùng với tứ đại thần thú tộc đều xuất hiện ở giữa sân, bất quá nhân số chỉ trước một phần mười, dựng lên ra trong sân bây giờ của người hầu như đều người bị thương nặng, đặc biệt kia Long Hoàng, lúc này Long Hoàng trên đỉnh đầu sừng rồng đều không thấy một con...

Không có nhìn thấy Mạc Lão, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, cũng may đúng lúc này, Mạc Lão cũng xuất hiện ở giữa sân. Mạc Lão y phục trên người rách mấy lổ, sắc mặt tái nhợt một ít, biểu hiện ra nhìn qua không có gì thụ thương. Điều này làm cho Dương Diệp cùng Cổ Vực Thành trong lòng mọi người tảng đá lớn đầu chân chính rơi xuống!

Theo Mạc Lão xuất hiện, Dương Diệp trên người ràng buộc biến mất, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm chợt hạ xuống, nhưng mà còn chưa tiếp xúc được La Tuấn, La Tuấn liền tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại nơi La Đạo bên cạnh.

"La Tuấn, ngươi không hổ là mảnh thế giới này của người Hoàng, mỗi một lần muốn chết đều có thể đủ bị người cứu, thật là làm cho người ước ao a!" Dương Diệp châm chọc nói.

La Tuấn không có cách nào đáp lời, bởi vì lúc này La Tuấn đã ngất đi.

"Thế giới loài người lại vẫn cất dấu ngươi bực này Bán Thánh!" Lúc này, Thánh Địa tên kia lam bào lão giả trầm giọng nói: "Lấy thực lực của ngươi, sớm nên có thể xông qua thiên lộ, vì sao ngươi cũng còn muốn lưu lại nơi này bị di bỏ thế giới! Hắn không nghĩ tới, một gã Bán Thánh, cộng thêm hơn một trăm vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả chống lại trước mắt vị này Bán Thánh, không chỉ có không có chiếm thượng phong, trái lại còn rơi xuống hạ phong, thế cho nên hắn Thánh Địa người đã chết sắp tới 40!

La Đạo sắc mặt âm trầm, lòng đang rỉ máu, bởi vì hắn Đỉnh Hán Đế Quốc bốn gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm đã chết bốn gã, chỉ còn lại có La Thiên, mà ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh cũng đã chết 25, chỉ còn lại có năm vị Hoàng Giả Cảnh, là lúc này đây đại chiến trung tổn thất nặng nhất một nhà. Không chỉ có như vậy, bởi vì hắn thừa nhận đại bộ phận Mạc Lão công kích, cho nên bản thân của hắn cũng ở đây một lần trong khi giao chiến bị thương là nặng nhất!

Tứ đại thần thú tộc tổn thất là tương đối tương đối ít, tứ đại thần thú tộc trong tổn thất nhiều nhất Bạch Hổ bộ tộc cũng mới chết bốn chỉ, mà Hoàng Kim Thần Long cùng thần phong cùng với Huyền Vũ bộ tộc, càng bất quá tổn thất hai vị Hoàng Giai. Tứ đại thần thú tộc sở dĩ tổn thất ít như vậy, là bởi vì hắn môn bản thân là thần thú, phòng ngự so thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả mạnh hơn nhiều lắm, cho nên cho dù thỉnh thoảng đánh phải Mạc Lão mấy kích, cũng sẽ không bỏ mình. Nhưng là nhân loại Hoàng Giả Cảnh nếu là bị Mạc Lão công kích đại, tính là bất tử cũng là trọng thương!

Thế nhưng ngay cả như vậy, tứ đại thần thú tộc chúng thú trong lòng cũng là tâm thương yêu không dứt, bởi vì Huyền thú muốn đạt được Hoàng Giai, đây chính là nếu so với nhân loại càng thêm khó khăn!

Nói chung, trước mắt cái này thủ mộ người thực lực, xa xa vượt ra khỏi bọn họ tưởng tượng của mọi người!

Mạc Lão nhìn lướt qua La Đạo đám người, sau đó nói: "Yêu Hoàng, làm phiền ngươi đi ra giúp lão phu giúp một tay, hôm nay những người này liền toàn bộ ở tại chỗ này ah!"

Nghe vậy, La Đạo đám người nheo mắt, trước mắt lão nhân này hôm nay muốn đưa bọn họ toàn bộ tru diệt?

Không gian một trận ba động, Yêu Hoàng cùng hai mươi con Hoàng Giai Thiên Yêu điêu xuất hiện ở giữa sân. Yêu Hoàng kinh ngạc nhìn thoáng qua Mạc Lão, hắn cũng không nghĩ tới cái này Mạc Lão lại muốn mang cái này La Đạo đám người toàn bộ tru diệt, lẽ nào cái này Mạc Lão thực lực so với chính mình tưởng tượng còn mạnh hơn?

Nghe được Mạc Lão nói, Dương Diệp hết ý nhìn Mạc Lão liếc mắt, lập tức trên mặt lộ ra dáng tươi cười, Mạc Lão nếu dám như thế nói, như vậy chứng minh hắn tuyệt đối là có lòng tin!

"Các hạ, ta thừa nhận, chúng ta xa xa đánh giá thấp thực lực của ngươi. Tuy rằng chúng ta tổn thất thảm trọng, mỗi người đều người bị thương nặng, thế nhưng nói vậy các hạ ngươi cũng không chịu nổi ah?" Lam bào lão giả trầm giọng nói.

Mạc Lão Đạo: "Lên trời có đức hiếu sinh, lão phu cũng không phải chẳng nhiều loại ham giết người, tốt như vậy, lão phu hôm nay lòng từ bi, sẽ tha các ngươi một lần, ngươi cùng ngươi Thánh Địa của người có thể đi!"

Lam bào lão giả sắc mặt nhất thời khó coi, hắn đúng là không muốn tại chiến, bởi vì tại đánh tiếp, hắn mang tới điểm ấy của cải đều phải ở lại chỗ này. Những cường giả này bản đều là đối với Phó nghịch loại huyền giả, thế nhưng hiện tại, ở chỗ này đã chết bốn mươi lăm vị, nếu như tổn thất nhiều cường giả như vậy, thế nhưng tru diệt cái này Bán Thánh, như vậy hoàn hảo, thế nhưng vấn đề là không có... Lúc này đây, tính là hắn trở lại chỉ sợ cũng muốn bị xử phạt.

Cho nên, trước khi hắn liền đã có thối ý, bởi vì hắn không muốn mình cũng bỏ mạng ở ở đây, vốn muốn tìm cái tốt dưới bậc thang, thế nhưng cái này Mạc Lão cho bậc thang cũng khiến hắn như vậy khó xử...

"Không đi? Vậy ở lại đây đi!"

Mạc Lão dùng kia Thương Lão tay của chưởng đối về lam bào lão giả nhẹ nhàng nắm chặt, 'Oanh' một cổ lực lượng thần bí tại Dương Diệp đám người nhìn không thấy dưới tình huống xuất hiện ở lam bào lão giả xung quanh, lam bào lão giả kinh hãi, bởi vì đây là Bán Thánh cường giả nắm giữ đặc thù lực lượng, căn bản không phải hắn có thể chống lại.

Tốt vào lúc này, khác một cổ lực lượng thần bí xuất hiện ở chung quanh hắn. Hai cổ Bán Thánh cấp cường giả lực lượng chạm vào nhau...

"Oanh!"

Trong phạm vi mấy trăm trượng không gian trong nháy mắt sụp xuống, một cái lớn vô cùng không gian hắc động xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời, mọi người kinh hãi!

"Ta muốn giết người, ngươi cũng có thể ngăn cản?"

Mạc Lão cười khẽ một tiếng, bấm tay bắn ra, một tôn dài rộng ba trượng tả hữu mộ bia tránh hiện ra, mộ bia trên không trung đón gió tăng vọt, chỉ là trong nháy mắt liền hóa thành một khối nghìn trượng dài rộng thật lớn mộ bia.

La Đạo nheo mắt, bởi vì trước khi Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Thánh Địa vô số cường giả chính là chết tại đây khối mộ bia hạ! Không dám khiến cái này lam bào lão giả chết ở chỗ này, La Đạo thân hình lóe lên, hướng phía khối kia mộ bia nghênh liễu thượng khứ, sắp tiếp xúc được kia mau mộ bia lúc, La Đạo hai tay bộ dạng điệp, sau đó chợt hướng lên trên vừa lộn.

Trong nháy mắt, sắp tới vạn đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn tránh hiện ra, cùng kia mộ bia đánh vào cùng nhau.

"Oanh....."

Chân trời, vô số đạo tiếng oanh minh vang vọng dựng lên, dường như muốn trời sập thông thường!

"A..."

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, La Đạo tâm trung cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lam bào lão giả trước ngực đang cắm một cây đen nhánh quải trượng!

"Không!"

Lam bào lão giả phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, sau đó đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong ầm ầm nổ ra, thần hồn câu diệt!

Mạc Lão nhìn La Đạo, thản nhiên nói. "Ta nói, ta muốn giết ai, ngươi không ngăn cản được!"

"Huyền Giả Đại Lục cường giả, trong lần chiến đấu này, đã tổn thất rất nhiều, ngày sau nếu là nghịch loại huyền giả xuất thủ, chúng ta Huyền Giả Đại Lục nhất định bị hủy diệt, nói vậy đây không phải là các hạ nghĩ nhìn thấy ah?" La Đạo trầm giọng nói.

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Ngươi bây giờ nghĩ giảng hòa? Đáng tiếc, chậm. Tại các ngươi ra tay với ta một khắc kia, liền đã định trước hôm nay tất cả tới tham chiến của người đều phải chết!"

"Các hạ thật chẳng lẽ nghĩ ta với ngươi hợp lại một cái lưỡng bại câu thương?" La Đạo lạnh giọng nói.

Mạc Lão cười nói: "Ta như thế không muốn, ngươi dầu gì cũng là Bán Thánh, nếu là liều mạng đánh một trận, đích thật là nhất kiện phi thường chuyện phiền phức. Đã như vậy, như vậy ngươi có thể mang theo ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc người rời đi."

Nghe được Mạc Lão nói, Long Hoàng chờ tứ đại thần thú tộc trong lòng hoảng hốt, nếu như La Đạo vừa đi, không ai kiềm chế cái này thủ mộ người, vậy bọn họ tứ đại thần thú tộc không là được đợi làm thịt cừu con?

Thánh Địa kia năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng là sắc mặt trầm xuống, bọn họ tuy rằng đều là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, thế nhưng nếu là không có người kiềm chế cái này Bán Thánh, bọn họ đối cái này Bán Thánh căn bản không cách nào tạo thành chút nào uy hiếp!

La Đạo cũng là sắc mặt trong nháy mắt âm trầm xuống, Đạo: "Các hạ chẳng lẽ là khi ta ngốc sao?" Hắn như mang theo Đỉnh Hán Đế Quốc người đi, như vậy tứ đại thần thú tộc cùng cái này còn dư lại Thánh Địa cường giả nhất định trong nháy mắt bị tàn sát hầu như không còn, chờ cái này thủ mộ người thu thập những người này, vậy kế tiếp chính là hắn Đỉnh Hán Đế Quốc!

"Nếu, như vậy, vậy các ngươi liền toàn bộ ở lại đây đi!"

Mạc Lão đột nhiên tay nhất chiêu, khối kia thật lớn mộ bia xuất hiện lần nữa ở tại Cổ Vực Thành bầu trời, tiếp theo, mộ bia như một ngọn núi lớn thông thường hướng phía La Đạo đám người hung hăng ép xuống.

Thấy thế, La Đạo sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, gằn giọng nói: "Ta kiềm chế hắn, tứ đại thần thú tộc cùng Thánh Địa mấy vị cảnh đối phó Không Gian Điêu bộ tộc, La Thiên, mang theo ta Đỉnh Hán Đế Quốc năm vị Hoàng Giả Cảnh mang kia Dương Diệp còn có Cổ Vực Thành đều tàn sát hết, không chừa một mống!"

Dứt lời, La Đạo thân hình khẽ động, đi tới Mạc Lão trước người của, sau đó tay phải tại trên cánh tay mình rạch một cái, một đạo tiên huyết bắn ra, La Đạo hai tay rồi đột nhiên kết ấn, Đạo: "Chịu đựng!"

Theo La Đạo thanh âm hạ xuống, La Tuấn đạo kia tiên huyết đột nhiên nổ bể ra tới, hóa thành vô số như hồng tuyến tơ máu, sau đó trong nháy mắt hợp thành một cái do tơ máu tạo thành phương trận đưa hắn cùng Mạc Lão đều khóa ở tại bên trong!

"Lấy tự mình máu huyết là môi giới, đổi lấy vây khốn ta một khắc đồng hồ, La Đạo, ngươi thật là bỏ được a!" Mạc Lão sắc mặt của lần đầu tiên ngưng trọng. Tổn thất. Máu huyết, đây chính là thì tương đương với tự tổn hại tự thân thực lực, hắn không nghĩ tới, cái này La Đạo cư nhiên quyết tuyệt như vậy!

"Ngươi đã muốn cá chết lưới rách, vậy cá chết lưới rách triệt để điểm tốt lắm!" La Đạo thân hình khẽ động, hướng phía Mạc Lão bắn mạnh tới...

Giữa sân, tứ đại thần thú tộc cùng Thánh Địa cường giả rất nhanh mang Yêu Hoàng chờ Không Gian Điêu bộ tộc vây lại, tứ đại thần thú tộc hợp lực, Không Gian Điêu bộ tộc căn bản không cách nào ngăn chặn, cũng may Cổ Vực Thành nội mới Hoàng cùng với thú hoàng, còn có Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Huyền thú đế quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả đều bay ra, đón nhận tứ đại thần thú tộc.

Còn đối với Đỉnh Hán Đế Quốc La Thiên cùng kia năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả, chỉ mới vừa xuất hiện hiểu thiên cơ cùng bạch long, còn có trước khi Dương Diệp liền triệu hoán trở về càn khôn đồ cùng với an cư tên kia cô gái áo đen sát thủ...

Bốn gã Hoàng Giả Cảnh cường giả, ngoại trừ hiểu thiên cơ cùng bóng đen nữ tử là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm đã ngoài bên ngoài, mặt khác hai cái cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm...

Đừng nói ngăn chặn Đỉnh Hán Đế Quốc kia năm tên đều là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả, chính là đơn độc đối La Thiên đều đánh không lại!

Nhìn thấy La Thiên mang theo năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả vây tới, Cổ Vực Thành thượng mọi người sắc mặt như tro tàn, bao quát Đinh Thược Dược lúc này sắc mặt đều hung ác trắng đi, tại tuyệt đối thực lực, bất luận cái gì nếu nói mưu kế đều vô dụng.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 622: 10 kiếm trảm ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hôm nay, phàm là Cổ Vực Thành nội người, hẳn phải chết!"

La Thiên thanh âm của ở trong sân như sấm thanh kiểu vang vọng dựng lên, Cổ Vực Thành nội, mọi người sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy. □, tại Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả trước mặt, bọn họ coi như là tự bạo đều không hữu dụng.

Đinh Thược Dược chờ nữ cũng là ảm đạm như tro, làm Thánh Địa cùng với Đỉnh Hán Đế Quốc cá chết lưới rách không ở giảng bất luận cái gì quy củ sau, như vậy, Nam Vực bên này chỉ biết đối mặt hiện tại loại này tình cảnh, không có bất kỳ phần thắng nào. Bởi vì Thánh Địa cùng với tứ đại thần thú tộc, tại cộng thêm Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả số lượng, viễn siêu Nam Vực bên này!

Hiểu Thiên Cơ đám người cũng là sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được, bọn họ bên này Hoàng Giả Cảnh số lượng bản thân sẽ không có ưu thế, không chỉ có số lượng không có ưu thế, tại chất lượng thượng cũng không có bất kỳ ưu thế nào. Bởi vì chỉ bằng vào một cái La Thiên, cũng đã cũng đủ bọn họ uống một hồ, huống chi còn có năm tên Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả?

Thế nhưng tất cả mọi người không có trốn, cũng không có hàng, không phải là ngốc, mà là không có ý nghĩa. Bởi vì ở vào thời điểm này, trốn cùng đầu hàng cũng chỉ là tự rước lấy nhục mà thôi!

Chân trời, La Thiên sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm, trong mắt sát ý do như thực chất, bởi vì... Này một lần tàn sát Thánh, làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc đã chết bốn gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cùng 25 vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, bốn gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cộng thêm 20 vị Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm, đây mới thực là khiến Đỉnh Hán Đế Quốc nguyên khí bị thương nặng a!

Hoàn hảo lúc này Đỉnh Hán Đế Quốc đang cùng Thánh Địa hợp tác, Yêu Tộc cùng Ma tộc không dám nâng toàn tộc chi lực tiến công nhân loại, không thì Đỉnh Hán Đế Quốc lúc này đây thực sự chỉ biết gặp phải diệt quốc nguy cơ!

Nghĩ vậy, La Thiên sắc mặt sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Cổ Vực Thành bầu trời.

"Diệt!"

La Thiên thanh âm của trên không trung vang lên, tiếp theo, lưỡng đạo cự bàn tay to xé rách không gian, tự Cổ Vực Thành bầu trời mang theo người kinh khủng uy áp hướng phía Cổ vực nhanh như tia chớp hạ xuống đi.

Đại thủ chỉ là mới ra hiện, toàn bộ Cổ Vực Thành bầu trời không gian một trận vặn vẹo biến hình, mà Cổ Vực Thành kia to lớn tường thành cùng vô số phòng ốc càng tại đại thủ kinh khủng kia áp bách hạ biến thành bột mịn, Linh Giả cảnh dưới một ít huyền giả càng trực tiếp tê liệt ngã xuống đất, thân thể không ngừng được chiến chiến run.

Tựa như ngày tận thế!

Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, kinh khủng như vậy!

Nhìn thấy cái này một màn kinh khủng, toàn bộ Cổ Vực Thành nội mọi người hoảng sợ run rẩy thân thể, bởi vì tại đây bàn tay khổng lồ trước mặt, bọn họ đừng nói phản kháng, chính là ngay cả cơ hội chạy trốn chưa từng!

"Xuất thủ!"

Hiểu Thiên Cơ thanh âm của vang lên, tiếp theo, Cổ Vực Thành bầu trời vài tên Hoàng Giả Cảnh cường giả từng người phát ra tự mình công kích mạnh nhất.

Hiểu Thiên Cơ trong cơ thể Huyền khí bạo dũng ra, tất cả Huyền khí như sông lớn vỡ đê thông thường dũng mãnh vào trong tay hắn một quả hắc sắc mai rùa bên trong, tiếp theo, trong tay một quả mai rùa nhanh như tia chớp bắn ra, mai rùa đón gió tăng vọt, chỉ là một cái chớp mắt liền biến thành nghìn trượng cao thấp, sau đó nặng nề mà hướng phía đạo kia bàn tay khổng lồ đụng tới...

"Rống!"

Bạch Long thân thể ngăn, gầm lên giận dữ, sau đó dùng phương thức trực tiếp nhất, chính là của hắn thân thể hướng phía con kia bàn tay khổng lồ hung hăng đụng vào...

Càn khôn đồ còn lại là biến hóa nhanh chóng, hóa thành một trương to lớn đồ trục, đồ trục điện xạ ra, hướng phía đạo kia bàn tay khổng lồ bắn mạnh tới, tại bắn về phía con kia bàn tay khổng lồ lúc, đồ trục nội bộc phát ra vô số đạo chùm tia sáng, chùm tia sáng một đạo tiếp theo một đạo đánh phía con kia bàn tay khổng lồ.

"Tuyệt sát!"

Cô gái áo đen đột nhiên một tiếng gầm lên, tiếp theo, từng đạo huyễn ảnh tự cô gái áo đen trong cơ thể bạo dũng ra, huyễn ảnh một đạo tiếp theo một đạo, từ mặt đất ngay cả tới chân trời mà không đoạn...

Đó là tốc độ nhanh đến rồi cực hạn, bởi vậy, mỗi một đạo huyễn ảnh đều cơ hồ trở thành thực chất...

"Oanh..."

"Oanh..."

Chân trời, tại Hiểu Thiên Cơ đám người hợp lực một kích dưới, vô số đạo tiếng oanh minh nổ vang dựng lên, thanh âm như tiếng sấm, chấn đắc toàn bộ không gian đều một trận kịch liệt rung chuyển, phảng phất tùy thời sẽ nghiền nát.

Bị Hiểu Thiên Cơ đám người liên thủ hợp kích, La Thiên con kia bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, tiếp theo, trong mắt của mọi người, bàn tay khổng lồ tràn ngập ra vô số đạo vết nứt, vết nứt dần dần mở rộng, không được một hồi, lại là một đạo nổ vang thanh, con kia bàn tay khổng lồ ở chân trời ầm ầm nổ ra, hóa thành một chút năng lượng mảnh nhỏ tự chân trời rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Vực Thành nội mọi người trong lòng đều thở dài một hơi, nếu để cho con kia bàn tay khổng lồ rơi xuống, như vậy Cổ Vực Thành nội mọi người, bao quát toàn bộ Cổ vực sợ rằng cũng sẽ ở trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn!

Phía dưới, tuy rằng Hiểu Thiên Cơ đám người phá hết cái này La Thiên công kích, thế nhưng Dương Diệp sắc mặt vẫn ngưng trọng như cũ.

Mạc Lão bị khiên chế trụ, lấy cái này La Thiên Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm thực lực, Hiểu Thiên Cơ đám người sợ rằng căn bản không cách nào chống lại hắn. Chỉ cần Hiểu Thiên Cơ đám người một khi bị thua, hoặc là bị khiên chế trụ, kia Đỉnh Hán Đế Quốc còn dư lại vài tên Hoàng Giả Cảnh cường giả chỉ cần một hồi, là có thể tàn sát rơi Cổ vực người bên trong thành.

Đến lúc đó, tính là Mạc Lão mang La Thiên những người này đều tàn sát hầu như không còn, đối Dương Diệp mà nói, chưa từng có bất kỳ ý nghĩa gì.

Không có bất kỳ tuyển chọn, lúc này Dương Diệp chỉ có thể cầm ra bản thân tất cả lá bài tẩy, mặc kệ có thể hay không uy hiếp cái này Hoàng Giả Cảnh cường giả, hắn đều chỉ có thể tuyển chọn đi làm. Bởi vì có ở đây không làm, rất khả năng liền không có cơ hội.

Dương Diệp tay trái vừa lộn, Kiếm Đảm xuất hiện ở hắn trong tay trái, trong cơ thể Huyền khí dũng mãnh vào Kiếm Đảm nội thôi động Kiếm Đảm, thiếu khanh, Kiếm Đảm nội chợt bộc phát ra vô số đạo bất đồng Kiếm Ý dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, theo cái này Kiếm Ý điên cuồng dũng mãnh vào Dương Diệp trong cơ thể, Dương Diệp bản thân Kiếm Ý điên cuồng tăng vọt dâng lên, không được một hồi, Dương Diệp Kiếm Ý liền nhảy lên tới thiên cấp nhất trọng.

Mười một trọng kiếm ý cuộn sạch ra, không gian một trận kịch liệt rung động!

Mọi người ánh mắt đều hướng bên này nhìn lại.

Khi nhìn thấy mười một trọng kiếm ý, mọi người hơi sửng sờ, tuy rằng khiếp sợ Dương Diệp Kiếm Ý tăng vọt, nhưng vẫn lắc đầu một cái, đừng nói Dương Diệp đạt được mười một trọng, coi như là đạt được Thập nhị trọng, tại đây Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả trước mặt, cũng là không làm nên chuyện gì.

Chênh lệch thật sự là quá lớn!

Chân trời bên trên, La Thiên nguyên bản đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó hơi sửng sờ, bởi vì Huyền Giả Đại Lục đã không biết bao nhiêu năm không có xuất hiện hôm khác cấp kiếm ý! Dương Diệp Kiếm Ý đạt được mười một trọng, có chút khiến ý hắn bên ngoài, thế nhưng hắn rất nhanh đó là lắc đầu, Đạo: "Thiên cấp Kiếm Ý? Như trước bất quá là con kiến hôi!"

Nhưng mà theo thanh âm của hắn hạ xuống, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của:

"Nhiên Ý!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, mọi người chỉ thấy nguyên bản những thứ kia tuôn ra Dương Diệp bên ngoài cơ thể Kiếm Ý đột nhiên trào trở về trong cơ thể hắn, tiếp theo, Dương Diệp quanh thân tràn ngập ra một cổ nhàn nhạt màu lửa đỏ hào quang, tiếp theo, Dương Diệp cảnh giới bắt đầu tăng vọt...

Tôn Giả Cảnh thất phẩm!

Tôn Giả Cảnh bát phẩm!

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm!

Còn đang cao, Dương Diệp còn đang thiêu đốt Kiếm Ý...

Mỗi một khắc!

"Oanh!"

Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm!

Mà Dương Diệp bản thân Kiếm Ý thì rơi xuống đến bát trọng...

Mọi người ngây dại, Hoàng Giả Cảnh? Dương Diệp đạt được Hoàng Giả Cảnh? Hắn còn có thể cùng giai vô địch?

La Thiên nheo mắt, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên đạt tới Hoàng Giả Cảnh, người này dùng bí pháp gì? Lại có thể mang cảnh giới đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh?

"Long biến hóa!"

Dương Diệp thanh âm của vang lên lần nữa, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, Dương Diệp y phục trên người trong nháy mắt hóa thành tro tàn, sau đó, sừng rồng, long lân, long trảo, sừng rồng.....

"Dương Diệp là Long Tộc?"

Mọi người trong lòng lần thứ hai bị chấn động!

"Thật là làm người ta say mê lực lượng a!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía La Thiên, cất tiếng cười to, Đạo: "La Thiên, 10 kiếm trảm ngươi!"

Dứt lời, Cổ Sao xuất hiện ở Dương Diệp tay trái, tay phải còn lại là xuất hiện một thanh đạo khí, Dương Diệp mang Kiếm xen vào Cổ Sao nội, sau đó chợt một nhổ...

Một kiếm chém ra, Dương Diệp tay phải lại xuất hiện một thanh Kiếm, sau đó lại xen vào Cổ Sao nội, lần thứ hai lại là chợt một nhổ...

Rút kiếm!

Xuyên vào Kiếm!

Rút kiếm!

Xuyên vào Kiếm!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 623: Vô địch Kiếm Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhổ đệ ngũ Kiếm lúc, Dương Diệp Long biến hóa sau thân thể đã bắt đầu chảy ra tiên huyết. Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật không chỉ có cần đạo khí, còn cần cường đại thân thể, bởi vì mỗi một lần rút kiếm, đối thân thể tiêu hao đều là to lớn. Nếu như không có đạt được

Long Tổ truyền thừa, chỉ dựa vào Dương Diệp vốn là thân thể, hắn tối đa chỉ có thể nhổ tam Kiếm!

Thế nhưng hiện tại, Long biến hóa sau khi, thân thể đã cũng đủ chống đỡ hắn liên tục nhổ ngũ Kiếm đã ngoài. Thế nhưng Dương Diệp rất rõ ràng, năm lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật khẳng định không thể chém giết La Thiên, cho nên, hắn hết tự mình cố gắng lớn nhất, một lần ngay cả nhổ 10 Kiếm, làm như thế hậu quả chính là hắn Long biến hóa sau thân thể đều không chịu nổi!

Tại Dương Diệp thanh âm hạ xuống đến rút kiếm, dùng thời gian rất ngắn, chỉ không được hai hơi thở thời gian!

Hai hơi thở nội, 10 chuôi đạo khí liên tiếp không ngừng mà tại Dương Diệp trong tay vỡ vụn ra!

Mười đạo trường mấy trăm trượng tử sắc kiếm khí một đạo tiếp theo một đạo xẹt qua chân trời, đâm thẳng kia La Thiên. Kiếm khí nơi đi qua, không gian trực tiếp bị vỡ ra một đạo lỗ to lớn, lúc này đây không có như thường lui tới vậy, bị phá hư không gian trong nháy mắt được chữa trị, lúc này đây, bị tử sắc kiếm khí xé mở không gian không chỉ có không có được chữa trị, trái lại còn càng lúc càng lớn!

Mọi người vào giờ khắc này đều bị Dương Diệp lúc này đây điên cuồng rút kiếm cho chấn động ở, đặc biệt cô gái áo đen cùng khiếu thiên máy đám người, bởi vì Dương Diệp lúc này đây phát động công kích, dĩ nhiên để cho bọn họ cảm nhận được mãnh liệt cảm giác nguy hiểm!

Dương Diệp chỉ là thông qua bí pháp mạnh mẽ đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh a, mà bọn họ, thế nhưng thật đả thật Hoàng Giả Cảnh cường giả! Lẽ nào cái này Dương Diệp thật là cùng giai vô địch? Ngay cả tại Hoàng Giả Cảnh cấp cũng không có địch?

Tại Dương Diệp nói 10 kiếm trảm Sát La ngày một khắc kia, La Thiên hơi sửng sờ, sau đó đang chuẩn bị cười to, bởi vì ngoại trừ Bán Thánh cho rằng, cho dù là Yêu Hoàng cũng không dám nói có thể trăm phần trăm chiến thắng hắn, mà Dương Diệp bất quá là một cái dùng bí pháp đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh ngụy Hoàng Giả Cảnh mà thôi, 10 kiếm trảm giết hắn? Người si nói mộng!

Nhưng mà, làm Dương Diệp rút kiếm một khắc kia, La Thiên dáng tươi cười còn chưa khuếch tán ra đó là cứng ngắc ở. Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, cái này kiếm kỹ nguy hiểm, làm Dương Diệp liên tục nhổ 10 Kiếm lúc, trực giác lại nói cho hắn biết, vô cùng nguy hiểm!

La Thiên trong lòng khiếp sợ tột đỉnh, đây là Dương Diệp vọng lại? Hắn là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm a, Bán Thánh không ra, trong thiên địa hắn là chí cường giả!

Thế nhưng hiện tại, hắn lại đang một cái chỉ là dùng bí pháp đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh con kiến hôi thi triển ra Huyền kỹ thượng cảm thấy nguy hiểm!

Dương Diệp phải chết!

Phải chết!

La Thiên lúc này trong đầu chỉ cái ý niệm này, bởi vì hắn ở sâu trong nội tâm phi thường minh bạch, Dương Diệp ví như bất tử, chờ hắn lớn lên, đừng nói Đỉnh Hán Đế Quốc, chỉ sợ cũng tính Thánh Địa cũng cầm hắn không có biện pháp!

Không dám có sơ suất, La Thiên một tiếng hừ lạnh, đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, phía dưới Dương Diệp đột nhiên hướng bước về phía trước một bước, sau đó một cổ lực lượng vô hình mang phương viên vạn trượng nội toàn bộ bao phủ.

Mọi người hoảng hốt!

La Thiên cũng lớn hãi!

"Kiếm Vực, chết tiệt Kiếm Vực!"

La Thiên trên mặt lần đầu xuất hiện hoảng loạn, bởi vì hắn dĩ nhiên bỏ quên Dương Diệp Kiếm Vực, mười một nặng Kiếm Ý đối với hắn còn không uy hiếp gì, thế nhưng Kiếm Vực lại bất đồng!

Năm đó Kiếm Tông tổ sư tại Hoàng Giả Cảnh lúc, thế nhưng bằng vào Kiếm Vực có thể đối kháng Bán Thánh a!

Kiếm Vực nội, hết thảy bị áp chế, bao quát lúc này tất cả Hoàng Giả Cảnh cường giả đều là bị một cổ lực lượng thần bí áp chế, ràng buộc. Mà Dương Diệp kia 10 đạo kiếm khí trong nháy mắt này tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, hầu như có thể so với tốc độ ánh sáng!

La Thiên hoảng hốt, thủ đoạn vừa lộn, một thanh đại đao xuất hiện ở trên tay hắn, tiếp theo đại đao đối về Dương Diệp đạo kiếm khí kia chợt chính là vung lên. Làm vung đao lúc, La Thiên Song mắt nhất thời kịch liệt co rụt lại, ánh mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, bởi vì hắn rút đao tốc độ dĩ nhiên vào giờ khắc này so thường lui tới chậm chí ít gấp trăm lần!

Bất quá cũng may hắn phản ứng cực nhanh, trong cơ thể khí thế điên cuồng tuôn ra, chống cự lại Dương Diệp Kiếm Vực áp chế, sau đó rút đao chợt bổ về phía đã đi tới trước mặt hắn kia mười đạo dường như quang tốc độ kiếm khí!

"Oanh!"

Làm đạo kiếm khí thứ nhất đánh vào La Thiên trong tay trên đại đao lúc, La Thiên cùng đại đao đồng thời kịch liệt run lên, La Thiên biến sắc, ngay tại lúc lúc này, đạo thứ hai kiếm khí đã tới!

"Oanh!"

Lại là một đạo nổ!

La Thiên triều sau liền lùi lại sắp tới trăm trượng, trong tay chuôi này đạo khí bắt đầu xuất hiện Tri Chu vậy vết nứt...

Đạo thứ hai kiếm khí tiêu tán lúc, đạo thứ ba kiếm khí trong nháy mắt tới...

"Oanh!"

La Thiên rút lui sắp tới 500 trượng, trong tay hắn đại đao đã hoàn toàn rạn nứt ra, La Thiên kinh hãi!

"Oanh!"

Đạo thứ tư kiếm khí đánh vào La Thiên chuôi này trên đại đao, đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, La Thiên trong tay đại đao trong nháy mắt nổ bể ra tới, hóa thành vô số mảnh nhỏ rơi lả tả chân trời.

La Thiên hoảng hốt, hắn thân thể tuy rằng cũng rất mạnh hãn, thế nhưng cũng không dám dùng thân thể đi cứng rắn hám Dương Diệp cái này kiếm kỹ, lập tức song chưởng bộ dạng điệp, chợt chương một đánh ra, hôn lên Dương Diệp đệ ngũ đạo kiếm khí.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, La Thiên Song mắt chợt trợn tròn, bởi vì song chưởng của hắn tại một kích này dưới dĩ nhiên trực tiếp nổ bể ra tới, cùng lúc đó, kia cường đại lực đánh vào trực tiếp đưa hắn đánh bay đến 500 trượng có hơn!

Cơ hồ là trong nháy mắt, thứ sáu đạo kiếm khí đi tới La Thiên trước mặt của.

[truyen

Cua tui đốt net] Một đạo tiếp theo một đạo, tại cộng thêm bị Kiếm Vực áp chế cùng ràng buộc, La Thiên căn bản không có thể mau tránh ra, chỉ có thể cứng rắn hám Dương Diệp Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

"Lăn!"

Bị một cái bị hắn coi là con kiến hôi của người ép chật vật như vậy, tức thì bị phế bỏ hai tay, La Thiên cả khuôn mặt đều vặn vẹo dâng lên, gầm lên giận dữ, Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả khí thế điên cuồng tự trong cơ thể hắn bộc phát ra, lập tức, tại hắn không gian chung quanh rồi đột nhiên vặn vẹo dâng lên, một cổ khí tức kinh khủng tự trước mặt hắn không gian thẩm thấu ra!

"Cho ta trấn!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên nhớ lại Dương Diệp thanh âm của.

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, 'Cót két' một tiếng vang nhỏ...

Tại mọi người ánh mắt hoảng sợ trong, chỉ thấy Dương Diệp Kiếm Vực nội không gian dĩ nhiên dường như bị đòn nghiêm trọng thủy tinh thông thường từng điểm từng điểm rạn nứt ra... Mà La Thiên trước mặt kia vặn vẹo không gian cũng trong nháy mắt bị trấn áp, tại không nửa điểm động tĩnh, chỉ là cái này một cái chớp mắt, Dương Diệp đệ thất đạo kiếm khí trực tiếp đánh vào La Thiên ngực...

Thứ tám đạo kiếm khí cùng thứ chín đạo kiếm khí cùng với đệ thập đạo kiếm khí theo sát tới...

"Xuy xuy xuy xuy..."

Trong mắt của mọi người, 4 đạo kiếm khí tự La Thiên trước ngực xuyên qua...

Giờ khắc này, thời gian phảng phất tĩnh.

Một lát, La Thiên cúi đầu nhìn thoáng qua trước ngực mình kia một đạo kiếm động, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp, Đạo: "Tốt một cái Kiếm Vực, thảo nào năm đó Kiếm Tông tổ sư tại Hoàng Giả Cảnh lúc là có thể bằng vào Kiếm Vực đối kháng Bán Thánh. Dương Diệp, ngươi rất mạnh, rất có tiềm lực, tương lai ngươi nhất định so kiếm tông tổ sư còn muốn kinh khủng. Ta Đỉnh Hán Đế Quốc vì một cái Bách Hoa Cung đối địch với ngươi, thật là thật quá ngu xuẩn!"

Dứt lời.

"Oanh!"

Một tiếng nổ vang, trong mắt của mọi người, vô số đạo Kiếm Ý tự La Thiên trong cơ thể bạo phát ra, trong nháy mắt, La Thiên toàn bộ thân thể nổ bể ra tới, tại Kiếm Ý là lắp bắp hạ, La Thiên thân thể cùng linh hồn trong nháy mắt bị hủy diệt sạch sẽ...

Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả ngã xuống!

Một màn này làm cho mọi người đại não ngắn trống rỗng!

Lúc trước ở trên hư không trung, Mạc Lão đánh chết rất nhiều Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, cái này cũng không khiến người ta ngoài ý muốn, bởi vì Mạc Lão là Bán Thánh. Mà bây giờ, một gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm chết ở một gã dùng bí pháp đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh Dương Diệp, hơn nữa còn là ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người hạ đánh chết. Cái này Dương Diệp còn là người sao?

"Thật là lợi hại!"

Cổ Vực Thành thượng, Lôi Lâm trừng mắt nhìn, sau đó gặm gặm trong tay linh quả, nhẹ giọng nói.

Tại bả vai nàng thượng đồng dạng ôm một quả linh quả Tử Điêu chợt gật cái đầu nhỏ... Phải biết rằng, kia La Thiên thế nhưng cùng nàng phụ hoàng đồng nhất cái cấp bậc tồn tại a! Mà bây giờ nhưng là bị Dương Diệp chém giết, tiểu tử kia lúc này hai mắt mở thật to, bên trong tràn đầy vẻ hưng phấn...

Giờ này khắc này, không ai chú ý tới Dương Diệp kia sắc mặt tái nhợt, còn có kia cổ họng trung không ngừng tuôn ra tiên huyết, nhưng là bị hắn mạnh mẽ nuốt trở về một màn. Không chỉ có như vậy, tại Dương Diệp quanh thân, vô số bất đồng Kiếm Ý không ngừng tự trong cơ thể hắn tuôn ra, mà ở trong cơ thể hắn, chí ít hơn mười loại Kiếm Ý đang điên cuồng tứ ngược...

Lấy hắn vốn là thực lực, không Long thay đổi dưới tình huống, hắn tối đa có thể duy nhất rút kiếm hai đến ba lần, Long biến hóa sau khi, hắn có thể rút kiếm năm đến sáu lần. Thế nhưng duy nhất nhổ mười lần, cái này đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn gánh nặng của thân thể, cộng thêm trước khi lại mạnh mẽ thi triển Kiếm Vực, điều này làm cho được thân thể hắn đã tại bạo thể sát biên giới, nếu như không phải là bởi vì bản thân thân thể thực sự quá mức cường hãn, hắn lúc này đã như lúc đầu Tả Đăng Phong vậy, trực tiếp bạo thể mà chết!

Có thể nói, lúc này Dương Diệp tình huống thân thể rất không hay, ngoại thương nội thương cùng đi. Ngoại thương hoàn hảo, thân thể hắn bản thân thì có tự mình năng lực chữa trị, điểm ấy thương cũng không coi vào đâu. Là tối trọng yếu là trong cơ thể hắn những Kiếm Ý đó, những Kiếm Ý đó tại trong cơ thể hắn không chút kiêng kỵ tứ ngược, một cái làm không tốt, chỉ biết khiến hắn như Tả Đăng Phong vậy trực tiếp bạo thể mà chết!

Tuy rằng như vậy, thế nhưng Dương Diệp lúc này còn chưa phải được không mạnh đi ngăn chặn trong cơ thể không xong tình huống, trên mặt giả ra vân đạm phong khinh hình dạng.

Dương Diệp chậm rãi có lấy ra một thanh Kiếm đi ra, sau đó trong mắt của mọi người, từ từ mang Kiếm hướng phía Cổ Sao cắm tới, hắn động tác rất chậm, như bình thường tốc độ thả chậm vài lần thông thường.

Chính là chậm như vậy động tác, cũng làm cho Cổ Vực Thành kia năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả nheo mắt, theo bản năng hướng sau liền lùi lại trăm trượng. Thực lực của bọn họ so La Thiên yếu nhiều lắm, lấy thực lực của bọn họ, tối đa chỉ có thể nhận Dương Diệp hai Kiếm hoặc là tam Kiếm.

Mà bọn họ không muốn tiếp kiếm!

Nhìn Dương Diệp từ từ xuyên vào Kiếm, tất cả mọi người cảm thụ được một cổ bách cận tiếng lòng cường đại cảm giác áp bách...

Kỳ thực không có ai biết, Dương Diệp căn bản không phải cố ý như vậy, mà là lúc này hắn kỳ thực đã ngay cả cầm kiếm khí lực đều nhanh không có.

Rốt cục, Dương Diệp mang Kiếm cắm vào Cổ Sao trong, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Đỉnh Hán Đế Quốc kia vài tên Hoàng Giả Cảnh cường giả, Đạo: "Từng cái một tới, còn là cùng đi?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 624: Chiến vẫn là cùng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, đột nhiên, vô số sợi Kiếm

Ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể lắp bắp ra. Lúc này Dương Diệp Kiếm Ý tuy rằng chỉ bát trọng, thế nhưng hắn Kiếm Ý nơi đi qua, dĩ nhiên trực tiếp xuyên qua không gian, làm cho chung quanh hắn xuất hiện vô số đen nhánh lỗ nhỏ.

Nhìn thấy một màn này, Đỉnh Hán Đế Quốc năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả ánh mắt thẳng nhảy, sau đó, sau đó không ai một người dám ra tay

Kỳ thực lúc này năm người nếu là tỉ mỉ quan sát, liền sẽ phát hiện, những Kiếm Ý đó căn bản không phải Dương Diệp có ý định thả ra, mà là từ Dương Diệp trong cơ thể mang Dương Diệp thân thể bắn thủng kích bắn ra.

Nhưng là bởi vì trước khi Dương Diệp chém rụng La Thiên, Đỉnh Hán Đế Quốc năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả đánh đáy lòng đối Dương Diệp sinh ra kiêng kỵ cảm giác, cho nên, mấy người cũng không có chú ý tới một màn này.

Không thì, mấy người liên thủ xuất thủ lần nữa, Dương Diệp tuyệt đối 10 chết vô sinh!

"Oanh!"

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên truyền đến một đạo nổ thanh, tiếp theo, một khối to lớn tấm bia đá từ trên trời giáng xuống, tại Đỉnh Hán Đế Quốc kia năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả còn chưa phản ứng kịp lúc liền đem đám người trong nháy mắt đánh thành Hư Vô!

Rất nhanh, Mạc Lão cùng La Đạo xuất hiện ở giữa sân.

Mạc Lão không phát sinh biến hóa gì, mà La Đạo lúc này tóc đã rơi lả tả áo choàng, sắc mặt tái nhợt, trên y phục cũng xuất hiện rất nhiều nghiền nát địa phương. Hiển nhiên, trước khi cùng Mạc Lão giao phong trung, hắn rơi xuống hạ phong.

Nhìn thấy Mạc Lão, Cổ Vực Thành bên này mọi người trong lòng đều thở dài một hơi. Bởi vì có một gã Bán Thánh tại, bọn họ mới có sức mạnh đi đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc cùng với Thánh Địa.

Theo Mạc Lão cùng La Đạo xuất hiện, Yêu Hoàng cùng tứ đại thần thú tộc còn có Thánh Địa của người cũng đều xuất hiện ở giữa sân. Không Gian Điêu bộ tộc tổn thất có chút thật lớn, 20 vị Hoàng Giai Không Gian Điêu, hôm nay chỉ còn lại có mười ba vị. Yêu Hoàng bổn nhân ở Long Hoàng đám người vây công hạ, cũng xuất hiện thương thế nghiêm trọng.

Đương nhiên, tứ đại thần thú tộc cùng Thánh Địa tổn thất cũng rất thảm trọng, Hoàng Kim Thần Long hôm nay chỉ còn lại có bốn đầu, Thí Thiên Bạch Hổ có ngũ đầu, thần phong bộ tộc cùng Huyền Vũ bộ tộc nhiều, cũng còn có năm vị Hoàng Giai. Thánh Địa tổn thất thảm trọng nhất, hiện tại chỉ còn lại có một người 50 vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, hôm nay chỉ còn lại có một vị!

Đỉnh Hán Đế Quốc đã chết ba gã Hoàng Giả Cảnh, lý tư cùng bạch khởi tại một trận chiến này trong song song ngã xuống, Huyền thú đế quốc tổn thất cũng tổn thất thảm trọng, ngoại trừ thú hoàng ở ngoài, còn lại Hoàng Giai cường giả đều chết hết, bởi vì Huyền thú bản thân huyết mạch sẽ không như tứ đại thần thú tộc, cho nên, tại trong khi giao chiến, Huyền thú đế quốc là nhất thua thiệt nhất phương!

Đương nhiên, tổng thể mà nói, tổn thất còn là Đỉnh Hán Đế Quốc cùng Thánh Địa, bởi vì... Này một lần, bọn họ cơ hồ là toàn quân bị diệt!

"Ngươi Dương Diệp, ngươi chiếm được Long Tổ thủ hộ" đột nhiên, một bên Long Hoàng nhìn thấy Dương Diệp Long biến hóa sau hình dạng, thất thanh cả kinh nói.

Trước khi tàn sát kế hoạch bắt đầu sau, hắn cùng với Long Tộc cường giả đó là đi thẳng tới Cổ Vực Thành, không có ở quản Dương Diệp, cũng không cần quản Dương Diệp. Bởi vì lúc đó hắn thấy, chỉ cần Dương Diệp sư phụ vừa chết, mặc kệ Dương Diệp tại Lôi Trì hạ được cái gì kỳ ngộ, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì. Bởi vì không có Bán Thánh che chở, muốn giết Dương Diệp, tựu như cùng bóp chết một con kiến đơn giản như vậy!

Thế nhưng sự thực là tên này Bán Thánh cường đại đã xa xa vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn họ đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là lúc này Dương Diệp dĩ nhiên dường như Long Tộc thông thường, có sừng rồng, long lân, long trảo!

Yêu Hoàng đột nhiên cũng nhìn về phía Dương Diệp, quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi quả thật thu được Long Tổ thủ hộ?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Là truyền thừa, không phải là Long Tổ thủ hộ."

Yêu Hoàng hơi sửng sờ, sau đó điên cuồng phá lên cười mà một bên Long Hoàng chờ Long sắc mặt còn lại là trong phút chốc ảm đạm như tuyết mỗi một vị Hoàng Giai cự long đều hoảng sợ nhìn Dương Diệp, phảng phất nhìn thấy gì quái vật thông thường.

Thần phong cùng Huyền Vũ còn có Bạch Hổ tam tộc của người lúc này sắc mặt cũng có chút nhục nhã

Yêu Hoàng nở nụ cười chỉ chốc lát, sau đó lại hỏi Dương Diệp Đạo: "Ngươi nếu tiếp nhận rồi Long Tổ truyền thừa, kia truyền thừa trong có thể có khai báo, ngươi ngày sau là long tổ thân vương, hoặc là cái gì?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Trong cơ thể ta có long huyết, cũng là Long Tộc thân vương!" Hắn không có giấu diếm, bởi vì trực giác nói cho hắn biết giống như có cái gì tốt sự muốn phát sinh!

Quả nhiên, Yêu Hoàng cười nói: "Tốt, ngươi bây giờ kích phát một chút trong cơ thể long huyết thử nhìn một chút!"

Nghe vậy, Dương Diệp do dự một chút, lợi dụng trong cơ thể tử sắc Huyền khí mạnh mẽ ngăn chặn những thứ kia luống cuống Kiếm Ý, sau đó kích phát rồi hạ trong cơ thể long huyết, mới vừa một kích phát, xa xa, ngoại trừ Long Hoàng ở ngoài, còn lại bốn đầu Hoàng Kim cự long đột nhiên tự không trung rơi, nặng nề mà đập rơi ở trên mặt đất. Mà kia Long Hoàng cũng có chút không dễ chịu, khi hắn kia ảm đạm trên mặt của, nổi lên rất nhiều mồ hôi hột, phảng phất đang chịu đựng cái gì áp lực cực lớn thông thường!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, đây là có chuyện gì?

"Ha ha" Yêu Hoàng cười to nói: "Đây là huyết mạch uy áp, bên trong cơ thể ngươi có Long Tổ huyết mạch, là tất cả Long Tộc lớn nhất khắc tinh, cùng giai trong, ngươi căn bản không dùng động thủ, chỉ cần dùng huyết mạch uy áp là có thể khiến hắn không còn không còn sức đánh trả. Ha ha từ nay về sau, Long Tộc ngoại trừ cái này Long Hoàng ở ngoài, bất luận cái gì Long Tộc tại trước mặt ngươi đều sẽ là một con đợi làm thịt cừu con!"

Dương Diệp nao nao, hắn không nghĩ tới cái này nếu nói huyết mạch uy áp dĩ nhiên kinh khủng như vậy, tại huyết mạch uy áp hạ, những Long Tộc đó Hoàng Giai cự long thậm chí ngay cả phản kháng dư địa cũng không có! Đương nhiên, đây là chuyện tốt!

"Xem ra, có thời gian, ta phải nữa Long Tộc nằm một cái" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

"Ngươi" Long Hoàng căm tức nhìn Dương Diệp, nhưng mà Dương Diệp cũng hai mắt khép hờ, căn bản xem cũng không nhìn hắn. Lúc này trong cơ thể hắn Kiếm Ý đã cuồng bạo đến rồi một loại cực kỳ đáng sợ trình độ, hắn phải chuyên tâm áp chế, không thì, không làm được chính hắn cũng sẽ bị cái này Kiếm Ý hại chết! Long Tộc chuyện, chỉ có thể tạm thời phóng phóng, hắn tiếp nhận rồi Long Tổ truyền thừa, thừa Long Tổ đích tình, sẽ cho Long Tộc một cái cơ hội, nếu như Long Tộc không quý trọng cơ hội này, như vậy hắn đến lúc đó không có chút nào lưu tình!

Đương nhiên, đây đều là nói sau, hiện tại hắn chủ yếu nhất là giải quyết như thế nào trong cơ thể những thứ kia cuồng bạo Kiếm Ý, còn có hắn cái này cụ đã nghiêm trọng tiêu hao thân thể

Một bên, La Đạo hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Mạc Lão, Đạo: "Chúng ta thất bại, đến nay sau này, Đỉnh Hán Đế Quốc ngũ trong vòng mười năm mang không ở bước vào Nam Vực. Ngươi cảm thấy thế nào?"

Mạc Lão trầm ngâm một lát, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Chiến vẫn là cùng, ngươi tới quyết định!"

Dương Diệp: ""

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 625: Hù người..

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Đỉnh Hán Đế Quốc đã chịu thua, hiện tại liền xem Nam Vực bên này thái độ. Nếu như Dương Diệp tuyển chọn bất chiến, như vậy thế giới loài người liền là có thể đạt được ngắn ngủi hòa bình; Thế nhưng nếu như Dương Diệp tuyển chọn chiến, như vậy thì ý nghĩa, chiến tranh vừa mới bắt đầu, chỉ bất quá lần này không còn là Đỉnh Hán Đế Quốc chiếm thượng phong.

Là việc binh đao nhập kho, còn là máu chảy thành sông, tất cả Dương Diệp một ý niệm!

Một lát, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó nhìn về phía Mạc Lão, Đạo: "Lấy Mạc Lão thực lực, có thể hay không chém giết cái này La Đạo?"

Mọi người ngây ra như phỗng!

La Đạo cùng với tứ đại thần thú tộc, còn có kia Thánh Địa duy nhất một gã cường giả sắc mặt trong nháy mắt thay đổi. Giờ này khắc này, Nam Vực cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đều đã nguyên khí đại thương, theo bọn họ, song phương đều phải cần tĩnh dưỡng. Nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp lại vẫn nghĩ thông chiến, nhưng lại nghĩ đưa một gã Bán Thánh vào chỗ chết!

Đây là một cái bất chiết bất khấu người điên!

Nghe được Dương Diệp nói, ngay cả Mạc Lão cũng là nao nao, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên loại nghĩ gì này, hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Trước khi hắn tổn thất máu huyết, thực lực đại giảm, nếu như ta mãnh truy không muốn, đem hết toàn lực nói, có sáu thành nắm chặt đánh chết hắn, Cửu thành nắm chặt khiến thương thế hắn càng thêm thương!"

"Màn này lão cần phải bỏ ra cái gì đại giới sao?" Dương Diệp lại hỏi.

Mạc Lão cười nói: "Sẽ nỗ lực một ít, bất quá không có gì đáng ngại!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nếu như vậy, vậy thì mời Mạc Lão xuất thủ, bỏ Đỉnh Hán Đế Quốc tên này Bán Thánh ah. Nhân loại, chỉ cần một gã Bán Thánh là đủ rồi."

Dương Diệp không phải là không muốn hưu chiến, lúc này hắn người bị thương nặng, cũng là cần thời gian tới điều dưỡng cùng hóa giải trong cơ thể Kiếm Ý. Thế nhưng hắn biết rõ một điểm, đó chính là Đỉnh Hán Đế Quốc cái gọi là hưu chiến căn bản là tại vô nghĩa. Chờ Thánh Địa viện binh thứ nhất, hoặc là chỉ cần một điểm cơ hội, bọn họ chỉ biết ngóc đầu trở lại, khiến Nam Vực chết không có chỗ chôn!

Hiện tại Nam Vực một phe này chiếm ưu thế, hắn nếu như không nắm chặc cái này ưu thế, kia khó tránh quá ngu xuẩn chút!

Mạc Lão nhìn Dương Diệp một lát, sau đó phá lên cười, theo Mạc Lão tiếng cười to ra trong sân bây giờ, Mạc Lão thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, sau đó hướng phía kia La Đạo bắn mạnh tới

"Tính là ta chết, ta cũng muốn lôi kéo ngươi cùng nhau chôn cùng!"

La Đạo dữ tợn thanh âm ở trong sân vang lên, sau đó cùng Mạc Lão đồng thời một nhập Hư Không

Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong cơ thể tất cả kiếm nô đều phóng ra, sau đó nói: "Giết, phàm là tất cả Đỉnh Hán Đế Quốc mọi người đều tru diệt!"

"Giết!"

Vô số Nam Vực huyền giả tự Cổ Vực Thành trung chen chúc ra, hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân vọt tới. Giờ này khắc này, Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân đã không có người cầm đầu, cộng thêm trước khi bị Dương Diệp thực lực kinh sợ, toàn bộ đại quân đã loạn không được dạng. Thấy Nam Vực huyền giả vọt tới, rất nhiều người trước tiên không phải đi đối địch, mà là xoay người chạy trốn

Không có người cầm đầu đại quân, đã bất thành khí thời gian.

Giữa sân đối Nam Vực còn có uy hiếp, chỉ cần tứ đại thần thú tộc cùng tên kia Thánh Địa Bán Thánh.

La Đạo bị Mạc Lão kéo đi Hư Không đại chiến, tứ đại thần thú tộc nhất thời lấy Thánh Địa tên kia Bán Thánh như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

"Dương Diệp, ngươi miệt thị như vậy ta Thánh Địa, cuối cùng có một ngày, ngươi sẽ vì này nỗ lực ngươi khó có thể tưởng tượng đại giới!" Thánh Địa tên kia Hoàng Giả Cảnh cường giả lạnh giọng nói.

"Ta chẳng bao giờ chủ động trêu chọc Thánh Địa!" Dương Diệp Đạo: "Vẫn là ngươi Thánh Địa của người tới trêu chọc ta, chỉ là các ngươi không nghĩ tới, ta đây cái nguyên bản ở trong mắt các ngươi ngay cả con kiến hôi cũng không bằng của người, dĩ nhiên khiến được các ngươi bỏ ra thảm thống đại giới ah? Tốt lắm, ngươi dầu gì cũng là một vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, tiếp tục đang nói cái này uy hiếp, sẽ chỉ làm ta nghĩ ngươi là cái Sỏa Bức, là một đàn ông, sẽ điểm thật, không thì, liền câm miệng của ngươi lại!"

Nói xong lời cuối cùng, bởi trò chơi kích động, mười mấy sợi Kiếm Ý lại lần nữa tự Dương Diệp trong cơ thể bắn nhanh đi ra, thân thể hắn bên trên lại thêm mấy người kiếm động điều này làm cho Dương Diệp sắc mặt càng thêm trắng bạch.

Tên kia Thánh Địa cường giả khí sắc mặt tái xanh, nếu như ánh mắt có thể giết nhân, lúc này Dương Diệp sợ rằng đã chết mấy mươi lần. Hắn cũng quả thực nghĩ đánh chết Dương Diệp, thế nhưng lúc này Dương Diệp xung quanh, tụ tập Yêu Hoàng chờ Nam Vực tất cả Hoàng Giả Cảnh cường giả, tính là hắn cùng với tứ đại thần thú tộc liên thủ, chỉ sợ cũng không làm gì được Dương Diệp!

Đặc biệt lúc này Dương Diệp còn là Hoàng Giả Cảnh, cái loại này nghịch thiên kiếm kỹ, coi như là hắn, cũng không khỏi không kiêng kỵ!

Nghĩ vậy, trong lòng hắn đã có thối ý.

Thế nhưng tứ đại thần thú tộc cũng không muốn lui, bởi vì bọn họ căn đều ở đây Huyền Giả Đại Lục, nếu như bây giờ bọn họ lui, trừ phi cử tộc di chuyển đến Thánh Địa, không thì, chờ đợi bọn hắn sẽ là Yêu Hoàng điên cuồng trả thù!

Cho nên, bọn họ chỉ có thể thừa dịp hiện tại Mạc Lão bị khiên chế trụ lúc, nhất cử giết chết Yêu Hoàng!

Tứ đại thần thú tộc mới vừa muốn động thủ, lúc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên cầm Cổ Sao nội kiếm chuôi kiếm, Đạo: "Yêu Hoàng, vẫn luôn là ngươi ở đây giúp ta, hiện tại đến lượt ta có đi có lại. Nói, nếu muốn giết ai, ta ngược muốn nhìn, cái này thần thú thân thể có thể hay không khiêng được ta đây kiếm kỹ"

Dương Diệp nói những lời này, chỉ do là ở trang bức. Bởi vì hắn lúc này tình huống trong cơ thể, đừng nói tại rút kiếm, chính là tại dám thôi động Kiếm Ý, hắn đều biết bật người bị những Kiếm Ý đó làm cho bạo thể mà chết. Thế nhưng hắn không có biện pháp, tuy rằng La Đạo không ở, thế nhưng lúc này tứ đại thần thú tộc cộng thêm Thánh Địa người nọ, tổng thể trên thực lực, hay là đối phương tương đối mạnh!

Nếu như tại chiến, cho dù Nam Vực bên này thắng, đó cũng là thắng thảm!

Loại tình huống đó không phải là hắn muốn gặp!

Nghe được Dương Diệp nói, Long Hoàng đám người sắc mặt đại biến, bọn họ là thần thú không có sai, thân thể phòng ngự cũng cực kỳ kinh khủng, nhưng là bọn hắn tuyệt đối không muốn đi lần lượt Dương Diệp kiếm kỹ. Bởi vì cho dù hắn môn thừa thụ xuống, cũng tuyệt đối sẽ trọng thương, dưới tình huống đó, tại cộng thêm một bên nhìn chằm chằm Yêu Hoàng, đây tuyệt đối là 10 chết vô sinh!

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp kia tay nắm chuôi kiếm tại hơi run lúc, Yêu Hoàng khóe mắt giật một cái, hơi trầm ngâm, sau đó nhìn về phía một bên Long Hoàng đám người, cười nói: "Lúc trước bọn họ tại vây giết Mạc Lão lúc, đều đã bị bất đồng trình độ thương, nếu không như vậy, ngươi mỗi người cho bọn hắn tới hai Kiếm, sau đó còn dư lại giao cho ta làm sao? Ngươi yên tâm, tính là không thể giết quang bọn họ, ta cũng có thể chí ít lưu bọn hắn lại một nửa nhân mã!"

"Dương Diệp, ngươi sẽ vì hôm nay nỗ lực thảm thống giá cao!"

Nghe được Dương Diệp cùng Yêu Hoàng nói, tên kia Thánh Địa cường giả cũng không dám... Nữa ở tại chỗ này, lập tức thả một câu ngoan thoại, sau đó thân hình khẽ động xoay người rời đi. Dương Diệp tại đạt được Hoàng Giả Cảnh sau, cộng thêm kia Kiếm Vực cùng kinh khủng này kiếm kỹ, đã đủ để đối với bọn họ tạo thành cường đại uy hiếp. Bên cạnh lại có cái này Yêu Hoàng tại, có thể nói như vậy, Dương Diệp cùng Yêu Hoàng liên thủ, chém ai ai chết!

Hắn không muốn bỏ mạng ở ở đây, cho nên, không chút do dự nào, hắn xoay người rời đi!

Nhìn thấy Thánh Địa cường giả rời đi, Long Hoàng chờ người sắc mặt trầm xuống, bọn họ không nghĩ tới cái này Thánh Địa của người dĩ nhiên nói đi là đi, chút nào mặc kệ bọn họ!

Nhìn thoáng qua kia rời đi Thánh Địa cường giả rời đi phương hướng, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó trên mặt cũng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, tay hơi giật giật, nhìn thấy một màn này, Long Hoàng đám người sắc mặt lần thứ hai đại biến.

Bọn họ kỳ thực đã có thối ý, bởi vì lúc này Dương Diệp cộng thêm kinh khủng kia kiếm kỹ, thực sự đã có thể nghiêm trọng uy hiếp được bọn họ. Tu luyện tới trình độ như vậy, không có người muốn chết! Chỉ là bọn hắn tốt xấu là thần thú phần Hoàng, nếu như cứ như vậy tại trước mắt bao người bị hù dọa đi, bộ mặt nào tồn?

Nhưng nhìn đến Dương Diệp muốn rút kiếm, Long Hoàng đám người trong lòng nhất thời có chút không rõ hàn ý

Mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp muốn rút kiếm lúc, Dương Diệp cũng đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía Long Hoàng, Đạo: "Long Hoàng, ta Dương Diệp chiếm được Long Tổ truyền thừa, nói như thế nào, ta coi như là là thiếu Long Tộc một phần nhân tình. Hôm nay, ta sẽ không ghim ngươi Long Tộc, mang theo ngươi Long Tộc kia mấy cái Long đi thôi."

Thần Phong đám người nhất thời nhìn về phía Long Hoàng, Long Hoàng chau mày, có chút do dự, thành thật mà nói, hắn là nghĩ thừa cơ hội này đi, thế nhưng hắn biết rõ, nếu như bây giờ đi, kia không thể nghi ngờ là vứt bỏ mặt khác Tam thần thú tộc. Thật từ bỏ đối phương, như vậy tứ đại thần thú kết minh nhất định sẽ xuất hiện vết rách, đến lúc đó, Yêu Hoàng hoặc là Dương Diệp sẽ đối Phó Hoàng Kim Thần Long bộ tộc, kia Hoàng Kim Thần Long bộ tộc liền thực sự nguy hiểm!

"Thế nào, không muốn đi?"

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên có chút dữ tợn lên, tay phải nắm thật chặc kiếm chuôi kiếm, lạnh giọng đến: "Ta nguyên bản niệm Long Tổ nhân tình này, không muốn đối Long Tộc hạ tử thủ, thế nhưng ngươi cũng không phải là phải đưa ta vào chỗ chết, đã như vậy, vậy ta còn niệm cái gì tình? Long Hoàng, cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, nếu như không rời đi, vậy ngươi Hoàng Kim cự long bộ tộc hôm nay liền toàn bộ ở tại chỗ này ah! Ngươi suy nghĩ một chút, tại huyết mạch của ta trấn áp xuống, ngươi cùng ngươi Hoàng Kim cự long bộ tộc có thể phát huy mấy thành thực lực?"

"Đi!"

Lúc này đây, Long Hoàng không có ở do dự chút nào, lập tức mang theo chúng Long xoay người liền rời đi. Trước khi hắn một mực bỏ quên một điểm, đó chính là Dương Diệp trên người có Long Tổ máu. Tại Dương Diệp huyết mạch trấn áp xuống, cộng thêm Yêu Hoàng cùng với Dương Diệp kinh khủng kia kiếm kỹ, đừng nói hắn mang tới kia mấy đầu Hoàng Kim cự long, chính là hắn cũng có thể có thể bỏ mạng ở ở đây!

Cho nên, hắn không có do dự chút nào, cũng không dám có do dự liền mang theo chúng Long rời đi. Bởi vì lưu lại, nếu như Dương Diệp nhằm vào Hoàng Kim cự long bộ tộc, kia Hoàng Kim cự long bộ tộc một điểm cơ hội chưa từng! Hiện tại hắn khẩn yếu nhất là nghĩ biện pháp đối phó Dương Diệp trên người Long Tổ huyết mạch

"Chúng ta cũng đi"

Long Hoàng chờ Long mới vừa vừa đi, Thần Phong bộ tộc lập tức xoay người rời đi

Rất nhanh, Bạch Hổ cùng Huyền Vũ bộ tộc cũng không có tại do dự chút nào liền xoay người rời đi

Nhìn thấy một màn này, Yêu Hoàng đám người nhất thời thở dài một hơi

"Xuy"

Đúng lúc này, từng đạo kiếm khí tiếng xé gió ở trong sân đột nhiên vang lên, mọi người quay đầu nhìn lại, sắc mặt kịch biến!

Chỉ thấy vô số đạo Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể không ngừng bắn ra, mỗi một đạo Kiếm Ý đi ra, Dương Diệp trên thân thể đều gặp phải một đạo thật nhỏ kiếm động không được một cái chớp mắt, Dương Diệp tựa như bị vạn mũi tên xuyên qua thông thường, trên người hiện đầy rậm rạp chằng chịt lỗ nhỏ

Cùng lúc đó, Dương Diệp cảnh giới cũng trong nháy mắt này sụt, không được một hồi, liền từ Hoàng Giả Cảnh té Tôn Giả Cảnh nhất phẩm

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 626: Nghịch loại huyền giả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Dương Diệp tựu như cùng thư sướng bóng cao su thông thường

Cũng may ngay Dương Diệp trong cơ thể Kiếm Ý đột nhiên bộc phát ra một khắc kia, Yêu Hoàng liền đúng lúc mang Dương Diệp đưa đến rồi Cổ Vực Thành trong phủ thành chủ, không để cho Nam Vực huyền giả thấy Dương Diệp ngã xuống một màn kia. △,

Mọi người chỉ có thấy được Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng có thật nhiều loại Kiếm Ý tại tứ ngược, cái này Kiếm Ý mang nơi đó không gian vắt phá thành mảnh nhỏ..... Giờ khắc này, mọi người đối Dương Diệp càng thêm sùng bái cùng kính sợ!

Mà đang lúc mọi người không biết địa phương, hai vị Bán Thánh đang tiến hành kinh thiên đại chiến

Ở trên hư không nơi nào đó.

Một gã thân mặc hắc bào lão giả đứng ở Hư Không, ở trước mặt hắn, là một gã thân mặc da thú lão giả tóc trắng.

"Nguyên bản, ta cho rằng cái này thủ mộ người thực lực cùng chúng ta không sai biệt lắm, thế nhưng hiện tại xem ra, thực lực của hắn tại chúng ta bên trên!" Hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Còn có, lúc đầu hắn thành tựu Bán Thánh thời điểm, vì sao đại lục một chút động tĩnh chưa từng? Người này thật sự là quá mức thần bí. Ngươi đoán, hắn khả năng có phải hay không là nghịch loại huyền giả?"

Nghịch loại huyền giả?

Lão giả tóc trắng con ngươi hơi co rụt lại, Đạo: "Vì sao nói như thế?"

Hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Trước khi ta xem qua hắn xuất thủ, hắn xuất thủ chiêu thức cùng với vận dụng thần thông, rất nhiều ta đều là trước đây chưa từng gặp, tại ta Ma tộc ghi chép trung cũng không có ghi chép qua hắn vận dụng những thần kia thông. Ta nghĩ, đây chính là vì cái gì đều là Bán Thánh, hắn lại là có thể đè nặng La Đạo đánh!"

Lão giả tóc trắng trầm ngâm một lát, sau đó lắc đầu, Đạo: "Đây chỉ là ngươi đoán, nếu như hắn là nghịch loại huyền giả, vậy hắn làm sao có thể tại mảnh đại lục này mà không có dẫn phát thiên phạt? Còn nữa, nghịch loại huyền giả đều dựa vào hấp thụ thiên địa khói tím Hồng Mông cùng với thôn phệ huyền giả tinh khí nhắc tới thăng thực lực, ngươi cũng gặp được, hắn cũng không có thôn phệ đối thủ tinh khí!"

"Có thể hắn chỉ là không muốn bại lộ hắn thân phận của mình!" Hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Ngươi phải biết rằng, hắn nếu quả như thật là nghịch loại huyền giả, như vậy, không chỉ có là Thánh Địa, chính là ta ngươi cũng sẽ không ngồi yên không lý đến. Đạo lý này, hắn minh bạch, cho nên, hắn không thôn phệ lúc trước những Hoàng Giả Cảnh đó huyền giả tinh khí, chỉ là vì không muốn bại lộ thân phận mà thôi!"

"Cái này cũng chỉ là suy đoán của ngươi mà thôi!" Lão giả tóc trắng Đạo.

"Mà nếu quả hắn thật là nghịch loại huyền giả đây?" Hắc bào lão giả đột nhiên nói.

Lão giả tóc trắng trầm mặc, bởi vì nếu như cái này thủ mộ người thật là nghịch loại huyền giả, như vậy sự tình liền thực sự đại điều! Một gã Bán Thánh cấp nghịch loại huyền giả lẫn vào đại lục nhân loại trong, cái này ngẫm lại cũng có thể sợ a

"Nếu như hắn thật là nghịch loại huyền giả, như vậy, mảnh đại lục này khả năng liền thực sự muốn bị hủy!" Hắc bào lão giả nói: "Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực ngươi cũng thấy đấy, người này một khi đạt được Hoàng Giả Cảnh, nếu để cho hắn chân chính nắm giữ Kiếm Vực đích thực chính huyền bí, coi như là ta ngươi cũng không thể tại giết được hắn. Mà người này tính cách ngươi cũng rõ ràng, tuyệt đối là một cái giúp thân không giúp lý gia hỏa, nếu là màn này lão thật là nghịch loại huyền giả, người này ngày sau chín mươi chín phần trăm là sẽ đứng ở nơi này Mạc Lão bên kia. Đến lúc đó, Huyền Giả Đại Lục sợ rằng thực sự muốn xong!"

"Mà nếu quả Mạc Lão không phải là nghịch loại huyền giả đây?" Lão giả tóc trắng Đạo: "Nếu như hắn không phải là nghịch loại huyền giả, như vậy ta Huyền Giả Đại Lục chỉ biết nhiều một gã siêu cấp Bán Thánh cùng với Dương Diệp cái này tương lai siêu cấp cường giả. Đặc biệt Dương Diệp, người này nếu là đạt được Hoàng Giả Cảnh, hoặc là Bán Thánh, như vậy ta Huyền Giả Đại Lục ngày sau đối mặt nghịch loại huyền giả, là hơn một cái siêu cấp chiến tướng!"

"Có thể vạn nhất hắn là nghịch loại huyền giả đây?" Hắc bào lão giả lại nói.

Lão giả tóc trắng lắc đầu, Đạo: "Có đúng hay không cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì coi như là, lẽ nào ta ngươi hiện tại liên thủ cộng thêm kia La Đạo là có thể giết chết hắn sao? Quả thực, ba người chúng ta liên thủ, tám phần mười cơ hội triệt để giết chết hắn, thế nhưng lấy thực lực của hắn, nhất định sẽ khiến ba người chúng ta đều trọng thương, thậm chí sẽ lôi kéo hai cái đệm lưng đến lúc đó, tùy tiện một cái nghịch loại huyền giả từ Thánh Địa đụng tới, ta Yêu Tộc, ngươi Ma tộc, cùng với Nhân Tộc, đều biết bị tàn sát hầu như không còn!"

Hắc bào lão giả trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hy vọng, hy vọng hắn không phải là"

Rất nhanh, trong hư không không còn có thanh âm.

Cổ Vực Thành bên ngoài, Đỉnh Hán Đế Quốc đại quân bại bại, chạy đã chạy, đã bất thành khí thời gian, thế nhưng Đinh Thược Dược sắc mặt vẫn ngưng trọng như cũ, bởi vì kia La Tuấn không biết đi nơi nào.

Tại trên tường thành trầm mặc một lát, Đinh Thược Dược xoay người rời đi.

Cổ Vực Thành trung.

Lúc này Dương Diệp tình huống quả thật có chút không xong, bởi vì Kiếm Ý bộc phát ra, hơn nữa còn là do nội đến bên ngoài, cho nên hắn ngũ tạng lục phủ đều bị nghiêm trọng tổn thương, nếu như không là ngũ tạng lục phủ của hắn cùng kinh mạch đều bị khói tím Hồng Mông cùng Long Tổ máu huyết cọ rửa qua, trước hắn sớm tựu như cùng Tả Đăng Phong vậy bị những Kiếm Ý đó làm cho bạo thể mà chết!

Mặc dù không có bạo thể mà chết, thế nhưng cũng mau không sai biệt lắm, bởi vì hắn hiện tại thân thể thượng tất cả đều là rậm rạp chằng chịt kiếm khí lỗ nhỏ cũng may thân thể của hắn bản thân có cường đại chữa trị năng lực, không thì, tính là không bạo thể mà chết, hắn biết bởi vì mất máu quá nhiều mà chết.

Hơn nữa là tối trọng yếu là lúc này trong cơ thể hắn còn có Kiếm Ý là trọng yếu hơn là hắn bởi thi triển 'Nhiên Ý' bí pháp, làm cho tự thân Kiếm Ý rơi đến đệ bát trọng, cộng thêm trước khi siêu phụ tải thi triển Kiếm Vực cùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, bởi vậy hắn lúc này Sát Lục kiếm ý đã hoàn toàn không cách nào trấn áp những thứ kia cuồng bạo kiếm ý!

"Hắn thế nào?"

Bên giường, nhìn Dương Diệp trong cơ thể thường thường bắn tung tóe bắn ra vài đạo Kiếm Ý, Tô Thanh Thi thần sắc khẩn trương hỏi bên cạnh Yêu Hoàng.

Hiểu Vũ Tịch cùng Đinh Thược Dược chờ nữ cũng nhìn về phía Yêu Hoàng, Yêu Hoàng là lúc này giữa sân người mạnh nhất, cũng chỉ có hắn có thể mới có biện pháp cứu Dương Diệp, bởi vì đang tiếp tục tiếp tục như vậy, Dương Diệp tuyệt đối sẽ bị những Kiếm Ý đó giết chết!

Yêu Hoàng chau mày, một lát, hắn lắc đầu, Đạo: "Những Kiếm Ý đó đều là Thánh Địa lịch đại cường đại kiếm tu lưu lại, trong đó có một chút đã đạt được thiên cấp nhị trọng. Dương diệp cường đi mang chúng nó hút đến trong cơ thể mình, lấy này tới ngắn đề thăng kiếm ý của mình, cái này bản thân liền là một loại tiêu hao, cộng thêm hắn lại mạnh mẽ thi triển bí pháp, sau cùng lại siêu phụ tải thi triển Kiếm Vực cùng kiếm kỹ kia thành thật mà nói, hắn bây giờ còn sống, cái này bản thân cũng đã là một cái kỳ tích!"

Tô Thanh Thi chờ nữ trong nháy mắt ảm đạm!

Tử Điêu bay đến Yêu Hoàng trên vai, tiểu trảo nắm thật chặc Yêu Hoàng cái lỗ tai, trong mắt tràn đầy khẩn cầu vẻ.

Chỉ Lôi Lâm không có tim không có phổi ở một bên gặm linh quả, kỳ thực nàng không phải là không lo lắng Dương Diệp, mà là nàng căn bản cũng không có ý thức được Dương Diệp bây giờ là bị vây tình huống gì

"Lẽ nào không có cách nào sao?" Đinh Thược Dược trầm giọng hỏi.

"Có một không phải là biện pháp biện pháp!" Yêu Hoàng trầm giọng nói.

"Biện pháp gì?" Nói chuyện là Hiểu Vũ Tịch.

Yêu Hoàng nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, sau đó trầm giọng nói: "Khiến hắn nuốt khối kia Kiếm Đảm!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 627: Kiếm Ý có Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nuốt Kiếm Đảm?

Mọi người ngây ngẩn cả người.

Yêu Hoàng Đạo: "Trong cơ thể hắn Kiếm Ý lúc này đều là trạng thái vô chủ, mà Dương Diệp lúc này lại không cách nào trấn áp cái này Kiếm Ý, bởi vậy, chỉ lợi dụng Kiếm Đảm đặc tính, có thể có thể trấn áp những thứ kia cuồng bạo Kiếm Ý."

"Tiền bối không thể ra tay trấn áp những Kiếm Ý đó sao?" Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

Yêu Hoàng lắc đầu, Đạo: "Nếu như là khi hắn bên ngoài cơ thể, ta tự nhiên có thể, thế nhưng lúc này cái này Kiếm Ý cũng tại trong cơ thể hắn, hơn nữa bản thân tựa hồ vẫn cùng hắn vốn có Kiếm Ý có điều gút mắt, ta như xuất thủ trấn áp, không làm được hắn sẽ chết nhanh hơn chút."

"Cái này Kiếm Đảm ra sao vật?" Đinh Thược Dược lại hỏi.

Yêu Hoàng Đạo: "Còn đây là Thánh Địa bảo vật, phẩm cấp hẳn là thuộc về Tiên Thiên đạo khí trong phạm vi, bởi vì thông thường đạo khí, tuyệt đối chịu tải không được Thánh Địa những Kiếm đó Đạo cường giả Kiếm Ý. Mà vật ấy không chỉ có có thể chịu tải tuyệt thế kiếm đạo cường giả Kiếm Ý, vẫn có thể trấn áp cái này Kiếm Ý, như thế năng lực, không Tiên Thiên đạo khí mà không thể cùng!"

Đinh Thược Dược trầm mặc. Tuy rằng cái này Kiếm Đảm có thể trấn áp những thứ kia bất đồng Kiếm Ý, thế nhưng cái này Kiếm Đảm nội thế nhưng ẩn chứa rất nhiều kinh khủng Kiếm Ý a! Dương Diệp nuốt xuống, cái này Kiếm Đảm nội những Kiếm Ý đó nếu như tại Dương Diệp trong cơ thể bộc phát ra, đến lúc đó, lấy Dương Diệp bây giờ trạng thái, là chân chánh 10 chết vô sinh!

Trầm mặc một lát, Đinh Thược Dược nhìn về phía Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch. Quan hệ này đến Dương Diệp sinh tử, sự lựa chọn này, phải có hai nàng để làm!

Hai nàng cũng trầm mặc, bởi vì các nàng không dám tuyển chọn

"Nuốt ah!"

Đúng lúc này, trên giường Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, bỗng nhiên nói. Kỳ thực hắn sẽ không có đã hôn mê, ý thức vẫn luôn là thanh tỉnh. Hắn hiện tại cảnh giới đã rơi đến Tôn Giả Cảnh nhất trọng, Kiếm Ý càng chỉ bát trọng, đồng thời thân thể đã nghiêm trọng tiêu hao, hắn lúc này, căn bản áp không chế trụ được trong cơ thể những thứ kia cuồng bạo Kiếm Ý.

Chỉ có dường như Yêu Hoàng theo như lời, nuốt Kiếm Đảm, thử xem khiến Kiếm Đảm ở trong người trấn áp những Kiếm Ý đó. Đương nhiên, hắn cũng biết hội này gặp nguy hiểm, thế nhưng hắn lúc này căn bản không có biện pháp khác!

"Thực sự đã không có cách nào sao?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Yên tâm, ta không có việc gì, ngươi cũng thấy đấy, ta lúc này thân thể bị những Kiếm Ý đó đâm thành vô số lỗ nhỏ cũng không không có chuyện gì sao?"

Hiểu Vũ Tịch làm sao không biết đây là lời an ủi? Thế nhưng nàng không nói gì thêm, chỉ là thân thủ kéo lại Dương Diệp tay của, nắm thật chặc

Tử Điêu bay đến Dương Diệp trên ngực, đầu cà cà Dương Diệp cằm, trong mắt hàm súc thủy quang.

Tô Thanh Thi thân thủ xoa xoa Dương Diệp khóe miệng còn chưa làm vết máu, Đạo: "Ta tin tưởng ngươi!"

Dương Diệp mỉm cười, sau đó lấy ra Kiếm Đảm, nhìn về phía Yêu Hoàng, người sau gật đầu, bấm tay bắn ra Kiếm Đảm, một trận không gian ba động, tiếp theo, Kiếm Đảm tiêu thất ở tại không trung. Lúc này, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, bởi vì kia Kiếm Đảm lúc này đã tại trong cơ thể hắn.

Làm Kiếm Đảm xuất hiện ở trong cơ thể hắn lúc, tại trong cơ thể hắn những thứ kia cuồng bạo Kiếm Ý nhất thời ngừng lại, thoáng yên lặng, cái này cuồng bạo Kiếm Ý toàn bộ trào vào Kiếm Đảm bên trong. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tâm trung nhất thời thật to thở dài một hơi, ngay tại lúc lúc này, kia Kiếm Đảm đột nhiên khẽ run lên, tiếp theo, vô số đạo Kiếm Ý chợt tự Kiếm Đảm nội bạo dũng ra

"Xong"

Nhận thấy được một màn này, Dương Diệp ý niệm đầu tiên chính là như vậy.

Nhưng mà những Kiếm Ý đó cũng không có công kích hắn ngũ tạng lục phủ, mà là cuồn cuộn nổi lên Kiếm Đảm xông vào hắn tiểu vòng xoáy trong chuẩn xác mà nói là xông vào hắn Hồng Mông bên trong tháp.

Tiến nhập Hồng Mông bên trong tháp sau, cái này Kiếm Ý dĩ nhiên lẫn nhau tàn sát dâng lên là tối trọng yếu là kia Kiếm Đảm tại Hồng Mông bên trong tháp phảng phất mất đi công hiệu gì thông thường, đối cái này Kiếm Ý không còn có chút nào lực chấn nhiếp, vô số đạo Kiếm Ý không ngừng từ Kiếm Đảm nội tuôn ra, sau đó không ngừng chém giết đến

Không được một hồi, cũng đã có mười mấy loại Kiếm Ý bị triệt để hủy diệt, mà Dương Diệp cũng khiếp sợ phát hiện, còn dư lại Kiếm Ý tựa hồ thay đổi mạnh hơn

Thôn phệ? Cái này Kiếm Ý tại lẫn nhau thôn phệ?

Ngay từ đầu, Dương Diệp có chút nghi hoặc, nghi hoặc cái này Kiếm Ý tại sao lại như vậy. Thế nhưng suy nghĩ một chút sau, hắn có chút hiểu.

Thiên địa vạn vật, đều có khả năng sinh sôi linh trí, Kiếm Ý cũng là như vậy.

Tại Dương Diệp xem ra, những Kiếm Ý đó cơ bản đều là thập trọng, bản thân liền đã đạt đến phóng ra ngoài mà không diệt tình trạng. Tại cộng thêm tại Kiếm Đảm nội tồn tại nhiều năm như vậy, sợ rằng bản thân liền đã có nhất định linh trí, chỉ là bị Kiếm Đảm áp chế, chúng nó không cách nào tự do đi động. Bởi vậy, làm Kiếm Đảm tiến nhập trong cơ thể hắn bị sau khi áp chế, cái này Kiếm Ý tiềm thức liền liên thủ mang Kiếm Đảm đưa vào Hồng Mông bên trong tháp, làm cho Kiếm Đảm triệt để mất đi hiệu lực

Đây là Dương Diệp suy đoán, thế nhưng Dương Diệp nghĩ, hắn đoán hẳn là 8. Cửu không rời 10!

Nếu như hắn đoán là thật, như vậy Dương Diệp đối Kiếm Ý đó là lại có nhận thức mới! Đó chính là Kiếm Ý cực khả năng bản thân sản sinh linh trí còn chân chính có trí khôn Kiếm Ý lại sẽ là dạng gì tử?

Dương Diệp không có ở đi muốn những thứ này, giờ này khắc này, trong lòng hắn là chân chính thở dài một hơi, bởi vì hiện tại hắn rốt cục coi như là an toàn!

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu!

Nếu cái này Kiếm Ý có thể lẫn nhau thôn phệ tới lớn mạnh tự mình, vậy mình Sát Lục Kiếm Ý có đúng hay không cũng có thể?

Nghĩ vậy, Dương Diệp quyết định thử một lần, tại khống chế của hắn hạ, Sát Lục Kiếm Ý xuất hiện ở Hồng Mông bên trong tháp, bất quá hắn cũng không có lập tức giết đi tới, bởi vì lúc này hắn Sát Lục Kiếm Ý so với Kiếm Đảm nội cái này Kiếm Ý có thể thì kém rất nhiều.

Kiếm Đảm nội những Kiếm Ý đó lẫn nhau tàn sát, đó là tiềm thức, thế nhưng Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý tại Dương Diệp dưới sự khống chế, thì tương đương với là có trí khôn. Cho nên, cái này đền bù lúc này Sát Lục Kiếm Ý không đủ.

Kiếm Đảm nội Kiếm Ý có rất nhiều loại, tại Dương Diệp quan sát hạ, trong đó có hai cổ Kiếm Ý đặc biệt cường đại, một cổ là Kiếm Ý ngưng tụ thành Kiếm hành trang Kiếm Ý, cái này cổ Kiếm Ý không cần cái khác Kiếm Ý vậy phân tán cùng lộn xộn, mà là tự mình ngưng tụ thành Kiếm hình dạng, phàm là cùng kia bộ dạng giết Kiếm Ý, hầu như đều bị kia thôn phệ sạch sẽ, mà bởi kia không ngừng Thôn Phệ Kiếm ý, bản thân nó ngưng tụ ra tới 'Ý Kiếm' còn lại là càng lúc càng lớn, từ nguyên bổn ba thước biến thành hôm nay ngũ xích!

Một... Khác cổ Kiếm Ý cũng không có ngưng tụ thành bất luận cái gì hình dạng, thế nhưng cái này cổ Kiếm Ý cũng khiến Dương Diệp tò mò nhất, bởi vì... Này cổ Kiếm Ý rất thông minh khi hắn cẩn thận quan sát hạ, hắn phát hiện cái này cổ Kiếm Ý tại chuyên môn sửa mái nhà dột. Chính là chuyên môn chọn những thứ kia so kia yếu Kiếm Ý chém giết, mà kia nếu là gặp phải kia ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý, kia căn bản không chiến, mà là trực tiếp đào tẩu

Thấy như vậy một màn, điều này làm cho Dương Diệp càng phát xác định, Kiếm Ý kỳ thực cũng là có thể sản sinh tự mình linh trí

Rất nhanh, Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý cũng gia nhập trong đó, hắn cũng là tuyển chọn từ nhỏ nuốt đại, phải nói là chuyên môn lấy tiện nghi. Tỷ như hai cổ Kiếm Ý lẫn nhau tàn sát sắp quyết thắng thất bại sau, hắn Sát Lục Kiếm Ý chỉ biết xông lại mang đối phương làm một trận rơi khiến Dương Diệp mừng như điên là, hắn phỏng đoán không sai, cái này Kiếm Ý là có thể thôn phệ, hơn nữa thôn phệ sau, hắn rõ ràng cảm thấy tự mình Sát Lục Kiếm Ý càng phát mạnh.

Đương nhiên, Dương Diệp cũng không dám khinh thường, bởi vì... Này chút Kiếm Ý lúc này cảnh giới cũng đều là cao hơn hắn Sát Lục Kiếm Ý.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý cùng mặt khác hai cổ mạnh nhất Kiếm Ý đều là càng ngày càng mạnh. Bất quá, bất kể là Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý còn là mặt khác một cổ trí tuệ tương đối cao Kiếm Ý, chúng nó cũng không dám đi cùng kia ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý chém giết. Bởi vì cho tới bây giờ, cái này Kiếm hình dạng Kiếm Ý thôn phệ Kiếm Ý tối đa, cũng là mạnh nhất tồn tại!

Không biết qua bao lâu, làm Dương Diệp cắn nuốt một cổ bị Kiếm hình dạng Kiếm Ý đánh tàn phế Kiếm Ý sau, kiếm ý của hắn trực tiếp đạt tới đệ cửu trọng, đương nhiên, lúc này kiếm ý của hắn đã không thể để cho Sát Lục Kiếm Ý. Bởi vì làm dung hợp rất nhiều loại bất đồng loại hình Kiếm Ý sau, hắn Kiếm Ý trong Sát Lục đã bị đồng hóa rớt, dù sao những Kiếm Ý đó trong đó thật nhiều bản thân liền không kém chút nào Sát Lục Kiếm Ý!

Giờ này khắc này, Hồng Mông bên trong tháp chỉ là còn lại ba cổ Kiếm Ý.

Dương Diệp có tự biết hiển nhiên, biết lúc này mặt khác hai cổ Kiếm Ý bất luận cái gì một cổ đều không phải là hắn có thể chống lại, lập tức khống chế được Sát Lục Kiếm Ý ở cách xa xa. Khiến Dương Diệp buồn bực là mặt khác một cổ trí tuệ tương đối cao Kiếm Ý cư nhiên cũng ở cách xa xa, căn bản không đi cùng kia mạnh nhất Kiếm Ý chém giết, điều này làm cho hắn muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi nghĩ cách triệt để tan vỡ.

Kia cổ ngưng tụ thành kiếm ý hình dạng Kiếm Ý tại tại chỗ dừng lại một lát sau, đột nhiên, kia mũi kiếm chỉ hướng Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý điều này làm cho Dương Diệp mí mắt chợt vừa nhảy, không nói hai lời liền khống chế được tự mình Kiếm Ý trốn tuy rằng kiếm ý của hắn không thể so cái này Kiếm Đảm nội Kiếm Ý vậy bị thôn phệ sau chỉ biết triệt để tiêu thất, dù sao kiếm ý của hắn không phải là không có rễ phần bình.

Thế nhưng hắn biết rõ, nếu như kiếm ý của hắn bị thôn phệ, kia kiếm ý của hắn cảnh giới nhất định sẽ rơi xuống, vậy tuyệt đối không phải là hắn nghĩ nhìn thấy!

Tại Dương Diệp Kiếm Ý mới vừa trốn một khắc kia, kia ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý hóa thành một đạo kiếm quang, hướng phía Dương Diệp Kiếm Ý đuổi theo

"Làm"

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhịn không được văng tục. Hắn lúc này Kiếm Ý là cửu trọng, mà cái này ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý ít nhất là thập trọng, nhưng lại không phải là vậy thập trọng. Dương Diệp không biết đây là cái gì Kiếm Ý, thế nhưng hắn dám khẳng định, chính là hắn thập trọng Sát Lục Kiếm Ý khẳng định cũng đã làm bất quá cái này ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý, huống chi hắn bây giờ Kiếm Ý chỉ là cửu trọng?

Để cho Dương Diệp phiền muộn căm tức là bên cạnh kia cổ trí tuệ tương đối cao Kiếm Ý không chỉ có không có rời đi, trái lại còn một đường theo hắn không cần phải nói, hàng này tuyệt đối là muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi.

Dương Diệp Kiếm Ý cùng kia ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý cự ly càng ngày càng gần

Rất nhanh, Dương Diệp Kiếm Ý bị đuổi kịp.

Dương Diệp khóe miệng không khỏi lộ nở một nụ cười khổ!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 628: Thánh Địa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị đuổi theo, Dương Diệp đơn giản tới cái cá chết lưới rách, thúc giục Sát Lục Kiếm Ý điên cuồng bạo xạ hướng kia ngưng tụ hình thái Kiếm Ý. Mặc dù biết hắn lúc này Kiếm Ý không cách nào chiến thắng cái này ngưng tụ hình thái Kiếm Ý, thế nhưng hắn cũng không đầu hàng thói quen. Cho dù chết, ít nhất cũng phải làm cho đối phương lột một lớp da!

Ngay Dương Diệp đã cá chết lưới rách lúc, xuất hiện khiến người ta trợn mắt hốc mồm một màn, đó chính là nguyên bản một mực một bên theo kia tương đối có trí khôn Kiếm Ý đột nhiên phát động công kích. Không phải là công kích kiếm ý của hắn, mà là công kích kia ngưng tụ hình thái Kiếm Ý!

Người này muốn?

Dương Diệp đại não có chút chuyển bất quá cong tới, bởi vì án hắn nguyên bản đoán rằng, cái này tương đối có trí khôn Kiếm Ý chắc là nghĩ tọa sơn quan hổ đấu, thế nhưng hắn không nghĩ tới, làm kiếm ý của hắn không ở chạy trốn, phát động công kích lúc, kiếm ý này cũng lập tức phát động công kích!

Lẽ nào nó là nghĩ cùng mình liên thủ đối phó cái này ngưng tụ hình thái Kiếm Ý?

Nghĩ vậy, Dương Diệp cảm giác mình có cần phải một lần nữa xem kỹ cái này tương đối có trí khôn kiếm ý

Dương Diệp đương nhiên không có ở tuyển chọn chạy trốn, đơn độc dựa vào kiếm ý của hắn, quả thực không cách nào đối kháng cái này ngưng tụ hình thái Kiếm Ý, thế nhưng nếu như cộng thêm thông minh này tương đối cao Kiếm Ý, vậy bọn họ liền có cơ hội!

Chỉ cần giết chết cái này ngưng tụ hình thái Kiếm Ý, sau đó thôn phệ, vậy hắn một cách tự tin, chí ít có thể mang Kiếm Ý đề thăng tới thập trọng!

Đây là một cái cơ hội!

Không do dự, Dương Diệp lập tức thôi động kiếm ý của mình bắn mạnh tới.

Trong lúc nhất thời, Hồng Mông bên trong tháp ba cổ Kiếm Ý quấn đấu ở tại cùng nhau.

Thánh Địa.

Thánh Địa thuộc về Huyền Giả Đại Lục, nhưng cũng tại Huyền Giả Đại Lục ở ngoài, bởi vì Thánh Địa vị trí thế giới là năm đó hơn Thánh Giả cảnh cường giả liên thủ mở đi ra ngoài đơn độc không gian. Sở dĩ nói Thánh Địa thuộc về Huyền Giả Đại Lục, là bởi vì nói cho cùng, Thánh Địa hay là đang Huyền Giả Đại Lục mảnh thế giới này trong.

Ở đây, là tu luyện giả thiên đường, nơi này linh khí đầy đủ độ ít nhất là Huyền Giả Đại Lục gấp mười lần đã ngoài. Bởi vì năm đó đại lục đông đảo cường giả là khiến Thánh Địa sinh ra càng nhiều hơn cường giả tới trấn áp nghịch loại huyền giả, cho nên mang trên đại lục tốt nhất linh mạch đều dời đến Thánh Địa, đồng thời, cũng mang lúc đó trên đại lục rất nhiều cao cấp nhất cùng với các loại bất đồng đạo thống truyền thừa phương thức cũng dẫn tới Thánh Địa.

Ở đây, có đầy đủ nhất phù văn truyền thừa, có đầy đủ nhất Dược sư truyền thừa, có đầy đủ nhất Luyện Khí Sư truyền thừa, có đầy đủ nhất Trận Pháp Sư truyền thừa, còn có các loại hôm nay Huyền Giả Đại Lục đã không có bất kỳ ghi lại nào thần bí truyền thừa

Có thể nói như vậy, chỉ tại Thánh Địa ở đây, mới có thể biết đã từng Huyền Giả Đại Lục rộng lớn lịch sử.

Tại Thánh Địa một chỗ địa tâm ở chỗ sâu trong, có một tòa chiếm diện tích mấy vạn trượng, sắp tới vạn tầng cao hiểu rõ cự tháp. Cự tháp bị vây trên mặt đất tâm chỗ sâu nhất vị trí, quanh thân bị một loại có chừng chừng trăm trượng rộng to đen nhánh xích sắt quấn vòng quanh, mà ở xích sắt trên người, thì hiện đầy các loại kỳ dị thần bí phù văn.

Mà ở cự tháp cao nhất đoạn chỗ, chỗ đó, cắm một thanh Kiếm.

Kiếm dài 4 xích, ba ngón rộng, cả vật thể đỏ đậm, hình như có dung nham vờn quanh thân kiếm. Tại kiếm đỉnh nổi lơ lửng một chữ: Trấn, bất quá lúc này cái này 'Trấn' có rất nhiều như mạng nhện vậy thật nhỏ vết nứt, thoạt nhìn, phảng phất tùy thời sẽ phá thành mảnh nhỏ thông thường.

"Oanh!"

Đột nhiên, cự tháp tầng cao nhất nội bạo phát ra một đạo nổ thanh, tầng thứ nhất tháp kịch liệt run lên, mà thanh kiếm kia cũng là rất nhỏ địa run rẩy, tại kiếm đỉnh đầu cái kia 'Trấn' chữ thượng lại xuất hiện một đạo thật nhỏ đến hầu như nhỏ không thể tra vết rách.

Hai gã mặc trường bào màu trắng lão giả xuất hiện ở đỉnh tháp.

Nhìn thanh kiếm kia cùng cái kia 'Trấn' chữ, hai gã lão giả chân mày cau lại.

"Gần nhất cái này minh sát động tác càng ngày càng thường xuyên." Một tên trong đó giữa chân mày mang chí lão giả trầm giọng nói.

Một gã khác lão giả nhìn cái kia 'Trấn' chữ một lát, sau đó nói: "10 thời gian vạn năm, dĩ nhiên cũng vô pháp triệt để khiến cái này nghịch loại huyền giả tiêu thất tại thế gian này, mười vạn năm a, coi như là Bán Thánh, cũng là tuyệt không khả năng sống lâu như thế, nhưng là bọn hắn cũng tồn tại nhiều năm như vậy. Bọn họ đến tột cùng là lai lịch gì?"

Mang chí lão giả lắc đầu, Đạo: "Năm đó các tổ tiên đều không thể được biết cái này nghịch loại huyền giả lai lịch, chúng ta lại làm sao có thể biết được? Sư huynh, sớm nhất một năm, chậm nhất là ba năm, tầng thứ nhất này minh sát khả năng sẽ đi ra, mà hắn một khi đi ra, nhất định chấn vỡ Kiếm tổ, đến lúc đó, khi hắn phía dưới những tên kia chỉ sợ cũng sẽ lập tức thức tỉnh!"

"Bọn họ đã tỉnh!" Một tên lão giả khác trầm giọng nói.

Mang chí lão giả hơi biến sắc mặt, Đạo: "Làm sao có thể? Kia, vậy bọn họ thế nào"

"Bởi vì bọn họ rất rõ ràng, lấy bọn họ chút người này số, tính là phá tan Phong Ấn, cũng sẽ không là đối thủ của chúng ta. Cho nên, bọn họ đang đợi càng nhiều hơn nghịch loại huyền giả tỉnh lại. Ha hả, nghịch loại huyền giả cũng học thông minh a, dĩ nhiên học xong liên thủ. Nếu như năm đó bọn họ đi tới Huyền Giả Đại Lục lúc, nội bộ không đấu, bọn họ cũng sẽ không rơi vào hôm nay loại này kết quả!"

"Sư huynh, nếu như chỉ điểm tới một bộ phận nghịch loại huyền giả, bọn ta tự nhiên có thể đối phó, thế nhưng nếu như cái này bên trong tháp nghịch loại huyền giả đều dốc toàn bộ lực lượng, đến lúc đó, chúng ta Thánh Địa có thể vô pháp ngăn chặn." Mang chí lão giả thần sắc ngưng trọng nói, bởi vì tại đây tháp đáy, trấn áp cũng không phải là Bán Thánh cấp nghịch loại huyền giả, mà là chân chính tương đương với Thánh Giả cảnh cường giả nghịch loại huyền giả!

Đúng lúc này, một tên lão giả khác ánh mắt đột nhiên nhìn về phía xa xa, phảng phất xuyên qua không gian thông thường, trầm mặc một lát, sau đó nói: "Đi Huyền Giả Đại Lục 50 danh Hoàng Giả Cảnh cường giả chỉ đã trở về một vị, tên kia Bán Thánh, so với chúng ta nghĩ mạnh hơn nhiều lắm."

"Cái gì!"

Mang chí lão giả con ngươi hơi co lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, lập tức nhắm mắt một lát, rất nhanh, hắn cũng nhận được tin tức.

Một tên lão giả khác lắc đầu, Đạo: "Một bước sai, dĩ nhiên khiến ta Thánh Địa tổn thất 50 vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, ha hả"

Đọc tru y ện ở http://truy e ncuatu

I.Net/ Trầm mặc một lát, mang chí lão giả nói: "Sư huynh, hôm nay chúng ta nên như thế nào?"

"Ta Thánh Địa của người há có thể chết vô ích?" Lão giả nhạt thanh Đạo: "Kia Bán Thánh cùng kia Dương Diệp như vậy khiêu khích ta Thánh Địa, ta Thánh Địa nếu không phải giết giết bọn hắn, ta Thánh Địa còn có nào uy nghiêm? Đặc biệt kia Dương Diệp, người này tất trừ, bằng không lại sẽ là một cái Tiêu Dao Tử. Ta không muốn ta Thánh Địa xuất hiện ở hiện năm đó loại tình huống đó!"

Nghe được 'Tiêu Dao Tử' ba chữ, mang chí lão giả sắc mặt khóe mắt nhỏ nhảy, bởi vì năm đó cái này từ bọn họ xem thường Huyền Giả Đại Lục người tới, làm cho lúc đó Thánh Địa có thể nói là bộ mặt mất hết!

Trầm mặc một lát, mang chí lão giả nói: "Lẽ nào chúng ta phải ra khỏi Thánh Địa?"

Lão giả lắc đầu, Đạo: "Giá quá lớn, Hoàng Giả Cảnh chết mười mấy, đối với ta Thánh Địa mà nói còn không thương cùng căn bản, thế nhưng Bán Thánh, chúng ta cũng tổn thất không tưởng. Khiến người ta liên hệ Huyền Giả Đại Lục Yêu Tộc cùng với Ma tộc còn có hải tộc kia ba vị, đã nói chỉ cần bọn họ nguyện ý xuất thủ kiềm chế tên kia Bán Thánh, ta Thánh Địa nguyện ý ra tam miếng 'Thánh Linh Quả'."

Mang chí lão giả động dung, bởi vì Thánh Linh Quả là có thể tăng Bán Thánh cường giả tuổi thọ, cũng chỉ có Thánh Linh Quả mới có thể tăng Bán Thánh cường giả thọ mệnh, một nửa Thánh mà nói, đây căn bản thì không cách nào cự tuyệt mê người điều kiện!

"Một gã Bán Thánh nếu là liều mạng bộ dạng bác, chúng ta Hoàng Giả Cảnh cường giả hẳn phải chết, dù cho có ba gã Bán Thánh kiềm chế, trừ phi kia ba vị Bán Thánh nguyện ý đem hết toàn lực, thế nhưng hiển nhiên bọn họ không có khả năng." Mang chí lão giả trầm giọng nói.

Lão giả lắc đầu, Đạo: "Ta chỉ cần bọn họ kiềm chế tên kia Bán Thánh, khiến hắn tiếp tục tuân thủ Huyền Giả Đại Lục Hoàng Giả Cảnh không được xuất thủ quy củ mà thôi."

Mang chí lão giả nao nao, sau đó hiểu. Đạo: "Ngươi chuẩn bị phái ai?"

"Liền Diệc Tà ah!" Lão giả nói.

"Diệc Tà?"

Mang chí lão giả tại tại chỗ ngẩn người, sau đó nói: "Kia Dương Diệp nếu là thi triển bí pháp còn có kinh khủng kia kiếm kỹ"

Lão giả lắc đầu, Đạo: "Hắn tuyệt đối không thể có thể lại thi triển, kia bí pháp có thể không phải là không có di chứng. Tính là hắn có Bán Thánh tương trợ, khắc phục di chứng, nhưng là tuyệt đối không dám ở trong khoảng thời gian ngắn tiếp tục thi triển, bởi vì kia thương cùng hắn căn bản, tính là hắn nguyện ý, sư phó hắn cũng sẽ không đồng ý!"

"Tuy rằng người này là Huyền Giả Đại Lục người, thế nhưng không thể phủ nhận, hắn rất yêu nghiệt, Diệc Tà có thể đối phó được hắn?" Mang chí lão giả trầm giọng hỏi.

"Không lâu, Diệc Tà chém giết một đầu Hoàng Giai tà ma!" Nói xong câu đó, lão giả trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mang chí lão giả hơi sửng sờ, sau đó khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, Đạo: "Như thế rất tốt, người này sợ rằng sẽ là từ Thánh bảng tên thứ tám tấn chức đến đệ thất tên." Nói xong câu này, kỳ thân thể khẽ động, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Mười vạn năm bản thiếu rốt cục muốn đi ra, ha ha"

Cự tháp tầng cao nhất đột nhiên lại truyền đến từng đạo nổ thanh, theo đạo này nổ thanh không ngừng vang lên, đỉnh tháp thanh kiếm kia vực cái kia 'Trấn' chữ đều là bắt đầu kịch liệt chiến động.

Hai ngày sau, Huyền Giả Đại Lục.

"Oanh!"

Mỗi một khắc, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều nghe được một tiếng kinh thiên nổ thanh. Tiếp theo, trời giáng thần lôi, địa dũng dung nham.

Giờ khắc này, Huyền Giả Đại Lục tất cả Hoàng Giả Cảnh trở lên cường giả đều kinh hãi nhìn về phía đạo kia thanh âm khởi nguồn chỗ.

Bởi vì có Bán Thánh bỏ mình!

Nào đó chỗ hư không, Mạc Lão hai tay chắp sau lưng, khóe miệng cầu đến lướt một cái tiên huyết, khi hắn nơi trán, lóe ra một cái nho nhỏ 'Người' chữ. Đột nhiên, Mạc Lão trên trán cái kia nho nhỏ 'Người' chữ biến mất, cùng lúc đó, một gã lão giả tóc trắng cùng hắc bào lão giả xuất hiện ở Mạc Lão xung quanh.

"Các hạ dĩ nhiên còn giấu giếm thực lực." Hắc bào lão giả trầm giọng nói, trong mắt trước nay chưa có ngưng trọng. Bởi vì lấy thực lực của hắn, hắn có thể có thể đánh bại La Thiên, nhưng là tuyệt đối giết không được, thế nhưng trước mắt vị này thủ mộ người giết. Nói cách khác, thực lực của đối phương tại trên hắn!

Mạc Lão nhìn hai người liếc mắt, Đạo: "Các ngươi như xuất thủ, ta tự tin còn có thể giết một vị, phải thử một chút sao?"

Lão giả tóc trắng cùng hắc bào nhân nheo mắt, trước mắt vị này ở đâu ra tự tin?

Mạc Lão không có để ý hai người, mà là ngẩng đầu nhìn về phía Hư Không, nhìn chỗ đó, hắn chân mày cau lại. Đối thủ của hắn, không phải là nghịch loại huyền giả, cũng không phải cái này Bán Thánh, cũng không phải Thánh Địa của người mà là kia phiến Hư Không.

"Nếu là ở cộng thêm ta đây? Ngươi còn có tự tin tại giết một vị sao?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 629: Dung hợp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Lão thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Hải Hoàng, không nghĩ tới ngươi cái này không tham gia Huyền Giả Đại Lục tranh đấu lão bất tử dĩ nhiên cũng tới, ta ngược là có chút ngạc nhiên, cái này Thánh Địa rốt cuộc là xảy ra điều gì đồ vật, dĩ nhiên khiến ba người các ngươi đã chỉ nửa bước xuống mồ của người tới tìm ta vận đen!"

"Huyền Giả Đại Lục chuyện, ta hải tộc quả thực không muốn đúc kết., chỉ là lần này Thánh Địa cho ra đồ vật, ta không cách nào cự tuyệt." Lam bào lão giả nói.

Mạc Lão khẽ cười cười, Đạo: "Các ngươi đều là thọ nguyên buông xuống người, có thể làm cho các ngươi động tâm đồ vật, đơn giản chính là vậy có thể đủ tăng Bán Thánh cảnh 300 năm thọ nguyên Thánh Linh Quả mà thôi. Ta cũng không nhiều lời, ra tay đi, ta ngược muốn nhìn, ta có thể hay không nữa mang đi một vị Bán Thánh."

Hải Hoàng hai mắt híp lại, Đạo: "Các hạ liền tự tin như vậy?"

"Thử xem?" Mạc Lão nhạt thanh Đạo.

Bán Thánh cường giả cái nào không có tính tình? Hải Hoàng đang muốn xuất thủ, một bên hắc bào lão giả cũng ngăn trở Hải Hoàng, sau đó nói: "Một quả Thánh Linh Quả, cũng không đáng bọn ta liều mạng!" Nói, nhìn về phía Mạc Lão, Đạo: "Ba người chúng ta hôm nay tới, không có khác yêu cầu, chỉ có một yêu cầu, đó chính là từ nay về sau, tất cả mọi người tiếp tục tuân thủ Hoàng Giả Cảnh cường giả không thể ra tay cái này ước định. Đương nhiên, nếu như Dương Diệp đạt được Hoàng Giả Cảnh, cái này ước định liền trở thành phế thãi, làm sao?"

Mạc Lão quét ba người liếc mắt, sau đó nói: "Nhớ kỹ các ngươi mà nói, như tại có Hoàng Giả Cảnh cường giả ra tay với hắn, ta giết thì không phải là một người, mà là một vực."

"Các hạ khó tránh quá có tự tin!" Hải Hoàng trầm giọng nói.

"Ngươi mạnh hơn La Thiên vài phần?" Mạc Lão đột nhiên nhìn về phía Hải Hoàng Đạo.

Hải Hoàng hơi biến sắc mặt, hắn so La Thiên có thể mạnh hơn thượng như vậy một điểm, thế nhưng không hề nghi ngờ, hắn không cách nào dễ dàng như vậy liền đánh chết La Thiên

"Ta nếu có thể giết hắn, lẽ nào thì không thể giết ngươi sao?" Mạc Lão Đạo.

Hải Hoàng sắc mặt có chút khó coi, sau cùng chỉ là hừ lạnh một tiếng, thả một câu ngoan thoại, Đạo: "Tính là ngươi có thể thắng ta, ta cũng nhất định có thể làm cho ngươi nỗ lực thảm thống đại giới!"

Mạc Lão lắc đầu cười cười, sau đó nói: "Tốt lắm, nói những thứ này đều là nói nhảm. Được rồi, cho nên ta đáp ứng các ngươi, không phải là sợ hãi các ngươi, chỉ là ta không muốn tiểu tử kia ỷ lại ta, hắn cần phát triển, không hơn."

Nói xong, Mạc Lão trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Người này thực lực, sợ rằng đã là Bán Thánh đỉnh." Mạc Lão đi rồi, hắc bào lão giả trầm giọng nói.

"Hắn tuy rằng giết La Thiên, thế nhưng hắn nhất định cũng là bị thương, ba người chúng ta nếu là liên thủ, nhất định có thể bỏ hắn, không phải sao?" Hải Hoàng Đạo.

"Hắn có thể không thể tại mang ta đi môn trong đó một vị, nhưng là tuyệt đối có thể trọng thương chúng ta." Lão giả tóc trắng Đạo: "Một quả Thánh Linh Quả, Hải Hoàng, ngươi nghĩ đáng giá cùng một danh Bán Thánh liều chết sao?"

Hải Hoàng hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Lúc này không giết hắn, đợi hắn triệt để dưỡng hảo thương sau, khi đó chúng ta tính là muốn giết cũng giết không được." Nói xong, thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Người này rất hy vọng chúng ta cùng màn này già trước tuổi lẫn nhau tàn sát a!" Hải Hoàng đi rồi, hắc bào lão giả bỗng nhiên nói.

Lão giả tóc trắng lắc đầu, không nói gì, xoay người đi một bước, sau đó cứ như vậy tiêu thất.

"Thánh Địa thật là không chỗ nào không có mặt a!

Hắc bào lão giả nhẹ giọng nói một tiếng, sau đó cũng tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tại ba người đều biến mất sau, lại một người trung niên xuất hiện ở giữa sân, nếu như Cổ Vực Thành có người ở nơi này, liền sẽ phát hiện, người này đúng là kia Cổ Vực Thành thành chủ.

Quét liếc chung quanh, Cổ Vực Thành thành chủ khóe miệng nổi lên lướt một cái nụ cười quỷ dị, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ

Làm Cổ Vực Thành thành chủ sau khi biến mất, không gian một trận ba động, tiếp theo, Mạc Lão xuất hiện lần nữa ở tại giữa sân. Nhìn Cổ Vực Thành thành chủ rời đi phương hướng, Mạc Lão nhíu mày, trong mắt có lướt một cái ngưng trọng

Hồng Mông bên trong tháp.

Trải qua hai ngày nữa nhiều thời giờ chém giết, Dương Diệp Kiếm Ý cùng kia trí tuệ tương đối cao Kiếm Ý từ từ chiếm thượng phong, điều này làm cho Dương Diệp nụ cười trên mặt cũng càng ngày càng nhiều.

Mà Hiểu Vũ Tịch đám người thấy Dương Diệp biểu tình sau, trong lòng cũng là thật to thở dài một hơi, mấy ngày qua, Dương Diệp biểu tình không ngừng biến ảo, một hồi khổ sở, một hồi kinh ngạc, một hồi mừng rỡ mỗi một lần Dương Diệp biểu tình biến ảo, đều biết khiến Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch đám người thắt tim lại.

Bởi vì các nàng không biết kia Kiếm Đảm tại Dương Diệp trong cơ thể đến cùng chuyện gì xảy ra, cũng không biết Dương Diệp có thể hay không triệt để tốt cũng may tự sáng ngày thứ hai bắt đầu, Dương Diệp trên mặt của đều là dáng tươi cười, điều này làm cho mấy nữ trong lòng viên kia tảng đá lớn đầu rốt cục rơi xuống.

Hồng Mông bên trong tháp, kia ngưng tụ biến hóa Kiếm Ý tại Dương Diệp Kiếm Ý cùng mặt khác một cổ Kiếm Ý liên thủ hạ, bắt đầu kế tiếp bại lui, thẳng đến sau cùng, kia ngưng tụ biến hóa Kiếm Ý chợt bắt đầu chạy trốn.

Điều này làm cho Dương Diệp đại vui, hắn đương nhiên sẽ không bỏ rơi cơ hội này, lập tức thúc giục Kiếm Ý thừa thắng xông lên. Mà kia trí tuệ khá cao Kiếm Ý cũng là như vậy, điên cuồng hướng phía kia ngưng tụ biến hóa Kiếm Ý đuổi theo

Đuổi khoảng chừng một canh giờ, kia ngưng tụ thành kiếm hình dạng Kiếm Ý đột nhiên ngừng lại, sau đó nằm ở Dương Diệp Kiếm Ý trước mặt của, vẫn không nhúc nhích

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, mặt khác một cổ Kiếm Ý tựa hồ cũng ngây ngẩn cả người, đứng ở tại chỗ không hề động.

Đây là đang đầu hàng?

Dương Diệp ngẩn người sau, trong đầu xuất hiện cái này có chút hoang đường ý niệm, quả thật có chút hoang đường, một cái Kiếm Ý dĩ nhiên sẽ đầu hàng?

Đúng lúc này, trước khi cùng Dương Diệp hợp tác cùng nhau đối địch kia cổ Kiếm Ý, đột nhiên cũng học kia ngưng tụ biến hóa Kiếm Ý nằm Dương Diệp Kiếm Ý trước mặt.

Cái này hai cổ Kiếm Ý tựa hồ tại bản năng biểu đạt cái gì, thế nhưng cái này có thể làm khó Dương Diệp, dù sao hắn không phải là Kiếm Ý, hắn là người

Trước khi ba cổ Kiếm Ý còn hợp lại ngươi chết ta sống, hiện tại cũng xuất hiện một màn này.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp mới có hơi biết rõ ràng kia hai cổ Kiếm Ý ý tứ.

Trước mặt hắn cái này hai cổ Kiếm Ý đều là do năm những Kiếm đó Đạo cường giả để lại Kiếm Ý, kỳ thực cũng chưa tính là hoàn chỉnh Kiếm Ý, chỉ cần bị phá hủy, chúng nó liền sẽ lập tức tiêu thất tại mảnh thế giới này, dù cho chúng nó hôm nay cắn nuốt rất nhiều Kiếm Ý, bản thân Kiếm Ý biến dị chút, thế nhưng như trước không sửa đổi được sự thật này.

Chúng nó là không có rễ phần bình, đã chết một lần, liền không còn có!

Mà Dương Diệp Kiếm Ý sẽ không, hắn chỉ cần người đang, Kiếm Ý là có thể vô hạn.

Đọc tru y ện ở http://truy e ncuatui.Net/

Mà trước mắt cái này hai cổ Kiếm Ý ý tứ chắc là chúng nó nghĩ chủ động cùng Dương Diệp Kiếm Ý dung hợp, là dung hợp, mà không phải thôn phệ. Thôn phệ, là trực tiếp xóa đi chúng nó có chừng linh trí, mà dung hợp, còn lại là bảo lưu lại bọn họ linh trí, từ trình độ nào đó mà nói, chúng nó còn là chúng nó tự mình.

Hơn nữa điểm trọng yếu nhất là, chỉ cần bọn họ dung nhập Dương Diệp Kiếm Ý, như vậy sau này chúng nó liền không còn là không có rễ phần bình. Chỉ cần Dương Diệp bất tử, như vậy bọn họ liền vĩnh viễn tồn tại!

Đương nhiên, kia ngưng tụ hình thái Kiếm Ý sở dĩ làm như vậy, chủ yếu nhất vẫn là kia lúc này đã không có tuyển chọn đang đối mặt nguy hiểm lúc, kia sẽ bản năng làm ra đối với mình có lợi nhất tuyển chọn.

Mà mặt khác một cổ Kiếm Ý thì là bởi vì linh trí khá cao, kia biết, tính là kia cắn nuốt Dương Diệp Kiếm Ý cùng kia ngưng tụ hình thái Kiếm Ý, cuối cùng cũng không có ý nghĩa gì, bởi vì một khi kia tử vong một lần, chỉ biết vĩnh viễn tiêu thất.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau cùng hắn quyết định thử nhìn một chút tự mình đoán đúng hay không, hắn điên cuồng mang Kiếm Ý thúc giục đi ra

Quả nhiên, hắn không có đoán sai.

Kia ngưng tụ thành kiếm ý hình dạng Kiếm Ý cùng mặt khác một cổ

Kiếm Ý nhất thời trào hướng về phía kiếm ý của hắn

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 630: Mặc Diệc Tà

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dung hợp Kiếm Ý, cũng không có Dương Diệp khó như trong tưởng tượng vậy, bởi vì lúc này ba cổ Kiếm Ý đều rất phối hợp, không có một chút chống cự. Bất quá nhưng cũng không đơn giản như vậy, bởi vì lúc này ba loại Kiếm Ý thế nhưng bao hàm vô số loại bất đồng Kiếm Ý, muốn đem cái này Kiếm Ý nhu hòa thành một loại hoàn toàn mới Kiếm Ý, là cần Dương Diệp từng điểm từng điểm cân nhắc cùng thăm dò.

Nói đơn giản một chút chính là cần thời gian!

Tại Dương Diệp dung hợp Kiếm Ý trong khoảng thời gian này, Trung Vực xảy ra vài món đại sự.

La Đạo ngã xuống, Đỉnh Hán Đế Quốc đã không có Bán Thánh, cộng thêm Đỉnh Hán Đế Quốc lại tổn thất bốn gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, điều này làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc chân chính nguyên khí đại thương, không còn có kinh sợ Trung Vực những thứ kia thế gia cùng tông môn thực lực.

Cộng thêm trước khi Đỉnh Hán Đế Quốc bá đạo cùng La Tuấn một ít đi sự, đặc biệt La Tuấn vì triệu hoán viễn cổ cường giả mà giết mấy ngàn vạn người sự bị cho hấp thụ ánh sáng sau, Đỉnh Hán Đế Quốc danh tiếng xuống dốc không phanh, Nhân Hoàng La Tuấn danh tiếng cũng là triệt để thúi, trở thành lịch sử tới nay, thứ nhất ác danh rõ ràng của người Hoàng.

Bởi vậy, vô số thế gia cùng tông môn nhộn nhịp tuyên bố giải trừ cùng Đỉnh Hán Đế Quốc liên minh

Cùng Đỉnh Hán Đế Quốc giải trừ liên minh sau, những thế gia này cùng tông môn nhộn nhịp phái sứ giả đi tới Cổ Vực Thành. Không là bọn hắn nghĩ đến, mà là không thể không đến, bởi vì hôm nay thế giới loài người, chỉ một gã Bán Thánh.

Đối với những thế gia này cùng tông môn lấy lòng, Đinh Thược Dược trải qua xuyên chọn sau, sau đó cũng lấy lòng, dù sao Nam Vực đi đường không phải là hủy diệt thế giới loài người, nếu muốn thế lực càng lúc càng lớn, khiến người nhiều hơn gia nhập Nam Vực cái này vòng lớn, như vậy mới có thể làm cho Nam Vực thế lực dường như quả cầu tuyết một dạng càng lăn càng lớn!

Bất quá có chút thế gia cùng tông môn nàng không chỉ có không có thu nạp, còn phái người mang đối phương cho đã khống chế dâng lên, tỷ như lúc đầu rời đi cái kia Mạc gia

Không ai ưa thích loại này tại thời khắc nguy nan liền vứt bỏ đội hữu của người, án của nàng bản ý, nàng là nghĩ trực tiếp giết chết rơi toàn bộ Mạc gia, quả thực, lúc này Nam Vực có thực lực này. Thế nhưng nàng không có làm như vậy, bởi vì Mạc gia cùng Dương Diệp có chút quan hệ, cho nên hắn quyết định chờ Dương Diệp sau khi tỉnh lại tự mình đến giải quyết!

Liên hiệp Trung Vực rất nhiều thế gia cùng tông môn sau, Đinh Thược Dược chuyện thứ nhất làm chính là thanh trừ hết Loạn Ma Hải nội tất cả hải tộc, hải tộc đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, thế nhưng tại Nam Vực đại quân nghiền đè tới sau, chúng nó cũng không phản kháng chút nào năng lực. Lúc này Nam Vực đang liên hiệp Trung Vực cùng những thứ kia thế gia sau khi, thực lực đã đủ để chống lại Đỉnh Hán Đế Quốc!

Mà Đinh Thược Dược tại loại bỏ Loạn Ma Hải sau khi, mang Nam Vực đến Cổ Vực Thành cùng với đến Loạn Ma Hải liên thành một mảnh, đồng thời, nàng mang Cổ Vực Thành đại quân đều dời dời đến Loạn Ma Hải.

Ý đồ của nàng tất cả mọi người hiểu.

Mọi người cũng đều rõ ràng, đợi Dương Diệp tỉnh sau khi, chính là Nam Vực đại quân tiến quân Trung Vực thời điểm.

Lúc này Đỉnh Hán Đế Quốc, có thể đối kháng được Nam Vực sao?

Dương Diệp nếu không tỉnh, có thể có thể, thế nhưng Dương Diệp nếu là tỉnh lại, Đỉnh Hán Đế Quốc lấy cái gì tới chống lại?

Đỉnh Hán Đế Quốc trong hoàng cung, lúc này đúng là hướng sẽ thời điểm, thế nhưng trên đại điện cũng tĩnh đáng sợ. Lúc này ngồi ở long y đã không phải là La Tuấn, mà là nguyên bản bị rút lui rơi hoàng đế, cũng chính là Hán Hoàng.

"Chiến, vẫn là cùng?"

Hán Hoàng thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên, chúng thân thể người nhịn không được khẽ run lên. Không hề nghi ngờ, trước mắt vị này Hán Hoàng thực lực cùng với uy vọng xa tại La Tuấn bên trên, thế nhưng không có cách nào, thực lực của hắn tại cường, uy vọng tại cao, cũng không chống cự nổi lúc đầu La Thiên một câu nói.

Không có người trả lời Hán Hoàng nói, ai trả lời ai xui xẻo. Bởi vì tình huống lúc này chính là Đỉnh Hán Đế Quốc căn bản không có lựa chọn quyền lợi, chiến vẫn là cùng, tất cả Nam Vực tay của trong.

"Đương nhiên là chiến!"

Đúng lúc này, đại điện ở ngoài truyền đến một giọng nói, tiếp theo, một gã nam tử cùng nữ tử xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Nhìn thấy hai người, mọi người sắc mặt khẽ biến, bởi vì người đến là Thánh Địa của người!

Kỳ thực đối Thánh Địa, giữa sân cái này Đỉnh Hán Đế Quốc đại thần, bao quát Hán Hoàng đối Thánh Địa cũng không có hảo cảm, bởi vì nếu như không phải là lúc đầu Thánh Địa xui khiến, hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc tuyệt không sẽ rơi vào như vậy bốn bề thọ địch.

Tuy rằng bất mãn Thánh Địa, thế nhưng lúc này mọi người cũng không dám bày tỏ ra ngoài. Ngược lại, trong lòng mọi người còn hơi thở dài một hơi, chí ít Đỉnh Hán Đế Quốc còn có một cái ngoại viện, không đến mức rơi xuống tứ cố vô thân tình trạng.

Hán Hoàng nhìn hai người liếc mắt, sau đó nói: "Ta nhận được tin tức là ba người, thế nào liền hai người ngươi?"

Nam tử đối về Hán Hoàng hơi thi lễ, Đạo: "Trận Vân ra mắt Hán Hoàng, hồi Hán Hoàng nói, sư huynh của ta hắn tính tình hiếu chiến, lúc này hắn khả năng đã đi khiêu chiến Huyền Giả Đại Lục Hoàng Giả Cảnh cường giả, xin hãy Hán Hoàng thứ lỗi."

Nhìn thấy nam tử đối Hán Hoàng hành lễ một màn này, điều này làm cho trong triều mọi người đối nam tử nhất thời có chút hảo cảm, hiểu lễ nghi Thánh Địa người cũng không nhiều.

"Sư huynh ngươi là Hoàng Giả Cảnh cường giả?" Có vị đại thần lên tiếng hỏi.

Trận Vân lắc đầu, cười nói: "Hắn chỉ là Tôn Giả Cảnh bát phẩm!"

Mọi người khiếp sợ, có người nói: "Chỉ là Tôn Giả Cảnh bát phẩm, hắn đi khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh?"

"Vô tri!" Đúng lúc này, trận Vân bên cạnh nữ tử cười lạnh nói: "Tôn Giả Cảnh khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh cũng không phải không có khả năng, các ngươi Huyền Giả Đại Lục sở dĩ không có xuất hiện người như thế, bất quá là các ngươi nơi này không có chân chính cường nhân mà thôi. Tại ta Thánh Địa, Tôn Giả Cảnh đừng nói có thể khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh, chính là vượt cấp giết Hoàng Giả Cảnh đều có bó lớn người!"

"Trận Linh không được vô lễ!" Trận Vân nhẹ chê một tiếng, Đạo: "Chúng ta mặc dù là Trận Pháp Sư, thế nhưng cũng là một gã huyền giả, thân là huyền giả, không hẳn là khinh thị bất kẻ đối thủ nào. Kia Tả Đăng Phong cùng Yêu Dạ tại sao phải chết tại đây Huyền Giả Đại Lục? Ta tin tưởng, tuyệt đại bộ phân nguyên nhân là bởi vì hắn môn vô cùng khinh thị mảnh đại lục này huyền giả!"

Trận Linh bĩu môi, Đạo: "Ta cũng không tin kia Dương Diệp có thể chiến thắng Diệc Tà sư huynh."

Trận Vân lắc đầu, sau đó nhìn về phía Hán Hoàng, Đạo: "Hán Hoàng, ta Thánh Địa đã khiến cái này Huyền Giả Đại Lục Thánh Giả cảnh cường giả cùng kia Dương Diệp sư phụ phó ước định, Hoàng Giả Cảnh cường giả không được xuất thủ. Bởi vậy, ta ba người hôm nay đến đây Huyền Giả Đại Lục, chủ yếu là vì giúp đỡ Đỉnh Hán Đế Quốc ngăn chặn Nam Vực đại quân."

"Liền ba người các ngươi?" Hán Hoàng nhíu mày, trong lòng đối cái này Thánh Địa thật to bất mãn, lẽ nào cái này Thánh Địa còn không có ăn đủ thua thiệt sao? Lẽ nào bọn họ còn đang như trước khinh thị kia Dương Diệp?

"Dĩ nhiên không phải!" Trận Vân cười nói: "Chúng ta còn cần Đỉnh Hán Đế Quốc to lớn tương trợ."

Hán Hoàng trầm giọng nói: "Không phải là ta không tin thực lực của các ngươi, các ngươi muốn loại bỏ, kia Dương Diệp cũng không phải phổ thông huyền giả, ta nghĩ, tính là hắn đi ngươi Thánh Địa, chắc cũng là có thể sắp xếp được thượng hào. Còn nữa, lúc này Nam Vực thế lực, kỳ thực đã tại ta Đỉnh Hán Đế Quốc bên trên, nếu là bọn họ đại quân đè xuống, ta Đỉnh Hán Đế Quốc khả năng không đở được!"

Trận Vân cười nói: "Hán Hoàng yên tâm, kia Dương Diệp giao cho ta sư huynh đó là, về phần Nam Vực đại quân, giao cho ta huynh muội hai người là được, đương nhiên, ta huynh muội hai người cần Đỉnh Hán Đế Quốc ủng hộ."

Hán Hoàng quan sát trận Vân huynh muội hai người liếc mắt, sau đó nói: "Hai vị bất quá mới Tôn Giả Cảnh thất phẩm tả hữu ah, làm sao một cách tự tin đối mặt kia Nam Vực đại quân? Không phải là bổn hoàng không tin nhị vị, chỉ là lúc này quan hệ đến ta Đỉnh Hán Đế Quốc trăm vạn tánh mạng của tướng sĩ, bổn hoàng phải cẩn thận mới được."

"Hừ!"

Trận Linh hừ lạnh một tiếng, sau đó lấy ra tam miếng lá cờ nhỏ tiện tay ném đi, lá cờ nhỏ rơi vào đại điện Tam góc vị trí, tiếp theo, trận Linh lại lấy ra tam khối siêu phẩm Năng Lượng thạch nhét vào Tam góc. Làm tam khối Năng Lượng thạch tại bắt đầu thiêu đốt lúc, đột nhiên, trước mắt mọi người thế giới một trận biến ảo.

Tại trong tầm mắt của mọi người, là một mảnh Hỏa Diễm cùng dung nham ngọn lửa kia cùng dung nham mang tới cực nóng cảm rất chân thật, chân thật trình diện trung vô số người hoảng sợ kinh kêu lên.

Nhìn giữa sân kia chân thật Hỏa Diễm cùng dung nham, Yêu Hoàng thần sắc có chút ngưng trọng, bởi vì lấy hắn Hoàng Giả Cảnh thực lực, lại đang ngay từ đầu cũng nhìn không ra cái này ảo trận nhược điểm cùng chân thật. Hắn mặc dù đối với Thánh Địa có chút bất mãn, thế nhưng hắn không phải không thừa nhận, cái này Thánh Địa thực sự rất mạnh, chỉ là đáng tiếc Thánh Địa Bán Thánh cường giả không cách nào tuỳ tiện đi ra, không thì, Nam Vực? Trong nháy mắt tức vong!

Trận vân thủ giơ giơ, giữa sân tràng cảnh nhất thời khôi phục bình thường, trận Vân Đạo: "Ta cùng với muội muội ta mặc dù là võ giả, nhưng là chúng ta cũng là một gã Trận Pháp Sư, tại Thánh Địa, chúng ta trận pháp không tính là đỉnh phong, thế nhưng tại đây Huyền Giả Đại Lục, ta nghĩ, trừ phi Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ, bằng không Tôn Giả Cảnh cường giả tuyệt không khả năng bài trừ chúng ta trận pháp. Chỉ phải cho ta cùng muội muội ta một chút thời gian, chúng ta là có thể bố trí kế tiếp siêu cấp lớn trận tại Loạn Ma Hải vực!"

"Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, các ngươi ảo trận khả năng đối với hắn cũng không có dùng!" Yêu Hoàng trầm giọng nói.

Trận Linh có chút không vui nói: "Anh ta trước khi không phải đã nói rồi sao? Kia Dương Diệp ta Diệc Tà sư huynh thì sẽ đi thu thập hắn, chúng ta huynh muội phải làm không phải là đối phó Dương Diệp, mà là giúp đỡ của ngươi đại quân đối phó Nam Vực đại quân."

Trận Vân cũng nói: "Ta biết Hán Hoàng tại lo lắng cái gì, ta cũng lý giải, dù sao ta Thánh Địa đã chết mười mấy tên thiên tài tại nơi Dương Diệp trên tay. Bất quá ta muốn nói, Yêu Hoàng hoàn toàn không cần lo lắng, bởi vì kia Dương Diệp tuyệt không khả năng chiến thắng sư huynh của ta, trừ phi hắn dám... Nữa lần thi triển bí pháp mạnh mẽ đề thăng thực lực, bất quá, ta nghĩ hắn chắc là không dám. Bởi vì như vậy cho dù hắn thắng, cảnh giới của hắn sợ rằng được rơi xuống đến Linh Giả cảnh!"

Yêu Hoàng còn muốn nói điều gì, lúc này, Hán Hoàng trước mặt không gian hơi rung động, từng đạo truyền âm phù một nhập Hán Hoàng trong đầu. Một lát, Hán Hoàng con ngươi hơi co lại, khiếp sợ nhìn về phía trận Vân huynh muội, Đạo: "Hai vị vị kia sư huynh thế nhưng kêu Mặc Diệc Tà?"

Trận Vân gật đầu, Đạo: "Thế nhưng sư huynh của ta tin tức?"

Yêu Hoàng gật đầu, Đạo: "Hai canh giờ trước, một gã tự xưng Mặc Diệc Tà nam tử đi Thượng Tiêu Tông, sau đó khiêu chiến một gã Thượng Tiêu Tông Hoàng Giả Cảnh nhị phẩm trưởng lão, không được nửa canh giờ, tên này Thượng Tiêu Tông Hoàng Giả Cảnh cường giả chịu thua sau nửa canh giờ, người này lại đi Vô Cực Tông, đồng dạng, Vô Cực Tông Hoàng Giả Cảnh cường giả đã ở cùng hắn tranh tài sau nửa canh giờ chủ động chịu thua thanh nguyên tông cũng là như vậy hiện tại, hắn đi Nam Vực"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 631: Thiên Nhai Chỉ Xích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Loạn Ma Hải.

Lúc này Đinh Thược Dược cùng Nam Vực đại quân thần tình ngưng trọng nhìn bọn họ phía trước, tại trước mặt bọn họ cách đó không xa đứng một gã thanh niên, thanh niên người mặc một bộ lam bạch sắc trường bào, tại trước ngực của hắn bên trái, có khắc một cái nho nhỏ 'Thánh' chữ.

Thanh niên tuổi không lớn lắm, chừng hai mươi tuổi tả hữu, trong miệng ngậm một cây không biết tên cỏ dại, khóe miệng cầu đến tà tà tiếu ý, cộng thêm hắn sau đầu giữ lại một cây vừa được bên hông mái tóc, điều này làm cho thanh niên thoạt nhìn càng thêm tà khí.

"Các hạ nói vậy chính là Thánh Địa tới thiên tài, khiến ta đoán một chút, ngươi ở đây Thánh Địa bài danh hẳn là vừa vặn tại nơi Yêu Dạ bên trên, đúng không?" Đinh Thược Dược Đạo.

Thanh niên mang trong miệng cỏ dại phun ra, khóe miệng dáng tươi cười mở rộng, Đạo: "Ngươi đã đoán đúng, đáng tiếc không thưởng."

Đinh Thược Dược cười nhạt, Đạo: "Kỳ thực, ta rất không giải, ngươi còn có kia Tả Đăng Phong cùng với Yêu Dạ, các ngươi tại Thánh Địa đều chưa tính là đứng đầu nhất tuyệt thế yêu nghiệt, vì sao Thánh Địa trước phải từ yếu phái tới, mà không phải từ mạnh nhất phái tới đây? Nếu như các ngươi bắt đầu là phái mạnh nhất thiên tài đến đây, nghĩ đến kia Tả Đăng Phong cùng Yêu Dạ hẳn là liền không cần chết!"

"Giết gà đâu dùng ngưu đao?" Thanh niên cười nói: "Đầu tiên, ta phải thừa nhận, kia Dương Diệp có thể tru diệt Tả Đăng Phong cùng Yêu Dạ, thực lực của hắn khẳng định có chỗ hơn người, coi như là tại ta Thánh Địa thế hệ trẻ trong, cũng tuyệt đối là có thể sắp xếp được thượng hào. Thế nhưng, cũng chỉ là không hơn. Nói như thế, Thánh bảng bài danh trước ngũ của người, giờ này khắc này, bọn họ vẫn là sẽ không nhìn thẳng vào Dương Diệp.

"Cao ngạo cùng cuồng vọng sẽ vì mình mang đến tử vong!" Đinh Thược Dược Đạo.

Thanh niên gật đầu cười, Đạo: "Ngươi những lời này ta phi thường tán thành, thế nhưng ta phải nói, ngươi sai rồi. Bọn họ cao ngạo, bọn họ cuồng vọng, là bởi vì hắn môn thật sự có thực lực đó. Kỳ thực ah, các ngươi Nam Vực cùng ta Thánh Địa là địch, thật là một loại ngu xuẩn đi là, ta Thánh Địa lúc này sở dĩ bất diệt các ngươi, bất quá là bởi vì phải đối phó nghịch loại huyền giả, nếu như không phải là bởi vì nghịch loại huyền giả, diệt các ngươi, bao quát tên kia Bán Thánh, thực sự không cần phí chút hơi sức."

"Sự thực là các ngươi Thánh Địa hầu như toàn quân bị diệt!" Đinh Thược Dược Đạo.

Thanh niên cười ha ha một tiếng, Đạo: "Không xả những thứ này, sau này các ngươi tự sẽ biết ta Thánh Địa thực lực chân chính cùng nội tình, bây giờ nói tại nhiều, ngươi đều đã cho ta là đang khoác lác, là đang hù dọa các ngươi. Đến đây đi, khiến Dương Diệp đi ra cùng ta đánh một trận, ta nếu là thất bại, ta lập tức đã đi."

Đinh Thược Dược có chút ngoài ý muốn nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ cảm giác mình ổn làm nắm chắc thắng lợi đây, bất quá ngươi cảm thấy ngươi nếu là thất bại, có thể đi được không?"

Thanh niên vuốt tay, Đạo: "Ta chỉ là tới khiêu chiến Dương Diệp, cũng không phải tới tìm hắn phân sinh tử, tuy rằng ta là Thánh Địa của người, nhưng cũng sẽ không vì loại sự tình này hợp lại thượng tánh mạng của mình, như vậy thật sự là quá ngu xuẩn. Đương nhiên, nếu là Dương Diệp thất bại, chỉ cần hắn có bản lĩnh, hắn cũng có thể mạng sống, bất quá các ngươi Nam Vực chỉ sợ cũng phải thảm, bởi vì Hoàng Giả Cảnh dưới, trừ hắn ra cái này Kiếm Tâm Thông Minh Kiếm Hoàng bên ngoài, chắc là không có người có thể đối phó được ta kia sư đệ sư muội trận pháp!"

"Ngươi không là một người tới!" Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

"Đương nhiên!" Thanh niên nói: "Ta chỉ là đi đối phó Dương Diệp, ngươi cái này đại quân tự nhiên có khác người bên ngoài ứng phó. Tốt lắm, chúng ta đừng nói nhảm, khiến Dương Diệp ra đi, ta cũng thật tò mò cái này Kiếm Hoàng đến tột cùng là cái người thế nào, lại có thể không nhìn ta Thánh Địa, càng hao tổn ta Thánh Địa Kiếm tổ cùng đao tổ!"

Đinh Thược Dược trầm mặc, lúc này Dương Diệp còn không tỉnh lại nữa, làm sao xuất chiến? Thi Tổ trước khi bị thương cũng còn chưa triệt để tốt hoàn toàn, kia cũng căn bản không có thể xuất chiến. Nam Vực trong, có ai có thể cùng cái này Thánh Địa người đánh một trận?

Đáp án là không có!

"Không biết là Dương Diệp trước khi mạnh mẽ đề thăng thực lực, thế cho nên bây giờ còn nhưng vẫn không triệt để được rồi?" Thanh niên đột nhiên quỷ dị cười nói: "Nếu là như vậy, ta đây có thể là sẽ không khách khí. Tuy rằng ta không cách nào kích giết các ngươi cái này đại quân, thế nhưng lấy thực lực của ta, mỗi ngày giết thượng mười mấy Tôn Giả Cảnh huyền giả sau đó tại nghênh ngang mà đi, vẫn có thể đủ làm được."

"Oanh!"

Đúng lúc này, Loạn Ma Hải bên kia thiên không đột nhiên xuất hiện trên trăm tòa dường như núi lớn quái vật lớn, cái này đại vật dường như thuyền hình dạng, nhưng là lại lại có chút bất đồng, bởi vì tại đây chút quái vật lớn trước mặt nhất có một cây sắp tới trăm trượng trường, mấy trượng tới rộng đen nhánh pháo quản.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người bị chấn động đến rồi.

"Đây là Vân Hạm!"

Đinh Thược Dược con ngươi co rụt lại, Đạo: "Không nghĩ tới ngươi Thánh Địa lần này lại vẫn mang đến Vân Hạm" Vân Hạm cùng biển tàu chiến đều là thuộc về hoang cổ thời đại gì đó, thế nhưng bất đồng là Vân Hạm tác dụng cùng với uy lực căn bản không phải biển tàu chiến có thể so. Liền giống bây giờ, Vân Hạm có thể bay, đồng thời một lục soát có thể năm thượng mấy vạn người, mà biển tàu chiến thì không thể.

Là tối trọng yếu là Vân Hạm có thể phóng ra cái loại này đủ để uy hiếp được Hoàng Giả Cảnh năng lượng chùm tia sáng pháo, tựu như cùng biển tàu chiến công kích trận pháp một dạng, thế nhưng đồng dạng, Vân Hạm phóng ra tốc độ ánh sáng pháo uy lực cũng không phải biển tàu chiến có thể so sánh.

Đinh Thược Dược không nghĩ tới cái này Thánh Địa dĩ nhiên mang loại vật này mang ra ngoài, đồng thời còn mang đến trên trăm chiến thuyền!

"Tới trái lại thật mau a!"

Nhìn những Vân Hạm đó, thanh niên nam tử cười hắc hắc, sau đó nói: "Xem ra Dương Diệp ra không được, đều đã không có ý nghĩa. Bởi vì chỉ cần ta kiềm chế hắn, các ngươi Nam Vực tại đây chút Vân Hạm dưới sự công kích, căn bản không có khả năng sống sót. Thật là đáng tiếc, cho nên ta len lén đến đây, mục đích chính là muốn cùng Dương Diệp công bình đánh một trận, thế nhưng ta không nghĩ tới, ta đây sư đệ cùng sư muội còn có Đỉnh Hán Đế Quốc động tác đã vậy còn quá mau."

"Thược Dược, chúng ta bây giờ?" Đinh Thược Dược bên cạnh Lục Kiếm Dao trầm giọng hỏi.

Nhìn kia càng ngày càng gần Vân Hạm, Đinh Thược Dược song quyền nắm chặt, sắc mặt trầm trọng. Đột nhiên, làm như nghĩ tới điều gì, trong mắt nàng hiện lên lướt một cái sắc mặt vui mừng, sau đó nói: "Nghe đồn cái này Vân Hạm có cái nhược điểm, đó chính là sợ sấm điện, cũng không biết có phải hay không là thực sự."

Hiểu Vũ Tịch đám người nao nao, sau đó sắc mặt cũng là nổi lên dáng tươi cười, đều là nhìn về phía một bên Lôi Lâm.

Lúc này Lôi Lâm trang phục là có chút kinh người, bởi vì tại trên cổ của nàng quấn quít lấy một đạo thiểm điện, đó là Thanh Vân Tử Điện, mà ở đầu nàng đỉnh còn lại là một cái mê ngươi bản long quyển phong, đó là Cửu U Hàn Phong. Về phần U Minh Quỷ hỏa còn lại là hóa thành hai cái bánh xe để cho nàng dẫm nát dưới chân

Còn có Thanh Mộc Chi Linh, Thanh Mộc Chi Linh bị Lôi Lâm đang cầm trong tay, bị Lôi Lâm đang cầm, Thanh Mộc Chi Linh tại lạnh run, bởi vì Lôi Lâm gắt gao nhìn chằm chằm kia, khóe miệng đang không ngừng giữ lại nước bọt

Nếu như không phải là Lôi Lâm bên cạnh Tử Điêu, Thanh Mộc Chi Linh đã sớm tiến Lôi Lâm trong bụng.

Thanh niên nam tử cũng nhìn về phía Lôi Lâm, khi thấy Lôi Lâm lúc, thanh niên nam tử nụ cười trên mặt trong nháy mắt tiêu thất, thay vào đó là khiếp sợ, Đạo: "Linh Hoàng làm sao có thể, Huyền Giả Đại Lục làm sao có thể còn có Linh Hoàng tồn tại!"

Linh Hoàng?

Đinh Thược Dược khẽ nhíu mày, nhìn những Vân Hạm đó đã đi tới Loạn Ma Hải bầu trời, Đinh Thược Dược không cách nào nghĩ cái khác, lập tức thân hình khẽ động đi tới Tử Điêu trước mặt của, sau đó nói: "Để cho nàng giúp chúng ta đem bầu trời vài thứ kia điện xuống tới, có được hay không?" Sở dĩ không nói với Lôi Lâm, là bởi vì cái này Lôi Lâm cơ bản chỉ nghe Dương Diệp cùng Tử Điêu

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo vỗ vỗ Lôi Lâm đầu, vừa chỉ chỉ bầu trời những Vân Hạm đó.

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, sau đó đối về Tử Điêu đưa ra tay nhỏ bé

Tử Điêu cũng trừng mắt nhìn, sau cùng nàng tựa hồ nhớ ra cái gì đó, sau đó tiểu trảo vung lên, một quả thật to linh quả xuất hiện ở Lôi Lâm trên tay của.

Bắt được linh quả sau, Lôi Lâm chuyện thứ nhất làm không phải là triệu hoán lôi điện, mà là chợt cắn một cái linh quả, cắn cắn, nàng tựa hồ ăn nghiện, đã hoàn toàn đã quên muốn triệu hoán sấm sét sự.

Tất cả mọi người nhìn nàng

"Ba!"

Tử Điêu tiểu trảo vỗ một cái Lôi Lâm đầu, sau đó vừa chỉ chỉ bầu trời những Vân Hạm đó.

Lôi Lâm phủi quăng miệng nhỏ, sau đó tay nhỏ bé đối về thiên không tiện tay nhất chiêu, trong sát na, Phong Vân Biến sắc, toàn bộ thiên không trong nháy mắt bị mây đen rậm rạp, tiếp theo, từng đạo tiếng sấm ở trong sân ầm ầm vang lên.

Bầu trời, cầm đầu một chiếc Vân Hạm thượng, trận Vân cùng trận Linh hai người vội vã vọt ra, nhìn những thứ kia gần trong gang tấc lôi điện, trận Vân cả kinh nói: "Làm sao có thể, lúc này làm sao có thể có lôi điện?"

"Ngươi nhìn một chút mặt cái kia tiểu cô nương" trận Linh đột nhiên chỉ vào phía dưới Lôi Lâm, kinh hãi nói: "Đây là Linh Hoàng, hơn nữa còn là lôi hệ Linh Hoàng, đáng chết, cái này Huyền Giả Đại Lục làm sao có thể còn có Linh Hoàng tồn tại!"

"Lôi hệ Linh Hoàng"

Trận Vân ngẩn ngơ, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Sư huynh, xin hãy ngăn cản nàng, không thì bọn ta Vân Hạm hôm nay nhất định đều tang hơn thế"

"Bảo hộ Lôi Lâm!"

Cơ hồ là cùng lúc này, Đinh Thược Dược thanh âm của ở trong sân vang lên. Trong nháy mắt, Nam Vực chúng cường giả mang Lôi Lâm vây lại.

"Kỳ thực, ta là không muốn giết chính là ngươi, thế nhưng không có biện pháp, ngươi nếu không chết, ta Thánh Địa hôm nay có thể lại muốn tổn thất thảm trọng!" Thanh niên nam tử nói, hướng phía trước đi một bước.

"Thiên Nhai Chỉ Xích!"

Theo thanh niên thanh âm của người hạ xuống, hắn bước này bước ra, chỉ thấy 'Oanh' một tiếng, hắn đạp chân chỗ không gian trong nháy mắt sụp xuống, mà thanh niên thì tiêu thất ở tại tại chỗ.

"Cẩn thận!"

Đinh Thược Dược hoảng hốt, quay đầu nhìn về phía Lôi Lâm vị trí, mọi người cũng là nhìn về phía Lôi Lâm vị trí, chỉ thấy lúc này Lôi Lâm trước mặt của, chẳng biết lúc nào thêm một người, người này đúng là người thanh niên kia.

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, nàng tựa hồ còn không có phục hồi tinh thần lại.

Đinh Thược Dược đám người sắc mặt chợt kịch biến, giống như điên hướng phía Lôi Lâm vọt tới. Vậy mà lúc này vẫn còn có chút chậm, chỉ thấy Lôi Lâm trước ngực chẳng biết lúc nào nhiều một thanh Kiếm.

Trong nháy mắt, trên bầu trời những thứ kia mây đen tán đi, lôi điện cũng tán đi

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 632: Phi đao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Oanh!"

Vô số đạo lôi điện tự Lôi Lâm trong cơ thể bạo dũng ra, nhưng mà lúc này, thanh niên kia cũng đã xuất hiện ở mấy trăm trượng ở ngoài, tại trên tay hắn thanh kiếm kia, lúc này đã cháy đen. ≤, x.

Lôi Lâm cũng không có như cùng mọi người nghĩ vậy nhắm hai mắt lại, hoặc là bạo thể mà chết, chỉ là sắc mặt tái nhợt rất nhiều, nhìn qua cực kỳ suy yếu.

"Tranh!"

Đúng lúc này, Cổ Vực Thành phương hướng đột nhiên truyền đến một đạo kiếm minh thanh, mọi người hơi sửng sờ, lập tức đại hỉ, tiếp theo, mọi người chỉ thấy một đạo kiếm quang xuất hiện ở không trung, sau đó Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Tôn Giả Cảnh nhất phẩm?"

Thanh niên nam tử ngẩn người, sau đó cười nói: "Xem ra, đây là ngươi mạnh mẽ đề thăng thực lực giá cao!"

Dương Diệp không để ý tới thanh niên nam tử, mà là đi tới Lôi Lâm trước mặt của, thấy Dương Diệp, Lôi Lâm miệng nhỏ nhất biển, trong mắt lôi quang nhất thời thoáng hiện, chỉ chỉ nàng ngực cái kia kiếm động, Đạo: "Đau..."

Dương Diệp nhẹ nhàng sờ sờ cái kia kiếm động, sau đó ôn nhu nói: "Ta báo thù cho ngươi, có được hay không?"

Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, sau đó nói: "Ta muốn ăn lôi..." Nói, nàng bắt lại Thanh Vân Tử Điện.

Dương Diệp khóe miệng hơi vừa kéo, Đạo: "Ngươi ăn kia, kia sẽ chết sao?"

Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, Đạo: "Được ăn, đương nhiên sẽ chết. Bất quá ta có thể thoáng cái ăn đi, sẽ không để cho kia cảm giác được thống khổ."

Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, Đạo: "Cũng không thể được không ăn kia?" Thanh Vân Tử Điện theo hắn có một đoạn thời gian, hắn thực sự không muốn kia cứ như vậy tiêu thất tại thế gian này.

"Thế nhưng ta bị thương, cần ăn chúng nó mới có thể tốt, nếu không ta ăn cái này đần hỏa cũng có thể." Lôi Lâm có chút ủy khuất nói.

Nghe được Lôi Lâm nói, nguyên bản run rẩy Thanh Vân Tử Điện không có run rẩy, thế nhưng U Minh Quỷ hỏa cũng bắt đầu run rẩy...

"Thế nhưng ngươi muốn ăn kia, sau này kia ngay cũng không có thể phụng bồi ngươi chơi!" Dương Diệp ôn nhu nói.

Lôi Lâm có chút do dự, tuy rằng nàng muốn ăn cái này Thanh Vân Tử Điện chờ thiên địa linh vật, nhưng là hy vọng chúng nó có thể theo nàng chơi, nếu như ăn Thanh Vân Tử Điện, vậy sau này chẳng phải là muốn thiếu một cái bạn chơi? Thế nhưng nếu như không ăn, cái bụng sẽ rất đau. Lôi Lâm có chút gặp khó khăn.

Lúc này, Dương Diệp đưa tay đặt ở Lôi Lâm trên bụng của, sau đó trong cơ thể tử sắc Huyền khí chậm rãi tiến nhập Lôi Lâm bụng của. Làm Tử khí tiến nhập bụng sau, Lôi Lâm ánh mắt như nước trong veo nhất thời mở thật to.

Một lát, Dương Diệp đang muốn thu tay về, cũng muốn hỏi hỏi Lôi Lâm cảm giác làm sao, nhưng mà Lôi Lâm cũng bắt được tay hắn, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy vẻ khẩn cầu, Đạo: "Còn muốn..."

Dương Diệp mỉm cười, Đạo: "Chờ ta giúp ngươi báo thù, tự cấp ngươi cái này Tử khí, có được hay không?"

Lôi Lâm nhìn thoáng qua một bên Thánh Địa thanh niên, do dự một chút, cuối cùng vẫn nghĩ giải hận, sau đó quyến luyến không nỡ buông ra Dương Diệp tay của.

Dương Diệp nhu liễu nhu Lôi Lâm đầu nhỏ, sau đó lại nhu liễu nhu bên cạnh Tử Điêu đầu nhỏ, lúc này mới mang ánh mắt nhìn về phía một bên Thánh Địa thanh niên, Đạo: "Thánh Địa vong ta chi tâm bất tử, ngươi yên tâm, cuối cùng có một ngày, ta sẽ nhường ngươi Thánh Địa hối hận."

Thanh niên lắc đầu, Đạo: "Không thể không nói, ngươi rất có tiềm lực, thế nhưng ta nghĩ nói, cho dù ngươi trở thành năm đó Kiếm Tông tổ sư vậy, ta Thánh Địa cũng có thể giết chết ngươi, bất quá là cần phải bỏ ra một ít đại giới mà thôi, tin tưởng ta, ta không phải là đang hù dọa ngươi. Ta Thánh Địa có thể trấn áp nghịch loại huyền giả mười vạn năm, không điểm nội tình cùng thực lực, làm sao có thể làm được?"

"Ta hiện tại bất quá là Tôn Giả Cảnh, nhưng mà ta bây giờ còn sống!" Dương Diệp Đạo.

Thanh niên nhìn Dương Diệp Đạo: "Có lẽ ngươi sau một khắc chỉ biết chết!"

Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Tại trước ngươi hai vị kia cũng là dường như ngươi như vậy có tự tin, nhưng là bọn hắn lúc này đều chết hết. Tin tưởng ta, ngươi cũng sẽ trở thành vị kế tiếp."

"Cuồng vọng!"

Đúng lúc này, Trận Vân cùng trận Linh xuất hiện ở thanh niên nam tử bên cạnh. Trận kia Linh lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Có vài người, có chút thực lực, liền cảm giác mình thiên hạ vô địch, không biết, ở trong mắt người khác, hắn chỉ là một vở hài kịch mà thôi."

"Phải không?" Dương Diệp khẽ cười cười, sau đó nói: "Tới chiến? Tam Kiếm diệt ngươi, dám không?"

Trận linh khí kết, nhưng cũng không dám nói dám. Nàng là Trận Pháp Sư, còn là một vị cực cao Trận Pháp Sư, nếu như chống lại người khác, cho dù là Hoàng Giả Cảnh cường giả bọn ta có thể liều mạng, thế nhưng chống lại Dương Diệp, nàng không có một chút nắm chặt, bởi vì Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh. Có thể nói, Kiếm Tâm Thông Minh người chính là bọn họ Trận Pháp Sư khắc tinh!

Nhìn thấy trận Linh không nói lời nào, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Ai là vở hài kịch? Ngươi bây giờ đã biết ah?"

"Ngươi muốn chết!"

Trận linh khí cực, đang muốn xuất thủ, bất quá nhưng là bị ca ca của nàng cùng thanh niên nam tử ngăn lại.

Thanh niên nam tử nhìn Trận Vân hai huynh muội, Đạo: "Đợi ta như bại, lập tức mang theo Thánh Địa Vân Hạm rời đi, không muốn làm không sợ hi sinh, minh bạch?"

"Diệc Tà sư huynh, ngươi làm sao có thể thua?" Trận Linh khó có thể tin Đạo.

Mặc Diệc Tà cười cười, Đạo: "Chúng ta Thánh Địa đích tình báo có thể là có chút không được đây, chúng ta trước mắt vị này Kiếm Hoàng, lúc này kiếm ý của hắn cũng không phải là bát trọng, kiếm ý của hắn không chỉ có không có rơi xuống, trái lại đạt tới thiên cấp nhất trọng, Dương Diệp, ta nói có đúng không?"

Thiên cấp Kiếm Ý!

Nghe được thanh niên lời của nam tử, Trận Vân hai huynh muội triệt để ngây dại...

Thiên cấp Kiếm Ý, đây chính là ngay cả Tả Đăng Phong cái này kiếm đạo thiên tài đều cần mượn dùng Kiếm Đảm mới có thể đạt tới tồn tại a, hơn nữa sử dụng kiếm mật mạnh mẽ đề thăng đi lên thiên cấp Kiếm Ý nói cho cùng cũng bất quá là ngụy thiên cấp Kiếm Ý mà thôi, nếu như trước mắt cái này Dương Diệp thực sự đạt tới thiên cấp Kiếm Ý, như vậy hắn tại Thánh Địa Thánh vệ đội cái kia Thánh bảng thượng, chí ít có thể sắp xếp trước ngũ, bởi vì Thánh bảng đứng hàng thứ đệ ngũ vị kia ý cảnh, chính là thiên cấp...

Một bên Đinh Thược Dược đám người cũng là khiếp sợ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp Kiếm Ý từ đệ thập trọng rơi xuống đến bát trọng, đây chính là các nàng chính mắt thấy được, mà hôm nay Dương Diệp Kiếm Ý không chỉ có khôi phục, còn so nguyên lai mạnh hơn?

Dương Diệp có chút hết ý nhìn thoáng qua thanh niên nam tử, Đạo: "Làm sao ngươi biết kiếm của ta ý đạt tới thiên cấp?"

"Bởi vì ta đã từng tại trên người một người cảm thụ qua thiên cấp ý cảnh!" Mặc Diệc Tà nói, từ bên hông lấy xuống một hắc sắc túi tử, mang túi tử sau khi mở ra, bên trong là một thanh tam tấc dài phi đao, mang phi đao kẹp ở ngón tay trung, Đạo: "Nguyên bản ta nghĩ giữa chúng ta hẳn là muốn chiến một cái kinh thiên động địa tài trí thắng bại, thế nhưng ta hiện tại nghĩ không cần thiết. Nhất Đao, ta mạnh nhất Nhất Đao, ngươi nếu là tiếp nhận ta một đao này, ta lập tức xoay người rời đi!"

"Có thể!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nhất chiêu phân thắng bại, ta tán thành, thế nhưng ngươi không có khả năng xoay người rời đi, ta đã đáp ứng Lôi Lâm, nên vì nàng báo thù."

"Ha ha... Vậy thì tới đi!"

Mặc Diệc Tà phá lên cười, trong tay, đao mang đại thịnh.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 633: Tụ thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Mặc Diệc Tà nắm phi đao chuôi đao lúc, kỳ cả người khí thế của nhất thời thay đổi, lúc này Mặc Diệc Tà liền như một cây chống trời cự trụ, khiến người ta sinh không tưởng một điểm di chuyển ý niệm.

Tụ thế!

Giữa sân vô số người hoảng hốt, bởi vì tụ thiên địa phần thế chỉ có Hoàng Giả Cảnh cường giả mới có thể làm được, thế nhưng trước mắt thanh niên nam tử này nhưng cũng không là Hoàng Giả Cảnh cường giả!

"Không Hoàng Giả Cảnh, đã có Hoàng Giả Cảnh khả năng!"

Đinh Thược Dược thần sắc ngưng trọng không gì sánh được. Những Thánh địa này thiên tài bản thân cũng đã có thể vượt cấp khiêu chiến, nếu như là cùng giai, nàng đối Dương Diệp là phi thường có lòng tin, thế nhưng lúc này thanh niên này lại rõ ràng tương đương với Hoàng Giả Cảnh, Dương Diệp muốn vượt cấp khiêu chiến một cái có thể vượt cấp khiêu chiến thiên tài tuyệt thế, đồng thời lúc này còn là Dương Diệp rơi xuống cảnh giới sau khi, Đinh Thược Dược đối Dương Diệp lòng tin có chút dao động!

"Sư huynh thực lực của hắn lại trở nên mạnh mẽ!"

Nhìn thấy Mặc Diệc Tà phát ra khí thế của, trận linh nhãn trung tản ra khác thường hào quang.

Trận Vân gật đầu, Đạo: "Thực lực của hắn, chính diện giao chiến, chúng ta trận tổ tổ trưởng không phải là hắn Nhất Đao phần địch, thế nhưng chỉ cần cho tổ thời gian dài bày trận, năm sư huynh cộng lại cũng không phải tổ trưởng đối thủ. Chỉ là đáng tiếc, tổ trưởng không biết đã chạy đi đâu, không thì hắn cùng với sư huynh liên thủ, cái này Dương Diệp Bách Tử Vô Sinh!"

"Tổ trưởng nàng sẽ không cũng đi tới Huyền Giả Đại Lục ah?" Trận Linh bỗng nhiên nói.

Trận Vân bỗng nhiên sửng sốt, sau đó bật cười, Đạo: "Làm sao có thể..."

Mặc Diệc Tà nắm đao trong tay chuôi, nhìn Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, ta một đao này chẳng bao giờ thất bại qua, cho dù là đối mặt ta Thánh Địa Thánh bảng trước ngũ kia mấy tên biến thái, cũng chưa từng thất bại qua. Chỉ cần ngươi có thể né tránh được, ta cũng chịu thua."

Né tránh?

Dương Diệp lắc đầu, hắn biết rõ, hắn né tránh không được một đao này, cho dù là bản thân hắn tốc độ đang gia tăng gấp mười lần cũng né tránh không được. Không có lý do gì, chỉ là trực giác. Bất quá cũng tốt, hắn cũng không có nghĩ tới muốn né tránh.

"Đi!"

Theo Mặc Diệc Tà một tiếng quát nhẹ, trong tay hắn đao tuột tay ra. Đao rất chậm, phi thường chậm, chậm đến cho dù là một đứa bé đều có thể tuỳ tiện né tránh, thế nhưng giữa sân một ít thực lực so với mạnh cường giả nhìn thấy một màn này sau, cũng hoảng sợ biến sắc.

Đó cũng không phải chậm, mà là mau, mau đến mức tận cùng sau chậm...

Nếu như nói Yêu Dạ đao tốc là vận tốc âm thanh, như vậy Mặc Diệc Tà một đao này tốc độ chính là tốc độ ánh sáng!

Tại Mặc Diệc Tà phát ra một đao kia đồng thời, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, Kiếm Vực thi triển ra. Làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, Mặc Diệc Tà đao tốc không chỉ có không có đổi càng chậm, ngược lại là càng tăng nhanh, chỉ là một cái chớp mắt, hắn kia ngọn phi đao tốc độ liền sắp tới mọi người không thấy được trình độ.

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thược Dược đám người ngược lại là thở dài một hơi, bởi vì tại Dương Diệp Kiếm Vực dưới áp chế, Mặc Diệc Tà đao tốc khôi phục bình thường.

Kiếm Vực!

Mặc Diệc Tà tam sắc mặt người đồng thời biến đổi, đặc biệt trận kia Linh cùng Trận Vân, bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm Vực! Kiếm Vực cộng thêm thiên cấp Kiếm Ý...

Hai huynh muội rung động trong lòng tột đỉnh!

"Kiếm Vực, quả nhiên là Kiếm Vực, không nghĩ tới ta Thánh Địa kiếm đạo thiên tài chưa từng có thể lĩnh ngộ tồn tại, lại bị cái này Huyền Giả Đại Lục huyền giả lĩnh ngộ, đây đối với ta Thánh Địa thật là châm chọc a. Đáng tiếc xem ngươi bộ dáng này, ngươi cũng sẽ không vận dụng cái này Kiếm Vực, không thì, ta lập tức xoay người chạy. Thiên Nhai Chỉ Xích!"

Giữa sân đột nhiên nhớ lại Mặc Diệc Tà thanh âm của, tiếp theo, Mặc Diệc Tà dĩ nhiên xuất hiện ở hắn phi đao phía sau, sau đó cầm kia ngọn phi đao.

"Đi!"

Theo Mặc Diệc Tà thanh âm của vang lên, phi đao hóa thành một đạo đao mang từ trong tay hắn bắn ra, mà khi phi đao thoát khỏi tay hắn sau, phi đao tốc độ dĩ nhiên lần thứ hai chậm lên. Chỉ là Mặc Diệc Tà khóe miệng cũng tràn ra lướt một cái tiên huyết, hiển nhiên, tại Kiếm Vực bên trong mạnh mẽ thi triển tốc độ cùng lực lượng, hắn cũng thừa nhận rồi tổn thương thật lớn.

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn không nghĩ tới tại kiếm của hắn vực bên trong, cái này Mặc Diệc Tà lại vẫn có thể lần thứ hai phát động công kích, chẳng lẽ mình thật không có chân chính nắm giữ Kiếm Vực lực lượng? Dương Diệp lúc này cũng là có chút hoài nghi, không phải là hoài nghi Kiếm Vực uy lực, mà là hoài nghi chính hắn phương thức vận dụng.

Từ lĩnh ngộ Kiếm Vực tới nay, kiếm của hắn vực giống như chỉ biết áp chế cùng ràng buộc địch nhân, hãy cùng Kiếm Ý một dạng, chỉ là mạnh hơn Kiếm Ý một ít... Án chính hắn suy nghĩ, cộng thêm cái này Mặc Diệc Tà theo như lời nói, hắn lúc này càng thêm xác định, hắn không có nắm giữ Kiếm Vực chân chính phương thức vận dụng. Điều này làm cho hắn rất bất đắc dĩ cùng phiền muộn, bởi vì toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, ngoại trừ năm đó Kiếm Tông tổ sư, sẽ không có một cái lĩnh ngộ vực phần lực lượng.

Bởi vậy, hắn căn bản không biết muốn thế nào đi chính xác vận dụng Kiếm Vực, phải nói không biết Kiếm Vực đến cùng có cái nào năng lực!

Lắc đầu, Dương Diệp loại bỏ trong đầu tạp niệm, thân thủ hướng phía trước nắm chặt, theo hắn cái này nắm chặt, một thanh Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, Kiếm không phải là Mộc Kiếm, cũng không phải Kiếm Xích, mà là do Kiếm Ý ngưng tụ ra tới Kiếm!

Thực chất hóa, Kiếm Ý chân chính thực chất hóa!

"Trảm!"

Theo Dương Diệp một tiếng quát nhẹ, Dương Diệp trong tay do Kiếm Ý ngưng tụ mà thành ý Kiếm chợt từ trên xuống dưới một Trảm mà qua.

Ý Kiếm cùng Mặc Diệc Tà phi đao hung hăng đụng vào nhau, bởi vì tại Kiếm Vực bên trong, cho nên không có phát ra một tia âm hưởng. Hai người tiếp xúc đụng nhau, yên lặng một cái chớp mắt, chỉ thấy Dương Diệp trong tay ý Kiếm cùng Mặc Diệc Tà kia ngọn phi đao đồng thời bắt đầu khe nứt, không được hai hơi thở, hai người mọi người ở đây trước mắt nát ra!

Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp thân thủ lần thứ hai nắm chặt, những thứ kia vỡ vụn ra Kiếm Ý cũng đột nhiên lại tụ lại, ngưng tụ thành mới ý Kiếm!

Nhìn thấy một màn này, Nam Vực trong lòng mọi người thở dài một hơi, ánh mắt lộ ra cuồng hỉ, bởi vì Dương Diệp cảnh giới tuy rằng rơi rơi xuống Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, nhưng là thực lực của hắn cũng càng tăng cường!

Mặc Diệc Tà con ngươi co rụt lại, Đạo: "Sát Lục Kiếm Ý, Hủy Diệt Kiếm Ý, Tiêu Vong Kiếm Ý... Làm sao có thể, kiếm của ngươi ý lại có nhiều như vậy loại Kiếm Ý, làm sao có thể...." Nói đến đây, Mặc Diệc Tà chợt nhìn về phía một bên Trận Vân, Đạo: "Mang theo muội muội ngươi đi, đi mau, trở lại khiến trước sáu kia mấy tên biến thái tới, thì nói ta Mặc Diệc Tà không làm hơn hắn!"

Nếu như Dương Diệp Kiếm Ý chỉ là thiên cấp một nặng, hắn cũng không úy kỵ, thế nhưng Dương Diệp Kiếm Ý căn bản không phải thông thường thiên cấp nhất trọng, kiếm ý của hắn hỗn loạn nhiều lắm loại Kiếm Ý. Cộng thêm bởi vì có Kiếm Vực tồn tại, hắn phi đao thuật uy lực giảm bớt nhiều, cho nên, lúc này, hắn căn bản không khả năng chiến thắng Dương Diệp!

Trận Vân ngẩn người, có chút ngơ ngác nhìn Mặc Diệc Tà, trước mắt vị sư huynh này cứ như vậy nhận thua? Khi hắn trong ấn tượng, tự mình vị sư huynh này có thể là có thể khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh cường giả tồn tại a! Lẽ nào cái này Dương Diệp thực lực đã so Hoàng Giả Cảnh cường giả còn mạnh hơn?

"Còn nhìn ngươi muội a!" Mặc Diệc Tà bỗng nhiên quát dẹp đường: "Mau dẫn nàng đi!"

Trận Vân rồi đột nhiên phục hồi tinh thần lại, sau đó kéo còn muốn nói điều gì trận Linh thân hình lóe lên, hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

"Còn muốn chạy?"

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm của ở trong sân vang lên, tiếp theo, hai sợi Kiếm Ý hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía Trận Vân huynh muội hai người điện xạ đi, hai sợi Kiếm Ý tốc độ rất nhanh, hầu như dùng không được một hơi thở thời gian liền đuổi kịp Trận Vân huynh muội.

Đối với Thánh Địa của người, hắn cũng sẽ không nhân từ nương tay.

"Xuy!"

Ngay tại lúc lúc này, hai đạo bạch quang chợt lóe lên, Dương Diệp hai sợi Kiếm Ý nhất thời bị nổ nát, thế nhưng sau một khắc, cái này hai sợi Kiếm Ý cũng lại lần nữa ngưng tụ ở tại cùng nhau.

Bất quá lúc này Trận Vân huynh muội cũng đã tiêu thất ở tại chân trời.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, rơi vào Mặc Diệc Tà trên người của, Đạo: "Ngươi không có tuyển chọn trốn, xem ra ngươi rất có tự tin, nếu như vậy, kia đổi ngươi tiếp ta một Kiếm!"

Dứt lời, Dương Diệp tay trái vừa lộn, Cổ Sao xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó phải tay cầm ý Kiếm chậm rãi cắm vào Cổ Sao trong. Sau một khắc, Dương Diệp ý kiến rồi đột nhiên ra khỏi vỏ.

Ý Kiếm vỡ vụn.

Một đạo kiếm quang dường như thời gian qua nhanh ở trong sân chợt lóe lên.

Mặc Diệc Tà con ngươi chợt co rụt lại, sau đó bỗng nhiên quát dẹp đường: "Thiên Nhai Chỉ Xích!"

Thanh âm hạ xuống, Dương Diệp kiếm quang tự Mặc Diệc Tà thân thể xuyên qua, nhưng mà Dương Diệp chân mày cũng vừa nhíu, bởi vì kiếm quang của hắn xuyên thấu căn bản không phải Mặc Diệc Tà bản thể, bất quá cũng không không có chút nào tác dụng, bởi vì Mặc Diệc Tà nguyên lai đứng địa phương xuất hiện một con mang huyết cánh tay của, mà ở chi kia trong tay, còn có một ngọn phi đao.

"Dương Diệp, ngươi đánh bại ta, chúc mừng ngươi, bởi vì kế tiếp, Thánh Địa xuất hiện ở người lúc, chính là ngươi chưa từng thấy qua cường giả, tin tưởng ta, kia mấy tên biến thái sẽ không để cho ngươi thất vọng."

Mặc Diệc Tà thanh âm của xa xa truyền đến, mà bản thân của hắn chí ít đã tại ngoài ngàn dặm.

"Hắn đây Thánh Địa bí pháp nào đó." Đinh Thược Dược xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Đạo.

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Người này phi đao chi thuật rất mạnh, so với kia Yêu Dạ còn mạnh hơn rất nhiều, nếu không phải ta Kiếm Ý đề thăng, sợ rằng căn bản không phá được hắn cái này phi đao thuật. Khiến người ta điều tra hắn, nếu là truy xét được tung tích lập tức nói cho ta biết."

"Ta đã phân phó!" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, mỉm cười, không thể không nói, cái này Nam Vực chuyện giao cho Đinh Thược Dược tới xử lý là phi thường chính xác, bởi vì... Này khiến hắn thiếu rất nhiều phiền phức. Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn không muốn để ý tới cái này việc vặt.

"Yêu Dạ còn sống!" Đinh Thược Dược đột nhiên nói: "Ta khiến hắn sống."

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược thân thủ gỡ gỡ bên tai mái tóc, nhạt thanh Đạo:

"Ta đưa hắn trần như nhộng cột vào Cổ Vực Thành trên tường thành, yên tâm, sẽ không để cho hắn sống khá giả, ta mỗi ngày đều có chuyên môn phái người 'Chiếu cố' hắn."

Dương Diệp sửng sốt, lại hỏi: "Vì sao?"

"Không biết nữ nhân rất mang thù sao?" Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Lúc đầu ta nếu là rơi vào tay hắn, hạ tràng sợ rằng so với hắn hiện tại không khá hơn bao nhiêu."

Dương Diệp khóe miệng nhỏ lấy ra, quan sát liếc mắt Đinh Thược Dược, trong lòng âm thầm quyết định, sau này tốt nhất còn là khác tuỳ tiện đắc tội nữ nhân này. Không từ mà biệt, chính là nàng đột nhiên gây xích mích Tịch Nguyệt cùng Vũ Tịch đánh nhau đều cho mình chịu.

"Được rồi, còn có chuyện cần ngươi tự mình xử lý!" Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói.

"Cái gì?"

"Mạc gia đã bị ta khốn lên, ngươi làm sao quyết định?"

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thanh âm của vang lên: "Toàn bộ giết!"

Lại qua một cái chớp mắt, Dương Diệp thanh âm của vang lên lần nữa, Đạo: "Thả Mạc nhẹ tháng cùng cùng nàng có liên quan người, bất kể như thế nào, nàng không có thất bại chúng ta."

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Hiểu!" Dừng một chút, lại nói: "Ngươi bước tiếp theo làm sao dự định?"

Dương Diệp xoay người nhìn về phía trước, chỗ đó, là Trung Vực, cũng là Đỉnh Hán Đế Quốc phương hướng.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 634: Đi trước Trung Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành trung.

Một giữa trong phòng, Dương Diệp ôm một đứa con nít, tay không ngừng nhẹ nhàng mà đụng vào trẻ con cái mũi nhỏ, trên mặt, một mảnh từ ái vẻ. Tại bên cạnh hắn, là Hiểu Vũ Tịch cùng Tần Tịch Nguyệt còn có Tô Thanh Thi, đương nhiên, cũng không thể thiếu Tử Điêu cùng Lôi Lâm.

Trong phòng, đều là hắn người thân nhất.

"Tiểu Dao cùng Bảo nhi đều có người ở bảo hộ ah?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Tô Thanh Thi gật đầu, Đạo: "Yêu Hoàng đã tại các nàng trên người thi triển không gian thần thông thuật, chỉ cần các nàng gặp nguy hiểm, hắn sẽ lập tức xuất thủ, hơn nữa Thược Dược cũng phái rất nhiều Tôn Giả Cảnh đi theo các nàng bên cạnh. Chỉ là Tiểu Dao"

"Làm sao vậy?" Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Tô Thanh Thi.

Tô Thanh Thi Đạo: "Nàng nghĩ nàng là của ngươi chân sau, chỉ làm liên lụy ngươi, cho nên tu luyện rất khắc khổ"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Nha đầu kia các ngươi sau này nhiều giúp ta chiếu cố một chút nàng, trong khoảng thời gian này, ta không phải là tu luyện chính là vì đối kháng Thánh Địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc, chưa từng thế nào bồi qua các ngươi." Nói, Dương Diệp nhất nhất đảo qua chúng nữ, mặt lộ vẻ xấu hổ.

Tô Thanh Thi lắc đầu, Đạo: "Là chúng ta quá yếu, nếu như chúng ta có An Nam Tĩnh thực lực kia, liền không đến mức khiến một mình ngươi tới thừa thụ nhiều như vậy áp lực."

"Ta sẽ cố gắng!" Hiểu Vũ Tịch bỗng nhiên trầm giọng nói, ngữ khí kiên định.

Tử Điêu cũng gật một cái đầu nhỏ, tại nàng bên cạnh Lôi Lâm nhìn nàng điểm, sau đó cũng liền vội vàng đi theo gật một cái đầu nhỏ

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Hôm nay sở dĩ đem các ngươi cũng gọi tới, là bởi vì ta nghĩ với các ngươi thương lượng một chuyện."

"Đây là các ngươi gia sự, ta sẽ không sam hợp!" Tần Tịch Nguyệt đột nhiên nói một câu, sau đó xoay người rời đi.

"Đây cũng là chuyện của ngươi!" Dương Diệp thanh âm của ở trong sân vang lên.

Tần Tịch Nguyệt thân thể khẽ run lên, cũng không có ở đi.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, Đạo: "Tịch Nguyệt, ta biết, trong khoảng thời gian này ta lại là có chút vắng vẻ ngươi, phải nói là đang trốn tránh ngươi. Phần như vậy, ta là sợ bị thương Vũ Tịch cùng Thanh Thi."

"Vậy ngươi sẽ không sợ thương ta?" Tần Tịch Nguyệt xoay người nhìn Dương Diệp, Đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Thanh Thi còn có Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: "Có thể cùng các ngươi trong đó bất kỳ người nào cùng một chỗ, đều là ta Dương Diệp thiên đại có phúc. Chỉ là tại cảm tình một chuyện mặt trên, ta có chút không quả quyết, thế cho nên biến thành hôm nay loại cục diện này, đương nhiên, loại cục diện này với ta mà nói là chuyện tốt, thế nhưng đối với các ngươi cũng cực đại không công bình."

Tam nữ không nói lời nào, bởi vì Dương Diệp nói là sự thực. Không có một nữ nhân nguyện ý cùng người khác cùng chung một người nam nhân, trừ phi nữ nhân kia vì tiền hoặc là có cái khác mục đích

Dương Diệp mang Dương Niệm Tuyết ôm đến rồi Tử Điêu trước mặt, Tử Điêu trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vung lên, một đạo tử quang bao phủ ở Dương Niệm Tuyết, tiếp theo Tử Điêu hai móng kéo tử quang, nhìn tử quang trung trẻ con, không ngừng mà nháy mắt nha nháy mắt

Lôi Lâm ánh mắt cũng rơi vào Dương Niệm Tuyết trên người, nàng cũng trừng mắt nhìn, sau đó tay nhỏ bé hướng phía Dương Niệm Tuyết đưa tới, bất quá nhưng là bị Tử Điêu ngăn cản, bởi vì Lôi Lâm tay là có điện

Lôi Lâm phủi quăng miệng nhỏ, sau đó vỗ vỗ tay nhỏ bé, một trận lôi quang hiện lên, tiếp theo, tác tha ở trên tay nàng lôi điện biến mất, tay không có lôi điện sau, Lôi Lâm tay nhỏ bé lại sờ hướng về phía kia tại tử quang trung bình yên đi vào giấc ngủ Dương Niệm Tuyết

Dương Diệp không có để ý Tử Điêu Lôi Lâm, dù sao cũng kia hai cái tiểu tử kia sẽ không làm thương tổn Niệm Tuyết.

Nắm Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch tay của đi tới Tần Tịch Nguyệt trước mặt, Dương Diệp Đạo: "Ta không muốn đang nói cái gì ta áy náy bảo, bởi vì mặc kệ thế nào, cả đời này, ta cũng sẽ không ly khai các ngươi, cũng sẽ không cho các ngươi ly khai ta. Thiếu các ngươi, ta dùng cả đời này để đền bù!"

"Cái này không phải là ngươi buôn bán lời sao?" Tần Tịch Nguyệt trắng một Dương Diệp.

Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch nhìn Dương Diệp liếc mắt, đã biết phu quân mặt của da là càng ngày càng dầy, ba vợ bốn nàng hầu cũng có thể nói như thế đường hoàng

"Mang bọn ngươi đi một chỗ!"

Dương Diệp nói, mang tam nữ dẫn tới Hồng Mông tháp trong thế giới.

Tới từ biết bản thể hắn có thể tiến Hồng Mông tháp sau, Dương Diệp liền từng muốn qua, có đúng hay không chờ gặp phải không thể địch cường giả sau khi, sau đó liền trực tiếp trốn được Hồng Mông bên trong tháp? Thế nhưng rất nhanh, hắn liền phát hiện đây căn bản không thể thực hiện được, người khác có thể có thể, thế nhưng hắn không được. Bởi vì hắn bản thể tiến nhập Hồng Mông tháp sau, hắn nguyên lai bản thể vị trí không gian liền sẽ biến thành chân không khu vực.

Nếu như lúc này có người muốn là hơi chút phá hư hạ nơi này không gian, hắn chỉ biết tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi lúc đầu tiểu cô nương cùng Hồng Mông tháp sở dĩ đi tới thế giới này, cũng là bởi vì tiểu cô nương tiến nhập Hồng Mông tháp chơi, sau đó bản thể chỗ ở không gian bị phá hư, lúc này mới cùng Hồng Mông tháp cùng nhau chuyển kiếp vô số Ngân hà cùng thế giới đi tới Huyền Giả Đại Lục!

Tại quá trình này trung, tiểu cô nương trực tiếp thiếu chút nữa bị hủy diệt

Dương Diệp không dám chơi như vậy.

Tần Tịch Nguyệt là lần đầu tiên tới Hồng Mông bên trong tháp, nhìn Hồng Mông bên trong tháp thế giới, nàng đầu tiên là ngẩn người, sau đó là khiếp sợ, bởi vì nàng không nghĩ tới Dương Diệp trong cơ thể lại có một cái thế giới

"Thế giới này linh khí đầy đủ độ các ngươi cũng cảm nhận được, ta nghĩ cho các ngươi sau này đều tới nơi này mặt tu luyện, các ngươi cảm thấy thế nào?" Dương Diệp Đạo.

Khiến Tô Thanh Thi chờ nữ tới thế giới này, một là vì khiến Tô Thanh Thi đám người rất nhanh đề thăng thực lực, hai là cứ như vậy, hắn có thể yên tâm. Bây giờ Thánh Địa đối tượng đều là hắn, mà không phải Tô Thanh Thi đám người, thế nhưng ai biết Thánh Địa của người có thể hay không mang mục tiêu biến thành Tô Thanh Thi đám người?

"Ở chỗ này, có thể bồi dưỡng được một chi cường quân!" Tần Tịch Nguyệt đột nhiên nói.

"Không thể!" Tô Thanh Thi lúc này phản đối, Đạo: "Việc này quá mức nghe rợn cả người, nếu để cho ngoại nhân biết, đối phu quân mà nói có thể là tai họa."

Hiểu Vũ Tịch cũng tán đồng gật đầu.

Dương Diệp Đạo: "Việc này ta cũng từng muốn qua, như Thanh Thi theo như lời, hiện tại chúng ta tự thân thực lực quá thấp, nếu như bại lộ cái này, đối chúng ta mà nói tuyệt đối không là chuyện tốt. Trừ phi ngày sau ta đạt được Hoàng Giả Cảnh, hoặc là Bán Thánh cấp thực lực, có tuyệt đối thực lực sau, ta mới dám như thế làm!"

Tần Tịch Nguyệt suy nghĩ một chút, cũng gật đầu.

"Sau này chúng ta ở nơi này tu luyện, cứ như vậy, không những được mau hơn đề thăng thực lực, vẫn có thể thời khắc đi theo bên cạnh ngươi!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

"Tán thành!"

Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt cũng gật đầu.

"Chúng ta được ở chỗ này thành lập một tòa phòng ở, thuộc về chúng ta phòng ốc của mình!" Tần Tịch Nguyệt đánh giá xung quanh, bỗng nhiên nói.

Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch liền vội vàng gật đầu tán thành, rất nhanh, tam nữ bắt đầu thương lượng làm sao làm nhà chuyện

Dương Diệp thối lui ra khỏi Hồng Mông tháp, sau đó sẽ cùng Đinh Thược Dược nói chuyện một buổi tối nói sau, ngày thứ hai liền mang theo Tử Điêu cùng Lôi Lâm lên đường đi trước Trung Vực

"Người đầu hàng không giết!"

Dương Diệp đi tới Trung Vực sau nói câu nói đầu tiên.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 635: Vân Khinh Dao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp bước vào Trung Vực một khắc kia, toàn bộ Trung Vực sôi trào.

Dương Diệp thực lực hôm nay chính là Hoàng Giả Cảnh dưới vô địch, Hoàng Giả Cảnh không ra, toàn bộ Trung Vực căn bản không có người là đối thủ của hắn.

Đảm nhiệm ai cũng biết Dương Diệp lần này tới Trung Vực mục đích, thành thật mà nói, rất nhiều thế gia cùng tông môn có chút đồng tình Đỉnh Hán Đế Quốc. Dương Diệp lúc đầu chỉ là tại Nam Vực, cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cũng không có gì ân oán, song khi ban đầu La Tuấn lại là bởi vì muốn mượn hơi Nam Vực tông môn, bởi vậy vì một cái nho nhỏ Bách Hoa Cung mà cùng Dương Diệp kết thành hận thù.

Cái này kết thành hận thù, làm cho Đỉnh Hán Đế Quốc bỏ ra giá cao thảm trọng, hiện tại, cái này đại giới còn đang kéo dài đến.

Lúc đầu Nhân Hoàng La Tuấn nếu là kết giao Dương Diệp, giúp đỡ Dương Diệp bị diệt Bách Hoa Cung, như vậy hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc kết cục nhất định tuyệt nhiên bất đồng, tại Dương Diệp cùng La Tuấn liên hợp hạ, lại tăng thêm hai vị Nhân Tộc Bán Thánh, nhân loại thế lực trong, ai dám không phục?

Đồng thời có Dương Diệp giúp đỡ, muốn chinh phục Yêu Vực cùng Ma vực, cũng khiển trách sự, thế nhưng đáng tiếc, sự tình cũng không có như này tốt đẹp chính là phát triển.

Nhân La Tuấn nghĩ sai thì hỏng hết, Đỉnh Hán Đế Quốc Bán Thánh ngã xuống, trăm vạn đại quân tổn thất hầu như không còn, nhân tâm cũng tang tận.

Hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc, cao ốc mang nghiêng!

Người đầu hàng không giết!

Làm Dương Diệp nói ra những lời này sau, vô số thế gia cùng tông môn hưởng ứng, lúc này, hầu như không có thế gia cùng tông môn xem trọng Đỉnh Hán Đế Quốc, cho dù là Đỉnh Hán Đế Quốc còn có Thánh Địa viện trợ.

Không có thấy Thánh Địa đi ra ngoài thiên tài yêu nghiệt hạ tràng?

Còn nữa, Dương Diệp cũng không phải là cái gì nhân từ hạng người, hiện tại nếu là còn cùng phần đối kháng, ngày sau khả năng chính là cửu tộc diệt hết. Bởi vậy, tại Dương Diệp đi tới Trung Vực sau, một ít thế giới cùng tông môn không chỉ có tự thân đầu hàng, vì lấy lòng, càng mang cho một ít khi hắn môn trong lòng bàn tay thành trì cùng nhau đầu hàng.

Dương Diệp không có hứng thú đi xử lý việc này, việc này Đinh Thược Dược đều biết đi xử lý.

Một người một điêu một tiểu cô nương, cứ như vậy, Tam có chút khác loại tổ hợp thẳng đến Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô.

Ngay từ đầu còn có chút thuận lợi, thế nhưng rất nhanh, bọn họ tại một tòa tên là lân Tiên Thành địa phương bị ngăn lại.

Một gã mặc hoàng sắc trường bào thanh niên xuất hiện ở trên thành tường, tại thanh niên bên cạnh, là một gã mặc kim sắc khôi giáp cô gái che mặt, tên nữ tử này Dương Diệp nhận thức, chính là ban đầu ở thiên vũ thành tới tìm hắn hợp tác cô gái kia.

"Dương huynh thật chẳng lẽ muốn một người một kiếm sát nhập ta Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô?" Hoàng bào thanh niên trên cao nhìn xuống, hỏi.

"Lúc đầu La Tuấn đối thê tử ta nói năng lỗ mãng lúc, ta liền từng nói qua, hắn lúc đầu nói, ta nhất định phải thực hiện tại hắn trên người. Hôm nay, ta chính là tới thực hiện ta lúc đầu cam kết." Dương Diệp Đạo.

Hoàng bào thanh niên trầm giọng nói: "Dương huynh, La Tuấn hắn đã không còn là ta Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế, đồng thời, hắn cũng bỏ ra thảm thống đại giới, lẽ nào Dương huynh thì không thể lúc đó thu tay lại, thực sự muốn chém tận giết tuyệt?"

"Lúc đầu La Tuấn chẳng lẽ không đúng muốn chém tận giết tuyệt sao?" Dương Diệp Đạo: "Nói nhảm liền không cần nói nhiều, hôm nay ta tới Trung Vực, chính là muốn ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất triệt để bị diệt."

"Ngươi thật nghĩ ngươi một người cũng đủ để bị diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc?" Tại hoàng bào thanh niên bên cạnh kim sắc khôi giáp nữ tử đột nhiên nói.

"Ta cũng là bởi vì không biết, cho nên mới đi thử một chút!" Dương Diệp thân thủ nắm chặt, ý Kiếm xuất hiện ở trong tay: "Câu nói sau cùng, hàng còn chưa phải hàng!"

Nhìn thấy Dương Diệp cầm kiếm, Tử Điêu tiểu trảo thượng cũng xuất hiện nhàn nhạt tử mang, sau đó nàng lại vỗ vỗ một mực gặm linh quả Tử Linh, tựa hồ muốn nói, 'Chớ ăn, muốn động thủ'

Lôi Lâm nhìn thoáng qua Tử Điêu, sau đó từng ngụm từng ngụm ăn, không được một hồi liền ăn xong rồi trong tay linh quả, sau khi ăn xong, nàng vỗ vỗ tay nhỏ bé, hướng lên trời không đưa tay, nhất chiêu, một đạo lôi điện rồi đột nhiên xuất hiện ở lân Tiên Thành bầu trời.

Hoàng bào nam tử nheo mắt, lại nói: "Dương huynh, tại chiến đi xuống, đối Nam Vực cùng ta Đỉnh Hán Đế Quốc đều không phải là chuyện gì tốt, song phương chỉ biết lưỡng bại câu thương. Hôm nay nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, chúng ta toàn bộ Huyền Giả Đại Lục lý nên dắt tay cùng nhau, không thì, nghịch loại huyền giả xuất thế, tất cả mọi người"

"Giết!"

Dương Diệp thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên, tiếp theo, một đạo kiếm quang đánh vào kia lân Tiên Thành trên cửa thành, 'Oanh' một tiếng, kia cửa thành to lớn kịch liệt run lên, nhưng là lại cũng không có nghiền nát.

Dương Diệp cau mày, chỉ thấy lân Tiên Thành đại môn cùng với cả tòa thành thị bầu trời xuất hiện một đạo thật mỏng màn sáng.

Hộ thành đại trận!

"Còn đây là thời kỳ viễn cổ để lại hộ thành đại trận, đủ để chống lại Hoàng Giả Cảnh cường giả công kích!" Theo hoàng bào giọng nam vang lên, chỉ thấy trên thành tường đột nhiên xuất hiện rậm rạp chằng chịt cầm trong tay cường nỏ đích sĩ binh, không dưới mười vạn, là tối trọng yếu là những binh lính này đều đang linh mẫn người cảnh!

Không chỉ có như vậy, tường thành trên vách tường đột nhiên hé, toát ra từng cây một đầy các loại thần bí phù lục thật lớn pháo quản, không dưới trăm căn, mà lại tất cả đều nhắm ngay Dương Diệp.

"Cái này cường nỏ đều là Địa giai Huyền bảo, dùng mũi tên cũng là Địa giai, đồng thời mặt trên có Phù Văn Sư hội chế tăng mạnh phù văn, ta Đỉnh Hán Đế Quốc từng đã làm thực nghiệm, mười vạn Linh Giả cảnh vận dụng Huyền khí gia trì bắn ra mười vạn mũi tên uy lực, tại một lần kia thực nghiệm trung, bởi vì sai đánh giá mũi tên này uy lực, bởi vậy ta Đỉnh Hán Đế Quốc một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả ngã xuống." Hoàng bào thanh niên thản nhiên nói.

Bất đồng Dương Diệp nói chuyện, hoàng bào thanh niên vừa chỉ chỉ những thứ kia thật lớn pháo quản, Đạo: "Còn đây là Linh Năng pháo, cũng là thời kỳ viễn cổ lưu, hôm nay tại đây Huyền Giả Đại Lục, đã không có bất kỳ người nào có thể tại chế tạo ra loại này. Kia phát ra chùm tia sáng pháo, có thể dễ dàng giết chết một vị Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả!"

"Ngươi đây là đang uy hiếp ta?" Dương Diệp dẫn theo trong tay ý Kiếm chậm rãi hướng phía tường thành đi đến.

Tử Điêu vỗ vỗ Lôi Lâm đầu nhỏ, sau đó cũng liền bận đi theo.

"Ta chỉ là muốn cùng Dương huynh hảo hảo nói chuyện!" Hoàng bào nam tử nói.

"Vậy ngươi cái này có thể còn chưa đủ!" Dương Diệp Đạo.

Hoàng bào nam tử gật đầu, Đạo: "Ta cũng hiểu được, kia Dương huynh không bằng xem xem ngươi bốn phía?"

Dương Diệp dừng bước, không có dị dạng, đột nhiên, toàn bộ mặt đất bắt đầu trào động, tiếp theo 'Oanh' một tiếng, 360 tôn bạch cốt tự lòng đất vọt ra, sau đó lấy một kỳ dị phương thức mang Dương Diệp bao vây lại. Cái này bạch cốt cùng Thi Tổ đám người cực kỳ tương tự, chỉ bất quá cái này bạch cốt hông của giữa đều trang bị một thanh đao.

"Dương công tử, lại gặp mặt!"

Đúng lúc này, Gia Cát đột nhiên xuất hiện ở trên thành tường.

"Là ngươi!" Dương Diệp khẽ cau mày, người này hắn đương nhiên quen tất, Thi Tổ cùng với lúc đầu Đỉnh Hán Đế Quốc những thứ kia quái vật lớn thế nhưng đều xuất từ người này tay.

Gia Cát mỉm cười, Đạo: "Có thể làm cho đương đại vô địch Kiếm Hoàng nhớ kỹ, Gia Cát cảm giác sâu sắc vinh hạnh. Nói vậy Dương công tử không biết cái này khô lâu, liền do ta tới là Dương công tử giới thiệu một chút ah. Cái này bạch cốt sinh tiền đều là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, đương nhiên, lúc này thực lực của bọn họ bất quá tương đương với Tôn Giả Cảnh cửu phẩm. Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là Dương công tử hẳn là thấy rõ ràng lúc này bọn họ chỗ đứng, bọn họ chỗ đứng chính là ta Gia Cát nhà một loại tên là Thất tinh trận trận pháp."

Nói, Gia Cát hai tay kết liễu một cái thủ ấn, trong sát na, sắc trời rồi đột nhiên tối xuống, lập tức trên bầu trời xuất hiện 7 khỏa rực rỡ đốm nhỏ, 7 khỏa tinh trận hình cùng lúc này Dương Diệp xung quanh kia 360 người trận hình dĩ nhiên hoàn toàn tương đồng.

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn, bởi vì chuyện này có chút quỷ dị.

"Mượn tinh lực!"

Gia Cát thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên, tiếp theo, trên bầu trời kia 7 khỏa tinh đột nhiên bộc phát ra 7 đạo tinh quang rớt xuống, tinh quang một nhập những thứ kia bạch sắc khô lâu trong. Làm những thứ kia bạch sắc khô lâu tiếp xúc được tinh quang sau, 360 cụ bạch sắc khô lâu khí tức rồi đột nhiên bạo tăng, rất nhanh, cái này bạch sắc khô lâu khí tức cường đại đến rồi một loại cực kỳ đáng sợ trình độ, tuy rằng không phải là Hoàng Giả Cảnh cường giả khí tức, thế nhưng nhưng cũng không phải là Tôn Giả Cảnh cường giả hẳn là có!

Gia Cát Đạo: "Bọn họ lúc này mặc dù không phải là Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng khí tức đã vô hạn tiếp cận Hoàng Giả Cảnh, đương nhiên, thực lực cũng là vô hạn tiếp cận Hoàng Giả Cảnh cường giả."

"Ngươi trái lại khiến ta có chút ngoài ý muốn!" Dương Diệp nhìn Gia Cát Đạo. Quả thực, người trước mắt này không chỉ có lai lịch thần bí, còn có thể cái này trước đây hắn chưa từng nghe qua gì đó.

Gia Cát mỉm cười, Đạo: "Dương công tử trấn định như thế, nghĩ đến là bởi vì Dương công tử lĩnh ngộ Kiếm Vực duyên cớ. Quả thực, có Kiếm Vực Dương công tử quả thực không cần sợ ta đây chút khô lâu. Chỉ là Dương công tử khả năng còn là khinh thị ta đây chút khô lâu, chúng nó cũng không phải là chỉ cần thực lực vô hạn tiếp cận Hoàng Giả Cảnh mà thôi, chúng nó còn có thể chồng!"

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, lúc này, Gia Cát đột nhiên nói: "Tụ tinh lực!"

Theo Gia Cát thanh âm của hạ xuống, kia 360 bộ xương khô đột nhiên giơ lên bên hông đao, tiếp theo, 360 Đạo hào quang tự những thứ kia trong đao tuôn ra, sau đó trên không trung liên tiếp ở tại cùng nhau, làm cái này ánh đao liên tiếp cùng một chỗ sau, một cổ áp lực vô hình nhất thời rơi vào Dương Diệp trên người của.

Tử Điêu trừng mắt nhìn, ánh mắt lộ ra ngưng trọng màu sắc. Lôi Lâm đã không có ăn cái gì, nàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, tay nhỏ bé thật chặc kéo lại Dương Diệp y phục.

Một cổ Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, Kiếm Ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp tam trên thân người kia cổ áp lực lúc này mới giảm bớt rất nhiều.

"Làm cái này 360 vị vô hạn tiếp cận Hoàng Giả Cảnh cường giả thực lực khô lâu chồng cùng nhau sau, thực lực của bọn họ cũng không phải là đơn thuần Hoàng Giả Cảnh. Từng tại cực kỳ lâu trước khi, cũng có người dùng qua loại trận pháp này, Dương công tử cũng biết trận pháp này uy lực?" Gia Cát bất đồng Dương Diệp trả lời, đó là lại nói: "Lúc đầu, thế nhưng bỏ mình một gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đây!"

Lúc này đây, khiếp sợ không chỉ có là Dương Diệp, còn có Gia Cát bên cạnh tên kia hoàng bào nam tử, hắn biết bên cạnh cái này Gia Cát trận pháp, thế nhưng hắn không biết trận pháp này uy lực kinh người mạnh như vậy. Chém giết Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm?

Hoàng bào nam tử sâu đậm nhìn thoáng qua Gia Cát, trong lòng rồi đột nhiên dâng lên một tia kiêng kỵ. Cái này Gia Cát vốn là La Tuấn của người, bất quá La Tuấn bại sau, đối phương sẽ đầu nhập vào hắn, nói có thể giúp đỡ hắn. Hắn đương nhiên vui vẻ tiếp thu, dù sao cái này Gia Cát năng lực hắn cũng đã thấy rồi. Chỉ là hiện tại tinh tế nghĩ đến, thân phận của người này thực tại có chút thần bí a!

Bởi vì hắn có thể chưa từng nghe qua Gia Cát nhà có loại trận pháp này cùng với có lợi hại như vậy!

"Dương công tử nếu như còn không thi triển bí pháp đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh, kia Dương công tử đã có thể không có cơ hội!" Gia Cát đột nhiên nói.

"Ngươi là Thánh Địa ah!" Dương Diệp bỗng nhiên nói. Dương Diệp không tin hiện nay Huyền Giả Đại Lục còn có loại này nghịch thiên trận pháp, Huyền Giả Đại Lục không có, kia cũng chỉ có một giải thích. Đối phương là đến từ Thánh Địa!

Gia Cát nao nao, sau đó nở nụ cười.

Nụ cười này, sắc mặt của mọi người cũng thay đổi, bởi vì... Này thanh âm là nữ!

Đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, Gia Cát hai tay phóng ở trên mặt nhẹ nhàng lướt một cái, một trương tuyệt sắc dung nhan xuất hiện ở trước mặt mọi người.

"Thánh Địa Thánh bảng bài danh đệ thất, trận pháp tổ tổ trưởng Vân Khinh Dao ra mắt Kiếm Hoàng!" Nữ tử mỉm cười, Đạo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 636: Thứ sáu, Hà Luyến Kỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Địa!

Nghe thế hai chữ, tất cả mọi người ngây dại, ngay cả Dương Diệp cũng là nao nao, hắn không nghĩ tới cô gái này dĩ nhiên là Thánh Địa cái kia cái gì Thánh bảng cường giả, hơn nữa bài danh còn đang kia Mặc Diệc Tà bên trên!

Bất quá cũng là, cô gái này thực lực tuy rằng không rõ ràng lắm, thế nhưng chính là nàng làm ra cái này khô lâu cũng đủ để cho nàng xếp hạng kia Mặc Diệc Tà bên trên, có thể Trảm Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, kia Mặc Diệc Tà thế nhưng không làm được.

"Ngươi dĩ nhiên là Thánh Địa của người, kia Gia Cát đây?" Hoàng bào nam tử cùng Vân Khinh Dao kéo ra một chút khoảng cách, trầm giọng hỏi.

Vân Khinh Dao thưởng thức bắt tay vào làm trung mình mái tóc, khẽ cười nói: "Hắn, tự nhiên là chết rồi."

Hoàng bào nam tử hơi biến sắc mặt, Đạo: "Ngươi..." Hắn vốn định quát vài câu, thế nhưng quát nói vô luận như thế nào cũng không xảy ra miệng, thân phận của đối phương cùng thực lực cũng không phải là hắn có thể quát.

Vân Khinh Dao ngọc thủ cuốn mái tóc, cười nói: "Ta tới Huyền Giả Đại Lục, bản là vì thí nghiệm mấy người trận pháp, kia mấy người trận pháp cần cực lớn Sát Lục, Thánh Địa những lão gia hỏa kia không đồng ý ta tại Thánh Địa Sát Lục, không có biện pháp, chỉ có thể tới Huyền Giả Đại Lục. Thế nhưng không nghĩ tới, tại Huyền Giả Đại Lục cũng gặp nhất kiện chuyện thú vị, kia chính là cái này thế giới dĩ nhiên xuất hiện một cái Kiếm Hoàng. Càng không có nghĩ tới chính là Tả Đăng Phong cùng Yêu Dạ, còn có Mặc Diệc Tà đều bại trong tay ngươi trung."

"Ngươi..."

Hoàng bào nam tử tựa hồ còn muốn nói điều gì, Vân Khinh Dao cũng đột nhiên nhìn hắn một cái, Đạo: "Ngươi liền câm miệng tốt lắm, ở đây, có tư cách nói chuyện với ta, chỉ phía dưới vị kia, minh bạch?"

Hoàng bào nam tử sắc mặt trong nháy mắt khó coi, bất quá Vân Khinh Dao cũng không có để ý hắn, trực tiếp nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, Đạo: "Có chuyện được thanh minh dưới, đó chính là lúc đầu triệu hồi ra tới cái kia cái gì Phi Thiên Ngô Công chờ rác rưởi, cũng không phải ta ý đồ chân chính, kia chỉ là vì có lệ La Tuấn mà thôi. Ta chân chính ý đồ, là phía dưới cái này 360 vị khô lâu."

"Ngươi tựa hồ rất có tự tin!" Dương Diệp thủ đoạn vừa lộn, Cổ Sao xuất hiện ở trong tay, sau đó ý Kiếm vào vỏ.

Vân Khinh Dao nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Cổ Sao, sau đó nói: "Không thể không nói, ngươi cái này kiếm kỹ rất mạnh, so với ta Thánh Địa những Kiếm đó kỹ cũng không kém. Bất quá ngươi nếu như nghĩ bằng vào kiếm này kỹ liền phá hỏng ta cái này Thất tinh trận, kia khó tránh quá coi không hơn bản cô nương, không tin, chúng ta tới thử xem!"

Nói đến đây, Vân Khinh Dao hơi dừng lại một chút, sau đó quát dẹp đường: "Trảm!"

"Trảm!"

360 Đạo thanh âm bất đồng đột nhiên vang lên, tiếp theo, 360 chuôi đại đao chợt hạ xuống, 360 Đạo đao khí tránh hiện ra, sau đó hội tụ thành một đạo thật lớn đao khí, đao khí một đường vỡ ra không gian hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

Đao khí giống như một đem sắc bén kéo, mà lúc này không gian tựu như cùng một trương yếu ớt giấy, đao khí nơi đi qua, không gian bị trong nháy mắt vỡ ra tới, vậy tràng cảnh, cực kỳ dọa người.

Nhìn thấy một màn này, Lôi Lâm ngẩn ngơ, sau đó thoáng cái chạy tới Dương Diệp phía sau dấu đi...

Tử Điêu hung hăng vỗ vỗ Lôi Lâm, cái này không nghĩa khí gia hỏa, bất quá nàng cũng là giấu ở Dương Diệp phía sau...

Nhận thấy được hai nữ động tác, Dương Diệp mỉm cười, sau đó hướng bước về phía trước một bước, trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, ý Kiếm toái, một đạo kiếm quang phóng lên cao, hướng phía đạo kia đao khí hung hăng đụng tới.

Kiếm khí uy thế chút nào không kém đạo kia đao khí!

"Oanh!"

Trong mắt của mọi người, kiếm khí cùng đao khí hung hăng đụng vào nhau, yên lặng một cái chớp mắt, một đạo nổ thanh rồi đột nhiên vang vọng dựng lên, tiếp theo, một đạo khí lãng trình viên hình hướng phía bốn phía chợt khuếch tán ra, khí lãng nơi đi qua, không gian đầu tiên là một trận kịch liệt phập phồng, tại tiếp theo, không gian tựa hồ không chịu nổi những thứ kia khí lãng rung động, lại là 'Oanh' một tiếng nổ ra!

Kiếm khí cùng đao khí còn là tiếp xúc cùng một chỗ, hai người cũng không có vỡ vụn ra, bất quá hai người bên trên đều là xuất hiện rất nhiều rậm rạp chằng chịt vết nứt.

"Tăng!"

Vân Khinh Dao thanh âm của đột nhiên tại trên thành tường vang lên, theo thanh âm của nàng hạ xuống, chỉ thấy tinh không chỉ là đột nhiên rơi Cửu đạo tinh quang một nhập đao kia khí trong.

Tinh quang dũng mãnh vào đao khí trong, đao khí rồi đột nhiên bộc phát ra một đạo rực rỡ đao mang, tiếp theo, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp kiếm khí trực tiếp bị đao khí chém thành hai nửa!

Đao khí tốc độ so với trước nhanh hầu như gấp đôi, trong chớp mắt cũng đã đi tới Dương Diệp trước mặt của!

Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng, hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật vẫn là lần đầu tiên bị người chính diện phá hỏng, không thể không nói, trước mắt cái này 360 bộ xương khô hợp lực sau khi quả thực rất mạnh, cường đến hắn cần chân chính nhìn thẳng vào!

Dương Diệp tay phải hướng phía trước nắm chặt, lúc trước vỡ vụn Kiếm Ý trong nháy mắt ngưng tụ thành mới ý Kiếm, ý Kiếm vào vỏ, sau đó Dương Diệp lần thứ hai chợt chính là một nhổ!

"Xuy!"

Kiếm khí lấy đinh ốc phương thức tránh hiện ra, cùng đao kia khí hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Như tiếng sấm vậy nổ vang âm hưởng triệt dựng lên, kiếm khí cùng đao khí đồng thời vỡ vụn ra!

"Trảm!"

Nhưng mà lúc này, Vân Khinh Dao thanh âm của cũng vang lên lần nữa, tiếp theo, lại là một đạo đao khí hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

"Trảm!"

"Trảm!"

"Trảm..."

Theo Vân Khinh Dao thanh âm của không ngừng hạ xuống, từng đạo to lớn đao khí không ngừng bắn ra, một đạo tiếp theo một đạo, hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, đao này khí không muốn Huyền khí? Có thể vô hạn lần phát?

Làm như biết Dương Diệp đang suy nghĩ gì, Vân Khinh Dao thanh âm của vang lên: "Ngươi đoán không lầm, đao này khí chính là có thể vô hạn phát, khanh khách... Không nghĩ tới ah. Đừng nói ngươi, coi như là chân chính Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả ở bên trong này, nếu như không hiểu được phá trận, hắn cũng chỉ có một con đường chết. Còn ngươi, muốn trách thì trách ngươi lúc trước tự đại, tự động đi vào ta trong trận, đồng thời tại tụ tinh thời điểm không trốn đi. Hiện tại, ngươi nghĩ trốn cũng không còn kịp rồi."

Dương Diệp không có thời gian suy nghĩ nhiều như vậy, lập tức Long biến hóa, sau đó rút kiếm...

Hắn biết, hắn lần này quả thực khinh địch, lúc trước xuất hiện cái này khô lâu lúc, nên chủ động xuất kích, mà không phải hẳn là cùng nữ nhân này nói nhảm, không thì, hôm nay cũng sẽ không rơi vào như vậy cục diện bị động!

"Bây giờ là không phải là rất hối hận?" Nhìn vậy không đoạn dùng Bạt Kiếm Thuật đối phó tự mình trận pháp Dương Diệp, Vân Khinh Dao cười nói: "Kỳ thực, ngươi quả thực rất mạnh, bởi vì kia Mặc Diệc Tà ba người liền tuyệt đối ở ta nơi này trận pháp trong chống đỡ không được lâu như vậy, mà ngươi cũng còn thành thạo. Bất quá đáng tiếc, ngươi đúng là vẫn còn muốn chết."

"Ngươi tựa hồ có chút quá đắc ý vênh váo!" Nổ nát từng đạo đao khí sau, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Vân Khinh Dao, Đạo.

"Ta chính là đắc ý vênh váo, ngươi có thể làm sao ta như thế nào đây?" Vân Khinh Dao trên mặt như trước lộ vẻ nụ cười sáng lạn.

"Đừng quên, ta là Kiếm Tâm Thông Minh!"

Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Vân Khinh Dao nụ cười trên mặt cứng ngắc ở.

"Phá!"

Dương Diệp một tiếng gầm lên, trong tay ý Kiếm chợt xen vào dưới chân vòng sáng, 'Đang' một tiếng, Dương Diệp ý Kiếm bị ngăn trở, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt xoay tròn, 'Xuy' một tiếng, ý Kiếm không xuống mặt đất.

"Răng rắc!"

Một tiếng thanh thúy vang tiếng vang lên, chỉ thấy những thứ kia vòng sáng chậm rãi rạn nứt ra, Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái dáng tươi cười, ngay tại lúc lúc này, một đạo ánh sáng màu trắng đột nhiên tự lòng đất bạo xạ dựng lên, sau đó lấy Dương Diệp căn bản không cách nào tránh né tốc độ tự bộ ngực hắn xuyên qua...

Tiếp theo, một gã người đeo lục sắc trường cung nam tử xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

"Thánh Địa Thánh bảng thứ sáu, tiễn tổ tổ trưởng Hà Luyến Kỳ ra mắt Kiếm Hoàng!"

Giọng nam tại Dương Diệp vang lên bên tai.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 637: Tiễn điển ngũ thức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai vị Thánh bảng cường giả!

Trên thành tường huang bào thanh niên đầu tiên là sửng sốt, sau đó liền mừng rỡ, Thánh Địa lần này rốt cục không ở khinh thị Dương Diệp, riêng là cái này chụp danh đệ thất Vân Khinh Dao đều thiếu chút nữa giết chết Dương Diệp, hiện tại cộng thêm cái này thứ sáu

Hà Luyến Kỳ, Dương Diệp đây còn không phải là hẳn phải chết không thể nghi ngờ?

Tuy rằng hắn ngay từ đầu mục đích chỉ là muốn cùng Dương Diệp cầu hoà, thế nhưng nếu như Dương Diệp chết, vậy dĩ nhiên là tốt nhất!

"Ngươi tới làm cái gì!" Vân Khinh Dao nhìn thấy vác cung nam tử, có chút tức giận nói.

Hà Luyến Kỳ tựa hồ có chút sợ nữ tử, không dám nhìn tới nữ tử, chỉ là nhẹ giọng nói: "Sợ ngươi gặp nguy hiểm!"

"Ngươi nghĩ ta còn không đối phó được hắn sao?" Vân Khinh Dao hung hăng trừng mắt một cái Hà Luyến Kỳ, bất quá thanh âm cũng mềm rất nhiều.

"Tả Đăng Phong thất bại, Yêu Dạ bị dằn vặt chí tử, hôm nay Mặc Diệc Hiên cũng chịu thương mà chạy, cái này Dương Diệp rất mạnh!" Hà Luyến Kỳ nhẹ giọng nói.

"Ngươi vẫn cảm thấy ta không đối phó được hắn!" Vân Khinh Dao hừ lạnh một tiếng, có chút mất hứng.

Hà Luyến Kỳ vội vã lắc đầu, Đạo: "Ta chỉ là lo lắng ngươi!"

Vân Khinh Dao tựa hồ còn muốn nói gì nữa, đúng lúc này, nàng cùng Hà Luyến Kỳ hai người đều rồi đột nhiên biến sắc, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, chỉ thấy lúc này Dương Diệp chính nắm Kiếm đi hướng Hà Luyến Kỳ.

Không có việc gì?

Hà Luyến Kỳ ánh mắt ngưng trọng, Vân Khinh Dao trên mặt cũng không có dáng tươi cười.

"Ngươi quả thật làm cho ta ngoài ý muốn!" Hà Luyến Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp trước ngực, thế nhưng lúc này Dương Diệp trước ngực đã không có vết thương.

"Ngươi cũng cho ta ngoài ý muốn!" Dương Diệp Đạo: "Nguyên bản ta nghĩ ta long lân phòng ngự, hẳn là tại Tôn Giả Cảnh trong không có người có thể phá hết, nhưng là lại bị ngươi một mũi tên xuyên qua, xem ra, ta phải một lần nữa ước định các ngươi Thánh bảng thượng thiên tài."

Đạt được Long Tổ truyền thừa sau, Dương Diệp phòng ngự đã đạt đến một cái cực kỳ trình độ khủng bố, đừng nói Tôn Giả Cảnh, coi như là thông thường Hoàng Giả Cảnh chỉ sợ cũng khó có thể tuỳ tiện phá vỡ hắn phòng ngự, thế nhưng lúc trước nhưng là bị trước mắt nam tử dễ dàng liền phá khai rồi phòng ngự. Dương Diệp rất rõ ràng, Thánh Địa cái kia Thánh bảng thượng những cường giả kia thực lực xa khi hắn phỏng chừng bên trên!

"Nguyên lai thân thể có tự mình chữa trị năng lực!" Vân Khinh Dao nhìn thoáng qua Dương Diệp trước ngực, bỗng nhiên nói.

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó đối về Tử Điêu cùng Lôi Lâm vẫy vẫy tay, hai người đều biết Dương Diệp là có ý gì, Tử Điêu có chút do dự, bởi vì Dương Diệp là làm cho các nàng tới trước Hồng Mông tháp đi. Lôi Lâm cũng không có si chút nào do dự. Trực tiếp hóa thành một đạo lôi quang một nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp đối về Tử Điêu lại vẫy vẫy tay, Tử Điêu miệng nhỏ nhất biển, cuối cùng rất không tình nguyện gật một cái đầu nhỏ, sau đó tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Hà Luyến Kỳ lấy xuống trường cung, sau đó lấy ra một chi màu vàng tiễn khoát lên trên giây cung, mũi tên nhắm ngay chính là Dương Diệp, Đạo: "Tiếp ta một tiễn!"

Dứt lời, tiễn ra.

Màu vàng tiễn mới vừa một rời dây cung, rồi đột nhiên đón gió tăng vọt, hóa thành một cái trăm trượng tới lớn lên kim sắc cự long.

"Rống!"

Kim sắc cự long miệng rộng một trương, thẳng tắp hướng phía Dương Diệp cắn.

"Cẩn thận, hắn truyền thừa Long Tổ máu, đối hết thảy Long cùng hư ảo Long đều có đến trí mạng áp chế lực!"

Vân Khinh Dao thanh âm của đột nhiên ở trong sân lo lắng vang lên.

Hà Luyến Kỳ hơi biến sắc mặt, chính yu thu hồi chi kia tiễn, nhưng mà đã muộn, cái kia màu vàng cự long đi tới Dương Diệp trước mặt của sau, mới vừa hé miệng đang chuẩn bị cắn, thế nhưng kia cũng giống như gặp cái gì đáng sợ sự thông thường, thân thể ngăn, thân thể trực tiếp trên không trung nổ ra. Sau đó một mũi tên rơi vào Dương Diệp trước mặt của.

"Cửu tinh liên châu!"

Hà Luyến Kỳ thanh âm của vang lên lần nữa, tiếp theo, một đạo kim quang hướng phía Dương Diệp điện xạ đi, tại đạo kim quang này sau khi xuất hiện, lại là một đạo kim quang xuất hiện, sau đó theo sát tới, như vậy nhiều lần, Cửu đạo kim quang vị trí đầu não tương liên, một đạo tiếp theo một đạo, tựu như cùng ngay cả ở tại cùng nhau thông thường tạo thành một đạo kim sắc quang trụ, quang trụ hai đầu còn lại là Dương Diệp cùng Hà Luyến Kỳ!

Dương Diệp chân phải chậm rãi hướng bên cạnh dời một điểm, hai chân hơi nửa ngồi chồm hổm, hai tay còn lại là nắm chặt trong tay ý Kiếm, làm đạo thứ nhất kim quang đi tới trước mặt hắn lúc, Dương Diệp con ngươi co rụt lại, nắm Kiếm từ trên xuống dưới chợt chính là một Trảm: "Trí Mệnh Nhất Kích!" Dương Diệp từ học được Trí Mệnh Nhất Kích đệ nhất trọng sau, sẽ không dùng như thế nào qua, bởi vì tình hình chung hạ, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng đã có thể quyết định thắng bại.

Hiện tại sở dĩ dùng, phải không nghĩ lãng phí thời gian nữa.

"Xuy!"

Dương Diệp Kiếm bổ vào đạo kim quang kia bên trên sau, tại Trí Mệnh Nhất Kích gia trì hạ, mười một trọng kiếm ý uy lực đột nhiên gấp bội, ý Kiếm trực tiếp bổ ra đạo kim quang kia, sau đó Dương Diệp cả người ngay cả người mang Kiếm hướng phía Hà Luyến Kỳ một đường bổ tới, chỉ là không được một hơi thở, Dương Diệp cũng đã đi tới Hà Luyến Kỳ trước mặt của.

[truyen cUa tui đốt net]

Nhìn thấy một màn này, Hà Luyến Kỳ sắc mặt hơi đổi một chút, bất quá trên mặt cũng không có gì vẻ bối rối, chỉ là trong mắt có một vẻ kinh ngạc. Hắn cũng không nghĩ tới, cái này Huyền Giả Đại Lục lại có thể ra cái này đám nhân vật, cái này Dương Diệp tính là tại Thánh Địa, cũng được cho siêu cấp thiên tài.

"Súc Địa Thành Thốn!"

Tại Dương Diệp đi tới Hà Luyến Kỳ trước mặt của lúc, Hà Luyến Kỳ thanh âm vang lên, tiếp theo kỳ bản thân trực tiếp quỷ dị tiêu thất ở tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa đã tại mấy trăm trượng có hơn.

"Xuyên Vân!"

Hà Luyến Kỳ thanh âm của vang lên lần nữa, tiếp theo, một chi kim sắc mũi tên tránh hiện ra, nhanh tiễn thế đi như hồng, hầu như tại Hà Luyến Kỳ thanh âm của vừa hạ một khắc kia cũng đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

"Đang!"

Dương Diệp Kiếm ngang đương tại trước ngực, chi kia màu vàng tiễn đánh vào Dương Diệp ý Kiếm bên trên, ý Kiếm khẽ run lên, vô số mạng nhện kiểu vết nứt trải rộng trên đó, mà Dương Diệp bản thân cũng ở đây một mũi tên lực đánh vào hạ hướng sau bay ngược mấy trăm trượng mới dừng lại tới!

"Tiễn điển ngũ thức!"

Vân Khinh Dao trong mắt lóe ra hưng phấn màu sắc, nàng không nghĩ tới Hà Luyến Kỳ vừa ra tay, tính là cầm ra bản thân mạnh nhất tuyệt chiêu!

Mũi tên này điển ngũ thức là Thánh Địa năm đó một gã Thánh Giả cảnh cường giả sáng chế, uy lực của nó không gì sánh được cường đại, tại năm đó Thánh Địa cường giả cùng nghịch loại huyền giả đại chiến lúc, tên này Thánh Giả cảnh cường giả có thể nói là lệnh những thứ kia nghịch loại huyền giả kiêng kỵ không ngớt, bởi vì một khi ngũ tiễn tề phát, có thể tàn sát Thánh!

Đương nhiên, Hà Luyến Kỳ tính là có thể làm được ngũ tiễn tề phát, hiển nhiên cũng là không có khả năng tàn sát Thánh, thế nhưng tàn sát Hoàng lại là tuyệt đối dễ dàng. Nàng Vân nhẹ lay động sở dĩ tại Thánh Địa bài danh tại đây Hà Luyến Kỳ sau khi, tính là bởi vì không tiếp nổi cái này Hà Luyến Kỳ đệ ngũ tiễn! Là đệ ngũ tiễn, mà không phải ngũ tiễn tề phát!

"Toái tinh!"

Hà Luyến Kỳ thanh âm của lần thứ hai ở trong sân vang lên, tiếp theo, một chi như lưu tinh xẹt qua tiễn xuyên phá không gian, trực tiếp liền xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, trong tay ý Kiếm nghiêng chọn mà lên, đánh vào chi kia mũi tên thượng.

"Đang!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm ầm ầm vỡ vụn, mũi tên cũng chỉ là run rẩy, sau đó tiếp tục hướng phía Dương Diệp ngực vọt tới. Dương

Diệp không dám khiến mũi tên này xuyên thấu thân thể, bởi vì hắn cảm giác được mũi tên này trên có kỳ dị lực lượng, nếu như bị kia xuyên thấu thân thể, tính là bất tử, khẳng định cũng muốn trọng thương!

Một tiếng lịch uống, Dương Diệp huyễn hóa thành long trảo hai tay của chợt hợp lại, gắt gao bắt được chi kia tiễn. Thế nhưng mũi tên ẩn chứa lực lượng thực sự quá lớn, thế cho nên Dương Diệp tại đây cổ lực lượng khổng lồ trùng kích hạ, hai chân xoa xoa mặt đất hướng phía phía sau chợt lui đi, cái này vừa lui, chính là hơn ba trăm năm mươi trượng!

Mà Dương Diệp hai tay của vào thời khắc này cũng tràn ra tiên huyết!

"Đoạn!"

Dương Diệp hai móng chợt dùng một lát lực, Long Tộc trảo trung mũi tên nhất thời bị bẻ gẫy.

"Trục tháng!"

Hà Luyến Kỳ thanh âm của vang lên lần nữa, tiếp theo, một bó ánh sáng màu vàng mang theo một đạo thật dài kim sắc đuôi bắn thẳng đến Dương Diệp. Kim sắc đuôi qua đi, là đen nhánh không gian liệt phùng, thật dài không gian liệt phùng, không chỉ có như vậy, tại không gian liệt phùng xung quanh mười mấy trượng nội không gian dĩ nhiên cũng kịch liệt phập phồng lên, mơ hồ có sụp xuống dấu hiệu!

Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng, tay phải chợt nắm chặt, ý Kiếm xuất hiện ở trong tay, Kiếm vào Cổ Sao, sau đó chợt một nhổ.

"Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, Dương Diệp kiếm trong tay rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, Kiếm toái, một đạo kiếm quang từ xưa sao trong bạo xạ dựng lên, kiếm quang tốc độ cực nhanh, như thời gian qua nhanh, chỉ là nháy mắt liền cùng chi kia tiễn hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Vừa mới tiếp xúc, hai người đó là ầm ầm bạo mở tung tới, vô số khí lãng cùng kiếm khí hướng bốn phía điên cuồng lắp bắp ra, theo cái này kiếm khí cùng khí lãng khuếch tán, yên lặng một cái chớp mắt, tiếp theo không gian chung quanh ầm ầm sụp xuống ra, một đạo không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Qua khoảng chừng sau ba hơi thở, đạo này không gian liệt phùng mới tại thiên địa pháp tắc dưới được chữa trị!

"Thật mạnh!"

Nhìn một màn này, trên thành tường huang bào thanh niên rung động trong lòng khó có thể dùng ngôn ngữ để Biểu thuật. Lúc này, hắn cũng mới rõ ràng Huyền Giả Đại Lục huyền giả cùng Thánh Địa trong lúc đó khác biệt. Toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, ngoại trừ cái này Dương Diệp, không đúng, còn có kia An Nam Tĩnh, ngoại trừ hai người này ở ngoài, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục trẻ một đời tại người ta Thánh Địa những thiên tài này trước mặt, sợ rằng ngay cả thí đều không phải là.

La Tuấn là đương đại Nhân Hoàng, thế nhưng trừ phi hắn có thể ở nơi này tuổi trẻ nhất thống toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, nếu hắn không là tại những Thánh địa này yêu nghiệt trước mặt, cũng căn bản không coi là cái gì!

Giờ này khắc này huang bào thanh niên trong lòng đã quyết định, trở lại Đế đô sau, muốn kiến nghị Hán Hoàng không tiếc bất kỳ giá nào kết giao Thánh Địa. Giờ này khắc này Đỉnh Hán Đế Quốc đã mưa gió mờ mịt, chỉ nương tựa Thánh Địa cây đại thụ này mới có thể còn sống sót. Đương nhiên, nếu như bây giờ Dương Diệp chết, vậy thì càng tốt hơn!

"Quán nhật!"

Ngay mũi tên thứ ba cùng Dương Diệp kiếm khí cùng nhau tiêu thất vô hình sau, Hà Luyến Kỳ thanh âm của lại vang lên, tiếp theo, một chi màu vàng tiễn tự Hà Luyến Kỳ cung trong tay trên cung bắn ra.

Mũi tên xé rách không gian, có quán nhật phần thế!

Thấy mũi tên này, Dương Diệp con ngươi chợt co lại thành châm chọc trạng, bởi vì tại mũi tên này trung hắn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, đồng thời trong đầu hắn xuất hiện một cái ý niệm trong đầu, đó chính là nhất chiêu Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật căn bản không cách nào ngăn cản được mũi tên này, trừ phi hắn mạnh mẽ đề thăng thực lực, đạt được Hoàng Giả Cảnh!

Hiển nhiên, điều đó không có khả năng!

Dương Diệp thấp giọng thở dài, trong lòng có chút không phải là tư vị, bởi vì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật lần đầu tiên bại bởi một cái cùng giai trong huyền giả Huyền kỹ, trong lòng hắn làm sao dễ chịu?

Không có tuyển chọn, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, Kiếm Vực thi triển ra, Kiếm Vực sau khi xuất hiện, Hà Luyến Kỳ chi kia tiễn khí thế trên người nhất thời bị áp chế xuống tới, mặc dù không có dừng lại, thế nhưng khí thế cùng tốc độ đều bị ngăn chặn, uy lực đã không lớn bằng trước khi

"Phá!"

Dương Diệp xuất hiện ở chi kia mũi tên trước mặt, trong tay ý Kiếm chợt đánh xuống, chi kia mũi tên nhất thời bị oanh vỡ vụn.

"Kiếm Vực sao?"

Xa xa, Hà Luyến Kỳ khẽ gật đầu, sau đó tay phải vừa lộn, ngũ nhánh món khoát lên trên giây cung, sau một khắc, ngũ mũi tên đều xuất hiện!

"Xuyên Vân!"

"Toái tinh!"

"Trục tháng!"

"Quán nhật!"

"Phá Thiên!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 638: Không phải là thiên cấp nhất trọng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngũ tiễn tề phát!

Ngũ tiễn cũng không phải dính liền nhau, mà là từ bất đồng phương hướng hướng phía Dương Diệp bắn nhanh đi. Thế nhưng làm ngũ tiễn đạt được Dương Diệp trước mặt trăm trượng trong phạm vi lúc, ngũ tiễn đột nhiên chuyển biến, sau đó hội tụ ở tại cùng nhau, sau đó tạo thành một chi mấy thước lớn lên tên dài. Tên dài lấy đinh ốc phương thức hướng phía Dương Diệp quen bắn đi, nơi đi qua, không gian tựu như cùng bị đòn nghiêm trọng thủy tinh thông thường, trực tiếp nát bấy ra!

Tại phát ra sau cùng một mũi tên sau, nào yêu khí sắc mặt trong nháy mắt ảm đạm, quỳ một gối xuống ở tại trong hư không.

Nhìn thấy một màn này, Vân Khinh Dao hai tay nắm chặt, trên mặt tràn đầy hưng phấn màu sắc. Đã từng Hà Luyến Kỳ đang khiêu chiến Thánh bảng đệ ngũ danh lúc, thi triển qua một lần mũi tên này kỹ, bất quá đáng tiếc, hắn thất bại. Tới vậy sau này, nàng ngay cũng không có thấy qua Hà Luyến Kỳ thi triển qua mũi tên này kỹ, bởi vì ngoại trừ Thánh bảng trước ngũ những thứ kia yêu nghiệt bên ngoài, không ai đáng giá hắn thi triển!

Hiện tại hắn lại thi triển!

Mà mục tiêu chỉ là Huyền Giả Đại Lục một cái Tôn Giả Cảnh nhất phẩm kiếm tu!

Dương Diệp có thể tiếp được ở sao?

Vân Khinh Dao không cảm thấy Dương Diệp có thể tiếp được ở, cho dù là lĩnh ngộ Kiếm Vực Dương Diệp, trừ phi Dương Diệp có thể chân chính nắm giữ Kiếm Vực huyền bí!

Tại Vân Khinh Dao bên cạnh hoàng bào nam tử cùng với tất cả Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả lúc này đều đã sợ ngây người, theo bọn họ, cái này căn bản cũng không có thể là Tôn Giả Cảnh cường giả có thể thi triển ra, kia sợ sẽ là một ít Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ cũng không có kinh khủng như vậy a!

Thánh Địa?

Giờ này khắc này, mọi người trong lòng đối cái chỗ này càng thêm kính sợ!

Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, triệt bỏ Kiếm Vực, trong tay ý Kiếm vào Cổ Sao trong, sau đó chợt một nhổ... Như vậy nhiều lần, Dương Diệp trong nháy mắt rút tam Kiếm, ba đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng, làm cho hắn lần này phát ra đạo kiếm khí kia uy thế chút nào không kém cái này Hà Luyến Kỳ tiễn kỹ!

Tại ánh mắt mọi người trong, Dương Diệp ba đạo chồng kiếm khí cùng chi kia thật dài tiễn đụng vào nhau.

"Oanh!"

Chỉ là một cái chớp mắt, tiễn cùng kiếm khí không gian chung quanh trong nháy mắt sụp xuống, sau đó nát bấy...

"Đang!"

Một đạo thanh thúy thanh vang lên, Vân Khinh Dao con ngươi co rụt lại, bởi vì Hà Luyến Kỳ ngũ tiễn trong cầm đầu kia một mũi tên chặt đứt, bất quá Dương Diệp cũng tổn thất một đạo kiếm khí!

"Đang!"

Lại là một đạo thanh thúy thanh vang lên, Hà Luyến Kỳ tiễn lại chặt đứt một chi, bất quá Dương Diệp kiếm khí cũng đồng dạng tiêu thất một đạo.

"Oanh!"

Làm Dương Diệp đạo thứ ba kiếm khí đánh vào nào yêu khí đệ tam mũi tên thượng lúc, hai người kịch liệt run lên, một đạo khí lãng tự chạm vào nhau chỗ chợt bộc phát ra, yên lặng một cái chớp mắt, hai người trong nháy mắt muốn nổ tung lên, hóa thành điểm điểm tinh quang rơi.

Đã không có kiếm khí ngăn cản, nào yêu khí còn dư lại hai chi mạnh nhất tiễn trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt của.

Nhìn thấy một màn này, Hà Luyến Kỳ trong lòng thở dài một hơi, trong mắt nổi lên lướt một cái tiếu ý, bởi vì thắng bại đã quyết định. Hắn mạnh nhất tiễn chính là cuối cùng này hai chi tiễn, một khi khiến cái này hai chi tiễn tiếp cận đối thủ, dù cho đối thủ đem phá hỏng, như vậy hai chi tiễn làm bộc phát ra năng lượng cũng đủ để giết chết đối phương!

Vân Khinh Dao cũng thở dài một hơi, ngọc thủ chậm rãi lỏng rồi rời ra, cùng lúc đó, phía dưới 360 bộ xương khô trên người bộc phát ra rực rỡ ánh đao cũng dần dần tán đi.

Tuy rằng nàng khiến Hà Luyến Kỳ cùng Dương Diệp một mình đấu, nhưng cái này cũng không đại biểu nàng sẽ khoanh tay đứng nhìn. Nếu như là Hà Luyến Kỳ bại, nàng sẽ không chút do dự xuất thủ!

Bất quá bây giờ xem ra, đã không cần!

Nhìn thấy Vân Khinh Dao cùng Hà Luyến Kỳ thần tình, hoàng bào nam tử trong mắt rồi đột nhiên tản mát ra thần sắc hưng phấn, nếu như Dương Diệp thực sự vừa chết, như vậy Đỉnh Hán Đế Quốc là có thể một lần nữa quật khởi, mà hắn, cũng rất có thể sẽ trở thành Đỉnh Hán Đế Quốc tiếp theo đảm nhiệm hoàng đế. Về phần La Tuấn... Hắn đã triệt để xuất cục!

Nhìn mình tam đạo kiếm khí bị phá đi, Dương Diệp tâm trung khe khẽ thở dài, không thể không nói, cái này Hà Luyến Kỳ quả thực rất mạnh, là trừ An Nam Tĩnh ở ngoài hắn ra mắt mạnh nhất Tôn Giả Cảnh cường giả. Không, phải nói nếu như An Nam Tĩnh thực lực hôm nay còn là lúc đầu phân biệt lúc vậy nói, An Nam Tĩnh tuyệt đối không thắng nổi trước mắt nam tử này!

Thế nhưng Dương Diệp tin tưởng, An Nam Tĩnh chắc chắn sẽ không dừng lại không tiến lên, chỉ là không biết hôm nay nàng cường đến trình độ nào!

Rõ ràng trong đầu tạp niệm, Dương Diệp thân thủ nắm chặt, ý Kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, cười nói: "Không thể không nói, nếu như là trước đây, ngươi thật đúng là sẽ làm ta rất phiền phức, thế nhưng hiện tại... Đến đây đi!"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên đánh xuống!

"Trí Mệnh Nhất Kích!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, Dương Diệp ý kiếm phong hung hăng chém vào Hà Luyến Kỳ đệ tứ mũi tên mũi tên thượng.

Vào giờ khắc này, Hà Luyến Kỳ lắc đầu, Vân Khinh Dao bật cười một tiếng. Dương Diệp mười một trọng kiếm ý cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích quả thực rất mạnh, cường đến không thể so Đạo cấp yếu, thế nhưng giờ này khắc này, Dương Diệp dùng một chiêu này, không thể nghi ngờ là tại tìm đường chết. Bởi vì tính là Dương Diệp có thể phá hỏng đệ tứ mũi tên, thế nhưng đệ ngũ mũi tên đây?

[truyen cua tui ΘΘ n

e t] Đệ ngũ tiễn tuyệt đối không phải là Dương Diệp mười một trọng kiếm ý là có thể phá hỏng! Hà Luyến Kỳ rất có tự tin, bởi vì hắn biết rõ mười một nặng ý cảnh uy lực, dù sao hắn tại Thánh Địa cũng đã gặp qua mười một trọng ý cảnh, cũng cùng chi chiến trôi qua. Cho nên, có thể phá hỏng đệ tứ tiễn, cái này cũng đã là cực hạn, cái này hay là bởi vì Dương Diệp thân thể lực lượng viễn siêu thông thường huyền giả duyên cớ!

"Xuy..."

Đột nhiên, giữa sân vang lên một giọng nói, Hà Luyến Kỳ cùng Vân Khinh Dao hai người hơi sửng sờ, tiếp theo, tại hai người ánh mắt bất khả tư nghị trong, Dương Diệp trong tay ý Kiếm dĩ nhiên cứ như vậy dễ dàng đã đem Hà Luyến Kỳ đệ tứ mũi tên chém thành hai nửa... Tựu như cùng khoái đao bổ gậy trúc vậy, dễ dàng...

Tiếp theo, Dương Diệp ý Kiếm đi tới Hà Luyến Kỳ sau cùng một mũi tên thượng, ý Kiếm khẽ run lên, thế nhưng rất nhanh, kèm theo 'Xuy' một tiếng, nào yêu khí sau cùng kia một mũi tên cũng dường như đệ tứ mũi tên vậy dễ dàng đã bị chém thành hai nửa!

"Làm sao có thể..."

Hà Luyến Kỳ cùng Vân Khinh Dao hai trong mắt người tràn đầy khó có thể tin màu sắc, bởi vì mười một nặng Kiếm Ý uy lực căn bản không có kinh khủng như vậy a, dù cho tính là cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích kiếm ý này gia trì bí pháp, cũng tuyệt đối không có kinh khủng như vậy!

"Cẩn thận!"

Đúng lúc này, trên thành tường Vân Khinh Dao bỗng nhiên quát dẹp đường, đồng thời trong tay khẽ động, phía dưới 360 bộ xương khô chợt vung đao, một đạo thật lớn đao khí mang theo bén nhọn tiếng xé gió hướng phía Dương Diệp hung hăng điện xạ đi.

Nguyên lai, lúc này Dương Diệp đã xuất hiện ở Hà Luyến Kỳ trước mặt của, nào yêu khí cũng là hơi biến sắc mặt, ngón tay ngay cả kéo, trong chớp mắt, trăm đạo kim sắc năng lượng tiễn bắn ra.

Thế nhưng Dương Diệp chỉ là tiện tay vừa bổ, cái này kim sắc năng lượng tiễn liền trực tiếp bị đánh tan, hóa thành Hư Vô...

Làm như nghĩ tới điều gì, Hà Luyến Kỳ con ngươi co rụt lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, không, chắc là vẻ hoảng sợ. Tuy rằng như vậy, thế nhưng hắn phản ứng cũng không chậm, bỗng nhiên quát dẹp đường: "Lui địa thành..."

Hắn một chữ cuối cùng còn chưa hạ xuống, một cổ lực lượng vô hình dường như núi cao kiểu đặt ở trên người hắn, làm cho thân thể hắn hơi dừng lại một chút, mà chính là cái này một cái chớp mắt, một thanh Kiếm tự trước ngực hắn xuyên qua.....

"Ngươi không phải là thiên cấp nhất trọng...." Hà Luyến Kỳ nhìn

Dương Diệp, trong mắt như trước mang theo vẻ khiếp sợ.

"Ngươi đã đoán đúng, đáng tiếc đã chậm!"

Dương Diệp thanh âm của tại Hà Luyến Kỳ vang lên bên tai, tiếp theo, lại là một đạo kiếm quang xuyên qua Hà Luyến Kỳ thân thể, lập tức, Hà Luyến Kỳ không tiếng thở nữa.

"Không!"

Lúc này, trên thành tường đột nhiên vang lên Vân Khinh Dao kia tựa như dã thú rống giận tiếng gầm gừ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 639: Thánh Địa thế nào đi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đạo thật lớn đao khí đã tới Dương Diệp phía sau. Đỉnh,

Dương Diệp xoay người một kiếm đánh xuống, oanh một tiếng nổ vang, đạo kia thật lớn đao khí đó là bị nát bấy, hóa thành Hư Vô.

Nhìn thấy một màn này, trên thành tường hoàng bào thanh niên trong đầu ầm ầm nổ ra, trống rỗng, Dương Diệp dĩ nhiên thắng

Vân Khinh Dao có chút đờ đẫn nhìn kia xa xa Hà Luyến Kỳ thi thể, liền nhìn như vậy, nhìn một lát, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, hai hàng thanh lệ tự khóe mắt chậm rãi tràn ra.

"Ngươi tên ngu ngốc này, ngươi tại sao muốn theo tới, vì sao chúng ta nói xong muốn cùng nhau dắt tay đối kháng nghịch loại huyền giả"

"Ngươi thật là một cái ngu ngốc, từ nhỏ bắt đầu ngươi liền ưa thích ta, cũng chưa bao giờ dám hướng ta Biểu bạch, ngươi có biết hay không, ta cũng vậy thích ngươi a. Chỉ cần ngươi hướng ta Biểu bạch, ta nhất định sẽ đồng ý, đáng tiếc ngươi cũng không. Tuy rằng rất sinh khí, nhưng ta vẫn như cũ còn là yêu ngươi"

"Ngươi đã từng hỏi ta tại sao muốn tới Huyền Giả Đại Lục nghiên cứu trận pháp, ta hiện tại nói cho ngươi biết, bởi vì ta không muốn tương lai cùng nghịch loại huyền giả sinh tử quyết chiến lúc kéo ngươi chân sau"

Một lát, Vân Khinh Dao mở hai mắt ra, trong mắt một mảnh đỏ đậm cùng dữ tợn, Đạo: "Dương Diệp, là ngươi giết hắn, ta sẽ nhường tất cả có liên hệ với ngươi của người là yêu kỳ chôn cùng"

Dương Diệp theo tay vung lên, mang Hà Luyến Kỳ thi thể thu vào, nhìn về phía Vân Khinh Dao, Đạo: "Vậy tới"

"Trảm"

Vân Khinh Dao cơ hồ là dùng rít gào thanh âm của phát ra mệnh lệnh.

"Trảm"

360 bộ xương khô trường đao trong tay một Trảm xuống, 360 Đạo đao khí hoa phá trường không, như 360 từng đạo rực rỡ lưu tinh xẹt qua trời cao, mà rơi chỗ, còn lại là Dương Diệp chỗ đứng.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, trong tay ý Kiếm chợt xen vào lòng đất, oanh một tiếng, trên đất vòng sáng khẽ run lên, sau đó trực tiếp vỡ vụn ra, theo vòng sáng nghiền nát, chân trời Thất Tinh nhất thời biến mất, mà kia 360 Đạo đao khí cũng theo đó tiêu tan thành mây khói

Trận pháp bị phá, Dương Diệp thân hình lóe lên tới nơi này 360 bộ xương khô nhân thân trước, sau đó tay phải nhất chiêu, toàn bộ đem thu nhập Hồng Mông trong tháp. Lúc trước hắn đã phát hiện, cái này khô lâu người cũng không giống Thi Tổ vậy là có trí khôn, cái này khô lâu người căn bản không có chân chính ý thức, chỉ là đơn giản khôi lỗi

Tuy rằng cái này khô lâu tại trên tay hắn không cách nào phát huy ra lúc trước uy lực như vậy, thế nhưng cái này khô lâu thực lực của bản thân vẫn là vô cùng tốt, chí ít tuyệt không sẽ yếu thông thường Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả.

"Huyết tế"

Lúc này, Vân Khinh Dao thanh âm của lần thứ hai ở trong sân vang lên.

"A"

Theo Vân Khinh Dao thanh âm của hạ xuống, lân Tiên Thành nội đột nhiên vang lên vô số đạo tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu thảm thiết một mảnh hợp với một mảnh, thê thảm đến cực điểm.

Hoàng bào thanh niên sửng sốt, xoay người nhìn phía lân Tiên Thành, chỉ thấy lúc này lân Tiên Thành đã bị một tầng huyết sương bao phủ, tại đây huyết sương nội, hắn loáng thoáng thấy được vô số huyền giả bị không rõ thôn phệ, sau đó hóa thành tiên huyết hướng phía huyết sương bầu trời hội tụ đi.

"Ngươi làm cái gì"

Hoàng bào nam tử lúc này cũng không kịp kiêng kỵ đối phương, lập tức bỗng nhiên khiển trách. Hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc đã mất đi đại bộ phận nhân tâm, xuất hiện ở hiện loại này tàn sát hàng loạt dân trong thành chuyện, kia Đỉnh Hán Đế Quốc khả năng thực sự muốn xú danh chiêu chương.

"Ngươi chẳng lẽ không muốn giết cái này Dương Diệp sao" Vân Khinh Dao bình tĩnh nói: "Nếu như Dương Diệp bất tử, ngươi cảm thấy ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc vẫn có thể an ổn sao"

"Vậy ngươi cũng không có thể"

Vân Khinh Dao lạnh lùng nhìn thoáng qua hoàng bào nam tử, Đạo: "Ta không phải là đang trưng cầu ý kiến của ngươi, minh bạch"

Nhìn Vân Khinh Dao kia ánh mắt lạnh như băng, hoàng bào nam tử trong lòng không hiểu phát lạnh, giờ này khắc này hắn mới nhớ tới, trước mắt nữ nhân này cũng không phải là hắn có thể đắc tội, bất kể là bối cảnh còn là thực lực, đối phương cũng đều xa tại trên hắn

Vân Khinh Dao ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Dương Diệp, ta sẽ nhường ngươi trả giá thật lớn"

Dương Diệp không nhìn trước mắt nữ nhân, nhìn về phía nữ nhân phía sau, tại nữ nhân phía sau là một mảnh huyết sương, tại nơi huyết sương trong, vô số tiếng kêu thảm thiết truyền ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, sau đó xoay người rời đi.

Mọi người ngây ngẩn cả người, ngay cả Vân Khinh Dao cũng là hơi sửng sờ, Dương Diệp đây là muốn

Dương Diệp đương nhiên phải đi, hắn không phải là ngu xuẩn, tuy rằng không biết cái này Vân Khinh Dao đang đùa cái gì tạp kỹ, thế nhưng hắn biết rõ, nữ nhân này khẳng định lại sẽ trêu ghẹo mãi ra vật gì đáng sợ, hơn nữa tuyệt đối so với trước khi những thứ kia khô lâu còn muốn kinh khủng. Hắn tuy rằng không hãi sợ, thế nhưng thực sự không cần thiết đi liều mạng a

Dù sao cũng hắn mục đích thực sự là Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô, cũng không phải chỗ ngồi này lân Tiên Thành.

Con đường này khó đi, thực sự không được liền đổi điều chứ

"Dương Diệp ngươi đứng lại" thấy Dương Diệp càng chạy càng xa, Vân Khinh Dao bỗng nhiên quát dẹp đường.

Dương Diệp bĩu môi, nữ nhân này cũng quá tự cho là chút, cho là mình là ai để cho mình đứng lại tự mình liền đứng lại

"Dương Diệp, ngươi còn có phải là nam nhân hay không" Vân Khinh Dao thanh âm của vang lên lần nữa.

Dương Diệp vẫn không có lý đối phương, mà là vung tay phải lên, một thanh Kiếm xuất hiện ở dưới chân hắn. Cùng nữ nhân đấu võ mồm, một điểm ý nghĩa cũng không có.

"Dương Diệp, ngươi còn là lưu lại ah"

Một giọng nói ở trong sân vang lên, tiếp theo, một đạo bạch quang trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt của.

Dương Diệp hai mắt híp lại, ý Kiếm chợt chém xuống, bành một tiếng, đạo bạch quang kia tán đi, một ngọn phi đao rơi ở trên mặt đất.

Dương Diệp nhìn về phía xa xa, chỉ thấy kia Mặc Diệc Tà chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó, chỉ là cánh tay hắn cũng đã khôi phục như lúc ban đầu.

"Ta còn là đã tới chậm a"

Mặc Diệc Tà nhìn thoáng qua giữa sân, sau đó lắc đầu, Đạo: "Không nghĩ tới, nhẹ dao cùng Hà Luyến Kỳ hai người liên thủ chưa từng có thể giết được ngươi. Dương Diệp, ngươi thực sự khiến ta thật to ngoài ý muốn."

"Ngươi đuổi đi tìm cái chết, cũng cho ta thật ngoài ý liệu" Dương Diệp Đạo.

"Ta quả thực chiến bất quá ngươi" Mặc Diệc Tà Đạo: "Thế nhưng nhẹ dao có thể giết được"

"Nàng đã thất bại" Dương Diệp Đạo.

Mặc Diệc Tà đột nhiên khẽ nở nụ cười, hắn không có tiếp tục cái đề tài này, mà chỉ nói: "Biết không bất kể là Tả Đăng Phong còn là Yêu Dạ, cũng hoặc là Hà Luyến Kỳ, bọn họ đều không nên chết ở chỗ này. Tính là muốn chết, cũng có thể chết ở nghịch loại huyền giả trên tay."

"Chiếu ngươi nói như vậy, là ta hẳn là chết rồi" Dương Diệp khẽ cười nói.

Mặc Diệc Tà Đạo: "Chúng ta Thánh Địa phái người tới Huyền Giả Đại Lục, mục đích chủ yếu nhất là hy vọng có thể tụ tập Huyền Giả Đại Lục tinh anh cùng đi đối kháng nghịch loại huyền giả, thế nhưng ta Thánh đất không hử nên phái kiếm cuồng những thứ ngu xuẩn kia tới. Nếu như không là bọn hắn quá mức tự đại, ta Thánh Địa hôm nay cũng không đến mức cùng Nam Vực biến thành loại này không chết không thôi cục diện"

Dương Diệp lắc đầu cười cười, Đạo: "Ta người này, không thích chủ động tìm phiền toái, thế nhưng ta cũng không sợ phiền phức. Đỉnh Hán Đế Quốc lúc đầu muốn ta chết, ta đây sẽ diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, hiện tại, Thánh Địa muốn ta chết, ta đây sẽ diệt Thánh Địa. Đương nhiên, ta biết ta thực lực bây giờ khẳng định thiếu xem, thế nhưng ngươi yên tâm, cuối cùng có một ngày như vậy ta sẽ có thực lực này, ngươi tin không"

"Ngươi rất cuồng" Mặc Diệc Tà, Đạo: "Phải nói có chút tự phụ, tin tưởng ta, nếu như ngươi thấy được ta Thánh Địa thực lực chân chính, ngươi cũng sẽ không nói như thế."

"Lúc đầu ta chỉ là một gã tạp dịch đệ tử, mà hôm nay đây" Dương Diệp cười nói: "Sự thực vô thường, ngươi cứ nói đi"

Mặc Diệc Tà thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi cũng biết nghịch loại huyền giả như xuất thế, không có ta Thánh Địa chống lại, trong khoảnh khắc, ngươi Huyền Giả Đại Lục đã đem hủy diệt."

Dương Diệp cười nói: "Ta tin tưởng, nghịch loại huyền giả như xuất thế, thứ nhất tìm nhất định là các ngươi Thánh Địa. Các ngươi Thánh Địa nhốt bọn họ mười vạn năm, bọn họ nếu là không tàn sát sạch các ngươi Thánh Địa, thế nào tiêu mười vạn năm qua oán hận ngươi nghĩ ta nói đúng hay không cho nên, các ngươi Thánh Địa mới nên lo lắng mới là"

"Lời nầy giết tâm" Mặc Diệc Tà trầm giọng nói: "Nghịch loại huyền giả là Nhân Tộc đại địch"

"Đừng nói giỡn" Dương Diệp cắt đứt Mặc Diệc Tà nói, Đạo: "Cho tới bây giờ, ngươi Thánh Địa mới là ta Dương Diệp đại địch, về phần nghịch loại huyền giả, người ta cũng không đi tìm ta phiền phức, ngược là các ngươi Thánh Địa, một lần lại một lần muốn ta chết, cho nên, ta hiện tại hàng đầu đối phó không phải là nghịch loại huyền giả, mà là các ngươi Thánh Địa"

Mặc Diệc Tà trầm mặc, cái này Dương Diệp khiến hắn không biết nên nói cái gì.

"Biết ta vì sao biết rõ ngươi đang cho nữ nhân kia kéo dài thời gian vẫn còn phải tiếp tục cùng ngươi nói nhảm sao" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Mặc Diệc Tà nheo mắt, sau đó nói: "Ta cũng thật tò mò"

"Thế nào đi các ngươi Thánh Địa" Dương Diệp Vấn Đạo. Nguyên bản Kiếm Linh là biết nói sao đi Thánh Địa, thế nhưng mười vạn năm, thời gian lâu lắm quá lâu lâu đến Kiếm Linh chỉ nhớ rõ một cái đại khái phương hướng, mà quên mất chính xác đường.

Dương Diệp có cần phải nghĩ nên đi xem đi thánh địa, đương nhiên, hắn cũng sẽ không minh mục trương đảm đi, ở nơi nào, những Hoàng Giả Cảnh đó cường giả cùng Bán Thánh cũng sẽ không cùng hắn nói cái gì Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay quy tắc.

Mặc Diệc Tà khóe mắt kịch liệt vừa nhảy, Đạo: "Ngươi cũng nói với ta ngươi nghĩ đánh chúng ta Thánh Địa"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Chỉ là hỏi một chút mà thôi, không ngại báo cho biết ah dù sao cũng ta cũng không có khả năng đối với các ngươi Thánh Địa tạo thành uy hiếp, không phải sao"

"Nam Hải phần cuối có tòa đảo, trên đảo có một Truyền Tống trận, ngươi tiến nhập kia Truyền Tống trận có thể đến ta thánh địa. Đương nhiên, tiền đề là ngươi hôm nay có thể sống xuống tới" Mặc Diệc Tà không có giấu diếm, mà là như thực chất cho biết. Như Dương Diệp theo như lời, hắn không cảm thấy Dương Diệp có thể đối Thánh Địa tạo thành uy hiếp. Trừ phi Dương Diệp đạt được Bán Thánh

"Nam Hải phần cuối" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta nhớ kỹ"

"Đáng tiếc ngươi ở đây cũng không có cơ hội đi"

Đúng lúc này, trên thành tường đột nhiên vang lên Vân Khinh Dao thanh âm của.

Dương Diệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy lúc này ở lân Tiên Thành bầu trời xuất hiện một thanh gần nghìn trượng dài huyết sắc cự kiếm, Kiếm không có chuôi kiếm, chỉ thân kiếm cùng kiếm phong. Cự kiếm tản ra ngập trời sát khí cùng mùi máu tươi, cho dù cách xa nhau mấy trăm trượng, Dương Diệp cũng có thể rõ ràng nghe thấy được.

"Dương Diệp, ngươi quá tự phụ." Mặc Diệc Tà đột nhiên nói: "Nhẹ dao thực lực sở dĩ chỉ xếp hạng đệ thất, là bởi vì nàng bày trận cần đại lượng thời gian cùng bố trí. Mà hai người giao thủ, không ai sẽ cho nàng thời gian đi bày trận. Nếu để cho nàng tỉ mỉ bố trí tốt một cái trận pháp tới đối địch, đừng nói là ngươi, chính là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đều biết ngã xuống"

Dương Diệp lắc đầu cười nói: "Cái này chính là của các ngươi dựa sao"

Dứt lời, một cổ Kiếm Ý rồi đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra.

Khi nhìn thấy cái này cổ Kiếm Ý lúc, Mặc Diệc Tà cùng Vân Khinh Dao sắc mặt hai người trong nháy mắt kịch biến

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 640: Thập nhị trọng kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trong cơ thể dũng mãnh tiến ra Kiếm Ý khẽ run lên, sau đó hóa thành một cái cùng Dương Diệp sờ một cái vậy nam tử đứng ở Dương Diệp bên cạnh.

Huyễn hóa ra tới 'Dương Diệp' bề ngoài cùng Dương Diệp là sờ một cái một dạng, chỉ ánh mắt không giống với, huyễn hóa ra tới 'Dương Diệp' ánh mắt rất trong suốt, rất ngây thơ, mà Dương Diệp còn lại là thâm trầm, băng lãnh.

Dương Diệp trừng mắt một cái huyễn hóa ra tới 'Dương Diệp' người sau cười cười, sau đó thân hình run lên, huyễn hóa thành một thanh ý Kiếm nổi Dương Diệp trước mặt của.

"Thập nhị trọng kiếm ý, làm sao có thể..."

Mặc Diệc Tà trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, hắn vô luận như thế nào cũng không nghĩ ra Dương Diệp Kiếm Ý dĩ nhiên không phải là mười một trọng, mà là Thập nhị trọng.

Trên thành tường Vân Khinh Dao trong mắt như mực Diệc Tà vậy, hiện đầy khó có thể tin!

Cửu trọng Kiếm Ý liền sẽ phát sinh biến chất, uy lực thì bát trọng Kiếm Ý mấy lần. Làm Kiếm Ý đạt được thập trọng sau, Kiếm Ý uy lực sẽ lần thứ hai đề thăng mấy lần. Đương nhiên, Địa giai Kiếm Ý đối với hắn sao vẫn là không có cái gì quá lớn uy hiếp, chân chính đối với bọn họ có uy hiếp là thiên cấp Kiếm Ý!

Đạt được thiên cấp Kiếm Ý sau khi, Kiếm Ý sẽ lần thứ hai phát sinh biến chất, kia chính là có thể ngưng tụ hình thái, đạt được thực chất hóa, trừ phi có ngoại lực có thể làm cho Kiếm Ý triệt để nát bấy, ma diệt, không thì, Kiếm Ý vĩnh viễn không cần thiết tán!

Mà Thập nhị trọng kiếm ý...

Thập nhị trọng kiếm ý uy lực căn bản không phải mười một trọng kiếm ý có thể so sánh, bởi vì Thập nhị nặng Kiếm Ý đã không thể đơn thuần nói là kiếm ý. Đạt được Thập nhị trọng, cũng liền đại biểu Kiếm Ý đã sinh ra linh trí, là chân chánh linh trí, có ý thức tự chủ cái loại này linh trí. Về phần uy lực...

Mặc Diệc Tà đã từng thấy qua Thánh bảng trước ngũ thiên tài Thập nhị trọng ý cảnh uy lực, khi đó, một gã Hoàng Giả Cảnh cường giả chết ở tên kia thiên tài ý cảnh trong tay. Tên kia Thiên mới không có động thủ, động thủ chỉ là kia Thập nhị trọng ý cảnh huyễn hóa ra tới ý Linh.

Ý Linh có một chỗ cường đại, đó chính là bất tử bất diệt, chỉ cần nguyên chủ nhân bất tử, vậy nó là có thể vĩnh cửu bất diệt, cho dù là Bán Thánh cường giả xuất thủ, cũng chỉ có thể Phong Ấn kia, mà không cách nào triệt để giết chết kia, trừ phi giết chủ nhân của nó!

Vân Khinh Dao ở một sẽ, sau đó chợt lắc đầu, có chút điên cuồng Đạo: "Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng, ngươi tại sao có thể là thiên cấp nhị trọng Kiếm Ý, làm sao có thể, a... Trẩm, Trẩm..."

Theo Vân Khinh Dao thanh âm của hạ xuống, tại lân Tiên Thành bầu trời thanh cự kiếm kia rồi đột nhiên bắn về phía Dương Diệp.

"Đi!"

Dương Diệp bấm tay bắn ra, trong tay ý kiếm thoát tay ra, ý Kiếm bay ra sau khi, một đạo kiếm quang nhất thời đem quanh thân bao trùm, rất nhanh, ý Kiếm cùng trên bầu trời thanh cự kiếm kia hung hăng đụng vào nhau.

"Xuy!"

Tại Mặc Diệc Tà cùng Vân Khinh Dao ánh mắt kinh hãi trong, chuôi này ý Kiếm dễ dàng liền phá khai rồi cự kiếm mũi kiếm, sau đó xuyên qua, hướng phía lân Tiên Thành Vân Khinh Dao quen bắn đi.

Vân Khinh Dao không tránh không tránh, trong mắt còn là vẻ khiếp sợ.

Ngay ý Kiếm muốn bay thượng lân Tiên Thành trên thành tường lúc, một đạo màn sáng xuất hiện ở lân Tiên Thành trên tường thành, mang toàn bộ lân Tiên Thành bao trùm đi vào.

"Oanh!"

Ý Kiếm đánh vào màn sáng thượng, toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, một tia vết nứt xuất hiện ở màn sáng thượng, đồng thời còn cực nhanh hướng phía bốn phía khuếch tán ra.

Hoàng bào thanh niên đám người hoảng hốt, vội vã điên cuồng kêu lên: "Công!"

Tại trên thành tường những thứ kia huyền giả trong tay cường nỏ đồng thời phóng ra, vô số đạo mũi tên hướng phía Dương Diệp vị trí rơi đi.

"Long biến hóa!"

Dương Diệp thanh âm của cũng vang lên, chỉ là một cái chớp mắt, Dương Diệp toàn thân liền hiện đầy long lân, đồng thời Dương Diệp chân phải chợt một bước, thân thể bắn ra ra, một đường xông qua vũ tiễn đi tới màn sáng bầu trời, tay phải nhất chiêu, ý Kiếm bay đến trong tay hắn, sau một khắc, ý Kiếm chợt huy động, sắp tới trăm đạo kiếm khí quét ngang ra!

Trăm đạo kiếm khí rơi vào kia màn sáng bên trên, một đạo kinh thiên nổ âm hưởng triệt dựng lên, tiếp theo 'Oanh' một tiếng, đạo kia màn sáng trực tiếp nổ ra...

"Rút lui..."

Hoàng bào thanh niên nói xong câu đó lúc, người đã tại mấy trăm trượng ở ngoài. Lần này, Đỉnh Hán Đế Quốc nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực, Dương Diệp Kiếm Ý căn bản không phải mười một trọng, mà là Thập nhị trọng. Thập nhị trọng kiếm ý Dương Diệp, chỉ sợ sẽ là thông thường Hoàng Giả Cảnh đều không địch thủ của hắn! Tại cộng thêm Dương Diệp lúc này kia biến thái phòng ngự, nhân số ở trước mặt hắn căn bản không có ý nghĩa!

Lúc này Dương Diệp là chân chánh vạn người địch!

Theo hoàng bào thanh niên chạy trốn, trên thành tường những binh lính kia ngẩn người sau khi cũng bay nhanh hướng phía chạy trốn...

Dương Diệp không có để ý hoàng bào thanh niên cùng những binh lính kia, mục tiêu của hắn chỉ có một, đó chính là phía dưới kia Vân Khinh Dao.

Dương Diệp đang muốn động thủ, đột nhiên, một đạo bạch quang đi tới trước mặt của hắn, Dương Diệp theo tay vung lên, 'Đang' một tiếng, một ngọn phi đao trên không trung vỡ vụn ra.

Mặc Diệc Tà xuất hiện ở Vân Khinh Dao trước mặt của, ở trong tay hắn, là hai ngọn phi đao. Mặc Diệc Tà nhìn Dương Diệp liếc mắt, trong tay hai ngọn phi đao tuột tay ra, sau đó quay đầu nhìn về phía Vân Khinh Dao, Đạo: "Ngươi đi, Thập nhị trọng kiếm ý hắn, đã không chúng ta có khả năng đủ chống lại!"

"Yêu kỳ đã chết, ta đi lại có ý nghĩa gì?" Vân Khinh Dao lắc đầu nói.

"Phụng bồi hắn chết, cũng rất có ý định nghĩa sao?" Mặc Diệc Tà trong tay do nhiều hai thanh đao, kia hai thanh đao lại lần nữa tuột tay ra, mà lần này, Dương Diệp cùng khoảng cách của hai người bất quá trăm trượng.

"Yêu kỳ là vì ta mà chết!" Vân Khinh Dao nhìn kia đã đi tới trước mặt bọn họ 50 trượng trong phạm vi Dương Diệp, nhẹ giọng nói.

"Ngươi không đi, lập tức sẽ ở có một người chết ở trước mặt ngươi!" Mặc Diệc Tà trong tay nhiều 4 ngọn phi đao, bất quá lần này hắn không có bay ra ngoài.

Vân Khinh Dao quay đầu nhìn thoáng qua Hà Luyến Kỳ, Đạo: "Lấy của ngươi 'Chỉ Xích Thiên Nhai' muốn chạy trốn, hắn đuổi không kịp của ngươi."

"Thế nhưng ngươi không muốn đi!" Mặc Diệc Tà Đạo.

Vân Khinh Dao nhìn Mặc cũng kỳ một lát, sau đó nói: "Không đáng!"

Mặc Diệc Tà khẽ cười cười, sau đó chăm chú nhìn Vân Khinh Dao Đạo: "Không có gì có đáng giá hay không được, chỉ nguyện ý cùng không muốn, không để cho ta hi sinh không hề giá trị, được không?"

"Vì sao?" Vân Khinh Dao nhìn Mặc Diệc Tà, hỏi.

Mặc Diệc Tà Đạo: "Không có gì vì sao, ta nghĩ ta nguyện ý làm như vậy, cho nên cứ làm như vậy. Đi mau, không thì liền không còn kịp rồi, ta không cảm thấy ta có thể chống đỡ được hắn bao lâu!"

"Ngươi rất có tự biết hiển nhiên!"

Đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hai người, cùng lúc đó, một cổ lực lượng vô hình trong nháy mắt bao phủ ở hai người, đây là Kiếm Vực cùng Kiếm Ý song trọng áp chế...

Mặc Diệc Tà sắc mặt một khổ, Đạo: "Xem ra, chúng ta chỉ có thể cùng chết!"

Vân Khinh Dao nhìn Mặc Diệc Tà, không nói gì.

"Cho chúng ta tới cái thống khoái?" Mặc Diệc Tà nhìn về phía Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Ta đối với ngươi kia thân pháp Huyền kỹ rất cảm thấy hứng thú!"

Mặc Diệc Tà nao nao, sau đó mặt lộ vẻ vui mừng, Đạo: "Nguyện ý như thực chất cho biết!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 641: La Tuấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lân Tiên Thành đánh một trận sau khi, Dương Diệp tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, Thánh Địa ba gã thiên tài, một gã bỏ mình, hai gã biến mất, bất quá người ở bên ngoài xem ra, Mặc Diệc Tà hai người hơn phân nửa đã là dữ nhiều lành ít.

Thập nhị trọng kiếm ý!

Dương Diệp là Thập nhị trọng kiếm ý cấp tốc truyền khắp toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, sau đó vô số thế gia cùng tông môn thoát khỏi Đỉnh Hán Đế Quốc đi trước Nam Vực...

Thánh địa là rất mạnh, thế nhưng kia cách đại gia rất xa xôi, mà Dương Diệp đang ở trước mắt. Hơn nữa mọi người, cho dù là Dương Diệp đã từng địch nhân đều không phải không thừa nhận một, đó chính là Dương Diệp nếu là lớn lên, thành tựu tuyệt đối sẽ không yếu năm đó Kiếm Tông tổ sư. Chỉ cần Dương Diệp trở thành Kiếm Tông tổ sư vậy nhân vật, hắn có thể không diệt được Thánh Địa, thế nhưng hắn tuyệt đối có thể tuỳ tiện diệt Huyền Giả Đại Lục bất kỳ bên nào thế lực!

Là tối trọng yếu một là, Dương Diệp cho tới bây giờ, tựa hồ chẳng bao giờ bị bại!

Tại đây loạn thế, tất cả mọi người cần đứng thành hàng, đứng ngay ngắn, tự nhiên có thể sống xuống tới, thậm chí khả năng thăng chức rất nhanh, nhưng nếu là làm sai, đó chính là vạn kiếp bất phục.

Kỳ thực nếu như có thể, rất nhiều thế gia cùng tông môn đều thì nguyện ý đứng ở Thánh Địa bên kia, thế nhưng vấn đề là người ta Thánh Địa không lạ gì a, bọn họ muốn đi vào Thánh Địa, người ta khả năng đồng ý không?

Không thấy được người ta Thánh Địa đi ra ngoài người cao bao nhiêu ngạo sao? Mỗi một người đều là mũi hướng lên trời, phảng phất bọn họ đi tới Huyền Giả Đại Lục tựa như đi tới chuồng lợn thông thường...

Người đều cũng có tôn nghiêm, nếu Thánh Địa không lạ gì, kia đại gia liền đơn giản đến Nam Vực đi, cùng Nam Vực ôm thành đoàn.

Đương nhiên, Đinh Thược Dược cũng không phải ai đến cũng không - cự tuyệt, phàm là tới Nam Vực đầu nhập vào của người, đều là trải qua xuyến tắm cùng kiểm tra nghiên, nàng cũng không muốn đưa tới bạch nhãn lang.

Này kéo dài hạ, Nam Vực thế lực càng lúc càng lớn, mà Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực thì càng ngày càng lui...

Ba ngày sau, Dương Diệp xuất hiện.

Dương Diệp cũng không có như đại gia nghĩ vậy đi trước Đỉnh Hán

Đế Quốc Đế đô, mà là đang Đỉnh Hán Đế Quốc nội tha nửa ngày sau, sau đó đi Thượng Tiêu Tông.

Tại Dương Diệp đi tới Thượng Tiêu Tông một khắc kia, cả tiêu tông như lâm đại địch, hộ tông đại trận mở ra, tất cả bế quan đệ tử cùng trưởng lão toàn bộ xuất quan, vậy thanh thế, làm như Bán Thánh cảnh cường giả tới dường như.

"Dương Diệp, ta Thượng Tiêu Tông cùng ngươi cũng không có gì ân oán ah!" Thượng Tiêu Tông tông chủ nhìn trên bầu trời Dương Diệp, trầm giọng hỏi. Tại bên cạnh hắn, là mấy trăm Tôn Giả Cảnh cường giả, còn có hơn vạn Linh Giả cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả, cùng với vô số Vương Giả Cảnh cường giả, có thể như thế, Thượng Tiêu Tông tinh nhuệ ra hết.

Dương Diệp nhìn lướt qua Thượng Tiêu Tông, sau đó nói: "Các ngươi cùng Đỉnh Hán Đế Quốc kết minh, chính là ta đại địch."

"Đỉnh Hán Đế Quốc hôm nay đã như vậy, lẽ nào Kiếm Hoàng thì không thể giơ cao quý tay sao?" Thượng Tiêu Tông tông chủ Đạo.

"Trảm thảo chưa trừ diệt căn, xuân phong thổi lại xảy ra!" Dương Diệp tay nắm chặt, ý Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó nói: "Thượng Tiêu Tông, ta chỉ hỏi một câu, các ngươi hàng còn chưa phải hàng!"

"Dương Diệp, không nên ép người quá mức!" Thượng Tiêu Tông tông chủ thanh âm rét lạnh xuống tới.

Dương Diệp đầu, sau một khắc, trong tay ý Kiếm chợt đánh xuống, một đạo kiếm khí kích bắn vào kia Thượng Tiêu Tông hộ tông đại trận thượng. 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, vậy có thể đủ phòng ngự Hoàng Giả Cảnh cường giả đại trận đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi trong, xuất hiện vô số đạo rậm rạp chằng chịt vết nứt...

Dương Diệp trong tay ý Kiếm đang muốn lần thứ hai huy động, lúc này, một gã lão giả tóc trắng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì người tới ít nhất là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

"Thái Thượng Trưởng Lão!"

Nhìn thấy lão giả tóc trắng, cho nên Thượng Tiêu Tông đệ tử nhất thời thở dài một hơi, Dương Diệp đáng sợ, bọn họ có vài người thế nhưng chính mắt thấy được, Thượng Tiêu Tông nếu là thật không hàng, vậy hắn nhất định sẽ tàn sát hết cả tiêu tông, đây cũng không phải là đùa giỡn!

Hoàng Giả Cảnh không thể ra tay, ai có thể đủ chống đỡ được cái này Đại Ma đầu?

Dương Diệp không có ở động thủ, chỉ là nhìn hắn lão giả trước mắt, mà trước mặt hắn lão giả cũng đang nhìn hắn.

Trầm mặc một lát, lão giả tóc trắng dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, Đạo: "Ta chưa thấy qua Tiêu Dao Tử năm đó phong thái, thế nhưng nghĩ đến năm đó hắn tại ngươi cái này tuổi tác lúc, cũng là không có ngươi như vậy kinh diễm. Ngươi như đạt được Hoàng giả, chỉ sợ sẽ là ta cũng khó mà giết chết ngươi."

"Tiền bối thực lực sâu không lường được, ta cũng không phải là tiền bối đối thủ!" Dương Diệp ngược lại không phải là khiêm tốn, mà là thật như thế cảm giác. Trước mắt lão giả này thực lực, tuyệt không yếu lúc đầu vị kia La Thiên, sợ rằng Hoàng Giả Cảnh trong, cũng liền chỉ cần Yêu Hoàng cùng với Long Hoàng đám người có thể còn hơn trước mắt lão nhân này.

"Ta cũng không dám ra tay với ngươi!" Lão giả lắc đầu, Đạo: "Trở lại chuyện chính, nói vậy Kiếm Hoàng đã thấy được Thánh Địa kinh khủng, đã như vậy, lão phu kia hỏi một câu, Kiếm Hoàng cảm giác mình có thể đối kháng được Thánh Địa con vật khổng lồ này sao?"

Dương Diệp Đạo: "Ta chỉ biết, bọn họ muốn giết ta, ta đây sẽ diệt bọn họ, có thể hay không đối kháng bọn họ vấn đề này, tiền bối không phải là đã thấy sao? Thánh Địa đi ra của người, hôm nay không sai biệt lắm đều chết hết ah?"

"Đây không phải là bọn họ thực lực chân chính!" Lão giả nói.

Dương Diệp cười cười, Đạo: "Tiền bối kia nghĩ vãn bối bày ra thực lực chính là ta thực lực chân chính?"

Lão giả sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: "Thánh Địa có cái đại địch, đó chính là nghịch loại huyền giả, cho nên, bọn họ không có khả năng dốc toàn bộ lực lượng đi đối phó ta cùng với Nam Vực. Bọn họ nếu không phải đi ra Thánh Giả cảnh cường giả, tiền bối nghĩ, hiện nay đại lục có ai có thể diệt ta cùng với ta sư tôn sao? Không có, Yêu Tộc cùng Ma tộc cùng với hải tộc một lát không sẽ vì Thánh Địa cùng ta sư tôn liều chết, tiền bối cảm thấy thế nào?"

"Nếu là Thánh Địa lần thứ hai thắng nghịch loại huyền giả đây?" Lão giả nói: "Nghịch loại huyền giả quả thực cường đại, nhưng đó là đã từng, bọn họ hôm nay đã bị trấn áp thôi sắp tới mười vạn năm, ta cũng không tin thực lực của bọn họ không có yếu bớt. Mà Thánh Địa tại nhật tích nguyệt luy tích súc hạ, thực lực khẳng định cũng là kinh khủng đến cực điểm, không thì, hy sinh 50 vị Hoàng Giả Cảnh, bọn họ cũng sẽ không cùng như không có việc gì một dạng!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn thẳng lão giả, Đạo: "Ta hiện tại giết tiến Thượng Tiêu Tông, thử hỏi tiền bối, ngươi Thượng Tiêu Tông Hoàng Giả Cảnh dưới có thể không ai có thể đủ ngăn trở ta?"

Lão giả nheo mắt, nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt băng lãnh.

Dương Diệp cũng vui mừng không hãi sợ, Đạo: "Tiền bối biết ta tại sao muốn tại Trung Vực tha nửa ngày sau đó mới đến Thượng Tiêu Tông sao? Ta là đang nhìn, Đỉnh Hán Đế Quốc cùng mặt khác hai cái tông môn sẽ tới hay không giúp đỡ ngươi Thượng Tiêu Tông, thế nhưng tiền bối cũng nhìn thấy, Đỉnh Hán Đế Quốc chưa có tới, mặt khác hai cái cửu phẩm tông môn cũng không có tới, mà cái kia Thánh Địa cũng không có tới... Tiền bối, đây là ngươi Thượng Tiêu Tông minh hữu!"

Lão giả trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi phục ta!"

Dương Diệp mỉm cười, không có ở mà nói, kỳ thực, hắn đã sớm rõ ràng đối phương lựa chọn, hẳn là đối phương không có tuyển chọn, chỉ cần đối phương không ngốc, liền tuyệt đối sẽ không tuyển chọn tử chiến đến cùng.

Hoàng Giả Cảnh dưới, hắn Dương Diệp đã có tuyệt đối thực lực!

"Ta nghĩ muốn Kiếm Hoàng một cái hứa hẹn!" Lão giả đột nhiên nói.

"Thượng Tiêu Tông không phụ ta, ta nhất định không phụ Thượng Tiêu Tông!" Dương Diệp nhìn thẳng lão giả.

Một lát, lão giả nở nụ cười, Đạo: "Tuy rằng ngươi còn có Kiếm Ma danh xưng là, thế nhưng phải, ngươi so với kia La Tuấn trọng tình nghĩa nhiều, cũng so với hắn có tín dự nhiều." Hết, lão giả xoay người nhìn về phía Thượng Tiêu Tông, Đạo: "Lúc này lên, ta Thượng Tiêu Tông thoát ly Đỉnh Hán Đế Quốc, bọn ngươi có thể minh bạch?"

"Minh bạch!"

Mọi người cùng kêu lên đáp, Thái Thượng Trưởng Lão đã lên tiếng, ai còn dám không rõ? Chỉ là trong lòng mọi người vẫn còn có chút lo lắng, bởi vì từ giờ trở đi, bọn họ tuy rằng giải trừ đến từ Dương Diệp nguy cơ, thế nhưng ngày sau vô cùng có khả năng muốn đối mặt Thánh Địa, đây chính là Thánh Địa a, siêu việt Huyền Giả Đại Lục tất cả thế lực kinh khủng tồn tại a!

Bất quá không phải là không có hy vọng, có ít nhất Dương Diệp tên biến thái này tại...

"Xin hãy tiền bối dẫn dắt Thượng Tiêu Tông chư vị đi trước Nam Vực tập hợp, cái này thế giới loài người hắn La Tuấn không cách nào thống nhất, vậy thì do ta tới!" Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp bản vô tâm tranh bá, thế nhưng trải qua một việc sau, hắn biết rõ, một lực lượng của cá nhân đúng là vẫn còn quá yếu. Đặc biệt tương lai sẽ đối kháng Thánh Địa, thậm chí khả năng còn có nghịch loại huyền giả. Cái này, không chỉ có cần hắn tự thân có thực lực cường đại, còn cần thế lực cường đại, dù sao hắn một người tại lợi hại, có thể giết được nhiều ít đây?

Có thế lực sau khi còn có một cái chỗ tốt, so như bây giờ, cái này Thượng Tiêu Tông sở dĩ đầu hàng, hắn tự nhiên chiếm một bộ phận nguyên nhân, thế nhưng càng nhiều hơn nhất định là thế lực sau lưng hắn. Bởi vì hôm nay hắn đại biểu Nam Vực thế lực từ trình độ nào đó tới, đã hoàn toàn không kém Đỉnh Hán Đế Quốc.

"Tự nhiên!" Lão giả đầu, hôm nay đã quyết định đầu nhập vào Nam Vực, hắn đương nhiên sẽ không tại khiến Thượng Tiêu Tông của người tại đợi tại Trung Vực.

Dương Diệp đầu, sau đó xoay người rời đi.

"Ngươi trạm kế tiếp đi nơi nào?" Lão giả đột nhiên hỏi.

"Thanh Nguyên Tông!"

"Bọn họ có thể sẽ không đầu hàng!" Lão giả nói.

"Kia sẽ giết!"

Hết câu này, Dương Diệp thân ảnh của đã tiêu thất ở tại chân trời.

Nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, lão giả nao nao, sau đó ánh mắt dần dần ngưng trọng. Thành thật, đầu hàng Nam Vực, đúng là hành động bất đắc dĩ, án hắn bản ý là khiến Thượng Tiêu Tông đứng ở giữa, hai bên không giúp bên nào. Thế nhưng hiển nhiên, đây căn bản không có khả năng. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tuyển chọn đứng ở Nam Vực bên này, bởi vì như Dương Diệp làm, giờ này khắc này Thượng Tiêu Tông, đúng là không người nào có thể ngăn cản được Dương Diệp.

Chỉ là hắn biết rõ một, đó chính là đứng ở Dương Diệp bên này, chẳng khác nào là muốn cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cùng với Thánh Địa là địch, hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc, Thượng Tiêu Tông tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng Thánh Địa con vật khổng lồ này không phải do hắn không hãi sợ a!

Một khi Thánh Địa chân chính quyết định giết chết Dương Diệp cùng kia thủ mộ người, Dương Diệp cùng kia thủ mộ người thật có thể đủ ngăn cản được sao?

"Thiên, thực sự phải đổi a..."

Lão giả thấp giọng thở dài, sau đó thân ảnh biến mất ở tại không trung.

Ly khai Thượng Tiêu Tông sau, Dương Diệp đi tới Thanh Nguyên Tông, bất quá Thanh Nguyên Tông tựa hồ đã sớm dự liệu hắn muốn tới, đã xuất động hộ tông đại trận, đồng thời các đệ tử đều vũ trang lên, hơn nữa, Dương Diệp còn ở trong đó thấy được Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả.

Đương nhiên, là tối trọng yếu là Dương Diệp thấy được La Tuấn!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 642: Vậy chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này La Tuấn từ ở bề ngoài đến xem, tựa hồ đã không có gì đáng ngại. ≤,

Dương Diệp chỉ là nhìn thoáng qua La Tuấn, sau đó ánh mắt đó là rơi xuống tại La Tuấn bên cạnh tên trung niên nhân kia trên người, Đạo: "Nghĩ đến ngươi chính là Thanh Nguyên Tông tông chủ, phế không nói nhiều nói, ngươi Thanh Nguyên Tông là hàng còn chưa phải hàng?"

"Dương Diệp..."

La Tuấn tựa hồ muốn nói cái gì, thế nhưng Dương Diệp cũng lý chưa từng để ý đến hắn, trong tay ý Kiếm chợt xen vào Cổ sao, sau đó một nhổ!

"Tranh!"

Lúc này đây, ý Kiếm chỉ là xuất hiện một ít vết rách mà cũng không có toái!

Một đạo tuyết trắng kiếm khí trong nháy mắt đánh vào Thanh Nguyên Tông hộ tông đại trận bên trên.

"Oanh!"

Như tiếng sấm vậy to lớn thanh tại Thanh Nguyên Tông bầu trời vang vọng dựng lên, đang lúc mọi người ánh mắt khiếp sợ trong, Thanh Nguyên Tông vậy có thể đủ chống đỡ Hoàng giả cảnh cường giả hộ tông đại trận dĩ nhiên trực tiếp khe nứt, mặc dù không có triệt để nghiền nát, thế nhưng cũng không xê xích gì nhiều!

Mọi người kinh hãi, bao quát La Tuấn lúc này trong lòng cũng là kinh hãi không ngớt, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên bá đạo như vậy, đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực dĩ nhiên đã cường đến rồi loại trình độ này.

Nhìn thấy Dương Diệp lại muốn động thủ, La Tuấn con ngươi co rụt lại, vội vàng nói: "Dương Diệp, chúng ta có thể có thể nói..."

"Không người đầu hàng, giết không tha!"

Dương Diệp trực tiếp cắt đứt La Tuấn nói, trong tay ý Kiếm vào vỏ, sau đó ra khỏi vỏ, lại là một đạo kiếm quang trực tiếp đánh vào đạo kia hộ tông đại trận bên trên.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, hộ tông đại trận kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp muốn nổ tung lên, hóa thành khắp bầu trời tinh quang phiêu tán ra!

"Làm càn, Dương Diệp ngươi thật nghĩ đến ngươi là Bán Thánh cường giả?"

Thanh Nguyên Tông tông chủ khí sắc mặt tái xanh, cái này Dương Diệp cũng quá không đem bọn họ để ở trong mắt, bất quá hắn nhưng cũng không dám động thủ, thế giới loài người thế nhưng có một vị Bán Thánh đứng ở nơi này Dương Diệp phía sau.

"Ngươi cắn ta?"

Đọc truyện ở❤http://truyencuatui.Nｅt/

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, thân hình bạo xạ ra, trực tiếp một nhập Thanh Nguyên Tông, sau đó vung tay phải lên, trong cơ thể kiếm nô toàn bộ phóng ra, Hoàng Kim cự long, Kiếm tổ mười người, đao tổ mười người, cái này mỗi một cái cũng là có thể lấy một địch mười tồn tại, đương nhiên, là tối trọng yếu là lúc này đây kiếm của hắn nô nhiều 360 cái khô lâu người!

360 vị Tôn Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp sẽ không cuồng vọng đến muốn lấy lực một người tàn sát một cái cửu phẩm tông môn, một cái cửu phẩm tông môn nội tình cùng thực lực còn là không thể khinh thường, thế nhưng nếu như cộng thêm. Sắp tới 400 vị siêu cấp Tôn Giả Cảnh kiếm nô, Hoàng giả cảnh không thể ra tay dưới tình huống, cửu phẩm tông môn tính cái gì?

Nhìn thấy Dương Diệp kiếm nô, Thanh Nguyên Tông từ trên xuống dưới sắc mặt cũng thay đổi, Dương Diệp một người cũng đã đủ để cho hắn không nhức đầu, nếu như tại cộng thêm Dương Diệp cái này khôi lỗi, Hoàng giả cảnh không thể động thủ, Thanh Nguyên Tông thế nào đối kháng Dương Diệp?

La Tuấn thần sắc âm trầm, tay nắm thật chặc Nhân Hoàng Kiếm, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp Kiếm Chỉ Thanh Nguyên Tông tông chủ, Đạo: "Thanh Nguyên Tông tông chủ, Thanh Nguyên Tông một cái cơ hội cuối cùng, nếu không phải hàng, sau ngày hôm nay, trên đời nữa không Thanh Nguyên Tông!"

Thanh Nguyên Tông tông chủ hai tay nắm chặt, sắc mặt âm trầm, bị một cái Tôn Giả Cảnh nhất phẩm huyền giả cầm Kiếm Chỉ đến uy hiếp, cái này với hắn mà nói là vô cùng nhục nhã a! Nhưng hết lần này tới lần khác hắn lại là không thể làm gì.

Dương Diệp phía sau kia tôn Bán Thánh không ngã xuống, ai có thể làm sao Dương Diệp?

Nghĩ đến vị kia thủ mộ người, Thanh Nguyên Tông tông chủ trong lòng nhất thời nổi lên một cổ cảm giác vô lực, vị kia, có thể là có thể tàn sát Thánh tồn tại a!

Đương nhiên, hiện tại bày ở trước mặt hắn vấn đề không phải là vị kia thủ mộ người, mà là hàng còn chưa phải hàng!

Tất cả Thanh Nguyên Tông đệ tử đều nhìn về Thanh Nguyên Tông tông chủ, Thanh Nguyên Tông là chiến còn là hàng, tất cả Thanh Nguyên Tông tông chủ một ý niệm. Mà Thanh Nguyên Tông tông chủ còn lại là nhìn về phía La Tuấn!

La Tuấn nhạt thanh Đạo: "Vương tông chủ cần phải rõ ràng một điểm, thánh địa đi ra ngoài thiên tài, bất quá đều là Thánh bảng đệ ngũ danh có hơn. Lúc này đây Dương Diệp liên sát ba gã thánh địa thiên tài, Vương tông chủ nghĩ thánh địa sẽ bỏ qua hắn sao? Sẽ không, thánh địa chỉ biết nhận rõ sở một điểm, đó chính là Dương Diệp so với bọn hắn tưởng tượng còn đáng sợ hơn nhiều lắm, chỉ cần bọn họ nhận rõ điểm này, đó chính là bọn họ chân chính nghiêm túc thời điểm, khi đó, thánh địa đang xuất thủ, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ!"

Thanh Nguyên Tông tông chủ trầm mặc, hắn sở dĩ đến bây giờ còn đứng ở La Tuấn bên này, là bởi vì thánh địa không có buông tha đỉnh hán đế quốc. Con vật khổng lồ này thực lực, đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ. Hiện tại nếu là đầu hàng Dương Diệp, thu hoạch có thể đổi lấy nhất thời hòa bình, thế nhưng lúc đầu sau thánh địa con vật khổng lồ này chân chính xuất thủ lúc, khi đó, nhưng chỉ có Thanh Nguyên Tông đại nạn ngày.

Thế nhưng, hiện tại nếu không phải hàng, lúc này Thanh Nguyên Tông làm sao rút đi Dương Diệp cái này Đại Ma đầu?

La Tuấn lại nói: "Ta biết Vương tông chủ lo lắng cái gì, bất quá Vương tông chủ cứ yên tâm đi, ta đỉnh hán đế quốc hôm nay tuy rằng thực lực không có trước đây cường đại như vậy, nhưng là lại cũng không tới mặc cho người khi dễ tình trạng." Nói đến đây, La Tuấn nhìn về phía Dương Diệp, khóe miệng nổi lên lướt một cái nụ cười quỷ dị, Đạo: "Dương Diệp, nếu như ta là ngươi, hiện tại liền sẽ lập tức hồi Nam Vực, mà không phải ở chỗ này bày ra ngươi Kiếm Hoàng thần uy!"

Dương Diệp nhướng mày, đột nhiên, một đạo sóng gợn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không gian.

Truyền âm phù!

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn khóe miệng dáng tươi cười dần dần mở rộng...

"Kiếm chủ, Nam Vực xuất hiện rất nhiều Tôn Giả Cảnh cường giả sát thủ, có hơn một nghìn nhiều, những sát thủ này chuyên môn ám sát tới đầu hàng chúng ta những thứ kia thế gia cùng tông môn nhân vật trọng yếu, cùng với chúng ta Nam Vực nhân vật trọng yếu, cho tới bây giờ, chúng ta đã tổn thất sắp tới 200 vị Tôn Giả Cảnh cường giả, mà những người này không khỏi là nhân vật trọng yếu. Điều này làm cho chúng ta Nam Vực thiếu chút nữa đại loạn, hoàn hảo Đinh cô nương trấn áp thôi xuống tới.

Còn có, Tiểu Dao, Bảo nhi, cùng với cùng Kiếm chủ có quan hệ của người cũng bị ám sát, bất quá Kiếm chủ yên tâm, các nàng không việc gì, chỉ là Đinh cô nương... Đều biết danh sát thủ giấu ở Đinh gia trong, Đinh cô nương sơ suất... Lúc này Đinh cô nương tính mệnh nguy tại sớm tối, nàng có nói, khiến Kiếm chủ mau trở về Nam Vực, có việc giao cho ngươi!"

Nghe xong, Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau một khắc, hai mắt rồi đột nhiên mở, trong mắt dữ tợn hiện lên, trong tay ý Kiếm xen vào Cổ sao trong, sau đó chợt một nhổ, trực tiếp bổ về phía La Tuấn!

"La Tuấn, ta tất tàn sát ngươi cửu tộc!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, một đạo kiếm khí bắn ra, che ở La Tuấn trước mặt một ít Tôn Giả Cảnh cường giả còn không có tiếp xúc được kiếm khí, đã bị kiếm khí trên người phát ra sắc bén kiếm ý cho trọng thương.

La Tuấn nheo mắt, trong tay Nhân Hoàng Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo bạch sắc kiếm khí đánh vào Dương Diệp kiếm khí thượng, thế nhưng chỉ là một cái chớp mắt, La Tuấn kiếm khí đã bị đánh tan!

La Tuấn kinh hãi, giờ này khắc này hắn mới hiểu được Thập nhị trọng kiếm ý kinh khủng...

Mà đúng lúc này, một gã hắc bào lão giả xuất hiện ở La Tuấn trước mặt của, hắc bào lão giả theo tay vung lên, Dương Diệp đạo kiếm khí kia đó là ầm ầm tiêu tán.

Bán Thánh!

"Nhân Hoàng, không thể chết được!" Hắc bào lão giả nhạt thanh Đạo.

"Ta nghĩ, hắn vẫn phải chết thật là tốt!" Mạc lão xuất hiện ở giữa sân.

Hắc bào lão giả hai mắt híp lại, đúng lúc này, một gã lão giả tóc trắng xuất hiện ở hắc bào lão giả bên cạnh, Đạo: "Nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, huyền giả đại lục cần người Hoàng Thiên Đạo số mệnh! Cho nên, Nhân Hoàng không thể chết được!"

"Ta cũng hiểu được Nhân Hoàng không thể chết được!" Hải Hoàng cũng xuất hiện ở giữa sân.

Ba gã Bán Thánh ra sức bảo vệ La Tuấn!

Thanh Nguyên Tông tông chủ trong lòng thở dài một hơi, hắn may mắn tự mình lúc trước chặn lại Dương Diệp áp lực, không thì Thanh Nguyên Tông hậu quả thiết tưởng không chịu nổi...

La Tuấn khóe miệng hiện ra dáng tươi cười, dáng tươi cười dần dần mở rộng...

Mạc lão nhìn ba người liếc mắt, sau đó nói: "Đã như vậy..." Nói đến đây, mạc lão vung tay lên, một tấm bia đá xuất hiện ở trước mặt hắn, Đạo:

"Vậy chiến!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 643: Đoạt kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một người chiến ba gã Bán Thánh?

Tất cả mọi người ngây dại.,

Dương Diệp lúc này cũng là ngây ngẩn cả người, Mạc Lão lại muốn lấy một chọn tam? Trước mắt ba vị này cũng không phải là Hoàng Giả Cảnh, mà là cùng Mạc Lão giống nhau là Bán Thánh cường giả a!

Mạc Lão là Thánh Giả cảnh? Hiển nhiên không có khả năng, nếu như là Thánh Giả cảnh, mạc đã sớm không có khả năng đợi tại huyền giả đại lục. Nếu không phải là Thánh Giả cảnh, vậy hắn làm sao dám lấy một chọn tam?

Đương nhiên, bất kể như thế nào, Mạc Lão càng cường đại, đối với mình còn lại là càng có lợi!

Yêu tộc, Ma tộc, hải tộc ba vị Bán Thánh còn lại là biến sắc, bọn họ vốn cho là cái này thủ mộ người sẽ thỏa hiệp, thế nhưng không nghĩ tới cái này thủ mộ người lại muốn lấy sức một mình độc chiến tự mình ba người!

Hắn cứ như vậy có tự tin?

Ba người cũng không có nói cười nhạo hoặc là châm chọc, có chỉ không gì sánh được ngưng trọng. Trước mắt cái này thủ mộ người không chỉ có lai lịch thần bí, thực lực cũng là thần bí rất, hắn nếu dám nói lấy một chọn tam, vậy chứng minh, hắn khẳng định có nắm chặt, không thì hắn quyết không có thể nào làm như vậy, bởi vì ba gã Bán Thánh một khi hợp lực, là tuyệt đối có thể tru diệt một gã Bán Thánh!

Mạc Lão Đạo: "Hoàng Giả Cảnh đã ngoài không thể ra tay, các ngươi phạm quy, đã như vậy, vậy sẽ phải trước trả một chút đại giới!" Dứt lời, Mạc Lão tay phải hướng Hư Không chợt vỗ...

Ma vực.

Một con bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở tại Ma vực bầu trời, sau đó nặng nề mà hạ xuống, toàn bộ Ma vực kịch liệt run lên, mấy ngàn vạn Ma tộc huyền giả hóa thành bụi bậm...

Cùng lúc đó, Hải Vực bầu trời cũng xuất hiện một con che trời bàn tay khổng lồ, bàn tay khổng lồ rơi vào trong biển, một tiếng vang thật lớn, sóng biển nhấc lên vạn trượng cao, một kích này, chí ít cũng có mấy ngàn vạn hải tộc huyền giả chết!

"Yêu tộc coi như, xem tại Yêu Hoàng mặt mũi của!" Mạc Lão nhàn nhạt nhìn thoáng qua lão giả tóc trắng.

Ba người kinh hãi!

Cái này thủ mộ người dĩ nhiên đối phổ thông huyền giả xuất thủ!

"Ngươi muốn chết!" Hải Hoàng một tiếng gầm lên, vung tay lên, đồng dạng một con bàn tay khổng lồ xuất hiện ở Nam Vực bầu trời, nhưng mà con kia bàn tay khổng lồ mới vừa xuất hiện, đã bị mặt khác một con phá không mà đến bàn tay khổng lồ vỗ nát bấy.

Hải Hoàng con ngươi co rụt lại, mắt lộ vẻ khiếp sợ, trước mắt cái này thủ mộ người thực lực tại trên hắn...

"Các hạ quả thật muốn cùng ta môn cá chết lưới rách?" Hắc bào lão giả trầm giọng nói.

"Các ngươi phạm quy!" Mạc Lão Đạo.

"Nhân Hoàng quan hệ đến chúng ta huyền giả đại lục, hắn không thể chết được!" Lão giả tóc trắng Đạo.

Mạc Lão lắc đầu cười cười, Đạo: "Chỉ cho phép hắn đối đồ đệ của ta xuất thủ, không được đồ đệ của ta ra tay với hắn? Các ngươi thật nghĩ đến ngươi môn ba vị Bán Thánh liên thủ, là có thể ổn áp chúng ta thầy trò? Nói nhảm đừng nói nữa, không biết đau, các ngươi vĩnh viễn sẽ không biết tuân thủ quy tắc, tới chiến, không thì liền cút cho ta!"

"Làm càn!"

Ba vị đều là Bán Thánh, làm sao có thể chịu được Mạc Lão như vậy vũ nhục?

"Ngươi đã nghĩ chiến, vậy chiến ah!" Lão giả tóc trắng thân hình lóe lên, một nhập trong hư không.

"Phụng bồi tới cùng!" Hắc bào lão giả hừ lạnh một tiếng, sau đó cũng một nhập Hư Không.

"Ngươi nhất định phải chết!" Hải Hoàng âm hàn nhìn thoáng qua Mạc Lão, cũng một nhập Hư Không!

Mạc Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Mặc dù đi làm, ỷ lớn hiếp nhỏ loại sự tình này, sẽ không xuất hiện tại trên người ngươi!" Nói xong, thân hình lóe lên, một nhập Hư Không.

Rất nhanh, Hư Không truyền đến đại chiến thanh âm của!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía La Tuấn, Đạo: "Hôm nay, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hôm nay, Thanh Nguyên Tông tất chó gà không tha, giết!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, sắp tới 400 vị kiếm nô trong nháy mắt hướng phía Thanh Nguyên Tông đệ tử giết đi qua.

"Dương Diệp, ta Thanh Nguyên Tông thay đổi chủ ý..." Thanh Nguyên Tông tông chủ thanh âm lo lắng ở trong sân vang lên, hắn không nghĩ tới, cái này thủ mộ người cũng dám lấy một chọn tam, hắn không biết cái này thủ mộ người có thể hay không thắng, hắn chỉ rõ ràng một điểm, đó chính là lúc này Thanh Nguyên Tông nếu là cùng Dương Diệp chém giết, tính là thắng, cũng là thắng thảm.

"Chậm!"

Dương Diệp mang theo một đạo kiếm quang bắn thẳng đến La Tuấn, La Tuấn khiến người ta ám sát Bảo nhi Tiểu Dao cùng với Đinh Thược Dược đám người, cái này không thể nghi ngờ lần thứ hai chạm đến nghịch lân của hắn. Đặc biệt lúc này Đinh Thược Dược sinh tử chưa biết... Lúc này Dương Diệp trong đầu chỉ có một ý niệm, đó chính là giết, mang tất cả địch nhân đều chém tận giết tuyệt!

Cái này La Tuấn, hắn hôm nay phải giết!

Nhìn thấy Dương Diệp kéo tới, La Tuấn nheo mắt, thân hình hướng sau liền lùi lại, hắn lúc này rất rõ ràng, hắn cũng không Dương Diệp phần địch. La Tuấn lui, khi hắn hai bên đỉnh hán đế quốc cường giả còn lại là hướng phía Dương Diệp vọt tới, bọn họ không phải là không sợ Dương Diệp, mà là căn bản không có biện pháp, La Tuấn như chết, bọn họ cửu tộc đều diệt!

Không có người có thể chống đỡ được Dương Diệp kiếm phong, phàm là cùng Dương Diệp tiếp xúc người, cơ hồ là trong nháy mắt bị mất mạng, muốn nha chính là bị Thập nhị trọng kiếm ý áp chế căn bản không dám lên trước...

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn trong mắt rốt cục lộ ra vẻ hoảng sợ. Hắn sở dĩ dám một lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đồng thời tính toán Dương Diệp, là bởi vì phía sau có ba vị Bán Thánh. Thế nhưng hắn không nghĩ tới, Dương Diệp sau lưng vị kia thủ mộ người cũng dám lấy một chọn tam... Ba vị Bán Thánh bị kiềm chế, hiện tại hắn không có bùa hộ mệnh...

La Tuấn không chút do dự nào, xoay người bỏ chạy. Hắn biết rõ, trên bầu trời không có phân ra thắng bại lúc, không có Hoàng Giả Cảnh cường giả dám ra tay che chở hắn, bởi vì bất kể là Thanh Nguyên Tông còn là đỉnh hán đế quốc, đều không qua nổi một vị Bán Thánh cường giả điên cuồng trả thù. Hoàng Giả Cảnh cường giả không ra tay, Tôn Giả Cảnh trong, ai có thể đủ chống đỡ được Dương Diệp?

Nhìn thấy La Tuấn chạy trốn, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, Kiếm vực thi triển ra, trong tay ý Kiếm không ngừng nhanh huy, vô số đạo kiếm khí hướng phía bốn phía bắn nhanh đi, mà bản thân của hắn thì hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía La

Tuấn bắn mạnh tới.

"Bảo vệ tốt La Tuấn!"

Đúng lúc này, trong hư không đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Thanh Nguyên Tông tông chủ hơi biến sắc mặt, kia Bán Thánh có ý tứ? Chẳng lẽ muốn tự mình tông môn Hoàng Giả Cảnh xuất thủ? Cũng hoặc là muốn khiến tự mình ra tay?

Xuất thủ còn chưa phải xuất thủ?

Thanh Nguyên Tông tông chủ trong lòng quấn quýt không gì sánh được, thế nhưng rất nhanh, khi thấy Dương Diệp khôi lỗi tại tùy ý tàn sát Thanh Nguyên Tông đệ tử lúc, hắn đó là quyết định. Bất kể như thế nào, lúc này Thanh Nguyên Tông đã không có đường lui.

Thanh Nguyên Tông tông chủ thân hình khẽ động, xuất hiện ở La Tuấn phía sau.

"La Tuấn không thể chết được!" Thanh Nguyên Tông tông chủ nhìn đã đi tới trước mặt hắn Dương Diệp, Đạo.

"Sưu!"

Đúng lúc này, một cây đen nhánh quải trượng tự chân trời kéo tới, tốc độ không nhanh, thế nhưng Thanh Nguyên Tông tông chủ cũng sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới tên kia thủ mộ người đang ba gã Bán Thánh cường giả vây công hạ vẫn có thể ra tay với hắn. Vừa định né tránh, nhưng mà lúc này, kia cùng quải trượng tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, chỉ là trong nháy mắt, đó là tự trước ngực hắn xuyên qua...

"Ta..."

Thanh Nguyên Tông tông chủ đờ đẫn nhìn Hư Không, giờ này khắc này, hắn mới hiểu được, vị kia thủ mộ người thực lực mạnh đến rồi trình độ nào...

"Không có người có thể tại đảm bảo ngươi!"

Dương Diệp xuất hiện ở La Tuấn trước mặt của, trong tay ý Kiếm chợt bổ về phía La Tuấn.

La Tuấn tự nhiên sẽ không thúc thủ chịu trói, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng trào vào Nhân Hoàng Kiếm trong, sau đó Nhân Hoàng Kiếm chợt hướng phía Dương Diệp Kiếm nghênh liễu thượng khứ.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, La Tuấn cả người trực tiếp bay ngược ra mấy trăm trượng...

"Chết tới!"

Dương Diệp ngay cả người mang Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía La Tuấn bắn nhanh đi, làm Dương Diệp nhanh đến La Tuấn trước người lúc, đột nhiên, La Tuấn trong tay Nhân Hoàng Kiếm tránh thoát La Tuấn tay của, sau đó hóa thành một đạo kim sắc kiếm quang hướng phía Dương Diệp đánh tới!

Khí linh hộ chủ!

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, ý Kiếm chợt chém xuống.

"Oanh!"

Nhân Hoàng Kiếm trực tiếp bị Phi oanh, thế nhưng sau một khắc, kia cũng lại hóa thành một đạo kim quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

"Lăn!"

Dương Diệp một tiếng gầm lên, trong tay ý Kiếm chợt bổ vào Nhân Hoàng Kiếm bên trên, Nhân Hoàng Kiếm lần thứ hai bay ra ngoài, thế nhưng sau một khắc, Nhân Hoàng Kiếm cũng lần thứ hai bạo xạ ra...

Dương Diệp lần này không có tuyển chọn đánh bay Nhân Hoàng Kiếm, mà là đang Nhân Hoàng Kiếm đạt được trước người hắn lúc, hai tay huyễn hóa thành long trảo, lập tức thi triển ra Kiếm vực chế trụ Nhân Hoàng Kiếm. Thi triển ra Kiếm vực sau, Nhân Hoàng kiếm tốc độ nhất thời chậm lại, lúc này, Dương Diệp hai trảo trực tiếp bắt được Nhân Hoàng Kiếm.

Nhìn thấy một màn này, La Tuấn sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, hướng phía Dương Diệp vọt tới. Nhân Hoàng Ấn Nhân Hoàng Giáp có thể ném, thế nhưng Nhân Hoàng Kiếm tuyệt đối không thể ném, đã đánh mất, hắn còn có tư cách gì xưng là Nhân Hoàng? Bất quá đúng lúc này, một cô bé xuất hiện ở trước mặt hắn, tiểu cô nương trừng mắt nhìn, lưỡng đạo lôi trụ bạo xạ ra, trong nháy mắt đánh vào trước mặt của hắn, trực tiếp đưa hắn đánh bay...

"Tốt cũng!"

Lôi Lâm tay nhỏ bé vỗ, trên mặt lộ ra vui thích thần tình, sau đó tay nhỏ bé đối về Nhân Hoàng nhất chiêu, một đạo lôi điện đột nhiên xuất hiện trên không trung, tiếp theo hướng phía La Tuấn điện đi xuống...

Một bên, làm Dương Diệp nắm Nhân Hoàng Kiếm lúc, Nhân Hoàng Kiếm nhất thời kịch liệt chiến động, không mấy đạo kiếm quang tự Nhân Hoàng Kiếm nội bạo xạ ra, Dương Diệp cặp kia long trảo nhất thời bị bắn ra vô số thật nhỏ kiếm động. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới người này Hoàng Kiếm dĩ nhiên kinh khủng như vậy, ngay Nhân Hoàng Kiếm muốn tránh thoát hai tay hắn lúc, đột nhiên, tại bên hông hắn Cổ sao bạo phát ra một đạo kiếm quang!

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, sau đó nắm Nhân Hoàng Kiếm chợt cắm vào Cổ sao trong, làm Nhân Hoàng Kiếm bị xen vào Cổ sao sau khi, Cổ sao kịch liệt chiến động, dường như muốn nổ tung thông thường, thế nhưng rất nhanh, không được hai hơi thở, Nhân Hoàng Kiếm triệt để yên tĩnh lại.

"Làm sao có thể..."

Xa xa, làm Dương Diệp mang Nhân Hoàng Kiếm xen vào Cổ sao trong lúc, chính chống cự lại Lôi Lâm sấm sét La Tuấn đột nhiên cảm giác được mình cùng Nhân Hoàng Kiếm mất đi liên hệ. Hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Nhân Hoàng Kiếm nhận thức hắn làm chủ, liền đại biểu lên trời nhận định hắn, coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng không có khả năng cướp giật Nhân Hoàng kiếm, bởi vì Nhân Hoàng Kiếm căn bản sẽ không khuất phục trừ Nhân Hoàng ra bất luận kẻ nào. Thế nhưng giờ này khắc này, hắn xác xác thật thật cảm giác mình đã cùng Nhân Hoàng Kiếm hoàn toàn mất đi liên hệ...

"Không có khả năng....."

La Tuấn có chút điên cuồng dâng lên, thánh địa cường giả cùng với Bán Thánh cường giả sở dĩ đứng ở hắn bên này, là bởi vì hắn là người Hoàng, ngày sau thống nhất đại lục sau khi, Nhân Hoàng Kiếm cộng thêm đại lục Tín Ngưỡng Chi Lực có thể mà đối kháng nghịch loại huyền giả, thế nhưng hiện tại, Nhân Hoàng Kiếm bị Dương Diệp đoạt đi qua, tự mình còn là Nhân Hoàng sao?

"Thiên Nhai Chỉ Xích!"

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của.

Tiếp theo, một thanh Kiếm xuyên qua La Tuấn ngực...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 644: Ta nghĩ, ngươi suy nghĩ nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi..."

La Tuấn bất khả tư nghị nhìn lồng ngực của mình, tại bộ ngực hắn cắm một thanh Kiếm, mà ở trong cơ thể hắn, hắn cảm giác được Dương Diệp kia kiếm ý bén nhọn đang ở tứ ngược.

La Tuấn ánh mắt có chút dại ra, tự mình liền chết như vậy? Cổ kim qua lại vị thứ nhất bị Kiếm Hoàng người giết Hoàng?

La Tuấn đột nhiên điên cuồng Đạo: "Không có khả năng, ta là Nhân Hoàng, vâng mệnh với Thiên, thay Thiên chưởng quản thế gian, làm sao có thể chết, làm sao có thể!"

"Oanh!"

Chân trời đột nhiên xuất hiện vô số đạo bạch sắc khí lưu, bạch sắc khí lưu tự chân trời rớt xuống, sau đó mang La Tuấn bao vây lại, bạch sắc khí lưu vào cơ thể, La Tuấn nhất thời cảm giác được trong cơ thể mình nguyên bản bị Dương Diệp kiếm ý phá hủy sinh cơ đang khôi phục 'đến!

Sống sót sau tai nạn, La Tuấn mừng rỡ!

Mà ở bạch sắc khí lưu bao phủ ở La Tuấn một khắc kia, Dương Diệp cùng trong tay hắn ý Kiếm trong nháy mắt bị một cổ cự lực đạn đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

"Dương Diệp, ngươi thấy không, hôm nay cũng đang giúp ta, ngươi là không diệt được ta, ha ha..." La Tuấn không chút kiêng kỵ cười lớn.

Nhìn đầy chân trời bạch sắc khí lưu, Dương Diệp hơi trầm ngâm, thiếu khanh, lướt một cái dữ tợn hiện lên Dương Diệp trong mắt, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, Thập nhị trọng kiếm ý điên cuồng tuôn ra bao vây ở tại Cổ sao cùng người Hoàng Kiếm bên trên.

"Ta như muốn giết, Thiên cũng đỡ không được!"

Dứt lời, Dương Diệp tay phải cầm Nhân Hoàng Kiếm chợt một nhổ, Nhân Hoàng Kiếm kịch liệt run lên, tiếp theo, một đạo kiếm khí tránh hiện ra, trong nháy mắt đánh vào túi kia khóa lại La Tuấn quanh thân bạch sắc khí lưu thượng.

"Oanh!"

Một đạo năng lượng nổ vang âm hưởng triệt dựng lên, bạch sắc khí lưu kịch liệt run lên, vô số vết rách xuất hiện ở trên đó.

La Tuấn kinh hãi!

"Trảm!"

Theo Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ vang lên, lại là một đạo kiếm khí đánh vào những thứ kia bạch sắc khí lưu thượng. 'Oanh' một tiếng, tại La Tuấn kinh hãi gần chết trong con mắt, bạch sắc khí lưu muốn nổ tung lên...

"Oanh!"

Chân trời những thứ kia bạch sắc khí lưu đột nhiên quỷ dị xoay tròn, không được một hồi, những thứ kia bạch sắc khí lưu ngưng tụ thành một con bạch sắc bàn tay khổng lồ, bàn tay khổng lồ vừa lộn, sau đó hướng phía Dương Diệp rơi xuống!

Http://truyencuatui.Ne t /

"Oanh!"

Tại đây cổ bàn tay khổng lồ kinh khủng uy áp hạ, Thanh Nguyên Tông xung quanh trong phạm vi trăm dặm tất cả ngọn núi trong nháy mắt hóa thành bột mịn!

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, một kích này, ít nhất phải Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả khả năng thi triển ra, phương này thiên địa dĩ nhiên vì Paul tuấn còn đối với hắn thi triển loại công kích này, cái này muốn làm là thiên phạt a!

Hôm nay cũng bắt đầu không biết xấu hổ a?

Đúng lúc này, Yêu Hoàng đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bầu trời, Yêu Hoàng hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó hướng hai bên lôi kéo, một đạo không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở kia bạch sắc bàn tay khổng lồ trước mặt của, bạch sắc bàn tay khổng lồ một nhập không gian trong hắc động, Yêu Hoàng sắc mặt nhất thời sắc mặt trắng nhợt. Hai tay hợp lại, không gian hắc động khép lại, bạch sắc bàn tay khổng lồ, không gian hắc động, toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh.

"Tiền bối, ngươi cái này có tính không là ở nghịch thiên?" Dương Diệp Đạo.

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Bọn ta người tu hành, lý nên đối Thiên địa tâm tồn kính nể, nhưng nếu là thiên địa muốn đối địch với chúng ta, chúng ta chẳng lẽ còn sẽ đối kia tâm tồn kính nể?"

"Có đạo lý!" Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Đã như vậy, như vậy Thiên, chúng ta liền nghịch ah, nói thật, xem nó khó chịu rất lâu rồi!"

"Cảm giác bầu trời thật nhiều ngưu đang bay..." Yêu Hoàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân hình lóe lên, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, lắc đầu, sau đó nhìn về phía xa xa La Tuấn, lúc này La Tuấn cũng không có chạy trốn, bởi vì trốn không có bất kỳ ý nghĩa gì.

"Ta thất bại!" La Tuấn nhìn Dương Diệp, xuất kỳ là lúc này thần sắc hắn rất bình tĩnh.

"Cho nên ngươi muốn chết!" Dương Diệp đi hướng La Tuấn.

"Không ai Hoàng, Huyền Giả Đại Lục đối kháng không được nghịch loại huyền giả!" La Tuấn Đạo: "Dương Diệp, chúng ta đã từng đúng là có ân oán, nhưng là ân oán giữa chúng ta cũng không phải cái gì thâm cừu đại hận, nếu như ngươi cần, ta có thể xin lỗi ngươi, thậm chí là bồi thường. Ngươi hẳn là rõ ràng, nghịch loại huyền giả cường đại vượt qua tưởng tượng của chúng ta, chỉ cần chúng ta đoàn kết nhất trí, mới có khả năng cùng bọn chúng đối kháng, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Diệp dừng bước.

Thấy thế, La Tuấn thần sắc vui vẻ, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở tại trước mặt của hắn, sau đó một thanh Kiếm tự cổ hắn chỗ chợt lóe lên: "Ta nghĩ, ngươi suy nghĩ nhiều!"

Trời giáng hồng mưa, địa dũng dung nham.

Nhân Hoàng chết!

Từ trước tới nay, thứ nhất người bị giết Hoàng!

Một kiếm chém giết La Tuấn sau, Dương Diệp đột nhiên cảm thấy trên người mình nhiều những thứ gì, không là đồ tốt, nhiều vài thứ kia làm cho hắn rất khó chịu, cực kỳ khó chịu.

Lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở bên cạnh hắn, phức tạp nhìn thoáng qua La Tuấn, Đạo: "Nhân Hoàng chết, thiên địa cùng bi, mà giết người Hoàng giả, sẽ bị thiên địa nguyền rủa. Từ giờ trở đi, cái này phiến Thiên Địa hội chân chính bài xích ngươi, chống cự ngươi."

"Có gì sợ?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Kiếm Linh Đạo: "Sau này ngươi liền sẽ phát hiện, bị cái này phiến thiên địa nguyền rủa sẽ có nhiều phiền toái."

Dương Diệp cười cười, sau đó vung tay phải lên, Nhân Hoàng Kiếm xuất hiện ở trước mặt của hắn, Đạo: "Kiếm này là tiên Thiên Đạo khí, vì sao ta cảm giác uy lực của nó cũng không có mạnh như vậy?"

Kiếm Linh Đạo: "Kiếm này Nhân Hoàng Kiếm, cần người Hoàng mới có thể phát huy kia uy lực chân chính. Ngươi tuy rằng dựa vào ta trấn áp lại kia, thế nhưng kia cũng sẽ không chân chính phối hợp ngươi."

"Muốn thế nào mới có thể trở thành là Nhân Hoàng?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Kiếm Linh Đạo: "Thiên địa thừa nhận là được, dù sao cũng ngươi là không vui."

Dương Diệp nhún vai, mang Nhân Hoàng Kiếm thu vào, sau đó quét bốn phía liếc mắt, lúc này Thanh Nguyên Tông đã thây phơi khắp nơi, Thanh Nguyên Tông đệ tử chạy đã chạy, chết chết, nói chung, trên đời không còn có Thanh Nguyên Tông.

"Mạc Lão hắn đến tột cùng là thực lực gì?" Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Hư Không, nhẹ giọng hỏi. Mạc Lão thực lực viễn siêu hắn tưởng tượng, một người độc chiến ba vị Bán Thánh, thực lực này...

Kiếm Linh trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hắn đã là Bán Thánh cực hạn, nếu như thế giới này còn có khói tím Hồng Mông, hắn nhất định thành Thánh. Bất quá hắn có thể lấy lực một người độc chiến ba vị

Bán Thánh, khả năng còn có chút cái gì khác nguyên nhân."

"Hắn so năm đó kiếm tông tổ sư, làm sao?" Dương Diệp lại hỏi, kiếm tông tổ sư năm đó thực lực, cái này Kiếm Linh nhất định là rất rõ ràng, hỏi nàng là thích hợp nhất bất quá.

Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Không bằng!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, Đạo: "Vì sao?"

Kiếm Linh Đạo: "Kiếm tông tổ sư có Kiếm vực tại, bản thân cùng giai trong cũng đã đứng ở thế, hơn nữa kiếm tông tổ sư Kiếm rất mạnh, cường đến ngươi không cách nào tưởng tượng tình trạng. Đương nhiên, ngày sau kiếm của ngươi khẳng định cũng rất mạnh, chắc chắn sẽ không thua hắn!"

Dương Diệp Đạo: "Vực ý cảnh tại kiếm ý bên trên, thế nhưng vì sao ta ta cảm giác Kiếm vực uy lực cũng không so thiên cấp kiếm ý mạnh bao nhiêu? Nhưng lại chỉ là tại phe phòng ngự mặt, đang công kích phương diện, cái này Kiếm vực ta cảm giác thực sự còn không bằng thiên cấp nhị trọng kiếm ý. Ngươi là Kiếm Linh, đi theo quá năm kiếm tông tổ sư, nên biết cái này Kiếm vực huyền bí ah?"

Kiếm Linh lắc đầu, Đạo: "Vực ý cảnh, ta cũng không rõ ràng lắm, chính là thiên cấp kiếm ý ta cũng không phải rất rõ ràng, dù sao ta hôm nay chỉ là không trọn vẹn một bộ phận. Bất quá ta nếu là cùng bản thể của ta dung hợp, khẳng định biết đây hết thảy!"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, Đạo: "Ta biết ngươi nghĩ cứu ngươi bản thể, ta làm sao thường không phải là thế nhưng ngươi hôm nay cũng nhìn thấy, thực lực ta biến thành Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, tuy rằng kiếm ý khôi phục, thế nhưng thực lực còn là yếu đi. Tôn Giả Cảnh lục phẩm lúc, ta có thể một hơi thở rút kiếm mười lần, thế nhưng hiện tại, cảnh giới rơi xuống, ta tối đa chỉ có thể rút kiếm năm lần. Cho nên, thánh địa chúng ta lúc này nhất định là không thể đi!"

Tuy rằng hắn lúc này thực lực từ Biểu mặt xem không có yếu nhiều ít, thế nhưng chỉ chính hắn rõ ràng, rơi xuống cảnh giới đối hắn vẫn có rất lớn ảnh hưởng lực, nếu như không phải là kiếm ý tăng lên tới thiên cấp nhị trọng, trước khi hắn căn bản không khả năng chiến thắng nào yêu kỳ!

Bởi vì hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật tối đa chỉ có thể thi triển năm lần! Cho nên khi hạ với hắn mà nói, đề thăng cảnh giới mới là chủ yếu nhất.

Kiếm Linh trầm ngâm một lát, Đạo: "Ta minh bạch, bất quá ngươi thực sự phải nhanh."

Dương Diệp gật đầu, Kiếm Linh Kiếm, hắn tự nhiên cũng là nghĩ có được, lấy hắn hiện tại cùng Kiếm Linh quan hệ, thanh kiếm kia cũng sẽ không đối với hắn chống cự, chỉ phải lấy được của nàng bản thể, như vậy hắn là có thể thi triển chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đến lúc đó bất kể là đối kháng thánh địa còn là nghịch loại huyền giả, hắn đều sẽ nhiều hơn một chút nắm chặc.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt Hư Không, sau đó lắc đầu, hắn không thời gian chờ đợi, hiện tại Đinh Thược Dược có thể là sinh tử chưa biết, hắn phải chạy về Nam Vực.

Vung tay phải lên, mang kiếm nô thu sau, Dương Diệp mang theo Lôi Lâm cùng chồn tía hoả tốc chạy về Nam Vực.

Tại Dương Diệp đi không lâu sau, Mạc Lão cùng mặt khác ba gã Bán Thánh xuất hiện ở Thanh Nguyên Tông bầu trời.

Giờ này khắc này, Ma Tộc cùng Yêu Tộc cùng với Hải Tộc ba vị Bán Thánh thần sắc không gì sánh được ngưng trọng, bởi vì bọn họ ba người liên thủ tại trước mắt cái này thủ mộ người trước mặt dĩ nhiên không có chiếm được chút nào tiện nghi, không chỉ có như vậy, lại vẫn mơ hồ có bị áp chế xu thế!

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Hải Hoàng cắn răng trầm giọng nói.

Mạc Lão không trả lời, chỉ là ngẩng đầu nhìn phía Hư Không, Đạo: "Các ngươi rất rõ ràng, kia nếu nói thiên lộ, kỳ thực chính là một cánh cửa, một đạo ngăn chặn chúng ta thành Thánh môn, chỉ cần xông qua cánh cửa này, lập tức thành Thánh, nhưng là các ngươi nhưng cũng không dám!"

"Ngươi không cũng không phải không dám sao?" Hắc bào lão giả trầm giọng nói.

Mạc Lão Đạo: "Thánh địa Bán Thánh có vô số, nhưng là bọn hắn như trước không có người có thể thành Thánh, lẽ nào bọn họ cũng không dám sao?"

Ba người trầm mặc, bởi vì bọn họ cũng rất nghi hoặc. Nếu như nói Huyền Giả Đại Lục tự kiếm tông tổ sư sau khi không ai thành Thánh là bởi vì đại lục Huyền khí loãng, kia thánh địa thì không hẳn là a. Thánh địa linh khí viễn siêu Huyền Giả Đại Lục, hơn nữa truyền thừa cũng xa tại Huyền Giả Đại Lục bên trên, đã như vậy, kia vì sao thánh địa cũng không có Thánh Giả cảnh cường giả?

"Ngươi có ý tứ?" Lão giả tóc trắng trầm giọng hỏi.

Mạc Lão khẽ cười cười, sau đó nói: "Thánh địa nói chúng ta Huyền Giả Đại Lục là bị vứt bỏ thế giới, kỳ thực cái này rất buồn cười, bởi vì không chỉ có chúng ta là bị di bỏ thế giới, kỳ thực bọn họ thánh địa cũng là."

Tam người sắc mặt kịch biến!

Mạc Lão hít một hơi thật sâu, trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng, Đạo: "Ta đoán, bởi vì nghịch loại huyền giả duyên cớ, chúng ta thế giới này, bao quát thánh địa cùng nhau, nhưng thật ra là một cái thật to lồng giam, về phần tù chính là ai, các ngươi hẳn là rất rõ ràng."

Tù chính là nghịch loại huyền giả!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 645: Đệ nhị đệ tam!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành.

Làm Dương Diệp thấy nằm ở trên giường Đinh Thược Dược lúc, Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, bởi vì lúc này Đinh Thược Dược trong cơ thể sinh cơ dĩ nhiên chính đang không ngừng xói mòn. Đinh Thược Dược đích tình huống so với hắn tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng nhiều!

Trên giường, Đinh Thược Dược chậm rãi mở hai mắt ra, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta còn tưởng rằng không thấy được ngươi một lần cuối cùng đây!"

Dương Diệp đi tới Đinh Thược Dược bên giường, Đạo: "Xin lỗi, là ta sơ sót." Hắn không nghĩ tới Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ nhằm vào lấy Đinh Thược Dược cầm đầu Nam Vực nhân vật trọng yếu, hắn chỉ nghĩ tới muội muội mình cùng với nữ nhân của mình.

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, Đạo: "Là tự ta đánh giá thấp Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực, cũng đánh giá thấp quyết tâm của bọn họ."

Dương Diệp thân thủ bắt được Đinh Thược Dược tay của, trong cơ thể tử sắc Huyền khí chậm rãi truyền vào Đinh Thược Dược trong cơ thể, Đinh Thược Dược cũng Đạo: "Vô dụng, kỳ thực lần này thương cũng không phải nghiêm trọng như vậy, cho nên ta như vậy, là bởi vì đã từng bệnh không tiện nói ra tái phát."

"Bệnh không tiện nói ra?" Dương Diệp cau mày.

Đinh Thược Dược Đạo: "Ta từ sinh ra liền hoạn có một loại Tiên Thiên tính không biết tên quái bệnh, trong cơ thể ta sinh cơ mất đi tốc độ so với người bình thường phải nhanh mấy lần. Nguyên bản dựa theo tình huống bình thường, ta sống không quá 10 tuổi. Bất quá tiếng đồng hồ có kỳ ngộ, bởi vậy sống cho tới bây giờ. Kỳ thực, ta đã rất tri túc."

"Kỳ ngộ gì? Là thiên tài địa bảo, còn là cái khác?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp một lát, sau đó mỉm cười, Đạo: "Ngươi là sợ ta chết, không ai đang giúp ngươi quản Nam Vực cái này chuyện phiền toái sao?"

Dương Diệp Đạo: "Người khác nói bằng hữu ta thiếu, kỳ thực, một đường tới, ai lại dám chân chính làm bằng hữu của ta? Đã từng địch nhân của ta là Bách Hoa Cung cùng với Nguyên Môn, tại Nam Vực, hai cái này là quái vật lớn, theo ta làm bằng hữu? Đó là muốn chết. Mà bây giờ, địch nhân của ta cường đại hơn thêm, là Đỉnh Hán Đế Quốc, là Thánh Địa, bởi vậy, bằng hữu càng thêm thiếu. Ta không muốn ngay cả ngươi cái này là số không nhiều bằng hữu cũng mất đi."

Đinh Thược Dược Đạo: "Tính cách của ngươi quá mức cương trực, làm việc không hiểu khéo đưa đẩy, xem không vừa mắt, nghĩ tới ý niệm đầu tiên chính là dùng giết để giải quyết. Ngươi suy nghĩ một chút, lúc đầu ngươi thế nhưng ngay cả ta đều thiếu chút nữa giết đây. Như ngươi vậy, ai dám cùng ngươi ngươi làm bằng hữu?"

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Ta chỉ biết ngươi còn nhớ chuyện này."

Đinh Thược Dược Đạo: "Ta đi rồi, nhất không yên tâm là Nam Vực hiện tại cái này tụ tập lại thế lực, ngươi có thực lực, cũng có thể uy hiếp bọn họ, thế nhưng muốn đem những thế lực này hoàn toàn ngưng tụ, giải quyết các loại lợi ích mâu thuẫn, đó cũng không phải một chuyện đơn giản, mà ngươi, hiển nhiên không có năng lực này. Tại người ta quen biết trong, Tần Tịch Nguyệt miễn cưỡng hợp cách, thế nhưng nàng là Đỉnh Hán Đế Quốc của người, phía sau dính dáng quá nhiều thế lực, cũng không thích hợp. Cho nên, ta"

"Ngươi sẽ khá hơn!" Dương Diệp cắt đứt Đinh Thược Dược nói, trong cơ thể tử sắc Huyền khí không ngừng dũng mãnh vào Đinh Thược Dược trong cơ thể, sau đó không ngừng tắm xuyến đến Đinh Thược Dược trong cơ thể kinh mạch.

"Không"

Đinh Thược Dược đang chuẩn bị nói cái gì, đột nhiên, nàng hai mắt trợn tròn, không thể tin nhìn Dương Diệp, bởi vì nàng cảm giác được trong cơ thể nàng sinh cơ mất đi tốc độ dĩ nhiên chậm lại!

Dương Diệp thở phào nhẹ nhõm, bởi vì hắn Tử khí hữu hiệu quả, nếu như hắn Tử khí cũng không có hiệu quả, vậy hắn thật không biết muốn thế nào cứu lại Đinh Thược Dược.

"Ngươi làm như thế nào?" Đinh Thược Dược hỏi.

"Đây là cái bí mật, chỉ nữ nhân ta mới biết được, ngươi muốn biết sao?" Dương Diệp nói đùa.

"Ngươi nghĩ ta biết không?" Đinh Thược Dược hỏi ngược lại.

Dương Diệp: ""

Nhìn có chút lúng túng Dương Diệp, Đinh Thược Dược khẽ cười cười, Đạo: "Của ngươi hậu cung đã đủ nhiều, ta có thể không muốn trở thành một thành viên trong đó."

Dương Diệp không dám ở nói tiếp, chuyên tâm truyền Huyền khí cho Đinh Thược Dược.

"Tương lai ngươi có tính toán gì không?" Đinh Thược Dược đột nhiên hỏi.

"Đi một bước xem một bước!" Dương Diệp Đạo.

"Ta nghĩ, lần này Thánh Địa tuyệt đối sẽ không tại phái người tới cho ngươi đưa trang bị, bọn họ là rất cuồng, rất tự tin, thế nhưng không ngốc. Ngươi Thập nhị trọng kiếm ý, lại liên sát hai vị Thánh bảng thiên tài, cho nên, bọn họ nếu là nữa phái người đến đây, khả năng ngay cả có đến tuyệt đối nắm chặt, ngươi một cách tự tin sao?" Đinh Thược Dược Đạo.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, Đạo: "Thánh Địa thiên tài cường đại quả thực nằm ngoài dự đoán của ta, ta không dám nói tự mình có trăm phần trăm nắm chặt có thể thắng Thánh Địa Thánh bảng thượng thiên tài, ta chỉ có thể nói, ta sẽ tận lực. Việc này, ngươi liền không nên lo lắng, ngươi bây giờ chủ yếu là hảo hảo dưỡng thương, sau đó mau sớm khỏe, không có ngươi, Nam Vực ta có thể không giải quyết được!"

"Tuy rằng trong cơ thể ta sinh cơ mất đi tốc độ chậm chạp, thế nhưng ta như trước sẽ chết!" Đinh Thược Dược Đạo.

"Ngươi tin ta sao?" Dương Diệp nhìn thẳng Đinh Thược Dược, Đạo.

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp số hơi thở, sau đó nói: "Ta tin Vũ Tịch!"

Dương Diệp không nói gì, lắc đầu, sau đó lấy ra Thanh Mộc Chi Linh bỏ vào Đinh Thược Dược trong tay, Đạo: "Thân thể ngươi quá suy nhược, cái này Thanh Mộc Chi Linh đối với ngươi phải có giúp đỡ. Tin tưởng ta, ta sẽ không để cho ngươi chết!" Hắn ngược lại không phải là đang khoác lác, chỉ cần hắn đạt được Hoàng Giả Cảnh, là có thể mở ra Hồng Mông tháp tầng thứ hai, hắn tin tưởng, tầng thứ hai nội gì đó tuyệt đối có thể cứu trị Đinh Thược Dược!

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Thánh Địa, hai gã nam tử trước sau rơi vào một ngọn núi thượng trên đỉnh núi.

Hai gã nam tử đều là đại Ước Nhị Thập hơn tuổi, bên trái nam tử quần áo thanh sam, trên người tản ra nồng nặc khí tức nho nhã. Nam tử tay trái cầm một quyển sách cổ, tay phải thì nắm một chi đen nhánh Cổ bút, đứng ở trên đỉnh núi, gió nhẹ phất tới, tóc dài hơi phiêu đãng, có một loại xuất trần khí chất.

Bên phải nam tử mặc quần áo trường bào màu đen, cầm trong tay một chi không có đầu thương tử sắc Trường Thương, hai mắt bị một cái khăn đen che lại, so sánh với bên trái nam tử, hắc bào nam tử có vẻ thoáng quỷ dị.

"Không nghĩ tới Tả Đăng Phong, Yêu Dạ, Mặc Diệc Tà, Vân Khinh Dao, Hà Luyến Kỳ mấy người đều thua ở vị kia Huyền Giả Đại Lục Kiếm Hoàng trong tay, thảo nào mấy vị lão gia hỏa đem chúng ta từ giả thuyết trong ảo cảnh kéo đi ra, chỉ là khiến chúng ta một cái Thánh bảng đệ nhị cùng đệ tam liên thủ tới giết một vị chỉ là Tôn Giả Cảnh nhất phẩm huyền giả, có phải thật vậy hay không có điểm quá nhỏ nói thành to?" Bên trái nam tử khẽ mỉm cười nói.

"Không coi nhẹ bất kẻ đối thủ nào!" Hắc bào nam tử lời ít mà ý nhiều.

Nam tử áo xanh mỉm cười, sau đó nói: "Người mù, Thánh bảng mười người trong, chỉ ngươi cùng tên biến thái kia giao thủ qua, thực lực của nàng đến cùng đến rồi trình độ nào?"

Hắc bào nam tử hơi trầm ngâm, Đạo: "Chưa từng có ai, cũng nhất định sau không người tới!"

Nam tử áo xanh nụ cười trên mặt dần dần rút đi, Đạo: "Mà thôi, đệ nhất ta liền không muốn, người mù, chờ giải quyết Huyền Giả Đại Lục chuyện, chúng ta tranh tài một hồi ah, nhĩ lão là chiếm đệ nhị vị trí, ta thế nhưng rất không phục đây!"

"Tùy thời xin đợi!" Hắc bào nam tử nói.

Nam tử áo xanh cười ha ha một tiếng, trong tay tuyệt bút nhẹ nhàng vung lên, Đạo: "Nhanh!"

Nam tử áo xanh trong khoảnh khắc liền là xuất hiện ở chân trời, mà ở nam tử áo xanh phía sau, là từng đạo bị vỡ ra tới không gian liệt phùng.....

Đó là tốc độ quá nhanh mà tạo thành!

Hắc bào nam tử chân phải nhẹ nhàng một bước, cả người hóa thành một đạo lưu quang cũng tiêu thất ở tại chân trời.

Yên lặng một cái chớp mắt.

"Oanh!"

Hắc bào nam tử lúc trước dưới chân cả ngọn núi ầm ầm sụp xuống

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 646: Lấy nhiều khi ít?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại tử sắc Huyền khí cùng Thanh Mộc Chi Linh song trọng trị liệu hạ, Đinh Thược Dược trong cơ thể sinh cơ tuy rằng còn đang trôi qua đến, nhưng là lại so bình thường chậm vô số lần, chí ít trong khoảng thời gian ngắn sẽ không tại có nguy hiểm tánh mạng. ¤,

Có trước giáo huấn, Đinh Thược Dược cùng Dương Diệp hai người đối Cổ Vực Thành phòng vệ càng thêm sâm nghiêm, không chỉ có trong thành có Tôn Giả Cảnh cường giả tạo thành đội ngũ trắng đêm tuần tra, ngay cả không trung cũng có Tôn Giả Cảnh cường giả dò xét.

Vì không cho Đinh Thược Dược xuất hiện ở bất luận cái gì ngoài ý muốn, Dương Diệp mang Đao Tổ 10 cái khôi lỗi lưu tại Đinh Thược Dược bên cạnh, cái này Đao Tổ khôi lỗi thực lực viễn siêu phổ thông Tôn Giả Cảnh huyền giả, coi như là chống lại bản thân của hắn, cũng là có thể chống lại một đoạn thời gian.

Một giữa trong phòng.

Bên trong gian phòng chỉ hai người, Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược.

"Hôm nay Nam Vực chỉnh thể thực lực đã không kém Đỉnh Hán Đế Quốc, lúc này thanh danh của ta cũng đã đạt đến cường thịnh nhất thời điểm, lúc này chính là ta môn tiến quân Trung Vực triệt để tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc thời cơ tốt nhất, ngươi cảm thấy thế nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đỉnh Hán Đế Quốc hắn là nhất định phải diệt, chỉ diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, hắn mới có thể thống nhất cả cái thế giới loài người, cũng chỉ có trước tập hợp cả cái thế giới loài người huyền giả, hắn mới có thể trong tương lai đối kháng Thánh Địa hoặc là nghịch loại huyền giả. Hắn biết rõ, bất kể là Thánh Địa còn là nghịch loại huyền giả, tuyệt đối không phải là lực một người liền có thể đối phó!

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ngươi ở đây Trung Vực liên sát hai vị Thánh bảng cường giả, lại đem kiếm ý tăng lên tới Thập nhị trọng, thanh danh của ngươi quả thực đạt tới cường thịnh nhất, lúc này nếu chúng ta tiến quân Trung Vực, nhất định làm ít công to. Thế nhưng ngươi có thể có nghĩ tới? Chúng ta bây giờ căn cơ căn bản không ổn, thực lực của chúng ta là do rất nhiều bất đồng thế lực tạo thành, cái này bất đồng thế lực đều có đến mình tính toán nhỏ nhặt, bọn họ sẽ vì lợi ích của mình đi làm rất nhiều chúng ta không cách nào tưởng tượng sự, tỷ như tự giết lẫn nhau, lẫn nhau hãm hại... Cho nên, lấy chúng ta bây giờ loại tình huống này, tính là diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, toàn bộ tiếp nhận rồi Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng kế tiếp chỉ sợ sẽ là chúng ta nội loạn thời điểm, thậm chí còn nhưng vẫn không bắt Đỉnh Hán Đế Quốc, chúng ta cũng đã nội loạn!"

Dương Diệp cau mày, hắn không muốn qua mấy vấn đề này.

Đinh Thược Dược lại nói: "Cái này sự tình, không phải là ngươi giết vài người là có thể giải quyết, chúng ta chỉ có thể trước xử lý tốt chúng ta nội bộ cái này sự tình, mới có thể tiến quân Trung Vực. Hơn nữa, ngươi muốn rõ ràng một điểm, đó chính là chúng ta lúc này thực lực tuy rằng không kém Đỉnh Hán Đế Quốc, nhưng là chúng ta nội bộ tất cả mọi người mơ hồ có làm theo ý mình xu thế, ngươi thử nghĩ nghĩ, tại hai nước giao chiến lúc, chính lệnh không thể hiểu rõ lúc, hậu quả sẽ như thế nào?"

"Giải quyết như thế nào? Đại khái bao lâu?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược mỉm cười, Đạo: "Nhờ phúc của ngươi, có của ngươi uy hiếp, giải quyết cái này sự tình cũng không phải rất phiền phức, chỉ là cần một chút thời gian mà thôi. Điểm ấy ngươi liền không cần quan tâm, ta sẽ xử lý tốt."

Dương Diệp thấp giọng thở dài, Đạo: "Thành thật mà nói, hoàn hảo có ngươi, không thì, Nam Vực việc này ta còn thật không biết nên xử lý như thế nào!" Khiến hắn đi cùng người chiến cái trời đen kịt hắn cũng sẽ không sợ, thế nhưng nếu để cho hắn tới xử lý cái này sự tình, hắn sẽ nhức đầu không gì sánh được.

"Bắc Vực phái người mà nói muốn cùng ta môn cùng nhau liên thủ đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc, ngươi thấy thế nào?" Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói.

"Bắc Vực?" Dương Diệp nao nao, sau đó nói: "Bắc Vực trái lại đĩnh ngoan cường, không có bị Đỉnh Hán Đế Quốc tiêu diệt. Chỉ là hiện tại tới cùng chúng ta liên hợp? Ha hả, sớm đi thời điểm bọn họ thế nào không đến?"

"Nếu như ta không đoán sai, Bắc Vực bây giờ là bị của ngươi cái khác tiểu tình nhân Ân Huyên Nhi nắm trong tay đến!" Đinh Thược Dược Đạo.

Ân Huyên Nhi? Dương Diệp khẽ nhíu mày, sau đó nói: "Nàng không phải là ta tình nhân, về phần liên hợp không liên hợp, chính ngươi quyết định ah."

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Nếu như ta không đoán sai, ngươi là nghĩ trước thu phục cả cái thế giới loài người, sau đó tụ tập cả cái thế giới loài người huyền giả cùng nhau đối kháng Thánh Địa hoặc là nghịch loại huyền giả. Bất quá ta được nói cho ngươi biết, điều này hiển nhiên thiếu, chúng ta tốt nhất là có thể liên hợp Yêu Tộc, Ma

Tộc, Hải Tộc, tất cũng không kể là Thánh Địa, còn là nghịch loại huyền giả, thực lực của bọn họ sợ rằng đều hơn xa chúng ta!"

"Khó khăn!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Yêu Tộc hoàn hảo, chúng ta cùng Yêu Hoàng bản thân chính là hợp tác quan hệ, chỉ là Ma Tộc cùng Hải Tộc..."

"Ngươi giết La Tuấn chỉ biết, Nhân Hoàng Kiếm có đúng hay không rơi vào trong tay ngươi?" Đinh Thược Dược hỏi.

Dương Diệp gật đầu.

Đinh Thược Dược trên mặt lộ ra dáng tươi cười, Đạo: "Kỳ thực cũng không phải rất khó, chỉ cần chúng ta nhất thống cả cái thế giới loài người, ngươi ở đây dùng người Hoàng Kiếm phá hỏng Nhân Tộc cùng Ma Tộc trong lúc đó giới vực kết giới, đến lúc đó, Ma Tộc nếu không phải nguyện ý kết minh, vậy giết chứ."

"Cái này có đúng hay không quá bá đạo điểm?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Đinh Thược Dược trắng Dương Diệp liếc mắt, Đạo: "Đối với ngươi mà nói, đây không phải là bá đạo, mà là nhân từ."

Dương Diệp sờ sờ mũi, Đạo: "Ta trong mắt ngươi cũng là một cái Đại Ma đầu?"

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, bỗng nhiên nghiêm túc nói: "Ngươi người này, tâm nhãn tiểu, đi sự cùng tính cách đều cực kỳ cực đoan, động một chút là giết người, còn ưa thích tàn sát kín người môn, có thể nói, như ngươi loại tính cách này của người, thông thường đều là sống không lâu, đồng thời không có bất kỳ một cái nào nữ nhân thích, thế nhưng ngươi lại hết lần này tới lần khác có nhiều nữ nhân như vậy, ngươi biết tại sao không?"

Dương Diệp có lòng muốn phản bác hạ, thế nhưng tinh tế vừa nghĩ, nữ nhân này tựa hồ không có nói sai a...

Đinh Thược Dược lại nói: "Ngươi có một ưu điểm, có thể nói là duy nhất một ưu điểm, đó chính là trọng tình trọng nghĩa. Đạt được ngươi công nhận người, tỷ như Vũ Tịch Thanh Thi, của ngươi những thứ kia khuyết điểm ở trước mặt các nàng đều biết tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, đồng thời vì các nàng, ngươi có thể làm một chuyện gì, cho dù là cùng thế nhân là địch. Nữ nhân, rất nhiều nữ nhân, các nàng muốn không là nam nhân làm sao có phong độ, làm sao đẹp trai, càng nhiều hơn, các nàng muốn là một người nam nhân có thể vì các nàng làm những gì."

Dương Diệp: "..."

Đinh Thược Dược lại nói: "Ta lúc đầu xem trọng là ngươi tiềm lực, nhưng càng nhiều hơn còn là coi trọng ngươi cái này ưu điểm, bởi vì ta rất rõ ràng, chỉ cần ta Đinh gia không làm có lỗi với ngươi chuyện, ngươi ngày sau cũng sẽ không vứt bỏ ta Đinh gia. La Tuấn sở dĩ bại, có thể nói không phải là bại trong tay ngươi thượng, mà là thua ở hắn trên tay mình, lịch đại Nhân Hoàng đều là nhân từ, được dân tâm cùng lòng người, mà hắn vì đối phó ngươi, cũng mang hai người này từ bỏ. Không chiếm được dân tâm cùng lòng người Nhân Hoàng, tính là cầm Nhân Hoàng Kiếm, cũng không có thể xưng là chân chính Nhân Hoàng!"

Dương Diệp Đạo: "Ý của ngươi là, ta cần đắc nhân tâm?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ngươi không phải người Hoàng, không cần thiết rời đi Hoàng con đường kia, ngươi chỉ cần giống như bây giờ một mực vô địch đi xuống, một mực tàn nhẫn đi xuống là được rồi. Bởi vì ngươi vô địch cùng tàn nhẫn có thể so với những thứ kia nếu nói nhân tâm càng thêm hữu hiệu, chí ít tại ngươi không có bại lúc, không có bất kỳ người nào dám phản bội ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Hôm nay với ngươi nói lâu như vậy, thu hoạch rất nhiều, chí ít lúc này mục tiêu của chúng ta minh xác, tương lai phải làm sao, cũng minh xác. Dược liệu, nói chúng ta như vậy tính tri kỷ sao? Bởi vì ta nghĩ ngươi thật giống như so tự ta đều phải hiểu tự ta!"

"Tri kỷ là chỉ lẫn nhau lý giải đối phương, ngươi hiểu ta sao?" Đinh Thược Dược hỏi.

Dương Diệp thẹn thùng, bởi vì hắn đối Đinh Thược Dược lý giải quả thật có chút thiếu a!

Đinh Thược Dược tựa hồ không muốn dây dưa vấn đề này, Đạo: "Nhớ kỹ, chúng ta trước khi nói hết thảy, đều thành lập tại ngươi phải không thể chết được cơ sở thượng, ngươi như chết, không, ngươi như bại, đối với chúng ta Nam Vực mà nói, đều là một cái hủy diệt tính đả kích, bởi vì... Này sẽ làm mọi người trong đầu sản sinh một cái ý niệm trong đầu, đó chính là ngươi Dương Diệp cũng là người, cũng là sẽ bại, mà đến lúc đó, Thánh Địa chỉ cần hơi chút ném ra một chút cành ô-liu, chúng ta cái này thật vất vả tụ tập lại hết thảy chỉ biết tại trong khoảnh khắc sụp đổ!"

"Xem ra áp lực của ta rất lớn a!" Dương Diệp cười nói.

Đinh Thược Dược chăm chú nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi như ra vấn đề, chúng ta cái này sớm nhất theo người của ngươi, đều biết chết, trong đó cũng bao quát ta, Yêu Hoàng, thậm chí là Mạc Lão, hiểu chưa?"

Nhìn Đinh Thược Dược kia thần tình nghiêm túc, Dương Diệp nụ cười trên mặt đọng lại, bất tri bất giác, rất nhiều người sinh tử đều đã thắt ở trên người hắn a. Lần đầu, Dương Diệp cảm thấy áp lực.

Bởi vì hắn không muốn Mạc Lão, Yêu Hoàng, còn có Đinh Thược Dược cùng với rất rất nhiều theo hắn cùng nhau người xuất hiện bất kỳ ngoài ý muốn!

Đúng lúc này, một làn gió thơm kéo tới, Dương Diệp cảm giác Đinh Thược Dược tại trong lòng ngực mình. Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

"Không cần nhớ nhiều lắm, có ít nhất rất nhiều người sẽ một mực ngươi!"

Nói xong câu này, Đinh Thược Dược xoay người đi ra khỏi phòng trong, để lại còn đang có chút sững sờ Dương Diệp.

"Thánh Địa Thánh bảng đệ nhị họ Hạ Hầu Hiên, đệ tam Hạt Tử, đến đây hướng Kiếm Hoàng lãnh giáo một chút, xin hãy ra khỏi thành đánh một trận!"

Đúng lúc này, một giọng nói tại toàn bộ Cổ Vực Thành trung vang vọng dựng lên.

Dương Diệp hai mắt híp lại, ánh mắt rét lạnh xuống tới.

Cổ Vực Thành bên ngoài.

Dương Diệp cầm trong tay Cổ sao xuất hiện ở Cổ Vực Thành cửa thành hạ.

"Ngươi chính là Dương Diệp?" Nam tử áo xanh đánh giá Dương Diệp, Đạo: "Kiếm ý nội liễm lại sắc bén, không hổ là thiên cấp nhị trọng kiếm ý, ngươi có tư cách biết tên của chúng ta. Ta là họ Hạ Hầu Hiên, Nho Đạo người thừa kế. Bên cạnh ta vị này không có tên, chúng ta cũng gọi hắn Hạt Tử, hắn đây, tại chúng ta Thánh Địa Thánh bảng sắp xếp đệ nhị."

Dương Diệp Đạo: "Ta nghĩ đến ngươi môn lần này sẽ phái tên thứ năm người đến đây!"

Họ Hạ Hầu Hiên lắc đầu, Đạo: "Là chúng ta Thánh Địa khinh thị ngươi, lúc này đây, hai chúng ta tới, liền đại biểu Thánh Địa đã không có khinh thị ngươi. Cho nên, ngươi cùng phía sau ngươi những thế lực này, đều có thể triệt để tiêu thất."

"Mà nói nhiều lắm!"

Lúc này, Hạt Tử đột nhiên hướng phía trước đi hai bước, Đạo: "Tiếp ta một thương!" Dứt lời, Hạt Tử trong tay không có đầu thương tử sắc Trường Thương mang theo một đạo lôi điện tuột tay ra, trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì kiếm ý của hắn tại đối phương Thương Ý trước mặt, dĩ nhiên mơ hồ có bị áp chế dấu hiệu!

Thiên cấp tam trọng thương ý?

Dương Diệp chợt rút ra Nhân Hoàng Kiếm chính là vừa bổ, kiếm khí bắn ra, thế nhưng làm đụng tới Hạt Tử chuôi này thương lúc, kiếm khí khẽ run lên, Thuấn Tức sau, kiếm khí trực tiếp bị đánh thành Hư Vô...

Tử sắc Trường Thương trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp ngực!

"Bành!"

Một ngụm máu tươi tự Dương Diệp trong miệng phun ra, lập tức thân thể bay ngược ra, sau cùng trọng trọng đánh vào Cổ Vực Thành trên thành tường, toàn bộ tường thành kịch liệt run lên, sau đó vô số Liệt ra vô số đạo vết nứt...

Cổ Vực Thành mọi người ngây ra như phỗng!

"Cũng tiếp ta một kích!"

Họ Hạ Hầu Hiên trong tay tuyệt bút trên không trung vũ động vài cái, một cái to lớn 'Diệt' chữ tránh hiện ra, 'Diệt' chữ mới vừa xuất hiện, kia Cổ Vực Thành tường thành lại đột nhiên 'Oanh' một tiếng, trực tiếp sụp xuống...

"Lấy nhiều khi ít, đây là Thánh Địa tác phong?"

Đúng lúc này, một thanh kim sắc Trường Thương hoa phá trường không, tự kia 'Diệt' chữ xuyên qua, 'Oanh' một tiếng, 'Diệt' chữ tiêu tán.

Họ Hạ Hầu Hiên trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, nghiêng đầu nhìn về phía một bên, chỉ thấy một nữ tử chính chậm rãi đi tới!

Quần áo áo bào trắng, đuôi ngựa...

An Nam Tĩnh!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 647: Run rẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy An Nam Tĩnh một khắc kia, xa xa Đinh Thược Dược đám người nhất thời trong lòng thở dài một hơi.

Đinh Thược Dược trong lòng sớm đã thành dự liệu được, Thánh Địa nếu là ở phái người đến đây, nhất định là siêu cấp yêu nghiệt, thế nhưng nàng không nghĩ tới, Thánh Địa không chỉ có phái tới siêu cấp yêu nghiệt, nhưng lại một lần liền phái tới hai cái, hơn nữa còn là Thánh bảng đệ nhị cùng đệ tam!

Đinh Thược Dược rất rõ ràng, lần này thánh địa là chân chính muốn tiêu diệt giết Dương Diệp.

Mà sự thực cũng chứng minh, cái này Thánh bảng đệ nhị cùng đệ tam liên thủ, Dương Diệp căn bản không cách nào ngăn chặn!

Bất quá cũng may An Nam Tĩnh xuất hiện!

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp liên thủ, Nam Vực còn có hi vọng...

Họ Hạ Hầu Hiên đánh giá An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Thật là làm cho ta ngoài ý muốn, cái này Huyền Giả Đại Lục ngoại trừ cái này Dương Diệp ở ngoài, vẫn còn có ngươi bực này thiên tài. Ừ? Ngươi cũng là dùng thương, ha hả, đúng dịp, bên cạnh ta cái này Hạt Tử cũng là dùng thương, hắn tại Thánh Địa thế nhưng được xưng Thương Vương, ta nghĩ, ngươi có tư cách cùng hắn giao thủ!"

Hạt Tử thân thủ nhất chiêu, tử thương bay trở về trong tay hắn, sau đó mặt hướng An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh cũng không có quản hai người, mà là đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp tuy rằng bị Hạt Tử một thương đánh trúng, bất quá cũng may thời khắc mấu chốt hắn Long biến hóa, bởi vậy cũng không có bị quá lớn thương, tuy rằng như vậy, thế nhưng hắn hoảng sợ phát hiện, hắn những thứ kia long lân dưới, dĩ nhiên tràn ra tiên huyết!

Chỉ là một kích, tiện tay một kích!

Tuy rằng hắn ở trong lòng một mực báo cho tự mình, không muốn khinh thị Thánh Địa Thánh bảng thượng thiên tài, thế nhưng hắn phát hiện, hắn chung quy còn đánh giá thấp Thánh Địa Thánh bảng thượng những thiên tài này!

"Ngươi không sao chứ?" An Nam Tĩnh nắm Liệt Thiên, hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, đây cũng không phải cậy mạnh, lúc trước hắn chỉ là đánh giá thấp đối phương, bởi vậy mới bị đánh trúng, hơn nữa hắn long lân bản thân có tự mình năng lực chữa trị, lúc trước một kích kia tạo thành thương tổn, hiện tại đã khôi phục không sai biệt lắm.

"Ngươi thế nào đi ra?" Dương Diệp Vấn Đạo. Hắn thế nhưng nhớ kỹ, An Nam Tĩnh nói qua, không được Hoàng Giả Cảnh nàng là không sẽ ra tới, mà bây giờ, nàng cũng không có đạt được Hoàng Giả Cảnh.

"Giúp ngươi!" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng không phải cái loại này đặc biệt đặc biệt cô gái xinh đẹp, thế nhưng không thể phủ nhận, trên người nàng gan dạ đặc thù hấp dẫn người khí chất, loại khí chất này là nữ nhân khác không có. Cũng chính là cái này cổ khí chất, làm cho nàng An Nam Tĩnh không giống người thường!

Bị Dương Diệp nhìn chằm chằm, An Nam Tĩnh sắc mặt có chút mất tự nhiên, nàng quay đầu đi, Đạo: "Không có việc gì liền chiến ah!"

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, diăn diăn đầu, sau đó nhìn về phía họ Hạ Hầu Hiên hai người, Đạo: "Ngươi chọn cái nào?"

"Chọn cái nào?"

Họ Hạ Hầu Hiên nao nao, sau đó nở nụ cười, Đạo: "Hạt Tử, không nghĩ tới chúng ta tới đây Huyền Giả Đại Lục sau, lại bị người chọn đánh, nếu để cho Thánh Địa người biết, đặc biệt tên biến thái kia đã biết, không chừng muốn thế nào cười chúng ta đây!"

"Nàng sẽ không coi chúng ta!"

Hạt Tử nắm Trường Thương hướng phía An Nam Tĩnh đi tới, làm cách An Nam Tĩnh chỉ trăm trượng lúc, Hạt Tử trường thương trong tay hóa thành một đạo tử quang quán bắn ra, trong nháy mắt tới An Nam Tĩnh trước mặt của.

An Nam Tĩnh hơi nghiêng người, trong tay Liệt Thiên chợt xuất kích.

"Bành!"

Tử thương ngược bắn mà quay về, An Nam Tĩnh hướng lui về sau hai bước.

Nhìn thấy một màn này, họ Hạ Hầu Hiên hai mắt híp lại, trên mặt đã không có chút nào lòng khinh thị. Có thể khinh địch như vậy nhận Hạt Tử một thương, tại Thánh Địa thế hệ trẻ trong, chỉ Thánh bảng trước ngũ thiên tài yêu nghiệt. Mà có thể khinh địch như vậy mang Hạt Tử thương kích hồi, Thánh bảng bên trên, ngoại trừ đệ nhất tên biến thái kia ở ngoài, cũng chỉ có hắn!

Nói cách khác, trước mắt nữ nhân này thực lực cũng không so với bọn hắn yếu!

"Nữ nhân này quả nhiên cũng trở nên mạnh mẻ!" Nhìn An Nam Tĩnh, Dương diệp tâm Đạo. Nếu như An Nam Tĩnh là trước kia thực lực, lúc trước một kích kia, nàng quyết không có thể nào nhẹ nhõm như vậy liền kế tiếp. Bất quá cái này Hạt Tử kia thương đến tột cùng là lai lịch gì? Lại có thể chịu đựng được An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên oanh kích!

"Tốt!"

Hạt Tử diăn diăn đầu, một cước bước ra, làm chân lúc rơi xuống đất, người hắn đã xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của, thương lấy tốc độ cực nhanh xuất hiện ở An Nam Tĩnh cổ họng chỗ, bất quá An Nam Tĩnh tựa hồ sớm có dự liệu, trong tay Liệt Thiên tại tử thương còn chưa đánh vào nàng cổ họng lúc đó là đâm vào tử thương trên thân thương.

"Đang!"

Một tiếng vang thật lớn, tử thương kịch liệt run lên, hướng lên trên dời hơn mười cm, An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên thừa thế hướng phía trước đâm một cái, mũi thương nhắm thẳng vào Hạt Tử cổ họng.

Mà Hạt Tử cũng tựa hồ sớm có dự liệu, thân thể hơi bên lệch, cổ họng tránh thoát An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên, cùng lúc đó, trong tay hắn tử thương chợt quét ngang, "Hoành tảo thiên quân!"

Dứt lời, một đạo Thương mang tự Hạt Tử tử thương dĩng đoạn thành hình bán nguyệt bắn ra.

An Nam Tĩnh sắc mặt hơi trầm xuống, phản ứng cũng không chậm, trong tay Liệt Thiên cấp tốc thu hồi, sau đó cản đi tới.

"Bành!"

Liệt Thiên kịch liệt run lên, tại lực lượng khổng lồ dưới, An Nam Tĩnh hai chân xoa xoa mặt đất hướng phía lui về sau sắp tới trăm trượng, mặt đất xuất hiện một đạo cực kỳ thấy được trăm trượng lớn lên khe rãnh.

Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn phát hiện An Nam Tĩnh tay phải hổ khẩu dĩ nhiên đã hé, tiên huyết không ngừng tự An Nam Tĩnh trên tay tích lạc đến Liệt Thiên bên trên.

Dương Diệp đang muốn động thủ, An Nam Tĩnh cũng lắc đầu, Đạo: "Vô sự, chính ngươi cẩn thận!"

"Ngươi rất tốt!"

Lúc này, Hạt Tử lại chậm rãi đi hướng An Nam Tĩnh.

"Đổi cái địa phương chiến?" An Nam Tĩnh Đạo.

Hạt Tử dừng bước lại, Đạo: "Như ngươi mong muốn!" Dứt lời, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang tiêu thất ở tại xa xa.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Cẩn thận chút!" Nói xong, chân phải nhẹ đạp đất mặt, thân thể hóa thành một đạo hắc tuyến tiêu thất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt.

"Của ngươi lo lắng là có đạo lý, bởi vì nàng sẽ chết!" Họ Hạ Hầu Hiên đột nhiên nói: "Tuy rằng thực lực của nàng vượt ra khỏi tưởng tượng của ta, thế nhưng không thể không nói, trên đời này, ngoại trừ chúng ta Thánh bảng đệ nhất tên biến thái kia ở ngoài, không có người có thể tại Tôn Giả Cảnh trong chiến thắng Hạt Tử."

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, tay phải nhất chiêu, Nhân Hoàng Kiếm bay vào trong tay hắn, Nhân Hoàng Kiếm vào vỏ, Dương Diệp nhìn thẳng họ Hạ Hầu Hiên, Đạo: "Nói nhảm liền không cần nói nhiều, chiến ah."

Họ Hạ Hầu Hiên hơi diăn diăn đầu, Đạo: "Ngươi là bất hạnh, bởi vì ta sẽ không khinh thị của ngươi, ta sẽ mang ngươi cho rằng cùng đẳng cấp đối thủ, mà ngươi lại là may mắn, bởi vì có thể làm cho ta chăm chú đối đãi người, ngoại trừ Hạt Tử cùng tên biến thái kia, chính là ngươi."

Dứt lời, họ Hạ Hầu Hiên tay trái trong sách đột nhiên rất nhanh trở mình động, theo sách không ngừng lẩm nhẩm, giữa sân tràng cảnh từ từ vặn vẹo dâng lên, rất nhanh, hai người xuất hiện ở một chỗ do trang sách tạo thành thế giới.

"Hoan nghênh đi tới sách của ta trung thế giới!" Họ Hạ Hầu Hiên mỉm cười.

Dương Diệp nhìn chung quanh, hắn kinh hãi phát hiện, lấy hắn Kiếm Tâm Thông Minh, dĩ nhiên nhìn không ra cái này ảo cảnh kẽ hở, không đúng, đây không phải là ảo cảnh!

Mà lúc này, xung quanh những thứ kia trang sách thượng chữ dĩ nhiên động...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 648: Bút phạt khẩu tru!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hưu!"

Dương Diệp trong tay Nhân Hoàng Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí thành hình nửa vòng tròn đánh vào chung quanh những thứ kia trang sách thượng, những thứ kia trang sách khẽ run lên, sau đó Dương Diệp đạo kia tử sắc kiếm khí đó là tiêu thất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng!

"Sách này danh 'Thánh Ngôn Thư', là thời kỳ Hoang cổ Thánh Giả cảnh cường giả làm đến, đừng nói ngươi, coi như là Hạt Tử cũng không có thể phá hư sách này!" Họ Hạ Hầu Hiên trong tay tuyệt bút ở trên hư không nhẹ nhàng rạch một cái, xung quanh những thứ kia trang sách thượng chữ nhất thời hóa thành từng đạo kim quang hướng phía Dương Diệp Phi đi.

Nhìn những thứ kia kim sắc tiểu tử từ bất đồng phương hướng bay tới, Dương Diệp vung tay phải lên, cái hộp kiếm xuất hiện ở trên tay, tâm niệm vừa động, cái hộp kiếm nội mười vạn chuôi Huyền Kiếm phóng lên cao, đón nhận những thứ kia kim sắc chữ nhỏ.

"Tả Đăng Phong cái hộp kiếm?" Họ Hạ Hầu Hiên nao nao, sau đó lắc đầu, Đạo: "Nếu như tất cả đều là Đạo cấp, cộng thêm ngươi thiên cấp nhị trọng kiếm ý, có thể còn có chút tác dụng, chỉ là thiên cấp... Quá yếu!"

"Xuy..."

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì hắn những Huyền Kiếm đó tại gặp phải những thứ kia kim sắc chữ nhỏ lúc, dĩ nhiên trong nháy mắt đã bị những thứ kia chữ nhỏ phá hủy!

Dương Diệp tâm trung khiếp sợ, phải biết rằng, hắn cái này Huyền Kiếm bên trên có thể là có thêm Thập nhị trọng kiếm ý gia trì a. Trước mắt cái này họ Hạ Hầu Hiên thi triển cái này chữ nhỏ đến tột cùng là cái thứ gì?

Rất nhanh, Dương Diệp mười vạn Huyền Kiếm bị phá hủy sạch sẽ...

Dương Diệp hít sâu một hơi, hướng bước về phía trước một bước, Kiếm vực thi triển ra, Kiếm vực sau khi xuất hiện, những thứ kia kim sắc chữ nhỏ Biểu mặt ánh sáng màu vàng nhất thời mờ đi rất nhiều, tốc độ cũng là chậm mấy lần.

"Kiếm Chi Lĩnh Vực?" Họ Hạ Hầu Hiên hơi sửng sờ, sau đó nói: "Thật là Kiếm vực, không nghĩ tới ngươi thực sự lĩnh ngộ Kiếm vực, bất quá cũng tốt, có Kiếm vực kiếm tu, mới có tư cách khiến ta coi trọng, bất quá đáng tiếc, nhìn ngươi như vậy, hiển nhiên không có chân chính nắm giữ Kiếm vực, bất quá cũng tốt, đỡ phải lãng phí ta thời gian." Nói, họ Hạ Hầu Hiên trong tay tuyệt bút nhẹ nhàng vung lên.

Theo họ Hạ Hầu Hiên bút vung lên, lúc trước những thứ kia bị Kiếm vực trấn áp xuống tới chữ nhỏ rồi đột nhiên bộc phát ra một đạo rực rỡ chói mắt kim quang, lập tức, như tên rời cung trong nháy mắt bắn về phía Dương Diệp.

Không nhìn tự mình Kiếm vực áp chế cùng ràng buộc?

Dương Diệp chân mày chăm chú nhíu, trước mắt cái này họ Hạ Hầu Hiên phương thức công kích thật sự là thật là quỷ dị chút, cái này phương thức công kích, hắn chưa từng thấy qua! Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể tử sắc Huyền khí điên cuồng trào động, trong tay Nhân Hoàng Kiếm cũng đổi thành ý Kiếm, Nhân Hoàng Kiếm so ý Kiếm mạnh hơn, thế nhưng không có biện pháp, cái này Kiếm tạm thời vẫn không thể vì hắn sở dụng, hắn chỉ có thể dụng ý Kiếm!

Theo Huyền khí cùng Thập nhị trọng kiếm ý không ngừng dũng mãnh vào Cổ sao, Cổ sao bạo phát ra một đạo kiếm quang, kiếm quang tự giữa sân chợt lóe lên, nơi đi qua, vô số kim sắc chữ nhỏ nghiền nát.

"Ừ?"

Họ Hạ Hầu Hiên kinh dị một tiếng, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong tay Cổ sao thượng, hắn không nghĩ tới cỏn con này một thanh Cổ sao lại có như uy lực này. Bất quá hắn trong mắt hứng thú cũng càng ngày càng đậm, hắn không phải là tự đại, mà là tự tin, Tôn Giả Cảnh trong, có thể giết hắn, coi như là cái kia Thánh bảng đệ nhị cũng không thể!

Họ Hạ Hầu Hiên hướng phía trước đạp một bước, trong tay tuyệt bút trên không trung nhanh huy, theo hắn bút không ngừng huy động, những Phi đó đi Dương Diệp chữ nhỏ chợt bắt đầu xoay tròn, chữ nhỏ xoay tròn, vô số đạo mảnh như lông trâu kim sắc sợi tơ không ngừng bắn ra, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ trong sách thế giới đã bị cái này kim sắc sợi tơ đầy, mà Dương Diệp, cũng bị bao phủ ở trong đó!

"Phá!"

Trong sách thế giới đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của, tiếp theo, một đạo tử sắc kiếm quang cùng một đạo nhân ảnh tự những thứ kia kim sắc sợi tơ trung vọt ra, trong nháy mắt tới họ Hạ Hầu Hiên trước mặt của.

Họ Hạ Hầu Hiên không chút kinh hoảng, trong tay tuyệt bút hướng phía trước một điểm, tử sắc kiếm quang trong nháy mắt nổ bể ra tới. Nữa điểm, tuyệt bút ngòi bút cùng Dương Diệp trong tay ý kiếm mũi kiếm đụng vào nhau!

"Oanh!"

Một đạo tử quang cùng kim quang chợt tránh hiện ra, hai người từng người hướng sau liền lùi lại mười mấy trượng!

"Thật mạnh thân thể lực lượng, của ngươi thân thể lực lượng cũng không so một ít Hoàng Giả Cảnh cường giả yếu!" Họ Hạ Hầu Hiên nhìn Dương Diệp, trong mắt có một tia vô cùng kinh ngạc, mà tay phải của hắn còn lại là tại Du Hí run.

"Chỉ Xích Thiên Nhai!"

Dương Diệp không có hứng thú cùng đối phương tới cái trước trận chiến giao lưu, nắm ý Kiếm trực tiếp xuất hiện ở tại họ Hạ Hầu Hiên trước mặt của, ý Kiếm mang theo một trận bén nhọn khí bạo chi thanh đâm thẳng họ Hạ Hầu Hiên cổ họng.

Một kiếm đâm vào không khí, bởi vì họ Hạ Hầu Hiên đã xuất hiện ở lúc trước Dương Diệp chỗ đứng!

"Thánh Địa có thập đại thân pháp Huyền kỹ, 10 đại thần thông thuật, thập đại bí pháp, cái này chỉ có thể Thánh bảng thiên tài có thể học, bài danh càng cao thiên tài, sở học thân pháp, thần thông thuật, bí pháp cũng liền càng mạnh, bởi vậy, vô số yêu nghiệt thiên tài đều muốn muốn hướng Thánh bảng bò. Ngươi sở học chính là đệ thất 'Chỉ Xích Thiên Nhai', mà ta, sở học chính là đệ tam 'Di Hình Hoán Vị' cho nên, ngươi muốn dùng tốc độ chiến thắng ta, không thể nghi ngờ là si tâm vọng tưởng!" Họ Hạ Hầu Hiên Đạo.

"Thật là gặp may mắn a!" Dương Diệp Đạo. Những Thánh địa này thiên tài để cho hắn nhức đầu chính là các loại thân pháp, thần thông thuật còn có bí pháp. Mà mấy thứ này, vừa vặn là hắn không có. Cho tới bây giờ, hắn mạnh nhất Huyền kỹ là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mà cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật còn không phải chân chánh Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, về phần thân pháp Huyền kỹ cùng với bí pháp và vân vân, đều là từ người khác đánh cướp tới...

Họ Hạ Hầu Hiên Đạo: "Ta nghĩ, ngươi mặc dù có thể đủ liên sát ta Thánh bảng mấy vị thiên tài, trừ ngươi ra kia Cổ sao thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, vậy sẽ là của ngươi thân thể, Thánh bảng bên trên, ngoại trừ số ít mấy người, công kích của bọn họ đối với ngươi căn bản không trí mạng, cho nên, bọn họ cùng ngươi giao thủ, bản thân ngươi đã đứng ở thế, bởi vậy, bọn họ lại làm sao có thể còn hơn ngươi?"

Nói đến đây, họ Hạ Hầu Hiên mỉm cười, Đạo: "Bất quá gặp phải ta, ngươi cái này phòng ngự ưu thế thì phải tiêu thất." Nói xong, họ Hạ Hầu Hiên tuyệt bút vung lên, Đạo: "Bó buộc!"

Hai người chung quanh những thứ kia trang sách rất nhanh trở mình động, tiếp theo, từng cái một 'Bó buộc' chữ tự trang sách trung bay ra, cái này 'Bó buộc' cấp tốc hợp thành một cây mấy trăm trượng dài kim sắc xích sắt, xích sắt chỉ là một cái chớp mắt, đó là lấy Dương Diệp căn bản không cách nào tránh né tốc độ quấn ở tại Dương Diệp trên người của!

Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn phát hiện, cái này xích sắt quấn tại trên người hắn sau, trong cơ thể hắn kiếm ý lại bị chế trụ!

"Chớ phản kháng, cái này 'Bó buộc' chữ ẩn chứa vô số Thánh Giả cảnh cường giả pháp tắc chi lực, chúng nó không chỉ có có thể áp chế kiếm của ngươi ý, vẫn có thể áp chế của ngươi Huyền khí cùng khí thế. Đương nhiên, chúng nó không thể áp chế kiếm của ngươi vực, bất quá lúc này ngươi cũng không có chân chính nắm giữ Kiếm vực huyền bí. Đương nhiên, ngươi có thể thi triển Tả Đăng Phong bí pháp, mạnh mẽ đề thăng thực lực, kỳ thực, ta rất chờ mong trở thành Hoàng giả sau ngươi!" Họ Hạ Hầu Hiên Đạo.

"Ngươi xác định chúng nó có thể áp chế ta Huyền khí?" Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía họ Hạ Hầu Hiên hỏi.

"Thiên cấp kiếm ý đều có thể đủ áp chế, huống chính là Huyền..."

Họ Hạ Hầu Hiên còn chưa có nói xong, chỉ thấy một cổ tử sắc Huyền khí đột nhiên tuôn ra Dương Diệp bên ngoài cơ thể, theo tử sắc Huyền khí tuôn ra, 'Oanh' một tiếng, những thứ kia ràng buộc tại Dương Diệp trên người kim sắc xích sắt trong nháy mắt tan vỡ.

Họ Hạ Hầu Hiên thần sắc ngưng trọng, nhìn Dương Diệp những thứ kia tử sắc Huyền khí, Đạo: "Của ngươi cái này Huyền khí thật là quái dị, lại có thể không nhìn Thánh Ngôn Thư pháp tắc chi lực."

Dương Diệp thân thủ tìm tòi, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, ý Kiếm vào vỏ, tâm niệm khẽ nhúc nhích, tất cả tử sắc Huyền khí dũng mãnh vào Cổ sao trong, hai tay huyễn hóa thành long trảo, hữu trảo gắt gao nắm ý kiếm chuôi kiếm, tử sắc Huyền khí cùng với kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào Cổ sao trong, mà hắn kia đầy lân phiến cánh tay phải thì dần dần cổ!

Họ Hạ Hầu Hiên sâu đậm nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Cổ sao, sau đó tay trung tuyệt bút nhẹ nhàng vung lên, xung quanh những thứ kia trang sách cấp tốc lẩm nhẩm, rất nhanh, do vô số chữ nhỏ tạo thành một cái 'Thủ' chữ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

"Trảm!"

Dương Diệp thanh âm của tại trong sách thế giới vang lên, ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, Kiếm toái!

Tử sắc kiếm khí như thời gian qua nhanh, trong nháy mắt đánh vào họ Hạ Hầu Hiên trước mặt cái kia 'Thủ' chữ thượng.

"Oanh!"

Toàn bộ 'Thủ' chữ kịch liệt run lên, họ Hạ Hầu Hiên hướng sau liền lùi lại vài chục bước.

Mà lúc này, đạo thứ hai kiếm khí trong nháy mắt tới, lần thứ hai đánh vào cái kia 'Thủ' chữ thượng.

"Oanh!"

Họ Hạ Hầu Hiên liền lùi lại vài chục trượng, mà ở trước mặt hắn cái kia 'Thủ' chữ xuất hiện vô số đạo vết nứt.

Đạo thứ hai kiếm khí mới vừa vừa biến mất, đạo thứ ba kiếm khí theo nhau mà tới.

"Oanh!"

'Thủ' chữ ầm ầm vỡ vụn, họ Hạ Hầu Hiên bay ngược ra trăm trượng có hơn, nhưng mà lúc này, đạo thứ tư kiếm khí đã đi tới họ Hạ Hầu Hiên trước mặt của.

Họ Hạ Hầu Hiên biến sắc, trong tay tuyệt bút hướng phía trước một điểm.

"Oanh!"

Họ Hạ Hầu Hiên cả nhánh cánh tay kịch liệt run lên, tiếp theo cả người bay ngược ra mấy trăm trượng!

Toàn bộ trong sách thế giới một trận vặn vẹo, dần dần, hai người một lần nữa xuất hiện ở Cổ Vực Thành dưới thành.

Đinh Thược Dược cùng với Nam Vực mọi người hơi sửng sờ, ai thắng ai bại?

Lúc này Dương Diệp dáng dấp có chút thê thảm, bởi vì hắn toàn thân là huyết, trước khi hắn thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng dĩ vãng đều là không đồng dạng như vậy, trước hắn không chỉ có tăng thêm trong cơ thể mình tất cả tử sắc Huyền khí, còn tăng thêm tự mình tất cả thân thể lực lượng.

Có thể nói, lúc trước bốn đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, là hắn lấy Tôn Giả Cảnh cảnh giới thi triển mạnh nhất 4 kích!

Đáng tiếc, hắn cảnh giới rơi xuống đến Tôn Giả Cảnh nhất phẩm, chỉ có thể thi triển ra tối đa năm lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nếu như cảnh giới là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, hắn nhất định có thể thi triển mười lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, bởi vì lúc này kiếm ý của hắn cũng không phải là Địa giai, mà là thiên cấp nhị trọng!

"Việc này sau khi, được nỗ lực đề thăng cảnh giới!" Dương Diệp tâm Đạo.

Đối với rất nhiều siêu cấp thiên tài mà nói, Tôn Giả Cảnh nhất phẩm cùng Tôn Giả Cảnh nhị phẩm kỳ thực không bao lớn khác nhau, thế nhưng Dương Diệp rất rõ ràng, trong này khác nhau rất lớn. Tỷ như nếu như hắn là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, trước khi không chỉ có có thể thi triển mười lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, trong cơ thể hắn Huyền khí cũng sẽ không trong nháy mắt bị tháo nước!

Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn phải mau chóng đạt được Hoàng Giả Cảnh!

Không thì thế nào cứu tiểu cô nương, thế nào đối kháng Thánh Địa, thế nào đối kháng nghịch loại huyền giả?

"Thật mạnh kiếm kỹ!"

Đúng lúc này, họ Hạ Hầu Hiên thanh âm của đột nhiên ở trong sân vang lên.

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy họ Hạ Hầu Hiên chính chậm rãi đi hướng hắn. Lúc này họ Hạ Hầu Hiên ngoại trừ gần nhất cầu đến lướt một cái đỏ tươi bên ngoài, cũng không có bị trọng thương dấu hiệu!

"Ta còn có thừa lực, còn ngươi?" Họ Hạ Hầu Hiên nhìn Dương Diệp Đạo.

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút thân thể của chính mình, lúc này trên người của hắn long lân đã rạn nứt ra, vô số tiên huyết tự trong đó tràn ra, trong cơ thể đã không có chút nào Huyền khí...

"Nếu như không có, vậy ngươi thì phải chết!"

Họ Hạ Hầu Hiên bút trong tay huy múa...

Trong sát na, thiên địa biến sắc!

"Bút phạt khẩu tru"

Theo họ Hạ Hầu Hiên trong tay tuyệt bút huy động, bốn chữ xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 649: Nhân Đạo, Thiên Đạo, Thánh Đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo bốn chữ xuất hiện, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn lúc này lại bị một cổ lực lượng vô hình cho vây khốn, cho dù là hắn thi triển Kiếm vực đều không hữu dụng!

Đúng lúc này, Yêu Hoàng đột nhiên xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời, nhìn Dương Diệp trên đỉnh đầu 'Bút Phạt Khẩu Tru' bốn chữ, Yêu Hoàng thần sắc ngưng trọng không gì sánh được.

Nhận thấy được Yêu Hoàng thần sắc, Đinh Thược Dược trong lòng căng thẳng, Đạo: "Tiền bối, cái này..."

Yêu Hoàng hít sâu một hơi, Đạo: "Ta Yêu Tộc cổ văn trong ghi chép qua cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru', còn đây là thời kỳ Hoang cổ một vị Nho Đạo đại năng sáng chế, ẩn chứa trong đó nhân đạo, Thiên Đạo, cùng với Thánh Đạo Chi lực, chỉ cần ai vi bối liễu Nhân Đạo, Thiên Đạo, Thánh Đạo, cũng sẽ bị trong đó tam Đạo pháp tắc chi lực nghiêm phạt. Cực kỳ lâu trước, này 'Bút Phạt Khẩu Tru' làm cho nghịch loại huyền giả đều nghe tin đã sợ mất mật, chỉ là sau cùng không biết duyến cớ nào, lúc đầu Nho Đạo đại năng đều bị tàn sát hầu như không còn, chỉ là không nghĩ tới, Thánh Địa hôm nay lại có người nắm giữ cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru!"

"Xin hãy tiền bối thi lấy viện thủ!" Đinh Thược Dược đối về Yêu Hoàng cung kính thi lễ.

Yêu Hoàng lắc đầu, Đạo: "Vô dụng, muốn lực phá cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru', nhất định phải cầm giữ có người nói lực lượng, Thánh Đạo lực lượng, cùng với Thiên Đạo lực lượng, không thì, ai nếu dám nhúng tay, hai người đều ắt gặp phản phệ. Mà ta chỉ nắm giữ nhân đạo chi lực, về phần Thánh Đạo Chi lực cùng với Thiên Đạo chi lực, chỉ Thánh Giả cảnh cường giả mới có thể nắm giữ!"

Đinh Thược Dược sắc mặt hơi trắng nhợt, Yêu Hoàng tiềm ý tứ là Mạc Lão cũng vô pháp cứu Dương Diệp, bởi vì Mạc Lão cũng không có nắm giữ Thiên Đạo chi lực cùng Thánh Đạo Chi lực!

"Lẽ nào không có cách nào sao?" Đinh Thược Dược hỏi.

Yêu Hoàng Đạo: "Cũng không phải, lúc đầu vị kia Nho Đạo đại năng có lòng nhân từ, bởi vì sợ ngày sau Nho Đạo truyền nhân dùng này kỹ lạm sát kẻ vô tội, bởi vậy, chỉ cần thừa thụ ở cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru', cũng chính là không có trái với cái này ba đạo, trong lòng mình không thẹn với lương tâm, vậy không cận không sẽ phải chịu xử phạt, còn có thể thu được ba đạo chi lực tặng. Chỉ là Dương Diệp..."

Đinh Thược Dược sắc mặt càng thêm trắng, bởi vì nàng đã hiểu. Dương Diệp được xưng Kiếm Ma, hắn làm sao có thể làm được không có trái với cái này ba đạo? Lẽ nào hôm nay Dương Diệp hắn phải chết? Vì sao nghĩ đến hắn muốn chết, trong lòng mình sẽ có chút cảm giác đau đớn? Đinh Thược Dược trong mắt hiện lên một chút mê man...

"Ngươi cũng không tất lo lắng quá mức, cái này Thánh Địa nam tử tuy rằng nắm giữ Bút Phạt Khẩu Tru, thế nhưng hắn tuyệt đối không có khả năng hoàn toàn nắm giữ, hơn nữa hắn Nho Đạo chi lực cũng không phải đặc biệt cường, Dương Diệp có lẽ có cơ hội... Đến rồi vạn bất đắc dĩ thời điểm, Mạc Lão cũng sẽ ra tay, chỉ là khi đó, Mạc Lão không chỉ có cũng bị phản phệ, Dương Diệp chỉ sợ cũng muốn lọt vào phản phệ... Ai!" Yêu Hoàng trong mắt lần đầu nổi lên bất đắc dĩ vẻ.

Yêu Hoàng lần đầu tiên phát hiện, cái này Thánh Địa quả thực rất cường đại, cường đại đến ngay cả hắn đều có chút tim đập nhanh!

Đinh Thược Dược không có nghe thấy Yêu Hoàng lời của, ánh mắt của nàng chỉ là có chút đờ đẫn nhìn phía dưới Dương Diệp, mà ở trong tay nàng, là Thanh Mộc Chi Linh.

Bị lực lượng thần bí vây khốn sau khi, Dương Diệp kinh hãi một trận, sau đó mạnh mẽ dùng tự mình bình tĩnh lại, bởi vì cổ lực lượng kia tuy rằng khốn trụ hắn, thế nhưng không chút nào muốn đả thương hại ý tứ của hắn!

Đây tột cùng là cái gì lực lượng?

Dương Diệp tâm trung vẫn như cũ rung động, ngay cả Kiếm vực đều bị áp chế, đây là từ trước tới nay lần đầu. Bất quá Dương Diệp mơ hồ nghĩ, nếu như hắn chân chính nắm giữ Kiếm vực huyền bí, liền tuyệt sẽ không bị cổ lực lượng này trói buộc đến! Chỉ là trên đời này chân chính nắm giữ Kiếm vực huyền bí, sợ rằng ngoại trừ Thánh Địa một ít lão quái vật chính là Kiếm Linh bản thể!

Tìm Thánh Địa, kia là hoàn toàn không cần suy nghĩ!

"Hôm nay nếu là bình an, tự mình được không tiếc hết thảy đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh!" Dương Diệp tâm trung nói thầm, chỉ đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn mới dám đi Thánh Địa. Cũng chỉ có đi Thánh Địa cứu ra Cổ sao bản thể, hắn mới có thể nắm giữ Kiếm vực cùng với thi triển chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Nói chung, hắn chuyện cần làm tiền đề đều phải hắn là Hoàng Giả Cảnh!

Đúng lúc này, họ Hạ Hầu Hiên lật ra trong tay Thánh Ngôn Thư, Đạo: "Dương Diệp tội khác có tam: Đệ nhất tội, Nhân Hoàng là vạn vực đứng đầu, thay Thiên chưởng quản thế gian, bỉnh thiên địa ý chí, mà Dương Diệp cũng đem sát hại, đoạt một thân Hoàng Kiếm, đồng thời tàn sát sinh linh, này có làm trái nhân đạo, thỉnh Thánh tài!"

Theo họ Hạ Hầu Hiên thanh âm của hạ xuống, một đạo bạch quang một nhập Dương Diệp trong cơ thể, yên lặng một lát, Dương Diệp cảnh giới bắt đầu cuồng rơi...

Linh Giả cảnh cửu phẩm!

Linh Giả cảnh bát phẩm!

Linh Giả cảnh thất phẩm!

Linh Giả cảnh nhất phẩm.....

Không được hai hơi thở thời gian, Dương Diệp liền từ Tôn Giả Cảnh nhất phẩm ngã rơi xuống Linh Giả cảnh nhất phẩm, chỉnh lại nhất giai!

Yêu Hoàng hai mắt híp lại, trên mặt trước nay chưa có ngưng trọng, mà Đinh Thược Dược thì sắc mặt như giấy trắng, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ. Còn lại Nam Vực huyền giả thì hoàn toàn bị một màn này cho làm cho ngây dại!

Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là kinh hãi tột đỉnh, bởi vì hắn xác xác thật thật cảm thấy tự cảnh giới của mình đã rớt xuống...

Nhìn đỉnh đầu kia bốn chữ, Dương Diệp trong mắt xuất hiện một tia mờ mịt.

Mà họ Hạ Hầu Hiên thì đại hỉ, bởi vì... Này 'Bút Phạt Khẩu Tru' đối Dương Diệp hữu hiệu. Cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru' rất mạnh, cường đến coi như là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đều kiêng kỵ không ngớt. Bất quá cái này có cái khuyết điểm, đó chính là không thể loạn dùng, nếu như bị thi triển người không thẹn với lương tâm, cũng không có trái với ba đạo bất luận cái gì một đạo, kia thi triển người liền sẽ gặp phải cực kỳ nghiêm trọng phản phệ, đó chính là tu vi tẫn tán, dùng để đền bù bị thi triển người...

Cũng chính bởi vì khuyết điểm này, hắn tại Thánh bảng tranh bảng lúc, chưa bao giờ dám đối với Hạt Tử cùng với đệ nhất tên biến thái kia dùng, bởi vì hắn không lòng tin!

Mà Dương Diệp... Sự thực chứng minh, hắn đúng!

Họ Hạ Hầu Hiên mỉm cười, tiếp tục nói: "Dương Diệp tội khác có hai: Giết người Hoàng, diệt chúng sinh, trái với Thiên Đạo, cũng từng nói muốn đi kia nghịch loại huyền giả nghịch thiên cử chỉ, cho nên lọt vào Thiên Đạo nghiêm phạt, bất quá kỳ Nhân có người tương trợ, đào thoát Thiên Đạo nghiêm phạt. Nghịch thiên cử chỉ, công nhiên đối kháng Thiên Đạo, này có làm trái Thiên Đạo, thỉnh Thánh tài!"

Lại là một đạo bạch quang một nhập Dương Diệp trong cơ thể, yên lặng một cái chớp mắt... Dương Diệp cảnh giới lần thứ hai đại điệt, không được một hơi thở thời gian, Dương Diệp cảnh giới liền từ Linh Giả cảnh nhất phẩm ngã rơi xuống Vương Giả Cảnh nhất phẩm!

Cổ Vực Thành trên thành tường, Yêu Hoàng hai tay nắm chặt, tử quang tại hai tay hắn bên trên thoáng hiện. Vô luận như thế nào, Dương Diệp cũng là không thể chết, không chỉ có là vì Nam Vực bây giờ liên minh, cũng là vì chồn tía! Thế nhưng, tính là có thể cứu Dương Diệp, khi đó Dương Diệp chỉ sợ cũng triệt triệt để để phế đi...

Dương Diệp vẫn là mờ mịt nhìn đỉnh đầu hắn kia bốn chữ.

"Dương Diệp, sau cùng một phạt!" Họ Hạ Hầu Hiên cười nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 650: Tu hành, vốn là nghịch thiên!

"Ta nghĩ"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói chuyện.

Họ Hạ Hầu Hiên nao nao, sau đó nhìn Dương Diệp, hắn muốn nhìn một chút một cái sắp chết người rốt cuộc muốn nói cái gì đó.

Dương Diệp nhìn đỉnh đầu bốn cái đại tự, Đạo: "Cái gì gọi là tu hành? Tu hành chính là cùng trời địa tranh đoạt tài nguyên, lợi dụng năng lượng thiên địa tới lớn mạnh tự mình, sau đó lấy này tới thỏa mãn dã tâm của mình cùng dục vọng, tu hành chính là cùng trời tranh mệnh, tu hành, bản thân chính là nghịch thiên cử chỉ. Cho nên, ta giết người Hoàng, ta nghịch thiên, làm sai chỗ nào?"

"Đại nghịch bất đạo!" Họ Hạ Hầu Hiên quát dẹp đường.

Ngay tại lúc lúc này, một cổ Tử khí đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, tiếp theo, một tòa hư ảo tiểu tháp bao phủ ở tại Dương Diệp, tại hư ảo tiểu tháp trong tháp giữa, mơ hồ có thể thấy được 'Hồng Mông tháp' ba chữ.

Họ Hạ Hầu Hiên sửng sốt, mà đúng lúc này, kia hư ảo tiểu tháp đột nhiên phóng lên cao đánh vào kia 'Bút Phạt Khẩu Tru' bốn chữ thượng.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, kia bốn chữ hóa thành hư vô!

Mọi người ngây người, họ Hạ Hầu Hiên cũng ngây người, hắn không thể tin nhìn kia tòa hư ảo tiểu tháp, Đạo: "Làm sao có thể, làm sao có thể"

Mà đúng lúc này, một cổ kỳ dị lực lượng bao phủ ở họ Hạ Hầu Hiên, tiếp theo, họ Hạ Hầu Hiên trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra, sau cùng toàn bộ một nhập Dương Diệp trong cơ thể. Không chỉ có Huyền khí, họ Hạ Hầu Hiên tinh khí thần vào giờ khắc này cũng điên cuồng tuôn ra hắn bên ngoài cơ thể, sau đó cuồn cuộn không ngừng mà một nhập Dương Diệp

Phản phệ!

Họ Hạ Hầu Hiên điên cuồng mà rống kêu lên, Đạo: "Không, làm sao có thể phản phệ, không có khả năng, Dương Diệp, ngươi trái với Nhân Đạo, trái với Thiên Đạo, trái với Thánh Đạo, làm sao có thể phản phệ ta, làm sao có thể" tuy rằng như vậy, nhưng mà hắn tinh khí trong cơ thể tinh lực vẫn như cũ tại cuồn cuộn không ngừng tuôn ra bên ngoài cơ thể, sau cùng lấy một loại phương thức kỳ lạ một nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Mà Dương Diệp vào giờ khắc này tu vi đã ở lấy một loại cực kỳ đáng sợ tốc độ bạo tăng đến!

Linh Giả cảnh nhất phẩm!

Linh Giả cảnh nhị phẩm!

Tôn Giả Cảnh nhất phẩm!

Tôn Giả Cảnh nhị phẩm!

Tôn Giả Cảnh tam phẩm!

"Tiền bối, cái này đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?" Cổ Vực Thành thượng, Đinh Thược Dược trong lòng thật to thở dài một hơi, sau đó nhìn về phía bên cạnh Yêu Hoàng hỏi.

Yêu Hoàng nhìn Dương Diệp đỉnh đầu kia tòa hư ảo tiểu tháp một lát, sau đó lắc đầu, Đạo: "Ta cũng không phải rất rõ ràng, bất quá hẳn là cùng hắn sau cùng kia đoạn mà nói có quan hệ. Tiểu tử này tuy rằng nghe tới đại nghịch bất đạo, thế nhưng tinh tế nghĩ đến, lại là có chút đạo lý. Chúng ta người tu hành, nói đến bản chất, kỳ thực chính là lành nghề kia nghịch thiên cử chỉ, không thì cái này lên trời cũng không thể nào biết tại chúng ta thành Hoàng cùng thành Thánh lúc, đánh xuống vô số thiên phạt!"

"Ý của tiền bối là, Dương Diệp nói, cũng chính là câu kia 'Tu hành, bản thân chính là nghịch thiên cử chỉ' không bàn mà hợp ý nhau chân chính đại đạo? Bởi vậy, mới để cho được kia họ Hạ Hầu Hiên bị phản phệ?" Đinh Thược Dược hỏi.

Yêu Hoàng lắc đầu, Đạo: "Lúc trước Dương Diệp bị Thánh phạt, đủ để chứng minh Dương Diệp trước khi làm hết thảy, đúng là trái với Nhân Đạo, Thiên Đạo. Mà sau cùng họ Hạ Hầu Hiên bị phản phệ, nguyên nhân chân chính ta không rõ ràng lắm, bất quá khẳng định cùng Dương Diệp nói cùng đỉnh đầu hắn kia tòa hư ảo tiểu tháp có quan hệ!"

Đinh Thược Dược có chút không nói gì, bởi vì Yêu Hoàng lời này tương đương với chưa nói!

Họ Hạ Hầu Hiên vốn là đầy đầu tóc đen, thế nhưng lúc này đã biến thành tuyết trắng, mà mặt của hắn cũng từ vốn là tuấn tú biến thành vẻ mặt nếp nhăn, chỉ hai mắt của hắn còn có chút tinh thần, bất quá ở trong đó, lúc này hiện đầy kinh khủng, khó có thể tin

Dương Diệp cảnh giới còn đang tăng lên.

Họ Hạ Hầu Hiên bản thân là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm đỉnh, hơn nữa còn là không có chút nào hơi nước Tôn Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, hắn suốt đời tu vi lúc này đều bị phản phệ cho Dương Diệp, Dương Diệp cảnh giới tự nhiên sẽ trương lên. Bất quá tại Dương Diệp cảnh giới trương lên đến Tôn Giả Cảnh cửu phẩm lúc, kia tăng vọt xu thế rốt cục chậm lại.

Tôn Giả Cảnh cửu phẩm!

Dương Diệp mở hai mắt ra, hít sâu một hơi, thân thủ nắm chặt, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, Kiếm vào Cổ sao, sau đó rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí bắn thẳng đến chân trời, kiếm khí nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé rách ra một đạo liên tiếp đám mây cự lổ hổng lớn, Đạo: "Đi ngươi. Mẹ nó Nhân Đạo Thánh Đạo Thiên Đạo, ngăn cản ta đường người, mặc kệ cái gì Đạo, một kiếm Trảm phần!"

"Oanh!"

Làm như tại đáp lại Dương Diệp nói, toàn bộ chân trời đột nhiên mờ đi, mây đen rậm rạp, tiếp theo, một đạo sâu màu đen lôi trụ tự chân trời ầm ầm hạ xuống, mục tiêu là Dương Diệp!

"Hắc lôi cái này lên trời dĩ nhiên mang Dương Diệp coi là nghịch loại huyền giả đối đãi!"

Nhìn đạo kia lôi trụ, Yêu Hoàng trong mắt có chút mờ mịt, bởi vì hắc lôi chỉ tại trong truyền thuyết mới xuất hiện qua, phải nói là tại 10 vạn năm trước hôm nay Đạo đối kháng nghịch loại huyền giả lúc mới xuất hiện qua. Mà bây giờ, kia lại xuất hiện, mục tiêu là Dương Diệp. Hôm nay Đạo dĩ nhiên dùng đối đãi nghịch loại huyền giả phương thức mà đối đãi Dương Diệp

Chẳng lẽ mình Yêu Tộc thực sự muốn cùng Dương Diệp cùng nhau nghịch hôm nay? Mà làm như thế, cùng 10 vạn năm trước những thứ kia nghịch loại huyền giả lại có gì khác biệt?

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu kia tôn hư ảo tiểu tháp đột nhiên phóng lên cao, đón nhận đạo kia lôi trụ!

"Oanh!"

Tại vô số người ánh mắt kinh hãi trong, đạo kia thật lớn lôi trụ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số lôi điện hướng bốn phía lắp bắp ra, mà kia tòa hư ảo tiểu tháp đã về tới Dương Diệp đỉnh đầu!

Ánh mắt mọi người đều nhìn về Dương Diệp đỉnh đầu kia tòa hư ảo tiểu tháp, Yêu Hoàng cũng là như vậy, bởi vì tại vừa mới, hắn dĩ nhiên từ nơi này tiểu tháp thượng cảm nhận được mãnh liệt hấp dẫn cùng nguy hiểm!

Dương Diệp cũng bị đỉnh đầu của mình kia hư ảo tiểu tháp cho chấn kinh rồi, hắn đương nhiên kia hư ảo tiểu tháp chính là 'Hồng Mông tháp' chỉ là hắn không rõ, thứ này làm sao sẽ huyễn hóa ra một tòa hư ảo tiểu tháp tại đỉnh đầu của mình?

"Chẳng lẽ là mình câu kia 'Tu hành vốn là nghịch thiên mà đi' đưa tới nó cộng minh?" Dương Diệp suy nghĩ một lát, sau đó lắc đầu, không ở suy nghĩ vấn đề này, bất kể như thế nào, cái này Hồng Mông tháp đã nhận thức hắn làm chủ, dù sao cũng sẽ không hại hắn là được.

"Ngươi đến tột cùng là làm sao làm được!" Đúng lúc này, một đạo hơi lộ ra thanh âm già nua tại Dương Diệp đối diện vang lên.

Dương Diệp nhìn lại, khi thấy họ Hạ Hầu Hiên kia già nua dáng dấp lúc, trong lòng không có không đành lòng, có chỉ khoái ý, bởi vì hắn biết rõ, nếu như là hắn bại, hắn hạ tràng tuyệt đối không thể so cái này họ Hạ Hầu Hiên thật nhiều tuổi. Lập tức lạnh lùng cười, Đạo: "Ngươi nghĩ ta sẽ nói cho ngươi biết sao?"

"Ha hả" họ Hạ Hầu Hiên già nua trên mặt của hiện ra lướt một cái tự giễu, Đạo: "Ta tập sẽ cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru', vốn là nghĩ trong tương lai đối kháng nghịch loại huyền giả lúc tại hiện năm đó Nho Đạo tiền bối vinh quang, chỉ là không nghĩ tới, cũng không giải thích được gãy tại ngươi Dương Diệp trên tay, chừng hai mươi năm tu vi đều cho ngươi Dương Diệp làm đồ cưới, ta không cam lòng, không cam lòng a"

Họ Hạ Hầu Hiên trong mắt biến thành vô tận oán độc cùng oán hận, chỉ là đáng tiếc, hắn lúc này đừng nói động thủ, chính là ngay cả đều có chút đứng không yên.

Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, trong nháy mắt tới họ Hạ Hầu Hiên trước mặt của, tiếp theo, một kiếm tự họ Hạ Hầu Hiên cái cổ xuyên qua, 'Xuy' một tiếng, họ Hạ Hầu Hiên đầu mang theo một cổ tiên huyết văng chūqù.

Nhìn họ Hạ Hầu Hiên thi thể, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, không thể không nói, trước mắt thực lực của người này rất mạnh, đặc biệt cường, cường đến trước hắn đều nhanh thất bại. Thế nhưng hắn không nên khinh địch, phải nói không nên dùng cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru', nếu như không phải là dùng cái này 'Bút Phạt Khẩu Tru' chết khả năng thì không phải là hắn, mà là mình!

Mà trước mắt cái này họ Hạ Hầu Hiên còn bất quá là Thánh Địa Thánh bảng đứng hàng thứ đệ tam mà thôi!

Kia Thánh bảng đệ nhất đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp chân mày sâu đậm nhíu, hắn một mực không ngừng tu luyện, không ngừng để cho mình trở nên mạnh mẻ. Trước đó, hắn cũng cho rằng cùng giai trong, chắc là không có người có thể giết được hắn, không, phải nói không có người có thể chiến thắng được hắn. Thế nhưng sự thực là, trước khi hắn thiếu chút nữa sẽ chết tại một cái cùng là tôn giả cảnh huyền giả của người trong tay!

Lần này hắn sống sót, không là bởi vì mình thực lực của bản thân, mà là bởi vì vận may, đúng vậy, là vận may! Dựa vào vận may sống sót, đối Dương Diệp mà nói, cái này có điểm châm chọc!

Người, một khi đắc chí, chỉ biết dơ dáng dạng hình, không có người có thể ngoại lệ. Trải qua trước khi đánh một trận, Dương Diệp chân chính thu hồi mình lòng kiêu ngạo, bởi vì hắn phát hiện, trước hắn thực lực, cho dù là hắn hiện tại đạt được Tôn Giả Cảnh cửu phẩm sau thực lực, vẫn không có cái gì có thể đáng giá kiêu ngạo. Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, núi cao còn có núi cao hơn!

Tự cao tự đại, kết quả sau cùng chính là tìm đường chết! Cho nên, hắn còn muốn không ngừng nỗ lực, nếu so với trước đây càng thêm nỗ lực!

"Sưu!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu kia tòa hư ảo tiểu tháp đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang một nhập Dương Diệp trong cơ thể, làm Dương Diệp quan sát trong cơ thể lúc, chỉ cái loại này thực thể Hồng Mông tháp, hư ảo tiểu tháp đã không gặp!

Nhìn kia tòa Hồng Mông tháp, Dương Diệp tâm trung thấp giọng thở dài, hắn biết rõ, tòa tháp này tuyệt đối là nhất kiện đại sát khí, thế nhưng đáng tiếc, tòa tháp này hắn tạm thời điều khiển không được. Đây là nhất kiện phi thường biệt khuất cùng bất đắc dĩ sự tình!

"Oanh!"

Đúng lúc này, xa xa ngoài mấy trăm dặm đột nhiên truyền đến một đạo kinh thiên nổ thanh, tiếp theo, toàn bộ mặt đất như địa chấn kiểu điên cuồng chấn động lên, vô số to bằng cánh tay vết nứt không ngừng tự mặt đất tràn ngập ra!

An Nam Tĩnh!

Dương Diệp tâm chợt trầm xuống, vung tay phải lên, hóa thành một đạo kiếm quang bắn thẳng đến xa xa.

Một đường tới, Dương Diệp tâm trung không ngừng bị chấn động, bởi vì hắn phát hiện, hắn càng tiếp cận An Nam Tĩnh cùng kia Hạt Tử, phía dưới mặt đất tình huống lại càng kinh khủng. Tỷ như hắn hiện tại làm phi hành vị trí xem xiàqù, toàn bộ mặt đất chí ít sụp xuống hạ hãm trăm trượng sâu!

Bất kể là An Nam Tĩnh, còn là kia Hạt Tử, thực lực của hai người thật to vượt ra khỏi Dương Diệp dự đoán!

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được An Nam Tĩnh cùng kia Hạt Tử. Lúc này Hạt Tử phải đầu gối quỳ một chân xuống đất, trong tay tử sắc Trường Thương đã trang thượng một thanh tử sắc đầu thương, bất quá kia đầu thương chặt đứt một nửa, mà ở Hạt Tử ngực, Dương Diệp gặp được một đạo cổ họng tự bụng hạ vết thương, vết thương sâu đủ để nhìn thấy bên trong ngũ tạng lục phủ!

Dương Diệp chợt quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, khi thấy An Nam Tĩnh lúc, Dương Diệp con ngươi trong nháy mắt co lại thành châm chọc trạng.

Bởi vì An Nam Tĩnh tay trái không thấy

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 651: U Minh Thập Điện, đệ thập điện.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi thắng?

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, khóe miệng hiện ra vẻ tươi cười, chỉ là cái này tia dáng tươi cười có chút tái nhợt, mà ở của nàng vai trái chỗ, còn đang không ngừng giọt đến tiên huyết.

Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, nhìn An Nam Tĩnh kia huyết nhục mơ hồ vai trái chỗ, không biết thế nào, hai hàng trong suốt dịch thể tự hắn khóe mắt chậm rãi tràn đầy đi ra.

Tâm ngận đau! Lúc này Dương Diệp cảm giác mình tâm như kim đâm kiểu đau!

Nhìn Dương Diệp rơi lệ, An Nam Tĩnh hơi sửng sờ, sau đó mi mắt buông xuống, trầm mặc một lát mới nói: Vô sự, không có thương tổn cùng căn bản, có thể gãy chi Trọng Sinh!

Dương Diệp mang An Nam Tĩnh kéo đến trong lòng ngực mình, sau đó tay phải đặt ở An Nam Tĩnh vai trái chỗ, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra. Hắn chỉ là như vậy lẳng lặng truyền Huyền khí cho An Nam Tĩnh, cũng không nói gì xin lỗi, cũng không có nói cảm tạ, bởi vì hắn cùng An Nam Tĩnh trong lúc đó, nói những thứ này đều là dư thừa.

Bị Dương Diệp kéo đến trong lòng, An Nam Tĩnh thân thể mềm mại cứng đờ, thoáng từ chối hạ, nhưng là lại không có thể đủ tránh thoát. Trầm mặc một hồi, nàng không có ở giãy dụa, tùy ý Dương Diệp ôm nàng, chỉ là trong mắt có chút phức tạp cùng một tia mờ mịt.

Ngươi dĩ nhiên giết họ Hạ Hầu Hiên.

Đúng lúc này, xa xa Hạt Tử đột nhiên nói chuyện.

Đợi lát nữa ta cũng sẽ giết ngươi! Dương Diệp nhìn Hạt Tử, thanh âm không mang theo chút nào cảm tình.

Ta cũng không sợ chết! Hạt Tử Đạo: Ta chỉ là hiếu kỳ, ngươi vì sao có thể giết hắn.

Có ý định nghĩa sao? Dương Diệp Đạo: Hắn đã chết, không phải sao?

Hạt Tử nao nao, sau đó gật đầu, Đạo: Ngươi nói đúng, đã không có ý nghĩa. Ta muốn nói là, ta cùng nàng trong lúc đó chiến đấu còn chưa kết thúc, ngươi không hẳn là nhúng tay.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, muốn tránh thoát Dương Diệp, nhưng là bị Dương Diệp ôm thật chặc, chút nào không thể nhúc nhích, An Nam Tĩnh giật mình, nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp ôn nhu nói: Ngươi đừng quên, bọn họ trước khi hai người lúc tới, cũng không nghĩ tới phải cùng ta một đấu một một mình đấu. Nói chung, ngươi bây giờ hảo hảo dưỡng thương chính là, hắn giao cho ta xử lý là tốt rồi, biết không?

Nghĩ đến trước khi Hạt Tử cùng họ Hạ Hầu Hiên hai người liên thủ đối phó Dương Diệp tràng cảnh, An Nam Tĩnh không do dự, lập tức gật đầu. Nàng có võ đức, nhưng không cổ hủ, nếu như Hạt Tử ngay từ đầu không cùng người liên thủ đối phó Dương Diệp, nàng tuyệt sẽ không để cho Dương Diệp nhúng tay chiến đấu giữa bọn họ. Thế nhưng đáng tiếc, cái này Hạt Tử cùng họ Hạ Hầu Hiên ngay từ đầu đối Dương Diệp lúc, cũng không có tuyển chọn một mình đấu!

Thấy An Nam Tĩnh gật đầu, Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Hạt Tử, thần sắc trong nháy mắt băng lãnh, Đạo: Thánh Địa lại nhiều lần muốn đẩy ta vào chỗ chết, ta Dương Diệp thề với trời, cuối cùng có một ngày, tất khiến Thánh Địa tiêu thất tại thế gian này. Hắn mặc kệ cái gì nghịch loại huyền giả không nghịch loại huyền giả, hắn chỉ biết, cái này Thánh Địa muốn hắn chết, nếu như vậy, vậy hắn sẽ khiến Thánh Địa vong!

Ngươi quá tự tin! Hạt Tử Đạo: Đừng nói ngươi, coi như là nghịch loại huyền giả, cũng đừng nghĩ tuỳ tiện diệt ta Thánh Địa.

Có lẽ vậy! Dương Diệp Đạo: Bất quá ta muốn thử xem.

Hạt Tử trầm mặc một lát, sau đó nói: Chúng ta không nên tự giết lẫn nhau, nghịch loại huyền giả mới là nhân loại chúng ta cộng đồng đại địch, bất kể là ta Thánh Địa của người chết trong tay các ngươi, còn là của các ngươi người chết ở chúng ta Thánh Địa trong tay, đều không đáng. Bọn họ, cho dù chết, cũng có thể chết trong tương lai cùng nghịch loại huyền giả quyết chiến trung!

Lời này, ngươi hẳn là đối với ngươi Thánh Địa của người nói! Dương Diệp Đạo.

Trải qua lần này, bọn họ sẽ minh bạch đạo lý này! Hạt Tử Đạo.

Đã chậm! Dương Diệp hít sâu một hơi, Đạo: Các ngươi khơi mào chiến tranh, bây giờ nói nghĩ kết thúc liền kết thúc? Không thể nào, mà ta cũng rõ ràng, lấy các ngươi Thánh Địa cao ngạo, tuyệt không sẽ chỉ qua là vũ. Hôm nay, các ngươi đã chết, ngày mai, bọn họ sẽ phái mạnh hơn người đến, nói không chừng, ngay cả Thánh Giả cảnh cường giả cũng sẽ ra tới, không phải sao? Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không một mực bị động như vậy, chờ ta chủ động lúc, ta sẽ trở thành ngươi Thánh Địa ác mộng!

Có lẽ vậy! Hạt Tử Đạo: Hôm nay ta cùng với họ Hạ Hầu Hiên vừa chết, Thánh Địa sẽ chân chính ý thức được của ngươi đáng sợ, khi đó, bọn họ sẽ có lưỡng chủng tuyển chọn, một là mượn hơi ngươi, bởi vì ngươi cùng nữ nhân của ngươi ngày sau lớn lên, sẽ là chân chánh tuyệt thế cường giả; Hai là triệt để hủy diệt ngươi, bởi vì bọn họ tuyệt sẽ không để cho Thánh Địa xuất hiện lần nữa một cái, không, phải nói là hai cái có thể là tương lai Kiếm Tông tổ sư vậy nhân vật đại địch!

An Nam Tĩnh đang nghe Hạt Tử nói nàng là Dương Diệp nữ nhân lúc, An Nam Tĩnh sắc mặt có chút mất tự nhiên, muốn nói gì, nhưng môi động nửa ngày, lại là cái gì cũng chưa nói.

Nàng không có hướng người khác giải thích thói quen... Ngoại trừ đối Dương Diệp!

Kiếm Tông tổ sư đi qua các ngươi Thánh Địa? Dương Diệp đột nhiên hỏi. Hắn ra mắt Kiếm Tông tổ sư hồn phách, thế nhưng hắn đột nhiên phát hiện, cái này Kiếm Tông tổ sư tựa hồ càng ngày càng thần bí.

Đi qua! Hạt Tử Đạo: Còn giết người!

Giết bao nhiêu người? Dương Diệp Vấn Đạo.

Mười lăm vị Bán Thánh, mấy trăm Hoàng giả! Hạt Tử Đạo.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, mười lăm vị Bán Thánh... Cái này Kiếm Tông tổ sư thực lực so Huyền Giả Đại Lục trong truyền thuyết mạnh hơn vô số a!

Lắc đầu, Dương Diệp Phóng mở An Nam Tĩnh, Đạo: Ngươi bây giờ cảm giác làm sao?

An Nam Tĩnh Đạo: Tại tu dưỡng một tháng, là có thể khỏi hẳn!

Dương Diệp gật đầu, Đạo: Chờ nơi đây sự tình sau khi kết thúc, không phải rời đi, lưu lại giúp ta, được không? Hắn không rõ ràng lắm Thánh Địa đệ nhất thiên tài đến cùng có bao nhiêu kinh khủng, thế nhưng hắn biết rõ, kia đệ nhất yêu nghiệt thực lực tuyệt đối sẽ thật to nằm ngoài dự đoán của hắn. Nếu như một đấu một, hắn bây giờ là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, hắn không sợ đối phương, thế nhưng vạn nhất quần ẩu đây?

Đương nhiên, là tối trọng yếu là hắn hy vọng An Nam Tĩnh đến Hồng Mông bên trong tháp tu luyện, lấy An Nam Tĩnh thiên phú, tại Hồng Mông bên trong tháp tu hành, thực lực tuyệt đối có thể đại phúc độ đề thăng!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: Lần này tới, liền kHông đi!

Dương Diệp cười cười, sau đó đi hướng kia Hạt Tử, thủ đoạn vừa lộn, ý Kiếm xuất hiện ở trong tay, Đạo: Ngươi phải chết!

Ta sẽ không thúc thủ chịu trói!

Hạt Tử tay khẽ động, tử sắc Trường Thương kịch liệt chiến động, thế nhưng hắn bụng vết thương cũng Liệt lớn hơn, tiên huyết xa xa không ngừng mà chảy ra.

Dương Diệp không chút do dự nào, thân hình khẽ động, ngay cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Hạt Tử bắn nhanh đi.

Mà đúng lúc này, một đạo giọng nữ đột nhiên ở trong sân vang lên:

U Minh Thập Điện, đệ thập điện U Minh nữ sống một mình U Minh sống thạch, thẩm phán cô hồn dã quỷ, chưởng âm dương chi thần lực, hiểu sinh tử huyền cơ...

Nghe thế đoạn mà nói, Dương Diệp sắc mặt đại biến, ngay tại lúc lúc này, hắn chỉ cảm thấy một đạo hắc ảnh hiện lên, tiếp theo, một bóng người xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó, hắn chỉ thấy đến trong tay hắn kia gia trì đến Thập nhị trọng kiếm ý ý Kiếm bị hai căn thật nhỏ trắng noãn ngón tay cho kẹp lấy!

Thánh bảng đệ nhất, Minh Nữ!

Dứt lời.

Dương Diệp trong tay ý Kiếm ầm ầm vỡ vụn... Tiếp theo, trực tiếp hóa thành hư vô...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 652: Nghịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cái nữ tử xuất hiện ở Hạt Tử trước mặt của, nữ tử chừng hai mươi tuổi, ngân phát, áo tang bố trí váy, đi chân trần, hai mắt đen nhánh, ngay cả con ngươi đều là màu đen nhánh, sâu sắc uyển như tinh không. Tại tay của cô gái cổ tay thượng, hệ một cây màu bạc xiềng xích, xiềng xích cùng với nói là hệ ở trên tay nàng, còn không bằng nói là trói buộc ở trên tay nàng.

Bởi vì tự nữ tử chỗ cánh tay bắt đầu, nữ tử cả người đều bị cái này căn màu bạc xiềng xích cho quấn vòng quanh!

Minh Nữ nhìn Dương Diệp, hai mắt của nàng phảng phất có ma lực kỳ dị, làm cho Dương Diệp tinh thần một trận hoảng hốt, điều này làm cho Dương Diệp tâm trung càng thêm kinh hãi, vội vã khu động kiếm ý mang trong đầu kia cổ không khỏe bị xua tan, sau đó thân hình khẽ động, hướng lui về sau mười trượng, kéo ra cùng cô gái trước mắt cự ly!

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng lúc này trên mặt cũng là trước nay chưa có ngưng trọng!

"Tự Kiếm Tông tổ sư sau, kiếm đạo lại ra một vị kiếm đạo thiên tài. Bên cạnh ngươi vị này cũng không sai, mang nhiều loại ý cảnh dung hợp, lại người mang hơn hai mươi loại bất đồng Võ đạo truyền thừa, khó được thiên tài tuyệt thế. Họ Hạ Hầu Hiên bọn họ không đáng chết tại trên tay các ngươi, các ngươi cũng không đáng chết tại trên tay ta, Huyền Giả Đại Lục chân chính địch nhân, là nghịch loại huyền giả, cho nên, hôm nay ta không giết ngươi môn!" Minh Nữ chậm rãi mở miệng, thanh âm cũng giống như mang theo ma lực, làm cho Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người đại não có chút ảm đạm dâng lên.

"Ngươi rất có tự tin!"

Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, Kiếm vực thi triển ra, một cổ lực lượng vô hình bao phủ ở tại giữa sân.

"Bán Thánh dưới, không có ta giết không được của người!"

Minh Nữ tay bình thân ra, sau đó nhẹ nhàng nắm chặt, một cổ lực lượng vô hình xuất hiện ở của nàng bốn phía, mang Dương Diệp Kiếm vực chi lực cản trở ra.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, đây là cái gì lực lượng? Lại có thể cách trở Kiếm vực chi lực?

"Nghịch!"

Minh Nữ tay của đột nhiên lỏng rồi rời ra, tiếp theo, một đạo bạch quang cùng hắc quang ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, Dương Diệp kêu lên một tiếng đau đớn, hướng sau liền lùi lại vài chục bước. Kiếm của hắn vực bị phá!

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, Dương Diệp xuất hiện ở nàng bên cạnh, giữ nàng lại tay của, đối với nàng lắc đầu, trước mắt nữ nhân này quá thần bí.

Minh Nữ Đạo: "Kiếm vực không nên kém như vậy, năm đó Kiếm Tông tổ sư lấy sức một mình chọn hơn mười vị Bán Thánh mà không bại, dựa vào là chính là cái này Kiếm vực chi uy. Nhìn ngươi bộ dáng như vậy, nghĩ đến là không có nắm giữ Kiếm vực chân chính tinh túy. Chờ ngươi chân chính nắm giữ Kiếm vực, khi đó có thể có thể đánh với ta một trận!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, Đạo: "Các ngươi đi thôi!" Không phải là hắn không muốn để lại đối phương, mà là hắn căn bản không để lại, trước mắt nữ nhân này thực lực, cho hắn một loại sâu không lường được cảm giác, loại cảm giác này, hắn chỉ ở Mạc Lão trên người cảm thụ được qua. Mà trước mắt nữ nhân này bất quá mới là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm mà thôi...

Trừ phi hắn nắm giữ chân chính Kiếm vực, hoặc là bắt được Kiếm Linh bản thể, không thì, cùng nữ nhân này chống lại, tuyệt đối là thua nhiều thắng ít!

Minh Nữ gật đầu, xoay người nhìn về phía Hạt Tử, sau đó tay hơi đảo qua, một tia sáng trắng một nhập Hạt Tử bụng, tiếp theo, Hạt Tử bụng đạo kia cự lổ hổng lớn đó là lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ cấp tốc khôi phục, không được 10 hơi thở, Hạt Tử bụng của vết thương đã khôi phục như lúc ban đầu, phảng phất chưa từng có xuất hiện qua!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, nhìn về phía nữ tử lúc, trong mắt lại thêm vài phần ngưng trọng!

"Sao ngươi lại tới đây?" Hạt Tử hỏi.

"Tới cứu các ngươi, đáng tiếc tới chậm một bước, họ Hạ Hầu Hiên đã chết!" Minh Nữ Đạo.

"Hắn chết như thế nào?" Hạt Tử hỏi.

Minh Nữ hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Siêu thoát thế giới này lực lượng giết hắn, cổ lực lượng kia ẩn chứa so thế giới này Thiên Đạo chi lực mạnh hơn, mà cổ lực lượng kia tán thành Dương Diệp, cho nên họ Hạ Hầu Hiên bị phản phệ."

"Còn có lực lượng so thế giới này Thiên Đạo chi lực còn có cường?" Hạt Tử lại hỏi, thanh âm trong mang theo khiếp sợ.

"Có, có rất nhiều..." Minh Nữ đột nhiên thân thủ bắt được Hạt Tử vai, sau đó thân thể khẽ run lên, người đã xuất hiện ở ngoài ngàn dậm...

"Lấy thực lực của ngươi, mới vừa mới có thể giết bọn họ, vì sao không giết?" Hạt Tử còn đang hỏi.

"Giết không được!" Minh Nữ Đạo.

Http://tr u yencuatui.Net/

"Vì sao?" Hạt Tử không giải thích được.

"Ta xuất hiện lúc, thế giới này Bán Thánh cũng đã theo dõi ta, ta như động thủ, chết trước có thể sẽ là ta!" Minh Nữ Đạo.

"Vậy hắn vì sao không giết ngươi?" Hạt Tử lại hỏi.

"Hắn không dám, bởi vì hắn sợ ta hủy hắn Đạo..."

Hạt Tử: "..."

Làm Minh Nữ cùng Hạt Tử sau khi rời đi, Mạc Lão xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, lúc này mạc trên khuôn mặt già nua cũng là mang theo một tia ngưng trọng. Hắn nhìn thoáng qua Minh Nữ rời đi phương hướng, sau đó nói: "Cô gái này cực kỳ quỷ dị, nắm giữ lực lượng cùng tu luyện Đạo, ngay cả ta đều chưa từng thấy qua, nàng mặc dù chỉ là Tôn Giả Cảnh, thế nhưng ta cảm giác lại là có thể uy hiếp ta!"

Dương Diệp con ngươi hơi co lại, Đạo: "Có thể uy hiếp Mạc Lão ngươi? Nàng có mạnh như vậy?"

Mạc Lão cười cười, Đạo: "Chỉ là cảm giác mà thôi, nếu quả như thật động thủ, 10 cái nàng cũng sẽ không là đối thủ của ta. Lúc trước sở dĩ không giết nàng, hai cái nguyên nhân, một là ta không muốn ỷ lớn hiếp nhỏ, hai là ta hy vọng chính ngươi đi giết nàng, mà không phải ta tới giúp ngươi giết. Ngươi cần phát triển, đối thủ của ngươi cũng cần chính ngươi đi đối phó, ta chỉ có thể bảo đảm ngươi sẽ không bị ỷ lớn hiếp nhỏ!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta minh bạch, Mạc Lão yên tâm, ta sẽ cố gắng."

Mạc Lão Đạo: "Thực lực của ngươi bây giờ quả thực không bằng nàng, bất quá ngươi cũng đừng nản chí, nàng có chút quỷ dị, không thể theo lẽ thường tới luận. Ngươi bây giờ phải làm là nỗ lực vững chắc mình bây giờ cảnh giới, còn có ngưng luyện kiếm ý của mình. Ngươi mặc dù là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, nhưng cuối cùng là dựa vào ngoại lực tăng lên, có chút tai hoạ ngầm phải hiện tại trừ tận gốc, không thì ngày sau phiền phức không ngừng. Kiếm của ngươi ý cũng là như vậy, cũng cần tự mình không ngừng ngưng luyện đề thăng!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó hỏi: "Mạc Lão cũng biết Kiếm vực?" Hắn tuy rằng lĩnh ngộ Kiếm vực, nhưng là lại là không có thể chân chánh nắm giữ Kiếm vực, điều này làm cho hắn cực kỳ phiền muộn, không thì, trước khi nếu là cùng An Nam Tĩnh liên thủ, cũng không phải là không phải là không có khả năng lưu lại được kêu là Minh Nữ nữ tử.

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Vực chi lực lượng, đặc biệt Kiếm vực, chỉ Tiêu Dao Tử lĩnh ngộ qua, cái này huyền diệu trong đó, ta cũng không biết. Thánh Địa trong khả năng có người biết, thế nhưng lấy ngươi cùng Thánh Địa hôm nay quan hệ, bọn họ là không sẽ nói cho ngươi biết, cho nên, ngươi được tự mình suy nghĩ, dù sao cũng ngươi đã lĩnh ngộ, kia không chạy thoát được đâu!"

"Tự mình cân nhắc..." Dương Diệp cười khổ cười.

"Loạn thế phủ xuống, ngươi trước mặt địch nhân có Thánh Địa, có hôm nay Đạo, còn có khả năng có nghịch loại huyền giả, ngươi không có thực lực, kết quả của ngươi ngươi hẳn là rõ ràng. Ta tại thế giới này, cũng không như lúc đầu Tiêu Dao Tử vậy thuộc về vô địch tồn tại, vẫn có lực lượng có thể giết chết ta, cho nên, ngươi như nghĩ sống sót, thật tốt sống sót, vậy thì phải không ngừng trở nên mạnh mẽ, dùng trong tay ngươi Kiếm, trảm phá che ở ngươi hết thảy trước mặt!" Mạc Lão bỗng nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, hắn biết rõ, hắn bây giờ địch nhân so với lúc trước Bách Hoa Cung cùng Nguyên Môn cường đại không biết nhiều ít, hắn nếu muốn thật tốt sống sót, chỉ có thực lực cường đại. Về phần Mạc Lão, hắn chẳng bao giờ nghĩ tới cần nhờ mạc lão cả đời, người chỉ có dựa vào tự mình, đạo lý này, hắn rất sớm rất sớm liền hiểu.

Mạc Lão cười cười, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, Đạo: "Thiên phú của ngươi thế làm hiếm thấy, nếu như sanh ở Thánh Địa, thành tựu của ngươi chưa chắc sẽ yếu hơn lúc trước nữ nhân kia."

"Ta sẽ không thua của nàng!" An Nam Tĩnh nhạt thanh Đạo, ngữ khí kiên định.

Mạc Lão cười nhìn một chút An Nam Tĩnh, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, Đạo: "Quý trọng người trước mắt!" Dứt lời, tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp có chút xấu hổ, cái này Mạc Lão...

Giữa sân bầu không khí xấu hổ một lát, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Ngươi có thể nới lỏng tay!"

Dương Diệp nao nao, cúi đầu vừa nhìn, mới phát hiện hắn lúc trước nắm An Nam Tĩnh tay của sau sẽ không buông lỏng...

Dương Diệp không có buông ra, mà chỉ nói: "Dẫn ngươi đi một chỗ!" Nói, mang An Nam Tĩnh dẫn tới Hồng Mông bên trong tháp.

Tiến nhập Hồng Mông tháp sau, An Nam Tĩnh như tô Thanh Thi đám người ngay từ đầu vậy, cũng là bị cảnh tượng trước mắt cho khiếp sợ đến.

Tại trước mặt hai người có một tòa sang trọng cung điện, đây là Tần Tịch Nguyệt từ Đại Tần đế quốc dời vào, mà tô Thanh Thi mấy nữ bình thường liền ở bên trong này tu luyện.

"Nơi này là?" An Nam Tĩnh trong mắt mang theo nồng nặc không giải thích được.

Dương Diệp Đạo: "Cái này nói đến có điểm mà nói trường, dù sao cũng ngươi chỉ cần biết rằng, ở bên trong này tu luyện, so ở bên ngoài phải nhanh rất nhiều rất nhiều là được. Sau này ngươi liền ở bên trong này tu luyện ah, bình thường ta có thời gian, chúng ta vẫn có thể cùng nhau tham thảo một chút võ học, cùng nhau suy nghĩ một chút, ngươi cảm thấy thế nào?"

An Nam Tĩnh quét bốn phía liếc mắt, Đạo: "Nơi này linh khí quả thực rất đầy đủ, so bên ngoài muốn đầy đủ hơn."

"Ngươi nguyện ý ở tại chỗ này?" Dương Diệp thanh âm trong mang theo không chút nào che giấu vui sướng.

"Ngươi rất nhớ ta ở tại chỗ này?" An Nam Tĩnh hỏi.

"Đương nhiên!" Dương Diệp gật đầu. An Nam Tĩnh trở nên mạnh mẻ, đối với nàng cùng cùng đối với mình đều có rất nhiều chỗ tốt, đương nhiên, trong lòng hắn cũng không có nghĩ tới muốn lợi dụng An Nam Tĩnh ý tứ, chỉ là đơn thuần hy vọng An Nam Tĩnh có thể có được một ít chỗ tốt.

"Ta biết ngươi cảm kích ta, thế nhưng không cần thiết như vậy!" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, sau đó nắm thật chặt An Nam Tĩnh tay của, Đạo: "An Nam Tĩnh, ngươi nghĩ ta là bởi vì muốn báo đáp ngươi, mới mang ngươi tới cái chỗ này, mới để cho ngươi biết được ta bí mật sao?"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, không nói gì, trầm mặc chính là cam chịu.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó buông lỏng ra An Nam Tĩnh tay của, Đạo: "Ngươi vì giúp ta, bị người gảy một cánh tay, trong lòng ta nếu không phải cảm kích, không hổ cứu, đó là giả, thế nhưng ta chưa từng có đã nói với ngươi xin lỗi, cũng không đã nói với ngươi cảm tạ, biết tại sao không? Bởi vì ta nghĩ giữa chúng ta không cần nói cái này. Ta tin tưởng, ta như tại có trắc trở, ngươi vẫn như cũ gặp phải ở bên cạnh ta giúp ta, mà ngươi nếu có trắc trở, ta biết nghĩa vô phản cố giúp ngươi."

An Nam Tĩnh hơi cúi đầu, trầm mặc.

Nhìn An Nam Tĩnh kia cụt tay chỗ, Dương Diệp tâm trung hơi đau xót, nhẹ nhàng ôm một cái An Nam Tĩnh, Đạo: "Không nói những thứ này, ta tôn trọng ý tứ của ngươi, ngươi như muốn lưu lại, ta hoan nghênh phần tới, ngươi như phải đi, ta cũng không ngăn trở ngươi, chỉ cần ngươi ưa thích cùng nguyện ý là tốt rồi!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 653: Tu luyện, điên cuồng tu luyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh không có đi, về phần tại sao không đi, nàng cũng không nói gì, chỉ là cứ như vậy giữ lại. Dương Diệp cũng không đuổi theo hỏi cái này, dù sao cũng đây là chuyện tốt.

Trải qua cùng họ Hạ Hầu Hiên còn có kia Hạt Tử đánh một trận sau, Dương Diệp rõ ràng nhận thức được mình không đủ, cái này không đủ, có rất nhiều phương diện, tỷ như kinh nghiệm chiến đấu, tự thân kiếm kỹ thiếu khuyết, cùng với thân thể lực lượng còn chưa đủ mạnh vân vân.

Nói ngắn lại, hắn đúng là vẫn còn yếu đi.

Tại đây Nam Vực, lấy thực lực của hắn, Hoàng Giả Cảnh không ra, hắn đúng là vô địch tồn tại. Thế nhưng đặt ở Thánh Địa nếu như không dựa vào Hồng Mông Tháp, hắn lúc đầu nhất định sẽ thua ở kia họ Hạ Hầu Hiên trong tay. Nếu như cùng kia Hạt Tử chống lại, lấy kia Hạt Tử kinh khủng, hắn thắng cơ hội rất ít

Nếu như gặp gỡ kia Thánh bảng đệ nhất Minh Nữ, hắn khả năng một điểm cơ hội chưa từng

Quá yếu!

Tự mình quá yếu!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, hắn biết rõ, thế giới này rất lớn, lớn đến hắn không cách nào tưởng tượng, mà thế giới ở ngoài, hiển nhiên còn có thế giới, mà thế giới ở ngoài còn có vô số thiên tài, thiên tài làm sao kỳ kinh khủng? Xa không nói, chính là hắn tiểu vòng xoáy tiểu cô nương, cô bé này so hắn còn nhỏ, thế nhưng thực lực kia, cũng hắn thúc ngựa cũng không cùng!

Thiên tài, không có thiên tài nhất, chỉ càng thiên tài, đồng dạng, thực lực không có mạnh nhất, chỉ càng mạnh.

Tu luyện, điên cuồng tu luyện!

Minh Nữ mang theo Hạt Tử đi rồi, chẳng biết tại sao, Thánh Địa cũng không có phái người tới huyền giả đại lục, điều này cũng làm cho được Dương Diệp rơi vào cái thanh nhàn, mỗi ngày chính là cùng An Nam Tĩnh điên cuồng tu luyện.

Về phần Nam Vực chuyện, hắn toàn bộ giao cho Đinh Thược Dược tới xử lý, có Đinh Thược Dược tại, hắn rất yên tâm, mà hắn cần làm, chỉ là không ngừng đề thăng tự mình.

Hắn cảnh giới đã là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, nếu như không có gì đặc biệt gặp gỡ, muốn đơn thuần dựa vào tu luyện đạt được Hoàng Giả Cảnh, kia không thể nghi ngờ là khó như lên trời, cho nên trong khoảng thời gian này, hắn cũng không có tuyển chọn cảnh giới tu luyện, mà là đem tất cả thời gian đều cầm tới tu luyện 'Trí Mệnh Nhất Kích' cùng ngưng luyện tự thân kiếm ý, còn có hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Trí Mệnh Nhất Kích cộng phân tam trọng, đệ nhất trọng có thể trong nháy mắt mang kiếm ý uy lực tăng lên gấp đôi, đệ nhị trọng có thể đề thăng tới gấp hai, đệ tam trọng thì là có thể đề thăng tới gấp năm lần!

Hắn bây giờ kiếm ý là Thập nhị trọng, nếu như mang Trí Mệnh Nhất Kích đề thăng tới tam trọng, trong nháy mắt mang kiếm ý đề thăng tới gấp năm lần, uy lực kia Dương Diệp có tự tin đơn thuần dựa vào kiếm ý ngưng tụ thành ý Kiếm liền bình chém giống như chết Hoàng Giả Cảnh cường giả! Đương nhiên, chỉ là thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Muốn đem Trí Mệnh Nhất Kích tu luyện tới đệ tam trọng, đối Kiếm khác đã tu luyện nói, có lẽ sẽ rất khó, thế nhưng đối Dương Diệp mà nói, lại là có chút giản đơn, không phải là hắn thiên phú tốt bao nhiêu, mà là bởi vì hắn bản thân kiếm ý là thiên cấp Thập nhị trọng. Đối kiếm ý tạo nghệ càng sâu, như vậy tu luyện một kích trí mạng này lại càng dễ!

Đặc biệt hắn còn thường xuyên cùng An Nam Tĩnh tham thảo, bởi vậy, ngắn không được một tháng, hắn liền đem Trí Mệnh Nhất Kích tu luyện đến đệ nhị trọng. Đối với cái tốc độ này, chính hắn nghĩ đã rất nhanh, thế nhưng An Nam Tĩnh cũng hay là chê chậm An Nam Tĩnh nói chậm, Dương Diệp là phục tùng, cùng An Nam Tĩnh trong khoảng thời gian này cùng một chỗ tu luyện, hắn mới phát hiện, An Nam Tĩnh thiên phú đến cùng có bao nhiêu kinh khủng!

Chỉ là ngắn một tháng, An Nam Tĩnh đã đem tự thân sáu loại ý cảnh toàn bộ tăng lên tới Thập nhị trọng, là tối trọng yếu là, hắn có thể cho cái này sáu loại ý cảnh đơn độc tách biệt thi triển, cũng có thể khiến cái này sáu loại ý Kiếm dung hợp cùng nhau

Dương Diệp không phải không thừa nhận, cái này An Nam Tĩnh đơn độc lấy thiên phú mà nói, là viễn siêu hắn.

Ngoại trừ tu luyện Trí Mệnh Nhất Kích, tại đây một tháng trong, Dương Diệp mỗi ngày còn phân ra rất nhiều thế gia nghiên cứu Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật! Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật là trước mắt hắn mới thôi mạnh nhất kiếm kỹ, đối phó phổ thông thiên tài, một kiếm cũng đủ để phân ra thắng bại, thế nhưng đối phó như Hạt Tử cùng với họ Hạ Hầu Hiên loại thiên tài này, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật không đủ liền hiển lộ ra!

Tuy rằng lúc này hắn thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật không phải chân chánh Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, thế nhưng ngay cả như vậy, hắn hiện đang thi triển Trảm Thiên Kiếm Thuật cường đại vẫn là không thể nghi ngờ, bởi vì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật có thể chồng! Thế nhưng cái này 'Chồng' hắn cũng không có làm được tốt nhất, bởi vậy, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực thấp xuống rất nhiều!

Dựa theo An Nam Tĩnh nói mà nói, đạo thứ nhất Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng đạo thứ hai Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật tốt nhất là trọng điệp, mà không phải đầu đuôi tương liên, mười đạo trọng điệp lên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng mười đạo vị trí đầu não tương liên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực chênh lệch là lớn vô cùng! Trọng điệp lên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, thì tương đương với vô số cây sợi dây vặn thành một cổ, kia hình thành lực lượng là phi thường to lớn!

Mà đầu đuôi tương liên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật tuy rằng uy lực cũng thật lớn, thế nhưng uy lực cũng không có trọng chồng lên nhau lực lượng đại, bởi vì nếu như đối thủ tốc độ quá nhanh, là có thể mang 10 đạo kiếm khí phân biệt đánh tan!

Dương Diệp cũng minh bạch điểm này, bởi vậy, hắn vẫn muốn khiến Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chân chính trọng điệp, thế nhưng làm thử một cái sau, hắn phát hiện cái này xa so với hắn tưởng tượng muốn khó khăn thượng rất nhiều.

Muốn đem Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật thả ra kiếm khí trọng điệp, vậy sẽ phải tốc độ nhanh, nhanh đến mấy đạo kiếm khí cơ hồ là cùng lúc này ra Cổ Sao cũng chỉ có như vậy, mới có thể khiến kiếm khí chân chính trọng điệp!

Không thể không nói, cái này rất khó, phi thường khó khăn, bởi vì dù sao rút kiếm có trước có sau, muốn cho sau cùng trước hai người trọng chồng lên nhau, kia mấy ý nghĩa hắn tại rút ra đệ nhất kiếm đồng thời, muốn lấy hầu như nhỏ chút nào phần kém rút ra kiếm thứ hai, kiếm thứ ba, kiếm thứ tư

Độ khó to lớn, vượt ra khỏi Dương Diệp tưởng tượng, bất quá hắn cũng không có vì vậy để lại bỏ. Một tháng tới, tại An Nam Tĩnh hỗ trợ cùng chính hắn khắc khổ tu luyện hạ, hắn miễn cưỡng có thể trọng điệp hai đạo kiếm khí.

Khiến Dương Diệp vui mừng chính là, cái này trọng điệp sau lưỡng đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực, dĩ nhiên tương đương với bình thường bốn đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực! Nói cách khác, trọng điệp sau Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực, ngạnh sinh sinh tăng lên chí ít còn nhiều gấp đôi!

Nếu như hắn có thể trong nháy mắt chồng mười đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật

Tiêu hao đồng dạng nhiều Huyền khí cùng lực lượng, uy lực cũng nhân Dương Diệp không có lý do gì không điên cuồng tu luyện!

Cái này một tu luyện, chính là mấy tháng

Có nỗ lực, tự nhiên cũng có thu hoạch. Trí Mệnh Nhất Kích hắn đã tu luyện tới đệ tam trọng, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hắn cũng có thể một lần chồng 4 đạo kiếm khí. Trừ lần đó ra, hắn cũng mang tự thân kiếm ý tu luyện càng thêm ngưng luyện. Nói chung, mấy tháng này, hắn cùng với An Nam Tĩnh các phương diện đề thăng đều là rất lớn!

Mấy tháng này nội, Đinh Thược Dược không để cho bất kỳ quấy rầy nào Dương Diệp, bất cứ chuyện gì đều là nàng tự mình xử lý. Thế nhưng rất nhanh, có một việc nàng không cách nào xử lý.

"Yêu tộc nội loạn, tứ đại thần thú tộc đột nhiên đối Không Gian Điêu bộ tộc phát động đánh bất ngờ"

Đây là Đinh Thược Dược tìm được Dương Diệp lúc nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 654: Điện ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Bọn họ ở đâu ra lá gan?"

Nghe được Đinh Thược Dược nói, Dương Diệp sắc mặt lạnh xuống, an ủi trong ngực tiểu tử kia, lúc trước, nghe được Đinh Thược Dược nói lúc, tiểu tử kia liền chuẩn bị chạy, bất quá bị Dương Diệp kéo lại.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Ta cũng không phải rất rõ ràng, ta chỉ biết, lần trước tứ đại thần thú tộc cùng Thánh Địa bại tẩu sau, Yêu Hoàng tiền bối mà bắt đầu đối tứ đại thần thú tộc hạ thủ, bất quá tứ đại thần thú tộc tại Yêu Vực thế lực rất khổng lồ, Yêu Hoàng nhất thời cũng vô pháp hoàn toàn loại bỏ tứ đại thần thú tộc. Bởi vậy, Không Gian Điêu bộ tộc cùng tứ đại thần thú tộc liền giằng co xuống tới. Chỉ là không nghĩ tới, ngay hôm nay trước kia, tứ đại thần thú tộc đột nhiên đối Không Gian Điêu tộc phát động đánh bất ngờ!"

"Có thể hay không có Thánh Địa của người ở trong đó tác quái?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược trầm ngâm một hồi, Đạo: "Cá nhân ta suy đoán cùng Thánh Địa quan hệ không lớn, lúc đầu kia Thánh bảng đệ nhất Minh Nữ mang đi kia Hạt Tử sau khi, đến bây giờ mới thôi, Thánh Địa cũng không có ở phái người đi ra. Chỉ hai loại khả năng, một là Thánh Địa đối với chúng ta cải biến sách lược, kia chính là chuẩn bị mượn hơi, mà không phải giết chết; Hai là Thánh Địa gặp chuyện phiền toái gì, tỷ như nghịch loại huyền giả bởi vậy bọn họ không cách nào phân ra tay đi đối phó chúng ta, nếu không cách nào phân ra tay đi đối phó chúng ta, vậy bọn họ vậy cũng sẽ không nhúng tay yêu tộc sự, bởi vì kia ý nghĩa cũng không lớn!"

"Nếu không có Thánh Địa nhúng tay, kia tứ đại thần thú tộc làm sao dám?" Dương Diệp cau mày nói.

"Có lẽ là bởi vì ngươi!" Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

"Ta?",.. Dương Diệp đại không giải thích được.

Đinh Thược Dược Đạo: "Ngươi đánh chết họ Hạ Hầu Hiên, An Nam Tĩnh trọng thương kia Hạt Tử, hai người các ngươi tiềm lực cùng thực lực đã để cho bọn họ cảm nhận được uy hiếp, mà ngươi lại là đứng ở Yêu Hoàng bên này. Lúc trước có Thánh Địa kiềm chế các ngươi, các ngươi không cách nào đi trước Yêu Vực giúp đỡ Yêu Hoàng, thế nhưng hiện tại, mấy tháng qua, Thánh Địa đã không có động tĩnh, bởi vậy, bọn họ rất rõ ràng, nếu như tại không giải quyết Không Gian Điêu bộ tộc, chờ ngươi đi trước Yêu Vực cùng Yêu Hoàng liên thủ, vậy bọn họ phiền phức liền lớn!"

"Xem ra bọn họ là cùng đường!" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược Đạo: "Bọn họ trước khi cùng Thánh Địa hợp tác, cùng Yêu Hoàng đã thành không chết không ngớt, mà hôm nay thế giới loài người, tuy rằng Đỉnh Hán Đế Quốc còn không có diệt, nhưng là chúng ta Nam Vực thực lực đã vượt lên trước Đỉnh Hán Đế Quốc, muốn tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, bất quá là vấn đề thời gian mà thôi. Bởi vậy, bọn họ chỉ chân chính nắm giữ yêu tộc, tương lai mới có thể đối kháng chúng ta, cũng chỉ có chân chính nắm giữ yêu tộc, bọn họ mới có thể khiến Thánh Địa tiếp tục coi trọng bọn họ, không đến mức vứt bỏ bọn họ!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Nam Vực thực lực bây giờ làm sao?"

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, Đạo: "Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả mau tiếp cận 1 vạn, Tôn Giả Cảnh ngũ phẩm dưới, có mấy ngàn. Linh Giả cảnh huyền giả có chừng ba mươi vạn, Vương Giả Cảnh huyền giả, không dưới trăm vạn!"

"Trăm vạn?" Dương Diệp kinh ngạc nói: "Nhiều như vậy?"

Đinh Thược Dược cười nói: "Hôm nay đại lục đại chiến nổi lên, ai cũng biết nên chiến đội lúc, không thì, lấy lực lượng của cá nhân căn bản khó có thể tại thế gian này sinh tồn. Bởi vậy, Nam Vực hầu như tất cả huyền giả đều tới tìm nơi nương tựa chúng ta, không chỉ có Nam Vực huyền giả, chính là khác vực huyền giả cũng từ từ tới rồi chúng ta Nam Vực. Được rồi, ngươi có thể còn không biết ah, tại các ngươi bế quan này đoạn này thế gian, Đỉnh Hán Đế Quốc nguyên bản nắm giữ Đông Vực, Tây Vực đều bạo phát đại quy mô bạo loạn, vô số tông môn cùng thế gia phản kháng Đỉnh Hán Đế Quốc, đương nhiên, lấy lực lượng của bọn họ thì không cách nào đối kháng Đỉnh Hán Đế Quốc, bởi vậy"

"Chúng ta nhúng tay?" Dương Diệp cắt đoạn Đinh Thược Dược nói, hỏi.

Đinh Thược Dược cười nói: "Đương nhiên, cơ hội này ta làm sao sẽ buông tha? Hôm nay, Đông Vực cùng với Tây Vực đã thoát khỏi Đỉnh Hán Đế Quốc điều khiển. Chúng ta vạn sự đã chuẩn bị, chỉ còn thiếu gió đông."

"Đông Phong?" Dương Diệp cười nói: "Là ở chờ ta sao?"

Đinh Thược Dược Đạo: "Coi như là, chúng ta muốn lấy ít nhất đại giới bắt Trung Vực, vậy cần ngươi, chỉ cần ngươi hướng Trung Vực vừa đứng, ta tin tưởng, sẽ có vô số người đầu hàng, Kiếm Ma tên, thế nhưng có thể làm tiểu nhi chỉ đề đây!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn Đinh Thược Dược, nhẹ giọng nói:

"Một mình ngươi quản việc này, khổ cực ngươi!"

Đinh Thược Dược ngọc thủ chậm rãi nắm chặt, sau đó lại lỏng rồi rời ra, trong lúc nhất thời, nàng chỉ cảm thấy mũi là chua xót. Nàng chưởng quản Nam Vực rất nhiều cao thấp sự tới nay, đã không biết nhiều ít cái ngày đêm không có ngủ qua biết. Nàng không phải là không muốn mang quyền lợi phân ra đi, mà là lúc này Nam Vực, còn chưa tới phân quyền thời điểm, hơn nữa rất nhiều chuyện, nàng cũng quả thực không tin người khác.

Bất kể là Đỉnh Hán Đế Quốc, cũng hoặc là Huyền thú đế quốc, còn là nàng Đinh gia, kỳ thực đều cũng có tư tâm, một cái làm không tốt, cái này tư tâm liền sẽ trở thành một đạo. Hỏa tác. Nàng không muốn tại thời khắc mấu chốt này, ra bất kỳ sai lầm.

Kỳ thực nàng cũng minh bạch, đại gia sở dĩ để cho nàng trở thành Nam Vực tất cả thế lực khoang lái đến, ngoại trừ năng lực của nàng ở ngoài, cũng bởi vì nàng cùng Dương Diệp quan hệ.

Tất cả mọi người lợi ích đều thắt ở Dương Diệp trên người, mà Dương Diệp lại không thích quản Nam Vực việc này, bởi vậy, chỉ có thể khiến cùng Dương Diệp có quan hệ của người để ý tới. Bởi vì nếu như không mang Dương Diệp vững vàng cùng bọn chúng khốn cùng một chỗ, vạn nhất Dương Diệp mang theo hắn người của chính mình chạy trốn, bọn họ làm sao bây giờ

Tất cả, Dương Diệp cần những thế lực này, mà đồng dạng, những thế lực này kỳ thực cũng cần Dương Diệp!

Đinh Thược Dược chưởng quản những thế lực này, kỳ thực theo mọi người, nàng tính là Dương Diệp người phát ngôn, bởi vậy nàng mới có thể chưởng quản Nam Vực cái này bất đồng thế lực, mà những thế lực này cũng bởi vì... Này điểm, mới tin phục nàng, không có thế lực kia dâng lên tranh đoạt quyền lãnh đạo, đương nhiên, trong này cũng không thiếu hụt Đinh Thược Dược năng lực cá nhân!

Chưởng quản những thế lực này, không phải là một chuyện đơn giản, những thế lực này trong lúc đó có các loại các dạng mâu thuẫn, có thậm chí còn có sống chết đại thù

Cái này hết thảy hết thảy đều đặt ở Đinh Thược Dược trên đầu, trong này khổ, chỉ chính cô ta rõ ràng. Bất quá hôm nay nghe được Dương Diệp nói, nàng đột nhiên cảm thấy, cái này khổ chí ít không có nhận không.

"Thân thể ngươi hôm nay có khỏe không?" Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp trong lòng có chút thương tiếc, ai có thể nghĩ tới, nàng như hiểu mưa tịch thông thường, từ sinh ra lên sẽ chịu cái loại này dằn vặt?

Đinh Thược Dược mang trong lòng phức tạp tâm tình ép xuống, khẽ gật đầu, Đạo: "Trong cơ thể sinh cơ tạm thời đạt được ức chế, tại sống mấy năm hẳn không có vấn đề."

Dương Diệp Đạo: "Yên tâm, ta sẽ giải quyết chuyện này!"

Đinh Thược Dược nhoẻn miệng cười, Đạo: "Ngươi thực sự như vậy không muốn ta chết?"

Dương Diệp Đạo: "Lẽ nào ta nên nhớ ngươi chết sao?"

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói sang chuyện khác, Đạo: "Đi Yêu Vực, cần dẫn người sao?"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Một người đầy đủ, ta sẽ nhường An Nam Tĩnh ở lại Nam Vực, có nàng tại, Nam Vực tính là không có ta, ta cũng yên tâm!"

Đinh Thược Dược gật đầu, Đạo: "Lần đi Yêu Vực, nếu như giải quyết rồi tứ đại thần thú tộc, vậy ngồi cơ hội này mang Yêu Vực cùng người tộc trong lúc đó giới vực kết giới giải trừ ah. Chỉ có nhân loại chúng ta cùng yêu tộc những thứ kia cự thú chân chính liên hợp, chúng ta tương lai mới có thể đối kháng Thánh Địa, hoặc là nghịch loại huyền giả!"

"Nghe lời ngươi!"

Dương Diệp cười cười, sau đó tay cổ tay khẽ động, 1 nghìn miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt của, Đạo: "Cái này siêu phẩm Năng Lượng thạch, mặc cho ngươi xử trí. Ta sẽ mang Thánh Địa Kiếm Tổ cùng Đao Tổ khôi lỗi đều ở lại bên cạnh ngươi, bọn họ sẽ nghe ngươi sai phái, nói chung, chính ngươi cũng phải cẩn thận chút, ta nghĩ, Đỉnh Hán Đế Quốc nhất định là sẽ đối phó của ngươi!"

"Khác bà mụ, nhanh đi Yêu Vực ah!" Đinh Thược Dược thu hồi siêu phẩm Năng Lượng thạch Đạo.

Dương Diệp sờ soạng mũi, sau đó thân hình khẽ động, tiêu thất ở tại trong phòng.

Dương Diệp sau khi biến mất, rất nhanh, hai nữ nhân đi vào trong phòng, là An Bích Như cùng Hắc Dạ nữ tử.

"An tỷ tỷ điều tra như thế nào?" Đinh Thược Dược hỏi.

An Bích Như nhìn về phía Hắc Dạ nữ tử, Hắc Dạ nữ tử Đạo: "Không tra được, hắn thì dường như tiêu thất thông thường, Cổ Vực Thành phủ thành chủ nội hết thảy thế lực đều giao cho Lục Kiếm Dao, mà Lục Kiếm Dao không có bất cứ vấn đề gì."

Đinh Thược Dược hai mắt khép hờ, một lát mới nói: "Người này quả thực vô cùng quỷ dị, xin hãy An tỷ tỷ tiếp tục điều động An Gia của người điều tra, ta không muốn chúng ta nội bộ có bất kỳ bất an gì định nhân tố."

"Việc này ngươi không nói cho Dương Diệp sao?" An Bích Như hỏi.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Hắn áp lực đã rất lớn, việc này không hẳn là khiến hắn tới quan tâm. Hơn nữa việc này cũng còn không có nghiêm trọng đến chúng ta trình độ không thể nào khống chế, có Mạc Lão tại, hắn tính là có âm mưu gì, cũng khó mà lật lên cái gì sóng tới. Bất quá, chúng ta vẫn như cũ vẫn không thể sơ suất, cẩn thận sử được vạn năm thuyền, việc này, liền phiền phức An tỷ tỷ."

An Bích Như gật đầu, Đạo: "Phải, hôm nay chúng ta cũng coi như tại trên một cái thuyền!"

Đinh Thược Dược gật đầu, sau đó lại nói: "Ngươi cùng Dương Diệp trong lúc đó chuyện, An tỷ tỷ yên tâm, ta sẽ nhiều khuyên hắn một chút, hắn không phải là một cái vô tình vô nghĩa người, ngươi là Nam Vực cùng với vì hắn làm sự, trong lòng hắn đều biết."

An Bích Như nao nao, thật lâu mới nói: "Đa tạ!"

Yêu Vực.

Lúc này Yêu Vực có chút loạn, tứ đại thần thú tộc có vô số phụ thuộc chủng tộc, bởi vậy, tứ đại thần thú bắt đầu tạo phản Yêu Hoàng lúc, bọn họ những thứ kia phụ thuộc thế lực tự nhiên mà vậy cũng theo tạo phản. Đương nhiên, Yêu Hoàng làm Yêu Vực Yêu Hoàng, tự nhiên cũng là có phụ thuộc chủng tộc, bởi vậy, vốn là Không Gian Điêu bộ tộc cùng tứ đại thần thú tộc trong lúc đó ân oán biến thành toàn bộ Yêu Vực nội loạn!

Dương Diệp trên vai Tử Điêu chỉ chỉ xa xa, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng. Tại Dương Diệp bên cạnh Lôi Lâm thì không ngừng gặm trong ngực một viên thật lớn linh quả

Dương Diệp gật đầu, đang muốn động thủ, lúc này, xa xa đột nhiên Địa Động Sơn Diêu, tiếp theo, một đám 10 mấy trượng cao hắc sắc cự lang xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Lôi Lâm ngừng lại, ngoài miệng còn có quả tiết, nàng trừng mắt nhìn, sau đó tay trái kéo lại Dương Diệp y góc.

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, ngoại nhân xem ra, khả năng này là Lôi Lâm sợ, mà căn bản không phải như thế, đây là nàng muốn điện người, kéo hắn y góc, là bởi vì hỏi hắn cũng không thể được Dương Diệp đã cảnh cáo nàng, không thể tóc rối bời điện.

Dương Diệp không hề động tay, bởi vì hắn không xác định nhóm người này là Yêu Hoàng bộ hạ, còn là tứ đại thần thú phụ thuộc tộc.

Rất nhanh, sắp tới trăm đầu cự lang mang Dương Diệp đám người vây lại, cầm đầu một con hắc trung mang ngân cự lang quan sát một Dương Diệp, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên vai Tử Điêu thượng.

"Ngao Không Gian Điêu, ha ha dĩ nhiên là Không Gian Điêu, giết con này Không Gian Điêu đủ để đổi 10 khỏa thú cực thảo!" Cầm đầu miệng sói ói nhân ngôn, thanh âm trong mang theo nồng nặc hưng phấn.

Dương Diệp làm rõ ràng, hắn vỗ vỗ Lôi Lâm đầu, Đạo: "Điện ah!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 655: Phản bội

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Lâm nhếch miệng cười, tiểu vung tay lên, vô số đạo lôi điện tự cánh tay nàng trung bắn ra, một ít né tránh không kịp hắc lang nhất thời bị điện thành than cốc, chết không thể tại chết. Toàn bộ hắc bầy sói đều bị lôi điện lưới bao trùm!

Tiếng kêu rên không ngừng vang lên!

Rất nhanh, giữa sân chỉ còn lại có kia cầm đầu Lang Vương, hắn bởi vì tự thân thực lực là Tôn Giả Cảnh đỉnh, cộng thêm lại da cứng rắn, bởi vậy tuy rằng bị điện hai cái, nhưng là lại là không có chết.

"Ngươi..." Lang Vương kinh hãi nhìn Lôi Lâm, hắn muốn chạy, thế nhưng hắn lúc này cả người chết lặng, đừng nói chạy, chính là đứng cũng đứng không vững.

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, Lang Vương đầu sói trực tiếp bay ra ngoài.

Mang ý Kiếm xen vào Cổ Sao, Dương Diệp thân hình khẽ động, mang theo Lôi Lâm cùng Tử Điêu hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ở tại chân trời.

Đối Dương Diệp mà nói, có thể động thủ giải quyết, tuyệt không biết dùng miệng.

Không Gian Điêu bộ tộc sinh hoạt tại trong hư không, bọn họ vị trí thế giới là năm đó Không Gian Điêu phần tổ lợi dụng đại thần thông tại trong không gian mở đi ra ngoài. Đối người khác mà nói, không gian liệt phùng là vô cùng nguy hiểm, không thể đến gần, thế nhưng đối Không Gian Điêu bộ tộc mà nói, thông thường không gian liệt phùng căn bản không có thể tính gì chứ, bởi vì bọn họ từ nhỏ liền sinh hoạt tại không gian liệt phùng trung, chỉ bất quá cái này vết nứt có điểm đại!

Rất nhanh, tại Tử Điêu dưới sự hướng dẫn, Dương Diệp đi tới Không Gian Điêu tộc ở lại địa. Bất quá tình huống lúc này có chút không ổn, lúc này Không Gian Điêu chỗ ở đã bị bao vây dâng lên. Trong này có long tộc, huyền vũ bộ tộc, thanh long bộ tộc, còn có Bạch Hổ bộ tộc, ngoại trừ cái này tứ đại thần thú tộc Thành viên ngoại, còn có thật nhiều bọn họ phụ thuộc tộc!

Núp trong bóng tối Dương Diệp quét hạ, phát hiện cái này yêu thú dĩ nhiên tất cả đều là tôn cấp đã ngoài, mà số lượng dĩ nhiên không dưới 1 vạn, không chỉ có như vậy, trong đó Hoàng Giai dĩ nhiên cũng có hơn mười vị! Dương Diệp vội vã thi triển ra Thập nhị trọng kiếm ý cùng tử sắc Huyền khí mang mình cùng tiểu tử kia còn có Lôi Lâm bao vây, không cho tự thân khí tức lộ ra ngoài!

Giờ này khắc này, Dương Diệp phát hiện, yêu tộc thực lực của bản thân, nếu so với Nhân Tộc mạnh hơn rất nhiều a! Nếu như không có giới vực kết giới tồn tại, sợ rằng Nhân Tộc đã sớm diệt vong, trừ phi cả người tộc có thể đồng tâm hiệp lực!

"Oanh!"

Đúng lúc này, xung quanh không gian một trận rung động, tiếp theo, một con chỉ hình thể so tiểu tử kia lớn hơn vô số lần Không Gian Điêu xuất hiện ở bốn phía, mỗi một chỉ đều là tôn cấp, có mấy ngàn chỉ.

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được Yêu Hoàng, tại Yêu Hoàng bên cạnh là một người trung niên mỹ phụ, Dương Diệp đã từng thấy qua, cái này mỹ phụ là Tử Điêu mụ mụ, cũng là Yêu Vực Yêu sau. Tại Yêu Hoàng cùng Yêu hậu thân sau, đứng hai mươi người, nữ có nam có, toàn bộ là Hoàng Giai!

Tử Điêu đang muốn bay ra ngoài, Dương Diệp liền vội vàng kéo nàng, đối với nàng lắc đầu, bởi vì trực giác nói cho hắn biết sự tình có cái gì không đúng. Yêu Vực trong, Không Gian Điêu bộ tộc là mạnh nhất, đây là không thể nghi ngờ, tứ đại thần thú tộc liên hợp lại, thực lực quả thực vượt qua Không Gian Điêu tộc, thế nhưng Không Gian Điêu tộc cũng có minh hữu a, nhưng vấn đề là, lúc này Không Gian Điêu tộc xung quanh cũng không có cái khác yêu tộc.

Càng muốn, Dương Diệp càng nghĩ sự tình có chút quỷ dị.

Tử Điêu tuy rằng lo lắng, muốn đi ra ngoài, thế nhưng nàng vẫn là không có phản kháng Dương Diệp, tùy ý Dương Diệp ôm nàng, mặc kệ thế nào, trong lòng nàng đều là tin tưởng Dương Diệp, bởi vì nàng biết, Dương Diệp tuyệt không sẽ hại nàng, cũng sẽ không thấy chết mà không cứu được.

Tín nhiệm, nàng tín nhiệm Dương Diệp, mà Dương Diệp cũng là như vậy, hắn tín nhiệm Tử Điêu, bởi vậy, hắn tất cả bí mật cũng không có giấu diếm qua Tử Điêu!

Dương Diệp nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, an ủi: "Đừng lo lắng, Yêu Hoàng cùng mẫu hậu ngươi sẽ không có chuyện gì, thực lực của bọn họ ngươi còn không rõ ràng lắm sao? Trừ phi là nửa Thánh xuất thủ, không thì không có người nào có thể tuỳ tiện giết bọn họ. Về phần nửa Thánh, nếu có nửa Thánh nói, cái này tứ đại thần thú tộc cũng không cần làm ra cái này phó trận trượng!"

Tử Điêu đầu nhỏ cà cà Dương Diệp gò má của, chỉ là trong mắt nàng như trước mang theo vẻ lo lắng.

"Yêu Hoàng, ngươi tư thông nhân loại, cùng nhân loại liên hợp tàn sát ta yêu tộc yêu thú, như vậy đi kính, cùng cấp phản bội ta toàn bộ yêu tộc, ngươi còn có tư cách gì tiếp tục làm chúng ta yêu tộc Yêu Hoàng?"

Một đạo như thanh âm của lôi minh ở trong sân ầm ầm vang vọng dựng lên, tiếp theo, Long Hoàng xuất hiện ở Yêu Hoàng đám người đối diện, mà ở Long Hoàng bên cạnh, là tinh lực Phượng cùng Bạch Hổ cùng với huyền vũ tộc trưởng. Mà sau lưng bọn họ, còn đứng đến hơn - ba mươi vị Hoàng Giai cường giả, trong đó nữ có nam có.

Yêu Hoàng cười lạnh một tiếng, Đạo: "Long Hoàng, các ngươi cấu kết Thánh Địa, cấu kết Đỉnh Hán Đế Quốc tại sao không nói? Về phần tàn sát yêu tộc, ha hả, Long Hoàng, lẽ nào chỉ cho phép các ngươi giết ta Không Gian Điêu bộ tộc, không được ta Không Gian Điêu bộ tộc giết các ngươi?"

Long Hoàng bên cạnh tinh lực Phượng Đạo: "Yêu Hoàng, Thánh Địa cường đại, ngươi không phải không biết, quả thực, hôm nay Thánh Địa mấy vị thiên tài cùng một chút Hoàng Giả Cảnh cường giả đều hao tổn tại Nam Vực trong tay, thế nhưng đây đối với Thánh Địa mà nói coi là cái gì? Nếu như không là bọn hắn sẽ đối Phó nghịch loại huyền giả, Nam Vực, trong nháy mắt giữa liền diệt. Ngươi khiến ta yêu tộc cùng Nam Vực kết minh, tương lai Thánh Địa căm giận ngút trời, ta yêu tộc làm sao đi ứng đối? Chẳng lẽ muốn cầm tất cả yêu tộc yêu thú mệnh đi chuộc tội sao?"

"Nam Vực chống lại Thánh Địa, không có chút nào phần thắng!" Bạch Hổ bộ tộc tộc trưởng Đạo: "Ta không muốn đến lúc đó thế gian này nữa không Bạch Hổ bộ tộc."

Yêu Hoàng lạnh lùng nói: "Không có phần thắng? Quên đi, không thèm cùng các ngươi nói nhảm, gặp các ngươi bộ dáng như vậy, các ngươi hôm nay tựa hồ muốn cùng ta Không Gian Điêu bộ tộc quyết nhất tử chiến."

"Yêu Hoàng, ngươi đây là tự chịu diệt vong!" Long Hoàng lạnh lùng nói.

Yêu Hoàng lạnh nhạt nói: "Long Hoàng, ngươi cần phải hiểu rõ, Dương Diệp thu được Long tổ truyền thừa, hắn đương nhiên buông tha ngươi long tộc, không có nghĩa là ngày sau sẽ bỏ qua ngươi long tộc, ngươi hành động hôm nay, nhất định sẽ chọc giận cùng hắn, lấy tính tình của hắn, ngày khác sau cực có thể sẽ giết ngươi toàn bộ long tộc!"

Long Hoàng biến sắc, Dương Diệp mặc dù chỉ là Tôn Giả Cảnh, thế nhưng kia huyết mạch uy áp đối long tộc có thể là có thêm trí mạng khắc chế a. Ngày sau Dương Diệp nếu như đối phó long tộc, ngoại trừ Hoàng Giai ở ngoài, hắn long tộc cái khác Long tại Dương Diệp trước mặt, liền thực sự sẽ giống như một con miên dương. Mà thôi Dương Diệp thực lực, coi như là Hoàng Giai Hoàng Kim Thần Long, hắn chỉ sợ cũng là có thể tuỳ tiện tàn sát!

"Long Hoàng không cần lo lắng?" Lúc này, Long Hoàng bên cạnh tinh lực Phượng Đạo: "Chỉ phải giải quyết Yêu Hoàng, chúng ta nắm giữ toàn bộ yêu tộc, khi đó, hắn Dương Diệp cho dù có tổ Long máu giống như nào? Hắn dám đến Yêu Vực sao? Hắn tính là dám đến, lẽ nào hắn còn có thể lấy sức một mình đối kháng chúng ta toàn bộ Yêu Vực không được?"

Nghe vậy, Long Hoàng sắc mặt hơi chút dễ nhìn chút, sau đó nhìn về phía Yêu Hoàng, Đạo: "Yêu Hoàng, ngươi đã muốn tự chịu diệt vong, chúng ta đây sẽ thanh toàn ngươi."

Yêu Hoàng Đạo: "Long Hoàng, các ngươi nghĩ đến ngươi môn phân hoá ta Không Gian Điêu bộ tộc đồng minh, là có thể tiêu diệt ta Không Gian Điêu bộ tộc? Ngươi nghĩ được quá ngây thơ rồi!"

Long Hoàng khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "Phải không? Không trưởng lão, còn chưa động thủ sao?"

Yêu Hoàng con ngươi co rụt lại, đúng lúc này, Yêu Hoàng sau lưng một gã lão giả đứng dậy, theo hắn đứng ra, Yêu Hoàng sau lưng mười tên Hoàng Giai cường giả lại đi ra bảy tên.

Tên là không trưởng lão trưởng lão thấp giọng thở dài, Đạo: "Tộc trưởng, theo Nam Vực đối địch với Thánh Địa, không khôn ngoan!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 656: Hai đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, Tử Điêu nhìn thấy một màn này, trong mắt đầu tiên là lộ ra vẻ khó tin, tiếp theo, trong mắt nàng dâng lên một cổ hơi nước, tiểu trảo nắm chặc Dương Diệp tóc.

Lôi Lâm không có ở ăn trong lòng linh quả, nàng thân hình lóe lên, xuất hiện ở Tử Điêu bên cạnh, tiểu trảo sờ sờ Tử Điêu, làm như đang an ủi.

Nhìn thấy Tử Điêu bộ dáng này, Dương Diệp tâm trung tê rần, nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, Đạo: "Lão đầu kia, ngươi nhận thức?"

Tử Điêu gật một cái đầu nhỏ, trong mắt giọt nước mắt nhịn không được rơi xuống!

Dương Diệp thân thủ xoa xoa Tử Điêu trên gương mặt giọt nước mắt, nghiêng đầu nhìn về phía lão giả kia, trong mắt hàn mang chợt lóe lên.

Yêu Hoàng nhìn lão giả một lát, sau đó mới nói: "Không trưởng lão, vì sao? Ngươi là nhìn ta lớn lên, cũng là Tử Nhi tôn kính nhất người, vì sao phản bội ta Không Gian Điêu bộ tộc? Long Hoàng bọn họ đến cùng cho ngươi chỗ tốt gì? Ta rất hiếu kỳ, thực sự thật tò mò."

Không Gian Điêu bộ tộc, Yêu Hoàng mặc dù là Yêu Hoàng, cũng là tộc trưởng, thế nhưng Nord gia tộc, cũng không hẳn một người có thể nói coi là, tại Không Gian Điêu bộ tộc trung có rất nhiều thế hệ trước cường giả, cái này thế hệ trước cường giả có thể tại trên thực lực không bằng Yêu Hoàng, thế nhưng tại trong tộc uy vọng cũng không kém gì Yêu Hoàng! Giống như trước mắt cái này không trưởng lão, hắn là Không Gian Điêu tộc đời trước tộc trưởng, tại trong tộc uy vọng cực cao!

Không trưởng lão lắc đầu, Đạo: "Yêu Hoàng, ngươi cùng nhân loại thế lực liên thủ, không chỉ có chúng ta trong tộc rất nhiều người bất mãn, chính là chúng ta rất nhiều phụ thuộc tộc cũng là bất mãn. Vì sao? Ngươi rất rõ ràng. Nam Vực là có Bán Thánh, kia Dương Diệp cũng đúng là rất có tiềm lực, thế nhưng, Yêu Hoàng chính ngươi hỏi hỏi mình, Nam Vực thật có thể đủ đối kháng được Thánh Địa sao? Nếu là Thánh Địa dốc toàn bộ lực lượng, khi đó, làm Nam Vực minh hữu chúng ta, gánh chịu được lên Thánh Địa lửa giận sao?"

"Ngươi cũng là bởi vì cái này phản bội ta?" Yêu Hoàng Đạo.

Không trường lão đạo: "Yêu Hoàng, ngươi cùng Tử Nhi là chúng ta Không Gian Điêu bộ tộc khó được thiên tài, ta không muốn các ngươi gặp chuyện không may, càng không muốn ngươi mang theo chúng ta Không Gian Điêu tộc đi hướng diệt vong. Chỉ cần ngươi hứa hẹn, hiện tại cùng Nam Vực đoạn giao, cùng tứ đại thần thú tộc quay về với tốt, chúng ta những người này như trước tôn ngươi là tộc trưởng!"

"Ta nếu không đây?" Yêu Hoàng lạnh lùng nói.

"Chúng ta đây cũng chỉ có thể tạm thời nhốt ngươi!" Không trưởng lão thấp giọng thở dài.

Yêu Hoàng nhìn lướt qua không trưởng lão đám người liếc mắt, Đạo: "Bằng các ngươi chút người này, tựa hồ có chút thiếu, chúng ta nếu là động thủ, chỉ biết tiện nghi ngoại nhân, không trưởng lão sẽ không không rõ ràng lắm ah?"

"Yên tâm, chỉ cần Không Gian Điêu bộ tộc tộc trưởng không phải là ngươi, chúng ta sẽ không cùng Không Gian Điêu bộ tộc là địch!" Long Hoàng bỗng nhiên nói.

"Đã như vậy!"

Yêu Hoàng hai tay chậm rãi nắm chặt, hai tay chỗ không gian một trận vặn vẹo dâng lên, ngay tại lúc lúc này, một đạo vô hình không gian lồng giam đột nhiên khóa ở tại Yêu Hoàng bốn phía, cùng lúc đó, không trưởng lão đám người đột nhiên đồng loạt ra tay, vô số đạo tầng tầng lớp lớp không gian vách ngăn xuất hiện ở Yêu Hoàng bốn phía!

Lúc này đây, Yêu Hoàng ngây ngẩn cả người, Dương Diệp cùng Tử Điêu cũng ngây ngẩn cả người, bởi vì mới bắt đầu ra tay với Yêu Hoàng không là người khác, thật là Tử Điêu mẫu hậu, cũng chính là Yêu Hậu.

"Vì sao?" Yêu Hoàng nhìn Yêu Hậu, thanh âm hơi hơi run rẩy.

Yêu Hoàng không dám nhìn tới Yêu Hoàng ánh mắt, Đạo: "Ngươi lẽ nào không phát hiện sao? Từ ngươi khư khư cố chấp cùng Nam Vực kết minh, chúng ta yêu tộc càng ngày càng nhiều tộc quần bắt đầu phản đối với chúng ta. Tại đây dạng tiếp tục nữa, chúng ta Không Gian Điêu bộ tộc sẽ trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích. Ta đã từng một mực khuyên ngươi, thế nhưng ngươi chưa bao giờ nghe..."

"Cho nên, ngươi liền cùng ngoại nhân cấu kết cùng đi hại ta? Mấy trăm năm a, chúng ta quen biết mấy trăm năm..." Yêu Hoàng ánh mắt lộ ra tự giễu: "Không nghĩ tới, thực sự không nghĩ tới, ta lại bị người mà mình tín nhiệm nhất cho phản bội, ha ha, thật là châm chọc a, thiên đại châm chọc a..."

Yêu Hậu thân thể khẽ run, Đạo: "Ta không nghĩ qua chỗ hiểm ngươi, chỉ là hy vọng ngươi có thể đoạn tuyệt cùng Nam Vực qua lại, chúng ta yêu tộc cùng Nam Vực kết minh, thật không có bất luận cái gì tương lai, ngươi khiến Tử Nhi cùng kia Dương Diệp cùng một chỗ, càng một cái Thiên sai lầm lớn, Dương Diệp đắc tội Thánh Địa, hắn sẽ hại chết Tử Nhi!"

"Ngu xuẩn!" Yêu Hậu bỗng nhiên quát dẹp đường: "Tử Nhi muốn siêu thoát thế gian này lồng giam, cũng chỉ có theo Dương Diệp, chỉ theo Dương Diệp! Ngươi có hiểu hay không?"

"Hắn bất quá là Tôn Giả Cảnh, tính là thiên phú rất mạnh, tiềm lực cực đại, lại có năng lực gì cùng tư cách đối kháng toàn bộ Thánh Địa? Chỉ bằng một vị Bán Thánh sao?" Yêu Hậu hỏi ngược lại, thanh âm trong mang theo một vẻ tức giận cùng bất mãn.

Yêu Hoàng hít sâu một hơi, không ở nhìn Yêu Hậu, Đạo: "Lẽ nào toàn bộ Không Gian Điêu bộ tộc đều phản bội ta không được?"

Nghe được Yêu Hoàng nói, Yêu Hoàng sau lưng vài tên Hoàng Giả Cảnh cường giả phục hồi tinh thần lại, lập tức đang muốn động thủ, thế nhưng lúc này Yêu Hậu cũng quát dẹp đường: "Ai dám động thủ, trục xuất điêu tộc, trọn đời đày đi Không Gian loạn lưu!"

Mấy người kia thân thể vừa dừng lại, nhìn một chút bị vây Yêu Hoàng, sau đó lại nhìn một chút Yêu Hậu, trong mắt do dự.

"Oanh!"

Đúng lúc này, Yêu Hoàng trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ khí thế cường đại, khí thế không ngừng đánh thẳng vào chung quanh hắn những hàng rào không gian đó, chỉ là một cái chớp mắt, liền có vô số Đạo hàng rào không gian bị phá tan. Không trưởng lão cùng Yêu Hậu hai người thất kinh, vội vã lần thứ hai thi triển không gian chi lực, nhưng mà lúc này...

"Hưu!"

Một đạo tử sắc kiếm khí lấy tốc độ cực nhanh ở trong sân chợt lóe lên, sau đó hung hăng đánh vào Yêu Hoàng chung quanh những hàng rào không gian đó thượng.

"Oanh!"

Những thứ kia phía ngoài nhất hàng rào không gian nhất thời Liệt ra vô số đạo vết nứt, mà lúc này, Yêu Hậu nắm chặc cơ hội, hữu chưởng chợt hướng phía trước vỗ, 'Oanh' một tiếng, Yêu Hoàng xung quanh hàng rào không gian nhất thời hóa thành hư vô.

Yêu Hậu cùng không trưởng lão kinh hãi, bởi vì bọn họ không nghĩ tới lại có người lại đột nhiên xuất thủ, hơn nữa tốc độ lại vẫn nhanh như vậy, không có chút nào phòng bị bọn họ bị lấy một trở tay không kịp.

Sau lưng Yêu Hoàng mấy người nhìn thấy Yêu Hoàng thoát khốn, đều là thở dài một hơi, toàn bộ vội vã đứng ở Yêu Hoàng bên cạnh, đề phòng nhìn Yêu Hậu đám người.

Mọi người không có đi xem Yêu Hoàng, mà là nhìn về phía một bên, lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mắt mọi người, khi thấy Dương Diệp lúc, Long Hoàng đám người sắc mặt đại biến, đối với Dương Diệp, bọn họ làm sao có thể xa lạ? Bọn họ không nghĩ tới cái này Dương Diệp dĩ nhiên đi tới Yêu Vực, không phải là đồn đãi hắn đang bế quan sao?

"Ngươi cũng dám tới Yêu Vực!" Yêu Hậu nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp lôi kéo Lôi Lâm tay của đi hướng Yêu Hoàng Đạo: "Vì sao không dám tới?"

"Dương Diệp, đây cũng không phải là Nam Vực!" Yêu Hậu bên cạnh không trưởng lão trầm giọng nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Thì tính sao?"

Không trưởng lão sửng sốt, quả thực, mình có thể làm sao? Hắn đột nhiên nhớ tới, người trước mắt này mặc dù chỉ là Tôn Giả Cảnh, thế nhưng sau lưng của hắn có thể là có thêm một tôn Bán Thánh a. Hơn nữa vị kia Bán Thánh còn có nói, vị ấy Hoàng Giả Cảnh nếu là dám ra tay với hắn, hắn liền tàn sát ai... Hắn tuy rằng cũng rất có tự tin, thế nhưng còn không có tự tin đến có thể đối kháng Bán Thánh tình trạng.

Dương Diệp không có để ý không trưởng lão, hắn ôm Tử Điêu đi tới Yêu Hoàng trước mặt của, Tử Điêu cà cà Dương Diệp gò má của, sau đó bay đến Yêu Hoàng trước mặt của. Yêu Hoàng nhu liễu nhu Tử Điêu đầu nhỏ, nhìn Tử Điêu trong mắt vẻ lo lắng, Đạo: "Không có chuyện gì."

"Tử Nhi..." Yêu Hậu đột nhiên kêu lên một tiếng, thế nhưng Tử Điêu cũng xem cũng không nhìn nàng, trực tiếp tựa đầu xoay mở.

Đăng nhập http://

truyencuatui.Net/❤để đọc truyện Thấy như vậy một màn, Yêu Hậu trên mặt nhất thời lộ ra thần tình thống khổ.

Yêu Hoàng xem chưa từng xem Yêu Hậu, hắn đối về Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Không nghĩ tới ngươi đã đến rồi, đồng thời ngay cả ta chưa từng có thể phát hiện. Ngươi lúc trước một kích kia rất mạnh, xem ra thực lực của ngươi lại tiến bộ!"

Dương Diệp cười nói: "Hoàn hảo chưa có tới muộn, không thì tiểu tử kia có thể khóc nhè!"

Tử Điêu nổi giận trừng Dương Diệp liếc mắt, vọt đến Dương Diệp trên vai, tiểu trảo đối về Dương Diệp tóc một trận quào loạn.

Yêu Hoàng lắc đầu, cái này Tử Điêu đối Dương Diệp vô cùng thân thiết trình độ, khiến hắn đều có chút ghen tỵ. Bất quá trong lòng hắn còn là vui vẻ chiếm đa số. Kỳ thực hắn cũng không rõ ràng lắm Mạc Lão vì sao coi trọng như vậy Dương Diệp, vì Dương Diệp, không tiếc cùng Thánh Địa cùng với huyền giả đại lục Bán Thánh là địch, thế nhưng hắn có một chút có thể xác định, đó chính là Dương Diệp trên người có đại bí mật.

Lúc đầu tiểu cô nương kia, kia tiểu tháp... Đặc biệt tiểu cô nương kia, lại có thể khiến kia đã là Thánh Giả cảnh Bách Hoa cung tổ sư đều kiêng kỵ không ngớt... Cái này, hắn thế nhưng rõ ràng nhớ kỹ a!

Tử Nhi theo Dương Diệp, đối Tử Nhi mà nói, có lẽ là một cái thiên đại cơ duyên!

"Dương Diệp, cái này Yêu Vực không phải là ngươi nên tới địa phương!" Lúc này, một bên Long Hoàng đột nhiên trầm giọng nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Long Hoàng, lúc đầu ta tha các ngươi long tộc một con đường sống, thế nhưng hiện tại xem ra, ngươi cũng không thế nào quý trọng a. Ngươi là nghĩ, ta thực sự không dám giết các ngươi long tộc?"

"Làm càn!" Long Hoàng cả giận nói: "Dương Diệp, nơi này là Yêu Vực, không phải là ngươi Nam Vực!"

"Dương Diệp, ngươi khó tránh cũng quá càn rỡ chút!" Long Hoàng bên cạnh tinh lực Phượng trầm giọng nói: "Ngươi đừng tưởng rằng phía sau có Bán Thánh cường giả có thể tại ta yêu tộc muốn làm gì thì làm, ngươi phải hiểu được một điểm, ta yêu tộc cũng có Bán Thánh."

Dương Diệp không nhìn thẳng tinh lực Phượng, quay đầu nhìn về phía Yêu Hoàng, Đạo: "Tiền bối, ngươi Không Gian Điêu bộ tộc nội bộ sự ngươi liền tự mình giải quyết ah, về phần những thứ khác, liền giao cho ta ah!"

"Ngươi xác định có thể?" Yêu Hoàng Đạo: "Ngươi cũng thấy đấy, ngươi xung quanh thế nhưng có hơn vạn tôn cấp yêu thú, còn có hơn mười vị Hoàng Giai yêu thú!"

"Cũng không có vấn đề!" Dương Diệp Đạo.

"Cuồng vọng!" Long hoàng khí sắc mặt tái xanh, cả giận nói: "Dương Diệp, ngươi không muốn khinh người quá đáng!"

Dương Diệp vung tay phải lên, 360 bộ xương khô xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó thân thủ nắm chặt, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, Kiếm nhắm thẳng vào Long Hoàng, Đạo: "Ta liền khinh người quá đáng, ngươi phải như thế nào?" Nói hắn không nhìn thẳng Long Hoàng, sau đó nhìn về phía tinh lực Phượng đám người, Đạo: "Tam hơi thở, tam hơi thở các ngươi như không rời đi, hôm nay ta liền giết cái thây phơi khắp nơi!"

Tinh lực Phượng chờ nhân khí phổi đều nhanh nổ, không biết còn tưởng rằng Dương Diệp là Bán Thánh! Bọn họ rất muốn động thủ trực tiếp mang Dương Diệp chụp thành đống cặn bả, thế nhưng vừa nghĩ tới phía sau hắn vị kia thủ mộ người đã nói, mấy người đó là cố kiềm nén lại xuất thủ ý niệm!

"Một!" Dương Diệp bắt đầu đếm một chút!

Tinh lực Phượng đám người sắc mặt khó coi!

"Tam!"

Dứt lời, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, Long Hoàng đám người bên cạnh mấy vị tôn cấp yêu thú còn không có phản ứng kịp liền đầu bay ra ngoài....

Hai đây?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 657: Yêu Thánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp động thủ, phía sau hắn 360 bộ xương khô cũng bay vào Long Hoàng đám người người phía sau đàn trong, sau đó bắt đầu điên cuồng chém giết.

Dương Diệp kỳ thực căn bản cũng không có nghĩ tới khiến tứ đại thần thú tộc ly khai, những người này đã là hắn địch nhân, song phương có thể nói là không chết không ngớt, căn bản không có giải hòa khả năng. Tính là bọn họ muốn cùng giải, hoặc là đầu hàng, Dương Diệp cũng là sẽ không tiếp nhận, hắn cũng không muốn đến lúc đó bị những người này phản phệ một ngụm!

Nếu muốn vĩnh viễn trừ hậu hoạn, vậy cũng chỉ có triệt để diệt sạch đối phương.

Tại thế giới này, rất lâu, nhân từ là căn bản không cần đồ vật!

Chỉ bằng vào hắn lực lượng cá nhân là không có khả năng diệt được tứ đại thần thú tộc, thế nhưng Dương Diệp cũng không ngốc, hắn hiện tại đứng phía sau Mạc Lão, xấu như vậy núi dựa lớn, hắn đương nhiên cần. Có Mạc Lão tại, những thứ kia Hoàng Giai cường giả cũng không dám ra tay với hắn, Hoàng Giai cường giả không thể ra tay, Hoàng Giai dưới, tại đây Yêu Vực, ai là đối thủ của hắn?

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp động thủ bắt đầu tàn sát, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, bao quát Yêu Hoàng đều là hơi sửng sờ, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên thực sự dám cứ như vậy động thủ. Phải biết rằng, tại đối diện thế nhưng có hơn mười vị Hoàng Giai cường giả a! Những cường giả này trong, chỉ cần tùy tiện mấy vị động thủ, đều là đủ để giết chết hắn a!

Tuy rằng Dương Diệp đứng phía sau một vị Bán Thánh, thế nhưng hắn lẽ nào sẽ không sợ người ta chó cùng rứt giậu sao...

Giữa sân kiếm khí ngang dọc, tại thiên cấp nhị trọng kiếm ý dưới áp chế, mỗi một đạo kiếm khí đều biết thu gặt đi một cái mạng. Bất kể là Hoàng Kim cự long, cũng hoặc là phượng hoàng bộ tộc, cho dù là phòng ngự biến thái nhất huyền vũ bộ tộc vẫn không có tôn cấp yêu thú có thể chống đỡ được Dương Diệp Kiếm, không được hai hơi thở thời gian, thì có hơn mười điều tôn cấp yêu thú chết ở Dương Diệp tay của trung.

Tàn sát, chân chính tàn sát!

"Khinh người quá đáng!"

Bạch Hổ bộ tộc tộc trưởng giận dữ, đại thủ hướng phía Dương Diệp chợt đánh, tại Hoàng Giai đỉnh cường giả uy áp hạ, Dương Diệp nhất thời bị nhốt tại tại chỗ, không thể nhúc nhích, bất quá Dương Diệp trong mắt cũng không có chút nào vẻ sợ hãi.

"Hưu!"

Một cây đen nhánh quải trượng đột nhiên xuất hiện giữa sân, mọi người hoảng hốt, tiếp theo, chỉ thấy cái này căn quải trượng trực tiếp xuyên Bạch Hổ Tộc lớn lên tay, sau đó lại tự Bạch Hổ Tộc trường mi tâm của xuyên qua!

Cứ như vậy, một vị Hoàng Giai đỉnh cường giả bỏ mình!

Long Hoàng cùng Thần Phượng đám người sắc mặt ảm đạm, Yêu Hoàng bên cạnh Yêu Hậu cùng Không trưởng lão lúc này cũng là vẻ mặt thần sắc!

"Yêu Thánh, lẽ nào ngươi thực sự mặc kệ ta yêu tộc sao?"

Long Hoàng đột nhiên nhìn về phía Hư Không, hét lớn: "Ta yêu tộc tại Huyền Giả Đại Lục mấy vạn năm qua, khi nào bị như vậy vũ nhục, lẽ nào Yêu Thánh ngươi thật muốn nhìn ta yêu tộc mặc cho người như vậy khi dễ sao?"

"Xin hãy Yêu Thánh cứu ta yêu tộc!" Thần Phượng đối về Hư Không hơi thi lễ Đạo.

"Không cầu xưng bá Huyền Giả Đại Lục, nhưng cầu không người dám khi, xin hãy Yêu Thánh xuất thủ!" Bạch Hổ bộ tộc tộc trưởng Đạo.

"Thỉnh Yêu Thánh xuất thủ..."

Ngoại trừ Yêu Hoàng cùng đi theo hắn Không Gian Điêu bộ tộc của người bên ngoài, giữa sân hầu như tất cả Yêu Thánh đều lạy đi xuống, ngay cả kia Không trưởng lão cùng Yêu Hậu cũng lạy đi xuống.

"Ai..."

Một tiếng thở dài thanh ở trong sân vang lên, tiếp theo, một vị lão giả tóc trắng xuất hiện ở giữa sân. Lão giả tóc trắng sau khi xuất hiện, Mạc Lão cũng theo đó theo xuất hiện. Hai người xa xa tương đối!

"Ngươi thật chẳng lẽ muốn cho ta yêu tộc cùng nhân loại hiện tại quyết chiến sao?" Yêu Thánh nhìn Mạc Lão, trầm giọng nói.

Mạc Lão nhìn lướt qua Long Hoàng đám người, Đạo: "Ta nói rồi, chỉ cần các ngươi không ỷ lớn hiếp nhỏ, ta cũng sẽ không tay. Nếu như các ngươi dám tay, ta đây liền diệt các ngươi. Nếu như yêu tộc dám cùng Nam Vực khai chiến, đồng thời phái Hoàng Giai cường giả xuất thủ, ta đây liền giết tất cả xuất thủ Hoàng Giai yêu thú chủng tộc. Chỉ ta có nghĩ là, không có ta có dám hay không, các ngươi nếu không tin, vậy thử xem!"

Long Hoàng đám người sắc mặt có chút khó coi, bất quá nhưng cũng không dám phản bác, đùa giỡn, một vị Bán Thánh, hơn nữa còn là một vị thực lực siêu quần Bán Thánh, bọn họ làm sao dám ngay mặt phản bác?

Yêu Thánh hai tay nắm chặt, trong mắt lóe lên lướt một cái hàn mang, thế nhưng vừa nghĩ tới lúc đầu trước mắt lão giả một người độc chiến ba người bọn họ lúc tràng cảnh lúc, tay hắn đó là lỏng rồi rời ra, trầm mặc đã lâu mới nói: "Ngươi phải làm rõ ràng, nghịch loại huyền giả mới là đại địch của chúng ta, chúng ta Huyền Giả Đại Lục như nội đấu, chỉ biết tiện nghi người khác."

Mạc Lão Đạo: "Kỳ thực ngươi nói rất đúng, nội đấu chỉ biết tiện nghi người khác, thế nhưng, ta nghĩ, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, còn là chỉ có một thanh âm là tốt nhất. Yêu tộc nếu không cùng Nam Vực kết minh, vậy hay là bỏ cho thỏa đáng, ta cũng không muốn ngày sau còn muốn tới phòng bị yêu tộc quay giáo một kích."

"Ngươi quả thật muốn lưỡng bại câu thương?" Yêu Thánh trong mắt hàn mang bắt đầu khởi động.

"Tiền bối!" Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đứng dậy, đối về Yêu Thánh hơi thi lễ.

Yêu Thánh nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt lóe lên lướt một cái phức tạp, Đạo: "Thế nào?"

Dương Diệp Đạo: "Ta biết tiền bối nghĩ cách, tiền bối sở dĩ mâu thuẫn Nam Vực, không phải là bởi vì Nam Vực cùng Thánh Địa đã trở thành tử địch, tiền bối sợ ngày sau Thánh Địa tức giận lúc, làm phiền hà Yêu Vực. Tiền bối là yêu tộc tương lai suy nghĩ, điểm ấy bản thân là không có sai. Chỉ là ta muốn hỏi một chút tiền bối, tiền bối thật nghĩ Thánh Địa ngày sau liền nhất định có thể diệt ta Nam Vực?"

"Ngươi không biết Thánh Địa đáng sợ!" Yêu Thánh Đạo: "Cường như năm đó Kiếm Tông tổ sư đối cái thế lực này đều kiêng kỵ không ngớt, mà ngươi bây giờ, còn không có đạt được Kiếm Tông tổ sư vậy tình trạng."

Dương Diệp cười cười, cũng không phản bác, Đạo: "Tiền bối, ta đang hỏi một câu cuối cùng, nghịch loại huyền giả nếu là xuất thế, Thánh Địa triệu các ngươi yêu tộc đi vào Thánh Địa đối kháng nghịch loại huyền giả, ta muốn hỏi một chút, tiền bối ngươi có đi hay là không đây?"

Http://truye ח cuatui.Net/

Yêu Thánh nhướng mày, hắn làm sao không minh bạch Dương Diệp ý tứ? Nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, lúc trước Thánh Địa cũng đã phái người tới khiến yêu tộc tất cả cường giả đi trước Thánh Địa đối kháng nghịch loại huyền giả, bình tĩnh mà xem xét, hắn tự nhiên là không muốn yêu tộc yêu thú đi, bởi vì yêu tộc yêu thú đi, rất có thể sẽ bị trở thành là pháo hôi!

Thế nhưng nếu không phải đi, chọc giận Thánh Địa...

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Tiền bối hẳn là minh bạch, bất kể là nhân loại còn là yêu thú, chúng ta cũng không trả lời nên mang hy vọng ký thác vào trên người người khác. Thánh Địa nếu là có đức, vì sao mấy vạn năm qua cũng không ơn trạch Huyền Giả Đại Lục mà nghịch loại huyền giả muốn xuất thế, uy hiếp được bọn họ, bọn họ cái này mới ra ngoài, hơn nữa khiến chúng ta đi hỗ trợ, cũng là một bộ bọn họ đây là để mắt chúng ta Huyền Giả Đại Lục huyền giả tư thế, Yêu Thánh tiền bối, ngươi nghĩ, yêu tộc đầu nhập vào một cái thế lực như vậy, thật sự có tiền đồ?"

"Lẽ nào đầu nhập vào Nam Vực thì có tiền đồ?" Lúc này, Long Hoàng hừ lạnh một tiếng.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn Long Hoàng liếc mắt, sau đó không nhìn thẳng đối phương, nhìn về phía Yêu Thánh, Đạo: "Yêu tộc không phải là đầu nhập vào Nam Vực, mà là cùng Nam Vực kết minh, toàn bộ yêu tộc cùng thế giới loài người liên hợp lại, tuy rằng chúng ta như trước còn là yếu hơn Thánh Địa cùng nghịch loại huyền giả, nhưng ít ra chúng ta không cần đi dựa vào người khác hơi thở, nhìn hắn sắc mặt người, không phải sao?"

Yêu Thánh trầm mặc một lát, nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Mạc Lão, sau đó nói: "Ngươi nói phục ta!" Kỳ thực, bản thân của hắn xem Thánh Địa cũng không phải rất thuận mắt, bất quá không có biện pháp, đối phương thế lớn. Đương nhiên, làm ra sự lựa chọn này, lúc này hay là bởi vì là có chút bất đắc dĩ, bởi vì hắn nếu như không làm như vậy, vậy ý nghĩa trước mắt một già một trẻ này muốn đại khai sát giới!

Lúc này Dương Diệp hắn tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng Mạc Lão hắn phải kiêng kỵ, tính là yêu tộc thắng, chỉ sợ cũng phải bị vị này thủ mộ người cho đánh cho tàn phế...

Nghe được Yêu Thánh nói, Long Hoàng đám người cùng Không Gian Điêu tộc Không trưởng lão cùng với Yêu Hoàng đều là sắc mặt đại biến, Yêu Hoàng cùng Nam Vực kết minh, vẫn không thể chân chính đại biểu toàn bộ Yêu Vực, thế nhưng Yêu Thánh...

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Nếu tiền bối đáp ứng hợp tác, chúng ta đây song phương liền cần lẫn nhau nói chút điều kiện, ta trẻ tuổi, theo ta trước nói ah, ta chỉ có một điều kiện, Long Hoàng, Thần Phượng, còn có Bạch Hổ bộ tộc tộc trưởng không thể tồn tại, không thì, lúc trước làm nói hết thảy trở thành phế thãi, chúng ta nên đánh thì đánh!"

Dương Diệp ý tứ rất đơn giản, mấy người này hắn không tín nhiệm, không chỉ có hắn không tín nhiệm, Yêu Hoàng khẳng định cũng sẽ không tin đảm nhiệm, tiếp tục ở lại yêu tộc, tuyệt đối là một cái u ác tính cùng mối họa, không chừng lúc nào liền ra tới quay giáo một kích, hắn cũng không muốn bị người!

"Dương Diệp ngươi..." Long Hoàng đám người giận dữ, bất quá nhưng là bị Mạc Lão liếc mắt nhìn đem rung nói nuốt trở về.

"Bọn họ đều là Hoàng Giai!" Yêu Thánh trầm giọng nói: "Bản thân thực lực là ngoại trừ Bán Thánh dưới mạnh nhất!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Cùng ta không phải là người cùng một đường, coi như là Bán Thánh, ta cũng không cần!"

Yêu Thánh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: "Ngươi bây giờ thân hệ yêu tộc cùng nhân tộc tương lai, lòng dạ chật hẹp cũng không tốt. Thân là dẫn đầu, cần thiết lòng dạ cùng nhân từ còn là cần!"

Dương Diệp khẽ cười cười, Đạo: "Nhân từ, cũng phải nhìn đối người nào, trực giác nói cho ta biết, hôm nay nếu không bỏ bọn họ, tương lai, ta tất dưỡng hổ vi hoạn."

"Thật không có chừa chỗ thương lượng?" Yêu Thánh trầm giọng nói.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, ý Kiếm vào Cổ Sao trong, Đạo: "Không có!"

Yêu thắng xung quanh không gian bắt đầu sóng gió nổi lên, nhìn thấy một màn này, Long Hoàng đám người trong lòng thở dài một hơi, sau một khắc, Yêu Thánh đột nhiên xuất thủ, bất quá lại có đúng hay không đối Dương Diệp cùng thủ mộ người xuất thủ, mà là đối Long Hoàng cùng với Thần Phượng còn có Bạch Hổ bộ tộc tộc trưởng xuất thủ.

Một con thật lớn móng vuốt đột nhiên xuất hiện ở tại Long Hoàng tam đỉnh đầu của người, sau đó nặng nề mà rơi xuống!

"Yêu Thánh ngươi..." Long Hoàng chờ người thất kinh, bọn họ thế nào cũng không nghĩ tới cái này Yêu Thánh đột nhiên sẽ ra tay với bọn họ. Vừa định hoàn thủ, nhưng mà đã không kịp.

Cự trảo hạ xuống, ba người tại chỗ bị chụp hồn phi phách tán. Cự trảo thân thủ nhất chiêu, tam tích huyết châu bay đến trảo trung.

Dương Diệp nao nao, hắn cũng không nghĩ tới Yêu Thánh lại đột nhiên đối Long Hoàng đám người xuất thủ.

Còn bên cạnh Không trưởng lão cùng với Yêu Hậu đám người thì sắc mặt trắng nhợt..... Theo bản năng hướng lui về sau mấy bước.

Lúc này, Mạc Lão đột nhiên nói: "Xem ra, ngươi nghĩ thông suốt, cũng làm quyết định!"

Yêu Thánh khẽ cười cười, Đạo: "Ngươi đồ đệ này nói rất đúng, bất kể là yêu tộc còn là nhân loại, còn là dựa vào chính mình nhất dựa vào phổ. Hơn nữa, ta cũng nghĩ đến thế giới bên ngoài nhìn."

Nghe được lời của hai người, Dương Diệp lần thứ hai hơi sửng sờ, lẽ nào Mạc Lão cùng cái này Yêu Thánh trong lúc đó sớm có qua đàm phán gì?

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Đây là một cái đường máu, ngươi nhất định phải đi?"

Yêu Thánh cười nói: "Ta chẳng lẽ còn sợ chết sao? Tại qua không lâu sau, ta khả năng liền cần ngươi tới nhặt xác, cho nên, không có tuyển chọn!"

Mạc Lão Đạo: "Quả thực!"

Yêu Thánh nhìn về phía Dương Diệp, vung tay phải lên, tam tích huyết châu bay đến Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Tính là ngươi không nói, ta cũng sẽ giết bọn họ, bởi vì ta cũng không muốn bị người. Đây là ba vị Hoàng Giai đỉnh thần thú máu huyết, đối với ngươi phải có không nhỏ giúp đỡ!"

Dương Diệp cũng không giao tình, tiếp nhận tam giọt máu huyết, sau đó nói một tiếng cám ơn!

Yêu Thánh nhìn về phía một bên Không trưởng lão cùng Yêu Hậu đám người, Không trưởng lão cùng Yêu Hậu hai người thân thể run lên, sau đó nhìn về phía Yêu Hoàng.

Yêu Thánh cũng không có xem Yêu Hoàng, mà là nhìn về phía Dương Diệp, tự tiếu phi tiếu nói: "Bọn họ, giết hay là không giết đây?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 658: Nghịch loại huyền giả ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Điêu vọt đến Dương Diệp trước mặt của, đầu nhỏ cà cà Dương Diệp cằm, hiển nhiên, nó là đang cầu xin tình. Khả nhạc mạng tiểu thuyết đã đổi mới đại kết cục ≧,..

Dương Diệp nhu liễu nhu Tử Điêu đầu, cười nói: "Đương nhiên không giết."

"Vì sao?" Yêu Thánh hỏi.

"Bởi vì tiểu tử kia sẽ làm bị thương tâm!" Dương Diệp Đạo: "Ta không muốn làm bất luận cái gì để cho nàng chuyện thương tâm."

Chỉ cần tiểu tử kia nghĩ phải làm, bất kể là đúng còn là sai, hắn đều biết làm; Chỉ cần là tiểu tử kia không muốn làm, cho dù là sẽ xúc phạm tới hắn tự thân lợi ích, hắn cũng sẽ không đi làm. Hắn có thể vì tiểu tử kia làm một chuyện gì, cho dù là việc này là hắn không muốn, dù sao cũng, ở trong lòng hắn, tiểu tử kia địa vị cao hơn qua chính hắn.

Tử Điêu ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, sau đó tiểu trảo ôm lấy Dương Diệp cổ của, rất chặt!

Nghe được Dương Diệp nói, Yêu Hoàng khẽ gật đầu, hắn sở dĩ không phản đối Tử Điêu theo Dương Diệp, chủ yếu cũng là bởi vì Dương Diệp trọng tình điểm ấy. Hắn tin tưởng, mặc kệ từ lúc nào, Dương Diệp đều sẽ không làm thương tổn Tử Điêu!

Yêu Thánh nhìn Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta hiện tại có chút minh bạch, vì sao lấy ngươi loại này cực đoan tính cách, lại là có thể khiến người nhiều như vậy đi theo. Bởi vì tất cả mọi người tin tưởng một điểm, đó chính là theo ngươi, vô luận như thế nào, cũng sẽ không bị ngươi vứt bỏ. Tại điểm này mặt trên, La tuấn kém ngươi cách xa vạn dặm."

Dương Diệp cầm nhẹ nhàng ma sát hạ Tử Điêu, Đạo: "Người không đáng ta, ta không đáng người."

Yêu Thánh cười cười, sau đó nhìn về phía Mạc Lão, Đạo: "Nếu hôm nay chúng ta đã là minh hữu, ta đây có một số việc được hướng ngươi thỉnh giáo một chút, đổi cái địa phương?"

Mạc Lão gật đầu, sau đó cùng Yêu Thánh tiêu thất ở tại giữa sân.

Dương Diệp nhìn về phía Yêu Hoàng, Đạo: "Tiền bối chuyện nhà của mình, liền do tiền bối tự mình xử lý ah."

Yêu Hoàng nhìn thoáng qua Yêu Hậu cùng Không trưởng lão, sau đó vung tay phải lên, một đạo vô hình hàng rào không gian vây ở hai người xung quanh, Đạo: "Tù dâng lên."

Tử Điêu muốn cầu tình, bất quá Yêu Hoàng cũng đối với nàng lắc đầu, chuyện này, hắn nhất định phải xử trí, không thì, Yêu Hoàng uy nghiêm nào tồn?

Không trưởng lão cùng Yêu Hậu hoàn hảo, bởi vì tiểu tử kia cùng Yêu Hoàng quan hệ, hai người còn sống, thế nhưng đi theo hai người tạo phản Không Gian Điêu, toàn bộ bị Yêu Hoàng máu tanh giết chết. Tuy rằng lớn như vậy tổn thất lớn Không Gian Điêu tộc chỉnh thể thực lực, thế nhưng đối Yêu Hoàng mà nói, chỉ bỏ cái này u ác tính, hắn khả năng an tâm!

Bởi vì Yêu Thánh chiến đội, yêu tộc sự tình coi như là bụi bặm lạc định. Yêu Hoàng cùng Yêu Thánh hai vị đều đã quyết định cùng người tộc liên minh, ai dám tại khác thường nghị?

Giải quyết rồi yêu tộc sự tình sau, Dương Diệp lợi dụng Nhân Hoàng Kiếm mang Yêu Tộc cùng người tộc trong lúc đó giới vực kết giới Trảm toái, đến tận đây, Yêu Tộc cùng người tộc trong lúc đó nữa không trở ngại cách.

Có yêu tộc gia nhập, diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, có thể nói là dễ dàng.

Rất nhanh, do Yêu Tộc cùng Nam Vực liên minh tạo thành đại quân hướng phía Trung Vực xuất phát. Bất quá Dương Diệp không có đi quản cái này, cái này sự tình hắn không muốn quản, cũng quản không đến, dù sao cũng hiện tại Nam Vực bên này hiện tại đã có tuyệt đối thực lực, cũng không cần hắn đứng ra kinh sợ, bởi vậy, trở lại Nam Vực sau, hắn đó là trốn được mình trong phòng tu luyện.

Tại Dương Diệp trước mặt của lơ lững tam giọt đỏ như máu hạt châu, cái này đỏ như máu hạt châu đúng là Long Hoàng ba người máu huyết.

Không do dự, Dương Diệp trực tiếp mang tam giọt máu huyết nuốt vào. Nếu như là trước đây, hắn đương nhiên không dám làm như thế, thế nhưng hắn toàn bộ thân thể đi ngang qua khói tím Hồng Mông cùng Long Tộc máu huyết bất ngờ luyện qua đi, đã mạnh hơn Hoàng Giả Cảnh người thân thể còn muốn kinh khủng. Cho nên, chính là tam giọt Hoàng Giai thần thú máu huyết, còn chưa đủ để lấy khiến hắn kiêng kỵ.

Máu huyết mới vừa vào trong cơ thể, Dương Diệp đó là cảm giác như lửa vào cơ thể nội, toàn bộ trong cơ thể một trận phỏng, bất quá hoàn hảo, loại trình độ này thống khổ với hắn mà nói cũng không coi vào đâu.

Tam giọt máu huyết ẩn chứa năng lượng cường đại, Dương Diệp cần phải làm là mang cái này máu huyết luyện hóa, sau đó hấp thu... Sau đó thử xem, xem có thể hay không lấy đột phá này Hoàng Giả Cảnh.

Đương nhiên, chỉ bằng vào dựa vào tam giọt máu huyết đã đột phá Hoàng Giả Cảnh, điều này hiển nhiên là không thể nào, cho nên, Dương Diệp chuẩn bị mấy nghìn khỏa siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở trong phòng mình, mỗi thời mỗi khắc, đều biết có siêu phẩm Năng Lượng thạch thiêu đốt, sau đó hóa thành năng lượng một nhập trong cơ thể hắn...

Hoàng Giả Cảnh là một đạo khảm, hắn chỉ bước qua đạo khảm này, khả năng tại đây trong loạn thế có nơi sống yên ổn!

Cũng chỉ có bước qua đạo khảm này, hắn mới có thể mở ra tầng thứ hai Hồng Mông Tháp, sau đó cứu tiểu cô nương.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai gì đó không chỉ có có thể cứu tiểu cô nương, Dương Diệp Thâm tin, kia đồ vật bên trong đối sự giúp đở của hắn khẳng định cũng là cực lớn, cho nên, vô luận như thế nào, hắn đều phải trong thời gian ngắn nhất mở ra tầng thứ hai.

Bán nguyệt sau.

Thánh Địa.

Lúc này ở trấn áp nghịch loại huyền giả cự tháp bốn phía trong hư không, lơ lửng hơn 300 vị lão giả áo bào trắng, cái này lão giả áo bào trắng tất cả đều là Hoàng Giả Cảnh cường giả, đồng thời còn đều là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

Tại đây chút lão giả áo bào trắng trước mặt của, đứng mười vị mặc hoàng bào lão giả, mà cái này 10 vị lão giả, tất cả đều là Bán Thánh cấp!

Mười vị Bán Thánh cấp, hơn 300 vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

Cổ thế lực này như là xuất hiện ở Huyền Giả Đại Lục, đủ để diệt toàn bộ Huyền Giả Đại Lục...

Mà lúc này những cường giả này sắc mặt của cũng cực kỳ ngưng trọng, trong cơ thể Huyền khí vận chuyển, xung quanh không gian trận trận rung động, như lâm đại địch!

"Huyền Không sư huynh, Kiếm tổ Phong Ấn buông lỏng, khả năng có nghịch loại huyền giả đi ra, Thánh Chủ cùng hai vị chí tôn còn đang bế quan?" Cầm đầu một gã hoàng bào lão giả hỏi trước mặt hắn lão giả.

Tên là Huyền Không lão giả nhạt thanh Đạo: "Chính là mấy người nghịch loại huyền giả mà thôi, cần gì muốn Thánh Chủ xuất thủ? Chúng ta Thánh Địa 10 hộ pháp cũng đủ để!"

Lúc trước câu hỏi lão giả gật đầu, Đạo: "Cũng là, chỉ cần không phải tầng dưới chót mấy vị kia đi ra, chúng ta đủ để. Chỉ là ta rất hiếu kỳ, Thánh Chủ cùng hai vị chí tôn thực lực đến tột cùng đến rồi trình độ nào, cùng là Bán Thánh, tại hai vị chí tôn trước mặt, ta cũng cảm giác mình là Hoàng Giả Cảnh!"

Huyền Không nhìn thoáng qua câu hỏi lão giả, Đạo: "Huyền Minh, ngươi thiên phú cũng không sai, nỗ lực tu luyện, tương lai thành tựu liền chưa chắc so hai vị chí tôn yếu."

Huyền Minh gật đầu, do dự một chút, lại nói: "Nếu như chúng ta từ Dương Diệp trong tay đoạt lại Hiên nhi thi thể, sau đó khiến Thánh Chủ xuất thủ, có thể cứu sống hắn sao?" Hắn là Nho Đạo truyền nhân, mà họ Hạ Hầu Hiên thì là của hắn đệ tử thân truyền.

Huyền Không trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu nói: "Hắn thần hồn câu diệt, sợ rằng ngay cả thi thể cũng không có bị Dương Diệp lưu lại... Ai, Huyền Minh, ta biết ngươi muốn làm cái gì, thế nhưng ngươi phải nhớ kỹ, chúng ta bây giờ chủ yếu nhất là đúng Phó muốn đi ra ngoài nghịch loại huyền giả, về phần Dương Diệp cùng Huyền Giả Đại Lục những thứ kia con kiến hôi, chờ chuyện chỗ này, ta với ngươi đi ra ngoài mang cái này con kiến hôi giết sạch sẻ. Cái này con kiến hôi, cũng dám cãi lời ta Thánh Địa mệnh lệnh, thật là không biết sống chết!"

Huyền Minh đầu tiên là vui vẻ, nhưng lập tức chân mày liền nhíu lại, Đạo: "Lấy sư huynh cùng thực lực của ta, chúng ta đi ra ngoài Huyền Giả Đại Lục, tự nhiên có thể là Hiên nhi báo thù, thế nhưng sư huynh nên biết, chúng ta Bán Thánh nếu là đặt chân Huyền Giả Đại Lục, tu vi sẽ bị áp chế thành Hoàng Giả Cảnh, mà chúng ta lấy Hoàng Giả Cảnh thực lực, chỉ sợ sẽ không là kia thủ mộ đối thủ của người!"

Thủ mộ người!

Http://truyencuatui. n et/ Nghe thế ba chữ, Huyền Minh hai mắt híp lại, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên lướt một cái ngưng trọng. Ngay từ đầu, Thánh Địa cũng không có chú ý cái này thủ mộ người, thế nhưng khi biết cái này thủ mộ người lấy sức một mình đối kháng ba vị Bán Thánh mà không bị thua lúc, bọn họ phải thận trọng đối đãi. Thế nhưng, cho dù lấy Thánh Địa thực lực, dĩ nhiên cũng không có tra ra cái này thủ mộ người đến tột cùng là phương nào thánh thần!

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không kiêng kỵ, bởi vì hắn cũng tự tin, nếu là đúng thượng Huyền Giả Đại Lục Bán Thánh, cũng có thể lấy một đệ tam, đừng nói hắn, coi như là bọn họ mười người trong yếu nhất đều có thể đủ lấy một địch hai!

Dù sao, Thánh Địa truyền thừa cũng không phải là Huyền Giả Đại Lục có thể so!

Huyền Không tay phải vừa lộn, một khối kỳ dị trong suốt hình vuông Thạch Đầu xuất hiện ở Huyền Không trong tay.

Nhìn thấy khối này trong suốt Thạch Đầu, Huyền Minh hai mắt trợn tròn, cả kinh nói: "Trấn Giới Thạch, dĩ nhiên là trấn Giới Thạch, Thánh Chủ cư nhiên mang kia giao cho sư huynh ngươi!"

Không chỉ có Huyền Minh khiếp sợ, chính là bên cạnh mấy vị Bán Thánh lão giả cũng mắt lộ vẻ khiếp sợ.

Trấn Giới Thạch, tại Thánh Địa có thể nói là nhất kiện chí bảo, bình thường chỉ Thánh Chủ cùng hai vị chí tôn có tư cách nắm giữ. Bọn họ không nghĩ tới, Thánh Chủ dĩ nhiên bực này chí bảo giao cho

Huyền Không!

Huyền Không Đạo: "Thánh Chủ chỉ là mang bảo này tạm mượn cùng ta mà thôi, hai cái mục đích, một là khiến chúng ta lần này không sơ hở tý nào, hai là khiến chúng ta ra Thánh Địa giải quyết Nam Vực vị kia Bán Thánh. Ta Thánh Địa của người, không phải là ai cũng có thể giết."

"Có bảo này, Nam Vực vị kia thủ mộ người hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Huyền Minh trong mắt xẹt qua lướt một cái hàn mang.

Huyền Không Đạo: "Không thể khinh thường, Thánh Chủ mang bảo này giao cho chúng ta, mục đích chính là muốn khiến chúng ta không sơ hở tý nào, cho nên, giải quyết chuyện nơi đây sau, chúng ta Thánh Địa 10 đại hộ pháp đều phải đi ra ngoài. Giải quyết Nam Vực chuyện tình sau, hồi Thánh Địa Thánh Chủ sẽ làm chúng ta tiến Thánh khư tu dưỡng, cho nên, cảnh giới một chuyện, đại gia không cần lo lắng!"

Nghe được Thánh khư hai chữ, trong mắt mọi người vẻ lo âu tẫn tán, thay vào đó là đại hỉ!

"Ông!"

Đúng lúc này, cắm ở cự tháp đính đoan Kiếm tổ đột nhiên bộc phát ra một đạo kiếm minh thanh.

Huyền Không đám người sắc mặt khẽ biến.

"Oanh!"

Đột nhiên, cự tháp nhất đính đoan một tầng tháp đột nhiên phát ra một đạo nổ thanh, tiếp theo, một đạo nhân ảnh như quỷ mỵ kiểu tự trong đó vọt ra.

"Ha ha... Bản thiếu rốt cục đi ra..." Bóng người tốc độ cực nhanh, khiến người ta thấy không rõ kỳ bản thể. Lao ra cự tháp sau khi, một trận cười to.

Bất quá rất nhanh, hắn tiếng cười liền ngừng, bởi vì tại chung quanh hắn, là 300 vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cùng mười vị Bán Thánh!

Nam tử sau khi dừng lại, mọi người thấy rõ nam tử hình dạng. Ở đây có thật nhiều người là chưa từng thấy qua nghịch loại huyền giả, tại nhìn thấy nam tử này lúc, bọn họ ngây ngẩn cả người, bởi vì... Này chút nếu nói nghịch loại huyền giả theo chân bọn họ không có chút nào khác nhau, cái này, căn bản là nhân loại.

Nam tử nhìn qua rất là trẻ tuổi, như hai mươi mấy tuổi, tóc đen, nhỏ hoàng sắc da, cùng Huyền Giả Đại Lục của người thoáng không giống với.

Nam tử thấy xung quanh chiến trận, con ngươi kịch liệt co rụt lại, sau đó chợt quay đầu quát: "Khác đi ra, có mai phục!"

Nhưng mà đã chậm, lại là hơn mười Đạo hắc quang tự trong tháp vọt ra.

Huyền Không khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "Giết!"

Mấy trăm vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cùng chín vị Bán Thánh đồng loạt ra tay...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 659: Tần Bất Phàm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Giết!"

Nam tử tóc đen quyết định thật nhanh, thân hình lóe lên, bay thẳng đến Huyền Không bắn mạnh tới, tay phải đối về Huyền Không cách không vỗ, một đạo bạch sắc chưởng ấn xé rách không gian trong nháy mắt tới Huyền Không trước mặt, bạch sắc chưởng ấn uy áp trực tiếp mang Huyền Không xung quanh không gian áp bạo, làm cho Huyền Không thân thể đứng ở không gian liệt phùng trong.

Bất quá những thứ kia Không Gian loạn lưu cũng không có đả thương được Huyền Không!

"Lấy ngươi vốn là thực lực, ta có thể kiêng kỵ một... Hai..., thế nhưng ngươi hôm nay bị trấn áp mười vạn năm, thực lực đại giảm, cũng dám ở trước mặt ta kiêu ngạo, thật là không biết sống chết!"

Huyền Không hướng bước về phía trước một bước, một cổ khí thế cường đại tự kỳ trong cơ thể tuôn ra, tiếp theo, tay phải hắn hóa chưởng, nhẹ nhàng vừa bổ, một đạo sáng như tuyết bạch mang chợt lóe lên, mang bạch sắc chưởng ấn cắt thành hai nửa, sau đó đánh vào nam tử tóc đen ngực.

"Oanh!"

"Bò trở lại cho ta!"

Huyền Không thân thủ tìm tòi, một con cự trảo tránh hiện ra, bắt được nam tử tóc đen, sau đó đem trực tiếp ném trở về cự tháp trong.

Lần này đi ra ngoài nghịch loại huyền giả phần lớn cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh, bởi vậy, tại mười vị Bán Thánh cùng 300 vị Hoàng Giả Cảnh cường giả trước mặt, chạy đến cái này nghịch loại huyền giả cũng đều bị ném trở về trong tháp. Bất quá Thánh Địa bên này cũng tổn thất thảm trọng, đã chết hơn bốn mươi vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

"Rất mạnh, như là một đôi một, cùng giai trong, chúng ta bên này người căn bản không phải là đối thủ của bọn họ!" Huyền Minh thần sắc ngưng trọng nói, bởi vì lúc trước có một vị Hoàng Giả Cảnh nghịch loại huyền giả dĩ nhiên cùng hắn qua mấy chiêu!

Huyền Không thần sắc cũng có chút ngưng trọng, hắn không phải là kiêng kỵ trước khi những thứ kia nghịch loại huyền giả, mà là kiêng kỵ cái này cự trong tháp tầng cùng với tầng dưới chót những thứ kia nghịch loại huyền giả, phía dưới kia nghịch loại huyền giả, mới thật sự là kinh khủng. Là tối trọng yếu là, cái này nghịch loại huyền giả là giết không chết tồn tại a! Tựa như lúc trước, hắn rõ ràng đã diệt sát đối phương, nhưng là đối phương lại là có thể tại trong khoảng thời gian ngắn lại 'Sống' qua đây

Nghịch loại huyền giả số lượng hoàn hảo không nhiều lắm, không thì, chỉ sợ cũng tính năm đó đại lục tất cả chí cường giả liên hợp lại, cũng không có khả năng thắng cái này nghịch loại huyền giả!

"Oanh!"

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh tự cự tháp tầng dưới chót bộ vị đột nhiên vọt ra.

Huyền Không mấy người đều ngây ngẩn cả người, rất nhanh, mấy người phản ứng kịp, Huyền Không vội vã quát dẹp đường: "Ngăn cản hắn!"

"Đại cắt!"

Lao tới của người ảnh đột nhiên một tiếng gầm lên, tiếp theo, hai đạo bạch quang thành '10' hình chữ trạng ở trong sân liên thiểm mấy cái, Thánh Địa hơn mười vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả tại chỗ bị cái này hai đạo bạch quang cắt thành Hư Vô.

"Chưởng toái không gian!"

Truyện Của Tui . Ne t

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, một chỗ không gian đột nhiên đổ nát, Thánh Địa lại là hơn mười vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả ngã xuống

"Làm càn!"

Huyền Không giận dữ, hai tay bộ dạng điệp, sau đó chợt hướng đạo nhân ảnh kia đẩy, hơn mười đạo bạch mang giao thoa đến, giống như một trương mật lưới thông thường đối về đạo nhân ảnh kia bao phủ đi qua.

"Chôn vùi thương thiên!"

Theo kia Đạo thanh âm của bóng đen hạ xuống, một đạo nóng cháy ngọn lửa màu xanh lá cây tránh hiện ra, ngọn lửa màu xanh lá cây sau khi xuất hiện, trong cả sân nhiệt độ rồi đột nhiên đề thăng mấy nghìn lần, kia lục sắc tia sáng xung quanh không gian tại đây ngọn lửa màu xanh lá cây đốt cháy hạ, dĩ nhiên dường như sôi trào nước sôi thông thường, kịch liệt cổn động.

Ngọn lửa màu xanh lá cây cùng kia hơn mười đạo bạch mang hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ Hư Không một trận kịch liệt rung động, tiếp theo, 'Oanh' một tiếng, làm có không gian trong nháy mắt sụp xuống, bất quá thoáng qua không gian liền được chữa trị. Tại đây địa tâm ở chỗ sâu trong, có thể là có thêm năm đó vô thượng đại năng bày ra pháp tắc chi lực, coi như là Bán Thánh cũng không có thể dễ dàng xóa đi nơi này không gian!

"Ha ha cái này tính nếu nói Bán Thánh? So với 10 vạn năm trước những Bán Thánh đó, kém cũng không phải là một điểm. Thiên Ngoại Thiên chính là tay sai môn, nhớ kỹ, mười vạn năm nhốt, ta Tần Bất Phàm ngày khác tất ngàn lần xin trả, chờ cho ta ah, ha ha"

Đạo thanh âm này ở trong sân vang lên, thế nhưng người nói chuyện đã tại ngoài ngàn dặm mà giữa sân lại có chừng mười vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả tiêu thất

Ngàn dặm một nửa Thánh cường giả mà nói, bất quá là Thuấn Tức chuyện, Huyền Không đám người vừa mới chuẩn bị truy kích, nhưng là bọn hắn cũng đột nhiên phát hiện, tên kia kêu Tần Bất Phàm nghịch loại huyền giả khí tức đã tiêu thất.

"Vô liêm sỉ!"

Huyền Không tay phải chợt vỗ trước mặt Hư Không, kia một chỗ không gian trong nháy mắt sụp xuống

Huyền Không đám người sắc mặt cực kỳ khó coi, bởi vì trước khi bọn họ khinh thường, bọn họ không nghĩ tới còn có nghịch loại huyền giả vào lúc đó lao tới, càng không có nghĩ tới, còn là một vị tầng dưới chót bộ vị nghịch loại huyền giả.

"Sư huynh, dĩ vãng Kiếm tổ Phong Ấn buông lỏng lúc, cũng chỉ là chạy đến một ít thượng tầng nghịch loại huyền giả, thế nào lần này lại có nghịch loại huyền giả đi ra?" Huyền Minh trầm giọng hỏi. Bọn họ trước khi tất cả lực chú ý đều đặt ở miệng đỉnh tầng những thứ kia nghịch loại huyền giả trên người, căn bản không có đi lưu ý tầng dưới chót những thứ kia nghịch loại huyền giả, bởi vậy, được kêu là Tần Bất Phàm nghịch loại huyền giả lao tới lúc, lấy bọn họ trở tay không kịp!

Huyền Không lắc đầu, Đạo: "Ta cũng không biết, bất quá xem người này lúc trước vậy, tựa hồ sớm đã thành có thể đi ra, sở dĩ không được, chỉ sợ là tại chờ cơ hội, mà lúc trước đỉnh tầng những thứ kia nghịch loại huyền giả không thể nghi ngờ là cho hắn sáng lập cơ hội."

"Sư huynh có thể truy xét được vị trí của hắn sao?". Huyền Minh hỏi.

Huyền Không hai mắt khép hờ, trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hắn ra Thánh Địa, đi trước Huyền Giả Đại Lục!"

"Sư huynh nào biết?" Huyền Minh kinh ngạc nói.

Huyền Không Đạo: "Hắn tuy rằng thực lực cường hãn, thế nhưng cũng tuyệt đối không thể có thể lấy sức một mình tại chúng ta Thánh Địa làm mưa làm gió, không thì, lúc trước hắn cũng không có chạy trốn. Tại Thánh Địa, hắn khắp nơi đều là địch nhân, chỉ cần bị phát hiện, đó là một con đường chết, chỉ đi trước Huyền Giả Đại Lục, hắn mới có cơ hội sống sót!"

"Đi Huyền Giả Đại Lục?" Huyền Minh nhướng mày, nhưng rất nhanh, hắn chân mày đó là lỏng rồi rời ra, Đạo: "Lấy người này đối với chúng ta thế giới này oán hận, hắn đi Huyền Giả Đại Lục, nhất định sẽ huyết tẩy toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, đây đối với chúng ta mà nói, chưa chắc là chuyện xấu."

Huyền Không lắc đầu, Đạo: "Nếu thật sự là như thế, chúng ta đây phiền phức liền lớn, người này một khi khôi phục thực lực, tấn chức đến Bán Thánh, chúng ta nếu muốn ở giết hắn, liền khó khăn. Tới lúc Thánh Chủ cùng hai vị chí tôn xuất quan, chúng ta đều thoát không khỏi liên quan."

"Chúng ta đây?" Huyền Minh hỏi.

Huyền Không trong mắt lóe lên lướt một cái âm lãnh, Đạo: "Ra Thánh Địa, duy nhất mang kia Tần Bất Phàm cùng Nam Vực bọn người giải quyết rồi!"

Hai ngày sau.

Nam Vực, Cổ Vực Thành trung.

Một ngày buổi sáng, đột nhiên, toàn bộ Cổ Vực Thành xung quanh ngàn dặm trong phạm vi linh khí điên cuồng hướng phía Cổ Vực Thành vọt tới

Đoạn Hồn uyên đáy vực, nguyên bản khép hờ hai mắt Mạc Lão đột nhiên mở hai mắt ra, Đạo: "Rốt cục muốn bước vào Hoàng giả sao"

Đột nhiên, Mạc Lão con ngươi co rụt lại, quay đầu nhìn về phía chân trời, Đạo: "Nên tới, vẫn phải tới a!" Nói xong, Mạc Lão trực tiếp tiêu thất ở tại tại chỗ

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 660: Trấn Giới Thạch, Hắc Sắc Thạch Bia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Vực Thành bầu trời, đứng mười vị hoàng bào lão giả, tại mười vị hoàng bào lão giả phía sau, là ba mươi vị lão giả áo bào trắng.

Những người này không là người khác, đúng là Huyền Không cùng Huyền Minh đám người, chỉ bất quá lúc này Huyền Không mười người cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm. Từ Thánh Địa đi ra

Huyền Giả Đại Lục, cảnh giới sẽ bị áp chế nhất giai, nếu như không phải là có đặc biệt chuyện trọng yếu, Thánh Địa Bán Thánh thông thường cũng sẽ không đi ra Huyền Giả Đại Lục, bởi vì đi ra bị áp chế cảnh giới sau, một cái sơ sẩy, khả năng liền vĩnh viễn không trở về được Bán Thánh cấp!

Thế nhưng lần này, bọn họ không được không ra ngoài.

Bất kể là kia nghịch loại huyền giả Tần Bất Phàm, còn là Nam Vực đám người, Thánh Địa cũng sẽ không để cho bọn họ hữu cơ sẽ trưởng thành.

"Cái này tính Huyền Giả Đại Lục?" Huyền Không quét bốn phía liếc mắt, mấy vạn dặm bên ngoài hết thảy đều trong mắt hắn, Đạo: "Không nghĩ tới xuống dốc đến tận đây, đừng nói đối kháng nghịch loại huyền giả, tùy tiện tới một hai như Tần Bất Phàm loại cấp bậc đó nghịch loại huyền giả, chỉ sợ cũng có thể mang đại lục này lần thứ hai đánh tan!"

"Quả thực quá yếu!" Huyền Minh Đạo: "Bất quá ta cũng thật tò mò, cái này linh khí cằn cỗi đại lục, lại có thể xuất hiện nhiều ngày như vậy mới. Năm đó Vũ Thần, còn có vị kia thường xuyên miệng nói 'Chưa từng sợ hãi thiên hạ' chiến đấu người điên, hai vị chí tôn, Tiêu Dao Tử, còn có hôm nay vị này thủ mộ người cái này, mỗi một vị, đều là tuyệt đỉnh thiên tài a!"

"Tiêu Dao Tử cùng với năm đó Vũ Thần, còn có cái kia chiến đấu người điên cũng thì thôi. Vị kia thủ mộ người có tư cách gì cùng hai vị chí tôn đánh đồng?" Huyền Không lạnh lùng nói: "Không phải là hắn ㄴ,.. Cường, mà là thế giới này Bán Thánh quá yếu mà thôi!"

Huyền Minh khẽ gật đầu, cũng không phản bác, ánh mắt nhìn về phía Cổ Vực Thành, Đạo: "Cái này Dương Diệp là muốn trở thành Hoàng Giả Cảnh a!"

"Hắn không có cơ hội!"

Huyền Không tay phải nhỏ khẽ nâng lên, sau đó đối về phía dưới Cổ Vực Thành chợt đè xuống, một đạo cự bàn tay to xé rách không gian, hướng phía Cổ Vực Thành hung hăng rơi đi.

Mà lúc này, một cái bàn tay đột nhiên tự Cổ Vực Thành phía dưới phóng lên cao, sau đó đánh vào Huyền Không con kia bàn tay khổng lồ thượng, 'Oanh' một tiếng, Huyền Không con kia bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán.

"Rốt cục xuất hiện sao?" Huyền Không lạnh lùng nói.

Rất nhanh, Mạc Lão cùng Yêu Thánh còn có Yêu Hoàng ba người xuất hiện ở Cổ Vực Thành bầu trời.

Cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh?

Thấy Huyền Không đám người, Yêu Thánh cùng Yêu Hoàng nao nao, bọn họ vốn cho là tới là Bán Thánh, thế nhưng không nghĩ tới, tại trước mặt bọn họ lại cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh, lẽ nào những người này đều là đi tìm cái chết?

Mạc Lão ánh mắt tại Huyền Không chờ trên thân người quét một vòng, sau đó nói: "Các ngươi là Bán Thánh cấp!"

"Nhãn lực không tệ!" Huyền Không ánh mắt đánh giá Mạc Lão, hiện tại hơi kinh ngạc, bởi vì lấy thực lực của hắn, dĩ nhiên thấy không rõ trước mắt cái này thủ mộ người thực lực chân thật, hơn nữa là tối trọng yếu là một điểm là trước mắt cái này thủ mộ người khiến hắn cảm nhận được một tia nguy hiểm!

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Các ngươi nếu không tiếc rơi xuống cảnh giới tới Huyền Giả Đại Lục, nghĩ đến các ngươi là có bài tẩy gì, thi triển ra ah! Về phần ngoan thoại các loại nói nhảm, chúng ta thì không cần nói, miễn cho lãng phí thời gian!"

"Ngươi quá cuồng vọng!"

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, tiếp theo, một gã thân mặc hắc bào lão giả xuất hiện ở giữa sân.

Ma tộc Bán Thánh!

Cùng lúc đó, Hải Hoàng cũng xuất hiện ở giữa sân. Hải Hoàng cùng Ma tộc Bán Thánh đứng chính là tại Thánh Địa bên này, kỳ thái độ không cần nói cũng biết!

Yêu Thánh sắc mặt trầm xuống, hắn cùng với Mạc Lão tìm Ma tộc Bán Thánh còn có hải tộc Bán Thánh nói qua kết minh, lúc đó hai vị này nói suy nghĩ một chút, thế nhưng hắn không nghĩ tới, Thánh Địa nhất phái cường giả đi ra, hai vị này lập tức gục hướng về phía Thánh Địa. Nếu như sớm biết như vậy, lúc đầu nên cùng Mạc Lão liên thủ mang cái này Ma tộc Bán Thánh cùng Hải Hoàng bỏ!

Thấy Hải Hoàng cùng Ma tộc Bán Thánh, Huyền Không nao nao, lập tức cười nói: "Hai vị, này tình, ta Thánh Địa nhớ kỹ." Hắn không ngốc, tại đây Huyền Giả Đại Lục, nhiều hai vị Bán Thánh giúp đỡ, đối với hắn chỉ mới có lợi không có chỗ xấu!

Tuy rằng trước mắt những Thánh địa này cường giả cũng chỉ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, thế nhưng Hải Hoàng cùng Ma tộc Bán Thánh cũng không dám khinh thường, trong đó Hải Hoàng khẽ gật đầu, Đạo: "Đại địch của chúng ta là nghịch loại huyền giả, đối kháng nghịch loại huyền giả, bất kể là Nhân Tộc còn là Ma tộc, cũng hoặc là ta hải tộc, chúng ta đều bụng làm dạ chịu."

"Thật có chút người không nghĩ như vậy!" Huyền Không nhìn thoáng qua Mạc Lão cùng Yêu Thánh, sau cùng ánh mắt rơi vào Yêu Thánh trên người, Đạo: "Ngươi là yêu tộc vị kia Bán Thánh ah? Lên trời có đức hiếu sinh, ta Thánh Địa cũng có lòng từ bi, ta cho một mình ngươi bỏ gian tà theo chính nghĩa cơ hội, chỉ cần ngươi bây giờ bỏ gian tà theo chính nghĩa, chuyện lúc trước ta Thánh Địa chuyện cũ sẽ bỏ qua, nếu không, lần này sự tình kết thúc, ngươi Yêu Tộc hàng vạn hàng nghìn Thánh linh chỉ biết bởi vì ngươi mà hóa thành bụi bậm!"

Lúc này, Ma tộc Bán Thánh cũng nói: "Yêu Thánh, Nhân Tộc giết người Hoàng, đối kháng Thánh Địa, này nâng là đại nghịch bất đạo. Ngươi cũng không nên hồ đồ, không thì, mấy nghìn năm tu vi tang tận lúc, có thể đã muộn!"

"Đây là ngươi cơ hội cuối cùng!" Hải Hoàng nhìn Yêu Thánh, nhạt thanh Đạo.

Yêu Thánh lắc đầu, Đạo: "Thánh Địa, đã không phải là năm đó thánh địa. Bây giờ Thánh Địa, bọn họ đã đã quên lúc đầu đại lục những thứ kia tiền bối cường giả sáng tạo Thánh Địa mục đích, lúc đầu những cường giả kia hi sinh Huyền Giả Đại Lục rất nhiều Long mạch sáng tạo Thánh Địa, mục đích là vì trấn thủ nghịch loại huyền giả cùng thủ vệ đại lục. Đây là một loại vinh dự, càng là một loại trách nhiệm."

Nói đến đây, Yêu Thánh khóe miệng nổi lên lướt một cái châm chọc, Đạo: "Bây giờ Thánh Địa không có vinh dự, cũng không có trách nhiệm, bọn hắn bây giờ, đã quên mất lúc đầu Huyền Giả Đại Lục những thứ kia tiền bối cường giả ước nguyện ban đầu. Bọn họ, hiện tại chỉ cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt."

"Ta Thánh Địa đối kháng nghịch loại huyền giả, chẳng lẽ không đúng tại tận trách nhiệm của chúng ta?" Huyền Không lạnh lùng nói.

Yêu Thánh Đạo: "Các ngươi sở dĩ đối kháng nghịch loại huyền giả, là bởi vì nghịch loại huyền giả uy hiếp các ngươi, các ngươi không phải là vì chúng ta Huyền Giả Đại Lục đi đối kháng nghịch loại huyền giả, các ngươi vì chỉ là tự mình. Mà chúng ta cái này Huyền Giả Đại Lục, các ngươi căn bản không có suy nghĩ qua chúng ta, phải nói, kỳ thực các ngươi Thánh Địa sớm đã thành vứt bỏ chúng ta mới là!"

Huyền Không còn muốn nói điều gì, Mạc Lão cũng khoát tay áo, Đạo: "Ta nghĩ, nói nhảm cũng không cần tại nhiều lời." Dứt lời, Mạc Lão trong tay quải trượng điện xạ ra, mang theo một đạo khí lãng trong nháy mắt tới Huyền Không trước mặt.

"Nghĩ ỷ lớn hiếp nhỏ?"

Ma tộc Bán Thánh hừ lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, xuất hiện ở Huyền Không trước mặt của, hữu chưởng chợt đánh vào quải trượng thượng, quải trượng bay ngược hồi Mạc Lão trước mặt, mà Ma tộc Bán Thánh thì hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng.

Ma tộc Bán Thánh hữu chưởng chậm rãi nắm chặt, trong mắt ngưng trọng không gì sánh được.

"Thủ mộ người, ngươi đã từng thường xuyên là người khác nhặt xác, thế nhưng đợi ngươi chết, ai tới vị ngươi nhặt xác? Về phần Dương Diệp ngươi cũng đừng nghĩ, bởi vì hắn đợi biết chết!"

Đọc tru y ện ở http://truyenc

u atui.Net/ Huyền Không lấy ra một khối trong suốt thạch, làm tảng đá này ra trong sân bây giờ lúc, Yêu Thánh sắc mặt đại biến, mà Mạc Lão cũng là hai mắt híp lại, đôi mắt trong xuất hiện khiếp sợ cùng vẻ ngưng trọng.

Không chỉ có Mạc Lão cùng Yêu Thánh như vậy, chính là Ma tộc Bán Thánh cùng với Hải Hoàng sắc mặt hai người cũng là kịch biến!

Bởi vì làm viên này trong suốt Thạch Đầu sau khi xuất hiện, bốn người bọn họ cảnh giới dĩ nhiên trong nháy mắt biến thành Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

"Này thạch danh 'Trấn Giới Thạch', ta Thánh Địa chí bảo, có thể trấn áp huyền giả cảnh giới, cho dù là Bán Thánh đều không thể tránh được. Thủ mộ người, mặc kệ ngươi lai lịch ra sao, thực lực gì, hôm nay, sẽ là của ngươi tử kỳ!" Huyền Không Đạo. Hắn sở dĩ dám đến Huyền Giả Đại Lục, cũng là bởi vì có cái này trấn Giới Thạch, bởi vì có cái này trấn Giới Thạch tồn tại, hắn tính là cảnh giới bị áp chế cũng không cần sợ hãi Bán Thánh cấp cường giả!

"Chỉ cần chúng ta thoát ly tảng đá này phạm vi, cảnh giới dĩ nhiên là có thể khôi phục!" Yêu Thánh trầm giọng nói.

Huyền Không cười lạnh nói: "Quả thực như vậy, nhưng là các ngươi dám chạy sao? Các ngươi không dám, bởi vì các ngươi như chạy, chúng ta chỉ biết giết các ngươi Nhân Tộc cùng yêu tộc huyền giả."

"Đây là nếu nói Thánh Địa!" Yêu Hoàng bật cười một tiếng, Đạo: "Đây là ngươi nếu nói Thánh Địa có lòng từ bi, thật là tức cười, bổn hoàng trước đây còn kém điểm đi trước Thánh Địa giúp đỡ các ngươi, giúp các ngươi, kỳ thực còn không bằng giúp nghịch loại huyền giả!"

"Từ nay về sau, trên đời này nữa không yêu tộc!" Huyền Không Đạo.

Đúng lúc này, Mạc Lão tay phải vừa lộn, một khối Hắc Sắc Thạch Bia ra hiện ở trước mặt hắn, Đạo: "Ta rốt cuộc minh bạch lúc đầu Kiếm Tông tổ sư vì sao phải giết thượng thánh địa, ta tuy rằng không bằng Kiếm tổ tổ sư, thế nhưng tương lai nếu là có cơ hội, cũng nhất định sẽ đi Thánh Địa đi một chút!"

Dứt lời, Mạc Lão tay phải hóa chưởng oanh ở trước mặt hắn trên tấm bia đá, tấm bia đá kịch liệt run lên, tiếp theo, giữa sân tràng cảnh đột nhiên biến ảo, chỉ thấy đang lúc mọi người xung quanh, lơ lững từng cục trăm trượng lớn nhỏ thật lớn tấm bia đá, tại những bia đá này bên trên, tản ra năng lượng kỳ dị, tại những năng lượng này dưới ảnh hưởng, Huyền Không đám người chỉ cảm thấy vật gì vậy tại xói mòn đến.

"Sinh mệnh lực xói mòn, sinh mệnh lực tại xói mòn" Ma tộc Bán Thánh đột nhiên thất thanh hô to lên, thanh âm trong tràn đầy khiếp sợ cùng kinh khủng. Bọn họ làm Bán Thánh, thọ mệnh so người khác nhiều, thế nhưng cũng là có cực hạn, mà bọn họ, đã sống rất lâu rồi. Bọn hắn bây giờ, để ý nhất chính là thọ nguyên, thế nhưng hiện tại, lại có đồ vật có thể làm cho bọn họ thọ nguyên tiêu giảm, bọn họ làm sao không kinh khủng?

Huyền Không cũng là hơi biến sắc mặt, bởi vì hắn cũng phát hiện, trong cơ thể hắn sinh mệnh lực đang không ngừng xói mòn đến, cơ hồ là một hơi thở liền xói mòn một ngày sinh mệnh lực loại tốc độ này, cho dù là hắn cũng bị chấn động đến.

"Giết!"

Huyền Không không đang do dự, cũng không tại nói nhảm, việc cấp bách là mau chóng bỏ cái này thủ mộ người, không thì ở bên trong này đợi lâu, coi như là hắn cũng không chịu nỗi.

"Cẩn thận chút!" Mạc Lão đối về Yêu Thánh cùng Yêu Hoàng nói xong câu này, sau đó hướng phía kia Huyền Không vọt tới.

Trong lúc nhất thời, đại chiến lên.

Từ bên ngoài đến xem, căn bản thấy không rõ Cổ Vực Thành bầu trời lơ lững những thứ kia tấm bia đá nội đích tình huống, thế nhưng đại gia lại là có thể cảm thụ được ở trong đó trạng huống. Bởi vì ở trong đó, thỉnh thoảng truyền đến từng đạo kinh thiên nổ thanh.

Phía dưới, mới Hoàng cùng thú hoàng đám người sắc mặt ngưng trọng không gì sánh được, loại cấp bậc đó chiến đấu, đã không phải là bọn họ có thể nhúng tay!

Đúng lúc này, nguyên bản một mực trầm mặc hiểu thiên cơ đột nhiên bỗng nhiên quát dẹp đường: "Cẩn thận, có người đánh lén!"

Hiểu thiên cơ thanh âm vừa hạ, chỉ thấy Cổ Vực Thành bốn phía đột nhiên xuất hiện hơn - ba mươi vị huyền giả.

Toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh!

Có hải tộc, cũng có Ma tộc, cũng có Đỉnh Hán Đế Quốc, còn có lúc đầu Nguyên Môn Nguyên Thiên đám người

"Dương Diệp, ngươi hôm nay đừng nghĩ thành Hoàng!"

Nguyên Thiên một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp căn phòng của vọt tới.

"Ngăn cản hắn!"

Mới Hoàng đám người sắc mặt đại biến, vội vàng quát dẹp đường.

Nhưng là lại là không ai đi lan, bởi vì Nam Vực bên này Hoàng Giả Cảnh cường giả đều bị kiềm chế.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 661: An Nam Tĩnh buông tha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Nguyên Thiên thần sắc dữ tợn, mang tốc độ thi triển đến rồi cực hạn...

Nguyên Môn vạn năm cơ nghiệp bị Dương Diệp bị diệt, hắn càng như chó nhà có tang nơi chạy trốn. Vì báo thù, hắn không tiếc mang theo Nguyên Môn mấy vị Hoàng Giả Cảnh cường giả đầu phục Ma Tộc. Vốn cho là có thể mượn Ma Tộc thế lực là có thể báo thù rửa hận, thế nhưng hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp thực lực cùng thế lực cũng càng lúc càng lớn, làm cho hắn căn bản không có cơ hội báo thù

Cũng may lên trời không phụ lòng người, hôm nay, thánh địa rốt cục phái Bán Thánh cường giả tới.

Lấy Nguyên Thiên Hoàng Giả Cảnh thực lực, hầu như chỉ là trong chớp mắt, hắn liền đi tới Dương Diệp kia gian phòng phòng bầu trời, đang muốn động thủ.

Đột nhiên, một Đạo ánh sáng màu vàng tự một bên bắn nhanh mà đến. Nguyên Thiên hơi biến sắc mặt, tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó chợt một oanh.

"Oanh"

Nhất thanh muộn hưởng, kia Đạo ánh sáng màu vàng tán đi, lộ ra một thanh kim sắc Trường Thương, Trường Thương tại Nguyên Thiên lực lượng cường đại oanh kích hạ bay ngược ra, mà Nguyên Thiên cũng sắc mặt lần thứ hai biến đổi, bởi vì quả đấm của hắn dĩ nhiên tét ra

Nguyên Thiên ánh mắt theo Trường Thương bay ngược phương hướng nhìn lại, chỗ đó, đứng một gã thân mặc áo bào trắng nữ tử.

An Nam Tĩnh hắn tự nhiên là biết, đây chính là có thể cùng Dương Diệp chống lại tuyệt thế yêu nghiệt

Lúc này An Nam Tĩnh cánh tay phải đã dài ra, đạt được Tôn Giả Cảnh, chỉ cần có bí pháp, chỉ cần không phải trọng yếu bộ vị bị trọng thương, cái khác bộ vị cũng là có thể khôi phục. Trừ phi là bị năng lực đặc thù gây thương tích.

Kỳ thực ngoại nhân không biết, không chỉ là Dương Diệp đang đột phá Tôn Giả Cảnh, nàng đã ở làm sau cùng chạy nước rút. Kỳ thực, nàng mấy ngày trước cũng đã có thể trùng kích Hoàng Giả Cảnh, bởi vì nàng đã đem sáu loại ý cảnh hoàn mỹ dung hợp, đồng thời hấp thu hơn hai mươi vị Vũ Thần kinh nghiệm cùng Võ đạo truyền thừa, tấn chức Hoàng Giả Cảnh, đối người khác mà nói, có thể khó như lên trời, thế nhưng đối với nàng mà nói, lại cũng không có khó khăn như vậy.

Thế nhưng nàng mấy ngày hôm trước cũng không có trùng kích Hoàng Giả Cảnh, bởi vì nàng đang đợi Dương Diệp cùng nhau. Về phần tại sao phải đợi Dương Diệp, nàng không muốn qua vấn đề này... Dù sao cũng chính là đợi.

Dương Diệp cũng không có để cho nàng chờ thật lâu, chỉ là đáng tiếc, thánh địa cùng Nguyên Thiên chờ người đến. Không có biện pháp, cũng không do dự, nàng quả quyết bỏ qua trùng kích Hoàng Giả Cảnh. Đương nhiên, trùng kích Hoàng Giả Cảnh lúc, không phải nói buông tha là có thể buông tha, nàng mạnh mẽ bỏ dở trùng kích Hoàng Giả Cảnh hậu quả chính là, chí ít trong tương lai trong vòng ba năm, nàng đều không thể lần thứ hai trùng kích Hoàng Giả Cảnh

Bất quá nàng không có hối hận... Tựa như lần trước vì giúp đỡ Dương Diệp, mà buông tha bế quan đi ra đối chiến thánh địa người mù một dạng.

Nàng cùng Dương Diệp có một chút rất tương đồng, đó chính là chỉ cần là tự mình nghĩ cho rằng có thể làm sự, vậy sẽ đi làm, đối cùng sai không trọng yếu, quan trọng là... Tự mình sẽ không hối hận.

"Muốn chết"

Nguyên Thiên một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, trong nháy mắt đi tới An Nam Tĩnh trước mặt của, nắm tay xé rách không gian, mang theo trận trận bén nhọn khí bạo thanh đánh phía An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên lướt một cái ngoan sắc, trong tay kim sắc Trường Thương chợt đánh vào Nguyên Thiên trên nắm đấm.

"Bành"

An Nam Tĩnh liên tiếp lui về phía sau hơn mười bước, mà Nguyên Thiên bản thân cũng bị chấn hướng sau liền lùi lại chừng mười bước, không chỉ có như vậy, kỳ nắm tay đã nghiêm trọng hé, bên trong bạch cốt đều rõ ràng có thể thấy được

Nguyên Thiên con ngươi co rụt lại, hắn không nghĩ tới tự mình lại bị một gã Tôn Giả Cảnh cường giả thương tổn tới, trong đồn đãi những thứ kia yêu nghiệt lấy Tôn Giả Cảnh vượt cấp giết chết Hoàng Giả Cảnh chuyện, hiện tại xem ra, căn bản không phải tin đồn gì, mà là trên đời này, thật sự có loại này thiên tài tuyệt thế

An Nam Tĩnh sắc mặt rất trắng, khóe miệng tràn ra tiên huyết.

Nếu như là nàng bình thời trạng thái cùng Nguyên Thiên chiến, nàng có tuyệt đối tự tin có thể đánh chết Nguyên Thiên, thế nhưng trước khi nàng mạnh mẽ buông tha trùng kích Hoàng Giả Cảnh, không chỉ có cho thân thể mình tạo thành tai hoạ ngầm, càng để cho mình lúc trước bị phản phệ, thế cho nên trong cơ thể nàng ngũ tạng lục phủ đều đã xuất hiện tổn thương nghiêm trọng, mà bây giờ, lại vừa cứng nhận Nguyên Thiên hai kích, nói cách khác, nàng lúc này là thương càng thêm thương

"Nha đầu, đi mau"

Xa xa, An Nam Tĩnh lão tổ đối về An Nam Tĩnh bỗng nhiên quát dẹp đường, thế nhưng rất nhanh, 4 năm vị Ma Tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả vây lại hắn...

An Nam Tĩnh cắm xuyên vào khóe miệng tiên huyết, phải tay cầm Trường Thương chậm rãi giơ lên, nhắm thẳng vào Nguyên Thiên, Đạo: "Ngươi không qua được"

"Ngươi muốn chết, ta sẽ thanh toàn ngươi"

Nguyên Thiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, không gian một trận vặn vẹo, xung quanh vô số năng lượng hướng phía tay phải của hắn tụ lại đi, mỗi một khắc, Nguyên Thiên tay phải chợt hướng An Nam Tĩnh vỗ

"Phiên Thiên Chưởng"

Theo Nguyên Thiên thanh âm hạ xuống, một đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn mang theo kinh khủng uy áp tránh hiện ra, sau đó đánh phía An Nam Tĩnh.

Hoàng Giả Cảnh cường giả toàn lực một kích, mà lại lại là thiên cấp Huyền kỹ, uy lực như vậy, sao mà kinh khủng

Nếu như là tại bình thường, An Nam Tĩnh tự nhiên không hãi sợ, thế nhưng lúc này...

An Nam Tĩnh hít sâu một hơi, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, theo Huyền khí bắt đầu khởi động, An Nam Tĩnh sắc mặt càng thêm trắng bạch, cùng lúc đó, của nàng thất khiếu chợt bắt đầu tràn ra tiên huyết...

"Nha đầu, khác làm chuyện điên rồ, ngươi đi mau a, nhĩ lão tổ ta van ngươi"

Xa xa, đang cùng người giao thủ An Nam Tĩnh lão tổ thấy An Nam Tĩnh mạnh mẽ thôi động Huyền khí, nhất thời hoảng hốt, vội vã điên cuồng quát, thế nhưng đáng tiếc, An Nam Tĩnh đã ngay cả người đeo thương hóa thành một đạo kim quang đánh phía Nguyên Thiên thúc giục kia đạo năng lượng chưởng ấn

Nhìn thấy một màn này, An Gia lão tổ con ngươi kịch liệt co rụt lại, sợ đến hồn phi phách tán, thế cho nên hắn dĩ nhiên quên mất xung quanh còn có địch nhân, bị một gã Ma Tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất thủ đánh vào ngực, trực tiếp té bay ra ngoài...

"Oanh"

An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên mũi thương đâm vào kia đạo năng lượng chưởng ấn thượng, Liệt Thiên cùng năng lượng chưởng ấn kịch liệt run lên...

"Phốc"

An Nam Tĩnh trong miệng phun ra một đạo tiên huyết...

"Oanh"

Năng lượng chưởng ấn nổ bể ra tới, mà An Nam Tĩnh cũng trực tiếp té bay ra ngoài, mà đúng lúc này, Nguyên Thiên đột nhiên xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt của, tiếp theo, Nguyên Thiên một cước chợt đá vào An Nam Tĩnh bụng của.

"Bành"

An Nam Tĩnh bay thẳng xuất thiên trượng... Sau cùng nặng nề mà đập rơi ở trên mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, vô số đạo to bằng cánh tay vết nứt, tự An Nam Tĩnh chỗ hướng phía bốn phía cấp tốc lan tràn ra...

An Nam Tĩnh không có chết, thế nhưng lúc này nàng cả người xương cốt cùng kinh mạch thốn thốn vỡ vụn, nàng bây giờ, ngay cả trong tay Liệt Thiên đều cầm không kín.

"Không biết sống chết"

Nguyên Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía An Nam Tĩnh vọt tới. Trước mắt nữ nhân này thiên phú tiềm lực kinh khủng rất, tuy rằng nàng đã tương đương với một tên phế nhân, thế nhưng chỉ có chết, hắn mới có thể chân chính an tâm

An Nam Tĩnh toàn thân cao thấp, chỉ có mắt năng động.

Nàng muốn nhìn Dương Diệp chỗ ở phương hướng, thế nhưng đầu làm thế nào cũng xoay bất động...

Bất đắc dĩ, nàng chỉ có thể thôi...

Nàng chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong đầu xuất hiện một màn: Cổ Vực Thành bên ngoài, vạn mũi tên tề phát, Dương Diệp bảo vệ nàng...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 662: Ngươi ưa thích ta sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Nguyên Thiên hướng phía An Nam Tĩnh tiến lên, vô số Nam Vực cường giả vào giờ khắc này, đại não ngắn trống rỗng...

An Nam Tĩnh liền muốn chết như vậy sao?

Tại thánh địa, Ma Tộc, Hải Tộc liên thủ hạ, Nam Vực cùng yêu tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả bất kể là tại số lượng thượng hay là đang chất lượng thượng, đều đại không lớn bằng, cho nên giữa sân Nam Vực nhóm cường giả bị áp chế gắt gao. Bởi vậy, bọn họ mặc dù biết An Nam Tĩnh tình huống lúc này, thế nhưng lại không có người có thể rút ra thân tới cứu viện giúp!

"Ông!"

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở trong sân vang lên.

Mọi người sửng sốt, tiếp theo, Thủy Hoàng đám người mừng rỡ, Dương Diệp tấn chức đến Hoàng Giả Cảnh? Lấy Dương Diệp sức chiến đấu, chỉ cần hắn tiến nhập Hoàng Giả Cảnh, dù cho mặc dù chỉ là nhất phẩm, thế nhưng cũng tuyệt đối có thể ngăn cơn sóng dữ, càng có thể cứu hạ An Nam Tĩnh!

Nguyên Thiên thân thể hơi dừng lại một chút, thế nhưng sau một khắc, hắn tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, hướng phía An Nam Tĩnh vọt tới.

Hắn muốn cái này Dương Diệp cả đời đều sống đang hối hận trung!

Bất quá nguyện vọng của hắn sẽ không thực hiện, bởi vì Dương Diệp đã đứng ở An Nam Tĩnh bên cạnh.

Tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc kia, mọi người lần thứ hai sửng sốt, Nguyên Thiên dừng bước, hắn nhìn Dương Diệp sửng sốt một cái chớp mắt, sau đó rất nhanh không chút kiêng kỵ phá lên cười.

Bởi vì Dương Diệp căn bản không phải Hoàng Giả Cảnh...

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đám người tuy rằng bị vây công đến, thế nhưng trong sân hết thảy đều trốn bất quá bọn hắn thần thức, khi nhìn thấy Dương Diệp vẫn chỉ là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm lúc, bọn họ sắc mặt trong nháy mắt thay đổi.

Giữa sân Nam Vực bên này bị thua chỉ là vấn đề thời gian, bọn họ sở dĩ khổ xanh, chính là đang đợi Dương Diệp thành Hoàng, mà bây giờ, Dương Diệp lại còn là Tôn Giả Cảnh...

Không cần nói cũng biết, Dương Diệp thất bại!

Dương Diệp không phải là thất bại, mà là cùng An Nam Tĩnh một dạng, hắn tại tối hậu quan đầu bỏ qua trùng kích Hoàng Giả Cảnh.

Lúc trước hắn kỳ thực cũng không rõ ràng lắm ngoại giới hết thảy, bởi vì khi đó ý thức của hắn chìm ở tại Hồng Mông tháp trong, đang lợi dụng Hồng Mông bên trong tháp những thứ kia tử sắc Huyền khí cùng tam giọt thần thú máu huyết điên cuồng bất ngờ luyện thân thể, hy vọng đột phá thân thể gông cùm xiềng xích, sau đó trùng kích Hoàng Giả Cảnh. Hắn muốn thành công, thế nhưng khi hắn ý thức ly khai Hồng Mông tháp lúc, liền gặp được An Nam Tĩnh bị đánh bay một màn này!

Tại một khắc kia, Dương Diệp trong đầu trống rỗng, cái gì thành Hoàng, thực lực gì đều không thấy, có, chỉ An Nam Tĩnh!

Chỉ cần hắn tại kiên trì một hồi, là có thể lập tức thành Hoàng, chỉ cần thành Hoàng, mảnh thế giới này, cho dù là Bán Thánh cũng đừng nghĩ tuỳ tiện giết chết hắn; Chỉ cần thành Hoàng, Huyền Giả Đại Lục là có thể tại thời gian ngắn nhất nhất thống; Chỉ cần thành Hoàng, hắn là có thể mở ra Hồng Mông tháp tầng thứ hai, sau đó mượn bên trong bảo vật lần thứ hai đề thăng thực lực; Chỉ cần thành Hoàng, hắn là có thể đi trước thánh địa cướp đoạt Kiếm tổ...

Chỉ cần thành Hoàng, hắn Dương Diệp tại mảnh thế giới này sẽ không tại là con kiến hôi!

Thế nhưng, không do dự, cũng không có dù cho một tia chần chờ, hắn quả quyết bỏ qua thành Hoàng, sau đó đi ra.

Mạnh mẽ gián đoạn trùng kích Hoàng Giả Cảnh, là phải trả giá thật lớn, trong cơ thể hắn tổ Long máu, khói tím Hồng Mông, còn có tam đại thần thú máu huyết nguyên vốn đã bị hắn hấp thu không sai biệt lắm, nhưng là bởi vì hắn mạnh mẽ ngưng hẳn trùng kích Hoàng Giả Cảnh, bởi vậy, tổ Long máu cùng khói tím Hồng Mông điên cuồng phản phệ... Nếu như không phải là trong cơ thể hắn đã cứng rắn như bàn thạch, hắn lúc trước sợ rằng sẽ bị làm cho bạo thể mà chết!

Tuy rằng hắn tạm thời mạnh mẽ trấn áp thôi trong cơ thể vấn đề, nhưng ít ra trong tương lai hai năm bên trong, thành Hoàng là đừng suy nghĩ, không chỉ có đừng nghĩ thành Hoàng, nếu như không mang trong cơ thể tổ Long máu cùng khói tím Hồng Mông vấn đề triệt để giải quyết, hắn tùy thời đều có nguy hiểm tánh mạng!

Nguyên Thiên không hề động tay, bởi vì Dương Diệp không có thành Hoàng, trong sân thắng bại, đã định rồi. Lập tức châm chọc nói: "Dương Diệp, ngươi thật là thật quá ngu xuẩn, dĩ nhiên vì một nữ nhân buông tha thành Hoàng cơ hội, ngươi cũng biết, bởi vì ngươi lần này quyết định, nguyên bản chỉ cần chết người nữ nhân này, thế nhưng hiện tại, không chỉ có người nữ nhân này muốn chết, ngươi Dương Diệp cùng Nam Vực những người này đều muốn đi theo ngươi cùng chết, ngươi nói, ngươi có đúng hay không thật quá ngu xuẩn?"

Dương Diệp không có xoay người xem An Nam Tĩnh, hắn hít sâu một hơi, hai mắt chậm rãi nhắm lại, thanh âm khẽ run Đạo: "Ta lúc đầu, thực sự, nên không tiếc bất cứ giá nào, cũng muốn, giết chết ngươi." Kỳ thực đinh thược dược đã điều tra đến Nguyên Thiên đám người ở Ma Tộc, thế nhưng hắn cũng không có để ý, bởi vì Nguyên Thiên tính là đầu nhập vào Ma Tộc, hẳn là đều chỉ là vì tự bảo vệ mình mà thôi, cộng thêm lúc đó sự tình nhiều lắm, đồng thời Ma Tộc Bán Thánh tựa hồ còn có ý cùng người tộc kết minh, bởi vậy, hắn liền mang chuyện này tạm thời buông xuống!

Thế nhưng hắn không nghĩ tới...

"Ha ha....." Nguyên Thiên cười có chút đắc ý, có chút dữ tợn, Đạo:

"Dương Diệp, lúc đầu ta Nguyên Môn muốn đầu hàng, ngươi cũng không chịu, kiên trì muốn tiêu diệt giết ta Nguyên Môn, thế nào, hiện đang hối hận ah? Bất quá hết thảy đều chậm, hôm nay, Nam Vực tất cả có liên hệ với ngươi của người, đều muốn sẽ chết tuyệt!"

"Ông!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí như thời gian qua nhanh hoa phá trường không.

Nguyên Thiên khóe mắt giật một cái, không dám khinh thường, tay phải chợt vỗ, một đạo năng lượng chưởng ấn tránh hiện ra, đánh vào đạo kia tử sắc kiếm khí mặt trên. Nhưng mà sau một khắc, Nguyên Thiên sắc mặt đại biến, bởi vì đạo kia tử sắc kiếm khí dĩ nhiên dễ dàng liền cắt ra năng lượng của hắn chưởng ấn.....

Nguyên Thiên hoảng hốt, hai tay bộ dạng điệp, sau đó chợt lần thứ hai đánh ra, lưỡng đạo chồng năng lượng chưởng ấn tránh hiện ra, thế nhưng, làm hai đạo năng lượng chưởng ấn cùng đạo kia tử sắc kiếm khí oanh đụng vào nhau lúc, Dương Diệp tử sắc kiếm khí cũng lần thứ hai dễ dàng liền cắt ra năng lượng của hắn chưởng ấn, lúc này đây, Nguyên Thiên kinh hãi gần chết, lúc này đây, hắn không có cơ hội đang xuất thủ.

Tử sắc kiếm khí tự trước ngực hắn chợt lóe lên...

"Nguyên lai, không phải là một đạo kiếm khí....." Nguyên Thiên không thể tin nhìn phía xa Dương Diệp, tại nơi tử sắc kiếm khí tự trước ngực hắn xuyên qua lúc, hắn mới phát hiện, đạo kiếm khí kia trong chí ít chồng tam đạo kiếm khí.

Đương nhiên, ngay cả như vậy, kia tam đạo kiếm khí cũng không có khả năng trực tiếp miểu sát hắn, là tối trọng yếu là kia tam đạo kiếm khí tại lần thứ hai lúc, uy lực đột nhiên chí ít gia tăng rồi gấp năm lần!

Nguyên Thiên biết mình sơ suất cùng khinh địch, Dương Diệp so với hắn trong tưởng tượng còn có kinh khủng nhiều lắm! Bất quá hắn đã không có cơ hội một lần nữa nhìn thẳng vào Dương Diệp...

Nhìn thấy Nguyên Thiên bị một kiếm miểu sát, giữa sân Ma Tộc cùng Hải Tộc cường giả đều ngây ngẩn cả người, cái này Dương Diệp thật chỉ là Tôn Giả Cảnh? Hắn thật chỉ là Tôn Giả Cảnh?

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong hai mắt huyết hồng một mảnh, ánh mắt của hắn đảo qua giữa sân Ma Tộc chờ Hoàng Giả

Cảnh cường giả, Đạo: "Ma Tộc, Hải Tộc, tốt, tốt, sau ngày hôm nay, cái này hai tộc, mang triệt triệt để để từ Huyền Giả Đại Lục tiêu thất, ta các ngươi phải là hôm nay sở tác sở vi nỗ lực diệt tộc đại giới!"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay ý Kiếm chợt lần thứ hai ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí chợt lóe lên, một gã Hải Tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả đầu tại chỗ bay ra ngoài.

Ba đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng, cộng thêm một kích trí mạng, thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả căn bản không đỡ được!

Nhìn thấy Dương Diệp lại một kiếm trảm giết một gã Hoàng Giả Cảnh, Hải Tộc cùng Ma Tộc cường giả nhất thời hoảng hốt, từng người vội vã dừng tay, sau đó lui qua một bên, đề phòng nhìn Dương Diệp.

Thủy Hoàng cùng Thú Hoàng đám người trong lòng thật to thở dài một hơi, bởi vì tại chiến đi xuống, Nam Vực bên này tất bại, mà một khi Nam Vực bên này bại, kia Nam Vực bên này, sợ rằng không có bất kỳ có thể may mắn tránh khỏi. Ma Tộc cùng Hải Tộc cũng không phải là Nhân Tộc, bọn họ cũng sẽ không đối với nhân loại có chút lòng thương hại.

Ma Tộc cùng Hải Tộc của người không dám tuỳ tiện xuất thủ, Nam Vực bên này là muốn ra tay cũng không có năng lực xuất thủ, trước đánh một trận, Ma Tộc cùng Hải Tộc ngoại trừ bị Dương Diệp giết hai gã Hoàng Giả Cảnh bên ngoài, không có người nào chết trận, mà Nam Vực bên này, đã ngã xuống ba vị Hoàng Giả Cảnh cường giả.

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, hắn không phải là không muốn xuất thủ, mà là hắn cũng vô pháp xuất thủ lần nữa. Liên tục thi triển hai lần chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đã đem trong cơ thể hắn Huyền khí tiêu hao không còn...

Nếu để cho Ma Tộc cùng Hải Tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả biết điểm ấy, kia Nam Vực bên này không thể nghi ngờ muốn xong.

Song phương cũng không có sẽ xuất thủ, nhưng là cũng không có lui lại, bởi vì đều ở đây chờ, chờ Cổ Vực Thành bầu trời những thứ kia tấm bia đá bên trong thắng bại.

Nếu là thánh địa thắng, như vậy, Nam Vực như trước khó có thể may mắn tránh khỏi, còn nếu là Nam Vực Mạc Lão thắng, như vậy kết quả không cần nói cũng biết...

Dương Diệp tại tại chỗ đứng đầy một hồi mới xoay người đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, nhìn An Nam Tĩnh lúc này dáng dấp, Dương Diệp trong mắt mạnh mẽ nhịn xuống giọt nước mắt rốt cục vẫn là không nhịn được rơi xuống.

Nam nhi có lệ không nhẹ đạn, chỉ là chưa tới chỗ thương tâm.

Dương Diệp ngồi chồm hổm ở An Nam Tĩnh bên cạnh, đưa tay trái ra lau chùi An Nam Tĩnh khóe miệng tiên huyết, thế nhưng hắn mới vừa một lau khô sạch, An Nam Tĩnh trong miệng cũng lần thứ hai tràn ra đỏ tươi tới, thế cho nên hắn thế nào sát cũng không có thể mang An Nam Tĩnh khóe miệng tiên huyết lau khô sạch.

"Ngươi là muốn cho ta thiếu ngươi cả đời tình sao?" Dương Diệp phải tay cầm An Nam Tĩnh tay của, trong cơ thể là số không nhiều Huyền khí điên cuồng hướng phía An Nam Tĩnh trong cơ thể vọt tới.

"Vì sao?" An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, hỏi. Tuy rằng nàng lúc này trọng thương, thế nhưng nhãn lực vẫn phải có, nàng liếc mắt liền nhìn ra Dương Diệp lúc này còn là Tôn Giả Cảnh, mà không phải Hoàng Giả Cảnh!

Dương Diệp biết ý của nàng, ôn nhu nói: "Bởi vì ta tại không được, ngươi sẽ chết."

An Nam Tĩnh trong mắt hơi ba động, chỉ là nhìn Dương Diệp, không nói gì thêm.

Dương Diệp Đạo: "Ta rất muốn trở thành Hoàng Giả Cảnh, bởi vì có thực lực cường đại, là có thể bảo vệ mình cùng người mình thích. Thế nhưng, nếu là muốn hi sinh ngươi tới khiến ta thành Hoàng, ta cả đời cũng sẽ không an lòng. Đừng nói Hoàng Giả Cảnh, coi như là Thánh Giả Cảnh ta biết không chút do dự buông tha."

Hắn Dương Diệp Khả cho rằng đề thăng thực lực không từ thủ đoạn, thế nhưng tuyệt không sẽ vì đề thăng thực lực mà hi sinh bằng hữu của mình cùng thân nhân.

Hắn mặc dù tàn nhẫn, mặc dù tàn nhẫn, nhưng hắn làm người lại có ranh giới cuối cùng của mình!

"Ngươi ưa thích ta sao?" An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 663: Tử chiến! Tử chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa muốn nói gì...

"Oanh!"

Đột nhiên, Cổ Vực Thành bầu trời những thứ kia tấm bia đá nội bộc phát ra một đạo kinh thiên nổ thanh, tiếp theo, những thứ kia trôi nổi tại Cổ Vực Thành bầu trời tấm bia đá kịch liệt chiến động.

Mọi người ánh mắt đều nhìn về chỗ đó, bên trong ai thắng ai thua?

Dương Diệp thân thủ nhẹ nhàng vuốt ve hạ An Nam Tĩnh gò má của, Đạo: "Nếu như có thể, ta tình nguyện nằm ở chỗ này không phải là ngươi, mà là ta." Nói, hắn bất đồng An Nam Tĩnh nói chuyện, Huyền khí khẽ động, mang An Nam Tĩnh đưa đến Hồng Mông bên trong tháp, sau đó khiến Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch đám người tạm thời chiếu cố.

Mang An Nam Tĩnh đưa vào Hồng Mông tháp sau, Dương Diệp đứng lên, ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Vực Thành bầu trời những thứ kia tấm bia đá, trong mắt ngưng trọng. Mạc Lão có thể thắng sao?

Đây chính là Thập nhị vị Bán Thánh cùng chừng ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh tột cùng cường giả a!

"Oanh!"

Đột nhiên, một đạo nhân ảnh tự trong đó bay ra, sau cùng nặng nề mà đập vào Cổ Vực Thành trung, toàn bộ Cổ Vực Thành kịch liệt run lên!

Dương Diệp đám người con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì đó là Yêu Hoàng...

Một đạo tử quang hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, Dương Diệp hội ý, thân hình lóe lên, đi tới Yêu Hoàng trước mặt của, thấy Yêu Hoàng, Dương Diệp nhất thời thở dài một hơi, bởi vì Yêu Hoàng tuy rằng lúc này trọng thương, thế nhưng cũng không có ngã xuống.

Tử Điêu bay đến Yêu Hoàng trước mặt của, trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng.

Yêu Hoàng trên mặt mạnh mẽ nặn ra một cái dáng tươi cười, nhu liễu nhu Tử Điêu đầu, Đạo: "Không có việc gì, nghỉ ngơi một đoạn thời gian thì tốt rồi." Nói xong, Yêu Hoàng nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Bên trong tình huống có chút không ổn!"

Dương Diệp tâm trung rùng mình, Đạo: "Thế nào?"

Yêu Hoàng thần sắc ngưng trọng nói: "Mạc Lão cường đại vượt ra khỏi chúng ta tưởng tượng của mọi người, hắn lấy sức một mình liền kéo lại mười một vị Bán Thánh, bực này thực lực, Huyền Giả Đại Lục mấy vạn năm qua, sợ rằng chỉ 1 lượng người có thể làm được. Thế nhưng, Thánh Địa nhân số của nhiều lắm, ta cùng với Yêu Thánh căn bản kiềm chế không được Ma Tộc Bán Thánh cùng Thánh Địa những Hoàng Giả Cảnh đó cường giả. Lúc trước ta thiếu chút nữa ngã xuống, tại thời khắc mấu chốt, Mạc Lão mang ta mạnh mẽ tặng đi ra!"

Dương Diệp khóe mắt nhỏ nhảy, lấy Yêu Hoàng thực lực đều dĩ nhiên thiếu chút nữa ở trong đó ngã xuống, ở trong đó tình hình chiến đấu đến tột cùng kịch liệt đến rồi trình độ nào?

"Oanh!"

Đúng lúc này, lại là một tiếng vang thật lớn. Tiếp theo, lại là một đạo nhân ảnh tự trong đó bay ra, bất quá đạo nhân ảnh này cũng không có như Yêu Hoàng vậy đập rơi vào địa, mà là vững vàng rơi vào Cổ Vực Thành trung!

Yêu Thánh!

Đi ra ngoài là Yêu Thánh, lúc này Yêu Thánh toàn thân y phục bể nát vô số động, trên người hiện đầy từng đạo vết máu, dáng dấp hơi có chút chật vật!

Nhìn thấy là Yêu Thánh, Ma Tộc cùng Hải Tộc chúng người vui mừng, mà Nam Vực bên này huyền giả thì tâm chìm đến rồi đáy cốc.

Dương Diệp lòng của cũng là nhỏ hơi trầm xuống một cái.

Mạc Lão thực lực tuyệt đối là không thể nghi ngờ, nhưng là đối phương nhiều người a! Thập nhị vị Bán Thánh, ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh, loại này đội hình..... Hiện tại cũng chỉ Mạc Lão một người đối mặt, hắn có thể ngăn cản được sao?

Dương Diệp hít sâu một hơi, Kiếm Ý tùy thời chuẩn bị thiêu đốt. Nếu như Mạc Lão bại, như vậy kế tiếp, chính là một hồi trước nay chưa có máu tanh tử chiến.

Song phương đã là không chết không ngớt, ngoại trừ tử chiến, không có bất kỳ lung lay!

Dương Diệp minh bạch đạo lý này, Thú Hoàng cùng Thủy Hoàng chờ Nam Vực cường giả cũng minh bạch đạo lý này, bởi vậy, lúc này trên mặt mỗi người đều là kiên quyết vẻ, chỉ cần Mạc Lão bại, đó chính là nên chân chính liều mạng.

Nếu như Mạc Lão thắng...

Kỳ thực, giữa sân hầu như không ai cho rằng Mạc Lão có thể thắng. Ở trong đó, có thể là có thêm Thập nhị vị Bán Thánh, chừng ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh tột cùng siêu cấp cường giả a!

Mà Mạc Lão chỉ một người!

"Bên trong tình huống như thế nào." Yêu Hoàng nhìn Hư Không thượng những thứ kia tấm bia đá, trầm giọng hỏi trước mặt hắn Yêu Thánh.

Yêu Thánh nhìn những thứ kia tấm bia đá một lát, sau đó mới nói: "Không nghĩ tới thực lực của hắn dĩ nhiên cường đến rồi loại tình trạng này, khó trách hắn lúc đầu có thể đánh chết La Đạo. Còn có, những bia đá này đến tột cùng là cái gì tồn tại? Không chỉ có có thể trôi qua Bán Thánh cường giả sinh mệnh lực, càng có thể cuồn cuộn không ngừng mà vì hắn đề thăng năng lượng!"

Mạc Lão mặc dù có thể đủ lấy một người độc chiến hơn mười vị Bán Thánh mà không bị thua, chủ yếu nhất là những bia đá này, bởi vì lúc trước hắn phát hiện, những bia đá này lại có thể cuồn cuộn không ngừng mà vị Mạc Lão cung cấp Huyền khí, thế cho nên khiến Mạc Lão tùy thời tùy khắc đều là tột cùng trạng thái.

Yêu Hoàng Đạo: "Còn có cơ hội?"

Yêu Thánh hơi trầm ngâm, Đạo: "Có khả năng không lớn, Mạc Lão rất mạnh, cũng vượt ra khỏi cá nhân ta tưởng tượng. Thế nhưng đối diện Thánh Địa vị kia huyền không cũng không yếu, cộng thêm còn lại chừng mười vị Bán Thánh, còn có hơn - ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh. Nhiều người ta quả, cho nên..." Yêu Thánh trong mắt cũng lộ ra một cỗ kiên quyết, Đạo: "Chuẩn bị tử chiến ah!"

Nghe được Yêu Thánh nói, Dương Diệp cùng Yêu Hoàng lòng của hai người lần thứ hai trầm xuống, Yêu Thánh là Bán Thánh, hắn nếu đều nói như vậy, như vậy, Mạc Lão khả năng thật là thua nhiều thắng ít!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn Hư Không thượng những thứ kia tấm bia đá, trong mắt hiện ra một vẻ lo âu. Một đường tới, nếu như không phải là Mạc Lão, hắn 10 cái mạng đều đáng chết xong. Ở trong lòng hắn, mang Mạc Lão cho rằng là sư phụ, càng cho rằng là thân nhân. Cho nên, hắn không hy vọng Mạc Lão gặp chuyện không may. Thế nhưng, Thập nhị vị Bán Thánh, ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh cường giả...

"Tự mình chung quy còn quá yếu, không cách nào trợ giúp cho Mạc Lão!" Dương Diệp hít sâu một hơi, thầm nghĩ. Hắn đã có thể vượt cấp chém giết Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng tại những Bán Thánh đó trước mặt, còn là quá yếu.

Bán Thánh, Dương Diệp lắc đầu, trong tay ý Kiếm chợt xen vào Cổ Sao trong, quát dẹp đường: "Nam Vực mọi người nghe, chuẩn bị huyết chiến, tính là ta Nam Vực mọi người chết hết, cũng muốn khiến Ma Tộc Hải Tộc còn có Thánh Địa nỗ lực thảm thiết đại giới. Nếu như hôm nay bọn ta bất tử, ngày khác tất diệt ma tộc Hải Tộc, sau đó giết thượng Thánh Địa, lấy báo mối thù ngày hôm nay!"

"Tử chiến!"

Thủy Hoàng trong cơ thể Huyền khí điên cuồng tuôn ra bên ngoài cơ thể, phẫn nộ quát.

"Tử chiến....."

Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả hưởng ứng.

"Tử chiến!"

Thú Hoàng tay phải bắt đầu biến hình, rất nhanh, tay phải biến thành một con màu vàng cự trảo, ở phía sau hắn là Huyền Thú Đế Quốc cường giả, giờ khắc này, Huyền Thú Đế Quốc vô số cường giả lập tức hưởng ứng, thậm chí có Huyền thú đã chuẩn bị xong tự bạo.....

"Ta Yêu Tộc tất cả yêu thú nghe, tử chiến!" Yêu Hoàng cũng không cam tỏ ra yếu kém.

Nhìn thấy một màn này, Hải Tộc cùng Ma Tộc cường giả thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, những người này nếu thật tử chiến, kia Ma Tộc cùng Hải Tộc tính là thắng, cũng là thắng thảm!

Bất quá không có việc gì, chỉ muốn giết những người đó, cả người tộc cùng Yêu Tộc chỉ biết triệt để diệt vong, khi đó, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục chính là Ma Tộc cùng Hải Tộc!

"Oanh!"

Đúng lúc này, trong hư không những thứ kia tấm bia đá đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó đang lúc mọi người rung động trong con mắt, chậm rãi tiêu tán...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 664: Đi, cũng hoặc là chiến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

20 đạo nhân ảnh tự không trung rơi, mọi người định nhãn vừa nhìn, Ma Tộc cùng Hải Tộc cường giả biến sắc, bởi vì những thứ kia là Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà lúc này, những người này hình thái dị thường Thương Lão, phảng phất đã trải qua mấy vạn năm thông thường, là tối trọng yếu là lúc này cái này trên người không có nửa điểm khí tức!

Đã chết!

Ma Tộc cùng Hải Tộc Hoàng Giả Cảnh cường giả ngược hít một hơi khí lạnh, ngẩng đầu nhìn về phía Hư Không.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều nhìn về Hư Không.

Không trung, Mạc Lão dừng lại tại trong hư không, sắc mặt hắn tái nhợt dị thường, ngực có mấy đạo chưởng ấn, mỗi một dấu bàn tay đều rất sâu, thế cho nên Mạc Lão trước ngực hoàn toàn hõm vào, thoạt nhìn cực kỳ kinh người. Ở trước mặt của hắn, lơ lững một cây đen nhánh quải trượng, bất quá lúc này, kia cùng quải trượng mặt trên hiện đầy vết rách, tùy thời khả năng nghiền nát.

Tại Mạc Lão đối diện, là Huyền Không đám người, lúc này Huyền Không đám người dung mạo đã hoàn toàn thay đổi. Lúc này Huyền Không đám người, tóc tuyết trắng, trên mặt nếp nhăn như đầu ngón tay vậy thô to, giăng khắp nơi đến, hình thái cực kỳ Thương Lão.

Nếu như không là bọn họ khí thế trên người cùng bén nhọn hai mắt, cho dù ai cũng sẽ không cảm thấy những người này đều là Bán Thánh cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả, chỉ sẽ cho rằng bọn họ là một đám như mặt trời sắp lặn, nửa người mai vào hoàng thổ lão nhân.

Mà lúc này, Huyền Không đám người ở nhìn Mạc Lão lúc, trong mắt trước nay chưa có ngưng trọng cùng kiêng kỵ, cho dù là Huyền Không cũng là như vậy!

"Ngươi lại có thể mượn bia đá kia trôi qua sinh mạng của chúng ta lực, thời gian chi lực, Bán Thánh chỉ có thể rình một chút, chỉ chân chính Thánh Giả Cảnh cường giả mới có thể nắm giữ loại này bất khả tư nghị thời gian chi lực, ngươi không phải là Thánh Giả Cảnh, lại là có thể khiến chúng ta từng người thọ nguyên gia tốc trôi qua, ngươi đến tột cùng là ai!" Huyền Không gắt gao nhìn chằm chằm Mạc Lão, trong lòng khiếp sợ, kinh khủng. Bởi vì hắn hiện tại, chỉ 100 năm không được thọ nguyên, mà nguyên bản hắn còn có một ngàn nhiều năm thọ nguyên a!

So sánh với Huyền Không, Ma Tộc Bán Thánh còn có Hải Hoàng thì càng không chịu nổi, bởi vì hắn không chỉ không được mấy năm thọ mệnh...

Còn có so hai người bọn họ thảm hại hơn, đó chính là Thánh Địa những Hoàng Giả Cảnh đó, bọn họ trong đó có thậm chí chỉ phải mấy ngày thọ mệnh. Trước khi những thứ kia chết đi Hoàng Giả Cảnh cường giả, cũng là bởi vì thọ mệnh bị trôi qua quang duyên cớ, mà bọn họ cái này còn sống Hoàng Giả Cảnh huyền giả, sở dĩ còn sống, chỉ là bởi vì bọn họ thực lực của bản thân so với kia chút chết đi cường một ít.

Cảm thụ được tánh mạng của mình lực lấy một loại tốc độ cực nhanh trôi qua, loại cảm giác này, so trực tiếp tử vong tới càng đáng sợ hơn, bởi vậy, trước khi Ma Tộc Bán Thánh cùng Hải Hoàng, còn có một chút Thánh Địa cường giả quả quyết bỏ qua công kích Mạc Lão, mà là công kích Mạc Lão những thứ kia tấm bia đá.

Mạc Lão vung tay phải lên, hắc sắc tấm bia đá xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, nhìn thấy tấm bia đá này, Huyền Không đám người khóe mắt kịch liệt vừa nhảy, trong mắt kiêng kỵ vẻ không chút nào che giấu.

Mạc Lão Đạo: "Các ngươi có hai lựa chọn, một là hiện tại đã đi, hồi các ngươi Thánh Địa, dù sao cũng ta ngăn không được các ngươi; Hai là hiện tại chúng ta tại chiến, các ngươi như toàn bộ cũng không sợ sinh tử, không hãi sợ đại giới, tính là giết không được ta, cũng nhất định có thể bị thương nặng ta. Đương nhiên, ta nếu không tiếc đại giới, các ngươi một cái cũng đừng nghĩ lưu lại!"

Huyền Không đám người thần sắc ngưng trọng, không ai cho rằng trước mắt cái này thủ mộ người là ở ăn nói lung tung. Khi hắn môn Thập nhị vị Bán Thánh cùng ba mươi vị Hoàng Giả Cảnh cường giả liên thủ hạ, hắn đều có thể đủ không rơi bại, thực lực như vậy, sợ rằng chỉ Thánh Địa hai vị chí tôn có thể so sánh với hắn.

"Huyền Không huynh, hắn đã là nỏ mạnh hết đà, chúng ta như lần thứ hai liên thủ, nhất định có thể tru diệt hắn!" Một bên Ma Tộc Bán Thánh nhìn thấy Huyền Không có chút do dự, lập tức lo lắng nói. Thánh Địa cường giả trở lại Thánh Địa, cái này thủ mộ người không có cách nào, thế nhưng hắn đây? Hắn có thể thối lui đến Thánh Địa sao? Tính là Thánh Địa của người khiến hắn tiến Thánh Địa, thế nhưng Ma Tộc làm sao bây giờ?

"Ma Thánh huynh nói là!" Hải Hoàng cũng biết chuyện nghiêm trọng tính, lập tức vội vàng nói: "Huyền Không huynh, hôm nay nếu không phải giết người này, ta Ma Tộc cùng Hải Tộc nhất định phải bị người này diệt tộc, xin hãy Huyền Không huynh thi lấy viện thủ!"

Huyền Không không để ý tới Hải Hoàng cùng Ma Thánh, hắn sâu đậm nhìn một màn lão, sau đó mới nhìn thoáng qua Ma Thánh cùng Hải Hoàng Đạo: "Hai vị, theo chúng ta hồi Thánh Địa ah. Các ngươi thọ nguyên đã tiêu hao không sai biệt lắm, theo ta hồi Thánh Địa, có thể còn có một đường sinh cơ!"

Ma Thánh hai người đầu tiên là vui vẻ, thế nhưng rất nhanh, hai người liền nghĩ đến một vấn đề, Ma Thánh Đạo: "Huyền Không huynh, ta đây Ma Tộc cùng Hải Hoàng huynh Hải Tộc làm sao làm?"

Huyền Không lạnh lùng nhìn hai người liếc mắt, Đạo: "Ta nghĩ, hai vị hiện tại nên lo lắng chính là mình."

Ma Thánh hơi biến sắc mặt, Đạo: "Huyền Không huynh, bọn ta nếu là rời đi, Ma Tộc cùng Hải Tộc không có Bán Thánh cường giả tọa trấn, đây chẳng phải là..."

Huyền Không khoát tay áo, cắt đứt Ma Thánh nói, Đạo: "Ma huynh lẽ nào đã cho ta Thánh Địa là ai đều có thể đủ tiến sao? Ta ngôn tẫn vu thử, hai vị đi còn chưa phải đi, tự mình quyết định đi!"

"Huyền Không huynh, ta và các ngươi đi!" Lúc này, Hải Hoàng đột nhiên nói. Hắn thọ mệnh đã chỉ còn lại có mấy năm, nếu như không đi Thánh Địa, trừ phi hắn có thể tấn chức đến Thánh Giả Cảnh, không thì, vài năm sau, tính là cái này thủ mộ người không giết hắn, hắn cũng muốn chết. Bởi vậy, hắn phải đi trước Thánh Địa, chỉ đi Thánh Địa, hắn khả năng sống lâu một ít thời gian.

Rất lâu, người sống càng lâu, lại càng sợ chết!

Huyền Không gật đầu, sau đó nhìn về phía Ma Thánh.

"Ha ha..." Ma Thánh đột nhiên phá lên cười, Đạo: "Cái này tính nếu nói Thánh Địa? Yêu Hoàng nói rất đúng, chúng ta Huyền Giả Đại Lục ở trong mắt các ngươi, kỳ thực chính là con kiến hôi, các ngươi căn bản không quan tâm chúng ta Huyền Giả Đại Lục, các ngươi quan tâm chỉ chính các ngươi, các ngươi đối kháng nghịch loại huyền giả, đều chỉ là vì tự mình, ha ha... Buồn cười ta mắt bị mù a."

"Ma Thánh huynh, ta ngươi tu luyện mấy nghìn năm mới được Bán Thánh, lẽ nào ngươi liền nếu như vậy buông tha?" Hải Hoàng khuyên nhủ: "Chỉ cần ngươi bất tử, ngày sau là có thể là Ma Tộc báo thù, thế nhưng ngươi nếu là vừa chết, ai tới thay ngươi Ma Tộc báo thù?"

Ma Thánh lạnh lùng nhìn thoáng qua Hải Hoàng, Đạo: "Hải Hoàng, ngươi rất sợ chết cũng thì thôi, hà tất nói như thế đường hoàng? Ta Ma lâu không là cái gì chính nhân quân tử, nhưng cũng không phải hạng người ham sống sợ chết, cái này thủ mộ người cùng Dương Diệp muốn tiêu diệt ta Ma Tộc, ta chờ bọn họ chính là, cùng lắm thì không phải là vừa chết sao?"

Huyền Không lạnh lùng nhìn thoáng qua Ma Thánh, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

"Còn muốn chạy? Hắc hắc, các ngươi còn là đều cho Lão Tử ở lại đây đi!"

Đúng lúc này, một đạo hồ quang ở trong sân chợt lóe lên, Thánh Địa còn dư lại mười tên Hoàng Giả Cảnh cường giả trong, nhất thời có hai gã Hoàng Giả Cảnh cường giả đầu quỷ dị bay ra ngoài.

"Là Tần Bất Phàm!" Huyền Không sắc mặt đại biến, tay phải chợt hướng phía đạo kia hồ quang vỗ, một đạo ánh sáng màu trắng như một đạo lưu tinh hướng phía đạo kia hồ quang hung hăng đụng tới.

Thế nhưng đạo kia ánh sáng màu trắng cũng tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng, sau đó trên không trung quẹo một cái cua ngoặc, tránh thoát Huyền Không đạo kia ánh sáng màu trắng.

"Cẩn thận!" Huyền Không kinh hãi, đối về bên kia một gã Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh vội vã quát.

Nhưng mà đã chậm, đạo kia hồ quang tốc độ cực nhanh, tại nơi danh Hoàng Giả Cảnh cường giả còn chưa phản ứng kịp lúc liền tự cổ hắn chỗ chợt lóe lên, sau đó tên này Hoàng Giả Cảnh cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài.

"Vây khốn hắn!"

Lúc này, Huyền Minh đám người vội vã đồng thời xuất thủ, mà đúng lúc này, một bên Mạc Lão đột nhiên xuất thủ, trong tay tấm bia đá chợt đập hướng về phía Huyền Minh đám người, Huyền Minh đám người hoảng hốt.

Mà lúc này, Ma Thánh cũng đột nhiên xuất thủ, bất quá không phải là đối mạc lão đám người, mà là đối Huyền Không đám người.

"Giết!"

Cơ hội ngàn năm một thuở này, Dương Diệp làm sao sẽ bỏ qua, lập tức trong tay ý Kiếm chợt ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí hướng phía trên hư không một vị Thánh Địa Hoàng Giả Cảnh cường giả bắn nhanh đi.

Yêu Thánh cùng Yêu Hoàng còn có Thủy Hoàng đám người cũng lập tức động thủ, hướng phía chân trời bắn mạnh tới.

Lúc trước bất chiến, đó là bởi vì lưu lại Huyền Không đám người cơ hội không lớn, thế nhưng hiện tại, nhiều một vị thần bí cường giả cùng Ma Thánh quay giáo, lưu lại những Thánh địa này cường giả, cũng không phải không có khả năng!

"Các ngươi muốn chết!"

Huyền Không nổi giận thanh âm của trên không trung ầm ầm vang lên, thế nhưng rất nhanh, Mạc Lão xuất hiện ở trước mặt của hắn, Mạc Lão không cùng hắn nói nhảm, vung tay phải lên, tấm bia đá huyễn hóa ra hàng vạn hàng nghìn Đạo tấm bia đá huyễn ảnh lồng hướng về phía Huyền Không.

Huyền Không hoảng hốt, trước mắt vị này thủ mộ người thực lực hắn thế nhưng tự mình lãnh giáo qua, lập tức không dám có chút sơ suất, đang muốn xuất thủ, ngay tại lúc lúc này, một đạo hồ quang đột nhiên tự xa xa kéo tới, trong nháy mắt đi tới phía sau hắn.

"Chưởng toái không gian!"

Một đạo tiếng quát tại Huyền Không phía sau phía sau vang lên, tiếp theo, Huyền Không không gian chung quanh ầm ầm sụp xuống, Huyền Không hoảng hốt, đương nhiên, hắn không phải là hãi sau lưng Tần Bất Phàm, mà là hãi màn này lão, nếu như là bình thường, loại trình độ này không gian sụp xuống, cho hắn căn bản không tạo được phiền toái gì. Thế nhưng hiện tại...

Huyền Không trong mắt lóe lên lướt một cái kiên quyết, hai tay tại trước ngực kết liễu một cái quỷ dị thủ ấn, sau đó chợt hướng xuống dưới vỗ.

"Quy nguyên!"

Theo Huyền Không thanh âm hạ xuống, một đạo ánh sáng màu trắng lấy Huyền Không làm trung tâm chợt hướng phía bốn phía khuếch tán ra, Mạc Lão những thứ kia tấm bia đá huyễn ảnh bị một xông mà tán, mà sau lưng Huyền Không đạo kia hồ quang tại nhìn thấy cái này đạo bạch quang lúc cũng đã tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tại phát ra cái này đạo bạch quang sau, Huyền Không trên người khí thế như thủy triều lui đàn, cả người sắc mặt trắng bệch như tờ giấy. Hắn hung hăng nhìn liếc mắt Mạc Lão, sau đó thân hình khẽ động, hướng hậu phương thiểm lược đi. Thế nhưng, rất nhanh, một đạo hồ quang lại ra hiện ở trước mặt của hắn, Huyền Không giận dữ, Đạo: "Tần Bất Phàm, ngươi muốn chết!" Dứt lời, chợt xuất thủ...

Thấy đạo bạch quang kia, Mạc Lão hai mắt híp lại, vung tay phải lên, trong tay tấm bia đá đón gió tăng vọt, trong nháy mắt hóa thành nghìn trượng cao thấp, sau đó nặng nề mà đánh vào Huyền Không phát ra đạo kia bạch mang thượng.

"Oanh!"

Bạch mang trực tiếp bị đụng tán...

Một bên, Thánh Địa vài tên Bán Thánh thấy Huyền Không bị vây công, lập tức biến sắc, đang muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một khối thật lớn tấm bia đá từ trên trời giáng xuống, hướng bọn họ hung hăng đập tới...

Xa xa, Huyền Không một chưởng đẩy lùi Tần Bất Phàm, hắn không có truy sát, mà là chuẩn bị trốn, thế nhưng ngay Tần Bất Phàm mới vừa bị đánh lui một khắc kia, một đạo tử sắc kiếm khí đột nhiên phá không mà đến.

Huyền Không rồi đột nhiên nhìn về phía một bên, nhìn thấy là Dương Diệp, lập tức dử tợn nói: "Con kiến hôi, trước khi đi, ta trước hết giết ngươi, cho ta Thánh Địa giải quyết một hậu hoạn!"

Dứt lời, tay phải chợt xuất kích, một đạo bạch quang tránh hiện ra, cùng Dương Diệp tử sắc kiếm khí hung hăng đụng vào nhau.

"Trí Mệnh Nhất Kích, tam trọng!"

Giữa sân, đột nhiên nhớ tới Dương Diệp thanh âm của, tiếp theo, đạo kia tử sắc kiếm khí kịch liệt run lên, kiếm quang đại thịnh.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 665: Giết Bán Thánh, chiến nghịch loại

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Không là Bán Thánh, nhưng hắn tu vi bây giờ chỉ là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, bởi vậy, Dương Diệp lúc này mới dám ra tay với hắn đúng, lấy Tôn Giả Cảnh cảnh giới hắn, cũng sẽ không đi tìm đường chết khiêu chiến Bán Thánh, cái loại này kêu ngu xuẩn, mà không phải dũng cảm!

Đương nhiên, ngay cả như vậy, hắn lúc này tùy tiện xuất thủ, cũng là mạo hiểm cực đại phong hiểm, bởi vì Huyền Không tuy rằng cảnh giới là Hoàng Giả Cảnh, nhưng hắn các phương diện tạo nghệ cũng đều là thật đả thật Bán Thánh cấp thực lực.

Tuy rằng mạo hiểm, thế nhưng Dương Diệp còn là xuất thủ, hắn thực sự không muốn những thứ này Bán Thánh sống hồi Thánh Địa!

An Nam Tĩnh thù, hắn được trước thu điểm lợi tức!

Dương Diệp không dám khinh thường, vừa ra tay chính là mình một kích mạnh nhất: Ba đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng Trí Mệnh Nhất Kích!

Tử sắc kiếm khí cùng Huyền Không thi triển đạo bạch quang kia hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Một đạo nổ thanh ầm ầm vang vọng dựng lên, Dương Diệp kiếm khí cùng bạch quang cùng nhau nổ bể ra tới, vô số đạo khí lãng cùng kiếm khí không ngừng hướng phía bốn phía điên cuồng mà lắp bắp đến.

Huyền Không trong mắt thép ra khó có thể tin thần sắc, hắn không nghĩ tới, mình một kích dĩ nhiên không có thể từ Dương Diệp đạo kiếm khí kia trong chiếm được tốt đúng hắn lúc này trọng thương, thực lực lớn ngã, nhưng hắn dầu gì cũng là Bán Thánh a, mà cái này Dương Diệp, chỉ là một gã Tôn Giả Cảnh a!

"Người này tương lai nhất định là ta Thánh Địa đại giới địch!"

Huyền Không trong mắt thép ra lạnh lẽo sát ý, thế nhưng hắn cũng không hề động tay, mà là xoay người muốn trốn, bởi vì Thánh Địa bên này, đã có một gã Bán Thánh bỏ mạng ở Mạc Lão trong tay. Mà Hoàng Giả Cảnh cường giả, đã toàn quân bị diệt!

Hắn đúng là vẫn còn không có thể đào tẩu, bởi vì một đạo hồ quang chắn trước mặt của hắn.

Huyền Không giận tím mặt, Đạo: "Tần Bất Phàm, ngày khác ta tất tự mình giết chết ngươi!" Nói, hai tay bộ dạng điệp, chợt hướng đạo kia hồ quang đánh.

"Ngươi không có ngày khác! Đại Thiết Cát thuật!"

Hồ quang trong truyền đến một giọng nói, tiếp theo, hai đạo bạch quang thành '10' chữ hình tránh hiện ra, cùng Huyền Không song chưởng hung hăng đụng vào nhau. Một tiếng vang thật lớn, bạch quang tiêu tán, Huyền Không hướng sau liền lùi lại mười mấy trượng.

"Ông!"

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp rồi đột nhiên xuất kiếm, một đạo tử sắc kiếm khí tại Thập nhị trọng kiếm ý cùng Trí Mệnh Nhất Kích gia trì hạ, hướng phía Huyền Không điện xạ đi, trong nháy mắt tới Huyền Không trước mặt.

Nhận thấy được kiếm khí trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, Huyền Không khóe mắt nhỏ nhảy, không dám khinh thường, không để ý thương thế bên trong cơ thể, mạnh mẽ tụ lại Huyền khí, sau đó hữu chưởng chợt vỗ, một cái bạch sắc năng lượng quang cầu từ lòng bàn tay của hắn bay ra, sau cùng cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia đánh vào cùng nhau!

"Oanh!"

Bạch sắc năng lượng quang cầu bị kiếm khí đánh tan, kiếm khí tiến quân thần tốc, hướng phía Huyền Không điện xạ đi.

Huyền Không trong lòng kinh hãi, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp kiếm khí dĩ nhiên sắc bén đến loại tình trạng này, đã không kịp né tránh, chỉ có thể cứng rắn hám. Huyền Không hai tay lần thứ hai bộ dạng điệp, một đạo bạch mang thép tại hai tay hắn thượng, sau đó hướng trước ngực vừa đở.

"Oanh!"

Huyền Không bị kiếm khí đánh trúng, hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng, tại trên tay hắn bạch mang đã biến mất, một đôi tay thượng, tràn đầy vết kiếm cùng tiên huyết...

Nhìn hai tay của mình, Huyền Không sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên, tự mình đường đường một vị Bán Thánh, lại bị một vị Tôn Giả Cảnh con kiến hôi cho thương tổn tới?

Vô cùng nhục nhã sỉ đại nhục a!

Mãnh liệt cảm giác nhục nhã, làm cho Huyền Không thật trương Thương Lão mặt của dị thường vặn vẹo dâng lên.

"Lão cẩu, chết tới!"

Không có cho Huyền Không chút nào nghỉ ngơi cơ hội, một đạo hồ quang đột nhiên xuất hiện sau lưng Huyền Không, tiếp theo, hơn mười đạo bạch quang thành lưới hình dạng hướng phía Huyền Không cắt đi, bạch quang nơi đi qua, ngay cả không gian đều bị mổ ra tới, từng đạo không gian liệt phùng tràn ngập Cổ Vực Thành bầu trời, nhìn qua, cực kỳ kinh người!

"Cút cho ta!"

Huyền Không một tiếng gầm lên, lần thứ hai mạnh mẽ tụ tập Huyền khí, sau đó đánh ra một đạo bạch mang, bạch mang trực tiếp xé rách không gian, sau đó hung hăng đụng vào Tần Bất Phàm phát ra những thứ kia bạch quang trong. Mà Huyền Không thì 'Phốc' một tiếng, ngay cả phun số miệng máu huyết.

"Oanh!"

Toàn bộ chân trời kịch liệt run lên, vô số khí lãng điên cuồng hướng phía bốn phía lắp bắp ra, lần này khí lãng khoách tán tốc độ cực nhanh, thế cho nên kia Tần Bất Phàm chưa từng có thể né tránh, bị tức sóng oanh hướng sau bay mấy trăm trượng. Mà Huyền Không bản thân cũng ở đây cổ khí lãng oanh kích hạ, hướng phía hậu phương bay ngược ra sắp tới trăm trượng cự ly.

Huyền Không vừa dừng lại, đột nhiên, một đạo kiếm quang tự phía sau hắn nhanh như tia chớp kéo tới, Huyền Không con ngươi chợt co lại thành châm chọc trạng, xoay người chợt một chưởng vỗ ở tại thanh kiếm kia nhọn thượng.

"Bành!"

Dương Diệp ý giới liệt run lên, tràn ngập ra vô số đạo vết nứt, mà Dương Diệp tại Huyền Không một kích này dưới, cả người trực tiếp té bay ra ngoài, bất quá bay ra hơn một trăm trượng sau, hắn đó là ngừng lại, sau đó Kiếm Ý tuôn ra, trong tay ý Kiếm trong nháy mắt được chữa trị.

Huyền Không nhìn một chút tay của mình, ở trên tay hắn, nhiều một đạo vết kiếm!

Huyền Không hít sâu một hơi, khóe mắt hướng bốn phía nhìn thoáng qua, khi thấy xung quanh trào lúc, trong lòng hắn hơi trầm xuống. Thánh Địa cộng thêm hắn, nguyên bản có mười vị Bán Thánh, tại cộng thêm Hải Hoàng, thì có mười một vị Bán Thánh, thế nhưng trước khi một gã Bán Thánh chết vào thủ mộ nhân thủ trung, cộng thêm kia Hải Hoàng lại đang thời khắc mấu chốt đào tẩu, bởi vậy, cộng thêm hắn, hiện tại Thánh Địa chỉ chín tên Bán Thánh.

Thủ mộ người bên này cũng có ba gã Bán Thánh, còn có hơn mười vị Hoàng Giả Cảnh cường giả. Tuy rằng Thánh Địa chỉnh thể thực lực hay là đang Nam Vực bên trên, thế nhưng vấn đề là kia thủ mộ người dĩ nhiên lấy một người liền kéo lại bảy tên Bán Thánh...

Cái này thủ mộ người, đến tột cùng là ai?

Huyền Không hít sâu một hơi, Đạo: "Mọi người, rút lui!"

"Rút lui ngươi bà bà, chôn vùi thương thiên!"

Một đạo hồ quang xuất hiện lần nữa tại Huyền Không trước mặt, tiếp theo, một đạo ngọn lửa màu xanh lá cây xuất hiện ở thừa, ngọn lửa màu xanh lá cây sau khi xuất hiện, Huyền Không không gian chung quanh nhất thời kịch liệt lăn động.

"Thiên Ngoại Thiên chính là tay sai, cho Lão Tử chết tới!"

Hồ quang trong truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp theo, đạo kia ngọn lửa màu xanh lá cây trực tiếp bắn về phía Huyền Không.

Huyền Không con ngươi kịch liệt co rụt lại, trong lòng hoảng hốt, nếu như là bình thường, hắn căn bản không sợ cái này Tần Bất Phàm thi triển ra loại này Huyền kỹ, thế nhưng hiện tại, thân thể hắn đã là nỏ mạnh hết đà...

Không có dương, Huyền Không lần thứ hai mạnh mẽ tụ tập trong cơ thể Huyền khí, thế nhưng mới vừa tụ họp một chút tụ tập, một ngụm máu huyết đó là tự miệng hắn trung phun ra. Thế nhưng hắn vẫn lần thứ hai tụ tập trong cơ thể Huyền khí, khiến sau song chưởng lần thứ hai chợt hướng phía đạo kia ngọn lửa màu xanh lá cây in đi qua.

"Oanh!"

Ngọn lửa màu xanh lá cây hóa thành khắp bầu trời hỏa tia lắp bắp ra, mà Huyền Không thì lần thứ hai bay ra ngoài..... Tại bay ngược trong quá trình, miệng hắn trung không ngừng phun máu huyết...

"Chỉ Xích Thiên Nhai!"

Đúng lúc này, thừa đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm của, tiếp theo, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở tại Huyền Không phía sau, sau đó một thanh ý Kiếm tự Huyền Không sau lưng xuyên qua.

Huyền Không hai mắt rồi đột nhiên trợn tròn, nhìn mình bộ ngực thanh kiếm kia nhọn, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin! Yên lặng một cái chớp mắt, hắn rồi đột nhiên xoay người, sau đó một chưởng bổ vào Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp làm sùng ra một ngụm máu tươi, hướng lui về sau trăm trượng.

"Đại Thiết Cát thuật!"

Lúc này, thừa vang lên lần nữa Tần Bất Phàm thanh âm của, tiếp theo, hai đạo bạch quang giao thoa đến cắt hướng về phía Huyền Không.

"Lăn!"

Huyền Không chợt gầm lên giận dữ, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó chợt một quyền đánh vào đạo bạch quang kia bên trên, bạch quang bị đánh tan, thế nhưng Huyền Không toàn bộ cánh tay phải nhưng là bị trực tiếp cắt thành thịt bọt...

"Chỉ Xích Thiên Nhai!"

Tần Bất Phàm mới vừa bị đánh lui, thừa đó là vang lên Dương Diệp thanh âm của, tiếp theo Dương Diệp xuất hiện lần nữa ở tại Huyền Không phía sau, cùng lúc đó, do Kiếm Ý ngưng tụ mà thành ý Kiếm tự Huyền Không nơi cổ chợt lóe lên...

"Xuy..."

Huyền Không toàn bộ đầu bay ra ngoài!

Bán Thánh ngã xuống!

"A..." Xa xa, Huyền Minh nhìn thấy Huyền Không đầu bay ra ngoài, lập tức vành mắt muốn Liệt, điên cuồng hét lớn: "Dương Diệp, bọn ngươi Nam Vực huyền giả cùng nghịch loại huyền giả cấu kết, các ngươi ắt gặp trời phạt, bọn ngươi ắt gặp chịu trời phạt!"

"Ngươi hay là trước ngẫm lại chính ngươi ah!" Mạc Lão trực tiếp chương một đánh...

Nhìn thấy Huyền Không đầu bay ra ngoài, Dương Diệp tâm trung nhất thời thở dài một hơi, cái này Huyền Không cường hãn quả thực vượt qua tưởng tượng của hắn, nếu như không phải là hắn cảnh giới bị áp chế thành Hoàng Giả Cảnh, nếu như không phải là hắn lúc trước bị Mạc Lão trọng thương, dù cho hắn cùng với nam tử thần bí không gián đoạn địa điên cuồng công kích, cũng không có khả năng giết được hắn!

Bán Thánh cường giả, cho dù là cảnh giới bị áp chế thành Hoàng Giả Cảnh, đều không phải là phổ thông Hoàng Giả Cảnh có thể chống lại.

Trải qua này đánh một trận, Dương Diệp càng thêm khắc sâu rõ ràng thực lực của tự thân vẫn chưa đủ. Tương lai loạn thế, Tôn Giả Cảnh, rất không được cái gì trọng yếu quản là Thánh Địa còn là những thứ kia nghịch loại huyền giả, không có Hoàng Giả Cảnh cùng Bán Thánh thực lực, căn bản không có thể cùng bọn họ đối kháng.

Đúng lúc này, một quả trong suốt Thạch Đầu đột nhiên tự Huyền Không trên người bay ra, sau đó hướng phía xa xa điện xạ đi, Dương Diệp nao nao, không chút suy nghĩ liền chuẩn bị xuất thủ, bởi vì tính là không cần đầu nghĩ cũng biết cái này trong suốt Thạch Đầu tuyệt đối là Đại Bảo bối, ngay tại lúc hắn chuẩn bị xuất thủ lúc, một đạo hồ quang chợt lóe lên, tiếp theo, kia mau Thạch Đầu đó là bị làm vào đạo kia hồ quang trong.

"Ha ha, Trấn Giới Thạch, dĩ nhiên là Trấn Giới Thạch..... Cái này lão cẩu rốt cục làm một chuyện tốt, ha ha..." Hồ quang trong truyền đến Tần Bất Phàm mừng như điên tiếng cười to.

Đột nhiên, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trên vai, sau đó một đạo tử quang tại thừa chợt lóe lên, tiếp theo, khối kia trong suốt Thạch Đầu xuất hiện ở Tử Điêu đi...

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Tử Điêu cười sờ sờ khối kia trong suốt Thạch Đầu, tựa hồ biết không được khá chơi, nàng cười vỗ vỗ, sau đó mang kia đưa tới Dương Diệp trước mặt của.

"Ta Trấn Giới Thạch!" Hồ quang trong truyền đến Tần Bất Phàm kinh sợ thanh, tiếp theo, Dương Diệp đó là cảm giác được một cổ hơi thở khóa được hắn cùng với Tử Điêu.

Dương Diệp tâm trung rùng mình, mang kia trong suốt Thạch Đầu lấy được Hồng Mông bên trong tháp, sau đó ý Kiếm vào Cổ Sao, đề phòng nhìn đạo kia hồ quang.

"Trả lại cho ta!"

Hồ quang trong truyền đến Tần Bất Phàm thanh âm của, thanh âm có chút lạnh.

Tử Điêu vội vã lắc lấy túi.

"Không trả, ta đây liền tự mình tới đoạt!" Dứt lời, hồ quang hướng phía Dương Diệp điện xạ đi.

"Đồ vật rơi vào tay ta, vậy chính là ta, muốn cướp? Ngươi suy nghĩ nhiều!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên kịch liệt rung động, phát ra một đạo vang Thiên triệt địa kiếm minh thanh, tiếp theo, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 666: Nàng chết rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

667 chương: Nàng chết rồi!

Từ lúc trước tiếng nói bên trong thánh địa, Dương Diệp biết, trước mắt này ẩn thân tại hồ quang bên trong nam tử đúng vậy trong truyền thuyết nghịch chủng huyền giả. Hắn trong lòng có chút kinh ngạc, bởi vì hắn không nghĩ tới nghịch chủng huyền giả dĩ nhiên xuất thế, đồng thời trở lại huyền giả đại lục. Đồng thời, hắn cũng đã được kiến thức nghịch chủng huyền giả đáng sợ!

Trước mắt này nghịch chủng huyền giả chỉ có hoàng giả cảnh thực lực, thế nhưng lúc trước nhưng là một lần trọng thương huyền không, đồng thời còn thành thạo điêu luyện! Cho tới những kia phổ thông hoàng giả cảnh cường giả, tại người trước mắt này trong tay, dĩ nhiên chống đỡ không được mấy chiêu.

Mạnh, rất mạnh!

Bất quá vậy thì như thế nào?

Ngược lại đồ vật đến tay, hắn là tuyệt đối sẽ không giao ra!

Kiếm khí màu tím cùng tần bất phàm đạo kia hồ quang trên không trung bằng thô bạo phương thức đụng vào nhau, vắng lặng nháy mắt, hai người trên không trung đột nhiên bộc phát ra, tại cái kia mạnh mẽ sóng khí bên dưới, hai người từng người hướng sau liền lùi lại mấy trăm trượng, mới không có bị cái kia dư âm năng lượng lan đến.

"Ồ?"

Dương Diệp đưa tay nắm chặt, ý kiếm lần thứ hai ngưng tụ mà hiện, cùng lúc đó, mười mấy khối siêu phẩm năng lượng thạch xuất hiện tại trong lồng ngực của hắn, sau đó không ngừng tỏa ra năng lượng hướng trong cơ thể hắn tuôn tới, "Ta cũng xem ở lúc trước chúng ta liên thủ phần trên, ngươi hiện tại rời đi, ta không ngăn cản ngươi, không phải vậy, ngươi cũng sẽ chết!"

"Là ta giết không chết!" Hồ quang bên trong truyền đến âm thanh.

"Thế nhưng ngươi tử một lần, thực lực nhất định sẽ giảm nhiều, không phải sao?". Dương Diệp nói. Hắn không chắc chắn giết đối phương, bởi vì đối phương mặc dù là hoàng giả cảnh, thế nhưng đã từng cũng phải bán thánh a. Mà hắn, chỉ là Tôn giả cảnh.

Hồ quang bên trong không có đang nói chuyện, chỉ có cái kia hồ quang đang không ngừng gợn sóng.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong cơ thể còn lại không nhiều huyền khí điên cuồng phun trào, đề phòng nhìn đối phương.

"Ầm!"

Đang lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang rền, Dương Diệp nhìn lại, trong lòng vui vẻ, bởi vì Thánh địa lại một tên bán thánh ngã xuống.

"Đi, tất cả mọi người đi" huyền minh thanh âm lo lắng ở giữa sân vang lên, nghe được hắn, còn lại vài tên bán thánh không dám ở dừng lại, hóa thành từng đạo từng đạo lưu quang hướng về xa bắn nhanh mà đi.

Yêu thánh đang muốn truy, mạc lão nhưng là khoát tay áo một cái, nói: "Không nên đuổi theo."

Yêu thánh các người hơi run run, sau đó gật gật đầu, tuy rằng nam vực bên này đánh giết vài tên bán thánh, thế nhưng tổn thất cũng nặng nề, không có chết, lúc này cũng phải bị thương nặng, bao quát hắn cùng mạc lão. Hiện tại đuổi tới, cho dù có thể giết đến cái kia vài tên bán thánh, phía bên mình cũng chắc chắn tổn thất to lớn!

"Ngươi xác định không đi?" Dương Diệp nhìn đạo kia hồ quang, trầm giọng nói.

"Chờ, ta tần bất phàm đồ vật, không phải bất luận người nào có thể cướp đi!" Hồ quang bên trong truyền đến một thanh âm, đón lấy, hồ quang bên trong đột nhiên tuôn ra một đạo sức hút, trên đất còn muốn không trung những hoàng giả kia cảnh cường giả cùng bán thánh thi thể nhất thời hóa thành một vệt ánh sáng đi vào hồ quang bên trong, sau đó hồ quang liên thiểm mấy cái, biến mất ở phía chân trời.

Nhìn thấy đối phương đi, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí hòa hoãn đi, nhìn đạo kia hồ quang biến mất địa phương, ánh mắt nghiêm nghị cực kỳ.

Nghịch chủng huyền giả, so với Thánh địa đáng sợ hơn!

Thánh địa trấn áp hơn một vạn tên nghịch chủng huyền giả, nếu như những này nghịch chủng huyền giả toàn bộ đều chạy đến, đừng nói Thánh địa, coi như là toàn bộ huyền giả đại lục cùng Thánh địa liên hợp lại, e sợ cũng không ngăn được a!

Đăng nhập http://truyencUatui.Net để đ

Ọc truyện Nghịch chủng huyền giả khả năng là kẻ địch, cũng khả năng không phải kẻ địch, thế nhưng hắn không thể không làm dự tính xấu nhất!

"Vậy thì là nghịch chủng huyền giả?" Yêu thánh nhìn hồ quang biến mất phần cuối, trầm giọng hỏi, ở trong mắt hắn, cũng tràn đầy vẻ nghiêm túc.

"Hẳn là vậy rồi!" Mạc lão nói.

"Rất mạnh!" Yêu Thánh nói.

"Này còn không là mạnh nhất!" Mạc lão đột nhiên nói.

Yêu thánh cùng Dương Diệp đám người sắc mặt biến đổi, yêu Thánh nói: "Còn có càng mạnh mẽ hơn nghịch chủng huyền giả?"

Mạc lão gật gật đầu, nói: "Ta không đi qua Thánh địa, thế nhưng đối với này nghịch chủng huyền giả vẫn là ít nhiều biết một ít. Nghe đồn một ít nghịch chủng huyền giả nắm giữ khó mà tin nổi các loại thần thông huyền kỹ, liền như lúc trước vị kia, hắn lúc trước triển khai mỗi một loại huyền kỹ, chí ít đều là đạo kỹ trở lên. Nói chung, thế giới này, đúng là càng ngày càng không bình tĩnh a!"

"Mạc lão ngươi không sao chứ?" Nhìn mạc lão trước ngực cái kia tình hình, Dương Diệp trong thanh âm tràn ngập lo lắng, đồng thời trong lòng cũng có chút hổ thẹn. Mạc lão nguyên bản cùng những việc này đều không có quan hệ gì, thế nhưng bởi vì hắn, mạc lão cuốn vào những này đấu tranh, vị lão nhân trước mắt này vì hắn việc làm thực sự là quá hơn nhiều. Mà hắn nhưng là không có cái gì có thể vì hắn làm!

Trong cơ thể hắn Hồng Mông tử khí có thể trợ mạc lão thành thánh, thế nhưng vấn đề là hắn Hồng Mông tử khí căn bản không đủ, hơn nữa một khi bại lộ cái này Hồng Mông tử khí, cái kia không chỉ có toàn bộ huyền giả đại lục cường giả sẽ điên cuồng, đúng vậy Thánh địa, thậm chí những kia nghịch chủng huyền giả đều sẽ điên cuồng, mà khi đó, hắn liền đúng là thập tử vô sinh.

Vì lẽ đó, đang không có thực lực tuyệt đối trước, hắn căn bản không thể, cũng không dám bại lộ Hồng Mông trong tháp Hồng Mông tử khí.

Mạc lão nhìn một chút trước ngực mình, sau đó lắc lắc đầu, nói: "Không nguy hiểm đến tính mạng." Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Trận chiến này, ta nam vực bên này hoàng giả cảnh cường giả tử tử, thương thương, ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, người còn lại thời gian ngắn ngủi bên trong đã không có sức chiến đấu. Mà ta cùng yêu thánh còn có yêu hoàng các người, cũng phải bế quan dưỡng thương, vì lẽ đó, rất nhiều chuyện, ngươi chỉ có thể dựa vào chính mình rồi!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Chư vị tiền bối cố gắng dưỡng thương đi, huyền giả đại lục chuyện còn lại, liền giao cho vãn bối, ta sẽ để huyền giả đại lục trong thời gian ngắn nhất nhất thống!"

Mạc lão gật gật đầu, nói: "Ngươi có cái kia 'Trấn Giới Thạch' tại, coi như gặp phải bán thánh, hẳn là cũng có thể có năng lực tự vệ. Bất quá ngươi không thể khinh thường, đặc biệt cái kia nghịch chủng huyền giả. Còn Thánh địa người, không còn này Trấn Giới Thạch, bọn họ quyết không dám phái bán thánh cường giả đến huyền giả đại lục, trừ phi bọn họ đồng ý hi sinh bán thánh cường giả đến đánh vỡ Thánh địa cùng huyền giả đại lục trong lúc đó phong ấn!"

Nói xong, mạc lão thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

"Chăm sóc tốt tử nhi!" Yêu hoàng quay về Dương Diệp nói xong câu này, sau đó cũng cùng yêu thánh biến mất ở tại chỗ.

Cùng lúc đó, Thủy Hoàng còn có thú hoàng, Cơ Hiểu Thiên mấy người cũng đều biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía đỉnh hán đế quốc cùng Ma tộc phương hướng, đỉnh kia hán đế quốc cùng Ma tộc, có thể từ huyền giả đại lục biến mất rồi. Tuy rằng lúc trước Ma thánh quay giáo một đòn, công kích Thánh địa, thế nhưng này cũng sẽ không để hắn sẽ bỏ qua cho Ma tộc, còn có hải tộc!

An Nam Tĩnh suýt chút nữa tử, mối thù này, tàn sát hết Ma tộc cùng hải tộc đều không đủ để để hắn cho hả giận!

"Nàng chết rồi!"

Đột nhiên, một người phụ nữ xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, Dương Diệp xoay người nhìn lại, hơi run run, nhân vì là nữ nhân này là An Bích như

Còn có một chương! Vô địch kiếm vực 667 chương: Nàng chết rồi!

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 667: Uy hiếp

Nguồn: EbookTruyen.VN

668 chương: Uy hiếp?

Cô gái mặc áo đen, cũng chính là thường thường đi theo An Bích như bên người cái kia tên sát thủ chí tôn chết rồi. Σ,

Trước trước đại chiến bên trong, cô gái mặc áo đen đi vào ám sát một vị bán thánh, bị vị kia bán thánh phát hiện, sau đó bị vị kia bán thánh tại chỗ đánh hồn phi phách tán, liền thi thể đều không có để lại.

Ngoại trừ cô gái mặc áo đen, còn có thật nhiều hoàng giả cảnh cường giả đều chết rồi, những hoàng giả này cảnh cường giả bên trong, có Dương Diệp nhận thức, cũng có hắn không quen biết, nói chung, nam vực thắng rồi, thế nhưng cũng phải thắng thảm.

Đối với cô gái mặc áo đen, Dương Diệp là không có hảo cảm, bởi vì trước đây nữ nhân này lại nhiều lần muốn đẩy hắn vào chỗ chết. Bởi vậy, hắn đã từng nói, đạt đến hoàng giả cảnh sau, cái thứ nhất muốn giết đúng vậy nàng. Thế nhưng bây giờ nghe nàng chết trận, Dương Diệp nhưng trong lòng là có chút thương cảm. Bất kể như thế nào, cô gái mặc áo đen kia là vì là nam vực tử!

Dương Diệp đột nhiên phát hiện, tại thời loạn lạc, người muốn sống sót, thật sự không phải một chuyện đơn giản a!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía trước mắt An Bích như, An Bích như trên mặt một mảnh ai sắc, trên gương mặt càng là có nước mắt, có thể tưởng tượng, cô gái mặc áo đen kia bị giết, nàng chịu đựng bao lớn thống khổ!

Xin lỗi!

Dương Diệp cảm giác mình tất yếu thành đạo khiểm, xét đến cùng, Thánh địa là hắn đưa tới, những người này bỏ mình, hắn tất yếu chịu trách nhiệm.

An Bích như lắc lắc đầu, nói: Ta An gia nương nhờ vào ngươi, tránh khỏi bị nguy hiểm diệt tộc, tự nhiên cũng phải đánh đổi một số thứ. Không chỉ có là ta An gia, còn có cái khác gia tộc cùng tông môn, chúng ta không đơn thuần là đang vì ngươi chiến đấu, cũng phải đang vì chúng ta chính mình. Vì lẽ đó, ngươi căn bản không nên tự trách.

Lúc trước An gia đám kia sát thủ đến giết ta, thật sự cùng ngươi không có quan hệ sao? Dương Diệp đột nhiên hỏi.

An Bích như ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nói: Xin lỗi, đây là ta một cái khúc mắc, bởi vì ta khả năng không có cách nào có thể tiếp thu một cái đã từng muốn hại: Chỗ yếu người của ta.

An Bích như nói: Ta nói không có, ngươi tin sao?

Tin! Dương Diệp gật gật đầu.

Tại sao? An Bích như trong mắt loé ra một tia gợn sóng.

Dương Diệp nói: Kỳ thực ta đã sớm tin, chỉ là, ngươi nhưng vẫn không có cùng ta giải thích.

Ngươi chưa bao giờ cho ta quá cơ hội! An Bích như nói.

Dương Diệp nói: Khi đó, ngươi đang cùng ta kẻ địch lớn nhất là minh hữu, ta làm sao cho ngươi cơ hội? Ta không phải cái gì rộng lượng người, vì lẽ đó, tại ngươi cùng la tuấn kết minh trong một thời gian ngắn đó, là ta đưa ngươi cho rằng kẻ địch. Hắn là một cái trọng tình người, nhưng tiền đề là người khác đối với hắn cũng có tình, không phải vậy, hắn đúng vậy một cái kẻ vô tình.

An Bích như trầm mặc, không nói gì, bởi vì nàng không lời nào để nói. Lúc trước nàng cũng không nghĩ tới, Dương Diệp sẽ cùng la tuấn trở thành kẻ địch, thêm vào lúc đó la tuấn thế lớn, An gia cùng hắn kết minh, quả thật có thể thu được rất nhiều chỗ tốt, bởi vậy, nàng dẫn dắt An gia cùng la tuấn kết minh, chỉ là không nghĩ tới, quyết định này, làm cho nàng cùng Dương Diệp thành là địch người.

Chỉ có thể nói thiên ý trêu người!

Dương Diệp nói: Sau đó ngươi cùng Đinh Thược Dược đồng thời xử lý nam vực chuyện này đi, làm sao? An Bích như năng lực là tuyệt đối có, sở dĩ trước đem nàng bài trừ quyền lợi ở ngoài, cái này ngược lại không là hắn chủ ý, chủ yếu là Đinh Thược Dược biết hắn cùng An Bích như trong lúc đó vấn đề vẫn không có giải quyết, bởi vậy, đem An Bích như bài trừ tại quyền lợi ở ngoài.

An Bích như nhưng là lắc lắc đầu, nói: Cô cô là ta thân nhân duy nhất, nàng hiện tại vừa chết, ta mới phát hiện, cái gọi là An gia hưng vong, kỳ thực đối với ta mà nói, cũng không có trọng yếu như vậy. Nếu như có thể, ta đồng ý dẹp an gia hết thảy tất cả đi đổi nàng sống sót. Ta mệt mỏi, không muốn tại đi bận tâm cái gì. Tìm đến ngươi, là muốn nói cho ngươi, ta phải đi, An gia thế lực ta sẽ không mang đi, hi vọng ngươi có thể đối xử tử tế bọn họ.

Không thể lưu lại sao? Dương Diệp nhìn thẳng An Bích như, nói.

Ngươi hi vọng ta lưu lại sao? An Bích như cũng nhìn thẳng Dương Diệp, hỏi ngược lại.

Dương Diệp hơi run run, chần chờ nháy mắt, thế nhưng đúng vậy này nháy mắt chần chờ, An Bích như trong mắt nhưng là lóe qua một vệt thất vọng, sau đó xoay người rời đi.

An Bích như dừng bước, bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt nàng, nói: Ta hi vọng ngươi lưu lại! Trải qua nhiều như vậy sự, Dương Diệp rõ ràng một cái đạo lý, rất nhiều lúc, thật sự không thể thả tay, một khi buông tay, rất khả năng đúng vậy vĩnh viễn.

Còn có, tại này thời loạn lạc, hắn làm sao yên tâm để An Bích như một người phụ nữ rời đi?

An Bích như nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: Vậy ta liền lưu lại!

Liền như vậy, An Bích như lưu lại, cùng Đinh Thược Dược trở thành Dương Diệp phụ tá đắc lực. Cũng bởi vì An Bích như lưu lại, Đinh Thược Dược trên người trọng trách liền nhẹ đi nhiều, hai nữ đều là trí tuệ cực cao người, phối hợp lẫn nhau dưới, trong Nam vực ngoại sự tình bị xử lý ngay ngắn rõ ràng, căn bản không cần Dương Diệp thao nửa điểm tâm.

Giải quyết An Bích như sự tình sau, Dương Diệp đang chuẩn bị đi Hồng Mông tháp xem An Nam Tĩnh, lúc này, Ân Huyên đột nhiên đi tới Cổ Vực Thành, cùng nàng đồng thời đến, còn có lúc trước rời đi Cổ Vực Thành thụ nhân tộc thụ tâm.

Cổ Vực Thành phủ thành chủ trong đại sảnh.

Phu quân, đã lâu không gặp, có thể ta nhớ đến chết rồi! Ân Huyên nhìn thấy Dương Diệp đầu tiên nhìn, chính là cười duyên vội vã tiến lên nghênh tiếp, trong mắt tràn đầy nhu tình, phảng phất Dương Diệp đúng là nàng nhiều năm không thấy 'Phu quân'!

Ân Huyên vừa tới đến Dương Diệp trước người nửa trượng khoảng cách thì, liền bị một luồng kiếm ý cho chấn động rút lui chừng mười bộ. Ân Huyên trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, thế nhưng rất nhanh, sắc mặt nàng liền khôi phục bình thường, trong mắt lại lộ ra một vệt ai oán, nói: Phu quân ngươi đây là làm sao? Như vậy đối xử ta, thiệt thòi ta khoảng thời gian này lo lắng ngươi lo lắng muốn chết.

Ân Huyên dung mạo cực đẹp, thêm vào nàng lúc này nói chuyện mềm mại, trong mắt vẻ quyến rũ mười phần, có thể nói là phong tình vạn chủng.

Thế nhưng Dương Diệp nhưng là không hề bị lay động, hắn nguyên bản với trước mắt nữ nhân này vẫn còn có chút hảo cảm, thế nhưng khoảng thời gian này đến, trước mắt nữ nhân này đối với nam vực chuyện bên này làm như không thấy, mà hiện tại, Thánh địa bị đánh lui, nàng nhưng là chân sau liền đến, bộ này thế lực tư thái, để hắn thực tại có chút căm ghét.

Nếu như không phải ghi nhớ lúc trước nàng biếu tặng mười hai cụ giáp vàng vệ sĩ tình, hắn thấy đều lại đều thấy đối phương.

Ân cô nương vẫn có sự nói sự đi! Dương Diệp bên cạnh An Bích như nhạt tiếng nói. Đinh Thược Dược còn ở vùng đất miền trung đối kháng đỉnh hán đế quốc, bởi vậy, Cổ Vực Thành cùng với nam vực sự tình đều là nàng đang phụ trách. Tạm thời đúng vậy, Đinh Thược Dược chủ ở ngoài, nàng chủ bên trong.

Ân Huyên liếc mắt nhìn An Bích như, nàng là cái nữ tử thông minh, biết trước mắt vị này An gia nữ nhân đối với nàng có chút địch ý, về phần tại sao, không cần nói cũng biết, tự nhiên là bởi vì Dương Diệp.

Ân Huyên thu hồi trên mặt nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, nói: Dương công tử, lần này đến, là ta đại biểu bắc vực đến, chúng ta muốn cùng nam vực...

Dương Diệp khoát tay áo một cái, nói: Những chuyện này ta không muốn quản, tất cả lấy Đinh Thược Dược quyết định làm chủ, các ngươi bắc vực nếu là muốn đàm luận, đi tìm Đinh Thược Dược.

Ân Huyên nói: Bởi vì chúng ta cùng Đinh cô nương không cách nào đàm luận long, vì lẽ đó lúc này mới chuyên môn tìm đến ngươi!

Dương Diệp nói: Có ý gì?

Ân Huyên khổ cười cợt, nói: Bởi vì Đinh cô nương muốn chúng ta bắc vực đầu hàng vô điều kiện, không phải vậy, đỉnh hán đế quốc một diệt, đại quân sẽ bắc dưới!

Các ngươi không muốn đầu hàng? Dương Diệp hỏi.

Ân Huyên trầm ngâm một hồi, sau đó nói: Bắc vực là quốc sư còn có ta thương quốc vô số tâm huyết của người ta, liền dễ dàng như vậy chắp tay dâng cho người, coi như ta đồng ý, quốc sư cùng ta những kia thủ hạ cũng sẽ không đồng ý.

Không đồng ý? Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: Vậy thì toàn bộ diệt.

Ân Huyên biến sắc mặt, nói: Ngươi lẽ nào thật sự một điểm cựu tình đều không niệm?

Dương Diệp nói: Nếu như ta không hoài cựu tình, ngày hôm nay thì sẽ không thấy các ngươi. Huyền giả đại lục nhất định phải nhất thống, bắc vực nếu như không đầu hàng, cấp độ kia đối xử các ngươi, chỉ có một con đường chết.

Ân Huyên nhìn Dương Diệp một lát, bỗng nhoẻn miệng cười, nói: Nghe nói An Nam Tĩnh trọng thương?

Dương Diệp trong tay ý kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, trong nháy mắt chống đỡ ở Ân Huyên cái kia trắng noãn mi tâm chỗ, kiếm nhập một phần, một giọt máu tươi theo Dương Diệp ý kiếm chậm rãi nhỏ xuống.

Ngươi thật cao hứng? Dương Diệp âm thanh lạnh lẽo, trong mắt sát khí còn như thực chất.

Dương Diệp đột nhiên động thủ, giữa trường mấy nữ đều là sửng sốt, đặc biệt cái kia thụ tâm, càng là sợ đến liền lùi mấy bước. Mà Ân Huyên thì lại sắc mặt hơi trắng, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, nàng không nghĩ tới, này Dương Diệp dĩ nhiên trực tiếp ra tay với nàng, hơn nữa vừa ra tay đúng vậy như thế tàn nhẫn, không để lại một tia tình cảm.

Ân Huyên tính khí cũng tới đến rồi, lạnh lùng nhìn kỹ Dương Diệp, nói: An Nam Tĩnh kinh mạch toàn thân cùng xương cốt hết mức, chỉ có Thanh Mộc bộ tộc sinh mệnh chi thủy có thể để cho nàng trong khoảng thời gian ngắn khỏi hẳn. Ta hôm nay tới, đúng vậy cùng ngươi bàn điều kiện, buông tha bắc vực, ta đem sinh mệnh chi thủy cho ngươi.

Sinh mệnh chi thủy!

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía một bên thụ tâm, thụ tâm thân thể run lên, không kìm lòng được hướng lùi về sau mấy bước. Nàng phát hiện, này Dương Diệp tức giận lên, thực sự là thật đáng sợ chút.

Sinh mệnh chi thủy đây? Dương Diệp nhìn thẳng thụ tâm, trong mắt lạnh lẽo lại mang theo một tia cấp thiết.

Nàng sẽ không cho ngươi! Ân Huyên lúc này lạnh lùng nói: Nếu như ngươi không đáp ứng điều kiện của ta, sinh mệnh chi thủy ngươi vĩnh viễn đừng muốn lấy được. Ta ngược lại muốn xem xem, tại ngươi trong lòng, là bắc vực trọng yếu, vẫn là An Nam Tĩnh trọng yếu!

Một bên, An Bích như khẽ lắc đầu một cái, Dương Diệp tính cách nàng là rõ ràng, tuyệt đối là thích mềm không thích cứng. Này Ân Huyên dùng An Nam Tĩnh uy hiếp hắn, không thể nghi ngờ là tại tìm đường chết.

Dương Diệp lạnh lùng liếc mắt nhìn Ân Huyên, sau đó thu hồi ý kiếm, cuối cùng nhìn về phía một bên thụ tâm, nói: Sinh mệnh chi thủy đối với ta hữu dụng nơi, giao ra đây, ta để cho các ngươi bình yên rời đi!

Thụ tâm có chút sợ Dương Diệp, nàng nhìn về phía Ân Huyên, tựa hồ đang hỏi dò Ân Huyên ý tứ. Ân Huyên hừ lạnh một tiếng, nói: Dương Diệp, ta lúc trước đã nói rồi, muốn sinh mệnh chi thủy có thể, đáp ứng trước điều kiện của ta, chỉ cần ngươi đáp ứng điều kiện của ta, ta lập tức đem sinh mệnh chi thủy dâng, không phải vậy, coi như ngươi giết chúng ta, ngươi cũng đừng muốn lấy được sinh mệnh chi thủy!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: Một cái cơ hội cuối cùng, các ngươi trao trả là không giao?

Không giao! Ân Huyên không chút nào yếu thế!

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó đi ra ngoài cửa.

Ngươi đi đâu? An Bích như hỏi.

Đồ bắc vực hoàng thất còn có thụ nhân tộc!

Convert by: Lamvu2203

------oOo------

Chương 668: Hối hận Ân Huyên Nhi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp, ngươi dám!" Ân Huyên Nhi giận dữ hét.

Dương Diệp dừng bước, Đạo: "Ân cô nương, niệm trước kia đích tình phân, cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, không thì, ta đến làm được." Vì An Nam Tĩnh, khác giết Bắc Vực hoàng thất cùng Thụ Nhân Tộc, chính là giết thượng thánh địa, hắn đều biết không chút do dự đi làm.

Thụ Tâm sắc mặt ảm đạm, trong mắt trận trận kinh khủng, nếu như người khác lời như vậy, nàng có thể còn có chút không tin, thế nhưng Dương Diệp lời này, nàng là tuyệt đối tin. Trước mắt nam nhân này, phát ngoan, hoàn toàn chính là một cái triệt đầu triệt đuôi sát thần.

Bất đồng Ân Huyên Nhi mà nói, nàng đó là Đạo: "Dương công tử, ta Thụ Nhân Tộc nguyện ý giao ra Sinh Mệnh Chi Thủy!"

Ân Huyên Nhi gắt gao nhìn Dương Diệp, tuyệt mỹ dung nhan bởi vì tức giận, hơi lộ ra được có chút dữ tợn.

Dương Diệp đầu, Đạo: "Vậy đa tạ!"

Thụ Tâm trong lòng thở dài một hơi, sau đó hai tay kết liễu cái ấn, một đạo lục sắc hào quang tự trong cơ thể nàng tuôn ra, tiếp theo, một giọt màu xanh đậm bọt nước xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của.

Màu xanh đậm bọt nước mới vừa xuất hiện liền biến mất không thấy, mà Dương Diệp cũng biến mất không thấy.

Ân Huyên Nhi như trước còn đang tức giận đến, Thụ Tâm cũng trong lòng thật to thở dài một hơi, kia Dương Diệp tức giận, thực tại có chút đáng sợ. Đương nhiên, nàng cũng rõ ràng, Dương Diệp vì sao đối với các nàng như vậy. ↓↓↓↓, m. △. Co→m lúc đầu, Dương Diệp đối với nàng còn có Ân Huyên Nhi thái độ vẫn là vô cùng tốt, sở dĩ hôm nay như vậy một tình cảm không nói, sợ rằng còn là nàng Thụ Nhân Tộc ban đầu ở nguy nan trước mắt từ bỏ Nam Vực duyên cớ.

Thụ Tâm biết, lúc đầu Thụ Nhân Tộc cái kia quyết định sai rồi, không chỉ có Thụ Nhân Tộc sai rồi, Ân Huyên Nhi cùng Bắc Vực cũng sai rồi. Tại Nam Vực đối mặt thánh địa lúc, Bắc Vực không hẳn là tọa sơn quan hổ đấu. Hiện tại thánh địa bị đánh lui, Bắc Vực liền lập tức tới rồi nói điều kiện, khác Dương Diệp, coi như là nàng, trong lòng cũng là sẽ khó chịu.

"Ân cô nương là muốn lưu lại, còn là hiện tại đã đi?" An Bích như bưng lên chén trà trên bàn, nhẹ nhàng mẫn mẫn, nhạt thanh Đạo.

Ân Huyên Nhi mạnh mẽ dùng tự mình tỉnh táo lại, nhìn về phía An Bích như, Đạo: "An phu nhân, ta bây giờ là nên xưng hô ngươi An phu nhân, còn là xưng hô ngươi Dương phu nhân đây?"

An Bích như tay hơi dừng lại một chút, tiếp theo cười nói: "Ân cô nương trong giọng nói mùi dấm đậm a!"

Ân Huyên Nhi cười lạnh một tiếng, không có mà nói.

An Bích như Đạo: "Ân cô nương là một một người thông minh, từ ngươi trước đây tới gần Dương Diệp, mượn hơi Dương Diệp có thể nhìn ra được. Thế nhưng đáng tiếc, ngươi cùng ta đều thiếu khuyết hướng Đinh Thược Dược cái loại này quyết đoán. Nàng dám liên lụy toàn tộc đặt ở Dương Diệp trên người, đồng thời mặc kệ tại loại nào nguy hiểm dưới tình huống, đều có thể đủ làm được bất ly bất khí. Cho nên, nàng bây giờ là Dương Diệp người ngươi tín nhiệm nhất, cũng là Nam Vực ngoại trừ Dương Diệp ở ngoài quyền lợi lớn nhất người. Đây là nàng nên được!"

Đến cái này, An Bích như dừng một chút, lại nói: "Thế nhưng Ân cô nương còn ngươi? Ngươi là giúp đỡ qua Dương Diệp, thế nhưng hắn không có giúp đỡ qua ngươi sao? Còn có, ngươi Bắc Vực trước đó quả thật có phái người tới cùng chúng ta tiếp xúc, thế nhưng sau khi đây? Thánh địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc bắt đầu đại quy mô ra tay với Nam Vực lúc, ngươi Bắc Vực cũng tại cũng không có kết minh chuyện. Chúng ta đều không phải người ngu, còn ngươi?"

Ân Huyên Nhi sắc mặt có chút khó coi, lúc đó nàng có đề nghị qua khiến Bắc Vực xuất động cường giả tới giúp Nam Vực, thế nhưng Bắc Vực một ít người bảo thủ cũng không đồng ý. Bởi vì bọn họ nghĩ, khiến Nam Vực cùng thánh địa còn có Đỉnh Hán Đế Quốc hợp lại cái lưỡng bại câu thương tốt nhất bất quá. Còn nữa, khi đó Bắc Vực tất cả mọi người nghĩ Nam Vực căn bản không có hy vọng gì, phái người tới tiếp viện, đơn giản liền là chịu chết mà thôi!

Kỳ thực, không ngừng người khác, chính là nàng cũng hiểu được khi đó Nam Vực không hy vọng gì. Bởi vì thánh địa cùng Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả thật sự là nhiều lắm, quá kinh khủng. Thế nhưng chẳng ai nghĩ tới, Nam Vực Bán Thánh dĩ nhiên cường hãn như vậy, liên sát thánh địa vài Bán Thánh...

[truyen cua tui | Ne

T] Ân Huyên Nhi biết, Bắc Vực sai rồi.

Nàng hôm nay tới, nhưng thật ra là nghĩ bù đắp cái này sai, thế nhưng nàng đánh giá thấp Dương Diệp đối An Nam Tĩnh cảm tình, tại Dương Diệp tâm trung, cái kia kêu An Nam Tĩnh nữ tử, so nàng xa xa trọng yếu hơn. Hoặc là, nàng căn bản không cách nào cùng kia An Nam Tĩnh so sánh với!

An Bích như Đạo: "Ân cô nương lần này phạm một cái sai lầm lớn, đó chính là dùng An Nam Tĩnh tới uy hiếp Dương Diệp. Ân cô nương hẳn là rất rõ ràng, Dương Diệp là một cái ăn mềm không ăn cứng của người, ngươi uy hiếp hắn, lấy được, sẽ chỉ là hắn phản kháng cùng căm thù. Nếu như ta là Ân cô nương, trước khi tới, cũng sẽ không cái gì kết minh việc, mà là là đặc biệt là An Nam Tĩnh đưa Sinh Mệnh Chi Thủy tới. Vậy, ta nghĩ kết cục sẽ bất đồng thật lớn."

Ân Huyên Nhi khổ sở cười, Đạo: "Lẽ nào đã không có vãn hồi khả năng?" Bắc Vực là nàng cùng quốc sư, còn có vô số Thương Triều cũ thành lòng của huyết, cứ như vậy giao ra, nước khác Sư còn có những Thương Triều đó cựu thần không cam lòng, chính là nàng cũng không cam lòng a!

An Bích như đứng dậy, Đạo: "Ân cô nương, ngươi trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường. Ngươi thấy rõ ràng, hôm nay Yêu Tộc cùng Nam Vực kết minh, không ra mấy tháng, Đỉnh Hán Đế Quốc liền sẽ bị thua, khi đó, cả người tộc nhất thống, mà toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, còn có ai là đối thủ của chúng ta? Khác ngươi Bắc Vực, chính là Ma Tộc còn có hải tộc không phù hợp quy tắc phục, đều chỉ có một con đường chết!"

"Dương Diệp hắn muốn nhất thống Huyền Giả Đại Lục?" Ân Huyên Nhi cả kinh nói.

An Bích như Đạo: "Nghịch loại huyền giả đã xuất thế, nghịch loại huyền giả cường hãn, ngươi vậy cũng rõ ràng, ngoại trừ nghịch loại huyền giả, còn có thánh địa. Chúng ta Huyền Giả Đại Lục muốn tự bảo vệ mình, chỉ có liên hợp lại. Dương Diệp tính cách ngươi hẳn là rất rõ ràng, hắn là tuyệt không sẽ cho phép Huyền Giả Đại Lục có bất kỳ thế lực nào có cơ hội tại sau lưng của hắn chọc dao nhỏ, cho nên, Huyền Giả Đại Lục nội tất cả chủng tộc cùng thế lực, cùng chúng ta không là bằng hữu liền là địch nhân."

Đến, An Bích như đi ra cửa phòng. Nàng rất rõ ràng, Ân Huyên Nhi muốn quyết định, không, hẳn là, Ân Huyên Nhi cùng toàn bộ Bắc Vực đều căn bản không có tuyển chọn.

Lúc này Nam Vực cùng Dương Diệp, đã có tuyệt đối thực lực!

"Huyên nhi, chúng ta làm sao bây giờ?" Thụ Tâm hỏi. Nàng không nghĩ tới tới Nam Vực, không chỉ có đã đánh mất một giọt Sinh Mệnh Chi Thủy, sự tình còn không có giải quyết, lần này thật là thua thiệt lớn a!

Ân Huyên Nhi trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hồi Bắc Vực!"

Đến cũng đi ra khỏi phòng...

Hồng Mông Tháp nội.

Một giữa trong phòng, An Nam Tĩnh nằm ở trên giường, mặc dù biết mình đã tương đương với một tên phế nhân, thế nhưng An Nam Tĩnh trên mặt cũng không có xuất hiện cái gì bi quan thần sắc, có, chỉ bình tĩnh.

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở gian phòng.

Dương Diệp sau khi xuất hiện, chiếu cố An Nam Tĩnh Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi hai nàng nhìn nhau liếc mắt, đúng sau lui ra ngoài.

"Ngươi đã đến rồi!" An Bích như Đạo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 669: Thiên Ngoại Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn nằm ở trên giường An Nam Tĩnh, Dương Diệp tâm trung vừa sợ lại cảm thấy may mắn, kinh chính là nếu như trước hắn hơi chậm một bước, kia An Nam Tĩnh khả năng chỉ biết là hắn cả đời trong thứ hai vĩnh viễn không cách nào không nhớ đau; May mắn là mặc dù bây giờ An Nam Tĩnh đích tình huống có chút không ổn, nhưng ít ra hắn còn có bù đắp cơ hội!

An Nam Tĩnh không có gặp chuyện không may trước khi, hắn cũng không có cảm giác An Nam Tĩnh nặng bao nhiêu muốn, thế nhưng tại nàng gặp chuyện không may sau, hắn mới phát hiện, trước mắt nữ nhân này ở trong lòng hắn dĩ nhiên là trọng yếu như vậy.

Người luôn là như vậy, vật gì vậy tại có lúc, đều chắc là sẽ không đi quý trọng, chỉ tại mất đi sau, mới sẽ phát hiện, món đồ này nguyên lai là trọng yếu như vậy. Có vài người còn có cơ hội một lần nữa quý trọng, nhưng người nhiều hơn cũng mất đi sau khi liền cả đời mất đi, tại cũng không có một lần nữa đã tới cơ hội.

Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, tay phải nhẹ nhàng vung lên, kia giọt màu xanh đậm Sinh Mệnh Chi Thủy nhất thời xuất hiện ở giữa sân, ôn nhu nói: "Cái này là Sinh Mệnh Chi Thủy, bất kể là bị nặng hơn thương, chỉ cần ăn vào kia, đều có thể đủ lập tức khôi phục như lúc ban đầu." Nói, Dương Diệp mang Sinh Mệnh Chi Thủy đưa tới An Nam Tĩnh miệng cạnh.

An Nam Tĩnh không có uống kia giọt Sinh Mệnh Chi Thủy, mà là nhìn Dương Diệp Đạo: "Ngươi bây giờ trong cơ thể tình huống rất không hay."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta biết, bất quá vô sự, ta đã tạm thời mang trong cơ thể vấn đề dưới áp chế tới."

"Đáp ứng ta một việc!" An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức gật đầu,

"Ta biết, ngươi bởi vì chuyện tình, rất hận Ma Tộc cùng Hải Tộc, thậm chí đã quyết định muốn tiêu diệt cái này hai tộc, đúng không?" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp gật đầu, cái này hai tộc, hắn quả thực cất đều giết diệt lòng của nghĩ. Nếu như không phải là Ma Tộc cùng Hải Tộc còn có thánh địa, An Nam Tĩnh cũng sẽ không như vậy.

"Hai người bọn họ tộc nếu như đầu hàng, liền thả bọn họ ah!" An Nam Tĩnh Đạo.

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, sau đó gật đầu, Đạo: "Có thể!"

"Ngươi không hỏi ta vì sao vì bọn họ cầu tình sao?" An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp Đạo: "Ta có thể vì ngươi diệt hai người bọn họ tộc, cũng có thể vì ngươi thả hai người bọn họ tộc."

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó mới nói: "Chém giết, cuối cùng là không tốt, bất kể là chúng ta thế giới này Thiên Đạo, còn là thế giới ra Thiên Đạo, nghĩ đến đều sẽ không tiếp nhận một cái chém giết quá nhiều của người. Hơn nữa, chúng ta bây giờ cần chính là trợ lực, mà không phải người chết. Không muốn vì nhất thời khí phách, làm một ít đối với chúng ta đều không có lợi chuyện!"

Dương Diệp không có phản bác, mà là gật đầu, sau đó mang Sinh Mệnh Chi Thủy đưa tới An Nam Tĩnh bên mép, Đạo: "Ngươi nói không giết liền không giết, việc chúng ta trước tạm thời trước đừng động, ngươi trước đem thương dưỡng hảo."

Nhìn Dương Diệp trong mắt quan tâm cùng nhu tình, An Nam Tĩnh môi giật giật, nhưng là lại không có đang nói gì. Môi đỏ mọng khẽ nhếch, Dương Diệp bấm tay nhẹ nhàng bắn ra, kia giọt Sinh Mệnh Chi Thủy nhất thời một nhập An Nam Tĩnh trong miệng.

Sinh Mệnh Chi Thủy tiến nhập An Nam Tĩnh trong cơ thể sau, cấp tốc hóa thành vô số lục sắc năng lượng, sau đó hướng phía An Nam Tĩnh trong cơ thể kinh mạch chảy tới, không ngừng mà chữa trị An Nam Tĩnh trong cơ thể những thứ kia vỡ vụn kinh mạch cùng cốt cách.

Http://truyencuatui.Net/

Rất nhanh, An Nam Tĩnh trong cơ thể kinh mạch cùng cốt cách bắt đầu phục hồi như cũ.

Nhìn thấy Sinh Mệnh Chi Thủy thành lập hiệu quả, Dương Diệp tâm trung thở dài một hơi. Ngồi ở giường vừa nhìn An Nam Tĩnh một lát, sau đó hắn thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp mới vừa vừa đi, trên giường An Nam Tĩnh đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn trước kia Dương Diệp chỗ ngồi, An Nam Tĩnh hơi xuất thần

Trong phòng, Dương Diệp nhìn trước mắt kia trong suốt thạch, Đạo: "Trấn Giới Thạch? Lúc trước Mạc Lão đám người cảnh giới chính là bị vật ấy mạnh mẽ áp chế tới Hoàng Giả Cảnh? Khó có thể tưởng tượng, vật ấy tiến nhập có thể ngay cả Bán Thánh cường giả cũng có thể áp chế. Hoàn hảo vật ấy rơi vào trong tay ta, nếu là ở kia nghịch loại huyền giả Tần Bất Phàm trong tay, vậy phiền phức lớn!"

"Thánh địa cường giả sở dĩ dám ra đây, là bởi vì có vật ấy có thể áp chế Huyền Giả Đại Lục Bán Thánh cường giả, thế nhưng hiện tại vật ấy rơi vào trên tay ta, lượng bọn họ cũng không dám tại tuỳ tiện phái người tới trước. Mình bây giờ việc cấp bách, là tiên xử lý tốt trong cơ thể mình thương thế, sau đó mau chóng khiến Huyền Giả Đại Lục nhất thống, sau cùng đi trước thánh địa cướp đoạt Kiếm Tổ!" Dương Diệp tâm trung nói thầm.

Dương Diệp rất rõ ràng, thánh địa kia chút gì Phong Ấn, khẳng định không cách nào tại trấn áp nghịch loại huyền giả. Một khi nghịch loại huyền giả ra hết, vậy hắn tổn thất có thể không đơn thuần là Kiếm Tổ, chính là Cổ sao Kiếm Linh khả năng biết tùy theo chết đi, đến lúc đó, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng thì tương đương với đã không có. Cho nên, tính là không phải là vì Kiếm Linh, hắn cũng muốn vì mình đi cướp đoạt kia Kiếm Tổ.

Nếu như là trước đây, không có đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn tự nhiên là không dám nghìn vạn thánh địa, thế nhưng hiện tại, có trấn Giới Thạch, hắn liền dám đi. Tuy rằng vẫn có nguy hiểm, thế nhưng chí ít không giống như trước vậy gặp phải Bán Thánh ngay cả sức đánh trả chưa từng. Có trấn Giới Thạch, coi như là gặp phải Bán Thánh, hắn muốn chạy trốn, hẳn là vẫn là có thể!

Đương nhiên, tại đi thánh địa trước khi, hắn phải đem Huyền Giả Đại Lục chuyện tình xử lý tốt!

Mang trấn Giới Thạch thu hồi, Dương Diệp ngồi xếp bằng trên giường, hai mắt khép hờ, bắt đầu chữa trị thương thế bên trong cơ thể.

Trong cơ thể hắn vấn đề lớn nhất là Long tổ máu huyết cùng bản thân hắn máu huyết xung đột, xét đến cùng, Long tổ máu huyết trong ẩn chứa kinh khủng năng lượng, hắn cũng không có toàn bộ hấp thu hết, dù sao hắn ngay lúc đó thực lực quá thấp, mặc dù có thể đủ hấp thu một bộ phận, hay là bởi vì hắn huyết dịch cùng kinh mạch bị khói tím Hồng Mông bất ngờ luyện trôi qua duyên cớ.

Tại trùng kích Hoàng Giả Cảnh lúc, hắn đang chuẩn bị hấp thu Long tổ cùng tam đại thần thú máu huyết năng lượng, nhưng là bởi vì An Nam Tĩnh duyên cớ, làm cho hắn phải tạm dừng, bởi vậy, làm cho Long tổ máu huyết cùng với Dư tam đại thần thú máu huyết phản phệ. Bất quá hoàn hảo, cái này với hắn mà nói, tình huống cũng không thế nào nghiêm trọng, dù sao hắn tuy rằng không phải là Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng trong cơ thể cùng thân thể có thể chút nào không thể so Hoàng Giả Cảnh yếu!

Cứ như vậy, Dương Diệp không ngừng mà dùng trong cơ thể tử sắc Huyền khí chữa trị trong cơ thể kinh mạch cùng cốt cách, thuận tiện từng điểm từng điểm hấp thu Long tổ máu huyết cùng còn sót lại tam đại thần thú máu huyết.

Cổ Vực Thành bên ngoài.

Cổ Vực Thành bên ngoài ngoài mấy trăm dặm một tòa trong rừng rậm, một cây ngọn cây bên trên, đứng một gã đầu đội bạch sắc áo choàng, thân mặc áo bào trắng thần bí nhân, tại thần bí áo bào trắng người quanh thân, lóe ra hơi yếu lưu quang.

Tên này áo bào trắng người không là người khác, đúng là Tần Bất Phàm!

"Theo ta lâu như vậy, ra đi!" Tần Bất Phàm hai tay chắp sau lưng, thanh âm tự bạch sắc áo choàng trong truyền ra.

"Thật là thần thức!"

Một người trung niên nam tử quỷ dị xuất hiện ở Tần Bất Phàm đối diện.

Nếu như Dương Diệp ở chỗ này, hắn tuyệt đối sẽ kinh hãi, bởi vì người tới chính là Cổ Vực Thành thành chủ Lục Nguyên Hạo!

Nhìn thấy Lục Nguyên Hạo một khắc kia, Tần Bất Phàm trên người lưu quang đột nhiên cực nhanh lóe ra lên, kỳ không giải thích được cùng thoáng khiếp sợ thanh âm tự áo choàng trong truyền ra: "Ta tại trên người ngươi nghe thấy được không thuộc về thế giới này khí tức, ngươi không phải là thế giới này huyền giả, ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!"

"Thiên Ngoại Thiên, Vô Cực Ma Tông!" Lục Nguyên Hạo nói xong, trong cơ thể rồi đột nhiên bộc phát ra một tia hắc sắc khí lưu, làm cái này tia hắc sắc khí lưu sau khi xuất hiện, xung quanh ngàn dặm bên trong cây cối trong nháy mắt héo rũ, sau cùng hóa thành một bãi Hắc Thủy.

Đột nhiên, Tần Bất Phàm trên người lóe lên những thứ kia lưu quang đột nhiên ly thể điện xạ ra, trong nháy mắt tới Lục Nguyên Hạo trước người, bất quá rất nhanh, một luồng hắc khí đánh vào những thứ kia lưu quang bên trên, một tiếng nổ vang, hai người trên không trung ầm ầm tiêu tán.

"Năm đó nếu không phải Vô Cực Ma Tông cùng Vân Tiêu Thánh Điện, bọn ta như thế nào sẽ bị trấn áp tại cái này nơi chật hẹp nhỏ bé mười vạn năm?" Tần Bất Phàm thanh âm ẩn chứa sát ý vô tận, tại hắn không gian chung quanh không ngừng kịch liệt chấn động, thanh thế cực kỳ kinh người.

Lục Nguyên Hạo cũng không úy kỵ, nhạt thanh Đạo: "Năm đó các ngươi từ vực ngoại tinh không đi ngang tới Thiên Ngoại Thiên, thứ nhất các ngươi liền chung quanh điên cuồng cướp đoạt Thiên Ngoại Thiên bổn nguyên Tử khí, thử hỏi hỏi, ai có thể dễ dàng tha thứ được các ngươi?"

Tần Bất Phàm xung quanh không gian dần dần hòa hoãn xuống tới, một lát, Đạo: "Người thắng làm vua, người thua làm giặc, mặc kệ thế nào, chúng ta lúc đầu thất bại, nếu thất bại, nên bị trấn áp. Lúc đầu các ngươi vì trấn áp chúng ta, mang thế giới này bổn nguyên Tử khí toàn bộ hút ra, sau đó thiết trí thiên lộ đạo này ngục giam đại môn, ta rất hiếu kỳ, làm Thiên Ngoại Thiên thế giới ngươi, làm sao sẽ xuất hiện ở đây Huyền Giả Đại Lục?"

"Cái này ngươi liền không cần đã biết!" Lục Nguyên Hạo nhạt thanh Đạo: "Ngươi chỉ cần biết rằng, ta mục đích tới nơi này, là vì giúp đỡ các ngươi!"

"Giúp đỡ chúng ta? Ha ha" bạch sắc áo choàng trong truyền đến Tần Bất Phàm tiếng cười to, nở nụ cười chỉ chốc lát, hắn đạo: "Buồn cười đến cực điểm, giúp đỡ chúng ta? Nếu như ta không đoán sai, hiện tại trấn thủ thiên lộ, trong đó cũng có ngươi Vô Cực Ma Tông của người ah?"

Lục Nguyên Hạo Đạo: "Cho dù các ngươi mọi người lao ra Phong Ấn, nhưng là các ngươi cảm giác mình thật có thể đủ đối kháng được thánh địa sao? Nếu như là trước đây, lấy bây giờ thánh địa thực lực, ở trước mặt các ngươi quả thực thiếu xem. Thế nhưng hiện tại, các ngươi bị trấn áp mười vạn năm, các phương diện thực lực đều thật to giảm xuống, các ngươi có thể đối kháng được thánh địa? Liền coi như các ngươi diệt thánh địa, nhưng này lúc các ngươi lại còn có bao nhiêu thực lực? Các ngươi có thể xông hôm khác đường sao?"

Tần Bất Phàm trầm mặc.

Lục Nguyên Hạo lại nói: "Kỳ thực, đừng nói là thiên lộ, coi như là thánh địa cửa này, các ngươi đều không nhất định có thể lần lượt đi qua. Các ngươi những người này, mỗi người đều tự cho là đúng, không ai phục ai, gặp phải địch nhân, chỉ biết từng người chiến đấu. Lúc đầu các ngươi nếu là đoàn kết nhất trí, tính là ta Vô Cực Ma Tông cùng Vân Tiêu Thánh Điện liên thủ, cũng chưa chắc có thể trấn áp các ngươi!"

"Ngươi đến tột cùng muốn nói cái gì!" Tần Bất Phàm trầm giọng nói.

Lục Nguyên Hạo Đạo: "Một cái giao dịch, cùng các ngươi làm một cái giao dịch, ta giúp các ngươi chạy trốn cái này lồng giam, nhưng là các ngươi phải giúp ta môn Vô Cực Ma Tộc diệt Vân Tiêu thánh địa."

"Ngươi muốn lợi dụng chúng ta?" Tần Bất Phàm lạnh lùng nói.

Lục Nguyên Hạo Đạo: "Lợi dụng lẫn nhau mà thôi, nếu như ngươi không đồng ý, ta sẽ tiếp tục chờ, dù sao cũng còn có nghịch loại huyền giả đi ra, ta tin tưởng, sẽ có nghịch loại huyền giả nguyện ý cùng ta hợp tác!"

Tần Bất Phàm trầm mặc một lát, sau đó nói: "Vậy ngươi cứ tiếp tục chờ ah!"

Lục Nguyên Hạo hai mắt là mị, Đạo: "Ngươi không muốn? Ngươi cũng biết, ngươi tương lai nếu là muốn xông thiên lộ, không có ta Vô Cực Ma Tông huyền giả tương trợ, lấy các ngươi thực lực bây giờ, căn bản đừng nghĩ xông qua."

"Ta tuy rằng bị trấn áp mười vạn năm, thế nhưng đi ra trong khoảng thời gian này, cũng biết chút thế giới này chuyện tình, năm đó cái kia Tiêu Dao Tử nếu đều có thể đủ xông qua, ta vì sao không thể xông qua?" Nói xong câu này, Tần Bất Phàm đột nhiên mấy người lóe ra, sau đó tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lục Nguyên Hạo nao nao, rất nhanh, hắn đột nhiên biến sắc, mới vừa cũng muốn đi, thế nhưng đã chậm, một cái lão nhân ra hiện ở trước mặt hắn.

"Thủ mộ người!"

Lục Nguyên Hạo thần sắc ngưng trọng nhìn lão nhân trước mắt, trầm giọng nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 670: Thử xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi quả nhiên là ngoại lai giả!"

Mạc Lão nhìn Lục Nguyên Hạo, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng cùng nghi hoặc. Xin mọi người tìm tòi (phẩm sách ￥ lưới) xem nhất toàn bộ! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

Lục Nguyên Hạo nhìn Mạc Lão, trong mắt cũng mang theo sâu đậm ngưng trọng cùng kiêng kỵ. Trước mắt lão nhân này thực lực mặc dù không có năm đó Tiêu Dao Tử vậy cường hãn, thế nhưng tại đây Huyền Giả Đại Lục, tự Tiêu Dao Tử sau khi, trước mắt lão nhân này thực lực tuyệt đối là mạnh nhất. Là tối trọng yếu là trước mắt thân phận của lão giả này

"Ta là ngoại lai giả, ngươi lúc đó chẳng phải sao?" Lục Nguyên Hạo trầm giọng nói.

Mạc Lão hai mắt híp lại, Đạo: "Ta cũng vậy ngoại lai giả?"

"Nguyên lai ngươi không biết?" Lục Nguyên Hạo trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, rất nhanh, hắn làm như nghĩ tới điều gì, khẽ gật đầu, Đạo: "Đã cùng, bị lưu vong người, bọn họ làm sao có thể cho ngươi có trí nhớ đầy đủ."

"Nói rõ ràng!" Mạc Lão trầm giọng nói.

Lục Nguyên Hạo lắc đầu, Đạo: "Ngươi nếu là có thể đột phá Bán Thánh, đạt được Thánh Giả Cảnh, ngươi tự nhiên sẽ cởi ra ngươi trong đầu Phong Ấn, khi đó, ngươi sẽ biết hết thảy. Ngươi nếu là không đột phá nổi Bán Thánh, tính là biết mình lai lịch, cũng không có dùng, không phải sao?"

"Ban đầu ở Đoạn Hồn Uyên đáy khi tỉnh lại, khó trách ta nhớ không nổi trước hết thảy, nguyên lai là ta trong đầu bị hạ Phong Ấn. Càng không có nghĩ tới, ta dĩ nhiên cũng là Thiên Ngoại Thiên thế giới người. Ha hả" Mạc Lão trong mắt hiện ra lướt một cái dữ tợn, tỉnh tỉnh mê mê sống vạn nhiều năm, cho dù ai cũng sẽ không dễ chịu.

"Lấy thực lực của ngươi, kỳ thực nếu như tại Kiếm Tông tổ sư trước khi đi xông thiên lộ, sớm nên có thể đi ra!" Lục Nguyên Hạo Đạo: "Thế nhưng đáng tiếc, ngươi bỏ qua cơ hội đó. Kiếm Tông tổ sư năm đó xông qua thiên lộ, làm cho Thiên Ngoại Thiên thế giới người không dám ở khinh thường cái này Huyền Giả Đại Lục, bởi vậy, trấn thủ thiên lộ của người tất cả đều đổi thành Thánh Giả Cảnh cường giả, đây cũng chính là vì sao tự Kiếm Tông tổ sư sau khi, không có bất kỳ người nào có thể tại xông qua thiên lộ duyên cớ. Bởi vì cho dù là Bán Thánh, tại Thánh Giả trước mặt cũng là tương đương với con kiến hôi!"

Mạc Lão chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía Hư Không, Đạo: "Bọn họ đến tột cùng muốn làm cái gì!"

"Trấn áp nghịch loại huyền giả!" Lục Nguyên Hạo Đạo: "Nghịch loại huyền giả thực lực chân chính, ngươi không cách nào tưởng tượng. Bọn họ nếu là có khói tím Hồng Mông tại, là có thể lập tức thành Thánh, năm đó hơn một vạn danh Thánh Giả Cảnh cường giả, nếu như không phải là Thiên Ngoại Thiên tất cả thế lực liên hợp lại, cộng thêm nghịch loại huyền giả nội bộ bản thân không hợp, nghịch loại huyền giả sợ rằng sớm đã thành xưng bá mảnh tinh vực này!"

"Vì trấn áp nghịch loại huyền giả, sẽ hi sinh nơi này hàng tỉ sinh linh?" Mạc Lão Đạo.

"Không hi sinh nơi này hàng tỉ sinh linh, lúc đầu liền có thể có thể có trăm triệu ức sinh linh chết đi." Lục Nguyên Hạo Đạo: "Dương Diệp nói tu hành vốn là nghịch thiên mà đi, những lời này là đúng. Kỳ thực, tu hành nào chỉ là cùng trời tranh? Ngoại trừ cùng Thiên tranh, còn muốn cùng người, cùng với các loại sinh linh tranh."

Mạc Lão gật đầu, Đạo: "Dương Diệp kỳ thực nói không sai, thế gian bản không đúng sai, có chỉ cường cùng yếu. Chúng ta yếu, cho nên chỉ có thể mặc cho người trấn áp, cái này, trách không được người khác. Muốn trách, chỉ có thể trách tự chúng ta quá yếu!"

"Người yếu, không có nhân quyền!" Lục Nguyên Hạo trầm giọng nói.

Mạc Lão khẽ cười cười, sau đó nhìn về phía Lục Nguyên Hạo, Đạo: "Một câu nói, chúng ta là không là địch nhân?"

Lục Nguyên Hạo trong lòng rùng mình, hắn biết, trước mắt lão giả này đối với hắn có sát ý. Lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn chạy trốn là tuyệt đối có thể, nhưng là lại tuyệt đối chiến không thắng nổi trước mắt cái này thủ mộ người, mà chạy, chỉ biết hỏng hắn kế hoạch! Hơi trầm ngâm, hắn đạo: "Ta chuyện cần làm cùng các ngươi phải làm sự tình cũng không có xung đột, đây cũng là ta lúc đầu tại sao phải tuyển chọn Dương Diệp mà không phải La Tuấn nguyên nhân!"

Mạc Lão thật sâu nhìn thoáng qua Lục Nguyên Hạo Đạo: "Ta sẽ tùy thời chú ý ngươi!" Nói xong, Mạc Lão tiêu thất ở tại tại chỗ.

Mạc Lão đi rồi, Lục Nguyên Hạo tại tại chỗ trầm mặc một lát mới ly khai.

Dương Diệp cửa phòng bên ngoài trên thềm đá ngồi ba giờ nữ hài, Bảo nhi, Tiểu Dao, còn có không lúc nào không khắc không ở ăn linh quả lôi lâm.

Tại lôi lâm trên vai, là Tử Điêu.

"Tiểu Dao, ngươi gần nhất luôn tu luyện, cũng không chơi với ta!" Bảo nhi phủi quăng miệng nhỏ, không biết khi nào thì bắt đầu, Tiểu Dao mỗi ngày liền chỉ biết tu luyện, tại cũng không theo nàng, điều này làm cho trong lòng nàng lão đại không thoải mái.

Dương Dao còn rất trẻ, thế nhưng lúc này nàng cũng đã là Vương Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả, tại đây Nam Vực, kỳ thực cũng được cho hiếm thấy thiên tài. Đương nhiên, cái này ngoại trừ bởi vì nàng thiên phú là một mặt bên ngoài, còn có một mặt là bởi vì lúc này nàng nghĩ muốn cái gì tu luyện tài nguyên sẽ có cái đó tu luyện tài nguyên, hơn nữa còn có vô số Tôn giả, thậm chí Hoàng Giả Cảnh cường giả thỉnh thoảng chỉ điểm, tu vi kia, tự nhiên là đột nhiên tăng mạnh.

Lúc này Dương Dao trên mặt thiếu vài phần ngây ngô, nhiều một chút thành thục: "Bảo nhi, chúng ta không thể một mực đùa, chúng ta cũng muốn trở nên mạnh mẻ, sau đó giúp đỡ ca ca, không thì ca ca một người, quá cực khổ."

Tử Điêu vội vã gật một cái đầu nhỏ, nhìn thấy Tử Điêu gật đầu, lôi lâm cũng liền bận gật đầu

"Thế nhưng tu luyện thực sự thật không tốt chơi cũng!" Bảo nhi khổ khuôn mặt nhỏ nhắn, tu luyện đối với nàng mà nói, thật sự là nhất kiện phi thường phi thường thống khổ sự.

Nghe được Bảo nhi nói, lôi lâm tựa hồ rất tán thành, không cần Tử Điêu nói ngay cả bận gật một cái đầu nhỏ, chọc cho Tử Điêu cho nàng vỗ mấy người tiểu trảo

Dương Dao lão khí hoành thu thở dài một hơi, sau đó vỗ vỗ Bảo nhi vai, Đạo: "Bảo nhi tỷ tỷ, trước đây đều là ngươi đang bảo vệ ta, chờ ta trở nên mạnh mẻ, sau này theo ta cùng ca ca bảo hộ ngươi. Chỉ cần có ta cùng với ca ca tại, ngươi nghĩ tạc ai liền tạc ai, có được hay không?"

Bảo nhi nhãn tình sáng lên, Đạo: "Phi thường tốt!"

Tử Điêu liếc một cái Bảo nhi

Xa xa, Hiểu Vũ Tịch cùng Tô Thanh Thi hai nàng nhìn nhau, trong mắt đều là lộ ra mỉm cười. Tô Thanh Thi Đạo: "Kỳ thực, nếu như có thể một mực như thế cuộc sống yên tĩnh đi xuống tốt biết bao nhiêu!"

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, Đạo: "Không muốn tại có ý niệm này, không có tuyệt đối thực lực trước khi, đừng nói cuộc sống của chúng ta, chính là của chúng ta mệnh đều là không thuộc về mình."

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó nói: "Chúng ta là không phải là quá vô dụng chút? An Nam Tĩnh có thể đến giúp hắn, Đinh Thược Dược cũng có thể, nhưng là chúng ta lại chỉ có thể bị hắn bảo vệ."

"Chúng ta được nỗ lực!" Hiểu Vũ Tịch Đạo.

Tô Thanh Thi Đạo: "Tại cố gắng thế nào, cũng khó mà đuổi theo cước bộ của hắn. Bất quá, ta còn là sẽ không bỏ rơi, lúc đầu, hắn có thể không phải là đối thủ của ta đây!" Nghĩ đến trước đây tại Đoạn Hồn Uyên đáy cùng Dương Diệp đủ loại, Tô Thanh Thi gương mặt ửng đỏ, lúc đó bởi vì Tử Điêu duyên cớ, nàng cùng Dương Diệp xảy ra loại chuyện đó, sau đó nàng thế nhưng thiếu chút nữa giết Dương Diệp đây!

"Khẳng định sẽ không bỏ qua, An Nam Tĩnh có thể đến giúp hắn, ta cũng có thể!" Hiểu Vũ Tịch trong mắt tràn đầy vẻ kiên định, đối với không thể giúp được Dương Diệp, cái này vẫn là trong lòng nàng một cái kết, cho nên, nàng so Tô Thanh Thi còn có Tần Tịch Nguyệt đều càng thêm nỗ lực.

Tô Thanh Thi gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp căn phòng của, Đạo: "Hy vọng ngày sau chúng ta không ở là ở phía sau hắn bị hắn bảo vệ, mà là có thể cùng hắn dắt tay kề vai chiến đấu!"

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất thượng, hai mắt nhắm nghiền, trong cơ thể không ngừng mà hấp thu Long tổ cùng tam đại thần thú còn sót lại máu huyết. Nếu như là người thường, kiên quyết không có khả năng dễ dàng như vậy hấp thu Long tổ cùng tam đại thần thú máu huyết, bởi vì... Này chút máu huyết trong năng lượng sao mà cuồng bạo? Nếu như là người thường, đừng nói hấp thu, chỉ sợ sẽ là nuốt vào cũng không dám!

Dương Diệp sở dĩ không hãi sợ cái này máu huyết, nguyên nhân chủ yếu là bởi vì hắn trong cơ thể bị khói tím Hồng Mông bất ngờ luyện qua, có thể chịu đựng nổi cái này máu huyết nội cuồng bạo năng lượng.

Theo Dương Diệp không ngừng mà hấp thu máu huyết trong những năng lượng kia, điều này làm cho trong cơ thể hắn kinh mạch cùng cốt cách dần dần phát sanh biến hóa. Không chỉ có trong cơ thể, chính là bên ngoài cơ thể cũng đang không ngừng phát sinh biến hóa. Nếu có người ở chỗ này, liền sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp thân thể đang từ từ bành trướng đến!

Thân thể lực lượng đối Dương Diệp mà nói, cực kỳ trọng yếu. Hắn mặc dù có thể đủ thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đồng thời vẫn có thể chồng, ngoại trừ bản thân kiếm ý cường hãn ở ngoài, còn có cái nguyên nhân chủ yếu nhất, đó chính là thân thể lực lượng!

Bất kể là rút kiếm, còn là tốc độ rút kiếm, đều cần thân thể lực lượng, thân thể lực lượng càng mạnh, thì đại biểu có thể nhiều nhổ vài lần Kiếm, đồng thời kia tốc độ rút kiếm cũng có thể tăng.

Cho nên, thân thể lực lượng đối Dương Diệp mà nói, cực kỳ trọng yếu.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt một tháng đi qua.

Cái này trong vòng một tháng, xảy ra rất nhiều chuyện.

Đinh Thược Dược mang theo Nam Vực đại quân một đường thế như chẻ tre đánh tới Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô, bất quá không biết vì sao, Đinh Thược Dược cũng không có tuyển chọn khiến đại quân công thành, mà là trú đóng ở Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô ngoài thành.

Còn có chuyện, đó chính là Tần Bất Phàm xuất hiện ở Ma vực, sau đó Ma vực đã chết hơn mười vị Hoàng Giả Cảnh cường giả. Ma Thánh điên cuồng đuổi giết Tần Bất Phàm, thế nhưng cho tới bây giờ, Tần Bất Phàm như trước còn sống đáng sợ nhất là, Tần Bất Phàm thực lực chính cùng với tốc độ đáng sợ tại tăng trưởng.

Duy nhất không có động tĩnh chính là Bắc Vực cùng Hải Tộc.

Từ Ân Huyên Nhi hồi Bắc Vực sau khi, toàn bộ Bắc Vực ngay cũng không có động tĩnh; Về phần Hải Tộc, khi biết Hải Tộc Bán Thánh từ bỏ bọn họ đi trước thánh địa sau khi, toàn bộ Hải Tộc tất cả động vật biển đều thối lui đến biển rộng ở chỗ sâu trong, rời xa tất cả lục địa.

Bởi vậy, cho tới bây giờ, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục Biểu mặt thoạt nhìn là gió êm sóng lặng, một mảnh tường hòa.

Lại là bán nguyệt đi qua.

Trong phòng, Dương Diệp còn đang không ngừng hấp thu long tộc cùng tam đại thần thú máu huyết. Nếu có người đang cái này, liền sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp so dĩ vãng cao lớn một chút, bất kể là dáng người còn là thân cao, đều so trước đây cao rất nhiều, đặc biệt thân thể, bên trong phảng phất ẩn chứa lực lượng kinh khủng, thoạt nhìn tràn đầy bạo tạc tính!

"Oanh!"

Đột nhiên, Dương Diệp y phục đột nhiên nổ bể ra tới. Một cổ cực kỳ khí thế kinh khủng tự Dương Diệp trong cơ thể cuộn sạch ra, Dương Diệp căn phòng của trực tiếp bị cổ khí thế này chấn sụp xuống!

Cổ Vực Thành mọi người khiếp sợ!

"Trong phạm vi trăm dặm mọi người ly khai, tam hơi thở nội, còn có người tại, giết không tha!"

An Bích như thanh âm lạnh như băng tại Dương Diệp giữa sân vang lên, tại Dương Diệp chung quanh những người đó nhất thời rất nhanh rút lui khỏi!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhìn một chút hai tay của mình cùng với thân thể biến hóa, trong mắt lóe lên lướt một cái vẻ hưng phấn, hắn hấp thu Long tổ cùng tam đại thần thú máu huyết sau khi, hắn lúc này thân thể so nguyên lai chí ít mạnh ngũ thành!

Hắn hiện tại nếu như thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, chí ít có thể duy nhất chồng năm lần!

Chồng năm lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích, coi như là gặp phải Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả, cũng đủ để đánh một trận!

Nghĩ vậy, đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu: "Tiểu Thất nói ta muốn đạt được Hoàng Giả Cảnh, mới có thể mở ra Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, ta thực lực hôm nay chút nào không kém Hoàng Giả Cảnh, có đúng hay không ý nghĩa đã có thể mở ra tầng thứ hai?"

Tại tại chỗ trầm tư một hồi, Dương Diệp quyết định thử xem!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 671: Trùng kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp chìm vào Hồng Mông Tháp nội, sau đó trở lại Hồng Mông Tháp tầng thứ hai cửa vào. ()

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai cửa vào là một đạo thật mỏng tử sắc năng lượng quang tráo, chỉ cần xuyên qua đạo này quang tráo, là có thể đạt được tầng thứ hai.

Muốn đi vào tầng thứ hai, Dương Diệp không có biện pháp khác, chỉ cường công.

Dương Diệp cũng không có bắt đầu công kích đạo kia màu tím năng lượng quang tráo, mà là đứng tại chỗ, nhìn hết thảy chung quanh, cảm thụ được xung quanh phát ra cuồn cuộn phong cách cổ xưa khí tức, Dương Diệp lần đầu tiên cảm giác mình rất nhỏ bé, phi thường nhỏ bé.

Mà điều này làm cho hắn cảm giác mình rất nhỏ bé, chỉ là một tòa tháp.

Dương Diệp không cách nào tưởng tượng, sáng tạo ra tòa tháp này, cùng đã từng nắm giữ qua tòa tháp này những người đó mạnh như thế nào. Thánh Giả Cảnh cường giả đã có phiên giang đảo hải, năng lực hủy thiên diệt địa, mà những người đó đây? Bọn họ lại cường đến rồi trình độ nào?

Đến bây giờ mới thôi, Dương Diệp minh bạch một cái đạo lý, thực lực càng mạnh, nhận trách nhiệm lại càng nặng, mà đối mặt địch nhân biết càng mạnh. Hắn đã từng huyễn nghĩ tới cái loại này bình tĩnh sinh hoạt, kỳ thực thật là một truyện cười.

Không nói Huyền Giả Đại Lục ra thế giới, chính là cái này Huyền Giả Đại Lục, không có thực lực cường đại, đừng nói cuộc sống yên tĩnh, đó là sống đến đều là một đại vấn đề.

Rất lâu, ngươi không đi trêu chọc người khác, thế nhưng cũng không có nghĩa là người khác không đến trêu chọc ngươi. Mà người khác tới trêu chọc ngươi, ngươi nếu là không có thực lực cường đại nói, ngươi có thể làm, chỉ đi thừa thụ khi dễ. Không có thực lực, sẽ không có người cùng ngươi giảng đạo lý, đạo lý, chỉ nắm giữ ở thực lực cường đại của người trong tay, chỉ cường giả mới có tư cách đi chi phối cuộc sống của mình!

Thế giới chính là như thế hiện thực tàn khốc!

Nghĩ rõ ràng điểm ấy, Dương Diệp đột nhiên cảm giác được tự mình tâm cảnh có chút biến hóa rất nhỏ.

Tâm niệm hiểu rõ, đã không có tư tưởng thượng gánh nặng cùng nghi hoặc, tâm cảnh tự nhiên biết theo đề thăng, tâm cảnh đề thăng, đối tu vi tự nhiên cũng sẽ có to lớn giúp đỡ, đặc biệt kiếm ý cùng Kiếm vực!

Đương nhiên, lấy hắn bây giờ kiếm ý cảnh giới, muốn chỉ dựa vào tâm cảnh đề thăng liền theo đề thăng, kia không thể nghi ngờ là không thể nào, nhiều lắm chỉ có thể khiến kiếm ý càng hung hiểm hơn chút!

Dương Diệp vứt bỏ trong đầu tạp niệm, thân thủ nắm chặt, ý Kiếm xuất hiện ở trong tay, ý Kiếm vào vỏ, trong cơ thể Huyền khí cùng kiếm ý điên cuồng hướng phía Cổ Sao vọt tới. Theo tử sắc Huyền khí cùng kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào, Cổ Sao kịch liệt chiến động, từng đạo kiếm quang từ xưa sao trong tránh hiện ra.

Yên lặng một lát.

"Ông!"

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên cao, tiếp theo, một đạo tử sắc kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, kia tử sắc năng lượng màn sáng chợt bộc phát ra chói mắt tử mang cùng kiếm quang.

Một lát, kiếm quang cùng tử mang tán đi.

Dương Diệp con ngươi co rụt lại, bởi vì đạo kia tử sắc màn sáng vẫn như cũ tồn tại, ngoại trừ nhiều vài đạo hầu như mắt thường đều nhìn không thấy vết rạn bên ngoài, toàn bộ màn sáng tựa như chưa từng có bị công kích thông thường!

Giờ khắc này, Dương Diệp rốt cuộc minh bạch tiểu Thất vì sao nói muốn hắn trở thành Hoàng Giả Cảnh mới có thể mở ra tầng thứ hai, bởi vì... Này tử sắc màn sáng thật sự là quá kinh khủng chút. Phải biết rằng, vừa mới một kích kia, hắn thế nhưng một lần chồng năm đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đồng thời còn dùng tới Trí Mệnh Nhất Kích tam trọng!

Ngay cả như vậy, đạo này tử sắc màn sáng bất quá cũng mới xuất hiện vài đạo thật nhỏ vết rạn...

Dương Diệp hít sâu một hơi, buông tha còn tiếp tục?

Dương Diệp rất rõ ràng, lấy thực lực của hắn bây giờ, muốn công phá đạo này tử sắc màn sáng, hiển nhiên là có điểm không thể nào, đạt được Hoàng Giả Cảnh về sau, có thể có thể. Thế nhưng, cứ như vậy buông tha, hắn thật sự là không cam lòng a! Nếu như là một chút cơ hội cũng không có, hắn tuyệt đối sẽ quả quyết buông tha, bởi vì đem thời gian lãng phí ở nhất kiện căn bản chuyện không thể nào thượng, không thể nghi ngờ là một loại cực kỳ ngu xuẩn đi là!

Thế nhưng, hắn cũng không phải là không có cơ hội, kia tử sắc màn sáng thượng xuất hiện vài đạo thật nhỏ vết rạn có thể chứng minh!

Không do dự bao lâu Dương Diệp đó là làm ra quyết định, đó chính là phạm!

Một tháng nhiều trước tràng đại chiến kia làm cho hắn minh bạch, thánh địa rất mạnh, nghịch loại huyền giả cũng rất mạnh, cho dù có Mạc Lão tại, Nam Vực như trước sẽ chết người, bởi vì Mạc Lão chỉ là một người, hơn nữa Mạc Lão biết thụ thương.

Có thể tưởng tượng, trong tương lai chờ nghịch loại huyền giả xuất thế, mảnh thế giới này sẽ là bực nào loạn, khi đó, tự thân không có thực lực cường đại, hết thảy đều là phù vân!

Hơn nữa hắn cũng không muốn chuyện gì đều dựa vào Mạc Lão, cộng thêm trước hắn hắn mạnh mẽ đình chỉ trùng kích Hoàng Giả Cảnh mà bỏ lỡ thành Hoàng cơ hội, cho nên, hắn quyết định phạm!

Nói làm liền làm, Dương Diệp lập tức Long Biến, để cho mình hai tay biến thành long trảo, sau đó ý Kiếm lần thứ hai vào Cổ Sao, chợt lần thứ hai một nhổ...

Cứ như vậy, Dương Diệp một lần lại một lần thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đương nhiên, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng không phải có thể vô hạn thi triển, cũng may hắn siêu phẩm Năng Lượng thạch cũng không thiếu, mỗi thi triển vài đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật sau, liền lấy ra siêu phẩm Năng Lượng thạch hấp thụ trong đó lực lượng, chờ Huyền khí hơi chút được rồi sau, sau đó lại tiếp tục bắt đầu...

Ngoại trừ thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, Dương Diệp còn nghĩ tam đại thiên địa linh vật gọi về đi ra, khi hắn dưới sự thúc giục, tam đại thiên địa linh vật cũng bắt đầu điên cuồng mà công kích đạo kia tử sắc màn sáng, bất quá hiệu quả cũng không thế nào rõ ràng, cũng may có chút ít còn hơn không.

Cứ như vậy, một lần lại một lần, nhoáng lên liền tam ngày trôi qua.

Tại Dương Diệp một lần lại một lần không ngừng nỗ lực hạ, đạo kia tử sắc màn sáng mặc dù không có phá, thế nhưng kỳ phía trên vết rạn cũng nhiều hơn rất nhiều. Tuy rằng thành quả có điểm không phải là như vậy lý tưởng, thế nhưng Dương Diệp cũng càng thêm ra sức, bởi vì kia khiến hắn thấy được hy vọng. Chỉ cần có hy vọng, hắn dựa vào cái gì không càng thêm nỗ lực?

Đương nhiên, đây là phải trả giá thật lớn, liên tục mấy ngày mấy đêm không rõ không nghỉ điên cuồng công kích, điều này làm cho Dương Diệp không chỉ có tinh thần mau tiêu hao, ngay cả thể lực cũng mau tiêu hao.

Bất quá, Dương Diệp cũng phát hiện, hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đề cao, cũng chính là hắn tốc độ rút kiếm so với trước càng tăng nhanh, tuy rằng hắn vẫn chỉ có thể liên tục nhổ năm lần, thế nhưng đây đối với Dương Diệp mà nói, cũng một cái thật to kinh hỉ, bởi vì... Này khiến hắn minh bạch, quen tay hay việc!

Cứ như vậy, Dương Diệp hoàn toàn đắm chìm trong không ngừng rút kiếm trong trạng thái, hắn lúc này, tựa hồ đã quên mất mục đích của hắn, không phải là vì đề thăng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mà là tiến nhập Hồng Mông Tháp tầng thứ hai...

Bán nguyệt sau.

Dương Diệp đang không ngừng khắc khổ nỗ lực hạ, rốt cục có thể duy nhất thi triển sáu lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở tiếp tục công kích đạo kia tử sắc hào quang, mà là đang ngồi xếp bằng ở tại chỗ, điên cuồng hấp thu siêu phẩm Năng Lượng thạch!

Một ngày sau, Dương Diệp trạng thái khôi phục được đỉnh!

Nhìn đạo kia tử sắc màn sáng, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, Cổ Sao bên trong ý kiến chợt ra khỏi vỏ.

"Ông!"

Kiếm minh tiếng vang lên, một đạo tử sắc kiếm khí đánh vào đạo kia tử sắc màn sáng thượng, yên lặng một cái chớp mắt.

"Oanh!"

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ tử sắc màn sáng nổ bể ra tới, hóa thành khắp bầu trời tử sắc tinh điểm rơi lả tả ra...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 672: Đan đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử quang tiêu tán, một ngôi lầu các xuất hiện ở Dương Diệp trước mắt. Lầu các chỉ một tầng, cũng không lớn, dài rộng chỉ chừng mười trượng.

Tại lầu các cửa ngay phía trên, có khắc Tam đại tự, Luyện Đan Các!

"Luyện đan địa phương?"

Dương Diệp khẽ nhíu mày, đối với đan dược, hắn kỳ thực rất không cảm mạo. Huyền Giả Đại Lục cũng có đan dược, thế nhưng tác dụng cũng cực kỳ bé nhỏ, đặc biệt đến rồi cảnh giới nhất định sau, đan dược tác dụng hầu như có thể bất kể. Hơn nữa phía trước kỳ, đối với dùng đan dược đề thăng thực lực cái loại này huyền giả, kỳ thực lực so sánh với bình thường tu luyện huyền giả cũng là đại không lớn bằng.

Nói chung, đan dược tại Huyền Giả Đại Lục mặc dù có, thế nhưng nhưng không ai coi trọng. Bởi vậy, kỳ địa vị xa xa không bằng Phù Văn Sư, cho nên Luyện Đan Sư tại Huyền Giả Đại Lục ít lại càng ít!

Đứng tại chỗ hơi trầm mặc chỉ chốc lát, Dương Diệp đẩy cửa ra, đi vào.

Đập vào mắt là từng ngọn giá sách, ở bên trong phòng bốn phía, toàn bộ là giá sách, tại trên giá sách, là một loạt lại một sắp xếp ống trúc. Tại gian phòng trung gian, là một tòa thật to bếp lò. Tại bếp lò phía dưới trên sàn nhà, là một tòa hội có khắc một đen một trắng hình tròn bãi đá, tại đây trên thạch đài, còn có hai cái một hắc 100 vòng tròn.

Bãi đá chịu tải bếp lò, tại bãi đá bốn phía, có 4 căn nắm tay to xích sắt, xích sắt khóa bếp lò đoạn bốn phía.

Dương Diệp mục đích quang tại nơi trên thạch đài dừng lại chỉ chốc lát, sau đó nhìn về phía bếp lò, tại nơi bếp lò nhất quả nhiên một vị trí thượng, có khắc ba chữ 《 Bát Quái Lô 》

Mà ở bếp lò nội bộ, một đoàn ngọn lửa màu đỏ thẩm đang ở hừng hực thiêu đốt.

Thấy cái này đoàn Hỏa Diễm, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn U Minh Quỷ hỏa đột nhiên chuỗi đi ra, sau đó trực tiếp núp ở Dương Diệp phía sau, Dương Diệp cảm giác được, U Minh Quỷ hỏa đang sợ hãi, tại thần phục, so với lúc trước nhìn thấy lôi lâm lúc còn muốn sợ hãi!

Trước mắt lửa này đến tột cùng là cái gì hỏa? Vì sao có thể U Minh Quỷ hỏa như vậy như vậy sợ hãi? Thì tại sao có thể làm cho tự mình cảm thụ được mãnh liệt nguy hiểm?

Dương Diệp trăm nghĩ không thể lý giải!

Dương Diệp lắc đầu, không ở suy nghĩ vấn đề này, ánh mắt vòng qua Bát Quái Lô, rơi vào Bát Quái Lô sau một tòa do ngọc thạch điêu khắc thành ngọc cái bên trên, tại ngọc cái bên trên, để từng hàng bạch sắc bình ngọc, có chừng trên trăm cái!

Dương Diệp vui vẻ, thân hình khẽ động, đi tới ngọc cái trước, nhìn kỹ dưới, hắn mới phát hiện, những bình ngọc này thượng đều giả bộ là đan dược, hơn nữa mặt trên còn viết đan dược tên gọi, cùng với tác dụng. Dương Diệp ánh mắt tại những bình ngọc này bên trên nhất nhất đảo qua, sau cùng, ánh mắt của hắn rơi vào bên trái một cái tương đối so với trên bình ngọc.

"Thần Hồn Đan, tam phẩm, có thể chữa trị thần hồn, có thể tăng cường thần hồn, có thể dung hợp thần hồn."

Nhìn thấy cái này giới thiệu, Dương Diệp đại vui, bởi vì 7 sở dĩ rơi vào ngủ say, cũng là bởi vì thần hồn bị hao tổn, mà cái này đan dược cũng vừa vặn có thể chữa trị thần hồn, cũng chính là, có cái này cái đan dược, 7 có thể là có thể tỉnh lại. Không do dự, Dương Diệp thân thủ cầm cái chai, thế nhưng hắn cũng ngây ngẩn cả người!

"Trống không?"

Dương Diệp vội vã mở ra cái chai, phát hiện bên trong rỗng tuếch, cái gì cũng không có

"Chuyện gì xảy ra?"

Dương Diệp chân mày cau lại, cầm lấy bên cạnh một cái bình ngọc vừa nhìn, phát hiện cũng là trống không, hắn lại cầm cái khác, thế nhưng cũng là trống không, rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, chỗ ngồi này ngọc thạch trên kệ bình ngọc bên trong, toàn bộ đều là trống không!

Tất cả đều là trống không!

7 làm sao bây giờ?

Dương Diệp tâm trung dâng lên một cổ khủng hoảng cảm, hắn sở dĩ liều mạng như vậy đi tới tầng thứ hai, vì chính là bên trong này có đan dược có thể cứu 7, thế nhưng hiện tại đi tới nơi này mặt lại phát hiện, phương diện này một viên thuốc cũng không có! Thật chẳng lẽ phải đợi 7 ngủ say cái trên trăm năm?

"Không được, sự vô thường, ai biết cái này trong vòng trăm năm 7 sẽ sẽ không phát sinh chuyện gì khác tình?" Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía bên cạnh những thứ kia giá sách, Đạo: "Không có đan dược, ta liền tự mình luyện, mặc kệ được chưa, mình cũng được thử xem!" Đến, Dương Diệp đi tới bên cạnh một tòa trên giá sách, sau đó lật lên ống trúc đến xem!

Cái này ống trúc ghi lại rất nhiều thứ, tỷ như có dược liệu, linh tuyền, thậm chí còn có khoáng thạch cùng với các loại vật ly kỳ cổ quái, bất quá mấy thứ này đều là cùng luyện đan hoặc nhiều hoặc ít có quan hệ. Dương Diệp không có nhìn kỹ mấy thứ này, bởi vì mấy thứ này tạm thời không phải là hắn cần.

Tìm ước chừng hơn một canh giờ, Dương Diệp rốt cuộc tìm được mà hắn cần gì đó!

《 Luyện Đan Cơ Sở Thiên 》《 Đan Đạo Tường Giải 》《 Đan Đạo

Đại Toàn 》

Tìm được cái này tam thiên, Dương Diệp mừng rỡ, bởi vì... Này tam bộ bên trong ghi lại làm sao luyện đan, đặc biệt kia bộ 《 Đan Đạo Đại Toàn 》, bên trong càng ghi lại rất nhiều đan dược kể lại luyện chế phương thức, mà có chút đan dược tác dụng, khiến Dương Diệp đều trở nên thang mục kết thiệt cùng tâm động, tỷ như cái kia cái gì 《 Tử Cực Đan 》 đan dược, chỉ cần ăn vào, là có thể trong nháy mắt tăng 50 năm tu vi, nhưng lại không có bất kỳ tác dụng phụ!

Còn có cái kia cái gì 《 Cửu Chuyển Tiên Đan 》, kia công hiệu càng thêm thái quá, chỉ cần ăn vào một viên, là có thể thoát thai hoán cốt, hơn nữa dù cho là một người chết chỉ là một luồng hồn phách, chỉ cần ăn vào viên đan dược kia, đều có thể đủ một lần nữa tụ hồn, sau đó Trọng Sinh

Ngoại trừ hai cái này, còn có thật nhiều tại Dương Diệp thoạt nhìn căn bản là không thể nào thần kỳ đan dược, đối với cái này, Dương Diệp là kiềm giữ thái độ hoài nghi, bởi vì đó thật là quá mức nghịch thiên chút.

Mặc dù có chút hoài nghi, thế nhưng Dương Diệp còn là quyết định nếm thử nếm thử, đương nhiên, hắn không phải đi luyện kia cái gì Cửu Chuyển Tiên Đan cùng Tử Cực Đan, kia lưỡng chủng đan dược cần tài liệu, là hắn căn bản nghe được không nghe qua, càng khác luyện chế. Hơn nữa nhìn ống trúc trung giới thiệu, tính là hắn có tài liệu, lấy hắn bây giờ năng lực, cũng không có khả năng luyện chế thành công. Hắn muốn nếm thử chính là kia 《 Thần Hồn Đan 》!

Đương nhiên, hắn sẽ không ngốc đến lập tức mà bắt đầu, hắn đầu tiên phải làm đúng rồi giải luyện đan một đạo, cũng may kia 《 Đan Đạo Tường Giải 》 trong giới thiệu đều phi thường rõ ràng, hơn nữa trong đó còn có chú giải, khiến người ta vừa xem hiểu ngay.

Từ 《 Đan Đạo Tường Giải 》 trong, Dương Diệp biết được, Luyện Đan Sư cùng Phù Văn Sư một dạng, cũng là có đẳng cấp chế độ, chia làm: Sơ cấp Luyện Đan Sư, trung cấp Luyện Đan Sư, cao cấp Luyện Đan Sư, cấp đại sư, tông sư cấp. Mà đan dược cũng chia phàm đan, linh đan, Thánh đan, tiên đan, cùng với thần đan, mỗi cấp lại chia làm vừa đến tam phẩm.

Sơ cấp Luyện Đan Sư chỉ có thể luyện chế phàm đan, án Dương Diệp phỏng chừng, loại đan dược này chỉ có thể đối Vương Giả Cảnh dưới huyền giả hữu dụng, đối Vương Giả Cảnh trở lên huyền giả tác dụng sẽ không lớn như vậy. Mà trung giai Luyện Đan Sư là có thể luyện chế linh đan, mà linh đan tác dụng liền hơi lớn, chí ít đối Linh Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh đều có dùng. Về phần cao cấp Luyện Đan Sư thì có thể luyện chế Thánh đan, loại đan dược này, án kia hiệu quả của đan dược miêu tả,... Ít nhất... Đối Hoàng Giả Cảnh cùng Bán Thánh đều có dùng, hơn nữa còn là trọng dụng!

Tỷ như kia kia Tử Cực Đan, chính là thuộc về Thánh đan, duy nhất tăng 50 năm tu vi! Loại đan dược này nếu như là thực sự, Dương Diệp tin tưởng, tuyệt đối sẽ gây nên vô số Hoàng Giả Cảnh cướp giật. Còn có một loại tên là 《 Thọ Nguyên đan 》 Thánh đan, loại đan dược này không thể tăng huyền giả tu vi, nhưng là có thể tăng huyền giả thọ mệnh 50 năm!

Dương Diệp Thâm tin, nếu như thượng thật sự có loại đan dược này, tuyệt đối sẽ gây nên vô số Hoàng Giả Cảnh cường giả điên cuồng cướp đoạt, thậm chí Bán Thánh cường giả cũng có thể sẽ xuất thủ. 50 năm thọ mệnh a! Đây đối với những thứ kia tu luyện tới bình cảnh không có biện pháp đột phá, mà dẫn đến thọ nguyên còn dư lại không nhiều lắm huyền giả tới, không thể nghi ngờ là đủ để cho bọn họ không tiếc bất cứ giá nào cũng phải lấy được gì đó a!

Đương nhiên, loại này Thánh đan Dương Diệp tạm thời là đừng suy nghĩ, bởi vì kia luyện chế điều kiện đối Dương Diệp hiện nay tới, không thể nghi ngờ là khó như lên trời, không khác, chính là tài liệu, hắn đều là giống nhau chưa từng thấy qua.

Bất quá Dương Diệp tạm thời mục đích chủ yếu cũng không phải Thánh đan, mà là linh đan, bởi vì 《 Thần Hồn Đan 》 là thuộc về linh đan phạm trù. Dương Diệp là có chút bận tâm, bởi vì nữ hài thực lực ít nhất là Hoàng Giả Cảnh, mà 《 Thần Hồn Đan 》 chỉ là linh đan, đối Hoàng Giả Cảnh tác dụng liền có vẻ có chút, bất quá lúc này hắn cũng không có cách nào, bởi vì hắn chỉ có thể thử xem!

Đáng giá một chính là luyện đan cũng không phải là người nào đều có thể đủ luyện chế, muốn luyện đan, phải có một cần thiết điều kiện, đó chính là Huyền khí. Luyện Đan Sư Huyền khí phải là ngũ hành Huyền khí, là ngũ hành Huyền khí, thiếu khuyết bất luận cái gì một loại đều không được, điều kiện này, so Phù Văn sư còn muốn hà khắc vô số lần!

Vì sao trở thành Luyện Đan Sư cần ngũ hành Huyền khí? Bởi vì đan dược liên quan đến ngũ hành, tỷ như luyện đan cần hỏa, đây là trong ngũ hành hỏa; Luyện đan cần cần dược liệu, đây là trong ngũ hành Mộc; Luyện đan cần linh tuyền, đây là trong ngũ hành Thủy; Luyện đan cần lô, đây là trong ngũ hành Kim

Nói chung, ngũ hành tương sinh tương khắc, muốn luyện chế thành một viên thuốc, phải nắm giữ ngũ hành lực lượng, bởi vì... Này dạng, mới có thể điều chỉnh đan dược nội bất đồng thuộc tính năng lượng.

Dương Diệp không phải là ngũ hành Huyền khí, thế nhưng trong cơ thể hắn là Tử khí, tuy rằng lúc này Tử khí vẫn không thể xưng là khói tím Hồng Mông, thế nhưng không hề nghi ngờ, cái này Tử khí cấp bậc viễn siêu ngũ hành Huyền khí!

Cho nên, Dương Diệp phù hợp trở thành một danh Luyện Đan Sư điều kiện tất yếu!

Sau đó, Dương Diệp cứ như vậy tự học đến suy nghĩ luyện đan

Truyencuatuinet

Cái này tự nhiên là cực kỳ khó khăn, cũng may kia 《 Luyện Đan Cơ Sở Thiên 》《 Đan Đạo Tường Giải 》《 Đan Đạo Đại Toàn 》 tam bản ống trúc thượng đều có đến cặn kẽ chú giải, điều này làm cho hắn không đến mức không hiểu ra sao, không thì, hắn muốn đơn dựa vào chính mình cân nhắc mà bắt đầu luyện đan, kia không thể nghi ngờ là ngu người mộng!

Cứ như vậy, Dương Diệp tại Hồng Mông Tháp nội một đợi chính là bán nguyệt, nửa tháng qua, hắn đã nếm thử luyện chế một ít trụ cột đan dược, bất quá không một đều không phải là thất bại, điều này làm cho Dương Diệp minh bạch, luyện đan so phù văn một đạo càng thêm muốn khó khăn, cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Lại là 10 ngày sau, Dương Diệp hoàn toàn hiểu rõ 《 Luyện Đan Cơ Sở Thiên 》《 Đan Đạo Tường Giải 》, ngay hắn chuẩn bị lần thứ hai nếm thử luyện đan lúc, Huyền Giả Đại Lục đã xảy ra chuyện, hắn phải sớm lui đi ra.

"Lại có một gã nghịch loại huyền giả trốn thoát, mà tên này nghịch loại huyền giả đi tới Huyền Giả Đại Lục, liền lúc trước, tên kia nghịch loại huyền giả đã giết chúng ta tại Trung Vực ba gã Hoàng Giả Cảnh, hắn, gặp người liền giết!" An Bích như nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói.

Nghịch loại huyền giả!

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái hàn mang, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ở tại tại chỗ.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 673: Mượn dao

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung Vực.

"Oanh..."

Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô ngoài cửa thành, một gã nam tử áo đen tại Nam Vực trong đại quân không ngừng thiểm lược đến, theo nam tử áo đen không ngừng mà thiểm lược, từng đạo tiếng oanh minh tại Nam Vực trong đại quân vang lên.

Tàn sát!

Nam tử áo đen đang tiến hành một hồi điên cuồng đại tàn sát!

Tại trong đại quân, nam tử áo đen coi Nam Vực cường giả như không có gì, mỗi một lần thiểm lược cùng xuất thủ, đều biết có hơn mười người Nam Vực cường giả bị mất mạng, mà cái này Nam Vực cường giả máu huyết cùng Huyền khí đều biết trong nháy mắt bị tháo nước!

"Ha ha... Tốt, nhiều tới một ít, khiến bản tôn hút cái thống khổ, ha ha..."

Nam tử áo đen càng giết càng hưng phấn, hoàn toàn làm Nam Vực đại quân dường như bài biện!

Xa xa, Đinh Thược Dược sắc mặt trầm thấp như nước, tay phải hơi nắm chặt.

"Thược Dược, người này thực lực quá mạnh mẽ, trừ phi là Yêu Hoàng bực này Hoàng Giả Cảnh cường giả, không thì thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng không phải kỳ đối thủ. Ngươi phải tận mau nghĩ biện pháp, không thì tiếp tục nữa, chúng ta Nam Vực sẽ tổn thất thảm trọng!" Tại Đinh Thược Dược bên cạnh, Lục Kiếm Dao trầm giọng nói.

Đinh Thược Dược lắc đầu, trong mắt lóe lên lướt một cái bất đắc dĩ, Đạo: "Mạc Lão cùng Yêu Hoàng đến bây giờ cũng không có xuất hiện, chứng minh bọn họ còn đang dưỡng thương. Ta đã phái người trở lại Cổ Vực Thành thông tri Dương Diệp, như quả không có gì bất ngờ xảy ra, hắn sẽ phải rất nhanh chạy đến."

"Cái này nghịch loại huyền giả rất mạnh, tuy rằng cảnh giới chỉ là Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm, nhưng là thực lực của hắn, tuyệt đối so với thông thường Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả mạnh hơn rất nhiều. Dương Diệp có thể vượt cấp khiêu chiến hắn sao?" Lục Kiếm Dao có chút bận tâm, bởi vì lúc trước nàng thế nhưng chính mắt thấy được ba gã Hoàng Giả Cảnh ngũ phẩm cường giả bị cái này nam tử áo đen đánh gục, mà nhìn nam tử áo đen hình dạng, tựa hồ còn không có đem hết toàn lực!

"Đối với hắn muốn một cách tự tin!" Đinh Thược Dược Đạo.

Lục Kiếm Dao nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không nói chuyện.

"Hưu!"

Đúng lúc này, một đạo hồ quang tự chân trời thoáng hiện, trong chớp mắt liền rơi vào nam tử áo đen kia trước mặt của.

Lại là một gã nghịch loại huyền giả!

Nam Vực chư người thất kinh, Đinh Thược Dược tâm rồi đột nhiên trầm xuống, vung tay lên, xung quanh những Nam Vực đó cường giả lập tức rút lui ra.

Nam tử áo đen không có ở xuất thủ, mà là thần sắc đề phòng nhìn vừa xuất hiện Tần Bất Phàm. Tuy rằng đều là nghịch loại huyền giả, thế nhưng nghịch loại huyền giả trong lúc đó cũng không đều là bằng hữu, tương phản, rất nhiều nghịch loại huyền giả vẫn là vô cùng căm thù, bởi vì, chỉ cần cắn nuốt nghịch loại huyền giả tinh khí thần, hiệu quả so thôn phệ phổ thông huyền giả tốt mấy lần!

Bởi vậy, nghịch loại huyền giả trong lúc đó thường xuyên lẫn nhau hạ độc thủ là rất thường gặp, đây cũng là vạn năng trước nghịch loại huyền giả vì sao bị đánh bại do đó bị trấn áp nguyên nhân!

Bởi vì nghịch loại huyền giả cũng không đoàn kết!

"Ngươi là tầng thứ mấy!" Hồ quang trong truyền ra Tần Bất Phàm thanh âm của.

"Ba mươi mốt tầng!" Nam tử áo đen trầm giọng nói: "Còn ngươi?"

"Ba mươi mốt tầng? Cũng không tệ lắm, thuộc về cự tháp hạ tầng, xem ra ngươi đã từng tính nhân vật số một. Về phần ta, hắc hắc, đệ thập chín tầng!" Tần Bất Phàm Đạo.

19 tầng!

Nam tử áo đen con ngươi co rụt lại, trong mắt đề phòng càng đậm. Lúc đầu bọn họ cái này nghịch loại huyền giả bị trấn áp lúc, những Thiên Ngoại Thiên đó cùng Huyền Giả Đại Lục cường giả là án thực lực tới quan giải bọn họ, thực lực càng mạnh người, chỉ biết giam giữ tại càng thấp tháp tầng. Người trước mắt này là đệ thập chín tầng, nói cách khác, thực lực của đối phương viễn siêu cùng hắn!

"Yên tâm, ta nếu là muốn ra tay với ngươi, trước khi liền ra tay với ngươi. Sở dĩ tới tìm ngươi, là muốn hỏi ngươi chút vấn đề!" Tần Bất Phàm Đạo.

Nam tử áo đen hơi trầm ngâm, Đạo: "Cái gì?"

"Trừ ngươi ra, có còn hay không người trốn tới?" Tần Bất Phàm hỏi.

Nam tử áo đen lắc đầu, Đạo: "Không ai!"

"Ngươi là thế nào trốn tới?" Tần Bất Phàm hỏi: "Ta trước khi đi ra lúc, kia Kiếm Tổ Phong Ấn đã ổn định lại, Phong Ấn không buông động, ngươi là kiên quyết không có khả năng chạy đến."

Nam tử áo đen Đạo: "Phong Ấn lại đột nhiên buông lỏng, nhưng chỉ là một cái chớp mắt, ta nắm chặc cơ hội này, sau đó liền trốn thoát!"

"Thánh Địa không ai truy sát ngươi?" Tần Bất Phàm lại hỏi.

Nam tử áo đen Đạo: "Có, bất quá rất yếu, chỉ là 1 lượng vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, bị ta đẩy lùi sau khi, bọn họ liền tiêu thất. Bất quá sau cùng có Bán Thánh cường giả đang dùng thần thức tìm tòi ta, không có biện pháp, ta chỉ có thể chạy trốn tới cái chỗ này tới." Nói đến đây, nam tử áo đen trong mắt lóe ra hưng phấn màu sắc, Đạo: "Thế giới này huyền giả so Thánh Địa huyền giả yếu nhiều lắm, chỉ cần chúng ta hai cái liên thủ, nhất định có thể tàn sát rơi thế giới này tất cả cường giả, chỉ cần hấp thu cái này huyền giả tinh khí thần, chúng ta nhất định có thể đạt được Bán Thánh!"

"Không có hứng thú!" Tần Bất Phàm quả quyết Đạo.

Nam tử áo đen nao nao, không hiểu nói: "Vì sao?"

Tần Bất Phàm không trả lời, ngược lại là hỏi lần nữa: "Ngươi là nói ngươi sau khi ra ngoài, Thánh Địa chỉ cần hai vị Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả truy sát ngươi?"

Thấy Tần Bất Phàm không trả lời vấn đề của mình, nam tử áo đen trong mắt lóe lên lướt một cái hung mang, nhưng là lại chỉ là một cái thoáng mà qua. Nếu như không phải là kiêng kỵ thực lực của đối phương, hắn đã sớm động thủ!

"Hỏi ngươi vấn đề, ngươi không nghe thấy sao?" Hồ quang trong truyền đến Tần Bất Phàm lạnh giọng, lập tức, nam tử áo đen trong lòng phát lạnh, bởi vì hắn cảm giác được mình bị trước mắt nam tử này khí tức cho khóa được!

Nam tử áo đen hơi do dự, sau đó nói: "Chỉ hai vị Hoàng Giả Cảnh, hơn nữa hai người kia tựa hồ cũng không có xuất toàn lực!"

Tần Bất Phàm trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta hiểu được, cái này thánh địa là muốn mượn đao giết người, ha hả, xem ra cái này thánh địa là thực sự muốn diệt cái này Huyền Giả Đại Lục a. Thật là có ý tứ, không chỉ có chúng ta tự giết lẫn nhau, ngay cả thế giới này huyền giả cũng ưa thích tự giết lẫn nhau, ha ha, thú vị..."

"Thánh Địa cố ý thả ta đi ra ngoài?" Nam tử áo đen không ngốc, trước kia hắn liền tuyệt đối có cái gì không đúng, bây giờ nghĩ lại, thật đúng là có thể là kia Thánh Địa cố ý thả hắn ra!

"Xem tại đều là đến từ đồng nhất cái thế giới, cho một mình ngươi lời khuyên, hiện tại lập tức rời đi nơi này, đi Ma Tộc hoặc là Hải Tộc đều được, dù sao cũng đừng ở chỗ này giết người, không thì, ngươi đợi chết như thế nào cũng không biết Đạo!" Tần Bất Phàm bỗng nhiên nói.

"Chỉ những thứ này con kiến hôi?" Nam tử áo đen khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, Đạo: "Mảnh thế giới này linh khí loãng đến cực điểm, coi như là Bán Thánh cũng đừng nghĩ giết ta!"

"Biết chúng ta lúc đầu vì sao bại sao?" Tần Bất Phàm đột nhiên hỏi.

Nam tử áo đen trầm giọng nói: "Ngươi có ý tứ!"

"Lúc đầu chúng ta sở dĩ bại, tính là bởi vì chúng ta không coi ai ra gì, cho là mình là ngưu bức nhất tồn tại, sau đó từng người chiến từng người. Xét đến cùng, chúng ta không phải là thua ở Thiên Ngoại Thiên những thứ kia hỗn đản tay của trung, mà là thua ở sự kiêu ngạo của chúng ta cùng tự đại thượng! Nơi này cường giả, cũng không có chúng ta trong tưởng tượng yếu như vậy, ngôn tẫn vu thử, chính ngươi nhìn làm ah!"

"Ta trái lại nghĩ kiến thức một chút!" Nam tử áo đen lạnh lùng nói.

"Ông!"

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh tự xa xa chân trời vang vọng dựng lên.

"Đều nói nghịch loại huyền giả là giết không chết, ta rất muốn thử xem!"

Dương Diệp thanh âm của ở trong sân vang vọng dựng lên, tiếp theo, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 674: Ma Năng Thuẫn

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp, Đinh Thược Dược nhất thời thở dài một hơi. Đồng thời trong lòng cũng dâng lên một cổ cảm giác vô lực, tại tuyệt đối thực lực trước mặt, nhân số, trí mưu, rất lâu đều là không có ích lợi gì, giống như lần này, Dương Diệp nếu không phải tới, Nam Vực những người này, sợ rằng sẽ bị tàn sát hầu như không còn!

"Là ngươi!" Dương Diệp ánh mắt rơi vào Tần Bất Phàm trên người của.

Tần Bất Phàm Đạo: "Người giết ngươi cũng không phải là ta, đương nhiên, ta không phải sợ ngươi, chỉ là không muốn đánh cái này oan uổng cái." Nếu như Dương Diệp không có Trấn Giới Thạch, hắn có nắm chắc đánh chết Dương Diệp, thế nhưng Dương Diệp có Trấn Giới Thạch, cho nên, tại đồng nhất cấp bên trong, hắn không có nắm chắc đánh chết Dương Diệp.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía một bên nam tử áo đen, Đạo: "Là ngươi giết?"

Nhìn thấy Dương Diệp chỉ là một gã Tôn Giả Cảnh, nam tử áo đen khóe miệng nổi lên lướt một cái không thèm, đang muốn nói chuyện, mà Dương Diệp cũng đột nhiên nói: "Biểu tình của ngươi đã nói cho ta biết, cho nên, ngươi liền để mạng lại thường ah!"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí lấy tốc độ cực nhanh trong nháy mắt tới nam tử áo đen trước mặt của. Nam tử áo đen kinh hãi, hắn không nghĩ tới trước mắt tôn giả này cảnh con kiến hôi dĩ nhiên cứ như vậy động thủ, càng không có nghĩ tới đạo kiếm khí này dĩ nhiên mau như vậy, khiến hắn đều không có cơ hội né tránh. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể mang Huyền khí bao trùm tại trên song chưởng, sau đó đánh phía đạo kia tử sắc kiếm khí!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thầm nghĩ một tiếng ngu ngốc. Hắn đạo kiếm khí này là sáu lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng, đồng thời tăng thêm Trí Mệnh Nhất Kích đệ nhất trọng, loại trình độ này công kích, đã có thể tuỳ tiện miểu sát thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả, mà trước mắt vị này nghịch loại huyền giả dĩ nhiên lấy tay để che, không thể nghi ngờ là đang tự tìm đường chết!

Tại nơi Đạo tử sắc kiếm khí cách nam tử áo đen bàn tay chỉ cần số cm lúc, nam tử áo đen con ngươi kịch liệt co rụt lại, lộ ra kinh hãi vẻ, nghĩ rút về song chưởng, thế nhưng đã chậm.

"Xuy!"

Tử sắc kiếm khí hầu như không có chút nào trở ngại đã đem nam tử áo đen song chưởng chặt đứt, sau đó tiến quân thần tốc đánh vào nam tử áo đen trước ngực.

"Oanh!"

Nam tử áo đen cả người trực tiếp bay ngược ra mấy trăm trượng, sau cùng nặng nề mà đập rơi xuống thượng, mang mặt đất đập ra một cái cự hố.

Toàn trường Nam Vực huyền giả trợn mắt hốc mồm!

Nam tử áo đen thực lực, bọn họ trước khi thế nhưng chính mắt thấy được, Hoàng Giả Cảnh cường giả ở trong tay hắn có thể cũng không có sức đánh trả a! Mà hắn nhưng là bị Dương Diệp một kiếm liền chém đứt hai tay...

Dương Diệp thật chỉ là Tôn Giả Cảnh

Nhìn thấy một màn này, Đinh Thược Dược trong lòng chân chính thở dài một hơi, không hề nghi ngờ, Dương Diệp thực lực lại trở nên mạnh mẻ. Đồng thời trong lòng nàng cũng vô cùng khiếp sợ, bởi vì Dương Diệp mặc dù không có trở thành Hoàng Giả Cảnh, nhưng là thực lực của hắn cũng càng ngày càng mạnh, chút nào không kém Hoàng Giả Cảnh! Hắn là làm sao làm được? Hắn nếu là đạt được Hoàng Giả Cảnh, thực lực lại sẽ làm sao?

"Ngươi so với lúc trước mạnh hơn!" Lúc này, Tần Bất Phàm đột nhiên trầm giọng nói.

Dương Diệp không trả lời, mà là chân phải chợt một bước địa, mượn mặt đất lực đánh vào làm cho cả người dường như đạn pháo kiểu bắn ra ra, vẫn chưa tới nửa hơi, Dương Diệp liền xuất hiện ở nam tử áo đen kia rơi xuống đất chỗ, mà đúng lúc này, hố nội đột nhiên bộc phát ra một đạo màu đen thật lớn dấu quyền.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, trong tay ý Kiếm quét ngang ra, 'Oanh' một tiếng, đạo kia dấu quyền bị cắt thành hai nửa.

Mà lúc này, nam tử áo đen kia đã tự hố nội bay ra, hắn lúc này ngực, có một đạo vết kiếm sâu, bên trong ngũ tạng lục phủ đều rõ ràng có thể thấy được. Nam tử áo đen sắc mặt rất dữ tợn, bởi vì hắn không nghĩ tới hắn lại bị một cái Tôn Giả Cảnh con kiến hôi cho thương tổn tới, đối với hắn cái này 10 vạn năm trước siêu cấp cường giả mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái to lớn sỉ nhục!

Dương Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì hắn phát hiện, nam tử áo đen hai tay tuy rằng bị hắn chặt đứt, ngực bị hắn trọng thương, nhưng là đối phương thoạt nhìn tựa hồ cũng không có bị đặc biệt lớn gì ảnh hưởng!

Nghịch loại huyền giả thật chẳng lẽ chính là giết không chết? Thực sự như thế nghịch thiên?

"Ngươi thành công làm tức giận..."

Nam tử áo đen vừa mới bắt đầu nói chuyện, nhưng mà ở trước mặt hắn Dương Diệp cũng lần thứ hai động, Kiếm vào vỏ, ra khỏi vỏ, một đạo kiếm khí trong nháy mắt tới trước mặt của hắn!

Nam tử áo đen nao nao, hắn lần thứ hai không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên không nói câu nào liền xuất thủ, lần thứ hai bị lấy trở tay không kịp, cũng may hắn phản ứng cũng không chậm, lập tức một mặt hắc sắc hình vuông cự thuẫn chắn trước mặt của hắn.

"Bành!"

Hắc sắc cự thuẫn kịch liệt run lên, nam tử áo đen hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng, lập tức Dương Diệp đạo kiếm khí kia tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc trong, dĩ nhiên hóa thành một chút lam sắc năng lượng quang điểm một nhập màu đen kia cự thuẫn trong!

"Di? Dĩ nhiên là Ma Năng Thuẫn!" Đúng lúc này, một bên Tần Bất Phàm kinh dị một tiếng, tùy tiện nói: "Tấm tắc, cái này mặt lá chắn có người nói ngay cả Bán Thánh cường giả công kích đều có thể đủ hấp thu. Tại lúc đầu, cái này mặt lá chắn đối chúng ta mà nói không thể nghi ngờ là cái gân gà, thế nhưng hiện tại, hắc hắc, tại đây không có Thánh Giả Cảnh thế giới, một mặt có thể ngăn chặn cùng hấp thu Bán Thánh cường giả công kích phòng ngự tính đạo khí, hắc hắc... Ngươi đem cái này lá chắn cho ta, ta hôm nay cứu ngươi một mạng, làm sao?"

"Ngươi muốn chết!"

Nam tử áo đen không để ý tới Tần Bất Phàm, gầm lên giận dữ, chân phải chợt đá vào kia Ma Năng Thuẫn thượng, 'Bành' một tiếng, Ma Năng Thuẫn hóa thành một đạo hắc quang trực tiếp đánh tới Dương Diệp!

Dương Diệp rút kiếm đâm một cái, mũi kiếm đâm vào kia Ma Năng Thuẫn bên trên.

"Đang!"

Ý Kiếm vực Ma Năng Thuẫn đều là kịch liệt run lên, Dương Diệp hướng lui về sau hai bước, cánh tay cảm giác có chút tê dại. Điều này làm cho Dương Diệp có chút kinh ngạc, hắn lúc này thân thể lực lượng chút nào không thể so Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả yếu, thế nhưng không nghĩ tới cái này nam tử áo đen lực lượng dĩ nhiên cũng lớn như vậy.

"Bành!"

Nam tử áo đen đột nhiên xuất hiện ở Ma Năng Thuẫn phía sau, sau đó lại là một cước đá vào Ma Năng Thuẫn bên trên, cự lực dưới, Dương Diệp bị buộc hướng sau liên tục thẳng lui. Tại lui ba trượng sau, Dương Diệp chân phải chợt đạp đất, sau đó tay phải chợt xoay tròn, lực lượng cường đại trực tiếp mang Ma Năng Thuẫn phía sau nam tử áo đen đánh bay!

Nhìn trước mắt huyền phù tại không trung hắc sắc cự thuẫn, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lửa nóng, loại này phòng ngự tính đạo khí, ngay cả Bán Thánh công kích đều có thể đủ hấp thu, nếu như đạt được, không thể nghi ngờ lại thêm một cái đối kháng Bán Thánh cường giả lá bài tẩy. Không chút do dự nào, một kích đánh bay nam tử áo đen sau, Dương Diệp thân thủ tìm tòi chộp tới Ma Năng Thuẫn!

"Oanh!"

Đúng lúc này, kia mặt Ma Năng Thuẫn bộc phát ra một đạo lam sắc quang trụ đánh vào Dương Diệp trên tay phải. Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hướng sau liên tiếp lui về phía sau, ước chừng lui mười mấy trượng mới dừng lại tới. Mà lúc này, bàn tay phải của hắn thượng da lại có chút cháy đen, cả cái cánh tay càng cảm thụ được một trận chua xót tê dại!

Nhìn bàn tay của mình, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái vô cùng kinh ngạc, cái này lá chắn dĩ nhiên như vậy cường?

"Cái này Ma Năng Thuẫn có thể không phải là các ngươi thế giới này chi vật, kia dùng là vực ngoại Tinh Thần thiết làm bằng, bản thân cứng rắn coi như là Bán Thánh cũng khó mà phá hủy, nhưng lại có thể hấp thu đối thủ phần lớn công kích, đồng thời đem hấp thu năng lượng chứa đựng tại lá chắn nội. Kia hấp thu năng lượng càng nhiều, uy lực lại càng cường. Đối Thánh Giả Cảnh cường giả không uy hiếp gì, thế nhưng một nửa Thánh, lại là có thể cho Bán Thánh tạo thành vô số phiền phức!" Một bên, Tần Bất Phàm đột nhiên nói.

"Đây chính là món bảo bối!" Dương Diệp trên mặt tiếu ý càng đậm.

"Đáng tiếc ngươi không chiếm được, trừ phi hắn tự nguyện nhường ra!" Tần Bất Phàm Đạo.

"Vì sao?" Dương Diệp không giải thích được.

"Bởi vì kiện vật phẩm này đã bị hắn gieo tinh thần lạc ấn, mà hắn, từ trình độ nào đó mà nói, là bất tử, chí ít ngươi nhất định là không cách nào giết chết. Nếu không thể giết hắn, kia thì không thể loại bỏ kiện vật phẩm này bên trong tinh thần lạc ấn, không rõ trừ tinh thần của hắn dấu vết, ngươi liền không cách nào điều khiển cái này Ma Năng Thuẫn. Hiểu chưa?" Tần Bất Phàm Đạo.

"Đây cũng chính là vì sao ngươi không cướp nguyên nhân, đúng không?" Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Bất Phàm, sau đó nắm ý Kiếm đi hướng kia đã đứng lên nam tử áo đen.

"Thông minh!" Tần Bất Phàm Đạo: "Nhắc nhở ngươi một chút, ngươi là giết không chết hắn!"

"Ta còn là muốn thử xem!" Dương Diệp Đạo.

Tần Bất Phàm nhún vai, Đạo: "Vậy ngươi thử ah!"

"Ngươi muốn chết!"

Lúc này, nam tử áo đen kia đột nhiên giận dữ hét. Bóng đen nam tử thần sắc dữ tợn, dường như bạo phong khí thế của tự trong cơ thể hắn điên cuồng tuôn ra, tại hắn không gian chung quanh cũng bắt đầu kịch liệt chiến động. Mà ở trước mặt hắn cách đó không xa kia mặt Ma Năng Thuẫn đột nhiên khuếch tán ra một đạo vòng hình năng lượng vòng sáng, vòng sáng càng lúc càng lớn, tốc độ càng lúc càng nhanh, trong chớp mắt cũng đã khuếch tán đến Dương Diệp trước người của.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt lóe lên một đạo lãnh mang, trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí quét ngang ra.

Nhìn thấy đạo kiếm khí này, một bên áo choàng hạ Tần Bất Phàm trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, bởi vì đạo kiếm khí này bên trong ẩn chứa lực lượng so với trước mạnh chí ít gấp ba không ngừng!

"Oanh!"

Kiếm khí cùng đạo lam quang kia chạm vào nhau, hai người thoáng yên lặng, sau một khắc, kia lam quang như đông tuyết gặp phí dầu, trong nháy mắt bị kiếm khí đánh tan, kiếm khí tiến quân thần tốc, thẳng tắp đánh vào kia Ma Năng Thuẫn bên trên. Thế nhưng tại kiếm khí gặp phải kia Ma Năng Thuẫn lúc, cũng trong nháy mắt hóa thành lam sắc quang điểm, sau đó đều một nhập kia Ma Năng Thuẫn bên trên!

"Ha ha..." Nam tử áo đen điên cuồng cười lớn, Đạo: "Coi như là Bán Thánh cũng không thể tổn hại ta đây Ma Năng Thuẫn, chỉ bằng một mình ngươi nho nhỏ Tôn Giả Cảnh con kiến hôi?" Nói đến đây, nam tử áo đen sắc mặt đột nhiên dữ tợn lên, Đạo: "Không thể không nói, ngươi thành công chọc giận ta, đợi ta sẽ nhường ngươi sống không bằng chết!"

"Ngươi ở đâu ra tự tin?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thân hình rồi đột nhiên tiêu thất tại tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại nam tử áo đen phía sau, lúc này đây, nam tử áo đen sớm có phòng bị, tại Dương Diệp ra hiện ở phía sau hắn lúc, kia mặt Ma Năng Thuẫn lập tức xuất hiện ở phía sau hắn chống đỡ Dương Diệp.

Lúc này Dương Diệp trong tay ý Kiếm đổi thành Kiếm Xích, cùng lúc đó, Dương Diệp cả nhánh cánh tay cũng biến thành long trảo. Long trảo nắm Kiếm Xích chợt đập vào kia Ma Năng Thuẫn mặt trên, một chuỗi hỏa hoa văng khắp nơi, Ma Năng Thuẫn cùng nam tử áo đen cùng nhau trực tiếp té bay ra ngoài, bay ra sắp tới mấy trăm trượng mới dừng lại tới!

"Xem ra, ngươi cái này lá chắn, chỉ có thể hấp thu Huyền khí thúc giục năng lượng, mà không có thể hấp thu thân thể lực lượng!"

Dương Diệp nói xong câu đó, sau đó cả người đã đi tới nam tử áo đen kia trước người, sau đó đá mạnh một cước ở tại nam tử áo đen kia đầu, nam tử áo đen hét thảm một tiếng, sau đó cả người hóa thành một đạo hắc tuyến bay đến sắp tới nghìn trượng bên ngoài!

Dương Diệp thân thủ tìm tòi, cầm kia mặt Ma Năng Thuẫn, Ma Năng Thuẫn kịch liệt chấn động, thiếu chút nữa từ Dương Diệp trong tay chấn cởi, hoàn hảo Dương Diệp vội vàng dùng lên hai tay.

"Ngươi thì không cách nào nắm giữ cái này mặt lá chắn!" Một bên, Tần Bất Phàm Đạo.

"Phải không?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó trực tiếp mang lá chắn hướng Hồng Mông Tháp ném một cái....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 675: Giết không chết?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mang Ma Năng Thuẫn ném vào Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, cũng chính là Luyện Đan Lâu. Ma Năng Thuẫn tiến nhập Luyện Đan Lâu sau, nhất thời yên tĩnh lại.

"Làm sao có thể... Ngươi làm sao có thể!" Đúng lúc này, xa xa nam tử áo đen đột nhiên bén nhọn rống giận, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không giải thích được. Bởi vì hắn phát hiện, làm Dương Diệp bắt được kia mặt lá chắn sau, hắn dĩ nhiên mất đi cùng kia Ma Năng Thuẫn liên hệ, điều này làm cho trong lòng hắn đối Dương Diệp dâng lên một cổ mãnh liệt kiêng kỵ cảm!

Bởi vì coi như là Bán Thánh cường giả, cũng không có khả năng xóa đi tinh thần của hắn dấu vết, bởi vì kia tinh thần lạc ấn, thế nhưng hắn đỉnh kỳ làm trồng. Mà bây giờ trước mắt cái này cầm kiếm nam tử cư nhiên khiến hắn cùng với kia Ma Năng Thuẫn mất đi liên tục, điều này làm cho trong lòng hắn làm sao không khiếp sợ, làm sao không kiêng kỵ?

Tần Bất Phàm nhìn thoáng qua nam tử áo đen, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, thanh âm trong mang theo dị thường rõ ràng khiếp sợ cùng không giải thích được, Đạo: "Ngươi làm sao làm được?"

Xóa đi người khác tinh thần ấn ký, đó cũng không phải không thể làm đến. Thế nhưng, cái này thông thường đều là chỉ cảnh giới cao cường giả đối cảnh giới thấp huyền giả. Mà Dương Diệp, chỉ là Tôn Giả Cảnh, nam tử áo đen cũng Hoàng Giả Cảnh. Cảnh giới thấp người xóa đi cảnh giới cao người tinh thần ấn ký? Nếu như không phải là chính mắt thấy được, hắn đánh chết cũng sẽ không tin!

Đối với Hồng Mông Tháp có thể ngăn chặn kia Ma Năng Thuẫn, Dương Diệp cũng không nghĩ là, bởi vì cho tới bây giờ, giống như không có gì đồ vật là Hồng Mông Tháp không thể trấn áp.

Dương Diệp tạm thời không đi quản kia Ma Năng Thuẫn, dù sao cũng vật kia đã là hắn. Hắn nhìn về phía xa xa nam tử áo đen, Đạo: "Ta cùng nghịch loại huyền giả cũng không có gì cừu hận, thế nhưng ngươi vừa ra tới liền tàn sát ta Nam Vực huyền giả, ta nghĩ hỏi, là ai cho ngươi lá gan?" Dứt lời, Thập nhị trọng kiếm ý cuộn sạch ra, bao phủ ở nam tử áo đen.

Bị kiếm ý áp chế, nam tử áo đen sắc mặt kịch biến, thất thanh nói: "Thiên cấp nhị trọng kiếm ý, ngươi dĩ nhiên là thiên cấp nhị trọng kiếm ý, ngươi chỉ là Tôn Giả Cảnh a..."

Trả lời nam tử áo đen chính là một đạo tử sắc kiếm khí, lúc này đây tử sắc kiếm khí so trước đều phải càng thêm cường, tốc độ nhanh hơn, bởi vì bị kiếm ý áp chế duyên cớ, nam tử áo đen căn bản không cách nào né tránh, chỉ có thể ngạnh kháng. Thế nhưng hắn biết rõ hắn lúc này trạng huống, nếu như ngạnh kháng, hắn nhất định trọng thương.

Hắn chắc là sẽ không chết, thế nhưng trọng thương sẽ làm được thực lực của hắn hạ thấp, đây là hắn tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ, lập tức, hắn vội vã nhìn về phía một bên Tần Bất Phàm, Đạo: "Các hạ, xin hãy xuất thủ một giúp, ta tất có thâm tạ!"

Tuy rằng mở miệng, thế nhưng hắn động tác cũng không chậm, song chưởng một trận vũ động, hơn mười Đạo do Huyền khí biến ảo mà thành năng lượng cự xà tránh hiện ra, sau đó đánh về phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia.

"Xuy..."

Hơn mười điều năng lượng cự xà vừa chạm vào mà tán, tử sắc kiếm khí tiến quân thần tốc đánh vào nam tử áo đen ngực. Hét thảm một tiếng, nam tử áo đen toàn bộ ngực đều nổ bể ra tới, huyết nhục văng tung tóe, sau đó cả người bay rớt ra ngoài. Bất quá đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, nam tử áo đen hoảng hốt, vừa muốn nói gì, Dương Diệp kiếm trong tay xích trực tiếp đập vào trên đầu của hắn.

"Bành!"

Nam tử áo đen đầu dường như dưa hấu bạo tạc thông thường nổ ra....

Dương Diệp rơi trên mặt đất, nhìn kia đã không có đầu nam tử áo đen, thần sắc có chút đề phòng, rất nhanh, hắn hơi biến sắc mặt, bởi vì nam tử áo đen kia lúc trước nổ bể ra tới những thứ kia đầu dĩ nhiên chính lấy tốc độ cực nhanh tại tụ lại!

Không chỉ có Dương Diệp tâm trung chấn động, ngay cả giữa sân mọi người trong lòng đều rung động tột đỉnh!

Giết không chết?

Trên đời này thật sự có giết không chết của người?

Đang lúc mọi người rung động trong con mắt, nam tử áo đen bị nổ tung đầu đã khôi phục như lúc ban đầu, không chỉ có đầu, ngay cả hai tay cũng khôi phục như lúc ban đầu, chỉ là hắn khí tức so với trước yếu đi rất nhiều. Cảnh giới cũng ngã rơi xuống Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm!

"Ngươi là giết không chết hắn, chí ít ngươi bây giờ không thể!" Tần Bất Phàm đột nhiên mở miệng.

"Thế giới này không có giết không chết của người!" Dương Diệp Đạo.

Tần Bất Phàm Đạo: "Ngươi nói rất đúng, cho dù là tại người cường đại, chỉ cần có đầy đủ lực lượng, cũng là có thể giết chết. Chúng ta cũng là sẽ chết, chỉ cần có đối phó lực lượng của chúng ta, chúng ta chỉ biết chết, thế nhưng đáng tiếc, mảnh thế giới này không có."

"Vậy các ngươi chẳng phải là vĩnh sinh bất diệt?" Dương Diệp Đạo.

Tần Bất Phàm Đạo: "Vĩnh sinh bất diệt? A... Biết chúng ta vì sao điên cuồng chung quanh cướp đoạt bổn nguyên Tử khí sao? Chúng ta không phải là nghĩ thay đổi càng mạnh, mà là chỉ muốn thoát khỏi chúng ta tình cảnh. Kỳ thực rất lâu, chúng ta so với ai khác đều muốn chết."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Bất Phàm, Đạo: "Ngươi không phải là một cái ưa thích nói nhảm người, vì sao nói cho ta biết cái này?"

TruyencuatuiNet

"Bởi vì ngươi tại giết Thánh Địa của người!" Tần Bất Phàm Đạo: "Ta điều tra qua ngươi, phát hiện ngươi cùng Thánh Địa có thể nói là không chết không ngớt, nói cách khác, chúng ta có cùng chung địch nhân, đương nhiên, ta cũng không phải là muốn cùng ngươi liên thủ. Chỉ là với ta mà nói, giết Thánh Địa của người, bất kể là tốt người hay là người xấu, đều không đáng chết, ha ha..."

Dương Diệp Đạo: "Với ta mà nói, bất kể là Thánh Địa, còn là nghịch loại huyền giả, chỉ cần không đến trêu chọc ta, ta cũng sẽ không đi trêu chọc ngươi môn. Thánh Địa đã trêu chọc ta, cho nên bọn họ trả giá thật lớn. Ừ? Muốn chạy trốn?" Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía một bên, chỉ thấy nam tử áo đen kia hóa thành một đạo hắc quang hướng phía xa xa bắn nhanh đi.

"Thiên Nhai Chỉ Xích!"

Dương Diệp cả người tiêu thất ở tại tại chỗ, tiếp theo, xa xa chân trời vang lên một đạo kiếm minh thanh, sau đó vô số đạo kiếm khí ở chân trời giăng khắp nơi, chỉ chốc lát liền truyền đến nam tử áo đen kia tiếng kêu thảm thiết.

Tần Bất Phàm nhìn chân trời, thấp giọng nói: "Chỉ là Tôn Giả Cảnh, lại là có thể vượt cấp khiêu chiến Hoàng Giả Cảnh. Có ý tứ..."

"Vô liêm sỉ, ngươi là giết không chết ta, ngươi là giết không chết ta!"

Xa xa chân trời truyền đến nam tử áo đen tiếng rống giận dử, thanh âm có chút thê lương.

Dương Diệp làm nhục Hoàng Giả Cảnh cường giả?

Mọi người đầu có chút chuyển không tới, bất quá hoàn hảo, mặc kệ nói như thế nào, Dương Diệp thực lực tăng lên, còn là thật to tăng lên. Đây đối với toàn bộ Nam Vực mà nói, là một chuyện tốt!

Kỳ thực án Dương Diệp vốn có thực lực, tính là không bị thua cho nam tử áo đen kia, thế nhưng cũng tuyệt đối không thể có thể dễ dàng như vậy liền dễ dàng đè nặng nam tử áo đen đánh. Nhất chủ yếu vẫn là bởi vì hắn trước khi tại bên trong tháp hấp thu hết Long tổ cùng tam đại thần thú máu huyết, còn có mang Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đại phúc độ tăng lên rất nhiều. Đặc biệt chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng Trí Mệnh Nhất Kích, hai người này kết hợp, thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả căn bản không cách nào ngăn chặn!

Rất nhanh, chân trời không có thanh âm.

Sau đó Dương Diệp một lần nữa xuất hiện ở tầm mắt mọi người trung.

"Hắn ở đâu?" Tần Bất Phàm trầm giọng nói.

Dương Diệp nhàn nhạt nhìn Tần Bất Phàm liếc mắt, Đạo: "Đã chết, một kiếm chém thành đống cặn bả, muốn khôi phục, sợ rằng muốn đã nhiều năm."

Tần Bất Phàm: "..."

Mọi người: "..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 676: Lục Đinh Thần Hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi rất thần bí!"

Tần Bất Phàm lần này thanh âm mang theo ngưng trọng, còn có nhè nhẹ kiêng kỵ. ◇↓,

"Hôm nào có hứng thú đi Thánh Địa vui đùa một chút?" Dương Diệp đột nhiên nói. Hắn biết rõ, nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, Thánh Địa hành trình, cấp bách. Nếu như là trước khi, không đạt được Hoàng Giả Cảnh, hắn đương nhiên sẽ không đi chịu chết. Thế nhưng hiện tại, hắn có Trấn Giới Thạch, coi như là gặp phải Bán Thánh, hắn cũng có thể chống lại, nhất không tốt, cũng có thể đào tẩu.

Tần Bất Phàm thực lực hắn là chính mắt thấy được trôi qua, ngay cả Bán Thánh đều không làm gì được hắn. Nếu như cộng thêm hắn đi

Thánh Địa, không thể nghi ngờ là nhiều một cái hấp dẫn hỏa lực giúp đỡ.

"Ngươi muốn đi Thánh Địa?" Tần Bất Phàm thanh âm trong mang theo một tia kinh ngạc, Đạo: "Ngươi cũng biết ta tại sao muốn chạy tới nơi này? Cũng là bởi vì ta tại Thánh Địa lăn lộn không nổi nữa, không có biện pháp mới chạy tới nơi này. Ngươi bất quá là Tôn Giả Cảnh, cho dù có Trấn Giới Thạch tồn tại, thế nhưng ngươi cảm thấy ngươi có thể đối kháng Thánh Địa nhiều như vậy Hoàng giả cùng Bán Thánh?"

"Ngươi nghĩ Thánh Địa sẽ sẽ không bỏ qua ngươi?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Tần Bất Phàm lắc đầu, Đạo: "Chỉ cần là nghịch loại huyền giả, bọn họ đều sẽ không bỏ qua, bởi vì chúng ta một khi lớn lên, bọn họ sẽ nỗ lực cực kỳ giá cao thảm trọng!"

Dương Diệp Đạo: "Có thế chứ, bọn họ vô luận như thế nào cũng là sẽ không bỏ qua cho ngươi, nói cách khác, bọn họ sẽ tiếp tục phái cường giả theo đuổi giết ngươi, tính là hiện tại sẽ không, thế nhưng sau này cũng nhất định sẽ. Nếu đều là không chết không thôi cục diện, kia vì sao chúng ta muốn một mực bị động, mà không có thể chủ động?"

Tần Bất Phàm Đạo: "Ngươi không đi qua Thánh Địa, không biết nơi đó đáng sợ. Lúc đầu ta nếu không phải xuất kỳ bất ý, căn bản không khả năng chạy đến. Ngươi cũng biết, ta mới vừa lúc đi ra, có ít nhất hơn mười Đạo Bán Thánh ý thức đang điên cuồng truy ta, nếu như không phải là ta có chút đặc thù phương pháp, ta căn bản không khả năng trốn tới!"

Hơn mười vị Bán Thánh!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, một lát, hắn cười lạnh một tiếng, Đạo: "Thì tính sao? Chúng ta lại không phải đi cùng bọn chúng chính diện một mình đấu."

"Ngươi muốn ngầm?" Tần Bất Phàm Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Không có gì âm không âm, có thể giết Thánh Địa của người là được, ngươi cảm thấy thế nào?"

Tần Bất Phàm trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi thực sự muốn đi?"

"Ngươi xem ta như là tại đùa giỡn với ngươi sao?" Dương Diệp Đạo.

"Tốt, tính ta một người! Ngươi chừng nào thì đi?"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Một tháng sau khi!"

"Tốt, ta một tháng sau tới tìm ngươi!" Tần Bất Phàm nói xong cũng muốn rời đi, đột nhiên, hắn lại nói: "Ngươi cũng biết, ngươi đây là đang cùng nghịch loại huyền giả cấu kết?"

"Ta không cùng ngươi cấu kết, Thánh Địa liền sẽ bỏ qua ta sao?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Tần Bất Phàm hơi sửng sờ, lập tức cười nói: "Có ý tứ, thật có ý tứ, ngươi là ta mảnh thế giới này ta thứ nhất nhìn thuận mắt, ha ha..." Tiếng cười hạ xuống, Tần Bất Phàm người đã tiêu thất tại tại chỗ.

"Cho ta tìm một một chỗ yên tĩnh!" Tần Bất Phàm sau khi rời đi, Dương Diệp xoay người nhìn về phía một bên Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược gật đầu.

Tại Đinh Thược Dược ở một tòa hành cung trong, Dương Diệp hai mắt khép hờ, sau đó chui vào Hồng Mông Tháp trong.

"Cái này đến tột cùng là địa phương nào, đến tột cùng là địa phương nào, ngươi..."

Dương Diệp mới vừa vào Hồng Mông Tháp nội, một giọng nói trong mang theo không gì sánh được khiếp sợ cùng hoảng sợ mũi kiếm thanh ngay Dương Diệp vang lên bên tai.

Phát ra đạo này tiếng thét chói tai của người đúng là nam tử áo đen kia, lúc này nam tử áo đen tình cảnh có chút thê thảm, bị hơn mười thanh kiếm đinh trên mặt đất, khẽ động cũng vô pháp động, tại trên mặt của hắn, ngoại trừ bởi vì đau nhức mang tới thống khổ, còn có bởi vì đối trước mắt thế giới không giải thích được mà chấn động cùng không giải thích được.

Hắn sở dĩ khiếp sợ, là bởi vì hắn ra mắt quen mặt, cũng chính bởi vì ra mắt quen mặt, cho nên hắn mới khiếp sợ, bởi vì cho dù là khi hắn cái thế giới kia, hắn cũng chưa từng thấy qua có bên trong cơ thể lại có một cái thế giới. Không, phải nói, cái này căn bản là hoàn toàn không có khả năng xuất hiện sự tình!

Nhưng vấn đề là hiện tại xuất hiện!

Dương Diệp đi tới nam tử áo đen trước mặt, sau đó nắm nam tử áo đen tóc, dường như kéo chó chết thông thường đi tới Luyện Đan Lâu.

"Ngươi cũng dám như vậy đối với ta, ngươi..."

Nam tử áo đen còn chưa có nói xong, Dương Diệp một cước liền đá vào trong miệng hắn, khiến kỳ muốn nói trong nháy mắt nuốt xuống.

"Ta không có hứng thú cùng ngươi chơi nước bọt dựa vào, cho ta yên tĩnh điểm!" Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua nam tử áo đen, sau đó mang theo hắn đi tới kia lò luyện đan trước mặt, nhìn kia bên trong lò luyện đan Hỏa Diễm, Đạo: "Ta thừa nhận, ta đúng là giết không chết ngươi, cũng thừa nhận, ngoại trừ ấu đả ngươi ở ngoài, bắt ngươi cũng không biện pháp gì."

"Ha ha... Coi như là Thánh Giả Cảnh cường giả đều không thể gạt bỏ ta, chỉ bằng ngươi?" Nam tử áo đen không chút kiêng kỵ cười, trong mắt mang theo khiêu khích vẻ.

Dương Diệp gật đầu, mang hắc y nam nhắc, chỉ vào kia bên trong lò luyện đan Hỏa Diễm, Đạo: "Đây là ta một biện pháp cuối cùng, nếu như ngươi lần này còn không chết, ta chỉ có thể nói, ta thực sự bội phục các ngươi nghịch loại huyền giả sinh mệnh lực ngoan cường!" Hắn không biết ở trong đó Hỏa Diễm là một cái gì tồn tại, thế nhưng hắn biết rõ, lửa kia là trước mắt hắn mới thôi ra mắt kinh khủng nhất đồ vật, dù sao cũng hắn là không dám tới gần...

Nam tử áo đen vốn là nghĩ châm chọc, bởi vì mảnh thế giới này không có bất kỳ lực lượng nào có thể gạt bỏ hắn. Thế nhưng khi hắn thấy ngọn lửa kia lúc, hắn cả khuôn mặt trong nháy mắt thay đổi. Kinh hãi, tột đỉnh kinh hãi ra hiện trong mắt hắn, tiếp theo, thân thể hắn bắt đầu run rẩy, dường như sốt vậy run rẩy kịch liệt.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, hắn nghĩ có cái gì không đúng. Nam tử áo đen mặc dù là địch nhân của hắn, thế nhưng chí ít hắn cốt khí vẫn phải có, tuyệt đối không phải là cái loại này tham sanh sợ hạng người, không thì trước khi cũng sẽ không một câu cầu xin tha thứ cũng không có nói. Thế nhưng hiện tại, hắn dĩ nhiên bộ dáng này...

Lửa này đến tột cùng là cái gì tồn tại?

"Làm sao có thể, kia làm sao có thể xuất hiện ở đây, làm sao có thể, làm sao có thể..." Nam tử áo đen giống như điên, cả người trong nháy mắt không bình thường.

Đột nhiên, trên mặt hắn xuất hiện một tia dị thường hưng phấn cùng kích động, Đạo: "Lục Đinh Thần Hỏa, tứ đại thiên hỏa một trong, được xưng không có gì không đốt, này hỏa định có thể bị phá huỷ trong cơ thể ta mầm móng ấn ký. 15 vạn năm, mười vạn năm năm a, vì tìm tìm một phá tháp, chúng ta vượt qua vô số Tinh Vực, vô số thần bí thế giới, thừa nhận rồi vô số cả ngày lẫn đêm thống khổ, hôm nay, rốt cục có thể giải cởi, ha ha..."

Nói, nam tử áo đen đột nhiên thả người nhảy, đầu nhập vào kia lò luyện đan trong.

"Oanh....."

Tại Dương Diệp ánh mắt ngưng trọng trong, nam tử áo đen toàn bộ thân thể của con người nổ bể ra tới, sau đó hóa thành Hư Vô... Tiếp theo, Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, bởi vì tại nam tử áo đen thân thể nổ tung một khắc kia, một cái thật nhỏ hắc sắc trùng tử xuất hiện ở kia trong ngọn lửa. Hắc sắc trùng tử chỉ lớn chừng ngón cái, thế nhưng Dương Diệp cũng vô cùng kiêng kỵ, Thập nhị trọng kiếm ý điên cuồng tuôn ra, tạo thành một đạo kiếm ý bình chướng chắn trước mặt hắn.

Hắc sắc trùng tử sau khi xuất hiện, tản mát ra một cổ cực kỳ kinh khủng mà lại tà ác khí tức, cổ hơi thở này làm cho hắn cả người lạnh lẽo. Nói đơn giản một chút chính là nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Trực giác nói cho hắn biết, nếu như hắn bị cái này trùng tử tiếp xúc, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Hắc sắc trùng tử tại kia trong ngọn lửa cũng không có lập tức bị chết cháy, mà là đang không ngừng giãy dụa!

"Rống!"

Đột nhiên, kia trùng tử há mồm gầm lên giận dữ, toàn bộ lò luyện đan kịch liệt run lên, Dương Diệp biến sắc, lần thứ hai hướng lui về sau mấy trượng. Cũng may kia trùng tử cũng không thoát khỏi tới, mà là đang trải qua vừa lộn giãy dụa sau khi, dường như nam tử áo đen kia một dạng bị thiêu đốt thành Hư Vô.

Tại tại chỗ trầm mặc một lát, đang xác định kia lò luyện đan trong hắc sắc trùng tử cùng nam tử áo đen kia triệt để sau khi biến mất, Dương Diệp lúc này mới triệt hồi kiếm ý, sau đó đi tới lò luyện đan trước mặt một trượng vị trí.

Nhìn kia bếp lò trung Hỏa Diễm, Dương Diệp trong mắt mang theo một tia nghi hoặc cùng ngưng trọng, Đạo: "Đây tột cùng là một cái

cái gì tồn tại? Còn có trước hắn nói tìm tìm một tháp 10 mấy vạn năm, tháp? Chẳng lẽ là tại tìm kiếm mình Hồng Mông Tháp? Cái này nghịch loại huyền giả chẳng lẽ là cùng tiểu Thất đến từ cùng một chỗ?"

Dương Diệp thần sắc dần dần càng thêm ngưng trọng, bởi vì nếu như những thứ kia nghịch loại huyền giả thật là tới tìm tìm Hồng Mông Tháp nói, vậy hắn khả năng thì có đại phiền toái. Từ trước khi nam tử áo đen nói trung, hắn đại khái suy đoán, cái này nghịch loại huyền giả chắc là bị người chỉ điểm, phải nói là bị người bức bách tới.

Nghịch loại huyền giả đã kinh khủng như vậy, có thể sai sử nghịch loại huyền giả của người lại nên có bao nhiêu kinh khủng?

Hắn có nghĩ tới cái này nghịch loại huyền giả có đúng hay không kia Hồng Mông Tháp chủ nhân trước phái tới vấn đề, thế nhưng nghĩ tới nghĩ lui, hắn nghĩ, cái này nghịch loại huyền giả không thể nào là lão nhân kia phái tới. Lão nhân kia cho cảm giác của hắn là chính, cảm giác rất thoải mái, thế nhưng kia trùng tử cũng cho hắn cảm giác hoàn toàn bất đồng.

Nói cách khác, cái này nghịch loại huyền giả có thể là một nhóm khác thế lực người!

Hắn bây giờ có được Hồng Mông Tháp, nhóm kia thế lực người muốn Hồng Mông Tháp, nói cách khác, hắn bất tri bất giác liền trêu chọc một cái cường đại hắn căn bản không cách nào tưởng tượng địch nhân...

Đem Hồng Mông Tháp giao ra, hắn sẽ không có tên địch nhân này. Nhưng vấn đề là, cái này tháp chính hắn đều không thể điều khiển, thế nào giao? Còn nữa, tính là có thể điều khiển, hắn cũng sẽ không giao!

Địch nhân, địch nhân cường đại, chính là hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ động lực!

Đột nhiên, Dương Diệp nhướng mày, sau đó thân hình khẽ động, đi tới đan lâu bên ngoài. Chẳng biết lúc nào, An Nam Tĩnh xuất hiện ở đan lâu bên ngoài.

"Vừa mới ở đây phát sinh nổ, cho nên ta đến xem!" An Nam Tĩnh giải thích.

Dương Diệp Đạo: "Ta đối với ngươi đã không bí mật gì, ngươi không râu giải thích cái gì."

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, không nói gì.

"Ngươi thương thế bên trong cơ thể hẳn không có vấn đề ah?" Dương Diệp Đạo.

An Nam Tĩnh Đạo: "Khôi phục không sai biệt lắm, chỉ là một ít trước khi tạo thành tai hoạ ngầm vẫn tồn tại, cho nên trong khoảng thời gian này một mực bù đắp."

"Có thể làm được sao?" Dương Diệp cau mày.

An Nam Tĩnh gật đầu, Đạo: "Có thể, chỉ là cần một chút thời gian."

Dương Diệp Đạo: "Ngươi trong khoảng thời gian này liền ở chỗ này của ta hảo hảo tĩnh dưỡng, ngươi an gia sự tình ta sẽ nhường người xử lý tốt, ngươi đừng lo lắng."

An Nam Tĩnh trầm mặc một lát, sau đó nhìn Dương Diệp Đạo: "Ta có một vấn đề hỏi ngươi, không biết rõ ràng, ta tĩnh không dưới tới!"

Dương Diệp: "..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 677: Quốc sư

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trầm mặc, An Nam Tĩnh liền nhìn như vậy hắn, bởi vì hắn không đầu, cho nên An Nam Tĩnh không hỏi.

Một lát, Dương Diệp Đạo: "Lẽ nào ngươi không - cảm giác sao?"

An Nam Tĩnh trong mắt rõ ràng xuất hiện một luồng ba động, nàng nhìn Dương Diệp đầu, sau đó xoay người rời đi. Nàng đã không cần thiết hỏi, bởi vì nàng đã biết đáp án.

Nhìn An Nam Tĩnh bóng lưng tiêu thất ở phía xa, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó xoay người đi vào đan lâu.

Ánh mắt của hắn rơi vào kia lò luyện đan nội Hỏa Diễm thượng, không hề nghi ngờ, lửa này tuyệt đối so với U Minh Quỷ hỏa mạnh hơn, nếu như có thể điều khiển lửa này, đây tuyệt đối là nhất kiện đại sát khí.

Trong đầu mới ra hiện cái ý niệm này, hắn đó là lắc đầu, sau đó thân hình khẽ động, thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp. Hắn không rõ ràng lắm lửa kia đến tột cùng là lai lịch gì, thế nhưng hắn biết, lấy hắn lúc này thực lực là tuyệt không khả năng điều khiển lửa này.

Hắn không muốn đùa lửa thân thể, cho nên tạm thời quả quyết bỏ qua cái ý niệm này!

Rời khỏi Hồng Mông Tháp sau, Dương Diệp Đạo: "Vào đi!"

Rất nhanh, Đinh Thược Dược đi đến.

"Hiện ở chỗ này là một cái tình huống gì?" Dương Diệp Vấn Đạo. Hắn có chút không giải thích được, bởi vì đã đánh tới Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô, thế nhưng Đinh Thược Dược cũng hết lần này tới lần khác ngừng lại. Hắn biết Đinh Thược Dược khẳng định có nàng làm như thế lý do, hắn thật tò mò.

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc hôm nay Biểu mặt thực lực quả thực không bằng chúng ta, bởi vậy chúng ta một đường đánh tới, cơ hồ là thế như chẻ tre. Rất nhiều người đều nghĩ, chúng ta hẳn là thừa thế nhất cử bắt cái này tòa cổ xưa Đế đô, nhất thống Trung Vực. Thế nhưng, nếu như chúng ta làm như vậy, nhất định phải nỗ lực giá cao thảm trọng!"

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc tồn tại Huyền Giả Đại Lục đã hơn vạn năm, bọn họ có bọn họ nội tình. Tựa như lúc đầu Bách Hoa Cung cùng Kiếm Tông, bọn họ cũng là ra qua Thánh Giả Cảnh cường giả. Nếu như chúng ta tùy tiện xuất thủ, bọn họ đột nhiên toát ra một cái cùng loại Bách Hoa Cung tổ sư loại nhân vật đó đi ra, chúng ta nên như thế nào?"

"Ngươi điều tra qua sao?" Dương Diệp Đạo.

Đinh Thược Dược lắc đầu, Đạo: "Không phải là không có điều tra, mà là căn bản không cách nào tra được, bởi vì bọn họ hệ thống tình báo còn có hệ thống phòng ngự, so với chúng ta Nam Vực muốn tốt hơn rất nhiều. Tuy rằng không tra được, thế nhưng ta đoán, bọn họ nhất định có bài tẩy gì hoặc là có cái gì giúp đỡ, không thì, đại quân ta đến nơi này, bọn họ bên trong nhất định sẽ loạn dâng lên, thế nhưng, bọn họ cũng không có loạn!"

"Bách túc chi trùng tử nhi bất cương!" Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn biết Đinh Thược Dược suy đoán hơn phân nửa là thực sự, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc tồn tại nhiều năm như vậy, tuy rằng Bán Thánh cường giả cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả chết không sai biệt lắm, thế nhưng muốn bọn họ đã không có bài tẩy gì, chính là hắn cũng là không tin.

Đinh Thược Dược đầu, Đạo: "Hơn nữa nếu là cường công chỗ ngồi này đô thành, chúng ta nhất định tổn thất thảm trọng, bởi vì tại bọn họ trên tường thành, không hề hạ trăm tòa thời kỳ viễn cổ để lại Ma tháp pháo. Loại này pháo phát ra năng lượng công kích, đủ để trọng thương Hoàng Giả Cảnh cường giả. Bởi vậy, chúng ta như cường công, cũng chỉ có thể cầm tánh mạng của vô số người đi điền, lấy này tới tiêu hao năng lượng của bọn họ thạch!"

Dương Diệp Đạo: "Ngươi không có cường công, cái này làm rất đúng, chiến trường, là sẽ có người chết, thế nhưng không ý nghĩa chết, tốt nhất đừng xuất hiện!"

Đinh Thược Dược Đạo: "Nguyên bản ta hy vọng Yêu Hoàng hoặc là Mạc Lão bọn họ xuất thủ, thế nhưng không nghĩ tới Thánh Địa tới, sau đó Mạc Lão cùng Yêu Hoàng đều trọng thương, không có biện pháp, chỉ có thể ở kéo dài. Hiện tại ngươi đã đến rồi, ngươi tính thế nào? Được rồi, Bắc Vực mấy ngày hôm trước lại phái người đến, bọn họ nguyện ý cùng chúng ta kết minh, chỉ là kết minh, mà không phải gia nhập chúng ta!"

"Ngươi trả lời như thế nào?" Dương Diệp Vấn Đạo.

Đinh Thược Dược Đạo: "Sẽ hàng, sẽ chết!"

Dương Diệp mỉm cười, Đạo: "Ta cũng nghĩ như vậy." Kết minh cùng đầu hàng ý nghĩa là không đồng dạng như vậy, kết minh đại biểu Nam Vực cùng Bắc Vực là bình đẳng, Bắc Vực có thể không cần nghe Nam Vực. Mà đầu hàng, thì đại biểu Bắc Vực nhất định phải phục tùng Nam Vực mệnh lệnh!

Nếu như là lúc trước Thánh Địa không ra, Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực không yếu bớt trước khi, Bắc Vực đưa ra kết minh, hắn sẽ không chút do dự đáp ứng, bởi vì vào lúc đó đưa ra kết minh, đại biểu Bắc Vực nguyện ý cùng Nam Vực đang gánh chịu cái này đối thủ. Thế nhưng hiện tại, Nam Vực đẩy lùi Thánh Địa, bị thương nặng Đỉnh Hán Đế Quốc, Bắc Vực cũng mới đến nói kết minh, đây không thể nghi ngờ là tại ngu người mộng!

"Bắc Vực thực lực, khả năng so với chúng ta trong tưởng tượng mạnh hơn, không thì, bọn họ trước khi cũng sẽ không ngăn cản được Đỉnh Hán Đế Quốc xâm lược!" Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

Dương Diệp Đạo: "Tạm thời trước mặc kệ bọn họ, chúng ta trước giải quyết Đỉnh Hán Đế Quốc chuyện tình ah. Tại qua một tháng ta sẽ phải rời khỏi Huyền Giả Đại Lục một đoạn thời gian, cho nên tại đây trong vòng một tháng, chúng ta cuối cùng là làm cho cả Huyền Giả Đại Lục chân chính nhất thống, khiến chúng ta tại Huyền Giả Đại Lục tại cũng không có bất cứ địch nhân nào!"

Đến, Dương Diệp đứng dậy đi ra ngoài.

Nhìn Dương Diệp bóng lưng, Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên lướt một cái khác thường màu sắc, tự tin, Dương Diệp so trước đây càng thêm tự tin. Tự tin mà lại lại người có thực lực, bất kể là ai, đều cũng có lực hấp dẫn.

Dương Diệp đứng ở Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô dưới thành, sau lưng hắn, không có một bóng người, toàn bộ Nam Vực đại quân hư không tiêu thất.

Dương Diệp thân thể chậm rãi bay lên không, xuất hiện ở Đỉnh Hán Đế Quốc Đế đô bầu trời, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, đúng lúc này, một gã mặc hoàng bào nam tử xuất hiện ở trên thành tường.

Nam tử mặc long bào, đầu đội Kim quan, tại bên cạnh hắn, là một nhóm Đỉnh Hán Đế Quốc cường giả.

Không thể nghi ngờ, người này chính là Đỉnh Hán Đế Quốc bây giờ hoàng đế, Hán Hoàng!

"Dương Diệp, ngươi thực sự muốn đuổi tận giết tuyệt?" Hán Hoàng trầm giọng nói.

Dương Diệp bật cười một tiếng, Đạo: "Đuổi tận giết tuyệt? Năm đó là ai trước muốn giết ai? Là ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc trước muốn tiêu diệt ta Dương Diệp ah? Trước đó, cũng vẫn là ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc tại đối với ta Nam Vực hạ thủ ah? Thế nào, liền cho phép ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc tới giết ta, không được ta tới giết các ngươi?"

"La Tuấn đã chết, ta Đỉnh Hán Đế Quốc cũng tổn thất nửa giang san." Hán Hoàng trầm giọng nói: "Lẽ nào cái này còn chưa đủ sao?

"Xa xa thiếu!" Dương Diệp thanh âm xa xa truyền ra ngoài: "Hôm nay, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất phải đều chết, bên trong tòa thành này, một người dám phản kháng, ta liền giết một người, 100 người phản kháng, ta liền giết 100 người, một tòa thành phản kháng, ta liền giết cả tòa thành." Dứt lời, Dương Diệp trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra, đánh vào kia Đế đô cửa thành bên trên.

"Oanh!"

Kia toàn bộ cửa thành kịch liệt run lên, tiếp theo, nứt ra rồi vô số đạo vết nứt.

Toàn bộ trên tường thành mọi người trong lòng kinh hãi không ngớt, kinh hãi là Dương Diệp thực lực, cũng kinh hãi Dương Diệp trước khi làm nói. Ai phản kháng liền giết ai, cả tòa người bên trong thành phản kháng, hắn liền tàn sát hàng loạt dân trong thành...

Không ai hoài nghi câu nói này chân thật tính, bọn họ rất rõ ràng, Dương Diệp là một người điên, loại chuyện này, hắn tuyệt đối làm được!

Đối với Đỉnh Hán Đế Quốc của người, Dương Diệp không có nửa lòng thương hại. Bởi vì hắn biết rõ, lúc đầu những người này nếu là công phá Cổ Vực Thành, như vậy, theo hắn, còn có một cắt cùng hắn có quan hệ của người cũng sẽ không có kết cục tốt.

Đương nhiên, hắn không là thật muốn tàn sát hàng loạt dân trong thành, chỉ là như hắn làm, dám phản kháng, hắn sẽ không chút do dự chém giết!

Dương Diệp ý Kiếm lại xen vào Cổ Sao trong, nhìn thấy một màn này, Đế đô trên thành tường mọi người sắc mặt biến đổi. Hán Hoàng lúc này phẫn nộ quát: "Dương Diệp, lẽ nào ngươi thực sự muốn ta Đỉnh Hán Đế Quốc cùng ngươi cá chết lưới rách không được?"

"Ông!"

Trở lại Hán Hoàng chính là một đạo tử sắc kiếm khí, tử sắc kiếm khí oanh ở cửa thành bên trên, toàn bộ cửa thành một tiếng nổ vang, chỉ là trong nháy mắt, kia cửa thành to lớn liền hiện đầy từng đạo to bằng cánh tay vết nứt.

"Cá chết lưới rách?" Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hôm nay còn có thực lực này sao? Ta tại một lần, chỉ giết Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất, những người khác nếu là rời đi, ta có thể không ngăn trở, không thì, đợi thành phá thời điểm, các ngươi cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất nanh vuốt đang suy nghĩ đầu hàng, vậy coi như đã muộn."

"Giết, giết cho ta!" Đúng lúc này, Hán Hoàng đột nhiên điên cuồng giận rống lên.

Đạt được Hán Hoàng mệnh lệnh, Đế đô trên thành tường đột nhiên nhô ra hơn một trăm môn Băng màu xanh nhạt cự pháo, tiếp theo, hơn một trăm Đạo lam sắc chùm tia sáng pháo đồng thời bắn ra.

Dương Diệp hai mắt híp lại, thần sắc hơi ngưng trọng, bởi vì những quang thúc này pháo rất mạnh, thảo nào Đinh Thược Dược những quang thúc này pháo có thể uy hiếp Hoàng Giả Cảnh cường giả, kia trong đó kinh khủng năng lượng, coi như là lấy thân thể của hắn, chỉ sợ cũng không đánh được mấy người. Là tối trọng yếu còn là những quang thúc này pháo lại vẫn có thể khí tức tập trung, cũng chính là, căn bản không cách nào né tránh, chỉ có thể lực phá!

Nếu như chỉ một bó hoặc là hai bó buộc, hắn ngược là có thể tuỳ tiện phá hỏng, thế nhưng hiện tại, là hơn một trăm bó buộc..... Dương Diệp chân mày cau lại, thế nhưng rất nhanh, hắn chân mày liền thư triển khai. Sau đó, một mặt tấm chắn xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Cái này lá chắn dĩ nhiên chính là nam tử áo đen kia kia mặt Ma Năng Thuẫn!

Cái này Ma Năng Thuẫn trước khi theo nam tử áo đen thân sau khi chết, ở trong đó tinh thần lạc ấn cũng đã biến mất, cũng chính là, lúc này hắn đã có thể điều khiển cái này Ma Năng Thuẫn. Cái này Ma Năng Thuẫn vẫn là vô cùng kinh khủng, đặc biệt kia hấp thu năng lượng đặc tính, vừa lúc có thể cầm đi đối phó những năng lượng này chùm tia sáng pháo!

Những năng lượng kia chùm tia sáng pháo đều đánh vào kia Ma Năng Thuẫn thượng, cường đại lực đánh vào làm cho Dương Diệp cùng Ma Năng Thuẫn hướng sau liền lùi lại sắp tới nửa trượng, thế nhưng, trên thành tường những người đó sắc mặt cũng trong nháy mắt thay đổi có chút trắng. Bởi vì bọn họ phát hiện, những thứ kia có thể trọng thương Hoàng Giả Cảnh cường giả năng lượng chùm tia sáng dĩ nhiên toàn bộ bị Dương Diệp trước người kia mặt tấm chắn cho hấp thu!

"Điều này sao có thể..." Hán Hoàng trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin, hơn một trăm ma đạo có thể tháp phát ra chùm tia sáng pháo, coi như là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng có thể tuỳ tiện đánh gục a! Mà bây giờ, Dương Diệp như vậy dễ dàng liền kế tiếp...

"Đến lượt ta tới!"

Theo Dương Diệp thanh âm của vang lên, kia Ma Năng Thuẫn nội đột nhiên bắn ra một đạo chừng mười trượng dài rộng thật lớn lam sắc chùm tia sáng pháo, chùm tia sáng pháo tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đánh vào kia trên thành tường.

"Oanh!"

Toàn bộ cửa thành trong nháy mắt đã bị nổ thành mảnh nhỏ, chùm tia sáng pháo tiến quân thần tốc bắn vào trong thành, tiếp theo, liên tiếp nổ vang thanh ở trong thành không ngừng vang lên.

Dương Diệp cười hắc hắc, đang muốn vọt vào, lúc này, hai người đột nhiên xuất hiện ở kia môn miệng. Bên trái là một gã mặc trường bào màu xám, đầu đội hôi sắc áo choàng thần bí huyền giả, bên phải là một nữ tử, cô gái này Dương Diệp nhận thức, đúng là Ân Huyên Nhi!

"Ta là Thương Triều quốc sư!" Mặc trường bào màu xám nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, Đạo: "Chúng ta là không phải là ra mắt? Bởi vì ta từ trên người ngươi cảm nhận được một tia quen thuộc khí tức."

"Đương nhiên..." Trường bào màu xám nam tử nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 678: Vậy tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mang ý Kiếm xen vào Cổ Sao, sau đó nói: "Mặc kệ ngươi là ai, hiện tại, ngươi ngăn trở ta."

"Ngươi thực sự muốn tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc?" Áo bào tro trung niên nhân trầm giọng nói.

"Ngươi nghĩ ta như là đang nói đùa sao?" Dương Diệp nắm Cổ Sao, chậm rãi đi hướng cửa thành.

Người áo bào tro Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc hiện tại quả thực thế yếu, thế nhưng, bọn họ dù sao truyền thừa hơn vạn năm lâu như vậy, ngươi thật nghĩ bọn họ một điểm lá bài tẩy cũng không có sao?"

"Án ý tứ của ngươi, ta hẳn là muốn cùng Đỉnh Hán Đế Quốc bắt tay giảng hòa?" Dương Diệp không có dừng bước lại, cách Ân Huyên Nhi hai người càng ngày càng gần.

Người áo bào tro Đạo: "Nam Vực đại quân công đến nơi đây, Đỉnh Hán Đế Quốc tổn thất rất nhiều cường giả cùng thành trì, thế nhưng Nam Vực đồng dạng là như vậy. Ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, ngươi nếu như cố ý muốn tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, cho dù ngươi diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, ngươi Nam Vực biết tổn thất càng nhiều cường giả. Hơn nữa, Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất nếu quả như thật không tiếc bất cứ giá nào ngọc đá cùng vỡ mà nói, ngươi Nam Vực khả năng thì không phải là tổn thất một điểm cường giả đơn giản như vậy!"

Dương Diệp dừng bước, Đạo: "Ta biết ngươi nói có thể là thực sự, thế nhưng, nếu như ta hiện tại bất diệt bọn họ, tương lai, ta Nam Vực tổn thất có thể phải so hiện tại tăng thêm sự kinh khủng. Trảm thảo chưa trừ diệt căn, hậu hoạn vô cùng!" Nói xong, Dương Diệp lại bắt đầu đi tới.

"Nếu như Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất đầu hàng, ngươi có thể không giết bọn hắn sao?" Người áo bào tro trầm giọng nói.

"Không thể!" Dương Diệp quả quyết cự tuyệt, Đạo: "Ta có năng lực thời điểm, ta muốn địch nhân của ta từ thế giới này vĩnh viễn tiêu thất, khiến hắn tại cũng không có bất cứ cơ hội nào trở thành địch nhân."

"Nếu như ta Bắc Vực cùng Đỉnh Hán Đế Quốc liên thủ đây?" Người áo bào tro đột nhiên nói.

Dương Diệp Đạo: "Vậy thì thật là tốt, làm một trận rơi các ngươi!"

"Nếu như không có kia thủ mộ người, ngươi bây giờ chỉ biết chết!" Người áo bào tro Đạo: "Thế nhưng hắn không thể bảo vệ ngươi cả đời!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta minh bạch các ngươi Bắc Vực thái độ, tương lai, chúng ta trên chiến trường thấy. Hiện tại, ngươi là muốn cho mở, hay là muốn ra tay với ta? Nghe ngươi lời nói mới rồi, nghĩ đến ngươi cũng không có can đảm ra tay với ta, nếu như vậy, vậy hãy để cho mở?"

"Dương Diệp!" Lúc này, Ân Huyên Nhi đột nhiên nói: "Ta biết ngươi nghĩ diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, thế nhưng, ngươi muốn rõ ràng một điểm, Thánh Địa, còn có một chút nghịch loại huyền giả mới là chúng ta chân chính đại địch. Bất kể là nghịch loại huyền giả còn là Thánh Địa, đều không phải là Nam Vực cùng Yêu Vực có thể chống lại. Chúng ta chỉ toàn bộ đại lục đồng tâm hiệp lực liên hợp lại, mới có khả năng cùng bọn chúng chống lại."

Dương Diệp Đạo: "Thế nhưng ngươi thật giống như đã quên, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc thế nhưng một mực giúp Thánh Địa ah?"

"Chỉ cần ngươi nguyện ý, bọn họ từ nay về sau sẽ đứng ở chúng ta bên này!" Người áo bào tro Đạo.

Dương Diệp dừng bước lại, cười cười nói: "Sau đó chờ sau này Thánh Địa tới cường giả, ta Nam Vực thế yếu sau khi, bọn họ lại ở sau lưng chọc ta Nhất Đao, một lần nữa trở lại Thánh Địa ôm ấp?" Nói đến đây, Dương Diệp quét hai người liếc mắt, Đạo: "Kỳ thực, ta rất không rõ, trước khi các ngươi cùng Đỉnh Hán Đế Quốc là tử địch, thế nhưng hiện tại, nhưng lại muốn giúp bọn hắn, đây là vì cái gì đây?"

"Làm Đỉnh Hán Đế Quốc đứng ở Thánh Địa bên kia lúc, bọn họ cũng là địch nhân của chúng ta. Thế nhưng khi bọn hắn không ở đứng ở Thánh Địa bên kia lúc, bọn họ có thể trở thành ta Bắc Vực minh hữu." Người áo bào tro Đạo: "Dương Diệp, ngươi cùng thánh địa là tử địch, cùng chúng ta cũng là bằng hữu, chúng ta không nên tự giết lẫn nhau."

"Trước đây ta Nam Vực thế yếu thời điểm, ngươi thế nào không được nói với Đỉnh Hán Đế Quốc lời này?" Dương Diệp lại hướng phía trước đi, Đạo: "Hiện tại mà nói, không cảm thấy chậm? Câu nói sau cùng, Ân cô nương, xem tại trước kia đích tình phân thượng, tránh ra!"

Ân Huyên Nhi nhìn về phía người áo bào tro, người áo bào tro vung tay phải lên, hai cỗ mặc hoàng kim khôi giáp vệ sĩ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Nhìn thấy một màn này, Ân Huyên Nhi thấp giọng thở dài, Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc không thể diệt, ta Bắc Vực cũng không thể trở thành người khác phụ thuộc, Dương công tử nếu không phải nhượng bộ, kia đại gia chỉ có thể chiến!"

Dương Diệp dừng bước lại, chân mày hơi nhíu lại, sự tình thực tại có chút không đúng. Theo đạo lý mà nói, hôm nay hắn bên này có hai gã Bán Thánh, cái này Bắc Vực vô luận như thế nào cũng không có khả năng vì Đỉnh Hán Đế Quốc mà đến đối địch với hắn, thế nhưng Bắc

Vực cũng hết lần này tới lần khác làm như vậy. Việc này có chút khác thường

Thế nhưng hiện tại, tên đã trên dây, không phát không được

Dương Diệp kiếm trong tay rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, trong nháy mắt Trảm ở tại trước mặt hắn mười trượng bên ngoài kia hai cỗ hoàng kim vệ sĩ trên người.

"Oanh!"

Hai cỗ hoàng kim vệ sĩ hướng sau liền lùi lại vài chục bước!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, bởi vì kiếm khí của hắn tại đây hai cỗ hoàng kim vệ sĩ kia hoàng kim khôi giáp thượng chỉ để lại lưỡng đạo nhợt nhạt vết kiếm... Trước hắn thế nhưng thi triển là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng Trí Mệnh Nhất Kích nhất trọng a!

"Cái này hai cỗ hoàng kim vệ sĩ không phải là lúc đầu Ân Huyên Nhi kia Thập nhị cụ!"

Tỉ mỉ quan sát hai cỗ hoàng kim vệ sĩ sau khi, Dương Diệp đó là phát hiện vấn đề này. Mà lúc này, kia hai cỗ hoàng kim vệ sĩ đột nhiên động, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp chỉ cảm thấy trước mắt hai đạo kim quang hiện lên, sau đó hai cỗ hoàng kim vệ sĩ liền xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, hai thanh hoàng kim sắc Kiếm đã phân biệt đánh vào hắn cổ họng cùng bụng!

"Bành!"

Chói tai kim thiết tương giao tiếng vang lên, Dương Diệp tại hai thanh kiếm cự lực dưới hướng sau liền lùi lại, mà ở quá trình này trung, kia hai thanh Kiếm cũng không có ly khai Dương Diệp cổ họng cùng bụng, mà là thật chặc đâm vào hắn cổ họng cùng bụng, khiến cả người hắn không ngừng mà hướng lui về phía sau đi.

"Bành!"

Dương Diệp chân phải chợt đạp trên mặt đất, mượn mặt đất lực đạo, hắn cả người nhất thời dừng ở tại chỗ, cùng lúc đó, trong tay ý Kiếm đổi thành Kiếm Xích, sau đó chợt quét vào hai cỗ hoàng kim vệ sĩ bụng của.

"Oanh!"

Hai cỗ hoàng kim vệ sĩ hướng sau liền lùi lại hơn mười bước, cùng

Dương Diệp kéo ra cự ly.

Lúc này Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, bởi vì... Này hai cỗ hoàng kim vệ sĩ Kiếm dĩ nhiên khiến hắn cảm thấy đau, lấy hắn lúc này thân thể phòng ngự, dĩ nhiên khiến hắn cảm thấy đau! Hơn nữa cái này hai cỗ hoàng kim vệ sĩ tốc độ cùng phòng ngự cũng là thật to khiến ý hắn bên ngoài, đặc biệt cái này phòng ngự, so với hắn đang không có Long Biến trước khi cũng không kém là bao nhiêu a!

Dương Diệp nhìn về phía một bên người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi, Đạo: "Các ngươi, trái lại khiến ta có chút ngoài ý muốn!"

"Ngươi cũng cho ta ngoài ý muốn!" Người áo bào tro Đạo: "Ta phải thừa nhận, ngươi tương lai thành tựu, nhất định không thể so Kiếm Tông tổ sư yếu. Vẫn là câu nói kia, chúng ta không là địch nhân, ta cũng không muốn trở thành ngươi địch nhân, thậm chí, ta Bắc Vực còn muốn trở thành bằng hữu của ngươi, thế nhưng, trước đây nói là ngươi được hợp tác!"

Dương Diệp bật cười một tiếng, không ở nói nhảm, chân phải chợt đạp đất, 'Xuy' một tiếng, cả người hóa thành một đạo hắc tuyến xuất hiện ở kia hai cỗ hoàng kim vệ sĩ trước, kiếm trong tay xích mang theo áp bạo không khí chính là khí bạo thanh hung hăng táp hướng về phía trong đó một vị hoàng kim vệ sĩ.

"Đang!"

Hai thanh mũi kiếm để ở tại Dương Diệp Kiếm Xích thượng, hai thanh Hoàng Kim Kiếm rồi đột nhiên cong thành cong trạng, tiếp theo, một cổ cường đại khí lãng tự hai cỗ hoàng kim vệ sĩ dưới chân chợt khuếch tán ra.

Đúng lúc này, trong đó một hoàng kim vệ sĩ kiếm phong đột nhiên nhất chuyển, dán Dương Diệp Kiếm Xích trợt hướng về phía Dương Diệp bụng của, tốc độ cực nhanh, làm cho Dương Diệp chưa từng phản ứng kịp liền đâm vào bụng của hắn.

"Bành!"

Nhất thanh muộn hưởng, Dương Diệp bay ngược ra hai trượng có hơn. Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp trong nháy mắt xuất hiện lần nữa ở tại kia cụ hoàng kim vệ sĩ trước mặt của, hai tiếng muộn hưởng, sau đó kia hai cỗ hoàng kim vệ sĩ trực tiếp vứt bay ra ngoài, bay ra trăm trượng sau, nặng nề mà đập vào kia trên thành tường, làm cho thành tường kia đều là kịch liệt run lên!

Nhìn thấy một màn này, Ân Huyên Nhi con ngươi co rụt lại, trong mắt có sâu đậm vẻ khiếp sợ.

"Long Biến? Thiên Nhai Chỉ Xích?" Người áo bào tro thanh âm trong mang theo một vẻ kinh ngạc, Đạo: "Ngươi quả thật không tệ, đặc biệt của ngươi thân thể lực lượng cùng phòng ngự, tại ngươi cảnh giới này, quả thực chính là ăn gian!"

Mà lúc này, kia đập rơi vào trên thành tường hai cỗ hoàng kim vệ sĩ đột nhiên đứng lên, nhìn thấy cái này, Dương Diệp hai mắt híp lại, bởi vì hắn phát hiện, cái này hai cỗ hoàng kim vệ sĩ lúc trước bị hắn đánh trúng bụng chẳng qua là hơi biến hình chút mà thôi!

"Bọn họ là khôi lỗi, không có cảm giác đau, trên người bọn họ mặc kia khôi giáp, coi như là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả công kích cũng có thể thừa thụ ở. Là tối trọng yếu là, bọn họ khôi giáp có tự mình chữa trị năng lực!" Người áo bào tro Đạo: "Ta vẫn là câu nói kia, chỉ cần ngươi nguyện ý, chúng ta lập tức có thể hóa thù thành bạn, đồng thời bảo chứng, ngày sau Thánh Địa hoặc là nghịch loại huyền giả ra đi đối phó ngươi lúc, ta Bắc Vực, còn có Đỉnh Hán Đế Quốc nhất định sẽ xuất động cường giả tương trợ ngươi!"

"Ngươi cái này khôi lỗi mặc khôi giáp có vẽ phù văn!" Dương Diệp đột nhiên nói.

"Hảo nhãn lực!" Người áo bào tro Đạo: "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, ngươi cũng là một gã Phù Văn Sư. Bất quá đáng tiếc, Nam Vực phù văn một đạo đã chặt đứt chân chính truyền thừa, hiện tại lưu lại, bất quá là phù văn một đạo một ít da lông mà thôi. Không ngừng Nam Vực, chính là Thánh Địa phù văn một đạo, cũng không hoàn chỉnh!"

Dương Diệp nhìn người áo bào tro, Đạo: "Không thể không nói, ngươi thực sự khiến ta ngoài ý muốn. Nguyên bản ta nghĩ Bắc Vực thực lực so với ta Nam Vực cùng Đỉnh Hán Đế Quốc đều phải tiểu, thế nhưng hiện tại xem ra, ta sai rồi!"

Người áo bào tro Đạo: "Huyền Giả Đại Lục mặc dù nhỏ, nhưng là lại Tàng Long Ngọa Hổ, tỷ như năm đó Kiếm Tông tổ sư, tỷ như ngươi bây giờ sư phụ phó thủ mộ người, còn có bây giờ Đỉnh Hán Đế Quốc. Hiện tại Đỉnh Hán Đế Quốc thực lực quả thực yếu, thế nhưng nếu như bọn họ ngọc thạch câu phần, ta dám cam đoan, ngươi sẽ hối hận hành vi của mình!"

Giải hòa? Còn tiếp tục chiến?

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trầm mặc.

"Nếu như ngươi nguyện ý buông tha Đỉnh Hán Đế Quốc, đồng thời không hề xuất binh Đỉnh Hán Đế Quốc cùng ta Bắc Vực, Huyên nhi cùng Đỉnh Hán Đế Quốc công chúa đều có thể hạ gả cho ngươi, kể từ đó, ba chúng ta phương là có thể chân chính buộc chung một chỗ!" Người áo bào tro lại nói.

Tại bên cạnh hắn Ân Huyên Nhi hơi biến sắc mặt, nhưng là lại không nói gì thêm.

"Ha hả..." Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, Đạo: "Ta cả đời, chẳng bao giờ khuất phục qua, cho dù là tại Thánh Giả cường giả trước mặt cũng không có khuất phục qua. Ta chi kiếm, thà đoạn cũng không cong, cho nên, chiến!"

Một cổ cực kỳ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên...

Người áo bào tro ngẩn người, sau đó gật đầu, vung tay phải lên, trong sát na, 100 cụ hoàng kim vệ sĩ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, Đạo: "Ngươi muốn chiến, vậy thì tới đi!"

"Vậy tới!"

"Ông!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, một đạo kiếm minh thanh ở trong sân phóng lên cao!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 679: An Nam Tĩnh xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

360 bộ xương khô xuất hiện ở Dương Diệp phía sau, Tử Điêu cùng lôi lâm cũng xuất hiện ở Dương Diệp hai bên trái phải, không có ở nói nhảm, một đạo tử sắc kiếm khí tự Dương Diệp Cổ Sao trong bắn ra, tử sắc kiếm khí trên không trung vỡ ra ra một cái thật dài nhân khẩu, cầm đầu một gã hoàng kim vệ sĩ bị kiếm khí đánh trúng, tại chỗ hóa thành một đạo kim quang bay ra ngoài!

Ba đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật thêm Trí Mệnh Nhất Kích nhị trọng!

Dương Diệp chân phải chợt một bước, cả người trực tiếp xông vào những thứ kia hoàng kim vệ sĩ trong, mà sau lưng hắn 360 bộ xương khô cũng theo sát tới.

Tử Điêu vỗ vỗ lôi lâm đầu, sau đó chỉ chỉ xa xa những thứ kia hoàng kim vệ sĩ, lôi lâm gật một cái đầu nhỏ, tay nhỏ bé vỗ, một đạo lôi điện điện xạ ra...

Dương Diệp nhảy vào hoàng kim vệ sĩ trong sau, lập tức liền bị bao vây, trên người trong nháy mắt đã bị đâm vô số Kiếm, cũng may hắn phòng ngự biến thái, ngạnh sinh sinh đích khiêng xuống tới, cùng lúc đó, kiếm trong tay hắn xích cũng là chợt đập vào những thứ kia hoàng kim vệ sĩ bên trên, thế nhưng khiến trong lòng hắn vi kinh chính là, cái này hoàng kim vệ sĩ dĩ nhiên cũng ngạnh sinh sinh đích khiêng xuống tới!

Cái này hoàng kim vệ sĩ so trước kia hai cái còn mạnh hơn!

Vị này quốc sư đến tột cùng lai lịch ra sao? Vì sao có nhiều như vậy kinh khủng khôi lỗi? Hắn nếu có nhiều như vậy kinh khủng khôi lỗi, lúc đầu tại sao lại sẽ thua ở Đại Tần cùng lục đại tông môn?

Một loạt nghi vấn tại Dương Diệp trong đầu như điện quang hỏa thạch kiểu hiện lên!

Lắc đầu, loại bỏ trong đầu tạp niệm, Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, tay phải vừa lộn, Kiếm Xích đổi thành ý Kiếm, Kiếm vào vỏ, chợt lần thứ hai một nhổ!

"Xuy!"

Một đạo tử sắc kiếm khí thành hình nửa vòng tròn trạng quét ngang ra, cầm đầu hơn mười người hoàng kim vệ sĩ tại chỗ bị đạo kiếm khí này đánh thành hai nửa, mà phía sau những thứ kia hoàng kim vệ sĩ cũng ở đây kiếm khí dư ba hạ hướng sau bay ngược ra mười mấy trượng!

Năm đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật thêm Trí Mệnh Nhất Kích nhị trọng!

Tay trái vừa lộn, hơn mười khối siêu phẩm Năng Lượng thạch xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay. Nắm ý Kiếm, Dương Diệp lần thứ hai phát ra một đạo tử sắc kiếm khí, kiếm khí nơi đi qua, lại là hơn mười người hoàng kim vệ sĩ bị chặn ngang chặt đứt!

Nhìn thấy một màn này, một bên Ân Huyên Nhi biến sắc, Đạo: "Kiếm khí của hắn so với trước mạnh thật nhiều lần!"

"Đó là chồng!" Người áo bào tro trầm giọng nói: "Nhưng lại vận dụng Thánh Địa kiếm tu bí pháp, lúc này mới như vậy dễ dàng phá khai rồi hoàng kim vệ sĩ khôi giáp!"

Ân Huyên Nhi trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Quốc sư, Đỉnh Hán Đế Quốc đáng giá chúng ta như vậy hi sinh sao?"

Người áo bào tro Đạo: "Không đáng, thế nhưng không có biện pháp, Đỉnh Hán Đế Quốc nếu không phải tiếc bất cứ giá nào ngọc thạch câu phần, mảnh đại lục này khả năng thì xong rồi!"

"Có nghiêm trọng như vậy?" Ân Huyên Nhi kinh ngạc nói.

"So cái này còn muốn nghiêm trọng a!" Người áo bào tro thấp giọng thở dài, Đạo: "Dương Diệp không rõ ràng lắm trong này lợi hại, đương nhiên, lấy tính tình của hắn, tính là biết, chỉ sợ cũng sẽ không bỏ qua Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất. Năm đó, Kiếm Tông tổ sư thiếu chút nữa diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, sở dĩ không có diệt, kỳ thực cũng không hoàn toàn đúng bởi vì Thánh Địa đứng ra tương trợ, Tiêu Dao Tử năm đó kiêng kỵ cũng không phải là Thánh Địa, mà là cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất!"

"Bọn họ có thể dường như Bách Hoa Cung vậy, khiến Thánh Giả Cảnh cường giả phủ xuống?" Ân Huyên Nhi hỏi.

[

Truyen cua tui | Net]❤ Người áo bào tro lắc đầu, Đạo: "Thánh Giả Cảnh cường giả không có khả năng tại phủ xuống thế giới này, thế nhưng, cái này Huyền Giả Đại Lục, còn có Thánh Địa, có mạnh hơn Thánh Giả Cảnh người còn muốn kinh khủng tồn tại!"

"Oanh!"

Đúng lúc này, xa xa hơn mười người hoàng kim vệ sĩ lại bị một đạo tử sắc kiếm khí oanh nổ ra.

Dương Diệp không thể vô hạn thi triển chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, bất quá có siêu phẩm Năng Lượng thạch tại, hắn tuy rằng không thể vô hạn thi triển, nhưng là lại có thể cách mỗi một hồi liền thi triển, bởi vì có cuồn cuộn không ngừng mà năng lượng tiến nhập trong cơ thể hắn chuyển hóa thành Huyền khí!

Thế nhưng tình huống đối Dương Diệp mà nói, vẫn còn có chút không ổn!

Bởi vì hắn những khô lâu binh kia đang đối mặt những thứ kia hoàng kim vệ sĩ lúc, căn bản không phải đối thủ, có thật nhiều khô lâu thân thể dĩ nhiên đã bắt đầu xuất hiện vết rách!

Nhận thấy được một màn này, Dương Diệp hít sâu một hơi, ánh mắt tập trung ở tại xa xa kia người áo bào tro trên người, không chần chờ, một kiếm tảo khai trước mặt mấy cổ hoàng kim vệ sĩ sau, hắn lập tức thi triển ra Thiên Nhai Chỉ Xích, cả người trong nháy mắt liền xuất hiện ở người áo bào tro trước mặt của, thế nhưng đúng lúc này, một so phía sau hắn những thứ kia hoàng kim vệ sĩ lớn hơn từ thiếu một nửa siêu cấp hoàng kim vệ sĩ chắn trước mặt của hắn!

Tiếp theo, một thanh so Dương Diệp người còn muốn lớn hơn đại đao hướng phía Dương Diệp tàn nhẫn bổ mà đến!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, đã không kịp né tránh, lập tức trong tay ý Kiếm ngang đương mà lên!

"Bành!"

Nhất thanh muộn hưởng, Dương Diệp trong tay ý Kiếm trong nháy mắt đầy vết rạn, mà Dương Diệp tại một đao này dưới, dĩ nhiên hai chân trực tiếp một nhập mặt đất. Mà Dương Diệp kia tràn đầy long lân tay phải càng rịn ra nhè nhẹ tiên huyết...

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái lệ khí, tay trái chợt chụp địa, cả người bắn lên, trong tay ý Kiếm đổi thành Kiếm Xích, sau đó sử dụng ra toàn thân thân thể lực lượng chợt đập hướng về phía kia siêu cấp hoàng kim vệ sĩ!

Kia hoàng kim vệ sĩ mặc dù là khôi lỗi, thế nhưng phản ứng cũng không đầy, đại đao trong tay đón Dương Diệp Kiếm Xích chọn đi tới.

"Oanh!"

Đao kiếm đụng nhau, tại siêu cấp hoàng kim vệ sĩ dưới chân của rồi đột nhiên bộc phát ra một tầng khí lãng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, kia mặt đất càng trong nháy mắt hé, từng đạo to lớn vết nứt hướng phía bốn phía không ngừng lan tràn, không được hai hơi thở, hoàng kim vệ sĩ xung quanh trăm trượng trong phạm vi mặt đất toàn bộ khe nứt.

"Trảm!"

Giữa sân vang lên lần nữa Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, theo Dương Diệp Kiếm Xích lần thứ hai rơi vào kia siêu cấp hoàng kim vệ sĩ trong tay trên đại đao, hoàng kim vệ sĩ chung quanh mặt đất 'Oanh' một tiếng toàn bộ sụp xuống ra!

"Trảm!"

Dương Diệp kiếm trong tay xích lần thứ hai giơ lên hạ xuống, lúc này đây, kia siêu cấp hoàng kim vệ sĩ cả người trực tiếp một nhập mặt đất, mà Dương Diệp cả người cũng rơi xuống, rất nhanh, không được ngũ hơi thở, Dương Diệp đi ra, ở trên tay hắn, dẫn theo một cái mang hoàng kim mũ giáp của người đầu.

Lúc này, Tử Điêu cùng lôi lâm xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tử Điêu tiểu trảo chỉ chỉ xa xa, Dương diệp vọng đi, tâm nhất thời trầm xuống, bởi vì hắn những khô lâu binh kia dĩ nhiên toàn bộ bị phá hủy! Mà những thứ kia hoàng kim vệ sĩ, trừ hắn ra trước khi giết kia hơn mười cụ bên ngoài, còn lại dĩ nhiên không có chết một, chỉ số ít một ít hoàng kim vệ sĩ khôi giáp thay đổi có chút cháy đen, đó là lôi lâm điện!

Còn lại hoàng kim vệ sĩ về tới người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi trước mặt của, người áo bào tro trầm giọng nói: "Cái này 100 cụ hoàng kim vệ sĩ nhưng thật ra là Hoàng Giả Cảnh cấp bậc, chỉ là bởi vì muốn đối phó ngươi, cho nên ta đưa bọn họ vẻn vẹn áp chế thành Tôn Giả Cảnh, ngay cả như vậy, bọn họ thực lực của bản thân cũng là không kém thông thường Hoàng Giả Cảnh cường giả, thế nhưng không nghĩ tới, ngươi lấy lực một người sẽ giết ta hơn mười cụ, ha hả, thật là làm cho ta ngoài ý muốn a!"

Dương Diệp đem vật cầm trong tay đầu người ném vào một bên, Đạo: "Nguyên bản ta đối với ngươi là ai là không có hứng thú, hiện tại, ta ngược là có chút ngạc nhiên. Bất quá, chỉ là hiếu kỳ mà thôi. Nếu như ngươi muốn bằng vào cái này hoàng kim vệ sĩ liền lan ở của ta mà nói, tựa hồ không quá đủ!"

Người áo bào tro gật đầu, sau đó vung tay phải lên, năm siêu cấp hoàng kim vệ sĩ xuất hiện ở trước mặt của hắn, Đạo: "Hiện tại thế nào?"

Dương Diệp hai mắt híp lại, thân thủ tìm tòi, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn.

"Dương Diệp!" Lúc này, Ân Huyên Nhi bỗng nhiên nói: "Ngươi nếu như cố ý muốn chiến, như vậy, kết quả xấu nhất chính là chúng ta Bắc Vực cộng thêm Đỉnh Hán Đế Quốc cùng nhau đối kháng ngươi, khi đó, ngươi Nam Vực tính là thắng, cũng là thắng thảm. Chúng ta không muốn cùng ngươi là địch, còn là trước khi câu nói kia, chỉ cần ngươi nguyện ý, ba chúng ta phương lập tức có thể hóa thù thành bạn!"

"Không, được thêm một cái điều kiện!"

Đúng lúc này, kia Hán Hoàng tại một đống cường giả hộ tống hạ đi tới người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi bên cạnh, Hán Hoàng nhìn Dương Diệp, Đạo: "Nam Vực đại quân rút khỏi Trung Vực, trả tất cả ta Đỉnh Hán Đế Quốc địa bàn, như vậy, ba chúng ta mới có thể hóa thù thành bạn!"

Ân Huyên Nhi chân mày to cau lại, thầm nghĩ không xong, quả nhiên, lúc này Dương Diệp đột nhiên nói: "Rút khỏi Trung Vực? Trả ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc tất cả địa bàn? Ha hả... Ngươi cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng đế có đúng hay không làm quá lâu, sau đó được thất tâm phong không được?"

"Ngươi nếu không đáp ứng, vậy chiến ah!" Hán Hoàng nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên lướt một cái nhe răng cười, sau đó vỗ vỗ Tử Điêu cùng lôi lâm, hai người hội ý, lập tức trốn được Hồng Mông Tháp nội. Hai nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp sau, Dương Diệp dẫn theo Kiếm đi hướng Hán Hoàng đám người, Đạo: "Bắc Vực vị này quốc sư, các ngươi mà nói kỳ thực rất buồn cười, các ngươi một mực nói không nghĩ đối địch với ta, thế nhưng đi là cũng một mực cùng ta đối nghịch, nếu như vậy, như vậy từ giờ trở đi, các ngươi liền đều là địch nhân của ta. Ngươi hoàng kim vệ sĩ không phải là rất nhiều sao? Ta hôm nay liền muốn nhìn, ngươi cái này khôi lỗi có đủ hay không ta giết!"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, tại Dương Diệp trước mặt hơn hai mươi vị hoàng kim vệ sĩ đầu vô thanh vô tức bay ra ngoài, đạo kiếm khí kia cũng còn chưa tiêu tán, sau đó lấy tốc độ cực nhanh bắn về phía kia quốc sư, bất quá tại muốn đạt được kia quốc sư trước mặt lúc, ba gã siêu cấp hoàng kim vệ sĩ chặn quốc sư trước mặt của, sau đó tam chuôi đại đao hợp lực bổ vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia thượng.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, tam chuôi đại đao ầm ầm tan vỡ, kiếm khí tiến quân thần tốc đánh vào một tên trong đó siêu cấp hoàng kim vệ sĩ ngực, kỳ nhất thời nổ bể ra tới, hóa thành một đống mảnh vụn!

Sở dụng người kinh hãi!

Đây mới là Dương Diệp thực lực chân chính!

Người áo bào tro tay nắm thật chặt, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp đạo kiếm khí này đã vậy còn quá cường, dĩ nhiên một kiếm liền chém giết hắn hơn hai mươi vị hoàng kim vệ sĩ cùng một vị siêu cấp hoàng kim vệ sĩ!

Dương Diệp thực lực, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

"Hôm nay, trừ phi có Thánh Giả xuất hiện, không thì, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất, ta Dương Diệp diệt định rồi!"

Dương Diệp trong cơ thể rồi đột nhiên bộc phát ra một cổ kiếm ý, kiếm ý phô thiên cái địa lồng hướng về phía Hán Hoàng cùng Hôi bào lão giả đám người.

"Dương Diệp, ngươi đây là đang tự tìm đường chết, mang theo Nam Vực cùng nhau tự tìm đường chết!" Hán Hoàng trầm giọng nói.

"Ta có chết hay không không biết, thế nhưng ngươi nhất định sẽ chết!" Dương Diệp trong tay ý Kiếm nhắm thẳng vào Hán Hoàng.

Mà đúng lúc này, người áo bào tro trước mặt đột nhiên lại xuất hiện một nhóm hoàng kim vệ sĩ! Có chừng 200, trong đó còn có mười vị siêu cấp hoàng kim vệ sĩ!

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, lúc này, một đạo kim quang hiện lên, An Nam Tĩnh xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 680: Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khiếp sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh

Nhìn thấy An Nam Tĩnh, Hán Hoàng cùng Ân Huyên Nhi sắc mặt đại biến. An Nam Tĩnh thực lực bọn họ tự nhiên là nghe qua, một phần trong đó người càng ra mắt. Nếu như nói Huyền Giả Đại Lục thế hệ trẻ còn có ai có thể chống lại Dương Diệp, không thể nghi ngờ, người này chính là An Nam Tĩnh đây chính là có thể chống lại Thánh Địa Thánh bảng đệ nhị tuyệt thế yêu nghiệt a

"Nàng không phải là bị trọng thương, sinh tử không biết sao" Hán Hoàng sắc mặt phải nhiều khó coi thì có nhiều khó khăn xem, một cái Dương Diệp, đã đủ bọn họ bên này nhức đầu, tại thêm một cái An Nam Tĩnh, vậy còn được

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh Đạo: "Thương thế không có gì đáng ngại, trong cơ thể tai hoạ ngầm chỉ sẽ ảnh hưởng tương lai tấn chức Hoàng Giả Cảnh, mà sẽ không ảnh hưởng thực lực bây giờ. Nói chung, ta đã quyết định"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Nếu như vậy, chúng ta đây liền dắt tay giết hắn cái long trời lở đất"

Dứt lời, kiếm trong tay hắn đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, kiếm khí nơi đi qua, phàm là bị kiếm khí chạm đến giá vàng vệ sĩ đều là trong nháy mắt rồi ngã xuống. Kiếm khí tại đánh chết sắp tới chừng mười vị Kim Giáp vệ sĩ sau, sau cùng mới bị tam cụ siêu cấp hoàng kim vệ sĩ hợp lực đánh tan

Dương Diệp chân phải chợt một bước, cả người ngay cả người mang Kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đám kia hoàng kim vệ sĩ bắn nhanh đi, tại bên cạnh hắn, là hóa thành kim quang cầm trong tay Liệt Thiên An Nam Tĩnh

"Oanh"

Hai người nhảy vào hoàng kim vệ sĩ trong đám người sau, từng đạo nổ thanh không ngừng vang vọng dựng lên, tiếp theo, từng cổ một hoàng kim vệ sĩ không ngừng hướng phía bốn phía bay rớt ra ngoài.

Cầm trong tay Liệt Thiên An Nam Tĩnh không thể nghi ngờ là cực kỳ kinh khủng, phàm là bị nàng Trường Thương đánh trúng hoàng kim vệ sĩ, đều là khôi giáp hé ra vô số đạo vết nứt... Không có hoàng kim vệ sĩ có thể đón đỡ nàng hai thương

Về phần Dương Diệp, tại siêu phẩm Năng Lượng thạch không ngừng cung cấp năng lượng hạ, hắn từng nửa khắc trung là có thể thi triển một lần chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mà theo hắn mỗi một lần thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, giữa sân chí ít sẽ có mười mấy cụ hoàng kim vệ sĩ đầu sẽ bay ra ngoài.

Tại An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp hai người liên thủ hạ, những thứ kia nguyên bản thuộc về Hoàng Giả Cảnh kinh khủng hoàng kim vệ sĩ như đợi làm thịt cừu con, bị Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trần trụi địa tàn sát đến

Một bên, Hán Hoàng đám người trong lòng rốt cục có chút luống cuống. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thực lực của hai người quá mạnh mẽ, Tôn Giả Cảnh trong, đã không có bất kỳ người nào có thể ngăn trở bọn họ. Mà Hoàng Giả Cảnh... Trước không nói có cái kia thủ mộ người đang, coi như là phái Hoàng Giả Cảnh cường giả, chỉ sợ cũng không cách nào chống đỡ được Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh

"Quốc sư..." Ân Huyên Nhi thần sắc lo lắng nói: "Tại tiếp tục như vậy, chúng ta những thứ kia hoàng kim vệ sĩ sẽ bị hai người bọn họ tàn sát hầu như không còn"

Người áo bào tro trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ha hả, Vũ Thần, Kiếm Hoàng, nguyên bản tại Huyền Giả Đại Lục thuộc về số mệnh phần địch, thế nhưng hiện tại khen ngược, hai người bọn họ cũng liên thủ. Huyên nhi ngươi nói đúng, tại tiếp tục như vậy, chúng ta những thứ kia hoàng kim vệ sĩ quả thực sẽ bị tàn sát hầu như không còn, cho dù là đang kêu gọi một ít đi ra, chỉ sợ cũng không làm gì được hai người bọn họ"

Nghe thế, kia Hán Hoàng sắc mặt đại biến, nhìn về phía người áo bào tro, Đạo: "Các hạ, lẽ nào ngươi muốn bội ước"

Người áo bào tro Đạo: "Không phải là ta muốn bội ước, mà là ta đã bất lực."

"Chúng ta nếu là liên thủ, chưa chắc thì không thể ngăn trở bọn họ" Hán Hoàng trầm giọng nói.

[t r uyen cua tui @@ Net]

Người áo bào tro Đạo: "Đáng tiếc là ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc hôm nay đã không có cái gì cường giả." Nói, người áo bào tro mặt hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, Đạo: "Thu tay lại ah, các ngươi thắng."

"Ngươi nói thu hãy thu"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, chợt rút kiếm, một đạo kiếm khí bắn ra, ở trước mặt hắn lại là mười mấy cụ hoàng kim vệ sĩ bị chém giết.

"Bành"

Một thanh Trường Thương hóa thành một đạo kim quang ở trong sân chợt lóe lên, vài Kim Giáp vệ sĩ trong nháy mắt bị xuyên thủng, sau đó ngã xuống. Một bên, An Nam Tĩnh tay nhất chiêu, Liệt Thiên bay trở về trong tay nàng, nắm Liệt Thiên, An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh.

"Tiếp tục giết"

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua người áo bào tro, sau đó cả người xông ra ngoài, một kiếm đâm ở trước mặt hắn một hoàng kim vệ sĩ trước ngực, kia cụ hoàng kim vệ sĩ nhất thời bay rớt ra ngoài; An Nam Tĩnh tốc độ cũng không chậm, tại Dương Diệp đánh bay một hoàng kim vệ sĩ sau, nàng trường thương trong tay cũng đâm vào một gã hoàng kim vệ sĩ trước ngực, tên kia hoàng kim vệ sĩ khôi giáp nhất thời hé, tiếp theo, An Nam Tĩnh Trường Thương trực tiếp từ kia hoàng kim vệ sĩ trước ngực xuyên qua

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên, sau đó lại nhìn một chút trong tay mình ý Kiếm, khóe miệng nổi lên một nụ cười khổ. Ý Kiếm tuy rằng cũng rất tốt, thế nhưng chung quy chỉ là dựa vào kiếm ý ngưng tụ mà thành Kiếm, tại uy lực cùng với các phương diện thượng so với Liệt Thiên, đều là kém rất nhiều. Nếu như hắn cũng có đem cùng loại Liệt Thiên loại này cường hãn Kiếm, vậy đối với Phó cái này hoàng kim vệ sĩ liền đơn giản hơn nhiều

Lắc đầu, Dương Diệp đang chuẩn bị tiếp tục động thủ, kia người áo bào tro cũng tay nhất chiêu, những thứ kia hoàng kim vệ sĩ nhất thời hóa thành từng đạo kim quang tiêu thất ở tại trước mặt bọn họ.

Người áo bào tro Đạo: "Ta vốn cho là chỉ ngươi một người, thế nhưng không nghĩ tới, bên cạnh ngươi còn có vị Vũ Thần, là ta thất sách. Ta không ra tay, ta đây chút Kim Giáp vệ sĩ ngăn không được hai người các ngươi liên thủ, hiện tại, các ngươi tự tiện ah. Bất quá sau cùng ta đang khuyên ngươi một câu, ngươi nếu thật muốn tiêu diệt cái này Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất, hậu quả kia, ngươi khả năng không gánh nổi"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, hai người đột nhiên động, hai người tốc độ cực nhanh, giữa sân mọi người hầu như đều không thấy rõ thân ảnh của hai người.

Hai người xuất hiện ở người áo bào tro trước mặt của, cùng lúc đó, một thanh Kiếm cùng một cây thương phân biệt đâm Về phía người áo bào tro giữa chân mày cùng người áo bào tro bụng của

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tốc độ không thể nghi ngờ là đạt tới bọn họ có thể đạt được tột cùng nhất, chạy theo tay đến thương Kiếm đi tới người áo bào tro trước mặt của lúc, dùng thời gian vẫn chưa tới nửa hơi

Thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt hai người thay đổi

Bởi vì bọn họ súng trong tay cùng Kiếm phân biệt bị hai ngón tay kẹp lấy

Người áo bào tro tay của, người áo bào tro tay trái hai ngón tay kẹp lấy An Nam Tĩnh mũi thương, mà tay phải hai ngón tay còn lại là kẹp lấy Dương Diệp kiếm phong

Giờ khắc này, không chỉ có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt đại biến, chính là một bên Hán Hoàng còn có Ân Huyên Nhi sắc mặt cũng thay đổi. Đặc biệt Ân Huyên Nhi, nàng ánh mắt lộ ra nồng nặc khiếp sợ cùng vẻ kinh hãi, nàng biết quốc sư rất mạnh, thế nhưng nàng không nghĩ tới, cái này quốc sư dĩ nhiên cường đến rồi loại trình độ này

Như vậy dễ dàng liền tiếp được Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ một kích, coi như là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm đỉnh cường giả cũng không thể nào làm được a lẽ nào quốc sư là Bán Thánh cường giả

Không chỉ có Ân Huyên Nhi trong đầu nghĩ tới khả năng này, giữa sân vô số người đều nghĩ tới khả năng này

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 681: Giết hắn cái máu chảy thành sông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Các ngươi không phải là đối thủ của ta!"

Áo bào tro dưới, truyền đến một đạo nhàn nhạt thanh, tiếp theo, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người bị một cổ cự lực đạn liên tiếp lui về phía sau, lui ước chừng sắp tới mười trượng hai người mới dừng lại tới!

"Ta còn cũng không tin tà!"

Dương Diệp tay trái vừa lộn, Trấn Giới Thạch xuất hiện ở trên tay hắn, tại Trấn Giới Thạch dưới tác dụng, người áo bào tro cùng Đỉnh Hán Đế Quốc những cường giả kia tại trong nháy mắt bị áp chế rớt một cấp!

Hán Hoàng đám người sắc mặt kịch biến, sau đó không chút nghĩ ngợi xoay người bỏ chạy.

"Giết!"

Dương Diệp chân phải chợt một bước, cả người trong nháy mắt đi tới người áo bào tro trước mặt của, một kiếm đâm ra, nhắm thẳng vào người áo bào tro ngực, mà ở hắn bên phải, An Nam Tĩnh trường thương trong tay cũng là mang theo một đạo chói mắt Thương mang hướng phía người áo bào tro ngực đâm tới.

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thương Kiếm cách người áo bào tro ngực còn có mười mấy cm lúc, một đạo quỷ dị hắc màu xanh nhạt hơi mỏng năng lượng bình chướng xuất hiện ở người áo bào tro trước mặt của.

"Oanh!"

Thương Kiếm đâm vào đạo này hắc màu xanh nhạt bình chướng thượng, bình chướng kịch liệt run lên, xuất hiện vô số vết nứt, tại bình chướng phía sau người áo bào tro hướng sau liền lùi lại ngũ bước.

"Phá!"

Dương Diệp tay phải chợt xoay tròn, đạo kia bình chướng trong nháy mắt vỡ vụn ra, tiếp theo, một thương một kiếm lấy tốc độ cực nhanh đâm thẳng kia bạo lộ ra người áo bào tro.

Người áo bào tro hai tay chậm rãi nắm chặt, từng đạo quỷ dị hắc lam sắc phù văn xuất hiện ở kỳ trên tay, tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thương Kiếm đi tới trước mặt hắn lúc, hắn lúc này mới song quyền chợt đánh ra, phân biệt đánh vào mũi thương thượng!

"Oanh!"

Lấy người áo bào tro làm trung tâm, phương viên trong phạm vi mấy trăm trượng mặt đất ầm ầm sụp xuống hạ hãm, thế nhưng người áo bào tro cũng không chút sứt mẻ.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người con ngươi co rụt lại, cái này người áo bào tro thực lực, so với bọn hắn trong tưởng tượng còn mạnh hơn!

"Lui!"

Người áo bào tro một tiếng quát nhẹ, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tay của trúng thương nhọn rồi đột nhiên uốn lượn thành một cái hình trạng quỷ dị, tiếp theo, hai người tại cự lực dưới hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái nanh sắc, trong tay ý Kiếm chợt xen vào Cổ Sao, sau đó một nhổ, một đạo tử quang ở trong sân chợt lóe lên, sau đó trực tiếp xuất hiện ở tại người áo bào tro trước mặt của, tử sắc kiếm khí trong ẩn chứa cường đại kiếm ý cùng lực lượng kinh khủng, làm cho người áo bào tro không gian chung quanh nghiêm trọng vặn vẹo biến hình.

Thế nhưng người áo bào tro cũng đồ sộ bất động, vững như bàn thạch!

Tại kiếm khí cách người áo bào tro chỉ số cm lúc, người áo bào tro hai tay lúc này mới lần thứ hai nắm chặt thành quyền, sau đó hướng phía Dương Diệp đạo kia tử sắc kiếm khí đánh tới!

"Bành!"

Tử sắc kiếm khí tiêu tán, người áo bào tro hướng sau liền lùi lại chừng mười bước!

Dương Diệp con ngươi kịch liệt co rụt lại, cái này người áo bào tro dĩ nhiên tiếp nhận! Hắn lúc trước đạo kiếm khí này thế nhưng Lục Đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng, đồng thời tăng thêm Trí Mệnh Nhất Kích tam trọng a! Hắn rất tự tin, coi như là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cũng không thể như vậy dễ dàng liền tiếp được. Mà trước mắt vị này người áo bào tro cũng tiếp nhận, hơn nữa còn là khi hắn dùng Trấn Giới Thạch sau khi!

Cái này người áo bào tro đến tột cùng là ai?

An Nam Tĩnh thần sắc cũng ngưng trọng, tay phải nắm thật chặc trong tay Liệt Thiên.

Người áo bào tro nhìn một chút hai tay của mình, tại hai tay của hắn thượng, có một đạo chảy máu vết kiếm. Người áo bào tro Đạo: "Không nghĩ tới, ngươi lại có thể thương tổn được ta, xem ra, ta đúng là vẫn còn xem nhẹ ngươi. Chuyện hôm nay, cứ như vậy đi. Ngươi cũng đừng nghĩ đến giết ta, trừ phi là sư phụ của ngươi xuất thủ, không thì, cái này Huyền Giả Đại Lục không có người có thể giết được chết ta. Cho dù là ngươi cùng nha đầu kia liên thủ cũng không được, các ngươi đạt được Hoàng Giả Cảnh, có thể có thể thử xem!"

"Ngươi là Bán Thánh!" Dương Diệp trầm giọng nói.

Người áo bào tro Đạo: "Dương Diệp, tính cách của ngươi thành tựu ngươi bây giờ kiếm đạo, nhưng ngươi biết bởi vì tính cách của ngươi mà gặp phải rất nhiều phiền phức. Vừa qua khỏi dịch chiết, đây là hằng Cổ không đổi đạo lý. Làm người, nếu như không hiểu được biến hóa, như vậy, tương lai của ngươi đúng là một mảnh nhấp nhô. Ngôn tẫn vu thử, chính ngươi tự giải quyết cho tốt!" Nói xong, người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi tiêu thất ở tại tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Lúc trước, chỉ cần ta đáp ứng bọn họ, Nam Vực lập tức là có thể thiếu hai tên địch nhân, mà nhiều hai cái minh hữu. Thế nhưng ta nhưng không có đáp ứng, bởi vì ta muốn tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất. Ngoại trừ chuyện này, còn có trước đây rất nhiều sự, chỉ cần ta hơi chút biến hóa hạ, sự tình khả năng cũng sẽ không hướng hỏng một mặt phát triển. An Nam Tĩnh, ta sai lầm rồi sao?"

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt của, sau đó vươn một ngón tay điểm tại Dương Diệp ngực, Đạo: "Đối với sai, cũng không trọng yếu, quan trọng là... Không thẹn với lương tâm. Ngươi hỏi tâm của chính mình, ngươi cảm thấy ngươi diệt Đỉnh Hán Đế Quốc, trong lòng sẽ có hổ thẹn sao?"

Dương Diệp lắc đầu. Đỉnh Hán Đế Quốc lại nhiều lần ra tay với hắn, muốn đẩy hắn vào chỗ chết, thù này, hắn đã sớm muốn ôm, hắn làm sao có thể sẽ đối với đế quốc này thẹn trong lòng cứu đây? Còn nữa, hắn căn bản không tin tưởng cái này Đỉnh Hán Đế Quốc, cho dù là đối phương đầu hàng, hắn cũng sẽ không tin tưởng!

An Nam Tĩnh Đạo: "Đã như vậy, kia cần gì phải lưu ý lời của hắn? Trong lòng nếu không thẹn không, coi như dũng cảm tiến tới, ta cùng ngươi cùng nhau!"

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó cười nói: "Ngươi nói đúng. Trước khi nếu như ta đáp ứng bọn họ, có lẽ có thể thiếu hai tên địch nhân, nhiều hai cái minh hữu, nhưng đó không phải là ta mong muốn. Hơn nữa, ta Dương Diệp lại có thể khuất phục tại người khác uy hiếp hạ? Cho nên, đi thôi, hôm nay ta muốn hôn tay chôn vùi cái này truyền thừa hơn vạn năm đế quốc cổ xưa!"

"Ùng ùng..."

Đột nhiên, toàn bộ mặt đất Địa Động Sơn Diêu, một trận dồn dập tiếng oanh minh tự kia cửa thành nội vang lên.

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một đội mặc vàng ròng sắc khôi giáp, cầm trong tay màu đen nhánh Trường Thương kỵ binh chính hướng bọn họ vọt tới. Cái này đội kỵ binh có chừng hơn năm trăm người, mỗi một cái kỵ binh đều là Tôn Giả Cảnh cửu phẩm, mà bọn họ Tọa Ký, đều là tôn cấp Xích Viêm mã.

Xích Viêm mã, hình thể to lớn, có chừng ba trượng tới cao, đầu mọc một sừng, cứng rắn như huyền thiết. Đương nhiên, là tối trọng yếu là tốc độ của nó, kia tại tốc độ cao nhất dưới, có thể truy phong đuổi điện.

Cái này nhóm kỵ binh cách Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có mấy trăm trượng, thế nhưng kia kỵ binh triển hiện ra khí thế cũng làm cho An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp chân mày cau lại.

Kỵ binh khí thế của như cuồng phong, như mưa rào, cho dù cách xa nhau như vậy xa, cũng làm cho Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hô hấp chậm chạp, bởi vì bọn họ cảm giác những kỵ binh này liền như một ngọn núi lớn, chính hướng bọn họ ngược tới!

"Xích Vân thiết kỵ!" An Nam Tĩnh trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, Đạo: "Này thiết kỵ là cái này Đỉnh Hán Đế Quốc sau cùng một trong những lá bài tẩy, bọn họ tuy rằng cũng chỉ là Tôn Giả Cảnh, nhưng là thực lực của bọn họ lại là căn bản không thể so Hoàng Giả Cảnh yếu. Đặc biệt tại tốc độ của bọn họ nhắc tới sau, coi như là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả cũng không dám cứng rắn hám!"

Dương Diệp gật đầu, hắn từ những kỵ binh này khí thế của thượng chỉ biết những kỵ binh này không phải là kẻ đầu đường xó chợ. Thủ đoạn khẽ động, ý Kiếm xuất hiện ở trên tay hắn, tiếp theo, Thập nhị trọng kiếm ý từ trong cơ thể nộ tuôn ra, tạo thành một đạo kiếm ý bình chướng, ngăn trở những thứ kia kỵ binh mang tới khí thế cường đại.

"Giết!"

500 danh kỵ binh Trường Thương hướng lên trời một chỉ, giận dữ hét lên, thanh âm như sấm nổ vang, vang vọng toàn bộ chân trời.

"Sưu!"

Lúc này, An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên đột nhiên hóa thành một đạo kim quang tuột tay ra, Liệt Thiên như một đạo lưu tinh ở trong sân chợt lóe lên, tiếp theo, xa xa hơn mười người kỵ binh tại chỗ từ Xích Viêm lập tức rơi.

An Nam Tĩnh chân phải hướng sau hơi di động, tiếp theo chợt trừng, cả người giống như một nhánh tên rời cung bắn ra ra, lúc xuất hiện lần nữa, nàng người đã đi tới cầm đầu một gã kỵ binh trước mặt, sau đó chân phải tất cái chỉa vào tên kia kỵ binh trên đầu, tên kia kỵ binh mang theo sau lưng vài tên kỵ binh té bay ra ngoài, không biết sống chết!

Một tất cái đỉnh Phi tên kia kỵ binh, An Nam Tĩnh chân phải nhẹ một chút tại nơi kỵ binh cưỡi kia Xích Viêm mã lưng ngựa, kia Xích Viêm mã tại chỗ trực tiếp nổ bể ra tới, mà An Nam Tĩnh thì mượn lực lần thứ hai bắn ra đi ra ngoài, cùng lúc đó, vài tên kỵ binh lại bay ra ngoài...

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó thân hình khẽ động, cũng xông vào trong đám người, trong tay ý Kiếm chợt nhanh huy, vô số đạo kiếm khí tại kỵ binh đàn trong không ngừng bắn nhanh ra, mỗi một đạo kiếm khí, hầu như đều biết mang đi một cái kỵ binh của người đầu. Thế nhưng những kỵ binh này cũng không có bất kỳ người nào đào tẩu, thậm chí hét thảm một tiếng cũng không có phát ra!

Tử chiến!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, bày ra thực lực cơ bản là thuộc về vô địch, thế nhưng những kỵ binh này cũng không sợ hãi, đã chết một cái, bật người sẽ có cái khác xông lên.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không có nương tay chút nào, từng chiêu tàn nhẫn, mỗi một lần xuất thủ đều biết có một gã Đỉnh Hán Đế Quốc tử vong.

Trên thành tường, nhìn An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp dường như sát thần thông thường thu cắt Xích Vân thiết kỵ kỵ binh sinh mệnh, Hán Hoàng sắc mặt âm trầm, ở bên cạnh hắn những cường giả kia thì mặt lộ thần sắc, từng cái một trong mắt tràn đầy kiêng kỵ vẻ.

Lập tức phương kỵ binh đã chết mang gần một nửa sau khi, Hán

Hoàng đột nhiên xoay người nhìn bên cạnh hắn những cường giả kia, Đạo: "Các ngươi đi thôi, nguyện ý đầu hàng liền đầu hàng, Dương Diệp muốn tiêu diệt chính là ta Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất, chỉ cần các ngươi không phản kháng, hắn sẽ không đối với các ngươi chém tận giết tuyệt!"

"Hán Hoàng!"

Những cường giả kia kinh hãi, vội vàng hướng đến Hán Hoàng khom người xuống, Đạo: "Bọn ta nguyện cùng Hán Hoàng đồng sinh cộng tử!"

Hán Hoàng khoát tay áo, Đạo: "Cho tới bây giờ, các ngươi còn vẫn như cũ ở chỗ này, các ngươi đã chứng minh lòng trung thành của các ngươi. Ta không phải là đang khảo nghiệm các ngươi, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, coi như là Hoàng Giả Cảnh xuất thủ cũng đỡ không được bọn họ, các ngươi ở tại chỗ này, đơn giản liền là chịu chết mà thôi. Đi thôi, đều đi thôi."

"Hán Hoàng, chúng ta chưa chắc chỉ biết bại!" Một gã Vũ Tướng trầm giọng nói: "Xin hãy Hán Hoàng khiến Long vệ đội cùng huyết y vệ xuất động, để cho bọn họ phối hợp Xích Vân cưỡi đồng loạt ra tay!"

Hán Hoàng lắc đầu, Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc đại thế đã mất, vô lực xoay chuyển trời đất. Các ngươi đi bây giờ còn kịp, tại chờ đợi, khả năng liền không còn kịp rồi."

Tên kia Vũ Tướng trầm giọng nói: "Hán Hoàng, hôm nay vẫn có thể đứng ở bên cạnh ngươi, đều là đối với ngươi chết trung của người, cho nên, xin hãy Hán Hoàng khác đang nói nói thế. Chúng ta, nguyện ý cùng Hán Hoàng cùng tồn vong!"

Hán Hoàng nhìn mọi người một lát, sau đó xoay người hướng hoàng cung phương hướng bay đi, Đạo: "Hồi hoàng cung, khiến Long vệ đội cùng huyết y vệ chống đỡ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Nếu Dương Diệp muốn tiêu diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc, ta đây liền làm cho cả Huyền Giả Đại Lục chôn cùng!"

"Xuy..."

Theo một tên sau cùng Xích Vân kỵ binh đầu bị gọt Phi, giữa sân 500 danh kỵ binh cùng 500 Xích Vân mã toàn quân bị diệt!

Trước cửa thành, máu chảy thành sông!

Dương Diệp xoay người nhìn bên cạnh An Nam Tĩnh, thân thủ xoa

xoa An Nam Tĩnh kia trắng noãn Như Ngọc gò má của thượng một giọt máu tươi, sau đó xoay người dẫn theo trong tay kia đã nhuộm đỏ ý Kiếm hướng phía cửa thành đi đến.

An Nam Tĩnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó đi theo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 682: Dương Diệp muốn xông đại họa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hắn muốn xông đại họa!"

Đế đô ngoài thành nơi nào đó, người áo bào tro trầm giọng nói. Tại bên cạnh hắn, là vậy còn tại bởi vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước khi tàn sát Xích Vân cưỡi mà khiếp sợ Ân Huyên Nhi.

Nghe được người áo bào tro nói, Ân Huyên Nhi phục hồi tinh thần lại, sau đó nói: "Quốc sư không ngăn cản hắn sao?"

Người áo bào tro lắc đầu, Đạo: "Không ngăn cản được. Người này tì vết tất báo, ta như mạnh mẽ ngăn cản, đổi lấy kết quả chính là hắn điên cuồng trả thù. Kia đại giới, ta không muốn thừa thụ, cũng không chịu nỗi."

Ân Huyên cau mày, Đạo: "Huyên nhi không rõ, hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc đã đại thế đã mất, cũng không có bất luận cái gì Bán Thánh cường giả, quốc sư ngươi đến tột cùng tại kiêng kỵ cái gì? Lẽ nào, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc còn có cái khác lá bài tẩy?"

Người áo bào tro Đạo: "Xem đi, lập tức ngươi thì sẽ biết. Ta ngược muốn nhìn, cái này thủ mộ người phải như thế nào ứng đối!"

Ân Huyên Nhi trầm mặc, ánh mắt nhìn về phía xa xa.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi vào cửa thành sau, hai người dừng bước, tại trước mặt bọn họ, có sắp tới hơn vạn người Đỉnh Hán Đế Quốc binh sĩ, những binh lính này mỗi người cầm trong tay binh khí, chính trận địa sẵn sàng đón quân địch!

"Tránh ra!" Dương Diệp diện vô biểu tình, trong tay ý Kiếm bị tiên huyết nhuộm đỏ bừng, máu tanh khí tức làm người ta buồn nôn!

"Bọn ta thề sống chết thủ vệ Hán Hoàng!" Hơn vạn binh sĩ giận dữ hét lên, sau đó toàn bộ hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vọt tới.

"Như các ngươi mong muốn!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm chợt đảo qua, một đạo tử sắc kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên, trên trăm binh sĩ bị kiếm khí chặn ngang chém thành hai đoạn. Tại bên cạnh hắn An Nam Tĩnh cũng lập tức xuất thủ, Liệt Thiên mang theo khắp bầu trời thương ảnh lồng hướng về phía những binh lính kia.

Tàn sát!

Vẫn là tàn sát!

Những binh lính này mạnh nhất cũng bất quá là phổ thông Tôn Giả Cảnh, còn lại đại bộ phận đều là Linh Giả Cảnh cùng Vương Giả Cảnh, loại trình độ này huyền giả, làm sao địch nổi Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ? Hai người mỗi một lần xuất thủ, đều biết có trên trăm đích sĩ binh chết đi. Thế nhưng cái này cũng không có người những binh lính kia lui bước, ngược lại, như trước Xích Vân kỵ binh một dạng, những binh lính này đều là một cái tiếp theo một cái hướng phía hai người đánh tới!

Đương nhiên, những binh lính này cử động cũng không có khiến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ngừng tay. Đặc biệt Dương Diệp, xuất thủ một lần so một lần tàn nhẫn, trong mắt màu đỏ tươi một mảnh, như một cái tử thần!

Xa xa, Ân Huyên Nhi thấp giọng thở dài, Đạo: "Những binh lính này đối Đỉnh Hán Đế Quốc trái lại trung tâm, đáng tiếc!"

Người áo bào tro Đạo: "Đỉnh Hán Đế Quốc tồn tại lâu như vậy, hơn nữa tại đây Trung Vực, bọn họ cũng là đắc nhân tâm, chỉ là bởi vì La Tuấn duyên cớ, chọc tới Dương Diệp tên sát tinh này. Tuy rằng như vậy, thế nhưng cái này cũng không ảnh hưởng Đỉnh Hán Đế Quốc tại những binh lính này trong lòng địa vị, chỉ là đáng tiếc, thực lực yếu như con kiến hôi bọn họ, chỉ có thể dùng tánh mạng đi biểu hiện bọn họ trung tâm."

"Lúc đầu ta Thương Quốc bị diệt thời điểm, không phải là cũng có thật nhiều người như vậy sao?" Ân Huyên Nhi thấp giọng nói.

Người áo bào tro trầm mặc một lát, sau đó nói: "Huyên nhi, ta biết, ngươi ở trong lòng đang trách ta lúc đầu buông tha Thương Quốc, bởi vậy làm cho cha mẹ ngươi ngã xuống. Chỉ là ta nghĩ, lúc đầu cũng không phải là ta muốn buông tha Thương Quốc, chỉ là bởi vì một sự tình, ta phải buông tha. Những chuyện kia, ngày sau nếu là có cơ hội, ngươi sẽ biết được!"

Ân Huyên Nhi trầm mặc.

Người áo bào tro lại nói: "Huyên nhi, ta cũng biết ngươi nghĩ phục quốc, thế nhưng ngươi tốt nhất là bỏ ý niệm này đi, bởi vì tính là ngươi thống nhất toàn bộ Huyền Giả Đại Lục, cũng là không có bất kỳ ý nghĩa gì. Ánh mắt phóng lâu dài một ít, thế giới rất lớn, so ngươi tưởng tượng trung còn muốn lớn hơn, cũng so với ngươi tưởng tượng muốn đặc sắc!"

"Quốc sư, Huyên nhi càng ngày càng nhìn không thấu ngươi!" Ân Huyên Nhi thấp giọng nói.

Người áo bào tro Đạo: "Ta đối với ngươi không có ác ý, không thì, ngươi sẽ không tại trên đời này. Ngươi là ta nhìn lớn lên, ta hy vọng ngươi có thể có một tốt kết cục."

Ân Huyên Nhi nhìn thoáng qua người áo bào tro, sau đó ánh mắt đầu đến rồi xa xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sở tại.

Lúc này cửa thành nội lối vào, thây phơi khắp nơi, tiên huyết chồng chất giống như một cái thủy đàm, máu tanh mùi tràn ngập bầu trời, cho dù vài dặm ra người cũng có thể rõ ràng nghe thấy được.

1 vạn binh sĩ, không còn một mống, toàn bộ bị giết!

Dương Diệp tóc đã là màu đỏ tươi sắc, trong tay ý Kiếm càng như một thanh tiên huyết ngưng tụ mà thành Kiếm, đỏ quỷ dị. Vô số sát khí tự trong cơ thể hắn không ngừng hướng ra ngoài tràn ra, nhìn qua, lúc này Dương Diệp liền như một cái ma quỷ.

An Nam Tĩnh hơi chút nhiều, dù sao nàng là nữ, tại giết người trong quá trình, có thể tránh, tận lực đều biết tránh, không cho những thứ kia huyết khí tập kích nàng. Tuy rằng như vậy, thế nhưng nàng lúc này nhìn qua cũng như một cái nữ ma đầu. Trong tay nàng Liệt Thiên cũng bị tiên huyết nhuộm đỏ, thành một thanh hồng thương, mà của nàng áo bào trắng cũng đốm nhỏ chuế đến tiên hồng sắc vết máu, đặc biệt của nàng sau đầu con ngựa kia đuôi, chẳng biết lúc nào, đã trở thành màu đỏ!

Dương Diệp xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, trong mắt màu đỏ tươi rút đi, Đạo: "Ngươi ưa thích giết người sao?"

An Nam Tĩnh hơi trầm ngâm, Đạo: "Không thích, cũng không ghét!"

Dương Diệp Đạo: "Đây là một cái đường máu, ngươi thực sự phải cùng ta tiếp tục đi xuống sao?"

"Tại tới mười vạn người ta cũng giết!" An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm rất bình tĩnh, nhưng là lại mang theo bất dung trí nghi kiên định!

Đọc tr u yện cùng http://truyencua

Tui.Net Dương Diệp cười ha ha một tiếng, Đạo: "Tốt, hôm nay Đỉnh Hán Đế Quốc tới bao nhiêu người, ta liền giết nhiều người, giết, liền giết hắn cái thây phơi khắp nơi, chiến, chúng ta liền chiến hắn cái đỉnh bất bại!" Thanh âm tại Huyền khí gia trì hạ cấp tốc hướng phía bốn phía khuếch tán đi, không được một hồi, phương viên mấy trăm dặm đều là Dương Diệp thanh âm của.

Đột nhiên, xa xa xuất hiện 100 danh mặc màu đỏ áo choàng, cầm trong tay liêm đao huyền giả. Làm cái này 100 danh huyền giả xuất hiện lúc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chung quanh những thứ kia huyết cùng sát khí dĩ nhiên toàn bộ chiến động.

"Đây là Đỉnh Hán Đế Quốc Huyết Y Vệ, Nam Vực kia ngũ giết tổ chức liền xuất từ bọn họ, bọn họ rất thần bí, ta An Gia đối tư liệu của bọn họ cũng rất ít, chỉ biết, bọn họ tu hành công pháp rất thần bí, rất quỷ dị, không được có diệt quốc nguy cơ lúc, cái này Huyết Y Vệ sẽ không dễ dàng xuất động, bởi vì... Này cùng kia Long vệ đội coi như là Đỉnh Hán Đế Quốc sau cùng lá bài tẩy!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Rống!"

Đúng lúc này, xa xa chân trời đột nhiên truyền đến long ngâm thanh, tiếp theo, một nhóm hình thể dường như Sơn kiểu lớn cự long xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong tầm mắt. Cái này cự long có chừng trên trăm, che khuất bầu trời xuất hiện ở bầu trời. Tại đây chút Long trên lưng, đều đứng một gã cầm trong tay trường cung, người đeo bao đựng tên hắc giáp huyền giả!

Dương Diệp nhíu mày, bởi vì... Này chút cự long không phải là sống, mà là Cốt Long, tựu như cùng Thi Tổ cái loại này!

"Dương Diệp!" Lúc này, xa xa những Huyết Y Vệ đó trong đột nhiên đi ra một gã huyết y huyền giả, tên này huyết y huyền giả cùng Huyết Y Vệ khác ăn mặc có chút không giống, hắn áo choàng là ám hồng sắc, trong tay liêm đao cũng đừng cái khác Huyết Y Vệ thành viên liêm đao lớn hơn!

Mặc ám hồng sắc áo choàng huyết y huyền giả mang theo phía sau hắn Huyết Y Vệ hướng phía Dương Diệp chậm rãi đi tới, vừa đi vừa nói: "Chúng ta biết ngươi cùng nữ nhân này rất mạnh, các ngươi liên thủ, rất có thể sẽ khiến chúng ta toàn quân bị diệt, thế nhưng, ta bảo chứng, tại chúng ta toàn quân bị diệt trước khi, nhất định có thể làm cho ngươi cùng nữ nhân này nỗ lực giá cao thảm trọng!"

"Ta cũng bảo chứng, ngươi không có cơ hội!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, Dương Diệp đã xuất hiện ở tên kia cầm đầu huyết y huyền giả trước mặt, cùng lúc đó, trong tay đỏ thẫm huyết kiếm trong nháy mắt tới kia huyết y huyền giả ngực!

Tên kia cầm đầu huyết y huyền giả phản ứng cũng không chậm chút nào, tại Dương Diệp đi tới trước mặt của hắn lúc, trong tay hắn liêm đao rồi đột nhiên chém xuống, cùng Dương Diệp ý Kiếm hung hăng đụng vào nhau.

"Bành!"

Liêm đao kịch liệt run lên, tên kia huyết y huyền giả hướng sau liền lùi lại chừng mười bước, mà Dương Diệp cũng không chút sứt mẻ. Ngay Dương Diệp đang muốn thừa thắng xông lên lúc, trên trăm Đạo huyết quang đột nhiên dày đặc chém tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong tay ý Kiếm chợt vừa bổ.

"Oanh!"

Huyết quang đánh tan, Dương Diệp hướng sau liền lùi lại hơn mười tới bước, trong tay hắn ý Kiếm bắt đầu khe nứt!

"Sưu..."

Đột nhiên, một chi kim sắc mũi tên tự chân trời bắn ra, trong chớp mắt đó là đi tới Dương Diệp trước mặt của. Dương Diệp hai mắt híp lại, trong tay ý Kiếm đâm ra, ở tại kia mũi tên đoạn!

"Oanh!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm vực chi kia mũi tên đang nổ ra, cường đại lực đánh vào làm cho Dương Diệp lần thứ hai hướng sau liền lùi lại chừng mười bước.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía liễu không trung, tại nơi cách đó không xa, một gã hắc giáp nam tử chính nhìn hắn, lúc trước chi kia tiễn chính là tên này hắc giáp nam tử bắn. Nhìn những Cốt Long đó, Dương Diệp vận chuyển trong cơ thể Long tổ máu huyết, nhưng là lại không có chút nào tác dụng. Rất nhanh, hắn hiểu, cái này Long đều không phải là sinh vật còn sống, nếu không phải là còn sống, tự nhiên không bị hắn huyết mạch uy áp ảnh hưởng!.

"Chết tới!"

Đột nhiên, Dương Diệp bên cạnh An Nam Tĩnh một tiếng quát nhẹ, tiếp theo, trong tay nàng Liệt Thiên trực tiếp hóa thành một đạo kim quang quen bắn ra. Chân trời truyền đến hét thảm một tiếng, tên kia hắc giáp nam tử cùng kia Cốt Long trực tiếp nổ bể ra tới!

"Trảm!"

Lúc này, xa xa những Huyết Y Vệ đó đột nhiên gầm lên giận dữ, tiếp theo, huyết quang đầy trời lồng hướng về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

Dương Diệp trong mắt lóe lên lướt một cái dữ tợn, thân thủ nắm chặt, ý Kiếm ra hiện ở trong tay hắn, ý Kiếm vào vỏ, sau đó chợt một nhổ, một đạo tử sắc kiếm khí bắn ra, cùng kia phiến huyết quang hung hăng đụng vào nhau.

"Oanh!"

Kiếm khí cùng kia phiến huyết quang vừa chạm vào liền nổ ra, cường đại khí lãng hướng phía bốn phía điên cuồng khuếch tán ra, ở chung quanh những phòng ốc kia cùng mặt đất trong nháy mắt đã bị cái này cổ khí lãng phá hủy, không được một hơi thở, trong vòng phương viên trăm dặm tất cả kiến trúc toàn bộ hóa thành phế tích...

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nhìn một chút đầu những Cốt Long đó, lại nhìn một chút xa xa những thứ kia hợp thành một cái kỳ dị trận hình Huyết Y Vệ, Đạo: "Ngươi chọn cái nào?"

"Ngươi trước chọn?" Dương Diệp Đạo.

An Nam Tĩnh cũng không già mồm cãi láo, đầu, sau đó chân phải chợt một bước, cả người hóa thành một đạo kim quang phóng lên cao, trong tay Liệt Thiên chợt hướng Hư Không đâm một cái, khắp bầu trời thương ảnh tránh hiện ra, cầm đầu một gã Long vệ đội Cốt Long cùng hắc giáp huyền giả trong nháy mắt bị cái này thương ảnh vây quanh, sau đó một đạo tiếng kêu thảm thiết trên không trung vang vọng dựng lên!

"Giết!"

Đúng lúc này, xa xa những Huyết Y Vệ đó đột nhiên giận dữ hét lên, tiếp theo, toàn bộ hóa thành từng đạo huyết quang hướng phía Dương Diệp thiểm lược mà đến.

Dương Diệp ý Kiếm xen vào Cổ Sao, toàn thân kiếm ý điên cuồng tuôn ra, Đạo: "Có một người ngăn cản ta, ta liền giết một người, có một thành người ngăn cản ta, ta hôm nay liền giết cả tòa thành!"

"Ông!"

Kiếm minh thanh phóng lên cao.....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 683: Ngọc thạch câu phần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không có tuyển chọn khiến Nam Vực đại quân hỗ trợ, bởi vì như vậy tổn thất sẽ rất lớn., hắn đối với mình cùng An Nam Tĩnh một cách tự tin!

Lúc này đây, giữa sân chiến đấu cũng không có như trước khi vậy nghiêng về - một bên. Bất kể là Huyết Y Vệ còn là kia Long vệ đội, không có bất kỳ người nào có thể đơn độc nghênh chiến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Thế nhưng cái này Huyết Y Vệ cùng Long vệ đội liên hợp lại, lại là có thể cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh chống lại, chí ít Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh không có có thể giống như nữa trước khi vậy dễ dàng địa giết người!

Xa xa, Ân Huyên Nhi thu hồi ánh mắt, nhìn về phía người áo bào tro, Đạo: "Quốc sư nếu như bây giờ khiến những Kim Giáp đó vệ sĩ xuất thủ, cái này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khả năng cũng sẽ bị đẩy lùi!"

Người áo bào tro Đạo: "Huyết Y Vệ cùng kia Long vệ đội không sai, nhưng là lại là đỡ không được Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Ngươi không phát hiện sao, cho tới bây giờ, Dương Diệp cũng không có dùng Trấn Giới Thạch, cũng không có thi triển Kiếm vực. Còn có kia An Nam Tĩnh, cho tới bây giờ, nàng cũng không có thi triển bất luận cái gì Huyền kỹ, cũng chỉ là thông thường công kích!"

Ân Huyên Nhi hơi biến sắc mặt, Đạo: "Quốc sư nói là, bọn họ căn bản không có chăm chú?"

Người áo bào tro Đạo: "Trước khi cùng ta lúc giao thủ, bọn họ cũng không có chân chính đem hết toàn lực!"

"Vì sao?" Ân Huyên Nhi không giải thích được.

Người áo bào tro Đạo: "Phải đổi cường, cũng chỉ có chiến đấu, không ngừng chiến đấu, chỉ đang không ngừng trong chiến đấu, một nhân có thể rất nhanh phát triển. Tại xa xôi một chỗ, nơi đó một ít gia tộc thiên tài, từ bọn họ có thể bước đi lên, cũng sẽ bị đưa vào một ít tàn khốc huấn luyện doanh bắt đầu huấn luyện, bọn họ, là đang không ngừng trong chiến đấu phát triển. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tại thế giới này rất mạnh, đi chỗ đó, coi như là hiếm có thiên tài, thế nhưng, lại không thể tính đứng đầu!"

"Quốc sư nói cái thế giới kia thiên tài, còn có so Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mạnh hơn?" Ân Huyên Nhi ánh mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Người áo bào tro Đạo: "Huyên nhi, ngươi muốn nhớ kỹ một điểm. Thế giới này, không có thiên tài nhất, chỉ càng thiên tài. Cũng không có người mạnh nhất, chỉ càng mạnh người."

"Quốc sư không phải là Huyền Giả Đại Lục của người, đúng không?" Ân Huyên Nhi nhìn thẳng người áo bào tro, hỏi.

Người áo bào tro Đạo: "Ngươi cũng không phải..."

Ân Huyên Nhi: "..."

"Xuy!"

Dương Diệp trong tay ý Kiếm tự một gã Huyết Y Vệ nơi cổ chợt lóe lên, tên này Huyết Y Vệ đầu trong nháy mắt vứt bay ra ngoài, thế nhưng lập tức lại có một gã khác Huyết Y Vệ nhào tới.

Dương Diệp trong đầu chỉ cái ý niệm này, với hắn mà nói, ngăn cản ở trước mặt hắn mọi người đáng chết. Hắn lúc này đã không thể đang thi triển kiếm khí, bởi vì lúc này trong cơ thể hắn đã không có bất luận cái gì Huyền khí, cho dù có siêu phẩm Năng Lượng thạch cũng cung ứng không kịp kiếm khí của hắn. Hiện tại, hắn chỉ có thể đơn thuần dựa vào thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự!

Một cái lại một người ngược ở dưới chân của hắn, thế nhưng ý hắn chí cũng kiên cố. Bởi vì, địch nhân, chính là dùng để giết!

Huyết Y Vệ nhân số càng ngày càng ít, 100 người dùng không được một khắc đồng hồ liền chết hơn hai mươi người. Mà ở quá trình này trung, Dương Diệp toàn thân cao thấp cũng không biết đã trúng nhiều ít liêm đao, nhưng đều bị hắn ngạnh sinh sinh kháng xuống tới. Hắn hiện tại, hoàn toàn bỏ qua phòng ngự, ngươi chém ta một liêm đao, ta liền cho ngươi một kiếm!

Kết quả chính là đối phương chết, hắn còn sống!

Thân thể cường đại ưu điểm, vào giờ khắc này bày ra!

"Trảm!"

Lúc này, kia cầm đầu huyết y huyền giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó tay trung liêm đao hóa thành một đạo huyết quang hướng phía Dương Diệp chém tới. Dương Diệp ý Kiếm chợt vừa bổ, đạo kia huyết quang tiêu tán, liêm đao cũng ầm ầm nổ tung, mà Dương Diệp thì hướng sau liền lùi lại chừng mười bước.

Song phương giật lại cự ly sau, kia Huyết Y Vệ đám người cấp tốc tụ lại cùng một chỗ, cầm đầu huyết y huyền giả trầm giọng nói: "Chúng ta Huyết Y Vệ chém giết qua vô số Hoàng Giả Cảnh cường giả, ngay cả Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm cường giả đã ở trong tay chúng ta ngã xuống qua, thế nhưng không nghĩ tới, hôm nay cũng thua ở một mình ngươi Tôn Giả Cảnh huyền giả trong tay! Không hổ là tự Kiếm Tông tổ sư sau khi mạnh nhất kiếm đạo thiên tài!"

Dương Diệp liếc bầu trời một cái, lúc này An Nam Tĩnh trên không trung không ngừng thiểm lược đến, mỗi một lần Liệt Thiên huy động, những Long vệ đó đội huyền giả cùng Cốt Long đều không chết cũng bị thương!

An Nam Tĩnh bị vây công, thế nhưng nàng cũng nắm giữ tiết tấu của chiến đấu. Hơn nữa tuy rằng nàng không có Dương Diệp thân thể phòng ngự, nhưng là của nàng ý thức chiến đấu cũng so Dương Diệp mạnh hơn, tổng là có thể liệu địch tiên cơ, cho nên, cơ bản không bị cái gì thương, điều này làm cho Dương Diệp triệt để yên lòng.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nắm trong tay ý Kiếm chậm rãi đi hướng những Huyết Y Vệ đó, trong ngực Năng Lượng thạch không ngừng tản mát ra năng lượng hướng trong cơ thể hắn vọt tới.

Loại thời điểm này, nói nhảm không có bất kỳ ý nghĩa gì. Cái này

Huyết Y Vệ không có khả năng đầu hàng, càng không thể nào rút đi. Cho nên, hắn muốn tiêu diệt Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất nói, chỉ có thể mang những người này chém tận giết tuyệt!

Lúc này, kia cầm đầu Huyết Y Vệ huyền giả đột nhiên nói: "Chư vị, người này thân thể tính là Hoàng Giả Cảnh cường giả cũng khó mà thương tổn được, chúng ta tiếp tục chiến đi xuống, chỉ có một con đường chết mà thôi. Hán Hoàng đối với ta chờ có tái tạo chi ân, chư vị, giờ này khắc này, chúng ta báo ân thời điểm đến rồi. Mọi người, không tiếc bất cứ giá nào tru diệt người này, không tiếc bất cứ giá nào!"

"Giết!"

Kia huyết y huyền giả vừa mới nói xong hạ, một gã Huyết Y Vệ huyền giả đột nhiên lao ra, sau đó hóa thành một đạo huyết quang bạo xạ hướng Dương Diệp, cách Dương Diệp còn có hai trượng lúc, tên này Huyết Y Vệ huyền giả cả người đột nhiên bành trướng, tiếp theo nhất nhất

"Oanh!"

Tên này Huyết Y Vệ huyền giả cả người rồi đột nhiên nổ bể ra tới, một đạo kinh khủng huyết quang phong bạo hướng phía Dương Diệp cuộn sạch đi, nơi đi qua, không gian trận trận rung động, thanh thế cực kỳ kinh người.

Tự bạo!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới cái này Huyết Y Vệ dĩ nhiên tự bạo! Nhìn kia huyết quang phong bạo, hắn không dám khinh thường, hai tay nắm chặt ý Kiếm, sau đó chợt đánh xuống.

"Bành!"

Ý Kiếm kịch liệt run lên, tiếp theo, Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau liên tục chợt lui, lui sắp tới chừng mười trượng mới dừng lại tới, mà lúc này, ý của hắn Kiếm đã xuất hiện một chút vết nứt!

"Giết!"

Mà đúng lúc này, lại một cái Huyết Y Vệ huyền giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của, sau đó dường như trước khi tên kia huyết y huyền giả thông thường, tên này huyết y huyền giả thân thể rồi đột nhiên nổ bể ra tới, lại là một đạo kinh khủng huyết quang phong bạo cuộn sạch hướng Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong tay ý Kiếm điện xạ ra, cùng đạo kia huyết quang phong bạo đánh vào cùng nhau, một tiếng vang thật lớn, ý Kiếm cùng kia huyết quang phong bạo nổ bể ra tới, cường đại khí lãng chấn Dương Diệp lần thứ hai hướng sau liền lùi lại...

"Giết!"

"Giết!"

"Giết...."

Một đạo tiếp theo một đạo tiếng rống giận dử ở trong sân vang lên, tiếp theo, một cái lại một cái Huyết Y Vệ điên cuồng mà đánh về phía Dương Diệp, sau đó một cái lại một cái tự bạo...

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 684: Có bao nhiêu, giết nhiều ít!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được phía dưới vang lên từng đạo kinh thiên nổ thanh, không trung, đang ở kịch chiến An Nam Tĩnh biến sắc, trong tay Liệt Thiên chợt quét ngang, một đạo Thương mang thành hình nửa vòng tròn tránh hiện ra, che ở trước mặt nàng vài tên Long vệ đội huyền giả tại chỗ bị đánh xuống.

An Nam Tĩnh hướng xuống dưới lúc này phía dưới đã bị huyết quang phong bạo bao phủ. Tại huyết quang trong gió lốc, còn đang không ngừng vang lên từng đạo Huyết Y Vệ huyền giả tự bạo nổ thanh.

Không được hơn mười hơi thở thời cơ, tất cả Huyết Y Vệ huyền giả toàn bộ tự bạo! Huyết Y Vệ huyền giả mỗi một vị đều là Tôn Giả Cảnh tột cùng huyền giả, cộng thêm bọn họ tu luyện lại là Đỉnh Hán Đế Quốc từ viễn cổ truyền xuống tới bí pháp, bởi vậy, bọn họ mỗi một cái thực lực đều là viễn siêu phổ thông Tôn Giả Cảnh cường giả.

Tự nhiên mà vậy, bọn họ tự bạo cũng là so phổ thông huyền giả muốn kinh khủng! Huyết quang phong bạo một đạo tiếp theo một đạo xuất hiện, cửa thành lối vào rất nhanh trở thành một cái huyết quang phong bạo vòng xoáy, tại đây chút huyết quang phong bạo vòng xoáy xung quanh, tất cả vật kiến trúc bị kia năng lượng cường đại uy áp trực tiếp chấn thành bột mịn! Về phần kia bị vây huyết quang phong bạo vòng xoáy trong Dương Diệp... Nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh tâm nhỏ hơi trầm xuống một cái, đúng lúc này, một đạo kiếm quang tự kia huyết quang phong bạo vòng xoáy trong phóng lên cao, tiếp theo, mấy nghìn đạo kiếm quang theo phóng lên cao, chỉ là một cái chớp mắt, những thứ kia huyết quang phong bạo vòng xoáy đã bị cái này kiếm quang đâm ra vô số lỗ thủng, không cần thiết một hồi, cái này huyết quang phong bạo vòng xoáy liền chậm rãi tiêu tán ở tại giữa sân.

Dương Diệp xuất hiện ở tầm mắt mọi người trung. Lúc này Dương Diệp dáng dấp thực tại có chút chật vật, trong tay hắn ý Kiếm vỡ vụn, khóe miệng hai bên không ngừng tràn đầy tiên huyết, toàn thân y vật đã không thể che thể, lộ ra mảng lớn mảng lớn long lân, mà cái này long lân hạ, thì đang ở tràn ra tinh chất lỏng màu đỏ. Dương Diệp lau mép một cái tiên huyết, sau đó hai mắt khép hờ dâng lên.

Lúc này đây, hắn rõ tái một chút, thân thể của hắn rất mạnh, so Hoàng Giả Cảnh cường giả còn mạnh hơn. Thế nhưng rất mạnh không có nghĩa là là vô địch, thân thể của hắn như trước còn là sẽ bị thương. Người, rất nhiều người đều có lười biếng tính cùng dễ quên tính. Có chút đạo lý, bọn họ lúc đó sẽ cảm thấy rất có đạo lý, lúc đó biết nhớ kỹ, thế nhưng có lẽ cách không được bao lâu, nếu như không có sự tình hoặc là người thúc giục, bọn họ chỉ biết không nhớ. Trước khi, những Huyết Y Vệ đó huyền giả tự bạo là thương tổn tới hắn. Thế nhưng hắn nguyên bản cho rằng những thứ kia tự bạo là không đả thương được hắn, thế nhưng hắn sai rồi. Bởi vậy, hắn bỏ ra đại giới. Dương Diệp hít sâu một hơi, mở hai mắt ra, Đạo: "Vì sao, ta cảm giác mình Võ đạo mới là mới vừa bắt đầu đây?" "Bành!" An Nam Tĩnh rơi vào bên cạnh hắn, Đạo: "Không có sao chứ?" Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Thương không nặng, còn ngươi?" An Nam Tĩnh quan sát liếc mắt Dương Diệp, xác nhận hắn nói không giả, lúc này mới Đạo: "Vô sự, bọn họ không đả thương được ta!" Nói, nàng ngẩng đầu những thứ kia đã giương cung cài tên miểu chuẩn hai người bọn họ Long vệ đội huyền giả, Đạo: "Còn tiếp tục giết sao?" Dương Diệp Đạo: "Ngươi chán ghét sao?" An Nam Tĩnh lắc đầu, Đạo: "Ta nói rồi, ta sẽ phụng bồi của ngươi!" Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó thân thủ nắm chặt, ý Kiếm ngưng tụ ở trong tay hắn, Đạo: "Đương nhiên giết, hôm nay, ta cũng muốn đối cái này Đỉnh Hán Đế Quốc chết trung của người có bao nhiêu." Nói, hắn ngay cả người mang Kiếm phóng lên cao, hướng phía những Long vệ đó đội giết đi qua. "Có bao nhiêu, giết nhiều ít!" An Nam Tĩnh diện vô biểu tình, chân phải chợt một bước, mặt đất trong nháy mắt sụp xuống, bản thân nàng thì hóa thành một đạo kim quang phóng lên cao, đi theo Dương Diệp.

Xa xa, Ân Huyên Nhi ánh mắt từ An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trên người thu hồi, thấp giọng nói: "Bán Thánh không ra, không có người có thể ngăn cản hai người bọn họ." Người áo bào tro Đạo: "Dương Diệp là một người điên, so kiếm tông tổ sư còn muốn điên người điên. Hắn người như thế tới điên tính cách, sẽ làm hắn tương lai gây thù hằn vô số. Có vài người, là hắn chọc nổi, thế nhưng người nhiều hơn, là hắn không chọc nổi. Tại tuyệt thế thiên tài, đang không có chân chính lớn lên lúc, là rất nhỏ yếu, rất dễ bị gạt bỏ. Tỷ như lúc này Thánh Địa, nếu như bọn họ không tiếc bất cứ giá nào, là có thể dễ dàng giết chết Dương Diệp, còn có kia thủ mộ người.

Chỉ là cái này đại giới, bọn họ tạm thời không muốn, cũng không dám!" Ân Huyên Nhi bào người, Đạo: "Đây là quốc sư bất lạp long duyên cớ của hắn sao?" Người áo bào tro Đạo: "Mượn hơi không được, cũng không muốn mượn hơi, tính cách của hắn quá có thể gây họa, cũng quá cực đoan, hơi có ngôn ngữ bất hòa, chỉ biết rút kiếm tương hướng, ta không muốn vì sư môn mang đi một cái sát tinh." Ân Huyên Nhi trầm mặc, cũng không nói gì Dương Diệp trong cơ thể tiểu vòng xoáy chuyện tình.

Chuyện này, nàng chưa cùng bất kỳ kẻ nào nói, bao quát trước mắt cái này nàng đã từng không gì sánh được tín nhiệm quốc sư. Lúc đầu sở dĩ không nói, là bởi vì nàng biết, nếu để cho quốc sư hoặc là người khác biết Dương Diệp cái kia bí mật, Dương Diệp tuyệt đối có nguy hiểm tánh mạng. Hiện tại không nói, là bởi vì nàng vừa ý trước cái này quốc sư cảm giác càng ngày càng xa lạ, nói đơn giản một chút chính là không tín nhiệm!"Chết sạch!" Lúc này, người áo bào tro đột nhiên nói. Ân Huyên Nhi thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu chỉ thấy lúc này chân trời chỉ còn lại có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Dưới đất, là từng cổ một khổng lồ long cốt cùng Long vệ đội huyền giả thi thể. Dương Diệp lấy ra hơn mười khối siêu phẩm Năng Lượng thạch đặt ở An Nam Tĩnh tay của trong, sau đó nắm trong tay đỏ thẫm đẹp đẻ ý Kiếm hướng phía xa xa đi đến. An Nam Tĩnh lập tức đuổi kịp."Hắn quả thực phải gọi Kiếm Ma!" Diệp cùng An Nam Tĩnh bóng lưng, người áo bào tro Đạo: "Lịch đại Kiếm Hoàng, không có bất kỳ người nào như hắn như vậy thích giết chóc. Cũng khó trách mảnh thế giới này Thiên Đạo sẽ không tha cho hắn, như thế thực lực cùng tiềm lực, lại tâm tính điên cuồng như vậy, ai có thể đủ chứa chấp hắn?" "Không tha cho hắn, hắn sẽ nghịch hôm nay!" Ân Huyên Nhi Đạo."Ta tin tưởng!" Người áo bào tro Đạo: "Hắn cùng với Kiếm Tông tổ sư tương đồng chỗ là bọn họ đều là kiếm đạo thiên tài, bất đồng là, Dương Diệp so Tiêu Dao Tử muốn tàn nhẫn, muốn độc. Với hắn mà nói, bất kể là tốt người hay là người xấu, chỉ muốn đối địch với hắn đều đáng chết. Mà Tiêu Dao Tử, tuy rằng cũng giết phạt quả quyết, thế nhưng nhưng trong lòng chung quy có lòng nhân từ, không thì, lúc đầu cũng sẽ không bỏ qua Đỉnh Hán Đế Quốc.

Mà Dương Diệp nếu như cùng lúc đầu Kiếm Tông tổ sư đổi vị trí mà nói, năm đó, Đỉnh Hán Đế Quốc khả năng liền bị diệt." "Quốc sư là hy vọng hắn còn sống, còn là hy vọng hắn chết?" Ân Huyên Nhi đột nhiên nói. Người áo bào tro không chút do dự nói: "Sống, bởi vì sự hiện hữu của hắn, sẽ làm Thánh Địa nỗ lực giá cao thảm trọng." "Quốc sư cùng Thánh Địa có cừu oán?" Ân Huyên Nhi hỏi. Người áo bào tro Đạo: "Có một số việc, đến rồi thời điểm, ta sẽ nói cho ngươi biết!" Ân Huyên Nhi không ở ngôn ngữ, ánh mắt An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mục đích là Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung, dọc theo đường đi, thỉnh thoảng sẽ có huyền giả đi ra hai người đánh lén.

Thế nhưng đều không ngoại lệ, đều chết! Cách Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung còn có hơn mười dặm cự ly lúc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh dừng bước, tại trước mặt bọn họ cách đó không xa, đứng có ít nhất tam vạn huyền giả. Cái này huyền giả cảnh giới đại bộ phận đều là Vương Giả Cảnh, trong đó cũng có Linh Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh. Cầm đầu một gã Tôn Giả Cảnh cường giả rút ra trường kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp, Đạo: "Dương Diệp, chúng ta biết, chúng ta những người này không ngăn cản được ngươi. Thế nhưng, ngươi muốn diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc, nhất định phải được từ chúng ta trên thi thể thượng bước qua đi!" "Hưu!" Một đạo kiếm khí hoa phá trường không, tiếp theo, tên kia Tôn Giả Cảnh huyền giả đầu trực tiếp bay ra ngoài. Toàn trường kinh hãi! Dương Diệp mang ý Kiếm một lần nữa xen vào Cổ Sao, sau đó vung tay phải lên, một trương cổ đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn. Cái này trương cổ đồ dĩ nhiên chính là Càn Khôn Đồ.

Trước khi Nam Vực cùng Đỉnh Hán Đế Quốc giao chiến sắp tới, hắn để cái này Càn Khôn Đồ về tới Nam Vực. Tuy rằng hắn tiểu vòng xoáy cũng có cái này Càn Khôn Đồ công hiệu, thế nhưng vấn đề là tiểu vòng xoáy không là tuyệt đối tín nhiệm người, là tuyệt đối không thể để cho đối phương biết được. Càn Khôn Đồ khôi phục người trưởng thành hình, tiếp theo vung tay phải lên, hơn vạn Tôn Giả Cảnh cường giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt của. Dương Diệp thủ Đinh Thược Dược Đạo: "Phàm là phản kháng, hoặc là đối địch, giết, không cần khuyên hàng, hiểu chưa?" Đinh Thược Dược trong mắt lóe lên lướt một cái do dự, trong lòng mặc dù lớn đại không đồng ý Dương Diệp cách làm, nhưng nàng vẫn là không có ở trước mặt mọi người cãi lời Dương Diệp nói, gật đầu. "Giết!" Đinh Thược Dược xoay người đàn Đỉnh Hán Đế Quốc huyền giả, mệnh lệnh lạnh như băng thanh truyền ra ngoài. "Giết!" Hơn một vạn danh Tôn Giả Cảnh cường giả trực tiếp xé rách không gian đi tới đám kia Đỉnh Hán Đế Quốc binh sĩ trong, tiếp theo, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng ở trong sân vang lên. Dương Diệp không có ở đi mặt, xoay người ăn ở hình Càn Khôn Đồ, Đạo: "Làm phiền Đồ lão chiếu đợi nếu là tình huống có biến, trực tiếp mang đi bọn họ. Đặc biệt dược liệu, vô luận như thế nào, cũng muốn bảo đảm an toàn của hắn!" Đinh Thược Dược mắt Dương Diệp, không nói gì. Đồ lão Diệp, trong lòng cảm khái hàng vạn hàng nghìn, trước mắt Dương Diệp tại không lâu, ngay cả Hoàng Giả Cảnh đều không thể chống lại. Thế nhưng hiện tại, coi như là hắn, cũng không có chút nào lòng tin có thể chiến thắng Dương Diệp.

Dương Diệp tăng lên tốc độ, khiến hắn đều trở nên líu lưỡi. Đồ lão gật đầu, Đạo: "Bọn họ ngươi yên tâm đi, ta đã đem khí tức tập trung khi hắn môn trên người mọi người, hơi có không đúng, ta chỉ biết đưa bọn họ kéo đến Càn Khôn Đồ trong thế giới.

Trái lại ngươi, chính ngươi cẩn thận chút ah, từ trước khi bắt đầu, chỗ ngồi này Đế đô thành đột nhiên khiến ta cảm thấy không thoải mái khí tức, ta cũng không nói lên được vậy rốt cuộc là cái gì, nói chung, chính ngươi cẩn thận ah!" "Còn có, cẩn thận Đỉnh Hán Đế Quốc Hoàng Giả Cảnh cường giả!" Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Đến nơi này loại diệt quốc thời điểm, nếu nói cái gì ước định cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, đạo lý này, Đỉnh Hán Đế Quốc không có khả năng không rõ. Thế nhưng đến bây giờ, vẫn không có Hoàng Giả Cảnh cường giả tới ra tay với ngươi, cái này rất không tầm thường." Dương Diệp gật đầu, hắn cũng biết, sự tình có chút không bình thường, thế nhưng hiện tại, chẳng lẽ nói muốn triệt binh hồi Nam Vực không được? Chỉ có thể đi tới! Dương Diệp Đạo: "Đi thôi! Khiến chúng ta cái này Đỉnh Hán Đế Quốc đến cùng có bài tẩy gì, có thể làm cho kia trước quốc sư kiêng kỵ như vậy!" Nói, cùng An Nam Tĩnh thân hình khẽ động, hướng phía Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung nhanh bắn đi. Rất nhanh, hai người đi tới Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung....

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 685: Đến từ lòng đất cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh mịch, một mảnh tĩnh mịch.

Riêng lớn Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung không ai, không có một điểm sinh khí, một mảnh tĩnh mịch.

Đứng ở hoàng cung đại điện bên ngoài trước thềm đá, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chân mày đều nhíu lại.

"Cẩn thận chút!" An Nam Tĩnh trầm giọng nói: "Có cái gì không đúng."

Dương Diệp gật đầu, sau đó hai người mấy người thiểm lược, đi tới hoàng cung trong đại điện, tại nơi hoàng cung trên đại điện long y ngồi một người, đúng là kia Hán Hoàng.

Hán Hoàng tóc tai bù xù, hai mắt đỏ bừng, cả người nhìn qua có chút dữ tợn.

"Dương Diệp, ngươi biết vì sao lúc đầu Kiếm Tông tổ sư bất diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc sao?" Hán Hoàng Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Không có hứng thú." Nói trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động.

Hán Hoàng dữ tợn cười, Đạo: "Bởi vì hắn không dám, ha ha, không tin ah? Đúng vậy, hắn không dám. Hắn ban đầu ở Huyền Giả Đại Lục đã đả biến thiên hạ vô địch thủ, nhưng là lại không dám diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc. Biết tại sao không? Bởi vì ta Đỉnh Hán Đế Quốc có làm hắn đều kiêng kỵ nhân vật!"

"Nếu như là thực sự, ngươi Đỉnh Hán Đế Quốc cũng không đến mức lưu lạc đến tận đây!" Dương Diệp Đạo.

Hán Hoàng đứng dậy, thân hình khẽ động, rơi vào Dương Diệp trước mặt của, sau đó chân phải nhẹ nhàng đạp đạp kia trơn truột trong như gương đá xanh sàn nhà, Đạo: "Phía dưới này, có một người, hắn đã từng lấy lực một người, chém giết Huyền Giả Đại Lục hơn mười vị Thánh Giả Cảnh cường giả, hắn, một người thiếu chút nữa diệt toàn bộ Huyền Giả Đại Lục. Sau cùng, hắn bị ta Đỉnh Hán Đế Quốc tổ tiên phong ấn tại ở đây, chỉ ta Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất tiên huyết mới có thể cởi ra cái này Phong Ấn!"

"Ùng ùng..."

Đột nhiên, toàn bộ hoàng cung đại điện đột nhiên kịch liệt chấn động lên, kia mặt đất càng dường như cuộn sóng thông thường kịch liệt phập phồng dâng lên.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải kéo An Nam Tĩnh tay của hướng sau mấy người thiểm lược, thối lui ra khỏi cái kia đại điện. Hai người thần sắc cực kỳ ngưng trọng!

Xa xa, người áo bào tro trong cơ thể Huyền khí bắt đầu khởi động, thấp giọng nói: "Rốt cục vẫn phải muốn đi ra!"

"Ai?" Ân Huyên Nhi hỏi.

"Một cái cùng nghịch loại huyền giả đến từ đồng nhất cái thế giới, nhưng cũng không phải nghịch loại huyền giả cường giả, thủ mộ người gặp nguy hiểm!" Người áo bào tro trầm giọng nói.

Ân Huyên Nhi trong lòng rùng mình, bởi vì nàng từ người áo bào tro trong giọng nói cảm nhận được ngưng trọng, còn có một tia kiêng kỵ!

"Ha ha..."

Trong đại điện, truyền đến Hán Hoàng điên cuồng tiếng cười to, Đạo: "Dương Diệp, ngươi không phải là muốn tiêu diệt ta Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất sao? Không cần ngươi diệt, hiện tại ta Đỉnh Hán Đế Quốc thành viên hoàng thất đã đều tự sát. Ha ha... Cái này Huyền Giả Đại Lục, sau này tại cũng không có Đỉnh Hán Đế Quốc, đã ở cũng không có ta La Gia huyết mạch. Thế nhưng không quan hệ, bởi vì ngươi cùng Nam Vực, còn có toàn bộ Huyền Giả Đại Lục sẽ cho chúng ta chôn cùng, ha ha..."

Theo Hán Hoàng sau cùng tiếng cười hạ xuống, một tiếng tự bạo nổ thanh tại trong đại điện vang lên, tiếp theo, toàn bộ hoàng cung ầm ầm sụp xuống.

Sau một khắc, dị biến nổi lên!

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xung quanh, toàn bộ mặt đất đột nhiên chiến động, không ngừng Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung, toàn bộ Đế đô cũng bắt đầu kịch liệt chiến động.

Vô số người kinh hãi địa nhìn Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng cung phương hướng!

"Ca sát..."

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt 10 ngoài mấy trượng mặt đất đột nhiên nứt ra rồi một vết thương, nhân khẩu càng lúc càng lớn, sau cùng có chừng mấy trăm trượng rộng.

"Hô... Hô..."

Một đạo tiếng hít thở đột nhiên tự đạo kia nhân khẩu hạ truyền đến!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải nắm thật chặt An Nam Tĩnh ngọc thủ, cùng lúc đó, Trấn Giới Thạch xuất hiện ở trước mặt hắn. Không hề nghi ngờ, cái này Đỉnh Hán Đế Quốc phía dưới trấn áp một vị tuyệt thế cường giả.

Lúc này, Mạc Lão xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt của, Mạc Lão lúc này sắc mặt cũng ngưng trọng không gì sánh được. Nhìn đạo kia nhân khẩu, Mạc Lão Đạo: "Không nghĩ tới, cái này Huyền Giả Đại Lục lại vẫn trấn áp một vị chí ít Thánh Giả Cảnh trở lên cường giả!"

"Thánh Giả Cảnh?" Dương Diệp biến sắc, Đạo: "Mạc Lão, phía dưới vị kia là Thánh Giả Cảnh?"

Mạc Lão lắc đầu, Đạo: "Hơi thở của hắn, không thuộc về Bán Thánh, nhưng là không thuộc về Thánh Giả Cảnh. Nói cách khác, hắn đã từng nhất định là Thánh Giả Cảnh cường giả, mà bây giờ, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục đều đã không có bổn nguyên Tử khí, cộng thêm hắn lại bị trấn áp lâu như thế, cảnh giới, không có khả năng nữa là Thánh Giả Cảnh!"

"Không phải là Thánh Giả, cũng có thể giết ngươi!" Một giọng nói tự lòng đất truyền đến: "Không ngừng ngươi, mảnh thế giới này hết thảy tất cả, đều phải chết.

[truy e n

Cua tui ΘΘ net] Mạc Lão Đạo: "Ngươi giết không được ta, nhiều lắm lưỡng bại câu thương mà thôi. Trấn áp các hạ, chắc là cái này La Gia tổ tiên cùng Thiên Ngoại Thiên cường giả, ở chỗ này cùng ta lưỡng bại câu thương, cũng không đáng. Đương nhiên, nếu như ngươi không phải là phải như vậy, chúng ta có thể thử xem!"

"Vậy thử xem!"

Theo phía dưới thanh âm hạ xuống, một trung niên nhân tự đạo kia nhân khẩu trung chậm rãi thăng lên. Trung niên nhân tóc dài xõa vai, Quốc Tự Kiểm, lông mày rậm, mặc quần áo màu xám trắng trường bào. Tại trường bào bên trên, có một cái do phù văn tạo thành vòng trang sức, cái này vòng trang sức quấn vòng quanh trung niên nhân cả người, bao quát nơi cổ đều bị phù văn vòng trang sức cuốn lấy.

Trung niên nhân cùng Mạc Lão nhìn nhau, sau một khắc, hai người lấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đều không cách nào thấy rõ tốc độ tiêu thất ở tại tại chỗ, thế nhưng rất nhanh, hai người lại trở về tại chỗ. Mà ở trước mặt hai người, xuất hiện một vài trăm trượng dài rộng đen nhánh hắc động, đó là bị lực lượng cường đại oanh kích đi ra ngoài không gian liệt phùng...

"Mạc Lão ngươi..."

Dương Diệp đột nhiên kinh hãi nhìn về phía Mạc Lão, bởi vì lúc này Mạc Lão cả nhánh cánh tay phải dĩ nhiên không thấy...

Xa xa, Ân Huyên Nhi nhìn về phía người áo bào tro, Đạo: "Quốc sư, ngươi không xuất thủ tương trợ sao?"

Người áo bào tro hai tay nắm chặt, không nói gì.

Trung niên nhân đột nhiên nói: "Ngươi đỉnh thời kì, có thể có thể cùng ta bây giờ trạng thái chống lại, thế nhưng đáng tiếc, bên trong cơ thể ngươi thương thế vẫn chưa chữa trị tốt, ngươi bây giờ, không phải là ta bây giờ đối thủ!"

"Đó cũng không nhất định!" Mạc Lão tâm niệm khẽ nhúc nhích, hắc sắc tấm bia đá xuất hiện ở trước mặt của hắn, "Ta nói rồi, ngươi bây giờ, là giết không chết ta!"

Nhìn Mạc Lão trước mặt bia đá kia một lát, trung niên nhân gật đầu, Đạo: "Tốt đạo khí, khó trách ngươi giống như này sức mạnh." Nói, trung niên nhân hai mắt chậm rãi nhắm lại, vô số thực chất hóa tinh thần lực hướng phía bốn phía phô thiên cái địa tán đi, Đạo: "Đã nhiều năm như vậy, ta không rõ ràng lắm ta muốn tầm đích người còn sống hay không. Nếu như còn sống, vậy các ngươi liền cảm tạ trời đất ah. Nếu như không tồn tại, kia mảnh thế giới này tất cả mọi người vì hắn chôn cùng ah!"

Rất nhanh, trung niên nhân mở hai mắt ra, trong mắt lóe lên lướt một cái bi sắc, tiếp theo, bi biến sắc thành dữ tợn, Đạo: "Mất, không có hơi thở của hắn. Nếu như vậy, mảnh thế giới này tất cả mọi người đi tìm chết ah."

Lúc này, Dương Diệp đi tới Mạc Lão bên cạnh, Huyền khí dũng mãnh vào Trấn Giới Thạch trong, tại Huyền khí dũng mãnh vào hạ, Trấn

Giới Thạch tản mát ra một cổ kỳ dị lực lượng hướng phía trung niên nhân kia lồng đi.

Thấy kia Trấn Giới Thạch, trung niên nhân trong mắt lóe lên lướt một cái kinh ngạc, sau đó đưa mắt rơi vào Dương Diệp trên người, khi thấy Dương Diệp lúc, trung niên nhân cả người ngây ngẩn cả người.

"Ngươi... Thế nhưng họ Dương?"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 686: Dương Diệp thân thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hơi sửng sờ, sau đó nói: "Làm sao ngươi biết?"

Trung niên nhân không nói gì, chỉ là gắt gao nhìn Dương Diệp, dần dần, hắn ánh mắt lộ ra hưng phấn, vẻ kích động. Thế nhưng rất nhanh, trong mắt hắn hưng phấn cùng kích động chuyển đổi thành nghi hoặc, Đạo: "Làm sao có thể... Thiếu chủ làm sao có thể..."

Mạc Lão cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh nhướng mày, trong mắt cũng là tràn đầy nghi hoặc.

Xa xa kia người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi cũng là như vậy, trong mắt tràn đầy không giải thích được.

Một lát, trung niên nhân đột nhiên nhìn Dương Diệp, Đạo: "Cho ta một giọt của ngươi tiên huyết!"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, không có cự tuyệt, bấm tay bắn ra, một giọt giọt máu bắn ra đến rồi trung niên nhân trước mặt của.

Nhìn kia tích huyết châu một lát, trung niên nhân hít sâu một hơi, Đạo: "Không sai, là Dương gia huyết mạch, mặc dù nhiều vài loại huyết mạch, thế nhưng Dương Diệp gia huyết mạch vẫn như cũ tồn tại." Nói đến đây, trung niên nhân nhìn Dương Diệp lúc, ánh mắt thay đổi nhu hòa, Đạo: "Cha mẹ ngươi còn tại?"

Dương Diệp nắm thật chặt trong tay Cổ Sao, Đạo: "Mẫu thân ta đã chết, về phần phụ thân, ta chưa từng thấy qua. Ngươi đến tột cùng là ai?"

Trung niên nhân nói: "Ta họ lục, tên một chữ một cái ngôn tự. Ta là phụ thân ngươi người làm, mà bây giờ, ta là của ngươi người làm!"

Người làm!

Nghe được hai chữ này, Mạc Lão nheo mắt, cho dù lấy định lực của hắn, cũng không nhịn được trong lòng phiên giang đảo hải.

Mà xa xa người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi còn lại là sắc mặt đại biến, đặc biệt kia người áo bào tro, lúc này trong lòng hắn đã chấn kinh tột đỉnh. Người làm! Một cái đã từng là Thánh Giả Cảnh, thậm chí là Thánh Giả Cảnh bên trên cường giả dĩ nhiên là cái này Dương Diệp phụ thân người làm?

Dương phụ thân của Diệp là ai?

Dương Diệp tâm trung cũng là vô cùng khiếp sợ, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này cường giả dĩ nhiên nhận thức hắn kia chưa từng gặp mặt phụ thân, càng không có nghĩ tới, cái này cường giả lại còn là hắn kia phụ thân người hầu.

"Ngươi khả năng trong lòng có rất nhiều nghi hoặc!" Trung niên nhân nói: "Bất quá, ta không sẽ nói cho ngươi biết nhiều lắm, bởi vì vậy đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt nào. Ngươi chỉ cần biết rằng, ta cùng với phụ thân ngươi là bị lưu vong người. Về phần tại sao bị lưu vong, ta cũng không có thể nói cho ngươi biết."

"Nói cho ta biết ngươi có thể nói!" Dương Diệp Đạo.

Trung niên nhân gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua xa xa người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi, người sau hai người nhất thời như lâm đại địch. Trung niên nhân nói: "Hai người này là bằng hữu ngươi?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo bào tro cùng Ân Huyên Nhi, sau đó nói: "Nữ là, nam không phải là!"

"Hiểu!"

Trung niên nhân đang muốn động thủ, kia người áo bào tro đột nhiên nói: "Dương Diệp, ta Bắc Vực nguyện ý đầu hàng Nam Vực, đầu hàng vô điều kiện!"

"Giết!" Dương Diệp bất vi sở động.

Trung niên nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tay phải đối về kia người áo bào tro Hư Không một trảo, một cái bàn tay xé rách không gian, trong nháy mắt xuất hiện ở kia áo bào tro đỉnh đầu của người. Đại thủ trong ẩn chứa lực lượng kinh khủng, làm cho người áo bào tro vị trí không gian trực tiếp vặn vẹo dâng lên, thế nhưng tại người áo bào tro bên cạnh Ân Huyên Nhi cũng không có bị một điểm ảnh hưởng!

"Toái Thiên!"

Người áo bào tro một tiếng gầm lên, tay phải nắm chặc thành quyền, sau đó đối về chi kia cự chưởng chợt đánh đi tới. Một đạo mười mấy trượng lớn nhỏ cự quyền tránh hiện ra, cùng kia cự chưởng hung hăng đánh vào cùng nhau.

"Oanh!"

Hai người vừa mới tiếp xúc liền nổ bể ra tới, mà kia người áo bào tro cũng hộc ra một ngụm máu tươi.

"Di?"

Trung niên nhân kinh dị một tiếng, Đạo: "Không thuộc về thế giới này Võ đạo lực lượng, xem ra, ngươi cũng là thế giới này ra người." Nói, hắn đang muốn xuất thủ, mà lúc này, kia người áo bào tro cũng đột nhiên chậm rãi bỏ đi hôi sắc áo choàng, sau đó một trương quen thuộc mặt xuất hiện ở Dương Diệp trong mắt!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, còn có Mạc Lão hơi biến sắc mặt, tam trong mắt người đều là lộ ra vẻ khiếp sợ. Ân Huyên Nhi trong mắt khiếp sợ so Dương Diệp ba người càng đậm, bởi vì nàng không nghĩ tới, đã từng Thương Triều quốc sư, dĩ nhiên có ba loại thân phận...

Lục Nguyên Hạo!

Người áo bào tro chính là Cổ Vực Thành thành chủ Lục Nguyên Hạo!

"Là ngươi!" Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn không nghĩ tới, cái này quốc sư, lại là Cổ Vực Thành thành chủ Lục Nguyên Hạo, cũng chính là phụ thân của Lục Kiếm Dao!

Lục Nguyên Hạo cười khổ cười, hắn không muốn bại lộ thân phận mình, thế nhưng hiện tại, hắn không bại lộ lại phải chết. Trung niên nhân này nếu là cùng thủ mộ người liên thủ, hắn tuyệt đối không có khả năng chạy trốn, cho nên, hắn chỉ có thể bại lộ thân phận của mình!

Lục Nguyên Hạo nhìn một chút trung niên nhân cùng Mạc Lão, sau đó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, Đạo: "Dương Diệp, ta nói rồi, chúng ta không là địch nhân. Trước khi sở dĩ ngăn cản ngươi, chủ nếu là bởi vì sợ Đỉnh Hán Đế Quốc sẽ đem bên cạnh ngươi vị này phóng xuất. Thực lực của hắn ngươi cũng thấy đấy, hắn đi ra, thế giới này không có người có thể ngăn trở hắn."

Dương Diệp trầm mặc.

Lục Nguyên Hạo lại nói: "Thân phận của ta, sư phụ của ngươi hắn biết. Địch nhân của ta là Thánh Địa, mà không phải ngươi. Có thể nói, chúng ta có cùng chung địch nhân." Hắn sở dĩ giải thích, là bởi vì hắn biết, hắn hôm nay có thể hay không sống, tất cả Dương Diệp một ý niệm.

"Lưu hắn lại ah!" Lúc này, Mạc Lão đột nhiên nói: "Nhiều một người bạn, tổng so nhiều một cái địch nhân tốt. Ta cũng biết băn khoăn của ngươi, ngươi yên tâm, hắn sẽ không cùng Thánh Địa cấu kết với nhau làm việc xấu."

Nghe vậy, Dương Diệp không đang chần chờ, gật đầu, Đạo: "Lục thành chủ, ta hy vọng ngươi nói đều là thật, bởi vì Kiếm Dao duyên cớ, ta cũng không hy vọng đối địch với ngươi." Nói xong, Dương Diệp tâm trung cũng là buông lỏng rất nhiều, bởi vì nhân loại thế giới tính là chân chính ý nghĩa thượng nhất thống. Về phần Ma Tộc cùng Hải Tộc... Đặc biệt Hải Tộc, không có Bán Thánh cường giả bọn họ, đã không đáng để lo!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Lục Ngôn. Lục Ngôn Đạo: "Ta với ngươi phụ thân đến từ một cái xa xôi Tinh Vực, kia phiến Tinh Vực, thế gia san sát. Trong đó có 8 đại siêu cấp thế gia, kỳ thực lực, ngươi không cách nào tưởng tượng. Ngươi chỉ cần rõ ràng một điểm, đó chính là cái này 8 đại thế gia trong thực lực yếu nhất một nhà đều nắm giữ chí ít 3 nghìn tiểu thế giới!"

Nghe thế, Lục Nguyên Hạo nheo mắt, ánh mắt lộ ra vẻ kinh hãi.

"Tiểu thế giới?" Dương Diệp cau mày, không hiểu.

"Tương đương với 10 cái Huyền Giả Đại Lục!" Lục Nguyên Hạo thần sắc ngưng trọng nói.

10 cái Huyền Giả Đại Lục!

Dương Diệp cùng Mạc Lão còn có An Nam Tĩnh ba người rung động trong lòng, nắm giữ 3 nghìn cái tiểu thế giới, mà một cái tiểu thế giới tương đương với 10 cái Huyền Giả Đại Lục... Đây tột cùng là cái dạng gì thế lực?

Lục Ngôn nhìn thoáng qua Lục Nguyên Hạo, sau đó nói: "Biết nghịch loại huyền giả sao? Bọn họ liền là đến từ ta kia thế giới 8 đại thế gia một trong Cổ gia." Nói đến đây, Lục Ngôn đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi khiến ta thật bất ngờ, bởi vì tại linh khí này như vậy loãng thế giới, ngươi có thể tại đây tuổi tác phát triển đến trình độ này, thực tại khó có được. Thế nhưng, cái này còn xa xa thiếu."

Dương Diệp Đạo: "Ta không muốn qua muốn tham dự vào các ngươi những thứ kia phân tranh trong đi!"

"Quá trẻ tuổi!" Lục Ngôn lắc đầu, Đạo: "Cái này thế đạo, cũng không phải ngươi không đi gây chuyện với tình, sự tình cũng sẽ không tới trêu chọc ngươi. Đừng nói ta với ngươi phụ thân cái thế giới kia, chính là lấy thế giới này mà nói, thực lực của ngươi cũng là quá yếu. Mảnh thế giới này Huyền khí đã khô kiệt đến rồi hủy diệt sát biên giới, không phá tan thế giới này, chỉ có một con đường chết. Mà ở chúng ta đỉnh đầu những người đó, hắn sẽ không để cho chúng ta xông ra."

"Lấy thực lực của ngươi, cũng không có thể sao?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Ta một người không được!" Lục Ngôn Đạo: "Khiến ta hoàn toàn khôi phục thực lực, có thể có thể thử một chút, đáng tiếc, không có bổn nguyên Tử khí, ta vĩnh viễn cũng vô pháp khôi phục thực lực."

"Bổn nguyên Tử khí sao..." Dương Diệp hai mắt khép hờ. Bổn nguyên Tử khí hắn có, thế nhưng rất ít. Hơn nữa, khi hắn tự thân không có tự bảo vệ mình thực lực trước khi, hắn sẽ không mang Hồng Mông Tháp chuyện tình nói cho ngoại trừ tin tưởng mấy người ra bất luận kẻ nào.

Hồng Mông Tháp quá trọng yếu, quá trân quý. Một khi xuất hiện, không chỉ có Thánh Địa cùng nghịch loại huyền giả sẽ không tiếc bất cứ giá nào tới tìm hắn, chỉ sợ cũng coi như là Nam Vực trong những người này cũng sẽ có người có ý đồ với nó.

Khi đó, hắn coi như là có 100 cái mạng cũng không đủ chết!

"Ấn tiền bối nói như vậy, chúng ta chẳng lẽ không phải chỉ có thể chờ chết?" An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Lục Ngôn khẽ cười cười, Đạo: "Làm sao sẽ? Người ép, chuyện gì đều làm được. Những thứ kia nghịch loại huyền giả trong, có thể là có thêm không gì sánh được người cường đại. Bọn họ mặc dù bây giờ không phải là Thánh Giả Cảnh, nhưng là bọn hắn đã từng cũng đều là so Thánh Giả Cảnh mạnh hơn của người. Bọn họ nếu là thật không tiếc bất cứ giá nào, muốn lấy Bán Thánh thực lực giết Thánh Giả, cũng không không có khả năng!"

"Nghịch loại huyền giả cũng có thể sẽ là địch nhân của chúng ta!" An Nam Tĩnh Đạo.

"Sau cùng mọi người địch nhân đều là hôm nay Đạo, còn có Thiên Đạo bên trên những người đó!" Lục Ngôn Đạo: "Đương nhiên, bởi vì nhân loại thói hư tật xấu, không có đến sinh tử tồn vong thời khắc nguy cấp, đại gia chắc là sẽ không đoàn kết nhất trí, cho nên, lẫn nhau tàn sát, không thể tránh được!"

Lúc này, Lục Nguyên Hạo đột nhiên nói: "Các hạ nói rất đúng, đang không có sinh tử tồn vong thời khắc nguy nan, nhân loại chắc là sẽ không chân chính đoàn kết."

Lục Ngôn Đạo: "Có người địa phương, thì có lợi ích, có lợi ích, thì có tranh đấu. Ức vạn thế giới, đều bị như vậy." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Ngươi là Dương gia của người, mặc dù chỉ là một cái khí tử nhi tử, thế nhưng, ngươi cuối cùng là Dương gia của người. Có một số việc, ngươi trốn không thoát đâu!"

Dương Diệp lắc đầu, Đạo: "Những chuyện kia, quá xa xôi, chúng ta còn là nói một chút bây giờ sự tình ah. Các hạ hôm nay đã khôi phục thân tự do, sau này làm sao dự định?"

"Tự nhiên là theo ngươi!" Lục Ngôn Đạo: "Ngươi là ta duy nhất có thể trở về Dương gia hy vọng."

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Có trở về hay không Dương gia ta không rõ ràng lắm, thế nhưng hôm nay các hạ lưu ở bên cạnh ta, với ta mà nói không thể nghi ngờ là một cái đại trợ lực, này tình, ta nhớ kỹ, ngày sau tất báo."

Lục Ngôn cười cười, hắn không cảm thấy Dương Diệp có thể đến giúp hắn cái gì, bất quá hắn cũng không có nói cự tuyệt. Bấm tay bắn ra, một quyển ngọc thạch quyển trục bay về phía Dương Diệp, Đạo: "Dựa theo thế giới này thuyết pháp, đây coi như là kiếm tu thần thông thuật, danh: Quang Chi Kiếm Tốc. Cộng tam trọng, đệ nhất trọng có thể làm cho ngươi Kiếm tốc đề thăng gấp năm lần, đệ nhị trọng có thể đề thăng gấp mười lần, đệ tam trọng có thể đề thăng ba mươi lần! Nếu như ngươi hiện khi tu luyện tới đệ tam trọng, coi như là ta cũng tránh không thoát của ngươi công kích!"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 687: Thượng Thánh Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đỉnh Hán Đế Quốc hoàng thất bị diệt, toàn bộ Đỉnh Hán Đế Quốc thế lực trong nháy mắt sụp đổ, cộng thêm Bắc Vực cũng đầu hàng Nam Vực, lúc này Huyền Giả Đại Lục, thế giới loài người đã chân chính ý nghĩa thượng nhất thống.

Tại Đỉnh Hán Đế Quốc bị diệt ngày thứ hai, Hải Tộc cùng Ma Tộc lập tức phái người đi tới Nam Vực, là tới đầu hàng!

Tại Huyền Giả Đại Lục, Dương Diệp bên này cộng thêm Lục Nguyên Hạo cùng Lục Ngôn, liền có bốn vị Bán Thánh. Bốn vị Bán Thánh... Đủ để tuỳ tiện tiêu diệt Ma Tộc cùng Hải Tộc.

Bởi vậy, hai tộc lập tức phái người đến đây đầu hàng.

Bởi vì nếu như không hàng, lấy Dương Diệp tính cách, hai tộc sợ rằng sẽ triệt để từ Huyền Giả Đại Lục thượng tiêu thất!

Hải Tộc cùng Ma Tộc đầu hàng, đến tận đây, toàn bộ Huyền Giả Đại Lục nhất thống.

Từ đó vực trở lại Nam Vực sau, Dương Diệp đã đem tự mình đóng lại, sau đó mỗi ngày điên cuồng tu luyện Lục Ngôn cho hắn Quang Chi Kiếm Tốc. Cùng hắn cùng giai đối thủ trung, Yêu Dạ đao tốc là hắn ra mắt kinh khủng nhất, ngay cả hắn đều không thể né tránh, chỉ có thể cứng rắn hám. Thế nhưng không hề nghi ngờ, nếu như hắn mang cái này Quang Chi Kiếm Tốc thần thông thuật tu luyện tới đệ nhất trọng nói, kiếm của hắn tốc đã đem viễn siêu lúc đầu Yêu Dạ!

Ngoại trừ tu luyện cái này Quang Chi Kiếm Tốc ở ngoài, hắn mỗi ngày còn tiết kiệm ra số lớn thời gian tới nghiên cứu đan dược.

Đan dược quan hệ đến Tiểu Thất, cho nên, hắn phải nỗ lực!

Cũng may hắn ban đầu ở Bạch Long động phủ trong chiếm được rất nhiều dược liệu, bởi vậy, tài liệu luyện đan, hắn trái lại sung túc rất.

Tại trải qua qua một đoạn thời gian khắc khổ chuyên nghiên cùng luyện chế hạ, hắn rốt cục luyện chế thành công ra một viên tên là 'Liệu Thương Đan' đan dược. Liệu Thương Đan thuộc về phàm đan, hiệu quả cũng không Thần khí, chỉ là có thể dùng để trị liệu một ít thương thế, tựu như cùng chữa thương phù lục một dạng. Ngay từ đầu, Dương Diệp thì cho là như vậy.

Thế nhưng đang tìm một người thí nghiệm một chút kia Liệu Thương Đan hiệu quả sau, Dương Diệp chấn kinh rồi, không chỉ có Dương Diệp chấn kinh rồi, chính là Mạc Lão cùng Lục Ngôn cũng chấn kinh rồi.

Mạc Lão sở dĩ khiếp sợ, là bởi vì kia Liệu Thương Đan hiệu quả, bởi vì kia Liệu Thương Đan đối với hắn cư nhiên cũng dùng, tuy rằng hiệu quả quá nhỏ, nhưng là lại quả thật có dùng! Mà Dương Diệp cũng là bởi vì cái này, theo đạo lý mà nói, Liệu Thương Đan chỉ là phàm đan, không có khả năng một nửa Thánh cũng có tác dụng, thế nhưng hết lần này tới lần khác đã có hiệu quả!

Rất nhanh, Dương Diệp có chút hiểu. Liệu Thương Đan phẩm cấp phàm là đan, không có khả năng đối mạc lão đưa đến hiệu quả. Giải thích duy nhất chính là, đối mạc lão sở dĩ có hiệu quả không phải là đan dược, mà là đan dược bên trong khói tím Hồng Mông. Đang luyện chế đan dược lúc, hắn dùng chính là Hồng Mông Tháp nội khói tím Hồng Mông, bởi vậy, đan dược trong có Hồng Mông chi khí, mà Hồng Mông chi khí một nửa Thánh mà nói, chính là trên thế giới thuốc chữa thương tốt nhất!

Chỉ bất quá bởi vì đan dược nội khói tím Hồng Mông ít, bởi vậy, đối mạc lão tác dụng cũng không phải rất lớn!

Mà Lục Ngôn khiếp sợ, thì là bởi vì Dương Diệp cư nhiên biết luyện đan...

Trong phòng, Lục Ngôn nhìn trong tay đan dược một lát, sau đó hít sâu một hơi, nhìn Dương Diệp, Đạo: "Ngươi biết luyện đan?"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Biết một chút."

Lục Ngôn ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn, Đạo: "Ngươi khả năng không biết Luyện Đan Sư tầm quan trọng cùng tôn quý, nói như thế, tại chúng ta cái thế giới kia, thân phận của Luyện Đan Sư địa vị là viễn siêu người tu đạo. Ngươi bây giờ, coi như là không có bất kỳ tu vi, cũng có thể trở lại Dương gia, đồng thời còn có thể bị toàn bộ Dương gia coi trọng!"

Dương Diệp cau mày nói: "Cái này Huyền Giả Đại Lục, còn có Thánh Địa cũng có Luyện Đan Sư..."

Lục Ngôn trong mắt lóe lên lướt một cái không thèm, Đạo: "Vậy cũng kêu Luyện Đan Sư? Kia nhiều lắm tính làm là Dược sư. Chân chính Luyện Đan Sư là nhất định phải có ngũ hành Huyền khí. Ta xem ngươi viên đan dược kia, đan dược nội Huyền khí tuy rằng đã dung nhập đan dược trong, thế nhưng không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là ngũ hành Huyền khí, bởi vì chỉ ngũ hành Huyền khí luyện chế ra tới đan dược, mới có hiệu quả như thế, thậm chí khiến ta đều có chút khát vọng!"

Kỳ thực, lấy Lục Ngôn thực lực, nếu như tỉ mỉ phân tích cái này viên thuốc, liền sẽ phát hiện, kia đan dược trong, ẩn chứa căn bản không phải cái gì ngũ hành Huyền khí, mà là khói tím Hồng Mông. Thế nhưng hắn không có, bởi vì, hắn căn bản sẽ không hướng khói tím Hồng Mông phương diện nghĩ tới.

Khắp Huyền Giả Đại Lục thế giới cũng không có khói tím Hồng Mông, Dương Diệp trên người có thể sẽ có sao...

Nghe được Lục Ngôn nói, Dương Diệp cũng là nheo mắt, cũng may Lục Ngôn cho là hắn chính là ngũ hành Huyền khí, nếu để cho Lục Ngôn biết hắn có khói tím Hồng Mông, chuyện kia khả năng liền đại điều.

"Xem ra sau này loại đan dược này, còn là thiếu bại lộ tuyệt vời!" Dương Diệp tâm trung âm thầm quyết định, loại đan dược này sau này tận lực không bại lộ. Hắn thực lực bây giờ nhỏ yếu, thế nhưng trên người lại là có thêm thế giới này tất cả cường giả đều khát vọng lấy được đồ vật, một khi bại lộ, hậu quả kia hắn không dám tưởng tượng!

"Ngươi nhất định phải hồi Dương gia!" Lúc này, Lục Ngôn đột nhiên nói: "Đi đoạt lại nguyên bản thứ thuộc về ngươi!"

Dương Diệp Đạo: "Đồ của ta?"

"Dương gia gia chủ có sáu tử tam nữ, phụ thân ngươi là ít nhất một vị. Dương gia nắm giữ 7 ngàn tiểu thế giới, mà phụ thân ngươi thủ hạ có 1300 thế giới, thế nhưng lúc đầu phụ thân ngươi bị Dương gia thế tử cùng hai người khác liên thủ hãm hại. Phụ thân ngươi không chỉ có bị thu hồi hết thảy, còn kém điểm bị biến thành phế nhân, cũng may có ngươi cô cô âm thầm tương trợ, bởi vậy tránh thoát một kiếp. Nhưng là lại như trước bị trục xuất Dương gia, sau đó đánh vào lúc khống loạn lưu trong."

"Có trở về hay không, sau này đang nói ah, hiện tại chúng ta việc cấp bách, là thế nào sống!" Dương Diệp Đạo. Đối với cái kia nếu nói cái gì Dương gia, hắn không có một chút nhận đồng cảm. Thế nhưng chỗ đó, hắn cũng lấy được, bởi vì Tiểu Thất rất có thể là cùng cái này Lục Ngôn đến từ đồng nhất cái thế giới.

Lục Ngôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cũng là, việc này ngày sau đang nói ah. Được rồi, kia Quang Chi Kiếm Tốc ngươi tu luyện như thế nào?"

Dương Diệp Đạo: "Có chút tâm đắc, bất quá còn có thật nhiều không hiểu địa phương!"

Lục Ngôn Đạo: "Mà nói nói!"

Dương Diệp tâm trung vui vẻ, biết đối phương đây là muốn chỉ điểm hắn, lập tức liền vội vàng đem nghi ngờ trong lòng nói ra...

Thời gian kế tiếp, hắn mỗi ngày bắt đầu điên cuồng tu luyện Quang Chi Kiếm Tốc cùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, dưới sự chỉ điểm của Lục Ngôn, hai người này đều có thể nói là đột nhiên tăng mạnh.

Một tháng sau, hắn đã đem Quang Chi Kiếm Tốc tu luyện đến đệ nhất trọng. Mà Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật hắn cũng có thể chồng đến bảy lần!

Chồng bảy lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích tam trọng, tại cộng thêm Quang Chi Kiếm Tốc đệ nhất trọng, tại xuất kỳ bất ý dưới tình huống, Dương Diệp một cách tự tin có thể trực tiếp giết chết Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm!

Cũng một cách tự tin đối mặt lúc đầu kia đến từ Thánh Địa Thánh bảng đệ nhất kia Minh Nữ!

Đáng tiếc là bản thân hắn cảnh giới vẫn như cũ còn là Tôn Giả Cảnh.

Án Lục Ngôn nói mà nói chính là, hắn hiện tại đã đạt đến một cái khảm, muốn bước qua cái này khảm, cần không tiếp tục điên cuồng tu luyện, mà là cần một cái cơ hội cùng ngộ. Chỉ có cái này cơ hội, hoặc là hiểu, tự nhiên mà vậy tựu thành Hoàng. Bởi vì hắn hiện tại đã đạt đến Tôn Giả Cảnh làm đạt tới cực hạn!

Dương Diệp không có ở tiếp tục khổ tu, bởi vì hắn cùng Tần Bất Phàm một tháng ước hẹn đến rồi!

Thượng Thánh Địa!

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 688: Không nhiều cường, một gã Bán Thánh mà thôi..

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Thực sự không mang theo bất luận kẻ nào đi?"

Cổ Vực Thành môn bên ngoài, Đinh Thược Dược nhìn trước mặt hắn Dương Diệp Vấn Đạo., tại bên người của nàng, là Hiểu Vũ Tịch cùng An Nam Tĩnh chờ nữ.

Dương Diệp ánh mắt nhất nhất đảo qua Đinh Thược Dược chờ nữ, Đạo: "Lần này đi Thánh Địa, không phải đi du ngoạn, ta cũng không phải đi giết người. Bởi vậy, người càng ít càng tốt. Hơn nữa, các ngươi ở lại Nam Vực, có Lục tiền bối cùng Mạc Lão bọn họ tại, ta cũng mới yên tâm."

"Ngươi đi Thánh Địa, đến tột cùng muốn?" Đinh Thược Dược trầm giọng hỏi.

Dương Diệp Đạo: "Cầm một món khác, cho nên, các ngươi không cần lo lắng."

"Chúng ta có thể không lo lắng sao?" Tần Tịch Nguyệt đột nhiên nói: "Ngươi người này tính cách quá mức cực đoan, hơi có không hợp chính là động thủ, đi Thánh Địa, còn không đem Thánh Địa làm gà bay chó sủa?"

Đinh Thược Dược cũng nói: "Tính cách của ngươi cần sửa đổi một chút, rất lâu, hơi chút biến hóa một chút, bản thân cũng không thua thiệt cái gì. Đặc biệt tại Thánh Địa, chỗ đó cường giả vô số, ngươi càng không thể tùy tự mình tính tình để làm sự, hiểu chưa?"

"Coi như là vì chúng ta, vạn sự trước khi, trước hết nghĩ nghĩ chúng ta, ngẫm lại của ngươi Niệm Tuyết!" Tô Thanh Thi cũng nói.

Còn lại mấy nữ mặc dù không có nói chuyện, thế nhưng ánh mắt kia đã nói cho Dương Diệp, các nàng cũng là ý tứ này.

Dương Diệp cười khổ cười, Đạo: "Các ngươi nói ta giống như rất ưa thích gây họa dường như, trời thấy, ta luôn luôn là làm theo khiêm tốn làm người cao điệu làm việc. Chỉ cần người khác không đến trêu chọc ta, ta sẽ không đi chủ động trêu chọc người khác."

Dương Diệp nói, rước lấy mấy nữ mấy người trừng mắt, hắn vội vã bảo chứng không sẽ chủ động gây họa.

Đinh Thược Dược thủ đoạn vừa lộn, một quả nạp giới xuất hiện ở trên tay nàng, Đạo: "Phương diện này có 100 chuôi Đạo cấp Huyền Kiếm, là chúng ta thu thập Đỉnh Hán Đế Quốc bảo khố có được. Tuy rằng không thể chủ động tại Thánh Địa gây họa, thế nhưng cũng đừng ở nơi nào bị khi dễ, không thì, chúng ta ở đây thật là nhiều người nhưng là phải đau lòng muốn chết!"

"Dược liệu, lẽ nào ngươi không thương tâm sao?" Tần Tịch Nguyệt nói liếc mắt một cái Dương Diệp, Đạo: "Dù sao cũng người này đã ba vợ bốn nàng hầu, tại nhiều một mình ngươi cũng không nhiều. Ta xem, thành hắn bây giờ còn chưa đi Thánh Địa, các ngươi trước đem sự tình định ra được."

Đinh Thược Dược thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Các ngươi liền dung túng hắn ah, sau này có các ngươi hối hận thời điểm."

Dương Diệp khóe miệng nhỏ lấy ra, hung hăng trừng mắt một cái Tần Tịch Nguyệt, tiếp nhận nạp giới, sau đó trở lại Tần Tịch Nguyệt trước mặt, đem ôm vào trong ngực, hôn một cái kỳ cái trán, Đạo: "Ta đi rồi, Huyền Giả Đại Lục chuyện tình, nhiều nghe một chút Thược Dược cùng Bích Như, khác cùng các nàng làm trái lại, hiểu chưa?"

"Ta trong mắt ngươi cứ như vậy không làm sao?" Tần Tịch Nguyệt liếc một cái Dương Diệp.

Dương Diệp ánh mắt nhất nhất đảo qua Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, An Bích như, An Nam Tĩnh, Đạo: "Không cần lo lắng cho ta, ta có Trấn Giới Thạch tại, tính là đánh không lại Bán Thánh cường giả, thế nhưng muốn chạy trốn vẫn là có thể. Ta không phải là ngu xuẩn, biết rõ đánh không lại còn có loại chuyện đó, ta không biết làm."

"Chúng ta chờ ngươi trở về!" Tô Thanh Thi Đạo.

An Bích như hơi do dự, sau đó nói: "Vạn sự cẩn thận, phải tránh chớ hành động theo cảm tình!"

Hiểu Vũ Tịch nhìn thẳng Dương Diệp, Đạo: "Ngươi như không trở lại, ta phải đi Thánh Địa tìm ngươi, ngươi như chết tại Thánh Địa, ta phải đi cùng ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ngươi nếu như cũng chưa về, ta sẽ báo thù cho ngươi!"

Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, sau đó trực tiếp đem kéo đến trong lòng. An Nam Tĩnh thân thể mềm mại hơi cứng đờ, cả người do như hóa đá.

Dương Diệp tay phải tại An Nam Tĩnh sau đầu đuôi ngựa chậm rãi gỡ qua, Đạo: "Ta tại khi trở về, nhất định là Hoàng giả. Ta hy vọng, khi đó, ngươi cũng là Hoàng giả!"

Nói xong, Dương Diệp buông ra An Nam Tĩnh, sau đó xoay người hóa thành một đạo hắc tuyến tiêu thất ở tại chúng nữ trong tầm mắt.

Hồi lâu, chúng nữ mới xoay người rời đi.

Trên bầu trời, Dương Diệp song chân đạp một thanh Huyền Kiếm, lấy tốc độ cực nhanh hướng phía nam hải bay đi. Tại trên bả vai của hắn, là Tử Điêu, ở trước mặt của hắn, là hai tay dâng một viên linh quả lôi lâm.

Hắn vốn là không muốn mang theo lôi lâm cùng Tử Điêu, thế nhưng không có biện pháp, hai cái này tiểu tử kia không muốn đi theo hắn. Đặc biệt Tử Điêu, nàng muốn đi theo, hắn căn bản không có biện pháp cự tuyệt, bởi vì hắn vừa muốn mở miệng cự tuyệt, Tử Điêu trong mắt liền sẽ lập tức dâng lên vụ khí. Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể mang theo nàng.

Về phần lôi lâm. Dương Diệp phát hiện, lôi lâm trừ hắn ra, căn bản không thân cận bất luận kẻ nào, phải nói, nàng đối với người có địch ý mãnh liệt. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể mang theo nàng, bởi vì trừ hắn ra cùng Tử Điêu, lôi lâm căn bản không nghe bất luận kẻ nào, chỉ cần có người tiếp cận nàng, nàng chỉ biết loạn phóng điện...

Dương Diệp nhu liễu nhu lôi lâm đầu nhỏ, đột nhiên, hắn hai mắt híp lại, Đạo: "Nếu tới, cần gì phải trốn trốn tránh tránh!"

Theo Dương Diệp thanh âm của hạ xuống, một đạo hồ quang xuất hiện ở Dương Diệp bên phải vài chục trượng bên ngoài, cùng Dương Diệp song song đến phi hành.

"Ngươi quả thật muốn đi Thánh Địa?" Hồ quang trong, truyền đến Tần Bất Phàm thanh âm của.

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Tần Bất Phàm Đạo: "Ngươi mới vừa tiến vào thánh địa, Thánh Địa Bán Thánh cường giả liền sẽ phát hiện ngươi, ừ? Không đúng, ta dĩ nhiên không cách nào cảm ứng được ngươi khí tức trên người, có cường giả thay ngươi che giấu ngươi khí tức trên người!"

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngốc đến cứ như vậy nghênh ngang xông vào Thánh Địa, đùa giỡn, hắn mặc dù có Trấn Giới Thạch, thực lực cũng tăng lên rất nhiều, thế nhưng hắn có thể sẽ không cảm thấy mình có thể lấy lực một người đối kháng toàn bộ Thánh Địa! Không từ mà biệt, liền một vị Bán Thánh liền đủ hắn nhức đầu. Cho nên, hắn đặc biệt thỉnh giáo hạ Lục Ngôn, cũng may Lục Ngôn có biện pháp che giấu hơi thở của hắn, điều này làm cho hắn bớt đi rất nhiều phiền phức.

"Ngươi tuy rằng khí tức bị che giấu, thế nhưng ngươi cũng biết, một khi thân phận ngươi tại Thánh Địa bại lộ, ngươi mang trên đời đều địch, khi đó, ngươi sẽ chết không có chỗ chôn." Tần Bất Phàm trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Bất Phàm, Đạo: "Nếu như ta với ngươi giống nhau là giết không chết, ta đã sớm sát nhập thánh địa. Kỳ thực, ta thực sự liền không rõ. Các ngươi nghịch loại huyền giả lúc đầu thực lực bản thân liền mạnh mẻ như vậy, mà lại lại là thân thể bất tử, thế nhưng vì sao còn có thể bại thảm như vậy?"

"Chúng ta là bại cho mình tự phụ!" Tần Bất Phàm trầm giọng nói: "Rất lâu sau đó trước khi, tại đi ngang Hư Không lúc, chúng ta coi như đoàn kết. Nhưng đã đến mảnh tinh vực này sau, bởi vì lợi ích, đại gia bắt đầu tính kế lẫn nhau, lẫn nhau tàn sát. Đương nhiên, chúng ta cũng là nghiêm trọng đánh giá thấp mảnh tinh vực này cường giả, mảnh tinh vực này cường giả tuy rằng không bằng chúng ta kia thế giới, thế nhưng chung quy không thể nói yếu. Cộng thêm lúc đầu bọn họ đoàn kết hết thảy lực lượng có thể đoàn kết, chúng ta nội bộ lại tự giết lẫn nhau, cho nên, chúng ta thất bại!"

Dương Diệp Đạo: "Nếu như các ngươi tất cả nghịch loại huyền giả toàn bộ dốc toàn bộ lực lượng, có thể hay không trực tiếp hủy diệt toàn bộ Huyền Giả Đại Lục?"

"Không thể!"

Tần Bất Phàm Đạo: "Bị trấn áp mười vạn năm, cộng thêm thiếu khuyết bổn nguyên Tử khí, thực lực chúng ta hàng nhiều lắm. Mà Thánh Địa tại đây 10 thời gian vạn năm nội, khẳng định một mực trù bị làm sao đối phó chúng ta. Đây cũng là biết rõ chúng ta muốn đi ra, nhưng là bọn hắn nhưng cũng không thế nào lo lắng nguyên nhân. Ta lo lắng nhất còn là Thiên Ngoại Thiên những người đó, Thánh Địa phần như vậy trấn định, phỏng chừng sợ rằng hay là bởi vì có Thiên Ngoại Thiên của người tương trợ!"

"Thiên Ngoại Thiên cường giả có thể đi tới mảnh thế giới này?" Dương Diệp cau mày, nếu như Thiên Ngoại Thiên cường giả có thể tới mảnh thế giới này, kia Huyền Giả Đại Lục cùng nghịch loại huyền giả cộng lại đều làm bất quá đối phương a! Thánh Giả Cảnh cùng Bán Thánh trong lúc đó chênh lệch, đó cũng không phải là một chút!

"Không thể, bọn họ cũng không dám!" Tần Bất Phàm Đạo: "Nếu như tại có Thánh Giả Cảnh cường giả phủ xuống, ta sẽ lập tức đề thăng tới Bán Thánh, mà ở Thánh Địa bị trấn áp những thứ kia nghịch loại huyền giả trong, có ít nhất chừng hai mươi vị có thể lập tức thành Thánh. Bọn họ một khi thành Thánh, là có thể liên thủ bị hủy mảnh thế giới này cái gọi là thiên lộ, đến lúc đó, hắc hắc..."

"Bọn họ nếu không thể phái Thánh Giả Cảnh cường giả xuống tới, vậy bọn họ làm sao tương trợ Thánh Địa?" Dương Diệp cau mày hỏi.

"Không biết!" Tần Bất Phàm Đạo: "Thế nhưng nếu như không có Thiên Ngoại Thiên của người tương trợ, Thánh Địa đơn phương thực lực, nhất định là rất khó chống đỡ được chúng ta. Nói chung, tương lai chúng ta cùng Thánh Địa nhất phương nhất định sẽ có một hồi đại chiến. Này, khi đó, ngươi sẽ đứng ở kia một bên?" Hôm nay Huyền Giả Đại Lục thực lực là tuyệt đối không thể khinh thường, bởi vì Huyền Giả Đại Lục thế nhưng có bốn vị Bán Thánh, hơn nữa trong đó có hai vị vẫn có thể đủ lấy một địch mấy tồn tại!

Cho nên, Huyền Giả Đại Lục thái độ cũng vô cùng trọng yếu!

Dương Diệp nhu liễu nhu lôi lâm đầu nhỏ, Đạo: "Đầu tiên, ta cùng với Thánh Địa trong lúc đó cừu hận nhất định là không cách nào hóa giải, cho nên, ta cùng giữa bọn họ khẳng định cũng sẽ có một hồi đại chiến. Mà các ngươi nghịch loại huyền giả, ta không có muốn đối địch với các ngươi nghĩ cách. Thế nhưng, trước khi ta cũng đã biết các ngươi cuồng ngạo cùng tự phụ, ta không đối địch với các ngươi, không có nghĩa là các ngươi nghịch loại huyền giả trong có vài người không đối địch với ta, cho nên, ta với ngươi môn nghịch loại huyền giả trong lúc đó, không chừng cũng sẽ có một hồi đại chiến đây!"

Tần Bất Phàm trầm mặc một lát, sau đó nói: "Không thể không nói, ngươi nói cái khả năng này rất lớn. Những thứ kia bị trấn áp của người trung, có một bộ phận chính là triệt đầu triệt đuôi người điên.

Mười vạn năm oán khí, bọn họ nhất định phải đem mảnh thế giới này đánh hủy mới có thể cho hả giận. Nói cách khác, khi đó, bọn họ có thể là nhìn thấy mảnh thế giới này của người liền giết!"

"Không sợ, dù sao cũng ta có thể giết được chết bọn họ!" Dương Diệp nhạt thanh Đạo.

Tần Bất Phàm: "..."

Trầm mặc một lát, Tần Bất Phàm đột nhiên hỏi: "Ta rất hiếu kỳ, ngươi đến cùng đem trước khi vị áo đen kia nam tử làm đi đâu rồi!" Nói Dương Diệp giết kia nghịch loại huyền giả, hắn vẫn còn có chút không tin, bởi vì điều này thật sự là không thể nào chuyện tình a!

"Ngươi nghĩ ta lừa ngươi có ý định nghĩa sao?" Dương Diệp nhạt thanh Đạo: "Không nói cái này, nói một chút Thánh Địa ah, đến rồi Thánh Địa, ngươi là bắt đầu tàn sát, còn là ẩn núp?"

"Đương nhiên là ẩn núp!" Tần Bất Phàm Đạo: "Tàn sát, lấy thực lực của ta quả thật có thể giết rất nhiều Thánh Địa cường giả, thế nhưng rất nhanh thì sẽ đổi thành ta bị tàn sát. Cho nên, chỉ có thể ẩn núp, tạm thời từ từ mưu đồ. Còn ngươi? Khác nói với ta ngươi đi vào mà bắt đầu tàn sát, nếu là như vậy, ta cho ngươi viết cái phục chữ, đồng thời còn sẽ giúp ngươi nhặt xác!"

"Chỉ kẻ ngu si mới có thể làm như vậy!" Dương Diệp Đạo.

"Ha ha..."

Tần Bất Phàm cười to vài tiếng, đột nhiên, hắn đạo: "Chúng ta đến rồi, hắc hắc, đợi chính ngươi có thể phải cẩn thận!"

"Nơi này có Thánh Địa cường giả thủ hộ?" Dương Diệp Vấn.

"Không có, thế nhưng Thánh Địa kia một bên có!"

"Rất mạnh?"

"Không nhiều cường, liền là một gã Bán Thánh mà thôi..."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 689: U Minh Thập Điện, Đệ Cửu Điện.

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Trấn Giới Thạch trấn áp xuống, giữa sân mọi người cảnh giới đều bị áp chế, tất cả Hoàng Giả Cảnh cường giả toàn bộ biến thành Tôn Giả Cảnh!

Mọi người hoảng hốt!

Bọn họ sở dĩ dám đĩnh mà liều, cũng là bởi vì ỷ vào nhiều người, mà lại có mười vị Hoàng Giả Cảnh cường giả! Thế nhưng hiện tại, tại Trấn Giới Thạch dưới áp chế, bọn họ chỉ còn lại có nhiều người điểm ấy ưu thế!

Liễu sông sắc mặt khó coi một hồi, sau đó gằn giọng nói: "Chư vị, bọn họ chỉ hai người, chúng ta có nhiều người như vậy, còn cần sợ hắn sao? Giết hắn, cầm trên tay hắn kia bảo vật, ngày sau coi như là đụng tới Bán Thánh, chúng ta cũng có sức tự vệ!" Nói, dẫn đầu hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Mọi người nghe được liễu sông nói, chợt cảm thấy có đạo lý, sau đó cũng hướng phía Dương Diệp vọt tới. Đương nhiên, chủ yếu nhất là, hắn lúc này môn, đã không có bất kỳ đường lui nào!

"Này, đây là các ngươi trong lúc đó chuyện, theo ta cũng không quan hệ!" Một bên, Tần Bất Phàm vọt đến một bên, hiển nhiên là không muốn nhúng tay.

Cũng không có ai đi quản Tần Bất Phàm, ánh mắt mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người, Dương Diệp bất tử, chết khả năng chính là bọn họ. Cho nên, Dương Diệp phải chết!

"Giết, bảo hộ người này loại!"

Một bên, kia Nhân Ngư Tộc nam tử hơi do dự, sau đó liền hạ quyết tâm. Hắn biết rõ, nếu để cho những người này giết Dương Diệp, kia Nhân Ngư Tộc nhất định sẽ gặp diệt tộc tai ương, không chỉ có Nhân Ngư Tộc, chính là xung quanh những Hải Tộc đó tộc quần khả năng đều phải bị diệt tộc. Cũng chỉ có Dương Diệp còn sống, Hải Tộc cùng Nhân Ngư Tộc mới có hi vọng!

Nhân Ngư Tộc đám người mới vừa muốn động thủ, đột nhiên, một đạo kiếm minh thanh ở trong sân vang vọng dựng lên.

Kiếm khí ở trong sân giăng khắp nơi, sau đó một lại một cổ thi thể tự không trung rơi, không được mấy hơi thở thời gian, giữa sân chỉ còn lại có năm người, mạnh nhất năm người, những người còn lại, toàn bộ bị một kiếm bị mất mạng!

Nhân Ngư Tộc đám người ngây ra như phỗng, đây là Tôn Giả Cảnh?

Giờ này khắc này, bọn họ mới biết được, kia Trung Vực thịnh truyền Dương Diệp là bực nào biến thái!

Còn dư lại năm người không có ở động thủ, nhìn Dương Diệp, bọn họ tựa như nhìn thấy quái vật thông thường, trên mặt tràn đầy vẻ hoảng sợ. Bởi vì liền lúc trước, kia vốn là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm liễu sông, đều đang không ngăn trở Dương Diệp một kiếm, bị một kiếm lột bỏ đầu

Tuy rằng liễu sông bị trấn áp thành là tôn giả cảnh, nhưng này đã từng cũng là Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả a! Mà một gã Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm siêu cấp cường giả, thậm chí ngay cả Dương Diệp một kiếm cũng không đở nổi!

Trong lòng mọi người kinh hãi không ngớt, một người trong đó hét lên một tiếng, sau đó hóa thành một đạo quang hướng phía hậu phương đào tẩu, thế nhưng một đạo kiếm quang so với hắn tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt tới trước ngực hắn xuyên qua, sau đó tên này Hoàng Giả Cảnh huyền giả trong mắt của mọi người nổ ra, hóa thành khắp bầu trời huyết vũ.

Điều này làm cho nguyên bản cũng muốn trốn bốn gã Hoàng Giả Cảnh huyền giả nhất thời cứng ở tại chỗ, một người trong đó trên không trung đột nhiên đối về Dương Diệp thi lễ một cái, Đạo: "Kiếm chủ, bọn ta biết sai, mong rằng Kiếm chủ tha mạng cho ta."

Còn lại ba người cũng vội vàng nói: "Bọn ta biết sai, còn cầu Kiếm chủ tha mạng!"

Chiến, chiến bất quá, trốn, chạy không khỏi, không có biện pháp, bọn họ chỉ đầu hàng, chỉ có như vậy, mới có thể đổi được một cái mạng!

Dương Diệp thu hồi Trấn Giới Thạch, sau đó lấy ra mười mấy miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch bắt đầu hấp thu. Cái này Trấn Giới Thạch tốt thì tốt, nhưng là lại cực kỳ tiêu hao Huyền khí. Mỗi một lần thôi động, đều phải tiêu hao hết trong cơ thể hắn một phần tư Huyền khí. Đồng thời còn sẽ kéo dài tiêu hao, nói cách khác, nếu như không thể tại trong khoảng thời gian ngắn giết chết đối phương, chỉ cần một khắc đồng hồ, trong cơ thể hắn Huyền khí cũng sẽ bị Trấn Giới Thạch tiêu hao sạch!

Dương Diệp quét bốn người liếc mắt, Đạo: "Nếu như lúc trước, các ngươi làm như vậy, như vậy, vô luận như thế nào ta cũng vậy sẽ không giết các ngươi. Thế nhưng hiện tại, vì mạng sống, các ngươi làm như vậy, chậm."

"A, Dương Diệp, ngươi không cho ta sống khá giả, chúng ta liền đồng quy vu tận!"

Biết nữa không khả năng còn sống, một tên trong đó Hoàng Giả Cảnh huyền giả mang tự mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, sau đó hướng phía Dương Diệp vọt tới, mà bụng của hắn thì tại trong nháy mắt bành trướng lên, như hoài thai tháng mười.

Tại đây danh huyền giả phía sau ba gã huyền giả đang do dự một cái chớp mắt sau, cũng là hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Toàn bộ tuyển chọn tự bạo!

Thế nhưng đáng tiếc là, khi hắn môn còn chưa tự bạo lúc, một đạo kiếm quang lấy bọn họ căn bản nhìn không thấy tốc độ ở trong sân chợt lóe lên, sau đó bốn người đầu tại cùng trong một sát na bay ra ngoài.

Nhìn những thứ kia đầu bay ra ngoài, Nhân Ngư Tộc đám người kinh ngạc, những người này chết như thế nào?

Dương Diệp lúc này đây thi triển Quang Chi Kiếm Tốc, tốc độ đề thăng gấp năm lần sau, đừng nói những người này Ngư Tộc, chính là kia chết đi năm tên Hoàng Giả Cảnh cường giả đều không biết mình chết như thế nào. Bởi vì Kiếm tốc thực sự quá nhanh, nhanh đến chính bọn nó cũng không phát hiện kiếm khí quỹ tích!

"Thật nhanh!"

Một bên, Tần Bất Phàm đột nhiên nói, thanh âm trong mang theo một tia ngưng trọng.

Giải quyết rồi liễu sông đám người sau, tại Nhân Ngư Tộc đám người dưới sự hướng dẫn, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm đi tới một tòa trên đảo, tại trên đảo, có một tòa cung điện, thấy tòa cung điện này, Dương Diệp tâm trung sát ý càng sâu, bởi vì tòa cung điện này xa hoa trình độ, cận lần Đỉnh Hán Đế Quốc kia tòa hoàng cung!

Tiến nhập trong cung điện, tại đại điện bốn phía, để từng cái một lồng sắt, tại lồng sắt bên trong, là một ít xích. Thân trần trụi. Thể nữ tử, có chút nữ tử còn có khí, nhưng càng nhiều hơn đã chết!

"Lão Tử vừa mới nên động thủ giết hai người!" Tần Bất Phàm nhìn lướt qua giữa sân, thanh âm trong tràn đầy sát ý.

Dương Diệp trong mắt cũng là tràn ngập sát ý, hắn tuy rằng không phải là người tốt, thế nhưng loại chuyện này hắn là vô luận như thế nào cũng không làm được! Giờ này khắc này, hắn cũng ý thức được chuyện nghiêm trọng tính. Hôm nay Nhân Tộc thế lớn, Nhân Tộc tham lam bản tính nhất định toát ra tới, tham lam bản tính lộ ra, như vậy cực khả năng có thật nhiều Nhân Tộc sẽ ức hiếp trừ Nhân Tộc ra chủng tộc khác!

Một cái làm không tốt, thật có thể sẽ làm Huyền Giả Đại Lục nội loạn nổi lên!

Cứu những thứ kia còn sống nữ tử sau, mọi người đi tới cung điện ở chỗ sâu trong, khi tiến vào một gian đại điện sau, mọi người lần thứ hai bị chấn động. Tại trong đại điện, chất đầy các loại các dạng bảo vật số đại hán tay trong tay khả năng vi trụ thật lớn trân châu, dài chừng mười trượng rộng huyết san hô

"Bọn họ là cướp đoạt toàn bộ Hải Tộc bảo vật sao?" Không không sai nhảy chữ. Tần Bất Phàm Đạo.

Nhân Ngư Tộc nam tử nói: "Tại ta Hải Tộc, bọn họ nhìn thấy cái gì sẽ cầm, không chỉ có cầm, mỗi tháng còn muốn chúng ta cố định hiến vật quý cùng nữ nhân, kia tộc bảo vật không tốt, hoặc là nữ nhân thiếu xinh đẹp, bọn họ chỉ biết tìm các loại lấy cớ để giết kia tộc!"

"Các ngươi Nhân Ngư Tộc mặc dù không có Bán Thánh, thế nhưng Hoàng Giai cường giả thế nào cũng sẽ không thiếu ah? Không không sai thiếu chữ" Tần Bất Phàm Đạo: "Người ta khi dễ như vậy các ngươi, các ngươi liền phải nhịn xuống?"

Nhân Ngư Tộc nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, Đạo: "Hôm nay Nhân Tộc thế lớn, có hơn Bán Thánh cùng Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm, ta Hải Tộc có thể làm sao? Vạn nhất chọc giận Nhân Tộc, ta Hải Tộc chẳng phải là muốn bị diệt tộc? Tại cộng thêm trước khi Kiếm Kiếm chủ từng nói muốn tiêu diệt chúng ta Hải Tộc, cho nên, ta Hải Tộc căn bản không dám đắc tội Nam Vực, sợ bị các ngươi tìm được cớ, sau đó"

Tần Bất Phàm cười hắc hắc một tiếng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Đây là ngươi tạo nghiệt!"

Dương Diệp gật đầu, Đạo: "Ta quả thực nên tỉnh lại, những bảo vật này các ngươi đuổi về các ngươi Hải Tộc, là của ai, liền trả lại cho ai. Hải Tộc chuyện tình, không chỉ có Hải Tộc, chính là Ma Tộc, còn có Yêu Tộc, ta sẽ nhường Nam Vực của người nghĩ biện pháp chế định ra một bộ chế độ tới. Bất kể là Hải Tộc, còn là Ma Tộc, cũng hoặc là Yêu Tộc, nói chung, Huyền Giả Đại Lục tất cả chủng tộc giống nhau bình đẳng. Sau này như Hải Tộc loại chuyện này, ta bảo chứng, sẽ không đang phát sinh!"

"Ngươi nói thế nhưng thật!" Nhân Ngư Tộc nam tử đám người kích động không thôi, thanh âm đều có chút chiến. Hải Tộc đầu hàng Nhân Tộc sau, đối với bọn họ mà nói, tương lai chính là một mảnh bóng tối. Bởi vì Nhân Tộc tham lam thành tính, Hải Tộc đầu nhập vào, đổi lấy tuyệt không biết là an ổn hòa bình thời gian, sự thực cũng chứng minh, quả thật là như thế.

Thế nhưng Dương Diệp hiện tại cũng hứa hẹn, ngày sau tất cả chủng tộc bình đẳng, đây đối với Hải Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện thiên đại hảo sự. Nếu như là người khác như vậy cam kết mà nói, Nhân Ngư Tộc đám người nhất định là sẽ không tin tưởng, thế nhưng Dương Diệp, bọn họ có lý do tin tưởng. Bởi vì lúc này Dương Diệp, không hề nghi ngờ, chính là Huyền Giả Đại Lục quyền lợi lớn nhất người kia!

"Ta hứa hẹn qua, chỉ biết làm được!" Dương Diệp Đạo.

"Cảm tạ!"

Lúc này, một đạo nhu nhược thanh âm đột nhiên tự một bên truyền đến, tiếp theo, một cái thật lớn biển bối đột nhiên trương ra, sau đó một người thân đuôi cá nữ tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nữ tử tướng mạo cực mỹ, ngỗng khuôn mặt, mắt phượng, con ngươi màu lam đậm, tóc cũng là màu lam đậm, nhất chọc người mắt còn là kia eo thân, kia thắt lưng cực kỳ tinh tế, cái tay có thể cầm.

"Muội muội!"

Một bên Nhân Ngư Tộc nam tử kinh hãi, vội vã chạy tới nữ tử trước mặt, đánh giá nhân ngư nữ tử, Đạo: "Hắn, bọn họ không"

Nữ tử lắc đầu, Đạo: "Ta bị bắt làm tù binh tới sau, bọn họ không biết bởi vì chuyện gì, sau đó liền toàn bộ rời đi." Nói đến đây, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, Đạo: "Bây giờ nghĩ lại, phải là bởi vì ngươi. Cảm tạ, nếu như ngươi ở đây tới trễ một bước, vận mệnh của ta khả năng chỉ biết tuyệt nhiên bất đồng!"

Dương Diệp gật đầu một cái nói: "Không có việc gì là tốt rồi!"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Nghĩ đến những bảo vật này đều không lọt nổi mắt xanh của Kiếm chủ, ca ca, mang Thủy Phách mang tới!"

Thủy Phách!

Nhân Ngư Tộc đám người sắc mặt biến đổi, kia Nhân Ngư Tộc nam tử càng mặt lộ vẻ giận dữ, Đạo: "Ngàn lan ngươi" Thủy Phách thế nhưng Nhân Ngư Tộc trấn tộc chi bảo, muội muội mình dĩ nhiên làm trò Dương Diệp mặt nói ra

Tên là ngàn lan cô gái nói: "Dương công tử không chỉ có đối với ta Nhân Ngư Tộc có đại ân, càng đối với ta Nhân Ngư Tộc có đại ân. Thủy Phách tuy rằng vô cùng trân quý, thế nhưng chỉ cần ta Nhân Ngư Tộc còn đang, liền vẫn có thể một lần nữa ngưng tụ. Mang tới!" Nói xong lời cuối cùng câu, nữ tử nguyên bản mềm mại thanh âm của thay đổi có chút sắc bén.

Kia Nhân Ngư Tộc nam tử do dự hồi lâu, thấy ngàn lan sắc mặt đột nhiên có chút tức giận dâng lên, hắn không dám ở do dự, thấp giọng thở dài, xoay người tiêu thất ở tại tại chỗ.

Lúc này, Tần Bất Phàm đột nhiên nói: "Ngươi nữ nhân này trái lại thông minh, dùng một viên cái gì Thủy Phách đổi lấy người này một cái nhân tình, từ đó về sau, ngươi Nhân Ngư Tộc tại không người dám khi, làm ăn này, nói cho cùng, cũng là ngươi Nhân Ngư Tộc buôn bán lời!"

Nữ tử nhìn thoáng qua Tần Bất Phàm, sau đó nói: "Nhân Ngư Tộc nhỏ yếu, không có biện pháp! Khiến vị công tử này chê cười!"

"Ngươi không cần thiết như vậy!" Lúc này, Dương Diệp Đạo: "Ta hứa hẹn trôi qua sự tình, chỉ biết làm được!"

Nữ tử mỉm cười, Đạo: "Cái này Thủy Phách là ta Nhân Ngư Tộc lịch đại Nhân Ngư Tộc tộc trưởng nước mắt làm ngưng tụ, kỳ bên trong ẩn chứa khó có thể tưởng tượng năng lượng. Ta xem Dương công tử còn là Tôn Giả Cảnh, ngày sau Dương công tử như muốn đột phá Hoàng Giả Cảnh, này Thủy Phách khẳng định có thể giúp Dương công tử giúp một tay!"

Lúc này, lúc trước rời đi Nhân Ngư Tộc nam tử xuất hiện ở giữa sân, Đạo: "Cái này Thủy Phách, cho dù là một cái tư chất bình thường Tôn Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả ăn vào, cũng có thể thành Hoàng. Lấy Dương công tử thiên phú cùng thực lực, ngày sau dùng cái này Thủy Phách, nhất định có có thể được không tưởng được thu hoạch!" Nói, cầm trong tay một quả quả đấm lớn nhỏ, trong suốt trong sáng thủy cầu đưa tới Dương Diệp trước mặt.

"Có thể giúp người thành Hoàng?" Dương Diệp thanh âm trong mang theo một tia vô cùng kinh ngạc.

"Tự nhiên!" Nhân Ngư Tộc nam tử nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Kia đa tạ!" Nói nhận kia miếng thủy cầu. Hắn biết rõ thành Hoàng lúc cần năng lượng, lúc đầu, hắn là lợi dụng 4 thần thú máu huyết cùng Long tổ máu huyết mới dám chạy nước rút Hoàng Giả Cảnh. Mà bây giờ, hắn không có thần thú máu tươi. Cái này Thủy Phách với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

"Hải Tộc chuyện tình ta sẽ nhường người đến xử lý, các ngươi yên tâm, người nọ nàng sẽ xử lý tốt!"

Nói xong câu này, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm xoay người rời đi.

Nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, tên kia kêu ngàn lan Nhân Ngư Tộc nữ tử trong mắt như có điều suy nghĩ, thân khải đôi môi, thấp giọng nói: "U Minh Thập Điện, Đệ Cửu Điện, Băng nữ lễ độ"

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 690: Không phải là chỉ một vị sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nữ nhân kia có chút không đơn giản!"

Ra cung điện sau khi, Tần Bất Phàm đột nhiên nói: "Ta tại trên người nàng cảm nhận được một tia như có như không hàn ý, trực giác nói cho ta biết, nữ nhân này không phải là cái cái gì hiền lành!"

"Vậy ngươi vì sao không ra tay giết nàng?" Dương Diệp Đạo.

"Ta ăn no chống đỡ!" Tần Bất Phàm Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Vậy không là được rồi. Mặc kệ nàng đơn giản hay là không đơn giản, đối chúng ta mà nói, đều không có gì quá lớn liên quan. Chúng ta hiện nay khẩn yếu nhất, là Thánh Địa."

Tần Bất Phàm Đạo: "Kỳ thực, ta đến bây giờ chưa từng hiểu rõ ngươi tại sao muốn đi Thánh Địa. Nói là đi giết người ah, rõ ràng không phải là. Bởi vì ngươi tính là giết có thể giết nhiều ít? Nếu như không phải đi giết người, vậy ngươi lại vì cái gì đây?"

"Đi lấy món khác, thuận tiện giết giết người!" Dương Diệp Đạo.

Hồ quang tán đi, Tần Bất Phàm đối về Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, Đạo: "Tuy rằng ngươi lời nói này có chút trang bức, thế nhưng ta ưa thích. Liền hướng về phía ngươi những lời này, tại Thánh Địa ngươi nếu như bị giết chết, ta thế nào cũng sẽ giúp ngươi nhặt xác!"

"Ngươi muốn là chết, ta cũng sẽ giúp ngươi nhặt xác!"

"Ta sẽ không chết, ha ha..."

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp viết phong thư khiến Nhân Ngư Tộc thành viên huyền giả mang về cho Đinh Thược Dược, Nhân Ngư Tộc chuyện tình cho hắn xúc động rất lớn. Hắn không có coi thường bất kỳ chủng tộc nào, tương phản, hắn đối yêu tộc một ít yêu thú rất có hảo cảm. Thế nhưng hắn biết rõ, người khác không có khả năng cùng hắn. Nhân Tộc cùng Yêu Tộc còn có Ma Tộc cùng với Hải Tộc trong lúc đó, đều là phi thường căm thù.

Mặc dù bây giờ bởi vì Nhân Tộc có lực lượng tuyệt đối khiến cái này tam tộc khuất phục, thế nhưng một cái làm không tốt, sẽ tạo thành toàn bộ Huyền Giả Đại Lục nội bộ xuất hiện nội loạn. Thậm chí Nhân Tộc nội bộ cũng có khả năng xuất hiện vấn đề lớn!

Hắn không am hiểu xử lý cái này sự tình, thế nhưng hắn tin tưởng Đinh Thược Dược sẽ xử lý tốt. Về phần đinh gia sự tình, hắn cũng nhắc tới, về phần xử lý như thế nào Đinh gia, đây là Đinh Thược Dược chuyện tình.

Bất quá hắn tin tưởng Đinh Thược Dược sẽ không để cho hắn thất vọng!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm đi tới trên đảo một tòa sân khấu trước. Tại trước mặt hai người cách đó không xa, là một tòa mười mấy trượng cao, trăm trượng rộng thật lớn sân khấu. Tại tròn trên đài, có một màu xanh nhạt vòng sáng!

Cái này vòng sáng Dương Diệp nhận thức, là Truyền Tống trận!

"Đứng trên không được, chúng ta chỉ biết đến Thánh Địa. Chỗ đó, là một mảnh cùng Huyền Giả Đại Lục thế giới hoàn toàn bất đồng. Chỗ đó, linh khí sung túc, thiên tài tập hợp, cường giả cũng không số. Chúng ta bây giờ đi qua dễ, thế nhưng sau này muốn tại qua đây đã có thể khó khăn. Bởi vì bọn họ một khi phát hiện chúng ta, ngày sau nhất định sẽ phái rất nhiều cường giả trấn thủ kia một bên cửa vào!" Tần Bất Phàm Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Thế nào, ngươi không dám đi?"

"Khác kích tướng ta!" Tần Bất Phàm Đạo: "Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết đi bên kia sau khi, chúng ta có thể sẽ gặp phải dạng gì tình cảnh!"

Dương Diệp Đạo: "Một mực Huyền Giả Đại Lục, chúng ta chỉ có thể vĩnh viễn bị động. Chỉ đi Thánh Địa, chúng ta mới có thể đổi bị động làm chủ động. Hơn nữa, các ngươi những thứ kia bị trấn áp của người liền mau ra đây, ngươi chẳng lẽ không nghĩ tham dự tham dự trận đại chiến này sao?"

"Vậy nhất định rất thảm liệt!" Tần Bất Phàm Đạo.

"Các ngươi cũng sẽ không chết, thảm liệt cái cái gì!" Dương Diệp Đạo.

Tần Bất Phàm Đạo: "Ngươi không hiểu, chúng ta tuy rằng sẽ không chết, thế nhưng sẽ yếu, sẽ ngủ say. Lúc đầu chúng ta cũng là bởi vì bị trọng thương đến ngủ say, sau đó mới bị bọn họ trấn áp lên. Lúc này đây, lại không biết sẽ có bao nhiêu người sẽ lần thứ hai ngủ say đi. Mà nếu như lần thứ hai ngủ say, khả năng ngay cũng không có cơ hội đã tỉnh!"

"Vì sao?" Dương Diệp Vấn.

Tần Bất Phàm Đạo: "Mảnh thế giới này đã nhanh đến hủy diệt sát biên giới, nếu như thế giới tan vỡ, tất cả pháp tắc đều muốn hỗn loạn, khi đó, chúng ta thân thể bất tử cũng không có dùng. Thiên Ngoại Thiên những người đó sở dĩ mang trấn chúng ta áp ở chỗ này, đồng thời hút ra đại lục bổn nguyên Tử khí, mục đích cuối cùng cũng là bởi vì muốn cho thế giới này hủy diệt, khiến chúng ta cùng mảnh thế giới này đồng quy vu tận!"

"Các ngươi đĩnh bi kịch!" Dương Diệp Đạo.

Tần Bất Phàm hừ lạnh một tiếng, Đạo: "Ngươi cho là các ngươi không bi kịch? Sinh ra lên, đã bị nhốt tại một mảnh lồng giam trong, thậm chí không làm được còn muốn cùng cái này lồng giam cùng nhau diệt vong."

Dương Diệp Đạo: "Đúng vậy, chúng ta đều là bi kịch. Đã từng không biết nhiều ít cường giả nguyên vốn có thể tại tiến thêm một bước, có bao nhiêu cường giả vốn có thể không cần chết, thế nhưng đều là bởi vì đã không có bổn nguyên Tử khí, mà duy nhất thu được bổn nguyên Tử khí khởi nguồn rồi lại có Thiên Ngoại Thiên những người đó trấn thủ đến, bởi vậy đều bị ôm nỗi hận hóa thành một đống bụi bặm."

Dương Diệp nhớ lại lúc đầu Kiếm Tông Túy đạo nhân, tuy rằng lấy hiện tại đến xem, Túy đạo nhân thực lực cũng không gì hơn cái này mà thôi. Thế nhưng nói cho cùng, hắn đúng là vẫn còn chết tại Thiên Ngoại Thiên những người đó trong tay.

Còn có Mạc Lão, còn thật nhiều của người, đều là nguyên bản có cơ hội tấn chức Thánh Giả Cảnh, nhưng là bởi vì Thiên Ngoại Thiên của người, bọn họ chỉ có thể nhìn mình thọ mệnh từng điểm từng điểm biến mất mà bất đắc dĩ!

"Thánh Địa cùng Thiên Ngoại Thiên những người đó đều đáng chết!" Tần Bất Phàm trầm giọng nói.

Dương Diệp Đạo: "Không là bọn hắn đáng chết, mà là người yếu đều đáng chết!"

Nói, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lấy ra mười mấy khối siêu phẩm Năng Lượng thạch phóng vào trong ngực, bắt đầu hấp thu năng lượng.

"Ngươi làm cái gì?" Tần Bất Phàm hỏi.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, Đạo: "Ngươi không phải đã nói bên kia có một vị Bán Thánh sao? Chúng ta không mang tự mình khôi phục lại đỉnh phong trạng thái liền đi qua, là đi chịu chết sao?"

Tần Bất Phàm giật mình, sau đó gật đầu, Đạo: "Ngươi nói có chút đạo lý!" Nói hắn cũng ngồi xếp bằng ở tại chỗ, thế nhưng một lát sau, hắn lại nói: "Này, cái kia, cho ta hai khối hòn đá kia!"

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, Đạo: "Ngươi ngay cả Năng Lượng thạch cũng không có?"

"Không nhớ đoạt..." Tần Bất Phàm Đạo: "Ngươi yên tâm đi, mấy khối Phá Thạch Đầu mà thôi, sau này ta đoạt mấy trăm khối cho ngươi!

Dương Diệp khóe miệng lần thứ hai vừa kéo, sau đó tiện tay ném cho Tần Bất Phàm hơn mười khối Năng Lượng thạch, Đạo: "Nhớ kỹ, mấy trăm khối, ngươi nếu không còn, ta khinh thường ngươi!"

Tần Bất Phàm: "..."

Hai canh giờ sau, hai người trạng thái khôi phục được đỉnh.

"Đi thôi!" Dương Diệp thân hình khẽ động, rơi vào viên kia trên đài, mà Tần Bất Phàm cũng theo sát phía sau.

Tròn trên đài bộc phát ra một đạo rực rỡ lam quang, tiếp theo hai người tiêu thất ở tại tròn trên đài.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, một đạo chói mắt bạch quang phóng tới, Dương Diệp chưa phát giác ra nhướng mày, lắc đầu, lại nhắm mắt một lát mới mở hai mắt ra.

Khi thấy giữa sân tình cảnh lúc, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, khi hắn cùng Tần Bất Phàm xung quanh, đứng năm tên Hôi bào lão giả, mỗi một vị lão giả đều là Bán Thánh!

Mà ở cái này năm tên lão giả phía sau xung quanh, còn có sắp tới 100 vị lam bào trung niên nhân, những người này, toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh!

Mai phục!

"Chờ các ngươi rất lâu rồi!" Một tên trong đó lão giả nhạt thanh Đạo.

Dương Diệp Đạo: "Tần Bất Phàm, ngươi không phải nói chỉ một gã Bán Thánh sao?"

Tần Bất Phàm ngẩn người, sau đó nói: "Mẹ trứng, không phải là chỉ một vị sao...."

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 691: Bạo phát ah, không thì ta sẽ tàn, ngươi sẽ chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm đầu tên kia Bán Thánh Dương Diệp nhận thức, đúng là lúc đầu từ Huyền Giả Đại Lục đào tẩu kia Huyền Minh. Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp liền là có chút hiểu. Đối phương sớm biết rằng bọn họ muốn tới, nói cách khác, Huyền Giả Đại Lục nội bộ có Thánh Địa của người, hơn nữa thực lực của người này còn không thấp.

Là ai?

Dương Diệp chau mày, bởi vì biết hắn muốn tới Thánh Địa, chỉ rất ít người, mà cái này rất ít người trong, cơ bản đều là hắn tín nhiệm người!

"Vốn cho là chỉ ngươi Dương Diệp, thế nhưng không nghĩ tới, nghịch loại huyền giả Tần Bất Phàm ngươi dĩ nhiên cũng tới. Vừa lúc, nhất tịnh giải quyết các ngươi!" Huyền Minh mấy người hai tay hư trương, nhất thời, một đạo vô hình không gian lồng giam khóa lại Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm. Tại hai người không gian chung quanh cố như vững chắc, ngay cả không khí đều không thể lưu động!

Mà ở Huyền Minh đám người sau lưng những Hoàng Giả Cảnh đó cường giả thì xông tới, tạo thành một vòng tròn, mang Dương Diệp hai người gắt gao vây quanh.

Huyền Không phi thường rõ ràng Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm thực lực, hai người này, tuyệt đối không thể lấy thường nhân đến xem. Đặc biệt cái này Dương Diệp còn có Trấn Giới Thạch, một cái làm không tốt, năm tên Bán Thánh sợ rằng đều không giết được hắn môn hai người. Bởi vậy, mấy người dẫn đầu làm không phải là vây công Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm, mà là phong kín hai người tất cả đường lui!

Hủ trung bắt ba ba!

Đây là Huyền Minh đám người muốn hiệu quả!

"Ta trẻ tuổi, ta quá xung động, ta không nên nghe ngươi cái này sát tinh nói mấy câu liền theo ngươi tới Thánh Địa!" Tần Bất Phàm quét bốn phía liếc mắt, hai tay bên trên dần dần hiện ra đạm lam sắc Hỏa Diễm, mà kỳ trong cơ thể Huyền khí thì như phiên giang đảo hải thông thường dũng động.

"Năm tên Bán Thánh giao cho ngươi, những Hoàng Giả Cảnh đó giao cho ta!" Dương Diệp quét bốn phía liếc mắt, ý Kiếm xen vào Cổ Sao trong, trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Cổ Sao.

"Ngươi còn có thể vô sỉ một chút sao?" Tần Bất Phàm mắng.

"Ngươi là Hoàng Giả Cảnh, mà ta chỉ là Tôn Giả Cảnh, ngươi hảo ý nghĩ khiến ta đi đối mặt năm tên Bán Thánh?" Dương Diệp Đạo.

"Ngươi đừng nói nhảm, tại nói nhảm, hai chúng ta muốn tai ở chỗ này!" Tần Bất Phàm Đạo: "Làm là khẳng định không làm hơn, chạy trối chết mới là chủ yếu nhất. Mẹ trứng, ta thật là ngược huyết hỏng. Thật vất vả chạy ra ngoài, bị ngươi nói mấy câu liền lại cho quấn vào được. Ngươi thành thật khai báo, ngươi người này có đúng hay không liên hợp Thánh Địa tới hố ta!"

"Đừng nói nhảm, ta ngươi liên thủ công kích một cái điểm, oanh phá cái này hàng rào không gian." Dương Diệp nói, trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo kiếm khí trong nháy mắt đánh vào chung quanh hắn một đạo hàng rào không gian thanh.

Tần Bất Phàm tốc độ cũng không đầy, hai đạo bạch quang thành '10' hình chữ theo sát Dương Diệp kiếm khí.

"Oanh!"

Toàn bộ hàng rào không gian kịch liệt run lên, thế nhưng làm kiếm khí cùng bạch quang tiêu tán sau, hàng rào không gian cũng hoàn hảo không tổn hao gì!

"Ngươi vừa mới dùng mấy thành thực lực?" Tần Bất Phàm hỏi.

"4 thành!" Dương Diệp đáp.

Tần Bất Phàm khóe miệng giật một cái, Đạo: "Thu hồi của ngươi lòng khinh thị, tại trước mặt ngươi chính là năm tên Bán Thánh, không có hơi nước Bán Thánh, bọn họ liên thủ thi triển hàng rào không gian, coi như là một gã Bán Thánh cũng không có khả năng tuỳ tiện nổ nát, ngươi chỉ dùng 4 thành lực lượng, ngươi đừng đùa ta!"

"Ngươi dùng nhiều ít thực lực?" Dương Diệp hỏi lại.

Tần Bất Phàm khuôn mặt hơi vừa kéo, sau đó nói: "Giống như cũng là 4 thành..."

"Ta là không rõ ràng lắm bọn họ hơi nước, cho nên mới dùng 4 thành. Mà ngươi cũng biết thực lực của bọn họ, có thể ngươi còn là chỉ dùng 4 thành..." Dương Diệp hít sâu một hơi, Đạo: "Tốt lắm, ta biết ngươi là đề phòng ta, ta cũng là như vậy. Thế nhưng, tình huống bây giờ ngươi cũng thấy đấy, chúng ta nếu như tại lẫn nhau đề phòng đối phương, như vậy, chúng ta nhất định phải bị bọn họ giết chết!"

Tần Bất Phàm trầm ngâm một cái chớp mắt, Đạo: "Hy vọng ngươi người này nói đều là thật tâm, ngươi nếu dám âm ta, ta Luân Hồi trăm nghìn thế cũng phải tìm ngươi báo thù!"

Dương Diệp: "..."

"Giết!"

Lúc này, một bên Huyền Minh đột nhiên nói.

Tiếp theo, năm tên Bán Thánh đồng thời động thủ, ngũ đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp xuyên thấu những hàng rào không gian đó đánh phía Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm!

Dương Diệp biến sắc, Đạo: "Cái này có hàng rào không gian ngăn trở, bọn họ cũng có thể xuất thủ?" Nói, bàn tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo kiếm khí bổ về phía trong đó một đạo năng lượng chưởng ấn, kiếm khí cùng chưởng ấn chạm vào nhau, một tiếng vang thật lớn, kiếm khí ầm ầm tiêu tán, chưởng ấn tốc độ cực nhanh đánh phía Dương Diệp.

Dương Diệp nheo mắt, tay phải vừa lộn, Ma Năng Thuẫn xuất hiện ở trước mặt, đón nhận đạo kia chưởng ấn. 'Oanh' một tiếng, Ma Năng Thuẫn kịch liệt run lên, sau đó bắt đầu hấp thu đạo kia chưởng ấn trong năng lượng. Điều này làm cho Dương Diệp vui vẻ, thầm nghĩ tốt lá chắn. Thế nhưng rất nhanh, lại là lưỡng đạo chưởng ấn đánh vào Ma Năng Thuẫn thượng, nhất thời, cường đại lực đánh vào mang Ma Năng Thuẫn cùng hắn đánh bay trăm trượng, sau cùng hắn trọng trọng đánh vào hàng rào không gian thượng mới dừng lại tới.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn một chút trước khi đứng vững Ma Năng Thuẫn tay phải, lúc này tay phải của hắn đã rạn nứt ra, một tia tiên huyết không ngừng tự trong đó tràn ra.

Bán Thánh cường giả dĩ nhiên cường đại như vậy, chỉ là tiện tay một kích, liền phá tự mình thân thể phòng ngự!

Dương Diệp tâm trung nữa không nửa điểm lòng khinh thị!

"Rầm rầm!"

Lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến vài đạo nổ vang thanh, Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy kia Tần Bất Phàm dĩ nhiên lấy sức một mình ngạnh sinh sinh đánh bể lưỡng đạo chưởng ấn!

"Xem ra, hắn so với chính mình trong tưởng tượng còn mạnh hơn!"

Dương Diệp tâm đạo.

Tần Bất Phàm thần sắc ngưng trọng nói: "Bán Thánh cường giả sớm đã thành hiểu rõ không gian lực lượng, cho nên, cái này hàng rào không gian chỉ biết đối với chúng ta có ngại, thế nhưng đối với bọn họ cũng không sẽ! Xuất ra ngươi kia Trấn Giới Thạch ah, không thì, ta sẽ tàn, ngươi sẽ chết!"

Dương Diệp gật đầu, tay phải vừa lộn, Trấn Giới Thạch xuất hiện ở trong tay. Làm Trấn Giới Thạch sau khi xuất hiện, vài tên Bán Thánh biến sắc, bởi vì bọn họ cảnh giới từ Bán Thánh biến thành Hoàng Giả Cảnh, mà phía sau bọn họ những Hoàng Giả Cảnh đó cường giả thì toàn bộ biến thành Tôn Giả Cảnh!

"Trấn Giới Thạch!" Huyền Minh sắc mặt có chút khó coi, lúc đầu bọn họ đi trước Huyền Giả Đại Lục vài tên Bán Thánh bởi vì đã đánh mất vật này, thiếu chút nữa bị nghiêm trọng nghiêm phạt. Nếu như không phải là nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, Thánh Địa cần Bán Thánh cường giả, hắn lúc này sợ rằng đã mất!

Dương Diệp trong cơ thể Huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Cổ Sao trong, Đạo: "Cái này Trấn Giới Thạch quá tiêu hao Huyền khí, ta chống đỡ không được bao lâu, chúng ta liên thủ công kích phía trước khối này hàng rào không gian. Lúc này đây, ngươi nếu như tại lưu thủ, ta trước khi chết, nhất định sẽ trước cho ngươi một kiếm!"

"Phạm!"

Tần Bất Phàm một tiếng gầm lên, thân hình vọt đến không trung, hai tay hướng lên trời chợt vỗ!

"Yên Diệt Thương Thiên!"

Theo Tần Bất Phàm thanh âm hạ xuống, một đạo ngọn lửa màu xanh lá cây tự hắn song chưởng trong tránh hiện ra, làm ngọn lửa màu xanh lá cây sau khi xuất hiện, toàn bộ hàng rào không gian kịch liệt run lên, sau đó dường như sóng gợn thông thường một đạo tiếp theo một đạo phập phồng lên.

"Diệt!"

Tần Bất Phàm một tiếng gầm lên, kia ngọn lửa màu xanh lá cây hóa thành một cái lục sắc Hỏa Long hướng phía trước mặt hai người khối kia hàng rào không gian hung hăng đụng tới.

"Ông!"

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên cao, tiếp theo, một đạo tử sắc kiếm khí xuất hiện ở kia lục sắc Hỏa Long phía sau.

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có dám lưu thủ, bảy đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng, cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích tam trọng! Kiếm khí trong lực lượng cường đại, làm cho kiếm khí còn chưa tới kia hàng rào không gian bên trên, để những hàng rào không gian đó xuất hiện một chút nhè nhẹ vết rách.

"Xuất thủ!"

Huyền Minh đám người đương nhiên sẽ không nhìn Dương Diệp hai người oanh những hàng rào không gian đó, lập tức năm người xuất thủ lần nữa, tuy rằng năm người cảnh giới trở thành Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng đối Huyền kỹ cùng với đối không gian nắm giữ còn vẫn là Bán Thánh. Cho nên, tại Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm hai người công kích còn chưa tới kia hàng rào không gian lúc, ngũ đạo năng lượng chưởng ấn liền dẫn đầu đánh vào kia ngọn lửa màu xanh lá cây cùng kiếm khí thượng,

"Oanh!"

Một tiếng kinh thiên nổ ở trong sân vang vọng dựng lên, kiếm khí cùng ngọn lửa màu xanh lá cây tiêu tán, một đạo năng lượng chưởng ấn hoa phá trường không đánh phía Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, Ma Năng Thuẫn chắn trước người, kia đạo năng lượng chưởng ấn đánh vào Ma Năng Thuẫn thượng, Ma Năng Thuẫn kịch liệt run lên, tiếp theo, kia đạo năng lượng chưởng ấn đều bị Ma Năng Thuẫn hấp thu.

"Gia cố không gian!"

Giữa sân vang lên lần nữa Huyền Không thanh âm của, tiếp theo, đạo kia hàng rào không gian lúc trước bị mấy người đại chiến sinh ra vết nứt nhất thời tiêu tán không gặp.

Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm hai người sắc mặt trầm xuống!

"Giết!"

Theo Huyền Không mệnh lệnh phát hạ, năm tên Bán Thánh xuất thủ lần nữa, lúc này đây, năm tên Bán Thánh đều đem ra hết từng người Huyền kỹ. Từng người bất đồng, nhưng phi thường cường đại Huyền kỹ phô thiên cái địa đánh phía Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm.

Tại năm tên Bán Thánh vây công hạ, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm lập tức rơi xuống hạ phong.

Bất quá khiến Thánh Địa đám người ngạc nhiên chính là, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm tuy rằng rơi xuống hạ phong, nhưng là lại có thể kiên quyết xuống tới. Tuy rằng hai người hoặc nhiều hoặc ít bị rất nhiều thương, thế nhưng hai người cũng đĩnh xuống tới...

Đây chính là năm tên Bán Thánh a! Mặc dù bây giờ chỉ là Hoàng Giả Cảnh, nhưng đó cũng là Bán Thánh a!

Mà Tần Bất Phàm cùng Dương Diệp đây? Một là Hoàng Giả Cảnh, một cái thấp hơn, mới Tôn Giả Cảnh...

Nói chung, tuy rằng Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm là Thánh Địa địch nhân, thế nhưng trong sân những Thánh Địa đó cường giả cũng không phải không thừa nhận, hai người rất yêu nghiệt, rất mạnh!

Đặc biệt Dương Diệp, một ít Thánh Địa cường giả thậm chí còn đối lúc đầu Kiếm Cuồng đám người sinh ra chán ghét tâm tình. Dương Diệp loại thiên tài này, nếu như lúc đầu không phải là Thánh Địa phái đi ra người quá lên mặt nạt người, không chừng Thánh Địa có thể đem thu nạp dưới trướng, khi đó, Thánh Địa không chỉ có sẽ không nhiều một cái tương lai có thể trở thành Kiếm Tông tổ sư cường giả, tương lai trái lại còn phải nhận được một cái có thể so với Kiếm Tông tổ sư siêu cấp thiên tài!

Nói chung, một sai lầm, làm cho bây giờ Thánh Địa cùng Dương Diệp trong lúc đó không cách nào tại hóa giải. Trừ phi Thánh Địa đồng ý buông tha tự mình mười vạn năm qua kiêu ngạo, chủ động cùng Dương Diệp cầu hoà...

Bất quá, điều này hiển nhiên là không thể nào!

Đặc biệt hiện tại Nam Vực lại vẫn cùng nghịch loại huyền giả liên thủ, cho nên, Dương Diệp phải chết!

"Này, tại tiếp tục như vậy, hai chúng ta sẽ bị bọn họ đùa chơi chết!" Tần Bất Phàm nổ nát một dấu bàn tay sau, nhìn thoáng qua Dương Diệp nói.

"Ngươi lúc đầu không phải từ mười vị Bán Thánh trong tay đào thoát sao? Mau dùng của ngươi áp đáy hòm lá bài tẩy a! Trong cơ thể ta Huyền khí mau bị cái này Trấn Giới Thạch tiêu hao sạch, ngươi ở đây không cần, khả năng liền tại không có cơ hội dùng." Dương Diệp trong tay ý Kiếm không ngừng huy động, từng đạo tử sắc kiếm khí tránh hiện ra, đánh phía trước mặt hắn các loại năng lượng công kích.

"Lúc đầu ta là xuất kỳ bất ý, bây giờ người ta đến có chuẩn bị, có thể một dạng sao?" Tần Bất Phàm tức giận nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, chẳng lẽ lại cần nhiên ý, để cho mình tạm thời đề thăng tới Hoàng Giả Cảnh?

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 692: Hồng Mông Tháp tác dụng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như sử dụng Nhiên Ý, hắn đạt được Hoàng Giả Cảnh sau, chỉnh thể thực lực sẽ đại phúc độ đề thăng, khi đó, hắn cùng với cái này Bán Thánh trong lúc đó chỉ biết bị vây đồng nhất cấp, khi đó, hắn chạy đi cơ hội liền đại rất nhiều!

Thế nhưng, sử dụng Nhiên Ý di chứng

Kiếm ý rơi xuống, cảnh giới rơi xuống, khi đó, trở thành Hoàng Giả Cảnh càng không biết phải tới lúc nào!

Thế nhưng nếu như không sử dụng Nhiên Ý, làm sao lao ra năm tên Bán Thánh, trên trăm Hoàng Giả Cảnh cường giả vây quanh?

Dương Diệp rơi vào lưỡng nan!

Rất nhanh, Dương Diệp không đang do dự, bởi vì tình huống càng ngày càng không ổn, ngay hắn muốn sử dụng Nhiên Ý lúc, Tần Bất Phàm đột nhiên nói: "Này, chúng ta hà tất ngu như vậy cùng bọn chúng cứng rắn hám, đi công bọn họ hàng rào không gian?"

Dương Diệp sửng sốt một cái chớp mắt, sau đó nhãn tình sáng lên, Đạo: "Hiểu!"

Hai người nhìn nhau, sau đó hai người chợt liên thủ đối về mặt đất phát động một kích mạnh nhất.

"Yên Diệt Thương Thiên!"

"Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!"

Theo hai thanh âm của người hạ xuống, một đạo ngọn lửa màu xanh lá cây cùng một đạo kiếm khí đồng thời đánh vào trên mặt đất.

Tuy rằng mặt đất cũng có hàng rào không gian, thế nhưng mặt đất cách hai người gần a, Huyền Minh đám người căn bản không kịp ngăn cản

"Oanh!"

Tại hai người hợp lực một kích dưới, mặt đất bị nổ ra một cái sâu không thấy đáy lổ lớn, hai người không chút do dự nào, thả người nhảy, nhảy vào kia cự động trong, mới bắt đầu, mọi người còn có thể nghe được mặt đất truyền đến nổ vang thanh, thế nhưng rất nhanh, lòng đất đang không có truyền đến bất luận cái gì âm hưởng.

Huyền Minh đám người ở tại chỗ hơi sửng sờ, hai người cứ như vậy khi hắn môn mí mắt dưới trốn? Năm vị Bán Thánh, chừng trăm vị Hoàng Giả Cảnh cường giả ngay cả một cái Hoàng Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh đều giết không được?

Nghĩ vậy, mọi người đều là sắc mặt khó khăn xem tới cực điểm.

"Truy!"

Huyền Minh không có do dự chút nào, dẫn đầu hóa thành một đạo quang một nhập kia hầm ngầm trong.

"Lưu lại một người hồi Thánh Đường thông báo, những người còn lại trên mặt đất đuổi bắt, tìm được sau, không muốn dùng lực, truyền âm phù cho ta biết chờ!" Một gã Bán Thánh nói xong câu này, sau đó cùng với Dư bốn gã Bán Thánh cũng cùng nhau một nhập kia trong hắc động.

Trên mặt đất còn dư lại Hoàng Giả Cảnh cường giả lập tức hóa thành từng đạo lưu quang hướng phía bốn phía bay vút đi.

TruyencuatuiNet❤

Lòng đất.

Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm hai người điên cuồng hướng phía ở chỗ sâu trong công kích, hai người đều rất rõ ràng, một khi bị năm tên Bán Thánh đuổi theo, liền sẽ lập tức rơi vào tuyệt cảnh. Hai người tuy rằng đều rất tự tin, thế nhưng còn không tự tin đến có thể đối kháng năm tên Bán Thánh tình trạng, đặc biệt còn là cái này năm tên Bán Thánh đều là thật, không có chút nào hơi nước Bán Thánh!

"Này, chúng ta tách biệt trốn ah?" Tần Bất Phàm đột nhiên nói.

Dương Diệp trường kiếm trong tay nhanh huy, Đạo: "Ngươi xác định? Theo ta cùng nhau, có Trấn Giới Thạch tại, chúng ta còn có thể cùng bọn họ đối kháng một chút. Thế nhưng nếu như tách biệt, không có Trấn Giới Thạch, một khi ngươi bị bọn họ đuổi theo, ngươi liền chơi xong!"

"Chúng ta tách biệt, có thể phân tán bọn họ, như vậy, cơ hội đào tẩu lớn hơn rất nhiều!" Tần Bất Phàm Đạo.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Vậy chúc ngươi lên đường bình an!"

"Ta cũng Chúc ngươi lên đường bình an!"

Nói xong câu này, Tần Bất Phàm thân hình rồi đột nhiên nhất chuyển, hướng bên phải đánh tới, rất nhanh, một cái địa đạo xuất hiện ở Dương Diệp bên phải, chỉ chốc lát, Tần Bất Phàm liền tiêu thất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, tâm niệm vừa động, 100 chuôi Đạo cấp Huyền Kiếm ra hiện ở trước mặt hắn, khi hắn điều khiển hạ, 100 chuôi Đạo cấp Huyền Kiếm hóa thành từng đạo kiếm quang điên cuồng oanh kích trước mặt hắn bùn đất.

"Oanh!"

Khoảng chừng qua một khắc đồng hồ, toàn bộ lòng đất kịch liệt run lên, bên phải xa xa, Dương Diệp mơ hồ nghe được nổ thanh.

Dương Diệp tâm trung rùng mình, hắn biết, nhất định là Tần Bất Phàm ở bên kia gặp phải Bán Thánh!

"Tần Bất Phàm lúc đầu có thể lấy lực một người từ mười tên Bán Thánh trong tay chạy trốn, nghĩ đến lần này hắn cũng nhất định có thể đào tẩu, trái lại tự mình, tự mình phải vạn phần cẩn thận rồi. Nếu là bị Bán Thánh ngăn chặn, tình huống kia liền thật to không ổn!"

Dương Diệp tay trái vừa lộn, lấy ra hơn mười miếng siêu phẩm Năng Lượng thạch phóng vào trong ngực, biên hấp thu trong lòng Năng Lượng thạch năng lượng, biên điên cuồng công kích tới phía trước.

Khoảng chừng qua một khắc đồng hồ, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì một đạo quang trụ tự phía sau hắn điện xạ mà đến.

Dương Diệp dừng bước, trong tay ý Kiếm rồi đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo tử sắc kiếm khí cùng kia đạo quang trụ hung hăng đánh vào cùng nhau!

"Oanh!"

Kiếm khí cùng quang trụ cùng nhau muốn nổ tung lên, cường đại khí lãng làm cho xung quanh mặt đất không ngừng sụp xuống, thừa cơ sẽ, Dương Diệp xoay người mang tốc độ đề thăng tới cực hạn, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía phía trước điện xạ đi.

"Dương Diệp, ngươi là trốn không thoát đâu!"

Tại Dương Diệp phía sau, truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, Dương Diệp đã hiểu, thanh âm này đúng là kia Huyền Minh! Đi hắn còn cảm giác được, sau lưng Huyền Minh còn có hai người!

Nói cách khác, có ít nhất ba gã Bán Thánh tại hợp lực truy hắn!

"Cái này lão cẩu thật là để mắt ta a!"

Dương Diệp tâm trung thầm mắng, hắn biết, cái này Huyền Minh sở dĩ truy hắn, sợ rằng cùng Huyền Giả Đại Lục chuyện tình có quan hệ rất lớn, lúc đầu kia Huyền Không nhưng chỉ có chết ở hắn đánh lén trong kiếm, mà cái này Huyền Minh cùng kia Huyền Không quan hệ vừa nhìn chỉ biết không bình thường, còn nữa, trên người hắn còn có Trấn Giới Thạch bực này chí bảo, đối phương muốn buông tha hắn mới lạ!

Dương Diệp cảnh giới bản thân liền thấp hơn Huyền Minh ba người, tốc độ tự nhiên cũng là đại không lớn bằng ba người, không được một hồi thời gian, ba người liền cách Dương Diệp chỉ mười mấy trượng khoảng cách.

Chênh lệch đến phía sau ba người càng ngày càng gần, Dương Diệp nhướng mày, trong lòng thầm nghĩ: "Tiếp tục như vậy, ta nhất định sẽ bị đuổi theo, không được, được nghĩ biện pháp!"

"Dương Diệp, giao ra Trấn Giới Thạch, ta cho ngươi lưu một toàn thây, không thì, đợi lão phu cho ngươi muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!"

Dương Diệp phía sau, truyền đến Huyền Minh dữ tợn thanh âm.

Đối với Dương Diệp, Huyền Minh tự nhiên là hận thấu xương, hắn sư huynh lúc đầu vốn có thể không chết, thế nhưng cũng là bởi vì

Dương Diệp đánh lén, lúc này mới ngã xuống. Hơn nữa cũng chính bởi vì Dương Diệp, kia Trấn Giới Thạch mới mất.

Cho nên, so sánh với Tần Bất Phàm, hắn càng muốn giết là Dương Diệp.

Hơn nữa, lần này tới vây giết Dương Diệp, cũng là Thánh Địa ra lệnh, vô luận như thế nào cũng là không thể thất bại. Nếu như thất bại, lúc này đây, hắn tuyệt đối sẽ bị phạt!

Dương Diệp không có để ý sau lưng Huyền Minh, chau mày, đột nhiên, hắn nhãn tình sáng lên, nghĩ tới một cái khả năng!

Hồng Mông Tháp!

Tuy rằng trốn ở Hồng Mông Tháp nội gặp nguy hiểm, thế nhưng kia tiền đề là đối phương biết kia một chỗ không gian có Hồng Mông Tháp, sau đó oanh Hồng Mông Tháp. Thế nhưng nếu như không phát hiện được đây?

Không có cơ hội đang suy nghĩ, bởi vì lúc này hắn đã tương đương với tuyệt cảnh, bất kể như thế nào, không thử cũng phải thử!

Sau khi nghĩ xong, Dương Diệp không ở chạy thẳng, mà là mở ra quẹo vào, rất nhanh, Dương Diệp bóng lưng tiêu thất ở tại Huyền Minh chờ tầm mắt của người trung.

Chỉ chốc lát, Huyền Minh đám người dừng lại, bởi vì tại trước mặt bọn họ đã không đường, mà Dương Diệp cũng không thấy.

"Hắn đi nơi nào?" Một tên trong đó Bán Thánh cau mày nói: "Lẽ nào cùng địa hòa làm một thể không được?" Nói một quyền đánh ra, ở trước mặt hắn đất bích nhất thời xuất hiện một cái cự động, thế nhưng bên trong nhưng không có Dương Diệp.

"Hắn nhất định còn ở nơi này!" Huyền Minh trầm giọng nói.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 693: Lòng đất dung nham!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Huyền Minh lúc nói chuyện, Dương Diệp liền phi thường rõ ràng, đang ẩn núp đi xuống, hắn phải chết không thể nghi ngờ!

Cho nên, hắn quả quyết xuất thủ!

Hắn vốn định ra tay với Huyền Minh, thế nhưng đáng tiếc, Huyền Minh cùng hắn trong lúc đó còn cách một người, không có biện pháp, hắn chỉ có thể đối gần nhất tên kia Bán Thánh xuất thủ...

Đối phương là Bán Thánh, Dương Diệp lúc này đây không có nương tay chút nào. Đầu tiên là dùng Trấn Giới Thạch mang ba người áp chế thành Hoàng Giả Cảnh, sau đó lại thi triển ra Kiếm vực cùng kiếm ý trấn áp đối phương, tiếp theo, bảy đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cộng thêm Trí Mệnh Nhất Kích tam trọng, còn có quang chi kiếm tốc đệ nhất trọng.

Giờ khắc này, Dương Diệp lá bài tẩy ra hết, không có ở bảo lưu một tia một hào thực lực!

Tại Dương Diệp đột nhiên xuất hiện một khắc kia, giữa sân ba người liền phát hiện, tại Dương Diệp trước mặt tên kia Bán Thánh nhất thời cả người tóc gáy đều dựng lên, vừa định xoay người, thế nhưng, hai cổ áp lực vô hình như hai ngọn núi lớn thông thường đặt ở trên người hắn, làm cho hắn đi động hơi chậm chạp, mà chính là trong chớp nhoáng này, hắn đó là cảm giác mình cái cổ mát lạnh.

Sau đó, tên này Bán Thánh thân thể liền cứng ở chỗ đó, tiếp theo, một tia tiên huyết trong nháy mắt nhiễm đỏ cổ của hắn.

Trong mắt hắn, tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi vẻ, thế nhưng, kia đã đọng lại!

Một gã Bán Thánh cứ như vậy ngã xuống!

"Làm càn!"

Trong nháy mắt, Huyền Minh hai người liền phản ứng kịp, khi cảm giác được tự mình đồng bạn cư nhiên ngã xuống lúc, Huyền Minh đám người trong lòng vừa sợ vừa giận, hai người nhất thời lập tức xuất thủ, hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Dương Diệp tại một kiếm đánh lén sau khi thành công, lập tức thi triển ra Chỉ Xích Thiên Nhai hướng phía xa xa vọt tới, nhưng là vẫn chậm, tam đạo năng lượng chưởng ấn đã đi tới phía sau lưng của hắn, cũng may hắn có dự kiến trước, mang Ma Năng Thuẫn chắn sau lưng mình. Thế nhưng hai gã Bán Thánh hợp lực một kích, lại là gần như vậy cự ly, coi như là Ma Năng Thuẫn cũng đỡ không được!

"Bành bành!"

Lưỡng đạo chưởng ấn cơ hồ là tại cùng lúc này đánh vào Ma Năng Thuẫn bên trên, cường đại lực đánh vào làm cho Ma Năng Thuẫn trực tiếp rót vào Dương Diệp trên lưng của, Dương Diệp chợt cảm thấy như hồi đòn nghiêm trọng, một ngụm máu tươi tự trong miệng phun ra. Bất quá cũng bởi vì hai người chưởng ấn lực đánh vào, làm cho tốc độ của hắn trong nháy mắt tăng lên mấy lần!

Chỉ là một cái chớp mắt, Dương Diệp liền tiêu thất ở tại Huyền Minh hai tầm mắt của người trong. Trên mặt đất, một chuyến vết máu tự Huyền Minh hai người dưới chân một mực lan tràn đến ba người cuối tầm mắt.

"Hắn có còn hay không cứu!" Huyền Minh trầm giọng nói.

Tại bên cạnh hắn tên lão giả kia lắc đầu, Đạo: "Cái cổ đã bị gọt đoạn, mà lại trong cơ thể lại có thiên cấp nhị trọng kiếm ý phá hủy đến hắn sinh cơ. Người này thật là ác độc!" Thanh âm trong ẩn chứa kinh sợ, kinh chính là Dương Diệp lại đang ba người bọn họ dưới sự liên thủ phản giết bọn họ một người, giận là Đường Đường ba gã Bán Thánh, lại bị một gã Tôn Giả Cảnh con kiến hôi phản giết một gã đội hữu!

Đây là sỉ nhục!

"Người này có chút quỷ dị!" Huyền Minh gằn giọng nói: "Hắn lúc trước giấu ở bọn ta phía sau, mà bọn ta dĩ nhiên không hề phát hiện. Nếu như không phải là hắn cách lão tam gần quá, lại xuất kỳ bất ý, tính là hắn có Trấn Giới Thạch cùng Kiếm vực, cũng không có khả năng giết được lão tam!"

"Huyền Minh, ta Thánh Địa có thể có loại này ngay cả Bán Thánh cường giả đều có thể đủ giấu diếm ở thân pháp Huyền kỹ?" Tên lão giả kia nhìn Huyền Minh, trầm giọng hỏi.

Huyền Minh trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, Đạo: "Coi như là Minh Nữ 'Thuận chuyển 1000 năm' cũng làm không được như vậy không có nửa điểm khí tức, hơn nữa, lúc trước hắn là hư không tiêu thất, sau đó tay phải đột nhiên xuất hiện. Ta hoài nghi, cái này căn bản không phải thân pháp gì Huyền kỹ. Về phần là cái gì, ta cũng không biết, nói chung, người này vô cùng quỷ dị, chúng ta cần phải cẩn thận!"

"Hắn đã thụ thương, thực lực nhất định giảm nhiều, tốc độ khẳng định cũng không lớn bằng trước khi, chúng ta truy, không muốn cho hắn nghỉ ngơi dưỡng thương cơ hội!"

[t r uyen cua tui đốt ne

T] Làm Huyền Minh thanh âm của hạ xuống thời điểm, hai người đã tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp tình huống lúc này có chút không xong, hắn lúc trước Long Biến sau sau lưng của đã hoàn toàn khe nứt, tiên huyết nhiễm đỏ toàn thân hắn sau lưng. Mà trước khi thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, Kiếm vực, còn có Trí Mệnh Nhất Kích, quang chi kiếm tốc, Trấn Giới Thạch. Điều này làm cho trong cơ thể hắn Huyền khí cơ hồ là trong nháy mắt chỉ thấy đáy!

Nói chung, hắn lúc này là nội thương thêm ngoại thương, phía sau còn có hai gã Bán Thánh tại đuổi theo, tình huống cực kỳ không ổn!

Hiện tại hắn căn bản không dám đang thi triển lãng phí Huyền khí Huyền kỹ tới đánh đường, hiện tại, hắn dựa vào là đều là đơn thuần thân thể lực lượng!

Qua khoảng chừng hai khắc chuông, phía sau hai người càng ngày càng gần, Dương Diệp chân mày càng nhăn càng sâu.

Cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác xung quanh nhiệt độ càng ngày càng cao, rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một cái khả năng.

"Lúc này ta trong lòng đất chí ít vạn trượng dưới, nhiệt độ càng ngày càng cao, nói cách khác, phía trước khả năng có dung nham. Ta có U Minh Quỷ hỏa tại, hoàn toàn không hãi sợ dung nham, chỉ cần đi vào dung nham nội, có thể không cần đang lãng phí khí lực tới đánh đường, hơn nữa có dung nham cách trở, có thể có thể bỏ rơi phía sau hai người!"

Không do dự, Dương Diệp dùng tới trong cơ thể là số không nhiều Huyền khí, tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng. Khoảng chừng qua nửa khắc đồng hồ, nhiệt độ càng ngày càng cao, ngay cả thân thể của hắn đều cảm giác có chút sáng tỏ nóng, bất quá hắn không có dừng lại, ngược lại là tốc độ càng tăng nhanh.

"Dương Diệp, chết tới!"

Đúng lúc này, Dương Diệp phía sau truyền đến Huyền Minh tiếng rống giận dữ, tiếp theo, một đạo trong suốt trong sáng năng lượng chưởng ấn mang theo từng đạo tàn ảnh trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp sau lưng Ma Năng Thuẫn bên trên.

"Bành!"

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp cùng Ma Năng Thuẫn trực tiếp bị oanh hướng phía trước bắn mạnh tới, ba người trong lúc đó cự ly lại kéo ra một chút, chỉ bất quá đây là Dương Diệp dùng thương đổi lấy!

Làm Ma Năng Thuẫn hấp thu xong kia đạo năng lượng chưởng ấn lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn mới vừa dừng lại vẫn chưa tới hai cái hô hấp, Huyền Minh đám người liền xuất hiện ở hắn trong tầm mắt.

"Cũng nếm thử ta!"

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó một chưởng vỗ tại Ma Năng Thuẫn bên trên, nhất thời, Ma Năng Thuẫn chợt bộc phát ra một đạo màu lam đậm quang trụ, quang trụ chỉ là nháy mắt liền đi tới Huyền Minh trước mặt hai người.

Ma Năng Thuẫn trước khi hấp thu hơn Bán Thánh công kích, bởi vậy, lúc này bộc phát ra đạo này lam sắc quang trụ uy lực cực kỳ cường đại, mới vừa xuất hiện, năng lượng cường đại uy áp đã đem chung quanh mặt đất chấn sụp xuống. Nếu như là thường nhân, tại đây sụp xuống địa đạo trung, tuyệt không khả năng sống sót. Thế nhưng Dương Diệp cùng Huyền Minh hai người đều không phải là thường nhân!

Những thứ kia sụp xuống bùn đất căn bản không đả thương được ba người!

Nhìn Ma Năng Thuẫn trong bộc phát ra đạo kia lam sắc quang trụ, Huyền Minh hơi biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới cái này lá chắn cư nhiên có thể phát ra kinh khủng như vậy một kích, một kích này, cơ bản không kém thông thường Bán Thánh vọng lại công kích a!

Huyền Minh hai người không dám khinh thường, liên thủ một chưởng đánh ra, kia đạo quang trụ nhất thời bị chụp tán. Mà lúc này, Dương Diệp đã tiêu thất ở tại bọn họ trong tầm mắt.

"Truy!"

Hai người không có chút nào dừng lại, hóa thành một đạo chùm tia sáng tiêu thất ở tại tại chỗ.

Dương Diệp dừng lại, bởi vì hắn cảm giác được, tại đục lỗ trước mặt hắn đạo này đất bích, liền có thể là dung nham địa khu. Nóng, phi thường cực nóng, nhiệt độ kia, làm cho thân thể của hắn đều có chút không khỏe.

Không có ở chần chờ, Dương Diệp tay trái vừa lộn, U Minh Quỷ hỏa ra hiện ở trước mặt hắn, sau đó U Minh Quỷ hỏa trong nháy mắt đưa hắn bao phủ. Làm xong cái này, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một đạo kiếm khí bắn ra, ở trước mặt hắn đạo kia đất bích ầm ầm sập.

"Oanh!"

Đầu tiên là một đạo sóng nhiệt đập vào mặt, tiếp theo, kia dung nham như vỡ đê kiểu hướng phía Dương diệp dũng tới.

Dương Diệp nheo mắt, nếu có tuyển chọn, hắn tuyệt không nghĩ chui vào dung nham trong đi, thế nhưng lúc này, hắn không có lựa chọn. Chân phải chợt một bước, cả người hắn hóa thành một đoàn hỏa quang đón những Nham đó sữa bắn mạnh tới, chỉ chốc lát đã bị dung nham che mất.

Dương Diệp mới vừa nhảy vào trong nham tương, Huyền Minh hai người liền xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng. Lúc này trên người hai người có một đạo kim sắc Huyền khí che, tại đây Huyền khí che dưới sự bảo vệ, những Nham đó sữa cũng không có cho Huyền Minh hai người tạo thành tổn thương gì.

"Ở đây tại sao có thể có dung nham?" Nhìn xung quanh những Nham đó sữa, Huyền Minh cau mày nói, thanh âm trong, hiếm thấy mang theo một tia ngưng trọng.

"Chúng ta lúc này sợ rằng đã trong lòng đất tam vạn trượng dưới!" Tại bên cạnh hắn lão giả trầm giọng nói.

Huyền Minh nheo mắt, Đạo: "Ngươi là nói, chúng ta tới đến rồi Hỏa Linh Tộc?"

Tại Thánh Địa, cũng không phải là chỉ nhân loại, còn có yêu thú, cùng với rất nhiều Huyền Giả Đại Lục đã không có chủng tộc. Đương nhiên, cái này chủng tộc lúc đầu từ Huyền Giả Đại Lục di chuyển đến Thánh Địa, tự nhiên cũng là vì trấn áp nghịch loại huyền giả. Có thể nói, cái này chủng tộc cùng Thánh Địa trong lúc đó, coi như là minh hữu. Thế nhưng, cái này chủng tộc chỉ tại nghịch loại huyền giả xuất thế thời điểm mới có thể cùng Thánh Địa kết minh.

Mà bình thường, cái này chủng tộc đối Thánh Địa, cũng chính là nhân loại là cực kỳ căm thù.

Nếu không, nhân loại tham lam thành tính, vừa vui vui mừng lục đục với nhau, cùng nhân loại làm bạn, đối có chút chủng tộc mà nói, so cùng yêu thú làm bạn còn còn đáng sợ hơn, bởi vì những người đó loại, hôm nay cùng bọn chúng cũng ngươi vẫn là bằng hữu, thế nhưng ngày mai khả năng chỉ biết tại sau lưng ngươi chọc ngươi Nhất Đao.

Bởi vậy, ngoại trừ số ít chủng tộc ở ngoài, một ít chủng tộc bình thời là cấm tộc người với người loại lui tới, cũng cấm nhân loại tới địa bàn của bọn họ!

Mà Hỏa Linh Tộc chính là đối với nhân loại cực kỳ căm thù một chủng tộc!

"Chúng ta nếu là tùy tiện đi vào Hỏa Linh Tộc địa bàn, sợ rằng sẽ sanh ra rất nhiều chuyện đoạn, ngươi cũng biết Hỏa Linh Tộc nội có thật nhiều cừu thị nhân loại chúng ta người bảo thủ, tại địa bàn của bọn họ, nếu là động lên tay tới, chúng ta sẽ có hại. Kia Dương Diệp dám một mình tiến nhập Hỏa Linh Tộc, nếu là bị Hỏa Linh Tộc của người phát hiện, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ!" Tại Huyền Minh bên cạnh lão giả trầm giọng nói.

Huyền Minh tại tại chỗ trầm mặc một lát, sau đó nói: "Không được, kia Trấn Giới Thạch không thể rơi vào Hỏa Linh Tộc trong tay. Còn có, Dương Diệp người này hơi có chút năng lực, Hỏa Linh Tộc của người chưa chắc có thể giết được hắn. Nếu như hắn thuận lợi từ Hỏa Linh Tộc trong chạy trốn, kia đối chúng ta mà nói, sẽ là một cái phiền toái rất lớn, hơn nữa ngươi cùng ta nhất định sẽ bị cực kỳ nghiêm trọng nghiêm phạt!"

Tại Huyền Minh bên cạnh lão giả cả kinh nói: "Ngươi muốn xông vào Hỏa Linh Tộc?"

"Dương Diệp lúc này đã người bị thương nặng, lúc này không giết hắn, tương lai một khi khiến hắn tấn chức đến Hoàng Giả Cảnh, ta ngươi đều muốn cầm hắn không có biện pháp. Cơ hội này, chúng ta không thể mất đi. Về phần Hỏa Linh Tộc, ta cũng không tin bọn họ dám cùng ta Thánh Địa đối nghịch!" Huyền Minh nói xong câu này, thân hình khẽ động hướng phía phía trước vọt tới.

Một... Khác bên ngoài một gã lão giả do dự một cái chớp mắt, sau đó cũng liền bận đi theo.

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 694: Đến từ lòng đất chủng tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong nham tương, bị U Minh Quỷ hỏa bao gồm Dương Diệp cả người đỏ bừng, dường như bị đun sôi thông thường, nhìn qua cực kỳ kinh người.

Lúc này Dương Diệp tình huống quả thật có chút không ổn, bởi vì hắn càng sâu vào dung nham, nhiệt độ kia lại càng cao, đến bây giờ, cho dù có U Minh Quỷ hỏa bao vây hắn, hắn vẫn như cũ không chịu nổi kia nhiệt độ cao.

Cũng may mà có U Minh Quỷ hỏa tồn tại, hắn mới lấy kiên trì đến bây giờ, không thì, đừng nói hắn lúc này thân thể đã là trọng thương dưới trạng thái, coi như là hắn thân thể thời kỳ toàn thịnh, chỉ sợ cũng đã sớm không kiên trì nổi.

Ngoại trừ đến từ những Nham đó sữa uy hiếp bên ngoài, Dương Diệp còn cảm giác, kia Huyền Minh hai người cũng tiến nhập trong nham tương, hơn nữa chính lấy cực tốc độ cùng hắn kéo vào đến cự ly.

Cũng may tại trong nham tương, hắn sẽ không lưu lại dấu chân cùng khí tức, bởi vậy, rất nhiều lần vốn có cũng bị hai người đuổi theo, đều bị hắn tránh ra.

Bất quá Dương Diệp đích tình huống cũng càng ngày càng không ổn, lúc này hắn cảm giác mình ngũ tạng lục phủ phảng phất đều phải đốt đốt thông thường, mà ở cổ hắn cùng trên mặt, càng bắt đầu lên cái phao, sau đó tróc da...

U Minh Quỷ hỏa là thiên địa linh vật, bản thân lại là hỏa, trừ phi cao hơn hắn cấp linh vật, không thì thông thường Hỏa Diễm căn bản đừng nghĩ thôn phệ hắn. Thế nhưng, lúc này U Minh Quỷ hỏa nhiều lắm cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình mà thôi, mà Dương Diệp...

Dương Diệp tâm trung kinh hãi: "Cái này dung nham thế giới dung nham vì sao cường hãn như vậy, thậm chí ngay cả ta có thể so với Bán Thánh thân thể thân thể đều không chịu nổi cái này dung nham nhiệt độ. Không được, tại tiếp tục như vậy, tính là không có bị Huyền Minh hai người đuổi theo, ta cũng phải bị tươi sống kiểm tra chết. Trở lại là không có khả năng, lúc này đường ra duy nhất chính là tăng tốc độ, nhìn có thể hay không xông ra cái này đá phiến sữa!"

Nghĩ vậy, Dương Diệp không ở bảo lưu, thúc giục trong cơ thể Nhân siêu phẩm Năng Lượng thạch mà đoạt được là số không nhiều Huyền khí, tại Huyền khí gia trì hạ, Dương Diệp cả người tốc độ rồi đột nhiên bạo tăng.

Khoảng chừng qua nửa canh giờ, Dương Diệp tình huống càng ngày càng không ổn, lúc này trên mặt hắn, trên cổ, hiện đầy từng cái một cái phao. Hắn không phải là không muốn Long Biến, mà là Long Biến quá tiêu hao Huyền khí, mà hắn lúc này, thiếu nhất chính là Huyền khí. Không thì, tính là Long Biến, nhiều lắm cũng chỉ có thể kháng được nhất thời, thế nhưng thời gian một lúc lâu, coi như là long lân cũng kháng trụ không cái này dung nham nhiệt độ!

Kỳ thực, Dương Diệp sở dĩ tới Thánh Địa, ngoại trừ cầm kiếm tổ bên ngoài, còn một nguyên nhân, đó chính là lịch lãm!

Tại Huyền Giả Đại Lục, có Mạc Lão cùng lục nói bảo bọc, hắn tuy rằng có thể đi ngang, không ai bất luận kẻ nào có thể thương tổn được hắn, thế nhưng bản thân của hắn phi thường rõ ràng, con này sẽ hại hắn.

Tại nhà ấm trong là bồi dưỡng không ra cường giả, cường giả, chỉ tại trong nghịch cảnh mỗi một lần Sinh Tử Lịch Luyện, mới có thể càng ngày càng mạnh.

Mặc kệ Mạc Lão cùng lục nói mạnh bao nhiêu, thế nhưng kia đều không phải là hắn Dương Diệp thực lực, hắn thực lực chân chính, chỉ là một Tôn Giả Cảnh huyền giả, tuy rằng hắn có thể vượt cấp chém giết Hoàng Giả Cảnh, thậm chí còn có thể cùng Bán Thánh cường giả qua hai chiêu. Thế nhưng, hắn chung quy chỉ là Tôn Giả Cảnh, nếu như không cần ngoại vật, cũng căn bản không cách nào cùng Bán Thánh cường giả chính diện giao thủ.

Rất nhiều năm trước, hắn đó là hiểu, người, chỉ có dựa vào mình mới là Vương đạo!

Cho nên, hắn tới thánh địa!

Chỉ là hắn không nghĩ tới, thứ nhất Thánh Địa liền đối mặt như vậy tuyệt cảnh...

Kiên trì, Dương Diệp hiện tại dựa vào là chính là kiên trì, bởi vì nhiệt độ kia làm cho tinh thần hắn cũng bắt đầu xuất hiện hoảng hốt, về phần trên người phỏng, hắn đã không thấy.

So sánh với Dương Diệp, Huyền Minh hai người đích tình huống còn lại là tốt lắm nhiều lắm. Hai người là Bán Thánh, lấy thực lực của hai người, cái này dung nham đối với bọn họ căn bản không tạo được uy hiếp, nhiều lắm chỉ là cho bọn hắn mang đến một điểm phiền phức.

Hai người sở dĩ đến bây giờ cũng không có đuổi theo Dương Diệp, không là tốc độ bọn họ không có Dương Diệp, mà là Dương Diệp trên người căn bản không có tản mát ra chút nào khí tức, nói cách khác, Huyền Minh hai người căn bản không cách nào lấy thần thức tìm thấy được Dương Diệp, cộng thêm Dương Diệp lại đang trong nham tương nơi xuyên loạn, chính vì vậy, hai người từ tiến nhập dung nham sau khi, đến bây giờ cũng không có đuổi theo Dương Diệp.

Đột nhiên, tại Huyền Minh hai người chung quanh những Nham đó sữa đột nhiên ngừng lại, tựu như cùng bị đọng lại thông thường!

Huyền Minh sắc mặt hai người biến đổi, trong cơ thể Huyền khí trong nháy mắt bắt đầu khởi động, thần sắc đề phòng!

Ba gã bị ngọn lửa bao gồm hỏa nhân xuất hiện ở Huyền Minh trước mặt hai người.

Huyền Minh hai người biến sắc, bởi vì... Này Tam hỏa nhân đều là Bán Thánh!

Dẫn đầu một gã cầm trong tay một đoàn Hỏa Diễm hỏa nhân gầm lên đến: "Nhân Tộc Bán Thánh, chẳng lẽ không biết ta Hỏa Linh Tộc quy định sao? Các ngươi tự tiện xông vào ta Hỏa Linh Tộc địa bàn, là muốn tìm cái chết sao?"

Nghe vậy, Huyền Minh hơi biến sắc mặt, trong mắt hàn mang hiện lên, nhưng là lại không có phát tác, mà là mạnh mẽ nhịn xuống, Đạo: "Vị này chắc là Hỏa Linh Tộc trưởng lão ah?"

"Ta là Xích Nguyên, nhân loại Bán Thánh, đừng nói nhảm, trả lời vấn đề của ta, không thì, hôm nay hai ngươi người mơ tưởng bình yên rời đi!" Kia hỏa nhân cả giận nói.

Huyền Minh đè nén lửa giận trong lòng, Đạo: "Hai ta không người nào ý mạo phạm Hỏa Linh Tộc, sở dĩ xông vào Hỏa Linh Tộc, là bởi vì đang đuổi giết một cái cùng nghịch loại huyền giả cấu kết của người loại, người này xông vào Hỏa Linh Tộc trong, bởi vậy, hai ta người lúc này mới xông vào, mong rằng xích trưởng lão đi cái thuận tiện, bọn ta một khi bắt được người nọ, lập tức rời đi!"

"Cùng nghịch loại huyền giả cấu kết?" Kia Xích Nguyên thanh âm trong mang theo một tia ngưng trọng cùng lửa giận, Nhân Tộc cấu kết nghịch loại huyền giả, đây không thể nghi ngờ là ở lưng phản bội toàn bộ Thánh Địa tất cả chủng tộc, nếu như người như thế thật chạy đến Hỏa Linh Tộc tới, Hỏa Linh Tộc vô luận như thế nào cũng phải xuất thủ tương trợ!

Nghe được Xích Nguyên nói, Huyền Minh hai người nhất thời vui vẻ, nếu có Hỏa Linh Tộc tương trợ mà nói, kia Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Xích Hỏa tay phải hư mang, hắn hỏa cầu trong tay tốc lưu chuyển, một tia Hỏa Diễm dường như tát võng thông thường hướng phía bốn phía phủ tới. Một lát, những thứ kia hỏa tia một lần nữa trở lại hắn hỏa cầu trong tay nội, hắn trầm giọng nói: "Ta không tra được người kia tung tích, thật là đáng chết, ngươi Nhân Tộc lại có một gã thực lực cường hãn như vậy Bán Thánh cấu kết nghịch loại huyền giả!"

Tại đây dung nham trên thế giới, lấy thực lực của hắn đều không thể tra được một người, kia chỉ có một giải thích, thực lực đối phương viễn siêu hắn! Chí ít hắn thì cho là như vậy!

Huyền Minh sắc mặt có chút mất tự nhiên, do dự một lát mới nói: "Xích trưởng lão, người nọ cũng không phải là Bán Thánh, mà là một gã Tôn Giả Cảnh cửu phẩm huyền giả!" Nói xong câu đó, Huyền Minh cảm giác mình nóng hừng hực...

Xích Hỏa ngẩn người, sau đó nói: "Tôn Giả Cảnh huyền giả? Nhân loại, ngươi là đang đùa bỡn bổn trưởng lão sao?"

"Hắn quả thực chỉ là một gã Tôn Giả Cảnh, chỉ là người này có chút đặc thù..." Huyền Minh giải thích.

"Đặc thù? Đặc thù ngươi bà bà!" Xích Hỏa đột nhiên nổi giận mắng: "Một gã Tôn Giả Cảnh huyền giả lại có thể từ hai vị Bán Thánh dưới sự liên thủ đào tẩu, càng có thể lấy Tôn Giả Cảnh thực lực đi tới ta Hỏa Linh Tộc hạch tâm địa bàn? Nhân loại, ngươi là khi ta Hỏa Linh Tộc là người ngu sao?"

Huyền Minh: "..."

"Ta xem bọn hắn tới Hỏa Linh Tộc khẳng định có không thể cho ai biết bí mật!" Tại Xích Hỏa bên cạnh một gã hỏa nhân đột nhiên trầm giọng nói.

Xích Hỏa hỏa cầu trong tay tốc vòng vo, Đạo: "Nhân loại, xem tại nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, hiện tại lăn đi ta Hỏa Linh Tộc địa bàn, ta đại nhân có đại lượng, không tính toán với ngươi, không thì, hôm nay ta hoả táng ngươi!"

Huyền Minh sắc mặt hai người khó khăn xem tới cực điểm

Convert by: Hiephp

------oOo------

Chương 695: Cưới Dương Diệp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

696 chương: Cưới Dương Diệp?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Huyền Minh trong mắt tràn đầy lửa giận, Thánh Đường nhân khi nào bị người như vậy bắt nạt quá?

Bất quá lý trí nhưng là nói cho hắn, ở đây động thủ, bọn họ không có một chút nào phần thắng! Hơn nữa một khi tạo thành Thánh Đường cùng Hỏa Linh Tộc phát sinh xung đột, hậu quả kia, không phải là hắn một cái hộ pháp liền có thể gánh chịu!

Nghĩ tới đây, Huyền Minh trầm giọng nói: “Xích Hỏa, cái kia Dương Diệp tuy rằng chỉ là Tôn giả cảnh, thế nhưng bản thân thực lực có thể không thể chỉ Tôn giả cảnh, hắn ở ngươi trong tộc, ngày sau ngươi Hỏa Linh Tộc nhất định sẽ tự thực ác quả!”

“Thả ngươi nương rắm!”

Xích Hỏa một tiếng gầm lên, nói: “Một cái Tôn giả cảnh huyền giả sẽ uy hiếp ta Hỏa Linh Tộc? Ngươi là đầu bị cửa kẹp sao? Ta xem ngươi liền đúng ta Hỏa Linh Tộc bụng dạ khó lường. Cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, hiện tại lập tức lăn, không phải vậy lão tử để ngươi tro cốt đều không có!”

Huyền Minh ngực chứng kiến, suýt chút nữa tức giận ngũ tạng lục phủ sai vị!

“Có các ngươi hối hận một ngày kia!” Huyền Minh lạnh lùng quét Xích Hỏa mấy người một chút, sau đó cùng bên cạnh hắn ông lão xoay người mấy cái lấp loé, biến mất ở dung nham bên trong.

Huyền Minh ba người đi rồi, Xích Hỏa bên cạnh ông lão trầm giọng nói: “Xích Hỏa, ta xem sau này tốt nhất phái một người thủ ở bên ngoài, không phải vậy lúc nào những nhân loại này chạy vào cũng không biết.”

Xích Hỏa lạnh lùng nói: “Gần nhất những nhân loại này thực sự là càng ngày càng làm càn, vì ta Hỏa Linh Tộc hỏa tinh thạch, chui vào lòng đất dung nham nhân loại huyền giả càng ngày càng nhiều. Xem ra, chúng ta trước vẫn là quá nhân từ. Từ nay về sau, phàm là gặp phải nhân loại huyền giả đến trộm cắp hỏa tinh thạch, không cần xua đuổi, trực tiếp giết!”

“Đã sớm nên như vậy rồi!” Xích Hỏa bên cạnh ông lão đồng ý nói.

Lúc này Dương Diệp cảm giác mình hoa mắt váng đầu, dường như đóng duyên giống như vậy, trầm trọng vô cùng. Mà trên người hắn, trên mặt, đã bắt đầu đang lột da, đẫm máu, nhìn qua, như một người toàn máu, thật là dữ tợn khủng bố.

Nếu như là người thường, coi như là thân thể có thể kiên trì, tinh thần cũng không tiếp tục kiên trì được, bởi vì cái kia cực nóng nhiệt độ, thực sự là quá mức khủng bố.

Hiện tại, hắn dựa vào chỉ là ý chí lực!

Mạnh mẽ ý chí lực làm cho hắn bản năng hướng về phía trước đi đến, đúng, hắn lúc này không phải ở phi, mà là ở đi.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp thân thể ngã xuống.

Mà ngay khi Dương Diệp mới vừa ngã xuống không bao lâu, một cô gái đột nhiên tự xa xa dung nham bên trong đi ra.

Nữ tử ước chừng chừng hai mươi tuổi, mày kiếm mắt hạnh, da trắng như ngọc, trên người mặc một bộ màu đỏ da mềm giáp, giáp da chăm chú bao lấy nữ tử cái kia tinh tế vóc người, đem vóc người tôn lên lồi lõm có hứng thú, hừng hực liêu nhân; Ở nữ tử hai tay, cầm một đôi cùng nữ tử vóc người cực kỳ không hợp to lớn màu đỏ chuỳ sắt, chuỳ sắt dường như hai người trưởng thành đầu lớn như vậy, hai cái chuỳ sắt bị nữ tử cái kia kiều tiểu tay ngọc cầm, hơi có vẻ hơi quái dị.

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước, khi thấy bao vây ở Dương Diệp trên người cái kia u minh quỷ hỏa lúc, nữ tử lông mày nhíu lại, nói:

“Thiên địa linh hỏa?” Nói, nàng đưa mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhất thời đại mi cau lại, nói: “Tôn giả cảnh?”

Liền như vậy, nữ tử ở nguyên mà nhìn Dương Diệp trầm mặc một lát, trong mắt do dự hồi lâu, sau đó nói: “Thôi, chính là ngươi.” Nói, nàng tay phải một chiêu, cái kia u minh quỷ hỏa nhất thời hóa thành một đoàn tiểu hỏa diễm rơi vào trên tay nàng, u minh quỷ hỏa vừa bắt đầu ở phản kháng, thế nhưng không biết nữ tử dùng cái gì, rất nhanh, u minh quỷ hỏa vắng lặng lên.

Tuy rằng u minh quỷ hỏa bị nữ tử cất đi, thế nhưng Dương Diệp nhưng là không có chuyện gì, bởi vì những kia dung nham chẳng biết vì sao, dĩ nhiên toàn bộ vòng qua Dương Diệp, làm cho Dương Diệp vị trí không gian không có bất kỳ dung nham.

Thu hồi u minh quỷ hỏa sau, nữ tử ánh mắt lại rơi vào Dương Diệp nạp giới trên, không do dự, nữ tử tay phải một câu, cái kia nạp giới nhất thời từ Dương Diệp trên ngón tay bay ra, rơi vào trên tay của nàng. Nhìn lướt qua nạp giới, nữ tử đại mi túc lên, nói: “Thực sự là một cái quỷ nghèo đây, liền như thế một ít rách nát, xem ra ngươi có thể được thiên địa linh hỏa, cũng là thuộc về va số chó ngáp phải ruồi rồi!”

Nói, nàng đột nhiên ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong tay trái cổ sao trên, nhìn thấy cổ sao, nữ tử trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, đưa tay một chiêu, cổ sao lạc ở trên tay nàng. Đánh giá một chút cổ sao, nữ tử trong mắt kinh ngạc không giảm mà lại tăng, nói: “Vật này xem ra thật không sai, chỉ là tại sao không có kiếm đây? Quên đi!” Nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Những thứ đồ này đây, sau này đều là của ta rồi, coi như làm là ngươi đồ cưới rồi! Ta hiện tại đếm ba tiếng, nếu như ngươi không phản đối, vậy chúng ta liền quyết định như thế rồi!”

“Một!”

“Nhị!”

“Tam!”

Nữ tử lộ ra cái nụ cười, nói: “Được rồi, ngươi không phản đối, ta coi như ngươi đáp ứng rồi. Ân, sau này ngươi chính là ta Tiểu Man phu quân rồi!” Nói, nữ tử đưa tay nhấc theo Dương Diệp, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp thần trí hơi hơi khôi phục chút. Mơ hồ, hắn nghe được một chút âm thanh.

“Tiểu Man, đây chính là ngươi tìm nam nhân? Làm sao mới Tôn giả cảnh mà thôi a? Hơn nữa nhìn hắn dáng dấp như vậy, sống dở chết dở, vừa nhìn chính là cái thân thể không được. Tiểu Man, tìm nam nhân ngươi có thể chiếm được cẩn thận một chút, không phải vậy, đời sau hạnh phúc nhưng là không rồi!”

“Chính là chính là, Tiểu Man, tuy rằng chúng ta Hỏa Linh Tộc nam nhân ít một chút, thế nhưng ngươi không phải có thể như vậy làm oan chính mình a. Ngươi xem một chút, ngươi người đàn ông này thân thể như vậy nhỏ gầy, thực lực lại như vậy thấp, đừng nói để ngươi hạnh phúc, chính là có thể hay không để cho Xích Hỏa trưởng lão ôm cái tôn tử đều một cái vấn đề lớn”

“Tiểu Man, tỷ tỷ thực lực tuy rằng không bằng ngươi, thế nhưng này tìm nam nhân mà, mười cái ngươi không phải là tỷ tỷ đối thủ. Không nói tỷ tỷ trước đây những người đàn ông kia, ngươi xem một chút tỷ tỷ của ngươi hiện tại nam nhân, cái kia hình thể, dáng dấp kia, chà chà còn có, tỷ tỷ hiện tại nam nhân tuổi còn trẻ nhưng dù là hoàng giả cảnh. Nếu để cho hắn đến Thánh Đường đi, nói không chắc còn có thể đi vào thánh bảng mười vị trí đầu đây!”

“Bành!”

Dương Diệp nghe được vật nặng rơi xuống đất tiếng nổ lớn, đón lấy, thanh âm của một cô gái ghé vào lỗ tai hắn vang lên: “Có phải là ngứa người? Có muốn hay không lão tử cho các ngươi nện nện?”

Này âm thanh hạ xuống, Dương Diệp ở không nghe thấy bất kỳ tiếng vang. Mà lúc này, một luồng cảm giác mệt mỏi kéo tới, Dương Diệp lại ngất đi.

Mấy ngày sau, Dương Diệp ý thức rốt cục tỉnh táo hứa hơn nhiều.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, mới vừa mở ra hai mắt, bên cạnh liền truyền đến một thanh âm: “Ngươi tỉnh rồi!”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn tới, một cô gái đang ngồi ở giường vừa nhìn hắn, ở nữ tử hai bên trái phải, là một đôi to lớn màu đỏ chuỳ sắt.

Không cần phải nói, là cô gái trước mắt cứu mình. Dương Diệp vừa định đứng dậy, thế nhưng một luồng thân thể xé rách cảm giác đau nhất thời lan khắp toàn thân hắn, để hắn không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh.

Lúc này, một đôi tay ngọc đặt ở ngực hắn trên, chỉ thấy cô gái kia cau mày nói: “Ngươi bị thương rất nghiêm trọng, không chỉ có ngũ tạng lục phủ bị hao tổn, mặt ngoài thân thể sinh cơ càng là suýt chút nữa hủy diệt hầu như không còn, ngươi bây giờ, tốt nhất chớ lộn xộn, không phải vậy, thánh giả cũng cứu không được ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp vội vã tra xét hạ thể bên trong, phát hiện như nữ tử nói, lúc này hắn ngũ tạng lục phủ đều chịu đến nghiêm trọng bị hao tổn, mà thân thể hắn, càng là dường như lột da giống như vậy, hơi hơi một đụng vào, chính là như dao cắt!

“Ngươi là tìm đến hỏa tinh sao?” Lúc này, nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp hơi sững sờ, nói: “Hỏa tinh? Đó là vật gì?”

Nữ tử nhìn Dương Diệp một chút, thấy hắn không giống làm bộ, lập tức nói: “Ngươi nếu không phải tìm đến hỏa tinh, vậy làm sao chạy đến chúng ta Hỏa Linh Tộc đến?”

“Hỏa Linh Tộc?” Dương Diệp cau mày nói: “Hỏa Linh Tộc là cái gì tộc?”

Nữ tử đưa tay vỗ vỗ Dương Diệp cái trán, nói: “Cái tên nhà ngươi, sẽ không là đầu óc bị cháy hỏng chứ?”

Dương Diệp: “”

Một lát, ở nữ tử giải thích hạ, Dương Diệp cuối cùng đã rõ ràng rồi chính mình thân ở nơi nào. Hiện tại hắn trong lòng đất mấy vạn trượng bên dưới, lòng đất này ở lại một chủng tộc, chính là Hỏa Linh Tộc. Nói đơn giản một chút, chính là đây là một cái thế giới dưới lòng đất. Còn những kia dung nham, nhưng là Hỏa Linh Tộc dùng để ngăn cản nhân loại lấy cùng chủng tộc khác một lớp bình phong!

Lướt qua này lớp bình phong, liền đến đến Hỏa Linh Tộc thế giới, mà ở thế giới này, cùng mặt đất thế giới kỳ thực cũng không có khác nhau lớn gì.

“Không phải nghĩ nhiều, sau này liền ở ngay đây cố gắng đợi, ta sẽ không bạc đãi ngươi!” Nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp khóe miệng hơi vừa kéo, sau đó nói: “Suy nghĩ nhiều cô nương ân cứu mạng, này ân, ngày khác ta Diệp Dương tất báo!” Nói, hắn do dự hạ, sau đó nói: “Không biết cô nương có thể có nhìn thấy ta một cái linh vật, còn có một thanh cổ sao không có?”

Mới vừa đầu tỉnh táo sau, hắn liền phát hiện u minh quỷ hỏa không còn, nạp giới không còn, cổ sao cũng không còn. Nạp giới cũng coi như, ngược lại hắn thứ tốt đều đặt ở Hồng Mông trong tháp. Chủ yếu nhất chính là cái kia cổ sao a, vật này nhưng là không thể ném a. Còn có u minh quỷ hỏa, này hỏa với hắn như vậy dài ra, tuy rằng bây giờ đối với hắn tác dụng không có lớn như vậy, thế nhưng cái kia chắc chắn là Mạc Lão đưa a!

“Diệp Dương?” Nữ tử gật gật đầu, nói: “Cái kia ba món đồ đều ở chỗ này của ta.”

Nghe vậy, Dương Diệp thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng sau một khắc lời của cô gái nhưng là lại để cho hắn khẩu khí kia nâng lên: “Ba người kia đồ vật cũng tốt liền là của ta rồi.”

Dương Diệp sửng sốt, nói: “Tại sao?”

Cô gái nói: “Bởi vì ta muốn kết hôn ngươi, ba người kia đồ vật coi như là ngươi đồ cưới được rồi. Đương nhiên, ta không phải sẽ bạc đãi ngươi, ta sẽ để lão già chuẩn bị kỹ càng sính lễ, chính ta cũng sẽ lấy ra ta đồ tốt nhất đưa cho ngươi. Nói chung, ngươi là sẽ không thiệt thòi!”

“Cưới ta? Đồ cưới?” Dương Diệp trợn to hai mắt, đại não có chút chuyển không tới.

Nữ tử gật gật đầu, nói: “Chúng ta Hỏa Linh Tộc nữ nhiều nam ít, vì không cho chúng ta Hỏa Linh Tộc tuyệt diệt, bởi vậy, chúng ta Hỏa Linh Tộc quyết định cùng ngoại tộc thông hôn. Bất quá này ngoại tộc phải là ở rể chúng ta Hỏa Linh Tộc, bởi vậy, chúng ta Hỏa Linh Tộc nữ tử sẽ thường thường đi mặt đất bắt nhân loại nam tử đến ở rể. Ta vốn chuẩn bị đi ra ngoài, bất quá gặp phải ngươi, vì lẽ đó, chính là ngươi rồi!”

Dương Diệp sửng sốt một lát, sau đó khổ cười cợt, nói: “Vị cô nương này, lòng tốt của ngươi ta chân thành ghi nhớ, đói bụng, không phải, nói chung, ta đã có thê thất. Vì lẽ đó”

Đột nhiên, Dương Diệp âm thanh im bặt đi, bởi vì nguyên vốn có chút yên tĩnh nữ tử đột nhiên nổi lên, sau đó một con chuỳ sắt đi tới Dương Diệp mặt chỉ 3 cm nơi, cái kia chuỳ sắt mạnh mẽ uy thế đem Dương Diệp nằm giường chấn động nhất thời rạn nứt ra.

“Vì lẽ đó ngươi muốn cự tuyệt ta, thật sao?” Thanh âm cô gái lạnh lẽo tận xương.

Dương Diệp: “”

------oOo------

Chương 696: Gả cũng đến gả, không lấy cũng đến gả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

697 chương: Gả cũng đến gả, không lấy cũng đến gả!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Ngươi gả cũng đến gả, không lấy cũng đến gả!”

Bỏ lại câu nói này, nữ tử xoay người rời đi, lưu lại một mặt kinh ngạc Dương Diệp.

Một lát, Dương Diệp lắc lắc đầu, tuy rằng cô gái này hành vi có chút quái dị, thế nhưng trong lòng hắn đối với nàng nhưng là không có ác ý, dù sao đối phương cứu hắn. Chỉ là hắn vẫn còn có chút dở khóc dở cười, bị bức ép hôn, chuyện như vậy, hắn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày sẽ phát sinh ở trên người hắn.

Cho tới u minh quỷ hỏa cùng cổ sao, u minh quỷ hỏa đưa cho đối phương, ngược lại cũng không phải là không thể, chỉ là cái kia cổ sao, hắn là nhất định phải cầm về. Đương nhiên, hiện tại đối với hắn mà nói, dưỡng thương mới là quan trọng nhất.

Lúc này, trong cơ thể hắn đã có rất nhiều màu tím huyền khí, hắn chậm rãi khởi động trong cơ thể màu tím huyền khí hướng về các nơi kinh mạch chảy tới, ở màu tím huyền khí chữa trị hạ, hắn thương thế bên trong cơ thể nhất thời từ từ chuyển biến tốt.

“Dựa theo tốc độ như thế này, nhiều nhất ba ngày, ta chính là có thể khôi phục năm phần mười thực lực!”

Thân ở đất khách, chỉ có thực lực mới có thể làm cho hắn an tâm. Vì lẽ đó, hắn việc cấp bách, là để cho mình khôi phục thực lực, sau đó ở tìm cơ hội rời đi này Hỏa Linh Tộc. Này Hỏa Linh Tộc tuy rằng cứu hắn, nhưng chung quy là Thánh địa, nếu để cho đối với mới biết hắn thân phận thật, tình huống kia khả năng liền đại đại không ổn rồi!

Ở hắn tu dưỡng trong lúc, cô gái kia lại đã tới mấy lần, đều cho hắn đưa các loại chữa thương đồ vật. Từ cùng đối phương đàm luận trong lời nói, hắn đối với Hỏa Linh Tộc lại hiểu rõ rất nhiều.

Nữ tử tên là Tiểu Man, là Hỏa Linh Tộc trưởng lão tôn nữ. Hỏa Linh Tộc nam tử rất ít, phi thường ít ỏi, nam nữ tỉ lệ đạt đến tam so với thất. Bởi vậy, Hỏa Linh Tộc chỉ có thể để trong tộc nữ tử cùng ngoại tộc nhân thông hôn, lấy này đến để Hỏa Linh Tộc không đến nỗi xuất hiện diệt tộc nguy cơ.

Đương nhiên, thông hôn ý tứ không phải để Hỏa Linh Tộc nữ tử gả đi đi, mà là để nhân loại bên ngoài nam tử 'Gả' đi vào. Từ bên ngoài 'Gả' vào nam tử ở Hỏa Linh Tộc địa vị là có chút thấp, bởi vì từ trình độ nào đó tới nói, bọn họ chỉ là dùng để để Hỏa Linh Tộc nữ tử sinh sôi đời sau

Hơn nữa một khi bên ngoài nam tử 'Gả' đi vào, không có Hỏa Linh Tộc nữ tử dưới sự cho phép, là không thể một mình rời đi. Còn loại kia muốn chạy trốn, cũng từng xuất hiện tình huống như thế, thế nhưng rất nhanh, sẽ có chí ít năm tên trở lên bán thánh đến truy sát ngươi!

Tiểu Man ở nói với Dương Diệp câu nói này lúc, trong thanh âm cảnh cáo tâm ý rất rõ ràng!

"Ngươi tại sao tuyển ta?" Trong phòng, Dương Diệp biên chữa thương biên hỏi trước mặt hắn Tiểu Man.

Tiểu Man cầm một viên trong suốt linh quả đi tới Dương Diệp trước, sau đó đem linh quả đưa tới Dương Diệp miệng trước, Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể ăn đi, bởi vì không ăn kết quả là là bị nàng cường quán!

Thấy Dương Diệp bé ngoan ăn linh quả, Tiểu Man thoả mãn gật gật đầu, này mới nói: "Hỏa Linh Tộc nữ tử mười tám tuổi nên kết hôn sinh con, thế nhưng lão tử" nói đến đây, Tiểu Man liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: "Nghe nói nhân loại các ngươi đều yêu thích ôn nhu nữ nhân, là không phải là?"

Dương Diệp san cười cợt, nói: "Cái này cũng không nhất định, ngược lại ngươi không cần thiết vì ai thay đổi cái gì, làm ngươi vốn là chính mình liền rất tốt!"

"Đùng!"

Tiểu Man đột nhiên vỗ vỗ Dương Diệp vai, trong mắt xuất hiện một vệt ý cười, nói: "Cái tên nhà ngươi thực lực tuy rằng thấp kém chút, thế nhưng ta cho rằng ngươi cũng không tệ lắm. Ngươi liền bé ngoan ở lại chỗ này cùng ta thành hôn, ngươi yên tâm, ngươi tuy rằng thực lực kém, thế nhưng có ta ở, không người nào dám bắt nạt ngươi."

Dương Diệp: “”

Tiểu Man lại nói: “Cho tới ta tại sao tuyển ngươi, ta cũng không biết, ngược gặp ngay phải ngươi, lại xem ngươi còn vừa mắt, vì lẽ đó liền tuyển ngươi.”

Dương Diệp do dự hạ, sau đó nói: “Tiểu Man cô nương, như vậy mạnh mẽ để hai người kết hợp, là sẽ không hạnh phúc. Chỉ có ngươi yêu mến một người đàn ông, sau đó ở cùng với hắn, như vậy mới sẽ hạnh phúc, hiểu chưa?” Đối phương đối với hắn có ân cứu mạng, hắn sẽ báo đáp cái này ân tình, thế nhưng trời thấy, hắn không nghĩ tới muốn lấy thân báo đáp

“Yêu mến?” Tiểu Man nhíu mày lên, nói: “Đó là vật gì, có thể ăn sao?”

Dương Diệp triệt để không nói gì rồi!

Tiểu Man vỗ vỗ bả vai hắn nói: “Ở chúng ta Hỏa Linh Tộc, nữ nhân xem trên một người đàn ông, kéo về đi là có thể. Hiện tại ta cho rằng ngươi cũng không tệ lắm, vì lẽ đó, chúng ta liền tạm thời chấp nhận hạ đi. Không phải vậy, lão già có thể muốn giết chết ta. Còn chuyện khác, ngươi cũng đừng nghĩ đến, ngược lại hy vọng cũng vô dụng, ai bảo thực lực ngươi như thế thấp đây, ta một quyền là có thể đánh ngã ngươi!”

Dương Diệp: “”

Tiểu Man mặc kệ hắn, ở trên người hắn nặn nặn, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nói: “Không thấy được, ngươi như thế nhược thân thể, chữa trị năng lực đã vậy còn quá mạnh, nguyên bản ta còn tưởng rằng muốn nửa tháng, ngươi mới có thể hành động như thường đây. Bây giờ nhìn lại, ở quá một ngày ngươi thì có thể hành động như thường. Cũng tốt như vậy chúng ta liền có thể sớm một chút thành hôn rồi!”

Ở Dương Diệp bất đắc dĩ trong mắt, Tiểu Man nhấc theo hai cái chuỳ sắt đi ra khỏi phòng.

Dương Diệp tiếp tục chữa thương, thế nhưng một lát sau, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, ở hắn mới vừa mở hai mắt ra một khắc đó, một cô gái đi vào gian phòng.

Nếu như nói Tiểu Man có chút ngây ngô như thanh quả táo, vậy cô gái này thì lại như chín rục cây đào mật. Nữ tử thân thể mềm mại không tinh tế, mà là đầy đặn, cực kỳ đầy đặn. Nữ tử ăn mặc có chút bại lộ, trên người chỉ mặc lên một cái ngắn ngủi bì ngực, bì ngực chỉ che lại trước ngực nàng quan trọng nhất hai điểm, còn lại vị trí toàn bộ bại lộ ở trong không khí.

Thêm vào nàng đôi kia khổng lồ có thể so với dưa hấu, bởi vậy, cái kia bì ngực phảng phất bất cứ lúc nào cũng bị bóp nát

Nữ tử hạ thân cũng là cực kỳ bại lộ, chỉ mặc lên một cái quần lụa mỏng, quần lụa mỏng là trong suốt. Ở quần lụa mỏng bên trong, chỉ có một kiện có thể thấy rõ ràng màu đỏ vải. Cái kia màu đỏ vải rất nhỏ, rất ngắn, quan trọng nhất chính là cũng có chút trong suốt, bởi vậy, nếu như có nhân cẩn thận nhìn chằm chằm cái kia một chỗ xem, liền sẽ phát hiện khác một phen phong cảnh!

Nữ tử vào cửa sau, ánh mắt trong nháy mắt rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó quyến rũ nở nụ cười, lập tức chậm rãi hướng đi Dương Diệp, theo nàng đi lại, nàng cái kia trước ngực một đôi khổng lồ nhất thời hoảng chuyển động, phảng phất sau một khắc liền muốn tránh thoát cái kia mỏng manh bì ngực.

Nữ tử chậm rãi, nhìn quanh rực rỡ, mê hoặc thiên thành, thêm vào nàng cái kia như chín rục đầy đặn vóc người, này đủ khiến bất kỳ nam nhân vì đó điên cuồng. Bất quá Dương Diệp ở nhìn qua sau liền thu hồi ánh mắt, kiếm tâm thông minh hắn, chỉ cần hắn đồng ý, hắn sẽ không thụ bất kỳ mị thuật mê hoặc!

Nhìn thấy Dương Diệp không có bị chính mình mê hoặc đến, nữ tử trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, thế nhưng rất nhanh, trên mặt nàng vẻ quyến rũ càng thêm dày đặc.

Http://truyencuatui.N е t

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước, sau đó an vị lúc trước Tiểu Man vị trí, không biết là vô tình hay là cố ý, hai chân hơi mở ra, nếu như Dương Diệp nhìn sang, liền có thể vừa xem nữ tử giữa hai chân phong cảnh.

“Khanh khách”

Nữ tử đột nhiên nũng nịu nở nụ cười, nói: “Trước đó vài ngày tiểu ca ngươi dáng dấp kia vừa vừa thực có chút khó coi, không nghĩ tới ngươi thương thế tốt sau, dáng dấp dĩ nhiên cũng cũng không tệ lắm, chỉ là không biết, phương diện kia làm sao. Ai nha, mắc cỡ chết người”

Dương Diệp chau mày lên, bởi vì hắn cảm giác được một luồng kỳ dị sức mạnh chính bao phủ hắn, làm cho thân thể hắn dĩ nhiên có chút xao động. Nữ nhân này ở đối với hắn triển khai mị thuật!

Nếu như là trước đây, hắn sớm một chiêu kiếm chém qua đi. Thế nhưng hiện tại, hắn không thể!

Bởi vì trước mắt nữ nhân này là hoàng giả cảnh cường giả!

Dùng Tiểu Man tới nói chính là: Nhân gia một quyền liền có thể đem hắn đánh ngã!

Nhìn thấy Dương Diệp như trước hai mắt khép hờ, nữ trong mắt người vẻ kinh ngạc càng ngày càng dày đặc. Nàng đột nhiên cách Dương Diệp lại gần thêm một chút, Dương Diệp chợt cảm thấy một làn gió thơm phả vào mặt!

Này làn gió thơm cũng có vấn đề! Bởi vì nguyên bản bị hắn mạnh mẽ đè xuống cái kia cỗ xao động cảm nhất thời lại xuất hiện rồi!

Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra nhìn cô gái trước mắt, nữ tử hơi run run, bởi vì nàng ở trong mắt Dương Diệp, không nhìn thấy chút nào tình dục, ở trong mắt Dương Diệp, một mảnh thanh minh!

Nữ tử ngẩn người, sau đó quyến rũ nở nụ cười, nói: “Tiểu ca ngã: Cũng thật là làm cho tỷ tỷ kinh ngạc đây!” Nói, nàng lại hướng Dương Diệp gần rồi gần, khoảng cách giữa hai người nhất thời chỉ có một cm không tới, song phương hô hấp đều có thể rõ ràng cảm nhận được.

Nữ tử nhìn Dương Diệp, quyến rũ nói: “Cái kia Tiểu Man chỉ là một cái chưa qua nhân sự xử nữ, loại nữ nhân này, là sẽ không để cho tiểu ca vui sướng. Không giống tỷ tỷ, tỷ tỷ nhưng là thân kinh bách chiến, theo tỷ tỷ, tỷ tỷ bảo đảm ngươi cả ngày lẫn đêm đều không hy vọng xuống giường. Mùi vị đó, tiểu ca lẽ nào liền không hy vọng lĩnh hội lĩnh hội sao?”

Đột nhiên, Dương Diệp tay phải thành trảo, chụp hướng về phía nữ tử cái cổ, thế nhưng rất nhanh, tay của hắn bị một cánh tay ngọc bắt lại.

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, hắn lúc này, thực lực không bằng nguyên lai ba phần mười, trong cơ thể bên ngoài cơ thể thương vừa không có triệt để dưỡng cho tốt, căn bản không phải một tên hoàng giả cảnh cường giả đối thủ!

Đương nhiên, hắn cũng có thể lựa chọn cùng cô gái này điên loan đảo phượng, thế nhưng Dương Diệp tin tưởng, nếu như hắn làm như vậy rồi, tuyệt đối chết như thế nào cũng không biết.

Vô duyên vô cớ có mỹ nữ đầu hoài tống bão? Dương Diệp không ngốc! Hắn biết rõ, trước mắt nữ nhân này tuyệt đối có mục đích gì, không phải vậy, không phải sẽ vừa tiến đến liền đối với hắn triển khai mị thuật.

Nữ tử tuy rằng nắm lấy Dương Diệp tay, thế nhưng trong mắt nàng nhưng là lần thứ hai lóe qua một vệt kinh ngạc, bởi vì Dương Diệp tốc độ cùng sức mạnh, làm cho nàng hơi kinh ngạc, tốc độ như thế này cùng sức mạnh, bình thường Tôn giả cảnh huyền giả là tuyệt đối không có, hơn nữa lúc này ở Dương Diệp vẫn là ở bị thương nặng tình huống hạ!

Nữ tử nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nhoẻn miệng cười, nói: “Xem ra tỷ tỷ vẫn còn có chút coi khinh tiểu ca, tiểu ca nghĩ đến trên mặt đất thế giới cũng không phải người bình thường đây. Bất quá này càng tốt hơn, tỷ tỷ nha, thích nhất loại kia thiên phú dị bẩm cùng người có thực lực, hi vọng tiểu ca ở phương diện kia không nên để cho tỷ tỷ thất vọng mới tốt khanh khách”

Nữ tử nói, cái tay còn lại khắc ở Dương Diệp lồng ngực, tay ngọc thuận thế hạ xuống, tới chóp nhất đến Dương Diệp giữa hai chân

Ta là một cái thuần khiết nhân

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 697: Đừng thẹn thùng, ta sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

698 chương: Đừng thẹn thùng, ta sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Dương Diệp không phải vô dục vô cầu người, tự nhiên sẽ có phản ứng. Tuy rằng thân thể có phản ứng, thế nhưng hắn ý thức nhưng vẫn là duy trì tỉnh táo.

Nhận ra được Dương Diệp phản ứng, nữ tử trên mặt nụ cười cùng vẻ quyến rũ càng ngày càng dày đặc, nói: “Tiểu ca ‘Hoạt’ cũng không tệ lắm mà, chính là không biết có phải là ngân thương chá đầu.” Nói, nhu nhược kia không có xương tay ngọc chợt bắt đầu chậm rãi bộ. Làm lên.

Theo nữ tử tay ngọc bộ. Làm, Dương Diệp nơi nào đó càng ngày càng cứng chắc, mà nữ tử sắc mặt nhưng là hơi đỏ lên, diễm như tháng ba hoa đào, mà ở trong mắt nàng, càng là hàm súc một bãi xuân thủy.

Giữa trường bầu không khí hơi có chút ám muội!

Nữ tử tay càng lúc càng nhanh, hai người khí tức đều càng ngày càng đậm rồi!

“Phù Cẩm Tiên ngươi muốn chết!”

Đang lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một tiếng gầm lên, đón lấy, một cái to lớn màu đỏ cây búa cắt ra không khí, trong nháy mắt đến Dương Diệp cô gái trước mặt phía sau.

Nữ tử hơi thay đổi sắc mặt, trong mắt vẻ quyến rũ trong nháy mắt chuyển thành lạnh lẽo, đồng thời, nàng tay ngọc ngừng lại, xoay người tay trắng tìm tòi, một cái màu phấn hồng sợi tơ bắn nhanh ra như điện, cùng cái kia cây búa oanh ở cùng nhau.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, sợi tơ cùng hồng chuy đồng thời bay ngược mà quay về.

Rất nhanh, Tiểu Man xuất hiện tại trong phòng.

Nữ tử nhãn Tiểu Man, trong mắt có một tia kiêng kỵ, thế nhưng rất nhanh, nàng đột nhiên nhoẻn miệng cười, nói: “Hóa ra là Tiểu Man a, tỷ tỷ cũng không có cái gì ác ý, chỉ là muốn thế ngươi người đàn ông này kéo dài lực. Khanh khách... Cũng không tệ lắm, ở tỷ tỷ trên tay lại còn có thể kiên trì lâu như vậy, so với tỷ tỷ trước đây những người đàn ông kia tốt Tiểu Man, ngươi nhưng là có phúc khí rồi!”

Tiểu Man hai tay nắm thật chặt một đôi chuỳ sắt, trong mắt sát ý phun trào, mà nữ tử thì lại vẻ mặt đề phòng, huyền khí cũng âm thầm vận chuyển, giữa trường bầu không khí có chút sốt sắng lên.

Một lát sau, Tiểu Man đột nhiên hít sâu một hơi, sau đó nói: “Phù Cẩm Tiên, người đàn ông này là của ta, không cho phép ngươi có ý đồ, không phải vậy, ta nhất định đem đầu ngươi chuy cái nát bét!”

Phù Cẩm Tiên cười lạnh, nói: “Chính ngươi nếu như không thủ được, cái kia cũng đừng trách ta!”

“Phù! Cẩm! Tiên!” Tiểu Man tử nhìn chòng chọc Phù Cẩm Tiên, nói: “Ngươi muốn ở nói một câu, lão tử ngày hôm nay hay dùng ta đôi này: Chuyện này đối với cây búa đem ngươi trước ngực đôi kia dưa hấu chuy bạo, ngươi tin vẫn là không tin!”

Lúc này Tiểu Man toàn thân toả ra ngọn lửa màu đỏ rực, mà ở trên tay nàng đôi kia chuỳ sắt càng là chính mình nhanh chóng xoay tròn lên.

Rất nằm ở nổi khùng biên giới, Phù Cẩm Tiên khóe miệng giật giật, nhưng là không có dám đang nói cái gì, lập tức lạnh lùng nhãn Tiểu Man, sau đó lại nhãn Dương Diệp, lúc này mới xoay người rời đi.

Phù Cẩm Tiên sau khi rời đi một lát, Tiểu Man mới để tâm tình mình bình tĩnh lại, cuối cùng nàng ngồi ở trên giường Dương Diệp, nói: “Ta nếu là muộn một hồi, ngươi sẽ chết, ngươi biết không?”

“Tại sao?” Dương Diệp âm thanh rất bình tĩnh.

Tiểu Man nói: “Nàng thích nhất ở nam nhân vui sướng nhất cái kia nháy mắt, sau đó...” Nói đến đây, nàng làm một cái thiết tay động tác, nói: “Sau đó chặt đứt mạng của các ngươi. Gốc rễ!”

Dương Diệp không khỏi một tiếng mồ hôi lạnh, bởi vì lúc này tình trạng của hắn, nếu như đối phương thật muốn như vậy làm, hắn căn bản không có khả năng phản kháng. Tâm tình sau khi bình tĩnh lại, Dương Diệp hỏi: “Ta cùng nàng không thù không oán, nàng vì sao phải như thế nhằm vào ta?” Đây là hắn nghi ngờ nhất địa phương, bởi vì hắn xác xác thực thực là lần thứ nhất nhìn thấy đối phương, song phương trong đó căn bản không có bất kỳ cừu hận! Thế nhưng đối phương nhưng là muốn hắn đoạn tử tuyệt tôn...

Tiểu Man trầm ngâm một hồi, sau đó nói: “Chỉ cần là nhân loại nam tử, nàng đều sẽ như thế làm!”

Dương Diệp không muốn đang hỏi, lập tức nói: “Ta sẽ giết nàng!” Hắn không rõ ràng đối phương tại sao đáng giận loại, cũng không muốn biết, hắn chỉ biết là, nữ nhân này vừa nãy suýt chút nữa để hắn trở thành thái giám rồi!

“Nàng là ta chị họ!” Tiểu Man bỗng nhiên nói.

Dương Diệp sững sờ, thế nhưng rất nhanh, hắn nói: “Ta vẫn là sẽ giết nàng!”

Tiểu Man diệp một chút, sau đó nói: “Nàng là một kẻ đáng thương. Nàng đã từng cùng nàng phu quân còn có con trai của nàng ra mặt đất du ngoạn, thế nhưng đụng tới Nhân tộc người, những người kia ở ngay trước mặt nàng giết nàng phu quân còn có con trai của nàng, đồng thời còn làm nhục nàng. Từ đó về sau, nàng sống sót, cũng chỉ vì báo thù. Vì lẽ đó, trên mặt đất nhìn thấy Nhân tộc nhân sẽ giết. Cuối cùng, ông nội ta sợ nàng ở Nhân tộc gặp gỡ Nhân tộc cường giả, vì lẽ đó từ đây cấm chỉ nàng ra Hỏa Linh Tộc.”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiểu Man giơ giơ lên trong tay cây búa, nói: “Nàng là hoàng giả cảnh ngũ phẩm, ta cũng là hoàng giả cảnh ngũ phẩm, thế nhưng nàng đánh không lại. Mà ta, cũng không muốn đánh nàng, bởi vì nàng trước đây đối với ta rất tốt. Quan trọng nhất chính là ngươi căn bản đánh không lại nàng, ngươi muốn tìm nàng báo thù, chính là đi chịu chết. Vì lẽ đó, chuyện lần này liền như thế quên đi có được hay không? Ngược lại ngươi cũng không chịu thiệt, mà ta lại không tính đến!”

Dương Diệp rất không nói gì, hắn xem như là hoàn toàn bị này Tiểu Man quái dị tư duy đánh bại rồi!

“Ngươi không nói lời nào, ta coi như ngươi đồng ý rồi!” Tiểu Man nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nếu như nàng còn muốn ở đối phó ta đây?”

Tiểu Man vỗ vỗ chính mình bộ ngực, hào khí can vân nói: “Đừng sợ, ta sau này sẽ bảo vệ ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Man lại nói: “Bất quá ngươi chung quy vẫn là quá yếu, hơn nữa ta lại không thể thường thường ở bên cạnh ngươi bảo vệ ngươi. Vì lẽ đó, chờ ngươi thương tốt sau, ta quyết định tự mình chỉ điểm ngươi, sau đó đang tìm lão gia tử muốn khối mấy ngàn năm hỏa tinh đến trợ ngươi trở thành hoàng giả. Chờ ngươi trở thành hoàng giả sau, Phù Cẩm Tiên nếu muốn giết ngươi, liền không dễ như vậy rồi!”

[tr u yen cua tui | Net]

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn Tiểu Man, sau đó nói: “Tiểu Man cô nương, bất kể như thế nào, ngươi phần ân tình này, ta nhớ rồi. Cái kia Phù Cẩm Tiên, ngươi đạo không giết, vậy thì không giết đi!”

Tiểu Man đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, sau đó rất dùng sức vỗ xuống bả vai hắn, nói: “Cái gì ân tình không ân tình, ngươi sau này chính là nam nhân của ta, ta không đối với mình nam nhân tốt chẳng lẽ muốn đối với nam nhân khác được không? Còn muốn, dùng các ngươi Nhân tộc tới nói, như ngươi vậy chính là khách khí, ta không thích ngươi theo ta khách khí, vì lẽ đó, sau này đừng ở nói với ta câu nói như thế này, không phải vậy ta có thể muốn chuy ngươi rồi!”

Dương Diệp khổ cười cợt, thầm nghĩ nếu như ngươi biết ta thân phận thực sự, e sợ thật muốn chuy ta. Tuy rằng hắn cùng Hỏa Linh Tộc không có cái gì ân oán, thế nhưng Hỏa Linh Tộc cùng kẻ thù của hắn, cũng chính là cái kia Thánh Đường Nhân tộc cường giả nhưng là kết minh. Đến lúc đó hắn cùng Thánh Đường cường giả làm lên, Hỏa Linh Tộc hơn nửa vẫn là sẽ giúp Thánh Đường!

Đây là một vấn đề! Bởi vì hắn không muốn làm thương tổn trước mắt cô gái này sự tình!

Lúc này, Tiểu Man đột nhiên bắt đầu thoát Dương Diệp quần áo.

Dương Diệp sững sờ, sau đó kinh ngạc nói: “Ngươi làm cái gì? Hiện tại liền muốn động phòng? Không phải chứ?”

Tiểu Man biên thoát hắn quần áo, vừa nói: “Ngươi hiện tại hẳn là đã bước đi, vì lẽ đó, đêm nay chúng ta liền kết hôn, hiện tại, ta cho ngươi thay quần áo! Đừng thẹn thùng, không thành hôn trước, ta sẽ không chiếm tiện nghi của ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 698: Các ngươi nhận thức Dương Diệp? Thật sự?

Nguồn: EbookTruyen.VN

699 chương: Các ngươi nhận thức Dương Diệp? Thật sự?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Rất nhanh, Dương Diệp bị bác chỉ còn cuối cùng một cái nội khố.. Cũng may, Tiểu Man cũng không có muốn đem cái kia cuối cùng kiện nội khố cũng cởi ra ý tứ, điều này làm cho Dương Diệp đại đại thở phào nhẹ nhõm.

Bị nữ tử như vậy đối xử, hắn vẫn là lần đầu!

Một cái đại hồng bào chụp vào Dương Diệp trên người, ở Tiểu Man dẫn dắt đi, Dương Diệp đi ra khỏi phòng.

Hỏa Linh Tộc tuy rằng sinh sống ở dưới nền đất, thế nhưng dưới nền đất không khí nhưng là vô cùng tốt, không hề yếu trên mặt đất thế giới. Mà dưới nền đất cũng không phải như Dương Diệp suy nghĩ như vậy hắc ám, không biết là duyên cớ gì, dưới nền đất không có Thái Dương, thế nhưng là cực kỳ ánh sáng, dường như mặt đất như mặt trời giữa trưa.

Hỏa Linh Tộc có một vị tộc trưởng, tộc trưởng bên dưới là mười Vị Trường Lão, bởi vì tộc trưởng nhiều năm bế quan, bởi vậy, những trưởng lão này chưởng quản Hỏa Linh Tộc tất cả sự vật. Mà Tiểu Man gia gia nhưng là này thập đại trưởng lão bên trong trong đó một vị, bởi vậy, Tiểu Man ở Hỏa Linh Tộc trung địa vị còn là phi thường cao.

“U, này không phải Tiểu Man sao?”

Dương Diệp cùng Tiểu Man mới ra gian phòng, một tên dung mạo mỹ lệ, vóc người đẫy đà nữ tử ôm một tên cánh tay của nam tử tự xa xa chậm rãi đi tới.

Dương Diệp đánh giá đối phương một chút, dáng điệu cô gái không sai, cũng được cho mỹ nữ, bất quá nữ tử nụ cười trên mặt để hắn có chút không thoải mái, bởi vì quá làm ra vẻ, quá giả. Mà nữ tử bên cạnh nam tử kia thì lại tuấn mỹ dị thường, một bộ áo bào trắng, bên hông mang theo một thanh trường kiếm, chậm rãi trong lúc đi, ung dung không vội, không nói ra được phong lưu phóng khoáng!

Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hai người đều hoàng giả cảnh!

Đi tới Thánh địa, Dương Diệp là có bị đả kích, bởi vì ở đây, tuổi trẻ hoàng giả cảnh so với cẩu còn nhiều, tùy ý là có thể nhìn thấy! Bất quá hắn cũng lý giải, bởi vì hắn phát hiện, này Thánh địa linh khí đầy đủ trình độ, so với huyền giả đại lục không biết tốt hơn bao nhiêu lần. Ở trong môi trường này trưởng thành tu luyện, huyền giả đại lục tùy tiện một tên thiên tài, chịu đều có thể ở chừng hai mươi tuổi tu luyện tới hoàng giả cảnh!

Tiểu Man ánh mắt ở trên người nam nhân kia nhãn, sau đó nói: “Thiên Mị, ngươi lại đổi nam nhân. Ta nhớ tới, ngươi mấy ngày trước bất tài tìm một người đàn ông sao?”

Tên là Thiên Mị nữ tử cười cợt, nói: “Nam nhân mà, liền dường như quần áo, không thích hợp chứ, phải đổi đi, coi như thích hợp, xuyên lâu cũng là đến đổi đi.”

Nghe được Thiên Mị, Dương Diệp trong lòng không khỏi đối với nữ nhân này dựng thẳng lên một cái ngón tay cái. Này Hỏa Linh Tộc nữ nhân, đúng là một cái so với một cái mạnh mẽ!

Mà để Dương Diệp hơi kinh ngạc chính là, Thiên Mị bên cạnh nam tử kia nhưng là đúng lời của cô gái không có bất kỳ phản cảm biểu hiện.

Lúc này, nữ tử ánh mắt đột nhiên rơi vào Dương Diệp trên người, nàng quan sát tỉ mỉ hạ Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Tiểu Man, ngươi người đàn ông này có thể không sao thế, muốn vóc người không có vóc người, muốn tướng mạo không có tướng mạo, muốn thực lực không có thực lực, mang đi ra ngoài, đều có chút khó coi. Ngươi nếu như vui đùa một chút cũng là thôi, có thể ngươi lại muốn với hắn kết hôn! Tiểu Man, không thể không nói, ngươi này đầu óc là càng ngày càng không bình thường rồi!”

“Bành bành!”

Tiểu Man nắm hai đôi hồng chuy đụng một cái, sau đó nói: “Thiên Mị, hiềm lần trước không có bị ta đánh đầy đủ sao?”

Thiên Mị sắc mặt lúc này lạnh xuống, nói: “Tiểu Man, gia gia ngươi là trưởng lão, ông nội ta cũng là trưởng lão, ngươi cho rằng ta sẽ chẳng lẽ lại sợ ngươi?”

“Cái kia đến thử xem?” Tiểu Man nói.

Thiên Mị nhất thời tức giận sầm mặt lại rồi, bởi vì ở Hỏa Linh Tộc thế hệ tuổi trẻ trung, ngoại trừ tộc trưởng con gái ở ngoài, chính là này Tiểu Man thực lực mạnh nhất. Nàng cùng đối phương giao thủ quá rất nhiều lần, thế nhưng mỗi một lần đều bị thảm đánh.

Đè nén lửa giận trong lòng, Thiên Mị cười lạnh nói: “Tiểu Man, ngươi ngay khi hung hăng đi, cấp gia gia ngươi ngã xuống, ta có thể hung hăng bao lâu!”

"Ầm!"

Tiểu Man trong tay hồng chuy tuột tay mà ra, hóa thành một tia ánh sáng đỏ đập về phía Thiên Mị.

"Xèo!"

Lúc này, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, một tiếng vang thật lớn, sau đó Tiểu Man đạo kia hồng chuy nhất thời bay ngược trở về Tiểu Man trong tay.

Mười tầng kiếm ý!

Dương Diệp Thiên Mị bên cạnh nam tử, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, ngoại trừ Tả Đăng Phong ở ngoài, trước mắt nam tử này kiếm ý là trước mắt hắn gặp cao nhất.

Tiểu Man ánh mắt cũng rơi vào nam tử kia trên người, nói: "Mười tầng kiếm ý!" Trong thanh âm lộ ra một tia nghiêm nghị.

"Ha ha..." Thiên Mị nở nụ cười, nói: "Tiểu Man, không nghĩ tới chứ? Ta cho ngươi biết, ta bạch lang nhưng là kiếm đạo thiên tài, chân chính kiếm đạo thiên tài, lấy hai mươi tuổi liền đạt đến hoàng giả cảnh, đồng thời kiếm ý mười tầng. Ở Thánh Đường bên trong, ngoại trừ cái kia bị Dương Diệp chém giết Tả Đăng Phong ở ngoài, ta bạch lang nhưng là mạnh nhất kiếm đạo thiên tài!"

Nam tử kia cười nhạt, sau đó nói: "Nguyên bản ta chuẩn bị khiêu chiến Tả Đăng Phong, thế nhưng đáng tiếc, hắn lại chết ở cái kia bị vứt bỏ thế giới một tên kiếm tu trong tay. Thực sự là sỉ nhục, đường đường thánh bảng cường giả, dĩ nhiên chết ở một tên huyền giả đại lục kiếm tu trong tay. Bất quá không liên quan, Thánh địa kiếm tu sỉ nhục, ta sẽ đến cọ rửa!"

Nghe được lời của hai người, vẫn trầm mặc Dương Diệp ngẩn người, sau đó không nhịn được hỏi: "Các ngươi nhận thức Dương Diệp?"

Thiên Mị hai người nhãn Dương Diệp, trên mặt lộ ra một vệt xem thường, không hề trả lời.

"Các ngươi có muốn hay không như thế trâu bò?" Dương Diệp đối với Hỏa Linh Tộc người, thực tại có chút không nói gì, một cái so với một cái quái thai, một cái so với một cái cuồng, một cái so với một cái ngạo. Này Hỏa Linh Tộc cùng Thánh Đường nhân như thế, đều mũi hướng lên trời!

Nam tử nhàn nhạt nhãn Dương Diệp, nói: “Làm người, đặc biệt thực lực thấp người, phải khiêm tốn, phải tự biết mình, không phải vậy, sau một khắc khả năng đầu sẽ dọn nhà!”

Thiên Mị nói: “Bạch lang không cần cùng loại phế vật này lãng phí nước bọt!” Nói, nàng rất, nói: “Tiểu Man, ngươi ngay khi hung hăng hai ngày nay đi, cấp gia gia ngươi vừa chết, không còn chỗ dựa, đến lúc đó, ta này tử!”

“Ngươi có tin ta hay không hiện tại liền để cho các ngươi tử?” Tiểu Man trong tay hai cái hồng chuy bắt đầu xoay tròn lên, Dương Diệp biết, nữ nhân này muốn bắt đầu nổi khùng.

Thiên Mị cười gằn một tiếng, sau đó ôm nàng bên cạnh cánh tay của nam tử xoay người rời đi. Ở Tiểu Man gia gia không có hoàn toàn chết đi trước, Hỏa Linh Tộc ngoại trừ tộc trưởng con gái ở ngoài, không người nào dám chọc nộ Tiểu Man, bởi vì nàng một khi phát rồ lên, cái gì đều không cố.

“Ngươi cùng với nàng có cừu oán?” Thiên Mị sau khi hai người đi, Dương Diệp hỏi.

Tiểu Man trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ông nội ta tính khí không được, ta tính khí cũng không được, trước đây trong tộc luận võ, các nàng gia gia thường thường bị ông nội ta đánh, mà các nàng thì lại thường thường bị ta đánh, vì lẽ đó, rất nhiều người đối với ta cùng ông nội ta trong lòng có oán. Chân thật đúng, này lại không thể trách ta, muốn trách chỉ có thể trách các nàng gia gia cùng các nàng quá yếu, ngươi nói là chứ?”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Kỳ thực, ngươi đạo cũng rất đúng!” Hắn đúng là không có khen tặng, xác xác thực thực cho rằng đối phương đạo rất có lý, chỉ là hắn vẫn cảm thấy có chút lạ quái...

Tiểu Man lộ ra cái nụ cười, nói: “Ta đến càng vừa mắt, đi thôi, chúng ta kết hôn đi!”

Dương Diệp: “...”

Trên đường, Dương Diệp do dự hạ, hỏi: “Các ngươi Hỏa Linh Tộc cũng biết Dương Diệp?” Đối với lúc trước hai người kia nói ra tên của hắn, hắn vẫn còn có chút hiếu kỳ.

Đột nhiên, một cái chuỳ sắt đi tới Dương Diệp mũi trước, đón lấy, chuỳ sắt dời, Tiểu Man mặt gần kề, Dương Diệp chỉ thấy Tiểu Man rất nghiêm túc nói: “Sau này, là chúng ta Hỏa Linh Tộc, có hiểu hay không!”

Dương Diệp triệt để không nói gì rồi!

Tiểu Man kéo tay hắn cánh tay tiếp tục đi về phía trước, sau đó nói: “Dương Diệp cái kia đại ma đầu, hiện tại toàn bộ Thánh địa người nào không biết? Thánh địa thánh bảng tốt nhất mấy vị cao thủ đều chết ở trong tay hắn, hắn không nghĩ ra tên cũng khó khăn. Hừ, nếu ta nói, đều Thánh địa những người kia quá đồ bị thịt, nếu như đổi làm ta, sớm đem Dương Diệp một cây búa đập thành một tấm bánh thịt rồi!”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nói: “Tại sao muốn đập hắn?”

“Bởi vì đem hắn đập thành bánh thịt, chẳng khác nào là ở chính giữa đón đánh Thánh Đường những người kia mặt a!” Tiểu Man nói: “Ngươi đường giết không xong người, ta giết, cái kia chẳng phải là chính là bằng đạo Thánh Đường không bằng ta Hỏa Linh Tộc? Ân, bất quá này Dương Diệp hẳn là không phải là cái đơn giản gia hỏa, ân, sau này ngươi đến nỗ lực, chờ ngươi trở thành hoàng giả cảnh sau, hai chúng ta liên thủ, coi như là đến mười cái Dương Diệp, cũng không phải là đối thủ của chúng ta!”

“Cái này ta đến thừa nhận, chúng ta liên thủ, mười cái Dương Diệp cũng không phải là đối thủ của chúng ta!” Dương Diệp đồng ý nói.

Tiểu Man gật gật đầu, sau đó nhãn Dương Diệp, nói: “Ngươi hiện tại thân thể quá yếu, bất quá nội tình còn giống như không sai, cấp thân thể ngươi được rồi, ta liền đem lão già cái kia viên hơn một nghìn năm hỏa tinh thạch thâu đến, đến lúc đó, ngươi mới có thể đột phá đến hoàng giả cảnh rồi!”

“Thâu?”

“Đương nhiên, bởi vì chị họ sự tình, lão già đối với nhân loại cũng không có hảo cảm gì, nếu như nói là cho ngươi mọi người Nhân tộc nhân dùng, hắn thà rằng mang vào quan tài cũng sẽ không cho ngươi.” Tiểu Man nói.

“Các ngươi Hỏa Linh Tộc không có nam tử sao?” Dương Diệp hỏi.

“Có!”

“Vậy ngươi tại sao muốn chọn ta?” Đây là Dương Diệp phi thường nghi hoặc một chuyện, trước mắt nữ nhân này tuy rằng thần kinh có chút đại điều, thế nhưng tuyệt không là một người điên, đối phương một trảo hắn đến liền muốn thành hôn, chuyện này thực sự là quá không bình thường, hắn không tin đối phương bắt hắn đến kết hôn, là bởi vì vừa vặn gặp phải hắn, cho nên mới như vậy.

Tiểu Man dừng bước, trầm mặc một lát, do dự hồi lâu, sau đó nói: "Chuyện như vậy ta cũng là lần thứ nhất làm, nói chung, ngược lại, chờ chúng ta kết hôn, ta sẽ nói cho ngươi biết. Hiện tại ngươi cũng đừng hỏi, không phải vậy, ta, ngươi cũng biết, ta tính khí không phải tốt như vậy, ngươi nếu như đem ta hỏi cuống lên, ta có thể sẽ theo bản năng liền cho ngươi một cây búa...."

Dương Diệp triệt để không nói gì, chân chính không nói gì, hắn đã đối với nữ nhân này không lời nói. Đánh người, còn có theo bản năng... Nữ nhân này quá mạnh mẽ rồi!

Rất nhanh, hai người đi tới một gian đại điện trước.

Tiểu Man đi tới đại điện trước cửa, sau đó lên tiếng nói: "Lão già, ngươi đạo ta nếu như không tìm người đàn ông kết hôn, ngươi ngay khi không phải thấy ta, hiện tại, ta tìm một người đàn ông đến, còn mang đến một cái bảo bối, ngươi có thể liền không dùng chết rồi đây, mở cửa nhanh!"

Vào giờ phút này, Dương Diệp có chút rõ ràng này Tiểu Man tại sao muốn tìm hắn, nguyên nhân chân chính hắn không rõ ràng, nhưng khẳng định cùng bên trong tòa đại điện này lão già kia có quan hệ!

.....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 699: Đánh bán thánh mặt?

Nguồn: EbookTruyen.VN

700 chương: Đánh bán thánh mặt?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Một cái đầu đầy tóc đỏ ông lão đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người!

Dương Diệp trong lòng rùng mình!

Bán thánh!

Trước mắt này tóc đỏ ông lão là bán thánh cường giả, hơn nữa đối phương cho hắn cảm giác nguy hiểm, so với cái kia Huyền Minh còn cường liệt hơn!

Ông lão tóc đỏ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, ánh mắt kia như mũi tên, dường như muốn đem Dương Diệp bắn thủng.. Cũng may Dương Diệp bản thân ý chí lực cực kỳ cứng cỏi, mà lại lại thân sợ thiên giai hai tầng kiếm ý, bởi vậy, ông lão cho hắn uy thế, chỉ là để hắn hơi có chút không thích ứng, đồng thời rất nhanh sẽ khôi phục như cũ rồi!

“Nhân loại?” Ông lão hơi nhướng mày.

Dương Diệp chợt cảm thấy trên người áp lực vừa nặng một chút.

Lúc này, Tiểu Man che ở Dương Diệp trước, nói: “Lão già, có người đàn ông liền rất tốt, ta đều không xoi mói, ngươi xoi mói cái cái gì? Đang nói, ta vừa mắt, vì lẽ đó, ta quyết định, chính là hắn!”

Ông lão lại nhãn Dương Diệp, sau đó nói: “Thực lực quá yếu, ta sợ hắn ở đây liền năng lực tự vệ đều không có.”

“Nội tình không kém là được!” Tiểu Man nói.

Ông lão ánh mắt lần thứ hai rơi vào Dương Diệp trên người, Dương Diệp trong lòng lần thứ hai rùng mình, nếu để cho thực lực của đối phương, tình huống kia liền cực kì không ổn. Dù sao thiên giai hai tầng kiếm ý, nhưng là cực kỳ hiếm thấy. Cũng may ông lão rất nhanh lại thu hồi ánh mắt, nói cách khác, đối phương cũng không có thực lực chân chính, điều này làm cho hắn thở phào nhẹ nhõm.

Ông lão nói: “Ở trước mặt ta còn có thể trấn định như thế tự nhiên, không tính là một tên rác rưởi. Nếu ngươi đã quyết định, vậy thì làm như vậy đi. Ở ngươi lão già ta hai chân duỗi một cái lúc, phải đem chuyện của ngươi làm thỏa đáng, không phải vậy ta chết không nhắm mắt.” Nói, ông lão đưa tay tìm tòi, một trảo, ngoài mấy trăm trượng một cái Hỏa Linh Tộc nhân liền xuất hiện tại trên tay hắn, nói: “Đi thông báo Hỏa Linh Tộc tất cả mọi người, liền nói ta Đồng Phần tôn nữ muốn kết hôn nam nhân rồi!”

Dương Diệp: “...”

Rất nhanh, Tiểu Man muốn kết hôn thân sự tình liền truyền khắp toàn bộ Hỏa Linh Tộc.

“Cái gì? Cái kia cọp cái muốn kết hôn nam nhân? Ta đi, ai xui xẻo như vậy? Dĩ nhiên gả cho nàng? Xong xong, người đàn ông này sau này tối tăm không mặt trời.”

“Xác thực xong, này cọp cái cùng gia gia nàng ở chúng ta trong tộc không biết đắc tội rồi bao nhiêu người, cấp gia gia nàng hai chân duỗi một cái, này cọp cái ở không chỗ dựa, đến lúc đó, không biết bao nhiêu người muốn sửa trị nàng đây.”

“Nhưng là vạn nhất nàng mang thai cơ chứ? Phải biết, nếu ai dám công kích mang thai nữ tử, vậy cũng là tội lớn!”

“Coi như nàng mang thai, cái kia nam có thể mang thai sao? Vì lẽ đó a, này nam chết chắc rồi. Không chỉ có này nam, sau này cái kia cọp cái tháng ngày không phải sẽ dễ chịu.”

“Đừng nói, đi nhanh đi, đi trễ, sẽ phải bỏ qua cái kia cọp cái kết hôn rồi!”

“...”

Thiên hỏa điện.

Thiên hỏa điện là Tiểu Man gia gia, cũng chính là Đồng Phần cung điện. Lúc này bên trong cung điện dán đầy từng cái từng cái đại đại 囍 tự, chung quanh đều mang theo hoả hồng đại hồng tiết mục ngắn, rất là vui mừng.

Không ngừng có nhân đi vào đại điện, có còn mang tới quà tặng, nhưng càng nhiều chính là tay không đến.

Một tên sắp ngã xuống bán thánh, hơn nữa còn là một tên chung quanh gây thù hằn bán thánh, rất nhiều người là cũng không muốn đến, bất quá lúc này Đồng Phần chung quy là không có ngã xuống, nếu như không đến, chính là đại biểu một chút mặt mũi cũng không cho. Ngoại trừ số ít mấy người ở ngoài, không người nào dám như thế làm!

Muốn ngã xuống bán thánh, cũng là bán thánh, không phải người bình thường có thể chống lại!

Lúc này Dương Diệp không có phản kháng chút nào năng lực, mặc kệ là Tiểu Man gia gia, vẫn là Tiểu Man, đều không là hắn lúc này có thể chống lại. Hơn nữa, lúc này hắn coi như đào tẩu, cũng là trốn không thoát Hỏa Linh Tộc. Lúc này hắn thương căn bản không có tốt toàn, mà lại trên người lại không còn u minh quỷ hỏa, lấy trạng thái như thế này tiến vào dung nham, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết!

Hơn nữa, cổ sao còn ở Tiểu Man nơi đó!

Không còn cổ sao, chạy đi, lấy cái gì đi thu kiếm tổ?

Còn có một chút Dương Diệp vẫn rất nghi hoặc, vậy thì là cổ sao là có ý thức, nếu như kiếm linh đồng ý, hoàn toàn có thể tự động trở lại bên cạnh hắn, thế nhưng kiếm linh không có làm như thế, điều này làm cho hắn rất là không rõ!

Nói chung, hắn hiện đang không có bất kỳ cơ hội lựa chọn!

Tiểu Man cùng Dương Diệp đứng ở đại điện ngay chính giữa, ở trước mặt bọn họ, là ngồi ở một tấm trên ghế thái sư Đồng Phần.

Tiểu Man lúc này đã đổi một bộ đỏ tươi phượng quan khăn quàng vai, bất quá phượng quan khăn quàng vai cũng không có che giấu ở trên người nàng anh tư hiên ngang khí chất. Ở nàng bên cạnh Dương Diệp nhưng là một cái hoả hồng đại hồng bào, đại hồng bào tôn lên, đúng là để Dương Diệp so với bình thường anh tuấn mấy phần. Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là Dương Diệp khí chất.

Dương Diệp không thể nói soái, nhưng cũng tuyệt đối không tính xấu. Thân thể thẳng tắp, đứng ở Tiểu Man bên cạnh, liền như một thanh biến mất phong mang lợi kiếm, tuy rằng không có kiêu căng khinh người lộ hết ra sự sắc bén, nhưng cũng tự có một luồng không nói ra được đặc biệt khí chất, điều này làm cho vào rất nhiều Hỏa Linh Tộc nữ tử ánh mắt thỉnh thoảng lạc ở trên người hắn.

Bên trong cung điện, nhân càng ngày càng nhiều, rất nhanh, Dương Diệp nhìn thấy ba cái khuôn mặt quen thuộc. Một người trong đó chính là cái kia lúc trước muốn cho hắn trở thành thái giám Phù Cẩm Tiên, lúc này Phù Cẩm Tiên thay đổi một bộ y vật, bất quá bại lộ cùng khiêu gợi trình độ không hề yếu nàng lúc trước xuyên bộ kia, điều này làm cho giữa trường rất nhiều nhân loại nam tử cùng Hỏa Linh Tộc nam tử ánh mắt liên tiếp lạc ở trên người nàng.

Làm như nhận ra được Dương Diệp ánh mắt, Phù Cẩm Tiên cũng diệp, quyến rũ nở nụ cười, còn lè lưỡi liếm môi một cái, cái kia trên mặt xuân. Tình, làm cho chu vi một ít nam trong lòng người nhất thời bay lên một luồng tà hỏa.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó ở ngoài hai người, hai người khác nhưng là cái kia Thiên Mị cùng kiếm kia ý mười tầng nam tử.

Hai người không có, mà là ánh mắt rơi vào Tiểu Man trên người, khóe miệng ngậm lấy cười gằn.

Ở hai người chu vi, còn một hai đội nam nữ, này hai đội nam nữ lúc này trong mắt cũng rơi vào Tiểu Man trên người, trong mắt ngoại trừ hí ngược vẻ ở ngoài, còn có hàn quang.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhãn Tiểu Man, trong lòng thấp giọng thở dài. Lấy tính tình của nữ nhân này, có nhiều như vậy kẻ thù, hoàn toàn là rất bình thường. Trong lòng hắn đã âm thầm quyết định, cấp thương thế hoàn toàn tốt sau, dù như thế nào, cũng phải giúp giúp trước mắt nữ nhân này. Bởi vì từ trước Tiểu Man cùng gia gia nàng đàm luận trong lời nói, hắn phát hiện, Tiểu Man gia gia thật là bị cái gì thương, bởi vậy, chẳng mấy chốc sẽ cúp máy!

Một khi gia gia nàng ngã xuống, Tiểu Man tình cảnh rất là đáng lo!

“Đại trưởng lão đến!”

“Nhị trưởng lão đến!”

“Tứ tử trưởng lão đến!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một đạo tuyên tiếng quát.

Âm thanh hạ xuống, ba tên ông lão đi vào bên trong cung điện.

Ba tên bán thánh!

Dương Diệp tâm hơi chìm xuống, vào giờ phút này, hắn mới phát hiện, những Thánh Đường đó nhân tại sao đi huyền giả đại lục đều một bộ mũi vểnh lên trời. Không nói những khác, chính là này Thánh Đường cùng Hỏa Linh Tộc bán thánh cường giả gộp lại, cái kia đều huyền giả đại lục mấy lần a! Mà nếu như ở thêm vào những chủng tộc khác bán thánh đây?

Huyền giả đại lục so với Thánh địa, thực lực đúng là quá yếu rồi!

“Xin chào tam Vị Trưởng Lão!” Giữa trường, tất cả mọi người quay về ba tên ông lão cung kính mà thi lễ một cái, kính cẩn nói.

“Ngày hôm nay là Tiểu Man ngày vui, mọi người liền không dùng như vậy ràng buộc, tùy ý chút là tốt rồi!” Cầm đầu Đại trưởng lão khoát tay áo một cái, sau đó cùng hai tên ông lão đi tới Đồng Phần trước. Đại trưởng lão nhãn Đồng Phần, sau đó thấp giọng thở dài, không nói nữa, chỉ là ngồi ở một Đồng Phần bên trái.

Lúc này, cái kia nhị trưởng lão đột nhiên diệp, nói: “Chính là ngươi đối với tôn nữ của ta nói năng lỗ mãng?”

Dương Diệp sững sờ, rất nhanh, hắn rõ ràng, trước mắt cái tên này tôn nữ chính là cái kia Thiên Mị. Dương Diệp hồi ức hạ thời đó cùng Thiên Mị trong đó đối thoại, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Không có!” Hắn xác thực không có, bởi vì lúc đó hắn chỉ là hỏi một vấn đề mà thôi.

“Ngươi còn muốn nguỵ biện!” Cái kia nhị trưởng lão tức giận nói: “Tôn nữ của ta đạo ngươi đối với nàng nói năng lỗ mãng, ngươi liền khẳng định đối với nàng nói năng lỗ mãng.”

Dương Diệp nhãn này nhị trưởng lão, sau đó nói: “Ta rõ ràng, ngươi đây là tới tìm cớ. Ta đạo, ngươi tốt xấu cũng là một tên bán thánh, ngươi muốn nhằm vào Tiểu Man gia gia, ngươi liền trực tiếp tìm Tiểu Man gia gia đi a, hắn ngay khi trước mặt ngươi. Ngươi từ ta một cái Tôn giả cảnh huyền giả trên người tìm cớ, ngươi đây cũng quá ném bán thánh cường giả phần đi!”

Mọi người sửng sốt.

Người đàn ông này không khỏi cũng quá, quá trâu bò chứ?

Tuy rằng mọi người đều biết này nhị trưởng lão là ở mượn cơ hội tìm cớ, thế nhưng ngươi không phải có thể như thế trần trụi nói ra a, ngươi này không phải ở đánh bán thánh cường giả mặt sao?

“Điếc không sợ súng!”

“Trẻ con miệng còn hôi sữa!”

“Đầu người trư não…”

Trong lúc nhất thời, vô số người trong lòng đối với Dương Diệp làm ra đủ loại đánh giá. Bởi vì chỉ cần Dương Diệp giữ yên lặng, cái kia Tiểu Man gia gia nhất định sẽ đứng ra giúp hắn, cái này cũng là nhị trưởng lão muốn kết quả. Hiện tại ngược lại tốt, hắn nhưng là đem bán thánh lửa giận hấp dẫn đến trên người chính mình, này không phải tìm đường chết sao?

“Người này không phải can đảm hơn người, chính là từ đầu đến đuôi trẻ con miệng còn hôi sữa.” Đại trưởng lão nhãn Dương Diệp, thầm nghĩ.

Cái kia Đồng Phần cũng là nhãn Dương Diệp, trong mắt có một tia kinh ngạc.

Cái kia nhị trưởng lão đầu tiên là ngẩn người, hắn không nghĩ tới một cái Tôn giả cảnh giun dế lại dám trước mặt mọi người như vậy tổn hắn! Phục hồi tinh thần lại sau, nhị trường lão trong mắt loé ra một vệt che lấp, nói: “Mặc kệ ngươi từng ở Nhân tộc là thân phận gì, nếu ngươi đi tới ta Hỏa Linh Tộc, vậy sẽ phải hiểu ta Hỏa Linh Tộc quy củ. Ngươi không hiểu, không liên quan, ta hiện tại liền dạy dỗ ngươi!” Nói, một luồng mạnh mẽ uy thế tự trong cơ thể hắn tuôn ra, như núi lớn ép hướng về phía Dương Diệp.

Tương xứng cái kia cỗ uy thế xuất hiện lúc, Dương Diệp dưới chân trạm sàn nhà trong nháy mắt rạn nứt. Sẽ ở đó cỗ uy thế muốn chạm đến Dương Diệp lúc, một cỗ khác uy thế đột nhiên xuất hiện, cùng cái kia cỗ uy thế đụng vào nhau.

Hai người chạm vào nhau, vắng lặng nháy mắt, sau đó đồng thời biến mất ở giữa trường, liền phảng phất từ chưa từng xuất hiện.

“Thiên viêm, người này tộc gia hỏa nói không sai, ngươi để ý này, liền hướng về phía ta tới. Đường đường bán thánh, đối với một cái Tôn giả cảnh nhân loại ra tay, ngươi không cảm giác mất mặt, ta đều cho rằng mất mặt!” Đồng Phần nhạt tiếng nói.

“A!”

Thiên viêm cười khẽ một tiếng, nói: “Nhị trưởng lão, nha không đúng, hiện tại là tam trưởng lão rồi. Tam trưởng lão đạo cái nào, ta làm sao có khả năng ra tay với ngươi đây? Ta chỉ là cháu rể không hiểu quy củ, dạy dỗ hắn một điểm quy củ thôi. Nếu ngươi không muốn, vậy cho dù. Chỉ là a, này không hiểu quy củ người, bình thường đều chết sớm đây, vạn nhất ngày nào đó hắn không cẩn thận chết rồi, cái kia Tiểu Man nhưng là đến thủ tiết rồi!”

“Lão già!”

Lúc này, nguyên bản vẫn trầm mặc Tiểu Man đột nhiên nói chuyện: “Ngươi không phải là cho rằng ông nội ta muốn chết, cho nên mới như thế trắng trợn không kiêng dè sao? Lão tử nói cho ngươi, ông nội ta trong cơ thể hỏa độc có biện pháp thanh trừ rồi!”

Nói, Tiểu Man xoay cổ tay một cái, một đóa to bằng ngón cái hỏa diễm xuất hiện tại nàng lòng bàn tay.

“Thiên địa linh hỏa!”

Nhìn thấy cái kia đóa hỏa diễm, giữa trường vô số người thất thanh.

PS: Nói một chút chương mới vấn đề, bởi vì nghỉ phải về nhà, bởi vậy, tháng này thanh loan chỉ có thể mỗi ngày canh một, tận lực làm được không đứt chương. Mọi người cũng biết, tết đến về nhà, sự tình rất nhiều, rất bận. Đặc biệt ta, ở bên ngoài công tác, một năm trở lại một lần, sự tình khẳng định nhiều không được. Vì lẽ đó, sau khi trở về, khả năng liền không có cái gì ký hiệu thời gian.

Nói chung, hi vọng mọi người lượng giải!

Nếu như không lượng giải, vậy thì mời dùng vé tháng tạp ta, để ta hổ thẹn chí tử...

Mỗi ngày chương mới đúng giờ chín giờ!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 700: Ngươi dám đón ta tam kiếm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

701 chương: Ngươi dám đón ta tam kiếm?

Hỏa Linh Tộc sùng bái hỏa, mà này hỏa, tự nhiên không phải phổ thông hỏa, mà là thiên địa linh hỏa, còn có cái kia vực ngoại thần hỏa.

Hỏa Linh Tộc cũng có thiên địa linh hỏa, hơn nữa số lượng cũng không ít, thế nhưng thiên địa linh hỏa đối với bọn họ tới nói, còn là phi thường quý giá, bởi vì mỗi một đóa thiên địa linh hỏa, có thể để cho bọn họ Hỏa Linh Tộc làm ra một tên bán thánh cường giả.

Hiện tại nhìn thấy một đóa thiên địa linh hỏa, bọn họ tự nhiên là phi thường khiếp sợ, bởi vì điều này đại biểu Hỏa Linh Tộc có thể ở nhiều một tên bán thánh.

Nhiều một tên bán thánh, liền mang ý nghĩa Hỏa Linh Tộc tương lai đang cùng nghịch loại huyền giả đại chiến bên trong, nhiều mấy phần lực tự bảo vệ nhìn Tiểu Man trong tay cái kia đóa linh hỏa, không chỉ có nhị trưởng lão, liền ngay cả Đại trưởng lão còn có cái kia vẫn trầm mặc tứ trường trong đôi mắt già nua đều lóe qua một vệt vẻ tham lam.

Thiên địa linh hỏa có thể tạo thành một tên bán thánh, thế nhưng nếu như ở một tên bán thánh trong tay, cái kia đủ khiến tên này bán thánh thực lực đang tăng lên hai, ba phần mười còn bên cạnh những Hỏa Linh Tộc đó nữ tử cùng nam tử thì lại lại càng không có thể, trong mắt tham lam tia không che giấu chút nào, nếu như không phải có vài tên bán thánh ở đây, e sợ đều muốn lên đến đoạt.

“Ngươi tại sao có thể có thiên địa linh hỏa” nhị trưởng lão nói, đưa tay chộp một cái, liền phải tóm lấy cái kia u minh quỷ hỏa, thế nhưng một cái tay nhanh hơn hắn đem u minh quỷ hỏa nắm chặt.

Nhị trưởng lão biến sắc mặt, bỗng nhiên quay đầu, căm tức cái kia ra tay Đồng Phần nói: “Ngươi làm cái gì”

Đồng Phần cười gằn một tiếng, nói: “Thiên Viêm, ngươi thực sự là càng già càng không biết xấu hổ, thiên địa này linh vật chính là tôn nữ của ta đồ vật, ngươi dĩ nhiên cũng phải ra tay cướp giật, thực sự là so với cẩu còn biết xấu hổ hay không”

“Ngươi...” Thiên Viêm tức điên, trong cơ thể huyền khí phun trào, làm như muốn động thủ.

“Đều yên tĩnh hạ” lúc này, cái kia Đại trưởng lão nói chuyện.

Nghe được Đại trưởng lão, Thiên Viêm hừ lạnh một tiếng, trong cơ thể huyền khí trở nên yên lặng, chỉ là ánh mắt của hắn nhưng là vẫn rơi vào Đồng Phần trong tay u minh quỷ hỏa trên.

Đại trưởng lão nhìn về phía Tiểu Man, nói: “Tiểu Man, thiên địa này linh hỏa ngươi từ đâu chiếm được” Thiên Viêm cùng Đồng Phần còn có cái kia tứ trưởng lão cũng nhìn về phía Tiểu Man, đối với Tiểu Man đột nhiên lấy ra một cái thiên địa linh vật, bọn họ đều là phi thường hiếu kỳ. Tiểu Man nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Là hắn cho ta sính lễ”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, đây là chính mình đưa cho ngươi à là ngươi thừa dịp cháy nhà hôi của rất bất quá hắn không nói gì, ân cứu mạng, đừng nói một cái u minh quỷ hỏa, coi như là mười cái u minh quỷ hỏa, chỉ cần đối phương muốn, hắn cũng đồng ý cho.

Tất cả mọi người ánh mắt đều rơi vào Dương Diệp trên người.

“Hắn” Thiên Mị đột nhiên nói: “Làm sao có khả năng, hắn bất quá là một cái Tôn giả cảnh giun dế, làm sao có khả năng có thiên địa linh hỏa, hừ, Tiểu Man, ngươi muốn để ngươi này phu quân ở Hỏa Linh Tộc trung tăng cao địa vị, không phải dùng tát như thế cái hoang ba”

“Tiểu Man, việc này có quan hệ trọng đại, ngươi nói thật” Đại trưởng lão cau mày, âm thanh có chút trầm.

Bởi vì một cái Tôn giả cảnh, căn bản không hàng phục thiên địa linh hỏa, coi như là hoàng giả liền đều có chút khó khăn.

Vì lẽ đó, hắn cũng cảm thấy Tiểu Man là đang nói láo.

Tiểu Man nói: "Các ngươi yêu mến có tin hay không, ngược lại này với các ngươi không có bất cứ quan hệ gì.

Lão già, có thiên địa này linh hỏa, bên trong cơ thể ngươi hỏa độc hẳn là cũng có thể giải trừ.

" Đồng Phần lắc lắc đầu, nói: "Ngươi nha đầu này, lúc trước ta còn tưởng rằng ngươi lấy cái bảo bối gì, hóa ra là thiên địa linh hỏa, nếu là thiên địa linh hỏa, ngươi làm gì thế muốn ở trước mặt mọi người lấy ra ngươi không biết có mấy người vô liêm sỉ đến không biết xấu hổ mức độ à ngươi lấy ra, bọn họ sẽ cướp"

Đại trưởng lão đám người sắc mặt có chút khó coi, cái kia Thiên Viêm càng là khó coi đến cực điểm, bởi vì kẻ ngu si đều biết, này Đồng Phần là đang nói hắn.

Tiểu Man suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía Thiên Viêm, nói: “Thiên trưởng lão, đây là ông nội ta đồ vật, ngươi sẽ không thật sự vô liêm sỉ đến muốn cướp ba” “Phốc” nghe được Tiểu Man, Dương Diệp đột nhiên không nhịn được, nở nụ cười, không thể không nói, nữ nhân này nói thực sự thực sự là thật là làm cho người ta không nhịn được cười.

Thiên Viêm nguyên bản nghe được Tiểu Man, sắc mặt kia nhất thời thành trư can sắc, khi nhìn thấy Dương Diệp lại cười lên lúc, trong lòng cái kia gầm lên nhất thời phảng phất tìm tới một cái ra tiết khẩu, quay về Dương Diệp giận dữ hét: “Ngươi cái đê tiện Nhân tộc, ngươi có tin hay không lão phu một chưởng đưa ngươi đập thành thịt mạt”

[tr u yen cua tui | Net

] Dương Diệp nhất thời cũng tới phát hỏa, nói: “Ngươi đúng là bán thánh mà không phải phàm nhân cảnh ngươi nếu như đúng là bán thánh, lẽ nào ngươi cũng chỉ sẽ lấy lớn ép nhỏ”

Thiên Viêm khuôn mặt giật giật, bất quá chung quy vẫn không có lựa chọn động thủ, bởi vì như vậy vừa đến, hắn liền đúng là lấy lớn ép nhỏ, hơn nữa có Đồng Phần ở bên cạnh, hắn ra tay phỏng chừng cũng không có cái gì dùng.

Lập tức hừ lạnh một tiếng, lạnh nhạt nói: “Tiểu súc sinh, đối phó ngươi, còn dùng ta lấy lớn ép nhỏ à tôn nữ của ta liền được rồi” lúc này Thiên Mị cũng lạnh lùng nói: “Chính là, đối phương một mình ngươi nho nhỏ Nhân tộc Tôn giả cảnh giun dế, cần gì muốn ông nội ta ra tay ta như vậy đủ rồi”

Dương Diệp nói: “Quả nhiên là có gia, tất có nữ. Ngươi là hoàng giả cảnh, mà ta là Tôn giả cảnh, ngươi đối phó ta, đương nhiên đầy đủ.”

“Chính ngươi quá yếu, quái được ai” Thiên Mị lạnh giọng nói.

“Vậy ta ni” Tiểu Man đột nhiên nói: “Ta cùng ngươi cảnh giới gần như, nếu không, chúng ta đã tới hai chiêu”

Thiên Mị khuôn mặt vừa kéo, sắc mặt muốn nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi, nàng tuy rằng cùng Tiểu Man cảnh giới gần như, thế nhưng thực lực nhưng là so với Tiểu Man phải yếu hơn rất nhiều, bởi vậy, cái kia ứng chiến nhiều lần đến nàng yết hầu nhưng là lại bị nàng mạnh mẽ nuốt xuống.

"Nếu không..." Lúc này, Thiên Mị bên cạnh nam tử đột nhiên đi ra, sau đó nhìn Dương Diệp, nói: "Muốn không liền để ta cùng vị huynh đài này quá hai chiêu đi, đương nhiên, thực lực ta so với huynh đài muốn cao, cho nên, để cho công bằng, vị huynh đài này chỉ cần đỡ lấy ta tam kiếm là có thể.

Chỉ cần hắn đỡ lấy ta tam kiếm, liền coi như ta thua, làm sao" nói đến đây, nam tử lại cười nhạt một tiếng, nói: "Đương nhiên, cân nhắc đến huynh đài cảnh giới duyên cớ, ta, chỉ dùng ba phần mười thực lực, làm sao"

"Là Bạch Trần" giữa trường có nhân kinh ngạc thốt lên."Ta trên mặt đất nghe qua đại danh của hắn, nghe nói hắn là Thánh Đường ngoại trừ Tả Đăng Phong ở ngoài quái dị nhất kiếm đạo thiên tài. Không nghĩ tới hắn dĩ nhiên đi tới ta Hỏa Linh Tộc, hơn nữa còn trở thành Thiên Mị nam nhân.

Không phải nói kiếm tu đều cực kỳ kiêu ngạo à hắn làm sao sẽ đến ta Hỏa Linh Tộc ở rể" "Kiếm tu lại không phải thái giám, chỉ cần là nam nhân, dĩ nhiên là có phương diện kia nhu cầu, vì lẽ đó, nghĩ đến hắn là thích Thiên Mị, này mới không tiếc ở rể chúng ta Hỏa Linh Tộc đến"

“Mặc kệ cái gì, ngược lại đối với ta Hỏa Linh Tộc tới nói, đây là một chuyện tốt khà khà, chừng hai mươi tuổi hoàng giả cảnh cường giả, lại là giai đỉnh cao kiếm ý, bực này thiên tài, coi như hắn là ở rể đến, ta Hỏa Linh Tộc những trưởng lão kia khẳng định không phải sẽ bạc đãi hắn.”

“Ta ngược lại thật ra thật tò mò cái kia Tiểu Man nam nhân, không biết hắn có thể đáp ứng hay không, nếu như hắn không đáp ứng, cái kia Tiểu rất sau này nhưng là ở không phải có thể ở trước mặt mọi người ngẩng đầu lên, ha ha...”

“Hắn nhất định sẽ không đáp ứng”

“Tại sao”

“Phí lời, đáp ứng không phải là chịu chết à”...

Giữa trường ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Tiểu Man nhưng là đột nhiên kéo hắn lại tay, sau đó lắc lắc đầu.

Dương Diệp trong lòng vi ấm, tuy rằng nữ nhân này cứu hắn, mạnh mẽ cùng hắn kết hôn, thậm chí còn lấy đi hắn u minh quỷ hỏa... Bất quá này lòng của phụ nữ chung quy không phải hỏng Dương Diệp đối với nàng cười cợt, sau đó nhìn về phía nam tử kia, nói: “Nếu như ta đỡ lấy ngươi tam kiếm, ngươi phải như thế nào”

“Ta cho ngươi một khối ngàn năm hỏa tinh thạch” nói chuyện không phải nam tử, mà là Thiên Viêm, hắn sở dĩ nói như vậy, tự nhiên là bởi vì sợ Dương Diệp đổi ý. “Ngàn năm hỏa tinh thạch” nghe được Thiên Viêm, giữa trường vô số người hít vào một ngụm khí lạnh, hiển nhiên là biết này ngàn năm hỏa tinh thạch quý giá.

Đồng Phần liếc mắt nhìn Thiên Viêm, hắn không nghĩ tới này Thiên Viêm dĩ nhiên như vậy cam lòng, liền ngàn năm hỏa tinh thạch đều có thể lấy ra, thứ đó, coi như là bán thánh cường giả, cũng không có bao nhiêu a.

Mà hắn, càng là chỉ có duy nhất một khối. “Ngàn năm hỏa tinh thạch” Dương Diệp nghi hoặc nhìn về phía Tiểu Man, giữa trường cũng là hắn không biết hỏa tinh thạch là món đồ gì.

Dương Diệp, làm cho giữa trường vô số người không khỏi cười nhạo lên, ở trong mắt bọn họ, Dương Diệp không thể nghi ngờ là một cái chưa từng thấy cái gì quen mặt nhà quê.

Tiểu Man nói: "Hỏa tinh thạch tự dung nham trung sản xuất, là chúng ta Hỏa Linh Tộc bảo vật, bởi vì nó có thể tăng lên nhân tu vi, cũng có thể chữa trị nhân thương thế.

Thời gian càng lâu hỏa tinh thạch, hiệu quả liền càng cao.

Ngàn năm hỏa tinh thạch...

Nếu như ngươi ở thương thế hoàn toàn tốt tình huống hạ ăn vào một viên ngàn năm hỏa tinh thạch, rất có thể một lần đột phá Tôn giả cảnh, đạt đến hoàng giả cảnh"

“Nếu như ta hiện tại ăn vào một viên ngàn năm hỏa tinh thạch, thương thế của ta bao lâu có thể chữa trị” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Man liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Nhiều nhất ba ngày, ba ngày ngươi liền có thể khôi phục lại ngươi đỉnh cao trạng thái” “Thứ tốt a” Dương Diệp trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn, sau đó nhìn về phía cái kia Thiên Viêm, nói: “Này, ông lão kia, nếu như ngươi đồng ý lấy ra hai viên hỏa tinh thạch tới làm tiền đặt cược, này chiến, ta liền đáp lại.”

Thiên Viêm khóe mắt vi đánh, cả giận nói: “Ngươi cho rằng hỏa tinh thạch là tảng đá a, đạo lấy ra liền lấy ra a”

“Không có” Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Vậy coi như, không đánh, các ngươi nên làm gì làm gì đi thôi, đừng ảnh hưởng chúng ta kết hôn”

Thiên Viêm khóe miệng mạnh mẽ vừa kéo, hắn hít sâu một hơi, sau đó nhạt tiếng nói: "Nếu ngươi muốn đánh cược đại, cái kia môn liền đơn giản ở đánh cược lớn một chút.

Ngàn năm hỏa tinh thạch đây, ta còn có năm khối, chỉ là, nếu như ngươi không đón được, cái kia lại nên làm gì"

Dương Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Nếu như ta không đón được, vậy thì đáng chết thôi”

“Làm ngươi xuân thu đại mộng” Thiên Viêm cả giận nói: “Ngươi cái đê tiện mệnh, một khối ngàn năm hỏa tinh thạch đều không trị, còn muốn chống đỡ năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch”

Dương Diệp hơi nhướng mày, sau đó nhìn về phía Tiểu Man, mà Tiểu Man thì lại nhìn về phía Đồng Phần, Đồng Phần lắc lắc đầu, nói: “Ta không có nhiều như vậy ngàn năm hỏa tinh thạch, hơn nữa, ta không cảm thấy hắn có thể đỡ lấy đối phương tam kiếm”

Tiểu Man trầm mặc một lát, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, ở trong tay nàng, là một đống toả ra lửa to bằng ngón cái tảng đá, có chừng ba mươi khối, nói: “Tuy rằng cao nhất, không phải quá là hai trăm năm, thế nhưng, ta chỉ có nhiều như vậy.” Nói, nàng do dự hạ, sau đó hay tay vung lên, nàng đôi kia hồng chuy cũng xuất hiện tại trong tay, tiếp theo đem hồng chuy đưa cho Dương Diệp, nói: “Lần này, ta thật không có vật đáng tiền” Dương Diệp: “...” Ps: Nhân khí bảng, thật kịch liệt cầu mọi người chống đỡ lập tức liền có thể bạo phía trước hoa cúc bái cầu quyển sách đến từ phẩm & thư # võng:

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 701: Ngươi biết cái gì gọi là kiếm sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

702 chương: Ngươi biết cái gì gọi là kiếm sao?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Man trong tay đôi kia hồng chuy, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đây chính là vũ khí của ngươi, ngươi liền không sợ ta thua sao?”

“Thua liền thua đi!” Tiểu Man không có vấn đề nói: “Ngược lại nói cho cùng, vẫn là ta kiếm lời..” Tuy rằng nói như thế, thế nhưng nàng ánh mắt vẫn là thỉnh thoảng rơi vào đôi kia hồng chuy trên.

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó phần, nói: “Thiên địa linh hỏa trả lại ta, ta thay đổi chủ ý rồi!” Man đem hết thảy tích trữ lấy ra, mà cái kia Đồng Phần nhưng là một lông không ra, điều này làm cho Dương Diệp khó chịu tới cực điểm.

Tất cả mọi người sửng sốt, bao quát Đồng Phần.

“Ngươi có ý gì?” Đồng Phần trầm giọng nói.

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Vẫn chưa rõ sao? Thiên địa này linh hỏa là của ta, mà ta hiện tại, không muốn dùng thiên địa này linh hỏa làm sính lễ. Bởi vì ta nghĩ nắm thiên địa này linh hỏa tới làm tiền đặt cược!”

Nghe được Dương Diệp, cái kia nhị trưởng lão nhất thời ánh mắt sáng lên, trong mắt cực nóng còn như thực chất.

Mà lần này, cái kia Đồng Phần sắc mặt khó

Thấy Đồng Phần không nói lời nào, Dương Diệp lại nói: “Làm sao, lẽ nào một ít người cũng phải vô liêm sỉ đến trắng trợn cướp đoạt?”

“Chính là!” Lúc này, nhị trưởng lão cũng nói: “Đồng Phần, ngươi sẽ không thật sự vô sỉ như vậy chứ? Nếu như ngươi liền một cái Tôn giả cảnh huyền giả đồ vật đều thương, cái kia đúng là ném chúng ta Hỏa Linh Tộc mặt a. Mà ta, cũng sẽ từ nay về sau đại đại ngươi, thậm chí cùng ngươi đều là trưởng lão, ta đều sẽ cảm thấy là sỉ nhục!”

Lúc trước Đồng Phần sỉ nhục hắn, hiện tại bị hắn toàn bộ xin trả, điều này làm cho nhị trưởng lão trong lòng khỏi nói có bao nhiêu sảng khoái rồi!

“Diệp Dương, ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không!” Đồng Phần diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Ta đương nhiên biết ta đang làm gì, Đồng trưởng lão, ngươi hiện tại còn không giao ra, chẳng lẽ đúng là mạnh hơn cướp một cái Tôn giả cảnh huyền giả đồ vật? Vẫn là đạo, vì thế giới này linh hỏa, ngươi Đồng trưởng lão cũng muốn tuyển chọn không biết xấu hổ?”

Nghe được Dương Diệp, vô số người hít vào một ngụm khí lạnh, này Diệp Dương lá gan chẳng lẽ là thiết làm sao? Lại dám như vậy sỉ nhục bán thánh cường giả!

“Ngươi không phải là đối thủ của hắn!” Đồng Phần trầm giọng nói.

“Đó là chuyện của ta!” Dương Diệp không chút nào yếu thế cùng Đồng Phần đối diện.

Tiểu Man muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là trước tiên nói: “Tiểu Man cô nương, ta nợ ngươi một cái mạng, cái này tình, ta cả đời đều nhớ tới. Nếu như ngươi nhất định phải này u minh quỷ hỏa, vậy ta cũng sẽ đáp ứng, chỉ là đến nay sau này, này kết hôn việc cái gì, liền đừng vội ở nói ra, làm sao?”

Tiểu Man trầm mặc một lát, sau đó nói: “Như ngươi vậy, ta...”

Lúc này, Thiên Viêm đột nhiên châm chọc nói: “Đồng Phần, ngươi vẫn đạo ta là một cái đê tiện người vô liêm sỉ, hiện tại đang đối mặt bảo vật lúc, ngươi Đồng Phần không cũng là một cái điểu dạng?”

Đồng Phần không có quản Thiên Viêm, mà là diệp, nói: “Ta đem thiên địa linh hỏa cho ngươi, ngươi lập tức sẽ tử, hiểu chưa?” Tiềm ý tứ chính là, hỏa cho ngươi, thế nhưng ta không ở bảo đảm ngươi, không còn ta bảo vệ, coi như ngươi thắng, cũng chết!

Dương Diệp làm sao không rõ ràng ý của hắn? Lập tức cười nói: “Ta tin tưởng, nếu như ta lấy thiên địa linh hỏa làm sính lễ, sẽ có rất nhiều trưởng lão đồng ý đem tôn nữ gả cho ta, một cách tự nhiên, bọn họ khẳng định cũng sẽ bảo đảm ta!”

Dương Diệp đem giữa trường thế cuộc rõ ràng, ở đây những trưởng lão này đều diện cùng tâm bất hòa. Cái kia Đại trưởng lão, còn có tứ trưởng lão đều mơ ước thiên địa này linh hỏa, sở dĩ không hề động thủ cướp, chỉ là khuyết một cái lý do hợp lý thôi, mà hắn làm thiên địa này linh hỏa chủ nhân, vừa vặn có thể cho những người này một cái lý do!

Hắn sở dĩ làm như thế, nguyên nhân chủ yếu nhất vẫn là phần khó chịu!

Đối với hắn mà nói, ngươi để ta khó chịu, vậy ta liền để ngươi lại càng không sảng khoái!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Đại trưởng lão cùng tứ trưởng lão nhất thời có chút ý động, có thể làm cho bọn họ tăng trưởng thực lực thiên địa linh vật, đừng nói một cái tôn nữ, coi như là hai cái tôn nữ bọn họ cũng đồng ý!

“Hỏa sẽ không cho ngươi, bởi vì ngươi lúc này đã xem như là cùng Tiểu Man kết hôn rồi!” Đồng Phần nói xong câu đó, liền đem thiên địa linh hỏa cất đi. Nếu như là đồ vật bình thường, hắn đương nhiên sẽ không mạnh mẽ lấy, thế nhưng thiên địa này linh hỏa, có thể cấm là tăng lên thực lực của hắn vấn đề, còn can hệ tính mạng của hắn, vì lẽ đó, hắn là dù như thế nào cũng sẽ không buông tay!

Đây là thật sự không biết xấu hổ rồi!

Dương Diệp còn đạo cái gì? Hắn lại cướp không tới.

“Ngươi tiền đặt cược, ta thế ngươi ra!” Đang lúc này, cái kia nguyên bản vẫn trầm mặc Đại trưởng lão đột nhiên nói.

Tất cả mọi người cả kinh, khó có thể tin Đại trưởng lão.

Nhị trưởng lão cùng cái kia Đồng Phần trong lòng cũng là kinh ngạc không thôi, bọn họ không nghĩ tới, hướng này biết điều Đại trưởng lão dĩ nhiên ở vào thời điểm này đứng ra, hơn nữa còn là giúp một kẻ loài người huyền giả.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào đại trên người trưởng lão, lẽ nào ông lão này kỷ thực lực? Thế nhưng rất nhanh, hắn liền phủ định ý nghĩ này của mình, trước mắt này đại thực lực của trưởng lão rất mạnh, nhưng tuyệt đối không có lục ngôn mạnh, bởi vậy, đối phương tuyệt đối không thể ngôn ở trên người hắn bố trí cấm chế.

Chỉ là đã như thế, hắn thì càng thêm nghi hoặc.

Cái kia Đại trưởng lão cũng không giải thích cái gì, theo xoay tay một cái, năm khối bàn tay to nhỏ màu đỏ rực hỏa tinh thạch xuất hiện tại hắn trong lòng bàn tay, sau đó nói: “Nếu như ngươi thắng, nhiều cho ta hai khối ngàn năm hỏa tinh thạch là có thể rồi!”

“Vậy nếu như ta thua cơ chứ?” Dương Diệp nói.

Đại trưởng lão nói: “Vậy cũng không có cái gì, coi như là ta mắt mờ chân chậm đi!”

Dương Diệp sâu sắc nhãn Đại trưởng lão, sau đó đưa tay một chiêu, cái kia năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch nhất thời rơi vào trong tay hắn. Hỏa tinh tới tay, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì ở trong đó ẩn chứa năng lực dĩ nhiên không chút nào so với người ngư tộc nữ tử đưa cho hắn cái kia băng phách nhược! Hiện tại hắn có chút tin tưởng Tiểu Man theo như lời nói, nếu như dùng trong đó một khối, thương thế của hắn nhất định có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục!

Nếu như dùng trong tay năm khối cùng băng phách, hắn hay là thật sự có thể thành hoàng!

“Đại trưởng lão tồn năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch không dễ dàng a!” Nhị trưởng lão nhạt tiếng nói: “Lẽ nào liền không sợ lập tức liền bại hết?”

“Có thể vạn nhất thắng cơ chứ?” Đại trưởng lão cười nói: “Vạn nhất thắng, lão phu kia nhưng là không công kiếm lời hai khối hỏa tinh thạch.”

Nhị trưởng lão hừ lạnh một tiếng, sau đó Bạch Trần, nói: “Ngươi có chắc chắn hay không?” Năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch, đối với hắn mà nói cũng là cực kỳ quý giá, bởi vì đây là có thể tăng lên thực lực của hắn. Làm bán thánh, có thể tăng lên thực lực bọn hắn đồ vật, ở mảnh này thế gian, đã không nhiều rồi!

Bạch Trần tự tin nở nụ cười, nói: “Đừng nói hắn chỉ là Tôn giả cảnh, coi như hắn là hoàng giả cảnh, cũng tuyệt đối không đón được ta tam kiếm!”

Dương Diệp: “...”

Nhị trưởng lão gật gật đầu, trong lòng cũng mở rộng, dù sao hoàng giả cảnh cùng Tôn giả cảnh sự chênh lệch còn là phi thường đại. Loại kia có thể lấy Tôn giả cảnh chiến hoàng giả cảnh không phải là không có, thế nhưng coi như là ở Thánh địa, cũng là tương đối ít. Mà này Diệp Dương, hắn chưa từng nghe qua thanh danh của hắn, nói cách khác, đối phương rất khả năng chỉ là một tên tán tu mà thôi!

Hơn nữa lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên lúc này Diệp Dương là người bị thương nặng, vì lẽ đó, cho dù Bạch Trần chỉ điểm mấy phần mười thực lực, hẳn là cũng có thể giải quyết rồi!

Tuy rằng trong lòng hắn không ngừng tìm lý do đến an ủi mình, thế nhưng, hắn sâu trong nội tâm vẫn có một tia lo lắng, còn có một tia bất an. Bất quá lúc này đã tên đã lắp vào cung, không phát không được rồi!

Rất nhanh, hỉ đường biến thành chiến Đường, mọi người tán ra, giữa trường, Dương Diệp cùng Bạch Trần đối lập mà đứng!

Bạch Trần tay cầm trụ chuôi kiếm, sau đó chậm rãi đem bạt kiếm ra, kiếm ra, hàn quang hiện, Bạch Trần cả người khí thế cũng biến ác liệt cao ngạo lên. Trên mặt hắn như trước mang theo nụ cười nhàn nhạt, người ngoài này tự nhiên là tự tin, đối với mình tuyệt đối tự tin biểu hiện.

Bạch Trần cũng không hề động thủ, mà là lấy ra một tờ màu trắng khăn lụa, khăn lụa chậm rãi lau chùi thân kiếm, cái kia thật lòng biểu hiện, liền phảng phất kiếm kia là tình nhân của hắn.

Có nhân đạo, tự tin, thật lòng nam nhân là đẹp trai nhất, đây là thật sự. Mà Bạch Trần không chỉ là tự tin chăm chú, dung mạo của hắn nhưng là chân thật soái. Bởi vậy, khi hắn chăm chú lau chùi Kiếm thần lúc, thêm vào hắn cái kia anh tuấn bàng, vô số trận trung Hỏa Linh Tộc nữ tử nhất thời tim đập nhanh hơn lên!

Cái kia Thiên Mị lúc này nụ cười trên mặt có thể nói là so với ánh mặt trời còn xán lạn, bởi vì đây là nàng nam nhân. Ở Hỏa Linh Tộc, một người phụ nữ tử là cực kỳ trọng yếu, mà phải có mặt mũi, chỉ có hai loại khả năng, một là thực lực của tự thân, nhị chính là mình nam nhân. Không thể nghi ngờ, lúc này nàng nam nhân rất cho nàng trướng mặt mũi!

Mà cái kia Diệp Dương đây?

Nàng quay đầu nhãn Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp lúc, nàng nhất thời không khỏi cười nhạo một tiếng.

Lúc này Dương Diệp bởi vì thương thế duyên cớ, sắc mặt có chút tái nhợt, còn khí thế cùng khí chất cái gì, nếu như cẩn thận, đúng là có như vậy một điểm. Thế nhưng cùng lúc này Bạch Trần so với, không thể nghi ngờ là một cái là thiên một cái là.

“Ngươi biết cái gì là kiếm sao?” Bạch Trần đột nhiên diệp, hỏi.

Dương Diệp hơi sững sờ, sau đó suy nghĩ một chút, đàng hoàng nói: “Ta cho rằng đi, không có cái gì kiếm không kiếm, bởi vì bất kỳ kiếm đều đem ra giết người!”

“Thô bỉ, vô tri!”

Bạch Trần đột nhiên phẫn nộ quát: “Nghe ngươi lời này, liền biết ngươi là cái không có kiến thức thô bỉ tán tu. Kiếm chính là bách Binh chi tử vương, chính là bách Binh bên trong quân tử, kiếm là cao quý! Ngươi dĩ nhiên đạo kiếm là dùng để giết người, thực sự là thô bỉ đến cực điểm, vô tri đến cực điểm, đối với ngươi xuất kiếm, là đối với ta kiếm sỉ nhục!”

“Được!”

Thiên Mị trước tiên gọi lên, mà giữa trường rất nhiều người cũng bị Bạch Trần lời nói này cho khiếp sợ đến, sau đó cũng cao giọng gọi lên.

“, đây mới là kiếm tu, kiếm tu nên là như vậy!”

“Đạo ta đều muốn đi luyện kiếm...”

“Nghe nói tộc trưởng con gái là đao kiếm song tuyệt, cũng không biết là kiếm đạo của nàng cường vẫn là này Bạch Trần kiếm đạo cường...”

“Này Bạch Trần quá tuấn tú, nhưng đáng tiếc bị Thiên Mị cướp xuống tay trước...”

“...”

Dương Diệp sửng sốt hồi lâu, sau đó nói: “Được rồi, đây là kiếm đạo của ngươi, ta không muốn nói cái gì. Bất quá, ở trong mắt ta, kiếm chính là đem ra giết người, bởi vì không giết người kiếm, cũng không thể coi là là kiếm rồi!”

“Thô bỉ, vô tri!”

“Vô tri...”

“Đi một chút, chúng ta cách kẻ này xa một chút, cùng hắn gần quá, thực sự là có nhục nhã nhặn...”

Lần này, mắng Dương Diệp không phải Bạch Trần, mà là giữa trường rất nhiều Hỏa Linh Tộc huyền giả.

“Sử dụng kiếm giết ngươi, là đối với ta kiếm sỉ nhục!”

Bạch Trần nói xong câu này, cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, bắn nhanh hướng về Dương Diệp....

PS: Vẫn là cầu phiếu phiếu, mọi người giữ gốc vé tháng.....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 702: Ta tức giận lên, chính ta đều sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

703 chương: Ta tức giận lên, chính ta đều sợ!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Này sợi kiếm khí cũng không có gia trì kiếm ý, chỉ là đơn thuần một đạo kiếm khí.

Mà chính là như thế một đạo đơn thuần kiếm khí, Dương Diệp nhưng là ‘Như gặp đại địch’, cả người thân thể căng thẳng, lại như một tấm bị kéo mãn trường cung.

Nhìn thấy Dương Diệp dáng vẻ ấy, giữa trường rất nhiều người nhất thời không nhịn được nở nụ cười.

Thiên Mị cười nhạo một tiếng, sau đó nhìn về phía Tiểu Man, trong mắt tràn ngập xem thường cùng châm chọc. Người sau thì lại hai tay nắm chặt chuỳ sắt, tựa hồ bất cứ lúc nào chuẩn bị ra tay cứu viện.

Rốt cục, tia kiếm khí kia đi tới Dương Diệp trước.

Dương Diệp đột nhiên chuyển động, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó hướng sau hơi co rụt lại, sau một khắc, đột nhiên xuất kích, một đạo quyền kình cách không chấn động tới tia kiếm khí kia.

“Bành!”

Quyền kình cùng tia kiếm khí kia vừa mới chạm đến liền ầm ầm vỡ vụn, mọi người sững sờ, này Diệp Dương lại nổ nát Bạch Trần kiếm khí? Mà sau một khắc, mọi người nhưng là lần thứ hai sững sờ, bởi vì chỉ thấy cái kia Diệp Dương đột nhiên hướng sau liên tiếp lui về phía sau, mãi đến tận lui sắp tới bách bộ mới dừng lại. Sau khi dừng lại, Diệp Dương ở ánh mắt của mọi người bên trong, bắt đầu từng ngụm từng ngụm thở dốc, phảng phất vừa nãy cú đấm kia, đã dùng tới hắn khí lực toàn thân!

“Ha ha liền mặt hàng này, lại vẫn dám tuyên bố muốn đón Bạch Trần tam kiếm, ta hiện tại cuối cùng đã rõ ràng rồi cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình, đây chính là a!”

“Nguyên bản ta còn tưởng rằng hắn là ở giả heo ăn hổ, muốn cho hắn cho ta đến cái vui mừng ngoài ý muốn, bây giờ nhìn lại, hắn chính là chân chính một con nhược trư. Liền Bạch Trần vừa thành: Một thành thực lực đều suýt chút nữa không đón được, này ở Tôn giả cảnh bên trong, cũng coi như là yếu nhất loại kia tồn tại rồi!”

“Ta sống hơn hai mươi năm, liền chưa từng thấy như thế tìm đường chết”

“”

Một bên, Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó chính là thu hồi ánh mắt. Cùng mọi người như thế, nàng nguyên bản cũng cho rằng trước mắt người đàn ông này sẽ cho hắn bất ngờ kinh hỉ, thế nhưng sự thực là, đối phương liền Bạch Trần vừa thành: Một thành thực lực đều suýt chút nữa không thể đỡ lấy. Có kỳ vọng, sẽ có thất vọng, nàng hiện tại thì có chút thất vọng, không có cái khác bất kỳ ý tứ gì, cũng chỉ là đơn thuần thất vọng mà thôi.

Này lại như nguyên vốn chuẩn bị xem một hồi trò hay, thế nhưng đột nhiên diễn kịch nhân diễn hỏng rồi như thế, bao nhiêu sẽ thất vọng!

Nhìn còn đang không ngừng thở dốc Dương Diệp, Tiểu Man đang muốn đi qua, thế nhưng là bị Đồng Phần ngăn cản, nói: “Để hắn ăn chút khổ, chuyện này với hắn mới có lợi!”

Tiểu Man vừa muốn nói gì, lúc này, giữa trường Dương Diệp nhưng là đột nhiên hướng về cái kia Bạch Trần đi tới. Hắn đi rất chậm, phi thường chậm, lại như một cái mới vừa học thuật bước đi đứa nhỏ như thế.

Này người ở bên ngoài xem ra, không thể nghi ngờ, trong cơ thể hắn khẳng định chịu nội thương nghiêm trọng!

“Ở, ở, ở đến” Dương Diệp nói chuyện đều có chút nói lắp.

Bạch Trần trường kiếm trong tay chỉ vào mặt đất, nghiêng người nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi lại có thể đỡ lấy ta vừa thành: Một thành sức mạnh, xem ra, ngươi vẫn không tính là rác rưởi như vậy. Xem ngươi dáng dấp này, ta ở đến một đạo kiếm khí, ngũ tạng lục phủ ngươi khả năng liền muốn bị chấn động thành bụi phấn. Trời cao có đức hiếu sinh, đừng nói ta không cho ngươi cơ hội, ngươi hiện tại quỳ xuống đến, hướng về Mị nhi dập đầu nhận sai, chỉ cần nàng đồng ý tha thứ ngươi, ta, không phải là không thể thả ngươi một con đường sống!”

Thiên Mị hừ lạnh một tiếng, hai tay báo cánh tay nhìn Dương Diệp, nói: “Chỉ cần ngươi cho ta khái một trăm đầu, ta liền tha thứ ngươi, làm sao?” Nói, nàng ánh mắt nhìn về phía Tiểu Man.

Tiểu Man không nói gì, chỉ là đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó kéo Dương Diệp tay, nói: “Chúng ta đi!”

“Tỷ thí còn chưa kết thúc!” Lúc này, Thiên Viêm lạnh lùng nói: “Đương nhiên, phải đi cũng là có thể, hắn phải chịu thua!”

Tiểu Man đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên trở tay nắm chặt rồi tay của nàng, đón lấy, Tiểu Man trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Dương Diệp cười nói: “Đừng lo lắng, không có chuyện gì!” Nói, hắn buông ra Tiểu Man tay, sau đó hướng đi Bạch Trần.

Tiểu Man như trước còn ở tại chỗ đứng, liền phảng phất bị điểm ** giống như vậy, cũng không nhúc nhích.

“Ở, ở đến!” Dương Diệp đạo câu nói này lúc, liền phảng phất đang quyết định cái gì sinh tử quyết định giống như vậy, toàn bộ khắp khuôn mặt là kiên quyết.

Vị kia chống đỡ Dương Diệp Đại trưởng lão ngồi ở trên ghế, hai mắt khép hờ, phảng phất ngủ say giống như vậy, không có ai biết hắn đang suy nghĩ gì. Ở bên cạnh hắn nhị trưởng lão Thiên Viêm thì lại mặt tươi cười, ở nhìn thấy lúc trước giữa trường tình cảnh đó sau, lúc trước trong lòng hắn còn sót lại một vẻ lo âu cũng hoàn toàn biến mất.

Kỳ thực Dương Diệp lúc này biểu hiện ra mặc dù có chút khuếch đại, nhưng cũng ** không rời mười. Bởi vì mười tầng kiếm ý sau tính đặc thù, bởi vậy, chỉ cần kiếm ý so với hắn thấp người, hắn cũng có thể hấp thu kiếm ý của đối phương. Trước, hắn vốn có thể đứng ở đó bất động, tùy ý kiếm kia khí oanh ở trên người hắn, bởi vì cho dù như vậy, kiếm kia khí cũng đừng muốn thương tổn hắn!

Đừng nói Bạch Trần chỉ là triển khai vừa thành: Một thành thực lực, coi như hắn triển khai mười phần thực lực, cũng là không cách nào sử dụng kiếm khí thương tổn được hắn. Thế nhưng hắn cũng không có như vậy làm, nguyên nhân mà, có hai cái, cái thứ nhất là hắn không muốn hiện tại liền bại lộ thực lực của chính mình, đệ nhị là trong lòng hắn còn đánh một cái tiểu toán bàn

Chính vì như thế, hắn mới dùng sức mạnh thân thể đi cường phá kiếm kia khí, mà lúc này trong cơ thể hắn thương thế cực kỳ nghiêm trọng, mạnh mẽ dùng sức mạnh, tự nhiên sẽ xuất hiện không khỏe, thêm vào hắn lại có ý định ngụy trang, bởi vậy, tự nhiên ung dung giấu diếm được ở đây bán thánh cường giả.

Nghe được Dương Diệp, giữa trường mọi người nhất thời trợn mắt ngoác mồm.

“Cái tên này đầu sẽ không bị đánh ngốc hả? Nhân gia cũng đã đồng ý, chỉ cần hắn chịu thua, là có thể thả hắn một con đường sống, hắn lại vẫn muốn đi tìm cái chết. Đầu thật sự bị đánh hỏng rồi?”

“Ta nhìn hắn là muốn hỏa tinh thạch muốn điên rồi!”

“Ta vẫn còn có chút bội phục hắn, chí ít đổi làm ta, ta liền tuyệt không dám làm như thế!”

“Cái này gọi là nghé con mới sinh không sợ cọp, cũng gọi là người không biết không sợ. Ta dám đánh cuộc, hạ một chiêu kiếm, hắn sẽ phơi thây tại chỗ!”

“”

Bạch Trần nắm thật chặt kiếm trong tay, không biết hắn làm cái gì, kiếm trong tay của hắn đột nhiên dần hiện ra như có như không hàn mang, cách hắn gần một ít huyền giả nhất thời cảm nhận được một luồng lạnh lẽo hàn ý.

Bạch Trần nhìn Dương Diệp, lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng ngươi tiếp được ta một chiêu kiếm, liền có thể đón ta kiếm thứ hai? Nếu như ngươi là muốn như vậy, như vậy ta sẽ nói cho ngươi biết, ngươi sai rồi, ngươi mười phần sai.”

Dương Diệp lúc này đột nhiên nói: “Ta một người thân nói cho ta, ra ngoài ở bên ngoài, nhất định phải biết điều, nhất định phải cẩn thận, Không được dễ dàng gây rắc rối. Bởi vì các nàng biết, ta người này tính khí không phải tốt như vậy, một khi không biết điều, như vậy, rất khả năng sẽ máu chảy thành sông. Ta tỉnh lại quá, xác thực, chính ta đang tức giận lúc, chính ta đều cảm giác là một người điên, ta mình quả thật hẳn là phải khiêm tốn một điểm."

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Thế nhưng gặp phải ngươi cái này tự cho là đậu so với, ta thực sự là có chút không nhịn được. Con mẹ nó ngươi muốn đánh liền đánh, ngươi tại này léo nha léo nhéo cái cái gì? Ngươi không phải là hy vọng ở trước mặt mọi người khoe khoang hạ ngươi phong tao sao? Ngươi cần thiết hay không ngươi? Ngươi thiếu trang một lần sẽ chết sao? Ngươi có biết hay không ta nhiều lần có chút không nhịn được muốn giết chết ngươi a?"

Toàn trường yên tĩnh!

Tất cả mọi người đều mở to mắt to khó mà tin nổi nhìn Dương Diệp, biết điều? Tính khí không tốt? Tức giận sẽ máu chảy thành sông? Giết chết Bạch Trần? Hắn là đến thất tâm phong sao?

Lúc này, Đại trưởng lão mở mắt liếc mắt nhìn Dương Diệp, thế nhưng lập tức lại lần nữa nhắm hai mắt lại.

Cho tới nhị trưởng lão, trên mặt nhưng là như trước mang theo cười gằn cùng xem thường.

Tứ trưởng lão cùng Đồng Phần hai người lông mày hơi nhíu lại, không biết đang suy nghĩ gì.

"Ngươi cho rằng ngươi là nghịch loại huyền giả sao?" Lúc này, cái kia Thiên Mị đột nhiên chỉ vào Dương Diệp khinh thường nói: "Biết điều? Tính khí không tốt? Máu chảy thành sông? Giết chết Bạch Trần? Ngươi cho lão nương không biết điều một cái xem? Ngươi cho lão nương đến cái máu chảy thành sông? Ngươi cho ta giết chết hạ ta bạch lang xem? Một cái Tôn giả cảnh giun dế, lại toả sáng như vậy quyết từ, thực sự là lão nương đời này tới nay gặp buồn cười nhất sự tình rồi!"

"Sẽ có cơ hội!" Dương Diệp nhàn nhạt liếc mắt nhìn Thiên Mị, sau đó nhìn về phía Bạch Trần, nói: "Đến đây đi? Ta đều trạm rất lâu. Đúng rồi, ngươi cũng đừng ở cho ta léo nha léo nhéo nói cái gì lời hung ác, cũng đừng ở cái kia đại đàm luận ngươi làm sao làm sao, ta thực sự là không có hứng thú nghe, là cái đàn ông, liền quả đoán điểm, chúng ta kết thúc, ta tốt đi ăn cơm!"

Mọi người: ""

Bạch Trần mặt không ở tựa như trước như vậy nhẹ như mây gió, mà là hơi có vẻ hơi dữ tợn, nói: “Nếu ngươi muốn chết như vậy, vậy ta hiện tại sẽ đưa ngươi đi chết!”

Ngữ lạc, Bạch Trần trường kiếm trong tay quay về Dương Diệp cách không chính là đâm một cái, theo này đâm một cái, một đạo kiếm khí tự trường kiếm đỉnh bắn nhanh ra như điện, tia kiếm khí kia tốc độ cực nhanh, không tới một cái hô hấp liền đến đến Dương Diệp trước. Mà tia kiếm khí này như trước không có gia trì kiếm ý, chỉ là so với trước tia kiếm khí kia mạnh hơn nhiều, tốc độ cũng muốn nhanh hơn nhiều!

Dương Diệp không nhúc nhích, ở tia kiếm khí kia cách hắn chỉ có mấy chục cm lúc, hắn chuyển động, hắn không có ra tay, mà là hơi một bên thân, sau đó, sau đó tia kiếm khí kia tự trước mặt hắn chợt lóe lên, còn hắn, một chút chuyện cũng không có

Mọi người trong nháy mắt hoá đá, tránh thoát đi? Dĩ nhiên tránh thoát đi? Đùa gì thế?

Thiên Mị, Phù Cẩm Tiên, còn có cái kia Bạch Trần chính mình cũng sửng sốt. Rất nhanh, Bạch Trần phục hồi tinh thần lại, cả giận nói: “Ngươi phạm quy, nói cẩn thận đón tam kiếm, ngươi dĩ nhiên né tránh!”

Dương Diệp cười lạnh nói: “Phạm quy? Ta đạo đón ngươi tam kiếm, lại không có đạo không tránh né, muốn trách liền chỉ có thể trách chính ngươi kiếm tốc quá chậm, có thể trách ta?”

“Ngươi” Bạch Trần tức giận sắc mặt đều thanh.

“Lại không có đạo không thể né tránh!” Lúc này, Đại trưởng lão đột nhiên mở hai mắt ra, nói: “Có thể né tránh, cũng coi như là một loại bản lĩnh, lão nhị, ngươi nói xem?”

Thiên Viêm sắc mặt âm trầm, hắn liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó ánh mắt nhìn về phía Bạch Trần, nói: “Hắn không phải có thể trốn sao? Đừng nương tay, ta ngược lại muốn xem xem, hắn còn có thể hay không thể tránh thoát đi! Nhớ kỹ, đừng ở lưu thủ!”

“Hắn chỉ có thể dùng ba phần mười thực lực!” Đại trưởng lão bỗng nhiên nói.

“Ba phần mười thực đủ sức để giết hắn rồi!”

Lúc này, Bạch Trần đột nhiên một tiếng gầm lên, sau đó trường kiếm trong tay của hắn rung động kịch liệt lên, đón lấy, mười tầng kiếm ý tự trong cơ thể hắn tuôn ra, để được vô số nhân không khỏi hướng sau liền lùi mấy bước.

Ps: Mọi người giữ gốc vé tháng!!! Bái cầu!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 703: Ta quỳ liếm ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

704 chương: Ta quỳ liếm ngươi!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Bởi vì là một cái cơ hội cuối cùng, thêm vào Dương Diệp lại làm tức giận hắn, bởi vậy, Bạch Trần lần này không có ở lưu thủ. Bất quá bởi vì không thể phạm quy, vì lẽ đó hắn tuy rằng thả ra mười tầng kiếm ý, thế nhưng cũng không có tác dụng kiếm ý đến áp chế Dương Diệp.

“Chết!”

Một tiếng gầm lên, Bạch Trần trường kiếm trong tay đột nhiên vung lên, một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, giữa trường một ít Tôn giả cảnh huyền giả căn bản đều không thấy rõ!

“Phá!”

Hầu như là cùng lúc này, Dương Diệp quát nhẹ thanh cũng ở giữa sân vang lên. Đón lấy, mọi người chỉ thấy Dương Diệp hai tay nắm chặt thành nắm đấm, sau đó quay về trước mặt hắn đánh tới.

Bạch Trần khóe miệng ngậm lấy xem thường cùng cười gằn, một cái bị thương Tôn giả cảnh huyền giả đói bụng gắng đón đỡ kiếm ý của hắn? Quả thực chính là nói chuyện viển vông!

Rất nhanh, khóe miệng hắn ngậm lấy xem thường cùng cười gằn cứng ngắc ở.

Không chỉ có hắn, giữa trường tất cả mọi người đều ngây người.

Một tiếng nổ vang qua đi, Bạch Trần tia kiếm khí kia biến mất không còn tăm hơi, mà Dương Diệp nhưng là đứng tại chỗ vẫn không nhúc nhích.

“Làm sao có khả năng” Bạch Trần như thất hồn, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Thiên Viêm cả người đã trạm lên, hai tay nắm chặt, trong mắt hắn cũng là vẻ khó tin. Ở bên cạnh hắn Đại trưởng lão cũng mở hai mắt ra, nhìn Dương Diệp lúc, trong mắt hắn có một tia khó mà nói rõ sắc thái.

Phù Cẩm Tiên ánh mắt tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, dường như muốn một lần nữa nhận thức Dương Diệp.

Dương Diệp vỗ tay một cái, sau đó nhìn về phía Bạch Trần, nói: “Ngươi thua rồi!” Nếu như đối phương ra toàn bộ thực lực, lấy hắn hiện tại sức mạnh thân thể, là căn bản không thể có thể tiếp được. Thế nhưng, Bạch Trần cũng không có tác dụng toàn bộ thực lực, mà là chỉ dùng ba phần mười thực lực. Ba phần mười thực lực đối với hắn mà nói

Nguyên bản hắn còn muốn như trước hai lần như vậy đang giả bộ một lần, thế nhưng đối với người đàn ông trước mắt này, trong lòng hắn thực tại có chút xem khó chịu, vì lẽ đó hắn không có đang giả bộ, ngược lại hắn bày ra chỉ là một ít sức mạnh thân thể mà thôi.

Nhìn Dương Diệp cái kia nhẹ như mây gió dáng dấp, một ít đầu linh hoạt nhất thời rõ ràng, đây mới thực là ở giả heo ăn hổ

“Không, ngươi, ngươi dối trá!” Lúc này, cái kia Thiên Mị đột nhiên chỉ vào Dương Diệp hống lên, nói: “Ngươi làm sao có khả năng tiếp được bạch lang chiêu kiếm này, ngươi làm sao có khả năng, ngươi căn bản không, ngươi nhất định là dối trá, đúng, ngươi nhất định là dối trá rồi!”

Dương Diệp nói: “Đối với ngươi loại này ngu xuẩn nữ nhân, ta thực sự là không muốn cùng ngươi phí lời. Bất quá hay là muốn giải thích hạ, ngươi đạo ta dối trá, ta làm sao cái dối trá pháp? Như thế nào lại mới có thể đạo gọi dối trá?”

“Ngươi”

Bị Dương Diệp một mắng, Thiên Mị nhất thời nộ không thể yết, liền muốn ra tay, bất quá đang lúc này, cái kia Đại trưởng lão đột nhiên nói: “Thiên Mị, ngươi đạo hắn dối trá, lẽ nào là đang nói ba người chúng ta lão gia hoả đều mắt mờ chân chậm sao? Còn nữa, chỉ cần không phải người ngoài giúp đỡ hắn, hắn có thể đỡ lấy cái kia một chiêu kiếm, đó chính là hắn bản lĩnh, hiểu chưa?”

Thiên Mị biến sắc mặt, không dám phản bác, Đại trưởng lão này ở Hỏa Linh Tộc trung địa vị, nhưng là chỉ thứ tộc trưởng tồn tại! Lập tức nàng chỉ có thể oán độc nhìn chầm chầm Dương Diệp, dường như muốn đem Dương Diệp xem giống như chết!

“Ngươi âm ta!” Lúc này, cái kia Bạch Trần đột nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta chính là âm ngươi, ngươi muốn thế nào?”

Bạch Trần sắc mặt nhất thời dữ tợn lên, ở kiếm trong tay của hắn không ngừng run rẩy.

Dương Diệp nhưng là mặc kệ hắn, nhìn về phía một bên Thiên Viêm, nói: “Đồ vật đem ra đi!”

Thiên Viêm khóe miệng hơi vừa kéo, năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch a, lấy thực lực của hắn muốn thu được, cũng ít nhất phải mấy chục năm a. Liền như thế lấy ra đi? Hắn đương nhiên không cam lòng, bất quá ngay khi hắn muốn chơi xấu lúc, cái kia Đại trưởng lão lại nói: “Thiên Viêm, ngươi tốt xấu cũng là ta Hỏa Linh Tộc nhị trưởng lão, nếu như ngay cả chút ít đồ này cũng phải chơi xấu, cái kia chẳng phải là khiến loài người cười ta Hỏa Linh Tộc? Đồ vật, lấy ra đi!”

Thiên Viêm sầm mặt lại, không nói gì.

“Làm sao, liền đồ vật của ta cũng phải thôn?” Lúc này, Đại trưởng lão đột nhiên nói.

Thiên Viêm trầm ngâm một lát, sau đó cười nói: “Đại trưởng lão nói giỡn, ta là loại người như vậy sao? Nguyện thua cuộc, cầm!” Nói, vung tay lên, năm khối hỏa tinh thạch ném về phía Đại trưởng lão. Sau đó hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tốt rất tốt, không nghĩ tới lão phu hôm nay nhưng là có chút mắt mờ chân chậm, thực sự là rất tốt a!”

Trong mắt cùng trong thanh âm sát ý, không chút nào cộng bất kỳ che giấu.

Dương Diệp nhưng là không có quản hắn, nhìn về phía Đại trưởng lão, người sau cũng không do dự, vung tay phải lên, ba khối hỏa tinh thạch bay đến Dương Diệp trong tay. Nhìn Dương Diệp trong tay hỏa tinh thạch, giữa trường vô số người trong mắt một trận hừng hực, có trong mắt càng là lộ ra hàn quang.

Giữa trường đại đa số đều hoàng giả cảnh, mà Dương Diệp bất quá là Tôn giả cảnh mà thôi, này liền dường như một cái đứa bé ôm một khối gạch vàng trên phố xá sầm uất giống như vậy, ai không đỏ mắt, ai không dùng tới não cân?

Dương Diệp không nhìn người chung quanh, cầm ba khối hỏa tinh thạch xoay người đi tới Tiểu Man trước, sau đó cầm một khối đưa tới Tiểu Man trước mặt, người sau hơi sững sờ, nói: “Cho ta?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người đầu tiên là sững sờ, sau đó không khỏi phá tan mắng to lên.

“Này ngu ngốc, hắn có biết hay không đồ vật trong tay của hắn là cái gì a? Đó là hỏa tinh thạch a, là ngàn năm hỏa tinh thạch a, hắn dĩ nhiên tiện tay liền đem ra tặng người, đầu hắn bị lừa đá sao?”

“Thật là khờ a ngàn năm hỏa tinh thạch, đủ khiến hắn từ Tôn giả cảnh đạt đến hoàng giả cảnh, hắn dĩ nhiên tiện tay liền đem ra tặng người, ngu xuẩn a!”

“Thực sự là ước ao a, tỷ tỷ ta làm sao liền không có gặp phải như thế một cái gia hỏa đây?”

“Hắn hẳn là không biết hỏa tinh thạch quý giá ba”

“Cũng là, nhìn hắn dáng dấp kia, vừa nhìn chính là không có từng va chạm xã hội, chờ hắn biết rồi hỏa tinh thạch quý giá, hắn phỏng chừng muốn khóc đi”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người quét mọi người một chút, nói: “Ta đưa ta, với các ngươi có quan hệ? Có quan hệ?” Nói, Dương Diệp ở ánh mắt của mọi người bên trong, đem một khối hỏa tinh thạch ném ở trên mặt đất, sau đó nhấc chân đột nhiên giẫm giẫm, nói: “Ta không chỉ có muốn đưa người, ta còn muốn như vậy, các ngươi cắn ta a?”

Mọi người: “”

Nhìn thấy Dương Diệp đem ngàn năm hỏa tinh thạch để dưới đất giẫm, giữa trường bốn tên bán thánh đều khóe miệng vừa kéo, vậy cũng là ngàn năm hỏa tinh thạch a, coi như là bọn họ, cũng là yếu thế trân bảo, hiện tại ngược lại tốt, trước mắt cái này gọi là Diệp

Dương gia hỏa dĩ nhiên đem ra giẫm

Bọn họ có loại hy vọng một cái tát đập chết Dương Diệp kích động!

Lúc này, một người trong đó Hỏa Linh Tộc nam tử đột nhiên chỉ vào Dương Diệp cả giận nói: “Ngươi thằng ngu này, không có nhãn lực ngu xuẩn, ngươi có biết hay không hỏa tinh thạch có bao nhiêu quý giá? Coi như là một tên bán thánh muốn thu được một khối ngàn năm hỏa tinh thạch, đều ít nhất phải tiêu tốn chí ít chừng mười năm, ngươi, ngươi đã vậy còn quá đối xử này ngàn năm hỏa tinh thạch, ngươi, ngươi nên tao trời phạt!”

Dương Diệp cười lạnh, nói: “Ta nát không nát trời phạt, quan các ngươi đánh rắm. Đừng nói ta không cho các ngươi cơ hội, hiện tại, ta cho các ngươi một cơ hội, các ngươi cũng có thể học cái kia họ Bạch ngu ngốc như thế, để ta đón các ngươi ba chiêu, chỉ cần ta không tiếp nổi, trong tay ta này hai khối hỏa tinh thạch chính là các ngươi, làm sao?”

Bạch Trần khuôn mặt mạnh mẽ vừa kéo, trong mắt sát ý dâng trào.

“Coi là thật!”

Giữa trường rất nhiều người âm thanh cũng bắt đầu run rẩy.

Dương Diệp nói: “Đương nhiên, bất quá, các ngươi chỉ có thể ra ba phần mười thực lực, hơn nữa, tương đồng, các ngươi cũng nhất định phải lấy ra ngàn năm hỏa tinh thạch tới làm tiền đặt cược!”

Mọi người nghe vậy, nhất thời yêm xuống, bởi vì bọn họ cũng không có ngàn năm hỏa tinh thạch!

“Ta cùng ngươi đánh cược!” Lúc này, cái kia Bạch Trần đột nhiên nói.

Dương Diệp liếc mắt nhìn Bạch Trần, nói: “Ngươi có ngàn năm hỏa tinh thạch sao?”

Bạch Trần trầm giọng nói: “Không có!”

“Nếu không có, vậy ngươi gọi cái cây búa?” Dương Diệp phẫn nộ quát.

“Ta đánh cuộc với ngươi mệnh!” Bạch Trần trầm giọng nói.

“Không cá cược!” Dương Diệp quả đoán cự tuyệt nói: “Muốn đánh cuộc thì nắm ngàn năm hỏa tinh thạch đến, không phải vậy, thiên có bao xa liền cho lăn ta bao xa, không có thời gian cùng ngươi léo nha léo nhéo!”

Quá kiêu ngạo rồi!

Giữa trường rất nhiều người phổi đều muốn khí nổ!

Bạch Trần nhìn về phía Thiên Viêm, Thiên Viêm sắc mặt trầm thấp, không biết đang suy nghĩ gì. Một lát, hắn xoay cổ tay một cái, lại là năm khối hỏa tinh thạch xuất hiện tại trong tay hắn, sau đó nói: “Diệp Dương, chúng ta có thể tiếp tục đánh cuộc với ngươi, bất quá quy tắc đến biến biến đổi, vậy thì là ngươi nhất định phải đón Bạch Trần toàn lực một chiêu kiếm, là toàn lực một chiêu kiếm, chỉ cần ngươi đáp ứng, chúng ta liền đánh cuộc!”

Dương Diệp trầm mặc.

“Ha ha, làm sao, ngươi bệnh liệt dương? Ngươi lúc trước không phải rất hung hăng sao? Ngươi không phải rất trâu bài sao? Ngươi ở hung hăng cái cho chúng ta xem a, đến a!”

“Lúc trước Bạch huynh chỉ điểm ba phần mười thực lực, hơn nữa ba phần mười thực lực đều không có chăm chú, ngươi lại vẫn cho là mình có thể đối kháng Bạch huynh, thực sự là buồn cười đến cực điểm. Hiện tại Bạch huynh phải chăm chỉ, ngươi liền nuy a!”

“Tiểu nhân đắc chí, ngươi mặt hàng này, ở hiệp nghĩa trong tiểu thuyết, bình thường không sống hơn hai câu”

Dương Diệp hai tay nắm chặt, sắc mặt tái xanh, tựa hồ đang nỗ lực khống chế tâm tình của chính mình.

Dương Diệp bộ này dáng vẻ, để rất nhiều chu vi những người kia càng thêm đắc ý.

“Cái kia cái gì, Diệp Dương đúng không? Ngươi vừa nãy không phải rất có thể nói chuyện sao? Ngươi hiện tại đúng là đạo a, ngươi làm sao trong chớp mắt liền biến thành người câm?” Cái kia Thiên Mị đột nhiên nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó quét người chung quanh một chút, nói: “Ngươi, các ngươi khinh người quá đáng!”

“Chúng ta liền khinh người quá đáng, ngươi muốn thế nào? Chúng ta liền bắt nạt ngươi, ngươi cắn chúng ta a?” Lúc này có nhân đem Dương Diệp trước trả lại Dương Diệp.

“Nếu như ta đỡ lấy hắn toàn lực một chiêu kiếm, các ngươi muốn thế nào!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Mọi người sững sờ, lập tức có nhân, nói: “Khả năng sao? Ngươi khả năng sao?”

“Nếu như ta vạn nhất đỡ lấy cơ chứ?” Dương Diệp nói.

Lúc này, một tên nam tử đột nhiên lấy ra mấy chục viên hỏa tinh thạch, sau đó nói: “Ngươi nếu như đỡ lấy, ta đem ta những này hỏa tinh thạch đều cho ngươi, trong này có vài khối là hơn trăm năm, không tính khó coi, thế nào?”

“Ngươi nếu như đỡ lấy, ta cũng cho ngươi!”

“Ta cũng là”

Rất nhanh, giữa trường hầu như có chín phần mười nhân lấy ra chính mình hỏa tinh thạch. Những này hỏa tinh thạch có tới chí ít hơn một nghìn khối, trong đó đại thể đều mấy chục năm, nhưng cũng có mấy chục khối là hơn trăm năm, trong đó càng có một khối là bốn trăm năm, đây là cái kia Thiên Mị lấy ra!

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Tiểu Man, đem những thứ đó thu hồi đến cho Đại trưởng lão, để Đại trưởng lão làm tạm thời bảo quản!”

Đại trưởng lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Không cần, liền đặt ở cái kia, không người nào dám chơi xấu!”

Dương Diệp gật gật đầu, đang chuẩn bị nói chuyện, cái kia Thiên Mị đột nhiên lại nói: “Diệp Dương, ngươi nếu có thể đón bạch lang toàn lực một chiêu kiếm, lão nương ta quỳ liếm ngươi!”

Dương Diệp hơi sững sờ, sau đó nhìn về phía Đại trưởng lão cùng cái kia Thiên Viêm, nói: “Chắc chắn sao?”

Thiên Viêm khuôn mặt vừa kéo, mạnh mẽ trừng một chút Thiên Mị, người sau nhưng là không chút nào yếu thế trừng trở lại, hiển nhiên, Dương Diệp là làm cho nàng chân chính tức rồi.

“Chắc chắn!” Đại trưởng lão nói.

Thiên Viêm trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Diệp Dương, nếu như ngươi thua rồi, như vậy ngươi muốn giao ra hết thảy ngàn năm hỏa tinh thạch, đồng thời đối với giữa trường tất cả mọi người mỗi người khái một trăm đầu, nếu như ngươi đáp ứng, cái kia Thiên Mị cùng giữa trường tất cả mọi người đều chắc chắn!”

“Có thể!”

Dương Diệp không có có do dự chút nào liền đáp ứng rồi, không có ai phát hiện, khóe miệng của hắn nhấc lên một vệt âm mưu thực hiện được mỉm cười.

Ps: Cảm tạ “Sô cô la chi tử phụ” chúc phúc cùng kiến nghị. Ngươi đạo những vấn đề này, ta sau này sẽ chăm chú chú ý. Đặc biệt lỗi chính tả, nhân vật tên là cấp hỗn loạn vấn đề, xấu hổ, những thứ này đều là ta không cẩn thận mà tạo thành. Không dám nói sau này sẽ không đang phát sinh, thế nhưng sau này ta sẽ càng thêm chăm chú, tranh thủ không cho loại này sai lầm xuất hiện ở hiện.

Đồng thời, ta cũng hoan nghênh càng nhiều độc giả ở khu bình luận sách vạch ra thư trung chỗ thiếu sót, bởi vì có mọi người giám sát cùng đốc xúc, ta mới có thể viết càng tốt.

“Sô cô la chi tử phụ” bằng hữu nếu như rất nhiều quần, có thể liên hệ ta, bởi vì ngươi kiến nghị đối với ta bản thân có giúp đỡ rất lớn, vì lẽ đó, khen thưởng một ngàn ngang dọc tệ.

Những bằng hữu khác kiến nghị chỉ cần như sô cô la bằng hữu như vậy có ý nghĩa, không phải mắng cha chửi má nó, cũng có thể có khen thưởng.

Cuối cùng, chương mới vấn đề, sau đó hạ chương nói... Điện thoại di động đánh chữ, thật là phiền phức.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 704: Đến đây đi, quỳ liếm. Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

705 chương: Đến đây đi, quỳ liếm. Ta!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Ở giữa cung điện, Dương Diệp cùng Bạch Trần đối lập mà đứng, khoảng cách cách xa nhau khoảng mười trượng.

Không biết ai đem Dương Diệp cùng Bạch Trần chuyện đánh cuộc truyền ra ngoài, bởi vậy, càng ngày càng nhiều Hỏa Linh Tộc nhân tràn vào bên trong cung điện, lúc này bên trong cung điện bu đầy người quần.

“Vậy thì là cọp cái nam nhân? Quả nhiên mới là Tôn giả cảnh, hắn lại dám cùng một vị hoàng giả cảnh, đồng thời vẫn là một tên giai đỉnh cao kiếm ý kiếm tu đánh cược? Hắn không muốn sống sao?”

“Ha ha, cũng chớ xem thường nhân gia, nhân gia trước nhưng là hung hăng rất đây, cũng khen người ta là ở giả làm heo ăn thịt hổ đây!”

“Trừ phi là Thánh Đường thánh bảng thiên tài, hay hoặc là những chủng tộc khác trong tộc những kia hàng đầu thiên tài, không phải vậy người bình thường căn bản không lấy Tôn giả cảnh khiêu chiến vượt cấp hoàng giả cảnh, hơn nữa người Tôn giả này cảnh vẫn là một cái mang thương, mà người hoàng giả kia cảnh nhưng là một tên lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu. Trận chiến này, cái kia cọp cái nam nhân hẳn phải chết!”

“Đó cũng không nhất định, ta xem người này biểu hiện trấn định, trong ánh mắt không sợ hãi chút nào cùng kiêng kỵ, nói vậy hắn khẳng định là để ý này lá bài tẩy. Khà khà, lúc trước hắn cho chúng ta một lần kinh hỉ, có thể lần này vẫn có thể cho chúng ta kinh hỉ đây, ân, ý của ta là hi vọng hắn có thể ở đỡ lấy Bạch Trần một chiêu kiếm sau, Không được như vậy chết nhanh đi, không phải vậy cũng quá vô vị chút!”

“Vạn nhất hắn thật sự lại đột kích ngược cơ chứ?”

“Hắn nếu như đột kích ngược, lão tử tại chỗ ăn cứt”

“”

“Thiên Viêm, ngươi cần phải hiểu rõ rồi!” Lúc này, tứ trưởng lão nhìn một chút trong tay hắn hỏa tinh thạch, nói: “Này năm khối ngàn năm hỏa tinh thạch nghĩ đến là ngươi hết thảy tích trữ, ngươi nếu như thua, tương lai trong vòng mấy năm, thực lực ngươi sẽ không ở có tăng lên, hơn nữa một khi ngươi bị thương, không còn này hỏa tinh thạch, ngươi khả năng liền phiền phức lớn rồi. Phải biết, nghịch loại huyền giả nhưng là xuất thế sắp tới!”

Bởi vì Dương Diệp không tin cái kia nhị trưởng lão, bởi vậy, hắn đề nghị đem hết thảy tiền đánh bạc đều tạm thời trước tiên phóng tới cái kia tứ trưởng lão nơi đó, không chỉ có như vậy, hắn càng yêu cầu

Tiểu Man trước tiên khống chế lại Thiên Mị. Đối với Dương Diệp những này yêu cầu, cái kia Thiên Viêm toàn bộ đáp ứng, bất quá hắn lại nói thêm một yêu cầu, vậy thì là nếu như Dương Diệp không có đỡ lấy, cái kia Dương Diệp trở thành Thiên Mị hỏa nô!

Ở Tiểu Man giải thích hạ, Dương Diệp rõ ràng cái gì gọi là hỏa nô. Cái gọi là hỏa nô chính là thái giám ý tứ

Dương Diệp tự nhiên là tại chỗ đáp ứng nếu như này Bạch Trần không phải kiếm tu, hắn chắc chắn sẽ không như vậy lỗ mãng, nhưng đáng tiếc chính là, này Bạch Trần là! Kiếm tu muốn thương hắn, trừ phi đối phương không sử dụng kiếm, hoặc là đối phương kiếm ý còn cao hơn hắn! Không phải vậy

Thiên Viêm hừ lạnh một tiếng, nói: “Có thể như quả ta thắng cơ chứ?” Như tứ trưởng lão từng nói, hắn hết thảy gia sản tổng cộng cũng là chừng mười khối ngàn năm hỏa tinh thạch mà thôi, trước một thoáng liền phát ra đi năm khối, điều này làm cho hắn trái tim đều đang chảy máu. Hết cách rồi, nếu muốn không có có tổn thất, vậy cũng chỉ có ở đánh cược một lần!

Đương nhiên, điều này là bởi vì hắn đối với Bạch Trần có lòng tin, Bạch Trần là hoàng giả cảnh cường giả, mà lại lại là giai đỉnh cao kiếm ý! Trước sở dĩ thua, dưới cái nhìn của hắn, chỉ là bởi vì bọn họ khinh địch duyên cớ! Mà một khi Bạch Trần chăm chú, như vậy, này Diệp Dương tuyệt đối không phải là đối thủ.

Về phần hắn trong mắt cái này Diệp Dương tại sao dám ứng chiến, hắn chưa bao giờ không nghĩ tới cái vấn đề này

“Ta sẽ một chiêu kiếm một chiêu kiếm đưa ngươi lăng trì!” Bạch Trần nhìn Dương Diệp, trên mặt hắn lại khôi phục yên tĩnh.

Đọc truyện ở http://t r uyencuatui.Net

Dương Diệp nhưng là không có quản hắn, mà là nhìn về phía cái kia bị Tiểu Man khống chế Thiên Mị, nói: “Nữ nhân, ngươi lúc trước không phải nói để ta kiêu căng sao? Tốt ta hiện tại liền kiêu căng cho ngươi xem xem!”

“Ta rất chờ mong ngươi trở thành ta hỏa nô lúc dáng vẻ!” Thiên Mị lạnh lùng nói.

“Ta cũng rất chờ mong sau đó ngươi quỳ liếm ta dáng vẻ! Ha ha” Dương Diệp quét mọi người xung quanh một chút, cuối cùng ánh mắt rơi vào Bạch Trần trên người, nói: “Ngươi là kiếm tu, vẫn là một tên mạnh mẽ kiếm tu, như vậy nói cách khác, kiếm của ngươi kỹ rất mạnh lạc, là không phải là?”

“Không mạnh, thế nhưng giết ngươi, dễ như trở bàn tay!” Bạch Trần nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Vốn là ta là tưởng đê điều, thế nhưng hết cách rồi, gặp phải ngươi loại này yêu thích trang đậu so với, ta thực sự là biết điều không đi xuống. Đến, sử dụng tới ngươi mạnh nhất kiếm kỹ, ta không tránh không đỡ!”

“Ha ha thực sự là cười chết ta rồi, để Bạch Trần triển khai mạnh nhất kiếm kỹ, hắn không tránh không né? Hắn cho rằng hắn là ai a? Coi như là Thánh địa cái kia Tả Đăng Phong phục sinh không phải dám như vậy đi? Ta đã nhìn ra rồi, này người đã bị hóa điên, toàn bộ đầu đều không bình thường. Buồn cười chúng ta lại còn cùng một cái đầu không người bình thường đánh cược, thực sự là buồn cười a”

“Tiểu Man đến cùng từ đâu tìm đến như thế một cái kỳ hoa? Không tránh không né Bạch Trần một chiêu mạnh nhất kiếm kỹ, hắn từ đâu tới tự tin? Từ đâu tới tự tin?”

“Ta nhìn hắn là có ảo tưởng chứng”

Giữa trường trước cùng Dương Diệp đánh cược những Hỏa Linh Tộc đó người nhất thời ngươi một câu ta một câu, mọi người cũng không hề e dè, mà là rất lớn tiếng nói ra, tựa hồ chính là muốn cho Dương Diệp nghe được.

Dương Diệp quét mọi người một chút, sau đó nói: “Nếu như ta làm được, các ngươi phải như thế nào?”

“Ngươi nếu như làm được, lão tử không chỉ có đem toàn thân hết thảy hỏa linh thạch cho ngươi, trả lại ngươi quỳ xuống khái một trăm đầu, trước mặt mọi người thừa nhận ta có mắt không tròng, đồng thời sau này nhìn thấy ngươi Diệp Dương, ta liền đi đường vòng mà đi, làm sao?” Một tên nam tử đi ra, lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó lại nhìn lướt qua bên cạnh hắn những người kia, sau đó nói: “Các ngươi thì sao?”

“Chúng ta cũng như thế!”

“Như thế!”

“”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Với hắn như thế đều đến đứng bên phải đi, nếu như sau đó ta không chết, vậy ta cũng như các ngươi nói, ta cho mỗi người các ngươi khái một trăm đầu!”

Rất nhanh, giữa trường chín phần mười người đều đứng ở bên phải đi, có tới hơn ba trăm người. Mà bên trái chỉ còn dư lại ba người, ba người này không có đi tới, đúng là để Dương Diệp có chút bất ngờ, hơn nữa một người trong đó vẫn là hắn nhận thức, chính là cái kia Phù Cẩm Tiên. Mà Phù Cẩm Tiên bên cạnh, nhưng là một tên áo bào đen nam tử cùng nữ tử, nam tử mang theo mặt nạ, khiến người ta không thấy rõ dung mạo của hắn, bất quá từ ngoại hình đến xem, là một tên nhân loại nam tử.

Mà mặt nạ nam tử bên cạnh, là một tên Hỏa Linh Tộc nữ tử. Lúc này cái kia Hỏa Linh Tộc nữ tử tựa hồ đang kéo cái kia mặt nạ nam tử hướng về bên phải đi, bất quá cái kia mặt nạ nam tử không hề bị lay động, điều này làm cho cái kia Hỏa Linh Tộc nữ tử tức giận trực giậm chân.

“Ta từ trước tới nay chưa từng gặp qua như ngươi như thế muốn chết nhân!” Lúc này, cái kia Bạch Trần đột nhiên nói: “Không tránh không né, gắng đón đỡ ta một chiêu kiếm, thực sự là buồn cười, coi như là thánh bảng năm vị trí đầu thiên tài, không phải dám như thế nói với ta. Ta thật sự thật sự thật tò mò, ngươi là từ đâu tới tự tin?”

“Ngươi biết Tả Đăng Phong sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Bạch Trần hơi run run, sau đó nói: “Ta khổ tu mười năm kiếm đạo, mục đích chính là vì đánh với hắn một trận, chỉ là đáng tiếc, hắn chết rồi. Bất quá ta có thể nói cho ngươi, hắn coi như sống sót, ta cũng có bảy phần mười nắm chắc chiến thắng hắn!”

Dương Diệp nói: “Đã từng ta cùng Tả Đăng Phong gặp qua một lần, hắn đem tới cho ta cảm giác là rất tự tin, phi thường tự tin, thế nhưng là không tự phụ, bởi vì hắn sẽ không xem thường đối thủ. Mà ngươi, ngươi cũng rất tự tin, tự tin đến ngươi cảm giác đã vô địch thiên hạ. Còn có một chút, ngươi có biết hay không con mẹ nó ngươi phí lời thật sự rất nhiều ai?” Nếu như không phải đánh cược hắn chỉ có thể phòng ngự mà không thể hoàn thủ, hắn đã sớm trực tiếp động thủ, mà không phải ở cùng đối phương léo nha léo nhéo cái nửa ngày!

Dương Diệp thật sự rất không hiểu, tại sao rất nhiều người giao thủ trước, đều léo nha léo nhéo hồi lâu? Đặc biệt có mấy người ở giao thủ trước, còn yêu thích tự giới thiệu mình, sau đó nói hắn đã từng làm sao như thế nào, hoặc là dùng sức đạo lời hung ác, ta như như thế nào, ngươi lại sẽ như thế nào như thế nào

Chiến, nếu không thể tránh được, vậy thì trực tiếp động thủ a, léo nha léo nhéo cũng không thể tăng cao thực lực, cũng không léo nha léo nhéo mấy liền để đối thủ đầu hàng a!

Đối với hắn mà nói, có thể động thủ giải quyết, liền tận lực đừng nói nhảm!

“Ta chưa từng có như thế muốn giết quá một người!”

Bạch Trần trường kiếm trong tay chậm rãi giơ lên, nhắm thẳng vào Dương Diệp, nói: “Ngươi thành công làm tức giận ta, vì lẽ đó, ngươi sẽ chết!”

Ngữ lạc, Bạch Trần trong cơ thể huyền khí đột nhiên phun trào, lập tức giống như là thuỷ triều dâng tới trường kiếm trong tay, trường kiếm đột nhiên bùng nổ ra một đạo rực rỡ ánh kiếm, trong phút chốc, tiếng kiếm reo ở giữa sân phóng lên trời, toàn bộ trong đại sảnh hết thảy kiếm cũng bắt đầu kịch liệt chiến chuyển động, phảng phất chịu đến cái gì triệu hoán!

Mười tầng kiếm ý!

Vào giờ phút này Bạch Trần không có ở bảo lưu thực lực của chính mình, mười tầng kiếm ý điên cuồng dũng ra ngoài thân thể, theo mười tầng kiếm ý xuất hiện, ở chung quanh hắn một ít huyền giả nhất thời hướng sau liên tiếp lui về phía sau, bởi vì cách đến gần rồi, kiếm kia ý liền như một ngọn núi cao bình thường ép ở trên người bọn họ, để bọn họ khó chịu cực kỳ!

Nhìn thấy Bạch Trần tản mát ra ác liệt kiếm ý, Thiên Viêm trên mặt rốt cục hiện ra vẻ tươi cười, đừng nói cái này Diệp Dương chỉ là Tôn giả cảnh, hơn nữa còn trên người có thương tích, coi như là cùng Bạch Trần cùng cấp hoàng giả cảnh cường giả, cũng đừng nghĩ không tránh không né liền đỡ lấy Bạch Trần này gia trì mười tầng kiếm ý một chiêu kiếm!

Này Diệp Dương, chắc chắn phải chết, cái kia hỏa tinh thạch, lại trở về, còn nhiều kiếm lời!

Cái kia Đại trưởng lão nhưng là khẽ nhíu mày, nhìn Dương Diệp, trong mắt loé ra một tia mê man cùng nghi hoặc.

“Lão già, sau đó nếu như hắn không đón được, cứu hắn!” Tiểu Man đột nhiên nói.

“Không cứu, ngươi không nhìn hắn trước làm sao sỉ nhục gia gia ngươi ta sao?” Đồng Phần nói.

“Ngươi nếu như không cứu, ta liền để ngươi người đầu bạc tiễn người đầu xanh!”

“Ngươi này nha đầu chết tiệt kia”

Giữa trường, Bạch Trần đột nhiên bay lên trời, sau đó bỗng nhiên quát lên: “Diệp Dương, giết ngươi, không cần ta mạnh nhất kiếm kỹ, chỉ cần này phổ thông một chiêu kiếm, là đủ!” Nói, vung tay phải lên, một đạo trắng như tuyết kiếm khí bắn nhanh ra!

Kiếm khí ở mười tầng kiếm ý gia trì hạ, ác liệt cực kỳ, chỗ đi qua, không gian cũng vì đó rung động, vô số người kinh hãi!

Nhưng, Dương Diệp nhưng là không tránh không né

Rất nhanh, ở ánh mắt của mọi người bên trong, tia kiếm khí kia đánh vào Dương Diệp trên người, sau đó, sau đó không có

Tia kiếm khí kia không gặp.

Tất cả mọi người trong nháy mắt hoá đá, bao quát giữa trường vài tên bán thánh!

Một lát, Dương Diệp tham lam hít sâu một hơi, sau đó nhìn ngây người như phỗng Bạch Trần, nói: “Ngươi lại thua!” Nói, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Thiên Mị, nói: “Đến đây đi, quỳ liếm ta!” Nói, đưa tay bắt đầu giải áo choàng

Ps: Chương mới vấn đề, bởi vì cuối năm, thực sự các loại bận bịu, thêm vào về nhà tết đến, quê nhà không có võng không có máy vi tính, vì lẽ đó, vì không đứt chương, ta mới đưa nguyên bản hai canh biến thành canh một. Điều này làm cho rất nhiều độc giả bất mãn, thậm chí các loại phun ta, bất đắc dĩ cũng khó giải.

Ngày hôm qua chạy đến trên trấn quán Internet ký hiệu, quán Internet chỗ đó, thực sự không phải ký hiệu địa phương ai, một đám người này ngưu chết rồi. Bất quá cũng nhịn xuống, nhưng là viết đến một nửa, máy vi tính đột nhiên tử ky... Bản thảo toàn không còn... Đau “bi” đến chết.

Ta không thể làm đến mỗi ngày hai canh, này trước nửa tháng, nhiều nhất chỉ có thể làm được tình cờ một ngày hai canh, nếu như mỗi ngày hai canh. Khẳng định là muốn ngừng có chương mới. Hi vọng mọi người đều thông cảm hạ, tác giả cũng là nhân... Cũng là có sự tình các loại muốn bận bịu, đặc biệt về nhà tết đến.

Cuối cùng... Cầu vé tháng!!!!...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 705: Không cởi quần, làm sao liếm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

706 chương: Không cởi quần, làm sao liếm?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Toàn trường yên tĩnh không hề có một tiếng động, tất cả mọi người đều diệp. Xin mọi người tìm tòi ()! Chương mới nhanh nhất tiểu thuyết

Tất cả mọi người đều không hiểu sự tình vì sao lại như vậy, vậy cũng là một vị hoàng giả cảnh cường giả một đòn toàn lực a, mà trước mắt vị này Diệp Dương dĩ nhiên không tránh không né tiếp được. Hơn nữa biểu hiện, còn giống như rất sảng khoái...

Hắn là bán thánh cường giả sao?

Lúc này, một cái hoang đường ý nghĩ xuất hiện tại mọi người trong đầu.

Bốn vị bán thánh tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, dường như muốn đem hắn giống như.

“Không, không, tuyệt đối không!”

Đang lúc này, cái kia Bạch Trần đột nhiên điên cuồng gọi lên, sau đó trường kiếm trong tay của hắn lần thứ hai đột nhiên vung lên, một đạo so với trước càng sắc bén hơn, tốc độ càng tăng nhanh hơn kiếm khí bắn nhanh ra, trong nháy mắt đến Dương Diệp trước.

Dương Diệp không có né tránh, tùy ý kiếm kia khí oanh ở trên người hắn.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, tia kiếm khí kia ở tiếp xúc được Dương Diệp thân thể lúc, sau đó lập tức liền biến mất rồi.

“Làm sao có khả năng…”

Tất cả mọi người mở to mắt to, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, cái kia Bạch Trần càng là phảng phất nhìn thấy quỷ giống như vậy, cả người thân thể cũng bắt đầu nhịn không được run rẩy lên.

Đại trưởng lão cùng tứ trưởng lão, còn có Đồng Phần ba người nhìn nhau một chút, ba người đều là nhỏ bé không thể nhận ra gật gật đầu. Cái kia tứ trưởng lão cùng Đồng Phần hai nhân trong mắt loé ra một vệt ước ao, bởi vì Đại trưởng lão lần này, lại bạch được hai khối hỏa tinh thạch. Bốn khối ngàn năm hỏa tinh thạch a, liền như thế dễ như ăn cháo được, đạo không ước ao cùng đố kị, đó là giả!

Mà cái kia Thiên Viêm… Mười khối ngàn năm hỏa tinh thạch, bởi vì một lần đánh cược, toàn bộ của cải đều thua đi ra ngoài, này thiệt thòi không phải bình thường đại a…

Đại trưởng lão chung quy là Đại trưởng lão…

Thiên Viêm hít sâu một hơi, nói: “Diệp Dương, hay, hay, ngươi thật sự rất tốt, không nghĩ tới ngươi ngay cả ta đều mãn đi qua. Tầng mười một kiếm ý, tầng mười một kiếm ý, tốt rất tốt, không nghĩ tới Thánh địa dĩ nhiên có người có thể đạt đến tầng mười một kiếm ý, thực sự là rất tốt a!”

Tầng mười một kiếm ý!

Tất cả mọi người sững sờ!

Rất nhanh, mọi người rõ ràng. Chỉ có hai loại khả năng, Diệp Dương có thể lông tóc không tổn hại đỡ lấy Bạch Trần kiếm khí. Loại thứ nhất, vậy thì là Diệp Dương thực lực vượt xa Bạch Trần, này loại thứ nhất hiển nhiên không, bởi vì lúc này Diệp Dương xác xác thực thực chỉ là Tôn giả cảnh; Loại thứ hai, vậy thì là Diệp Dương kiếm ý so với Bạch Trần muốn cao…

Hiển nhiên, Diệp Dương chính là này loại thứ hai. Bởi vì mười tầng kiếm ý sau, kiếm ý nhược một phương căn bản không thể đối với cường một phương tạo thành thương tổn!

Thiên giai kiếm ý!

Tất cả mọi người trong lòng chấn động tột đỉnh, trước mắt vị này bọn họ trước cười nhạo, một cái bệnh ương tử dĩ nhiên là một tên kiếm tu, hơn nữa còn là một tên lĩnh ngộ thiên giai kiếm ý kiếm tu!

Nghĩ đến trước đánh cuộc, tất cả mọi người sắc mặt trong nháy mắt đặc sắc lên.

Cái kia Thiên Mị càng là đã co quắp ngã trên mặt đất, trên mặt của nàng che kín vẻ khó tin, tầng mười một kiếm ý, vậy liền coi là là ở Thánh Đường thánh bảng đều xem như là mười vị trí đầu tồn tại a. Mà buồn cười nàng trước còn cười nhạo thực lực đối phương yếu, chân chính nhược chính là nàng...

Hoàng giả cảnh cường giả cõi đời này có rất nhiều, thế nhưng lĩnh ngộ thiên giai kiếm ý, cõi đời này nhưng là rất ít. Ở loại yêu nghiệt trước mặt, hoàng giả cảnh thật sự một điểm ưu thế đều không có!

Giữa trường bình tĩnh nhất, không gì bằng Tiểu Man. Bởi vì trước Dương Diệp đã đối với nàng tiết lộ một tia thực lực. Bất quá trong lòng nàng cũng như mọi người giống như vậy, một mảnh thủy triều phun trào. Bởi vì trước Dương Diệp cho nàng tiết lộ chỉ là trên người hắn có kiếm ý, mà nàng không nghĩ tới là thiên giai kiếm ý...

Dương Diệp không có đem áo choàng mở ra, chỉ là bỏ đi bên ngoài một tầng y vật, sau đó mị nói: “Nữ nhân, trước ngươi không phải nói ta đỡ lấy, ngươi liền muốn quỳ liếm. Ta sao? Ta hiện tại đã chuẩn bị kỹ càng, đến đây đi? Đương nhiên, nếu như ngươi muốn gia gia ngươi đứng ra giúp ngươi, lấy hắn bán thánh thực lực, ngươi muốn đổi ý tự mình nói, ta tự nhiên cũng là bắt ngươi không có cách nào.”

Thiên Mị sắc mặt trắng nhợt...

“Diệp Dương, tìm chỗ khoan dung mà độ lượng!”

Lúc này một bên một tên Hỏa Linh Tộc huyền giả đột nhiên đứng dậy, bất quá hắn hoa còn chưa nói xong, Dương Diệp liền chỉ vào hắn, nói: “Ta nhớ tới ngươi, trước ngươi đạo ta đỡ lấy Bạch Trần một chiêu kiếm, ngươi liền muốn cho ta quỳ xuống khái một trăm đầu, đến đây đi, hiện tại ta cũng chuẩn bị kỹ càng rồi!” Nói, hắn nhìn chung quanh bên phải đám người kia, nói: “Còn có các ngươi, hiện tại là các ngươi thực hiện lời hứa thời điểm, đều quỳ chứ?”

Mọi người sắc mặt khó đến, một người trong đó, nói: “Diệp Dương, ngươi coi là thật muốn đem sự tình làm tuyệt sao?”

“Ngươi tên là gì?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Cái kia sững sờ, sau đó nói: “Ta chính là Hỏa Linh Tộc ngạo tà vân, ta thừa nhận, chúng ta trước là tiểu, ngươi...”

“Phí lời cũng đừng cho ta nói rồi!” Dương Diệp đột nhiên ngắt lời hắn, nói: “Ngươi nói đúng, sự tình không thể làm quá tuyệt, nếu như vậy, vậy ta liền thay đổi chủ ý. Ta liền không muốn bọn họ dập đầu, thế nhưng, ngươi muốn thay bọn họ khái, nơi này có bao nhiêu người, mỗi người một trăm, chính ngươi tính tính đi!”

“Ngươi.....” Ngạo tà vân giận dữ, nói: “Diệp Dương, ngươi khinh người quá đáng!”

[truyen cua tui 00 net]

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nhưng là mặc kệ hắn, mà là Đại trưởng lão, nói: “Đại trưởng lão, ngươi cảm thấy thế nào?” Trước mắt ông già này được hắn chỗ tốt, ngần ấy việc nhỏ, hắn tin tưởng đối phương sẽ không từ chối.

Đại trưởng lão nhãn Dương Diệp, sau đó quét bên phải đám người kia, nói: “Nếu như ngạo tà vân không muốn thế các ngươi khái, vậy các ngươi liền chính mình khái, ta Hỏa Linh Tộc người, nếu dám đánh cược, vậy sẽ phải thua lên!”

“Đại trưởng lão, hắn Diệp Dương là một kẻ loài người, ngươi...” Ngạo tà vân nói.

Đại trưởng lão nhàn nhạt tà vân một chút, nói: “Hắn hiện tại là Tiểu Man phu quân, nói cách khác, hắn hiện tại là ta Hỏa Linh Tộc người, hiểu chưa?”

Đang lúc này, Tiểu Man đột nhiên nắm một đôi hồng chuy đi tới cái kia ngạo tà vân trước mặt, sau đó nói: “Bọn họ trước tiên mặc kệ, ngươi nhất định phải trước tiên khái, nếu như không khái, ta một chuy đem đầu ngươi chuy bạo!”

“Ngươi...” Ngạo tà vân vừa muốn nói gì, một con cây búa chính là đi tới đầu hắn trên, cách đầu hắn chỉ có không tới mấy cm, ngạo tà vân sắc mặt trắng nhợt.

“Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu như không khái, ta liền để đầu ngươi nở hoa!” Tiểu Man nói.

“Tam!”

“Nhị!”

“Một!”

“Phù phù!”

Ngạo tà vân vội vã quỳ xuống, thế nhưng đã đã muộn, bởi vì Tiểu Man cây búa trực tiếp rơi xuống. Lại là ‘Bành’ một tiếng, ở ánh mắt của mọi người bên trong, ngạo tà vân toàn bộ đầu nổ nở hoa.

Tất cả mọi người ngây người rồi!

Tiểu Man cũng là hơi sững sờ, bởi vì nàng không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên ở thời khắc cuối cùng quỳ xuống, bất quá thật có chút đã muộn. Nàng thu hồi cây búa, đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó thấp giọng nói: “Là hắn quá chậm, là hắn quá không trải qua nện cho, là hắn... Nói chung, không có quan hệ gì với ta!”

Dương Diệp: “...”

“Diệp Dương, ngươi coi là thật phải đắc tội toàn bộ Hỏa Linh Tộc người sao?” Lúc này, cái kia Thiên Mị đột nhiên nói.

Dương Diệp lạnh lùng quét bên phải đám người kia một chút, sau đó nói: “Đạo thật sự, các ngươi đám người kia, ta thật sự, thật sự thật sự. Thực lực yếu, không liên quan, bởi vì chỉ cần nỗ lực, cuối cùng cũng có trở nên mạnh mẽ một ngày như vậy. Thế nhưng làm nam nhân, lời của mình đã nói cũng không dám làm được, vậy này liền thật sự đáng thẹn. Còn dập đầu cái gì, các ngươi cũng đừng dập đầu, bởi vì để cho các ngươi loại này rác rưởi khái ta, ta sợ ta sẽ giảm thọ!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, có nói: “Ta biết, các ngươi hiện ở trong lòng nhất định hận ta tận xương, hận không thể hiện tại liền cùng nhau tiến lên lâu năm ta. Ta cũng biết, sau này chỉ cần ta còn ở Hỏa Linh Tộc, các ngươi nhất định sẽ tìm các loại cơ hội tới trả thù ta!” Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên lần thứ hai quét mọi người một chút, nói: “Thế nhưng, ta nói cho các ngươi biết, ta không sợ, không có chút nào sợ, bởi vì như các ngươi mặt hàng này, đừng nói chỉ có mấy trăm, coi như ở đến mấy trăm không phải đầy đủ ta giết!”

Hung hăng!

Phi thường hung hăng!

Bên phải đám người kia sắc mặt khó cực điểm, có vài nhân càng là căm tức Dương Diệp, tựa hồ muốn đi ra cùng Dương Diệp chiến đấu một trận chiến. Bất quá khi diệp bên cạnh Tiểu Man lúc, những kia muốn động thủ người nhất thời yêm xuống. Ở Hỏa Linh Tộc trung, này cọp cái thực lực, vậy cũng là thuộc về ba vị trí đầu tồn tại!

Bất đắc dĩ, mọi người chỉ có thể tàn nhẫn mà diệp, tùy ý Dương Diệp hung hăng...

Dương Diệp cũng không có hứng thú cùng những người kia dây dưa, mà là xoay người Thiên Mị, nói: “Những người kia sự tình, ta liền lại cùng bọn họ dây dưa. Thế nhưng ngươi có thể không có số may như vậy, đến đây đi, ta hiện tại đã chuẩn bị kỹ càng, đến quỳ liếm. Ta?”

Thiên Mị không nhúc nhích, chỉ là oán độc diệp.

“Diệp Dương, ngươi đã thắng, cần như vậy sao?” Lúc này, cái kia Thiên Viêm đột nhiên nói: “Tìm chỗ khoan dung mà độ lượng, không phải vậy, Hừ!”

“Ha ha!”

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Nhị trưởng lão, đạo lý lớn ta không hiểu, ta chỉ biết là, nguyện thua cuộc. Cháu gái ngươi thua, nàng hẳn là liền muốn đổi tiền mặt: Thực hiện lời hứa. Đương nhiên, nhị trưởng lão ngươi là bán thánh, nếu như ngươi mạnh mẽ mang đi cháu gái ngươi, ta là không có biện pháp nào, ai kêu ngươi là bán thánh đây!”

Nếu như là người khác, hắn có lẽ sẽ không như thế tính toán. Thế nhưng đối với nữ nhân này, không tính đến chính là choáng váng. Bởi vì đối phương trăm phần trăm là sẽ ở đến hại hắn, nếu như vậy, vậy tại sao còn muốn buông tha nàng?

Không thể giết ngươi, ta sỉ nhục sỉ nhục ngươi cũng tốt, đặc biệt nhân lúc hiện tại còn phải cái này Đại trưởng lão ở đẩy!

“Người trẻ tuổi quá kiêu ngạo, là sống không lâu!” Thiên Viêm trầm giọng nói.

“Ta trước liền rất biết điều, thế nhưng các ngươi vẫn như cũ muốn tìm ta phiền phức!” Dương Diệp nói: “Nếu như vậy, ta còn ra vẻ đáng thương làm cái gì? Nhị trưởng lão, còn có cái kia tên gì mị nữ nhân, liền một câu nói, ngươi đến cùng quỳ liếm vẫn là không quỳ liếm?”

Cái kia Thiên Viêm còn muốn nói chuyện, Thiên Mị nhưng là đột nhiên nói: “Ta liếm!”

Nói nàng ở ánh mắt của mọi người bên trong đi tới Dương Diệp trước, sau đó đưa tay cưỡi Dương Diệp đai lưng, ở nàng cúi đầu trong nháy mắt đó, một tia hàn mang tự nàng con ngươi nơi sâu xa chợt lóe lên.

Dương Diệp đột nhiên hướng lùi về sau hai bước, cả giận nói: “Ngươi làm cái gì?”

“Liếm ngươi a!” Thiên Mị căm tức Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Ngươi liếm liền liếm, cởi quần của ta làm cái gì?”

“Không cởi quần làm sao liếm?” Thiên Mị cả giận nói.

Dương Diệp chính mình quần, sau đó lại Thiên Mị, hắn đột nhiên giận tím mặt, chỉ vào Thiên Mị cả giận nói: “Ngươi tên biến thái này, ngươi cái này không đàn bà không biết xấu hổ, ta chỉ là để ngươi liếm. Giày của ta mà thôi, ngươi lại muốn liếm. Chỗ của ta... Ngươi, ngươi, mày xứng à...”

Mọi người: “....”

PS: Chúc mọi người giao thừa vui sướng!!!!!!! Vui sướng!!!!! Tiền lì xì a!!!!! Cầu tiền lì xì!!!!!

Ngày hôm nay khả năng còn có thể có một chương, có thể là buổi chiều, có thể là buổi tối, nếu như chín giờ tối trước không có chương mới, vậy nếu không có.

Cuối cùng hống một câu: Cầu vé tháng!!! Còn có, sô cô la chi tử phụ bằng hữu, ngươi chiếm được liên hệ ta...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 706: Đánh má phải, nên đem mặt trái cũng đánh

Nguồn: EbookTruyen.VN

707 chương: Đánh má phải, nên đem mặt trái cũng đánh.

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Nhục nhã!

Thiên Mị chưa từng bị người làm nhục như thế quá? Hơn nữa còn là ở trước mặt mọi người. Lập tức, nàng tấm kia khuôn mặt đẹp dung nhan trong nháy mắt dữ tợn lên, nói: “Diệp Dương, ta giết ngươi!” Nói, liền muốn động thủ.

Mà lúc này, ở Dương Diệp bên cạnh Tiểu Man đột nhiên ra tay, một thanh hồng chuy ở Thiên Mị vừa muốn ra tay lúc liền đến đến nàng đỉnh đầu. Nhìn thấy Tiểu Man ra tay, cái kia Thiên Viêm cũng quả đoán ra tay, bất quá hắn mới vừa muốn động thủ, Đồng Phần liền che ở trước mặt hắn.

Giữa trường, bầu không khí đột nhiên sốt sắng lên!

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, thu hồi vui cười biểu hiện, nghiêm mặt nói: “Kỳ thực ta cùng ngươi trong đó căn bản không có cái gì quá to lớn cừu hận, nhưng đáng tiếc, ngươi lại nhiều lần nhằm vào ta, càng là muốn đẩy ta vào chỗ chết. Con người của ta chú ý người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người, nếu ngươi phạm vào ta, như vậy ta cũng chỉ tốt không khách khí.”

Nói, Dương Diệp ở ánh mắt của mọi người bên trong giơ tay chính là một cái tát phiến ở Thiên Mị trên má phải.

Mọi người hít vào một ngụm khí lạnh, này Diệp Dương lại dám đánh Thiên Mị bạt tai... Thiên Mị gia gia nhưng là Hỏa Linh Tộc trưởng lão, càng là bán thánh cường giả a!

Hắn chẳng lẽ không sợ chết sao?

Cái kia Thiên Mị càng là như bị điểm huyệt giống như vậy, người trước mắt này lại dám đánh nàng bạt tai? Đánh nàng bạt tai? Từ nhỏ đến lớn, chính là gia gia nàng đều không có đánh qua nàng a!

Phục hồi tinh thần lại sau, Thiên Mị cả người trong nháy mắt thoáng như điên cuồng, ở không phải cố đỉnh đầu cây búa, liền muốn không tiếc bất cứ giá nào đem nam nhân trước mắt chém thành muôn mảnh.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chỉ đánh bên phải, không khỏi quá bất công bình chút, cũng khó nói, ở Thiên Mị đang muốn động thủ lúc, một cái tát trực tiếp phiến ở Thiên Mị mặt trái trên.

Lần này, Dương Diệp tựa hồ dùng rất lớn khí lực, một cái tát xuống, cái kia Thiên Mị cả người dĩ nhiên trực tiếp bay ra ngoài.

“Ngươi muốn chết!” Thiên Viêm một tiếng gầm lên, một chưởng đột nhiên đánh về Dương Diệp.

Đồng Phần che ở Dương Diệp trước, cũng là một chưởng vỗ ra, hai chưởng chạm vào nhau, một tiếng vang thật lớn, chạm vào nhau nơi không gian trong nháy mắt sụp xuống, một đạo đen kịt vết nứt không gian lấy tốc độ cực nhanh hướng về bốn phía cấp tốc lan tràn. Bên cạnh người chung quanh hoảng hốt, vội vã hướng sau chợt lui, bởi vì nếu như bị này vết nứt không gian lan đến, vậy tuyệt đối là thập tử vô sinh!

Cũng may cái kia Đại trưởng lão ra tay rồi. Chỉ thấy tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, cái kia khuếch tán vết nứt không gian nhất thời đọng lại ở tại chỗ, thoáng qua, vết nứt không gian bị lực lượng pháp tắc chữa trị.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt loé ra một vệt nghiêm nghị, này đại thực lực của trưởng lão, rất mạnh, chí ít so với cái kia Huyền Minh mạnh hơn nhiều!

“Ngày hôm nay việc này liền chấm dứt ở đây, các ngươi cảm thấy thế nào?” Đại trưởng lão nhãn Thiên Viêm cùng Đồng Phần, cuối cùng ánh mắt nhưng là rơi vào Dương Diệp trên người.

“Đương nhiên!” Dương Diệp cười nói: “Ta một đại nam nhân, làm sao sẽ cùng một người phụ nữ tính toán đây?”

Mọi người khóe miệng vừa kéo, ngươi hiện tại biết ngươi là một đại nam nhân? Ngươi vừa nãy đánh nữ nhân lúc làm sao không có nghĩ như vậy? Tuy rằng rất nhiều người trong lòng đều như thế nghĩ, thế nhưng là không có ai xuất hiện ở đến chỉ trích.

Đến hiện tại, bọn họ cũng phát hiện, trước mắt cái này gọi là Diệp Dương nhân chính là một người điên, một cái làm việc không trải qua đại não người điên. Đắc tội hắn, sau đó kết cục khả năng so với cái kia ngạo Tà Vân cùng Thiên Mị còn muốn thảm. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là hiện tại mọi người cũng, Đại trưởng lão này có ý định bảo đảm hắn...

Đại trưởng lão nhãn Dương Diệp, sau đó thu hồi ánh mắt, nói: “Nếu như vậy, chuyện đó liền như vậy đi. Phải tiếp tục tham gia hôn lễ liền lưu lại, không muốn tiếp tục tham gia, vậy thì rời đi.”

“Đại trưởng lão, lẽ nào tôn nữ của ta liền như thế uổng công chịu đựng đánh?” Lúc này, cái kia Thiên Viêm đột nhiên trầm giọng nói.

Đại trưởng lão nói: “Nếu như vậy, vậy hãy để cho cháu gái ngươi cũng đánh Diệp Dương hai lòng bàn tay, không qua trước cá cược vậy thì mời cháu gái ngươi thực hiện, làm sao?”

“Trưởng lão là muốn bảo đảm nhân loại này rồi!” Thiên Viêm nói.

Đại trưởng lão nói: “Thiên Viêm, ở chúng ta Hỏa Linh Tộc bên trong, mọi việc đều muốn giảng một chữ lý. Các ngươi thua, vì lẽ đó muốn đánh đổi một số thứ, nếu như là Diệp Dương thua, hắn cũng phải trả giá thật lớn, hiểu chưa?”

Thiên Viêm trầm mặc một lát, sau đó cười nói: “Hay, hay vô cùng, núi không chuyển nước chuyển, chúng ta còn rất dài tháng ngày.” Nói, đưa tay chộp một cái, cái kia Thiên Mị bị hắn chộp vào trong tay, tiếp theo hai người trực tiếp biến mất ở giữa trường.

“Diệp Dương, ta không giết ngươi, thề không làm người...”

Ở hai người biến mất một khắc đó, Thiên Mị dữ tợn tiếng gầm gừ đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Đọc

Truyện cùn g http://truyencuatu i .Net/ Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, không để ý chút nào.

Bởi vì trước cùng Dương Diệp trong đó mâu thuẫn, bởi vậy, giữa trường phần lớn đều không có lựa chọn lưu lại, không tới một hồi, giữa trường cũng chỉ còn sót lại mấy người. Trong đó có cái kia mặt nạ nam cùng bên cạnh hắn nữ tử.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia mặt nạ nam trên người, khẽ cau mày, người trước mắt này cho hắn có loại cảm giác không thoải mái.

“Chúng ta đi rồi!” Mặt nạ nam bên cạnh nữ tử đột nhiên kéo mì cụ cánh tay của nam tử nói.

Mặt nạ nam tử diệp một lát, sau đó lúc này mới theo nữ nhân rời đi.

Mặt nạ nam cùng nữ tử đi rồi, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó một bên Bạch Trần, nói: “Làm sao, ngươi còn phải tiếp tục đánh cược?”

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Bạch Trần cắn răng nói. Nguyên bản, hắn cho rằng ở Thánh địa, ngoại trừ Tả Đăng Phong ở ngoài, kiếm đạo của hắn là mạnh nhất. Không, phải nói, coi như là Tả Đăng Phong, hắn cũng cảm giác không kém đối phương. Chỉ là hắn không nghĩ tới,

tới đây Hỏa Linh Tộc dưới nền đất, dĩ nhiên đụng tới một cái thiên giai kiếm ý tồn tại.....

Không ai có thể lý giải hắn lúc này tâm tình vào giờ khắc này rồi!

Dương Diệp nói: “Ở Tả Đăng Phong đi huyền giả đại lục trước, ta cùng hắn từng giao thủ, nếu như hắn đạt đến hoàng giả cảnh, ngươi khẳng định không phải là đối thủ của hắn. Bởi vì kiếm của hắn so với ngươi càng thêm thuần túy, kiếm đạo chi tâm, cũng so với ngươi càng mạnh mẽ hơn. Sở dĩ cùng ngươi nói nhảm nhiều như vậy, là bởi vì ngươi là kiếm tu, vì lẽ đó, ta là trên mặt, mà không phải ngươi.”

Bạch Trần trầm mặc một lát, đột nhiên, hắn diệp, nói: “Ta sẽ đánh bại ngươi, nhất định sẽ!”

“Nếu như ngươi là đường đường chính chính đến, ta rất hoan nghênh!” Dương Diệp nói: “Thế nhưng, nếu như ngươi vẫn là như trước như vậy tới chơi âm, ta bảo đảm, mười vạn xích dâm. Thú đưa cho ngươi!”

Bạch Trần sâu sắc nhãn Dương Diệp, sau đó xoay người rời đi.

“Có thiên địa linh hỏa, lại lĩnh ngộ thiên giai kiếm ý, ngươi tuyệt đối không phải người bình thường, ngươi đến tột cùng là ai!” Lúc này, giữa trường tứ trưởng lão đột nhiên nói.

“Hắn là ta kiếm về!” Tiểu Man đột nhiên nói: “Ngược lại tuyệt đối không phải cái gì gian tế!”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nữ nhân này... Chính mình là đồ vật sao? Nhặt về đến... Lời này nói nhiều khó nghe a. Ngươi chính là nói là ngươi cứu trở về cũng tốt!

“Nếu như mấy vị trưởng lão cho rằng ta là cái gì gian tế, ta có thể sau khi thương thế lành liền rời đi Hỏa Linh Tộc. Hoặc là hiện tại mấy vị trưởng lão đem ta đưa đi cũng có thể.” Dương Diệp nói.

“Không được!”

Tiểu Man cùng mấy vị bán thánh hầu như là cùng lúc này quát lên.

Dương Diệp ngẩn ra!

“Ngươi hiện tại là ta!” Tiểu Man nhìn thẳng Dương Diệp, hết sức chăm chú nói: “Ở chúng ta nơi này, nữ nhân bị vứt bỏ, là thật mất mặt. Nếu như ngươi dám vứt bỏ ta, ta sẽ trước hết giết ta, sau đó ở giết ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Man tựa hồ cũng nhận ra được lời của mình có chút đúng, lập tức lại nói: “Ta sẽ trước hết giết ngươi, sau đó ở tự sát, ân, chính là như vậy!”

Lúc này cái kia Đại trưởng lão cũng nói: “Tứ trưởng lão không có ý tứ gì khác, hắn chỉ là bởi vì ngươi lấy ra đồ vật, còn có bày ra thực lực mà có chút ngạc nhiên thôi. Dù sao, có thể lấy ra thiên địa linh hỏa tới làm sính lễ, lại là thiên giai kiếm ý người, nói vậy coi như là ở Thánh Đường, cũng là cực kỳ số ít, mà chúng ta, cùng Thánh Đường nhân quan hệ xác thực không ra sao. Đương nhiên, cho dù ngươi là Thánh Đường nhân cũng không có quan hệ, nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, chúng ta cùng Thánh Đường trong đó quan hệ ở không được, cũng sẽ liên thủ hợp tác!”

Dương Diệp cười khổ, kỷ tạm thời là không cách nào ra Hỏa Linh Tộc. Bất quá cũng tốt mình lúc này thương thế còn chưa triệt để tốt toàn, nếu như ra Hỏa Linh Tộc gặp phải Huyền Minh Đẳng Nhân, vậy thì thật sự muốn làm chết rồi.

“Được rồi, đêm nay ra nhiều chuyện như vậy, cũng làm lỡ các ngươi động phòng. Mấy người chúng ta lão già liền không quấy rầy các ngươi rồi!” Nói, Đại trưởng lão cùng tứ trưởng lão thân hình khẽ run lên, sau đó biến mất ở tại chỗ.

“Không nên để cho Tiểu Man thương tâm, không phải vậy, chẳng cần biết ngươi là ai, ta đều phải giết ngươi!” Đồng Phần bỏ lại câu nói này, sau đó biến mất ở tại chỗ.

Tiểu Man trong phòng.

Tiểu Man hưng phấn trước trên bàn một đống lửa tinh thạch, nói: “Này viên là ba mươi năm, này viên là một trăm năm, oa, này viên là hai trăm năm, tiểu Dương tử, chúng ta phát tài...”

“Tiểu Dương tử...” Dương Diệp mặt đen lại. Đối với cái ngoại hiệu này, hắn rất nghiêm chính phản đối quá, bất quá đều bị Tiểu Man không nhìn.

Dương Diệp lắc lắc đầu, lấy ra hai viên ngàn năm hỏa tinh thạch đưa tới Tiểu Man trước, nói: “Cái này cho ngươi, đối với ngươi nên có trợ giúp!” Trước thắng Thiên Viêm hai lần, trừ bỏ cho cái kia Đại trưởng lão ở ngoài, hắn tổng cộng có sáu viên ngàn năm hỏa tinh thạch.

Hiện tại cho Tiểu Man hai viên, hắn còn sót lại bốn viên.

Khi biết được ngàn năm hỏa tinh thạch tầm quan trọng sau, hắn biết rõ, những thứ đồ này rất quý giá, bởi vì đây chính là có thể để người ta thành hoàng tồn tại a, bất quá hắn cũng không có không nỡ, so với ân cứu mạng, chỉ là hỏa tinh thạch, quá bé nhỏ không đáng kể.

Hai viên ngàn năm hỏa tinh thạch, Tiểu Man nhưng là trầm mặc.

“Làm sao?” Dương Diệp hỏi.

“Ngươi làm gì thế muốn đối với ta tốt như vậy?” Tiểu Man đột nhiên nói.

Dương Diệp hơi run run, sau đó nói: “Ngươi nhưng là cứu mạng của ta ai!”

“Ta chỉ là muốn lợi dụng ngươi mà thôi!” Tiểu Man đột nhiên nói.

“Lợi dụng ta?” Dương Diệp cười nói: “Làm sao cái lợi dụng pháp? Chính là kết hôn sao?”

Tiểu Man gật gật đầu.

Dương Diệp cười nói: “Nếu như là như vậy, vậy ta tha thứ ngươi rồi! Bất quá ta có chút hiếu kỳ, đến tột cùng là nguyên nhân gì, lại muốn ngươi mạnh mẽ kéo ta tới cùng ngươi kết hôn đây?”

Tiểu Man nói: "Gia gia bởi vì tu luyện xảy ra vấn đề, trong thân thể có lượng lớn hỏa độc, bởi vậy hắn khoái hoạt không lâu. Hắn biết, hắn một khi tử, ta chắc là phải bị bắt nạt, thậm chí sẽ bị người giết, vì lẽ đó hắn buộc ta lập gia đình. Bởi vì ở Hỏa Linh Tộc, có bầu nữ tử chỉ cần không đáng tộc quy, bất luận người nào đều mưu hại.

Ta vốn là muốn tùy tiện tìm cá nhân đến diễn kịch lừa gạt lừa hắn, chỉ là không nghĩ tới gặp phải ngươi, càng không có nghĩ tới còn phải đến thiên địa linh hỏa. Cướp đồ của người khác, chuyện như vậy ta là lần thứ nhất làm, thế nhưng hết cách rồi, bởi vì thiên địa linh hỏa có thể cứu gia gia. Ta Tiểu Man bình sinh không muốn nợ bất luận người nào, vì lẽ đó..."

“Vì lẽ đó ngươi liền chuẩn bị đối với ta lấy thân báo đáp, bởi vì cứ như vậy, ngươi thì sẽ không nợ ta, không đúng?” Dương Diệp nói.

Tiểu Man gật gật đầu.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Ngốc nữu, ngươi có biết hay không, ngươi cứu mạng của ta ai, nếu như ngươi lúc đó giết ta, thiên địa linh hỏa vẫn là ngươi, mà ngươi không phải dùng cho rằng nợ ta cái gì, ngươi hiểu chưa?”

Tiểu Man trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Ngươi tại sao không nói sớm?”

Dương Diệp: “...”

PS: Đầu tiên, cảm tạ Tả Đăng Phong Tả huynh trở thành minh chủ, này nguyệt hào thưởng 1000 nhân dân tệ.... Các ngươi không có là 1000 nhân dân tệ! Cảm tạ Tả huynh này nguyệt lực đỉnh!

Ngoại trừ Tả huynh ở ngoài, còn có rất nhiều bằng hữu: Tần bất phàm, thần mặc, mặc cũng tà, quần cộc hoa, MarkJohnn871104 phệ hồn, Feel ta tên hác soái hoa nở, 8 nhạc độc dược.... Ngoại trừ ta liệt ra những người bạn nầy ở ngoài, còn có thật nhiều rất nhiều bằng hữu, xin lỗi, không cách nào từng cái liệt đi ra, bất quá mỗi người, ta đều ghi tạc trong lòng. Cảm tạ!

Là các ngươi đại lực lực đỉnh, mới để kiếm vực đạt đến vé tháng bảng năm vị trí đầu!

Lần thứ hai bái tạ!

Cuối cùng: Sô cô la bằng hữu, có thể cộng quần: 475949195 tiến vào quần sau, tìm quần chủ là có thể, nhớ tới mang nước cờ đầu.....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 707: Xung kích hoàng giả cảnh!! (Cầu đặt mua!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

708 chương: Xung kích hoàng giả cảnh!! (Cầu đặt mua!)

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Tiểu Man cô nương, nếu chúng ta sự tình đều nói rõ ràng, vậy ta cho rằng, chúng ta cũng không cần phải kết hôn cái gì. Mặc kệ là thiên địa linh hỏa cũng hoặc là này ngàn năm hỏa tinh thạch, chúng nó đều không có mạng của ta đáng giá. Vì lẽ đó, nói tóm lại, là ta còn nợ ngươi, mà không phải ngươi nợ ta, bởi vậy, ngươi không cần thiết làm oan chính mình gả cho một cái ngươi rất không thích nhân!”

Dương Diệp biết mình không phải một cái chuyên nhất người, thế nhưng hắn không phải hy vọng chính mình biến thành một con ngựa giống. Bởi vì hắn nhiều một người phụ nữ, cái kia Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ cấp nữ trong lòng khẳng định sẽ thêm một phần khó chịu. Còn nữa, hắn mặc dù đối với này cứu hắn mệnh Tiểu Man có thật nhiều hảo cảm, nhưng hắn biết rõ, vậy căn bản không phải yêu mến. Hơn nữa, Tiểu Man đối với hắn, nhiều lắm cũng chính là một tia hảo cảm cộng hổ thẹn, còn yêu mến, cũng là không.

Hai người đều không yêu mến đối phương, bởi vì một ít chuyện mà kết hợp với nhau, ngày hôm đó sau không thể nghi ngờ là hai người đều bi kịch.

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Man lại trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi đạo, thật có chút đạo lý. Thế nhưng hiện ở bọn họ cũng đều biết ngươi cùng ta kết hôn, nếu như chúng ta hiện tại tách ra, ta sẽ thật mất mặt ai. Hơn nữa, lão già nhất định sẽ cho rằng ngươi là đang đùa bỡn ta, bởi vì các ngươi nhân loại thường thường đùa bỡn nữ tử, nếu như như vậy, vậy ngươi có thể phải chết chắc đây!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cũng cảm thấy Tiểu Man đạo có chút đạo lý. Hắn hiện tại mặc dù có thể ở Hỏa Linh Tộc đặt chân, chủ yếu là bởi vì mọi người cho rằng hắn là Tiểu Man nam nhân. Cái kia Đại trưởng lão cùng Đồng Phần trước sở dĩ bảo đảm hắn, cũng chủ yếu là nhân vì là nguyên nhân này. Một khi hắn cùng Tiểu Man rũ sạch quan hệ, cái kia Thiên Viêm khẳng định cái thứ nhất đến tìm hắn để gây sự!

Nếu như là toàn thịnh lúc, hắn tự nhiên không cần sợ hãi một tên bán thánh, dù sao đánh không lại vẫn là có thể chạy. Thế nhưng hiện tại bộ này trạng thái, đến hai cái hoàng giả cảnh liền có thể đem hắn bãi bình rồi!

“Nếu không như vậy đi, chúng ta trước tiên giả kết hôn?” Tiểu Man đột nhiên nói: “Cứ như vậy, ngươi liền có thể an tâm ở Hỏa Linh Tộc dưỡng thương, mà ta cũng có thể bởi vì trợ giúp ngươi mà không cần ở cho rằng băn khoăn, thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nói: “Cũng được, chỉ là như vậy vừa đến, ta liền lại nợ ngươi ân tình rồi!”

Tiểu Man có chút không vui nói: “Ngươi người này, nhân tình gì không ân tình, ngươi hỏa nhưng là cứu ông nội của ta đâu, ngươi cứu ông nội ta chẳng khác nào cứu ta, nói chung, sau này ngươi nếu như ở khách khí như vậy, ta nhưng là đối với ngươi không khách khí."

Dương Diệp cười cợt, nói: "Cũng tốt chí ít chúng ta hiện tại cũng coi như là bạn tốt, giữa bằng hữu quá khách khí xác thực không được!"

Tiểu Man gật gật đầu, cười nói: "Như vậy mới như thoại mà!" Nói, nàng cầm trong tay hai khối ngàn năm hỏa tinh thạch cùng những kia rải rác hỏa tinh thạch lùi tới Dương Diệp trước, nói: "Những thứ đồ này đều ngươi, chính ngươi cố gắng giữ lại, đặc biệt này ngàn năm hỏa tinh thạch, chờ ngươi trở thành hoàng giả sau, vật này đối với ngươi cũng là có tác dụng lớn vô cùng, sau này a, Không được như thế phá sản tùy tiện tặng người, biết?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, đem chút hỏa tinh thạch lại đẩy lên Tiểu Man trước mặt, nói: "Nói cẩn thận không khách khí, ngươi hiện tại lại khách khí, như vậy có thể tốt."

Tiểu Man diệp một hồi lâu, thấy Dương Diệp vẻ mặt kiên định, nàng lúc này mới cất đi, nói: "Được rồi, ta liền không khách khí với ngươi. Ta trước tiên ngủ, ngươi có muốn tới hay không đồng thời ngủ?"

Dương Diệp: "..."

Bởi vì phải diễn kịch, vì lẽ đó hai người ở lại chính là đồng nhất kiện gian phòng. Đương nhiên, Dương Diệp cũng không có đi trên giường cùng Tiểu Man đồng thời ngủ, hắn hiện tại quan trọng nhất chính là khôi phục thương thế!

Ngoại trừ khôi phục thương thế, hắn còn chuẩn bị lợi dụng trong tay hỏa tinh thạch cùng băng phách đến xung kích hoàng giả cảnh!

Từ khi đi tới Thánh địa sau, Dương Diệp sâu sắc rõ ràng, ở đây, lấy Tôn giả cảnh thực lực là còn thiếu rất nhiều. Hắn chỉ có đạt đến hoàng giả cảnh, mới có thể cùng bán thánh cường giả chống lại, cũng mới có thể ở Thánh địa sinh tồn được. Đương nhiên, cũng chỉ có đạt đến hoàng giả cảnh, hắn mới có cơ hội đi lấy kiếm tổ!

Ngồi xếp bằng ở trên ghế, Dương Diệp lấy ra một viên ngàn năm hỏa tinh thạch nuốt xuống. Hỏa tinh thạch mới vừa vào trong cơ thể, Dương Diệp nhất thời cảm giác mình trong cơ thể phảng phất bỏ lại một viên thiêu hồng lạc như sắt thép, toàn bộ trong cơ thể bỏng cực kỳ. Bất quá cũng còn tốt, rất nhanh, này hỏa tinh thạch bắt đầu tỏa ra vô số năng lượng kinh khủng hướng về chung quanh hắn kinh mạch chảy tới!

Dương Diệp cũng không có thỏa mãn hỏa trong tinh thạch năng lực, hắn lại lấy ra chừng mười khối siêu phẩm năng lực thạch bắt đầu hấp thu. Liền như vậy, ở siêu phẩm năng lực thạch cùng hỏa tinh thạch ảnh hưởng, Dương Diệp cả người liền là dường như một cái linh mạch, trong cơ thể bên ngoài cơ thể đều còn như thực chất năng lực!

Trên giường, Tiểu Man ngồi ở trên ghế Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia mờ mịt.

Nàng không ngốc, nàng rất rõ ràng, trước mắt cái này bị nàng nhặt về đến nhân thân phận khẳng định không bình thường. Mặc kệ là thiên địa linh hỏa, vẫn là ngày đó giai kiếm ý, đều cho thấy hắn khẳng định rất không bình thường. Đương nhiên, hắn ngoại trừ thân phận rất thần bí ở ngoài, nhân cũng rất ngu... Thiên địa linh hỏa đạo đưa sẽ đưa, ngàn năm hỏa tinh thạch cũng là nói đưa sẽ đưa, đây chỉ có kẻ ngu si mới làm được...

“Bất quá này kẻ ngu si, tại sao chính mình nhưng là vừa mắt đây?”

Nắm trong tay ngàn năm hỏa tinh thạch, Tiểu Man khẽ mỉm cười, sau đó bình yên ngủ.

Liền như vậy, ba ngày đi qua, mà Dương Diệp như trước còn ở ngồi xếp bằng ở chỗ kia, ở trong lồng ngực của hắn, như trước là mười khối siêu phẩm năng lực thạch.

Dương Diệp xa xa đánh giá thấp ngàn năm hỏa tinh thạch, bởi vì ở hắn tiêu hao gần một trăm siêu phẩm năng lực thạch sau, trong cơ thể hắn ngàn năm hỏa tinh thạch lại vẫn không có hoàn toàn bị hấp thu xong, điều này làm cho Dương Diệp rõ ràng, tại sao vài tên bán thánh đều như thế ngàn năm hỏa tinh thạch. Vật này đúng là cái bảo bối!

Ba ngày qua, ở siêu phẩm năng lực thạch cùng ngàn năm hỏa tinh thạch song trọng năng lực cung cấp hạ, trong cơ thể hắn cùng bên ngoài cơ thể thương đã khôi phục chín phần mười. Bất quá hắn cũng không có như thế đình chỉ, bởi vì chữa trị thương thế chỉ là bước thứ nhất, hắn quan trọng nhất chính là muốn xung kích hoàng giả cảnh!

Trên mặt đất, hắn không dám xung kích hoàng giả cảnh, bởi vì nếu như bị Huyền Minh cấp nhân tóm lại, vậy thì là tìm đường chết. Vì lẽ đó, muốn thành hoàng, chỉ cần ở Hỏa Linh Tộc, bởi vì chỉ có ở, Thánh Đường nhân tài chen vào không lọt tay đến. Cũng chỉ có như vậy, hắn mới có thể an tâm xung kích hoàng giả cảnh, mà không cần lo lắng lúc nào đột nhiên bốc lên mấy cái bán thánh cường giả ra tay với hắn!

Ở Dương Diệp chữa trị thương thế khoảng thời gian này, Tiểu Man cũng không có nhàn rỗi, nàng cũng nuốt một khối ngàn năm hỏa tinh thạch, hiện tại cũng ở tiêu hóa cái kia ngàn năm hỏa trong tinh thạch năng lực. Ngàn năm hỏa tinh thạch đối bán thánh cường giả đều có tác dụng to lớn, bởi vậy, trong khoảng thời gian này, Dương Diệp rõ ràng cảm giác được Tiểu Man khí tức càng ngày càng lớn mạnh!

Liền như vậy, hai người ở đồng nhất gian phòng trung bắt đầu rồi điên cuồng hấp thu năng lực.

Sau năm ngày, Dương Diệp toàn thân thương thế đã hoàn toàn khỏi hẳn!

Trước ngàn năm hỏa tinh thạch, Dương Diệp không chút do dự nào, cầm lấy trong đó một viên liền nuốt xuống, đồng thời, hắn lại lấy ra hơn 100 viên siêu phẩm năng lực thạch đặt ở chính mình chu vi. Liền như vậy, Dương Diệp cả người liền dường như một cái huyền khí vòng xoáy, cái kia hỏa tinh thạch cùng siêu phẩm năng lực thạch tản mát ra huyền khí hoàn toàn đem Dương Diệp bao bọc lại.

Nhưng Dương Diệp nhưng là còn hiềm không đủ, lại lấy ra một trăm viên siêu phẩm năng lực thạch đặt ở chu vi.

Nhất thời, cả phòng đều che kín linh khí nồng nặc!

...

Thiên Mị trong phòng.

Lúc này Thiên Mị đang điên cuồng đang phát tiết... Ở trên giường của hắn, là hai tên hình dạng anh tuấn nam tử, hai nam tử không ngừng cùng nàng quấn quanh, không ngừng điên cuồng nhún... Toàn bộ giường diêu a diêu, kịch liệt rung động, phảng phất bất cứ lúc nào muốn sụp.

“A... Nhanh, nhanh, nhanh, nhanh a...”

Đột nhiên, Thiên Mị cuồng loạn gọi lên, cùng lúc đó, bò ở trên người nàng một tên nam tử cũng tăng nhanh tốc độ.

Thiếu Khanh.

“A...”

Thiên Mị đột nhiên phát sinh một đạo tiếng kêu, sau đó cả người dường như bị điện giống như vậy, kịch liệt đánh chuyển động.

Thiên Mị đầy đủ co rúm một lát này mới ngừng lại.

Đang lúc này, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, lập tức, bò tới Thiên Mị trên giường hai tên nam tử nhất thời không có tiếng động.

“Ai!”

Thiên Mị đột nhiên ngồi dậy đến, chẳng biết lúc nào, ở nàng trước giường đứng một cái mang mặt nạ nam tử.

“Ngươi là ai!” Thiên Mị trạm ở trên giường, vẻ mặt đề phòng, không chút nào bởi vì trần truồng lỏa. Thể mà cảm giác được thật không tiện.

“Ngươi có muốn hay không giết cái kia Diệp Dương?” Mặt nạ nam tử đột nhiên nói.

“Ngươi có ý gì!” Thiên Mị trong cơ thể huyền khí âm thầm phun trào.

Mặt nạ nam tử lại nói: “Ngươi có muốn hay không giết hắn?”

Thiên Mị sâu sắc nhãn mặt nạ nam tử, sau đó sắc mặt dữ tợn nói: “Ta đương nhiên muốn giết, ta từ nhỏ đến lớn, chưa bao giờ thụ quá như vậy sỉ nhục, ta hận không thể bác hắn bì, uống hắn huyết! Chỉ là hiện tại hắn có Đại trưởng lão còn có cái kia Đồng Phần bảo đảm, ta có thể làm sao? Coi như ông nội ta hiện tại đều không làm gì được hắn!”

Mặt nạ nam tử nói: “Thánh Đường truyền đến tin tức, nghịch loại huyền giả phong ấn đột nhiên buông lỏng, yêu cầu Hỏa Linh Tộc trợ giúp. Bởi vậy, cái kia Đại trưởng lão, còn có Đồng Phần cùng với gia gia ngươi cấp mấy tên trưởng lão đều tạm thời ly khai linh tộc, mà Hỏa Linh Tộc còn lại bán thánh cường giả đều đang bế quan. Nói cách khác, hắn lúc này đã không có chỗ dựa. Hơn nữa cư ta quan sát, hắn gần nhất nhất định phải đột phá hoàng giả cảnh, đây là chúng ta cơ hội tốt nhất, cũng là cơ hội cuối cùng. Ta có thể như thế nói cho ngươi, một khi hắn đột phá đến hoàng giả cảnh, coi như gia gia ngươi ra tay, đều không giết được hắn!”

Thiên Mị hừ lạnh một tiếng, nói: “Ở trước mặt gia gia ta, hoàng giả cảnh như giun dế!”

Mặt nạ nam tử không phải phản bác, chỉ nói: “Đây là chúng ta giết hắn cơ hội tốt nhất, ngươi làm vẫn là không làm?”

“Ngươi lúc trước đạo các Đại trưởng lão bọn họ đều rời đi, lời ấy có thể thật chứ?” Thiên Mị nói.

“Tự nhiên!” Mặt nạ nam tử nói.

Thiên Mị dữ tợn nở nụ cười, nói: “Thực sự là trời cũng giúp ta, ta hiện tại liền đi giết hắn!” Nói, nàng liền muốn lên đường (chuyển động thân thể).

“Ngươi trước tiên đến liền là chịu chết!” Mặt nạ nam tử đột nhiên nói.

Thiên Mị vẻ mặt lạnh lẽo, nói: “Ngươi có ý gì!”

Mặt nạ nam tử nói: “Cư ta suy đoán, lúc này thương thế hắn đã khôi phục, ngươi hiện tại đi, chỉ là chịu chết mà thôi, Không được hoài nghi ta, hắn so với ngươi tưởng tượng muốn mạnh hơn mười lần, gấp mấy chục lần!”

“Ngươi hù dọa ta?” Thiên Mị tự nhiên không tin.

Mặt nạ nam tử nói: “Không nói những khác, chính là thiên giai kiếm ý ngươi cũng đối phó không được. Mà một khi đánh rắn động cỏ, hắn đào tẩu làm sao bây giờ?”

Thiên Mị suy nghĩ một chút, cảm thấy có lý, lập tức nói: “Cái kia theo ý ngươi?”

“Chờ hắn đang trùng kích hoàng giả cảnh thời khắc mấu chốt, chúng ta đột nhiên ra tay!” Mặt nạ nam tử nói.

“Ngươi tại sao muốn giết hắn, ngươi là ai!” Thiên Mị đột nhiên đề phòng nói.

Mặt nạ nam tử nói: “Sau này ngươi sẽ biết, ngươi chỉ cần biết rằng, chúng ta hiện tại đều muốn giết cùng một người. Ta chỉ có một yêu cầu, giết hắn sau, ta chỉ cần trên người hắn một cái đồ vật, những vật khác, đều ngươi, bao quát trên người hắn những kia hỏa tinh thạch.”

Đang lúc này, Thiên Mị đột nhiên ra tay, cả người trong nháy mắt đi tới mặt nạ nam tử trước mặt, sau đó một chưởng vỗ hướng về phía mặt nạ nam tử, bất quá nàng vừa mới đánh ra đi, mặt nạ nam tử cũng đã biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở sau lưng nàng!

Thiên Mị sắc mặt kịch biến, quay đầu nghiêm nghị cụ nam tử nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

“Chúng ta không phải kẻ địch!” Mặt nạ nam tử nói: “Nếu như ta không có phỏng chừng sai, muộn nhất ngày mai hắn liền muốn xung kích hoàng giả cảnh, khi đó, chính là chúng ta cơ hội hạ thủ. Đúng rồi, nếu như có thể, ngươi có thể nhiều gọi chọn người, ngươi ở Hỏa Linh Tộc hẳn là có không ít bằng hữu. Cuối cùng đang nhắc nhở một câu, đừng tự ý động thủ, bởi vì, hắn so với ngươi nghĩ tới mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Nói như thế, ta cùng hắn đơn độc chiến đấu, hơn nửa tử sẽ là ta!” Nói xong câu này, mặt nạ nam tử thân hình khẽ run lên, biến mất ở tại chỗ.

Thiên Mị khắp cả người phát lạnh...

Sau một ngày, Dương Diệp trên nóc phòng không đột nhiên xuất hiện dị biến, hết thảy Hỏa Linh Tộc nhân khiếp sợ, bởi vì điều này đại biểu có người muốn xung kích hoàng giả cảnh rồi!

PS: Chúc mọi người tân niên vui sướng!!! Tân niên vui sướng!!!!!!

Cầu vé tháng!!!!!!!! Cầu vé tháng các loại phiếu chống đỡ!!!!!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 708: Dương Diệp là nghịch loại huyền giả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

709 chương: Dương Diệp là nghịch loại huyền giả?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Lấy Dương Diệp làm trung tâm, trong phạm vi mấy trăm dặm linh khí đột nhiên toàn bộ hướng về Dương Diệp gian phòng điên cuồng tuôn tới.

Tất cả mọi người kinh hãi!

Tất cả mọi người đều đi tới Dương Diệp bên ngoài phòng.

“Đây là muốn thành hoàng? Là cái kia Diệp Dương, hay hoặc là là cái kia cọp cái muốn đột phá?”

“Hẳn là cái kia Diệp Dương, chỉ có thành hoàng, mới khả năng có động tĩnh lớn như vậy.”

“Cái kia động tĩnh này cũng không tránh khỏi quá to lớn điểm chứ?”

“Ai biết, xem thôi”

“”

Sự tình xa còn lâu mới có được kết thúc, Dương Diệp vị trí gian phòng lúc này liền như một cái hố đen, chu vi những kia linh khí không ngừng bị hút vào gian phòng này, không tới một phút, trong phạm vi trăm dặm hết thảy linh khí đều bị hấp không.

Hết thảy linh khí toàn bộ hội tụ ở Dương Diệp gian phòng bốn phía, sau đó giống như là thuỷ triều hướng về Dương Diệp bên trong gian phòng tuôn tới.

Bên trong gian phòng, Dương Diệp đang điên cuồng hấp thu những kia linh khí. Những kia linh khí tiến vào trong cơ thể hắn sau, trải qua Hồng Mông tháp chuyển đổi, cuối cùng đã biến thành từng tia một màu tím huyền khí hướng về trong cơ thể hắn bốn phía chảy tới. Mà thân thể của hắn, thì lại dường như một cái hố đen bình thường điên cuồng hấp thu những này màu tím huyền khí.

Dương Diệp lúc này hấp thu lấy huyền khí, thêm vào siêu phẩm năng lực thạch cùng ngàn năm hỏa trong tinh thạch năng lực, đã đầy đủ hai người thành hoàng, thế nhưng đối với Dương Diệp tới nói, nhưng là còn thiếu rất nhiều! Bởi vì những kia linh khí ở tiến vào trong cơ thể hắn sau, sẽ bị Hồng Mông tháp sàng lọc, đến cuối cùng chân chính biến thành màu tím huyền khí rất ít, phi thường ít ỏi!

Bất đắc dĩ, Dương Diệp chỉ được ở thôn thêm một viên tiếp theo ngàn năm hỏa tinh thạch, đồng thời lại lấy ra năm trăm viên siêu phẩm năng lực thạch bắt đầu hấp thu.

Hơn nữa lúc này trong cơ thể Hồng Mông tháp cũng bắt đầu phát lực, ở Hồng Mông tháp ảnh hưởng, lấy Dương Diệp làm trung tâm, phạm vi ngàn dặm bên trong linh khí cũng bắt đầu hướng về Dương Diệp gian phòng vọt tới, sau đó hóa thành tinh khiết năng lực đi vào Dương Diệp trong cơ thể, ở tiếp theo lại kinh Hồng Mông tháp chuyển đổi thành màu tím huyền khí chảy vào Dương Diệp toàn thân.

Bên trong gian phòng, Tiểu Man đã đình chỉ tu luyện, lúc này nàng chính không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp.

“Cái tên này, đến cùng là chuyện gì xảy ra, hút nhiều như vậy linh khí, lại vẫn không đủ?” Tiểu Man trong lòng rất là nghi hoặc, bởi vì lúc trước nàng thành hoàng lúc, căn bản không có hấp nhiều như vậy linh khí. Mà hiện tại, trước mắt cái tên này hấp linh khí đã sắp là nàng lúc trước hấp gấp ba, hơn nữa nhìn điệu bộ này, còn giống như xa xa không đủ

“Ngươi là muốn thành hoàng vẫn là thành bán thánh a?” Tiểu Man thấp giọng nói.

Không chỉ có Tiểu Man như thế nghĩ, lúc này ở Dương Diệp gian phòng chu vi những Hỏa Linh Tộc đó huyền giả cùng nhân loại huyền giả lúc này trong lòng đều ở đây sao nghĩ.

Trong phạm vi ngàn dặm linh khí toàn bộ hướng về Dương Diệp gian phòng tuôn tới, như vậy thanh thế, bình thường chỉ có hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả xung kích bán thánh lúc mới có a!

Mà hiện tại, ở trong mắt bọn họ cái này Diệp Dương, bất quá là Tôn giả cảnh cửu phẩm mà thôi.

“Hắn đến tột cùng là ai?” Nơi nào đó, Thiên Mị trầm giọng hỏi. Ở bên cạnh hắn, là cái kia mặt nạ nam tử. Mà phía sau hai người, còn có thật nhiều Hỏa Linh Tộc huyền giả, có tới hơn trăm, trong đó hơn năm mươi người đều hoàng giả cảnh cường giả! Những này, đều Thiên Mị triệu tập đến giúp đỡ, trong đó cũng có phần lớn là lúc trước cùng Dương Diệp đánh cược thua trận mà bị nhục nhã sau, muốn báo thù nhân!

Nhìn Dương Diệp gian phòng chu vi những kia huyền khí, Thiên Mị vẻ mặt rất nghiêm nghị, không chỉ có nàng, phía sau nàng những người kia cũng là như thế. Bọn họ đều rất rõ ràng một điểm, vậy thì là thực lực càng cường đại, thiên phú càng yêu nghiệt nhân xung kích hoàng giả cảnh, cái kia cần thiết linh khí thì lại càng nhiều. Mà trước mắt tình cảnh này không thể nghi ngờ là ở nói cho bọn họ biết, bên trong người kia thực lực cùng thiên phú, vượt xa bọn họ

“Chẳng cần biết hắn là ai, ngươi đều giết hắn, không phải sao?” Mặt nạ nam tử nói.

“Ta tuy rằng muốn giết hắn, nhưng không có nghĩa là ta nghĩ bị người lợi dụng!” Thiên Mị lạnh lùng nói: “Ta đã điều tra ngươi, ngươi là thủy linh ở bên ngoài tìm nam nhân, thế nhưng thủy linh đối với ngươi tất cả không biết gì cả, thậm chí đến hiện tại, các ngươi đều vẫn không có giống nhau quá phòng. Bởi vậy, ngươi đến Hỏa Linh Tộc khẳng định là có cái khác mục đích!"

"Có trọng yếu không?" Mặt nạ nam tử nói: "Ta là ai, rất trọng yếu sao?"

"Đương nhiên trọng yếu!" Thiên Mị lạnh lùng nói: "Ta tuy rằng muốn giết cái kia Diệp Dương, còn có Tiểu Man tiện nhân kia, thế nhưng này cũng không có nghĩa là ta sẽ liên hợp người ngoài tới đối phó Hỏa Linh Tộc."

Mặt nạ nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta ngược lại thật ra có chút coi thường ngươi. Ta có thể nói cho ngươi, cho nên ta đến Hỏa Linh Tộc, cũng không phải là muốn đối phó Hỏa Linh Tộc, hơn nữa, ta đạo ta muốn đối phó Hỏa Linh Tộc, ngươi tin sao?"

"Vậy ngươi đến Hỏa Linh Tộc làm cái gì!" Thiên Mị truy hỏi.

Mặt nạ nam tử nhìn về phía Dương Diệp phòng ốc, nói: "Tìm đến hắn!"

"Hắn lại đến tột cùng là ai!" Thiên Mị hỏi lại.

Mặt nạ nam tử nói: "Sau khi hắn chết, ngươi tự nhiên sẽ biết. Còn có, ta đến Hỏa Linh Tộc chỉ có cái mục đích này, chỉ cần giết hắn, được trên người hắn một cái đồ vật, ta liền sẽ lập tức rời đi Hỏa Linh Tộc. Khi đó, nếu như ta còn chưa rời đi, ngươi cứ việc đi thông báo Hỏa Linh Tộc bán thánh cường giả. Còn hiện tại, giữa chúng ta hẳn là dắt tay hợp tác, mà không phải lẫn nhau nghi kỵ, không phải vậy, chúng ta không chỉ có không giết được hắn, còn khả năng bị hắn giết ngược lại!"

Thiên Mị sâu sắc nhìn mặt nạ nam tử một chút, sau đó ánh mắt chuyển qua Dương Diệp gian phòng, nói: "Ta bây giờ đối với thân phận của hắn đúng là càng ngày càng hiếu kỳ đây, bất quá không liên quan, coi như hắn là ngươi Thánh Đường thánh bảng thiên tài, ngày hôm nay hắn cũng chắc chắn phải chết!"

Trong phòng, Dương Diệp cả người cũng bắt đầu đang phát sinh biến hóa. Xung kích hoàng giả cảnh, đầu tiên chú ý chính là để cả người, cũng chính là thân thể phát sinh biến hóa về chất. Kỳ thực, nếu như là người bình thường, đã sớm nên đột phá đến hoàng giả cảnh. Thế nhưng Dương Diệp không giống, bởi vì cả người hắn thân thể đều trải qua Hồng Mông tử khí cọ rửa, bởi vậy, bình thường linh khí đối với hắn thân thể tới nói, căn bản tác dụng không lớn!

Cũng chỉ có bị tịnh hóa quá linh khí, cũng chính là màu tím huyền khí mới đối với hắn thân thể có tác dụng, thế nhưng cứ như vậy, mà hắn cần huyền khí liền cực sự khủng bố. Nếu như đem huyền khí so sánh là thủy châu, một trăm tích thuỷ châu, mới có có thể trở thành một giọt màu tím huyền khí

Vì lẽ đó, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể lần thứ hai nuốt một viên ngàn năm hỏa tinh thạch.

Ở Dương Diệp ngoài phòng, nhân càng ngày càng nhiều.

“Ta vừa nãy kiểm tra một hồi, phạm vi chu vi ngàn dặm trong phạm vi linh khí đều sắp bị này Diệp Dương đánh hết, hắn thật sự chỉ là đang đột phá hoàng giả cảnh, mà không phải đang đột phá bán thánh?”

TruyencuatuiNet

“Tuy rằng này thanh thế có chút doạ người, thế nhưng so với hoàng giả xung kích bán thánh vẫn còn có chút nhược. Bán thánh, tương đương với thế giới này đỉnh cao cường giả, đã có thể cướp đoạt sự thần kỳ của đất trời, cái kia cần thiết linh khí, không phải là điểm ấy huyền khí liền có thể thỏa mãn, coi như ở đến gấp đôi, cũng là không đủ!”

“Có thể điều này cũng không giống như là xung kích hoàng giả cảnh tư thế a”

“Hừ, càng yêu nghiệt thiên tài, xung kích hoàng giả cảnh độ khó lại càng lớn, này thiên kiếp cũng là càng mạnh, ta nhìn hắn đến lúc đó nhất định chết ở này thiên kiếp bên dưới. Coi như hắn trốn được thiên kiếp, cũng tuyệt đối tránh không khỏi nhân kiếp, khà khà, cái kia Thiên Mị khẳng định là không sẽ bỏ qua cơ hội này!”

“Sau đó nếu như có yêu cầu, lão tử cũng không ngại đến hắn đến một đòn, để hắn rõ ràng, làm người hung hăng, là sống không lâu”

“Nhưng là hắn nếu như thành công cơ chứ?”

“Thành công thì thế nào? Nơi này hy vọng hắn tử không có ba trăm cũng có hai trăm, một mình hắn có thể chọn chúng ta nhiều người như vậy sao? Một người một ngụm nước bọt liền chết đuối hắn, các ngươi đạo đúng hay không?”

“Có lý”

“Cái kia liền nói rõ, sau đó mọi người tại này Diệp Dương thời khắc mấu chốt đều cho hắn đến một cái, coi như không giết được hắn, cũng phải để hắn kiếm củi ba năm thiêu một giờ!”

“Tốt”

Một bên, Thiên Mị nhìn mọi người, khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nói: “Liền gọi ác giả ác báo, lần này, hắn coi như là một trăm cái mạng cũng chết chắc rồi!”

“Nếu như hắn không chết, các ngươi cùng ta, đều tử!” Mặt nạ nam tử bỗng nhiên nói.

“Ngươi làm sao luôn trường người khác chí khí, diệt uy phong mình?” Thiên Mị không vui nói: “Cái kia Diệp Dương coi như là lĩnh ngộ thiên giai kiếm ý vậy thì như thế nào? Lẽ nào hắn một người còn đối kháng chúng ta nhiều người như vậy hay sao?”

“Có lẽ vậy?” Mặt nạ nam tử nhẹ giọng nói một câu, ở hắn trong lòng bàn tay, một tia hàn mang chợt lóe lên.

“Ầm!”

Đang lúc này, Dương Diệp vị trí gian phòng đột nhiên nổ ra, một luồng khí thế cực kỳ mạnh dường như bão táp bình thường hướng về bốn phía tán ra, thế nhưng rất nhanh, luồng khí thế kia lại rụt trở về.

Hoàng giả cảnh cường giả!

Thành?

Dương Diệp hai mắt khép hờ, chu vi còn sót lại linh khí còn đang không ngừng hướng trong cơ thể hắn tuôn tới.

“Động thủ?” Thiên Mị đột nhiên gằn giọng nói.

Mặt nạ nam tử lắc lắc đầu, nói: “Còn có thiên kiếp, chờ hắn đón thiên kiếp lúc chúng ta đang ra tay!”

“Ầm!”

Lại là một tiếng vang thật lớn, ở Dương Diệp phía trên, đột nhiên xuất hiện một đạo rộng mười trượng, chừng trăm trượng trường màu đen thần lôi. Màu đen thần lôi cũng không có trực tiếp công kích Dương Diệp, mà là xoay quanh ở Dương Diệp đỉnh đầu, cùng lúc đó, càng ngày càng nhiều màu đen thần lôi không ngừng xuất hiện tại

Dương Diệp đỉnh đầu, chỉ chốc lát, giữa trường cả không che kín từng đạo từng đạo to lớn màu đen thần lôi, khác nào tận thế giáng lâm!

Khi nhìn thấy này đạo thần lôi, giữa trường sắc mặt của mọi người đều thay đổi. Sau đó tất cả mọi người hướng sau liền lùi mấy bước, tiếp theo tất cả mọi người lấy ra vũ khí của chính mình.

“Màu đen thần lôi, hắn, hắn là nghịch loại huyền giả, hắn dĩ nhiên là nghịch loại huyền giả, làm sao có khả năng” giữa trường, có Hỏa Linh Tộc huyền giả thất thanh kinh hãi nói.

Thiên Mị lúc này cũng sửng sốt, nàng không nghĩ tới này Diệp Dương dĩ nhiên là nghịch loại huyền giả, dĩ nhiên là nghịch loại huyền giả đột nhiên, nàng bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía mặt nạ nam tử, nói: “Chẳng trách ngươi kiêng kỵ như vậy hắn, nguyên lai hắn là nghịch loại huyền giả, dĩ nhiên là nghịch loại huyền giả, ha ha, hắn lần này coi như là đột phá đến bán thánh cũng chắc chắn phải chết!”

Mặt nạ nam tử không nói gì, chỉ là trong mắt loé ra một vệt nghi hoặc

Xa xa, Tiểu Man lúc này cũng ngây người, nàng khó mà tin nổi nhìn Dương Diệp, nói: “Nghịch loại huyền giả ngươi dĩ nhiên là nghịch loại huyền giả”

“Giết hắn, giết hắn!”

Đang lúc này, giữa trường không biết ai hô một câu, sau đó mười mấy người hướng về Dương Diệp vọt tới.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra.

Ps: Thanh loan cho mọi người chúc tết, chúc mọi người giao thừa vui sướng, toàn gia hạnh phúc!

Cầu phiếu phiếu, cầu đặt mua!!! Cầu vé tháng!!!!! Cầu vé tháng!!!! Lập tức sẽ bị mặt sau bạo cúc, cầu điểm phiếu bảo đảm hoa cúc

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 709: Hoàng giả cảnh Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

710 chương: Hoàng giả cảnh Dương Diệp!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xì xì xì!

Nhằm phía Dương Diệp trong đám người, cầm đầu ba người đầu trực tiếp bay ra ngoài, mà thân thể của bọn họ nhưng vẫn còn tiếp tục xông lên, mãi đến tận lao ra dài khoảng một trượng khoảng cách, cái kia ba bộ thi thể không đầu này mới dừng lại, sau đó ngã trên mặt đất.

Tất cả mọi người đứng ở tại chỗ, kinh hãi diệp.

Cái kia tử ba người, là hoàng giả cảnh!

Ba tên hoàng giả cảnh cường giả liền chết như vậy ở trước mặt bọn họ, mà bọn họ, liền Dương Diệp là làm sao ra tay đều không có

Thuấn sát!

Một thoáng thuấn sát ba tên hoàng giả cảnh cường giả!

Tất cả mọi người lúc này đầu đều bối rối.

Mà cái kia Thiên Mị cấp nhân lúc này cũng bị sợ rồi, ba tên hoàng giả cảnh, một thoáng liền thuấn sát ba tên hoàng giả cảnh... Này Diệp Dương là bán thánh cường giả sao?

Ầm ầm!

Lúc này, không trung màu đen thần lôi càng ngày càng nhiều, cái kia lôi minh nổ vang Thanh Tại mọi người bên tai không ngừng vang vọng mà lên, một ít hoàng giả cảnh trở xuống huyền giả dĩ nhiên trong nháy mắt bị chấn động đến mức cái thất khiếu chảy máu!

Ầm ầm!

Lại là một tiếng vang thật lớn, thiên tế đột nhiên hạ xuống một đạo màu đen lôi trụ, lôi trụ thẳng tắp hướng về Dương Diệp vị trí rơi đi, khi này đạo lôi trụ hạ xuống lúc, trên bầu trời những kia lôi trụ cũng trong nháy mắt động. Có tới gần nghìn đạo lôi trụ tự bầu trời một đạo tiếp theo một đạo hướng về Dương Diệp vị trí rơi đi!

“Mọi người giết, đây là giết hắn cơ hội tốt nhất!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một thanh âm, đón lấy, vô số đạo ánh bạc che ngợp bầu trời bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp.

Thiên Mị nhãn người đeo mặt nạ, bởi vì trước nói cẩn thận chính là hắn. Hơi trầm ngâm, Thiên Mị sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên nói: “Người này là nghịch loại huyền giả, không được để hắn vượt qua thiên kiếp, giết, đây là chúng ta cơ hội tốt nhất, động thủ!”

Ở Thiên Mị cùng mặt nạ nam tử dẫn dắt đi, nguyên bản bị Dương Diệp làm cho khiếp sợ những Hỏa Linh Tộc đó huyền giả nhất thời có niềm tin, ở hơi do dự sau, giữa trường hầu như chín phần mười nhân thân hình hơi động, lại hướng về Dương Diệp vọt tới.

Chút hướng chính mình nhào tới người, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, này chính là đáp lại câu kia châm ngôn, có lúc, ngươi không muốn gây chuyện, thế nhưng sự việc nhưng sẽ chủ động đến gây chuyện ngươi!

Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm khí hiện hình nửa vòng tròn khuếch tán mà ra, cái kia đi tới trước mặt hắn một mảnh ánh bạc nhất thời bị đánh tan, đón lấy, xông lên phía trước nhất mấy người tại chỗ bị này sợi hình nửa vòng tròn kiếm khí chặn ngang chém thành hai đoạn.

“Nát tan!”

Đang lúc này, cái kia mặt nạ nam tử một tiếng gầm lên, đón lấy, một tia hàn mang đột nhiên thiểm hiện ra đánh vào Dương Diệp tia kiếm khí kia trên. Một tiếng nổ vang, Dương Diệp tia kiếm khí kia ầm ầm tiêu tan.

Dương Diệp nhãn cái kia mặt nạ nam tử, sau đó tiện tay hướng trên vung lên, một ánh kiếm bắn nhanh ra, cùng đỉnh cao nhất đạo kia màu đen thần lôi đụng vào nhau.

Ầm!

Dương Diệp đỉnh đầu phía trước nhất đạo kia màu đen thần lôi ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời điện lưu rải rác mà xuống.

Mà lúc này, đã có vài tên hoàng giả cảnh cường giả đi tới Dương Diệp trước, cái kia vài tên hoàng giả cảnh cường giả đang muốn ra tay, một luồng ánh kiếm lần thứ hai ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó cái kia vài tên hoàng giả cảnh cường giả đầu chính là bay ra ngoài.

“Chết!”

Giữa trường, cái kia mặt nạ nam tử đột nhiên một tiếng gầm lên, âm thanh vừa ra hạ, một ngón tay trường ngân châm mang theo một tia ánh bạc xuất hiện tại Dương Diệp mi tâm chỗ. Mà khi cái kia ngân châm muốn đâm vào Dương Diệp da dẻ một khắc đó, hai ngón tay kẹp lấy cái kia hai cái ngân châm, đón lấy, ngân châm lấy tốc độ cực nhanh bắn ngược mà quay về, trong nháy mắt đến mặt nạ nam tử trước mặt.

Mặt nạ nam tử tròng mắt co rụt lại, hai tay vung nhanh, một mảnh ánh bạc thiểm hiện ra, chỉ nghe ‘Đang đang’ thanh âm vang lên, gần trăm rễ: Cái ngân châm hóa thành mảnh vụn tán loạn trên mặt đất.

Dương Diệp không có ở quản cái kia mặt nạ nam tử, mà là bấm tay hướng trên bắn ra, một tia kiếm khí đón nhận cái kia đã đi tới hắn đỉnh đầu một đạo lôi trụ. ‘Oanh’ một tiếng vang thật lớn, lôi trụ tiêu tan. Mà chính là này nháy mắt, mười mấy tên hoàng giả cảnh cường giả công kích đánh vào trên người hắn.

Bành...

Dương Diệp liền lùi lại ngũ bộ, mà lúc này, trong đó một đạo lôi trụ trực tiếp đánh vào trên người hắn, mạnh mẽ lôi mang Trực Tiếp Tương Dương Diệp nhấn chìm.

Mọi người sững sờ, tiếp theo mừng như điên, này Diệp Dương chết rồi?

Thoáng qua, một đạo kiếm khí tự cái kia lôi mang bên trong phóng lên trời, mười mấy đạo lôi trụ ầm ầm vỡ vụn. Dương Diệp xuất hiện tại trước mặt chúng nhân, lúc này Dương Diệp ngoại trừ quần áo có chút phá nát ở ngoài, trên người một điểm thương đều không có!

Tất cả mọi người kinh hãi, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ!

Đặc biệt là cái kia Thiên Mị, lúc này nàng trong đầu trống rỗng, hai mắt kinh hãi diệp. Bởi vì mặt nạ nam tử nhắc nhở, nàng đã ở trong lòng đem trước mắt vị này Diệp Dương thực lực đại đại đánh giá cao rất nhiều, thế nhưng lúc này nàng sợ hãi phát hiện, như cái kia mặt nạ nam tử từng nói, trước mắt này Diệp Dương thực lực, so với nàng tưởng tượng mạnh hơn mấy lần, thậm chí gấp mười lần...

“Các ngươi đã muốn chết như vậy, vậy ta sẽ tác thành các ngươi!”

Dương Diệp hơi suy nghĩ, bách chuôi đạo giai huyền kiếm đột nhiên thiểm hiện ra, ở hắn tâm niệm điều khiển hạ, bách chuôi đạo giai huyền kiếm hóa thành bách ánh kiếm nhảy vào trong đám người. Nhất thời, tiếng kêu thảm thiết vang lên một mảnh.

Trong đó hoàng giả cảnh cường giả cũng còn tốt, thế nhưng hoàng giả cảnh trở xuống huyền giả, căn bản chặn không được Dương Diệp một chiêu kiếm, trong nháy mắt liền bị thuấn sát! Mà một ít hoàng giả cảnh cường giả tuy rằng không có bị thuấn sát, thế nhưng là cũng bị trọng thương.

Dương Diệp không có quản giữa trường mọi người, mà là ngẩng đầu không trung những kia lôi trụ, trong mắt hiện ra một tia nghiêm nghị. Những kia lôi trụ tuy rằng bị hắn phá hủy rất nhiều, thế nhưng là vẫn có rất nhiều. Hơn nữa, những này lôi trụ một đạo so với một đạo càng mạnh hơn, đến hiện tại, mỗi một đạo lôi trụ bên trong ẩn chứa năng lực, chí ít có thể dễ dàng thuấn sát một vị hoàng giả cảnh nhất phẩm cường giả!

Quan trọng nhất chính là, hắn cảm giác, những này màu đen thần lôi không phải là cuối cùng một làn sóng!

Đang lúc này, một tia sáng tím cùng ánh chớp lóe qua, chồn tía cùng Lôi Lâm xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

“Các ngươi ra tới làm cái gì?” Dương Diệp khẽ cau mày, hắn vẫn là không cho hai nữ đi ra, bởi vì ở chỗ này, nếu như có bán thánh cường giả đối với hai nữ đột nhiên ra tay, cái kia hai nữ nhưng là nguy hiểm.

Chồn tía lộ ra cái vẻ mặt vô tội, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Lôi Lâm. Lôi Lâm nhưng là tế những kia thần lôi, con mắt không ngừng trát nha trát, sau đó ngụm nước không khô nha lưu!

Nhìn thấy Lôi Lâm dáng dấp này, Dương Diệp hơi run run, sau đó nói: “Ngươi muốn ăn cái kia?”

Lôi Lâm mãnh gật đầu.

Dương Diệp nói: “Ngươi xác định ngươi có thể ăn được?”

Lôi Lâm lại mãnh gật đầu.

Dương Diệp do dự hạ, nói: “Vậy ngươi ăn đi, ta bảo vệ ngươi!”

Lôi Lâm nhếch miệng nở nụ cười, thân hình lóe lên, đi tới Dương

Diệp đỉnh đầu, sau đó mở ra miệng nhỏ, ở mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia màu đen lôi trụ đột nhiên nhỏ đi, càng ngày càng nhỏ, cuối cùng chỉ có ngón tay kích cỡ tương đương, ở sau đó, đạo kia màu đen lôi trụ trực tiếp bị Lôi Lâm hút vào vào trong miệng.

Lôi Lâm tham lam vỗ vỗ chính mình cái bụng, sau đó lại mở ra miệng nhỏ...

Tất cả mọi người hoá đá.

Cô bé này dĩ nhiên ăn màu đen thần lôi? Vậy cũng là thần lôi a, vậy cũng là liền nghịch loại huyền giả đều kiêng kỵ màu đen thần lôi a! Sau đó nàng liền như thế ăn?

“Ngươi hôm nay hẳn phải chết!”

Đang lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, mọi người nhìn tới, chỉ thấy cái kia mặt nạ nam tử đột nhiên tung một cái màu đen Ngọc Đồng, Ngọc Đồng thoáng hiện không trung, cái kia Ngọc Đồng khẽ run lên, vừa muốn phát sinh cái gì, mà đúng vào lúc này, một tia sáng tím đột nhiên xuất hiện tại cái kia Ngọc Đồng trên, sau đó, sau đó cái kia Ngọc Đồng không còn...

Mặt nạ nam tử sững sờ, đột nhiên, hắn đột nhiên Dương Diệp bên cạnh chồn tía, chỉ thấy lúc này chồn tía đang tò mò đánh giá cái kia Ngọc Đồng.

“Đưa ta Càn Khôn đồng!” Mặt nạ nam tử muốn rách cả mí mắt.

Chồn tía trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng ném đi, cái kia Ngọc Đồng bay về phía mặt nạ nam tử. Mặt nạ nam tử không có mừng rỡ, trái lại là thay đổi sắc mặt, sau đó vô số đạo huyền khí tráo bỗng nhiên xuất hiện ở trên người hắn, bên cạnh hắn Thiên Mị thấy thế cũng là vội vã sử dụng tới huyền khí thuẫn, một tầng lại một tầng bao vây trước.

Chỉ có bên cạnh một ít Hỏa Linh Tộc huyền giả còn tại này sững sờ!

Rốt cục, tương xứng cái kia màu đen Ngọc Đồng tự không trung muốn hạ xuống lúc, đột nhiên, cái kia màu đen Ngọc Đồng lắc người lớn lên gấp trăm lần, đón lấy, vô số đạo ánh bạc tự ở trong đó dường như mưa xối xả giống như trút xuống mà ra, hơn nữa tốc độ kia còn cực nhanh!

Tất cả mọi người hoảng hốt!

Tương xứng có mấy người muốn tránh lúc, nhưng là đã không kịp, trong nháy mắt liền bị vô số ngân châm xuyên qua, cả người trên người nhất thời che kín lít nha lít nhít lỗ kim; Mà một ít thực lực khá mạnh hoàng giả cảnh cường giả phản ứng rất nhanh, lợi dụng huyền khí hình thành lồng phòng hộ, thế nhưng, cái kia huyền khí lồng phòng hộ chỉ cản vẫn chưa tới hai tức liền bị đâm mặc vào (đâm qua)!

Giữa trường, một mảnh tiếng kêu rên vang lên, vô số người ngã xuống, không tới hai tức, trên đất máu tươi như hà. Mà nguyên bản mấy trăm người, hiện tại còn đứng chỉ còn lại không tới mười người...

Dương Diệp cũng chấn kinh rồi, hắn không nghĩ tới cái kia Ngọc Đồng dĩ nhiên kinh khủng như vậy! Phải biết, cái kia mấy trăm người bên trong, đại bộ phận phân có thể đều hoàng giả cảnh cường giả a! Hắn dùng một trăm chuôi đạo giai huyền kiếm không khác biệt công kích, đều không có thể làm đến hiệu quả như thế này a. Cái kia màu đen Ngọc Đồng đến cùng là cái thứ đồ gì?

Đồng thời trong lòng hắn cũng âm thầm vui mừng, bởi vì trước nếu như không tiểu tử, cái kia những ngân châm này nhưng dù là muốn lạc ở trên người hắn. Hắn tuy rằng có lòng tin chính mình thân thể có thể chống đối, thế nhưng, bị thương khẳng định là tránh khỏi không được. Mà hiện tại, hắn là tuyệt đối không thể ở những người này trong tay bị thương, bởi vì hắn còn có kẻ địch càng mạnh mẽ hơn!

Vậy thì là thiên đạo!

Hắn hiện tại mặc dù là hoàng giả cảnh, thế nhưng sự tình có thể xa còn lâu mới có được kết thúc, nếu như không chống đỡ được thiên kiếp này, cái kia trước tất cả nỗ lực đều sẽ uổng phí!

Chồn tía trừng mắt nhìn, nàng không nghĩ tới, nàng tiện tay ném đi đồ vật lại lợi hại như vậy, một đám người lớn liền như thế chết rồi... Chỉ lo Dương Diệp trách nàng gây rắc rối, nàng vội vã vọt đến Dương Diệp trên bả vai, nhiên sau đầu không ngừng sượt Dương Diệp gò má.

Dương Diệp cười cợt, an ủi rơi xuống chồn tía, sau đó tay phải một chiêu, cái kia màu đen Ngọc Đồng lạc ở trong tay hắn, lập tức mặt nạ nam tử cùng Thiên Mị cấp nhân, mặt nạ nam tử cùng Thiên Mị tuy rằng tiếp tục chống đỡ, thế nhưng lúc này hai người rõ ràng là bị thương, ở trên người hai người, cũng có không xuống trăm cái lỗ kim!

Mặt nạ nam tử diệp, nói: “Không nghĩ tới, ngươi...”

“Không muốn phí lời, chết đi!”

Dương Diệp bấm tay gảy liên tục, mười mấy đạo kiếm khí bắn nhanh ra...

Mà đang lúc này, một cô gái đột nhiên xuất hiện tại giữa trường. Nữ tử tay trái nắm một thanh kiếm, tay phải nhưng là một thanh đao, chỉ thấy nữ tử hai tay đột nhiên vung lên, một đạo kiếm khí cùng đao khí hiện hình chữ thập bắn nhanh ra.

Xì!

Dương Diệp kiếm khí nhất thời bị đánh tan, cái kia đao khí cùng kiếm khí tốc độ không giảm, đi tới Dương Diệp trước.

Dương Diệp đấm ra một quyền, đao khí cùng kiếm khí trong nháy mắt tán loạn.

Nữ tử quét trên đất bắt thi thể một chút, nói: “Những người này đều ngươi giết...”

“Ngươi cũng đừng nói nhảm, chết đi!”

Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, đưa tay nắm chặt, một thanh kiếm xuất hiện tại trong tay hắn, đón lấy, thanh kiếm kia bắn nhanh ra như điện...

PS: Quán Internet ký hiệu thực sự là đau “bi”, có quán Internet chơi LOL, từng cái từng cái gọi trâu bò muốn chết..... Ta liền buồn bực, một cái đại sư đều không có, thao tác ý thức như vậy nát, có cái gì tốt gọi... Ta người đại sư này đều không có kêu lên.

Cầu điểm vé tháng..... Đêm 30 cùng đại niên mùng một phần trên đều ở ký hiệu, đem phiếu cho thanh loan đi!

Cái kia ‘Sơn có mộc cành mộc có’ cái gì ngoạn ý, chính ngươi ngu ngốc, còn muốn quái quản lý làm ngươi, ngươi thiếu trang điểm bức sẽ chết sao? Điểu JB bản lĩnh không có, mỗi ngày ở trong đám tinh tướng, quản lý không đá ngươi, ta đều sẽ đá ngươi,. Còn có, ngươi loại này ngu ngốc, ngươi nếu như không thích, cũng đừng, đừng hắn mẹ không thích mỗi ngày sau lại mỗi ngày ở phun, ngươi cái này gọi là bị coi thường!

Ngươi nếu như khó chịu, đến, cộng ta QQ ta con mẹ nó cố gắng giáo dục giáo dục ngươi làm người, rác rưởi trứng ngoạn ý, làm ta quỷ hỏa lên!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 710: Bán thánh trở xuống, vi phạm giả, tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

711 chương: Bán thánh trở xuống, vi phạm giả, tử!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Kiếm mang theo một đạo thật dài ánh kiếm chùm sáng bắn về phía cô gái kia, trường kiếm chỗ đi qua, là một đạo thật dài vết nứt không gian. Không chỉ có như vậy, ở thanh kiếm kia bốn phía không gian, vào đúng lúc này dĩ nhiên kịch liệt chiến chuyển động, phảng phất chịu đến cái gì khủng bố xung kích!

Tầng mười một kiếm ý!

Xé rách không gian!

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Thiên Mị tròng mắt co lại thành mũi kim hình, cả người dường như thất hồn giống như vậy, bởi vì trực giác nói cho nàng, nếu như chiêu kiếm này nhắm ngay chính là lời của nàng, nàng căn bản không đón được! Nàng vào giờ phút này, mới có chút rõ ràng mặt nạ nam tử trước nói, cũng rõ ràng mặt nạ nam tử vì sao như thế kiêng kỵ cái này gọi Diệp Dương nhân!

Bởi vì này diệp quá khủng bố rồi!

Cái kia xuất hiện nữ tử sắc mặt cũng là biến đổi, nàng không nghĩ tới, trước mắt người đàn ông này này tiện tay một chiêu kiếm, đã vậy còn quá khủng bố. Nàng cũng là thiên giai một tầng kiếm ý, thế nhưng, thanh kiếm này bên trong ẩn chứa kiếm ý, dĩ nhiên cho nàng cực sự mãnh liệt cảm giác nguy hiểm!

Không dám khinh thường, nữ tử hai tay nắm chặt trong tay đao kiếm, sau đó đao kiếm giao nhau đột nhiên vừa bổ.

“Xoắn ốc chém!”

Ngữ lạc, một đạo kiếm khí cùng đao khí thiểm hiện ra, mới vừa xuất hiện, kiếm khí cùng đao khí dĩ nhiên cấp tốc quấn quanh lên, sau đó hình thành hình dạng xoắn ốc. Quan trọng nhất chính là này kiếm khí cùng đao khí đều đang là tầng mười một!

Ở Thiên Mị cấp nhân trong ánh mắt, đạo kia xoắn ốc đao khí cùng kiếm khí cùng Dương Diệp thanh kiếm kia tàn nhẫn mà oanh ở cùng nhau.

Vắng lặng nháy mắt.

“Ầm!”

Đạo kia xoắn ốc kiếm khí cùng đao khí ầm ầm nổ nát, Dương Diệp thanh kiếm kia tốc độ không giảm, trong nháy mắt đến trước mặt cô gái kia. Nữ tử tròng mắt kịch liệt co rụt lại, trong mắt lần thứ nhất có vẻ kinh hãi, nàng biết, chính mình xa xa đánh giá thấp trước mắt thực lực của người đàn ông này rồi!

Kiếm đã đi tới trước mặt, né tránh không kịp, nữ tử bất đắc dĩ, chỉ có thể đao kiếm chồng chất lên nhau che ở trước mặt.

“Ầm!”

Nữ tử cả người trực tiếp bay ra ngoài, bay ra mười mấy trượng sau, nặng nề đánh vào trên vách tường, vách tường kịch liệt run lên, sau đó ‘Oanh’ một tiếng sụp đổ!

Thế nhưng rất nhanh, nữ tử chính là trạm lên, mới vừa vừa đứng lên đến nàng đang chuẩn bị lại ra tay, thế nhưng nàng nhưng kinh hãi phát hiện, trong tay nàng cái kia đao và kiếm dĩ nhiên không gặp.

Vào giờ phút này nàng mới nhớ lại, trước đao kiếm trong tay của chính mình lại bị một thoáng liền nổ nát rồi!

Vậy cũng là Đạo khí a!

Nữ tử ngăn chặn hiện tại kinh hãi, diệp, nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

Dương Diệp không hề trả lời nữ tử, mà là đỉnh, lúc này Lôi Lâm như trước đang hút những kia sấm sét, đang hút vô số màu tím thần lôi sau, Lôi Lâm cũng bắt đầu phát sinh biến hóa rồi, vậy thì là thân thể so với trước đây đại một chút, hơn nữa Lôi Lâm khí tức so với trước đây cũng cường đại hơn rất nhiều.

Tuy rằng những kia màu đen thần lôi cho tới bây giờ đối với Lôi Lâm không có một chút nào uy hiếp, thế nhưng trong lòng hắn nhưng là có chút cảm giác xấu.

“Hắn là nghịch loại huyền giả!”

Lúc này, Thiên Mị đột nhiên lớn tiếng nói: “Từ Chỉ Tình, giết hắn, ngươi nhanh giết hắn...” Đối với trước mắt cái này gọi Diệp Dương nam tử, nàng là chân chính sợ hãi, không chỉ có sợ hãi thực lực của đối phương, còn sợ hãi đối phương cái kia máu tanh thủ đoạn!

Nghịch loại huyền giả!

Tên là Chỉ Tình nữ tử thay đổi sắc mặt, hay tay vung lên, một thanh toả ra lửa dao đánh lửa cùng toả ra băng khí huyền kiếm xuất hiện tại trên tay nàng, nói: “Nghịch loại huyền giả, ngươi lại dám xông ta Hỏa Linh Tộc, còn ở ta Hỏa Linh Tộc đại khai sát giới, ngươi thực sự là gan to bằng trời!” Nói, một tia hỏa diễm tự trong cơ thể nàng bay ra, cái kia sợi hỏa diễm bay đến không trung sau, trực tiếp nổ ra, sau đó biến mất không còn tăm hơi.

“Đúng, giết hắn, giết hắn a...” Thiên Mị toàn bộ mặt đều vặn vẹo. Nàng biết, trước mắt người đàn ông này bất tử, cái kia tử chính là nàng.

Bất quá cái kia Từ Chỉ Tình cũng không hề động thủ, bởi vì nàng căn bản không chắc chắn, nàng hiện tại muốn làm chỉ là ngăn cản trước mắt cái này ‘Nghịch loại huyền giả’, bởi vì nàng đã viện binh.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, cái kia Thiên Mị, Thiên Mị sắc mặt kịch biến, theo bản năng hướng sau liền lùi mấy bước, thanh sắc lệ tra nói: “Diệp, Diệp Dương, ngươi nếu như dám giết ta, ta, ông nội ta coi như đuổi tới chân trời góc biển diệp sẽ giết ngươi, ông nội ta là bán thánh, ngươi, ngươi ở cường cũng cường không quá nửa thánh, hiện tại ngươi quỳ xuống xin tha, có thể ông nội ta còn tha cho ngươi một cái mạng...”

“Ngớ ngẩn!”

Dương Diệp bấm tay gảy liên tục, tứ đạo kiếm khí bắn nhanh ra.

Thiên Mị hoảng hốt, bất quá vào lúc này, một bên Từ Chỉ Tình đột nhiên một tiếng lịch uống, tiếp theo một đạo kiếm khí cùng đao khí thiểm hiện ra, hướng về Dương Diệp cái kia tứ đạo kiếm khí mạnh mẽ chém đi qua. Bất quá, sẽ ở đó kiếm khí ngữ đao khí muốn đánh vào Dương Diệp cái kia tứ đạo kiếm khí trên lúc, một tia sáng tím đột nhiên đánh vào Từ Chỉ Tình cái kia đao khí cùng kiếm khí trên, ba người nhất thời nổ bể ra đến, tiêu tan trên không trung.

Từ Chỉ Tình nhìn phía Dương Diệp trên bả vai chồn tía, chồn tía trừng mắt nhìn, sau đó giơ giơ tiểu trảo, làm như ở khoe khoang.

“A!”

Lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Thiên Mị tiếng kêu thảm thiết, Từ Chỉ Tình quay đầu chỉ thấy cái kia Thiên Mị tứ chi đều đang bị kiếm khí xuyên thủng, máu tươi không khô ra. Mà lúc này, một tia sáng tím bao phủ lại Thiên Mị, đón lấy, Thiên Mị trực tiếp biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở Dương Diệp dưới chân.

"Ngươi muốn làm gì!" Từ Chỉ Tình gầm lên.

Dương Diệp cười gằn một đời, nói: "Trực giác nói cho ta, ngươi ở Hỏa Linh Tộc trung địa vị hẳn là không thấp, nếu như vậy, vậy thì tạm thời lưu ngươi một mạng!" Nói, hắn đưa tay tìm tòi, một thanh đạo giai huyền kiếm xuất hiện tại trong tay hắn, tiếp theo đột nhiên vung lên.

Từ Chỉ Tình hoảng hốt, mới vừa muốn động thủ, thế nhưng đã chậm, tứ đạo kiếm khí trực tiếp xuyên thủng nàng hai vai cùng hai chân.

"Thật nhanh..." Nói xong câu này, Từ Chỉ Tình cả người biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, cũng xuất hiện tại Dương Diệp hai chân hạ.

Từ Chỉ Tình trong mắt một mảnh mờ mịt vẻ..... Nàng dĩ nhiên ở một cái cùng cấp đối với trong tay, liền một chiêu đều không đón được...

Dương Diệp mặt nạ nam tử, không có một chút nào phí lời, đang muốn động thủ, Tiểu Man nhưng là xuất hiện tại trước mặt hắn. Tiểu Man nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Ngươi có phải là nghịch loại huyền giả?"

"Chẳng cần biết ta là ai, ta đều sẽ không làm thương tổn ngươi!" Dương Diệp nói.

Tiểu Man, nhãn chu vi, chu vi toàn bộ là thực thể, có chút không có chết tuyệt, còn ở rên rỉ lên. Tất cả, Tiểu Man đau thương nở nụ cười, nói: "Ngoại trừ Thánh Đường thánh bảng ba vị trí đầu thiên tài yêu nghiệt, Thánh địa không ai có thể lấy hoàng giả cảnh cường giả có thể như vậy dễ như ăn cháo thuấn sát giống nhau Giai Cường Giả. Nếu như nói còn có, vậy cũng chỉ có nghịch loại huyền giả. Ta, ta dĩ nhiên đem nghịch loại huyền giả mang về Hỏa Linh Tộc, còn vì ngươi trị thương, ta, ta giết ngươi..."

❤đọc truyện cùng http://truyencuatui . net/

Nói, Tiểu Man trong tay một con hồng chuy tuột tay mà ra, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, Dương Diệp đưa tay tìm tòi, con kia hồng chuy bị hắn tóm lấy. Mà lúc này, Tiểu Man đột nhiên bay đến trước mặt hắn, sau đó dùng trong tay nàng còn lại con kia hồng chuy mạnh mẽ đập về phía Dương Diệp.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, đấm ra một quyền, cùng cái kia hồng chuy mạnh mẽ đụng vào nhau.

“Bành”

Một tiếng vang thật lớn, sức mạnh mạnh mẽ Trực Tiếp Tương Tiểu Man chấn động bay ngược mà ra. Lúc này, chồn tía tiểu trảo vung lên, một tia sáng tím bao phủ lại Tiểu Man, ở một khắc tiếp theo, Tiểu Man trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp vung tay phải lên, vô số đạo do kiếm ý ngưng tụ mà thành ý kiếm trong nháy mắt đem Tiểu Man bao nhốt lại, khiến cho không thể động đậy.

“Ta nhất định phải giết ngươi!” Tiểu Man căm tức Dương Diệp, trong mắt sát ý lẫm liệt.

“Nhưng là ngươi hiện tại không đánh lại được ta!” Dương Diệp nói.

“Ngươi...” Tiểu Man giận dữ.

Dương Diệp khoát tay áo một cái, đạo; “Rất nhiều chuyện, ngươi sau này sẽ rõ ràng. Đến lúc đó ngươi là muốn đối địch với ta, vẫn là cùng ta làm bằng hữu, kỷ lựa chọn. Hiện tại, ngươi liền ngoan một điểm, bởi vì ta một quyền là có thể đem ngươi đánh ngã!” Hắn không phải là không muốn giải thích, chỉ là hiện đang giải thích không có bất kỳ ý nghĩa gì, màu đen thần lôi xuất hiện, coi như hắn có 100 tấm miệng đều giải thích không rõ.

“Ngươi là làm sao tiến vào ta Hỏa Linh Tộc!” Từ Chỉ Tình trầm giọng nói. Dung nham thế giới đều có bán thánh cường giả tọa trấn, theo đạo lý tới nói, coi như ngoại giới bán thánh cường giả cũng đừng nghĩ vào, thế nhưng trước mắt vị này, nhưng là vô thanh vô tức đi vào, mà là còn ở Hỏa Linh Tộc độ kiếp!

“Là Tiểu Man tiện nhân này mang đến” Thiên Mị đột nhiên giận dữ hét; “Đều nàng, đều tiện nhân này, nàng cấu kết nghịch loại huyền giả, nàng chết chắc rồi, gia gia nàng cũng chết chắc rồi, ha ha... Các ngươi đều chết chắc rồi.”

“Đùng”

Một thanh kiếm đột nhiên vỗ vào Thiên Mị trên mặt, mặt nhất thời thũng lên.

“Ngươi...”

Thiên Mị căm tức Dương Diệp, vừa muốn nói gì, thế nhưng...

“Đùng”

Một tiếng tiếng vang lanh lảnh vang lên, Thiên Mị mặt càng sưng lên.

“Diệp Dương, ngươi chết...”

“Đùng”

“A a a a...” Thiên Mị cả người dường như giết lợn giống như gào thét lên.

“Đùng”

“Đùng”

“Đùng”

“...”

Thiên Mị mỗi một câu nói, sẽ đổi lấy Dương Diệp một cái tát, không tới một hồi, Thiên Mị cả khuôn mặt cũng đã hoàn toàn biến hình. Coi như gia gia hắn ở đây, e sợ cũng không nhận ra nàng đến.

Thiên Mị hy vọng muốn nói chuyện, lúc này cũng không nói ra được, chỉ có thể oán độc diệp.

“Ngươi chạy không thoát rồi!” Từ Chỉ Tình đột nhiên nói.

Dương Diệp nhàn nhạt phương một chút, nói: “Ta không nghĩ tới muốn chạy trốn!”

“Lớn mật!”

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo rống to thanh, đón lấy, một bàn tay lớn tự phía chân trời thiểm hiện ra, bàn tay lớn lần thứ hai xé rách không gian, hướng về Dương Diệp tàn nhẫn mà tóm tới.

“Diệp, diệp, dương, ngươi, ngươi tử, ngươi chết chắc rồi...” Lúc này, cái kia Thiên Mị há miệng, âm thanh tự trong miệng đứt quãng truyền ra.

“Cút!”

Thanh như sấm rền nổ vang, một luồng ánh kiếm tự Dương Diệp trong tay phóng lên trời, ánh kiếm cắt phá trời cao, cùng bàn tay khổng lồ kia mạnh mẽ đụng vào nhau.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, ánh kiếm tiêu tan, mà cái kia bàn tay khổng lồ cũng là trong nháy mắt rụt trở lại. Đón lấy, một ông già xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Ông lão vẻ mặt nghiêm túc, hắn nhãn trên tay mình một đạo vết kiếm, lại Dương Diệp đỉnh đầu những kia màu đen thần lôi, nói: “Thiên giai kiếm ý, một đòn trí mạng, ngươi làm sao sẽ Thánh Đường kiếm tu thần thông thuật; Còn có này màu đen thần lôi, ngươi, ngươi là nghịch loại huyền giả?”

Đang lúc này, bốn phương tám hướng đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo ánh lửa cùng lưu quang, đón lấy, vô số Hỏa Linh Tộc cường giả toàn bộ xuất hiện tại giữa trường.

“Lớn mật, lại dám đồ ta Hỏa Linh Tộc huyền giả!” Một tên Hỏa Linh Tộc hoàng giả cảnh cường giả nhìn lướt qua bốn phía thi thể, nhất thời giận tím mặt, sau đó thân hình hơi động bắn mạnh hướng về phía Dương Diệp.

“Xèo!”

Một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, tên kia Hỏa Linh Tộc hoàng giả cảnh cường giả thân thể đứng ở tại chỗ.

“Ngươi...” Tên kia Hỏa Linh Tộc cường giả thoại còn không nói chuyện, đột nhiên, ‘Phốc’ một đời, một đạo máu tươi tự hắn yết hầu nơi bắn nhanh ra...

Tất cả mọi người thay đổi sắc mặt!

Dương Diệp trong tay huyền kiếm vung lên, một đạo kiếm khí ở trước mặt hắn mười trượng ở ngoài vẽ ra một đạo trăm trượng trường vết kiếm, nói: “Bán thánh trở xuống, vi phạm, tử!”

PS: Không có tồn cảo, quán Internet gõ chữ..... Đại đêm 30, đại niên mùng một còn giống ta như thế ở quán Internet gõ chữ, không nói không có, khẳng định thiếu.... Nguyên bản là định một ngày canh một, một ngày canh một, ta thì có tự do hoạt động thời gian. Thế nhưng hết cách rồi, một ngày một càng đại gia hơn sảng khoái. Bất đắc dĩ, chỉ có thể liều mạng. Khổ cực như vậy phần trên, cầu các vị đầu vé tháng, vé mời, các loại phiếu....

Đặc biệt vé tháng, ta đã rơi xuống tới người thứ tám, lập tức liền cũng bị mặt sau bạo cúc.... Chư vị, có thể hay không giúp ta một chút sức lực?

Cuối cùng: Cảm tạ: Về k ức CXYaANDk đừng T hỏa M đậu ta 𪚥 diễm thư hữu 20105119 thư hữu 18640793 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng chống đỡ, cảm tạ. Còn có thật nhiều bằng hữu, không có cách nào từng cái liệt ra, xin lỗi, bởi vì thời gian quá thiếu..... Xin lỗi.

Lại cuối cùng: Cầu vé tháng!!!!! Cầu bạo phía trước hoa cúc!!!!

Lại lại cuối cùng: Mọi người tân niên vui sướng!!!!!! Tân niên vui sướng!!!!!!!!!! Toàn gia hạnh phúc!!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 711: Diệt thế thần lôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

712 chương: Diệt thế thần lôi!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Vết kiếm hoành ở giữa sân, sâu không thấy đáy...

Vết kiếm một bên khác, Hỏa Linh Tộc cấp nhân kinh hãi trung Dương Diệp, Dương Diệp tuy rằng chỉ là hoàng giả cảnh, hơn nữa còn chỉ là nhất phẩm, thế nhưng lúc này Dương Diệp, nhưng là khiến người ta nhìn mà phát khiếp.

Một chiêu kiếm cùng bán thánh đối kháng mà không rơi xuống hạ phong, một chiêu kiếm thuấn sát hoàng giả cảnh...

Ai dám trên?

Lúc trước cái kia một chiêu kiếm, giữa trường nhưng là có thật nhiều nhân liền!

“Làm càn!”

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo nổ vang thanh, đón lấy, một đạo sóng lửa tự phía chân trời thiểm hiện ra, sau đó trên không trung hóa thành một con rồng lửa, mang theo thao thiên hỏa diễm hướng về Dương Diệp tàn nhẫn mà đâm đến.

Cái kia Hỏa Long tuy rằng nhằm vào chính là Dương Diệp, thế nhưng cái kia ẩn chứa trong đó khủng bố uy thế, nhưng là để giữa trường một ít Hỏa Linh Tộc huyền giả không nhịn được run rẩy.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay trái hướng phía trước tìm tòi: “Sao đến!”

Ngữ lạc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ nhỏ man trong cơ thể vang vọng mà lên, đón lấy, một luồng ánh kiếm lóe qua, cổ sao xuất hiện tại Dương Diệp trên tay.

Kiếm vào vỏ, ra khỏi vỏ!

“Vù!”

Một luồng ánh kiếm nương theo tiếng kiếm reo phóng lên trời, lấy giữa trường rất nhiều người căn bản tốc độ đánh vào cái kia con rồng lửa trên.

“Ầm!”

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia con rồng lửa cùng ánh kiếm ở khẽ run lên sau, ầm ầm muốn nổ tung lên. Đột nhiên, một đạo hỏa tia tự cái kia nổ tung sản sinh sóng khí bên trong bắn nhanh ra, lấy tốc độ cực nhanh trực tiếp đánh vào Dương Diệp ngực.

“Bành!”

Dương Diệp hướng sau liền lùi mấy bước, ở hắn ngực, xuất hiện một cái lỗ máu.

Cái lỗ máu, Dương Diệp thầm nghĩ: “Mình cùng bán thánh trong đó, vẫn có chênh lệch không nhỏ a!”

Lúc này, Thiên Viêm xuất hiện tại giữa trường.

Tương xứng mị thảm trạng lúc, Thiên Viêm hai mắt trong nháy mắt đỏ đậm, toàn bộ sắc mặt đều vặn vẹo lên, gằn giọng nói: “Diệp Dương, không giết ngươi, ta thề không làm người. Không, ta muốn cho ngươi cầu sinh không thể, muốn chết không được!” Nói, hắn chính là muốn lại ra tay, bất quá rất nhanh, hắn lại ngừng lại.

Bởi vì Dương Diệp kiếm nằm ngang ở Thiên Mị trên cổ.

Dương Diệp nói: “Lão cẩu, ngươi muốn đánh với ta một trận, chờ ta độ kiếp kết thúc, ta sẽ cùng với ngươi cẩn thận chiến đấu một hồi, thế nhưng hiện tại, ta không có thời gian. Ngươi nếu như dám động thủ, ta không có cách nào ngăn cản, thế nhưng ta có thể cho ngươi này tôn nữ chết ở trước mặt ngươi. Ngươi có thể thử xem, là tốc độ của ngươi nhanh, vẫn là tốc độ của ta nhanh!”

“Ngươi...” Thiên Viêm nộ không thể yết, thế nhưng là không dám ở động thủ, chỉ có thể cả giận nói: “Diệp Dương, ngươi dĩ nhiên nắm người phụ nữ tới làm uy hiếp, ngươi tính là gì nam nhân?”

“Hết cách rồi, là cháu gái ngươi đi tới tìm ta phiền phức!” Dương Diệp nói: “Cũng không thể chỉ có thể nàng tìm đến ta phiền phức, mà ta không thể tìm nàng phiền phức chứ?”

Thiên Viêm cả giận nói: “Diệp Dương, ngươi giết ta Hỏa Linh Tộc nhiều người như vậy, coi như là Đại trưởng lão cùng cái kia Đồng Phần cũng không giữ được ngươi!”

“Hắn là nghịch loại huyền giả!” Lúc này, ở Thiên Viêm bên cạnh tên kia bán thánh ông lão đột nhiên trầm giọng nói.

Nghịch loại huyền giả?

Thiên Viêm đầu tiên là cả kinh, sau đó diệp đỉnh đầu, tương xứng chút màu đen thần lôi sau, hắn biến sắc mặt, sau đó đột nhiên cái khác Tiểu Man phẫn nộ quát: “Ngươi tiện nhân kia, ngươi đáng chết, ngươi dĩ nhiên đem nghịch loại huyền giả đưa vào ta Hỏa Linh Tộc, ngươi đáng chết, ta phải đem ngươi hồn phách hút ra, cả ngày lẫn đêm dùng địa tâm chi tử hỏa phần nướng!”

“Xì!”

Đang lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên vung lên, cái kia Thiên Mị nhất thời phát sinh một đạo tiếng kêu thảm thiết, lập tức một cánh tay bay đến Thiên Viêm trước. Dương Diệp nói: “Nàng như ra một điểm vấn đề, ta muốn ngươi toàn bộ Hỏa Linh Tộc chôn cùng!”

Điều còn đang chảy máu cánh tay, Thiên Viêm cả người trong nháy mắt điên cuồng lên, một luồng khí thế kinh khủng dường như bão táp bình thường tự trong cơ thể hắn dâng trào mà ra, luồng khí thế kia còn như thực chất, chỗ đi qua, không gian dường như sóng gợn bình thường chập trùng lên. “Diệp Dương, lão phu lấy linh hồn tuyên thề, không giết ngươi, cam nguyện thần hồn câu diệt!”

Hồn thề!

Hết thảy Hỏa Linh Tộc nhân kinh hãi không ngớt, bọn họ không nghĩ tới này Thiên Viêm dĩ nhiên phát xuống hồn thề. Huyền giả là không thể tùy tiện loạn đọc lời thề, đặc biệt cảnh giới cao huyền giả. Bởi vì nếu như không xong lời thề, cực có thể có thể làm cho mình sản sinh tâm ma, một khi có tâm ma, đang đột phá, hoặc là tu luyện lúc, tâm ma quấy phá, hậu quả kia nhưng là cực sự nghiêm trọng!

Này Thiên Viêm phát xuống hồn thề, điều này đại biểu, hắn cùng này Diệp Dương trong đó, là chân chính không chết không thôi rồi!

“Ầm!”

Đang lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu đột nhiên phát sinh dị biến, chỉ thấy một đạo màu đen kịt lôi trụ xuất hiện tại Lôi Lâm trên đỉnh đầu, đón lấy, này đạo màu đen kịt lôi trụ bỗng nhiên hạ xuống, đánh vào Lôi Lâm trên người.

“Nha...”

Lôi Lâm một tiếng hét thảm, sau đó tự không trung trực tiếp rơi rụng.

Dương Diệp biến sắc mặt, thân hình hơi động, liền vội vàng đem Lôi Lâm ôm vào trong lòng, mới vừa ôm Lôi Lâm, một đạo mạnh mẽ điện lưu trong nháy mắt lan khắp toàn thân hắn, để thân thể hắn không nhịn được run rẩy một hồi, bất quá hắn nhưng là không có buông ra Lôi Lâm.

“Đau...” Lôi Lâm rên rỉ lên, nàng khắp toàn thân từ trên xuống dưới đều màu đen kịt điện lưu.

Nhìn thấy Lôi Lâm còn có thể nói chuyện, Dương Diệp nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói: “Đi bên trong đợi!” Nói, vung tay phải lên, đem Lôi Lâm ném đến Hồng Mông trong tháp.

“Ngươi cũng đi vào!” Dương Diệp điêu.

Chồn tía lắc lắc đầu nhỏ.

Dương Diệp trong lòng một nhu, hắn biết, chồn tía muốn giúp hắn.

Lập tức cười cợt, nói: “Không có chuyện gì, ta có thể làm được, ngươi đi vào giúp ta chăm sóc nàng, được không?”

Chồn tía do dự một hồi lâu, lúc này mới chỉ trỏ đầu nhỏ, ở Dương Diệp cái trán nhẹ nhàng hôn một cái sau, lúc này mới hóa thành một tia sáng tím đi vào Dương Diệp trong cơ thể.

“Ầm!”

Chồn tía mới vừa gia nhập Hồng Mông trong tháp, từng đạo từng đạo màu đen kịt thần lôi không ngừng thoáng hiện, màu đen kịt thần lôi sau khi xuất hiện, một luồng diệt thế uy thế đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, giữa trường rất nhiều cường giả ở luồng áp lực này bên dưới, dĩ nhiên trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, mà trong đó, vẫn còn có bộ phận hoàng giả cảnh cường giả!

Thiên Viêm cùng bên cạnh hắn tên kia bán thánh ông lão nhìn nhau, ở hai trong mắt người, song phương đều vẻ nghiêm túc. Bởi vì này thần lôi khủng bố, chỉ so với bọn họ thành bán thánh độ thiên kiếp không kém bao nhiêu.

“Quả nhiên là nghịch loại huyền giả!” Thiên Viêm gằn giọng nói: “Chẳng trách ngay cả trời cũng không tha cho hắn, hạ xuống như vậy thần lôi!”

Ở Thiên Viêm bên cạnh ông lão gật gật đầu, sau đó nói: “Cái kia Tiểu man đem nghịch loại huyền giả đưa vào Hỏa Linh Tộc, đây là tội lớn, nàng vạn tử khó từ tội lỗi! Chờ trấn áp người này sau, tất xin mời tộc quy xử phạt!”

“Ta muốn bọn họ muốn chết cũng không thể!” Thiên Viêm gằn giọng nói.

“Chúng ta muốn ra tay sao?” Thiên Viêm bên cạnh ông lão trầm giọng nói.

Thiên Viêm lắc lắc đầu, nói: “Người này hơi có chút thực lực, chúng ta tùy tiện động thủ, Chỉ Tình cùng Thiên Mị khả năng gặp nguy hiểm, trước hết để cho hắn độ kiếp, thời khắc mấu chốt, chúng ta ở động thủ!”

Thiên Viêm bên cạnh ông lão gật gật đầu, sau đó giữa trường Dương Diệp.

Dương Diệp ngẩng đầu phía chân trời màu đen kịt thần lôi, hiện tại cái này màu đen kịt thần lôi ẩn chứa sức mạnh, so với trước màu đen thần lôi chí ít khủng bố không chỉ gấp mười lần!

Đây căn bản không phải hoàng giả cảnh cường giả nên độ ức hiếp, không phải là hoàng giả cảnh cường giả có thể độ được!

“Ầm!”

Đột nhiên, cái kia tập hợp ở Dương Diệp đỉnh đầu những kia màu đen kịt thần lôi lăn chuyển động, chớp mắt sau, một đạo lôi trụ mang theo giả diệt thế oai tự không trung hướng về Dương Diệp rơi đi. Màu đen kịt thần lôi chỗ đi qua, không gian từng tấc từng tấc đổ nát, một cái thật dài vết nứt không gian xuất hiện tại màu đen kịt thần lôi phía sau.

“Này trời xanh là thật sự muốn đẩy ta vào chỗ chết a!” Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt nanh sắc, đưa tay tìm tòi, ý kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, ý kiếm vào vỏ, khí thế mạnh mẽ tự trong cơ thể hắn tuôn ra.

“Chém!”

Theo Dương Diệp một tiếng gầm lên, một đạo kiếm khí Từ cổ bên trong vỏ phóng lên trời, mà trong tay hắn ý kiếm thì lại ầm ầm vỡ vụn.

Kiếm khí mang theo một đám lớn ánh kiếm, xông thẳng tới chân trời, chỗ đi qua, cùng đen nhánh kia sắc thần lôi giống như vậy, không gian trong nháy mắt sụp xuống, một đạo thật dài màu đen kịt vết nứt cũng xuất hiện tại kiếm khí phía sau.

Thật mạnh!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người kinh hãi.

Cái kia Thiên Viêm cùng bên cạnh hắn bán thánh ông lão cũng là biến sắc mặt, đặc biệt Thiên Viêm, hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này hắn đã từng cho rằng là giun dế nhân thực lực dĩ nhiên kinh khủng như thế. Chính là chiêu kiếm này, bình thường hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả căn bản không tiếp được a!

“Người này, nhất định phải trừ bỏ!” Thiên Viêm trầm giọng nói.

Thiên Viêm bên cạnh ông lão vội vã gật gật đầu, biểu thị tán thành. Bởi vì trước mắt vị này, đã để hai người bọn họ đều cảm nhận được uy hiếp!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, kiếm khí cùng đạo kia màu đen thần lôi tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

"Ầm!"

Một đạo tiếng nổ vang rền ầm ầm ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, kiếm khí cùng đạo kia màu đen kịt lôi trụ trên không trung cùng nổ ra, vô số kiếm khí cùng màu đen kịt điện lưu trên không trung tán loạn, tình cờ rải rác ở phía dưới, phía dưới chính là khắp nơi bừa bộn.

"Ầm!"

Mà đang lúc này, một đạo so với trước đại gấp đôi màu đen kịt thần lôi thiểm hiện ra, khi này đạo màu đen kịt thần lôi sau khi xuất hiện, lúc trước những kia kiếm khí cùng màu đen thần lôi hết mức tán loạn, tiêu tan trên không trung.

Nhìn thấy này đạo màu đen kịt thần lôi, Thiên Viêm bên cạnh bán thánh ông lão sắc mặt kịch biến, vội vã quát lên: "Hoàng giả cảnh trở xuống, lùi mười dặm!"

Nghe vậy, ở phía sau hai người Hỏa Linh Tộc cường giả, ngoại trừ hoàng giả cảnh trở lên, hết mức hướng sau thiểm vút đi.

Đạo màu đen kịt thần lôi, không chỉ có Hỏa Linh Tộc những hoàng giả kia cảnh cường giả, coi như Thiên Viêm cùng cái kia bán thánh ông lão đều sắc mặt nghiêm túc cực kỳ.

"Thế này sao lại là hoàng giả cảnh cường giả ở độ kiếp a...." Thiên Viêm bên cạnh ông lão ngưng trọng nói: "Người này ở nghịch loại huyền giả bên trong, đến tột cùng là người nào, dĩ nhiên đưa tới như vậy thiên phạt!"

"Dùng chúng ta ra tay hắn sẽ tử!" Thiên Viêm gằn giọng nói: "Sau đó chúng ta chú ý chút, để tránh khỏi hắn chó cùng rứt giậu đối với Thiên Mị cùng Chỉ Tình ra tay!"

"Ha ha..." Lúc này, cái kia Thiên Mị đột nhiên cười gằn nói: "Diệp, Diệp Dương, trời xanh đều không cho phép ngươi, ngươi tử, ngươi chết chắc rồi!"

Dương Diệp không có quản Thiên Mị, nữ nhân này, không đáng hắn lãng phí thời gian. Tế đạo kia màu đen kịt thần lôi, lúc này Dương Diệp, nghiêm trọng cũng là nghiêm nghị cực kỳ, bởi vì cái kia ẩn chứa trong đó sức mạnh, cho dù là hắn, cũng cảm giác được uy hiếp nghiêm trọng.

“Ầm!”

Đang lúc này, không trung lại xuất hiện một đạo màu đen kịt thần lôi, này đạo màu đen kịt thần lôi so với trước đạo kia lại phải lớn hơn gấp đôi không ngừng, mà này đạo màu đen kịt thần lôi thì lại lấy cực nhanh đi tới trước đạo kia màu đen kịt thần lôi phía sau, hai đạo màu đen kịt thần lôi, đầu đuôi liên kết liên thành một cái cự trường lôi trụ mạnh mẽ hạ xuống.

“Ầm!”

Vẫn chưa xong, đạo thứ ba màu đen kịt lôi trụ xuất hiện lần nữa, đón lấy, đạo thứ tư xuất hiện, đạo thứ năm xuất hiện.... Mỗi một đạo đều so với trước phải lớn hơn gấp đôi....

“Triệt!”

Thiên Viêm cùng bên cạnh hắn ông lão trong mắt lộ ra vẻ kinh hãi, không chút nghĩ ngợi mang theo mọi người lại hướng lùi về sau mười dặm!

....

PS: Cầu!!!! Cầu vé tháng!!!!! Người thứ chín, lập tức liền hạ bảng!!!! Lăn lộn cầu vé tháng!!!!!

Còn có vậy ai, để ta mang ngươi tuốt a tuốt, ngươi đến thay ta gõ chữ?

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 712: Kiếp lôi ngưng hình, Dương Diệp vẫn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

713 chương: Kiếp lôi ngưng hình, Dương Diệp vẫn?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Năm đạo màu đen kịt thần lôi một đạo tiếp theo một đạo, mang theo hủy thiên diệt địa khí thế khủng bố hướng về Dương Diệp rơi đi.

Cái kia ẩn chứa trong đó khí thế khủng bố, làm cho Dương Diệp chu vi hết thảy kiến trúc trong nháy mắt hóa thành bột mịn, mà thôi Dương Diệp làm trung tâm chu vi mười dặm trong phạm vi mặt đất càng là trực tiếp sụp xuống lún xuống mấy trăm trượng.

Thanh thế doạ người, phảng phất tận thế giáng lâm.

Ở màu đen kịt thần lôi uy thế trung tâm, Dương Diệp liền dường như mưa to gió lớn trung một chiếc thuyền gỗ, nhỏ yếu mà lại không đỡ nổi một đòn.

Rơi xuống màu đen kịt thần lôi, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ dữ tợn. Này ức hiếp, căn bản không phải hoàng giả cảnh có thể độ, dù cho là bán thánh cường giả cũng không nhất định có thể vượt qua a!

“Ầm!”

Một luồng khủng bố kiếm ý phóng lên trời, kiếm ý hình thành một đạo kiếm ý bình phong che ở Dương Diệp đỉnh đầu, chống đỡ cái kia màu đen thần lôi khủng bố uy thế.

“Vù!”

Một đạo tiếng kiếm reo tự Dương Diệp cổ trong vỏ phóng lên trời, xông thẳng tới chân trời.

Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, ý kiếm ngưng tụ ở trong tay hắn, nắm chuôi kiếm, Dương Diệp dữ tợn nói: “Ngươi không cho ta hoạt, vậy ta liền nghịch ngươi!”

Ngữ lạc, kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ.

“Vù!”

Nương theo một đạo sắc bén tiếng kiếm reo, một luồng ánh kiếm phóng lên trời. Ánh kiếm mang theo một đạo thật dài ánh kiếm đuôi, một đường xé rách không gian, hướng về thiên tế màu đen thần lôi quán xạ mà đi.

“Tầng mười hai kiếm ý!”

Thiên Viêm bên cạnh bán thánh ông lão thất thanh, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, nói: “Làm sao có khả năng, người này dĩ nhiên là thiên giai hai tầng kiếm ý, không chỉ có như vậy, hắn chiêu kiếm này bên trong, dĩ nhiên là thất kiếm chồng chất, chiêu kiếm này uy lực, coi như là ta cũng phải cẩn thận ứng phó. Nghịch loại huyền giả bên trong làm sao có khả năng xuất hiện mạnh mẽ như vậy kiếm tu, làm sao có khả năng!”

Thiên Viêm sắc mặt trầm thấp như nước, không nói gì, chỉ có hai tay nắm chặt, trong cơ thể huyền khí cũng âm thầm vận chuyển lên.

Đạo kiếm khí, một bên Tiểu Man thấp giọng lẩm bẩm nói: “Ngươi không phải nghịch loại huyền giả, ngươi không phải nghịch loại huyền giả.... Ta biết ngươi là ai...”

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp nắm đạo kiếm khí cùng đạo thứ nhất thần lôi đụng vào nhau.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn vang vọng toàn bộ phía chân trời, kiếm khí cùng đạo thứ nhất màu đen kịt thần lôi ầm ầm nổ ra. Nhưng sau một khắc, đạo thứ hai màu đen kịt thần lôi liền đem kiếm khí cùng đạo thứ nhất màu đen kịt thần sấm nổ nổ sản sinh lôi tia cùng kiếm khí đập tan hầu như không còn. Đón lấy, tốc độ không giảm hướng về phía dưới Dương Diệp rơi rụng mà đi.

“Vù!”

Mà đang lúc này, lại là một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, lại là một đạo kiếm khí phóng lên trời, đón nhận này đạo màu đen kịt thần lôi.

“Tám đạo kiếm khí chồng chất!”

Thiên Viêm bên cạnh ông lão lần thứ hai thất thanh, nói: “Làm sao có khả năng, hắn lại có thể đem kiếm khí trong nháy mắt chồng chất tám lần, hắn là làm thế nào đến...”

Thiên Viêm không nói gì, thế nhưng trong mắt hắn nhưng là đồng dạng có một tia vẻ khiếp sợ. Này tám đạo kiếm khí chồng chất, tuy rằng không giết được hắn, hắn cũng có thể phá vỡ, thế nhưng không thể phủ nhận, này đã có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Mà chiêu kiếm này, là một tên mới vừa lên cấp đến hoàng giả cảnh huyền giả triển khai!

Nếu như hắn đạt đến bán thánh...

Thiên Viêm không nghĩ xuống, bởi vì kết quả kia sẽ làm hắn rất không thoải mái!

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, kiếm khí cùng cái kia đạo thứ hai màu đen kịt thần lôi tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

“Ầm!”

Vừa mới tiếp xúc, toàn bộ phía chân trời chính là bùng nổ ra một tiếng sấm rền nổ vang, đón lấy, toàn bộ phía chân trời không gian kịch liệt run lên, mà phía dưới mặt đất thì lại ở kiếm khí cùng màu đen kịt thần lôi sản sinh khủng bố uy thế hạ, lại sụp xuống lún xuống mười mấy trượng.

“Ầm!”

Không trung lại bùng nổ ra một đạo tiếng nổ lớn, đó là kiếm khí cùng đạo thứ hai màu đen kịt thần sấm nổ nổ dư uy sản sinh.

Dương Diệp tay phải tìm tòi, ý kiếm lại xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó vào vỏ. Hắn ở Tôn giả cảnh lúc, nhiều nhất chỉ có thể bảy đạo trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất. Thế nhưng khi hắn tăng lên tới hoàng giả cảnh sau, hắn thực lực tổng hợp tăng lên trên diện rộng, sức mạnh thân thể cũng tăng lên rất nhiều, bởi vậy, trảm thiên bạt kiếm thuật, hiện tại hắn chí ít có thể trong nháy mắt chồng chất mười lần!

Nếu như không tiếc đánh đổi, thậm chí có thể mười một đạo trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất! Chỉ là như vậy cực kỳ tiêu hao huyền khí, dù cho hắn hiện tại đã là hoàng giả cảnh, thế nhưng trong cơ thể huyền khí vẫn như cũ không thể để cho hắn trắng trợn không kiêng dè triển khai chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật. Theo: Đè hắn phỏng chừng, nếu như triển khai mười đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật, lấy hắn hiện ở trong người huyền khí, nhiều nhất cũng là năm lần!

Có thể nói, hiện tại lấy thực lực của hắn, gặp phải bán thánh, coi như đánh không lại, thế nhưng muốn chạy trốn vẫn là có thể.

Ngay khi Dương Diệp đang chuẩn bị rút kiếm lúc, phía chân trời cái kia còn lại ba đạo màu đen kịt thần lôi nhưng là ngừng lại.

Dương Diệp hơi nhướng mày, đột nhiên, hắn biến sắc mặt, bởi vì thiên tế màu đen kịt thần lôi đột nhiên nhữu hợp lại cùng nhau. Một trận biến ảo trung, một cái ngàn trượng trường, mấy trăm trượng khoan màu đen kịt rồng sét xuất hiện tại Dương Diệp đỉnh đầu.

“Kiếp lôi ngưng hình!”

Thiên Viêm bên cạnh ông lão hãi tiếng nói: “Kiếp lôi ngưng tụ hình dạng, chỉ có đang đột phá bán thánh lúc mới phải xuất hiện, này Diệp Dương bất quá là hoàng giả cảnh mà thôi, sao có thể có chuyện đó để kiếp lôi ngưng tụ hình dạng?”

“Hắn là nghịch loại huyền giả!” Thiên Viêm trong thanh âm mang theo một tia cười trên sự đau khổ của người khác, nói: “Nếu như là người bình thường, trời cao chắc chắn sẽ không để loại này lôi kiếp xuất hiện tại một cái hoàng giả cảnh huyền giả trên người. Thế nhưng hắn là nghịch loại huyền giả, nếu là nghịch loại huyền giả, cái kia ở không hợp lý sự tình, đều có thể nói xuôi được. Bởi vì trời cao muốn, là hắn tử, mà không phải cho hắn đau khổ!”

Thiên Viêm bên cạnh bán thánh ông lão gật gật đầu, nói: “Người này ngược lại cũng lớn mật, lại dám ở ta Hỏa Linh Tộc độ kiếp, hừ, đây là ở bắt nạt ta Hỏa Linh Tộc không người sao?”

“Bất cứ lúc nào chuẩn bị, này đạo rồng sét, hẳn là chính là một đòn tối hậu, mặc kệ hắn có thể hay không đỡ lấy, chúng ta đều muốn ra tay!” Thiên Viêm nói.

“Rõ ràng!”

“Hống!”

Cái kia do màu đen kịt ngưng tụ mà thành to lớn rồng sét đột nhiên quay về phía dưới Dương Diệp gầm lên giận dữ, vô tận long uy cùng lôi uy che ngợp bầu trời trút xuống, khác nào trời sập.

“Tất cả mọi người lùi về sau mười dặm, không, lùi về sau hai mươi dặm!” Thiên Viêm bên cạnh ông lão hãi tiếng nói. Bởi vì tương xứng Cái kia long uy cùng lôi uy sau khi xuất hiện, ở bên cạnh hắn Tôn giả cảnh cường giả dĩ nhiên trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, phảng phất toàn thân khí lực bị rút khô giống như vậy, không chỉ có Tôn giả cảnh cường giả, coi như là một ít hoàng giả cảnh cường giả cũng là thân thể uốn lượn, dường như muốn quỳ xuống.

Mà Dương Diệp bên cạnh ba nữ thì lại sắc mặt trắng bệch, thân thể không khỏi run lẩy bẩy. Đặc biệt cái kia bị thương Thiên Mị càng là không thể tả, cả người dĩ nhiên dường như điên cuồng bình thường điên cuồng co giật.

Tiểu Man cùng Từ Chỉ Tình hai nữ hơi hơi tốt hơn một chút, bất quá thân thể hai người cũng đang run rẩy.

“Diệp Dương, giao ra Thiên Mị cùng Chỉ Tình, không phải vậy lão phu đưa ngươi chém thành muôn mảnh!” Mị dáng dấp, Thiên Viêm giận tím mặt, liền muốn động thủ.

Dương Diệp lạnh lùng nhãn Thiên Viêm, nói: “Lão cẩu, ngươi ở phí lời một câu, ta hiện tại liền để cháu gái ngươi thần hồn câu diệt!”

Thiên Viêm giận dữ, đang muốn nói chuyện, bên cạnh hắn bán thánh ông lão ngăn cản hắn, nói: “Đừng kích thích hắn, hắn hiện tại khẳng định đã đến phong biên giới, chuyện gì đều làm được đi ra!”

Thiên Viêm hít sâu một hơi, đè nén lửa giận trong lòng, chỉ oán độc diệp.

Dương Diệp không có quản Thiên Viêm, mà là man, nói: “Hiện tại ta như thả ngươi đi, bọn họ nhất định sẽ gây bất lợi cho ngươi, cấp gia gia ngươi đến, ta liền thả ngươi đi.” Nói, lại là một huy, mười chuôi đạo giai huyền kiếm thiểm hiện ra, xoay quanh ở Tiểu Man đỉnh đầu, ở tầng mười hai kiếm ý gia trì hạ, cái kia mười chuôi đạo giai huyền kiếm nhất thời chống đỡ phần lớn uy thế, điều này làm cho tiểu tốt hơn rất nhiều.

Tiểu Man không nói gì, chỉ là diệp.

“Hống!”

Đang lúc này, phía chân trời cái kia to lớn rồng sét đột nhiên quay về Dương Diệp há mồm hống một tiếng, một đạo trăm trượng thô to lớn màu đen kịt lôi trụ tự cái kia rồng sét trong miệng bắn nhanh ra, sau đó mang theo khí tức kinh khủng hướng về Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, tay phải nắm ý kiếm chuôi kiếm đột nhiên một rút, kiếm nát tan, một đạo kiếm khí Từ cổ trong vỏ phóng lên trời, kiếm khí lấy tốc độ cực nhanh đánh vào đạo kia lôi trụ trên.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, tia kiếm khí kia ầm ầm tiêu tan, mà đạo kia lôi trụ chỉ là kịch liệt run lên, sau đó tốc độ không giảm hướng về Dương Diệp rơi rụng mà đi.

Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, trước hắn chiêu kiếm này nhưng là tám đạo trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất a! Tám đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật dĩ nhiên chỉ là vết thương nhẹ này đạo lôi trụ....

Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì đạo kia lôi trụ đã đi tới hắn đỉnh đầu.

Ý kiếm vào vỏ, ra khỏi vỏ!

Lại là một đạo kiếm khí phóng lên trời, này một đạo kiếm khí so với trước tia kiếm khí kia tốc độ phải nhanh, cũng càng mạnh mẽ hơn, nhờ vào lần này là chín đạo trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất!

Kiếm khí đánh vào cái nào đạo lôi trụ đỉnh, lôi trụ đỉnh kịch liệt run lên, tiếp theo ‘Oanh’ một tiếng, kiếm khí cùng lôi trụ đồng thời muốn nổ tung lên, kiếm khí cùng cái kia lắp bắp màu đen kịt sấm sét chỗ đi qua, không gian trong nháy mắt bị xé rách, toàn bộ phía chân trời khắp nơi bừa bộn.

“Hống!”

Lúc này, không trung cái kia to lớn rồng sét đột nhiên gầm lên giận dữ, tiếp theo đuôi rồng vẫy một cái, sau đó tự không trung mạnh mẽ hướng về phía dưới Dương Diệp mạnh mẽ đụng vào đến. Ở rồng sét quanh thân, lập loè vô số đạo màu đen kịt sấm sét, những này màu đen kịt sấm sét dường như một chiếc võng bao trùm rồng sét, điều này làm cho rồng sét hơi có chút quỷ dị.

Tương xứng rồng sét hướng về Dương Diệp đụng đi lúc, Dương Diệp vị trí liền không quyết định đi xuống sụp xuống lún xuống, không tới một tức thời gian, Dương Diệp cấp vị trí cũng đã sụp xuống lún xuống mấy trăm trượng, hơn nữa còn ở lấy tốc độ cực nhanh đi xuống sụp xuống.

Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, đưa tay tìm tòi, ý kiếm xuất hiện tại trong tay, vào vỏ.

“Trảm thiên bạt kiếm thuật, một đòn trí mạng!”

Ngữ lạc, một đạo sáng như tuyết kiếm khí thiểm hiện ra, ngay ở trước mặt đạo kiếm khí xuất hiện lúc, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên!

Mười một đạo trảm thiên bạt kiếm thuật cộng một đòn trí mạng ba tầng!

Đây là Dương Diệp hiện nay mới thôi mạnh nhất một đòn!

Triển khai này sau một đòn, nếu như không phải một thanh đạo giai huyền kiếm để hắn chống, hắn e sợ đã ngã xuống, bởi vì đòn đánh này, trong nháy mắt liền rút khô trong cơ thể hắn huyền khí.

Không chút do dự nào, hắn lấy ra cuối cùng một viên ngàn năm hỏa tinh thạch nuốt xuống, sau đó ngẩng đầu không trung.

“Ầm!”

Toàn bộ phía chân trời vang lên một đạo nổ vang rung trời thanh, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp tia kiếm khí kia bên trên ánh kiếm dần dần tản đi, rất nhanh, ‘Oanh’ một tiếng, Dương Diệp tia kiếm khí kia ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, thân thể kia đã kinh biến đến mức hư huyễn rồng sét lấy tốc độ cực nhanh rơi rụng mà xuống, sau đó trở về Dương Diệp trước.

Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, không chút nghĩ ngợi liền vung tay phải lên, một đạo kình khí đem Tiểu Man chấn động bay ra ngoài. Mà hầu như là ở cùng lúc này, một con bàn tay khổng lồ đem hứa Chỉ Tình cùng cái kia Thiên Mị bắt đi.

“Ầm!”

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bị này rồng sét nhấn chìm.

.....

PS: Cảm tạ: CXYaANDk bằng hữu khen thưởng, trở thành ta thứ mười lăm cái hộ pháp, bái tạ! Còn có bằng hữu: Ta tên khang soái, cảm tạ, cảm tạ hai vị bằng hữu đại lực chống đỡ! Còn có về k ức tro cốt phấn nhóm bằng hữu!!!

Cảm tạ!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 713: Nhiên ý! Lại thấy nhiên ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

714 chương: Nhiên ý! Lại thấy nhiên ý!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Ầm!”

Dương Diệp trực tiếp bị này điều rồng sét nuốt hết, vô số điện lưu lắp bắp, hình thành một mảnh mạnh mẽ lôi khu.

“Không!”

Tiểu Man bị Dương Diệp đẩy ra sau, nàng đầu tiên là ngẩn người, khi phục hồi tinh thần lại sau, liền Dương Diệp bị rồng sét nuốt hết một màn, lập tức không chút suy nghĩ liền hướng về cái kia phiến lôi khu vọt tới, bất quá rất nhanh nàng bên cạnh những kia màu đen kịt sấm sét gảy trở về. Thế nhưng nàng không hề từ bỏ, mà là một lần lại một lần xông tới, khác nào phong hình.

“Hắn chết rồi?”

Thiên Viêm bên cạnh cái kia bán thánh ông lão phương vực sâu, đúng, lúc này Dương Diệp vị trí đã sụp xuống thành một cái vực sâu, cách mặt đất có tới sắp tới ngàn trượng.

Mà đây là lúc trước cái kia rồng sét tạo thành!

“Không cảm giác được hơi thở của hắn!” Thiên Viêm cau mày nói: “Nghịch loại huyền giả đều bất tử, hắn hẳn là còn sống sót, như vậy cũng tốt, sau đó ta mới có giải mối hận trong lòng cơ hội!”

Vực sâu để, mạnh mẽ điện lưu không ngừng hướng về bốn phía lan tràn, những kia mạnh mẽ điện lưu chỗ đi qua, mặt đất một mảnh cháy đen, không tới một hồi, dưới nền đất liền toàn bộ trở thành cháy đen sắc.

“Ngươi không thể chết được, ngươi không thể chết được...” Lúc này Tiểu Man vết thương chằng chịt, thế nhưng nàng vẫn là một lần lại một lần hướng về Dương Diệp vị trí nhào tới. Ở Dương Diệp sử dụng tới tầng mười hai kiếm ý lúc, nàng biết, nàng sai rồi. Nàng nhặt về đến người đàn ông này, căn bản là không phải nghịch loại huyền giả, nàng trách oan hắn, đồng thời còn muốn giết hắn, thế nhưng hắn ở cuối cùng trong lúc nguy cấp nhưng là còn không quên cứu nàng.

Cứu hắn!

Lúc này, Tiểu Man trong đầu chỉ có cái ý niệm này.

Đột nhiên, bất ngờ xảy ra chuyện, nguyên bản hướng về bốn phía lan tràn những kia điện lưu chợt bắt đầu hướng về nguyên bản Dương Diệp chỗ đứng tụ lại, không tới một hồi, trong lòng đất ương liền xuất hiện một cái to lớn màu đen kịt quả cầu sét.

“Chuyện gì thế này!” Thiên Viêm bên cạnh bán thánh ông lão kinh ngạc nói.

Thiên Viêm hai mắt híp lại, lúc trước buông ra hai tay lại chậm rãi nắm chặt lên.

“Quả cầu sét ở nhỏ đi!” Có nhân cả kinh nói.

Mọi người quả nhiên, cái kia quả cầu sét chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ở nhỏ đi, rất nhanh, quả cầu sét càng ngày càng nhỏ, cuối cùng, hai người xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Hai người mọi người đều quen thuộc, bởi vì chính là Dương Diệp cùng lúc trước thôn tính màu đen thần lôi Lôi Lâm!

Lúc này, Lôi Lâm trên tay trái trôi nổi một cái màu đen kịt tiểu cầu, sau lưng còn một đôi nho nhỏ phảng phất do sấm sét dệt thành cánh; Mà Dương Diệp thì lại hữu đầu gối đơn quỳ gối, hai tay nắm một thanh ý kiếm cắm ở, có thể, nếu như không phải ý kiếm chống đỡ hắn, hắn đã co quắp ngã trên mặt đất.

“Hắn dĩ nhiên không có chuyện gì!” Thiên Viêm bên cạnh bán thánh ông lão trầm giọng nói.

Thiên Viêm trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, nói: “Động thủ!” Nói, cong ngón tay búng một cái, một tia thâm màu nâu hỏa diễm hướng về Dương Diệp bắn nhanh ra. Hỏa diễm tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đến đến Dương Diệp trước, mà đang lúc này, Lôi Lâm đột nhiên đứng ở Dương Diệp trước, sau đó nàng tay nhỏ ném đi, trong tay cái kia màu đen kịt quả cầu sét mang theo một tia chớp cùng đạo kia hỏa diễm tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

“Ầm!”

Hỏa diễm trong nháy mắt bị này quả cầu sét nổ nát, tiếp theo lại trở về Lôi Lâm tay nhỏ trung!

Thiên Viêm sững sờ, ánh mắt của hắn rơi vào Lôi Lâm trên người đánh giá, sau đó cả kinh nói: “Ngươi, ngươi là thiên địa linh vương, làm sao có khả năng...”

Cái gì gọi là thiên địa linh vương? Kỳ thực chính là thiên địa linh vật có chân chính ý thức, cùng với có thể hóa hình người liền gọi linh vương. Loại này linh vương đã không phải bình thường thiên địa linh vật, bởi vì bọn họ có chân chính linh trí, liền như cùng nhân loại như thế. Không chỉ có như vậy, thực lực của bọn họ cũng so với thiên địa linh vật phải cường đại rất nhiều, hơn nữa còn thụ thiên địa che chở!

Loại này linh vương, tự thời đại viễn cổ sau, thiên địa cũng đã không sinh ra. Đương nhiên, loại này linh vương ở Thánh địa vẫn có, bất quá cái kia hai cái linh vương hắn nhận thức, hơn nữa cái kia hai cái linh vương vẫn là tự thời đại viễn cổ truyền xuống. Mà hiện tại, hắn dĩ nhiên lại gặp được một cái thiên địa linh vật, một cái chưa từng nghe qua thiên địa linh vật, điều này làm cho hắn làm sao không khiếp sợ?

Thế nhưng rất nhanh, trong mắt hắn chính là xuất hiện vẻ hưng phấn, bởi vì, chỉ cần thôn tính thiên địa này linh vật, cái kia thực lực của hắn chí ít có thể tăng cao gấp đôi không ngừng!

“Diệp ca ca đạo ngươi là lão cẩu, không nói chuyện với ngươi!” Lôi Lâm trừng mắt nhìn, dứt khoát tiếng nói.

Thiên Viêm giận dữ, nói: “Ngươi muốn chết!” Nói, tay phải hướng về Lôi Lâm cách không vỗ một cái, một con bàn tay khổng lồ thiểm hiện ra, mạnh mẽ đánh về Dương Diệp cùng Lôi Lâm.

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, tựa hồ sợ, nàng vội vã thân hình lóe lên trốn đến Dương Diệp sau lưng, thế nhưng rất nhanh, nàng lại lần nữa đứng ra. Nhân vì muốn tốt cho nàng như nghĩ tới, Dương Diệp hiện tại là trạng thái trọng thương.

Nàng hai cái tay nhỏ bé không ngừng vỗ đen nhánh kia sắc quả cầu sét, vừa đập còn biên thổi khí, rất nhanh, đen nhánh kia sắc quả cầu sét từ to bằng nắm tay đã biến thành người trưởng thành đầu đại. Đón lấy, nàng tay nhỏ dùng sức vỗ một cái, quả cầu sét mang theo một tia sét va về phía bàn tay khổng lồ kia.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn, quả cầu sét ầm ầm vỡ vụn, bàn tay khổng lồ tàn nhẫn lạc mà xuống. Lôi Lâm khuôn mặt nhỏ nhất bạch, không biết phải làm sao. Tốt vào lúc này, một cái tay đột nhiên giữ nàng lại tay nhỏ, đón lấy, Dương Diệp che ở trước mặt nàng.

“Chém!”

Cổ trong vỏ ý kiếm ra khỏi vỏ, ý kiếm nát tan, ánh kiếm trùng thiên lên, bắn nhanh hướng về phía bàn tay khổng lồ kia. Nhưng Dương Diệp nhưng là ‘Phốc’ một đời phun ra một ngụm máu tươi.

“Ầm!”

Một đời nổ vang, ánh kiếm cùng bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tan.

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, mười mấy viên siêu phẩm năng lực thạch xuất hiện tại trong lồng ngực, điên cuồng hấp thu những kia siêu phẩm năng lực thạch năng lực.

“Cẩn thận!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Tiểu Man kinh hãi thanh. Dương Diệp biến sắc mặt, bỗng nhiên xoay người, mới vừa quay người lại, một con năng lực bàn tay khổng lồ chính là đánh vào ngực hắn,

Bành!

Dương Diệp cả người thân thể một cung, sau đó bay ngược mà ra, không trung một ngụm máu tươi phun ra tung toé, ở trước mặt của hắn cách đó không xa, là cái kia bán thánh ông lão, mà lúc này, cái kia bán thánh ông lão tay phải chính gắt gao trói lại Lôi Lâm cái cổ, Lôi Lâm không ngừng đang giãy dụa.

Dương Diệp muốn rách cả mí mắt!

Mà đang lúc này, Dương Diệp sắc mặt lần thứ hai biến đổi, không trung mạnh mẽ nữu xoay người, mới vừa quay người lại, cái kia Thiên Viêm chính là xuất hiện tại trước mặt hắn, cùng lúc đó, một thanh toả ra lửa hỏa kiếm đâm thẳng trước ngực hắn!

Né tránh đã không kịp, bởi vì hắn lúc này còn chưa hoàn toàn dời đi cái kia bán thánh sức mạnh của ông lão, bởi vậy, thân thể căn bản là không có cách mạnh mẽ né tránh, mà đang lúc này, một bóng người xinh đẹp đột nhiên che ở trước mặt hắn, đón lấy, hắn chính là nghe được ‘Xì’ một tiếng.

“Không!”

Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt đỏ đậm, bách chuôi đạo giai huyền kiếm tự trong cơ thể hắn thiểm hiện ra, vòng qua hắn cô gái trước mặt, điên cuồng bắn về phía cái kia nắm hỏa kiếm Thiên Viêm. Thiên Viêm hơi thay đổi sắc mặt, trường kiếm trong tay vung nhanh, không ngừng vung chống đỡ. Khi hắn giảng những kia huyền kiếm hết mức ngăn sau, Dương Diệp đã xuất hiện tại trăm trượng có hơn, Mà Dương Diệp trong lòng, ôm một cô gái, cô gái này không phải người khác, chính là Tiểu Man, chính là trước hắn thế Dương Diệp cản một chiêu kiếm!

“Ha ha....” Thiên Viêm điên cuồng cười to, nói: “Diệp Dương, ngươi rất thống khổ chứ? Ta trước đã nói, ta muốn cho ngươi muốn sống cũng không được muốn chết cũng không thể, ngươi yên tâm, đây chỉ là bắt đầu, ta sẽ để nữ nhân này còn có tiểu nữ oa kia ở trước mặt ngươi nhận hết thiên hạ tối cực kỳ tàn ác sỉ nhục, mà ngươi, ngươi yên tâm, tuy rằng ngươi sẽ không chết, thế nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ không bạc đãi ngươi, cõi đời này hết thảy hình phạt cùng với dằn vặt nhân phương thức, ta đều sẽ ở trên thân thể ngươi từng cái thử xem.” Trước mắt này Diệp Dương để trước hắn không chỉ có tổn thất mười viên siêu phẩm năng lực thạch, còn đem hắn duy nhất tôn nữ dằn vặt thành như vậy, hiện tại có thể tự tay báo thù, trong lòng hắn khỏi nói có bao nhiêu sảng khoái!

Dương Diệp ôm Tiểu Man, tay trái bưng Tiểu Man trước ngực cái kia đang thiêu đốt kiếm động, trong thanh âm mang theo thống khổ, nói: “Ngươi cái này nha đầu ngốc, ngươi, ngươi có biết hay không, hắn không đả thương được ta, hắn không đả thương được ta, ngươi tại sao muốn thay ta đỡ kiếm, ngươi là muốn cho ta nợ ngươi hai cái mạng sao? Ta chỉ có một cái mạng, ta còn không lên ngươi a!” Trước cái kia một chiêu kiếm, lấy cơ thể hắn, hoàn toàn có thể kháng được, đương nhiên, hắn sẽ trọng thương, bởi vì đối phương là bán thánh, mà không phải hoàng giả cảnh cường giả. Cơ thể hắn tuy rằng mạnh, thế nhưng còn không có mạnh đến có thể không nhìn bán thánh cường giả công kích.

“Ta trước trách oan ngươi, còn ra tay với ngươi, ngươi sẽ không xảy ra ta khí chứ?” Tiểu Man khí tức suy yếu, thanh như muỗi a.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có trách ngươi, vẫn luôn không có trách ngươi, bởi vì không có ngươi, ta sớm đã chết rồi.”

“Như vậy cũng tốt....” Tiểu Man khẽ mỉm cười, đón lấy, nàng nụ cười đọng lại.

Dương Diệp thống khổ nhắm hai mắt lại, che Tiểu Man ngực tay lướt xuống mà xuống, ở Tiểu Man ngực, là một cái còn đang thiêu đốt to bằng nắm tay kiếm động, trong kiếm động, một đám lửa còn ở bừa bãi tàn phá Tiểu Man ngũ tạng lục phủ. Tiểu Man chỉ là hoàng giả cảnh, làm sao có thể chịu đựng được Thiên Viêm cái này bán thánh cường giả một đòn toàn lực? Ở hỏa kiếm đâm vào trong cơ thể nàng lúc, nàng ngũ tạng lục phủ liền trong nháy mắt bị phá hủy.

Dương Diệp hít sâu một hơi, tay phải nhẹ nhàng vung lên, đem Tiểu

Man thi thể làm tiến vào Hồng Mông trong tháp, Tiểu Man thi thể tiến vào Hồng Mông tháp sau, Tiểu Man linh hồn từ nhỏ man trong cơ thể chậm rãi nhẹ nhàng đi ra, thể linh hồn Tiểu Man mờ mịt nhãn bốn phía, tiếp theo 'Oanh' một tiếng, linh hồn ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh vụn linh hồn hướng về bốn phía tung bay mà đi.

"Diệp ca ca...." Bị này bán thánh ông lão trói lại cái cổ Lôi Lâm giẫy giụa, một giọt nhỏ óng ánh long lanh thủy châu tự nàng trong hai mắt tràn ra, mà nàng trong miệng thì lại không ngừng kêu Dương Diệp.

Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, nhìn lướt qua chu vi Hỏa Linh Tộc mọi người, nói: "Ta bị Tiểu Man cứu, bởi vậy, ta đối với Hỏa Linh Tộc không chỉ có không có địch ý, ngược lại, còn có một chút lòng cảm kích. Thế nhưng, các ngươi Hỏa Linh Tộc nhưng là ở ta lúc độ kiếp ra tay với ta, không chỉ kém điểm để ta sắp thành lại bại, càng làm hại Tiểu Man bỏ mình. Ta Dương Diệp, có ân báo ân, có cừu oán, đương nhiên phải báo thù, hôm nay, phàm là ta hai mắt bản thân nhìn thấy Hỏa Linh Tộc huyền giả, toàn.... Bộ... Tử!"

Ngữ lạc, tầng mười hai kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, đón lấy, cái kia còn như thực chất kiếm ý trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Nhiên ý!

Dương Diệp khí tức không ngừng tăng vọt!

Hoàng giả cảnh nhất phẩm!

Hoàng giả cảnh tam phẩm!

Hoàng giả cảnh ngũ phẩm!

Hoàng giả cảnh cửu phẩm!

Còn ở trướng....

PS: Cầu vé tháng!!!! Lập tức bị mặt sau bạo hoa cúc rồi!!!!!! Để ta bạo phía trước hoa cúc, ngày hôm nay không trở về nhà ăn cơm, ta cũng canh ba!!!!!

Vé tháng chính là ta thuốc kích thích!!!!!

Cho ta đánh một châm thuốc kích thích!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 714: Đồ, không chết không thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

715 chương: Đồ, không chết không thôi!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Dương Diệp cảnh giới liên tục tăng lên, không tới mấy tức thời gian chính là tăng vọt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, thế nhưng kiếm ý của hắn cảnh giới nhưng là đã biến thành thiên giai một tầng...

Diệp trong nháy mắt liền đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, vô số Hỏa Linh Tộc huyền giả ngây người như phỗng.

Người trước mắt này, trước vừa mới mới vừa đột phá đến hoàng giả cảnh mà thôi a! Hiện tại lại biến thành hoàng giả cảnh cửu phẩm?

Làm sao có khả năng?

Hoàng giả cảnh cũng đã có thể thuấn sát hoàng giả cảnh, hiện tại hắn là hoàng giả cảnh cửu phẩm, thực lực kia nên khủng bố đến mức nào?

Nghĩ tới đây, vô số Hỏa Linh Tộc huyền giả không khỏi có chút sợ hãi.

Dương Diệp cảnh giới không có ở trướng, thế nhưng hơi thở của hắn nhưng là còn ở trướng, không tới một hồi, trên người hắn tản mát ra khí tức như sơn nhạc, như biển rộng, làm cho người ta trầm trọng cảm giác ngột ngạt.

Thiên Viêm cùng cái kia bán thánh ông lão cũng là bị tình cảnh này làm sững sờ, hai người cũng không nghĩ tới bọn họ trước mắt này Diệp Dương thực lực dĩ nhiên tăng vọt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm. Bất quá lấy thực lực của hai người cùng nhãn lực, rất nhanh sẽ phát hiện vấn đề.

Thiên Viêm cười gằn một tiếng, nói: “Diệp Dương, dựa vào bí pháp mạnh mẽ tăng lên tới hoàng giả cảnh cửu phẩm, tuy rằng có thể làm cho thực lực ngươi tăng cường rất nhiều, nhưng chung quy chỉ là phù dung chớm nở. Buồn cười chính là, ngươi lại vẫn muốn tuyên bố tàn sát ta Hỏa Linh Tộc. Thực sự là buồn cười đến cực điểm, thật quá ngu xuẩn!”

Dương Diệp đưa tay tìm tòi, ý kiếm ngưng tụ, ý kiếm vào vỏ, Dương Diệp gằn giọng nói: “Lão cẩu, Hỏa Linh Tộc đều sẽ bởi vì ngươi cùng cháu gái ngươi, trả giá ngươi Hỏa Linh Tộc cả đời này cũng chịu đựng không được đánh đổi.”

Ngữ lạc, kiếm ra khỏi vỏ!

Tiếng kiếm reo phóng lên trời.

Một luồng ánh kiếm dường như thời gian qua nhanh, ở giữa sân chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, sắp tới một ít hoàng giả cảnh cường giả đều không có

Mười lăm đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật, một đòn trí mạng ba tầng, quang chi tử kiếm tốc!

Giữa trường chỉ có hai người này kiếm quỹ tích, vậy thì là Thiên Viêm cùng cái kia bán thánh ông lão. Khi nhìn thấy chiêu kiếm này lúc, sắc mặt hai người bỗng nhiên đại biến, trong mắt tràn đầy không thể tin tưởng vẻ, đặc biệt cái kia bán thánh ông lão, trong mắt hắn càng có vẻ sợ hãi, bởi vì chiêu kiếm này là hướng về hắn bắn nhanh mà đi. Tuy rằng khiếp sợ Dương Diệp chiêu kiếm này uy lực, thế nhưng hắn tốt xấu cũng là bán thánh cường giả, phản ứng không chút nào mãn, hầu như là ở Dương Diệp xuất kiếm một khắc đó, hắn liền chuẩn bị ra tay rồi.

Bất quá đúng vào lúc này, một nguồn sức mạnh vô hình đột nhiên xuất hiện tại giữa trường, đón lấy, Thiên Viêm cùng này bán thánh ông lão sắc mặt một hãi, nhân vì là cảnh giới của bọn họ trong nháy mắt từ bán thánh rơi xuống đến hoàng giả cảnh cửu phẩm!

“Làm sao có khả năng! Làm sao có khả năng!” Cái kia bán thánh ông lão thất thanh hãi nói. Hắn vừa muốn ra tay, bất quá bởi vì cảnh giới bị trấn áp duyên cớ, chậm nửa nhịp, sau đó một luồng ánh kiếm trực tiếp đánh vào hắn ngực. Đúng vào lúc này, bị hắn bóp lấy cái cổ Lôi Lâm trên người đột nhiên bùng nổ ra một đạo chói mắt ánh chớp, ánh chớp cùng ánh kiếm trước sau đánh vào cái kia bán thánh ông lão ngực, ông lão trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Lôi Lâm vội vã hóa thành một tia sét đi tới Dương Diệp trước, sau đó dường như bạch tuộc bình thường chăm chú ôm Dương Diệp, nước mắt không khô, khóc cái kia một cái thương tâm. Bởi vì từ nhỏ đến lớn, hắn liền không có bị người như vậy từng bắt nạt!

Dương Diệp khóe miệng không ngừng co rúm, bởi vì Lôi Lâm toàn thân có điện, nguyên bản những kia điện lưu là không đả thương được hắn, thế nhưng bởi vì Lôi Lâm trước thôn tính rất nhiều màu đen thần lôi sau, hắn phát hiện, Lôi Lâm so với trước đây mạnh mẽ không biết bao nhiêu, chí ít, hiện tại bình thường hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả đều tuyệt đối không dám ngạnh hám hắn triển khai ra những kia sấm sét!

Để Lôi Lâm trốn đến Hồng Mông tháp sau, Dương Diệp ngẩng đầu bán thánh ông lão, cái kia bán thánh ông lão cũng chưa chết, thế nhưng hắn trước ngực có một cái to bằng nắm tay kiếm động, kiếm động xuyên qua bán thánh ông lão cả người, có thể để người ta từ vừa vừa cảnh tượng.

Dương Diệp cũng không có có thất vọng, bởi vì nếu như bán thánh có tốt như vậy giết, liền không gọi bán thánh rồi!

“Trấn Giới Thạch, ngươi dĩ nhiên có Trấn Giới Thạch!”

Thiên Viêm cùng cái kia bán thánh ông lão hai người lúc này sắc mặt đều cực kỳ khó giới thạch a! Trước mắt này Diệp Dương thực lực tăng lên tới hoàng giả cảnh cửu phẩm, đồng thời vẫn là thiên giai kiếm ý, trong lòng bọn họ cũng không có làm sao coi là chuyện to tát. Bởi vì bọn họ là bán thánh, bán thánh cùng hoàng giả cảnh sự chênh lệch, coi như là thiên giai kiếm ý cũng bù đắp không được, trừ phi là thiên giai ba tầng kiếm ý!

Thế nhưng hiện tại, bọn họ cũng là hoàng giả cảnh cửu phẩm rồi!

Hoàng giả cảnh cửu phẩm đối với hoàng giả cảnh cửu phẩm, hơn nữa đối phương vẫn là kiếm tu, một tên khủng bố kiếm tu!

Hai người ở cũng không có trước tự tin cùng thong dong, có chỉ có nghiêm nghị!

“Trấn Giới Thạch chính là Thánh Đường chí bảo, làm sao có khả năng ở trên tay ngươi!” Thiên Viêm trầm giọng hỏi.

“Vù!”

Trả lời Thiên Viêm chính là một luồng ánh kiếm, ánh kiếm như màn mưa, đến phía chân trời trút xuống, che ngợp bầu trời đè xuống Thiên Viêm cấp nhân.

“Làm càn!” Thiên Viêm giận dữ, cùng bên cạnh hắn bán thánh ông lão thân hình hơi động, nhằm phía Dương Diệp.

Thế nhưng đáng tiếc, bọn hắn lúc này, căn bản không làm gì được Dương Diệp, thậm chí hai người còn khắp nơi bó tay bó chân, bởi vì Dương Diệp kiếm khí thực sự quá mức khủng bố, nếu như bọn họ vẫn là bán thánh, tự nhiên không sợ, nhưng bọn họ hiện tại chỉ là hoàng giả cảnh cửu phẩm!

Cùng cấp bên trong, không có ai không kiêng kỵ Dương Diệp kiếm khí!

Dương Diệp đang cùng Thiên Viêm hai người giao chiến lúc, một trăm chuôi đạo giai huyền kiếm ở hắn tâm niệm điều khiển hạ, trực tiếp giết vào Hỏa Linh Tộc trong đám người, sau đó bắt đầu không khác biệt công kích!

Hiện tại đối với hắn mà nói, chỉ cần là hắn, đều kẻ địch, nếu là kẻ địch, vậy thì đáng chết!

Hỏa Linh Tộc huyền giả một cái tiếp theo một cái chết đi, không tới một hồi, hơn 100 bộ thi thể chuyến ở trên mặt đất.

“Diệp Dương, ta Hỏa Linh Tộc cùng ngươi không đội trời chung!” Cái kia bán thánh ông lão hai mắt đỏ chót, gầm hét lên. Hỏa Linh Tộc nhân vốn là ít, đặc biệt nam tử. Mà hiện tại, không tới một hồi thời gian, sẽ chết đi hơn 100, thêm vào trước, tổng cộng sắp tới năm trăm Hỏa Linh Tộc người chết rồi. Đôi này: Chuyện này đối với Hỏa Linh Tộc toàn bộ chủng tộc tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn khổng lồ!

“Ở Tiểu Man tử một khắc đó, ta liền cùng ngươi Hỏa Linh Tộc không đội trời chung rồi!”

Dương Diệp đột nhiên rút kiếm, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, trong nháy mắt đi tới đi tới cái kia bán thánh ông lão trước mặt, người sau hoảng hốt, này kiếm khí hắn nhưng là tự mình lĩnh giáo qua, nếu như bị đánh trúng, hắn tuy rằng sẽ không chết, thế nhưng nhất định sẽ thương càng thêm thương, đến lúc đó, chí ít cần hai khối ngàn năm hỏa tinh thạch mới có thể khôi phục!

Bởi vì kiếm khí tốc độ thực sự quá nhanh, né tránh đã không kịp, bán thánh ông lão hai tay hợp lại, sau đó đột nhiên ngoài triều: Hướng ra ngoài ấn đi qua, một đạo hỏa diễm chưởng ấn thiểm hiện ra, cùng Dương Diệp kiếm khí đụng vào nhau.

“Ầm!”

Một tiếng vang thật lớn sau, kiếm khí cùng hỏa diễm chưởng ấn đồng thời tiêu tan không trung, mà lúc này, Dương Diệp đã biến mất ở tại chỗ.

“Diệp Dương ngươi dám!” Đột nhiên, Thiên Viêm gầm lên, sau đó biến mất ở tại chỗ.

Bởi vì Dương Diệp đã hóa thành một luồng ánh kiếm xuất hiện tại những Hỏa Linh Tộc đó trong đám người, tương xứng Dương Diệp nhảy vào những Hỏa Linh Tộc đó huyền giả trong đám người sau....

Tàn sát, xích. Lỏa lỏa tàn sát!

Ánh kiếm lắp bắp, đầu người rơi xuống đất, máu chảy thành sông!

Không có người nào có thể chống đỡ được Dương Diệp kiếm khí, dù cho là một ít hoàng giả cảnh cường giả!

Rất nhanh, giữa trường chỉ còn dư lại cái kia mặt nạ nam tử cùng Từ Chỉ Tình còn có Thiên Mị cấp nhân, cái kia mặt nạ nam tử mới vừa muốn nói chuyện, một đạo kiếm khí trực tiếp xuyên thủng trước ngực hắn, làm cho cả người hắn cứng ngắc ở tại chỗ.

Mặt nạ nam tử trước ngực mình, sau đó lại cùng Thiên Viêm còn có bán thánh ông lão đánh nhau Dương Diệp, nói: “Nguyên bản, ta cho rằng ngươi giết hạ hầu hiên, chỉ là may mắn, ta sai rồi. Không nghĩ tới Thánh Đường thánh bảng đệ tứ ta, dĩ nhiên sẽ chết ở chỗ này, càng không có nghĩ tới, ta liền ngươi một chiêu đều không có đỡ lấy...” Ngữ lạc, khí tuyệt.

Không có ai biết, một vị Thánh Đường thánh bảng đệ tứ thiên tài liền như vậy vô thanh vô tức chết ở Hỏa Linh Tộc.

Vẻn vẹn không tới mấy tức thời gian, giữa trường Hỏa Linh Tộc huyền giả tử tử, chạy chạy, khắp nơi tàn tạ.

“Thiên trưởng lão cùng Dư trưởng lão đã không làm gì được hắn!” Trung Dương Diệp hai vị bán thánh ác chiến, Từ Chỉ Tình hít sâu một hơi, sau đó móc ra một viên bùa chú, thế nhưng hắn cũng không có làm nổ tấm bùa kia. Đây là gia gia nàng, cũng chính là Hỏa Linh Tộc tộc trưởng cho nàng, chỉ cần hắn làm nổ, hắn liền có thể ở trong nháy mắt chạy tới hắn bên cạnh!

Thế nhưng, nếu như không phải vạn bất đắc dĩ, hắn không muốn dùng! Bởi vì gia gia nàng ở bế tử quan, đã mấy trăm năm, hiện tại hắn đều còn chưa có đi ra, khẳng định là đến thời khắc mấu chốt!

Từ Chỉ Tình do dự, rất nhanh, sắc mặt nàng ung dung rất nhiều, bởi vì giữa trường Dương Diệp từ từ hạ xuống phong.

Cùng hai vị bán thánh ác chiến, Dương Diệp xác thực từ từ hạ xuống phong. Hắn mặc dù có thể cùng hai vị bán thánh chống lại, chủ yếu nhất chính là bởi vì hắn mạnh mẽ tăng lên thực lực, đồng thời dùng tới Trấn Giới Thạch, còn có mỗi lần chí ít đều mười lần trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất, ở thêm vào hắn cái kia vô cùng cường đại thân thể. Bởi vì những này, hắn mới có thể cùng hai vị bán thánh, đồng thời cường sát Hỏa Linh Tộc rất nhiều người.

Thế nhưng, tất cả những thứ này đều cần vô số huyền khí đến chống đỡ. Vừa bắt đầu còn có thể chống đỡ, thế nhưng đến hiện tại, mặc kệ là trảm thiên bạt kiếm thuật, vẫn là Trấn Giới Thạch, đều quá tiêu hao huyền khí, bởi vậy, trong cơ thể hắn huyền khí đã còn lại không có mấy rồi!

“Ở tiếp tục đánh, ta chắc chắn phải chết!” Dương Diệp không ngừng vẫy tay vừa ý kiếm, trong lòng âm thầm nghĩ: “Tối hơn nửa canh giờ, ta nhất định bị phản phệ. Muốn vì là Tiểu Man báo thù, ta phải sống sót.”

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trường kiếm một huy, phát sinh một đạo kiếm khí sau, sau đó xoay người hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về xa xa bắn nhanh mà lên!

“Ầm!”

Thiên Viêm một chưởng đánh nát kiếm khí sau, nhìn thấy Dương Diệp đào tẩu, lập tức phẫn nộ quát: “Diệp Dương, coi như ngươi là Thánh Đường Thánh chủ nhi tử, ta Hỏa Linh Tộc cũng phải giết ngươi!” Ngữ lạc, hai người hóa thành một áng lửa hướng về Dương Diệp đuổi tới.

Ba người một trước một sau sau khi rời đi, Từ Chỉ Tình thu hồi ánh mắt, nhìn lướt qua giữa trường những thi thể này, một vệt dữ tợn cùng thống khổ hiện lên hắn trong hai mắt. Hỏa Linh Tộc nhân vốn là ở càng ngày càng ít, hiện tại bị tàn sát nhiều như vậy, này chí ít cần mấy chục năm, thậm chí là trăm năm mới có thể khôi phục nhiều người như vậy khẩu a!

“Triệu tập hết thảy Hỏa Linh Tộc ở dung nham thế giới cường giả cùng trưởng lão, toàn lực vây giết Diệp Dương người này, chẳng cần biết hắn là ai, ta Hỏa Linh Tộc cùng hắn không chết không thôi!”

Từ Chỉ Tình âm thanh ở giữa sân như sấm nổ ầm ầm vang vọng mà

lên!

…….

PS: Thật sự bạo phía trước hoa cúc....

Cảm tạ: baidu Tlo cũng tà về k ức ta tên khang soái thư hữu 21945430 nhóm bằng hữu!!!!! Cảm tạ!!!!! Cảm tạ các ngươi đại lực chống đỡ!!!!

Ta cùng bị ta bạo cúc tên kia chỉ kém 2 phiếu.... Cầu vé tháng!!!! Không phải vậy hắn muốn ngược bạo ta...

Sớm nhất bốn điểm: Bốn giờ, muộn nhất sáu giờ, sẽ chương mới chương 3:!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 715: Đồ ngươi Hỏa Linh Tộc!!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

716 chương: Đồ ngươi Hỏa Linh Tộc!!!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Ở đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm sau, Dương Diệp thực lực tổng hợp không biết tăng cao bao nhiêu lần, bởi vậy, hắn lúc này tốc độ không hề yếu Thiên Viêm hai người.

“Hết thảy Hỏa Linh Tộc huyền giả, ngăn cản người này!” Thiên Viêm âm thanh xa xa truyền ra, vô số tới rồi Hỏa Linh Tộc huyền giả một cái tiếp theo một cái che ở Dương Diệp trước.

Thế nhưng rất nhanh, Thiên Viêm lại vội vàng nói: “Hết thảy Hỏa Linh Tộc huyền giả lui lại, Không được cản hắn!”

Bởi vì che ở Dương Diệp trước mặt Hỏa Linh Tộc huyền giả, hầu như không có sức lực chống đỡ lại liền bị Dương Diệp một chiêu kiếm chém giết.

Lúc này Dương Diệp, bán thánh trở xuống, hầu như đều một chiêu kiếm thuấn sát!

Dương Diệp đem tốc độ triển khai đến cực hạn, cả người bị ánh kiếm bao vây, dường như một vệt sáng, hướng về xa xa bắn nhanh mà đi.

Chỗ đi qua, hết thảy Hỏa Linh Tộc huyền giả vội vã tránh lui, căn bản không dám lên trước cản.

Sau nửa canh giờ.

Thiên Viêm cùng cái kia bán thánh ông lão ngừng lại, bởi vì Dương Diệp biến mất không còn tăm hơi.

Ở trước mặt hai người bên ngoài mấy dặm, là từng mảng từng mảng cao vút trong mây núi lớn, tại này chút núi lớn đỉnh cao nhất, mơ hồ có thể hỏa diễm phun ra.

“Hắn chạy trốn tới vạn hỏa sơn mạch rồi!” Thiên Viêm bên cạnh ông lão trầm giọng nói. Vạn hỏa sơn mạch, là do mấy vạn ngọn núi lửa tạo thành, ở trong này, coi như là bán thánh cường giả không phải dám dễ dàng bước vào, bởi vì những này núi lửa nếu là bộc phát ra, uy lực kia, coi như là bán thánh cường giả cũng có thể trọng thương. Đương nhiên, nếu là bình thường, những này núi lửa là sẽ không phun trào, thế nhưng nếu như có nhân nhân vì là làm nổ...

Người bình thường là tuyệt đối không dám làm như thế, bởi vì làm như thế, tương đương với là ở tìm đường chết.

Thế nhưng trước mắt cái này Diệp Dương....

Hai người do dự, bởi vì một khi cái này Diệp Dương chó cùng rứt giậu, làm nổ núi lửa, dù cho chỉ làm nổ trong đó một toà, liền coi như bọn họ không ngã xuống, cũng tuyệt đối trọng thương!

“Hiện tại làm sao...” Cái kia bán thánh ông lão đột nhiên muốn nói gì.

Giữa trường bất ngờ xảy ra chuyện!

Thiên Viêm cùng bán thánh ông lão sắc mặt hai người đột nhiên kịch biến, nhân vì là cảnh giới của bọn họ trong nháy mắt trở thành hoàng giả cảnh cửu phẩm, đồng thời, một luồng cực kỳ mạnh mẽ kiếm ý bao phủ lại bọn họ.

Một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, nhanh, cực kỳ nhanh, sắp tới cho dù là hai người cũng chỉ có thể cảm giác được mà!

“Xì!”

Tương xứng hai người phục hồi tinh thần lại sau, hai người con mắt trong nháy mắt trợn tròn, đặc biệt cái kia bán thánh ông lão, ở trong mắt hắn, tràn đầy không thể tin tưởng vẻ cùng sợ hãi, bởi vì một thanh kiếm chính cắm ở trước ngực hắn, thiên giai kiếm ý trong nháy mắt liền đem hắn ngũ tạng lục phủ sinh cơ đập tan, mà trong cơ thể hắn sinh cơ cũng như thủy triều thối lui.

Mà bán thánh ông lão phía sau, nhưng là Dương Diệp!

“Diệp Dương!”

Thiên Viêm một tiếng gầm lên, tay phải đột nhiên nổ ra, trực tiếp đánh vào Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp cả người dường như tên rời cung, hướng xa xa quăng bay ra ngoài. Bất quá ở Dương Diệp bay ra ngoài lúc, một ánh hào quang lóe qua, sau đó cái kia bán thánh thi thể của lão giả biến mất ở tại chỗ.

Thiên Viêm ở tại chỗ ngẩn ngơ, cả người khí tức như bão táp bạo tùy ý phá hoại chu vi, thế nhưng là không có dám đuổi theo. Trước Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại chung quanh bọn họ, sau đó một chiêu kiếm giết chết cái kia bán thánh ông lão, điều này làm cho trong lòng hắn bay lên một luồng cảm giác sợ hãi, sợ hãi thật sâu cảm. Một tên bán thánh a, liền như thế bị một cái mới vừa tăng lên tới hoàng giả cảnh huyền giả giết!

Nếu như trước cái kia một chiêu kiếm là đối với mình....

Nghĩ tới đây, Thiên Viêm trên mặt hiện ra một chút mồ hôi lạnh, không dám nghĩ tiếp nữa.

Bởi vì hắn không có tự tin trăm phần trăm có thể chống đỡ được cái kia một chiêu kiếm....

Lần này, hắn thật sự có chút sợ hãi rồi!

Mãi đến tận hiện tại, hắn đều còn lòng vẫn còn sợ hãi!

Một vùng núi lửa, Thiên Viêm ở tại chỗ trầm mặc một lát, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Lấy Thiên Viêm sức lực của một người, hắn căn bản không dám vào nhập cái kia mảnh núi lửa, ngoại trừ sợ Dương Diệp làm nổ núi lửa, cùng hắn đồng quy vu tận ở ngoài, hắn đối với Dương Diệp cái kia che dấu hơi thở năng lực, cũng là chân chính kiêng kỵ.

Liền bán thánh cường giả đều không thể nhận ra được, này ẩn nấp khí tức thực lực, thực sự là quá khủng bố!

...

Dương Diệp tiến vào núi lửa sơn mạch sau, nhìn thấy cái kia Thiên Viêm không có đuổi theo, lập tức thở phào nhẹ nhõm.

Trước ngực mình, hắn lúc này trước ngực đã ao tiến vào, hình thành một cái hình trạng quái dị, không chỉ có trước ngực, phía sau lưng trên người vảy rồng cũng là nghiêm trọng rạn nứt ra. Trước cùng hai tên bán thánh giao thủ, hắn khắp toàn thân từ trên xuống dưới, chịu đến hai tên bán thánh vô số công kích, nếu như không phải thân thể cường hãn, hắn sớm đã trở thành một bãi thịt nát.

Tuy rằng không có trở thành thịt nát, thế nhưng lúc này cơ thể hắn cũng là vết thương đầy rẫy, không chỉ có trên người. Chính là trong cơ thể cũng xuất hiện vấn đề, bởi vì mạnh mẽ nhắc nhở đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, trong cơ thể hắn kinh mạch cùng xương cốt cấp bởi vì theo không kịp cảnh giới tăng lên, bởi vậy hoặc nhiều hoặc ít có một chút tổn thất, nếu như là bình thường, điểm ấy thương thế, lấy cơ thể hắn cường hãn độ, căn bản không cần lưu ý, thế nhưng hiện tại, bị hai tên bán thánh trọng thương, trong cơ thể bên ngoài cơ thể thương tính gộp lại, vậy thì là thương càng thêm thương.

Này còn không là nghiêm trọng nhất!

Nghiêm trọng nhất chính là, hắn cảnh giới bây giờ ở bắt đầu rơi xuống rồi!

Hoàng giả cảnh bát phẩm!

Hoàng giả cảnh lục phẩm!

Hoàng giả cảnh nhất phẩm!

...

Tương xứng rơi xuống đến hoàng giả cảnh lúc, Dương Diệp cảm giác cảnh giới như trước còn muốn hạ, điều này làm cho hắn biến sắc mặt, nếu như rơi xuống đến hoàng giả cảnh trở xuống, cái kia ở Hỏa Linh Tộc, vậy hắn liền đúng là chết chắc rồi. Bởi vì không tới hoàng giả cảnh, hắn căn bản không lấy sức lực của một người xông ra Hỏa Linh Tộc cái kia đá phiến tương thế giới, mà đi rơi xuống đến Tôn giả cảnh, hắn làm sao đi đối kháng Hỏa Linh Tộc những kia bán thánh?

Quan trọng nhất chính là, làm sao lại vì Tiểu Man báo thù?

Cái kia giết Tiểu Man kẻ cầm đầu lúc này nhưng là còn chưa chết a!

Tựa ở trên một tảng đá lớn, Dương Diệp thủ đoạn một phen, mấy trăm khối siêu phẩm năng lực thạch xuất hiện tại trước mặt hắn, còn chưa đủ, hắn lại lấy ra cái kia ngư tộc nữ tử biếu tặng cho hắn cái kia băng phách, không chút do dự nào, hắn một cái nuốt xuống.

Băng phách nhập thể, Dương Diệp cả người đột nhiên ngưng kết thành một tầng băng sương. Trong cơ thể, vô số năng lực tự cái kia băng phách trung lan ra, sau đó từng cơn sóng liên tiếp hướng về trong cơ thể hắn kinh mạch tuôn tới.

Băng phách bên trong ẩn chứa năng lực rất cường đại, không hề yếu ngàn năm hỏa tinh thạch, thậm chí so với ngàn năm hỏa tinh thạch còn cường đại hơn, cái kia lực phá hoại cũng so với ngàn năm hỏa tinh thạch còn kinh khủng hơn, bởi vì lúc này Dương Diệp trong cơ thể không chỉ có bên ngoài cơ thể kết liễu một tầng dày đặc băng sương, liền ngay cả trong cơ thể ngũ tạng lục phủ, kinh mạch xương cốt dĩ nhiên cũng bắt đầu ở kết băng sương!

Nếu như là người bình thường, dù cho là hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả, e sợ còn không có hấp thu cái kia băng phách bên trong năng lực cũng đã bị này hàn khí cho đông hồn phi phách tán. Cũng may Dương Diệp mặc kệ là thân thể, vẫn là trong cơ thể ngũ tạng lục phủ cùng kinh mạch xương cốt đều vượt xa bình thường hoàng giả cảnh cường giả, bởi vậy, cái kia băng phách sản sinh hàn ý tuy rằng để hắn cực kỳ khó chịu, thế nhưng là cũng không nguy hiểm đến tính mạng!

Băng phách năng lực còn còn thiếu rất nhiều, Dương Diệp còn điên cuồng hấp thu trước mặt những kia siêu phẩm năng lực thạch.

Ở băng phách cùng siêu phẩm năng lực thạch ảnh hưởng, Dương Diệp cảm giác được hơi thở của chính mình còn ở hàng, thế nhưng tốc độ nhưng là so với trước chậm chí ít mấy chục lần. Lại quá một phút sau, hơi thở của hắn đã từ từ ổn định lại, không chỉ có không có ở hàng, ở băng phách cùng cuồn cuộn không ngừng siêu phẩm năng lực thạch năng lực cung cấp hạ, còn mơ hồ có tăng lên dấu hiệu!

Cảm giác được này, Dương Diệp trong lòng tảng đá kia cuối cùng cũng coi như là chân chính rơi xuống.

Một ngày đi qua, Dương Diệp đã hấp thu băng phách phần lớn năng lực, cảnh giới cũng đạt đến hoàng giả cảnh nhất phẩm đỉnh cao.

Đang lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở, một cô gái xuất hiện tại trước mặt hắn.

Phù Cẩm Tiên!

“Ngươi đúng là số may, trước không có chết!” Dương Diệp không có lựa chọn động thủ, không phải là không muốn, mà là lúc này không thích hợp, bởi vì trong cơ thể hắn băng phách năng lực còn chưa hoàn toàn hấp thu, trong cơ thể hắn kinh mạch cùng xương cốt đều còn bị ngưng tụ, tuy nhưng đã không nghiêm trọng, có thể làm cho huyền khí vận hành, thế nhưng lúc này mạnh mẽ vận chuyển huyền tức giận, nhất định sẽ để kinh mạch bị hao tổn.

“Ngươi muốn giết ta!” Phù Cẩm Tiên nhìn thẳng Dương Diệp, vẻ mặt tự nhiên, không có dĩ vãng ngả ngớn.

“Ngươi nói xem?” Dương Diệp đến, trong cơ thể cố gắng hấp thu băng phách cùng siêu phẩm năng lực thạch năng lực.

Phù Cẩm Tiên đi tới Dương Diệp trước người ba trượng bên trong, trong cơ thể nàng huyền khí ở vận chuyển, thế nhưng sắc mặt nhưng là bình tĩnh, nói: “Ngươi không phải nghịch loại huyền giả, là Thiên Mị bọn họ sai rồi.”

“Nghe lời ngươi, ngươi thật giống như biết ta là ai?” Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên nói: “Nghe đồn ở huyền giả đại lục, có một chiêu kiếm hoàng, tru diệt Thánh Đường thánh bảng đệ tam hạ hầu hiên, đồng thời còn từng lấy Tôn giả cảnh cường giả thực lực cùng một tên nghịch loại huyền giả liên thủ tru diệt một tên Thánh Đường bán thánh trưởng lão. Mà tên này kiếm hoàng, không chỉ có nắm giữ thiên giai kiếm ý hai tầng, còn lĩnh ngộ kiếm vực, trên người còn có Trấn Giới Thạch. Ngươi là Dương Diệp, đúng không? Kiếm hoàng Dương Diệp? Không đúng, ngươi còn có một cái tên gọi, được xưng kiếm ma, ta cho rằng, cái này kiếm ma xưng hô thích hợp hơn ngươi!”

Dương Diệp cẩm tiên một lát, sau đó nói: “Không nghĩ tới ta tiếng tăm lớn như vậy, liền Hỏa Linh Tộc đều có người biết rồi!”

Nghe được Dương Diệp thừa nhận, Phù Cẩm Tiên trong mắt loé ra một vệt vẻ hưng phấn, nói: “Đúng là ngươi, ngươi đúng là Dương Diệp.”

“Ngươi có ý gì!” Dương Diệp cau mày nói.

“Chúng ta có thể hợp tác!” Phù Cẩm Tiên nói: “Thánh Đường nhân là ngươi tử địch, cũng là ta tử địch, chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác!”

“Ngươi quá yếu!” Dương Diệp rất trắng ra.

Phù Cẩm Tiên hơi thay đổi sắc mặt, thế nhưng vừa nghĩ tới trước Dương Diệp một người độc chiến hai tên bán thánh cảnh tượng, hắn không được không để cho mình thừa nhận, đối phương có tư cách này nói nàng! Trầm ngâm một lát, hắn nói: “Ta biết ta rất yếu, thế nhưng ta như trước có tư cách cùng ngươi hợp tác. Ngươi có biết hay không, nếu như không có ta hỗ trợ, ngươi căn bản trốn không thoát Hỏa Linh Tộc.”

Dương Diệp nói: “Ai nói ta muốn chạy trốn?”

Phù Cẩm Tiên trong lòng một hãi, hắn làm sao không biết Dương Diệp ý tứ? Lập tức trầm giọng nói: “Ta có thể nói cho ngươi, Hỏa Linh Tộc đã thông báo Hỏa Linh Tộc ở bên ngoài bán thánh cường giả chạy về Hỏa Linh Tộc, hiện tại đã có một tên bán thánh chạy về Hỏa Linh Tộc, hơn nữa còn có càng ngày càng nhiều bán thánh sẽ chạy về, khi đó, ngươi chắc chắn phải chết!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chậm rãi trạm lên, ở trên người hắn những kia khối băng nhất thời hóa thành mảnh vụn.

Phù Cẩm Tiên trong lòng một hãi, hắn không nghĩ tới này Dương Diệp khôi phục đã vậy còn quá nhanh!

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tiểu Man chết rồi, lấy ngươi toàn bộ Hỏa Linh Tộc tất cả mọi người mệnh đến bồi cũng không đủ. Ta đã đáp ứng Tiểu Man, không giết ngươi, ngươi đi đi!” Nói, Dương Diệp đi ra phía ngoài.

Phù Cẩm Tiên trong lòng thở phào nhẹ nhõm, hỏi: “Ngươi muốn đi đâu?”

“Đồ ngươi Hỏa Linh Tộc!”

....

PS: Phi thường cảm tạ bằng hữu: CXYaANDk khen thưởng, để ta mặt sau cùng mặt sau vị kia kéo dài một khoảng cách nhỏ, cảm tạ bằng hữu đại lực chống đỡ! Còn có: Thư hữu 20105119 lưu phong, cùng với rất rất nhiều bằng hữu, cảm tạ ủng hộ của các ngươi, cảm tạ!!!! Mỗi lần phiếu ở trướng, trái tim của ta a, liền như đôi mươi một Mã Vân, sôi trào a a a!!!!

Này nguyệt đối với ta mà nói là phi thường trọng yếu một tháng, bởi vì ta thượng nhân khí bảng, chuyện này ý nghĩa là có càng nhiều độc giả có thể thư. Thế nhưng mọi người vậy, này mười vị trí đầu có bao nhiêu kịch liệt.... Hơi có không chú ý, liền muốn bị làm tiếp. Xuống, liền không còn lộ ra ánh sáng suất, xuống, liền đại biểu cũng bị bạo hoa cúc...

Nói chung, này nguyệt ta mỗi ngày sẽ cố gắng ký hiệu, dù cho là không đi chúc tết, mỗi ngày phao quán Internet!!!

Cầu chư quân giúp ta một chút sức lực, đem vé tháng gửi cho ta, để thanh loan triệt để mạnh mẽ lên một cái!!!

Bái tạ!!!!!

Cuối cùng cú: Cùng thứ sáu còn kém 70 phiếu!!!!

Nếu như bạo hắn hoa cúc, ngày hôm nay liền canh tư làm sao?? Chỉ cần bạo hắn hoa cúc, dù cho là viết đến 12 giờ, ta cũng phải viết ra chương thứ tư đến!!!!

Không nói, ta trước về đi ăn chút cơm.....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 716: Bán thánh kiếm nô? Ba phần mười? Luyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

717 chương: Bán thánh kiếm nô? Ba phần mười? Luyện!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Ngươi đứng lại!”

Phù Cẩm Tiên đột nhiên quát lên, mới vừa nói xong, Phù Cẩm Tiên liền hối hận rồi, trước mắt vị này nhưng là cái sát thần, chính mình loại này khẩu khí, hắn vạn nhất khó chịu, trực tiếp động thủ làm sao bây giờ?

Dương Diệp dừng bước, xoay người cẩm tiên, nói: “Làm sao?”

Thấy Dương Diệp không có muốn động thủ ý tứ, Phù Cẩm Tiên trong lòng buông lỏng, tổ chức hạ suy nghĩ trong lòng, sau đó nói: “Ta biết thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng là ngươi có có nghĩ tới không, lúc này Hỏa Linh Tộc trung nhưng là có ít nhất ba vị bán thánh, hơn nữa còn có khả năng có bán thánh cường giả chạy về. Một mình ngươi ở mạnh, có thể giết đến ba vị bán thánh sao? Chẳng lẽ lại muốn lợi dụng bí pháp mạnh mẽ tăng cao thực lực? Coi như ngươi dám dùng bí pháp mạnh mẽ tăng cao thực lực, nhưng là ngươi dám cam đoan, chính mình còn như trước như vậy từ ba vị bán thánh trong tay chạy trốn sao?"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi nói có lý!" Nói, hắn xoay người hướng về núi lửa nơi sâu xa đi đến.

Phù Cẩm Tiên cắn cắn, đi theo.

Nhận ra được Phù Cẩm Tiên cùng lên đến, Dương Diệp dừng bước lại, xoay người cẩm tiên, nói: "Ngươi đến cùng hy vọng làm cái gì?"

"Muốn cùng ngươi đồng thời Sát Thánh đường người, còn có Hỏa Linh Tộc nhân!" Phù Cẩm Tiên sắc mặt có chút dữ tợn, nói: "Thánh Đường nhân hại ta cửa nát nhà tan, lại phá huỷ ta một đời, thù này không báo, ta chết không nhắm mắt; Mà Hỏa Linh Tộc, ha ha, lúc trước ta phu quân còn có ta hài tử bị Thánh Đường mấy vị kia giết lúc, Hỏa Linh Tộc không chỉ có không giúp ta cừu, còn để ta cũng đừng báo thù, vì không cho ta đi giết Thánh Đường người, những năm này đem ta giam cầm ở Hỏa Linh Tộc, ta hận, ta hận tất cả mọi người!"

Dương Diệp nói: "Ngươi tao ngộ, đáng giá khiến người ta đồng tình. Thế nhưng, thứ ta nói thẳng, mặc kệ là đối với Thánh Đường, vẫn là Hỏa Linh Tộc, ngươi đều chỉ sẽ trở thành gánh nặng của ta."

Phù Cẩm Tiên nói: "Ta biết thực lực ta yếu, thế nhưng ngươi đừng quên, ta nhưng là một cái nữ nhân, vẫn là một cái nữ nhân xinh đẹp. Hiện tại ở Hỏa Linh Tộc, ta có thể trở thành ngươi nội ứng, vì ngươi tìm hiểu Hỏa Linh Tộc bên trong tình huống. Chờ ngươi giải quyết Hỏa Linh Tộc sự tình sau, ngươi mang ta đi ra ngoài, ta cũng có biện pháp tiến vào Thánh Đường, khi đó, ngươi thì tương đương với ở Thánh Đường bên trong thêm một cái nội ứng."

"Ngươi như vậy muốn báo thù?" Dương Diệp nhìn thẳng Phù Cẩm Tiên.

Phù Cẩm Tiên nói: "Cho nên ta sỉ nhục sống sót, cũng là bởi vì muốn báo thù, chỉ cần có thể báo thù, ta có thể làm bất cứ chuyện gì, dù cho là trở thành đê tiện kỹ nữ."

Dương Diệp nói: "Chính mình, là không báo được thù, muốn báo thù, chỉ có thực lực mạnh mẽ, có thực lực mạnh mẽ, ngươi mới có thể chân chính ý nghĩa trên báo thù."

Phù Cẩm Tiên đau thương nở nụ cười, nói: "Ngươi cho rằng ta không biết cái đạo lý này sao? Thế nhưng ta có thể làm sao? Ta thiên phú chỉ có thể tính trung đẳng, thêm vào không có hàng linh tộc tài nguyên cung cấp, có thể đạt đến hoàng giả cảnh, đều ta một lần lại một lần bán đi ** đổi lấy. Dương Diệp, ngươi là ta một cái cơ hội cuối cùng, bởi vì không có sự giúp đỡ của ngươi, ta giết không được Hỏa Linh Tộc người, càng giết không được Thánh Đường người. Chỉ cần ngươi đồng ý giúp ta, ta đồng ý vì ngươi làm bất cứ chuyện gì, dù cho là ở khuất nhục sự tình cũng có thể!"

"Bán đi ngươi **?" Dương Diệp nói.

"Chỉ cần ngươi muốn, ta bất cứ lúc nào có thể!" Phù Cẩm Tiên nói.

Dương Diệp cẩm tiên một lát, sau đó nói: "Trở về đi, ta như muốn rời khỏi Hỏa Linh Tộc lúc, sẽ liên hệ ngươi, ngày sau ngươi có thể hay không báo thù, kỷ. Nhớ kỹ, sở dĩ giúp ngươi, là bởi vì Tiểu Man." Ngoại trừ bởi vì Tiểu Man nguyên nhân ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn rõ ràng loại kia không thể báo thù thống khổ, liền như đối mặt lúc trước Bách hoa cung cùng nguyên môn như vậy. Có thể nói, sở dĩ hứa hẹn giúp Phù Cẩm Tiên, phần lớn nguyên nhân là bởi vì hắn nổi lên lòng trắc ẩn!

"Ta sẽ không để cho ngươi bạch ta giúp!" Phù Cẩm Tiên nói xong câu này, xoay người rời đi.

Phù Cẩm Tiên đi rồi, Dương Diệp vung tay phải lên, một luồng ánh kiếm thoáng hiện, kiếm linh xuất hiện tại trước mặt hắn, cùng kiếm linh cùng nhau xuất hiện, còn có trước cái kia bị hắn đánh lén ám sát mà chết bán thánh ông lão.

Kiếm linh nói: "Ngươi thật sự phải đem hắn luyện chế thành kiếm nô? Tuy rằng ta có thể luyện chế thành, thế nhưng ngươi khả năng thu phục không được hắn."

"Ta cơ hội thành công có bao nhiêu?" Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh suy nghĩ một chút nói: "Không đủ ba phần mười, bán thánh cường giả lực lượng tinh thần cùng linh hồn lực rất mạnh, cho dù là chết đi bán thánh, cũng rất mạnh, ngươi hiện tại tuy nhưng đã là hoàng giả cảnh, thế nhưng khắp mọi mặt cùng bán thánh cường giả chênh lệch vẫn là rất lớn. Nếu như một khi không thành công, ngươi đều sẽ bị phản phệ, khi đó hậu quả rất nghiêm trọng!”

“Ba phần mười sao?” Dương Diệp hai mắt híp lại, nói: “Luyện!”

Kiếm linh nhãn Dương Diệp, gật gật đầu, sau đó hai tay kết thành một cái kỳ dị dấu tay Đối Trứ Na bán thánh thi thể ấn đi qua, vô số đạo tinh tế như lông trâu kiếm khí tự dấu tay trung thiểm hiện ra, cuối cùng hết mức hội tụ Đáo Na bán thánh cường giả trong thi thể.

Dương Diệp có thể cảm giác được, những kia tia kiếm chính đang thay đổi bán thánh thi thể.

Phù Cẩm Tiên nói rất đúng, hắn bây giờ căn bản không cách nào cùng toàn bộ Hỏa Linh Tộc bán thánh cường giả đối kháng, trước hắn nếu như vọt vào Hỏa Linh Tộc, kết quả tốt nhất chính là giết vô số Hỏa Linh Tộc huyền giả, sau đó bị Hỏa Linh Tộc bán thánh cường giả liên thủ truy sát.

Hiện tại kiếm ý của hắn đã rơi xuống đến thiên giai một tầng, nếu như ở hạ, kiếm kia ý ngay khi không phải có thể đối bán thánh cường giả có hiệu quả, hơn nữa khi đó, không chỉ có kiếm ý muốn hạ, cảnh giới khẳng định cũng phải rơi xuống đến Tôn giả cảnh, dù sao lúc này hắn cũng không có ngàn năm hỏa tinh thạch cùng băng phách. Còn nữa, trước mặc dù có thể cùng hai tên bán thánh đối kháng cùng tập kích giết chết một tên bán thánh, rất lớn một phần nguyên nhân là bởi vì Thiên Viêm hai người không biết thực lực của hắn, bị hắn giết trở tay không kịp!

Mà hiện tại, đối với mới biết hắn thực lực chân chính, muốn ở như trước như vậy đánh lén giết bán thánh, khẳng định là không có khả năng lắm rồi!

Nói chung, nên vì Tiểu Man báo thù, không thể khinh xuất!

Nghĩ đến Tiểu Man, một luồng lệ khí bất giác dâng lên Dương Diệp hai con mắt.

“Thiên Viêm lão cẩu, ngươi chờ!”

Dương Diệp hai tay nắm chặt, trong mắt sát ý dâng trào. Tiểu Man cứu hắn một mạng, ân tình vẫn còn không tới kịp còn, cũng không định đến, Tiểu Man nhưng là hay bởi vì hắn mà chết, hắn biết, Tiểu Man lúc đó sở dĩ như vậy làm, chỉ sợ là bởi vì hổ thẹn, hiểu lầm hắn cùng ra tay với hắn hổ thẹn. Nhưng là thằng ngốc kia nha đầu, hắn căn bản không biết, hắn chưa bao giờ trách hắn!

Phần ân tình này, làm sao còn? Không có đến trả lại! Bởi vì Tiểu Man đã chết rồi. Hắn hiện tại muốn làm, chính là vì Tiểu Man báo thù.

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn sâu trong nội tâm thô bạo cùng sát ý, thu hồi tâm tư, xếp bằng trên mặt đất, lấy ra mười mấy khối siêu phẩm năng lực thạch bắt đầu hấp thu. Hiện tại hắn phải đợi kiếm linh tương này bán thánh thi thể luyện chế thành làm kiếm nô, sau đó ở cho Hỏa Linh Tộc một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng!

Hỏa Linh Tộc.

“Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra!”

Bên trong cung điện, một tên ông lão tóc trắng sắc mặt tái xanh, trước mặt Thiên Viêm phẫn nộ quát: “Không tới hai canh giờ, ta Hỏa Linh Tộc dĩ nhiên chết rồi nhiều như vậy người, còn tổn thất một tên bán thánh, Thiên Viêm, ngươi đến tột cùng là làm gì ăn!”

Thiên Viêm sắc mặt khó: “Lâm hộ pháp, này đều muốn trách cái kia Đồng Phần tôn nữ, ai từng muốn đến, hắn dĩ nhiên đem nghịch loại huyền giả mang về chúng ta Hỏa Linh Tộc. Còn có cái kia Đồng Phần cùng Đại trưởng lão, trước chính là bọn họ vẫn bao che cái kia nghịch loại huyền giả Diệp Dương, bởi vậy mới để cái kia Diệp Dương có cơ hội để lợi dụng được. Này đều do cái kia Đồng Phần cùng hắn tôn nữ!”

“Ngươi là đạo Đồng Phần cùng nghịch loại huyền giả cấu kết?” Ông lão tóc trắng nói.

Thiên Viêm nói: “Coi như hắn không có cùng nghịch loại huyền giả cấu kết, thế nhưng hắn tôn nữ đem nghịch loại huyền giả mang về Hỏa Linh Tộc, mà hắn bao che nghịch loại huyền giả nhưng là sự thực. Ta Hỏa Linh Tộc bây giờ sở dĩ chết đi nhiều người như vậy, hắn Đồng Phần khó từ tội lỗi!”

“Thiên Viêm, cái kia nghịch loại huyền giả mới vừa lên cấp đến hoàng giả cảnh?” Lúc này, một bên một người khác bán thánh ông lão đột nhiên nói.

Thiên Viêm gật gật đầu, nói: “Lúc đó, thiên hàng thần lôi, hắn chính là ở độ kiếp!”

Tên kia bán thánh ông lão cau mày nói: “Không, nghịch loại huyền giả thực lực kém cỏi nhất đều hoàng giả cảnh, hắn làm sao có khả năng ở ta Hỏa Linh Tộc độ hoàng giả cảnh ức hiếp?”

Thiên Viêm vẻ mặt lạnh lẽo nói: “Xích Hỏa, ngươi có ý gì!”

Tên là Xích Hỏa ông lão nói: “Cái kia Diệp Dương khả năng không phải nghịch loại huyền giả!”

“Xích Hỏa, chuyện này làm sao đạo?” Ông lão tóc trắng nói.

Xích Hỏa trầm giọng nói: “Trước đó, Thánh Đường Huyền Minh cùng một tên bán thánh tự tiện xông vào quá ta Hỏa Linh Tộc, lúc đó lý do của bọn họ là ở truy một cái Tôn giả cảnh huyền giả, lúc đó ta cho rằng bọn họ là đang đùa bỡn ta, hy vọng kiếm cớ đến ta Hỏa Linh Tộc. Thế nhưng bây giờ nghĩ lại, bọn họ khả năng tìm đến chính là cái kia Diệp Dương. Bởi vì nếu như cái kia Diệp Dương đúng như Thiên Viêm lời ngươi nói như vậy khủng bố, như vậy, Huyền Minh hai người lấy bán thánh thực lực không làm gì được hắn, vậy thì giải thích thông.”

“Không!” Thiên Viêm nói: “Nếu như hắn không phải nghịch loại huyền giả, vậy làm sao sẽ xuất hiện màu đen thần lôi? Nếu như hắn không phải nghịch loại huyền giả, lực chiến đấu của hắn làm sao có khả năng kinh khủng như thế? Ngay cả chúng ta bán thánh đều có thể uy hiếp!”

Ông lão tóc trắng nói: “Thánh Đường thánh bảng đệ nhất người phụ nữ kia, tuy rằng cũng chỉ là Tôn giả cảnh, thế nhưng Thiên Viêm ngươi dám nói ngươi nhất định có thể giết nàng sao?”

Minh nữ!

Thiên Viêm hơi thay đổi sắc mặt, người phụ nữ kia khủng bố, hắn nhưng là thấy tận mắt, lúc trước có một tên bán thánh còn kém điểm ở trên tay nàng bị thiệt thòi đây. Nói: “Ta thừa nhận, cõi đời này quả thật có một ít yêu nghiệt không thể theo: Đè bình thường ăn khớp đến luận, thế nhưng cái kia Diệp Dương làm sao có khả năng cùng cái kia minh nữ đánh đồng với nhau? Cái kia minh nữ có thể không phải chúng ta thế giới này người, chẳng lẽ nói cái kia Diệp Dương cũng không phải chúng ta thế giới này nhân? Chỉ là, khả năng này sao?”

“Chờ đã!” Xích Hỏa đột nhiên nói: “Thiên Viêm, ngươi đạo cái kia Diệp Dương là sử dụng kiếm, hơn nữa còn là thiên giai kiếm ý hai tầng?”

Thiên Viêm gật gật đầu.

Ông lão tóc trắng cùng Xích Hỏa hai người nhìn nhau, Xích Hỏa hít sâu một hơi, nói: “Ta biết hắn là ai rồi!”

“Có ý gì?” Thiên Viêm nói.

Xích Hỏa đột nhiên chỉ vào Thiên Viêm giận dữ hét: “Hồ đồ, cháu gái ngươi cùng ngươi quả thực chính là cái đại khốn nạn, hắn căn bản là không phải nghịch loại huyền giả, mà là đến từ huyền giả đại lục kiếm hoàng, cũng chính là cái kia khiến Thánh Đường thánh bảng tổn hại nhiều tên thiên tài kiếm hoàng Dương Diệp!”

Dương Diệp!

Thiên Viêm sững sờ, nói: “Làm sao có khả năng, hắn không phải ở huyền giả đại lục sao? Hắn làm sao dám đến Thánh địa, hắn làm sao có khả năng....”

Ông lão tóc trắng nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hắn đã đi tới Thánh địa. Thánh Đường nhân sở dĩ truy sát hắn, có phải là vì trên người hắn cái kia ‘Trấn Giới Thạch’. Bởi vì Huyền Không chết ở huyền giả đại lục, hơn nữa chính là hắn cùng một tên nghịch loại huyền giả liên thủ tru diệt, tự nhiên, cái kia Trấn Giới Thạch liền rơi vào trên người hắn.”

Thiên Viêm ngẩn ngơ, sau đó nói: “Chẳng trách, chẳng trách, ta trước còn vẫn hiếu kỳ tại sao trên người hắn có Trấn Giới Thạch, nguyên lai hắn là cái kia huyền giả đại lục Dương Diệp....”

“Hắn nguyên bản cùng ta Hỏa Linh Tộc cũng không ân oán, hiện tại được rồi, bởi vì ngươi cái kia ngu xuẩn tôn nữ, ta Hỏa Linh Tộc không chỉ có chết đi nhiều người như vậy, còn nhiều một người điên kẻ địch. Các ngươi có biết, người này ở huyền giả đại lục có một cái kiếm ma tên gọi? Bởi vì hắn một khi phong lên, đó là căn bản bất kể bất kỳ hậu quả, dù cho là lưỡng bại câu thương hắn cũng sẽ việc nghĩa chẳng từ nan!” Xích Hỏa trầm giọng nói.

Thiên Viêm cả giận nói: “Xích Hỏa ngươi có ý gì, lẽ nào này đều trách chúng ta?”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Xích Hỏa cũng cả giận nói: “Thánh Đường nhân vốn là không phải vật gì tốt, huyền giả đại lục cùng bọn họ lưỡng bại câu thương là tốt nhất, có thể ngươi này tôn nữ ngược lại tốt, nhất định phải ra tay với hắn, mà ngươi còn giết cái kia đã cứu hắn Tiểu Man. Trước tiên không nói Đồng Phần sau khi trở lại sẽ cùng ngươi làm sao, chính là cái kia Dương Diệp hiện tại chính là một cái phiền toái lớn.”

“Lẽ nào chúng ta Hỏa Linh Tộc còn sợ hắn một cái Dương Diệp hay sao?” Thiên Viêm cả giận nói.

“Này không phải vấn đề sợ hay không, mà là có đáng giá hay không đến vấn đề!” Xích Hỏa nói: “Nguyên bản, chúng ta có thể không cần đối địch với hắn, thậm chí còn có thể lợi dụng hắn đến kiềm chế Thánh Đường, hiện tại ngược lại tốt, chúng ta không chỉ có không có lợi dụng đến hắn, còn cùng hắn trở thành tử địch. Ngươi cái kia tôn nữ đúng là đáng chết!”

“Được rồi, đừng ầm ĩ rồi!” Cái kia tóc bạc trưởng lão đột nhiên nói: “Hiện tại chúng ta việc cấp bách, là làm sao trừ bỏ người này, mà không phải ở nội loạn!”

Hai người trầm mặc.

“Đi, ba người chúng ta liên thủ tiến vào cái kia núi lửa sơn mạch tìm tòi, khác thông báo Dư trưởng lão mau trở về Hỏa Linh Tộc, Dương Diệp người này, chúng ta phải trừ bỏ, không sau đó hoạn vô cùng!”

....

PS: Chúc bằng hữu: Tlo nhật khôi phục.

Vé tháng bảng té ngã đệ 8... Cầu!!!! Cầu vé tháng!!!!!!!!!!!!!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 717: Dung nham hạ sinh vật, kiếm linh thực lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

718 chương: Dung nham hạ sinh vật, kiếm linh thực lực!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Vạn hỏa sơn mạch. Xin mọi người tìm tòi ()! Chương mới nhanh nhất tiểu thuyết

“Ngươi nhất định phải thu này bán thánh kiếm nô?” Kiếm linh trước mặt Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Bán thánh giai kiếm nô, đối với ta mà nói, có tác dụng lớn, bất kể như thế nào, ta đều cần thử một chút.”

“Chính mình cẩn thận, thực sự không được liền từ bỏ, không phải vậy, đối với thần hồn của ngươi cùng tinh thần có rất lớn tổn hại.” Kiếm linh nói.

“Yên tâm, nếu như thực sự không được, ta sẽ bỏ qua!”

Dương Diệp đi tới cái kia bán thánh trước thi thể, tâm niệm khẽ nhúc nhích, thần hồn cùng lực lượng tinh thần hóa thành một lục lục mang bắn vào cái kia bán thánh thi thể mi tâm. Tương xứng thần hồn lực lượng cùng lực lượng tinh thần tiến vào bán thánh thi thể mi tâm chỗ lúc, cái kia bán thánh trong thi thể đột nhiên tuôn ra một luồng cực kỳ bàng bạc thần hồn lực lượng cùng lực lượng tinh thần theo thần hồn của Dương Diệp lực lượng tiến vào Dương Diệp giữa chân mày.

Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, đồng thời lộ ra vẻ thống khổ.

Cái kia bán thánh cường giả tuy rằng ngã xuống, thế nhưng lực lượng linh hồn cùng lực lượng tinh thần bởi vì kiếm linh duyên cớ cũng không có tiêu tan, chỉ là so với nguyên bản yếu đi rất nhiều, mà lại bị xóa đi chủ quan ý thức. Tuy rằng như vậy, thế nhưng vậy cũng không phải bình thường hoàng giả cảnh cường giả có thể áp chế.

Nếu như Dương Diệp là bình thường hoàng giả cảnh, liền như thế một thoáng, cũng đủ để cho hắn thần hồn bị hao tổn, thậm chí trực tiếp trở thành ngớ ngẩn!

Bởi vì kiếm ý duyên cớ, hắn mặc kệ là thần hồn lực lượng cùng tinh thần vẫn là ý chí lực, đều vượt xa bình thường hoàng giả cảnh cường giả, bởi vậy, hắn mới có thể chịu đựng trụ cái kia bán thánh cường giả thần hồn lực lượng cùng tinh thần lực lượng xung kích.

Phải đem này bán thánh thi thể chân chính biến thành kiếm nô, cần hắn đem thần hồn lực lượng cùng tinh thần lực lượng ở bán thánh thi thể trong cơ thể loại cái kế tiếp thần hồn cùng dấu ấn tinh thần, đương nhiên, này không phải là đơn giản như vậy, bởi vì mặc kệ là bán thánh cường giả vẫn là phổ thông huyền giả, thần hồn của bọn họ cùng tinh thần lực lượng đều bản năng phản kháng.

Điều này cần một cái quá trình, một cái thống khổ quá trình, bởi vì hắn lúc này đối mặt chính là bán thánh!

Liền như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp sắc mặt càng ngày càng trắng, cái trán cùng trên gương mặt tràn đầy thủy châu, mà cái kia bán thánh thi thể thì lại ở hơi chiến.

Đột nhiên, canh giữ ở Dương Diệp bên cạnh kiếm linh biến sắc mặt, hắn tay ngọc nhẹ nhàng vung lên, tam chuôi quang kiếm xuất hiện tại hắn cùng Dương Diệp còn cái kia bán thánh thi thể dưới chân, đón lấy, ba người trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Liền ở tại bọn hắn vừa rời đi không tới tam tức, Thiên Viêm cùng cái kia Xích Hỏa cùng với cái kia Lâm hộ pháp xuất hiện tại Dương Diệp trước kia vị trí.

Ông lão tóc trắng kia quét liếc chung quanh, trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nơi này có Dư trưởng lão khí tức, còn có một vị không thuộc về loài người khí tức, cái kia Dương Diệp khả năng có giúp đỡ!”

Giúp đỡ!

Thiên Viêm nói: “Là bán thánh?”

Ông lão tóc trắng lắc lắc đầu, nói: “Không rõ ràng, nói chung, người này có thể đánh giết Thánh Đường thánh bảng đệ tam Hạ Hầu Hiên, càng có thể làm cho Huyền Minh cấp nhân bó tay toàn tập, trước lại có thể đánh lén giết chết Dư trưởng lão, hắn tuyệt đối không phải một nhân vật đơn giản. Còn có, chúng ta phải đặc biệt coi chừng hắn cái kia ẩn nấp khí tức năng lực, các ngươi đều đem tinh thần lực dật ra ngoài thân thể, bên ngoài cơ thể cũng phải làm một đạo huyền khí tráo, Không được cho ta ở lật thuyền trong mương!”

Thiên Viêm cùng Xích Hỏa gật gật đầu, Dương Diệp tuy rằng chỉ là hoàng giả cảnh, thế nhưng bọn họ nhưng cũng không dám có chút xem thường!

“Tách ra sưu, tìm tới hắn sau, trước tiên đừng động thủ, cấp ba người chúng ta tụ tập ở đồng loạt ra tay, tranh thủ một đòn mất mạng, không cho hắn bất cứ cơ hội nào. Còn có, chính các ngươi muốn ngàn vạn cẩn thận, ghi nhớ kỹ!” Ông lão tóc trắng nói xong câu này, thân hình khẽ run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Thiên Viêm cùng Xích Hỏa cũng là thân hình khẽ run lên, biến mất ở tại chỗ.

Một ngọn núi lửa bên trong, kiếm linh mang theo Dương Diệp còn có cái kia bán thánh thi thể đứng ở trên một tảng đá lớn, ở tại bọn hắn phía dưới mấy trăm trượng hạ, là một mảnh dung nham đang lăn lộn, ngập trời sóng nhiệt phả vào mặt, bất quá cũng may những này sóng nhiệt đều bị kiếm linh sử dụng kiếm khí chặn ra.

“Hả?”

Đột nhiên, kiếm linh khẽ ồ lên một tiếng, ánh mắt cái kia phía dưới lăn lộn dung nham. Cái kia dung nham như lăn lộn làn sóng một bàn, ở phía dưới một làn sóng tiếp theo một làn sóng lăn lộn, không ngừng đánh bốn phía màu đen kịt vách đá. Mà cái kia chính dung nham bên dưới, mơ hồ có thể món đồ gì đang chầm chậm ngọ nguậy.

“Dung nham bên dưới có sinh vật!” Kiếm linh lông mày cau lại.

“Ầm!”

Đang lúc này, một tiếng vang thật lớn, một cái mấy trăm trượng khoan, do dung nham tạo thành Hỏa Long phóng lên trời.

Hoàng giai sinh vật!

Dương Diệp mở hai mắt ra, kiếm linh đột nhiên nói: “Bận bịu ngươi, còn lại giao cho ta!” Nói, chân phải nhẹ nhàng giậm chân một cái hạ đá tảng, cả người như cùng một mảnh lá cây giống như vậy, chậm rãi bay ra ngoài, không nói ra được linh động phiêu dật.

Kiếm linh trôi nổi không trung, xông lên Hỏa Long, không phải thấy nàng làm sao động tác, một thanh do linh khí biến ảo linh kiếm xuất hiện tại trước người của nàng. Tay ngọc biến ảo nắm chặt cái kia linh kiếm chuôi kiếm, đôi môi khẽ mở: “Nhân kiếm!”

Lời vừa nói xuống, kiếm linh cùng thanh kiếm kia đồng thời biến mất ở tại chỗ, hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về cái kia con rồng lửa bắn mạnh tới.

Một bên, Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, lúc này hắn dĩ nhiên không nhận rõ kiếm linh cùng kiếm trong tay của nàng, xác thực nói là, hắn cảm giác lúc này kiếm linh chính là kiếm trong tay của nàng, kiếm trong tay của nàng chính là kiếm linh, kiếm linh cùng kiếm trong tay của nàng đã trở thành một thể!

Nhân kiếm hợp nhất?

Kiếm linh cùng kiếm trong tay của nàng biến ảo thành ánh kiếm cùng cái kia con rồng lửa ở Dương Diệp trong ánh mắt tiếp xúc ở cùng nhau, chỉ là hơi nháy mắt, ánh kiếm kia liền tiến vào cái kia Hỏa Long trong cơ thể, tiếp theo tự Hỏa Long phần cuối thiểm hiện ra.

Hỏa Long đứng ở tại chỗ, vắng lặng nháy mắt.

“Ầm!”

Hỏa Long trực tiếp vỡ ra được, hóa thành vô số dung nham tứ tán ra.

“Thật mạnh!”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, trong đầu vẫn là hồi ức trước tình cảnh đó, lúc trước một khắc đó, kiếm linh sản sinh tốc độ, không hề yếu hắn quang chi tử kiếm tốc, thậm chí còn còn có sai. Quan trọng nhất chính là uy lực kia, cũng không hề yếu hắn trí mệnh nhất kích tam trọng a!

Còn có một chút, kiếm linh bản thân không có kiếm ý, không có huyền khí, hắn dựa vào chỉ là đơn giản tốc độ cùng sức mạnh, mà coi như như vậy, chiêu kiếm này đều có thể đạt đến uy lực kinh khủng như thế. Nếu như là hắn đến triển khai, thêm vào kiếm ý, thêm vào một đòn trí mạng, ở thêm vào quang chi tử kiếm tốc?

Không nghi ngờ chút nào, chiêu kiếm này uy lực tuyệt đối vượt xa mười lăm đạo trảm thiên bạt kiếm thuật, trừ phi là hai mươi đạo, thậm chí nhiều hơn đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật mới có thể có giống như uy lực!

Xuất kỳ bất ý, thậm chí ngay cả bán thánh cường giả đều có thể một đòn mất mạng!

“Cấp sự tình kết thúc, đến tìm kiếm linh nói chuyện!”

Dương Diệp gạt bỏ trong đầu cùng trong lòng tạp niệm, bắt đầu chuyên tâm đối phó lên cái kia bán thánh thi thể thần hồn cùng tinh thần lực lượng.

Một chiêu kiếm thuấn sát cái kia Hỏa Long sau, kiếm linh sắc mặt vẫn chưa bởi vậy cây tùng được, trái lại càng ngày càng nghiêm nghị. Bởi vì tại này dung nham bên dưới, càng ngày càng nhiều thân ảnh to lớn đang ngọ nguậy, phảng phất bất cứ lúc nào muốn xông ra đến.

Kiếm linh tay ngọc hướng phía trước tìm tòi, nhẹ nhàng huy động lên đến, theo tay ngọc vung lên, từng đạo từng đạo cánh tay trường linh kiếm lít nha lít nhít tự hắn tay ngọc bên trên thiểm hiện ra, không tới hai tức, liền đem gần 20 ngàn chuôi linh kiếm! Những này linh kiếm đi tới cái kia dung nham mặt ngoài, sau đó cấp tốc tạo thành một cái vòng tròn hình kiếm trận bao trùm ở dung nham mặt ngoài.

“Trấn!”

Kiếm linh một tiếng quát nhẹ, tay ngọc hướng hạ đột nhiên ép một chút.

Hình tròn kiếm trong trận đột nhiên bùng nổ ra vô số đạo ánh kiếm đâm vào cái kia dung nham bên trong, nhất thời, từng đạo từng đạo tiếng kêu rên ở dung nham bên trong vang vọng mà lên, những kia thân ảnh khổng lồ không ngừng trùng kích cái kia hình tròn kiếm trận, làm cho kiếm kia ra trận vang lên ong ong, thế nhưng đáng tiếc, kiếm kia ra trận vẫn như cũ kiên cố. Rất nhanh, dung nham phía dưới những sinh vật kia không có đang trùng kích cái kia hình tròn kiếm trận, mà là hướng về dung nham nơi sâu xa bơi đi...

Kiếm linh dung nham một lát, sau đó cong ngón tay búng một cái, giống nhau tinh tế như lông trâu kiếm khí đi vào cái kia dung nham bên trong, liền như vậy, khoảng chừng một phút sau, kiếm linh lông mày chăm chú túc lên, bởi vì hắn cái kia sợi kiếm khí còn chưa tới để.

Lại quá hai khắc chung, kiếm linh hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì hắn cái kia sợi kiếm khí bị một luồng sức mạnh thần bí đập tan rồi!

“Làm sao?”

Lúc này, Dương Diệp âm thanh đột nhiên ở hắn vang lên bên tai.

Kiếm linh quay đầu ở Dương Diệp bên cạnh, theo một ông già, chính là cái kia bán thánh ông lão.

“Thành công?” Kiếm linh hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Nếu như không có đạt đến hoàng giả cảnh, ta chắc chắn phải chết, bất quá đạt đến hoàng giả cảnh sau, ta đã có thể chống lại này bán thánh thần hồn cùng tinh thần lực lượng, đương nhiên, này chủ yếu là bởi vì thần hồn của hắn cùng tinh thần lực lượng đều không có ý nghĩ của bản thể, cái gọi là phản kháng, cũng chỉ là bản năng phản kháng, bởi vậy, đối với ta cũng không có cái gì khó khăn quá lớn.”

“Đó là bản thân hắn thực lực không mạnh duyên cớ!” Kiếm linh nói: “Nếu như là sư phụ ngươi Mạc Lão, hoặc là cái kia lục ngôn, ngươi một mới vừa tiếp xúc thần hồn của bọn họ cùng tinh thần lực lượng, ngươi lập tức liền sẽ biến thành ngớ ngẩn.”

Dương Diệp khổ cười cợt, không đang tiếp tục cái đề tài này, mà là cái kia dung nham, nói: “Ngươi trước tiên đi vẻ mặt nghiêm túc, chẳng lẽ là cái kia dung nham dưới nền đất có vật gì đáng sợ?”

Kiếm linh nói: “Cái kia phía dưới, có ít nhất hơn một nghìn hoàng giai dung nham sinh vật, mà lên khả năng còn có bán thánh giai sinh vật.”

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Làm sao có khả năng, hơn một nghìn hoàng Giai Cường Giả, bán thánh.... Nếu như Hỏa Linh Tộc có sức mạnh kinh khủng như vậy, như thế nào sẽ sợ cái kia Thánh Đường?”

Kiếm linh nói: “Không rõ ràng, bất quá ngươi suy nghĩ một chút, Hỏa Linh Tộc nếu như chỉ có trước mặt ngoài bày ra những kia thực lực, bọn họ sợ là sớm đã bị diệt vô số lần. Mà trước cái kia Thánh Đường Huyền Minh mấy người cũng không dám mạnh mẽ xông vào Hỏa Linh Tộc, nghĩ đến, này Hỏa Linh Tộc hẳn là để ý này lá bài tẩy, này lá bài tẩy, có thể là cái khác, có thể chính là mảnh này núi lửa sơn mạch.”

Dương Diệp tâm hơi trầm xuống, bản này sơn mạch có ít nhất hơn vạn ngọn núi lửa, nếu như mỗi một ngọn núi lửa bên trong đều có nhiều như vậy hoàng giả cảnh dung nham sinh vật, vậy này Hỏa Linh Tộc không khỏi cũng quá mức khủng bố chút!

“Chúng ta nhất định phải mau chóng đi tìm ta bản thể!” Kiếm linh đột nhiên nói: “Ta cảm giác, ta bản thể đã sắp không trấn áp được những kia nghịch loại huyền giả. Chờ bọn hắn lao ra, khả năng trước tiên cần phải làm là hủy diệt ta, bởi vì ta đối với bọn họ có uy hiếp rất lớn.”

“Giết cái kia Thiên Viêm, chúng ta liền đi!” Dương Diệp nói.

“Có nhân đến!” Kiếm linh đột nhiên ngẩng đầu đoan, nói: “Là bán thánh, nhiều nhất mười tức tới đây!”

Dương Diệp nhãn cái kia bán thánh kiếm nô, gần nhất nổi lên một vệt dữ tợn!

“Làm đến thật là đúng lúc....”

....

PS: Cầu điểm vé tháng!!!!! Ngày hôm nay vé tháng có chút thảm đạm!! 0. 0

Mùng bảy liền phải đi về đi làm, Amen!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 718: Thiên Viêm đối với Mạc Lão?

Nguồn: EbookTruyen.VN

719 chương: Thiên Viêm đối với Mạc Lão?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Mười tức sau, Xích Hỏa xuất hiện tại Dương Diệp nguyên bản chỗ đứng.

Nhìn lướt qua chu vi, Xích Hỏa nhướng mày nói: “Trước chính là này truyền ra động tĩnh lớn, làm sao có khả năng không ai!”

Xích Hỏa không ngừng đánh giá chu vi, ở bên ngoài cơ thể hắn, là một tầng mỏng manh huyền khí tráo, cùng lúc đó, lực lượng tinh thần của hắn hóa thành từng tia một dật ra ngoài thân thể, tạo thành một cái to lớn phòng hộ võng bao trùm ở xung quanh. Dù cho là một con so với con kiến còn tinh tế gấp trăm lần sinh vật xuất hiện tại chung quanh hắn, hắn đều có thể trước tiên phát hiện!

Đánh giá một thoáng chu vi, Xích Hỏa ánh mắt cái kia dung nham, trầm mặc một lát, nói: “Đã xảy ra chiến đấu, vẫn là ở không lâu, người này nhất định còn không có trốn xa!”

Lời vừa nói xuống, hắn thu hồi lực lượng tinh thần, định rời đi.

Đang lúc này, Xích Hỏa sắc mặt đột nhiên bỗng nhiên đại biến!

Bởi vì cảnh giới của hắn trong nháy mắt trở thành hoàng giả cảnh!

Trong nháy mắt, Xích Hỏa biết mình bị mai phục, hầu như là bản năng, một đạo hỏa diễm hiện hình tròn tự trong cơ thể hắn đột nhiên bộc phát ra, trong ngọn lửa mạnh mẽ khủng bố năng lực, làm cho Xích Hỏa không gian xung quanh bên trong hết thảy không khí trong nháy mắt bị bốc hơi lên, liền không gian đều mơ hồ có phá nát dấu hiệu.

“Chém!”

Một đạo kiếm khí đánh vào những kia hỏa diễm bên trên, một tiếng nổ vang, tiếp theo giữa trường vang lên một đạo nhẹ nhàng kêu rên, sau đó một bóng người hóa thành một luồng ánh kiếm phóng lên trời, biến mất ở miệng núi lửa.

Xích Hỏa hơi sững sờ, đưa tay tìm tòi, một đoàn tinh chất lỏng màu đỏ xuất hiện tại trong tay hắn.

“Ngươi quả nhiên bị trọng thương!” Đoàn tinh chất lỏng màu đỏ, Xích Hỏa trong nháy mắt rõ ràng, cái kia Dương Diệp trước mạnh mẽ tăng cao thực lực, lại bị Thiên Viêm hai người trọng thương quá, nói cách khác, lúc này hắn nhất định là bị thương nặng thân thể!

Xích Hỏa càng nghĩ càng thấy được lý, không chút do dự nào, thân hình hơi động, ra miệng núi lửa, mới ra miệng núi lửa, hắn sửng sốt, bởi vì trước mặt hắn cách đó không xa đứng một người, người này chính là cái kia Dư trưởng lão, Mà này Dư trưởng lão giải phẫu còn có một người, tuy rằng chưa từng thấy Dương Diệp, thế nhưng hắn một chút liền người này là Dương Diệp.

Bởi vì ở Dương Diệp trên người, còn toả ra ác liệt kiếm ý.

“Chuyện gì thế này?” Xích Hỏa cau mày nói: “Lão Dư, Thiên Viêm không phải nói ngươi đã chết rồi sao?”

‘Lão Dư’ nói: “Người này lúc đó đúng là làm ta bị thương nặng, thế nhưng cũng không có giết đến ta, hắn chỉ là dùng bí pháp khống chế lại ta, sau đó muốn đem ta luyện chế thành con rối. Đáng tiếc, hắn quá mức tự phụ, không chỉ có không có đem ta luyện chế thành con rối, còn bị ta tinh thần lực lượng phản phệ, bất quá người này hơi có chút năng lực, từ trên tay ta chạy trốn, ta ở dãy núi này sưu tầm hồi lâu, trước nghe đến bên này có động tĩnh, cấp tốc tới rồi, không nghĩ tới bị ta đuổi vững vàng!”

“Thật sao?” Xích Hỏa trong mắt có vẻ đề phòng, nói: “Hắn hiện tại đã chết rồi sao?”

‘Lão Dư’ lắc lắc đầu, nói: “Không có, ta để lại hắn một hơi, chuẩn bị mang về Hỏa Linh Tộc.”

“Đem hắn giao cho ta, làm sao?” Xích Hỏa bỗng nhiên nói.

“Đương nhiên!”

‘Lão Dư’ tay phải ném đi, Dương Diệp trực tiếp bay về phía Xích Hỏa, mà lúc này, Xích Hỏa đột nhiên ra tay, một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp, hầu như là ở cùng lúc này, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp trong tay bắn nhanh ra, cùng đạo kia chưởng ấn tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

Không chỉ có như vậy, tương xứng Dương Diệp ra tay một khắc đó, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện tại chu vi, cái kia Xích Hỏa cảnh giới trong nháy mắt bị áp chế thành hoàng giả cảnh!

Chưởng ấn cùng kiếm khí ầm ầm tiêu tan, mà lúc này, cái kia ‘Lão Dư’ đột nhiên ra tay, cả người hóa thành một đạo đen tuyến bắn mạnh hướng về Xích Hỏa, Xích Hỏa thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi không phải lão Dư, ngươi đến tột cùng là ai!” Tuy rằng khiếp sợ, thế nhưng hắn ra tay nhưng bất mãn, song chưởng hướng ra phía ngoài oanh một cái, hai đạo ngọn lửa màu đỏ mang theo ngập trời hỏa mang thiểm hiện ra, trong nháy mắt đem giữa trường đều bao phủ lại.

“Trảm thiên bạt kiếm thuật!”

Theo Dương Diệp một tiếng gầm lên, một đạo kiếm khí thiểm hiện ra, đem chút hỏa diễm xé rách ra một lỗ hổng khổng lồ, sau đó bắn thẳng đến cái kia trong ngọn lửa Xích Hỏa.

Dương Diệp căn bản không có dám lưu thủ, vừa ra tay chính là mười đạo trảm thiên bạt kiếm thuật chồng chất cộng trí mệnh nhất kích tam trọng, đồng thời vận dụng quang chi tử kiếm tốc. Có thể nói, đây là trước mắt hắn mạnh nhất một đòn.

Xích Hỏa tròng mắt co rụt lại, hai tay chồng chất, đột nhiên nổ ra, một đạo hỏa diễm năng lực chưởng ấn thiểm hiện ra cùng Dương Diệp tia kiếm khí kia oanh ở cùng nhau.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, kiếm khí cùng hỏa diễm năng lực chưởng ấn đột nhiên bộc phát ra, mạnh mẽ sóng khí khuếch tán ra đến, đem ở sóng khí trung tâm Xích Hỏa chấn động liên tiếp lui về phía sau. Mà lúc này, Dương Diệp bán thánh kiếm nô xuất hiện tại Xích Hỏa trước mặt, không có triển khai bất kỳ huyền kỹ, bán thánh kiếm nô trực tiếp chính là quay về Xích Hỏa một quyền đánh tới.

Xích Hỏa lúc này căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể song quyền nổ ra, cùng bán thánh kiếm nô ngạnh hám.

“Ầm!”

Hai quyền chạm nhau, Xích Hỏa trực tiếp bay ngược ra ngoài, lúc này hắn chỉ là hoàng giả cảnh cửu phẩm, làm sao địch nổi bán thánh giai kiếm nô?

“Diệt!”

Bán thánh kiếm nô tay phải quay về Xích Hỏa cách không một trảo, một đạo to lớn móng vuốt trực tiếp xé rách không gian, xuất hiện tại Xích Hỏa đỉnh đầu, sau đó mạnh mẽ bắt được xuống. Cự trảo tốc độ cực nhanh, lúc này Xích Hỏa căn bản là không có cách né tránh, chỉ có thể ngạnh hám!

“Cút!”

Xích Hỏa một tiếng gầm lên, một luồng hỏa diễm tự trong cơ thể hắn dâng trào mà ra, hỏa diễm đón gió căng phồng lên, hóa thành một cái mấy trăm trượng to nhỏ Cự Long phóng lên trời, va về phía bán thánh kiếm nô con kia cự trảo. Cùng lúc đó, thân hình hắn chớp nhanh, hướng sau bắn mạnh tới. Hắn biết rõ, tương xứng cảnh giới bị trấn áp sau, hắn căn bản không phải trước mắt này bán thánh con rối đối thủ, càng khỏi nói bên cạnh còn có cái có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn Dương Diệp!

Vì lẽ đó, một có cơ hội, hắn lập tức bắt đầu triệt!

Bất quá hắn chung quy là không thể toại nguyện, bởi vì ở hắn vừa mới bắt đầu triệt lúc, một đạo kiếm khí cắt phá trời cao, trong nháy mắt đến trước mặt hắn, để hắn không xuất thủ không được chống lại.

“Cút cho ta!”

Xích Hỏa gầm lên giận dữ, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, đấm ra một quyền, quyền ra, không gian sụp đổ, mạnh mẽ vết nứt không gian trong nháy mắt đem Dương Diệp tia kiếm khí kia thôn tính, bất quá Xích Hỏa hắn nhưng là phun ra một ngụm tinh huyết. Mà cũng là bởi vì lần này dừng lại, cái kia bán thánh kiếm nô lại xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, một đạo trăm trượng to nhỏ to lớn quyền ấn một đường xé rách không gian, mang theo khí tức kinh khủng mạnh mẽ va về phía hắn.

Xích Hỏa khuôn mặt bên trên hiện lên một vệt dữ tợn, hai tay chấn động, ống tay áo vỡ vụn, hai tay trong nháy mắt thông đỏ lên, dường như thiêu hồng huyền như sắt thép.

“Chết đi!”

Xích Hỏa một tiếng gầm lên, hai tay đột nhiên nổ ra, hai đạo sổ to khoảng mười trượng cột lửa tự hai cánh tay hắn thiểm hiện ra, cột lửa cũng là một đường xé rách không gian, sau đó cùng cái kia to lớn quyền ấn trên không trung đụng vào nhau.

“Oanh”!

Một tiếng vang thật lớn, chạm vào nhau nơi, không gian trong nháy mắt sụp xuống, không chỉ có như vậy, còn hăng hái lan tràn, không tới một tức, phạm vi trăm trượng bên trong không gian đều bị chấn động sụp xuống. Bất quá rất nhanh, những này phá nát không gian liền bị lực lượng pháp tắc chữa trị, liền phảng phất chưa từng xuất hiện.

Xích Hỏa muốn chạy trốn, thế nhưng đáng tiếc, bán thánh kiếm nô nhanh hơn hắn một bước, kéo chặt lấy hắn, sau đó các loại công kích dường như mưa rơi dâng tới hắn, làm cho hắn không chút nào cơ hội chạy trốn. Mà hắn bởi vì cảnh giới duyên cớ, lúc này căn bản là không có cách phát huy ra hắn vốn là toàn bộ thực lực, bởi vậy từ vừa mới bắt đầu liền bị bán thánh kiếm nô áp chế gắt gao.

Bại, chỉ là vấn đề thời gian!

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào, đang chuẩn bị ra tay, một luồng ánh kiếm lóe qua, kiếm linh hóa thành hình người xuất hiện tại trước mặt hắn.

“Ngươi?” Dương Diệp không rõ.

Kiếm linh đưa tay tìm tòi, một thanh linh kiếm xuất hiện ở trên tay nàng, nói: “Nơi này động tĩnh quá to lớn, mấy tức bên trong chúng ta nếu không đi, hai gã khác bán thánh sẽ chạy tới!”

Nói, kiếm linh cùng trong tay nàng chuôi này huyền kiếm đột nhiên bùng nổ ra một đạo rực rỡ ánh kiếm, sau đó hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở tại chỗ.

Đang cùng bán thánh kiếm nô giao thủ Xích Hỏa đột nhiên thay đổi sắc mặt, một luồng cảm giác nguy hiểm trước nay chưa từng có trong nháy mắt lan tràn toàn thân hắn, đón lấy, một luồng ánh kiếm đã đi tới trước mặt hắn, hắn theo bản năng song chưởng đánh ra, sau đó, ‘Xì’ một tiếng...

Ánh kiếm tự trước ngực hắn xuyên thủng qua...

Xích Hỏa cả người cứng ngắc ở tại chỗ, trong cơ thể hắn sinh cơ giống như là thuỷ triều tản đi.

“Đi!”

Kiếm linh nhẹ nhàng vung lên, Xích Hỏa thi thể trực tiếp biến mất không còn tăm hơi. Dương Diệp lúc này cũng không nói nhảm, chỉ là nhãn kiếm linh, sau đó mang theo cái kia bán thánh kiếm nô cùng kiếm linh biến mất ở tại chỗ.

Tam tức sau.

Ông lão tóc trắng cùng Thiên Viêm xuất hiện tại Dương Diệp trước vị trí.

“Xích Hỏa chết rồi!” Ông lão tóc trắng trầm giọng nói.

“Hắn có giúp đỡ!” Thiên Viêm cắn răng, gằn giọng nói.

Ông lão tóc trắng hai mắt khép hờ, nói: “Trong đó một đạo khí tức là bán thánh cường giả khí tức, ngoài ra còn có đạo khí tức, trước từng xuất hiện, không phải bán thánh, thế nhưng là cực cường. Hai người chúng ta không thể lại đuổi tiếp, hắn có Trấn Giới Thạch ở, lại có hai vị cường giả giúp đỡ, coi như đuổi tới, chúng ta cũng không làm gì được bọn họ.”

Nói đến đây, ông lão tóc trắng mở hai mắt ra, nói: “Ta hiện tại rốt cuộc biết, Thánh Đường nhân vì sao nhiều lần ở trên người người này thất thủ. Người này thực lực chỉ là phụ, kinh khủng nhất vẫn là thiên phú của hắn, hắn hiện tại bất quá chừng hai mươi tuổi a, thế nhưng là có thực lực kinh khủng như thế, từ trình độ nào đó tới nói, âm u thập điện thiên tài không phải như hắn.”

“Hiện tại không giết hắn, chờ hắn triệt để trưởng thành, e sợ lại là một cái kiếm tông tổ sư, khi đó, ta Hỏa Linh Tộc khủng có ngập đầu tai ương!” Thiên Viêm nói: “Nếu không, chúng ta phái cường giả đi ra ngoài huyền giả đại lục, đi bắt thân nhân của hắn tới đối phó hắn?”

“Ngươi là muốn tìm cái chết sao?” Ông lão tóc trắng đột nhiên quát lên: “Ngươi biết huyền giả đại lục vị kia bán thánh khủng bố đến mức nào sao? Thánh địa mười vị bán thánh hợp lực đều không thể giết đến hắn, đi huyền giả đại lục? Chúng ta Hỏa Linh Tộc hết thảy bán thánh trưởng lão đi e sợ đều không làm gì được đối phương.”

“Lẽ nào chúng ta liền như vậy quên đi?” Thiên Viêm không cam lòng nói: “Hắn giết ta Hỏa Linh Tộc nhiều người như vậy, lại giết ta Hỏa Linh Tộc hai vị bán thánh, việc này nếu là truyền đi, đối với ta Hỏa Linh Tộc tới nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã!”

“Về Hỏa Linh Tộc, cấp Dư trưởng lão trở về!” Ông lão tóc trắng nhãn xa xa núi lửa nơi sâu xa, sau đó xoay người mấy cái lấp loé biến mất ở phía chân trời.

Thiên Viêm hai tay nắm chặt, then chốt cọt kẹt vang vọng, mảnh núi lửa sơn mạch nơi sâu xa, trong mắt có vẻ dữ tợn, một lát, lúc này mới xoay người rời đi.

....

PS: Cầu, cầu vé tháng!!!!!!!!!!

Nỗ lực gõ chữ!!! Nỗ lực cầu phiếu...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 719: Không giao? Vậy chỉ dùng Hỏa Linh Tộc đến tiếp táng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

720 chương: Không giao? Vậy chỉ dùng Hỏa Linh Tộc đến tiếp táng!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Ta đại đại đánh giá thấp bán thánh cường giả thực lực rồi!”

Một tảng đá lớn bên trên, Dương Diệp trước cái kia Xích Hỏa trưởng lão thi thể, trầm giọng nói.

Vốn là trước ở hỏa trong ngọn núi, hắn liền chuẩn bị đánh lén đối phương, thế nhưng hết cách rồi, đối phương quá cảnh giác, ở tình huống kia, hắn căn bản không có cách nào làm được đánh lén, bất quá hắn cũng không muốn từ bỏ, bởi vậy hiện thân cùng này Xích Hỏa giao thủ một chiêu, lần đó giao thủ, hắn bại! Bất quá cũng nằm trong dự liệu của hắn, bởi vậy, hắn lập tức rút đi.

Ra miệng núi lửa sau, hắn vốn cho là có thể dựa vào bán thánh kiếm nô xuất kỳ bất ý, thế nhưng không nghĩ tới, đối phương lòng cảnh giác lớn như vậy, căn bản không cho hắn bất cứ cơ hội nào, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể mạnh mẽ tấn công. Thế nhưng càng không có nghĩ tới, cho dù đối phương cảnh giới bị áp chế thành hoàng giả cảnh, cũng có thể chống lại hắn cùng bán thánh kiếm nô liên thủ!

Hắn biết, hắn xa xa đánh giá thấp bán thánh cường giả thực lực chân chính rồi!

Kiếm linh nói: “Bán thánh cường giả tính được là vùng thế giới này cao nhất tồn tại, tuy rằng bán thánh bên trong cũng có yếu hơn mạnh, thế nhưng, cho dù là ở nhược bán thánh cường giả, vậy cũng không phải như vậy dễ dàng đánh giết. Ngươi nếu là không có sử dụng nhiên ý, nhiều lắm chỉ có thể cùng bình thường bán thánh cường giả chống lại một hồi, thế nhưng dần dần, ngươi tất bại. Cho dù ngươi sử dụng nhiên ý, đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, nếu là chính diện giao thủ, ngươi cũng không giết đến một vị thật lòng bán thánh, thậm chí dần dần, bại quá nửa là ngươi!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta biết, ta cùng bán thánh trong đó còn có chênh lệch không nhỏ, hiện tại ta, nhiều lắm chỉ có thể ở bán thánh trước mặt tự vệ.”

Kiếm linh nói: “Ngươi có thể nghĩ như vậy, rất tốt!”

“Ngươi thực lực bây giờ mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp đột nhiên hỏi, cho tới nay, kiếm linh đều không có làm sao ra tay quá, bởi vậy, hắn tiềm thức cho rằng kiếm linh thực lực không mạnh, thế nhưng lúc trước kiếm linh hai lần ra tay, làm cho hắn biết, kiếm linh không phải không mạnh, mà là rất mạnh!

“Ngươi không đánh lại được ta!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp sững sờ, nói: “Ngươi là bán thánh?”

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Nhiều lắm tính hoàng giai.”

“Cái kia...”

Kiếm linh nói: “Ta như cùng ngươi giao thủ, ngươi lấy cái gì tới đối phó ta? Trảm thiên bạt kiếm thuật? Không còn ta, ngươi có thể triển khai ngươi này mạnh nhất một đòn sao?”

Dương Diệp: “....”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì hắn đột nhiên phát hiện một chuyện, vậy thì là cho tới nay, hắn quá ỷ lại trảm thiên bạt kiếm thuật, mà triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, nhất định phải cổ sao, nếu mất đi cổ sao, vậy hắn lấy cái gì đến đối kháng bán thánh cường giả?

“Kiếm của ngươi kỹ quá ít rồi!” Kiếm linh bỗng nhiên nói: “Phải nói, ngươi có mạnh mẽ kiếm kỹ quá thiếu, phải dựa vào một chiêu trảm thiên bạt kiếm thuật, chung quy là không đủ.”

“Ngươi đạo quá đúng rồi!” Dương Diệp nói: “Ngươi vừa nãy triển khai chiêu kia liền rất tốt, giáo cho ta đi!”

Kiếm linh nhãn Dương Diệp, nói: “Không phải là ta trước đây không dạy ngươi, mà là trước đây ta cũng không biết. Đi tới Thánh địa sau, hay là bởi vì cách ta bản thể gần rồi, bởi vậy, trí nhớ của ta khôi phục rất nhiều, bởi vậy, một ít mạnh mẽ kiếm kỹ xuất hiện tại trong đầu của ta.” Nói đến đây, kiếm linh đột nhiên hỏi: “Ngươi có phải là cảm giác kiếm đạo rất mạnh?”

Dương Diệp không hiểu kiếm linh tại sao hỏi như vậy, do dự hạ, nói: “Vẫn tính có thể chứ!”

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Kiếm đạo lộ còn rất dài, ngươi nhiều lắm chỉ có thể coi là cất bước mà thôi. Không nói những này, ta đem kiếm kỹ kia truyền vào ngươi trong đầu, ngươi trước tiên hiểu rõ hiểu rõ!” Nói, kiếm linh cong ngón tay búng một cái, giống nhau ánh sáng bắn vào Dương Diệp trong đầu.

Một luồng tin tức xuất hiện tại Dương Diệp trong đầu.

“Tam tuyệt kiếm quyết chi tử: Nhân kiếm. Kiếm này kỹ chú ý nhân kiếm hợp nhất, nhân tức là kiếm, kiếm tức là nhân, để kiếm thành là thân người thể một phần, giao cho kiếm chân chính ý nghĩa trên sinh mệnh, để kiếm không ở là vật chết....”

Kiếm linh nói: “Ngươi tu hành kiếm này kỹ, muốn so với thường nhân dễ dàng hơn nhiều, bởi vì ngươi ở kiếm đạo trình độ trên, đã hoàn toàn vượt qua nhân kiếm hợp nhất, ngươi hiện tại chỉ cần quen thuộc này kiếm kỹ kinh mạch vận hành lộ tuyến, còn có này kiếm kỹ ý, khí, thần kết hợp, liền có thể sử dụng tới. Bất quá, như hy vọng uy lực mạnh, còn cần chính ngươi không ngừng luyện tập.”

Dương Diệp mở hai mắt ra, đưa tay tìm tòi, một thanh huyền kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, nắm kiếm trong tay, Dương Diệp chợt cảm thấy kiếm trong tay chính là mình thân thể một phần. Bất quá rất nhanh, hắn liền phát hiện này không phải là đơn giản như vậy, bởi vì phải sử dụng tới người này kiếm, không chỉ có yếu nhân kiếm hợp nhất, còn cần vận dụng đến tinh thần lực lượng, thần hồn lực lượng, còn có kiếm ý cùng với huyền khí...

Nói chung, này không phải một ngày hai ngày có thể làm thành.

“Này kiếm kỹ gọi tam tuyệt kiếm kỹ, có phải là còn có cái khác hai tuyệt?” Dương Diệp hỏi.

“Không được mơ tưởng xa vời!” Kiếm linh đi tới cái kia Xích Hỏa thi thể trước mặt, nói: “Người này kiếm, ngươi tu luyện lên tuy rằng không có cái gì khó khăn quá lớn, thế nhưng mặt khác hai kiếm cũng không phải ngươi lúc này có thể tu luyện. Hơn nữa hiện tại cũng không có thời gian để ngươi chậm rãi ở tu luyện, ngươi trước đem người này kiếm tu luyện tốt đang nói đi!”

Nói, kiếm linh bấm tay gảy liên tục, từng đạo từng đạo ánh kiếm đi vào cái kia Xích Hỏa trong thi thể.

Dương Diệp nhãn kiếm linh, hắn phát hiện, này kiếm linh biến có chút không giống. Còn nơi nào không giống nhau, hắn cũng không có cách nào xác thực nói ra, chỉ là cảm giác!

Lắc lắc đầu, không ở đi muốn những thứ này, bởi vì mặc kệ kiếm linh làm sao biến, ngược lại lúc này bọn họ là ở trên một cái thuyền, chỉ là sau này nhiều lắm lưu một cái tâm nhãn!

Sau một ngày, kiếm linh tướng bán thánh thi thể luyện chế thành kiếm nô, sau đó đổi Dương Diệp bắt đầu thu phục.

Hỏa Linh Tộc.

Lúc này Hỏa Linh Tộc có thể nói là đề phòng nghiêm ngặt, mỗi cách mười trượng thì có một tên Tôn giả cảnh cường giả gác, không trung càng là có hoàng giả cảnh cường giả tạo thành một nhánh năm mươi người đội ngũ ở chung quanh tuần tra.

Một gian bên trong cung điện. Lúc này bên trong cung điện, có bốn tên bán thánh, phân biệt là Thiên Viêm, ông lão tóc trắng kia, còn có chạy về Đại trưởng lão cùng với Đồng Phần.

“Lâm hộ pháp, ngươi đạo tôn nữ của ta là cái kia Dương Diệp giết chết?” Đồng Phần gằn giọng nói.

Thiên Viêm nhãn Đồng Phần, trầm mặc không nói.

Lâm hộ pháp nhạt tiếng nói: “Tự nhiên, lẽ nào lão phu còn gạt ngươi sao?”

Lâm hộ pháp rất rõ ràng, nếu để cho Đồng Phần biết hắn tôn nữ là Thiên Viêm giết chết, cái kia đừng nói giết Dương Diệp, đầu tiên Hỏa Linh Tộc bên trong sẽ trước tiên nội loạn, mà khi đó, Dương Diệp nếu là thừa cơ đánh tới, cái kia Hỏa Linh Tộc liền cực kì không ổn. Bởi vậy, hắn cùng Thiên Viêm quyết định đem giết Tiểu Man sự tình đẩy lên Dương Diệp trên đầu.

Hai vị bán thánh liên thủ trấn áp cấm khẩu, Hỏa Linh Tộc những kia huyền giả tự nhiên không ai dám lắm miệng.

Cứ như vậy, vừa tránh được miễn Hỏa Linh Tộc nội loạn, lại có thể để Đồng Phần không tiếc bất cứ giá nào đi tru diệt Dương Diệp.

Có thể nói nhất cử lưỡng tiện!

“Vô liêm sỉ!” Đồng Phần hai mắt đỏ đậm, quanh thân không gian không ngừng rung chuyển: “Diệp Dương, ngươi này phát điên súc sinh, Tiểu Man đầu tiên là cứu ngươi, sau lại không tiếc từ ta này thâu hỏa tinh thạch vì ngươi trì tang, mà ngươi ngược lại tốt, dĩ nhiên ra tay giết hắn. A... Lão phu chắc chắn ngươi lột da tróc thịt!” Nói, Đồng Phần liền muốn xông ra đi.

“Chậm đã!”

Lâm hộ pháp ngăn cản Đồng Phần, nói: “Dương Diệp người này có Trấn Giới Thạch, bên cạnh lại có hai vị cường giả giúp đỡ, ngươi đi ra ngoài tìm hắn, không cách nào chính là chịu chết. Ta triệu tập các ngươi trở về, chính là hi vọng mọi người chúng ta liên thủ.”

Đồng Phần ngực kịch liệt phập phồng, từng đạo từng đạo hỏa diễm không ngừng tự trong cơ thể hắn lan tràn ra, mà hắn trong hai mắt, nhưng là hàm súc nước mắt. Tiểu Man là hắn duy nhất tôn nữ....

Một bên, Thiên Viêm mí mắt giật lên, hắn biết, nếu như này Đồng Phần biết rồi Tiểu Man là chết vào tay của hắn, nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào cùng hắn liều mạng, tuy rằng hắn không sợ, nhưng cũng không muốn cùng nhân liều mạng, đặc biệt vào lúc này.

“Cái kia Diệp Dương chính là Dương Diệp?” Đại trưởng lão đột nhiên hỏi.

Lâm hộ pháp gật gật đầu, nói: “Người này chính là cái kia huyền giả đại lục kiếm hoàng Dương Diệp, dĩ vãng tuy rằng nghe qua hắn tiếng tăm, thế nhưng ta không nghĩ tới hắn dĩ nhiên yêu nghiệt như thế, có thể lấy hoàng giả cảnh thực lực liền chống lại bán thánh. Còn có, người này bên người còn có hai vị cường giả, hai người này, chúng ta cần phải cẩn thận. Đặc biệt hắn còn có Trấn Giới Thạch!”

“Cần xin mời Thánh Đường giúp đỡ sao?” Thiên Viêm bỗng nhiên nói: “Hiện tại Hỏa Linh Tộc trung, tộc trưởng bế quan, còn lại mấy vị trưởng lão không phải ở dưỡng thương chính là đang cùng Thánh Đường nhân trấn thủ nghịch loại huyền giả, bằng vào chúng ta bốn người lực lượng, tuy rằng không sợ cái kia Dương Diệp, thế nhưng đừng quên, trong tay hắn nhưng là có Trấn Giới Thạch, có khối đá này ở, thực lực chúng ta nhưng là phải mất giá rất nhiều."

"Không được!" Lâm hộ pháp nói: "Để Thánh Đường nhân tiến vào Hỏa Linh Tộc, không thể nghi ngờ là dẫn sói vào nhà, bọn họ cái kia sao chí tôn đối với chúng ta Hỏa Linh Tộc cái thứ kia nhưng là mơ ước hồi lâu, tuyệt đối không thể cho bọn họ cơ hội này cùng cớ. Còn nữa, nếu để cho Thánh Đường nhân đến, cái kia Dương Diệp chết rồi, Trấn Giới Thạch nhất định rơi vào Thánh Đường trong tay. Cỡ này chí bảo, vẫn là lưu lại ta Hỏa Linh Tộc cho thỏa đáng!"

"Ta Hỏa Linh Tộc, đã tổn thất rất nhiều người rồi!" Đại trưởng lão đột nhiên nói: "Sự tình nguyên thủy, ta liền không hỏi. Các ngươi muốn giết cái kia Dương Diệp, có thể có nghĩ tới, hắn ở Tôn giả cảnh lúc liền có thể từ ba tên bán thánh trong tay chạy trốn, mà hiện tại, hắn đã là hoàng giả cảnh, thêm vào Trấn Giới Thạch, cũng mà còn có hai vị cường giả giúp đỡ, các ngươi giác chúng ta có thể giết đến hắn sao?"

Mọi người trầm mặc.

Lúc này, một người đột nhiên lược tiến vào trong đại sảnh, nói: "Tứ Vị Trường Lão.... Cái kia Dương Diệp đến."

Tứ sắc mặt người cùng nhau biến đổi, thân hình lóe lên, biến mất ở tại chỗ.

Một chỗ rộng rãi trên quảng trường, Dương Diệp cầm trong tay cổ sao, lưng đeo cái hộp kiếm, ở trước mặt hắn, là hứa Chỉ Tình còn có cái kia Thiên Mị, Mà hai nữ phía sau, nhưng là hơn tám mươi vị hoàng giả cảnh, còn có hơn một nghìn Tôn giả cảnh cường giả.

"Dương Diệp, ngươi lại vẫn dám đến!" Thiên Mị lúc này tay đã bị sửa tốt, vết thương trên người cũng chữa trị gần như, thế nhưng cái kia trong lòng thương nhưng là dù như thế nào cũng không sửa được.

Dương Diệp không để ý tí nào đối phương, rất nhanh, bốn nhân ảnh xuất hiện tại giữa trường.

"Dương Diệp ngươi tên súc sinh này, ta giết ngươi!" Đồng Phần nhìn thấy Dương Diệp, lúc này giận dữ, định động thủ, bất quá nhưng là bị cái kia Lâm hộ pháp ngăn cản.

"Có chút quỷ dị!" Lâm hộ pháp trầm giọng nói: "Trước tiên đừng manh động!"

Dương Diệp quét bốn người một chút, cuối cùng ánh mắt rơi vào Thiên Viêm trên người, nói: “Tiểu Man là Hỏa Linh Tộc người, hắn đối với Hỏa Linh Tộc là có cảm tình, ta như tàn sát Hỏa Linh Tộc người, hắn nhất định sẽ không cao hứng. Vì lẽ đó, ta cho Hỏa Linh Tộc một cơ hội, cũng cho chính ta một cơ hội. Giao ra Thiên Viêm, ta rời đi.”

“Nếu như chúng ta không giao đây?” Lâm hộ pháp trầm giọng nói.

“Ngươi xác định chưa?” Dương Diệp hỏi.

“Xác định!” Lâm hộ pháp nói.

Dương Diệp gật gật đầu, vung tay phải lên, hai tên bán thánh kiếm nô xuất hiện tại giữa trường, nói: “Vậy chỉ dùng toàn bộ Hỏa Linh Tộc đến vì là Tiểu Man chôn cùng!”

PS: Cảm tạ: Đừng T hỏa M đậu ta CXYaANDk mặc cũng tà tàn phong hỏa lo không thư hữu 18933213 thư hữu 20778525 thư hữu 20105119 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng chống đỡ, cảm tạ!

Tuy rằng năm nay cái này năm tương đương với ở quán Internet quá, mà lại quá có chút khổ cực, thế nhưng tháng này mọi người đều rất ra sức, để ta lâu năm nhân khí bảng, cũng có thật nhiều đạo văn độc giả đến chính bản chống đỡ, đặc biệt CXYaANDk bằng hữu không nói một tiếng liền trở thành tông sư..... Còn có nhẹ nhàng hạ huynh, mặc huynh, thần mặc huynh các loại...

Nói chung, phi thường cảm tạ hết thảy chống đỡ thanh loan người. Tuy rằng năm đó quá khổ cực, thế nhưng khổ cũng vui sướng!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 720: Bán thánh ngã xuống, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

721 chương: Bán thánh ngã xuống, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng hiện!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Dư trưởng lão, thiên trưởng lão?”

Lâm hộ pháp đầu tiên là sững sờ, sau đó cau mày nói: “Không đúng!” Nói đến đây, hắn diệp, trong mắt có vẻ khiếp sợ, nói: “Ngươi, ngươi dĩ nhiên đem bọn họ luyện chế thành con rối!”

Bán thánh con rối!

Vài tên bán thánh đều là khiếp sợ tột đỉnh.

Một luồng ánh kiếm lóe qua, kiếm linh xuất hiện tại giữa trường.

Kiếm linh nói: “Có Trấn Giới Thạch, ta có thể kiềm chế lại một vị bán thánh!”

“Rất tốt!”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Trấn Giới Thạch xuất hiện, một luồng không tên sức mạnh nhất thời xuất hiện tại giữa trường, giữa trường tất cả mọi người cảnh giới trong nháy mắt bị áp chế.

“Chậm đã!”

Ngay khi Dương Diệp muốn động thủ lúc, Đồng Phần đột nhiên đứng dậy, nói: “Dương Diệp, Tiểu Man có phải là ngươi giết chết?”

“Với hắn phí lời cái gì, giết hắn!”

Thấy tình thế không ổn, Thiên Viêm liền muốn suất động thủ trước, thế nhưng một đạo hỏa diễm không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn quay đầu ra tay Đồng Phần, cả giận nói: “Tính trẻ con lão thất phu, ngươi làm cái gì!”

Đồng Phần lạnh lùng nhãn Thiên Viêm cùng cái kia Lâm hộ pháp, nói: “Lâm hộ pháp, Thiên Viêm lão thất phu, ta không muốn Tiểu Man uổng mạng, chuyện này ta nhất định phải làm rõ.”

“Lấy đại cục làm trọng!” Lâm hộ pháp nhạt thanh nói một câu.

“Bất kể là ai giết Tiểu Man, ta đều muốn hắn nợ máu trả bằng máu!” Đồng Phần là không chút nào yếu thế.

“Ngươi liền Tiểu Man là ai giết cũng không biết?” Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: “Ngày đó có nhiều người như vậy ở đây, ngươi tùy tiện hỏi một chút một người không phải rõ ràng?”

Đồng Phần đưa tay chộp một cái, một tên Hỏa Linh Tộc huyền giả bị hắn chộp vào trong tay, nói: “Tiểu Man là ai giết?”

“Ta ta không biết” tên kia Hỏa Linh Tộc huyền giả làm sao dám nói?

“Bành!”

Đồng Phần tay hơi dùng sức, tên kia Hỏa Linh Tộc huyền giả nhất thời thần hồn câu diệt.

“Đồng Phần, ngươi điên rồi sao?” Lâm hộ pháp cả giận nói.

Đồng Phần dữ tợn nói: “Lâm hộ pháp, ta tự nhận thực lực không bằng ngươi, thế nhưng ngươi tốt nhất chớ ép ta, không phải vậy, lão tử ngày hôm nay cùng ngươi đồng quy vu tận!”

“Ngươi!” Lâm hộ pháp khí râu mép trực chiến, thế nhưng là không dám mạnh mẽ ra tay trấn áp Đồng Phần, bởi vì là cá nhân đều đến, lúc này Đồng Phần đã sắp đến điên cuồng biên giới. Một người điên, chuyện gì đều làm được đi ra, đặc biệt lúc này Đồng Phần, căn bản không có cái gì nỗi lo về sau.

“Là ta giết!” Lúc này, Thiên Viêm đột nhiên nói.

“Ta quả nhiên không có đoán sai!” Đồng Phần hai tay nắm chặt, cuồng bạo khí thế không ngừng tự trong cơ thể hắn tuôn ra.

“Đồng Phần, ngươi cùng cháu gái ngươi chính là ta Hỏa Linh Tộc tội nhân!” Thiên Viêm phẫn nộ quát: “Nếu như không phải cháu gái ngươi cứu lại cái này huyền giả đại lục Dương Diệp, ta Hỏa Linh Tộc căn bản sẽ không tử nhiều người như vậy, ngươi biết ta Hỏa Linh Tộc chết rồi bao nhiêu người sao? Mấy trăm a! Ta Hỏa Linh Tộc muốn dùng bao lâu thời gian mới có thể cho một lần nữa bồi dưỡng ra nhiều người như vậy? Ngươi có biết hay không?”

Đồng Phần đột nhiên quay đầu diệp, nói: “Ta Hỏa Linh Tộc cứu tính mạng ngươi, ngươi vì sao tàn sát ta Hỏa Linh Tộc nhân!”

“Cái này cũng là ta hiếu kỳ!” Cái kia Đại trưởng lão cũng nói.

Dương Diệp quét Hỏa Linh Tộc mọi người một chút, nói: “Ta Dương Diệp ân oán rõ ràng, người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người. Ngày đó ta chính đang độ kiếp, chuẩn bị đột phá hoàng giả cảnh, có thể ngươi này Thiên Viêm lão cẩu tôn nữ, dĩ nhiên tụ tập hơn trăm Hỏa Linh Tộc huyền giả tới đối phó ta. Bọn họ muốn ta tử, hết cách rồi, ta chỉ có thể để bọn họ chết rồi!”

Cái kia Lâm hộ pháp đột nhiên nói: “Bất kể như thế nào, ngươi giết ta Hỏa Linh Tộc mấy trăm người, càng đem ta Hỏa Linh Tộc hai vị bán thánh luyện chế thành con rối, thù này, ta Hỏa Linh Tộc nhất định phải báo, vì lẽ đó, ngươi nhất định phải tử!”

“Nói được lắm, vậy thì đến chiến!”

Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp, cả người dường như một viên đạn pháo bình thường bắn ra mà ra, cùng lúc đó, một trăm chuôi huyền kiếm tự trong cơ thể hắn thiểm hiện ra, tốt nhất hóa thành bách ánh kiếm bắn về phía Lâm hộ pháp cấp nhân.

Mà Dương Diệp phía sau hai tên bán thánh con rối tốc độ nhanh hơn hắn, đã đi tới cái kia Lâm hộ pháp cùng Đại trưởng lão trước, quay về hai người điên cuồng triển khai công kích.

Thiên Viêm đang muốn ra tay, lúc này, một đạo sóng lửa tự bên cạnh đột nhiên kéo tới, hắn thay đổi sắc mặt, quay đầu một chưởng nổ ra, đem nắm đạo sóng lửa nổ nát, phẫn nộ quát: “Đồng Phần, ngươi làm cái gì!”

“Thiên Viêm lão cẩu, ta muốn ngươi nợ máu trả bằng máu!” Đồng Phần một tiếng gầm lên, bắn mạnh hướng về Thiên Viêm.

Rất nhanh, hai người triền bắt đầu đấu.

Bởi vì Đồng Phần đột nhiên công kích Thiên Viêm, thêm vào cái kia Đại trưởng lão cùng Lâm hộ pháp cảnh giới bị áp chế duyên cớ. Bởi vậy, giữa trường chiến đấu trong nháy mắt hiện ra nghiêng về một bên thế cuộc.

“Đồng Phần, ngươi làm cái gì!!” Lâm hộ pháp một mặt đối kháng bán thánh kiếm nô, một mặt phẫn nộ quát: “Ngươi là nhớ ta chờ ở này toàn quân bị diệt sao?”

“Đồng Phần, ta biết ngươi lúc này trong lòng tức giận, thế nhưng lúc này kính xin lấy đại cục làm trọng, cấp sự tình kết thúc, ta cùng ngươi đồng thời vì ngươi tìm cái công đạo!” Đại trưởng lão cũng nói.

“Nợ máu trả bằng máu!”

Đồng Phần gầm lên giận dữ, căn bản không để ý tới cái kia Lâm hộ pháp cùng Đại trưởng lão, lấy liều mạng phương thức điên cuồng công kích Thiên Viêm. Bởi vì Thiên Viêm lúc này cảnh giới bị áp chế, bởi vậy hắn hoàn toàn bị Đồng Phần đè lên đánh, liền sức lực chống đỡ lại đều không có, chỉ có thể bị động phòng ngự.

“Chỉ Tình tiếp tục như vậy, gia gia bọn họ thất bại!” Thiên Mị run giọng nói, vào giờ phút này, hắn là chân chính sợ hãi, bởi vì ở trước mặt nàng cái này Dương Diệp, cho dù là đối mặt hắn cần ngước nhìn gia gia cùng mấy vị trưởng lão đều không rơi xuống hạ phong, thậm chí còn có thể cho ổn chiếm thượng phong.

Tuy rằng đều hoàng giả cảnh, thế nhưng hắn không phải không thừa nhận, hắn so với trước mắt cái này Dương Diệp kém quá nhiều quá nhiều rồi!

Từ Chỉ Tình hai tay nắm chặt, trong lòng tràn đầy vẻ không cam lòng, bởi vì đều là hoàng giả cảnh cường giả, hắn lúc này ngoại trừ ở bên cạnh căn bản xuyên không được tay, cũng không dám để cho phía sau nàng những người này đi vào giúp đỡ, bởi vì loại kia chiến đấu, bọn họ nhúng tay, chỉ là chịu chết thôi.

“Không được!” Lúc này, Thiên Mị đột nhiên thất thanh cả kinh nói.

Từ Chỉ Tình ngẩng đầu tròng mắt nhất thời một tỏa, giữa trường, chỉ thấy một bóng người hướng lên trời tế xa xa quăng bay ra ngoài, đó là Thiên Viêm!

“Lão cẩu, chết đi!”

Theo Dương Diệp âm thanh ở giữa sân vang lên, một trăm chuôi huyền kiếm hóa thành một cái kiếm long, mang theo chói mắt ánh kiếm hướng về cái kia Thiên Viêm bắn mạnh tới.

“Hỏa linh tay!”

Đồng Phần một tiếng gầm lên, đón lấy, một con trăm trượng đại hỏa diễm bàn tay khổng lồ xé rách không gian, tàn nhẫn mà đánh về cái kia Thiên Viêm.

“Cản bọn họ lại!” Từ Chỉ Tình hoảng hốt, vội vã giận dữ hét.

Vô số hoàng giả cảnh, không, phải nói là vô số Tôn giả cảnh huyền giả không dám chần chờ, thiểm lược bầu trời, sau đó từng người sử dụng tới chính mình mạnh nhất huyền kỹ, điên cuồng quay về Dương Diệp đánh tới.

“Ầm!”

Dương Diệp cái kia Cự Long nhất thời bị vô số nhân liên thủ nổ nát, mà lúc này

“Ầm!”

Lại là một tiếng vang thật lớn vang lên, mọi người đảo mắt chỉ thấy cái kia Thiên Viêm đã bị này chỉ hỏa diễm bàn tay khổng lồ trực tiếp đập ở trên mặt đất, bất quá rất nhanh, cái kia Thiên Viêm lại trạm lên.

“Phốc!”

Một ngụm tinh huyết tự hắn trong miệng phun ra, Thiên Viêm chỉ vào Đồng Phần, phẫn nộ quát: “Đồng Phần, ngươi lão thất phu này, ngươi là muốn trở thành ta Hỏa Linh Tộc tội nhân sao?”

“Trở thành tội nhân liền trở thành tội nhân, Tiểu Man biết bao vô tội? Thiên Viêm, ta giết ngươi sau, tất tàn sát hết ngươi cửu tộc!” Đồng Phần lúc này đã khác nào nhập ma, cả người trong đầu chỉ còn dư lại vô tận lệ khí, bởi vậy, Lời vừa nói xuống sau, hắn lại nhằm phía cái kia Thiên Viêm.

Thiên Viêm tròng mắt co rụt lại, nếu như là bình thường, hắn tự nhận không sợ này Đồng Phần, thế nhưng hiện tại, hắn chỉ là hoàng giả cảnh, làm sao chống lại này Đồng Phần? Lập tức không dám ở chiến, thân hình hơi động, liền muốn trốn.

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, liền muốn truy, thế nhưng rất nhanh, vô số Tôn giả cảnh ngăn ở trước mặt hắn.

“Cút!”

Dương Diệp một tiếng gầm lên, bách chuôi huyền kiếm bắn nhanh ra, nhảy vào trong đám người, sau đó ánh kiếm ngang dọc, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên, không tới hai tức, gần trăm Tôn giả cảnh tử chỉ còn dư lại rất ít mấy người.

Giải quyết chặn đường người, Dương Diệp hướng xa xa nhìn thấy cái kia Thiên Viêm bị Đồng Phần cho ngăn lại, nhất thời thở phào nhẹ nhõm, đang muốn lại ra tay.

“A!”

Lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, Dương Diệp quay đầu chỉ thấy cái kia Lâm hộ pháp tự không trung rơi rụng.

Bán thánh ngã xuống!

Hỏa Linh Tộc tất cả mọi người ngây người.

Nếu là luận đơn đả độc đấu, cái kia Lâm hộ pháp ở giữa sân thực lực có thể nói là mạnh nhất, thế nhưng làm sao hắn lúc này cảnh giới bị áp chế, trở thành hoàng giả cảnh, lại bị hai tên bán thánh kiếm nô vây công, cứ kéo dài tình huống như thế, hắn tự nhiên không phải là đối thủ.

Cái kia Lâm hộ pháp vừa hạ xuống, kiếm linh liền từ bỏ Đại trưởng lão, hóa thành một luồng ánh kiếm đi tới cái kia Lâm hộ pháp trước mặt, sau đó đem Lâm hộ pháp thi thể cất đi.

“Đừng động cái kia Đại trưởng lão, toàn lực tru diệt cái kia Thiên Viêm lão cẩu!”

Nghe được Dương Diệp mệnh lệnh, cái kia nguyên bản muốn đi vây công Đại trưởng lão hai tên bán thánh kiếm nô nhất thời thay đổi phương hướng, hướng về cái kia Thiên Viêm nhào tới.

Thiên Viêm hoảng hốt, hắn lúc này chỉ là hoàng giả cảnh cửu phẩm, làm sao có thể địch quá ba vị bán thánh cường giả liên thủ? Thế nhưng hắn lúc này cũng căn bản hết cách rồi, bởi vì lúc này hắn, muốn chạy trốn cũng không được.

“Dương Diệp, ngươi đây là đang tự tìm đường chết!”

Lúc này, một bên Từ Chỉ Tình đột nhiên một tiếng gầm lên, đón lấy, một tấm bùa tự trong tay nàng trôi về không trung.

“Ầm!”

Bùa chú ầm ầm nổ tung.

“Để kiếm nô trở về!” Kiếm linh đột nhiên lớn tiếng nói, trong thanh âm, hiếm thấy mang theo vẻ lo lắng cùng nghiêm nghị.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tuy rằng không biết kiếm linh vì sao như vậy, nhưng hắn vẫn là lựa chọn tin tưởng kiếm nô, tâm niệm khẽ nhúc nhích, hai tên kiếm nô trở lại trước mặt hắn.

Đang lúc này, một khí thế khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở giữa trường.

Dương Diệp biến sắc mặt, bởi vì luồng hơi thở này rất cường đại, có thể nói, là ngoại trừ Mạc Lão cùng nắm lục ngôn ở ngoài, hắn cảm thụ quá mạnh mẽ nhất bán thánh khí tức!

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh nói: “Có cường giả muốn đi ra!”

“Rất mạnh?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh nói: “So với sư phụ ngươi yếu, thế nhưng không kém bao nhiêu!”

Dương Diệp: “”

Một bên, cái kia Đồng Phần cũng không có đang ra tay, bởi vì hắn biết là ai muốn đi ra.

Rất nhanh, một cái đầu đầy tóc đỏ ông lão đột nhiên xuất hiện ở giữa trường.

“Tộc trưởng!”

Nhìn thấy người lão giả này, giữa trường hết thảy Hỏa Linh Tộc huyền giả toàn bộ lạy xuống, bao quát cái kia Đồng Phần cũng là hơi khom người.

Hỏa Linh Tộc tộc trưởng?

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng chạy vọt lên.

PS: Cầu vé tháng!!!! Cầu bao dưỡng, cầu tất cả!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 721: Giết về!!!!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính văn 722 chương: Giết về!!!!!

Hỏa Linh Tộc tộc trưởng (722 chương)!

Thiên Viêm nhất thời thở phào nhẹ nhõm, bởi vì tính mạng của hắn xem như là bảo vệ.,

Mà còn lại Hỏa Linh Tộc cấp nhân cũng là như thế, bởi vì bọn họ không cần lo lắng ở bị tàn sát.

Dương Diệp cùng kiếm linh sắc mặt hai người nghiêm nghị, chỉ là một chút, Dương Diệp liền rất rõ ràng, trước mắt ông già này không phải hắn lúc này có thể cho đối phó, dù cho là thêm vào hai tên bán thánh kiếm nô cùng Trấn Giới Thạch.

Ông lão tóc đỏ sau khi xuất hiện, cũng không có quản giữa trường, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, một lát, hắn khẽ cau mày nói: “Mấy trăm năm, nghịch loại huyền giả lần này không phải rục rà rục rịch, mà là muốn dốc toàn bộ lực lượng a!”

Lúc này, Từ Chỉ Tình đi tới ông lão tóc đỏ trước mặt, thi lễ một cái, nói: “Tộc trưởng gia gia, Chỉ Tình vốn không nên quấy rối gia gia bế quan, thế nhưng không cách nào, ta Hỏa Linh Tộc đụng phải ngập đầu tai ương, chỉ có thể đem gia gia mời ra, kính xin gia gia ra tay, vì ta Hỏa Linh Tộc người bị chết báo thù, để bọn họ có thể cho nhắm mắt.” Nói, hắn bắt đầu tự thuật Dương Diệp các loại hung ác, đương nhiên, trong đó khó tránh khỏi thêm mắm dặm muối.

Một lát, ông lão tóc đỏ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trong lòng rùng mình, bởi vì này ông lão tóc đỏ ánh mắt phảng phất có lực xuyên thấu, phải đem cả người hắn trong ngoài nhìn thấu! Dương Diệp vội vã sử dụng tới kiếm ý, để kiếm ý tạo thành một cái bình phong ở trước mặt mình, thế nhưng... Loại kia bị nhìn thấu cảm giác vẫn như cũ tồn tại!

Dương Diệp trong lòng một hãi, trước mắt người lão giả này so với hắn tưởng tượng trung mạnh hơn!

“Hiếm thấy thiên tài!” Ông lão tóc đỏ nói: “Ta vốn định giết ngươi, nhưng ta càng yêu mến mới, lưu lại Hỏa Linh Tộc, ta không giết ngươi!”

Thiên Viêm biến sắc mặt, nói: “Tộc trưởng, người này giết ta Hỏa Linh Tộc nhiều người như vậy, càng đem xích trưởng lão cùng Dư trưởng lão luyện chế thành bán thánh, chúng ta...”

Thiên Viêm không hề nói tiếp, bởi vì ông lão tóc đỏ ngắt lời hắn: “Thiên Viêm, ngươi có tư tâm, ta lý giải, bởi vì mỗi người đều có tư tâm. Thế nhưng, ta rất không thích ta Hỏa Linh Tộc nhân nhân vì chính mình tư tâm mà làm ra thương tổn ta Hỏa Linh Tộc sự tình, mà ngươi, vừa vặn làm. Ta không phải chỉ ngươi đối phó Dương Diệp, mà là chỉ ngươi thừa cơ giết Đồng Phần tôn nữ!”

Thiên Viêm biến sắc mặt, muốn nói điều gì, ông lão tóc đỏ nhưng là khoát tay áo một cái, nói: “Sự tình đã phát sinh, đạo cái gì đều không có ý nghĩa.” Nói, hắn nhìn về phía một bên sắc mặt âm trầm Đồng

Phần, nói: “Tiểu tính trẻ con, ngươi là ta nhìn lớn lên, ta biết tính tình của ngươi, ta cũng không nghĩ tới khuyên ngươi thả xuống cừu hận, chỉ là lúc này chính là nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới thời khắc, ta Hỏa Linh Tộc lại chết rồi ba tên bán thánh, ta Hỏa Linh Tộc tuyệt đối không thể lại nội loạn.”

“Tiểu Man bạch đã chết rồi sao?” Đồng Phần gằn giọng nói.

Ông lão tóc đỏ nói: “Nghịch loại huyền giả sự tình kết thúc, nếu như các ngươi cũng chưa chết, các ngươi công bằng quyết đấu, nếu như ngươi chết trận, mà Thiên Viêm không có chết, ta tự tay thế ngươi giải quyết hắn, vì là cháu gái ngươi báo thù!”

Thiên Viêm tròng mắt co rụt lại, một lát, hơi cúi đầu, trong mắt hàn mang chợt lóe lên.

Đồng Phần nhìn ông lão tóc đỏ một lát, sau đó nói: “Tộc trưởng, ta tin ngươi!” Nói, hắn đứng ở ông lão tóc đỏ phía sau.

Ông lão tóc đỏ gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đây?”

“Thiên Viêm tử, ta không đối địch với Hỏa Linh Tộc!” Dương Diệp nói.

“Nói một chút nếu như Thiên Viêm bất tử, ngươi sẽ làm sao!” Ông lão tóc đỏ nói.

“Ta cũng thật tò mò, ta nếu bất tử, ngươi phải như thế nào!” Thiên Viêm cũng nói.

Dương Diệp nhìn ông lão tóc đỏ, nghiêm túc nói: “Hỏa Linh Tộc nhất định sẽ bị diệt tộc!”

Thiên Viêm cười nhạo một tiếng, nói: “Chỉ bằng ngươi?”

Ông lão tóc đỏ cũng nói: “Ngươi không có thực lực này!”

“Ha ha!”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ta biết, lúc này ta không cách nào diệt Hỏa Linh Tộc, thậm chí, ta có thể hay không bình yên rời đi đều một vấn đề (722 chương)!”

“Ngươi đúng là rất có tự mình biết mình!” Thiên Viêm châm chọc nói.

Dương Diệp nhìn ông lão tóc đỏ, nói: “Ngươi là bán thánh, chân chính lão quái vật, giữa trường mấy vị bán thánh gộp lại đều khẳng định đánh không lại ngươi, ta chớ nói chi là. Thế nhưng, ngươi đừng quên, ta cũng có chỗ dựa. Nói vậy các ngươi cũng biết Thánh Đường nhân ở huyền giả đại lục sự tình, đúng, ta phía sau cũng có hai vị siêu cấp bán thánh. Bọn họ hiện đang không có ở Thánh địa, nhưng không có nghĩa là bọn họ không thể tới Thánh địa.”

Nói, Dương Diệp lấy ra một cái Ngọc Đồng, nói: “Có muốn hay không ta hiện tại đem bọn họ kêu đến, sau đó cùng ngươi Hỏa Linh Tộc bính cái ngọc đá cùng vỡ? Ta có thể bảo đảm, ở Thánh địa những cường giả khác đến cứu viện trợ ngươi Hỏa Linh Tộc trước, chí ít có thể mang ngươi Hỏa Linh Tộc bán thánh trở xuống nhân giết sạch sành sanh!” Nói đến tốt nhất, Dương Diệp hai mắt tinh đỏ lên, cả người xem ra phảng phất điên cuồng.

Kiếm linh liếc mắt nhìn Dương Diệp, không nói gì.

“Ngươi hù dọa chúng ta a!” Thiên Viêm trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi đến thử xem?”

Thiên Viêm liền muốn động thủ, thế nhưng là bị này Đại trưởng lão ngăn lại. Đại trưởng lão nói: “Thánh Đường đã từng phái mười tên bán thánh cùng vô số hoàng giả cảnh cường giả đi tới đại lục, đồng thời vẫn là do Huyền Không tự mình dẫn đội, càng dẫn theo Trấn Giới Thạch bực này chí bảo. Thế nhưng cuối cùng, Huyền Không tử, vô số hoàng giả cảnh cường giả tử, vài tên bán thánh tử, mà huyền giả đại lục này Dương Diệp còn sống sót. Hắn không có nói láo, huyền giả đại lục, xác thực còn tồn tại cường giả cấp cao nhất!”

Thiên Viêm sắc mặt khó coi nói: “Lẽ nào chúng ta liền muốn như vậy bị hắn uy hiếp hay sao?”

Đại trưởng lão nói: “Nghe tộc trưởng!”

Ông lão tóc đỏ nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Ta vốn là muốn lưu ngươi một mạng, vì ta Hỏa Linh Tộc sử dụng, thế nhưng ngươi lệ khí cùng sát khí quá nặng, để ngươi sống sót, tương lai nhất định trở thành ta Hỏa Linh Tộc đại địch, vì lẽ đó....”

“Trấn áp hắn, thu hồi kiếm nô!”

Đúng vào lúc này, kiếm linh đột nhiên bỗng nhiên quát lên. Dương Diệp không chút do dự nào, lấy ra Trấn Giới Thạch, trong nháy mắt đem ông lão tóc đỏ áp chế thành hoàng giả cảnh cửu phẩm, sau đó đem kiếm nô thu được Hồng Mông trong tháp. Cùng lúc đó, kiếm linh âm thanh lại vang lên: “Kiếm độn!”

Lời vừa nói xuống, một cái do linh kiếm tạo thành ánh huỳnh quang sắc vòng tròn xuất hiện tại Dương Diệp cùng dưới chân của nàng.

Hào quang lóe lên, Dương Diệp cùng kiếm linh đã biến mất ở tại chỗ.

Đăng nhập❤http://truy e ncuatui.Net/ để đọc tru y ện

“Thật nhanh, bọn họ đã ở bên ngoài ngàn dặm!” Đại trưởng lão hãi tiếng nói.

Ông lão tóc đỏ gật gật đầu, nói: “Không sai kiếm kỹ, bất quá không lo lắng!” Nói, hắn giơ tay hướng phía trước một trảo.

Bên ngoài ngàn dặm.

“Không nghĩ tới không thể hù dọa trụ ông lão kia!”

Dương Diệp mới vừa thở phào nhẹ nhõm, đột nhiên, hắn thay đổi sắc mặt, xoay người nhìn lại, chỉ thấy một con bàn tay khổng lồ chính một đường xé rách không gian hướng hắn cùng kiếm linh chộp tới, bàn tay khổng lồ kia tốc độ cực nhanh, sắp tới hắn vừa mới chuyển thân nhìn thấy bàn tay khổng lồ lúc, sau một khắc bàn tay khổng lồ cũng đã đi tới trước mặt hắn, sau đó năm ngón tay mở rộng, hướng về hắn cùng kiếm linh mạnh mẽ đệ vồ xuống, phải đem bọn họ nắm đập tan!

“Độn!”

Kiếm linh âm thanh lại vang lên, đón lấy, hai người lại biến mất ở tại chỗ, xuất hiện tại bên ngoài mấy trăm dặm, thế nhưng...

Hầu như là ở cùng lúc này, bàn tay khổng lồ kia lại đột nhiên xuất hiện ở hai người đỉnh đầu, hơn nữa cách hai người đã không đủ ba trượng khoảng cách!

“Kiếm độn!”

Kiếm linh âm thanh lại một lần vang lên, một chiêu kiếm quang ở hai người dưới chân lóe qua, sau đó hai người trực tiếp xuất hiện tại bên ngoài ba trăm dặm, thế nhưng ở tại bọn hắn mới ra hiện một khắc đó, bàn tay khổng lồ kia liền như ruồi bâu lấy mật giống như vậy, lại một lần xuất hiện tại đỉnh đầu của bọn họ, mà lần này, bàn tay khổng lồ cách bọn họ khoảng cách chỉ có không tới hai trượng!

“Để cho ta tới!”

Dương Diệp một tiếng lịch uống, đưa tay tìm tòi, kiếm linh lập tức hóa thành cổ sao xuất hiện ở trong tay hắn, ý kiếm ngưng tụ, vào vỏ, ra khỏi vỏ!

“Chém!”

Trong nháy mắt, mười đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật phóng lên trời, cùng bàn tay khổng lồ kia mạnh mẽ đụng vào nhau.

“Ầm!”

Kiếm khí trong phút chốc nổ ra....

Bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, hơi dừng lại một chút, mặt trên xuất hiện một chút vết nứt, thế nhưng rất nhanh, bàn tay khổng lồ bỗng nhiên hạ xuống, Dương Diệp tròng mắt một tỏa, cổ sao đột nhiên đội lên đi tới.

“Bành!”

Bàn tay khổng lồ mới vừa tiếp xúc được cổ sao, một ngụm tinh huyết tự Dương Diệp trong miệng phun ra, Dương Diệp trên người mới vừa lấy ra những kia vảy rồng cũng trong nháy mắt nứt ra, tràn ra máu tươi.

Liền như vậy, bàn tay khổng lồ đè lên Dương Diệp lấy tốc độ cực nhanh hướng phía dưới rơi đi.

Dương Diệp hơi suy nghĩ, hai cái bán thánh kiếm nô xuất hiện, hai người liên thủ một chưởng đánh vào cái nào bàn tay khổng lồ bên trên. Bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, sau đó biến mất không còn tăm hơi. Thế nhưng sau một khắc, lại là một con bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện, sau đó sẽ thứ ép hướng về phía Dương Diệp cùng hắn hai cái bán thánh kiếm nô!

Hai tên bán thánh kiếm nô ở Dương Diệp điều khiển bên dưới, cũng là đột nhiên một chưởng nổ ra, hai cái năng lượng thật lớn nắm đấm thiểm hiện ra, cùng bàn tay khổng lồ kia lần thứ hai oanh cùng nhau. Một tiếng vang thật lớn sau, hai cái bán thánh kiếm nô nắm đấm ầm ầm tiêu tan, cự chưởng chỉ là hơi dừng lại một chút, sau đó bỗng nhiên hạ xuống.

“Ầm!”

Dương Diệp cùng hai cái bán thánh kiếm nô bị vỗ một cái đến cùng, trực tiếp đi vào mặt đất bên trong.

Mà khi bàn tay khổng lồ tiêu tan lúc, một luồng ánh kiếm đột nhiên tự cái kia dưới nền đất phóng lên trời, sau đó biến mất ở phía chân trời, tiến vào cái kia cách đó không xa dung nham bên trong thế giới.

“Hả?”

Hỏa Linh Tộc trung, ông lão tóc đỏ hơi nhướng mày, nói: “Lại có thể chịu đựng trụ ta một đòn, thật mạnh thân thể. Còn nhỏ tuổi liền thiên giai kiếm ý, sức chiến đấu càng là vượt xa cùng cấp huyền giả, thân thể lại so với bán thánh cường hãn... Lưu ngươi chính là mối họa.” Nói, hắn hướng phía trước vừa đi một bước, sau đó cả người liền biến mất ở trước mắt mọi người.

Rất nhanh, ông lão tóc đỏ đi tới dung nham thế giới.

Thế nhưng hắn lông mày nhưng là cau lên đến, bởi vì tiến vào dung nham thế giới sau, Dương Diệp cả người trực tiếp biến mất rồi, một điểm khí tức đều không có.

Rất nhanh, Thiên Viêm cấp nhân xuất hiện tại bên cạnh hắn.

“Trên người người này có cường giả triển khai bí thuật, ẩn nắp hơi thở của hắn!” Ông lão tóc đỏ trầm giọng nói: “Triển khai cái kia, rất mạnh, xem ra, hắn thật không có nói dối, tại này huyền giả đại lục, có nhân vật cực kỳ khủng bố!” Trong thanh âm hiếm thấy lộ ra một tia nghiêm nghị.

“Tộc trưởng, chúng ta làm sao bây giờ?” Thiên Viêm hỏi.

“Quên đi!” Ông lão tóc đỏ nói: “Để hắn đi thôi, lượng hắn cũng không dám ở tiến vào ta Hỏa Linh Tộc.”

“Liền như vậy buông tha hắn?” Thiên Viêm rõ ràng có chút cam tâm.

“Chẳng lẽ muốn ta đem thời gian lãng phí ở truy một cái hoàng giả cảnh huyền giả trên người?” Ông lão tóc đỏ nhàn nhạt nhìn lướt qua Thiên Viêm, sau đó nói: “Khiến người ta trấn thủ tốt dung nham thế giới, không cho phép bất luận người nào tiến vào dung nham thế giới!” Nói, xoay người biến mất ở Thiên Viêm cấp nhân trước mặt.

Thiên Viêm tuy rằng không cam lòng, thế nhưng cũng hết cách rồi, bởi vì một mình hắn không dám đi truy....

Ở ông lão tóc đỏ cấp nhân đi rồi, cách đó không xa một chỗ dung nham đột nhiên nhúc nhích, sau đó, Dương Diệp cùng kiếm linh đi ra, chỉ có điều lúc này Dương Diệp thương thế có chút nặng, bởi vì toàn thân hắn đều huyết, còn như huyết nhân.

“Chúng ta đi!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu.

“Bọn họ nếu là phản đến, đặc biệt cái kia ông lão tóc đỏ, lúc này căn bản không phải chúng ta đối kháng!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ăn thiệt thòi lớn như thế, như thế có thể liền như thế đi cơ chứ? Ta nói cẩn thận muốn cho hắn Hỏa Linh Tộc nợ máu trả bằng máu đây.”

“Ngươi đánh không lại hắn!” Kiếm linh nói.

“Làm công khai bất quá, vậy thì ám đến!” Dương Diệp nói: “Đi, giết về!”

Giết về.....

Ps: Cầu vé tháng!!!!!!!!!!!!!!!!

Ngày mai muốn ngồi xe về đi làm, không biết có thể hay không chương mới!

Tận to lớn nhất nỗ lực!

Cầu phiếu phiếu...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 722: Tàn sát bắt đầu, bắt đầu!!!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

723 chương: Tàn sát bắt đầu, bắt đầu!!!!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Cpa300_4 (); “Ngươi hiện tại này tấm trạng thái trở lại, chính là chịu chết!”

Kiếm linh che ở Dương Diệp trước, chỉ vào Dương Diệp thân thể, nói: “Ngũ tạng lục phủ ngươi đã lệch vị trí, mà lại bị hao tổn, trong cơ thể huyền khí cũng hầu như hao hết, ngươi bây giờ đi về, lấy cái gì đi cho Tiểu Man báo thù?”

“Liền rời đi như thế, ta không cam lòng!” Dương Diệp hai tay nắm chặt, vừa nghĩ tới Tiểu Man vì hắn mà vẫn, hắn liền cảm giác mình trong nội tâm có món đồ gì muốn xông ra đến, đó là sát khí, cũng là lệ khí. △↗ đỉnh đỉnh điểm tiểu thuyết,

Kiếm linh nói: “Ta biết ngươi không cam lòng, thế nhưng ngươi muốn báo thù, ít nhất phải để thân thể mình khôi phục chứ?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn trong lòng sát khí cùng lệ khí, nói: “Ngươi nói đúng, ta không thể ở kích động. Hiện tại ta quan trọng nhất chính là dưỡng cho tốt chính mình thương, chỉ có để cho mình trạng thái khôi phục lại đỉnh cao, mới có vì Tiểu Man cơ hội báo thù.”

Đem chu vi dung nham đánh văng ra, Dương Diệp ngồi xếp bằng trên không trung, sau đó lấy ra siêu phẩm năng lực thạch, bắt đầu chữa thương.

Ánh kiếm lóe qua, hai cái bán thánh kiếm nô xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, bất quá là nằm.

Kiếm linh nói: “Bọn họ trước đã trúng cái kia ông lão tóc đỏ một đòn, tuy rằng không có triệt để phá huỷ, thế nhưng cũng trọng thương, trong thời gian ngắn là không có cách nào đang ra tay. Ta nghĩ đạo, ông lão kia rất mạnh, chúng ta lần sau khả năng liền không có dễ dàng như vậy từ trên tay hắn chạy trốn.”

Dương Diệp nói: “Nhưng là liền như thế rời đi, Tiểu Man cừu làm sao bây giờ? Quân tử báo thù, mười năm không muộn, nhưng ta không phải quân tử, ta là tiểu nhân, ta muốn từ sớm đến tối.”

“Có thể ngươi hiện đang không có thực lực này!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp nói: “Ai nói ta không có? Ta thừa nhận, chính diện giao thủ, ta xác thực làm bất quá bọn hắn, thế nhưng đánh lén đây?”

“Ngươi có thể sẽ tử!” Kiếm linh trầm giọng nói.

“Có thể ngươi có nghĩ tới?” Dương Diệp nói: “Tiểu Man đã chết rồi!”

Kiếm linh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó tay ngọc một chiêu, hai cái bán thánh kiếm nô trên tay đái nạp giới nhất thời xuất hiện ở trên tay nàng, nói: “Hai người này bán thánh trong nạp giới gộp lại có mười viên cái kia ngàn năm hỏa tinh thạch, đối với ngươi nên có trợ giúp.”

“Chính mình trước đúng là có chút quá mau, quên này bán thánh nạp giới!”

Dương Diệp tiếp nhận hai viên nạp giới, nhìn lướt qua đồ vật bên trong, hai viên trong nạp giới, ngoại trừ có mười viên ngàn năm hỏa tinh thạch ở ngoài, còn có thật nhiều lẻ loi tán tán hỏa tinh thạch, đều một trăm năm trở lên, trong đó còn có vài viên là ngũ khoảng trăm năm.

“Nếu như ngươi thôn tính những này hỏa tinh thạch năng lực, có thể khiến ngươi lên cấp đến hoàng giả cảnh ngũ phẩm!” Kiếm linh nói: “Bất quá ta không đề nghị ngươi làm như thế, bởi vì tâm tình theo không kịp, cảnh giới tăng lên, sẽ có rất lớn mầm họa, ngươi có thể trước tiên tăng lên tới hoàng giả cảnh nhị phẩm, sau đó ở từ từ tích lũy lắng đọng, tới trình độ nhất định sau, ở thôn tính ngàn năm hỏa tinh thạch, sau đó dùng trong đó sức mạnh đang trùng kích hạ cấp một.”

“Nghe lời ngươi!”

Dương Diệp cầm lấy một viên hỏa tinh thạch nuốt vào trong cơ thể, sau đó bắt đầu hấp thu cái kia ngàn năm hỏa trong tinh thạch năng lực.

Sau một ngày.

Mỗi một khắc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, hắn cả người nhất thời phát sinh như pháo nổ tung ‘Đùng đùng’ thanh.

“Rốt cục hoàng giả cảnh nhị phẩm rồi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía trước mặt hắn hai cái bán thánh kiếm nô, lúc này hai cái bán thánh kiếm nô thương thế cũng gần như hoàn toàn khôi phục, bởi vì hắn lấy ra hai viên ngàn năm hỏa tinh thạch để hai cái bán thánh kiếm nô hấp thu. Ở ngàn năm hỏa tinh thạch ảnh hưởng, hai cái bán thánh kiếm nô không chỉ tu hồi phục thương thế, còn so với trước hơi cường một ít!

“Này Lâm hộ pháp thi thể ta cũng luyện chế được rồi, hiện tại ngươi đem hắn thu phục đi!” Lúc này, kiếm linh đột nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu

Đọc truyện tại http://truyencuatu I .Net/

Hỏa Linh Tộc.

Lúc này hỏa linh đề phòng nới lỏng, bởi vì Hỏa Linh Tộc tộc trưởng xuất quan.

Nơi nào đó, một đám Hỏa Linh Tộc huyền giả tụ tập cùng nhau, chính đang thảo luận cái gì.

“Nghe nói cái kia Dương Diệp bị tộc trưởng một cái tát đập chết, thực sự là đáng tiếc a, hẳn là để tộc trưởng đem hắn nắm lên đến, sau đó đem hắn hồn phách hút ra đi ra trấn áp trong lòng đất, cả ngày lẫn đêm dùng địa tâm chi tử hỏa phần nướng, để cầu mong gì khác sinh không thể, muốn chết không được!”

“Còn muốn cái kia Tiểu man, đáng chết này tiện nhân, đều hắn, nếu như không phải hắn đem Dương Diệp cái người điên này mang đến Hỏa Linh Tộc, vậy chúng ta Hỏa Linh Tộc căn bản không tử nhiều người như vậy, đáng chết này tiện nhân, liền như vậy bị thiên trưởng lão giết chết, đúng là lợi cho nàng quá rồi, cũng có thể đưa nàng hồn phách hút ra đi ra dằn vặt!”

“Chết tiệt Dương Diệp, chết tiệt Tiểu Man, đặc biệt Tiểu Man tiện nhân này, nếu như không phải hắn, ca ca ta thì sẽ không bị Dương Diệp giết chết, này chết tiệt tiện nhân, đáng chết, bọn họ đều đáng chết!”

“Chúng ta lại không phải là không có cơ hội báo thù!”

Đang lúc này, một thanh âm tự bên cạnh truyền đến.

Mọi người thấy đi.

“Thiên Mị, Chỉ Tình?” Có nhân kinh ngạc thốt lên.

Thiên Mị cùng Từ Chỉ Tình đi tới trước mặt chúng nhân, Thiên Mị lạnh giọng nói: “Vâng, hắn Dương Diệp là rất yêu nghiệt, thực lực là rất mạnh, thế nhưng vậy thì như thế nào, hắn còn không phải là bị tộc trưởng một cái tát đập chết? Hắn tuy rằng chết rồi, nhưng hắn ở huyền giả đại lục còn có muội muội, còn có nữ nhân!”

Từ Chỉ Tình liếc mắt nhìn Thiên Mị, khẽ cau mày, không nói gì. Bởi vì chỉ có hắn cùng Thiên Mị biết, cái kia Dương Diệp kỳ thực cũng chưa chết, sở dĩ đạo Dương Diệp chết rồi, bất quá là vì tức Hỏa Linh Tộc mọi người lửa giận thôi.

“Huyền giả đại lục?” Có nhân cau mày nói: “Thiên Mị, ngươi là đạo cái kia vùng đất bị vứt bỏ?”

Thiên Mị gật gật đầu, nói: “Ta đã dò nghe, hắn tại này vùng đất bị vứt bỏ còn có muội muội, còn có nữ nhân, nếu như chúng ta bắt được hắn những người thân này, sau đó dằn vặt nhục nhã chí tử, các ngươi đạo, hắn Dương Diệp có phải là sẽ chết không nhắm mắt đây?” Đối với Dương Diệp, hắn là vừa sợ hãi vừa hận, bởi vì hắn ở Dương Diệp trong tay, chịu đến trước nay chưa từng có sỉ nhục.

Dương Diệp bất tử, hắn cả đời này đều không hiểu ý an!

“Tốt để người đàn bà của hắn cùng muội muội cả đời này đều sống ở khuất nhục trung, không, muốn cho cái kia vùng đất bị vứt bỏ hết thảy với hắn có quan hệ người đều nhận hết không phải người dằn vặt, để hắn Dương Diệp tử đều không nhắm mắt!”

“Đi, đi huyền giả đại lục”

“Các ngươi không có cơ hội này rồi!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một thanh âm. Từ Chỉ Tình phản ứng nhanh nhất, hắn kinh hãi gần chết, giận dữ hét: “Là Dương Diệp, hắn trở về, tất cả mọi người”

Đã đã muộn.

Một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên

Nhanh, cực kỳ nhanh, sắp tới lại như xưa nay chưa từng xuất hiện.

Mấy chục Hỏa Linh Tộc huyền giả thân thể cứng ngắc ở tại chỗ.

Tiếp theo.

Xì

Mấy chục Hỏa Linh Tộc huyền giả đầu trong nháy mắt đồng thời quăng bay ra ngoài, máu tươi như tuyền phun ra tung toé

“A”

Thiên Mị ngẩn ngơ, sau đó phát sinh một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, đó là bởi vì hết sức sợ hãi duyên cớ.

Mà lúc này, một bóng người xuất hiện tại trước mặt nàng.

“Ngươi”

Thiên Mị muốn nói cái gì, thế nhưng rất nhanh, hắn âm thanh im bặt đi.

Bóng người biến mất, mang theo một trận gió nhẹ, gió nhẹ lướt qua, Thiên Mị đầu từ trên cổ rớt xuống

Rất nhanh, giữa trường chỉ còn dư lại Từ Chỉ Tình.

Một luồng ánh kiếm lấy tốc độ cực nhanh hướng về Từ Chỉ Tình bắn nhanh mà đi, thế nhưng đột nhiên, ánh kiếm kia đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng về bên trái vọt tới, không tới bán tức, ánh kiếm biến mất.

Ánh kiếm vừa biến mất, ba tên ông lão xuất hiện tại giữa trường.

Phân biệt là ông lão tóc đỏ, Thiên Viêm, còn có cái kia Đại trưởng lão.

Ông lão tóc đỏ nhìn lướt qua chu vi, nhìn đầy đất thi thể, ông lão tóc đỏ trong mắt loé ra một vệt lệ khí, nói: “Tốt rất tốt, ta ngược lại thật ra đánh giá thấp lòng can đảm của ngươi, ngươi không chỉ có không trốn đi, trái lại còn giết về ta Hỏa Linh Tộc, tốt thực sự là rất tốt a!”

“Hắn khí tức biến mất rồi!” Đại trưởng lão trầm giọng nói.

“Thiên Mị!”

Lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một đạo khác nào dã thú rít gào tiếng rống giận dữ.

Thiên Viêm nhìn Thiên Mị thi thể không đầu, cả người run rẩy kịch liệt, một luồng bạo lệ khí tức tự trong cơ thể hắn như thủy triều tuôn ra.

“Dương Diệp, ta phải giết ngươi, ta phải giết ngươi, ta phải giết ngươi!!”

Thiên Viêm âm thanh ở toàn bộ Hỏa Linh Tộc trung ầm ầm vang vọng, đón lấy, Thiên Viêm hóa thành một áng lửa hướng về xa xa bắn nhanh mà đi.

“Tộc trưởng!” Nhìn Thiên Viêm đã khác nào người điên, Đại trưởng lão trong mắt loé ra một vệt lo lắng.

“Theo tới!” Ông lão tóc đỏ trầm giọng nói.

Đại trưởng lão gật gật đầu, thân hình hơi động, vội vàng đuổi theo Thiên Viêm.

“Gia gia, hắn, hắn quá mạnh mẽ rồi!” Lúc này, cái kia Từ Chỉ Tình đột nhiên nói. Trước, hắn hầu như đều chưa kịp phản ứng, bên người nàng những người này, bao quát Thiên Mị liền bị một chiêu kiếm chém giết. Mà hắn, nếu như không phải ba vị bán thánh chạy tới, e sợ cũng lành ít dữ nhiều. Bởi vì ở ánh kiếm kia bắn về phía hắn lúc, hắn không có nửa điểm tự tin đỡ lấy.

“Hắn là rất tốt!” Ông lão tóc đỏ nói: “Thiên Viêm hắn lần này thật sự sai rồi, thực sự không nên làm một kỷ tư lợi, tru diệt cái kia Tiểu man, đắc tội này Dương Diệp. Lần này, ta Hỏa Linh Tộc tử người, so với top 100 năm gộp lại đều muốn nhiều a.”

Từ Chỉ Tình nói: “Ta lợi dụng Hỏa Linh Tộc cùng sinh thái cùng chung hệ thống tình báo đã điều tra hắn, hắn chính là một người điên, triệt triệt để để người điên. Phàm là kẻ thù của hắn, hắn giống nhau là chém tận giết tuyệt, hơn nữa thông thường là bất chấp hậu quả. Lấy tính cách của hắn, hắn nếu có cái kia năng lực, hắn sẽ không chút do dự như hắn nói tới tàn sát hết ta toàn bộ Hỏa Linh Tộc.”

“Hắn sẽ không có cơ hội này rồi!” Ông lão tóc đỏ hai mắt khép hờ, nói: “Truyền mệnh lệnh của ta, để cho dư tứ đại hộ pháp từ bỏ hiện nay chuyện cần làm, lập tức chạy về Hỏa Linh Tộc!”

“Tứ vị tiền bối nhưng là ở trấn áp nghịch loại huyền giả” Từ Chỉ Tình do dự nói: “Bây giờ trở về đến, Thánh Đường nhất định sẽ”

“Thánh Đường nơi đó, ta sẽ giải quyết!” Ông lão tóc đỏ nói.

“Lấy gia gia thực lực, không có cách nào đối phó cái kia Dương Diệp sao?” Từ Chỉ Tình đột nhiên nói.

Ông lão tóc đỏ nói: “Chính diện giao thủ, hắn chắc chắn phải chết. Thế nhưng, hắn hiện tại mục tiêu không phải ta, không phải là bán thánh, mà là ta Hỏa Linh Tộc những kia phổ thông huyền giả. Còn nữa, trên người hắn có Chí Cường giả bí thuật thế hắn ẩn nấp khí tức, cho dù là ta, cũng không cách nào cảm nhận được hơi thở của hắn!”

“A”

Đang lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Đó là Thiên Viêm!

Ông lão tóc đỏ hơi thay đổi sắc mặt, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Ps: Đến luy thành cẩu. Chúc mọi người ngày lễ vui sướng

Cầu phiếu phiếu!!!!! Cầu phiếu phiếu!!!!! Hoa cúc lập tức khó giữ được rồi!!!

Ngày hôm nay sẽ tận lực làm được hai canh! Canh thứ hai thời gian không xác định

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 723: Bị bức ép cuống lên Hỏa Linh Tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

724 chương: Bị bức ép cuống lên Hỏa Linh Tộc.

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Ông lão tóc đỏ trôi nổi không trung, ở trước mặt hắn là Đại trưởng lão cùng Thiên Viêm. ∷,

Lúc này Thiên Viêm cánh tay trái đã không gặp, nơi bả vai vết thương, còn như chiếc gương giống như bóng loáng bằng phẳng, huyết, còn ở nhỏ. Trên mặt hắn tức giận cùng oán độc thiếu rất nhiều, có thêm một vẻ hoảng sợ cùng kiêng kỵ.

“Thực lực của hắn lại trở nên mạnh mẽ rồi!” Thiên Viêm bên cạnh Đại trưởng lão trầm giọng nói: “Bên cạnh còn có cái kia cô gái bí ẩn cùng hai tên bán thánh con rối giúp đỡ, trước, ta nếu là tới chậm bán tức, Thiên Viêm khả năng đã chết rồi.”

Ông lão tóc đỏ liếc mắt nhìn Thiên Viêm, nói: “Có Trấn Giới Thạch hắn, vài tên bán thánh đối với hắn đã không có bất cứ uy hiếp gì. Tạm thời từ bỏ truy sát, để hết thảy tộc nhân toàn bộ về tộc, hai người các ngươi cùng Đồng Phần thay phiên tuần tra, Không được ở cho hắn cơ hội tàn sát tộc nhân, sau đó cấp tứ đại hộ pháp về tộc." Nói đến đây, ánh mắt của hắn đầu đến xa xa, nói: "Ta ngược lại muốn xem xem, hắn Dương Diệp, phải như thế nào diệt ta Hỏa Linh Tộc!"

Lời vừa nói xuống, ông lão tóc đỏ thân thể trực tiếp nổ bể ra đến, vô số đạo hỏa diễm giống như pháo hoa phóng lên trời, sau đó hướng về bốn phương tám hướng bắn nhanh mà đi.

"Thần hỏa phân thân!"

Đại trưởng lão hơi thay đổi sắc mặt, nói: "Nghe đồn thần hỏa phân thân có thể để cho mình ý niệm hóa thành vạn ngàn thần hỏa, mỗi một đạo thần hỏa thì tương đương với một cái phân thân, mà mỗi một cái phân thân thì lại có bản thể một nửa thực lực, không nghĩ tới tộc trưởng dĩ nhiên đem tu luyện thành công. Có thể một nửa thực lực"

"Chỉ cần tộc trưởng trong đó bất kỳ một đạo phân thân phát hiện hắn, tộc trưởng liền có thể cho ở trong nháy mắt để hết thảy phân thân hợp thể!" Thiên Viêm đột nhiên trầm giọng nói: "Chỉ cần hắn bị phát hiện, hắn chắc chắn phải chết!"

"Ngươi có từng hối hận?" Đại trưởng lão bỗng nhiên nói. Nếu như này Thiên Viêm lúc trước hơi hơi khiêm tốn một chút, không làm cái kia lấy lớn ép nhỏ việc, có thể liền sẽ không xuất hiện những chuyện này.

"Ta hối hận ta hối hận lúc trước không có trực tiếp liền giết chết hắn!"

"Thực sự là đáng tiếc rồi!"

Vạn hỏa bên trong dãy núi, một ngọn núi lửa bên trong, Dương Diệp lắc lắc đầu, trước, hắn suýt chút nữa liền giết cái kia Thiên Viêm, thế nhưng cái kia Đại trưởng lão đột nhiên chạy tới, để hắn không thể không lập tức rút đi, bởi vì một khi bị ngăn cản, để cái kia ông lão tóc đỏ chạy tới, cái kia muốn chết, khả năng chính là hắn.

Ở Dương Diệp bên cạnh kiếm linh mới vừa muốn nói gì, đột nhiên, hắn biến sắc mặt, bỗng nhiên quát lên: "Ẩn giấu đi!"

Dương Diệp hơi sững sờ, sau đó không chút do dự nào, hơi suy nghĩ, cùng kiếm linh trốn đến Hồng Mông trong tháp.

Ngay khi hai người mới vừa gia nhập Hồng Mông tháp, mấy chục đạo hỏa diễm đột nhiên tiến vào hỏa trong ngọn núi, mấy chục đạo hỏa diễm ở hỏa trong ngọn núi đi vòng mấy vòng lúc này mới rời đi.

Hỏa diễm sau khi rời đi, Dương Diệp cùng kiếm linh ra Hồng Mông tháp.

“Đó là cái gì?” Dương Diệp cau mày hỏi.

Kiếm linh hơi trầm ngâm, nói: “Hẳn là một loại thuật phân thân, nếu như trước bị hắn phát hiện, ngươi chắc chắn phải chết, bởi vì chỉ cần hắn phát hiện ngươi, hắn nhất định có thể quá trong nháy mắt chạy tới nơi này. Ngươi bây giờ, coi như ở thêm vào ngươi ba cái bán thánh con rối cùng ta, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn. Người này cùng sư phụ ngươi như thế, căn bản không phải phổ thông bán thánh!”

“Hắn xác thực rất mạnh!” Dương Diệp trầm giọng nói. Không nghi ngờ chút nào, cái kia ông lão tóc đỏ thực lực coi như không có Mạc Lão mạnh, nhưng cũng tuyệt đối gần đủ rồi bao nhiêu, ngược lại tuyệt đối không phải hắn lúc này có thể cho chống lại.

“Ngươi hiện tại định làm gì?” Kiếm linh nói.

“Trước tiên tu luyện!”

Dương Diệp lúc này cũng rõ ràng, thực lực bây giờ của hắn mặc dù nói cũng không tệ lắm, thế nhưng đang đối mặt một ít chân chính lão quái vật lúc, như trước vẫn là quá yếu. Hơn nữa hiện ở bên ngoài nhất định là đề phòng nghiêm ngặt, cũng không thích hợp ra đi giết người.

“Ta đến chỉ điểm ngươi!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp liếc mắt nhìn kiếm linh, có chút kinh ngạc.

“Làm sao, ta không đủ phân lượng sao?” Kiếm linh nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ở kiếm đạo phương diện trình độ, ngươi tuyệt đối là ở trên ta, ngươi đồng ý chỉ điểm, ta tự nhiên là cầu cũng không được!”

Kiếm linh nói: “Ngươi hiện tại mạnh nhất kiếm kỹ, không thể nghi ngờ là trảm thiên bạt kiếm thuật, lấy thực lực của ngươi bây giờ, nếu như ngươi đem hết toàn lực, ngươi mới có thể trong nháy mắt chồng chất mười hai đạo khoảng chừng: Trái phải trảm thiên bạt kiếm thuật. Mười hai đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật, thêm vào một đòn trí mạng, còn có ngươi cái kia quang chi tử kiếm tốc, tuyệt đối là có thể một đòn thuấn sát bình thường hoàng giả cảnh huyền giả, thậm chí hoàng giả cảnh cửu phẩm cũng có thể thuấn sát. Nếu như ở thêm vào Trấn Giới Thạch, bán thánh trở xuống, hầu như không có ai là ngươi không thể giết!”

Nói đến đây, kiếm linh dừng một chút, nói: “Thế nhưng, kẻ thù của ngươi hiện tại cơ bản đều bán thánh, mà diện đối bán thánh, ngươi này trảm thiên bạt kiếm thuật liền có chút được rồi, dù cho là ngươi dùng Trấn Giới Thạch. Một tên bán thánh cường giả, coi như cảnh giới của hắn bị trấn áp thành hoàng giả cảnh, thế nhưng trái tim của hắn cùng chiến đấu ý thức cùng với đối với thiên đạo pháp tắc nắm giữ vẫn như cũ vẫn là bán thánh. Ngươi giết qua hai tên bán thánh, thế nhưng chính ngươi hỏi hỏi mình, nếu để cho ngươi cùng một tên bán thánh công bằng giao thủ, ngươi chắc chắn thắng sao?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó lắc lắc đầu. Hắn lúc trước cùng hai tên bán thánh hợp lực chính diện giết cái kia Xích Hỏa, đều suýt chút nữa bị đối phó chạy trốn, nếu như là chính diện một chọi một, bại quá nửa là hắn. Coi như dựa vào kiếm ý cùng với thân thể mạnh mẽ bất bại, thế nhưng hắn cũng tuyệt đối không làm gì được đối phương!

Kiếm linh lại nói: “Đáng tiếc, nếu như ta có thể cho chân chính khôi phục hết thảy ký ức, vậy thì có thể cho để ngươi biết kiếm vực chân chính tác dụng, có kiếm vực ở, cho dù ngươi không địch lại cái kia ông lão tóc đỏ, cũng tuyệt đối có thể cho có năng lực tự vệ. Mà còn lại bán thánh, khi đó ngươi coi như chính diện cùng đối phương giao thủ, cũng tuyệt đối có giết chết đối phương năng lực!”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Yên tâm, chuyện nơi đây sau khi kết thúc, ta sẽ mau chóng cùng ngươi đi cứu ngươi bản thể.” Hắn cũng khổ não kiếm vực cái vấn đề này, bởi vì theo thực lực của hắn không ngừng tăng lên, hắn hiện tại thậm chí cảm giác kiếm vực có chút vô bổ. Hắn cũng nghiên cứu qua, thế nhưng ngoại trừ có thể trấn áp nhân tốc độ cùng khí thế ở ngoài, hắn hiện tại cũng không có phát hiện này kiếm vực có đặc biệt gì đặc biệt chỗ lợi hại.

Mà kiếm linh còn có Thánh Đường những thiên tài đó, đều đang nói kiếm vực thật lợi hại thật lợi hại

Hắn hiện tại cảm giác lại như là có một tấm mấy trăm triệu kim phiếu, thế nhưng là không có mật mã.

Kiếm linh gật gật đầu, sau đó nói: "Ngươi hiện tại có hai cái bạc nhược điểm, một là cảnh giới không đủ, đừng xem hiện tại hoàng giả cảnh cửu phẩm cùng hoàng giả cảnh nhất phẩm đối với ngươi không khác nhau gì cả, kỳ thực khác nhau còn là phi thường đại. Nếu như ngươi hiện tại là hoàng giả cảnh cửu phẩm, đối mặt cái kia ông lão tóc đỏ, ngươi coi như không địch lại, nhưng cũng không đến nổi ngay cả sức lực chống đỡ lại đều không có. Không quá cảnh giới sự tình, không vội vàng được, chỉ có thể nước chảy thành sông, để ngươi một cách tự nhiên tăng lên.

Thứ hai bạc nhược điểm, vậy thì là kiếm của ngươi kỹ, ngươi nắm giữ kiếm kỹ quá ít cũng quá đơn điệu. Vì lẽ đó, hiện tại ngươi chủ yếu nhất làm, chính là đem tam tuyệt kiếm bên trong người kiếm hoàn toàn nắm giữ, tốt nhất là đem kiếm ý cùng ngươi cái kia quang chi tử kiếm tốc cùng với một đòn trí mạng toàn bộ hỗn hợp với nhau, bởi vì chỉ có như vậy, ngươi mới có thể ở chính diện trong khi giao thủ uy hiếp đến bán thánh!"

Liền như vậy, ở kiếm linh chỉ điểm cho, Dương Diệp bắt đầu ở hỏa trong ngọn núi điên cuồng tu luyện.

Trong lúc, cái kia ông lão tóc đỏ phân thân hỏa diễm lại tới tìm tòi quá, bất quá bởi vì có kiếm linh ở, Dương Diệp đều có thể cho sớm biết được, bởi vậy, mấy lần đều bị hắn an toàn tránh thoát.

Mà kiếm linh chỉ đạo cùng tự mình làm mẫu hạ, hắn đối với người này kiếm nắm giữ cũng là càng ngày càng thuần thục luyện.

Hỏa Linh Tộc.

[truyen cua tui . net] //truyencu

Atui.Nｅt/ Bên trong cung điện, ông lão tóc đỏ ngồi ngay ngắn ngay phía trước trên ghế thái sư, ở bên trái hắn, là Thiên Viêm, Đồng Phần, Đại trưởng lão; Mà hắn bên phải, nhưng là bốn tên hồng bào ông lão.

Toàn bộ là bán thánh!

Thêm vào ông lão tóc đỏ, bên trong cung điện tụ tập tám vị bán thánh!

“Ta đã tìm khắp toàn bộ Hỏa Linh Tộc!” Ông lão tóc đỏ trầm giọng nói: “Thế nhưng như trước không có thể tìm tới hắn!”

“Hắn có thể hay không đã rời đi Hỏa Linh Tộc?” Đại trưởng lão nói.

Ông lão tóc đỏ lắc lắc đầu, nói: “Không có khả năng lắm, hắn lúc trước dám một lần nữa giết về Hỏa Linh Tộc, lại làm sao có khả năng không có đạt đến mục đích trước liền rời đi? Chỉ là người này khí tức trên người bị che giấu, thêm vào hắn tựa hồ có sẽ một loại nào đó cực sự cao minh ẩn thân thuật, bởi vậy, hắn như không chủ động hiện thân, cho dù là ta, cũng không cách nào tìm tới hắn!”

Ông lão tóc đỏ trong thanh âm mang theo một tia bất đắc dĩ cùng hàn ý, lần thứ nhất, hắn lần thứ nhất dĩ nhiên nắm một cái hoàng giả cảnh huyền giả không thể làm gì, chuyện này nếu là truyền đi, không chỉ có hắn, chính là toàn bộ Hỏa Linh Tộc trên mặt cũng không có quang a!

Ông lão tóc đỏ lại nói: “Hắn lúc này ẩn giấu đi, liền dường như một toà muốn núi lửa bộc phát, lúc nào cũng có thể để ta Hỏa Linh Tộc tổn thất nặng nề, bởi vậy, chúng ta nhất định phải đem hắn bắt tới, sau đó giết chết.”

“Hơi thở của hắn, liền tộc trưởng ngươi cũng không cách nào cảm nhận được?” Câu hỏi chính là bên phải cầm đầu hồng bào ông lão.

Ông lão tóc đỏ lắc lắc đầu, nói: “Thế hắn ẩn nấp khí tức cái kia, thực lực ở trên ta, hơn nữa e sợ còn không hết một điểm. Huyền giả đại lục, cũng không phải là chúng ta tưởng tượng như vậy nhược a. Lần này, Thánh Đường cùng ta Hỏa Linh Tộc có thể nói đều đến đứng huyền giả đại lục đối diện, mà nghịch loại huyền giả lại xuất thế sắp tới, tương lai, đáng lo!”

“Chúng ta không thể bị động chờ hắn xuất hiện!” Cầm đầu hồng bào ông lão trầm giọng nói: “Người này phát điên, hắn như xuất hiện, nhất định là có niềm tin chắc chắn. Đương nhiên, hắn không đến ám sát chúng ta, nhưng hắn nhất định sẽ đi đối với ta Hỏa Linh Tộc tộc nhân ra tay. Vì lẽ đó”

“Coi là thật phải làm như vậy?” Một gã khác hồng bào ông lão trầm giọng nói: “Liền vì một cái hoàng giả cảnh huyền giả?”

“Hắn không phải phổ thông hoàng giả cảnh huyền giả!” Cầm đầu hồng bào ông lão trầm giọng nói: “Hắn nhất định phải tử, mà trên tay hắn Trấn Giới Thạch, chúng ta cũng phải đến!”

Ông lão tóc đỏ gật gật đầu, đứng dậy, nói: “Nếu như vậy, vậy thì quyết định như vậy đi.”

Giữa trường mọi người không phải đang do dự, đều là gật gật đầu.

Hỏa trong ngọn núi.

Dương Diệp đang tu luyện, đột nhiên, trước mặt hắn không gian hơi gợn sóng, đón lấy, Phù Cẩm Tiên âm thanh xuất hiện ở trong đầu hắn: “Đi mau, tộc trưởng đám người đã chuẩn bị mở ra vạn nổi nóng ra trận, đại trận kia bao trùm ta toàn bộ Hỏa Linh Tộc, chỉ cần đứng ở mắt trận nơi, Hỏa Linh Tộc hết thảy đều đem ở tại bọn hắn trong lòng bàn tay. Ngươi căn bản là không có cách lại che giấu mình”

Ps: Thân thể nghiêm trọng không thoải mái, phiền muộn, hi vọng hết thảy đều là tốt đẹp.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 724: Hỏa Linh Tộc tận thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

725 chương: Hỏa Linh Tộc tận thế!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Nếu như đúng như Phù Cẩm Tiên nói tới như vậy, như vậy hắn đừng nói muốn vì Tiểu Man báo thù, coi như là có thể hay không mạng sống đều một vấn đề. Hắn có thể trốn ở Hồng Mông trong tháp không ra, thế nhưng nếu như cái kia cái gì vạn hỏa đại trận vẫn không triệt hồi đây? Chẳng lẽ muốn cả đời chờ ở Hồng Mông trong tháp? Hơn nữa chờ ở Hồng Mông trong tháp không phải là tuyệt đối an toàn.

“Đi, hiện tại đi vẫn tới kịp!” Kiếm linh trầm giọng nói.

Dương Diệp hai tay nắm chặt, liền như thế đi, hắn thực sự là có chút cam tâm.

“Hiện tại không đi, đợi lát nữa khả năng liền không kịp rồi!” Kiếm linh nói: “Lúc này Hỏa Linh Tộc bên trong, có ít nhất năm vị bán thánh trở lên, thêm vào cái kia ông lão tóc đỏ, coi như là sư phụ ngươi đều không nhất định có thể làm gì được bọn họ. Tuy rằng ngươi lúc này đã có thể triển khai nhân kiếm, thế nhưng, thứ ta nói thẳng, một khi bọn họ phát hiện sự tồn tại của ngươi, ngươi chắc chắn phải chết!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, đột nhiên, ánh mắt của hắn hướng phía dưới nhìn lại, nói: “Dãy núi này có vạn bản tọa trở lên núi lửa, mà núi lửa dưới nền đất, là vô tận dung nham cùng những kia sinh vật khủng bố, nếu như này vạn ngọn núi lửa bộc phát ra, ngươi đạo, có thể hay không đem này Hỏa Linh Tộc bao phủ lại?”

Kiếm linh mí mắt giật lên, nói: “Có thể ngươi có có nghĩ tới không, ngươi phải như thế nào làm nổ những này núi lửa? Hơn nữa coi như làm nổ, ngươi phải như thế nào thoát thân?”

“Ai nói muốn tự chúng ta làm nổ?” Dương Diệp nói.

Kiếm linh cau mày nói: “Ngươi là muốn dùng kiếm nô? Vậy cũng là bán thánh kiếm nô, ngươi cam lòng?”

“Để ý này không nỡ!” Dương Diệp nói: “Bên ngoài bán thánh nhiều như vậy, sau này còn sợ không có kiếm nô sao?”

Kiếm linh liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Muốn làm nổ này vạn ngọn núi lửa, chí ít cần hai tên bán thánh kiếm nô tự bạo, hai tên bán thánh tự bạo, đủ để đem chút núi lửa toàn bộ làm nổ. Những này núi lửa làm nổ sau, coi như không thể hoàn toàn nhấn chìm toàn bộ Hỏa Linh Tộc, chí ít cũng có thể nhấn chìm ba phần tư Hỏa Linh Tộc. Nếu như những kia dung nham phía dưới sinh vật không phải thụ Hỏa Linh Tộc khống chế, như vậy Hỏa Linh Tộc xem như là muốn phá huỷ!”

“Vậy hãy để cho nó phá huỷ đi!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

“Có một vấn đề!” Kiếm linh nói: “Muốn làm nổ những này núi lửa, liền mang ý nghĩa muốn cho hai cái bán thánh kiếm nô đơn độc lưu lại nơi này vạn hỏa sơn mạch, mà thôi cái kia ông lão tóc đỏ thực lực, chỉ cần hai người này bán thánh kiếm nô thoát ly ngươi, hắn liền có thể lập tức phát hiện bọn họ, chỉ cần bị phát hiện, lấy thực lực của đối phương, trong nháy mắt liền có thể đi tới nơi này.”

“Cái này đơn giản!” Dương Diệp nói: “Chỉ cần ta cùng hai người này kiếm nô cùng nhau xuất hiện, hắn nhất định là đi tới bắt ta, chỉ cần hắn đi tới tìm ta, như vậy, chúng ta liền thắng!”

“Ngươi đây là đang đùa với lửa!” Kiếm linh nói.

“Ngược lại ta đã chơi rất nhiều lần rồi!” Dương Diệp nói.

“Như vậy, liền đang điên cuồng một lần đi!” Kiếm linh nói.

Hỏa Linh Tộc một toà bên trong cung điện.

Ông lão tóc đỏ cùng dư bảy tên bán thánh đang chuẩn bị mở ra Hỏa Linh Tộc đại trận, đột nhiên, tám người đồng thời ngẩng đầu nhìn phía giống nhau một phương hướng.

“Hắn xuất hiện rồi!”

Không biết ai nói một câu, sau đó tám người đồng thời biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp hóa thành ánh kiếm hướng về đi về mặt đất dung nham thế giới hăng hái bay đi, tốc độ rất nhanh, từ vạn hỏa sơn mạch đi ra, sau đó đến dung nham thế giới, bất quá dùng mấy tức không tới thời gian, ngay khi hắn muốn đi vào dung nham thế giới một khắc đó, tám cái ông lão trực tiếp xé rách không gian, che ở trước mặt hắn.

“Hiện đang còn muốn chạy, có phải là quá muộn?” Thiên Viêm dữ tợn nói.

Mà đang lúc này, một luồng ánh kiếm tự xa xa lướt tới, rất nhanh, kiếm linh xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

“Quyết định?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh gật gật đầu.

“Ngày hôm nay, ai cũng cứu không được ngươi!” Ông lão tóc đỏ hai tay hư trương, chu vi nhất thời xuất hiện một đạo do hỏa diễm tạo thành lao tù, lao tù không lớn, thế nhưng là đem giữa trường tất cả mọi người đều khốn lên.

Thiên Viêm nói: “Dương Diệp, ngươi yên tâm, ta Hỏa Linh Tộc sẽ không để cho ngươi tử. Ta sẽ để ngươi thường khắp cả thế gian này hết thảy cực hình, để ngươi cầu sinh không thể, muốn chết không được. Không chỉ có như vậy, ngày sau ta còn có thể đi huyền giả đại lục, đem hết thảy có liên hệ với ngươi nhân toàn bộ bắt được trước mặt ngươi, sau đó để ngươi nhìn các nàng nhận hết sỉ nhục, không không, này còn còn thiếu rất nhiều, nếu như ngươi có nhi tử, ta sẽ để hắn cả đời trở thành hỏa nô, mà nếu như ngươi có con gái, vậy thì càng tốt, ta sẽ để hắn ở trước mặt ngươi trở thành kỹ nữ. Ta muốn cho ngươi, còn có cùng ngươi hết thảy có quan hệ nhân thành vì là trên đời này thảm nhất, thảm nhất nhân!”

Dương Diệp căn bản không để ý tới Thiên Viêm, thủ đoạn hơi động, ý kiếm ngưng tụ, nắm ý kiếm, Dương Diệp quét giữa trường tám vị bán thánh một chút, nói: “Lúc trước ta nói rồi, bởi vì Thiên Viêm lão cẩu cùng hắn tôn nữ, ta sẽ để các ngươi Hỏa Linh Tộc trả giá đời này đều khó có thể chịu đựng đánh đổi. Trước giết những người kia, bất quá là mới vừa vừa mới bắt đầu mà thôi!”

“Ngươi sẽ không lại có cơ hội rồi!” Ông lão tóc đỏ nói.

“Các ngươi xem qua khói hoa sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Ông lão tóc đỏ hơi nhướng mày, một luồng cực kỳ cảm giác không ổn đột nhiên xuất hiện.

“Ta cho các ngươi Hỏa Linh Tộc chuẩn bị một hồi long trọng khói hoa, đến, đồng thời xem!” Dương Diệp cười cợt, sau đó hơi suy nghĩ

Rầm rầm

Đột nhiên, ở bên ngoài ngàn dặm vang lên hai đạo kinh thiên động địa tiếng nổ lớn, toàn bộ đại địa kịch liệt run lên.

Thời khắc này, hết thảy Hỏa Linh Tộc huyền giả đều cảm nhận được, hết thảy huyền giả hầu như là ở cùng lúc này bay ra, kinh hãi nhìn nổ vang thanh khởi nguồn nơi.

Thế nhưng, đây chỉ là bắt đầu.

Rầm rầm rầm rầm oanh

Hai đạo tiếng nổ lớn sau, tiếp theo là từng đạo từng đạo liên miên không dứt tiếng nổ vang rền, tiếng nổ vang rền trong nháy mắt đem Hỏa Linh Tộc nhấn chìm, cái kia từng đạo từng đạo liên miên không dứt tiếng nổ vang rền như bên tai sấm nổ, đem một ít thực lực thấp kém Hỏa Linh Tộc huyền giả đánh chết. Cùng lúc đó, ở tiếng nổ vang rền vang lên một khắc đó, vạn đạo hơn vạn trượng khoan cột lửa phóng lên trời

Chỉ là một sát na thời gian, toàn bộ Hỏa Linh Tộc ở núi lửa bạo phát yên vụ bụi trần hạ, biến tối tăm không mặt trời.

Toàn bộ Hỏa Linh Tộc bắt đầu đất rung núi chuyển, vô số dung nham cùng yên vụ bụi trần như pháo hoa tự không trung bộc phát ra, cái kia trong đó sóng nhiệt làm cho một ít cách vạn hỏa sơn mạch gần Hỏa Linh Tộc huyền giả trong nháy mắt nghẹt thở mà chết.

Dung nham giống như vỡ đê tuôn ra, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Ngày tận thế tới, chân chính ngày tận thế tới!

“Vạn hỏa sơn mạch”

Tám vị bán thánh sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch, cho dù cái kia ông lão tóc đỏ cũng không ngoại lệ.

“Các ngươi đi cứu tộc nhân, có thể cứu bao nhiêu là bao nhiêu, Không được cùng những kia dung nham sinh vật đối kháng.” Ông lão tóc đỏ hai tay nắm chặt, khí thế mạnh mẽ tự trong cơ thể hắn không ngừng tuôn ra, liền tiếng nói đều có chút run rẩy.

“Đi!”

Đại trưởng lão cấp nhân không dám do dự, thân hình hơi động, trực tiếp xé rách không gian, hướng về những kia dung nham cùng yên vụ phóng đi.

“Khói hoa đẹp đẽ chứ?” Dương Diệp nhếch miệng nở nụ cười.

Ông lão tóc đỏ hít sâu một hơi, nói: “Cái kia núi lửa dưới nền đất sinh vật, cũng không phải là thuộc về ta Hỏa Linh Tộc, mà là dưới nền đất dung nham trải qua vô số năm mà sản sinh sinh vật. Chúng nó đại đa số căn bản không có có trí khôn, chỉ có bản năng giết chóc cùng hủy diệt, ngươi ở nghịch loại huyền giả muốn xuất thế vào lúc này đưa chúng nó thả ra, ngươi có thể biết hậu quả?”

Dương Diệp hai tay mở ra, nói: “Có quan hệ tới ta sao?” Nói chuyện đồng thời, trong cơ thể hắn huyền khí đã chạy chồm lên.

Ông lão tóc đỏ khuôn mặt vừa kéo, gằn từng chữ: “Hôm nay, coi như ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, ta cũng phải giết ngươi!”

Lời vừa nói xuống.

“Ầm!”

Một luồng hỏa diễm đột nhiên tự ông lão tóc đỏ trong cơ thể bộc phát ra, liền dường như núi lửa bạo phát giống như vậy, mang theo hủy thiên diệt địa khí thế khủng bố.

Hầu như là ở cùng lúc này, Dương Diệp lấy ra Trấn Giới Thạch, đem ông lão tóc đỏ cảnh giới trấn áp sau, sau đó tay vừa ý kiếm mang theo một luồng ánh kiếm, cùng kiếm linh đồng thời hợp lực đem hỏa diễm lao tù xé rách ra một vết thương, kiếm linh vội vã sử dụng tới kiếm thuẫn, ngay khi hai người vừa biến mất một khắc đó, một đạo hỏa diễm tự hai người chỗ đứng bao phủ mà qua.

Ở Dương Diệp cùng kiếm linh biến mất ở tại chỗ một khắc đó, một tiếng rên ở giữa sân vang lên, đó là Dương Diệp.

“Dương Diệp, hôm nay ngươi trốn không thoát rồi!”

Ông lão tóc đỏ thân hình hơi động, trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm biến mất ở tại chỗ.

Dung nham thế giới, Dương Diệp cùng kiếm linh tướng tốc độ triển khai đến cực hạn, hai người chỗ đi qua, kiếm khí ngang dọc, xé rách dung nham, thế nhưng, phía sau ông lão tóc đỏ xác thực như ruồi bâu lấy mật đi sát đằng sau.

“Ở tiếp tục như vậy, không phải biện pháp, có hay không có chủ ý gì tốt?” Dương Diệp xoay tay phải lại, ma năng thuẫn xuất hiện ở trong tay hắn. Tuy rằng ông lão tóc đỏ lúc này chỉ là hoàng giả cảnh cửu phẩm, thế nhưng thực lực kia, vẫn như cũ so với bình thường bán thánh mạnh hơn. Bất quá cũng còn tốt, ở Trấn Giới Thạch dưới áp chế, ông lão tốc độ chậm hơn rất nhiều, không đến nỗi để hắn cùng kiếm linh ngay cả cơ hội trốn đều không có.

“Ngươi chống đỡ hắn, chúng ta trước tiên chạy ra này dung nham thế giới, ở dung nham thế giới, tốc độ của ta không cách nào đạt đến cao nhất, mà hắn nhưng là không có này cản trở, bởi vậy, chỉ có chạy ra nơi này, chúng ta mới có cơ hội bỏ rơi hắn!” Kiếm linh nói chuyện đồng thời, lại sử dụng tới kiếm độn, sau đó cùng Dương Diệp biến mất ở tại chỗ, thế nhưng rất nhanh, ông lão tóc đỏ lại xuất hiện sau lưng bọn họ.

“Ầm!”

Lúc này, một đạo cột lửa thiểm hiện ra, trong nháy mắt đến Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp mí mắt giật lên, không dám khinh thường, huyền khí tràn vào ma năng thuẫn, sau đó cản đi tới.

“Bành!”

Cột lửa đánh vào ma năng thuẫn trên, Trực Tiếp Tương Dương Diệp cùng kiếm linh đồng thời đánh bay ra mấy trăm trượng, bởi vì đứng mũi chịu sào, Dương Diệp nhất thời cảm giác thân thể như tao đòn nghiêm trọng, cả người chua đau, kiếm linh sau lưng hắn, hơi hơi khá hơn một chút.

“Coi như ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển, lão phu hôm nay cũng phải giết ngươi!”

Ông lão tóc đỏ âm thanh ở hai người vang lên bên tai, sắc mặt hai người khẽ biến, vừa muốn thiểm, thế nhưng rất nhanh, một mảnh hỏa diễm trong nháy mắt đem hai người nhấn chìm.

“Vù!”

Một luồng ánh kiếm phóng lên trời, đem hỏa diễm vỡ ra đến, sau đó Dương Diệp cùng kiếm linh hóa thành ánh kiếm hướng về xa xa bắn nhanh mà lên.

“Ở tiếp tục như vậy không được!” Dương Diệp trong thanh âm lộ ra cực kỳ nghiêm nghị, ở khóe miệng của hắn, là một vệt đỏ tươi.

“Ầm!”

Đang lúc này, xa xa dung nham đột nhiên bị vỡ ra đến, đón lấy, một cái người áo đen xuất hiện tại trước mặt hai người.

Dương Diệp cùng người áo đen đều là là sững sờ.

“Là ngươi!”

Người áo đen cùng Dương Diệp đồng thời mở miệng, hai người trong thanh âm đều mang theo không hề che giấu chút nào kinh hỉ.

Người áo đen là Tần Bất Phàm!

“Đến, giúp ta một chuyện, lấy ra ngươi Trấn Giới Thạch, cùng ta liên thủ giết chết ta phía sau những kia chó săn!” Tần Bất Phàm trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn: “Những kia lão cẩu, truy lão tử mấy ngày mấy đêm không có chợp mắt, ngày hôm nay rốt cục có thể để cho bọn họ biết lão tử lợi hại.”

“Ngươi bị người đuổi giết? Bao nhiêu bán thánh?” Dương Diệp hỏi.

“Mười vị khoảng chừng: Trái phải!” Tần Bất Phàm vung tay lên, nói: “Không có chuyện gì, có Trấn Giới Thạch ở, hai người chúng ta liên thủ, có thể biên giết biên chạy!”

Dương Diệp lòng trầm xuống, sau đó nói: “Ta cũng ở bị đuổi giết!”

Tần Bất Phàm hơi sững sờ, nói: “Ngươi đừng nói với ta cũng có mười vị!”

“Chỉ có một vị!” Dương Diệp nói.

“Một vị sợ hắn cái trứng a, giết chết hắn!” Tần Bất Phàm hào khí can vân.

Mà lúc này, ông lão tóc đỏ vừa vặn xuất hiện tại Dương Diệp phía sau hai người.

“Nghịch loại huyền giả!” Ông lão tóc đỏ nhìn thấy Tần Bất Phàm, lập tức hơi nhướng mày.

“Liền hắn?” Tần Bất Phàm chỉ chỉ ông lão tóc đỏ, nói: “Ta trước tiên thế ngươi giải quyết!” Nói thân hình hắn hơi động hướng về ông lão tóc đỏ bắn mạnh tới.

“Bành!”

Một bóng người bay ra ngoài.

Là Tần Bất Phàm.

“Làm Dương Diệp, ngươi đi, ta không quen biết ngươi!” Tần Bất Phàm trong thanh âm mang theo một tia thống khổ.

Ps: Cầu phiếu phiếu

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 725: Khủng bố dung nham sinh vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

725 chương: Khủng bố dung nham sinh vật!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Cpa300_4 (); Rất nhanh, truy sát Tần Bất Phàm cái kia mười tên bán thánh xuất hiện, cầm đầu chính là cái kia Huyền Minh.

Liền như vậy, Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm còn có kiếm linh bị vây quanh lên.

“Dương Diệp, là ngươi!” Huyền Minh nhìn thấy Dương Diệp một khắc đó, sắc mặt nhất thời trở nên âm trầm. So với Tần Bất Phàm, hắn càng hận cái này Dương Diệp.

Mười vị bán thánh!

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, tức giận nói: “Tần Bất Phàm, ngươi tên sát tinh này, ngươi chạy này Hỏa Linh Tộc tới làm cái gì? Ngươi tới thì tới, còn mang theo mười vị bán thánh, gặp phải ngươi, ta thực sự là ngã: Cũng tám đời đại môi!” Nguyên bản gặp phải Tần Bất Phàm, hắn còn là cao hứng vô cùng, bởi vì nếu như cùng Tần Bất Phàm liên thủ, coi như đánh không lại này ông lão tóc đỏ, thế nhưng tự vệ hẳn là không thành vấn đề, thế nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương còn mang đến mười vị bán thánh, mà trong này còn có hắn đối thủ cũ!

Hố hàng!

“Ngươi mới là sát tinh, lúc trước liền không nên cùng ngươi tên sát tinh này đến Thánh địa, khoảng thời gian này lão tử mỗi ngày bị đuổi giết, liền uống ngụm nước thời gian đều không có.” Tần Bất Phàm nói: “Ta nguyên vốn là muốn chạy trốn tới Hỏa Linh Tộc, mượn Hỏa Linh Tộc bỏ qua này Thánh địa chó săn, không nghĩ tới lại gặp phải ngươi, gặp phải liền gặp phải đi, ngươi ngược lại tốt, trêu chọc một cái loại này lão quái vật cấp bậc bán thánh, mẹ cái chim, ngươi đến cùng ở Hỏa Linh Tộc làm cái gì, để loại này lão quái vật tự mình đứng ra đến truy sát ngươi!”

Tần Bất Phàm gặp phải Dương Diệp lúc, cũng là thật cao hứng, bởi vì có Dương Diệp Trấn Giới Thạch ở, hai người muốn chạy trốn tỷ lệ liền đại hơn nhiều. Thế nhưng hắn không nghĩ tới, Dương Diệp trêu chọc một lão quái vật cấp bậc bán thánh đó là một cái có thể đỉnh mười cái bán thánh tồn tại a!

“Cũng không có cái gì, chính là đồ Hỏa Linh Tộc!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Tần Bất Phàm hơi sững sờ, sau đó quay về Dương Diệp thụ một cái ngón tay cái, nói: “Ngươi lợi hại, ngươi yên tâm, nếu như ta may mắn đào tẩu, ta sẽ vì ngươi nhặt xác!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là xem ra ngươi không có cơ hội đào tẩu rồi!”

Tần Bất Phàm nhìn về phía cái kia ông lão tóc đỏ, nói: “Oan có đầu, nợ có chủ, ngươi Hỏa Linh Tộc không phải là ta đồ, không có quan hệ gì với ta, ngươi cảm thấy thế nào?” Chỉ cần trước mắt người lão quái này vật không ra tay với hắn, hắn ắt có niềm tin phá vòng vây.

“Nghịch loại huyền giả, người người phải trừ diệt!” Ông lão tóc đỏ bình tĩnh nói.

Tần Bất Phàm gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Kỳ thực, ta cảm thấy chúng ta hẳn là lần thứ hai liên thủ hợp tác, ngươi nói xem?”

“Ngươi có lựa chọn sao?” Dương Diệp nói.

“Công bằng điểm, này tóc đỏ ông lão là ngươi trêu chọc, lẽ ra nên do ngươi tới đối phó!” Tần Bất Phàm nói: “Chính ta nhạ, ta cũng tự mình giải quyết, làm sao?”

“Câm miệng!”

Lúc này, Huyền Minh bỗng nhiên quát lên: “Tần Bất Phàm, Dương Diệp, hai người các ngươi thật sự cho rằng các ngươi là bán thánh? Liền tính hai người các ngươi là bán thánh, ngày hôm nay cũng đừng muốn chạy trốn!”

“Bế ngươi mỗ mỗ, lão tử nói chuyện, có ngươi xen mồm phần?” Tần Bất Phàm thân hình hơi động, hóa thành một đạo hồ quang bắn mạnh hướng về cái kia Huyền Minh, “Như ngươi loại này lão cẩu, lão tử lúc trước thổi một hơi liền có thể giết chết ngươi!”

Rầm rầm

Thế nhưng rất nhanh, Tần Bất Phàm lại trở về Dương Diệp bên cạnh. Hết cách rồi, hắn mới vừa động thủ, nhân gia mười người liền liên thủ vây công, hắn tuy rằng mạnh, nhưng cũng không thể lấy sức lực của một người chống lại mười vị bán thánh liên thủ. Phải nói hắn không có bị thuấn sát, này đã phi thường ngưu bài.

“Quá nhiều người, không đánh được!” Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Bất quá không liên quan, ở không lâu nữa, lão tử cũng có giúp đỡ.”

“Hy vọng muốn làm sao trốn đi!” Dương Diệp nói. Lấy hiện nay đối phương loại này đội hình, bọn họ muốn chiến thắng, cái kia không thể nghi ngờ là nói chuyện viển vông, đừng nói chiến thắng, coi như có thể hay không đào tẩu đều một cái to lớn vấn đề.

Ông lão tóc đỏ cùng Huyền Minh cấp nhân không có ở động thủ, chỉ là đem Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm vây quanh lên.

Mà Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm cũng không có vọng động, chỉ là ở tìm cơ hội.

“Các hạ là Hỏa Linh Tộc vị nào?” Huyền Minh nhìn ông lão tóc đỏ, trong mắt có vẻ nghiêm túc, bởi vì trước mắt ông già này rất mạnh, mạnh phi thường, so với hắn sư huynh Huyền Không mạnh hơn.

“Các ngươi còn chưa đủ tư cách!” Ông lão tóc đỏ nói: “Ta biết các ngươi lo lắng cái gì, cũng biết các ngươi đánh ý định gì. Bất quá, này Dương Diệp trên người Trấn Giới Thạch dù như thế nào cũng là không cho các ngươi!”

“Đó là ta Thánh Đường!” Huyền Minh trầm giọng nói.

“Trước đây là, thế nhưng rơi vào tay Dương Diệp sau, liền là của hắn rồi!” Ông lão tóc đỏ nói: “Mà hiện tại, nó như rơi vào trong tay ta, vậy chính là ta.”

“Các hạ muốn cùng ta Thánh Đường là địch?” Huyền Minh nói.

Ông lão tóc đỏ cười khẽ một tiếng, nói: “Trong thánh địa thế lực, ngươi Thánh Đường thực lực xác thực tính mạnh nhất, nhưng Thánh địa cũng không phải là ngươi Thánh Đường một nhà độc đại, thêm vào lúc này nghịch loại huyền giả xuất thế sắp tới, mà ngươi Thánh Đường lại đứng mũi chịu sào, vì lẽ đó, muốn nắm Thánh Đường tên gọi đến uy hiếp ta, ngươi là cả nghĩ quá rồi!”

“Chúng ta nếu là giao thủ, không chỉ có lưỡng bại câu thương, còn có thể để hai người này ngư ông đắc lợi!” Huyền Minh nói: “Không bằng như vậy, chúng ta trước tiên bắt hai người này, cuối cùng ở đến đàm luận phân phối bọn họ trên người gì đó thuộc về, làm sao?”

Ông lão tóc đỏ hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Có thể!”

“Ầm!”

Đang lúc này, dung nham thế giới một đầu khác đột nhiên truyền đến đinh tai nhức óc tiếng nổ vang rền. Đón lấy, Thiên Viêm xuất hiện tại tóc đỏ trước mặt ông lão. Lúc này Thiên Viêm sắc mặt rất khó nhìn, không, phải nói là sợ hãi!

“Chuyện gì xảy ra!” Ông lão tóc đỏ trầm giọng nói.

Sắc mặt trắng bệch Thiên Viêm run giọng nói: “Vô tận dung nham quái vật, toàn bộ thấp nhất đều hoàng giai, còn có bán thánh giai hai vị hộ pháp đã chết trận, vô số tộc nhân bị giết hết, tộc trưởng, ta Hỏa Linh Tộc xong”

Ông lão tóc đỏ tròng mắt co rụt lại, nói: “Ta vẫn là đánh giá thấp cái kia núi lửa dưới nền đất những sinh vật kia, để mấy vị bán thánh cùng hoàng giả cảnh huyền giả mang theo còn lại tộc nhân rút khỏi dưới nền đất, có thể cứu bao nhiêu liền cứu bao nhiêu. Còn đứng ở chỗ này làm cái gì, nhanh đi!”

Mà đang lúc này, mười mấy đạo hỏa quang tự xa xa dung nham bên trong hăng hái bay tới, ánh lửa rơi vào ông lão tóc đỏ bên cạnh.

Là Đồng Phần cùng Đại trưởng lão cấp nhân, ngoài ra, còn có hơn 100 Hỏa Linh Tộc huyền giả, trong đó nữ có nam có, có lão có tiểu.

“Tộc trưởng, triệt, chúng ta nhất định phải mau chóng rút khỏi nơi này!” Đại trưởng lão trong thanh âm tràn ngập lo lắng, còn mang theo một tia sợ hãi.

“Oanh”

Đột nhiên, một tiếng vang thật lớn hấp dẫn lấy giữa trường ánh mắt của mọi người.

Mọi người thấy đi, đều là biến sắc.

Tần Bất Phàm yết hầu lăn lăn, nói: “Ngươi đến cùng đã làm gì”

Dương Diệp lúc này cũng là có chút mộng

Ở tầm mắt mọi người phần cuối, là lít nha lít nhít đủ loại dung nham cự vật, mỗi một cái dung nham cự vật thấp nhất đều có gần cao trăm trượng, nhân trạm ở trước mặt bọn họ, liền như con kiến đứng ở voi lớn trước mặt. Quan trọng nhất là những này dung nham cự vật, thấp nhất đều hoàng giai.

Số lượng, chí ít mấy vạn hơn nữa còn càng ngày càng nhiều!

Đột nhiên, những này dung nham cự vật ngừng lại. Đón lấy, một cái toàn thân toả ra lửa bé gái xuất hiện tại trước mặt mọi người.

Bé gái tuổi từ bề ngoài trên nhìn qua, chỉ có năm, sáu tuổi, cùng Lôi Lâm bình thường đại. Cùng Lôi Lâm như thế, bé gái hình dạng có chút quỷ dị. Hắn trên đầu trát hai cái màu đỏ rực mái tóc, theo cái kia màu đỏ rực mái tóc nhẹ nhàng đong đưa, mái tóc không gian chung quanh dĩ nhiên nổi lên một từng cơn sóng gợn. Mà trên người nàng thì lại bao bọc một cái phảng phất do dung nham dệt thành màu đỏ rực nhẹ nhàng y, quan trọng nhất chính là bé gái hai mắt, hốc mắt của nàng bên trong, là hai đóa ngọn lửa màu đỏ sẫm.

“Thiên địa linh vương!”

Ông lão tóc đỏ tròng mắt hơi co rụt lại, trong thanh âm mang theo khiếp sợ. Hắn không nghĩ tới, ở Hỏa Linh Tộc dưới nền đất, dĩ nhiên có thiên địa linh vương tồn tại.

Huyền Minh mấy người cũng là sắc mặt nghiêm túc, tuy rằng bọn họ nơi này có mười vị bán thánh, thế nhưng đối diện nhưng là có mấy vạn hoàng giả cảnh a, hơn nữa, trong đó khả năng còn có bán thánh giai. Nghĩ tới đây, Huyền Minh đám người đã có ý lui, thế nhưng liền như thế rời đi, bọn họ lại không cam lòng, bởi vì Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm đang ở trước mắt, hiện tại nếu là rời đi, sau này muốn ở bắt được bọn họ liền khó khăn!

Bé gái đột nhiên nói: “Hỏa linh lão tổ còn sống sót?”

Ông lão tóc đỏ hơi sững sờ, nói: “Các hạ là ai, vì sao nhận ra ta Hỏa Linh Tộc tổ tiên!”

Bé gái nhìn về phía ông lão tóc đỏ, nói: “Là ngươi tổ tiên, tốt rất tốt. Năm đó, hắn vì thu phục ta, đem ta trấn áp ở lòng đất này nơi sâu xa, đồng thời bày xuống vạn đạo trận pháp trấn áp ta, nhưng đáng tiếc, ở ta suy yếu thời gian, hắn nhưng không có ở đến. Bây giờ nhìn lại, hắn hẳn là đã chết ở lúc trước tràng đại chiến kia. Sớm biết như vậy, ta đã sớm nên đi ra, mà không phải như hiện tại như vậy không thể không đi ra!”

Giữa trường tất cả mọi người trong lòng đều là rùng mình!

Trước mắt cô bé này sống mười vạn năm là thuộc về lúc trước thời đại Hoang cổ nhân vật

Ông lão tóc đỏ trầm giọng nói: “Các hạ, ta tổ tiên đã vì là thế giới này mà ngã xuống, ngươi cùng hắn trong đó ân oán”

“Ta cùng hắn trong đó ân oán” bé gái đánh gãy ông lão tóc đỏ, nói: “Dùng hắn tộc nhân đến trả lại, ngươi Hỏa Linh Tộc hôm nay, một cái cũng đừng muốn rời đi, đều phải chết!”

Lời vừa nói xuống, năm mươi đoàn hỏa diễm đột nhiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cấp nhân chu vi.

Hỏa đoàn bên trong, đều là to bằng nắm tay bé gái. Thế nhưng, chính là những này to bằng nắm tay bé gái, nhưng là làm cho giữa trường sắc mặt của mọi người trong nháy mắt kịch biến.

Bởi vì, năm mươi đoàn trong ngọn lửa bé gái, đều bán thánh giai!

Năm mươi vị bán thánh!!

“Những này chơi xong rồi!” Tần Bất Phàm khóe miệng không ngừng co rúm, năm mươi vị bán thánh, mấy vạn hoàng giai sinh vật, còn có cái kia sống mười vạn năm bé gái mà lại lại là ở dung nham trung, căn bản không có cách nào trốn.

“Các hạ” lúc này, Huyền Minh đột nhiên nói: “Đây là các hạ cùng Hỏa Linh Tộc ân oán, cùng bọn ta không quan hệ, chúng ta cũng đối với các hạ cũng không ác ý, chúng ta này liền rời đi, làm sao?”

“Nếu đến, vậy thì đều ở lại đây đi!” Bé gái nhẹ như mây gió nói.

“Ầm!”

Cái kia năm mươi đoàn trong ngọn lửa đột nhiên bùng nổ ra mạn thiên hỏa diễm bao phủ hướng về Dương Diệp cấp nhân, năm mươi vị bán thánh đồng loạt ra tay uy lực như vậy, biết bao doạ người?

Bất quá ông lão tóc đỏ cùng Huyền Minh mấy người cũng không phải kẻ đầu đường xó chợ, ở năm mươi vị bán thánh ra tay lúc, bọn họ chính là không hẹn mà cùng đồng loạt ra tay.

“Dương Diệp, ngươi nếu như không muốn chết, liền lấy ra Trấn Giới Thạch trấn áp bọn họ!” Huyền Minh giận dữ hét.

“Trấn áp ngươi lão mẫu!” Dương Diệp cùng kiếm linh còn có Tần Bất Phàm ba người liên thủ hướng về bên ngoài công tới.

Cho tới Huyền Minh, đùa giỡn, trấn áp những ngọn lửa này sinh vật trợ giúp Huyền Minh? Hắn lại không ngốc. Tiểu cô nương kia tối mục tiêu chủ yếu là Hỏa Linh Tộc, nếu như hắn trấn áp, không chắc mục tiêu của đối phương liền biến thành hắn.

Đang lúc này, một áng lửa tự giữa trường chợt lóe lên, đón lấy, ngọn lửa kia bé gái đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước, chặn lại rồi ba người đường đi.

“Ta ở trên thân thể ngươi cảm nhận được hơi thở quen thuộc!” Bé gái nhìn thẳng Dương Diệp.

Ps: Cảm tạ bằng hữu: Cx ápandk khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ!

Ngày mai bình thường đi làm, sẽ tận nỗ lực duy trì hai canh, nếu như không có cách nào hai canh, sẽ thông báo cho. Dù sao mới vừa lên ban, rất bận!

Cuối cùng cú: Tiếp tục cầu phiếu phiếu vé tháng bảng, cực kỳ tàn ác kịch liệt một ngày hoa cúc cũng bị bạo nhiều lần.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 726: Nghịch loại huyền giả xuất thế?

Nguồn: EbookTruyen.VN

726 chương: Nghịch loại huyền giả xuất thế?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Readx (); Giữa trường đang chém giết lẫn nhau, ông lão tóc đỏ cấp Hỏa Linh Tộc cường giả cùng Huyền Minh cấp nhân bắt đầu liên thủ, ở song phương liên thủ lại, không ngừng có nhân lao ra khỏi vòng vây, bất quá nhưng là trả giá cái giá cực lớn.

Không tới mười tức thời gian, Huyền Minh biên sẽ chết đi bốn vị bán thánh, mà Hỏa Linh Tộc càng thêm không thể tả, ngoại trừ bán thánh cường giả, còn lại Hỏa Linh Tộc huyền giả hầu như chết đi chín phần mười.

Ông lão tóc đỏ tuy rằng thực lực cường hãn, thế nhưng lúc này, vây quanh hắn đánh bán thánh, có sắp tới ba mươi vị!

Ở ba mươi vị bán thánh vây công hạ, lấy ông lão tóc đỏ thực lực, đều chỉ có thể bị động phòng ngự.

“Dương Diệp, ta Hỏa Linh Tộc hôm nay nhân ngươi mà diệt, lão phu xin thề, ngày khác nhất định phải diệt ngươi toàn tộc, để ngươi toàn tộc tất cả mọi người vĩnh viễn không được siêu sinh!”

Ông lão tóc đỏ toàn bộ thân thể ầm ầm nổ bể ra đến, hóa thành vô số đạo hỏa diễm hướng về bốn phía trùng kích ra đến, chu vi những kia vây quanh Hỏa Linh Tộc cùng Thánh Đường bán thánh hỏa đoàn nhất thời bị xông ra một vết thương, còn sót lại Hỏa Linh Tộc cùng Huyền Minh cấp nhân không hề làm mất cơ hội này, toàn bộ hướng về cái này khẩu khí xông ra ngoài, chỉ là trong chớp mắt liền biến mất ở dung nham phần cuối.

Ba mươi khoảng chừng: Trái phải bán thánh hỏa đoàn đuổi tới, mà còn lại chừng hai mươi cái bán thánh cùng tiểu cô nương kia, còn có vô tận hoàng giai dung nham cự vật thì lại đem Dương Diệp ba người vây quanh lên.

“Tự từ sau khi biết ngươi, cuộc sống của ta sẽ không có an bình quá!” Tần Bất Phàm quét liếc chung quanh, nhìn chu vi hơn hai mươi vị bán thánh, còn có cái kia che kín bầu trời dung nham cự vật, hắn triệt để từ bỏ động thủ lao ra ý nghĩ.

Động thủ, chính là muốn chết!

Dương Diệp lúc này tâm cũng là trầm đến thung lũng, hắn không nghĩ tới, cô bé này dĩ nhiên sẽ bỏ qua cái kia Hỏa Linh Tộc mà đến ngăn cản hắn. Trời đất chứng giám, hắn đúng là chưa từng gặp tiểu cô nương này a!

Bé gái trôi nổi ở Dương Diệp trước, lại hỏi: “Nhân loại, ta ở trên thân thể ngươi ngửi được mùi vị quen thuộc, rất mùi vị quen thuộc, nói cho ta vì sao lại như vậy, không phải vậy, ngươi muốn chết rồi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, xoay cổ tay một cái, trấn giai thạch xuất hiện ở trong tay hắn, huyền khí tràn vào Trấn Giới Thạch, nhất thời, giữa trường tất cả mọi người cảnh giới đều bị áp chế.

Hắn không biết cô bé này đạo chính là cái gì, thế nhưng hắn biết, ở không động thủ, khả năng sẽ không có liền cơ hội.

Ở Dương Diệp lấy ra Trấn Giới Thạch một khắc đó, Tần Bất Phàm trong cơ thể huyền khí cũng là điên cuồng vận chuyển lên, liền muốn động thủ.

Ở thế ngàn cân treo sợi tóc, một tia sét lóe qua, sau đó Lôi Lâm xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Lôi Lâm đầu tiên là ngẩn người, ở Dương Diệp cùng Tần Bất Phàm còn có kiếm linh ánh mắt kinh ngạc bên trong, lập tức vọt tới hồng y bé gái trước mặt ôm lấy bé gái, vui vẻ nói: “Tiểu Anh, ngươi không chết, ngươi không chết, quá, quá, quá tốt rồi!” Nói, Lôi Lâm dĩ nhiên ôm hồng y bé gái khuôn mặt thân nha thân, làm hồng y bé gái trên gương mặt tràn đầy ngụm nước.

Thế nhưng bé gái nhưng là không hề tức giận, trái lại là ôm lấy Lôi Lâm, trên khuôn mặt nhỏ nhắn cùng Lôi Lâm như thế tràn đầy vẻ mừng rỡ.

“Các ngươi nhận thức?” Dương Diệp tỏ rõ vẻ kinh ngạc, nhưng trong lòng là đại đại thở phào nhẹ nhõm, lúc trước hắn nhưng là đều suýt chút nữa cùng đối phương đến cái ngư tử phá. Nhưng kết cục quá nửa là hắn tử

Lôi Lâm lôi kéo tên là Tiểu Anh tay của cô bé bay đến Dương Diệp trước, nói: “Đây là Tiểu Anh, theo ta cùng năm nguyệt đồng nhất sinh ra đây, nhưng là hắn lợi hại hơn ta thật nhiều.”

“Ta nhìn ra rồi!” Dương Diệp gật gật đầu, trước mắt cái này Tiểu

Anh tuy rằng không có ra tay, thế nhưng thực lực của đối phương tuyệt đối mạnh mẽ, thậm chí có thể sẽ không so với cái kia Hỏa Linh Tộc tộc trưởng nhược. Hơn nữa đối phương tuy rằng cùng Lôi Lâm như thế xem ra là đứa nhỏ, thế nhưng đối phương ngôn hành cử chỉ nhưng là một người trưởng thành.

“Biết ngươi bây giờ làm cái gì còn sống không?” Tiểu Anh nhìn Dương Diệp đột nhiên nói.

“Bởi vì Lôi Lâm?” Dương Diệp nói.

Tiểu Anh đưa tay xoa xoa Lôi Lâm đầu, nói: “Hắn rất đơn thuần, không biết lòng người tà ác, bởi vậy lúc trước mới bị Long Tổ dụ dỗ đi làm mắt trận. Ta cảm giác ra được, hắn rất tín nhiệm ngươi, đối với ngươi rất có hảo cảm, ngay cả như vậy, ngươi cũng không có ở trên người nàng hạ cấm chế đến khống chế hắn, đây chính là ngươi đến hiện tại còn sống sót nguyên nhân!”

Lôi Lâm lắc lắc Tiểu Anh tay, nói: “Tiểu Anh, Diệp ca ca là người tốt, hắn cho ta ăn, còn bảo vệ ta, đối với ta rất tốt, ngươi Không được đánh hắn có được hay không!”

Dương Diệp: “”

“Ngươi khi đó cũng là bởi vì như vậy mới bị lừa gạt đi, ngươi biết không? Lôi Lâm, ngươi phải tới lúc nào mới có thể cho hiểu chuyện một điểm?” Tiểu Anh quay đầu nhìn Lôi Lâm, trong thanh âm lộ ra một tia tức giận.

Oanh

Nhận ra được Tiểu Anh đang tức giận, chu vi những kia bán thánh hỏa đoàn còn có dung nham cự vật toàn bộ nhuyễn chuyển động, hỏa diễm bắn ra bốn phía, phảng phất chuẩn bị bất cứ lúc nào ra tay.

“Cút!”

Tiểu Anh quét chu vi những kia hỏa đoàn bán thánh còn có dung nham cự vật một chút, những kia bán thánh hỏa đoàn cùng dung nham cự vật nhất thời hướng sau liên tục lui mấy trăm trượng.

“Ngươi làm gì thế muốn như thế hung!” Lôi Lâm buông ra Tiểu Anh tay, trong mắt hàm súc thủy châu.

Tiểu Anh chủ động kéo Lôi Lâm tay, âm thanh nhu đi: “Ta không phải hung ngươi, ta là hận, hận thế giới này tất cả nhân loại. Lôi Lâm, nhân loại đều không đáng tin tưởng!” Nói đến đây, hắn chỉ vào Dương Diệp, nói: “Hắn hiện đang không có đối với ngươi hạ cấm chế, không có thôn tính ngươi, có thể chỉ là không có phương pháp, có thể có những khác dự định, ngươi hiểu chưa?”

“Hắn sẽ không!” Lôi Lâm nói xong nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Diệp ca ca, ngươi sẽ không bắt nạt Lôi Lâm, không đúng?”

Một bên Tần Bất Phàm khóe miệng mạnh mẽ vừa kéo, cô bé này có muốn hay không như thế ngây thơ a!

Dương Diệp đi tới Lôi Lâm bên cạnh, xoa xoa Lôi Lâm đầu, nói: “Ngươi người bạn này nói không sai, Lôi Lâm, Không được dễ dàng tin tưởng nhân loại. Thế nhưng, cũng đừng người nào đều không tin. Ngược lại, ngươi có thể tín nhiệm ta, bởi vì ta tuyệt đối sẽ không hại ngươi!”

“Ngươi quá vô sỉ!”

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, đối với Dương Diệp vô liêm sỉ trình độ lại có cái nhận thức mới.

“Ta hiện tại đã nghĩ giết ngươi!” Tiểu Anh nhìn thẳng Dương Diệp.

“Ta tin tưởng Diệp ca ca!” Lôi Lâm lôi kéo Dương Diệp tay, nói: “Hắn sẽ không làm thương tổn ta, còn có tử tỷ tỷ, tử tỷ tỷ cũng sẽ không làm thương tổn ta.”

Dương Diệp cười cợt, nhìn về phía Tiểu Anh, đạo; “Như lời ngươi nói, nếu như ta chân thật đối với Lôi Lâm có ác ý, vậy ít nhất cũng có thể ở trên người nàng hạ cấm chế mới là, thế nhưng ta cũng không có làm như thế.” Nói, Dương Diệp trong cơ thể kiếm ý điên cuồng tuôn ra, chỉ chốc lát, những kia kiếm ý ngưng tụ thành một thanh ý kiếm xuất hiện tại Tiểu Anh trước mặt.

Dương Diệp cử động làm cho chu vi những kia bán thánh hỏa đoàn cùng dung nham cự vật lại bắt đầu táo chuyển động, thế nhưng không có Tiểu Anh mệnh lệnh, chúng nó nhưng cũng không dám vọng động.

“Thiên giai kiếm ý, đúng là hiếm thấy!” Tiểu Anh sắc mặt bình tĩnh, không có một chút nào sóng lớn: “Ngươi có thể đạt đến thiên giai kiếm ý, đủ thấy ngươi thiên phú, cũng đủ thấy ngươi tâm tính. Ngươi nếu thật sự làm hổ thẹn lương tâm mình việc, ngươi không đạt đến thiên giai kiếm ý. Tuy rằng như vậy, thế nhưng ta vẫn là sẽ không để cho Lôi Lâm tiếp tục theo ngươi!”

Lôi Lâm nhìn một chút Dương Diệp, sau đó lại nhìn một chút Tiểu Anh, nói: “Tiểu Anh, nếu không, ngươi theo ta đồng thời theo Diệp ca ca đi, ngươi với hắn ở chung một hồi, ngươi thì sẽ biết hắn là một người tốt. Hơn nữa, chúng ta cũng có thể cùng nhau chơi, không xa rời nhau, được không?”

Dương Diệp: “”

Tiểu Anh nói: “Ngươi theo hắn, không an toàn. Hơn nữa, thực lực ngươi quá yếu, sau này ngươi theo ta cố gắng tu luyện!”

Lúc này, Dương Diệp cũng nói: “Lôi Lâm, ngươi ở lại chỗ này đi!” Tuy rằng hắn có chút bỏ Lôi Lâm, thế nhưng như này Tiểu Anh từng nói, Lôi Lâm theo hắn quá không an toàn. Hắn ở Thánh địa, có thể nói là cả thế gian chi tử địch. Còn nữa, Lôi Lâm theo hắn, hắn cũng không giúp được Lôi Lâm cái gì, cũng không thể để Lôi Lâm trở thành kẻ tham ăn đi. Mà này Tiểu Anh cùng Lôi Lâm là đồng loại, mà lại thực lực mạnh mẽ cực kỳ, Lôi Lâm theo hắn, an toàn có bảo đảm, hơn nữa Tiểu Anh hay là còn tăng lên Lôi Lâm tu vi.

“Nhưng là ta không nỡ ngươi, còn có tử tỷ tỷ!” Lôi Lâm thấp giọng nói.

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta lại không phải không thấy mặt, ngươi theo bằng hữu ngươi cố gắng tu luyện, chờ ngươi có hắn cường đại như vậy, đến lúc đó ngươi liền có thể tìm đến ta cùng tử tỷ tỷ, khi đó, ngươi còn có thể giúp ta cùng tử tỷ tỷ đánh người xấu đây.”

“Được!” Lôi Lâm chỉ trỏ đầu nhỏ, nói: “Ta trước tiên bồi Tiểu Anh chơi một quãng thời gian, cấp nơi này chơi không vui, chúng ta liền đi tìm ngươi cùng tử tỷ tỷ!”

Mọi người: “”

Đang lúc này, ba mươi hỏa đoàn đột nhiên tự xa xa xuất hiện, Dương Diệp trong lòng rùng mình, bởi vì này ba mươi hỏa đoàn chính là lúc trước đi truy sát Huyền Minh còn có ông lão tóc đỏ ba mươi bán thánh.

Không thể không nói, này Tiểu Anh thế lực, cũng quá khủng bố chút!

“Các ngươi có thể đi rồi!” Tiểu Anh nói.

Dương Diệp do dự hạ, sau đó đưa tay một chiêu, thanh vân tử điện xuất hiện tại trên tay hắn, nói: “Lôi Lâm, không có cái gì đưa cho ngươi, cái này cho ngươi chơi, nếu như có thể, vẫn là Không được ăn nó rồi!”

“Có thể vạn nhất nếu như đói bụng cơ chứ?” Lôi Lâm trừng mắt nhìn.

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, hắn kéo Lôi Lâm tay nhỏ, lấy ra một viên nạp giới chụp vào Lôi Lâm ngón trỏ trên, nói: “Trong này, có rất nhiều rất nhiều ăn ngon, đói bụng, liền chính mình nắm. Ở đây cố gắng tu luyện, ta cùng tử tỷ tỷ sẽ đến xem ngươi!” Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, cùng Tần Bất Phàm còn có kiếm linh thân hình hơi động, biến mất ở dung nham phần cuối.

Lôi Lâm xem trong tay thanh vân tử điện nhìn một lát, nói: “Tiểu Anh, sau này chúng ta có thể hay không đi tìm Diệp ca ca?”

Tiểu Anh trong mắt hỏa diễm đột nhiên bắt đầu xoay tròn, nói: “Năm đó các ngươi vì trấn áp nghịch loại huyền giả, hi sinh chúng ta nhiều như vậy linh hiện tại, nên các ngươi trả lại thời điểm. Thiên lần trả lại!”

“Tiểu Anh ngươi đạo cái gì?”

“Không có cái gì, đi thôi, ta dẫn ngươi đi xem một ít tốt đồ chơi”

Ra mặt đất sau, Dương Diệp còn chưa kịp cao hứng, bên cạnh hắn kiếm linh nhưng là đột nhiên thân thể mềm nhũn, hướng sau ngã xuống.

Dương Diệp biến sắc mặt, vội vã ôm lấy kiếm linh, nói: “Ngươi, ngươi làm sao?”

“Ta bản thể xảy ra vấn đề rồi.” Kiếm linh trong thanh âm lộ ra cực kỳ suy yếu: “Nghịch loại huyền giả muốn xuất thế rồi!”

“Ngươi chính là thanh kiếm kia cổ sao!”

Lúc này, Tần Bất Phàm đột nhiên nói

PS: Cầu phiếu phiếu cầu

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 727: Ngươi không nể mặt ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

727 chương: Ngươi không nể mặt ta?

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

Kiếm linh liếc mắt nhìn Tần Bất Phàm, nói: “Ta bản thể tuy rằng trấn áp các ngươi mười vạn năm, thế nhưng ta làm sao không phải là bị vây ở nơi đó mười vạn năm? Từ trình độ nào đó tới đạo, ta với các ngươi kỳ thực cũng không có khác nhau.”

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí âm thầm phun trào, âm thầm đề phòng. Tần Bất Phàm cấp nhân bị kiếm linh trấn áp mười vạn năm, muốn nói không có oán khí, đó là không.

Tần Bất Phàm ngẩng đầu liếc mắt nhìn hư không, nói: “Yên tâm, oan có đầu nợ có chủ, ta Tần Bất Phàm biết kẻ thù của chính mình là ai. Xem ở mọi người liên thủ đối diện địch phần trên, nhắc nhở ngươi một thoáng, không phải mỗi người cũng giống như ta như vậy ân oán rõ ràng, ngươi mang theo này cổ sao, ngày sau nhất định sẽ có vô số nghịch loại huyền giả ra tay với ngươi. Dù sao, ngươi này cổ sao bản thể, nhưng là dằn vặt chúng ta mười vạn năm.”

Dương Diệp nói: “Ta không thích gây sự, nhưng cũng không sợ phiền phức!”

“Cũng là!”

Tần Bất Phàm gật gật đầu, sau đó thân hình hơi động, hóa thành một đạo hồ quang hướng về xa xa bắn nhanh mà đi.

“Này liền đi?” Dương Diệp hỏi.

“Đi cùng với ngươi, quá nguy hiểm!” Cuối chân trời, Tần Bất Phàm âm thanh xa xa truyền đến.

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, ám đạo có chút đáng tiếc, hắn nguyên vốn còn muốn để Tần Bất Phàm dẫn hắn đi kiếm linh bản thể vị trí phương, thế nhưng hiển nhiên, này Tần Bất Phàm hẳn là đoán ra ý đồ của hắn, hết thảy căn bản không cho hắn cơ hội nói ra liền xem.

“Chúng ta phải mau chóng đi ta bản thể vị trí nơi!” Kiếm linh trong thanh âm hiếm thấy lộ ra nghiêm nghị, xem ra tình huống rất nghiêm

trọng.

Dương Diệp trầm ngâm chốc lát, sau đó vung tay phải lên, Phù Cẩm Tiên xuất hiện tại trước mặt hắn. Trước hắn để kiếm linh đi làm sự tình chính là đi đón Phù Cẩm Tiên.

“Chúng ta trốn ra được?” Phù Cẩm Tiên mặt lộ vẻ vui mừng, nhìn lướt qua chu vi, nói: “Hỏa Linh Tộc làm sao?”

“Xong!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Phù Cẩm Tiên ngẩn người, sau đó ‘Nha’ một tiếng, không nói chuyện.

“Biết trấn áp nghịch loại huyền giả địa phương ở nơi nào sao?” Dương Diệp hỏi, kiếm linh bản thể dù như thế nào cũng là phải cứu, trước tiên không nói kiếm kia có thể làm cho hắn tăng cao thực lực, càng có thể làm cho hắn chân chính nắm giữ kiếm vực, hơn nữa kiếm linh đối với hắn trợ giúp nhiều như vậy, hắn dù như thế nào cũng không nhìn kiếm linh như thế ngã xuống.

“Ngươi muốn làm gì?” Phù Cẩm Tiên cả kinh nói.

“Ta hi vọng, ngươi không cần có nhiều như vậy vấn đề!” Dương Diệp nhìn thẳng Phù Cẩm Tiên, trong thanh âm lộ ra một tia không kiên nhẫn.

Phù Cẩm Tiên liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó thấp giọng nói: “Trấn áp nghịch loại huyền giả địa phương gọi ‘Trấn ngục tháp’, nằm ở chỗ sâu trong lòng đất, so với ta Hỏa Linh Tộc còn muốn thâm, hơn nữa nơi đó đại trận nằm dày đặc, bán thánh cường giả vô số. Thứ ta nói thẳng, ngươi căn bản không vào được.”

Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: “Có biện pháp khác sao?”

Phù Cẩm Tiên suy nghĩ một chút, nói: “Đúng là có cái biện pháp!”

“Đạo!” Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên nói: “Thánh Đường có bốn cái tu luyện Thiên Đường, phân biệt là huyễn yêu rừng rậm, âm u hải, vân trung Lôi Trì, mà này trấn ngục tháp cũng là một người trong đó. Trấn ngục tháp cũng là bốn cái tu luyện Thiên Đường đứng đầu, bởi vì nơi đó có cực kỳ đầy đủ hệ” lửa “năng lực, thì tương đương với hỏa tinh thạch, hơn nữa là năm trăm năm trở lên. Đương nhiên, nơi đó cũng là chỗ nguy hiểm nhất, bởi vì nơi đó bất cứ lúc nào cũng có thể có nghịch loại huyền giả đi ra. Mà nếu như đi ra nghịch loại huyền giả không mạnh, Thánh Đường bán thánh cường giả đều sẽ không xuất thủ, sẽ làm những này Thánh Đường thiên tài tự mình đối mặt.”

“Nói điểm chính!” Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên nói: “Ngươi muốn đi này trấn ngục tháp, nhất định phải trà trộn vào Thánh Đường. Đương nhiên, không phải là đơn giản như vậy. Coi như là Thánh Đường thiên tài, không phải là dễ dàng có thể đi tứ đại tu luyện Thiên Đường, nếu muốn đi này tứ đại tu luyện Thánh Đường, chỉ có một cái biện pháp, vậy thì là dùng Thánh Đường điểm đem đổi lấy.”

“Thánh Đường điểm?” Dương Diệp cau mày, hắn lần đầu tiên nghe được cái từ này.

Phù Cẩm Tiên gật gật đầu, nói: “Ở Thánh Đường, làm cái gì đều cần điểm để đổi, tỷ như công pháp, huyền kỹ, huyền bảo, thậm chí mặc quần áo, ăn cơm cũng phải cần dùng điểm để đổi. Không chỉ có như vậy, dù cho là kết hôn kết hôn, cũng là cần điểm mới được. Ngược lại ở Thánh Đường, không có điểm, ngươi chuyện gì đều không làm được. Bởi vậy, Thánh Đường người, đặc biệt thế hệ tuổi trẻ thiên tài, mỗi ngày chuyện cần làm, coi như kiếm lấy điểm, bởi vì chỉ có có điểm, mới có thể cho thu được nhiều thứ hơn, mà muốn thu được điểm, liền cần thực lực mạnh mẽ, vì lẽ đó, Thánh Đường thực lực là Thánh địa hết thảy chủng tộc trung mạnh nhất.”

“Ở tình huống như vậy, coi như là ở lại người, đều không thể không nỗ lực a!” Dương Diệp hiện tại xem như là rõ ràng Thánh Đường thiên tài cách xa ở Hỏa Linh Tộc cùng huyền giả đại lục bên trên, ở hoàn cảnh này bên trong, không nỗ lực, đừng nói trở nên mạnh mẽ, đó là khả năng phải chết đói a.

“Có chỗ khác có thể đi cái kia trấn ngục tháp sao?” Dương Diệp lại hỏi. Trà trộn vào Thánh Đường, thực sự là có chút vô căn cứ, nơi đó không phải là Hỏa Linh Tộc, coi như bị phát hiện, cũng có cơ hội trốn ra được. Ở nơi đó nếu là bị phát hiện, khả năng là thập tử vô sinh.

Phù Cẩm Tiên lắc lắc đầu, nói: “Trừ phi ngươi mạnh hơn công!”

❤đọc truyện cùng http://truyencuatui . net/

“Nơi đó có bao nhiêu bán thánh?”

“Phía bên ngoài liền có ít nhất năm mươi vị trở lên, hiện tại khả năng càng nhiều!” Phù Cẩm Tiên hồi đáp.

Dương Diệp mí mắt giật lên, nói: “Nhiều như vậy?”

Phù Cẩm Tiên nói: “Nơi đó không chỉ có Thánh Đường bán thánh cường giả, còn có ta Hỏa Linh Tộc lấy cùng chủng tộc khác bán thánh cường giả. Vì lẽ đó, ngươi mạnh hơn công, căn bản không.”

“Xem ra ta không có lựa chọn nào khác rồi!” Dương Diệp nói.

“Nhưng là ngươi dáng vẻ” Phù Cẩm Tiên muốn nói lại thôi.

Dương Diệp đưa tay sờ sờ mặt của mình, sau đó nói: “Yên tâm, ta có biện pháp giải quyết.”

“Ngươi sẽ không giết ta đi?” Phù Cẩm Tiên bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn Phù Cẩm Tiên một chút, nói: “Tại sao nói như vậy?”

“Hiện tại liền ta biết thân phận của ngươi cùng mục đích của ngươi, nếu như ta chết rồi, liền không có ai biết.” Phù Cẩm Tiên nói.

Dương Diệp nhìn Phù Cẩm Tiên một lát, sau đó nói: “Ta làm việc, chú ý không thẹn với lương tâm, nếu như ta nhân vì là nguyên nhân này giết ngươi, chính ta nội tâm cái kia quan không qua được.”

Phù Cẩm Tiên trong lòng thở phào nhẹ nhõm, nói: “Đa tạ!” Hắn kỳ thực không sợ chết, thế nhưng hắn sợ nàng sau khi chết không ai có thể báo thù cho nàng!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía kiếm linh, nói: “Ở kiên trì một quãng thời gian, ta chẳng mấy chốc sẽ đưa ngươi bản thể cứu ra!”

“Đa tạ!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Nên nói tạ chính là ta!”

“Hiện tại ta quá suy yếu, không thể khi theo ý biến ảo hình người, không phải có thể đang sử dụng trảm thiên bạt kiếm thuật, chính ngươi muốn cẩn thận nhiều hơn!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Không có chuyện gì, tam tuyệt kiếm trung người kiếm ta đã tu luyện gần như, hơn nữa tương lai một quãng thời gian, ta khả năng không phải có thể ở sử dụng kiếm kỹ.”

Kiếm linh khẽ gật đầu, sau đó hóa thành cổ sao xuất hiện tại Dương Diệp trong tay.

Nhìn cổ sao một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cất đi, nói: "Đi thôi, đi Thánh Đường!"

Cổ thánh thành.

Cổ thánh thành là Thánh địa Nhân tộc địa bàn, cũng là toàn bộ Thánh địa cường giả nhiều nhất, thực lực mạnh nhất địa phương, đồng thời, cũng là yêu nghiệt nhiều nhất địa phương, bởi vì ở đây thánh bảng mười vị trí đầu thiên tài, mỗi người cũng là có thể khiêu chiến vượt cấp tồn tại.

Đứng ở cổ thánh bên dưới thành, Dương Diệp trong lòng lần thứ nhất phát hiện mình hóa ra là như vậy nhỏ bé.

Cổ thánh thành tường thành cao vút trong mây, lấy hắn hoàng giả cảnh thực lực đều không nhìn thấy đỉnh, nhân đứng ở dưới thành tường, nhỏ bé liền dường như một hạt bé nhỏ không đáng kể bụi trần.

"Này cổ thánh thành chính là năm đó hoang thời kỳ cổ tất cả nhân loại thánh giả cảnh cường giả hợp lực tạo, thành này tường tảng đá đều từ cực bắc nơi nơi sâu xa nhất vận chuyển đến đen diệu thạch, loại này đen diệu thạch bản thân cực kỳ kiên cố, dù cho là hoàng giả cảnh cường giả cũng khó có thể phá hủy, mà trên tòa thánh thành này diện còn có Hoang cổ cường giả lưu lại lực lượng pháp tắc, vì lẽ đó, cho dù là bán thánh cường giả, cũng khó có thể phá hủy tòa thành cổ này." Dương Diệp bên cạnh Phù Cẩm Tiên nhẹ giọng nói.

Lúc này Dương Diệp dáng vẻ đã thay đổi, hắn dùng chính là một loại tên là 'Đổi vẻ mặt đan' đan dược thay đổi. Hắn không sợ bị nhân nhìn ra, bởi vì hắn chỉ là lợi dụng đan dược thay đổi phía dưới bộ bộ phận cơ thịt, nghiêm chỉnh mà nói, hắn khuôn mặt này vẫn là mặt của hắn, chỉ là bộ phận cơ thịt cấp thay đổi hạ mà thôi. Vì lẽ đó, cho dù là bán thánh cường giả, cũng không nhìn ra, bởi vì mặt của hắn cũng không phải mặt nạ da người hoặc là dùng huyễn thuật chế tạo ra giả tạo.

Mà Phù Cẩm Tiên thì lại vẫn là dáng dấp lúc trước, cái này cũng là bản thân nàng yêu cầu, bởi vì chỉ có như vậy, hắn mới có thể bồi thường đến còn sót lại Hỏa Linh Tộc trung đi.

Đáng giá một nói đúng lắm, Phù Cẩm Tiên thu được đến từ Hỏa Linh Tộc tộc trưởng phát sinh tin tức, phải nói hết thảy Hỏa Linh Tộc, chỉ cần còn sống sót đều thu được tin tức, tin tức bên trong, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng làm cho các nàng lập tức đi tới cổ thánh thành.

Hai người đi tới trước cửa, thế nhưng là bị một ông lão ngăn cản.

Dương Diệp khóe mắt vi khiêu, bởi vì này thủ vệ ông lão, là bán thánh cường giả!

Thủ vệ ông lão quét hai người một chút, cuối cùng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Nhân tộc? Hỏa Linh Tộc?”

Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên gật gật đầu.

“Có thể có điểm?” Thủ vệ ông lão nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu.

“Hai mươi khối siêu phẩm năng lực thạch!” Thủ vệ ông lão nói xong, chợt lại bổ sung: “Hỏa tinh thạch cũng có thể, nhất định phải một trăm năm trở lên.”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, này tiến vào cái môn lại muốn hai mươi khối siêu phẩm năng lực thạch, này Thánh Đường chân thật hắn mẹ sẽ làm ăn a!

Nộp hai mươi khối siêu phẩm năng lực thạch sau, hai người đi vào cổ thánh thành, mới vừa vào cổ thánh thành, hai người liền bị ba người đàn ông ngăn cản.

“Phù Cẩm Tiên? Không nghĩ tới đúng là ngươi!” Cầm đầu một tên nam tử mặc áo trắng đánh giá Phù Cẩm Tiên, sau đó cười nói: “Vừa nãy ta còn tưởng rằng ta nhìn lầm, không nghĩ tới đúng là ngươi, nghe nói các ngươi Hỏa Linh Tộc bị diệt, có phải là thật hay không? Ồ, không nghĩ tới ngươi lại đổi nam nhân a. Chà chà, này nam kỹ thuật làm sao, có ta được không? Ha ha”

“Hắn chính là cái kia Phù Cẩm Tiên?” Bên cạnh một tên hoàng bào nam tử nhất thời hứng thú, ánh mắt không ngừng ở Phù Cẩm Tiên trên người đánh giá, nói: “Chà chà, thực sự là vưu vật a!”

“Cũng không phải sao!” Nam tử mặc áo trắng cười nói: “Lúc trước ở Hỏa Linh Tộc gặp phải hắn, hắn giả ý cùng ta thân mật, kì thực nếu muốn giết ta, còn tưởng rằng ta không biết, không biết ta đã sớm biết ý đồ của nàng, mỗi lần chơi hắn thời điểm, nhìn hắn cái kia hy vọng muốn động thủ rồi lại kiêng kỵ đãng dạng, chà chà, khỏi nói có bao nhiêu **, ha ha”

Phù Cẩm Tiên sắc mặt trắng bệch, ngược lại không là lưu ý chính mình danh tiếng, ngược lại thanh danh của nàng đã sớm không có.

Hắn lưu ý chính là Dương Diệp thái độ, cùng Dương Diệp ở chung tới nay, hắn đối với Dương Diệp tính khí bao nhiêu hiểu rõ chút, Dương Diệp tuy rằng không có khinh bỉ hắn, xem thường hắn, thế nhưng hắn biết, đối phương cũng sẽ không thích hắn loại này tác phong.

Quả nhiên, Dương Diệp nhíu mày lên.

Đối với Dương Diệp tới nói, hắn thực sự là không muốn đúc kết này Phù Cẩm Tiên những việc này, thế nhưng liền như vậy bỏ xuống đối phương, cũng thực tại có chút phúc hậu. Lắc lắc đầu, hắn liếc mắt nhìn Phù Cẩm Tiên, nói: “Đi thôi!”

Phù Cẩm Tiên trong lòng thở phào nhẹ nhõm, vội vã gật gật đầu.

Mà lúc này, nam tử mặc áo trắng kia nhưng là lại che ở Dương Diệp trước, nói: “Vị huynh đệ này, thương lượng với ngươi cái sự việc!”

“Ngươi xác định ngươi muốn nói?” Dương Diệp hỏi.

Nam tử mặc áo trắng cười hắc hắc nói: “Đương nhiên, nữ nhân này ta còn muốn vui đùa một chút, ngươi sẽ không phản đối chứ?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phù Cẩm Tiên, nói: “Ngươi đồng ý sao?”

Phù Cẩm Tiên vội vã lắc lắc đầu, trong mắt nàng lộ ra một vẻ hoảng sợ, bởi vì trực giác nói cho hắn, Dương Diệp hơi không kiên nhẫn.

Dương Diệp nhìn về phía nam tử mặc áo trắng, nói: “Ngươi cũng nhìn thấy rồi!”

Nam tử mặc áo trắng trên mặt nụ cười thu lại, ngón tay chỉ trỏ Dương Diệp ngực, nói: “Nói cho ngươi, là nể mặt ngươi, hiện tại, ta không muốn nể mặt ngươi, ta muốn ở ngay trước mặt ngươi trên hắn!”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 728: Ngươi loại này, ta biết đánh nhau mười cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

728 chương: Ngươi loại này, ta biết đánh nhau mười cái!

Tác giả: Thanh loan phong trên vô địch kiếm vực txt download

“Bành!”

Một tiếng vang trầm thấp, nam tử mặc áo trắng trực tiếp bay ra ngoài, sau đó nện ở bên ngoài trăm trượng trên mặt đất, đem mặt đất đập cho rạn nứt ra vô số đạo vết nứt. (,

Nhanh, cực kỳ nhanh!

Từ nam tử mặc áo trắng bay ra ngoài đến cuối cùng tạp trên mặt đất, giữa trường rất nhiều người căn bản đều không thấy rõ, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, hết thảy đều biết, là Phù Cẩm Tiên bên cạnh cái này áo bào tro nam tử gây nên.

Thế nhưng khi bọn họ nhìn về phía Dương Diệp lúc, Dương Diệp đã không ở tại chỗ.

Nam tử mặc áo trắng kia hoàn toàn bối rối, bởi vì chính hắn cũng không có phát hiện mình là làm sao bị đánh bay. Cố nén toàn thân không khỏe, hắn đang chuẩn bị đứng lên đến, mà lúc này, một cái chân đạp ở hắn ngực.

Dương Diệp nhìn xuống nam tử mặc áo trắng, nói: “Vừa vặn, ta không phải hy vọng ở nể mặt ngươi rồi!”

“Ngươi”

“Bành!”

Nam tử mặc áo trắng muốn nói cái gì, thế nhưng đã chậm, Dương Diệp giơ lên chính là một cước đá vào bụng của hắn, nam tử mặc áo trắng nhất thời dường như một con tôm luộc, khom người bay ra bên ngoài trăm trượng, cuối cùng đập ầm ầm rơi trên mặt đất, đem mặt đất trực tiếp đập ra một hố nhỏ.

Lần này động tĩnh không nhỏ, điều này làm cho chu vi rất nhiều người lục lục lục tục vây quanh.

“Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không?” Hoàng bào nam tử mặt âm trầm nhìn Dương Diệp, thế nhưng là không hề động thủ.

Dương Diệp lạnh lùng quét hoàng bào nam tử một chút, người sau hơi thay đổi sắc mặt, theo bản năng hướng sau liền lùi lại hai bước, thế nhưng trên mặt nhưng là cố tự trấn định nói: “Chúng ta là Thính

Tuyết Lâu!” Nói, hắn chỉ chỉ ngực trái mình nơi, nơi đó, có một đóa trắng noãn sắc hoa tuyết.

“Bành!”

Hoàng bào nam tử cũng trực tiếp bay ngược ra ngoài, cuối cùng đập xuống ở nam tử mặc áo trắng bên cạnh.

“Thính Tuyết Lâu?” Dương Diệp thu tay về, nói: “Chưa từng nghe tới!”

Giữa trường tất cả xôn xao.

“Cái tên này là Nhân tộc, làm sao có khả năng liền nghe tuyết minh đều chưa từng nghe tới? Hắn sẽ không là trong tảng đá đụng tới chứ? Vẫn là đạo đây là đang cố ý đánh Thính Tuyết Lâu mặt?”

“Đánh Thính Tuyết Lâu mặt? Không có khả năng lắm, thực lực của hắn tuy rằng cường hãn, thế nhưng chỉ một mình hắn, khả năng là Thính Tuyết Lâu đối thủ sao? Thính Tuyết Lâu tuy rằng không bằng (đao kiếm minh) cùng (bái nguyệt điện), thế nhưng tốt xấu cũng là có hơn trăm hoàng giả cảnh cường giả a, mà ba người này, vừa nhìn liền biết ở Thính Tuyết Lâu trung là không đủ tư cách. Nói chung, có trò hay nhìn!”

“Quả thật có trò hay nhìn, các ngươi xem, Thính Tuyết Lâu ai tới?”

“Tê cuồng nhân Thạch Tam? Nghe nói cái tên này một tháng trước vừa đạt đến hoàng giả cảnh ngũ phẩm, xem trên người hắn toả ra khí tức, hẳn là không giả.”

“Chà chà, lần này muốn chết người rồi!”

“”

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, một tên nam tử đầu trọc mang theo hơn mười người thanh niên hướng về Dương Diệp biên đi tới. Nam tử đầu trọc vóc người có chút khôi ngô, so với bình thường nhân phải lớn hơn một vòng, ở hắn cái kia lộ ra trước ngực, là một đạo dài hai mươi cen-ti-mét vết tích, ngoại trừ vết sẹo này ngân ở ngoài, còn thật nhiều bé nhỏ vết tích, có chút dữ tợn.

Mà đầu trọc nam trong tay phải, nhưng là một thanh màu đen kịt búa lớn, nam tử đầu trọc liền như vậy kéo búa lớn hướng về Dương Diệp biên đi tới, theo nam tử đầu trọc đi lại, búa lớn trên mặt đất mang theo một đạo chói tai sắc bén thanh cùng đốm lửa.

Nam tử đầu trọc đi rất chậm, thế nhưng giữa trường tất cả mọi người hầu như đều cảm nhận được một luồng trầm trọng cảm giác ngột ngạt, phảng phất là một ngọn núi đang hướng bọn họ ngã: Cũng đến.

Nam tử đầu trọc dừng bước, hắn nhìn một chút một bên nằm trên đất đã không thể động đậy nam tử mặc áo trắng hai người, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, ở Dương Diệp nơi ngực trái dừng lại một thoáng sau, hắn nói: “Không phải đao kiếm minh, không phải là bái nguyệt điện, càng không thể là thánh bảng trên, ta rất hiếu kì, đến tột cùng là cái gì cho ngươi tự tin, để ngươi dám ở Thánh thành đụng đến ta Thính Tuyết Lâu nhân?”

Dương Diệp giơ giơ lên nắm đấm, nói: “Hiểu chưa?”

“Ngươi cảm giác rất mạnh?” Thạch Tam uốn éo cái cổ, nhất thời vang lên một trận lanh lảnh ‘Xoạt xoạt’ thanh.

“Như ngươi loại này, đánh mười cái hẳn là không phải vấn đề gì!” Dương Diệp đàng hoàng nói.

“Rào!”

Giữa trường lần thứ hai tất cả xôn xao, một cái hoàng giả cảnh nhị phẩm đạo đánh hoàng giả cảnh ngũ phẩm mười cái? Hắn coi chính mình là thánh bảng trên những kia người điên?

“Ha ha” Thạch Tam điên cuồng bắt đầu cười lớn, dần dần, hắn nụ cười có vẻ hơi dữ tợn, nói: “Ngông cuồng là muốn trả giá thật lớn, hiện tại, ta liền để ngươi trả giá ngươi nên giao tiền đánh đổi.”

Lời vừa nói xuống, trong tay hắn chuôi này búa lớn đột nhiên quay về Dương Diệp đột nhiên ném đi, búa lớn mang theo một đạo sắc bén chói tai tiếng xé gió mạnh mẽ đập về phía Dương Diệp.

Búa lớn rất nhanh, cực kỳ nhanh, sắp tới tất cả mọi người không thấy rõ nó quỹ tích, chỉ có thể nhìn thấy một đạo vệt trắng cùng nghe được chói tai tiếng xé gió hưởng.

Mọi người rất rõ ràng, Thạch Tam không có nương tay, này vừa ra tay chính là hạ tử thủ. Bất quá cũng là, Thính Tuyết Lâu nhân ở dưới con mắt mọi người bị đánh, mà hắn càng bị nhân ngay mặt sỉ nhục, hắn nếu như không hạ tử thủ, lập cái uy, ngày sau e sợ không chỉ có không có cách nào ở Thính Tuyết Lâu đặt chân, thậm chí ở Thánh thành đều không có đất đặt chân!

Rất nhanh, giữa trường vô số người nhìn thấy một màn để bọn họ con mắt trong nháy mắt liền mở thật to một màn.

Thạch Tam cái kia có thể phá núi liệt địa lưỡi búa bị một cái tay nắm chặt rồi.

Đó là Dương Diệp tay.

Thạch Tam cấp nhân vào đúng lúc này sắc mặt trong nháy mắt đã biến thành kinh hãi, bọn họ đều không phải người ngu, đối với mới có thể như vậy dễ như ăn cháo đỡ lấy Thạch Tam cấp một, chứng minh cái gì? Chứng minh thực lực của đối phương vượt xa Thạch Tam!

Thính Tuyết Lâu đá vào tấm sắt rồi!

Đây là lúc này tất cả mọi người trong đầu ý nghĩ.

Nắm búa lớn, Dương Diệp tiện tay giơ giơ, không gian nhất thời một trận vặn vẹo, tình cảnh này xem mọi người xung quanh mí mắt nhảy lên, đặc biệt cái kia Thạch Tam, lúc này trong lòng hắn đã chấn kinh tột đỉnh, bởi vì hắn phát hiện, người trước mắt này sức mạnh thân thể chí ít mấy lần, thậm chí nhiều hơn lần cao hơn hắn!

Đây là nơi nào nhô ra thiên tài? Vì sao chưa từng gặp?

Búa lớn không ngừng ở Dương Diệp trong tay chuyển động, ánh mắt của mọi người đều rơi vào cái kia búa lớn trên, hiện tại mọi người đều thật tò mò, hiếu kỳ Thạch Tam có thể hay không đỡ lấy này một búa.

Ai biết Dương Diệp nhưng là đột nhiên đem búa lớn tiện tay ném một cái, đem cắm ở trên mặt đất, sau đó nhìn về phía bên cạnh hắn Phù Cẩm Tiên, nói: “Đi thôi.”

Phù Cẩm Tiên hơi sững sờ, ở nhìn thấy Dương Diệp hướng phía trước đi đến lúc này mới lấy lại tinh thần, đồng thời trong lòng nàng cũng là đại đại thở phào nhẹ nhõm, trước, hắn cho rằng Dương Diệp chuẩn bị lại muốn đại khai sát giới đây, hắn không nghi ngờ chút nào Dương Diệp dám làm như thế. Chỉ là ở đại khai sát giới, nhất định sẽ gây nên vô số vô số phiền phức.

Theo: Đè hắn cùng Dương Diệp thương lượng kỹ càng rồi, bọn họ hiện tại tiến vào Thánh thành sau, đầu tiên muốn làm chính là tìm cái chỗ đặt chân, sau đó đang nghĩ biện pháp để Dương Diệp lẫn vào Thánh Đường. Nếu như Dương Diệp ở đại khai sát giới, chuyện đó nhất định sẽ phát sinh rất nhiều biến số, bất quá cũng còn tốt, hắn không có, tuy rằng hắn không hiểu Dương Diệp tại sao trong chớp mắt không động thủ, nhưng không có chính là được!

Phù Cẩm Tiên vội vàng đuổi theo Dương Diệp, liền như vậy, hai người ở ánh mắt của mọi người bên trong, hướng về xa xa đi đến.

Sự tình liền như thế xong?

Đối với Dương Diệp tới nói, bắt nạt những người này kỳ thực một chút ý tứ đều không có, trước hắn sở dĩ ra tay, bất quá là hai người kia quá phận quá đáng chút, hơn nữa Phù Cẩm Tiên lúc này nói thế nào cũng coi như là một đường, thấy chết mà không cứu, hắn cũng thực sự làm không được. Quan trọng nhất chính là hắn biết rõ chính mình đến cổ thánh thành mục đích, hắn là đến tìm cơ hội đi tới trấn ngục tháp, mà không phải đến giết người, chí ít hiện tại không phải!

Có nhân đạo một niệm thiện, một niệm ác, có thể nói hắn hiện tại chính là một niệm thiện.

Có thể rất nhiều lúc ngươi hy vọng nhân nhượng cho yên chuyện, thế nhưng là thường thường không thể như ngươi ý.

“Đứng lại!”

Ở Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên đi rồi một khoảng cách sau, Thạch Tam đột nhiên trầm giọng quát lên.

“Xong!”

Phù Cẩm Tiên trong đầu chỉ còn dư lại cái ý niệm này, hắn chuyện lo lắng nhất chung quy hay là muốn phát sinh. Hắn hy vọng khuyên Dương Diệp, thế nhưng hắn rất rõ ràng, lời của nàng đối với trước mắt nam tử này tới nói, căn bản không có cái gì phân lượng. Nếu như là cái kia Tiểu man, cái kia hay là còn có thể

Dương Diệp nhưng là không để ý tí nào Thạch Tam, mà là tiếp tục đi về phía trước. Đùa giỡn, ngươi gọi ta đứng ở liền đứng lại? Ta muốn chân thật đứng lại, cái kia nhiều thật mất mặt?

Người bên cạnh đều nhìn thấy Thạch Tam lúc này sắc mặt, sắc mặt kia là âm trầm, còn mang theo dữ tợn. Không nhìn, ngay ở trước mặt vô số người trần trụi không nhìn, không có cái gì so với bị không để ý tới càng thêm khiến người ta lúng túng.

Hắn nguyên bản chỉ là đến trợ chiến, dù sao Thính Tuyết Lâu nhân có chuyện, hắn làm Thính Tuyết Lâu người, bị hắn đụng vào, hắn dù như thế nào cũng là không thể không quản. Thế nhưng hiện tại, này đã không phải trợ chiến.

Tôn nghiêm!

Vì Thính Tuyết Lâu tôn nghiêm càng hắn Thạch Tam chính mình tôn nghiêm!

Vì lẽ đó

“Ngăn bọn hắn lại cho ta!” Theo Thạch Tam âm thanh ở giữa sân vang lên, bên cạnh hắn mười mấy người nhất thời thân hình hơi động, toàn bộ che ở Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên trước.

Thạch Tam đưa tay một chiêu, xa xa búa lớn hóa thành một ánh hào quang bay trở về trong tay hắn, hắn kéo búa lớn đi tới Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên trước, nói: “Ngươi liền như thế đi rồi, ta Thính Tuyết Lâu hai cái huynh đệ làm sao bây giờ?”

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Vậy ngươi muốn như thế nào?”

Thạch Tam chỉ chỉ xa xa còn nằm trên đất hai tên nam tử, nói: “Mang theo nữ nhân này đi cho bọn họ quỳ xuống, cầu bọn họ tha thứ các ngươi, nếu như bọn họ tha thứ các ngươi, các ngươi tự đoạn thủ đoạn một cước, việc này liền như thế quên đi.”

Hắn biết trước mắt người đàn ông này rất mạnh, chí ít thực lực khẳng định ở trên hắn. Thế nhưng vậy thì như thế nào? Hắn ở cường cũng chỉ có hai người mà thôi, mà hắn, bên người có mười mấy người, mà mười mấy người này toàn bộ là hoàng giả cảnh. Quan trọng nhất chính là phía sau hắn còn có một cái Thính Tuyết Lâu, ngoại trừ thánh bảng cùng bái nguyệt điện còn có đao kiếm minh ở ngoài, không có ai là Thính Tuyết Lâu không dám trêu.

“Nếu như ta không đây?” Dương Diệp nói.

“Vậy ta liền giết chết ngươi!” Thạch Tam dữ tợn nói.

“Nếu như vậy” Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Cái kia vẫn để cho ta giết chết các ngươi đi, dù sao ta không muốn chết!”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó đột nhiên nổ ra.

Sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp đem trước mặt hắn không gian đều oanh một trận vặn vẹo

Thạch Tam hơi thay đổi sắc mặt, cũng may hắn sớm có phòng bị, trong tay lưỡi búa hoành đương ở trước ngực.

“Xoạt xoạt!”

Sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp đem Thạch Tam trong tay lưỡi búa chấn động rạn nứt ra, mà còn lại dư uy thì lại đem Thạch Tam chấn động bay ngược mà ra, không trung, Thạch Tam liền phun mười mấy khẩu tinh huyết, trong mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Hắn hiện tại mới phát hiện, người trước mắt này so với hắn tưởng tượng trung khủng bố hơn rất nhiều rất nhiều

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, Thạch Tam hoảng hốt, nói: “Ngươi, ngươi làm cái gì!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn, “Giết chết các ngươi!”

Lời vừa nói xuống, nắm đấm lần thứ hai nổ ra

Ps: Cầu phiếu phiếu cầu tất cả

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 729: Ai bảo đảm hắn, huyết chiến đến cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

729 chương: Ai bảo đảm hắn, huyết chiến đến cùng!

Rất nhiều lúc luôn như vậy, ngươi hy vọng nhân nhượng cho yên chuyện, thế nhưng người khác nhưng không nghĩ. Thậm chí ngươi thoái nhượng còn có thể làm cho đối phương cho rằng ngươi là nhu nhược sợ phiền phức, vì lẽ đó, đối mặt rất nhiều chuyện lúc, lùi, chỉ có thể đổi lấy đối phương càng thêm được voi đòi tiên ‘Tiến vào’!

Thế giới này chính là như vậy, ngươi mạnh, hắn liền yếu, ngươi yếu, hắn liền cường!

“Bành!”

Thạch Tam ở ánh mắt của mọi người bên trong trực tiếp bay ngược ra ngoài, cuối cùng tạp rơi trên mặt đất sau, thân thể co quắp một trận, sổ tức sau, lại không động tĩnh!

Chết rồi!

Thời khắc này, giữa trường tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt đều là vẻ kinh hãi.

Nguyên bản đây chỉ là một cái có thể lớn có thể nhỏ tranh đấu sự kiện, thế nhưng hiện tại, thì lại khả năng là không chết không thôi.

Cách Dương Diệp mọi người sổ bên ngoài trăm trượng một tòa lầu cao trên bên cửa sổ, một tên nam tử cùng nữ tử chính nhìn kỹ Dương Diệp, hai người trên mặt đều có một tia nghiêm nghị, thế nhưng càng nhiều nhưng là hí ngược vẻ.

Ở phía sau hai người còn đứng tam nam ba nữ, nam trạm một bên, nữ thì lại lại là trạm một bên, hiển nhiên song phương là phe phái khác nhau.

“Không sai sức mạnh thân thể, mặc kệ là tốc độ vẫn là sức mạnh, đều rất tốt, chỉ là không biết hắn dùng mấy phần mười thực lực.” Cầm đầu nam tử cười cợt, nói: “Thật biết điều, không nghĩ tới bây giờ còn có nhân đi thể tu con đường, càng không có nghĩ tới có nhân dĩ nhiên đem thân thể tu luyện tới trình độ như thế này.”

Cầm đầu nữ tử nhàn nhạt nhìn Dương Diệp một chút, nói: “Thực lực là không sai, thế nhưng nhân quá xông lên chuyển động, mà lại làm việc bất chấp hậu quả. Người như thế, ở cổ thánh thành là hoạt không lâu.”

“Ngươi bái nguyệt điện đối với hắn không có hứng thú?” Nam tử đột nhiên hỏi.

Cô gái nói: “Không phải là không có hứng thú, mà là muốn nhìn một chút hắn thực lực chân chính. Nếu như hắn chỉ có hiện tại trình độ như thế này thực lực, vậy còn không đáng giá ta bái nguyệt điện vì hắn đi cùng Thính Tuyết Lâu đọ sức.”

“Ta cũng thật tò mò hắn thực lực chân chính!” Nam tử nhẹ nhàng cười cợt, ánh mắt đầu đến xa xa Dương Diệp trên người.

Đấm một nhát chết tươi Thạch Tam sau, Dương Diệp quay đầu nhìn một chút còn không có phục hồi tinh thần lại Phù Cẩm Tiên, nói: “Đi thôi!”

Nghe được Dương Diệp, Phù Cẩm Tiên bỗng nhiên hoàn hồn, sau đó có chút dại ra đuổi tới Dương Diệp.

“Ngươi lại dám giết ta Thính Tuyết Lâu người, ngươi...” Lúc này, bên cạnh một tên Thính Tuyết Lâu huyền giả cũng tỉnh táo lại đến, nhìn thấy Dương Diệp giết người sau liền như thế rời đi, thân hình hắn hơi động, che ở Dương Diệp trước.

“Bành!”

Tên nam tử này còn chưa có nói xong, sau đó cả người trực tiếp bay ra ngoài.

Một đòn mất mạng!

Còn lại Thính Tuyết Lâu huyền giả hoảng hốt, ở cũng không ai dám ở xông lên cản Dương Diệp hai người.

“Xin lỗi!” Phù Cẩm Tiên đi theo Dương Diệp bên cạnh, thấp giọng nói. Hắn rất rõ ràng, sở dĩ tạo thành hiện tại loại cục diện này, đều bởi vì hắn.

Dương Diệp nói: “Ngươi dĩ vãng sự tình, ta không rõ ràng lắm, bất quá ta rất rõ ràng, ngươi dĩ vãng sở dĩ như vậy làm, khả năng càng nhiều chính là bởi vì bất đắc dĩ. Thế nhưng chính ngươi hẳn là cũng rõ ràng, ngươi như vậy làm, căn bản báo thù, trái lại là ở lãng phí chính mình, chính ngươi ngẫm lại, ngươi chết đi hài tử cùng chồng ngươi bọn họ đồng ý ngươi như thế lãng phí chính mình đến báo thù cho bọn họ sao?”

Dương Diệp không có xem thường Phù Cẩm Tiên, hắn cũng không cảm giác có tư cách đi xem thường đối phương. Thậm chí đối với đối phương còn có chút bội phục. Một người phụ nữ đi ngang qua công việc bề bộn như vậy sau, vẫn có thể để cho mình sống sót, đồng thời vẫn có thể vứt bỏ tự thân tôn nghiêm đi báo thù, đây tuyệt đối là rất nhiều nữ tử không cách nào làm được.

Lại như tương xứng lúc trước, nếu như có người có thể cứu mẫu thân hắn, hắn cũng sẽ không chút do dự từ bỏ cái kia cái gọi là cái gì tôn nghiêm!

Đương nhiên, nếu như đối phương hi sinh chính mình tôn nghiêm là vì là chính mình, cái kia Dương Diệp sẽ coi thường, thế nhưng đối phương không phải. Một người phụ nữ ở không có thực lực tình huống hạ, muốn báo thù, cũng chỉ có bán đi thân thể của chính mình.

Phù Cẩm Tiên trầm mặc, không nói gì.

Dương Diệp cũng không có đang nói cái gì, hắn cùng đối phương nói cho cùng bất quá là tạm thời hợp tác mà thôi, đối phương muốn lựa chọn thế nào sau này con đường, đó là đối phương sự việc, hắn không cách nào ngăn cản, cũng không muốn đi ngăn cản.

“Muốn thế nào mới có thể thu được cái kia cái gọi là điểm?” Dương Diệp hỏi. Hiện tại hắn chủ yếu nhất sự tình là thu được cái kia cái gì điểm, sau đó đi tới trấn ngục tháp cứu kiếm linh bản thể.

“Muốn thu được điểm, có rất nhiều lựa chọn, thế nhưng có thể nhanh nhất thu được điểm, đồng thời thu được nhiều nhất chỉ có hai con đường, một là đi Thánh Đường tiếp thu nhiệm vụ làm, chỉ phải hoàn thành nhiệm vụ, liền có thể có được điểm; Hai là đánh bảng, ngươi hẳn phải biết, Thánh Đường có một cái thánh bảng, chỉ cần lâu năm cái này bảng, như vậy liền có thể thu được nhất định điểm, hơn nữa mỗi tháng đều có nhất định điểm khen thưởng, không chỉ có điểm, vẫn có thể thu được công pháp huyền kỹ, thậm chí là bí pháp thần thông. Bất quá cái này bảng rất khó đánh...” Nói đến đây, Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp một chút, nói: “Đương nhiên, đối với ngươi nên không phải như vậy khó!”

Đột nhiên, hai người dừng bước, nhân làm một đám nhân che ở trước mặt bọn họ.

Bên trái bốn người tất cả đều là nam, mỗi người trước ngực trái đều thêu có khắc nho nhỏ đao kiếm giao nhau đồ án, mà bên phải bốn người thì lại tất cả đều là nữ, ở các nàng nơi ngực trái thì lại thêu có khắc một cái trắng noãn sắc nguyệt hình hình.

“Đao kiếm minh, Cung Kiếm.” Bên trái cầm đầu nam tử nhìn Dương Diệp nói.

“Bái nguyệt điện, Mạc Linh!” Bên phải cầm đầu nữ tử cũng nói.

“Dĩ nhiên là đao kiếm minh tam kiếm này Cung Kiếm!” Giữa trường có nhân kinh ngạc thốt lên: “Nghe nói một tháng trước, này Cung Kiếm kiếm ý liền đạt đến chín tầng, cũng không biết là thật hay là giả.”

“Hẳn là thật sự, các ngươi nhìn hắn, hắn tuy rằng không có triển khai kiếm ý, thế nhưng cả người nhưng là lộ hết ra sự sắc bén, ác liệt cực kỳ. Nếu như không phải đánh tới chín tầng kiếm ý, làm sao có khả năng như vậy?”

“So với Cung Kiếm, ta càng đối với cái kia Mạc Linh có hứng thú, hai tháng trước, ta nhưng là tận mắt nhìn thấy hắn lấy sức lực của một người chém giết quá ba tên hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả, mà chính nàng, bất quá là hoàng giả cảnh ngũ phẩm mà thôi a. Ta còn nghe nói, hắn cùng bán thánh cường giả từng giao thủ, cũng không biết là thật sự hay là giả!”

“Đao này kiếm minh cùng bái nguyệt điện đều xuất hiện ở đây, lẽ nào bọn họ là muốn vời mộ tên trước mắt này?”

“Hẳn là, ai, cái tên này cũng là vận may, chỉ cần hắn gia nhập bất kỳ bên nào thế lực, vậy hắn giết Thính Tuyết Lâu Thạch Tam sự tình, hẳn là sẽ bị giải quyết.”

“Cũng không nhất định, người nào không biết Thính Tuyết Lâu lâu chủ tên kia là cái tự bênh? Hơn nữa, chuyện như vậy quan hệ đến Thính Tuyết Lâu tử, nếu như hắn không tìm về khuôn mặt này, sau này cổ thánh thành ai còn sẽ gia nhập Thính Tuyết Lâu?”

“Mà lại xem một chút đi....”

Nghe được chu vi những người kia, giữa trường duy nhất coi thường chính là Phù Cẩm Tiên. Không có ai so với nàng rõ ràng hơn hắn bên cạnh người này khủng bố đến mức nào, cho dù lúc này Dương Diệp không thể dùng kiếm, không cách nào sử dụng tới toàn bộ thực lực, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, vậy cũng tuyệt đối không phải này cái gì Thính Tuyết Lâu cùng cái kia cái gì lâu chủ có thể chống lại.

Dương Diệp nhìn hai người một chút, cuối cùng ánh mắt nhưng là tại này Mạc Linh trên người nhiều dừng lại hạ, nói: “Có việc?”

Cung Kiếm nói: “Ngươi là thể tu?”

'Xem như là!" Dương Diệp trả lời. Hắn tới đây cổ thánh thành, chính là lấy thể tu thân phận đến, hiện tại công bố ra càng tốt hơn, đỡ phải hắn rất nhiều phiền phức.

Cung Kiếm nói: “Thực lực ngươi không sai, gia nhập ta đao kiếm minh, một tháng cố định điểm một trăm điểm, còn công pháp huyền kỹ xảo bảo cái gì, xem ngươi biểu hiện của chính mình.”

Mà cái kia Mạc Linh ánh mắt nhưng là rơi vào Phù Cẩm Tiên trên người, nói: “Ngươi là Hỏa Linh Tộc huyền giả?”

Phù Cẩm Tiên hơi run run, sau đó gật gật đầu.

Mạc Linh nói: “Ngươi Hỏa Linh Tộc tộc trưởng tôn nữ, cũng chính là cái kia Từ Chỉ Tình đã gia nhập ta bái nguyệt điện, nếu như ngươi đồng ý, ngươi cũng có thể.”

Mạc Linh để Phù Cẩm Tiên cùng cái kia Cung Kiếm đều có vẻ hơi kinh ngạc, đặc biệt Phù Cẩm Tiên, bởi vì hắn cho rằng này Mạc Linh hẳn là đến chiêu mộ Dương Diệp mới là. Tuy rằng hắn cũng là hoàng giả cảnh, thế nhưng sức chiến đấu nhưng chỉ là bình thường mà thôi a!

Rất nhanh, Cung Kiếm làm như nghĩ tới điều gì, hắn sâu sắc liếc mắt nhìn Mạc Linh, nói: “Thực sự là giỏi tính toán!”

Nguyên bản đối với bọn hắn tới nói, Dương Diệp là có cũng được mà không có cũng được, thế nhưng ở nhìn thấy Dương Diệp lần thứ hai ra tay lúc, bọn họ quả đoán đứng ra. Bởi vì lần thứ hai ra tay, Dương Diệp cũng không có vận dụng huyền khí... Nói cách khác, Dương Diệp đơn thuần dựa vào sức mạnh thân thể liền thuấn sát một tên hoàng giả cảnh cường giả!

Tuy rằng bọn họ vẫn là không biết Dương Diệp thực lực chân chính, thế nhưng bằng điểm này, cũng đủ để cho bọn họ mời chào.

Lúc này Phù Cẩm Tiên cũng rõ ràng, đối phương mời chào hắn là giả, mời chào Dương Diệp mới là chân thật. Bởi vì nếu như hắn gia nhập này bái nguyệt điện, cái kia Dương Diệp vô cùng có khả năng cũng sẽ gia nhập bái nguyệt điện. Coi như là không gia nhập, cái kia bởi vì duyên cớ của nàng, cũng bằng để lại một con đường. Trước mắt nữ nhân này xác thực giỏi tính toán, thế nhưng đáng tiếc, đối phương cũng không rõ ràng, hắn cùng Dương Diệp trong đó, chỉ là đơn thuần tạm thời quan hệ hợp tác mà thôi!

“Ta mới vừa giết cái kia cái gì Thính Tuyết Lâu nhân!” Dương Diệp nhìn thẳng Mạc Linh, hắn tự nhiên cũng rõ ràng nữ nhân này ý tứ. Kỳ thực ở hai người đến mời chào hắn lúc, hắn cũng có ý định này, bởi vì ở cổ thánh thành, một mình hắn thực sự là quá luống cuống, có một tổ chức ở, nhất định phải thuận tiện rất nhiều.

“Chúng ta sẽ thay ngươi giải quyết!” Mạc Linh nói.

“Ta không thích bị ràng buộc cùng quản chế!” Dương Diệp lại nói.

“Này!” Lúc này, Mạc Linh phía sau một cô gái đột nhiên lạnh giọng quát lên: “Ngươi Không được được voi đòi tiên, không có ta bái nguyệt điện trợ giúp, các ngươi sau đó khả năng sẽ phơi thây đầu đường!”

Dương Diệp không có lý cô gái kia, chỉ là nhìn Mạc Linh, mà Mạc Linh cũng nhìn thẳng Dương Diệp.

Một lát, Mạc Linh nói: “Này muốn xem bản lãnh của ngươi, người có thực lực, ở nơi nào đều không sẽ phải chịu ràng buộc, nếu như thực lực ngươi mạnh, ta bái nguyệt điện cũng không có ai sẽ cùng dám ràng buộc ngươi. Thậm chí chỉ cần ngươi thực lực mạnh mẽ, coi như là điện chủ không phải sẽ ràng buộc ngươi. Nói chung, ngươi có hay không bị ràng buộc, không phải ở chúng ta, mà là ở chính ngươi!”

“Có thể!” Dương Diệp gật gật đầu.

“Mạc Linh, chúc mừng ngươi!” Cung Kiếm đột nhiên cười cợt, chỉ có điều nụ cười hơi khác thường, nói: “Thu hoạch một cường giả, bất quá, hi vọng ngươi có thể giải quyết chuyện kế tiếp!” Nói hắn xoay người nhìn Dương Diệp một chút, nói: “Ngươi sẽ hối hận quyết định của chính mình!”

“Có thể đi!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

“Thính Tuyết Lâu nhân đến!” Giữa trường, không biết ai nói câu.

Mọi người giương mắt nhìn lên, chỉ thấy xa xa mấy trăm người chính hướng về biên thiểm lược mà đến, không chỉ có xa xa, mà là bốn phía đều có vô số nhân hướng về biên vây tới.

“Hôm nay, ai bảo đảm hắn, vậy thì huyết chiến đến cùng!”

Xa xa, một thanh âm xa xa truyền đến.

PS: Lần thứ hai cảm tạ: CXYaANDk bằng hữu khen thưởng, cũng cảm tạ bằng hữu trở thành ta thứ hai chưởng môn! Bái tạ chống đỡ!

Gào thét một câu: Cầu vé tháng!!!!!!! Hoa cúc khó giữ được....

Ta khả năng không phải chương mới nhiều nhất, thế nhưng, ta căn bản không có ngừng có chương mới quá, tuy rằng chúng ta mỗi tháng có thể xin nghỉ một ngày, cũng chính là có thể có một ngày không cần chương mới, thế nhưng ta chưa từng có xin nghỉ quá, mỗi ngày chương mới! Gõ chữ không dễ dàng, đặc biệt đối đầu ban đảng tới nói, vì lẽ đó, chân tâm cầu chống đỡ!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 730: Quần ẩu? Một mình đấu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

730 chương: Quần ẩu? Một mình đấu? (Vì là CXYaANDk) thêm chương

Bốn phía vô số người vây quanh, Dương Diệp nhìn lướt qua, khoảng chừng có gần nghìn nhân, mà trong này, hoàng giả cảnh cường giả dĩ nhiên có hơn sáu mươi mà còn lại, toàn bộ là Tôn giả cảnh ngũ phẩm trở lên.,

Cầm đầu một tên nam tử nhưng là hoàng giả cảnh cửu phẩm

“Là Thính Tuyết Lâu phó lâu chủ Lãnh Vô Thương” có nhân hít vào một ngụm khí lạnh.

“Dĩ nhiên là hắn, khà khà, lần này có trò hay nhìn. Cái tên này tự bênh so với bọn họ điện chủ là chỉ có hơn chứ không kém a, lần này mang nhiều người như vậy đi ra, trước còn nói câu nói kia, đây là nói rõ quyết định muốn làm đi cái này thể tu a”

“Nếu như là ta, ta cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào giết chết hắn, không giết chết hắn, Thính Tuyết Lâu hôm nay liền uy danh mất hết, hơn nữa bọn họ lâu trung rất nhiều người khẳng định cũng sẽ sinh ra bất mãn, bởi vì một cái không thể che chở chính mình tổ chức, ai còn nguyện ý chờ còn ai dám chờ vì lẽ đó, này đã không đơn thuần là tử một chuyện của hai người”

“Có thể các ngươi vừa nãy không nghe à này Bái Nguyệt Điện lúc trước nhưng là hứa hẹn quá này thể tu, Thính Tuyết Lâu sự tình hắn sẽ xử lý. Thính Tuyết Lâu thực lực tuy rằng cường hãn, thế nhưng so với Thính Tuyết Lâu, vẫn là kém một chút ba”

“Vấn đề là Thính Tuyết Lâu thật sự sẽ vì một cái chỉ có thể nói thực lực coi như không tệ thể tu cùng Thính Tuyết Lâu liều chết à nếu như là ta, ta là tuyệt đối sẽ không, không nói sợ phiền phức, mà là không đáng, vì một người, nắm toàn bộ Bái Nguyệt Điện thành viên mệnh đi bính, không có chút nào đáng giá”

“Đừng nói nhảm, lẳng lặng xem đi, đến cùng có thể hay không, lập tức thì sẽ biết”

Lãnh Vô Thương đám người đi tới Dương Diệp mọi người trước một trượng nơi, Lãnh Vô Thương tay trực tiếp chỉ vào Dương Diệp cùng

Phù Cẩm Tiên, nói: “Hai người bọn họ mệnh, ta ngày hôm nay nhất định phải”

Đao Kiếm Minh Cung Kiếm mọi người nhưng là lui qua một bên, mấy người khóe miệng nổi lên hí ngược biểu hiện. Bởi vì Bái Nguyệt Điện cùng Thính Tuyết Lâu nếu như hỏa hợp lại, như vậy đối với bọn họ Đao Kiếm Minh tới nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Mạc Linh sắc mặt hơi trầm xuống, nói: “Hắn vừa nãy đã gia nhập ta Bái Nguyệt Điện”

Đây là ở tỏ thái độ

Thính Tuyết Lâu Lãnh Vô Thương sắc mặt trong nháy mắt âm trầm lên, nói: “Mạc Linh, ta Thính Tuyết Lâu thực lực đúng là không bằng ngươi Bái Nguyệt Điện, thế nhưng ngươi Bái Nguyệt Điện như vậy ở trước mặt mọi người đánh ta Thính Tuyết Lâu mặt, thật sự được không” nếu như nói nguyên bản một nam một nữ này chính là Bái Nguyệt Điện, cái kia Mạc Linh bảo đảm, hắn cũng còn tốt tiếp thu một điểm, nhưng vấn đề là, Mạc Linh biết rõ một nam một nữ này giết Thính Tuyết Lâu nhiều người như vậy, nhưng là còn muốn cho một nam một nữ này gia nhập Bái Nguyệt Điện, đây là ở xích. Lỏa lỏa đánh Thính Tuyết Lâu mặt a

Mạc Linh trầm ngâm một hồi, nói: “Ngươi Thính Tuyết Lâu tử những người kia, ta Bái Nguyệt Điện bồi thường các ngươi”

“Bồi thường” Lãnh Vô Thương sắc mặt dữ tợn lên, nói: “Mạc Linh, ta giết ngươi Bái Nguyệt Điện mấy người, sau đó ở nắm ít thứ đến bồi thường ngươi, ngươi có muốn hay không”

Mạc Linh nói: “Xem ra ngươi là không muốn dễ dàng, chỉ là ta muốn hỏi một câu, Lãnh Vô Thương ngươi thật sự dám cùng ta Thính Tuyết Lâu huyết chiến”

Lãnh Vô Thương nanh cười cợt, nói: “Ta xác thực không dám, thế nhưng dám người đã nói rồi, hôm nay, dù như thế nào đều phải đem này giết ta Thính Tuyết Lâu nhân đầu người mang về. Vì lẽ đó giết, ai ngăn cản, giết chết không cần luận tội”

“Giết”

Hơn một ngàn người giận dữ hét lên, sau đó toàn bộ hướng về Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên vây lại.

Nhìn thấy những người kia toàn bộ xông lên, Bái Nguyệt Điện mọi người đều là sầm mặt lại, trong mắt lộ ra một vệt sợ hãi, dù sao lúc này các nàng chỉ có mấy người mà thôi. Thế nhưng các nàng rất rõ ràng, trận chiến này, các nàng dù như thế nào cũng là muốn ra tay, bởi vì như quả không ngoài tay, cái kia mất mặt nhưng là Bái Nguyệt Điện.

Nói chung, lúc này mấy nữ trong lòng đối với Dương Diệp đã sinh ra mãnh liệt bất mãn ý nghĩ, bởi vì nếu như không phải hắn, bây giờ các nàng thì sẽ không rơi vào như vậy quẫn cảnh.

Phù Cẩm Tiên cùng Bái Nguyệt Điện mấy nữ như thế, trong mắt cũng tràn đầy vẻ lo âu, thế nhưng hắn lo lắng không phải là mình, mà là lo lắng Dương Diệp

Lo lắng hắn phát điên

“Làm càn”

Mạc Linh đột nhiên gầm lên giận dữ, một luồng khí thế mạnh mẽ tự trong cơ thể hắn giống như vỡ đê bao phủ mà ra, vọt tới trước mặt nàng một ít hoàng giả cảnh cường giả nhất thời bị cơn khí thế này chấn động liên tiếp lui về phía sau, mà chu vi còn lại Thính Tuyết Lâu huyền giả cũng dừng bước.

Mạc Linh hai tay trung xuất hiện một đôi màu trắng ngọc hoàn, nắm chặt ngọc hoàn, Mạc Linh tử nhìn chòng chọc Lãnh Vô Thương, nói: “Lãnh Vô Thương, bọn họ ta bảo đảm định” nếu như hắn sớm biết Thính Tuyết Lâu sẽ không tiếc bất cứ giá nào giết chết một nam một nữ này, hắn chắc chắn sẽ không lỗ mãng như vậy liền chiêu mộ, thế nhưng hiện tại hết cách rồi, nếu như ở trước mặt mọi người đem một nam một nữ này giao ra, như vậy, ném nhưng dù là Bái Nguyệt Điện tử.

Lãnh Vô Thương vẻ mặt càng ngày càng dữ tợn.

Mà liền đang đại chiến động một cái liền bùng nổ lúc, Dương Diệp đột nhiên đi tới Mạc Linh bên cạnh, hắn quét chu vi Thính Tuyết Lâu mọi người một chút, cuối cùng ánh mắt rơi vào Mạc Linh trên người, nói: “Đây là ta không có gia nhập Bái Nguyệt Điện lúc sự tình, vì lẽ đó, lẽ ra nên có ta tự mình tới giải quyết. Chờ ta giải quyết, ở chính thức gia nhập Bái Nguyệt Điện ba”

Thế giới này, không có ai nợ ai, trước mắt này Bái Nguyệt Điện nhân lại càng không nợ hắn Dương Diệp, vì lẽ đó, hắn không có lý do gì làm cho đối phương vì hắn đi cùng người liều chết. Hơn nữa đối phương cho dù ở nhiều người như vậy vây quanh hạ, như trước không có đạo phải đem hắn giao ra, điều này làm cho hắn đã rất cảm kích. Mặc dù đối phương khả năng là bởi vì cái gì khác nguyên nhân mới như vậy, nhưng hắn vẫn như cũ cảm kích, vẫn là câu nói kia, nhân gia giúp hắn, có thể nói là tình cảm, thế nhưng không giúp, cũng là nhân gia bản phận, dù sao đây là hắn ở gia nhập Bái Nguyệt Điện trước làm ra đến sự tình.

Dương Diệp làm cho tất cả mọi người đều bất ngờ.

“Ta không nghe lầm chứ hắn lại muốn một người đi đối mặt Thính Tuyết Lâu nhân hắn là tinh thần thất thường à hắn cho rằng hắn là thánh bảng trên yêu nghiệt à cho dù là thánh bảng trên yêu nghiệt, ngoại trừ ba vị trí đầu ba người kia yêu nghiệt ở ngoài, cũng không ai dám nói mình một người độc chọn nhiều người như vậy ba”

“Thật là có ý tứ, mặc kệ như thế nào, ta vẫn là bội phục cái tên này, đến ít người ta dám làm dám chịu, tuy rằng như vậy có chút ngốc, thế nhưng là là mang loại”

“Quả thật có loại, chỉ là có chút quá không tự lượng sức, có Bái Nguyệt Điện ở, hắn vẫn có mạng sống cơ hội, thế nhưng hiện tại, nếu như Bái Nguyệt Điện đáp ứng yêu cầu của hắn, vậy hắn là thập tử vô sinh.”

“Chà chà, này hí là càng ngày càng thú vị”

Mạc Linh mấy người cũng là hơi run run, các nàng trong đầu cái ý niệm đầu tiên chính là: Trước mắt cái tên này là đang tìm cái chết à

Tuy rằng Dương Diệp thể hiện ra quá không tầm thường thực lực, thế nhưng các nàng không cho là hắn thực lực chân chính sẽ mạnh đến có thể lấy vẩy một cái thiên, hơn nữa trong này còn có năm mươi, sáu mươi hoàng giả cảnh cường giả.

Mạc Linh nhìn Dương Diệp, rất nghiêm túc nói: “Ngươi có biết hay không chính mình đang nói cái gì”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên biết” nói, hắn chỉ chỉ Phù Cẩm Tiên, nói: “Giúp ta chăm nom hắn một thoáng, còn lại giao cho ta đi”

“Ngươi là thật lòng” Mạc Linh nói.

“Đương nhiên” Dương Diệp trả lời.

Mạc Linh hít sâu một hơi, nói: “Nếu như ngươi là đang thăm dò ta, cái kia đều có thể không thể so, nếu ngươi gia nhập ta Bái Nguyệt Điện, vậy ta Bái Nguyệt Điện liền có trách nhiệm bảo vệ ngươi, có thể hay không giữ được không dám hứa chắc, thế nhưng nhất định sẽ không nói từ bỏ ngươi”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Ta không có muốn thử tham ngươi, nói chung, chúng ta liền không muốn ở xả những này có không có, ngươi mang theo bằng hữu ta trước tiên lui qua một bên đi, chờ ta giải quyết đám người kia, sau đó cùng ngươi đi các ngươi Bái Nguyệt Điện.” Nói, Dương Diệp không ở quản Mạc Linh mọi người, xoay người hướng đi cái kia Lãnh Vô Thương mọi người.

“Hắn tên gọi là gì” Mạc Linh nhìn Dương Diệp bóng lưng, hỏi nhưng là bên cạnh Phù Cẩm Tiên.

“Dương Man” Phù Cảnh Tiên thấp giọng nói. Dương Diệp tự nhiên là không thể dùng tên thật, bởi vậy, đây là hắn cùng Dương Diệp đến cổ thánh thành trước liền thương lượng kỹ càng rồi giả danh.

“Dương Man” Mạc Linh khẽ gật đầu, hắn biết, hắn lần này có chút nhìn nhầm.

“Ngươi để ta thật bất ngờ” Lãnh Vô Thương nhìn hướng đi hắn Dương Diệp, nói: “Ngươi rất có can đảm, thế nhưng này cũng không thể ngăn cản ngươi ngày hôm nay muốn chết. Bởi vì, ngươi giết ta Thính Tuyết Lâu nhân”

“Là bọn họ đi tới chọc ta” Dương Diệp vừa đi vừa nói: “Đúng rồi, cái kia gọi Thạch Tam, trước ta trả lại quá hắn cơ hội đây, thế nhưng đáng tiếc, hắn không có quý trọng, vì lẽ đó, hết cách rồi, chỉ có thể giết. Bởi vì, ta không giết chết bọn họ, bọn họ liền muốn làm chết ta rồi.”

“Muốn chết”

Giữa trường không biết ai nộ quát một tiếng, sau đó những Thính Tuyết Lâu đó huyền giả liền muốn xông lên đem Dương Diệp ngũ mã phân thây, thế nhưng là là bị Lãnh Vô Thương ngăn cản.

Nhìn như sân vắng tản bộ Dương Diệp, Lãnh Vô Thương trong mắt xuất hiện vẻ nghiêm túc. Hắn không phải một cái kẻ ngu si, trước mắt người này từ đầu đến cuối đều quá bình tĩnh, bình tĩnh đến chính mình những người này thật liền không tồn tại tựa như. Hai loại khả năng, đối phương là cái hy vọng tinh tướng kẻ ngu si; Đệ nhị chính là đối phương đối với thực lực của chính mình có tự tin, tự tin đến cho dù chính mình những người này toàn bộ gộp lại cũng không thương tổn tới hắn

Mà người trước mắt này, không giống như là một cái kẻ ngu si

Thế nhưng, lúc này nếu như Thính Tuyết Lâu lui bước, vậy thì thật sự muốn nổi danh. Vì lẽ đó, hắn nhất định phải ra tay

Lãnh Vô Thương đi ra ngoài, nói: “Những người còn lại lui về phía sau trăm trượng”

Mọi người rõ ràng, đây là hắn muốn đích thân ra tay rồi.

“Cự linh tán thủ”

Mọi người lui lại sau, Lãnh Vô Thương một tiếng gầm lên, hai bàn tay tâm hướng hạ, sau đó đột nhiên hướng về Dương Diệp vỗ một cái. Nhất thời, hai con khoan mười mấy trượng năng lực bàn tay khổng lồ lẫn nhau chồng chất thiểm hiện ra, sau đó mang theo một luồng mạnh mẽ sức gió mạnh mẽ đánh về Dương Diệp.

“Thiên giai thượng phẩm huyền kỹ”

Giữa trường có nhân trầm giọng nói.

Mạc Linh sắc mặt hơi chìm xuống, hắn biết, này Lãnh Vô Thương tuy rằng không có đem hết toàn lực, thế nhưng cũng không có nương tay

Ánh mắt của mọi người đều tập trung ở Dương Diệp trên người, muốn nhìn một chút hắn thực lực chân chính.

Ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, sau đó cả người dường như một nhánh tên rời cung bắn ra mà ra.

Tương xứng Dương Diệp đánh vào cái kia hai chi bàn tay khổng lồ lúc, hai đạo nổ vang tiếng vang lên, sau đó ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp thì lại tốc độ không giảm đi tới Lãnh Vô Thương trước. Tay phải liền đơn giản như vậy đơn nổ ra

Lãnh Vô Thương tròng mắt co rụt lại, hắn biết, hắn khinh địch, chân chính khinh địch. Lúc này đã không kịp nghĩ nhiều, hắn không chút suy nghĩ tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó hướng về Dương Diệp tay đánh tới

Ps: Quyển sách lại nhiều một minh chủ: Cx ápandk cảm tạ cx ápandk minh chống đỡ, để ta tạm thời lại từ thứ mười một làm đến thứ mười cám ơn đã ủng hộ, không cần báo đáp, nhiều hơn canh một

Quyển sách cần càng nhiều độc giả bằng hữu to lớn chống đỡ, hi vọng mọi người đem gửi cho thanh loan, lực đỉnh thanh loan lần này, bái tạ

Bản trang web cung cấp mới nhất tiểu thuyết, sách điện tử tài nguyên đều hệ thu thập ở tại mạng lưới, bản trang web chỉ nhắc tới cung web mặt giấy phục vụ, cũng không cung cấp tiểu tài nguyên tồn trữ, cũng không tham dự trên truyện cấp phục vụ.

Như bổn trạm thu nhận tiểu thuyết vô ý xâm phạm quý cấp / tác giả bản quyền, xin mời cho website dưới đáy hòm thư địa chỉ gởi thư, chúng ta sẽ đúng lúc xử lý cùng hồi phục, cảm tạ

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 731: Là kẻ địch, liền muốn giết tuyệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

731 chương: Là kẻ địch, liền muốn giết tuyệt!

“Răng rắc!”

Một đạo lanh lảnh tiếng xương gãy ở giữa sân vang lên, đón lấy, Lãnh Vô Thương một tiếng hét thảm, trực tiếp bay ngược ra ngoài, còn cánh tay phải của hắn, thì lại ở hắn bay ra ngoài đồng thời, mang theo một luồng suối phun tựa như cột máu quăng bay ra ngoài.

“Ầm!”

Lãnh Vô Thương tạp rơi trên mặt đất, mặt đất nhất thời bị đập ra một cái hố nhỏ. Lãnh Vô Thương tuy rằng không chết, thế nhưng hắn lúc này nhưng là tàn, bởi vì Dương Diệp sức mạnh mạnh mẽ không chỉ có đánh gãy cánh tay phải của hắn, còn đem toàn thân hắn xương cốt đập vỡ tan, nói chung, nếu như không có tốt thiên địa linh bảo, Lãnh Vô Thương chính là tính phế bỏ!

Giữa trường tất cả mọi người đều hoá đá.

Hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả, bị một đòn thuấn sát!

Tình cảnh này, đối với giữa trường tất cả mọi người tới nói, không thể nghi ngờ là cực kỳ chấn động.

Cung Kiếm cùng Mạc Linh mọi người lúc này trong mắt cũng tràn đầy vẻ chấn động, đặc biệt Cung Kiếm cùng Mạc Linh, nhân vì là hai người các nàng phi thường rõ ràng một đòn thuấn sát hoàng giả cảnh cửu phẩm ý vị như thế nào, mang ý nghĩa đối phương vô cùng có khả năng đánh tới thánh bảng; Đồng thời cũng mang ý nghĩa, trước mắt cái này gọi là Dương Man nhân thực lực, so với hai người bọn họ mạnh hơn!

Mạc Linh chấn động sau là mừng như điên, bởi vì hắn đánh cược thắng, từ nay về sau, Bái Nguyệt Điện đều sẽ nhiều một tên siêu cấp thể tu yêu nghiệt!

Dương Diệp quét chu vi những Thính Tuyết Lâu đó huyền giả một chút, người sau đều là hoảng hốt, hướng sau liền lùi mấy bước. Dương Diệp không có đang ra tay, chỉ là nhạt tiếng nói: “Trở về nói cho các ngươi cái kia cái gì Thính Tuyết Lâu lâu chủ, đây là một lần cuối cùng, ta một lần cuối cùng hạ thủ lưu tình, Thính Tuyết Lâu lần sau ở dám đến tìm ta phiền phức, vậy thì không phải tử mấy người đơn giản như vậy.”

Nói, Dương Diệp xoay người hướng đi Mạc Linh mọi người.

Lúc này, cái kia nằm ở trong hầm Lãnh Vô Thương đột nhiên gằn giọng nói: “Chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi sẽ vì hôm nay hành động trả giá thật lớn!”

Dương Diệp dừng bước, xoay người, hắn từng bước từng bước hướng về Lãnh Vô Thương đi đến, vừa tẩu biên nói: “Kỳ thực, nguyên bản có giết hay không ngươi, đối với ta mà nói cũng không có có ảnh hưởng gì, bởi vì ngươi đối với ta mà nói, bé nhỏ không đáng kể! Thế nhưng, ta không thích người khác uy hiếp ta, vì lẽ đó, ngươi vẫn là chết đi!”

Nghe vậy, Lãnh Vô Thương trong mắt dữ tợn nhất thời đã biến thành sợ hãi, trước trong lòng hắn kỳ thực đã là sợ hãi, đối với hắn mà nói, mau chóng rời đi nơi này mới là quan trọng nhất. Sở dĩ đạo cái kia lời nói, bất quá là không muốn yếu đi khí thế, thế nhưng hắn không nghĩ tới, người trước mắt này lại muốn giết hắn!

“Ngăn cản hắn!” Lãnh Vô Thương rống to.

Rất nhiều Thính Tuyết Lâu huyền giả đang do dự, bởi vì người trước mắt này quá mạnh mẽ, mạnh đến bọn họ một chút lòng tin đều không có. Bất quá hay là có người xông ra ngoài

Hơn mười người bình thường cùng Lãnh Vô Thương quan hệ tốt hơn hoàng giả cảnh cường giả hướng về Dương Diệp vọt tới, này hơn mười người hoàng giả cảnh cường giả không có dám lưu thủ, vừa ra tay chính là mình công kích mạnh nhất.

//truy e n

Cuatui.Net/

Mà bởi vì có nhân đi đầu, bởi vậy, rất rất nhiều trước còn đang do dự Thính Tuyết Lâu huyền giả không phải đang do dự, toàn bộ xông lên trên.

Trong phút chốc, Dương Diệp trong nháy mắt bị người hải nhấn chìm.

Rầm rầm!

Giữa trường, không ngừng vang lên từng đạo từng đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, một cái lại một bóng người bay ra ngoài

Dương Diệp là hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, tùy ý những hoàng giả kia cảnh cường giả công kích oanh ở trên người hắn, đương nhiên, hắn không phải là không muốn trốn, mà là đối phương quá nhiều người, hắn căn bản không có cách nào trốn. Đối phương cùng nhau tiến lên, Dương Diệp cũng động chân hỏa. Không có nương tay, mỗi một lần ra quyền đều toàn lực, bởi vậy, phàm là bị hắn nắm đấm oanh đến, không phải bị mất mạng tại chỗ chính là trọng thương bại liệt!

Tàn sát!

Dương Diệp là chân chính ở tàn sát!

“Thể tu, nguyên lai như thế ngưu” nhìn giữa trường tàn sát Dương Diệp, vô số huyền giả chấn động tột đỉnh.

Đương nhiên, bọn họ càng thêm chấn động chính là Dương Diệp dĩ nhiên thật sự dám như thế tàn sát nhân

Cho dù là Cung Kiếm cùng Mạc Linh lúc này cũng bị Dương Diệp cử động cho chấn động đến, nơi này nhưng là cổ thánh thành, tuy rằng cổ thánh thành xưa nay không cấm chỉ nhân tranh đấu, thế nhưng dám như thế trước mặt mọi người xích. Lỏa lỏa tàn sát, vẫn đúng là không có mấy cái, bởi vì mọi người chung quy cũng là muốn kiêng kỵ chút gì

Thế nhưng, trước mắt cái này gọi là Dương Man thể tu, không chỉ có không có một chút nào phỏng chừng, còn giống như càng giết càng mạnh hơn rồi!

“Không thể để cho hắn như thế tiếp tục giết rồi!” Mạc Linh trầm giọng nói.

Phù Cẩm Tiên lắc lắc đầu, nói: “Vô dụng, cái kia Thính Tuyết Lâu nhân nếu như mình không dừng tay, hắn là tuyệt đối sẽ không thu tay lại.” Nếu như Dương Diệp sẽ thu tay lại, cái kia lúc trước Hỏa Linh Tộc sẽ không phải chết nhiều người như vậy.

“Dừng tay!”

Đang lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên xuất hiện tại giữa trường, chấn động mọi người đầu vang lên ong ong. Tất cả mọi người biến sắc mặt, bởi vì này chí ít là bán thánh thực lực!

Quả nhiên, một ông già xuất hiện tại giữa trường.

Tương xứng người lão giả này sau khi xuất hiện, Dương Diệp cùng Thính Tuyết Lâu đám người nhất thời bị một luồng mạnh mẽ kình lực cách ra.

“Là Thánh Đường Hà trưởng lão!” Có nhân kinh ngạc thốt lên.

Nhìn thấy người lão giả này, Mạc Linh sắc mặt nhất thời chìm xuống, bởi vì người trưởng lão này cùng Thính Tuyết Lâu lâu chủ quan hệ rất không bình thường. Đương nhiên, mỗi cái thế lực ở Thánh Đường bình thường đều có hậu trường, các nàng Bái Nguyệt Điện cũng có, chỉ có điều hiện tại gay go chính là đến người trưởng lão này là đứng ở Thính Tuyết Lâu bên kia.

Ông lão nhìn lướt qua chu vi, trên mặt đất tất cả đều là thi thể, có gần hai trăm cụ, trong đó hoàng giả cảnh cường giả có hơn hai mươi cụ. Ông lão thu hồi ánh mắt, cuối cùng rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Đều ngươi giết?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Ông lão trầm giọng nói: “Thực lực ngươi vượt xa bọn họ, đem bọn họ đẩy lùi liền có thể, vì sao phải như vậy tàn sát? Ngươi như vậy hành vi, cùng cái kia nghịch loại huyền giả có gì khác nhau?”

Dương Diệp nói: “Trưởng lão hẳn là muốn biết rõ một chuyện, cũng không phải là ta nhất định phải đồ giết bọn họ, mà là bọn họ trước tiên muốn tới giết ta. Nếu như không phải ta có mấy phần thực lực, hiện tại ta cùng bằng hữu ta khả năng đã nằm trên đất. Đang nói, người giết người, nhân hằng giết chết, bọn họ nếu muốn giết ta, vậy sẽ phải có bị giết giác ngộ!"

"Làm càn!" Ông lão cả giận nói: "Ngươi như vậy hành vi, cùng cái kia nghịch loại huyền giả có gì khác biệt? Nếu là lưu ngươi, ta Nhân tộc tinh anh không biết còn muốn tử bao nhiêu. Hôm nay lão phu liền thế Nhân tộc trừ ngươi ra này gieo vạ!"

Nói, ông lão tay phải quay về Dương Diệp đột nhiên chính là vỗ một cái, mạnh mẽ chưởng lực trực tiếp Dương Diệp không gian chung quanh đè ép biến hình.

Mạc Linh mọi người hoảng hốt, các nàng cũng không nghĩ tới, này Hà trưởng lão dĩ nhiên trực tiếp ra tay! Ở Hà trưởng lão xuất hiện lúc, hắn cũng đã phát ra tin tức đi ra ngoài, hướng về Bái Nguyệt Điện viện binh, thế nhưng này Hà trưởng lão nhưng là trực tiếp ra tay, Cho tới lúc này các nàng chỉ có thể làm nhìn, dù sao bán thánh cường giả ra tay, không phải là các nàng có thể đỡ lấy!

Thính Tuyết Lâu mọi người nhưng là đại hỉ, đặc biệt cái kia Lãnh Vô Thương, lúc này Lãnh Vô Thương đang cười, cười có chút điên cuồng cùng dữ tợn.

Ở ông lão động thủ một khắc đó, Dương Diệp sắc mặt cũng trong nháy mắt dữ tợn lên, không chút suy nghĩ liền một quyền đánh tới, cùng ông lão bàn tay phải oanh ở cùng nhau.

"Ầm!"

Hai người nắm đấm tương giao nơi, sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp không gian đánh văng ra vô số đạo vết nứt, mà Dương Diệp thì lại ở ông lão cự lực bên dưới, bị chấn động hướng sau liền lùi lại chừng mười trượng!

Mạc Linh cùng Cung Kiếm mọi người con mắt trợn tròn, bên trong tràn đầy vẻ khó tin, mà cái kia Lãnh Vô Thương nụ cười trên mặt thì lại đọng lại.

Hắn tiếp được bán thánh cường giả một đòn?

Cái kia Hà trưởng lão lúc này trong mắt cũng là lóe qua một vệt khiếp sợ, hắn vốn cho là chính mình một đòn là có thể thuấn sát trước mắt người hoàng giả này cảnh giun dế, thế nhưng hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên mạnh mẽ tiếp được hắn đòn đánh này, hơn nữa nhìn đối phương dáng dấp kia, còn cùng không có chuyện gì như thế! Thánh Đường lúc nào bốc lên như thế một cái yêu nghiệt?

Hà trưởng lão trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, bởi vì hắn biết rõ, nếu như hiện tại không thừa cơ hội này giết đối phương, như vậy ngày sau khả năng sẽ không có cơ hội tốt như vậy. Bởi vì lấy đối phương tiềm lực cùng thực lực, này Bái Nguyệt Điện nhân là tuyệt đối sẽ không để hắn đang ra tay giết đối phương.

Hơn nữa hắn cũng rõ ràng, bởi vì trước hắn ra tay, song phương đã kết làm mối thù, vì lẽ đó, loại này có tiềm lực có thiên phú yêu nghiệt, tốt nhất là ở hắn không có triệt để trưởng thành trước liền giải quyết đi!

Niệm đến đây, Hà trưởng lão không đang do dự, bàn tay giơ lên, sau đó quay về Dương Diệp đột nhiên chính là vỗ một cái. Một con trăm trượng to nhỏ bàn tay khổng lồ thiểm hiện ra, sau đó xé rách không gian trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp phía trên, tiếp theo còn như núi lớn hướng về Dương Diệp tầng tầng rơi xuống.

Cự trong tay ẩn chứa sức mạnh lớn, trực tiếp Dương Diệp chỗ đứng mặt đất chấn động sụp, mà Dương Diệp chu vi những kia nguyên bản xem cuộc vui huyền giả thì lại kinh hãi hướng sau liên tục chợt lui.

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt lệ khí, chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, cả người phóng lên trời, tiếp theo hai tay nắm chặt thành nắm đấm, sau đó thẳng tắp hướng về cái kia bàn tay khổng lồ đánh tới.

“Ầm!”

Bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, nứt ra vô số vết rách, thế nhưng Dương Diệp nhưng là phun ra một ngụm máu tươi, đồng thời bị bàn tay khổng lồ kia ép xuống. Ngay khi cũng bị ép trên mặt đất lúc, Dương Diệp hai tay đột nhiên co rụt lại, sau đó sẽ thứ hướng trên oanh một cái.

“Ầm!”

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Hà trưởng lão bàn tay khổng lồ kia ầm ầm vỡ vụn!

Nhìn thấy tình cảnh này, Hà trưởng lão mí mắt giật lên, hắn biết, hắn xa xa đánh giá thấp trước mắt thực lực của người này cùng tiềm lực rồi! Đương nhiên, này cũng không có để hắn từ bỏ sát ý, trái lại càng hắn rõ ràng, người trước mắt này không lưu lại được! Không phải vậy tương lai nhất định trở thành hắn mối họa!

Ngay khi hắn chuẩn bị lại ra tay lúc, đột nhiên, một ông già đột nhiên xuất hiện ở giữa trường.

Nhìn thấy người lão giả này, Mạc Linh trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó vội vã đi tới Dương Diệp bên cạnh, mang theo Dương Diệp đi tới ông lão kia trước mặt, nói: “Mạc Linh cùng mới lên cấp thành viên Dương Man gặp Lý trưởng lão!”

Lý trưởng lão khẽ gật đầu, ở Dương Diệp trên người dừng lại chốc lát sau, sau đó cười nói: “Không tồi không tồi, có thể đem thân thể tu luyện tới mức độ này, cho dù là yêu tộc cùng trong ma tộc cũng ít thấy. Yên tâm, ngươi vừa nhưng đã là Bái Nguyệt Điện người, vậy hôm nay ta bảo đảm định ngươi rồi!” Nói, hắn xoay người nhìn về phía Hà trưởng lão, nói: “Hà trưởng lão, ngươi là hiện tại đi đây, vẫn là ngươi ta giao lật tay một cái?”

Hà trưởng lão sắc mặt âm trầm, một lát, hắn lạnh lùng nhìn Dương Diệp một chút, sau đó cùng Thính Tuyết Lâu mọi người xoay người rời đi.

Lúc này, Mạc Linh nói: “Dương Man, sau này tuyệt đối không thể như vậy kích động, ngươi nếu muốn giết nhân, cái kia tốt nhất ở giết người trước hướng về đối phương khiêu chiến, cũng chính là cái gọi là trên sinh tử đài, chỉ cần trên sinh tử đài, cái kia liền không có bất kỳ người nào có thể nhúng tay, cho dù là trưởng lão không phải đường!”

Dương Diệp khóe mắt khẽ nhúc nhích, sau đó nói: “Thính Tuyết Lâu tổng bộ ở nơi nào?”

Mạc Linh hơi run run, nói: “Ngươi muốn làm gì?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, “Nếu là kẻ địch rồi, vậy thì dễ giết nhất tuyệt!!”

Thính Tuyết Lâu sẽ bỏ qua cho hắn sao? Sẽ không, đối phương sẽ càng thêm làm trầm trọng thêm, nếu như vậy, cùng bị động, còn không bằng chủ động xuất kích!

PS: Cảm tạ: CXYaANDk thần mô, tần hạ mấy vị bằng hữu tối hôm qua nâng đỡ. Vé tháng bảng rất tàn khốc, đây là đại thần mới có thể chờ địa phương, còn ta thành thật mà nói, ta đạo văn độc giả vẫn là có thể, thế nhưng chính bản độc giả nói vậy mọi người cũng nhìn thấy, ta chính bản thư số liệu, mặc kệ là click, thu gom, vé mời, quả thực kém không được

Đạo văn độc giả nhiều hơn nữa, đối với ta mà nói, không có gì lớn tác dụng, bởi vì không có chính bản độc giả, ta chẳng khác nào không có thu vào, lời nói hiện thực điểm, tuy rằng gõ chữ là ta nghiệp dư ham muốn, thế nhưng nếu như không thể mang đến một chút thu nhập, ai mẹ kiếp sẽ đến viết? Đi làm đã đầy đủ luy

Còn có, kiếm vực có thể rất phụ cận mười này thật sự thật sự khả năng là cuối cùng thứ. Vì lẽ đó, tiếp tục cầu phiếu

Chư vị, để kiếm vực huy hoàng một tháng, khỏe không?

CXYaANDk bằng hữu ngươi phẩm luận ta thấy, cái kia đúng là có cái hoạt động, thế nhưng tốt nhất đừng làm cái này hoạt động, bởi vì rất bẫy người, tỷ như khen thưởng 10 ngàn tệ, 90% sẽ biến thành năm ngàn nói chung, cái này tiền lì xì hoạt động tuyệt đối đừng chơi, hố ta không muốn không muốn!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 732: Lập giấy sinh tử, quyết sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

732 chương: Lập giấy sinh tử, quyết sinh tử!

Ở cổ thánh thành mặt nam có một tòa lầu cao, cao lầu cao chừng gần nghìn trượng, khoan mấy trăm trượng. Ở cao lầu đỉnh cao nhất vị trí, viết ba cái to lớn thiếp vàng đại tự: Thính Tuyết Lâu!

Ở cổ thánh thành, tuy rằng Thính Tuyết Lâu thực lực tổng hợp không bằng Bái Nguyệt Điện cùng với Đao Kiếm Minh, thế nhưng mặc kệ là Bái Nguyệt Điện vẫn là Đao Kiếm Minh, thậm chí thánh bảng trên thiên mới đối với nó đều có chút kiêng kỵ. Bởi vì Thính Tuyết Lâu đã từng người sáng lập là thánh bảng đệ nhất siêu cấp yêu nghiệt, ở lúc trước niên đại đó, Đao Kiếm Minh cùng với Bái Nguyệt Điện đều chưa từng xuất hiện.

Vào lúc ấy, cổ thánh thành thế hệ tuổi trẻ duy nhất một tổ chức, chính là Thính Tuyết Lâu!

Tuy rằng thế sự biến thiên, Thính Tuyết Lâu sa sút, thế nhưng bọn họ nội tình vẫn như cũ tồn tại, cái này cũng là Thính Tuyết Lâu bây giờ thực lực tổng hợp tuy rằng không như đao kiếm minh cùng Bái Nguyệt Điện, thế nhưng vẫn như cũ còn tồn tại nguyên nhân chủ yếu.

Dương Diệp không có đùa giỡn, hắn đi tới Thính Tuyết Lâu. Đến cổ thánh thành lúc, hắn cũng chưa hề nghĩ tới muốn gây sự, thế nhưng đáng tiếc, đều là có chuyện đến gây chuyện hắn.

Hắn làm người chính là, ngươi mời ta một thước, ta liền mời ngươi một trượng, ngươi nếu không mời ta, vậy ta cần gì phải mời ngươi?

Thính Tuyết Lâu gọi tới bán thánh cường giả ép hắn, này không thể nghi ngờ là để hắn chân chính phát cáu rồi!

Sau lưng Dương Diệp, là Mạc Linh mọi người, còn có vô số lại đây muốn nhìn hí cổ thánh thành huyền giả. Mạc Linh trong mắt loé ra một vệt lo lắng, hắn có khuyên quá Dương Diệp, nhưng đáng tiếc chính là hắn cũng chưa thành công. Hắn có chút hối hận, hối hận đạo câu kia ‘Giết người muốn không có chuyện gì, liền lên sinh tử đài’ câu nói này.

Đương nhiên, hắn cũng rõ ràng, cho dù hắn không nói câu nói kia, khả năng sự tình không phải sẽ liền như vậy hiểu rõ

Nhìn trước mắt lầu các trên không cái kia ba chữ lớn, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt hàn quang, hai tay đột nhiên nổ ra, hai đạo quyền kình bắn nhanh ra, trong nháy mắt đem ‘Thính Tuyết Lâu’ cái kia ba chữ lớn oanh thành mảnh vụn tra.

“Hôm nay, ta Dương Man ở Thính Tuyết Lâu trước cửa bày xuống sinh tử đài, phàm là Thính Tuyết Lâu huyền giả, đều có thể lên đài cùng ta tiến hành quyết chiến sinh tử!”

Dương Diệp âm thanh ở huyền khí gia trì hạ, như là sấm nổ giống như xa xa mà truyền ra ngoài.

“Này Dương Man đúng là điên sao? Hắn đây là muốn lấy sức lực của một người độc chọn toàn bộ Thính Tuyết Lâu? Hắn có phải là có chút tự tin quá mức?”

“Bản thân hắn thực lực xác thực cường hãn, thế nhưng muốn nói lấy sức lực của một người chọn toàn bộ Thính Tuyết Lâu, ta cũng là không tin. Đừng nói hắn, coi như là thánh bảng trên cái kia vài tên yêu nghiệt e sợ cũng là không dám chứ? Đương nhiên, ngoại trừ ba vị trí đầu ba tên kia!"

"Khà khà, bất kể như thế nào, ngược lại này Dương Man cùng này Thính Tuyết Lâu bây giờ là không chết không thôi cục diện. Này Thính Tuyết Lâu nếu như ở đây giết này Dương Man, như vậy cũng còn tốt, vừa có thể báo thù lại có thể chấn chỉnh lại Thính Tuyết Lâu danh tiếng, thế nhưng nếu như không thể, chà chà, cái kia Thính Tuyết Lâu liền thật sự xong!"

"Cái kia Thính Tuyết Lâu lâu chủ luôn luôn thần bí, nghe nói liền Thính Tuyết Lâu một ít thành viên nòng cốt cũng chưa từng thấy lầu này chủ, không biết lần này hắn có thể hay không đi ra, chà chà, thực sự là làm người chờ mong a!"

"Làm càn!"

Thính Tuyết Lâu bên trong đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ, tiếp theo một bóng người tự lâu trung bay ra, lập tức vô số Thính Tuyết Lâu huyền giả vọt ra.

Cầm đầu là một tên chừng hai mươi tuổi thanh niên, cầm trong tay một thanh trường thương, thương trên lập loè lạnh lẽo thương mang. Thanh niên tiên sinh lạnh lùng nhìn một Dương Diệp, sau đó nhưng là nhìn về phía Dương Diệp phía sau Cung Kiếm cùng Mạc Linh, nhìn thấy hai người, thanh niên sắc mặt hơi chìm xuống.

Cung Kiếm biết đối phương hiểu lầm, lập tức vội vã cười nói: "Hứa Thanh, ta ngày hôm nay chỉ là tới xem một chút hí, không có ý gì khác." Nói, hắn mang theo Đao Kiếm Minh nhân đi tới một bên.

Nghe vậy, thanh niên sắc mặt hơi hoãn, sau đó nhìn về phía Mạc Linh, Mạc Linh đang chuẩn bị đạo cái gì, Dương Diệp nhưng là trước tiên nói: "Không cần nhìn bọn họ, hôm nay tới tìm việc chính là ta, cũng chỉ có ta một người."

Hứa Thanh nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi chính là cái kia giết ta Thính Tuyết Lâu nhân Dương Man?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Chính là ta!"

Hứa Thanh mặt hiện lên dữ tợn, nói: "Giết ta Thính Tuyết Lâu người, chúng ta không có đi tìm ngươi, ngươi ngược lại tốt, chính mình chạy lên môn đến. Cũng tốt đỡ phải ta ở đi tìm ngươi!"

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Mạc Linh, người sau do dự hạ, sau đó cong ngón tay búng một cái, một tờ giấy bay đến Hứa Thanh trước, nói: “Thiêm giấy sinh tử đi!”

Hứa Thanh không do dự, cong ngón tay búng một cái, một giọt máu tươi khắc ở trên trang giấy đó, sau đó thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Nộ long xuất hải!”

Hứa Thanh một tiếng gầm lên, trường thương trong tay đột nhiên tuột tay mà ra, hướng về Dương Diệp quán xạ mà đi. Trường thương quanh thân đột nhiên dần hiện ra một cái trăm trượng to nhỏ năng lực Cự Long, lấy thương vì là cốt, Cự Long giương to lớn miệng hướng về Dương Diệp đầu mạnh mẽ cắn tới.

Dương Diệp không nhúc nhích, tại này Cự Long đi tới hắn trước người một trượng lúc, hắn mới đấm ra một quyền, đúng, không có bất kỳ đẹp đẽ động tác, liền như vậy đơn giản một quyền đánh tới.

“Ầm!”

Sức mạnh mạnh mẽ trong nháy mắt đem điều năng lực Cự Long đánh tan, mà lúc này, cái kia Hứa Thanh thương đã đi tới Dương Diệp trước, thế nhưng rất nhanh, Hứa Thanh sắc mặt thay đổi, bởi vì Dương Diệp nắm chặt rồi súng của hắn đầu!

“Quá yếu!”

Nói xong câu này, Dương Diệp tay phải đột nhiên xoay tròn, một nguồn sức mạnh rung động mà ra, trong nháy mắt đem Hứa Thanh chấn động bay ra ngoài, mà lúc này, Dương Diệp trong tay chuôi này trường thương đột nhiên tự Dương Diệp trong tay tuột tay mà ra.

Trường thương xen vào Hứa Thanh thân thể, sau đó mang theo Hứa Thanh thân thể bay ra trăm trượng sau sẽ Hứa Thanh đóng ở Thính Tuyết Lâu trên vách tường!

Hứa Thanh tử!

Toàn trường yên tĩnh!

Lại là thuấn sát!

Này Dương Man thực lực mạnh như thế nào?

Cái này cũng là việc này Mạc Linh suy nghĩ, bởi vì cho đến bây giờ, này Dương Man đều không có thể hiện ra thực lực chân chính, phải nói, Thính Tuyết Lâu người đều không có để hắn thể hiện ra thực lực chân chính, dù cho là trước cái kia bán thánh cường giả, e sợ cũng không có để hắn thể hiện ra thực lực chân chính, mà hắn thực lực chân chính mạnh như thế nào?

Có thể so với thánh bảng mười vị trí đầu cường giả sao?

“Quá yếu, đổi một cái đến!” Dương Diệp lạnh lùng nhìn lướt qua Thính Tuyết Lâu mọi người, trong thanh âm không chứa một tia tình cảm. Như hắn sở liệu, này Thính Tuyết Lâu nhân căn bản không có ý định cùng hắn quạt, bất quá điều này cũng đang cùng hắn ý!

Nghe được Dương Diệp, Thính Tuyết Lâu mọi người tuy rằng nộ không thể yết, thế nhưng là không người nào dám xông lên. Người trước mắt này trồng liền vụ vì là Thính Tuyết Lâu tam đại chiến tướng này Hứa Thanh đều có thể thuấn sát, bọn họ đi tới, e sợ liền cơ hội xuất thủ đều không có!

Lúc này, một ông già xuất hiện tại Dương Diệp trước, chính là cái kia Hà trưởng lão.

Lúc này Hà trưởng lão sắc mặt âm trầm đáng sợ, hắn tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, nói: “Người trẻ tuổi, trẻ tuổi nóng tính, ta lý giải, thế nhưng, nếu như làm người không hiểu tiến thối, bình thường đều sẽ chết rất sớm, dù cho hắn thiên phú cho dù tốt, tiềm lực mạnh hơn, dù sao hắn bây giờ đối với một ít người tới nói, vẫn là nhược như giun dế!”

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Trước ta lui, thế nhưng đổi lấy kết quả ngươi cũng nhìn thấy. Còn có, ta từ trong ánh mắt của ngươi có thể nhìn ra, coi như ta lúc này lùi, ngươi cũng sẽ không bỏ qua đối phó ta, đã như vậy, vậy ta tại sao còn muốn lùi? Ngươi đạo đúng hay không?”

“Ngươi sẽ chết!” Hà trưởng lão tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, nói: “Ta xin thề!”

Dương Diệp cũng chết nhìn chòng chọc Hà trưởng lão, nói: “Ta có lẽ sẽ tử, nhưng tuyệt đối sẽ không là chết ở trên tay ngươi. Còn có, coi như muốn chết, trước khi chết, ta cũng phải nhiều kéo một ít chịu tội thay. Ngươi không phải muốn hộ này Thính Tuyết Lâu sao? Ta ngày hôm nay liền ở ngay trước mặt ngươi, từng cái từng cái giết!” Trước mắt người lão giả này nếu muốn giết hắn, nhất định phải là ở không ai địa phương, thế nhưng ở không ai địa phương hắn cần sợ đối phương sao? Đối phương mặc dù là bán thánh, thế nhưng so với hắn

Hồng Mông trong tháp cái kia bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp, nhưng là kém một chút, càng khỏi nói hắn còn có Trấn Giới Thạch!

Hà trưởng lão trên người bắt đầu tỏa ra cuồng bạo mà lại ác liệt khí tức, hắn tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, phảng phất sau một khắc liền muốn ra tay, thế nhưng Dương Diệp nhưng là sắc mặt bình tĩnh, không sợ chút nào.

Hà trưởng lão chung quy là không hề động thủ, bởi vì lúc này hắn không có lý do, cũng không còn cơ hội, bởi vì hắn biết, cái kia Lý trưởng lão liền ở giữa sân, chỉ cần hắn ra tay, đối phương cũng nhất định sẽ lập tức ra tay!

“Đừng tưởng rằng Thính Tuyết Lâu trung không ai có thể thu thập được ngươi!” Hà trưởng lão nói xong câu này, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Điều này làm cho Mạc Linh trong lòng lần thứ hai thở phào nhẹ nhõm, tuy rằng trước trước mắt cái này Dương Man chặn lại rồi Hà trưởng lão hai kích, thế nhưng hắn không cho là Dương Man có thể cùng một cái bán thánh chống lại. Hoàng giả cảnh trung có thể cùng bán thánh chống lại, chỉ có thánh bảng ba vị trí đầu yêu nghiệt!

Mà này Dương Man tuy rằng yêu nghiệt, nhưng cũng không thể có thánh bảng ba vị trí đầu yêu nghiệt chứ?

Mặc kệ như thế nào, đối với Mạc Linh tới nói, Bái Nguyệt Điện là kiếm lời. Chỉ cần lần này Dương Man có thể bình yên rời đi, như vậy, Bái Nguyệt Điện danh tiếng đem đại chấn, trực tiếp vượt quá Đao Kiếm Minh!

Đương nhiên, điều này hiển nhiên không phải một cái như vậy chuyện dễ dàng!

Dương Diệp ánh mắt từng cái ở giữa sân Thính Tuyết Lâu huyền giả trên người đảo qua, nói: “Làm sao, các ngươi Thính Tuyết Lâu không phải muốn giết ta sao? Ta hiện tại đến, nhân liền đứng ở chỗ này, các ngươi nhưng cũng không dám tới? Vẫn là đạo, các ngươi Thính Tuyết Lâu tất cả mọi người đều không có dũng khí? Chỉ biết là chỉ biết bắt nạt kẻ yếu yêm hàng?”

Thính Tuyết Lâu mọi người phổi đều khí nổ, từng cái từng cái sắc mặt đỏ chót căm tức Dương Diệp, thế nhưng trước Dương Diệp thuấn sát Hứa Thanh tình cảnh đó nhưng không ngừng ở tại bọn hắn trong đầu về ánh.

Tuy rằng rất nhiều người sợ hãi, thế nhưng trong đó cũng không có thiếu nhân thực sự là nhẫn không xuống cơn giận này, sau đó kí xuống giấy sinh tử

“Ầm!”

Một bóng người bay ra ngoài

Một đòn mất mạng!

“Quá yếu, đổi một cái!” Dương Diệp âm thanh lại vang lên.

Dương Diệp thuấn sát, không thể ngăn cản mấy người tiếp tục đi thiêm giấy sinh tử, bởi vậy, không tới nửa khắc đồng hồ thời gian, Thính Tuyết Lâu dưới lầu liền nằm xuống mười mấy bộ thi thể.

Tình cảnh này, xem vô số người vì đó sợ hãi!

Đang lúc này, một tên hai tay mang theo màu vàng sậm quyền sáo nữ tử xuất hiện tại giữa trường.

“Ông trời! Là thánh bảng thứ mười quyền bá Ngọc Vô Song, hắn làm sao sẽ tới nơi này?”

“Đúng là Ngọc Vô Song, ồ, hắn phải làm gì? Khe nằm, hắn lại muốn thiêm giấy sinh tử? Hắn lại muốn giúp Thính Tuyết Lâu, chuyện gì xảy ra?”

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, mới ra hiện cô gái kia nhỏ ra một giọt máu tươi ở Dương Diệp tấm kia giấy sinh tử trên.

Lập giấy sinh tử, quyết sinh tử!

PS: Lăn lộn đầy đất cầu vé tháng!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 733: Không phải tìm ngươi uy hiếp, ta, là muốn cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

733 chương: Không phải tìm ngươi uy hiếp, ta, là muốn cướp!

“Chuyện gì xảy ra”

Mạc Linh sắc mặt cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới này thánh bảng đứng hàng thứ thứ mười Ngọc Vô Song sẽ xuất hiện ở đây, càng không có nghĩ tới đối phương dĩ nhiên sẽ đi giúp Thính Tuyết Lâu

Ngọc Vô Song là ai vậy cũng là Thánh địa tân quật khởi thiên tài siêu cấp a

Ngọc Vô Song mới vừa lên cấp đến hoàng giả cảnh lúc, liền lấy một đôi nắm đấm quét ngang Thánh Đường vô số thiên tài, càng đem trước thánh bảng thứ mười yêu nghiệt kéo xuống. Xin mọi người xem tối toàn quả đấm của nàng, cường hãn đến có thể xé rách Cự Long, bởi vậy, hắn thu được quyền bá danh hiệu này. Điều này cũng mang ý nghĩa, ở Thánh Đường, quả đấm của nàng là người mạnh nhất

“Tàn sát người yếu, kẻ nhu nhược hành vi” Ngọc Vô Song nhìn Dương Diệp, trong mắt sát ý thoáng hiện.

“Vì không cho ta lần thứ hai tương xứng kẻ nhu nhược, ngươi vẫn là đi xuống đi” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song tự nhiên nghe ra Dương Diệp ý tứ, hắn không những không giận mà còn cười, nói: “Biết lúc trước thánh bảng thứ mười tên kia giống như ngươi ngông cuồng, thế nhưng ngươi biết kết cục của hắn à ta cho ngươi biết, hắn bị ta một quyền đem đầu trực tiếp đánh nổ, lại như chuỳ sắt tạp dưa hấu như vậy. Ta sẽ nói cho ngươi biết, ngươi cũng sẽ cùng hắn như thế”

“Thử xem” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, định ra tay, lúc này, một bên Mạc Linh đột nhiên nói: “Ngọc tiểu thư, việc này là Dương Man cùng Thính Tuyết Lâu chuyện, ngươi cần gì phải nhúng tay ni”

Ngọc Vô Song trên người ở nơi ngực trái nhẹ nhàng vung lên, đón lấy, một đóa hoa tuyết xuất hiện tại hắn nơi ngực trái.

Thính Tuyết Lâu tiêu chí

Mạc Linh đám người sắc mặt khẽ biến, bao quát một bên xem cuộc vui Cung Kiếm cũng là như vậy.

“Hiện tại đã biết rõ à” Ngọc Vô Song nói.

“Ngươi dĩ nhiên là Thính Tuyết Lâu nhân” Mạc Linh hít sâu một hơi, trong thanh âm tràn đầy vẻ khiếp sợ, hắn không nghĩ tới này thánh bảng bài thứ mười Ngọc Vô Song dĩ nhiên là Thính Tuyết Lâu người. Thánh bảng mười vị trí đầu thiên tài không phải là không thể gia nhập thế lực tổ chức, thế nhưng thánh bảng thiên tài bình thường đều không như vậy, bởi vì nếu có thể đánh vào thánh bảng, cái kia hoàn toàn là thiên phú trác tuyệt, hạng người tâm cao khí ngạo, người như thế, làm sao có khả năng đi nghe người ta sai khiến ni

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, khóa này thánh bảng thứ mười thiên tài dĩ nhiên gia nhập Thính Tuyết Lâu, đây là hắn làm sao cũng nghĩ không thông

Mạc Linh phát hiện, này Thính Tuyết Lâu có chút thần bí

So với Mạc Linh mọi người khiếp sợ, Thính Tuyết Lâu biên nhân nhưng là mừng như điên. Lúc này Ngọc Vô Song, lại như là trong bóng tối một cây đuốc, cho bọn hắn quang minh cùng hi vọng

“Thánh bảng thứ mười thiên tài dĩ nhiên là ta Thính Tuyết Lâu, ha ha... Cái kia Dương Man chết chắc rồi, hắn chết chắc rồi”

“Ha ha... Thực sự là sảng khoái, sau này ta xem Đao Kiếm Minh cùng Bái Nguyệt Điện còn dám hay không ở trước mặt chúng ta hung hăng, sau ngày hôm nay, ta Thính Tuyết Lâu một nhà độc đại”

“Ngọc Vô Song Ngọc Vô Song Ngọc Vô Song...”

“Quyền Bá quyền Bá quyền bá...”

Vào giờ phút này, Thính Tuyết Lâu nhân toàn bộ hưng phấn điên cuồng lên.

“Ngươi nắm đấm không phải là rất lợi hại sao vậy ta trước hết đưa ngươi nắm đấm phế bỏ, sau đó đang chầm chậm gõ nát tan ngươi toàn thân hết thảy xương, để ngươi biết, ta Thính Tuyết Lâu không phải là người nào đều có thể giẫm” Ngọc Vô Song chậm rãi hướng đi Dương Diệp, ở hắn hai tay trên, cái kia màu vàng sậm quyền sáo dĩ nhiên chậm rãi mọc ra từng cây từng cây sổ cm độ dài gai nhọn.

“Ngươi, phí lời quá nhiều”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, Dương Diệp người đã xuất hiện tại Ngọc Vô Song trước, vẫn là như vậy, không có vận dụng bất kỳ huyền kỹ, chính là đơn giản đấm ra một quyền.

Tốc độ cùng sức mạnh

Dương Diệp hiện tại vận dụng chính là hai thứ này.

“Không có lĩnh ngộ quyền ý ngươi, lại dám ở trước mặt ta ra quyền”

Ngọc Vô Song trong cơ thể đột nhiên bùng nổ ra một luồng ác liệt quyền ý, quyền ý còn như thực chất giống như ép hướng về phía Dương Diệp, tại này cỗ quyền ý dưới áp chế, Dương Diệp tốc độ công kích nhất thời chậm lại.

Mười tầng quyền ý

Mạc Linh mọi người hoảng hốt, bởi vì lúc trước Ngọc Vô Song khiêu chiến đời trước thánh bảng mười vị trí đầu lúc mới bất quá quyền ý chín tầng mà thôi a, mà không tới ngắn ngủi một tháng, hắn dĩ nhiên đạt đến quyền ý mười tầng

Thiên phú này không khỏi cũng quá khủng bố chút ba

Dương Man có thể thắng à

Mạc Linh lông mày chăm chú cau lên đến, bởi vì Dương Man hy vọng thắng thực sự không lớn, bởi vì cho đến bây giờ, Dương Man thật cũng không có thể hiện ra cái gì ý cảnh. Lĩnh ngộ ý cảnh huyền giả so với không có lĩnh ngộ ý cảnh huyền giả, cái kia cường không phải là một chút

Giữa trường bình tĩnh nhất nhưng là Phù Cẩm Tiên, bởi vì giữa trường không có ai so với nàng rõ ràng hơn Dương Diệp khủng bố đến mức nào vậy cũng là tru diệt quá thánh bảng ba vị trí đầu, đồng thời còn tru diệt quá bán thánh cường giả tồn tại a

Nếu như nói Thánh Đường thế hệ tuổi trẻ có có thể cùng Dương Diệp chống lại, cái kia cũng chỉ có thánh bảng trước nhị hai vị kia siêu cấp yêu nghiệt

Cho tới còn lại... Đến bao nhiêu tử bao nhiêu

Giữa trường, Dương Diệp tốc độ chậm lại, thế nhưng rất nhanh, tốc độ của hắn nhưng là lại nhanh hơn, hơn nữa còn là càng lúc càng nhanh, điều này làm cho cái kia Ngọc Vô Song hơi thay đổi sắc mặt, bất quá hắn rất nhanh bình tĩnh lại, sau đó hữu quyền quay về Dương Diệp đánh tới.

So với nắm đấm hắn chân thật chưa từng biết sợ ai

“Ầm”

Ngọc Vô Song hướng sau liền lùi lại chừng mười bộ, mà Dương Diệp thì lùi một bước.

Lập tức phân cao thấp

Nguyên bản còn ở hưng phấn Thính Tuyết Lâu cấp huyền giả như bị rót một chậu nước lạnh, nhất thời hoá đá ở tại chỗ. Mà Mạc Linh đầu tiên là ngẩn người sau, tiếp theo chính là đại hỉ, đương nhiên, trong mắt nàng còn có nồng nặc nghi hoặc cùng khiếp sợ.

Không có lĩnh ngộ bất kỳ ý cảnh Dương Man dĩ nhiên đẩy lùi lĩnh ngộ mười tầng quyền ý Ngọc Vô Song

Giữa trường rất nhiều người đại não ngắn ngủi xuất hiện trống không.

Mà Ngọc Vô Song bản thân lúc này cũng là tỏ rõ vẻ vẻ khiếp sợ, bởi vì hắn không nghĩ tới, mình cùng nhân đối với quyền dĩ nhiên thua, mà đối tượng nhưng là một cảnh giới so với nàng thấp, không có lĩnh ngộ bất kỳ ý cảnh nhân

Dương Diệp liếc mắt nhìn quả đấm của chính mình, ở hắn trên nắm tay, xuất hiện một chút ao điểm, đó là Ngọc Vô Song cái kia quyền sáo tạo thành. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng về Ngọc Vô Song, ánh mắt rơi vào Ngọc Vô Song quyền sáo trên, sau đó nói: “Ngươi này quyền sáo không sai, ta muốn”

Ngươi cho rằng ta sẽ cho ngươi à" Ngọc Vô Song lạnh lùng nói.

“Ta không phải tìm ngươi uy hiếp, ta, là muốn cướp”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp lần nữa biến mất ở tại chỗ, Ngọc Vô Song thay đổi sắc mặt, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện tại trước mặt nàng, cùng với trước như vậy, lại là một cái nắm đấm hướng nàng đánh tới.

Có trước giáo huấn, lần này, hắn không dám ở lưu thủ, trong cơ thể huyền khí cùng mười tầng quyền ý điên cuồng tràn vào nắm đấm, sau đó dùng tận toàn thân sức mạnh thân thể quay về Dương Diệp con kia nắm đấm đánh tới.

“Ầm”

Lại một lần đối cứng ngạnh, ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ, Ngọc Vô Song lần thứ hai bị chấn động liên tiếp lui về phía sau, mà lần này, Dương Diệp nhưng là không lui về phía sau chút nào, không chỉ có cũng không lui lại, trái lại là nghiêng người mà lên, trong nháy mắt đi tới Ngọc Vô Song trước, sau đó lại là một quyền đánh ra ngoài...

“Ầm”

Ngọc Vô Song lần thứ hai bị chấn động liên tiếp lui về phía sau...

Sau đó xuất hiện để mọi người con ngươi đều muốn rơi ra đến một màn, chỉ thấy cái kia Ngọc Vô Song ở Dương Diệp công kích hạ, căn bản liền sức lực chống đỡ lại đều không có, bị áp chế gắt gao. Không tới mấy tức thời gian, Ngọc Vô Song cũng đã hướng sau liền lùi lại mấy trăm bộ, hơn nữa còn ở liên tiếp lui về phía sau

Ngọc Vô Song nhưng là thánh bảng thứ mười thiên tài yêu nghiệt a

Vô số người trong lòng khiếp sợ, nghi hoặc, còn có chấn động.

Này Dương Man đến tột cùng là ai

“Ầm”

Ngọc Vô Song rốt cục không trầm được, trực tiếp bay ngược ra ngoài, cuối cùng đập xuống ở mặt đất, đem mặt đất đập ra một cái hố lớn. Mà mọi người phát hiện, lúc này Ngọc Vô Song hai tay, đang phát run, đúng, đang phát run

Dương Diệp thân thể mạnh bao nhiêu nói như vậy, nếu như bán thánh cường giả phong ấn thực lực của chính mình, liền đơn thuần dùng sức mạnh thân thể cùng Dương Diệp đối đầu, cái kia Dương Diệp có thể mang bán thánh làm bao cát đánh

Chỉ so với sức mạnh thân thể cùng phòng ngự, hắn đã hoàn toàn vượt qua bán thánh

Cho tới Ngọc Vô Song, nắm đấm xác thực tính không sai, đặc biệt cái kia quyền ý mười tầng, còn là vô cùng mạnh mẽ, thế nhưng đụng tới Dương Diệp, hắn nhất định bi kịch. Bởi vì quyền ý của nàng đối với Dương Diệp tới nói, chẳng có tác dụng gì. Đùa giỡn, thân cụ thiên giai một tầng kiếm ý Dương Diệp, sẽ bị địa giai quyền ý áp chế à

Ngọc Vô Song giãy dụa uy hiếp lên, thế nhưng một cái chân đạp ở hắn bụng, làm cho hắn lại nằm xuống.

Dương Diệp nhìn xuống Ngọc Vô Song, nói: “Ngươi không phải phải đem ta đầu chuy bạo à bất quá xem ngươi dáng dấp này, ngươi thật giống như không làm được.” Nói, Dương Diệp hai tay đặt ở Ngọc Vô Song hai tay trên, hơi dùng sức...

“A”

Ngọc Vô Song phát sinh một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, bởi vì Dương Diệp đưa nàng nắm đấm trực tiếp xả đứt đoạn mất.....

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người trong lòng đều là phát lạnh, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt đều là vẻ kiêng dè

Nhìn một chút trong tay màu vàng sậm quyền sáo, Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Không sai, là đạo giai, có thể tàm tạm dùng dùng. Ân còn có viên nạp giới, không phải sai, ta trước tiên nhận lấy, sau đó ở xem ngươi có bảo bối gì, hiện tại ta có thể không có thời gian”

“Ngươi chết chắc rồi” Ngọc Vô Song oán độc nhìn Dương Diệp, cả người bởi vì đau đớn mà run rẩy kịch liệt, “Chẳng cần biết ngươi là ai, ngươi đều chết chắc rồi, lâu chủ sẽ không bỏ qua cho ngươi, sẽ không bỏ qua cho ngươi”

“Có thật không” Dương Diệp cười cợt, sau một khắc, Dương Diệp nụ cười trên mặt đột nhiên chuyển đã biến thành dữ tợn, chân phải đột nhiên dùng sức, Ngọc Vô Song hai mắt nhất thời trợn tròn, đón lấy, Dương Diệp một cước đá vào Ngọc Vô Song bụng, người sau trực tiếp bay ngược ra ngoài, cuối cùng đập ầm ầm ở cái kia Thính Tuyết Lâu trên vách tường.

“Ầm”

Ngọc Vô Song cả người trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát...

Thánh bảng thứ mười Ngọc Vô Song chết rồi... Liền như thế chết rồi....

Hết thảy Thính Tuyết Lâu huyền giả sắc mặt trắng bệch, không kìm lòng được hướng sau liền lùi lại, nhìn về phía Dương Diệp lại như ở xem một con ác ma

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia cao lầu, nói: “Cái kia cái gì Thính Tuyết Lâu lâu chủ, ta biết, ngươi khả năng đang ở bên trong ta nghĩ nói cho ngươi, ngươi nếu dám gọi người đến giết ta, vậy ngươi liền muốn trả giá thật lớn. Cho ngươi hai cái lựa chọn, ngay tại chỗ giải tán Thính Tuyết Lâu, ta rời đi. Lựa chọn thứ hai, ta từng cái từng cái khiêu chiến ngươi Thính Tuyết Lâu người, sát quang ngươi Thính Tuyết Lâu tất cả mọi người, để ngươi Thính Tuyết Lâu hoàn toàn biến mất”

“Ta tuyển lựa chọn thứ ba” một thanh âm tự cao lầu đỉnh truyền đến: “Giết ngươi”

“Vậy thì đến”

Dương Diệp âm thanh vang vọng giữa trường

Ps: Cảm tạ: X ápank bằng hữu này nguyệt đến liên tục khen thưởng, bái tạ không có ngươi to lớn chống đỡ, ta không biết hạ đi nơi nào cám ơn đã ủng hộ

Còn có cảm tạ thằng nhóc rách rưới 25844 thủy tứ manh manh đát thư hữu 12177411 mọi người khen thưởng, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người

Ta hiện tại vé tháng bảng bài thứ tám, cùng thứ chín kém 10 mấy phiếu, cùng thứ mười kém chừng ba mươi phiếu.... Lúc nào cũng có thể bị trực tiếp làm tiếp.

Cầu vé tháng

Hiện tại ở tồn cảo, hi vọng này nguyệt đến bạo phát một lần

Cầu mọi người lực đỉnh

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 734: Còn có ai!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

734 chương: Còn có ai!!

Ở Dương Diệp âm thanh vừa ra hạ lúc, một người mặc trường bào màu trắng tinh, đầu đội mặt nạ màu trắng nam tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước.,

Ở nam tử sau khi xuất hiện, giữa trường mọi người đều là cảm nhận được một luồng khí lạnh không tên, đồng thời, mọi người kinh hãi phát hiện, áo bào trắng chân của nam tử hạ cùng với không gian chung quanh, chợt bắt đầu ở kết băng!

Thính Tuyết Lâu lâu chủ?

Mọi người trong đầu không khỏi xuất hiện cái ý niệm này, sở dĩ không xác định đối phương chính là Thính Tuyết Lâu lâu chủ, là bởi vì Thính Tuyết Lâu lâu chủ từ trước đến giờ cực kỳ thần bí, cho dù là Thính Tuyết Lâu trung một ít cao tầng cũng chưa từng thấy bộ mặt thật của hắn.

Đương nhiên, mặc kệ người trước mắt này có phải là Thính Tuyết Lâu lâu chủ, đối phương đều tuyệt đối không phải một nhân vật đơn giản.

Áo bào trắng nam tử cong ngón tay búng một cái, một tia huyết châu bắn nhanh ra, cuối cùng rơi vào cách đó không xa tấm kia giấy sinh tử trên, “Ta Thính Tuyết Lâu tự nghĩ ra lập tới nay, trải qua hơn vạn năm, có huy hoàng quá, có hay không lạc quá, thế nhưng chưa từng có bị vũ nhục quá. Dám đánh đến ta Thính Tuyết Lâu tổng bộ đến sỉ nhục ta Thính Tuyết Lâu, ngươi là người thứ nhất, tin tưởng ta, ngươi cũng là cái cuối cùng!”

Dương Diệp nói: “Kỳ thực, ta cùng Thính Tuyết Lâu trong đó, thật không có thâm cừu đại hận gì, chỉ là đáng tiếc, các ngươi Thính Tuyết Lâu nhân thật giống như là bị coi thường tựa như, không giết, thực sự là không được. Bởi vì không giết, các ngươi sẽ cảm thấy ta là đang sợ ngươi môn, sau đó các ngươi sẽ lặp đi lặp lại nhiều lần tìm đến ta. Nếu như vậy, vậy ta liền từ căn nguyên trên giải quyết cái vấn đề này!”

“Thính Tuyết Lâu người, có thể chết, thế nhưng, mặt mũi không thể ném, càng không thể bị nhục!” Áo bào trắng nam tử nói.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, nói: “Ta ngày hôm nay, liền muốn để ngươi Thính Tuyết Lâu nhân tử, càng uy hiếp ngươi Thính Tuyết Lâu mất hết thể diện!”

“Thử xem!”

Theo áo bào trắng tiếng người âm hạ xuống, Dương Diệp không gian xung quanh đột nhiên bắt đầu quỷ dị kết băng, này kết băng tốc độ cực nhanh, chỉ là trong chớp mắt, liền đem Dương Diệp cùng chung quanh hắn trong vòng mười trượng không gian toàn bộ ngưng kết lại. Không chỉ có như vậy, giữa trường nhiệt độ cũng vào đúng lúc này đột nhiên giảm xuống mấy trăm độ, điều này làm cho một ít thực lực thấp hơn huyền giả nhất thời bị đóng băng ở tại chỗ

Vô số người hoảng hốt!

Liền ngay cả Phù Cẩm Tiên lúc này trên mặt cũng xuất hiện vẻ nghiêm túc, bởi vì chỉ là này áo bào trắng nhân tản mát ra cái kia sự lạnh lẽo, liền để hắn dòng máu khắp người cùng với huyền khí đều suýt chút nữa đọng lại!

Dương Diệp có thể đối phó được sao? Nếu như Dương Diệp có thể cầm kiếm, hắn tự nhiên tin tưởng Dương Diệp có thể đối phó được, nhưng vấn đề là lúc này Dương Diệp là tuyệt đối có thể cầm kiếm, bởi vì một khi cầm kiếm, vậy hắn sẽ lập tức bại lộ thân phận, khi đó, Dương Diệp tuyệt đối là thập tử vô sinh, bởi vì đây là Thánh Đường sào huyệt!

Mà không cầm kiếm Dương Diệp, có thể đối phó được trước mắt cái này thần bí áo bào trắng người sao?

“Ầm!”

Lúc này, nguyên bản đóng băng lại Dương Diệp những kia khối băng trong chớp mắt nổ ra, đón lấy, Dương Diệp bắn mạnh mà ra, mục tiêu tự nhiên là cái kia áo bào trắng nhân.

Nguyên bản Dương Diệp tốc độ là cực nhanh, sắp tới giữa trường rất nhiều người chỉ có thể nhìn thấy một đạo tàn ảnh, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp tốc độ lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được chậm lại, bởi vì ở Dương Diệp trước mặt không gian dĩ nhiên toàn bộ ngưng kết thành dày đặc tường băng. Thực sự là bởi vì những này tường băng ngăn cản, bởi vậy Dương Diệp tốc độ mới chậm lại.

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì chung quanh hắn lại xuất hiện từng tầng từng tầng thâm hậu tường băng, những này tường băng không ngừng đè ép hắn, làm cho hắn căn bản không có cách nào nhấc lên tốc độ đến.

“Cơ thể ngươi là rất mạnh, cho dù là ta, cũng không có có lòng tin có thể phá tan ngươi phòng ngự. Thế nhưng, ta có thể đóng băng ngươi!”

Theo áo bào trắng nhân âm thanh hạ xuống, Dương Diệp nhất thời cảm giác không khí chung quanh lần thứ hai giảm xuống, mà những kia tường băng mật độ cũng càng thêm dầy.

Dương Diệp trong mắt xuất hiện một vệt nghiêm nghị, bởi vì hắn cảm giác được trong cơ thể mình huyết dịch dĩ nhiên có chút uy hiếp đọng lại dấu hiệu. Lần này, hắn không phải không thừa nhận, Thánh Đường, đúng là ngọa hổ tàng long.

Đương nhiên, liền trình độ như thế này thủ đoạn nếu muốn giết hắn, đó là nói chuyện viển vông!

Dương Diệp trong cơ thể màu tím huyền khí điên cuồng chạy vọt lên, sau đó màu tím huyền khí bị hắn tán đến trong cơ thể toàn thân, theo màu tím huyền khí vận chuyển, trên người hắn hàn ý bắt đầu tiêu tan, thân thể nhiệt độ cũng dần dần tăng trở lại.

“Uy hiếp đóng băng ta? Ngươi còn chưa đủ!”

Dương Diệp song quyền đột nhiên nổ ra, sức mạnh mạnh mẽ tự nắm đấm trút xuống mà ra, trong phút chốc, chặn ở trước mặt hắn từng đạo từng đạo tường băng dường như bài sơn đảo hải giống như tầng tầng tán loạn, những kia tường băng trong phút chốc trở thành băng tiết.

“Bành!”

Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp, cả người dường như một viên đạn pháo giống như bắn ra mà ra, lần này, những kia mới ra hiện tường băng cũng không có ở ngăn cản trụ Dương Diệp, bởi vì ở trong quá trình này, Dương Diệp hai tay có thể không có nhàn rỗi, không ngừng nhanh oanh, từng đạo từng đạo quyền kình tự nắm đấm thiểm hiện ra, những kia tường băng gặp phải quyền kình, trong nháy mắt bị đánh tan!

Dương Diệp đi tới áo bào trắng nam tử trước, đấm ra một quyền, sức mạnh mạnh mẽ, trực tiếp nắm đấm không gian xung quanh đánh nứt!

Một mặt băng thuẫn đột nhiên xuất hiện ở áo bào trắng nam tử trước mặt.

“Bành!”

Dương Diệp nắm đấm mới vừa tiếp xúc được cái kia diện băng thuẫn lúc, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt kịch biến, đón lấy, Dương Diệp ở mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong bay thẳng đến sau bay ngược ra ngoài, đầy đủ bay ngược mấy trăm trượng mới dừng lại!

“Khặc!”

Dương Diệp kịch liệt ho khan mấy lần, hắn cúi đầu nhìn một chút tay phải của chính mình, lúc này tay phải của hắn chính đang kịch liệt run rẩy. Hắn thâm hô một cái khí, ngẩng đầu nhìn hướng về xa xa áo bào trắng nam tử, nói: “Được lắm băng thuẫn, dĩ nhiên sẽ đàn hồi!” Lúc trước hắn bị đánh bay, không phải là áo bào trắng nam tử gây nên, mà là bởi vì hắn sức mạnh của chính mình, ở hắn đánh vào cái kia diện băng thuẫn lúc, hắn chính là cảm giác được, chính hắn hết thảy sức mạnh toàn bộ tặng lại đến trên người chính mình!

Nếu như không phải hắn thân thể rất cường hãn, hắn sẽ chết ở quả đấm của chính mình hạ

“Cơ thể ngươi sức mạnh cùng phòng ngự, so với ta đã thấy một ít Ma tộc cùng yêu tộc, thậm chí là người đá tộc mạnh hơn!” Áo bào trắng nam tử chậm rãi nói: “Bất quá, có diện băng thuẫn ở, ngươi phế bỏ!”

“Có đúng không”

Dương Diệp lấy ra lúc trước Ngọc Vô Song cặp kia màu vàng sậm quyền sáo, mang theo màu vàng sậm quyền sáo sau, Dương Diệp tâm niệm khẽ động, quyền sáo bên trong trên nắm tay nhất thời ngưng tụ ra vô số vảy rồng.

Dương Diệp lần thứ hai thân hình hơi động xuất hiện tại áo bào trắng nam tử trước mặt, cùng với trước như vậy, lại là một quyền đánh tới, mà áo bào trắng nam tử cũng không có né tránh, cũng là lần thứ hai lấy ra cái kia diện băng thuẫn.

“Ầm!”

Lần này, Dương Diệp không có bay ra ngoài, thế nhưng là bị chấn động liên tiếp lui về phía sau, đương nhiên, quan trọng nhất chính là cái kia áo bào trắng nam tử lúc này cũng đồng dạng bị chấn động liên tiếp lui về phía sau. Hai người từng người lui sắp tới trăm trượng mới dừng lại!

Bất quá sau một khắc, Dương Diệp nhưng là lần thứ hai lại bắn mạnh mà ra, sau đó lại là một quyền đánh tới

Liền như vậy, hai người một lần lại một lần hướng sau lùi về sau, thế nhưng Dương Diệp nhưng là một lần lại một lần nghiêng người mà lên, sau đó nắm đấm lại là đánh tới.

Rất nhanh, mọi người phát hiện, áo bào trắng nam tử không được, bởi vì một vệt cực kỳ dễ thấy đỏ bừng tự bạch bào nam tử dưới mặt nạ chậm rãi tràn ra ngoài.

Dương Diệp có thể chịu đựng được cái kia diện băng thuẫn tặng lại mà đến sức mạnh lớn, thế nhưng áo bào trắng nam tử nhưng là không đỡ nổi hắn oanh kích băng thuẫn lúc sản sinh mạnh mẽ chấn động lực, bởi vậy, ở Dương Diệp một lần lại một lần điên cuồng công kích hạ, áo bào trắng nam tử không chỉ có hoàn toàn bị áp chế, còn ra phát hiện nội thương nghiêm trọng!

Lần này, Dương Diệp xuất hiện lần nữa ở áo bào trắng nam tử trước, bất quá khi hắn nắm đấm uy hiếp đánh vào cái kia diện băng thuẫn lúc, hắn nắm đấm đột nhiên lỏng ra, nên oanh vì là trảo, trực tiếp nắm lấy cái kia diện băng thuẫn. Áo bào trắng nam tử hoảng hốt, hắn tự nhiên biết Dương Diệp đây là phải làm gì, lập tức vội vã điều khiển cái kia diện băng thuẫn, ở sự điều khiển của hắn hạ, cái kia diện băng thuẫn kịch liệt chiến chuyển động, đồng thời còn phóng ra ra vô số đạo băng đao đánh vào Dương Diệp trên người.

Khoảng cách gần như vậy oanh kích hạ, Dương Diệp nhíu mày lên, bởi vì những kia băng đao lại có thể để hắn cảm nhận được đau đớn, thế nhưng rất nhanh, trong mắt hắn nhưng là lộ ra vẻ hưng phấn, bởi vì đây là một cái bảo bối! Dương Diệp một tiếng lịch uống, tay trái cũng nắm lấy cái kia diện băng thuẫn, tiếp theo hai tay đột nhiên dùng sức đem băng thuẫn tóm lấy, sau đó trực tiếp hướng về Hồng Mông tháp ném đi

Cùng trước đây ma năng thuẫn như thế, khi này diện băng thuẫn tiến vào Hồng Mông tháp sau, nhất thời triệt để yên tĩnh lại rồi!

Không còn cái kia diện băng thuẫn, đang không có bất kỳ trở ngại, Dương Diệp tiến quân thần tốc, một đôi nắm đấm trực tiếp đánh vào áo bào trắng nam tử bụng.

“Ầm!”

Áo bào trắng nam tử trực tiếp bay ra ngoài, không trung, áo bào trắng nam tử kinh hãi nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi làm sao có khả năng, cái kia băng thuẫn chính là ta bản mệnh Đạo khí, lại có băng linh làm khí linh, ngươi làm sao có khả năng”

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện tại trước mặt hắn, Dương Diệp khóe miệng có vẻ dữ tợn, “Ta, không có hứng thú vì ngươi giải thích!” Lời vừa nói xuống, chân phải đột nhiên đá vào áo bào trắng nam tử bụng.

“Ầm!”

Áo bào trắng nam tử lần thứ hai bay ra ngoài, cuối cùng đập ầm ầm ở Thính Tuyết Lâu trên vách tường, cùng cái kia Ngọc Vô Song như thế, áo bào trắng nam tử trực tiếp trở thành một bãi thịt nát!

Dương Diệp tay phải một chiêu, bãi kia thịt nát bên trong bay ra một viên do băng chế tác mà thành nạp giới, đem nạp giới thu sau khi đứng lên, Dương Diệp nhìn lướt qua Thính Tuyết Lâu mọi người, nói: “Còn có ai?”

Còn có ai!

Thô bạo, đối với chung quanh những kia xem cuộc vui huyền giả tới nói, lúc này Dương Diệp không thể nghi ngờ là khí phách. Giết Thính Tuyết Lâu người, lại phá huỷ Thính Tuyết Lâu tổng bộ, lại đang Thính Tuyết Lâu trước mặt giết thánh bảng thứ mười Ngọc Vô Song cùng này áo bào trắng nhân

Đối với những người này tới nói, mặc kệ trước mắt cái này Dương Man là ai, ngược lại sau ngày hôm nay, tên của hắn đều sẽ truyền khắp toàn bộ Thánh địa. Là Thánh địa, mà không phải Thánh Đường!

Vào giờ phút này, kích động nhất không gì bằng Mạc Linh. Bởi vì Bái Nguyệt Điện từ nay về sau đem nhiều một tên siêu cấp yêu nghiệt! Lúc này trong lòng nàng cũng cực kỳ vui mừng, vui mừng trước không có lùi bước!

So với Mạc Linh, Cung Kiếm lúc này thì có chút hối hận, trước hắn cũng không thế nào xem trọng Dương Diệp, phải nói cũng không thế nào coi trọng. Bất quá cũng là, trước Dương Diệp thực lực tuy rằng mạnh, thế nhưng đối với bọn hắn tới nói, cũng chỉ có thể nói có cũng được mà không có cũng được. Thế nhưng hiện tại

Cung Kiếm lắc lắc đầu, trong lòng cũng là vui mừng, vui mừng trước tuy rằng không có chiêu mộ được trước mắt này Dương Man, thế nhưng là cũng không có trở mặt! Lúc này hắn cũng coi như là thấy rõ, người trước mắt này, hoàn toàn chính là người điên!

Thính Tuyết Lâu không có ai đáp lại, cũng không có ai dám đáp lại Dương Diệp.

Thánh bảng mười vị trí đầu, còn có này thần bí mà lại cực kỳ mạnh mẽ áo bào trắng người bị giết, bọn họ đi tới, chỉ là chịu chết mà thôi!

Dương Diệp nói: “Không có ai? Vậy ta nhưng là từng cái từng cái điểm giết!”

Thính Tuyết Lâu trong lòng mọi người hoảng hốt!

“Việc này, liền chấm dứt ở đây đi!”

Lúc này, một đạo giọng nữ đột nhiên xuất hiện tại giữa trường. Đón lấy, một người xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Nhìn thấy người này, tất cả mọi người thay đổi sắc mặt, bao quát Dương Diệp lúc này sắc mặt cũng là thay đổi.

Nhân vì người này hắn từng thấy, cũng từng giao thủ.

Ps: Cảm tạ: Cx ápandk bằng hữu khen thưởng, để ta lại trở về mười vị trí đầu còn có thư hữu 12177411gc666666666 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng với rất rất nhiều bằng hữu chống đỡ, cảm tạ hết thảy chống đỡ thanh loan bằng hữu! Các ngươi chính là ta gõ chữ động lực!

Bảng, chỉ cầu mười vị trí đầu! Mười vị trí đầu!

Cầu chư vị giúp ta một chút sức lực!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 735: Thánh bảng số một!

Nguồn: EbookTruyen.VN

735 chương: Thánh bảng số một!

Tóc bạc, áo tang quần vải, đi chân trần...

Minh Nữ!

Thánh bảng số một!

Thánh bảng đệ nhất Minh Nữ luôn luôn là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, mọi người không nghĩ tới, hắn dĩ nhiên sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa nhìn bộ này dáng vẻ, vẫn là đến giúp Thính Tuyết Lâu!

Này Thính Tuyết Lâu đến tột cùng có tài cán gì, lại có thể để thánh bảng đệ nhất Minh Nữ tự mình đứng ra?

Thời khắc này, Thính Tuyết Lâu ở trong mắt mọi người, càng ngày càng thần bí rồi!

Dương Diệp cũng không nghĩ tới, này Minh Nữ lại đột nhiên xuất hiện ở đây. ∽↗, trước mắt nữ nhân này, có thể nói là hắn gặp hoàng giả cảnh bên trong người mạnh nhất, cùng đối phương giao thủ, nếu như không sử dụng kiếm, hắn một điểm phần thắng đều không có!

“Thính Tuyết Lâu nhân trước tiên nhục ngươi cùng bằng hữu ngươi, sau lại phái người giết ngươi, là bọn họ trước tiên sai, thế nhưng, ngươi bây giờ đã giết bọn họ hơn trăm người, cho dù ở đại sai, cũng trả lại. Vì lẽ đó, sự tình liền chấm dứt ở đây, ngươi cảm thấy thế nào?” Minh Nữ âm thanh rất ôn hòa, không có một chút nào mệnh lệnh ngữ khí, điều này làm cho ở đây rất nhiều người cực kỳ bất ngờ.

Dương Diệp tuy rằng bày ra thực lực rất mạnh, rất khủng bố, thế nhưng không có ai cho rằng, hắn có thể cùng này Minh Nữ chống lại. Bởi vậy, này Minh Nữ dùng loại này thương lượng ngữ khí đối xử Dương Diệp, điều này làm cho rất nhiều người trong lòng rất là bất ngờ!

Dương Diệp nói: “Ngươi là Thính Tuyết Lâu lâu chủ?”

Minh Nữ khẽ lắc đầu, nói: “Thính Tuyết Lâu lâu chủ có một người khác, ta biết ngươi ý tứ, cho nên ta đứng ra, cũng không phải là vì là Thính Tuyết Lâu, mà là vì ngươi!”

“Vì ta?” Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: “Có ý gì!”

Minh Nữ nói: “Ngươi ngày sau sẽ biết, còn có, Thính Tuyết Lâu cũng không phải là ngươi tưởng tượng như vậy yếu, đương nhiên, lấy thực lực của ngươi, ngươi cũng không cần sợ hãi. Thế nhưng nếu như ngươi không muốn ở cổ thánh thành phiền phức không ngừng, tốt nhất hiện tại thu tay lại.”

“Tại sao?” Dương Diệp có chút ngạc nhiên.

Minh Nữ nói: “Ở cổ thánh thành, rất nhiều trưởng lão, cùng với bán thánh cường giả, đại thể đều xuất từ Thính Tuyết Lâu, mà lại rất nhiều thế gia cùng thế lực cùng Thính Tuyết Lâu trong đó có rắc rối quan hệ phức tạp, thứ ta nói thẳng, lấy thực lực của ngươi, diệt bọn họ không được, chí ít tạm thời không được.”

“Tại sao nói cho ta những này?” Dương Diệp hiếu kì nhất vẫn là điểm ấy.

“Ngươi sau này sẽ biết!”

Tương xứng Minh Nữ nói xong câu này sau, hắn người đã biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp ở tại chỗ trầm mặc một lát, cuối cùng xoay người rời đi. Hắn không phải là bị Minh Nữ bị dọa cho phát sợ, mà là hắn biết rõ, hắn căn bản không quy mô lớn tàn sát những này Thính Tuyết Lâu huyền giả, ở tiếp tục giết, nhất định sẽ có nhân đi ra mạnh mẽ ngăn lại. Hơn nữa, hắn không phải hy vọng ở đem thời gian lãng phí ở đây.

Nhìn thấy Dương Diệp xoay người rời đi, giữa trường Thính Tuyết Lâu nhân đều là thở phào nhẹ nhõm.

Mạc Linh cũng là thở phào nhẹ nhõm, bởi vì sự tình ở náo xuống, nhất định sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản.

Theo Dương Diệp mọi người rời đi, Thính Tuyết Lâu nguy cơ xem như là tạm thời giải trừ, còn Thính Tuyết Lâu có thể hay không trả thù, vậy cũng chỉ có Thính Tuyết Lâu mới biết.

Cùng lúc đó, Dương Diệp một người độc chọn toàn bộ Thính Tuyết Lâu sự tình cũng như lốc xoáy giống như, trong nháy mắt bao phủ toàn bộ cổ thánh thành. Ngày đó, tất cả mọi người đều biết Thánh thành xuất hiện một cái mạnh mẽ thể tu: Dương Man!

Thể tu, cái này cổ lão nghề nghiệp lại lại xuất hiện ở mọi người trong mắt, cũng làm cho mọi người đã được kiến thức, một tên chân chính thể tu là khủng bố đến mức nào!

Đương nhiên, mọi người càng hướng về phía giải chính là cái này gọi là ‘Dương Man’ nhân đến tột cùng là thần thánh phương nào... Bởi vậy, vô số minh ám thế lực bắt đầu điều tra lên Dương Diệp.

Dương Diệp theo Mạc Linh đi tới Bái Nguyệt Điện tổng bộ, Bái Nguyệt Điện tổng bộ là một toà xa hoa cung điện, cung điện so với cái kia Thính Tuyết Lâu lâu tổng bộ còn muốn lớn hơn, cũng càng thêm phồn hoa, hơn nữa thủ vệ cũng càng thêm nghiêm ngặt. Ở tiến vào Bái Nguyệt Điện đại điện lúc, Dương Diệp liền cảm nhận được mấy chục đạo cực sự cường hãn ý niệm hướng hắn quét tới!

Những này chí ít đều hoàng giả cảnh ngũ phẩm trở lên cường giả!

Mới vừa vào đại điện, một cô gái chính là tiến lên đón. Nữ tử khoảng chừng chừng ba mươi tuổi, diện như trăng tròn, mi như xuân thủy, vóc người lồi lõm có hứng thú, trên người toả ra thành thục mê người khí tức.

“Ngươi chính là Dương Man chứ?” Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: “Lấy sức lực của một người, độc chọn toàn bộ Phong Tuyết Lâu, càng đem thánh bảng thứ mười Ngọc Vô Song chém giết. Còn có cái kia áo bào trắng nhân, đúng rồi, ngươi khả năng không biết cái kia bạch bào nhân thân phận, đương nhiên, rất nhiều người khả năng cũng không biết, hắn là Thính Tuyết Lâu ngoại trừ lâu chủ ở ngoài hai đại chiến tướng một trong, thực lực của hắn, cho dù là thánh bảng thứ tám, thậm chí thứ bảy thiên tài chịu có thể đều chiến thắng không được hắn!”

“Ngươi là?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử cười cợt, nói: “Dĩ nhiên đã quên tự giới thiệu mình, ta tên Cừu Yến Mị, là Bái Nguyệt Điện Phó điện chủ. Xin lỗi, vốn nên điện chủ tự mình đi ra tiếp đón ngươi, thế nhưng thực sự hết cách rồi, điện chủ không ở trong điện, chỉ có thể ta đến, ngươi sẽ không ghét bỏ nhân gia chứ?”

“Đương nhiên sẽ không!” Dương Diệp cười cợt, sau đó nghiêm mặt nói: “Lúc trước cùng Mạc Linh ta đã nói qua, ta người này, không thích lắm bị ràng buộc, vì lẽ đó…”

Cừu Yến Mị cười nói: “Rõ ràng, ta rất rõ ràng ý của ngươi, bởi vì ta cũng không thích bị người quản chế cùng ràng buộc. Ở Bái Nguyệt Điện, ngươi sẽ hưởng thụ tất cả tự do. Kỳ thực không chỉ có ngươi, Bái Nguyệt Điện thành viên đại thể đều tự do. Chúng ta tụ tập cùng nhau, mục đích chủ yếu là vì không bị ức hiếp, cũng là vì có thể đoàn kết cùng đi làm nhiệm vụ. Nói chung, ngươi lo lắng hoàn toàn không có cần thiết. Đương nhiên, nếu như Bái Nguyệt Điện xuất hiện nguy cơ, hoặc là đạo Bái Nguyệt Điện thành viên có nguy nan, mà ngươi ở có năng lực tình huống hạ, đây là nhất định phải ra tay giúp đỡ.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cái này có thể có!”

Nghe vậy, Cừu Yến Mị sắc mặt nụ cười dày đặc mấy phần, sau đó lấy ra một tấm màu trắng tinh phiếu đưa tới Dương Diệp trước, nói: “Đây là điểm phiếu, bên trong có năm ngàn điểm tích phân, sau này mỗi tháng còn có thể có năm trăm điểm tích phân đánh vào tờ tinh tạp này trung. Nha, xem ta cái này tính, quên nói rồi, ngươi sau này chính là ta Bái Nguyệt Điện tam Đại hộ pháp một trong, địa vị, chỉ thứ điện chủ cùng hai vị Phó điện chủ.”

Nhìn Dương Diệp trong tay điểm phiếu, một bên Mạc Linh trong mắt loé ra một vệt ước ao, năm ngàn điểm tích phân, hắn ít nhất phải làm một năm nhiệm vụ mới có thể được...

Điểm phiếu?

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, không có từ chối, tiếp nhận Cừu Yến Mị trong tay điểm phiếu, sau đó nói: “Đa tạ rồi!” Hắn sở dĩ đến cổ thánh thành, vì là chính là này điểm!

Cừu Yến Mị cười nói: “Ngươi thân là Bái Nguyệt Điện hộ pháp, bởi vậy, ngươi ở Bái Nguyệt Điện trung có thuộc về mình chuyên môn gian phòng, bất quá mỗi tháng cần giao năm mươi điểm tích phân điểm, đương nhiên, nếu như ngươi yêu thích trụ bên ngoài cũng được, ngược lại xem chính ngươi. Để ý này nghi hoặc, hoặc là không hiểu, có thể hỏi Mạc Linh, chỉ cần không phải hắn chuyện riêng tư, nàng đều sẽ nói cho ngươi biết. Ta còn có việc, liền không phụng bồi.” Nói xong, Cừu Yến Mị xoay người rời đi.

Dương Diệp ngẩng đầu liếc mắt nhìn rời đi Cừu Yến Mị, khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, này Bái Nguyệt Điện cũng là ngọa hổ tàng long a! Bởi vì trực giác nói cho hắn, trước mắt nữ nhân này thực lực, so với trước cái kia áo bào trắng nhân còn muốn càng mạnh hơn!

Đột nhiên, Cừu Yến Mị ngừng lại, xoay người, lại nói: “Quên đạo một chuyện, bởi ngươi giết Ngọc Vô Song, bởi vậy, ngươi hiện tại chính là thánh bảng thứ mười, mỗi tháng đều sẽ hưởng thụ hai ngàn điểm tích phân điểm phúc lợi, còn có thể hối đoái một ít công pháp đặc thù cùng huyền kỹ, đương nhiên, tiền đề là ngươi điểm đến đầy đủ mới được!” Nói xong, Cừu Yến Mị thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

“Có một vấn đề!” Cừu Yến Mị đi rồi, Dương Diệp đột nhiên hỏi: “Nguyên bản ta cho rằng thánh bảng trên thiên tài thực lực, đều vượt xa Bái Nguyệt Điện cùng Đao Kiếm Minh, còn có cái kia Thính Tuyết Lâu, thế nhưng bây giờ nhìn lại, thật không phải như vậy. Nếu này ba thế lực lớn bên trong đều có nhân thực lực vượt quá thánh bảng thiên tài, cái kia vì sao bọn họ còn cao cao tại thượng đây?"

"Ngươi biết Dương Diệp sao?" Mạc Linh đột nhiên nói.

Dương Diệp cùng Phù Cẩm Tiên hơi run run, Dương Diệp khóe miệng hơi giật giật, nói: "Nghe nói qua... Làm sao, với hắn có quan hệ?"

Mạc Linh gật gật đầu, nói: "Nguyên bản thánh bảng trên thiên tài kỳ thực là rất mạnh, không nói phía trước mấy vị, liền nói cái kia Tả Đăng Phong, nếu như hắn còn ở đây, đừng nói cái kia Ngọc Vô Song, coi như là cái kia áo bào trắng nhân, e sợ cũng không thể chiến thắng hắn. Ở Tả Đăng Phong trước mấy vị kia, tỷ như Hà Luyến Kỳ, Vân Khinh Dao, Mặc Diệc Tà, còn có cái kia Hạ Hầu Hiên, thực lực của những người này, là chân chính không có một chút nào lượng nước. Mà ở tại bọn hắn không có ra Thánh địa trước, 'Thánh bảng' hai chữ này, là thật sự cao cao tại thượng! Thế nhưng hiện tại..."

Nói đến đây, Mạc Linh lắc lắc đầu, nói: "Hiện tại thánh bảng trên thiên tài, lượng nước quá lớn."

Phù Cẩm Tiên liếc mắt nhìn Dương Diệp, không nói gì. Bởi vì hắn đã rõ ràng Mạc Linh ý tứ, bởi vì Dương Diệp giết thánh bảng trên nhiều như vậy tên thiên tài, lúc này mới làm cho thánh bảng trên trong nháy mắt liền xuất hiện rất lớn chỗ trống, để trống tự nhiên có nhân sẽ trên, thế nhưng không có ai thủ bảng, đã như thế, đi tới nhân dĩ nhiên là muốn so với dĩ vãng đơn giản nhiều lắm, cũng tự nhiên sẽ có chỗ vô ích nhiều lắm!

Trách ta đi...

Dương Diệp khóe miệng hơi giật giật, sau đó nói: "Đúng rồi, trước Cửu Yến Mị đạo ta giết Ngọc Vô Song, bởi vậy hiện tại thánh bảng thứ mười chính là ta, sau đó mỗi tháng có hai ngàn điểm tích phân điểm, đi nơi nào lĩnh?"

Mạc Linh nói: "Ngươi điểm phía trên thẻ có một loạt con số, chúng ta xưng là phiếu hiệu, ngươi đem phiếu hiệu báo bị đến Thánh Đường điểm bộ, mỗi tháng bọn họ liền sẽ chủ động đánh tới ngươi điểm phiếu trên. Việc này sau đó ta thế ngươi đi xử lý là có thể rồi!"

"Đa tạ rồi!" Dương Diệp cười nói.

Mạc Linh nói: "Đều việc nhỏ thôi, sau này ở Thánh Đường để ý này không hiểu, có thể tới hỏi ta. Lúc trước ngươi đại chiến lâu như vậy, nói vậy cũng cần điều dưỡng, không quấy rầy ngươi rồi!” Nói, Mạc Linh xoay người rời đi.

“Ta muốn đi gặp thấy tộc trưởng bọn họ!” Phù Cẩm Tiên bỗng nhiên nói.

“Chính mình cẩn thận chút!” Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên gật gật đầu, cũng xoay người rời đi.

Hai nữ đi rồi, Dương Diệp đi tới Bái Nguyệt Điện cho trong phòng của hắn, đóng cửa lại sau, Dương Diệp lấy ra hai viên nạp giới, này hai viên nạp giới phân biệt là cái kia Ngọc Vô Song còn có áo bào trắng nhân.

Hai viên trong nạp giới đồ vật có công pháp có huyền kỹ, còn có một chút lung ta lung tung, những này đối với Dương Diệp tới nói, tự nhiên là không lọt nổi mắt xanh. Bất quá có hai loại đồ vật đúng là để Dương Diệp có chút bất ngờ kinh hỉ, vậy thì là điểm phiếu, hà Ngọc Vô Song cùng áo bào trắng người có một tấm điểm phiếu, hơn nữa cái kia điểm tích phân còn không thiếu!

Ngọc Vô Song có 12,000 điểm tích phân, mà cái kia áo bào trắng nhân lại có 23,000 điểm tích phân! Hai cái gộp lại, có tới 3 vạn ngũ điểm! Ở thêm vào trước hắn thu được năm ngàn điểm tích phân điểm, hắn hiện tại có thể đổi một môn đạo giai huyền kỹ rồi!

Đương nhiên, thu hoạch lớn nhất vẫn là cái kia diện băng thuẫn!

Tương xứng Dương Diệp từ Hồng Mông trong tháp lấy ra cái kia diện băng thuẫn lúc, phòng của hắn dĩ nhiên trong nháy mắt bị đóng băng, cùng lúc đó, một nắm đấm lớn, dường như nòng nọc hình dạng màu trắng tinh con vật nhỏ tự cái kia băng thuẫn trung thiểm hiện ra, sau đó lấy tốc độ cực nhanh cửa trước ở ngoài bay đi.

Băng linh!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 736: Thánh Đường huyền kỹ các!

Nguồn: EbookTruyen.VN

736 chương: Thánh Đường huyền kỹ các!

Dương Diệp đưa tay chộp một cái, cái kia băng linh nhất thời đứng ở tại chỗ, bởi vì ở nó không gian chung quanh có thêm một đạo không gian hàng rào!

“Ngươi cũng không thể đào tẩu, ngươi đi rồi, này băng thuẫn uy lực nhưng là giảm xuống rất nhiều rồi!”

Dương Diệp trực tiếp nắm lấy cái kia băng linh, sau đó đem mạnh mẽ nhét vào băng thuẫn bên trong, đương nhiên, cái kia băng thuẫn ở phản kháng, bất quá này cũng không có tác dụng. Nó mặc dù là thiên địa linh vật, thế nhưng chung quy vẫn không có chân chính hình thành trí tuệ, hơn nữa coi như hình thành trí tuệ, hắn cũng không sợ chút nào, trừ phi nó có thể trở thành giống như Tiểu Anh!

Tương xứng băng linh bị nhét vào băng thuẫn sau, Dương Diệp nhất thời cảm giác này băng thuẫn ‘Sinh động’ quá, lại như nhân một lần nữa có linh hồn như thế. Điều này làm cho Dương Diệp không khỏi trở nên trầm tư, bởi vì hắn lần thứ nhất phát hiện, nguyên tới thiên địa linh vật còn có như vậy tác dụng. Nói cách khác, trong cơ thể hắn Cửu U Hàn Phong cũng là có thể như vậy?

Cửu U Hàn Phong có thể tăng tăng tốc độ, nói cách khác, nếu như đem cộng ở ủng trên, cái kia chẳng phải là có thể làm cho mình tốc độ lần thứ hai tăng cường mấy lần?

Hắn hiện tại trên chân sẽ mặc (thần toa), thế nhưng ở hắn lên cấp hoàng giả cảnh sau, này ủng đối với hắn liền có vẻ hơi vô bổ. Bởi vì bản thân hắn tốc độ đã vượt xa này thần toa rồi!

Thế nhưng nếu như đem Cửu U Hàn Phong đánh vào này thần toa trung, nào sẽ làm sao?

Dương Diệp có chút ý động, thế nhưng là chỉ có thể tưởng tượng, bởi vì này không phải hắn muốn dung hợp liền có thể dung hợp, trước hắn mặc dù có thể dung hợp cái kia băng linh cùng băng thuẫn, là bởi vì cái kia băng thuẫn trên có một cái băng linh hòa vào điểm, hơn nữa hắn còn cảm giác được, này băng linh cùng băng linh đốn bản thân thuộc tính liền phù hợp, bởi vậy, hắn mới có thể dung hợp.

Mà này thần toa cùng Cửu U Hàn Phong...

Nói chung, hắn là hữu tâm vô lực. Bất quá hắn tin tưởng, này cổ thánh thành khẳng định có người có thể làm được!

Đem thần toa cùng Cửu U Hàn Phong sự tình tạm thời phóng tới một bên, Dương Diệp ánh mắt rơi vào băng linh thuẫn trên, không nghi ngờ chút nào, này băng linh thuẫn tác dụng cùng uy lực chút nào là không kém ma năng thuẫn, phải nói, hai người mỗi người có kỳ diệu dùng. Ma năng thuẫn là có thể hấp thu năng lực công kích, hơn nữa có thể đàn hồi, mà này băng thuẫn nhưng là có thể trực tiếp đàn hồi sức mạnh thân thể công kích... Hơn nữa này băng thuẫn bởi vì có băng linh duyên cớ, bởi vậy gia tăng rồi thuộc tính "Băng" công kích cùng hiệu quả.

Không nên xem thường những này hiệu quả, ở băng thuẫn hàn khí bao phủ xuống, cho dù là hắn, ở tốc độ cùng hành động trên đều có bị ảnh hưởng. Tuy rằng ảnh hưởng không phải đặc biệt lớn, nhưng cũng đủ thấy sự khủng bố!

Nói tóm lại, lần này, thu hoạch còn là vô cùng tốt.

Thời gian sau này bên trong, Dương Diệp bắt đầu tu dưỡng. Như trước Mạc Linh từng nói, trước cùng Ngọc Vô Song còn có cái kia áo bào trắng nam tử giao chiến, hắn tiêu hao quá nhiều, bởi vậy, hắn trước hết đem chính mình trạng thái khôi phục lại đỉnh cao. Ở Thánh Đường, hắn nhưng là một điểm cảm giác an toàn đều không có.

Hai ngày sau.

Dương Diệp rời đi Bái Nguyệt Điện, đi tới Thánh Đường một chỗ tên là (huyền kỹ các) địa phương. Này (huyền kỹ các) là Thánh Đường gửi huyền kỹ địa phương, chỉ cần là Nhân tộc, bất luận người nào cũng có thể đi vào. Đương nhiên, tiền đề là ngươi được điểm tích phân!

Vào cửa phí liền bỏ ra Dương Diệp một trăm điểm tích phân điểm, này đối với hắn mà nói, đương nhiên không coi là cái gì. Chỉ là hắn vào giờ phút này sâu sắc rõ ràng lúc trước Phù Cẩm Tiên nói tới câu nói kia, 'Ở Thánh địa, làm bất cứ chuyện gì cũng phải cần điểm tích phân'! Xác thực, không có điểm tích phân, ở đây liền cơm đều ăn không nổi!

Huyền kỹ các có lầu bốn, đệ nhất lâu là địa giai huyền kỹ, toàn bộ là địa giai huyền kỹ! Ở mỗi một môn huyền kỹ ô vuông trước đều viết cần bao nhiêu điểm, chỉ cần có điểm, ngay lập tức sẽ có thể mang đi. Đương nhiên, chỉ là bản dập!

Dương Diệp quét hạ, nhất thời khóe miệng vừa kéo, bởi vì một môn địa giai huyền kỹ, chí ít đều muốn năm ngàn khoảng chừng: Trái phải điểm tích phân! Hắn đột nhiên phát hiện, 3 vạn ngũ điểm tích phân, tựa hồ không phải rất nhiều a...

Đối với địa giai huyền kỹ không có hứng thú gì, Dương Diệp tiêu tốn hai trăm điểm tích phân đi thẳng tới tầng thứ hai.

Trước tầng thứ nhất nhân tương đối ít, thế nhưng hiện tại tầng thứ hai nhân thì lại tương đối nhiều, hơn nữa Dương Diệp còn phát hiện, tầng thứ hai này không gian so với tầng thứ nhất muốn lớn mấy lần, có tới dài mấy ngàn trượng khoan. Mà trong này, xếp đầy đủ loại màu đen ngọc quỹ, có ít nhất hơn vạn bản tọa, mà mỗi bản tọa ngọc quế trên, có ít nhất mười môn huyền kỹ!

Nói cách khác, tầng thứ hai này bên trong, có ít nhất mười vạn môn thiên giai huyền kỹ!

Mười vạn môn thiên giai huyền kỹ, đó là khái niệm gì?

Toàn bộ huyền giả đại lục hết thảy thế lực toàn bộ tính gộp lại, không biết có thể hay không xoay sở đủ mười vạn môn thiên giai huyền kỹ...

Ở toàn bộ trong đại sảnh, trừ một chút huyền giả ở ngoài, không có bất kỳ thủ vệ, thế nhưng Dương Diệp nhưng rất rõ ràng, nơi này không phải là không có thủ vệ, mà là thủ vệ cực kỳ nghiêm ngặt. Ở hắn mới vừa gia nhập tầng thứ hai này lúc, thì có không xuống năm đạo ý niệm quét ở trên người hắn, những này ý niệm chủ nhân, chí ít đều bán thánh!

Điều này cũng chính là hắn tạm thời từ bỏ 'Đánh cướp' ý nghĩ nguyên nhân chủ yếu...

Dương Diệp nhìn lướt qua bên cạnh hắn một cái ngọc quỹ, tại này trên cao nhất có một môn thiên giai huyền kỹ, Mà huyền kỹ phía dưới viết một hàng chữ nhỏ: 15,000 điểm tích phân.

15,000!

Dương Diệp cảm giác càng ngày càng nghèo!

Tầng thứ hai là thiên giai huyền kỹ, như vậy tầng thứ ba hẳn là chính là đạo giai huyền kỹ!

Lần này, Dương Diệp tiêu tốn năm trăm điểm tích phân điểm vừa mới đến lầu ba. Lầu ba ít người chút, không gian cũng nhỏ chút, thế nhưng cũng đầy đủ có dài gần ngàn trượng khoan. Bày ra huyền kỹ ngọc quỹ cũng có sắp tới ngàn toà, nói cách khác, nơi này đạo giai huyền kỹ có ít nhất hơn vạn!

Hơn vạn!

Dương Diệp không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, khái niệm này nghĩa là gì? Hơn vạn đạo giai huyền kỹ a!

Mười vạn năm trước những kia thánh giả cường giả lẽ nào đem huyền giả đại lục đạo giai đều chuyển đã tới sao?

Vào giờ phút này, hắn cũng mới rõ ràng, này Thánh địa thế hệ tuổi trẻ vì sao phải vượt xa huyền giả đại lục. Đùa giỡn, chỉ bằng những tư nguyên này, Thánh địa nếu như còn không bằng huyền giả đại lục, vậy thì thật sự nên đập đầu chết rồi!

Nhìn lướt qua chu vi ngọc cửa hàng diện những kia đạo giai huyền kỹ yết giá, Dương Diệp nhất thời mí mắt giật lên, bởi vì một quyển đạo giai huyền kỹ thấp nhất đều cần 3 vạn trở lên điểm tích phân! Nói cách khác, hắn vừa đầy đủ đổi một quyển đạo giai huyền kỹ!

Đạo giai huyền kỹ tuy rằng rất tốt, thế nhưng...

Dương Diệp ánh mắt nhìn về phía đệ tứ lâu. Tầng thứ nhất là địa giai, tầng thứ hai là thiên giai, tầng thứ ba là đạo giai, cái kia tầng thứ tư đây? Chẳng lẽ nói, đạo Giai Chi trên còn có cao cấp hơn tồn tại?

Mang theo nghi vấn trong lòng, Dương Diệp đi tới tầng thứ tư, lần này, hắn nộp ba ngàn điểm tích phân điểm!

Ba ngàn điểm!

Điều này làm cho Dương Diệp cũng không nhịn được một trận đau lòng! Bất quá hắn vẫn là lựa chọn trên tầng thứ tư, bởi vì hắn thật tò mò, nếu như đạo Giai Chi trên còn có cao cấp hơn, như vậy lại là nhân vật gì đây?

Tầng thứ tư không gian so với thứ hai thứ ba, nhỏ quá nhiều, chỉ có không tới chừng mười trượng khoan, ngọc quỹ cũng chỉ có không tới ba toà, hơn nữa mỗi chỗ ngồi diện cũng chỉ có năm quyển quyển sách.

Tầng thứ tư chỉ có hai người, một nam một nữ.

Tương xứng Dương Diệp đi tới đệ tứ lâu lúc, ánh mắt của hai người nhất thời hướng Dương Diệp tiến đến gần, trong mắt mang theo một vẻ kinh ngạc cùng hiếu kỳ. Dương Diệp cũng nhìn về phía hai người, nam chừng hai mươi tuổi, mi thanh mục tú, hai mắt có thần, người mặc một bộ trường bào màu tử kim, tóc dài xõa vai, trên người toả ra nồng đậm nho nhã khí tức.

Nữ không thấy rõ hình dạng, bởi vì hắn trên má mang theo một tấm màu xanh nhạt sa, theo đạo lý đạo, một tấm khăn che mặt là không thể có thể đỡ được Dương Diệp con mắt, nhưng vấn đề là, tấm này khăn che mặt nhưng là chặn lại rồi. Bởi vậy, ở Dương Diệp nhìn về phía nữ tử khuôn mặt lúc, ngoại trừ cặp kia có chút lạnh lẽo hai mắt, còn lại, chỉ là hoàn toàn mông lung!

Đáng giá nói chuyện chính là ở người đàn ông áo bào tím nơi ngực trái thêu có khắc một cái đao kiếm tương giao đồ án, Mà nữ tử nơi ngực trái cũng có một cái đồ án, cái này đồ án Dương Diệp cũng không xa lạ gì, bởi vì hắn lúc này nơi ngực trái cũng có cái đồ án! Trước mắt cô gái này là Bái Nguyệt Điện nhân!

Mà nữ tử ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp nơi ngực trái, nhìn thấy Dương Diệp nơi ngực trái tiêu chí lúc, nữ tử trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, “Bái Nguyệt Điện?”

Âm thanh rất nhẹ nhàng, như gió xuân.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó đi tới trước mặt hai người, lúc này, cô gái kia lại nói: “Vì sao ta chưa từng thấy ngươi?”

Dương Diệp cười nói: “Ta vừa mới gia nhập, ngươi chưa từng thấy ta là bình thường.”

“Thì ra là như vậy!” Nữ tử gật gật đầu, lại nói: “Ngươi mới hoàng giả cảnh nhị phẩm, nơi này huyền kỹ không thích hợp ngươi tu luyện, còn có, nơi này huyền kỹ cần thiết điểm tích phân khả năng không phải là ngươi có thể thanh toán nổi.”

“Ta chính là hiếu kỳ!” Dương Diệp cười cợt, nói: “Ngươi hỏi ta hai vấn đề, ta cũng hướng về ngươi thỉnh giáo mấy vấn đề, không thành vấn đề chứ?”

Nghe vậy, nữ tử hơi run run, mà bên cạnh hắn cái kia người đàn ông áo bào tím nhưng là khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười quái dị, một bộ xem kịch vui dáng vẻ.

Nữ tử hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Ngươi đạo!”

Dương Diệp nói: “Tầng thứ nhất là địa giai huyền kỹ, tầng thứ hai là thiên giai huyền kỹ, đệ tam thành nhưng là đạo giai, vậy này đệ tứ thành đây?” Trước hắn nhìn lướt qua những kia ngọc quỹ, thế nhưng đáng tiếc, mặt trên đều bị một luồng sức mạnh thần bí bao phủ, hắn căn bản không thấy rõ.

“Đệ tứ thành, tự nhiên là tiên kỹ!” Nói chuyện không nói nữ tử, mà là cái kia người đàn ông áo bào tím, “Ngươi không biết tiên giai cũng là bình thường, bởi vì người bình thường, dù cho là thánh bảng trên mấy tên kia, cũng rất khó chiếm được tiên giai huyền kỹ. Không chỉ có bọn họ, cho dù là một ít bán thánh trưởng lão, cũng là khó có thể được. Bởi vì rất khó chiếm được, bởi vậy thế nhân đại thể đều chỉ biết là giai!”

“Tiên giai sao?” Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn không nghĩ tới, này đạo Giai Chi trên, vẫn còn có tiên giai. Đương nhiên, hắn càng không có nghĩ tới này Thánh Đường tiên kỹ dĩ nhiên cũng có nhiều như vậy. Này Thánh Đường thực lực chân chính, đến tột cùng khủng bố đến mức nào?

“Ngươi xác thực không nên tới nơi này!” Người đàn ông áo bào tím bỗng nhiên nói: “Ngươi cảnh giới quá thấp, coi như được này tiên kỹ, cũng là không có cách nào tu luyện, đừng nói ngươi, coi như là một ít bán thánh e sợ cũng khó có thể tu luyện thành công.”

“Vậy những thứ này há không trở thành trang trí?” Dương Diệp cười nói.

Người đàn ông áo bào tím lắc lắc đầu, nói: “Có một người tu luyện thành công, mà hắn mới Tôn giả cảnh!”

“Ai?”

“Thánh bảng đệ nhất tên biến thái kia!” Người đàn ông áo bào tím khóe miệng nổi lên một vệt cay đắng, nói: “Toàn bộ Thánh địa, bán thánh trở xuống tu luyện thành công này tiên giai, chỉ có hắn, hơn nữa còn không ngừng một môn...”

Minh Nữ!

Dương Diệp trong mắt khiếp sợ hơi hơi thốn một chút, bởi vì nếu như là nữ nhân này, vậy thì có chút bình thường. Đối phương yêu nghiệt trình độ, từ trình độ nào đó tới đạo, Bian nam tĩnh còn kinh khủng hơn!

“Các ngươi đã không phải có thể tu luyện, vậy các ngươi tới làm cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

“Mọi người!” Cô gái nói.

“Minh Nữ!” Cô gái nói.

“Chờ nàng làm cái gì?” Dương Diệp lại như một người hiếu kỳ bảo bảo.

Lúc này, cái kia người đàn ông áo bào tím cười cợt, nói: “Thanh phong, ngươi này Bái Nguyệt Điện mới gia nhập thành viên có thể thật biết điều. Ta đến nói cho ngươi đi, chúng ta đang chờ nàng đến, sau đó xem chúng ta cùng nàng sự chênh lệch lớn bao nhiêu!”

“Này còn không đơn giản?” Dương Diệp nói: “Các ngươi trực tiếp hướng đi hắn khiêu chiến thôi!”

Người đàn ông áo bào tím khóe miệng vừa kéo, sau đó khổ cười cợt, nói: “Sẽ bị đánh cho tàn phế!”

“Cũng sẽ không tử!” Dương Diệp nói.

Người đàn ông áo bào tím khóe miệng lần thứ hai mạnh mẽ vừa kéo, hắn chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó nói: “Này, đang chứa đựng đi nhưng là vô vị rồi!”

“Trang cái gì?” Dương Diệp cau mày.

Người đàn ông áo bào tím chỉ chỉ nữ tử, nói: “Ngươi không quen biết hắn, có thể thông cảm được, dù sao hắn luôn luôn xuất quỷ nhập thần. Thế nhưng...” Nói, hắn chỉ chỉ mặt của mình, nói: “Ngươi đừng nói với ta ngươi ngay cả ta cũng không quen biết!”

Dương Diệp nhìn kỹ một chút người đàn ông áo bào tím, sau đó nói: “Ta xác thực không quen biết ngươi!”

“Tức chết ta vậy!” Người đàn ông áo bào tím chỉ vào Dương Diệp, khí môi run rẩy, “Ngươi thậm chí ngay cả ta Tần Điệt cũng không nhận ra, ngươi, ngươi là trong tảng đá đụng tới sao? Thanh phong ngươi đừng cản ta, ta muốn với hắn một mình đấu, một mình đấu!”

“Hắn đến!” Lúc này, nữ tử bỗng nhiên nói.

Tần Điệt trong nháy mắt yên tĩnh lại, lại khôi phục trước bình tĩnh dáng vẻ.

Dương Diệp xoay người nhìn lại, một cô gái chẳng biết lúc nào xuất hiện tại nơi đó.

Tóc bạc, áo tang quần vải, chân trần...

Chính là Minh Nữ!

PS: Cầu vé tháng.....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 737: Đến từ Minh Nữ mời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

737 chương: Đến từ Minh Nữ mời!

Minh Nữ!

Người đến chính là thánh bảng đệ nhất siêu cấp yêu nghiệt, Minh Nữ!

Ở nhìn thấy Minh Nữ lúc, Dương Diệp tam sắc mặt người đều nghiêm nghị lên., lấy thực lực của bọn họ, chu vi coi như xuất hiện một con kiến, bọn họ cũng có thể trong nháy mắt cảm ứng được, thế nhưng, này Minh Nữ xuất hiện lúc, bọn họ nhưng là không chút nào phát hiện. Kinh khủng nhất vẫn là, lúc này coi như là Minh Nữ trạm ở trước mặt bọn họ, bọn họ vẫn như cũ không cảm giác được hơi thở của nàng, thật giống như trước mắt căn bản không có người này!

Minh Nữ hai mắt là màu đen kịt, bởi vậy, người khác căn bản không nhìn thấy hắn bên trong sắc thái, thế nhưng lúc này người đàn ông áo bào tím cùng nữ tử đều có thể cảm giác được, Minh Nữ ánh mắt rơi vào bên cạnh bọn họ cái này xem ra cực kỳ người bình thường trên người.

Này để cho hai người hơi có chút bất ngờ, thế nhưng càng bất ngờ chính là, Minh Nữ quay về Dương Diệp khẽ gật đầu

Đây là ở chào hỏi!

Người đàn ông áo bào tím cùng nữ tử con mắt trong nháy mắt mở thật to

Nhìn thấy Minh Nữ chào hỏi, Dương Diệp hơi run run, hắn không nghĩ tới nữ nhân này lại sẽ đối với hắn chào hỏi, tuy rằng không hiểu đối phương tại sao như vậy, nhưng hắn cũng gật gật đầu. Ngươi mời ta, ta liền mời ngươi.

Minh Nữ thân hình tung bay, trong nháy mắt đi tới trung ương một cái ngọc quỹ trước.

Lúc này, ở ngọc quỹ trước đột nhiên xuất hiện một đạo màn ánh sáng màu xanh lam. Dương Diệp phát hiện, ở đạo màn ánh sáng xuất hiện lúc, một bên người đàn ông áo bào tím cùng nữ tử thân thể nhất thời căng thẳng lên, hai mắt nhìn chòng chọc vào này đạo màn ánh sáng.

Dương Diệp có chút ngạc nhiên, cũng nhìn về phía này đạo màn ánh sáng. Ở ba người nhìn kỹ, Minh Nữ tay ngọc vi khẽ nâng lên, sau đó ở tia sáng kia mạc Thượng Khinh nhẹ nhàng vạch một cái.

“Vù!”

Toàn bộ màn ánh sáng kịch liệt run lên, rạn nứt ra vô số đạo con nhện giống như bé nhỏ vết rách.

Minh Nữ tay ngọc lần thứ hai vạch một cái

“Xoạt xoạt!”

Lần này, cái kia màn ánh sáng trên vết nứt trong nháy mắt mở rộng, toàn bộ màn ánh sáng biến vụn vặt. Mà lúc này, Minh Nữ tay lại động

“Ầm!”

Ở ba người trong ánh mắt, màn ánh sáng nổ ra, hóa thành vô số màu xanh lam tinh điểm rơi rụng.

Người đàn ông áo bào tím cùng nữ tử nhìn nhau một chút, hai trong mắt người đều là hiện ra một vệt nồng đậm cay đắng, còn có bất đắc dĩ!

Màn ánh sáng phá nát sau, Minh Nữ lấy ra một tấm điểm phiếu đặt ở cái kia ngọc nóc tủ đoan nhẹ nhàng quét một thoáng, đón lấy, một quyển màu đen quyển sách xuất hiện tại trong tay nàng.

Dương Diệp lúc này là khiếp sợ, phi thường khiếp sợ, hắn khiếp sợ không phải là bởi vì Minh Nữ đánh tan tia sáng kia mạc, mà là bởi vì hắn vừa nãy nhìn thấy cái kia màu đen quyển sách yết giá

Hai mươi vạn điểm tích phân!

Mà mười vạn điểm tích phân, khái niệm này nghĩa là gì? Đây là đạo kỹ gấp mấy lần a! Này tiên kỹ có kinh khủng như vậy?

Dương Diệp quay về tiên kỹ càng ngày càng hiếu kỳ, hắn hiện tại học tập cái này tam tuyệt kiếm trung người kiếm, không biết là tính đạo kỹ vẫn là tính tiên kỹ, sở dĩ không biết, chủ yếu là bởi vì hắn chưa từng thấy tiên kỹ. Lúc trước tuy rằng cùng Minh Nữ từng giao thủ, thế nhưng song phương đều không có chăm chú! Bởi vậy, tuy rằng Minh Nữ sẽ tiên kỹ, thế nhưng hắn cũng chưa từng thấy!

Minh Nữ liếc mắt nhìn quyển sách, sau đó cất đi, xoay người hướng về cầu thang đi đến, khi đi đến cửa thang gác lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó xoay người nhìn Dương Diệp, nói: “Ta nhận một cái nhiệm vụ, nhiệm vụ này có chút độ khó, thế nhưng khen thưởng cũng không tệ lắm, làm thành, có bốn mươi vạn điểm tích phân khen thưởng, ngươi có hứng thú hay không?”

Tần Điệt cùng tên là thanh phong nữ tử trong nháy mắt hoá đá. Bọn họ không nghĩ tới, trước mắt này thánh bảng đệ nhất, dĩ nhiên sẽ yêu cầu xin mời trước mặt bọn họ cái này bề ngoài xấu xí gia hỏa làm nhiệm vụ

Ông trời, đây là Minh Nữ a! Thánh bảng đệ nhất Minh Nữ a!

Tần Điệt cùng nữ tử sở dĩ khiếp sợ, chủ yếu là bởi vì bọn họ chưa từng nghe qua Minh Nữ làm nhiệm vụ lúc sẽ mang người đi làm, bởi vì bình thường đều bản thân nàng liền giải quyết. Mà hiện tại, hắn dĩ nhiên sẽ mời nhân

Hai người ánh mắt làm lại rơi vào Dương Diệp trên người, hai người gắt gao nhìn Dương Diệp, dường như muốn đem Dương Diệp nhìn thấu!

Dương Diệp cũng có chút bất ngờ, hắn cũng không nghĩ tới này Minh Nữ dĩ nhiên sẽ mời hắn làm nhiệm vụ. Lúc này Dương Diệp cũng cảm giác có gì đó không đúng, bởi vì từ cùng này Minh Nữ gặp mặt tới nay, này Minh Nữ mang đến cho hắn một cảm giác chính là, hắn thật biết hắn! Cảm giác này có chút hoang đường, bởi vì nếu như Minh Nữ nhận thức hắn, phỏng chừng hắn sớm bị Thánh Đường nhân giết chết rồi!

Cái này cũng là Dương Diệp nghi hoặc nguyên nhân chủ yếu, đối phương không biết mình, cái kia vì sao mấy lần đối với mình lấy lòng? Lẽ nào là nhân vì chính mình trước bày ra thực lực kinh diễm đến đối phương? Điều này hiển nhiên là không

Nghĩ đến hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta có thể phân bao nhiêu?” Tuy rằng không biết đối phương vì sao như vậy, nhưng hắn vẫn là quyết định cùng đối phương đi làm hạ cái kia nhiệm vụ gì. Vừa đến là hắn lúc này xác thực là cần điểm tích phân, hơn nữa còn là lượng lớn cần, bởi vì phải tiến vào cái kia trấn ngục tháp, chí ít cũng cần mười vạn điểm tích phân. Thứ hai là hắn cũng hy vọng tiếp cận hạ này Minh Nữ, xem nhìn đối phương thực lực chân chính!

“Xem ngươi thực lực mình!” Minh Nữ nói: “Sau ba ngày ta sẽ tìm đến ngươi!” Nói xong, Minh Nữ biến mất không còn tăm hơi ở tại chỗ.

“Ngươi là ai!” Minh Nữ đi rồi, cái kia Tần Điệt đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, nói: “Minh Nữ luôn luôn không thích cùng nhân giao lưu, dù cho là thánh bảng đệ nhị Hạt Tử, hắn cũng rất ít tiếp xúc. Mà hắn dĩ nhiên sẽ mời ngươi, đạo, ngươi có phải là cùng với nàng có một chân!”

“Ngươi có tin ta hay không đem câu nói này nói cho hắn!” Dương Diệp nói.

Tần Điệt sắc mặt trong nháy mắt khổ đi, lập tức san cười cợt, nói: “Đùa giỡn, chỉ đùa một chút ha, tuy rằng ngươi xem ra trường vẫn không tính là quá khó coi, thế nhưng Minh Nữ dù như thế nào cũng không coi trọng ngươi không phải.” Nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt có chút thiện, Tần Điệt vội vã nghiêm mặt nói: “Lại nói lão huynh, ngươi đến cùng là ai? Đừng nói cho ta ngươi chỉ là một người đi đường giáp, đó là đang làm nhục ta thông minh!”

“Dương Man!” Dương Diệp nói: “Cho tới Minh Nữ tại sao tìm ta, kỳ thực ta cũng rất không hiểu, lần sau gặp được, nhất định hỏi một chút!”

“Ngươi chính là Dương Man!” Tần Điệt cả kinh nói: “Cái kia đánh tới Thính Tuyết Lâu tổng bộ, giết chết Ngọc Vô Song, còn có Thính Tuyết Lâu áo bào trắng Phó điện chủ Dương Man?”

Bên cạnh nữ tử lúc này trong mắt cũng là mang theo một tia khiếp sợ cùng hiếu kỳ, ánh mắt không ngừng ở Dương Diệp trên người đánh giá.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Ngươi xong đời rồi!” Tần Điệt cười hì hì, nói: “Thính Tuyết Lâu lâu chủ Lâu Ngọc Tiêu nhiều nhất ở hai ngày nữa sẽ từ U Minh hải trở về, khà khà, đến lúc đó hắn nhất định sẽ tìm đến ngươi. Biết Lâu Ngọc Tiêu sao? Ngươi khẳng định không biết, hắn đây, bề ngoài nhã nhặn nhã nhặn, thế nhưng nội tâm cũng là cái siêu cấp người điên, ngươi giết hắn Thính Tuyết Lâu nhiều người như vậy, lại làm chúng giẫm Thính Tuyết Lâu mặt, hắn nhất định sẽ cùng ngươi không chết không thôi!”

Nói đến đây, Tần Điệt dừng một chút, lại nói: “Bất quá ngươi cũng đừng lo lắng, cõi đời này vẫn có không sợ hắn Lâu Ngọc Tiêu, tỷ như ta! Như vậy đi, ngươi đến ta Đao Kiếm Minh, Lâu Ngọc Tiêu nơi đó, ta thế ngươi bãi bình rồi! Thế nào?”

“Tần Điệt!”

Lúc này, nữ tử đột nhiên lạnh lùng nói: “Ở ngay trước mặt ta đào ta Bái Nguyệt Điện người, có phải là có chút quá phận quá đáng?”

Nghe vậy, Tần Điệt khuôn mặt hơi giật giật, sau đó nhún vai một cái, nói: “Thanh phong, ta đây chính là đang giúp ngươi, ngươi cũng không phải không biết Lâu Ngọc Tiêu tên kia là cái cái gì mặt hàng, nhạ cuống lên hắn, hắn sẽ cùng ngươi Bái Nguyệt Điện ác chiến!”

“Ta Mục Thanh Phong sợ hắn sao?” Mục Thanh Phong lạnh lùng liếc mắt nhìn Tần Điệt, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nếu ngươi đã là ta Bái Nguyệt Điện người, bao lớn sự việc, ta đều thế ngươi gánh chịu!”

“Ngươi là Bái Nguyệt Điện điện chủ?” Dương Diệp không ngốc, nghe được lời của hai người, hắn lúc này cũng mơ hồ đoán sai thân phận của hai người. Trước mắt nữ nhân này hẳn là Bái Nguyệt Điện điện chủ, còn cái kia Tần Điệt nam tử hẳn là Đao Kiếm Minh minh chủ.

“Ngươi đoán đúng rồi!” Tần Điệt cười hắc hắc nói: “Ở trước mặt ngươi vị này, chính là có một không hai, nghiêng nước nghiêng thành Bái Nguyệt Điện điện chủ Mục Thanh Phong! Mà ta, chính là ngọc thụ lâm phong, phong lưu phóng khoáng, nhân gian nhân ái, hoa kiến hoa khai Đao Kiếm Minh minh chủ Tần Điệt, biệt hiệu: Tình thú!”

“Cầm thú?” Dương Diệp có chút kinh ngạc.

“Là tình thú!” Tần Điệt mặt đen lại, nói: “Tình thú, ngươi hiểu chưa? Một loại đặc biệt làm người ta yêu thích yêu thú, lấy đa tình, bác ái nghe tên, có hiểu hay không!”

“Ta cho rằng, cầm thú khá là phù hợp ngươi!” Dương Diệp rất nghiêm túc nói.

“Tiểu tử, đi, một mình đấu đi, ta muốn cùng ngươi một mình đấu!”

Tần Điệt giận dữ, nói xong thật sự chuẩn bị kéo Dương Diệp đi ra ngoài đánh một trận.

“Được rồi!” Lúc này, Mục Thanh Phong đột nhiên quát nhẹ, hắn bất mãn liếc mắt nhìn Tần Điệt, người sau bĩu môi, không ở muốn nói một mình đấu chuyện.

Mục Thanh Phong nhìn về phía Dương Diệp nói: “Chúng ta phải đi, ngươi đây?”

Dương Diệp nói: “Trước các ngươi ở chỗ này chờ Minh Nữ, chính là vì nhìn nàng oanh vệt lam quang kia?”

Mục Thanh Phong gật gật đầu, nói: “Ngươi chớ xem thường này đạo lam quang, này lam quang bên trong ẩn chứa lực lượng pháp tắc, người bình thường căn bản là không có cách nổ nát. Ở mấy tháng trước, cho dù là Minh Nữ, cũng là bỏ ra gần một ngày thời gian mới đem đánh tan, thế nhưng hiện tại” nói đến đây, Mục Thanh Phong trong mắt lộ ra một vệt cay đắng, nói: “Hắn dĩ nhiên chỉ dùng ba chiêu liền đem nổ nát, này trưởng thành tốc độ, thực sự là quá mức khủng bố rồi!”

“Các ngươi thì sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Các ngươi cần dùng bao nhiêu chiêu?”

Nghe vậy, mộc thanh phong ánh mắt thiểm mấy lần, không nói gì, mà Tần Điệt nhưng là sắc mặt có chút đẹp đẽ, môi hắn giật giật, sau đó nói: “Không nói chuyện cái này, không nói chuyện cái này, ta, chúng ta sau này còn gặp lại!” Nói, thân hình hắn hơi động trực tiếp biến mất ở cửa thang gác.

Dương Diệp: “”

Mục Thanh Phong liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Mấy ngày sau cái kia Lâu Ngọc Tiêu sẽ trở về, đến lúc đó đừng rời bỏ Bái Nguyệt Điện, hắn không phải ngươi bây giờ có thể đối phó.” Nói xong, Mục Thanh Phong cũng là thân hình lóe lên, biến mất ở cửa thang gác.

Sau khi hai người đi, Dương Diệp đi tới một toà ngọc quỹ trước, nhất thời, một màn ánh sáng tái hiện ra, che ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó đột nhiên nổ ra!

“Ầm!”

Màn ánh sáng kịch liệt run lên, hiện ra một chút vết nứt.

Dương Diệp lần thứ hai đột nhiên ra quyền, trong nháy mắt liền oanh hơn năm mươi quyền.

“Ầm!”

Mỗi một khắc, màn ánh sáng ầm ầm vỡ vụn.

Nhìn vỡ vụn màn ánh sáng, Dương Diệp thấp giọng nói: “Không phải là đặc biệt khó mà”

Dương Diệp không có đến xem ở trong đó tiên giai, bởi vì không có điểm tích phân, xem cũng là bạch xem. Hắn trực tiếp rời đi huyền kỹ các, thế nhưng khi hắn mới ra huyền kỹ các môn lúc, liền bị vài tên nam tử chặn lại rồi.

Cầm đầu một tên nam tử đi tới Dương Diệp trước mặt, đánh giá Dương Diệp, sau đó lạnh lùng nói: “Ngươi chính là cái kia Dương Man chứ? Phù Cẩm Tiên ở chúng ta trên tay, muốn hắn mạng sống, liền theo chúng ta đi!”

Một cái tay trực tiếp giam ở nói chuyện nam tử yết hầu trên, Dương Diệp nhìn sắc mặt trắng bệch nam tử, nói: “Uy hiếp ta?” Nói, tay đột nhiên dùng sức.

Ps: Cảm tạ trần đông 6638 bằng hữu khen thưởng, còn có thư hữu 22597405 thủy tứ manh manh đát nhạc độc dược rất lớn tửu tư lệnh mọi người khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ!

Nỗ lực gõ chữ, nỗ lực, không phụ sự mong đợi của mọi người!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 738: Ngươi, dám có ý kiến gì không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

738 chương: Ngươi, dám có ý kiến gì không?

Nam tử cái cổ trực tiếp bị vặn gãy, lại không một tiếng động.

Chết không nhắm mắt!

Cho dù cái cổ đã bị vặn gãy, nam tử con mắt như trước vẫn là mở thật to, đến chết một khắc đó hắn cũng không tin, hắn liền chỉ là bởi vì nói ra một câu, nhiên gáy liền bị vặn gãy.

Tuỳ tùng nam tử đến những người kia, lúc này cũng đều là hai mắt trợn tròn, trong mắt trừ khiếp sợ ra, càng nhiều chính là sợ hãi.

Chỉ là bởi vì một câu nói mà thôi

Sau đó bọn họ nhân sẽ chết rồi!

Người trước mắt này là sát thần sao?

Đối với Dương Diệp tới nói, không thích nhất sự việc chính là bị uy hiếp, nếu như thực lực không đủ, vậy cũng liền thôi, thế nhưng ở có năng lực tình huống hạ, ai dám uy hiếp hắn, hắn sẽ không chút do dự ra tay.

Hắn biết, những người trước mắt này bắt đi Phù Cẩm Tiên, sau đó lại tìm đến hắn, mục tiêu khẳng định là hắn, tuy rằng không biết đối phương có mục đích gì, thế nhưng đối với hắn mà nói, hắn không thích chơi âm. Nếu ngươi đã ở bắt đầu tính toán ta, như vậy xin lỗi, ngươi chính là ta kẻ địch, đối xử kẻ địch phương thức chính là, có thể giết một cái là một cái!

“Không phải muốn ta và các ngươi đi sao? Dẫn đường!” Dương Diệp nhìn lướt qua còn lại mấy người, trong mắt lạnh lẽo, làm cho mấy thân thể người không khỏi run rẩy.

Mấy người tựa hồ muốn nói điều gì lời hung ác, thế nhưng ở nhìn về phía Dương Diệp lúc, cái kia miệng làm sao cũng không mở ra được, cuối cùng chỉ có thể dẫn đường.

“Dương Man?”

Lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc, Dương Diệp dừng bước, xoay người nhìn lại, chỉ thấy cái kia Mạc Linh chính hướng hắn đi tới.

“Các ngươi đây là?” Mạc Linh nhìn Dương Diệp mấy người một chút, lại nhìn thấy một bên thi thể, lập tức hơi nhướng mày.

“Bọn họ bắt được Phù Cẩm Tiên, mà mục tiêu là ta!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Mạc Linh sắc mặt lúc này chìm xuống, trong mắt càng là lóe qua một vệt lạnh lẽo sát ý, Phù Cẩm Tiên nói thế nào cũng là Bái Nguyệt Điện người, đối phương lại dám trảo Bái Nguyệt Điện người, đây là không đem Bái Nguyệt Điện để ở trong mắt a.

Nhận ra được Mạc Linh trong mắt sát ý, mấy nhân biến sắc mặt, một người trong đó vội vàng nói: “Mạc Linh tiểu thư, hiểu lầm, là hiểu lầm, thiếu gia của chúng ta không có trảo phù tiểu thư, chỉ là xin mời phù tiểu thư đến phủ làm khách mà thôi, mà cùng Dương Quang Tử cũng giống như vậy, chúng ta chỉ là đến xin hắn, mà không phải tới bắt hắn, chuyện lúc trước đều hiểu lầm, hiểu lầm”

“Thiếu gia các ngươi là ai!” Mạc Linh nói.

“Man Hi!” Người kia nói.

Nghe vậy, Mạc Linh sắc mặt đột nhiên biến đổi, sau đó nói: “Đi, Phù Cẩm Tiên gặp nguy hiểm!” Nói thân hình hơi động, hướng về xa xa phi vút đi.

Thấy thế, Dương Diệp sầm mặt lại, chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, cả người bắn ra mà ra, đuổi sát Mạc Linh.

Rất nhanh, hai người đi tới một tòa phủ đệ.

Mạc Linh vừa muốn vào cửa, đột nhiên, hắn dừng bước lại, do dự hạ, sau đó nói: “Dương Man, sau đó mặc kệ phát sinh cái gì, ngươi đều phải tỉnh táo một điểm, việc này không chỉ là ngươi cùng Phù Cẩm Tiên sự việc của nhau, cũng là chúng ta Bái Nguyệt Điện sự việc, vì lẽ đó, chờ sau đó sự tình để để ta giải quyết, được không?”

“Nhân vô sự, tất cả dễ bàn!” Dương Diệp sắc mặt có chút âm trầm. Phù Cẩm Tiên cùng hắn trong đó, kỳ thực cũng không có cái gì thâm hậu cảm tình, thậm chí ngay cả bằng hữu cũng không bằng. Thế nhưng, nói thế nào Phù Cẩm Tiên cũng là cùng hắn đồng thời đến cổ thánh thành, hơn nữa, lúc trước nếu như không phải hắn truyền âm nói cho hắn Hỏa Linh Tộc tộc trưởng muốn bày trận đối phó hắn, vậy hắn ngay lúc đó tình cảnh khẳng định cực kỳ bị động, thậm chí khả năng còn có thể có nguy hiểm đến tính mạng!

Còn nữa, đối phương bắt đi Phù Cẩm Tiên mục đích, là hắn! Nói cách khác, đối phương là hướng về phía hắn đến, mà Phù Cẩm Tiên bất quá là bị liên lụy thôi!

Nghe được Dương Diệp, Mạc Linh khe khẽ thở dài, sau đó vung tay phải lên, một đạo kình phong thổi mà ra, đem đại môn kia trực tiếp đập vỡ tan.

Đùng đùng đùng đùng

Mới vừa vào cửa, từng đạo từng đạo roi quật thân thể âm thanh chính là truyền tới Dương Diệp hai trong tai người, này để sắc mặt của hai người đều càng thêm âm trầm.

“Đồ đê tiện, hi thiếu gia coi trọng ngươi, đó là ngươi mười đời đã tu luyện phúc khí, ngươi lại vẫn dám từ chối? Phù Cẩm Tiên, ta đạo ngươi trang cái cái gì? Ngươi trước đây không phải một ngày đổi một người đàn ông sao? Làm sao, hiện tại muốn hoàn lương?”

Ở một gian trong đại sảnh, một tên quần đỏ yêu mị nữ tử cầm trong tay một cái màu đen roi dài, chính cười gằn nhìn trước mặt nàng Phù Cẩm Tiên. Lúc này Phù Cẩm Tiên tứ chi bị đóng đinh trên mặt đất, máu tươi chảy ròng, càng thảm hại hơn chính là trên người nàng đã che kín vô số đạo lít nha lít nhít vết máu, đó là roi tạo thành!

Ở một bên, còn ngồi một tên ở trần nam tử, ở nam tử trên người, thêu có khắc vô số đạo kỳ dị màu vàng sậm phù văn. Mà phía sau nam tử, thì lại đứng một ông già, ông lão hai mắt khép hờ, phảng phất ngủ.

Quần đỏ nữ tử roi trong tay lại rơi vào Phù Cẩm Tiên trên người, nhất thời, một luồng huyết dịch lắp bắp ra, quần đỏ nữ tử nụ cười trên mặt nhưng là càng ngày càng xán lạn, “Nữ nhân mà, sinh ra không phải để cho nam nhân ngủ sao? Đang nói, ngươi vốn là liền không biết bị bao nhiêu nam nhân ngủ quá, ở nhiều bị một người ngủ, lại sẽ như thế nào? Đang nói, hi thiếu gia chịu trên ngươi, đây là ngươi vinh hạnh, nhưng đáng tiếc, ngươi nhưng lại không biết quý trọng.” Nói, nữ tử roi trong tay lại giật đi ra ngoài.

Bất quá roi nhưng là không có rơi vào Phù Cẩm Tiên trên người, mà là bị một cái tay tiếp được.

Lúc này, ông lão kia con mắt mở, mà thanh niên kia khóe miệng cũng nổi lên một vệt nụ cười quái dị.

Ở nhìn thấy Phù Cẩm Tiên lúc, Mạc Linh đầu nhất thời trống rỗng, ám đạo xong.

[truyen cua t

Ui II Net] Lúc này Phù Cẩm Tiên không có chết, thế nhưng cũng nhanh gần đủ rồi, vốn là là quần áo màu tím, lúc này đã đã biến thành màu đỏ tươi, quan trọng nhất chính là trên mặt của nàng, lúc này trên mặt của nàng hoàn toàn bị vết roi che kín, có thể nói, đã căn bản không thấy rõ hắn nguyên bản dáng dấp.

Nhìn Phù Cẩm Tiên một lát, Dương Diệp hít sâu một hơi, đưa tay đặt ở Phù Cẩm Tiên bụng, màu tím huyền khí chậm rãi rót vào Phù Cẩm Tiên trong cơ thể, một lát, Phù Cẩm Tiên hơi hơi khá hơn một chút, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn Dương Diệp, thấp giọng nói: “Xin lỗi, lại, lại liên lụy ngươi rồi!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Là ta liên lụy ngươi rồi!”

“Không nên động thủ, coi như là vì chính ngươi, được không?” Phù Cẩm Tiên cái kia thanh âm yếu ớt bên trong mang theo cầu xin vẻ. Hắn rất rõ ràng, nếu như Dương Diệp lúc này động thủ, nếu như không bộc lộ ra thực lực chân chính, vậy khẳng định sẽ có nguy hiểm đến tính mạng, bởi vì nơi này có bán thánh cường giả. Mà nếu như hắn không bộc lộ ra thực lực chân chính, hắn căn bản không chiến thắng được bán thánh cường giả!

“Yên tâm, ta sẽ không làm không có nắm chắc sự tình!” Dương Diệp đem Phù Cẩm Tiên ôm lấy, sau đó đưa đến Mạc Linh trước mặt, nói: “Trước tiên dẫn nàng đi!”

Mạc Linh tiếp nhận Phù Cẩm Tiên, sau đó nói: “Dương Man, việc này bàn bạc kỹ càng!” Giữa trường có một vị bán thánh, thế nhưng hắn rất rõ ràng, này man phủ bán thánh, không thể chỉ một vị!

“Ngươi chính là Dương Man?” Lúc này, thanh niên kia bỗng nhiên nói: “Nghe nói ngươi dựa vào sức mạnh thân thể cùng phòng ngự liền giết Ngọc Vô Song còn có cái kia áo bào trắng Phó điện chủ, ta đối với ngươi thật tò mò, bởi vì ta cũng là một tên thể tu, phải nói, ta man gia đời đời kiếp kiếp đều thể tu. Bởi vì hiếu kỳ, vì lẽ đó ta mời ngươi tới. Còn ngươi bằng hữu này, ta chỉ có thể nói xin lỗi, ta vốn là chỉ là muốn cùng nàng vui đùa một chút, dù sao hắn sắc đẹp cũng không tệ lắm, cũng không định đến hắn lại phản kháng, còn muốn để ta đoạn tử tuyệt tôn, hết cách rồi, chỉ có thể hơi thi tiểu giới rồi!”

“Man Hi, Phù Cẩm Tiên là ta Bái Nguyệt Điện nhân!” Mạc Linh trầm giọng nói: “Ngươi làm như thế, lẽ nào là ở hướng về ta Bái Nguyệt Điện tuyên chiến sao?”

“Nha đầu, đừng bắt ngươi Bái Nguyệt Điện doạ người rồi!” Lúc này, cái kia Man Hi phía sau ông lão bỗng nhiên nói: “Bất quá là tiểu hài tử giống như quá gia gia thôi, còn thật sự cho rằng Bái Nguyệt Điện lợi hại bao nhiêu? Nếu như không phải xem ở một ít Thánh Đường trưởng lão trên mặt, ngươi Bái Nguyệt Điện, trong nháy mắt tức diệt!”

“Ngươi” mạc linh tức đến đỏ bừng cả mặt, thế nhưng là không có cách nào phản bác. So với những thế gia này, Bái Nguyệt Điện quả thật có chút yếu, bởi vì Bái Nguyệt Điện bất quá là một cái do thế hệ tuổi trẻ tạo thành một tổ chức thôi, mà những thế gia này, đó là truyền thừa mấy chục ngàn năm, thậm chí mười vạn năm!

“Trước tiên dẫn nàng đi!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Nếu đến, nhưng là không dễ như vậy đi rồi!” Nói chuyện chính là quần đỏ nữ tử, hắn tay đột nhiên vừa kéo, hy vọng rút về roi, thế nhưng là kinh hãi phát hiện, hắn roi như bị một ngọn núi lớn đè lên giống như vậy, không chỉ có không có co rúm, trái lại còn kém điểm làm cho nàng vồ tới.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại quần đỏ nữ tử trước mặt, người sau hoảng hốt, vừa muốn né tránh, thế nhưng một cái tay cũng đã trói lại cổ nàng.

“Ngươi làm cái gì, mau thả ta ra, không phải vậy hi thiếu gia đưa ngươi chém thành muôn mảnh!” Nữ tử oán độc nhìn chầm chầm Dương Diệp, trong mắt nhưng là không có một chút nào e ngại, hiển nhiên là không có sợ hãi.

“Làm cho các nàng đi, ngươi không có ý kiến chớ?” Dương Diệp thủ sẵn quần đỏ nữ tử cái cổ, nhưng là đúng cái kia Man Hi nói tới.

“Ta không thích bị uy hiếp!” Man Hi nhìn Dương Diệp, bình tĩnh nói.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó tay đột nhiên dùng sức.

“Xoạt xoạt!”

Quần đỏ nữ tử đầu trực tiếp bị nữu đi, một luồng máu tươi phóng lên trời.

Dương Diệp tiện tay đem đầu ném tới một bên, sau đó nói: “Kỳ thực, ngươi có ý kiến gì hay không, ta đều sẽ giết nàng!”

Thanh niên chậm rãi trạm lên, nói: “Ngươi là muốn chết rồi!”

“Man gia lúc nào biến bá đạo như vậy rồi!” Lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một thanh âm, đón lấy, Mục Thanh Phong cùng hai tên ông lão đi vào phòng khách.

Thanh niên nhìn lướt qua Mục Thanh Phong cùng phía sau nàng hai người, sau đó cười nói: “Ai nha, hai vị bán thánh, ta rất sợ nha, các ngươi đừng giết ta có được hay không?”

Theo thanh niên âm thanh hạ xuống, giữa trường lại xuất hiện ba tên ông lão.

Bốn vị bán thánh!

“Các ngươi xem, chúng ta hiện tại có bốn vị bán thánh, các ngươi chỉ có hai tên, vì lẽ đó, toàn bộ các ngươi ở lại đây đi. Đặc biệt ngươi Mục Thanh Phong, đạo thật sự, ta con mẹ nó nghĩ. Trên ngươi rất lâu rồi!” Man Hi vẻ mặt hơi có vẻ hơi điên cuồng.

“Hắn, ta muốn dẫn đi!”

Đang lúc này, lại một thanh âm xuất hiện tại giữa trường, đón lấy, Minh Nữ xuất hiện tại trong đại sảnh.

Minh Nữ nhìn lướt qua Man Hi mọi người, cuối cùng rơi vào Man Hi phía sau người lão giả kia trên người, nói: “Ngươi, dám có ý kiến gì không?”

PS; Cảm tạ: Ta tên khang soái qq thở dài bất đắc dĩ 龖 diễm phát ngẫu đậu TloveL nhóm bằng hữu hào thưởng, bái tạ, cảm tạ các ngươi, để thanh loan có thể tiếp tục chờ ở vé tháng bảng tiến lên! Cũng cảm tạ những kia đem giữ gốc vé tháng gửi cho thanh loan người, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

Còn có thanh phong em gái không sai, Mục Thanh Phong chính là thanh phong em gái diễn viên quần chúng nhân vật. Cảm tạ thanh phong em gái hôm nay hào thưởng.

Cuối cùng, rống to một câu: Cầu vé tháng!!!!

Ta cùng phía trước chỉ kém mấy chục phiếu, cầu chư vị giúp ta một chút sức lực bạo phía trước hoa cúc khỏe không?

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 739: Tôn tử, gia gia ta đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

739 chương: Tôn tử, gia gia ta đến!

Dám có ý kiến gì không?

Câu nói này không thể nghi ngờ là phi thường bá đạo, đặc biệt do một cái Tôn giả cảnh huyền giả đối với một cái bán thánh cường giả nói.

Man Hi phía sau người lão giả kia sắc mặt lúc này có thể nói là khó coi tới cực điểm, thế nhưng ra ngoài mọi người dự liệu, người lão giả này không chỉ có không có nộ mà ra tay, trái lại là trên mặt bỏ ra vẻ tươi cười, tuy rằng trên mặt nụ cười này có chút miễn cưỡng, nói: "Nếu là ngài muốn người, ta man gia tự nhiên không dám có dị nghị!"

"Ta không đồng ý!"

Lúc này, cái kia Man Hi đột nhiên gằn giọng nói: "Minh Nữ, ta man gia cùng ngươi nước giếng không phạm nước sông, ngươi cần gì phải vì một con giun dế cùng ta man gia là địch? Người này đầu tiên là uy hiếp ta, sau lại ngay mặt ta giết nữ nhân ta, ta nếu không giết hắn, sau này ta Man Hi còn làm sao ở cổ thánh thành đặt chân?"

"Không đồng ý vậy thì ra tay, trong vòng ba chiêu, nếu không mạng của ngươi, ta lập tức rời đi!" Minh Nữ âm thanh như trước bình tĩnh, không có bất kỳ gợn sóng.

Man Hi sắc mặt càng ngày càng dữ tợn, ngay khi hắn muốn ra tay lúc, phía sau hắn ông lão nhưng là ngăn cản hắn, sau đó nói: "Minh Nữ điện hạ, Man Uyên quản giáo vô phương, để điện hạ cười chê rồi. Điện hạ cứ việc mang đi nhân chính là, ta man gia sẽ không ngăn cản!"

Minh Nữ xoay người đi ra ngoài cửa, Mục Thanh Phong mọi người vội vã đi theo, Dương Diệp cũng đi theo, thế nhưng khi hắn đi tới cạnh cửa lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó xoay người nhìn Man Hi mọi người, nói: "Yên tâm, ta sẽ không để cho các ngươi thất vọng, nhiều nhất một cái canh giờ, trong vòng một canh giờ, ta khẳng định trở về, nhất định phải chờ ta!"

Cái kia Man Hi hướng phía trước đi rồi một bước, chỉ là một bước, nhưng là trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, sắc mặt hắn lại dữ tợn lại điên cuồng, "Được rồi, ta nhất định chờ ngươi trở về, không trở lại chính là tôn tử, ngươi nói tốt không tốt?"

"Ta trở về, ngươi chính là cháu của ta, ngươi nói tốt không tốt?"

Dương Diệp nói.

“Được!” Man Hi nanh cười cợt, nói: “Tốt chỉ cần ngươi trở về, ta là ngươi tằng tôn tử đều không liên quan!”

“Được rồi, tôn tử, cấp gia gia trở về tìm ngươi!” Dương Diệp đưa tay vỗ vỗ Man Hi gò má, sau đó xoay người rời đi.

“Nhất định phải trở về a!”

Man Hi hai tay nắm chặt, trong mắt lập loè điên cuồng sắc thái

Đem Phù Cẩm Tiên giao cho Mục Thanh Phong mọi người chăm sóc sau, Dương Diệp lập tức rời đi Bái Nguyệt Điện, hắn vừa rời đi Bái Nguyệt Điện, nhưng là bị một người ngăn lại, người này là Mục Thanh Phong.

“Ngươi muốn giết về?” Mục Thanh Phong nói.

“Ta nếu như không đi trở về, sẽ phải gọi nhân gia gia gia rồi!” Dương Diệp nói.

Mục Thanh Phong thấp giọng thở dài, nói: “Này man gia rất sớm rất sớm trước cũng đã tồn tại, bọn họ là thể tu thế gia, các đời thành viên gia tộc đều thể tu, bởi vì bọn họ mỗi đại nhân thể chất đều khá là đặc thù, làm thể tu, sẽ làm ít mà hiệu quả nhiều. Thế nhưng không biết từ lúc nào bắt đầu, thể chất của bọn họ bắt đầu thay đổi, biến không có trước ưu tú như vậy, bởi vậy, bọn họ man gia bắt đầu từ từ sa sút, nhưng ngay cả như vậy, bọn họ nội tình cùng thực lực, cũng là không thể khinh thường.”

Nói đến đây, hắn nhìn một Dương Diệp, lại nói: “Bọn họ trước cho ngươi đi man gia, hẳn là đánh ngươi công pháp tu luyện, hoặc là bản thân ngươi thể chất chủ ý. Bởi vì ở cổ thánh thành, ngoại trừ man gia ở ngoài, không có bất kỳ người nào làm thể tu có thể đem thân thể ở hoàng giả cảnh liền tu luyện tới so với bán thánh thân thể còn nhân vật khủng bố.”

“Man gia có mấy vị bán thánh?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Chí ít năm vị!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói: “Ta biết ngươi trong lòng có không cam lòng, muốn vì bằng hữu ngươi báo thù, thế nhưng, lúc này thật sự không phải lúc. Hơn nữa ngươi hiện tại đi, đơn giản chính là chịu chết thôi.”

“Yên tâm, chuyện chịu chết, ta sẽ không làm!”

Nói xong câu này, Dương Diệp không có ở quản Mục Thanh Phong, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Ở Dương Diệp đi rồi, Mạc Linh xuất hiện tại Mục Thanh Phong bên cạnh, “Ngươi cho rằng hắn có thể còn sống trở về sao?”

“Hắn để ta có chút nhìn không thấu!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói: “Mặc kệ là thực lực, vẫn là thân phận, đều nhìn không thấu. Còn có thể hay không trở về, liền muốn xem cái kia Minh Nữ có thể hay không vì hắn lại ra tay. Nếu như Minh Nữ không ra tay, hắn chắc chắn phải chết, năm vị bán thánh, căn bản không phải hắn có thể chống lại!”

“Chúng ta đây, chúng ta không ra tay giúp sao?” Mạc Linh nói: “Cái kia man gia lần này mạnh mẽ cướp ta Bái Nguyệt Điện người, lại làm chúng sỉ nhục ngươi, lẽ nào việc này liền như thế quên đi?”

“Không phải vậy đây?” Mục Thanh Phong lắc lắc đầu, nói: “Rất nhiều Thánh Đường trưởng lão xác thực rất chăm sóc chúng ta, nhưng đó là bởi vì bọn họ trước đây cũng là Bái Nguyệt Điện thành viên duyên cớ. Ngươi giác cho bọn họ sẽ vì chúng ta đi cùng man gia liều sống liều chết sao? Sẽ không, như chúng ta đi tìm bọn họ hỗ trợ, bọn họ sẽ chỉ làm chúng ta nhân nhượng cho yên chuyện!”

Mạc Linh thấp giọng thở dài, trong mắt loé ra nồng đậm bất đắc dĩ vẻ.

“Tuy nhiên” nói đến đây, Mục Thanh Phong trong mắt loé ra một vệt lệ khí, nói: “Man gia lần này nhục ta Bái Nguyệt Điện, nhục ta, ta Bái Nguyệt Điện làm sao có thể liền như vậy quên đi? Không có Thánh Đường trưởng lão, ta Bái Nguyệt Điện cũng có bán thánh! Truyền lệnh xuống, để hết thảy đạt đến hoàng giả cảnh Bái Nguyệt Điện thành viên toàn bộ tập hợp, mặc kệ đang làm gì, toàn bộ tập hợp, mục tiêu, man gia!”

“Nhưng chúng ta không có bán thánh!” Mạc Linh thấp giọng nói. Bái Nguyệt Điện hoàng giả cảnh huyền giả số lượng vẫn tính nhiều, thế nhưng toàn bộ gộp lại cũng khó có thể cho man gia tạo thành uy hiếp a, bởi vì man gia có chí ít năm vị bán thánh! Năm vị bán thánh liên thủ, bọn họ những hoàng giả này cảnh huyền giả căn bản không có bất cứ cơ hội nào!

“Ông nội ta là bán thánh, bà nội ta cũng là bán thánh, thêm vào Lý trưởng lão cùng Đường trưởng lão, đầy đủ rồi!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

“Điện chủ, ngươi yêu cầu viên gia tộc ngươi?” Mạc Linh cả kinh nói.

“Nếu như đối phương cũng là bán thánh trở xuống, ta đương nhiên sẽ không vận dụng gia tộc sức mạnh, thế nhưng đối phương đều dùng bán thánh đến ép ta, vậy ta còn không tìm giúp đỡ, vậy thì là ngu xuẩn rồi! Đi thôi, để tất cả mọi người đến man gia!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

Mạc Linh gật gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, Mục Thanh Phong trong mắt suy tư, nói: “Có thể làm cho Minh Nữ coi trọng người, lại làm sao có khả năng là một một người đơn giản vật?”

Kỳ thực, hắn nguyên bản cũng là chuẩn bị nhân nhượng cho yên chuyện, bởi vì cùng man gia ác chiến, tính thế nào đều không có lợi. Thế nhưng cuối cùng hắn thay đổi chủ ý, còn nguyên nhân, ngoại trừ trước man gia cái kia Man Hi ỷ vào bán thánh chỗ dựa nhục hắn, làm cho nàng thực sự tức giận ở ngoài, còn có cái nguyên nhân, vậy thì là Mạc Linh!

Trước khi nàng đạo không cách nào hướng về man gia báo thù lúc, hắn từ Mạc Linh trong mắt nhìn thấy chính là bất đắc dĩ còn có không cam lòng, quan trọng nhất chính là còn có tự giễu. Một tổ chức, một cái gia tộc, một người, có thể yếu, có thể không mạnh, thế nhưng tuyệt đối không thể không có huyết tính. Không có huyết tính, Cái kia quản là một tổ chức, vẫn là một cái gia tộc cùng một người, nhất định sẽ xong đời!

Vì lẽ đó, lần này hắn ra tay, cũng không phải là vì Dương Diệp, cũng không phải là vì Bái Nguyệt Điện, chủ yếu nhất vẫn là vì mình. Bởi vì hắn không muốn chính mình mất đi cái kia phân huyết tính.

Rất nhanh, Bái Nguyệt Điện hoàng giả cảnh cường giả toàn bộ ở Bái Nguyệt Điện cửa lớn tập hợp, có tới hơn 150 tên!

Nhìn diện trước hơn 150 tên hoàng giả cảnh huyền giả, Mục Thanh Phong nói: “Man gia đầu tiên là vô cớ tù binh ta Bái Nguyệt Điện thành viên, đem trọng thương, sau lại nhục ta cùng với Bái Nguyệt Điện. Các ngươi đạo, chúng ta có nên hay không tìm bọn họ thảo một cái công đạo?”

“Thảo, làm hắn a! Lại dám sỉ nhục lão đại ngươi, làm hắn!”

“Làm hắn!”

“Nhất định phải làm hắn, không phải vậy lão tử sau này đi ra ngoài đều không mặt mũi đạo ta là Bái Nguyệt Điện nhân. Xem hiện tại Thính Tuyết Lâu, bọn họ thành viên hiện tại đi ra cũng không dám xuyên Thính Tuyết Lâu quần áo, lão tử cũng không muốn như bọn họ như vậy. Vì lẽ đó, được!”

Nhìn thấy đám người công phẫn, Mục Thanh Phong trong lòng vui mừng không ngớt, bởi vì hắn biết rõ, những người này đều biết man gia thực lực, thế nhưng là không có ai lùi bước!

Mục Thanh Phong lại nói: “Dương Man lúc này đã giết hướng về phía man gia, chúng ta không thể để cho hắn cảm giác mình là người cô đơn, Bái Nguyệt Điện mọi người nghe, đem bọn ngươi tốc độ tăng lên tới cực hạn, toàn bộ chạy tới man gia, đi!” Nói, Mục Thanh Phong thân hình hơi động, hóa thành một vệt sáng hướng về man gia phương hướng bắn nhanh mà đi.

Ở sau lưng nàng, hơn 100 đạo cột sáng phóng lên trời, hướng về man gia phương hướng chạy đi.

Rất nhanh, Thính Tuyết Lâu muốn cùng man gia đánh nhau tin tức trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ cổ thánh thành, vô số người cũng hướng về man gia phương hướng chạy đi, muốn nhìn một chút này một hồi vở kịch lớn.

“Ta nhưng là nghe nói, này man gia thật là đắc tội rồi cái kia Dương Man, bởi vậy mới làm cho toàn bộ Bái Nguyệt Điện trải qua đi, chà chà, lần này có thể có trò hay nhìn, này Dương Man tuy rằng không phải đơn giản mặt hàng, thế nhưng này man gia nhưng là vạn năm thế gia a, cái kia nội tình, không phải là cái gì Thính Tuyết Lâu có thể so với, lần này, này Dương Man chỉ sợ là muốn tai, còn phải bồi cái trước Bái Nguyệt Điện!”

“Không nhất định, này Dương Man lực lượng mới xuất hiện, muốn nói phía sau hắn không có thực lực gì, hoặc là nhân vật cường đại, đánh chết ta cũng là không tin.”

“Xác thực, hắn nếu dám giết trên man gia, khẳng định là để ý này lá bài tẩy!”

“Đừng nói nhảm, tốc độ tăng nhanh điểm, đi trễ, có thể sẽ không có trò hay nhìn!”

Dương Diệp biết man gia có năm vị bán thánh, cũng biết, hắn lúc này căn bản là không có cách cùng gia tộc này chống lại. Thế nhưng hắn vẫn là đến.

Kiếm tu, nên có phong mang, tương xứng ninh chiết không loan, tương xứng tương xứng xuất kiếm lúc liền xuất kiếm!

Nếu như kiếm tu không có phong mang, vậy thì là phế nhân, nếu như kiếm tu kiếm trong tay nhân làm đối thủ mạnh mẽ liền loan, liền khuất phục, vậy này kiếm tu cũng là rác rưởi, mà nếu như kiếm tu nên xuất kiếm lúc không xuất kiếm, mà là trông trước trông sau, suy đi nghĩ lại, cái kia điều này có thể tâm niệm hiểu rõ, kiếm như cánh tay khiến sao?

Nên xuất kiếm lúc liền xuất kiếm, mặc kệ đối thủ là yếu, vẫn là cường! Đương nhiên, này không phải nói một mình ngươi Tiên Thiên cảnh kiếm tu, đang đối mặt bán thánh cường giả lúc cũng phải xuất kiếm. Cái kia gọi dũng khí, cái kia cổ hủ!

Nên xuất kiếm lúc liền xuất kiếm, chân chính chỉ chính là một loại khí phách, một loại không sợ, một loại quyết tâm, một loại dũng khí!

Nói đơn giản một chút chính là, trước tiên đừng đi hy vọng có làm hay không được cái vấn đề này, trước tiên dính dáng đang nói, thực sự không đánh được, vậy thì chạy

“Tôn tử, gia gia ngươi ta đến!”

Đứng ở man gia trước đại môn, Dương Diệp âm thanh ở huyền khí gia trì hạ, rất xa truyền ra đến, phạm vi chí ít gần ngàn dặm đều có thể rõ ràng có thể nghe!

PS: Chúc mọi người tiết nguyên tiêu vui sướng!!!!!!

Gõ chữ không biết nhật nguyệt, nếu như không phải mặc huynh nhắc nhở ta, ta còn không biết ngày hôm nay là nguyên tiêu tiết

Chúc mọi người chơi vui vẻ!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 740: Đánh liền đánh, kỷ oai cái cái gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

740 chương: Đánh liền đánh, kỷ oai cái cái gì?

Cửa mở, Man Hi cùng bốn tên ông lão chậm rãi đi ra.

“Nguyên lai, cõi đời này thật là có không sợ chết! Bất quá ngươi yên tâm, sẽ không để cho ngươi như vậy chết nhanh, bởi vì cõi đời này so với tử còn đáng sợ hơn đồ vật có thể nhiều lắm đấy, ta sẽ từng cái để ngươi thử xem.” Man Hi trên mặt như trước mang theo nụ cười, chỉ có điều nụ cười này có chút điên cuồng, có chút dữ tợn.

Dương Diệp vung tay phải lên, một tờ giấy chậm rãi bay ra ngoài, nói: “Đây là giấy sinh tử, ngươi là thể tu, ta cũng là thể tu, hơn nữa ta cảnh giới so với ngươi còn thấp, ngươi sẽ không không dám thiêm chứ? Đương nhiên, ngươi nếu như gọi phía sau ngươi bốn cái gia gia ra tay, vậy thì mời ngươi thiểm đi sang một bên. Bởi vì, ta không quá yêu thích cùng không có dũng khí nhân phí lời!”

“Ta biết ngươi ở kích ta, bất quá không liên quan, bởi vì ta cũng đang muốn tự tay giải quyết ngươi!” Man Hi cong ngón tay búng một cái, một giọt máu tươi bay vào cái kia giấy sinh tử trên.

Thiêm giấy sinh tử, thấy sinh tử!

Đang lúc này, Man Hi phía sau bốn tên ông lão hơi thay đổi sắc mặt, không hẹn mà cùng nhìn về phía phía chân trời, chỉ thấy phía chân trời hơn 100 đạo lưu quang nhanh chóng mà đến, rất nhanh, Mục Thanh Phong mọi người xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

Hơn một trăm tên hoàng giả cảnh!

Cái kia Man Uyên khẽ cau mày, ở bên cạnh hắn ông lão cũng là như thế.

“Các ngươi làm sao đến?” Nhìn thấy Mục Thanh Phong, Dương Diệp hơi có chút bất ngờ.

“Này không chỉ có là chuyện của ngươi, cũng là chúng ta Bái Nguyệt Điện sự việc!” Mục Thanh Phong lạnh lùng nhìn lướt qua Man Hi, nói: “Man gia công nhiên tù binh ta Bái Nguyệt Điện người, việc này ta Bái Nguyệt Điện nếu là không có bất kỳ phản ứng nào, ngày ấy sau ta Bái Nguyệt Điện còn làm sao ở cổ thánh thành đặt chân? Vì lẽ đó, hôm nay chúng ta là đến đòi cái công đạo!”

“Mục Thanh Phong, chỉ bằng ngươi?” Man Hi nanh cười cợt, ánh mắt ở Mục Thanh Phong trên người đánh giá vài lần, trong mắt lộ ra một vệt dâm. Tiết, nói: “Nghe nói từ xưa tới nay chưa từng có ai xem qua ngươi dáng vẻ, cũng không biết ngươi bề ngoài ra sao, bất quá không liên quan, ngày hôm nay ta không chỉ có muốn gặp được ngươi dáng vẻ, còn muốn gặp đến ngươi cởi sạch dáng vẻ, ha ha”

Man Hi làm cho Mục Thanh Phong trong mắt sát ý vội hiện, mà phía sau nàng Bái Nguyệt Điện thành viên thì lại nhất thời xù lông.

“Man cẩu, ta thảo ngươi tổ tông, liền ngươi mặt hàng này, không có ngươi man gia cho ngươi chỗ dựa, lão tử một ngày diệt ngươi mười lần!”

“Đừng nói, lão đại hạ lệnh đi, ngày hôm nay giết chết đồ chó này!”

“Lão đại hạ lệnh đi, ngày hôm nay dẹp yên toàn bộ man gia”

Bái Nguyệt Điện thành viên đại thể đều một ít người trẻ tuổi, mà người trẻ tuổi, đều máu nóng, bọn họ không phải không thấy Man Hi phía sau có bốn tên bán thánh, thế nhưng bọn họ cũng không sợ, tại sao? Bởi vì nhiều người, bởi vì bọn họ đoàn kết.

“Cho các ngươi thời gian ba cái hô hấp lập tức lăn, không phải vậy, ngày hôm nay đều ở lại đây đi!” Man Uyên lạnh lùng nhìn lướt qua Mục Thanh Phong mọi người.

“Man Uyên, ngươi uy phong thật to a!” Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, đón lấy, một cái chống gậy ông lão tóc trắng cùng lão phụ tóc trắng xuất hiện tại Mục Thanh Phong bên cạnh, ông lão lạnh lùng liếc mắt nhìn Man Uyên, nói: “Ta ngược lại muốn xem xem, ngươi làm sao để bọn họ đều ở lại chỗ này!”

“Man gia mấy năm gần đây, quả thật có chút hung hăng quá mức rồi!” Lúc này, cái kia Lý trưởng lão cùng một ông già xuất hiện tại giữa trường.

Bốn tên bán thánh!

Lần này, Man Uyên cấp nhân sắc mặt trầm xuống, Man Uyên nhìn ông lão tóc trắng, nói: “Mục Hà, ngươi nên vì này thể tu cùng ta man gia là địch?”

“Hắn ta không quen biết!” Tên là Mục Hà ông lão tóc trắng nói: “Ta đến, cũng không phải vì hắn. Ta đến, là vì tôn nữ của ta, cũng chính là Bái Nguyệt Điện điện chủ. Kỳ thực, tiểu bối trong đó đánh lộn, theo chúng ta lão gia hỏa này không có quan hệ gì, thế nhưng ngươi Man Uyên nhưng là muốn ỷ vào bán thánh thực lực, đến sỉ nhục ta này tôn nữ bảo bối, hết cách rồi, ta phu thê hai người cũng chỉ có thể đi ra chơi với ngươi chơi!”

“Lý trưởng lão các ngươi thì sao?” Man Uyên nhìn về phía Lý trưởng lão, “Vẫn là đạo, đây là Thánh Đường ý tứ?”

“Hai chúng ta lần này đến, không có nghĩa là Thánh Đường, chỉ đại biểu tự chúng ta!” Lý trưởng lão nói: “Chúng ta sinh ra Bái Nguyệt Điện, thấy Bái Nguyệt Điện chịu nhục, không nhìn nổi, lời giải thích này, ngươi hài lòng không?”

Man Uyên sắc mặt càng thêm âm trầm, hắn ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, hắn không nghĩ tới, người trước mắt đầu tiên là có Minh Nữ giúp đỡ, hiện tại lại có nhiều người như vậy trước đến giúp đỡ. Đây là hắn vạn lần không ngờ, bởi vì trước hắn điều tra tư liệu, trước mắt cái này thể tu không có bất kỳ bối cảnh gì, muốn nói có, chính là khả năng cùng Hỏa Linh Tộc có chút quan hệ!

Mà bây giờ Hỏa Linh Tộc, hắn man gia tự nhiên không cần sợ hãi. Bởi vậy mới có trước trảo Phù Cẩm Tiên vừa ra, bởi vì bọn họ muốn nhìn một chút, ngoại trừ man gia ở ngoài, cõi đời này đến cùng còn có công pháp gì lại có thể để này Dương Man đem thân thể tu luyện tới có thể so với bán thánh trình độ.

Chỉ là hắn không nghĩ tới, sẽ đưa tới hệ này liệt phiền phức.

“Ta cùng cháu của ta đã kí rồi giấy sinh tử, trước hết để cho chúng ta đem chuyện giữa chúng ta giải quyết, ở đến đàm luận cái khác, làm sao?” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Ngươi liền như vậy muốn chết phải không?” Man Hi tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, lần này, trên mặt hắn đã không có nụ cười, có chỉ có sát ý.

Dương Diệp cười nói: “Trước ngươi cũng đã có nói, chỉ cần ta trở về, ngươi chính là cháu của ta, làm sao, ngươi dám nói, ngươi không dám thừa nhận a?”

“Ngươi rất có thể nói sao!” Man Hi thân hình hơi động, đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Sau đó, ta đưa ngươi hàm răng từng khối từng khối xoá sạch, sau đó ở đem đầu lưỡi ngươi làm quyết định, ta ở xem, ngươi có phải là còn giống như bây giờ có thể nói.”

“Đến nha!” Dương Diệp ngón tay ngoắc ngoắc, khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn.

“Chậm đã!”

Ngay khi Man Hi muốn động thủ lúc, một bên Man Uyên đột nhiên nói: “Chư vị, đây là quyết chiến sinh tử, kí rồi giấy sinh tử, chư vị chờ có thể hay không nhúng tay chứ?”

Mục Hà mọi người khẽ nhíu mày, nhìn về phía Mục Thanh Phong, Mục Thanh Phong thì lại nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười cợt, nói: “Chư vị, đây là ta cùng hắn sự việc của nhau, sau đó nếu như ta không địch lại hắn, chư vị Không được nhúng tay, đương nhiên, nếu như là hắn không địch lại ta, cũng xin mời chư vị giúp một chuyện, không nên để cho có mấy người nhúng tay!”

“Tiểu tử, ngươi yên tâm, sẽ không có bất luận người nào đến nhúng tay giữa các ngươi quyết chiến sinh tử!” Mục Hà nhìn Dương Diệp, nói: “Bất quá lão phu thoại cũng nói trước, ngươi nếu không địch, đám người lão phu không phải sẽ nhúng tay!”

Dương Diệp gật đầu cười, nói: “Tự nhiên!”

Lúc này, Mục Thanh Phong đi tới Dương Diệp trước, nói: “Không nên coi thường hắn, tuy rằng rất hiếm thấy quá hắn ra tay, thế nhưng thực lực của hắn, chắc chắn sẽ không nhược. Hơn nữa hắn man gia chính là vạn năm thế gia, nội tình cực kỳ thâm hậu, mặc kệ là huyền kỹ vẫn là huyền bảo cái gì, khẳng định đều là vô cùng tốt, vì lẽ đó, không nên khinh địch, hiểu chưa?”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đa tạ nhắc nhở!”

Mục Thanh Phong gật gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Man Hi vừa muốn ra tay, cái kia Man Uyên nhưng là ngăn cản hắn, nói: “Không nên khinh địch, người này thực lực cũng không yếu, ngươi đừng lật thuyền trong mương. Còn có, sau đó đừng giết hắn, lưu hắn một cái mạng, để chúng ta xem trên người hắn đến cùng có bí mật gì.”

Man Hi gật gật đầu, khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, nói: “Yên tâm, ta sẽ không giết hắn, cấp tìm ra bí mật trên người hắn sau, ta sẽ từ từ ‘Chơi’ tử hắn!”

Mọi người hướng lùi về sau ra, lưu lại cái rộng rãi không gian cho Dương Diệp cùng Man Hi.

Mà lúc này, người chung quanh cũng càng ngày càng nhiều, không chỉ có như vậy, còn có vô số huyền giả tự bốn phương tám hướng tới rồi.

“Đó là Dương Man, ta biết hắn, thiên chính là hắn đem thánh bảng thứ mười Ngọc Vô Song, còn có Thính Tuyết Lâu cái kia áo bào trắng Phó điện chủ giết chết, khe nằm, hiện tại hắn dĩ nhiên lại cùng này man gia làm lâu năm, cái tên này thật sự chính là cái sát tinh a, sau này gặp phải nhất định phải ở cách xa xa.”

“Các ngươi đạo, này Dương Man cùng này Man Hi ai mạnh?”

“Không biết, này Dương Man thực lực là không sai, thế nhưng này Man Hi khẳng định cũng sẽ không kém a, tốt xấu cũng là vạn năm con cháu thế gia, coi như thực lực hơi hơi suýt chút nữa, thế nhưng trang bị chắc chắn sẽ không kém chứ? Vì lẽ đó, việc này không nhất định!”

“Đừng nói nhảm, xem thật kỹ đi, bọn họ muốn khai chiến rồi!”

Man Hi nhìn Dương Diệp, song quyền chậm rãi nắm chặt, sau đó nói: “Ta người phụ nữ kia, tuy rằng chỉ là ta một bộ y phục, một cái lọ chứa, thế nhưng, hắn nói thế nào cũng là nữ nhân của ta. Ngươi ở ngay trước mặt ta giết hắn, sau đó lại nói sỉ nhục ta, ngươi có biết hay không, ta thật sự thật sự rất muốn giết ngươi!”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, màu vàng sậm quyền sáo xuất hiện tại hai tay hắn tay, quyền sáo bên dưới, vảy rồng tái hiện ra. Ở Thánh địa, hắn sẽ không xem thường bất luận người nào, đặc biệt lúc này hắn không thể bày ra thực lực chân chính thời điểm.

“Biết? Ta”

Man Hi lại chuẩn bị đạo cái gì, lúc này, Dương Diệp chân phải nhưng là mãnh đạp mặt đất, sau đó cả người hướng về Man Hi bắn mạnh tới, “Biết ngươi mỗ mỗ, đánh liền đánh, ngươi léo nha léo nhéo cái cái gì?”

Nương theo Dương Diệp âm thanh vang lên, một nắm đấm mang theo một đạo ánh quyền thẳng đến Man Hi đầu.

Man Hi sắc mặt triệt để trở nên âm trầm, trong ánh mắt, tràn đầy lạnh lẽo sát ý. Hắn cũng không có ở phí lời, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó mang theo một đạo màu đỏ ánh quyền quay về Dương Diệp nắm đấm thẳng tắp đánh tới!

Đối cứng ngạnh!

Thể tu trong đó chiến đấu, vậy thì là đối cứng ngạnh, xem ai càng cứng hơn!

“Ầm!”

Hai người nắm đấm vừa mới tiếp xúc, một đạo như tiếng sấm rền nổ vang ầm ầm ở giữa sân vang vọng mà lên, mà hai người nắm đấm chạm vào nhau nơi không gian trong nháy mắt liền nứt ra ra mấy chục đạo bé nhỏ đen kịt vết nứt. Còn chân của hai người hạ, ở hai người nắm đấm còn không có chạm vào nhau lúc cũng đã bị sức mạnh mạnh mẽ nát thành bột mịn!

Vắng lặng nháy mắt.

“Ầm!”

Hai người từng người hướng sau liên tiếp lui về phía sau, mà hai người lùi về sau lúc, mỗi một lần chân hạ xuống đều làm cho mặt đất xuất hiện một cái dấu chân thật sâu!

Dương Diệp trong mắt xuất hiện một vệt nghiêm nghị, bởi vì hắn phát hiện, người trước mắt này sức mạnh thân thể rất mạnh, chỉ bằng vào thân thể đến xem, ở Nhân tộc trung, hoàng giả cảnh trở xuống, là hắn gặp mạnh nhất.

“Ngươi chỉ có ngần ấy sức mạnh sao?” Man Hi lắc lắc đầu, nói: “Thành thật mà nói, ta rất thất vọng, thật sự rất thất vọng, bởi vì ngươi quá yếu. Lúc trước ngươi đã ra tay rồi, hiện tại, đến lượt ta rồi!” Nói, thân hình hắn hơi động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, sau đó đấm ra một quyền.

Dương Diệp hơi nhướng mày, cũng là một quyền tiến lên nghênh tiếp, ở nắm đấm muốn tiếp xúc được Man Hi lúc, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên đại biến, bởi vì Man Hi nắm đấm không gian chung quanh dĩ nhiên trực tiếp sụp xuống rồi!

Thu quyền đã không kịp

“Bành!”

Ở tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, Dương Diệp hóa thành một đạo đen tuyến bay ngược ra ngoài.

“Quá yếu”

Man Hi âm thanh ở giữa sân vang lên.

PS: Mọi người nguyên tiêu tiết vui sướng!

Cầu vé tháng!!!!! Cầu các loại phiếu!!!!!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 741: Dương Man, tiếp kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

741 chương: Dương Man, tiếp kiếm!

Dương Man thất bại?

Cái kia lấy một mấy lực lượng, độc chọn toàn bộ Thính Tuyết Lâu thể tu Dương Man liền như vậy thất bại?

Liền một chiêu đều không có đỡ lấy?

Giữa trường mọi người đầu trống rỗng, tình cảnh này cho bọn họ chấn động thực sự là quá lớn.

Mục Thanh Phong lông mày chăm chú túc lên, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới sự tình sẽ là như vậy, nguyên bản hắn là rất xem trọng này mới gia nhập Bái Nguyệt Điện Dương Man, thế nhưng hắn không nghĩ tới, này Dương Man liền một đòn đều không thể đỡ lấy!

“Ở vùng thế giới này, Nhân tộc trung ai dám cùng ta man gia so với thân thể?”

Man Hi quét bốn phía một chút, bễ nghễ thiên hạ, nói: “Ta, Man Hi, sau ngày hôm nay, chính là toàn bộ Thánh địa Nhân tộc đệ nhất thể tu. Không phục, cái này Dương Man chính là các ngươi tất cả mọi người kết cục!”

Man Hi lúc này không nói ra được đắc ý, trên mặt hưng phấn cùng điên cuồng làm cho sắc mặt của hắn đều có chút vặn vẹo lên, thế nhưng rất nhanh hắn phát hiện, bên cạnh những người kia cũng không có ở nhìn hắn, hắn theo ánh mắt của những người này nhìn lại, sau đó vẻ mặt nhất thời cứng ngắc đi.

Bởi vì, Dương Diệp lúc này đã đứng lên đến, đồng thời chậm rãi hướng đi hắn.

“Ngươi dĩ nhiên không có chuyện gì!” Man Hi tử nhìn chòng chọc

Dương Diệp, trong mắt lần đầu xuất hiện vẻ nghiêm túc.

Dương Diệp chậm rãi hướng đi Man Hi, nói: “Trước, ta cảm giác được sức mạnh của ngươi trong nháy mắt tăng lên dữ dội không chỉ gấp mười lần, nghĩ đến, ngươi không phải tu luyện bí pháp gì, trên người khẳng định chính là có bảo vật gì. Bất quá ta cho rằng là người sau khả năng lớn một chút, bởi vì đang cùng ngươi nắm đấm tiếp xúc một khắc đó, ta rõ ràng cảm giác được ngươi nắm đấm không giống như là nhân loại nắm đấm. Ta đối với ngươi bảo vật này thật tò mò, lấy ra đến, chia sẻ chia sẻ?”

“Yên tâm, ở ngươi trước khi chết, ta nhất định sẽ làm cho ngươi ở nhìn thấy một lần!” Man Hi sắc mặt âm trầm, trong mắt sát ý bạo thiểm. Hắn sở dĩ vừa bắt đầu liền bại lộ lá bài tẩy, vì là chính là hy vọng một trận chiến thành danh, thế nhưng hắn không nghĩ tới, ở hắn một đòn toàn lực bên dưới, người trước mắt này lại vẫn không có chuyện gì!

Không chỉ có hắn, chính là man gia cái kia bốn vị bán thánh đều không nghĩ tới. Bất quá tứ trong mắt người lấp loé không phải sát ý, mà là hưng phấn. Bởi vì chuyện này ý nghĩa là trước mắt này Dương Man công pháp tu luyện khẳng định là cực cường, hoặc là có đặc thù phương thức tu luyện!

Mặc kệ là công pháp, vẫn là phương thức tu luyện, đối với man gia tới nói, đều một cái chuyện tốt to lớn! Bởi vì khả năng này sẽ làm man gia tìm ra thể tu mặt khác một con đường khác!

“Vậy chúng ta ngay khi thử xem!”

Dương Diệp vừa mới dứt lời, cả người cũng đã đi tới Man Hi trước, sau đó đấm ra một quyền. Bất quá lần này cùng với trước không giống nhau, lần này quả đấm của hắn sức mạnh, so với trước chí ít mạnh mẽ mấy lần, bởi vậy, quyền ra thời gian, không gian chấn động, mặt đất vỡ vụn!

Man Hi không có bất cẩn, cũng không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí chạy chồm lên, tràn vào hữu quyền bên trong, sau đó đột nhiên xuất kích.

Hai người nắm đấm lại một lần nữa cứng đối cứng đụng vào nhau.

“Ầm!”

Một tiếng nổ vang, hai người liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, mà cái kia Man Hi nhưng còn ở liên tiếp lui về phía sau... Mãi đến tận lùi về sau sắp tới bách bộ, này mới ngừng lại!

Lập tức phân cao thấp!

Đón lấy, giữa trường xuất hiện một mảnh 'Xuỵt xuỵt thanh'

"Man Hi, trước ngươi không phải nói ngươi là Nhân tộc đệ nhất thể tu sao? Ngươi làm sao sẽ bại đây? Ngươi làm sao sẽ bại đây? Nguyên lai ngươi vừa nãy là ở khoác lác bức a, chẳng trách ta thấy nhiều như vậy ngưu bay ở trên trời, nguyên lai đều ngươi ở thổi a!"

"Cái gì gọi là hiện trường làm mất mặt, vậy liền coi là hiện trường làm mất mặt a! Ồ, Man Hi, ngươi làm sao mặt đỏ? Lẽ nào là bởi vì ngươi man gia công pháp quá mạnh mẽ, sau đó để ngươi mặt đều biến đỏ?"

"Cái kia là công pháp duyên cớ, cái kia khí ngươi này cũng không thấy, thực sự là bạch trường một đôi mắt rồi!"

"Hóa ra là khí a... Ha ha..."

Giữa trường nói châm chọc Man Hi, đại thể đều Bái Nguyệt Điện thành viên, đương nhiên, trong đó cũng có chút là chu vi xem cuộc vui thành viên. Nguyên bản rất nhiều người kỳ thực đều ôm xem cuộc vui tâm thái, thế nhưng ở nhìn thấy Man Hi cái kia hung hăng dáng vẻ sau, điều này làm cho rất nhiều người nhất thời đối với hắn sinh ra ác cảm. Không có bao nhiêu người sẽ thích một cái vừa hung hăng, lại người điên nhân!

Nghe được chu vi những người kia châm biếm thanh, trào phúng thanh, Man Hi toàn bộ mặt đều vặn vẹo. Hắn một tay nắm lấy y phục của chính mình, sau đó đột nhiên kéo một cái, quần áo trong nháy mắt hóa thành mảnh vụn.

Ở nhìn thấy Man Hi trên người lúc, giữa trường trào phúng thanh cùng châm biếm thanh nhất thời thiếu rất nhiều.

Man Hi trên người hiện màu xanh sẫm, trải rộng trên người hắn những kia phù văn đang chầm chậm nhúc nhích, mà lại nổi gân xanh, cả thân vừa quỷ dị, lại tràn ngập sức bùng nổ!

"Đây là văn thể!"

Một bên, Mục Hà trong thanh âm mang theo một tia nghiêm nghị, "Không nghĩ tới cơ thể hắn lại có thể vẽ phù văn rồi!"

"Có ý gì?" Mục Thanh Phong hỏi.

Mục Hà trầm giọng nói: "Mọi người đều biết, phù văn một đạo, bác đại tinh thâm, có thể ở Đạo khí huyền bảo cấp thanh thế minh văn, cũng có thể tại thân thể trên minh văn, thế nhưng, tại thân thể trên minh văn, đây là một cái cực kỳ thống khổ sự việc, bởi vì những kia minh văn, không phải là vẻn vẹn văn ở trên da, còn muốn văn ở xương, cùng với kinh mạch trên. Rất ít người sẽ tại thân thể trên minh văn, vừa đến là rất thống khổ, không người nào nguyện ý chịu đựng cái kia phân đau đớn, hai là nguy hiểm rất lớn, sơ ý một chút, khả năng sẽ để thân thể triệt để báo hỏng!"

"Rất mạnh sao?" Mục Thanh Phong trầm giọng hỏi.

Mục Hà gật gật đầu, nói: "Này ở viễn cổ được gọi là 'Thể văn', ý tứ chính là có thể tăng mạnh thân thể phòng ngự cùng tăng cường sức mạnh thân thể, nếu như nói lúc trước này Man Hi thân thể chỉ có thể coi là hoàng giai Cự Long phòng ngự cùng sức mạnh, vậy bây giờ, cơ thể hắn thì tương đương với nhân loại bán thánh sức mạnh thân thể cùng phòng ngự. Bất quá ngươi cũng đừng lo lắng, ngươi này Bái Nguyệt Điện cái kia Dương Man thân thể phòng ngự cùng sức mạnh thân thể, không hề yếu hắn!"

Mục Thanh Phong gật gật đầu, ánh mắt đầu đến giữa trường.

Lúc này, Man Hi không có ở phí lời, một tiếng gầm lên, chân phải đạp mạnh mặt đất, cả người trong nháy mắt bắn ra mà ra, nắm đấm mang theo sắc bén chói tai khí bạo thanh thẳng đến Dương Diệp. Mạnh mẽ quyền phong cùng kình khí chấn động không gian nổi lên một từng cơn sóng gợn, thanh thế doạ người!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, tay phải chậm rãi nắm chặt, ở Man Hi nắm đấm đi tới trước mặt hắn lúc, hắn đột nhiên đấm ra một quyền.

"Bành!"

Nắm đấm chạm vào nhau, không gian rung động, hai người liên tiếp lui về phía sau, lần này, Man Hi lui về phía sau ba mươi bộ, mà Dương Diệp thì lùi sau mười bộ!

Nhìn thấy tình cảnh này, Man Hi trong mắt trong nháy mắt dữ tợn lên, gào thét, nói: "Làm sao có khả năng, cơ thể ngươi làm sao có khả năng còn mạnh hơn ta, không, ngươi dối trá!"

"Rào!"

Giữa trường tất cả xôn xao.

“Đồ chó này cũng quá không biết xấu hổ đi, đánh không thắng người khác liền nói đến người khác dối trá, thảo, câu nói như thế này hắn cũng nói ra được đến? Thực sự là hắn mẹ mất mặt a!”

“Này Man Hi, ai, cũng quá ngu xuẩn chút...”

“Lần này, coi như hắn thắng, hắn không phải sẽ lạc cái tốt danh tiếng, thua đều không thua nổi, ai sẽ xem trọng hắn?”

Man Hi lời nói này, không chỉ có để giữa trường rất nhiều huyền giả vì đó xem thường, chính là cái kia mấy cái bán thánh cường giả cũng là lắc đầu liên tục. Này Man Hi, thực lực mặc dù không tệ, thế nhưng này vũ phẩm cùng tâm tính liền thực sự là quá kém.

Lúc này liền cái kia Man Uyên sắc mặt cũng có chút khó coi, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua Dương Diệp, sau đó quay về Man Hi, nói: “Không được ở phí lời, tốc độ bắt hắn!”

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên ra tay, chỉ thấy Dương Diệp trong nháy mắt xuất hiện tại Man Hi trước, sau đó nắm đấm mang theo không gì địch nổi sức mạnh lớn trực oanh Man Hi đầu...

Lần này, Dương Diệp không có đang cùng Man Hi chút nào phí lời, quyền đầu một lần lại một lần đập về phía Man Hi. Mà Man Hi lúc này cũng là dường như như là lên cơn điên, nắm đấm không ngừng đánh về Dương Diệp.

Liền như vậy, hai người ở giữa sân bằng thô bạo phương thức đấu.

Hai người đều không có sử dụng bất kỳ huyền kỹ hoặc là dùng bất kỳ Đạo khí, chính là đơn giản dùng nắm đấm đấu, ngươi đánh ta một quyền, ta đánh ngươi một quyền... Điều này làm cho giữa trường rất nhiều người là vừa nhiệt huyết sôi trào lại âm thầm kinh tâm. Bởi vì mặc kệ là Dương Diệp vẫn là cái kia Man Hi, thân thể của hai người sức mạnh đều cực sự khủng bố, bình thường hoàng giả cảnh huyền giả căn bản ai bọn họ không được hai quyền.

Thế nhưng lúc này hai người nhưng là cùng đánh đống cát như thế đánh đối phương...

Giữa trường chiến đấu kéo dài gần nửa canh giờ, lập tức hai người ưu khuyết từ từ hiển hiện ra. Lúc này Man Hi tốc độ cùng nhịp điệu rõ ràng theo không kịp Dương Diệp, thậm chí còn có bị áp chế dấu hiệu.

Mọi người hoảng sợ Dương Diệp thực lực, cũng hoảng sợ này Man Hi thực lực, bởi vì lấy này Man Hi thực lực, hoàn toàn có thể ở hiện ở cái này thánh bảng trên đánh cái kế tiếp tiêu chuẩn, nhưng đối với phương trước đây ngoại trừ có cái háo sắc danh tiếng ở ngoài, không có bất kỳ tốt danh tiếng.

Lại qua nửa canh giờ, Man Uyên mọi người sắc mặt đã chìm xuống, bởi vì giữa trường Man Hi đã bị áp chế gắt gao, không ngừng lui về phía sau, mà Dương Diệp nhưng là càng đánh càng hăng!

“Thân thể của người này sức mạnh cùng phòng ngự, so với Hi nhi mạnh hơn!” Ở Man Uyên bên cạnh một tên man gia bán thánh trầm giọng nói.

“Vẫn là tra không ra người này chân thực lai lịch sao?” Man Uyên trầm giọng nói.

Man Uyên bên cạnh ông lão lắc lắc đầu, nói: “Ngoại trừ biết hắn cùng Hỏa Linh Tộc cái kia Phù Cẩm Tiên cùng nhau xuất hiện ở cổ thánh ngoài thành, còn lại, không thu hoạch được gì, cái kia Phù Cẩm Tiên hẳn phải biết lai lịch của hắn, thế nhưng đáng tiếc, lúc này hắn ở Bái Nguyệt Điện trung. Ai, trước không nên tùy ý Hi nhi làm bừa!”

“Vô sự, chẳng cần biết hắn là ai, chỉ cần đem hắn bắt, chúng ta sẽ lập tức biết!” Man Uyên trầm giọng nói.

“Ầm!”

Đang lúc này, giữa trường cái kia Man Hi đột nhiên bay ngược ra ngoài.

Man Uyên đám người sắc mặt biến đổi, mà đang lúc này, Dương Diệp nhưng là thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới bay ngược ra Man Hi trên không, sau đó đột nhiên một cước đạp ở Man Hi bụng.

“Ầm!”

Man Hi cả người trực tiếp không xuống đất diện.

Đột nhiên, mới vừa không xuống đất diện Man Hi nhưng là lại bay lên trời cao, sau đó cả người dường như một viên đạn pháo bình thường đánh vào Dương Diệp trên người.

“Ầm!”

Lần này, đổi Dương Diệp bay ra ngoài, bay ra sắp tới hơn 600 trượng mới dừng lại!

Lúc này, mọi người phát hiện, ở Man Hi toàn thân, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái mặc lớp vảy màu vàng óng, vảy giáp đem Man Hi toàn thân đều bao trùm, ngoại trừ một đôi mắt, liền chút nào khe hở đều không hiển lộ, thế nhưng một ít bán thánh cường giả nhưng là phát hiện, cho dù là cái kia một đôi mắt đều có tầng mỏng manh màu vàng sậm lát cắt!

“Là tiên giai chí bảo (man thần giáp)” Mục Hà trong thanh âm mang theo dày đặc vẻ nghiêm túc, “Này giáp chính là năm đó man tộc Chí Cường giả, man thần thân thể thêm vào mấy ngàn dũng khí đủ loại đạo giai thần thiết tạo nên, công phòng một thể, cho dù là bán thánh cũng khó khăn thương. Không nghĩ tới này man gia tiến vào đem này giáp cho Man Hi, xem ra, đây là ở đem Man Hi đương gia chủ bồi dưỡng a!”

Nói đến đây, Mục Hà lại nói: “Này Dương Man gặp nguy hiểm rồi!”

“Dương Man, ngươi không phải rất trâu bò sao? Ngươi không phải rất biết đánh nhau sao? Đến nha, ngươi đến nha!!” Man Hi chậm rãi hướng đi Dương Diệp, trong thanh âm tràn ngập điên cuồng.

Nhìn Man Hi mặc trên người cái này vảy giáp, Dương Diệp trong mắt cũng hiện ra vẻ nghiêm túc, trực giác nói cho hắn, y phục này tuyệt đối không phải man lực có thể phá!

“Dương Man, bắt lấy!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Mục Thanh Phong âm thanh, đón lấy, một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên, lập tức, một thanh kiếm rơi vào hiểu rõ Dương Diệp trước.

“Kiếm này chính là ta Bái Nguyệt Điện người sáng lập bội kiếm, tên ‘Vọng Nguyệt’, tuy rằng không phải tiên giai, thế nhưng là vượt xa bình thường đạo giai, hôm nay mượn trước ngươi dùng một lát!” Lâu thanh phong cất cao giọng nói.

Xem kiếm trong tay, Dương Diệp sửng sốt.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 742: Đến nha, ta đứng để ngươi đâm..

742 chương: Đến nha, ta đứng để ngươi đâm....

Kiếm dài ba thước có thừa, thân kiếm trong suốt, còn như chiếc gương, mà chuôi kiếm nhưng là hình bán nguyệt trạng

Kiếm là hảo kiếm, ở Dương Diệp tiếp xúc hết thảy kiếm bên trong, chỉ có nhân hoàng kiếm có thể cùng thanh kiếm nầy so với. Tuy rằng hắn không có cách nào phát huy ra nhân hoàng kiếm uy lực thực sự, thế nhưng nhân hoàng kiếm uy lực vậy tuyệt đối là không thể nghi ngờ. Mà trước mắt thanh kiếm nầy, nhưng là có thể cùng nhân hoàng kiếm so với!

Hắn chưa từng thấy thanh kiếm nầy uy lực, cũng là lần thứ nhất nhìn thấy thanh kiếm nầy, thế nhưng đang nắm chắc kiếm một khắc đó, hắn thì có loại này trực giác rồi!

Lúc này Dương Diệp có chút buồn rầu.

Kiếm mặc dù là hảo kiếm, thế nhưng vấn đề là, mình có thể dùng sao?

Có thể sử dụng sao?

Đáp án là không thể!

Hắn dùng thanh kiếm nầy đúng là chắc chắn ở đối phương cái kia thân bì trên xuyên cái động, thế nhưng, vấn đề là đối phương chắc chắn sẽ không đứng để hắn thứ, chỉ cần đối phương cùng hắn giao thủ, vậy hắn nếu như dám thể hiện ra kiếm tu năng lực, chuyện đó sẽ phải đại điều.

Uây, có kiếm đây, vẫn là Vọng Nguyệt kiếm, ta rất sợ a, Dương Man, ngươi có thể đừng làm ta sợ đây, nhân gia thật sự rất sợ đây." Nói đến đây, hắn chuyển đề tài, nói: "Đến đến, ta đứng bất động, để ngươi thứ trên một chiêu kiếm, ta để ngươi xem một chút, ở ta man thần giáp trước mặt, ngươi là có cỡ nào nhược!"

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, lập tức trong lòng vui vẻ, trên mặt nhưng là không chút biến sắc, nói: “Vẫn là tạm biệt, ta sợ ta một chiêu kiếm liền đem ngươi cho kết quả rồi!”

“Một chiêu kiếm kết quả ta?” Man Hi đột nhiên bắt đầu cười lớn, phảng phất nghe được cái gì tốt cười chuyện cười giống như vậy, “Thực sự là cười chết ta rồi, ngươi lại muốn một chiêu kiếm kết quả ta, đến, ngươi đến, ta quyết định, ta để ngươi thứ mười kiếm, không, ta để ngươi thứ năm mươi kiếm. Ngươi nếu như khảm bất tử ta, ngươi chính là cháu của ta!”

“Để ta bạch thứ?” Dương Diệp sắc mặt có chút quái lạ, “Như vậy, không hay lắm chứ?” Tuy rằng nói thì nói như thế, thế nhưng hắn nhưng là đã chậm rãi hướng đi Man Hi.

“Để ngươi đâm ngươi liền thứ, ngươi phí lời cái gì? Ngươi còn có phải đàn ông hay không?” Man Hi đột nhiên gào thét. Hắn muốn chính là trước mặt mọi người nhục nhã trước mắt Dương Diệp, bởi vì chỉ có như vậy, hắn mới có thể tìm về lúc trước mất đi tử cùng tôn nghiêm.

“Hi nhi, Không được cùng hắn phí lời, tốc độ kết thúc hắn!” Đang lúc này, giữa trường Man Uyên đột nhiên nói. Man Hi tuy rằng khinh địch, bất cẩn, thế nhưng hắn cũng sẽ không, trực giác nói cho hắn, trước mắt này Dương Man có chút nguy hiểm, đặc biệt ở bắt được kiếm sau, hắn cũng không biết tại sao có cái cảm giác này, ngược lại chính là không ổn!

Nghe vậy, Dương Diệp sững người lại, mí mắt giựt giựt, lúc này hắn đã đi tới Man Uyên trước, nếu như Man Uyên hoàn thủ, vậy hắn liền thật sự một cơ hội nhỏ nhoi đều không còn. Bởi vì hắn tuyệt đối không thể bại lộ chính mình sẽ kiếm, không phải vậy, lại muốn bỏ mạng thiên nhai.

Dương Diệp đơn giản dừng bước, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Quên đi, gia gia ngươi đều lo lắng ngươi, ta vẫn là liền không đâm đi, miễn cho một chiêu kiếm đem ngươi đâm chết rồi, để gia gia ngươi người đầu bạc tiễn người đầu xanh!”

Vốn là chuẩn bị nghe Man Uyên thoại Man Hi nghe vậy, nhất thời giận tím mặt, “Thả ngươi chó má, coi như là Tả Đăng Phong tái sinh, lão tử cũng có thể đem hắn đánh ngã. Đến, để ngươi thứ, ngươi nếu như thứ bất tử ta, cả nhà ngươi đều cháu của ta!”

Lần này, Dương Diệp không có có do dự chút nào, thân hình hơi động, đi tới Man Hi trước, trường kiếm trong tay đâm vào Man Hi trước ngực.

“Coong!”

Một đạo lanh lảnh thanh ở giữa sân vang lên, mọi người thấy đi, chỉ thấy một đạo đốm lửa ở Man Hi trước ngực bắn ra. Mà Dương Diệp nhưng là hướng sau liền lùi lại hai bước.

Thấy thế, Mục Hà cùng Mục Thanh Phong đám người nhất thời lắc lắc đầu, kiếm tuy tốt nhưng Dương Man chung quy sẽ không dùng.

“Ha ha” Man Hi lúc này toàn thân triệt để thả lỏng ra, phong cười như điên nói: “Dương Man, ngươi đến nha, ngươi ở thứ a, ngươi không phải muốn một chiêu kiếm kết quả ta sao? Ngươi đúng là lại thứ a, ta đứng để ngươi thứ!”

Đang lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đâm thẳng Man Hi hai mắt, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp kiếm bị một đạo màng mỏng ngăn cản trụ. Man Hi như trước cười to: “Ngươi thứ a ngươi đúng là thứ”

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười quỷ dị, tay hơi dùng sức, đón lấy, mọi người chỉ nghe ‘Xì’ một tiếng, kiếm trong nháy mắt xuyên thấu đạo kia màng mỏng, sau đó đi vào Man Hi trong đầu.

Man Hi tiếng cười lớn im bặt đi.

Mục Hà mọi người kinh hãi.

Man Uyên mọi người hoảng hốt, bắt lấy là giận dữ, bắt lấy bốn người không hẹn mà cùng lao đi, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp có thể không có nhàn rỗi, ở một chiêu kiếm đâm vào Man Hi trong đầu sau, vội vã thu kiếm, sau đó đưa tay chộp một cái, trực tiếp Man Hi thi thể ném tới Hồng Mông trong tháp. Mới vừa làm xong tất cả những thứ này, Dương Diệp chính là cảm giác được bên cạnh có tứ đại chưởng ấn kéo tới, hơi thay đổi sắc mặt, Dương Diệp lần này cũng không dám ở sử dụng kiếm, đem kiếm thu sau khi đứng lên, song quyền đột nhiên xuất kích!

Ầm ầm!

Dương Diệp vững vàng đón đỡ lấy hai đạo chưởng ấn, thế nhưng còn có hai đạo chưởng ấn nhưng là rơi vào trên người hắn, trực tiếp hắn đánh bay xuất thiên trượng ở ngoài.

“Chết đi cho ta!”

Man Uyên giận dữ, liền muốn lại ra tay, lúc này, Mục Hà mọi người cũng tỉnh táo lại đến, thân hình hơi động, che ở Man Uyên mọi người trước.

“Man Uyên, ngươi cũng không thua nổi sao?”. Mục Hà lạnh lùng nói.

“Mục Hà, ngươi mục gia sản thật muốn cùng ta man gia là địch?” Man Uyên trong mắt sát ý dâng trào.

Mục Hà xem thường nở nụ cười, nói: “Man Uyên, ta hiện tại xem như là biết ngươi cái kia Tôn nhi vì sao lại là loại kia mặt hàng, nguyên lai ngươi cũng là mặt hàng này. Các ngươi nếu kí rồi giấy sinh tử, vậy sẽ phải có tử chuẩn bị tâm lý, hiện tại nhân chết rồi, làm sao, hối hận rồi? Hối hận ngươi khi đó cũng đừng thiêm a, vẫn là đạo, chỉ có thể người khác tử, mà ngươi man người nhà không thể chết được a?”

Lúc này, một bên Lý trưởng lão cũng nói: “Man Uyên, này giấy sinh tử quy định nhưng là Thánh Đường thừa nhận, tôn tử của ngươi nếu là kí rồi giấy sinh tử, vậy hắn chết rồi, chỉ có thể nói là tài nghệ không bằng người. Ngươi muốn nhân vì cái này đi gây sự với Dương Man, vậy ngươi man gia có thể đúng là muốn nổi danh, ngươi nhớ ngươi man gia sau này bị tiêu trên không thua nổi nhãn mác sao?”.

Man Uyên song quyền nắm chặt, sắc mặt âm trầm đáng sợ, trong mắt càng là sát ý thoáng hiện, thế nhưng là không có ở động thủ, đương nhiên, không phải là bởi vì Mục Hà cùng Lý trưởng lão, mà là hắn rất rõ ràng, coi như động thủ cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Một lát, Man Uyên hít sâu một hơi, nói: “Đem Hi nhi thi thể giao ra đây, việc này liền tạm thời quên đi!”

“Ta nếu như không giao đây?”

Lúc này, xa xa Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã trạm lên. Nhìn thấy đứng lên đến Dương Diệp, giữa trường mọi người kinh hãi, bởi vì trước Dương Diệp nhưng là chịu đến hai tên bán thánh một đòn a, mà hiện tại, không chỉ có không chết, vẫn có thể đứng lên đến, tuy rằng nhìn qua không giống như là không có chuyện gì, thế nhưng điều này cũng rất khủng bố a!

Trước mắt cái tên này thân thể là thiết làm sao?

“Không giao, ngươi sẽ chết!” Man Uyên tử nhìn chòng chọc Dương Diệp. Man Hi trên người có cái kia man thần giáp, nhân chết rồi, thế nhưng này man thần giáp có thể nhất định phải cầm về, đây chính là man gia vật gia truyền!

Dương Diệp nhìn về phía Mục Hà mọi người, nói: “Mục tiền bối, các ngươi thấy thế nào!”

Mục Hà trầm giọng nói: “Dương Man, lúc trước ta đáp ứng ngươi, không cho người ngoài nhúng tay giữa các ngươi quyết chiến, tuy rằng hiện tại chiến đấu đã kết thúc, thế nhưng ta trước như trước hữu hiệu. Chỉ là ngươi phải hiểu được, chúng ta có thể bảo đảm ngươi này nhất thời, thế nhưng là không thể bảo đảm ngươi một đời. Vì lẽ đó, chính ngươi nghĩ rõ ràng!”

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Ta sẽ giao ra thi thể này, thế nhưng tuyệt không là hiện tại. Còn có, mặc kệ ta giao không giao ra thi thể, trước mắt này mấy cái lão cẩu đều sẽ không bỏ qua đối phó ta, vì lẽ đó, ta tại sao muốn giao? Sau đó này vài lão cẩu nếu là muốn động thủ, cái kia các vị tiền bối hỗ trợ ngăn trở một thoáng liền có thể, chỉ cần cho ta một phút, ta phải giết quang toàn bộ man gia tất cả mọi người!”

Sát quang man gia tất cả mọi người!

Nghe được câu này, giữa trường tất cả mọi người hít vào một ngụm khí lạnh.

Mục Hà mí mắt giật lên, trước mắt cái này Dương Man thật sự dám đạo a! Sát quang man gia man gia nhưng là vạn năm thế gia a, tuy nhiên đã xuống dốc, nhưng cũng là vạn năm thế gia a. Bất quá hắn rất nhanh nhưng là phát hiện, nếu như mình mấy người thật sự chặn lại rồi này Man Uyên mọi người, cái kia lấy này Dương Man thực lực giết vào man gia

Không còn bán thánh, man gia thế hệ tuổi trẻ bên trong có người có thể chống đỡ được người này sao?

Không chỉ có hắn, lúc này Man Uyên mấy người cũng nghĩ đến khả năng này, bởi vậy, Man Uyên mấy sắc mặt người biến cực kỳ âm trầm cùng khó coi lên.

Giữa trường bầu không khí nhất thời nghiêm nghị đi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía giữa trường những Bái Nguyệt Điện đó thành viên, nói: “Chư vị, man gia tiên sinh mạnh mẽ lỗ ta Bái Nguyệt Điện huyền giả, sau lại vũ nhục ta Bái Nguyệt Điện điện chủ, đây là ở công nhiên coi rẻ ta Bái Nguyệt Điện, hôm nay, ta tuy giết một trong số đó nhân, thế nhưng ta Bái Nguyệt Điện sỉ nhục nhưng là không có chân chính được cọ rửa. Bọn họ man gia là có bán thánh, thế nhưng chúng ta cũng có! Chư vị, các ngươi có nguyện ý hay không cùng ta đồng thời giết vào man gia, đem man gia đồ, lấy chấn động ta Bái Nguyệt Điện hùng vĩ!”

Trong đám người đầu tiên là trầm mặc nháy mắt, bắt lấy

“Giết, giết vào man gia, lão tử xem này man gia đã sớm khó chịu rồi!”

“Dính dáng, hắn mỗ mỗ, hôm nay dám không nhìn ta Bái Nguyệt Điện, còn sỉ nhục lão đại của chúng ta, đánh ngã man gia a!”

“Dương Man, chúng ta theo ngươi được!”

“Vì Bái Nguyệt Điện, vì lão đại, dính dáng!”

Trong lúc nhất thời, vô số hoàng giả cảnh Bái Nguyệt Điện thành viên điên cuồng lên, có chút thậm chí đã thả ra khí thế, chuẩn bị trực tiếp động thủ.

Nhìn thấy tình cảnh này, Man Uyên đám người sắc mặt đại biến, nếu như chỉ là những hoàng giả này cảnh Bái Nguyệt Điện thành viên, hắn man gia tự nhiên không cần sợ hãi, thế nhưng, hiện ở bên cạnh nhưng là còn có bốn vị bán thánh a!

Chỉ cần những này Bái Nguyệt Điện thành viên động thủ, vậy bọn họ nhất định phải động thủ, mà bọn họ động thủ, cái kia Mục Hà khẳng định cũng sẽ động thủ, đến lúc đó, thế cuộc đều sẽ biến bọn họ không cách nào khống chế. Một khi thế cuộc không cách nào khống chế, cái kia man gia

Lúc này Mục Hà mấy người cũng có chút bối rối, bọn họ cũng không nghĩ tới này Dương Man dĩ nhiên kích động Bái Nguyệt Điện người, ông trời, hắn thật sự muốn đồ toàn bộ man gia sao?

“Giết a!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Dương Diệp âm thanh, đón lấy, Dương Diệp ở ánh mắt của mọi người bên trong hướng về man gia vọt tới, mà sau lưng hắn những Bái Nguyệt Điện đó thành viên ở hơi do dự hạ sau, sau đó cũng là theo vọt tới

PS: Phát hiện một chuyện, rất nhiều đạo văn độc giả luôn yêu thích nắm đạo văn trang web phiếu đến uy hiếp ta, thậm chí có còn đem đạo văn võng phiếu xem là là vé tháng, sau đó nói mỗi tháng đầu ta vé tháng như thế nào như thế nào, ta xứng đáng bọn họ à

Ở đây cho rất nhiều ngang dọc võng độc giả giải thích hạ càng những vấn đề mới, trước đây ta nói rồi, ta là một cái đi làm đảng, mỗi ngày chương mới, đều giờ tan sở đuổi ra trước đây rất nhiều độc giả đều biết, có lúc ta mỗi tháng đều một ngày canh một. Bởi vì thực sự quá mệt mỏi. Canh một, ta đối lập ung dung rất nhiều, chí ít ngao du cái đường, xem cái điện ảnh, cùng bằng hữu ăn một bữa cơm thời gian là có. Thế nhưng một ngày hai canh, thật không có một điểm giải trí thời gian.

Ta không phải ở tố khổ, chỉ là muốn đạo, một ngày hai canh, thật sự chỉ có thể nói là thanh loan cực hạn, hi vọng chính bản độc giả các bằng hữu có thể thông cảm hạ.

Có đạo văn độc giả đạo một ngày năm, sáu càng khó sao? Không khó, ngươi đến viết a?

Đạo văn là Trung Quốc tình hình đất nước, xã hội chính là như vậy, ta không muốn nói cái gì, nhưng nhìn đạo văn, còn vừa nhìn vừa phun, vừa cho rằng tác giả nợ các ngươi, nên các ngươi, vậy thì là não tàn. Rất nhiều người cho rằng trong tiểu thuyết có rất nhiều đậu so với người vật, không biết, bản thân mình hành vi chính là một cái đậu so với người.

Trong đám cũng có chút đạo văn bằng hữu, hay là bởi vì nguyên nhân gì, thực sự không cách nào chống đỡ chính bản, thế nhưng bọn họ, chí ít sẽ đến ngang dọc đăng kí cái tài khoản, thu trốn một chút, click hạ, người như thế, ta vẫn như cũ là tôn trọng.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 743: Man thần giáp VS lục đinh thần hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

743 chương: Man thần giáp VS lục đinh thần hỏa!

“Ngươi đi!”

Đang lúc này, Man Uyên đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước, hắn tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, hai tay nắm chặt.

Nghe vậy, Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc, bởi vì hắn biết rõ, người trước mắt này nói như vậy, cái kia Mục Hà mọi người liền tuyệt đối sẽ không ở cùng trước cùng man gia khai chiến, dù sao bọn họ chỉ là tìm đến mặt mũi, mà hiện tại, mặt mũi đã tìm về. Vì lẽ đó, bọn họ tự nhiên là sẽ không cùng trước đi liều mạng.

Quả nhiên, ở Man Uyên nói ra câu nói này lúc, Mục Hà mọi người liền ngăn cản Bái Nguyệt Điện mọi người.

Mục Hà liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Đi thôi!”

Dương Diệp nhún vai một cái, sau đó xoay người rời đi, đang lúc này, Man Uyên đột nhiên lại nói: “Hôm nay chi tử nhục, ngày khác gấp mười lần xin trả!”

Dương Diệp không để ý tí nào Man Uyên, bước nhanh biến mất ở trong tầm mắt của mọi người

Dương Diệp đánh giết Man Hi sự tình rất nhanh lần thứ hai truyền ra đến, lần này, vô số người vì thế mà khiếp sợ. Man gia nhưng là vạn năm thế gia, đó cũng không là Thính Tuyết Lâu loại này do thanh niên tạo thành thế lực nhỏ. Mà ngay cả như vậy, vẫn như cũ bị chọn

Thời khắc này, vô số người đối với thân phận của Dương Diệp càng ngày càng hiếu kỳ.

Mà rất nhiều thực lực không phải đặc biệt cường thế gia cùng thế lực nhưng là vội vã tuyên bố một cái mệnh lệnh, vậy thì là không nên đi chọc gọi Dương Man thể tu!

Rất nhiều người đã xem như là thấy rõ, cái này gọi là Dương Man thể tu chính là một cái trăm phần trăm không hơn không kém người điên, ai nhạ ai xui xẻo!

Mục Hà đơn độc đem Mục Thanh Phong mang tới một chỗ.

“Này Dương Man, không thể ở lưu lại ngươi Bái Nguyệt Điện!” Mục Hà câu nói đầu tiên liền để Mục Thanh Phong sửng sốt.

Một lát, Mục Thanh Phong trầm giọng hỏi: “Tại sao?”

Mục Hà nói: “Người này tính cách quá mức cương trực, làm việc cũng quá mức kích động, quan trọng nhất chính là trong lòng hắn lệ khí thực sự là quá nặng, ngươi tiếp tục để hắn ở Bái Nguyệt Điện, nhất định sẽ cho Bái Nguyệt Điện mang đến đại họa. Liền như lần này, nếu như hắn ở chiến thắng cái kia Man Hi sau hãy thu tay, để lại Man Hi một mạng, như vậy sự tình khả năng thì sẽ không biến suýt chút nữa mất khống chế. Thế nhưng hắn cũng không có, không chỉ có không có, trái lại còn muốn đi đồ man gia”

Nói đến đây, Mục Hà hai mắt vi híp lại, “Ta cũng coi như là thấy rõ, người này chính là cái tỳ vết tất báo chủ. Nhưng là ở Thánh địa, một cái không hiểu tiến thối người, là tuyệt đối sinh động không lâu. Vì lẽ đó, nha đầu, để hắn rời đi Bái Nguyệt Điện đi, vì muốn tốt cho Bái Nguyệt Điện, cũng là vì muốn tốt cho ngươi!”

Mục Thanh Phong trầm mặc, bởi vì hắn căn bản không có cách nào phản bác. Lần này, hắn cũng là chân chính cảm nhận được cái này gọi Dương Man gia hỏa nguy hiểm.

Nếu như trước Man Uyên không thoái nhượng, hắn có thể hay không thật sự đồ man gia?

Nhất định sẽ!

“Thật là khiến người ta đau đầu a!” Mục Thanh Phong lắc lắc đầu, đột nhiên, làm như nghĩ tới điều gì, hắn lại nói: “Đúng rồi, gia gia ngươi không phải nói cái kia man thần giáp coi như là bán thánh cường giả cũng không phá ra được sao? Cái kia vì sao trước hắn phá tan rồi? Cư ta quan sát, hắn cũng không thế nào sẽ kiếm a.”

Mục Hà nhíu mày lên, một lát mới nói: “Thành thật mà nói, ta cũng không có thể phát hiện, bởi vì ở hắn chân chính xuất lực lúc, chúng ta đều cho rằng hắn không phá vỡ, bởi vậy đều không có tử quan sát kỹ hắn ha ha, bây giờ nghĩ lại, vừa bắt đầu hắn chính là đang giả bộ yếu, cố ý ở để chúng ta, còn có cái kia Man Hi thả lỏng cảnh giác. Cái kia Man Hi, thật là một ngớ ngẩn ai!”

“Đúng là ngớ ngẩn!” Mục Thanh Phong rất chấp nhận gật gật đầu. Nếu như cái kia Man Hi không tự đại, không khinh địch, có man thần giáp ở, hắn căn bản sẽ không tử, thế nhưng đáng tiếc chính là, hắn một mực quá tự cho là. Có thể nói, Man Hi là chết ở trên tay mình.

“Dương Man sự việc, chính ngươi mau chóng giải quyết đi!” Mục Hà nói xong câu này, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Lưu Dương Man? Vẫn để cho hắn đi?

Mục Thanh Phong không khỏi đau đầu

Bái Nguyệt Điện.

Trong một gian phòng, Dương Diệp đi tới bên giường, trên giường là Phù Cẩm Tiên, lúc này Phù Cẩm Tiên đã thay đổi một bộ quần áo sạch, thương thế cũng tốt hơn rất nhiều, thế nhưng trên mặt những kia vết tích nhưng là vẫn còn, điều này làm cho nguyên bản tinh xảo xinh đẹp mặt biến có chút dữ tợn cùng khủng bố.

“Đa tạ ngươi ngàn năm hỏa tinh thạch, chỉ là cho ta, khó tránh khỏi có chút quá lãng phí rồi!” Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp, nhẹ giọng nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Vật ngoại thân thôi, đúng rồi, cái kia ngàn năm hỏa tinh thạch lẽ ra có thể chữa trị ngươi trên mặt vết tích chứ? Ngươi vì sao”

“Rất khó coi chứ?” Phù Cẩm Tiên khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, nói: “Ta nghĩ, bằng vào ta hiện ở dáng dấp này, hẳn là sẽ không có nam nhân sẽ ở đối với ta có hứng thú chứ?”

Nghe vậy, Dương Diệp liếc mắt nhìn Phù Cẩm Tiên, thấp giọng thở dài, nói: “Ngươi này lại là hà tất!”

Phù Cẩm Tiên nói: “Biết? Cái kia Man Hi chính là lúc trước giết chồng ta cùng hài tử một người trong đó, ngày hôm nay gặp phải hắn lúc, ta vốn tưởng rằng đây là trời xanh cho ta cơ hội báo thù, thế nhưng không nghĩ tới, thực lực ta dĩ nhiên là như vậy yếu, nhược đến cho dù là kẻ thù ở trước mặt giết cho ta, ta cũng không giết chết, hơn nữa còn liên lụy ngươi. Ta, ta thật sự thật hận, thật hận mình vô năng, thật hận mình a! Khặc”

Nói xong lời cuối cùng, Phù Cẩm Tiên tâm tình kích chuyển động, khóe miệng lại tràn ra từng tia từng tia máu tươi.

Dương Diệp lấy ra một tấm khăn lụa đưa cho Phù Cẩm Tiên, nói: “Man Hi đã chết rồi, ta tự tay giết.”

Nghe vậy, Phù Cẩm Tiên rõ ràng càng thêm kích động hồi lâu, Phù Cẩm Tiên mới bình tĩnh lại. Hắn tiếp nhận Dương Diệp trong tay khăn lụa, lau lau khoé miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Biết? Thế nhân đều đạo ngươi là người điên, ngươi là một tên biến thái, ngươi là một cái trăm phần trăm không hơn không kém điên cuồng giết người ma, thế nhưng, kỳ thực ngươi nhân rất tốt!”

“Ta nhân tốt?” Dương Diệp lắc đầu cười cợt, nói: “Đạo ta nhân tốt, e sợ cũng chỉ có ngươi. Ngươi có thể đừng quên, ngươi Hỏa Linh Tộc có thể đều bị ta diệt.”

Phù Cẩm Tiên nói: “Ngươi đối với kẻ địch rất tàn nhẫn, rất điên cuồng, có thể nói, chỉ cần là kẻ thù của ngươi, ngươi sẽ thể hiện ra ngươi hết thảy âm u một mặt, hơn nữa còn không hạn chế đi phóng to chúng nó, vậy liền coi là người khác tại sao đạo ngươi biến thái, là điên cuồng giết người ma nguyên nhân. Thế nhưng, ngươi đối với mình nhân nhưng là lại rất tốt, đang đối mặt chính mình lúc, trên người ngươi không có sát khí, không có lệ khí, có chỉ có bình dị gần gũi. Còn có”

Nói đến đây, Phù Cẩm Tiên dừng một chút lại nói: “Đi tới cổ thánh thành, ta phát hiện, ngươi chưa bao giờ chủ động đi trêu chọc hơn người, hơn nữa rất nhiều lúc người khác trêu chọc ngươi lúc, ngươi trái lại còn có thể nhường nhịn hạ. Thế nhưng, một khi ngươi không đành lòng lúc, ngươi ra tay chính là chém tận giết tuyệt, không lưu chức sao chỗ trống. Thế nhân luôn nói ngươi là người điên, ngươi là biến thái, ngươi là điên cuồng giết người ma, nhưng là không có ai đi nghĩ tới, ngươi vì sao lại biến thành như vậy!”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Phù Cẩm Tiên, không muốn tiếp tục cái đề tài này, nói: “Ngươi trở lại thấy Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, hắn nói thế nào?”

Phù Cẩm Tiên cũng thức thời, không đang tiếp tục trước đề tài, nói: “Còn nói thế nào? Đơn giản để ta đừng ở cổ thánh thành sinh sự, hiện tại Hỏa Linh Tộc tự thân khó bảo toàn, chỉ có sống nhờ ở cổ thánh thành, vì lẽ đó, bọn họ không hy vọng ta cho bọn họ nhạ bất cứ phiền phức gì, ha ha, vì thế bọn họ lại còn muốn đem ta nhốt lại!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hỏa Linh Tộc ngươi cũng đừng trở lại, sau này cố gắng chờ ở Bái Nguyệt Điện đi.” Nói, Dương Diệp do dự hạ, lấy ra một khối ngàn năm hỏa tinh thạch đặt ở Phù Cẩm Tiên bên giường, nói: “Lúc trước, nếu như không phải ngươi truyền âm thông báo ta, ta khả năng không ra được Hỏa Linh Tộc. Ngươi muốn dựa vào thực lực báo thù, ta sẽ không khuyên ngươi, nhưng ta cũng chỉ có thể giúp ngươi nhiều như vậy.”

“Ngươi còn chưa đủ ác!” Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp, nói: “Nếu như ta là ngươi, ta sẽ giết ta, bởi vì chỉ cần ta tử, ngươi ở cổ thánh thành liền tuyệt đối an toàn. Mà nếu như ta bất tử, vạn nhất tiết lộ ngươi thân phận thực sự, vậy ngươi chắc chắn phải chết!”

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Vẫn là câu nói kia, người không xâm phạm ta, ta không xâm phạm người. Ta làm bất cứ chuyện gì, đều có chính ta điểm mấu chốt, lướt qua điểm mấu chốt sự việc, ta quyết sẽ không làm. Giết ngươi, ta không có lý do gì, nếu như là bởi vì như ngươi nói vậy, vậy tự ta trong lòng cái kia quan không qua được, càng cho ta kiếm đạo không hợp. Còn nữa, coi như ngươi tiết lộ ta hành tung, ta cũng không nhất định chắc chắn phải chết!” Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Nắm trong tay ngàn năm hỏa tinh thạch, Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu mới thu hồi ánh mắt.

Tương xứng thu hồi ánh mắt lúc, Phù Cẩm Tiên trong mắt trong nháy mắt biến thân, dữ tợn sát ý lệ khí

“Không tiếc bất cứ giá nào trở nên mạnh mẽ!”

Một đạo lẩm bẩm Thanh Tại trong phòng vang lên.

Rời đi Phù Cẩm Tiên trong phòng sau, Dương Diệp trở lại gian phòng của mình trung. Trở lại trong phòng sau, Dương Diệp chuyện thứ nhất làm chính là đem Man Hi thi thể chuyển đi ra. Dương Diệp đối với thi thể đương nhiên không có hứng thú gì, hắn có hứng thú chính là này Man Hi trên người cái kia man thần giáp.

Này man thần giáp uy lực hắn nhưng là tự mình lĩnh giáo qua, trước hắn mặc dù có thể phá tan này man thần giáp hai mắt nơi vị trí, một là cái kia Man Hi khinh địch mà thả lỏng bất cẩn, hai là hắn ở trong nháy mắt đó dùng tới tầng mười một kiếm ý, trí mệnh nhất kích tam trọng, hơn nữa còn có nhân kiếm!

Có thể nói, lúc đó hắn là chân chính dùng tới toàn bộ thực lực! Mà ngay cả như vậy, hắn như trước cảm nhận được một tia trở ngại, nói cách khác, ở hắn loại này một đòn toàn lực bên dưới, hắn như trước suýt chút nữa không thể phá tan đối phương phòng ngự. Chỉ có thể nói, lúc đó nếu như Man Hi hơi hơi cảnh giác hạ, sau đó né tránh hạ, vậy hắn cũng sẽ không thành công!

Nói chung, nếu như hắn mặc vào cái này man thần giáp, như vậy thêm vào hắn vốn là thân thể, còn có vảy rồng, hắn dám bằng vào sức mạnh thân thể liền cùng bán thánh cường giả một mình đấu!

Càng khỏi nói hắn còn có ma năng thuẫn cùng băng thuẫn

Nói chung, sau này chính là võ trang đầy đủ rồi!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp khóe miệng không khỏi nổi lên một vệt nụ cười.

Bất quá lúc này hắn hơi lúng túng một chút, bởi vì này man thần giáp chăm chú bao vây Man Hi, một điểm khe hở đều không có, hơn nữa quan trọng nhất chính là trước bị hắn phá tan đạo kia màng mỏng, không biết lúc nào càng nhưng đã khôi phục. Nói cách khác, hắn căn bản thoát không tới!

Ở tại chỗ trầm mặc hồi lâu, rất nhanh, Dương Diệp nghĩ đến một cái biện pháp.

Thân hình hắn hơi động, mang theo cái kia man thần giáp đi tới luyện đan lâu.

“Ngươi như thế trâu bò, vậy ta liền nướng nướng ngươi, xem là ngươi ngưu, vẫn là cái kia lục đinh thần hỏa ngưu!”

Ps: Cảm tạ rất nhiều bằng hữu đến ngang dọc ủng hộ ta, cảm tạ!

Cuối cùng, cầu nguyệt phiếu, bảng danh sách quá kịch liệt mười vị trí đầu tràn ngập nguy cơ, bái cầu mọi người đem giữ gốc vé tháng gửi cho thanh loan đi!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 744: Một mình đấu chín vị bán thánh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

744 chương: Một mình đấu chín vị bán thánh?

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới lò luyện đan trước.

Nhìn bên trong lò luyện đan cái kia lục đinh thần hỏa, Dương Diệp là có chút do dự, bởi vì sơ sót một cái, này hỏa này man thần giáp cho đốt thành tro bụi làm sao bây giờ?

Thế nhưng lúc này hắn cũng không có biện pháp khác, này man thần giáp cứng rắn cực kỳ, cho dù là hắn dụng hết toàn lực, cũng chỉ có thể tại này yếu kém nhất nơi thứ cái lỗ nhỏ. Thế nhưng như muốn cởi ra, căn bản không được!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngốc đến trực tiếp man thần giáp ném vào bếp lò trung, hắn cầm man thần giáp chậm rãi tới gần cái kia lục đinh thần hỏa, vừa bắt đầu còn không có gì khác thường, thế nhưng rất nhanh, hắn cảm giác được man thần giáp đang chầm chậm nhúc nhích. Điều này làm cho Dương Diệp vui vẻ, lại hướng về lục đinh thần hỏa đến gần rồi chút.

Theo Dương Diệp càng ngày càng tới gần lò luyện đan, trong tay hắn cái kia man thần nhúc nhích tốc độ cũng càng thêm nhanh hơn, không chỉ có nhúc nhích, còn ở run rẩy kịch liệt, phảng phất gặp phải cái gì chuyện đáng sợ.

Rất nhanh, Dương Diệp cảm giác được man thần giáp bên trong cái kia Man Hi thi thể không gặp.

Đó là trực tiếp bị bốc hơi rồi!

Dương Diệp ngừng lại, xem trong tay man thần giáp, trầm giọng nói: “Ta biết ngươi có thể nghe hiểu được lời của ta nói, ta cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, nếu như ngươi không muốn thần phục ta, ta liền trực tiếp đem ngươi ném tới lò kia tử bên trong đi, để ngươi triệt để yên tro bụi diệt!”

Dương Diệp rất rõ ràng, như loại này thuộc về tiên giai bảo vật, cho dù không có sinh ra chân chính trí tuệ, thế nhưng khẳng định cũng có nhất định linh trí. Hắn không phải man gia, hắn không có cách nào bình thường sử dụng này man thần giáp, vì lẽ đó, hắn chỉ có thể dùng loại này uy hiếp phương thức.

Man thần giáp không có đáp lại.

Dương Diệp ánh mắt băng lạnh xuống, nói: “Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu như còn không muốn thần phục, ta lập tức cho ngươi đi tẩy cái hỏa diễm táo!”

“Một!”

Man thần giáp như trước không có phản ứng!

"Tam!"

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, Dương Diệp không chút do dự nào, cong ngón tay búng một cái, man thần giáp trực tiếp bị hắn hướng về lò lửa trung ném tới. Sẽ ở đó man thần giáp muốn đi vào cái kia lò lửa trung lúc, man thần giáp đột nhiên nổ ra, sau đó hóa thành vô số màu đen chất lỏng màu vàng sậm trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó đem Dương Diệp bao bọc lại.

Dương Diệp trong lòng thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, bởi vì hắn đột nhiên cảm giác được chính mình phảng phất bị mấy vạn cây dây thép ở dùng sức lặc như thế, toàn thân trong nháy mắt dĩ nhiên có loại cũng bị xé rách thành mảnh vỡ cảm giác!

Man thần giáp càng ngày càng gấp!

Dương Diệp mạnh mẽ khiến chính mình tỉnh táo lại, hơi suy nghĩ, vảy rồng trong nháy mắt bao trùm ở toàn thân, tương xứng vảy rồng xuất hiện tại trên da sau, loại kia nỗi đau xé rách tim gan cảm nhất thời thiếu rất nhiều, mà cái kia man thần giáp co rút lại tốc độ cũng là trong nháy mắt chậm lại. Thế nhưng rất nhanh, hắn những kia vảy rồng bắt đầu rạn nứt...

"Này giáp có linh, phàm là thiên địa kỳ vật, đều chẳng phải dễ dàng thần phục cùng người, ta phải nghĩ một biện pháp, không phải vậy ở tiếp tục như vậy, thân thể cần phải bị ghìm thành vô số khối hay sao!"

Dương Diệp đầu nhanh quay ngược trở lại, vô số phương pháp ở trong đầu lóe qua. Đột nhiên, Dương Diệp đầu linh quang lóe lên!

Ngón tay hắn khẽ nhúc nhích, một tia tinh huyết tự đầu ngón tay phun ra rơi vào cái kia man thần giáp trên. Tương xứng tinh huyết rơi vào man thần giáp trên lúc, cái kia giọt tinh huyết nhất thời đi vào man thần giáp bên trong, lập tức, Dương Diệp phát hiện, man thần giáp co rút lại tốc độ lại đầy mấy phần, thế nhưng là cũng không có đình chỉ!

"Có hiệu quả, thế nhưng là không có dừng lại, lẽ nào là không đủ?"

Dương Diệp trầm tư một chút, quyết định ở thử xem, ngón tay khẽ nhúc nhích, lại là một giọt tinh huyết bắn nhanh ra...

Mỗi một lần Dương Diệp làm ra một giọt tinh huyết cho này man thần giáp, Dương Diệp liền phát hiện, này man thần giáp co rút lại tốc độ sẽ chậm mấy phần, thế nhưng, ở liên tục đưa ra mười mấy giọt tinh huyết sau, này man thần giáp vẫn không có muốn thần phục cực hạn, trái lại mang đến cho hắn một cảm giác là, nó còn muốn càng nhiều tinh huyết...

Tinh huyết chính là nhân chi tử tinh hoa, trôi đi hơn nhiều, không chỉ có đối với thân thể, chính là đối với thực lực bản thân cũng là sẽ cực kì ảnh hưởng. Thế nhưng lúc này Dương Diệp căn bản hết cách rồi, hắn chỉ có thể tiếp tục chuyển vận tinh huyết...

Nếu như là trước, hắn còn lựa chọn uy hiếp này man thần giáp, thế nhưng hiện tại, làm sao uy hiếp? Nó liền mặc ở trên người hắn, lẽ nào theo chân nó đồng quy vu tận?

Ở lại đưa ra mười mấy giọt tinh huyết sau, man thần giáp vẫn không có phản ứng, điều này làm cho Dương Diệp nhất thời phát hỏa, bởi vì ở đưa xuống đi, cảnh giới rơi xuống đều có khả năng!

Hắn trực tiếp đi tới lò luyện đan bên, nói: “Ở tiếp tục như vậy, ngươi sẽ đánh chết ta, ta cũng chỉ hỏi một câu, con mẹ nó ngươi đến cùng có nguyện ý hay không thần phục, ngươi muốn không muốn, lão tử hiện tại hãy cùng ngươi đồng quy vu tận!”

Man thần giáp không có phản ứng!

Dương Diệp khóe miệng hiện lên một vệt dữ tợn, duỗi tay một cái, trực tiếp đưa đến bếp lò bên miệng, nhất thời, Dương Diệp tâm thần run rẩy dữ dội, suýt chút nữa thụ rút về. Hắn kinh hãi nhìn lục đinh thần hỏa, mãi đến tận hiện tại, hắn mới phát hiện, này lục đinh thần hỏa so với hắn tưởng tượng muốn tăng thêm sự kinh khủng! Tuy rằng cái kia lục đinh thần hỏa làm cho hắn tâm thần run rẩy dữ dội, thế nhưng hắn không chỉ có không có lùi bước, trái lại là lại trong triều đến gần rồi mấy phần!

“Con mẹ nó ngươi rốt cuộc muốn Không được đầu hàng!” Dương Diệp gào thét, một bộ muốn không thèm đến xỉa dáng vẻ.

Đang lúc này, cái kia man thần giáp đột nhiên nhuyễn chuyển động, rất nhanh, man thần giáp biến mất ở Dương Diệp trên người. Cùng lúc đó, Dương Diệp nhất thời cảm giác được mình cùng này man thần giáp trong đó có một tia liên hệ. Hắn hơi suy nghĩ, vẫn chưa tới một cái hô hấp một phần mười thời gian, cái kia man thần giáp chính là trong nháy mắt đem toàn thân hắn bao bọc lại, gió thổi không lọt!

Dương Diệp này mới chính thức thở phào nhẹ nhõm.

Nguyên bản hắn là lấy ngựa chết làm ngựa sống, thế nhưng không nghĩ tới, bị hắn mù đánh mù va, dĩ nhiên thật sự thu phục này man thần giáp! Đương nhiên, này nguy hiểm trong đó cũng là rất lớn. Nếu như là người bình thường được này man thần giáp, trước tiên không nói có thể hay không để cho nó thần phục, coi như là nó đồng ý thần phục, người bình thường cũng là không chịu nổi a!

Ở mặc vào man thần giáp một khắc đó, Dương Diệp chính là biết, nếu như là người bình thường, tuyệt đối sẽ trong nháy mắt liền trở thành thịt nát!

Thu phục man thần giáp sau, Dương Diệp bắt đầu nghiên cứu này man thần giáp tác dụng, đối với trước cái kia Man Hi trong nháy mắt sức mạnh tăng vọt sự tình, hắn nhưng là ký ức chưa phai, ở trong nháy mắt đó, sức mạnh của đối phương cái kia nhưng là chân chính xa xa cùng hắn.

Nghiên cứu hồi lâu, Dương Diệp rốt cục tìm hiểu được. Ở hắn cùng man thần giáp câu thông bên dưới, hắn phát hiện, chỉ có hắn cần, một luồng cực kỳ sức mạnh thần bí sẽ tự man thần giáp toàn thân tràn vào trong tay phải của hắn. Cảm thụ bắt tay trên Cái kia dâng trào sức mạnh, Dương Diệp đột nhiên đấm ra một quyền.

“Ầm!”

Quyền ra, không gian trong nháy mắt sụp xuống, đồng thời sức mạnh mạnh mẽ còn làm cho không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, thế nhưng rất nhanh, vẫn chưa tới bán tức, những kia không gian trong nháy mắt được chữa trị.

“Thật mạnh!” Xem quả đấm của chính mình, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt vẻ hưng phấn. Lúc trước một sát na kia, hắn rõ ràng cảm giác được sức mạnh của chính mình trong nháy mắt chí ít tăng cường không chỉ gấp mười lần. Cú đấm này, cho dù là bán thánh, ở đột nhiên không kịp chuẩn bị hạ bị oanh đến, hắn cũng có lòng tin đem đối phương đánh bay!

Quan trọng nhất chính là phòng ngự, bản thân hắn thân thể liền cực sự khủng bố, lại có vảy rồng, hiện tại lại nhiều man thần giáp... Còn có ma năng thuẫn cùng băng thuẫn!

Hắn hiện tại dám không sử dụng kiếm hãy cùng bán thánh một mình đấu!

Đương nhiên, là chỉ bình thường bán thánh, như cái kia Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, hắn coi như sử dụng kiếm, cũng khẳng định là không đánh được.

Bởi vì trước thu phục man thần giáp tiêu hao quá nhiều tinh huyết, bởi vậy, Dương Diệp ở Hồng Mông trong tháp tu luyện đầy đủ một ngày mới ra tháp. Lần này ở Thánh địa thu hoạch là to lớn, không chỉ có thu hoạch mấy cái bảo bối, còn để cho mình lên cấp đến hoàng giả cảnh tam phẩm. Trước chữa trị thương thế lúc, hắn nuốt một viên ngàn năm hỏa tinh thạch, ở ngàn năm hỏa tinh thạch ảnh hưởng, hắn bất tri bất giác liền trực tiếp thăng cấp rồi!

Này xem như là cái vui mừng ngoài ý muốn!

“Hiện tại việc cấp bách là kiếm lấy lượng lớn điểm, nếu như có thể, tốt nhất là có thể đổi một quyển cái kia tiên giai huyền kỹ!”

Này man thần giáp là tiên giai, Dương Diệp đã thấy được sự mạnh mẽ của nó. Đều là tiên giai huyền kỹ, chắc chắn sẽ không kém, mà huyền kỹ phương diện cũng chính là hắn bạc nhược địa phương, bởi vì hắn sẽ kiếm kỹ cũng là một hai môn. Đương nhiên, quan trọng nhất chính là kiếm lấy điểm mới có thể đi chỗ đó trấn ngục tháp cứu kiếm linh bản thể!

Thời gian trôi qua rất nhanh, cùng Minh Nữ ước định đã đến giờ.

Minh Nữ đi tới Bái Nguyệt Điện, một đường thông suốt, Bái Nguyệt Điện nhân không phải không thấy, mà là nhìn thấy cũng không dám tới, đừng nói Bái Nguyệt Điện, ở cổ thánh thành, ngoại trừ số ít một hai nơi, không có Minh Nữ không dám đi, cũng ngoại trừ số ít một hai nhân ở ngoài, không người nào dám cản hắn.

Đã từng có sai một cái gia tộc không mua hắn món nợ, cái kia gia tộc không có bị diệt, chỉ là gia chủ bị giết mà thôi, hơn nữa..... Chỉ cần là cái kia gia tộc có tân gia chủ, ngày thứ hai sẽ tử!

Cho dù vị gia chủ kia là bán thánh!

Cái kia gia tộc đương nhiên sẽ không giảng hoà, liền muốn trả thù, thế nhưng tử nhân càng hơn nhiều. Cuối cùng hết cách rồi, gia tộc kia tìm tới Thánh Đường, thế nhưng Thánh Đường lại nói, ‘Minh Nữ sự việc, Thánh Đường không có quyền nhúng tay’

Từ đó về sau, không có bất luận cái nào gia tộc cùng thế lực dám không nể mặt Minh Nữ.

Cho dù là cổ thánh thành những kia từ mười vạn năm trước liền lưu truyền tới nay siêu cấp thế gia, bọn họ ở nhìn thấy Minh Nữ lúc, cũng là cung cung kính kính.

Minh Nữ, vừa thần bí, lại mạnh mẽ!

“Hoàng giả cảnh nhị phẩm, thực lực ngươi lại tăng lên rồi!” Dương Diệp trong phòng, Minh Nữ trôi nổi ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “So với ngươi nhưng là kém xa lắm rồi!”

“Không cần khiêm tốn, ngươi không phải kém!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp cười cợt, sau đó nói: “Kỳ thực ta rất hiếu kì, lấy thực lực của ngươi, đến tột cùng là nhiệm vụ gì, sẽ làm ngươi đều cho rằng có chút độ khó?”

“Ở U Minh hải để nơi sâu xa, xuất hiện chín bản tọa quan tài đá, chín bản tọa quan tài đá xuất hiện sau, rất nhiều đi tới U Minh hải để tu luyện Thánh địa thiên tài, toàn bộ ly kỳ tử vong. Nhiệm vụ của chúng ta chính là đi thăm dò thanh nguyên nhân, hoặc là mang về cái kia chín bản tọa quan tài đá!” Minh Nữ nói.

“Thánh địa nhiều cường giả như vậy, vì sao không ra tay?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“U Minh hải chính là hải tộc địa bàn, năm đó hải tộc cùng loài người trong đó quan hệ cũng không hề tốt đẹp gì, bởi vậy ngay lúc đó hải thánh ở hải tộc bày xuống quá một cái trận pháp, bán thánh trở lên Nhân tộc đi hải tộc, sẽ bị áp chế, thực lực nhiều nhất chỉ có thể phát huy một nửa. Hơn nữa hải thánh lúc trước còn để lại một tia hồn phách, nếu như Nhân tộc bán thánh dám bước vào hải tộc, này sợi hồn phách sẽ hiện thân đứng ra đẩy lùi, hoặc là chém giết!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp gật gật đầu, lại nói: “Cái kia chín bản tọa quan tài đá để ngươi cũng cảm giác được nguy hiểm?”

Minh Nữ nói: “Cái kia chín bản tọa quan tài đá bên cạnh còn có chín cái người đá con rối, ta cần phải có nhân hỗ trợ kiềm chế hạ này chín cái người đá con rối!”

“Chúng nó thực lực ra sao?” Dương Diệp có loại cảm giác không ổn.

“Bán thánh!”

Dương Diệp khóe miệng kịch liệt vừa kéo, nói: “Ngươi để ta một người giúp ngươi kiềm chế chín vị bán thánh? Đại tỷ, ngươi quá để mắt ta rồi!”

Ps: Ta là một cái tác giả, cũng là một cái độc giả, ta cũng ở truy thư, biết có lúc nhìn thấy đặc sắc ra liền không còn loại cảm giác đó... Vì lẽ đó, ta rất rõ ràng các độc giả tâm tình. Nhưng, ta hiểu hơn các tác giả tâm tình. Viết một chương, khả năng chỉ cần hai đến ba tiếng, thế nhưng, ở viết trước, hy vọng nội dung vở kịch khả năng liền phải bỏ ra một canh giờ, thậm chí càng lâu. Vì lẽ đó, các vị cho rằng chương mới chậm, xin mời nhiều tha thứ.

Ước ao nhị. Bức quá Dương thần bằng hữu, ngươi là hỏa tinh độc giả, kỳ thực, ta cũng là hắn độc giả ha, tin tưởng ta rất nhiều độc giả trung, đều có ở xem lửa tinh thư. Từ lúc trước Tu La, đến hiện tại tà thần, hắn mỗi một bản ngã đều có xem, trong sách tại sao nhiều như vậy Loli... Nói vậy mọi người đều hiểu. Đương nhiên, hắn viết tốt hơn ta quá hơn nhiều.

Sách của hắn rất nhiệt huyết, rất tinh tướng, rất dễ nhìn, thế nhưng, năm gần đây chương mới.... Lấy một cái độc giả góc độ tới nói, đúng là vừa yêu vừa hận.... Không xả hỏa lớn.

Quần hiệu: 225300657 mọi người có hứng thú bằng hữu có thể gia nhập.

Cuối cùng hống một câu: Cầu vé tháng!!!!!! Ta không làm được mỗi ngày canh ba, thế nhưng ta sẽ ở mỗi ngày hai canh tình huống hạ, chỉ kỷ nỗ lực nhiều viết, nhiều tồn, sau đó bạo phát. Cầu chống đỡ, cầu lực đỉnh.... Ta nghĩ này nguyệt đến mười vị trí đầu...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 745: Ta thành thật, vì lẽ đó dễ ức hiếp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

745 chương: Ta thành thật, vì lẽ đó dễ ức hiếp?

Chín vị bán thánh là khái niệm gì?

Lấy Dương Diệp thực lực bây giờ của hắn, không sử dụng kiếm tình huống hạ, miễn cưỡng có thể một mình đấu một vị bán thánh, còn có thể hay không thắng liền không biết.. Nếu như dùng tới kiếm, hắn đúng là có chút nắm chắc. Thế nhưng chín vị bán thánh liên thủ, hắn là tuyệt đối không chiến thắng, dù cho là dùng tới Trấn Giới Thạch không phải đường!

“Ta không có đạo để ngươi một người đi đối kháng!” Minh Nữ nói.

“Ngươi còn gọi cái khác giúp đỡ?”

“Tự nhiên!” Minh Nữ, nói: “Ngươi lúc này thực lực mặc dù không tệ, thế nhưng cũng không cách nào lấy sức một người đối kháng bảy tên bán thánh.”

Nghe vậy, Dương Diệp hô một cái khí, này vẫn tính bình thường, lại hỏi: “Ngươi kêu mấy vị giúp đỡ?”

“Hai cái!”

Dương Diệp: “”

“Đi thôi, bọn họ đã đến!” Minh Nữ nói xong câu đó, thân hình hơi động, hóa thành một tia sáng trắng tiêu tan ở tại chỗ.

Có đi hay là không?

Dương Diệp không do dự bao lâu liền quyết định, đương nhiên muốn đi, trước mắt này Minh Nữ đầu lại không phải hỏng rồi, tự nhiên không đi làm loại kia tìm đường chết sự tình, đối phương nếu dám đi, hơn nữa chỉ gọi tam người trợ giúp, cái kia nhất định là chắc chắn.

Còn nữa, lần này nếu như thành công, vậy coi như là chí ít mười vạn điểm tích phân a!

Đi tới Bái Nguyệt Điện cửa sau, Dương Diệp nhìn thấy Minh Nữ gọi mặt khác hai người trợ giúp, một nam một nữ. Nam trên người mặc trường bào màu xanh nhạt, tướng mạo anh tuấn, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, mà lại trên người lộ ra một luồng làm người rất thư thích khí tức, khiến người ta không nhịn được muốn cùng hắn tiếp cận; Nữ trên người mặc một bộ màu xanh quần dài, vóc người thon thả, dung mạo không thể nói là rất đẹp, chỉ có thể nói không xấu.

Hai người nhìn như có chút bình thường, thế nhưng Dương Diệp rất rõ ràng, hai người không đơn giản!

Có thể làm cho Minh Nữ mời người, có thể đơn giản sao?

Minh Nữ chỉ chỉ cái kia trường bào màu trắng nam tử cùng nữ tử, nói: “Vương Diễm, Thanh Minh.”

Hai người quay về Dương Diệp khẽ gật đầu, Dương Diệp cũng gật gật đầu, nói: “Dương Man!”

Liền như vậy, ba người trực tiếp xuất phát. Minh Nữ cũng không có giải thích Vương Diễm cùng Thanh Minh lai lịch, cũng không có hướng về hai người giải thích Dương Diệp lai lịch, bất quá mặc kệ là Dương Diệp cùng Vương Diễm hai người, bọn họ cũng không hỏi cái vấn đề này.

Man gia.

“Man trưởng lão, cái kia Dương Man ra khỏi thành rồi!”

Một tên người áo đen đứng ở Man Uyên trước mặt, cung kính nói.

Nghe vậy, nguyên bản đả tọa Man Uyên đột nhiên mở hai mắt ra, liền muốn đứng lên, lúc này, cái kia áo bào đen lại nói: “Bất quá, hắn là theo Minh Nữ điện hạ còn có một nam một nữ cùng đi ra ngoài.”

“Minh Nữ?”

Man Uyên mí mắt giật lên, do dự hạ, hắn lại ngồi trở xuống. Lúc trước Minh Nữ nhưng là đem đều là vạn năm thế gia Hà gia giết chính là nguyên khí đại thương a, man gia tuy rằng so với cái kia Hà gia phải mạnh hơn một ít, thế nhưng cũng tuyệt đối không chịu nổi này Minh Nữ dằn vặt. Hơn nữa Minh Nữ thân phận cực kỳ thần bí, liền Thánh Đường đều có chút kiêng kỵ, thì càng khỏi nói hắn nho nhỏ một cái man nhà.

“Mặc kệ như thế nào, Man Hi cừu nhất định phải báo, man thần giáp nhất định phải cầm về. Ngươi đi xuống đi, lúc này chính ta tự mình giải quyết!” Man Uyên nói xong, người đã biến mất ở trong phòng.

Ở phi hành sau nửa canh giờ, Dương Diệp có chút đau đầu.

Minh Nữ tốc độ quá nhanh, nhanh tới trình độ nào? Sắp tới cùng tốc độ âm thanh như thế! Mà Dương Diệp chỗ yếu nhất, chính là tốc độ, bất quá cũng còn tốt, ở hắn toàn lực bên dưới, cũng còn miễn cưỡng cùng được với Minh Nữ. Bất quá Dương Diệp rất rõ ràng, kỳ thực Minh Nữ hẳn là đã chậm lại tốc độ, không phải vậy, hắn coi như là dùng ‘Thiên nhai chỉ xích’ e sợ đều không đuổi kịp.

Dương Diệp cũng phát hiện cái kia Vương Diễm cùng Thanh Minh không đơn giản, bởi vì tốc độ của hai người tuy rằng không có Minh Nữ nhanh, thế nhưng là theo sát Minh Nữ sau đó, hơn nữa nhìn hai người dáng dấp, cũng là không có xuất toàn lực.

Ngược lại chính là lúc này Dương Diệp là rơi vào cuối cùng

Trải qua một ngày một đêm phi hành sau, tứ người đi tới một tòa cổ thành.

Minh Nữ chỉ chỉ tòa thành cổ kia, nói: “Thành này tên ‘Vô Danh’, bên trong long xà hỗn tạp, tam giáo cửu lưu đều có. Trong thành cường giả vi tôn, không có bất kỳ trật tự” nói đến đây, hắn xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ở đây nhạ xảy ra chuyện, sẽ có hơi phiền toái, vì lẽ đó, sau khi vào thành, ngươi Không được khắp nơi đi loạn, theo ta, hiểu chưa?”

Dương Diệp mặt đen lại, nói: “Ta rất có thể gây rắc rối sao?”

“Ta lo lắng người khác chọc giận ngươi!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp: “”

Nghe được Minh Nữ, Vương Diễm cùng cái kia Thanh Minh kinh ngạc liếc mắt nhìn Dương Diệp, Minh Nữ ý tứ bọn họ tự nhiên nghe ra, điều này cũng đúng là bọn họ kinh ngạc địa phương. Bởi vì nghe Minh Nữ thoại ý tứ chính là, tên trước mắt này rất nguy hiểm thế nhưng, tên trước mắt này cho cảm giác của bọn họ nhưng là có chút bình thường

Minh Nữ cũng không có trực tiếp dẫn bọn họ bay vào Vô Danh thành, mà là mang theo Dương Diệp ba người từ cửa thành đi. Cửa thành cũng không có người canh gác, thế nhưng tương xứng bốn người mới vừa gia nhập thành một khắc đó, một tên xích. Lỏa trên người trung niên tên Béo che ở bốn người trước.

“Vào thành tiền, vào thành tiền, không đủ tiền, mệnh đến điền.” Trung niên tên Béo duỗi ra hắn cái kia mập mạp tay phải, tham lam cười.

Minh Nữ cong ngón tay búng một cái, một viên siêu phẩm năng lực thạch bay đến trước mặt mập mạp. Nhìn thấy cái này siêu phẩm năng lực thạch, trung niên tên Béo con mắt đại tranh, khóe miệng thậm chí chảy ra một tia ngụm nước. Hắn khóe mắt nhìn lướt qua Minh Nữ mọi người, phát hiện cầm đầu nữ tử bất quá Tôn giả cảnh, còn lại cao nhất bất quá hoàng giả cảnh ngũ phẩm liền, hắn vội vã cất đi, sau đó lại hướng về Minh Nữ đưa tay phải ra, nói: “Vào thành tiền, vào thành tiền, không đủ tiền, mệnh đến”

“Vậy chỉ dùng ngươi điền đi!”

Minh Nữ nói xong câu đó, Dương Diệp ba người trước mặt trung niên kia tên Béo đầu liền trực tiếp quỷ dị bay ra ngoài.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nhân a, thường thường đều chết ở lòng tham trên, còn có ngu xuẩn trên. Minh Nữ mặc đồ này, vừa nhìn liền biết không phải một cái người hiền lành a, có thể mập mạp này ngược lại tốt, muốn xong còn muốn, này bất tử cũng khó khăn rồi!

“Ai mẹ nhà hắn dám ở lão tử địa bàn giết người, chán sống rồi không phải!” Một đạo tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, một tên trên mặt xăm lên một con bò cạp độc nam tử mang theo một đám người xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trước.

Nhìn trên đất mập mạp kia thi thể, nam tử giận tím mặt, trong tay đại đao nhắm thẳng vào Minh Nữ, “Nơi nào đến tiểu tiện nhân, không biết ta bưu gia địa bàn quy củ không? Ngươi có tin hay không lão tử ngày hôm nay gọi nhân thay phiên ngươi?”

Xong!

Lần này, không chỉ có Dương Diệp lắc đầu, chính là cái kia Vương Diễm cùng Thanh Minh cũng là lắc đầu. Coi như trước mắt cái tên này có một trăm cái mạng cũng là không sống được.

“Nói năng lỗ mãng, đáng chết!”

Theo Minh Nữ âm thanh hạ xuống, Minh Nữ tay ngọc vi khẽ nâng lên, đang lúc này, một cái cấp thiết âm thanh ở giữa sân vang lên: “Điện hạ, hạ thủ lưu tình!”

Thế nhưng Minh Nữ tay nhưng là không có dừng lại, chỉ là nhẹ nhàng vung lên, một tia sáng trắng ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó cái kia được xưng bưu gia nam tử đầu liền bay ra ngoài.

Minh Nữ tốc độ rất nhanh, sắp tới giữa trường chỉ có Dương Diệp ba người có thể thấy rõ, bởi vậy, tương xứng cái kia bưu gia đầu bay ra ngoài lúc, bên cạnh hắn những người kia hoàn toàn bối rối.

Mà lúc này, một cái cùng cái kia bưu gia lớn lên có chút tương tự người đàn ông trung niên xuất hiện tại giữa trường. Khi hắn nhìn thấy bưu gia thi thể lúc, hai tay hắn nhất thời nắm chặt lên, trên mặt càng là xuất hiện một vệt lệ khí. Mà Minh Nữ nhưng là quản đều không có quản hắn, trực tiếp mang theo Dương Diệp ba người hướng trong thành đi đến.

“Điện hạ liền như thế đi rồi?” Người đàn ông trung niên trầm giọng nói.

Minh Nữ dừng bước lại, nói: “Ngươi coi là thật muốn ta lưu lại sao?”

Người đàn ông trung niên khuôn mặt kịch liệt vừa kéo, một lát, hắn hít sâu một hơi, nói: “Điện hạ xin cứ tự nhiên!”

Nhìn Minh Nữ mọi người rời đi, người đàn ông trung niên sắc mặt âm trầm đáng sợ, thế nhưng là ở không dám nói để Minh Nữ lưu lại.

Đi rồi một quãng thời gian, Dương Diệp lông mày dần dần cau lên đến, bởi vì toà này Vô Danh thành thực sự là quá rối loạn, mỗi đi không tới một hồi, liền sẽ có người chết thảm ở đầu đường. Trong lúc cũng có nhân đánh qua bốn người bọn họ chủ ý, bất quá nhưng không ai dám xông lên, chỉ là ở một bên gắt gao nhìn bọn họ.

Đối với những này quanh năm ở trên lưỡi đao liếm huyết sinh sống nhân tới nói, một người nguy không nguy hiểm, bọn họ có bản năng trực giác.

“Điện hạ tới nơi này là?” Lúc này, cái kia áo bào trắng nam tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cùng Thanh Minh cũng nhìn về phía Minh Nữ, đối với Minh Nữ tại sao tới nơi này, bọn họ cũng thật tò mò.

“Thấy một cái thần phù sư, mượn ít đồ lấy làm dùng để phòng thân.” Minh Nữ nói.

Thần phù sư!

Dương Diệp trong lòng rùng mình, hắn không nghĩ tới này Thánh địa dĩ nhiên có trong truyền thuyết thần phù sư, hắn cũng là phù văn sư, bởi vậy biết thần phù sư ý vị như thế nào, vậy cũng là có thể lấy thiên địa làm phù nhân vật khủng bố a!

Không chỉ có Dương Diệp, chính là một bên Vương Diễm cùng Thanh Minh cũng chấn kinh rồi, Vương Diễm nói: “Điện hạ, ta Thánh địa có thần phù sư?”

Minh Nữ lắc lắc đầu, nói: “Nguyên bản là không có, nói chung, hắn, là vùng thế giới này duy nhất thần phù sư! Hắn không quá yêu thích cùng người tiếp xúc, các ngươi ở chỗ này chờ ta liền có thể.” Nói xong, hắn vừa liếc nhìn Dương Diệp, nói: “Nơi này thế lực rắc rối phức tạp, bán thánh cường giả càng là có vô số, đều chớ làm loạn!” Nói xong, Minh Nữ thân hình hơi động biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp: “”

“Ta đi chỗ khác đi dạo!” Vương Diễm bỏ lại câu nói này, thân hình hơi động, biến mất ở xa xa.

Mà cái kia Thanh Minh thì lại thoại đều không có đạo liền biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp nhún vai một cái, quét tuần sau vi, ở hắn cách đó không xa một cái rìa đường hơi có chút náo nhiệt, bởi vì nơi đó có một ít nhân ở bãi quán vỉa hè.

Tẻ nhạt thêm vào hiếu kỳ, Dương Diệp đi tới.

Xoay chuyển hạ, Dương Diệp đột nhiên ở một ông già trước mặt quầy hàng ngừng lại, ở ông lão gặp chỉ bày một cái màu đen cái hộp kiếm, bất quá cái này cái hộp kiếm đỉnh phảng phất bị cái gì lợi khí lột bỏ giống như vậy, lộ ra một cái động.

Dương Diệp nhìn kỹ một chút, chuẩn bị đưa tay đi mò, lúc này một luồng lực vô hình bao phủ hắn, Dương Diệp tay ngừng lại, nhìn về phía ông lão, ông lão lạnh lùng nói: “Chỉ cần xem, Không được mò.”

Bán thánh?

Dương Diệp không nghĩ tới, trước mắt người lão giả này dĩ nhiên là bán thánh cường giả.

“Xem ra này Minh Nữ không có gạt ta, chỗ này cũng thật là ngọa hổ tàng long a!”

Dương Diệp gật gật đầu, thu tay về, nói: “Vật này bán thế nào?”

“Thánh Đường điểm mười vạn điểm, hoặc là cực phẩm năng lực Thạch Tam 10 vạn đồng!” Ông lão nhạt tiếng nói.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: “Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, ngươi vật này không tệ, thế nhưng ngươi cũng nhìn thấy, là không trọn vẹn, căn bản trị không được cái giá này. Hai ngàn khối siêu phẩm năng lực thạch, ngươi đồng ý, ta liền muốn.”

“Ngươi có siêu phẩm năng lực thạch?” Ông lão kinh ngạc nói. Bình thường là một khối siêu phẩm năng lực thạch đổi một trăm cực phẩm năng lực thạch, thế nhưng này cơ bản là có tiền cũng không thể mua được, trừ một chút làm ăn thế lực, rất ít người đồng ý nắm siêu phẩm năng lực thạch đi đổi cực phẩm năng lực thạch, vì lẽ đó, siêu phẩm năng lực thạch chân chính giá cả hơn xa cái kia tỉ lệ.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Không thích mặc cả, đồng ý liền thành giao!”

Ông lão do dự một hồi, ngay khi hắn yếu điểm đầu lúc, lúc này, một bên đột nhiên truyền tới một âm thanh, “Ta ra 2,100 khối siêu phẩm năng lực thạch!”

Dương Diệp cùng ông lão nghe tiếng nhìn tới, chỉ thấy một người đàn ông tuổi trung niên chậm rãi đi tới. Nhìn thấy tên nam tử này, Dương Diệp nhíu mày lên, bởi vì nam tử này chính là lúc trước ở cửa thành trước suýt chút nữa cùng Minh Nữ phát sinh xung đột nam tử kia.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nói: “Hai ngàn ngũ!”

Ông lão đại hỉ, liền muốn gật đầu, trung niên nam tử kia nhưng là lại nói: “Ba ngàn!” Nói, hắn còn cố ý liếc mắt một cái Dương Diệp.

Dương Diệp xoay người nhìn người đàn ông trung niên, trong mắt bốc lên một cơn lửa giận, nói: “Lão tử ra năm ngàn!”

Người đàn ông trung niên hừ lạnh một tiếng, nói: “Sáu ngàn!”

“Bảy ngàn!” Dương Diệp gắt gao nhìn người đàn ông trung niên, trên mặt đều đã biến thành đỏ chót sắc, ngực càng là kịch liệt phập phồng, một bộ ta cùng ngươi chiến đấu tới cùng dáng vẻ.

Ông lão đã không ngậm mồm vào được.

“Tám ngàn!” Người đàn ông trung niên nói xong, còn cố ý khiêu khích liếc mắt nhìn Dương Diệp.

Ngay khi ông lão cho rằng Dương Diệp muốn hô chín ngàn lúc, Dương Diệp nhưng là nhún vai một cái, nhạt tiếng nói: “Ngươi thắng, chúc mừng!” Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Người đàn ông trung niên mặt trong nháy mắt thành trư can sắc.

“Đứng lại!”

Người đàn ông trung niên đột nhiên giận dữ hét.

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn người đàn ông trung niên, nói: “Minh Nữ bắt nạt ngươi, ngươi không dám đi tìm nàng phiền phức, liền đến tìm ta, có phải là cho rằng ta nhân trường thành thật, dễ ức hiếp a?”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 746: Liền bắt nạt ngươi, ngươi muốn thế nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

746 chương: Liền bắt nạt ngươi, ngươi muốn thế nào?

“Ngươi dám đùa ta!”

Người trung niên tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, trong mắt sát ý tia không che giấu chút nào.

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Chính ngươi xuẩn, trách ta đi?”

“Ngươi muốn chết!”

Người trung niên liền muốn động thủ, lúc này một bên ông lão nhưng là ngăn cản hắn, nói: “Các ngươi chuyện, lão phu không muốn đúc kết, nếu ngươi ra giá tám ngàn, cái kia trả tiền đi!”

“Vật này ta không muốn rồi!” Người trung niên lạnh lùng liếc mắt nhìn ông lão, đùa giỡn, chỉ trị giá hai ngàn siêu phẩm năng lực thạch đồ vật, muốn chính mình hoa tám ngàn mua? Coi mình là oan đại đầu sao?

“Ngươi có phải là cho rằng lão phu cũng dễ ức hiếp a?” Ông lão sắc mặt trở nên âm trầm.

Trung niên trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, nói: “Lão gia hoả, đừng tưởng rằng ngươi là bán thánh ngươi thì ngon, lão tử là Vô Cực Minh người, con mẹ nó ngươi dám động ta sao?”

Vô Cực Minh!

Nghe được ba chữ này, bên cạnh mọi người vây xem nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh, rất nhiều người càng là trực tiếp xoay người rời đi.

Toàn bộ Vô Danh thành, có tứ thế lực lớn, mạnh nhất chính là Vô Danh thành phủ thành chủ, còn lại phân biệt là Vô Cực Minh, Thứ Khách Minh, Thần Phù Hội. Này tứ thế lực lớn chia cắt toàn bộ Vô Danh thành, phân biệt chiếm cứ đông tây nam bắc bốn cái khu vực. Đương nhiên, đây chỉ là Vô Danh thành ở bề ngoài thế lực, ở Vô Danh thành còn có thật nhiều ẩn giấu thế lực. Bất quá, đại thể đều khá là khiêm tốn.

Đối với tán tu hoặc là không có bối cảnh nhân tới nói, này tứ thế lực lớn là vạn vạn chọc không được, không chỉ có bởi vì người ta nhiều người, còn bởi vì người ta thực lực cũng cường a!

Một cái bán thánh, ở tứ thế lực lớn bất kỳ phương diện nào trước, đều hoàn toàn không đáng chú ý.

Quả nhiên, khi nghe đến người trung niên báo ra thân phận sau, sắc mặt của ông lão có chút khó coi lên. Một lát, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nếu hắn không muốn, vậy thì là ngươi, bớt cho ngươi, coi như ngươi sáu ngàn siêu phẩm năng lực thạch!”

Người đàn ông trung niên khóe miệng nhất thời hiện ra một vệt đến yì nụ cười, sau đó cười trên sự đau khổ của người khác nhìn về phía Dương Diệp.

Nguyên bản chính chuẩn b ác i xem cuộc vui Dương Diệp ngẩn người, hắn không nghĩ tới người lão giả này dĩ nhiên sẽ làm này vừa ra, đây là nói rõ cây hồng chuyên chọn nhuyễn nắm a.

“Ngươi có phải là cũng cảm thấy ta dễ ức hiếp a?” Dương Diệp nhìn ông lão nói.

Ông lão liếc mắt một cái Dương Diệp, nhạt tiếng nói: “Hắn không muốn, tự nhiên chính là ngươi, lúc trước nhưng là chính ngươi phải gọi giới bảy ngàn, ta không có buộc ngươi. Còn có, người trẻ tuổi, không phải lão phu không có nhắc nhở ngươi, ngươi nếu như không muốn, vậy thì là đang đùa bỡn lão phu, trêu chọc lão phu, đó là muốn trả giá thật lớn!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ngươi đây là muốn theo ta sái hoành đúng hay không?”

Ông lão trong cơ thể đột nhiên bạo fā ra một luồng khí thế bao phủ lại Dương Diệp, sau đó âm trầm nói: “Người trẻ tuổi, cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng, không phải vậy tự gánh lấy hậu quả!”

Dương Diệp thấy rõ, nhân gia này nói rõ chính là muốn bắt nạt hắn, vì lẽ đó, hắn không có ở phí lời, man thần giáp trong nháy mắt ra trên người bây giờ, sau đó đột nhiên đấm ra một quyền.

Truyencuatui

Net Ông lão biến sắc mặt, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này chỉ là hoàng giả cảnh gia hỏa lại dám ra tay với hắn, hắn càng không có nghĩ tới đối phương ra quyền tốc độ dĩ nhiên là như thế nhanh, Cho tới hắn chỉ có thể ra quyền nghênh đón.

Ở ông lão nắm đấm cùng Dương Diệp muốn tiếp xúc một khắc đó, ông lão sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, muốn thu quyền, thế nhưng đã không kịp.

“Ầm!”

Ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, ông lão trực tiếp quăng bay ra ngoài, hơn nữa mọi người còn mơ hồ nghe được một đạo nhẹ nhàng ‘Xoạt xoạt’ thanh.

Một cái hoàng giả cảnh, một quyền đánh bay một cái bán thánh cường giả?

Tất cả mọi người ngây người như phỗng, khó mà tin nổi nhìn giữa trường Dương Diệp. Liền ngay cả người trung niên kia lúc này cũng mộng ép, hắn cũng không nghĩ tới, trước mắt cái này chỉ là hoàng giả cảnh nhị phẩm gia hỏa dĩ nhiên một quyền đánh bay một cái bán thánh!

Giả heo ăn hổ?

Mặc kệ là cái gì, người trung niên trong lòng đã có ý lui. Trước sở dĩ tìm đến Dương Diệp phiền phức, nguyên nhân chủ yếu là bởi vì Minh Nữ duyên cớ, đệ đệ hắn bị Minh Nữ giết chết, hắn tự nhiên trong lòng là có oán khí thế nhưng hắn biết rõ thân phận của Minh Nữ cùng thực lực, đừng nói hắn, coi như là hắn chủ tử sau lưng đều không nhất định dám tìm Minh Nữ xúi quẩy, bởi vậy, hắn chỉ có thể nhịn!

Thế nhưng ở nhìn thấy Dương Diệp lúc, hắn không có nhịn. Tại sao? Bởi vì Dương Diệp chỉ có hoàng giả cảnh thực lực, hơn nữa Minh Nữ không tại người bên. Thế nhưng hiện tại, hắn biết mình sai rồi. Có thể cùng với Minh Nữ người, như thế nào sẽ là người yếu? Chỉ là, cú đấm này liền đánh bay bán thánh, không khỏi cũng quá điên cuồng chút

Dương Diệp đưa tay một chiêu, trên đất cái kia không trọn vẹn cái hộp kiếm bay đến trong tay hắn, xem kiếm trong tay hộp, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Vốn là ta là phải cho ngươi tiền, thế nhưng ngươi lại không muốn, nhất định phải tặng không ta, ta chỉ có thể nói, ngươi đúng là một người tốt!”

“Ngươi” lúc này, cái kia cách đó không xa bán thánh ông lão tức thiếu chút nữa phun ra một cái lão huyết, hắn căm tức Dương Diệp, tay phải ở khẽ run, thế nhưng là không có dám đang ra tay. Hắn không ngốc, người trước mắt này có thể một quyền đánh bay hắn, không chỉ có tự thân lai lịch, vẫn là hậu trường, khẳng định đều cực sự khủng bố! Một cái không làm được, vậy coi như muốn tai rồi!

Dương Diệp lạnh lùng liếc mắt nhìn ông lão, nói: “Làm sao, ngươi còn muốn đưa ta đồ vật?”

Ông lão gắt gao liếc mắt nhìn Dương Diệp, không có đang nói chuyện, mà là xoay người rời đi, lần này, hắn nhận ngã xuống. Tuy rằng trước hắn bị một đòn đánh bay, cũng chịu chút thương, thế nhưng hắn biết rõ, đó là bởi vì chính hắn bất cẩn mà tạo thành, nếu như hắn ra tay, hắn có lòng tin bắt đối phương.

Thế nhưng hắn không có, bởi vì hắn không muốn đánh tiểu nhân: Nhỏ bé đến lão

Dương Diệp cũng không có đuổi theo ông lão kia, hắn tuy rằng ỷ vào man thần giáp thêm vào xuất kỳ bất ý đánh bay đối phương, thế nhưng hắn cũng không nhận ra mình có thể đánh giết một tên bán thánh, đuổi theo đối phương, hoàn toàn chính là lãng phí thời gian. Thu cẩn thận man thần giáp cùng cái hộp kiếm sau, Dương Diệp xoay người rời đi. Hắn cũng không có đi tìm bên cạnh người trung niên này phiền phức, bởi vì hắn suy nghĩ một chút, quyết định vẫn là thiếu một chuyện quên đi.

Người trung niên sửng sốt, trước mắt cái tên này không tìm chính mình phiền phức? Liền như thế đi rồi?

Đang lúc này, xa xa một đám người đi tới.

“Vô Cực Minh làm việc, những người không có liên quan cút sang một bên, mười tức bên trong, còn để lão tử nhìn thấy khuôn mặt mới, thì đừng trách ta Phách Đao vô tình!” Cầm đầu một tên kháng đại đao nam tử gào thét, chu vi những kia nguyên bản xem cuộc vui người nhất thời biến mất không thấy hình bóng.

“Trần Phách Đao?”

Nhìn thấy giang đao nam tử, người đàn ông trung niên hơi run run, vội vã đi tới, nói: “Phách Đao, ngươi làm sao đến?”

“Trương Liễu, có huynh đệ đạo đệ đệ ngươi bị người giết, ta thảo, ai hắn mẹ lại dám ở chúng ta Vô Cực Minh địa bàn đụng đến ta Vô Cực Minh nhân? Này không, lão tử mang cho ngươi đến một nhóm huynh đệ báo thù đến!” Trần Phách Đao nhìn lướt qua chu vi, nói: “Là ai giết, ngày hôm nay lão tử muốn từng đao từng đao giẫm hắn!”

Trương Liễu lắc lắc đầu, nói: “Quên đi!” Minh Nữ khủng bố, hắn so với bất luận người nào đều rõ ràng, đừng nói đệ đệ hắn bị giết, coi như là minh chủ đệ đệ bị giết, e sợ minh chủ cũng chỉ có thể nhẫn nhịn.

“Làm sao có thể nhẫn?” Trần Phách Đao giận dữ hét: “Ở chúng ta Vô Cực Minh giết chúng ta Vô Cực Minh người, đây là không nể mặt chúng ta, đây là ở đánh chúng ta Vô Cực Minh mặt, truyền đi, chúng ta Vô Cực Minh là muốn bị người nhạo báng! Vì lẽ đó, này không phải một mình ngươi sự việc, đây là chúng ta toàn bộ Vô Cực Minh sự việc!”

Trương Liễu lắc lắc đầu, đang muốn đạo cái gì, lúc này, Trần Phách Đao bên cạnh một người thanh niên đột nhiên chỉ vào xa xa Dương Diệp, nói: “Trần hộ pháp, hắn chính là giết Trương Liễu đệ đệ người kia, ta lúc đó tận mắt đến, hắn cũng là!”

Trần Phách Đao nhìn phía Dương Diệp, giận dữ hét: “Ngăn hắn lại cho ta!” Bên cạnh hắn mọi người thân hình hơi động, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, sau đó đem Dương Diệp bao quanh vi lên.

Thấy thế, Trương Liễu vội vã, nói: “Phách Đao, nghe ta, việc này liền như thế quên đi.” Tuy rằng không biết người trước mắt này là ai, thế nhưng có thể một quyền đánh bay một cái bán thánh người, có thể là một một người đơn giản vật sao? Đang nói, đối phương nhưng là cùng Minh Nữ một nhóm a. Lúc này trong lòng hắn thật sự có chút hối hận rồi, hối hận lúc đó nhịn không được chạy tới muốn tìm điểm phiền phức.

“Thối lắm!” Trần Phách Đao căm tức Trương Liễu, nói: “Trương Liễu, con mẹ nó ngươi có còn hay không dũng khí? Nhân gia đem đệ đệ ngươi đều giết, ngươi lại vẫn như thế giữ gìn hắn, ngươi nghĩ tới đệ đệ ngươi không có? Hắn trên trời có linh thiêng có thể ngủ yên sao?”

Nghe vậy, Trương Liễu trầm mặc, nghĩ đến trước đệ đệ hắn chết thảm, một vệt lệ khí dần dần hiện lên ở trong mắt hắn.

Trần Phách Đao lại nói: “Không phải là lai lịch có chút bất phàm sao? Sợ cái cái gì? Ra chuyện lớn bằng trời, ta cho ngươi chịu trách nhiệm, ta đam không được, chúng ta còn có Vô Cực Minh thiên thiên vạn vạn huynh đệ.”

Nói, Trần Phách Đao trực tiếp đi tới Dương Diệp trước, sau đó nói: “Tiểu tử, chẳng cần biết ngươi là ai, giết ta Vô Cực Minh người, là muốn trả giá thật lớn, ngày hôm nay, lão tử liền đem ngươi phân thây ngàn khối, để thế nhân biết, ta Vô Cực Minh, không phải là người nào đều có thể bắt nạt!”

Dương Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Đệ đệ hắn không phải ta giết, các ngươi tìm ta, đó là tìm lộn người, không tin ngươi hỏi một chút bên cạnh ngươi người này, hỏi một chút hắn, đệ đệ hắn có phải là ta giết!”

Trần Phách Đao quay đầu nhìn về phía Trương Liễu, mà lúc này, bên cạnh thanh niên kia lại nói: “Trương Biểu không phải hắn giết, là một cái nữ giết, thế nhưng hắn cùng cái kia nữ chính là một nhóm!”

Trần Phách Đao nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Kỳ thực, hắn đạo cũng không sai, chúng ta tạm thời đúng là tính một nhóm. Nhưng là oan có đầu, nợ có chủ, giết đệ đệ hắn chính là hắn, vậy các ngươi hẳn là đi tìm hắn mới là, ngươi đạo đúng hay không?”

“Ngươi chết rồi, coi như là vì là đệ đệ ta báo thù rồi!” Lúc này, Trương Liễu đột nhiên gằn giọng nói. Hắn biết rõ, tìm Minh Nữ, cái kia dù như thế nào là không được, nếu như vậy, vậy cũng chỉ có thể tìm người trước mắt này. Bởi vì đối phương lai lịch ở lớn, cũng tuyệt đối không so với Minh Nữ đại.

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời phát hỏa, nói: “Ngươi có phải là thật hay không lấy vì muốn tốt cho ta bắt nạt, vì lẽ đó ngươi liền khiến cho kính bắt nạt a?”

Lúc này, Phách Đao đột nhiên thủ đoạn hơi động, đại đao nhắm thẳng vào Dương Diệp, giận dữ hét: “Lão tử liền bắt nạt ngươi, con mẹ nó ngươi muốn thế nào?”

PS: Cầu vé tháng!!!!!

, chương mới nhanh, không đạn song!

------oOo------

Chương 747: Không có tay bé gái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

747 chương: Không có tay bé gái!

Trần Phách Đao vừa mới dứt lời, hắn hai mắt nhất thời trợn tròn, con ngươi đều suýt chút nữa lồi ra đến, bởi vì, một cái tay liền bóp lấy cổ của hắn. (Quảng cáo)

Giữa trường tất cả mọi người đều khó mà tin nổi nhìn trước mắt tình cảnh này.

Dương Diệp nắm Trần Phách Đao cái cổ, khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, nói: “Ngươi như thế yếu, ngươi làm sao bắt nạt ta?”

Trần Phách Đao trong mắt ngoại trừ dữ tợn ở ngoài, còn có vẻ hoảng sợ. Hắn là hoàng giả cảnh ngũ phẩm, thế nhưng, ở trước mắt người này ra tay lúc, hắn nhưng là liền không hề liếc mắt nhìn thanh!

Ông trời, người trước mắt này là bán thánh sao?

“Ngươi dám giết ta Vô Cực Minh người, ngươi chắc chắn phải chết!” Trương Liễu cả giận nói.

“Xoạt xoạt!”

Một đạo lanh lảnh tiếng xương gãy ở giữa sân vang lên, sau đó, Trần Phách Đao đầu lệch đi, triệt để tắt thở.

Dương Diệp thu tay về, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Trương Liễu, nói: “Ta có chết hay không ta không biết, ta chỉ biết là, cho ngươi sinh động cơ hội ngươi không quý trọng, vậy hãy để cho ngươi chết đi!”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp thân hình hơi động, trong nháy mắt đến Trương Liễu trước mặt, tay phải đột nhiên một quyền đánh về Trương Liễu, người sau thay đổi sắc mặt, hai tay trùng điệp, vội vã tiến lên nghênh tiếp.

“Ầm!”

Trương Liễu trực tiếp bay ngược ra ngoài, cuối cùng va sụp ngũ đống phòng ốc sau mới dừng lại.

Chết rồi!

Một đòn giết giết!

Còn lại Vô Cực Minh huyền giả hoảng hốt, không chút nghĩ ngợi liền xoay người đào tẩu. Đùa giỡn, Đồ hoàng giả cảnh cường giả như làm thịt chó, ai dám động thủ?

Vỗ tay một cái, Dương Diệp xoay người trở lại trước tại chỗ, sau đó lấy ra cái kia không trọn vẹn cái hộp kiếm. Cái hộp kiếm hiện màu đen đặc, ở cái hộp kiếm quanh thân trải rộng lít nha lít nhít kỳ dị phù văn, Mà cái hộp kiếm đỉnh, không trọn vẹn một góc, điều này làm cho này cái hộp kiếm vẻ ngoài thực tại có chút khó coi.

Cái hộp kiếm công hiệu, bình thường là sắp xếp kiếm trận, hoặc là tăng cường kiếm uy lực. Dương Diệp sở dĩ coi trọng này cái hộp kiếm, chủ yếu là bởi vì trực giác, trở lại là hắn tinh tế nhìn xuống cái hộp kiếm sau, phát hiện này cái hộp kiếm nhưng là có chút phàm, không nói những khác, chính là này cái hộp kiếm chất liệu cứng rắn liền muốn so với phổ thông đạo giai huyền bảo chất liệu muốn tốt hơn rất nhiều.

Ngoài ra, chính là này cái hộp kiếm mặt trên phù văn. Hắn mặc dù sẽ phù văn, nhưng cũng chỉ có thể coi là hiểu sơ một, hai, bởi vậy, phía trên này phù văn công hiệu cùng tác dụng, hắn căn bản xem không hiểu, thế nhưng trực giác nói cho hắn, vật này không đơn giản như vậy, thêm vào hai ngàn khối siêu phẩm năng lực thạch đối với hắn mà nói vẫn không tính là quá quý trọng, bởi vậy trước hắn mới nghĩ muốn mua.

Thế nhưng không nghĩ tới... Cuối cùng nhưng là không công được.

“Ca ca, cho ta ít tiền, có được hay không?”

Ngay khi Dương Diệp cẩn thận kiểm tra cái hộp kiếm lúc, một đạo lanh lảnh, mà lại có chút nhu nhược âm thanh tự sau lưng của hắn truyền đến, điều này làm cho Dương Diệp tròng mắt hơi co rụt lại, đồng thời còn sởn cả tóc gáy.

Nguy hiểm, đại đại nguy hiểm reads;!

Này không phải Dương Diệp trực giác, mà là đến từ Hồng Mông tháp cảnh cáo!

Hồng Mông tháp cảnh cáo!

Lần thứ nhất, Hồng Mông tháp chủ động nhắc nhở hắn gặp nguy hiểm!

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng chạy chồm lên, quần áo bên dưới, vảy rồng trong nháy mắt hiện lên.

Dương Diệp chậm rãi xoay người, chỉ thấy một cô bé chính vô cùng đáng thương nhìn hắn. Bé gái khoảng chừng chừng mười tuổi, quần áo rách rách rưới rưới, tóc bẩn thỉu, trên mặt càng là nhiễm rất nhiều bùn đất, quan trọng nhất chính là bé gái không có tay, hai con ống tay áo trống rỗng.

Không nhìn ra bé gái cảnh giới, hoàn toàn chính là một cái tiểu cô nương bình thường. Thế nhưng Dương Diệp rất rõ ràng, sự tình xa hoàn toàn không phải đơn giản như vậy. Trước tiên không nói Hồng Mông tháp cảnh cáo, chính là cô bé này lúc nào đi tới phía sau hắn, hắn lại một điểm phát hiện đều không có. Không chỉ có như vậy, lại như hiện tại, hắn thần thức vẫn như cũ không cảm giác được bé gái tồn tại.

Dương Diệp trong lòng là chấn động, bởi vì, coi như là bán thánh, cũng không như vậy vô thanh vô tức đi tới phía sau hắn, càng không thể để Hồng Mông tháp chủ động phát sinh cảnh cáo.

“Ca ca, cho ta ít tiền, có được hay không?” Bé gái nhìn Dương Diệp, âm thanh ôn nhu nhược nhược, một bộ yếu đuối mong manh dáng vẻ.

Dương Diệp do dự hạ, lấy ra một viên siêu phẩm năng lực thạch thả ở trên mặt đất.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 748: Tội ác chi tử thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

748 chương: Tội ác chi tử thành!

Bé gái rõ ràng là ở chỗ đó, thế nhưng những người trước mắt này nhưng là không nhìn thấy.

Tại sao?

Tại sao chính mình lại có thể thấy được? Mà trước mắt này làm bán thánh Ninh Quân nhưng là không nhìn thấy?

Dương Diệp sâu sắc nghi hoặc.

“Ta Vô Cực Minh nhân là ngươi giết chứ?” Lúc này, Ninh Quân lại nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Giết hai cái.”

“Cho ta một cái không giết lý do của ngươi!” Ninh Quân trầm giọng nói.

“Có bản lĩnh, ngươi có thể thử xem.” Đang lúc này, một bên đột nhiên truyền tới một giọng nữ, Ninh Quân biến sắc mặt, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cô gái trôi nổi ở cách đó không xa.

Người đến chính là Minh Nữ.

Nhìn thấy Minh Nữ, Ninh Quân tiên sinh hơi nhướng mày, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, trong mắt đốn lộ vẻ khiếp sợ, “Ngươi, ngươi là Minh Nữ!”

“Ta cũng có giết ngươi Vô Cực Minh người, ngươi có muốn hay không cũng giết ta?” Minh Nữ nói.

Ninh Quân sầm mặt lại, nói: “Minh Nữ điện hạ, ta Vô Cực Minh cùng ngươi không thù không oán, không biết điện hạ vì sao phải đối với ta Vô Cực Minh nhân ra tay.”

“Bọn họ đáng chết!” Minh Nữ cũng không có quá nhiều giải thích, “Ngươi nếu muốn vì bọn họ báo thù, vậy thì ra tay.”

“Minh Nữ điện hạ khó tránh khỏi có chút khinh người quá đáng đi!” Ninh Quân gằn giọng nói.

Minh Nữ lần này nhưng là quản đều không có quản hắn, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đi thôi!” Nói, Minh Nữ xoay người rời đi.

Dương Diệp lắc lắc đầu, ngăn chặn trong lòng trước nghi hoặc cùng khiếp sợ, đi theo.

Nhìn Dương Diệp cùng Minh Nữ rời đi, một vệt dữ tợn hiện lên Ninh Quân trên khuôn mặt, hai tay quấn rồi lại cây tùng, lỏng ra lại khẩn...

Cuối cùng, Ninh Quân không hề động thủ, mà là mang theo hắn người phía sau xoay người rời đi.

“Ngươi lại gây rắc rối rồi!” Trên đường, Minh Nữ nói.

Dương Diệp nói: “Ta đạo không phải ta chủ động gây rắc rối, ngươi tin sao?”

Minh Nữ gật gật đầu, nói: “Ta tin!”

“Ạch!” Dương Diệp hơi kinh ngạc, “Ngươi thật sự tin?”

Minh Nữ gật gật đầu.

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ ngừng lại, trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nếu như ngươi là loại kia yêu thích chủ động gây rắc rối người, ta thì sẽ không tìm ngươi đến. Ở thói đời, giết người, không thể tránh được, bởi vì tổng có thật nhiều sự việc, rất nhiều người sẽ đến dây dưa chúng ta, liền như trước ở cửa thành sự tình như thế, vì lẽ đó, giết người, là một cái chuyện rất bình thường. Thế nhưng, ta không thích loại kia yêu thích chủ động trêu chọc thị phi người.”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Minh Nữ, nói: “Ngươi để ta có chút bất ngờ!”

“Ngươi cũng làm cho ta có chút bất ngờ!” Minh Nữ nói.

Hai người từng người lời nói mang thâm ý.

“Ngày hôm nay chúng ta đến ở lại đây một đêm!” Minh Nữ bỗng nhiên nói.

“Tại sao?”

Minh Nữ nói: “Ta thứ cần thiết, tên kia thần phù sư tạm thời không có, bởi vậy, hắn để chúng ta một buổi tối. Đêm nay không ra khỏi thành, ở đây, việc quan trọng tất cẩn thận. Ta biết thực lực ngươi rất mạnh, coi như diện đối bán thánh cũng có sức đánh một trận, thế nhưng, ở đây, rất nhiều chuyện là vượt qua ngươi có thể hiểu được phạm vi!”

Dương Diệp gật gật đầu, rất tán thành. Cái kia Nhân Nhân khả năng không phải bán thánh, thế nhưng hắn so với bán thánh còn kinh khủng hơn.

“Đúng rồi, Vương Diễm cùng Thanh Minh đây? Bọn họ không hội ngộ đến nguy hiểm gì chứ?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Minh Nữ nói: “Vô sự, cho dù gặp phải nguy hiểm, lấy thực lực của bọn họ, muốn tự vệ vẫn là thừa sức. Hơn nữa, hai người bọn họ tính tình đều khá là ôn hòa, không thích lắm đánh đánh giết giết.”

Dương Diệp: “...”

Minh Nữ nói: “Ngươi cùng bọn họ chỗ bất đồng chính là, bọn họ sẽ hiểu được thu tay lại, mà ngươi sẽ không, không chỉ có sẽ không, còn có thể dùng sức buông tay đi giết. Vì lẽ đó, tức khiến cho bọn họ gặp phải phiền phức, cũng có thể toàn thân trở ra. Thế nhưng ngươi, ngươi gặp phải phiền phức, khả năng sẽ để vốn là là phiền toái nhỏ phiền phức biến thành phiền toái lớn. Tính tình của ngươi, đến cải!”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Đa tạ lời khuyên!”

Minh Nữ ngừng lại, nhìn trước mặt một toà tháp cao, nói: “Chúng ta đêm nay ngay khi này nghỉ ngơi đi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tháp cao có tới chừng mười tầng, ngay chính giữa có khắc ba chữ lớn: Phật tháp.

“Đi thôi!”

Minh Nữ đi vào, Dương Diệp cũng liền bận bịu đi theo.

Hai người tiến vào tầng thứ nhất, ở hai người cách đó không xa có một cái thạch quỹ, thạch quỹ mặt sau ngồi một người có mái tóc trắng như tuyết ông lão, ông lão dựa vào ghế, hai mắt khép hờ, một bộ ngủ dáng dấp.

“Vào cửa phí, mười khối cực phẩm năng lực thạch, hai tầng phòng tu luyện hai trăm khối, ba tầng ba trăm khối... Chín tầng chín trăm khối.” Ông lão đang nói chuyện, thế nhưng hắn nhưng không có mở hai mắt ra.

Minh Nữ cong ngón tay búng một cái, 180 khối cực phẩm năng lực thạch bay đến ông lão trước mặt trên bàn. Ông lão lúc này mới mở hai mắt ra, tay phải ném đi, hai khối màu vàng chìa khoá bay đến Minh Nữ cùng Dương Diệp trước, “Mặt trên viết biển số nhà hiệu, chính mình dò số nhập môn là được!”

Minh Nữ tiếp nhận chìa khoá, mang theo Dương Diệp hướng về đi lên lầu.

“Này Vô Danh thành đến tột cùng là cái nhân vật gì?” Trên đường, Dương Diệp hỏi. Đi tới nơi này Vô Danh thành, hắn cảm giác đầu tiên chính là loạn, sau đó chính là quỷ dị, nơi này khắp nơi đều lộ ra quỷ dị.

“Nơi này là rất nhiều người Thiên Đường, bởi vì ở đây, không có trật tự, không có quy tắc, ngươi chỉ cần có thực lực, ngươi có thể muốn làm gì thì làm, có thể làm tất cả. Tuy rằng nơi này có thế lực, thế nhưng, thế lực của nơi này thay đổi hãy cùng ăn cơm như thế bình thường. Tỷ như cái kia Vô Cực Minh, một tháng trước, là không có Vô Cực Minh.” Minh Nữ nói.

“Thánh Đường mặc kệ sao?” Dương Diệp hỏi.

“Không phải mặc kệ, mà là quản không rồi!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp mí mắt giật lên, nói: “Thánh Đường đều quản không được?” Thánh Đường ở Thánh địa liền người đại biểu tộc thế lực, cổ thánh thành tuy rằng có thật nhiều thế lực, thế nhưng nói cho cùng, những thứ này đều là thụ Thánh Đường quản hạt, đương nhiên, Thánh Đường bên trong rất nhiều trưởng lão cùng thực quyền nhân vật, cũng có chút siêu cấp thế gia cái bóng.

Bất quá, Thánh Đường tồn tại là vượt xa hết thảy thế gia bên trên, điểm ấy là không thể nghi ngờ, bởi vì Thánh Đường có Thánh chủ cùng hai đại chí tôn. Đặc biệt Thánh chủ, đó là toàn bộ Thánh địa công nhận đệ nhất cường giả siêu cấp. Bởi vậy, Thánh Đường như có mệnh lệnh, bất luận người nào tộc thế lực đều phải vâng theo.

Thánh Đường ở toàn bộ Thánh địa, chính là mạnh nhất thế lực, mà hiện tại Minh Nữ lại nói Thánh Đường quản không được này Vô Danh thành, điều này làm cho Dương Diệp rất nghi hoặc cùng hiếu kỳ.

Minh Nữ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nơi này, còn có một cái tên, gọi (tội ác chi tử thành)” nói đến đây, hắn ngừng lại, xoay người nhìn Dương Diệp, rất nghiêm túc nói: “Ta trước không cho ngươi đi gây rắc rối, cũng không phải sợ ngươi chọc như Vô Cực Minh loại này thế lực, mà là sợ ngươi chọc không nên dây vào người cùng thế lực.” Nói đến đây, Minh Nữ nhưng là không nói lời nào.

Thấy thế, Dương Diệp cười khổ, nói: “Này, đừng nói như vậy chỉ nói một nửa, câu nhân khẩu vị thật không tốt!”

“Nơi này, có thật nhiều nhân, không phải là huyền giả đại lục bản thổ nhân! Bọn họ, đến từ thiên ngoại thiên!” Minh Nữ trầm giọng

nói.

Thiên ngoại thiên!

Dương Diệp biến sắc mặt, nói: “Làm sao có khả năng, thiên ngoại thiên nhân có thể dễ dàng đến chúng ta thế giới này?”

Minh Nữ nói: “Đương nhiên có thể, thế nhưng tiền đề là được nhân không thể là thánh giả.”

“Bọn họ tại sao muốn tới nơi này?” Dương Diệp hỏi.

“Bọn họ không phải là mình muốn tới, đại đa số người, đều bị cho rằng tù phạm lưu vong tới nơi này, hoặc là bị kẻ thù hãm hại mà đi tới nơi này. Nói chung, mặc kệ là nguyên nhân gì, bọn họ kết cục đều nhất định là bi thảm.” Minh Nữ nói: “Vùng thế giới này giam giữ nghịch dũng khí huyền giả, mà người ở phía trên, là muốn dùng vùng thế giới này triệt để mai táng nghịch dũng khí huyền giả. Mà bọn họ, chính là đến cho nghịch dũng khí huyền giả chôn cùng, không chỉ có bọn họ, còn có ngàn tỉ sinh linh khả năng đều chôn cùng!”

“Các ngươi cam nguyện chôn cùng?” Dương Diệp bỗng nhiên nói. Cái này cũng là trong lòng hắn to lớn nhất nghi hoặc, bởi vì, nếu như thiên địa đổ nát, tuy rằng nghịch dũng khí huyền giả sẽ chết, thế nhưng lẽ nào Thánh địa nhân sẽ không phải chết sao?

“Có một con đường sống!” Minh Nữ nói: “Chỉ cần nghịch dũng khí huyền giả ở thiên địa đổ nát trước tử, như vậy, số ít người liền có thể sống.”

“Đảo ngược dũng khí huyền giả là giết không chết!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Minh Nữ nói: “Trước đây xác thực không thể, thế nhưng bây giờ có thể, ở quá một quãng thời gian, nghịch dũng khí huyền giả thân bất tử sẽ không còn. Khi đó, chỉ cần giết quang bọn họ, như vậy, thiên lộ sẽ khai, số ít người liền có thể rời đi vùng thế giới này.”

“Ngươi đạo số ít người là người nào?” Dương Diệp lại hỏi.

“Thấp nhất đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm!” Minh Nữ nói.

“Nói cách khác, cho dù là giết nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng hoàng giả cảnh cửu phẩm trở xuống nhân vẫn là sẽ chết?” Dương Diệp nói.

Minh Nữ nói: “Đây là con đường duy nhất, không phải vậy, tất cả mọi người đều phải chết!”

Dương Diệp trầm mặc, hiện tại hắn cuối cùng đã rõ ràng rồi, Thánh địa nhân vì sao lại điên cuồng giết nghịch dũng khí huyền giả, bởi vì nghịch dũng khí huyền giả bất tử, chính là bọn họ chết.

“Toà này Vô Danh trong thành, có thật nhiều đến từ thiên ngoại thiên người, bọn họ tuy rằng không phải thánh giả, thế nhưng đại thể nhân thực lực nhưng là phi thường khủng bố, chí ít đối với chúng ta thế giới này tới nói là phi thường khủng bố. Đương nhiên, Thánh địa nếu như liên hợp lại, đồng thời trả giá đánh đổi nặng nề, muốn tiêu diệt bọn họ, vẫn là có thể, thế nhưng không cần phải vậy, bởi vì mọi người đều chỉ có giết nghịch dũng khí huyền giả, mới có thể mạng sống. Bởi vậy, mọi người ước định chính là không xâm phạm lẫn nhau song phương.” Minh Nữ nói.

Dương Diệp gật gật đầu, hiện tại, hắn có chút rõ ràng trước cái kia Nhân Nhân lai lịch.

“Ta trước đạo những này, ở Thánh địa, thuộc về cơ mật tối cao!” Minh Nữ bỗng nhiên nhìn Dương Diệp, nói: “Biết ta tại sao nói cho ngươi sao?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, xác thực, những chuyện này nếu là truyền đi, không cần chờ nghịch dũng khí huyền giả đi ra, toàn bộ Thánh địa lập tức sẽ đại loạn.

Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp nói: “Bởi vì ta hi vọng ngươi đứng ở chúng ta biên, ngươi cũng chỉ có đứng ở chúng ta biên, mọi người mới có đường sống!” Nói xong, Minh Nữ xoay người lóe lên, biến mất ở Dương Diệp trước.

Dương Diệp đứng tại chỗ trầm mặc. Hồi lâu, hắn lắc lắc đầu, xoay người đi vào trong phòng của mình.

Mà lúc này, ở trong phòng của hắn nhưng là đứng một ông già.

Ông lão này không phải người khác, chính là man gia cái kia Man Uyên!

“Dương Man, chờ đợi đã lâu rồi!” Man Uyên vung tay phải lên, tứ chi màu đen cờ màu cắm ở gian phòng bốn phía, nhất thời, một cái ánh sáng rực rỡ tráo xuất hiện tại gian phòng bốn phía.

“Đây là ta man gia chí bảo, cũng thuộc về tiên giai, có nó ở, trong này núi lở đất nứt, bên ngoài cũng sẽ không biết! Cho dù bên ngoài phát hiện coi như là lấy Minh Nữ thực lực, hắn trong thời gian ngắn cũng tuyệt đối không cách nào công phá này lồng ánh sáng, vì lẽ đó, Dương Man, hôm nay ngươi chắc chắn phải chết!” Man Uyên cười gằn nói.

“Ngăn cách bên ngoài? Cái kia quá tốt rồi!”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Vọng Nguyệt kiếm xuất hiện tại trên tay hắn.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 749: Tái ngộ đáng sợ bé gái! (Cầu vé tháng!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

749 chương: Tái ngộ đáng sợ bé gái! (Cầu vé tháng!)

Ở Dương Diệp mọi người mới ra thành lúc, Man Uyên hãy cùng ở Dương Diệp ba người phía sau, thế nhưng bởi vì Minh Nữ duyên cớ, hắn cũng không có vội vã ra tay.. Trước ở Vô Danh trong thành, hắn cũng không có ra tay, bởi vì nhiều người nhãn tạp, nếu như không thể một lần bắt Dương Diệp, cái kia nhất định sẽ kinh động Minh Nữ.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể khổ sở chờ đợi cơ hội, tốt ở cơ hội này cũng không có để hắn cấp bao lâu.

“Dương Man, ngươi biết đây là cái gì kỳ sao?” Đã nắm chắc phần thắng, Man Uyên cũng không có vội vã ra tay, trái lại là bắt đầu giải thích lên, “Cái này gọi là kết giới kỳ, chỉ cần cực phẩm năng lực thạch đầy đủ, đừng nói bình thường bán thánh, coi như là trung cấp bán thánh cũng có thể khốn được. Vì lẽ đó, hôm nay, ngươi có chắp cánh cũng không thể bay!”

“Trung cấp bán thánh?” Vốn là chuẩn bị ra tay Dương Diệp nhất thời ngừng lại, cau mày hỏi: “Bán thánh cũng chia cấp bậc?”

Man Uyên lúc này tâm tình hiển nhiên là vô cùng tốt, lại giải thích: “Nguyên bản là không có phân, thế nhưng huyền giả đại lục không có thánh giả, bán thánh là cao giai nhất, mà bán thánh bên trong, cũng có mạnh yếu, bởi vậy, chúng ta tổ tiên liền chính mình phân chia ba cái cấp bậc, phân biệt là sơ cấp bán thánh, trung cấp bán thánh, cao cấp bán thánh.”

“Hỏa Linh Tộc tộc trưởng xem như là cấp bậc gì?” Dương Diệp hỏi.

“Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, hắn miễn cưỡng tính trung cấp bán thánh.” Man Uyên nói.

Miễn cưỡng tính trung cấp bán thánh! Dương Diệp khẽ cau mày, nếu như nói Hỏa Linh Tộc tộc trưởng chỉ là trước mặt tính trung cấp bán thánh, cái kia Mạc Lão cùng lục ngôn hẳn là cũng gần như chỉ có thể coi là trung cấp bán thánh, nếu như nói có sự khác biệt, vậy thì là Mạc Lão cùng lục ngôn xem như là chân chính trung cấp bán thánh, mà không phải miễn cưỡng.

Thế nhưng, này Thánh địa cực khả năng có cao cấp bán thánh!

“Được rồi, ngươi hiện tại là tự sát, vẫn là ta giết?” Man Uyên đột nhiên nói: “Xin tha cái gì cũng đừng nói rồi, bởi vì mặc kệ như thế nào, ngươi là nhất định phải tử, không chỉ có muốn chết, chờ ta nghiên cứu xong ngươi thịt trên người thân bí mật, ta sẽ đem thi thể của ngươi treo ở cổ thánh thành ngoài cửa thành, để thế nhân biết, nhục ta man gia kết cục!”

“Ngươi thật sự có thể xác định ở trong này chuyện đã xảy ra, bên ngoài sẽ không biết sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Man Uyên cười gằn một tiếng, nói: “Ngươi nếu như hy vọng hướng về Minh Nữ cầu cứu, vậy ngươi đều có thể hết hẳn ý nghĩ này. Kết giới này kỳ, chỉ cần có năng lực thạch, coi như là trung cấp bán thánh đều có thể nhốt lại một hồi, càng khỏi nói ngươi chỉ là một cái nho nhỏ hoàng giả cảnh.”

“Như vậy cũng tốt rồi!”

Dương Diệp gật gật đầu, thủ đoạn hơi động, Trấn Giới Thạch xuất hiện ở trong tay hắn, một luồng sức mạnh vô hình nhất thời xuất hiện ở trong phòng, cái kia Man Uyên trong nháy mắt trở thành hoàng giả cảnh cửu phẩm. Cùng lúc đó, một cái áo bào đen ông lão quỷ dị xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh. Cái này áo bào đen ông lão chính là cái kia Hỏa Linh Tộc Lâm hộ pháp, cũng là Dương Diệp lúc này duy nhất một cái bán thánh kiếm nô!

Biến cố đột nhiên xuất hiện, làm cho Man Uyên hoàn toàn mộng ép.

Chính mình cảnh giới không hiểu ra sao đã biến thành hoàng giả cảnh, mà bên trong gian phòng còn đột nhiên có thêm một cái bán thánh cường giả, hơn nữa cái này bán thánh cường giả khí tức còn ở phía trên hắn.

“Làm sao, làm sao có khả năng, làm sao có khả năng...” Man Uyên như thất hồn giống như nhìn Dương Diệp, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, thất thanh nói: “Ngươi, ngươi là Dương Diệp, ngươi là cái kia diệt Hỏa Linh Tộc Dương Diệp, ngươi...”

Man Uyên vừa nói vào đề liền muốn triệt hồi kết giới, sau đó chuẩn bị tránh đi. Dương Diệp là cái nhân vật gì? Vậy cũng là liền Sát Thánh đường sổ Vị Trường Lão, lại lấy sức lực của một người diệt Hỏa Linh Tộc tồn tại a. Mặc dù đối phương chỉ là hoàng giả cảnh, thế nhưng hắn biết rõ, lấy hắn sức lực của một người, tuyệt đối không cách nào đánh giết đối phương, thậm chí mình còn có nguy hiểm đến tính mạng, đặc biệt lúc này đối phương có bán thánh, mà hắn nhưng chỉ là hoàng giả cảnh!

Vì lẽ đó, hắn quả đoán lựa chọn triệt. Chỉ cần chạy đi, Dương Diệp liền chắc chắn phải chết!

Đáng tiếc, hắn vẫn là chậm!

Đầu tiên là cái kia bán thánh kiếm nô lợi dụng khí thế của tự thân mạnh mẽ trấn áp lại hắn, làm cho tốc độ của hắn biến cực kỳ chậm chạp lên, đón lấy, một đạo nhanh đến cực hạn ánh kiếm tự trước ngực hắn xuyên thủng qua. Ánh kiếm rất nhanh, sắp tới hầu như không nhìn thấy, nếu như không phải bụng của hắn xuất hiện một cái kiếm động, e sợ liền hắn đều cho rằng lúc trước căn bản chưa từng xuất hiện cái gì ánh kiếm.

Lấy hắn nguyên bản thực lực, tốc độ như thế này, tuy rằng có thể uy hiếp hắn, thế nhưng còn chưa đủ lấy giết hắn, thế nhưng hiện tại, hắn tự thân cảnh giới rơi xuống, mà Dương Diệp lại có một cái bán thánh cường giả giúp đỡ.

Hắn không có sức lực chống đỡ lại.

Man Uyên chết rồi, một đòn mất mạng.

Dương Diệp đi tới Man Uyên trước mặt, vung tay phải lên, đem Man Uyên thi thể cất đi. Tuy rằng kiếm linh hiện tại không cách nào luyện chế kiếm nô, thế nhưng hắn có thể, bởi vì kiếm linh đang ngủ say lúc, đã đem luyện chế kiếm nô phương pháp truyền cho hắn.

Lại nhiều một tên bán thánh kiếm nô!

“Chủ nhân, ta cảm giác mình muốn lên cấp rồi!” Lúc này, cái kia Lâm hộ pháp đột nhiên nói.

“Lên cấp?” Dương Diệp hơi sững sờ, nói: “Ngươi chắc chắn chứ?”

Lâm hộ pháp nói: “Không dám lừa gạt chủ nhân. Ta nguyên bản cũng đã là sơ cấp bán thánh đỉnh cao, những năm gần đây khổ không có cơ duyên, bởi vậy, vẫn dừng lại sơ cấp bán thánh. Thế nhưng ở chủ nhân cái kia trong tháp, nơi đó linh khí đầy đủ, hơn nữa ta còn cảm giác cái kia linh khí tựa hồ có chút không giống, ngược lại ta rất khát vọng được càng nhiều loại kia linh khí. Mấy ngày nay đến, ta không ngừng hấp thu, không ngừng tu luyện, sau đó, ta phát hiện mình muốn đột phá rồi!”

Hồng Mông tử khí duyên cớ!

Nghe được Lâm hộ pháp, Dương Diệp nhất thời rõ ràng. Tuy rằng Hồng Mông trong tháp chân chính Hồng Mông tử khí ít đến mức đáng thương, thế nhưng, Hồng Mông trong tháp linh khí vậy cũng không phải này thế giới bên ngoài linh khí có thể so với, hơn nữa chân chính Hồng Mông tử khí tuy rằng ít, nhưng này dù sao cũng là có a. Này Lâm hộ pháp chỉ cần hấp thu một điểm, dù cho là một chút, vậy cũng là cơ duyên to lớn a!

Lâm hộ pháp muốn lên cấp, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, là chuyện tốt, đại đại chuyện tốt!

Chỉ cần Lâm hộ pháp lên cấp đến trung cấp bán thánh, vậy sau này cho dù gặp phải Hỏa Linh Tộc tộc trưởng loại kia bán thánh, vậy cũng có sức đánh một trận a! Hơn nữa, thêm một cái trung cấp bán thánh, cái kia tương lai cứu kiếm linh bản thể cơ hội thành công cũng sẽ lớn hơn rất nhiều. Nói chung, chỉ cần này Lâm hộ pháp thành công lên cấp đến trung cấp bán thánh, vậy hắn sẽ thật nhiều chỗ tốt!

“Cần phải bao lâu thời gian?” Dương Diệp hỏi.

Lâm hộ pháp nói: “Có thể mười mấy ngày, cũng có thể ngày mai, không xác định.”

Dương Diệp trầm ngâm hạ, sau đó nói: “Vô sự, trong thời gian ngắn, ta sẽ không ở để ngươi đi ra, ngươi an tâm nỗ lực, cấp thành công xuất hiện ở đến.”

“Phải!”

Lâm hộ pháp quay về Dương Diệp hơi một cung, Dương Diệp vung tay phải lên, nhất thời đem cho tới Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp đem Lâm hộ pháp làm tiến vào Hồng Mông tháp sau, ánh mắt của hắn đầu đến chu vi những kia lồng ánh sáng trên, do dự hạ, hắn kiếm khẽ động, một đạo kiếm khí bắn nhanh ra, đánh vào cái kia màn ánh sáng trên.

Kiếm khí đánh vào màn ánh sáng trên, không có phát sinh chút nào tiếng vang, màn ánh sáng chỉ là nhẹ nhàng run rẩy!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp vui vẻ, nói: "Không tồi không tồi, cái kia Man Uyên không có khoác lác, cái này cái gì kết giới kỳ quả nhiên là cái bảo bối tốt."

Dương Diệp vung tay phải lên, bốn phía cái kia tứ chi màu đen cờ màu nhất thời bay đến trên tay hắn, cân nhắc hạ sau, hắn chính là biết rồi này quân cờ phài dùng làm sao. Cùng man thần giáp như thế, cũng là cần tinh huyết, nhỏ vào tinh huyết sau, này tứ chi màu đen cờ màu chính là cùng hắn tâm thần trong đó có nhất định liên hệ.

Muốn thôi thúc kết giới này kỳ, cần năng lực thạch, mà kết giới này kỳ tuyên bố kết giới cũng chia không giống cấp độ. Chia ra làm Thiên cấp, Địa Cấp, huyền cấp. Trước Man Hoang tuyên bố kết giới là cấp thấp nhất huyền cấp, bởi vậy, tiêu hao năng lực thạch đối lập tương đối ít, gần như chỉ cần chừng một ngàn khối cực phẩm năng lực thạch.

Bất quá đối với Dương Diệp tới nói, này đã rất khủng bố, bởi vì một ngàn khối cực phẩm năng lực thạch chỉ là có thể thôi thúc kết giới này kỳ mà thôi, muốn duy trì kết giới, còn cần đại lượng năng lực thạch. Tỷ như trước, vẫn chưa tới bách tức thời gian, này Man Uyên liền chí ít tiêu hao năm ngàn cực phẩm năng lực thạch!

Đương nhiên, so với Địa Cấp cùng Thiên cấp, này đã tính thiếu. Muốn bố trí Địa Cấp kết giới, đầu tiên liền muốn năm ngàn cực phẩm năng lực thạch đến thôi thúc, sau đó năng lực thạch tiêu hao là mỗi tức một trăm khối. Còn Thiên cấp, vậy thì kinh khủng hơn. Bắt đầu thôi thúc liền cần 20 ngàn viên cực phẩm năng lực thạch, mà sau đó năng lực thạch tiêu hao gần như là mỗi tức ngàn khối, mười tức chính là vạn đôla, bách tức chính là 10 vạn đồng...

Dương Diệp đã quyết định, trừ phi là không được vạn thời điểm bất đắc dĩ, hắn là tuyệt đối sẽ không đi bố trí này Thiên cấp kết giới, thực sự là tuyên bố không nổi a!

Đem kết giới kỳ cất đi, Dương Diệp kiểm tra một hồi Man Uyên nạp giới, thu hoạch khá dồi dào. Có mấy chuôi đạo giai vũ khí cùng một ít huyền kỹ, tuy rằng đại thể hắn cũng không dùng tới, thế nhưng đem ra bán vẫn là rất tốt. Ngoài ra, trong nạp giới còn có năm ngàn đến viên siêu phẩm năng lực thạch, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói không thể nghi ngờ là rất trọng yếu!

Phải biết, lúc trước không lâu, hắn mới bị đánh cướp năm ngàn siêu phẩm năng lực thạch...

Nghĩ đến cái kia năm ngàn siêu phẩm năng lực thạch, trái tim của hắn vẫn như cũ còn ở làm đau. Cũng còn tốt, hiện tại lại trở về.

Trước đây ở huyền giả đại lục lúc, hắn có hết mấy vạn siêu phẩm năng lực thạch, ở huyền giả đại lục, hắn cảm giác siêu phẩm năng lực thạch đầy đủ hắn dùng cả đời. Thế nhưng đi tới Thánh địa, hắn mới phát hiện, cái kia hoàn toàn là đang nằm mơ.

Hiện tại, hắn còn có 10 ngàn khoảng chừng: Trái phải siêu phẩm năng lực thạch cùng bảy khối ngàn năm hỏa tinh thạch, thế nhưng hắn biết rõ, những này không phải nhiều, hơi có chút chuyện gì, khả năng liền một thoáng toàn đi ra ngoài. Vì lẽ đó, việc cấp bách ngoại trừ muốn kiếm lấy điểm ở ngoài, còn phải nghĩ biện pháp kiếm ít tiền!

Một buổi tối, Dương Diệp đều đang luyện chế kiếm nô, vừa bắt đầu có chút mới lạ, cái kia Man Uyên thi thể suýt chút nữa bị hắn chơi tàn, cũng may cuối cùng hắn chậm rãi nắm giữ bí quyết, bởi vậy, điều này làm cho hắn lại thêm một cái bán thánh kiếm nô.

Ngày thứ hai vừa rạng sáng, Minh Nữ liền đến đến Dương Diệp cửa phòng trước, “Đồ vật đã đến tay, có thể xuất phát rồi!”

Cửa, Dương Diệp xuất hiện tại Minh Nữ trong tầm mắt, “Đi thôi!”

“Tối hôm qua không có xảy ra chuyện gì chứ?” Minh Nữ hỏi.

Dương Diệp liếc mắt nhìn Minh Nữ, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Không có, vừa cảm giác ngủ tới hừng đông!”

Minh Nữ nhìn Dương Diệp một hồi, sau đó gật gật đầu, nói: “Đi thôi!”

Ra cửa tháp, Dương Diệp lại nhìn thấy Vương Diễm cùng Thanh Minh, hai người hướng hắn khẽ gật đầu sau đó chính là thu hồi ánh mắt.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là sắc mặt thay đổi. Bởi vì ở hai người cách đó không xa, đứng một cô bé, tiểu cô nương kia coi như cái kia Nhân Nhân.

Nhân Nhân nhìn thấy Dương Diệp đi ra, trên mặt nhất thời xuất hiện một cái nhợt nhạt nụ cười, nói: “Ca ca, ngươi cũng ở nha!”

Dương Diệp trên mặt lộ ra một cái khó coi nụ cười, nói: “Thật là khéo a...”

Nghe được Dương Diệp nói chuyện, Vương Diễm cùng cái kia Thanh Minh còn có Minh Nữ đều quăng tới ánh mắt nghi hoặc.

Nhìn thấy ba người ánh mắt nghi hoặc, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Các ngươi, các ngươi đừng nói với ta các ngươi cũng không nhìn thấy hắn!”

Vương Diễm cùng Thanh Minh hai người nhíu mày càng sâu, trong mắt nghi hoặc cũng càng dày đặc.

Dương Diệp khóe miệng giật giật, nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Ngươi đây? Ngươi cũng không nhìn thấy?”

Minh Nữ theo Dương Diệp ánh mắt nhìn, một lát, hắn nói: “Ngươi xác định nơi đó có nhân?”

Dương Diệp: “....”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 750: Các ngươi, không chơi nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

750 chương: Các ngươi, không chơi nổi!

Lần này, Dương Diệp có chút sởn cả tóc gáy.

Bán thánh cường giả không nhìn thấy bé gái, hắn bao nhiêu vẫn có thể tiếp thu, bởi vì chính hắn liền giết qua rất nhiều bán thánh, bởi vậy, bán thánh cường giả ở trong lòng hắn, không phải là cao to như vậy trên. Thế nhưng Minh Nữ không nhìn thấy, hắn liền cảm thấy có chút khủng bố.

“Đi thôi!” Minh Nữ nói xong câu này, thân hình hơi động, biến mất ở xa xa. Mà cái kia Vương Diễm cùng Thanh Minh nhưng là nhìn một Dương Diệp mới rời đi.

Minh Nữ ba người sau khi rời đi, Nhân Nhân đột nhiên nói: “Ca ca, vừa mới cái kia tỷ tỷ đang nói dối đây!”

“Nói dối?” Dương Diệp không rõ, “Có ý gì?”

Nhân Nhân nhợt nhạt nở nụ cười, nói: “Hắn, kỳ thực thấy được Nhân Nhân đây.”

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, nguyên lai Minh Nữ thấy được Nhân Nhân, có thể hắn tại sao muốn làm bộ không nhìn thấy?

Lúc này, Nhân Nhân lại nói: “Ca ca đi cùng với nàng, nhưng là phải cẩn thận đây.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

“Hắn không phải là người!” Nhân Nhân nói: “Trên người nàng không có sinh cơ, không có nhân vị, hơn nữa, hắn tuổi thọ hẳn là rất sớm trước cũng đã không có.”

“Cái kia hắn làm sao còn có thể sống?” Dương Diệp lại hỏi.

Nhân Nhân nhợt nhạt nở nụ cười, nói: “Nghịch chuyển âm dương!”

“Nghịch chuyển âm dương?” Dương Diệp cau mày.

Nhân Nhân đạo đi tới Dương Diệp trước, nói: “Ca ca biết? Ngoại trừ Nhân Nhân tự nguyện để cho người khác nhìn thấy ở ngoài, chỉ có hai loại có thể nhìn thấy Nhân Nhân, một loại là rất lợi hại rất lợi hại loại người như vậy, còn có dũng khí có phải là người hay không. Vừa tỷ tỷ kia, chính là thuộc về người sau, mà ca ca ngươi biết ngươi thuộc về loại nào sao?”

“Không phải ngươi tự nguyện cho ta thấy sao?” Dương Diệp không rõ.

Nhân Nhân lắc lắc đầu, nói: “Vừa bắt đầu đúng là ta bởi vì đói bụng, cho nên mới tự nguyện để ca ca nhìn thấy. Nhưng là vừa nãy, ta cũng không có tự nguyện để ca ca nhìn thấy đây, nhưng là ca ca nhưng là có thể nhìn thấy ta!”

Nghe vậy, một giọt mồ hôi lạnh hiện lên Dương Diệp cái trán, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Ngươi đừng nói với ta, ta cũng không phải là người!”

Nhân Nhân nói: “Ca ca khẳng định là nhân, bởi vì trên người ngươi có nhân vị, có sinh cơ. Nhưng là ca ca rõ ràng rất yếu a, vì là cái gì có thể nhìn thấy ta đây? Thật kỳ quái!”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, do dự hạ, hỏi hắn: “Ngươi, lợi hại bao nhiêu?” Đây là chuyện hắn muốn biết.

“Rất lợi hại!”

“Rất lợi hại là thật lợi hại?”

Nhân Nhân trừng mắt nhìn, nói: “Ta có thể ăn sạch trong tòa thành này nhân!”

Dương Diệp: “”

Nhân Nhân nhợt nhạt nở nụ cười, sau đó hướng về cái kia Phật tháp đi đến, khi đi đến Phật cửa tháp lúc, hắn lại xoay người nhìn Dương Diệp, nói: “Ca ca sau này có thể tới tìm ta chơi, nếu như cho ta nhiều mang một ít ăn, vậy thì càng tốt rồi!” Nói, hắn xoay người đi vào trong tháp.

Đứng tại chỗ, Dương Diệp thật lâu không có hoàn hồn.

Lúc này hắn đầu óc có chút loạn. Minh Nữ nguyên lai không phải là người hắn không phải là người, cái kia lại là cái gì? Lẽ nào là hồn phách sao? Còn có cái kia nghịch chuyển âm dương là cái chuyện gì? Còn có tại sao mình có thể nhìn thấy cái này Nhân Nhân? Dương Diệp nghĩ mãi mà không ra, mà cái kia Nhân Nhân rõ ràng cũng không có muốn nói cho hắn biết dự định.

Ở tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp thân hình hơi động biến mất ở tại chỗ.

Ra Vô Danh thành, Dương Diệp chính là nhìn thấy Minh Nữ, mà Vương Diễm cùng Thanh Minh nhưng là không ở.

“Bọn họ đi trước một bước rồi!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Chúng ta cũng đi thôi!”

“Ngươi không hỏi ta tại sao không?” Minh Nữ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ngươi đồng ý đạo, nhất định sẽ đạo, không phải vậy, ta hỏi cũng vô dụng.”

“Sau này đừng cùng nàng tiếp xúc!” Minh Nữ bỗng nhiên nói.

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Hắn rất nguy hiểm, nếu như nàng muốn giết ngươi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, căn bản là không có cách phản kháng.”

“Đây mới thực là nguyên nhân sao?” Dương Diệp nhìn Minh Nữ hỏi.

Trầm mặc hồi lâu, Minh Nữ lại mới nói: “Nói vậy ngươi nên cũng đoán ra lai lịch của nàng, không sai, hắn chính là tự thiên ngoại thiên đến. Ta chỉ có thể nói, thiên ngoại thiên đến người, đại thể đều một ít đáng thương người, cũng chính là bởi vì đáng thương, cho nên bọn họ mới đáng sợ. Bởi vì các nàng đại thể tâm tính đã vặn vẹo, còn hỉ nộ vô thường, có thể một mực nhưng còn có thực lực mạnh mẽ. Cùng người như thế tiếp xúc, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ bị chết!”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Đa tạ lời khuyên, ta sẽ chú ý, chúng ta đi thôi!”

Minh Nữ nhìn một Dương Diệp, không phải ở nhiều lời, thân hình hơi động hướng về phía chân trời bay đi, Dương Diệp cũng đi theo.

Sau một canh giờ, bốn người rốt cục đi tới U Minh hải.

Đứng ở bên bờ, nhìn trước mắt U Minh hải, Dương Diệp lông mày không khỏi cau lên đến. Này U Minh hải mênh mông vô bờ, trên biển không sóng không gió, như cục diện đáng buồn. Quan trọng nhất chính là này nước biển dĩ nhiên là màu u lam.

Lúc này, Minh Nữ cong ngón tay búng một cái, một tia sáng trắng chợt lóe lên, đón lấy, Dương Diệp ba người trước từng người xuất hiện hai tấm màu vàng bùa chú. Minh Nữ nói: “Một tấm là Ngũ hành thần phù, có thể ở trong vòng một canh giờ đem sức mạnh của các ngươi, tốc độ, phòng ngự tăng lên năm lần. Ở trong vòng một canh giờ, các ngươi ngăn cản ba tên bán thánh, không có vấn đề chứ?”

“Không thành vấn đề!” Vương Diễm trước tiên nói.

“Không!” Thanh Minh cũng nói.

Xem trong tay màu vàng bùa chú, Dương Diệp cũng lắc lắc đầu, tăng lên năm lần sức mạnh cùng tốc độ còn có phòng ngự, chỉ là ngăn cản ba tên bán thánh mà không phải đánh giết ba tên bán thánh, vấn đề vẫn là không lớn.

Minh Nữ gật gật đầu, lại nói: “Mặt khác một tấm phù tên: Con rối phù, ở thời khắc nguy cấp, có thể cho gọi ra một cái con rối thế thân, cái này con rối thế thân có thể thế các ngươi chịu đựng 50% thương tổn, có phù ở, ta nghĩ, chỉ cần là không gặp được thế gian này Chí Cường giả, hẳn là không ai có thể một đòn giây giết các ngươi. Đương nhiên, chỉ có một cơ hội!”

Nghe vậy, ba người thay đổi sắc mặt. Chịu đựng 50% thương tổn, điều này có ý vị gì? Dường như Minh Nữ từng nói, ngoại trừ mảnh này thế gian loại kia Chí Cường giả, tuyệt đối không ai có thể một đòn giây giết bọn họ. Còn đối với Dương Diệp tới nói, coi như là Chí Cường giả, cũng không nhất định có thể một đòn thuấn sát hắn. Bởi vì bản thân hắn phòng ngự cũng đã đầy đủ nghịch thiên rồi!

Minh Nữ lại nói: “Lần này, nhiệm vụ của chúng ta đạo đơn giản cũng đơn giản, đạo khó cũng phi thường khó. Bởi vì chúng ta chỉ phải hiểu rõ phía dưới cái kia chín bản tọa quan tài đá lai lịch, hoặc là mang về cái kia chín bản tọa quan tài đá, chúng ta coi như là hoàn thành nhiệm vụ. Thế nhưng, nói vậy các ngươi hẳn là cũng rõ ràng, sự tình khẳng định không thể nào thuận lợi như vậy.”

“Nếu như đơn giản, ngươi thì sẽ không gọi chúng ta đồng thời đến.” Vương Diễm nói: “Điện hạ, có ích lợi thật lớn, dĩ nhiên là có nguy hiểm to lớn, đạo lý này, chúng ta hiểu.”

Xèo xèo xèo xèo!

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến bốn đạo tiếng xé gió hưởng, đón lấy, ba nam một nữ xuất hiện tại Dương Diệp mọi người cách đó không xa. Cầm đầu nam tử nhìn thấy Dương Diệp mọi người lúc, hơi sững sờ, ánh mắt ở Dương Diệp cấp trên thân thể người nhìn lướt qua, cuối cùng rơi vào Minh Nữ trên người, nói: “Các hạ chính là Thánh Đường Minh Nữ điện hạ chứ?”

Minh Nữ khẽ gật đầu.

“Nguyên lai ngươi chính là Thánh Đường thánh bảng đệ nhất Minh Nữ!” Đang dẫn đầu nam tử bên cạnh tên kia hình thể cao to nam tử đột nhiên cười lạnh nói: “Đều đạo ngươi là toàn bộ Thánh địa thiên tài số một, ta Man Lịch đối với này rất là hoài nghi, nếu không luận bàn một chút?”

Minh Nữ khẽ cau mày, lúc này, Vương Diễm đột nhiên nói: “Cầm đầu nam tử là Long tộc, tên Long Huyền, chính là Long tộc thiên tài số một, từng ăn sống quá loài người một tên bán thánh. Ở hắn bên trái vị kia, tên Man Lịch, đến từ man tộc, cũng từng đơn độc kích từng giết nhân loại bán thánh. Ở Long Huyền bên phải vị kia, tên Lôi Hoan, là lôi tộc, cũng từng đơn độc từng đánh chết bán thánh. Còn cái kia nữ, ta chưa từng thấy!”

Nghe được Vương Diễm, Dương Diệp trong lòng rùng mình, hiện tại hắn phát hiện, này Thánh địa thiên tài yêu nghiệt so với hắn tưởng tượng trung muốn nhiều hết mức, cũng càng thêm cường a!

Không vẻn vẹn là thiên tài, chính là toàn bộ Thánh địa thực lực chân chính, cũng so với hắn chính mình tưởng tượng trung mạnh hơn quá nhiều. Nguyên bản hắn cho rằng, hắn đi cứu kiếm linh bản thể cơ hội hẳn là rất lớn, thế nhưng bây giờ nhìn lại, coi như để hắn đi đến trấn ngục tháp, lấy thực lực bây giờ của hắn, e sợ cũng căn bản cứu không xuất kiếm linh bản thể, nói không chắc còn có thể đem mạng của mình ném ở nơi đó!

Còn chưa đủ cường!

Đương nhiên, kiếm linh sự tình cũng là cấp bách.

Dương Diệp lúc này trong lòng âm thầm quyết định, cấp nơi này sự tình kết thúc, thu được điểm sau, dù như thế nào, cũng phải để bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp lên cấp đến trung cấp bán thánh, sau đó lập tức đi tới trấn ngục tháp.

Nghĩ đến điểm, Dương Diệp chính là có chút không thể chờ đợi được nữa, nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Xuống biển?” Chỉ phải hoàn thành nhiệm vụ, hắn ít nhất cũng có thể phân đến mười vạn điểm, mười vạn điểm, đã đủ để đi tới trấn ngục tháp.

Minh Nữ hiển nhiên cũng không có đối với cái kia Long Huyền mọi người có hứng thú, lập tức gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Đứng lại!”

Ngay khi Minh Nữ mọi người muốn xuống biển lúc, một bên Man Lịch đột nhiên cười lạnh nói: “Mấy vị, liền không cho mặt mũi như vậy?”

Nghe vậy, Dương Diệp có chút không nói gì, nói: “Này, ngươi đây là không có chuyện gì tìm việc đúng không?”

Man Lịch cười gằn một tiếng, nói: “Ngươi muốn nói như vậy, cũng không phải là không thể.”

Dương Diệp hơi run run, hắn hiển nhiên không nghĩ tới mấy tên này đúng là dự định không có chuyện gì tìm việc. Lúc này, Vương Diễm đột nhiên nói: “Chủng tộc khác người, đối với chúng ta Nhân tộc có chút căm thù. Bởi vậy, phàm là chúng ta Nhân tộc ở bên ngoài nhìn thấy tộc khác người, bao nhiêu sẽ lên chút xung đột.”

“Đây là kì thị chủng tộc a!” Dương Diệp xem như là rõ ràng. Hắn không nói lời nào, mà là nhìn về phía Minh Nữ, ngược lại hiện ở mấy người bọn họ là lấy Minh Nữ vì là đầu.

Minh Nữ rõ ràng là không muốn lãng phí thời gian, không nhìn thẳng Man Lịch mọi người, xoay người hướng về cạnh biển đi đến, Dương Diệp ba người tự nhiên là đi theo.

“Quả nhiên, Nhân tộc người đều là chút không có dũng khí!” Lúc này, cái kia Man Lịch đột nhiên cười nhạo nói.

Ở Man Lịch bên cạnh Long Huyền không nói gì, chỉ là trên mặt mang theo cân nhắc nụ cười.

Minh Nữ như trước không có dừng bước lại.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Man Lịch khóe miệng châm chọc mở rộng, lại nói: “Nguyên lai Nhân tộc nhân chính là bộ này loại nhát gan dạng, lão tử nói như vậy, các ngươi đều đang còn không tức giận, các ngươi là không phải là bị nhu nhược cẩu tộc tiện thú nuôi lớn?”

Lần này, Minh Nữ bốn người không hẹn mà cùng dừng bước.

Thấy thế, cái kia Man Lịch trên mặt nhưng là hiện ra vẻ hưng phấn, nói: “Tức rồi? Tức rồi là tốt rồi, đến đến, chúng ta cố gắng vui đùa một chút!”

“Các ngươi, không chơi nổi!” Minh Nữ mở miệng

PS: Nỗ lực gõ chữ trung

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 751: Đánh chết, bao chôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

751 chương: Đánh chết, bao chôn!

“Điện hạ liền tự tin như vậy a!”

Long Huyền nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Mặc kệ là bộ tộc ta trung trưởng bối những lão bất tử kia, vẫn là ngoại giới người, đều đạo điện hạ chính là Thánh địa không xuất thế thiên tài tuyệt thế, là thiên hạ ngày nay thế hệ tuổi trẻ trung người mạnh nhất. Đối với này, ta thâm biểu hoài nghi, mà lại rất là không phục đây. Đáng tiếc, ta đi tới Thánh Đường tìm điện hạ khiêu chiến quá, thế nhưng ngươi nhưng không để ý tới ta. Hôm nay, may mắn đụng vào, vì lẽ đó, chúng ta liền luận bàn một chút, để ta xem một chút, ngươi này Thánh địa đệ nhất có phải là thật hay không danh xứng với thực!”

“Còn lại, chính các ngươi chọn, không muốn lưu thủ, đánh chết, nhiều lắm bao chôn!”

Minh Nữ nói xong câu đó, người đã hướng về cái kia Long Huyền vọt tới, đón lấy, từng đạo từng đạo nổ vang rung trời thanh ở cách đó không xa truyền đến, sức mạnh mạnh mẽ làm cho cách đó không xa U Minh hải nước biển đều bắt đầu lăn lộn.

“Người phụ nữ kia là ta!” Thanh Minh nói xong câu này, nhân cũng xông ra ngoài.

“Ngươi chọn cái nào?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vương Diễm.

Vương Diễm trầm ngâm nháy mắt, nói: “Ngươi là thể tu, cái kia Man Lệ cũng là thuộc về lực lượng hình loại, vì lẽ đó, ta tuyển này lôi tộc đi!” Lời vừa nói xuống, cả người đã trong nháy mắt đến cái kia lôi tộc Lôi Hoan trước mặt, đại chiến, trong nháy mắt lên.

Dương Diệp nhún vai một cái, nhìn về phía Man Lệ, nói: “Phí lời cũng đừng nhiều lời, đến đây đi!”

Man Lệ trên mặt không có tự cao cuồng ngạo vẻ mặt, mà là biến cực kỳ tưởng thật rồi lên. Cũng không có nói chế nhạo hoặc là trào phúng Dương Diệp, điều này làm cho Dương Diệp hơi có chút bất ngờ, nguyên bản hắn cho rằng đối phương là cái loại kia hữu dũng vô mưu ngu xuẩn, bây giờ nhìn lại, đối phương so với hắn tưởng tượng muốn thâm trầm nhiều lắm.

“Ầm!”

Man Lệ chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, sức mạnh mạnh mẽ làm cho toàn bộ mặt đất trong nháy mắt hóa thành bột mịn, mà bản thân của hắn thì lại trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước, cùng lúc đó, hắn hữu quyền đột nhiên hướng về Dương Diệp đầu mạnh mẽ đánh tới, sức mạnh mạnh mẽ, làm cho Dương Diệp phía sau U Minh hải nước biển trong nháy mắt nổ lên một đạo to lớn cột nước.

Ngay khi Man Lệ nắm đấm đi tới Dương Diệp trước mặt chỉ có mấy chục cm lúc, Dương Diệp xoay tay phải lại, băng thuẫn xuất hiện tại trên tay hắn, sau đó đội lên đi tới.

“Ầm!”

Man Lệ nắm đấm đánh vào băng thuẫn trên, như Dương Diệp suy nghĩ, một tiếng vang trầm thấp chi tử, Man Lệ cả người trực tiếp bay ngược ra ngoài, phi rất xa, có tới sắp tới ngàn trượng...

Dương Diệp vẩy vẩy hơi tê tê cánh tay phải, nói: “Sức mạnh không sai, so với cái kia Man Hi mạnh hơn nhiều.” Tuy rằng băng thuẫn đem sức mạnh đàn hồi cho đối phương, thế nhưng bởi vì đối phương sức mạnh quá mạnh, bởi vậy hắn cũng bị đối phương sức mạnh dư âm đưa cho chấn động đến, đương nhiên, điểm ấy trình độ sức mạnh đối với hắn mà nói, không phải tính là gì.

“Ầm!”

Lúc này, Man Lệ lại xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa. Lúc này Man Lệ sắc mặt có chút dữ tợn, mà cánh tay phải của hắn thì lại ở run lẩy bẩy, hiển nhiên, trước bị sức mạnh của chính mình cùng bị thương nặng.

“Ngươi chính là Dương Man?” Man Lệ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp hơi run run, kinh ngạc nói: “Ngươi biết ta?”

“Nói như vậy, Man Hi chính là chết ở trên tay ngươi?” Man Lệ nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đúng là chết ở trên tay ta!”

Man Lệ hai mắt híp lại, trong mắt sát ý dâng trào, nói: “Hắn là ta biểu đệ, ngươi giết ta biểu đệ! Nguyên bản ta chuẩn bị nơi này sự tình chấm dứt liền đi cổ thánh thành tìm ngươi, không nghĩ tới nhưng là ở đụng tới ngươi, xem ra, đây là trời cao phải cho ta cơ hội để ta vì ta biểu đệ báo thù a!”

“Hắn là cha ngươi đều vô dụng!” Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Còn có, làm sao ngươi biết này không phải trời cao muốn cho ngươi đi bồi ý của hắn đây?”

“Vậy hãy để cho chúng ta xem, trời cao đến cùng là cái nào ý tứ!”

Man Lệ nói xong câu này, người đã bắn mạnh mà ra, bất quá rất nhanh, hắn lại chiết quay trở lại, bởi vì Dương Diệp trong tay có băng thuẫn. Nhìn diện băng thuẫn, Man Lệ sắc mặt âm trầm, phía này băng thuẫn có mạnh mẽ đàn hồi công năng, trừ phi là sức mạnh vượt xa cùng này băng thuẫn năng lực chịu đựng, không phải vậy, quá nửa là cũng bị đàn hồi tử!

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Làm sao, không dám tới?”

“Ngươi có bảo vật, lẽ nào ta sẽ không có sao?”

Man Lệ xoay cổ tay một cái, một thanh to lớn màu vàng sậm chuỳ sắt xuất hiện tại trên tay hắn. Chuỳ sắt rất lớn, so với Man Lệ thân thể còn muốn trường, còn muốn lớn hơn. Mà lại cây búa đầu búa quanh thân còn che kín lít nha lít nhít rễ: Cái thứ, rễ: Cái thứ mỗi một càng có tới dài mấy chục cen-ti-mét, điều này làm cho này chuỳ sắt xem ra đặc biệt dữ tợn.

“Cẩn thận, đó là man thần chuy!”

Lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến Minh Nữ âm thanh.

Man thần chuy?

Nghe vậy, Dương Diệp hơi run run, lập tức ánh mắt sáng lên, man thần giáp khủng bố hắn đã kiến thức. Này man thần chuy có thể làm cho Minh Nữ lên tiếng nhắc nhở hắn, cái kia chắc chắn sẽ không là cái thứ đơn giản.

“Ngươi này cây búa, ta muốn!” Dương Diệp cười hì hì, thu hồi băng thuẫn, hắn cũng không muốn băng thuẫn bị cây búa chuy hỏng. Băng thuẫn nói cho cùng, cũng chỉ có thể tính đạo giai, mà này cây búa nhưng là tiên giai, cho dù băng thuẫn có băng linh làm khí linh, e sợ cũng khó có thể chống đối này cây búa khủng bố.

“Ngươi muốn?” Man Lệ dữ tợn nở nụ cười, nói: “Tốt ta này liền đưa cho ngươi!”

Lời vừa nói xuống, Man Lệ thân hình hơi động, đi tới Dương Diệp phía trên, hai tay nắm trong tay chuỳ sắt đột nhiên hướng về Dương Diệp đập xuống. Cây búa trung ẩn chứa sức mạnh lớn, trực tiếp làm cho Dương Diệp chu vi mặt đất trong nháy mắt sụp xuống, lấy Dương Diệp làm trung tâm bên trong tất cả mọi thứ, toàn bộ trong nháy mắt hóa thành bột mịn!

Nhưng Dương Diệp nhưng là không có gắng đón đỡ, mà là thân hình hơi động, hóa thành một vệt sáng hướng về xa xa bắn mạnh tới, trong chớp mắt liền biến mất ở Man Lệ trong tầm mắt.

“Trốn? Ngươi trốn đi đâu!”

Man Lệ thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp đuổi tới.

Cách đó không xa, đang cùng cái kia Long Huyền giao thủ Minh Nữ nhìn thấy tình cảnh này, lông mày cau lại, bàn tay đột nhiên ngoài triều: Hướng ra ngoài đẩy một cái, một luồng sức mạnh mạnh mẽ rung động mà ra, đem đến trước mặt nàng một con Cự Long chấn động liên tiếp lui về phía sau. Cùng lúc đó, Minh Nữ hai tay tương giao, sau đó đột nhiên vạch một cái, một luồng nhợt nhạt sóng gợn đãng xạ mà ra, xa xa, đầu kia cự đỉnh đầu rồng hai cái sừng nhất thời bị chặt đứt...

“Hống!”

Cự Long ngửa mặt lên trời phát sinh một đạo hét giận dữ, trong thanh âm, mang theo tức giận, còn có nồng đậm kiêng kỵ.

“Nếu không hy vọng Man Lệ chết ở chỗ này, nhanh đi cứu hắn!” Minh Nữ nói.

“Bằng hắn?” Cự Long trong mắt lộ ra vẻ khinh thường, nói: “Coi như là bán thánh, cũng không giết chết cầm man thần chuy Man Lệ. Minh Nữ, tái chiến!”

“Ngươi đang ra tay, ta ngày hôm nay liền phế bỏ ngươi!” Minh Nữ đột nhiên nói: “Không giết ngươi, không phế ngươi, là bởi vì nghịch dũng khí huyền giả tức sắp xuất thế, ngươi ít hôm nữa sau sẽ là ta ta Thánh địa quân chủ lực, mà không phải ta không thể giết ngươi, không thể phế ngươi, ngươi rõ ràng?”

“Minh Nữ, ngươi chính là quá nhân từ rồi!”

Đang lúc này, Dương Diệp âm thanh đột nhiên xuất hiện tại giữa trường. Minh Nữ mí mắt vi khiêu, sau đó hai mắt chậm rãi bế lên. Mà một bên mấy người cũng dừng lại chiến đấu, toàn bộ ánh mắt hướng Dương Diệp biên nhìn lại.

“Man Lệ đây?” Long Huyền khôi phục nhân thân, hai mắt nhìn chòng chọc vào Dương Diệp.

“Này không rõ ràng lắm sự tình sao?” Dương Diệp lỏng ra kiên, nói: “Ta cùng hắn đi ra ngoài, hiện tại chỉ có ta trở về, vì lẽ đó, hắn tự nhiên là chết rồi.”

Man Lệ tự nhiên là chết rồi, trước rời đi Minh Nữ mọi người, Dương Diệp tự nhiên là không có đang ẩn núp, trực tiếp dùng tới Trấn Giới Thạch còn có bán thánh kiếm nô Man Uyên, thêm vào chính hắn, này Man Lệ hầu như không có sức lực chống đỡ lại liền trực tiếp bị thuấn sát. Mà cái kia man thần chuy, tự nhiên cũng là rơi xuống trong tay hắn. Không chỉ có được man thần chuy, hắn còn phải đến gần như năm ngàn siêu phẩm năng lực thạch, cùng với mười mấy kiện đủ loại Đạo khí!

“Ta không tin!” Long Huyền trầm giọng nói.

“Ngươi nếu không tin, cái kia ngươi liền chờ xem, xem hắn có thể hay không trở về!” Dương Diệp đi tới Minh Nữ bên cạnh, sau đó nói: “Hiện tại, chúng ta bốn người đánh ba người bọn hắn, nếu như ngươi đồng ý, chúng ta tuyệt đối có thể đem bọn họ diệt sạch. Bọn họ lai lịch đều không nhỏ, trên người bảo bối đều có rất nhiều, Minh Nữ, chúng ta làm bọn họ đi, bảo vật chia đều...”

Minh Nữ khóe miệng vi đánh, hắn mở hai mắt ra liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn tuy rằng có lỗi, nhưng không phải nên chí tử, chỉ cần hắn lên cấp bán thánh, tương lai nhất định có thể tru diệt rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả. Ngươi...”

Dương Diệp bĩu môi, nói: “Tự ngươi nói, không muốn lưu thủ, giết, nhiều lắm bao chôn!”

Minh Nữ trầm mặc một lát, nói: “Ta không nên nói như vậy!”

“Đáng tiếc đã chậm!” Dương Diệp vẫy vẫy tay.

“Chẳng cần biết ngươi là ai, man tộc sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Lúc này, Long Huyền đột nhiên nói.

Dương Diệp xì cười cợt, xoay người nhìn Long Huyền mọi người, nói: “Làm sao, không chơi nổi a? Hiện tại muốn kéo hậu trường đi ra? Nếu không chơi nổi, vậy các ngươi lúc trước hung hăng cái cái gì? A? Các ngươi hung hăng cái cái gì? Không chơi nổi lại muốn chơi, chơi thua lại không thua nổi, chà chà, liền như ngươi vậy, ngươi còn Long tộc, Long tộc muốn đều như ngươi vậy mặt hàng, phỏng chừng cũng nên chân chính diệt tộc.”

“Làm càn!” Long Huyền giận dữ, một luồng khủng bố long uy trong nháy mắt bao phủ hướng về Dương Diệp, thế nhưng, để giữa trường mọi người bất ngờ chính là, Long Huyền Cái kia long uy đối với Dương Diệp nhưng là một điểm ảnh hưởng đều không có.

Đùa giỡn, Dương Diệp trên người nhưng là có Long Tổ tinh huyết, này Long Tổ, không chỉ có riêng là huyền giả đại lục Long tộc Long Tổ, vẫn là toàn bộ Thánh địa Long tộc Long Tổ. Này Long Huyền muốn lấy long uy kinh sợ hắn, này không thể nghi ngờ là tìm đường chết. Bởi vì cõi đời này không có bất luận cái nào long long uy, có thể đối với Dương Diệp tạo thành ảnh hưởng.

Không chỉ có như vậy, cõi đời này, trừ phi là có Long tộc long đạt đến thánh giả cảnh, không phải vậy, bất kỳ một con long đều sẽ bị Dương Diệp huyết thống áp chế!

“Làm sao có khả năng...” Long Huyền trong mắt lộ ra vẻ khó tin, hắn long uy, cho dù đối với Minh Nữ cũng là có một ít ảnh hưởng, thế nhưng người trước mắt này, nhưng là không có ảnh hưởng chút nào,

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Ngươi nếu không giết, cái kia để ta giết đi.”

“Vẫn để cho ta đến giết đi!”

Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, mọi người sắc mặt đại biến, bao quát lúc này Dương Diệp. Bởi vì cái thanh âm kia đến từ U Minh hải.

“Gặp nguy hiểm!”

Minh Nữ trên mặt hiếm thấy xuất hiện một tia nghiêm nghị.

“Ầm!”

Đang lúc này, mọi người chỗ đứng đột nhiên đổ nát, sau đó vô số nước biển phóng lên trời, đem Dương Diệp mọi người toàn bộ cuốn vào U Minh hải trung.

------oOo------

Chương 752: Thánh Đường thập đại chiến tướng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

752 chương: Thánh Đường thập đại chiến tướng?

Biến cố đột nhiên xuất hiện làm cho giữa trường tất cả mọi người đều đột nhiên không kịp chuẩn bị, đương nhiên, giữa trường mấy người đều không là kẻ đầu đường xó chợ, bởi vậy, đang bị nước biển cuốn vào một khắc đó, mấy người ai nấy dùng bản lĩnh, điên cuồng phản kích.

Ngay khi mấy người muốn tránh thoát lúc, đáy biển đột nhiên truyền đến một luồng to lớn sức hút, cỗ lực hút này trong nháy mắt đem Dương Diệp mọi người hút tới đáy biển nơi sâu xa.

Tương xứng Dương Diệp mọi người chìm vào đáy biển chi tử, U Minh hải ngoài khơi lại khôi phục yên tĩnh.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy rõ giữa trường tình huống lúc, sắc mặt hắn bỗng nhiên đại biến. Lúc này dưới chân của hắn là một cái vòng tròn màu đen, cái này màu đen vòng tròn tỏa ra từng đạo từng đạo năng lượng màu đen đen tuyến quấn quanh hắn quanh thân, đem toàn thân hắn triền cùng bánh chưng tựa như, đương nhiên, quan trọng nhất chính là lúc này hắn cảm giác trong cơ thể huyền khí hoàn toàn tĩnh mịch, căn bản là không có cách điều động!

Ở bên cạnh hắn, Minh Nữ mấy người cũng ở, với hắn như thế, Minh Nữ mọi người dưới chân cũng có cái loại này vòng tròn màu đen.

“Ngươi tỉnh rồi?” Minh Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp hướng Minh Nữ mọi người nhìn lại, phát hiện, trong mấy người, chỉ có Minh Nữ là tỉnh, mấy người còn lại đều hai mắt nhắm nghiền, một bộ ngủ dáng dấp.

“Vô sự, sau đó bọn họ liền có thể tỉnh rồi!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua bốn phía. Lúc này bọn họ vẫn là ở đáy biển, bất quá kỳ quái chính là chu vi những kia nước biển không biết nguyên nhân gì, toàn bộ đều không thể tới gần bọn họ trạm vùng này, bởi vậy, phạm vi ngàn trượng bên trong, là một cái **, không có bất kỳ nước biển không gian.

“Ngươi xem nơi đó!”

Minh Nữ bỗng nhiên nói, Dương Diệp theo Minh Nữ ánh mắt nhìn, ở tại bọn hắn cách đó không xa, bày ra chín bản tọa quan tài đá, quan tài đá quanh thân quấn quanh từng cây từng cây cây cột thô xích sắt, xích sắt bên trên còn che kín đủ loại kỳ dị bùa chú. Mà mỗi bản tọa quan tài đá trước, đều có một cái cầm trong tay đại đao người áo đen.

“Nơi này không phải có thể trấn áp nhân cảnh giới sao? Vì sao những kia áo bào đen con rối còn đều bán thánh giai?” Dương Diệp hỏi.

“Bọn họ, đã không tính là người!” Minh Nữ nói.

“Các ngươi đúng là tỉnh rất nhanh mà!”

Dương Diệp đang chuẩn bị đạo cái gì, lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên. Dương Diệp cùng Minh Nữ biến sắc mặt, ánh mắt nhìn về phía cuối cùng bên phải toà kia quan tài đá, bởi vì âm thanh chính là đến từ ở trong đó.

“Ngươi là ai!” Minh Nữ trầm giọng hỏi.

“Ta là các ngươi tổ tiên!” Quan tài đá bên trong nhân đạo.

Tổ tiên?

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nhìn về phía Minh Nữ, Minh Nữ nhíu mày càng sâu, “Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?”

“Thánh Đường đời thứ nhất Thánh chủ, tên là Cổ Thiên, lúc đó ở thủ hạ của hắn, có thập đại chiến tướng, thế nhưng ở Thánh địa nhân đem nghịch dũng khí huyền giả trấn áp chi tử, này thập đại chiến tướng chính là biến mất ở thế gian, là không phải là?” Quan tài đá bên trong nhân đạo.

Minh Nữ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cái kia thập đại chiến tướng tên gì?”

“Khà khà, tiểu nữ oa, ngươi vẫn là không tin ta, cũng tốt ta sẽ nói cho ngươi biết. Rất nhiều người căn bản không biết thập đại chiến tướng tên là, bởi vì đối ngoại, bọn họ chỉ có danh hiệu, mà ta, chính là số chín chiến tướng. Mà ta nguyên bản họ Lịch, như quả nếu không có gì bất ngờ xảy ra, lúc này Thánh địa hẳn là còn có ta lịch gia hậu nhân chứ?” Quan tài đá bên trong âm thanh chậm rãi truyền ra.

“Có!” Minh Nữ nói.

“Lúc này ngươi tin ta chứ?” Quan tài đá bên trong người cười nói.

Minh Nữ lắc lắc đầu, nói: “Có mấy cái điểm đáng ngờ, số một, ngươi nếu là ta Thánh địa tiền bối, vậy vì sao phải giết nơi đây ta Thánh địa huyền giả? Thứ hai, cho dù là năm đó mạnh mẽ cổ thánh giả, cũng là không có thể sinh động mười vạn năm, các ngươi tuy rằng lúc đó là thánh giả, tuy nhiên không sinh động mười vạn năm, có thể sống mười vạn năm, ngoại trừ số ít thiên địa linh vật ở ngoài, chỉ có nghịch dũng khí huyền giả!”

Quan tài đá bên trong nhân trầm mặc.

Minh Nữ lại nói: “Các ngươi quan tài đá ở ngoài những này phù văn, ta đã thấy, biết ở nơi nào sao? Ở trấn ngục tháp. Vì lẽ đó, các ngươi căn bản không phải ta Thánh địa tiền bối, mà là nghịch dũng khí huyền giả, ta không có đoán sai chứ?”

“Nếu như chúng ta là nghịch dũng khí huyền giả, theo: Đè lại làm sao có khả năng biết Thánh địa sự tình?” Quan tài đá bên trong nhân đạo.

Minh Nữ nói: “Điều này cũng chính là chỗ mà ta nghi hoặc.”

“Đều tỉnh rồi chứ?” Lúc này, quan tài đá bên trong nhân bỗng nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, không biết lúc nào, Vương Diễm đám người đã tỉnh rồi.

“Lần này đến nhân để ta có chút bất ngờ, bởi vì các ngươi mỗi một cái đều cường đại như vậy, so với trước đây những tên phế vật này mạnh hơn quá nhiều quá nhiều, bởi vậy, các ngươi cũng chưa chết. Hiện tại, các ngươi có một cái sống sót cơ hội, ta sau đó sẽ cho các ngươi tự do, các ngươi muốn làm chính là, chính là giúp ta chặt đứt trên quan tài đá diện những này xích sắt.” Quan tài đá bên trong nhân đạo: “Đương nhiên, các ngươi cũng có thể đổi ý, bất quá, nhìn rõ ràng, nơi này có mấy cái bán thánh con rối, các ngươi nếu như cảm giác có thể đối kháng chín vị bán thánh, có thể thử xem!”

Theo quan tài đá bên trong nhân âm thanh hạ xuống, Dương Diệp mọi người dưới chân đen quyển nhất thời biến mất không còn tăm hơi, đen quyển sau khi biến mất, mọi người nhất thời có thể điều động trong cơ thể huyền khí.

“Này xích sắt rất kiên cố, so với các ngươi tưởng tượng còn kiên cố hơn, vì lẽ đó, mấy người các ngươi nhất định phải hợp lực mới có cơ hội chặt đứt! Đương nhiên, cũng chỉ có chặt đứt này xích sắt, các ngươi mới có cơ hội sống sót.” Quan tài đá bên trong nhân đạo.

“Đừng đùa rồi!” Lúc này, cái kia Long Huyền đột nhiên lạnh lùng nói: “Tức khiến cho chúng ta chặt đứt cái này xích sắt, chúng ta cũng không có có cơ hội sống sót, ta đoán không lầm chứ?”

Lúc này, cái kia chín cái áo bào đen bán thánh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp mọi người chu vi, đem mấy người vi lên.

“Các ngươi, có lựa chọn sao?” Quan tài đá bên trong nhân đạo.

“Lập tức trở về Thánh Đường, nhiệm vụ của chúng ta đã tính xong xong rồi!”

Minh Nữ nói xong câu này, tay phải giơ lên, sau đó đột nhiên ép một chút, một tia sáng trắng đột nhiên khuếch tán mà ra, đem chút bán thánh con rối chấn động liên tiếp lui về phía sau, đón lấy, hắn thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp cùng Vương Diễm còn có Thanh Minh tốc độ không phải chậm, ở Minh Nữ động thủ một khắc đó, bọn họ cũng đã phóng lên trời, đem tốc độ của chính mình triển khai đến cực hạn, hướng về xa xa bay đi.

Muốn dẫn đi cái kia quan tài đá, rõ ràng là không, bởi vì bọn hắn lúc này, dù như thế nào, cũng không đánh thắng được cái kia chín cái bán thánh, càng khỏi nói còn có cái kia thần bí quan tài đá bên trong người.

“Muốn đi? Cả nghĩ quá rồi!”

Theo quan tài đá bên trong nhân âm thanh hạ xuống, một luồng to lớn sức hút xuất hiện lần nữa, tương xứng cỗ lực hút này sau khi xuất hiện, Dương Diệp mọi người tốc độ trong nháy mắt chậm lại, không chỉ có chậm, còn có trở về súc xu thế.

“Nghịch!”

Minh Nữ đột nhiên một tiếng gầm lên, đón lấy, Dương Diệp mọi người chính là cảm giác được chu vi sức hút đột nhiên đã biến thành lực đẩy, trực tiếp bọn họ đẩy lên ngàn trượng ở ngoài, sau đó chỉ là trong chớp mắt, bọn họ chính là biến mất ở đáy biển nơi sâu xa.

“Nghịch chuyển âm dương”

Hồi lâu sau, đáy biển nơi sâu xa truyền đến một đạo lẩm bẩm khiếp sợ thanh

Mấy người ra mặt nước chi tử, rời đi U Minh hải hơn trăm dặm mới dừng lại.

“Thật là khủng khiếp!” Nói trước chính là Vương Diễm, “Trước Cái kia sức hút thực sự là có chút khủng bố, nếu như không phải điện hạ, e sợ cho dù là chúng ta dùng cái kia Ngũ hành thần phù cũng vô dụng.”

Mấy người tán thành gật gật đầu, cho dù là cái kia Long Huyền cũng vậy. Lúc này hắn mới biết, trước mắt này Minh Nữ đến cùng khủng bố đến mức nào. Lúc trước Cái kia sức hút, làm cho hắn đều suýt chút nữa trực tiếp bị hấp trở lại, dù cho là trước hắn đã khôi phục bản thể, cũng là như vậy. Thế nhưng này Minh Nữ nhưng là có thể thoát khỏi Cái kia sức hút, đồng thời còn đem bọn họ toàn bộ mang ra đến!

Từ điểm đó, hắn liền biết, hắn so với Minh Nữ, còn kém rất xa!

Lúc này Dương Diệp trong lòng cũng là có chút khiếp sợ, lúc trước Cái kia sức hút, nếu như hắn dùng thực lực chân chính, vẫn có thể thoát khỏi, thế nhưng là không làm được như Minh Nữ như vậy ung dung. Mà nữ nhân này thực lực, còn chỉ là Tôn giả cảnh không thể không nói, nữ nhân này đúng là hắn ở huyền giả đại lục gặp quái dị nhất người.

“Quan tài đá bên trong người, chí ít cũng là trung cấp bán thánh, xa không phải chúng ta có khả năng địch, vì lẽ đó, lấy đi quan tài đá, đây căn bản không. Bất quá, nhiệm vụ bên trong, cũng không có nhất định phải cầu chúng ta lấy đi quan tài đá, chúng ta đã biết quan tài đá bên trong nhân lai lịch, bởi vậy, nhiệm vụ của chúng ta xem như là hoàn thành, chuyện kế tiếp, nên Thánh Đường giải quyết, đi thôi, về Thánh Đường!” Minh Nữ nói.

“Chuyện lúc trước đa tạ rồi!” Lúc này, Long Huyền đột nhiên nói.

Minh Nữ liếc mắt nhìn Long Huyền, nói: “Nghĩ đến các ngươi tới nơi này, cũng là vi cái kia chín bản tọa quan tài đá, bất quá hiện tại các ngươi cũng nhìn thấy, muốn lấy đi quan tài đá, lấy thực lực của các ngươi, căn bản không, vì lẽ đó, trở về đi thôi!”

Long Huyền nói: “Ta đương nhiên sẽ không ở đi đánh cái kia quan tài đá chủ ý, bất quá” nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp nói: “Hắn giết Man Lệ, việc này, không thể liền như thế thừa nhận!”

“Ngươi muốn không muốn chết, hiện tại liền lăn, không phải vậy, chờ ta đi rồi, ngươi không muốn chết cũng khó khăn!” Minh Nữ âm thanh đột nhiên hàn đi.

Long Huyền sắc mặt có chút khó coi, bất quá hắn cũng không dám ở chống đối Minh Nữ, bởi vì lúc này Minh Nữ, rõ ràng là đang tức giận. Hắn hít sâu một hơi, sau đó gắt gao nhìn một Dương Diệp, nói: “Lần này, cho điện hạ mặt mũi!” Nói xong, thân hình hơi động, cùng phía sau hắn hai người biến mất ở phía chân trời.

Long Huyền mọi người đi rồi, Minh Nữ nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Ta có chút việc, các ngươi đi trước đi!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Minh Nữ xoay người nhìn về phía Dương Diệp, một lát, mới nói: “Không phải giết bọn họ không thể sao?”

Vương Diễm cùng Thanh Minh lúc này là phi thường khiếp sợ, bởi vì nghe Minh Nữ ý tứ, trước mắt cái này Dương Man thật trăm phần trăm có thể giết đến cái kia Long Huyền ba người tựa như

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Ta đối với ba người bọn hắn không có hứng thú gì, ta là thật sự có một ít chuyện phải xử lý, xử lý xong, ta sẽ về Thánh Đường.”

Minh Nữ nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: “Ta tin ngươi, về Thánh Đường giao tiếp nhiệm vụ sau, ta sẽ đem mười vạn điểm đánh tới ngươi phiếu trên.” Nói xong, Minh Nữ thân hình hơi động, cùng Vương Diễm ba người biến mất ở xa xa.

Bay ra mấy trăm dặm chi tử, Vương Diễm đột nhiên hỏi: “Điện hạ, cái kia Dương Man đến tột cùng là người phương nào?”

“Cho dù ta xuất toàn lực, cũng không giết được hắn!” Minh Nữ nói.

Vương Diễm: “”

Đang xác định Minh Nữ mọi người triệt để rời đi chi tử, Dương Diệp thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ, chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới U Minh hải.

Nhìn U Minh hải, Dương Diệp do dự hồi lâu, cuối cùng thả người nhảy một cái, nhảy vào U Minh hải

Ps: Cảm tạ: Cx ápandk bằng hữu khen thưởng, bằng hữu này nguyệt hào thưởng sắp tới 15 vạn ngang dọc tệ đôi này: Chuyện này đối với rất nhiều người tới nói, chỉ sợ là cái khó có thể tưởng tượng con số. Ta đang nói cảm tạ, cũng có vẻ không có trứng thành ý.

Cho mọi người thấu cái để, này hai tuần lễ, ta đã tồn không ít bản thảo, ta sẽ ở không ảnh hưởng đến tiếp sau tình huống bình thường chương mới hạ, sẽ đến cái bạo phát, gần như chính là hậu thiên. Bởi vì hai ngày nay còn nhiều hơn mã một điểm, như vậy, mới có thể không ảnh hưởng đến tiếp sau bình thường chương mới.

Một ngày kia, xin mọi người đem giữ gốc vé tháng vì là thanh loan giữ lại, ta để mọi người xem cái sảng khoái.

Ta không có cách nào một ngày ba chương, hoặc là bốn chương, dù sao phải đi làm. Thế nhưng ta có thể bảo đảm, trừ phi thiên tai **, không phải vậy, quyết không đứt chương, đồng thời sẽ không định kỳ tồn cảo tử bạo phát. Này nguyệt, cho dù ta không thể được mười vị trí đầu, nhưng ta cũng thỏa mãn, đương nhiên, nếu như có thể, vậy thì càng tốt ha, dù sao mười vị trí đầu cùng hai mươi vị trí đầu khen thưởng cách biệt gấp đôi không thôi. Đáng tiếc cơ hội không lớn, ngày cuối cùng, mặt sau mấy vị khẳng định rất nhiều người trong nháy mắt xông lên, ta đã thấy ta hoa cúc chật ních sơn

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 753: Đoạt xác nghịch dũng khí huyền giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

753 chương: Đoạt xác nghịch dũng khí huyền giả!

Dương Diệp đương nhiên không phải đang tìm cái chết, hắn sở dĩ dám đến U Minh hải, chủ yếu là bởi vì kiếm nô Lâm hộ pháp lên cấp đến trung cấp bán thánh nói cách khác, lúc này trên người hắn có một cái trung cấp bán thánh, còn có một cái phổ thông bán thánh.

Hắn sở dĩ trở lại U Minh hải, đương nhiên không phải tới chơi, mà là bởi vì hắn coi trọng cái kia chín bộ con rối.

Bởi vì có Lâm hộ pháp ở, thêm vào hắn lại có Trấn Giới Thạch, bởi vậy, chín bộ con rối đối với hắn mà nói, cũng không phải là đáng sợ như vậy.

Cho dù ở đáy biển nơi sâu xa còn có cái kia thần bí quan tài đá nhân, thế nhưng, coi như không địch lại, hắn muốn toàn thân mà ra là không có vấn đề gì.

Nguy hiểm, khẳng định là có, thế nhưng, hắn vẫn là quyết định thử một lần, chín bộ bán thánh con rối, hắn không muốn từ bỏ rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia chín bản tọa quan tài đá trước.

“Ngươi để ta thật bất ngờ”

Dương Diệp vừa xuống đất, cái kia quan tài đá bên trong liền truyền ra một thanh âm.

“Làm khoản giao dịch” Dương Diệp nói.

Đột nhiên, cái kia chín bộ bán thánh xuất hiện tại Dương Diệp bốn phía, đem Dương Diệp bao quanh vi lên.

“Cho ta nhìn một chút ngươi làm giao dịch tư cách” quan tài đá bên trong, một thanh âm chậm rãi truyền ra.

Dương Diệp vung tay phải lên, Lâm hộ pháp xuất hiện tại bên cạnh hắn, nói: “Hiện tại, có tư cách à”

“Trung cấp bán thánh con rối” quan tài đá bên trong nhân âm thanh mang theo một tia khiếp sợ.

"Ngươi nghĩ ra được, mà ta muốn những này bán thánh con rối, ngươi cho ta con rối, ta để bên cạnh ta vị này bán thánh con rối thế ngươi chặt đứt trên quan tài đá những kia xích sắt.

Rất đơn giản một cái giao dịch, ngươi cảm thấy thế nào" Dương Diệp nói.

“Chín cái quá hơn nhiều, nhiều nhất hai cái” quan tài đá bên trong nhân đạo.

Dương Diệp lạnh cười cợt, không có nói một câu, xoay người rời đi.

“Năm cái, nhiều nhất” quan tài đá bên trong lại truyện lên tiếng.

Dương Diệp bước chân không có dừng lại, mà là tiếp tục đi, "Các hạ, ngươi hiện tại là bán thánh con rối trọng yếu, vẫn là ngươi sự tự do của chính mình trọng yếu chính ngươi ngẫm lại.

Đúng rồi, lúc trước những người kia đã về Thánh Đường, nếu như ta không có đoán sai, rất nhanh, sẽ có Thánh Đường cường giả siêu cấp tới nơi này, đến lúc đó, các hạ có thể hay không sống sót đều một vấn đề"

“Ngươi thắng” quan tài đá bên trong nhân đạo.

Dương Diệp dừng bước, khóe miệng bốc ra một vệt nụ cười, thân hình hơi động, đi tới những kia bán thánh con rối trước mặt, nói: “Để bọn họ chớ phản kháng”

Nhưng những kia bán thánh con rối nhưng là thân hình hơi động, lùi tới quan tài đá bên cạnh.

Quan tài đá bên trong nhân đạo: “Tiểu tử, ta không có như vậy ngốc, muốn bán thánh con rối, có thể, trước tiên thay ta chặt đứt những này xiềng xích, không phải vậy, ngươi muốn đi thì đi ba”

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, nói: "Ngươi lo lắng, ta rõ ràng.

Ta có mấy vấn đề muốn hỏi một chút, vậy thì là, ngươi đến cùng là ai hoặc là đạo, ngươi là thuộc về nghịch dũng khí huyền giả biên, vẫn là thuộc về Thánh địa biên"

Quan tài đá bên trong trầm mặc một lát, sau đó nói: "Trước ta cũng không có lừa các ngươi, bất quá, chúng ta lúc này cũng không thể coi là là Thánh Đường biên.

Bởi vì, chúng ta thân thể là nghịch dũng khí huyền giả, mà linh hồn, nhưng là tự chúng ta"

“Đoạt xác” Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Các ngươi dĩ nhiên đoạt xác nghịch dũng khí huyền giả thân thể”

Quan tài đá bên trong nhân đạo: "Mười vạn năm trước, nghịch dũng khí huyền giả đột nhiên xuất hiện, thực lực của bọn họ, cũng không phải là có bao nhiêu vô địch, bọn họ chân chính chỗ lợi hại, là ở cho bọn họ thân bất tử.

Bởi vì giết không chết, vì lẽ đó, lúc trước thế giới của chúng ta hầu như cũng bị bọn họ hủy diệt.

Bọn họ vì sao lại bất tử đây là lúc đó hết thảy cường giả hiếu kỳ một vấn đề, cũng là hết thảy cường giả đặc biệt nhớ biết đến vấn đề.

[truyen cUa

Tui ΘΘ net] Tu luyện vì cái gì nói đến mục đích cuối cùng, bất quá là vì trường sinh."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Thế nhưng, cho dù đạt đến thánh giả cảnh, thậm chí thánh giả cảnh bên trên, cũng chung quy có tử một ngày kia.

Thế nhưng, những này nghịch dũng khí huyền giả nhưng là phảng phất sẽ không chết.

Vì lẽ đó, lúc đó chúng ta bí mật trấn áp mười mấy bộ nghịch dũng khí huyền giả, sau đó bí mật làm nghiên cứu.

Nghiên cứu đến cuối cùng, vẫn như cũ không có thu hoạch gì.

Cuối cùng, mọi người đề nghị, đoạt xác"

“Các ngươi thành công” Dương Diệp trầm giọng nói.

"Không, vừa bắt đầu là thất bại" quan tài đá bên trong nhân đạo: "Bởi vì nghịch dũng khí huyền giả thần hồn, so với chúng ta tưởng tượng phải cường đại nhiều lắm, sau đó, chúng ta nghĩ đến một chút phương pháp, trọng thương thần hồn của bọn họ, chính vì như thế, cuối cùng chúng ta mới thành công.

Tương xứng một người sau khi thành công, phát hiện thật sự có bất tử công hiệu sau, rất nhiều người cũng không nhẫn nại được, sau đó đều đến đoạt xác.

Thế nhưng đến cuối cùng mọi người mới phát hiện, nguyên lai, những này nghịch dũng khí huyền giả trong cơ thể, có một cái nhân vật cực kỳ khủng bố" nói tới chỗ này, người nói chuyện âm thanh chợt bắt đầu run rẩy.

Màu đen sâu Dương Diệp rõ ràng cái kia cái gọi là nhân vật khủng bố là cái gì, hơn nữa chính là cái kia màu đen sâu.

Nghĩ tới đây, Dương Diệp không khỏi lắc đầu, những thánh địa này nhân thực sự là tìm đường chết, đoạt xác nghịch dũng khí huyền giả thân thể... Chuyện như vậy cũng nghĩ ra được, cũng làm được, hiện tại được rồi, chơi xong ba

“Bởi vì phát hiện chúng ta trong cơ thể có cái kia đồ vật tồn tại sau, vì lẽ đó, Thánh Đường nhân liền đem chúng ta toàn bộ trấn áp lên” quan tài đá bên trong nhân âm thanh mang theo một tia dữ tợn, nói: “Mười vạn năm, mười vạn năm, bởi vì những kia nhân vật khủng bố tuổi thọ là mười vạn năm, nói cách khác, chỉ có chúng ta trong cơ thể vật kia sau khi chết, chúng ta mới có thể đi ra”

“Ngươi hiện tại lĩnh hội nghịch dũng khí huyền giả tâm tình ba” Dương Diệp nói.

Quan tài đá bên trong trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nếu như ngươi muốn những kia con rối, vậy thì chặt đứt trên quan tài đá những kia xiềng xích.”

“Cái khác quan tài đá bên trong nhân cũng là tỉnh à” Dương Diệp đột nhiên hỏi. “Không có tỉnh, bất quá chỉ cần ta đi ra, liền có thể lập tức tỉnh lại bọn họ” quan tài đá bên trong nhân đạo.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Trước hết để cho ta khống chế năm con con rối, chờ ta giải trừ ngươi ra phong ấn, ngươi ở đem mặt khác năm con con rối giao cho ta, đây là ta điểm mấu chốt, không phải vậy, sau đó ngươi đi ra không công nhận, vậy ta chẳng phải là làm không công một hồi”

Quan tài đá bên trong nhân trầm mặc một lát, sau đó nói: “Có thể, ta trước tiên giải trừ cùng năm con con rối tinh thần liên hệ, sau đó ngươi ở tại bọn hắn trong đầu gieo xuống dấu ấn tinh thần của ngươi, là có thể khống chế bọn họ.” “Không cần phiền phức như vậy” Dương Diệp đi tới cái kia năm tên con rối bán thánh trước, nói: “Ngươi để bọn họ triệt để thả ra tâm thần, chớ phản kháng, còn lại ta tự mình tới” học đối phương khống chế phương pháp, hắn có thể không tin, tự do đem chút luyện chế thành kiếm nô, hắn mới có thể chân chính yên tâm. “Theo ngươi” quan tài đá bên trong nhân đạo. Dương Diệp gật gật đầu, đi tới một tên trong đó bán thánh trước, sau đó vung tay phải lên, nhất thời đem thu được Hồng Mông trong tháp. “Làm sao có khả năng, tiểu tử, ngươi làm thế nào đến” quan tài đá bên trong truyền ra khiếp sợ âm thanh. Dương Diệp không nói gì, mà là đi tới người thứ hai bán thánh con rối trước, sau đó đệ tam, đệ tứ, đệ ngũ... Rất nhanh, năm tên bán thánh con rối toàn bộ bị hắn thu vào Hồng Mông trong tháp. “Toàn bộ cùng ta mất đi liên hệ, tiểu tử, ngươi đến tột cùng là làm thế nào đến” quan tài đá bên trong nhân hỏi lần nữa. Dương Diệp đương nhiên sẽ không trả lời hắn, mà là ngay tại chỗ ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, sau đó tại chỗ bắt đầu luyện chế kiếm nô... Hắn đương nhiên sẽ không hiện tại liền đối đầu phương đi ra, cấp đem năm cái kiếm nô toàn bộ luyện chế thành công, đến lúc đó ở đối đầu phương đi ra, khi đó, cho dù đối phương đổi ý, hắn cũng không sợ chút nào. "Tiểu tử, ngươi có phải là nên trước tiên đem ta thả ra" quan tài đá bên trong nhân đột nhiên nói. Dương Diệp nói: "Tiền bối thực lực quá mạnh, liền như thế thả tiền bối đi ra, ta chỉ sợ sẽ có nguy hiểm đến tính mạng. Vì lẽ đó, hết cách rồi, ta chỉ có thể trước tiên làm điểm năng lực tự vệ, sau đó ở thả tiền bối đi ra. Nhiều nhất bất quá một ngày là tốt rồi, tiền bối đã đợi mười vạn năm, ở chờ lâu một ngày hẳn là không có quan hệ gì ba" "Chờ lâu một ngày tự nhiên là không liên quan, chỉ là hi vọng ngươi không muốn sái cái gì quỷ hoa chiêu" quan tài đá bên trong nhân trầm giọng nói. Dương Diệp cười cợt, nói: "Yên tâm, ta coi như không muốn cứu tiền bối, thế nhưng còn lại cái kia bốn cái con rối nhưng là vẫn là không muốn từ bỏ. Đúng rồi, ta rất hiếu kì, tiền bối vì sao không cho ngươi những này bán thánh kiếm nô giúp ngươi bổ ra này quan tài đá ni" quan tài đá bên trong nhân đạo: "Bọn họ nếu dám động này quan tài đá, trong khoảnh khắc sẽ khói bụi phi diệt" thì ra là như vậy, Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, không nói chuyện, chuyên tâm bắt đầu luyện chế kiếm nô lên. "Ngươi này luyện chế con rối phương pháp so với Thánh Đường luyện chế con rối phương pháp còn tốt hơn, hơn nữa ngươi phương pháp kia, thật cũng chỉ có kiếm tu mới có thể làm được. Tiểu tử, thành thật mà nói, ta đối với ngươi là càng ngày càng hiếu kỳ" quan tài đá bên trong nhân bỗng nhiên nói. Dương Diệp đem mới vừa luyện chế tốt kiếm nô thu được Hồng Mông trong tháp, sau đó nói: "Ta cũng không muốn cùng tiền bối là địch, ta muốn, chỉ là những con rối này, vì lẽ đó, sau đó hi vọng tiền bối có thể thủ tín dùng, dù sao tiền bối đã từng nói thế nào cũng coi như là thánh giả, tuy rằng bây giờ theo thời gian trôi qua, cảnh giới cùng sức chiến đấu đều kém xa trước đây, nhưng chung quy đã từng là thánh giả. Vì lẽ đó, vãn bối là rất có thành ý cùng tiền bối làm giao dịch" "Ta cũng rất có thành ý" quan tài đá bên trong, âm thanh truyền ra. Dương Diệp cười cợt, sau đó đem toàn bộ tâm thần đặt ở trước mặt bán thánh con rối trên. Hắn sở dĩ mạo hiểm về tới đây, tự nhiên là bởi vì muốn những này bán thánh con rối. Hiện tại, điểm đã tới tay, hắn bất cứ lúc nào có thể đi tới trấn ngục tháp, thế nhưng hắn biết rõ, lấy thực lực bây giờ của hắn, dù cho thêm vào một vị trung cấp bán thánh, muốn cướp đoạt kiếm linh bản thể, khẳng định cũng là rất khó. Mà hiện đang tăng lên hắn thực lực của bản thân chính mình lại không quá hiện thực, vì lẽ đó, hết cách rồi, hắn chỉ có thể chuẩn bị nhiều hơn một chút bán thánh kiếm nô, cũng chỉ có như vậy, hắn mới có cơ hội cứu ra kiếm linh bản thể. Ở luyện chế trong lúc, quan tài đá bên trong nhân cũng không có đang nói chuyện, thế nhưng Dương Diệp biết, đối phương bất cứ lúc nào đều ở chú ý hắn, mà còn lại cái kia bốn tên bán thánh cũng đóng tại hắn bốn phía. Liền như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, trải qua một ngày một đêm luyện chế sau, năm tên bán thánh con rối rốt cục toàn bộ đã biến thành kiếm nô. “Chúc mừng” lúc này, quan tài đá bên trong truyện ra tiếng âm. Dương Diệp cười cợt, không phải phí lời, vung tay phải lên, Vọng Nguyệt kiếm bay vào bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp trong tay, người sau thân hình hơi động, giơ kiếm Đối Trứ Na quan tài đá đột nhiên chính là vừa bổ. “Bành” một đạo nổ vang thanh ở đáy biển nơi sâu xa vang vọng mà lên, đón lấy, trói chặt những kia quan tài đá xiềng xích theo tiếng hóa thành mấy đoạn... “Oanh” quan tài đá ầm ầm vỡ vụn, một cái tóc bạc bạch mi người đàn ông trung niên xuất hiện tại Dương Diệp trong tầm mắt. “Mười vạn năm, mười vạn năm, ta Huyền Thanh rốt cục đi ra ha ha...” Người đàn ông trung niên điên cuồng cười to, âm thanh xa xa truyền ra ngoài, đem đến chu vi những kia nước biển chấn động bắt đầu lăn lộn. Quá hồi lâu, Dương Diệp nói: “Tiền bối, nên đổi tiền mặt: Thực hiện ngươi lời hứa” nghe vậy, người đàn ông trung niên đình chỉ tiếng cười, hai mắt như điện nhìn về phía Dương Diệp, một lát, hắn đột nhiên nói: “Ta đổi ý”........... Ps: Đề cử hai bản lịch sử muộn Đường tân khí tượng trở lại tam quốc tương xứng khăn vàng chương mới có bảo đảm, thư có chất lượng, mà lại đã phì, đối với lịch sử loại có hứng thú độc giả tuyệt đối đừng bỏ qua. Cảm tạ: Trần đông 6638 bằng hữu khen thưởng... Vip4.... Dọa ta.... Còn có: Phiệt hạ mạt mưa bụi thư hữu 18282158 thư hữu 20105119 tùy tiện vui đùa một chút hác soái bác nhóm bằng hữu vé tháng cùng khen thưởng, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người ngày mai còn muốn ngày cuối cùng.... Nếu như có vé tháng đều gửi cho thanh loan đi. Quen thuộc vé tháng bảng khẳng định đều biết, này ngày cuối cùng vé tháng bảng cạnh tranh, quả thực có thể sử dụng khủng bố để hình dung. Thứ chín cùng thứ mười liền không nói rồi, đó là muốn hướng về năm vị trí đầu xông lên, mười chi tử, tất cả đều là đại thần.... Hoa cúc đã ở đau. Gõ chữ đi quyển sách đến từ:

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 754: Kiếm tổ tổ sư..

Nguồn: EbookTruyen.VN

754 chương: Kiếm tổ tổ sư.....

...

Tác giả: Thanh loan phong dâng thư tên: Loại hình: Huyền huyễn phép thuật thời gian đổi mới: 2016/02/2907:17:09 số lượng từ:4840

Đổi ý!

Dương Diệp tựa hồ sớm có dự liệu, không một chút nào bất ngờ, nói: “Tiền bối thật sự nghĩ kỹ?”

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua Dương Diệp bên người cái kia trung cấp bán thánh con rối, sau đó cười nhạo một tiếng, nói: “Con rối chung quy là con rối, làm sao cũng không sánh được nhân. Cho ngươi một cơ hội, giao ra trước những kia con rối, còn có ngươi này cụ trung cấp bán thánh con rối, ta lưu ngươi một mạng. Không phải vậy, sau đó ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

“Cũng tốt kỳ thực, ta nguyên bản cũng muốn làm đi ngươi, chỉ là không có cớ, cũng may, hiện tại có!”

Dương Diệp vung tay phải lên, sáu tên bán thánh xuất hiện tại chung quanh hắn, nhìn thấy này sáu tên bán thánh con rối, người đàn ông trung niên nhưng là khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, nói: “Chỉ bằng này mấy cỗ con rối ngươi cũng muốn giết ta? Thực sự là buồn cười đến cực điểm! Ngươi bất quá là hoàng giả...”

Nói đến đây, người đàn ông trung niên âm thanh im bặt đi, trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ, bởi vì cảnh giới của hắn trong nháy mắt liền đã biến thành hoàng giả cảnh cửu phẩm!

“Trấn Giới Thạch, ngươi dĩ nhiên có Trấn Giới Thạch!” Người đàn ông trung niên âm thanh có chút bối rối.

Dương Diệp không có đang cùng hắn phí lời, hơi suy nghĩ, Lâm hộ pháp bay thẳng đến người đàn ông trung niên bắn mạnh tới, cùng lúc đó, còn lại sáu cụ bán thánh con rối hướng về trung niên nam tử kia bán thánh con rối nhào tới.

“Dừng tay, tứ cụ bán thánh con rối ngươi cầm!”

Đang lúc này, cùng Lâm hộ pháp giao chiến trung niên nam tử kia đột nhiên lo lắng nói. Thực lực bây giờ của hắn tuy rằng cũng là trung cấp bán thánh, thế nhưng, bởi vì Trấn Giới Thạch duyên cớ, hắn lúc này nhiều lắm cũng chỉ có thể tính bình thường bán thánh.

“Chậm!”

Một luồng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể dâng lên mà ra, còn như là một ngọn núi lớn ép hướng về phía trung niên nam tử kia, người đàn ông trung niên hành động nhất thời chậm lại, cùng lúc đó, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên. Hầu như cùng thời khắc đó, trung niên nam tử kia thay đổi sắc mặt, trong mắt càng là kinh hãi gần chết, thân thể mạnh mẽ uốn một cái, thế nhưng vẫn là chậm rất nhiều.

Cánh tay trái của hắn trực tiếp bay ra ngoài.

Mà lúc này, cái kia Lâm hộ pháp lại mang theo một luồng ánh kiếm mạnh mẽ bổ về phía hắn... Người đàn ông trung niên hoảng hốt, dùng còn sót lại một cái tay đột nhiên một chưởng vỗ ra, một đạo năng lượng mạnh mẽ chưởng ấn bắn mạnh mà ra, đón nhận Lâm hộ pháp, mà hắn nhưng là xoay người lóe lên, hướng về xa xa bắn mạnh tới.

Tốc độ cực nhanh, hầu như vẫn chưa tới bán tức, người khác chính là đã lao ra hơn hai ngàn trượng ở ngoài.

Thế nhưng đang lúc này, một luồng ánh kiếm tự đáy nước phóng lên trời, tốc độ so với bản thân hắn tốc độ càng nhanh, hơn trong nháy mắt đi tới phía sau hắn, người đàn ông trung niên thay đổi sắc mặt, đang muốn ra tay, mà lúc này, Lâm hộ pháp xuất hiện tại trước mặt hắn, một chưởng vỗ ra, mạnh mẽ thủy áp trực tiếp người đàn ông trung niên oanh đến đáy nước.

Cùng lúc đó, ánh kiếm tự người đàn ông trung niên ngực xuyên thủng qua...

Một lát, người đàn ông trung niên nằm ở trên mặt đất, mà hắn tứ chi thì bị tứ thanh kiếm vững vàng nhìn chằm chằm, ở chung quanh hắn, còn có sáu tên bán thánh bảo vệ.

“Còn nhỏ tuổi, thiên giai kiếm ý, bản thân sức chiến đấu càng là như vậy khủng bố, không nghĩ tới, ta Thánh địa lại vẫn xuất hiện ngươi loại thiên tài này!” Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, tuy rằng hắn bị kiếm tập trung, thế nhưng nhân nhưng là không có một chút nào kinh hoảng hoặc là e ngại.

Dương Diệp đi tới người đàn ông trung niên trước, nói: “Ngươi có phải là cảm giác có thân bất tử, sau đó liền không có sợ hãi?”

Người đàn ông trung niên nói: “Tiểu tử, lần này coi như ta nhận tài, thả ta, những kia con rối ngươi lấy đi.”

“Không tha ngươi, ta vẫn như cũ có thể lấy đi bắt bán thánh con rối!” Dương Diệp nói: “Muốn tự do, có thể, để ta nhìn ngươi một chút thành ý, không phải vậy, ta liền đem ngươi mang về Thánh địa. Khà khà, ngươi hiện tại đã tương đương với là nghịch dũng khí huyền giả, ngươi đoán xem Thánh địa nhân sẽ làm sao đối với ngươi?”

“Ta bị nhốt lại mười vạn năm, ngươi cho rằng ta sẽ có bảo vật gì sao?” Người đàn ông trung niên trầm giọng nói.

“Không có? Vậy thì chuẩn bị một chút, theo ta về Thánh địa đi, nói vậy đem ngươi mang về, nhất định có thể thu được rất nhiều điểm tích phân!” Dương Diệp nói.

“Chờ đã!” Người đàn ông trung niên vội vàng nói.

“Làm sao?” Dương Diệp nói.

Người đàn ông trung niên trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ngươi là kiếm tu, ngươi hiện tại là thiên giai một tầng kiếm ý, thiên giai một tầng kiếm ý tuy mạnh, nhưng đối bán thánh cường giả ảnh hưởng nhưng là không lớn, muốn đối bán thánh cường giả có uy hiếp, chỉ có thiên giai hai tầng kiếm ý. Ta có thể giúp ngươi tăng lên tới thiên giai hai tầng kiếm ý!”

“Thật chứ?” Dương Diệp vẻ mặt tưởng thật rồi chút. Từ khi nhiên ý đi kiếm ý chi tử, kiếm ý cảnh giới chính là hắn vẫn chuyện buồn rầu, bởi vì như người trước mắt này từng nói, thiên giai một tầng kiếm ý đối bán thánh cường giả, căn bản không tạo được uy hiếp gì. Mà hắn hiện tại đối thủ, hầu như đều bán thánh cấp bậc, bởi vậy, thiên giai một tầng kiếm ý có vẻ hơi không đủ dùng.

“Tự nhiên là thật sự, bất quá ngươi trước tiên cần phải thả ta!” Người đàn ông trung niên nói.

“Ta làm sao mới có thể tin tưởng ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Thôn tính kiếm ý!” Người đàn ông trung niên nói: “Ngươi hẳn phải biết, kiếm ý cường có thể thôn tính nhược, ngươi bây giờ, chỉ cần thôn tính lượng lớn kiếm ý, kiếm ý của ngươi liền có cơ hội đang tăng lên một cấp. Ở ta thời đại kia, lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu bản thân liền ít đến mức đáng thương, nghĩ đến hiện ở thế giới này lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu hẳn là cũng là cực kỳ thiếu, vì lẽ đó...”

“Vì lẽ đó, ngươi có biện pháp, hoặc là đạo, ngươi biết nơi nào có kiếm ý có thể thôn tính, không đúng?” Dương Diệp trên mặt lộ ra nụ cười.

“Đương nhiên!” Người đàn ông trung niên cũng nở nụ cười, “Chỉ cần ngươi thả ta, ta hiện tại liền dẫn ngươi đi.”

“Mang ta đi, chờ ta thôn tính, ta ở thả ngươi!” Dương Diệp nói: “Đừng cò kè mặc cả, bởi vì, lúc trước là ngươi trước tiên lật lọng, nếu như không như vậy, ta không thể tin tưởng ngươi.”

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Ngươi coi là thật sẽ thả ta?”

Dương Diệp nói: “Lúc trước ta có thể không có lật lọng chứ?”

“Tốt ta dẫn ngươi đi!” Người đàn ông trung niên nói.

Dương Diệp cười cợt, sau đó xoay người đi tới cái kia còn lại tám toà quan tài đá trước, nói: “Còn bao lâu thời gian, các ngươi trong cơ thể kinh khủng kia đồ vật cũng sẽ bị chết?”

Người đàn ông trung niên nói: “Ta cảm giác được chúng nó đã càng ngày càng yếu, nhiều nhất hai tháng chúng nó sẽ hoàn toàn biến mất!”

Dương Diệp nói: “Nói cách khác, ở quá hai tháng, các ngươi đều người bình thường?”

Người đàn ông trung niên nói: “Có thể nói như vậy.”

Nghe vậy, Dương Diệp gật gật đầu, vung tay phải lên, cái kia tám toà quan tài đá toàn bộ bị hắn cất đi, đương nhiên, hắn cũng sẽ không thu được Hồng Mông tháp, mà là thu được cổ sao bên trong không gian. Trước hắn nguyên vốn là muốn đem người trung niên luyện chế thành kiếm nô, thế nhưng cuối cùng, hắn vẫn là từ bỏ. Bởi vì cái kia màu đen sâu thực sự quá mức khủng bố, hắn không muốn tìm đường chết.

Thế nhưng, nếu như những kia màu đen sâu tử cơ chứ? Chỉ cần những kia màu đen sâu chết rồi, vậy những thứ này nhân cũng có thể luyện chế thành kiếm nô. Tám toà quan tài đá bên trong người, mỗi người đều chí ít là trung cấp bán thánh... Nếu như luyện chế thành công, vậy hắn thì tương đương với có chín vị trung cấp bán thánh, mười vị phổ thông bán thánh!

“Ngươi làm cái gì!” Người đàn ông trung niên trầm giọng nói.

“Ta xem những này quan tài không sai, hy vọng mang đi ra ngoài tặng người, làm sao, không thể a?” Dương Diệp nhàn nhạt liếc mắt nhìn người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp hơi suy nghĩ, cái kia nhìn chằm chằm người đàn ông trung niên tứ thanh kiếm nhất thời bay trở về bên cạnh hắn, sau đó nói: “Hi nhìn chúng ta lần này giao dịch, ngươi có thành ý một điểm, không phải vậy, ta bảo đảm, ngươi sẽ hối hận.”

“Nếu như một mình đấu, ngươi loại này, ta biết đánh nhau một trăm!” Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp nói.

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Nếu như ta như ngươi sinh động nhiều năm như vậy, ngươi loại này, ta một cái ánh mắt liền có thể giết chết ngươi! Còn có, đừng ở nói những lời nhảm nhí này. Thế cục bây giờ là, ngươi muốn dám động thủ, chúng ta tám cái đánh một mình ngươi, ngươi muốn cảm giác hiện tại có thể lấy vẩy một cái tám, vậy ngươi cứ việc động thủ!”

Người đàn ông trung niên liếc mắt nhìn Dương Diệp, không có đang nói chuyện, mà là thân hình hơi động, hướng về đáy biển nơi sâu xa nhất đi đến.

Dương Diệp tự nhiên là vội vã đi theo.

Càng đi đáy biển nơi sâu xa đi, Dương Diệp chính là cảm giác trên người áp lực càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, hắn cảm giác có mười mấy ngọn núi lớn ở ép trước, làm cho hắn suýt chút nữa không thở nổi.

Người đàn ông trung niên ở trước mặt hắn, đương nhiên, ở người đàn ông trung niên bốn phía, còn có bảy cái bán thánh kiếm nô vây quanh.

“Ngươi nếu như không kiên trì được, liền để ngươi bán thánh con rối giúp ngươi, không phải vậy, cẩn thận bị bên trong thủy áp cho đè chết rồi!” Người đàn ông trung niên thỉnh thoảng quay đầu lại xem Dương Diệp hai mắt, nói: “Cũng đừng sợ mất mặt, theo ta được biết, tới nơi này tu luyện những cái được gọi là thiên tài, còn giống như không có người nào là có thể đi tới đây!”

Nói đến đây, người đàn ông trung niên đột nhiên biến sắc mặt, hắn nhìn Dương Diệp lúc, ánh mắt biến cực kỳ nghiêm nghị lên, nói: “Ngươi dĩ nhiên không có tác dụng huyền khí, mà là đơn thuần dựa vào thân thể đang chống cự những kia áp lực!”

Dương Diệp không hề trả lời người trung niên, mà là nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Nơi này đúng là một cái tu luyện địa phương tốt!” Hắn dùng thân thể chống lại những này áp lực, sau đó hiện tại hắn đã mơ hồ cảm giác được, cơ thể chính mình chính đang phát sinh nhỏ bé biến hóa, tuy rằng rất nhỏ bé, thế nhưng này nhưng là để hắn rất khiếp sợ.

Bởi vì lúc này cơ thể hắn đã đạt đến một cái cực kỳ trình độ kinh khủng, nếu muốn đang tăng lên, bình thường phương thức tu luyện đều không có tác dụng. Mà ở đây, hắn nhưng là có thể cảm giác được cơ thể chính mình đang tăng lên.

Thân thể có thể tăng lên, kiếm kia ý có phải là cũng có thể tăng lên?

Nghĩ tới đây, Dương Diệp do dự hạ, sau đó tầng mười một kiếm ý toàn bộ phóng thích ra ngoài, không ngừng chống lại những kia áp lực.

Người đàn ông trung niên sâu sắc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người tiếp tục dẫn đường.

Liền như vậy, lại đi rồi kém không hơn nửa canh giờ, dưới nước diện áp lực càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, Dương Diệp đã bắt đầu thở hồng hộc. Bất quá Dương Diệp trong mắt nhưng là lập loè vẻ hưng phấn, bởi vì, hắn cảm giác kiếm ý của chính mình có muốn tăng lên cực hạn rồi!

“Biến thái!” Người đàn ông trung niên lúc này trong lòng là khiếp sợ không gì sánh nổi, bởi vì nơi này áp lực, đối bán thánh cường giả đều có thể tạo thành uy hiếp cực lớn, tỷ như hiện tại, chung quanh hắn cái kia mấy cỗ bán thánh con rối hành động đã biến cực kỳ chầm chậm lên.

Lại đi rồi gần như một canh giờ, một toà cung điện xuất hiện tại hai người trong tầm mắt.

Đột nhiên, người đàn ông trung niên hơi nhướng mày, nhìn về phía cung điện kia cửa lớn, nói: “Tiêu Dao Tử từng du lịch qua đây? Tiêu Dao Tử? Cái gì quỷ?”

Ps: Cảm tạ: Trần đông 6638 hôm qua hào thưởng 20 ngàn ngũ ngang dọc tệ, trở thành ta hộ pháp, để ta tạm thời đến người thứ bảy, cám ơn đã ủng hộ, cảm tạ lực đỉnh!! Còn có long chiến man hoang bằng hữu khen thưởng, trực tiếp trở thành ta đại hiệp, bái tạ chống đỡ!

Còn có: D ápng38 ước ao quá Dương thần hai vị bằng hữu khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ, quá Dương thần, ngươi ngày hôm qua đánh mười lần, một tấm vé tháng đều không có trung..... Cái này đánh vé tháng là rất hố.....

Ngày hôm nay là ngày cuối cùng, tất cả mọi người đều cuối cùng nỗ lực, ta hiện tại ở đệ 8, có thể nói là tràn ngập nguy cơ, bởi vì mặt sau toàn bộ là đại thần... Lấy bọn họ sức hiệu triệu, mấy trăm phiếu là chuyện trong nháy mắt.

Ta lần thứ nhất trên vé tháng bảng, hơn nữa là cao như thế, nếu như bắt được cái nguyệt phiếu bảng mười vị trí đầu, ta cảm giác đời này viết sách đáng giá, sau này coi như không viết sách, cũng có thể đi ra ngoài thổi hạ trâu bò...

Còn có vé tháng bằng hữu, xin mời gửi cho thanh loan, bái cầu mọi người chống đỡ, bái cầu!

Đừng đi khai, còn có một chương!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 755: Vung kiếm thiên hạ, chưa nếm một lần thất bại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

755 chương: Vung kiếm thiên hạ, chưa nếm một lần thất bại!

“Ầm!”

Đang lúc này, người đàn ông trung niên phía sau đột nhiên bùng nổ ra một đạo nổ vang, người đàn ông trung niên liền vội vàng xoay người nhìn lại, chỉ thấy lúc này Dương Diệp chu vi nước biển phảng phất chịu đến cái gì đáng sợ công kích giống như vậy, một tầng bắt lấy một tầng hướng sau chợt lui, không tới một hồi, Dương Diệp chỗ đứng liền hình thành một cái không có nước biển khu vực chân không!

Tầng mười hai kiếm ý!

“Làm sao có khả năng, ngươi làm sao có khả năng đạt đến tầng mười hai kiếm ý” người đàn ông trung niên trong mắt tràn ngập vẻ khó tin.

Dương Diệp hô một cái khí, chu vi những kia còn như thực chất kiếm ý nhất thời dũng trở về trong cơ thể hắn. Kiếm ý tiêu tan, những kia nước biển nhất thời lại sẽ hắn nhấn chìm. Kiếm ý tuy rằng có thể chấn động ra những này nước biển, thế nhưng, cái kia nhưng là cực kỳ tiêu hao tâm thần, bởi vì nơi này áp lực thực sự là quá mức khủng bố rồi!

Thu hồi tâm thần, một vệt hưng phấn dâng lên Dương Diệp khuôn mặt. Tầng mười hai kiếm ý, lại trở về tầng mười hai kiếm ý, từ giờ trở đi, kiếm ý của hắn coi như là bán thánh cường giả đều có thể áp chế!

“Ngươi làm sao có khả năng như vậy dễ như ăn cháo liền lên cấp đến tầng mười hai kiếm ý!” Người đàn ông trung niên lúc này còn đang khiếp sợ trung, kiếm ý đạt đến thiên giai sau muốn đang tăng lên, cái kia có thể dùng khó như lên trời để hình dung. Mà người trước mắt này, lên cấp đến thiên giai hai tầng, thật liền ăn cơm như thế

Dương Diệp đương nhiên sẽ không nói cho hắn đã từng chính mình chính là thiên giai hai tầng, đối với người khác mà nói, có thể tăng lên tới thiên giai hai tầng, sẽ rất khó. Thế nhưng hắn đã từng chính là thiên giai hai tầng, tuy rằng trước kiếm ý cảnh giới rơi xuống, thế nhưng tâm tình trên nhưng vẫn như cũ là thiên giai hai tầng kiếm ý tâm cảnh, bởi vậy, ở gặp phải một bước ngoặt sau, tăng lên tới thiên giai hai tầng, tự nhiên là nước chảy thành sông.

Dương Diệp vỗ vỗ ống tay áo, nhàn nhạt liếc mắt nhìn người đàn ông trung niên, nói: “Thiên giai hai tầng kiếm ý, rất khó sao?”

Người đàn ông trung niên: “”

Một lát, người đàn ông trung niên cái kia kịch liệt bộ ngực phập phồng mới bình tĩnh lại, hắn nhìn một Dương Diệp, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, trước đây ngươi chính là thiên giai hai tầng kiếm ý, chỉ là bởi vì một số nguyên nhân, kiếm ý rơi xuống đến thiên giai một tầng, đúng không?”

Dương Diệp có chút bất ngờ, hắn không nghĩ tới đối phương lại nhìn ra rồi, bất quá cũng là, đối phương đã từng tốt xấu cũng là cường giả tối đỉnh, tuy rằng thực lực giảm xuống, thế nhưng nhãn lực khẳng định còn ở.

Nhìn thấy Dương Diệp ngầm thừa nhận, người đàn ông trung niên trong lòng càng thêm chấn kinh rồi, trẻ tuổi như vậy, liền lĩnh ngộ thiên giai hai tầng kiếm ý phần này thiên phú, coi là thật có thể sử dụng kinh diễm mới tuyệt để hình dung!

Lúc này, Dương Diệp đi tới cái kia tòa cung điện trước đại môn. Gần xem bên dưới, hắn mới phát hiện, cái kia ‘Tiêu Dao Tử từng du lịch qua đây’ bên cạnh còn có một hàng chữ nhỏ.

“Ngày xưa Kiếm thánh, chỉ thường thôi, vung kiếm thiên hạ, chưa nếm một lần thất bại, sau ngày hôm nay, lại không tiêu dao, thiên ngoại thiên, ta đến vậy!”

“Ngày xưa Kiếm thánh? Chỉ thường thôi? Chưa nếm một lần thất bại?” Người đàn ông trung niên hừ lạnh một tiếng, nói: “Thực sự là khẩu khí thật là lớn!” Nói, hắn cũng tới đến đại môn kia trước, Nhưng, ngay khi hắn mới vừa đi tới Dương Diệp bên cạnh, trong mấy chữ kia đột nhiên bắn ra vài sợi kiếm khí, kiếm khí tốc độ cực nhanh, lấy người đàn ông trung niên đều không thể tránh né tốc độ trực tiếp xuyên thủng thân thể của hắn, kiếm kia khí trung ẩn chứa sức mạnh kinh khủng càng là đem cho hắn chấn động đến mức liền lùi lại mấy trăm bộ mới dừng lại!

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, kinh hãi nhìn về phía cái kia mấy cái chữ nhỏ. Lúc này, tại này mấy cái chữ nhỏ trên, toả ra ác liệt cực kỳ kiếm ý. Không nhìn thấy, thế nhưng hắn có thể rõ ràng cảm giác được!

Một đạo vạn năm trước lưu lại kiếm ý dĩ nhiên đem một vị trung cấp bán thánh đẩy lùi

Kiếm tông tổ sư mạnh như thế nào?

Không nghi ngờ chút nào, lúc này này vài sợi kiếm khí hẳn là chính là kiếm tông tổ sư lúc trước muốn đi xông thiên lộ lúc lưu lại, nói cách khác, đây là kiếm tông tổ sư năm đó đỉnh cao thời kì lưu lại.

Kiếm ý này, tuyệt đối không là thiên giai ba tầng kiếm ý, thiên giai ba tầng kiếm ý hắn biết rất mạnh, rất khủng bố, nhưng tuyệt đối không đạt tới trình độ như thế này!

Hơn vạn năm không tiêu tan, vẫn có thể đem một tên trung cấp bán thánh trọng thương

Kiếm tông tổ sư năm đó hắn đến cùng là mạnh bao nhiêu? Mà chính mình, thật có thể đạt đến hắn loại kia độ cao?

Nguyên bản, hắn cho rằng chính hắn ở kiếm đạo phương diện, cho dù là năm đó kiếm tông tổ sư, ở vào tuổi của hắn, e sợ không phải như hắn, thế nhưng hiện tại, sự thực nói cho hắn, thực lực của đối phương cùng kiếm đạo đạt đến một cái hắn căn bản hy vọng cũng không nghĩ đến độ cao!

Đứng ở đó vài chữ trước mặt, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn bỗng nhiên nở nụ cười, nói: “Mình cần gì mờ mịt, hà tất cảm thấy không bằng, Trường Giang sóng sau đè sóng trước, tiền nhân độ cao, chính là dùng để vượt qua. Hiện tại không bằng ngươi, nhưng sau này, ta tất chỉ kỷ cố gắng hết sức vượt qua ngươi!”

Vèo vèo vèo!

Đang lúc này, cái kia trên vách tường vài chữ trung đột nhiên bắn ra một vệt tinh mang, tinh mang lấy tốc độ cực nhanh trong nháy mắt đi vào Dương Diệp trong đầu, ngay khi Dương Diệp thay đổi sắc mặt lúc, một thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên:

"Người đến sau, chẳng cần biết ngươi là ai, nếu ngươi được này sợi kiếm ý hạt giống thừa nhận, vậy ngươi coi như là ta nửa cái đệ tử, lời kế tiếp cố gắng nghe. Này sợi kiếm ý hạt giống tên đại đạo kiếm ý, trong đó có kiếm đạo của ta ý chí, cũng ẩn chứa chúng ta thế giới này kiếm đạo cao nhất, trong đó chân lý, chính ngươi cố gắng tìm hiểu.

Còn có, này sợi kiếm hàm ý hàm đại đạo pháp tắc, nếu là gặp phải không thể địch người, có thể thôi thúc kiếm ý đối địch, này sợi kiếm ý uy lực mạnh bao nhiêu, xem hết ngươi thực lực của tự thân, đương nhiên, không thể vô hạn sử dụng, nhiều nhất sử dụng ba lần, ba lần chi tử, này sợi kiếm ý sẽ bởi vì tiêu hao mà tiêu tan.

Ta có thể rời đi này giới, thế nhưng là không cách nào cứu chúng sinh rời đi, không muốn này giới bởi vì ta rời đi mà đứt kiếm đạo truyền thừa, bởi vậy lưu lại này sợi kiếm ý hạt giống chờ đợi người đến sau. Người đến sau, cuối cùng tặng ngươi một câu thoại: Kiếm tu cầm trong tay kiếm, tương xứng không sợ thiên, không sợ địa, không sợ này chư thiên vương thần "

Dần dần, kiếm tông tổ sư âm thanh ở Dương Diệp trong đầu tiêu tan.

Một lát, Dương Diệp mở hai mắt ra, nói: “Không sợ thiên, không sợ địa, không sợ chư thiên vương thần” nói đến đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Không hổ là đã từng đại lục đệ nhất cường giả” hắn bội phục này kiếm tông tổ sư, kính trọng này kiếm tông tổ sư, thế nhưng, nhưng cũng không còn loại kia cao cao không thể với tới ý nghĩ.

Đời này, đã khóc, bị bại, thảm quá, thế nhưng duy có không hề từ bỏ quá! Cho dù là từng ở kiếm tông từ Thiên Đường rơi xuống Địa ngục, hắn cũng không từng có chút từ bỏ.

Thiên phú không tốt không liên quan, không có hậu trường không có quan hệ, chỉ cần nỗ lực, tất cả đều có thể!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, kiểm tra một hồi trong đầu cái kia sợi kiếm ý. Cái kia sợi kiếm ý không có hình dạng, cũng không nhìn thấy, thế nhưng hắn lại có thể cảm giác được. Cảm thụ còn sợi kiếm ý, Dương Diệp đột nhiên phát hiện kiếm đạo một cái tân phương hướng, liền giống với hắn nguyên bản chỉ là ở một con đường trên đi, mà hắn cũng cho rằng thế gian này chỉ có một con đường, Nhưng đi tới một ngày nào đó, hắn phát hiện, nguyên lai còn có đường khác

“Hắn là ai!”

Lúc này, người đàn ông trung niên đột nhiên đánh gãy Dương Diệp trầm tư. Lúc này người đàn ông trung niên trước ngực, là mấy cái to bằng ngón cái kiếm động, cái kia mấy cái trong kiếm động phảng phất có cái gì kỳ dị sức mạnh ở bừa bãi tàn phá, Cho tới người đàn ông trung niên trước ngực vết thương đang không ngừng mở rộng, thế nhưng, bởi vì hắn thể chất đặc biệt, bởi vậy tương xứng vết thương mở rộng tới trình độ nhất định sau, lại bắt đầu ở tự động khép lại!

Lúc này người đàn ông trung niên vẻ mặt là cực kỳ nghiêm nghị, mà lại trong mắt mang có một tia sợ hãi. Tuy rằng trước hắn cũng đã chịu đến trọng thương, hơn nữa cảnh giới bây giờ đã ngã đến bán thánh cấp độ, thế nhưng hắn không nghĩ tới, hắn lại bị một đạo vạn năm trước để lại kiếm ý cho trọng thương đánh bay!

Này sợi kiếm ý bản thân đến cùng là khủng bố đến mức nào?

Người đàn ông trung niên lúc này tâm lại như là sôi trào nước sôi, thật lâu không thể lắng lại.

Dương Diệp liếc mắt nhìn người đàn ông trung niên, nói: “Chờ ngươi sau này đi ra ngoài, ngươi thì sẽ biết. Hiện tại, mang ta đi thôn tính kiếm ý!”

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: “Ngươi bây giờ đã là thiên giai hai tầng kiếm ý, coi như là thôn tính kiếm ý, e sợ cũng khó có thể đạt đến thiên giai ba tầng, vì lẽ đó”

“Yên tâm!” Dương Diệp nói: “Chỉ cần có thể để ta kiếm ý đang tăng lên tăng lên, giao dịch giữa chúng ta cũng coi như hữu hiệu!”

Người đàn ông trung niên nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Cái kia vào đi thôi!”

Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm khí đánh vào cái kia trên cửa, cái kia môn nhất thời chậm rãi mở ra. Trong môn phái không có nước, mà ngoài cửa thủy cũng lưu không đi vào, phảng phất bị món đồ gì ngăn cản.

Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông trung niên, người sau hiểu ý, trước tiên tiến vào cánh cửa kia trung. Thấy thế, Dương Diệp lúc này mới tiến vào trong môn phái.

Tương xứng tiến vào cửa lớn trung sau, Dương Diệp bị trước mắt tình cảnh này cho chấn động đến.

Kiếm, lít nha lít nhít kiếm!

Trong cửa lớn là một cái căn phòng thật lớn, ở đại sảnh mặt đất, nằm đủ loại kiếm, không chỉ có mặt đất, ở đại sảnh trên không, cũng trôi nổi lít nha lít nhít kiếm.

Những này kiếm, toàn bộ là Đạo khí!

Chí ít hơn vạn đạo giai huyền kiếm!

Hơn vạn đạo giai huyền kiếm!

Dương Diệp cảm giác trái tim của chính mình ở gia tốc.

Đang lúc này, giữa trường những kia đạo giai huyền kiếm đột nhiên chuyển động, toàn bộ tỏa ra rực rỡ ánh kiếm, sau đó mũi kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp cùng người đàn ông trung niên.

Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, nhìn về phía người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên cũng là một mặt mờ mịt, nói: “Không a, nơi này là truyền thừa của hắn nơi, làm sao có khả năng sẽ như vậy”

Đang lúc này, vạn chuôi đạo giai huyền kiếm đột nhiên hóa thành vạn ánh kiếm hướng về Dương Diệp sắc mặt bắn mạnh tới.

Hai người hoảng hốt, Dương Diệp liền vội vàng đem thiên giai hai tầng kiếm ý tuôn ra, đồng thời, man thần giáp cũng bao trùm ở trên người hắn, mà lúc này, tình huống lại phát sinh ra biến hóa. Khi hắn tuôn ra kiếm ý sau, chu vi những kia kiếm nhất thời ngừng lại.

Hai trong lòng người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, trước mắt này vạn chuôi huyền kiếm mang theo lên Cái kia uy lực cùng khí thế là cực sự khủng bố, nếu như những này kiếm thật sự phát động công kích

Dương Diệp chỉ có thể phù hộ man thần giáp có thể gánh vác được

“Thông qua thử thách, hoạch ta truyền thừa, thất bại, thì lại tử!”

Đang lúc này, phòng khách nơi sâu xa đột nhiên truyền đến một thanh âm, sau đó

Vạn chuôi huyền kiếm trong nháy mắt đem Dương Diệp hai người nhấn chìm!

PS: Lăn lộn cầu vé tháng!!!!! Hôm nay ngày cuối cùng, còn có vé tháng bằng hữu đừng do dự, nhanh quăng tới đi, không phải vậy ngày mai sẽ không còn giá trị rồi

Cầu vé tháng!!!!!

Buổi chiều còn có chương mới!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 756: Kiếm linh chủ nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

756 chương: Kiếm linh chủ nhân!

10 ngàn chuôi đạo giai huyền kiếm ở một luồng sức mạnh thần bí thôi thúc hạ bắn về phía Dương Diệp hai người, vạn chuôi đạo giai huyền kiếm... Cái kia sinh ra đến uy lực quả thực có thể dùng hủy thiên diệt địa để hình dung.

Ở người bí ẩn âm thanh vừa ra hạ một khắc đó, Dương Diệp liền ám đạo không ổn, sau đó liền vội vàng đem man thần giáp lấy ra, cùng lúc đó, càng là lấy ra băng thuẫn che ở trước mặt. Thế nhưng rất nhanh hắn phát hiện, cái kia băng thuẫn lại vẫn không có chống được hai tức liền rạn nứt ra vô số vết nứt, điều này làm cho Dương Diệp trong lòng cả kinh, vội vã thu hồi băng thuẫn, hắn cũng không muốn này băng thuẫn hủy ở đây.

Không còn băng thuẫn chi tử, Dương Diệp lập tức đem toàn thân kiếm ý điên cuồng tuôn ra, mạnh mẽ kiếm ý hình thành một cái bình phong che ở trước người, thế nhưng rất nhanh, cho dù do thiên giai hai tầng kiếm ý tạo thành bình phong cũng bắt đầu xuất hiện vết nứt.....

Dương Diệp trong lòng rùng mình, hắn liếc mắt một cái một bên người đàn ông trung niên, lúc này người đàn ông trung niên kết cục có thể nói có chút thảm, toàn thân cắm đầy đủ loại đạo giai huyền kiếm, bị đinh trên mặt đất, chút nào đều không nhúc nhích được. Tuy rằng như vậy, thế nhưng Dương Diệp phát hiện, hắn nhưng là vẫn như cũ vẫn không có tử!

Không thể không nói, này thân bất tử, xác thực rất là biến thái!

Người đàn ông trung niên ngã xuống sau, chu vi những kia huyền kiếm nhất thời toàn bộ hướng về Dương Diệp tuôn tới, lít nha lít nhít kiếm trong nháy mắt đem Dương Diệp bao quanh vi lên, cũng may bởi vì có kiếm ý bình phong, bởi vậy Dương Diệp tạm thời vẫn không có cùng những này huyền kiếm khoảng cách gần vật lộn.

Vô số đạo giai huyền kiếm hình thành cái to lớn kiếm cầu, mà Dương Diệp ngay khi cầu trung gian khổ sở chống.

Dương Diệp lúc này rất rõ ràng chính mình tình cảnh, ở tiếp tục như vậy, kiếm ý căn bản ngăn cản không được những này huyền kiếm. Hắn mặc dù có thể chống đối đến hiện tại, không phải hắn so với người đàn ông trung niên mạnh hơn, mà là bởi vì hắn lĩnh ngộ kiếm ý, những này huyền kiếm đối với kiếm ý tạo thành thương tổn muốn so với đối với người đàn ông trung niên thương tổn muốn nhẹ nhàng quá nhiều!

Không phải vậy, đừng nói hắn, coi như là bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp cũng không chống đỡ được. Bởi vì những này huyền kiếm bên trong, còn chất chứa một luồng như có như không kiếm ý!

Nói cách khác, chân chính cường, không phải những này đạo giai huyền kiếm, mà là chất chứa ở chút đạo giai huyền kiếm bên trong kiếm ý!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp trên mặt đã hiện ra mồ hôi. Mà hắn kiếm kia ý hình thành bình phong đã vụn vặt...

“Lẽ nào thật sự muốn dùng man thần giáp cùng thân thể ngạnh hám?”

Dương Diệp là có chút không dám dùng man thần giáp cùng thân thể đi ngạnh hám, bởi vì một khi chịu đựng không ngừng, man thần giáp hủy là tiểu, nhân hủy nhưng dù là đại sự. Man thần giáp xác thực rất khủng bố, cho dù là bán thánh e sợ cũng không cách nào dễ dàng nổ nát, thế nhưng trước mắt những này đạo giai huyền kiếm khủng bố, nhưng là vượt xa bán thánh cường giả, thậm chí so với trung cấp bán thánh còn mạnh hơn nhiều!

Thế nhưng, nếu như không cần man thần giáp đi ngạnh hám, thật là dùng món đồ gì đi đối phó những này huyền kiếm?

Trầm tư hồi lâu, ngay khi Dương Diệp những kia kiếm ý bình phong phá nát một khắc đó, Dương Diệp ánh mắt sáng lên, sau đó hướng phía trước đạp xuống, kiếm vực triển khai mà ra.

Kiếm vực, hắn nghĩ tới rồi kiếm vực!

Kiếm vực khủng bố là tuyệt đối ở kiếm ý bên trên, chỉ là hắn không có nắm giữ kiếm vực chân chính tinh túy, bởi vậy, kiếm vực thực chiến tính vẫn không như kiếm ý, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, này kiếm vực tuyệt đối không phải trang trí.

Kiếm vực, như thế nào kiếm vực?

Dương Diệp cũng không biết, hắn chỉ biết là, ở hắn sử dụng tới kiếm Vực Chi sau, lấy hắn làm trung tâm, phạm vi ngũ phạm vi trăm trượng bên trong đều ở hắn cảm ứng bên trong, lại như có một tấm vô hình vô dáng võng bao trùm chu vi, mà tấm võng này nhưng là ý niệm của hắn cùng với tinh khí thần. Loại cảm giác đó rất kỳ diệu, liền phảng phất tấm võng này bao trùm trong phạm vi tất cả, đều một phần của thân thể hắn tựa như...

Nói đơn giản một chút chính là chưởng khống!

Ở phạm vi này bên trong, hắn cảm giác mình chính là chúa tể, chính mình chính là thần!

Hắn có cái cảm giác này, thế nhưng một mực sẽ không chúa tể...

Ở kiếm vực sau khi xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, kiếm vực bên trong những kia kiếm tốc độ dần dần chậm lại, những kia trên thân kiếm ánh kiếm cũng dần dần phai nhạt đi.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi bế lên, ở kiếm vực bên trong, hắn cho dù không cần con mắt xem, cũng có thể cảm nhận được tất cả, cái cảm giác này rất vi diệu, nhưng là rất rõ ràng, rõ ràng cảm nhận được mỗi một thanh kiếm tất cả, bao quát mỗi một thanh kiếm lúc này trạng thái, mạnh và yếu...

Ở nói đơn giản một chút chính là hiểu rõ, hiểu rõ tất cả...

Không biết qua bao lâu, kiếm vực bên trong kiếm đều bất động.

Lại quá hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt loé ra một vệt thất vọng cùng với mê man. Hắn cảm giác mình tìm thấy chút gì, thế nhưng là không có thể bắt trụ. Bởi vậy, hắn như trước không có có thể chân chính triệt để nắm giữ kiếm vực. Mà những kia kiếm sở dĩ dừng lại, không phải là kiếm vực duyên cớ, mà là kiếm chính mình ngừng lại!

“Kiếm ý tầng mười hai, kiếm vực, kiếm tâm thông minh... Ngươi, qua ải rồi!”

Một thanh âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, những kia kiếm toàn bộ lại khôi phục thành trước bọn họ lúc đi vào hậu dáng vẻ.

Dương Diệp cũng không có đi về phía trước, mà là nhìn về phía chu vi những kia kiếm. 10 ngàn chuôi đạo giai huyền kiếm a! Hắn có thể từ bỏ à đáp án là khẳng định không thể.

Thế nhưng hắn thất vọng rồi, hắn một thanh kiếm cũng cầm không nổi, những kia kiếm ở tại chỗ như bàn thạch, cho dù hắn dùng tới toàn lực, cũng không cách nào lay động nửa phần.

Ngay khi Dương Diệp hết đường xoay xở lúc, hắn trong nạp giới cái kia không trọn vẹn cái hộp kiếm đột nhiên bay ra, sau đó ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, chu vi những kia kiếm lại toàn bộ hóa thành từng đạo từng đạo ánh kiếm hướng về cái hộp kiếm tuôn tới...

Không tới một hồi, giữa trường vạn chuôi huyền kiếm biến mất hết sạch.

Thu xong hết thảy kiếm sau, cái kia không trọn vẹn cái hộp kiếm sau đó lại trở về Dương Diệp trong nạp giới...

Đứng tại chỗ trầm mặc một lát, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, không trọn vẹn cái hộp kiếm xuất hiện tại trên tay hắn, xem kiếm trong tay hộp, Dương Diệp trong mắt có nghiêm nghị cùng vẻ nghi hoặc, “Xem ra kiếm này hộp uy lực còn ở sự tưởng tượng của ta bên trên, lẽ nào là tiên giai? Cho dù là tiên giai, cũng không thu phục được vạn chuôi ẩn chứa kiếm ý huyền kiếm chứ? Nếu như không phải tiên giai, lẽ nào là tiên Giai Chi trên bảo vật? Xem ra có cơ hội đến về Vô Danh thành tìm ông lão kia hỏi một chút, vật này đến cùng là từ nơi nào chiếm được!"

Nói xong, Dương Diệp không phải đang lãng phí thời gian, thu hồi cái hộp kiếm, bất kể như thế nào, ngược lại đạo giai huyền kiếm cùng này cái hộp kiếm hiện tại đều hắn!

"Chính ngươi đi thôi, ta liền không đi!" Đang lúc này, một bên truyền đến một đạo suy yếu âm thanh.

Dương Diệp nhìn lại, chỉ thấy lúc này người trung niên như trước vẫn là nằm trên đất, tuy rằng lúc này trên người hắn không có kiếm, thế nhưng trên người hắn nhưng là thủng trăm ngàn lỗ, hơn nữa cái kia khôi phục tốc độ thật chậm...

Dương Diệp lắc lắc đầu, này thân bất tử tuy tốt thế nhưng rất nhiều lúc, nhưng là một cái chịu tội đồ vật. Liền giống với hiện tại, trung niên nhân này tuyệt đối là sống không bằng chết.

Dương Diệp không có quản người trung niên, lưu lại một cái kiếm nô ở bên cạnh hắn, sau đó xoay người hướng về phía trước tiếp tục tiến lên.

Bán thánh kiếm nô không phải là dùng tới chăm sóc người trung niên, mà là dùng để giám thị, cứ như vậy, đối phương mọi cử động ở trong mắt hắn.

Đi tới đi tới, Dương Diệp tất cả xung quanh một trận vặn vẹo biến ảo, một lát, Dương Diệp mở hai mắt ra lúc, hắn đã không lúc trước phòng khách, mà là ở trên một cái quảng trường.

Đột nhiên, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì chu vi dĩ nhiên đột nhiên xuất hiện vô số vô hình kiếm ý, những này kiếm ý còn như nước biển vỡ đê giống như điên cuồng hướng về hắn tuôn tới!

Thiên giai một tầng kiếm ý!

Vô cùng vô tận thiên giai một tầng kiếm ý hướng về Dương Diệp tuôn tới!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp không ưu ngược hỉ, phải nói là mừng như điên. Nếu như là một ngày trước, hắn sẽ rất hao tổn tâm trí, thế nhưng hiện tại... Hiện tại hắn là thiên giai hai tầng kiếm ý, nói cách khác... Thôn tính, hắn có thể điên cuồng thôn tính!

Dương Diệp cũng là làm như vậy, hoàn toàn thả ra phòng ngự, tùy ý những kia kiếm ý hướng trong cơ thể hắn tuôn tới...

Vừa bắt đầu, Dương Diệp là phi thường sảng khoái, bởi vì hắn rõ ràng cảm giác kiếm ý của chính mình đang điên cuồng tăng lên, thế nhưng rất nhanh, sự tình có chút diệu. Đó chính là hắn tốc độ hấp thu cùng tiêu hóa tốc độ quá chậm, mà chung quanh hắn những kia kiếm ý không chỉ có không có biến mất, trái lại còn càng ngày càng nhiều, bởi vậy, hắn chịu đựng!

Dương Diệp cả người đã bành trướng lên, hơn nữa còn càng lúc càng lớn, bởi vì những kia kiếm ý không cách nào tiêu hóa, vì lẽ đó đều hướng trong cơ thể hắn kinh mạch xương cốt tuôn tới, bởi vậy, xuất hiện thân thể bành trướng tình cảnh này.

Không dám tùy ý những kia kiếm ý ở trong người loạn xuyến, Dương Diệp liền vội vàng đem thuộc về mình bản thân kiếm ý điên cuồng tuôn ra, đã như thế, thân thể của hắn thì tương đương với là một cái trung chuyển lọ chứa, vừa tiến vào, vừa ra...

Đương nhiên, chuyện này với hắn là có chỗ tốt to lớn, bởi vì những kia kiếm ý tràn vào trong cơ thể hắn sau, đều sẽ sẽ bị hắn chậm rãi thôn tính, sau đó tăng cường hắn bản thân mình kiếm ý.

Liền như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua...

Không biết qua bao lâu, chu vi những kia kiếm ý rốt cục toàn bộ bị Dương Diệp hấp thu hết sạch. Dương Diệp đứng tại chỗ, hai mắt khép hờ, ở hắn không gian chung quanh, từng cơn sóng gợn, phảng phất chịu đến vật gì đáng sợ đang trùng kích.

Lúc này Dương Diệp liền như một thanh chờ ra khỏi vỏ tuyệt thế bảo kiếm, cả người khí thế ác liệt cực kỳ, phong mang đâm thẳng bầu trời!

Hồi lâu, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở, trong mắt dĩ nhiên bắn ra hai sợi ánh kiếm, ánh kiếm chỗ đi qua, không gian trong nháy mắt bị xé rách.....

Dương Diệp thâm hô một cái khí, sau đó thấp giọng nói: “Đáng tiếc, tầng mười hai đỉnh cao, chỉ thiếu chút nữa, chỉ thiếu chút nữa liền có thể đạt đến tầng mười ba, thực sự là đáng tiếc rồi!”

Tuy rằng thôn tính rất nhiều kiếm ý, thế nhưng hắn cũng không hề tăng lên đến thiên giai ba tầng, bất quá cũng có rất lớn thu hoạch, một là hắn đem thiên giai hai tầng kiếm ý tăng lên tới cao nhất, cách thiên giai ba tầng kiếm ý chỉ thiếu chút nữa, không, phải nói chỉ kém nửa bước, bởi vì hắn đã tìm thấy thiên giai ba tầng ngưỡng cửa, đồng thời còn đạp một cái chân đi vào!

Chỉ cần ở một ít kiếm ý thôn tính, hoặc là đến cái thời cơ, hắn có tự tin, lập tức liền có thể bước vào thiên giai ba tầng!

Tuy rằng không có bước vào thiên giai ba tầng, thế nhưng hắn lúc này kiếm ý uy lực nhưng là so với trước mạnh mẽ không biết bao nhiêu, tuy rằng trước cũng là thiên giai hai tầng, mà hiện tại cũng là thiên giai hai tầng, thế nhưng không có thôn tính kiếm ý trước cùng thôn tính kiếm ý chi tử uy lực, là hoàn toàn không cách nào so sánh được!

Nói chung, lần này, thu hoạch to lớn!

“Chúc mừng, cách thiên giai ba tầng, chỉ có khoảng cách nửa bước!” Lúc này, một cái nho nhã nam tử xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Nhìn thấy cái này nho nhã nam tử, Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, bởi vì ở này tay của nam tử trung, cầm một thanh kiếm, mà thanh kiếm kia vỏ kiếm, dĩ nhiên chính là cổ sao...

Ps: Cảm tạ: Thư hữu 12177411 ước ao quá Dương thần long chiến man hoang trần đông 6638 nhóm bằng hữu to lớn chống đỡ, cảm tạ. Tháng này, quá nhiều quá nhiều bằng hữu xuất lực, ta cũng biết, rất nhiều bằng hữu đều thật sự thật sự tận lực, vì lẽ đó, bất luận có phải hay không mười vị trí đầu, ngày mai đều bạo phát.

Bởi vì ta là mỗi ngày hai canh, vì lẽ đó, muốn tồn cảo, nhất định phải mỗi ngày viết sắp tới 10 ngàn chữ, như vậy ta mới có thể tồn hạ một chương... Lời nói thật lòng, này nửa tháng đến, đầu không có có một ngày không phải trầm. Khổ cực sao? Rất khổ cực, mỗi ngày đại khái chỉ có sáu, bảy tiếng ngủ thời gian, còn lại thời gian không phải đi làm chính là gõ chữ, ngay hôm nay buổi trưa, mới vừa tan tầm liền trở về gõ chữ, sau đó viết viết dĩ nhiên trực tiếp gục xuống bàn ngủ, kết nối với ban đều đến muộn...

Tuy rằng khổ cực, thế nhưng ta là thống cũng vui sướng. Nhân vì cái này nguyệt, kiếm vực thu được số phiếu là từ trước tới nay nhiều nhất một lần, quá nhiều trước đây không có từng xuất hiện bằng hữu đều đi ra lực đỉnh.

Các ngươi như vậy ra sức, ta làm sao có thể nuy?

Vốn là một thoáng ban liền muốn chương mới, thế nhưng ta mị một hồi..... Xin lỗi!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 757: Kiếm đạo của ngươi, không thích hợp ta! (Cầu vé tháng!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

757 chương: Kiếm đạo của ngươi, không thích hợp ta! (Cầu vé tháng!)

Dương Diệp trong lòng cuốn lên sóng biển ngập trời, bởi vì cổ sao ở trong tay hắn, làm sao sẽ ở này nho nhã trong tay nam tử? Hơn nữa này cổ bên trong vỏ, còn cắm vào một thanh kiếm, mà thanh kiếm kia, theo: Đè kiếm linh cho hắn miêu tả, chính là kiếm linh bản thể!

Sau khi hết khiếp sợ, Dương Diệp đột nhiên phát hiện một điểm, vậy thì là trước mắt này nho nhã nam tử mặc dù coi như là một cái chân nhân, thế nhưng nếu như nhìn kỹ bên dưới, liền sẽ phát hiện, hắn chỉ là một cái hư huyễn vật trong suốt. ●⌒,

“Mười vạn năm sau, ta huyền giả đại lục lại vẫn có thể xuất hiện hai cái kinh diễm mới tuyệt kiếm đạo thiên tài, không sai.” Nho nhã nam tử nhìn Dương Diệp khẽ gật đầu, trong mắt có vẻ tán thưởng.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối chính là mười vạn năm trước, dẫn dắt vạn tộc cùng nghịch dũng khí huyền giả quyết chiến vị kia?”

Nho nhã nam tử trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nói: “Ngươi biết ta?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, trước mắt vị này chính là kiếm linh đời thứ hai chủ nhân... Cũng là đem kiếm linh vây ở trấn ngục tháp mười vạn năm người.

Nho nhã nam tử nói: “Ta thời gian còn lại không nhiều, nói tóm tắt. Đã từng đến một cái giống như ngươi thiên phú siêu tuyệt người, bất quá hắn ở nhìn kiếm đạo của ta chi tử liền nghênh ngang rời đi, nói thẳng chỉ đến như thế. Xác thực, kiếm đạo của hắn đã ở trên ta. Nguyên bản ta cho rằng truyền thừa của ta sẽ liền như vậy đứt rời, không nghĩ tới, ngươi đến!”

“Tiền bối kiếm đạo là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nho nhã nam tử nói: “Kiếm đạo của ta, có thể coi vì là nhân đạo Tâm hệ chúng sinh, lòng dạ thiên hạ, vì là vạn dân mưu phúc, vì là vạn dân mở đường. Cái gọi là nhân giả vô địch, nhân, chính là kiếm đạo của ta!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Tiền bối vì thiên hạ muôn dân, cho nên lúc ban đầu đem kiếm trong tay vây ở trấn ngục tháp mười vạn năm, ở tiền bối xem ra, điều này cũng thuộc về nhân, thật sao?”

Nghe vậy, nho nhã nam tử trên mặt nụ cười nhàn nhạt biến mất, tay phải hắn khẩn nắm thật chặt kiếm trong tay, nhìn Dương Diệp một lát mới nói: “Hắn tuỳ tùng ta một đời, nếu như có thể, ta tình nguyện chính mình tử, không phải sẽ hi sinh hắn (757 chương). Thế nhưng, ta không có lựa chọn. Không hi sinh hắn, trên đại lục này sinh linh đem bị hủy bởi nghịch dũng khí huyền giả tay. Hi sinh một người, cứu một cái đại lục.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối lấy đại cục làm trọng, không thể nói sai, bởi vì không có tiền bối năm đó hi sinh, chỉ sợ ta hiện tại không phải sẽ đứng ở chỗ này.” Nghe được Dương Diệp, nho nhã nam tử sắc mặt vi nhu, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Thế nhưng, tiền bối kiếm đạo ta không ủng hộ, vì lẽ đó, ta không thể truyền thừa tiền bối kiếm đạo!”

“Tại sao?” Nho nhã nam tử trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Tiền bối kiếm đạo là ‘Nhân’, mà kiếm đạo của ta, nhưng là ‘Giết’. Nếu là nghịch dũng khí huyền giả xuất hiện, ta cái thứ nhất nghĩ đến không phải chúng sinh, mà là ta thân bằng bạn tốt cùng với ta quan tâm người. Còn có, nếu như lúc trước ta là tiền bối, ta chắc chắn sẽ không hi sinh kiếm linh mà đi cứu vớt thiên hạ. Hi sinh người khác đi cứu vớt người khác, dưới cái nhìn của ta, không phải là là cái gọi là ‘Nhân’. Đương nhiên, tiền bối kiếm đạo cũng không sai, không chỉ có không sai, vãn bối còn phi thường kính nể, chỉ là, vãn bối thật sự không thích hợp tiền bối kiếm đạo.”

“Ngươi hiện tại là thiên giai hai tầng đỉnh cao kiếm ý, đúng không?” Nho nhã nam tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Nếu như ngươi truyền thừa kiếm đạo của ta, ta có thể cho ngươi lập tức lên cấp đến thiên giai ba tầng, hơn nữa ngươi tương lai kiếm đạo con đường còn đem một đường bằng phẳng, chí ít ở ta kiếm đạo phạm vi năng lực bên trong, ngươi sẽ không có bất kỳ vấn đề gì, bởi vì, những vấn đề kia, ta đã từng cũng đã khắc phục. Vì lẽ đó, ngươi hiện tại còn muốn cự tuyệt sao?" Nho nhã nam tử nói.

"Từ chối!"

Dương Diệp trả lời không có có do dự chút nào, "Kiếm đạo ở tốt lộ ở bằng phẳng, nhưng, cái kia đều tiền bối kiếm đạo, mà không là của ta. Ta, phải đi thuộc về ta kiếm đạo của chính mình."

Nho nhã nam tử thấp giọng thở dài, sau đó cong ngón tay búng một cái, một cái cổ điển màu đen nạp giới xuất hiện tại Dương Diệp trước, nói: "Cũng được, không bắt buộc. Bất quá xin nhờ ngươi một chuyện, thứ trong nạp giới, có kiếm đạo của ta truyền thừa, cùng với ta để cho ta truyền thừa người một ít bảo vật. Ta hi vọng ngươi có thể đi ra ngoài thế giới bên ngoài thay ta tìm một cái truyền nhân, để kiếm đạo của ta không đến nỗi quyết định đi."

"Tiền bối đã chết rồi sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi.

"Chết rồi!" Nho nhã nam tử nói.

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc, "Lấy tiền bối lúc trước Thông Thiên triệt địa khả năng, thế giới này cũng có người có thể giết chết tiền bối?"

Nho nhã nam tử lắc lắc đầu, nói: "Một thiên tài ở một cái thôn là thiên tài siêu cấp, thế nhưng đem hắn phóng tới một cái trong trấn, vậy hắn khả năng cũng chỉ là bình thường thiên tài, thế nhưng nếu như đem hắn phóng tới một cái quốc gia bên trong, hắn khả năng liền thiên tài cũng không tính, có thể như quả đem hắn phóng tới một cái đại lục, vậy hắn e sợ chỉ có thể dùng phi thường phổ thông để hình dung. Ngươi hiểu ý của ta không?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Xem ra, chúng ta thế giới này ở ngoài người, so với ta tưởng tượng còn còn đáng sợ hơn nhiều lắm!"

Nho nhã nam tử nói: "Thiếu niên, lúc trước ta huyền giả đại lục nâng toàn bộ đại lục lực lượng cùng nghịch dũng khí huyền giả tử chiến, chúng ta, kỳ thực cũng thuộc về bất đắc dĩ. Nói chung, mặc kệ là nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là thiên ngoại thiên người, đều không là người tốt lành gì. Ngày sau, ngươi mình lựa chọn đi!" Nói, nho nhã nam tử thân thể bắt đầu hư huyễn.

Dương Diệp quay về nho nhã nam tử thi lễ một cái, tuy rằng không có truyền thừa kiếm của đối phương đạo, thế nhưng, trước đối phương biếu tặng, hắn nhưng là chân thực chịu, bởi vậy, hắn hẳn là thi lễ một cái.

Nhìn thấy Dương Diệp hành lễ, nho nhã nam tử khẽ gật đầu, nói: “Như có cơ hội nhìn thấy tiểu linh, nói dùm cho ta hắn, chuyện ban đầu, xin lỗi rồi!”

Dương Diệp tự nhiên biết nho nhã nam tử nói đúng lắm, lập tức nói: “Vãn bối sẽ nói cho hắn!” Nói xong, hắn làm như nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: “Xin hỏi tiền bối, kiếm vực phải như thế nào sử dụng? Còn xin tiền bối chỉ giáo!”

“Kiếm vực? Tự nhiên là...”

Nho nhã nam tử lời còn chưa dứt liền triệt để tiêu tan trên không trung.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp hối hận cực kỳ, trước mắt này nho nhã nam tử tuyệt đối biết kiếm vực phương pháp sử dụng, nhưng đáng tiếc, hắn nhưng là không có hỏi.

Một lát, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Xem ra chỉ có thể đi tìm kiếm linh bản thể rồi!”

Dương Diệp quét bốn phía một chút, chân phải đột nhiên đạp xuống, chu vi cảnh tượng phá nát, rất nhanh, Dương Diệp trở lại trước phòng khách.

Về đến đại sảnh sau, Dương Diệp nhưng là phát hiện, trung niên nam tử kia không gặp. Mà cái kia bán thánh kiếm nô thì lại nằm ở một bên, tuy rằng không có hủy diệt, thế nhưng là cũng trọng thương.

Dương Diệp đem bán thánh kiếm nô thu lại rồi, thấp giọng nói: “Chính mình lần này còn chưa đủ quả đoán a!”

Cũng còn tốt lần này hắn được U Minh hải để lúc, dùng chính là chính mình chân chính mục, nếu như là dùng ‘Dương Man’ dáng vẻ, chuyện đó thì có chút gay go. Dù sao hắn lúc này còn cần dựa vào Thánh Đường mới có thể đi tới trấn ngục tháp, nếu như bị phát hiện, cái kia phải cứu kiếm linh bản thể, lại không biết phải đợi bao lâu.

Không ở dừng lại, Dương Diệp ra U Minh hải, nhìn trước mặt U Minh hải, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, lần này, hắn là chân chính được mùa lớn. Đầu tiên là được man thần chuy, sau đó lại được chín bộ bán thánh kiếm nô, lại sẽ kiếm ý tăng lên tới thiên giai hai tầng đỉnh cao, còn phải đến 10 ngàn chuôi đạo giai huyền kiếm, có thể nói, hiện tại, hắn coi như không dựa vào Trấn Giới Thạch cùng kiếm nô, cũng chắc chắn chém giết bán thánh!

Man thần chuy!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp liền vội vàng đem man thần chuy lấy ra, được man thần chuy sau, hắn nhưng là còn không có thời gian xem đây. Man thần chuy xuất hiện tại trong tay, Dương Diệp nhất thời cảm giác chìm xuống, mà dưới chân của hắn, nhưng là trực tiếp rạn nứt ra. Dương Diệp khiếp sợ xem trong tay man thần chuy, bởi vì hắn cảm giác mình nắm chặt không nói một thanh cây búa, mà là một ngọn núi lớn!

Trầm, phi thường trầm, nếu như không phải bản thân hắn sức mạnh lớn đến đáng sợ, e sợ căn bản cầm không nổi này man thần chuy.

Trong cơ thể huyền khí tràn vào trong cánh tay phải, Dương Diệp nắm thật chặt trong tay man thần chuy, mỗi một khắc, hắn nắm man thần chuy quay về trước mặt âm u biển chết đột nhiên một chuy.

“Ầm!”

Dương Diệp trước mặt U Minh hải trực tiếp hãm xuống một cái to lớn vòng xoáy, cùng lúc đó, vô số đạo cột nước phóng lên trời, trực vào mây trời.

Quá hồi lâu, Dương Diệp trước mặt cái kia to lớn vòng xoáy không chỉ có không có biến mất, trái lại là càng lúc càng lớn.....

Xem trong tay man thần chuy, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt vẻ hưng phấn, nói: “Thật mạnh cây búa, liền như vậy một chuy, bán thánh một cái không chú ý, e sợ đều bị ta chuy thành thịt nát!”

Phải biết, lúc trước một búa này, hắn nhưng là không có sử dụng toàn lực, mà là chỉ dùng không tới bảy phần mười sức mạnh thân thể a! Nếu như sử dụng toàn lực, cái kia một búa này sức mạnh sẽ khủng bố tới trình độ nào?

Có thể nói, có man thần chuy cùng man thần giáp ở, coi như không sử dụng kiếm, hắn vẫn như cũ có thể giết chết bán thánh cường giả!

Thay đổi một bộ quần áo, thay đổi hạ dung mạo, Dương Diệp không có ở đi Vô Danh thành, mà là lập tức trở về đến Thánh Đường.

Thực lực tăng lên rất nhiều, kiếm nô đã gia tăng rồi chín vị, trong đó còn có một vị trung cấp bán thánh, điểm cũng có...

Hiện tại, nên đi trấn ngục tháp cầm kiếm thời điểm rồi!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là trở lại Thánh Đường. Mà hắn cũng nhìn xuống chính mình điểm phiếu, phát hiện, bên trong quả thật có mười vạn điểm tích phân. Nguyên bản hắn là chuẩn bị trước tiên kiếm nhiều một chút điểm, sau đó đi Thánh Đường huyền kỹ các đổi một quyển tiên giai huyền kỹ, thế nhưng hiện tại, hắn tạm thời từ bỏ ý định này, bởi vì kiếm linh sự tình mới là trọng yếu nhất, hơn nữa hắn hiện tại có năng lực này đi rút kiếm rồi!

Bất quá, Dương Diệp mới vừa trở lại Bái Nguyệt Điện, liền bị ba tên vóc người trung niên nam tử khôi ngô ngăn lại.

Ba tên bán thánh!

“Ngươi chính là cái kia Dương Man?” Cầm đầu một tên khôi ngô nam tử trầm giọng nói: “Ta man tộc Man Lệ nhưng là chết ở trên tay ngươi?”

“Phải!” Dương Diệp không có ẩn giấu, cũng ẩn giấu không được.

“Ngươi thật là to gan!” Khôi ngô nam tử lịch quát lên: “Lại dám giết ta man tộc nhân!”

Dương Diệp nói: “Là hắn trước tiên muốn giết ta!”

“Hắn giết ngươi, đó là ngươi vinh hạnh!” Khôi ngô nam tử gằn giọng nói: “Giao ra man thần chuy, tự tuyệt ở trước mặt ta, ta lưu ngươi một cái toàn thây!”

“Ngu ngốc!”

Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống, cả người bay lên trời, thủ đoạn hơi động, man thần chuy xuất hiện tại trong tay, nắm man thần chuy, Dương Diệp quay về ba người đột nhiên chính là từng búa từng búa xuống...

Ps: Cảm tạ: Trần đông 6638 lực đỉnh, cảm tạ đừng t hỏa m đậu ta cảm tạ đọc sách đến sống mãi, cảm tạ thư hữu 20105119 cảm tạ thủy tứ manh manh đát cảm tạ tất cả mọi người!!!!

Nhiều bạo canh một!!!!

Ta hiện tại là thứ tám, thứ chín chính là siêu cấp đại thần, hắn tuyệt đối xông lên năm vị trí đầu, thế nhưng mặt sau còn có mấy cái đại thần.... Thật sự một chút lòng tin đều không còn....

Cầu mọi người, để kiếm vực huy hoàng một lần!!!! Dù cho một lần là được!!!!!!!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 758: Lăn vẫn là không lăn? Không lăn vậy thì tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

758 chương: Lăn vẫn là không lăn? Không lăn vậy thì tử!

Khôi ngô nam tử ba người không nghĩ tới Dương Diệp lại dám ra tay, lập tức hơi sững sờ, mà khi bọn họ phục hồi tinh thần lại lúc, Dương Diệp cây búa đã rơi xuống.

Man thần chuy nội hàm hàm sức mạnh lớn trực tiếp làm cho ba người dưới chân không gian sụp xuống, ba người không gian chung quanh càng là ở sức mạnh mạnh mẽ hạ, nghiêm trọng vặn vẹo biến hình.

Tam nhân thay đổi sắc mặt, bọn họ hiển nhiên là không thầm nghĩ Dương Diệp đòn đánh này uy lực dĩ nhiên mạnh đến trình độ như thế này. Ba người tuy rằng khiếp sợ, thế nhưng phản ứng có thể chậm, ba người vội vã đồng loạt ra tay, hai tay hóa chưởng, hướng về Dương Diệp man thần chuy đập tới.

Ầm ầm ầm!

Ba người bàn tay cùng man thần chuy chạm vào nhau, nhất thời phát sinh từng đạo từng đạo trầm trọng tiếng nổ lớn, mà cái kia man thần chuy cũng ở ba người này dưới tác dụng một đòn liên thủ kịch run rẩy.

“Chết đi cho ta!”

Nắm man thần chuy Dương Diệp một tiếng gầm lên, cái tay còn lại cũng nắm chặt rồi man thần chuy, sau đó sẽ thứ đột nhiên hơi dùng sức.

Sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp làm cho Dương Diệp cùng ba tên bán thánh rơi vào mặt đất bên trong.....

Rất nhanh, dưới nền đất truyền đến từng đạo từng đạo va đập thanh.

Lại là một tiếng vang thật lớn, ba bóng người tự dưới nền đất vọt ra. Trong đó hai người là man tộc người, mà một người khác nhưng là Dương Diệp. Lúc này Dương Diệp, cầm trong tay man thần chuy, trên người mặc man thần giáp, cả người liền dường như một cái Chiến Thần.

Man tộc hai người kinh hãi nhìn Dương Diệp, một người trong đó hãi tiếng nói: “Ngươi, ngươi..... Ngươi dĩ nhiên giết Man Cuồng, ngươi...” Hai người làm sao cũng không nghĩ tới, một tên bán thánh liền ở tại bọn hắn trước mắt như thế chết rồi, hơn nữa còn là một tên hoàng giả cảnh tam phẩm giun dế giết, này để cho hai người lúc này có chút đầu đường ngắn.

Lúc này Dương Diệp có chút hưng phấn, bởi vì hắn phát hiện, lúc này bán thánh ở trong mắt hắn, đã cũng không phải là lúc trước như vậy cao không thể thành. Bất quá có chút đáng tiếc chính là này man thần chuy thực sự là quá nặng, lúc trước hắn vung lên mười mấy lần, còn kém thoát ly, này cho hắn biết, lúc này cơ thể hắn sức mạnh vẫn còn có chút không đủ!

Nắm thật chặt man thần chuy, Dương Diệp nhìn về phía còn lại hai tên man tộc bán thánh, nói: “Lại đến chứ?”

Lại đến chứ?

Nghe được câu này, hai người giận tím mặt, thế nhưng hai người nhưng là không có ở xông lên, bởi vì làm man tộc người, bọn họ rất rõ ràng man thần giáp cùng man thần chuy khủng bố đến mức nào. Không man thần chuy, chính là cái kia ¤√¤√¤√¤√, m. ♂. Co△mstyle_tt; Man thần giáp, liền không phải hai người bọn họ nhân có thể phá tan.

“Ngươi giết ta man tộc người, lại cướp đoạt ta man tộc bảo vật, ngươi đều sẽ bị ta man tộc cả tộc truy sát, ngươi như thức thời, liền giao ra này man thần chuy, còn có man thần giáp, hay là ta man tộc còn tha cho ngươi một mạng!” Một tên man tộc bán thánh trầm giọng nói.

“Cả tộc truy sát?” Dương Diệp cười gằn một tiếng, nói: “Ta chờ các ngươi, hiện tại, cho các ngươi tam tức cơ hội, các ngươi nếu không đi, vậy ta coi như liều mạng trọng thương, cũng phải ở lưu lại các ngươi trong đó một vị.”

“Làm càn!” Một tên trong đó man tộc bán thánh giận dữ, bọn họ khi nào thụ quá như vậy sỉ nhục? Lập tức liền muốn ra tay, Nhưng, Dương Diệp nhanh hơn bọn họ, to lớn cây búa dường như cự sơn ép bình thường hướng về bọn họ rơi xuống.

Sắc mặt hai người khẽ biến, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới Dương Diệp động thủ liền động thủ, bất quá hai người tốt xấu cũng là bán thánh, đương nhiên sẽ không bị liền như thế doạ chạy, bởi vậy, hai người từng người triển khai thần thông lại cùng Dương Diệp chiến lên.

Bất quá chiến đến một hồi, hai người liền lập tức rút đi. Bởi vì hai người phát hiện, cùng ăn mặc man thần giáp Dương Diệp chiến đấu, quả thực cũng chỉ có chịu đòn phần, bởi vì Dương Diệp có thể hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, sau đó dùng lấy thương đổi thương đấu pháp, mà bọn họ, bọn họ tự nhiên không dám làm như thế. Bọn họ chỉ cần trúng vào một chuy, vậy thì là không chết cũng bị thương!

Dương Diệp cũng không có truy, bởi vì bán thánh như muốn chạy trốn, hắn căn bản hết cách rồi, dù cho là lấy ra Trấn Giới Thạch. Hơn nữa lúc này hắn cũng không có khí lực. Tương xứng hai tên man tộc bán thánh đi rồi, Dương Diệp liền liền vội vàng đem man thần chuy cất đi. Tuy rằng man thần chuy sức mạnh to lớn, hiệu quả cũng tốt vô cùng, thế nhưng, chuyện này thực sự là quá tiêu hao thể lực.

Khí chất, chỉ cần hai tên man tộc bán thánh ở chiến một hồi, hắn sẽ rơi xuống hạ phong. Bởi vì man thần chuy quá mức tiêu hao thể lực, hắn lúc này toàn thân sức mạnh đã bị tiêu hao gần như, ở chiến một hồi, đừng vung lên man thần chuy, chính là nắm đều nắm không nổi.

“Xem ra chính mình phải nghĩ biện pháp đang tăng lên tăng lên sức mạnh thân thể!”

Vẩy vẩy có chút chua đau cánh tay phải, Dương Diệp không nhìn chu vi rất nhiều người, sau đó hướng về Bái Nguyệt Điện đi đến.

“Thực lực của ngươi lại trở nên mạnh mẽ rồi!”

Bái Nguyệt Điện bên trong cung điện, Mục Thanh Phong nhìn Dương Diệp, trong lòng âm thầm khiếp sợ, bởi vì tình cảnh lúc trước nàng đều xem rõ rõ ràng ràng. Hắn không nghĩ tới, trước mắt vị này chỉ có ngắn trong thời gian ngắn không có thấy, thực lực càng nhưng đã mạnh đến mức độ này. Không chỉ muốn sức một người đối kháng ba vị bán thánh, còn tru diệt một vị, vậy liền coi là bình thường bán thánh cường giả đều không làm được a!

“Dựa vào ngoại vật thôi!” Dương Diệp nói: “Ta muốn đi ra ngoài một quãng thời gian, trong khoảng thời gian này, ta có thể sẽ không xuất hiện tại cổ thánh thành. Ở đây, ta bằng hữu kia Phù Cẩm Tiên liền xin nhờ điện chủ nhiều chăm sóc một chút.”

“Có chút phiền phức!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

“Làm sao?” Dương Diệp hỏi.

Mục Thanh Phong nói: “Đoạn thời gian gần đây, Hỏa Linh Tộc nhân luôn tìm đến hắn, bất quá đều bị ta cản trở lại, thế nhưng ta nghĩ bọn họ chắc chắn sẽ không giảng hoà. Tuy rằng công khai bọn họ không cách nào mang đi cẩm tiên, thế nhưng ta sợ ngầm ra tay, ngươi cũng biết, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng thực lực, hẳn như đến ám, chúng ta căn bản không có cách nào!”

“Bọn họ tìm đến Phù Cẩm Tiên làm cái gì?” Dương Diệp cau mày.

Mục Thanh Phong lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá xem cẩm tiên dáng vẻ, khẳng định không phải chuyện tốt đẹp gì.”

“Điện chủ!” Đang lúc này, Mạc Linh xuất hiện tại bên trong cung điện, khi thấy Dương Diệp lúc, Mạc Linh hơi kinh ngạc, sau đó đầu, lại nói: “Điện chủ, dương huynh, cái kia Hỏa Linh Tộc lại người đến, lần này bọn họ dù như thế nào cũng phải mang đi cẩm tiên, chúng ta e sợ không ngăn được, bởi vì bọn họ đến hai tên bán thánh!”

“Này Hỏa Linh Tộc tương xứng thật là đáng chết tuyệt!”

Dương Diệp xong câu này, người đã biến mất ở tại chỗ. Mục Thanh Phong mí mắt vi khiêu, nói: “Đi, đừng làm cho hắn xằng bậy!” Cũng liền bận bịu đi theo.

Hỏa Linh Tộc bây giờ tuy rằng bị diệt tộc, thế nhưng tốt xấu vẫn có hơn mười người bán thánh, hơn nữa trong đó Hỏa Linh Tộc tộc trưởng thực lực càng là có thể lấy một địch mười tồn tại. Nếu như Bái Nguyệt Điện cùng phát sinh xung đột, Bái Nguyệt Điện tuyệt đối không chiếm được lợi ích.

Rất nhanh, Dương Diệp tam người đi tới Phù Cẩm Tiên nơi ở. Lúc này ở Phù Cẩm Tiên cửa gian phòng, một đám Bái Nguyệt Điện đệ tử đang cùng ba tên ông lão đối lập. Này ba tên ông lão, Dương Diệp nhận thức hai người, trong đó hai người chính là vậy hắn vẫn muốn giết Thiên Viêm, còn có cái kia Hỏa Linh Tộc Đại trưởng lão.

“Chư vị, đây là ta Hỏa Linh Tộc bên trong sự tình, kính xin chư vị không muốn nhúng tay!” Thiên Viêm nhìn bị Bái Nguyệt Điện đệ tử ngăn ở phía sau Phù Cẩm Tiên, trầm giọng nói.

“Phù Cẩm Tiên hiện tại là ta Bái Nguyệt Điện nhân!” Mục Thanh Phong cùng Dương Diệp đi tới Bái Nguyệt Điện mọi người trước, nhìn thấy Mục Thanh Phong, chúng Bái Nguyệt Điện đệ tử liền vội vàng hành lễ. Phù Cẩm Tiên nhìn thấy Dương Diệp, đối với Dương Diệp hơi đầu.

Lúc này Phù Cẩm Tiên trên mặt như trước che kín vết thương, có vẻ dữ tợn khủng bố, bất quá Dương Diệp nhưng là phát hiện, lúc này Phù Cẩm Tiên tựa hồ có chút không giống. Tự tin, Phù Cẩm Tiên so với dĩ vãng tựa hồ càng thêm vào hơn tự tin. Bởi vì đang đối mặt Hỏa Linh Tộc ba vị bán thánh lúc, Phù Cẩm Tiên cũng không có có vẻ một chút sốt sắng.

“Mục điện chủ, Phù Cẩm Tiên là ta Hỏa Linh Tộc nhân!” Thiên Viêm trầm giọng nói: “Ta Hỏa Linh Tộc mời ngươi Bái Nguyệt Điện, nhưng không phải sợ ngươi Bái Nguyệt Điện, còn hi vọng mục điện chủ rõ ràng.”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Thiên Viêm, ngăn chặn sát ý trong lòng, xoay người nhìn về phía Phù Cẩm Tiên, nói: “Bọn họ tìm đến ngươi làm cái gì?”

Phù Cẩm Tiên trầm ngâm hạ, nói: “Một người đàn ông muốn ta, vì lẽ đó bọn họ tìm ta trở lại, sau đó đem ta đưa cho cái kia nam!”

Lúc này, cái kia Hỏa Linh Tộc Đại trưởng lão, nói: “Cẩm tiên, việc này ta biết có chút hợp tình lý, thế nhưng ngươi nên cũng rõ ràng ta Hỏa Linh Tộc bây giờ tình cảnh. Nếu như ngươi không đầu, vậy sau này chúng ta Hỏa Linh Tộc còn sót lại nhân khả năng liền không có cách nào ở cổ thánh thành sinh tồn, hi vọng ngươi có thể vì là đại cục suy nghĩ!”

Phù Cẩm Tiên khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, nói: “Đại trưởng lão, ngươi chẳng lẽ không biết cái kia là ta giết phu cùng giết tử cừu nhân không? Ngươi chẳng lẽ không biết hắn sở dĩ muốn ta, là bởi vì hy vọng bắt ta làm lô đỉnh sao? Các ngươi biết, thế nhưng các ngươi vẫn như cũ muốn đem ta giao ra, bởi vì ở trong lòng các ngươi, một người phụ nữ sinh tử so với Hỏa Linh Tộc chỉnh tộc tương lai, căn bản bé nhỏ không đáng kể, không đúng?”

Thiên Viêm lạnh lùng nói: “Nếu ngươi biết, vậy ta liền đơn giản làm rõ. Việc này quan hệ đến ta Hỏa Linh Tộc tương lai, vì lẽ đó, ngươi không có từ chối chỗ trống. Theo chúng ta trở lại, ngươi trên mặt vết tích, ta Hỏa Linh Tộc sẽ thay ngươi giải quyết.”

“Hỏa Linh Tộc là thật sự càng sống càng trở lại a!” Dương Diệp đột nhiên nói: “Ăn nhờ ở đậu không, còn cần dùng nữ nhân đi đổi lấy cơ hội sinh tồn, thực sự là mất mặt a!”

“Vô liêm sỉ!” Thiên Viêm giận dữ, khí thế tuôn ra, đè xuống Dương Diệp, “Ngươi là cái thá gì, cũng xứng đến ta Hỏa Linh Tộc!”

, Thiên Viêm liền muốn động thủ, thế nhưng là bị này Đại trưởng lão ngăn cản.

“Dương Man, đây là ta Hỏa Linh Tộc sự tình, không có quan hệ gì với ngươi!” Đại trưởng lão trầm giọng nói.

Dương Man!

Nghe được hai chữ này, Thiên Viêm biến sắc mặt, danh tự này hắn tự nhiên là nghe qua, trước đây không lâu, Thính Tuyết Lâu, còn có cái kia man gia nhưng là còn kém hủy ở này Dương Man trong tay. Người trước mắt này chính là Dương Man?

Thiên Viêm gần trong gang tấc, Dương Diệp là rất nghĩ ra tay giết hắn, nếu như hắn đem hết toàn lực, chắc chắn đánh giết Thiên Viêm, thế nhưng hắn cuối cùng vẫn là nhịn xuống. Bái Nguyệt Điện không tệ với hắn, nếu như ở đây giết Thiên Viêm, Bái Nguyệt Điện khẳng định khó thoát can hệ, hắn không muốn vì Bái Nguyệt Điện tìm cái phiền toái này. Còn có, liền như vậy giết Thiên Viêm, nhất định sẽ có một loạt phiền phức, mà trước mắt hắn chuyện gấp gáp nhất là đi cứu kiếm linh bản thể!

Ngăn chặn sát ý trong lòng, Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Phù Cẩm Tiên sẽ không cùng các ngươi trở lại, cút đi!”

“Làm càn! Ngươi.....”

Thiên Viêm chính muốn cái gì lúc này, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, man thần chuy xuất hiện tại trong tay, sau đó man thần chuy ép hướng về phía Thiên Viêm, nói: “Lão cẩu, ngươi ở phí lời, vậy ngươi cũng đừng lăn, hay là đi tử được rồi!”

Thiên Viêm giận dữ, liền muốn thoại, cái kia Đại trưởng lão nhưng là lần thứ hai ngăn cản hắn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: “Dương Man, Phù Cẩm Tiên là Cổ công tử muốn người, ngươi phải nghĩ lại!”

“Lăn vẫn là không lăn?” Dương Diệp trong mắt sát ý tận hiện.

Thiên Viêm khí chính là nét mặt già nua đỏ chót, cái kia Đại trưởng lão cũng là như thế.

Đang lúc này, một thanh âm đột ngột xuất hiện tại giữa trường.

“Lúc nào, Thánh địa ngoại trừ Minh Nữ, cũng có nhân dám không cho ta Cổ Nhạc Tiên mặt mũi? Hôm nay, thoại để ở chỗ này, nữ nhân này ta là muốn định. Ai ngăn trở giết ai, Bái Nguyệt Điện như ngăn trở, hôm nay, Bái Nguyệt Điện liền từ Thánh thành xoá tên!”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 759: Kiếm linh, ta đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

759 chương: Kiếm linh, ta đến!

Ai ngăn trở giết ai, Bái Nguyệt Điện xoá tên

Giữa trường hết thảy Bái Nguyệt Điện thành viên nhất thời giận dữ, không hề liếc mắt nhìn người đến, liền muốn trực tiếp động thủ giết tới, bất quá nhưng là bị Mục Thanh Phong ngăn cản. Mọi người phát hiện, lúc này Mục Thanh Phong trong mắt, là cực kỳ vẻ ngưng trọng.

Mọi người hơi run run, sau đó hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy một cái nam tử áo bào xanh chậm rãi đi tới. Nam tử rất trẻ trung, từ diện mạo trên nhìn qua bất quá chừng hai mươi tuổi. Ở nam tử nơi ngực trái, thêu có khắc một cái nho nhỏ 'Cổ' tự. Khi thấy cái chữ này lúc, giữa trường Bái Nguyệt Điện tất cả mọi người sắc mặt nhất thời thay đổi.

"Cổ gia, tổ tiên chính là Thánh địa Thánh Đường người đầu tiên nhận chức Thánh chủ, truyền thừa đến nay, đã có mười vạn năm, nội tình, sâu sắc không lường được. Cổ Nhạc Tiên, Cổ gia đương đại thiên tài, cũng là Cổ gia trừ Cổ Hằng ở ngoài kinh khủng nhất thiên tài." Dương Diệp bên cạnh, Mục Thanh Phong trầm giọng nói: "Này Cổ gia được xưng là cổ thánh thành đệ nhất thế gia, thực lực đó không gần như chỉ ở cổ thánh thành, chính là ở toàn bộ Thánh địa đều có to lớn sức ảnh hưởng. Cho dù là Minh Nữ, đối với người nhà họ Cổ cũng khá nể tình. Ngươi, tuyệt đối không thể xằng bậy!" Câu cuối cùng mới là Mục Thanh Phong trọng điểm.

"Ngươi có biết hay không lai lịch của ta?" Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Mục Thanh Phong hơi run run, sau đó nói: "Đừng nói, ta còn thật không biết lai lịch của ngươi!"

"Ta cho ngươi biết, lai lịch của ta, so với hắn có thể lợi hại có thêm!" Dương Diệp rất nghiêm túc nói: "Vì lẽ đó, ngươi đừng sợ!"

Mục Thanh Phong: ""

Dương Diệp nhìn về phía Phù Cẩm Tiên, nhưng là phát hiện lúc này Phù Cẩm Tiên chính nhìn chòng chọc vào cái kia nam tử áo bào xanh, cái kia trong mắt vẻ oán độc làm cho hắn đều run lên trong lòng.

“Cổ Thiểu, ngươi đến!” Thiên Viêm quay về Cổ Nhạc Tiên cười cợt, trong mắt dĩ nhiên mang theo một tia bấm mị.

Cổ Nhạc Tiên không hề liếc mắt nhìn đến, ánh mắt trực tiếp rơi vào Phù Cẩm Tiên trên người, sau đó cười lạnh nói: “Nguyên bản nhiều đẹp đẽ một người a, không nghĩ tới nhưng là đã biến thành như vậy. Ngươi yên tâm, thiếu gia ta có chính là biện pháp để ngươi khôi phục dung mạo, không chỉ có thể để ngươi khôi phục dung mạo, vẫn có thể để ngươi biến càng xinh đẹp hơn. Đương nhiên, ngươi muốn trả giá cao chính là từ nay về sau làm thiếu gia ta bên người một cái chó mẹ!”

“Ta như làm chó mẹ, vậy ngươi chẳng phải là chính là một cái công cẩu?” Phù Cẩm Tiên cười lạnh nói.

Cổ Nhạc Tiên ánh mắt băng lạnh xuống, sau đó chỉ vào Dương Diệp, nói: “Ngươi có phải là cho rằng có hắn vì ngươi chỗ dựa, vì lẽ đó, ngươi liền tự cho là có thể đối kháng thiếu gia ta? Ta cho ngươi biết, sau đó ta sẽ để ngươi xem một chút, ngươi dựa dẫm người này, ở ta Cổ Nhạc Tiên trước mặt, là cỡ nào không đỡ nổi một đòn!”

“Ở trong mắt ta, đừng nói ngươi, coi như là ngươi cùng ngươi ca tính gộp lại cũng không bằng hắn nửa phần!” Phù Cẩm Tiên ngoại trừ trong mắt như trước mang theo vẻ oán độc ở ngoài, tâm tình đã khôi phục yên tĩnh.

“Làm càn, Phù Cẩm Tiên, ngươi làm sao nói chuyện với Cổ Thiểu?” Thiên Viêm căm tức Phù Cẩm Tiên, một bộ liền muốn động thủ dáng vẻ.

Cổ Nhạc Tiên lạnh cười cợt, sau đó trực tiếp nhìn về phía một bên Mục Thanh Phong, nói: “Mục Thanh Phong, ngươi Bái Nguyệt Điện người sáng tạo cùng ta Cổ gia cũng coi như có như vậy một điểm tình cảm, vì lẽ đó ta không muốn đem sự tình làm tuyệt. Nữ nhân này ta muốn dẫn đi, nếu như ngươi nhất định phải ngăn cản, ta ngày hôm nay liền lấy lực lượng cá nhân chọn ngươi Bái Nguyệt Điện.”

“Hắn là ta Bái Nguyệt Điện nhân!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói. Nếu như như vậy liền đem Phù Cẩm Tiên giao ra, cái kia Bái Nguyệt Điện trước tấn công man gia mà thành lập lên uy tín, đều sẽ trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Cổ Nhạc Tiên khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn, nói: “Nói như vậy, ngươi Bái Nguyệt Điện là muốn bảo đảm hắn đi?”

Mục Thanh Phong con ngươi buông xuống, lúc này hắn trong lòng có chút làm khó dễ. Cổ gia nhân chưa bao giờ đánh qua thánh bảng, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, thực lực của bọn họ tuyệt đối là rất mạnh, liền tỷ như trước mắt này Cổ Nhạc Tiên, nếu như đi đánh thánh bảng, năm vị trí đầu tuyệt đối có vị trí của hắn. Nếu như hắn thật sự muốn đối phó Bái Nguyệt Điện, đôi kia Bái Nguyệt Điện tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

Nhưng là như thế đem Phù Cẩm Tiên giao ra, Bái Nguyệt Điện uy tín đem hủy hoại trong một ngày.

“Ta lui ra Bái Nguyệt Điện!”

Ngay khi Mục Thanh Phong làm khó dễ lúc, Phù Cẩm Tiên đột nhiên đi ra, hắn liếc mắt nhìn chu vi những Bái Nguyệt Điện đó thành viên, sau đó nói: “Xin lỗi, từ khi gia nhập Bái Nguyệt Điện chi tử, ta thốn công vì là lập, trái lại còn liên tiếp vì là Bái Nguyệt Điện mang đến phiền phức. Hiện tại, ta không thể ở liên lụy mọi người, đây là chuyện của chính ta, ta tự mình tới giải quyết!”

Bái Nguyệt Điện rất nhiều thành viên trầm mặc, kỳ thực, bọn họ rất nhiều người trong lòng đối với Phù Cẩm Tiên không phải đầy, bởi vì xác thực như Phù Cẩm Tiên từng nói, hắn đi tới Bái Nguyệt Điện sau, xác thực vì là Bái Nguyệt Điện mang đến rất nhiều phiền phức. Một lần hai lần cũng là thôi, có thể này phiền phức là không ngừng đến

“Ta cũng lui ra Bái Nguyệt Điện!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Mọi người sắc mặt khẽ biến, cái kia Mục Thanh Phong càng là đi tới Dương Diệp trước, sau đó nói: “Ngươi không cần như vậy, Phù Cẩm Tiên sự tình, chúng ta Bái Nguyệt Điện đồng thời gánh chịu!” Phù Cẩm Tiên đi, hắn ngã: Cũng sẽ không cảm thấy cái gì, thế nhưng người trước mắt này đi, đôi kia Bái Nguyệt Điện tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tổn thất thật lớn. Bởi vì lúc này Dương Man hai chữ này, ở cổ thánh thành nhưng là có lớn lao lực uy hiếp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta lui ra Bái Nguyệt Điện, không phải là bởi vì đối với Bái Nguyệt Điện bất mãn, mà là, xác thực không muốn ở liên lụy Bái Nguyệt Điện. Ta bản thân là một cái yêu mến gây sự chủ, đối với ta người như thế tới nói, một người là tốt nhất, bởi vì như vậy sẽ không liên lụy người khác. Chuyện lần này, để tự chúng ta giải quyết đi. Ngươi cũng đừng khuyên, ngươi làm điện chủ, không thể chỉ đối với một hai nhân phụ trách, còn cần đối với hết thảy Bái Nguyệt Điện thành viên phụ trách.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người nhìn về phía Phù Cẩm Tiên, nói:

“Ta cũng coi như là thấy rõ, này Thánh địa căn bản không có ngươi chỗ dung thân, chuyện lần này xong xuôi sau, ngươi đi nhà ta hương đi. Đi nơi nào, ngươi chí ít có thể an tâm tu luyện, về mặt an toàn, cũng sẽ có đại đại bảo đảm, hơn nữa, nơi đó cũng không có ai nhận thức ngươi, ngươi có thể khôi phục dung mạo một lần nữa đã tới!”

Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp, không nói gì.

“Hắn không có cơ hội một lần nữa đã tới rồi!” Lúc này, Cổ Nhạc Tiên đột nhiên nói: “Ta nghe nói qua ngươi, ngươi một người độc chọn Thính Tuyết Lâu, lại suýt chút nữa chọn man gia. Bất quá, những này dưới cái nhìn của ta, đều trò đùa trẻ con thôi. Biết tại sao đến hiện tại, ngươi còn sống không? Bởi vì ta cho Minh Nữ mặt mũi, nếu như không phải là bởi vì hắn thật nhận thức ngươi, lúc trước ta liền kết quả ngươi rồi!”

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Cổ Nhạc Tiên, sau đó lắc đầu cười cợt, nói: “Biết? Kỳ thực ta thật sự không muốn giết ngươi, đúng là không nghĩ tới. Bởi vì giết ngươi, không phải ngươi ca sẽ tìm đến ta, chính là cha ngươi, hoặc là gia gia ngươi tìm đến ta. Đánh tiểu nhân: Nhỏ bé đến lão, cái này, thật sự rất phiền a. Thế nhưng”

Nói đến đây, Dương Diệp xoay cổ tay một cái, man thần chuy xuất hiện tại trong tay, nói: “Thế nhưng không giết ngươi đi, ngươi lại cảm thấy chính ngươi tốt trâu bò tốt trâu bò”

“Dương Man!” Lúc này, Mục Thanh Phong đột nhiên lo lắng nói: “Thực lực của hắn chí ít có thể so với thánh bảng năm vị trí đầu, ngươi chớ làm loạn”

“Thánh bảng năm vị trí đầu? Coi như ba vị trí đầu ta cũng không sợ!”

Dương Diệp trực tiếp đánh gãy Mục Thanh Phong, trong tay man thần chuy còn như là một ngọn núi lớn, quay về Cổ Nhạc Tiên tàn nhẫn mà đập xuống.

Tất cả mọi người ngây người, cũng không nghĩ tới Dương Diệp nói động thủ liền động thủ. Lúc này cái kia Cổ Nhạc Tiên cũng là hơi sững sờ, dưới cái nhìn của hắn, nên hung hăng chính là hắn mới là, động thủ trước cũng nên là hắn mới là, mà người trước mắt này so với hắn còn hung hăng, hơn nữa còn suất động thủ trước

Miệt thị!

Xích. Lỏa lỏa miệt thị, đây là đối với hắn Cổ Nhạc Tiên miệt thị, càng là đối với hắn Cổ gia miệt thị!

“Muốn chết!”

Cổ Nhạc Tiên một tiếng gầm lên, tay phải hóa chưởng, quay về Dương Diệp man thần chuy trực tiếp đập tới. Ở đánh về man thần chuy trong quá trình, Cổ Nhạc Tiên bàn tay phải từ từ lớn lên, vẫn chưa tới bán tức, con kia tay phải liền so với man thần chuy còn đại gấp ba không thôi.

Bàn tay cùng man thần chuy chạm vào nhau bùng nổ ra một đạo tiếng nổ lớn, Cổ Nhạc Tiên càng là hai chân uốn cong, cả người suýt chút nữa bị ép ngã xuống đất. Thời khắc này, trong mắt hắn có vẻ kinh hãi, hắn không nghĩ tới, người trước mắt này sức mạnh dĩ nhiên khủng bố đến trình độ như thế này!

“Đi xuống cho ta!”

Dương Diệp một tiếng lịch uống, hai tay nắm man thần chuy đột nhiên ép một chút

“Ầm!”

Cổ Nhạc Tiên trực tiếp đi vào mặt đất bên trong, Dương Diệp đang chuẩn bị thừa thắng xông lên, lúc này, hai đạo cự chưởng tự bên phải hướng hắn mạnh mẽ đánh tới, Dương Diệp dừng bước lại, man thần chuy đột nhiên đập tới. Một tiếng vang thật lớn sau, hai đạo chưởng ấn ầm ầm tiêu tan. Dương Diệp ánh mắt rơi vào Thiên Viêm cùng cái kia Đại trưởng lão trên người.

Dương Diệp cũng không hề động thủ, mà là trực tiếp nắm lấy Phù Cẩm Tiên vai, sau đó thân hình hơi động, hóa thành một ánh hào quang biến mất ở phía chân trời.

Hắn đúng là muốn động thủ giết Thiên Viêm còn có cái kia Cổ Nhạc Tiên, thế nhưng tình huống không cho phép. Hắn đã cảm giác được, có vài vị bán thánh cường giả chính hướng Bái Nguyệt Điện tới rồi, ở không đi, nhất định sẽ rơi vào giằng co.

“Dương Man, không giết ngươi, ta Cổ Nhạc Tiên thề không làm người!”

Phía dưới, truyền đến Cổ Nhạc Tiên cái kia rít gào tiếng rống giận dữ.

Bay ra đem gần ngàn dặm chi tử, xác định không có nhân truy, Dương Diệp mới dừng lại.

Dương Diệp nhìn Phù Cẩm Tiên nói: "Thánh địa không tha cho ta, cũng không tha cho ngươi, đi huyền giả đại lục đi. Ở nơi đó, như ta trước từng nói, ngươi có thể từ đầu đã tới, hơn nữa, ngươi muốn báo thù, đầu tiên cũng có cái chỗ an toàn cố gắng tu luyện chứ? Còn có, nhiều nhất một hai nguyệt, toàn bộ Thánh địa sẽ thật sự đại loạn, lấy thực lực của ngươi bây giờ, căn bản là không có cách ở Thánh địa sinh tồn."

"Tại sao muốn giúp ta như vậy?" Phù Cẩm Tiên nhìn Dương Diệp hỏi.

Dương Diệp nói: "Ngươi cùng ta trước đây tao ngộ có chút tương tự, chỉ là ta so với ngươi số may, được một chút kỳ ngộ, vì lẽ đó, ta báo thù. Muốn báo thù, đầu tiên phải sống sót, ta đến đây là hết lời." Nói, Dương Diệp lại lấy ra một viên ngàn năm hỏa tinh thạch cho Phù Cẩm Tiên, nói: "Ngươi tự lo lấy!" Nói, Dương Diệp thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Nắm trong tay ngàn năm hỏa tinh thạch, Phù Cẩm Tiên trong mắt có chút ở lại: Sững sờ.

Đang lúc này, một đạo giọng nữ đột nhiên ở giữa sân vang lên: "Cẩm tiên, trên người người này dương khí mười phần, như liệt nhật, cho dù là mười vạn năm trước mấy cái thiên tài siêu cấp dương khí cũng không có hắn như vậy hùng hồn, nếu là hút hắn dương khí, thôn tính tu vi của hắn, ngươi nhất định có thể một lần đạt đến bán thánh!" Trong thanh âm lộ ra vẻ điên cuồng cùng hưng phấn.

Nghe vậy, Phù Cẩm Tiên vẻ mặt trong nháy mắt băng lạnh xuống, nói: "Ngươi nếu dám xằng bậy, ta hiện tại liền cùng ngươi thần hồn câu diệt!"

Một lát, Phù Cẩm Tiên đi rồi, bất quá nhưng cũng không là đi tới huyền giả đại lục phương hướng, mà là một cái khác tuyệt nhiên phương hướng khác nhau.

Dương Diệp lại trở về cổ thánh thành, đương nhiên, hắn lần này không phải trương đảm trở lại, mà là lén lút trở lại cổ thánh thành. Trở lại cổ thánh thành sau, Dương Diệp đi tới Thánh Đường truyền tống điện.

"Trấn ngục tháp!"

Dương Diệp nhìn trước mặt ông lão, sau đó lấy ra chính mình điểm phiếu.

Ông lão ngẩng đầu nhìn một Dương Diệp, sau đó tiếp nhận Dương Diệp trong tay điểm phiếu nhẹ nhàng giật giật, 50 ngàn điểm tích phân nhất thời từ Dương Diệp điểm phiếu trung biến mất.

Ông lão đem phiếu đưa cho Dương Diệp, nói: “Tầng thứ tư, đệ nhất.”

Dương Diệp thu hồi phiếu, đi tới tầng thứ tư. Nhìn trước mặt gian phòng, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Kiếm linh, ta đến!”

Nói xong, Dương Diệp tiến vào gian phòng, một vệt sáng xanh bao phủ lại Dương Diệp, rất nhanh, Dương Diệp biến mất ở trong phòng

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 760: Rút kiếm! Rút kiếm! Rút kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

760 chương: Rút kiếm! Rút kiếm! Rút kiếm!

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác chân của mình rơi vào trên mặt đất.

Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn lướt qua bốn phía, hắn phát hiện lúc này hắn đã trong lòng đất. Bất quá cũng không phải đóng kín dưới nền đất, bởi vì ngẩng đầu có thể nhìn thấy thiên, chỉ có điều rất sâu rất sâu, bởi vì thiên xem ra bất quá chừng mười trượng to nhỏ. Tính toán, hắn lúc này chí ít trong lòng đất mấy vạn trượng bên dưới.

Hắn lúc này chu vi, là từng toà từng toà nhà đá, những này nhà đá toàn bộ là lơ lửng giữa không trung. Mà hắn lúc này chỗ đứng nhưng là một cái trôi nổi bệ đá, hắn hướng phía trước đi rồi một bước, ánh mắt nhìn về phía phía dưới. Tại này ước mấy vạn trượng bên dưới dưới nền đất, hắn nhìn thấy một toà đen tháp, Mà cái kia đen tháp bên trên đỉnh, hắn nhìn thấy một thanh kiếm!

Kiếm linh bản thể!

Dương Diệp tròng mắt thu nhỏ lại, đang muốn xuống, lúc này, một ông già xuất hiện tại trước mặt hắn, nhìn thấy ông lão, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì trước mắt người lão giả này dĩ nhiên là trung cấp bán thánh!

“Đến tu luyện?” Ông lão hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Vãn bối lần đầu tiên tới, đối với nơi này không lớn quen thuộc, còn xin tiền bối báo cho một, hai.”

Ông lão nói: “Chu vi những này gian phòng ngươi thấy, bên trong ẩn chứa tinh khiết năng lực, là chỗ tu luyện. Hơn nữa mỗi bản tọa bên trong gian phòng còn có một con đường đi về dưới nền đất dung nham thế giới, bên trong có tinh khiết hỏa tinh thạch, đối với thực lực mình có lòng tin, có thể hạ đi thử xem. Mà lần này biên cái kia tháp chính là trấn ngục tháp, trấn áp nghịch dũng khí huyền giả địa phương, chớ tới gần, không phải vậy, chết như thế nào + cũng không biết.” Nói xong, ông lão biến mất ở tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp nhíu mày lên, cũng không có ở manh động, bởi vì hắn cảm giác được, cái kia phía dưới chu vi, có ít nhất mấy chục đạo cường hãn khí tức, này mỗi đạo khí tức chủ nhân đều chí ít là bán thánh giai. Thậm chí hắn còn cảm giác được vài đạo kín đáo mà lại khí tức mạnh mẽ chí ít là trung cấp bán thánh!

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp quyết định tạm thời trước tiên chậm rãi, chờ đợi một cái thời cơ tốt, hoặc là nghĩ đến một cái biện pháp hay ở động thủ. Tuy rằng hắn trên người bây giờ có mười một cụ bán thánh kiếm nô, hơn nữa trong đó còn có một cái trung cấp bán thánh kiếm nô, thế nhưng, khẳng định vẫn là không cách nào cùng lòng đất này những cường giả kia chống lại, mặc kệ ở về số lượng vẫn là ở chất lượng tiến lên!

Nhìn lướt qua chu vi những kia nhà đá, Dương Diệp tùy tiện vào một cái không ai nhà đá. Mới vừa vào nhà đá, một luồng cực sự tinh khiết năng lực phả vào mặt, làm cho Dương Diệp vui vẻ.

Dương Diệp lập tức xếp bằng trên mặt đất, sau đó lại lấy ra một viên ngàn năm hỏa tinh thạch nuốt xuống, bắt đầu điên cuồng hấp thu chu vi cùng trong cơ thể ngàn năm hỏa tinh thạch năng lực.

Hắn hiện tại đã là hoàng giả cảnh tam phẩm đỉnh cao, có thể nhân lúc hiện ở cơ hội này tăng lên tới hoàng giả cảnh tứ phẩm. Kỳ thực, hiện tại đối với hắn mà nói, hoàng giả cảnh tam phẩm cùng tứ phẩm, cũng không có quá to lớn khác nhau, thế nhưng, đây là một cái quá trình, một cái nhất định phải vượt qua quá trình, chỉ có một chút một điểm đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, sau đó cuối cùng đang đột phá bán thánh, quá trình này nhất định phải đi, hơn nữa không thể nhanh, không phải vậy, căn cơ bất ổn!

Có ngàn năm hỏa tinh thạch, còn có thêm vào bên trong gian phòng có cuồn cuộn không ngừng tinh khiết năng lực, lần này Dương Diệp đột phá rất thuận lợi, cũng rất dễ dàng, không tới ba canh giờ liền đem cảnh giới tăng lên tới hoàng giả cảnh tứ phẩm.

Đang lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo kiếm reo tiếng, cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác mình trong cơ thể cổ sao đột nhiên bắt đầu rung động kịch liệt lên.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó thay đổi một thân y vật, dung mạo cũng khôi phục thành dáng dấp lúc trước, cùng lúc đó, hắn lại lấy ra một tấm mặt nạ đái ở trên mặt chính mình. Dương Man thân phận này, sau này giữ lại còn có tác dụng lớn, không thể liền như thế phá huỷ. Làm xong tất cả những thứ này, thân hình hắn hơi động, đi tới ngoài cửa, nhìn về phía phía dưới cái kia trấn ngục tháp. Không chỉ có hắn, rất nhiều người cũng từ trong phòng đi ra, ánh mắt đều đầu đến trấn ngục tháp.

Lúc này, một thanh âm ở giữa sân vang lên: “Nghịch dũng khí huyền giả dị động, tất cả mọi người lui về trong phòng!”

Người nói chuyện là bán Thánh Giai Cường Giả, tuy rằng như vậy, thế nhưng đi ra những người kia nhưng là không có người nào lui về.

Phía dưới, kiếm rung động càng ngày càng nhiều lần, cũng càng ngày càng mãnh liệt.

Một ông già xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trước, ông lão lạnh lùng quét Dương Diệp mọi người một chút, nói: “Không trả lại được, sau đó là muốn chết phải không?”

Lúc này, một người thanh niên nói: “Tiền bối không cần quản chúng ta, chúng ta nếu có thể tới nơi này, cái kia đều không là kẻ đầu đường xó chợ, ta nghĩ bọn họ cùng ta cũng như thế, đối với nghịch dũng khí huyền giả đều thật tò mò. Còn xin tiền bối để chúng ta xem, này nghịch dũng khí huyền giả đến cùng có năng lực gì, cũng làm cho chúng ta có cái chuẩn bị tâm lý, khỏe không?”

Ông lão nhìn thanh niên một lát, sau đó nói: “Cũng được, Vô Tâm, nếu ngươi muốn xem, vậy thì xem đi.” Nói xong, ông lão biến mất ở tại chỗ.

“Vô Tâm! Thánh bảng đệ tam Vô Tâm!” Có nhân thất thanh cả kinh nói.

Chu vi thanh niên ánh mắt nhất thời đồng loạt nhìn về phía cái kia Vô Tâm thanh niên. Thánh bảng đệ tam, đây chính là Thánh địa hàm kim lượng cao nhất một cái bảng, ở mười vị trí đầu thiên tài, cái kia viên đều chân chính siêu cấp yêu nghiệt, này ba vị trí đầu liền tăng thêm sự kinh khủng, bởi vì ba vị trí đầu thiên tài siêu cấp, bình thường cũng là có thể vượt cấp chém giết bán thánh!

Dương Diệp cũng nhìn cái kia Vô Tâm một chút, phía trước vị kia thánh bảng ba vị trí đầu, cũng chính là Hạ Hầu Hiên, hắn nhưng là còn nhớ, lúc trước cái kia Hạ Hầu Hiên thực lực có thể nói là cực kỳ khủng bố, cho dù là hắn, cũng thiếu chút nữa không thể bắt đối phương, bởi vậy, hắn đối với hiện ở cái này thánh bảng đệ tam khá có chút ngạc nhiên.

Vô Tâm nhìn phía dưới cự tháp, trong mắt loé ra một vệt hưng phấn, nói: “Chư vị, chúng ta tu hành, mục đích cuối cùng chính là vì giết nghịch dũng khí huyền giả, sau đó khả năng thì có nghịch dũng khí huyền giả đi ra, chư vị có thể dám cùng ta đồng thời chém giết nghịch dũng khí huyền giả?”

Không có người trả lời. Nghịch dũng khí huyền giả nhưng là thấp nhất đều bán thánh giai, đồng thời chém giết nghịch dũng khí huyền giả? Đừng đùa, phải biết, nghịch dũng khí huyền giả không chỉ có là bán thánh, còn có thân bất tử.

“Tính ta một người!”

Nói chuyện chính là Dương Diệp, hắn nguyên bản đang lo không có cớ gì đến gần cái kia cự tháp, vừa vặn, Vô Tâm để hắn có lấy cớ này.

Ánh mắt của mọi người tìm đến phía Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp mang theo mặt nạ, đều là hơi run run, một tên nam tử nói: “Các hạ, ngươi cũng biết cái kia nghịch dũng khí huyền giả thực lực? Vô Tâm chính là thánh bảng đệ tam, từng đơn độc từng đánh chết vài tên bán thánh cường giả, thứ ta nói thẳng, hắn dám xuống giết nghịch dũng khí huyền giả, đó là có thực lực, mà các hạ”

Dương Diệp nói: “Các hạ hảo ý chân thành ghi nhớ, ta nếu dám xuống, vậy thì tự nhiên là bởi vì chắc chắn. Còn nữa, chư vị có thể có từng nghĩ tới? Nghịch dũng khí huyền giả tức sắp xuất thế, mà khi đó, chư vị lẽ nào cũng phải như hiện tại như vậy lùi bước sao?” Nếu như chỉ có hai người lao xuống đi, mục tiêu quá lớn, rất hắn rất khó tiếp cận kiếm kia linh bản thể, mà nếu như là nhiều người đồng thời lao xuống đi, cái kia cơ hội liền lớn hơn nhiều.

“Bằng hữu nói có lý!” Nói chuyện chính là Vô Tâm, “Chư vị, nghịch dũng khí huyền giả tức sắp xuất thế, chúng ta sao không nhân lúc hiện ở cơ hội này cùng nghịch dũng khí huyền giả giao lật tay một cái, để chúng ta xem, mình cùng nghịch dũng khí huyền giả sự chênh lệch đến cùng có bao nhiêu, miễn cho tương lai chờ bọn hắn triệt để xuất thế, chúng ta một điểm phòng bị đều không có!"

"Vô Tâm nói đúng lắm, tính ta một người!" Một tên nam tử đi ra.

Theo tên nam tử này đi ra, lục tục cũng đi ra rất nhiều người

Lúc này, Vô Tâm nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Huynh đài trên người khí tức hùng hồn, nói vậy huynh đài cũng là thánh bảng bên trên nhân chứ?"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Chỉ là một cái tán tu, bởi vì một ít cơ duyên, vì lẽ đó đến nơi này."

Vô Tâm nhìn một Dương Diệp, biết đối phương không muốn bại lộ thân phận, lập tức gật gật đầu, cũng không đang nói cái gì.

"Vù!"

Đang lúc này, phía dưới lại truyền tới một đạo tiếng kiếm reo, tiếng kiếm reo sắc bén chói tai, làm cho giữa trường rất nhiều người màng tai chấn động thống, không chỉ có nhíu mày.

Mặt nạ bên dưới, Dương Diệp sắc mặt là nghiêm nghị, bởi vì hắn kiếm linh duyên cớ, hắn cảm giác được này kiếm một ít tâm tình. Không cam lòng, nổi giận, cáu kỉnh, oán hận

Cảm nhận được những này, Dương Diệp không khỏi trong lòng rùng mình. Hắn rất lý giải này kiếm linh cảm thụ, dù sao, dù là ai bị trấn áp mười vạn năm lâu dài trong lòng khẳng định đều có oán hận. Chỉ là hắn có chút bận tâm, lo lắng cứu ra thanh kiếm nầy sau, này kiếm không bị khống chế. Nếu như này kiếm không bị khống chế, thậm chí phản phệ hắn, vậy coi như thật sự tìm đường chết.

Tuy rằng như vậy, thế nhưng hắn vẫn là không thể không cứu, bởi vì đây là kiếm linh bản thể, chỉ cần có một một phần ngàn cơ hội, hắn đều không thể từ bỏ.

"Chó săn môn, lão tử đi ra, ha ha"

Lúc này, một đạo tiếng cười lớn đột nhiên tự dưới nền đất truyền đến, đón lấy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, đỉnh cao nhất mấy tầng tháp ầm ầm nổ ra, sau đó tiếp cận bách bóng người tự trong đó lướt ra khỏi, những hắc ảnh này lướt ra khỏi sau, lập tức lấy tốc độ cực nhanh hướng về trên không thiểm vút đi. Bất quá rất nhanh, hơn trăm tên thân xuyên trường bào màu trắng Thánh địa cường giả chặn lại rồi bọn họ.

“Muốn đi? Nếu đi ra, đều đứng lại cho ta đến đây đi!” Cầm đầu một tên trường bào màu trắng ông lão một tiếng gầm lên, mang theo phía sau mọi người hướng những kia nghịch dũng khí huyền giả vọt tới.

Phía dưới, đại chiến lên, các loại năng lực công kích không ngừng rung động không gian chung quanh, không gian vỡ vụn chi tử lại khôi phục, mà khôi phục chi tử lại bắt đầu vỡ vụn, phía trên rất nhiều người thấy cảnh này, sắc mặt biến trắng. Rất nhiều người lúc này trong lòng đã rõ ràng, loại trình độ đó chiến đấu, căn bản không phải bọn họ có thể nhúng tay, đặc biệt đang nhìn đến rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả sau khi chết lại sống lại lúc

Liền ngay cả cái kia Vô Tâm lúc này cũng có chút do dự. Hắn là giết qua bán thánh, thế nhưng bán thánh bên trong cũng có mạnh yếu. Mà hắn trước đây giết những kia bán thánh cùng phía dưới những kia bán thánh so ra, căn bản không cùng đẳng cấp.

“Chư vị, giết nghịch dũng khí huyền giả a, giết!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một thanh âm, mọi người đưa mắt nhìn tới, chỉ thấy cái kia mặt nạ nam tử đã hướng phía dưới xông tới xuống

Nhìn thấy tình cảnh này, Vô Tâm xấu hổ, bởi vì trước mắt cảnh giới này so với hắn còn thấp người đều dám lao xuống đi, mà hắn lại có chút lùi bước.

Vô Tâm hít sâu một hơi, sau đó nói: “Chư vị, cùng ta giết a!” Nói, cũng hướng phía dưới xông tới xuống.

Thời khắc này, Vô Tâm kéo rất nhiều người, có ít nhất hơn hai mươi người theo hắn đồng thời xông tới xuống.

Phía dưới, nhìn thấy Vô Tâm mọi người lao xuống, cái kia cầm đầu áo bào trắng nhất thời thay đổi sắc mặt, giận dữ hét: “Cút về! Các ngươi là hy vọng”

Nhưng, hắn âm thanh im bặt đi, bởi vì hắn nhìn thấy một cái mang mặt nạ nam tử một chiêu kiếm đem một cái nghịch dũng khí huyền giả chém thành hai nửa

Mặt nạ nam tử tự nhiên chính là Dương Diệp, tốc độ của hắn cực nhanh, hướng về cái kia đỉnh tháp nơi một đường giết tới, một đường quả thực chính là đánh đâu thắng đó không gì cản nổi, kiếm khí ngang dọc bên dưới, nghịch dũng khí huyền giả không phải lùi tức thương. Rất nhanh, ở mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp đi tới toà kia đỉnh tháp bên trên.

Cái kia cầm đầu lão giả áo bào trắng hơi run run, sau đó biến sắc mặt, giận dữ hét: “Mau rời đi, thần kiếm có linh, sẽ tự mình phòng vệ!”

Quả nhiên, tương xứng Dương Diệp tới gần thanh kiếm kia lúc, một đạo kiếm khí đột nhiên tự kiếm kia trung bắn nhanh ra, Dương Diệp thay đổi sắc mặt, nhưng là không kịp né tránh, thế nhưng bất ngờ chính là, tia kiếm khí kia trực tiếp xuyên qua Dương Diệp thân thể, hướng về phía sau hắn bắn nhanh mà đi, đem một tên nghịch dũng khí huyền giả thân thể chia làm hai nửa.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vui vẻ, thân hình hơi động, đi tới thanh kiếm kia trước mặt, tay phải trực tiếp nắm chặt rồi thanh kiếm kia chuôi kiếm, sau đó đột nhiên một rút

Hắn lần thứ hai sửng sốt, bởi vì rút bất động.

Rất nhanh, hai tay hắn nắm chặt rồi chuôi kiếm, sau đó sẽ thứ dùng hết toàn thân lực lượng một rút

Nhưng, thanh kiếm kia vẫn là vẫn không nhúc nhích!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 761: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

761 chương: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật!!

Rút bất động?

Mặt nạ bên dưới, Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại, mà lúc này, hắn đã cảm giác được cách đó không xa có vài tên lão giả áo bào trắng hướng hắn vọt tới. Hiển nhiên, đối phương đã biết hắn ý đồ đến.

Làm sao bây giờ?

Liền như thế đi, hắn làm sao cam tâm? Đang nói, nếu như hiện tại đi, cái kia muốn ở tới cứu kiếm linh bản thể, cái kia không thể nghi ngờ là muốn khó như lên trời. Vì lẽ đó, cơ hội này không thể bỏ qua!

Dương Diệp vung tay phải lên, bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp cùng mười tên bán thánh con rối xuất hiện tại giữa trường, đón nhận những kia áo bào trắng bán thánh cường giả.

“Bán thánh con rối, ngươi đến tột cùng là ai!”

Phía sau, truyền đến ông lão kia kinh nộ thanh, đón lấy, từng đạo từng đạo năng lực nổ vang thanh sau lưng Dương Diệp không ngừng vang lên.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào kiếm kia đỉnh đầu cái kia ‘Trấn’ tự trên, nhìn cái ‘Trấn’ tự, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, trong tay Vọng Nguyệt kiếm đột nhiên vừa bổ!

Một tiếng vang trầm thấp, cái kia ‘Trấn’ tự kịch liệt run lên, mà Dương Diệp trong tay Vọng Nguyệt kiếm chiến so với cái kia ‘Trấn’ tự càng tăng lên hơn liệt, hơn nữa Dương Diệp kinh hãi phát hiện, Vọng Nguyệt kiếm bên trên còn ra phát hiện vết rách!

“Làm càn, kiếm này chính là trấn áp nghịch dũng khí huyền giả chỗ mấu chốt, ngươi như phá huỷ, hết thảy nghịch dũng khí huyền giả sẽ không bao giờ tiếp tục ràng buộc, lúc này nghịch dũng khí huyền giả nếu là đi ra, ngươi cũng biết hậu quả?”

Xa xa, cầm đầu lão giả áo bào trắng biên cùng bán thánh kiếm nô Lâm hộ pháp giao thủ biên giận dữ hét.

Dương Diệp không có lý ông lão, nhìn cái ‘Trấn’ tự, không dám ở có chút sự coi thường, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, trong tay Vọng Nguyệt kiếm đổi thành man thần phủ, hai tay nắm man thần phủ, Dương Diệp từ trên xuống dưới quay về chữ kia đột nhiên chính là vừa bổ.

Lần này, hắn không có ở có nương tay chút nào, còn dùng lên man thần giáp, bởi vậy, này một búa hạ xuống, trực tiếp không gian xé rách ra.

Man thần phủ chém vào cái kia ‘Trấn’ tự trên, man thần phủ cùng cái kia ‘Trấn’ tự đồng thời kịch liệt chiến chuyển động, mà lúc này, Dương Diệp lại giơ lên man thần phủ lần thứ hai đột nhiên vừa bổ.

Một tiếng vang thật lớn, cái kia ‘Trấn’ tự ở ánh mắt của mọi người bên trong ầm ầm phá nát.

“Làm càn!”

Xa xa, lão giả áo bào trắng muốn rách cả mí mắt, trong mắt đỏ đậm, cả người điên cuồng mà kinh hãi.

Dương Diệp cũng mặc kệ nhiều như vậy, tay phải trực tiếp nắm chặt rồi thanh kiếm kia chuôi kiếm, lần này, hắn mỗi một thoại phí quá đại lực qì liền đem bạt kiếm lên, thế nhưng ở rút lên đến một khắc đó, một luồng chen lẫn không cam lòng, cáu kỉnh, oán hận, điên cuồng tâm tình đột nhiên tràn vào trong đầu của hắn, làm cho mặt của hắn ở trong chớp mắt dữ tợn lên.

Những kia tâm tình đầy rẫy Dương Diệp đại não, làm cho Dương Diệp trong đầu chỉ còn dư lại một ý nghĩ, giết chóc, tàn nhẫn mà giết chóc

Cũng may rất nhanh, Dương Diệp tỉnh táo lại. Sau khi tỉnh lại, Dương Diệp kinh hãi xem kiếm trong tay, hắn không nghĩ tới thanh kiếm này lại có thể loạn hắn tâm thần, hắn nhưng là kiếm tâm thông minh, mà lại lĩnh ngộ thiên giai hai tầng kiếm ý a. Không dám ở nắm chặt thanh kiếm này, bởi vì này kiếm bên trong ẩn chứa những kia tâm tình tiêu cực không chỉ có không có giảm bớt, trái lại còn giống như vỡ đê cuồn cuộn không ngừng trút xuống hướng về hắn.

Hơi suy nghĩ, cổ sao xuất hiện tại trước mặt, Dương Diệp trực tiếp kiếm xen vào cổ sao, sau đó xoay người vung tay phải lên, đem chút bán thánh kiếm nô cất đi.

Chân phải đột nhiên đạp xuống đỉnh tháp, Dương Diệp hóa thành một luồng ánh kiếm phóng lên trời, hướng về lối ra ra bắn nhanh mà đi.

“Ngăn cản hắn! Ngăn cản hắn!” Lão giả áo bào trắng Tây Tư bên trong gào thét.

Nhưng ngay khi Dương Diệp rời đi đỉnh tháp một khắc đó, toàn bộ trấn ngục tháp đột nhiên rung động kịch liệt lên, cái kia lão giả áo bào trắng hoảng hốt, vội vã lại nói: “Tất cả mọi người trở về trấn thủ trấn ngục tháp, không cần lo hắn!”

Nhìn thấy cái kia trấn ngục tháp rung động kịch liệt, dường như muốn nứt ra giống như vậy, còn lại lão giả áo bào trắng hoảng hốt, cũng lại quản không được những kia nghịch dũng khí huyền giả, toàn bộ nhằm phía cái kia trấn ngục tháp. Mà những kia nghịch dũng khí huyền giả cũng không có dừng lại, mà là từng cái từng cái toàn bộ phóng lên trời, hướng về lối ra ra phóng đi. Bởi vì mọi người đều rất rõ ràng, Thánh địa khẳng định lập tức liền sẽ đến rất nhiều viện quân, ở ở lại chỗ này, đó là một con đường chết!

Ngay khi Dương Diệp muốn xông ra lối ra lúc, một cái quái vật khổng lồ xuất hiện tại lối ra, quái vật khổng lồ toàn thân hiện màu đen kịt, sư đầu, sừng hươu, hổ nhãn, mi thân, vảy rồng, ngưu năm làm một thể; Đuôi lông trạng thì lại như đuôi rồng. Quái vật khổng lồ lúc này tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, trong mắt toả ra âm hàn, ác độc khí tức, làm cho Dương Diệp cả người cực kỳ không thoải mái.

Kỳ Lân!

Trong truyền thuyết Kỳ Lân!

Dương Diệp trong lòng cả kinh, hắn không nghĩ tới ở nhìn thấy trong truyền thuyết Kỳ Lân. Thế nhưng Kỳ Lân không phải thuộc về thụy thú sao? Mà trước mắt con này Kỳ Lân rõ ràng liền không là thụy thú, nếu như là thụy thú, trên người tuyệt đối sẽ không tỏa ra loại này âm hàn ác độc khí tức, phảng phất nghiêm mật thiên hạ hết thảy ác niệm.

Màu đen Kỳ Lân mở ra miệng rộng, tựa hồ liền muốn đối với Dương Diệp lối ra, mà lúc này, đạo âm thanh tự hắc kỳ lân trên lưng truyền đến: “Tiểu hắc, chính sự quan trọng.”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn tới, chỉ thấy tại này màu đen Kỳ Lân trên lưng đang đứng một cái nam tử, nam tử trên người mặc một bộ trường bào màu vàng lợt, trường bào bên trên che kín đủ loại kỳ dị bùa chú, những tấm bùa này như vật còn sống, dĩ nhiên đang lưu động chầm chậm; Nam tử tướng mạo cực kỳ anh tuấn, lập thể ngũ quan như đao khắc giống như đẹp trai, bên hông treo chếch một thanh đen như mực sắc kiếm thước, tay trái nắm một quyển hội có khắc kỳ dị bùa chú quyển sách, tà ác mà gương mặt đẹp trai lần trước lúc ngậm lấy một vệt thả. Đãng không câu nệ mỉm cười, cả người tỏa ra một loại nho nhã lại tà khí thanh nhã khí chất.

Dương Diệp nhìn kỹ nam tử, nam tử khẽ mỉm cười, một tấm bàn tay đại bùa chú xuất hiện tại trước mặt hắn, nói: “Ta như thôi thúc tấm bùa này, nơi này lối ra lập tức sẽ bị phong ấn, tin tưởng ta, ngươi coi như là đạt đến bán thánh cũng trốn không ra.”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Trấn Giới Thạch xuất hiện tại trong tay, cùng lúc đó, thiên giai hai tầng kiếm ý điên cuồng tuôn ra, như vạn ngọn núi lớn giống như đứng ở nam tử cùng màu đen Kỳ Lân trên không, không chỉ có như vậy, từng đạo từng đạo rực rỡ ánh kiếm tự trong cơ thể hắn tuôn ra, không tới một tức thời gian, vạn chuôi huyền kiếm tạo thành một cái to lớn viên cầu đem hắn cùng nam tử vây quanh lên.

“Ta không ra được, ta sẽ chết, ở ta trước khi chết, ngươi đạo ta có thể hay không kéo ngươi đồng thời?” Dương Diệp nhìn nam tử nói.

Nam tử đánh giá chu vi, trên mặt không có nửa phần kinh hoảng, chỉ là lộ ra một tia kinh ngạc, cuối cùng hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Chừng hai mươi tuổi, thiên giai hai tầng đỉnh cao kiếm ý, còn có kiếm tâm thông minh, chà chà, chân là không bình thường, ở thế giới này, ngoại trừ âm u điện cái kia mấy tên biến thái ở ngoài, lại vẫn xuất hiện ngươi bực này thiên tài. Bất quá, ngươi muốn dựa vào những này liền kéo ta chịu tội thay, e sợ còn chưa đủ!”

Dương Diệp vung tay phải lên, mười một cụ bán thánh con rối xuất hiện tại bốn phía, nói: “Hiện tại đây?”

Nam tử nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Ngươi đi đi, có cơ hội chúng ta ở luận bàn một chút.”

“Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp nói xong, hơi suy nghĩ, thu hồi vạn chuôi đạo giai huyền kiếm vực bán thánh con rối, sau đó thân hình hơi động, hóa thành một luồng ánh kiếm vọt thẳng ra lối ra.

Ở Dương Diệp đi rồi, nam tử trước mặt tấm bùa kia ầm ầm vỡ vụn, sau đó một đạo trong suốt lồng ánh sáng xuất hiện tại lối ra, những kia nghịch dũng khí huyền giả vọt tới lối ra, thế nhưng không có người nào có thể đánh tan cái kia đạo năng lượng lồng ánh sáng.

Mà đang lúc này, phía dưới những kia truyền tống trên đài, từng đạo từng đạo hào quang loé lên, từng cái từng cái bán thánh xuất hiện tại giữa trường, không tới một hồi, hơn 100 vị bán thánh cường giả xuất hiện tại giữa trường, đại chiến ở lên.

“Thần mô đại sư, kính xin ngươi ra tay giúp đỡ!”

Một tên lão giả áo bào trắng xuất hiện tại nam tử trước mặt, âm thanh cùng trên mặt đều là lộ ra lo lắng, bởi vì phía dưới cái kia trấn ngục tháp đã lảo đà lảo đảo, phảng phất bất cứ lúc nào liền muốn sụp.

Nhìn phía dưới cái kia trấn ngục tháp, tên là thần mô nam tử trong mắt lộ ra một tia nghiêm nghị, nói: “Các ngươi hiện tại có thể không thể đi ra!” Lời vừa nói xuống, cái kia màu đen Kỳ Lân mang theo hắn đi tới trấn ngục đỉnh tháp đoan.

Thần mô lấy ra bên hông chuôi này màu đen kiếm thước, kiếm thước nhắm thẳng vào trời cao, nói: “Lấy thiên địa vì là phù, lấy nhật nguyệt vì là bút, lấy đại đạo vì là dẫn, phong thiên phù, hiện!”

Lời vừa nói xuống, thần mô trong tay màu đen kiếm thước vung nhanh, theo kiếm thước vung lên, phạm vi trong vạn dặm thiên địa trong phút chốc dị biến, vô số đạo năng lượng kỳ dị tự trên trời hạ xuống, tự dưới nền đất tuôn ra, cuối cùng hội tụ đến thần mô kiếm thước đỉnh.

Ở thần mô bên cạnh ông lão hoảng hốt, bởi vì hắn cảm giác được, chu vi trong vạn dặm linh khí vào đúng lúc này lại bị giật sạch sành sanh toàn bộ hội tụ đến trước mắt này trong tay nam tử kiếm thước hạ.

Rất nhanh, một tấm dài mười trượng, khoan ba tấm to lớn bùa chú xuất hiện tại trên không, mà cái kia thần mô sắc mặt biến trắng bệch chút.

“Trấn!”

Thần mô một tiếng gầm lên, kiếm trong tay thước hướng phía dưới ép một chút, to lớn bùa chú như Thiên cân trụy giống như rơi vào cái kia trấn ngục tháp bên trên, một luồng ẩn chứa đại đạo khí tức năng lượng màu vàng óng nhất thời dường như mưa xối xả giống như trút xuống, vậy còn đang rung động trấn ngục tháp nhất thời yên tĩnh lại.

Nhìn thấy tình cảnh này, bên cạnh ông lão kia thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này thần mô nói: “Này phù nhiều nhất chỉ có thể trấn áp bọn họ nửa tháng, nửa tháng sau, trong đó năng lực tiêu hao hết sau, này phù ngay khi không tác dụng. Vì lẽ đó, trong thời gian này, các ngươi cần đem không ngừng dùng bán thánh cường giả hướng bùa này bên trong truyền tống năng lực, như vậy mới đủ để chống đỡ hai tháng.”

“Rõ ràng!” Lão giả áo bào trắng vội vã gật gật đầu.

Thần mô nhìn lướt qua phía dưới trấn ngục tháp, nói: “Hai tháng sau, là sinh, vẫn là chết, một trận chiến thấy rõ ràng!” Nói xong, hắn vỗ vỗ hắc kỳ lân đầu, người sau hiểu ý, hét dài một tiếng, hóa thành bôi đen quang biến mất ở tại chỗ

Dương Diệp chạy ra lối ra chi tử, một đường lao nhanh, lúc này Dương Diệp trên mặt che kín hưng phấn cùng vẻ kích động. Được này kiếm tổ, vậy thì mang ý nghĩa hắn có thể triển khai chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật, càng có thể nắm giữ kiếm vực chân chính hàm nghĩa. Từ nay về sau, giết bán thánh như làm thịt chó! Nghĩ tới đây, Dương Diệp suýt chút nữa thì không nhịn được cuồng tiếu lên.

Thế nhưng rất nhanh, hắn ngừng lại, trên mặt nụ cười càng là cứng rắn ở. Bởi vì lúc này ở trước mặt của hắn, là cái kia Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, ở Hỏa Linh Tộc trường bên cạnh, còn có mười một vị bán thánh, trong đó Thiên Viêm cùng Đồng Phần còn có cái kia Đại trưởng lão cũng ở.

“Dương Diệp, ta còn tưởng rằng ngươi đời này đều không xuất kiếm đây!” Hỏa Linh Tộc tộc trưởng gằn giọng nói: “Vừa cảm thụ đến kiếm của ngươi qì, ta liền lập tức chạy tới, trời xanh không phụ lòng người, rốt cục để ta tìm tới ngươi. Ta Hỏa Linh Tộc diệt tộc mối thù, hôm nay, ta muốn ngươi vạn lần trả lại!”

Hóa ra là chính mình kiếm ý bại lộ duyên cớ! Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn kinh ngạc phát hiện, cổ thánh thành dĩ nhiên ngay khi cách đó không xa nguyên lai này trấn ngục tháp ngay khi cổ thánh thành cách đó không xa.

Nhìn Hỏa Linh Tộc tộc trưởng cùng mười một vị bán thánh, Dương Diệp không những không có một chút nào e ngại, trái lại là lộ ra một tia vẻ hưng phấn, nói: “Lão cẩu, hôm nay để cho các ngươi xem chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật!”

Nói xong, Dương Diệp tay phải nắm chặt chuôi kiếm, sau đó đột nhiên một rút

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 762: Biến dị kiếm linh!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

762 chương: Biến dị kiếm linh!!

Rút bất động?

Lại rút bất động?

“Làm thứ đồ gì?”

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay, không nhịn được bạo một câu thô. ◎, lúc trước rút không ra, là bởi vì cái kia ‘Trấn’ tự duyên cớ, thế nhưng hiện tại lại rút không ra, không hợp lý a!

Dương Diệp nghĩ mãi mà không ra!

Mà hắn đối diện Hỏa Linh Tộc mấy người cũng là ngẩn ra, ở Dương Diệp trước muốn rút kiếm một khắc đó, Hỏa Linh Tộc mọi người có thể nói là toàn bộ tinh thần đề phòng, bởi vì Dương Diệp tuy rằng chỉ là hoàng giả cảnh tứ phẩm, thế nhưng bọn họ rất rõ ràng, người trước mắt này căn bản không thể dùng lẽ thường để hình dung. Nhưng là bọn họ không nghĩ tới, này kiếm lại không có nhổ ra

“Dương Diệp, ngươi là ở nhục nhã chúng ta sao?”

Thiên Viêm dữ tợn nhìn Dương Diệp, đang muốn ra tay, lúc này hắn nhưng là mí mắt giật lên, lại lui trở lại, bởi vì Dương Diệp tay lại nắm chặt rồi chuôi kiếm, sau đó lại đang cái kia rút

Lúc trước Dương Diệp kiếm kia thuật uy lực, hắn nhưng là ký ức chưa phai, hắn cũng không dám có chút bất cẩn.

Lần này, Dương Diệp dùng ra toàn thân sức mạnh thân thể, kiếm giật giật, Dương Diệp vui vẻ, lần thứ hai dùng ra lực lượng, kiếm đi ra bán cm, Nhưng Dương Diệp sắc mặt nhưng là đại biến, bởi vì hắn cánh tay phải quần áo trực tiếp vỡ vụn thành tro tàn, mà hắn cả nhánh cánh tay phải thì lại rạn nứt ra, máu tươi như chú.

Dương Diệp hoảng hốt, liền vội vàng đem kiếm cắm trở lại. Ở rút, hắn không nghi ngờ chút nào cánh tay sẽ vỡ vụn thành thịt mạt!

Mà một bên Hỏa Linh Tộc nhân cũng ngẩn người, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới này Dương Diệp rút kiếm lại sẽ rút cánh tay mình đều nứt ra

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Hỏa Linh Tộc mọi người, sau đó nói: “Lần sau, lần sau ở cho các ngươi xem chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật!” Nói xong, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp địa, cả người hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về xa xa vọt tới, chỉ là một cái chớp mắt, liền biến mất ở Hỏa Linh Tộc mọi người trong tầm mắt.

“Truy!”

Nhìn thấy Dương Diệp đào tẩu, Hỏa Linh Tộc đám người nhất thời phục hồi tinh thần lại, mấy người thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp đuổi tới.

Không trung, Dương Diệp xem kiếm trong tay vực cổ sao, chau mày. Theo đạo lý không nên a, chính mình làm sao sẽ rút không ra này kiếm? Lẽ nào là kiếm linh ở quấy phá? Cũng không có khả năng lắm a. Đúng rồi, kiếm linh!

Nghĩ đến kiếm linh, Dương Diệp hơi thay đổi sắc mặt, bởi vì tương xứng bắt được kiếm sau, theo đạo lý tới nói, kiếm linh thương thế hẳn là sẽ phục hồi như cũ, thế nhưng đến hiện tại kiếm linh đều chưa từng xuất hiện, hơn nữa hắn càng phát hiện, hắn lúc này dĩ nhiên không cách nào cùng kiếm linh liên hệ!

Kiếm linh đến cùng đã xảy ra chuyện gì?

Đang lúc này, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng xuất hiện tại trước mặt hắn, đánh gãy hắn trầm tư.

“Dương Diệp, ngươi biết ta tìm ngươi bao lâu sao?” Hỏa Linh Tộc tộc trưởng mặt âm trầm nhìn Dương Diệp nói: “Ta thần thức mỗi ngày đều sẽ đảo qua cổ thánh thành phạm vi mấy vạn dặm, vì là chính là tìm tới ngươi, nhưng đáng tiếc, tự cái kia hôm sau, ngươi liền phảng phất bốc hơi rồi. Cũng may trời cao không phụ lòng người, hôm nay, ta quét đến kiếm ý của ngươi, biết? Kiếm ý của ngươi khí tức, đời ta đều sẽ không quên.”

Hỏa Linh Tộc bị diệt, có thể nói, hắn trở thành Hỏa Linh Tộc tội nhân, hơn nữa Hỏa Linh Tộc bị diệt sau, bọn họ xin vào dựa vào Thánh Đường, gặp tất cả, càng làm cho đến trong lòng hắn không thăng bằng tới cực điểm. Bởi vì tất cả những thứ này hết thảy đều là Dương Diệp tạo thành, bởi vậy, hắn không lúc không khắc đều đang tìm kiếm Dương Diệp.

Dương Diệp hướng phương bắc liếc mắt nhìn, lúc này, hắn đã không nhìn thấy cổ thánh thành, nói cách khác, hắn hiện tại chí ít cách cổ thánh thành mấy vạn dặm.

“Dương Diệp, hôm nay ngươi có chắp cánh cũng không thể bay!” Thiên Viêm mấy người cũng đến, lần này, mười một vị bán thánh đứng ở bốn cái phương hướng, ngăn chặn Dương Diệp hết thảy đường lui.

“Ai nói ta muốn chạy trốn?”

Dương Diệp nhìn lướt qua Hỏa Linh Tộc mọi người, nói: “Hôm nay, các ngươi nếu muốn tìm chết, ta làm sao có thể không thành toàn các ngươi?” Nói, Dương Diệp vung tay phải lên, mười một cụ bán thánh xuất hiện tại giữa trường, ở mười một cụ bán thánh con rối sau khi xuất hiện, Dương Diệp lại lập tức lấy ra Trấn Giới Thạch, thời khắc này, Hỏa Linh Tộc mọi người tất cả mọi người cảnh giới đều đã biến thành hoàng giả cảnh.

“Mười một tên bán thánh một tên trung cấp bán thánh, làm sao có khả năng”

Hỏa Linh Tộc mọi người khó mà tin nổi nhìn trước mắt tình cảnh này, ông trời, đây là mười một vị bán thánh, trong đó còn có một vị trung cấp bán thánh a, làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng?

“Đi, tất cả mọi người triệt, về đi cầu viện Thánh Đường!”

Trước tiên phục hồi tinh thần lại chính là Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, lúc này hắn phi thường rõ ràng, cảnh giới bị áp chế bọn họ, dù như thế nào cũng là không giết nổi trước mắt này mười một cụ bán thánh, vì lẽ đó, hắn không chút do dự lựa chọn triệt. Thế nhưng đáng tiếc, Dương Diệp cũng không có như ước nguyện của hắn, chẳng biết lúc nào, bốn phía xuất hiện một cái lồng ánh sáng màu vàng óng!

Này lồng ánh sáng màu vàng óng chính là Dương Diệp dùng kết giới kỳ bố trí Thiên cấp kết giới, tuy rằng này tiêu hao siêu phẩm năng lực thạch rất khủng bố, thế nhưng nếu như có thể lưu lại những này Hỏa Linh Tộc bán thánh, vậy cho dù tiêu hao hết cũng đáng giá!

“Giết!”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, mười một vị bán thánh điên cuồng hướng về Hỏa Linh Tộc cấp bán thánh vọt tới, Dương Diệp cũng lấy ra một thanh đạo giai huyền kiếm, sau đó nhắm vào một vị bán thánh, trực tiếp sử dụng tới chính mình đòn mạnh nhất

Áp chế, từ một giao chiến bắt đầu, giữa trường Hỏa Linh Tộc mỗi một vị bán thánh đều bị gắt gao áp chế, bị chấn giới thạch áp chế, sau đó lại bị Dương Diệp kiếm ý áp chế, bởi vậy, Hỏa Linh Tộc mọi người mặc kệ là ở tốc độ trên vẫn là phản ứng trên, đều so với Dương Diệp bán thánh kiếm nô chậm không biết bao nhiêu, cũng chính vì như thế, mới vừa giao thủ một cái, Hỏa Linh Tộc mọi người liền nằm ở tuyệt đối hạ phong.

Một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, một tên cùng bán thánh kiếm nô giao thủ Hỏa Linh Tộc bán thánh thân thể nhất thời cứng ngắc ở tại chỗ, ở hắn trước ngực, xuất hiện một cái to bằng nắm tay kiếm động.

Ở bán thánh kiếm nô chân chính chết hết sau, Dương Diệp vung tay phải lên, tên này Hỏa Linh Tộc bán thánh nhất thời bị hắn thu vào Hồng Mông trong tháp. Đánh giết một tên bán thánh sau, Dương Diệp cùng bán thánh kiếm nô lại hướng về hạ một tên Hỏa Linh Tộc bán thánh vọt tới, lần này, là ba đánh một, có hai tên bán thánh kiếm nô kiềm chế, Dương Diệp phi thường thuận lợi sử dụng kiếm xuyên thấu một tên Hỏa Linh Tộc bán thánh trước ngực.....

Tứ đánh một

Ngũ đánh một

Rất nhanh, giữa trường chỉ còn dư lại ba người, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, còn có Thiên Viêm cùng với cái kia Đồng Phần. Lần này, chín tên bán thánh kiếm nô vây công cái kia Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, mà còn lại hai tên bán thánh kiếm nô thì lại kiềm chế Thiên Viêm cùng cái kia Đồng Phần.

Lúc này Hỏa Linh Tộc ba người sắc mặt như tro tàn, lần này, Hỏa Linh Tộc là chân chính diệt tộc. Bởi vì không có bọn họ ở, ở cổ thánh thành còn lại những Hỏa Linh Tộc đó tộc nhân, sắp trở thành mặc người xâu xé cừu con, một khi nghịch dũng khí huyền giả xuất thế, không có nhân bảo vệ, những người kia, tuyệt đối là sống không nổi.

Hỏa Linh Tộc tộc trưởng lúc này trong lòng thật sự phá huỷ, thật sự thật sự hối hận rồi, nếu như lúc trước giết Thiên Viêm, để này Dương Diệp rời đi, cái kia Hỏa Linh Tộc thì sẽ không bị diệt, bọn họ hiện tại lại càng không dùng chết. Hi sinh một cái Thiên Viêm, lại có thể đổi lấy Hỏa Linh Tộc chỉnh tộc bình an đáng tiếc, hắn lúc trước lựa chọn chính là giết chết Dương Diệp!

Không nói trước đây, chính là trước, nếu như hắn không tới tìm tìm Dương Diệp, thì sẽ không làm Hỏa Linh Tộc còn lại bán thánh đều ngã xuống

[truyen

Cua tui @✪ Net] Mặc kệ là Hỏa Linh Tộc tộc trưởng vẫn là Thiên Viêm hoặc là Đồng Phần, lúc này đều đầy người là thương, bị thua ngã xuống, đã nhất định.

Dương Diệp nhìn Thiên Viêm, nói: “Biết ta tại sao muốn cuối cùng giữ lại ngươi sao? Bởi vì ta cho rằng liền đơn giản như vậy giết chết ngươi, cái kia thực sự là lợi cho ngươi quá rồi. Tiểu Man tử, ta muốn ngươi vì thế trả giá ngươi cả đời này đều sẽ hối hận đau đớn thê thảm đánh đổi!” Nghĩ đến Tiểu Man, Dương Diệp cả người biến không nhịn được tuôn ra ác liệt sát ý, đó là hắn cả đời này thương!

“Dương Diệp, ngươi là hy vọng lão phu hướng về ngươi xin tha sao? Ha ha” Thiên Viêm điên cuồng nói: “Ngươi cho rằng lão phu sẽ hướng về ngươi xin tha sao? Ngươi nằm mơ! Lão phu chỉ hối hận lúc trước không có đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng giết chết ngươi, lưu lại ngươi cái này mối họa. Bất quá không có chuyện gì, coi như ta chết rồi, ngươi cũng sống không lâu, Thánh Đường nhân sẽ không bỏ qua cho ngươi, ha ha”

Vèo vèo vèo vèo!

Tứ ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, Thiên Viêm một tiếng hét thảm, tứ thanh kiếm đem đóng đinh trên mặt đất, Dương Diệp thân hình hơi động, đi tới Thiên Viêm trước, chân phải đạp ở Thiên Viêm lồng ngực, sau đó nói: “Ngươi khi đó không phải phải đem ta hồn phách rút ra để xuống đất nơi sâu xa, để cái kia địa hỏa quay nướng sao? Đáng tiếc ngươi không làm được, không liên quan, ta sẽ để ngươi tự mình nếm thử mùi vị đó!” Nói, Dương Diệp tay phải đặt tại Thiên Viêm trên đầu, sau đó một luồng sức hút mãnh mà tuôn ra.

“A.....”

Thiên Viêm nhất thời kêu thảm lên

Rất nhanh, Thiên Viêm hồn phách bị Dương Diệp miễn cưỡng rút ra, bị mạnh mẽ hút ra hồn phách, loại đau khổ này, quả thực không cách nào diễn tả bằng ngôn từ, Cho tới Thiên Viêm thi thể bộ mặt cũng đã thống khổ nghiêm trọng vặn vẹo thay đổi hình.

Dương Diệp không có một chút nào phí lời, trực tiếp Thiên Viêm hồn phách ném cho một bên một tên bán thánh kiếm nô, tên kia bán thánh kiếm nô thân hình hơi động, đi vào mặt đất, hướng về chỗ sâu trong lòng đất chui vào.

“Nên kết thúc rồi!”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, trường kiếm mang theo một luồng ánh kiếm biểu bắn về phía vậy còn ở khổ sở chống đỡ Hỏa Linh Tộc tộc trưởng, Hỏa Linh Tộc tộc trưởng đã là cung giương hết đà, bởi vậy, Dương Diệp không có một chút nào độ khó liền vượt qua Hỏa Linh Tộc trường lồng ngực.

Trung cấp bán thánh, ngã xuống!

Hỏa Linh Tộc tộc trưởng hai mắt tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, mãi đến tận khí tuyệt vẫn như cũ như vậy.

Đem Hỏa Linh Tộc trường thi thể thu sau khi đứng lên, Dương Diệp nhìn về phía Đồng Phần, sau đó nói: “Ngươi đi đi!”

“Tại sao!” Đồng Phần trầm giọng nói.

“Nếu như Tiểu Man trên đời, hắn chắc chắn sẽ không để ta giết gia gia nàng, ngươi muốn vui mừng ngươi có một cái tôn nữ!” Dương Diệp lạnh lùng liếc mắt nhìn Đồng Phần xoay người rời đi.

Nhìn Dương Diệp rời đi bóng lưng, Đồng Phần đứng tại chỗ trầm mặc một lát mới xoay người rời đi.

Đi rồi một lát sau, Dương Diệp ngừng lại, lúc này, trong tay hắn cổ sao đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó một luồng ánh kiếm lóe qua, kiếm linh xuất hiện tại trước mặt hắn.

Chỉ có điều lúc này kiếm linh có chút không giống, màu đỏ sẫm quần đỏ, lãnh diễm đến mức tận cùng khuôn mặt, ở tại trong mắt, càng là tràn ngập lệ khí cùng sát ý.

Dương Diệp hơi nhướng mày, đang lúc này, kiếm linh đột nhiên lấy chỉ đại kiếm, chỉ điểm một chút hướng về Dương Diệp. Trong phút chốc, vạn ngàn kiếm khí bắn nhanh hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp thay đổi sắc mặt.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 763: Hai mươi mốt cụ bán thánh kiếm nô!

Nguồn: EbookTruyen.VN

763 chương: Hai mươi mốt cụ bán thánh kiếm nô!

Những này kiếm khí liền như dày đặc mưa xối xả, lẫn nhau trong đó không có một chút nào khe hở, mà lại mỗi một đạo kiếm khí bên trên ẩn chứa kiếm ý dĩ nhiên không kém gì thiên giai hai tầng.

Kiếm khí nhiều, mà lại mạnh, tốc độ còn cực nhanh, thêm vào Dương Diệp căn bản không nghĩ tới kiếm linh sẽ ra tay với hắn, bởi vậy, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, hắn trong nháy mắt bị này chút kiếm khí nhấn chìm.

“Ngươi như vậy yếu, làm sao xứng làm chủ nhân ta?”

Nhìn bị kiếm khí nhấn chìm Dương Diệp, kiếm linh khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, sau đó xoay người muốn chạy, đang lúc này từng cái

Một tiếng vang thật lớn, kiếm linh những kia kiếm khí trực tiếp nổ ra. Kiếm linh lông mày cau lại, xoay người nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đã mặc vào man thần giáp.

Lúc trước, không cách nào tránh né, Dương Diệp không thể làm gì khác hơn là trong nháy mắt mặc vào man thần giáp, cũng may, kiếm linh kiếm khí tuy mạnh, thế nhưng cũng không có khả năng phá tan man thần giáp phòng ngự.

“Ngươi không phải kiếm linh!” Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Vọng Nguyệt kiếm xuất hiện tại trong tay hắn, trong cơ thể kiếm khí điên cuồng tuôn ra, hết mức lung hướng về kiếm linh, thế nhưng để Dương Diệp kinh hãi chính là, kiếm ý của hắn cách kiếm linh còn có một trượng khoảng cách lúc ngay khi cũng không cách nào tới gần, thật bị món đồ gì cách trở.

Kiếm linh ánh mắt ở Dương Diệp trên người man thần giáp nhìn lướt qua, sau đó nói: “Hóa ra là dựa vào ngoại vật, ngươi cũng chỉ đến như thế, thật không biết hắn vừa ý ngươi cái nào điểm, lại muốn nhận ngươi làm chủ, thực sự buồn cười đến cực điểm.” Nói, kiếm linh đột nhiên há mồm hút một cái, một luồng sức hút tuôn ra, Dương Diệp dũng ra ngoài thân thể những kia kiếm ý dĩ nhiên đều bị hắn hút vào vào trong miệng!

Dương Diệp kinh hãi!

Thiên giai ba tầng kiếm ý?

Trước mắt này kiếm linh là thiên giai ba tầng kiếm ý?

Kiếm linh tham lam hít sâu hấp, sau đó nói: "Kiếm ý ngược lại không tệ, chỉ là buồn cười chính là, ngươi dĩ nhiên ở trước mặt ta triển khai kiếm ý, ngươi chẳng lẽ không biết, ta đối với hết thảy kiếm ý cùng với kiếm khí miễn dịch sao? Bởi vì, ta là thuần túy kiếm thể, có thể hấp thu tất cả kiếm ý cùng kiếm khí!

Miễn dịch kiếm ý!

Dương Diệp mí mắt giật lên, hít sâu một hơi, trong tay hắn Vọng Nguyệt kiếm đổi thành man thần chuy, sau đó nói: “Ta chỉ hỏi một câu, ngươi đến tột cùng còn có phải là kiếm linh.”

“Ta đương nhiên là kiếm linh!” Quần đỏ nữ tử cười lạnh nói: “Ta rõ ràng ý của ngươi, ngươi trước đây nhìn thấy cái kia cũng là ta, chỉ có điều, đó là không trọn vẹn ta, mà hiện tại, thần hồn của chúng ta đã dung hợp, hiện tại đứng ở trước mặt ngươi ta, mới thật sự là kiếm linh, ngươi hiểu chưa?”

Dương Diệp nhìn kiếm linh một lát, cuối cùng lắc lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi đi đi!”

Kiếm linh trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nói: “Làm sao, dục cầm cố túng sao?”

Dương Diệp có chút mất hết cả hứng, xác thực, trải qua thiên hiểm vạn khổ, đổi lấy nhưng là kết quả như thế này, dù là ai trong lòng cũng sẽ không thoải mái. Hắn khoát tay áo một cái, nói: “Không có sự giúp đỡ của ngươi, ta ở kiếm đạo bên trên nhất định sẽ đi rất nhiều đường vòng, hơn nữa, ngươi còn nhiều thứ ở ta thời khắc nguy nan đã cứu ta. Nói tóm lại, tuy rằng ta cứu ngươi, thế nhưng, nhiều lắm cũng chỉ có thể tính giữa chúng ta hòa nhau rồi, ngươi không phải nợ ta!”

Kiếm linh nói: “Ngươi có biết, không còn ta, ngươi ngay khi không phải có thể triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, mà lại thiên tuyệt kiếm mặt sau hai kiếm, ngươi cũng ở cũng không chiếm được.”

“Ngươi có ý gì mà!” Dương Diệp có chút sảng khoái nói: “Ngươi cũng không muốn theo ta, còn nói những này có ích lợi gì? Hơn nữa ngươi muốn chạy trốn, ta nghĩ ta cũng không ngăn được ngươi!”

Xác thực không ngăn được, bởi vì lúc này kiếm linh thực lực, chí ít là bán thánh! Thêm vào đối phương đối với kiếm khí kiếm ý đều miễn dịch, bởi vậy, hắn lúc này căn bản nắm đối phương không có cách nào.

“Ta thay đổi chủ ý rồi!” Kiếm linh bỗng nhiên nói.

“Có ý gì?” Dương Diệp cau mày, trước mắt nữ nhân này không phải là nguyên lai kiếm kia linh, nữ nhân này vừa nhìn liền biết không phải cái người hiền lành.

Kiếm linh nói: “Ta cần cuồn cuộn không ngừng hấp thu kiếm ý đến từ ta trưởng thành tăng lên, bình thường kiếm ý cùng bình thường kiếm tu cũng không cách nào thỏa mãn ta nhu cầu, mà ngươi, miễn cưỡng đúng quy cách. Bất quá, ta sẽ không nhận ngươi làm chủ, thế nhưng chúng ta có thể hợp tác. Ngươi nên cũng rõ ràng, thời loạn lạc sắp nổi lên, chúng ta nếu là hợp tác, song phương đều mới có lợi!”

“Ta chỗ tốt đây?” Dương Diệp hỏi, nếu như là nguyên bản kiếm linh, hắn đương nhiên sẽ không như thế tính toán, thế nhưng hiện ở cái này kiếm linh, không tính đến là không được, bởi vì trực giác nói cho hắn, đối phương ở tính toán hắn.

“Ta có thể chỉ điểm ngươi tu hành!” Kiếm linh nói: “Còn có thể truyền dạy cho ngươi thiên tuyệt kiếm còn lại hai kiếm, thậm chí còn có thể truyền dạy cho ngươi so với thiên tuyệt kiếm lợi hại hơn kiếm kỹ.”

“Ở cộng một điều kiện!” Dương Diệp đạo

“Cái gì?”

“Nói cho ta kiếm vực dùng như thế nào!” Đối với Dương Diệp tới nói, kiếm vực mới là chủ yếu nhất, chân chính nắm giữ kiếm vực, hắn mới có tư bản đi cùng những lão quái vật kia cấp bậc cường giả đối kháng.

Kiếm linh hai mắt híp lại, nhìn Dương Diệp, không nói gì.

“Làm sao? Cái này không có như vậy nguy nan chứ?” Dương Diệp hỏi: “Vẫn là đạo, ngươi cũng không biết?”

“Ta biết!” Kiếm linh nói: “Thế nhưng, ta sẽ không nói cho ngươi, chí ít tạm thời sẽ không!”

“Tại sao?” Dương Diệp cau mày.

“Không tại sao!” Kiếm linh lạnh lùng nói.

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, lúc này hắn là có loại xông lên cho kiếm linh một cái tát kích động, bất quá vẫn là nhịn xuống. Hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Thực lực của ta đối với một số lão quái vật cấp bậc bán thánh cường giả tới nói, còn không phải là rất mạnh, vì lẽ đó, ta nhất định phải nắm giữ chân chính kiếm vực, chỉ có như vậy, ta mới có thể cùng những lão quái vật kia chống lại. Ngươi nếu biết kiếm vực chân chính phương pháp sử dụng, vậy thì nói cho ta, cũng coi như chúng ta quen biết một hồi, làm sao?”

Kiếm linh nói: “Ngươi quản lý nắm kiếm vực, không phải tính chân chính kiếm vực!”

“Có ý gì?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh nói: “Ở ta thương thế không có triệt để tốt toàn thời gian, ta sẽ không nói cho ngươi kiếm vực chân chính hàm nghĩa!”

[truyen cua tui ΘΘ ne t]

“Kiếm vực có thể uy hiếp ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Phải!” Kiếm linh rất thẳng thắn.

Dương Diệp nhìn kiếm linh một lát, sau đó gật gật đầu, nói: “Được rồi, theo: Đè lời ngươi nói, kiếm của ta vực, kỳ thực vẫn chưa thể tính chân chính kiếm vực?”

“Còn kém có chút xa!” Kiếm linh nói: “Nhiều lắm chỉ có thể tính có một cái dàn giáo, thế nhưng cái này dàn giáo bên trong, nhưng là không có nửa điểm thực chất nội dung!”

“Chân chính kiếm vực mạnh như thế nào?” Dương Diệp hỏi lại.

Kiếm linh ngẩng đầu nhìn hạ thiên, sau đó nói: “Kiếm vực bên trong, ngươi chính là thiên, chỉ cần đối thủ không có nghịch thiên thực lực, vậy hắn sẽ không có thắng ngươi khả năng.”

“Nói cách khác, kỳ thực, kiếm vực cũng không phải thật sự là vô địch, bởi vì, chỉ cần đối thủ có nghịch thiên thực lực, cái kia như thế có thể phá tan, không đúng?” Dương Diệp hỏi.

“Vô tri!” Kiếm linh lạnh lùng liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Cõi đời này, không có tuyệt đối huyền kỹ, không có tuyệt đối thần thông, cũng không có tuyệt đối Vực Chi sức mạnh. Kiếm vực có mạnh hay không, hoàn toàn lấy tự ở ngươi, ngươi như bản thân vượt qua vùng thế giới này, như vậy thực lực của đối thủ cho dù có nghịch thiên khả năng, vậy hắn vẫn như cũ phá không được kiếm của ngươi vực. Mặc kệ là huyền kỹ, thần thông, vẫn là cái khác sức mạnh nào, chúng nó chân chính chỗ lợi hại, kỳ thực, hoàn toàn là lấy tự ở tại chúng nó chủ nhân.”

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Thụ giáo, ta hẳn là nỗ lực khiến chính mình trở nên mạnh mẽ, mà không phải đem hi vọng ký thác ở kiếm Vực Chi trên, không phải vậy, cho dù nắm giữ kiếm vực, mà chính mình không mạnh, vẫn như cũ là không có tác dụng gì!”

“Vẫn tính có chút chỗ thích hợp!” Kiếm linh liếc mắt một cái Dương Diệp, lạnh như băng nói.

Dương Diệp liếc mắt nhìn kiếm linh, lại nói chuyện cùng nàng, ngồi xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu thanh toán trước giết Hỏa Linh Tộc mọi người mà trả giá cao.

Trước vì nhốt lại Hỏa Linh Tộc mọi người, hắn bày xuống Thiên cấp kết giới, bởi vậy, tổng cộng tiêu hao gần như sắp tới năm ngàn siêu phẩm năng lực thạch! Điều này làm cho hắn đau lòng không ngớt, bất quá cũng còn tốt, hắn cũng không có thiệt thòi, không chỉ có được mười tên bán thánh kiếm nô, hơn nữa trong đó còn có một bộ trung cấp bán thánh cường giả.

Ngoài ra, mười một tên bán thánh kiếm nô của cải cũng bị hắn cướp đoạt hết sạch, mà trong đó siêu phẩm năng lực thạch hắn liền thu được 20 ngàn viên, còn có ngàn năm hỏa tinh thạch, hắn càng là được hơn ba mươi viên, trong đó còn có một chút thượng vàng hạ cám đồ vật, tính gộp lại, cũng gần như trực cái 10, 20 ngàn siêu phẩm năng lực thạch.

Được mùa lớn!

Vừa được nhân, cũng được tài!

Dương Diệp tùy tiện tìm một chỗ, sau đó bắt đầu luyện chế kiếm nô, những này kiếm nô đối với hắn mà nói nhưng là rất trọng yếu, nghịch dũng khí huyền giả tức sắp xuất thế, thời loạn lạc tương lai, đến lúc đó muốn ở thời loạn lạc sinh tồn được, vậy cũng chỉ có có thực lực mạnh mẽ. Mà hắn, không chỉ cần muốn có thực lực mạnh mẽ, còn cần có thế lực mạnh mẽ, bởi vì huyền giả đại lục nhưng là còn có thật nhiều nhân cần hắn bảo vệ.

Thánh địa có thể loạn, thế nhưng huyền giả đại lục không thể loạn!

“Ngươi nhất định phải mau chóng đạt đến bán thánh!” Dương Diệp bên cạnh, kiếm linh trầm giọng nói.

“Ta cũng không vội, ngươi gấp cái gì?” Dương Diệp nhàn nhạt liếc mắt nhìn kiếm linh, sau đó bắt đầu chuyên tâm luyện chế kiếm nô.

“Ngươi nên rõ ràng, mặc kệ là nghịch dũng khí huyền giả vẫn là Thánh địa, đều không là ngươi cuối cùng kẻ địch, ngươi cuối cùng kẻ địch, là thiên ngoại thiên những người kia, ngươi cho rằng ngươi có thể cùng những người kia đối kháng sao? Không phải ta đả kích ngươi, bọn họ tùy tiện hạ tới một người, cũng đủ để cho ngươi toàn bộ huyền giả đại lục đoàn diệt!” Kiếm linh lạnh lùng nói.

“Bọn họ dám được sao?” Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Vùng thế giới này vô số người, bao quát những kia nghịch dũng khí huyền giả, chỉ cần có bản nguyên tử khí, vậy bọn họ lập tức liền có thể thành thánh, đến lúc đó, hơn vạn thánh giả cảnh cường giả, ta liền không tin trời ở ngoài thiên nhân không sợ!”

“Sợ cái đầu ngươi!” Kiếm linh đột nhiên cả giận nói: “Ngươi thực sự vô tri, ngươi biết thiên ngoại thiên là cái tình huống thế nào sao? Ngươi thật sự cho rằng thánh giả liền rất lợi hại? Lúc trước nghịch dũng khí huyền giả đều thánh giả, bọn họ còn không phải là bị trấn áp ở đây?”

“Ngươi nói chuyện cẩn thận có được hay không?” Dương Diệp có chút bất mãn nói: “Trước đây kiếm linh so với ngươi ôn nhu hơn nhiều.”

“Ôn nhu?” Kiếm linh hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi cả nghĩ quá rồi.”

Dương Diệp không đang cùng nữ nhân này phí lời, đem tâm thần toàn bộ tập trung vào đang luyện chế kiếm nô trung.

Liền như vậy, sau một ngày, Dương Diệp lại nhiều mười tên bán thánh kiếm nô, thêm vào chính hắn nguyên bản kiếm nô, hắn hiện tại, có hai mươi mốt tên bán thánh kiếm nô, trong đó, hai tên trung cấp bán thánh kiếm nô!

Như vậy thế lực, quả thực có thể quét ngang một cái vạn năm thế gia rồi!

“Con rối? Bán thánh con rối? Thật làm cho bản tôn bất ngờ!”

Đang lúc này, một thanh âm đột ngột ở giữa sân vang lên, Dương Diệp cùng kiếm linh biến sắc mặt, xoay người nhìn lại, chỉ thấy một cái hoa bào người trung niên chẳng biết lúc nào xuất hiện tại bọn họ bên phải cách đó không xa.

“Ngươi đến bao lâu?” Dương Diệp gắt gao nhìn đối phương.

“Từ ngươi bắt đầu luyện chế con rối này lên liền đến, bởi vì hiếu kỳ, vì lẽ đó liền nhìn xuống, không nghĩ tới vừa nhìn chính là một ngày rồi!” Trung niên nhân nói.

Một ngày...

Kiếm linh cùng Dương Diệp trong lòng hoảng hốt!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 764: Thánh Đường Hà Chí Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

764 chương: Thánh Đường Hà Chí Tôn!

Người trung niên xem ra bất quá ngoài ba mươi, trên người mặc một bộ màu xám rộng rãi trường bào, tóc dài tùy ý khoác trên vai trên, cả người xem ra hơi có chút lười nhác dáng vẻ.

Nhìn từ ngoài, người trung niên cũng không có đặc biệt gì lạ kỳ địa phương, phải nói rất bình thường, phi thường bình thường.

Thế nhưng, lúc này mặc kệ là kiếm linh vẫn là Dương Diệp đều như lâm đại địch.

Một người, trạm ở bên cạnh bọn họ một ngày, mà bọn họ đều không có phát hiện, khái niệm này nghĩa là gì?

Đặc biệt Dương Diệp, lúc này Dương Diệp biểu hiện có thể nói là nghiêm nghị cực kỳ, bởi vì, hắn ở trước mắt trung niên nhân này trên người cảm giác được chỉ có ở Mạc Lão cùng Lục Ngôn trên người mới cảm nhận được quá uy hiếp cảm.

Trước mắt trung niên nhân này thực lực, khẳng định không thua kém Mạc Lão cùng Lục Ngôn!

“Ngươi là Thánh Đường Thánh chủ?” Dương Diệp trong cơ thể huyền khí âm thầm điều chuyển động, hai mươi mốt cụ bán thánh kiếm nô cùng Trấn Giới Thạch cũng bất cứ lúc nào đợi mệnh.

Mà lúc này, kiếm linh âm thanh nhưng là ở trong đầu hắn đột nhiên vang lên: “Không thể triệu hoán kiếm nô, người này thực lực đã vượt qua trung cấp bán thánh, ngươi triệu hoán kiếm nô đi ra căn bản không làm nên chuyện gì, sau đó tùy cơ ứng biến.”

Dương Diệp trong lòng rùng mình, vượt qua trung cấp bán thánh, nói cách khác, đối phương khả năng là cao cấp bán thánh!

Nguy hiểm, đại đại nguy hiểm!

Dương Diệp vẻ mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị.

Người trung niên lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ cũng gọi ta Hà Chí Tôn, ngươi nên nghe qua!”

Chí tôn!

Dương Diệp hít vào một ngụm khí lạnh, Thánh Đường có ba cái cường giả tuyệt đỉnh, một là cái kia thần bí khó dò Thánh chủ, còn có hai cái chính là Thánh Đường hai đại chí tôn. Nguyên bản hắn cho rằng này Thánh Đường hai đại chí tôn nhiều nhất chính là trung cấp bán thánh, dường như Hỏa Linh Tộc lớn lên giống như, thế nhưng hắn không nghĩ tới, này chí tôn dĩ nhiên là vượt qua trung cấp bán thánh tồn tại!

Hai đại chí tôn còn đều ở Thánh chủ bên dưới, người Thánh chủ kia lại là mạnh bao nhiêu?

Người trung niên ánh mắt đột nhiên rơi vào kiếm linh trên người, nói: “Kiếm này chính là trấn áp nghịch dũng khí huyền giả chỗ mấu chốt, tuy rằng bây giờ không cần hắn ở trấn áp nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng, hắn đối với nghịch dũng khí huyền giả nhưng là có uy hiếp lớn lao lực, vì lẽ đó, hắn phải cùng ta trở lại.”

Nghe vậy, kiếm linh hơi thay đổi sắc mặt, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là vì hắn mà đến.

Lúc này, người trung niên ánh mắt nhưng là rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Nguyên bản chỉ là vì nàng, chỉ là không nghĩ tới nhưng là đụng tới ngươi. Ngươi chính là Dương Diệp chứ? Ta nghe qua ngươi, không nghĩ tới huyền giả đại lục còn ra ngươi bực này thiên tài, ngược lại thực để ta có chút bất ngờ. Hôm nay nếu đụng tới, vậy hãy cùng ta đồng thời về Thánh Đường đi!”

“Đi làm cái gì!” Dương Diệp trầm giọng hỏi, trong cơ thể huyền khí đã như bốc lên nước sông chạy chồm.

Người trung niên cười cợt, nói: “Giết ngươi, quả thật có chút đáng tiếc, vì lẽ đó, ta quyết định cải tạo cải tạo ngươi, để ngươi trở thành ta Thánh Đường người. Đương nhiên, nếu như thực sự là cải tạo không được, ngươi khả năng khó thoát khỏi cái chết, dù sao, ngươi gây ra họa thực sự quá nhiều, Thánh địa muốn ngươi chết người cũng không ít!”

“Trấn áp hắn!”

Lúc này, kiếm linh đột nhiên gào thét.

Kiếm linh Lời vừa nói xuống, Dương Diệp lập tức liền lấy ra Trấn Giới Thạch, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện tại giữa trường, người trung niên kia nhất thời khẽ cau mày. Mà lúc này, kiếm linh bấm một cái kiếm quyết, thì thầm: “Kim kiếm hiện, kiếm gỗ hiện, thủy kiếm hiện, hỏa kiếm hiện, thổ kiếm hiện.....” Theo kiếm linh âm thanh hạ xuống, năm chuôi màu sắc khác nhau tạo thành vòng tròn nhỏ kiếm trận xuất hiện tại hắn cùng Dương Diệp dưới chân.

“Ngũ hành kiếm độn, độn!”

Kiếm linh âm thanh lần thứ hai hạ xuống, tương xứng ‘Độn’ tự sau khi đọc xong, hai người trực tiếp biến mất ở tại chỗ, xuất hiện tại vạn dặm ở ngoài.

“Ngũ hành kiếm độn?”

Tại chỗ, người trung niên khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, nói: “Có chút ý tứ!” Nói, một chỉ điểm ra.

Vạn dặm ở ngoài, Dương Diệp cùng kiếm linh vừa xuống đất, lúc này, một cái chống trời cự chỉ đột nhiên xuất hiện tại phía sau hai người, cự chỉ bên trong ẩn chứa hủy thiên diệt địa sức mạnh kinh khủng, còn chưa tiếp xúc được hai người, khí thế kia liền như bách ngọn núi lớn giống như ép hai người đều không thể thở nổi.

Không năng lực địch, không thể né tránh!

Thời khắc mấu chốt, Dương Diệp vung tay phải lên, một tấm bùa chú xuất hiện tại hắn cùng kiếm linh phía sau, cái kia cự chỉ chỉ điểm một chút ở cái kia bùa chú bên trên.

Bùa chú kịch liệt run lên, Mà bùa chú phía sau Dương Diệp nhưng là trực tiếp liền phun mười mấy đạo tinh huyết. Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, tấm bùa này chính là thần phù, là lúc trước Minh Nữ tự cái kia thần phù sư nơi muốn tới, trước hắn vẫn không có cam lòng dùng, hiện tại hết cách rồi, không thể không dùng. Thần phù này ta Minh Nữ từng nói, có thể chống đối bất kỳ công kích 50% thương tổn...

Bị chống đối 50% sau, hắn vẫn như cũ bị trọng thương, dù cho là ăn mặc man thần giáp, vẫn như cũ cảm kích toàn thân xương dường như muốn vỡ vụn giống như vậy, nếu như không có thần phù này, e sợ đòn đánh này coi như không giết được hắn, cũng sẽ để hắn trực tiếp bại liệt!

Cái kia Hà Chí Tôn dĩ nhiên khủng bố đến đây!

“Độn!”

Lúc này, kiếm linh lần thứ hai vội vã sử dụng tới Ngũ hành kiếm thuẫn, hai người lần nữa biến mất ở tại chỗ. Hai người vừa biến mất, cái kia thần phù chính là ầm ầm vỡ vụn, mà thần phù vỡ vụn sau, thần phù chu vi ngàn trượng trong phạm vi không gian trực tiếp sụp xuống...

“Thần phù?”

Vạn dặm ở ngoài, người trung niên trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nói: “Không nghĩ tới dĩ nhiên có thần phù, đúng là để ta có chút bất ngờ.” Nói, người trung niên hướng phía trước đi rồi một bước, hai tức sau, người trung niên trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp cùng kiếm linh lúc trước vị trí.

“Ngũ hành kiếm độn? Quả thật có chút ý tứ!”

Nói xong câu này, người trung niên lại hướng bước về phía trước một bước.

Lúc này, Dương Diệp cùng kiếm linh điên cuồng bỏ chạy, không tới mười tức bên trong, kiếm linh cũng đã triển khai không xuống mười lăm đạo kiếm độn thuật, dù là như vậy, hai người vẫn như cũ có thể cảm giác được người trung niên kia liền sau lưng bọn họ, cái cảm giác này còn càng ngày càng mãnh liệt, phảng phất sau một khắc người trung niên sẽ xuất hiện ở trước mặt bọn họ.

Hai người căn bản không dám thanh tĩnh lại, bởi vậy, kiếm linh điên cuồng triển khai kiếm độn, mà Dương Diệp thì lại phụ trách cuồn cuộn không ngừng cho kiếm linh truyền huyền khí.

“Hắn vẫn cùng sau lưng chúng ta, ở tiếp tục như vậy, chúng ta coi như không bị hắn giết chết, cũng sẽ bị tươi sống mệt chết.” Kiếm linh vừa triển khai kiếm độn, vừa trầm giọng nói.

“Nếu không, về huyền giả đại lục?” Dương Diệp đưa ra một cái kiến nghị, nếu như trở lại huyền giả đại lục, vậy có Mạc Lão cùng Lục Ngôn ở, tự nhiên không cần ở cụ trung niên nhân này. Tuy rằng người trung niên thực lực mạnh có chút không có một bên, thế nhưng hắn không cho là người trung niên có thể làm ra quá Mạc Lão cùng Lục Ngôn.

“Không kịp rồi!” Kiếm linh trầm giọng nói: “Tốc độ của chúng ta đã chậm lại, mà tốc độ của hắn nhưng là càng lúc càng nhanh, chỉ cần chúng ta dừng lại, nhiều nhất nửa cái hô hấp hắn sẽ xuất hiện ở trước mặt chúng ta. Cho, ngươi là nam nhân, ngươi nhanh lên một chút nghĩ một biện pháp a!” Nói xong lời cuối cùng, kiếm linh trong thanh âm mang theo một vẻ tức giận.

“Ngươi có thể hay không đừng như thế hung a?” Dương Diệp bất mãn nhìn kiếm linh một chút, nữ nhân này, ở tính khí phương diện so với trước cái kia kiếm linh nhưng là chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm.

“Nếu như chúng ta bị tóm lại, ta sẽ lần thứ hai mất đi tự do, thế nhưng ta sẽ không chết. Mà ngươi, nhưng là không phải mất đi tự do đơn giản như vậy. Chính ngươi ngẫm lại, ngươi trước đây giết Thánh địa bao nhiêu người? Bọn họ sẽ bỏ qua cho ngươi sao? Vì lẽ đó, ngươi nếu như không muốn chết, liền mau mau nghĩ biện pháp. Ngươi nếu như thực sự không nghĩ ra biện pháp, vậy ta cũng chỉ có thể sử dụng biện pháp của ta rồi!” Kiếm linh đạo

“Ngươi có biện pháp? Biện pháp gì?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

“Đem ngươi ném, chính ta trốn!” Kiếm linh lạnh lùng nói.

Dương Diệp khóe miệng mạnh mẽ vừa kéo, quay về kiếm linh giơ ngón tay cái lên, nói: “Ngươi, ngươi thật là đạt đến một trình độ nào đó! Đừng nói, ta có một cái không phải biện pháp biện pháp, đi phía trái vừa đi, đi Vô Danh thành!” Vào đúng lúc này, hắn nghĩ tới rồi một người, vậy thì là cái kia Nhân Nhân.

Hắn chưa từng thấy cái kia Nhân Nhân ra tay, thế nhưng hắn biết, tiểu cô nương kia tuyệt đối tuyệt đối là một cái nhân vật khủng bố. Còn có thể hay không đánh thắng được trung niên nhân này hắn liền không biết, ngược lại hiện tại hắn đã không có cách nào, chỉ có thể lấy ngựa chết làm ngựa sống.

Nghe được Dương Diệp, kiếm linh không có có do dự chút nào, lập tức thay đổi phương hướng, hướng về Vô Danh thành phương hướng bỏ chạy. Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn không phải hy vọng vứt bỏ Dương Diệp, dù sao hắn cần cuồn cuộn không ngừng kiếm ý mới có thể tăng lên chính mình. Mà chính nàng, tuy rằng miễn dịch kiếm ý cùng kiếm khí, thế nhưng là không cách nào như cùng nhân loại như vậy có thể cuồn cuộn không ngừng có kiếm ý.

Ở Dương Diệp cùng kiếm linh vừa biến mất không tới một tức thời gian, người đàn ông trung niên chính là xuất hiện tại hai người trước kia chỗ đứng. Nhìn Dương Diệp cùng kiếm linh bỏ chạy phương hướng, người đàn ông trung niên khẽ nhíu mày, nói: “Tội ác chi tử thành?” Do dự nháy mắt, người đàn ông trung niên lần thứ hai hướng phía trước bước ra bước chân.

“Đi Vô Danh thành làm cái gì?” Kiếm linh hỏi.

Trước Dương Diệp đi Vô Danh thành lúc, nguyên bản kiếm linh là thuộc về trạng thái hôn mê, bởi vậy, hắn cũng không biết Vô Danh thành tất cả. Phải nói, kiếm linh chỉ có ở Hỏa Linh Tộc đi ra trí nhớ lúc trước, chi tử sau đó phát sinh tất cả, nàng đều không có bất kỳ ký ức.

“Đương nhiên là đi tìm giúp đỡ!” Dương Diệp đạo

Kiếm linh liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Hi vọng ngươi tìm giúp đỡ rất cứng!” Nói xong, hai người lần nữa biến mất ở tại chỗ.

Rất nhanh, hai người đi tới Vô Danh thành, hai người không có trực tiếp từ không trung bay vào Vô Danh thành, mà là đi cửa chính, bởi vì theo: Đè kiếm linh tới nói, Vô Danh thành trên chỉ có một cái đại trận, đại trận kia rất mạnh, cho dù là hắn cũng không xông vào được!

Hai người mới vừa vào Vô Danh thành, một tên nam tử mập mạp chính là che ở trước mặt hai người, nam tử mập mạp cầm một đôi lưỡi búa, căm tức Dương Diệp hai người nói: “Cây này là ta trồng, đường này là ta khai, nếu muốn vào thành đi, lưu lại mua...”

“Lăn mẹ ngươi trứng!”

Dương Diệp làm sao có thời giờ cho trước mắt mập mạp này kỷ oai? Tiện tay đấm ra một quyền, sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp mập mạp kia đánh bay ra ngoài. Hai người thân hình chớp nhanh, trong chớp mắt chính là biến mất ở tại chỗ. Mà Dương Diệp chỉ phương hướng, hai người đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, hướng về cái kia Phật tháp chạy gấp mà đi.

“Khốn nạn!”

Nam tử mập mạp tự phế tích bên trong bò lên, trở lại trước cửa thành, vậy mà lúc này hắn liền một bóng người đều không nhìn thấy, mà đang lúc này, một người trung niên xuất hiện tại cửa.

Nhìn thấy người trung niên này, nam tử mập mạp cho rằng đối phương là trước hai người đồng bạn, lập tức giận tím mặt, thân hình hơi động, đi tới người đàn ông trung niên trước, trong tay một đôi lưỡi búa đột nhiên đánh xuống, bất quá nhưng là ở người đàn ông trung niên đỉnh đầu chừng mười cm nơi ngừng lại.

Nam tử mập mạp cả giận nói: “Lão tử đại đao đã khát khao khó nhịn....”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 765: Nhân Nhân đại chiến Hà Chí Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

765 chương: Nhân Nhân đại chiến Hà Chí Tôn!

Người đàn ông trung niên nhàn nhạt liếc mắt nhìn nam tử mập mạp, sau đó hướng bước về phía trước một bước, nhân, trực tiếp biến mất ở nam tử mập mạp trước.

Loảng xoảng!

Nam tử mập mạp trong tay hai thanh lưỡi búa trực tiếp rơi trên mặt đất, lúc này, trên mặt hắn đã tỏ rõ vẻ mồ hôi lạnh, trong mắt càng là sợ hãi vạn phần. Hắn là hoàng giả cảnh cửu phẩm thực lực, có thể tăng lên tới loại cảnh giới này, hắn tuyệt đối không phải một thằng ngu, đối phương trước nhìn hắn cái kia một chút, cũng đã làm cho hắn thần hồn sợ sệt run rẩy.

Mà đối phương hướng phía trước đạp một bước liền biến mất ở trước mắt hắn, hắn biết rõ, này xem ra bình thường người trung niên, so với trước cái kia một quyền liền đánh bay hắn người thanh niên trẻ còn kinh khủng hơn!

Không, so với hắn lão đại lão đại lão đại còn kinh khủng hơn!

“Tiên sư nó, không làm, không làm”

Nam tử mập mạp lưỡi búa cũng không muốn, trực tiếp xoay người liền chạy.

Dương Diệp cùng kiếm linh đi tới Phật tháp, hai người vừa tới Phật cửa tháp dừng lại, người đàn ông trung niên liền xuất hiện tại phía sau hai người.

Dương Diệp biến sắc mặt, vội vã đến: “Nhân Nhân, ta mang cho ngươi ăn đến!”

“Có thật không?”

Một cái mang theo kinh hỉ âm thanh tự Phật tháp truyền đến, đón lấy, Nhân Nhân xuất hiện tại Dương Diệp cùng kiếm linh trước. Kiếm linh năng đầy đủ nhìn thấy Nhân Nhân, bởi vì hắn không phải là người, chính là bởi vì có thể nhìn thấy, lúc này kiếm linh sắc mặt cực kỳ nghiêm nghị lên, thậm chí, ở trong mắt nàng còn có nồng đậm vẻ kiêng dè.

Nhìn thấy Nhân Nhân, Dương Diệp trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó vội vã mang theo kiếm linh đi tới Nhân Nhân trước mặt, nói: “Nhân Nhân, giúp ca ca một chuyện có được hay không?” Nói, hắn chỉ vào xa xa người trung niên, nói: “Cái tên này truy sát ca ca đã lâu, ca ca đánh không lại hắn, ngươi giúp ta đánh có được hay không?”

Nhân Nhân trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía người trung niên, nói: “Hắn không nhìn thấy ta!”

Lúc này, người đàn ông trung niên nhíu mày lên, bởi vì dưới cái nhìn của hắn, Dương Diệp là ở quay về không khí nói chuyện. Rất nhanh, người đàn ông trung niên cùng nổi lên hai ngón tay ở hai mắt nơi đảo qua, lần này, hắn nhìn thấy Dương Diệp bên cạnh đứng cái bé gái.

“Hắn nhìn thấy ta rồi!” Nhân Nhân lại nói.

Dương Diệp khóe miệng mạnh mẽ giật giật, không cần phải nói, trung niên nhân này thuộc về loại người thứ hai, chính là loại thực lực đó rất mạnh rất mạnh nhân

“Thiên ngoại thiên!” Người đàn ông trung niên nhìn Nhân Nhân một lát, sau đó nói một câu nói như vậy.

Nhân Nhân nhìn người trung niên một lát, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ca ca, ngươi không thể như thế hố Nhân Nhân, hắn lợi hại như vậy, Nhân Nhân khả năng cũng ăn không xong hắn!”

Dương Diệp dựng thẳng lên một đầu ngón tay, nói: “1 vạn tệ siêu phẩm năng lực thạch, Nhân Nhân, giúp ta đánh đi hắn, thế nào?”

Nhân Nhân con mắt nhanh chớp chớp, bên trong đôi mắt càng là hiện ra một tia vẻ hưng phấn. Thế nhưng rất nhanh, hắn nhưng là lắc lắc đầu, nói: “Hắn rất lợi hại, hơn nữa, Nhân Nhân vừa không có tay, Nhân Nhân sẽ bị hắn bắt nạt.”

Dương Diệp lại bỏ thêm hai ngón tay đầu, nói: “Nhân Nhân, đây là ca ca hết thảy gia sản. Ngươi nếu như còn không đồng ý giúp đỡ, vậy ngươi ăn ta đi, tử ở trong tay ngươi, tựa như bị hắn mang về dằn vặt.”

“Thành giao!” Nhân Nhân trong mắt loé ra một vệt giảo hoạt.

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt vừa kéo, tiểu cô nương này không chỉ có là một cái kẻ tham ăn, vẫn là một cái hố hàng a!

“Ta cho ngươi 3 vạn khối siêu phẩm năng lực thạch, hắn, ta mang đi!” Người đàn ông trung niên bỗng nhiên nói.

Dương Diệp trong lòng căng thẳng, nhìn về phía Nhân Nhân, người sau nhợt nhạt nở nụ cười, nói: “Ngươi cho ta 3 vạn tảng đá, ta để cho ngươi đi, có được hay không?”

Người đàn ông trung niên nói: “Ta không muốn cùng các ngươi động thủ, không có nghĩa là, ta sợ các ngươi!”

Nói, người đàn ông trung niên bấm tay một điểm, nhất thời, ở Nhân Nhân trước mặt không gian đột nhiên bị vỡ ra đến, đón lấy, một cái cự chỉ tự bên trong bắn nhanh ra, hướng về Nhân Nhân quán xạ mà đi.

Ở Dương Diệp cùng kiếm linh kinh hãi trong ánh mắt, chỉ thấy Nhân Nhân đột nhiên mở ra hắn cái kia Tiểu miệng, Nhưng, ở miệng mở ra một khắc đó, một tấm mấy trăm trượng to nhỏ miệng lớn đột nhiên xuất hiện tại Nhân Nhân trước, miệng lớn trực tiếp cái kia cự chỉ thôn tiến vào, nuốt vào cự chỉ sau, miệng lớn biến mất không còn tăm hơi, mà Nhân Nhân miệng nhưng là đã khép lại, sau đó chính tham lam hít sâu.

Dương Diệp cùng kiếm linh thay đổi sắc mặt, hiện tại, hắn rốt cuộc biết này Nhân Nhân đáng sợ. Bởi vì, trước trung niên nam tử kia cái kia nhất chỉ, nhưng là suýt chút nữa thuấn sát hắn cùng kiếm linh a. Mà hiện tại, nhưng là bị Nhân Nhân dễ dàng như thế liền đón lấy.

Lúc này Dương Diệp cảm giác rất vui mừng, rất vui mừng lúc trước không có đối với Nhân Nhân động thủ, không phải vậy, chết như thế nào cũng không biết. Đồng thời, trong lòng hắn cũng dễ chịu chút, bởi vì bị cô bé này đánh cướp, không phải mất mặt

“Ta, rất tức giận!”

Nhân Nhân hướng phía trước đi rồi hai bước, Nhưng chính là này hai bước, nhưng là làm cho toàn bộ Vô Danh thành kịch liệt run lên, phảng phất xuất hiện động đất.

Thời khắc này, hết thảy Vô Danh thành người đều bị khiếp sợ, cường giả khắp nơi toàn bộ ánh mắt hướng về Phật tháp biên nhìn lại.

Nhân Nhân miệng nhỏ hơi mở ra, cùng lúc đó, một tấm so với trước còn muốn lớn hơn mấy lần che trời miệng lớn xuất hiện tại trên không, miệng lớn xuất hiện tại không trung lúc, toàn bộ sắc trời đều mờ đi, phảng phất liền ngày này đều ở kiêng kỵ tấm này miệng lớn.

Nhân Nhân chân phải lần thứ hai đạp nhẹ mặt đất.

Toàn bộ mặt đất trực tiếp rạn nứt, vô số đạo to bằng cánh tay vết nứt hướng về bốn phía cấp tốc lan tràn mà đi, mãi cho đến Dương Diệp cùng kiếm linh cuối tầm mắt đều không có biến mất.

Không trung, tấm kia to lớn miệng lớn hướng về người trung niên mạnh mẽ cắn tới, thời khắc này, tấm này miệng lớn làm cho người ta cảm giác không phải muốn ăn trung niên nhân này đây, mà là muốn ăn đi này cả tòa Vô Danh thành!

Nhìn trương miệng lớn cắn tới, người trung niên trong mắt có vẻ nghiêm túc, hai tay hư nhấc, mỗi một khắc, song chưởng đột nhiên hướng trên vỗ một cái, hai đạo năng lượng khổng lồ chưởng ấn thiểm hiện ra, năng lực chưởng ấn cùng Dương Diệp dĩ vãng nhìn thấy quá cự chưởng cũng khác nhau, này hai đạo cự chưởng tại triều cái kia miệng lớn đánh tới trong quá trình, dĩ nhiên tạo thành một cái vòng tròn hình dạng, tương xứng tạo thành cái này hình tròn trạng sau, cái kia hai trong lòng bàn tay ẩn chứa uy lực trong nháy mắt tăng lên mấy chục lần!

Miệng lớn cùng hai chưởng chạm vào nhau, một đạo nổ vang rung trời thanh ở Vô Danh trong thành ầm ầm vang vọng. Miệng lớn cùng cái kia hai chưởng cũng trong nháy mắt vỡ vụn ra đến, vô số sóng khí lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt trên không trung hướng về bốn phía khuếch tán ra đến, sóng khí chỗ đi qua, không gian trực tiếp bị vỡ ra đến, từng đạo từng đạo không gian thật lớn vết nứt xuất hiện tại trên bầu trời.

“Cướp ngục chỉ!”

Đang lúc này, người trung niên âm thanh lần thứ hai ở giữa sân vang lên, đón lấy, mười cái cự chỉ xuất hiện tại Nhân Nhân phía trước, mười cái cự chỉ cũng không có công kích Nhân Nhân, mà là khẽ run lên, sau đó hóa mười làm một, tạo thành một cái trăm trượng trường, mười mấy trượng đến khoan màu vàng cự chỉ. Người trung niên quay về Nhân Nhân nhẹ nhàng nhất chỉ, cái kia màu vàng cự chỉ nhất thời hóa thành một vệt kim quang va về phía Nhân Nhân.

“Xé rách!”

Nhân Nhân cái kia âm thanh lanh lảnh ở giữa sân vang lên, đón lấy, ở trước mặt nàng không gian dĩ nhiên toàn bộ vặn vẹo lên, ở đón lấy, phảng phất có cái gì sắc bén thần binh ở cắt chém giống như vậy, trước mặt nàng không gian toàn bộ bắt đầu xé rách lên.

Xì xì xì xì xì

Màu vàng cự chỉ còn chưa tới Nhân Nhân trước, chính là cùng Nhân Nhân trước mặt không gian cùng bị xé rách thành mấy ngàn tiệt!

Người đàn ông trung niên không có đang ra tay, chỉ là nhìn Nhân Nhân, mà Nhân Nhân cũng không có ở há mồm, tương tự nhìn người đàn ông trung niên. Lúc này Nhân Nhân trên mặt ở cũng không có nửa điểm ngây thơ cùng nụ cười, có, chỉ có lạnh lẽo cùng vô tận sát ý.

“Bọn họ, ngày hôm nay ta nhất định phải mang đi!”

Người trung niên hướng phía trước đạp xuống, theo người trung niên bước đi này hạ xuống, Dương Diệp mọi người kinh hãi phát hiện, phòng ngự mấy trăm dặm bên trong không gian dĩ nhiên kịch liệt chiến chuyển động, cùng lúc đó, theo người trung niên này đạp xuống, trong phạm vi ngàn dặm linh khí bị hết mức đánh sạch sành sanh.

“Ca ca, những tảng đá kia quá thiếu, có thể hay không nhiều hơn một điểm?” Nhân Nhân bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, ngọt ngào nở nụ cười.

“Bao nhiêu cũng có thể!” Dương Diệp trầm giọng nói: “Bất quá, ta trước tiên cần phải nợ, bởi vì trên người ta không có nhiều như vậy rồi!”

“Được!”

Nhân Nhân lại cười cợt, sau đó quay đầu nhìn về phía người trung niên kia, nói: “Ta, ăn,, ngươi!”

Lời vừa nói xuống, Nhân Nhân sắc mặt đột nhiên dữ tợn lên, miệng đột nhiên một tấm, “Thôn, thiên!”

Trong phút chốc, toàn bộ phía chân trời đột nhiên tối lại, Dương Diệp mọi người hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy một tấm che trời miệng rộng xuất hiện tại Vô Danh thành trên không.

Miệng lớn lớn, lớn vô cùng, Dương Diệp cùng kiếm linh đều không thể nhìn thấy miệng rộng phần cuối chỗ!

Miệng rộng đột nhiên gầm lên giận dữ, ở miệng rộng bên dưới toàn bộ Vô Danh thành đột nhiên lần thứ hai chiến chuyển động, vô số kiến trúc vào đúng lúc này trực tiếp hóa thành tro tàn.

Hết thảy Vô Danh thành cường giả hoảng hốt, vô số người như điên hướng về ngoài thành chạy đi.

Dương Diệp cùng kiếm linh kinh hãi nhìn tình cảnh này, lúc này Dương Diệp khiếp sợ trong lòng là tột đỉnh, hắn không nghĩ tới, này Nhân Nhân thực lực dĩ nhiên mạnh đến trình độ như thế này. Lúc này, hắn đột nhiên nhớ tới Nhân Nhân trước đã nói câu nói kia, hắn lúc đó hỏi nàng đến cùng lợi hại bao nhiêu, mà Nhân Nhân lúc đó nói nàng có thể ăn đi cả tòa thành, hắn lúc đó còn tưởng rằng hắn đang nói đùa.

Hiện tại sự thực nói cho hắn, hắn không phải đang nói đùa, hắn là thật sự có thể ăn đi toà này Vô Danh thành!

Vào đúng lúc này, Dương Diệp lại một lần nữa cảm giác được thực lực của chính mình vẫn là nhược, hơn nữa còn không phải bình thường nhược! Chí ít, hắn tuyệt đối không phải trung niên nhân này cùng này Nhân Nhân đối thủ.

Hắn vốn cho là mình đã nhanh chạm tới đỉnh cao nhất của thế giới này, bây giờ nhìn đến hai người giao thủ, hắn mới phát hiện, cũng mới rõ ràng, nguyên lai, hắn còn còn thiếu rất nhiều! Đừng nói thiên ngoại thiên, chính là thế giới này mạnh hơn hắn, đều còn có quá nhiều quá nhiều

Nhìn thấy tấm kia miệng rộng, người trung niên trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, hai tay hướng hai bên chậm rãi đưa ra, hai tay nơi, một luồng năng lượng cực kỳ mạnh mẽ gợn sóng truyền ra.

Theo những kia sóng năng lượng truyền ra, toàn bộ chu vi hết thảy không gian toàn bộ bắt đầu lăn chuyển động, liền như bị cuồng phong thổi qua nước biển giống như vậy, như vậy thanh thế, doạ người cực kỳ!

“Càn Khôn tạo hóa!”

Người trung niên âm thanh ở giữa sân vang lên

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 766: Là bản nguyên tử khí, đúng không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

766 chương: Là bản nguyên tử khí, đúng không?

“Không đánh được!”

Dương Diệp bên cạnh, kiếm linh trầm giọng nói.

Dương Diệp gật gật đầu, mặc kệ là Nhân Nhân, vẫn là người trung niên kia, hai người bất luận một ai tạo thành sức mạnh cũng đã đủ để phá hủy cái này Vô Danh thành. Mà sức mạnh của hai người cùng nhau xuất hiện, hoàn toàn đủ khiến này Vô Danh thành hóa thành bột mịn. Mà này Vô Danh trong thành nhưng là còn có cái khác cường giả tồn tại!

Quả nhiên!

Liền tại trung niên người cùng bé gái hai người muốn triệt để hủy diệt này Vô Danh thành lúc, một tên mắt mù ông lão xuất hiện tại bé gái cùng người trung niên trung gian.

“Nha đầu, thu tay lại, không phải vậy, Vô Danh thành nhưng là phá huỷ!” Mắt mù ông lão đạo

“Hắn bắt nạt ta!” Nhân Nhân đạo

Mắt mù ông lão khẽ lắc đầu một cái, sau đó nhìn về phía người trung niên, nói: “Hà Chí Tôn, không biết các ngươi Thánh chủ cùng chúng ta Vô Danh thành ước định còn chắc chắn? Nếu như không đáng tin, vậy hôm nay Hà Chí Tôn liền lưu ít đồ ở đây đi. Nếu như chắc chắn, cái kia Hà Chí Tôn liền rời đi thôi, ngươi cùng Nhân Nhân sự việc của nhau, coi như làm là luận bàn rồi!"

"Hai người kia là ta Thánh Đường muốn nhân!" Người trung niên nhìn một Dương Diệp cùng kiếm linh, đạo

"Ngươi không nên để bọn họ tiến vào Vô Danh thành!" Mắt mù ông lão đạo

"Bọn họ, đối với các ngươi không có một chút nào tác dụng!" Người trung niên nhìn thẳng ông lão.

Mắt mù ông lão lắc lắc đầu, nói: "Nếu nha đầu muốn bảo đảm bọn họ, vậy bọn họ coi như là chúng ta Vô Danh thành người, Hà Chí Tôn, đi thôi. Nếu như ngươi mạnh hơn cướp, thứ ta nói thẳng, ngươi sức lực của một người, còn chưa đủ."

Người trung niên gật gật đầu, nói: "Rõ ràng. Yên tâm, ta như ở đến, tin tưởng ta, các ngươi đem ở không cách nào ngăn cản!" Nói, người trung niên xoay người bước ra một bước, sau đó cả người biến mất ở tại chỗ.

Người trung niên đi rồi, Vô Danh thành nhất thời bình tĩnh lại, Nhân Nhân cũng thu hồi không trung tấm kia miệng rộng.

Mắt mù ông lão đột nhiên mặt hướng Dương Diệp, nói: "Một đêm, đêm nay chi tử, các ngươi nhất định phải rời đi Vô Danh thành, nếu như không đi, ta tự mình đem bọn ngươi đưa đi."

"Hạt Tử gia gia"

Nhân Nhân muốn nói cái gì, thế nhưng mắt mù ông lão nhưng là lắc lắc đầu, nói: "Nha đầu, ta là xem ở ngươi trên mặt mới không có hướng về cái kia Hà Chí Tôn thỏa hiệp. Chúng ta Vô Danh thành từ không tham dự Vô Danh thành ở ngoài sự tình, lần này, đã xem như là phá hoại quy củ." Nói, mắt mù ông lão thân hình hơi động, biến mất ở không trung.

Nhân Nhân xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Xin lỗi, các ngươi thật sự lấy đi, bởi vì bọn họ cùng Thánh địa trong đó có ước hẹn, không thể nhúng tay Vô Danh thành ở ngoài sự tình, mà bọn họ không phải có thể nhúng tay chúng ta Vô Danh trong thành sự tình, mà các ngươi, không thuộc về Vô Danh thành. Hơn nữa, nghe nói có thật nhiều bại hoại muốn đi ra, vì lẽ đó, Hạt Tử gia gia bọn họ càng không thể cùng người bên ngoài phát sinh cái gì xung đột!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta rõ ràng, Nhân Nhân, lần này đa tạ ngươi rồi!” Nói, Dương Diệp quét bốn phía một chút, sau đó nói: “Nhân Nhân, mang chúng ta đi một một chỗ yên tĩnh được không? Ta có một số việc muốn hỏi ngươi!”

Nhân Nhân trừng mắt nhìn, sau đó gật gật đầu.

Phật trong tháp, Dương Diệp cùng kiếm linh vừa đi vào Nhân Nhân gian phòng, kiếm linh cả người lại đột nhiên ngã xuống, Dương Diệp kinh hãi, vội vã đỡ lấy kiếm linh, nói: “Ngươi làm sao?”

“Hắn khẳng định là tiêu hao quá nhiều sức mạnh của chính mình rồi!” Nhân Nhân bỗng nhiên nói.

Dương Diệp chợt tỉnh ngộ, hắn suýt chút nữa quên, trước kiếm linh mang theo hắn nhưng là triển khai không xuống mấy trăm đạo cái kia Ngũ hành kiếm độn a! Ở bên kia điên cuồng tiêu hao hạ, coi như là hai cái bán thánh cường giả cũng không chịu nổi a!

“Ta nghỉ ngơi một chút là không sao rồi!” Kiếm linh nói xong câu này, liền khôi phục thành cổ sao cùng kiếm treo ở Dương Diệp bên hông.

“Ca ca, ngươi muốn hỏi gì?” Nhân Nhân ngồi ở trên giường, hai người bàn chân nhỏ nhẹ nhàng đung đưa.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện Nhân Nhân gian phòng rất đơn giản, không có thứ gì, chỉ có một cái giường, trên giường ngoại trừ một cái rách rách rưới rưới bố oa oa ở ngoài, cũng không có thứ gì.

Nghĩ đến đã từng Minh Nữ đạo câu kia, thiên ngoại thiên đến người, đại thể đều thân thế đáng thương người, Dương Diệp không khỏi mũi vi chua. Hắn không biết Nhân Nhân tiểu cô nương này đến tột cùng phát sinh cái gì, thế nhưng hắn biết rõ, cái kia nhất định là một cái không tốt đi qua.

Dương Diệp đi tới Nhân Nhân bên cạnh, sau đó ngồi ở Nhân Nhân bên cạnh, nhìn Nhân Nhân cái kia hai con trống rỗng ống tay áo, nói: “Nhân Nhân, lấy thực lực của ngươi, nhất định có thể đoạn chi sống lại, tại sao ngươi không khôi phục cánh tay của chính mình?”

Nghe vậy, Nhân Nhân trong mắt sắc thái mờ đi, hắn lắc lắc đầu, nói: “Vô dụng, Nhân Nhân cánh tay là bị phi thường phi thường phi thường lợi hại nhân chặt bỏ đến, cánh tay nơi sẽ vượt qua thế giới này lực lượng pháp tắc, vì lẽ đó, Nhân Nhân căn bản không có cách nào một lần nữa mọc ra tân cánh tay. Trừ phi để ý này chữa thương đồ vật là vượt qua thế giới này sức mạnh quy tắc, không phải vậy, Nhân Nhân chỉ có trở lại mặt trên, mới có thể khôi phục! Nhưng là Nhân Nhân không muốn trở về!"

"Tại sao?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên, bởi vì tất cả mọi người, bao quát Thánh địa, vẫn là nghịch dũng khí huyền giả mục đích cuối cùng, đều trở lại thiên ngoại thiên bên trên, bởi vì chỉ có đi thiên ngoại thiên, bọn họ mới có thể thu được bản nguyên tử khí, cũng chỉ có thu được bản nguyên tử khí, bọn họ mới có thể đột phá chính mình, thành là chân chính thánh giả!

Nhân Nhân cúi đầu, trầm ngâm một lát, mới nói: "Mặt trên có rất nhiều người xấu, Nhân Nhân mẫu thân chính là bị bọn họ giết, bọn họ còn đem Nhân Nhân cánh tay bổ xuống, sau đó đem Nhân Nhân ném đến thế giới này đến, các nàng còn mắng Nhân Nhân là tiện chủng, đạo Nhân Nhân mẫu thân không biết xấu hổ, nhưng là, nhưng là Nhân Nhân mẫu thân rõ ràng là người tốt a! Các nàng tại sao muốn như thế đối với mẫu thân, tại sao muốn như thế đối với Nhân Nhân, tại sao, tại sao"

Nói xong lời cuối cùng, một luồng ngập trời sát khí cùng oán khí tự Nhân Nhân trong cơ thể dâng trào mà ra, cùng lúc đó, Nhân Nhân không gian chung quanh dĩ nhiên 'Xoạt xoạt' vang vọng, phảng phất bất cứ lúc nào muốn phá nát!

Dương Diệp kinh hãi, vội vàng nói: "Nhân Nhân, ngươi, ngươi tỉnh táo một chút, đừng kích động a!"

Thật lâu, Nhân Nhân tâm tình mới bình tĩnh lại, bất quá hắn nhưng không nói lời nào, chỉ là cúi đầu.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, ngồi vào Nhân Nhân bên cạnh, do dự hạ, sau đó nói: "Nhân Nhân, ta hay là có thể giúp ngươi khôi phục cánh tay của ngươi, bất quá, ngươi có thể phải đáp ứng ta, không thể nói cho bất luận người nào, có được hay không?"

Nhân Nhân ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, thật lâu hắn mới nói: "Có thật không?" Trong thanh âm mang theo một tia không xác định.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Bất quá, ngươi cũng không thể nói cho người khác biết, không phải vậy, ca ca nhưng là đến bị người đuổi giết đến chết rồi!"

Nhân Nhân đột nhiên chỉ trỏ đầu nhỏ.

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai tay đặt tại Nhân Nhân hai vai nơi, sau đó trong cơ thể ẩn chứa Hồng Mông tử khí màu tím huyền khí chậm rãi truyền vào Nhân Nhân trong cơ thể.

Hồng Mông tử khí thuộc về cái gì có thể lượng? Không nghi ngờ chút nào, năng lượng đó tuyệt đối là siêu thoát thế giới này pháp tắc ở ngoài. Có thể làm cho bán thánh cường giả thành thánh tồn tại, để Nhân Nhân mọc ra cánh tay, theo Dương Diệp, đúng là một cái không có có chút khó khăn gì sự tình.

Đương nhiên, cái này cũng là có nguy hiểm, bởi vì nếu như Nhân Nhân lên lòng xấu xa, hoặc là bán đi hắn, vậy hắn có thể sẽ phải nghỉ chơi. Dương Diệp cũng biết, chính mình lần này có chút xông lên chuyển động, thế nhưng đang nhìn đến Nhân Nhân trước tình cảnh đó chi tử, hắn chính là không đang do dự. Còn nữa, lúc trước Nhân Nhân giúp đỡ tình, không thể không còn!

Nguyên bản trước Nhân Nhân chỉ cần gật đầu, liền có thể thu được người trung niên kia 3 vạn siêu phẩm năng lực thạch, thế nhưng hắn không có, mà là lựa chọn từ chối.

Đây là hắn chân chính quyết định trợ giúp hắn nguyên nhân chủ yếu!

Ở tử khí tiến vào Nhân Nhân trong cơ thể một khắc đó, Nhân Nhân hai mắt nhất thời trợn lớn lên, hắn bên trong tròng mắt, tràn ngập vẻ khiếp sợ, còn có hưng phấn, kích động không phải trường hợp cá biệt.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một luồng sức mạnh khổng lồ tự Nhân Nhân hai tay chỗ đột nhiên truyền tới Dương Diệp hai tay trên, Dương Diệp thay đổi sắc mặt, còn chưa kịp thu tay lại, cả người liền trực tiếp gảy đi ra ngoài, cuối cùng tầng tầng đánh vào gian phòng trên vách tường.

Nhân Nhân tròng mắt co rụt lại, thân hình hơi động, đi tới cái kia rơi trên mặt đất Dương Diệp trước mặt, nói: “Ca ca, không, không phải ta, không phải ta” hắn hy vọng giải thích, thế nhưng nhưng lại không biết muốn giải thích như thế nào, cuối cùng, gấp nước mắt đều rơi mất đi ra.

Dương Diệp phun ra hai cái tinh huyết sau, sau đó trạm lên, đưa tay xoa xoa Nhân Nhân nước mắt trên mặt, nói: “Đừng khóc, ta biết không phải ngươi.” Nói, hắn nhìn về phía Nhân Nhân cánh tay, nói: “Là lúc trước chặt đứt ngươi cánh tay người kia còn sót lại sức mạnh!” Nói đến đây, Dương Diệp trong mắt có nồng đậm vẻ nghiêm túc.

Một đạo còn sót lại sức mạnh, liền để cho hắn hầu như không có sức lực chống đỡ lại

Thiên ngoại thiên người, mạnh như thế nào? So với Hồng Mông trong tháp ông lão kia thì lại làm sao?

Lắc lắc đầu, Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Nhân Nhân, lúc này, Nhân Nhân trên mặt lộ ra một cái nụ cười, nói: “Ca ca tin tưởng ta là tốt rồi!”

Dương Diệp trong lòng một nhu, sau đó hai tay lần thứ hai đặt tại Nhân Nhân hai vai nơi, nói: “Lần này hẳn là không có vấn đề gì, sau đó ta truyền năng lượng đó tiến vào bên trong cơ thể ngươi sau, ngươi liền lợi dụng ta năng lượng đó khôi phục hai tay, biết?”

Nhân Nhân chỉ trỏ đầu nhỏ, thấy thế, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí lần thứ hai bắt đầu truyền tống.

Theo Dương Diệp tử khí đưa vào Nhân Nhân trong cơ thể, dần dần, Nhân Nhân hai tay bắt đầu chậm rãi mọc ra, mà Nhân Nhân trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy vẻ hưng phấn

Khoảng chừng quá sau nửa canh giờ, Dương Diệp thu tay lại, sau đó cười nói: “Được rồi, ngươi động động!”

Lúc này, Nhân Nhân nguyên bản hai con trống rỗng trong ống tay áo đã có thêm hai cái tay cánh tay.

Nhân Nhân kích động xem hai tay của chính mình, rất nhỏ, rất trắng noãn, hiển nhiên, mới vừa trương ra tay hắn có chút thích ứng, ngón tay nhẹ nhàng Động Trứ, chỉ lo động tác lớn hơn đem tay của chính mình làm không còn.

“Ta thật sự có tay, ta thật sự có tay”

Nhân Nhân xem hai tay của chính mình, con mắt không ngừng tuôn ra nước mắt, bất quá trên mặt nàng nhưng là mang theo mừng như điên nụ cười. Hắn hai tay vừa bắt đầu nhẹ nhàng đánh, đến cuối cùng, hai tay không ngừng đong đưa, ngươi đây sờ một chút, nơi đó sờ một chút

Hưng phấn đã lâu, Nhân Nhân mới dừng lại, sau đó hắn đi tới Dương Diệp trước, ôm lấy Dương Diệp nói: “Ca ca, ngươi cho Nhân Nhân năng lượng đó, là bản nguyên tử khí, đúng không?”

Dương Diệp thân thể cứng đờ

Convert by: Mtvonline

-------oOo------

Chương 767: Minh Nữ chiến Dương Diệp (thượng)

Nguồn: EbookTruyen.VN

767 chương: Minh Nữ chiến Dương Diệp (trên)

Chẳng lẽ mình đánh cược thua sao?

Ngay khi Dương Diệp trong đầu bay lên cái ý niệm này lúc, Nhân Nhân nhưng là buông ra hắn, sau đó hết sức chăm chú nói: “Ca ca, ngươi tuyệt đối đừng để cho người khác biết ngươi có bản nguyên tử khí, không phải vậy, trong thành này thật nhiều lão quái vật khẳng định đều ăn ngươi. Những lão quái vật kia đều rất lợi hại, đặc biệt cái kia Hạt Tử gia gia, còn có cái kia không có đầu quái vật, ca ca ngươi hiện tại khẳng định là đánh không lại bọn hắn!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm! Chính mình thắng cược rồi!

Dương Diệp cười cợt, đưa tay xoa xoa Nhân Nhân đầu nhỏ nói: “Ca ca đương nhiên biết, vì lẽ đó, ta mới chịu Nhân Nhân không cần nói cho người khác, không phải vậy, ca ca coi như là dài mười cái mạng không phải đầy đủ tử!”

Nhân Nhân rất chăm chú Dương Diệp, nói: “Nhân Nhân sẽ không nói cho bất luận người nào!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta tin tưởng ngươi!” Nói, hắn đột nhiên đánh giá Nhân Nhân. Ngoại trừ mới vừa mọc ra cánh tay là trắng nõn nà ở ngoài, Nhân Nhân trên mặt, trên cổ, đều nhuộm một tầng vết bẩn, đặc biệt tóc, phảng phất mấy tháng không có tẩy giống như vậy, đều dính ở cùng nhau.

Còn có quần áo, quần áo rách nát liền không nói rồi, còn đặc biệt tạng. Nói chung, lúc này Nhân Nhân lại như là một tên ăn mày nhỏ.

“Nhân Nhân, ngươi tại sao không rửa ráy?” Dương Diệp hỏi.

“Rửa ráy?” Nhân Nhân trừng mắt nhìn, nói: “Làm sao tẩy?”

Dương Diệp: “”

Nhân Nhân lại nói: “Ca ca ngươi dạy ta có được hay không?”

“Nhân Nhân ngươi sẽ không rửa ráy sao?” Dương Diệp hỏi.

Nhân Nhân lắc lắc đầu, nói: “Cũng không có ai giáo Nhân Nhân đây!”

“Ngươi tại sao ăn thịt người?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Bởi vì đói bụng!” Nhân Nhân chuyện đương nhiên đạo

“Ngươi đói thì ăn nhân a?” Dương Diệp cảm giác đầu không đủ dùng.

“Cái kia nhiên ăn cái gì đây?” Nhân Nhân hỏi ngược lại.

Dương Diệp: “”

Một lát, Dương Diệp vỗ vỗ trán mình, bởi vì hắn đoán không lầm, trước mắt cái này Nhân Nhân hành vi, hoàn toàn là xuất từ bản năng, liền dường như một con tiểu dã thú như thế, đói bụng liền muốn ăn, gặp phải nguy hiểm liền muốn giết. Mà hắn sở dĩ như vậy, hoàn toàn là bởi vì không có nhân giáo duyên cớ của nàng. Đương nhiên, cũng không có ai dám dạy, dù sao, Nhân Nhân thực lực thực sự là quá mức khủng bố. Người bình thường không nhìn thấy hắn, mà nhìn thấy hắn nhân không phải là bị hắn ăn chính là kiêng kỵ hắn

Dương Diệp xoa xoa Nhân Nhân đầu, nói: “Nhân Nhân, ngươi hiện tại vài tuổi?”

Nhân Nhân suy nghĩ thật lâu, mới nói: “Không biết, ngược lại ta đi tới nơi này có, có thật nhiều năm đây!”

Dương Diệp sờ sờ Nhân Nhân tay, trầm ngâm một lát, Dương Diệp trong lòng cuốn lên sóng to gió lớn, bởi vì, Nhân Nhân số tuổi thật sự kỳ thực hãy cùng hắn bề ngoài như thế, nhiều nhất bất quá mười tuổi. Bởi vì Nhân Nhân căn cốt nhiều nhất bất quá mười tuổi, không phải là loại kia phản lão hoàn đồng lão quái vật. Mười tuổi, liền vĩnh viễn như thế thực lực khủng bố, này

Một lát, ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp lại hỏi: “Nhân Nhân, ngươi, ngươi làm sao lợi hại như vậy?”

Nhân Nhân trầm mặc, không nói gì.

Dương Diệp cười cười nói: “Nếu như ngươi không muốn nói, vậy cho dù.” Mỗi người đều có bí mật của chính mình, hắn cũng có, hắn rất lý giải.

Nhân Nhân đột nhiên ngẩng đầu, nói: “Râu bạc gia gia đạo không cần nói cho người bình thường, ca ca cùng mẫu thân như thế, đều không phải người bình thường, vì lẽ đó, có thể nói, đúng không?”

Dương Diệp mí mắt giật lên, râu bạc gia gia không cần phải nói, lại là một cái nghịch thiên cấp bậc nhân vật.

Nhân Nhân nói: “Ở Nhân Nhân mới vừa sẽ bước đi thời điểm, Nhân Nhân đụng tới một cái râu bạc gia gia, râu bạc gia gia lúc đó đạo Nhân Nhân là cái gì thôn tính thân thể, có thể bản năng thôn tính tất cả năng lực, tương xứng đạt tới trình độ nhất định sau, còn có thể thôn tính hư không, thiên địa, Tinh Hà, nói chung chính là có thể thôn tính tất cả vật chất năng lực. Tuy rằng Nhân Nhân không hiểu, thế nhưng cảm giác thật man lợi hại đây!”

Bản năng thôn tính hư không, thiên địa, Tinh Hà, tất cả vật chất năng lực

Dương Diệp cảm giác mình tay có chút run.

Nhân Nhân lại nói: “Lúc đó râu bạc gia gia đạo hắn không đành lòng giết ta, sau đó ở trong cơ thể ta gieo xuống một người tên là (thôn thiên quyết) công pháp, đạo để ta cố gắng tu luyện, sau đó còn nói, hi vọng ta có thể gặp phải có thể khắc chế ta thể chất công pháp, hoặc là nhân. Cuối cùng, hắn sờ sờ đầu của ta đã không thấy tăm hơi!”

Dương Diệp lần thứ hai xoa xoa Nhân Nhân đầu, sau đó nói: “Đây là ngươi cơ duyên! Nhưng là, những người xấu kia tại sao muốn giết ngươi mẫu thân? Còn muốn đối với ngươi như vậy?” Đây là Dương Diệp không nghĩ ra sự việc, bởi vì ai gia ra cái Nhân Nhân thiên tài như vậy, vậy tuyệt đối là muốn phụng như thần linh, thậm chí sẽ hi sinh cả gia tộc đến bảo vệ hắn. Dù sao, như thế một thiên tài, chỉ muốn trưởng thành, đó là có thể chấn hưng một cái gia tộc.

Nhân Nhân cúi đầu trầm mặc đã lâu mới nói: “Bọn họ đạo Nhân Nhân là con gái rơi, đạo mẫu thân không biết xấu hổ, còn nói Nhân Nhân là quái vật, sẽ để những người khác nhân tu vi rút lui!” Nói đến đây, Nhân Nhân đột nhiên ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, ủy khuất nói: “Nhưng là ta cũng không có thôn tính bọn họ a, nhưng bọn họ còn giết mẫu thân, còn đem ta tay chém đứt. Bọn họ vốn là cũng là muốn giết ta, thế nhưng cái kia đại nương đạo muốn cho Nhân Nhân sống không bằng chết, sau đó liền đem ta bỏ lại đến!”

Nói xong lời cuối cùng, Nhân Nhân âm thanh càng ngày càng nhỏ, trên mặt lần thứ hai không khô trong suốt chất lỏng.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, ôn nhu nói: “Đừng đi muốn những thứ này, sau này lại bắt đầu lại từ đầu!” Hắn không có xui khiến Nhân Nhân phải đi về báo thù, bởi vì khả năng này sẽ hại hắn, hơn nữa, chính hắn cũng không có thực lực đó đi trợ giúp hắn. Hắn hiện tại duy nhất có thể làm, chính là để tiểu cô nương này sau này bình thường điểm, vui sướng điểm.

Nghe xong Nhân Nhân, Dương Diệp càng ngày càng kiên định trong lòng mình tưởng niệm, vậy thì là trở nên mạnh mẽ, không ngừng trở nên mạnh mẽ, mạnh đến bất luận người nào cũng không cách nào xúc phạm tới hắn.

Thế giới này chính là như vậy, không có thực lực, nhân gia muốn biết ngươi liền làm ngươi, mà ngươi nhưng chỉ có thể nhịn thụ.

Đạo lý? Quy tắc? Luật pháp?

Đó là dùng để ràng buộc người yếu.

Dương Diệp nặn nặn Nhân Nhân khuôn mặt nhỏ bé, sau đó nói: “Ở chỗ này chờ ta, ta lập tức trở về!”

Nhân Nhân gật gật đầu, nói: “Có thể nhất định phải trở về!” Đối với Dương Diệp, hắn một chút không tên ỷ lại cảm.

Dương Diệp cười cợt, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Quá gần như nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp lại xuất hiện tại Nhân Nhân trong phòng. Dương Diệp thủ đoạn hơi động, một cái bồn tắm xuất hiện tại bên trong gian phòng, bên trong còn có thủy. Dương Diệp nhìn Nhân Nhân nói: “Đem quần áo thoát!”

Nhân Nhân không chút do dự nào liền thoát sạch sành sanh, Dương Diệp đương nhiên sẽ không đối với một đứa bé sản sinh cái gì tạp niệm, hắn lại không phải súc sinh, hơn nữa ở trong lòng hắn, Nhân Nhân hãy cùng Tiểu Dao Lôi Lâm Bảo nhi.

Dương Diệp rất tự nhiên ôm lấy Nhân Nhân, đưa nàng phóng tới trong thùng nước tắm, nói: “Tự mình rửa, toàn bộ muốn rửa sạch sẽ, hiểu chưa?”

Nhân Nhân mờ mịt gật gật đầu, sau đó chính mình bắt đầu chiết vọt lên

Dương Diệp liếc mắt nhìn ngoài cửa sổ, đã sắp trời đã sáng.

“Ca ca, ta rửa sạch rồi!” Lúc này, Nhân Nhân đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Dương Diệp nhìn lướt qua, không khỏi lắc lắc đầu, nói: “Vẫn là ta đến giúp ngươi đi!”

Nửa khắc đồng hồ sau, Dương Diệp đem Nhân Nhân báo ra bồn tắm, sau đó tay oản hơi động, lấy ra trước hắn mua rất nhiều quần áo, nói: “Ngươi yêu thích cái nào kiện?”

Nhân Nhân tại này chút trên y phục nhìn đã lâu, cuối cùng chỉ chỉ một cái màu xanh lục váy. Dương Diệp gật gật đầu, giúp nàng mặc.

Một lần nữa trang phục sau Nhân Nhân, liền như một cái tinh điêu khắc tinh tế mài giũa ngọc búp bê sứ, đáng yêu lại không mất kỳ ảo, có thể thấy được, sau khi lớn lên tuyệt đối là một cái nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nhân.

Dương Diệp lấy ra một viên nạp giới đưa tới Nhân Nhân trước, sau đó nói: “Trong này, ta mua cho ngươi rất nhiều rất ăn nhiều, có thể đầy đủ ngươi ăn rất lâu, sau này không cho ở ăn thịt người, biết?”

Nhân Nhân gật gật đầu.

Dương Diệp lại nói: “Trừ ăn ra, trong này còn có thật nhiều quần áo, ngược lại ta mua cho ngươi rất nhiều thứ, sau này chính ngươi từ từ xem đi. Nhớ kỹ, sau này một ngày muốn tẩy một lần táo, không cho ở giống như kiểu trước đây bẩn thỉu, biết không?”

Nhân Nhân lại gật đầu một cái.

Dương Diệp còn chuẩn bị đạo cái gì, lúc này, Nhân Nhân đột nhiên ngẩng đầu nhìn hắn, nói: “Ca ca là muốn đi rồi chưa?”

Dương Diệp hơi run run, sau đó gật gật đầu. Nhân Nhân đột nhiên nói: “Ca ca, ta đi với ngươi!”

Dương Diệp nhưng là lắc lắc đầu.

“Tại sao!” Nhân Nhân có chút oan ức.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Ngươi ở đây, chính là Vô Danh thành người, coi như là trước cái kia tên đại bại hoại mang tốt hơn cao thủ đến, hắn cũng không làm gì được ngươi, bởi vì các ngươi người nơi này sẽ giúp ngươi. Thế nhưng nếu như ngươi đi theo ta, vậy ngươi liền không tính là Vô Danh thành nhân, hơn nữa, ngươi còn có thể cuốn vào ta cùng Thánh địa trong đó ân oán bên trong, khi đó, ta sẽ hại ngươi!”

Nhân Nhân thực lực tuyệt đối là không thể nghi ngờ, thế nhưng, nếu như không còn Vô Danh thành những người kia giúp nàng, hắn một người là tuyệt đối không đối kháng được Thánh Đường. Hắn cũng muốn cho hắn theo, dù sao hắn thực lực rất mạnh, đối với hắn cùng nam vực đều có trợ giúp rất lớn, thế nhưng, hắn không thể như thế ích kỷ, nhân vì là chuyện của chính mình, đem Nhân Nhân liên lụy đến hắn cùng Thánh Đường trong đó ân oán bên trong.

Hơn nữa, Nhân Nhân đi theo bên cạnh hắn, hắn tuyệt đối sẽ ỷ lại Nhân Nhân, chuyện này với hắn bản thân trưởng thành cũng rất lớn bất lợi.

Dương Diệp xoa xoa Nhân Nhân đầu, nói: “Đừng thương tâm, ta lại không phải không trở lại, chờ ta giải quyết chuyện của ta sau, đến lúc đó sẽ trở lại tìm ngươi, thế nào?”

“Nhất định phải trở về!” Nhân Nhân rất chăm chú nhìn Dương Diệp, nói: “Ca ca nếu như không trở lại, ta liền đi tìm ngươi!”

“Nhất định!”

Dương Diệp cười cợt, xoa xoa Nhân Nhân đầu, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng thật lâu, Nhân Nhân mới xoay người trở lại trên giường mình. Hắn lấy ra trước đây Dương Diệp đưa cho hắn cái kia buộc vào nạp giới màu đỏ dây chuyền, hắn đem vừa nãy Dương Diệp đưa cho hắn nạp giới xuyên vào, sau đó treo ở trên cổ của mình, cuối cùng mới nằm ở trên giường, trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngậm lấy ý cười nhàn nhạt.

Trời còn chưa sáng, Dương Diệp liền ra Vô Danh thành.

Vừa mới ra khỏi thành, một người liền che ở trước mặt hắn, người đến không phải cái kia Hà Chí Tôn, mà là Minh Nữ.

“Ta nên gọi ngươi Dương Diệp, vẫn là Dương Man?” Minh Nữ nhìn Dương Diệp đạo

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 768: Minh Nữ chiến Dương Diệp (trung)

Nguồn: EbookTruyen.VN

768 chương: Minh Nữ chiến Dương Diệp (trung)

“Ngươi không phải đã sớm biết sao?”

Dương Diệp đứng tại chỗ nhìn thẳng Minh Nữ, nguyên bản hắn cho rằng ở chỗ này chờ hắn sẽ là cái kia Hà Chí Tôn, hoặc là cái khác Thánh Đường cường giả siêu cấp, thế nhưng hắn không nghĩ tới sẽ là Minh Nữ, điều này làm cho hắn có chút bất ngờ.

Minh Nữ nói: “Từ nhìn thấy ngươi đầu tiên nhìn ta liền nhận ra ngươi, nhân vì là trên đời này, không có món đồ gì có thể lừa dối hai mắt của ta. Biết ta tại sao không vạch trần ngươi, hơn nữa còn lại nhiều lần trợ ngươi sao?”

“Đây là ta rất hiếu kì địa phương!” Dương Diệp đạo

Minh Nữ nói: “Nguyên bản huyền giả đại lục đối với Thánh địa tới nói, trong nháy mắt tức diệt. Thế nhưng hiện tại không giống, tại này huyền giả đại lục, có hai cái cho dù là ta Thánh địa đều không thể không thận trọng đối xử nhân vật. Thêm vào lúc này huyền giả đại lục lại bị nhất thống, vì lẽ đó, huyền giả đại lục đối với ta Thánh địa đã có nhất định uy hiếp, đặc biệt ở nghịch dũng khí huyền giả muốn lúc xuất thế.”

“Ngươi muốn cho ta dẫn dắt huyền giả đại lục nương nhờ vào Thánh địa?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ lắc lắc đầu, nói: “Ta không có như vậy ngây thơ. Đã từng ta đã nói với ngươi, ở vùng thế giới này người, muốn sống sót, nhất định phải giết nghịch dũng khí huyền giả. Không giết nghịch dũng khí huyền giả, ngươi, còn có ngươi huyền giả đại lục tất cả mọi người sẽ chết, đương nhiên, điều này cũng bao quát chúng ta Thánh địa. Nghịch dũng khí huyền giả bất tử, mọi người chúng ta đều muốn chôn cùng. Dưới cái nhìn của ta, chúng ta hẳn là muốn liên thủ đối địch!”

“Nghịch dũng khí huyền giả có chết hay không ta không biết, ta chỉ biết là, ngươi Thánh địa trước đây muốn ta tử, hiện tại cũng phải ta tử!” Dương Diệp đạo

Minh Nữ nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Một cơ hội cuối cùng, đáp ứng mang theo huyền giả đại lục nương nhờ vào Thánh địa, tin tưởng ta, đây là ngươi cơ hội cuối cùng.”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, man thần chuy xuất hiện tại tay phải, mà cái kia ma năng thuẫn thì lại xuất hiện tại hắn tay trái, “Đây là ta đáp án!”

“Minh Nữ, người này giao cho ngươi!”

Một thanh âm ở chân trời vang lên.

Dương Diệp nghe được, đó là cái kia Hà Chí Tôn âm thanh, thế nhưng để Dương Diệp nghi hoặc chính là cái kia Hà Chí Tôn đã rời đi.

Minh Nữ hai mắt chậm rãi nhắm lại, nói: “Ngươi từ bỏ một cơ hội cuối cùng. Thánh địa không muốn trong tương lai cùng nghịch dũng khí huyền giả lúc giao thủ, bị ngươi huyền giả đại lục sau lưng đâm đao. Vì lẽ đó... Thánh chủ đã xé rách đi về huyền giả đại lục không gian, hai vị chí tôn, mười vị trung cấp bán thánh, hơn trăm bán thánh đã đi tới huyền giả đại lục, sau một ngày, hai vị chí tôn cùng mười vị trung cấp bán thánh, còn có hơn trăm bán thánh thông suốt quá không gian đường hầm đạt đến huyền giả đại lục. Ngươi hẳn phải biết hậu quả!”

Theo Minh Nữ âm thanh hạ xuống, hai mươi vị lão giả áo bào trắng xuất hiện tại hắn bên cạnh.

Bán thánh, toàn bộ là bán thánh, trong đó còn có ba vị trung cấp bán thánh!

Dương Diệp lúc này trong mắt không có những này bán thánh, trong đầu của hắn chỉ có Minh Nữ, hai vị chí tôn cùng những kia bán thánh đi tới huyền giả đại lục...

Lục Ngôn cùng Mạc Lão có thể ngăn cản được sao?

Minh Nữ bỗng nhiên nói: “Ta biết ngươi có bán thánh con rối, vì lẽ đó, mời mấy vị trưởng lão quá. Ngươi không cần bán thánh, những trưởng lão này liền sẽ không xuất thủ.”

“Ngươi là muốn cùng ta một mình đấu?” Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía Minh Nữ.

Minh Nữ nói: “Ta nghĩ, ngươi khẳng định muốn biết ta thực lực chân chính? Vừa vặn, ta cũng đối với ngươi thực lực chân chính có chút ngạc nhiên, hôm nay, sao không để chúng ta đều thỏa mãn đối phương hiếu kỳ?”

Dương Diệp nhìn Minh Nữ một lát, sau đó gật gật đầu, nói: “Vậy thì đến!”

“Đến!”

Lời vừa nói xuống, Minh Nữ hai mắt đột nhiên mở, một tia sáng trắng cùng hắc quang tự Minh Nữ trong hai mắt bắn nhanh ra như điện...

Bành bành!

Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất liền lùi lại trăm trượng, mặt đất trực tiếp xuất hiện một cái thật dài to lớn khe, Mà hắn trong tay trái ma năng thuẫn đã rạn nứt ra.

Giữa trường đột nhiên vang lên một đạo tiếng xé gió, âm thanh vừa ra hạ, một cái màu đen kịt tác long đánh vào Dương Diệp trong tay ma năng thuẫn bên trên, Dương Diệp lần thứ hai rút lui trăm trượng, mà lần này, trong tay hắn ma năng thuẫn không thể ở may mắn thoát khỏi, trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành vô số đạo nhỏ bé mảnh vỡ...

“Điện hạ thực lực, lại mạnh!”

Cách đó không xa, một tên Thánh Đường lão giả áo bào trắng trầm giọng nói: “Cái kia diện tấm khiên, thiên ngoại kỳ thạch tạo nên, cho dù là chúng ta ra tay, cũng không đem nổ nát, mà điện hạ nhưng là như vậy dễ như ăn cháo liền đem đập tan. Thực lực như vậy, để chúng ta thẹn thùng a!”

“Điện hạ không thể theo lẽ thường đến luận!”

Một người khác lão giả áo bào trắng ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Kỳ thực, ta đối với người này đúng là khá có chút ngạc nhiên.”

“Người này kiếm đạo thiên phú trác tuyệt, thân thể càng là vượt qua bán thánh, nghe đồn hắn vẫn là thiên giai một tầng kiếm ý, đồng thời lĩnh ngộ kiếm vực... Tuy rằng người này là ta Thánh địa chi tử địch, nhưng không phải không thừa nhận, Thánh địa ngoại trừ điện hạ ở ngoài, e sợ không người là đối thủ, dù cho là Cổ gia cùng nguyên gia cái kia mấy cái thiên tài siêu cấp.” Trước nói cẩn thận lão giả áo bào trắng lại nói.

“Xem một chút đi, xem vùng thế giới này thiên tài số một là điện hạ vẫn là này kiếm hoàng!”

“Ca ca, cố lên!”

Một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Vô Danh thành trên, chẳng biết lúc nào xuất hiện từng đạo từng đạo bóng người, ở những bóng người này bên trong, hắn nhìn thấy ngày hôm qua cái kia mắt mù ông lão, ở mắt mù ông lão bên cạnh, chính là trước nói cẩn thận Nhân Nhân. Nhìn thấy hắn nhìn về phía hắn, Nhân Nhân ngọt ngào nở nụ cười, sau đó vung vẩy hai tay.

Dương Diệp cũng cười cợt, sau đó xoay người nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Trước đây cùng cùng cấp giao thủ, ta bình thường đều thuấn sát, quá vô vị chút, hôm nay, chúng ta cố gắng một trận chiến!”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, ‘Oanh’ một, mặt đất trực tiếp sụp xuống, mà bản thân của hắn thì lại mượn mặt đất truyền đến mạnh mẽ đẩy trợ lực, cả người dường như một viên phóng ra đạn pháo bắn ra mà ra. Không tới nửa cái hô hấp, Dương Diệp xuất hiện tại Minh Nữ đỉnh đầu, trong tay man thần chuy mang theo giả vạn quân lực tàn nhẫn tạp mà xuống.

Ở vừa ra hạ một khắc đó, man thần chuy bên trong ẩn chứa sức mạnh lớn trực tiếp làm cho Minh Nữ chỗ đứng trực tiếp lún xuống dưới!

Lúc này, cái kia tàn nhiễu ở Minh Nữ trên người những kia xiềng xích đột nhiên động. Xiềng xích dường như một cái gặp phải kinh hãi rắn độc, trong nháy mắt bắn lên, cái kia xiềng xích đỉnh bộ phận trực tiếp đánh vào Dương Diệp man thần chuy trên.

Một đạo sắc bén chói tai tiếng nổ lớn ở giữa sân vang vọng mà lên.

Http://

TruyencuatU i.Net/

Ở xiềng xích cùng man thần chuy chạm vào nhau một khắc đó, Dương Diệp trong tay man thần chuy kịch liệt run lên, một luồng sức mạnh kinh khủng tự man thần chuy trung truyền tới hắn cánh tay phải, Dương Diệp nhất thời thay đổi sắc mặt, bởi vì cánh tay phải của hắn dường như cái kia man thần chuy bình thường cũng chiến lên, dường như muốn nổ tung. Hơi suy nghĩ, man thần giáp phụ ở trên người, cánh tay phải cùng man thần chuy mới bình tĩnh lại.

Mà lúc này, xích sắt kia lần thứ hai đánh vào man thần chuy bên trên, sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp Dương Diệp chấn động bay ngược mà ra. Mà những kia xích sắt nhưng là như ruồi bâu lấy mật, cắt phá trời cao, hướng về Dương Diệp bắn như điện mà đi.

Xiềng xích tốc độ cực nhanh, sắp tới Dương Diệp còn không có phục hồi tinh thần lại liền xuất hiện tại trước mặt hắn. Dương Diệp hai mắt híp lại, trong tay man thần chuy lần thứ hai đột nhiên nện ở cái kia xiềng xích bên trên.

Một đạo rực rỡ đốm lửa tự chạm vào nhau nơi phun ra mà ra, hai người sản sinh sức mạnh mạnh mẽ trực tiếp làm cho không gian xung quanh rạn nứt ra, vô số như mạng nhện vết nứt xuất hiện tại trên không. Mà Dương Diệp thì lại ở sức mạnh mạnh mẽ bên dưới, bị chấn động lần thứ hai bay ra ngoài, bất quá rất nhanh, Dương Diệp lạc ở trên mặt đất.

Thế nhưng khi hắn mới vừa rơi trên mặt đất một khắc đó, cái kia cùng xiềng xích chính là xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, hơn nữa, lần này ẩn chứa trong đó sức mạnh so với mấy lần trước rõ ràng mạnh hơn nhiều. Xiềng xích cắt phá trời cao, dĩ nhiên mang theo từng đạo từng đạo dường như Cự Long giống như to lớn sóng khí, mà cái kia sóng khí nhưng là đem không gian xung quanh chấn động nổi lên từng cơn sóng gợn.

Lần này, Dương Diệp không có ở một tay nắm man thần chuy, mà là hai tay nắm chặt man thần chuy. Chân trái hơi hướng sau vạch một cái, một đạo khe xuất hiện tại Dương Diệp dưới chân. Hai tay nắm chặt trong tay man thần chuy, trong cơ thể huyền khí dường như nước biển giống như chạy chồm lên, cuối cùng hóa thành từng cái từng cái dòng sông hướng về hai cánh tay hắn tuôn tới.

Một gầm lên, Dương Diệp hai tay nắm man thần chuy từ trên xuống dưới đột nhiên đập một cái.

Theo một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân vang lên, Dương Diệp chỗ đứng mặt đất trực tiếp sụp xuống, mà man thần chuy cùng xiềng xích chạm vào nhau nơi không gian thì lại kịch liệt chiến chuyển động, chớp mắt sau, 'Oanh' một tiếng vang thật lớn, không gian trực tiếp phá nát ra, cái kia màu đen xiềng xích bị chấn động trở lại, mà Dương Diệp cũng ở cùng lúc này lần thứ hai bị chấn động liên tiếp lui về phía sau!

"Rất mạnh!"

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên một tên quan chiến Thánh địa áo bào trắng bán thánh trầm giọng nói.

Ở chung quanh hắn bán thánh lão giả áo bào trắng đều là tán thành gật gật đầu.

Cái này rất mạnh, không ngừng đạo Minh Nữ, cũng đang nói Dương

Diệp. Bởi vì Dương Diệp trước cái kia một chuy, cho dù là bọn họ đều cảm nhận được lớn lao uy hiếp. Thế nhưng, ở trong lòng bọn họ, Minh Nữ so với Dương Diệp muốn càng mạnh hơn. Không nói những khác, chính là lúc trước hệ này liệt giao thủ liền có thể thấy được. Cho tới bây giờ, Dương Diệp vẫn nằm ở bị động trạng thái, vẫn ở chống đỡ, duy nhất một lần tiến công còn bị Minh Nữ dễ dàng liền cản lại.

Đương nhiên, bọn họ chưa hề nghĩ tới một vấn đề, vậy thì là cho tới bây giờ, Dương Diệp vẫn không có sử dụng kiếm!

“Ta cùng Long tộc Long Huyền từng giao thủ, hắn là Long tộc thế hệ tuổi trẻ mạnh nhất thiên tài, thế nhưng hắn so với ngươi, sức mạnh thân thể vẫn là chênh lệch rất nhiều. Ngươi là ta đã thấy sức mạnh thân thể cùng phòng ngự mạnh nhất nhân!” Minh Nữ chậm rãi hướng đi Dương Diệp, nói: “Thế nhưng, đối với ta mà nói, cơ thể ngươi, còn còn thiếu rất nhiều, dù cho ngươi ăn mặc man thần giáp cầm man thần chuy.”

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Minh Nữ trên người cái kia xiềng xích bên trên, Minh Nữ làm như biết Dương Diệp ý tứ, lập tức ngừng lại, lại nói: “Minh u xiềng xích, cũng thuộc về tiên giai, bất quá so với ngươi thân thiết.” Nói tới chỗ này, trên người nàng cái kia minh u xiềng xích đột nhiên nhanh chóng lưu chuyển động, “Ta đón lấy triển khai chính là tiên giai huyền kỹ, vì lẽ đó, lấy ra kiếm của ngươi đi!”

Dương Diệp hô một cái khí, gật gật đầu, đem man thần chuy cất đi, thủ đoạn hơi động, Vọng Nguyệt kiếm xuất hiện tại trong tay hắn. Xem trong tay Vọng Nguyệt kiếm, Dương Diệp khẽ mỉm cười, đây là Mục Thanh Phong mượn cho hắn, thế nhưng hắn nhưng là quên trả lại..... Trước Vọng Nguyệt kiếm tổn hại quá, bất quá này kiếm có chữa trị năng lực, bởi vậy, lúc này kiếm đã khôi phục như lúc ban đầu.

“Chúng ta chính thức bắt đầu đi!”

Nói xong câu này, một luồng mạnh mẽ kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể dâng trào mà ra...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 769: Minh Nữ chiến Dương Diệp (hạ)

Nguồn: EbookTruyen.VN

769 chương: Minh Nữ đại chiến Dương Diệp (hạ)

Thiên giai hai tầng kiếm ý!

Nhìn thấy Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra kiếm ý, giữa trường tất cả mọi người kinh hãi. Bởi vì thiên giai hai tầng kiếm ý, vậy cũng là có thể áp chế ràng buộc bán thánh cấp bậc cường giả.

Đương nhiên, bọn họ chân chính khiếp sợ không phải cái này, mà là ngày này giai hai tầng kiếm ý là từ một cái chừng hai mươi tuổi thiếu niên trong cơ thể tuôn ra.

“Nếu là không có điện hạ, ta Thánh địa vạn ngàn thiên tài, không một người có thể cùng người này sánh vai!”

Một bên, Thánh Đường một vị lão giả áo bào trắng trầm giọng nói. Ở chung quanh hắn, những kia lão giả áo bào trắng đều là trầm mặc, trầm mặc liền đại biểu ngầm thừa nhận!

“Kiếm đạo kỳ tài!”

Vô Danh thành trên tường thành, Nhân Nhân bên cạnh mắt mù ông lão nói rồi một câu nói như vậy.

“Rất tốt!”

Minh Nữ khẽ gật đầu, hai tay hư nhấc, trong phút chốc, trên người nàng xiềng xích phóng lên trời, trong chớp mắt, tựa như tia chớp màu đen giống như phóng xạ toàn bộ bầu trời, bầu trời thoáng chốc biến thành đen kịt một màu. Cùng lúc đó, xiềng xích bên trong ẩn chứa khủng bố năng lực, làm cho phạm vi ngàn trượng bên trong không gian rung động lên.

“Lùi!”

Một bên quan chiến Thánh Đường lão giả áo bào trắng đám người sắc mặt đại biến, vội vã xé rách không gian, lùi tới mấy ngàn trượng ở ngoài.

“Thật mạnh tiểu nữ oa!”

Nhân Nhân bên cạnh mắt mù ông lão lại nói thêm một câu, câu nói này trung, mang theo một tia nghiêm nghị.

“Dương Diệp, đây là tiên giai huyền kỹ: Tỏa thiên tuyệt địa, để ta nhìn ngươi một chút thực lực chân chính!”

Theo Minh Nữ âm thanh hạ xuống, cái kia không trung to lớn xiềng xích dường như một tấm võng lớn tự phía chân trời hướng về Dương Diệp võng xuống, mọi người kinh hãi phát hiện, ở trương do xiềng xích tạo thành cự trong lưới không gian, vào đúng lúc này lại bị đè ép thành đủ loại hình trạng quái dị. Ở cự võng đánh về phía Dương Diệp lúc, cự võng chỗ đi qua, không gian lại bị cắt chém thành từng đạo từng đạo cự hình lưới, bởi vậy, ở cự võng đi tới Dương Diệp trên không lúc, phía chân trời xuất hiện từng đạo từng đạo tầng tầng lớp lớp không gian cự võng...

Nhìn trương do xiềng xích tạo thành cự võng, Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt loé ra một vệt hàn quang, trong cơ thể kiếm ý giống như vỡ đê tràn vào trong tay Vọng Nguyệt kiếm bên trên, không chỉ có kiếm ý, ở trong cơ thể hắn màu tím huyền khí cũng điên cuồng tràn vào Vọng Nguyệt kiếm bên trong, ở trong tay hắn Vọng Nguyệt kiếm vào đúng lúc này rung động kịch liệt lên, từng đạo từng đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, dường như muốn đem thứ cái lỗ thủng.

Rất nhanh, Dương Diệp trong tay Vọng Nguyệt kiếm tựa hồ là không chịu nổi kiếm ý cùng màu tím huyền khí, dĩ nhiên nứt ra rồi từng tia từng tia vết nứt!

“Đến!”

[truyen cua tui❤| Net]

Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ vang vọng phía chân trời, đón lấy, một đạo tiếng kiếm reo vang vọng ngàn dặm. Dương Diệp cùng kiếm đồng thời biến mất ở tại chỗ, một luồng ánh kiếm hướng về tấm kia cự võng đâm tới.

“Nhân kiếm hợp nhất, vượt quá người này kiếm tốc cùng uy lực dĩ nhiên trong nháy mắt tăng lên mấy lần, chiêu kiếm này, ta không đón được...”

Xa xa, Thánh Đường những kia bán thánh bên trong, rất nhiều người sắc mặt hơi trắng, trong đầu xuất hiện cái ý niệm này.

Dương Diệp cùng Minh Nữ tốc độ công kích đều cực nhanh, nếu như là người bình thường, căn bản không thấy rõ bọn họ ra tay, thế nhưng ở đây cơ bản đều bán thánh cường giả, bởi vậy, hai người ra tay đều rơi vào mọi người trong mắt.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, ánh kiếm cùng đạo kia cự võng tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

Một đạo khác nào thần lôi nổ vang tiếng nổ lớn ở giữa sân vang vọng mà lên, cho dù vạn dặm ở ngoài cũng có thể rõ ràng mà nghe thấy.

Ánh kiếm cùng cự võng chạm vào nhau nơi, một đạo sóng khí đột nhiên khuếch tán ra đến, sóng khí chỗ đi qua, không gian trực tiếp sụp xuống, từng đạo từng đạo thâm thúy đen kịt hố đen xuất hiện tại tầm mắt mọi người trung, bất quá thoáng qua những này không gian hố đen liền được chữa trị, phía chân trời khôi phục lại bình tĩnh. Nhưng, cự võng cũng không có tiêu tan, ánh kiếm cũng không có tiêu tan.

Xiềng xích cự võng ở rung động kịch liệt, ánh kiếm càng ngày càng ảm đạm.

“Phá!”

Dương Diệp âm thanh lần thứ hai ở giữa sân vang lên, nguyên bản lờ mờ ánh kiếm đột nhiên rừng rực lên, đón lấy, ‘Xì’ một, Dương Diệp cả người lẫn kiếm hóa thành một luồng ánh kiếm tự cái kia cự trong lưới xuyên thủng qua, tốc độ cực nhanh, ở võng phá một sát na kia, ánh kiếm cũng đã đi tới Minh Nữ trước.

Nhưng Dương Diệp nhưng là tròng mắt kịch liệt co rụt lại, bởi vì, kiếm của hắn, lại một lần nữa bị Minh Nữ dùng hai ngón tay kẹp lấy.

“Nát tan!”

Theo Minh Nữ âm thanh hạ xuống, Dương Diệp trong tay Vọng Nguyệt kiếm trong nháy mắt hóa thành tro tàn.

Dương Diệp trong lòng một hãi, đang muốn rút đi, mà lúc này, Minh Nữ nhưng là xuất hiện tại trước mặt hắn, rất gần, hai người hầu như mặt đối mặt dán vào, mà Minh Nữ tay chẳng biết lúc nào kề sát ở Dương Diệp trước ngực.

“Phá!”

Minh Nữ âm thanh lần thứ hai hạ xuống, một luồng sức mạnh kinh khủng trực tiếp thẩm thấu man thần giáp đánh vào Dương Diệp trên ngực, mà ngay khi Dương Diệp muốn bay ngược ra ngoài lúc, Dương Diệp tay đột nhiên nắm lấy Minh Nữ tay, thiên giai hai tầng kiếm ý hóa thành một thanh ý kiếm tự Dương Diệp trên tay trực tiếp đâm vào Minh Nữ trên tay, sau đó xuyên thủng qua...

Một đạo máu tươi lắp bắp mà ra.

Mà Dương Diệp thì lại đánh vào Vô Danh thành trên tường thành, làm cho toàn bộ Vô Danh thành tường thành đều kịch liệt run lên.

Minh Nữ bị thương!

Xa xa, Thánh Đường hết thảy trưởng lão hoảng hốt, bọn họ không nghĩ tới này Dương Diệp dĩ nhiên thương tổn được Minh Nữ, lúc này bọn họ khiếp sợ trong lòng căn bản khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Minh Nữ ở Thánh Đường chưa bao giờ có một bại, càng khỏi nói bị thương, dù cho là hắn từng ở đánh giết bán thánh cường giả lúc cũng không có bị thương. Mà hiện tại, hắn nhưng là thương ở một cái hoàng giả cảnh huyền giả trong tay...

“Ghê gớm!”

Vô Danh thành trên, mắt mù ông lão lại nói một câu. Ở bên cạnh hắn Nhân Nhân như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, sau đó một đôi mắt nhỏ nhìn chằm chằm không chớp mắt nhìn chằm chằm bên dưới thành đã đứng lên đến Dương Diệp.

“Ta lần thứ nhất bị người thương tổn được!” Minh Nữ nhìn Dương Diệp, không hề tức giận, chỉ là mang theo một tia mờ mịt, “Không biết bao lâu, lần thứ nhất cảm nhận được bị thương tư vị. Dương Diệp, ta thật sự rất thưởng thức ngươi, cũng thật sự không muốn giết ngươi, vì thế, ta đã từng nỗ lực quá, thế nhưng, ngươi vẫn là lựa chọn làm kẻ thù của ta!”

“Là ngươi lựa chọn làm kẻ thù của ta!” Dương Diệp chậm rãi hướng đi Minh Nữ, “Giống như ngươi, ta cũng không muốn vì ngươi là địch, thế nhưng hết cách rồi, ngươi ta lập trường không giống, vì lẽ đó, chúng ta nhất định là kẻ địch.”

Minh Nữ suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, nói: “Ngươi nói đúng, ngươi ta lập trường không giống, không chỉ có lập trường, lý niệm không phải giống nhau, này nhất định giữa chúng ta là kẻ địch. Đến, ở đón ta một chiêu!” Nói, Minh Nữ tay phải chậm rãi giơ lên, sau đó quay về Dương Diệp cách không một trảo: “Nghịch!”

Chỉ là như thế một trảo, nhưng là làm cho giữa trường tất cả mọi người thay đổi sắc mặt, trong này bao quát trên thành tường đứng cái kia mắt mù ông lão, hắn tuy rằng nhãn không nhìn thấy, thế nhưng hắn thấy được.

“Nghịch chuyển âm dương! Làm sao có khả năng...” Mắt mù ông lão trong thanh âm mang theo một tia khiếp sợ, còn có một tia tia kiêng kỵ.

Chỉ là như thế một trảo, Dương Diệp chu vi trăm trượng bên trong không gian dĩ nhiên vặn vẹo lên, lại như ninh bánh quai chèo như vậy, không chỉ có như vậy, Dương Diệp trăm trượng bên trong không gian trở thành đêm đen, còn không chỉ như vậy... Thực lực khá mạnh cường giả kinh hãi phát hiện, lúc này Dương Diệp chỗ đứng phạm vi trăm trượng bên trong sinh cơ toàn bộ không có...

Phải nói nơi đó sinh cơ toàn bộ đã biến thành tử khí!

“Âm dương nghịch chuyển, Càn Khôn điên đảo, phá hoại pháp tắc... Nữ tử này đến tột cùng là ai!” Vô Danh thành trên, mắt mù ông lão bên cạnh chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái không đầu nhân, không có nhân nhìn thấy không đầu người là nói như thế nào.

“Âm u điện!” Mắt mù ông lão nói một câu. Sau đó trên tường thành triệt để trở nên trầm mặc.

Giữa trường, ở không gian bị vặn vẹo, mà lại xuất hiện dị biến, lại tăng thêm sinh cơ biến thành tử khí lúc, Dương Diệp sắc mặt thay đổi, biến cực kỳ nghiêm nghị. Bởi vì thân ở này trung gian hắn, không chỉ có cảm giác linh hồn cùng thân thể sắp bị cắn nát ở ngoài, còn cảm giác được trong cơ thể mình sinh cơ ở lấy tốc độ cực nhanh chuyển đổi thành tử khí...

Vào giờ phút này, Dương Diệp mới thật sự hiểu này Minh Nữ chân chính khủng bố, cũng rõ ràng lúc trước vì sao liền Mạc Lão đối với nàng đều có chút kiêng kỵ... Bởi vì vào đúng lúc này, kiếm khí của hắn còn muốn kiếm ý ở vừa rời thể một khắc đó, liền trực tiếp bị đập tan thành mảnh vụn tra, mà bản thân của hắn, nếu như không phải man thần giáp ở chống, e sợ trực tiếp liền trở thành một bộ thi thể.

Tuy rằng như vậy, thế nhưng rất nhanh, vẫn chưa tới mười tức, Dương Diệp chính là cảm giác man thần giáp xảy ra vấn đề, vậy thì là man thần giáp chợt bắt đầu xuất hiện bé nhỏ vết nứt.

Thời khắc này, ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người, có trong ánh mắt mang theo thương hại, có thì lại mang theo cười gằn, còn có mang theo hờ hững...

Hai cái thiên tài gặp gỡ, chung quy là muốn chết đi một phương, mà lúc này, này Dương Diệp chính là đang chầm chậm chết đi, mà bọn họ, nhưng là ở chứng kiến một cái tuyệt thế kiếm đạo thiên tài ngã xuống.

Đối với rất nhiều người tới nói, quá trình này là làm người hưởng thụ. Xác thực, nhìn một cái có thể trở thành cường giả tuyệt thế thiên tài ngã xuống, điều này có thể không làm người hưởng thụ đây? Dù sao, chuyện như vậy nhưng là khó có thể nhìn thấy.

Minh Nữ cũng ở nhìn kỹ Dương Diệp, nhìn Dương Diệp trên người man thần giáp đang chầm chậm nứt ra, Minh Nữ trong mắt loé ra một vệt vẻ phức tạp, cuối cùng, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại.

“Ca ca...”

Vô Danh thành trên thành tường, Nhân Nhân đột nhiên nhẹ nhàng kêu một tiếng, sau đó liền muốn ra tay, bất quá nhưng là bị cái kia không đầu nhân ngăn cản. Nhân Nhân giận dữ, trong mắt càng là hiện lên vô tận sát ý, điều này làm cho một bên mắt mù ông lão mí mắt đột nhiên nhảy một cái, càng là theo bản năng hướng bên cạnh di di.

Lúc này, một thanh âm đột nhiên tự cái kia không đầu nhân bụng truyền ra: “Đừng nóng vội ra tay, ngươi xem, trên mặt hắn không còn trước thần sắc, hắn hẳn là có cái gì đối sách. Hắn là kiếm tu, nếu như ngươi hiện ở ra tay giúp đỡ hắn, nào sẽ để trong lòng hắn sản sinh một cái tâm ma, cho dù ngươi cứu hắn, vậy hắn cũng coi như là phế bỏ, bởi vì hắn khả năng cả đời không qua được trong lòng mình cửa ải kia!”

“Nha đầu, hắn đạo chính là có đạo lý.” Lúc này Hạt Tử ông lão cũng nói: “Đối diện nha đầu kia cảnh giới so với hắn còn thấp, giữa bọn họ lại là công bằng tranh tài, nếu như ngươi ra tay, tâm tình của hắn nhất định sẽ bị hao tổn, tâm tình bị hao tổn, liền không cách nào kiếm tâm thông minh, đôi này: Chuyện này đối với kiếm đã tu luyện đạo là phi thường trí mạng! Ở xem một chút đi...”

Nhân Nhân trong mắt tuy rằng còn mang theo vẻ lo lắng, thế nhưng là không có vội vã ra tay rồi, chỉ là một thuận không thuận nhìn Dương Diệp.

Giữa trường, man thần giáp càng rạn nứt càng lớn, đã không còn ra hình dạng.

Đang lúc này, kiếm linh cái kia thanh âm lo lắng đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên:

“Nhanh sử dụng kiếm vực, sau đó nghe ta chỉ huy...”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 770: Không phá kiếm vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

770 chương: Không phá kiếm vực!

Thanh trừ trong đầu tạp niệm, bão nguyên thủ nhất, tĩnh khí ngưng thần, lòng yên tĩnh hiển nhiên, kiếm Vực Chi bên trong tất cả là ngươi, ngươi là kiếm Vực Chi bên trong tất cả kiếm Vực Chi bên trong, ngươi vì là vô địch!"

Theo kiếm linh âm thanh ở Dương Diệp trong đầu vang lên, Dương Diệp hai mắt chậm rãi bế lên. Lần này, hắn không có ở đi điều khiển kiếm vực, mà là ở cảm thụ, cảm thụ kiếm vực bên trong tất cả.

Hắn đầu tiên cảm nhận được chính là Minh Nữ pháp tắc, rất cường đại, phi thường mạnh mẽ, cường đại đến cho dù kiếm ý cũng khó thương mảy may. Ở xung quanh hắn, Minh Nữ lực lượng pháp tắc mạnh mẽ đem hết thảy đều thay đổi, tỷ như lúc này là ban ngày, trên bầu trời có liệt nhật, mà hắn chu vi, nhưng là đen kịt một màu, như đêm đen; Còn nữa, trong cơ thể hắn cùng chu vi rõ ràng là sinh cơ vô hạn, thế nhưng vào giờ phút này, những này sinh cơ nhưng là ở từ từ biến hóa thành tử khí.

Nghịch chuyển âm dương, Càn Khôn điên đảo!

Đây là một loại lực lượng pháp tắc, đã vượt qua huyền kỹ phạm trù.

Dần dần, Dương Diệp xem càng ngày càng rõ ràng. Hắn trước đây là dùng con mắt đến xem chu vi sự vật, mà hiện tại, hắn là để tâm ở xem, trong lòng nhãn quan sát hạ, hắn phát hiện một chút hắn trước đây chưa bao giờ tiếp xúc qua đồ vật.

Bản chất!

Vạn vật bản chất, năng lực bản chất, còn có pháp tắc bản chất, đương nhiên, hắn chỉ là phát hiện, mà không phải nắm giữ, hơn nữa hắn cũng rõ ràng, hắn vật phát hiện, bất quá một điểm nhỏ của tảng băng chìm mà thôi.

Vào giờ phút này, Dương Diệp cũng rõ ràng kiếm tông tổ sư cái kia tam sợi kiếm ý vì sao cường đại như vậy. Bởi vì cái kia tam sợi trong kiếm ý ẩn chứa kiếm tông tổ sư lực lượng pháp tắc, nói đơn giản một chút chính là, cái kia tam sợi kiếm ý, kỳ thực đã không thể đơn giản xưng là kiếm ý, hẳn là xưng là pháp tắc kiếm ý.

Như thế nào pháp tắc?

Dương Diệp cũng không biết như thế nào pháp tắc, bởi vì hắn vẫn không có nắm giữ pháp tắc, thế nhưng hắn nhưng là rõ ràng như thế nào bản chất, ở kiếm vực bên trong tất cả năng lực, bao quát không gian, thời gian, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được, những thứ đồ này, ở đầu hắn trung lại như bị phóng to gấp một vạn lần như thế, bất kỳ tinh tế nhỏ bé không thể nhận ra đồ vật, hắn đều có thể thấy rõ ràng, cảm nhận được!

Nắm giữ những thứ đồ này bản chất sau, muốn đi phá giải, phá hủy, vậy thì ở đơn giản bất quá.

Hiện tại hắn cũng rõ ràng, trước đây kiếm của hắn vực vì sao không mạnh, bởi vì, hắn căn bản không có rõ ràng kiếm vực chân chính hàm nghĩa, chỉ là bản năng lợi dụng kiếm vực đi áp chế nhân, cũng chính vì như thế, lúc trước kiếm của hắn vực bị Minh Nữ vừa đánh tan nát tan.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra, kiếm ý tự trong cơ thể hắn tuôn ra, lần này, những này kiếm ý không có đang bị Minh Nữ lực lượng pháp tắc đập tan, những này kiếm ý phảng phất cùng Dương Diệp không khí chung quanh, không gian làm một thể, thấy được, cảm thụ được, thế nhưng là không có dấu vết mà tìm kiếm!

Kiếm ý hiện hình tròn tự Dương Diệp trong cơ thể khuếch tán ra đến, chỗ đi qua, không gian do đen thành trắng, tử khí cũng chuyển thành sinh cơ, rất nhanh, Dương Diệp kiếm vực bên trong tất cả khôi phục yên tĩnh. Hơn nữa, lúc này kiếm của hắn Vực Chi bên trong, toàn bộ là kiếm ý của hắn, những này kiếm ý hoàn toàn cùng thiên địa hòa làm một thể, liền không gian đều cùng hắn kiếm ý dung hợp lại cùng nhau

Tất cả mọi người hoá đá.

“Không phá kiếm vực!”

Quá hồi lâu, Vô Danh thành trên mắt mù ông lão nói rồi một câu như vậy.

“Lại một cái kiếm tông tổ sư!”

Ở mắt mù ông lão bên cạnh, không đầu thân thể bên trong cũng bốc lên một câu nói.

Minh Nữ lúc này đã mở hai mắt ra, hắn nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chúc mừng, trung cấp bán thánh trở xuống, không người có thể giết ngươi rồi!”

Dương Diệp nhìn Minh Nữ một chút, sau đó thân hình hơi động, hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở phía chân trời.

“Điện hạ, người này không giết, tất thành ta Thánh Đường đại địch!” Thánh Đường những kia lão giả áo bào trắng xuất hiện tại Minh Nữ bên cạnh, một tên trong đó lão giả áo bào trắng trầm giọng nói.

Minh Nữ nhìn phía chân trời một lát, sau đó thu hồi ánh mắt liếc mắt nhìn ông lão kia, nói: “Ngươi là muốn cho ta cùng hắn đồng quy vu tận sao?”

Người lão giả kia biến sắc mặt, sau đó vội vàng nói: “Không dám”

Minh Nữ không để ý ông lão, xoay người hóa thành một vệt ánh sáng biến mất ở tầm mắt mọi người trung. Người lão giả kia trên mặt biến ảo không ngừng, tựa hồ hy vọng đi truy sát Dương Diệp, thế nhưng bên cạnh hắn ông lão nhưng là nói: “Người này tuy rằng nắm giữ kiếm vực một ít năng lực, thế nhưng so với kiếm tông tổ sư, hắn vẫn là kém thật xa. Hai đại chí tôn cũng sắp đến rồi nam vực, hắn trở lại, bất quá là đi chịu chết thôi, mà chúng ta như đi truy sát hắn, trên người hắn có bán thánh con rối, liền coi như chúng ta thắng, cũng là thắng thảm, không đáng giá!”

Nghe vậy, người lão giả kia do dự hồi lâu, cuối cùng triệt để từ bỏ truy sát Dương Diệp ý nghĩ, cùng mọi người xoay người trở về Thánh Đường.

Vô Danh thành trên, Hạt Tử ông lão mặt hướng Dương Diệp phương hướng, nói: “Người này không chính không tà, Sát Thánh địa người, còn giết nghịch dũng khí huyền giả, tương lai chúng ta nếu là cùng nghịch dũng khí huyền giả giao chiến, hắn nếu là dẫn dắt nam vực nhân ra tay với chúng ta, kết quả của chúng ta chỉ sợ sẽ không quá tốt. Hắn hiện tại đã ở vạn dặm ở ngoài, lúc này ta như ra tay, chín mươi phần trăm chắc chắn có thể giết hắn!”

“Ta nhất định sẽ ăn ngươi!” Nhân Nhân nhìn ông lão rất nghiêm túc nói: “Tuy rằng ca ca không cho ta ăn thịt người, thế nhưng ngươi nếu dám giết hắn, ta liền vì ngươi phá một lần quy củ!”

Mắt mù ông lão khóe miệng vừa kéo, nói: “Ngươi nha đầu này tốt không có lương tâm, ta biết ngươi bao lâu, hắn lại nhận thức ngươi bao lâu, ngươi lại muốn vì hắn ăn ta, ta thực sự bạch thương ngươi rồi!”

Nhân Nhân hừ một tiếng, không nói lời nào.

Lúc này, không đầu nhân đột nhiên nói: “Ba người chúng ta làm một thể, mới có thể đối kháng Thánh địa, cũng mới có thể đối kháng nghịch dũng khí huyền giả, nếu là tự giết lẫn nhau, không thể nghi ngờ là tìm đường chết. Cái kia Dương Diệp tiểu tử liền giữ đi, trước ngươi cũng nói rồi, hắn nghịch dũng khí huyền giả cũng giết, nói không chắc ngày sau còn có thể trở thành là minh hữu của chúng ta, cái tỷ lệ này rất lớn, bởi vì nhìn ra, hắn đối với Nhân Nhân vẫn là rất tốt!”

“Đó là đương nhiên!” Nhân Nhân tay để ở trước ngực dây chuyền trên, khắp khuôn mặt là vẻ đắc ý.

“Hắn đổ cho ngươi mê hồn dược” mắt mù ông lão lắc lắc đầu, sau đó biến mất ở trên tường thành.

“Đi thôi, trở lại cố gắng tu luyện, chờ đợi hai tháng sau đại chiến!” Không đầu nhân cũng biến mất ở tại chỗ.

Nhân Nhân ở trên tường thành nhìn Dương Diệp trước rời đi phương hướng sau một hồi mới trở lại trong thành.

Dương Diệp hướng về đi hướng về huyền giả đại lục phương hướng một đường lao nhanh, tuy rằng hắn đối với Mạc Lão cùng Lục Ngôn có lòng tin, thế nhưng lần này Thánh địa biên cường giả tuy nhiên không phải người yếu a, hơn nữa nghe Minh Nữ từng nói, cái kia thần bí Thánh chủ thật cũng ra tay rồi. Bất kể như thế nào, hắn phải chạy trở về.

“Cái kia Minh Nữ lúc trước là có cơ hội giết chết ngươi!” Đang lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên kiếm linh âm thanh.

“Tại sao nói như vậy?” Dương Diệp có chút tin, bởi vì trước hắn ở kiếm Vực Chi bên trong, xác thực cảm giác cũng đã là thần.

“Ngươi hẳn là coi chính mình nắm giữ kiếm vực?” Kiếm linh hỏi.

“Lẽ nào không có sao?” Dương Diệp cau mày.

“Ngươi còn kém xa lắm!” Kiếm linh đến: “Kiếm vực lại như một thế giới, mà một thế giới do cái gì tạo thành ngươi biết không? Là do pháp tắc không gian, pháp tắc thời gian, sinh mệnh pháp tắc, nhân quả pháp tắc, Luân Hồi pháp tắc nói chung, một thế giới là do vô số loại pháp tắc còn có vô số dũng khí vật chất tạo thành. Những này tính gộp lại, chính là cái gọi là ‘Đạo’. Biết kiếm tông tổ sư vì sao như vậy cường sao? Bởi vì hắn nắm giữ đạo của chính mình. Ở kiếm của hắn vực bên trong, có vô số pháp tắc gia trì, mà ngươi đây? Ngươi liền một cái pháp tắc đều không có nắm giữ, ngươi kiếm vực có thể mạnh bao nhiêu?”

Dương Diệp há miệng, không hề nói gì đi ra.

Lúc này, kiếm linh lại nói: “Cho nên ta đạo Minh Nữ có cơ hội giết ngươi, là bởi vì hắn nắm giữ một tia lực lượng pháp tắc. Ngươi nên rõ ràng, thế giới này không có tuyệt đối vô địch, lại như trước ngươi kiếm vực, nếu như trước Minh Nữ lực lượng pháp tắc ở mạnh hơn một chút, cái kia hắn hoàn toàn có thể đập tan kiếm của ngươi vực. Này lại như lúc trước kiếm tông tổ sư, thực lực của hắn đã hoàn toàn vượt qua vùng thế giới này giới hạn, bởi vậy, cho dù là thiên hắn đều có thể đâm một cái lỗ thủng đi ra. Mà kiếm của ngươi vực có vùng thế giới này cường sao?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta rõ ràng ý của ngươi, kiếm vực cường cùng không mạnh, hoàn toàn xem cá nhân ta, ta như mạnh, kiếm vực liền mạnh, ta như không mạnh, kiếm vực tự nhiên cũng sẽ không cường!”

Kiếm linh trầm mặc hồi lâu sau đó mới nói: “Ngươi vẫn tính có cứu, không có bị trước thu hoạch đến sức mạnh mà lạc lối bản tâm.”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Nếu như không phải ngươi nhắc nhở ta, ta còn thực sự liền lạc lối. Biết? Vừa nãy ta dĩ nhiên có loại đi tìm cái kia Hà Chí Tôn một mình đấu ý nghĩ.”

“Vậy ngươi là đi chịu chết!” Kiếm linh nói: “Thực lực của người kia đã hầu như đạt đến thế giới này đỉnh cao, ngươi coi như là đạt đến bán thánh e sợ cũng khó có thể là hắn đối thủ!”

“Ta chung quy vẫn có chút nhược!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, không phải xoắn xuýt cái vấn đề này, dù sao không vội vàng được sự tình, “Đúng rồi, trước ngươi đạo Minh Nữ có cơ hội giết chết ta, tại sao?”

“Ngươi không có cảm giác hắn còn không có chân chính xuất toàn lực sao?" Kiếm linh nói: "Đương nhiên, hẳn hẳn là cũng rõ ràng, nắm giữ kiếm vực ngươi, trừ phi hắn chân chính dùng đồng quy vu tận phương thức, không phải vậy, không giết ngươi. Nói chung bất kể như thế nào, sau này nếu là đối địch với nàng, lần thứ hai cùng nàng lúc giao thủ, cần phải cẩn thận, còn có, sau này đừng sử dụng kiếm vực, ghi nhớ kỹ!"

"Tại sao?" Dương Diệp không rõ hỏi.

"Ngươi biết ngươi bây giờ còn có thể sống bao lâu sao?" Kiếm linh bỗng nhiên nói.

"Ít nhất mấy trăm năm đi!" Dương Diệp đàng hoàng nói, hắn tăng lên tới hoàng giả cảnh sau, nói thế nào cũng phải mấy trăm năm tuổi thọ bổ trợ.

"Chính ngươi cảm thụ hạ chính mình xem!" Kiếm linh đạo

Nghe vậy, Dương Diệp do dự hạ, sau đó bắt đầu kiểm tra một hồi trong cơ thể mình, một lát sau, Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ kinh hãi, bởi vì hắn phát hiện, lúc này hắn tuổi thọ nhiều nhất, nhiều nhất chỉ còn tháng sau

"Chuyện gì xảy ra?" Dương Diệp cả kinh nói: "Là bởi vì Minh Nữ duyên cớ?"

"Không phải!" Kiếm linh nói: "Đây chính là ta tại sao không nói cho ngươi kiếm vực nguyên nhân, bởi vì lúc này ngươi nếu là sử dụng kiếm vực, sẽ trả giá thật lớn, mà cái này đánh đổi, ngươi khả năng là không trả nổi!"

"Vì sao lại như vậy!" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Lúc trước, ngươi ở kiếm vực bên trong lợi dụng hai loại lực lượng pháp tắc, một là pháp tắc thời gian, hai là pháp tắc không gian, thế nhưng, ngươi cũng không có nắm giữ này hai loại pháp tắc. Như vậy cũng tốt so với một người đang không có nắm giữ một môn cao thâm huyền kỹ bên dưới liền tùy tiện sử dụng, kết quả tất nhiên là cũng bị phản phệ. Ngươi, bị phản phệ, hiểu chưa?" Kiếm linh đạo

"Cái này phản phệ có phải là có chút quá khủng bố? Một tháng" Dương Diệp sắc mặt triệt để khổ đi, bởi vì trong vòng một tháng, nếu như hắn không nghĩ biện pháp tăng lên tuổi thọ, hoặc là lên cấp, cấp độ kia chờ hắn chính là chết thanh thản.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới đi về huyền giả đại lục truyền tống trận nơi, để Dương Diệp bất ngờ chính là nơi đó cũng không có người trấn thủ, lúc này hắn cũng không tâm tình đi muốn những thứ này, thân hình hơi động, tiến vào truyền tống trận trung.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 771: Vậy thì chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

771 chương: Vậy thì chiến!

Nam vực.

Tuy rằng Đinh Thược Dược đám người đã hoàn toàn chiếm lĩnh Đỉnh Hán đế quốc, thế nhưng tổng bộ vẫn như cũ là ở cổ vực thành. Hơn nữa ở Đinh Thược Dược quản lý hạ, toàn bộ cổ vực thành vẫn như cũ trở thành toàn bộ huyền giả trung tâm đại lục, cũng là toàn bộ huyền giả đại lục phồn hoa nhất, cường giả nhiều nhất một cái thành thị.

Huyền giả đại lục tất cả chủng tộc, thế lực, tông môn, toàn bộ đều bị Đinh Thược Dược chỉnh hợp lại cùng nhau. Rất thuận lợi một chuyện, bởi vì lúc này huyền giả đại lục, ở cũng không có thế lực kia có thể cùng nam vực chống lại.

“Thược Dược, lúc này chúng ta huyền giả đại lục bán thánh cường giả tổng cộng năm mươi bảy vị, hoàng giả cảnh cường giả khá nhiều, có gần vạn, đây là hải tộc, yêu tộc, Ma tộc, cùng với chúng ta Nhân tộc hết thảy gộp lại số lượng. So với Thánh địa, chúng ta xác thực kém quá nhiều rồi!”

Trong một gian phòng, An Bích Như thả hạ thủ trung một cái quyển trục, nói: “Nếu như không phải là bởi vì Thánh địa người không cách nào dễ dàng đi tới chúng ta nơi này, chúng ta huyền giả đại lục, căn bản là không có cách cùng bọn họ chống lại!”

Ngồi ở An Bích Như đối diện chính là Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược không nói gì, bởi vậy, gian phòng yên tĩnh lại.

Hồi lâu, Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói: “Ta có chút mê man rồi!”

“Đối với tương lai sao?” An Bích Như hỏi.

Đinh Thược Dược gật gật đầu, nói: “Thánh địa, nghịch dũng khí huyền giả, thiên ngoại thiên. Trong đó, Thánh địa đã là kẻ địch của chúng ta, như có cơ hội, bọn họ nhất định sẽ đối với chúng ta sự đả kích mang tính chất hủy diệt. Còn nghịch dũng khí huyền giả, đây là một đám kiêu căng khó thuần người, bọn họ xuất thế sau khi, khủng sợ cũng có có thể sẽ thành vì là kẻ địch của chúng ta, bởi vì chúng ta yếu nhất, dễ ức hiếp. Trở lại là thiên ngoại thiên, tức khiến cho chúng ta sống đến cuối cùng, nhưng chúng ta lấy cái gì đi cùng thiên ngoại thiên nhân đối kháng?”

An Bích Như cũng trầm mặc, các nàng so với người khác biết đến phải nhiều hơn nhiều, bởi vậy, các nàng rất rõ ràng lập tức huyền giả đại lục tình cảnh, có thể nói, này xem như là một cái tuyệt cảnh. Tuy nhưng đã bình tĩnh một quãng thời gian, thế nhưng mọi người đều rất rõ ràng, bão táp sắp xảy ra, mà khi đó, huyền giả đại lục vận mệnh đều sẽ làm sao?

Một lát, Đinh Thược Dược bỗng nhiên lắc đầu nở nụ cười, nói: “Kỳ thực, chúng ta tại sao muốn đi muốn những thứ này làm người đau đầu sự tình đây? Những chuyện này, liền để Dương Diệp suy nghĩ đi. Chúng ta muốn làm, chính là tận nhân lực, cố gắng cùng sau lưng hắn, nếu như hắn xông ra một con đường sống, cái kia mọi người cùng nhau sinh, nếu như hắn xông ra chính là tử lộ, cái kia nhiều nhất mọi người chính là cùng chết thôi. Nói chung, kết quả xấu nhất chính là vừa chết thôi.”

An Bích Như lắc đầu cười cợt, nói: “Ngươi đúng là nghĩ rất thoáng!”

“Hết cách rồi, nghĩ không ra chính là cho mình tìm tội thụ!” Đinh Thược Dược nói: “Đúng rồi, ngươi cho rằng Dương Diệp tên kia có hay không đạt đến hoàng giả cảnh?”

An Bích Như nói: “An Nam Tĩnh cũng đã đạt đến hoàng giả cảnh, hắn không có lý do vẫn là Tôn giả cảnh.”

“Sau này e sợ cũng chỉ có An Nam Tĩnh mới có thể chân chính đuổi tới hắn rồi!” Đinh Thược Dược đạo câu nói này lúc, trong thanh âm mang theo một tia không tên mùi vị.

An Bích Như trầm mặc.

Hồi lâu, Đinh Thược Dược nói: “Đúng rồi, cái kia Lục Uyển đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?”

Nghe vậy, An Bích Như trong mắt loé ra một vệt nghiêm nghị, nói: “Nữ tử này là Dương Diệp ở Đỉnh Hán đế quốc cứu ra, vừa bắt đầu thường thường không có gì lạ, nhưng là hắn tiến vào kiếm tông học kiếm sau khi, thể hiện ra cực kỳ khủng bố kiếm đạo thiên phú. Hắn ở Dương Diệp đã từng lưu lại kiếm tông đá tảng bên trên kiếm ý trước một ngày, sau đó ngày thứ hai liền lĩnh ngộ kiếm ý, kinh khủng nhất chính là, hắn đến hiện tại, đã là kiếm ý bảy tầng!"

Đinh Thược Dược mí mắt giật lên, trong thời gian ngắn như vậy liền đạt đến kiếm ý bảy tầng, này so với Dương Diệp tốc độ còn nhanh hơn một hai lần a! Hắn trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Không hợp lý, Mạc Lão nói thế nào?"

"Trời sinh kiếm đạo kỳ tài!" An Bích Như trầm giọng nói: "Lục lão cũng nói như vậy, bất quá Lục lão còn nói, hắn thật là cái gì kỳ ảo kiếm thể, ta cũng không hiểu là cái gì, ngược lại chính là thể chất của nàng là trời sinh tu kiếm."

Đinh Thược Dược nói: "Bất kể như thế nào, xem như là chuyện tốt. Không thể bạc đãi hắn, hắn tu luyện tài nguyên muốn lấy hết tất cả thỏa mãn. Nếu chúng ta ở vũ lực trên không giúp được hắn, vậy cũng chỉ có thể tận lực giúp hắn tạo mấy cái cường hãn giúp đỡ rồi!"

"Ầm!"

Đang lúc này, một đạo uyển như sấm nổ nổ vang thanh đột nhiên ở cổ vực thành trên không hưởng triệt mà lên.

An Bích Như cùng Đinh Thược Dược sắc mặt hai người biến đổi, lúc này, Mạc Lão thanh âm vang lên: "Bán thánh trở xuống, tạm thời chớ đi ra!"

Lần này, An Bích Như cùng Đinh Thược Dược hai nữ trong mắt đã biến thành kinh hãi.

Ở cổ vực thành trên không, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái vòng xoáy màu xanh lam, vòng xoáy rất lớn, dài rộng mấy trăm trượng.

Mạc Lão cùng Lục Ngôn còn có cổ vực thành bán thánh toàn bộ xuất hiện tại cổ vực thành trên không.

"Có nhân ở mạnh mẽ mở ra không gian đường hầm!" Nhìn vòng xoáy màu xanh lam, Lục Ngôn trong mắt có vẻ nghiêm túc, nói: "Người này thực lực, hiện nay ở trên ta."

Nghe vậy, giữa trường mọi người sắc mặt đều là nghiêm nghị lên.

Mạc Lão nói: “Là Thánh địa?”

Lục Ngôn gật gật đầu, nói: “Hẳn là, xem ra này Thánh địa là hy vọng ở nghịch dũng khí huyền giả xuất thế trước trước tiên giải quyết chúng ta a! Lợi dụng này không gian đường hầm truyện đưa tới, tu vi của bọn họ đem sẽ không bị áp chế, xem ra, chúng ta gặp nguy hiểm.”

“Binh tới tướng đỡ, nước tới đất ngăn.” Mạc Lão đạo

“Để ta xem một chút, này Thánh địa đến đều chút gì mặt hàng!” Lục Ngôn vung tay phải lên, một đạo năng lượng chưởng ấn trong nháy mắt đánh vào cái kia vòng xoáy màu xanh lam bên trên, thế nhưng cái kia vòng xoáy màu xanh lam nhưng chỉ là run rẩy, cũng không có biến mất.

“Chết rồi hai người!” Mạc Lão trầm giọng nói.

Nghe vậy, còn lại bán thánh liền muốn ra tay, thế nhưng Mạc Lão nhưng là ngăn cản bọn họ, “Thực lực các ngươi không đủ, còn chưa đủ lấy để sự công kích của chính mình tiến vào này không gian đường hầm.”

“Ầm!”

Lúc này, Lục Ngôn lại là một chưởng đánh vào cái kia vòng xoáy màu xanh lam bên trên

Ở Lục Ngôn liên tục oanh sắp tới mười chưởng chi tử, mọi người rõ ràng nghe được vòng xoáy màu xanh lam bên trong truyền đến tiếng kêu thảm thiết. Lục Ngôn lại ra tay, bất quá lần này, cái kia vòng xoáy màu xanh lam bên trong đồng dạng xuất hiện một đạo năng lượng cự chưởng, đạo kia cự chưởng cùng Lục Ngôn mạnh mẽ đụng vào nhau, hai đạo cự chưởng ở một nổ vang sau biến mất ở không trung.

Đón lấy, một tên hoa bào người trung niên cùng một tên trên người mặc trường bào màu vàng lợt ông lão xuất hiện tại tầm mắt mọi người trung, ở hai người sau khi xuất hiện, mười tên trên người mặc trường bào màu đỏ ông lão cũng tự cái kia trong nước xoáy đi ra, lại đón lấy, vòng xoáy màu xanh lam bên trong lại đi ra tám mươi vị ông lão mặc áo bào trắng, chỉ có điều lúc này những lão giả này trung, có một ít nhân khóe miệng mang theo máu tươi.

Hai vị siêu cấp bán thánh, mười vị trung cấp bán thánh, tám mươi vị bán thánh!

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường nam vực mọi người hoảng hốt, cho dù là Mạc Lão cùng Lục Ngôn hai người lúc này cũng là sắc mặt nghiêm túc cực kỳ.

Mà còn lại cổ vực bên dưới thành phương những người kia ở nhìn thấy tình cảnh này lúc, đã là sắc mặt trắng bệch, trong lòng ở cũng sinh không nổi bất kỳ phản kháng ý nghĩ.

Rất nhiều người không biết bán thánh cũng có đẳng cấp phân chia, bọn họ chỉ biết là, Thánh địa đến chín mươi hai vị bán thánh, số lượng ấy, là huyền giả đại lục gấp đôi!

Cho dù là nguyên bản rất bình tĩnh Đinh Thược Dược cùng An Bích Như cấp nữ, lúc này trên mặt cũng là mang theo nồng đậm vẻ khiếp sợ, đương nhiên, còn có một tia tuyệt vọng.

“Thánh Đường, bọn họ cũng gọi ta Hà Chí Tôn!” Hoa bào người trung niên không nhìn Mạc Lão cùng Lục Ngôn phía sau mọi người, trực tiếp rơi vào Lục Ngôn cùng Mạc Lão trên người, “Ta đối với hai vị có chút ngạc nhiên, theo đạo lý tới nói, huyền giả đại lục không nên xuất hiện hai vị loại này cấp bậc nhân vật mới là.”

“Ngươi đến sẽ không là liền vì cái này chứ?” Lục Ngôn cười nói: “Xem các ngươi trận thế này, là hy vọng triệt để kết cục chúng ta huyền giả đại lục.”

Hà Chí Tôn lắc lắc đầu, nói: “Trời cao có đức hiếu sinh, ta Thánh địa đồng dạng có. Cho hai vị, cùng với hai vị phía sau mọi người một cơ hội, đến ta Thánh địa. Chỉ cần hai vị gật đầu, chúng ta lập tức từ kẻ địch biến thành bằng hữu. Nếu như hai vị không đồng ý, cái kia xin lỗi, huyền giả đại lục hết thảy bán thánh đều phải chết!”

“Nương nhờ vào Thánh địa?” Lục Ngôn cười cợt, nói: “Ta không làm chủ được, bất quá có một chút ta có thể xác định, ta cùng Mạc Lão nếu là không tiếc bất cứ giá nào liều mạng phản kích, các ngươi tới nhân sẽ thiếu một nửa, ngươi có tin hay không?”

“Ta tin!” Hoa bào trung niên nhân nói: “Bất quá, nếu như có thể giải quyết một cái hậu hoạn, điểm ấy đánh đổi ta Thánh địa vẫn là giao tiền nổi! Đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ, chúng ta cũng không nghĩ như thế. Vì lẽ đó, hai vị thật sự không suy nghĩ một chút sao? Hai vị đều hẳn là rõ ràng, chỉ có liên hợp giết nghịch dũng khí huyền giả, mọi người mới có lối thoát, không hợp tác, lấy các ngươi huyền giả đại lục chút thực lực này, tức khiến cho chúng ta bất diệt các ngươi, các ngươi cũng không sống nổi!”

Lục Ngôn nhìn về phía Mạc Lão, Mạc Lão nói: “Lấy thực lực của các ngươi, xác thực có thể mang huyền giả đại lục hết thảy bán thánh đều tru diệt. Bây giờ nhìn lại, chúng ta chỉ có đầu hàng mới có cơ hội sống sót. Kỳ thực, cùng Thánh địa đối kháng nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là cùng nghịch dũng khí huyền giả đối kháng Thánh địa, chúng ta cũng không đáng kể.”

“Có ý gì!” Hà Chí Tôn hỏi.

Mạc Lão cười cợt, nói: “Ở huyền giả đại lục, có thể làm chủ chính là Dương Diệp, Dương Diệp nếu là nguyện ý cùng các ngươi Thánh địa kết minh, cái kia mọi người liền kết minh, nếu như hắn không muốn, xin lỗi, chúng ta chỉ có cùng các ngươi ngọc đá cùng vỡ rồi!”

“Tại sao!” Hà Chí Tôn trầm giọng nói: “Hắn bất quá hoàng giả cảnh, coi như kiếm đạo thiên phú trác tuyệt, nhưng cũng không đến nỗi để hai vị thần phục chứ?”

Mạc Lão nói: “Các ngươi đạo, giết nghịch dũng khí huyền giả mới có đường sống, nhưng là theo chúng ta, chỉ có theo Dương Diệp mới có đường sống. Còn ngươi đạo các ngươi có thể diệt chúng ta, điểm ấy ta cũng không nghi ngờ. Bất quá không liên quan, cho dù ngã xuống cũng không liên quan, dù sao đây là chúng ta sự lựa chọn của chính mình, tự chúng ta ở đánh cược!”

“Dương Diệp hẳn là đã chết rồi!” Hà Chí Tôn nói: “Hắn sẽ không là Minh Nữ đối thủ!”

“Đó cũng không nhất định!”

Một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, Hà Chí Tôn hơi thay đổi sắc mặt, vọng về phía chân trời, chỉ thấy phía chân trời một luồng ánh kiếm kéo tới, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

“Ngươi không chết!” Hà Chí Tôn đám người sắc mặt hơi trầm xuống, “Làm sao có khả năng!”

Dương Diệp nói: “Không có cái gì không, hiện tại, ta tới nói đạo ý nghĩ của ta. Chúng ta sẽ không đầu dựa vào các ngươi Thánh địa, bất quá, chúng ta huyền giả đại lục có thể từ nay về sau cùng các ngươi Thánh địa nước giếng không phạm nước sông, các ngươi đừng đến trêu chọc chúng ta, chúng ta không phải đi chiêu chọc giận các ngươi, ngươi”

“Ngươi có tư cách gì đặt điều kiện với chúng ta?” Đánh gãy Dương

Diệp nói chuyện chính là Hà Chí Tôn bên cạnh ông lão.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 772: Ta muốn so kiếm với ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

772 chương: Ta muốn so kiếm với ngươi!

“Bằng ngươi?”

Trường bào màu vàng lợt ông lão một cười gằn, tay phải giơ lên, quay về Dương Diệp mọi người một trảo, Dương Diệp mọi người không có chuyện gì, thế nhưng ở Dương Diệp mọi người phía dưới cổ vực trong thành, rất nhiều cao cây tùng kiến trúc trong nháy mắt sụp xuống, cái kia cổ vực thành bốn phía tường thành càng là trực tiếp hóa thành bột mịn, Mà cổ vực thành chu vi mặt đất, nhưng là không ngừng sụp xuống...

Thế nhưng, cổ vực trong thành nhưng là không có bất kỳ ai tử!

Trường bào màu vàng lợt ông lão nói: “Chúng ta nếu có tâm, đừng nói một mình ngươi nho nhỏ cổ vực thành, coi như là này toàn bộ huyền giả đại lục chúng ta đều có thể đem đánh nát!”

“Rất lợi hại phải không?”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Trấn Giới Thạch xuất hiện tại trong tay hắn, tương xứng Trấn Giới Thạch sau khi xuất hiện, mạnh mẽ sức mạnh thần bí bao phủ lại chu vi, ở đây Thánh địa cường giả tất cả mọi người cảnh giới toàn bộ bị áp chế một cấp.

Cùng lúc đó, hai mươi mốt cụ bán thánh con rối xuất hiện tại Dương Diệp phía sau.

Lần này, Dương Diệp biên bán thánh cường giả có bảy mươi hai vị, tuy rằng về số lượng vẫn là không bằng Thánh địa, thế nhưng ở chất lượng trên nhưng là vượt xa Thánh địa, bởi vì lúc này Thánh địa bán thánh cường giả toàn bộ đều bị áp chế cảnh giới.

“Trấn Giới Thạch rơi vào trong tay ngươi, là ta Thánh Đường sai lầm lớn nhất!” Hà Chí Tôn nhìn thẳng Dương Diệp, tuy rằng cảnh giới bị áp chế, thế nhưng trên mặt nhưng là bình tĩnh cực kỳ, “Thế nhưng, ngươi cho rằng ngươi có Trấn Giới Thạch ở, liền có thể giết chết chúng ta sao? Người ở chỗ này, đều Thánh Đường tinh anh, bọn họ coi như cảnh giới bị áp chế, thế nhưng mỗi người thực lực, đều không thể so với ngươi bên kia bán thánh yếu, ngươi tin sao?”

“Ta tin!”

Dương Diệp nói: “Bất quá, chúng ta biên chắc chắn đem bọn ngươi người đến lưu lại chín phần mười ở đây, hơn nữa, nếu như một khi phía ta bên này bán thánh cường giả cùng ta chết rồi, ta sẽ để sư phụ của ta còn có Lục tiền bối rời đi huyền giả đại lục, mang theo Trấn Giới Thạch đi tới Thánh địa. Chúng ta nơi này chết bao nhiêu người, ta muốn bọn họ ở Thánh địa giết gấp trăm lần đến trả lại. Còn có, ngươi cũng biết, Vô Danh thành bé gái kia nhận thức ta, đến lúc đó hắn cùng sư phụ của ta còn có Lục tiền bối liên thủ, coi như diệt không được ngươi Thánh địa, cũng phải đem ngươi Thánh địa đánh cho tàn phế, chờ các ngươi tàn sau khi, ta muốn nhìn một chút, các ngươi lấy cái gì đi đối kháng nghịch dũng khí huyền giả!”

“Cái biện pháp này có thể có!” Lục Ngôn gật đầu một cái nói.

“Ta cũng cảm thấy không sai!” Mạc Lão cũng phù hợp đạo

“Uy hiếp chúng ta sao?” Hà Chí Tôn đạo

Dương Diệp quét Thánh Đường mọi người một chút, nói: “Nghịch dũng khí huyền giả sắp xuất thế, đại kiếp nạn sắp tới, các ngươi Thánh địa nếu là cùng chúng ta tử khái, ta bảo đảm, cấp nghịch dũng khí huyền giả đi ra lúc, nhất định sẽ đánh cho tàn phế các ngươi. Ta không sẽ cùng nghịch dũng khí huyền giả kết minh, nhưng cũng không sẽ cùng các ngươi Thánh địa kết minh, ta muốn rất đơn giản, mọi người nước giếng không phạm nước sông. Nghịch dũng khí huyền giả nếu như đi tìm các ngươi, vậy là các ngươi sự việc, nếu như tới tìm chúng ta, đó là chúng ta sự việc. Nói chung, các ngươi chỉ cần không tới tìm chúng ta phiền phức, chúng ta là sẽ không chạy đến Thánh địa đi làm loạn!”

Hắn hiện tại kiếm đã bắt được, đương nhiên sẽ không ở đi Thánh địa làm loạn. Đối với hắn hiện tại tới nói, nam vực mục đích chủ yếu nhất là mau mau tăng cao thực lực, quan trọng nhất chính là chính hắn, hắn nhất định phải mau chóng tăng cao thực lực, bởi vì hắn tuổi thọ chỉ có một tháng.

“Có thể!”

Đang lúc này, cái kia vòng xoáy màu xanh lam bên trong đột nhiên truyền đến một thanh âm, nghe được âm thanh này, Hà Chí Tôn đám người sắc mặt khẽ biến, bởi vì đây là Thánh Đường Thánh chủ âm thanh!

Mà cái kia Lục Ngôn cùng mạc trong đôi mắt già nua thì lại lóe qua một vệt kinh hãi...

Hà Chí Tôn sâu sắc nhìn Dương Diệp một chút, sau đó mang theo phía sau mọi người xoay người đi vào vòng xoáy màu xanh lam bên trong. Mà cái kia trường bào màu vàng lợt ông lão thì lại ở muốn đi vào vòng xoáy màu xanh lam bên trong lúc ngừng lại, hắn xoay người nhìn về phía Dương Diệp nói: “Nghịch dũng khí huyền giả xuất thế, ngươi sẽ đến cầu ta Thánh địa!” Nói xong xoay người bước vào vòng xoáy màu xanh lam.

Rất nhanh, vòng xoáy màu xanh lam biến mất ở phía chân trời, bầu trời khôi phục yên tĩnh.

Nhìn thấy tình cảnh này, vô số người trong lòng thở phào nhẹ nhõm.

Dương Diệp cũng là như thế, không thể phủ nhận, lúc này huyền giả đại lục đúng là so với Thánh địa nhược quá nhiều, nếu như không có nghịch dũng khí huyền giả kiềm chế Thánh địa, Thánh địa muốn tiêu diệt huyền giả đại lục, thật sự không phải việc khó gì. Thậm chí, lúc trước thực lực của đối phương đội hình cũng đã có thể diệt huyền giả đại lục, đương nhiên, nếu như lúc trước đối phương ra tay, vậy hắn biên ngọc đá cùng vỡ, như hắn từng nói, Thánh địa đến những người này chí ít sẽ lưu lại chín phần mười!

“Thiếu chủ, nói chuyện lúc trước cái kia, thực lực rất mạnh!” Đang lúc này, Lục Ngôn đột nhiên trầm giọng nói: “Ngày sau nếu là không có chuyện gì, không muốn đi tới Thánh địa.”

Mạc Lão cũng là gật gật đầu, nói: “Thực lực của người kia là ta bình sinh nhìn thấy mạnh nhất, thật khó có thể tưởng tượng, đang không có bước vào thánh giả cảnh tình huống hạ, hắn dĩ nhiên ủng có thực lực kinh khủng như thế!”

Dương Diệp nói: “Mạnh bao nhiêu?”

“Vô hạn tiếp cận thánh giả cảnh đi!” Lục Ngôn nói: “Đương nhiên, cho dù hắn còn kém một bước đạt đến thánh giả cảnh, vậy cũng là bán thánh, chỉ có điều, thực lực của hắn đã vượt xa bình thường bán thánh. Chỉ cần có Hồng Mông tử khí, bước vào bán thánh đối với hắn mà nói, hẳn là lại như ăn cơm đơn giản như vậy.”

“Lục tiền bối cũng không cách nào cùng hắn chống lại sao?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Lục Ngôn lắc lắc đầu, nói: “Ta bị trấn áp ở địa phương quỷ quái này quá lâu, thực lực kém xa trước đây, thêm vào không có Hồng Mông tử khí khôi phục, thực lực của ta không chỉ có khó có thể trướng tiến vào, trái lại còn vẫn đang lùi lại. A, nếu để cho Dương gia nhân biết ta chết ở chỗ này, bọn họ nhất định sẽ cho gọi ra hồn phách của ta, sau đó đối với ta tiến hành tiên hồn trừng phạt, bởi vì chuyện này thực sự là quá mất mặt rồi!”

Nói đến đây, Lục Ngôn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, nói: “Bất quá cái tinh vực này nhân cũng rất mạnh, lại có thể trấn áp lại nghịch dũng khí huyền giả cái kia đám người điên, đồng thời lấy thiên địa làm như lao tù nhốt lại bọn họ mười vạn năm. Thiếu chủ sau này nếu là đi ra ngoài, nhưng là phải vạn phần cẩn thận mới là, dù sao, nơi này cách Dương gia thực sự là quá xa.”

“Chúng ta có thể ra đi không?” Mạc Lão ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, trong mắt xuất hiện một tia mê man.

“Sư phụ tin tưởng ta, chúng ta nhất định có thể!” Dương Diệp cũng nhìn về phía phía chân trời, hắn biết, tại này xa xôi chư thiên bên trên, có một nhóm vô cùng cường đại cường giả. Những cường giả này, dù cho chỉ hạ tới một người, đều đủ để quét ngang toàn bộ đại lục, bao quát Thánh địa!

Thế nhưng, hắn vẫn như cũ có lòng tin!

Thiên ngoại thiên nhân sở dĩ lấy cái thiên lộ ngăn chặn vùng thế giới này, là bởi vì bọn họ không muốn để cho vùng thế giới này có Hồng Mông tử khí, chỉ cần không có Hồng Mông tử khí, không có người nào có thể thành thánh, không ai có thể thành thánh, vậy thế giới này vĩnh viễn cũng không ai có thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp!

Then chốt là Hồng Mông tử khí!

Mà hắn, có Hồng Mông tử khí!

Dương Diệp phát hiện một điểm, chỉ cần hắn tăng lên cảnh giới, Hồng Mông trong tháp Hồng Mông tử khí liền sẽ nhiều hơn một chút, những này Hồng Mông tử khí sẽ ở tầng thứ nhất trong tháp trong thế giới, hắn có thể cảm nhận được, cũng có thể chưởng khống, chỉ cần hắn đồng ý, tầng thế giới thứ nhất bên trong Hồng Mông tử khí lập tức liền có thể để cho hắn sử dụng!

Thế nhưng hắn không dám dùng!

Một là hắn thực lực bản thân còn chưa đủ, nếu để cho người ngoài biết hắn có Hồng Mông tử khí, không cần phải nói, mặc kệ là Thánh địa, vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là cái kia Vô Danh thành người, nhất định sẽ toàn bộ đuổi tới làm hắn, lấy hiện tại huyền giả đại lục thực lực, bất kỳ bên nào đều không chống đỡ được! Hơn nữa, một khi để bán thánh cường giả biết hắn có Hồng Mông tử khí, e sợ này cổ vực người bên trong thành đều ra tay với hắn!

Hắn có nghĩ tới lợi dụng Hồng Mông trong tháp vì là không nhiều Hồng Mông tử khí để Mạc Lão cùng Lục Ngôn thành thánh, thế nhưng có một vấn đề, vậy thì là vạn nhất bọn họ không cách nào thành thánh đây? Coi như có thể trở thành thánh giả, Mạc Lão cùng Lục Ngôn quét ngang toàn bộ Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng, thiên lộ làm sao bây giờ?

Mạc Lão cùng Lục Ngôn hai người, ở thêm vào một trăm vị thánh giả cảnh cường giả, những này, có thể giết tới thiên ngoại thiên sao? Tuyệt đối không được, không có thấy năm đó nghịch dũng khí huyền giả hơn vạn thánh giả cảnh cường giả đều bị đánh ngã?

Vì lẽ đó, Hồng Mông tử khí vạn vạn là không thể dùng linh tinh, bởi vì ra một điểm sai lầm, đều vì là huyền giả đại lục mang đến tính chất hủy diệt tai nạn.

Bên trong cung điện.

“Còn có hai tháng, nghịch dũng khí huyền giả sắp xuất thế, bọn họ thân bất tử cũng sắp biến mất, khi đó, toàn bộ đại lục, bao quát Thánh địa, đều sẽ trở thành chiến trường. Ta không biết Thánh địa còn sẽ sẽ không đối phó chúng ta, ta cũng không biết nghịch dũng khí huyền giả xuất thế sau khi, sẽ sẽ không đối phó chúng ta, nhưng ta biết một chút, tương lai, chỉ có cường giả mới có thể sinh tồn, người yếu, khả năng đều tử!” Dương Diệp âm thanh ở giữa sân như hồng chung giống như vang lên.

Ở bên trong cung điện, là Đinh Thược Dược cấp nữ, còn có toàn bộ nam vực hết thảy bán thánh cùng với một phần hoàng giả cảnh cửu phẩm cường giả.

Nghe được Dương Diệp, mọi người sắc mặt đều chìm xuống.

Dương Diệp lại nói: “Tình cảnh của chúng ta bây giờ rất không lạc quan, bởi vì, mặc kệ là nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là Thánh địa, bọn họ mỗi một phe thực lực đều so với chúng ta mạnh hơn. Vì lẽ đó, trong tương lai, có khả năng nhất bị diệt, chính là chúng ta. Ta không phải đang hù dọa các vị, ta chỉ là muốn nói cho mọi người một chuyện, vậy thì là, từ nay về sau, chúng ta người đang ngồi, khả năng bất cứ lúc nào cũng sẽ chết đi!”

“Tình huống nghiêm trọng đến trình độ như thế này sao?” Câu hỏi chính là Đinh Thược Dược.

Dương Diệp gật gật đầu, trầm giọng nói: “So với ta đạo còn nghiêm trọng hơn, từ tức khắc lên, huyền giả đại lục tiến vào toàn diện giới nghiêm cùng trạng thái chiến tranh. Thược Dược, tướng, hết thảy tài nguyên tu luyện toàn bộ lấy ra, thỏa mãn những kia thiên phú tốt, hoặc là muốn đột phá người, nói chung, toàn diện tăng lên chúng ta huyền giả đại lục thực lực tổng hợp, không tiếc bất cứ giá nào.”

“Như vậy, chúng ta huyền giả đại lục tài nguyên, e sợ sẽ bị đào không” Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

“Hiện tại người sống không cần, chẳng lẽ muốn để cho người chết dùng sao?” Dương Diệp đạo

Nghe vậy, Đinh Thược Dược trong lòng rùng mình, hắn sâu sắc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó gật gật đầu. Vào giờ phút này, hắn mới rõ ràng, sự tình e sợ đã nghiêm trọng đến liền Dương Diệp đều không có có lòng tin đối mặt trình độ.

Dương Diệp quét giữa trường mọi người một chút, nói: “Ở đây, có hải tộc, có yêu tộc, còn có Ma tộc, mọi người đã từng hay là đều hoặc nhiều hoặc ít có sai rất nhiều ân oán, thế nhưng, ở cuộc sống tương lai, ta hi vọng mọi người có thể đều đồng tâm hiệp lực đoàn kết nhất trí, tạm thời có thể ràng buộc chính mình tộc nhân cũng làm được điểm này. Bởi vì, khả năng này là chúng ta một lần cuối cùng hợp tác rồi!”

Ở mọi người sắc mặt trầm trọng đi ra đại điện sau khi, bên trong cung điện đột nhiên vang lên một thanh âm: “Ta muốn so kiếm với ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn ra, cùng mình so kiếm? Ai lớn mật như thế?

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 773: Dương Diệp kiếm đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

773 chương: Dương Diệp kiếm đạo!

Nói chuyện chính là Lục Uyển.

Lúc này Lục Uyển không trước đây loại kia ôn nhu nhược nhược dáng vẻ, bất quá cũng không loại kia lộ hết ra sự sắc bén, vênh váo hung hăng cảm giác. Rất nhạt, rất yên tĩnh, lại như thủy.

Nhìn thấy Lục Uyển, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, "Ngươi đạt đến kiếm ý bảy tầng? Làm sao có khả năng..." Hắn cùng Lục Uyển bất quá ngắn trong thời gian ngắn một thấy, mà khi đó, Lục Uyển còn căn bản sẽ không kiếm a. Hiện tại nhưng là đã kiếm ý bảy tầng...

Lục Uyển gật gật đầu, nói: "Ta có rất nhiều không rõ địa phương, chúng ta so với, ta khả năng liền sẽ rõ ràng rồi!"

"Mạc Lão nói nàng là kiếm đạo kỳ tài!"

Lúc này, một bên Đinh Thược Dược đi tới, ở hắn bên cạnh, là Tần Tịch Nguyệt, Hiểu Vũ Tịch, Tô Thanh Thi, An Bích Như. Mà Tô Thanh Thi bên cạnh, còn đứng một cái phấn điêu ngọc trác bé gái.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào tiểu cô nương này trên người, mà bé gái cũng nhìn về phía Dương Diệp, bé gái trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ, còn mang theo một tia thân thiết.

"Niệm Tuyết?"

Vừa dứt lời, Dương Diệp đã đi tới bé gái trước, sau đó một cái ôm lấy bé gái. Dương Diệp động tác có chút thô nhục, bất quá bé gái cũng không sợ, trái lại là dứt khoát tiếng nói: "Cha, cha..." Hắn sở dĩ không sợ, không phải cái gì thiên nhiên thân cận cảm giác, mà là trước Tô Thanh Thi liền nói cho hắn Dương Diệp là cha của nàng cha.

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt nhất thời ướt át lên, bất quá trên mặt của hắn nhưng là đã cười nở hoa. Loại kia sơ làm cha cảm giác, không cách nào dùng bất kỳ ngôn ngữ mà hình dung được.

"Ca!"

Đang lúc này, ngoài điện truyền đến một đạo âm thanh lanh lảnh, đón lấy, Dương Diệp chính là cảm giác mình bị một đạo mềm mại thân thể cho ôm lấy. Trong lòng nhân chính là Tiểu Dao.

Lúc này Tiểu Dao không năm đó non nớt, nhiều hơn mấy phần thành thục.

“Ca, ngươi rốt cục trở về rồi!” Tiểu Dao âm thanh mang theo một tia khóc nức nở, bất quá trên mặt nhưng là mang theo nụ cười. Từ khi hai người mẫu thân chết rồi, ở Tiểu Dao trong lòng, ca ca chính là thân nhân duy nhất.

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Dao đầu, sau đó ánh mắt tự Tô Thanh Thi cấp nữ trên người từng cái đảo qua, nói: “Ta biết, khoảng thời gian này các ngươi khẳng định đều đang vì ta lo lắng đề phòng, ta không cách nào hứa hẹn cái gì, bất hy vọng đang nói cái gì xin lỗi loại hình, bởi vì, chúng ta là người một nhà, những kia đều không cần thiết!”

“Ta không phải là người nhà của ngươi!” Nói chuyện chính là Đinh Thược Dược, vì mặt ngoài lời của mình, hắn còn cố ý đứng ở bên cạnh đi, cùng Tô Thanh Thi mọi người tách ra một điểm khoảng cách.

“Di nương là!” Dương Niệm Tuyết dứt khoát tiếng nói: “Di nương chính là nhà của chúng ta nhân!”

Nghe vậy, mọi người đều là lộ ra nụ cười.

Đinh Thược Dược khóe miệng vi đánh, đi tới Dương Niệm Tuyết trước mặt, đưa tay nhẹ nhàng nặn nặn Dương Niệm Tuyết khuôn mặt nhỏ bé, nói: “Tiểu nha đầu, nói cho ngươi bao nhiêu lần, không được kêu ta di nương, phải gọi a di của ta, hiểu chưa?”

Đinh Thược Dược sở dĩ nói như vậy, là bởi vì Dương Niệm Tuyết gọi Dương Diệp nữ nhân, cũng chính là Hiểu Vũ Tịch mọi người là gọi di nương...

“Tại sao vậy!” Dương Niệm Tuyết tiểu tay nắm lấy Đinh Thược Dược tay, nói: “Thược Dược di nương không thích cha à...”

Đinh Thược Dược khóe mắt vi khiêu, thế nhưng trên mặt nhưng là lộ ra nụ cười hiền hòa, nói: “Là ai nói ta yêu thích cha ngươi?”

Dương Niệm Tuyết bài lên ngón tay mấy đạo: “Mẫu thân, hiểu di nương, Tần di nương, An di nương, còn có, còn có, các nàng đều biết nha...”

Một bên, Tô Thanh Thi cấp nữ không nhịn được cười, mà Dương Diệp lại có chút lúng túng. Đinh Thược Dược cũng là hơi đỏ mặt, hắn lần thứ hai nặn nặn Dương Niệm Tuyết khuôn mặt nhỏ bé, sau đó tàn nhẫn mà trừng Dương Diệp một chút, xoay người ly khai đại điện.

“Cha, ta đạo sai lầm rồi sao? Đinh di nương thật không cao hứng đây!” Dương Niệm Tuyết cảm giác thấy hơi thương tâm.

Dương Diệp khổ cười cợt, hôn một cái Dương Niệm Tuyết cái trán, nói: “Ngươi nha...”

Những ngày kế tiếp, toàn bộ huyền giả đại lục ở Đinh Thược Dược bố trí xuống, đã biến thành toàn dân đều Binh, đương nhiên, ngoại trừ bán thánh cường giả bất ngờ, còn lại huyền giả nhiều hơn nữa, cũng là bia đỡ đạn tồn tại. Bất quá Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược mục đích bất là muốn cho những người này đi chống lại nghịch dũng khí huyền giả hoặc là Thánh địa, bọn họ nhờ, chỉ là để mọi người cảm nhận được cảm giác nguy hiểm!

Chỉ có cảm nhận được cảm giác nguy hiểm, mạnh mẽ áp bức, rất nhiều rất nhiều người mới sẽ đi nỗ lực, đi liều mạng...

Ở bước ngoặt sinh tử lúc, một người tiềm năng có thể vô hạn bị kích phát!

Dương Diệp cho mình thả nghỉ mười ngày, mười ngày này bên trong, hắn không tu luyện, cũng không đi quản cổ vực trong thành sự tình, hắn đem có thời gian đều dùng ở bồi Dương Niệm Tuyết còn có Tô Thanh Thi cấp nữ trên người.

Đối với Dương Niệm Tuyết cùng Tô Thanh Thi cấp nữ, Dương Diệp trong lòng là hổ thẹn. Hắn phần lớn thời giờ không phải đang tu luyện, chính là ở làm như vậy, làm cái kia, bồi mấy nữ thời gian thật sự có thể đếm được trên đầu ngón tay, hơn nữa, hắn cũng rất rõ ràng, ở hắn ra ngoài khoảng thời gian này, Tô Thanh Thi cấp nữ trong lòng khẳng định là cực kỳ lo lắng hắn!

Bất quá hết cách rồi, bởi vì nếu như hắn không nỗ lực, chờ đợi hắn, chính là diệt vong!

Một ngày sáng sớm, Dương Diệp chính đang phủ thành chủ hậu viện ôm Dương Niệm Tuyết chơi đùa, Lục Uyển đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước.

“So kiếm!” Lục Uyển nhìn thẳng Dương Diệp, không dư thừa chút nào phí lời.

Nhìn thấy Lục Uyển, Dương Diệp có chút đau đầu, nữ nhân này từ nhìn thấy hắn ngày thứ nhất lên liền thiên tìm hắn so kiếm, đương nhiên, đối phương tự nhiên không là hắn đối thủ. Chủ yếu là đối phương trở lại một có thu hoạch sẽ lập tức tìm đến hắn so kiếm, dù cho là khuya khoắt...

Hắn tự nhiên là có thể từ chối, thế nhưng hắn không, bởi vì này Lục Uyển kiếm đạo thiên phú thực tại kinh động đến hắn. Vẫn chưa tới năm ngày, Lục Uyển kiếm ý liền từ bảy tầng tăng lên tới tám tầng... Này tăng lên tốc độ, để hắn cũng không khỏi thẹn thùng, xấu hổ!

Dương Diệp chỉ chỉ trước mặt hắn cái ghế, sau đó nói: “Uyển nhi, ngồi trước!”

Lục Uyển không tọa, chỉ là nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta không phải muốn tìm ngươi nhàn xả, ta là tìm ngươi tán gẫu kiếm!”

Lục Uyển lập tức ngồi xuống.

Dương Diệp nói: “Ngươi có thể hay không nói cho ta, kiếm ý của ngươi tại sao tăng lên nhanh như vậy? Hơn nữa bất kỳ kiếm kỹ, ngươi bình thường một lần sẽ, hai lần liền có thể thông thạo, ba lần liền có thể nắm giữ tinh túy. Ta rất hiếu kì, thật sự thật tò mò!”

Lục Uyển trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta không biết, ta chỉ biết là, ta đối với kiếm có không tên cảm giác thân thiết, ta, ta thậm chí cảm giác ta có thể cùng kiếm câu thông. Ngươi, ngươi lợi hại như vậy, ngươi không cái cảm giác này sao?”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo... Này Lục Uyển thực sự là có chút đả kích nhân. Bởi vì hắn lúc trước tu kiếm lúc, cũng không cái cảm giác này. Thậm chí, kiếm đạo của hắn thiên phú đều không là tốt như vậy. Hắn sở dĩ kiếm đạo thành công, ngoại trừ kiếm linh cùng tiểu vòng xoáy ở ngoài, hắn còn nghĩ tới một cái, đó chính là hắn tính cách của chính mình!

Hắn biết rõ chính mình tính cách ưu điểm cùng khuyết điểm, khuyết điểm là dễ dàng đắc tội nhân, dễ dàng chung quanh gây thù hằn, dễ dàng tìm đường chết; Mà ưu điểm nhưng là kiên nghị, quyết định một chuyện sau, không thành công, thì sẽ không quay đầu lại. Quan trọng nhất chính là tâm tình, hắn làm việc xưa nay sẽ không để cho chính mình có tâm lý bao quần áo...

Nên trên liền lên, đáng chết liền giết...

Ở đơn giản điểm chính là bản tâm, hắn xem thanh chính mình bản tâm, sau đó nhận thức chính mình bản tâm, cuối cùng, thuận theo bản tâm...

Trong lòng mỗi người đều có cái ác ma, chỉ là cái này ác ma bởi vì rất rất nhiều ngoại tại nhân tố bị áp chế mà thôi, hoặc là đạo, có người sẽ không đi thừa nhận trong lòng mình có ác ma. Mà có người coi như thừa nhận trong lòng mình có ác ma, nhưng cũng sẽ bởi vì rất rất nhiều ngoại tại nhân tố đi áp chế cái này ác ma.

Bọn họ không phải sợ phóng thích cái này ác ma sau sẽ đi thương tổn được người khác, mà là sợ phóng thích cái này ác ma sau sẽ vì chính mình mang đến tai họa...

Bởi vậy, rất rất nhiều nhân ở gặp phải bất bình sự tình sau, đa số sẽ nhường nhịn, tránh lui, né tránh. Người như thế, lâu dần, huyết tính không còn, không chỉ có huyết tính không còn, còn có thể vì chính mình tìm các loại lý do đến vì chính mình mềm yếu giải thích...

Thế gian chân chính có bản lĩnh giả, kỳ thực đại thể đều biết điều. Khi ngươi có bản lĩnh lúc, đối với một cái so với ngươi nhược nhân nhường nhịn, cái này gọi là cảnh giới, mà ngươi đối mặt một cái mạnh hơn ngươi nhân nhường nhịn, này không gọi cảnh giới, cái này gọi là mềm yếu. Vì lẽ đó, trên thế giới có rất nhiều rất nhiều chỉ biết bắt nạt kẻ yếu...

Tại sao? Bởi vì người yếu dễ ức hiếp!

Dương Diệp rất lâu trước liền rõ ràng điểm ấy, bởi vậy, hắn chắc chắn sẽ không đi nhường nhịn.

Bắt nạt ta, phụ ta, muốn hại ta, ta gấp mười lần, gấp trăm lần, thiên lần trả lại! Nhân từ, là đối với nhân giảng, mà thế giới này, không phải rất nhiều người đều có thể xưng là nhân!

Kiếm đạo có rất nhiều dũng khí, hắn đi kiếm đạo là Sát đạo, bất bình, dùng giết để giải quyết. Mà trước mắt này Lục Uyển nhưng là rõ ràng vẫn không có kiếm đạo của chính mình, thế nhưng ở kiếm ý cùng với kiếm kỹ phương diện tăng lên tốc độ, nhưng là nhanh để hắn cũng không sánh nổi!

Cùng Lục Uyển trò chuyện hồi lâu, Dương Diệp càng ngày càng phát hiện Lục Uyển khủng bố, bởi vì một ít kiếm đạo phương diện vấn đề, hắn chỉ là giảng giải cái mới đầu, mà mặt sau hắn liền cơ bản đều hiểu... Đồng thời vẫn có thể đưa ra một ít đặc biệt kiến giải cùng vấn đề!

Nhìn Lục Uyển hồi lâu, Dương Diệp không nói gì, Lục Uyển vừa bắt đầu còn rất hờ hững, thế nhưng rất nhanh, hắn có chút tự nhiên, ánh mắt không có chút né tránh, không dám cùng Dương Diệp đang nhìn nhau.

Hồi lâu, ngay khi Lục Uyển sắp không chịu nổi Dương Diệp ánh mắt lúc, Dương Diệp lấy ra một viên nạp giới đặt ở trước mặt nàng, nói: “Trong này có một cái tiền bối kiếm đạo truyền thừa, ta cho rằng, nếu như ngay cả ngươi cũng không có tư cách truyền thừa kiếm đạo của hắn, vậy thế giới này e sợ không có nhân có tư cách. Bên trong còn có hắn lưu cho đồ vật của ngươi, ta không tra xét, hiện tại, những thứ này đều là ngươi!”

“Trước đó bối rất mạnh sao?” Lục Uyển hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Rất mạnh, mạnh phi thường!”

Lục Uyển gật gật đầu, sau đó cầm lấy nạp giới. Hắn rất rõ ràng, ở kiếm đạo phương diện có thể làm cho Dương Diệp đều đạo rất mạnh, cái kia nhất định là thật sự rất mạnh!

Mười ngày qua đi, Dương Diệp bắt đầu rồi điên cuồng tu luyện, trải qua hai mươi ngày điên cuồng tu luyện, hắn đạt đến hoàng giả cảnh ngũ phẩm.

Mà lúc này, huyền giả đại lục xảy ra vấn đề rồi.

Bởi vì yêu giới Long tộc Lôi Trì bên trong cái kia người khủng bố muốn đi ra...

Còn chưa có đi ra, thế nhưng chỉ là hắn tản mát ra khí tức liền trực tiếp Long tộc phá huỷ!

Ps: Cảm tạ long chiến man hoang bằng hữu hào thưởng.... Ngày hôm nay ở cộng canh một! Cảm tạ bằng hữu chống đỡ!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 774: Trấn ngục tháp phá, nghịch dũng khí huyền giả ra!

774 chương: Trấn ngục tháp phá, nghịch dũng khí huyền giả ra!

Yêu vực..

Long tộc ngoại trừ cái kia Lôi Trì ở ngoài, hết thảy đều không còn. Bất quá tốt đang không có long thương vong, bởi vì ở lúc trước yêu vực cùng loài người kết minh sau khi, Dương Diệp liền nói cho yêu hoàng Lôi Trì bên dưới có nhân vật khủng bố, bởi vậy, Long tộc long sớm cũng sớm đã lui ra Long tộc.

Dương Diệp cùng Lục Ngôn còn có Mạc Lão ba người đứng ở Lôi Trì bên, nhìn không ngừng lăn lộn Lôi Trì, ba người trên mặt đều xuất hiện vẻ nghiêm túc.

“Kỳ thực, hắn hẳn là đã sớm có thể đi ra rồi!” Lục Ngôn đột nhiên nói.

Dương Diệp không rõ, nhìn về phía Lục Ngôn, người sau lại nói: “Cảm nhận được sao? Hắn trong lòng đất hấp thu còn bên trong đại địa chi tử mạch, ngươi khả năng không hiểu cái gì gọi là đại địa chi tử mạch, đại địa chi tử mạch cũng thuộc về một loại năng lực, liền như linh khí. Có đại địa chi tử mạch không bằng linh khí, thế nhưng có đại địa chi tử mạch, nhưng là muốn so với linh khí tốt vô số lần. Ta cảm thụ hạ, nơi này đại địa chi tử mạch so với linh khí tinh khiết, chỉ có điều nhờ khô cạn.”

“Thực lực của hắn làm sao?” Đây là Dương Diệp quan tâm sự tình, bởi vì cái tên này ở huyền giả đại lục, một khi làm không cẩn thận, sẽ đem huyền giả đại lục làm long trời lở đất.

“Không biết!” Lục Ngôn nói: “Bất quá xem trận thế này ngươi nên cũng rõ ràng, tuyệt đối không phải một cái người hiền lành!”

Dương Diệp gật gật đầu, kỳ thực hắn cũng rõ ràng, có thể làm cho lúc trước Long tộc không tiếc hi sinh chính mình đến trấn áp người, lại làm sao có khả năng sẽ là người yếu? Bất quá cũng không đáng kể, ở không thánh giả thế giới, đối phương ở cường lại có thể cường đi nơi nào?

“Sau đó trước tiên cùng hắn nói chuyện đi, nếu như thực sự không thể đồng ý, cái kia liền đã kết liễu hắn!” Lục Ngôn nhạt tiếng nói.

Dương Diệp gật gật đầu, có Lục Ngôn cùng Mạc Lão ở, còn có Trấn

Giới Thạch, lại còn có hai mươi mốt cụ bán thánh con rối, hơn nữa trong đó còn có hai cỗ là trung cấp bán thánh. Lần này đội hình còn không đánh được một cái không phải thánh giả người, vậy thì quá thất bại.

Lúc này Lôi Trì liền như bị luộc mở ra nước sôi, không ngừng lăn lộn, cùng lúc đó, chu vi mặt đất bắt đầu chiến chuyển động. Lại một lát sau, Lôi Trì phía dưới dĩ nhiên thẩm thấu ra vô số hắc khí, không tới một hồi, toàn bộ Lôi Trì đều bị hắc khí bao trùm.

“Xem ra cái tên này còn là một ma đầu!” Lục Ngôn đạo

“Thần bí làm sao? Ta liền đồng ý thành thần bí!” Hắc khí bên trong, đột nhiên truyền đến một thanh âm. Âm thanh rất có từ tính, tạm thời phảng phất mang theo một tia làm người chấn động cả hồn phách ma tính.

Dương Diệp trong lòng rùng mình, kiếm ý ly thể một tấc, hình thành một cái mỏng manh bình phong. Thời khắc này, hắn biết, phía dưới thực lực của người này, tuyệt đối không kém gì cái kia Hà Chí Tôn cùng Nhân Nhân.

“Thần bí không thần bí chuyện không liên quan đến ta, ngươi nhờ đi ra, chúng ta bất ngăn cản, bất quá, ngươi đến bảo đảm sau khi ra ngoài không gieo vạ muôn dân!” Dương Diệp đạo lúc này huyền giả đại lục đã nhất thống, đều thuộc về thế lực của hắn, nếu như đối phương xằng bậy, cái kia không thể nghi ngờ chính là ở gây sự với hắn, đây là hắn tuyệt không cho phép!

“Bảo đảm?” Hắc khí bên trong truyền đến một đạo xem thường âm thanh, “Ngươi là cái thá gì, lại muốn bản vương cho ngươi bảo đảm? Vốn là ta đối với cái kia chút gì phàm nhân mệnh là không có hứng thú, bất quá ngươi nói như vậy, cái kia bản vương còn liền càng muốn đi ra gieo vạ một thoáng. Vừa vặn, mười vạn năm không giết người, ta sợ xa lạ, trước tiên cần phải quen thuộc quen thuộc!”

“Cho ngươi mặt không biết xấu hổ là không?” Dương Diệp âm thanh hàn đi, “Ngươi nhờ cảm giác rất trâu bò, vậy thì đi ra chiến một trận chiến, ngươi nhìn ta một chút có thể hay không làm thịt ngươi!”

“Giun dế, ngươi sẽ vì là lời của mình trả giá thật lớn!” Hắc khí bên dưới, thanh âm lạnh như băng truyền đến.

“Ngươi sẽ vì chính mình ngông cuồng trả giá thật lớn!”

Nói chuyện chính là Lục Ngôn, sau khi nói xong, Lục Ngôn đối với hắc khí đột nhiên chính là một chưởng.

“Ầm!”

Ở Lục Ngôn mạnh mẽ chưởng lực bên dưới, cái kia lăn lộn hắc khí nhất thời bị đập vào Lôi Trì phía dưới, bất quá lúc này đã không Lôi Trì. Ở Dương Diệp ba người trước mặt, là một cái vực sâu khổng lồ, vực sâu để là vô tận hắc khí đang lăn lộn. Từng luồng từng luồng âm hàn khí thế khủng bố tự cái kia trong vực sâu không ngừng truyền đến...

“Ngươi không phải người của thế giới này!”

Hắc khí bên dưới, lần thứ hai truyền đến người bí ẩn âm thanh.

Lục Ngôn nói: “Ngươi hiện tại cũng biết chúng ta biên thực lực, hiện tại, ngươi giác chúng ta song mới có thể nói chuyện sao? Nếu như ngươi không cảm thấy, cái kia phí lời cũng đừng nói, đi ra đánh một trận.”

Trầm mặc hồi lâu, dưới nền đất người bí ẩn âm thanh lần thứ hai truyền đến: “Nói chuyện gì?”

Lục Ngôn nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Sau một tháng, nghịch dũng khí huyền giả sắp xuất hiện, đại chiến sắp nổi lên. Khi đó, chiến tranh liền sẽ kéo dài đến nghịch dũng khí huyền giả chết hết, hoặc là nhân loại chúng ta chết hết. Hiện tại huyền giả đại lục có tam phe thế lực, một phương là chúng ta huyền giả đại lục, còn có một phương là Thánh địa, cái cuối cùng là nghịch dũng khí huyền giả. Ngươi thuộc về phương nào?”

“Thánh địa!”

Hắc khí phía dưới đột nhiên truyền đến một đạo ẩn chứa khủng bố vô cùng lạnh lẽo sát ý, cái kia sát ý như vạn năm hầm băng, làm cho Dương Diệp trong cơ thể không khỏi bốc lên một đạo lạnh lẽo hàn ý.

Không cần phải nói, phía dưới cái này cùng Thánh địa khẳng định là có đại thù. Bất quá ngẫm lại cũng là, lúc trước Long tộc tốt hơn một chút chính là thuộc về Thánh địa, mà trước mắt cái tên này là bị Long tộc trấn áp, có cừu oán, đó là rất bình thường!

“Ta biết ý của ngươi, ta sau khi đi ra có thể không đối địch với các ngươi, thế nhưng, Long tộc nhất định phải chết hết, không chỉ có huyền giả đại lục Long tộc, chính là Thánh địa Long tộc, bản vương cũng phải bọn họ toàn bộ chết hết!” Người bí ẩn âm thanh mang theo một tia rít gào.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Các hạ còn không làm rõ được chính mình tình hình cùng tình cảnh. Mặc kệ là ta huyền giả đại lục, vẫn là Thánh địa, ngươi cho rằng ngươi có thể lấy sức lực của một người làm ra quá chúng ta sao? Không muốn nói với ta ngươi năm đó làm sao làm sao lợi hại, ta chỉ biết là ngươi hiện tại là một người cô đơn.”

“Ngươi có ý gì!” Người bí ẩn trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Huyền giả đại lục Long tộc ngươi là đừng nghĩ chuyển động, Thánh địa Long tộc, ngươi tùy tiện đi làm. Câu cuối cùng, chỉ cần ngươi đáp ứng đi ra không ở huyền giả đại lục xằng bậy, chúng ta xoay người rời đi.” Hắn không phải là không muốn mời chào đối phương, thế nhưng hắn rất rõ ràng, đối phương cùng Mạc Lão còn có Lục Ngôn không giống nhau, đến đối phương loại cường giả cấp bậc này, đối phương làm sao có khả năng sẽ theo hắn?

“Nếu như ta nhất định phải giết đây?” Người bí ẩn trầm giọng nói.

“Vậy ngươi liền vĩnh viễn cũng đừng đi ra rồi!” Dương Diệp trong mắt hiện lên vô hạn sát ý.

“Bên cạnh ngươi hai người này xác thực mạnh, thế nhưng bằng hai người bọn họ, e sợ vẫn không giết được ta!” Người bí ẩn đạo

Dương Diệp vung tay phải lên, hai mươi mốt cụ bán thánh con rối xuất hiện tại phía sau hắn, nói: “Ta thực sự là không muốn cùng ngươi lãng phí thời gian, hiện tại, ta thay đổi chủ ý, đối với ngươi loại này không ổn định nhân tố, vẫn là trừ bỏ được!” Nói, Dương Diệp lấy ra Trấn Giới Thạch ném cho Mạc Lão, sau đó để hai mươi mốt cụ bán thánh nhảy xuống cái kia vực sâu.

Mạc Lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó cùng Lục Ngôn cũng tiến vào cái kia trong vực sâu.

“Trấn Giới Thạch, tiểu tử, ngươi đến tột cùng là người nào... Dĩ nhiên có Thánh địa Trấn Giới Thạch!” Vực sâu để, truyền đến người bí ẩn kinh hãi thanh.

Rầm rầm

Rất nhanh, vực sâu dưới nền đất truyền đến từng đạo từng đạo tiếng nổ vang rền, sức mạnh mạnh mẽ làm cho vực sâu không ngừng mở rộng, vẻn vẹn là mấy tức thời gian, toàn bộ vực sâu liền mở rộng hơn trăm lần!

“Dừng lại, ta cảm thấy chúng ta có thể cố gắng nói chuyện!”

Vực sâu dưới nền đất đột nhiên truyền đến người bí ẩn âm thanh...

Rất nhanh, Mạc Lão cùng Lục Ngôn còn có hai mươi mốt cụ bán thánh con rối xuất hiện tại Dương Diệp trước. Lục Ngôn lắc lắc đầu, nói: “Giết không chết hắn!”

“Nghịch dũng khí huyền giả?” Dương Diệp hơi nhướng mày.

Mạc Lão đem Trấn Giới Thạch trả lại Dương Diệp, nói: “Hắn không phải nghịch dũng khí huyền giả, bởi vì trên người hắn không nghịch dũng khí huyền giả khí thế ấy, bất quá... Hắn có nghịch dũng khí huyền giả thân bất tử!”

“Ta rõ ràng rồi!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia vực sâu, nói: “Ngươi đã từng đoạt xác quá nghịch dũng khí huyền giả, ta đoán không lầm chứ?”

“Làm sao ngươi biết!” Người bí ẩn trong thanh âm mang theo một tia khiếp sợ cùng nghi hoặc.

“Cái này ngươi cũng đừng quản!” Dương Diệp khoát tay áo một cái, nói: “Ngươi không phải muốn nói sao? Hiện tại đến nói chuyện đi!”

Dương Diệp hiện tại xem như là rõ ràng, sau này có thể dùng quyền đầu giải quyết, tận lực cũng đừng đi đạo phí lời. Nắm đấm rất cứng, đối phương sẽ đến cầu ngươi đàm luận!

“Chúng ta có thể hợp tác!” Người bí ẩn đạo

Dương Diệp trong lòng hơi động, nói: “Nói tiếp!”

“Đại kiếp nạn sắp tới, chỉ bằng vào cá nhân ta sức mạnh, căn bản không tiếp tục sống sót, chúng ta có thể đồng thời liên thủ đối kháng Thánh địa, đối kháng nghịch dũng khí huyền giả, còn có thiên ngoại thiên!” Người bí ẩn đạo

“Ta làm sao tin tưởng lời của ngươi?” Dương Diệp đạo

Lục Ngôn bỗng nhiên nói: “Đến hắn loại này cấp bậc nhân, là xem thường nói dối.”

Dương Diệp gật gật đầu, cường giả có cường giả kiêu ngạo cùng tôn nghiêm, đối phương trước tuy rằng suýt chút nữa bị diệt, thế nhưng là cũng không xin tha, có thể thấy đối phương cũng là một cái có huyết tính người có cốt khí.

Giải quyết người bí ẩn sự tình sau, Dương Diệp lập tức trở về đến cổ vực thành, sau đó sẽ thứ bắt đầu điên cuồng tu luyện. Nguyên bản hắn là muốn tìm An Nam Tĩnh luận bàn tỷ thí, nhưng đáng tiếc chính là từ hắn trở về bắt đầu, An Nam Tĩnh liền vẫn đang bế quan.

Lại qua một tháng...

Ở vô số năng lực thạch cùng ngàn năm hỏa tinh thạch chồng chất hạ, Dương Diệp từ hoàng giả cảnh ngũ phẩm tăng lên tới hoàng giả cảnh lục phẩm, thế nhưng hắn vẫn là không cách nào rút kiếm... Theo: Đè kiếm linh tới nói, hắn sức mạnh cùng thực lực quá thấp, đạt đến bán thánh hoặc là có thể thử xem...

Duy nhất đáng giá vui mừng chính là theo cảnh giới của hắn tăng lên, Hồng Mông trong tháp Hồng Mông tử khí càng ngày càng nhiều, theo Hồng Mông tử khí càng ngày càng nhiều, một cái có chút điên cuồng ý nghĩ xuất hiện tại Dương Diệp trong đầu...

Thánh địa.

Lúc này Thánh địa cùng huyền giả đại lục như thế toàn dân đều Binh, ở Thánh chủ khiến hiệu triệu hạ, hết thảy chủng tộc cường giả tất cả tập hợp đến cổ thánh thành, lúc này cổ bên trong tòa thánh thành cường giả khí tức xông thẳng bầu trời, kinh sợ thiên địa!

Dương Diệp đang đợi!

Thánh địa nhân đang đợi!

Đều đang đợi!

Chờ nghịch dũng khí huyền giả ra!

Rốt cục, một ngày nào đó, một thanh âm đột nhiên vang vọng ở Thánh địa mỗi một góc:

“Mười vạn năm, chúng ta thoát khỏi số mệnh...”

Lời vừa nói xuống.

“Ầm!”

Trấn ngục tháp ầm ầm phá nát...

“Kể từ hôm nay, này nhân, này địa, này thiên, nên thọ chung đi ngủ rồi!”

Một thanh âm lần thứ hai vang vọng ở Thánh địa mỗi một góc.

Một cột máu xông thẳng bầu trời, một tiếng vang thật lớn, thiên địa run rẩy dữ dội...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 775: Thiên đạo vẫn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

775 chương: Thiên đạo vẫn!

Thiên không thanh minh, biến thành đỏ như máu một mảnh, vô tận huyết quang bao phủ Thánh địa mỗi một chỗ ngóc ngách.

Vào đúng lúc này, tất cả mọi người đều cảm nhận được một luồng bi thương.

Bởi vì thế giới này thiên đạo chết rồi

Mỗi một mảnh sinh ra thế giới đều có linh, cái này linh, bị mọi người xưng là thiên đạo. Thiên đạo là có ý thức, phải nói là có tiềm thức, nó sẽ bản năng đối với những kia có thể uy hiếp nó nhân ra tay, tỷ như tương xứng có người muốn thành thánh lúc, nó sẽ hạ xuống thiên kiếp, bởi vì nhân mạnh mẽ tới trình độ nhất định sau, là sẽ uy hiếp đến chúng nó.

Không đúng và sai, thiên đạo muốn sống sót, liền muốn ngăn cản càng nhiều người trở nên mạnh mẽ, mà nhân nếu muốn sinh động càng lâu, vậy sẽ phải tranh đấu cùng trời.

Tuy rằng như vậy, thế nhưng rất nhiều người đối với thiên đô là lòng mang kính ý, bởi vì nó thai nghén nhân loại, thai nghén tất cả sinh linh

Bởi vậy, rất nhiều nhân loại cho dù biến rất mạnh rất mạnh, liền như lúc trước kiếm tông tổ sư, thế nhưng hắn vẫn không có đối với thiên đạo ra tay

Mà hiện tại, nghịch dũng khí huyền giả mới vừa vừa xuất thế, đầu tiên giết, chính là vùng thế giới này thiên đạo.

Đây là ở tuyên chiến, hướng về hết thảy vùng thế giới này tất cả sinh linh tuyên chiến. Bởi vì không còn thiên đạo, vùng thế giới này sẽ trong thời gian ngắn nhất khô cạn, cho đến triệt để hủy diệt.

Không chết không thôi

Thời khắc này, mặc kệ là Thánh địa vẫn là huyền giả đại lục người đều rõ ràng nghịch dũng khí huyền giả ý tứ.

Trấn ngục tháp hủy diệt sau khi, từng đạo từng đạo bóng đen tự dưới nền đất phóng lên trời theo càng ngày | càng nhiều nghịch dũng khí huyền giả xuất hiện ở diện, trên mặt đất khí thế khủng bố càng ngày càng mạnh, dần dần, nghịch dũng khí huyền giả bên này cường giả khí tức cùng cổ thánh thành bên này cường giả khí tức, phân biệt hóa thành một cái màu vàng Cự Long cùng màu đen Cự Long ở chân trời đụng vào nhau

“Ầm!”

Phía chân trời run rẩy dữ dội, hai cái Cự Long ầm ầm vỡ vụn.

“Tịch diệt quyền!”

Dưới nền đất đột nhiên truyền ra một thanh âm, đón lấy, một cái nắm đấm màu đen phóng lên trời, nắm đấm trên không trung đột nhiên thay đổi phương hướng, hướng về cổ thánh thành đánh tới. Nắm đấm không lớn, chỉ có bình thường to bằng nắm tay, thế nhưng trong đó nhưng phảng phất có hủy diệt thế giới sức mạnh, chỗ đi qua, không gian từng trận đổ nát, tạm thời sinh cơ bị vừa kéo mà không dường như muốn tịch diệt tất cả!

Còn chưa đi tới cổ thánh thành, thế nhưng cái kia trong đó sức mạnh nhưng là làm cho cổ bên trong tòa thánh thành vô số người biến sắc, bởi vì bọn họ trong cơ thể sinh cơ dĩ nhiên đang trôi qua!

“Sao băng chỉ!”

Cổ bên trong tòa thánh thành cũng vang lên một thanh âm, đón lấy, một cái màu vàng ngón tay tránh ra cổ thánh thành cùng cái kia nắm đấm đụng vào nhau.

Một tiếng sấm rền giống như tiếng nổ lớn ở toàn bộ Thánh địa mọi người bên tai ầm ầm vang vọng, chấn động rất nhiều người màng tai từng trận đâm nhói, có lại càng không có thể, trực tiếp bị chấn động thất khiếu chảy máu!

“Không sai, so với ngươi năm đó tổ tiên không kém chút nào!”

Một thanh âm tự dưới nền đất truyền ra, đón lấy, một cái trát một cái thật dài mái tóc người trung niên xuất hiện tại cổ thánh ngoài thành, mà ở sau người hắn, có sắp tới một vạn người

Toàn bộ là bán thánh!

Người trung niên mái tóc rất dài, chạm đất, ở cái hông của hắn, là một thanh đao, đao dài ba thước có thừa, không vỏ đao, thân đao rất bình thường, lại như một cái phổ thông đao. Mà người trung niên hai mắt hắn một có mắt, ở hốc mắt của hắn bên trong, rỗng tuếch, điều này làm cho người trung niên xem ra có chút khủng bố!

Tại trung niên nhân phía sau, là mười tên thân mặc áo bào đen cường giả, nữ có nam có, đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là mười người này toàn bộ là cao cấp bán thánh!

“Không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên đem nghịch dũng khí huyền giả thu sạch phục rồi, đúng là để ta bất ngờ rồi!” Cổ bên trong tòa thánh thành, một thanh âm truyền ra.

“Năm đó, chúng ta bởi vì không đoàn kết, bị các ngươi còn có thiên ngoại thiên nhân từng cái đánh tan, hiện tại, các ngươi sẽ không ở có cơ hội rồi!” Trung niên nhân nói.

“Các ngươi, không thân bất tử rồi!” Cổ bên trong tòa thánh thành, âm thanh truyền ra.

“Cái kia đối với chúng ta tới nói, là giải thoát!” Người trung niên hướng bước về phía trước một bước, nói: “Năm đó các ngươi các tổ tiên nợ chúng ta, ngày hôm nay, các ngươi tới thế bọn họ trả lại đi!”

“Các ngươi giải thoát rồi, chúng ta cũng nên giải thoát rồi đến đây đi”

Theo âm thanh này hạ xuống, cổ thánh thành cửa thành bị mở ra, một người mặc áo bào trắng, mặt đái mặt nạ màu trắng nam tử chậm rãi đi ra. Sau lưng hắn có mười lăm tên cường giả.

Toàn bộ cao cấp bán thánh, trong đó, có cái kia Hà Chí Tôn, còn có Nhân Nhân, còn có mắt mù ông lão

Mà mười lăm người phía sau, là hơn hai vạn tên bán thánh!

Không có một chút nào phí lời, chiến

Trận chiến này, kinh thiên địa khiếp quỷ thần tiên máu nhuộm đỏ cổ thánh ngoài thành đại địa, cũng nhuộm đỏ cổ thánh thành tường thành, máu tanh khí tức, toàn bộ Thánh địa đều có thể rõ ràng nghe thấy được.

Sau ba ngày, Thánh địa nhân lui trở về cổ thánh thành, trận chiến này, Thánh địa bỏ lại năm ngàn cụ bán thánh cường giả thi thể ở cổ thánh ngoài thành, mà nghịch dũng khí huyền giả chỉ tử không tới một ngàn

Thánh địa đại bại, thảm bại, chỉ có thể dựa vào cổ thánh thành mười vạn năm trước lưu lại hộ thành đại trận chống đối nghịch dũng khí huyền giả.

Lần này, tất cả mọi người đã được kiến thức nghịch dũng khí huyền giả khủng bố cùng mạnh mẽ.

“Ở trong mắt chúng ta, các ngươi chỉ là một cái đứa bé!” Người đàn ông trung niên trôi nổi ở cổ thánh ngoài thành trên không, nhìn xuống cổ thánh thành nói: “Chúng ta trải qua chiến đấu cùng nguy hiểm, lại há lại là các ngươi những này một từng va chạm xã hội nhân có khả năng so với?”

Mặt nạ nam tử xuất hiện tại người đàn ông trung niên trước, nói: “Ta thừa nhận, ta xác thực đánh giá thấp các ngươi.”

Người đàn ông trung niên chỉ chỉ cổ thánh thành, nói: “Ta nhớ tới này ra trận, gọi chư thiên kết giới trận, là xuất từ năm đó thiên ngoại thiên những người kia tay. Ta như mạnh mẽ tấn công, có thể phá, bất quá, sẽ tổn thất nặng nề. Không liên quan, chúng ta lên.” Nói, người đàn ông trung niên xoay người rời đi, cùng lúc đó, tiếng nói của hắn ở giữa sân lại vang lên: “Mười vạn năm, các ngươi bị khổ mười vạn năm, lẽ nào liền không hy vọng phát tiết một chút sao?”

“Hống”

Ở người đàn ông trung niên trước mặt những kia nghịch dũng khí huyền giả một gào thét, sau đó hóa thành từng đạo từng đạo bóng đen hướng về bốn phương tám hướng bay đi

Ở Thánh địa, không phải là hết thảy chủng tộc người đều triệt đến cổ thánh thành, đi tới cổ thánh thành, đều chỉ là một ít chủng tộc hàng đầu sức mạnh, mà những kia cuối cùng sức mạnh huyền giả cũng không có tới

Tàn sát, xích. Lỏa. Lỏa tàn sát

Thánh địa, cái này đã từng Thiên Đường, hiện tại, đã biến thành chân chính Địa ngục. Mà cổ thánh thành, trở thành cuối cùng một mảnh thiên đường

Huyền giả đại lục.

Dương Diệp đem nhốt tại trong mật thất, ở trước mặt của hắn, là tám toà quan tài đá. Lúc này Dương Diệp biểu hiện là hưng phấn, vô cùng hưng phấn. Bởi vì hắn phát hiện, những này quan tài đá bên trong nhân trong cơ thể đã không kinh khủng kia màu đen sâu, nói cách khác, hắn có thể luyện chế thành kiếm nô rồi!

Ở bên cạnh hắn, là kiếm linh, còn có hai mươi mốt cụ bán thánh kiếm nô, này tự nhiên là vì để ngừa vạn nhất này quan tài đá bên trong nhân đột nhiên sống lại

Để hắn bất ngờ chính là, những này quan tài đá bên trong người cũng không sống lại hơn nữa từng cái từng cái trong cơ thể sinh cơ đều không.

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp cũng không nghĩ rõ ràng đây là tại sao. Bất quá cái này cũng không trọng yếu, trọng yếu chính là hắn đem có tám cụ trung cấp bán thánh cường giả con rối!

Đối với luyện chế con rối, Dương Diệp đã là xe nhẹ chạy đường quen, sau một ngày, hắn có thêm tám tên trung cấp bán thánh con rối, thêm vào trước hai tên trung cấp bán thánh con rối, hắn hiện tại thì có mười tên trung cấp bán thánh con rối, còn có mười chín tên phổ thông bán thánh con rối.

Đương nhiên, hắn biết rõ, chút thực lực này, diện đối bán thánh cùng nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là còn thiếu rất nhiều xem, bởi vậy, hắn quyết định buông tay một kích!

Vậy thì là dùng trong cơ thể Hồng Mông tử khí cho những này bán thánh con rối tu luyện

Hồng Mông tử khí, hắn không dám cho Mạc Lão cùng Lục Ngôn dùng, không phải hắn không tin hai người, ngược lại, đối với Mạc Lão, hắn là phi thường phi thường tín nhiệm, thế nhưng, Hồng Mông tử khí sự tình thực sự là can hệ quá lớn. Một khi nơi này xuất hiện thánh giả, cái kia ý vị như thế nào?

Mang ý nghĩa thế giới này có Hồng Mông tử khí, mà Hồng Mông tử khí đã bị phong toả, nơi nào đến Hồng Mông tử khí? Khi đó, không chỉ có Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả sẽ đưa mắt đầu đến huyền giả đại lục, khẳng định thiên ngoại thiên những người kia cũng sẽ xuất thủ. Mạc Lão thành thánh sau, có thể quét ngang nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa, thế nhưng có thể quét ngang thiên ngoại thiên sao?

Không thể, mà một khi thiên ngoại thiên không kiêng dè tất cả ra tay, huyền giả đại lục thập tử vô sinh!

Mà một cái có thể sản sinh Hồng Mông tử khí bảo vật, tuyệt đối có thể làm cho thiên ngoại thiên nhân liều lĩnh ra tay

Hắn không phải là không muốn Mạc Lão cùng Lục Ngôn mọi người thành thánh, mà là thời cơ chưa tới!

Dương Diệp lại một lần nữa đã được kiến thức Hồng Mông tử khí khủng bố, những này bán thánh con rối ở dùng Hồng Mông tử khí tu luyện lúc, những này bán thánh con rối khí tức hầu như mỗi thời mỗi khắc đều ở trở nên mạnh mẽ. Điều này làm cho Dương Diệp đại hỉ, bất quá trong lòng hắn vẫn là đau lòng, bởi vì những này Hồng Mông tử khí nhưng là hắn tích trữ đã lâu đã lâu!

Sau ba ngày, Dương Diệp trong cơ thể mười chín tên phổ thông bán thánh con rối toàn bộ đã biến thành trung cấp bán thánh, mà cái kia mười cụ trung cấp bán thánh vẫn là trung cấp bán thánh, cũng không hề tăng lên, thế nhưng, này mười cụ trung cấp bán thánh khí tức so với trước nhưng là mạnh mẽ mấy lần không ngừng! Cùng là trung cấp bán thánh, hiện tại hắn này mười cụ bán thánh trong đó một bộ, đều có thể chọn lúc trước Hỏa Linh Tộc tộc trưởng hai, ba cái!

Dương Diệp cho này mười cụ bán thánh đặt tên là siêu cấp chiến tướng, mà còn lại trung cấp bán thánh tuy rằng cùng mười tên siêu cấp chiến tướng cùng là trung cấp bán thánh, thế nhưng thực lực kia nhưng là không siêu cấp chiến tướng cường.

Dương Diệp vốn định yên tĩnh tu luyện, tăng lên cảnh giới, lấy này đến thu được càng nhiều Hồng Mông tử khí, tiếp theo sau đó tăng lên bán thánh kiếm nô, thế nhưng đáng tiếc, phiền phức đến.

Mục Thanh Phong đến huyền giả đại lục, không phải một người đến, mà là mang theo hai tên nghịch dũng khí huyền giả đến, chính xác nói là hắn lúc này đang bị hai tên nghịch dũng khí huyền giả truy sát.

Vốn là hai tên nghịch dũng khí huyền giả là truy sát Mục Thanh Phong, thế nhưng khi này hai tên nghịch dũng khí huyền giả phát hiện huyền giả đại lục sau, một tên trong đó nghịch dũng khí huyền giả dĩ nhiên bỏ qua Mục Thanh Phong, sau đó bắt đầu tùy ý hành hạ đến chết

Dương Diệp ra mật thất, nhìn phía chân trời, nói: “Nên đến chung quy hay là muốn đến, trốn là tránh không thoát a!” Nói xong, ‘Vèo’ một hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở phía chân trời.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 776: Thánh Đường yêu cầu hợp tác?

Nguồn: EbookTruyen.VN

776 chương: Thánh Đường yêu cầu hợp tác?

Nghịch dũng khí huyền giả xuất thế, thế chiến không thể tránh được, huyền giả đại lục muốn né tránh, đó là không. Bởi vậy, khi biết nghịch dũng khí huyền giả tiến vào huyền giả đại lục lúc, Dương Diệp không phải cảm giác bất ngờ.

Dương Diệp là lo lắng, bởi vì nghịch dũng khí huyền giả mỗi người đều bán thánh, hơn nữa số lượng có sắp tới 10 ngàn, này thực lực khủng bố, nếu như toàn bộ đi tới huyền giả đại lục, huyền giả đại lục nên làm gì?

Đánh khẳng định là đánh không lại

Bất quá Dương Diệp cũng dự định được rồi, đến lúc đó nếu như huyền giả đại lục có ngập đầu tai ương lúc, hắn sẽ lập tức để Mạc Lão cùng Lục Ngôn thành thánh. Bởi vì đến loại kia thời điểm, còn kiêng kỵ này, kiêng kỵ cái kia, cái kia không thể nghi ngờ là ngu xuẩn hành vi.

Bắc hải nơi.

Mục Thanh Phong đi tới huyền giả đại lục sau khi, lập tức hướng về cổ vực thành phương hướng chạy, hắn đem tốc độ của chính mình tăng lên tới cực hạn, chỗ đi qua, liền dường như thanh phong phất quá như thế.

Tuy rằng như vậy, thế nhưng hắn vẫn bị ngăn cản.

Ngăn cản hắn chính là một tên nghịch dũng khí huyền giả

“Tiểu nữ oa, không sai tốc độ, dĩ nhiên để ta đều truy lâu như vậy!”

Nói chuyện nghịch dũng khí huyền giả xem ra bất quá chừng hai mươi tuổi, có vẻ rất trẻ trung, thế nhưng âm thanh nhưng là có chút già nua, phảng phất mấy trăm tuổi như thế.

Mục Thanh Phong trong cơ thể huyền khí âm thầm phun trào, lạnh lùng nói: “Nơi này là huyền giả đại lục, nếu như ngươi hiện đang quay đầu trở lại Thánh địa vẫn tới kịp. Ở muộn một hồi, ngươi khả năng liền không thể quay về rồi!”

“Hù dọa ta sao?” Nam tử cười nhạo một &}, nói: “Thế giới này linh khí mỏng manh trình độ quả thực là ta đã thấy kém cỏi nhất một cái, ở đây, căn bản không sinh ra cái gì cường giả, cho dù có, ta cần sợ sao? Ta không chỉ có sẽ không trở lại, còn muốn đem bên trong tất cả mọi người tàn sát hết. Các ngươi tiền bối lúc trước không phải yêu cầu bảo vệ trên đại lục này sao? Hiện tại, chúng ta liền muốn hủy diệt trên đại lục này, không chỉ có muốn hủy diệt, còn muốn lúc trước bọn họ hậu bối toàn bộ chết hết!”

Nói, nam tử tay phải giơ lên, liền muốn động thủ, Mục Thanh Phong mí mắt giật lên, hắn đương nhiên sẽ không là trước mắt người lão quái này vật đối thủ, bất quá hắn cũng không chuẩn bị đầu hàng, đang chuẩn bị liều mạng một trận chiến, đột nhiên, hắn ánh mắt sáng lên, nhìn về phía nghịch dũng khí huyền giả phía sau, nói: “Dương Man!”

Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện tại nam tử phía sau, nhìn thấy Mục Thanh Phong gọi mình Dương Man, Dương Diệp hơi run run, sau đó quay về Mục Thanh Phong gật gật đầu. Tuy rằng hắn căm thù Thánh địa, thế nhưng hắn cũng không căm thù Bái Nguyệt Điện, còn có Mục Thanh Phong cùng Minh Nữ mọi người.

Nam tử xoay người nhìn về phía Dương Diệp, ở Dương Diệp trên người nhìn lướt qua, nói: “Hoàng giả cảnh lục phẩm? A, ngươi là đi tìm cái chết sao?”

Dương Diệp nói: “Kỳ thực, ta đối với nghịch dũng khí huyền giả nguyên bản cũng là không cái gì địch ý, dù sao, cái kia Tần Bất Phàm xem ra vẫn là một người rất được. Thế nhưng, ta không thể không nói, ta sai rồi. Vừa nãy các ngươi ta nghe được, ta thật sự rất muốn nói một câu, lúc trước trấn áp các ngươi chính là thiên ngoại thiên, là mười vạn năm trước nhóm cường giả kia, các ngươi lúc đó thua, đó là tài nghệ không bằng người, vì lẽ đó đáng đời bị phạt, mà hiện tại, các ngươi nhưng là yêu cầu nắm hậu nhân của bọn họ đến trả thù, việc này, các ngươi làm thật làm cho nhân xem thường!”

“Bọn họ, chỉ là chúng ta báo thù bắt đầu!”

Nam tử tay phải chậm rãi giơ lên, quay về Dương Diệp, nói: “Ngươi khí tức trên người rất cường đại, ngươi ở trước mặt ta lại còn trấn định như vậy, nghĩ đến ngươi đối với thực lực của chính mình rất tin tưởng, đến, để ta xem một chút, một cái hoàng giả cảnh lục phẩm huyền giả sẽ có thực lực rất mạnh!” Nói, tay phải đột nhiên quay về

Dương Diệp một trảo.

Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên co rụt lại, phảng phất bị xiết chặt giống như vậy, mà lúc này, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên

Nam tử thân thể cứng ngắc ở tại chỗ, ở hắn trước ngực, là một cái chính đang phun máu kiếm động. Mà ở sau người hắn cách đó không xa, là Dương Diệp.

Mục Thanh Phong ở lại: Sững sờ, thuấn sát thuấn sát bán thánh hắn khó mà tin nổi nhìn trước mắt Dương Diệp! Ở trước đây không lâu, Dương Diệp cũng từng giết bán thánh, thế nhưng là không làm được như vậy ung dung, mà hiện tại, chỉ là một chiêu kiếm, một cái bán thánh nghịch dũng khí huyền giả liền chết như vậy

Nam tử kia trong mắt cũng tràn đầy vẻ khó tin, “Thiên giai hai tầng kiếm ý, không, cho dù là thiên giai hai tầng kiếm ý, kiếm khí của ngươi tốc độ cũng không nhanh như vậy, cũng không như vậy cường”

Dương Diệp đương nhiên sẽ không đi theo hắn giải thích, trước hắn dùng một đòn trí mạng cùng quang chi tử kiếm tốc, còn có thiên tuyệt kiếm tam kiếm bên trong nhân kiếm. Đừng xem lúc trước chỉ là một chiêu kiếm, cái kia một chiêu kiếm nhưng là trực tiếp tiêu hao trong cơ thể hắn một phần năm huyền khí, cái kia một chiêu kiếm, cũng là hắn đem hết toàn lực một chiêu kiếm. Hắn không cùng đối phương đi tới cái đại chiến ba trăm hiệp, mà là trực tiếp sử dụng tới chính mình mạnh nhất một chiêu kiếm!

Mục đích, tự nhiên là không muốn lãng phí thời gian, còn có không muốn để cho đối phương đào tẩu, bởi vì, này nhưng là một cái sẵn có bán thánh kiếm nô!

Dương Diệp vung tay phải lên, đem đã khí tuyệt nam tử thu vào Hồng Mông trong tháp. Mà lúc này, xa xa một đạo hắc quang kéo tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, cong ngón tay búng một cái, một đạo kiếm khí bắn nhanh ra, cùng đạo hắc quang kia đụng vào nhau.

Hắc quang cùng kiếm khí tiêu tan, một tên nhấc theo trường đao nam tử xuất hiện tại Dương Diệp cùng Mục Thanh Phong cách đó không xa.

“Hắn cũng là nghịch dũng khí huyền giả, trước cùng bị ngươi giết cái kia đồng thời truy sát ta, bất quá hắn ở đi tới huyền giả đại lục sau, liền một mình rời đi, hẳn là đi giết người rồi!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

Kỳ thực ở ba người vừa tới đến huyền giả đại lục lúc, Đinh Thược Dược liền đã biết rồi, bất quá hắn cũng không phái người đi truy sát cái kia hai tên nghịch dũng khí huyền giả, bởi vì người bình thường đi căn bản vô dụng. Mà Mạc Lão cùng Lục Ngôn lại đang bế quan, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể thông báo Dương Diệp, theo Đinh Thược Dược, Dương Diệp tuy rằng chỉ là hoàng giả cảnh lục phẩm, thế nhưng đối phó hai tên nghịch dũng khí huyền giả là khẳng định không thành vấn đề!

Nếu như có vấn đề, Dương Diệp lúc trước cũng không vừa tới hoàng giả cảnh liền chạy đến Thánh địa đi, hơn nữa còn có thể còn sống trở về!

“Thật can đảm, ngươi lại dám giết hắn!” Trường đao thanh âm nam tử bên trong mang theo nồng đậm sát khí, “Ta sẽ để”

“Ngươi vừa nãy giết bao nhiêu người?” Dương Diệp bỗng nhiên đánh gãy trường đao lời của nam tử.

“Không bao nhiêu, hơn mười vạn mà thôi!” Nam tử cười gằn một, “Bất quá ngươi yên tâm, sau đó ta nhất định sẽ giết nhiều một ít!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, những này nghịch dũng khí huyền giả bị trấn áp mười vạn năm, trong lòng oán khí cùng sát khí, để cho bọn họ trong đầu chỉ có giết chóc. Chính mình trước lại vẫn nghĩ cùng những này nghịch dũng khí huyền giả đàm phán đàm phán, bây giờ nhìn lại, đây là tuyệt đối không thể nào sự tình. Chí ít, ở một đánh thống bọn họ trước, là tuyệt đối không có đàm phán hi vọng!

Dương Diệp bất ở phí lời, trong cơ thể huyền khí tràn trường kiếm bên trong, cả người nhất thời biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, chân phải ở thanh trường đao kia nam tử trước, cùng lúc đó, mũi kiếm đã đâm vào thanh trường đao kia nam tử trước ngực.

Thuấn sát!

Lại là thuấn sát!

Mục Thanh Phong cảm giác mình đầu trống rỗng, những này ở thánh địa ngông cuồng tự đại nghịch dũng khí huyền giả, dĩ nhiên ở Dương Diệp trước mặt liền sức lực chống đỡ lại đều không có

“Ngươi”

Trường đao nam tử còn muốn nói điều gì, thế nhưng là không có cơ hội, Dương Diệp trường kiếm trong tay khẽ động, nam tử nhất thời khí tuyệt.

Dương Diệp thuấn sát hai vị bán thánh nghịch dũng khí huyền giả, xem ra rất dễ dàng, thế nhưng, chỉ có Dương Diệp hắn tự mình biết, đó là khó khăn cỡ nào. Lúc này sắc mặt của hắn có chút tái nhợt, trong cơ thể càng là bay lên một luồng không hư cảm, bởi vì, trong cơ thể hắn huyền khí đã chỉ còn lại không tới nguyên lai một phần ba.

Nếu như ở nhiều đến mấy cái nghịch dũng khí huyền giả, hắn có thể làm, ngoại trừ gọi bán thánh kiếm nô đi ra chơi quần ẩu ở ngoài, chính là chạy trốn.

Đem bán thánh kiếm nô thu hồi sau, Dương Diệp xoay người nhìn về phía Mục Thanh Phong, lúc này Mục Thanh Phong trong mắt vẫn là mang theo vẻ khiếp sợ, tương xứng Dương Diệp nhìn về phía hắn lúc, hắn mới phục hồi tinh thần lại, sau đó nói: “Ngươi, ngươi dĩ nhiên như vậy cường!”

Đăng

Nhập http://truyencuatui.Net/ để đọc truyện❊ Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Thánh địa hiện tại làm sao?”

“Tình huống rất không ổn!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

“Nghiêm trọng tới trình độ nào?” Dương Diệp hỏi.

Mục Thanh Phong cười khổ lắc lắc đầu, sau đó đem Thánh địa sự tình cùng Dương Diệp nói một lần. Một lát, Dương Diệp sắc mặt cũng từ từ nghiêm nghị lên, nói: “Ngươi là đạo, Thánh địa bán thánh cường giả chết rồi sắp tới năm ngàn, mà nghịch dũng khí huyền giả mới chừng một ngàn?”

Mục Thanh Phong gật gật đầu, nói: “Chúng ta cũng không nghĩ tới nghịch dũng khí huyền giả dĩ nhiên mạnh đến trình độ như thế này, vừa nãy hai người này, tuy rằng thực lực cũng rất mạnh, thế nhưng chỉ là con tôm nhỏ mà thôi. Ngươi là không nhìn thấy, rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả cái kia sức chiến đấu, quả thực đáng sợ, hơn nữa bọn họ sẽ hấp thụ chúng ta tu vi, giết một cường giả, bọn họ sẽ càng mạnh hơn một phần, đặc biệt giết bán thánh nói đơn giản một chút chính là, bọn họ càng đánh càng mạnh!”

“Điều này cũng cường quá bất hợp lí điểm!” Dương Diệp lắc lắc đầu, năm ngàn bán thánh cường giả, mới giết chết nghịch dũng khí huyền giả một ngàn hắn đều muốn hỏi Mục Thanh Phong, hắn xác định cái kia năm ngàn bán thánh cường giả không phải hoàng giả cảnh cường giả?

Lúc này hắn cũng âm thầm vui mừng, vui mừng trước vừa ra tay chính là trực tiếp xuất toàn lực, không phải vậy, hắn rất có thể giết không được đối phương.

“Ta lần này đến, là Thánh Đường để cho ta tới!” Mục Thanh Phong đột nhiên nói.

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Để chúng ta huyền giả đại lục đầu dựa vào các ngươi?”

Mục Thanh Phong lắc lắc đầu, nói: “Không phải, Thánh Đường ý tứ là chúng ta song phương có thể hợp tác. Nghịch dũng khí huyền giả thái độ ngươi cũng nhìn thấy, bọn họ vốn là người điên, bọn họ không sát quang người của thế giới này là sẽ không giảng hoà. Chờ chúng ta Thánh địa một bại, bọn họ hạ cái mục tiêu khẳng định chính là huyền giả đại lục, đến lúc đó, huyền giả đại lục căn bản không ngăn được bọn họ. Còn có, nói không chắc bọn họ có thể sẽ không trước tiên diệt Thánh địa, mà là trước tiên ra tay với các ngươi?”

“Tại sao?” Dương Diệp cau mày.

Mục Thanh Phong nói: “Bọn họ có thể hấp thu nhân tu vi, sau đó lấy này đến để cho mình biến càng mạnh mẽ hơn. Bọn họ tàn sát là vì báo thù, phát tiết, nhưng càng nhiều nguyên nhân là bởi vì giết người có thể để cho bọn họ càng ngày càng mạnh! Cổ thánh thành hiện tại có cái kia hộ thành đại trận, còn có một vị thần phù sư ở, nghịch dũng khí huyền giả cũng phá không được cổ thánh thành, thế nhưng huyền giả đại lục đây?”

“Bọn họ đến huyền giả đại lục, tu vi sẽ”

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên thay đổi sắc mặt, bởi vì, trước hai người kia vẫn là bán thánh cảnh giới căn bản không hạ thấp.

“Thiên đạo chết rồi, có kết giới lực lượng đều sẽ không còn tồn tại nữa” Mục Thanh Phong nhìn thẳng Dương Diệp.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 777: Huyền giả đại lục nguy cơ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

777 chương: Huyền giả đại lục nguy cơ!

Nghe vậy, Dương Diệp vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị lên.

Thánh địa cùng huyền giả đại lục trong đó không có kết giới, cái kia ý vị như thế nào? Mang ý nghĩa mặc kệ là Thánh địa, vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, yêu cầu đối phó huyền giả đại lục, đều sẽ là chuyện dễ dàng...

Nghe đến đó, Dương Diệp đã quyết định cùng Thánh địa hợp tác rồi. Nếu như là một người, hắn tuyệt đối sẽ không đi cùng Thánh địa hợp tác, một người một chiêu kiếm, hắn có lòng tin đối mặt tất cả. Thế nhưng hiện tại, hắn không thể không vì là huyền giả đại lục những kia theo hắn nhân suy nghĩ.

Hắn có thể mang thân nhân của chính mình trốn, cũng có năng lực tự vệ, thế nhưng huyền giả đại lục những người kia làm sao bây giờ? Tỷ như Đinh gia, Tần gia, kiếm tông những đệ tử kia, còn thật nhiều vừa bắt đầu theo hắn người. Những người này có thể trốn sao? Khẳng định là không thể, ở nghịch dũng khí huyền giả trước mặt, những người này căn bản sức lực chống đỡ lại đều không!

Đối với Dương Diệp tới nói, những này không gọi ràng buộc, mà gọi là trách nhiệm, một người đàn ông, hẳn là yêu cầu gánh vác lên thuộc về ở tại trách nhiệm của chính mình!

“Ngươi đến trước, Thánh Đường nói thế nào!” Dương Diệp hỏi.

“Ngươi cùng Thánh địa trong đó có ân oán, xóa bỏ!” Mục Thanh Phong nói: “Thánh chủ đạo, mặc kệ năm đó Thánh địa cùng ngươi trong đó có này ân oán, toàn bộ xóa bỏ. Hắn còn nói, đã từng Thánh địa là muốn giết ngươi, nhưng này cũng ít nhất phải đối phó ngươi mà thôi, cũng một từng nghĩ tới yêu cầu tàn sát đi toàn bộ huyền giả đại lục, mà nghịch dũng khí huyền giả không giống, bọn họ là yêu cầu tàn sát huyền giả đại lục bên trên trừ bọn họ ra ở ngoài tất cả mọi người.”

“Ta cầm các ngươi Trấn Giới Thạch!” Dương Diệp đạo

“Từ giờ trở đi, đó là ngươi rồi!” Mục Thanh Phong đạo

“Thánh địa có thật nhiều nhân muốn ta tử!” Dương Diệp lại nói.

“Sẽ không có người dám ở một mình ra tay với ngươi!” Mục Thanh Phong đạo

Dương Diệp trầm mặc. Hắn biết, Thánh địa sự tình e sợ đã nghiêm trọng đến vượt qua sự tưởng tượng của hắn. Nếu như không phải như vậy, Thánh địa căn bản không đối với hắn như vậy nhượng bộ.

Dương Diệp không phải một cái bà mẹ người, lập tức nói: “Ta xử lý hạ huyền giả đại lục sự tình, sau đó cùng ngươi đi Thánh địa.” Tuy rằng hắn cùng nghịch dũng khí huyền giả trong đó tạm thời vẫn không có xung đột, thế nhưng Dương Diệp biết, sớm muộn có. Những này nghịch dũng khí huyền giả đã điên rồi, không giết người, bọn họ là sẽ không khôi phục bình thường, hơn nữa giết người còn tăng cao thực lực, bọn họ sao thu tay lại?

Đi tìm nghịch dũng khí huyền giả đàm phán, vậy tuyệt đối là tự rước lấy nhục, bởi vì hắn trăm phần trăm khẳng định đối phương 10 ngàn cái sẽ không điểu hắn!

Nghe vậy, Mục Thanh Phong trong lòng bệ đá triệt để rơi xuống. Thánh địa sở dĩ làm cho nàng đến, là bởi vì hắn, còn có Bái Nguyệt Điện cùng Dương Diệp trong đó quan hệ không tệ, nếu như đập những người khác đến, khả năng còn chưa nói cũng đã bị giết... Ở Thánh địa xem ra, chuyện như vậy Dương Diệp là tuyệt đối làm được.

Mục Thanh Phong theo Dương Diệp trở lại cổ vực thành, đi tới cổ vực thành, hắn mới phát hiện, Dương Diệp ở huyền giả đại lục uy vọng cao bao nhiêu, người nơi này, đối với Dương Diệp hầu như có loại sùng bái mù quáng cùng tin tưởng, thật giống như có hắn ở, huyền giả đại lục liền vĩnh viễn sẽ không đổ như thế!

“Ta quyết định cùng Thánh địa liên thủ!”

Đây là Dương Diệp ở nhìn thấy Đinh Thược Dược sau khi câu nói đầu tiên, làm chuyện gì, hắn cũng có cùng Đinh Thược Dược thương lượng, đây là tín nhiệm, cũng là tôn trọng.

“Quyết định sao?” Đinh Thược Dược cũng không thật bất ngờ, dưới cái nhìn của nàng, huyền giả đại lục cùng Thánh địa liên thủ, đây là tất nhiên, bởi vì tam phe thế lực bên trong, nghịch dũng khí huyền giả thực lực hầu như đã vượt qua Thánh địa cùng huyền giả đại lục liên thủ, dưới tình huống này, Thánh địa cùng huyền giả đại lục còn không liên thủ, chỉ có diệt vong.

Dương Diệp gật đầu, nói: “Ngươi cho rằng làm sao?”

“Đây là chúng ta lựa chọn duy nhất, cũng là Thánh địa lựa chọn duy nhất!” Đinh Thược Dược đạo

Dương Diệp nói: “Nếu ngươi cũng đồng ý, vậy thì quyết định như vậy đi! Ta đi rồi, ngươi thông báo Mạc Lão, còn có Lục tiền bối, để bọn họ trấn thủ ở đi về Thánh địa truyền tống nơi. Không muốn thả nghịch dũng khí huyền giả đến huyền giả đại lục, những kia người điên, bọn họ kéo đến tận tàn sát, vì lẽ đó, tới một người giết cho ta một cái, giết xong sau khi, để Mạc Lão bọn họ đem thi thể bảo lưu lên!”

Đang lúc này, Đinh Thược Dược trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một từng cơn sóng gợn, một lát, Đinh Thược Dược trong mắt bay lên một luồng sát ý, nói: “Có mười tên nghịch dũng khí huyền giả đi tới huyền giả đại lục, như lời ngươi nói, bọn họ chính đang tàn sát hải tộc người. Người của chúng ta cũng chết thật nhiều, những người còn lại, ta đã để bọn họ ẩn giấu đi rồi!”

Lúc này, Mục Thanh Phong trầm giọng nói: “Này mười cái nghịch dũng khí huyền giả hẳn là trong lúc vô tình đi tới huyền giả đại lục, ngươi nhất định phải mau chóng xử lý xong bọn họ, không phải vậy, chờ bọn hắn trở lại thông báo càng nhiều nghịch dũng khí huyền giả, đến lúc đó, ngươi huyền giả đại lục đem trả giá đánh đổi nặng nề.”

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt lệ khí, nói: “Ta còn một đi tìm bọn họ, bọn họ đúng là đi tới tìm ta rồi! Thược Dược, đại lục sự tình liền giao cho ngươi cùng Bích Như. Thanh Phong, chúng ta đi!”

Nói xong, Dương Diệp cùng Mục Thanh Phong biến mất ở bên trong cung điện.

Nhìn phía chân trời, Đinh Thược Dược vẻ mặt từ từ nghiêm nghị lên. Hắn biết, từ giờ trở đi, huyền giả đại lục sẽ không ở thái bình...

Hải tộc.

Lúc này hải tộc hải Diện Chi Thượng, đã là bị máu tươi nhiễm đỏ, vô số thi thể trôi nổi ở trên biển, một chút nhìn lại, lít nha lít nhít một đám lớn.

“Ầm!”

Đột nhiên, trên mặt nước vọt lên một cột nước, đón lấy, một đám người thân đuôi cá huyền giả tự trong cột nước xuyến đi ra.

“Thiên Lan, đi cổ vực thành, đi mau...”

[truyen

Cua tui đốt net] Đáy biển nơi sâu xa, truyền đến một đạo Tây Tư bên trong âm thanh, rất nhanh, thanh âm kia không còn...

Không trung, bị một đám nhân ngư huyền giả vây vào giữa nữ tử trong mắt tràn ra hai hàng nước mắt, cái kia nước mắt hạ xuống gò má lúc, đã biến thành trân châu, thế nhưng ở rơi xuống đất lúc, nhưng là đã biến thành khối băng...

“Công chúa, đi mau!”

Một tên nhân ngư tộc ông lão đối với gọi Thiên Lan người cá nữ tử gấp gáp hỏi: “Nhanh đi cổ vực thành, cái kia Dương Diệp đã về huyền giả đại lục, có hắn ở, tất có thể bảo đảm công chúa vô sự!”

“Dương Diệp? Bảo đảm các ngươi vô sự? Thực sự chuyện cười lớn!”

Một bóng người tự đáy biển phóng lên trời, một tên nam tử xuất hiện tại mọi người ngư tộc trước mặt.

“Tại sao tàn sát hải tộc!” Thiên Lan tử nhìn chòng chọc nam tử kia.

“Người của thế giới này, đều đáng chết!” Nam tử trên không trung chậm rãi hướng đi Thiên Lan mọi người, nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không giết ngươi, bởi vì ta cảm giác ngươi cùng với những cái khác nhân tựa hồ không giống nhau, còn nơi đó không giống nhau, ta tạm thời còn không biết, bất quá, ta tổng sẽ biết. Đương nhiên, này không phải chủ yếu nhất lý do, chủ yếu nhất chính là, ta đã rất lâu một hưởng qua mùi vị của nữ nhân...”

Thiên Lan tử nhìn chòng chọc nam tử kia, nói: “Ngươi, phối, sao?”

“Ta...” Nam tử muốn nói cái gì, thế nhưng rất nhanh, hắn âm thanh im bặt đi.

Phạm vi ngàn dặm bên trong xuất hiện hoa tuyết, vô tận hoa tuyết, khi này chút hoa tuyết sau khi xuất hiện, ngàn dặm trong phạm vi nhiệt độ đột nhiên giảm xuống hơn một nghìn độ.

Nước biển bị đóng băng, ngoại trừ Thiên Lan chu vi cái kia Tiểu vùng không gian ở ngoài, hết thảy tất cả đều bị đóng băng... Cái kia đã là bán thánh cường giả nghịch dũng khí huyền giả lúc này cũng đã bị đóng băng, chỉ có hai con mắt còn có chút hứa sắc thái, đó là sợ hãi sắc thái.

Đang lúc này, phía dưới bị đóng băng nước biển đột nhiên lao ra ngũ bóng người.

“Phá!”

Theo một thanh âm ở giữa sân vang lên, ‘Xoạt xoạt’ một, chu vi những kia băng nhất thời hóa thành một đạo đạo băng tiết, mà những kia hoa tuyết cũng bị âm thanh này trấn nát tan. Cái kia trước bị Thiên Lan đóng băng cái kia nghịch dũng khí huyền giả, cũng hóa thành băng tiết...

“Không nghĩ tới, lại gặp được một cái âm u điện nhân!”

Một tên thân mặc áo bào đen, cầm trong tay lông vũ nam tử đi tới Thiên Lan mọi người trước, nam tử đánh giá Thiên Lan, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Xem ngươi như vậy, nhiều nhất thức tỉnh bất quá một thành, so với cái kia cổ thánh thành Minh Nữ, ngươi nhỏ yếu nhiều lắm, chẳng trách ngươi sẽ ẩn giấu thực lực của chính mình.”

“Nhân ngư tộc người, cũng không có thương hại quá các ngươi!” Thiên Lan trong thanh âm ẩn chứa một tia dữ tợn, “Có thể các ngươi nhưng vẫn không buông tha bọn họ, các ngươi, thật sự đáng chết!”

“Các ngươi mới là đáng chết!” Lông vũ nam tử trong mắt cũng lộ ra sát ý, “Mười vạn năm, ngươi biết bị trấn áp mười vạn năm là cái cảm giác gì sao? Ngươi không biết, ngươi vĩnh viễn cũng không cách nào lĩnh hội loại cảm giác đó. Chúng ta chịu đựng tất cả thống khổ, muốn dùng các ngươi thế giới này, còn có thiên ngoại thiên tất cả mọi người máu tươi mới có thể loại trừ. Tàn sát, vừa mới bắt đầu.”

“Các ngươi, sẽ không thành công!” Thiên Lan tử nhìn chòng chọc lông vũ nam tử.

Lông vũ nam tử cười khẽ một tiếng, nói: “Không ai có thể ngăn cản chúng ta, dù cho là vùng thế giới này thực lực mạnh nhất Thánh địa bất có thể. Được rồi, ta không muốn cùng ngươi phí lời. Cùng để cho nó điện nhân đến thôn tính ngươi, còn không bằng để cho ta tới thôn tính, chí ít, ta có thể cho một mình ngươi sảng khoái!”

“Phía dưới những người kia đều các ngươi giết?”

Ngay khi lông vũ nam tử yêu cầu ra tay lúc, một thanh âm tự phía sau hắn truyền đến, lông vũ nam tử hai mắt híp lại, cùng phía sau hắn mấy người xoay người, chẳng biết lúc nào, một tên cầm trong tay trường kiếm, lưng đeo một cái không trọn vẹn cái hộp kiếm nam tử cùng một cô gái xuất hiện tại phía sau bọn họ.

Nam tử cùng nữ tử tự nhiên là Dương Diệp cùng Mục Thanh Phong, tuy rằng thoại là ở đối với cái kia lông vũ nam tử, thế nhưng Dương Diệp ánh mắt nhưng là lạc ở phía dưới cái kia nước biển trên.

Ở trên mặt biển, từng mảnh từng mảnh thi thể, lít nha lít nhít, mãi cho đến tầm mắt của hắn phần cuối đều thi thể. Nước biển đã sớm là màu đỏ tươi, cái kia máu tanh khí tức làm cho hắn đều nhanh nghẹt thở.

“Là chúng ta giết, làm sao?” Lông vũ nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, nhạt tiếng nói.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, tay trái chậm rãi nắm chặt trường kiếm, hắn cũng giết nhân, thế nhưng, hắn chỉ giết kẻ thù của chính mình, mà không sẽ nổi điên đi giết lung tung nhân. Mà những này nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ là vì giết mà giết, bọn họ yêu cầu chính là thế giới này tất cả mọi người diệt vong, trong này, cũng bao quát hắn Dương Diệp, cũng bao quát hắn hết thảy lưu ý người.

Từ nghịch dũng khí huyền giả xuất thế một khắc đó, hắn cùng nghịch dũng khí huyền giả trong đó kỳ thực cũng đã nhất định là kẻ địch rồi.

Thử nghĩ, những người này nếu như đến cổ vực thành, cổ vực thành chẳng phải là muốn trở thành một tòa thành chết?

“Ta ở trên thân thể ngươi cảm nhận được nguy hiểm!” Lông vũ nam tử nói: “Bất quá không liên quan, ngươi sẽ chết, không, ta sẽ để ngươi so với tử còn thống khổ, bởi vì ta rất đáng ghét ngươi, ta ghét nhất người khác ở trước mặt ta chứa một bộ trấn định dáng vẻ, thật hết thảy đều ở tại bọn hắn nắm trong lòng bàn tay như thế.”

Nói, lông vũ nam tử liền muốn động thủ, bỗng nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía bên ngoài mấy trăm dặm một cái hải đảo, cau mày nói: “Nhanh như vậy liền phát hiện? Đáng chết, không thể ăn độc đã ăn!”

Rất nhanh, một vệt bóng đen bắt lấy một vệt bóng đen tự xa xa hải đảo phóng lên trời, hướng về Dương Diệp mọi người biên tới rồi.

Nhìn thấy tình cảnh này, Mục Thanh Phong tròng mắt co rụt lại, nói: “Là nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ rất nhiều người phát hiện Thánh địa đi về huyền giả đại lục truyền tống trận...”

“Ha ha... Thật nhiều hơi thở sự sống, so với Thánh địa còn nhiều, lão tử yêu cầu giết một cái đầy đủ...”

Xa xa, cầm đầu người mặc áo đen âm thanh xa xa truyền đến.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 778: Thánh địa chân chính ý đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

778 chương: Thánh địa chân chính ý đồ!

Một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời.

Giữa trường tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp vị trí, thế nhưng lúc này Dương Diệp đã biến mất ở tại chỗ, mọi người hoảng hốt, vội vã nhìn về phía xa xa phía chân trời, chỉ thấy trước cầm đầu cái bóng đen kia đang tự xa xa phía chân trời rơi rụng, không quá nhanh yêu cầu ở trụy rơi xuống đất lúc, một luồng ánh kiếm lóe qua, bóng đen kia biến mất không còn tăm hơi.

Giữa trường mọi người kinh hãi, bao quát cái kia lông vũ nam tử mấy người.

Thuấn sát?

Một chiêu kiếm thuấn sát một vị bán thánh nghịch dũng khí huyền giả?

Lông vũ nam tử vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị lên.

Phía chân trời, Dương Diệp còn chuẩn bị ra tay, lúc này, lông vũ nam tử cùng phía sau hắn bốn tên nghịch dũng khí huyền giả che ở Dương Diệp trước, cùng lúc đó, lại có chừng mười đạo bóng đen rơi vào lông vũ nam tử phía sau.

Mười lăm tên nghịch dũng khí huyền giả!

Lông vũ nam tử mọi người cũng không hề động thủ, mà là gắt gao nhìn Dương Diệp, bọn họ tuy rằng muốn giết người, thế nhưng không ngốc, người trước mắt này có thể một chiêu kiếm giây giết bọn họ một thành viên trong đó, vậy thì đại biểu, thực lực của đối phương là vượt xa bọn họ bất luận một ai bên trên.

“Ngươi là ai!” Lông vũ nam tử trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Nguyên bản, ta đối với các ngươi bị trấn áp mười vạn năm, vẫn còn có chút đồng tình, thế nhưng hiện tại, ta một có một tia đồng tình. Nếu như ta sinh ra sớm mười vạn năm, ta nhất định sẽ làm cho các ngươi những người này toàn bộ chết hết!”

Thánh địa nhân không phải kẻ tốt lành gì, thế nhưng, những này nghịch dũng khí huyền giả càng là như vậy, mà lên những này nghịch dũng khí huyền giả so với Thánh địa càng thêm không thể tả. Thánh địa trước đây muốn tiêu diệt, chỉ là hắn Dương Diệp một người, còn có với hắn Dương Diệp có quan hệ người, bọn họ, cũng không muốn tiêu diệt đi toàn bộ huyền giả đại lục ý đồ. Thế nhưng, những này nghịch dũng khí huyền giả không giống, những này nghịch dũng khí huyền giả là chân chính muốn hủy diệt toàn bộ huyền giả đại lục!

Hắn có thể làm cho bọn họ hủy diệt huyền giả đại lục sao?

Đáp án tự nhiên là không thể, này huyền giả đại lục, có thân nhân của hắn, có theo hắn người. Thánh địa đến diệt, liền diệt Thánh địa, nghịch dũng khí huyền giả đến diệt, vậy thì giết nghịch dũng khí huyền giả.

“Ngươi rất mạnh, ta không chắc chắn đánh giết ngươi!” Lông vũ nam tử dữ tợn nói: “Thế nhưng, chúng ta có mười lăm người, ngươi, đánh thắng được chúng ta mười lăm người sao?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, trong mắt loé ra một vệt xem thường, nói: “Cái kia Tần Bất Phàm mặc dù là nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng trên người nhưng là một thân ngông nghênh, coi như gặp phải mạnh hơn hắn người, cũng chưa từng sợ quá. Mà các ngươi xem ra, này nghịch dũng khí huyền giả bên trong, cũng có nhân kiệt cùng rác rưởi, vừa vặn, ngươi chính là rác rưởi! Muốn so với nhiều người thật sao? Vậy thì so với!”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp vung tay phải lên, trong cơ thể hai mươi chín cụ bán thánh con rối xuất hiện tại giữa trường.

Hai mươi chín vị trung cấp bán thánh!

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên người cá tộc nữ tử Thiên Lan cùng Mục Thanh Phong tròng mắt kịch liệt co rụt lại, ở hai nữ trong mắt, là khó có thể tin sắc thái. Mà một bên lông vũ nam tử mọi người nhưng là thay đổi sắc mặt, kinh hãi nhìn Dương Diệp cùng cái kia hai mươi chín cụ bán thánh con rối.

“Toàn bộ giết!”

Dương Diệp không ở phí lời, để hai mươi chín cụ bán thánh con rối trực tiếp động thủ. Hai mươi chín cụ bán thánh con rối lập tức hướng về lông vũ nam tử mọi người nhào tới. Rất nhanh, Dương Diệp lông mày dần dần cau lên đến, bởi vì, hắn này hai mươi chín cụ bán thánh con rối lấy nhiều đánh ít, dĩ nhiên không chiếm được một tiện nghi, ngược lại, lông vũ nam tử mọi người còn có chiếm thượng phong xu thế.

Này hai mươi chín cụ bán thánh con rối có thể đều trung cấp bán thánh a, mà trước mắt những này nghịch dũng khí huyền giả bên trong cảnh giới cao nhất lông vũ nam tử bất quá mới trung cấp bán thánh mà thôi.

“Ta hiện tại mới rõ ràng, không phải nghịch dũng khí huyền giả yếu, mà là ngươi quá mạnh mẽ!” Dương Diệp bên cạnh, Mục Thanh Phong trầm giọng nói. Trước Dương Diệp nhiều lần thuấn sát nghịch dũng khí huyền giả, làm cho nàng đều cho rằng những này nghịch dũng khí huyền giả có phải là đều yếu đi? Hiện tại hắn mới rõ ràng, nghịch dũng khí huyền giả cũng không yếu đi, mà là Dương Diệp quá mạnh mẽ.

Lúc này, Dương Diệp phát hiện, những này nghịch dũng khí huyền giả thật sự không yếu, thậm chí có thể thật sự rất mạnh, lấy một địch nhị không chỉ có thành thạo điêu luyện, còn có áp chế bán thánh kiếm nô dấu hiệu. Nếu như mỗi lần ra tay không phải dùng mạnh nhất một đòn, hắn căn bản không giết đến những này nghịch dũng khí huyền giả, đến cùng, hắn có thể thuấn sát nghịch dũng khí huyền giả, ngoại trừ thực lực của bản thân ở ngoài, cũng bởi vì đối thủ khinh địch.

Xác thực, nghịch dũng khí huyền giả ở nhìn thấy hắn chỉ là hoàng giả cảnh lục phẩm lúc, đều sẽ sinh ra sự coi thường. Mà một khi đợi được hắn xuất kiếm lúc, đối thủ ở đến phòng bị, quá nửa là không kịp. Bởi vì Dương Diệp kiếm rất nhanh, rất mạnh

Dương Diệp cũng gia nhập chiến đấu, như hắn suy nghĩ, không đang sử dụng một đòn trí mạng cùng quang chi tử kiếm tốc còn có thiên tuyệt kiếm lúc, hắn đối phó lên những này nghịch dũng khí huyền giả có chút vất vả.

Đương nhiên, dựa vào tầng mười hai kiếm ý cùng trên người man thần giáp còn có cơ thể chính mình phòng ngự cùng sức mạnh, coi như không cần đòn mạnh nhất, những này nghịch dũng khí huyền giả cũng là không thắng hắn.

Theo Dương Diệp gia nhập chiến đấu, thế cuộc trong nháy mắt chuyển biến, bởi vì nghịch dũng khí huyền giả bên trong, bắt đầu người chết.

Không tới một phút, nghịch dũng khí huyền giả biên chỉ còn dư lại năm người, mà Dương Diệp biên còn có hai mươi lăm cụ bán thánh con rối, điều này là bởi vì Dương Diệp gia nhập chiến cuộc kiềm chế lại nghịch dũng khí huyền giả duyên cớ, không phải vậy, hai mươi chín cụ bán thánh con rối toàn quân bị diệt đều có khả năng!

“Về Thánh địa!”

Lông vũ nam tử dữ tợn sắc mặt ra lệnh, bởi vì ở tiếp tục đánh, chính hắn đều qua đời ở đó. Sau lưng hắn bốn người cũng không dám ở tiếp tục đánh, lập tức liền muốn rút đi.

“Rác rưởi!”

Đang lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ, âm thanh như tiếng sấm nổ vang, chấn động không gian rung động.

Nghe được âm thanh này, lông vũ nam tử đám người sắc mặt khẽ biến, nhưng cũng không dám ở rút đi.

Dương Diệp cũng là hơi thay đổi sắc mặt, ở trước mặt hắn, xuất hiện một cái áo bào đen ông lão, ông lão trong tay, nắm bắt một cái bán thánh con rối, cái kia bán thánh con rối ở áo bào đen ông lão trong tay, lại như một con gà như thế, căn bản không phản kháng chỗ trống.

Một nổ vang, áo bào đen ông lão trong tay bán thánh con rối trực tiếp hóa thành tro tàn.

Dương Diệp trong lòng rùng mình, trước mắt này áo bào đen ông lão mang đến cho hắn một cảm giác tuy rằng không lúc trước sao cùng Nhân Nhân loại cảm giác đó, thế nhưng, hắn nhưng là ở trên người lão giả này cảm nhận được sự uy hiếp mạnh mẽ cảm giác.

“Là nghịch dũng khí huyền giả bên trong trưởng lão cấp bậc cường giả!” Dương Diệp bên cạnh, Mục Thanh Phong trầm giọng nói: “Ở nghịch dũng khí huyền giả bên trong, mạnh nhất chính là cái kia được gọi là đao đế Từ Thiên Dạ, thứ hai, là mười đại thần tướng, này mười đại thần tướng mỗi người thực lực đều cao cấp bán thánh, tương đương với sao loại cấp bậc đó. Ở đi xuống chính là trưởng lão, trưởng lão đến cùng có bao nhiêu cái chúng ta không biết, bất quá mỗi một trưởng lão đều thân mặc áo bào đen, chỉ chúng ta Thánh địa phỏng chừng, những trưởng lão này hẳn là cũng đều là cao cấp bán thánh, bất quá thực lực của bọn họ xác thực không bằng mười đại thần tướng, này phải là một nhân công pháp cùng thiên phú duyên cớ!"

Áo bào đen ông lão ánh mắt ở Dương Diệp trên người nhìn lướt qua, sau đó ánh mắt đầu đến xa xa, nơi đó, là nam vực, là cổ vực thành phương hướng

"Không nghĩ tới, nơi này dĩ nhiên có nhiều như vậy người sống!" Áo bào đen ông lão trong mắt loé ra một vệt vẻ tham lam, "Nơi này, thật là một thiên đường của nhân gian!"

"Nơi này, sẽ là ngươi Địa ngục!"

Dương Diệp xong câu này, đột nhiên một rút cổ trong vỏ kiếm, một luồng ánh kiếm hướng về áo bào đen ông lão bắn nhanh mà đi.

Trảm thiên bạt kiếm thuật, hai mươi đạo chồng chất trảm thiên bạt kiếm thuật, thêm vào một đòn trí mạng cùng quang chi tử kiếm tốc hai mươi đạo trảm thiên bạt kiếm thuật. Chiêu kiếm này, mới là Dương Diệp mạnh nhất đệ nhất kiếm!

Kiếm khí xé rách không gian, vẫn chưa tới một phần trăm tức thời gian liền đến đến áo bào đen trước mặt ông lão, nhìn thấy tia kiếm khí này, áo bào đen ông lão sắc mặt trong nháy mắt đại biến, vào đúng lúc này, hắn biết, hắn đại đại trước mắt cái này chỉ là hoàng giả cảnh giun dế.

Áo bào đen ông lão trực tiếp bay ngược ra ngoài, bay ra sắp tới ngàn trượng mới dừng lại.

Lông vũ nam tử mọi người ngây người như phỗng

"Làm càn!"

Phía chân trời, truyền đến áo bào đen ông lão tiếng rống giận dữ, đón lấy, một con khô trảo xé rách không gian, hướng về Dương Diệp bắt được xuống.

Nhìn thấy này con khô trảo, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn vốn cho là chính mình cái kia mạnh nhất một chiêu kiếm có thể chém giết này áo bào đen ông lão, thế nhưng hắn không nghĩ tới, chiêu kiếm này, chỉ là thương tổn được đối phương mà thôi!

Chỉ là một chiêu kiếm, Dương Diệp liền rõ ràng, thực lực của đối phương ở trên hắn!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, đột nhiên rút kiếm, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ phóng lên trời, đánh vào đạo kia khô trảo bên trên, một tiếng vang thật lớn, hai người tiêu tan ở không trung.

Dương Diệp lấy ra Trấn Giới Thạch, không Trấn Giới Thạch, hắn căn bản là không có cách chiến thắng cái này cao hơn hắn cấp hai người.

Trấn giai thạch sau khi xuất hiện, cái kia nguyên bản muốn lại ra tay áo bào đen ông lão hơi run run, trong mắt lần thứ hai hiện lên vẻ nghiêm túc, “Dĩ nhiên là Trấn Giới Thạch, vật ấy dĩ nhiên ở trong tay ngươi, chẳng trách lúc trước chúng ta cùng Thánh địa đại chiến lúc, bọn họ không có tác dụng đến đó vật.”

Ngay khi Dương Diệp muốn động thủ lúc, xa xa trên hải đảo, lại lao ra một vệt bóng đen

Lại là nghịch dũng khí huyền giả?

Thời khắc này, không chỉ có Dương Diệp chau mày, chính là cái kia áo bào đen ông lão cùng lông vũ nam tử mấy người cũng là nhíu chặt lông mày.

Một đạo lại một đạo bóng đen tự cái kia trên đảo phóng lên trời, không tới mấy tức thời gian, thì có hơn bốn mươi nghịch dũng khí xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trước.

Này hơn bốn mươi nghịch dũng khí huyền giả ở nhìn thấy áo bào đen ông lão mọi người lúc, cũng là hơi run run, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới áo bào đen ông lão mọi người sẽ xuất hiện ở đây.

Nhìn thấy đối phương hai nhóm người như vậy, Dương Diệp nhíu mày càng sâu, trực giác nói cho hắn, chuyện này có gì đó không đúng.

“Các ngươi làm sao sẽ đến này!” Áo bào đen ông lão trầm giọng hỏi.

“Truy sát một ít từ Thánh Đường chạy đến nhân!” Một người trong đó trả lời.

Áo bào đen ông lão hai mắt híp lại, sau đó nhìn về phía lông vũ nam tử, nói: “Ngươi đây?”

Lông vũ nam tử chỉ chỉ Mục Thanh Phong, nói: “Truy sát hắn!”

Đang lúc này, Dương Diệp bên cạnh không gian một cơn chấn động, đón lấy, Mạc Lão cùng Lục Ngôn xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

Nhìn thấy Mạc Lão cùng Lục Ngôn lúc, một bên áo bào đen ông lão đám người sắc mặt lần thứ hai biến đổi, áo bào đen ông lão trầm giọng nói: “Rõ ràng, đây là Thánh địa đang cố ý dẫn chúng ta tới đây, mục đích, là để chúng ta cùng huyền giả đại lục nhóm người này lẫn nhau tàn sát!”

Thánh địa cố ý đưa tới nghịch dũng khí huyền giả?

Gắp lửa bỏ tay người? Mượn đao giết người?

Dương Diệp sắc mặt cực kỳ khó coi lên.

Đang lúc này, Lục Ngôn cùng Mạc Lão hai người đột nhiên quay đầu nhìn về phía cổ vực thành phương hướng, Lục Ngôn nói: “Không được, có ngoại lai cường giả xuất hiện tại cổ vực thành!”

“Là nghịch dũng khí huyền giả?” Dương Diệp hỏi.

“Là Thánh địa người, bị lừa rồi, Thánh địa không phải muốn cùng ngươi bắt tay giảng hòa, bọn họ là muốn cho huyền giả đại lục cùng nghịch dũng khí huyền giả lẫn nhau tàn sát, bọn họ yêu cầu tọa thu ngư ông thủ lợi”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 779: Ở nhập thánh địa! (Cầu đặt mua!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

779 chương: Ở nhập thánh địa! (Cầu đặt mua!)

Lục Ngôn nói xong câu này, người đã biến mất ở tại chỗ.

Thế nhưng rất nhanh, hắn lại xuất hiện tại Dương Diệp trước, chỉ có điều, lúc này Lục Ngôn sắc mặt có chút khó coi.

“Thánh địa có nhân mở ra không gian đường hầm, đến hai cái Chí Cường giả, sau đó, sau đó bọn họ mang đi Đinh nha đầu, còn có, còn có Tiểu Dao. Nếu như không phải ta trở lại nhanh, Tô nha đầu cùng hiểu nha đầu các nàng e sợ đều bị bắt đi.” Lục Ngôn trầm giọng nói: “Bọn họ trước khi đi đạo, phải cứu Đinh nha đầu cùng muội muội ngươi, ngươi nhất định phải đi tới Thánh địa, muốn dẫn trên Trấn Giới Thạch.”

Nghe được Lục Ngôn, một bên Mục Thanh Phong trong mắt nhất thời lộ ra khiếp sợ cùng vẻ hoảng sợ...

“Xem ra, ta vẫn là quá ngây thơ rồi!”

Dương Diệp thâm hô một cái khí, nói: “Được lắm Thánh địa, rất tốt, tốt vô cùng...”

Dương Diệp âm thanh rất bình tĩnh, thế nhưng giữa trường mọi người nhưng là đều cảm giác được một luồng khí lạnh không tên.

“Nguyên lai Thánh địa là hy vọng mượn tay của chúng ta diệt các ngươi huyền giả đại lục!” Lúc này, cái kia áo bào đen ông lão bỗng nhiên nói: “Hai vị, các ngươi bị Thánh địa lợi dụng, chúng ta cũng bị Thánh địa lợi dụng, nếu chúng ta thật sự lẫn nhau tàn sát, cái kia chẳng phải là như Thánh địa nguyện? Chúng ta hiện tại lui ra huyền giả đại lục, các ngươi thấy thế nào?”

“Giết!”

Nói chuyện chính là Dương Diệp. Bắt tay giảng hòa? Đừng đùa, hiện tại có Mạc Lão cùng Lục Ngôn ở, bọn họ đương nhiên là muốn tuyển chọn bắt tay giảng hòa, một khi thả bọn họ trở lại, vậy tuyệt đối là thả hổ về rừng, hơn nữa lần sau ở xuất hiện tại huyền giả nghịch dũng khí huyền giả, liền không là mấy chục, mà là lên tới hàng ngàn, hàng vạn.

Đối với hắn mà nói, Thánh địa là kẻ địch, nghịch dũng khí huyền giả, tương tự là kẻ địch!

Mạc Lão cùng Lục Ngôn hai người không do dự, trực tiếp ra tay...

“Các ngươi thật cho là chúng ta sợ ngươi sao? Hôm nay giết các ngươi, ta tất tàn sát toàn bộ huyền giả đại lục!”

Áo bào đen ông lão tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang lên, đón lấy, từng đạo từng đạo tiếng nổ lớn vang vọng phía chân trời.

“Dương Diệp…”

Mục Thanh Phong nhìn Dương Diệp, trong mắt có khiếp sợ, có sợ hãi, cũng có đề phòng.

Dương Diệp khoát tay áo một cái, nói: “Ngươi đi đi!”

“Ngươi, ngươi không giết ta?” Mục Thanh Phong trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

“Ngươi biết Thánh địa chân chính ý đồ sao?” Dương Diệp nhìn Mục Thanh Phong hỏi.

Mục Thanh Phong lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ đúng là để cho ta tới cầu hoà, bất quá bây giờ nhìn lại, mục đích của bọn họ không phải cầu hoà, mà là muốn lợi dụng ta Bái Nguyệt Điện cùng ngươi trong đó cái kia phân tình nghĩa đem ngươi lừa gạt đến Thánh địa. Nếu như không phải nghịch dũng khí huyền giả xuất hiện ở đây, ngươi bây giờ, hẳn là đã ở Thánh địa, mà khi đó, thân nhân của ngươi lại ở trên tay bọn họ, bọn họ coi như không giết ngươi, cũng sẽ áp chế ngươi vì bọn họ làm việc!”

“Trở về giúp ta mang câu nói cho Thánh địa, liền nói ta sẽ đi Thánh địa, rất nhanh sẽ đến. Còn có, nếu như Tiểu Dao cùng Thược Dược có một chút xíu bất ngờ, nói cho bọn họ biết, ta có thể so với nghịch dũng khí huyền giả càng nghịch dũng khí huyền giả, tin tưởng ta, ta chuyện gì đều làm được!” Dương Diệp hai mắt nhắm, mạnh mẽ kiếm ý không ngừng tự trong cơ thể hắn tràn ra, trấn không gian rung động.

Mục Thanh Phong nhìn Dương Diệp một lát, sau đó thấp giọng thở dài, nói: “Ta không nghĩ tới sự tình sẽ là như vậy, xin lỗi…” Nói xong, Mục Thanh Phong ly khai.

Lúc này, giữa trường chiến đấu kết thúc.

Mười lăm tên nghịch dũng khí huyền giả toàn bộ tử vong. Tuy rằng những này nghịch dũng khí huyền giả thực lực đều rất mạnh, đặc biệt cái kia áo bào đen ông lão. Thế nhưng, bọn họ lại làm sao có khả năng là Mạc Lão cùng Lục Ngôn đối thủ?

Mạc Lão cùng Lục Ngôn nhưng là Hà Chí Tôn loại cấp bậc đó!

Dương Diệp đem chút nghịch dũng khí huyền giả thi thể cất đi, sau đó nhìn về phía một bên nhân ngư tộc mọi người, nhân ngư tộc mọi người ngoại trừ cái kia Thiên Lan, còn lại tất cả mọi người vội vàng hướng Dương Diệp hơi thi lễ, nói: “Đa tạ kiếm chủ ân cứu mạng!”

Dương Diệp gật gật đầu, ánh mắt rơi vào Thiên Lan trên người, trước mắt nữ nhân này hắn đương nhiên nhận thức, nữ nhân này lúc trước nhưng là còn biếu tặng quá hắn một cái thủy phách, bất quá khi đó, hắn rất yếu.

“Ngươi là âm u điện, cùng Minh Nữ quan hệ gì?” Dương Diệp hỏi.

“Tử địch!” Thiên Lan đạo

“Tại sao?” Dương Diệp cau mày.

Thiên Lan nói: “Không thể nói cho ngươi!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ngươi hiện tại có tính toán gì?”

“Giết nghịch dũng khí huyền giả, báo thù!” Thiên Lan đạo

“Theo ta về cổ vực thành, làm sao?” Dương Diệp đạo

Thiên Lan lắc lắc đầu, nói: “Ta yêu cầu thủ tại chỗ này, không phải vậy, nghịch dũng khí huyền giả đi ra, ta hải tộc sẽ chết càng nhiều người!”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói có lý!” Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Mạc Lão cùng Lục Ngôn, nói: “Mạc Lão, Lục tiền bối, các ngươi có thể đem đi về Thánh địa truyền tống trận hủy diệt sao?”

Lục Ngôn lắc lắc đầu, nói: “Trận pháp này là lúc trước thiên ngoại thiên Chí Cường giả giúp huyền giả đại lục nhân mở ra, bên trong ẩn chứa lực lượng pháp tắc, không phải ta hiện tại có thể phá huỷ, trừ phi là ta khôi phục đỉnh cao thực lực.”

Dương Diệp trầm ngâm một lát, nói: “Đem cổ vực thành thiên tới nơi này, sau này, hải tộc nơi này là ta huyền giả đại lục cửa thứ nhất, cũng là cửa ải cuối cùng, yêu cầu sinh đồng thời sinh, muốn chết cùng chết!”

“Đa tạ kiếm chủ!”

Một bên, nhân ngư tộc mọi người lập tức hướng Dương Diệp lạy xuống. Bởi vì hải tộc là không cách nào cả tộc di chuyển đến cổ vực thành, mà một khi nghịch dũng khí huyền giả đi ra, cái kia đầu tiên phải tao ương khẳng định là hải tộc. Mà hiện tại, Dương Diệp đem cổ vực thành di chuyển tới đây, vậy thì chứng minh Dương Diệp là thật sự muốn cùng hải tộc cộng cùng tiến lùi.

Lục Ngôn cùng Mạc Lão cũng là gật gật đầu, tán thành Dương Diệp quyết định. Dương Diệp đem cổ vực thành thiên tới đây, vừa đến có thể để bảo vệ hải tộc, thứ hai cũng là bằng ở đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng. Bảo vệ hải tộc nơi này, mọi người có thể sinh, không thủ được, cái kia mọi người thì cùng chết, bởi vì nơi này là cửa thứ nhất, cũng là cửa ải cuối cùng, vì lẽ đó, một ít ẩn giấu cường giả đều nhất định sẽ ra đến giúp đỡ, bởi vì không giúp, cấp nơi này thất thủ, vậy thì đại biểu toàn bộ đại lục thất thủ, khi đó, không có người nào có thể sống!

Thiên Lan liếc mắt nhìn Dương Diệp, không nói gì.

“Ta cùng Mạc Lão theo ngươi đi Thánh địa đi!” Lúc này, Lục Ngôn đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Nơi này, có Mạc Lão cùng Lục tiền bối các ngươi ở, mới có thể thủ được, nếu như các ngươi không ở, nơi này khả năng trong nháy mắt sẽ thất thủ. Ta biết các ngươi lo lắng cái gì, các ngươi yên tâm, tuy rằng ta hiện tại so với nghịch dũng khí huyền giả càng muốn đồ Thánh địa, thế nhưng, ta sẽ không kích động, sẽ không xằng bậy!”

Lục Ngôn nói: “Tình huống cũng một như vậy nát, Thánh địa bắt đi Tiểu Dao cùng Đinh nha đầu, mục đích chủ yếu nhất ngoại trừ muốn đoạt lại Trấn Giới Thạch ở ngoài, hẳn là cũng là muốn dùng các nàng đến uy hiếp ngươi, làm cho ngươi, phải nói làm cho chúng ta huyền giả đại lục vì bọn họ liều mạng. Cũng có thể nói thành là hợp tác, chỉ có điều, lần này bọn họ triệt triệt để để nắm giữ tất cả quyền chủ động!”

Mạc Lão nói: “Ta là không tán thành cùng Thánh địa trong đó liên thủ hợp tác, cùng bọn họ liên thủ hợp tác, chúng ta huyền giả đại lục không thể nghi ngờ là muốn trở thành bia đỡ đạn. Mặc kệ là nghịch dũng khí huyền giả, vẫn là Thánh địa, đều không là kẻ tốt lành gì. Nói chung, chúng ta huyền giả đại lục lúc này tình cảnh có chút gay go, ngươi làm việc, vạn vạn phải nghĩ lại sau đó làm, không phải vậy, sẽ chết rất nhiều người!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Yên tâm, lần đi Thánh địa, ta sẽ hành sự cẩn thận. Thanh Thi cùng Vũ Tịch mọi người liền xin nhờ Mạc Lão cùng Lục tiền bối rồi!” Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình hơi động, biến mất ở phía chân trời.

“Ngươi tại sao lựa chọn theo hắn?” Dương Diệp đi rồi, Lục Ngôn bỗng nhiên nói.

"Hắn khả năng là ta chúng ta đi ra vùng thế giới này cơ hội duy nhất rồi!" Mạc Lão đạo

Lục Ngôn nói: "Ta liền biết, ngươi khẳng định biết rồi trên người hắn có cái này bảo vật!"

Mạc Lão nói: "Cái này bảo vật đến tột cùng là món đồ gì, vì sao lúc trước nhiều người như vậy tranh cướp lẫn nhau?"

Lục Ngôn lắc lắc đầu, nói: "Đến tột cùng là cái gì, ta cũng không biết, bất quá thiếu gia hẳn phải biết. Nói chung mặc kệ là cái gì, như lời ngươi nói, khả năng này là chúng ta duy vừa đi ra khỏi vùng thế giới này cơ hội. Ai, kỳ thực, đối với tiểu thiếu gia này ta cũng coi như là tương đối hài lòng, thiên phú trác tuyệt, tuy rằng đặt ở Dương gia không tính là gì, thế nhưng có thể ở vùng thế giới này đạt đến trình độ như thế này, đúng là tính không sai. Đáng tiếc hắn tính cách này, nếu như không thay đổi, ngày sau chỉ sợ là có vị đắng ăn a, không nói Dương Diệp gia những kia người điên, chính là này thiên ngoại thiên còn có những này nghịch dũng khí huyền giả, liền có thể làm cho hắn ăn được nhiều vị đắng rồi!"

"Người trẻ tuổi, không còn huyết tính, không còn phong mang, vậy thì không gọi người trẻ tuổi rồi!" Mạc Lão nói: "Từ tuổi trẻ đến thành thục, điều này cần quá trình, cần thời gian lắng đọng. Còn vị đắng, dưới cái nhìn của ta, người trẻ tuổi vẫn là ăn nhiều một điểm tốt, mới có lợi, không phải sao?"

Lục Ngôn cười cợt, nói: "Không nói những này, sau này chúng ta đều cảnh giác chút đi, đừng ở để Thánh địa chui chỗ trống, không phải vậy, tiểu thiếu gia này không biết sẽ làm ra cái gì điên cuồng sự tình đến."

"Ngươi thật giống như không có chút nào lo lắng cho hắn!" Mạc Lão bỗng nhiên nói.

"Hắn tuy rằng tính cách kích động chút, thế nhưng, hắn không ngốc. Nên lo lắng Thánh địa, hắn điên cuồng lên, so với nghịch dũng khí huyền giả nhưng là phải khủng bố nhiều lắm!" Lục Ngôn đạo

"Các ngươi cái kia cái gì Dương gia đều chút loại này người điên sao?" Mạc Lão lại hỏi.

Lục Ngôn vẻ mặt nghiêm túc lên, nói: "Đâu chỉ là phong, quả thực là điên cuồng..."

Dương Diệp đi tới Thánh địa, hắn cũng không trực tiếp đi Thánh

Đường, hiện tại đi Thánh Đường, không chỉ cứu không được Đinh Thược Dược cùng Tiểu Dao, còn có thể đem chính hắn ném vào, hắn một như vậy ngốc.

Dương Diệp đem kiếm linh kêu lên, nói: “Những kia nghịch dũng khí huyền giả đều luyện xong chưa?” Lúc trước những kia nghịch dũng khí huyền giả thi thể hắn đều giao cho kiếm linh, hiện tại kiếm linh có, luyện chế kiếm nô chuyện như vậy đương nhiên là giao cho hắn.

Kiếm linh gật gật đầu, nói: “Ta nói rõ trước, ngươi nếu như hiện tại liền giết tới cổ thánh thành, vậy ta liền chỉ có thể nói, chúng ta sau này còn gặp lại, ta sẽ không bồi tiếp ngươi đi chịu chết!”

“Có biện pháp gì có thể che giấu trụ ta khí tức trên người, không cho Thánh địa nhân phát hiện?” Dương Diệp hỏi.

“Sử dụng kiếm vực!” Kiếm linh đạo

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta tuy rằng tăng lên hai cái cảnh giới, gia tăng rồi một trăm năm tuổi thọ, thế nhưng, này kiếm vực ta dùng lên sao?” Hắn có thể chưa quên, lúc trước chỉ là một hồi, hắn mấy trăm năm tuổi thọ liền toàn không còn.

“Ngu ngốc, ta một để ngươi sử dụng kiếm vực đối địch, ngươi chỉ cần sử dụng tới kiếm vực bao phủ thân thể mình phạm vi là có thể, không muốn dùng để đối địch, bất muốn mượn dùng lực lượng pháp tắc, như vậy, ngươi tuổi thọ thì sẽ không biến mất!” Kiếm linh đạo

“Như vậy có thể?” Dương Diệp cau mày.

“Ta lừa ngươi mới có lợi sao?” Kiếm linh có chút nổi giận.

Dương Diệp đang chuẩn bị đạo cái gì, đột nhiên, phía chân trời kéo tới mấy đạo lưu quang, rất nhanh, ba người xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt trong tay cổ sao, bởi vì ba người này là Thánh địa người, hơn nữa một người trong đó vẫn là hắn đối thủ cũ, Huyền Minh!

“Dương Diệp, ngươi cũng có ngày hôm nay a!” Huyền Minh trên mặt không nói ra được khoái ý, “Ngươi không phải là rất lợi hại sao? Ngươi không phải rất hung hăng sao? Hiện tại ngươi ở lợi hại cái cho ta nhìn một chút? Ngươi ở hung hăng cái cho ta nhìn một chút? Hả? Ngươi tại sao không nói chuyện? Ngươi nuy sao? Ngươi có phải là nuy? Ngươi đạo a, ngươi có phải là nuy? Ha ha”

Cảm tạ: Đại lục cùng long chiến man hoang khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 780: Huyết xông lên bầu trời, phá thiên lộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

780 chương: Huyết xông lên bầu trời, phá thiên lộ!

Một đạo tiếng kiếm reo hưởng phóng lên trời, đón lấy, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, Dương Diệp xuất hiện tại Huyền Minh phía sau cách đó không xa.

Huyền Minh âm thanh im bặt đi.

Huyền Minh thân thể cứng ngắc ở tại chỗ, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin, bởi vì hắn trước ngực là một cái to lớn kiếm động, mạnh mẽ kiếm ý ở phá hủy trong cơ thể hắn tất cả sinh cơ.

Chết rồi?

Chính mình liền này chết rồi?

Hắn làm sao dám? Hắn làm sao dám?

Huyền Minh đến hiện tại đều không thể tiếp thu hắn đã muốn chết sự thực này, dưới cái nhìn của hắn, lúc này Dương Diệp hẳn là yêu cầu đối với Thánh địa khúm núm, cực điểm xin tha, bởi vì em gái của hắn cùng nữ nhân ở Thánh địa trên tay. Cũng chính là bởi vì nguyên nhân này, hắn mới chủ động tới nơi này coi giữ Dương Diệp. Hắn muốn xem Dương Diệp này chịu nhục, làm sao xin tha, làm sao sống không bằng chết

Hắn đối với Dương Diệp hận, có thể nói là trong thánh địa mạnh nhất một cái. Dương Diệp không chỉ có giết sư huynh của hắn, còn lại nhiều lần suýt chút nữa liền hắn cũng giết đi, mà hắn cũng bởi vì Dương Diệp, ở Thánh địa bị vạn người cười nhạo, đạo hắn sư huynh đệ đường đường bán thánh, thậm chí ngay cả một cái hoàng giả cảnh đều không bắt được

Dương Diệp không chỉ có giết hắn sư huynh, còn để hắn ở Thánh địa mất hết mặt mũi, mối thù này, phần này hận, để hắn không lúc không khắc đều đang suy nghĩ làm sao giết Dương Diệp, làm sao để Dương Diệp sống không bằng chết.

Đến trước, hắn đã nghĩ kỹ vô số biện pháp đến nhục nhã Dương Diệp. Hắn rất tự tin, tự tin Dương Diệp không đành hoàn thủ, bởi vì Dương Diệp muội muội, cùng nữ nhân ở Thánh địa trên tay.

Thế nhưng, sự thực chứng minh hắn sai rồi.

Đang lúc này, một thanh kiếm nằm ngang ở Huyền Minh trên cổ, Dương Diệp trong mắt có vẻ dữ tợn, nói: “Dùng nữ nhân ta cùng muội muội ta đến uy hiếp ta, ngươi cũng xứng? Tin tưởng ta, ngươi không phải cái thứ nhất tử, không phải sẽ là cái cuối cùng tử, ta xin thề, nghịch dũng khí huyền giả diệt không được ngươi Thánh địa, ta đến!”

Huyền Minh đầu trực tiếp bay ra ngoài.

“Dương Diệp, ngươi thật can đảm” một bên, cùng Huyền Minh đồng thời đến hai người hoảng hốt, hai người không ra tay, mà là xoay người liền muốn chạy, bất quá nhưng là bị một đám bán thánh kiếm nô vây nhốt.

Không tới hai tức, hai tên Thánh địa cường giả chết rồi.

“Ngươi lệ khí quá nặng rồi!” Kiếm linh bỗng nhiên nói. Trước Dương Diệp vẫn biểu hiện rất bình tĩnh, đi tới nơi này nhìn thấy Huyền Minh mọi người sau khi, hắn mới biết, Cái kia là bình tĩnh, đó là ở áp chế, mà hiện tại, hắn đã áp chế không nổi.

“Muội muội ta cùng Thược Dược nếu là có một điểm tổn thương, ta muốn làm cho cả Thánh Đường tham dự nhân toàn bộ chết hết!” Mỗi người đều có vảy ngược, hắn Dương Diệp vảy ngược chính là muội muội còn có người đàn bà của chính mình.

Kiếm linh khẽ lắc đầu một cái, hắn biết, Thánh địa cùng huyền giả đại lục trong đó, lại không hòa giải khả năng.

Một lát, Dương Diệp ngăn chặn sát ý trong lòng, nói: “Ta hiện tại có bao nhiêu kiếm nô?”

“Sắp tới năm mươi, trong đó cái kia áo bào đen ông lão thực lực mạnh nhất, còn lại kém hơn. Thứ ta nói thẳng, ngươi chút thực lực này, căn bản là không có cách cùng Thánh địa chống lại!” Kiếm linh nói: “Ngươi muốn cứu người, ngạnh tới là tuyệt đối không được.”

“Ta muốn lẻn vào cổ thánh thành!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Không được!” Kiếm linh lúc này phản đối nói: “Tuy rằng ngươi có thể giấu giếm hơi thở của mình, thế nhưng, mặc kệ là kiếm của ngươi, vẫn là cơ thể ngươi sức mạnh cùng phòng ngự, chỉ cần hơi hơi bại lộ, ngươi sẽ chết mà không có chỗ chôn.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta biết, cái này rất mạo hiểm, thế nhưng, chúng ta đã không có thời gian. Càng mang xuống, Thược Dược cùng Tiểu Dao liền càng gặp nguy hiểm, ta nhất định phải tốc chiến tốc thắng. Ta đã quyết định, nếu như ngươi cho rằng nguy hiểm, cái kia ngươi đi đi, ta sẽ không ngăn ngươi.”

Nói, Dương Diệp thân hình hơi động, hóa thành một luồng ánh kiếm bắn thẳng đến phía chân trời.

Kiếm linh ở tại chỗ trầm mặc một lát, cuối cùng hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về Dương Diệp đuổi tới. Hắn rất rõ ràng, nếu như từ bỏ Dương Diệp, ở thế giới này hắn khả năng liền cũng không tìm được mạnh mẽ kiếm tu. Hơn nữa hắn rất rõ ràng Dương Diệp tính khí, lần này nếu như nàng lựa chọn rời đi, cái kia hắn cùng Dương Diệp trong đó xem như là triệt để ân đoạn nghĩa tuyệt.

Dương Diệp rất rõ ràng lần này hung hiểm, hắn có thể thay đổi chính mình hình dạng, giấu giếm hơi thở của mình, thế nhưng, chỉ cần hắn bại lộ thân phận của chính mình, vậy sẽ phải bị quản chế ở tại Thánh địa. Một khi Thánh địa nắm Tiểu Dao cùng Thược Dược uy hiếp hắn, hắn căn bản không cái gì lựa chọn, vì lẽ đó, ở cứu ra Thược Dược cùng Tiểu Dao trước, tuyệt đối không thể bại lộ thân phận chân thật của mình.

Nhìn thấy kiếm linh theo tới, Dương Diệp nói: “Ngươi không cần phải theo tới!”

“Nếu như không phải là bởi vì ngươi có thể khôi phục thực lực của ta, ngươi cho rằng ta muốn cùng ngươi a!” Kiếm linh bất mãn trừng một Dương Diệp, sau đó hóa thành một luồng ánh kiếm đi vào Dương Diệp trong cơ thể.

Cách cổ thánh thành còn có hơn một ngàn dặm phạm vi lúc, Dương Diệp ngừng lại, ở ngự kiếm, mục tiêu cũng quá dễ thấy.

Ngẩng đầu nhìn cái kia đỏ như màu máu thiên, còn có bốn phía toả ra mùi máu tanh, Dương Diệp chau mày lên. Hắn biết, này Thánh địa lúc này ngoại trừ này cổ thánh ngoài thành, e sợ đã không cái gì người sống.

“Tuyệt đối không thể để những này nghịch dũng khí huyền giả tiến vào huyền giả đại lục!”

Dương Diệp rất rõ ràng, một khi để những này nghịch dũng khí huyền giả tiến vào huyền giả đại lục, vậy này Thánh địa thảm trạng chính là huyền giả đại lục dẫm vào vết xe đổ.

Dương Diệp thay đổi hạ dung mạo của chính mình, thay đổi một bộ hoá trang, sau đó hướng về cổ thánh thành đi đến.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cổ thánh thành, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt thay đổi.

Ở cổ thánh thành cửa thành bên dưới, là đầu người, lít nha lít nhít đầu người, những người này đầu có lão có tiểu, nữ có nam có, toàn bộ chỉnh tề đặt tại cổ thánh thành dưới cửa thành, có tới mấy trăm ngàn viên!

[truyen cua tui @@⁕Net]

Dương Diệp trước đây cảm giác tàn nhẫn, hiện tại, hắn phát hiện, so với những này nghịch dũng khí huyền giả, hắn kém có thêm!

Ở cổ thánh thành trên tường thành, đứng rất nhiều người, trong những người này, có Long tộc, có Ma tộc, nhưng càng nhiều chính là nhân loại. Lúc này trong mắt những người này đều là đỏ đậm, bởi vì phía dưới những người kia Đầu Chi trung, có thật nhiều là bọn họ nhận thức, hoặc là thân nhân của bọn họ.

Ở cổ thánh thành tường thành ở ngoài, đứng ba tên thanh niên áo bào đen, một tên trong đó thanh niên áo bào đen chỉ vào phía dưới những người kia đầu, quay về cổ thánh thành nói: “Nhìn thấy không? Bọn họ là bởi vì các ngươi mà chết, bởi vì các ngươi không đi bảo đảm bảo vệ bọn họ, đương nhiên, các ngươi là đối với, bởi vì các ngươi đều tự thân khó bảo toàn, làm sao có khả năng bảo vệ được bọn họ? Ha ha”

Cười to một hồi, áo bào đen nam tử lại nói: “Nhìn thấy không? Chúng ta đây chỉ có ba người, chỉ có ba người các ngươi cũng không dám ra ngoài, các ngươi là phải có nhiều bi ai a? Các ngươi Thánh địa không phải thiên tài rất nhiều sao? Đến, đi ra để ta mở mang, yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ không học các ngươi những này loại nhát gan như thế chơi quần ẩu!”

Đang lúc này, thành cửa bị mở ra.

Một cô gái đi ra, là Minh Nữ.

Nhìn thấy Minh Nữ, hắc bào nam tử kia trên mặt thu hồi xem thường. Minh Nữ không có một chút nào phí lời, trên người xích sắt bắn nhanh ra, hóa thành đầy trời liên ảnh lung hướng về phía áo bào đen nam tử

Nhìn hai người giao chiến, Dương Diệp cùng xem càng kinh ngạc, hắc bào nam tử kia thực lực có chút vượt qua sự tưởng tượng của hắn, dĩ nhiên cùng Minh Nữ đánh cái không phân cao thấp.

Rất nhanh, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn không phải là đến xem trò vui.

Vung tay phải lên, đem kiếm linh kêu lên.

“Mang ta đi vào!” Dương Diệp nhìn thẳng kiếm linh, “Ta biết ngươi khẳng định có biện pháp!”

“Ta không có cách nào!” Kiếm linh trực tiếp từ chối.

“Coi như ta cầu ngươi, lần này!” Dương Diệp đạo

Kiếm linh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Ngươi có biết hay không, ngươi không thể ra một điểm vấn đề. Ngươi cũng nhìn thấy, nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa khủng bố đến mức nào, mà này hai phe thế lực cũng là muốn diệt ngươi huyền giả đại lục, một khi ngươi xảy ra một số chuyện, huyền giả đại lục coi như xong. Ngươi không vì là chính ngươi ngẫm lại, cũng nên vì ngươi huyền giả đại lục những nữ nhân kia ngẫm lại a!”

“Ngươi muốn ta thấy chết mà không cứu sao?” Dương Diệp đạo

Kiếm linh nói: “Không phải thấy chết mà không cứu, mà là nên bàn bạc kỹ càng, hy vọng một cái an toàn biện pháp!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không có thời gian, thật không có thời gian, thật lãng phí một hồi thời gian, Tiểu Dao cùng Thược Dược các nàng liền càng nguy hiểm. Ta không muốn ngươi theo ta đồng thời đi vào, ngươi chỉ cần đem ta đưa vào đi là có thể, ta biết, ngươi nhất định có thể!”

Trầm mặc hồi lâu, kiếm linh thấp giọng thở dài, sau đó bấm một cái kiếm quyết, một luồng ánh kiếm ở giữa sân hơi lóe lên, hắn cùng Dương Diệp dưới chân xuất hiện một chiêu kiếm quyển, đón lấy, hai người đồng thời biến mất ở tại chỗ.

Quá hồi lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn lướt qua bốn phía, lúc này hắn đã ở cổ bên trong tòa thánh thành, mà kiếm linh thì lại trốn đến trong cơ thể hắn đi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng về Thánh Đường thánh điện đi đến.

Thánh điện là Thánh Đường chủ điện, nơi này là Thánh Đường cường giả nhiều nhất địa phương, cũng là Thánh Đường trưởng lão thương nghị sự tình địa phương. Nếu muốn biết Tiểu Dao cùng Thược Dược tăm tích, hắn chỉ có đến nơi này.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới thánh điện, hắn đem triệt để ẩn thân lên, đương nhiên, nếu như là bình thường, loại này ẩn thân liền Tôn giả cảnh đều mãn bất quá, thế nhưng hiện tại, hắn có kiếm vực gia trì, đừng nói Tôn giả cảnh, coi như là cái kia Hà Chí Tôn cũng nhìn không ra đến!

Dương Diệp trực tiếp đi vào bên trong cung điện, đi vào đại điện sau, vô số cỗ cường hãn khí tức phả vào mặt, Dương Diệp nhất thời cảm giác suýt chút nữa nghẹt thở.

Lúc này bên trong cung điện, có mười lăm người, có mấy người hắn nhận thức, hai vị kia Thánh Đường chí tôn, còn có lúc trước Vô Danh thành cái kia mắt mù ông lão, Nhân Nhân cũng ở giữa sân.

“Hà Chí Tôn, ngươi lấy Thánh chủ danh nghĩa triệu tập chúng ta đến đây, vì sao không gặp Thánh chủ?” Giữa trường, mắt mù ông lão hỏi.

Hà Chí Tôn nói: “Thánh chủ đang bế quan, hiện tại, cổ bên trong tòa thánh thành tất cả mọi chuyện do ta xử lý, còn hi vọng mọi người có thể phối hợp!” Giữa trường mỗi người thực lực đều không nhược hắn, hắn tự nhiên không dám lấy mệnh lệnh ngữ khí.

“Đạo sự tình đi!” Mắt mù ông lão đạo

Hà Chí Tôn gật gật đầu, nói: “Chư vị, nghịch dũng khí huyền giả thực lực các ngươi cũng nhìn thấy, bọn họ đều cường giả thời thượng cổ, chúng ta bán thánh cường giả ở trước mặt bọn họ, lại như là hoàng giả cảnh như thế, chênh lệch thực sự quá to lớn. Nếu muốn giết nghịch dũng khí huyền giả, chúng ta chỉ có mượn ngoại lực!”

“Thiên ngoại thiên?” Mắt mù ông lão nói: “Bọn họ sẽ không xuất thủ, bọn họ yêu cầu chính là chúng ta cùng nghịch dũng khí huyền giả đồng quy vu tận, sau đó bọn họ tới thu thập tàn cục! Thậm chí đến cũng không cần đến, ở quá một quãng thời gian, cấp vùng thế giới này triệt để đổ nát, cái kia nghịch dũng khí huyền giả dĩ nhiên là biến mất rồi.”

“Ta biết bọn họ sẽ không tới, vì lẽ đó, chúng ta yêu cầu buộc bọn họ đến!” Hà Chí Tôn đạo

“Có ý gì?” Nói chuyện chính là Dương Diệp lúc trước ở trấn ngục tháp gặp phải tên kia kỵ hắc kỳ lân thần phù sư.

Hà Chí Tôn khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn, “Huyết xông lên bầu trời! Mọi người đều biết, một người chết thảm, sẽ có nhất định oán khí cùng tinh lực, còn có sát khí, đương nhiên, chuyện này với chúng ta tới nói không có chút nào đáng sợ. Thế nhưng chư vị có thể có nghĩ tới, một người oán khí cùng tinh lực còn có sát khí rất yếu rất yếu, thế nhưng một ức cá nhân, 1 tỉ cá nhân, mấy trăm ức cá nhân đây?”

Mọi người sắc mặt biến đổi, khiếp sợ nhìn Hà Chí Tôn.

Hà Chí Tôn lại nói: “Tương xứng mấy trăm ức cá nhân oán khí cùng sát khí còn có tinh lực hội tụ ở vùng thế giới này lúc, nếu như ở có nhân dẫn dắt những này oán khí cùng sát khí còn có tinh lực, đây là một luồng sức mạnh đáng sợ cỡ nào? Đừng nói một cái thiên lộ, coi như là một trăm thiên lộ có thể hủy diệt! Nghịch dũng khí huyền giả sở dĩ điên cuồng giết người, kỳ thực, mục đích thực sự là cái này! Bọn họ yêu cầu lợi dụng những sát khí này cùng tinh lực còn có oán khí đánh vỡ thiên lộ!”

Nói đến đây, Hà Chí Tôn trên mặt hiện lên một vệt điên cuồng, “Thánh địa nhân khẩu chỉ có không tới bạch ức, mà bây giờ, có ít nhất hơn năm mươi ức đã chết đi, những này còn còn thiếu rất nhiều. Vì lẽ đó”

“Vì lẽ đó ngươi liền đem nghịch dũng khí huyền giả dẫn tới huyền giả đại lục, đúng không?” Mắt mù ông lão đạo

Hà Chí Tôn nói: “Huyền giả đại lục nhân khẩu chí ít mấy trăm ức, người ở đó nếu như chết hết, ta nghĩ, thiên ngoại thiên nhân hẳn là liền muốn ngồi không yên.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng rùng mình, trong mắt sát ý thoáng hiện, trong mắt mới vừa dần hiện ra sát ý, Dương Diệp trong lòng chính là ám đạo không ổn.

“Có nhân!”

Nói chuyện chính là tên kia thần phù sư, mà ánh mắt của hắn lạc nơi, chính là Dương Diệp vị trí.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 781: Hẳn phải chết cục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

781 chương: Hẳn phải chết cục!

Theo cái kia thần phù sư âm thanh hạ xuống, một bàn tay lớn nhất thời một cái tát đập tới. ⊥,

Thế nhưng, rỗng tuếch!

Hà Chí Tôn thu hồi thủ chưởng, nhìn về phía tên kia thần phù sư, nói: “Thần mô huynh”

Còn lại mọi người cũng nhìn về phía tên là thần mô nam tử, trong mắt mang theo hỏi dò cùng nghi hoặc.

Thần mô lắc lắc đầu, nói: “Thần hồn của ta lực lượng so với các ngươi đều mạnh hơn, sẽ không cảm giác sai!” Nói, hắn lấy ra một tấm bùa chú ném không trung, bùa chú trên không trung nổ ra, sau đó bùng nổ ra vô số đạo tia sáng chói mắt, ánh sáng trải rộng toàn bộ phòng khách.

Nhìn giữa trường hồi lâu, thần mô lông mày chậm rãi cau lên đến, một lát, thần mô lắc lắc đầu, nói: “Có thể là ta cảm giác sai rồi!” Nói xong lại ngồi trở xuống.

Hà Chí Tôn gật gật đầu, nói: “Chư vị đều hiểu, thiên lộ không ra, liền coi như chúng ta diệt nghịch dũng khí huyền giả, chúng ta cũng là một con đường chết. Ở đây bên trong, ta nghĩ có thật nhiều nhân sẽ cho rằng, chỉ cần chúng ta ở vùng thế giới này hủy diệt trước diệt nghịch dũng khí huyền giả, thiên ngoại thiên nhân liền có thể có thể thả chúng ta đi ra ngoài, điều này cũng không phải không thể nào. Thế nhưng, nếu như đến lúc đó bọn họ không thả chúng ta đi ra ngoài đây? Sinh tử, há có thể nắm giữ ở trong tay người khác? Chư vị cảm thấy thế nào?”

Mọi người trầm mặc.

“Nhưng là phải giết thật là nhiều người đây, còn có các ngươi chính mình!” Nói chuyện chính là Nhân Nhân.

Nghe vậy, Hà Chí Tôn khóe mắt vi khiêu, đối với tiểu cô nương này, hắn đồng dạng không dám khinh thị, lúc trước bé gái khủng bố, hắn nhưng là tự mình lĩnh giáo qua.

Hà Chí Tôn nói: “Nếu như chúng ta không làm như vậy, tử, khả năng là mọi người chúng ta. Mà chúng ta làm như vậy rồi, chúng ta khả năng bảo toàn những kia đạt đến bán thánh người. Tuy rằng vẫn là sẽ chết rất nhiều người, nhưng ít ra có thể sống mấy người, không phải sao?”

“Hi sinh bọn họ đổi lấy cho chúng ta sống sót cơ hội, là ý này sao?” Nhân Nhân đạo

Hà Chí Tôn nói: “Nhân không vì bản thân, trời tru đất diệt, sinh ở vùng thế giới này, chúng ta không cái gì lựa chọn.”

Nhân Nhân ‘Nha’ một, không nói chuyện, chỉ là ngồi ở trên ghế đùa bỡn trong tay hai viên nạp giới.

Hà Chí Tôn quét chu vi tất cả mọi người một chút, nói: “Nếu như thực lực chúng ta đầy đủ mạnh, Thánh chủ sẽ không như thế làm, thế nhưng chư vị cũng nhìn thấy, nghịch dũng khí huyền giả khủng bố vượt xa chúng ta tưởng tượng. Liền coi như chúng ta cổ thánh thành hết thảy cường giả, mỗi người gia các tộc hết thảy ẩn giấu lá bài tẩy toàn bộ dốc toàn bộ lực lượng, thế nhưng, kết quả tốt nhất, cũng đơn giản là cùng nghịch dũng khí huyền giả đồng quy vu tận thôi. Các ngươi đồng ý như vậy phải không?”

Vô Danh thành nhân không nói lời nào, bởi vì bọn họ bản thân liền không là vùng thế giới này người, nơi này cũng không bọn họ quan tâm người, bọn họ cũng không lòng trung thành cùng ý thức trách nhiệm, vì lẽ đó, bọn họ trầm mặc. Trầm mặc tức tán thành.

Giữa trường yên tĩnh hồi lâu, đây là, một tên ông lão áo xám nói: “Đây là Thánh chủ ý tứ sao?”

“Phải!” Hà Chí Tôn đạo

Tên kia ông lão áo xám nói: “Có một vấn đề, nếu như thiên ngoại thiên ra tay, cái kia chẳng phải là mang ý nghĩa Hồng Mông tử khí giáng lâm vùng thế giới này, sau đó nghịch dũng khí huyền giả thành thánh?”

Hà Chí Tôn nói: “Cái này chúng ta từ lâu nghĩ tới. Đến lúc đó, nghịch dũng khí huyền giả có thể thành thánh, chúng ta tự nhiên cũng có thể thành thánh, hết thảy bán thánh cường giả đều có cơ hội thành thánh, khi đó, chúng ta có thể ở nghịch dũng khí huyền giả cùng thiên ngoại thiên cường giả đại chiến lúc thừa cơ thoát đi vùng thế giới này, bởi vì lấy khi đó thực lực của chúng ta, hoàn toàn có thể trực tiếp Phá Toái Hư Không, đạt đến vùng thế giới này ở ngoài thế giới! Nếu như thiên ngoại thiên nhân không ra tay, vậy chúng ta sẽ chờ nghịch dũng khí huyền giả giết xong huyền giả đại lục người, sau đó lợi dụng mấy chục tỉ người tinh lực cùng sát khí còn có oán khí mạnh mẽ đánh vỡ thiên lộ!”

Trầm mặc hồi lâu, tên kia ông lão áo xám gật gật đầu, nói: “Ta Ma tộc đồng ý rồi!”

“Ta yêu tộc cũng đồng ý” lại một thanh âm vang lên.

“Ta man tộc đồng ý”

Giữa trường tất cả mọi người đạt thành nhất trí.

Hà Chí Tôn nở nụ cười, nói: “Trước Thánh chủ mở ra không gian đường hầm, ta cùng lão mộc đi một chuyến huyền giả đại lục!” Nói, Hà Chí Tôn vung tay phải lên, Tiểu Dao cùng Đinh Thược Dược xuất hiện tại giữa trường, nói: “Hai người này một cái là Dương Diệp muội muội, một cái là Dương Diệp nữ nhân. Có hai người kia ở, cái kia Dương Diệp chắc chắn bị quản chế cho ta Thánh địa. Cấp Dương Diệp đến, ta sẽ để hắn ra lệnh huyền giả đại lục cường giả cùng nghịch dũng khí huyền giả tử chiến, đến lúc đó, vừa có thể chết nhân, lại có thể suy yếu nghịch dũng khí huyền giả thực lực, vẹn toàn đôi bên!”

“Hắn sẽ đến không?” Tên kia Ma tộc ông lão áo xám hỏi.

“Hắn nhất định sẽ!” Hà Chí Tôn trong thanh âm tràn ngập tự tin.

“Người đến, đem hai nàng này nhốt vào thiên tuyệt trong lao.” Hà Chí Tôn nói: “Tuy rằng không thể giết hai nàng này, thế nhưng để hai nàng này thụ điểm dằn vặt vẫn là có thể. Nói cho thiên tuyệt trong lao những người kia, làm sao chơi cũng có thể, thế nhưng đừng cho ta đùa chơi chết, còn có, cho ta phong ấn lại hai nàng này tu vi cùng năng lực hoạt động, đừng làm cho các nàng cho ta tự sát rồi!”

Rất nhanh, hai tên Thánh Đường cường giả xuất hiện tại giữa trường, sau đó mang theo đi rồi Tiểu Dao cùng Đinh Thược Dược.

Ở Tiểu Dao cùng Đinh Thược Dược bị mang đi lúc, Đinh Thược Dược khóe mắt đột nhiên ở một cái nào đó góc liếc mắt nhìn

Hà Chí Tôn mọi người ở bên trong cung điện lại thương lượng hồi lâu mới tản đi.

Hà Chí Tôn mọi người tản đi sau, núp trong bóng tối Dương Diệp trong mắt sát ý dâng trào.

Trước, hắn suýt chút nữa liền bị phát hiện. Tại này thần mô lúc nói chuyện, hắn liền thay đổi một chỗ, bởi vậy, tránh thoát cái kia Hà Chí Tôn một đòn, mà khi thần mô vứt ra tấm bùa kia lúc, hắn lập tức trốn đến Hồng Mông trong tháp.

Tuy rằng hắn không biết đó là cái gì bùa chú, thế nhưng hắn không dám khinh thường, bởi vì nam tử kia là thần phù sư, hơn nữa còn là một tên thiên ngoại thiên thần phù sư. Quả nhiên, tại này đạo thần phù bùng nổ ra bạch quang lúc, Dương Diệp liền biết, nếu như không có trốn vào Hồng Mông trong tháp, hắn nhất định không chỗ che thân.

Trước Hà Chí Tôn mọi người để Dương Diệp lúc này tâm còn đang lăn lộn, hắn không nghĩ tới, này Thánh địa dĩ nhiên là có ý định yêu cầu hi sinh Thánh địa những kia bán thánh trở xuống người. Nếu như việc này truyền đi Dương Diệp lắc lắc đầu, coi như truyền đi, ai tin? Cổ bên trong tòa thánh thành những người này là sẽ không tin!

Hơn nữa, hắn bất là tới làm Chúa cứu thế.

Dương Diệp thân hình hơi động, hướng về trước cái kia mang theo Tiểu Dao cùng Đinh Thược Dược hai nam tử phương hướng đi theo.

“Tiểu Dao cùng Thược Dược nếu là có cái gì tốt ngạt, lão tử lập tức làm ra hai tên thánh giả, để ngươi Thánh địa tất cả mọi người chết hết!”

Dương Diệp đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, trong lòng sát ý vô cùng vô tận, bất quá toàn bộ đều bị hắn mạnh mẽ ngăn chặn.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái gọi là thiên tuyệt lao.

Bởi vì kiếm vực cùng ẩn thân duyên cớ, hắn dễ như ăn cháo liền tiến vào thiên tuyệt lao bên trong.

Rất nhanh, Dương Diệp nhìn thấy Đinh Thược Dược cùng Tiểu Dao hai nữ, lúc này, một đám xích. Lỏa trên người nam tử chính hướng hai nữ vây lại, mà hai nữ nằm trên đất, chút nào không thể động đậy, duy nhất năng động chính là hai mắt, mà trong hai mắt, tràn đầy ai sắc.

Liền ở một người trong đó tay của nam tử hướng về Đinh Thược Dược sờ soạng lúc, đột nhiên, không có dấu hiệu nào, cái kia tay của nam tử trực tiếp bay ra ngoài, ở đón lấy, mấy ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, ở đây mấy tên nam tử toàn bộ vô thanh vô tức ngã xuống.

Đinh Thược Dược cùng Tiểu Dao trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, lúc này, Dương Diệp âm thanh ở các nàng trong đầu vang lên: “Là ta, đừng sợ, ta hiện tại liền mang bọn ngươi đi!”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, hai nữ đồng thời biến mất ở tại chỗ.

Đem hai nữ thu vào tiểu vòng xoáy không gian sau, Dương Diệp thân hình hơi động, lấy tốc độ nhanh nhất ra thiên tuyệt lao, mà hắn mới ra thiên tuyệt lao, một ánh hào quang kéo tới, rơi vào trên người hắn.

Dương Diệp nhắm hai mắt lại, ám đạo gay go, quả nhiên, khi hắn mở hai mắt ra lúc, ở trước mặt hắn, là Thánh Đường hai đại chí tôn, còn có trước giữa trường đại điện những người kia, bất quá nhưng là không Nhân Nhân.

Mười bốn tên thế giới này cao nhất cường giả!

“Dương Diệp, không nghĩ tới đúng là ngươi, cũng không nghĩ tới, ngươi thật sự dám đến, thật sự không nghĩ tới, ta thật sự không nghĩ tới!”

Tuy rằng Dương Diệp lúc này là một cái khác mặt, thế nhưng Hà Chí Tôn nhưng là tựa hồ biết trước mặt hắn người này chính là Dương Diệp.

Nhìn lướt qua mọi người xung quanh, Dương Diệp da mặt khẽ nhúc nhích, khôi phục thành chính mình dáng dấp ban đầu.

“Là ngươi!” Nhìn thấy Dương Diệp chân chính mục, tên kia thần phù sư trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc.

Dương Diệp nói: “Có một chút thật tò mò, các ngươi đến tột cùng là làm sao phát hiện ta?”

“Đương nhiên là bởi vì ta!” Thần mô cười cợt, nói: “Làm một tên thần phù sư, ta làm sao có khả năng sẽ xuất hiện loại kia cảm ứng sai cấp thấp sai lầm? Kỳ thực, ta thật sự thật tò mò, trước ở bên trong cung điện, ngươi đến tột cùng là dùng phương pháp gì tránh thoát ta cái kia 'Thánh quang phù' soi sáng. Tại này 'Thánh quang phù' chiếu rọi xuống, coi như là tiên giai thân pháp huyền kỹ đều không thể tránh được, mà ngươi, nhưng là tránh thoát đi!"

"Muốn biết?" Dương Diệp nói: "Nếu không, chúng ta đơn độc tìm một chỗ, ta chậm rãi nói cho ngươi, thế nào?"

Thần mô lắc lắc đầu, nói: "Ngươi chớ cua ta, ta cùng ngươi không quen không biết, ta sẽ không giúp ngươi, hơn nữa, ta xem ngươi trấn định như vậy, hẳn là có này lá bài tẩy. Chỉ là ta rất hiếu kì, ngươi lá bài tẩy đến tột cùng là cái gì, lại có thể để ngươi ở nhiều Chí Cường giả trước mặt trấn định như thế!"

Dương Diệp ánh mắt từng cái đảo qua mấy người, nói: "Ta có thể có này lá bài tẩy? Các ngươi tính gộp lại, đừng nói ta, coi như đem này Thánh địa đánh thành mấy bán đều xoa xoa có thừa."

Lúc này, cái kia Hà Chí Tôn nói: "Dương Diệp, giao ra Trấn Giới Thạch, xem ở ngươi vẫn tính nhân kiệt một đời, ta sẽ không để cho ngươi tử quá thống khổ." Hắn biết rõ, trước bọn họ những câu nói kia, khẳng định đều bị Dương Diệp nghe xong đi, bởi vậy, này Dương Diệp là dù như thế nào cũng là không thể sống.

"Nhưng ta còn không muốn chết!" Dương Diệp đạo

Hà Chí Tôn cười nhạo một, nói: "Ta biết ngươi không muốn chết, không có nhân hi vọng tử, thế nhưng, ngươi bây giờ, có biện pháp bất tử sao? Đừng nói ngươi, coi như ngươi cái kia hai cái chỗ dựa ở đây cũng không giữ được ngươi. Giao ra Trấn Giới Thạch, để cho mình tử có tôn nghiêm một điểm, không phải vậy, ta sẽ để ngươi muốn chết cũng khó khăn!"

"Ta vẫn là muốn thử một chút!"

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, kiếm linh xuất hiện tại bên cạnh hắn, đón lấy, kiếm linh âm thanh ở giữa sân vang lên: "Ngũ hành kiếm....."

"Chạy đi đâu!"

"Không gian tỏa!"

Ở kiếm linh âm thanh còn chưa hoàn toàn hạ xuống lúc, ngoại trừ thần mô ở ngoài, Hà Chí Tôn mọi người lập tức ra tay, tốc độ cực nhanh, mười mấy đạo chưởng ấn cùng quyền ấn đi tới Dương Diệp cùng kiếm linh trước. Không chỉ có như vậy, ở Dương Diệp cùng kiếm linh không gian chung quanh nhất thời bị một luồng sức mạnh bí ẩn khó lường phong ấn, như tường đồng vách sắt, kiên cố để kiếm linh nhãn trung đều xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 782: Vô địch kiếm vực!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

782 chương: Vô địch kiếm vực!!

Dương Diệp âm thanh ở giữa sân vang lên

Theo Dương Diệp âm thanh ở giữa sân vang lên, cái kia mười mấy đạo quyền ấn cùng chưởng ấn ngừng lại, phảng phất bị ổn định. Mà Dương Diệp chu vi những kia không gian hàng rào cũng trong nháy mắt hóa thành hư vô

“Độn”

Kiếm linh âm thanh hạ xuống, hai người đồng thời biến mất ở tại chỗ.

Hà Chí Tôn mọi người ngốc tại chỗ, một cái hoàng giả cảnh người, dĩ nhiên từ bọn họ mười mấy cái cao cấp bán thánh trong tay chạy trốn

“Không hơi thở của bọn họ, hắn sử dụng kiếm vực ẩn giấu hơi thở của chính mình, không tìm được!” Một tên ông lão áo xám trầm giọng nói.

“Được lắm!” Thần mô nói: “Nghe đồn năm đó kiếm tông tổ sư dựa vào này giết tới thiên ngoại thiên, đồng thời đem thiên lộ qua lại đánh toàn bộ, hôm nay nhìn thấy, này kiếm Vực Chi uy, quả nhiên không tầm thường. Người này nếu là đạt đến bán thánh, đồng thời hoàn toàn nắm giữ kiếm Vực Chi huyền bí, ở đây tất cả mọi người liên hợp lại đều không làm gì được hắn!”

“Hắn không sẽ trưởng thành!” Hà Chí Tôn nói xong câu này, cùng Thánh Đường vài tên cường giả biến mất ở tại chỗ.

Thần mô lắc lắc đầu, xoay người rời đi

Bên ngoài mấy vạn dặm, một ngọn núi lớn bên trong trong một cái sơn động.

“Ngươi”

Kiếm linh cùng Đinh Thược Dược còn có Tiểu Dao ngơ ngác nhìn Dương Diệp, Tiểu Dao trong mắt càng là lệ như vỡ đê. Lúc này Dương Diệp dáng vẻ đã hoàn toàn thay đổi, nguyên bản đầu đầy Thanh Ti phát đã đã biến thành màu trắng, tuyết màu trắng, mà Dương Diệp mặt, càng là trong nháy mắt già nua rồi không biết bao nhiêu tuổi, mặt trên tất cả đều là nếp nhăn. Ngoại trừ cặp kia như trước lấp lánh có thần hai mắt ở ngoài, trạm ở trước mặt bọn họ Dương Diệp, đã triệt triệt để để đã biến thành một lão già.

“Ca”

Tiểu Dao một thoáng nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, ôm thật chặt lấy Dương Diệp, khóc thút thít nói: “Ngươi, ngươi, ngươi làm sao biến thành như vậy, ngươi”

Dương Diệp đưa tay vén lên một chòm tóc, xem trong tay tuyết mái tóc màu trắng, Dương Diệp trong mắt xuất hiện một tia mờ mịt, nói: “Đây chính là mạnh mẽ vận dụng kiếm vực pháp tắc đánh đổi sao?”

“Ngươi cho rằng chỉ là điểm ấy đánh đổi sao?” Lúc này, kiếm linh đột nhiên cả giận nói nói: “Ngươi biết ngươi hiện tại tuổi thọ còn còn lại bao nhiêu không? Còn còn lại hai ngày, không, hai ngày đều không còn. Ngươi hiện ở trong người sinh cơ đã ở từ từ chuyển đổi thành tử khí, nói chung, ngươi xong!”

Hai ngày!

Nghe được kiếm linh, Đinh Thược Dược cùng Tiểu Dao thân thể mềm mại run lên, Tiểu Dao khóc lợi hại hơn, mà Đinh Thược Dược trong mắt cũng là vẻ khó tin.

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Dao đầu, nói: “Không có chuyện gì, đừng khóc, đang khóc, ngươi ca y phục của ta đều yêu cầu ướt đẫm rồi!”

Tiểu Dao âm thanh nhưng là khóc càng lớn.

Thấy thế, Dương Diệp bất đắc dĩ trực lắc đầu.

Đinh Thược Dược đột nhiên nhìn về phía kiếm linh, nói: “Ngươi khẳng định có biện pháp đối với không?”

“Không có cách nào, đây là hắn tự làm tự chịu!” Kiếm linh còn đang tức giận. Lúc trước hắn liền không tán thành Dương Diệp vọt vào Thánh Đường, đúng như dự đoán, hắn lo lắng vẫn là xuất hiện. Bọn họ trước suýt chút nữa sẽ chết ở bên trong, tuy rằng trốn ra được, thế nhưng Dương Diệp trả giá cao nhưng là quá to lớn

Đinh Thược Dược đi tới kiếm linh trước mặt, nói: “Hiện tại không phải giận hờn thời điểm, trong cơ thể hắn đã xuất hiện tử khí, nếu như ở không nghĩ biện pháp giải quyết, hắn chắc chắn phải chết. Hơn nữa ngươi yêu cầu rõ ràng một điểm, chúng ta chỉ có một ngày thời gian, chỉ có một ngày!” Nói xong lời cuối cùng cú, Đinh Thược Dược âm thanh có chút run.

Kiếm linh hít sâu một hơi, nói: “Hắn tuổi thọ kỳ thực đã không có, sở dĩ còn sống sót, là bởi vì trong cơ thể huyền khí duyên cớ, những kia huyền khí, có chống đỡ tử khí năng lực, bởi vậy, hắn mới có thể đang không có tuổi thọ tình huống hạ còn sống sót. Muốn cứu hắn, chỉ có một cái biện pháp, vậy thì là tăng cường hắn tuổi thọ. Tăng cường tuổi thọ phương pháp có rất nhiều, tỷ như tăng lên cảnh giới, còn có chính là có thể tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo. Tăng lên cảnh giới, ta không cảm thấy hắn có thể ở trong vòng một ngày liền đang tăng lên đến hoàng giả cảnh thất phẩm, còn tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo, thế giới này khẳng định là có, thế nhưng, chúng ta thời gian căn bản không đủ!”

“Tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo?” Đinh Thược Dược ngẩn người, sau đó tay oản hơi động, Thanh Mộc chi tử linh xuất hiện tại trong tay nàng, nói: “Vật ấy có thể không?”

“Thật là tinh khiết sinh mệnh năng lượng!” Kiếm linh trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc, trầm ngâm một lát, hắn nắm quá Thanh Mộc chi tử linh, sau đó đi tới Dương Diệp trước, dùng cái kia Thanh Mộc chi tử linh dùng sức vỗ vào Dương Diệp trên người.

Thanh Mộc chi tử linh vỡ vụn, vô số thâm năng lượng màu xanh lục tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Dần dần, Dương Diệp nếp nhăn trên mặt đang chầm chậm tiêu tan, sau một canh giờ, Dương Diệp dung mạo khôi phục thành dáng dấp lúc trước, thế nhưng, hắn cái kia một con trắng như tuyết tóc nhưng là không biến trở về đi.

“Này” Đinh Thược Dược ánh mắt mang theo hỏi dò nhìn về phía kiếm linh.

Kiếm linh nói: “Thanh Mộc chi tử linh bên trong ẩn chứa có sinh mệnh năng lượng, cũng quả thật có thể tăng lên nhân tuổi thọ, thế nhưng, nhưng còn thiếu rất nhiều. Hiện tại, hắn còn có thể sống nửa tháng, hơn nữa, trong cơ thể hắn đã có tử khí, này tử khí không phải là người vì là tử khí, mà là chí cao vô thượng thiên đạo pháp tắc hình thành tử khí, bởi vậy, trong vòng nửa tháng nếu như hắn không có thể làm cho mình tuổi thọ gia tăng thật lớn, vậy hắn, vẫn là sẽ chết!”

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi chắc chắn có thể ở trong vòng nửa tháng tăng lên tới hoàng giả cảnh thất phẩm, có đúng hay không?”

Dương Diệp nói: “Có thể thử xem!”

“Thử xem?” Kiếm linh lạnh lùng nói: “Trên người ngươi có đến mấy chục khối ngàn năm hỏa tinh thạch, xác thực có thể thử xem, thế nhưng vạn nhất không có thể đột phá thành công đây? Hoặc là bị người quấy rối cơ chứ? Hay hoặc là có này cái khác bất ngờ đây? Khi đó, coi như thần đến đều không thể cứu ngươi, ngươi có biết hay không?”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Ngươi, ngươi đừng kích động như thế, chúng ta nói chuyện cẩn thận!”

“Kích động ngươi cái đại đầu quỷ!” Kiếm linh cả giận nói: “Nói cho ngươi, làm việc không thể kích động, yêu cầu bày mưu cẩn thận rồi mới hành động, ngươi tính tình này nếu là không thay đổi, ngươi một ngày nào đó sẽ bị chính ngươi hại chết!”

Dương Diệp nói: “Ngươi có biết, ta yếu đi trễ nửa bước, Thược Dược cùng Tiểu Dao kết cục? Tuy rằng ta hiện tại chỉ còn không tới nửa tháng mệnh, thế nhưng đối với ta mà nói, tất cả những thứ này đều đáng giá, bởi vì ta cứu ra Tiểu Dao cùng Thược Dược!”

“Ca!”

Tiểu Dao đem vùi đầu ở Dương Diệp trong lồng ngực, chăm chú ôm Dương Diệp.

Đinh Thược Dược nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

Kiếm linh cũng trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Bất kể như thế nào, hiện tại chúng ta kết cục là tốt, bởi vì ta còn sống sót, Tiểu Dao cùng Thược Dược cũng còn sống sót. Bán tháng, đối với ta mà nói hoàn toàn được rồi, bởi vì ta nội tình vốn là không yếu, thêm vào trên người ta còn có nhiều như vậy ngàn năm hỏa tinh thạch, coi như chồng, ta cũng phải chồng đến hoàng giả cảnh thất phẩm!”

Kiếm linh nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên cả giận nói: “Còn nhìn ta làm gì? Ta rất khỏe xem sao? Còn không mau đi tu luyện!”

Dương Diệp: “”

Vì mạng sống, lần này, Dương Diệp so với dĩ vãng bất kỳ lần nào đều yêu cầu liều mạng, hắn trực tiếp lấy ra mười viên ngàn năm hỏa tinh thạch đặt tại trước mặt, đồng thời một thôn chính là thôn hai viên ngàn năm hỏa tinh thạch.

Hỏa tinh thạch tiến vào trong cơ thể, vô số tinh khiết năng lực nhất thời hướng về chung quanh hắn tản đi. Dương Diệp vội vã tĩnh khí ngưng thần

“Ngươi theo ta đi ra một thoáng!” Kiếm linh bỗng nhiên quay về Đinh Thược Dược đạo

Đinh Thược Dược hơi sững sờ, sau đó cùng kiếm linh ra khỏi sơn động.

Ly khai sơn động một khoảng cách sau, kiếm linh đột nhiên ra tay, mấy chục đạo khí kiếm vây lại Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược lần thứ hai ngẩn ra, trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Kiếm linh trầm giọng nói.

“Ngươi có ý gì?” Đinh Thược Dược trong mắt như trước mang theo vẻ nghi hoặc.

Kiếm linh lạnh lùng nói: “Ngươi có thể lừa Dương Diệp, lừa tất cả mọi người, nhưng là không thể lừa gạt đến ta. Ở trong cơ thể ngươi, có một luồng cực kỳ mạnh mẽ sức mạnh kinh khủng, nguồn sức mạnh này rất mạnh, hơn nữa còn là không thuộc về vùng thế giới này sức mạnh. Hơn nữa, trước ở Thánh Đường bên trong cung điện lúc, ngươi nên đã thấy Dương Diệp, đúng không? Vì lẽ đó, ngươi đến tột cùng là ai? Ngươi đi theo Dương Diệp bên người, đến tột cùng có mục đích gì!”

Đinh Thược Dược trong mắt không vẻ nghi hoặc, hắn nhìn kiếm linh hồi lâu, sau đó nói: “Có trọng yếu không?”

Kiếm linh cười gằn một, nói: “Đương nhiên trọng yếu, Dương Diệp chính là một cái ngu ngốc, cũng là cái sắc lang, dễ dàng nhất bị nữ nhân mê hoặc. Ngươi rõ ràng có rất mạnh thực lực, nhưng là yêu cầu làm bộ một cái yếu đuối mong manh dáng vẻ đi theo bên cạnh hắn, điều này làm cho ta thực sự là khó có thể tin tưởng được. Đừng nói với ta ngươi yêu hắn, lời này ngươi đi lừa gạt quỷ đều sẽ không tin!”

Đinh Thược Dược đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp hang núi kia, một lát, nói: “Ta chưa bao giờ thương tổn quá hắn, đương nhiên, lấy thực lực của hắn, ta cũng không nhất định có thể bị thương hắn!”

“Vậy ngươi tại sao yêu cầu ẩn giấu thực lực của chính mình? Ngươi đi theo bên cạnh hắn, lại là mục đích gì?” Kiếm linh chất vấn.

Đinh Thược Dược nói: “Ẩn giấu thực lực? Ta không ẩn giấu thực lực, ta xác thực có thể vận dụng nguồn sức mạnh này, thế nhưng, nếu như ta vận dụng nguồn sức mạnh này, tương lai, ta khả năng không phải ta. Xác thực, đó là ta sẽ biến rất mạnh, thế nhưng vậy thì như thế nào? Khi đó ta đã không ở là ta, biến mạnh hơn, đối với ta mà nói lại có ý nghĩa gì?”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía kiếm linh, nói: “Ngươi nên lĩnh hội loại cảm giác đó, trước kiếm linh đối với Dương Diệp là có cảm tình, thế nhưng chân chính ngươi nhưng là không, thế nhưng bởi vì ngươi cùng với trước cái kia kiếm linh thần hồn dung hợp, bởi vậy, nếu như ta một đoán sai, ngươi lúc này hẳn là có kiếm kia linh một ít cảm tình cùng tâm tình, đúng không?”

Kiếm linh nói: “Ngươi đoán không lầm, đúng, cho nên ta lưu lại bên cạnh hắn, quả thật có rất đại bộ phận phân nguyên nhân là trước đây ‘Ta’ duyên cớ. Bất quá vậy thì như thế nào?”

“Vừa bắt đầu ngươi nên là rất đáng ghét Dương Diệp, đúng không?” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh nói: “Trước đây hắn đạo ngươi rất thông minh, hiện tại ta tin!”

Đinh Thược Dược nhẹ nhàng cười cợt, nói: “Bất kể như thế nào, ta biết, ngươi đối với Dương Diệp không ác ý, mặc kệ là bởi vì trước đây cái kia kiếm linh vẫn là cái khác cái gì, những này đều không trọng yếu. Còn ta, ta chỉ có thể nói, ta cùng hắn nhìn nhau, kỳ thực chỉ có thể nói là một cái bất ngờ, một cái trùng hợp. Mặc kệ tương lai làm sao, ta giống như ngươi, ta sẽ không hại hắn!”

Kiếm linh nhìn Đinh Thược Dược hồi lâu, đang muốn đạo cái gì, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Không được, có Thánh Đường cường giả đuổi theo!”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 783: Ngộ đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

783 chương: Ngộ đạo!

Hà Chí Tôn cùng một tên trên người mặc trường bào màu vàng lợt ông lão xuất hiện tại trước kiếm linh cùng Đinh Thược Dược vị trí.

Hà Chí Tôn nhìn lướt qua bốn phía, cau mày nói: “Lão mộc, trước ngươi cũng có cảm ứng được chứ?”

Trường bào màu vàng lợt ông lão gật gật đầu, nói: “Ngươi ta đều cảm ứng được, dĩ nhiên là sẽ không sai.”

Hà Chí Tôn trầm giọng nói: “Người này kiếm vực thực sự khủng bố, nếu để cho hắn đạt đến bán thánh, hoặc là nắm giữ lực lượng pháp tắc, ngươi ta đều sẽ không làm gì được hắn. Hơn nữa, hắn nếu bất tử, nghịch dũng khí huyền giả yêu cầu tàn sát huyền giả đại lục, e sợ còn có chút phiền phức. Quan trọng nhất chính là Trấn Giới Thạch còn ở trên tay hắn, nếu là rơi vào nghịch dũng khí huyền giả trong tay, đối với chúng ta tới nói, không thể nghi ngờ là một cái phiền phức ngập trời. Vì lẽ đó, dù như thế nào, hắn nhất định phải tử!”

Lão mộc gật gật đầu, nói: “Ta đã để Ma tộc Ma tôn cùng yêu tộc yêu quân canh giữ ở đi về huyền giả đại lục truyền tống trận nơi, có bọn họ ở, này Dương Diệp tuyệt đối không thể quay về huyền giả đại lục!”

“Dương Diệp cái kia ẩn nấp khí tức công phu” Hà Chí Tôn trong mắt loé ra một vệt lo lắng.

Lão mộc nói: “Vô sự, thần mô đại sư đã tại này bày một cái trận, chỉ cần Dương Diệp xuất hiện tại vị trí kia, nhất định không chỗ che thân!”

“Như vậy là tốt rồi!”

Hà Chí Tôn ánh mắt lần thứ hai quét bốn phía một chút, cuối cùng rơi vào xa xa một bản tọa bên trong ngọn núi lớn, trầm ngâm chốc lát, hắn đột nhiên giơ lên tay phải quay về ngọn núi lớn kia đột nhiên vỗ một cái. Một đạo so với núi lớn còn muốn lớn hơn to lớn chưởng ấn trong nháy mắt đánh vào ngọn núi lớn kia bên trên

Núi lở, vô số khói bụi phóng lên trời, đếm không hết đá tảng hướng về bốn phía lắp bắp ra

Quá hồi lâu, lão mộc nói: “Xem ra bọn họ đã rời khỏi nơi này, chúng ta đi thôi. Chúng ta thần thức bao trùm mấy vạn dặm, chỉ cần bọn họ dám xuất hiện, chúng ta lập tức liền có thể biết, ta ngược lại muốn xem xem, hắn lần này còn có thể hay không thể từ ngươi ta liên thủ lại chạy đi!”

Nói, hai người biến mất ở tại chỗ.

Quá gần như một canh giờ, xa xa một chỗ tên đột nhiên hơi chuyển động, rất nhanh, mặt đất nứt ra, Dương Diệp bốn người chui ra.

“Nguy hiểm thật!” Kiếm linh nói: “Trước nếu như không phải Thược Dược ngươi đạo khoan đất, chúng ta e sợ lúc này đã bị ngọn núi lớn kia chôn lên. Sau này ngươi ta cũng không muốn một mình ly khai Dương Diệp chu vi một trượng phạm vi, không phải vậy, lần sau chúng ta khả năng liền một vận tốt như vậy rồi!”

Đinh Thược Dược nói: “Thánh Đường hai vị chí tôn tự mình ra tay, xem ra bọn họ là yêu cầu thật chính diệt trừ chúng ta. Huyền giả đại lục khẳng định là không thể quay về, nơi đó, khẳng định có bọn họ nhân canh gác. Mà này trong thánh địa, chỉ cần chúng ta dám bại lộ, bọn họ trong khoảnh khắc liền có thể tìm tới chúng ta. Sự tình, hơi rắc rối rồi!”

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Tạm thời không cách nào quản những này, chúng ta trước tiên tìm cái chỗ an toàn, để Dương Diệp trước tiên tăng lên tới hoàng giả cảnh lục phẩm đang nói, còn lại, cấp thực lực của hắn tăng lên, để chính hắn để giải quyết!”

Nói, kiếm linh trừng một chút Dương Diệp, sau đó hóa thành một luồng ánh kiếm tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Nhìn vẻ mặt sầu cho phép Tiểu Dao cùng Đinh Thược Dược, Dương Diệp cười cợt, nói: “Đừng lo lắng, ta sẽ dẫn các ngươi về huyền giả đại lục.”

“Nếu như không có Tiểu Dao, ngươi sẽ đến cứu ta sao? Đến, còn có thể như trước làm như vậy sao?” Đinh Thược Dược đột nhiên hỏi.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp đạo

“Ta biết Tiểu Dao ở trong lòng của ngươi địa vị, thế nhưng ta không biết ta ở trong lòng của ngươi địa vị!” Đinh Thược Dược đạo

Dương Diệp nhìn thẳng Đinh Thược Dược một lát, nói: “Khi biết ngươi cùng Tiểu Dao bị bắt đi lúc, ở ta trong đầu cái ý niệm đầu tiên là, ta nhất định phải cứu ra các ngươi, mà không phải ta nhất định phải cứu ra Tiểu Dao.”

Đinh Thược Dược nhoẻn miệng cười, nói: “Ngươi đây là ở biểu lộ sao?”

Dương Diệp: “”

“Bên trong cơ thể ngươi thế giới kia, chính là ngươi bí mật lớn nhất, đúng không?” Đinh Thược Dược bỗng nhiên dời đi đề tài.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Ngươi trước đây đạo ngươi cái kia bí mật lớn nhất chỉ có người đàn bà của chính mình mới có thể biết, ta hiện tại biết rồi, tính thế nào?” Đinh Thược Dược đạo

“Vậy ngươi liền làm chị dâu ta thôi!” Một bên, Tiểu Dao đột nhiên nói.

Dương Diệp: “”

Đinh Thược Dược lắc đầu cười cợt, sờ sờ Tiểu Dao đầu, nói: “Ngươi thực sự thân muội”

Hai người không nhàn xả bao lâu, Dương Diệp đem Đinh Thược Dược cùng Tiểu Dao thu vào Hồng Mông tháp sau, hắn lần thứ hai bắt đầu điên cuồng tu liàn. Dương Diệp cho rằng, tương xứng một người muốn chết lúc, cái kia bạo fā tiềm lực tuyệt đối là không gì sánh kịp. Tỷ như hắn hiện tại, hắn hiện tại tu liàn so với dĩ vãng bất kỳ lần nào đều phải chăm chỉ, đều phải cố gắng

Loáng một cái, mười ngày đi qua.

Lúc này Dương Diệp như trước không đột phá, thế nhưng hắn khí tức trong người nhưng là ở từ từ tăng trưởng. Một bên, kiếm linh cùng Đinh Thược Dược hai trong mắt người đều là mang theo sầu lo vẻ. Bởi vì Dương Diệp trên mặt đã xuất hiện màu đen nhánh, hơn nữa một luồng nồng nặc tử khí không ngừng tự Dương Diệp trong cơ thể tràn ra.

Đột phá cũng còn tốt, nếu như không đột phá, cái kia đánh đổi nhất định phải chết!

Rất nhanh, đến ngày cuối cùng, thế nhưng Dương Diệp nhưng là vẫn không có đột phá.

Hai nữ sắc mặt trầm thấp như nước

Lúc này Dương Diệp cả khuôn mặt đã toàn bộ là màu đen nhánh, hơn nữa trên người hắn tử khí nồng nặc đáng sợ, làm cho hai nữ cũng không dám tới gần.

“Ngươi còn có không có biện pháp khác?” Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Sinh lão bệnh tử, là chí cao vô thượng thiên đạo pháp tắc, là vũ trụ vĩnh hằng định luật. Trong cơ thể hắn tử khí không phải là người vì là, bởi vậy, muốn sống, nhất định phải cùng trời tranh mệnh! Kỳ thực, hắn bây giờ còn có thể sống sót, thật sự đúng là một cái kỳ tích, trong cơ thể hắn cái kia tử khí, thật sự, cá nhân ta cho rằng, Cái kia là cái gì bản nguyên tử khí, nhân là bản nguyên tử khí căn bản không để một người không tuổi thọ vẫn có thể sống sót!”

“Đó là bí mật của hắn!” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh nói: “Hiện tại, chúng ta chỉ có thể cầu khẩn hắn đột phá, không phải vậy, liền vì hắn chuẩn b ác i hậu sự đi!”

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, kiếm linh cùng Đinh Thược Dược sắc mặt càng ngày càng trắng, bởi vì lúc này Dương Diệp thấy thế nào cũng giống như là một kẻ đã chết trắng như tuyết tóc, đen thui khuôn mặt, trên người tử khí

“Một cứu” kiếm linh nhắm hai mắt lại.

Đang lúc này, một luồng khí tức đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra. Kiếm linh đột nhiên mở hai mắt ra, trên mặt không hề che giấu chút nào tâm tình vui sướng, “Ta liền biết, ta liền biết này ngu ngốc không dễ như vậy tử!”

Một bên, Đinh Thược Dược cũng là đại đại thở phào nhẹ nhõm, bởi vì, lúc này Dương Diệp đã là hoàng giả cảnh thất phẩm, hơn nữa, Dương Diệp quanh thân những kia tử khí cũng toàn bộ biến mất không còn tăm hơi, Dương Diệp trên mặt cũng dần dần đang khôi phục ‘màu máu.

“Hắn bây giờ còn có thể sống bao lâu?” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh quan sát tỉ mỉ hạ Dương Diệp, nói: “Gần như thời gian hai tháng!”

“Như vậy thiếu? Làm sao có khả năng?” Đinh Thược Dược khó có thể tin, “Đột phá cấp một, chí ít cũng có mười năm tuổi thọ, làm sao có khả năng mới một hai nguyệt?”

Kiếm linh nói: “Tình huống của hắn không giống nhau, hắn nguyên bản mạnh mẽ triển khai kiếm vực, cái kia đã để hắn trực tiếp trở thành người chết, thay lời khác tới nói, trước hắn tuổi thọ đã là phụ.”

“Hai tháng sao?” Đinh Thược Dược chau mày lên, nói: “Hai tháng bên trong, hoặc là đột phá, hoặc là tìm tới có thể tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo, không phải vậy, hắn vẫn như cũ sẽ chết, đúng không?”

“Phải!” Kiếm linh nói: “Hai tháng bên trong lần thứ hai đột phá, hắn một như vậy thiên tài, coi như có thể, cũng không đề nghị làm như thế, bởi vì mạnh mẽ tăng cao thực lực, này có thương tích căn bản. Vì lẽ đó, chúng ta nhất định phải ở hai tháng bên trong vì hắn tìm tới có thể tăng lên tuổi thọ đồ vật. Ai, phiền phức, lại muốn chạy trốn tránh nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa truy sát, lại phải đi tìm tăng cường tuổi thọ bảo vật, thực sự đại đại phiền phức”

“Chỉ cần có cơ hội là tốt rồi!” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Huyền giả đại lục tình cảnh bây giờ rất ít không ổn, bởi vì mặc kệ là Thánh địa vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, đều muốn tiêu diệt huyền giả đại lục, mà thôi huyền giả đại lục thực lực bây giờ, căn bản không ngăn được này nghịch dũng khí huyền giả hoặc là Thánh địa. Vì lẽ đó, cá nhân ta cho rằng, hắn nhất định phải thả qì huyền giả đại lục, không phải vậy, hắn sẽ bị liên lụy tử!”

“Hắn sẽ không tha qì!” Đinh Thược Dược nói: “Huyền giả đại lục nhân không phụ hắn, hắn sẽ không phụ những người đó. Có thể giữ được hay không huyền giả đại lục không biết, nhưng hắn nhất định sẽ tận lỵ đi bảo đảm. Hắn chính là người như vậy, ngươi cùng hắn thành vì chính mình nhân, hắn thì sẽ không thả qì ngươi, cái này cũng là lúc trước ta lựa chọn hắn mà không lựa chọn nhân hoàng La Tuấn nguyên nhân!"

"Các ngươi sẽ hại chết hắn!" Kiếm linh lạnh lùng nói: "Nếu như hắn thả qì tất cả, chuyên tâm tu kiếm, ta bảo đảm, thành tựu của hắn tuyệt sẽ không thấp hơn kiếm tông tổ sư, thậm chí là ta đời thứ nhất chủ nhân."

"Ngươi biết hắn tại sao muốn học kiếm, tại sao muốn trở nên mạnh hơn sao?" Đinh Thược Dược bỗng nhiên nói.

Kiếm linh không nói gì.

Đinh Thược Dược nói: "Hắn học kiếm, hắn nỗ lực trở nên mạnh mẽ, mục đích không phải đi trường sinh bất tử, mà là hi vọng có cường dà thực lực đến bảo vệ người mình yêu. Nếu để cho hắn ở kiếm cùng thân nhân mình trong đó làm lựa chọn, ngươi cho rằng hắn sẽ chọn cái nào? Ngươi biết đáp án. Vì lẽ đó, ngươi để hắn trừ người mình yêu đi theo ngươi chuyên tâm học kiếm, đây căn bản không."

"Không cái gì không!" Kiếm linh nói: "Chờ hắn rõ ràng, hắn sẽ chọn kiếm!"

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, bất ở tranh luận. Hắn nhìn về phía Dương Diệp, thấy Dương Diệp còn vặn ngồi ở đó, hai mắt khép hờ, không khỏi hỏi: "Hắn đang làm gì?"

Kiếm linh ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp một lát, kiếm linh nhãn trung đột nhiên hiện lên sắc mặt vui mừng, nói: "Hắn dĩ nhiên ở 'Ngộ', thật là làm cho ta ý wài!"

Đinh Thược Dược hơi run run, sau đó gật gật đầu, trong mắt cũng có thai sắc.

Cái gọi là 'Ngộ', này có chút mịt mờ, bởi vì nó không thực jì chỉ cái gì, hoặc là đạo, chỉ đồ vật rất nhiều. Một số thời khắc, tu liàn mười năm, còn không bằng một ngày 'Ngộ'. Mặc kệ Dương Diệp ở 'Ngộ' cái gì, nhưng không nghi ngờ chút nào, đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, là một cái chuyện tốt to lớn!

"Cũng làm cho ta ý wài rồi!"

Một thanh âm ở giữa sân không có dấu hiệu nào vang lên.

Kiếm linh cùng Đinh Thược Dược sắc mặt hai người đồng thời đại biến, xoay người nhìn lại. Chỉ thấy, ở các nàng cách đó không xa, chẳng biết lúc nào đứng một cô gái.

Áo tang quần vải, xiềng xích, đi chân trần

Minh Nữ!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 784: Tiêu vong kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

784 chương: Tiêu vong kiếm ý!

Nhìn thấy Minh Nữ, Đinh Thược Dược cùng kiếm linh hai nữ như gặp đại địch, kiếm linh càng là yêu cầu trực tiếp ra tay, bất quá nhưng là bị Đinh Thược Dược ngăn cản.

“Hắn chỉ cần một ý nghĩ, chúng ta mấy người liền muốn toàn bộ chết ở chỗ này!” Đinh Thược Dược đạo chỉ cần Minh Nữ thông báo Thánh địa cường giả, cái kia Hà Chí Tôn hai người trong nháy mắt liền có thể đi tới nơi này, khi đó, các nàng thật sự một điểm sống sót cơ hội đều một. Bởi vì lúc này Dương Diệp, căn bản không đang sử dụng lần thứ hai kiếm vực!

Minh Nữ liếc mắt nhìn Đinh Thược Dược, nói: “Số mệnh Luân Hồi, không nghĩ tới ngươi lại có thể nhịn xuống sức mạnh mê hoặc, hiếm thấy!”

Đinh Thược Dược hơi thay đổi sắc mặt, lúc này, cái kia Minh Nữ ánh mắt nhưng là nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp cái kia đầu đầy tóc bạc lúc, hắn lông mày hơi một túc, nói: “Đây chính là mạnh mẽ sử dụng kiếm vực trả giá cao sao?”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra.

“Ngộ cái gì?” Minh Nữ đạo

Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm ý tự đầu ngón tay bắn nhanh ra, khi nhìn thấy này sợi kiếm ý lúc, Minh Nữ biến sắc mặt, dĩ nhiên thân hình xoay một cái, né tránh đạo kiếm ý này, không đành gắng đón đỡ!

Kiếm ý bắn ở xa xa một viên đại thụ bên trên, dễ như ăn cháo xuyên thủng này viên đại thụ, thế nhưng, giữa trường kiếm linh cùng Đinh Thược Dược hai nữ nhưng là dường như cái kia Minh Nữ như thế, trong mắt có vẻ khiếp sợ.

Bởi vì cái kia viên đại thụ lại trong nháy mắt khô héo, cuối cùng, ở ba nữ trong mắt hóa thành một đống bụi trần...

“Lực lượng pháp tắc!” Minh Nữ trong thanh âm lộ ra một sự ngưng

trọng.

Dương Diệp mở ra bàn tay, ở trong lòng bàn tay, là một tia kiếm ý, này sợi kiếm ý không nhìn thấy, chỉ có thể cảm nhận được. Cảm thụ trong tay kiếm ý, Dương Diệp nói: “Trước, ở trong cơ thể ta tràn ngập tử khí trong nháy mắt đó, ta chân chính cảm nhận được cái gì gọi là tử vong, loại cảm giác đó, rất kỳ diệu, thật sự rất kỳ diệu, chỉ có thể như vậy, không thể nói bằng lời.” Nói, Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, trong tay cái kia sợi kiếm ý xuyên qua bên ngoài trăm trượng một viên khác đại thụ.

Như trước như vậy, này viên đại thụ trong nháy mắt khô héo, cuối cùng, hóa thành một đống bụi trần!

Dương Diệp nói: “Thế gian tất cả tất cả, đều có tiêu vong thời điểm, đây là chí cao vô thượng thiên đạo pháp tắc, cũng là hằng cổ bất biến định luật. Ta kiếm ý này, sau này liền gọi tiêu vong kiếm ý đi.”

“Được lắm tiêu vong kiếm ý!” Một bên, kiếm linh trên khuôn mặt hiện lên vẻ mừng rỡ như điên, nói: “Thế gian có mọi loại pháp tắc, có tất cả đại đạo, ngươi này tiêu vong pháp tắc, ta tuy rằng không biết mạnh bao nhiêu, nhưng khẳng định ghi tên pháp tắc trước mao!”

Minh Nữ cũng nói: “Trong kiếm ý, ẩn chứa tiêu vong lực lượng, ám hợp thiên đạo, ngươi chiêu kiếm này, vùng thế giới này ngoại trừ cái kia mấy cái Chí Cường giả, ai trung ai tử!”

“Ngươi đây?” Dương Diệp đạo

Minh Nữ nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Không giết được ngươi, thế nhưng, trước ngươi không dám gắng đón đỡ, nói cách khác, nó có thể đối với ngươi sản sinh uy hiếp, đúng không?”

“Phải!” Minh Nữ nói: “Nếu như ngươi triển khai kiếm vực, sau đó ở kiếm vực bên trong triển khai này tiêu vong lực lượng, ta sẽ chạy càng xa càng tốt. Bất quá, lúc này ngươi, thật không thể lại sử dụng kiếm vực!”

“Ngươi là đến giết ta sao?” Dương Diệp đạo

Minh Nữ nói: “Nếu như ta là tới giết ngươi, hiện tại các ngươi không hoàn hảo đứng ở chỗ này, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn Minh Nữ một lát, sau đó nói: “Minh Nữ, ta thật sự không muốn đối địch với ngươi. Ngươi muốn đi ra ngoài thiên ngoại thiên, ta có thể giúp ngươi, nhưng tiền đề là ngươi không thể theo Thánh địa, ngươi theo bọn họ, ta sợ ta có một ngày sẽ coi ngươi là làm là chân chính kẻ địch.”

Minh Nữ trầm mặc một lát, nói: “Nếu như không giết nghịch dũng khí huyền giả, chúng ta đều không ra được!”

“Ngươi sai rồi!” Dương Diệp nói: “Đầu tiên, các ngươi tuyệt đối giết không xong nghịch dũng khí huyền giả, liền coi như các ngươi giết sạch rồi nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng chính ngươi môn tự vấn lòng một thoáng, ngươi cảm thấy được các ngươi còn có thể có bao nhiêu người sống sót? Liền coi như chúng ta huyền giả đại lục cùng các ngươi Thánh địa đồng thời liên thủ, cũng là diệt không được nghịch dũng khí huyền giả, nhiều lắm, lưỡng bại câu thương, mà loại kia thời điểm, chúng ta đối mặt thiên ngoại thiên người, một điểm năng lực phản kháng đều không có!”

Minh Nữ trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Ngươi biết Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả đang có ý đồ gì sao? Bọn họ muốn huyết xông lên bầu trời, ngươi khẳng định không hiểu cái gì gọi là huyết xông lên bầu trời. Bọn họ muốn huyền giả đại lục, còn có Thánh địa bán thánh trở xuống hết thảy vô dụng người đều chết đi, cuối cùng, lợi dụng mấy chục tỉ người máu tươi, oán niệm, sát khí đến mở ra thiên lộ. Nói cách khác, thế giới này, bán thánh trở xuống người, đều phải chết, ngươi hiểu chưa?”

Minh Nữ tròng mắt co rụt lại, nói: “Lời ấy thật chứ?”

Dương Diệp nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ lừa ngươi sao?”

Minh Nữ trong mắt có vẻ khó tin...

Dương Diệp nói: “Chính ngươi ngẫm lại, ở nghịch dũng khí huyền giả tàn sát cổ thánh thành ở ngoài nhân thời điểm, các ngươi cổ thánh thành có cường giả ra đi cứu người sao? Không, một cái cường giả đều không có ra khỏi thành, đương nhiên, này có thể nói là nghịch dũng khí huyền giả quá mạnh, các ngươi những cường giả kia không muốn làm không sợ hi sinh, thế nhưng ngươi tin tưởng lý do này sao? Cái kia hai đại chí tôn, còn có Thánh địa mấy vị Chí Cường giả, bọn họ nếu là ra khỏi thành, bình thường nghịch dũng khí huyền giả ngăn được bọn họ sao?”

Kiếm linh cũng nói: “Hiện tại Thánh địa, là chỉ có thể lưu lại bán thánh, còn có những kia sắp đạt đến bán thánh người, mà còn lại, cũng có thể chết đi. Đương nhiên, ngươi tuy rằng chỉ là Tôn giả cảnh, nhưng ta tin tưởng, Thánh địa là tuyệt đối sẽ không cho ngươi đi tử, vì lẽ đó, ngươi có thể cùng bọn họ trở thành một nhóm, lợi dụng tính mạng của vô số người, đem đổi lấy các ngươi cầu sinh cơ hội!”

Minh Nữ đứng tại chỗ trầm mặc hồi lâu, sau đó xoay người rời đi, đi rồi một hồi, hắn đột nhiên dừng bước lại, nói: “Chết bao nhiêu người đối với ta mà nói, không đáng kể. Thế nhưng, ta sẽ không đi dùng người khác hi sinh đem đổi lấy chính mình sống sót cơ hội, ta không phải sẽ đem hi vọng ký thác ở trên người người khác. Về cổ thánh thành sau, ta sẽ bế quan, ta sẽ ở trong thời gian nhanh nhất đạt đến bán thánh, khi đó, ta nếu có thể lao ra thiên ngoại thiên, là ta mệnh không nên tuyệt, nếu là không thể, cũng là mạng của ta. Ngươi cũng cố lên!”

Nói xong, Minh Nữ hóa thành một vệt sáng biến mất ở phía chân trời.

“Hắn mới Tôn giả cảnh...” Đột nhiên, Đinh Thược Dược nói một câu.

Nghe vậy, Dương Diệp cùng kiếm linh hai trong mắt người lộ vẻ khiếp sợ. Cho tới nay, bọn họ đều quên một điểm, vậy thì là Minh Nữ cảnh giới...

Từ đầu đến cuối, Minh Nữ đều chỉ là Tôn giả cảnh mà thôi, mà hắn nhưng là có thể chém giết bán thánh cường giả, càng có thể cùng đạt đến hoàng giả cảnh Dương Diệp chiến một cái không phân cao thấp!

“Hắn thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu?” Kiếm linh đạo

“Cho dù ta sử dụng kiếm vực cộng tiêu vong kiếm ý, e sợ cũng không cách nào đánh giết hắn!” Dương Diệp đạo Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh như thế, là thế hệ tuổi trẻ hắn duy nhất không chắc chắn chiến thắng người.

“Ngươi hiện tại làm sao dự định?” Kiếm linh đạo

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Huyền giả đại lục, chúng ta tạm thời là không thể quay về, có Mạc Lão cùng Lục tiền bối thủ ở nơi đó, huyền giả đại lục tạm thời hẳn là còn không có nguy hiểm gì, thế nhưng, khi này chút nghịch dũng khí huyền giả đem Thánh địa nhân giết gần như sau, chỉ sợ cũng là bọn họ đối với huyền giả đại lục ra tay thời điểm, khi đó, Mạc Lão cùng Lục tiền bối khẳng định không ngăn được bọn họ.”

Nói đến đây, Đinh Thược Dược dừng một chút, lại nói: “Đương nhiên, so với chuyện này càng lửa xém lông mày chính là ngươi tuổi thọ, ngươi không có bao nhiêu tháng ngày có thể sống. Bởi vậy, chúng ta nhất định phải mau chóng tìm tới có thể tăng lên ngươi tuổi thọ thiên tài địa bảo, đây mới là chúng ta việc cấp bách. Bởi vì nếu như ngươi chết rồi, cái kia huyền giả đại lục một tia hi vọng cũng không rồi!”

“Kiếm linh, ngươi có thể luyện chế bao nhiêu cụ kiếm nô?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Vô hạn!” Kiếm linh đạo

Dương Diệp nói: “Huyền giả đại lục, Thánh địa, còn có nghịch dũng khí huyền giả, thực lực của chúng ta là yếu nhất, bởi vì chúng ta bán thánh cường giả, mặc kệ là ở về số lượng vẫn là chất lượng trên cũng không sánh bằng Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả. Vì lẽ đó, cho dù là ta tuổi thọ tăng lên, đồng thời trở lại, khả năng cũng không làm nên chuyện gì.”

Đinh Thược Dược ánh mắt sáng lên, nói: “Ý của ngươi là yêu cầu ở Thánh địa thu thập chết đi bán thánh cường giả thi thể? Cái biện pháp này đúng là vô cùng tốt. Chỉ là, chỉ là bây giờ Thánh địa cường giả đều rùa rụt cổ ở cổ bên trong tòa thánh thành, mà cổ thánh thành ở ngoài Thánh địa cường giả lại căn bản không phải nghịch dũng khí huyền giả đối thủ, vì lẽ đó, hy vọng phải lượng lớn thu thập thi thể của bọn họ, không có khả năng lắm!”

“Không thi thể, chúng ta liền chế tạo thi thể!” Dương Diệp trong thanh âm mang theo một tia lạnh lẽo sát ý.

“Cái biện pháp này được!” Kiếm linh nói: “Chỉ cần chúng ta có thể có được lượng lớn bán thánh cường giả thi thể, đặc biệt nghịch dũng khí huyền giả, cái kia thực lực của chúng ta liền sẽ cực kì tăng cường, chỉ là, việc quan trọng tất cẩn thận, tuyệt đối không nên đưa tới nghịch dũng khí huyền giả trung cao cấp bán thánh, lấy thực lực của ngươi bây giờ, tuy rằng có thể đối với cao cấp bán thánh tạo thành uy hiếp, thế nhưng hy vọng muốn giết bọn hắn nhưng là còn không làm được!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Cái này ta biết!”

“Yêu cầu lấy tìm kiếm tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo làm chủ!” Đinh Thược Dược nhắc nhở: “Đã từng Ma tộc cùng hải tộc hai vị bán thánh từng giúp Thánh địa đối kháng chúng ta nam vực, khi đó, thật chính là Thánh địa cho bọn hắn có thể tăng cường tuổi thọ thánh linh quả, vì lẽ đó, chúng ta có thể đi cổ thánh thành."

"Đi cổ thánh thành?" Kiếm linh cau mày nói: "Ngươi sẽ không là để hắn đi tìm chết đi!"

Đinh Thược Dược nói: "Chỗ nguy hiểm nhất là chỗ an toàn nhất, ta nghĩ, cổ thánh thành nhân dù như thế nào cũng không nghĩ ra chúng ta còn có thể ở trở lại. Đương nhiên, cẩn thận vẫn là cần."

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Cấp bách, hiện tại liền đi!"

"Chờ đã!" Kiếm linh bỗng nhiên nói: "Ngươi cái kia màu tím tiểu tử đến cùng là chuyện gì xảy ra?"

"Tiểu tử?" Dương Diệp ngẩn ra, lập tức kiểm tra một hồi Hồng Mông trong tháp, lúc này tiểu tử chính ở bên trong phòng yên tĩnh nằm, mà chu vi có vô số tử khí hướng về hắn hội tụ mà đi, ở trên người nàng, toả ra mê ly tử quang!

"Hắn lúc nào yêu cầu thăng cấp?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: "Phỏng chừng rất sớm trước liền bắt đầu, chỉ là tên tiểu tử này trên người năng lực cực kỳ không ổn định, thỉnh thoảng sẽ bùng nổ ra tử quang nơi này nổ một thoáng, nơi đó nổ một thoáng, một mực những này tử quang lực sát thương còn rất lớn."

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, quả nhiên, như kiếm linh từng nói, tiểu tử trên người thỉnh thoảng sẽ tránh ra vài đạo tử quang, những này tử quang nơi này thiểm một thoáng, nơi đó thiểm một thoáng, mỗi thiểm một thoáng, sẽ xuất hiện một cái không gian hố đen...

"Hắn ở làm cái gì..." Dương Diệp đạo

Kiếm linh nói: "Hẳn là yêu cầu thăng cấp, chỉ là, thật chưởng không cầm được..."

"Có thể bị nguy hiểm hay không?" Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: "Hẳn là sẽ không!"

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một thanh âm: "Ồ, nơi này còn có mấy cái cá lọt lưới? Một cái bán thánh, hai cái giun dế, ha ha, tiện nghi ta..."

Lời vừa nói xuống, một nhánh che trời bàn tay khổng lồ tự phía chân trời thiểm hiện ra, sau đó hướng về Dương Diệp ba người đè ép quá.

“Thử xem sự diệt vong của ngươi kiếm ý, để chúng ta xem mạnh bao nhiêu!” Kiếm linh đạo

Dương Diệp gật gật đầu, cong ngón tay búng một cái, một tia thuần túy kiếm ý bắn nhanh ra....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 785: Nghịch chuyển pháp tắc, điên đảo pháp tắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

785 chương: Nghịch chuyển pháp tắc, điên đảo pháp tắc!

Cái kia sợi kiếm ý so với bàn tay khổng lồ kia, không thể nghi ngờ là con kiến cùng voi lớn, thế nhưng, tương xứng hai người đụng vào nhau lúc. (Xem. Mời đến:)

“A! Kiếm ý, ngươi đây là cái gì kiếm ý!”

Phía chân trời, truyền đến một đạo sợ hãi tiếng rống giận dữ.

Rất nhanh, một tên áo bào đen nam tử xuất hiện tại Dương Diệp ba người trước, lúc này, tên này áo bào đen nam tử thủ chưởng ở từ từ biến khô héo, liền phảng phất trải qua mấy trăm năm như thế. Không chỉ có như vậy, trong cơ thể hắn sinh cơ chính như thủy triều tản đi...

Nam tử nguyên bản hình dạng rất trẻ trung, thế nhưng giờ khắc này, hắn chính lấy Dương Diệp tam nhân mắt thường tốc độ rõ rệt ở già yếu!

“Làm sao có khả năng...” Nam tử sợ hãi xem hai tay của chính mình, lúc này, cặp kia tay đã không còn màu máu, già nua dường như khô héo gỗ. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, nói: “Nói cho ta, ngươi đây là cái gì kiếm ý!”

“Tiêu vong!” Dương Diệp đạo

“Tiêu vong...”

Nam tử trong mắt loé ra một vệt mờ mịt, thấp giọng lẩm bẩm một câu, sau đó toàn bộ cứng ngắc ở tại chỗ, một trận gió mát phất phơ thổi, nam tử cả người trực tiếp hóa thành bụi trần theo gió mà đi.

“Thật mạnh!” Đinh Thược Dược trầm giọng nói một câu.

Kiếm linh nói: “Cái gọi là tiêu vong, cho dù là tử vong, ở mênh mông vũ trụ, cho dù là tinh vực đều có tử vong một khắc đó, làm sao huống người đâu?”

“Cái kia Dương Diệp này tiêu vong pháp tắc chẳng phải là vô địch rồi?” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Trên đời có mọi loại pháp tắc, mỗi một loại pháp tắc đều có sự mạnh mẽ của nó chỗ. Không nói những khác, chính là Minh Nữ pháp tắc đều không so với Dương Diệp yếu, thậm chí so với Dương Diệp pháp tắc mạnh hơn!”

“Minh Nữ pháp tắc là cái gì pháp tắc?” Dương Diệp hỏi.

“Âm dương pháp tắc!” Kiếm linh trong thanh âm mang theo một tia nghiêm nghị, “Nghịch chuyển âm dương, Càn Khôn điên đảo! Nghịch chuyển âm dương, Càn Khôn điên đảo vẫn không tính là cái gì, nếu như hắn có thể nghịch chuyển pháp tắc, điên đảo pháp tắc, cái kia đừng nói ngươi, chính là sư phụ của ngươi Mạc Lão cùng Lục tiền bối nhìn thấy nàng đều muốn chạy trốn!”

Dương Diệp thâm hô một cái khí, ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, nói: “Kiếm linh, thiên ngoại thiên những người kia thật sự rất mạnh sao?”

Kiếm linh gật gật đầu, nói: “Không phải nói bọn họ những người kia thiên phú so với thế giới này người tốt, cũng không phải nói các ngươi đi thiên ngoại thiên sẽ như là giun dế. Xa như kiếm tông tổ sư Tiêu Dao Tử, lấy thiên phú của hắn cùng thực lực, coi như là ở thiên ngoại thiên cũng thuộc về hàng đầu tồn tại. Mà gần có ngươi cùng Minh Nữ, còn có An Nam Tĩnh, các ngươi ba người thiên phú đặt ở thiên ngoại thiên, cũng là thuộc về kinh diễm mới tuyệt loại kia!”

“Cái kia vì sao vùng thế giới này này nhược?” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh trầm mặc hồi lâu, nói: “Có rất nhiều nhân tố, một cái tinh vực, có vô số thế giới tạo thành, này vô số bên trong thế giới, tự nhiên có mạnh có yếu. Liền giống với cùng là một thai sinh mấy huynh đệ, này mấy huynh đệ thành tựu, khẳng định cũng là có tốt có xấu. Đương nhiên, chủ yếu nhất, vẫn là lúc trước vùng thế giới này những cường giả kia quá yếu, quá ngu rồi!”

“Nói thế nào?” Dương Diệp đạo

Kiếm linh nói: “Bất luận cái nào thế giới đóng kín, sa sút là tất nhiên. Lúc trước vùng thế giới này cường giả chính là thật quá ngu xuẩn, một đem thế giới này đưa vào thiên ngoại thiên, cùng bên ngoài những thế giới kia hòa làm một thể, bởi vậy, thế giới này, mặc kệ là công pháp vẫn là huyền kỹ, cũng hoặc là văn minh, đều so với bên ngoài những thế giới kia lạc hậu quá nhiều vừa bắt đầu đương nhiên sẽ không có ảnh hưởng gì, thế nhưng lâu, tỷ như hiện tại...”

Nói đến đây, kiếm linh âm thanh trầm trọng lên, “Lạc hậu, liền muốn chịu đòn, liền muốn thụ bắt nạt, hiểu chưa?”

“Kiếm tông tổ sư lúc trước mạnh như vậy, vì sao hắn không đem vùng thế giới này mang đi ra ngoài?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Hai quyền khó địch bốn tay, một mình hắn mạnh hơn, lại làm sao có khả năng đối kháng được toàn bộ thiên ngoại thiên? Phải biết, thiên ngoại thiên bên trên, khẳng định là có còn mạnh hơn hắn tồn tại. Mà nên sơ thiên ngoại thiên hết thảy thế lực liên hợp lại muốn tiêu diệt nghịch dũng khí huyền giả, kiếm tông tổ sư nếu như muốn dẫn vùng thế giới này đi ra ngoài, vậy thì mang ý nghĩa muốn cùng thiên ngoại thiên vô số thế lực, vô số cường giả là địch, đừng nói hắn, coi như ở đến mười cái hắn bất đầy đủ, hắn...”

Nói đến đây, kiếm linh đột nhiên ngừng lại, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi xong!”

“Xác thực!” Đinh Thược Dược tán thành gật gật đầu.

Dương Diệp khổ cười cợt, xác thực xong. Bởi vì nếu như hắn phải cứu huyền giả đại lục những người kia, vậy thì mang ý nghĩa hắn muốn dẫn đi những người này đi tới thiên ngoại thiên, thế nhưng đã như thế, thì tương đương với muốn cùng thiên ngoại thiên vô số thế lực cùng vô số cường giả là địch... Mười cái kiếm tông tổ sư đều chuyện không dám làm, hắn nhưng là muốn tới làm, này không phải xong chưa?

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Trước tiên không nghĩ nữa những này, ta, còn có huyền giả đại lục có thể hay không sống sót đều một vấn đề.”

Đinh Thược Dược gật gật đầu, nói: “Trời không tuyệt đường người, có lối thoát!”

“Vùng thế giới này, đã không thiên!” Kiếm linh lạnh lùng nói.

Dương Diệp: "..."

Không đang lãng phí thời gian, Dương Diệp hướng về cổ thánh thành chạy đi. Hắn lúc này chỉ là thay đổi hạ dung mạo, tóc cũng không cải, vẫn là tuyết bạch sắc. Đương nhiên, hắn không lúc không khắc đều lại sử dụng kiếm vực đến giấu giếm hơi thở của mình. Chỉ cần kiếm vực bên trong không chịu đựng cường đại đến hắn khó có thể chịu đựng công kích, hắn tự nhiên sẽ vô sự!

Trên đường đi, Dương Diệp gặp phải vô số thi thể, những thi thể này tử trạng hơi có chút thê thảm, theo: Đè kiếm linh tới nói, đây là nghịch dũng khí huyền giả cố ý hành động, yêu cầu chính là những người này chết không nhắm mắt, để bọn họ oán khí trùng thiên.

Ở tuyệt cảnh bên dưới, nhân sẽ vô hạn đổi mới chính mình hạn cuối, Cho tới cuối cùng chuyện gì đều làm được.

Tuyệt đối không thể để nghịch dũng khí huyền giả đến huyền giả đại lục!

Ở kiếm linh dưới sự giúp đỡ, Dương Diệp an toàn tiến vào cổ thánh thành. Ở tiến vào cổ thánh thành, nhìn thấy cổ bên trong tòa thánh thành tình hình sau, Dương Diệp bị chấn kinh rồi. Lúc này cổ bên trong tòa thánh thành, dĩ nhiên trải rộng thi thể. Hơn nữa trong thành còn có người đang không ngừng chém giết...

Nghịch dũng khí huyền giả đến?

Dương Diệp đưa tay chộp một cái, xa xa một người rơi vào trong tay hắn, cái kia kinh hãi nhìn Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng là trước tiên nói: "Nơi này chuyện gì xảy ra? Nghịch dũng khí huyền giả đến?"

Nam tử kia yết hầu lăn lăn, hiển nhiên bị Dương Diệp sợ rồi.

"Ở không nói, sẽ chết!" Dương Diệp tay hơi dùng sức.

Nam tử kia vội vàng nói: "Không phải nghịch dũng khí huyền giả, là mọi người đều ở cướp bảo vật!"

"Bảo vật? Nói rõ một chút!" Dương Diệp cau mày nói.

Nam tử nói: "Liền hai ngày trước, cổ bên trong tòa thánh thành xuất hiện một loại có thể để người ta lập tức trở thành bán thánh tiên linh quả, chỉ cần ăn vào loại này tiên linh quả, liền có thể lập tức đột phá tất cả ràng buộc, trở thành bán thánh." Nói đến đây, nam tử kích chuyển động, trong mắt hiện ra kích động cuồng nhiệt sắc thái, “Còn không hết một viên tiên linh quả, có thật nhiều đây, chỉ cần cướp được cái này tiên linh quả, liền có thể lập tức đột phá bán thánh a...”

“Lập tức trở thành bán thánh?” Dương Diệp nói: “Ngươi tin sao?”

“Tin a!” Nam tử nói: “Chúng ta thật là nhiều người nhưng là tận mắt nhìn thấy, có nhân cướp được một viên tiên linh quả ăn sau khi, liền lập tức trở thành bán thánh, đây chính là thật sự!”

Dương Diệp chau mày, nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Trong thành chết rồi nhiều người như vậy, Thánh Đường mặc kệ sao?”

“Thánh Đường?” Nam tử ngẩn người, sau đó nói: “Vừa bắt đầu còn quản hạ, thế nhưng cuối cùng liền không có động tĩnh.”

“Thì ra là như vậy!”

Dương Diệp rõ ràng, đây chính là Thánh Đường âm mưu. Thánh Đường không tự mình ra tay đi giết những kia không đạt đến bán thánh người, bởi vì nếu như bọn họ như vậy làm, cổ bên trong tòa thánh thành khẳng định có rất nhiều người sẽ đàn hồi. Thế nhưng dùng cái biện pháp này, không chỉ có sẽ không đàn hồi, còn để bọn họ bớt đi rất nhiều khí lực, bởi vì những người này sẽ tự giết lẫn nhau, mà bọn họ, chỉ cần thờ ơ lạnh nhạt, ở thời khắc mấu chốt ở đẩy một cái là có thể rồi!

Thánh địa đã bắt đầu động thủ rồi!

Đối với Thánh địa tới nói, ngoại trừ bán thánh bất ngờ, còn lại đối với bọn họ tới nói chính là trói buộc, bởi vậy, những người này vẫn là chết đi tốt, như vậy vẫn có thể tăng cường tinh lực sát khí oán khí!

“Vị đại ca này, nghe nói có một viên tiên linh quả xuất hiện tại Bái Nguyệt Điện, hiện tại rất nhiều người đã đi tới Bái Nguyệt Điện, lấy đại ca thực lực của ngươi, ngươi nếu như nhanh, nói không chắc cái viên này tiên linh quả sẽ rơi vào ngươi...”

Nam tử còn chưa có nói xong, đột nhiên, trước mắt hắn loáng một cái, Dương Diệp đã không gặp.

“Thật mạnh...” Nam tử chảy mồ hôi lạnh khắp cả người.

Dương Diệp mặc dù đối với Thánh địa có cừu hận, thế nhưng đối với Bái Nguyệt Điện vẫn còn có chút cảm tình, lúc trước nhóm người này ở thời khắc mấu chốt có thể không ít giúp hắn, bởi vậy, hắn tự nhiên không thể ngồi yên không để ý đến.

Bái Nguyệt Điện.

Lúc này Bái Nguyệt Điện đã bị người vi nước chảy không lọt, trong đó, có hoàng giả cảnh cường giả, còn có Tôn giả cảnh cường giả, thậm chí còn có linh giả cảnh huyền giả. Mà Bái Nguyệt Điện biên, Mục Thanh Phong chính mang theo một đám Bái Nguyệt Điện đệ tử cùng những người kia đối lập, ở bên cạnh bọn họ chu vi, là một ít thi thể, trong đó, phần lớn là Bái Nguyệt Điện đệ tử!

Mà Mục Thanh Phong lúc này khăn che mặt đã là màu đỏ, ở trên người nàng, không xuống mấy chục đạo vết thương.

“Lâu Trùng Tiêu, Cổ Nhạc Tiên, ta nói rồi, ta Bái Nguyệt Điện không tiên linh quả!” Mục Thanh Phong trầm giọng nói.

Cổ Nhạc Tiên hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi nói không có là không có? Mục Thanh Phong, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, không phải vậy, ngày hôm nay, ngươi Bái Nguyệt Điện tất cả mọi người liền muốn toàn bộ chết hết rồi!”

“Này chẳng phải là lợi cho bọn họ quá rồi?” Ở Cổ Nhạc Tiên bên cạnh nam tử dữ tợn nói: “Chư vị, sau đó này Bái Nguyệt Điện nam tử toàn bộ giết, nữ, toàn bộ đều cho ta lưu lưu cái mạng, này Bái Nguyệt Điện nữ nhân nhưng là chúng ta Thánh địa số một số hai, chư vị liền không hy vọng nếm thử các nàng mùi vị sao? Yên tâm, sau đó để mọi người thưởng cái đầy đủ, đặc biệt này Bái Nguyệt Điện điện chủ, dĩ vãng đều cao cao tại thượng, hôm nay, ta liền để hắn trở thành chư vị dưới khố chi tử thành!”

“Ha ha... Cái này tốt bang này đàn bà lão tử đã sớm hy vọng lên...”

“Không lên bạch không lên, ha ha...”

Một bên, Bái Nguyệt Điện mọi người giận dữ, liền muốn động thủ, thế nhưng là bị Mục Thanh Phong ngăn cản, Mục Thanh Phong ánh mắt rơi vào Cổ Nhạc Tiên bên cạnh nam tử trên người, nói: “Lâu Trùng Tiêu, Cổ Nhạc Tiên, ngày hôm nay ván này, là các ngươi thiết chứ?”

“Là thì thế nào!” Lâu Trùng Tiêu lạnh lùng nói: “Nếu cái kia Dương Man đã không ở, vậy ngươi Bái Nguyệt Điện liền thay hắn trả giá thật lớn đi. Yên tâm, cấp luân xong các ngươi Bái Nguyệt Điện nữ tử sau, ta sẽ không để cho các nàng tử, ta sẽ phế bỏ các nàng tu vi, sau đó bãi ở trên đường, để vạn người đến tiến lên! Ngươi Mục Thanh

Phong cũng không ngoại lệ!”

“Ngày đó ta yêu cầu cái kia Phù Cẩm Tiên, ngươi Bái Nguyệt Điện nhưng là yêu cầu từ trung ngăn cản, hôm nay, ta để cho các ngươi biết, lúc trước các ngươi giúp cái kia Dương Man yêu cầu trả giá loại nào đánh đổi!” Cổ Nhạc Tiên đạo

“Nam giết không tha, nữ lưu lại, giết!”

Nói xong câu này, Lâu Trùng Tiêu mang theo mọi người hướng về Bái Nguyệt Điện mọi người vọt tới....

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 786: Chờ định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

786 chương: Chờ định!

Thánh Đường không ra tay, cổ thánh thành tương đương với không còn trật tự. Thêm vào ở ngoài có nghịch dũng khí huyền giả, bóng tối của cái chết bao phủ ở đỉnh đầu mọi người, bởi vậy, bên trong cổ thánh thành rất nhiều người bắt đầu điên cuồng.

Vừa bắt đầu, rất nhiều người giết chóc, mục đích là bởi vì tiên linh quả, dù sao thời loạn lạc đã tới, có thực lực mạnh mẽ mới đủ để sống tiếp, thế nhưng dần dần, rất nhiều người giết chóc đã không phải vì tiên linh quả.

Không trật tự, nhân đủ loại dã tâm cùng tư dục từ từ bạo lộ ra.

Nhìn Cổ Nhạc Tiên cùng Lâu Trùng Tiêu xông lại, Mục Thanh Phong trong mắt loé ra một vệt kiên quyết cùng dữ tợn, một luồng khí thế mạnh mẽ tự trong cơ thể nàng tuôn ra, “Hết thảy Bái Nguyệt Điện đệ tử nghe lệnh, tử chiến đến cùng!” Hắn rất rõ ràng, coi như đầu hàng, những người này cũng sẽ không bỏ qua cho Bái Nguyệt Điện, đặc biệt Bái Nguyệt Điện những kia nữ tính thành viên, bởi vậy, chỉ có tử chiến!

“Bằng các ngươi?”

Cổ Nhạc Tiên cùng Lâu Trùng Tiêu vọt tới Mục Thanh Phong trước...

Lấy Mục Thanh Phong thực lực, đơn độc đối mặt một người, vẫn có thể chống lại, thế nhưng đối mặt hai người, đặc biệt Cổ Nhạc Tiên, hắn căn bản không phải là đối thủ, huống chi hai người liên thủ? Chỉ là một hiệp, hắn cả người liền là trực tiếp bay ngược ra ngoài.

"Điện chủ!"

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên, vô số Bái Nguyệt Điện đệ tử muốn rách cả mí mắt!

Mục Thanh Phong phun ra một ngụm tinh huyết, chính muốn đứng lên, Lâu Trùng Tiêu nhưng là một cước đạp ở bụng của nàng, làm cho hắn lần thứ hai phun ra một ngụm tinh huyết.

Lâu Trùng Tiêu hướng về phía Cổ Nhạc Tiên lộ ra một vệt ** cười, "Cổ huynh, ngươi đi tới?"

"Vậy ta liền việc đáng làm thì phải làm rồi! Nữ tử này vừa nhìn chính là một cái sồ, cùng nàng âm dương song tu, ta nói không chắc có cơ hội xung kích bán thánh!"

Cổ Nhạc Tiên khóe miệng nổi lên một vệt cười khẩy, sau đó đi tới Mục Thanh Phong bên cạnh, đang lúc này...

Cổ Nhạc Tiên trực tiếp bay ra ngoài, đánh vào cách đó không xa đại trên cửa điện, phát sinh một đạo tiếng nổ lớn.

Tất cả mọi người ngừng lại, ánh mắt nhìn về phía Cổ Nhạc Tiên trước chỗ đứng, lúc này, nơi đó đứng một cái tóc trắng phơ nam tử.

Truyện Của Tui chấm Net Nam tử này tự nhiên là Dương Diệp, khi biết Bái Nguyệt Điện gặp nguy hiểm lúc, hắn lập tức chạy tới, cũng may, cũng không có tới muộn. Dương Diệp từng bước từng bước hướng về Mục Thanh Phong đi đến.

Cái kia giẫm Mục Thanh Phong Lâu Trùng Tiêu mí mắt giật lên, trầm giọng nói: "Các hạ là ai!" Cổ Nhạc Tiên thực lực vượt xa hắn, thế nhưng là ở trước mắt nam tử này thủ hạ không sức lực chống đỡ lại, không cần phải nói, thực lực của đối phương tuyệt đối không phải hắn có thể chống lại.

Dương Diệp không lý Lâu Trùng Tiêu, mà là nhìn về phía cái kia Mục Thanh Phong, nói: "Xin lỗi, là ta liền làm liên luỵ ngươi Bái Nguyệt Điện còn có ngươi!"

"Là ngươi!" Mục Thanh Phong hai mắt mở thật to, bên trong tràn ngập vẻ khó tin.

“Phốc!”

Lúc này, Lâu Trùng Tiêu chân đột nhiên đột nhiên dùng sức, Mục Thanh Phong lần thứ hai phun ra một ngụm tinh huyết. Lâu Trùng Tiêu dữ tợn nhìn Dương Diệp, nói: “Chẳng cần biết ngươi là ai, ở lại đây, ta liền để nữ nhân này chết rồi! Ngươi tin không...”

Lâu Trùng Tiêu âm thanh im bặt đi!

Một cái tay bóp lấy cổ của hắn, tay, tự nhiên là Dương Diệp.

Lâu Trùng Tiêu hai mắt trợn tròn, con ngươi muốn lồi ra viền mắt, ở trong đó, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

“Ta không tin!”

Dương Diệp nói xong câu này, tay đột nhiên dùng sức, ‘Xoạt xoạt’ một, Lâu Trùng Tiêu trong mắt ở vô sắc thải.

Dương Diệp quét bốn phía một chút, nói: “Làm sao, yêu cầu lưu lại ăn cơm không?”

“Không muốn để cho chạy bọn họ!” Mục Thanh Phong đột nhiên nói chuyện, trong thanh âm, lạnh lẽo mà sát ý lẫm liệt.

“Sau này được không?” Dương Diệp đạo hắn cũng muốn đem những người này toàn bộ lưu lại, thế nhưng, nếu như hắn đem những người này toàn bộ giết, nhất định sẽ kinh động Thánh Đường người, đến lúc đó, sự tình có thể phiền phức.

Chưa kịp Mục Thanh Phong nói chuyện, chu vi những người kia như thủy triều thối lui, không tới hai tức thời gian chính là toàn bộ tiêu tan ở tầm mắt mọi người trung.

Bái Nguyệt Điện bên trong cung điện, chỉ có Dương Diệp cùng Mục Thanh Phong.

“Không nghĩ tới ngươi lại vẫn dám tới nơi này!” Mục Thanh Phong đạo

Dương Diệp lấy ra một viên ngàn năm hỏa tinh thạch đưa cho Mục Thanh Phong, Mục Thanh Phong liếc mắt nhìn Dương Diệp, không phải từ chối, tiếp nhận ngàn năm hỏa tinh thạch, nói: “Ngươi tận đi nhanh đi, ở, rất nguy hiểm!”

“Ngươi gia gia nãi nãi đây?” Dương Diệp hỏi, hắn nhưng là nhớ tới, Mục Thanh Phong gia gia cùng bà nội nhưng là bán thánh cường giả.

“Chết rồi!”

Mục Thanh Phong trong mắt loé ra một vệt sát ý, “Từ cổ thánh thành bắt đầu đại loạn bắt đầu, bọn họ liền bị giết, ta biết, khẳng định là Cổ gia còn có lâu gia người, ta đi tìm Thánh Đường, thế nhưng Thánh Đường nhưng là mặc kệ. Dương Diệp, nói cho ta, đến cùng phát sinh cái gì? Vì sao cổ thánh thành bây giờ đã biến thành như vậy?”

Dương Diệp nói: “Ngươi tin tưởng ta sao?”

“Ta còn tin tưởng ai?” Mục Thanh Phong đạo

Dương Diệp nói: “Bên trong cổ thánh thành, hết thảy bán thánh trở xuống người, khả năng đều phải chết!”

“Đây là Thánh Đường ý tứ?” Mục Thanh Phong hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Tại sao?” Mục Thanh Phong lại hỏi.

Dương Diệp đem Thánh địa đánh chủ ý nói một lần, hồi lâu, Mục Thanh Phong nói: “Thì ra là như vậy, chẳng trách cổ thánh thành sẽ xuất hiện tiên linh quả, chẳng trách Thánh Đường nhân im lặng không lên tiếng, chẳng trách... Nguyên lai tất cả những thứ này, đều Thánh Đường chủ ý.”

Nói, Mục Thanh Phong vừa muốn đi ra, thế nhưng là bị Dương Diệp cản lại, “Ngươi là muốn đi ra ngoài đem Thánh Đường âm mưu công bố ra ngoài?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Trước tiên không nói bên trong cổ thánh thành những người kia sẽ sẽ không tin tưởng lời của ngươi, tức khiến cho bọn họ tin tưởng, sau đó toàn bộ liên hợp lại phản kháng, thế nhưng ngươi giác cho bọn họ có thể phản kháng được Thánh Đường những kia bán thánh cường giả sao? Ngươi làm như thế, đơn giản là để bên trong cổ thánh thành nhân tử càng mau một chút thôi. Còn có, ngươi hiện tại nếu là đi ra ngoài đạo những chuyện này, chỉ sợ ngươi lập tức liền sẽ bị giết!”

Mục Thanh Phong trầm mặc hồi lâu, nói: “Vậy làm sao bây giờ? Lẽ nào liền để Thánh Đường âm mưu thực hiện được sao?”

Dương Diệp nói: “Ngươi có nguyện ý hay không đi huyền giả đại lục?”

Mục Thanh Phong hơi run run, lập tức trầm mặc hồi lâu, nói: “Đồng ý!” Ở lại chỗ này, lúc nào chết cũng không biết, mà là là chết ở chính mình trên tay, hắn không có năng lực thay đổi cái này, có thể làm, chỉ có thoát đi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Sau đó ta mang ngươi ra khỏi thành, sau đó ngươi đi tới huyền giả đại lục. Ngươi hiện tại là Thánh Đường người, đi tới huyền giả đại lục, cái kia thủ đang đi tới huyền giả đại lục Thánh địa cường giả hẳn là sẽ không cản ngươi!”

“Cái kia cổ thánh thành những người khác làm sao bây giờ?” Mục Thanh Phong hỏi.

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Rau trộn!” Hắn tới đây cổ thánh thành không phải là tới làm Chúa cứu thế, Mục Thanh Phong mọi người hắn không thể ngồi yên không để ý đến, đó là bởi vì phần ân tình này hắn nhất định phải còn, còn những người khác, với hắn có bán lông tiền quan hệ?

Mục Thanh Phong: “...”

Dương Diệp nói: “Ngươi tuyển một ít Bái Nguyệt Điện đệ tử, tốt nhất là tâm phúc của ngươi, sau đó ta mang theo các ngươi ra khỏi thành, ghi nhớ kỹ, là tâm phúc, không phải tâm phúc, không phải báo cho, không phải vậy sẽ hại chết các ngươi.”

Mục Thanh Phong gật gật đầu, hắn bất là một cái bà mẹ người, xoay người đi ra đại điện, không tới một phút, hắn mang theo một nhóm người xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Dương Diệp nhất thời khóe miệng vừa kéo, bởi vì Mục Thanh Phong mang đến sắp tới hơn ba trăm người...

Mục Thanh Phong tựa hồ cũng biết mình mang nhân hơi nhiều, lập tức nhẹ giọng nói: “Ta thực sự không đành lòng đem bọn họ bỏ ở nơi này.”

Dương Diệp thấp giọng thở dài, ánh mắt từng cái đảo qua những Bái Nguyệt Điện đó thành viên, sau đó lạnh lùng nói: “Nói vậy Thanh Phong đã cùng các ngươi nói một chút sự tình, hiện tại, đồng ý theo ta ra khỏi thành lưu lại, không muốn, có thể rời đi.”

“Ngươi là Dương Diệp sao?” Đột nhiên, một thanh âm truyền đến, Dương Diệp ánh mắt nhìn, nói chuyện chính là Mạc Linh.

Nghe được Mạc Linh, giữa trường ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người. Dương Diệp, hai chữ này đối với bọn họ tới nói, có thể nói là như sấm bên tai.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Dương Diệp là ta, Dương Man cũng là ta!”

Giữa trường tất cả xôn xao! Mọi người khó mà tin nổi nhìn Dương Diệp, tựa hồ muốn nói, hắn làm sao còn dám tới Thánh địa...

“Ngươi, ngươi lại vẫn dám đến Thánh địa...” Mạc Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp khoát tay áo một cái, nói: “Hiện tại không phải nói những này thời điểm, ta chỉ hỏi các ngươi một câu, các ngươi có nguyện ý hay không đi huyền giả đại lục? Ta không dám hứa chắc các ngươi đi nơi nào nhất định có đường sống, thế nhưng ta có thể bảo đảm, các ngươi không phản bội ta huyền giả đại lục, ta huyền giả đại lục thì sẽ không hại các ngươi.”

“Ta đồng ý đi!” Mạc Linh trước tiên nói: “Bây giờ cổ thánh thành, đã không phải nguyên lai cổ thánh thành, có thực lực, có thể xằng bậy, một thực lực, chỉ có bị nhục, bị giết. Hơn nữa, trước Lâu Trùng Tiêu cùng cái kia Cổ Nhạc Tiên chết ở chúng ta nơi này, tin tưởng, cái kia lâu gia cùng Cổ gia khẳng định sẽ phái cường giả đến, khi đó, chúng ta nhất định một con đường chết!”

“Mạc Linh nói đúng lắm, ta cũng đồng ý đi huyền giả đại lục...”

“Ta cũng đồng ý...”

Không bất luận một ai lựa chọn lưu lại, bởi vì bây giờ cổ thánh thành, không bán thánh thực lực, lúc nào cũng có thể sẽ chết đi!

Đang lúc này, kiếm linh xuất hiện tại giữa trường.

“Không được!” Kiếm linh nói: “Dương Diệp, ngươi không thể mang đi nhiều người như vậy, nhiều người như vậy đồng thời biến mất, nhất định sẽ kinh động cổ thánh thành cường giả, khi đó, các ngươi một cái đều không sống nổi!”

Dương Diệp cau mày, hắn một nghĩ tới chỗ này. Xác thực, hắn căn bản không lập tức mang nhiều người như vậy ra cổ thánh thành! Đem bọn họ toàn bộ để vào Hồng Mông trong tháp? Cái biện pháp này đúng là có thể, thế nhưng hắn có thể này làm sao? Hồng Mông tháp sự tình, ngoại trừ chính hắn người thân nhất ở ngoài, hắn căn bản không dám để cho bất luận người nào biết.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta có biện pháp mang bọn ngươi đi ra ngoài, thế nhưng, các ngươi nhất định phải trầm ngủ thiếp đi mới được, thành thật mà nói, ta cái biện pháp này không thể để cho người ngoài biết.” Nếu để cho những người này trước tiên hôn ngủ thiếp đi, cái kia đem bọn họ bỏ vào Hồng Mông trong tháp vậy thì không có vấn đề gì.

Giữa trường rất nhiều người có chút do dự, bởi vì bực này ở tại đem sinh tử giao ở trong tay người khác.

“Ta đồng ý!” Mục Thanh Phong trước tiên đạo

Quả nhiên, ở Mục Thanh Phong tỏ thái độ sau, lục tục có thật nhiều Bái Nguyệt Điện thành viên cũng đồng ý.

Dương Diệp nhìn về phía kiếm linh, kiếm linh gật gật đầu, đang muốn động thủ, lúc này, Bái Nguyệt Điện đại điện ở ngoài đột nhiên vang lên một thanh âm: “Giết ta Cổ gia người, ngươi Bái Nguyệt Điện thật là to gan, chết đi cho ta!”

Lời vừa nói xuống!

“Ầm!”

Toàn bộ Bái Nguyệt Điện đại điện trực tiếp sụp xuống, vô số khói bụi phóng lên trời!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 787: Không cho? Vậy ta liền cướp

Nguồn: EbookTruyen.VN

787 chương: Không cho? Vậy ta liền cướp

Bái Nguyệt Điện ở ngoài trên không, một tên lão giả áo bào trắng cùng áo bào đen ông lão đứng lơ lửng giữa không trung.

Xem đến phía dưới cái kia Bái Nguyệt Điện đại điện hóa thành bột mịn, tên kia áo bào đen ông lão nhíu mày lên, nói: “Toàn bộ chết rồi?”

Cái kia lão giả áo bào trắng hừ lạnh một tiếng, nói: “Lão phu ra tay, bọn họ còn có cơ hội sống sót hay sao? Này Bái Nguyệt Điện thực sự thật can đảm, lại dám giết ta Cổ gia người, lão phu thực sự xông lên chuyển động, không nên liền này giây giết bọn họ, hẳn là đem bọn họ toàn bộ nắm lên đến, đem bọn họ hồn phách quất tới điểm thiên đăng!”

Cái kia áo bào đen ông lão lắc lắc đầu, nhíu mày càng sâu, nói: “Cổ Đàm, ngươi có hay không cho rằng có điểm không đúng?”

“Là lạ ở chỗ nào?” Lão giả áo bào trắng đạo

Áo bào đen ông lão nói: “Lấy thực lực của ngươi, quả thật có thể giây giết bọn họ, thế nhưng trước ngươi cũng không dùng toàn lực, ngươi ở không dùng toàn lực tình huống hạ, phía dưới những người kia khẳng định có thật nhiều người là có thể sống mệnh. Ta không phải hoài nghi thực lực của ngươi, ngươi nên cũng rõ ràng, cái kia Bái Nguyệt Điện bên trong có mấy người thực lực còn là vô cùng tốt.”

Cổ Đàm trầm ngâm một hồi, thần thức triển khai ra, thận nhập cái kia phế tích bên trong, hồi lâu, hắn thu hồi thần thức, trong mắt xuất hiện vẻ dữ tợn, nói: “Không bất kỳ thi thể, cũng không bất kỳ vết máu nào, có nhân xuất thủ cứu bọn họ!”

“Sẽ là ai?” Áo bào đen ông lão vẻ mặt nghiêm túc lên.

Cái kia Cổ Đàm trong mắt tuy rằng có dữ tợn, nhưng cũng có vẻ nghiêm túc, đối với mới có thể vô thanh vô tức ở hai người bọn họ dưới mí mắt cứu đi mấy trăm người, điều này nói rõ, thực lực đối phương khả năng vượt xa bọn họ!

“Có thể hay không là Hà Chí Tôn bọn họ?” Áo bào đen ông lão đạo

Cổ Đàm lắc lắc đầu, nói: “Sẽ không là Hà Chí Tôn, nếu như là hắn, hắn chỉ cần đi ra nói một câu, chúng ta chẳng lẽ còn có thể không nể mặt hắn hay sao?”

Áo bào đen ông lão thấp giọng thở dài, nói: “Thừa nhân, không đuổi theo cứu này. Ở bây giờ thói đời, coi như là bán thánh cũng không an toàn. Ngươi ta vẫn là tận mau trở về tu luyện, tranh thủ sớm ngày bước vào cao cấp bán thánh, đã như thế, tương lai khả năng còn có chút sống sót cơ hội.”

“Vèo”

Đang lúc này, phế tích bên dưới đột nhiên truyền đến một đạo nhỏ bé nhẹ vang lên thanh, rất nhẹ, rất nhỏ, thế nhưng Cổ Đàm cùng áo bào đen ông lão cũng nghe được.

“Lăn ra đây cho ta!”

Cổ Đàm một gầm lên, bàn tay lớn vỗ một cái, phía dưới cái kia khu phế tích nhất thời nổ lên.

Nhẹ vang lên thanh xuất hiện tại xa xa

Cổ Đàm cùng áo bào đen ông lão hai người nhìn nhau một chút, không do dự, hai người lập tức đuổi theo.

Rất nhanh, hai người đi tới trước cửa thành.

“Hắn ra khỏi thành rồi!” Áo bào đen ông lão trầm giọng nói: “Truy sao?”

Cổ thánh thành hộ thành đại trận là chỉ có thể ra không thể vào.

“Truy!” Cổ Đàm trong mắt nổi lên một vệt dữ tợn, “Ta xem người này bất quá là ẩn nấp công pháp cường chút, thế nhưng thực lực hẳn là cũng là giống như vậy, không phải vậy, hắn không trốn.”

Áo bào đen ông lão nói: “Cổ Đàm, thừa nhân. Người này có một ít quỷ dị, bây giờ chúng ta đã phá huỷ Bái Nguyệt Điện, cũng coi như là vì là hai nhà chúng ta hậu bối báo thù, cái kia nếu phải cứu những Bái Nguyệt Điện đó thành viên, liền để hắn cứu đi, ngược lại những Bái Nguyệt Điện đó thành viên là không dám ở xuất hiện tại cổ thánh thành, mà không còn cổ thánh thành che chở, bọn họ ở bên ngoài đó là một con đường chết!”

“Nhân ở chúng ta dưới mí mắt bị cứu đi, đây là ở đánh chúng ta mặt, một khi sự tình truyền đi, ngươi cùng ta nhất định sẽ trở thành Thánh thành trò cười. Ngươi yếu sợ, cái kia liền trở về được rồi, chính ta một người đuổi theo!”

Cổ Đàm lạnh lùng nói xong câu này, sau đó thân hình hơi động, lược ra khỏi cửa thành.

Áo bào đen ông lão do dự hạ cũng đi theo ra ngoài, Cổ gia là Thánh địa đệ nhất thế gia, hắn thực sự là không muốn đắc tội.

Liền như vậy, hai người đuổi theo đuổi theo đi tới cổ thánh thành mấy ngàn dặm ở ngoài một toà trong núi thẳm.

“Cổ Đàm, này người thật giống như là cố ý dẫn chúng ta tới đây bên trong!” Áo bào đen ông lão ánh mắt đảo qua bốn phía, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng.

Cổ Đàm lúc này cũng cảm thấy có gì đó không đúng, bởi vì mỗi khi bọn họ yêu cầu mất dấu lúc, đối phương tổng sẽ xuất hiện một điểm tiếng vang, để bọn họ có thể một lần nữa tìm tới mục tiêu. Như áo bào đen ông lão từng nói, hắn cũng cảm thấy sự tình không thích hợp lắm. Niệm đến đây, Cổ Đàm trong lòng cũng có ý lui.

Đang lúc này, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện tại trên người của hai người, hai người trong nháy mắt từ bán thánh giai rơi xuống đến hoàng giả cảnh!

“Trấn Giới Thạch, là Dương Diệp!”

Áo bào đen ông lão hoảng hốt, âm thanh đều run rẩy, hắn không hề nghĩ ngợi, liền muốn xoay người đào tẩu, mà lúc này, năm mươi chỗ bán thánh cường giả xuất hiện tại bọn họ bốn phía, trong đó, phần lớn còn toàn bộ là trung cấp bán thánh!

Xong!

Cổ Đàm cùng lão giả áo bào trắng hai người sắc mặt như tro tàn.

Ngũ tức qua đi.

Dương Diệp cùng kiếm linh xuất hiện tại Cổ Đàm cùng lão giả áo bào trắng nguyên bản chỗ đứng, còn Cổ Đàm cùng lão giả áo bào trắng, hai người đã nằm xuống.

“Ngươi có chút mạo hiểm rồi!” Kiếm linh trầm giọng nói: “Tuy rằng trước ngươi dùng Trấn Giới Thạch trấn áp cảnh giới của bọn họ, lại sử dụng kiếm vực ngăn cách bốn phía, thế nhưng ngươi có biết, chỉ cần hơi hơi ra chút ngoài ý muốn, cái kia Thánh Đường hai vị chí tôn trong nháy mắt liền có thể tới đây, tuy rằng bây giờ chúng ta có sắp tới chừng năm mươi chỗ bán thánh cường giả, lại có Trấn Giới Thạch, thế nhưng, đừng nói đối với hai vị chí tôn, coi như đối với cái kia trong đó bất kỳ một vị, chúng ta khả năng đều thảm bại!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta biết, thế nhưng liền này từ bỏ hai cái bán thánh kiếm nô, thực tại có chút đáng tiếc, vì lẽ đó, ta quyết định đánh cuộc!”

Kiếm linh lắc lắc đầu, hắn nhìn Dương Diệp một chút, sau đó nói: “Việc này liền không đạo ngươi, thế nhưng cái kia Bái Nguyệt Điện những người kia, ta thật không biết được ngươi tại sao yêu cầu liều lĩnh bị thánh phát hiện nguy hiểm đi cứu bọn họ! Bọn họ trong đó tuy rằng đại thể đều hoàng giả cảnh, thế nhưng ở hiện ở cái này thế đạo, hoàng giả cảnh cường giả còn làm cái gì? Làm bia đỡ đạn cũng không đủ cách!”

Nghe vậy, Dương Diệp đột nhiên đi tới kiếm linh trước, liền như vậy nhìn thẳng kiếm linh, kiếm linh nhưng cũng không sợ, cùng Dương Diệp đối diện, nói: “Làm sao, ta chẳng lẽ nói sai lầm rồi sao? Tự ngươi nói một chút, bọn họ đi huyền giả đại lục, có thể giúp huyền giả đại lục cái gì? Cái gì đều giúp không được, ngược lại, còn có thể sẽ liên lụy chúng ta!”

Dương Diệp nhìn kiếm linh một lát, sau đó nói: “Kiếm linh, ngươi không phải là người, ta có thể lý giải ngươi này nghĩ, nói như vậy. Thế nhưng, ngươi phải hiểu được một điểm, trên thế giới này, có một số việc, không phải nhất định phải có giá trị lợi dụng mới đi làm.”

“Lòng dạ đàn bà!” Kiếm linh lạnh lùng nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, bất đi cùng kiếm linh tranh luận, này kiếm linh dung hợp thần hồn sau khi, tính tình đại biến, cùng với nàng xả, hoàn toàn không có ý nghĩa. Hắn vung tay phải lên, Mục Thanh Phong xuất hiện tại trước mặt hai người, bất quá lúc này Mục Thanh Phong nhưng là hôn mê. Dương Diệp nhìn về phía kiếm linh, kiếm linh hừ lạnh một tiếng, cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm khí đi vào Mục Thanh Phong mi tâm, rất nhanh, Mục Thanh Phong tỉnh lại.

Mục Thanh Phong quét bốn phía một chút, nói: “Chúng ta đi ra?”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Tuy rằng hiện tại các ngươi đi ra, thế nhưng, ta không thể đưa các ngươi đi huyền giả đại lục, bởi vì ở đi về huyền giả đại lục truyền tống trận nơi khẳng định có Thánh Đường cường giả mai phục ta. Mà để chính các ngươi đi, lấy thực lực của các ngươi, nếu là gặp phải nghịch dũng khí huyền giả đói bụng, e sợ sẽ toàn quân bị diệt, vì lẽ đó, các ngươi có hai cái lựa chọn, một là tạm thời tìm một chỗ ẩn đi, hai là, ta mang theo các ngươi, bất quá, các ngươi yêu cầu vẫn hôn mê!”

Mục Thanh Phong trầm mặc hồi lâu, nói: “Ngươi không bảo vệ chúng ta cả đời, thói đời, chỉ có thực lực mới có thể sống sót, vì lẽ đó, thả bọn họ đi ra đi, chúng ta yêu cầu bằng thực lực mình sống tiếp. Còn nguy hiểm cái gì, cái kia đối với chúng ta tới nói, chính là tôi luyện!”

Dương Diệp nhìn Mục Thanh Phong hồi lâu, sau đó vung tay phải lên, đem hết thảy Bái Nguyệt Điện thành viên đều phóng ra, nói: “Ta tôn trọng các ngươi lựa chọn, cũng cảm thấy các ngươi lựa chọn là đúng. Ở thời loạn lạc, y dựa vào người khác, khẳng định là không thể thực hiện được, các ngươi chỉ có dựa vào chính mình nỗ lực, mới có thể sinh tồn được! Huyền giả đại lục môn vĩnh viễn cho các ngươi cầm lái, chỉ muốn các ngươi đồng ý, bất cứ lúc nào cũng có thể đến!”

Mục Thanh Phong gật gật đầu, nói: “Ngươi hiện tại dự định làm cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ta đang chuẩn bị hướng về ngươi hỏi một chuyện, ta biết, Thánh địa có loại có thể tăng cường tuổi thọ thiên tài địa bảo gọi thánh linh quả, ngươi biết vật kia ở Thánh Đường cái nào vị trí sao?”

“Thánh linh quả?” Mục Thanh Phong hơi run run, nói: “Ngươi có người thân tuổi thọ yêu cầu hết?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, chỉ chỉ tóc của chính mình, nói: “Là ta tuổi thọ yêu cầu không còn, trước chuyên môn đi cổ thánh thành, vì là chính là cái này thánh linh quả!”

Mục Thanh Phong ánh mắt đánh giá Dương Diệp cái kia đầu đầy tóc bạc, nói: “Thì ra là như vậy, ta vừa bắt đầu còn tưởng rằng ngươi là cố ý trang phục thành như vậy, không nghĩ tới là nhân vì cái này.” Nói đến đây, hắn do dự một hồi, sau đó xoay cổ tay một cái, một viên óng ánh long lanh trái cây xuất hiện tại trong tay nàng, nói: “Đây chính là thánh linh quả!”

Dương Diệp sửng sốt, kiếm linh cũng sửng sốt.

Mục Thanh Phong nói: “Này nguyên bản là ông nội ta muốn dùng, thế nhưng, hắn còn vô dụng cũng đã bị giết. Ta giữ lại cũng vô dụng, cho ngươi đi!”

Dương Diệp bất từ chối, đem thánh linh quả nắm lên, sau đó trực tiếp nuốt xuống, một hồi lâu sau, kiếm linh nói: “Mười năm, ngươi hiện tại có mười năm tuổi thọ. Sau này tuyệt đối không nên ở loạn triển khai kiếm vực đối kháng không thể địch cường giả, không phải vậy, ngươi lần sau khả năng liền không có vận tốt như vậy rồi!”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó lấy ra mười viên ngàn năm hỏa tinh thạch đưa cho Mục Thanh Phong nói: “Ta cũng không đòi không ngươi thánh linh quả, này mười viên ngàn năm hỏa tinh thạch đối với ngươi nên hữu dụng.”

Mục Thanh Phong cũng không từ chối, bởi vì như Dương Diệp từng nói, này ngàn năm hỏa tinh thạch đối với nàng quả thật có tác dụng rất lớn!

Dương Diệp quét Mục Thanh Phong mọi người một chút, nói: “Các ngươi tự lo lấy, hi nhìn chúng ta có thể còn có ở thấy ngày.” Nói, Dương Diệp thân hình hơi động, hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở cách đó không xa.

Lúc này, Mục Thanh Phong phía sau những người kia cũng tỉnh lại rồi!

Mục Thanh Phong thu hồi ánh mắt, xoay người nhìn Bái Nguyệt Điện mọi người, nói: “Hiện tại, chúng ta yếu không mạnh, chỉ có một kết quả, cái kia chính là cái chết, vì lẽ đó, không muốn chết, vậy thì đều cho ta liều mạng đi!”

Không trung, kiếm linh đột nhiên nói: “Ngươi bây giờ chuẩn bị làm cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ta yêu cầu thành lập một nhánh cao cấp bán thánh cường giả quân đội, hiện tại không ai, vì lẽ đó, chỉ có thể đi tìm Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả yêu cầu!”

“Ngươi giác cho bọn họ sẽ cho sao?” Kiếm linh đạo

“Không cho? Vậy ta liền cướp”

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 788: Người giết người, Thánh địa gia gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

7 88 chương: Người giết người, Thánh địa gia gia!

Dương Diệp mở ra săn giết hình thức.

Hiện tại, hắn là nhìn thấy nghịch dũng khí huyền giả liền giết, nhìn thấy Thánh địa cường giả, tương tự cũng giết!

Mặc kệ là Thánh địa, vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ muốn làm, chính là yêu cầu lấy mấy chục tỉ người máu tươi đến huyết xông lên bầu trời. Mà huyền giả đại lục, là hắn Dương Diệp yêu cầu bảo vệ địa phương, vì lẽ đó, mặc kệ là Thánh địa vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, đều là kẻ địch của hắn.

Hơn năm mươi cụ trung cấp bán thánh con rối, thêm vào Trấn Giới Thạch, còn có kiếm linh trợ giúp, dù cho là gặp phải mạnh mẽ nghịch dũng khí huyền giả bán thánh, đối phương hầu như đều không sức lực chống đỡ lại, thậm chí một ít trung cấp nghịch dũng khí huyền giả bán thánh cũng là như thế.

Năm ngày, ngắn ngủi năm ngày, Dương Diệp liền thu hoạch hơn hai mươi cụ bán thánh con rối, trong này, còn có vài cụ trung cấp bán thánh!

Nơi nào đó đỉnh núi, Dương Diệp xếp bằng trên mặt đất, chu vi năng lượng đất trời cuồn cuộn không ngừng hướng hắn hội tụ mà đi.

Năm ngày đến, hắn ngoại trừ khắp nơi săn giết nghịch dũng khí huyền giả chính là điên cuồng tu luyện. Bởi vì chỉ cần bản thân hắn thăng cấp, trong cơ thể hắn sẽ thêm ra rất nhiều chân chính Hồng Mông tử khí, mà trong cơ thể những kia bán thánh con rối đang hấp thu những này Hồng Mông tử khí sau, tu vi sẽ tăng nhanh như gió, nói là tiến triển cực nhanh cũng không quá đáng!

Huyền giả đại lục bán thánh cường giả quá thiếu, không chỉ có ít, chất lượng còn kém xa tít tắp Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả. Nếu như không phải cái kia truyền tống trận một lần nhiều nhất chỉ có thể truyền tống trăm người, huyền giả đại lục một cơ hội nhỏ nhoi đều không.

Đương nhiên, hiện tại huyền giả đại lục sở dĩ còn bình yên vô sự, nguyên nhân chủ yếu nhất hay là bởi vì này lúc nghịch dũng khí huyền giả đem tinh lực đặt ở Thánh địa trên, mà một khi Thánh địa những người kia bị bọn họ tàn sát hầu như không còn, như vậy, bọn họ sẽ đem mục tiêu đầu đến huyền giả đại lục, khi đó, chính là huyền giả đại lục sống còn thời điểm rồi!

Dương Diệp rất rõ ràng, chính hắn không có bao nhiêu thời gian rồi!

“Hô!”

Dương Diệp mở hai mắt ra, phun ra một ngụm trọc khí, nói: “Muốn ở tăng cao thực lực, xem ra không dễ như vậy. Bất quá cũng còn tốt, coi như không tăng cao thực lực, cũng có thể thu được chút ít Hồng Mông tử khí, chỉ là đáng tiếc, không hề tăng lên thực lực đến nhiều lắm. Thừa nhận, cảnh giới một chuyện, không vội vàng được!”

Lúc này, kiếm linh xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

“Mấy ngày nay giết nghịch dũng khí huyền giả, toàn bộ đều luyện chế thành kiếm nô rồi!” Kiếm linh đạo

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó đem hết thảy bán thánh kiếm nô toàn bộ ném đến Hồng Mông trong tháp, để những này bán thánh kiếm nô hấp thu Hồng Mông trong tháp Hồng Mông tử khí tăng cao thực lực.

Ngẩng đầu nhìn thiên, Dương Diệp nhíu mày lên, trong mắt loé ra một vệt sầu lo. Bởi vì lúc này phía chân trời, chân chính đỏ như máu một mảnh, cái kia trong đó, hắn cảm giác được nồng đậm sát khí cùng oán khí, mà cái kia mùi máu tanh, càng là gay mũi làm người buồn nôn.

“Này Thánh địa, ngoại trừ cổ thánh ngoài thành, những người còn lại e sợ muốn chết tuyệt rồi! Thời gian của chúng ta còn lại không nhiều rồi!” Kiếm linh đạo

“Ta biết!” Dương Diệp nói: “Bây giờ nhìn lại, những kia nghịch dũng khí huyền giả chân chính ý đồ không phải là muốn tiêu diệt cái kia Thánh địa, không phải vậy, bọn họ sớm tấn công cổ thánh thành. Bọn họ mục đích thực sự hẳn là đánh vỡ thiên lộ, thu được Hồng Mông tử khí, sau đó lập tức thành thánh, cuối cùng đánh tới thiên ngoại thiên!”

“Cái này cũng là Thánh địa mục đích!” Kiếm linh nói: “Ngươi phải bảo vệ huyền giả đại lục, liền mang ý nghĩa yêu cầu đồng thời cùng Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả là địch, thành thật mà nói, ở tình huống như vậy, ta không nhìn thấy chúng ta có chút hi vọng!”

“Thử một lần!” Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hơn nữa, coi như ta từ bỏ huyền giả đại lục, không cùng Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả là địch, thế nhưng bọn họ đây? Ngươi giác cho bọn họ sẽ bỏ qua cho ta sao? Sẽ không, mặc kệ là Thánh địa, vẫn là nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ đều sẽ không bỏ qua cho chúng ta!”

Kiếm linh đang muốn đạo cái gì, đột nhiên, xa xa phía chân trời đột nhiên xuất hiện một vệt sáng, hai người nhìn nhau, Dương Diệp lập tức ẩn thân, trốn ở một bên.

Rất nhanh, hai tên áo bào đen nam tử xuất hiện tại Dương Diệp cùng kiếm linh trước vị trí.

Nghịch dũng khí huyền giả!

Hai người quét bốn phía một chút, một tên nam tử trong đó nhíu mày lên, nói: “Chu Vũ, ngươi không có cảm giác sai?”

Tên là Chu Vũ nam tử lắc lắc đầu, nói: “Ngươi biết đến, ta công pháp tu luyện có chút đặc thù, không phải vậy, Đế Quân cũng không sẽ phái ta đến tìm kiếm giết chúng ta nhân hung thủ. Chỉ là, ta rõ ràng cảm ứng được nơi đây có nhân, tại sao tới nơi này sau, Cái kia cảm giác nhưng là hoàn toàn biến mất cơ chứ?”

“Ngươi đạo, đến tột cùng là ai đang khắp nơi giết người của chúng ta?” Áo bào đen nam tử bỗng nhiên nói.

“Ở Thánh địa, chúng ta ngoại trừ Thánh địa cái này kẻ địch, còn có những người khác sao?” Chu Vũ nói: “Trong thánh địa những kia bán thánh cường giả tuy rằng không bằng chúng ta, thế nhưng, trong đó cũng có một chút Chí Cường giả, tỷ như người Thánh chủ kia, còn có cái kia hai cái chí tôn, chúng ta nếu là gặp phải những người này, khẳng định không phải là đối thủ.”

Áo bào đen nam tử hừ lạnh một tiếng, nói: “Không biết được Đế Quân ở làm cái gì, lấy thực lực của chúng ta, hoàn toàn có thể phá tan cái kia cổ thánh thành hộ thành đại trận, nhưng hắn nhưng không tấn công Thánh địa, nhất định phải giữ lại cái kia cổ thánh thành những người kia.”

“Nói cẩn thận!” Chu Vũ trầm giọng nói: “Lâm Khai, sau này đừng vội đang bàn luận Đế Quân, Đế Quân thủ đoạn ngươi nhưng là rõ ràng, không muốn chết không có chỗ chôn, sau này muốn nhúng tay vào tốt miệng của ngươi!”

Lâm Khai hừ lạnh nói: “Vốn là, lấy thực lực của chúng ta, hoàn toàn có thể một lần tiêu diệt cái kia chó má Thánh địa, chỉ cần diệt Thánh địa, cái kia cái gì huyền giả đại lục, trong nháy mắt liền có thể giải quyết, khi đó, chúng ta liền có thể nghiêm mật mấy trăm ức thánh linh sát khí cùng oán khí còn có tinh lực đánh vỡ thiên lộ, chỉ cần phá thiên lộ, chúng ta liền có thể lập tức khôi phục thực lực, đến lúc đó, chúng ta liền không tất ở bị người làm ra, chân chính tự do rồi!"

Chu Vũ ánh mắt nhìn về phía phía chân trời, trong mắt mang theo một tia giải thoát, nói: "Đúng đấy, lúc trước vị kia để chúng ta đến tìm kiếm Hồng Mông tháp, chúng ta xuyên qua vô số tinh vực, nhưng là liền Hồng Mông tháp cái bóng đều chưa thấy, vì thế, chúng ta trả giá không biết bao nhiêu đời giới. Bây giờ, chúng ta trong cơ thể kinh khủng kia đồ vật đã chết, chúng ta giải thoát rồi"

Lâm Khai nói: "Chúng ta sở dĩ theo Từ Thiên Dạ, chính là hi vọng hắn mang theo chúng ta đồng thời đạp phá này thiên lộ, thế nhưng ngươi cũng nhìn thấy, hắn vẫn đang trì hoãn thời gian, ta nghĩ, hắn khẳng định có không thể cho ai biết bí mật!"

"Câm miệng!" Chu Vũ đột nhiên bỗng nhiên quát lên: "Ngươi muốn chết, chớ liên lụy ta!"

Nói, thân hình hơi động, liền muốn đi, mà lúc này, Chu Vũ cùng Lâm Khai sắc mặt hai người đồng thời đại biến, bắt lấy một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên.

Cái kia Chu Vũ thân thể nhất thời cứng ngắc lên, ở hắn ngực, là một cái kiếm động

Một tia sáng trắng lóe qua, Chu Vũ thi thể biến mất ở tại chỗ, đón lấy, một luồng ánh kiếm biến mất ở phía chân trời, cùng lúc đó, một thanh âm tự phía chân trời xa xa truyền đến: "Đây chính là nghịch dũng khí huyền giả? Thực sự cười chết ta rồi, này yếu, dĩ nhiên cũng dám vọng ngôn diệt ta Thánh địa, thực sự buồn cười đến cực điểm, trở lại nói cho các ngươi cái kia cái gì Đế Quân, để hắn một bước một quỳ đến ta cổ thánh thành thỉnh tội, không phải vậy, lão tử thấy một cái nghịch dũng khí huyền giả giết một cái, giết tới các ngươi tuyệt chủng!"

Cái kia Lâm Khai đầu tiên là ngẩn người, khi nghe đến cái kia đoạn thoại sau, sắc mặt của hắn nhất thời đã biến thành trư can sắc, yêu cầu nhiều khó coi có bao nhiêu khó coi, ngoại trừ khó coi, càng nhiều nhưng là dữ tợn, còn có một tia xấu hổ, một tia kiêng kỵ.

Chu Vũ bị đối phương một đòn thuấn sát, mà hắn, nhưng là liền đối với phương cái bóng đều chưa thấy hắn có thể không xấu hổ sao? Có thể không kiêng kỵ sao?

Rất nhanh, Lâm Khai hết thảy tâm tình đều chuyển đổi thành phẫn nộ, ngập trời phẫn nộ!

“Thánh địa, các ngươi muốn chết!” Chu Vũ âm thanh giống như dã thú gào thét giống như ở trên đỉnh núi vang vọng mà lên.

Sau một canh giờ, bên ngoài mấy ngàn dặm một chỗ trên mặt, lại là một tên nghịch dũng khí huyền giả bị giết, tại này nghịch dũng khí huyền giả tử vị trí, có một nhóm dùng máu tươi viết đại tự: Người giết người, Thánh địa gia gia, nghịch dũng khí huyền giả, chỉ thường thôi, ở dám vọng ngôn diệt ta Thánh địa, cái kế tiếp tử chính là ngươi!"

Liền như vậy, trong vòng một ngày, mười mấy tên nghịch dũng khí huyền giả chết đi, Mà mỗi một tên chết đi nghịch dũng khí huyền giả bên cạnh, đều có này một hàng chữ.

Cổ thánh thành nhân sôi trào.

Nguyên bản những kia ở tranh cướp thánh linh quả nhân đều dừng lại.

“Là ai? Lẽ nào là Hà Chí Tôn ra tay rồi? Thật hắn mẹ trâu bò a, một ngày liền giết đến mấy chục cái nghịch dũng khí huyền giả, ta còn tưởng rằng nghịch dũng khí huyền giả lợi hại bao nhiêu đây, nguyên lai này nhược ha ha”

“Không phải Hà Chí Tôn ra tay chính là Mộc Chí Tôn ra tay rồi, các ngươi không thấy sao? Mấy ngày nay bọn họ thiên đi ra ngoài chạy, bọn họ ra đi làm cái gì? Khẳng định là đi giết nghịch dũng khí huyền giả rồi! Hà Chí Tôn uy vũ, Mộc Chí Tôn uy vũ”

“Hà Chí Tôn uy vũ, Thánh địa uy vũ”

Bên trong cổ thánh thành, một mảnh vui mừng, lại tiếc rằng ngày xưa như vậy âm u đầy tử khí cùng máu tanh chém giết!

Cùng cổ thánh thành ngược lại tự nhiên là nghịch dũng khí huyền giả.

Khi biết vô số nghịch dũng khí huyền giả bị Thánh địa cường giả bí ẩn chém giết sau, vô số nghịch dũng khí huyền giả tụ tập ở cổ thánh thành trước cửa thành, hơn nữa càng ngày càng nhiều nghịch dũng khí huyền giả hướng về cổ thánh thành chạy đi, không tới ngắn ngủi một cái canh giờ, cổ thánh thành dưới cửa thành liền tụ tập hơn một nghìn nghịch dũng khí huyền giả, trong đó, cũng không có thiếu trung cấp bán thánh!

“Ha ha, chó cùng rứt giậu, thấy không, nghịch dũng khí huyền giả chó cùng rứt giậu, bọn họ vội vã không nhịn nổi muốn tới cắn chúng ta rồi!”

Cổ thánh thành trên tường thành, có Thánh Đường huyền giả chỉ vào phía dưới nghịch dũng khí huyền giả mọi người cười to.

“Người giết người, Thánh địa gia gia, nghịch dũng khí huyền giả, chỉ thường thôi, ở dám vọng ngôn diệt ta Thánh địa, cái kế tiếp tử chính là ngươi!” Một người chỉ vào phía dưới nghịch dũng khí huyền giả, cười to nói: “Nghe thấy không có, ở dám vọng ngôn diệt ta Thánh địa, cái kế tiếp tử chính là các ngươi, là toàn bộ các ngươi! Ha ha”

“Muốn chết!”

Nghịch dũng khí huyền giả bên trong, một người đột nhiên gầm lên, một chưởng vỗ hướng về phía cái kia cổ thánh thành, một đạo to lớn chưởng ấn thiểm hiện ra, đánh vào cái kia trên thành tường.

Một màn ánh sáng xuất hiện tại cổ thánh thành tường thành quanh thân, cái kia to lớn chưởng ấn đánh vào cái kia màn ánh sáng bên trên, chỉ là vang lên một đạo ong ong thanh, tường thành không có một chút nào bị hao tổn!

“Ha ha đến, dùng sức điểm a, các ngươi là không ăn cơm sao?”

Trên thành tường, mọi người cười càng thêm điên cuồng, dường như muốn đem ngày gần đây đến bị nghịch dũng khí huyền giả áp bức hết thảy phiền muộn đều phát tiết đi ra.

Phía dưới, hết thảy nghịch dũng khí huyền giả sắc mặt dữ tợn đáng sợ, trong mắt mọi người, ngoại trừ lửa giận vẫn là lửa giận!

“Một cái hộ thành đại trận mà thôi, lão tử đến phá!”

Lúc này, nghịch dũng khí huyền giả trong đám người, đột nhiên vang lên một thanh âm, mọi người đưa mắt nhìn tới, chỉ thấy một cái nam tử tóc trắng chính chậm rãi hướng về cái kia cửa thành đi đến.

Ở nam tử tóc trắng trong tay, là một thanh kiếm!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 789: Tàn sát cổ thánh thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

789 chương: Tàn sát cổ thánh thành!

Nam tử tóc trắng thân mặc áo bào đen, ngoại trừ tóc cùng mọi người không giống nhau ở ngoài, còn lại hoá trang đều là giống nhau.... ≦,

Nam tử tóc trắng tự nhiên chính là Dương Diệp.

Trước khi nghe đến cái kia Chu Vũ cùng Lâm Khai sau, trong đầu hắn đã nghĩ đến một cái kế hoạch, cái kế hoạch này chính là kích thích Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả trong đó cừu hận. Chỉ có nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa khai chiến, bọn họ mới sẽ không có cách nào lo lắng huyền giả đại lục, cũng chỉ có như vậy, hắn mới có thể có nhiều thời gian hơn làm chuẩn bị!

Thánh địa rùa rụt cổ không ra, nghịch dũng khí huyền giả nắm cổ thánh thành nhân hết cách rồi, chỉ có thể đi tàn sát cổ thánh thành ở ngoài Thánh địa huyền giả, mà một khi cổ thánh ngoài thành những kia huyền giả bị tàn sát hầu như không còn, cái kia nghịch dũng khí huyền giả mục tiêu kế tiếp tự nhiên chính là huyền giả đại lục.

Bởi vậy, hắn cần phải làm là ở nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa trong đó điểm một cây đuốc, để này hỏa triệt để bốc cháy lên!

Ở nhìn thấy Dương Diệp một khắc đó, rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả nhíu mày lên, bởi vì hắn không có không cảm giác được Dương Diệp cảnh giới, bất quá cũng chính vì như thế, Dương Diệp lúc này ở trong mắt bọn họ biến có chút thần bí.

Nhìn thấy Dương Diệp hướng cái kia cổ thánh thành đi đến, rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả lập tức nhượng ra.

Dương Diệp đi tới cái kia trước cửa thành, nhất thời, một cái phù văn lồng ánh sáng xuất hiện tại tường thành chu vi, cái kia trong đó sức mạnh mạnh mẽ làm cho Dương Diệp chau mày lên.

Chỉ là một chút, Dương Diệp liền biết, này trận, rất mạnh, mạnh phi thường, dù cho hắn triển khai thiên tuyệt kiếm cũng phá không rồi!

Nếu như là trước đây, hắn tự nhiên hết cách rồi, thế nhưng hiện tại...

Trên thành tường, nhân càng ngày càng nhiều, lúc này, những thánh địa này cường giả không đang cười nhạo. Có thể tu luyện tới hoàng giả cảnh trở lên, đều không sẽ là cái gì ngu xuẩn, đối phương nếu dám đến phá trận pháp, vậy khẳng định là có chút bản lãnh. Bởi vậy, rất rất nhiều trong mắt người bắt đầu hiện ra vẻ lo âu, bởi vì một khi trận phá, nghịch dũng khí huyền giả giết vào thành trung, hình ảnh kia khẳng định rất đẹp...

"Nhanh đi thông báo Hà Chí Tôn, Mộc Chí Tôn!"

Có Thánh địa bán thánh cường giả lập tức làm ra quyết định, dù như thế nào, cũng chỉ có hai vị chí tôn ở, bọn họ mới có thể yên tâm.

Mà phía dưới, nghịch dũng khí huyền giả nhân cũng càng ngày càng nhiều, từ nguyên bản hơn một ngàn người đã biến thành sắp tới hai ngàn, ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người.

Thánh địa nhân ở toàn bộ tinh thần đề phòng, mà nghịch dũng khí huyền giả mọi người tắc ở thời khắc chuẩn bị, chuẩn bị bất cứ lúc nào giết đi vào...

Dương Diệp hít sâu một hơi, ở ánh mắt của mọi người bên trong, trường kiếm trong tay điểm ở cái kia màn ánh sáng bên trên.

Cái kia màn ánh sáng nổi lên từng đạo từng đạo gợn sóng, thế nhưng là không có một chút nào bị hao tổn, trên thành tường người nhất thời thở phào nhẹ nhõm, mà đang lúc này, Dương Diệp hai tay nắm chặt rồi chuôi kiếm, đột nhiên xoay tròn, một tia tiêu vong kiếm ý tự mũi kiếm nơi thâm nhập cái kia màn ánh sáng bên trên, trong phút chốc, màn ánh sáng như tuyết ngộ sôi dầu, tan ra...

Nhìn thấy tình cảnh này, trên thành tường mọi người sắc mặt đại biến, mà dưới tường thành những kia nghịch dũng khí huyền giả đại hỉ...

"Các anh em, theo ta giết đi vào a!"

Tương xứng cái kia màn ánh sáng mở rộng một hai trượng to nhỏ sau, Dương Diệp lập tức thu kiếm, sau đó cả người hóa thành một vệt ánh sáng phá tan thành tường kia, tiến vào cổ thánh thành. Không phải hắn không muốn biết đại điểm, mà là thực sự không có cách nào, bởi vì cái kia trận pháp quá khủng bố, có thể làm ra một cái động đi ra, đã là hắn cực hạn rồi!

Ở Dương Diệp vọt vào sau, phía sau hắn vô số nghịch dũng khí huyền giả cũng lập tức thân hình hơi động, vọt vào cổ thánh thành...

“Giết, sát quang Thánh địa những này rác rưởi, để bọn họ hung hăng, để bọn họ hung hăng, ha ha…”

Không tới mấy tức thời gian, vô số nghịch dũng khí huyền giả nhảy vào cổ thánh thành.

Thánh địa tự nhiên không ngồi chờ chết, vô số bán thánh cường giả tự thành chủ lướt ra khỏi, đi tới dưới cửa thành cùng nghịch dũng khí huyền giả bắt đầu chém giết.

Ở tiến vào cổ thánh thành một khắc đó, Dương Diệp chính là lập tức ẩn giấu lên, hắn cũng không muốn làm chim đầu đàn. Đương nhiên, hắn cũng không có ly khai, mà là ẩn thân ở trong bóng tối, quét tước chiến trường.

Hai bên chém giết, tối kiếm lời không thể nghi ngờ là hắn!

Không tới một phút, hắn chính là thu thập hơn năm mươi tụ bán thánh cường giả thi thể, hơn nữa tử bán thánh cường giả còn càng ngày càng nhiều, điều này làm cho Dương Diệp kích động suýt chút nữa kêu lớn lên.

Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả ở suy yếu thực lực, mà hắn biên nhưng là ở tăng cường thực lực, Dương Diệp tin tưởng, ở nhiều cho hắn một chút thời gian, đến thời điểm, huyền giả đại lục nhất định có thể xoay chuyển nhược thế một mặt!

Ở thu thập bán thánh cường giả thi thể lúc, Dương Diệp còn ở tử quan sát kỹ, hắn phát hiện nghịch dũng khí huyền giả xác thực so với Thánh địa bán thánh cường giả mạnh hơn nhiều, cùng cấp tình huống hạ, Thánh địa cần ra nhị đến ba tên bán thánh mới có thể chống lại một cái nghịch dũng khí huyền giả, muốn đánh giết, ít nhất phải năm tên bán thánh cường giả liên thủ.

Cổ bên trong tòa thánh thành, vô số bán thánh cường giả đại chiến, cái kia lực phá hoại có thể tưởng tượng được, cái kia cổ thánh thành, ngoại trừ tường thành ở ngoài, trong phạm vi mấy ngàn dặm tất cả kiến trúc toàn bộ hóa thành bột mịn.

Đương nhiên, hai bên nhân cũng chết càng ngày càng nhiều, lúc này Dương Diệp, đã thu thập sắp tới năm trăm cụ bán thánh cường giả thi thể, trong đó nghịch dũng khí huyền giả thì có hơn 100 cụ!

“Làm càn!”

Đang lúc này, cổ thánh ngoài thành đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, cái kia Hà Chí Tôn cùng Mộc Chí Tôn xuất hiện tại trong thành, cùng lúc đó, ở bên cạnh hắn còn có Vô Danh thành vài tên cường giả, trong đó còn có Dương Diệp quen thuộc Nhân Nhân.

“Ầm!”

Cái kia Hà Chí Tôn bàn tay lớn vỗ một cái, nhất thời, hai tên nghịch dũng khí huyền giả trực tiếp bị đập hồn phi phách tán, nhìn thấy tình cảnh này, còn lại nghịch dũng khí huyền giả lập tức ngừng lại, vẻ mặt nghiêm túc nhìn ra tay Hà Chí Tôn.

Nhìn thấy Hà Chí Tôn mọi người, Dương Diệp trong lòng rùng mình, âm thầm mắng một, không thể nghi ngờ, lần này chuyện tốt chỉ có thể chấm dứt ở đây. Có Hà Chí Tôn cùng cái kia Mộc Chí Tôn ở, coi như thi thể ở trước mặt hắn, hắn bất dám ra tay.

Hà Chí Tôn mọi người sau khi xuất hiện, hai bên phân ra, nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa song phương đối lập lên.

Nằm ngoài ý nghĩ của tất cả mọi người, cái kia Hà Chí Tôn mọi người cũng không đối với nghịch dũng khí huyền giả mọi người ra tay.

Hà Chí Tôn lạnh lùng liếc mắt nhìn những kia nghịch dũng khí huyền giả, cuối cùng ánh mắt lại đang Thánh địa bán thánh cường giả trên người quét một lần, nói: “Chuyện gì xảy ra?”

“Bọn họ phá trận pháp!” Có Thánh địa bán thánh cường giả đạo

“Cái kia đao quân Từ Thiên Dạ ra tay rồi?”

Hà Chí Tôn đám người sắc mặt khẽ biến, nếu như nói cái kia nghịch dũng khí huyền giả bên trong có ai có thể để bọn họ đều kiêng kỵ, thậm chí sợ hãi nhân, cái kia không thể nghi ngờ chính là hiện tại nghịch dũng khí huyền giả đầu, đao quân Từ Thiên Dạ, vậy cũng là có thể cùng Thánh Đường Thánh chủ chống đỡ được tồn tại a!

Cái kia Thánh địa bán thánh cường giả lắc lắc đầu, nói: “Không phải cái kia đao quân, mà là một cái tóc bạc nghịch dũng khí huyền giả, hắn một chiêu kiếm liền phá tan rồi hộ thành đại trận.”

“Tóc bạc nghịch dũng khí huyền giả?”

Hà Chí Tôn mọi người chau mày, đang muốn đạo cái gì, lúc này, một bên Thánh địa huyền giả bên trong đột nhiên có nhân kêu lên: “Hà

Chí Tôn, Mộc Chí Tôn, giết nghịch dũng khí huyền giả, dương ta Thánh địa hùng vĩ, giết nghịch dũng khí huyền giả, giết nghịch dũng khí huyền giả...”

“Giết nghịch dũng khí huyền giả...”

“Giết...”

Hết thảy Thánh địa huyền giả toàn bộ gào thét lên, nghịch dũng khí huyền giả đối với bọn họ có hận, tương tự, bọn họ đối với nghịch dũng khí huyền giả cũng có hận. Khoảng thời gian này, không biết có bao nhiêu với bọn hắn có quan hệ nhân chết ở nghịch dũng khí huyền giả trong tay, trong đó, khả năng còn có bọn họ người chí thân, điều này làm cho bọn họ làm sao không hận nghịch dũng khí huyền giả?

Hà Chí Tôn cùng cái kia Mộc Chí Tôn sắc mặt khó coi lên, bọn họ không phải sợ những này nghịch dũng khí huyền giả, ở đây nghịch dũng khí huyền giả bên trong không Chí Cường giả, bọn họ muốn động thủ, khẳng định là Thánh địa biên thắng, thế nhưng, hắn không muốn động thủ. Bởi vì động thủ kết cục, là lưỡng bại câu thương, hơn nữa, một khi giết những này nghịch dũng khí huyền giả, nhất định sẽ đưa tới càng nhiều nghịch dũng khí huyền giả!

“Hắn chính là cái kia nhục chúng ta nhân Hà Chí Tôn!”

Lúc này, nghịch dũng khí huyền giả bên trong có nhân đột nhiên chỉ vào cái kia Hà Chí Tôn, nhất thời, vô số nghịch dũng khí huyền giả ánh mắt rơi vào cái kia Hà Chí Tôn trên người, trong mắt tràn đầy lạnh lẽo sát ý. Nếu như không phải kiêng kỵ Hà Chí Tôn mọi người thực lực, bọn họ đã động thủ.

Hà Chí Tôn hơi nhướng mày, hắn không nghĩ ra, tại sao những này nghịch dũng khí huyền giả như vậy căm thù hắn, từng cái từng cái, hận không thể muốn uống hắn huyết tựa như!

Nghịch dũng khí huyền giả mọi người kiêng kỵ Hà Chí Tôn mọi người, mà Hà Chí Tôn mọi người đồng dạng kiêng kỵ những này nghịch dũng khí huyền giả, lấy bọn họ thực lực bây giờ, tự nhiên là có thể tin thắng, thế nhưng, nếu như giết những này nghịch dũng khí huyền giả, không thể nghi ngờ biết đánh phá Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả trong đó duy trì bình tĩnh, khi đó, sẽ hỏng rồi bọn họ đại sự!

“Chúng ta trước tiên triệt!”

Nghịch dũng khí huyền giả bên trong, có nhân bỗng nhiên nói.

Còn lại nghịch dũng khí huyền giả nhìn nhau một chút, đều là là gật gật đầu, lần này, bọn họ đến quá ít người, mới một hai thiên, hơn nữa trong đó không cao cấp bán thánh, đều chút phổ thông bán thánh cùng trung cấp bán thánh.

Bọn họ tuy rằng cuồng, tuy rằng ngạo, thế nhưng bọn họ không ngốc, lấy này chọn người cùng Thánh địa bán thánh cường giả liều mạng, không thể nghi ngờ là một loại ngu xuẩn hành vi!

Thấy nghịch dũng khí huyền giả mọi người yêu cầu lùi, cái kia Hà Chí Tôn nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hắn bất muốn ở chỗ này cùng nghịch dũng khí huyền giả mọi người động thủ, bởi vì lưỡng bại câu thương đối với người nào đối với không có lợi, điều này cũng đúng là bọn họ tại sao yêu cầu trốn ở cổ vực thành duyên cớ!

Hiện tại, nghịch dũng khí huyền giả mọi người yêu cầu rút đi, này không thể nghi ngờ là tốt nhất kết cục.

Liền nghịch dũng khí huyền giả yêu cầu rút đi lúc, giữa trường bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy cái kia Thánh địa bên kia đột nhiên bắn ra một vệt sáng, lưu quang trong nháy mắt đánh vào một tên nghịch dũng khí huyền giả trước ngực, tên kia nghịch dũng khí huyền giả nhưng là không có chuyện gì, chỉ là quần áo nổ tung.

Tất cả mọi người đều sửng sốt.

Tên kia nghịch dũng khí huyền giả ở ngẩn người sau khi, lập tức giận dữ: “Thánh địa nhân sẽ không tha chúng ta đi, giết, giết một cái đủ, giết hai cái kiếm lời!”

Lời vừa nói xuống, tên này nghịch dũng khí huyền giả trực tiếp xông ra ngoài...

Mà sau lưng hắn đám kia nghịch dũng khí huyền giả cũng đồng dạng vọt tới, hiển nhiên, bọn họ cũng cảm thấy Thánh địa nhân không muốn thả bọn họ đi, đã như vậy, vậy thì giết cái đủ!

“Là ai!”

Hà Chí Tôn giận dữ, bất quá hắn đã không có thời gian lo lắng cái vấn đề này, bởi vì vài tên nghịch dũng khí huyền giả vọt tới trước mặt hắn.

Đang lúc này, ngoài cửa thành đột nhiên lại lược tiến vào rất nhiều nghịch dũng khí huyền giả, trong đó, còn có vài tên cao cấp bán thánh!

“Tàn sát cổ thánh thành!”

Giữa trường, không biết ai rống lên một câu...

Nghe được âm thanh này, cái kia Hà Chí Tôn sắc mặt nhất thời vặn vẹo lên, giận dữ hét: “Dương Diệp, ta chắc chắn ngươi chém thành muôn mảnh!”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 790: Một chiêu bại ngươi, hai chiêu giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

790 chương: Một chiêu bại ngươi, hai chiêu giết ngươi!

Lúc trước thanh âm kia, tuy rằng thay đổi, thế nhưng Hà Chí Tôn mọi người nhân vật cỡ nào? Làm sao sẽ nghe không ra vậy thì là Dương Diệp?

Khi bọn họ hướng về thanh âm kia khởi nguồn nhìn lại lúc, vị trí kia đã rỗng tuếch...

Liền ở tại bọn hắn muốn tìm tòi tỉ mỉ lúc, một bên nghịch dũng khí huyền giả đã hướng bọn họ giết tới!

Nghịch dũng khí huyền giả cuồn cuộn không ngừng tự cửa thành tràn, mà cổ thánh thành cũng càng ngày càng nhiều bán thánh cường giả hướng bốn phương tám hướng hướng cổ thánh thành cửa thành chạy đi.

Một trận đại chiến chấn động thế gian ở cổ thánh thành khai hỏa!

Mà lúc này, làm này trận đại chiến dẫn dắt. Dây dẫn lửa Dương Diệp đã không có ở cổ thánh cửa thành, hắn đi tới cổ thánh thành huyền kỹ các. Hắn đúng là hy vọng ở cổ thánh cửa thành tiếp tục thu thập bán thánh thi thể, thế nhưng cái kia Hà Chí Tôn đã phát hành hắn, hắn tiếp tục ở lại nơi đó thu thập thi thể, một khi bị phát hiện, khả năng liền thật sự muốn chơi xong.

Nhìn huyền kỹ các ba chữ lớn, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, nói: “Đồ vật bên trong, là của ta rồi!”

Nói, Dương Diệp trực tiếp nghênh ngang đi vào huyền kỹ các bên trong.

Huyền kỹ các bên trong, có mười bản tiên kỹ, việc này hắn có thể chưa quên, đối với này mười bản tiên kỹ, hắn nhưng là đã sớm muốn lấy được rồi! Hiện tại cổ thánh thành bán thánh cường giả cơ bản đều đi cổ thánh cửa thành, này không vừa vặn cho hắn cơ hội sao? Cơ hội này, hắn như thế nào sẽ bỏ qua?

Không ở lầu một dừng lại, Dương Diệp đi thẳng tới lầu ba, nhìn giữa trường những kia đạo giai huyền kỹ, Dương Diệp vung tay phải lên, vô số đạo giai huyền kỹ toàn bộ tiến vào Hồng Mông trong tháp. Đón lấy, hắn đi tới tầng thứ tư.

Nhìn phía xa cái kia ngọc quỹ bên trên màn ánh sáng, Dương Diệp cười nhạo một, thân hình hơi động, đi tới ngọc quỹ trước, trường kiếm trong tay đâm vào cái kia màn ánh sáng bên trên.

Màn ánh sáng kịch liệt run lên, vô số vết rạn nứt xuất hiện tại bên trên, đón lấy, ‘Oanh’ một, toàn bộ màn ánh sáng vỡ vụn ra đến.

Dương Diệp hơi nhướng mày, bởi vì ở ngọc quỹ bên trên lúc này chỉ có 3 quyển màu đen quyển sách.

“Lẽ nào là bị người khác lấy mất?”

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, vung tay phải lên, đem 3 quyển quyển sách cất đi. Hắn đương nhiên không lại ở chỗ này kiểm tra này 3 quyển quyển sách bên trong tiên kỹ, thân hình hơi động, đi tới một tầng cửa, liền hắn yêu cầu khi ra cửa, một thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên: “Ngươi chính là cái kia Dương Diệp chứ? Quả nhiên là kiếm đạo kỳ tài, chỉ là một đòn liền nổ nát cái kia tử quang vòng bảo vệ, ngươi so với rất nhiều lão gia hoả đều lợi hại hơn, chẳng trách Thánh địa sẽ ở trong tay ngươi chịu thiệt!”

Dương Diệp trong lòng rùng mình, dừng bước, quay đầu nhìn lại, ở hắn bên trái cách đó không xa một góc bên trong có một tấm gậy trúc biên chế ghế nằm, ở trên ghế nằm nằm cái hai mắt khép hờ ông lão, ông lão tóc xoã tung, quần áo lam lũ, mặt mũi nhăn nheo râu tua tủa, làm cho người ta rất Nhếch nhác cảm giác.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía ngoài cửa, nói: “Không nghĩ tới ở huyền kỹ các, lại vẫn ẩn giấu đi các hạ bực này Chí Cường giả.” Hắn đi vào, không có phát hiện đối phương, đi ra ngoài, như trước không phát hiện đối phương, không cần phải nói, thực lực của đối phương tuyệt đối không thể so cái kia Hà Chí Tôn yếu, thậm chí có thể có thể so với phương rất mạnh, bởi vì đến hiện tại, hắn ở trên người đối phương đều không có cảm nhận được chút nào cảm giác nguy hiểm.

Cũng chính vì như thế, đây mới là đáng sợ nhất...

“Cái gì Chí Cường giả, bất quá là cái đại nạn sắp tới lão già nát rượu thôi. Nguyên vốn không muốn gọi lại ngươi, bất quá vẫn là không nhịn được, huyền giả đại lục hiếm thấy ra một thiên tài, liền chết ở chỗ này, thực sự là đáng tiếc. Lúc trước xem ngươi cử động, hiển nhiên ngươi vẫn chưa thỏa mãn này 3 quyển huyền kỹ, còn muốn đi chỗ đó huyền bảo các, công pháp các, nhưng đối với?” Ông lão đạo

Dương Diệp không phải ẩn giấu, gật gật đầu, hắn xác thực hy vọng cướp sạch toàn bộ Thánh địa.

“Huyền kỹ các, huyền bảo các, công pháp các... Mỗi một các, đều có cái Các chủ, ngươi lúc trước nếu như trước tiên đi chính là cái khác các, nghĩ đến ngươi không phải chết rồi, chính là đang chạy trối chết rồi!” Ông lão đạo

“Bọn họ rất mạnh sao?” Dương Diệp đạo

Ông lão nói: “Thực lực của ngươi tăng trưởng rất nhanh, không lắng đọng, cũng không cảm ngộ thiên địa, càng không có ngộ ra thuộc về mình đạo ngươi sở học, bất quá đều là tiền nhân, tuy rằng như vậy cũng làm cho ngươi biến rất mạnh, có khiêu chiến vượt cấp năng lực. Thế nhưng, so với mấy người, ngươi vẫn là quá yếu. Tỷ như so với ta, một chiêu bại ngươi, hai chiêu giết ngươi, ngươi có thể tin?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Không tin!”

“Thử xem?”

Dương Diệp nói: “Nếu là tiền bối hai chiêu giết không được ta, lại nên làm gì?”

Ông lão tay phải mở ra, một viên trái cây xuất hiện tại hắn trong lòng bàn tay, tương xứng trái cây này xuất hiện lúc, giữa trường nhất thời tràn ngập ra một mùi thơm vị, Dương Diệp chỉ là vừa nghe, liền cảm thấy toàn thân sảng khoái, tâm thần sảng khoái.

Ông lão nói: “Đây chính là bên ngoài những người kia giằng co tiên linh quả, nếu như ta hai chiêu bên trong không giết được ngươi, vật này chính là ngươi. Nếu như ngươi không đón được ta hai chiêu, ta bất giết ngươi, ta chỗ này vừa vặn khuyết cái bưng trà đưa nước người, ta cho rằng ngươi rất thích hợp!”

“Trái cây kia thật sự có thể khiến người ta đạt đến bán thánh sao?” Dương Diệp hỏi.

Ông lão nói: “Xem nhân!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Rõ ràng, đến đây đi!”

“Ngươi tự tin như vậy?” Ông lão đạo

“Ta là hiếu kỳ!” Dương Diệp nói: “Hiếu kỳ ngươi yêu cầu làm sao hai chiêu bên trong liền có thể làm cho ta tuyệt vọng!”

Lúc này, ông lão chậm rãi mở hai mắt ra, hai mắt bình thản, không cái gì sắc bén sắc thái. Hắn nhìn Dương Diệp một lát, sau đó gật gật đầu, đón lấy, tay phải chậm rãi dò ra, quay về Dương Diệp nhẹ nhàng nắm chặt, trong phút chốc, chu vi cảnh tượng đột nhiên chuyển biến, không tất cả, chỉ có hắn cùng ông lão.

Dương Diệp sắc mặt thay đổi, trước nay chưa từng có nghiêm nghị, hắn nhìn cách đó không xa ông lão, nói: “Vực Chi sức mạnh!” Hắn lúc này, trong lòng sóng to gió lớn, lần thứ nhất, lần thứ nhất nhìn thấy trừ kiếm Vực Chi ở ngoài ‘Vực’ lực lượng lượng...

Vào giờ phút này, Dương Diệp lại một lần nữa rõ ràng cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện có gì đó không đúng, hắn nói không rõ ràng là lạ ở chỗ nào, ngược lại chính là cho rằng này ‘Vực Chi sức mạnh’ không đúng. Chỉ chốc lát, Dương Diệp biết là lạ ở chỗ nào. Này Vực Chi sức mạnh không phải độc lập, mà là cùng vùng thế giới này hòa làm một thể, mượn thiên địa tư thế!

Mà kiếm của hắn vực, nhưng là độc lập một thể, cũng không mượn thiên địa tư thế...

"Xem ra ngươi cảm giác được rồi!" Ông lão đột nhiên nói: "Đây quả thật là không phải chân chính 'Vực Chi sức mạnh', mà là ta tự mình sáng chế, ta đề danh nó 'Ngụy vực!" Tuy rằng không phải chân chính 'Vực Chi sức mạnh', thế nhưng nó uy lực có thể nhược. Ở trong này, thực lực của ta đem tăng lên năm lần, mà thực lực của ngươi, đem yếu bớt năm lần, đồng thời còn có thể bị áp chế!"

Theo ông lão âm thanh hạ xuống, Dương Diệp trên người đột nhiên cảm giác một luồng áp lực mạnh mẽ, lại như trong nháy mắt bị mười ngọn núi lớn đặt ở trên người như thế, làm cho hắn ngũ tạng lục phủ sắp đập tan!

Một luồng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra...

“Thiên giai hai tầng kiếm ý? Không sai, bất quá đáng tiếc, kiếm ý của ngươi còn chưa đột phá thiên đạo gông xiềng, mà ta này Vực Chi sức mạnh đã ngang ngửa vùng thế giới này thiên đạo, vì lẽ đó, kiếm ý của ngươi phá không được ta vực!” Ông lão đạo

Quả nhiên, Dương Diệp cảm giác được, kiếm ý của hắn mới vừa ra bên trong thân thể liền bị một luồng sức mạnh thần bí ép gắt gao!

“Này một chiêu, coi như ngươi thất bại, ngươi cảm thấy thế nào?” Ông lão đạo

“Các hạ quả thật làm cho ta bất ngờ, bất quá, liền này muốn cho ta chịu thua, ngươi, quá khinh thường ta rồi!”

Lời vừa nói xuống, Dương Diệp cái kia nguyên bản bị sức mạnh thần bí ép có chút loan eo dần dần trực lên, cuối cùng, Dương Diệp trong mắt đột nhiên bắn ra hai sợi ánh kiếm, đón lấy, vô số ánh kiếm tự trong cơ thể hắn lắp bắp ra, giữa trường, ánh kiếm ngang dọc...

Như pha lê phá nát âm thanh ở giữa sân vang lên... Giữa trường khôi phục bình thường.

“Kiếm vực, đây là kiếm vực sao?” Ông lão nhìn Dương Diệp, trong mắt có một tia cuồng nhiệt.

Dương Diệp gật gật đầu, tuy rằng phá ông lão cái kia ‘Vực’, thế nhưng đối với trước mắt người lão giả này, trong lòng hắn vẫn là bội phục, bởi vì nếu như không phải hắn nắm giữ kiếm vực, hắn căn bản không có cách nào phá tan đối phương cái kia ‘Vực’. Thiên giai hai tầng kiếm ý, có thể áp chế bán thánh, thế nhưng, trước, hắn thiên giai kiếm ý nhưng là bị áp chế mặt năng lực phản kháng đều không có!

Từ lĩnh ngộ kiếm ý tới nay, tình huống như thế, lần thứ nhất xuất hiện!

“Giả, chung quy là giả. Vực, vượt qua thiên đạo, độc lập thiên đạo ở ngoài, mà ta, nhưng là ám hợp thiên đạo, cùng thiên địa dung hợp, tuy rằng uy lực cũng mạnh, nhưng, chung quy là có sự hạn chế.” Ông lão lắc lắc đầu, có chút mất hết cả hứng, “Còn có một chiêu, ngươi xác định ngươi yêu cầu đón sao?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp đạo

Ông lão nói: “Ta có thể thấy, ngươi tuy rằng nắm giữ kiếm vực, thế nhưng là không nắm giữ năng lực của nó. Nếu như sự công kích của ta vượt qua ngươi kiếm vực thừa nhận phạm vi năng lực, ngươi đều sẽ bị phản phệ. Ngươi tuổi thọ không đủ mười năm, tóc bạc trắng, nghĩ đến cũng là bởi vì mạnh mẽ triển khai kiếm vực gây nên, đúng không?”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thực, bất quá, ta vẫn là hy vọng đón tiền bối một chiêu!”

Ông lão gật gật đầu, nói: “Đã như vậy, vậy thì đến đây đi!”

Lời vừa nói xuống, ông lão nhất chỉ quay về Dương Diệp điểm ra.

Vạch ra, Dương Diệp nhất thời cảm giác mình bị một luồng sức mạnh thần bí khóa lại, nguồn sức mạnh kia rất mạnh, so với trước cái kia ‘Vực’ lực lượng lượng áp lực còn có mạnh, làm cho trong lòng hắn sinh không nổi chút nào ý niệm phản kháng. Này vẫn chưa xong, tương xứng Cái kia sức mạnh thần bí khóa lại hắn lúc, hắn cảm giác một luồng nghẹt thở cảm giác, phảng phất bị người nắm trái tim!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, đây là sức mạnh nào?

Lần thứ hai vận dụng kiếm vực?

Hắn vạn vạn không đành, bởi vì lần thứ hai vận dụng kiếm vực, coi như hắn chống đỡ rơi xuống này một chiêu, hắn cũng ngay lập tức sẽ chết đi, bởi vì hắn không nhiều như vậy tuổi thọ đi triển khai kiếm vực!

Không sử dụng kiếm vực, vậy như thế nào phá này một chiêu?

“Này chỉ, tên tỏa ngục chỉ, chỉ thiên họa địa, lấy thiên địa vì là lao tù, lấy tinh thần ý niệm vì là gông xiềng, chính là năm đó ta sáng chế. Ta từng lấy này chỉ vượt cấp giết qua cao cấp bán thánh, cũng chính là cái kia Hà Chí Tôn loại cấp bậc đó, mà khi đó, ta bất quá vừa bán thánh. Hiện tại, ta chỉ cần hơi suy nghĩ, ngươi ly khai đem tan xương nát thịt, đương nhiên, ngươi cũng có thể vận dụng kiếm vực!” Ông lão đạo

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 791: Điên cuồng kiếm linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

791 chương: Điên cuồng kiếm linh!

Đang lúc này, một luồng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tràn ra...

Ông lão khẽ lắc đầu, đang muốn đạo cái gì, đột nhiên, hắn đột nhiên biến sắc, trong nháy mắt triệt hồi sức mạnh của chính mình, mà lúc này, tóc của hắn trong nháy mắt từ màu đen đã biến thành trắng như tuyết, không chỉ có như vậy, hắn nếp nhăn trên mặt càng là nhiều gấp mấy lần, ông lão cả người trong nháy mắt phảng phất già nua rồi trăm tuổi!

“Đây là cái gì kiếm ý...” Ông lão trong mắt lộ ra vẻ khiếp sợ.

“Tiêu vong kiếm ý!”

Dương Diệp đi tới ông lão trước mặt, tay đưa ra ngoài, nói: “Ngươi thua rồi!”

“Đây là lực lượng pháp tắc?” Ông lão đạo

Dương Diệp gật gật đầu.

Ông lão nhìn Dương Diệp một lát, sau đó cười khổ lắc lắc đầu, nói: “Không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, hơn nữa còn là mạnh mẽ như vậy lực lượng pháp tắc, lần này thực sự tai, vốn là tuổi thọ liền không hơn nhiều, bị ngươi này làm một thoáng, càng là còn lại không có mấy, này, đều mệnh a!”

Nói, hắn cầm trong tay cái kia tiên linh quả đưa tới Dương Diệp trong tay, nói: “Đi thôi, tốt nhất đừng ở chỗ này cổ thánh thành, nơi này, người có thể giết được ngươi tuy rằng không nhiều, nhưng bất thiếu!”

Nói xong, ông lão lại lần nữa trở lại chính mình cái kia trên ghế nằm.

“Tiền bối nhưng là huyền giả đại lục nhân?” Dương Diệp hỏi.

“Phải!” Ông lão nói: “Ta biết ngươi nghi hoặc cái gì, sở dĩ thả ngươi đi, cũng là bởi vì ngươi là huyền giả đại lục đến người, đồng thời còn đang thủ hộ huyền giả đại lục. Ta không thể ra mặt giúp đỡ huyền giả đại lục, có thể làm, cũng chỉ có nhiều như vậy, còn lại, ngươi tự lo lấy đi!”

Nói xong, ông lão hai mắt bế lên.

Dương Diệp quay về ông lão hơi thi lễ, xoay người ly khai huyền kỹ các.

“Huyền giả đại lục...”

Dương Diệp đi rồi, ông lão con mắt lại mở ra, trong mắt từng tia từng tia sóng lớn, làm như nhớ tới chuyện cũ.

Ly khai huyền kỹ các sau, Dương Diệp lập tức ẩn thân, đi tới cổ thánh thành cửa thành, lúc này cổ thánh thành cửa thành, đúng là thây chất đầy đồng, máu chảy thành sông, vô số tàn chi quyết định hài trải rộng trên đất, chu vi những kia mặt đất, kiến trúc, lúc này cũng đã hóa thành bột mịn, tàn tạ một mảnh.

Người của hai bên không đang đại chiến, song phương đang đối đầu.

Nghịch dũng khí huyền giả biên tuy rằng tử một chút nhân, thế nhưng là có càng nhiều nghịch dũng khí huyền giả tiến vào cổ thánh thành, bởi vậy, lúc này nghịch dũng khí huyền giả biên có tới hơn bốn ngàn người, mà Thánh địa biên càng nhiều, sắp tới hơn một vạn, hơn nữa bốn phương tám hướng còn thỉnh thoảng có bán thánh cường giả tới rồi.

Một bên chỗ tối, Dương Diệp chau mày, những người này làm sao dừng lại? Làm sao không đánh?

Đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, tại này xa xôi trong hư không, hắn cảm giác được hai cỗ cực sự cường hãn khí tức, này hai cỗ khí tức so với Mạc Lão cùng Lục Ngôn mạnh hơn!

Đang đàm phán?

Dương Diệp tâm chìm xuống. Nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa trong đó tuy rằng có cực hận thù sâu, thế nhưng, bọn họ có đồng dạng mục tiêu, vậy thì là đánh vỡ thiên lộ, giết ra thiên ngoại thiên. Ở tình huống như vậy, song phương hợp tác, vậy tuyệt đối là có thể. Mà một khi song phương hợp tác, đôi kia huyền giả đại lục tới nói, không thể nghi ngờ là cái tai nạn!

Đọc truyện tại http://truyencuatui.net/

"Tất cả mọi người, lui ra cổ thánh thành!"

Đang lúc này, trên hư không, truyền đến một thanh âm.

Nghe vậy, Dương Diệp tâm nhất thời trầm đáy vực, không cần phải nói, mặt trên hai vị kia khẳng định đạt thành thỏa thuận gì!

Những kia nghịch dũng khí huyền giả tuy rằng không cam lòng, thế nhưng là không dám chống đối người nói chuyện mệnh lệnh, lập tức toàn bộ lui ra cổ thánh thành!

Đang lúc này, hư không tiếng lại truyền tới khác một thanh âm: "Tru Dương Diệp, đoạt lại Trấn Giới Thạch, không được ở để cho người khác xem ta Thánh địa chuyện cười!"

Cái kia Hà Chí Tôn cùng mộc bên trong hai trong lòng người rùng mình, vội vã gật gật đầu.

Nghịch dũng khí huyền giả mọi người đi rồi, Thánh địa cường giả cũng rút đi, cái kia Hà Chí Tôn cùng Mộc Chí Tôn nhưng là mang theo hơn một trăm tên bán thánh cường giả bắt đầu ở trong thành điên cuồng tìm kiếm Dương Diệp.

Không có nhân chú ý một chuyện, vậy thì là cổ thánh cửa thành hạ, những kia hoàn hảo bán thánh cường giả thi thể ít đi đem gần một nửa...

Dương Diệp ra cổ thánh thành sau khi, một đường lao nhanh, đi tới cổ thánh ngoài thành mấy ngàn dặm ở ngoài một bản tọa sâu trong núi lớn.

Trên một tảng đá lớn, Dương Diệp xếp bằng trên mặt đất, trên mặt không ngừng được hưng phấn cùng kích động. Bởi vì lần này, hắn tổng cộng thu hoạch sắp tới một ngàn cụ bán thánh thi thể!

Một ngàn cụ bán thánh thi thể, này thì tương đương với một ngàn cụ bán thánh con rối a!

Hắn có thể không hưng phấn, có thể không kích động?

Bất quá rất nhanh, hắn liền bình tĩnh lại. Bởi vì hắn nghĩ tới rồi một chuyện, vậy thì là nghịch dũng khí huyền giả cùng cái kia Thánh địa trong đó khả năng đạt thành thỏa thuận gì, không phải vậy, song phương không dừng tay. Nếu như đúng là như vậy, vậy cũng liền mang ý nghĩa, huyền giả đại lục nguy hiểm, hơn nữa là rất chi là nguy hiểm rồi!

Một ngàn cụ bán thánh con rối, đối với nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa, căn bản không đáng chú ý, trừ phi là một ngàn cụ sức chiến đấu siêu phàm trung cấp bán thánh con rối!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trong mắt bùng nổ ra một tia ánh sáng, nếu như là người khác, tự nhiên không để này một ngàn cụ con rối lên cấp đến trung cấp bán thánh, thế nhưng hắn có thể, bởi vì hắn có Hồng Mông tử khí!

Dương Diệp đem kiếm linh kêu lên, nói: "Những kia bán thánh thi thể liền giao cho ngươi, ta muốn trước tiên tăng cao thực lực!" Nói, hắn lấy ra cái kia tiên linh quả, nói: "Hi vọng hiệu quả đừng quá kém!"

Kiếm linh tay hơi một chiêu, cái kia tiên linh quả rơi vào trong tay nàng, xem trong tay tiên linh quả một lát, hắn lại đưa cho Dương Diệp, nói: "Trái cây kia không có vấn đề gì, bất quá, ngươi muốn dựa vào nó lên cấp đến bán thánh, có chút không quá hiện thực. Bán thánh cường giả, vẫn là cần dựa vào tự thân ngộ tính cùng kỳ ngộ, dựa vào ngoại vật mạnh mẽ tăng lên, rất khó, cũng không được!"

Dương Diệp nói: "Ta cũng không có hi vọng nó có thể làm cho ta tăng lên tới bán thánh, chỉ cần có thể để ta tăng lên cái cấp một liền rất thỏa mãn rồi!" Hắn hiện ở trong người Hồng Mông tử khí rất ít, căn bản không đủ đem hơn một ngàn cụ bán thánh con rối tăng lên tới trung cấp bán thánh, bởi vậy, hắn chỉ có thể tăng lên cảnh giới, bởi vì tăng lên cảnh giới sau, có thể thu được lượng lớn Hồng Mông tử khí!

Kiếm linh nói: "Ta cảm giác được, này Thánh địa hơi thở sự sống đã càng ngày càng ít, nhiều nhất bất quá nửa tháng, trừ cổ thánh ngoài thành tất cả mọi người khẳng định đều chết hết, khi đó, chính là huyền giả đại lục sống còn thời điểm."

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn nói cái gì?"

Kiếm linh nói: "Ngươi có Hồng Mông tử khí, thực lực tuy rằng không phải bán thánh, thế nhưng là so với bán thánh mạnh hơn. Chỉ cần ngươi từ bỏ huyền giả đại lục những người kia, cấp Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả lợi dụng những người kia tinh lực sát khí còn có oán khí đánh vỡ thiên lộ sau khi, ngươi hoàn toàn có cơ hội có thể thừa cơ thoát đi vùng thế giới này. Ta biết, ngươi sẽ không bỏ qua ngươi cái kia mấy người phụ nhân, thế nhưng, ngươi có thể đem bọn họ toàn bộ bỏ vào Hồng Mông trong tháp, đã như thế, ngươi cùng người đàn bà của ngươi môn vừa có thể sống sót, lại có thể không cần đi đối mặt thiên ngoại thiên người, này chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?”

Dương Diệp nhìn kiếm linh một lát, sau đó nói: “Ta không phải cái Chúa cứu thế, cũng không nghĩ tới làm Chúa cứu thế. Lần này Thánh địa chết rồi không biết bao nhiêu người, nhưng trong lòng ta một điểm cảm giác đều không. Nghịch dũng khí huyền giả có thể Sát Thánh địa người, ta cũng có thể ngồi xem nghịch dũng khí huyền giả tàn sát Thánh địa người, thế nhưng, bọn họ giết huyền giả đại lục người, không được!”

“Tại sao?” Kiếm linh trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Đã từng, ta đối với huyền giả đại lục những người kia đã nói, bọn họ nếu là theo ta, ở bất cứ lúc nào, ta đều sẽ không bỏ qua bọn họ. Yêu hoàng, Thủy Hoàng, còn có kiếm tông, còn có Đinh gia... Bọn họ từng ở ta khó khăn nhất, yếu nhất lúc đều không phản bội quá ta, ta lại há có thể ở thời khắc nguy nan từ bỏ bọn họ? Ta như từ bỏ bọn họ, bọn họ thật sự đều sẽ chết! Có mấy người mệnh, ta có thể cho rằng chuyện vặt, nhưng có mấy người mệnh, đáng giá ta dùng mệnh đi bảo vệ! Cho dù cuối cùng chúng ta sẽ bại, sẽ chết, thế nhưng, ta sẽ không hối hận!”

Nói đến đây, Dương Diệp âm thanh tăng thêm mấy phần, “Nam nhân, ngưỡng không hổ thiên, phủ không hổ địa, bên trong không hổ tâm! Bắt nạt ta, nhục ta giả, gấp mười lần trả lại, nhưng, giúp ta, giúp ta giả, ta đồng dạng muốn gấp mười lần trả lại!”

“Được được, ngươi rất nam nhân, ngươi rất lợi hại, ta muốn nhìn một chút, ngươi làm sao cùng Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả đấu!” Kiếm linh mạnh mẽ trừng Dương Diệp một chút, sau đó bắt đầu luyện chế kiếm nô.

Dương Diệp lắc lắc đầu, làm như nhớ ra cái gì đó, hắn nói: “Kiếm linh, ta đã thấy ngươi đã từng chủ nhân rồi!”

Kiếm linh sắc mặt trong nháy mắt thay đổi, biến hung tàn, trong mắt càng là sát ý lẫm liệt.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Hắn để ta mang cho ngươi câu nói, đạo chuyện lúc ban đầu, là hắn có lỗi với ngươi, ngươi...”

“Câm miệng!”

Kiếm linh đột nhiên bấm tay một điểm, một luồng ánh kiếm đánh vào Dương Diệp trước ngực, đem Dương Diệp trực tiếp đánh bay ra ngoài...

Đầy đủ đánh bay mấy trăm trượng, ở va ở một ngọn núi nhỏ sau, Dương Diệp mới dừng lại, cuối cùng tạp rơi trên mặt đất!

“Ngươi...”

Dương Diệp mới vừa đứng lên đến, mà lúc này, kiếm linh đã xuất hiện tại trước mặt hắn, cùng lúc đó, một thanh kiếm chống đỡ ở hắn yết hầu nơi.

“Hắn ở đâu?” Kiếm linh gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt không mang theo chút nào tình cảm, âm thanh càng là lạnh dường như vạn niên hàn băng.

“Chết rồi!” Dương Diệp nói: “Hồn phi phách tán rồi!”

“Đã chết rồi sao?” Kiếm linh hơi run run, lập tức có chút điên cuồng nở nụ cười, cả người giống như điên giống như bị điên.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, kiếm linh càng như vậy, hắn liền càng rõ ràng, lúc trước kiếm linh cùng cái kia cảm tình khẳng định là vô cùng tốt, chỉ là đáng tiếc, đối phương vì bảo vệ huyền giả đại lục, hi sinh hắn, cũng chính vì như thế, kiếm linh mới sẽ có như thế đại oán hận.

Đây là một thanh đáng thương kiếm...

Dương Diệp nói: “Ta biết ngươi khẳng định không muốn ở có chủ nhân, ta cũng không muốn làm ngươi chủ nhân, ngươi yếu hy vọng rời đi, bất cứ lúc nào có thể, đương nhiên, nếu như ngươi hiện tại có thể lưu lại, đó là tốt nhất, bởi vì ta xác thực cần sự giúp đỡ của ngươi!”

“Nếu như hiện tại hi sinh ta, có thể cứu huyền giả đại lục, ngươi sẽ làm thế nào!” Kiếm linh đột nhiên nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, không có có chần chờ chút nào, nói: “Ta sẽ không hi sinh ngươi! Ta sẽ dùng chính mình phương thức đi cứu huyền giả đại lục, mà không phải dựa vào hi sinh người kia đến làm như thế. Đương nhiên, nếu như là hi sinh Thánh địa nhân, ta sẽ không chút do dự đi làm...”

Kiếm linh cười gằn một, trên mặt tràn ngập không tin.

Dương Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Ngươi nữ nhân này, ngươi nếu không tin coi như rồi!”

“Nhớ kỹ, giữa chúng ta, chỉ là hợp tác, cấp hợp tác xong, ta liền quăng ngươi!” Kiếm linh lạnh lùng liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người đi luyện chế kiếm nô đi.

“Rõ ràng là một thanh kiếm, làm sao cùng thật sự nữ nhân cái dạng...”

Dương Diệp lắc lắc đầu, không ở đi xoắn xuýt cái vấn đề này, nuốt vào cái kia viên tiên linh quả, tiên linh quả mới vừa nuốt vào, một luồng cực kỳ dâng trào linh khí nhất thời xuất hiện ở trong cơ thể hắn, đón lấy, Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt mở thật to, bởi vì...

Hắn lại trực tiếp thăng cấp rồi!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 792: Tứ phương tập hợp giết Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

792 chương: Tứ phương tập hợp giết Dương Diệp!

Hoàng giả cảnh bát phẩm!

Lần này đột phá, làm cho Dương Diệp đều có chút bối rối. Hắn là thật không có nghĩ tới đây tiên linh quả lại kinh khủng như thế, chỉ là mới vừa ăn vào, cái kia bộc phát ra năng lực liền trực tiếp làm cho hắn lên cấp đến hoàng giả cảnh bát phẩm! Sau khi khiếp sợ chính là mừng như điên, bởi vì hắn phát hiện, ở sau khi đột phá, trong cơ thể đột nhiên thêm ra rất nhiều Hồng Mông tử khí!

Dương Diệp có loại cảm giác, vậy thì là này Hồng Mông tháp ở giục hắn tu luyện!

Tăng lên cấp một, cho một điểm Hồng Mông tử khí, tăng lên cấp một, cho một điểm điều này làm cho cho hắn không thể không liều mạng tăng lên thực lực của chính mình, bởi vì Hồng Mông tử khí đối với hắn mà nói, chính là cứu mạng đồ vật!

Tĩnh khí ngưng thần, Dương Diệp thanh trừ trong đầu tạp niệm, chuyên tâm bắt đầu tu luyện

Cổ thánh ngoài thành.

Hà Chí Tôn cùng Mộc Chí Tôn đứng ở cửa thành khẩu, hai người từng người phía sau có năm mươi tên lão giả áo bào trắng, mỗi một tên lão giả áo bào trắng đều trung cấp bán thánh!

Hà Chí Tôn nhìn một trăm tên lão giả áo bào trắng, nói: “Chư vị, thực lực của các ngươi ta rất rõ ràng, các ngươi nếu là liên thủ, ta cùng lão mộc đều không thể chống lại. Thế nhưng, ta nghĩ nói đúng lắm, khi các ngươi gặp phải cái kia Dương Diệp lúc, ghi nhớ kỹ không thể bất cẩn, càng không thể tự tiện động thủ. Người này tuy rằng chỉ là hoàng giả cảnh, thế nhưng thực lực đó, đã có thể chém giết bán thánh cường giả, thêm vào có Trấn Giới Thạch cùng những kia bán thánh con rối ở, cho dù là trung cấp bán thánh, bất là đối thủ!”

Nói đến đây, Hà Chí Tôn dừng một chút, lại nói: “Người này lại nhiều lần cùng ta Thánh địa đối nghịch, hôm nay càng làm cho ta Thánh địa tổn thất nặng nề, nếu là không ngoại trừ hắn, ta Thánh địa không chỉ có ăn ngủ không yên, càng là không mặt mũi nào gặp người!”

“Hắn ẩn nấp công phu cực cường, nếu là ẩn giấu đi không ra, chúng ta không làm gì được hắn!” Có một tên lão giả áo bào trắng trầm giọng nói.

Hà Chí Tôn vung tay phải lên, mỗi tên lão giả áo bào trắng trong tay xuất hiện ngũ tấm bùa chú, nói: “Này phù chính là thần mô đại sư vẽ ra chế ‘Thánh quang phù’, nếu là cái kia Dương Diệp hiện thân, chỉ cần xé ra này phù, phạm vi ngàn dặm bên trong, hắn không chỗ che thân.”

“Như vậy liền dễ làm rồi!” Tên kia lão giả áo bào trắng gật gật đầu.

Hà Chí Tôn quét mọi người một chút, nói: “Cuối cùng nhắc nhở một lần, phát hiện Dương Diệp sau khi, ghi nhớ kỹ không nên khinh địch, lại càng không muốn manh động, nhất định phải ngay đầu tiên truyền âm thông báo chúng ta!”

“Rõ ràng!”

Mọi người đáp một tiếng, sau đó hóa thành bách đạo bạch quang biến mất ở phía chân trời.

Hà Chí Tôn thu hồi ánh mắt, trong mắt có một tia dữ tợn, nói: “Dương Diệp, lần này, ta muốn ngươi chết không có chỗ chôn!”

Cách cổ thánh thành bên ngoài mấy vạn dặm một toà trong núi thẳm, một thanh âm đột nhiên tự trong núi thẳm vang lên: “Tru diệt Dương Diệp giả, một viên tuổi thọ đan!”

“Viên thuốc này, ta muốn!”

Một bóng người tự trong núi sâu kia phóng lên trời, đón lấy, biến mất trong nháy mắt ở phía chân trời. Mà đạo nhân ảnh này mặt sau, lại là mấy đạo nhân ảnh bay ra

Vô Danh trong thành.

Một gian trong đại điện, chỉ có ba người, mắt mù ông lão, thần mô, không đầu nhân.

“Lần này, cái kia Dương Diệp suýt nữa làm cho Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả lưỡng bại câu thương, nếu như là ở dĩ vãng, ta tự nhiên là vui với nhìn thấy. Thế nhưng hiện tại nói chung, người này chưa trừ diệt, có thể sẽ hỏng rồi chúng ta cùng Thánh địa, còn có nghịch dũng khí huyền giả trong đó tính toán sự tình!” Mắt mù ông lão trầm giọng nói.

“Nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa đã ra tay, chúng ta cần gì phải nhúng tay?” Không đầu nhân đạo.

Mắt mù ông lão nói: “Thế nhưng chư vị có thể đừng quên, cái kia Dương Diệp trong tay nhưng là có Trấn Giới Thạch, này Trấn Giới Thạch rơi vào Dương Diệp trong tay, đối với chúng ta tới nói, uy hiếp cũng không lớn bao nhiêu, nhưng nếu là rơi vào nghịch dũng khí huyền giả cùng cái kia Thánh địa trong tay, khi đó, chúng ta khả năng liền muốn thụ người chế trụ.”

Không đầu người cùng thần mô trầm mặc.

Mắt mù ông lão lại nói: “Vì lẽ đó, cái kia Trấn Giới Thạch tuyệt đối không thể rơi vào Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả trên tay, các ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ngươi là muốn giết Dương Diệp?” Không đầu nhân đạo.

“Ta chỉ là muốn Trấn Giới Thạch!” Mắt mù ông lão nói: “Đương nhiên, nếu như hắn không cho, ta chỉ có thể đoạt. Vì lẽ đó, hắn có thể hay không sinh động, xem hắn sự lựa chọn của chính mình!”

Nói, mắt mù ông lão xoay người biến mất ở bên trong cung điện.

“Ngươi thấy thế nào?” Không đầu nhân đạo.

“Huyết xông lên bầu trời, thế không thể đỡ, không ai có thể ngăn cản được Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả đều chuyện cần làm!” Thần mô đạo

Không đầu nhân đứng dậy, hướng về bên ngoài đi đến: “Thánh địa nhân tử muốn gần đủ rồi, Vô Danh thành nhân cũng nên giải quyết”

Lúc này Dương Diệp tự nhiên là không biết, bởi vì hắn ở cổ thánh thành việc làm, làm cho mấy phe thế lực cũng bắt đầu phái người đến truy sát hắn.

Đá tảng bên trên, Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh, ở trong cơ thể hắn, cái kia tiên linh quả bộc phát ra năng lực liền giống như là biển gầm trùng kích hắn ngũ tạng lục phủ. Mà hắn, tắc không ngừng hấp thu cái kia tiên linh quả bộc phát ra năng lực.

Liền như vậy, ba ngày qua đi.

Một luồng khí thế cực kỳ khủng bố tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, luồng khí thế kia hiện hình tròn hướng về bốn phía khuếch tán ra đến, trong phút chốc, lấy Dương Diệp làm trung tâm trong phạm vi trăm dặm tất cả toàn bộ bị phá hủy.

Hoàng giả cảnh cửu phẩm!

Lúc này, Dương Diệp đã đạt đến hoàng giả cảnh cửu phẩm, mà trong cơ thể hắn khí thế nhưng là còn đang không ngừng tăng cường!

Kiếm linh cùng Đinh Thược Dược xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

“Hắn là muốn xung kích bán thánh?” Đinh Thược Dược trầm giọng hỏi, trong thanh âm, mang theo một vẻ vui mừng. Nếu như Dương Diệp đạt đến bán thánh, như vậy, coi như là cái kia hai đại chí tôn cũng đừng nghĩ giết hắn.

Kiếm linh nhãn trung nhưng là lóe qua một vệt lo lắng, nói: “Tuy rằng hắn không sai, thế nhưng, hắn chung quy vẫn là quá tuổi trẻ. Không còn thời gian lắng đọng cùng tinh thần trên cảm ngộ, mạnh mẽ đạt đến bán thánh, đối với hắn mà nói, tuy rằng tạm thời có lợi ích cực kỳ lớn, thế nhưng là sẽ vì tương lai mai phục mầm tai hoạ. Phải nói, hắn đã mai phục không ít mầm tai hoạ, bởi vì cảnh giới của hắn tăng lên tốc độ, thực sự là quá nhanh.”

Nghe vậy, Đinh Thược Dược trong mắt sắc mặt vui mừng rút đi, nói: “Rất nghiêm trọng sao?”

Kiếm linh nói: “Ngươi cũng biết cái kia Minh Nữ vì sao là Tôn giả cảnh? Lấy thiên phú của nàng, coi như là bán thánh khả năng cũng có thể đạt đến. Thế nhưng hắn vẫn như cũ vẫn là Tôn giả cảnh, bởi vì hắn ở áp chế chính mình tăng lên tốc độ, hắn là hy vọng để cho mình nước chảy thành sông đạt đến hoàng giả, cuối cùng, đạt đến bán thánh, như vậy tăng lên, sẽ làm hắn tương lai không có hạn chế, cũng sẽ làm cho hắn căn cơ cực kỳ vững chắc!”

“Muốn không nên ngăn cản hắn?” Đinh Thược Dược đạo

Kiếm linh lắc lắc đầu, nói: “Hắn sẽ hiểu, hơn nữa, trừ phi là ở có ngoại vật giúp đỡ, không phải vậy, hắn hiện tại hoàn thành không được bán thánh!”

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, nhìn về phía Dương Diệp, trong ánh mắt, mang theo một vẻ lo âu.

Dương Diệp khí tức trên người còn ở liên tục tăng lên, bất quá cũng không lâu lắm, hắn khí tức trên người từ từ vững vàng xuống, nhìn thấy tình cảnh này, kiếm linh khẽ gật đầu, nói: “Vẫn tính trầm ổn, không nghĩ đi xung kích bán thánh.”

Mà đang lúc này, kiếm linh đột nhiên biến sắc mặt, nhìn về phía phía chân trời, nói: “Không được, trước nơi này động tĩnh quá lớn, có nhân phát hiện chúng ta!”

Lời vừa nói xuống, kiếm linh lập tức bấm cái kiếm quyết, ba cái hình tròn kiếm trận xuất hiện tại Ba người dưới chân, đón lấy, tam người nhất thời biến mất ở tại chỗ.

Mà liền Ba người sau khi biến mất vẫn chưa tới hai tức, Hà Chí Tôn cùng cái kia Mộc Chí Tôn mang theo một trăm tên lão giả áo bào trắng xuất hiện tại Dương Diệp Ba người vị trí.

Nhìn thấy giữa trường rỗng tuếch, Hà Chí Tôn đám người sắc mặt trở nên âm trầm.

“Sưu, hắn chạy không xa!”

Theo Hà Chí Tôn âm thanh hạ xuống, mọi người trực tiếp xé rách không gian, biến mất ở tại chỗ.

Ở liên tục triển khai ba lần Vô Hình kiếm độn sau, kiếm linh mới dừng lại.

“Lần này, Thánh địa đến rất nhiều cường giả, ngoại trừ cái kia hai đại chí tôn ở ngoài, còn có gần một trăm trung cấp bán thánh cường giả, không chỉ có như vậy, ta còn cảm giác được một luồng cực kỳ kín đáo khí tức, cái kia”

Kiếm linh nói nói, đột nhiên, hắn hai mắt trợn tròn, đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về hư không, trực tiếp hư không nơi không gian bị vỡ ra đến, đón lấy, một thanh trường thương tự không gian kia hướng về ba người bọn họ quán xạ mà đến! Chuôi này trường thương tốc độ cực nhanh, thêm vào lại xuất kỳ bất ý, lúc này, kiếm linh căn bản không kịp triển khai Ngũ hành kiếm độn!

Lúc này Dương Diệp ngồi xếp bằng trên mặt đất, hai mắt như trước vẫn là đóng chặt, tựa hồ đang tiêu hóa trong cơ thể còn sót lại năng lực, bởi vậy, chỉ có thể là kiếm linh ra tay.

Nhìn ân a cũng trường thương, kiếm linh trong mắt loé ra một vệt hàn quang, chân phải đạp nhẹ mặt đất, cả người hóa thành một thanh cự kiếm phóng lên trời, đón nhận chuôi này trường thương.

Một đạo tiếng nổ lớn ở chân trời vang vọng mà lên, đón lấy, kiếm linh rơi vào Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược bên cạnh, lúc này kiếm linh sắc mặt tái nhợt đáng sợ, ở trong mắt nàng, có vẻ sợ hãi.

Đinh Thược Dược hơi nhướng mày, muốn nói cái gì, kiếm linh nhưng là trực tiếp bấm cái kiếm quyết, sau đó mang theo Dương Diệp cùng nàng biến mất ở tại chỗ.

Ở Ba người vừa biến mất một khắc đó, một tên nắm thương áo bào đen nam tử nhất thời xuất hiện tại Ba người nguyên lai chỗ đứng nơi.

“Ta trì cảnh muốn giết người, không ai có thể trốn đi được!”

Áo bào đen nam tử hướng phía trước đạp xuống, cả người biến mất ở giữa trường.

Mà áo bào đen nam tử vừa biến mất lúc, mắt mù ông lão lập tức xuất hiện tại áo bào đen nam tử trước kia chỗ đứng, cùng lúc đó, cái kia Hà Chí Tôn mấy người cũng xuất hiện tại giữa trường.

Nhìn thấy mắt mù ông lão, cái kia Hà Chí Tôn trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, lập tức hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, chỉ là liếc mắt nhìn chằm chằm mắt mù ông lão, không nói gì.

“Cái kia là ai? Thực lực thật mạnh!” Mắt mù ông lão bỗng nhiên nói.

“Là nghịch dũng khí huyền giả!” Hà Chí Tôn nói: “Người này hẳn là mười đại thần tướng một trong, chỉ là không biết bài thứ mấy. Hừ, mặc kệ bài thứ mấy, giết cái kia Dương Diệp là xoa xoa có thừa rồi!”

Mắt mù ông lão lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta nhiều như vậy người, dĩ nhiên chỉ là muốn truy sát một tên hoàng giả cảnh”

Hà Chí Tôn sắc mặt cũng có chút khó coi, dù sao, nhiều người như vậy đi truy sát cái hoàng giả cảnh người, việc này, thực sự là không thế nào hào quang.

“Đừng lãng phí thời gian, đi trễ, cái kia Dương Diệp khả năng liền muốn rơi vào nghịch dũng khí huyền giả tay trong đó rồi!” Cái kia Mộc Chí Tôn đột nhiên nói.

Hà Chí Tôn gật gật đầu, cùng mọi người lần thứ hai xé rách không gian

Mắt mù ông lão cũng liền bận bịu đi theo.

Kiếm linh Ba người vừa xuống đất, cái kia Đinh Thược Dược sắc mặt hoảng hốt, nói: “Kiếm linh, ngươi” bởi vì lúc này kiếm linh không chỉ có sắc mặt tái nhợt, hơn nữa thân thể dĩ nhiên có chút bắt đầu trong suốt!

“Trốn? Làm sao không trốn? Trò chơi này ta còn không có chơi đầy đủ đây!”

Lúc này, cái kia nắm thương áo bào đen nam tử xuất hiện tại kiếm linh Ba người phía sau cách đó không xa.

“Không sao, ta đến tiếp ngươi tiếp tục chơi!”

Giữa trường, Dương Diệp thanh âm vang lên!

Mới nhất tiểu thuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 793: Xuất binh huyền giả đại lục! Nguy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

793 chương: Xuất binh huyền giả đại lục! Nguy!

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên.

Hầu như là cùng lúc này, áo bào đen trong tay nam tử trường thương đột nhiên hướng về trước mặt hắn một điểm!

Một đạo đốm lửa tự áo bào đen trong tay nam tử trường thương đỉnh phun ra mà ra, trường thương khẽ run lên, ánh kiếm tiêu tan.

Áo bào đen nam tử khóe miệng nổi lên một vệt xem thường, mà lúc này, hắn tròng mắt đột nhiên kịch liệt co rụt lại, nắm trường thương tay đột nhiên buông lỏng, đón lấy, chuôi này trường thương ở ánh mắt của hắn nhìn kỹ hóa thành bụi trần

Lúc này, Dương Diệp tam người đã biến mất ở tại chỗ.

Áo bào đen nam tử nhìn phía xa, trong mắt có một tia nghiêm nghị, nhưng càng nhiều nhưng là hưng phấn cùng kích động, “Lực lượng pháp tắc, được lắm Dương Diệp, không hổ là có thể làm cho Thánh địa đám kia cẩu đều kiêng kỵ đau đầu người. Trò chơi này, muốn như vậy mới thú vị!”

Nói, áo bào đen nam tử liền phải đuổi tới đi, mà lúc này, Hà Chí Tôn mọi người cùng cái kia mắt mù ông lão xuất hiện tại giữa trường.

“Giết cái hoàng giả cảnh, ngươi Thánh địa dĩ nhiên như vậy hưng sư động chúng, thực sự buồn cười, đáng thương!” Áo bào đen nam tử nhìn lướt qua Hà Chí Tôn mọi người, trong mắt tràn ngập châm chọc cùng xem thường.

“Ngươi không buồn cười, ngươi không đáng thương, trước tại sao thất thủ?” Hà Chí Tôn lạnh lùng nói. Coi như một mình đấu, hắn bất sợ người trước mắt này, huống chi lúc này hắn biên là người đông thế mạnh!

“Hy vọng chơi cái chơi vui trò chơi thôi!” Áo bào đen nam tử nói.

Hà Chí Tôn cười gằn một, nói: “Cái kia chúc ngươi nhiều may mắn, tuyệt đối đừng đem mình cho đùa chơi chết rồi!”

“Nếu như không phải là bởi vì đao quân có bàn giao, ta hiện tại đã nghĩ giết ngươi!” Áo bào đen nam tử tử nhìn chòng chọc Hà Chí Tôn.

“Ngươi quá để mắt ngươi rồi!” Hà Chí Tôn nói: “Nếu như không phải Thánh chủ đã thông báo, ta hiện tại liền có thể làm cho ngươi chết không có chỗ chôn, để ngươi rõ ràng, không còn thân bất tử các ngươi, kỳ thực cũng là như vậy!”

“Chiến?” Áo bào đen nam tử nói.

“Đến!”

Hà Chí Tôn hai tay vừa nhấc, liền muốn ra tay, mà lúc này, một bên mắt mù ông lão nhưng là thân hình hơi động, biến mất ở giữa trường, nhìn thấy tình cảnh này, áo bào đen nam tử cùng Hà Chí Tôn hai người mí mắt giật lên, hai người lạnh lùng nhìn đối phương một chút, không đang ra tay, mà là thân hình hơi động, biến mất ở giữa trường.

Dương Diệp trên người có Trấn Giới Thạch, phương nào được Trấn Giới Thạch, tương lai thì có nhiều quyền nói chuyện hơn, bọn họ đương nhiên sẽ không đem Trấn Giới Thạch tặng cho đối phương!

Dương Diệp trốn vào mặt đất, sau đó ẩn giấu ở Hồng Mông trong tháp. Lúc này bên ngoài, nhưng là có bốn tên Chí Cường giả, còn có hơn 100 chỗ trung cấp bán thánh, một khi bị quấn lấy, dù cho hắn lúc này đã hoàng giả cảnh cửu phẩm, cũng chỉ có một con đường chết!

Hắn cũng không nghĩ tới, lần này Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả dĩ nhiên liên hợp lại giết hắn!

Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả, tuy rằng không công khai liên thủ, thế nhưng, không nghi ngờ chút nào, bọn họ song phương đã đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, huyền giả đại lục nguy rồi!

“Ngươi không sao chứ?”

Hồng Mông trong tháp, Dương Diệp nhìn trước mặt hắn kiếm linh, chau mày, lúc này kiếm linh, thân thể hầu như trong suốt, điều này làm cho Dương Diệp tiếng nói đều có chút chiến.

Kiếm linh khẽ lắc đầu một cái, nói: “Sau đó hấp thu điểm kiếm ý của ngươi là có thể, chỉ có điều, trong thời gian ngắn ta không có biện pháp giúp trợ ngươi rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp thở phào nhẹ nhõm, nói: “Xin lỗi!” Đối với kiếm linh, trong lòng hắn là thật sự có hổ thẹn, bởi vì đối phương vì hắn, lại nhiều lần suýt chút nữa bỏ mệnh.

Kiếm linh nói: “Giúp ngươi, cũng là vì chính ta, ngươi không cần xin lỗi. Đón lấy ngươi chuẩn bị làm thế nào? Ngươi cũng nhìn thấy, cái kia Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả trong đó tựa hồ đã đạt thành một loại hiệp nghị nào đó, như ta sở liệu không sai, bọn họ trong thời gian ngắn khả năng liền muốn đối với huyền giả đại lục ra tay.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Sự tình còn rất xa không đến tuyệt vọng mức độ!”

“Làm sao, ngươi còn có hậu chiêu?” Kiếm linh đạo

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Nghĩ đến cái biện pháp, tuy rằng gặp nguy hiểm, nhưng ta muốn thử một chút!”

Kiếm linh nói: “Không thử cũng không có cách nào, ta muốn trước tiên ngủ say một thoáng, ta sẽ biến hóa thành cổ sao, ngươi có thể dùng kiếm ý cuồn cuộn không ngừng tẩm bổ ta. Trong lúc này, ngươi cũng có thể triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, lấy thực lực của ngươi bây giờ, mới có thể một lần chồng chất chí ít hai mươi lăm đạo trảm thiên bạt kiếm thuật, hai mươi lăm đạo trảm thiên bạt kiếm thuật, coi như là trung cấp bán thánh khả năng cũng sẽ bị ngươi thuấn sát!”

Nói xong, kiếm linh hóa thành cổ sao trôi nổi ở Dương Diệp trước.

Dương Diệp đưa tay nắm chặt cổ sao, trong cơ thể kiếm ý từng điểm từng điểm hướng về cổ sao hội tụ mà đi.

“Vạn sự cẩn thận!” Đinh Thược Dược đạo

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó lui ra Hồng Mông tháp.

Dương Diệp cũng không ra mặt đất, mà là vẫn hướng dưới nền đất nơi sâu xa đi đến, gần như sau hai canh giờ, một mảnh dung nham xuất hiện tại hắn trong tầm mắt. Không do dự, Dương Diệp hóa thành một luồng ánh kiếm đi vào cái kia đá phiến tương thế giới.

Rất nhanh, mấy chục đoàn bán thánh hỏa đoàn xuất hiện tại Dương Diệp trước.

“Dẫn ta đi gặp Tiểu Anh!” Dương Diệp đạo

Những kia hỏa đoàn ngọn lửa trên người vũ đến càng lớn, tựa hồ đang cảnh cáo.

“Mang ta đi!” Dương Diệp âm thanh có chút nặng, cùng lúc đó, tầng mười hai kiếm ý như thủy triều tuôn ra, ép những kia hỏa đoàn ngọn lửa trên người ảm đạm xuống.

Đang lúc này, Tiểu Anh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp đối diện, mà cùng lúc đó, chu vi xuất hiện mấy trăm cái hỏa đoàn, trong đó, toàn bộ là bán thánh, còn có mấy chục tên trung cấp bán thánh!

“Ngươi là đi tìm cái chết sao?” Tiểu Anh bay tới Dương Diệp trước, Dương Diệp chợt cảm thấy nhiệt độ đột nhiên thăng mấy trăm độ!

Dương Diệp kiếm ý co rút lại, hình thành kiếm ý lồng ánh sáng bao vây lấy chính mình, bị kiếm ý bao vây sau, nhiệt độ kia nhất thời khôi phục bình thường. Nhìn thấy tình cảnh này, Tiểu Anh trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, nói: “Không nghĩ tới ngắn trong thời gian ngắn không gặp, ngươi dĩ nhiên đạt đến thiên giai hai tầng kiếm ý, bản thân thực lực càng là biến như vậy mạnh, thật làm cho ta bất ngờ!”

“Lôi Lâm đây?” Dương Diệp cau mày hỏi, bởi vì hắn không nhìn thấy Lôi Lâm bóng người. Theo lý mà nói, Lôi Lâm biết hắn đến, nhất định sẽ đi ra.

“Ta thôn tính rồi!” Tiểu Anh nhìn thẳng Dương Diệp, âm thanh không chứa chút nào cảm tình.

Dương Diệp tròng mắt đột nhiên co rụt lại, trên người kiếm ý càng là biến cuồng nổi hẳn lên lúc này Dương Diệp trong đầu chỉ có sát ý cùng lệ khí, vô tận sát ý cùng vô tận lệ khí, đặc biệt nghĩ đến cái kia Lôi Lâm dáng dấp lúc

“Là ta hại hắn, là ta hại hắn”

Dương Diệp như thất hồn giống như lẩm bẩm nói nhỏ, đón lấy, hắn đột nhiên nhìn về phía Tiểu Anh, nói: “Ta để cho các ngươi tất cả mọi người đi cho nàng chôn cùng!” Lời vừa nói xuống, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, kiếm vực triển khai mà ra.

Tương xứng kiếm vực sau khi xuất hiện, Tiểu Anh thay đổi sắc mặt, mà đang lúc này, vô số tia kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bắn nhanh ra, vào đúng lúc này, Tiểu Anh trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, “Lực lượng pháp tắc, ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc, nhanh, nhanh thu tay lại, Lôi Lâm không có chết, ta lừa ngươi”

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt đỏ đậm tiêu tan rất nhiều, đồng thời, kiếm ý ngừng lại, thế nhưng, vẫn có chút chậm, chu vi mười mấy cái bán thánh hỏa đoàn hóa thành tro tàn

Nhìn chút hóa thành tro tàn hỏa đoàn, Tiểu Anh trong mắt loé ra một vệt kiêng kỵ cùng kinh hãi! Không chỉ có hắn, chính là chu vi những kia bán thánh hỏa đoàn cũng là xa xa lùi ra, không dám ở tiếp cận.

Một lát, Dương Diệp bình tĩnh lại, hắn tử nhìn chòng chọc Tiểu Anh, nói: “Làm cho nàng tới gặp ta!”

Tiểu Anh hít sâu một hơi, nói: “Hắn đang bế quan nỗ lực bán thánh cường giả!” Nói, hắn hai tay hợp lại lôi kéo, xa xa dung nham bị phân liệt ra, ở phần cuối nơi, là một toà cung điện, cái kia bản tọa phía trên cung điện, lúc này quay chung quanh vô số bé nhỏ quả cầu sét.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nhìn về phía Tiểu Anh, nói: “Xin lỗi!”

Bị Dương Diệp giết mười mấy cái bán thánh, Tiểu Anh đương nhiên sẽ không cho Dương Diệp sắc mặt tốt xem, lập tức nói: “Vừa nhưng đã biết hắn không có chuyện gì, vậy ngươi có thể đi rồi!”

Dương Diệp do dự hạ, sau đó nói: “Ta là tới tìm ngươi hỗ trợ!”

“Không giúp!” Tiểu Anh lạnh lùng nói.

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Ta, ta thật sự không phải cố ý, chỉ là khi nghe đến ngươi thôn tính Lôi Lâm lúc, ta thực sự là không khống chế được chính mình”

“Ngươi rất lo lắng Lôi Lâm?” Tiểu Anh bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Ta coi nàng là em gái ruột đối xử!”

Tiểu Anh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Chuyện gì!”

Dương Diệp nói: “Ngươi hẳn phải biết, ta là huyền giả đại lục, mà hiện tại, Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả sắp muốn đối với huyền giả đại lục ra tay, bằng vào ta huyền giả đại lục huyền giả thực lực, đánh tới cuối cùng, khẳng định là muốn đoàn diệt, vì lẽ đó, ta hi vọng”

“Vì lẽ đó ngươi hi vọng ta giúp ngươi đối kháng Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả?” Tiểu Anh đánh gãy Dương Diệp.

Dương Diệp vội vã gật gật đầu, đang muốn nói chuyện, Tiểu Anh nhưng là chỉ tay một cái bên cạnh, nói: “Nhân lúc hiện tại ta còn không có thay đổi chủ ý, lập tức đi!”

Dương Diệp: “”

Tiểu Anh nói: “Ta đúng là không nghĩ ra, ngươi lại muốn đi đối kháng Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả, còn muốn lôi kéo ta hạ thuỷ, ngươi, ngươi xác định đầu óc ngươi không thành vấn đề?”

Dương Diệp: “”

Tiểu Anh lại nói: “Ngươi thực lực bây giờ là không sai, thế nhưng ngươi cho rằng ngươi có thể đối kháng được Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả sao? Chính là trong đó một phương ngươi huyền giả đại lục đều không phải là đối thủ, ngươi, ngươi hiện tại liền đi cho ta!”

Dương Diệp nói: “Ta tìm ngươi hỗ trợ, tự nhiên là mới có lợi đưa cho ngươi.”

“Chỗ tốt gì đều không có tác dụng!” Tiểu Anh quả đoán từ chối.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Có thể làm cho ngươi trên thiên ngoại thiên chỗ tốt, cũng không dùng sao?” Hắn đây chính là ở dao động, bởi vì hắn tuy rằng có Hồng Mông tử khí, thế nhưng hắn cũng không có nắm chắc ngày sau có thể trên thiên ngoại thiên!

“Trên thiên ngoại thiên?” Tiểu Anh hai mắt híp lại, nói: “Ngươi khi ta ba tuổi đứa nhỏ sao?”

Mà đang lúc này, một đám lửa rơi vào Tiểu Anh trước, đón lấy, từng tia một gợn sóng tự đoàn kia hỏa diễm truyền ra, đi vào Tiểu Anh trong đầu.

Một lát, Tiểu Anh ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, nói: “Biết xảy ra chuyện gì sao?”

Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: “Cái gì?”

Tiểu Anh nói: “Huyền giả đại lục cùng Thánh địa từng người phái ra ba ngàn bán thánh cường giả đi tới đi về huyền giả đại lục truyền tống trận nơi, Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả muốn tấn công huyền giả đại lục rồi!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 794: Đến từ huyền giả đại lục phản bội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

794 chương: Đến từ huyền giả đại lục phản bội!

Huyền giả đại lục, hải tộc. ()

Lúc này huyền giả đại lục hết thảy bán thánh cường giả đều tập trung ở hải tộc trên không, mà ánh mắt của bọn họ, tắc lạc ở phía dưới cái kia phía trên hòn đảo nhỏ cái truyền tống trên đài, nghiêm nghị cực kỳ.

Cầm đầu là Mạc Lão cùng Lục Ngôn, ở Mạc Lão cùng Lục Ngôn bên cạnh, là cái toàn thân bị hắc khí bao phủ nam tử! Nam tử này chính là bị trấn áp tại này Lôi Trì bên dưới ma đầu!

"Không phần thắng!"

Một thanh âm tự cái kia bị hắc khí bên trong truyền ra.

Lục Ngôn liếc mắt nhìn cái kia bị hắc khí bao phủ nam tử, nói: "Phạm Kha ngươi chẳng lẽ muốn đầu hàng?"

"Đầu hàng?" Phạm Kha cười nhạo một, nói: "Ta bị Thánh địa cùng đám kia thiên ngoại thiên rác rưởi trấn áp mười vạn năm, đầu hàng? Ta là phải có nhiều tiện mới sẽ đi đầu hàng bọn họ?"

Lục Ngôn nhẹ nhàng cười cợt, nói: "Yên tâm, này truyền tống đài nhiều nhất một lần chỉ có thể truyền tống 100 người, trừ phi bọn họ kéo đến tận Thánh địa cường giả đỉnh cao, không phải vậy, đến bao nhiêu, giết bao nhiêu!"

"Vạn nhất đến chính là Thánh địa cao cấp bán thánh đây?" Phạm Kha đạo

"Chiến chứ, nhiều lắm chính là vừa chết thôi, lẽ nào ngươi sợ?" Lục Ngôn đạo

Phạm Kha nói: "Nói rõ trước, nếu như đối phương kéo đến tận Thánh địa cường giả đỉnh cao, như vậy, ta sẽ lập tức xoay người rời đi. Ta không sợ chết, nhưng không cần thiết vì các ngươi tử, lưu đến Thanh Sơn ở, không lo không có củi đốt!"

Đang lúc này, phía dưới truyền tống trận đột nhiên bùng nổ ra một vệt sáng xanh, nhìn thấy tình cảnh này, huyền giả đại lục mọi người như gặp đại địch, thần kinh nhất thời căng thẳng lên.

Rất nhanh, Hà Chí Tôn xuất hiện tại cái kia truyền tống trên đài.

Huyền giả đại lục bán thánh liền muốn ra tay, nhưng là bị Lục Ngôn ngăn cản.

Hà Chí Tôn quét bốn phía một chút, cười nhạo một, nói: "Huyền giả đại lục chỉ có ngần ấy thực lực, còn vọng tưởng chống lại ta Thánh địa, thực sự buồn cười đến cực điểm, nếu như không phải là bởi vì nghịch dũng khí huyền giả duyên cớ, diệt các ngươi, trong nháy mắt!"

"Ngươi tới, sẽ không chính là đem chứa bức chứ?" Lục Ngôn nhạt tiếng nói.

Hà Chí Tôn lạnh lùng liếc mắt nhìn Lục Ngôn, nói: "Bất kể như thế nào, đã từng đều là một mạch, chúng ta cũng không muốn đem sự tình làm tuyệt, hôm nay cho ở đây chư vị một cơ hội, phàm là đồng ý đầu hàng, ta Thánh địa chuyện cũ sẽ bỏ qua, không chỉ có như vậy, chúng ta còn có thể đem tộc nhân của các ngươi đón đi Thánh địa. Nhớ kỹ, đây là một cái cơ hội cuối cùng, nếu là mất đi, cấp đối xử các ngươi, chính là diệt tộc!”

Nghe vậy, giữa trường rất nhiều bán thánh cường giả nhất thời ý động.

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Lục Ngôn trong mắt loé ra một vệt hàn quang, liền muốn ra tay, bất quá lại bị Mạc Lão ngăn cản.

Mạc Lão lắc lắc đầu, nói: “Những kia có hai lòng người, lưu lại chúng ta nơi này, chung quy là cái gieo vạ, hiện tại để bọn họ đi, dù sao cũng hơn ngày sau cùng Thánh địa lúc giao thủ bọn họ ở quay giáo một đòn tốt.”

Lục Ngôn do dự hạ, sau đó gật gật đầu.

Không có quá nhiều lâu dài, một tên bán thánh cường giả đứng dậy, nói: “Ta thanh nguyên tông đồng ý đi tới Thánh địa!”

Theo tên này bán thánh cường giả đứng ra, rất nhanh lại có một tên bán thánh cường giả đứng dậy, nói: “Ta vô cực tông đồng ý đi tới Thánh địa”

“Ta Cốc gia đồng ý đi tới Thánh địa”

Rất nhanh, giữa trường ngoại trừ hải tộc, Ma tộc, yêu tộc cấp bán thánh cường giả không đầu hàng ở ngoài, còn lại những người kia tộc có bán thánh thế gia, tông môn, hầu như toàn bộ lựa chọn đầu hàng.

Mạc Lão cùng Lục Ngôn sắc mặt có chút khó coi, hai người bọn họ biết, đang đối mặt Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả nhiều cường giả như vậy dưới áp lực, rất nhiều người nhất định sẽ không chịu nổi lựa chọn đầu hàng, thế nhưng bọn họ không nghĩ tới, lại sẽ có nhiều như vậy, huyền giả đại lục bán thánh cường giả liền ít như vậy chí ít bảy phần mười!

Lấy cái gì đi chống lại Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả?

Cái kia Hà Chí Tôn trên mặt ý cười tắc càng ngày càng dày đặc, hắn cũng không phải sợ hiện tại Lục Ngôn cùng Mạc Lão ra tay, bởi vì hắn hiện tại liền đứng ở truyền tống trên đài, chỉ cần nghĩ, lập tức liền có thể lập tức huyền giả đại lục. Hơn nữa trải qua này một làm, huyền giả đại lục rất nhiều người đã có nhị tâm, nếu như Mạc Lão cùng Lục Ngôn hiện đang ra tay, cực khả năng để những kia mới vừa đứng ra bán thánh cường giả quay giáo một đòn!

Hắn, không có sợ hãi!

Đang lúc này, một ông già đột nhiên đứng dậy, tương xứng người lão giả này đứng ra sau, Lục Ngôn cùng Mạc Lão sắc mặt nhất thời thay đổi.

“Ngươi Đinh gia lẽ nào cũng phải đầu hàng?” Lục Ngôn trầm giọng nói.

Ông lão kia do dự một hồi, sau đó nói: “Lục tiền bối, nhân có chí riêng, còn hi vọng cho ta Đinh gia cái cơ hội sống sót!”

“Đinh nguyên, Thược Dược nha đầu kia sẽ không đồng ý!” Lục Ngôn đạo

Đinh nguyên đạo: “Ta mới là Đinh gia gia chủ!” Nói, hắn xoay người nhìn về phía cái kia Hà Chí Tôn, đối với hắn hơi thi lễ, nói: “Hà Chí Tôn, chúng ta tuy rằng không đạt đến bán thánh, thế nhưng cũng hy vọng có thể nương nhờ vào Thánh địa, cùng Thánh địa cùng tiến cùng lui, không biết Hà Chí Tôn có thể hay không tiếp nhận chúng ta.”

“Đương nhiên, hoan nghênh cực kỳ!” Hà Chí Tôn cười nói: “Nếu như chư vị đồng ý, dù cho là không có đạt đến bán thánh giả, cũng có thể mang theo người của các ngươi đi tới Thánh địa, ở nơi đó, các ngươi đem không cần lo lắng đề phòng, cũng không cần lo lắng nghịch dũng khí huyền giả, bởi vì, Thánh địa là các ngươi to lớn nhất chỗ dựa!”

Nghe được Hà Chí Tôn, giữa trường rất nhiều người không thể bình tĩnh rồi!

“Ta Ma tộc đồng ý nương nhờ vào Thánh địa” đang lúc này, Ma tộc bán thánh cường giả đứng dậy, nói: “Không biết Thánh địa có thể hay không tiếp nhận ta Ma tộc!”

“Hoan nghênh cực kỳ”

TruyencuatuiNet❤

“Ta hải tộc cũng đồng ý nương nhờ vào Thánh địa”

Rất nhanh, huyền giả đại lục nhân hầu như đầu hàng đầu xong.

Một lát, Hà Chí Tôn nhìn về phía cái kia yêu tộc yêu thánh, nói: “Ngươi yêu tộc đây?”

Lục Ngôn cùng Mạc Lão cũng nhìn về phía yêu tộc yêu thánh, người sau nhìn lướt qua trước những kia đầu hàng nhân một chút, nói: “Các ngươi sẽ hối hận!”

Có một tên bán thánh trầm giọng nói: “Yêu thánh, bây giờ tình huống ngươi cũng nhìn thấy, chúng ta căn bản không phần thắng, Thánh địa mục đích, cũng chỉ là muốn đối phó cái kia Dương Diệp mà thôi, chúng ta thực sự là không có cần thiết cùng Dương Diệp chôn cùng.”

Cái kia Ma tộc bán thánh cũng nói: “Yêu thánh, ta biết ngươi cùng Dương Diệp mọi người có giao tình, thế nhưng, ngươi thật sự nên vì cái kia cái gọi là giao tình làm cho toàn bộ yêu tộc đều diệt vong sao? Nghịch dũng khí huyền giả đã xuất thế, chúng ta nếu là không nương nhờ vào Thánh địa, lấy cái gì đi chống đối nghịch dũng khí huyền giả? Cũng chỉ có Thánh địa, mới có thể bảo đảm chúng ta an toàn!”

Yêu thánh lắc lắc đầu, nói: “Cuối cùng khuyên các ngươi một câu, các ngươi hẳn là cũng biết Dương Diệp tính cách, hôm nay chỉ muốn các ngươi ra huyền giả đại lục, cái kia cùng hắn chính là kẻ địch, đối xử kẻ địch, thủ đoạn của hắn cùng tàn nhẫn các ngươi là từng trải qua, hơn nữa, chỉ cần ra huyền giả đại lục, hắn chắc chắn sẽ không ở cho các ngươi chút nào cơ hội!”

“Dương Diệp?” Hà Chí Tôn cười gằn một, nói: “Hắn bất quá hoàng giả cảnh mà thôi, coi như hắn đạt đến bán thánh, có thể làm sao? Yêu thánh, còn có vị này thủ mộ người cùng Lục Ngôn, cùng với bao quát hết thảy huyền giả đại lục người, cho các ngươi tất cả mọi người ngũ ngày cân nhắc, nếu là sau năm ngày không đi tới Thánh địa đầu hàng, ta Thánh địa đem tàn sát toàn bộ huyền giả đại lục, là tàn sát, không để lại một người!”

Nói, Hà Chí Tôn mang theo mọi người tiến vào truyền tống trận

Nhìn huyền giả đại lục nhân cuồn cuộn không ngừng hướng về cái kia truyền tống trận đi đến, Mạc Lão cau mày trầm giọng nói: “Việc này có chút kỳ lạ, bây giờ thế đạo, không phải bán thánh, căn bản không có một chút tác dụng nào, mà hiện tại, Thánh địa thậm chí ngay cả những kia không phải bán thánh người đều đồng ý tiếp nhận, thực sự là có chút khác thường!”

Lục Ngôn lạnh lùng nói: “Ngược lại những người kia sẽ không có kết quả tử tế, chờ xem đi."

"Còn chưa mở đánh, người của các ngươi liền đi nhiều như vậy, không có đến đánh!" Một bên, Phạm Kha đột nhiên nói.

"Ngươi muốn đồng ý, hiện tại cũng có thể đi Thánh địa đầu hàng!" Lục Ngôn nhạt tiếng nói. Kỳ thực đối với hắn mà nói, ước gì toàn bộ huyền giả đại lục nhân toàn bộ đầu hàng, bởi vì cứ như vậy, Dương Diệp liền không dùng bị kiềm chế ở đây. Có hắn cùng Mạc Lão bảo vệ, coi như là Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả công phá huyền giả đại lục, bọn họ cũng như thế có thể sống mệnh!

"Xem các ngươi trấn định như vậy, nghĩ đến khẳng định là có hậu thủ gì, ta nghĩ xem!" Phạm Kha đạo

"Vậy ngươi sẽ chờ xem đi!" Lục Ngôn đạo

Thánh địa, thế giới dưới lòng đất.

Ở huyền giả đại lục rất nhiều người đầu hàng lúc, Dương Diệp chính là nhận được tin tức.

Bên trong cung điện, Tiểu Anh nói: "Nhìn thấy không? Không cần nghịch dũng khí huyền giả, liền cái Thánh địa, liền đánh đổ ngươi huyền giả đại lục bảy phần mười trở lên người, hơn nữa còn là ở không có động thủ tình huống hạ, ngươi cho rằng, ngươi có thể đối kháng được Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả sao?"

Dương Diệp nói: "Đây là sự lựa chọn của bọn họ, thế nhưng, còn có một phần người tuyển chọn theo ta, tỷ như cái kia yêu tộc, so với như hải tộc. Phụ người của ta, ta đương nhiên sẽ không đi ở quản sự sống chết của bọn họ, thế nhưng, những kia như trước còn ở theo người của ta, ta có thể nào vứt bỏ bọn họ?"

Tiểu Anh nhìn Dương Diệp một lát, nói: "Ngươi người này, để ta có chút bất ngờ. Được rồi, ngươi muốn cho ta giúp ngươi, ta rất hiếu kì, ngươi đến tột cùng có lý do gì để ngươi có tự tin có thể thuyết phục ta, để ta bồi tiếp ngươi đi cùng nghịch dũng khí huyền giả, còn có Thánh địa nhân tử khái!"

Dương Diệp trầm ngâm một hồi, nói: "Tiểu Anh, ngươi có muốn hay không trên thiên ngoại thiên!"

"Ai không hy vọng?" Tiểu Anh nói: "Thế nhưng, xin lỗi, ta không cảm thấy ngươi có cái kia năng lực trên thiên ngoại thiên. Hơn nữa, ta cho rằng hiện tại, ngoại trừ nghịch dũng khí huyền giả cùng Thánh địa cái kia biện pháp ở ngoài, vùng thế giới này cũng không có bất kỳ người nào, hoặc là bất luận biện pháp gì có thể đánh vỡ thiên lộ. Vì lẽ đó, ta sẽ không giúp ngươi đi đối kháng Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả!"

Dương Diệp chậm rãi đi tới Tiểu Anh trước, nhìn thẳng Tiểu Anh, nói: "Nếu như ta đạo, ta có thể đánh vỡ thiên lộ, ngươi tin sao?"

"Ngươi dao động, ngươi bắt lấy dao động!" Tiểu Anh đạo

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, rất nghiêm túc nói: "Ta có thể thành thánh!"

"Tiếp tục dao động!" Tiểu Anh lạnh lùng nói.

Dương Diệp mặt đen lại, hắn bất nói nhảm nữa, trực tiếp đưa tay kéo Tiểu Anh tay, Tiểu Anh biến sắc mặt, đang muốn động thủ, đột nhiên, hắn hai mắt trợn tròn, cả người cũng bắt đầu ở hơi chiến lên, "Bản nguyên tử khí?" Nói, hắn ngược tay nắm lấy Dương Diệp tay, tựa hồ đang khát cầu càng nhiều Hồng Mông tử khí.

Thế nhưng, Dương Diệp nhưng là thu tay về, nói: "Hiện tại ngươi tương tin chưa?"

"Ngươi tại sao có thể có bản nguyên tử khí!" Tiểu Anh tử nhìn chòng chọc Dương Diệp.

Dương Diệp nói: "Không trọng yếu, trọng yếu chính là, ta không chỉ có thể để chính ta thành thánh, vẫn có thể để ngươi thành thánh, vì lẽ đó, ngươi còn muốn cự tuyệt sao?"

Đang lúc này, Tiểu Anh đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, sau đó trực tiếp trói lại Dương Diệp cái cổ, nói: "Hiện tại liền để ta thành thánh, không phải vậy, ta ảo quyết định cổ của ngươi!"

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 795: Thiên giai ba tầng kiếm ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

795 chương: Thiên giai ba tầng kiếm ý?

"Thả ra"

Dương Diệp âm thanh có chút lạnh lẽo.

Tiểu Anh tử nhìn chòng chọc Dương Diệp một lát, sau đó buông lỏng tay ra, nói: "Thế giới này, không ở có bản nguyên tử khí, ngươi, làm sao có khả năng"

Dương Diệp nói: "Không có cái gì không, về phần tại sao có bản nguyên tử khí, ta không thể nói cho ngươi, ta chỉ muốn nói, ta có thể thành thánh, đồng thời còn có thể trợ giúp ngươi thành thánh, này không phải cái lời nói suông"

"Ngươi hiện tại để ta thành thánh, ta giúp ngươi quét ngang Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả" Tiểu Anh ánh mắt sáng quắc.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Hiện tại thành thánh, đó là một con đường chết, nhân vì là kẻ địch của chúng ta, không chỉ có là Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả, còn có thiên ngoại thiên. Ngươi giết Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả sau khi, ngươi có thể xông ra thiên ngoại thiên à còn nữa, ngươi có thể trăm phần trăm bảo đảm chính mình liền có thể thành thánh à"

Dương Diệp còn có cái lý do không có đạo, đó chính là hắn không muốn để cho thiên ngoại thiên nhân biết thế giới này còn có bản nguyên tử khí, chí ít là ở hắn có năng lực tự vệ trước. Một khi để thiên ngoại thiên nhân biết này thế giới đóng kín còn có bản nguyên tử khí, đối phương chắc chắn sẽ không giảng hoà, khi đó, phỏng chừng có không biết bao nhiêu thánh giả, thậm chí người càng khủng bố hơn tìm đến hắn

Tiểu Anh trầm mặc hồi lâu, nói: "Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả diệt huyền giả đại lục sau khi, ta đồng dạng có cơ hội có thể thành thánh, mà ta, căn bản không cần trả bất cứ giá nào, chỉ cần lẳng lặng chờ đợi huyền giả đại lục diệt vong liền có thể."

Dương Diệp nói: "Có thể vạn nhất huyết xông lên thương f,.. Khung không thành công ni hoặc là lại có cái gì khác bất ngờ ni ngươi nên rõ ràng, bất kỳ bất ngờ đều có khả năng, mà ta chỗ này bản nguyên tử khí, nhưng là chân thực. Còn có, ngươi cũng đừng nghĩ cướp giật, hoặc là có ý đồ xấu gì, ta nếu dám bại lộ bản nguyên tử khí, tự nhiên là có dựa dẫm"

Tiểu Anh mí mắt giật lên, xác thực, hắn có đánh qua trắng trợn cướp đoạt chủ ý, thế nhưng hiện tại, trong lòng nàng không khỏi có chút do dự. Dương Diệp quá thần bí, thần bí đến hắn đều có chút kiêng kỵ. Do dự hồi lâu, hắn chung quy vẫn là từ bỏ trắng trợn cướp đoạt ý nghĩ, bởi vì sơ sót một cái, không chỉ có thể có thể sẽ mất đi bản nguyên tử khí, còn có thể trêu đến trước mắt này người điên phát rồ, khi đó, liền đúng là cái được không đủ bù đắp cái mất

Trầm mặc một lát, hắn nói: “Ta yếu trợ ngươi, lúc nào có thể để cho ta thành thánh”

“Một người, hai người thành thánh là không có một chút tác dụng nào” Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt điên cuồng, “Muốn thành thánh, tốt nhất là 100 người, mấy trăm người đồng thời thành thánh, như vậy, chúng ta hay là mới có cơ hội, mà ta hiện tại vẫn không có cái kia năng lực làm ra nhiều như vậy thánh giả cảnh cường giả, vì lẽ đó, ta cần thời gian”

Nghe được Dương Diệp muốn tạo mấy trăm thánh giả, Tiểu Anh mí mắt giật lên, ngực kịch liệt chập trùng biểu hiện lúc này nội tâm của nàng khiếp sợ. Mấy trăm thánh giả, đó là khái niệm gì nếu như không phải nhìn thấy Hồng Mông tử khí, hắn sẽ cho rằng Dương Diệp là ở phát rồ

Một lúc lâu, Tiểu Anh hít sâu một hơi, nói: “Ngươi cần phải bao lâu”

“Ta đạt đến bán thánh hẳn là là có thể” Dương Diệp đạo

“Đại khái bao lâu thời gian” Tiểu Anh hỏi.

“Hẳn là rất nhanh” Dương Diệp đạo

Tiểu Anh: “”

Dương Diệp nói: “Nói chung, hiện tại ngươi lựa chọn đi, là muốn tuyển chọn theo ta, đi con đường của ta, hay là muốn theo Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả đi cái kia huyết xông lên bầu trời lộ.”

“Ở để ta xem một chút bản nguyên tử khí” Tiểu Anh đạo

Dương Diệp gật gật đầu, cong ngón tay búng một cái, một tia bản nguyên tử khí đi vào Tiểu Anh trong cơ thể, Tiểu Anh cả người nhất thời dường như điện giật giống như run rẩy, ở trên mặt nàng, tràn đầy sảng khoái biểu hiện. Hồi lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ở ta lòng đất này nơi sâu xa nhất, ngủ say sắp tới hơn năm ngàn bán thánh giai hỏa linh, trong đó, trung cấp bán thánh, có chí ít hai trăm khoảng chừng: Trái phải, còn cao cấp bán thánh, chỉ có ta cái. Tổng cộng tính gộp lại, ta có sáu ngàn khoảng chừng: Trái phải bán thánh hỏa linh, thế nhưng, thực lực của bọn họ không bằng Thánh địa còn có nghịch dũng khí huyền giả.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nói: “Nếu như có thể, ta hi vọng tương lai, ngươi có thể cũng cho chúng nó cái thành thánh cơ hội”

“Nếu như đủ khả năng, nhất định” Dương Diệp đạo

Tiểu Anh gật gật đầu, nói: “Hiện tại khởi hành đi huyền giả đại lục”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ngươi trước tiên triệu tập nhân thủ, chờ ta ba ngày đúng rồi, ngươi có ngàn năm hỏa tinh thạch à cho ta, càng nhiều càng tốt”

Tiểu Anh nhìn Dương Diệp một chút, vung tay lên, một đống lớn hỏa tinh thạch xuất hiện tại Dương Diệp trước, nói: “Ở ta lòng đất này, chính là không bao giờ thiếu hỏa tinh thạch, trong này không chỉ có ngàn năm, thậm chí mấy ngàn năm đều có. Bất quá, những thứ đồ này đối với nhân loại các ngươi tuy rằng có tác dụng lớn, thế nhưng đối với chúng ta nhưng là không có có tác dụng gì”

Nhìn trước mặt những kia hỏa tinh thạch, Dương Diệp chỉ cảm thấy chính mình trái tim gia tốc, bởi vì cái kia một đống có ít nhất vài ngàn khối

Dương Diệp thu hồi những kia hỏa tinh thạch, nói tiếng cám ơn, sau đó tùy tiện lựa chọn một gian đại điện, đem hết thảy bán thánh con rối toàn bộ phóng ra. Hiện tại hắn bán thánh con rối có tới hơn 1,300 cụ, trong đó, trung cấp bán thánh có sắp tới một trăm cụ, mà còn lại toàn bộ là phổ thông bán thánh con rối.

Hít sâu một hơi, Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, hỏa tinh thạch bắn ra, cuối cùng đi vào mỗi một bộ bán thánh con rối trong cơ thể, đón lấy, hắn đem hết thảy bán thánh con rối toàn bộ để vào Hồng Mông trong tháp trong một gian phòng, cùng lúc đó, hắn đem Hồng Mông trong tháp hết thảy Hồng Mông tử khí toàn bộ cho tới trong phòng kia

Tu luyện, điên cuồng tăng lên những này bán thánh con rối thực lực.

Dương Diệp rất rõ ràng, này có chút dục tốc bất đạt, thế nhưng, hắn lúc này căn bản không lựa chọn, những này bán thánh con rối nếu như không thể đạt đến trung cấp, đôi kia nghịch dũng khí huyền giả còn có Thánh địa tới nói, một điểm uy hiếp lực đều không, dù cho là thêm vào Tiểu Anh những kia bán thánh hỏa linh.

Đang hấp thu hỏa tinh thạch cùng Hồng Mông tử khí sau, một ít phổ thông bán thánh con rối lập tức trở thành trung cấp bán thánh, Dương Diệp rất rõ ràng, này chủ yếu là Hồng Mông tử khí công lao, tuy rằng hỏa tinh thạch năng lực bất sai, nhưng tuyệt đối không để một tên phổ thông bán thánh đạt đến trung cấp bán thánh. Thậm chí, Dương Diệp cho rằng coi như là cái kia cái gọi là cái gì bản nguyên tử khí khả năng cũng không có khủng bố như vậy

Không nghi ngờ chút nào, Hồng Mông tử khí nhất định phải so với cái kia cái gì bản nguyên tử khí càng tốt hơn, cao cấp hơn

Thời gian sau này bên trong, hầu như mỗi cách một hồi sẽ có một tên phổ thông bán thánh đạt đến trung cấp bán thánh

Dương Diệp cũng không có nhàn rỗi, lúc này hắn đang nghiên cứu trong đầu kiếm tông tổ sư để cho hắn cái kia tam sợi kiếm ý. Cái kia tam sợi kiếm ý khủng bố, hắn lúc trước nhưng là tận mắt nhìn thấy.

Thôn tính kiếm ý, có thể tăng cao thực lực, Dương Diệp có nghĩ tới thôn tính này tam sợi kiếm ý lấy này đến tăng lên kiếm ý của chính mình, để kiếm ý của chính mình đạt đến thiên giai ba tầng. Đây là hoàn toàn có thể, bởi vì lúc này hắn đã là thiên giai hai tầng đỉnh cao thế nhưng hắn nhưng vẫn không dám thôn tính này tam sợi kiếm ý, bởi vì, này tam sợi kiếm ý rất mạnh, ẩn chứa trong đó kiếm tông tổ sư đạo

Sơ sót một cái, ai thôn tính ai cũng sẽ là cái vấn đề

Bất quá, cuối cùng Dương Diệp vẫn là quyết định thử một lần đương nhiên, hắn sẽ không lập tức liền thôn tính cái kia tam sợi kiếm ý, mà là trước tiên phân ra một tia kiếm ý ở Hồng Mông trong tháp, đón lấy, hắn thả ra kiếm ý của chính mình hướng về cái kia sợi kiếm ý vây lại, ở Dương Diệp điều khiển hạ, kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý không né tránh, cũng không phản kháng, yên tĩnh lạc ở nơi đó, thế nhưng, Dương Diệp nhưng là phát hiện, hắn kiếm ý của chính mình dĩ nhiên ở chống cự

Kiếm ý của hắn đã có linh, bản năng sẽ đối với nguy hiểm đồ vật có bài xích cùng chống cự, nói cách khác, kiếm ý của hắn cảm giác quả thực tổ sư cái kia sợi kiếm ý rất nguy hiểm

Dương Diệp đương nhiên có thể mạnh mẽ để kiếm ý của chính mình đi thôn tính kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý, bất quá, hắn cũng không làm như thế. Hắn hít sâu một hơi, dụng ý niệm bắt đầu cùng kiếm ý của chính mình giao lưu: “Ngươi sợ nó”

Kiếm ý không bất kỳ đáp lại, thế nhưng Dương Diệp tin tưởng kiếm ý có thể nghe hiểu hắn, hoặc là đạo, hắn là ở hỏi mình.

Dương Diệp lại nói: “Ta nói rồi, ta sau này muốn vượt qua kiếm tông tổ sư. Thế nhưng, nếu như ngay cả hắn lưu lại một tia kiếm ý ta đều không thể đánh bại, ta sau này còn làm sao đi vượt qua hắn ta biết, đi thôn tính nó gặp nguy hiểm, cũng rất mạo hiểm, thế nhưng, tương tự, cũng mới có lợi, không phải sao ăn nó, ngươi sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn, nếu như không ăn, đời này ngươi khả năng đều không có cơ hội tăng lên”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: “Lấy cường thôn yếu, ai cũng đến; Lấy nhược thôn mạnh, lúc này mới có thể khác với tất cả mọi người, chúng ta, liền muốn khác với tất cả mọi người”

Nói, Dương Diệp lần thứ hai thôi thúc kiếm ý đánh về phía kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý, lần này, kiếm ý không ở mâu thuẫn phản kháng

Dương Diệp lại một lần nữa đã được kiến thức kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý cường hãn, hắn những kia kiếm ý còn không có tiếp xúc được kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý liền bắt đầu tiêu tan

Thôn tính, kiếm tông tổ sư kiếm ý ở thôn tính kiếm ý của hắn

Dương Diệp trong lòng rùng mình, từ bỏ vẫn là tiếp tục thoáng qua, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, lập tức thôi thúc hết thảy kiếm ý trực tiếp cái kia sợi kiếm ý triệt để bao bọc lại

Dương Diệp kiếm ý cùng kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý điên cuồng đại chiến

Dương Diệp kiếm ý là ở hạ phong, kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý không ngừng thôn tính kiếm ý của hắn, sợi kiếm ý ở Dương Diệp kiếm ý tẩm bổ hạ không ngừng lớn mạnh, mà Dương Diệp kiếm ý nhưng là càng ngày càng yếu thế, thậm chí, Dương Diệp còn cảm giác kiếm ý của chính mình lại muốn đi giai

Từ bỏ tiếp tục

Dương Diệp không tuyển từ bỏ, mà là tiếp tục không ngừng thả ra càng nhiều kiếm ý

“Nếu ngay cả hắn lưu lại một tia kiếm ý đều đối phó không được, ta còn nói gì vượt qua hắn”

Dương Diệp âm thanh có chút dữ tợn, trong cơ thể kiếm ý điên cuồng tuôn ra

Ở Dương Diệp không tiếc đánh đổi tình huống hạ, kiếm ý của hắn bắt đầu ổn định lại, dần dần, kiếm ý của hắn cùng kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý chiến cái lực lượng ngang nhau.

Kiếm tông tổ sư kiếm ý tuy mạnh, nhưng, chung quy là bèo không rễ, mà Dương Diệp kiếm ý tuy rằng so với nó yếu, thế nhưng, chỉ cần Dương Diệp bất tử, kiếm kia ý liền vĩnh viễn không cần thiết. Cứ kéo dài tình huống như thế, kiếm tông tổ sư cái kia sợi kiếm ý tự nhiên sẽ bại. Đương nhiên, đây cũng là bởi vì Dương Diệp dám duyên cớ, phải biết, sơ sót một cái, kiếm ý của hắn nhưng là sẽ rớt giai

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua

Hai ngày sau.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 796: Thiên giai ba tầng kiếm ý khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

796 chương: Thiên giai ba tầng kiếm ý khủng bố!

Xa xa, Tiểu Anh nhìn tình cảnh này, trong mắt nghiêm nghị cực kỳ.

Thiên giai hai tầng kiếm ý, đối với nàng mà nói, ảnh hưởng cũng không lớn. Thế nhưng, thiên giai ba tầng kiếm ý liền không giống nhau, vậy cũng là có thể đối với nàng loại cường giả cấp bậc này tạo thành uy hiếp.

Ngồi xếp bằng trên mặt đất Dương Diệp chậm rãi tranh ra, ở trong mắt hắn đột nhiên bắn ra hai sợi ánh kiếm, ‘Xì’ một, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị đập tan, một đạo đen kịt vết nứt xuất hiện tại trước mặt hắn, bất quá rất nhanh, đạo kia đen kịt vết nứt chính là biến mất, không gian khôi phục bình thường.

Thiên giai viên mãn kiếm ý!

Dương Diệp trạm lên, cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm ý bắn nhanh ra ở trước mặt hắn không gian lại như một tờ giấy, mà kiếm ý của hắn tắc dường như một cái lưỡi dao sắc, dễ như ăn cháo vỡ ra không gian. Cái kia sợi kiếm ý vẫn hướng về phía trước bắn nhanh mà đi, ở nó mặt sau, là một đạo thật dài vết nứt không gian đuôi

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hai mắt khép hờ, tâm niệm khẽ nhúc nhích

Lấy hắn làm trung tâm, ngoại trừ hắn trạm vị trí, phạm vi phạm vi trăm trượng bên trong không gian trong phút chốc toàn bộ đổ nát, một đám lớn đen kịt không gian hố đen xuất hiện tại hắn chính là bốn phía!

Rất nhanh, những kia không gian khôi phục bình thường.

Dương Diệp trong lòng là khiếp sợ, bởi vì, hắn chỉ là sử dụng kiếm ý áp chế hạ chu vi, Nhưng hắn nhưng là không nghĩ tới, chỉ là này ép một chút chế, những kia không gian dĩ nhiên không chịu nổi, trực tiếp đổ nát ra!

“Thiên giai viên mãn kiếm ý, từ trình độ nào đó tới đạo, đã không nhược thế giới này pháp tắc không gian.” Tiểu Anh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Ngươi có thể thử xem, để kiếm ý của chính mình hòa vào vùng không gian này, xem sẽ có hiệu quả gì!”

“Hòa vào vùng không gian này?” Dương Diệp có chút giải.

“Hắn nói không sai, ngươi có thể thử xem!” Lúc này, kiếm linh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, ở trong mắt nàng, có khiếp sợ cùng vẻ vui mừng, “Thiên giai ba tầng kiếm ý đặc điểm là dung hợp, cùng kiếm kỹ dung hợp, cùng không gian dung hợp, còn có cùng thiên địa dung hợp, thậm chí, có thể cùng lực lượng pháp tắc dung hợp. Ngươi thử một chút xem!”

“Ngươi không sao rồi?” Nhìn thấy kiếm linh đi ra, Dương Diệp cũng là vui vẻ.

Kiếm linh gật gật đầu, nói: “Ta không nghĩ tới ngươi lại dám thôn tính kiếm tông tổ sư kiếm ý, phải biết, kiếm ý của hắn có thể nói là vùng thế giới này từ trước tới nay mạnh nhất kiếm ý. Thế nhưng ta không nghĩ tới, ngươi thành công. Kéo phúc của ngươi, hấp thu một chút thiên giai ba tầng kiếm ý sau, thương thế của ta triệt để khôi phục rồi!”

Dương Diệp gật gật đầu, tâm niệm khẽ nhúc nhích, kiếm ý tự trong cơ thể hắn tuôn ra, dần dần, hắn phát hiện, kiếm ý của hắn dĩ nhiên thật sự có thể hòa vào không gian chung quanh bên trong, cùng không gian chung quanh hoàn toàn vì một thể!

Lúc này, kiếm linh đột nhiên cong ngón tay búng một cái, một đạo kiếm khí bắn về phía Dương Diệp, thế nhưng khi này sợi kiếm ý đạt đến Dương Diệp trước mặt trong phạm vi một trượng lúc, đột nhiên ‘Ầm’ một, trực tiếp nổ bể ra đến!

“Thấy không, nguyên bản ta này sợi kiếm khí có thể dễ dàng phá tan trước mặt ngươi không gian, thế nhưng, tương xứng kiếm ý của ngươi hòa vào trước mặt ngươi không gian sau, làm cho vùng không gian này đại đại tăng mạnh, Cho tới kiếm khí của ta căn bản là không có cách xuyên thủng không gian.” Kiếm linh nói: “Đương nhiên, thiên giai kiếm ý chân chính chỗ lợi hại, không thể chỉ ở tại này.”

“Còn có công hiệu gì?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

Kiếm linh khẽ mỉm cười, nói: “Kiếm ý của ngươi, có thể hòa vào không gian, tự nhiên cũng có thể hòa vào kiếm kỹ, lại sử dụng kiếm kỹ lúc, ngươi có thể hòa vào kiếm kỹ bên trong, ở đem hòa vào kiếm kỹ kiếm ý hòa vào trong không gian, sau đó đang lợi dụng không gian đặc tính đến công kích, ngươi thử xem!”

Nghe vậy, Dương Diệp không do dự, cong ngón tay búng một cái, một tia kiếm khí bắn nhanh ra, cái kia sợi kiếm khí đang bị kiếm ý hòa vào sau khi, Dương Diệp vội vã dựa theo kiếm linh phương pháp, lại sẽ cái kia sợi kiếm khí hòa vào bên trong không gian, sau đó, tình cảnh quái quỷ xuất hiện. Cái kia sợi kiếm khí dĩ nhiên biến mất rồi

Nói chuẩn xác là cái kia sợi kiếm khí ở hòa vào không gian sau trực tiếp ẩn thân, mà lấy hắn mắt thường, căn bản không thấy được ở trước mặt hắn bên trong không gian có một đạo kiếm khí ẩn giấu đi! Nếu như không phải cái kia sợi kiếm khí với hắn tâm thần có liên hệ, hắn thậm chí ngay cả cảm giác đều không cảm giác được

“Ngươi hòa vào không gian sau khi, có thể lợi dụng không gian tính đặc thù, nói như thế, ngươi hiện tại, không cần lúc trước thuấn không kiếm liền liền có thể làm được để kiếm khí trực tiếp qua lại không gian, lấy tốc độ nhanh nhất công kích kẻ địch!” Kiếm linh đạo

Dương Diệp tâm niệm khẽ nhúc nhích, nhất thời, mấy bên ngoài trăm trượng một bức tượng đá ầm ầm phá nát!

So với quang chi tử kiếm tốc còn nhanh hơn!

Dương Diệp trong lòng lăn lộn không ngớt, lúc này, kiếm linh lại nói:

“Kiếm kỹ hòa vào không gian, đạt đến ẩn giấu hiệu quả, lại có thể lợi dụng không gian tính đặc thù ngươi lần sau nếu là triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, hoặc là thiên tuyệt kiếm, ở trong đó thêm vào sự diệt vong của ngươi pháp tắc, dù cho là cái kia Hà Chí Tôn, chỉ cần hắn hơi không chú ý, khả năng đều bị ngươi một chiêu kiếm thuấn sát. Đương nhiên, bình thường đối địch tình huống hạ, hắn nếu có phòng bị, ngươi còn là không phải là đối thủ của hắn!”

Nói đến đây, kiếm linh hai tay vi khẽ nâng lên, hóa một vòng tròn, nói: “Sau này ngươi nếu là muốn sử dụng kiếm ý áp chế đối thủ, có thể mang kiếm ý của chính mình hòa vào không gian, còn có không khí bốn phía cùng với linh khí trung, đã như thế, ngươi thì tương đương với là ở mượn thiên địa chi uy ở áp chế đối phương. Dưới tình huống này, bình thường bán thánh khả năng liền nửa thành thực lực đều không thể phát huy, coi như Hà Chí Tôn loại cấp bậc đó, cũng sẽ phải chịu đại đại hạn chế!”

“Thật mạnh!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, không thể không nói, liền chính hắn đều bị thiên giai viên mãn kiếm ý cho chấn động đến. Hắn bây giờ nếu là chơi đánh lén, dễ dàng đánh giết trung cấp bán thánh, vậy tuyệt đối là một cái phi thường chuyện đơn giản, thậm chí, coi như là cao cấp bán thánh, cũng có cơ hội thành công.

“Ngươi hiện tại tuy rằng không phải bán thánh, thế nhưng, cho dù là cao cấp bán thánh cũng tuyệt đối không dám khinh thị ngươi!” Nói chuyện chính là Tiểu Anh, “Ngươi, đúng là để ta thật bất ngờ.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta tuy rằng có thể cho cao cấp bán thánh tạo thành uy hiếp, nhưng ta rất rõ ràng, nếu là chính diện một mình đấu, ta tuyệt đối không phải đối thủ của bọn họ. Đương nhiên, ta sẽ không ngốc đến đi cùng bọn họ chính diện một mình đấu. Đánh lén, mới là vương đạo!”

Tiểu Anh mí mắt giật lên, nếu như Dương Diệp đến đánh lén hắn, coi như là hắn cũng sẽ rất đau đầu, bởi vì Dương Diệp ẩn nấp khí tức bản lĩnh thực sự quá mạnh, thêm vào hiện tại kiếm ý của hắn cùng kiếm khí đều có thể hòa vào không gian, đạt đến ẩn giấu hiệu quả, này liền kinh khủng hơn.

Dương Diệp kiểm tra một hồi trong cơ thể những kia bán thánh con rối, một lúc lâu, khóe miệng hắn nổi lên một vệt nụ cười, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về Tiểu Anh, nói: “Người của ngươi tất cả chuẩn bị xong chưa?”

Tiểu Anh gật gật đầu, nói: “Chúng ta hiện tại liền đứng dậy đi, ngươi huyền giả đại lục còn có cuồn cuộn không ngừng nhân đang đi tới Thánh địa, đi trễ, chỉ sợ ngươi liền sẽ trở thành chỉ huy một mình.”

“Bọn họ nếu muốn đầu hàng Thánh địa, vậy hãy để cho bọn họ đầu hàng đi, ta cần gì phải ngăn bọn họ?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Tiểu Anh trong lòng rùng mình, hắn mang theo ẩn ý nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Ở muốn ở Thánh địa, mặc kệ nơi nào, ngươi chỉ cần kêu một tiếng, ta cùng người của ta sẽ xuất hiện.”

“Ngươi lợi hại như vậy?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tiểu Anh nhìn một Dương Diệp, sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp: “”

“Ngươi thật là đần, ở Thánh địa, trên mặt đất có thể nói là Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả thiên hạ, thế nhưng ở lòng đất này, chính là thiên hạ của nàng. Ngươi tuy rằng trên mặt đất, thế nhưng hắn khẳng định có biện pháp biết hành tung của ngươi, vì lẽ đó, hắn sẽ cùng những kia bán thánh hỏa linh một đường theo ngươi, hiểu chưa?” Kiếm linh đạo

“Này ngược lại không tệ!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Ngươi hiện tại dự định đi cùng nghịch dũng khí huyền giả còn có Thánh địa nhân liều mạng?” Kiếm linh hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Bọn họ chẳng mấy chốc sẽ tấn công huyền giả đại lục, huyết chiến khẳng định là tránh khỏi không được, bất quá, hiện tại ta còn có chuyện muốn làm.”

“Cái gì?”

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt hàn quang, “Lúc trước trọng thương ngươi tên kia nghịch dũng khí huyền giả, hiện tại khẳng định còn đang tìm ta, khà khà, ngươi lẽ nào liền không muốn báo thù sao?”

“Hắn là cao cấp bán thánh!” Kiếm linh trầm giọng nói: “Ngươi thực lực bây giờ tuy rằng trở nên mạnh mẽ, nhưng không giết đến hắn!”

“Thử xem!”

Dương Diệp nói xong, thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

“Là bởi vì ta sao?”

Kiếm linh ở nguyên mà thấp giọng lẩm bẩm một, sau đó cũng hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp ra mặt đất sau khi, triệt để thả ra kiếm vực. Ở hắn mới vừa thả ra kiếm vực còn chưa tới hai tức, ở hắn cách đó không xa không gian một trận kịch liệt gợn sóng, đón lấy, một tên cầm trong tay trường thương, nam tử mặc áo bào đen tự không gian kia bên trong đi ra.

“Không phải muốn theo ta vui đùa một chút sao? Làm sao né này”

Hắc bào nam tử kia khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, muốn nói điều gì, thế nhưng còn chưa có nói xong, từng đạo từng đạo bạch quang lóe qua, một tức sau, áo bào đen nam tử sắc mặt trong nháy mắt kịch biến. Bởi vì ở hắn bốn phía, dĩ nhiên trực tiếp xuất hiện hơn một ngàn cái bán thánh cường giả, hơn nữa còn toàn bộ là trung cấp bán thánh!

“Ngươi”

Áo bào đen nam tử hoảng hốt, lại chuẩn bị đạo cái gì, mà lúc này, cảnh giới của hắn đột nhiên rơi xuống tới hoàng giả cảnh, sau đó, sau đó hơn một ngàn cái trung cấp bán thánh cường giả cùng nhau tiến lên

Áo bào đen nam tử tốt xấu là cao cấp bán thánh, chỉ là trong phút chốc, hắn liền phản ứng lại, sau đó hai tay xé một cái, liền muốn xé rách không gian đào tẩu, Nhưng, để hắn kinh hãi gần chết chính là, trước mặt hắn không gian dĩ nhiên xé không ra!

Áo bào đen nam tử trong mắt xuất hiện sợ hãi cùng vẻ nghi hoặc, hai tay lại xé

Ở áo bào đen nam tử toàn lực bên dưới, trước mặt hắn không gian bị xé rách ra một vết thương, bất quá này đầu đường tử rất nhỏ, chỉ có to bằng ngón cái đây căn bản không chui vào lọt!

Ở sau đó liền không có sau đó

Áo bào đen nam tử chết rồi, chết không nhắm mắt, hai mắt của hắn mở thật to, bên trong còn có sợ hãi cùng vẻ nghi hoặc, đương nhiên, càng nhiều chính là oán độc

Dương Diệp đi tới áo bào đen nam tử trước mặt, nhìn áo bào đen nam tử thi thể, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Quần ẩu, mới là vương đạo!”

Mà lúc này, hắn không gian chung quanh toàn bộ bắt đầu chiến chuyển động!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 797: Huyết xông lên bầu trời!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

797 chương: Huyết xông lên bầu trời!!

Nhìn chu vi những kia rung động không gian, Dương Diệp lạnh rên một tiếng, kiếm ý dâng trào ra, hòa vào những kia bên trong không gian, nhất thời, những kia rung động không gian toàn bộ bình tĩnh lại. ↗, x.

“A...”

Ở không gian kia nơi sâu xa, truyền đến từng đạo từng đạo sợ hãi thanh.

Dương Diệp cười gằn một, thu hồi bán thánh con rối cùng hắc bào nam tử kia thi thể, xoay người biến mất ở tại chỗ.

Áo bào đen nam tử thực lực chí ít là cao cấp bán thánh, nếu như là một chọi một, Dương Diệp khẳng định chiến bất quá hắn, thế nhưng, ở hơn một ngàn cụ trung cấp bán thánh con rối cùng Trấn Giới Thạch trước mặt, áo bào đen nam tử căn bản không sức hoàn thủ.

Cao cấp bán thánh!

Một tên cao cấp bán thánh con rối, thêm vào hơn một nghìn trung cấp bán thánh cùng Trấn Giới Thạch, nếu như ở gặp phải cái kia Hà Chí Tôn, Dương Diệp có lòng tin có thể đánh giết đối phương, đương nhiên, tiền đề là đối phương không phòng bị bên dưới, không phải vậy, đối phương tuy rằng đánh không lại, thế nhưng đào tẩu hẳn là vẫn là có thể.

Ở Dương Diệp đi rồi không bao lâu, một đám người áo đen xuất hiện tại hắn trước kia chỗ đứng.

“Lúc trước chuyện gì xảy ra?” Có nhân hỏi.

Đọc truyện tại http://truyencuaTui.Net/

“Không gian tựa hồ bị lực lượng nào đó phong tỏa!”

“Tiểu ngũ mấy người bọn họ thế nào rồi?”

“Chết hết ở không gian loạn lưu bên trong, phong thần tướng e sợ cũng đã lành ít dữ nhiều, cái kia Dương Diệp bên cạnh khả năng có Chí Cường giả giúp đỡ, không phải vậy, lấy thực lực của hắn, căn bản không phong tỏa trước không gian, Cho tới ngay cả chúng ta đều xé rách không ra, càng không thể đánh giết phong thần tướng!”

Giữa trường trầm mặc hồi lâu.

“Chúng ta coi thường hắn, người này có thể lại nhiều lần từ Thánh địa trong tay sống sót, không phải có Chí Cường giả giúp đỡ, chính là bản thân có này kinh người lá bài tẩy... Mặc kệ loại nào, đều không phải chúng ta có thể chống lại, triệt đi, đan dược tuy tốt nhưng cũng phải có mệnh hoa mới được!”

Rất nhanh, giữa trường mọi người biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp một đường nam đi, đi tới đi về huyền giả đại lục truyền tống trận nơi.

Ở Dương Diệp phía trước cách đó không xa là một toà cao cao bệ đá, thạch trên đài, là sắp tới trăm cái truyền tống trận quyển, lúc này, tại này truyền tống trận quyển trên không ngừng lập loè, cái lại cái huyền giả đại lục huyền giả tự cái kia truyền tống quyển trên đi ra, sau đó hướng đi truyền tống dưới đài trên vùng bình nguyên, ở phía trên vùng bình nguyên kia, lít nha lít nhít tất cả đều là là nhân, trong đó, đại thể đều vương giả cảnh trở lên huyền giả!

Ở truyền tống đài bên trái một chỗ núi nhỏ trên, đứng hơn ba ngàn tên lão giả áo bào trắng, ở trong đó, Dương Diệp nhìn thấy Thánh địa hai vị chí tôn; Mà ở bên phải một chỗ trên ngọn núi, nhưng là chừng ba ngàn tên người áo đen, khí tức rất mạnh, cách xa ở Thánh địa biên bên trên. Hai bên cũng không hề động thủ, mà là nhìn kỹ phía dưới những kia tự huyền giả đại lục đến đám người!

Dương Diệp cũng ở nhìn những người này, trong đó, có tốt hơn một chút là người hắn quen.

Nhìn những người này, Dương Diệp trầm mặc, trên mặt không có một chút nào vẻ mặt.

Càng ngày càng nhiều người đi tới Thánh địa, những người này đi tới Thánh địa sau, trên mặt là hưng phấn, kích động, mừng như điên. Bởi vì chuyện này với bọn họ tới nói, đi tới Thánh địa, sinh mệnh thì có bảo đảm, đồng thời, vẫn có thể hưởng thụ đến Thánh địa linh khí nồng nặc.

“Hống!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo rống to thanh, mọi người thấy đi, chỉ thấy một con to lớn màu đen Kỳ Lân chính đạp không mà đến, tại này màu đen Kỳ Lân trên lưng, đứng một tên nam tử.

Thần phù sư thần mô!

Thần mô nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt rơi vào Dương Diệp chỗ đứng, thấy thế, Dương Diệp trong lòng rùng mình, liền muốn rút đi lúc, thần mô nói chuyện, “Dương Diệp, nếu đến, cần gì phải trốn trốn tránh tránh đây?”

Lời vừa nói xuống, một đạo tia sáng chói mắt ở giữa sân đột nhiên bộc phát ra, ánh sáng sau khi, Dương Diệp xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

Vào đúng lúc này, ánh mắt của mọi người đều đầu đến Dương Diệp trên người, bao quát đám kia nghịch dũng khí huyền giả.

“Dương Diệp!”

Nhìn thấy Dương Diệp, Hà Chí Tôn trong mắt nổi lên một vệt dữ tợn, cùng bên cạnh hắn Chúng Thánh địa cường giả nhất thời xuất hiện tại Dương Diệp bốn phía, liền muốn động thủ, bất quá lúc này, thần mô nhưng là đột nhiên nói: “Các ngươi muốn giết hắn, không cần phải gấp gáp, ngược lại hắn hiện tại ở ta địa sát tỏa linh trong trận, dù như thế nào, hắn cũng là trốn không thoát.”

Địa sát tỏa linh trận?

Dương Diệp khẽ cau mày, chân giật giật, trong phút chốc, toàn bộ mặt đất xuất hiện một đạo màu máu vòng sáng, vòng sáng bên trên, trải rộng kỳ dị phù văn, những này phù văn từ từ lưu chuyển, từng tia một năng lượng kỳ dị từ này chút vòng sáng cùng phù văn thượng lưu ra, cuối cùng hội tụ đến dưới chân của hắn, hình thành một đạo màn ánh sáng màu đỏ ngòm, đem hắn vây ở bên trong.

Dương Diệp đấm ra một quyền!

Màn ánh sáng màu đỏ ngòm khẽ run lên, xuất hiện một chút vết rách, thế nhưng rất nhanh, những này vết rách lại biến mất không còn tăm hơi, không chỉ có như vậy, cái kia màn ánh sáng màu đỏ ngòm còn biến thâm hậu mấy phần.

“Vô dụng, này địa sát tỏa linh trận đừng nói là ngươi, coi như là một tên cao cấp bán thánh cũng đừng hòng dễ dàng nổ nát!” Thần mô cười nói.

“Như vậy thực sự là quá tốt rồi!” Một bên, cái kia Hà Chí Tôn bỗng nhiên nói: “Dương Diệp, kỳ thực, ta bất hy vọng hiện tại liền giết ngươi, bởi vì sau đó nhưng là có tràng trò hay muốn lên diễn, trận này trò hay nếu như có ngươi ở bên cạnh quan sát, vậy thì càng thú vị.” Đạo lời này lúc, Hà Chí Tôn trên mặt mang theo nụ cười quái dị.

Bên cạnh cái kia phía trên vùng bình nguyên rất nhiều huyền giả đại lục huyền giả lúc này cũng nhận ra Dương Diệp, rối loạn tưng bừng.

“Là Dương Diệp, tuy rằng tóc là bạch, nhưng đúng là Dương Diệp...”

“Hừ, Dương Diệp thì lại làm sao? Hắn bây giờ, tự thân cũng khó khăn bảo đảm. Cũng còn tốt lão tử đến Thánh địa, nếu như đem hi vọng ký thác ở trên người hắn, không biết muốn chết như thế nào!”

“Lâm huynh nói đúng lắm, cũng còn tốt chúng ta đầu hàng Thánh địa, không phải vậy, này Thánh địa đại quân tiến công huyền giả đại lục thời gian, chính là chúng ta mất mạng ngày a!”

“Nguyên bản ta còn thật coi trọng hắn, ai, không nghĩ tới, hắn chung quy là rơi vào Thánh địa trong tay, bất quá cũng tốt hắn rơi vào Thánh địa trong tay, nghĩ đến Thánh địa nhân hẳn là sẽ không ở thiên nộ chúng ta, chúng ta cũng có thể để tránh cho ngày khác sau trả thù!”

“Xác thực, người này tỳ vết tất báo, hôm nay chúng ta cử chỉ đã bằng sau lưng phản huyền giả đại lục, sau lưng phản hắn, lấy tính cách của hắn, nếu là sống sót, chúng ta há có đường sống?”

“Ha ha....”

Hà Chí Tôn đột nhiên bắt đầu cười lớn, hắn chỉ vào phía dưới những kia huyền giả đại lục huyền giả, nói: “Dương Diệp, thấy không, những này chính là ngươi phải bảo vệ người. Thực sự buồn cười, thực sự đáng thương a, ha ha...”

Dương Diệp không lý Hà Chí Tôn, mà là ánh mắt nhìn về phía xa xa chủ nhà họ Đinh đinh nguyên trên người, nói: “Thược Dược sẽ không để cho ngươi này làm!”

“Ta Đinh gia còn chưa tới phiên để nàng làm chủ!” Đinh nguyên hừ lạnh một tiếng, nói: “Dương Diệp, ngươi hiện tại đã tự thân khó bảo toàn, lại có tư cách gì để chúng ta tiếp tục vì ngươi liều mạng?”

“Chính là!” Một người khác huyền giả đại lục bán thánh đột nhiên nói: “Dương Diệp, nói cho cùng, Thánh địa tấn công huyền giả đại lục, chủ yếu chính là ngươi nguyên nhân, lúc trước nếu không là ngươi đắc tội Thánh địa, Thánh địa làm sao có khả năng hội công đánh huyền giả đại lục? Hiện tại, ngươi rơi vào Thánh địa trong tay, đôi này: Chuyện này đối với huyền giả đại lục tới nói, là một cái chuyện tốt to lớn, đối với chúng ta tới nói, cũng là như thế. Bởi vì, chúng ta không cần ở đi cùng với ngươi chịu chết rồi!”

“Ai!”

Một bên, Ma tộc bán thánh đột nhiên lắc lắc đầu, nói: “Dương Diệp, bất kể như thế nào, liền coi như chúng ta hết thảy theo ngươi, cũng là đối kháng không được Thánh địa, càng đối kháng không được nghịch dũng khí huyền giả. Chúng ta chỉ có theo Thánh địa liên thủ, mới có cơ hội đối kháng Thánh địa, cũng mới có cơ hội sống tiếp.”

“Chính là, chính ngươi đều tự thân khó bảo toàn, nhưng còn nhớ chúng ta theo ngươi, ngươi này nhân, cũng thực sự là quá vô sỉ chút, trả lại kiếm hoàng đây, ta phi!”

“Lúc trước yếu không phải là bởi vì ngươi giết Thánh địa người, có thể chúng ta đã sớm đi tới Thánh địa, Dương Diệp, ngươi chính là huyền giả đại lục tai tinh!”

“Chính là, nếu như không phải là bởi vì Dương Diệp ngươi, chúng ta đã sớm đi tới Thánh địa, lấy Thánh địa tài nguyên, nói không chắc chúng ta đã sớm thành hoàng rồi!”

“Cũng là buồn cười, ở huyền giả đại lục đề danh hoàng xưng bá, hiện tại đi tới Thánh địa nhưng là trở thành tù nhân, càng buồn cười hơn chính là, lại vẫn muốn cho chúng ta tiếp tục vì ngươi liều mạng, ngươi cho rằng đây là huyền giả đại lục a? Ngươi cho rằng ngươi hiện ở phía sau còn có hai cái siêu cấp chỗ dựa a? Mở mắt ra xem một chút đi, nơi này là Thánh địa, ở nhân gia Thánh địa trong mắt, ngươi liền không bằng cái rắm!”

Không biết là ở lấy lòng Thánh địa, vẫn là cái khác ý đồ, nói chung, lúc này huyền giả đại lục huyền giả chợt bắt đầu mắng nổi lên Dương Diệp, vô số người tiếng mắng chửi tụ hợp lại một nơi, thực sự là có chút đồ sộ!

“Ha ha...” Hà Chí Tôn cùng Thánh địa mọi người điên cuồng bắt đầu cười lớn, tiếng cười xông thẳng bầu trời.

Mà một bên nghịch dũng khí huyền giả bên kia thậm chí cũng truyền ra một chút tiếng cười...

Dương Diệp trầm mặc, không nói gì, tùy ý những người kia tại này dùng sức mắng hắn. Hắn không hề tức giận, có, chỉ là đáng thương, không phải vì chính mình, mà là vì là phía dưới những người kia đáng thương.

Hắn làm việc, chú ý không thẹn với lương tâm, tự hỏi, hắn không có hổ thẹn những người này, là những người này lựa chọn một con đường khác. Bất luận người nào đều có quyền lựa chọn con đường của chính mình, đương nhiên, bất luận người nào cũng phải vì sự lựa chọn của chính mình trả giá thật lớn.

Ánh mắt của hắn tìm đến phía cái kia cái truyền tống trận nơi, tại này truyền tống trên đài, còn có cuồn cuộn không ngừng nhân xuất hiện. Vào giờ phút này, này Thánh địa, phảng phất chính là huyền giả đại lục huyền giả thiên đường của nhân gian.

Nhân, càng lúc càng lớn, tự hơn một nghìn trượng ngọn núi nhìn xuống, lít nha lít nhít người, không thể nhìn thấy phần cuối.

Ở đoàn người biên giới nơi, đều có Thánh địa cường giả trấn thủ. Theo: Đè Thánh địa tới nói, chính là không cho bọn họ tùy ý đi lại, không đạo nguyên nhân, huyền giả đại lục nhân cũng không dám hỏi, chỉ có thể ở giữa sân chen chúc. Một ít thực lực tốt, tắc bay lên không trung, bất quá trên không trung cũng tương tự có nhân trấn thủ.

Dần dần, giữa trường bầu không khí càng ngày càng quỷ dị.

Có chút huyền giả đại lục huyền giả cảm giác có gì đó không đúng, liền muốn rời khỏi, thế nhưng, mỗi một cái muốn đi người, đều bị Thánh địa cường giả chạy trở về, nếu là cường đi...

Truyền tống trận dưới đài cái kia hơn 100 bộ thi thể chính là kết cục!

Giữa trường bầu không khí không chỉ có quỷ dị, còn càng ngày càng trầm trọng.

Bởi vì là cá nhân đều cảm giác được không đúng rồi!

Đang lúc này, cái kia Hà Chí Tôn đột nhiên xuất hiện tại cái kia truyền tống trên đài, vung tay phải lên, từng đạo từng đạo năng lực cột sáng phong ấn lại cái kia truyền tống đài, nhất thời, không ai có thể truyện đưa tới.

“1 tỉ... Trò hay, có thể mở màn đi!”

Theo Hà Chí Tôn âm thanh hạ xuống, xa xa một ngọn núi bên trên nghịch dũng khí huyền giả đột nhiên tự ngọn núi đỉnh lược hạ, sau đó hướng về cái kia huyền giả đại lục trong đám người vọt tới!

“Huyết xông lên bầu trời!”

Vô số nghịch dũng khí huyền giả gào thét!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 798: Ta vì là tại sao phải cứu các ngươi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

798 chương: Ta vì là tại sao phải cứu các ngươi?

Vừa bắt đầu, huyền giả đại lục mọi người không rõ, còn sững sờ ở tại chỗ..

Tương xứng đám kia nghịch dũng khí huyền giả vọt vào trong đám người sau, liền như bầy sói tiến vào dương quyển, tàn sát...

Nghịch dũng khí huyền giả chỗ đi qua, vô số người ngã xuống...

“Bọn họ là nghịch dũng khí huyền giả!”

Giữa trường, vô số người kinh hãi, hoảng hốt!

Huyền giả đại lục huyền giả không có thời gian suy nghĩ tại sao nơi này có nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ cũng không lựa chọn đi đối kháng, đang nhìn đến những kia nghịch dũng khí huyền giả thế không thể đỡ lúc, bọn họ lựa chọn chạy trốn!

Vô số người hướng về bốn phía điên cuồng chạy trốn, bởi vì nhiều người duyên cớ, bởi vậy, giữa trường biến cực kỳ hỗn loạn cả lên, rất nhiều người vì đào tẩu, thậm chí không tiếc bắt đầu công kích trước mắt mình người. Đối với bọn họ tới nói, có thể đào tẩu, mới là quan trọng nhất. Bởi vì, cái kia ba ngàn nghịch dũng khí huyền giả lúc này liền như sát thần giống như, căn bản không ai có thể chống đối!

Bởi vì hỗn loạn, giữa trường một số địa phương thậm chí bắt đầu rồi tự giết lẫn nhau...

Có thật nhiều nhân muốn chạy đi, thế nhưng, đang lúc này, một đạo hào quang màu đỏ ngòm đột nhiên xuất hiện tại đoàn người biên giới nơi, đem giữa trường tất cả mọi người đều cho vi lên.

Mấy người lập tức quay về những này màn ánh sáng công kích, thế nhưng bọn họ tuyệt vọng phát hiện, những này màn ánh sáng dĩ nhiên vẫn không nhúc nhích, cái nào sợ bọn họ vào đúng lúc này toàn bộ đồng lòng hợp lực đồng thời công kích, đều không thể lay động này màn ánh sáng chút nào!

Tuyệt vọng!

Tất cả mọi người tuyệt vọng!

Rất nhiều người, tuyệt vọng sau khi lựa chọn đập nồi dìm thuyền liều chết đến cùng, xoay người hướng về những kia nghịch dũng khí huyền giả vọt tới!

“Giết a, cùng bọn họ đồng quy vu tận...”

Vừa bắt đầu, chỉ là mấy người xông tới, rất nhanh, vô số người hướng về nghịch dũng khí huyền giả xông tới. Lít nha lít nhít đám người cái bắt lấy cái nhằm phía nghịch dũng khí huyền giả, đổi lấy nhưng là cái bắt lấy cái tử vong.

Ba ngàn bán thánh cường giả, trong đó, còn có thật nhiều trung cấp bán thánh, mà nhân loại biên, bán thánh chỉ có mười mấy, còn lại, tất cả đều là hoàng giả cảnh cùng Tôn giả cảnh bên dưới huyền giả. Hai cỗ cực kỳ không ngang nhau thực lực giao thủ, kết cục không cần nói cũng biết.

Đang nhìn đến coi như là tự bạo đều không thể thương tổn được nghịch dũng khí huyền giả sau, rất nhiều huyền giả đại lục huyền giả chân chính tuyệt vọng.

"Tại sao? Tại sao?"

"Tại sao..."

Vô số người cuồng loạn gào thét, ánh mắt của bọn họ nhìn về phía Hà Chí Tôn mọi người, thế nhưng đổi lấy nhưng là Hà Chí Tôn mọi người cười gằn.

Nhìn phía dưới huyền giả đại lục mọi người, Hà Chí Tôn âm thanh xa xa truyền đi: "Thiên địa hạo kiếp sắp tới, bọn ngươi tác dụng, chính là lấy huyết nhục vì bọn ta phô ra một cái đi về thiên ngoại thiên đại đạo, đây là bọn ngươi vinh hạnh, cần gì phải giãy dụa? Ngược lại đối với cho các ngươi loại này giun dế tới nói, chung quy là vô duyên trường sinh đại đạo, đã như vậy, sao không hiện tại liền nhanh Luân Hồi?"

"Thánh địa, ta. Thao. Ngươi tổ tông..."

"Thánh địa, lão tử thành quỷ cũng sẽ không bỏ qua các ngươi, a..."

"Thánh địa, ta nguyền rủa, ta nguyền rủa các ngươi không chết tử tế được, các ngươi tất cả mọi người đều không chết tử tế được..."

"A..."

Giữa trường, vô số người muốn rách cả mí mắt, oán độc nhìn Hà Chí Tôn mọi người vị trí. So với nghịch dũng khí huyền giả, bọn họ lúc này càng hận Thánh địa nhóm người này.

Tàn sát như trước, nghịch dũng khí huyền giả mọi người lấy chớp mắt giết chết hơn vạn nhân tốc độ đang điên cuồng đại tàn sát, giữa trường, máu chảy thành sông, chân chính máu chảy thành sông, vô số tinh lực cùng sát khí tràn ngập trên không, làm cho trên bầu trời có thêm một tầng mỏng manh huyết mạc, theo tinh lực cùng sát khí còn có oán khí càng ngày càng nhiều, cái kia huyết mạc cũng là càng ngày càng đậm, càng ngày càng quỷ dị!

Dương Diệp hờ hững nhìn giữa trường tất cả, trên mặt rất bình tĩnh, liền dường như trước những kia huyền giả đại lục huyền giả mắng hắn như thế, không có một chút nào sóng lớn.

"Dương Diệp!"

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một thanh âm.

Dương Diệp hướng âm thanh khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy nói chuyện chính là tên kia Ma tộc bán thánh. Ma tộc bán thánh nhìn Dương Diệp, trong mắt có lo lắng cùng hối hận vẻ, “Dương Diệp, ta biết, ngươi nhất định có biện pháp cứu chúng ta, cầu ngươi ra tay!”

Nghe được Ma tộc bán thánh, giữa trường những kia huyền giả đại lục huyền giả phảng phất bắt được một cái nhánh cỏ cứu mạng, toàn bộ nhìn về phía Dương Diệp.

“Kiếm chủ, chúng ta biết sai, kính xin kiếm chủ xuất thủ cứu giúp!”

“Xin mời kiếm chủ xuất thủ cứu giúp...”

Rất nhiều người thậm chí là quỳ xuống.

“Ha ha...”

Giữa trường vang lên Hà Chí Tôn tiếng cười lớn, hắn chỉ vào Dương Diệp, nói: “Hắn hiện tại tự thân cũng khó khăn bảo đảm, các ngươi dĩ nhiên cầu hắn cứu các ngươi, thực sự buồn cười, thực sự đáng thương.”

Lúc này, cái kia Ma tộc bán thánh tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, lại nói: “Dương Diệp, ta biết, ngươi nhất định có thể, có đúng hay không?” Tiếng nói của hắn đang run rẩy, chỉ lo nghe được sâu trong nội tâm mình không giống nhau đáp án.

Ở hết thảy nam vực huyền giả trong ánh mắt, Dương Diệp gật gật đầu.

“Oa...”

Giữa trường, vô số người tại chỗ mừng đến phát khóc, đó là sống sót sau tai nạn mừng đến phát khóc.

Liền ngay cả cái kia Ma tộc bán thánh trên mặt bất cấm hiện ra vẻ tươi cười...

Mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta nhưng là có thể cứu các ngươi, thế nhưng, ta vì là tại sao phải cứu các ngươi?”

Huyền giả đại lục đám người trên mặt vẻ mặt cứng ngắc, giữa trường xuất hiện nháy mắt yên tĩnh.

Chỉ thấy Dương Diệp lại nói: “Thiên làm bậy, còn có thể sống, tự làm bậy, không thể sống. Ở các ngươi tới đến Thánh địa một khắc đó, các ngươi cùng ta sẽ không có nửa phần quan hệ. Thành thật mà nói, ta còn muốn cảm tạ Thánh địa, bởi vì là bọn họ để ta biết, nguyên lai ở huyền giả đại lục, ta Dương Diệp là cái tai tinh, cái gieo vạ các ngươi tai tinh. Lúc trước các ngươi đạo Thánh địa là các ngươi cứu tinh, nặc, bọn họ liền ở bên cạnh, các ngươi đi cầu bọn họ a!"

Cứu bọn họ? Đừng đùa, cứu những người này tới làm gì? Đến cắn ngược lại chính mình sao?

Đối xử chính mình, hắn có thể khoan dung rất nhiều chuyện, thế nhưng, đối xử kẻ địch, hắn vụn vặt khoan dung, mà trước mắt những này huyền giả đại lục nhân hiện tại chính là kẻ thù của hắn.

"Dương Diệp, ngươi không chết tử tế được..."

Đột nhiên, có một tên huyền giả đại lục huyền giả gào thét một, sau đó hướng về Dương Diệp vọt tới...

"Dương Diệp, ngươi thấy chết mà không cứu, ta nguyền rủa ngươi, ta nguyền rủa ngươi không chết tử tế được..."

"Dương Diệp, ta cho dù chết cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi, a, chết cũng sẽ không bỏ qua ngươi...."

Tuyệt cảnh gặp sinh sau khi nhưng là phát hiện, nguyên lai lại là tuyệt cảnh, điều này làm cho giữa trường rất nhiều huyền giả đại lục huyền giả điên cuồng. Thời khắc này, bọn họ không hận Thánh địa, bọn họ càng hận trước mắt cái này có thể cứu bọn họ, nhưng là không ra tay Dương Diệp.

Vô số người hướng về Dương Diệp vọt tới, bọn họ muốn giết chết trước mắt cái này nhìn bọn họ tử Dương Diệp. Bọn họ rất nhiều người lúc này trong lòng là này nghĩ tới: Ngươi không cứu ta, ta tử cũng phải kéo ngươi theo, để ngươi không cứu ta...

Ở những người này vọt tới Dương Diệp trước mặt lúc, nhưng là bị màn ánh sáng màu đỏ ngòm ngăn trở, bọn họ điên cuồng công kích cái kia màn ánh sáng màu đỏ ngòm, tương xứng không công phá được cái kia huyết tay màn ánh sáng lúc, bọn họ oán độc nhìn Dương Diệp, dùng ánh mắt, dùng miệng đến công kích Dương Diệp, phảng phất vào giờ phút này tình cảnh của bọn họ chính là màn ánh sáng bên trong Dương Diệp tạo thành!

"Nhân tính..."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, không thể không nói, vào giờ phút này những này huyền giả đại lục huyền giả hành vi để hắn khiếp sợ cũng chấn động.

Tương xứng một người đối mặt tuyệt cảnh lúc, hắn điểm mấu chốt sẽ bị vô hạn đổi mới, khi đó hắn, chuyện gì đều làm được!

“Ha ha...”

Hà Chí Tôn lần thứ hai bắt đầu cười lớn, “Thần mô đại sư, nếu những người này này muốn giết Dương Diệp, vậy ngươi liền cho bọn họ một cơ hội mà!”

Xa xa, thần mô liếc mắt nhìn Hà Chí Tôn, sau đó vung tay phải lên, khóa lại Dương Diệp tia sáng kia mạc nhất thời biến mất không còn tăm hơi.

“A... Giết Dương Diệp, giết Dương Diệp...”

Màn ánh sáng sau khi biến mất, vô số người hướng về Dương Diệp nhào tới!

Xì...

Một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, nhớ kỹ, mấy trăm cái huyền giả đại lục huyền giả đầu một nơi thân một nẻo.

Xì...

Lại là một luồng ánh kiếm đảo qua, sắp tới ngàn người bị chặn ngang chặt đứt...

Thời khắc này, nam vực rất nhiều huyền giả đầu tỉnh táo rất nhiều, bọn họ hiện tại tựa hồ nhớ tới Dương Diệp là cái người nào, này ở nam vực, nhưng là đã từng đồ quá thành a!

Dương Diệp nắm trong tay kiếm, từng bước từng bước hướng về những kia huyền giả đại lục huyền giả đi đến, “Đến a? Làm sao không đến, các ngươi không phải muốn giết ta sao? Các ngươi không phải muốn giết ta sao?” Nói, Dương Diệp trường kiếm vung lên, một luồng ánh kiếm bắn nhanh ra, lại là mấy trăm người đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Rất nhiều nam vực huyền giả hoảng hốt, liên tiếp lui về phía sau!

Lúc này, phía trước một ít nam vực huyền giả đột nhiên ‘Phù phù’ một quỳ xuống, nói: “Cầu kiếm chủ xuất thủ cứu giúp, chúng ta ngày sau tất chính là kiếm chủ làm trâu làm ngựa...”

Càng ngày càng nhiều nhân quay về Dương Diệp quỳ xuống...

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt bi ai. Những người trước mắt này đúng là không có cứu, lúc trước còn muốn giết hắn, hiện tại, giết không được, liền biến thành cầu.

Những người này, nên cứu sao? Có thể cứu sao?

Dương Diệp lắc lắc đầu, những người này, không nên cứu, cũng không thể cứu. Cứu, không chỉ có sẽ nhiều rất nhiều trói buộc, ngày sau nói không chắc còn muốn bị bọn họ quay giáo một đòn!

Dương Diệp cầm kiếm xếp bằng trên mặt đất, hai mắt chậm rãi bế lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường rất nhiều huyền giả đại lục huyền giả nhất thời sắc mặt như tro tàn.

“Hừ!” Lúc này, cái kia Hà Chí Tôn đột nhiên nói: “Dương Diệp, đừng làm thật ngươi có thể cứu tựa như, nói cho ngươi, ngày hôm nay, không chỉ có bọn họ muốn chết, chính là ngươi, cũng phải chết, ở cũng không ai có thể cứu được ngươi!”

Nói, hắn nhìn về phía thần mô, người sau hiểu ý, lấy ra một tấm bùa chú ném đi, nhất thời, Dương Diệp chu vi lại xuất hiện một đạo lồng ánh sáng màu đỏ ngòm.

Nhìn chu vi đạo kia lồng ánh sáng màu đỏ ngòm, Dương Diệp cười nhạo một, nhưng là không nói.

Dương Diệp không xuất thủ cứu giúp, giữa trường mọi người ở không hy vọng sinh tồn, toàn bộ đều điên cuồng lên, liền muốn chân chính cùng những kia tàn sát nghịch dũng khí huyền giả đồng quy vu tận, mà lúc này, cái kia Hà Chí Tôn đột nhiên nói: “Ta có thể cho các ngươi cái sống sót cơ hội!”

Tất cả mọi người nhất thời lại ngừng lại, nhìn về phía Hà Chí Tôn.

Giun dế còn sống tạm bợ, huống hồ là người đâu?

Hà Chí Tôn cười gằn một, nói: “Ta sẽ mở ra truyền tống trận, bên kia, sẽ cuồn cuộn không ngừng có nhân quá, mà các ngươi muốn làm, chính là giết từ huyền giả đại lục bên kia đến người, mãi đến tận giết xong huyền giả đại lục người, như vậy, các ngươi mới có thể chân chính gia nhập ta Thánh địa. Hiện tại, chính là các ngươi hướng về ta Thánh địa mặt ngoài trung tâm thời điểm!”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 799: Thiên ngoại thiên nhân đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

799 chương: Thiên ngoại thiên nhân đến!

Tương xứng một người tuyệt vọng lúc, ngươi nếu để cho hắn một con đường sống, đừng nói để hắn giết người, chính là để hắn ăn thịt người, hắn cũng có không chút do dự đi làm.

Lúc này những này huyền giả đại lục huyền giả căn bản không suy nghĩ Hà Chí Tôn thật giả, đối với bọn họ tới nói, Hà Chí Tôn cho bọn hắn một cái hy vọng. Lại như một người sắp nịch vong lúc, đột nhiên bắt được một cái rong, khi đó bọn họ, là sẽ không nghĩ tới cây này rong có thể không có thể cứu bọn hắn, bọn họ chỉ có thể đi liều mạng nắm lấy cây này rong!

Bởi vì, đây là bọn hắn một điểm hy vọng cuối cùng.

Nghịch dũng khí huyền giả đình chỉ tàn sát, bất quá nhưng cũng không hề rời đi, mà là trôi nổi ở đỉnh đầu mọi người, mỗi một cái nghịch dũng khí huyền giả trong tay đều cầm một cái đỏ đậm liêm đao!

Hà Chí Tôn vung tay phải lên, truyền tống trận khôi phục bình thường, mới vừa khôi phục bình thường, thì có cuồn cuộn không ngừng nhân xuất hiện tại truyền tống trận trên.

Khi thấy giữa trường tình hình lúc, những người này toàn bộ sững sờ ở truyền tống trên đài.

“Giết!”

Huyền giả đại lục huyền giả bên trong, không biết ai hô một câu, trong phút chốc, che ngợp bầu trời năng lực công kích đánh về truyền tống trên đài những kia huyền giả đại lục huyền giả

Liền như vậy, giữa trường giết chóc như trước ở trình diễn.

“Dương Diệp, kính xin xem ở Thược Dược trên mặt, van cầu ngươi cứu cứu ta Đinh gia nhân!”

Đang lúc này, đinh nguyên xuất hiện tại Dương Diệp màn ánh sáng trước quay về Dương Diệp quỳ xuống, ở sau người hắn, là Đinh gia một ít người trẻ tuổi, lúc này, những người trẻ tuổi này khắp khuôn mặt là sợ hãi chi tử, bọn họ cũng theo đinh nguyên quỳ xuống, thế nhưng bởi quá độ sợ sệt, thân thể chính run rẩy kịch liệt, thậm chí mấy người còn đang khóc!

Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn Đinh gia mọi người, trong mắt chỉ có coi thường.

“Van cầu ngươi, lão phu không cầu ngươi cứu ta, chỉ cầu ngươi có thể cứu cứu ta Đinh gia những này phía sau lưng, trong này, có Thược Dược đệ đệ cùng muội muội, hi vọng ngươi nể mặt Thược Dược cứu cứu bọn họ, lão phu cầu ngươi rồi!” Đinh nguyên vừa nói vừa cho Dương Diệp dập đầu.

Đang lúc này, Đinh Thược Dược xuất hiện tại giữa trường.

Nhìn thấy Đinh Thược Dược, giữa trường người nhà họ Đinh đầu tiên là ngẩn người, sau đó chính là mừng như điên.

“Tỷ tỷ, cứu ta, cứu ta”

“Thược Dược, nguyên lai ngươi không chết, quá tốt rồi, ta Đinh gia có hi vọng, ta Đinh gia có hi vọng, ha ha”

“Trời xanh đáng thương, trời xanh đáng thương”

Thời khắc này, vô số người nhà họ Đinh mừng đến phát khóc, bao quát cái kia đinh nguyên cũng là như thế.

Đinh Thược Dược ánh mắt rơi vào đinh nguyên trên người, nói: “Lúc trước để ngươi làm chủ nhà họ Đinh, là coi trọng tứ thúc ngươi thận trọng, không nghĩ tới, ta chung quy vẫn là nhìn lầm, Cho tới ta Đinh gia bây giờ tao này đại họa.”

Đinh nguyên trên mặt xuất hiện vẻ áy náy, sau lưng hắn những kia đinh gia con cháu cũng là cúi đầu, lúc trước tình huống đó, coi như đinh nguyên không đến Thánh địa, bọn họ cũng sẽ không đồng ý. Có thể nói, không còn Đinh Thược Dược sau khi, không ai có thể trấn áp lại Đinh gia những kia có dã tâm người.

Đinh nguyên đang muốn đạo cái gì, Đinh Thược Dược khoát tay áo một cái, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, hắn không nói gì, chỉ là lập tức quỳ gối Dương Diệp trước, không nói gì, liền như vậy quỳ.

Nhìn thấy tình cảnh này, Đinh gia nhân toàn bộ cúi đầu, bao quát cái kia đinh nguyên cũng là như thế.

Dương Diệp đứng dậy, đi tới Đinh Thược Dược trước, đưa nàng dìu lên, nói: “Ngươi ta trong đó, thực sự là không cần thiết như vậy. Ngươi làm như thế, thành thật mà nói, trong lòng ta có chút cảm giác khó chịu!”

Đinh Thược Dược nói: “Lúc trước người nhà họ Đinh nói ta cũng nghe được, ta biết, bọn họ đều đáng chết. Thế nhưng, Đinh gia đối với ta có công ơn nuôi dưỡng, nhìn bọn họ tử, ta thực sự là không làm được.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Coi như ngươi không nói, ta cũng sẽ cứu bọn họ.”

Đinh Thược Dược hơi run run, sau đó, hắn làm như nghĩ tới điều gì, nhìn một Dương Diệp, trầm mặc lên.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Đinh gia mọi người, “Thành thật mà nói, ở tại bọn hắn đi tới Thánh địa một khắc đó, bọn họ có chết hay không, đối với ta mà nói, một điểm ý nghĩa đều không. Tử cũng được, bất tử cũng được, bất quá, ta lựa chọn để bọn họ bất tử, bởi vì bọn họ là người nhà của ngươi, nếu như nhìn bọn họ tử, ngươi nhất định sẽ thương tâm!”

Nghe vậy, Đinh gia cấp trong lòng người đại đại thở phào nhẹ nhõm, mà Đinh Thược Dược tắc nhìn Dương Diệp, như trước không nói gì.

“Không chết cũng có thể?”

Đang lúc này, Hà Chí Tôn xuất hiện tại giữa trường, nói: “Dương Diệp, kỳ thực ta thật sự thật tò mò, ngươi muốn làm sao tới cứu những người này.”

“Ta cũng thật tò mò!”

Thần mô cũng xuất hiện tại giữa trường, hắn đánh giá một Dương Diệp, “Nếu như là người khác nói như vậy, ta nhất định sẽ đưa hắn mấy cái ‘Nguyên tử phù’, thế nhưng ngươi, thành thật mà nói, ngươi không phải loại kia ngốc nghếch người, ngươi nếu dám nói thế với, khẳng định là chắc chắn, mà ta, thật sự rất muốn biết ngươi muốn làm sao loại bỏ ta bùa này văn trận pháp!”

Dương Diệp đi tới cái kia màn ánh sáng trước, tay phải kề sát ở cái kia màn ánh sáng bên trên, từng sợi từng sợi kiếm ý hòa vào cái kia màn ánh sáng bên trong

“Phá!”

Theo Dương Diệp một quát nhẹ, cái kia khóa lại Dương Diệp lồng ánh sáng ở Hà Chí Tôn cùng thần mô trong ánh mắt ầm ầm phá nát. Dương Diệp vung tay phải lên, đem Đinh gia mọi người làm hôn mê bất tỉnh, đem tất cả mọi người thu vào Hồng Mông trong tháp, sau đó nhìn về phía thần mô, nói: “Xem, cũng không nhiều khó!”

Lúc này Hà Chí Tôn cùng thần mô sắc mặt hai người nghiêm nghị cực kỳ, hai người tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, một lát, Hà Chí Tôn hít sâu một hơi, nói: “Dương Diệp, tuy rằng ta xem ngươi rất khó chịu, nhưng ta không phải không thừa nhận, ngươi đúng là kỳ tài ngút trời, dĩ nhiên ở cái tuổi này liền lĩnh ngộ thiên giai ba tầng kiếm ý, ngươi, xác thực rất đáng gờm!”

Thần mô gật gật đầu, nói: “Lấy ngươi thiên phú này, coi như là ở thiên ngoại thiên, cũng coi như là tuyệt đỉnh. Đáng tiếc, ngươi sinh ở thế giới này, không phải vậy, ngươi tương lai thành tựu nhất định không thể đo lường!”

Dương Diệp nhìn về phía một bên truyền tống đài, lúc này, truyền tống trên đài còn ở cuồn cuộn không ngừng xuất hiện nhân, bất quá những người này vừa xuất hiện, liền lập tức bị vô số nhân cùng nhau tiến lên, bọn họ, căn bản còn chưa kịp xem cái này trong lòng bọn họ trung cái gọi là Thiên Đường sẽ chết đi.

Trên trời, huyết mạc càng ngày càng dầy, ở huyết mạc bên dưới, toàn bộ đại địa đều là đỏ như máu một mảnh. Mà truyền tống đài bên dưới, máu tươi đã có nửa mét đến thâm, nồng nặc mùi máu tanh, làm cho mọi người cảm giác đang ở bên trong ao máu.

Dương Diệp chưa từng thấy cái gọi là Địa ngục, thế nhưng nghĩ đến, Địa ngục cũng chỉ đến như thế. Lúc này Thánh địa, chính là cái địa ngục giữa trần gian.

“Đều đạo ngươi Dương Diệp tàn nhẫn, ta ngã: Cũng không cảm thấy!” Lúc này, Hà Chí Tôn đột nhiên nói: “Ngươi vẫn còn có chút lòng dạ đàn bà. Hạo kiếp sắp tới, những người này coi như hiện tại bất tử, cấp thiên địa đổ nát thời gian, bọn họ như trước sẽ chết. Hiện tại không hi sinh bọn họ, tử liền không chỉ là bọn họ, mà là mọi người chúng ta!”

“Ta là không nghĩ tới, Thánh địa dĩ nhiên cùng nghịch dũng khí huyền giả liên thủ!” Dương Diệp nhìn phía xa đám kia nghịch dũng khí huyền giả, nói: “Càng không có nghĩ tới, những này kiêu căng khó thuần nghịch dũng khí huyền giả dĩ nhiên đồng ý cùng các ngươi

Thánh địa liên thủ."

Hà Chí Tôn nói: "Tổng thể tới nói, ta Thánh địa thực lực là không bằng nghịch dũng khí huyền giả, thế nhưng, ta Thánh địa nếu như thật quyết định cùng bọn họ liều chết, đổi lấy kết quả đơn giản chính là lưỡng bại câu thương, bọn họ không nghĩ như thế, chúng ta càng không nghĩ như thế. Mà mọi người cũng đều muốn sống, ở tình huống như vậy, liên thủ là tất nhiên!"

"Các ngươi làm như thế, không phải sau lưng phản thiên ngoại thiên những người kia sao?" Dương Diệp đạo

"Phản bội?" Hà Chí Tôn cười gằn một, nói: "Xem ra Dương Diệp ngươi đối với chúng ta thế giới này lịch sử không có chút nào hiểu rõ, ngươi có biết, ở mười vạn năm trước, chính là bọn họ đem nghịch dũng khí huyền giả chạy tới chúng ta cái đại lục này đến. Ngay lúc đó đại lục cường giả căn bản hết cách rồi, chỉ có thể cùng bọn họ liên thủ đến trấn áp nghịch dũng khí huyền giả, lấy này đem đổi lấy nghịch dũng khí huyền giả đại lục an linh. Nhưng ai biết, trấn áp nghịch dũng khí huyền giả sau khi, lúc trước những cường giả kia, tử tử, mất tích mất tích, mãi đến tận cuối cùng, mọi người mới phát hiện, thế giới này đã không sống sót bán thánh cường giả. Mà chúng ta thế giới này, có thêm cái cái gọi là thiên lộ!"

Nói đến đây, Hà Chí Tôn hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nói: "Có thể nói, thiên ngoại thiên những người kia, là chúng ta cùng nghịch dũng khí huyền giả cùng chung kẻ địch."

"Có thể vạn nhất huyết xông lên bầu trời không thành công đây?" Dương Diệp đạo

"Không thành công?" Hà Chí Tôn nhẹ nhàng cười cợt, trong nụ cười mang theo một tia dữ tợn cùng bi thương, hắn chỉ vào phía dưới những kia tự giết lẫn nhau huyền giả đại lục huyền giả, nói: "Kỳ thực, chúng ta cùng bọn họ không khác nhau, coi như con đường này thật sự không được, chúng ta cũng muốn đi đi, bởi vì, đây là chúng ta biện pháp duy nhất, liền như lúc này phía dưới những người này như thế, chúng ta không có lựa chọn nào khác!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương Diệp, lấy thiên phú của ngươi, ngươi nếu là đi tới thiên ngoại thiên, ngươi nhất định có thể nhất phi trùng thiên. Ngươi cần gì phải ở cùng chúng ta chống lại? Còn nữa, lấy thực lực của ngươi, căn bản là không có cách ngăn cản cái gì. Chỉ cần ngươi đồng ý gia nhập Thánh địa, ta có thể làm chủ, hiện tại không chỉ có không giết ngươi, chuyện lúc trước chúng ta cũng chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Thiên giai viên mãn kiếm ý, điều này làm cho hắn chân chính coi trọng, có thể nói như vậy, nếu như Dương Diệp đạt đến bán thánh, coi như là hắn, cũng sẽ kiêng kỵ cực kỳ! Không ai có thể rõ ràng, cái lĩnh ngộ thiên giai ba tầng kiếm ý kiếm tu là khủng bố cỡ nào, hơn nữa cái này kiếm tu còn nắm giữ kiếm vực!

Dương Diệp không hề trả lời Hà Chí Tôn, mà là nhìn về phía cách đó không xa truyền tống trên đài, tại này truyền tống trên đài, còn có vô số người không ngừng đến đây

Dương Diệp vào đúng lúc này có chút mê man, bởi vì, hắn biết rõ một chuyện, vậy thì là, nếu để cho huyền giả đại lục nhân mình lựa chọn, huyền giả đại lục e sợ có ít nhất chín phần mười nhân sẽ chọn đến Thánh địa.

Cho dù ở Thánh địa cùng nghịch dũng khí huyền giả song trọng dưới áp lực, hắn vẫn không có lựa chọn vứt bỏ huyền giả đại lục, có thể hiện tại, huyền giả đại lục lựa chọn vứt bỏ hắn!

Càng ngày càng nhiều nhân tử, giữa trường máu tươi đã sắp hội tụ thành hải.

Đột nhiên, phía chân trời truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, tất cả mọi người kinh hãi, toàn bộ ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời. Bao quát Hà Chí Tôn mọi người còn có nghịch dũng khí huyền giả mọi người, vào giờ phút này, ở trong mắt bọn họ cũng là mang theo khiếp sợ cùng vẻ nghi hoặc.

Ở ánh mắt của mọi người nhìn kỹ, phía chân trời huyết mạc phảng phất bị lưỡi dao sắc vỡ ra đến, lộ ra một đạo cự miệng lớn, đón lấy, chín chùm sáng tự trong đó rơi xuống

“Thiên ngoại thiên nhân đến”

Nhìn thấy tình cảnh này, Hà Chí Tôn sắc mặt trắng nhợt.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 800: Đi thiên ngoại thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

800 chương: Đi thiên ngoại thiên!

Năm chùm ánh sáng lạc trên không trung, mỗi một vệt sáng bên trong đều có một người, tam nam nhị nữ.

Toàn bộ là thánh giả cảnh! Bất quá thân thể nhưng là hư huyễn, hiển nhiên, không phải chân thân!

Nhìn thấy tình cảnh này, tất cả mọi người còn như hóa đá, mà những kia nghịch chủng huyền giả tắc như gặp đại địch!

Dương Diệp đưa mắt đầu đến một tên trong đó trên người cô gái, nữ nhân này hắn nhận thức, chính là lúc trước cái kia Bách hoa cung tổ sư Mục Hàn San! Người sau ánh mắt cũng rơi trên người hắn, không xem qua trung nhưng là mang theo lạnh lẽo sát ý.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, bởi vì những người này nếu đến đến khu này thế giới, cái kia vì sao không bản nguyên tử khí giáng lâm? Không chỉ có hắn, chính là Hà Chí Tôn mọi người lúc này cũng là nghi hoặc không rõ.

Lúc này, cái kia một tên trong đó ông lão đột nhiên đi ra, sau đó lấy ra một đám lớn bùa chú, cong ngón tay búng một cái, những bùa chú kia hóa thành từng đạo từng đạo ánh sáng bay về phía chân trời phần cuối.

“Kiểm tra phù!”

Lúc này, thần mô đột nhiên nói một câu.

“Cái gì là kiểm tra phù?” Dương Diệp hỏi.

“Một loại có thể kiểm tra thiên phú bùa chú, rất kỳ diệu, ta có chút rõ ràng bọn họ tại sao tới nơi này, ha ha thì ra là như vậy!” Thần mô đạo

Dương Diệp chính không rõ, lúc này, một vệt ánh sáng trụ đột nhiên bao phủ lại bên cạnh hắn Đinh Thược Dược, Dương Diệp thay đổi sắc mặt, đang muốn ra tay, cái kia thần mô nhưng là nói: “Đừng lo lắng, đây là vận mệnh của nàng.”

Dương Diệp vẫn là không rõ, bất quá cũng không đang ra tay, bởi vì

Đinh Thược Dược tựa hồ cũng không có bị thương tổn, chỉ là chậm rãi bay tới không trung.

Không tới một hồi, một từng chùm sáng tự bốn phương tám hướng truyền đến, mỗi một vệt sáng bên trong, đều có một người. Rất nhanh, Dương Diệp nhìn thấy một chút người hắn quen

Minh Nữ, An Nam Tĩnh, Hiểu Vũ Tịch, Mục Thanh Phong, Thánh địa thánh bảng đệ nhị Hạt Tử, Lục Uyển, Tần Điệt, Phù Cẩm Tiên

Không tới một hồi, không trung xuất hiện hơn một trăm người, trong những người này, nữ có nam có, bọn họ đều có cái điểm giống nhau, vậy thì là toàn bộ là đương đại thế hệ tuổi trẻ tuyệt đỉnh thiên tài.

Đọc truyện ở //truyencuatui.Net/

Cái kia năm tên thánh giả cảnh cường giả ánh mắt ở những người này trên người từng cái đảo qua, cuối cùng phần lớn ánh mắt rơi An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ trên người.

“Đây là?” Minh Nữ cau mày.

Người lão giả kia khẽ mỉm cười, nói: “Thế giới này sắp hủy diệt, các ngươi có bằng lòng hay không cùng chúng ta đi tới thiên ngoại thiên?”

“Tại sao?” Minh Nữ hỏi.

Ông lão kia tựa hồ rất có kiên trì, lập tức cười nói: “Bây giờ này tinh vực, thiếu nhất không phải tài nguyên, mà là nhân tài. Ta này lần này trả giá đại đánh đổi lấy Nguyên Thần được phía thế giới này, mục đích chính là vì cứu ra thế giới này thiên tài. Tốt ở vùng thế giới này không để chúng ta thất vọng, tuy nhiên đã xuống dốc đến đây, thế nhưng là còn có như thế nhiều thiên tài, đặc biệt ngươi cùng bên cạnh ngươi nha đầu này, này càng làm cho chúng ta đại đại bất ngờ!”

Nghe được ông lão, Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh phía sau mọi người mừng như điên, rất nhiều người càng là kích động đã rơi lệ.

Bởi vì điều này đại biểu, bọn họ đem không cần chết rồi, không chỉ có không cần tử, còn có thể thăng chức rất nhanh.

Minh Nữ trầm mặc một lát, nói: “Vùng thế giới này sẽ làm sao?”

“Hủy diệt!” Ông lão đạo, âm thanh không chứa chút nào cảm tình.

“Đồng ý cùng theo chúng ta đi tới thiên ngoại thiên giả, đứng ở phía sau chúng ta đến!” Ông lão bên cạnh Mục Hàn San đột nhiên nói.

Trong phút chốc, những thiên tài đó vội vã đi tới Mục Hàn San mọi người phía sau, thế nhưng còn có mấy người không nhúc nhích, mấy người này là Minh Nữ, An Nam Tĩnh, Hiểu Vũ Tịch, còn có cái kia Lục Uyển cùng Phù Cẩm Tiên.

Nhìn thấy tình cảnh này, ông lão năm người nhíu mày lên, bởi vì lưu lại mấy người này, có thể nói là những thiên tài này bên trong tốt nhất mấy cái thiên tài, đặc biệt An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ, còn có cái kia Lục Uyển.

“Các ngươi cần phải biết rằng, đây là các ngươi một lần cuối cùng sống sót cơ hội!” Ông lão đạo

“Ta từ bỏ cơ hội lần này!”

Nói chuyện chính là An Nam Tĩnh, nói xong, hắn xoay người thân hình hơi động, đi tới Dương Diệp bên cạnh.

Hiểu Vũ Tịch tắc liền thoại đều không có đạo liền trực tiếp bay đến Dương Diệp bên người.

Ông lão mọi người chau mày lên.

Phù Cẩm Tiên đi tới Dương Diệp bên người, nhìn Dương Diệp, nói: “Đa tạ ngày đó giúp đỡ tình, này tình, ta khắc trong tâm khảm!” Nói xong, hắn thân hình hơi động, xuất hiện tại ông lão mọi người phía sau.

Lục Uyển quay về Dương Diệp được rồi một sư đồ lễ, nói: “Ta yếu đi qua, ngươi có hay không trách ta?”

Dương Diệp cười lắc lắc đầu, nói: “Làm sao sẽ? Đây là vận mệnh của ngươi, ngươi không nên, cũng không thể từ bỏ.” Nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch, nói: “Các ngươi cũng là, đừng làm chuyện điên rồ, khả năng này đúng là duy nhất cái để cho các ngươi sống sót cơ hội. Hai người các ngươi đừng nói chuyện, ta biết các ngươi muốn nói gì, thế nhưng, ta nghĩ đạo, giữa chúng ta cảm tình, thật sự không cần dùng sinh tử làm bạn để chứng minh. Đều qua, được không?”

Hai nữ không nói gì, chỉ là nhìn hắn.

Dương Diệp đi tới hai nữ trước mặt, cũng không kiêng dè cái gì, trực tiếp kéo hai nữ tay, nói: “Ta biết, các ngươi hy vọng bồi tiếp ta, muốn giúp ta, thế nhưng, ta, thật sự không cần, nhân vì là thực lực của các ngươi hướng về hiện ở cục diện này không có một chút nào trợ giúp." Nói, Dương Diệp trực tiếp ôm nhị nữ, nói: "Xin lỗi rồi!"

Nói xong, Dương Diệp hai tay ở hai nữ sau gáy hơi dùng sức, một tia kiếm ý thẩm thấu mà ra, Hiểu Vũ Tịch tại chỗ ngất đi, mà An Nam Tĩnh tắc hai mắt trợn tròn, trong mắt mang theo một vẻ tức giận, thế nhưng Thánh Đường nhưng là không thể động đậy.

Nhìn An Nam Tĩnh, Dương Diệp tay chậm rãi leo lên gò má của nàng, nói: "Quên nói cho ngươi, kiếm ý của ta đã thiên giai đại viên mãn. Ta biết, nếu như ta không làm như vậy, các ngươi chắc chắn sẽ không đi, đừng nóng giận, lần sau gặp mặt, ta để ngươi đánh một trận để ngươi hả giận, tin tưởng ta, chúng ta nhất định có thể ở gặp mặt!"

Nói, hắn cúi đầu ở An Nam Tĩnh trên môi hôn nhẹ, sau đó ôm hai nữ đi tới Đinh Thược Dược trước mặt, Dương Diệp đang muốn động thủ, người sau nhưng là nói: "Không cần đánh ngất ta, ta với bọn hắn đi, bất quá, ngươi phải đáp ứng ta, chúng ta nhất định còn có muốn gặp ngày!"

"Nhất định!"

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó mang theo ba nữ đi tới Minh Nữ trước, nói: "Giúp ta chăm sóc các nàng, coi như ta nợ một món nợ ân tình của ngươi!"

"Nhân tình này có thể còn sao?" Minh Nữ đạo

"Nhất định!" Dương Diệp đạo

Minh Nữ nhìn Dương Diệp một lát, sau đó tiếp nhận An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch, nói: "Ta ở, các nàng ở!"

Dương Diệp gật gật đầu, đang muốn xuống, Minh Nữ đột nhiên chỉ vào hắn, nhìn về phía ông lão nói: "Tại sao các ngươi không chọn hắn?"

Tất cả mọi người đều nhìn về ông lão, những này thiên ở ngoài thiên cường giả hay là không biết Dương Diệp thiên phú cùng khủng bố, thế nhưng huyền giả đại lục cùng Thánh địa nhân nhưng là biết. Ở vùng thế giới này, thiên phú mạnh nhất, không gì bằng Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh, còn có chính là Dương Diệp. Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh đều bị tuyển chọn, vì sao không có tuyển chọn Dương Diệp?

Dương Diệp cũng nhìn về phía ông lão, dưới cái nhìn của hắn, chính mình hẳn là cũng không có kém cỏi như thế mới đúng đấy! Tại sao liền những kia không bằng hắn người đều bị tuyển chọn, thế nhưng là không lựa chọn hắn? Đương nhiên, coi như là tuyển chọn hắn, hắn bất sẽ theo đi, hắn yếu đi, Mạc Lão, Lục Ngôn, Tô Thanh Thi mọi người làm sao bây giờ?

Ông lão cũng nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá Dương Diệp, hắn nói: “Không sai thiên phú, không thể so hai người này tiểu nữ oa kém, vì sao ‘Kiểm tra phù’ không tuyển chọn ngươi?” Cuối cùng câu, làm như ở hỏi mình.

Trầm ngâm một lát, hắn lại lấy ra một tấm kiểm tra phù, sau đó cong ngón tay búng một cái vỗ vào Dương Diệp trên người, tấm kia kiểm tra phù đột nhiên bùng nổ ra một ánh hào quang, thế nhưng rất nhanh, đạo hào quang này lại biến mất.

Ông lão mọi người lông mày đều là cau lên đến, liền cái kia Mục Hàn San lông mày lúc này cũng là túc lên, trong mắt mang theo một tia không rõ.

Ông lão lại lấy ra hai tấm kiểm tra phù vỗ vào Dương Diệp trên người, thế nhưng như trước như vậy, cái kia hai tấm kiểm tra phù lại biến mất không còn tăm hơi.

Ông lão mọi người càng ngày càng nghi hoặc, thế nhưng Dương Diệp nhưng là rõ ràng. Bởi vì cái kia hai tấm bùa chú đập ở trên người hắn sau, xuất hiện từng tia một năng lượng kỳ dị, hiển nhiên, những năng lượng này chính là ở kiểm tra thiên phú của hắn tiềm lực, thế nhưng, những năng lượng này mới vừa xuất hiện, liền toàn bộ bị hút vào Hồng Mông trong tháp, sau đó, sau đó không có sau đó

“Trên người hắn có thể có chút quái dị!” Lúc này, Mục Hàn San đột nhiên nói: “Cũng được, ngươi thiên phú không yếu, có tư cách cùng theo chúng ta đi tới thiên ngoại thiên.”

“Ta từ chối!”

Dương Diệp không hề nghĩ ngợi liền từ chối, hắn không phải là không muốn đi, mà là không thể đi. Ở thế giới này, còn có thật nhiều hắn lo lắng người, như Mạc Lão, Lục Ngôn, Lôi Lâm, Nhân Nhân, Thanh Thi

Những người này đều ở huyền giả đại lục, hắn yếu đi, bọn họ làm sao bây giờ?

“Ngươi từ chối ta!” Mục Hàn San trong mắt đột nhiên thoáng hiện hàn quang, âm thanh càng là lạnh không được, làm cho giữa trường nhiệt độ đều giảm xuống rất nhiều.

“Ta có chuyện của chính ta muốn làm!” Dương Diệp không uý kị tí nào, nhìn thẳng Mục Hàn San.

Mục Hàn San nói: “Vùng thế giới này linh khí đã đạt đến khô cạn biên giới, các ngươi lại cùng nghịch chủng huyền giả tạo hạ như vậy sát nghiệt, càng là tru diệt vùng thế giới này thiên đạo. Ngươi có biết, hiện tại, không phải chúng ta muốn tiêu diệt nghịch chủng huyền giả cùng các ngươi, mà là thiên ngoại thiên thiên đạo pháp tắc muốn tiêu diệt các ngươi! Tàn sát hơn trăm ức người, các ngươi dĩ nhiên cũng làm được, các ngươi cho rằng tao trời phạt câu nói này là giả sao?”

“Chúng ta còn không phải là bị các ngươi bức!”

Lúc này, cái kia Hà Chí Tôn đột nhiên giận dữ hét: “Các ngươi vì đối phó nghịch chủng huyền giả, nhốt lại chúng ta mười vạn năm, mười vạn năm a, bao nhiêu người có thể thành thánh, thế nhưng là bởi vì các ngươi nhị dừng lại thánh giả cảnh, hóa thành bụi bặm. Bây giờ, nghịch chủng huyền giả xuất thế, hạo kiếp sắp tới, chúng ta không như vậy làm, có thể làm sao? Chúng ta, chỉ là muốn sống sót!”

“Lúc trước, nếu như không phải chúng ta, các ngươi vùng thế giới này, sớm đã bị nghịch chủng huyền giả hủy diệt rồi!”

Ông lão đột nhiên nói: “Bọn ngươi bây giờ nhưng là đến trách chúng ta, thực sự buồn cười đến cực điểm!”

“Cùng bọn họ phí lời làm chi? Tự có thiên đạo đến trừng trị bọn họ!” Ông lão bên cạnh một người trung niên bỗng nhiên nói: “Chúng ta đi thôi, trở lại tốt dễ thương lượng những người này mới phân phối sự tình mới là chính kinh!”

Mục Hàn San nhìn về phía Dương Diệp, lại nói: “Đây là ngươi một cái cơ hội cuối cùng!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Các ngươi ai đúng ai sai đều không trọng yếu, trọng yếu chính là thế giới này có ta muốn bảo vệ người. Có vài thứ có thể ném, thế nhưng có vài thứ, cho dù chết bất có thể ném!”

“Đây là chính ngươi tuyển!” Mục Hàn San sâu sắc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó hóa thành một vệt ánh sáng phóng lên trời, biến mất ở phía chân trời.

Rất nhanh, ông lão mọi người toàn bộ hóa thành cột sáng phóng lên trời.

“Dương Diệp, nhớ kỹ, nợ ta một món nợ ân tình”

Cuối chân trời, truyền đến Minh Nữ âm thanh.

Ở ông lão mọi người đi rồi, cái sấm sét vòng xoáy xuất hiện tại cái kia huyết mạc sau khi.

Một tia chớp tự cái kia trong nước xoáy thiểm lạc mà xuống, đi vào đám kia nghịch chủng huyền giả bên trong, một tiếng hét thảm, một tên bán thánh nghịch chủng huyền giả tại chỗ hóa thành tro tàn

Đón lấy, vô số sấm sét tự phía chân trời che ngợp bầu trời hạ xuống

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 801: Thiên phạt giáng lâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

801 chương: Thiên phạt giáng lâm!

“Đây là cái gì lôi?”

Nhìn thấy tên kia bán thánh cường giả trực tiếp bị thuấn sát, giữa trường mọi người hoảng hốt, liền ngay cả Dương Diệp lúc này cũng là kinh hãi. Bán thánh cường giả a, hơn nữa còn là nghịch chủng huyền giả, dĩ nhiên trực tiếp bị một đạo lôi cho thuấn sát?

“Thiên đạo, cũng chia mạnh yếu, bởi vậy, thiên phạt, tự nhiên cũng có mạnh yếu. Lần này thiên phạt, là thiên ngoại thiên vùng thế giới kia thiên đạo hạ xuống thiên phạt, đừng nói bán thánh, coi như là thánh giả đều có thể giết.” Thần mô nhìn phía chân trời cái kia to lớn sấm sét vòng xoáy, trong mắt xuất hiện một ai sắc, “Bọn họ nói không sai, đây quả thật là là thiên ngoại thiên thiên đạo muốn tiêu diệt chúng ta, chúng ta xong...”

“Xong chưa?”

Nhìn cái to lớn sấm sét vòng xoáy, Dương Diệp trong mắt loé ra một mờ mịt. Ở trong đó tản mát ra khí tức, so với hắn ở thế giới này gặp bất kỳ cường giả đều mạnh hơn, nói đơn giản một chút, cái kia đã không phải bán thánh cường giả có thể chống lại được.

To lớn vòng xoáy càng lúc càng lớn, từng đạo từng đạo sấm sét tự trong đó trút xuống, phàm là bị bắn trúng người, tại chỗ thần hồn câu diệt, không bất kỳ ngoại lệ!

Lúc này, hai người xuất hiện tại không trung.

Một người mặc trường bào màu trắng, đầu đội mặt nạ màu trắng; Một cái khác, thân mặc áo bào đen, bên hông có một cây đao, viền mắt không con ngươi.

Thánh Đường đường chủ, đao đế Từ Thiên Dạ!

Hiện nay thế giới mạnh nhất hai vị Chí Cường giả!

Mà chính là hai vị này Chí Cường giả, bọn họ tại này đầy trời lôi kiếp bên dưới, cũng có vẻ như giun dế.

Càng ngày càng nhiều cường giả xuất hiện tại giữa trường, trong đó có Thánh địa, cũng có nghịch chủng huyền giả, bao quát huyền giả đại lục Mạc Lão cùng Lục Ngôn mấy người cũng đến.

Nhìn trên trời cái kia to lớn sấm sét vòng xoáy, trong mắt tất cả mọi người đều xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Mặc kệ là nghịch chủng huyền giả sai, vẫn là Thánh địa sai, cũng hoặc là thiên ngoại thiên sai, bây giờ, những này đều không trọng yếu. Trọng yếu chính là, vùng thế giới này chân chính đem hủy diệt.

Những kia sấm sét vốn là không khác biệt công kích, nó không phải ở trừng phạt người kia, hoặc là nào đó cái thế lực, mà là ở trừng phạt toàn bộ huyền giả đại lục.

Đang lúc này, Từ Thiên Dạ đột nhiên rút đao, đao hướng về trời cao, toàn bộ phía chân trời cùng chu vi những kia màu đỏ tinh lực, sát khí, oán khí toàn bộ hội tụ thành từng cái từng cái dòng suối tràn Từ Thiên Dạ trong đao, phía dưới cùng chu vi máu tươi chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến mất.

Rất nhanh, Từ Thiên Dạ đao trong tay đã biến thành đỏ như màu máu.

“Đao pháp này tên thí thần trảm!”

Đột nhiên, một thanh âm ở Dương Diệp vang lên bên tai, Dương Diệp xoay người nhìn lại, hơi run run, bởi vì người nói chuyện dĩ nhiên là cái kia hồi lâu không gặp Tần Bất Phàm.

Tần Bất Phàm lại nói: “Ở chúng ta thế giới kia, không cái gọi là thánh giả, chỉ có cái gọi là thần cùng tiên, cái này đao pháp, là cái rất trâu bò ma đầu sáng lập, hắn có bao nhiêu ngưu đây? Chính là loại kia đồ thánh như làm thịt chó cấp bậc. Còn thần cùng tiên liền không cùng ngươi giải thích. Ngược lại, này một đao, coi như là thánh giả cảnh cường giả cũng có thể chém xuống!”

“Chém phá này thiên đạo, chúng ta liền có thể sống?” Dương Diệp hỏi.

“Trên lý thuyết là như vậy!” Tần Bất Phàm nói: “Nguyên bản đao đế là chuẩn bị cấp tinh lực cùng sát khí còn có oán khí đạt tới trình độ nhất định sau, một đao chém nát thiên lộ còn có những kia trấn thủ thiên lộ thánh giả cảnh cường giả, thế nhưng không nghĩ tới, này thiên ngoại thiên cái kia thiên đạo dĩ nhiên suất động thủ trước, xem ra, nó là sớm cảm nhận được nguy hiểm.”

“Nó là có ý thức?” Dương Diệp hỏi.

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Ta chưa từng thấy thiên đạo là chân chính có ý thức, chúng nó tất cả hành vi đều tiềm thức. Chúng nó tồn tại mục đích, chính là vì ngăn được bên trong đất trời cân bằng. Nó sở dĩ lần này ra tay, là bởi vì môn giết chóc quá độ, nghiêm trọng phá hoại vùng tinh vực này cân bằng, bởi vậy, mới phải xuất hiện thiên phạt. Còn có, ngươi biết cái gọi là vận mệnh sao? Ta biết, ngươi khẳng định là không tin, cho rằng mệnh của ta thuộc về ta chứ không thuộc về ông trời, đúng không?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Tần Bất Phàm nói: “Vừa bắt đầu, ta cũng là không tin. Thế nhưng, khi ngươi đạt đến nhất định cấp độ sau khi, liền sẽ phát hiện, kỳ thực, nó là tồn tại. Nó lại như là một tấm vô hình tay, đang thao túng thế giới tất cả, chúng ta tên gọi tắt nó vì là thiên đạo. Này mênh mông vũ trụ, ngoại trừ số ít một ít đại năng ở ngoài, không ai có thể không bị nó khống chế!”

“Chúng ta thế giới này, nguyên vốn cũng có thiên đạo, thế nhưng, nó chết rồi!” Dương Diệp đạo

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Vùng thế giới này thiên đạo xác thực cũng coi như là thiên đạo, thế nhưng, so với thiên ngoại thiên thiên đạo nhưng là quá yếu. Chúng ta vị trí thế giới này, kỳ thực xem như là ở thiên ngoại thiên thiên đạo quản hạt bên dưới, không chỉ có chúng ta, chính là chúng ta thế giới này thiên đạo cũng thuộc về cái kia thiên ngoại thiên quản hạt. Ha ha, có phải là cảm giác rất quỷ dị, này thiên đạo cũng có chế độ đẳng cấp?”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thực, chỉ là theo: Đè ngươi nói như vậy, này thiên ngoại thiên ở ngoài còn có càng mạnh hơn thiên đạo?”

“Tự nhiên!”

Đọc truyện tại http://truyencua t ui.Net/

Tần Bất Phàm nói: “Chúng nó, ở mênh mông vũ trụ, là ở khắp mọi nơi! Hiện tại, ngươi rõ ràng cái gì gọi là tu hành, vốn là tranh đấu cùng trời chứ?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn trên không, nói: “Ta chỉ muốn sống sót, còn có ta lưu ý nhân sống sót, nhưng đáng tiếc, cái này thật rất khó!”

“Khi ngươi tu hành một khắc đó, ngươi cũng đã cùng thiên ở đấu rồi!” Tần Bất Phàm đạo

“Ta chỉ biết là, ai không để ta sinh động, ta liền để hắn chết!” Dương Diệp chậm rãi nắm chặt trong tay kiếm, trong mắt xuất hiện một dữ tợn.

Tô Thanh Thi, Tần Tịch Nguyệt, còn có Dương Niệm Tuyết, Bảo nhi, xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh. Dương Niệm Tuyết nhìn thấy Dương Diệp, một thoáng nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, sau đó ‘Oa’ một khóc lên, vừa khóc vừa nói: “Sợ, cha, rất sợ...”

Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Niệm Tuyết, sau đó nhìn về phía Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt, nói: “Vào đi thôi, nếu như ta sinh, chúng ta đồng thời sinh, nếu như ta tử, chúng ta cùng chết!”

Hai nữ nhẹ nhàng ôm ôm Dương Diệp, sau đó mang theo Dương Niệm Tuyết còn có Bảo nhi tiến vào Hồng Mông trong tháp.

“Ca ca, cái kia rất lợi hại!”

Lúc này, Nhân Nhân đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, Mà cách đó không xa, là cái kia mắt mù ông lão còn có không đầu nhân.

Dương Diệp đưa tay xoa xoa Nhân Nhân đầu, nói: “Ngươi sợ sao?”

Nhân Nhân gật gật đầu.

Dương Diệp nói: “Không có chuyện gì, chúng ta nhất định có thể sống đi ra ngoài, nhất định!”

“Ta thật bội phục ngươi, lúc nào đều này có tự tin!” Tần Bất Phàm đột nhiên nói: “Thành thật mà nói, hiện tại ta liền không có tự tin có thể sống mà đi ra đi. Nếu như chúng ta đều thánh giả cảnh, hay là còn có một tia cơ hội, thế nhưng hiện tại, thật sự không có cơ hội gì, dù cho là đao đế ra tay!”

Ánh mắt mọi người nhìn về phía không trung Từ Thiên Dạ, lúc này Hứa Thiên Dạ trong tay, là một thanh trường mấy ngàn trượng, rộng mấy trăm trượng màu máu đại đao, cái kia trong đó khí thế khủng bố, làm cho giữa trường rất nhiều người không khỏi run rẩy. Dương Diệp cũng là sắc mặt nghiêm túc lên, bởi vì, này một đao, cũng tuyệt đối không phải bán thánh cường giả có thể phát sinh!

Sấm sét vòng xoáy làm như cũng cảm nhận được uy hiếp, một đạo to lớn lôi trụ tự phía chân trời hạ xuống, hướng về cái kia Hứa Thiên Dạ bắn như điện mà đi.

“Cổ thánh thành mọi người nghe lệnh, giúp ta một chút sức lực!”

Không trung áo bào trắng nam tử, cũng chính là cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên. Theo áo bào trắng thanh âm nam tử hạ xuống, bốn tên ông lão đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh hắn, này bốn tên ông lão bên trong, Dương Diệp nhận thức một tên, chính là cái kia huyền kỹ các Các chủ.

Ở bốn tên ông lão phía sau, là Hà Chí Tôn cấp cổ thánh thành bán thánh cường giả, không chỉ có cổ thánh thành bán thánh cường giả, còn có nghịch chủng huyền giả bán thánh cường giả cũng xuất hiện tại áo bào trắng nam tử chu vi.

Áo bào trắng nam tử tay vung tay phải lên, một mặt to lớn màu vàng cổ kính xuất hiện tại trên không, ở màu vàng cổ cảnh sau khi xuất hiện, áo bào trắng nam tử cùng phía sau hắn hơn một vạn tên bán thánh cường giả đồng loạt ra tay, vô số đạo huyền khí tràn cái kia màu vàng cổ cảnh bên trong, trong phút chốc, màu vàng cổ cảnh mặt kính xuất hiện một vệt kim quang, thế nhưng rất yếu ớt.

“Còn chưa đủ!”

Áo bào trắng nam tử đột nhiên lịch uống.

Dương Diệp nhìn về phía Mạc Lão cùng Lục Ngôn, hai người gật gật đầu, song chưởng đánh về cái kia mặt màu vàng cổ cảnh, hai người trong cơ thể huyền khí còn giống như vỡ đê dâng tới cái kia cổ cảnh bên trong.

Vô Danh thành Nhân Nhân, mắt mù ông lão, còn có cái kia không đầu nhân cũng xuất kích...

Thời khắc này, hầu như toàn bộ huyền giả đại lục cùng Thánh địa cường giả đỉnh cao đều ra tay rồi!

Tên kia màu vàng cổ cảnh mặt kính đột nhiên bùng nổ ra một đạo to lớn màu vàng cột sáng, màu vàng cột sáng xông thẳng tới chân trời, hướng về đạo kia lôi trụ đánh tới.

Toàn bộ huyền giả đại lục cùng Thánh địa cường giả liên thủ một đòn, cái kia biết bao khủng bố? Cái kia đạo kim sắc trong cột sáng ẩn chứa khủng bố năng lực, quả thực có thể hủy thiên diệt địa, làm cho toàn bộ phía chân trời cùng đại địa đều rung động kịch liệt lên, phảng phất bất cứ lúc nào muốn trời sập địa bính!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, màu vàng cột sáng cùng đạo kia lôi trụ oanh ở cùng nhau.

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn vang vọng toàn bộ phía chân trời, vô số điện lưu cùng năng lượng màu vàng óng hướng về bốn phía bắn nhanh ra, toàn bộ phía chân trời càng là rung động kịch liệt lên, tựa hồ sau một khắc liền muốn nứt toác ra!

Mà lần này phương, cái kia áo bào trắng nhân thủ trung cổ cảnh đột nhiên 'Oanh' một vỡ vụn, sau lưng hắn mọi người, càng là liền phun tinh huyết...

Phía dưới, tất cả mọi người kinh hãi...

Vô số Chí Cường giả liên thủ một đòn, vừa không cách nào chống lại này thiên đạo thiên phạt!

Giữa trường trong mắt rất nhiều người bắt đầu xuất hiện vẻ tuyệt vọng, bao quát những kia bán thánh cường giả, ở thiên đạo thiên phạt trước mặt, bọn họ lần thứ nhất cảm giác được chính mình thật sự nhược như giun dế!

Đang lúc này, phía chân trời cái kia vòng xoáy đột nhiên lại chuyển động, một đạo to lớn lôi trụ lại tự trong đó chậm rãi chui ra, lần này, lôi trụ so với trước càng lớn, hơn màu sắc cũng phải càng sâu sắc thêm hơn, uy lực tự nhiên cũng càng thêm khủng bố!

“Ta cảm giác chúng ta muốn xong, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp bên cạnh, Tần Bất Phàm đột nhiên nói.

Dương Diệp rất tán thành gật gật đầu, này lôi trụ, tới tấp chung chung giây giết sự tồn tại của bọn họ!

Nhìn thấy này đạo lôi trụ, bao quát cái kia cổ thánh thành Thánh chủ tròng mắt đều kịch liệt co rụt lại. Hắn quay đầu nhìn một chút Từ Thiên Dạ, lúc này Hứa Thiên Dạ còn đang hấp thu chu vi những kia tinh lực sát khí cùng oán khí.

Hắn còn cần thời gian!

Làm sao chống đối?

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 802: Trời xanh, biết bao bất công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

802 chương: Trời xanh, biết bao bất công!

“Có muốn hay không để Lôi Lâm đến thử xem, xem có thể hay không đem này đạo thần lôi nuốt xuống?”

Dương Diệp trong đầu đột nhiên xuất hiện một cái ý niệm như vậy, thế nhưng rất nhanh, hắn chính là lắc lắc đầu, phủ định chính hắn một suy nghĩ ấu trí. [xem quyển sách. Mời đến]

Lôi Lâm tuy rằng có thể thôn tính sấm sét, thế nhưng, cái kia cũng phải nhìn là cái gì lôi. Trước mắt này lôi kiếp, nhưng là liền thánh giả cảnh cường giả đều có thể đánh giết tồn tại a! Làm cho nàng đến, không thể nghi ngờ là muốn làm tử.

“Đồng loạt ra tay!”

Giữa trường lại vang lên cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh, đón lấy, giữa trường hết thảy bán thánh cường giả toàn bộ sử dụng tới chính mình mạnh nhất một đòn đánh về phía chân trời.

“Phong thiên chưởng!”

“Cướp ngục chỉ!”

“Phệ hồn chém...”

Hơn vạn bán thánh cường giả đồng loạt ra tay, cái kia thanh thế là kinh khủng cỡ nào?

Vô số đạo năng lực công kích đánh về đạo kia lôi trụ, phía chân trời truyền đến hưởng thiên triệt địa tiếng nổ lớn.

Rốt cục, ở mọi người liên thủ lại, đạo kia lôi trụ ầm ầm vỡ vụn ra đến, cuối cùng hóa thành vô số điện lưu rơi hạ không.

“A...”

Giữa trường, vô số người kêu thảm lên, phàm là bị này chút rải rác sấm sét bắn trúng người, toàn bộ đều là trong nháy mắt thần hồn câu diệt, bao quát trong đó một ít bán thánh cường giả!

Tuy rằng nổ nát đạo kia lôi trụ, thế nhưng, giữa trường nhưng là trực tiếp chết rồi mấy ngàn bán thánh cường giả!

Lúc này, phía chân trời cái kia to lớn sấm sét vòng xoáy đột nhiên tăng vọt, trong nháy mắt che khuất toàn bộ phía chân trời, đón lấy, vô số đạo bé nhỏ sấm sét tự trong đó như mưa xối xả giống như trút xuống...

Thời khắc này, toàn bộ huyền giả đại lục cùng Thánh địa đều đang run rẩy.

Tận thế, chân chính tận thế giáng lâm!

Bán thánh cường giả tuy rằng chống lại không được những này sấm sét, thế nhưng có thể dựa vào thực lực của tự thân né tránh, tuy rằng cũng chỉ là tạm thời. Mà còn lại những kia bán thánh trở xuống huyền giả tắc không có may mắn như vậy, bọn họ, liền trốn đều trốn không được. Vô số đạo tiếng kêu thảm thiết, tiếng kêu rên, không ngừng tự toàn bộ huyền giả đại lục cùng Thánh địa mỗi người góc vang vọng mà lên.

Nhìn tình cảnh này, Dương Diệp trong mắt loé ra một dữ tợn, ngẩng đầu nhìn thiên tế vô tận vòng xoáy, giận dữ hét: “Thánh địa có tội, nghịch chủng huyền giả có tội, thế nhưng, những người bình thường kia lại có tội tình gì? Trời xanh, ngươi biết bao bất công?”

“Theo chân nó giảng đạo lý? Đầu ngươi tú đậu rồi!”

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, mà đang lúc này, phía chân trời cái kia vòng xoáy nhưng là đột nhiên ngừng xoay tròn lại, Tần Bất Phàm sững sờ, kinh ngạc nói: “Thật sự có dùng?”

Dương Diệp cũng sửng sốt, thế nhưng sau một khắc, những kia vòng xoáy lại điên cuồng xoay tròn lên, sau đó so với trước càng nhiều sấm sét lại tự trong đó trút xuống, cùng lúc đó, một đạo dài mấy trăm trượng rộng lôi trụ đột nhiên tự cái kia trong nước xoáy chui ra, sau đó hướng về Dương Diệp vị trí rơi xuống reads;!

“Ngọa tào!”

Tần Bất Phàm kinh hãi, thân hình hơi động, cách Dương Diệp rất xa, nói: “Cái tên nhà ngươi, quả nhiên là cái tai tinh, đi cùng với ngươi, liền hắn mẹ chưa từng xảy ra chuyện tốt, hù chết ta vậy...”

Nhìn thấy cái kia lôi trụ đánh về Dương Diệp, không chỉ có Dương Diệp tự thân sửng sốt, liền ngay cả bên cạnh những Thánh địa này cường giả cùng nghịch chủng huyền giả cũng sửng sốt.

Trước đây, có nhân đạo nhục mạ trời xanh, sẽ gặp trời phạt, rất nhiều người là không lớn tin, thế nhưng hiện tại, bọn họ tin!

Mạc Lão cùng Lục Ngôn kinh hãi, vội vã đi tới Dương Diệp trên không, cùng lúc đó, cái kia Nhân Nhân cũng là đi tới Dương Diệp trên không, Ba người đột nhiên ra tay, phát sinh chính mình mạnh nhất một đòn.

Một tiếng vang thật lớn, Ba người trực tiếp từ không trung bay ngược ra ngoài, mà đạo kia lôi trụ nhưng là tốc độ không giảm đánh về Dương Diệp.

Dương Diệp trong mắt loé ra một dữ tợn, tuy rằng tự biết không địch lại, nhưng hắn có thể không có đầu hàng chịu thua quen thuộc, liền hắn muốn ra tay lúc, cái kia cổ thánh thành Thánh chủ đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, cùng lúc đó, những Thánh địa này cường giả cùng nghịch chủng huyền giả cũng xuất hiện tại Dương Diệp trên không, đón lấy, mọi người lần thứ hai liên thủ một đòn...

Lôi trụ tiêu tan, thế nhưng giữa trường lại chết rồi sắp tới hơn ba ngàn bán thánh cường giả, mà còn lại người bình thường, càng là nhiều vô số kể.

Cái kia cổ thánh thành Thánh chủ cụ bên dưới, lúc này cũng là thẩm thấu ra máu tươi.

“Mặc kệ đã từng có gì ân oán, vào giờ phút này, phải làm dắt tay đối địch. Kẻ địch của chúng ta, không phải thiên ngoại thiên người, mà là thiên ngoại thiên thiên đạo, yếu không đồng tâm hiệp lực liên thủ, tất cả mọi người, toàn bộ đều phải chết!” Cổ thánh thành Thánh chủ chậm rãi nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Như ngươi mong muốn!”

Nói, Dương Diệp đi tới cái kia Mạc Lão cùng Lục Ngôn, còn có Nhân Nhân trước, lúc này Ba người thương thế rất nghiêm trọng, toàn thân đều huyết, đặc biệt Nhân Nhân, toàn bộ váy đều đã biến thành màu đỏ tươi, đặc biệt tay của nàng, tay của nàng đã rạn nứt ra, xuất hiện vô số lít nha lít nhít vết nứt, phảng phất bất cứ lúc nào muốn vụn vặt.

Nhìn thấy Dương Diệp, hắn lập tức nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, mà Dương Diệp tắc cơ thể hơi run lên, bởi vì, lúc này Nhân Nhân trên người lại vẫn mang theo lôi điện chi lực!

“Tay, ca ca, tay...”

Nhân Nhân khóc rất thương tâm, nàng lúc này, không có một chút nào cường giả tuyệt đỉnh phong độ.

Dương Diệp xoa xoa Nhân Nhân đầu, sau đó nắm lấy Nhân Nhân hai tay, trong cơ thể Hồng Mông tử khí truyền vào Nhân Nhân trong tay, rất nhanh, Nhân Nhân tay lấy tốc độ cực nhanh đang khôi phục ‘.

Nhìn thấy tay không có chuyện gì, Nhân Nhân nhất thời nín khóc mỉm cười.

Dương Diệp cười cợt, sau đó nhìn về phía Mạc Lão cùng Lục Ngôn, nói: “Mạc Lão, Lục tiền bối, các ngươi không có sao chứ?”

Hai người khẽ lắc đầu một cái, Lục Ngôn nói: “Nha đầu này thật là lợi hại, trước hắn một người dĩ nhiên kháng bảy phần mười lôi kiếp lực lượng, không phải vậy, ta cùng Mạc Lão này hai cái xương già ngày hôm nay khả năng liền muốn qua đời ở đó.” Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Nếu như cái kia đao đế không thành công, chúng ta khả năng thật sự muốn qua đời ở đó rồi!”

Nghe được Mạc Lão, Dương Diệp nhìn về phía phía chân trời, lúc này, cái kia Từ Thiên Dạ trong tay màu máu đại đao đã gần mấy ngàn trượng to nhỏ, toàn bộ đại đao hoành ở chân trời, xem ra cực kỳ khủng bố.

Mà cái kia cổ thánh thành Thánh chủ cùng Thánh địa cường giả còn có nghịch chủng huyền giả tắc che ở Từ Thiên Dạ trên không, vì hắn ngay ở trước mặt những kia tán lạc xuống điện lưu. Đương nhiên, là trả giá rất lớn đánh đổi, hầu như mỗi thời mỗi khắc đều có bán thánh cường giả ở chết đi.

Đang lúc này, mặt đất đột nhiên nổ bể ra đến, Tiểu Anh cùng vô số dung nham sinh vật xuất hiện tại giữa trường, mọi người hơi sững sờ, mà liền Tiểu Anh mọi người phía sau, là vô tận nóng bỏng dung nham dòng sông, những kia dung nham không ngừng tự dưới nền đất tuôn ra, giống như vỡ đê, trong khoảnh khắc chính là thôn tính vô số huyền giả.

Tất cả mọi người kinh hãi, hoảng hốt, vội vã phi trên không trung.

“Tiểu Anh, ngươi?”

Dương Diệp kinh ngạc nhìn Tiểu Anh, hắn muốn vào lúc này báo thù?

Tất cả mọi người đều nhìn về Tiểu Anh mọi người, trong mắt đều là tràn đầy cừu hận.

Tiểu Anh lắc lắc đầu, nói: "Những kia thần lôi lạc xuống lòng đất, cũng không biến mất, mà là tiến vào dưới nền đất nơi sâu xa nhất, phá hoại chỗ sâu trong lòng đất vỏ quả đất. Sấm sét đã đánh xuyên qua toàn bộ mặt đất, bởi vậy, có cuồn cuộn không ngừng dung nham tự dưới nền đất nơi sâu xa tuôn ra, mãi đến tận nhấn chìm toàn bộ thế giới!

“Ngươi là hệ” lửa “linh vương, ngươi không thể ngăn cản sao?” Dương Diệp đạo

“Ta không phải thần!” Tiểu Anh nói: “Ta có thể ngăn cản một phần, thế nhưng, lúc này thế giới này mỗi cái địa phương mặt đất cũng đã bị đánh xuyên qua, vô số dung nham không ngừng tuôn ra, ta, ta cũng không thể ra sức...”

"Coi như có thể ngăn cản cũng không hề dùng!" Lúc này, Tần Bất Phàm đột nhiên nói: "Nó là muốn hủy diệt này toàn bộ

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 803: Diệt thế thần lôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

803 chương: Diệt thế thần lôi!

Dương Diệp lần thứ nhất nhìn thấy Tần Bất Phàm như vậy thất kinh, không, phải nói sợ hãi, ở trong mắt Tần Bất Phàm, hắn nhìn thấy nồng đậm vẻ hoảng sợ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, cái kia màu tím đậm thần lôi cũng không có như trước vài đạo thần lôi bình thường nhanh chóng hạ xuống, mà là tự thiên tế trong nước xoáy chậm rãi lộ ra.

Uy thế, một luồng cực sự khủng bố uy thế xuất hiện tại giữa trường!

Luồng áp lực này liền như thế mấy trăm ngọn núi lớn giống như đặt ở trên người mọi người, làm cho mọi người không chỉ có thân thể run rẩy, liền ngay cả linh hồn đều run rẩy lên. Đó là một loại đến từ trong xương, sâu trong linh hồn sợ hãi.

Bán thánh cường giả cũng còn tốt, bán thánh trở xuống những kia huyền giả tắc có chút có thể, rất nhiều huyền giả trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất,

Dương Diệp cũng chịu đến ảnh hưởng, hắn vội vã thả ra kiếm ý bao phủ chính mình, chống lại này cái kia thâm sấm sét màu tím thả ra ngoài khủng bố uy thế.

“Cái gì là diệt thế thần lôi?” Nhìn màu tím đậm thần lôi, Dương Diệp trong mắt cũng có vẻ nghiêm túc.

“Cái gọi là diệt thế thần lôi, chính là diệt thế đến dùng!” Tần Bất Phàm nói: “Này đạo lôi nếu là rơi xuống, không cần phải nói, này toàn bộ Thánh địa lập tức sẽ yên tro bụi diệt, hóa thành bụi trần. Vật này, ở vô tận trong tinh vực, dù cho là mấy vạn năm đều không xảy ra một lần,, không nghĩ tới, nó lần này dĩ nhiên xuất hiện ở đây.”

Nói đến đây, Tần Bất Phàm chửi bới một, nói: “Lão tử liền không nghĩ ra, tuy rằng lần này giết cái thiên đạo, giết vô số người, nhưng cũng không đến nỗi để cái tên này hạ xuống diệt thế thần lôi a, lẽ nào thế giới này, có món đồ gì uy hiếp đến nó? Để nó không tiếc hạ xuống diệt thế thần lôi đến hủy diệt?”

“Ai có thể uy hiếp đến nó?” Dương Diệp đạo

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Ngươi không biết, loại này diệt thế thần lôi, bình thường là sẽ không xuất hiện, nói như thế, từng ở một thế giới, nơi đó có nhân tàn sát mấy trăm ức nhân đến tế luyện huyền bảo, thế nhưng, ngay cả như vậy, nơi đó thiên đạo cũng không hạ xuống diệt thế thần lôi, mà là hạ xuống cái khác lợi hại kiếp lôi. Này diệt thế thần lôi, bình thường sẽ chỉ ở nó cảm nhận được nguy hiểm lúc mới phải xuất hiện. Đến tột cùng là ai như vậy trâu bò, để nó đều cảm nhận được uy hiếp?”

Nói, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Sẽ không là cái tên nhà ngươi chứ?”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nói: “Ngươi cho rằng khả năng sao?”

Tần Bất Phàm nói: “Cũng là, ngươi tuy rằng cũng có chút nghịch thiên, thế nhưng, muốn nói ngươi có thể uy hiếp đến này thiên ngoại thiên thiên đạo, đánh chết ta bất tin! Không liên quan, xem đi, này thần lôi sẽ hướng cái kia có thể uy hiếp nó nhân rơi đi, ta ngược lại muốn xem xem, này huyền giả đại lục ai này trâu bò, lại có thể uy hiếp đến này thiên ngoại thiên thiên đạo!”

“Ta cũng thật tò mò!” Dương Diệp gật đầu một cái nói.

Cái kia diệt thế thần lôi sau khi đi ra, trên không trung hơi hơi dừng một chút, tựa hồ đang tìm tìm cái gì, rất nhanh, nó chuyển động, mũi kiếm quay về phía dưới một vị trí nào đó chậm rãi rơi xuống.

Theo cái kia màu tím đậm thần lôi hạ xuống, không trung xuất hiện tình cảnh quái quỷ, bên trong ẩn chứa sức mạnh mạnh mẽ làm cho không trung những kia không khí trong nháy mắt vỡ ra được, từng đạo từng đạo khủng bố khí bạo thanh ở chân trời vang vọng mà lên, không chỉ có như vậy, những kia không gian càng bị mạnh mẽ khí áp đè ép trực tiếp vặn vẹo biến hình!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, này đạo màu tím đậm thần lôi hướng về phía dưới một vị trí rơi đi, vừa bắt đầu, không thấy được nó nhằm vào chính là ai, thế nhưng rất nhanh, mọi người xem đi ra một ít.

Cái kia màu tím đậm thần lôi mũi kiếm chỉ ra, là Dương Diệp mọi người chỗ đứng.

Thấy thế, Dương Diệp mọi người chung quanh vội vã trốn ra, rất nhanh, cũng chỉ còn sót lại Dương Diệp cùng Mạc Lão còn có Nhân Nhân cùng với Tần Bất Phàm.

“Ngươi đạo, nó là châm đối với chúng ta ai?” Tần Bất Phàm bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Mạc Lão cùng Lục Ngôn, hai người khẽ gật đầu, thân hình hơi động, lùi tới xa xa, mà thiên tế diệt thế thần lôi nhưng là không có thay đổi vị trí, vẫn là tiếp tục hướng về Dương Diệp Ba người chỗ đứng tiếp tục hạ xuống!

Tần Bất Phàm nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta đánh cược nó tuyệt đối là nhằm vào ngươi, nếu như không phải, ta theo chân nó một mình đấu!” Nói, thân hình hắn hơi động, lui qua một bên.

Diệt thế thần lôi vẫn là hướng về Dương Diệp chỗ đứng rơi đi!

Thời khắc này, tất cả mọi người đều hiểu, này diệt thế thần lôi nhằm vào chính là Dương Diệp!

Ánh mắt của mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Thành thật mà nói, lúc này Dương Diệp là có chút mộng bức, càng nhiều chính là oan khuất. Môn tự vấn lòng, thực lực của hắn xác thực cũng khá, coi như đụng tới cao cấp bán thánh đều có thể có sức đánh một trận, thế nhưng, muốn nói uy hiếp đến này thiên ngoại thiên thiên đạo, vậy thì quá vô nghĩa. Này thiên ngoại thiên thiên đạo nhưng là liền thánh giả cảnh cường giả đều có thể giết chết a!

“Ngươi có phải là lầm?”

Nhìn trên bầu trời càng ngày càng gần màu tím thần lôi, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, thấp giọng nói.

Màu tím đậm thần lôi tiếp tục tăm tích.

Dương Diệp trong mắt loé ra một dữ tợn, tay phải vỗ vỗ Nhân Nhân, một luồng lực đẩy đem Nhân Nhân đẩy ngã cách đó không xa, sau đó tay oản hơi động, một thanh trường kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, kiếm chỉ bầu trời, “Nếu người phạm ta, ta phải giết nhân, thiên yếu phạm ta, ta tất nghịch thiên, ta...”

Dương Diệp âm thanh đột nhiên im bặt đi, giữa trường mọi người cũng là sửng sốt, bởi vì cái kia diệt thế thần lôi vị trí lại chuyển động, nó đi tới Nhân Nhân đỉnh đầu!

Mọi người bỗng nhiên tỉnh ngộ, nguyên lai này diệt thế thần lôi mục tiêu là cô bé này…

Dương Diệp cũng sửng sốt, cái kia Tần Bất Phàm cũng sửng sốt, Nhân Nhân càng là vô tội nháy mắt…

“Ta thật sự muốn theo chân nó một mình đấu?” Tần Bất Phàm yết hầu lăn lăn, cái trán hiện ra một giọt mồ hôi lạnh, “Đồ chơi này, xác thực không đánh được a!”

Nhìn thấy tình cảnh này, Mạc Lão cùng Lục Ngôn nhất thời thở phào nhẹ nhõm, này diệt thế thần lôi, coi như là hai người bọn họ đều không thể đỡ lấy, đặc biệt Lục Ngôn, hắn tự nhiên, coi như là khôi phục trước đây thực lực, cũng là không có có lòng tin có thể tiếp được này diệt thế thần lôi!

Đồng thời, bọn họ cũng ở hiếu kỳ, tại sao này diệt thế thần lôi muốn nhằm vào Nhân Nhân?

Không chỉ có bọn họ, giữa trường tất cả mọi người đều hiếu kỳ.

Duy nhất có chút rõ ràng chính là Dương Diệp, hắn còn nhớ Nhân Nhân từng từng nói với hắn, hắn đạo một ông lão đạo thể chất của nàng có thể thôn tính tất cả vật chất, lúc đó, hắn vẫn không cảm giác được đến tất cả những thứ này vật chất ý vị như thế nào, hiện tại, hắn có chút rõ ràng.

Thế giới là do vô số loại vật chất cùng với các loại pháp tắc tạo thành, có thể thôn tính tất cả, nói cách khác, hắn trưởng thành, khả năng liền cái này thiên ngoại thiên thiên đạo đều có thể cắn nuốt mất…

Nhân Nhân mới là thế giới này người khủng bố nhất…

“Ca, ca ca…”

Bị này đạo diệt thế thần lôi khóa chặt, Nhân Nhân trong mắt xuất hiện vẻ sợ hãi, bản năng nói cho hắn, cái kia rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, hắn căn bản không phải là đối thủ. Ở tình huống như vậy, trong tiềm thức, hắn gọi ra ‘Ca ca’ hai chữ.

Hắn âm thanh vừa ra hạ, Dương Diệp chính là xuất hiện tại hắn bên cạnh, nắm chặt rồi tay của nàng.

“Đừng…”

Một bên, Lục Ngôn cùng Mạc Lão kinh hãi, liền muốn ngăn cản Dương Diệp, Dương Diệp nhưng là lắc lắc đầu, ngăn cản hai người. Hắn đương nhiên rõ ràng hắn hành động này ý vị như thế nào, thế nhưng, hắn có thể thấy chết mà không cứu sao? Nếu như là người khác, hắn đương nhiên có thể, thế nhưng đây là Nhân Nhân, cái này đã từng đã cứu hắn mệnh Nhân Nhân!

“Ca ca, ngươi đi đi...”

Nhân Nhân đột nhiên nói: “Cái này rất lợi hại, Nhân Nhân đều đánh không lại, ngươi sẽ chết!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nắm chặt Nhân Nhân tay, ôn nhu nói: “Nếu như ca ca thực sự là không ngăn được, vậy ngươi cũng đừng sợ, ca ca cùng ngươi cùng chết!”

Hắn đạo cùng Nhân Nhân cùng chết, không phải là kích động nói như vậy, mà là hắn xác xác thực thực là nghĩ như vậy. Cả đời này, hắn thuận theo chính mình bản tâm làm việc, bởi vậy, mặc kệ là giết người vẫn là cứu người, hắn đều có thể làm được không thẹn với lương tâm. Nếu như lần này hắn bởi vì này diệt thế thần lôi duyên cớ từ bỏ Nhân Nhân, vậy hắn liền không làm được không thẹn với lương tâm rồi!

Nhân sinh động cả đời, không mọi chuyện đều ý, thế nhưng, đối với hắn Dương Diệp tới nói, không thẹn với lương tâm là được!

Nhân Nhân nhìn Dương Diệp, trong mắt không sợ sệt sắc thái, ở hắn trong đôi mắt, có một tia dị dạng lại mang theo một chút phức tạp sắc thái, hay là liền bản thân nàng bất minh đó là cái gì.

Thời khắc này, tất cả mọi người đều ở nhìn Dương Diệp.

“Được lắm kiếm hoàng!” Nói chuyện chính là cổ thánh thành Thánh chủ.

“Chẳng trách Nhân Nhân sẽ như vậy tín nhiệm hắn...” Vô Danh thành mắt mù ông lão khẽ lắc đầu.

“Chẳng trách Lôi Lâm tín nhiệm ngươi như vậy, này không hề bảo lưu tín nhiệm ngươi, nếu như hắn sớm ít ngày gặp phải ngươi, thì sẽ không chịu đựng nhiều năm như vậy cô độc cùng thống khổ rồi!” Tiểu Anh ánh mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt có một tia nhu sắc.

Lúc này, cái kia Hà Chí Tôn đột nhiên cũng nói: “Dương Diệp, tuy rằng ta xem ngươi rất khó chịu, nhưng không thể không nói, ngươi là người đàn ông!”

Còn lại Thánh địa cường giả, bao quát cái nào nghịch chủng huyền giả đều là khẽ gật đầu, trong mắt xuất hiện một tia kính ý.

Tử, kỳ thực rất nhiều người cũng không sợ, thế nhưng, có thể vì người khác mà chết, này liền rất ít người có thể làm được.

Diệt thế thần lôi khủng bố, mọi người tại đây đã cảm nhận được, ở đây không bất cứ người nào có thể chống lại, này đã không phải bán thánh cường giả có thể chống lại.

Mà Dương Diệp nhưng là dám đi đối mặt, không nói những khác, liền phần này dũng khí, liền để ở đây rất nhiều người kính nể!

Cái kia diệt thế thần lôi tốc độ rất chầm chậm, thế nhưng nó mang theo khủng bố uy thế nhưng là cực kỳ khủng bố, mặt đất sụp xuống, không gian vụn vặt, chu vi mấy trăm ngàn trượng bên trong ngọn núi toàn bộ hóa thành bình địa.

Dương Diệp nhìn phía chân trời cái kia cách hắn chỉ có không tới mấy trăm trượng màu tím thần lôi, trong mắt bình tĩnh cực kỳ, hắn sợ sao? Tự nhiên là sợ, vật này căn bản không phải hắn có thể đối kháng. Sợ, nhưng không có nghĩa là hắn không dám ra tay.

Nam nhân, có thể tàn, có thể chết, nhưng tuyệt không đánh bại!

Thủ đoạn hơi động, cổ sao xuất hiện ở trong tay hắn, đột nhiên, hắn làm như nhớ ra cái gì đó, quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Tần Bất Phàm, nói: “Tần Bất Phàm, ngươi nếu như một người đàn ông, liền đến đối tiền mặt: Thực hiện ngươi mới vừa nói!”

“Ngọa tào...”

Tần Bất Phàm khuôn mặt quất thẳng tới.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 804: Xin mời Kiếm thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

804 chương: Xin mời Kiếm thánh!

“Không nên để cho cái kia lôi rơi xuống, ở cho ta bách tức thời gian!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên cái kia Từ Thiên Dạ âm thanh.

Nghe được Từ Thiên Dạ, mọi người nhất thời phục hồi tinh thần lại, này diệt thế thần lôi nếu là lạc xuống mặt đất, vậy này toàn bộ Thánh địa khả năng liền muốn trong nháy mắt hóa thành tro tàn. Đến lúc đó, đại lục vụn vặt, tất cả mọi người đều không đường sống!

“Liên thủ!”

Cổ thánh thành Thánh chủ xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, cùng lúc đó, Thánh địa cường giả cùng nghịch chủng huyền giả cũng toàn bộ đi tới Dương Diệp chu vi.

Nhân loại, rất nhiều lúc đều ích kỷ, thế nhưng, ở rất nhiều lúc, bọn họ nhưng là lại có thể đoàn kết cùng nhau, bùng nổ ra vô cùng sức mạnh. Cũng chính vì như thế, Nhân tộc mới có thể ở mênh mông vũ trụ sống sót.

“Phần thiên chưởng!”

“Đại bi chỉ...”

“Rạn nứt bầu trời...”

Vào đúng lúc này, giữa trường tất cả mọi người lần thứ hai sử dụng tới chính mình đòn mạnh nhất. Thế nhưng, cho dù ở hơn vạn bán thánh cường giả liên thủ lại, cái kia diệt thế thần lôi nhưng chỉ là hơi run rẩy, mà nó hạ xuống tốc độ nhưng là biến nhanh hơn!

Tất cả mọi người hoảng hốt!

Vào lúc này, Dương Diệp cũng không dám ở giấu làm của riêng, vung tay phải lên, hơn một ngàn trung cấp bán thánh xuất hiện tại giữa trường, đón lấy, giữa trường mọi người lần thứ hai liên thủ.

Thế nhưng để mọi người tuyệt vọng chính là, bọn họ liên thủ, hướng về cái kia diệt thế thần lôi nhưng là không có một chút nào tác dụng!

“Xin mời Kiếm thánh!”

Trên bầu trời, cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh đột nhiên vang lên.

Ở Thánh chủ bên cạnh bốn tên Các chủ kinh hãi, một tên trong đó Các chủ nói: “Thánh chủ, lúc này còn không phải lúc, chúng ta hiện tại nếu là dùng, sau đó làm sao...”

Cổ thánh thành Thánh chủ khoát tay áo một cái, nói: “Hiện tại không cần, sau đó khả năng liền không có cơ hội dùng!”

Nghe vậy, bốn tên Các chủ thân thể khẽ run lên, nhìn nhau một chút, sau đó gật gật đầu, cùng kêu lên nói: “Xin mời Kiếm thánh!”

Âm thanh đâm thẳng bầu trời!

Theo bốn người âm thanh hạ xuống, xa xôi cổ bên trong tòa thánh thành đột nhiên vang lên một đạo vang dội tiếng kiếm reo, âm thanh rung động thiên địa! Đón lấy, một tia sáng trắng Từ cổ bên trong tòa thánh thành phóng lên trời, bạch quang trực tiếp xé rách không gian, xuất hiện tại mọi người trên không.

Bạch quang tản đi, cái cầm kiếm ông lão xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

Dương Diệp tròng mắt thu nhỏ lại, bởi vì người lão giả này, chính là lúc trước ở U Minh hải đáy biển vị lão giả kia, cũng chính là kiếm linh thứ hai chủ nhân. Dương Diệp trong lòng nghi ngờ thật lớn, người lão giả này lúc trước không phải nói hắn đã hoàn toàn biến mất ở trong thiên địa sao? Tại sao lại xuất hiện ở đây?

Lúc này, thấy đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, nhìn thấy trên bầu trời ông lão kia, thấy hai mắt dĩ nhiên nhân tính hóa xích đỏ lên, từng đạo từng đạo ánh kiếm tự trong cơ thể nàng tràn ra, liền muốn ra tay, Dương Diệp thấy thế, kinh hãi, liền vội vàng kéo tay của nàng, người sau nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo lạnh lẽo sát ý, Dương Diệp nhưng là gắt gao kéo tay của nàng.

“Thả ra!”

Kiếm linh âm thanh rất lạnh, trong mắt sát ý càng ngày càng đậm.

Dương Diệp lắc lắc đầu, hắn không phải sợ kiếm linh giết ông lão kia, mà là sợ kiếm linh bị ông lão kia giết chết, lúc này cái kia trên người lão giả tản mát ra khí tức, liền hắn đều cảm giác được khiếp đảm, hắn có thể khẳng định, kiếm linh tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn!

Dương Diệp nói: “Bất kể như thế nào, hắn đã chết rồi.”

Kiếm linh tay khẽ run lên, hắn hai mắt chậm rãi bế lên, bên ngoài cơ thể những kia ánh kiếm cũng từ từ phai nhạt xuống, nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong lòng hơi thở phào nhẹ nhõm.

Không trung, ông lão kia ánh mắt chậm rãi đảo qua giữa trường, cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng lại ở đám kia nghịch chủng huyền giả trên người, dừng lại một lát sau, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời đạo kia diệt thế thần lôi, ở trong mắt hắn, có một tia ai sắc, “Đại lục cuối cùng cũng có một kiếp, chỉ là không nghĩ tới, này kiếp không phải nghịch chủng huyền giả, mà là thiên ngoại thiên thiên đạo!”

“Còn xin tiền bối ra tay!”

Cổ thánh thành Thánh chủ quay về ông lão hơi thi lễ, âm thanh khá là tôn kính.

“Sự tồn tại của ta, vốn là vì là đại lục chỉ kỷ cuối cùng một điểm sức mạnh.”

Theo ông lão âm thanh hạ xuống, trên người lão giả đột nhiên bùng nổ ra chói mắt ánh kiếm, nương theo một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, ông lão cả người hóa thành một luồng ánh kiếm bắn thẳng đến phía chân trời.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, ánh kiếm kia cùng cái kia diệt thế thần lôi tàn nhẫn mà đụng vào nhau.

Phía chân trời đột nhiên bùng nổ ra một đạo nổ vang rung trời thanh, kiếm kia thánh cùng đạo kia màu tím đậm thần lôi trực tiếp vỡ ra được, đón lấy, vô số đạo sóng khí tầng tầng lớp lớp tự phía chân trời khuếch tán ra đến, phía chân trời không gian ở những khí lãng này rung động hạ, như thế cuộn sóng bình thường kịch liệt chập trùng lên, thanh thế doạ người cực kỳ.

Nhìn thấy không trung tình cảnh này, phía dưới vô số người nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Mà đang lúc này, cái kia sóng khí bên trong đột nhiên bắn nhanh ra vô số đạo bé nhỏ màu tím đậm thần lôi, những này thần lôi như thế mưa rơi tự phía chân trời trút xuống, tốc độ cực nhanh, cũng cực kỳ dày đặc, giữa trường mọi người sắc mặt đại biến.

“Cẩn thận, không nên bị nó bắn trúng!”

t ruy cập http://truyenc u atui.Net/❤để đọc truyện

Cổ thánh thành Thánh chủ trong thanh âm mang theo vẻ lo lắng cùng sợ hãi.

Nhưng vẫn còn có chút đã muộn, một ít bán thánh cường giả né tránh không kịp, bị này thâm sấm sét màu tím bắn trúng sau, trực tiếp thần hồn câu diệt, liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát sinh.

Liền bán thánh cường giả đều này, những kia bán thánh trở xuống thì càng không thể tả...

Lấy Dương Diệp thực lực hôm nay, thị lực của hắn có thể nhìn thấy hơn mười ngàn dặm ở ngoài cảnh tượng, mà lúc này, trong tầm mắt của hắn, toàn bộ là người chết, lít nha lít nhít thi thể, những người này, đều bị trên trời cái kia lôi kiếp tản mát ra uy thế giết chết, mà bị lôi kiếp trực tiếp bắn trúng, toàn bộ đều thần hồn câu diệt.

Địa ngục, lúc này này huyền giả đại lục cùng Thánh địa chính là một cái địa ngục, mỗi thời khắc mỗi khắc đều có vô số nhân ở chết đi.

Tương xứng đạo kia diệt thế thần lôi bị này Kiếm thánh hủy diệt sau khi, phía chân trời cái kia sấm sét vòng xoáy đột nhiên đình chỉ lại, phía chân trời khôi phục yên tĩnh, thế nhưng cái kia cảm giác bị đè nén nhưng càng ngày càng mãnh liệt, phảng phất đúng là muốn trời sập.

Tất cả mọi người đều biết, đây là trước bão táp yên tĩnh. Ánh mắt của mọi người đều nhìn về cái kia Từ Thiên Dạ, lúc này Từ Thiên Dạ trong tay đỏ như máu sắc đại đao đã có tới sắp tới hơn vạn trượng, cái kia trong đó mùi máu tanh, nồng nặc làm cho cả Thánh địa đều có thể nghe thấy được.

Bởi vì toàn bộ thế giới đang không ngừng người chết, bởi vậy, vô số oán khí cùng sát khí còn có tinh lực hết mức hội tụ đến này đỏ như màu máu đại trong đao, điều này làm cho cái kia đỏ như màu máu đại đao càng ngày càng quỷ dị, khủng bố rồi!

Tất cả mọi người đều ở nhìn kỹ còn chuôi đỏ như màu máu đại đao, bởi vì, này có thể nói là tất cả mọi người hy vọng cuối cùng, nếu như này một đao làm không xong cái kia thiên ngoại thiên thiên đạo, như vậy không thể nghi ngờ, tất cả mọi người đều sẽ sẽ chết!

Tất cả mọi người đều đang đợi.

Đang lúc này, phía chân trời cái kia sấm sét vòng xoáy đột nhiên nhanh chóng xoay tròn lên, từng đạo từng đạo khủng bố uy thế tự trong đó truyền ra, làm cho toàn bộ thiên địa cũng vì đó run rẩy. Tại này sấm sét vòng xoáy nơi sâu xa, mọi người mơ hồ nhìn thấy thiết này đồ vật đang ngọ nguậy, tựa hồ đang ấp ủ cái gì kinh khủng hơn lôi kiếp.

Phía dưới, vô số dung nham tự dưới nền đất chảy ra, làm cho toàn bộ đại địa đều trở thành dung nham thế giới, cái kia cực nóng nhiệt độ, làm cho một ít may mắn còn sống sót cảnh giới thấp huyền giả trực tiếp bạo thể mà chết.

Bóng tối của cái chết bao phủ mọi người, để được vô số trong lòng người tuyệt vọng lên!

“Hắn liền tử đều chưa quên muốn bảo vệ vùng thế giới này!”

Đang lúc này, kiếm linh đột nhiên nói chuyện, “Buồn cười chính là, coi như hắn ở cố gắng thế nào, vùng thế giới này chung quy muốn dập tắt.”

Dương Diệp nói: “Còn đang tức giận?”

“Không có ý nghĩa, lần này, hắn là chân chính biến mất ở vùng thế giới này, liền Luân Hồi cơ hội đều không rồi!” Kiếm linh nhạt tiếng nói.

“Nếu như làm lại, ngươi khi đó còn có thể nhận hắn làm chủ sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Dương Diệp vốn cho là kiếm linh sẽ lập tức phủ định, thế nhưng để hắn bất ngờ chính là kiếm linh không nói gì, trầm mặc.

Dương Diệp có chút rõ ràng, kiếm linh sở dĩ như vậy hận vị lão giả kia, là bởi vì hắn rất lưu ý vị lão giả kia, nếu như không thèm để ý, dĩ nhiên là sẽ không có hận.

Đối với kiếm linh, hắn là ôm cảm kích chi tâm, bởi vì hắn này một đường đến, kiếm linh trợ giúp quá hắn rất nhiều. Hắn chưa hề nghĩ tới phải đem kiếm linh chiếm vì bản thân có, nói đơn giản một chút chính là, kiếm linh nếu như đồng ý lưu lại bên cạnh hắn, hắn sẽ thật cao hứng, nếu như không muốn, hắn bất có nhiều thất vọng hoặc là nhiều thương tâm. Bởi vì kiếm linh mặc dù là một thanh kiếm, thế nhưng, hắn cùng người hầu như không có khác biệt gì, hắn, hắn là có lựa chọn hắn tương lai mình lộ quyền lợi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, nhìn che khuất toàn bộ phía chân trời sấm sét vòng xoáy, nói: “Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật, có thể đem thiên chém ra sao?”

Kiếm linh nhãn Giác Vi khiêu, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi hy vọng làm cái gì?”

Dương Diệp nói: “Kiếm linh, nếu như có thể sống sót từ nơi này đi ra ngoài, ngươi sẽ làm cái gì?”

Kiếm linh hơi run run, trầm ngâm một lát, hắn nói: “Xem thiên ngoại thiên thế giới, sau đó du lịch tinh vực!” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đây?”

“Tìm An Nam Tĩnh cùng Vũ Tịch còn có Thược Dược!” Dương Diệp nói: “Nhưng là, những này thật có chút khó a!”

Kiếm linh gật gật đầu, nhìn về phía không trung Từ Thiên Dạ, nói: “Ngươi cho rằng hắn có thể thành công sao?”

“Hắn đòn đánh này rất mạnh!” Kiếm linh nói: “Có thể đồ thánh!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Hi vọng hắn có thể thành công, không phải vậy...”

“Một đao...!”

Đang lúc này, không trung vang lên cái kia Từ Thiên Dạ âm thanh, mọi người ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy cái kia Từ Thiên Dạ trong tay khổng lồ huyết đao tới lúc gấp rút kịch thu nhỏ lại, rất nhanh, cái kia khổng lồ huyết đao khôi phục thành độ lớn ban đầu, chỉ có điều là màu đỏ tươi, bàng như máu tươi tạo nên.

“Diệt ngươi!”

Theo Từ Thiên Dạ âm thanh hạ xuống, Từ Thiên Dạ trong tay huyết đao cắt phá trời cao, mang theo một mảnh huyết mạc bắn về phía phía chân trời, huyết đao chỗ đi qua, phía chân trời trong nháy mắt bị nhuộm đỏ, phảng phất bị máu tươi thanh tẩy quá bình thường quỷ dị, khủng bố đến cực điểm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, huyết đao cùng phía chân trời cái kia sấm sét vòng xoáy đụng vào nhau.

Hơi vắng lặng...

Một tiếng vang thật lớn sau, phía chân trời cái kia sấm sét vòng xoáy bị vỡ ra một đạo cự miệng lớn, ánh sáng tự đạo kia cự miệng lớn trút xuống, nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường vô số người mừng như điên.

Rất nhanh, lỗ hổng kia càng lúc càng lớn, toàn bộ sấm sét vòng xoáy đang nhanh chóng biến mất, vô số người mừng đến phát khóc, mà đang lúc này, tất cả mọi người ngốc tại chỗ, khó mà tin nổi nhìn phía chân trời.

Cái kia sấm sét vòng xoáy triệt để tiêu tan sau, một con dài rộng mấy trăm trượng cự mắt to xuất hiện tại trước mặt mọi người.

PS: Ngày hôm nay uống một chút tửu, ta muốn phun người, không thích trực tiếp nhảy qua.

Vốn không muốn đạo đạo văn cái gì, bởi vì thật nhiều thư hữu đều từ đạo văn quá chống đỡ chính bản, bởi vậy, ta cũng không có ý định đi đạo cái gì, thế nhưng một ít ngu ngốc để ta không nhịn được. Ngươi xem đạo văn ngươi liền xem, thế nhưng, đừng mẹ nhà hắn còn nhìn ra cảm giác ưu việt được không?

Đặc biệt những kia ngu ngốc, ngươi ở đạo văn léo nha léo nhéo cũng là thôi, trả lại hắn mẹ đến ta chính bản bình luận sách phun, ngươi phun liền phun thôi, còn mẹ nhà hắn nói mình là chính bản độc giả, ngươi không tinh tướng sẽ chết sao? Phàm là chính bản độc giả, đều có fans trị, dù cho chỉ sung trị một lông tiền, cũng là VIP1, thế nhưng, ở ta khu bình luận sách thằng ngốc kia bức, con mẹ nó ngươi vốn là xem đạo văn, miễn cưỡng tới này tinh tướng nói mình là xem chính bản, còn nói ta bức ngươi đến xem đạo văn, ngươi là ngốc điểu sao? Hỏi ngươi, ngươi là ngốc điểu sao?

Đạo thật sự, đạo văn độc giả nhiều như vậy, liền ngươi cái này ngốc điểu nhất làm cho ta xem thường, bởi vì con mẹ nó ngươi ngay cả mình xem đạo văn cũng không dám thừa nhận, còn nhất định phải tinh tướng nói mình là ở xem chính bản, ngươi đang cho hết thảy xem đạo văn độc giả mất mặt, ngươi biết không?

Còn có chủng ngu ngốc a, chính là đạo văn trang web trộm thư lúc xảy ra vấn đề, nhân chương tiết này lặp lại, hoặc là loạn mã, sau đó những này ngu ngốc toàn chạy tới mắng ta, thậm chí có còn muốn ta cho hắn tồn cảo xem, ta thật không nghĩ ra, các ngươi tại sao như vậy đậu so với?

Còn muốn cái càng trâu bò, đạo xem ta thư đó là ta vinh hạnh...

Càng có đậu so với càng khôi hài, đạo văn trang web phiếu bị hắn nói thành là vé tháng, đạo một tháng cho ta đầu mấy trăm tấm vé tháng...

Rất nhiều chính bản độc giả đạo, để ta đừng động những này ngu ngốc, thế nhưng, không nhịn được nha, hiện tại những này ngu ngốc đều chạy ta khu bình luận sách đến văng, là có thể nhẫn thục không thể nhẫn không phải?

Ta biết, có chút đạo văn độc giả nhìn thấy mặt trên đoạn văn này, nhất định phải sôi trào, nhất định phải trâu bò rầm rầm hướng về ta nã pháo, sau đó các loại uy hiếp.

Ta chỉ muốn nói, lăn con bê đi.

Đối với đạo văn độc giả, ta luôn luôn là, ngươi yêu mến có nhìn hay không, không nhìn liền cút đi, đừng hắn mẹ một bộ ngươi đọc sách vẫn là ta vinh hạnh như thế.

Đối với chính bản độc giả, các ngươi xem ta thư, đúng là ta vinh hạnh, bởi vì các ngươi rất rất nhiều nhân để ta sinh hoạt so với trước đây tốt hơn rồi. Dù cho là chính bản độc giả các ngươi phun ta, ta cũng nhận, cũng chỉ sẽ đi tự mình kiểm điểm, bởi vì các ngươi dùng tiền đọc sách xem khó chịu, sau đó phun, đây là thiên kinh địa nghĩa. Thế nhưng, đến nay mới thôi, thật sự, ta chưa từng thấy chính bản độc giả đến phun ta, nhiều lắm chính là đạo chương mới chậm điểm.

Cho ta cảm xúc thật sự rất sâu, tương tự là độc giả, thế nhưng hai bên hành vi nhưng là khác nhau một trời một vực.

Bây giờ Hoa Hạ chính là như vậy, rất rất nhiều nhân không chỉ có không chính bản ý thức, trái lại còn đem xem đạo văn hành vi cho rằng là một loại rất bình thường, thậm chí là rất ưu việt hành vi.

Trở lên những này phí lời không thu phí, lãng phí mọi người thời gian.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 805: Thiên đạo chi nhãn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

805 chương: Thiên đạo chi nhãn!

“Thiên Nhãn...”

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp bên cạnh Tần Bất Phàm sắc mặt dĩ nhiên tuyết biến thành màu trắng.,

Không chỉ có Tần Bất Phàm, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, liền cái kia Lục Ngôn còn có thần mô cùng với mắt mù ông lão sắc mặt đều thảm biến thành màu trắng.

“Cái gì gọi là Thiên Nhãn” Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc lên, trực giác nói cho hắn, sự tình càng ngày càng nghiêm trọng.

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, trong mắt xuất hiện một tia vẻ tuyệt vọng, nói: “Thiên Nhãn, lại đề danh thiên đạo chi nhãn, này mẹ nhà hắn thuộc về tồn tại ở trong truyền thuyết a. Ta trải qua vô số thế giới, liền chưa từng thấy này thiên đạo chi nhãn từng xuất hiện, mụ nội nó, không nghĩ tới lần này dĩ nhiên xuất hiện, thực sự nhật cẩu”

“Rất mạnh” Dương Diệp cau mày hỏi.

“Đâu chỉ là rất mạnh” Tần Bất Phàm khổ cười cười nói: “Lúc trước cái kia diệt thế thần lôi đầy đủ mạnh ba thế nhưng so với cái này Thiên Nhãn, vậy thì là cặn bã. Nói như thế, này thiên nhãn, đừng nói hủy diệt chúng ta thế giới này, coi như hủy diệt một cái tinh vực cũng có thể. Ta con mẹ nó liền không nghĩ ra, này thiên ngoại thiên thiên đạo ngay cả Thiên Nhãn đều chỉnh đi ra”

“Chuyện này có chút quỷ dị”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Lục Ngôn đột nhiên trầm giọng nói: “Theo đạo lý tới nói, liền coi như chúng ta tru diệt toàn bộ huyền giả đại lục người, cũng không để này thiên ngoại thiên thiên đạo hiện ra Thiên Nhãn. Thiên đạo hiện ra Thiên Nhãn, bình thường chỉ có một trường hợp, vậy thì là nó cảm nhận được sự uy hiếp mạnh mẽ”

Nghe được Lục Ngôn, Tần Bất Phàm cùng thần mô mọi người ánh mắt nhìn về phía Nhân Nhân, không chỉ có Tần Bất Phàm cùng thần mô, liền ngay cả cái kia trên bầu trời cổ thánh thành Thánh chủ cùng Từ Thiên Dạ cũng nhìn về phía Nhân Nhân.

Nhân Nhân nhìn mấy người một chút, sau đó trở về Dương Diệp bên cạnh, tiểu tay nắm lấy Dương Diệp tay, tựa hồ chỉ có cầm lấy Dương Diệp tay, hắn mới có thể cảm giác an toàn.

Dương Diệp quay về Nhân Nhân khẽ mỉm cười, sau đó nhìn về phía mọi người, nói: “Chư vị, mặc kệ có phải là Nhân Nhân uy hiếp đến thiên ngoại thiên cái kia thiên đạo, ta cho rằng, nó đều sẽ không bỏ qua cho chúng ta, không phải sao”

“Có thể hắn chết rồi, này thiên đạo chi nhãn sẽ biến mất” một bên, một tên Thánh địa bán thánh cường giả bỗng nhiên nói.

“Con mẹ nó ngươi động thủ thử xem” Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía tên kia bán thánh, một dữ tợn hiện lên hắn khuôn mặt.

Tên kia bán thánh cường giả mí mắt giật lên, sắc mặt có chút khó coi, nói: “Dương Diệp, tử một mình nàng, cũng có thể để mọi người chúng ta, ngươi hộ hắn, vậy liền coi là muốn cùng mọi người chúng ta là địch, liền ngươi chút thực lực này, chúng ta yếu muốn tiêu diệt ngươi, trong nháy mắt”

“Vậy thì đến thử xem” Dương Diệp bỗng nhiên quát lên: “Tiểu Anh”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, Tiểu Anh cùng phía sau nàng vô số bán thánh hỏa linh toàn bộ xuất hiện tại Dương Diệp phía sau, thêm vào hắn nguyên bản hơn một ngàn trung cấp bán thánh con rối, lúc này Dương Diệp biên thì có bốn, năm ngàn bán thánh, hơn nữa, trong đó còn có hơn một ngàn trung cấp bán thánh, tuy rằng thực lực tổng hợp so với nghịch chủng huyền giả cùng Thánh địa nhỏ yếu, thế nhưng, nhưng cũng có cùng Thánh địa còn có nghịch chủng huyền giả chống lại năng lực

Truyencua❤tuiNet

Giữa trường, bầu không khí sốt sắng lên.

Đang lúc này, cổ thánh thành Thánh chủ đột nhiên nói: “Lúc này chúng ta nếu là ở tự giết lẫn nhau, không thể nghi ngờ là chân chính muốn chết. Mọi người đồng tâm hiệp lực, hay là còn có một cơ hội”

Nghe được cổ thánh thành Thánh chủ, Dương Diệp sắc mặt hơi hoãn, nói: “Chư vị, các ngươi cũng nhìn thấy, này thiên đạo muốn tiêu diệt, không đơn thuần là trong chúng ta người kia, nó là muốn hủy diệt toàn bộ huyền giả đại lục.”

Đang lúc này, con kia to lớn nhãn đột nhiên mở ra, ở con mắt nhìn kỹ, giữa trường tất cả mọi người đều là thân thể run lên, một luồng cảm giác sợ hãi tự sâu trong linh hồn tràn ngập ra.

Giun dế, chính mình là giun dế

Vào giờ phút này, tất cả mọi người trong đầu đều xuất hiện cái ý niệm này, đừng nói phản kháng, chính là cũng không dám nhìn cái kia nhãn

“Xin mời đao quân, xin mời cổ thánh chủ, xin mời tứ đại nguyên lão”

Lúc này, cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh ở chân trời vang vọng mà lên.

Theo cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh hạ xuống, vạn dặm ở ngoài cổ bên trong tòa thánh thành đột nhiên phóng lên trời sáu đạo bạch quang, sáu đạo bạch quang hơi lóe lên, sau đó trực tiếp xuất hiện tại mọi người trên không.

Bạch quang tản đi, sáu cái ông lão xuất hiện tại trước mặt mọi người.

“Đây chính là Thánh địa chân chính lá bài tẩy” Dương Diệp bên cạnh, Tần Bất Phàm trầm giọng nói: “Xin mời thánh lâm, những người này đã từng đều vùng thế giới này cường giả tuyệt đỉnh, bọn họ muốn ngã xuống lúc, lợi dụng bí pháp đem mạnh nhất một đòn hòa vào chính mình một tia phân hồn bên trong, sau đó lại dùng bí pháp bảo tồn lại. Bọn họ, tương đương với một lần thánh giả cảnh cường giả”

“Các ngươi nghịch chủng huyền giả lá bài tẩy ni” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Hắn biết, này Thánh địa nắm chắc bài, cái kia nghịch chủng huyền giả biên khẳng định cũng nắm chắc bài, không phải vậy, Thánh địa biên trực tiếp cho gọi ra tới đây chút đã từng thánh giả cảnh cường giả, cái kia nghịch chủng huyền giả không phải muốn hoàn toàn thất bại

“Sau đó ngươi khả năng liền có thể nhìn thấy” Tần Bất Phàm đạo

Không trung, sáu cái ông lão đứng lơ lửng giữa không trung, một tên trong đó lão giả áo bào trắng ánh mắt quét liếc chung quanh, cuối cùng ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, khi thấy thiên trước mắt, hắn tròng mắt hơi co rụt lại, nói: “Thiên Nhãn... Làm sao có khả năng...”

Ở lão giả áo bào trắng bên cạnh vài tên ông lão lúc này trong mắt cũng là lộ ra vẻ khiếp sợ, hiển nhiên, bọn họ cũng không nghĩ tới dĩ nhiên gặp được trong truyền thuyết Thiên Nhãn

Đang lúc này, thiên trong mắt đột nhiên bắn ra một đạo màu tím thần lôi, thần lôi tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới cái kia lão giả áo bào trắng đỉnh đầu. Cái kia lão giả áo bào trắng trong mắt có vẻ nghiêm túc, bấm tay một điểm, cái điểm trắng tự đầu ngón tay hắn thiểm hiện ra, cuối cùng cùng cái kia màu tím thần lôi oanh ở cùng nhau.

Phía chân trời vang lên nổ vang rung trời thanh, thiên địa rúng động

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, đạo kia màu tím thần lôi dĩ nhiên làm cho cái kia điểm trắng nổ nát, sau đó lấy tốc độ cực nhanh hướng về cái kia lão giả áo bào trắng rơi đi. Cũng may lão giả áo bào trắng bên cạnh vài tên ông lão tựa hồ đã sớm chuẩn bị, ở điểm trắng tiêu tan một khắc đó, một đao đao khí cùng bốn đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn cắt phá trời cao, cùng cái kia màu tím thần lôi oanh ở cùng nhau.

Rầm rầm rầm...

Từng đạo từng đạo tiếng nổ lớn ở chân trời vang vọng mà đi, phía chân trời không gian ở vô số năng lực lắp bắp hạ, vụn vặt, từng cái từng cái đen kịt không gian hố đen tràn ngập trên không, doạ người cực kỳ

Hồi lâu, phía chân trời khôi phục bình thường, luồng năng lượng màu tím kia tiêu tan, thế nhưng, lão giả áo bào trắng mọi người thân thể nhưng là bắt đầu trong suốt lên, như có như không, phảng phất bất cứ lúc nào muốn biến mất

Lão giả áo bào trắng mọi người ánh mắt quét bốn phía một chút, trong mắt, có lưu luyến vẻ. Cái đại lục này, là nhà của bọn họ, bọn họ đã từng vì bảo vệ cái đại lục này, trả giá quá nhiều quá nhiều...

“Thiên đạo bất nhân, nên bị diệt”

Theo lão giả áo bào trắng âm thanh hạ xuống, lão giả áo bào trắng sáu người hóa thành sáu đạo bạch quang bay lên trời cao, đánh vào thiên nhãn bên trên.

Nhưng, thiên nhãn chỉ là khẽ run lên...

Sáu tên đã từng huyền giả đại lục Chí Cường giả tự bạo một đòn, nhưng chỉ là làm cho nó khẽ run lên...

Thời khắc này, mọi người đầu óc trống rỗng

“Thần tướng ở đâu”

Đang lúc này, phía chân trời vang lên Từ Thiên Dạ âm thanh. Theo Từ Thiên Dạ âm thanh hạ xuống, chín tên nam tử xuất hiện tại Từ Thiên Dạ phía sau.

“Dung”

Từ Thiên Dạ âm thanh hạ xuống, ở mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, chín tên nam tử dĩ nhiên trực tiếp đi vào Từ Thiên Dạ trong cơ thể, trong phút chốc, Từ Thiên Dạ thân thể tăng vọt mấy lần, cùng lúc đó, hắn khí tức trên người cũng là bùng lên mấy lần, hơi thở kia, căn bản không phải bán thánh cường giả nên có

Lúc này, Dương Diệp cuối cùng đã rõ ràng rồi lúc trước Lục Ngôn vì sao đạo, những này nghịch chủng huyền giả nếu là chịu bỏ qua một chút đền bù, coi như là thánh giả cảnh cường giả cũng có thể đối kháng.

“Chém...”

Lời nói mặc dù là Từ Thiên Dạ đạo, thế nhưng giữa trường nhưng là có chín đạo âm thanh. Âm thanh hạ xuống, Từ Thiên Dạ trong tay chẳng biết lúc nào lại nhiều một thanh đoản đao, đao từ trên xuống dưới đột nhiên vừa bổ.

Xì...

Chín đạo đao khí trùng điệp bắn nhanh ra, như thế một vệt màu trắng Lưu Tinh xẹt qua phía chân trời, cuối cùng hướng về thiên nhãn bắn nhanh mà đi...

“Lại chém...”

Từ Thiên Dạ âm thanh lại vang lên, đón lấy, lại là chín đạo chồng chất đao khí bắn nhanh ra...

“Lại chém...”

Từ Thiên Dạ âm thanh một lần lại một lần ở giữa sân vang lên, vô số đạo đao khí không ngừng cắt phá trời cao, đánh vào thiên nhãn bên trên, một đạo lại một đạo nổ vang rung trời thanh tự phía chân trời vang vọng mà lên.

Ánh mắt mọi người tử nhìn chòng chọc phía chân trời thiên nhãn, ở Từ Thiên Dạ không muốn sống điên cuồng công kích hạ, Thiên Nhãn khí tức trên người dần dần nhược một chút.

Quá không biết bao lâu...

“哐...”

Phía chân trời truyền đến một đạo đồ sắt tiếng vỡ nát, mọi người cả kinh, nhìn về phía Từ Thiên Dạ, mọi người hoảng hốt, bởi vì Từ

Thiên Dạ trong tay cái kia đao dĩ nhiên vỡ vụn ra đến, cùng lúc đó, một đạo bắt lấy một bóng người tự trong cơ thể hắn bay ra, tự không trung rơi rụng mà xuống.

Mọi người thấy rõ, chín người kia lúc này trên mặt già nua cực kỳ, như thế trải qua mấy trăm năm.

“Bọn họ thiêu đốt còn lại tuổi thọ đến tăng cao thực lực, sau đó lại dùng bí thuật gán đến đao đế trên người, làm cho đao đế ngắn ngủi có đồ thánh năng lực. Mà trả giá cao chính là chín tên cao cấp bán thánh cường giả mệnh” Dương Diệp bên cạnh, Tần Bất Phàm trầm giọng nói.

Đương nhiên, lúc này không có nhân quan hệ chín người này sống và chết, ánh mắt của mọi người đều nhìn về thiên nhãn.

Tương xứng đao khí tản đi sau, mọi người sắc mặt trong nháy mắt thảm biến thành màu trắng.

Con kia Thiên Nhãn mở thật to, tự phía chân trời nhìn xuống mọi người, lại như voi lớn ở nhìn xuống con kiến bình thường

Đương nhiên, mọi người cũng cảm giác được, thiên nhãn khí tức lại yếu đi rất nhiều, thế nhưng, vậy thì như thế nào

Đang lúc này, đạo kia thiên trong mắt đột nhiên chui ra một đạo màu tím đậm lôi trụ, khi này đạo màu tím đậm lôi trụ sau khi ra ngoài, màu tím đậm lôi trụ khẽ run lên, hóa thành hai cái lôi trụ, bắt lấy này hai cái lôi trụ lại là khẽ run lên, sau đó hóa thành bốn cái lôi trụ...

Không tới tam tức thời gian, toàn bộ phía chân trời toàn bộ là màu tím đậm lôi trụ...

“Cứu mạng...” Tần Bất Phàm sắc mặt trắng bệch, trong mắt xuất hiện vẻ tuyệt vọng.

Không chỉ có Tần Bất Phàm, giữa trường tất cả mọi người đều như vậy, bao quát cái kia cổ thánh thành Thánh chủ cùng Từ Thiên Dạ.

“Ngươi còn không ra tay à”

Lúc này, Tiểu Anh đột nhiên quay về Dương Diệp giận dữ hét.

Nghe được thanh âm này, giữa trường ánh mắt của mọi người toàn bộ nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn biết, ở bảo lưu cái gì, thật sự sẽ phải nghỉ chơi.

Thật sự nên liều mạng...

Dương Diệp ở ánh mắt của mọi người bên trong, thân hình hơi động đi tới trên không...

“Nhiên ý”

Phía chân trời, vang lên Dương Diệp tiếng rống giận dữ.

Dương Diệp kiếm ý đột nhiên tự thiên giai ba tầng rơi xuống đến thiên giai hai tầng...

“Nhiên ý”

Dương Diệp âm thanh lại vang lên.

Kiếm ý rơi xuống đến thiên giai một tầng

“Nhiên ý”

Kiếm ý rơi xuống đến địa giai kiếm ý.

“Nhiên ý”

"Nhiên ý

“Nhiên”

“Nhiên”

“Nhiên”

Tam tức thời gian, Dương Diệp kiếm ý rơi xuống chí kiếm ý một tầng...

Vô địch kiếm vực 805 chương: Thiên đạo chi nhãn!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 806: Nếu có kiếp sau, thề diệt trời xanh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

806 chương nếu có kiếp sau, thề diệt trời xanh!

Tương xứng kiếm ý rơi xuống chí kiếm ý một tầng sau, một luồng khí tức kinh khủng tự Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên bạo phát ra.

Bán thánh!

Đang thiêu đốt tầng mười ba kiếm ý sau khi, Dương Diệp trực tiếp đột phá hoàng giả cảnh cửu phẩm, đạt đến bán thánh giai!

Thời khắc này, tất cả mọi người đều ngây người.

“Hậu quả, sẽ rất nghiêm trọng!” Dương Diệp bên cạnh, kiếm linh trầm giọng nói.

Dương Diệp xem về phía chân trời những kia lít nha lít nhít màu tím đậm thần lôi, nói: “Chí ít so với chết tốt lắm!” Nói, thân hình hắn hơi động, thiểm lược trên không, sau đó chân phải đột nhiên đạp xuống hư không, một luồng sức mạnh thần bí trong nháy mắt xuất hiện tại giữa trường.

Kiếm vực!

Đạt đến bán thánh sau, Dương Diệp sử dụng tới kiếm vực trực tiếp bao phủ lại phạm vi mấy vạn dặm. Tương xứng những kia màu tím đậm thần lôi tiến vào Dương Diệp kiếm vực sau, tốc độ nhất thời chậm lại, đây là Dương Diệp ở sử dụng kiếm vực áp chế những này màu tím đậm thần lôi, đương nhiên, hắn cũng là trả giá rất lớn đánh đổi, đó chính là hắn tuổi thọ lúc này ở từng điểm từng điểm biến mất

Nếu như không phải hắn đạt đến bán thánh, thực lực so với trước không biết mạnh hơn bao nhiêu lần, hắn căn bản là không có cách chịu đựng trụ những kia màu tím đậm thần lôi.

“Vô dụng, ngươi phá không được thiên nhãn!”

Cổ thánh thành Thánh chủ lắc đầu nói.

Dương Diệp đột phá đến bán thánh, thực tại để bọn họ chấn kinh rồi hạ, thế nhưng, không ai có thể cho rằng hắn có thể phá tan thiên nhãn, phải biết, lúc trước cái kia mấy cái ông lão, còn có Từ Thiên Dạ, thực lực của bản thân bọn họ nhưng là đã có thể chém giết thánh giả cảnh, mà Dương Diệp ở mạnh, bất quá là bán thánh mà thôi!

Dương Diệp cũng rất rõ ràng điểm ấy, thực lực bây giờ của hắn, không sánh vai cấp bán thánh cường giả yếu, thậm chí, sánh vai cấp bán thánh mạnh hơn, thế nhưng, muốn nói phá tan thiên nhãn, vậy còn là còn thiếu rất nhiều.

Dương Diệp ánh mắt đảo qua phía dưới mọi người, nói: “Ta nhiều nhất chống đỡ một phút, một phút sau, ta ở cũng không cách nào ngăn cản những này thần lôi rơi xuống. Vào đúng lúc này chung bên trong, các ngươi nếu như làm không xong thiên nhãn, mọi người chúng ta đều muốn thần hồn câu diệt!”

“Chúng ta, phá không rồi!” Từ Thiên Dạ nói: “Trừ phi, đạt đến thánh giả, hay là có thể thử một lần!”

“Vậy ta liền để cho các ngươi thành thánh!”

Dương Diệp tiếng rống giận dữ ở chân trời vang vọng mà lên, mọi người ở đây sửng sốt không rõ lúc, từng đạo từng đạo khí lưu màu tím đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bộc phát ra, cuối cùng, những này khí lưu như thế mưa bụi giống như tự phía chân trời trút xuống!

Dương Diệp thiêu đốt kiếm ý đạt đến bán thánh, mục đích chủ yếu nhất chính là vì thu được Hồng Mông tử khí, như ước nguyện của hắn, khi hắn trở thành bán thánh lúc, trong cơ thể hắn Hồng Mông tử khí cuồn cuộn không ngừng xuất hiện, đầy rẫy toàn bộ Hồng Mông tháp một tầng thế giới.

Nhìn thấy những này Hồng Mông tử khí, giữa trường tất cả mọi người hoá đá, rất nhanh, tất cả mọi người thân thể bắt đầu run rẩy, bao quát cái kia cổ thánh thành Thánh chủ còn có Từ Thiên Dạ.

“Này, đây là bản nguyên tử khí làm sao, làm sao có khả năng”

Cổ thánh thành Thánh chủ âm thanh đang run rẩy.

“Là bản nguyên tử khí, là bản nguyên tử khí”

Giữa trường, hết thảy bán thánh cường giả toàn bộ điên cuồng lên, rất nhiều người càng là kích động kêu khóc lên, thời khắc này, trên người bọn họ không có nửa điểm bán thánh cường giả phong thái.

Ở vùng thế giới này, không bản nguyên tử khí, liền mang ý nghĩa bọn họ cả đời chỉ có thể đạt đến bán thánh, cũng mang ý nghĩa, bọn họ cuối cùng rồi sẽ hóa thành một chồng bụi bặm.

Bây giờ, bọn họ nhìn thấy điều này có thể để bọn họ đột phá tự thân ràng buộc bản nguyên tử khí, bọn họ làm sao không hưng phấn, làm sao không kích động đây?

“Đây chính là hắn bí mật sao?”

Xa xa, Mạc Lão thấp giọng nói.

Lục Ngôn nói: “Ta có chút rõ ràng ai, bây giờ bại lộ, cũng không biết là phúc vẫn là họa.” Ở trong mắt Lục Ngôn, là nồng đậm vẻ lo âu.

“Nhanh! Ta chống đỡ không được bao lâu!”

Phía chân trời, Dương Diệp thanh âm lo lắng vang vọng mà lên.

Nghe vậy, mọi người nhất thời phục hồi tinh thần lại, phải biết, nếu để cho những kia thần lôi rơi xuống, coi như là bọn họ thành thánh chỉ sợ cũng phải biến thành tro bụi, hiện tại việc cấp bách muốn làm chính là thành thánh, sau đó tiêu diệt thiên đạo chi nhãn, cũng chỉ có như vậy, mọi người mới có đường sống!

Tất cả mọi người đều điên cuồng hấp thu những kia Hồng Mông tử khí, rất nhanh, giữa trường xuất hiện tình cảnh quái quỷ

Một luồng rung động thiên địa khí thế khủng bố đột nhiên xuất hiện tại giữa trường Từ Thiên Dạ thành thánh.

Cổ thánh thành Thánh chủ thành thánh

Cái lại cái thánh giả cảnh cường giả xuất hiện tại giữa trường.

Hướng về giữa trường rất nhiều người bán thánh cường giả tới nói, tu vi của bọn họ đã là cực kỳ vững chắc, bởi vì không có cách nào trở thành thánh giả cảnh, bởi vậy, hơn vạn năm qua, bọn họ vẫn luôn là đang không ngừng rèn luyện thực lực của tự thân, điều này làm cho cảnh giới của bọn họ cùng thực lực đạt đến thế giới này điểm giới hạn. Mà bọn họ khiếm khuyết, kỳ thực chính là bản nguyên tử khí.

Mà hiện tại, bản nguyên tử khí có, một cách tự nhiên, bọn họ thành thánh chính là nước chảy thành sông sự tình.

Không tới bách tức thời gian, giữa trường xuất hiện mấy trăm thánh giả cảnh cường giả

Mà lúc này, phía chân trời những kia màu tím đậm thần lôi cách mọi người không tới ngàn trượng khoảng cách.

Thời gian rất gấp bách, những kia thành thánh sau cường giả toàn bộ bắt đầu điên cuồng đối với Thiên Nhãn công kích, từng đạo từng đạo như tiếng sấm tiếng nổ lớn ở chân trời vang vọng mà lên. Mấy trăm thánh giả cảnh cường giả đồng loạt ra tay, cái kia thanh thế cỡ nào doạ người?

Lúc này, giữa trường Hồng Mông tử khí đột nhiên biến mất rồi.

Một ít còn chưa thành thánh bán thánh cường giả nhất thời giận tím mặt, bọn họ căm tức Dương Diệp, nói: “Bản nguyên tử khí, Dương Diệp, đem bản nguyên tử khí giao ra đây!” Cái kia điên cuồng dáng dấp, dường như Dương Diệp nếu là đạo bán cái chữ “không”, bọn họ sẽ cùng nhau tiến lên tựa như.

“Không rồi!” Dương Diệp lắc lắc đầu. Hắn không có nói láo, đúng là không. Trước hắn đem hết thảy Hồng Mông tử khí toàn bộ phóng thích ra ngoài, ở ở tình huống kia, bảo lưu Hồng Mông tử khí căn bản không có tác dụng gì. Bởi vì, nếu như những này thánh giả cảnh cường giả làm không xong cái này thiên đạo chi nhãn, cái kia tất cả mọi người đều phải chết!

“Làm sao sẽ không, làm sao có khả năng không, ngươi có phải là tư tàng?”

Có bán thánh cường giả như phát điên quay về Dương Diệp giận dữ hét. Còn lại những kia không thành thánh cường giả cũng là căm tức Dương Diệp, tựa hồ chuẩn bị muốn xông lên.

Nghe vậy, Dương Diệp hỏa khí nhất thời lên, nhìn đoàn người, Dương Diệp gằn giọng nói: “Các ngươi phải hiểu rõ, lão tử không nợ các ngươi, này bản nguyên tử khí là của ta, cho các ngươi, đó là xuất phát từ đạo nghĩa, không cho, vậy cũng là bản phận. Lại ở trước mặt ta léo nha léo nhéo, thiên đạo diệt không được các ngươi, ta đến diệt!”

Đám kia bán thánh cường giả biến sắc mặt, lúc này, bọn họ đầu tỉnh táo một chút, trước mắt vị này, không phải là cái người hiền lành. Thế nhưng, thành thánh mê hoặc nhưng là bọn họ không cách nào chống cự, ở thành thánh trước mặt, bọn họ cái gì hiểm đều đồng ý mạo, chuyện gì cũng đều nguyện ý làm.

Trong đó mấy người nhìn nhau một chút, mấy trong mắt người đều lóe qua một dữ tợn sắc thái. Liền mấy người không cam lòng muốn từ bỏ thành thánh lúc, một người trong đó đột nhiên gằn giọng nói: “Chư vị, cái kia Dương Diệp trên người khẳng định còn có bản nguyên tử khí, chúng ta chỉ cần bắt hắn, được trên người hắn bản nguyên tử khí, chúng ta liền có thể thành thánh, thành thánh đang ở trước mắt, mọi người theo ta lên a!”

Nói, mấy người phóng lên trời, hướng về Dương Diệp vọt tới, mà sau lưng bọn họ những người kia vừa bắt đầu còn đang do dự, thế nhưng nghe tới ‘Thành thánh đang ở trước mắt’ lúc, một luồng nhiệt huyết xông lên bọn họ trán, thời khắc này, bọn họ ở cũng không kiêng dè cái gì, thân hình hơi động, toàn bộ nhằm phía Dương Diệp.

Lần này, có tới hơn một nghìn tên bán thánh hướng về Dương Diệp vọt tới.

“Muốn chết!”

Một tiếng hừ lạnh thanh ở giữa sân vang lên, đón lấy, một bàn tay lớn quét ngang phía chân trời, cái kia hơn một ngàn tên bán thánh trực tiếp bị cái bàn tay lớn này quét thần hồn câu diệt.

Lục Ngôn cùng Mạc Lão xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, Lục Ngôn lạnh lùng nói: “Năng lực chính mình kém, được không thánh giả, lại vẫn quái đến trên người người khác, thực sự điếc không sợ súng.”

“Lục tiền bối, Mạc Lão, các ngươi thành thánh?” Dương Diệp hỏi.

“Nếu như có bản nguyên tử khí đều hoàn thành không được thánh, cái kia chẳng phải là sống uổng phí?” Lục Ngôn đạo

Dương Diệp gật gật đầu, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, lúc này, vô số thánh giả cảnh cường giả đang điên cuồng công kích cái kia Thiên Nhãn, toàn bộ phía chân trời đều bị vô số đạo năng lượng công kích che khuất, căn bản không thấy rõ bên trong tình hình.

“Lần này, có thể tiêu diệt thiên đạo chi nhãn sao?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ngôn trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Khó, rất khó!”

Dương Diệp trong lòng rùng mình, mà lúc này, cái kia cổ thánh thành Thánh chủ đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước. Nhìn chút cách bọn họ không đủ mấy trăm trượng màu tím đậm thần lôi, cổ thánh thành Thánh chủ trong mắt loé ra một vẻ mê man, một lát, hắn nói: “Phá không được, nó, không phải thánh giả cảnh cường giả có thể chống lại!”

Lúc này, phía chân trời những kia hết thảy thánh giả cảnh cường giả đều đã lùi đến Dương Diệp bên cạnh.

Rất nhanh, phía chân trời những kia năng lực công kích tiêu tan, Dương Diệp nhìn lại, chỉ thấy thiên đạo chi nhãn vẫn như cũ tồn tại, chỉ là thiên đạo chi nhãn quanh thân xuất hiện một chút vết rách, bất quá rất nhỏ.

Nghịch chủng huyền giả Từ Thiên Dạ trầm giọng nói: “Chúng ta mọi người liên thủ có thể cho nó tạo thành một chút thương tổn, thế nhưng, điều này cũng không có gì ý nghĩa, bởi vì chúng ta không có thời gian.”

“Các ngươi có thể Phá Toái Hư Không, thoát đi thế giới này sao?” Dương Diệp hỏi.

Cổ thánh thành Thánh chủ lắc lắc đầu, nói: “Vô dụng, vùng thế giới này đều bị thiên đạo chi nhãn sức mạnh bao phủ, hy vọng muốn đi ra ngoài, chỉ có diệt nó!”

“Hiện tại, bọn chúng ta tử sao?” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Trên thế giới này, có so với tử chuyện càng đáng sợ!” Tần Bất Phàm đột nhiên nói: “Ở chúng ta thế giới kia, có Luân Hồi nói chuyện, nhân ở tình huống bình thường chết rồi, là có thể Luân Hồi. Thế nhưng, nếu như chúng ta nếu như bị những này màu tím đậm thần lôi tiêu diệt, vậy chúng ta chính là chân chính thần hồn câu diệt.”

“Ta đã không có cách nào rồi!” Dương Diệp nói: “Ta hết thảy bí mật đã bại lộ, các ngươi đừng hy vọng ta rồi!”

Mà lúc này, những kia màu tím đậm thần lôi cách mọi người đã không đủ trăm trượng, cho dù bị kiếm vực áp chế, nhưng mọi người vẫn như cũ cảm giác được mạnh mẽ khủng bố uy thế, ở luồng áp lực này bên dưới, trong mắt mọi người đều là lần thứ hai hiện lên vẻ tuyệt vọng.

Vắng lặng hồi lâu.

“Nếu có kiếp sau, thề diệt trời xanh! Nhiên hồn!”

Giữa trường, Từ Thiên Dạ âm thanh đột nhiên vang vọng mà lên.

Mọi người kinh hãi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Từ Thiên Dạ trên người dĩ nhiên dấy lên hừng hực ngọn lửa hừng hực, mà Từ Thiên Dạ bản thân khí tức tắc tăng vọt

“Nhiên hồn”

Giữa trường, tất cả mọi người kinh hãi. Nhiên hồn, đó là lấy thiêu đốt linh hồn để đánh đổi đến tăng cao thực lực, đương nhiên, đây là muốn trả giá thật lớn, này đánh đổi nhất định phải chết!

Tất cả mọi người đều không nghĩ tới, này Từ Thiên Dạ dĩ nhiên như vậy quyết tuyệt!

Rất nhanh, Từ Thiên Dạ toàn bộ đã đã biến thành cái hỏa đoàn, ở hắn đỉnh đầu một đạo màu tím thần lôi dĩ nhiên ầm ầm vỡ vụn ra đến

“Diệt thần chém!”

Theo Từ Thiên Dạ âm thanh hạ xuống, biến thành hỏa đoàn Từ Thiên Dạ phóng lên trời, cuối cùng đánh vào thiên nhãn bên trên

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 807: Chúng Thánh ngã xuống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

807 chương: Chúng Thánh ngã xuống!

Chân trời xa xôi truyền đến một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang rền, một đạo tia sáng chói mắt tự phía chân trời đột nhiên khuếch tán ra đến, che khuất toàn bộ phía chân trời.

Hào quang tuy rằng chói mắt, thế nhưng là là không có nhân nhắm mắt lại, mà là tử nhìn chòng chọc phía chân trời.

Một lát sau, che khuất phía chân trời ánh sáng màu trắng tản đi, chúng lòng của người ta nhất thời chìm xuống, sắc mặt cũng là khó coi tới cực điểm, bởi vì thiên đạo chi nhãn vẫn còn, chỉ là bên trên vết nứt so với trước nhiều hơn rất nhiều.

Giữa trường giống như chết yên tĩnh.

Một lát sau, cổ thánh thành Thánh chủ khí tức đột nhiên tăng vọt lên, ở trên người hắn, cũng xuất hiện như trước Từ Thiên Dạ như vậy hỏa diễm. Hắn quét giữa trường hết thảy thánh giả cảnh cường giả một chút, nói: “Chung quy là vừa chết, ta lựa chọn phản kháng đến chết!”

Lời vừa nói xuống, cổ thánh thành Thánh chủ phóng lên trời, hóa thành một đạo mấy vạn trượng kim quang xẹt qua chân trời, cuối cùng tàn nhẫn mà đánh vào phía chân trời thiên đạo chi nhãn bên trên.

Phía chân trời lần thứ hai truyền đến một đạo tiếng nổ lớn...

Nhưng, thiên đạo chi nhãn còn ở!

Lần này, giữa trường rất nhiều người trong lòng ôm may mắn triệt để phá diệt.

Tử, sẽ chết, làm sao đều tử!

“Khoảng chừng: Trái phải đều tử, lão tử cho dù chết, bất để ngươi dễ chịu!”

Nói chuyện chính là Hà Chí Tôn, hắn lúc này như cổ thánh thành thánh giả cùng Từ Thiên Dạ một chút, bắt đầu bốc cháy lên linh hồn của chính mình.

Dương Diệp nhìn về phía Hà Chí Tôn, lúc này Hà Chí Tôn vẻ mặt là cực kỳ điên cuồng cùng dữ tợn, ở bên trong tròng mắt của hắn nhưng là vẻ tuyệt vọng. Nhìn lướt qua bốn phía, hắn phát hiện, giữa trường những kia thánh giả cảnh cường giả hoàn toàn là như vậy. Kỳ thực, không chỉ có là những người này, liền ngay cả hắn Dương Diệp vào giờ phút này cũng có chút tuyệt vọng rồi!

Cổ thánh thành Thánh chủ cùng cái kia Từ Thiên Dạ nhân vật cỡ nào? Hai người bọn họ đạt đến thánh giả cảnh sau, thiêu đốt linh hồn của chính mình tăng cao thực lực sau, đó là kinh khủng cỡ nào? Nhưng hai người nhưng chỉ là lay động hạ này thiên đạo chi nhãn.

Nhân chỉ cần tuyệt vọng, vậy thì sẽ điên cuồng!

“Ha ha... Lão thiên khốn kiếp, lão tử đến vậy!”

Hà Chí Tôn phóng lên trời, dùng chính mình cả đời này mạnh nhất một đòn đánh vào thiên đạo chi nhãn trên...

Phía chân trời rung động, thiên đạo chi nhãn trên thêm ra mấy khe nứt...

Mà lúc này, những kia màu tím đậm thần lôi cách mọi người bất quá năm mươi trượng khoảng cách. Chỉ cần thần lôi rơi xuống đất, thế giới trong khoảnh khắc vỡ diệt, tất cả mọi người đều khó thoát khỏi cái chết!

“Bị nhốt mười vạn tải, bây giờ thoát vây ngày, nhưng là diệt vong thời gian, buồn cười, đáng thương, trời xanh, đến đây đi...”

Một tên nghịch chủng huyền giả cũng bắt đầu thiêu đốt linh hồn của chính mình, sau đó thân hình hơi động phóng lên trời, hướng về thiên đạo chi nhãn mạnh mẽ đâm đến. Mà ở tên này nghịch chủng huyền giả phía sau, lại là mấy đạo nhân ảnh phóng lên trời...

Không chỉ có là nghịch chủng huyền giả, liền ngay cả Thánh địa cường giả cũng bắt đầu thiêu đốt linh hồn của chính mình. Bởi vì, tất cả mọi người chân chính tuyệt vọng.

“Tu hành mấy vạn năm, đổi lấy thần hồn diệt. Ta không cam lòng, ta không cam lòng a... A, ông trời, ngươi vừa muốn tiêu diệt ta, vậy ta bất để ngươi dễ chịu...” Một tên Thánh địa thánh giả cảnh cường giả giống như điên cuồng, điên cuồng thiêu đốt linh hồn của chính mình, sau đó phóng lên trời va về phía thiên đạo chi nhãn.

“Mười vạn năm, chung tự do... Yếu kiếp sau, diệt trời xanh...”

Một tên nghịch chủng huyền giả đang thiêu đốt chính mình linh hồn sau, cũng va về phía thiên đạo chi nhãn.

Cái lại cái thánh giả cảnh cường giả thiêu đốt linh hồn, sau đó một đạo lại một vệt sáng phóng lên trời, va về phía phía chân trời thiên đạo chi nhãn. Phía chân trời, truyền đến một đạo lại một đạo rung động thanh, Mà nhiều như vậy thánh giả cảnh cường giả tự bạo hạ, thiên đạo chi nhãn bên trên vết nứt cũng càng ngày càng nhiều.

“Tiểu tử...”

Đang lúc này, Dương Diệp bên cạnh Mạc Lão đột nhiên nói: “Nếu như, nếu như ngươi có thể sống, giúp ta làm một chuyện!”

Nghe vậy, Dương Diệp cả kinh, nói: “Mạc Lão, ngươi...”

Mạc Lão cười nói: “Không sai, đạt đến thánh giả sau, ta nghĩ từ bản thân là ai. Ở thiên ngoại thiên bên trên, có tứ đại thế gia, trong đó có một nhà tên mạc gia, cũng chính là gia tộc của ta. Ngươi nếu như có thể sống sót, đồng thời có cơ hội đến thiên ngoại thiên, đi giúp ta xem một chút, này mạc gia có còn hay không một tên gọi a thanh người, nếu như có, nếu như có, nói cho hắn, ta không thể quay về, không muốn đang chờ ta. Nếu như không có, nếu như không có, ngươi giúp ta đồ mạc gia, có được hay không?”

“Mạc Lão...”

Dương Diệp mũi đau xót, muốn nói điều gì, Mạc Lão nhưng là khoát tay áo một cái, nói: “Tất cả những thứ này, đều mệnh, ta cho rằng ta đã nắm giữ vận mệnh của mình, quay đầu lại, nhưng vẫn là ở nó trong lòng bàn tay.”

Lời vừa nói xuống, Mạc Lão thân thể nhất thời biến thành cái quả cầu lửa, đón lấy, quả cầu lửa phóng lên trời, đánh vào thiên đạo chi nhãn bên trên...

“Oanh...”

Dương Diệp thống khổ nhắm hai mắt lại, hai hàng thanh lệ tự hắn khóe mắt tràn ra ngoài.

“Này...” Lúc này, thần mô đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, nói: “Tuy rằng không phải rất quen, thế nhưng, cũng hy vọng xin nhờ ngươi một chuyện. Nếu như ngươi có thể sống, giúp ta mang món đồ đi cho thiên ngoại thiên tứ đại thế gia bên trong Gia Cát gia Gia Cát vận, hắn là muội muội ta. Đừng nói cho hắn ta đã cúp máy, bởi vì chuyện này thực sự là quá mất mặt, còn có, đừng cho ta có ý đồ, không phải vậy, ta thành quỷ đều sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Nói xong, thần mô bất cấp Dương Diệp đáp ứng sống sót từ chối, trực tiếp cong ngón tay búng một cái, sau đó cái màu vàng quyển sách rơi Dương Diệp trong lòng, mà hắn tắc phóng lên trời, đi tới phía chân trời. Tay phải hắn bấm tay thành đao ở tay mình oản nơi đột nhiên vạch một cái, một đạo máu tươi bắn nhanh ra, ném không trung.

“Ta bằng vào ta huyết tế chư thiên, ta bằng vào ta thân tụ thần phù, cho lão tử tụ!”

Thần mô trên không trung kết liễu cái kỳ dị dấu tay, đón lấy, toàn bộ trong thiên địa hết thảy linh khí đột nhiên điên cuồng hướng về hắn tuôn tới, cuối cùng toàn bộ đi vào trong cơ thể hắn. Tại này chút linh khí tiến vào trong cơ thể hắn sau khi, tình cảnh quái quỷ xuất hiện, trên người hắn dĩ nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo kỳ dị bùa chú...

Dần dần, thần mô cả người trên người che kín kỳ dị bùa chú, nhìn qua, lại như cái phù nhân!

“Dương Diệp, xin nhờ…”

Tương xứng thần mô âm thanh hạ xuống lúc, người hắn đã xuất hiện tại phía chân trời, ở sau người hắn, là từng cái từng cái thật dài bùa chú đuôi…

Phía chân trời rung động, thiên đạo chi nhãn lại thêm ra mấy khe nứt…

Con kiến hám voi lớn, giữa trường mọi người hành vi không thể nghi ngờ chính là ở con kiến hám voi lớn. Nếu như có lựa chọn, rất nhiều người đương nhiên sẽ không làm như thế, thế nhưng, bọn hắn lúc này, không lựa chọn!

“Bọn họ đều cho rằng ngươi có thể ra thiên ngoại thiên!”

Đang lúc này, Tiểu Anh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, Mà bên phải nàng, là Lôi Lâm, nhìn thấy Dương Diệp, Lôi Lâm lập tức liền chạy đến Dương Diệp bên cạnh, bất quá hắn nhưng là không nói gì, trong mắt, có sợ hãi vẻ. Hắn tuy rằng hệ sét linh vương, thế nhưng những này nhưng là diệt thế thần lôi, căn bản không phải hắn có thể thôn tính!

“Tại sao?” Dương Diệp vẻ mặt lạnh lẽo, tử nhìn chòng chọc phía chân trời thiên đạo chi nhãn.

“Bởi vì ngươi làm cho tất cả mọi người nhìn không thấu!” Tiểu Anh nói: “Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên có bản nguyên tử khí, bao quát ta. Chúng ta không biết trên người ngươi có bí mật gì, nhưng không nghi ngờ chút nào, ngươi là thế giới này có khả năng nhất sống sót đi ra ngoài người.”

Nói, Tiểu Anh đi tới Lôi Lâm trước mặt, đưa tay xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, nói: “Nha đầu ngốc, nếu như có cơ hội đi ra ngoài, sau này ngoại trừ hắn bên ngoài, không muốn ở tin tưởng bất luận người nào, là bất luận người nào, hiểu chưa?”

Lôi Lâm làm như nhận ra được cái gì, hắn mãnh điểm đầu nhỏ, trong mắt giọt nước mắt không hiểu tuôn ra, “Tiểu Anh, ta, chúng ta không có việc gì… Ta, ta sẽ không để cho ngươi có việc…”

Tiểu Anh xoa xoa Lôi Lâm đầu, sau đó hóa thành một áng lửa phóng lên trời…

Phía chân trời, một tiếng vang thật lớn sau, một cái biển lửa che khuất toàn bộ phía chân trời...

“Tiểu Anh...”

Lôi Lâm khóc rống lên, liền muốn xông lên, bất quá nhưng là bị Dương Diệp gắt gao kéo.

“Ca ca... Cứu, cứu Tiểu Anh...” Lôi Lâm gắt gao nắm lấy Dương Diệp tay, nước mắt như thế vỡ đê.

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó vung tay phải lên, đem Lôi Lâm đưa đến Hồng Mông trong tháp.

Phía chân trời, ánh lửa tiêu tan, Tiểu Anh đã không ở, mà thiên đạo chi nhãn nhưng vẫn là ở trên không nhìn kỹ mọi người.

“Bụi quy bụi, đất trở về với đất, tất cả cuối cùng mây khói phù vân...”

Tiểu Anh sau khi, cái kia Vô Danh thành không đầu nhân đột nhiên từng bước từng bước hướng về thiên đạo chi nhãn đi đến...

Theo một tiếng vang thật lớn, thiên đạo chi nhãn lại thêm ra vài đạo vết rạn nứt.

“Thiên yếu nhân vong, nhân không thể không vong a...”

Mắt mù ông lão một tiếng thở dài, sau đó cũng bắt đầu bốc cháy lên linh hồn của chính mình...

“Mắt mù gia gia...”

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp bên cạnh Nhân Nhân trong mắt hiện ra một đau thương.

Mắt mù ông lão lắc lắc đầu, sau đó cả người phóng lên trời, cuối cùng đánh vào thiên nhãn bên trên, làm cho Thiên Nhãn lại thêm ra vài đạo vết rạn nứt.

Mà lúc này, Dương Diệp kiếm vực bên trong những kia màu tím đậm thần lôi cách mọi người không tới chừng hai mươi trượng, bóng tối của cái chết bao phủ mọi người. Nguyên bản một ít chần chờ người, cũng không đang chần chờ, toàn bộ bốc cháy lên linh hồn của chính mình phóng lên trời...

“Này, nếu như ngươi có thể sống, giúp ta một việc!”

Tần Bất Phàm đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Mênh mông vũ trụ, vô số tinh vực. Có một tinh vực, tên ngân hà tinh vực, ở nơi đó, có cái tinh cầu màu xanh nước biển... Tinh cầu bên trên có một quốc gia, tên Hoa Hạ, Hoa Hạ Yến kinh, thủy gia, thủy lam tiên, giúp ta mang câu nói cho nàng, tìm cá nhân gả cho đi...” Nói đến đây, Tần Bất Phàm trong mắt lộ ra một nhu sắc.

“Hắn có thể sống mười vạn năm sao?” Dương Diệp đạo

Tần Bất Phàm lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta đi tới cái tinh vực này, là bởi vì xuyên qua rồi cái hố đen, tiến vào cái thời gian đường hầm, biên mười vạn năm, hướng về bên kia tới nói, khả năng cũng là chừng mười năm mà thôi, đương nhiên, xuyên tới xuyên lui hai bên là muốn bỏ ra cái giá khổng lồ, lúc trước nếu như không phải chúng ta có thân bất tử, căn bản là không có cách xuyên qua cái kia hố đen. Cũng không nên cảm thấy khó mà tin nổi, ở mênh mông vũ trụ, so với này chuyện khó mà tin nổi nhiều hơn nhều.”

“Các ngươi đều tìm ta bàn giao di ngôn, ta đi tìm ai?” Dương Diệp đạo

“Thành thật mà nói, ta cũng không cảm thấy ngươi có thể đi ra ngoài, dù sao ngươi hiện tại mới bán thánh, ta hiện tại một chưởng liền có thể đập chết ngươi... Kỳ thực, ta chỉ là muốn để cho mình tử an tâm điểm!” Tần Bất Phàm đạo

Dương Diệp nhìn Tần Bất Phàm một lát, sau đó: Đạo “Nếu như có cơ hội này, nhất định giúp ngươi tiện thể nhắn!”

“Đa tạ...”

Tần Bất Phàm cười cợt, sau đó cả người bắt đầu bắt đầu cháy rừng rực...

Một hồi lâu sau, phía chân trời truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, thiên tế thiên đạo chi nhãn vết nứt lại nhiều vài đạo.

Rất nhanh, giữa trường chỉ còn dư lại rất ít mấy người.

“Ca ca... Nhân Nhân có chút không nỡ ngươi!”

Nhân Nhân đột nhiên kéo Dương Diệp tay, sau đó, trong cơ thể nàng dĩ nhiên cũng bắt đầu bắt đầu cháy rừng rực.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 808: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật

Nguồn: EbookTruyen.VN

808 chương: Chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật

Liền Nhân Nhân muốn triệt để thiêu đốt linh hồn lúc, Dương Diệp tay đè ở Nhân Nhân trên bả vai, ngăn cản hắn thiêu đốt linh hồn.

“Ca ca?”

Nhân Nhân nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lắc lắc đầu, trong mắt loé ra một dữ tợn, trong cơ thể hắn còn lại không nhiều huyền khí điên cuồng dũng chuyển động.

Lúc này, Lục Ngôn đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, sau đó lấy ra một khối ngọc bội đưa cho Dương Diệp, đạo đây là Dương gia tín vật, mỗi một cái người nhà họ Dương đều có. Sau này ngươi nếu là trở lại Dương gia, chỉ muốn xuất ra cái này, người nhà họ Dương sẽ ngươi là ai. “Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời cái kia đã che kín vết rách thiên đạo chi nhãn, đạo kỳ thực, cái này thiên đạo chi nhãn, không tính là chân chính thiên đạo chi nhãn!”

Dương Diệp tròng mắt kịch liệt co rụt lại.

Lục Ngôn lại nói cái này thiên đạo chi nhãn, kỳ thực chỉ là thiên ngoại thiên cái kia chân chính thiên đạo chi nhãn cái hình chiếu, nếu như là chân chính thiên đạo chi nhãn, chúng ta căn bản liền một điểm phản kháng đều không. Còn có, nếu như ta không có đoán, nó sở dĩ sẽ xuất hiện ở đây, hẳn là bởi vì: Tiểu thuyết.. Ngươi."

“Ta?” Dương Diệp chau mày, đại đại không rõ.

Lục Ngôn gật gật đầu, đạo nếu như ta không có đoán, bên trong cơ thể ngươi hẳn là có cái tự thành thế giới chứ? Không ít tự chính là loại kia có thể trang người sống thế giới!"

Dương Diệp gật gật đầu.

Lục Ngôn khổ cười cợt, đạo sao? Cái thế giới mới ở nó dưới mí mắt xuất hiện, đối với nó tới nói, này tự nhiên là một loại uy hiếp, hơn nữa còn là đại đại uy hiếp, bởi vì này không phải ở nó thao túng bên dưới mà ra hiện thế giới, hoặc là đạo, ngươi thế giới kia cùng ngươi người này, không ở nó cái này quy tắc bên trong, nó pháp điều khiển ngươi, bởi vậy, nó không tiếc xuất hiện thiên đạo chi nhãn đến hủy diệt!"

“Nó vì sao không nhằm vào một mình ta?” Dương Diệp trầm giọng nói.

"Nó bên trong cơ thể ngươi có cái kia chí bảo sao?" Không khiêu tự. Lục Ngôn đạo nó không, lấy thực lực của nó, nó chỉ có thể cảm nhận được ở vùng thế giới này có những kẻ uy hiếp nó. Đối với nguy hiểm, nó là bản năng sẽ đi hủy diệt! Đương nhiên, nó sở dĩ muốn hủy diệt thế giới này, hẳn là cũng không trọn vẹn là bởi vì ngươi, cái kia Thánh địa cùng nghịch chủng huyền giả chuyện làm, cũng xác thực quá mức nhân thần cộng phẫn, coi như không ngươi, này thiên ngoại thiên thiên đạo cũng là sẽ xuất thủ!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, nhìn thiên đạo chi nhãn, đạo ngã vốn cho là đạt đến bán thánh, liền có thể nghênh ngang mà đi, hiện tại mới, cho dù đạt đến bán thánh, nguyên lai vẫn như cũ vẫn là này nhược. Lục tiền bối, cái kia trong nhà có người có thể diệt được cái này thiên đạo chi nhãn sao?" Không khiêu tự.

Lục Ngôn duỗi tay chỉ vào thiên đạo chi nhãn, đạo Dương gia nắm giữ mấy ngàn thế giới, cũng chẳng khác nào nắm giữ mấy ngàn thiên đạo, này thiên đạo chi nhãn, kỳ thực chính là ở vì bọn họ làm công, hiểu chưa?" Không khiêu tự.

Dương Diệp khóe mắt nhỏ bé khiêu, vào giờ phút này, hắn mới rõ ràng cái kia Dương gia khủng bố đến mức nào!

Đột nhiên, Lục Ngôn trên người xuất hiện hừng hực ngọn lửa hừng hực. Dương Diệp kinh hãi, “Lục tiền bối ngươi”

Lục Ngôn đánh gãy Dương Diệp, đạo lúc trước nếu không là phụ thân ngươi, ta từ lâu chết. Nguyên vốn còn muốn dùng cái mạng này trợ ngươi về Dương gia, thế nhưng đáng tiếc, ta không có cái năng lực này. Cố gắng bảo trọng!"

Nói xong, Lục Ngôn phóng lên trời, mang theo một đạo thật dài hỏa diễm đuôi đánh vào thiên đạo chi nhãn bên trên.

Thiên địa run rẩy dữ dội, thiên đạo chi nhãn không chỉ có rạn nứt ra mấy khe nứt, còn biến có chút hư huyễn lên.

Chết rồi Mạc Lão chết rồi, Lục Ngôn cũng chết, Tiểu Anh cũng chết, thật là nhiều người đều chết rồi

Hắn Dương Diệp hy vọng bảo vệ những người này, thế nhưng cuối cùng quay đầu lại, hắn ai cũng không bảo vệ đến, thậm chí, hắn liền hắn đều bảo vệ không được.

“A, lão tử cùng ngươi liều mạng”

Tại này chút màu tím đậm thần lôi cách Dương Diệp mấy người chỉ có chừng mười trượng lúc, trong đó mấy người rốt cục không chịu đựng được cái kia tử vong đến khủng bố cảm giác, toàn bộ bốc cháy lên linh hồn, sau đó hướng về thiên đạo chi nhãn đụng phải.

Rốt cục, chỉ còn dư lại Dương Diệp, Nhân Nhân.

Mấy trăm thánh giả, mấy sinh mệnh, toàn bộ ngã xuống!

“Ca ca, chúng ta muốn cùng chết sao?” Không khiêu tự.

Dương Diệp bên cạnh, Nhân Nhân kéo Dương Diệp tay, nghẹ giọng hỏi.

“Ta có thể để cho các ngươi không cần tử!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một thanh âm. Dương Diệp cùng Nhân Nhân hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy một người trung niên chẳng biết lúc nào xuất hiện tại phía bên phải của bọn họ.

Người trung niên không phải người khác, chính là cái kia cổ vực thành thành chủ Lục Nguyên Hạo.

“Là ngươi!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, ở hắn lúc trước trở lại huyền giả đại lục lúc, Đinh Thược Dược liền từng cùng hắn đã nói, muốn Lục Nguyên Hạo này nhân, hắn cũng là như thế làm. Thế nhưng, này Lục Nguyên Hạo tựa hồ cũng bọn họ ở phòng bị hắn, bởi vậy, vẫn đang bế quan, dù cho là Thánh địa muốn tấn công huyền giả đại lục lúc đều chưa từng xuất hiện!

Mà hắn hiện tại nhưng là đột nhiên xuất hiện, hơn nữa, ở hắn khí tức trên người, dĩ nhiên không chút nào so với cái kia cổ thánh thành Thánh chủ cùng Từ Thiên Dạ nhược!

Nhân Nhân vẻ mặt đề phòng nhìn Lục Nguyên Hạo, ở Lục Nguyên Hạo trên người, hắn cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm!

Nhìn Dương Diệp, Lục Nguyên Hạo trong mắt có hưng phấn cùng vẻ kích động, đạo Dương Diệp, thật không nghĩ tới, Tẫn Thức Hải dĩ nhiên ở trên thân thể ngươi. Ngươi có thể, năm đó nghịch chủng huyền giả cùng thiên ngoại thiên, còn có một nhóm người bí ẩn vì tranh cướp này Tẫn Thức Hải nhưng là giết cái đất trời tối tăm, ngay cả thiên ngoại thiên thiên đạo ở tràng đại chiến kia bên trong đều suýt chút nữa bị đánh cho tàn phế. Nhưng là, không nghĩ tới món bảo vật này dĩ nhiên rơi trên tay của ngươi, không thể không nói, ngươi cơ duyên này cũng quá to lớn một chút!"

“Ngươi được vùng thế giới này, mục đích không phải vì nghịch chủng huyền giả, mà là vì Tẫn Thức Hải” Dương Diệp đạo

Lục Nguyên Hạo đạo nghịch chủng huyền giả đám kia nhân nếu như có thể thu phục, đương nhiên cũng là một sự giúp đỡ lớn, thế nhưng đáng tiếc, bọn họ đều quá mức kiêu căng khó thuần, thu phục bọn họ, căn bản không có khả năng. Hơn nữa, bọn họ coi như đồng ý thần phục, ta cũng không có cách nào mang đi bọn họ. Lần này, thiên đạo chi nhãn xuất hiện, vượt qua dự liệu của tất cả mọi người, cũng bao quát ta cùng ta người phía sau!"

Dương Diệp đạo vì ngươi sẽ cảm thấy Tẫn Thức Hải ở trên người ta?"

Lục Nguyên Hạo cười nói kỳ thực, vừa bắt đầu ta liền hoài nghi ở trên thân thể ngươi, bởi vì ngươi huyền khí cùng người khác không giống nhau, hơn nữa ngươi phát triển tốc độ thực sự là quá nhanh quá nhanh. Ta vốn định bắt ngươi nghiên cứu một chút, thế nhưng đáng tiếc, phía sau ngươi có cái kia thủ mộ nhân ở, cuối cùng lại tới một người Lục Ngôn, ta căn bản không có cơ hội."

“Hiện tại, ngươi cho rằng ngươi có cơ hội?” Dương Diệp đạo

Lục Nguyên Hạo liếc mắt nhìn Nhân Nhân, sau đó nói Dương Diệp, ta không muốn cùng ngươi không nể mặt mũi, dù sao giữa chúng ta trước cũng chưa từng xảy ra chuyện không vui. Ngươi cho ta Tẫn Thức Hải, ta cứu ngươi đi ra ngoài, không chỉ có như vậy, ta còn có thể đưa ngươi giới thiệu cho ta người sau lưng, lấy thực lực của ngươi cùng thiên phú, ta, tương lai ngươi tiền đồ tuyệt đối không thể đo lường!"

Dương Diệp trầm mặc.

Lục Nguyên Hạo lại nói Dương Diệp, ngươi không có bao nhiêu. Giao ra Tẫn Thức Hải, ta mang ngươi ly khai vùng thế giới này, không phải vậy "

“Không phải vậy dạng?” Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về Lục Nguyên Hạo, trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào. Hắn, này Lục Nguyên Hạo nói tới Tẫn Thức Hải kỳ thực chính là Hồng Mông tháp, này Hồng Mông tháp, hắn căn bản không có cách nào chưởng khống, vì lẽ đó, hắn coi như hy vọng giao cũng không nộp ra đi, trừ phi là tự sát, này Hồng Mông tháp có lẽ sẽ ly khai hắn!

Điều này có thể sao? Này tự nhiên không, hơn nữa, coi như hắn có thể đem Hồng Mông tháp giao ra, hắn cũng là sẽ không giao ra. Bởi vì hắn không tin được trước mắt này Lục Nguyên Hạo.

“Ngươi sẽ chết!” Lục Nguyên Hạo nhìn Dương Diệp, ở chung quanh hắn, không gian bắt đầu rung động kịch liệt.

“Ngươi dám!”

Nhân Nhân trong mắt hiện lên một lệ khí, “Ta ăn ngươi!”

Lục Nguyên Hạo liếc mắt nhìn Nhân Nhân, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, đạo Dương Diệp, đây là ngươi một cái cơ hội cuối cùng, khi này chút thần lôi rơi xuống lúc, vùng thế giới này liền đem sẽ triệt để vỡ diệt, khi đó, đừng nói ngươi chỉ là bán thánh, coi như ngươi là thánh giả cảnh đều tử nơi táng thân. Giao ra đây, ngươi đem thu được tân sinh!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, đạo ngươi đi đi, ta không giết được ngươi, tương tự, ngươi cũng giết không được ta."

“Ta muốn thử một chút!”

Theo Lục Nguyên Hạo âm thanh hạ xuống, một con bàn tay khổng lồ xé rách không gian, trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp đỉnh đầu, bất quá đang lúc này, một tấm miệng lớn tàn nhẫn mà cắn ở cái kia bàn tay khổng lồ bên trên, đem trực tiếp thôn tính.

Lục Nguyên Hạo lạnh rên một tiếng, trong mắt loé ra một dữ tợn, liền muốn lần thứ hai động thủ, đang lúc này, một luồng ánh kiếm đột nhiên ở giữa sân lóe qua, ánh kiếm nhắm thẳng vào cái kia Lục Nguyên Hạo, Lục Nguyên Hạo kinh hãi, hai tay hơi vỗ một cái trước mặt không gian, không gian quỷ dị vặn vẹo lên, tại này vặn vẹo bên trong không gian, là một đạo bị vặn vẹo ánh kiếm!

Rất nhanh, ánh kiếm kia bị vặn vẹo đập tan, Lục Nguyên Hạo ngẩng đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào, kiếm linh xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

Hai tên thánh giả!

Lục Nguyên Hạo hít sâu một hơi, hắn, hắn căn bản trắng trợn cướp đoạt, không chỉ có là Dương Diệp bên người còn có hai tên thánh giả, còn bởi vì lúc này, những kia thần lôi đã đi tới đỉnh đầu bọn họ sáu, bảy trượng khoảng cách. Nếu như Dương Diệp trực tiếp thả ra kiếm vực, như vậy, hắn lập tức sẽ biến thành tro bụi!

“Dương Diệp, ngươi từ bỏ một cơ hội cuối cùng.” Lục Nguyên Hạo lạnh lùng liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xé rơi mất một tấm bùa chú, bùa chú phá nát, một con màu đen bàn tay khổng lồ tự phía chân trời dò ra, sau đó trực tiếp nắm lấy cái kia Lục Nguyên Hạo, liền bàn tay khổng lồ kia súc lúc, một đạo màu tím đậm thần lôi đột nhiên tự thiên đạo chi tử trong mắt bắn nhanh ra như điện, đánh vào bàn tay khổng lồ kia bên trên, bàn tay khổng lồ nhất thời đã biến thành trong suốt, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ tiêu tan.

Một tiếng hừ lạnh thanh đột nhiên vang lên, thanh âm này dường như ở giữa sân, lại dường như ở mấy vạn dặm xa

Bàn tay khổng lồ kia làm như ở kiêng kỵ, cũng không hướng về thiên đạo chi nhãn ra tay, mà là nắm lấy cái kia Lục Nguyên Hạo trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

“Ngươi muốn chết rồi!”

Dương Diệp bên cạnh, kiếm linh đột nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu, đạo ngã."

“Ngươi hiện đang muốn làm?” Kiếm linh đạo

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút Nhân Nhân, đưa tay xoa xoa Nhân Nhân đầu, nói lời từ biệt sợ, coi như tử, cũng còn có ta đây!"

“Cùng ca ca đồng thời, Nhân Nhân không sợ!” Nhân Nhân đạo

“Ha ha”

Dương Diệp điên cuồng bắt đầu cười lớn, nở nụ cười một lát, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời thiên đạo chi nhãn, trên mặt lộ ra điên cuồng cùng vẻ dữ tợn, đạo một chiêu kiếm, ngươi không chết, chính là ta quên!"

Kiếm linh nhìn Dương Diệp một lát, sau đó hóa thành cổ sao rơi Dương Diệp trước, trong vỏ mang kiếm!

“Trảm thiên bạt kiếm thuật!”

Dương Diệp tay trái nắm cổ sao, tay phải nắm chuôi kiếm đột nhiên một rút

Ở Dương Diệp đỉnh đầu mấy chục đạo màu tím đậm thần lôi ầm ầm vỡ vụn

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 809: Một kiếm phá thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

809 chương: Một kiếm phá thiên!

Tiếng kiếm reo phóng lên trời, bằng vào này tiếng kiếm reo, liền trực tiếp đập vỡ tan Dương Diệp đỉnh đầu mấy trăm đạo màu tím đậm thần lôi. Mà Dương Diệp tất cả đều là quần áo tắc toàn bộ vỡ vụn, ở trên người hắn, là từng đạo từng đạo như mạng nhện giống như dày đặc vết nứt, máu tươi, tự trong cơ thể không ngừng tuôn ra

Mà kiếm mới ra một nửa!

Làm như cảm giác được Dương Diệp chiêu kiếm này khủng bố, cái kia hư huyễn thiên đạo chi nhãn đột nhiên một bế một tấm, sau đó một đạo dài rộng gần nghìn trượng màu tím đậm thần lôi tự trong đó chui ra, bất quá, nó càng thêm hư huyễn, phảng phất một cơn gió liền có thể làm cho nó triệt để tiêu tan.

Đương nhiên, Dương Diệp so với nó càng thêm không thể tả, lúc này Dương Diệp không chỉ có trên người, liền ngay cả trên mặt, còn có hai tay cũng đã rạn nứt ra, hơn nữa còn càng rạn nứt càng lớn, nhìn qua cực kỳ khủng bố.

Dương Diệp ánh mắt tử nhìn chòng chọc thiên đạo chi nhãn, tay phải nắm thật chặt chuôi kiếm, hắn tay đang run rẩy.

“Ca ca”

Nhân Nhân nhìn Dương Diệp như vậy, nước mắt trong nháy mắt liền chảy xuống. Một lát, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, trên khuôn mặt nhỏ nhắn, hiện lên vẻ dữ tợn.

“Ta ăn ngươi!”

Nhân Nhân phóng lên trời, Mà hắn đỉnh đầu, một tấm che trời miệng rộng thiểm hiện ra, hướng về đạo kia to lớn màu tím lôi trụ cắn tới.

To lớn màu tím thần lôi trực tiếp nổ nát Nhân Nhân đỉnh đầu tấm kia miệng rộng, sau đó hướng về Nhân Nhân rơi xuống, Nhân Nhân sắc mặt trắng bệch

“Nhân Nhân!”

Dương Diệp muốn rách cả mí mắt, đang lúc này, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một tia sáng trắng, bạch quang tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới Nhân Nhân trước, sau đó đem Nhân Nhân bao bọc lại, bắt lấy ở giữa sân chợt lóe lên, biến mất ở phía chân trời.

“Râu bạc gia gia”

Ở bạch quang biến mất một khắc đó, Dương Diệp mơ hồ nghe được Nhân Nhân tiếng gào.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, hắn biết, vừa nãy ra tay cái kia khẳng định chính là lúc trước giáo Nhân Nhân thôn thiên quyết ông lão kia, lấy thực lực của đối phương, đủ để bảo đảm Nhân Nhân bình an rồi!

Mà lúc này, cái kia màu tím đậm thần lôi đã đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, chỉ có không tới trăm trượng khoảng cách!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt loé ra một kiên quyết, hắn biết, chính mình thời gian không hơn nhiều, bởi vì nhiên ý sau khi bắt đầu phản phệ, nhiều nhất quá mười tức, cảnh giới của hắn liền không biết muốn hạ đi nơi nào, không chỉ có như vậy, e sợ, còn sẽ trực tiếp bạo thể mà chết!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trong mắt thoáng hiện một dữ tợn, tay phải nắm chuôi kiếm đột nhiên một rút

Kiếm tổ nương theo một đạo tiếng kiếm reo tự cái kia cổ trong vỏ phóng lên trời, tiếng kiếm reo rung động thiên địa, thiên địa run rẩy dữ dội, ngoại trừ đạo kia to lớn màu tím đậm thần lôi, Dương Diệp đỉnh đầu những kia màu tím đậm thần lôi toàn bộ ở trong chớp mắt vỡ vụn, hóa thành đầy trời năng lực mảnh vỡ; Mà kiếm kia tổ tắc mang theo một ánh kiếm phóng lên trời, tương xứng tiếp xúc được đạo kia to lớn màu tím đậm thần lôi lúc, vắng lặng nháy mắt, bắt lấy ‘Xì’ một, kiếm tổ dễ như ăn cháo cắt ra đạo kia màu tím đậm thần lôi

Kiếm tổ cắt phá trời cao, đâm vào thiên đạo chi nhãn bên trên.

Vô số đạo kiếm khí tự kiếm kia tổ bên trong xì ra, một đạo bắt lấy một đạo không ngừng đánh vào thiên đạo chi nhãn bên trên, tam tức sau

Thiên đạo chi nhãn ở Dương Diệp trong ánh mắt ầm ầm vỡ vụn

Lại là một đạo nổ vang rung trời, Dương Diệp trong tầm mắt tất cả toàn bộ vặn vẹo lên, từng đạo từng đạo tiếng nổ vang rền ghé vào lỗ tai hắn vang vọng mà lên

Hắn hy vọng làm cái gì, thế nhưng hắn cái gì cũng làm không được, bởi vì hắn ngay cả ngón tay đều không thể động đậy, không chỉ có ngón tay, chính là liền mí mắt đều không mở ra được.

Con mắt bế sau khi đứng lên, Dương Diệp cảm giác rất đau, phi thường thống, thống nguyên bản suýt chút nữa rơi vào hôn mê hắn lại khôi phục một điểm ý thức. Hắn không có cách nào mở mắt ra, hắn chỉ có thể cảm giác được chu vi thật có món đồ gì ở xé rách hắn, loại kia sâu tận xương tủy đau nhức làm cho hắn giờ khắc này hy vọng lập tức chết đi!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, loại kia đau nhức không chỉ có không biến mất, trái lại còn càng ngày càng mạnh, mà hắn ý thức cũng càng ngày càng mơ hồ, dù cho là loại kia sâu tận xương tủy đau nhức cũng không cách nào để hắn ý thức thanh tỉnh chút.

Tại ý thức triệt để rơi vào trạng thái ngủ say lúc, Dương Diệp nghĩ đến rất nhiều, An Nam Tĩnh, Hiểu Vũ Tịch, Đinh Thược Dược, Dương Niệm Tuyết

Đột nhiên, Dương Diệp cảm giác mình thật bị món đồ gì đẩy hạ, sau đó, sau đó hắn ý thức triệt để mơ hồ, trực tiếp hôn mê đi

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên nghe được nhân âm thanh. Hắn hy vọng mở mắt ra, thế nhưng dù như thế nào cũng không mở ra được, hắn hy vọng động động thủ, thế nhưng, hắn nhưng là phát hiện, hắn tay của chính mình cùng chân thật đều không là hắn

Chuyện gì xảy ra?

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, bất quá hắn rất nhanh để cho mình bình tĩnh lại, lại không biết quá bao lâu, ở hắn nỗ lực bên dưới, hắn chậm rãi mở hai mắt ra.

Một tia ánh sáng xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn, ánh sáng chói mắt đến cực điểm, làm cho hắn lại nhắm hai mắt lại. Lúc này, tuy rằng trong đầu vẫn là ảm đạm cực kỳ, thế nhưng trong lòng hắn nhưng là đại đại thở phào nhẹ nhõm.

Hắn nỗ lực hy vọng hồi tưởng trước đến cùng phát sinh cái gì, thế nhưng, hắn làm sao cũng không nhớ ra được, trí nhớ của hắn chỉ dừng lại tại này thiên đạo chi nhãn bị một chiêu kiếm chém nát một khắc đó, còn lại ký ức, trống rỗng.

“Đại nạn không chết, tất có hậu phúc!”

Dương Diệp không ở suy nghĩ chuyện này, hắn chỉ biết là, hiện tại hắn sống sót. Việc cấp bách, là muốn khôi phục thương thế của chính mình. Hắn điều tra hạ trong cơ thể chính mình, nhất thời, một luồng khủng hoảng cảm giác trong nháy mắt tự hắn sâu trong nội tâm tràn ngập ra, cho đến toàn thân hắn

Kiếm ý đã rơi xuống tới một tầng!

Cảnh giới đã rơi xuống tới phàm nhân cảnh nhất phẩm!

Trong cơ thể kinh mạch đã đứt thành từng khúc, không chỉ có kinh mạch, liền ngay cả toàn thân xương cốt cũng đã rạn nứt ra, cái này cũng là hắn tại sao không thể động đậy nguyên nhân chủ yếu.

Đương nhiên, những này vẫn không tính là cái gì, chủ yếu nhất chính là Hồng Mông tháp dĩ nhiên biến trở về ban đầu tiểu vòng xoáy trạng

Hắn không vào được Hồng Mông trong tháp rồi!

Thanh Thi, Tiểu Dao, Tịch Nguyệt, Lôi Lâm, các nàng làm sao bây giờ? Các nàng sẽ có hay không có sự việc?

Nghĩ đến Tô Thanh Thi cấp nữ, Dương Diệp chân chính hoảng rồi. Hắn không nghĩ tới, này Hồng Mông tháp dĩ nhiên khôi phục thành tiểu vòng xoáy!

Một lát, Dương Diệp nỗ lực khiến chính mình tỉnh táo lại, hắn biết, vào lúc này, chính hắn tuyệt đối không thể hoảng.

“Hồng Mông tháp tầng thứ nhất, tự thành thế giới, Thanh Thi mọi người ở bên trong, hẳn là không có vấn đề gì. Hiện tại nó khôi phục thành tiểu vòng xoáy hình, hẳn là có quan hệ tới ta, muốn trọng mới mở ra nó, ta nhất định phải khôi phục thực lực!”

Dương Diệp ngược lại không là tự mình an ủi, dù sao lúc trước tiểu Thất nhưng là ở bên trong bị giam lâu như vậy đều không có chuyện gì, Tô Thanh Thi mọi người ở trong đó, hẳn là cũng là không có chuyện gì, chỉ có điều Tô Thanh Thi mọi người thực lực kém xa tít tắp tiểu Thất, hơn nữa tiểu Thất khá là đặc thù, vì lẽ đó, hắn biết rõ, nhất định phải trong thời gian ngắn nhất mở ra Hồng Mông tháp, không phải vậy Tô Thanh Thi cấp nữ nhất định sẽ gặp nguy hiểm!

Khôi phục thực lực!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp không khỏi đầu lớn lên. Hiện tại, hắn liền hấp thu linh khí năng lực đều không.

Không chỉ có không hấp thu linh khí năng lực, chính là hành động năng lực đều không rồi! Nói cho cùng, hắn hiện tại chân chính trở thành một kẻ tàn phế

Kiếm linh!

Vào lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến kiếm linh, kiếm linh thế nào rồi? Hắn vội vã liên hệ kiếm linh, Nhưng, kiếm linh nhưng là không có một chút nào đáp lại.

Dương Diệp có chút hoảng rồi, cũng may rất nhanh, hắn cảm giác được có món đồ gì ở ép trước, hắn lấy rất lớn nghị lực đưa tay chuyển qua trước ngực, tương xứng tìm thấy cái kia đè lên ngực hắn đồ vật lúc, trong lòng hắn nhất thời đại đại thở phào nhẹ nhõm, bởi vì đó là cổ sao!

“Ồ? Thật kỳ quái vỏ kiếm!”

Đang lúc này, một đạo cực kỳ giọng nữ dễ nghe đột nhiên tự Dương Diệp bên tai truyền đến, đón lấy, một trận mùi thơm ngát phả vào mặt.

“Phạm tiểu thư, còn xin tự trọng!”

Lúc này, một đạo lạnh lẽo giọng nam truyền vào Dương Diệp trong tai, bắt lấy

Đột nhiên, Dương Diệp cảm giác phần eo của chính mình truyền đến một luồng đau nhức cảm giác, đón lấy, hắn cả người trực tiếp xoa xoa mặt đất bay ngược ra ngoài, cuối cùng ở va ở một cái trên tường sau mới dừng lại!

Dương Diệp không nhịn được hít vào một ngụm khí lạnh, đòn đánh này, làm cho hắn cảm giác xương đều nát. Hắn chậm rãi mở hai mắt ra, vào mắt chính là một nam một nữ, nữ cực đẹp, mặt yếu khay bạc, hai con mắt như nước, nhưng mang theo nói chuyện lạnh lẽo, tựa hồ có thể nhìn thấu tất cả, màu xanh nhạt quần dài trường cùng duệ địa, eo nhỏ lấy một cái màu xanh lục vân mang ràng buộc, càng hiện ra không đủ một nắm.

Đương nhiên, lúc này ánh mắt của hắn không dừng lại lưu lại nơi này trên người cô gái, mà là rơi trên người nam nhân kia, liếc mắt nhìn người đàn ông kia dung mạo, hắn thu hồi ánh mắt.

“Diệp lang, hắn chỉ là một tên ăn mày!” Nữ tử nhàn nhạt nhìn lướt qua nam tử kia, nhạt tiếng nói.

“Bất kỳ nam nhân không được đến gần phạm tiểu thư nửa trượng bên trong, đây là công tử bàn giao!” Nam nhân đạo

“Ngươi cho rằng ta sẽ hướng về cái xấu xí ăn mày có hứng thú?”

Nữ tử liếc mắt nhìn tên là diệp lang nam nhân, sau đó trở về Dương Diệp trước mặt nửa trượng trước, đưa tay một chiêu, Dương Diệp trên người cổ sao bay vào trong tay nàng, đánh giá trong tay cổ sao một lát, nữ tử lông mày hơi túc lên, hồi lâu, hắn cong ngón tay búng một cái, một viên màu trắng đan dược bay vào Dương Diệp trong miệng, nói: “Viên đan dược kia tuy rằng không thể chữa trị bên trong cơ thể ngươi kinh mạch, thế nhưng muốn chữa trị bên trong cơ thể ngươi xương cốt vẫn là đủ để, ta phạm gia còn thiếu cái người chăn ngựa, ngươi khôi phục thương thế sau, phải làm đủ để đảm nhiệm được!”

Nói, nữ tử cầm Dương Diệp cổ sao xoay người rời đi, bên cạnh nam tử kia liếc mắt nhìn nằm trên đất Dương Diệp, trong mắt loé ra một hàn mang, thế nhưng khi thấy Dương Diệp cảnh giới cùng toàn thân tình hình sau, hắn chần chừ một lúc, sau đó lắc lắc đầu, xoay người rời đi.

Hướng về một kẻ tàn phế, hắn thực sự không cần thiết ra tay!

Sau đó không tới một hồi, hai tên nam tử đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó đem hắn nhấc đi rồi.

Cổ sao tuy rằng bị người phụ nữ kia lấy đi, thế nhưng lúc này Dương Diệp nhưng trong lòng là không có nửa điểm thương cảm, bởi vì ở ăn vào người phụ nữ kia đan dược sau, hắn kinh hỉ phát hiện, trong cơ thể hắn những kia gãy vỡ xương dần dần ở khép lại, nói cách khác, hắn tuy rằng thực lực tạm thời không cách nào khôi phục, thế nhưng năng lực hoạt động nhưng là có!

Đương nhiên, hiện tại còn có chuyện quan trọng hơn muốn làm, vậy thì là biết rõ hắn hiện tại vị trí đến cùng là nơi nào

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 810: Kiếm hoàng Lục Uyển!

810 chương: Kiếm hoàng Lục Uyển!

Sau ba ngày!

Dương Diệp biết rõ chút, vùng thế giới này được gọi là ‘Linh giới’, còn có phải là huyền giả đại lục mọi người nói tới thiên ngoại thiên, hắn không phải đặc biệt rõ ràng.

Linh giới tổng cộng có ngũ đại châu, phân biệt là Thanh Châu, Vân Châu, Lan Châu, U Châu, cùng với trung thổ Thần Châu. Mỗi một cái châu đều cực kỳ bao la, từng có thánh giả cảnh cường giả dốc cả một đời đều không thể tham toàn cái châu!

Mà hắn hiện tại vị trí nhưng là ở Thanh Châu, ở toàn bộ Thanh Châu, không quốc gia, chỉ có vô số cái thế gia cùng các loại tông môn, những này tông môn cùng thế gia đều có nghiêm ngặt đẳng cấp phân chia, chia ra làm: Đồng thau, bạch ngân, hoàng kim, bạch kim, kim cương, ám kim. (Tế điện ta không có thời gian đi chơi tuốt a tuốt)

Hắn hiện tại vị trí phạm gia chính là cái thế gia, bất quá chỉ là cái tiểu thế gia, liền đồng thau cũng không tính là!

Đáng giá nói chuyện chính là thế giới này huyền giả cảnh giới phân chia cùng huyền giả đại lục cũng không cái gì đại không giống, duy nhất không giống chính là, bán thánh trở xuống mỗi cái cảnh giới không chín tầng, mà là cô đọng đến ba tầng, chia ra làm thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm. Còn lại công pháp huyền kỹ huyền bảo vẫn như cũ như vậy!

Trong phòng, Dương Diệp ngồi xếp bằng trên giường, hai mắt khép hờ, cẩn thận điều tra chính mình thương thế.

Không nghi ngờ chút nào, hắn lần này thương thế cùng di chứng về sau là từ trước tới nay kinh khủng nhất một lần. Kiếm ý rơi xuống đến một tầng, cảnh giới cũng là đã biến thành phàm nhân cảnh hạ phẩm, càng nghiêm trọng hơn chính là toàn thân kinh mạch xuất hiện gãy vỡ, liền linh khí đều hấp thu không được, không cách nào hấp thu linh khí, hắn liền không cách nào trọng mới mở ra tiểu vòng xoáy, cũng không cách nào lợi dụng Hồng Mông tử khí chữa trị thương thế của chính mình!

Còn có một việc so với cái này nghiêm trọng hơn, cũng càng cấp bách, đó chính là hắn hiện tại tuổi thọ chỉ còn lại không tới ba tháng...

Đây là cái rất phiền phức cũng rất vương tay chân vấn đề!

Đương nhiên, trước mắt hắn muốn làm, hay là muốn mau chóng khôi phục thực lực của chính mình.

Ở thế giới xa lạ, nếu như không có thực lực, có thể không cần ba tháng sẽ chết rồi. Bất quá lúc này hắn cũng không có biện pháp gì đi giải quyết cái vấn đề này! Bởi vì Hồng Mông tháp đóng sau, ngoại trừ cổ sao ở ngoài, hắn là chân chính thân không một văn, phải biết, trước đây những kia linh thạch, huyền kỹ, huyền bảo, hắn có thể đều đặt ở Hồng Mông tháp.

“Xem ra tìm kiếm Vũ Tịch cùng An Nam Tĩnh chuyện của các nàng đến tạm thời thả xuống, hiện tại, ta phải nghĩ biện pháp để cho mình sống tiếp, đồng thời khôi phục thực lực mới là chính kinh!”

Dương Diệp nghĩ thông suốt sau, đến đi vào trong phòng một tấm gương đồng trước, ở trong gương đồng, là cái kỳ xấu cực kỳ người. Đầu đầy tóc bạc, bên trái mặt phảng phất bị lưỡi dao sắc xẹt qua bình thường trải rộng vết tích, những kia vết tích ở hắn mặt trái nhằng nhịt khắp nơi, mới vừa nhìn thấy dáng vẻ ấy lúc, chính hắn giật nảy mình!

Không chỉ có trên mặt, chính là toàn thân hắn đều trải rộng còn chủng vết tích, lại như bị người ngàn đao bầm thây. Hắn biết, đây nhất định là ở hắn rơi vào hôn mê sau bị sức mạnh nào tạo thành.

“Xấu liền xấu đi!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó xoay người ra ngoài phòng.

Từ khi khôi phục năng lực hoạt động sau khi, này phạm gia liền cho hắn lấy cái sinh động, vậy thì là dưỡng mã. Đối với, hắn cũng không phải chống cự, tạm thời cũng không nghĩ tới muốn rời khỏi, lấy hắn hiện tại tình huống này, ly khai này phạm gia, đi ra ngoài còn không biết chết như thế nào, hơn nữa, cổ sao còn tại này gọi Phạm Ly nữ nhân trong tay.

Phạm gia đặt ở toàn bộ Thanh Châu tự nhiên là không đủ tư cách, thế nhưng ở thành Thiên Phong bên trong nhưng tính được là một phách.

Ở linh giới, linh khí xác thực so với huyền giả đại lục muốn nồng nặc nhiều lắm, chính là huyền giả đại lục Thánh địa linh khí cũng không sánh được nơi này, ở đây tu luyện, nhất định phải so với ở huyền giả đại lục tới cũng nhanh, đương nhiên, như vậy cũng là có tai hại, vậy thì là này sẽ làm rất nhiều huyền giả cơ sở không cách nào như huyền giả đại lục những kia huyền giả như vậy vững chắc.

Tổng thể tới nói, này linh giới khẳng định là muốn so với huyền giả đại lục vùng thế giới kia thân thiết, dù sao nơi này linh khí thực sự là quá đầy đủ.

Phạm gia mã tự nhiên không phải bình thường mã, mà là có cấp bậc Thiên Mã, loại này Thiên Mã tương đương với tôn giai yêu thú, bất quá tính tình tương đối ôn hòa, không cái gì tính chất công kích, duy nhất ưu điểm chính là tốc độ cực nhanh, vượt xa bình thường Tôn giả cảnh cường giả tốc độ.

Dương Diệp vừa tới đến mã viện, một tên quản gia dáng dấp ông lão liền ngay cả bận bịu đi tới, vẻ mặt lo lắng, nói: “Tiểu, nhanh đi đem ngựa cho đủ, sau đó Đại tiểu thư cùng thiên cương thành đến Lý tiểu thư muốn ra khỏi thành đi, mau mau, các nàng lập tức liền muốn tới...” Nói, ông lão như một làn khói biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp hơi run run, sau đó lắc đầu nở nụ cười, người lão giả này là phạm gia mã viện tổng quản, mọi người đều gọi hắn vì là Mã tổng quản, hắn mới tới lúc, còn thụ quá hắn chăm sóc.

Này phạm gia thực lực tuy rằng không ra sao, thế nhưng tài lực nhưng là rất mạnh, ở thành Thiên Phong được cho đệ nhất có tiền thế gia. Này không, cho những này mã ăn đều cực phẩm năng lực thạch...

Chỉ chốc lát, ba cái nữ tử xuất hiện tại Dương Diệp trong tầm mắt, Dương Diệp cùng một ít dưỡng mã đứng ở một bên, bọn họ bên cạnh, đều có một thớt Thiên Mã. Ở Mã tổng quản dưới sự yêu cầu, bọn họ toàn bộ đều cúi đầu, cung kính cực kỳ. Đương nhiên, Dương Diệp trạm khá là thấp, bởi vậy hắn cũng không cúi đầu, mà là nhìn mấy người.

Trong đó trung gian cô gái kia chính là lúc trước lấy đi hắn cổ sao cô gái kia, gọi Phạm Ly, là phạm gia Đại tiểu thư, cũng là lúc này phạm gia chủ nhân chân chính. Ở Phạm Ly bên trái, là cái mười sáu đến tuổi bé gái, ở tiểu tay của cô bé trung, nắm một thanh kiếm, bé gái cùng Phạm Ly tướng mạo giống nhau đến bảy tám phần, Dương Diệp biết, đây chính là phạm gia nhị tiểu thư Phạm Mộng.

Ở Phạm Ly bên phải là cái thanh quần nữ tử, thanh quần nữ tử dung mạo cũng cực đẹp, khí chất kỳ ảo xuất trần, cùng cái kia Phạm Ly không phân cao thấp.

“Tả, ta sau đó muốn với các ngươi cùng đi!” Phạm Mộng đột nhiên nói.

Phạm Ly lông mày cau lại, nói: “Quá nguy hiểm!”

Phạm Mộng trường kiếm trong tay đột nhiên phát sinh một đạo tiếng kiếm reo, Phạm Ly hai nữ hơi run run, rất nhanh, Phạm Ly trong mắt loé ra một kinh hỉ, nói: “Ngươi kiếm ý đạt đến bốn tầng?”

Phạm Mộng trong mắt có vẻ đắc ý, nói: “Đương nhiên, ở hai ngày trước ta liền đạt đến bốn tầng, tả ngươi xem, hiện tại ta mặc dù mới linh giả cảnh hạ phẩm, thế nhưng coi như là gặp phải linh giả cảnh thượng phẩm bất sợ, ngươi liền để ta và các ngươi cùng đi chứ, ta có thể giúp được ngươi!”

Lúc này, Phạm Ly bên cạnh cái kia thanh quần nữ tử bỗng nhiên nói: “Mười sáu tuổi liền có thể đạt đến kiếm ý bốn tầng, tiểu mộng thiên phú ngược lại không tệ, nếu như có thể ở nội trong năm nay đạt đến sáu tầng, vậy thì có thể gia nhập cổ kiếm trai. Nếu như đang cố gắng nỗ lực, nói không chắc có thể vượt qua kiếm kia hoàng Lục Uyển đây!”

Lục Uyển!

Dương Diệp tròng mắt thu nhỏ lại, hắn không nghĩ tới dĩ nhiên ở đây nghe được liên quan với Lục Uyển sự tình, đồng thời, trong lòng hắn cũng là đại đại thở phào nhẹ nhõm, bởi vì cái kia Lục Uyển vừa an toàn, cái kia An Nam Tĩnh cấp nữ hẳn là cũng là an toàn.

Dương Diệp hướng phía trước đi mấy bước, nhìn ba nữ, muốn nghe đến càng nhiều liên quan với Lục Uyển sự tình.

Phạm Ly lắc lắc đầu, nói: “Cái kia Lục Uyển lúc này bất quá hai mươi, nhưng đã là hoàng giả cảnh, tạm thời ba năm trước kiếm ý cũng đã đạt đến thiên giai một tầng, hơn nữa hắn lại là kỳ ảo kiếm thể, tiểu mộng kiếm đạo thiên phú mặc dù không tệ, thế nhưng so với hắn vẫn là chênh lệch rất nhiều.”

Ba năm trước?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, chẳng lẽ mình hôn mê sắp tới ba năm?

Phạm Mộng hừ lạnh một tiếng, nói: “Tả ngươi có thể đừng xem thường nhân, ta hiện tại mới mười sáu tuổi, chờ ta hai mươi tuổi, ta nhất định so với cái kia Uyển nhi cường!”

Phạm Ly xoa xoa Phạm Mộng đầu, trong mắt có một tia nhu sắc, nói: “Ngươi muốn thật muốn giúp tả, vậy thì tốt tốt tu luyện, nỗ lực đem kiếm ý đạt đến sáu tầng, sau đó gia nhập cổ kiếm trai.”

“Chỉ cần ta gia nhập cổ kiếm trai, tỷ tỷ liền không dùng gả cho Lâm gia cái kia bại hoại, đúng không?” Phạm Mộng ngẩng đầu nhìn Phạm Ly, nghiêm túc nói.

Phạm Ly hơi run run, sau đó sắc mặt trở nên lạnh, quát lên: “Ai bảo ngươi nói như vậy!”

“Vốn là mà!” Phạm Mộng nói: “Tỷ tỷ ngươi vốn là không thích hắn, nếu không là hắn Lâm gia uy hiếp chúng ta, tỷ tỷ ngươi...”

Phạm Ly đột nhiên một cái tát súy ở Phạm Mộng trên mặt, phẫn nộ quát: “Trở về!”

Phạm Mộng ngẩn ngơ, sau đó ‘Oa’ một khóc lên, xoay người chạy đi.

Nhìn tình cảnh này, một bên thanh quần nữ tử liếc mắt nhìn Phạm Ly, cười không nói.

Phạm Ly xoay người nhìn về phía thanh quần nữ tử, nói: “Quản giáo không nghiêm, để Lý Thanh Y tiểu thư cười chê rồi!”

Lý Thanh Y cười cợt, nói: “Nơi nào, khiến cho muội kỳ tài ngút trời, lấy thiên phú của nàng, giả lấy thời gian, nhất định có thể tiến vào cổ kiếm trai, chỉ cần đi vào cổ kiếm trai, khi đó, phạm gia ở thành Thiên Phong nhưng dù là đệ nhất thế gia. Đương nhiên, nếu như thực sự không thể vào cổ kiếm trai, ta thiên cương thành cửa lớn cũng đồng ý vì là lệnh muội mở rộng!”

“Lý tiểu thư nói giỡn rồi!”

Phạm Ly xoay người nhìn về phía một bên mười mấy thớt mã, nói: “Này Đoạn Thiên sơn mạch, đường xá xa xôi, Lý tiểu thư tuyển cái tọa ký đi.”

Lý Thanh Y ánh mắt đầu đi qua, nhìn lướt qua, cuối cùng, hắn ánh mắt rơi Dương Diệp bên cạnh cái kia bảy ngày mã bên trên, nói: “Liền nó đi!”

Thấy thế, Dương Diệp nắm con ngựa kia đi tới Lý Thanh Y trước, sau đó chuẩn bị xoay người rời đi, mà lúc này, cái kia Lý Thanh Y nhưng là đột nhiên nói: “Đứng lại!”

Dương Diệp thân hình hơi dừng lại một chút, xoay người nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Lý tiểu thư có gì phân phó?”

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Mã tổng quản vội vã đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó thấp giọng nói: “Tiểu, đối mặt các tiểu thư, phải lạy lần tới thoại, nhanh...”

Quỳ xuống?

Dương Diệp khẽ cau mày, sau đó lắc lắc đầu. Cái kia Mã tổng quản nhìn thấy tình cảnh này, sắc mặt nhất thời biến thành màu trắng, sau đó dùng sức cho Dương Diệp nháy mắt.

Lý Thanh Y cười cợt, nhìn về phía Phạm Ly, nói: “Phạm tiểu thư, ngươi nhà này nô có thể có chút ý tứ!”

Phạm Ly nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Cho ngươi một cái cơ hội cuối cùng!”

Dương Diệp biết, không nữa quỳ, nữ nhân này nhất định phải ra tay với hắn, đối phương lúc này là hoàng giả cảnh thực lực, hắn chỉ là phàm nhân cảnh, hắn khẳng định không phải là đối thủ, tuy rằng như vậy, thế nhưng có thể quỳ sao?

“Giết!”

Nhìn thấy Dương Diệp trầm mặc như trước, Phạm Ly nhạt tiếng nói, trong mắt lạnh lẽo, không chứa chút nào tình cảm.

Ngọa tào!

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nữ nhân này thực sự không đem người tương xứng nhân a!

Động thủ khẳng định là không được, không thể động thủ, vậy cũng chỉ có thể nói chuyện. Nhìn thấy bên cạnh có hai cái thị vệ đi tới, Dương Diệp vội vã nhìn về phía cái kia Lý Thanh Y, nói: “Lý tiểu thư, ta, ta yêu thích ngươi...”

Nghe vậy, giữa trường mọi người toàn bộ sửng sốt.

Dương Diệp đầu mình cũng là trống rỗng, chính mình mới vừa nói cái gì?

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 811: Khôi phục thực lực phương pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

811 chương: Khôi phục thực lực phương pháp!

“Muốn chết!”

Phạm Ly một gầm lên, cong ngón tay búng một cái, một tia kình phong bắn về phía Dương Diệp mi tâm.

Dương Diệp tròng mắt co rụt lại, nếu như là trước đây, hắn coi như là đứng để này sợi kình phong bắn trúng cũng không có việc gì, thế nhưng hiện tại, này sợi kình phong đủ khiến hắn thần hồn câu diệt. Thực lực của hắn tuy rằng không, thế nhưng nhãn lực vẫn có, ở hắn kiếm tâm thông minh bên dưới, này sợi kình phong đâu đâu cũng có kẽ hở, thế nhưng bi ai chính là hắn căn bản là không có cách ngăn cản!

Hắn lúc này, hành động căn bản là không có cách cùng trên ý thức, coi như cùng trên cũng vô dụng, giữa hai người thực lực cách biệt thực sự là quá to lớn rồi!

Đương nhiên, Dương Diệp bất là hoàn toàn không lực tự bảo vệ, phải biết, ở trong đầu hắn nhưng là còn có kiếm tông tổ sư hai sợi kiếm ý, này hai sợi kiếm ý lúc trước nhưng là có thể làm cho bán thánh cường giả đánh bay, trước mắt nữ nhân này bất quá là Tôn giả cảnh, hắn căn bản là không có cách chống đối này hai sợi kiếm ý!

Hắn nguyên bản là hi vọng giữ lại này hai sợi kiếm ý, sau này dùng để thôn tính, sau đó tăng cường chính mình kiếm ý, thế nhưng hiện tại, mệnh đều sắp không còn, hắn đương nhiên sẽ không còn muốn giữ lại!

Liền Dương Diệp muốn thôi thúc kiếm tông tổ sư kiếm ý lúc, một tia bạch quang đột nhiên đánh vào cái kia sợi kình phong bên trên, kình phong nhất thời tiêu tan.

Phạm Ly lông mày cau lại, sau đó nhìn về phía một bên thanh quần nữ tử.

Thanh quần nữ tử cười cợt, nói: “Phạm Ly, ngươi nhà này nô rất thú vị, ta nghĩ nói chuyện với hắn một chút!”

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt có chút không thiện, thế nhưng là không vi phạm cái kia thanh quần nữ tử.

Dương Diệp trong lòng thở phào nhẹ nhõm, này kiếm tông tổ sư kiếm ý dùng một lần liền thiếu một tia, có thể không dùng đó là tốt nhất. Đương nhiên, hắn có thể không có thả lỏng đề phòng, lúc trước hắn dưới tình thế cấp bách nói một câu ngốc nghếch, ai biết này thanh quần nữ tử nghĩ như thế nào?

Thanh quần nữ tử đánh giá Dương Diệp, nói: “Lúc trước ta phát hiện một điểm, thừa trừ ngươi ra, còn lại tất cả mọi người đều cúi đầu, hơn nữa ngươi ánh mắt còn vẫn ở nhìn kỹ ta. Còn có một chút, ngươi đang đối mặt hai người chúng ta lúc, ngươi trong mắt rất bình tĩnh, không có có chút, bao quát vừa nãy Phạm Ly ra tay với ngươi, ngươi vẫn như cũ rất bình tĩnh. Thiếu niên, ngươi có chút không đơn giản đây!”

Dương Diệp trong lòng rùng mình, nguyên lai nữ nhân này vừa bắt đầu liền chú ý hắn...

Thanh quần nữ tử cười cợt, lại nói: "Ngươi xem, lại như hiện tại, ngươi vẫn như cũ tệ bình tĩnh." Nói, hắn nhìn về phía Phạm Ly, nói: "Phạm Ly, ngươi biết giới, m.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Trên đường kiếm đến, nhìn hắn đáng thương, cho hắn một phần việc xấu để hắn mưu sinh. Như Thanh Y từng nói, hắn có lẽ có điểm lai lịch ra sao, thế nhưng không liên quan, mặc kệ hắn đã từng huy hoàng bực nào, hiện tại, hắn chỉ là một kẻ tàn phế. Nói vậy Thanh Y cũng nhìn ra rồi, trong cơ thể hắn kinh mạch cũng đã gãy vỡ, cái kia nghiêm trọng trình độ, coi như là hoàng giả ra tay e sợ cũng không làm nên chuyện gì!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta không thích nợ nhân đồ vật, bắt ngươi vỏ kiếm, ta cho ngươi một con đường sống. Thế nhưng, ngươi phải nhớ truân điểm, nhân, muốn dọn xong tâm thái của chính mình, hay là ngươi đã từng là một nhân vật, thế nhưng hiện tại, ngươi chỉ là cái người chăn ngựa, nếu như ngươi không ý thức được điểm này, khả năng ngày nào đó liền phơi thây đầu đường rồi!”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Phạm Ly, không nói gì. Lúc này, cái kia Lý Thanh Y nhưng là bỗng nhiên cười nói: “Ta xem ngươi cũng không giống như là cái nuốt giận vào bụng người, làm sao, ngươi không biểu hiện biểu thị? Tỷ như, ngươi có thể nói với Phạm Ly: Ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, mạc bắt nạt thiếu niên cùng, hoặc là: Hôm nay ngươi xem thường ta, tương lai ta để ngươi không với cao nổi...”

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, nữ nhân này...

Lắc đầu, Dương Diệp nói: “Hắn nói rất đúng, không phải sao?” Kỳ thực Phạm Ly không nói, hắn cũng biết điểm ấy, hắn hiện tại đã không phải lúc trước cái kia có thể đồ bán thánh như làm thịt chó Dương Diệp, hắn hiện tại, chỉ là một phàm nhân cảnh, cái không có một chút nào sức chiến đấu phàm nhân cảnh.

Như Phạm Ly từng nói, hắn hiện tại nếu là không lay động chính tâm thái của chính mình, chết như thế nào cũng không biết!

Nghe được Dương Diệp, Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt có một tia kinh ngạc.

Lý Thanh Y nụ cười chậm rãi thu lại, hắn nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Trước ngươi đạo yêu thích ta, là có thật không?”

Dương Diệp: “...”

Lý Thanh Y bỗng nhiên lại nhoẻn miệng cười, nói: “Ta không phải cái trông mặt mà bắt hình dong người, thế nhưng, thành thật mà nói, ngươi trường cũng xác thực quá khó nhìn một chút. Còn có, thực lực của ngươi quá yếu, lời nói rất hiện thực, ngươi cũng không có có vui vẻ ta tư cách. Thiếu niên lang, sau này nói chuyện muốn trước tiên trải qua đại não, không phải vậy, phơi thây đầu đường đều tân!”

“Ngươi cho rằng thực lực ra sao mới có tư cách yêu thích ngươi?” Dương Diệp bỗng nhiên đến một chút hứng thú.

Lý Thanh Y nhìn Dương Diệp kéo cười cợt, sau đó thân hình hơi động cưỡi ở Thiên Mã bên trên, đón lấy, hóa thành một vệt sáng biến mất ở phía chân trời.

Bị không để ý tới...

Dương Diệp kéo khổ cười cợt.

“Ngươi biết hắn là ai sao?” Phạm Ly bỗng nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu.

Phạm liên đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ở bên ngoài mấy vạn dặm, có một toà thành, tên thiên cương thành, tòa thành kia phủ thành chủ là chúng ta trong vòng phương viên mấy chục dặm này duy nhất cái bạch ngân giai thế lực, mà hắn, chính là cái kia người thành chủ kia phủ hạ Nhâm thành chủ. Ngươi đạo ngươi yêu thích hắn... Ta không biết ngươi đạo chính là nói thật, vẫn là vì muốn bảo mệnh mà đi cực đoan phương thức, nói chung, mặc kệ là loại nào, ngươi phải hiểu được ngươi tình cảnh bây giờ cùng thân phận, không phải vậy, phơi thây đầu đường đúng là tân!”

Dương Diệp cười cợt, không nói gì.

“Vỏ kiếm kia rất không tầm thường, vì lẽ đó, ngươi sẽ không là một người bình thường, nói cho ta, ngươi thân phận thực sự!” Phạm Ly bỗng nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta mất trí nhớ, rất nhiều chuyện đều không nhớ ra được rồi!”

Phạm Ly nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Nhớ kỹ, ngươi bây giờ chỉ là cái người chăn ngựa, vừa là người chăn ngựa, vậy sẽ phải có người chăn ngựa dáng vẻ, nếu như lần sau ở dạng, ta sẽ để ngươi cút khỏi phạm gia!”

Nói xong, hắn thân hình hơi động, rơi Thiên Mã bên trên, sau đó biến mất ở phía chân trời.

“Cướp ta vỏ kiếm cướp này lẽ thẳng khí hùng, thật sự có ngươi...”

Nhìn phía chân trời cái kia Phạm Ly, Dương Diệp lắc đầu, sau đó xoay người trở lại gian phòng của mình.

Ngồi xếp bằng trên giường, Dương Diệp mở ra bàn tay, trong lòng bàn tay là một khối thượng phẩm năng lực thạch, đây là trước hắn nuôi ngựa lúc lén lút chụp lưu lại. Không do dự, hắn trực tiếp nuốt vào cái kia viên cực phẩm năng lực thạch.

Từ ngoại giới hấp thu linh khí cái phương pháp này đối với hắn là không thể thực hiện được, bởi vì kinh mạch gãy vỡ cộng bế tắc, hắn căn bản là không có cách hấp thu linh khí, biện pháp duy nhất, chính là từ nội bộ hấp thu!

Cực phẩm năng lực thạch tiến vào trong cơ thể sau, một chút linh khí xuất hiện tại Dương Diệp trong cơ thể, Dương Diệp kinh hỉ phát hiện, những linh khí này ở trong cơ thể hắn chuyển hóa thành huyền khí sau, dĩ nhiên là màu tím, tuy rằng không phải loại kia chân chính

Hồng Mông tử khí, thế nhưng là bất là bình thường huyền khí, điều này làm cho Dương Diệp mừng như điên!

Bởi vì tại này chút tử khí chữa trị hạ, trong cơ thể hắn những kia gãy vỡ kinh mạch ở bắt đầu chậm rãi chữa trị, tuy rằng rất chậm, thế nhưng điều này làm cho hắn nhìn thấy hi vọng.

Bất quá rất nhanh, sắc mặt hắn liền khổ lên, bởi vì cái kia cực phẩm năng lực thạch tiêu hao hết...

Một khối thượng phẩm năng lực thạch, ở chuyển hóa thành màu tím huyền khí sau, chỉ còn dư lại thật rất ít, ít đến căn bản không có có tác dụng gì!

“Ta cần càng nhiều năng lực thạch, tốt nhất siêu phẩm năng lực thạch, hoặc là cái khác ẩn chứa năng lực bảo vật!”

Thế nhưng vấn đề đến, lúc này Hồng Mông tháp đóng, năng lực thạch từ đâu tới đây? Lẽ nào vẫn cắt xén mã lương? Đây căn bản không được, bởi vì vậy căn bản không làm nên chuyện gì!

Đang lúc này, môn đột nhiên bị mở ra, Dương Diệp mở hai mắt ra, mới vừa vừa mở mắt, một thanh diếu chống đỡ ở hắn yết hầu nơi.

Người đến là phạm gia nhị tú, Phạm Mộng!

“Xấu xí, giúp ta thâu một con ngựa đi ra!” Phạm Mộng lạnh lùng nói.

Dương Diệp âm thầm thôi thúc kiếm tông tổ sư kiếm ý, sau đó nói: “Nhị tú, ngươi muốn Thiên Mã, trực tiếp đi mã viện muốn không phải? Tại sao muốn ta đi giúp ngươi thâu đây?”

“Hừ, cái kia Mã tổng quản căn bản không cho ta, đạo cái gì tỷ tỷ ta đã thông báo hắn!” Phạm Mộng cả giận nói: “Ngươi là dưỡng mã, ngươi đi kéo mã đi ra, hắn căn bản sẽ không phòng bị. Ta cho ngươi biết, ngươi nếu như dám từ chối ta, ta, ta liền giết ngươi.”

Dương Diệp khổ cười cợt, nói: “Nhị tú, nhiều như vậy dưỡng mã, ngươi làm gì thế muốn tìm trên ta?”

“Bởi vì ngươi lá gan to lớn nhất” Phạm Mộng nói: “Những người khác đều sợ tỷ tỷ ta, bọn họ khẳng định không dám cho ta thâu mã đi ra. Ta vừa nãy lén lút nhìn thấy, ngươi thật giống như không sợ tỷ tỷ ta, vì lẽ đó ta liền đến tìm ngươi!” Nói, hắn kiếm lại hướng phía trước hơi chống đỡ, chạm vào Dương Diệp yết hầu trên, nói: “Ta, ta cho ngươi biết, ngươi đừng do dự, đang do dự, ta liền không đuổi kịp tỷ tỷ các nàng rồi!”

Dương Diệp mặt đen lại, nói: “Nếu để cho tỷ tỷ của ngươi biết ta cho ngươi thâu mã, hắn sẽ giết ta!”

Phạm Mộng cả giận nói: “Nam tử hán đại trượng phu, ngươi lại vẫn sợ chết, ngươi có phải đàn ông hay không giống như!”

Ngọa tào!

Dương Diệp khuôn mặt quất thẳng tới, này tâm đầu ăn khớp quá nghịch thiên.

Trầm ngâm nháy mắt, Dương Diệp nói: “Giúp ngươi thâu mã, có không có lợi a?”

“Chỗ tốt?”

Phạm Mộng hơi run run, sau đó nói: “Chỗ tốt chính là không giết ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp nói: “Cho ta mười khối, không, cho ta một trăm khối cực phẩm năng lực thạch, ta giúp ngươi thâu mã, thế nào?” Hắn xem như là nhìn ra rồi, nha đầu này là quyết tâm muốn thâu mã, vừa không cách nào từ chối, vậy cũng chỉ có thể từ trên người nàng doạ dẫm điểm chỗ tốt rồi.

Dương Diệp vừa mới dứt lời, một viên nạp giới liền xuất hiện tại trước mặt hắn, chỉ thấy Phạm Mộng nói: “Ngươi thật không có tiền đồ, dĩ nhiên chỉ cần một trăm khối thượng phẩm năng lực thạch, nặc, nơi này có một ngàn khối cực phẩm năng lực thạch, hiện tại đều ngươi, đi, nhanh đi cho ta thâu mã!”

Một ngàn khối cực phẩm năng lực thạch!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nếu như hấp thu những năng lượng này thạch, hắn chí ít có thể lên cấp đến vương giả cảnh hạ phẩm; Muốn lên cấp đến vương giả cảnh, vậy hắn là có thể tạm thời ly khai phạm nhà, còn vỏ kiếm, sau này ở đến khuyết không muộn!

Ở mê hoặc bên dưới, Dương Diệp không đang chần chờ, giúp Phạm Mộng thâu mã đi. Bởi vì hắn bản thân liền là ở dưỡng mã, bởi vậy, dễ như ăn cháo liền đem mã cho mang ra ngoài.

Nhìn thấy Thiên Mã, Phạm Mộng vui vẻ, vội vã ngồi lên, đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta nếu như đi rồi, ngươi nhất định sẽ đi mật báo, đến lúc đó, ta nhất định sẽ bị nắm về, không được, ngươi phải cùng ta cùng đi!”

Nói, hắn bất cấp Dương Diệp phản đối, làm cho Dương Diệp tóm lấy ném sau lưng tự mình, sau đó ‘Giá’ một, biến mất ở phía chân trời...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 812: Không tinh tướng không được! (Cầu đặt mua!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

812 chương: Không tinh tướng không được! (Cầu đặt mua!)

Dương Diệp kinh hãi, hắn không nghĩ tới tiểu nha đầu này dĩ nhiên trực tiếp mang đi hắn, lấy hắn hiện tại trạng thái này, làm sao có thể chịu đựng được này thiên mã tốc độ? Này không, mới vừa bay đến không trung, hắn toàn bộ mặt liền bị này gió mạnh thổi trực tiếp vặn vẹo lên!

Hắn muốn nói chuyện, thế nhưng hắn lúc này căn bản không nói ra được! Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể gắt gao ôm lấy Phạm Mộng, đem mặt kề sát ở Phạm Mộng trên lưng.

Quá oan uổng

Dương Diệp trong lòng mười vạn chỉ Thiên Mã chạy chồm!

Phạm Mộng chưa từng có bị khác phái nam tử như vậy quá, ở phục hồi tinh thần lại sau, hắn nhất thời giận tím mặt, “Này, ngươi làm cái gì, mau buông ra, không phải vậy, không phải vậy ta đem ngươi bỏ lại đi!”

Dương Diệp nào dám thả a? Không chỉ có không có thả, trái lại còn ôm càng chặt hơn.

Chỉ là dưới tình thế cấp bách, hắn thật ôm sai rồi địa phương, vào tay: Bắt đầu nơi, một trận mềm mại tốt có chết hay không, hắn còn nặn nặn, tương xứng rõ ràng đó là vật gì sau khi, hắn biết, xong!

“A ta giết ngươi!”

Phạm Mộng giận dữ, thế nhưng tương xứng nàng nhìn thấy chính mình Thiên Mã nổ bể ra đến sau, hắn ngây người,

“Đừng ở lại: Sững sờ, nhanh nghĩ biện pháp, không phải vậy chúng ta muốn ngã chết rồi!”

Dương Diệp gắt gao ôm lấy Phạm Mộng, nhìn thấy tiểu nha đầu này còn tại này đờ ra, không khỏi vội vã giận dữ hét, mới vừa nói xong, một trận gió mạnh tiến vào trong miệng hắn, làm cho hắn vội vã nhắm lại khẩu.

Phạm Mộng lúc này cũng tỉnh táo lại đến, hắn vội vã sử dụng tới huyền khí cánh chim, chỉ là mới vừa dừng lại hạ đến, lại là một vệt kim quang hướng nàng bắn nhanh mà đến

Kim quang kia tốc độ cực nhanh, trong đó sức mạnh cũng cực kỳ khủng bố, Phạm Mộng chỉ là liếc mắt nhìn, chính là biết, kim quang này tuyệt không là hắn có thể chống lại!

Thời khắc này, sắc mặt nàng trắng bệch!

“Huyền khí tràn kiếm trung, kiếm ý gia trì!”

Dương Diệp đột nhiên nắm chặt rồi Phạm Mộng cái kia nắm kiếm tay, sau đó quát lên.

Phạm Mộng mặc dù có chút không rõ, nhưng vẫn là chiếu Dương Diệp làm, bởi vì lúc này hắn, căn bản không có cách nào. Khi nàng vừa đem huyền khí tràn kiếm trung, đồng thời kiếm ý gia trì ở thân kiếm lúc, vệt kim quang kia cũng đã đi tới trước mặt nàng không tới ba tấc nơi, mà chính là thời khắc này, hắn cảm giác được tay của chính mình chuyển động, sau đó, sau đó kim quang ngừng lại

Vắng lặng nháy mắt, ‘Bành’ một, vệt kim quang kia trực tiếp nổ bể ra đến, trong đó bộc phát ra mạnh mẽ sóng khí đem hai người trực tiếp chấn động đến phía chân trời rơi rụng mà xuống

Phía dưới trên mặt đất một viên đại thụ trên, một tên cầm trong tay trường cung nam tử nhíu mày lên, nói: “Làm sao có khả năng, nha đầu kia bất quá linh giả cảnh hạ phẩm, coi như kiếm ý bốn tầng, cũng căn bản không phá tan ta tiễn, có chút quỷ dị.”

Ở tại chỗ trầm mặc một lát, nam tử thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp cùng Phạm Mộng rơi rụng vị trí lao đi.

Dương Diệp cùng Phạm Mộng hai người tình huống lúc này có chút gay go, hai người rơi trên mặt đất sau, cũng chưa chết, bởi vì bọn họ rơi vào một cánh rừng, ở trụy rơi xuống mặt đất lúc, hai người bị một ít đại thụ hoãn tích trữ hạ. Đương nhiên, hai người cũng không dễ chịu, đặc biệt Dương Diệp, bởi vì rơi trên mặt đất lúc, là hắn ở phía dưới

Hắn hiện tại thân thể, đã không phải lúc trước thân thể, bị vừa té như vậy, suýt chút nữa mạng già đều bàn giao.

“Không được, nhất định phải mau chóng khôi phục chút thực lực, không phải vậy sớm muộn cũng bị đùa chơi chết!”

Dương Diệp đau khóe miệng quất thẳng tới súc, hắn bây giờ, một điểm năng lực hoạt động đều không.

Mà đang lúc này, hắn đột nhiên cảm giác mình yết hầu mát lạnh, mở mắt vừa nhìn, chỉ thấy Phạm Mộng lại cầm kiếm chống đỡ ở cổ họng của hắn trên.

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Phạm Mộng trong mắt mang theo hưng phấn cùng vẻ kích động, “Vừa nãy, vừa nãy như vậy đâm một cái, ngươi thật giống như đâm vào kim quang kia yếu kém nhất vị trí, sau đó, sau đó ta không biết nói thế nào, ngươi, ngươi, ngươi tới nói” hắn tựa hồ quá kích động, nói chuyện đều có chút không lưu loát.

“Có thể hay không thanh kiếm thả xuống đang nói?” Dương Diệp đạo nữ nhân này, động một chút là rút kiếm

Phạm Mộng nói: “Ngươi, ngươi hãy thành thật đạo, ngươi đến chúng ta phạm gia đến tột cùng là mục đích gì? Nha ta biết rồi!” Nói đến đây, hắn thu hồi kiếm, sau đó tới gần Dương Diệp, cười híp mắt nói: “Ngươi khẳng định là yêu thích ta tả, vì lẽ đó ngươi ẩn giấu thực lực của chính mình tới nhà của ta, mục đích chính là vì tiếp cận ta tả, có đúng hay không? Ngươi đừng nói, ta biết, khẳng định chính là như vậy.”

Dương Diệp có chút mộng ép

Lúc này, Phạm Mộng đột nhiên vỗ vỗ Dương Diệp vai, sau đó nói: “Ta cho ngươi biết nha, ta theo ta tả quan hệ tốt nhất, chỉ muốn ta giúp ngươi nói tốt, ngươi muốn đuổi tới ta tả, chuyện này quả là chính là chuyện dễ dàng. Bất quá, ngươi, ngươi đến dạy ta vừa nãy chiêu kia”

Nghe vậy, Dương Diệp có chút buồn cười, hắn biết, vừa nãy cái kia thủ đoạn, nhìn như đơn giản, thế nhưng chỉ cần là tu kiếm nhân liền biết, cái kia kỳ thực không một chút nào đơn giản. Không nghi ngờ chút nào, nha đầu này coi hắn là cao thủ. Trước mắt nha đầu này nhìn như lẫm lẫm liệt liệt, kỳ thực không một chút nào đần, không chỉ có không ngu ngốc, ý đồ xấu còn tặc nhiều!

Dương Diệp nói: “Trước tiên không nói cái này, cái kia truy người giết ngươi chắc chắn sẽ không giảng hoà, chúng ta tốt nhất là mau chóng rời khỏi nơi này!”

Phạm Mộng vung tay lên, hào khí can vân, “Ngươi lợi hại như vậy, còn sợ hắn cái cầu, chờ hắn quá, ngươi liền trực tiếp giết chết hắn! Ta bảo đảm ở ta tả trước mặt vì ngươi nói tốt!”

“Cô nãi nãi, ngươi nhìn ta một chút hiện tại tình trạng gì, ta liền động đều không thể động vào, làm sao đi kiếm tử hắn? Bị hắn giết chết còn tạm được!” Dương Diệp là thật sự hy vọng một cái tát đem nha đầu này đánh bay, đây thật sự là đầu khuyết gân a!

“Thật cũng là ác!”

Phạm Mộng đánh giá Dương Diệp, sau đó nói: “Cái kia, vậy làm sao bây giờ? Ta, ta mang theo ngươi, khẳng định chạy không ra được!”

“Cái kia chính ngươi đi thôi!” Dương Diệp bình tĩnh nói.

“Này, này không hay lắm chứ?” Phạm Mộng có chút thật không tiện, dù sao, vừa nãy Dương Diệp nhưng là còn cứu hắn một mạng.

Dương Diệp nói: “Không có cái gì không tốt, một mình ngươi đi, khẳng định có cơ hội đào tẩu, nếu như mang tới ta, ngươi khả năng một cơ hội nhỏ nhoi đều không!”

“Này, đây chính là ngươi đạo ác” Phạm Mộng nhẹ giọng nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đi nhanh đi, ở không đi, khả năng liền không kịp rồi!”

Phạm Mộng gật gật đầu, sau đó xoay người liền chạy. Thấy thế, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, sau đó lấy ra một chút cực phẩm năng lực thạch nuốt vào bụng, bắt đầu hấp thu linh khí.

Hắn đúng là không quái Phạm Mộng, đối phương cùng hắn không quen không biết, làm sao có khả năng sẽ vì hắn mà để cho mình rơi vào tuyệt cảnh?

Đang lúc này, cái kia Phạm Mộng nhưng là đột nhiên lại trở lại Dương Diệp bên cạnh, hắn cũng không nói lời nào, trực tiếp liền vác lên Dương Diệp, sau đó hướng về xa xa chạy.

Dương Diệp sửng sốt hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi tại sao lại chạy về đến?”

Phạm Mộng nói: “Ngươi vừa nãy đều đã cứu ta, nếu như ta thấy chết mà không cứu, ta cảm giác tốt băn khoăn, nghe bọn họ đạo, tâm niệm không thuận, hướng về kiếm đạo không tốt!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nói: “Ngươi là chính mình tự học kiếm đạo, hay là có người dạy ngươi?”

Phạm Mộng có chút ủy khuất nói: “Nhà chúng ta tuy rằng khá là có tiền, thế nhưng căn bản mời không nổi loại kia lợi hại kiếm tu, mà cổ kiếm trai lại không muốn ta, vì lẽ đó, ta đều là chính mình đang suy nghĩ, bằng không chính là hỏi tỷ tỷ, bất quá tỷ tỷ hướng về kiếm đạo cũng hiểu không phải rất nhiều.”

“Cổ kiếm trai tại sao không muốn ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Bọn họ thu nhân thấp nhất đều muốn đạt đến sáu tầng kiếm ý trở lên, hơn nữa không thể vượt quá mười sáu tuổi, ta hiện tại đã mười sáu tuổi, năm nay nếu là ở không vào được, vậy sau này liền cũng không có cơ hội. Tiến vào không được cổ kiếm trai, ta liền không có biện pháp giúp đến tỷ tỷ, khi đó, tỷ tỷ nhất định sẽ bị bức ép gả cho Diệp gia cái kia bại hoại!” Phạm Mộng đạo

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó xoa xoa Phạm Mộng đầu, nói: “Sau này ta dạy cho ngươi đi!”

“Thật sự?” Phạm Mộng có chút kinh hỉ.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Tự nhiên, bất quá, ngươi không thể nói cho ngươi tả!”

“Tại sao?” Phạm Mộng có chút không giải.

Dương Diệp trầm ngâm hạ, nói: “Ngươi cũng nhìn thấy, ta hiện tại thương thế rất nặng, hơn nữa thực lực cũng còn không có khôi phục, nếu để cho kẻ thù của ta biết rồi ta hiện tại tình hình, vậy bọn họ nhất định sẽ đến giết ta, vì lẽ đó, ta chỉ có thể lén lút dạy ngươi!” Kỳ thực, hắn cũng không hề nói dối, hắn có thể chưa quên, cái kia Lục Nguyên Hạo nhưng là ở thiên ngoại thiên, nếu để cho hướng về mới biết hắn còn sống sót, cái kia lấy thực lực bây giờ của hắn, căn bản không năng lực chống cự!

“Ngươi trước đây khẳng định là cái phi thường phi thường lợi hại người, có đúng hay không?” Phạm Mộng trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn, lại như phát hiện cái bảo tàng như thế.

“Bình thường đi!” Dương Diệp đạo

“Có hay không cái kia Lục Uyển lợi hại? Ta cho ngươi biết ác, hắn nhưng là hoàng giả cảnh, hơn nữa còn là thiên giai kiếm ý đây, nghe nói hắn vẫn là cái gì kỳ ảo kiếm thể, tuy rằng ta không biết đó là cái gì, thế nhưng thật rất lợi hại. Ở hắn sau khi xuất hiện, cổ kiếm trai thật nhiều ngày mới đều thua ở trong tay nàng.” Nói đến cái kia Lục Uyển, Phạm Mộng trong thanh âm mang theo sùng bái.

“Lục Uyển?”

Dương Diệp cười cợt, không hề nói gì, kỳ thực, hắn cũng muốn đi gặp gỡ hắn, chỉ có điều, hiện tại hắn cái này tình hình căn bản không được.

“Đúng rồi nếu như ta có hắn lợi hại như vậy, vậy chúng ta gia thì sẽ không bị Diệp gia uy hiếp, tỷ tỷ cũng sẽ không dùng gả cho hắn không thích nhân.” Phạm Mộng có chút thương cảm nói.

Dương Diệp nói: “Không vội, có thể từ từ đi!”

Nói đến đây, hắn đột nhiên hơi nhướng mày, sau đó nói: “Dừng lại đi!”

Phạm Mộng tuy rằng không rõ, thế nhưng vẫn là ngừng lại.

Trải qua linh khí tẩm bổ, Dương Diệp lúc này đã có một chút năng lực hoạt động, hắn xoay người nhìn về phía xa xa, nói: “Hắn đã đuổi theo rồi!”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, một tên thân mặc màu đen cẩm bào, cầm trong tay màu mực trường cung nam tử xuất hiện tại hai người trong tầm mắt.

“Thần tiễn thủ Liễu Vô Phong!”

Nhìn thấy người đến, Phạm Mộng sắc mặt trắng nhợt.

Dương Diệp cũng là hơi nhướng mày, bởi vì đối phương là Tôn giả cảnh hạ phẩm, cao hơn Phạm Mộng ra ròng rã một đại giai!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp lôi kéo Phạm Mộng tay, hướng đi Liễu Vô Phong, nói: “Chúng ta chờ ngươi rất lâu rồi!” Đồng thời, thầm nghĩ trong lòng: “Lần này, không tinh tướng không được!”

Chờ mình?

Nghe được Dương Diệp, cái kia vốn là muốn ra tay nam tử sửng sốt.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 813: Không có thực lực, ta cũng phải tinh tướng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

813 chương: Không có thực lực, ta cũng phải tinh tướng!

“Thần tiễn thủ Liễu Vô Phong, thủ đoạn tài bắn cung xuất thần nhập hóa, ở chúng ta này thành Thiên Phong, được xưng Tôn giả cảnh người số một. Coi như là tỷ tỷ đều kiêng kỵ cực kỳ!”

Phạm Mộng chỉ lo Dương Diệp khinh địch, vội vã thấp giọng nói: “Ta, ta đã dùng bùa truyền âm thông báo tỷ tỷ, chỉ cần tỷ tỷ vừa đến, chúng ta phải cứu!”

“Tôn giả cảnh người số một? Ha ha...”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó bắt đầu cười lớn...

Lần này, không chỉ có cái kia Liễu Vô Phong sửng sốt, liền ngay cả Phạm Mộng cũng bối rối.

Nở nụ cười một lát, Dương Diệp lôi kéo Phạm Mộng chậm rãi hướng đi Liễu Vô Phong, nói: “Một chiêu kiếm, tiếp được ta một chiêu kiếm, ta tha cho ngươi một mạng!” Ngữ khí nhẹ như mây gió, phảng phất Liễu Vô Phong chính là cặn bã.

Phạm Mộng trừng mắt nhìn, trong mắt xuất hiện vẻ sùng bái vẻ.

“Người này tuy rằng chỉ là phàm nhân cảnh, thế nhưng trên người khí chất cũng không phải phàm nhân cảnh huyền giả có khả năng có, lúc trước ta cái kia một mũi tên hẳn là chính là người này phá vỡ, có thể như vậy dễ như ăn cháo phá tan ta tài bắn cung, người này tuyệt đối không phải!”

Liễu Vô Phong không hề động thủ, lúc này sắc mặt hắn càng thêm nghiêm nghị.

Dương Diệp tiếp tục lôi kéo Phạm Mộng tay hướng đi Liễu Vô Phong, tuy rằng Dương Diệp trên người không tỏa ra bất kỳ khí thế, thế nhưng Liễu Vô Phong nhưng là cảm giác được lúc này như một ngọn núi lớn hướng hắn đè xuống, làm cho nhịp tim đập của hắn đều khiêu chậm lên.

Liễu Vô Phong vẻ mặt càng ngày càng nghiêm nghị.

Phạm Mộng trong mắt vẻ sùng bái càng nồng.

Dần dần, Liễu Vô Phong trên mặt chợt bắt đầu hiện ra mồ hôi, thế nhưng hắn không đào tẩu, bởi vì hắn biết, nếu như hiện đang đào tẩu, vậy hắn sau này liền xong.

Kỳ thực, lúc này Dương Diệp trong lòng cũng là căng thẳng, hắn bây giờ đối với Liễu Vô Phong là đang tiến hành tâm lý áp bức, nói thật dễ nghe gọi tâm lý áp bức, đạo không êm tai chính là đang hù dọa nhân. Chỉ cần Liễu Vô Phong ra tay, hắn tạo thành tâm lý này áp bức khí thế sẽ trong nháy mắt sụp đổ. Đương nhiên, hắn có thể thôi thúc kiếm tông tổ sư kiếm ý đánh giết Liễu Vô Phong, thế nhưng không phải vạn bất đắc dĩ lúc nào cũng, hắn thực sự là không muốn thôi thúc kiếm kia ý.

Hắn bây giờ không phải là trước đây, hiện tại hắn nếu là thôi thúc kiếm kia ý, nhất định sẽ bị này kiếm ý phản phệ, dù sao hắn hiện tại mới kiếm ý một tầng, nghiêm chỉnh mà nói, liền kiếm ý một tầng cũng không tính, mạnh mẽ đi thôi thúc vượt qua thiên giai ba tầng kiếm ý, chắc chắn sẽ không có kết quả tốt.

Khi đi đến Liễu Vô Phong trước người sáu trượng lúc, Liễu Vô Phong trên mặt đã tràn đầy mồ hôi lạnh, không chỉ có như vậy, trong mắt của hắn còn có tơ máu, thế nhưng hắn chính là không có đào tẩu.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trong lòng khẽ gật đầu, trước mắt này Liễu Vô Phong thực lực hay là không phải rất mạnh, thế nhưng phần này tâm tính cùng nghị lực nhưng là cực kỳ tốt.

Đang lúc này, một luồng khí thế đột nhiên tự cái kia Liễu Vô Phong trong cơ thể dâng lên...

Tôn giả cảnh trung phẩm!

Này Liễu Vô Phong dĩ nhiên ở Dương Diệp trong lòng chèn ép xuống cảnh giới rồi!

Dương Diệp khóe miệng hơi vừa kéo, này bức trang có chút thất bại a, không chỉ có không doạ rời đi, trái lại còn làm cho đối phương thăng cấp rồi! Lần này có chơi.

Phạm Mộng khuôn mặt nhỏ nhất bạch, Liễu Vô Phong không biết Dương Diệp tình hình, hắn là biết đến, nếu như Liễu Vô Phong hiện đang ra tay, cái kia hai người bọn họ khẳng định là thập tử vô sinh.

“Hô...”

Liễu Vô Phong phun ra một ngụm trọc khí, cả người buông lỏng, lúc trước Cái kia áp lực ở không còn tồn tại nữa. Hắn nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt không trước như vậy nghiêm nghị, có chỉ là hừng hực chiến ý, “Coi như đối mặt hoàng giả cảnh hạ phẩm cường giả, ta cũng có sức đánh một trận!” Nói, hắn lấy ra một con màu xanh sẫm tên dài khoát lên cung tiến lên!

Phạm Mộng môi giật giật, gắt gao nắm lấy Dương Diệp tay.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là lắc đầu nở nụ cười, nói: “Tâm tính nghị lực không sai, hôm nay ngươi nếu là bất tử, tương lai khẳng định có một phen thành tựu.” Nói, hắn nắm chặt rồi phiết ở Phạm Mộng bên hông một thanh trường kiếm, tương xứng nắm thanh kiếm kia lúc, thanh kiếm kia đột nhiên phát sinh một đạo tiếng kiếm reo, đồng thời còn chiến chuyển động!

Thời khắc này, này kiếm phảng phất sống!

Liễu Vô Phong tròng mắt co rụt lại, con ngươi nơi sâu xa lần thứ hai hiện ra vẻ nghiêm túc.

Mà cái kia Phạm Mộng càng là khó mà tin nổi nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng vẻ nghi hoặc.

Dương Diệp nhẹ nhàng cười cợt, sau đó lôi kéo Phạm Mộng tay tiếp tục hướng đi Liễu Vô Phong, “Vốn là muốn một chiêu kiếm kết quả ngươi, thế nhưng ta yêu nhân tài, này một chiêu kiếm giết ngươi, khó tránh khỏi có chút quá đáng tiếc.” Nói, hắn ngừng lại, tay hơi dùng sức, đem kiếm xuyên ở trên mặt đất, sau đó kiếm nổi lên trước mặt một cái dài khoảng ba thước mộc cành.

Phạm Mộng cùng Liễu Vô Phong đều là không rõ Dương Diệp cử động, hai người một thuận không thuận nhìn chằm chằm Dương Diệp, đặc biệt cái kia Liễu Vô Phong, lúc này trong mắt hắn vẻ nghiêm túc so với trước càng thêm nghiêm nghị, bởi vì trước mắt cái này tóc bạc xấu xí thấy thế nào đều không là cái đơn giản mặt hàng.

Dương Diệp nhặt lên mộc cành sau, đem mộc cành nhét vào Phạm Mộng tay phải, sau đó đi tới Phạm Mộng phía sau, tay trái vòng lấy Phạm Mộng eo thon nhỏ, tay phải nắm chặt rồi Phạm Mộng cái kia nắm mộc cành tay phải.

Một luồng nam tử khí tức kéo tới, Phạm Mộng tiểu mặt đỏ lên, đang muốn phản kháng, Dương Diệp nhưng là đột nhiên giơ lên tay phải của nàng nhắm thẳng vào cái kia Liễu Vô Phong, nói: “Ta yếu động thủ, khó tránh khỏi có chút lấy lớn ép nhỏ, đến, ta không thôi thúc huyền khí cùng kiếm ý, để ta này đồ tôn cùng ngươi so chiêu, cũng vừa hay làm cho nàng học một ít nên dùng như thế nào kiếm!”

[truyen

Cua tu I | Net] Nói xong, Dương Diệp cúi người ở Phạm Mộng bên tai nhẹ giọng, nói: “Thôi thúc huyền khí, kiếm ý gia trì mộc cành, không nên suy nghĩ bậy bạ, tĩnh khí ngưng thần!”

Tuy rằng không thích ứng Dương Diệp lúc này như vậy, thế nhưng Phạm Mộng cũng biết, vào lúc này hắn không có lựa chọn khác, không cách nào, hắn không thể làm gì khác hơn là ấn lại Dương Diệp nói tới tới làm.

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt Phạm Mộng eo thon nhỏ, nắm Phạm Mộng tay phải hơi dùng dùng sức, nhìn về phía cái kia Liễu Vô Phong, nói: “Đến?”

Liễu Vô Phong nhìn Dương Diệp một lát, thấy Dương Diệp xác thực không thôi thúc huyền khí cùng kiếm ý, lập tức không khỏi có chút chần chờ, bởi vì này chứng minh đối phương không có sợ hãi, thế nhưng liền này rời đi, hắn lại thực sự không cam lòng. Do dự hạ, Liễu Vô Phong trong mắt loé ra một hàn mang, hai tay hơi dùng lực một chút, trong tay hắn tiễn bắn nhanh ra như điện, nhắm thẳng vào Phạm Mộng mi tâm.

Tiễn nhanh như thiểm điện, mang theo tiếng sấm gió.

Phạm Mộng thân thể hơi chiến, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ, bởi vì mũi tên này hắn đừng nói đỡ lấy, chính là không hề liếc mắt nhìn thanh. Mà đang lúc này, hắn cảm giác mình tay nhúc nhích một chút.

“Coong!”

Một đạo âm thanh lanh lảnh ở giữa sân vang lên, đón lấy, Liễu Vô Phong cái mũi tên này đứng ở Phạm Mộng mặt ba mươi vị trí đầu mấy tấc nơi, Phạm Mộng định nhãn vừa nhìn, chỉ thấy trong tay nàng cành cây chẳng biết lúc nào đâm vào cái mũi tên này tiễn kiếm đi xuống nửa tấc vị trí, thấy cảnh này, Phạm Mộng ánh mắt sáng lên, nhân vì là vị trí này là mũi tên này yếu kém nhất vị trí, cũng là mũi tên này trí mạng nhất vị trí!

Mộc cành thứ ở vị trí này, liền giống với đánh rắn đánh giập đầu như thế, có ngoài ý muốn kỳ hiệu!

Một bên Liễu Vô Phong nhìn thấy tình cảnh này, vẻ mặt trước nay chưa từng có nghiêm nghị lên, hắn hiện đang xác định một chuyện, vậy thì là trước mắt nam tử tóc trắng này thật sự không phải người bình thường, thực lực của đối phương khả năng thật sự ở trên hắn. Thế nhưng, hắn vẫn còn có chút không cam lòng, không cam lòng chính mình tiễn kỹ liền này bị người dễ như ăn cháo phá vỡ!

Liền...

Giương cung cài tên, lại một mũi tên bắn nhanh ra.

Tên dài mang theo một đạo thật dài màu xanh lục đuôi xẹt qua giữa trường, chỗ đi qua, không khí bị xé rách đập tan, từng đạo từng đạo khí bạo tiếng vang vọng mà lên.

Phạm Mộng mặt không có chút máu, bởi vì cái kia tiễn vừa rời huyền, hắn liền cảm nhận được một luồng khí thế mạnh mẽ, luồng khí thế kia trực tiếp làm cho hắn sinh không nổi nửa điểm ý niệm phản kháng. Hắn biết, đây chính là huyền giả cái gọi là tiễn thế, này Liễu Vô Phong tuy rằng không lĩnh ngộ tiễn chi tử chân ý, thế nhưng hắn tiễn đã có chính mình tiễn thế!

Hơn nữa mũi tên này thế còn cực cường, chí ít không chút nào so với lúc này hắn bốn tầng kiếm ý kém! Thêm vào đối phương cảnh giới cao hơn nàng, không còn kiếm ý ưu thế, hắn căn bản không phải là đối thủ!

Mà đang lúc này, hắn lại cảm thấy đến tay của chính mình chuyển động, bắt lấy...

Liễu Vô Phong cái mũi tên này lại đang trước mặt nàng ngừng lại, sau đó lục mang tản đi, rơi trên mặt đất, bất quá lần này tay của nàng nứt ra rồi, máu tươi chậm rãi tràn ra ngoài.

“Lực đạo vẫn còn có thể, thế nhưng khí thế cùng tốc độ còn chưa đủ, hơn nữa ngươi tiễn kỹ quá mức đơn giản, không đủ xảo quyệt. Đang không có tốc độ cùng sức mạnh cơ sở hạ, quá mức đơn giản chính là quá rác rưởi, ngươi hiện tại tiễn kỹ chính là quá rác rưởi, đừng nói hai mũi tên, coi như đến hai trăm tiễn ta cũng có thể dễ dàng phá vỡ!” Dương Diệp nhìn Liễu Vô Phong chậm rãi nói.

Liễu Vô Phong trầm ngâm một lát, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, bắt lấy giương cung cài tên, ngón tay gảy liên tục...

Một nhánh lại một mũi tên hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi, những này tiễn không phải đều hiện thẳng tắp, mà là từ các loại góc độ hướng về Dương Diệp hai người vọt tới, thậm chí có tiễn ở sắp đạt đến Dương Diệp trước mặt hai người lúc lại đột nhiên đến cái nhanh quay ngược trở lại, sau đó lại lấy một góc độ khác công kích...

Nếu như nói trước Liễu Vô Phong tiễn là đơn giản, như vậy lần này, hắn tiễn nhưng là phức tạp, hơn nữa còn là đặc biệt phức tạp, bởi vì những kia mũi tên phảng phất đều có nhân đang thao túng bình thường ở Dương Diệp bốn phía bay lượn...

Nhìn thấy tình cảnh này, Phạm Mộng hoàn toàn ngây người, sự công kích này làm cho hắn căn bản không biết phải làm sao... Hắn hơi nghiêng đầu nhìn về phía Dương Diệp, mà hắn phát hiện, Dương Diệp dĩ nhiên chậm rãi nhắm hai mắt lại.

Đón lấy, tay của nàng bắt đầu động.

Mộc cành trước thứ, móc nghiêng, quét ngang, nhẹ chút, tàn nhẫn phách...

Theo tay của nàng vung lên, một nhánh mũi tên không ngừng rơi ở trên mặt đất, không tới một hồi, hai người chu vi những kia tiễn toàn bộ rơi rụng trên đất...

“Kiếm tâm thông minh... Một kiếm phá vạn pháp...”

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Liễu Vô Phong sắc mặt hơi trắng, trong mắt có vẻ khó tin.

So với Liễu Vô Phong, cái kia Phạm Mộng càng là trực tiếp ngây người, ánh mắt của nàng mở thật to, dường như hoá đá.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn Liễu Vô Phong, nói: “Thực lực của ngươi tuy rằng kém một chút, thế nhưng tâm tính cùng thiên phú nhưng là không sai, giết ngươi, không khỏi quá đáng tiếc, ngươi đi đi. Đúng rồi, đừng hướng về người khác tiết lộ ta, cũng đừng nói với người khác lên ta, không phải vậy, ngươi chết như thế nào cũng không biết!”

Liễu Vô Phong hít sâu một hơi, sau đó quay về Dương Diệp thi lễ một cái, nói: “Đa tạ tiền bối ơn tha chết!” Nói, hắn xoay người rời đi, thế nhưng đi rồi hai bước hắn lại ngừng lại, sau đó nói: “Phạm cô nương, cẩn thận Diệp gia!” Nói xong, thân hình hắn hơi động, biến mất ở hai người trong tầm mắt.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp nhất thời thở phào nhẹ nhõm, mà đang lúc này, mấy đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện tại giữa trường, chính là cái kia Phạm Ly cùng Lý Thanh Y, Mà hai người bên cạnh còn đứng hai tên chàng thanh niên.

Tương xứng Phạm Ly mấy người nhìn thấy giữa trường Dương Diệp cùng Phạm Mộng lúc, mấy người nhất thời sửng sốt. Bởi vì lúc này Dương Diệp dính sát vào sau lưng Phạm Mộng, mà tay trái của hắn còn thử xem vòng lấy Phạm Mộng vòng eo, mà tay phải tắc còn nắm Phạm Mộng tay...

“Cẩu nô tài làm càn!”

Giữa trường đột nhiên vang lên Phạm Ly tiếng rống giận dữ, đón lấy, Dương Diệp một ngụm tinh huyết phun ra, sau đó trực tiếp bay ngược ra ngoài...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 814: Mượn đao giết người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

814 chương: Mượn đao giết người!

Dương Diệp thẳng tắp bay ra mấy trăm trượng, ở đụng gãy sắp tới bảy, tám viên đại thụ sau khi mới rơi trên mặt đất.

Trong cơ thể lăn lộn, khác biệt mạo Kim tinh, toàn thân đau đớn cực kỳ, ý thức bắt đầu mơ hồ... Đây chính là Dương Diệp lúc này cảm giác.

Lần này, Dương Diệp trong lòng là thật sự có chút căm tức.

Mà đang lúc này, cái kia Phạm Ly nhưng là đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, sau đó lạnh lùng nói: “Trước ta liền từng nói với ngươi, ngươi phải nhớ kỹ thân phận của ngươi bây giờ, thế nhưng bây giờ nhìn lại, ngươi cũng không có nghe lọt. Vừa như vậy, vậy ta không thể để ngươi sống nữa!”

Nói, hắn bàn tay phải chậm rãi giơ lên, một luồng chưởng phong nhất thời thiểm hiện ra.

Dương Diệp trong mắt loé ra một dữ tợn, âm thầm thôi thúc trong đầu kiếm tông tổ sư kiếm ý, tuy rằng thôi thúc kiếm ý khả năng muốn trả giá khó có thể chịu đựng đánh đổi, thế nhưng hiện tại, hắn căn bản không có lựa chọn khác.

Liền hắn muốn thôi thúc cái kia sợi kiếm ý thuấn sát nữ nhân này lúc, Phạm Mộng đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn. Phạm Mộng liền vội vàng đem hắn dìu lên, nói: “Ngươi, ngươi không sao chứ?”

Lời này hỏi... Dương Diệp trợn tròn mắt, chính mình như không có chuyện gì dáng vẻ sao? Không thấy liền đứng đều trạm không lớn ổn?

“Tiểu mộng, ngươi đi ra!”

Lúc này, Phạm Mộng phía sau Phạm Ly bỗng nhiên lạnh lùng nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong đầu kiếm ý bất cứ lúc nào chuẩn bị phát sinh.

Phạm Mộng hít sâu một hơi, xoay người nhìn Phạm Ly, nói: “Tỉ, ngươi làm gì thế đều là muốn này tự cho là? Ngươi biết vừa nãy phát sinh cái gì không? Ngươi cái gì cũng không biết, vừa nãy nếu không là...”

“Làm càn!”

Phạm Ly đột nhiên đánh gãy Phạm Mộng, trong mắt nàng tràn đầy lửa giận, “Ngươi dĩ nhiên vì hắn dĩng va ta?”

Phạm Mộng tựa hồ có hơi sợ nàng tỉ, thế nhưng hắn nhưng là không có lùi bước, mà là lại nói tiếp: “Trước nếu không là hắn, ta...”

“Tiểu mộng, ngươi bớt tranh cãi một tí đi!”

Đang lúc này, một bên một tên áo bào trắng nam tử đột nhiên đi tới, điều đình, “Ngươi biết ngươi tỉ có bao nhiêu lo lắng ngươi sao?

Trước vốn là chúng ta đều muốn được tay, thế nhưng hắn đột nhiên thu được ngươi bùa truyền âm sau, lập tức từ bỏ, đồng thời còn cầu chúng ta đồng thời theo nàng tới rồi, chính là sợ ngươi có ngoài ý muốn. Nào có biết chúng ta đến nơi này, cái kia Liễu Vô Phong không nhìn thấy, nhưng là nhìn thấy ngươi…”

Nói đến ℉∞dĩng℉∞ điểm ℉∞ tiểu ℉∞ đạo,. 2+3. O≥s_; Này, áo bào trắng nam tử liếc mắt nhìn Phạm Mộng phía sau Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu mộng, ngươi nói một chút, ngươi cùng này người hạ tiện như vậy như vậy, ngươi để ngươi tỉ còn gì là mặt mũi? Ngươi để ngươi phạm gia còn gì là mặt mũi? Ngươi bất nhỏ, cũng nên hiểu chuyện.”

Phạm Mộng liếc mắt nhìn Phạm Ly, hơi cúi đầu, nói: “Tỉ, xin lỗi!”

Nghe vậy, Phạm Ly trong mắt lửa giận ít đi chút, âm thanh cũng nhẹ nhàng một chút, “Tránh ra, người này mục không có tôn ti, bị hư hỏng ngươi danh dự, ta lưu hắn không được!”

“Không được!”

Phạm Mộng lập tức cứng rắn lên, “Tỉ, ngươi, ngươi không thể giết hắn, ta…” Hắn hy vọng nói cho trước mắt mấy người trước phát sinh cái gì, thế nhưng lời chưa kịp ra khỏi miệng hắn lại không nói ra được, bởi vì hắn rất rõ ràng, coi như hắn nói ra, những người này cũng chắc chắn sẽ không tin, không chỉ có sẽ không tin, khả năng Dương Diệp còn có thể gặp nguy hiểm!

“Tránh ra!”

Phạm Ly ánh mắt từ từ lạnh lẽo lên.

Phạm Mộng mặc dù có chút sợ nàng tỉ, thế nhưng hắn vẫn không có tránh ra.

Phạm Ly trong mắt xuất hiện sát ý, đương nhiên, này sát ý là nhằm vào Dương Diệp, nhưng đáng tiếc hắn không nhìn thấy, Dương Diệp trong mắt cũng là như vậy.

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên cái kia Lý Thanh Y âm thanh, “Nơi này có tranh đấu vết tích!”

Mọi người thấy đi, chỉ thấy giữa trường rải rác vô số gãy vỡ cung tên, nhìn thấy tình cảnh này, Phạm Ly lông mày cau lại, quay đầu nhìn về phía Phạm Mộng, nói: “Vừa nãy nơi này phát sinh cái gì?”

Nhìn thấy tỷ tỷ mình không ở muốn động thủ ý tứ, Phạm Mộng trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sau đó nói: "Trước chúng ta gặp phải Liễu Vô Phong!"

Nghe được ba chữ này, giữa trường ngoại trừ cái kia Lý Thanh Y ở ngoài, Phạm Ly cùng cái kia áo bào trắng nam tử cùng với hoàng bào nam tử đều là biến sắc mặt.

Lúc này, Lý Thanh Y nói: "Liễu Vô Phong người này tuy rằng chỉ là một giới tán tu, thế nhưng tài bắn cung ngã: Cũng còn có thể, chí ít ở thành Thiên Phong bên trong, Tôn giả cảnh bên trong có thể thắng hắn giả không vượt quá năm người. Lấy giữa trường tình cảnh này đến xem, trước hắn hẳn là sử dụng tới hắn vạn mũi tên quy tông thuật, thế nhưng, hắn vẫn là thất bại."

Nói, hắn nhìn về phía Phạm Mộng, nói: "Là ai cứu các ngươi?"

Phạm Ly mấy người cũng nhìn về phía Phạm Mộng, Phạm Mộng trầm mặc, hắn rất muốn nói là Dương Diệp, thế nhưng hắn vẫn là nhịn xuống, bởi vì bọn họ khẳng định không tin. Hơn nữa nghĩ đến Dương Diệp trước hướng về Liễu Vô Phong theo như lời nói, hắn biết, Dương Diệp cũng không muốn bại lộ chính mình. Bởi vậy, hắn nói: "Hắn, hắn đã cứu chúng ta sau khi liền đi, ta, ta không biết hắn là ai..."

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng thở phào nhẹ nhõm, không phải hắn tưởng đê điều, mà là lúc này hắn căn bản không có cách nào kiêu căng. Hắn mặc dù biết thế giới này chính là thiên ngoại thiên, thế nhưng vùng thế giới này đối với hắn mà nói vẫn là quá xa lạ. Lại như lần này, ra thành Thiên Phong sau, hắn phát hiện, này thành Thiên Phong bốn phía dĩ nhiên toàn bộ là sơn...

Liên miên không dứt sơn, nhìn không thấy đầu, mà thành Thiên Phong, liền phảng phất là bị quần sơn vây quanh tựa như!

Mà những này trong ngọn núi, hắn cảm nhận được rất nhiều kín đáo tạm thời hơi thở cực kỳ mạnh, chí ít đối với hắn hiện tại tới nói là cực kỳ mạnh mẽ.

Hiện tại bại lộ một ít bí mật, đối với hắn mà nói, không có một chút nào chỗ tốt.

Nghe được Phạm Mộng, Lý Thanh Y khẽ gật đầu, nói: "Cái kia có thể dễ như ăn cháo phá vỡ Liễu Vô Phong tiễn kỹ, nghĩ đến nhất định là hoàng giả cảnh, hơn nữa còn không phải một giống như hoàng giả cảnh. Nếu như có cơ hội, đúng là hy vọng kết giao kết giao!"

Phạm Mộng bĩu môi, ở đâu là hoàng giả cảnh, căn bản là chỉ là phàm nhân cảnh...

“Vậy các ngươi lại là chuyện gì xảy ra!” Đang lúc này, Phạm Ly ánh mắt rơi Dương Diệp trên người, ánh mắt không quen, ngữ khí hàm sát ý.

Dương Diệp trong lòng rùng mình, nữ nhân này vẫn là không muốn buông tha chính mình, đương nhiên, hắn cũng không nghĩ tới buông tha nữ nhân này, hắn Dương Diệp không phải là cái để cho người bắt nạt người. Nếu như là trước đây, hắn sẽ không chút do dự thôi thúc kiếm tông tổ sư kiếm ý thuấn sát nữ nhân này, dù cho là đánh đổi một số thứ!

Thế nhưng hiện tại, trải qua một ít chuyện sau, hắn không ở giống như trước như vậy kích động. Có lúc kích động, tuy rằng nhất thời sảng khoái, thế nhưng là sẽ vì này bỏ ra cái giá khổng lồ, không đáng giá!

Phạm Mộng biết, nếu như hắn không cho cái giải thích hợp lý, tỷ tỷ nàng khẳng định là sẽ không bỏ qua cho Dương Diệp, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Hắn vừa nãy là vì cứu ta, sau đó mới cái kia!”

Dương Diệp khổ cười cợt, nha đầu này, cứu người nào có cái kia cứu? Tuy rằng sự thực xác thực như vậy, nhưng vấn đề là ngươi tỉ sẽ tin sao?

Nhưng hắn không nghĩ tới chính là cái kia Phạm Ly nhưng là tin.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó gật gật đầu, nói: “Ngươi hộ chủ có công, ta thưởng phạt phân minh, này một trăm cực phẩm năng lực thạch thưởng ngươi!” Nói hắn tay ngọc vung lên, một trăm viên cực phẩm năng lực thạch xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Dương Diệp hơi run run, đại đại không rõ, bất quá rất nhanh hắn liền rõ ràng, trước mắt nữ nhân này đúng là thông minh, hắn này làm đơn giản là đang vì Phạm Mộng che đậy. Dù sao nếu như trước loại chuyện kia không cho cái giải thích hợp lý, hướng về Phạm Mộng danh dự là cái sự đả kích trí mạng.

Lý Thanh Y liếc mắt nhìn Phạm Ly, cười không nói.

Mà đang lúc này, Phạm Ly nhưng là đột nhiên lấy ra một cái roi, nói: “Ta nói rồi, ta thưởng phạt phân minh, có thưởng dĩ nhiên là có phạt. Ngươi một mình thâu mã đi ra, làm gia nô không chuyện nên làm, càng là làm hại tiểu mộng suýt chút nữa chết, ta phạt ngươi một trăm roi!” Nói, hắn tay phải trực tiếp vung lên...

“Xèo!”

Một đạo tiếng xé gió ở giữa sân vang lên, đón lấy, ‘Đùng’ một, Dương Diệp nhưng là không có chuyện gì, bởi vì cái kia Phạm Mộng che ở trước mặt hắn...

Một đạo vết máu xuất hiện tại Phạm Mộng trên người!

Giữa trường mọi người đều là ngây người, đặc biệt cái kia Phạm Ly, hắn không nghĩ tới muội muội mình dĩ nhiên sẽ vì cái xấu cực kỳ gia nô chặn roi, điều này làm cho hắn đầu ngắn ngủi xuất hiện trống không.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó một luồng lệ khí tự trong cơ thể hắn đột nhiên bay lên, hắn đem Phạm Mộng kéo về phía sau, đang muốn nói chuyện, cái kia Phạm Mộng nhưng là lại sẽ hắn kéo đến phía sau chính mình, sau đó nhìn về phía tỷ tỷ nàng, nói: “Tỉ, hắn đã cứu ta, ngươi, ngươi đừng vì khó hắn có được hay không? Coi như ta cầu ngươi!”

Nhìn Phạm Mộng trước ngực đạo kia vết roi, Phạm Ly ngẩn ngơ, một lát, hắn hít sâu một hơi, nói: “Việc này liền như vậy coi như thôi!” Nói, hắn vội vã lấy ra một viên đan dược để Phạm Mộng ăn vào.

“Dĩ nhiên là nhất phẩm linh đan tụ huyết đan!”

Nhìn thấy viên đan dược kia, một bên cái kia áo bào trắng nam tử trong mắt loé ra một kinh ngạc, “Phạm tiểu thư coi là thật là giàu có, liền loại đan dược này đều có!”

Một bên trầm mặc hoàng bào nam tử trong mắt cũng là có vẻ kinh ngạc, đan dược này đối với bọn họ tới nói có thể đều tính hàng hiếm có! Phải biết, bất kỳ đan dược, dù cho là cấp thấp nhất phàm đan, ở thành Thiên Phong bên trong đều cực nhỏ, bởi vì thành Thiên Phong bên trong căn bản không thầy luyện đan! Vì lẽ đó, rất nhiều lúc, coi như ngươi có tiền đều không nhất định mua được!

Đan dược?

Dương Diệp con mắt đột nhiên sáng ngời, chính mình có thể luyện đan a... Vừa vặn hắn nhớ tới có vài loại đan dược có thể chữa trị kinh mạch, hơn nữa còn có thể luyện đan tiền lời a, hiện tại hắn chính cần đại lượng cực phẩm năng lực thạch a!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp không nhịn được kích chuyển động!

“Chỉ là đan dược mà thôi, làm sao vào được Lâm huynh cùng ngọc huynh chi nhãn?” Phạm Ly lôi kéo Phạm Mộng tay, trong mắt có áy náy cùng đau lòng.

Hai nam tử khổ cười cợt, không nói gì.

Lúc này, Lý Thanh Y bỗng nhiên nói: “Vừa sự tình đã giải quyết, vậy chúng ta liền mau chóng lên đường đi!”

“Tỉ, ta cũng muốn đi!” Phạm Mộng vội vàng nói.

“Không được!” Phạm Ly lập tức từ chối.

“Phạm tiểu thư, ta có câu nói không biết có nên hay không đạo!” Lúc này, Lý Thanh Y bỗng nhiên nói.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Lý Thanh Y, nói: “Cứ nói đừng ngại!”

Lý Thanh Y gật gật đầu, nói: “Lệnh muội thiên tư không sai, thế nhưng, chính là không có ra đến rèn luyện quá, hoàn toàn là nhà ấm trung đóa hoa, thành thật mà nói, chuyện này đối với nàng cực kỳ bất lợi. Thử nghĩ, cái không có trải qua cuộc chiến sinh tử kiếm tu, coi như lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng lại sẽ mạnh bao nhiêu?”

Phạm Mộng đột nhiên gật gật đầu!

Phạm Ly trầm mặc một lát, ở Phạm Mộng trong ánh mắt gật gật đầu, xem như là đáp ứng rồi.

Phạm Mộng đại hỉ, vội vã ôm lấy Phạm Ly...

“Vậy hắn làm sao bây giờ!” Một bên, áo bào trắng nam tử chỉ chỉ Dương Diệp, đạo

“Ta đi!” Dương Diệp vội vàng nói, hắn hiện tại đã có cực phẩm năng lực thạch, cần thiết chính là mau chóng thôn tính năng lực, sau đó khôi phục thực lực của chính mình, chỉ cần đạt đến vương giả cảnh, coi như ở sơn mạch này hắn cũng có lực tự bảo vệ!

“Không được!” Nói chuyện chính là Phạm Ly, chỉ thấy hắn nhạt tiếng nói: “Ngươi đến theo chúng ta, chúng ta đang cần cái ra tay!”

Mượn đao giết người!

Dương Diệp trong lòng rùng mình, con ngươi nơi sâu xa hàn mang chợt lóe lên. Hắn tuy rằng không biết những người này muốn đi làm cái gì, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, vậy tuyệt đối là một cái chuyện nguy hiểm, nữ nhân này mang theo hắn cái chỉ là phàm nhân cảnh huyền giả, này không phải để hắn đi chịu chết sao?

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 815: Kiếm lậu, thực lực tăng lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

815 chương: Kiếm lậu, thực lực tăng lên!

Liền như vậy, Dương Diệp theo mấy người ra đi.

Đương nhiên, hắn không phải tự nguyện, thế nhưng, hắn không lựa chọn, ai kêu lúc này nhân gia nắm đấm khá lớn?

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp liền từ không muốn biến thành phi thường đồng ý. Bởi vì dọc theo đường đi, Phạm Ly mấy người chém giết một ít yêu thú nội đan đều tiến vào miệng túi của hắn, đương nhiên, này chủ yếu là bởi vì những kia yêu thú đẳng cấp quá thấp, Phạm Ly mấy người căn bản không lọt mắt, bởi vậy tiện nghi hắn.

Những này nội đan hướng về Phạm Ly mọi người không có có tác dụng gì, thế nhưng hướng về lúc này Dương Diệp nhưng là tác dụng to lớn. Nguyên bản hắn cho rằng cái kia hơn một ngàn cực phẩm năng lực thạch có thể làm cho hắn lên cấp đến vương giả cảnh, thế nhưng cuối cùng hắn phát hiện, một đường đến, hắn lén lút thôn tính hơn 500 cực phẩm năng lực thạch cũng chỉ để hắn vừa vặn đạt đến Tiên Thiên cảnh hạ phẩm mà thôi!

Còn lại hơn 500 cực phẩm năng lực thạch, có thể hay không để cho hắn đạt đến Tiên Thiên cảnh trung phẩm đều một cái to lớn dấu chấm hỏi!

Cũng may một đường đến hắn thu hoạch rất nhiều yêu thú nội đan, điều này làm cho hắn nhiều hơn mấy phần tự tin. Chỉ cần đạt đến vương giả cảnh, khi đó hắn liền có thể có thực lực tự vệ, sau đó rời đi thành Thiên Phong đi tìm Vũ Tịch mọi người. Còn này Phạm Ly thành thật mà nói, mặc dù đối phương lại nhiều lần nhằm vào hắn, thế nhưng hắn căn bản không có đem đối phương để ở trong lòng.

Lời nói hung hăng, đối phương căn bản không xứng làm hắn Dương Diệp kẻ địch, một nữ nhân tự cho là phải thôi!

Này không phải tự đại, mà là sự thực!

Tuy rằng hắn cùng cái kia Phạm Ly trong đó cách biệt hai đại giai, thế nhưng, hắn có tự tin, chỉ cần đạt đến vương giả cảnh, muốn giết đối phương liền như dễ như trở bàn tay!

Không biết tại sao, Phạm Ly mọi người cũng không bay trên trời, mà là bộ hành. Phạm Ly mấy người đi ở phía trước, mà Dương Diệp tắc ở phía sau chậm rãi theo, chỉ cần mấy người giết yêu thú, Dương Diệp liền lập tức đi phá phúc lấy đan

“Ly tiểu thư, ngươi nhà này nô đúng là rất thông minh, nếu như hắn lần này có thể còn sống trở về, làm cái tiểu phú ông là không thành vấn đề rồi!”

Áo bào trắng nam tử liếc mắt một cái ở phía sau kiếm nội đan Dương Diệp, cười nhạt nói, khóe mắt châm chọc tia không che giấu chút nào.

Cái kia hoàng bào nam tử cũng nói: “Tiểu nhân vật sở dĩ là tiểu nhân vật, là bởi vì bọn họ tình nguyện bình thường, không biết tiến thủ, đồng thời khi chiếm được một ít vật nhỏ lúc liền đắc chí, không biết bọn họ chiếm được đồ vật, ở trong mắt người khác liền rác rưởi cũng không bằng, thực sự đáng thương.”

“Ngọc Lang huynh nói rất có lý!” Cái kia áo bào trắng nam tử nhìn Dương Diệp cười nói: “Ta quan hắn cũng có chừng hai mươi tuổi, thế nhưng là chỉ là phàm nhân cảnh, ha ha, nhà ta trung cái kia đổ bô người hầu đều mạnh hơn hắn. Này nhân a, tuy rằng cơ duyên rất trọng yếu, thế nhưng, tự thân nỗ lực càng trọng yếu hơn. Nhớ ta Lâm Ninh, một giới tán tu, không dựa vào bất luận người nào, cũng không thu được cái gì truyền thừa mạnh mẽ, không cũng đạt đến Tôn giả cảnh?”

Nói, áo bào trắng nam tử khóe mắt dư quang quét về phía một bên Lý Thanh Y cùng Phạm Ly.

Để hắn thất vọng chính là hai nữ hướng về lời của hắn cũng không có có phản ứng gì, ngược lại là cái kia Phạm Mộng chính căm tức hai người bọn họ.

Tự bị mất mặt, Lâm Ninh cùng cái kia Ngọc Lang cũng không ở phí lời. Bất quá khi hắn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt nhưng là mang theo một tia âm lãnh.

Lời của hai người Dương Diệp tự nhiên là nghe được, bất quá hắn cho rằng không nghe, vẫn như cũ là ở kiếm yêu thú nội đan. Ở thôn tính còn lại năm trăm cực phẩm năng lực thạch cùng một ít yêu thú nội đan sau, hắn lúc này đã đạt đến Tiên Thiên cảnh nhị phẩm. Ở hắn hết sức ẩn giấu hạ, giữa trường Phạm Ly mấy người đều nhìn không ra!

Trong lúc, Phạm Mộng mấy lần muốn đi tìm Dương Diệp, nhưng đều bị Phạm Ly ngăn, điều này làm cho Phạm Mộng một đường đến miệng nhỏ đều đánh.

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, nhìn lướt qua bốn phía, hắn nhíu mày lên. Cũng đang lúc này, Lý Thanh Y cũng đột nhiên ngừng lại, hắn quét bốn phía một chút, “Mọi người cẩn thận, nơi này hẳn là bạch viên tộc lãnh địa, những này bạch viên đều quần cư, chúng ta đi nhanh lên một chút, không muốn kinh động chúng nó!”

Nghe được Lý Thanh Y, Phạm Ly mấy người gật gật đầu, sau đó tăng nhanh tốc độ, mà Dương Diệp nhưng là không ngừng lui về phía sau. Hắn cử động không tránh được Phạm Ly mọi người con mắt, Phạm Ly thân hình hơi động đi tới trước mặt hắn, lạnh lùng nói: “Ngươi làm cái gì?”

“Ta sợ, ngươi, các ngươi đi thôi!”

Để chứng minh hắn là thật sự sợ, Dương Diệp thân thể bắt đầu bắt đầu run rẩy, trong mắt càng là hiện ra vẻ hoảng sợ.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Phạm Ly trong mắt loé ra một vẻ chán ghét, mà một bên Lý Thanh Y cũng là lông mày cau lại, còn cái kia Lý Ninh cùng Ngọc Lang tắc châm chọc nở nụ cười.

Phạm Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn mới vừa muốn nói chuyện, nhưng là bị Phạm Ly kéo sang một bên, Phạm Ly trừng một chút Phạm Mộng, nói: “Cách xa hắn một chút!”

Phạm Mộng bĩu môi, không đành ngỗ nghịch Phạm Ly, chỉ có thể đứng ở đằng xa nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi sợ cái gì?”

// t ruyencuatui.Net/

“Sợ chết!” Dương Diệp không chút do dự hồi đáp.

"Ha ha"

Cái kia Lý Ninh đột nhiên nở nụ cười, nở nụ cười chốc lát, hắn chỉ vào Dương Diệp nói: "Phạm tiểu thư, ngươi nhà này nô thực sự là quá thú vị. Làm bằng hữu, phạm tiểu thư, ta có tất muốn nói một câu, loại này gia nô thực sự là quá mất mặt, vẫn là một chiêu kiếm giết cho thỏa đáng, để tránh khỏi hắn bại hoại ngươi phạm gia danh tiếng!"

Phạm Ly sắc mặt có chút khó coi, hy vọng muốn động thủ, thế nhưng Phạm Mộng nhưng là đứng ở Dương Diệp trước, sau đó nói: "Tỉ, Dương Diệp đạo gặp nguy hiểm, vậy khẳng định là gặp nguy hiểm, nếu không, chúng ta cũng đừng quá"

"Câm miệng!"

Phạm Ly bỗng nhiên quát lên: "Ngươi còn hiềm chính mình mất mặt ném không đủ sao?"

Bị Phạm Ly này hét một tiếng, Phạm Mộng nhất thời oan ức hai mắt đỏ lên, "Ta, ta làm sao mất mặt mà,, Dương Diệp hắn sẽ không nói lung tung"

"Ngươi!"

Phạm Ly giơ tay lên suýt chút nữa một cái tát vỗ xuống đi, thế nhưng khi thấy Phạm Mộng trước ngực đạo kia vết roi lúc, hắn nhịn xuống, chỉ là vẫn như cũ khí không nhẹ, trước mặt bộ ngực mềm kịch liệt phập phồng.

Lúc này, Lý Thanh Y đi tới, "Bạch viên bộ tộc, đại thể đều chỉ là vương giai, rất ít xuất hiện tôn giai, chỉ là chúng nó đều quần cư động vật, một khi bị chúng nó quấn lấy, sẽ có chút phiền phức, thế nhưng muốn nói đối với chúng ta tạo thành uy hiếp, cái kia còn rất xa không đến nỗi."

"Để Lý tiểu thư cười chê rồi!"

Phạm Ly lạnh lùng nhìn một Dương Diệp, nói: "Ngươi vừa sợ chết, vậy ngươi chỉ có một người ở lại chỗ này đi."

"Một người ở lại chỗ này?" Lý Ninh cười nói: "Phạm tiểu thư ngươi còn không bằng một chưởng vỗ tử hắn, một mình hắn ở đây, tùy tiện đến con dã thú liền có thể giải quyết hắn."

Dương Diệp nhìn giữa trường mấy người một chút, cuối cùng ánh mắt rơi Phạm Mộng trên người, sau đó nói: “Ta hướng về nguy hiểm khá là mẫn cảm, tin tưởng ta, phía trước xuất hiện đồ vật, sẽ rất phiền phức. Chúng ta hoàn toàn có thể đi đường vòng đi!”

“Tin tưởng ngươi?” Lý Ninh hừ lạnh nói: “Ngươi là cái thá gì? Một phàm nhân cảnh giun dế dĩ nhiên ở một đám Tôn giả cảnh trước mặt nói ẩu nói tả, thực sự buồn cười đến cực điểm!”

Dương Diệp nhún vai một cái, nói: “Cái kia ngươi đi đi!” Đối với những người này, thành thật mà nói, hắn là hi vọng toàn bộ tử hết tốt nhất, chỉ là hắn không đành lòng Phạm Mộng rơi vào nguy hiểm, bởi vậy mới nói nhắc nhở!

“Ta tin tưởng hắn!” Lúc này, Phạm Mộng đột nhiên nói, thế nhưng là đổi lấy Phạm Ly cái trừng nhân ánh mắt, điều này làm cho hắn lại vội vã cúi đầu.

Thấy cảnh này, Dương Diệp khẽ lắc đầu một cái, sau đó nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Bằng vào ta tự thân tình huống này còn có thể sống sót, ta khẳng định là có chút bản lĩnh, bản lĩnh của ta chính là có thể cảm nhận được nguy hiểm, phía trước cho ta rất cảm giác nguy hiểm, chúng ta hoàn toàn có thể đi đường vòng đi, này lãng phí không mất bao nhiêu thời gian!”

Hắn biết, trước mắt này Lý Thanh Y mới thật sự là chủ sự, chỉ có hắn đồng ý, Phạm Mộng mới có thể có thể tránh khỏi nguy hiểm.

“Nguy hiểm?”

Lý Ninh cười lạnh nói: “Đó là đối với ngươi, coi như là một con không cấp bậc dã thú đối với ngươi đều có thể tạo thành uy hiếp! Ngươi phải hiểu rõ một điểm, ngươi theo chúng ta không giống nhau, chúng ta là Tôn giả cảnh, mà ngươi chỉ là phàm nhân cảnh, trong miệng ngươi nói tới nguy hiểm theo chúng ta nói tới uy hiếp căn bản không phải một cấp bậc khái niệm!”

Dương Diệp không hề liếc mắt nhìn hắn, mà là nhìn Lý Thanh Y.

Đang lúc này, cái kia Ngọc Lang đột nhiên nói: “Lý cô nương, ta bốn người mặc dù mới Tôn giả cảnh, thế nhưng, bằng vào chúng ta bốn người thực lực, coi như là gặp phải hoàng giả cảnh đều có thể một trận chiến. Nếu như chúng ta nghe một phàm nhân cảnh huyền giả thoại liền đi đường vòng, truyền đi, chúng ta còn làm sao ở thành Thiên Phong đặt chân? Hơn nữa đôi này: Chuyện này đối với Lý cô nương thanh danh của ngươi khẳng định cũng có ảnh hưởng!”

Lý Thanh Y nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!” Nói, chuyển rời đi.

Thấy thế, Lý Ninh nhìn Dương Diệp cười lạnh nói: “Ngươi chỉ có một người ở lại chỗ này, hi nhìn chúng ta trở lại lúc, vẫn có thể nhìn thấy ngươi!” Nói xong, thân hình hơi động, đuổi tới Lý Thanh Y.

Ngọc Lang nhàn nhạt quét một Dương Diệp, sau đó cũng là lập tức đi theo.

“Chúng ta đi!”

Phạm Ly lôi kéo Phạm Mộng liền muốn đi, thế nhưng Phạm Mộng nhưng là không nhúc nhích. Phạm Ly sắc mặt lúc này lạnh xuống, cả giận nói: “Ngươi đến cùng hy vọng muốn thế nào? Ngươi còn không có tùy hứng đầy đủ sao? Ngươi lúc nào mới có thể trưởng thành?”

Phạm Mộng nước mắt lập tức liền dâng lên, “Ta, ta đã rất nỗ lực, ta chỉ là không muốn tỷ tỷ ngươi gặp nguy hiểm mà thôi, ta, ngươi làm gì thế muốn như vậy hung ta mà”

“Ngươi chỉ biết hắn không tới mấy cái canh giờ, hắn đến cùng đổ cho ngươi cái gì thuốc mê, ngươi muốn này tin tưởng hắn?” Phạm Ly chỉ vào Dương Diệp, hắn tâm tình đã bình tĩnh lại, thế nhưng trong mắt sát ý nhưng là càng ngày càng nồng nặc.

Đang lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến nổ vang rung trời thanh, toàn bộ đại địa run lên bần bật, vô số đại thụ nổ bể ra đến. Đón lấy, Lý Thanh Y cùng cái kia Lý Ninh còn có Ngọc Lang xuất hiện tại Dương Diệp Ba người trong tầm mắt, bất quá ở Ba người phía sau, còn theo hai con có thể so với núi nhỏ đại quái vật khổng lồ!

Này hai con quái vật khổng lồ thân thể hiện tuyết bạch sắc, thế nhưng đầu cùng tứ chi nhưng là hiện sâm màu xanh lam, Mà này hai con quái vật khổng lồ phía sau, còn theo một đoàn bạch viên.

“Biến dị bạch viên vương, vẫn là hai con”

Thời khắc này, Phạm Ly sắc mặt trong phút chốc tuyết biến thành màu trắng.

Mà cái kia Phạm Mộng tắc hoàn toàn sửng sốt, lúc này, Dương Diệp đột nhiên giữ nàng lại tay liền chạy

“Một đám ngu xuẩn, để cho các ngươi đừng đi, các ngươi càng muốn đi, lần này lão tử xem các ngươi làm sao chơi!”

Dương Diệp lôi kéo Phạm Mộng một đường lao nhanh, thế nhưng rất nhanh hắn liền ngừng lại, bởi vì ở bốn phía cách đó không xa đột nhiên truyền đến 'Thùng thùng' thanh, đón lấy, một đám lớn đại thụ không ngừng ngã xuống

"A cứu mạng!"

Lúc này, phía sau đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp nghe được, đó là Lý Ninh âm thanh!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 816: Tiên Thiên cảnh thượng phẩm!! (Cầu đặt mua!)

Nguồn: EbookTruyen.VN

816 chương: Tiên Thiên cảnh thượng phẩm!! (Cầu đặt mua!)

Dương Diệp nghe tiếng nhìn tới, chỉ thấy cái kia căn dặn đang bị mười mấy con bạch viên hợp lực vây công, mà tay trái của hắn đã sớm không biết đi nơi nào, máu tươi như thế suối phun giống như tự nơi bả vai không ngừng tuôn ra.

Cái kia Ngọc Lang cùng Phạm Ly cũng không khá hơn chút nào, hai người lúc này cũng bị một đám bạch viên kéo chặt lấy, hai người mặc dù có chút chật vật, bất quá nhưng là không cái kia căn dặn như vậy thảm.

Cái kia Lý Thanh Y nữ tử đúng là để Dương Diệp có chút bất ngờ, bởi vì lúc này hắn dĩ nhiên lấy sức một người đang đối kháng với hai con to lớn biến dị bạch viên. Phải biết, cái kia biến dị bạch viên tương đương với Tôn giả cảnh thượng phẩm, hơn nữa này biến dị bạch viên cực sự cường hãn, ít nhất phải so với huyền giả đại lục tôn giai yêu thú mạnh hơn nhiều.

Mà này Lý Thanh Y cảnh giới bất quá là Tôn giả cảnh trung phẩm, nhưng là có thể độc chọn hai cái so với nàng cảnh giới cao một tầng bạch viên, không nghi ngờ chút nào, giữa trường người mạnh nhất là này Lý Thanh Y!

Lúc này, bốn phía cuồn cuộn không ngừng xuất hiện bạch viên, những này bạch viên không phải hỗn độn, mà là đều đâu vào đấy chậm rãi hướng về bọn họ vây quanh quá.

Tạo thế!

Dương Diệp khóe mắt nhỏ bé khiêu, những này bạch viên không xông lên so với xông lên còn đáng sợ hơn nhiều lắm, nhân vì chúng nó này chậm rãi vây lên đến, không thể nghi ngờ sẽ làm Lý Thanh Y mọi người muốn phân thần đề phòng bốn phía, hơn nữa phương thức này, còn cho Lý Thanh Y mọi người tạo thành một điểm áp lực trong lòng!

Sự tình có chút quỷ dị!

Thu hồi tâm thần, Dương Diệp quét bốn phía một chút, sau đó lôi kéo Phạm Mộng nhảy đến bọn họ bên trái một cây đại thụ bên trên, lên cây sau khi, Dương Diệp trầm giọng nói: “Tĩnh khí ngưng thần (, đừng lên tiếng!”

Có chuyện lúc trước, Phạm Mộng hướng về Dương Diệp có thể nói là có chút mù quáng tín nhiệm, bởi vậy, tương xứng Dương Diệp nói như vậy sau, hắn lập tức liền nghe theo.

Dương Diệp không ở xem giữa trường Lý Thanh Y mọi người, mà là thả ra tâm tư lục soát bốn phía, lấy hắn lúc này thực lực, thần hồn lực lượng có thể bao phủ phạm vi chí ít mười dặm phạm vi. Thế nhưng đáng tiếc, một hồi lâu sau, hắn chẳng có cái gì cả tra được!

Mà lúc này, chu vi những kia bạch viên cách Lý Thanh Y đã đem bọn họ tất cả mọi người đều vây quanh lên, chúng nó đứng ở xung quanh, không xông lên, mà là không ngừng gào thét.

Dương Diệp thu hồi tâm thần, nhìn về phía Phạm Mộng, nói: “Ngươi có hay không năng lượng thạch? Càng nhiều càng tốt, tốt nhất toàn bộ đều cho ta!” Hắn hiện tại đã Tiên Thiên cảnh trung phẩm, cách vương giả cảnh chỉ thiếu một chút, chỉ cần đạt đến vương giả cảnh, hắn thì có lực tự bảo vệ.

Đối với người khác mà nói, tăng lên cảnh giới chỉ sợ là một cái chuyện phi thường khó khăn, thế nhưng đối với hắn mà nói, này cũng không có gì khó khăn, bởi vì bản thân hắn cũng đã đạt đến quá những này cảnh giới, mặc kệ là tâm tình vẫn là tự thân cảm ngộ cũng đã có, hắn khiếm khuyết chỉ là linh khí! Chỉ cần có thể hấp thu linh khí nhập thể, ở bán thánh trước đây, tăng lên cảnh giới đối với hắn mà nói, không có một chút nào khó khăn!

“Năng lượng thạch?”

Phạm Mộng ngẩn người, sau đó vội vã lấy ra một đống lớn năng lực thạch đi ra, nói: “Ta chỉ dẫn theo nhiều như vậy đi ra, nặc, đều cho ngươi!”

Dương Diệp vừa nhìn, nhất thời đại hỉ, bởi vì trong đó dĩ nhiên có mười viên siêu phẩm năng lực thạch, còn lại đều cực phẩm năng lực thạch, có tới hơn một nghìn!

“Nhà ta có một chỗ hạ phẩm linh mạch, vì lẽ đó, đồ chơi này nhà ta không thiếu, chờ ta trở lại, có thể nắm càng nhiều cho ngươi!” Phạm Mộng đạo

“Cái này có thể có!”

Nói xong, Dương Diệp ở Phạm Mộng ánh mắt kinh ngạc bên trong cầm lấy những kia siêu phẩm năng lực thạch liền hướng trong miệng thôn

Phạm Mộng trợn mắt ngoác mồm, hồi lâu, hắn yết hầu lăn lăn, nói: “Vật này, thật không phải này dùng”

Dương Diệp trợn tròn mắt, hắn đương nhiên biết vật này không phải này dùng, nhưng là vừa biện pháp gì? Hắn chỉ có thể này dùng. Cũng không giải thích, hắn lại nuốt mấy khối siêu phẩm năng lực thạch. Những năng lượng này thạch ở tiến vào trong cơ thể hắn sau, nhất thời hóa thành vô số huyền khí, sau đó những này huyền khí lại chuyển đổi thành tia tia tử khí.

Rất nhanh, Dương Diệp đạt đến Tiên Thiên cảnh thượng phẩm, cách vương giả cảnh chỉ có cách xa một bước!

Đang lúc này, phía dưới cái kia Lý Ninh bởi vì đáp ứng cố không rảnh, bị cái bạch viên đánh vào phía sau lưng bên trên, một tiếng hét thảm sau, Lý Ninh cả người trực tiếp bay ngược ra ngoài.

“Lý tiểu thư, cứu mạng”

Nhìn thấy những kia bạch viên lại hướng hắn vọt tới, Lý Ninh ở cũng không cố trên cái gì phong độ, vừa hướng sau chạy biên hô cứu mạng.

Mà cái kia Phạm Ly cùng Ngọc Lang cũng không dễ chịu, hai người lúc này cũng là ở khổ sở chống đỡ, bị thua, thậm chí ngã xuống chỉ là vấn đề thời gian.

【 truyen cua tui đốt ne

T] Nhìn thấy tỷ tỷ mình thân hãm trùng vây, Phạm Mộng tự nhiên không thể ngồi yên không để ý đến, liền hắn muốn lao xuống đi lúc, Dương Diệp nhưng là ngăn cản hắn, nói: “Lấy thực lực của ngươi bây giờ, xuống không chỉ cứu không được ngươi tỉ, trái lại còn có thể cho ngươi tỉ tăng thêm phiền phức, để ngươi tỉ tử càng mau mau hơn!”

“Nhưng ta bất có thể liền này nhìn a!” Phạm Mộng nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ giọng nói: “Dương Diệp, ngươi, ngươi lợi hại như vậy, ngươi nhất định có thể cứu tỷ tỷ ta, có đúng hay không? Ta biết, ta tỉ hắn đối với ngươi thái độ không được, thế nhưng hắn không ác ý, hắn chỉ là lo lắng ta mà thôi nếu như, nếu như ngươi thực sự là tức giận, vậy ta thế hắn xin lỗi ngươi, nếu không, ngươi đánh đánh ta hả giận cũng được, thế nhưng cầu ngươi cứu cứu nàng, có được hay không?”

Đối với mình không ác ý? Dương Diệp lắc lắc đầu, nha đầu này lời này cũng nói ra được đến, này một đường đến, cái kia Phạm Ly nhiều lần muốn giết chết hắn, này còn gọi không ác ý?

Dương Diệp quả đoán lắc lắc đầu, nói: “Ngươi cũng nhìn thấy, ta hiện ở yếu, xuống cũng chính là chịu chết, ta không có cách nào!” Lời này đạo đúng là lời nói thật, hắn hiện tại chỉ là Tiên Thiên cảnh thượng phẩm, xuống, giết chết một ít bạch viên vẫn là không thành vấn đề, thế nhưng vậy căn bản không có tác dụng gì, phải biết, chu vi bạch viên chí ít hơn một nghìn a!

“Ngươi có thể như lần trước như thế a!” Phạm Mộng vội vàng nói: “Ta thôi thúc huyền khí cùng kiếm ý, ngươi nắm tay của ta, chúng ta có thể liên thủ a!”

Dương Diệp không nói gì, Phạm Mộng là linh giả cảnh, bởi vì hắn là học kiếm, bởi vậy, hắn xác thực có thể lấy nàng vì là môi giới sử dụng tới mạnh mẽ kiếm kỹ, thế nhưng, hắn cũng không muốn cứu mặt những người kia. Không, phải nói, hắn khôi phục thực lực sau, nói không chắc còn sẽ đích thân giải quyết phía dưới những người kia.

Hắn đời này ghét nhất người khác ở trước mặt hắn tinh tướng, vừa vặn, phía dưới những người kia mấy ngày nay thiên đang giả bộ!

Thấy Dương Diệp vẫn là trầm mặc, Phạm Mộng cúi đầu xuống, nhẹ giọng nói: “Ta biết, ngươi khẳng định là ở sinh tỷ tỷ khí, ta cũng biết, tỷ tỷ như vậy đối với ngươi, ngươi tức giận là hẳn là, thế nhưng, thế nhưng ta không thể nhìn tỷ tỷ tử a, Dương Diệp, ta van cầu ngươi, ngươi xuất thủ cứu cứu nàng có được hay không!"

Nhìn Phạm Mộng một lát, nghĩ đến trước nha đầu này vì hắn cản một roi, Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Những này bạch viên khá là quái dị, nếu như ta không có đoán sai, chúng nó mặt sau khẳng định có nhân, hoặc là yêu thú càng mạnh mẽ hơn đang chỉ huy. Chúng ta ở giết ở nhiều bạch viên đều không có ý nghĩa, hiện tại biện pháp duy nhất, chính là trốn, dùng sức trốn. Tỷ tỷ của ngươi, còn có cái kia Lý Thanh Y khẳng định có này lá bài tẩy, ngươi làm cho các nàng nhanh dùng lá bài tẩy, sau đó hướng về phía nam phương hướng xông lên!"

Phạm Mộng vui vẻ, vội vã hướng về phía dưới Lý Thanh Y mọi người hô: "Tỷ tỷ, Lý tỷ tỷ, nhanh dùng lá bài tẩy, sau đó hướng phía nam chạy"

Dương Diệp mặt đen lại, nha đầu này thực sự khuyết gân, ngươi nói như vậy, các nàng phải tin tưởng thì có quỷ rồi!

Đúng như dự đoán, cái kia Lý Thanh Y cùng Phạm Ly không để ý tí nào hắn, không chỉ có không có lý, cái kia Phạm Ly còn trừng hắn một chút. Hơn nữa, bởi vì hắn hống này một cổ họng, nguyên bản những kia chỉ là vây công Lý Thanh Y mọi người bạch viên, dĩ nhiên có một ít hướng nàng cùng Dương Diệp đánh tới!

Phạm Mộng trừng mắt nhìn, nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vô tội!

Dương Diệp liếc mắt nhìn Phạm Mộng, hắn nơi nào không biết, nha đầu này là đang buộc hắn ra tay? Lắc lắc đầu, hắn nhìn về phía cái kia Lý Thanh Y, nhìn Lý Thanh Y, môi hắn đột nhiên chuyển động

Cùng lúc đó, một giọng già nua đột nhiên ở Lý Thanh Y trong đầu vang lên: "Ngu xuẩn, không muốn chết liền lập tức sử dụng tới ngươi lá bài tẩy, hướng phía nam giết ra một con đường đến, đừng cùng hai người này tên to xác triền đấu, dùng ngươi tốc độ nhanh nhất mang theo bọn họ chạy!"

Huyền khí truyền âm!

Lý Thanh Y biến sắc mặt, ánh mắt hướng bốn phía nhìn lướt qua, nhưng là cái gì cũng không có phát hiện. Lý Thanh Y vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị lên, có thể huyền khí truyền âm, chí ít cũng đến muốn Tôn giả cảnh, nói cách khác, giữa trường còn có một tên Tôn giả cảnh cường giả! Hơn nữa đối phương thậm chí ngay cả nàng đều phát hiện không được, điều này nói rõ, thực lực của đối phương khả năng ở hắn bên trên!

Đang lúc này, cái kia thanh âm già nua lại lần nữa ở hắn trong đầu vang lên: “Dùng đầu của ngươi ngẫm lại, những này yêu thú nói rõ chính là mai phục tại phía trước, điều này nói rõ, có nhân ở châm đối với các ngươi. Hiện tại, hắn ở trong tối, ngươi ở minh, ngươi coi như giết này hai con tôn giai yêu thú, hắn khẳng định còn có thể có hậu chiêu!”

Lý Thanh Y tuy rằng đang cùng hai con bạch viên giao thủ, thế nhưng hắn ánh mắt nhưng là không ngừng ở tỏa ra bốn phía, nhưng đáng tiếc chính là, bốn phía cũng không cái gì nhân vật khả nghi.

“A”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên cái kia Lý Ninh tiếng kêu thảm thiết, mọi người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy cái kia Lý Ninh chân phải lại bị một con bạch viên sống sờ sờ xé xuống

Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Thanh Y không đang chần chờ, trong cơ thể huyền khí phun trào, huyền khí tràn song trong lòng bàn tay, sau đó quay về trước mặt hư không đột nhiên vỗ một cái!

“Bóng mờ chưởng!”

Theo Lý Thanh Y âm thanh hạ xuống, Lý Thanh Y trước mặt hư không run lên bần bật, đón lấy, vô số đạo hư huyễn chưởng ấn tự Lý Thanh Y hai tay nơi lắp bắp ra, ở trước mặt nàng cái kia hai con tôn giai bạch viên tại chỗ bị chấn động bay ngược mà ra, mà chu vi những kia bạch viên tắc tử tử, thương thương.

“Đi!”

Lý Thanh Y thân hình hơi động đi tới cái kia Lý Ninh bên cạnh, sau đó đem Lý Ninh nâng lên, mấy cái lấp loé, biến mất ở phía nam, cái kia Ngọc Lang vội vã đi theo. Mà Phạm Ly tắc lai đến Phạm Mộng bên cạnh, đang muốn dẫn nàng đi, Phạm Mộng nhưng là chỉ chỉ Dương Diệp, nói: “Tỉ, dẫn hắn cùng đi, không phải vậy ta bất đi!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng hơi có chút cảm động, nha đầu này tuy rằng quỷ tâm nhãn nhiều, nhưng tâm đều là tốt đẹp.

Phạm Ly sắp tức đến bể phổi rồi, thế nhưng lúc này thời điểm như thế này, hắn cũng không có thời gian đi chỉ trích Phạm Mộng, hắn mạnh mẽ trừng một Dương Diệp, ánh mắt có thể giết người!

Cuối cùng, hắn thủ đoạn mang theo Phạm Mộng thủ đoạn mang theo Dương Diệp hướng về phía nam phi vút đi

Chỉ là ở Ba người rời đi lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng về nơi nào đó nhìn sang, ở chỗ đó, một đôi mắt cũng ở nhìn hắn, trong mắt đối phương mang theo một tia kinh ngạc

Những kia bạch viên cũng không có đuổi theo, mà là dừng lại ở tại chỗ, toàn bộ thân thể nằm phục trên đất, bao quát cái kia hai con tôn giai bạch viên.

Hai tức sau, cái cưỡi một con toàn thân toả ra lửa sư tử nữ tử xuất hiện tại giữa trường. Nữ tử thân mặc áo bào tím, đầu đội màu tím khăn lụa, không thấy rõ dáng vẻ.

“Có chút ý tứ, cái Tiên Thiên cảnh thượng phẩm huyền giả dĩ nhiên phát hiện ta” giữa trường, vang lên nữ tử âm thanh.

Nếu như Dương Diệp ở nghe nói như thế, hắn khẳng định kinh ngạc cằm đều rơi xuống, bởi vì nữ tử thấy rõ thực lực của hắn

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 817: Vương giả cảnh! Ánh kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

817 chương: Vương giả cảnh! Ánh kiếm!

Mấy người hướng về phía nam một đường lao nhanh, đầy đủ chạy đi hơn trăm dặm mới dừng lại. ⊙,

Mới vừa dừng lại hạ đến, Phạm Ly tay phải ném đi, Dương Diệp liền trực tiếp đập xuống ở trên mặt đất, bắn lên vô số bụi diệp. Phạm Mộng cả kinh, liền muốn tiến lên đi dìu Dương Diệp, lại bị Phạm Ly gắt gao kéo, đồng thời trả lại tàn nhẫn mà trừng một chút. Thế nhưng Phạm Mộng lần này nhưng là ngoài ý muốn cứng rắn, trực tiếp bỏ qua rồi Phạm Ly tay, sau đó trở về Dương Diệp bên cạnh, đem Dương Diệp dìu lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, Phạm Ly trong mắt sát ý còn như thực chất!

Dương Diệp cũng nhìn về phía Phạm Ly, tay của hắn, chậm rãi nắm lên, trong đầu kiếm tông tổ sư kiếm ý đã chiến chuyển động. Chỉ muốn nữ nhân này dám hơi có dị động, lần này, hắn tuyệt đối muốn nữ nhân này chết không toàn thây!

“Cứu mạng, cứu mạng”

Lúc này, giữa trường vang lên cái kia Lý Ninh âm thanh, mọi người hướng Lý Ninh nhìn lại, chỉ thấy cái kia Lý Ninh chính nằm trên đất gào thét. Một cái tay của hắn cùng một cái chân đã không, tuy rằng huyết đã không ngừng lại, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, hắn không chút nào sức chiến đấu, trừ phi là có cái gì có thể đoạn chi sống lại đan dược hoặc là chí bảo, không phải vậy, hắn xem như là phế bỏ.

Nhìn Lý Ninh, Lý Thanh Y khẽ lắc đầu một cái, hắn biết, này Lý Ninh đời này xem như là xong, bởi vì loại kia có thể làm cho hắn một lần nữa mọc ra tay chân đan dược hoặc là cái khác chí bảo, hắn căn bản không, cũng mua không nổi.

“Phạm tiểu thư, ta biết ngươi khẳng định có ‘Hồn xác đan’, van cầu ngươi, van cầu ngươi cứu ta, ta cam nguyện vì là phạm gia làm trâu làm ngựa” Lý Ninh nhìn về phía Phạm Ly, trong mắt tràn đầy cầu xin vẻ.

Nhìn thấy Lý Ninh như vậy, một bên Lý Thanh Y khẽ lắc đầu, trong lòng đối với Lý Ninh ấn tượng nhất thời rơi xuống số âm.

Cái kia Phạm Ly cũng là lắc lắc đầu, phạm gia quả thật có cái kia 'Hồn xác đan', thế nhưng, hắn cũng không muốn lấy ra cho này Lý Ninh, bởi vì không đáng. Chỉ cần hắn đồng ý, hắn có thể đủ cái kia 'Hồn xác đan' chiêu đến cái Tôn giả cảnh thượng phẩm cường giả!

"Ngọc huynh, ngọc huynh"

Lý Ninh nhìn về phía một bên trầm mặc Ngọc Lang, "Ngọc huynh, ngươi ta quen biết một hồi, kính xin xuất thủ cứu giúp, ta định không quên hôm nay chi tử ân!"

Ngọc Lang trầm mặc một lát, sau đó nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: "Lý tiểu thư, ta cùng Lý huynh lần này tiến vào này Đoạn Thiên sơn mạch là bởi vì giúp ngươi đi đối phó cái kia sợi vàng linh hầu, hắn hiện tại biến thành như vậy, kính xin Lý tiểu thư xuất thủ cứu giúp, không phải vậy, ở mênh mông bên trong dãy núi, hắn chỉ có một con đường chết rồi!"

Lý Thanh Y liếc mắt nhìn Ngọc Lang, nhạt tiếng nói: "Đến trước, ta đã thanh toán quá các ngươi một nửa thù lao, cũng cùng các ngươi nói rồi lần này nguy hiểm, nhưng là các ngươi vẫn là cầm thù lao, làm sao, bây giờ xảy ra chuyện gì liền muốn toàn bộ tính tới trên đầu ta?"

Ngọc Lang vội vã lắc lắc đầu, nói: "Không đành, chỉ là chúng ta không thể liền này nhìn Lý huynh bỏ mình chứ?"

Lý Thanh Y trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Cái kia 'Hồn xác đan' chính là linh đan, linh đan chi tử quý giá, nói vậy ngươi cũng rõ ràng, chỉ bằng viên thuốc này, liền đủ để đầy đủ ta xin mời chí ít ba tên Tôn giả cảnh cường giả ra tay một lần. Bất quá ngươi nói cũng đúng, chúng ta không thể liền này nhìn Lý huynh bỏ mình, nếu không như vậy, ta đem viên thuốc này chuyển đổi thành siêu phẩm năng lượng thạch, ngươi một mình ta gánh chịu một nửa, làm sao? Bất nhiều, linh đan giá cả cũng là một ngàn siêu phẩm năng lượng thạch khoảng chừng: Trái phải, ngươi chỉ cần thanh toán năm trăm siêu phẩm năng lượng thạch đủ để!"

Năm trăm siêu phẩm năng lượng thạch

Ngọc Lang con mắt đột nhiên nhảy một cái, năm trăm siêu phẩm năng lượng thạch đối với hắn mà nói không phải là một con số nhỏ, nếu như đập nồi bán sắt, tự nhiên là có thể trù đi ra, nhưng vấn đề là đáng giá không?

Ngọc Lang trầm mặc.

Giữa trường tất cả mọi người đều trầm mặc, bao quát cái kia Lý Ninh.

“Chúng ta hẳn là phải cứu hắn!” Đang lúc này, Phạm Mộng đột nhiên nói chuyện.

Nghe được Phạm Mộng, ánh mắt của mọi người đều nhìn về hắn, bao quát Dương Diệp.

Phạm Mộng nói: “Chúng ta hiện tại là một đoàn thể, nếu như chúng ta hiện tại vứt bỏ hắn, vậy chúng ta cái này đoàn thể sẽ xuất hiện vết rách, sẽ lẫn nhau nghi kỵ, lẫn nhau phòng bị. Hiện tại, chúng ta có không biết kẻ địch, nếu như tự chúng ta bên trong ở xảy ra vấn đề, các ngươi đạo, chúng ta có thể đi ra dãy núi này sao? Vì lẽ đó, coi như là vì tự chúng ta, chúng ta cũng phải cứu hắn!”

Mọi người thấy Phạm Mộng một lát, cái kia Lý Thanh Y đột nhiên nở nụ cười, “Phạm tiểu thư, thật không nhìn ra, nhà ngươi nha đầu này lại có thể nghĩ tới đây này thâm, thật biết điều!”

Cái kia Phạm Ly trong mắt có một nụ cười cùng nhu sắc, Phạm Mộng có thể nghĩ đến điểm này, chứng minh hắn ở lớn rồi.

Cái kia Lý Ninh trong mắt có vẻ cảm kích, bởi vì hắn biết, hắn được cứu trợ rồi!

Lý Thanh Y lấy ra một viên đan dược cho Lý Ninh ăn vào, đương nhiên, viên thuốc này là ở đây mấy người trải phẳng.

Ở mắt thường tốc độ rõ rệt hạ, Lý Ninh tay cùng chân bắt đầu dài ra đi ra.

Lúc này, Lý Thanh Y đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Trước ngươi không cho chúng ta hướng về bên kia đi, ngươi là làm sao biết bên kia gặp nguy hiểm?”

Nghe được Lý Thanh Y, Phạm Ly mấy người nhất thời nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn mấy người một chút, sau đó nói: “Ta trước đã nói, ta có thể cảm giác được nguy hiểm đồ vật, trước cảm giác được bên kia gặp nguy hiểm, vì lẽ đó liền như vậy nói.”

“Thật sự?” Lý Thanh Y hỏi, hắn có chút không tin.

Dương Diệp nói: “Không phải vậy ngươi cho rằng đây?”

“Làm càn!” Lúc này, cái kia đã một lần nữa mọc ra tay chân Lý Ninh phẫn nộ quát: “Ngươi làm sao cùng Lý tiểu thư nói chuyện?”

“Hắn nói như vậy có lỗi sao?” Phạm Mộng che ở Dương Diệp trước, căm tức Lý Ninh.

Nhìn thấy Phạm Mộng này giữ gìn Dương Diệp, cái kia Lý Ninh hơi sững sờ, sau đó nói: “Phạm Mộng tiểu thư, ngươi phải nhớ kỹ thân phận của ngươi, ngươi là phạm gia nhị tiểu thư, ngươi này giữ gìn cái gia nô, truyền đi đối với ngươi ảnh hưởng thật không tốt!”

“Ai cần ngươi lo!” Phạm Mộng hừ lạnh một tiếng, nói: “Thiệt thòi ta mới vừa rồi còn giúp ngươi nói chuyện, thực sự lãng phí ta ngụm nước!”

Lý Ninh sắc mặt khó coi lên, nhưng cũng không dám hướng về Phạm Mộng phát hỏa, chỉ có thể tàn nhẫn mà trừng mắt Dương Diệp.

Cái kia Phạm Ly cũng là lạnh lùng liếc mắt nhìn Dương Diệp, ánh mắt càng ngày càng không quen.

Lý Thanh Y sâu sắc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Thừa nhận, mặc kệ là cái gì, bây giờ mọi người đều ở cùng trên một cái thuyền, không muốn ở chế tạo bên trong mâu thuẫn.” Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn hạ, sau đó lông mày cau lên đến, nói: “Rất nhanh sẽ trời tối, sau khi trời tối, chính là một ít yêu thú sinh động thời điểm, chúng ta phải tìm một chỗ nghỉ ngơi một đêm, chờ buổi sáng tại khởi hành đi tới linh viên sơn!”

Lúc này, cái kia Lý Ninh do dự hạ, nói: “Lý tiểu thư, chúng ta còn muốn đi?”

Lý Thanh Y lạnh lùng liếc mắt nhìn Lý Ninh, nói: “Làm sao?”

Lý Ninh bị Lý Thanh Y này vừa nhìn, nhất thời run lên một cái, nhưng hắn vẫn là nói: “Lý tiểu thư, trước những kia bạch viên rõ ràng chính là ở mai phục chúng ta, nói cách khác, khẳng định có người nào, hoặc là yêu thú ở châm đối với chúng ta, nếu như chúng ta không đem sự tình biết rõ, liền này đi tới linh viên sơn, e sợ còn chưa tới nơi đó, chúng ta liền muốn toàn quân bị diệt rồi!”

Một bên Ngọc Lang gật gật đầu, biểu thị tán thành.

“Các ngươi phải đi, có thể, đem trước ta giao tiền tiền đặt cọc giao ra đây là được!” Lý Thanh Y nhạt tiếng nói.

Nghe vậy, Lý Ninh cùng cái kia Ngọc Lang hai người nhất thời có chút lúng túng, một lát, cái kia Lý Ninh nói: “Chúng ta vừa nhận lấy Lý tiểu thư tiền tài, tự nhiên là phải đem sự tình làm được, chỉ là”

“Không có cái gì chỉ là!” Lý Thanh Y đánh gãy lời của hai người, nói: “Mặc kệ nhiều nguy hiểm, linh viên sơn phải đi. Chỉ muốn chiếm được thứ ta muốn, ta sẽ không bạc đãi hai vị!”

Lý Ninh hai người nhìn nhau, sau đó gật gật đầu, bọn họ tự nhiên là nhát gan dám vi ước, trước mắt này Lý Thanh Y, không nói hắn thế lực sau lưng, chính là bản thân nàng, cũng không phải hai người bọn họ nhân có thể chống lại.

Thấy Lý Ninh hai người không có ý kiến, Lý Thanh Y nhìn về phía Phạm Ly, Phạm Ly trầm giọng nói: “Ta không lựa chọn!”

Lý Thanh Y gật gật đầu, nói: “Phạm tiểu thư yên tâm, chỉ cần chuyện này có thể viên mãn giải quyết, ta sẽ ra mặt thế ngươi giải quyết Diệp gia bên kia uy hiếp! Bất quá ngày mai cần phạm tiểu thư trả giá thật lớn lúc, hi vọng phạm tiểu thư đừng đau lòng!”

“Tự nhiên!” Phạm Ly gật đầu một cái nói.

Mọi người tiếp tục lên đường, rốt cục, Lý Thanh Y tìm tới một hồ nước, hồ nước không lớn, dài rộng chừng trăm trượng, ở hồ nước bốn phía là một mảnh rừng rậm, rừng rậm cùng hồ nước trong đó khoảng cách có vài chục trượng. Bọn họ tự nhiên không dám ở lâm bên trong nghỉ ngơi, bởi vậy, chúng người tuyển chọn hồ nước bờ.

Dương Diệp hướng lên trời tế liếc mắt nhìn, tuy rằng bóng đêm giáng lâm, nhưng hắn vẫn có thể nhìn thấy vô tận núi cao cùng sơn mạch. Hắn càng thêm xác định, này thành Thiên Phong chính là bị vô tận núi lớn vờn quanh vây quanh. Ở chút trong núi lớn, hắn tuy rằng tạm thời không phát hiện cái gì yêu thú mạnh mẽ, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, những này trong núi lớn khẳng định là có hoàng giai yêu thú!

Nói cách khác, coi như đạt đến vương giả cảnh, hy vọng muốn đi ra những này núi lớn, bất là một chuyện dễ dàng! Đương nhiên, bất là đặc biệt khó!

Dương Diệp cũng không có cùng Lý Thanh Y mọi người ngồi cùng một chỗ, mà là cách mấy người có chút xa, hắn xếp bằng trên mặt đất, không ngừng thôn tính cực phẩm năng lượng thạch, sau đó đem chút năng lượng thạch năng lượng chuyển hóa thành màu tím huyền khí.

Đêm khuya, trong núi lớn bắt đầu không yên tĩnh.

Vô số yêu thú tiếng gầm gừ ở sâu trong núi lớn vang vọng mà lên, những này tiếng gầm gừ có gần có xa, bất quá mấy người cũng không để ý, bởi vì những này yêu thú cấp bậc đại thể đều vương giả cảnh, tôn giai rất ít, chỉ có một hai đầu, còn hoàng giai, một con đều không.

Đột nhiên, Phạm Ly xuất hiện tại Dương Diệp trước.

Dương Diệp mở hai mắt ra, nhìn về phía Phạm Ly. Người sau nhìn hắn hồi lâu, sau đó nói: “Ta không biết tiểu mộng tại sao này giữ gìn ngươi, thế nhưng, ta chỉ muốn nói, muội muội ta là khá là ngây thơ, nhưng ta không ngây thơ.”

Dương Diệp phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt loé ra một vẻ hưng phấn!

Vương giả cảnh, ở thôn tính xong hết thảy cực phẩm năng lượng thạch sau, hắn rốt cục đạt đến vương giả cảnh!

Nghe được Phạm Ly, hắn ngăn chặn sự hoan hỉ trong lòng, chậm rãi trạm lên, cùng Phạm Ly đối diện, “Ngươi muốn nói cái gì?”

Phạm Ly nói: “Ngươi tiếp cận lấy lòng hắn, không chính là vì tài sao? Đừng nói với ta trên người nàng năng lượng thạch không phải là bị ngươi lừa gạt đi.” Nói, hắn lấy ra một viên nạp giới bỏ vào Dương Diệp dưới chân, nói: “Ở trong đó có năm trăm cực phẩm năng lượng thạch, đầy đủ loại người như ngươi dùng mười đời, cầm nó lập tức lăn, vĩnh viễn biệt ở ta trong tầm mắt, không phải vậy, ta sẽ để ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

Dương Diệp nhìn một chút dưới chân cái viên này nạp giới, sau đó nói: “Ngươi sở dĩ còn sống sót, cũng là bởi vì ngươi có cái ngây thơ muội muội. Bởi vì ngươi có cái ngây thơ muội muội, hiện tại, ta ở cho ngươi một cơ hội, vỏ kiếm đưa ta, sau đó, ta đi, không phải vậy, sau đó ngươi sẽ muốn cầu ta đi!”

Phạm Ly còn không nói chuyện, cái kia Lý Ninh lại đột nhiên nhảy lên, chỉ vào Dương Diệp phẫn nộ quát: “Làm càn, ngươi này tên cẩu nô tài, ngươi tính là thứ gì, ngươi dĩ nhiên hướng về phạm tiểu thư nói như vậy”

Đang lúc này, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 818: Thương hương tiếc ngọc? Không thương hương tiếc ngọc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

818 chương: Thương hương tiếc ngọc? Không thương hương tiếc ngọc?

Ngoại trừ Lý Thanh Y ở ngoài, Phạm Ly mọi người cũng không thấy này ánh kiếm, bởi vì tốc độ kia thực sự là quá nhanh!

Thời khắc này, Lý Thanh Y trên mặt không chút nào thong dong cùng bình tĩnh, hắn khó mà tin nổi nhìn Dương Diệp, nội tâm như luộc khai nước sôi giống như không ngừng lăn lộn.

Cái kia Lý Ninh như trước còn đang mắng Dương Diệp, mắng mắng, hắn đột nhiên phát hiện, giữa trường tất cả mọi người đều ở nhìn hắn, hắn ngừng lại, nhìn mấy người một chút, đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, hắn kinh hãi nhìn về phía cánh tay trái của chính mình, lúc này, hắn chỉ thấy mình cái kia đã mọc ra cánh tay trái chẳng biết lúc nào dĩ nhiên rơi trên mặt đất.

“A”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương ở yên tĩnh hồ nước biên vang vọng mà lên, chấn động hồ nước nổi lên một từng cơn sóng gợn.

Nhìn thấy tình cảnh này, Phạm Mộng miệng nhỏ trương đại đại, hắn biết Dương Diệp khẳng định là rất lợi hại, thế nhưng hắn không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên lợi hại đến trình độ như thế này!

Này Lý Ninh nhưng là Tôn giả cảnh cường giả a!

Nhưng hắn liền Dương Diệp một chiêu kiếm đều trốn không được?

Không chỉ có Phạm Mộng kinh ngạc đến ngây người, liền ngay cả lúc này Lý Thanh Y còn có Phạm Ly Ba người đều kinh ngạc đến ngây người.

Dương Diệp nhưng là không quản mấy người, mà là hướng đi cái kia Phạm Ly, “Vỏ kiếm đưa ta!”

Phạm Ly phục hồi tinh thần lại, cổ tay nàng hơi động, một cái roi xuất hiện tại trong tay nàng, trong cơ thể huyền khí dũng chuyển động, “Ngươi đến tột cùng là ai!”

Không chỉ có Phạm Ly, lúc này cái kia Lý Thanh Y cùng Ngọc Lang cũng huyền khí dũng chuyển động, âm thầm đề phòng, chuẩn bị bất cứ lúc nào ra tay.

Dương Diệp tiếp tục hướng đi Phạm Ly, nói: “Ta là ai không trọng yếu, ta chỉ muốn phải về vỏ kiếm của ta, đưa ta vỏ kiếm, ta lập tức rời đi.”

Phạm Ly trong mắt loé ra một hàn mang, đột nhiên, trong tay nàng roi mang theo từng đạo từng đạo tiếng nổ cùng bóng roi đánh hướng về phía Dương Diệp. Chỉ là hắn roi còn chưa đi tới Dương Diệp trước mặt liền bị một luồng ánh kiếm chém thành hai nửa, Phạm Ly kinh hãi, mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện tại trước mặt nàng, đón lấy, Phạm Ly cảm giác mình bụng truyền đến trận đau nhức, sau đó cả người hướng sau quăng bay ra ngoài.

Phạm Ly đánh vào trên một cây đại thụ, sau đó tạp rơi trên mặt đất, toàn bộ mặt đất khẽ run lên.

Bên cạnh Lý Thanh Y cùng cái kia Ngọc Lang biến sắc mặt, liền muốn ra tay, lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nhìn về phía bọn họ, nói: “Ai động, ai tử!”

“Làm càn”

Cái kia Ngọc Lang một gầm lên, liền muốn ra tay, mà lúc này, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó Ngọc Lang thân thể trực tiếp cứng rắn ở tại chỗ. Thoáng qua, Ngọc Lang đầu trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như trụ.

Một bên, đang muốn ra tay Lý Thanh Y tròng mắt kịch liệt co rụt lại, ngốc tại chỗ.

“Ngươi đến tột cùng là ai!”

Lúc này, cái kia đứng lên đến Phạm Ly hai mắt gắt gao nhìn Dương Diệp, Dương Diệp không hề trả lời hắn, hắn hướng bước về phía trước một bước, chỉ là bước đi này, cả người hắn cũng đã trong nháy mắt đi tới Phạm Ly trước, đón lấy, Phạm Ly cảm giác mình cái cổ căng thẳng, suýt chút nữa nghẹt thở.

“Dương Diệp”

Nhìn thấy tình cảnh này, bên cạnh Phạm Mộng kinh hãi, vội vã hô lên tên Dương Diệp.

Dương Diệp cơ thể hơi một trận, trầm ngâm nháy mắt, tay của hắn chậm rãi lỏng ra, nhìn Phạm Ly, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ngươi sở dĩ đến hiện tại còn sống sót, không phải là bởi vì ngươi đẹp đẽ, cũng không phải là bởi vì ngươi thông minh, mà là bởi vì ngươi có cái ngây thơ muội muội. Ta không muốn đang cùng ngươi phí lời, vỏ kiếm lấy ra, không phải vậy, ta không ngại sưu thi!”

Phạm Mộng vội vã chạy đến Phạm Ly bên cạnh, đưa nàng dìu lên, sau đó nói: “Tỉ, vỏ kiếm kia là của hắn, ngươi, ngươi trả lại hắn đi, không, không phải vậy hắn sẽ giết ngươi!” Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có một tia sợ hãi! Hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này xem ra hòa hòa khí khí người, động lên tay đến dĩ nhiên như vậy tàn nhẫn

Phạm Ly ngẩng đầu nhìn một Dương Diệp, mà Dương Diệp nhưng là không nhìn nàng, mà là nhìn về phía rừng rậm nơi sâu xa. Lần này, hắn không do dự, thủ đoạn hơi động, vỏ kiếm xuất hiện tại trong tay nàng.

Dương Diệp ánh mắt từ rừng rậm kia nơi sâu xa thu lại rồi, tay một chiêu, vỏ kiếm trở lại trong tay hắn, xem trong tay kiếm sao, Dương Diệp trong mắt có một tia đau lòng cùng phức tạp. Hắn biết, kiếm linh khẳng định là bởi vì hắn triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật sau ngủ say. Muốn tỉnh lại hắn, liền phải dùng kiếm ý của hắn nuôi nấng, nhưng đáng tiếc chính là hắn hiện tại kiếm ý chỉ có một tầng!

“Xem ra phải nghĩ biện pháp đem kiếm ý tăng lên tới!”

Nắm cổ sao, Dương Diệp xoay người rời đi. Đi mấy bước, hắn đột nhiên ngừng lại, thấy thế, cái kia Phạm Ly cùng Lý Thanh Y còn có cái kia nằm trên đất rên rỉ Lý Ninh thay đổi sắc mặt.

Dương Diệp quét bốn phía một chút, sau đó xoay người nhìn về phía Phạm Mộng, nói: “Nơi này rất nguy hiểm, ngươi ở lại chỗ này theo các nàng, tương đương với một con đường chết. Nếu như ngươi đồng ý, có thể đi theo ta, ta mang ngươi đi ra ngoài.”

Phạm Mộng đầu tiên là vui vẻ, thế nhưng rất nhanh, trên mặt nàng sắc mặt vui mừng liền thu lại lên. Hắn liếc mắt nhìn tỷ tỷ của chính mình, sau đó nói: “Có thể, có thể hay không đem tỷ tỷ ta cũng mang đi ra ngoài?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, hắn thực lực bây giờ tuy rằng khôi phục lại vương giả cảnh, có thể chiến thắng một ít Tôn giả cảnh cường giả, thế nhưng, hắn không phải là vô địch, nếu như bị đại quân yêu thú vây quanh, coi như giết không chết hắn, cũng có thể mệt chết hắn. Hơn nữa, đối với Phạm Ly, hắn có thể không có cảm tình gì, lãng phí thời gian cứu nàng? Đầu hắn có thể không có hỏng rớt!

“Ta không cần hắn mang!”

Phạm Ly tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, trong mắt vẫn như cũ mang theo sát ý.

Phạm Ly vừa mới dứt lời, hắn cả người trực tiếp bay ra ngoài, ở đụng gãy mấy viên đại thụ sau mới dừng lại.

“Ngươi muốn chết!”

Phạm Ly trạm lên, sắc mặt dữ tợn, trong cơ thể nàng huyền khí điên cuồng dũng chuyển động, một luồng khí thế mạnh mẽ tự trong cơ thể nàng tuôn ra, đón lấy, trong tay nàng roi dài đột nhiên quay về Dương Diệp vung lên!

“Đãng thiên chỗ mai phục!”

Roi dài hình dạng như thế một cái Cự Long, linh hoạt như xà, xẹt qua trời cao, rung động không gian!

Một bên, Phạm Mộng kinh hãi đến biến sắc, bởi vì đây là đạo giai, là hắn phạm gia mạnh nhất huyền kỹ, mà đang lúc này, một tia kiếm khí xuất hiện tại giữa trường, kiếm khí so với cái kia roi dài, nhỏ bé đến cực điểm, thế nhưng ra ngoài tất cả mọi người dự liệu, tương xứng kiếm kia khí cùng cái kia roi dài tiếp xúc với nhau lúc, roi dài bên trên khí thế nhất thời sụp đổ, kiếm khí tiến quân thần tốc, làm cho roi dài chém thành hai nửa

Nhưng kiếm khí còn chưa biến mất, kiếm khí trong nháy mắt đi tới cái kia đã chấn kinh tột đỉnh Phạm Ly trước mặt

“Không!”

Phạm Mộng sắc mặt trắng bệch, trong mắt sợ hãi vạn phần, mà theo hắn âm thanh hạ xuống, cái kia vốn là muốn bắn vào Phạm Ly mi kiếm khí đột nhiên ngừng lại

Thấy đến nơi này, một bên Lý Thanh Y tròng mắt co lại thành mũi kim hình, hai tay của nàng không kìm lòng được bắt đầu run rẩy. Dương Diệp kiếm khí tuy rằng không kiếm ý gia trì, thế nhưng này lại làm cho hắn chấn động đến tột đỉnh, bởi vì Dương Diệp lại có thể điều khiển ly thể sau kiếm khí muốn làm đến loại này, ít nhất phải đạt đến kiếm ý chín tầng, kiếm ý thực chất mức độ mới khả năng, mà Dương Diệp kiếm khí nhưng là không có một chút nào kiếm ý

Này chứng minh cái gì?

Chứng minh trước mắt cái này gọi là Dương Diệp nhân ẩn giấu thực lực của chính mình!

Kiếm ý chín tầng! Ở trong phạm vi mười vạn dặm khả năng đều không có một người!

Lý Thanh Y chấn động sau khi, trong mắt xuất hiện một tia hừng hực, trong đầu xuất hiện rất nhiều ý nghĩ.

Phạm Ly lúc này khiếp sợ trình độ không chút nào so với Lý Thanh Y yếu, hắn không nghĩ tới, chính mình mạnh nhất đòn thứ nhất ở trước mắt này bị chính mình xưng là gia nô nhân trước mặt là như vậy không đỡ nổi một đòn!

Phạm Mộng che ở cái kia sợi kiếm khí trước, hắn nhìn Dương Diệp, nói: “Ta biết tỷ tỷ ta trước đối với ngươi thái độ không được, thế nhưng hắn đều vì tốt cho ta, Dương Diệp, ngươi, ngươi thực sự là muốn hả giận, ngươi, ngươi giết ta ba”

“Hả giận?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Thành thật mà nói, hắn liền để ta tức giận tư cách đều không.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía vậy còn là căm tức hắn Phạm Ly, nói: “Không muốn dùng ngươi cái kia ngậm lấy sát ý mục chỉ nhìn ta, bởi vì đã từng có nhân nhìn ta như vậy quá, mà hiện tại, thi thể của bọn họ đã biến thành bùn đất rồi!”

Nói xong, Dương Diệp nắm cổ sao xoay người rời đi.

“Xin chờ một chút!”

Đang lúc này, một bên Lý Thanh Y bỗng nhiên kêu lên.

Dương Diệp dừng bước, quay đầu nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Làm sao?”

“Ngươi là cổ kiếm trai, có đúng hay không?” Lý Thanh Y trong mắt mang theo một chút vẻ hưng phấn.

Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: “Có việc đạo sự việc!”

Thấy Dương Diệp ‘Ngầm thừa nhận’, Lý Thanh Y đại hỉ, nói: “Dương huynh, lần này ta tới đây Đoạn Thiên sơn mạch, chủ yếu là bởi vì một cái vật phẩm, chỉ cần Dương huynh ra tay giúp ta, ta đồng ý đưa ra phong phú thù lao!”

“Làm sao? Ta biến thành Dương huynh, mà không phải gia nô?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Thấy Dương Diệp châm chọc, Lý Thanh Y bất nộ, hắn cười nói: “Thân phận, tự nhiên là bởi vì thực lực mà thay đổi. Trước là Thanh Y có mắt không tròng, không nhìn được Dương huynh chân nhân, Thanh Y ở hướng về Dương huynh xin lỗi!”

Dương Diệp khoát tay áo một cái, nói: “Xin lỗi liền không tất. Xem ở tiểu mộng trên mặt, xin khuyên một câu, hiện tại đi, hay là vẫn tới kịp, không phải vậy, sau đó các ngươi khả năng muốn đi đều đi không được rồi!”

Lý Thanh Y hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Dương huynh nhưng là phát hiện cái gì?”

Dương Diệp không đang nói chuyện, nắm cổ sao hướng phía trước đi đến. Mà lúc này, Lý Thanh Y lại nói: “Dương huynh coi như không để ý ta cùng phạm tiểu thư còn có Lý công tử, thế nhưng Dương huynh liền phạm Mộng tiểu thư bất cố sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, nhìn thấy tình cảnh này, Lý Thanh Y trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm, liếc mắt nhìn bên cạnh Phạm Mộng, thầm nghĩ nhờ có cái tiểu nha đầu này!

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Phạm Mộng, Phạm Mộng liếc mắt nhìn hắn, sau đó hơi cúi đầu. Dương Diệp thấp giọng thở dài, thân hình hơi động, đi tới Phạm Mộng trước, cái kia Phạm Ly biến sắc mặt, tiến lên một bước ngăn ở Phạm Mộng trước, hắn còn không nói chuyện, một tia kiếm khí cũng đã chống đỡ ở hắn chỗ mi tâm, một giọt máu tươi tự hắn mi chậm rãi tràn ra ngoài!

“Cút sang một bên!” Dương Diệp lạnh lùng nhìn Phạm Ly.

Phạm Ly khuôn mặt vừa kéo, liền muốn nói chuyện, thế nhưng là bị Phạm Mộng kéo về phía sau. Phạm Mộng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi đi đi, ta, ta không thể bỏ xuống tỷ tỷ ta!”

Dương Diệp thu hồi kiếm khí, xoa xoa Phạm Mộng đầu, nói: “Hắn đối với ngươi như vậy hung, ngươi làm gì thế muốn đối với nàng tốt như vậy?”

Phạm Mộng lắc lắc đầu, nói: “Tỷ tỷ rất khổ cực, hắn vì phạm gia, vì ta, trả giá rất nhiều rất nhiều. Ngươi, ngươi đi đi, ta không thể liên lụy ngươi!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hiện tại, muốn đi cũng không kịp rồi!” Nói, Dương Diệp trong mắt vẻ mặt dần dần nghiêm nghị lên.

Đang lúc này, một đạo dã thú tiếng rống giận dữ vang vọng ở toàn bộ trong đêm tối, đón lấy, vô số đạo yêu thú tiếng rống giận dữ không ngừng vang vọng mà lên

Rầm rầm rầm

Dương Diệp mọi người chu vi trong rừng rậm đột nhiên chiến chuyển động

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 819: Tinh tướng căn bản dừng không được đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

819 chương: Tinh tướng căn bản dừng không được đến!

Rất nhanh, Lý Thanh Y mọi người phát hiện, ở chung quanh bọn họ, chẳng biết lúc nào xuất hiện từng đôi tinh con mắt màu đỏ.

Trong đêm tối, ngoại trừ những này từng đôi tinh hai mắt màu đỏ, Lý Thanh Y mọi người cái gì cũng không nhìn thấy.

Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Thanh Y đám người sắc mặt khẽ biến, Phạm Mộng càng là kinh sợ đến mức vội vã lôi kéo tỷ tỷ nàng trốn đến Dương Diệp phía sau.

Rất nhanh, cái cưỡi một con toả ra lửa sư tử nữ tử xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trong tầm mắt!

“Ngự thú tông!”

Nhìn thấy cô gái này, cái kia Lý Thanh Y khóe mắt nhỏ bé khiêu, trong mắt lập loè khiếp sợ cùng lạnh lẽo sát ý.

“Ngự thú tông là bạch ngân giai thế lực, cùng thiên cương thành là đối thủ một mất một còn, thực lực của bản thân bọn họ hay là không phải rất mạnh, thế nhưng là có thể cùng một ít yêu thú mạnh mẽ ký kết các loại khế ước, có những này yêu thú giúp đỡ, bọn họ không chỉ có bản thân có thể phát huy ra thực lực mạnh mẽ, càng có thể mượn yêu thú phát động một ít đặc thù cùng đánh kỹ. Ngươi tuyệt đối không nên khinh địch!” Phạm Mộng đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng nói.

“Lý tiểu thư công khai mang theo thiên cương thành đông đảo cường giả tìm kiếm khắp nơi ‘Hầu nhi tửu’, mà chính mình nhưng lén lút chuồn ra đại bộ phận, một thân một mình đi tới này vạn dặm ở ngoài thành Thiên Phong. Lý tiểu thư kim thiền thoát xác kế sách coi là thật là tốt dĩ nhiên suýt chút nữa đã lừa gạt ta ngự thú tông.”

Quần tím nữ tử kỵ Hỏa Diễm Sư Tử đi tới Dương Diệp mọi người trước ba mươi trượng nơi, chậm rãi nói.

“Ta cũng không nghĩ tới ta thiên cương thành nội dĩ nhiên có nội gian, hơn nữa hiện tại xem ra, này nội gian ở ta thiên cương thành địa vị còn không thấp!” Lý Thanh Y đạo

Quần tím nữ tử chỉ chỉ chu vi, nói: “Bởi vì biết Lý tiểu thư muốn tới, bởi vậy, phạm vi trăm dặm bên trong hết thảy yêu thú, ta cũng đã tạm thời hàng phục. Yên tâm, ta sẽ không giết Lý tiểu thư, sống sót thiên cương thành người kế nhiệm so với tử phải có giá trị nhiều vì lẽ đó, Lý tiểu thư là chính mình đi theo ta đây, vẫn là ta mạnh mẽ mang ngươi đi?”

Nói, hắn tay ngọc vung lên, hai con bạch viên, cùng với năm con cự lang xuất hiện tại bên cạnh nàng.

Toàn bộ là tôn giai!

Phạm Ly cùng cái kia Phạm Mộng sắc mặt nhất thời thảm biến thành màu trắng, mà cái kia nằm trên đất Lý Ninh càng là nói: “Ta đầu hàng, kính xin ngự thú tông tiền bối tha ta”

Lý Ninh âm thanh đột nhiên im bặt đi, bởi vì một đạo năng lượng chưởng ấn đột nhiên rơi đỉnh đầu của hắn, làm cho hắn toàn bộ đầu nổ ra.

Ra tay chính là Lý Thanh Y!

“Đáng chết!” Lý Thanh Y lạnh lùng nói.

Phạm Mộng cùng Phạm Ly hai tỷ muội liếc mắt nhìn Lý Thanh Y, trong mắt có thêm một tia đề phòng.

“Đây là các ngươi ngự thú tông cùng thiên cương thành sự tình, ta không muốn đúc kết!”

Dương Diệp nói xong, lôi kéo Phạm Mộng tay liền hướng vừa đi, mà Phạm Mộng tắc gắt gao lôi kéo Phạm Ly tay, đồng thời cẩn thận từng li từng tí một nhìn Dương Diệp, chỉ lo Dương Diệp bỏ xuống tỷ tỷ nàng.

“Các hạ liền này đi rồi?”

Quần tím nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước, xoay người nhìn về phía quần tím nữ tử, nói: “Làm sao, ngươi muốn mời ta ăn thịt nướng?” Nói, hắn liếc mắt nhìn quần tím nữ tử dưới trướng cái kia Hỏa Diễm Sư Tử.

“Hống!”

Nghe được Dương Diệp, cái kia Hỏa Diễm Sư Tử gầm lên giận dữ, trong thanh âm tràn ngập vô tận lửa giận, từng đạo từng đạo hỏa diễm tự trong cơ thể nó không ngừng phun ra, để thiêu đến không khí chung quanh ‘Đùng đùng’ vang vọng.

Quần tím nữ tử nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Các hạ tựa hồ đối với thực lực của chính mình rất tin tưởng? Hoặc là đạo, đối với mình hậu trường rất tin tưởng?”

Dương Diệp nói: “Ta vừa nãy nghe được, mục tiêu của ngươi chỉ là cái này Lý tiểu thư, vừa như vậy, ngươi sao không thả chúng ta rời đi đây?”

“Nếu như ta không tha đây?” Quần tím cô gái nói.

“Ngươi thử xem?” Dương Diệp đạo

“Vậy thì thử xem!”

Theo quần tím thanh âm cô gái hạ xuống

Dương Diệp Ba người bên cạnh trong đầm nước đột nhiên lao ra một cái màu lam đậm cự mãng, cự mãng hình thể đại như núi nhỏ, hai mắt như dưa hấu như vậy lớn, huyết hé miệng, đại như cự dũng, hướng về Dương Diệp Ba người cắn.

Nhìn con cự mãng, Phạm Ly hoảng hốt, mà Phạm Mộng tắc khuôn mặt nhỏ trắng như tuyết, ôm thật chặt lấy Phạm Ly cánh tay, con mắt chăm chú nhắm.

Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, đưa tay một chiêu: “Kiếm đến!”

Lời vừa nói xuống, Phạm Mộng bên hông kiếm đột nhiên phát sinh một đạo tiếng kiếm reo, sau đó xuất hiện tại Dương Diệp trong tay, nắm trong tay kiếm, Dương Diệp chân phải đột nhiên đạp xuống, cả người hóa thành một luồng ánh kiếm phóng lên trời, tự cái kia cự mãng trong miệng xuyên thủng qua, đón lấy, mấy ánh kiếm trên không trung đan xen lóe qua

Một tức sau, Dương Diệp rơi xuống đất, vung tay phải lên, trường kiếm xen vào trước mặt hắn mặt đất.

Không trung cái kia màu lam đậm cự mãng ở mọi người kinh hãi trong ánh mắt hạ xuống hồ nước, hạ xuống hồ nước lúc, cự mãng không còn là toàn bộ, mà là hiện mấy đoạn rơi rụng

Giữa trường mấy nữ nhất thời hoá đá, bao quát cái kia quần tím nữ tử, hắn bên trong cặp mắt, xuất hiện nghiêm nghị cùng vẻ khiếp sợ, còn có một tia sâu sắc kiêng kỵ!

Lý Thanh Y sâu sắc nhìn một Dương Diệp, trong mắt đồng dạng có vẻ kiêng dè, thế nhưng càng nhiều nhưng là mừng rỡ.

Nhìn Dương Diệp, Phạm Mộng khác biệt tỏa ánh sáng, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái. Mà tỷ tỷ nàng tắc theo bản năng hướng lùi về sau hai bước, trong mắt ngoại trừ kiêng kỵ, còn có một tia sợ hãi!

Ngoại trừ mấy nữ bị Dương Diệp thủ đoạn khiếp sợ, liền ngay cả bên cạnh những kia yêu thú cũng bị Dương Diệp thủ đoạn cùng chấn động rồi, chu vi những kia yêu thú không ở phát sinh tiếng gầm gừ, mà là đề phòng nhìn Dương Diệp, liền ngay cả quần tím nữ tử dưới trướng đầu kia Hỏa Diễm Sư Tử lúc này trong mắt cũng là nồng đậm vẻ đề phòng!

Bởi vì cái kia con cự mãng là tôn giai!

Một chiêu kiếm thuấn sát tôn giai yêu thú, điều này làm cho mọi người làm sao không khiếp sợ?

Dương Diệp nhìn về phía cái kia quần tím nữ tử, nói: “Ngươi, còn phải thử một chút sao?”

“Các hạ là cổ kiếm trai?” Quần tím nữ tử trầm giọng nói.

“Phải!” Dương Diệp trả lời không có có chần chờ chút nào. Hắn ngược lại không là hy vọng giả mạo cái kia cái gì cổ kiếm trai, còn nói như vậy, đó là căn bản không có cách nào. Bởi vì hắn tuy rằng cảnh giới tăng lên tới vương giả cảnh, thế nhưng thương thế bên trong cơ thể nhưng là căn bản không tốt hắn những kia kinh mạch dùng phổ thông tử khí chữa trị cực kỳ chầm chậm, bởi vậy, vào giờ phút này, trong cơ thể hắn kinh mạch vẫn là gãy vỡ trạng.

Trước mạnh mẽ thôi thúc kiếm khí, điều này làm cho trong cơ thể hắn kinh mạch toàn bộ vặn vẹo lên, loại kia đau nhức, thật sự không cách nào diễn tả bằng ngôn từ nếu như không phải đã từng kinh mạch bị Hồng Mông tử khí cùng Long Tổ máu thốt luyện quá, hắn vừa nãy thôi thúc kiếm khí cũng đủ để cho hắn kinh mạch toàn thân triệt để đập tan.

Đừng xem hắn hiện tại mặt ngoài nhẹ như mây gió, một bộ coi quần tím nữ tử cùng những kia yêu thú như giun dế dáng vẻ, kỳ thực trong cơ thể kinh mạch vặn vẹo mang đến đau đớn làm cho đều sắp gào thét lên.

Thế nhưng hết cách rồi, còn phải chứa đựng đi!

Nghe được Dương Diệp, không chỉ có quần tím nữ tử kinh hãi, liền ngay cả một bên Lý Thanh Y cùng Phạm Ly hai tỷ muội cũng là như thế. Phải biết, ở Thanh Châu, cái kia cổ kiếm trai đối với bọn họ tới nói chính là thuộc về truyền thuyết tồn tại, bởi vì cổ kiếm trai là bạch kim giai thế lực! Mà này Thanh Châu, bạch kim giai thế lực chính là đứng đầu nhất tồn tại rồi!

“Cổ kiếm trai có chín phong, tọa lạc ở Thanh Châu các nơi, xin hỏi các hạ là cái nào một phong?” Quần tím cô gái nói.

“Ta ở mạnh nhất cái kia một phong!” Dương Diệp đạo

“Thiên Kiếm phong!”

Phạm Mộng hít vào một ngụm khí lạnh mà cái kia quần tím nữ tử cùng Lý Thanh Y còn có Phạm Ly cũng là con mắt mở thật to

“Thiên Kiếm phong có”

Quần tím nữ tử còn muốn nói điều gì, Dương Diệp đột nhiên trầm giọng nói: “Ngươi từ đâu tới phí lời nhiều như vậy? Muốn động thủ cũng sắp điểm, thành thật mà nói, kiếm của ta đã khát khao khó nhịn rồi!”

Nói, hắn vung tay phải lên, ở trước mặt hắn trường kiếm kịch liệt run lên, một luồng ánh kiếm tự kiếm kia trung phóng lên trời, ánh kiếm tựa như tia chớp cắt ra bầu trời đêm, sáng sủa mà chói mắt!

Cái kia quần tím nữ tử mí mắt giật lên, chỉ lo Dương Diệp động thủ, vội vàng nói: “Các hạ vừa là cổ kiếm trai đệ tử, tử hinh tự nhiên không đành lỗ mãng, các hạ bất cứ lúc nào có thể rời đi.”

Dương Diệp gật gật đầu, xoay người rời đi, nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cái kia tử hinh nữ tử lông mày cau lại, trong mắt loé ra một kinh ngạc, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là dừng bước, sau đó xoay người nhìn về phía quần tím nữ tử, nói: “Nếu như ta này đi rồi, cái kia chẳng phải là quá cho ta cổ kiếm trai mất mặt? Thôi, đã lâu không đại khai sát giới, hôm nay liền bắt ngươi này cái gì ngự thú tông cho kiếm của ta!”

Nói, Dương Diệp liền muốn động thủ, cái kia tử hinh hoảng hốt, vội vàng nói: “Các hạ, ta ngự thú tông hướng về cổ kiếm trai có thể không có một chút nào bất kính tâm ý, chuyện lúc trước đều hiểu lầm, nếu như ta sớm biết các hạ là cổ kiếm trai người, ta làm sao dám làm khó dễ các hạ?”

“Lẽ nào chuyện này liền này thừa nhân?” Dương Diệp gằn giọng nói, trong mắt sát ý còn như thực chất, phảng phất sau một khắc liền muốn đại khai sát giới.

Tử hinh trầm ngâm nháy mắt, sau đó tay oản hơi động, một viên nạp giới xuất hiện tại Dương Diệp trước, “Bên trong có năm trăm siêu phẩm năng lượng thạch, cùng với một trăm tôn giai yêu thú nội đan, điểm ấy tiểu lễ vật coi như hướng về các hạ bồi tội, mong rằng các hạ bao dung!”

Dương Diệp liếc mắt nhìn tử hinh, tay phải một chiêu, cái viên này nạp giới rơi vào trong tay hắn, sau đó nói: “Nếu như không phải ta có chuyện quan trọng tại người, ta hôm nay nói không chừng muốn đem ngươi dưới trướng đầu kia sư tử cho nướng lên ăn”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Phạm Mộng xoay người rời đi, mà Phạm Mộng gắt gao lôi kéo Phạm Ly.

Một bên, Lý Thanh Y cũng liền bận bịu đi theo, nhìn thấy tình cảnh này, cái kia tử hinh đang muốn nói chuyện, Lý Thanh Y đột nhiên xoay người nhìn về phía hắn, nói: “Ta là người đàn bà của hắn, trở lại nói cho ngươi ngự thú tông tông chủ, muốn đang suy nghĩ đụng đến ta thiên cương thành, trước hết cân nhắc một chút” nói xong, hắn châm chọc liếc mắt nhìn tử hinh, sau đó xoay người vội vàng đuổi theo Dương Diệp mọi người.

Tử hinh hai mắt muốn phun lửa, bộ ngực mềm kịch liệt chập trùng, rõ ràng khí không nhẹ.

Nhìn Dương Diệp mọi người biến mất ở trong màn đêm, tử hinh hít sâu một hơi, bình phục một thoáng lửa giận trong lòng, giữa lúc hắn chuẩn bị xoay người rời đi lúc, đột nhiên, một ý nghĩ xuất hiện tại trong đầu của nàng.

Tử hinh ở tại chỗ trầm mặc một lát, theo hắn trầm mặc, hắn lông mày dần dần túc lên

Hồi lâu, tử hinh hai mắt đột nhiên trợn tròn, “Đáng chết, bị lừa rồi, hắn căn bản không phải cổ kiếm trai đệ tử!”

Vô số yêu thú tiếng rống giận dữ lần thứ hai ở yên tĩnh bên trong dãy núi vang vọng mà lên, đón lấy, quần sơn chấn động!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 820: Để Dương Diệp đi cho yêu thú ăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

820 chương: Để Dương Diệp đi cho ăn yêu thú!

Rời đi cái kia quần tím nữ tử trong tầm mắt sau, Dương Diệp không nói hai lời đi tới Lý Thanh Y phía sau, sau đó trực tiếp bò tới trên lưng của nàng... Đón lấy, Dương Diệp liền phun ba thanh tinh huyết, đem Lý Thanh Y phía sau lưng trong nháy mắt nhuộm đỏ.

Phạm Ly cùng cái kia Phạm Mộng kinh hãi, mà cái kia Lý Thanh Y nhưng là tựa hồ rõ ràng cái gì, nói: “Đi mau!” Nói, huyền khí tràn dưới chân, đem tốc độ tăng lên lên, hóa thành một đạo gió nhẹ hướng xa xa lao đi.

Phạm Mộng cùng Phạm Ly tựa hồ cũng rõ ràng cái gì, liền vội vàng đuổi theo.

Dương Diệp hiện ở tình huống trong cơ thể có chút nghiêm trọng, nếu như không phải trong cơ thể hắn đã từng bị Hồng Mông tử khí cùng Tổ Long tinh huyết cùng với các loại thiên tài địa bảo thốt luyện quá, lần này hắn khả năng thật sự muốn chơi xong. Hắn nguyên bản thân thể có thể so với bán thánh, thế nhưng đang thiêu đốt tầng mười ba kiếm ý sau khi, thêm vào lại mạnh mẽ triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, bởi vậy, điều này làm cho đến cơ thể hắn bị hao tổn nghiêm trọng, hầu như là bị đánh trở về nguyên hình.

Trước hắn tuy rằng khôi phục lại vương giả cảnh, thế nhưng, trong cơ thể hắn kinh mạch cùng với các loại thương thế cũng chưa hề hoàn toàn chữa trị, bởi vậy, ở hắn mạnh mẽ triển khai kiếm khí lúc, trong cơ thể huyền khí ở kinh mạch truyền trong quá trình, làm cho kinh mạch nghiêm trọng nghiêm trọng vặn vẹo lên, này may là là hắn kinh mạch dẻo dai độ mạnh phi thường, không phải vậy, tùy tiện đổi một người sợ là sớm đã kinh mạch tận nát!

Tuy rằng không kinh mạch tận nát tan, nhưng hắn cũng không dễ chịu, kinh mạch vặn vẹo mang đến loại kia đau nhức, thực sự là không cách nào dùng bất kỳ ngôn ngữ mà hình dung được!

“Dừng lại!”

Liền ba nữ lao nhanh lúc, Dương Diệp đột nhiên nói chuyện, Lý Thanh Y thân hình nhất thời đứng ở tại chỗ.

Dương Diệp cố nén trong cơ thể cái kia thực cốt đau nhức, hai mắt khép hờ, vẻ mặt triển khai ra, một lát, hắn chỉ chỉ bên trái, nói: “Hướng về biên đi!” Nói xong, Dương Diệp ngất đi.

Ba nữ hướng Dương Diệp chỉ vị trí nhìn sang, khi thấy bên kia cảnh tượng lúc, ba nữ nhất thời có chút do dự. Bởi vì Dương Diệp chỉ vị trí là một đám lớn đầm lầy địa, hơn nữa tại này trong vùng đầm lầy, còn có đồ vật đang lảng vảng, trong đó còn có mấy đạo khí tức mạnh mẽ.

“Ta tin tưởng hắn!” Phạm Mộng đột nhiên tỏ rõ thái độ rồi.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, không nói gì, hiển nhiên là bỏ quyền.

Lý Thanh Y trầm ngâm mấy tức, hắn đột nhiên nhìn về phía Phạm Mộng, nói: “Tiểu mộng, ngươi hãy thành thật nói cho ta, trước các ngươi gặp phải Liễu Vô Phong lúc, có phải là chính là Dương Diệp ra tay doạ lui hắn?”

Phạm Mộng biết, vào lúc này không thể ở ẩn giấu, lập tức gật gật đầu, nói: “Các ngươi khả năng cũng nhìn ra rồi, trong cơ thể hắn bị thương rất nghiêm trọng, bởi vậy, trước hắn ôm ta lúc, là ở bằng vào ta vì là môi giới, sau đó đối kháng cái kia Liễu Vô Phong.” Nói đến đây, Phạm Mộng liếc mắt nhìn Phạm Ly, trong mắt có oan ức vẻ.

“Ngươi tại sao không nói sớm!” Phạm Ly đạo

“Ta nói rồi, các ngươi sẽ tin sao?” Phạm Mộng đạo

Phạm Ly muốn nói cái gì, Lý Thanh Y nhưng là lắc lắc đầu, nói: “Hiện tại đừng nói những này. Này Dương Diệp thực lực rất mạnh, khả năng từng tao ngộ cái gì, bởi vậy cảnh giới rơi xuống đến trình độ như thế này, đồng thời còn bị thương rất nghiêm trọng, thế nhưng không nghi ngờ chút nào, người như thế nhãn lực cùng với năng lực phán đoán khẳng định ở chúng ta bên trên, vì lẽ đó, hắn đạo đi biên, khẳng định có dụng ý của hắn, đi!”

Ba nữ rất mau vào vào đầm lầy địa, đương nhiên, ba nữ cũng không ở dùng đi, mà là dùng phi. Tuy rằng Lý Thanh Y cùng Phạm Ly có thể xé rách không gian, tiến hành nhảy qua không gian, thế nhưng ở mênh mông bên trong dãy núi, các nàng cũng không dám, bởi vì sơ ý một chút, nhảy đến một cái nào đó yêu thú sào huyệt bên trong đi, cái kia chẳng phải là chịu chết?

Hơn nữa tiến hành nhảy qua không gian, sẽ làm không gian xuất hiện gợn sóng, này sẽ làm mặt sau cái kia truy các nàng Tử Hinh cảm nhận được!

“Nhất định phải để hắn tỉnh lại!” Tiến vào đầm lầy địa sau, Lý Thanh Y bỗng nhiên nhìn về phía Phạm Ly, nói: “Trên người ta mặc dù có chút đan dược, nhưng đều không là trị thương đan dược, phạm tiểu thư, trước ngươi cho lệnh muội dùng cái kia ‘Tụ huyết đan’ nhưng còn có?”

[tRuyen cua tui đốt net]

“Có!”

Nói chuyện không phải Phạm Ly, mà là Phạm Mộng.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, do dự hồi lâu, sau đó cong ngón tay búng một cái, một viên đan dược rơi Lý Thanh Y trước, Lý Thanh Y gật gật đầu, cầm đan dược bắn vào Dương Diệp trong miệng, thế nhưng nửa khắc đồng hồ sau, Dương Diệp như trước không tỉnh.

“Hắn thương tổn được để nặng bao nhiêu? Làm sao liền linh đan đều không tác dụng?” Lý Thanh Y chau mày lên.

“Cho hắn ăn năng lượng thạch!”

Phạm Mộng bỗng nhiên nói: “Hắn vừa bắt đầu là không lợi hại, thế nhưng ăn rất nhiều năng lượng thạch sau, hắn liền biến phi thường lợi hại, lại như vừa nãy cái kia, một chiêu kiếm liền đem cái kia con rắn to cho giết!”

“Ngươi xác định năng lượng thạch có thể ăn?” Lý Thanh Y nhìn Phạm Mộng đạo

Phạm Mộng mãnh gật đầu, hắn có thể không có đạo giả, trước hắn có thể nhìn thấy Dương Diệp vẫn ở ăn.

Lý Thanh Y trầm ngâm nháy mắt, nói: “Cho hắn ăn”

Liền như vậy, ba nữ vừa đi, vừa cho Dương Diệp cho ăn siêu phẩm năng lượng thạch. Ở ăn sắp tới một ngàn viên siêu phẩm năng lượng thạch sau, Dương Diệp như trước không tỉnh, thế nhưng hắn nhưng là lên cấp đến vương giả cảnh trung phẩm, điều này làm cho ba nữ sửng sốt đã lâu

“Ăn năng lượng thạch, có thể thăng cấp?”

Lý Thanh Y nhìn về phía Phạm Mộng, Phạm Mộng cũng là một mặt mộng dạng.

“Hắn là cái quái thai!” Phạm Ly nói một câu.

Lý Thanh Y tán thành gật gật đầu, sau đó nói: “Tiếp tục cho hắn ăn!”

“Không rồi!” Phạm Mộng vuốt tay nhỏ, có chút bất đắc dĩ nói.

Lý Thanh Y nhìn về phía Phạm Ly, Phạm Ly cũng là lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không mang bao nhiêu đi ra, hết thảy mang ra đến đã bị hắn cho ăn tinh quang rồi!”

Một viên nạp giới từ trên người Lý Thanh Y bay đến Phạm Mộng trước, chỉ thấy Lý Thanh Y nói: “Bên trong có sắp tới một ngàn siêu phẩm năng lượng thạch, cho hắn ăn, ta nhìn hắn có thể ăn bao nhiêu!”

Phạm Mộng vội vã lại bắt đầu cho ăn Dương Diệp...

Rất nhanh, cái kia một ngàn siêu phẩm năng lượng thạch toàn bộ bị Dương Diệp ăn sạch, mà Dương Diệp như trước không tỉnh lại...

Phạm Mộng nhìn về phía Lý Thanh Y, ánh mắt dường như đang hỏi: Có còn hay không...

“Trước người phụ nữ kia không phải cho hắn một viên nạp giới sao? Bên trong có nhiều như vậy siêu phẩm năng lượng thạch cùng tôn giai yêu thú nội đan giữ lại làm cái gì? Toàn bộ cho hắn ăn, ta nhìn hắn tỉnh bất tỉnh...” Lý Thanh Y trầm giọng nói.

Phạm Mộng ở Dương Diệp trên người cướp đoạt một trận, cuối cùng, hắn tìm tới như vậy nạp giới, sau đó lại sẽ nạp giới đồ vật bên trong toàn bộ lấy ra cho Dương Diệp đút xuống...

Một phút sau, Dương Diệp như trước không tỉnh, thế nhưng hắn đã đạt đến linh giả cảnh...

Lần này, ba nữ đều bị chấn động sợ nói không ra lời.

Nhớ năm đó, các nàng từ vương giả cảnh lên cấp đến linh giả cảnh, dùng không biết thời gian bao lâu, đặc biệt Phạm Mộng, hắn từ Tiên Thiên cảnh đạt đến linh giả cảnh, nhưng là dùng tốt thời gian mấy năm a, mà trước mắt này Dương Diệp ngược lại tốt, ăn ăn liền thăng cấp... Nếu như không phải ở các nàng dưới mí mắt phát sinh, đánh chết các nàng đều sẽ không tin.

Đang lúc này, trong vùng đầm lầy đột nhiên vọt lên một đạo nước bùn, đón lấy, một tấm cái miệng lớn như chậu máu cắn về phía ba nữ.

Lý Thanh Y trong mắt hàn mang chợt lóe lên, lật bàn tay một cái, một đạo to lớn chưởng ấn tự trong lòng bàn tay thiểm hiện ra, chưởng ấn đem không gian mang theo một từng cơn sóng gợn, cuối cùng đánh vào tấm kia cái miệng lớn như chậu máu bên trên, một kêu rên, cái kia cái miệng lớn như chậu máu rơi vào cái kia trong vùng đầm lầy. Liền ba nữ mới vừa thở ra một hơi lúc, đột nhiên, toàn bộ đầm lầy địa quay cuồng lên, vô số điều thân ảnh khổng lồ tại này trong đầm lầy không ngừng lăn lộn!

Ba nữ biến sắc mặt, Lý Thanh Y vội vàng nói: “Đi mau!”

Ba nữ liền vội vàng đem tốc độ của chính mình triển khai đến cực hạn, tuy rằng như vậy, thế nhưng phía dưới trong ao đầm vẫn là không ngừng có yêu thú phóng lên trời công kích các nàng. Tuy rằng đại thể đều chỉ là vương giai yêu thú, nhưng bởi vì số lượng duyên cớ, này vẫn là cho Ba người tạo thành phiền phức rất lớn.

“Muốn chạy trốn ra này đầm lầy địa, chí ít còn cần nửa canh giờ, bằng vào chúng ta trạng huống trước mắt, khẳng định kiên trì không tới nửa canh giờ rồi!” Phạm Ly bỗng nhiên nói.

“Phạm tiểu thư nhưng là có biện pháp gì?” Lý Thanh Y trầm giọng nói.

Phạm Ly trong mắt loé ra một nanh sắc, nói: “Phía dưới những kia yêu thú yêu thích máu tươi, chỉ cần đem một người bỏ lại đi, nhất định có thể hấp dẫn chúng nó, cứ như vậy, chúng ta tạm thời liền không có nguy hiểm gì rồi!”

Phạm Mộng biến sắc mặt, hắn đương nhiên biết mình tỷ tỷ đạo ném một người xuống là muốn ném ai, lập tức vội vàng nói: “Không thể, tỷ tỷ, trước Dương Diệp còn đã cứu chúng ta mệnh a, ngươi, ngươi làm sao có thể đem hắn bỏ lại đi? Lý tỷ tỷ, ngươi nói là chứ?”

Lý Thanh Y trầm mặc.

Phạm Ly không quản Phạm Mộng, mà là nhìn về phía Lý Thanh Y nói: “Lý tiểu thư, ngươi nên cũng nhìn ra rồi, này Dương Diệp không phải một người bình thường. Hắn nguyên bản thực lực, khẳng định là cực cường tồn tại, nhưng hắn vẫn như cũ rơi xuống bây giờ mức độ này, này chứng minh, hắn khẳng định có này mạnh mẽ kẻ thù. Chúng ta cứu hắn, rất có thể sẽ vì là gia tộc chúng ta mang đến ngập đầu tai ương.”

Nói đến đây, hắn liếc mắt nhìn Dương Diệp, lại nói: “Còn nữa, người này lòng dạ độc ác, làm việc quả đoán, hơn nữa còn có điểm tỳ vết tất báo. Trước ngươi cùng ta đối với hắn thái độ cũng không tốt, chờ sau đó hắn tỉnh táo, khó bảo toàn hắn không đúng ngươi ta ra tay.”

“Hắn sẽ không!” Phạm Mộng vội vàng nói: “Ta bảo đảm, hắn sẽ không như vậy, tỷ tỷ, ngươi chớ đem hắn bỏ lại đi, ta van cầu ngươi rồi!”

“Im miệng!”

Phạm Ly bỗng nhiên quát lên: “Ngươi bảo đảm, ngươi dựa vào cái gì bảo đảm? Ngươi biết hắn mới bao lâu? Ta hỏi ngươi, hắn vạn nhất muốn ra tay với chúng ta làm sao bây giờ? Hoặc là đối với chúng ta phạm gia ra tay đây? Khi đó, hai người bọn ta tỷ muội chính là phạm gia tội nhân!” Nói, hắn nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Lý tiểu thư, liền coi như chúng ta lấy lòng tiểu nhân suy đoán, cái kia cũng không kịp nhớ nhiều như vậy, người này giữ lại, khó bảo toàn sẽ không trở thành cái mối họa! Mà hắn một khi châm đối với chúng ta, cái kia hướng về hai nhà chúng ta tới nói, không thể nghi ngờ là cái tai nạn!”

Lý Thanh Y có vẻ do dự.

“Đem hắn ném xuống đi!”

Đang lúc này, Phạm Mộng bỗng nhiên nói.

Lý Thanh Y cùng Phạm Ly giật mình nhìn về phía Phạm Mộng, Phạm Mộng khuôn mặt nhỏ hơi trắng, hắn bay đến Lý Thanh Y trước, sau đó tiếp nhận Dương Diệp, nói: “Trước hắn sở dĩ lưu lại, là bởi vì ta, liền để ta tự mình vứt hắn đi xuống đi!”

Phạm Ly gật gật đầu, âm thanh nhu hòa đi, nói: “Tiểu mộng ngươi có thể nghĩ rõ ràng, đó là tối...”

Nói đến đây, Phạm Ly âm thanh đột nhiên im bặt đi, hắn hai mắt trợn tròn, trong mắt kinh hãi gần chết, bởi vì Phạm Mộng dĩ nhiên ôm Dương Diệp hướng phía dưới đầm lầy địa rơi xuống...

“Tỷ tỷ, xin lỗi. Ta cứu không được hắn, chỉ có cùng hắn cùng chết...”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 821: Tiến vào này quyển giả tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

821 chương: Tiến vào này quyển giả tử!

“Không!”

Phạm Ly muốn rách cả mí mắt, thân hình hơi động, hướng về Phạm Mộng tóm tới, thế nhưng đáng tiếc, đã không kịp. Bởi vì các nàng bản thân cách đầm lầy liền không xa, chỉ vài trượng khoảng cách, thêm vào Phạm Mộng cử động xuất kỳ bất ý, bởi vậy, ở Phạm Ly ra tay lúc, Phạm Mộng cùng Dương Diệp cách đầm lầy chỉ còn lại không tới nửa trượng khoảng cách rồi!

Phạm Mộng gắt gao ôm Dương Diệp, nước mắt không ngừng tự khóe mắt tràn ra. Kỳ thực, hắn còn không muốn chết, thế nhưng hết cách rồi, hắn biết, tỷ tỷ nàng quyết định sự tình, hắn căn bản không có cách nào thay đổi, thêm vào Lý Thanh Y lại ngầm thừa nhận, bởi vậy, hắn có lý do tin tưởng, các nàng nhất định sẽ đem Dương Diệp bỏ lại đi.

Dương Diệp nguyên vốn có thể đi, thế nhưng hắn nhưng lưu lại đến, hơn nữa còn mang đi hắn cùng tỷ tỷ nàng, hắn biết, đây cũng là bởi vì hắn quan hệ. Bởi vậy, ở tương xứng không cách nào bảo vệ Dương Diệp lúc, trong lòng nàng ngoại trừ bất đắc dĩ ở ngoài, còn có chính là áy náy. Cuối cùng, hắn ấm đầu, ôm Dương Diệp đồng thời nhảy xuống.

Lập tức liền muốn rơi xuống đầm lầy địa, hắn đã thấy trong đầm lầy một cái tên to xác đã há mồm ra. Ở trước khi chết, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nhìn thấy chính là Dương Diệp tấm kia có chút dữ tợn mặt.

Lúc này Dương Diệp nhưng là là rất khó coi, trắng xám tóc, giành vinh dự phảng phất bị lưỡi dao sắc xẹt qua bình thường vô số đạo vết rách nhằng nhịt khắp nơi.

“Ai, cái tên nhà ngươi nếu như ở trường soái một điểm là tốt rồi!”

Nói xong, Phạm Mộng đem đầu chôn ở Dương Diệp trước ngực, sau đó con mắt bế lên, chờ đợi tử vong.

“Trông mặt mà bắt hình dong, này có thể không được!”

Đột nhiên, một thanh âm ở hắn vang lên bên tai.

“Ta biết, nhưng là ngươi cũng quá”

Nói đến đây, Phạm Mộng thân thể mềm mại run lên, hắn mở hai mắt ra nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đã mở hai mắt ra, chính cười tủm tỉm nhìn hắn. Mà hắn cùng Dương Diệp dưới chân, chẳng biết lúc nào có thêm một thanh kiếm, hắn cùng Dương Diệp lúc này đang đứng ở trên thân kiếm.

“Ngươi, ngươi tỉnh rồi?” Phạm Mộng có chút dại ra hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, kỳ thực đang tăng lên đến linh giả cảnh lúc, hắn liền tỉnh rồi. Chỉ có điều khi đó hắn đang dùng trong cơ thể tử khí ở chữa trị trong cơ thể kinh mạch cùng xương cốt, bởi vậy, hắn không mở mắt. Chỉ là hắn không nghĩ tới chính là, cái kia Phạm Ly cùng Lý Thanh Y lại muốn chuẩn bị đem hắn bỏ lại đến cho ăn trong đầm lầy yêu thú!

Phạm Mộng đột nhiên ‘Oa’ một khóc lên, hai tay không ngừng chuy Dương Diệp lồng ngực, “Ngươi tỉnh rồi tại sao không nói sớm? Ngươi doạ chết ta rồi, ta, ta vừa nãy đều coi chính mình muốn chết ni”

Dương Diệp: “”

Không trung, cái kia Phạm Ly nhìn thấy tình cảnh này, nhất thời đại đại thở phào nhẹ nhõm, sắc mặt cũng khôi phục hạ, mà hắn bên cạnh cái kia Lý Thanh Y sắc mặt nhưng là khó coi lên. Dương Diệp là vương giả cảnh lúc cũng đã có thể thuấn sát Tôn giả cảnh, bây giờ, hắn đã lên cấp đến linh giả cảnh, vậy hắn giết Tôn giả cảnh chẳng phải là như giết gà?

Phạm Ly cũng nghĩ đến, sau đó, sắc mặt nàng cũng khó coi lên, vẻ mặt đề phòng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Phạm Ly cùng Lý Thanh Y, nếu như hắn đúng là hôn mê, cái kia vừa nãy, hắn thật sự sẽ cùng này Phạm Mộng đồng thời chôn thây đầm lầy. Tức giận sao? Đương nhiên là tức giận!

Dương Diệp duỗi tay chỉ vào Phạm Ly cùng Lý Thanh Y, nói: “Nếu như ngươi không phản đối, hai người bọn họ, ta một chiêu kiếm liền có thể thuấn sát, nha không được, cái kia Lý Thanh Y hẳn là có này lá bài tẩy, bất quá không liên quan, một chiêu kiếm không được liền đến hai kiếm!”

Phạm Ly cùng Lý Thanh Y kinh hãi!

Phạm Mộng vội vã lắc lắc đầu, gắt gao ôm lấy Dương Diệp, chỉ lo hắn liền xuất kiếm, “Dương Diệp, ngươi, ngươi buông tha các nàng có được hay không?”

Dương Diệp xoa xoa Phạm Mộng đầu, nói: “Tốt nể mặt ngươi! Bất quá, liền như vậy buông tha các nàng, không khỏi quá tiện nghi các nàng! Cố gắng đứng ở kiếm mặt trên, chớ lộn xộn, không phải vậy ngã xuống, ta cũng không chịu trách nhiệm!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình hơi động, hướng về cái kia Phạm Ly bắn mạnh tới, Phạm Ly kinh hãi, đang muốn ra tay, nhiên mà đã chậm, một cái tay bóp lấy cổ của nàng, đưa nàng cả người đều nâng lên.

Dương Diệp nhìn Phạm Ly, nói: “Nhìn thấy không? Ta muốn giết ngươi, liền như thế giẫm chết một con kiến đơn giản như vậy. Mà cho nên ta không giẫm chết ngươi, đó là bởi vì ngươi có cái ngươi cho rằng phi thường ngốc, phi thường ngây thơ muội muội. Nếu như không phải hắn, đừng nói ngươi, chính là ngươi phạm gia ta cũng diệt."

Nói xong, Dương Diệp nhẹ buông tay, đột nhiên một quyền đánh vào Phạm Ly bụng, người sau rên lên một tiếng, một ngụm máu tươi phun ra tung toé, sau đó cả người hóa thành một đạo tàn ảnh bay ngược ra ngoài.

Mà Dương Diệp nhưng là lần thứ hai trong nháy mắt xuất hiện tại trước mặt nàng, sau đó lại là một quyền đánh vào bụng của nàng

Liền như vậy, Phạm Ly không ngừng bay ngược, Dương Diệp không ngừng bắt nạt tiến vào, không tới mấy tức thời cơ, Phạm Ly cả người liền bay ngược ra sắp tới ngàn trượng, trực tiếp bay ra đầm lầy Địa Chi ở ngoài một mảnh trên bãi cỏ.

Lúc này Phạm Ly có thể nói là chật vật đến cực điểm, máu tươi tự hắn trong miệng phun ra, nhuộm đỏ miệng của nàng cùng với yết hầu, mà hắn toàn thân phảng phất bị phân cân thác cốt bình thường đau đớn cực kỳ.

Dương Diệp còn phải tiếp tục ra tay, Phạm Mộng nhưng là che ở Phạm Ly trước, trong mắt tràn đầy cầu xin vẻ.

Dương Diệp nhún vai một cái, sau đó xoay người nhìn về phía cái kia Lý Thanh Y, Lý Thanh Y biến sắc mặt, suất xuất thủ trước, một chưởng đột nhiên đánh về Dương Diệp, một đạo năng lượng chưởng ấn rung động không gian, mang theo từng đạo từng đạo tàn ảnh đánh về Dương Diệp.

Dương Diệp không sử dụng kiếm khí, mà là đấm ra một quyền

Lý Thanh Y cái kia đạo năng lượng chưởng ấn nhất thời bị đánh tan

Lý Thanh Y hoảng hốt, mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện tại trước mặt nàng, đón lấy, một nắm đấm đánh vào bụng của nàng, Lý Thanh Y chợt cảm thấy ngũ tạng lục phủ đều nát, một ngụm tinh huyết phun ra, cả người bay ngược mà ra.

Lý Thanh Y trong lòng kinh hãi cực kỳ, mà lúc này, hắn chỉ cảm thấy trước mắt lóe lên, đón lấy, một cái tay gắt gao trói lại cổ của nàng.

Dương Diệp nhìn Lý Thanh Y, tay chậm rãi dùng sức, nói: "Trước, nếu như không phải ta ra tay, ngươi cùng người phụ nữ kia đã sớm hài cốt không còn. Buồn cười chính là, các ngươi dĩ nhiên ở ta hôn mê lúc muốn bắt ta đi dẫn ra những kia yêu thú. Cái gì gọi là lòng lang dạ sói? Ta cho rằng ngươi chính là!"

Nói, Dương Diệp tay chậm rãi dùng sức, Lý Thanh Y cái kia xinh đẹp khuôn mặt nhất thời tử thanh lên

"Ngươi không thể giết hắn!" Lúc này, xa xa cái kia bị Phạm Mộng đỡ Phạm Ly bỗng nhiên nói.

Dương Diệp lạnh lùng liếc mắt nhìn Phạm Ly, nói: "Ngươi thật sự muốn vui mừng chính mình có một người muội muội, không phải vậy, ngươi đã sớm hóa thành một đống bụi bặm rồi!"

Phạm Ly hít sâu một hơi, nói: "Ta biết, ngươi đối với chúng ta oán khí rất lớn, cũng muốn giết chúng ta, thế nhưng, có thể nhìn ra, ngươi không muốn tiểu mộng bị thương tổn. Thế nhưng, nếu như ngươi giết hắn, thiên cương thành nhất định sẽ đối với ta phạm gia ra tay, lấy thiên cương thành thực lực, ta phạm gia bây giờ quyết không phải là đối thủ của bọn họ!"

"Thiên cương thành?" Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Rất mạnh?"

"Có bán thánh cường giả!" Phạm Ly trầm giọng nói.

"Bán thánh?" Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, nói: "Xem ngươi này tiền đồ, bất quá cái bán thánh cường giả thôi, bọn họ nếu dám tới tìm tiểu mộng phiền phức, diệt sạch chính là!" Hắn ngã: Cũng không phải nói mạnh miệng, cái bán thánh cường giả, hắn vẫn đúng là không có nhìn ở trong mắt

Nghe được Dương Diệp, cái kia Phạm Ly mí mắt giật lên, nhìn trước mắt Dương Diệp, hắn lần thứ nhất có chút khủng hoảng. Bởi vì hắn có thể thấy, trước mắt Dương Diệp không phải ở nói mạnh miệng!

Hắn đến tột cùng là ai? Vì sao trước sẽ lưu lạc tới loại trình độ đó?

Mà chính mình lại đến tột cùng đã làm những gì dĩ nhiên đem cái kinh khủng như thế nhân vào chỗ chết đắc tội

Hắn quay đầu liếc mắt nhìn Phạm Mộng, như Dương Diệp từng nói, lúc này hắn thật sự rất may mắn có Phạm Mộng, bởi vì nếu như không phải hắn, phạm gia có thể sẽ có ngập đầu tai ương!

Dương Diệp chung quy là không giết Lý Thanh Y, bởi vì Phạm Mộng lại vì là Lý Thanh Y cầu xin.

Dương Diệp thả xuống Lý Thanh Y, đi tới Phạm Mộng trước, sau đó nói: “Ta khôi phục thực lực chút, hiện tại, ta phải đi. Lần này, ngươi không muốn ra sơn mạch này, ta cũng phải mang ngươi đi ra ngoài. Ngươi tiếp tục theo các nàng, sớm muộn sẽ bị các nàng hại chết!”

Hắn lúc này, không chỉ có cảnh giới khôi phục lại linh giả cảnh, chính là thân thể cũng khôi phục một chút, lúc này cơ thể hắn cường hãn độ, có thể so với một ít tôn giai huyền thú! Đương nhiên, trong cơ thể hắn kinh mạch vẫn như cũ vẫn là tồn đang vấn đề, điều này cũng không phải hắn lúc này có thể thay đổi, bởi vì phổ thông tử khí căn bản chữa trị không được những kia kinh mạch!

Theo: Đè hắn suy đoán, chí ít cần chân chính Hồng Mông tử khí, mới có thể chữa trị trong cơ thể kinh mạch vấn đề. Tốt vào lúc này hắn coi như không sử dụng kiếm, cũng có lực tự bảo vệ!

Phạm Mộng nhìn về phía Phạm Ly, Phạm Ly gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi!” Nếu như không có ngự thú tông nhúng tay, các nàng lần này mục đích có lẽ có cơ hội đạt thành. Thế nhưng hiện tại, ở mênh mông bên trong dãy núi, có ngự thú tông nhân đang đuổi giết, các nàng một cơ hội nhỏ nhoi đều không, ở lưu lại, không thể nghi ngờ là chịu chết!

“Lý tỷ tỷ, chúng ta cũng cùng đi đi!” Phạm Mộng bỗng nhiên nhìn về phía Lý Thanh Y.

Lý Thanh Y liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu, nói: “Các ngươi đi thôi, dù như thế nào ta cũng muốn chiếm được cái thứ kia.”

“Đi!”

Dương Diệp không có có chần chờ chút nào, lôi kéo Phạm Mộng tay liền đi. Hắn nguyên bản hướng về cái kia Lý Thanh Y còn có một tia hảo cảm, thế nhưng trước chuyện đã xảy ra, làm cho hắn hướng về nữ nhân này hảo cảm trong nháy mắt biến mất không thấy hình bóng.

Phạm Mộng thấp giọng thở dài, cũng không nói gì.

“Đi?”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, “Các ngươi ngày hôm nay cái nào cũng đi không rồi!”

Theo âm thanh này hạ xuống

Rầm rầm rầm

Mặt đất rung động kịch liệt lên, như địa chấn, đón lấy, vô số yêu thú xuất hiện tại Dương Diệp mọi người bốn phía, đem mấy người hoàn toàn vây quanh lên.

Tử Hinh kỵ Hỏa Diễm Sư Tử xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trong tầm mắt.

Lần này, tôn giai yêu thú lại nhiều vài đầu, tổng cộng có chín con tôn giai yêu thú!

Phạm Mộng hai tỷ muội biến sắc mặt, theo bản năng hướng Dương Diệp đến gần rồi chút.

Mà Dương Diệp lúc này vẻ mặt cũng là nghiêm nghị cực kỳ!

Tử Hinh không xem cái kia Lý Thanh Y, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “Tốt thực sự rất tốt, không nghĩ tới ta Tử Hinh dĩ nhiên cũng có mắt vụng về phạm si thời điểm! Cổ kiếm trai đệ tử ra ngoài ở bên ngoài, một giống như đều lưng đeo cái hộp kiếm, tạm thời trên người mang theo cổ kiếm trai tiêu chí, ngoài ra, cổ kiếm trai đệ tử kiếm ý chí ít đều sáu tầng trở lên! Này vài điểm, ngươi một điểm đều không không thể không nói, ngươi thực sự thật can đảm, lại dám giả mạo cổ kiếm trai đệ tử, ngươi liền không sợ bị tru diệt cửu tộc sao?”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Tử Hinh, nói: “Mục tiêu của ngươi là cái kia Lý Thanh Y, ngươi đi tìm hắn đi, ta không ngăn cản ngươi!”

“Kẻ cặn bã!” Tử Hinh đột nhiên phẫn nộ quát: “Bước ngoặt sinh tử, thậm chí ngay cả chính mình người phụ nữ đều vứt bỏ, ngươi quả thực là cái tra nam!”

Dương Diệp bối rối.

“Hôm nay, các ngươi cái cũng đừng nghĩ đi!”

Tử Hinh tay ngọc vung lên, chu vi những kia yêu thú nhất thời một gào thét, sau đó toàn bộ hướng về Dương Diệp Ba người vọt tới!

Vạn thú chạy chồm, kinh thiên động địa!

Đang lúc này, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, đón lấy, Phạm Mộng trong tay kiếm bay ra, ở Dương Diệp mọi người trước mặt mấy trượng nơi quay một vòng, một đạo vòng tròn xuất hiện tại Dương

Diệp mọi người bốn phía!

“Tiến vào này quyển giả tử!”

Dương Diệp âm thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, lạnh lẽo mà sát ý lẫm liệt!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 822: Dương Diệp trong lòng có ma quỷ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

822 chương: Dương Diệp trong lòng có ma quỷ!

“Ngươi hù dọa ta?”

Tử hâm hừ lạnh một tiếng, tay ngọc vung lên, ở sau lưng nàng bảy con tôn giai yêu thú một gào thét, thả người nhảy một cái, đánh về phía Dương Diệp mọi người.

Dương Diệp trong mắt hàn mang lóe lên, đi tới Phạm Mộng phía sau, tay trái vòng lấy Phạm Mộng eo nhỏ, tay phải nắm chặt rồi Phạm Mộng tay phải, tâm niệm khẽ nhúc nhích, cái kia trôi nổi ở phía xa kiếm hóa thành một luồng ánh kiếm bay trở về Phạm Mộng trong tay.

Lần này, không cần Dương Diệp đạo, Phạm Mộng liền biết phải làm sao.

Ở huyền khí cùng kiếm ý gia trì hạ, Phạm Mộng trong tay kiếm bùng nổ ra một đạo rực rỡ ánh kiếm. Rất nhanh, mười mấy con yêu thú tiến vào cái kia trong vòng.

“Chém!”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, Phạm Mộng trường kiếm trong tay bắn nhanh ra một đạo kiếm khí, kiếm khí xẹt qua giữa trường, ‘Xì’ một, mười mấy con yêu thú nhất thời bị chặn ngang chém thành hai nửa!

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Tử Hinh cùng Phạm Ly còn có Lý Thanh Y tròng mắt co rụt lại! Đặc biệt Phạm Ly cùng Lý Thanh Y, lúc này trong lòng hai cô gái khiếp sợ tột đỉnh. Phải biết, những kia yêu thú có thể đều linh giai, lấy Phạm Mộng thực lực, hay là có thể chém giết một hai đầu, nhưng quyết không có thể nào một lần thuấn sát nhiều như vậy, hơn nữa còn là thoải mái như vậy!

Này Dương Diệp đến tột cùng là ai? Lẽ nào hắn đúng là cổ kiếm trai đệ tử?

Lần này, không chỉ có Phạm Ly cùng Lý Thanh Y này nghĩ, chính là cái kia Tử Hinh trong đầu cũng bốc lên này cái ý nghĩ. Phải biết, ở Thanh Châu bên trong, phàm là mạnh mẽ kiếm tu cơ bản đều ở cổ kiếm trai!

Tuy rằng trong lòng có chút nhát, nhưng đối với Tử Hinh tới nói, lúc này đã tên đã lắp vào cung, không phát không được.

Rất nhanh, một con tôn giai yêu thú tiến vào quyển trung, con này tôn giai yêu thú mới vừa vào đi, liền bị một đạo kiếm khí bắn trúng, con này tôn giai yêu thú một gào thét, sau đó bay ngược ra ngoài, nhưng là không có chết, thế nhưng cũng không dễ chịu, bởi vì cái kia một đạo kiếm khí đánh vào nó yếu kém nhất nơi, bởi vậy, tuy rằng không có chết, thế nhưng là cũng bị trọng thương!

Còn lại tôn giai yêu thú cũng là như thế, bị từng đạo từng đạo kiếm khí đánh bay! Ngoại trừ tôn giai yêu thú bất ngờ, còn lại linh giai yêu thú cùng vương giai yêu thú hầu như đều bị một chiêu kiếm thuấn sát!

Không tới một hồi, ở ngoài vòng tròn, chồng chất mấy trăm yêu thú thi thể!

Phạm Ly cùng Lý Thanh Y xem trợn mắt ngoác mồm

Tàn sát, chân chính tàn sát!

Các nàng nguyên bản cảm giác đã đánh giá rất cao Dương Diệp thực lực, thế nhưng đến hiện tại, các nàng mới phát hiện, trước mắt cái này Dương Diệp thực lực, so với các nàng tưởng tượng còn kinh khủng hơn!

Hắn đến tột cùng là ai?

Hai nữ trong đầu không ngừng bồi hồi âm thanh này. Không chỉ có Phạm Ly cùng Lý Thanh Y, cái kia Tử Hinh lúc này cũng bị trước mắt tình cảnh này cho chấn động. Bởi vì hắn kinh hãi phát hiện, những kia kiếm khí đều là có thể đánh vào những kia yêu thú yếu kém nhất vị trí, bởi vậy, ngoại trừ tôn giai yêu thú bởi vì phòng ngự quá dầy mà không bị thuấn sát ở ngoài, còn lại huyền thú cơ bản đều bị thuấn sát!

Hắn là làm thế nào đến?

Tử Hinh kinh ngạc trong lòng không ngớt!

Rất nhanh, Phạm Mộng sắc mặt bắt đầu trắng xám, mà Dương Diệp lông mày tắc cau lên đến.

Một bên, Phạm Ly hai nữ đúng là muốn giúp đỡ, thế nhưng đáng tiếc chính là lúc này các nàng căn bản không thể ra tay, bởi vì trước bị Dương Diệp tàn nhẫn đánh một phen, đến hiện tại hai nữ đều còn cảm giác toàn thân đau đớn!

Ở đánh bay một con tôn giai yêu thú sau, Dương Diệp buông ra Phạm Mộng tay, bởi vì lúc này Phạm Mộng trong cơ thể huyền khí đã bị tiêu hao một quang, đang tiếp tục lấy nàng vì là môi giới, sẽ làm đến thân thể nàng tiêu hao, chuyện này đối với nàng sự phát triển của tương lai cực kỳ bất lợi.

“Ta, ta còn có thể!” Phạm Mộng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, đưa nàng mang tới Phạm Ly cùng Lý Thanh Y bên cạnh, nói: “Ta biết các ngươi còn có lá bài tẩy, các ngươi có thể không cần, thế nhưng, nếu như nha đầu này có chút tốt xấu, tin tưởng ta, ta nhất định để hai người các ngươi đi không ra sơn mạch này!” Nói, Dương Diệp tiếp nhận Phạm Mộng trong tay kiếm, sau đó xoay người hướng đi cái kia Tử Hinh.

“Ở trong mắt hắn, ngươi ta tính gộp lại, còn không bằng muội muội ngươi một đầu ngón tay trọng yếu!” Lý Thanh Y trên mặt mang theo một tia cay đắng, hắn đã từng cũng là thiên chi kiêu nữ, ở phạm vi mấy trăm ngàn dặm bên trong, vẫn không có bị người như vậy đối xử quá.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó kéo Phạm Mộng tay, Dương Diệp hướng về Phạm Mộng coi trọng như thế, hướng về phạm gia cùng Phạm Mộng tới nói, xem như là một chuyện tốt, dù sao Dương Diệp lúc này triển hiện ra thực lực, cái kia chứng minh hắn tuyệt không phải người bình thường, hơn nữa hắn vẫn là một tên kiếm tu, vừa vặn Phạm Mộng lại là kiếm tu, vì lẽ đó, hướng về Phạm Mộng tới nói, này không thể nghi ngờ là một cái to lớn cơ duyên!

Tuy rằng chết rồi rất nhiều yêu thú, thế nhưng lúc này giữa trường như trước còn có thật nhiều yêu thú, bất quá những này yêu thú cũng không xông lên, mà là toàn bộ đình chỉ tại chỗ, đề phòng nhìn Dương Diệp. Không thể nghi ngờ, trước Dương Diệp tàn sát những kia yêu thú lúc, cho những này tiếp tục sống sót yêu thú tạo thành rất lớn xung kích!

Đột nhiên, một con tôn giai bạch viên gầm lên giận dữ, đón lấy, thả người nhảy một cái, như là một toà núi nhỏ ép hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, thủ đoạn xoay một cái, chân phải đột nhiên một tháp, mượn mặt đất truyền đến lực đạo, cả người hắn bắn lên, sau đó tay oản hơi động, trường kiếm bắn nhanh ra

Một đạo tiếng xé gió vang lên, trường kiếm mang theo một đạo tàn ảnh tự cái kia bạch viên cái mông hoa cúc nơi xuyên thủng qua sau đó tự nó trước ngực bay ra, một đạo máu tươi tự nó trước ngực bắn nhanh mà lên!

“Gào!”

Bạch viên to lớn hai mắt kịch liệt co rụt lại, phát sinh một đạo kinh thiên động địa kêu lên thê lương thảm thiết thanh. Mà đang lúc này, một nắm đấm đánh vào bụng của nó

Dương Diệp nắm đấm cùng bạch viên thân thể so ra, lại như là con kiến cùng nhân loại hình thể thế nhưng chính là này cái nho nhỏ nắm đấm, nhưng là làm cho cái kia bạch viên trực tiếp bay ngược ra ngoài, ở đánh ngã một đám lớn cổ thụ sau, bạch viên đập ầm ầm lạc ở trên mặt đất

Một quyền đánh bay bạch viên, Dương Diệp cũng không thừa thắng xông lên, bởi vì hắn trong cơ thể mình cũng xuất hiện không khỏe. Hắn tuy rằng không có sử dụng kiếm khí, chỉ là vận dụng sức mạnh thân thể, thế nhưng, hắn lúc này thân thể vẫn không tính là hoàn toàn khôi phục, bởi vậy, quá độ sử dụng sức mạnh thân thể, vẫn là sẽ làm thân thể hắn không chịu nổi!

Lại như giờ khắc này, hắn mơ hồ cảm giác ngũ tạng lục phủ ở mơ hồ làm đau rồi!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Tử Hinh gắt gao nhìn Dương Diệp.

Phạm Ly cùng Lý Thanh Y cũng nhìn về phía Dương Diệp, các nàng cũng muốn biết cái vấn đề này.

“Cổ kiếm trai!” Dương Diệp thuận miệng nói, tuy rằng không quen biết này cái gì cổ kiếm trai, thế nhưng này cổ kiếm trai ở Thanh Châu thật rất lợi hại tựa như, vừa như vậy, hắn không ngại kéo xuống da hổ!

“Ngươi khi ta ba tuổi đứa nhỏ sao?” Tử Hinh trầm giọng nói: “Ngươi căn bản không cổ kiếm trai thân phận kiếm bài, cũng không đạt đến kiếm ý sáu tầng!”

“Có phải là ta lấy ra cổ kiếm trai thân phận kiếm bài, ngươi liền muốn quỳ xuống nói xin lỗi cho ta, cầu ta bỏ qua cho ngươi?” Dương Diệp đưa tay một chiêu, trường kiếm bay trở về trong tay hắn, sau đó nhấc theo kiếm hướng đi Tử Hinh.

Tử Hinh lạnh lùng nói: “Ngươi có biết, giả mạo cổ kiếm trai kết cục là cái gì? Đã từng có một người giả mạo cổ kiếm trai đệ tử, bị cổ kiếm trai chín phong đệ tử truy sát ba ngày ba đêm, cuối cùng, cái kia không chỉ có thần hồn câu diệt, hơn nữa cửu tộc đều bị diệt. Ngươi lại có biết thực lực của người kia? Cái kia lúc đó nhưng là lĩnh ngộ hai loại ý cảnh, tạm thời đều đạt đến thiên giai, đồng thời bản thân cảnh giới còn đạt đến bán thánh cảnh!”

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé đánh, này cổ kiếm trai coi là thật là bá đạo a! Chính mình lần này thật lại chọc cái họa a

Bất quá vào lúc này, muốn phủ nhận cũng không kịp, bởi vậy, hắn lại nói: “Nói rồi là chính là, ngươi từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy?”

Nói xong, Dương Diệp đề trường kiếm trong tay hướng về Tử Hinh vọt tới, bất quá còn đi chưa được mấy bước, một con tôn giai yêu thú liền che ở trước mặt hắn. Vị này giai yêu thú hình thể không cái kia bạch viên lớn, chỉ có người bình thường một hai lần, toàn thân che kín vảy màu đen, hình dạng như trâu, nhưng hai chân nhưng là như chân người, khá có chút quái dị!

“Là mặc giáp tê giác, cẩn thận” một bên, Phạm Mộng lên tiếng nhắc nhở: “Chúng nó bì phi thường hậu, rất nại đánh!”

Dương Diệp gật gật đầu, ánh mắt tại này mặc giáp tê giác trên người nhìn lướt qua, cuối cùng, ánh mắt của hắn dừng lại ở mặc giáp tê giác hai mắt trên. Hắn không chần chờ, lập tức ra tay, thân hình hơi động, đi tới cái kia mặc giáp tê giác trước, sau đó trường kiếm trong tay đột nhiên quét về phía cái kia mặc giáp tê giác hai mắt, tốc độ cực nhanh, như thế một tia chớp xẹt qua!

Nhưng, đang lúc này, cái kia Tử Hinh nhưng là đột nhiên xuất hiện tại mặc giáp tê giác trên người, đón lấy, cái kia mặc giáp tê giác cơ thể hơi phiến diện, Dương Diệp tay cái kia nguyên bản bổ về phía nó hai mắt kiếm nhất thời chém vào mặc giáp tê giác cái kia vảy trên, một áng lửa lóe qua

Dương Diệp trong tay kiếm trực tiếp hóa thành mảnh vỡ, mà Dương Diệp cũng bị này nguồn sức mạnh chấn động hướng sau liền lùi mấy bước!

“Là nhân thú hợp nhất!” Một bên, Lý Thanh Y đột nhiên lên tiếng, “Hắn đã cùng này mặc giáp tê giác tâm ý tương thông, các nàng hợp thể, có thể phát huy ra mấy lần sức chiến đấu!”

Đang lúc này, cái kia mặc giáp tê giác đột nhiên gầm lên giận dữ, một đạo giống như thần lôi nổ vang thanh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp mấy trong tai người, Dương Diệp mấy người nhất thời đầu váng mắt hoa. Dương Diệp trong lòng cả kinh, vội vã vẫy vẫy đầu, dùng huyền khí niêm phong lại hai lỗ tai của chính mình, mà chính là này nháy mắt, cái kia mặc giáp tê giác đã xuất hiện tại trước mặt hắn, sau đó một cái tê giác giác đâm tới đầu hắn trước!

“Muốn chết!”

Dương Diệp một gầm lên, nắm đấm đột nhiên đánh vào cái kia tê giác giác bên trên.

Tê giác giác trực tiếp gãy vỡ bay ra ngoài, mà cái kia mặc giáp tê giác thì bị Dương Diệp nắm đấm bên trong sức mạnh lớn chấn động liên tiếp lui về phía sau, bất quá Dương Diệp cũng hướng sau liền lùi lại chừng mười bộ!

“Giết!”

Ngồi ở mặc giáp tê giác trên người Tử Hinh đột nhiên tay ngọc vung lên, một đạo kỳ dị cuộn sóng tự trong tay nàng rung động mà ra, đón lấy, chu vi những kia yêu thú gào thét lên, ở bắt lấy toàn bộ hướng về Dương Diệp mọi người vọt tới!

Dương Diệp trong mắt loé ra một dữ tợn, chân phải đột nhiên đạp xuống mặt đất, cả người bắn ra mà ra, cái kia Tử Hinh hơi thay đổi sắc mặt, sau đó vỗ vỗ mặc giáp tê giác phía sau lưng, người sau rít lên một tiếng, hướng về Dương Diệp đâm đến.

“Chém!”

Dương Diệp cũng chỉ đối với mặc giáp tê giác đột nhiên vạch một cái, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên

Tương xứng kiếm khí bổ vào cái kia mặc giáp tê giác trên người lúc, cái kia mặc giáp tê giác vảy giáp liền như là đậu hũ, bị tia kiếm khí kia dễ như ăn cháo liền phách ra, nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Tử Hinh thay đổi sắc mặt, thân hình lóe lên, rơi xuống một bên.

Kiếm khí tự mặc giáp tê giác trong cơ thể chợt lóe lên, mặc giáp tê giác trực tiếp bị đánh thành hai nửa!

Tử Hinh thay đổi sắc mặt, tay phải một chiêu, xa xa cái kia Hỏa Diễm Sư Tử lập tức hướng nàng chạy tới, mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt nàng, sau đó, một cái tay trói lại cổ của nàng!

“Để ngươi những kia yêu thú dừng lại!” Dương Diệp lạnh lùng nói.

“Thả ta, không phải vậy ngươi cái kia ba người phụ nữ đều phải chết!” Tử Hinh tử nhìn chòng chọc Dương Diệp, trong mắt nhưng là không có một chút nào vẻ sợ hãi, bởi vì cái kia Lý Thanh Y ba nữ lúc này đang bị yêu thú vây công, ba nữ chẳng mấy chốc sẽ chôn thây yêu thú trong bụng!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một dữ tợn, hữu tay nắm lấy Tử Hinh cánh tay phải, Tử Hinh cả kinh, nói: “Ngươi muốn làm thập”

Hắn còn chưa có nói xong, Dương Diệp đột nhiên đột nhiên dùng sức, Tử Hinh cái kia cả nhánh cánh tay phải liền trực tiếp bị hắn kéo xuống

Huyết như cột nước

“Trong lòng hắn có ma quỷ”

Một bên, Lý Thanh Y thấp giọng nói một câu.

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 823: Dương Diệp là thổ phỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

823 chương: Dương Diệp là thổ phỉ!

“A...”

Khăn che mặt bên dưới, truyền đến Tử Hinh tiếng kêu thảm thiết thê lương. Nơi vai phải truyền đến đau nhức, làm cho suýt chút nữa trực tiếp ngất đi, hắn sợ hãi nhìn Dương Diệp, hắn căn bản không nghĩ tới, trước mắt nam tử này dĩ nhiên trực tiếp liền đem hắn cánh tay phải cho kéo xuống.

Hắn là ma quỷ sao?

Tử Hinh trong nội tâm, thật sự sợ hãi.

Dương Diệp tới gần Tử Hinh, nói: “Nếu như sau đó tiểu cô nương kia chịu đến một điểm thương tổn, ta sẽ đưa ngươi tứ chi đều kéo xuống đến, ngươi có muốn hay không đánh cuộc một keo?”

Tử Hinh nào dám đánh cược? Lúc này quát: “Dừng lại!”

Theo Tử Hinh âm thanh hạ xuống, chu vi những kia yêu thú nhất thời ngừng lại, điều này làm cho Phạm Ly cùng cái kia Lý Thanh Y trong lòng thở phào nhẹ nhõm. Chu vi những kia yêu thú tuy rằng đại thể đều chỉ là vương giả cảnh cùng linh giả cảnh, thế nhưng dù sao số lượng nhiều a, thêm vào trước các nàng lại bị Dương Diệp đánh một trận, bởi vậy, đang đối mặt những này yêu thú lúc, các nàng đã sắp lực bất tòng tâm.

Cũng may Dương Diệp nắm lấy cái kia Tử Hinh... Chỉ là khi các nàng nhìn thấy cái kia Tử Hinh kết cục lúc, trong lòng hai cô gái đồng thời run lên, lúc này, hai nữ không hẹn mà cùng nhìn về phía Phạm Mộng. Hai nữ biết, nếu như không phải trước mắt cái tiểu nha đầu này, hai người bọn họ kết cục e sợ so với cái kia Tử Hinh không khá hơn bao nhiêu!

Này Dương Diệp, căn bản không phải một người thương hương tiếc ngọc!

Dương Diệp mang theo Tử Hinh đi tới Phạm Ly cùng Lý Thanh Y trước mặt, nói: “Nhìn hắn, đừng làm cho hắn chết rồi!” Tuy rằng hắn hạn chế này Tử Hinh, thế nhưng chu vi những kia yêu thú nhưng là không rút đi, mà là ở một bên không ngừng gào thét, thời khắc chuẩn bị xông lên.

Hắn tuy rằng không sợ những này yêu thú, thế nhưng là không muốn phiền phức, bởi vì số lượng thực sự là quá hơn nhiều, thêm vào hắn lúc này không có thể sử dụng huyền khí, càng không thể quá độ sử dụng sức mạnh thân thể, bởi vậy, nắm này Tử Hinh tới mở đường là không thể tốt hơn rồi!

Có Tử Hinh mở đường, chu vi những kia yêu thú nhất thời trở thành chúng nó bảo tiêu, một đường đến, bọn họ đều không gặp phải cái gì yêu thú mạnh mẽ. Coi như có, ở Tử Hinh đàm phán cùng giao thiệp hạ, bọn họ cũng thuận lợi liền qua ải.

“Ta nghĩ cùng ngươi nói chuyện!”

Lúc này, Lý Thanh Y bỗng nhiên đi tới Dương Diệp trước đạo

“Làm người, phải tự biết mình!” Dương Diệp nói: “Số một, ta cùng ngươi không phải rất quen, cũng không muốn cùng ngươi nói chuyện gì; Thứ hai, ta biết ngươi muốn nói gì. Ngươi muốn đi cái kia cái gì linh viên sơn, ta sẽ không ngăn ngươi, nhưng ta sẽ không cùng ngươi đi.”

“Nếu như ta lấy ra ngươi động lòng thù lao đây?” Lý Thanh Y đạo

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ngươi sẽ không có ta động lòng đồ vật, nhiều lắm là có ta hiện nay thứ cần thiết. Có thể ta rất cần, tỷ như siêu phẩm năng lượng thạch, ta hiện tại liền rất cần, nhưng ta vẫn là sẽ không cùng ngươi đi.”

“Tại sao?” Lý Thanh Y trầm giọng nói.

Dương Diệp không nói gì, mà là hướng về xa xa mênh mông sơn mạch liếc mắt nhìn, trong mắt có vẻ nghiêm túc. Dãy núi kia nơi sâu xa, để hắn cảm giác được cảm giác nguy hiểm. Hắn thời đỉnh cao thực lực, coi như là cao cấp bán thánh hắn bất sợ, thế nhưng, này cũng không có nghĩa là hắn liền vô địch rồi.

Bên trong dãy núi kia để hắn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm, này chứng minh, bên trong khả năng có này nhân vật khủng bố!

Điều này làm cho Dương Diệp triệt để thu hồi đối với linh giới sự coi thường, hắn hiện tại vừa tới thế giới này, căn bản không tiếp xúc được thế giới này những thiên tài đó cùng cường giả, bởi vậy, vừa bắt đầu để hắn có một loại này linh giới cũng chỉ đến như thế ý nghĩ. Thế nhưng hắn hiện tại phát hiện, thế giới này, xa hoàn toàn không phải trước hắn nghĩ tới như vậy không thể tả!

Khinh địch là sẽ để cho mình trả giá nặng nề! Đạo lý này Dương Diệp tự nhiên rõ ràng, bởi vậy, hắn hiện tại chân chính bãi chính tâm thái của chính mình!

Thấy Dương Diệp trầm mặc, Lý Thanh Y lại nói: "Lấy thực lực của ngươi, thêm vào chúng ta hiện tại lại có cái kia ngự thú tông nữ nhân, chúng ta đi linh viên sơn, căn bản không có có chút khó khăn gì."

Dương Diệp nhưng là không để ý tí nào hắn, mà là đi tới cái kia Tử Hinh trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp, Tử Hinh mí mắt giật lên, theo bản năng hướng lùi về sau một bước. Đối với người đàn ông trước mắt này, hắn là chân chính có hiệu sợ hãi.

Dương Diệp đưa tay ra, nói: "Siêu phẩm năng lượng thạch, còn có cái kia cái gì tôn giai nội đan, toàn bộ giao ra đây!" Trước hắn mạnh mẽ vận dụng sức mạnh thân thể cùng kiếm khí, điều này làm cho trong cơ thể hắn kinh mạch cùng thân thể xuất hiện lần nữa có nhiều vấn đề, bởi vậy, hắn gấp cần đại lượng năng lượng thạch đến trị liệu!

Chúng nữ... Này Dương Diệp là thổ phỉ sao?

Thấy Tử Hinh sửng sốt, Dương Diệp hơi nhướng mày, nói: "Làm sao, muốn chính ta tự mình đến sưu?"

Tử Hinh phục hồi tinh thần lại, hắn liếc mắt nhìn Dương Diệp, rất không cam tâm lấy ra chính mình nạp giới. Dương Diệp tiếp nhận nạp giới, lực lượng tinh thần thẩm thấu mà vào, tương xứng điều tra rõ đồ vật bên trong lúc, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười. Bên trong còn có sắp tới hơn một ngàn siêu phẩm năng lượng thạch, tôn giai nội đan cũng còn có hơn 100 viên!

Những này không chỉ có để hắn có thể ngắn ngủi chữa trị thương thế bên trong cơ thể, vẫn có thể để hắn tạm thời tăng lên tới linh giả cảnh trung phẩm rồi!

Ở chúng nữ trong ánh mắt, hắn cầm lấy mấy khối siêu phẩm năng lượng thạch liền dồn vào trong miệng đi. Cái kia Phạm Ly cùng Lý Thanh Y cũng còn tốt, bởi vì các nàng đã sớm gặp, thế nhưng cái kia Tử Hinh nhưng là trợn to hai mắt, một bộ vẻ mặt khó mà tin được.

Sau một canh giờ, Dương Diệp trong cơ thể dễ chịu hơn nhiều, cùng lúc đó, hắn cũng lên cấp đến linh giả cảnh trung phẩm!

"Dương Diệp!" Phạm Mộng đột nhiên chạy đến Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: "Ngươi là làm sao để kiếm kia chính mình phi? Nó ở trong tay ta, đều không sẽ chính mình phi đây!" Đối với Dương Diệp cái kia hoa lệ ngự kiếm thuật, hắn nhưng là mơ ước hồi lâu. Hiện tại không có phiền toái gì, hắn vội vã chạy tới hỏi dò.

“Ngươi muốn học?” Dương Diệp cười nói.

Phạm Mộng liền vội vàng gật đầu, nói: “Nghĩ, rất nghĩ, phi thường hy vọng!”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Đây là ngự kiếm thuật, chính là năm đó...” Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, nụ cười trên mặt cũng là chậm rãi thu lại lên.

Ngự kiếm thuật, là năm đó Mạc Lão tặng cho...

Mạc Lão, Lục Ngôn, Từ Thiên Dạ, Thánh địa Thánh chủ, Hà Chí Tôn, Tần Bất Phàm, Tiểu Anh... Từng cái từng cái nhân ở Dương Diệp trong đầu không ngừng lóe qua. Trong những người này, rất nhiều đã từng đều là kẻ địch của hắn, thế nhưng ở thời khắc sống còn, mọi người nhưng là đồng tâm hiệp lực cùng nhau liên thủ đối kháng thiên đạo chi nhãn!

Có thể nói, không những người kia hi sinh, hắn Dương Diệp cũng không sống nổi. Trảm thiên bạt kiếm thuật là rất mạnh, thế nhưng, nếu như không phải thiên đạo chi nhãn bị bọn họ lấy tự bạo phương thức trọng thương, hắn coi như đạt đến thánh giả cảnh, e sợ cũng chém không được thiên đạo chi nhãn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, trong mắt có lạnh lẽo sát ý.

“Ngươi, ngươi làm sao?” Nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt không quen, trên người toả ra ác liệt sát ý, Phạm Mộng nghẹ giọng hỏi.

Mà một bên Lý Thanh Y ba nữ tắc hướng lùi về sau một chút, chỉ lo Dương Diệp động thủ giết người.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, lắc lắc đầu, nói: “Không có cái gì, nhớ tới trước đây một chuyện. Này ngự kiếm thuật ngươi nếu là muốn học, ta có thể dạy ngươi, ngươi tinh thông sau khi, coi như ngươi đạt đến bán thánh đều có tác dụng lớn!” Hắn đúng là không có đạo giả, này ngự kiếm thuật tu luyện tới cực hạn, vậy cũng là điều khiển chí ít hơn vạn chuôi huyền kiếm!

“Ngươi, ngươi thật sự đồng ý dạy ta?” Phạm Mộng mở to hai mắt nhìn Dương Diệp, trong thanh âm mang theo hưng phấn cùng kinh hỉ.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên!”

Nghe được Dương Diệp, Phạm Mộng hai tay vỗ một cái, cao hứng nhảy lên, mà một bên Phạm Ly trên mặt cũng có sắc mặt vui mừng. Ở Thanh Châu, kiếm kỹ cơ bản đều bị cổ kiếm trai chưởng khống, đặc biệt loại kia khá một chút kiếm kỹ, bởi vậy, hắn phạm gia mặc dù có chút tài lực, thế nhưng vẫn như cũ không mua được loại kia khá một chút kiếm kỹ!

Dương Diệp triển khai kiếm kỹ kia vừa nhìn sẽ bất phàm, Dương Diệp đồng ý giáo Phạm Mộng, đôi này: Chuyện này đối với Phạm Mộng tới nói không thể nghi ngờ là một cái đại đại cơ duyên, hắn làm tỷ tỷ tự nhiên là cao hứng.

Truyền thụ Phạm Mộng ngự kiếm thuật trong quá trình, Dương Diệp phát hiện, này Phạm Mộng kiếm đạo thiên phú kỳ thực cũng không yếu, sở dĩ đến hiện tại còn chỉ là kiếm ý bốn tầng, chủ yếu hay là bởi vì thiếu hụt thực chiến cùng thời khắc sống còn chiến đấu!

Bị nuôi nhốt lên con cọp, khả năng còn không bằng một con dã ngoại chó hoang!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía một bên Phạm Ly, nói: “Ngươi tới!”

Nghe được Dương Diệp, Phạm Ly mí mắt giật lên, cái kia Phạm Mộng càng là ánh mắt lộ ra cầu xin vẻ, hắn là chỉ lo Dương Diệp lại muốn đánh tỷ tỷ nàng.

Nhìn thấy Phạm Mộng vẻ mặt, Dương Diệp có chút buồn cười lắc lắc đầu, nói: “Coi như xem ở ngươi trên mặt, ta bất sẽ ở đánh hắn! Ta chỉ là muốn cùng nàng bàn giao một ít chuyện!” Nói, hắn đi tới một bên, Phạm Ly do dự hạ, sau đó đi theo. Dương Diệp nếu là muốn ra tay đối phó hắn, hắn căn bản không sức hoàn thủ!

Phạm Mộng có chút bận tâm xem tỷ tỷ mình, nhưng nàng vẫn là không có lựa chọn theo sau.

Đi rồi vài chục trượng, Dương Diệp ngừng lại, nói: “Phạm Mộng kiếm đạo thiên phú rất tốt, chỉ là tính cách của nàng thực sự là có chút quá nhu nhược, hơn nữa rất ít thực chiến, tiếp tục như vậy, kiếm đạo của nàng thiên phú sẽ bị hắn làm hao mòn quang!”

“Xin ngươi thu hắn làm đồ đệ!” Phạm Ly đột nhiên quay về Dương Diệp thi lễ một cái.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta sẽ dạy nàng, nhưng sẽ không thu hắn làm đồ đệ, hơn nữa, lần này ra sơn mạch này sau khi, ta liền sẽ rời đi. Ta bất có thể mang theo hắn, theo ta, rất nguy hiểm, ngươi nên rõ ràng!”

Phạm Ly nói: “Hắn lưu lại thành Thiên Phong, nguy hiểm hơn! Cho nên ta muốn cho hắn gia nhập cổ kiếm trai, chính là hi vọng hắn có thể có được cổ kiếm trai che chở, nhưng đáng tiếc, hắn không đạt tới cổ kiếm trai thu nhân yêu cầu...”

“Là cái kia Diệp gia duyên cớ?” Dương Diệp cau mày nói.

Phạm Ly gật gật đầu, nói: “Nếu như là chỉ bằng vào cái Diệp gia, ta phạm gia cá chết lưới rách, hắn Diệp gia vẫn là không đành bắt nạt ta phạm gia, thế nhưng, bọn họ Diệp gia không biết làm sao liên lụy đoạn đao sơn trang, này đoạn đao sơn trang là bạch ngân giai thế lực, có chúng nó giúp đỡ Diệp gia, ta phạm gia căn bản là không có cách chống lại! Lần này ta cùng Lý Thanh Y tới đây Đoạn Thiên sơn mạch, chính là muốn cho hắn đứng ra đi cùng đoạn đao sơn trang giao thiệp, thế nhưng...”

“Ngươi muốn lợi dụng ta đi giúp ngươi đối phó cái kia Diệp gia cùng đoạn đao sơn trang?” Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Phạm Ly, ánh mắt lạnh lùng.

Phạm Ly trong lòng cả kinh, vội vã lắc lắc đầu, nói: “Không đành hy vọng xa vời, ta chỉ hy vọng ngươi có thể giúp đỡ tiểu mộng!”

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rít chói tai thanh, đón lấy, chừng mười chỉ màu đen cự điêu xuất hiện tại Dương Diệp mọi người đỉnh đầu.

Mỗi một con cự điêu đều tôn giai thượng phẩm!

“Là ngự thú tông nhân!”

Một bên, Lý Thanh Y thất thanh nói.

“Từ sư bá!” Mà cái kia Tử Hinh nhưng là đại hỉ.

Rất nhanh, một ông già cùng mười tên người trung niên xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trước.

Dương Diệp tròng mắt thu nhỏ lại, mà hắn bên cạnh cái kia Phạm Ly tắc sắc mặt trong phút chốc biến thành màu trắng.

Bởi vì người lão giả này là hoàng giả cảnh!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 824: Ta chiêu kiếm này, từng chém nát thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

824 chương: Ta chiêu kiếm này, từng chém nát thiên!

Ngoại trừ ông lão là hoàng giả ngoại cảnh, còn lại mười tên người trung niên cũng toàn bộ đều là Tôn giả cảnh thượng phẩm!

Nhìn thấy cái này đội hình, Phạm Ly cùng Phạm Mộng song phương lúc tuyệt vọng lên. Hắn Dương Diệp rất mạnh, thế nhưng, các nàng không cho là Dương Diệp có thể chiến thắng một tên hoàng giả cảnh cùng mười tên Tôn giả cảnh thượng phẩm cường giả. Muốn, Dương Diệp lúc này bất quá là linh giả cảnh trung phẩm mà thôi.

Cái kia Lý Thanh Y sắc mặt cũng là có chút khó coi, thiên cương thành cùng ngự thú tông là tử địch, đối phương căn bản không buông tha hắn, mà hắn nếu là rơi trong tay đối phương, kết cục tuyệt đối sẽ không được!

Dương Diệp cùng Phạm Ly lùi tới Tử Hinh bên cạnh, cùng lúc đó, cổ sao xuất hiện tại Dương Diệp trong tay. Đối mặt hoàng giả cảnh cường giả, một giống như kiếm khí cùng kiếm kỹ căn bản dùng, tuy rằng triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật có thể sẽ mang đến cho hắn hậu quả cực kỳ nghiêm trọng, thế nhưng vào giờ phút này, hắn cái nào còn quan tâm được nhiều như vậy?

Ông lão ánh mắt ở Dương Diệp cấp trên thân thể người từng cái đảo qua, cuối cùng rơi Tử Hinh trên người, khi thấy Tử Hinh cánh tay phải không gặp lúc, ông lão sắc mặt nhất thời dữ tợn lên, “Là ai làm?”

{+} tiểu thuyết..

“Ta làm!”

Dương Diệp việc đáng làm thì phải làm đứng dậy, đây căn bản dao động không được, cũng không cần thiết dao động.

“Ngươi thật can đảm, lại dám đụng đến ta ngự thú tông nhân!” Một luồng sát ý tự ông lão trong cơ thể tuôn ra ép hướng về phía Dương Diệp mọi người.

Bất quá khi này cỗ sát ý đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, này cỗ sát ý nhất thời biến mất tăm hơi đùa giỡn, hắn Dương Diệp giết nhân biết bao nhiều? Người lão giả này sát ý đối với hắn mà nói, chính là trò trẻ con!

Nhìn thấy tình cảnh này, ông lão cả kinh, hắn không nghĩ tới sát ý dĩ nhiên với trước mắt cái này chỉ là linh giả cảnh huyền giả không có tác dụng! Điều này làm cho hắn vừa thẹn vừa giận, liền muốn động thủ, mà lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Lý Thanh Y âm thanh, “Ngươi yếu động thủ, ngươi cháu gái này mệnh sẽ phải qua đời ở đó rồi!”

Ông lão nghe tiếng nhìn tới, chỉ thấy Lý Thanh Y tay trói lại Tử Hinh cái cổ.

“Ngươi dám!” Ông lão giận dữ.

Lý Thanh Y hừ lạnh một tiếng, đạo ngươi xem ta có dám hay không!" Nói, tay hơi dùng sức, cái kia Tử Hinh hai mắt nhất thời trợn tròn lên.

“Kim tuyến xà!”

Đang lúc này, ông lão đột nhiên nói ra một câu.

Dương Diệp mọi người đại đại không rõ, mà đúng vào lúc này, mấy đạo kim quang đột nhiên tự cái kia Tử Hinh trong cơ thể bắn mạnh mà ra, đánh vào cái kia Lý Thanh Y trên người, Lý Thanh Y ‘A’ một, tay lỏng ra, sau đó hướng sau liên tục rút lui, đón lấy, hắn bàn tay phải đột nhiên vung nhanh

Lúc này, mọi người mới, cái kia mấy đạo kim quang hóa ra là mấy cái nhỏ như ngón tay màu vàng con rắn nhỏ!

Mà cái kia Lý Thanh Y lúc này sắc mặt đột nhiên tử thanh lên!

Trúng độc rồi!

Lý Thanh Y thay đổi sắc mặt, vội vã lấy ra mấy viên đan dược cho nuốt xuống, mà lúc này cái kia Tử Hinh cũng đã đến ông lão kia mọi người bên cạnh.

"Này kim tuyến xà độc chí âm chí hàn, coi như là hoàng giả cảnh cường giả cũng không nhất định có thể vượt qua." Tử Hinh nói đến đây, đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, đạo nguyên bản ta muốn đối phó hắn, nhưng đáng tiếc coi như là ta bị hạn chế, hắn đối với ta cũng đề phòng rất sâu, vẫn không có cơ hội. Đã như vậy, vậy cũng chỉ có tiện nghi ngươi lý lớn hơn! Chỉ là đáng tiếc, không nghĩ tới trên người ngươi dĩ nhiên mang theo nhiều như vậy giải độc đan dược!"

Dương Diệp đưa tay một chiêu, Phạm Mộng trong tay kiếm bay đến trong tay hắn, sau đó nói hướng về sơn mạch nơi sâu xa chạy!"

“Ngươi đây?” Phạm Mộng vội vàng nói.

“Ta rất nhanh sẽ theo tới!”

Nói, Dương Diệp nhìn về phía Phạm Ly, người sau hơi trầm ngâm, sau đó lôi kéo Phạm Ly cùng Lý Thanh Y xoay người hướng về sơn mạch nơi sâu xa chạy đi.

“Chạy?” Ông lão cười gằn một, “Thực sự buồn cười đến cực điểm!” Nói, hắn liền muốn động thủ.

Lúc này, cái kia Tử Hinh bỗng nhiên nói từ sư bá, người này thực lực không tầm thường, trước từng một chiêu kiếm thuấn sát quá tôn giai yêu thú, bao quát ta mặc giáp tê giác!"

Thuấn sát tôn giai yêu thú!

Ông lão mí mắt giật lên, trong mắt sự coi thường thiếu rất nhiều, đạo ngươi là người phương nào!"

Dương Diệp đem kiếm chậm rãi xen vào cổ sao, này kiếm tuy rằng không phải đạo giai, thế nhưng cũng là thiên giai thượng phẩm, lấy hắn bây giờ hướng về trảm thiên bạt kiếm thuật lực chưởng khống, muốn dùng thiên giai thượng phẩm kiếm triển khai một lần trảm thiên bạt kiếm thuật vẫn là có thể, chỉ là uy lực kia nhất định sẽ kém xa đạo giai, hơn nữa chỉ có thể triển khai một lần trảm thiên bạt kiếm thuật, pháp chồng chất!

Đem kiếm xen vào cổ sao sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía ông lão kia, đạo cổ kiếm trai, Thiên Kiếm phong, thánh giả cảnh lấy dưới đệ nhất nhân chính là ta!" Hắn đúng là không lớn hy vọng triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật, bởi vì quỷ sẽ tạo thành hậu quả? Bởi vậy, hắn cũng chỉ có thể giật nhẹ cổ kiếm trai tấm này da hổ, hy vọng có thể đem đối phương doạ lui!

Không đánh mà thắng chi tử Binh mới là thượng sách a!

Cổ kiếm trai!

Nghe được ba chữ này, ông lão cùng phía sau hắn mười vị người trung niên thay đổi sắc mặt, ông lão thất thanh nói ngươi, ngươi là cổ kiếm trai đệ tử "

Cổ kiếm trai nhưng là bạch kim giai thế lực, hướng về loại kia thế lực tới nói, muốn tiêu diệt ngự thú tông thật sự chỉ là trong nháy mắt sự tình. Khi biết được Dương Diệp là cổ kiếm trai đệ tử lúc, người lão giả này mấy trong lòng người nhất thời hoảng rồi, đắc tội cổ kiếm trai đệ tử, Cái kia là muốn chết sao? Ông lão hai tay cũng bắt đầu chiến.

"Hắn không phải cổ kiếm trai!" Nhìn thấy sư bá mọi người dáng dấp như vậy, cái kia Tử Hinh vội vàng nói cổ kiếm trai đệ tử ra ngoài đều lưng đeo cái hộp kiếm, đeo cổ kiếm trai thân phận tượng trưng, tạm thời kiếm ý chí ít đều sáu tầng trở lên, mà hắn như thế đều không phù hợp. Vì lẽ đó, hắn căn bản không phải cổ kiếm trai đệ tử!"

Nghe được Tử Hinh, ông lão mọi người bình tĩnh lại, bọn họ quan sát tỉ mỉ hạ Dương Diệp, Dương Diệp quả nhiên như thế đều không phù hợp. Ông lão sắc mặt lúc này trở nên âm trầm, “Tốt rất tốt, không nghĩ tới cõi đời này vẫn còn có nhân dám giả mạo cổ kiếm trai đệ tử, không thể không nói, lá gan của ngươi so với ta tưởng tượng còn muốn lớn hơn!”

Dương Diệp tay phải nắm chặt rồi chuôi kiếm, đạo ngã nói một câu nói thật, ta chiêu kiếm này rất mạnh, đã từng ngay cả trời cũng chém nát quá. Nếu không như vậy, các ngươi rời đi, chiêu kiếm này ta liền không rút, mọi người sau này nói không chắc còn có muốn gặp thời điểm, không phải vậy, ta chiêu kiếm này nhổ ra, mọi người khả năng liền muốn âm dương hai cách!"

“Rất mạnh? Ngay cả trời cũng chém nát quá? Âm dương hai cách? Ha ha”

Ông lão mọi người bắt đầu cười lớn, liền cái kia Tử Hinh trong mắt đều xuất hiện một chút ý cười, hiển nhiên, Dương Diệp câu nói này đem bọn họ đậu đến.

“Vì ta nói thật lúc cũng không ai tin đây?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, cho rằng làm người có chút thất bại, dù sao hắn nhưng là hiếm thấy đối với kẻ địch này thành thực.

“Được rồi, tốc độ giải quyết hắn, chúng ta tốt đi bắt cái kia Lý Thanh Y!”

Ông lão đình chỉ tiếng cười, sau đó hướng đi Dương Diệp, đạo lão phu lần này liền bất cẩn một lần, đến, sử dụng tới ngươi chiêu kiếm này để lão phu xem, lão phu thật sự thật tò mò, đến tột cùng là dạng một chiêu kiếm, lại có thể ngay cả trời cũng chém nát!"

“Ta trước, ngươi thật sự không suy nghĩ một chút?” Dương Diệp đạo

“Để ngươi rút ngươi liền rút, ngươi từ đâu tới nói nhảm nhiều như vậy?” Ông lão cả giận nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, đạo ngã đếm ba tiếng, để ngươi có cái chuẩn bị tâm lý, không phải vậy, thắng mà không vẻ vang gì "

“Tốt ngươi mấy đi!” Ông lão hai tay chắp sau lưng, trên mặt mang theo nụ cười nhàn nhạt, một bộ cao thủ dáng dấp.

“Tam!”

Dương Diệp đạo

Ông lão gật gật đầu, chính cấp Dương Diệp gọi nhị, mà đang lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên trời, trên bầu trời cái kia mười con cự điêu một gào thét, hướng về bốn phía điên cuồng chạy trốn. Đón lấy, ở ông lão kinh hãi trong ánh mắt, một đạo rực rỡ ánh kiếm tự Dương Diệp cái kia cổ trong vỏ đột nhiên bộc phát ra, lại đón lấy, một luồng ánh kiếm ở hắn trong tầm mắt chợt lóe lên

Ông lão thân thể cứng ngắc ở tại chỗ, hai mắt trợn tròn, đạo nhị đây?"

“Bị ta ăn!” Dương Diệp đạo

Lời vừa nói xuống, ‘Oanh’ một, ông lão thân thể trực tiếp nổ ra, hóa thành một đống thịt mạt rải rác ở địa.

Ông lão phía sau mười tên người trung niên cùng cái kia Tử Hinh nhất thời hoá đá ở tại chỗ, mười một người hai mắt gắt gao nhìn giữa trường Dương Diệp, ở trong mắt bọn họ, tràn đầy vẻ khó tin

Hoàng giả cảnh!

Linh giả cảnh trung phẩm huyền giả thuấn sát hoàng giả cảnh! Ông trời, đây là thật sự? Là có thật không?

Tử Hinh cùng cái kia mười tên người trung niên lúc này đại não đã trống rỗng, tình cảnh này đối với bọn họ tới nói, nghi là quá chấn động, lại như là giống như nằm mơ, không một chút nào chân thực!

Xem trường kiếm trong tay mảnh vỡ, Dương Diệp lắc lắc đầu, bàn tay nghiêng, trường kiếm mảnh vỡ lạc xuống mặt đất, sau đó tay phải dựa vào phía sau, một trận nhỏ bé gió thổi tới, Dương Diệp trường bào bay phần phật. Nhìn mười tên người trung niên cùng Tử Hinh, Dương Diệp trong mắt hoàn toàn yên tĩnh, không có một chút nào sóng lớn.

Cái kia mười tên người trung niên cùng Tử Hinh theo bản năng hướng lùi về sau vài bộ, lúc này Dương Diệp ở trong mắt bọn họ, lại như là cái tuyệt thế kiếm khách, cái phảng phất ngay cả trời cũng có thể thứ cái lỗ thủng tuyệt thế kiếm khách!

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, đạo thiên có đức hiếu sinh các ngươi đi thôi, nói cho các ngươi tông chủ, ngày khác ta tất đến nhà bái phỏng!"

Mười tên người trung niên cùng cái kia Tử Hinh như trước chờ ở tại chỗ

Dương Diệp ánh mắt băng lạnh xuống, đạo? Muốn đi cùng hắn?"

Nghe được Dương Diệp, Tử Hinh mọi người đột nhiên một giật mình, sau đó xoay người liền chạy, không tới một tức liền biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Tử Hinh mọi người một đường lao nhanh, tương xứng chạy đem gần ngàn dặm sau khi, Tử Hinh đột nhiên ngừng lại, đạo không đúng!"

Cái kia hơn mười tên người trung niên cũng ngừng lại, trong đó một người trung niên cả giận nói còn không đúng? Tử Hinh, ngươi lần này hại chết ngươi sư bá, còn để chúng ta ngự thú tông đắc tội rồi một tên cổ kiếm trai đệ tử, ngươi, ngươi xông đại họa ngươi!"

Còn lại người trung niên cũng là vẻ mặt không lành nhìn về phía Tử Hinh.

Tử Hinh lắc lắc đầu, đạo hắn khẳng định không phải cổ kiếm trai đệ tử, bởi vì nếu như hắn là cổ kiếm trai đệ tử, hắn chỉ muốn xuất ra cổ kiếm trai đệ tử chứng minh thân phận, chúng ta liền tuyệt không dám ở làm khó dễ hắn, thế nhưng hắn vẫn không lấy ra. Quan trọng nhất một điểm, các ngươi không có, hắn ở rút kiếm sau khi, kiếm của hắn nát, hơn nữa, ta vừa nãy thân thể của hắn tốt hơn một chút là đang run rẩy!"

“Ý tứ?” Trong đó một người trung niên trầm giọng nói.

Tử Hinh trầm giọng nói trước ta với hắn giao thủ quá, thực lực của hắn xác thực cường hãn, nhưng còn xa vừa nãy mạnh như vậy, hắn mới vừa mới khẳng định là triển khai mạnh mẽ bí pháp tăng lên thực lực, bởi vậy mới có thực lực mạnh như vậy. Các ngươi hẳn là, một giống như triển khai bí pháp, đều bị phản phệ!"

“Ý của ngươi là trước hắn sở dĩ buông tha chúng ta, không phải là không muốn giết chúng ta, mà là hắn giết không được, bởi vì khi đó hắn khả năng đang bị phản phệ, thật sao?” Không khiêu tự. Một người trung niên trầm giọng nói.

Tử Hinh gật gật đầu, trong mắt có vẻ dữ tợn, đạo người này thực lực cường hãn, nếu là hắn sống sót, đối với chúng ta ngự thú tông nghi là cái tai nạn, vì lẽ đó, chúng ta nhất định phải nhân lúc hắn bệnh đòi mạng hắn."

“Vạn nhất hắn đúng là cổ kiếm trai đệ tử đâu?” Một người trung niên bỗng nhiên nói.

"Vậy thì càng đáng chết!" Tử Hinh lạnh lẽo đạo nếu như hắn thực sự cổ kiếm trai đệ tử, các ngươi thử nghĩ, hắn nếu là sống mà đi ra đi, chúng ta ngự thú tông kết cục sẽ làm sao?"

Mọi người "

Tử Hinh hít sâu một hơi, đạo minh nhạ sư huynh, ngươi thầm đi hỏi thăm một chút, này thiên mũi kiếm có thể hay không có một người gọi là Dương Diệp người, nếu như không có, vậy thì lập tức thông báo cổ kiếm trai, đạo có nhân giả mạo bọn họ đệ tử. Nếu như có, ngươi liền lập tức thông báo tông chủ, để hắn đến tự mình ra tay, tuyệt đối không thể để người này sống sót ra này Đoạn Thiên sơn mạch!"

Mọi người nhìn nhau, một người trong đó nói cứ làm như vậy!"

Cái kia minh nhạ người trung niên thân hình hơi động, hướng về sơn mạch ở ngoài bay đi, mà những người còn lại tắc hướng về sơn mạch nơi sâu xa đuổi theo, rất nhanh, Tử Hinh đám người đi tới trước Dương Diệp chỗ đứng.

Lúc này, Dương Diệp đã đi hình bóng, mà trước kia Dương Diệp chỗ đứng nơi, có một vũng máu

“Mẹ nhà hắn, bị lừa rồi!”

Nhìn thấy này than vết máu, một người trung niên nhất thời tức giận mắng lên!

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 825: Thanh Châu mười hai yêu vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

825 chương: Thanh Châu mười hai yêu vương!

Ở Tử Hinh cùng mười người đàn ông tuổi trung niên sau khi rời đi, Dương Diệp thân thể đột nhiên 'Đùng đùng' hưởng lên, vô số máu tươi tự trong cơ thể hắn tràn ra ngoài, đem toàn thân hắn y vật trong nháy mắt nhuộm đỏ.

Dương Diệp biết, chính mình thân thể lại nứt ra rồi!

Trong mắt hắn có cay đắng vẻ, hắn biết triển khai trảm thiên bạt kiếm thuật sẽ mang đến hậu quả nghiêm trọng, thế nhưng hắn không nghĩ tới, chiêu kiếm này dĩ nhiên để hắn cả người đều rạn nứt ra!

"Dương Diệp!"

Đang lúc này, Phạm Mộng âm thanh đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn, đón lấy, Phạm Mộng cùng Lý Thanh Y cùng với Phạm Ly xuất hiện tại trong tầm mắt của hắn.

"Các ngươi còn chưa đi?" Dương Diệp hơi nhướng mày, thế nhưng này vừa nhíu, nhưng là làm cho hắn cái trán tràn ra một tia chất lỏng màu đỏ tươi.

Khi thấy Dương Diệp lúc này tình hình lúc, ba nữ nhất thời sợ hãi đến ngốc tại chỗ. Lúc này Dương Diệp toàn thân quần áo cũng đã bị nhuộm đỏ, còn như huyết y, kinh khủng hơn chính là trên mặt của hắn dĩ nhiên xuất hiện lít nha lít nhít vết rạn nứt, thêm vào hắn nguyên bản mặt trái trên vết thương, lúc này Dương Diệp quả thực so với quỷ còn khủng bố!

"Ngươi, ngươi làm sao?" Phạm Mộng trong mắt nước mắt không khỏi rơi xuống

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: "Trước tiên không nói cái này, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ trở về, đi trước!"

Lý Thanh Y không nói hai lời liền vác lên Dương Diệp, sau đó hướng về xa xa chạy, Phạm Mộng cùng Phạm Ly cũng liền bận bịu đi theo.

"Các ngươi tại sao lại trở về?" Dương Diệp hỏi.

Phạm Ly liếc mắt nhìn Phạm Mộng, nói: "Hắn chết sống không muốn bỏ xuống ngươi, vì lẽ đó”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Phạm Mộng, phát hiện tiểu nha đầu này còn ở rơi lệ, Dương Diệp trong lòng một nhu, nói: “Đừng khóc, trước đây ta thụ quá so với cái này còn nghiêm trọng hơn thương, điểm ấy thương đối với ta mà nói, căn bản không coi là cái gì!”

“Xin lỗi, xin lỗi” Phạm Mộng không ngừng lắc đầu nhỏ, nước mắt như vỡ đê.

Hắn biết, Dương Diệp sở dĩ biến thành như vậy, trong đó nguyên nhân chủ yếu nhất hay là bởi vì hắn. Bởi vì lấy Dương Diệp thực lực, hắn muốn ra này Đoạn Thiên sơn mạch căn bản không phải việc khó, thế nhưng bởi vì hắn, hắn lựa chọn lưu lại dẫn nàng cùng đi, cũng là bởi vì duyên cớ của nàng, Dương Diệp liền tỷ tỷ nàng còn có cái kia Lý Thanh Y cũng đồng thời mang tới.

Nếu như không phải là bởi vì hắn, Dương Diệp căn bản sẽ không như vậy

Nghĩ đến điểm này, Phạm Mộng trong lòng càng áy náy, nước mắt lưu càng thêm mãnh liệt.

Nhìn Phạm Mộng dáng dấp, Dương Diệp bỗng nhiên nghĩ đến Tiểu Dao, Bảo nhi, Lôi Lâm, Nhân Nhân, Niệm Tuyết

Hồng Mông tháp hiện đang đóng, hắn không biết muốn làm sao mới có thể mở ra, bất quá theo: Đè hắn suy đoán, chỉ cần thực lực của hắn tăng lên tới trình độ nhất định, Hồng Mông tháp nhất định có thể mở ra.

Trải qua chém nát thiên đạo chi nhãn chuyện này sau, Dương Diệp biết, thực lực của chính mình vẫn là quá yếu quá yếu, bởi vậy, đời này, hắn ngoại trừ muốn tìm về An Nam Tĩnh cấp nữ cùng mở ra Hồng Mông ngoài tháp, còn muốn nỗ lực trở nên mạnh mẽ, mạnh đến chư thiên vạn vực ở không có bất kỳ người nào có thể uy hiếp đến hắn!

Ở cường giả vi tôn thế giới, không thực lực, nhân có lúc sinh động còn không bằng cẩu!

Điểm ấy, ở rất lâu trước, khi đó hắn còn chưa gia nhập kiếm tông lúc cũng đã rõ ràng, thế nhưng đáng tiếc, sau đó theo thực lực của hắn trở nên mạnh mẽ sau, hắn dần dần quên điểm ấy. Ở hắn đi tới linh giới khoảng thời gian này, hắn lại càng sâu sắc thêm hơn khắc rõ ràng nhân không thực lực sẽ là cỡ nào kết cục.

Không cầu vạn vực vô địch, chỉ cầu không người dám bắt nạt!

Dương Diệp hít sâu một hơi, liếc mắt nhìn Phạm Ly, nói: “Còn có năng lượng thạch? Nếu như có, mượn trước ta điểm!” Hắn hiện tại cần thiết chính là lượng lớn năng lượng thạch, chỉ có năng lượng thạch mới có thể để hắn khôi phục thương thế cùng tăng cao thực lực.

Phạm Ly khẽ lắc đầu một cái, nói: “Trong nhà đúng là có!”

Lý Thanh Y cũng nói: “Ta mang ra đến hết thảy năng lượng thạch cũng đã bị ngươi ăn sạch, ta cũng không rồi!”

Dương Diệp nhíu mày lên, lúc này hắn căn bản là không có cách bình thường hấp thu linh khí, nếu như không có năng lượng thạch hoặc là yêu thú nội đan, hắn thương thế bên trong cơ thể không biết phải bao lâu mới sẽ chữa trị tốt. Ở mênh mông bên trong dãy núi, yêu thú vô số, thêm vào mặt sau lại có người truy sát, lấy hắn lúc này tình hình căn bản không lực tự bảo vệ!

Đang lúc này, ở Dương Diệp mọi người phía sau phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu chói tai, điều này làm cho Dương Diệp đám người sắc mặt khẽ biến.

Dương Diệp ánh mắt hướng phía trước nhìn lướt qua, sau đó nói: “Hướng bên phải đi, tiến vào cái kia mảnh hẻm núi.”

Lý Thanh Y cấp nữ không chần chờ chút nào, thân hình hơi động, hướng về bên trái cái kia mảnh hẻm núi vọt tới.

“Tại sao đi biên?” Tương xứng đi vào hẻm núi sau, Phạm Mộng đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Trước phía trước cùng bên trái đều có yêu thú mạnh mẽ khí tức, chí ít đều tôn giai đỉnh cao, chúng ta yếu đi qua, thiếu không được muốn khổ chiến một phen. Nếu như chúng ta cùng những kia yêu thú khổ chiến, chắc là phải bị người phía sau đuổi theo.”

Phạm Mộng ‘Nha’ một, sau đó lại nói: “Vừa nãy, vừa mới cái kia hoàng giả cảnh ông lão, là đã chết rồi sao?”

Phạm Ly ánh mắt cũng nhìn về phía Dương Diệp, mà Dương Diệp dưới thân Lý Thanh Y tuy rằng không quay đầu xem Dương Diệp, thế nhưng hắn lỗ tai cũng là thụ lên. Bởi vì trước khi các nàng chạy trở về lúc, kỳ thực trong lòng đã làm tốt dự tính xấu nhất, thế nhưng tương xứng chạy trở về lúc, ông lão kia cùng Tử Hinh mọi người nhưng là biến mất rồi.

Mà hiện tại, phía sau truy Hắn những người kia bên trong nhưng là không ông lão kia, bởi vì nếu như có ông lão kia, Hắn sớm bị đuổi theo rồi!

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Chết rồi!”

Tương xứng nói xong câu đó lúc, Dương Diệp rõ ràng cảm giác được thân hình Lý Thanh Y cơ thể hơi cứng đờ, mà một bên cái kia Phạm Ly hai tỷ muội tắc kinh hãi nhìn hắn.

Dương Diệp nhìn Phạm Mộng cười nói: “Đừng kinh ngạc như vậy, cái hoàng giả cảnh mà thôi. Ngươi cẩn thận tu luyện, sau này ngươi cũng có thể giết!”

Phạm Mộng chỉ trỏ đầu nhỏ, nhưng là không hỏi Dương Diệp là làm sao giết ông lão kia, hắn có lúc mặc dù lẫm lẫm liệt liệt, thế nhưng dù sao nhân không ngốc.

Bởi vì có Dương Diệp ở, mấy người hướng về sơn mạch nơi sâu xa chạy nhưng là không gặp phải cái gì yêu thú mạnh mẽ, thế nhưng bọn họ cũng không bỏ qua mặt sau những người kia. Theo: Đè Lý Thanh Y thoại tới nói, ở sơn mạch này bên trong, muốn bỏ qua ngự thú tông người, trừ phi thực lực vượt xa bọn họ, không phải vậy, bọn họ nhất định phải giết chết bọn họ phạm vi mấy dặm bên trong tất cả yêu thú!

Bởi vì nếu như không giết chết những này yêu thú, những này yêu thú đều sẽ trở thành ngự thú tông cơ sở ngầm.

“Ngự thú tông có cấp bản lĩnh, vì sao mới bạch ngân giai thế lực?” Dương Diệp hỏi.

Lý Thanh Y nói: “Bọn họ bản lĩnh như thế này xác thực rất cường hãn, thế nhưng cũng có hạn chế, đó chính là bọn họ chỉ có thể cùng bán thánh giai trở xuống yêu thú ký kết khế ước. Phải biết, ở Thanh Châu, nhưng là người cùng yêu cùng tồn tại, những kia yêu vương đều Thông Thiên triệt địa cường giả, chúng nó là sẽ không cho phép đạt đến bán thánh yêu thú cùng nhân loại ký kết khế ước, trừ phi là có tình huống đặc biệt!”

“Yêu vương?” Dương Diệp có chút không giải.

Lý Thanh Y giải thích: “Ở Thanh Châu bên trong, có mười hai chỗ yêu vương, mỗi một chỗ yêu vương đều thánh giả cảnh cường giả, bọn họ dưới trướng càng là có vô số yêu soái yêu tướng. Có thể nói, ở Thanh Châu bên trong, yêu tộc không chút nào so với chúng ta Nhân tộc nhược. Cũng còn tốt, yêu tộc cùng chúng ta Nhân tộc có sai ước định, vậy thì là mọi người cùng tồn tại Thanh Châu, tuy rằng thường thường có nhân loại giết yêu thú, hoặc là yêu thú giết nhân loại, bất quá những thứ này đều là mặt trên ngầm đồng ý, bởi vì mặc kệ là nhân loại vẫn là yêu thú, cũng phải cần trải qua sinh tử rèn luyện.”

Mười hai chỗ thánh giả cảnh cường giả!

Dương Diệp mí mắt giật lên, đối mặt thánh giả cảnh, trừ phi là hắn lần thứ hai thiêu đốt tầng mười ba kiếm ý, sau đó triển khai chân chính trảm thiên bạt kiếm thuật, như vậy hay là có thể cùng thánh giả cảnh cường giả đối kháng. Không phải vậy, một giống như trạng thái hắn căn bản đối kháng không được thánh giả cảnh cường giả, dù cho hắn lĩnh ngộ lực lượng pháp tắc cùng kiếm vực.

Dương Diệp đột nhiên nhớ ra cái gì đó, hắn liền vội vàng hỏi: “Này Đoạn Thiên sơn mạch có thể có yêu vương?”

Lý Thanh Y hơi run run, sau đó nói: “Hẳn là không.”

“Cái gì gọi là hẳn là?” Dương Diệp hơi nhướng mày, hắn ở Đoạn Thiên bên trong dãy núi, đều là cảm giác được một luồng như có như không mạnh mẽ khí tức, luồng hơi thở này, tuyệt không là bán thánh cường giả nên có, nhưng thật bất là thánh giả cảnh, bởi vì nếu như là thánh giả cảnh, hắn khả năng căn bản không cảm giác được đối phương khí tức.

“Này Đoạn Thiên sơn mạch bất quá là cái địa phương nhỏ, yêu vương căn bản không tới chỗ như thế!” Lý Thanh Y nói: “Bởi vì nếu như yêu vương đến nơi này, e sợ trong phạm vi mấy trăm ngàn dặm Nhân tộc thế lực đều phải bị bách di chuyển. Sinh sống ở yêu vương dưới mí mắt, trừ phi là bạch kim giai thế lực, không phải vậy không người nào dám!”

“Không phải yêu vương sao?” Dương Diệp ánh mắt nhìn về phía xa xa, vào mắt nơi, như trước là liên miên không dứt núi cao, ở ngọn núi lớn kia nơi sâu xa, Cái kia mạnh mẽ khí tức vẫn như cũ tồn tại, chỉ có điều có chút kín đáo, nếu như không phải hắn thần thức cùng lực lượng tinh thần có chút đặc thù, căn bản không phát hiện ra được.

“Phía trước là linh viên sơn!”

Phạm Mộng đột nhiên ngừng lại, chỉ vào phía trước một ngọn núi đạo

Phạm Ly liếc mắt nhìn cái kia tòa núi cao, sau đó nhìn về phía Lý Thanh Y.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, nói: “Lý tiểu thư coi là thật là rất lợi hại, dĩ nhiên ở bất tri bất giác liền đem chúng ta mang tới này linh viên sơn!”

Lý Thanh Y đem Dương Diệp để xuống, một bên Phạm Mộng vội vã tiếp nhận Dương Diệp, sau đó mang theo Dương Diệp cùng tỷ tỷ mình cùng Lý Thanh Y tách ra một khoảng cách.

Lý Thanh Y nhìn Dương Diệp Ba người một chút, nói: “Dương huynh, phạm tiểu thư, xin lỗi, này linh viên sơn ta nhất định phải đến, đa tạ Dương huynh một đường đến chỉ lộ, để ta giảm bớt nhiều phiền toái!” Nói, hắn tay ngọc ném đi, một bình đan dược bay đến Dương Diệp trước, nói: “Đây là hồi khí đan, chỉ có ba viên, có thể trong nháy mắt để ngươi khôi phục một chút huyền khí. Này đan xem như là Dương huynh vì ta chỉ lộ thù lao, cáo từ!” Nói xong, hắn thân hình hơi động, xoay người mấy cái thiểm dược chính là biến mất ở Dương Diệp mọi người trong tầm mắt.

Mà đang lúc này, cái kia Tử Hinh mọi người xuất hiện tại Dương Diệp Ba người trong tầm mắt.

Xem trong tay đan dược, Dương Diệp cười nhạo một, đối phương cho hắn đan dược, căn bản không phải là bởi vì cái gì hắn chỉ lộ duyên cớ, mà là muốn cho hắn cùng này ngự thú tông nhân lẫn nhau tàn sát.

“Hắn, hắn làm sao như vậy” Phạm Mộng có chút tức giận, trước hắn nhưng là coi Lý Thanh Y là làm là bạn tốt.

“Hôm nay, ngươi chắc chắn phải chết!” Lúc này, cái kia Tử Hinh đột nhiên gằn giọng nói. Bị lừa dối một lần, là bất cẩn, nhưng bị lừa dối hai lần, vậy thì là ngu xuẩn, mà hắn ngày hôm nay liền bị người trước mắt này hù dọa hai lần, này đối với nàng mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã!

Dương Diệp nuốt vào một viên đan dược, sau đó đi tới Phạm Mộng trước mặt, nói: “Còn có kiếm sao?”

Phạm Mộng vội vã chỉ trỏ đầu nhỏ, lại lấy ra một thanh kiếm cho Dương Diệp.

Dương Diệp tiếp nhận kiếm, xen vào cổ sao bên trong, sau đó xoay người nhìn về phía Tử Hinh mọi người, nói: “Ta chiêu kiếm này, có thể chém thiên, thật sự không phải hù dọa các ngươi, các ngươi ai muốn ở thử xem? Ân, kết cục bất sẽ quá thảm, nhiều lắm cùng trước các ngươi tới ông lão kia như thế, ta thật sự không phải hù dọa các ngươi”

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 826: Làm sao trâu bò làm sao trang!

Nguồn: EbookTruyen.VN

826 chương: Làm sao trâu bò làm sao trang!

Dương Diệp tự nhiên là đang hù dọa Tử Hinh mọi người, hắn tuy rằng ăn một viên hồi khí đan, thế nhưng cũng chỉ là để trong cơ thể có huyền khí mà thôi, còn trong cơ thể hắn cùng bên ngoài cơ thể thương thế, ít nhất phải ở một phút sau mới sẽ khá hơn một chút. Hơn nữa, coi như thương khá hơn một chút, hắn cũng là không dám ở rút kiếm, bởi vì ở rút một chiêu kiếm, hắn cả người nhất định sẽ trực tiếp liền nổ thành mảnh vỡ!

Vì lẽ đó, lúc này hắn có thể làm chính là trang, ngưu bài trang

Khoan hãy nói, ở Dương Diệp muốn rút kiếm lúc, Tử Hinh mọi người không kìm lòng được địa hướng sau liền lùi lại vài bộ. Trước Dương Diệp cái kia một chiêu kiếm khủng bố bọn họ nhưng là tận mắt nhìn thấy, một tên hoàng giả cảnh a, chính là bị Dương Diệp chiêu kiếm này cho thuấn sát, bọn họ có thể không kiêng kỵ sợ hãi sao?

Tử Hinh bỗng nhiên nói hắn lúc này chính là miệng cọp gan thỏ, chúng ta không cần sợ hãi!"

“Miệng cọp gan thỏ?”

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, tay trái khẽ nhúc nhích, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, đâm thẳng bầu trời. Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, xem thường Tử Hinh mọi người, đạo các ngươi là từng cái từng cái trên, vẫn là toàn bộ một [] [] tiểu thuyết 3.. Lên trên?"

Tử Hinh phía sau mười tên người trung niên hơi thay đổi sắc mặt, lại hướng lùi về sau hai bước. Không phải bọn họ nhát gan, mà là trước Dương Diệp một chiêu kiếm chém giết hoàng giả cảnh tình cảnh đó thực sự là quá khủng bố. Bởi vì tình cảnh đó, bọn họ sâu trong nội tâm hướng về Dương Diệp có bản năng kiêng kỵ cùng một chút sợ hãi.

“Hắn là đang hù dọa chúng ta!”

Tử Hinh trầm giọng nói. Tuy rằng nói như thế, thế nhưng nội tâm của nàng cũng là có chút nhát, bởi vì trước Dương Diệp hung tàn cùng khủng bố hắn nhưng là tự mình lĩnh giáo qua.

“Vậy ngươi thử xem?” Dương Diệp nắm sao mà đứng, tay phải nắm chuôi kiếm, cổ sao ở trong tay hắn không ngừng rung động, cổ trong vỏ kiếm phảng phất bất cứ lúc nào liền muốn đi ra.

Tử Hinh đám người trên mặt mồ hôi lạnh đều nổi lên, vừa nghĩ tới trước Dương Diệp một chiêu kiếm chém giết hoàng giả cảnh tình cảnh đó, một ít người trung niên suýt chút nữa không nhịn được muốn chạy trốn.

Tử Hinh tuy rằng trong lòng cũng có chút sốt sắng cùng kiêng kỵ, nhưng nàng vẫn là cưỡng chế để bình tĩnh lại, sau đó nói các ngươi ngẫm lại, nếu như hắn thật sự có thực lực kia thuấn sát chúng ta, còn có thể ở cùng chúng ta phí lời sao? Hắn hiện tại sở dĩ như vậy hù dọa chúng ta, này đủ để chứng minh hắn lúc này là miệng cọp gan thỏ, chỉ cần chúng ta đồng loạt ra tay, định có thể đánh giết hắn!"

Nghe vậy, Tử Hinh phía sau những kia người trung niên nhìn nhau một chút, cho rằng Tử Hinh đạo cũng có chút đạo lý. Mà đang lúc này, Dương Diệp nhưng là chậm rãi hướng đi bọn họ, điều này làm cho Tử Hinh đám người sắc mặt lần thứ hai biến đổi.

Nhìn thấy Dương Diệp hướng đi Tử Hinh mọi người, Phạm Mộng trong lòng cả kinh, hắn nhưng là Dương Diệp lúc này tình hình, trước hắn nhưng là liền lộ đều đi không được. Hắn liền muốn đi kéo Dương Diệp, bất quá nhưng là bị Phạm Ly cho kéo. Phạm Ly, lúc này Dương Diệp chính là đang hù dọa Tử Hinh mọi người, nếu như Phạm Mộng này vừa đi kéo, vậy coi như kiếm củi ba năm thiêu một giờ rồi!

“Ngươi cho rằng ta không có năng lực giết ngươi?”

Dương Diệp ánh mắt rơi cái kia Tử Hinh trên người, hắn từng bước từng bước hướng Tử Hinh đi đến, rất chậm, thế nhưng Tử Hinh mọi người nhưng là cảm giác cái kia bước chân là giẫm ở trong trái tim của bọn họ, một luồng đến gần tiếng lòng cảm giác ngột ngạt xông tới mặt.

Dương Diệp không ngừng đi tới, mà Tử Hinh mọi người nhưng là không ngừng lùi lại, điều này làm cho một bên Phạm Ly hai xem chính là trợn mắt ngoác mồm

Không thể không nói, lúc này Tử Hinh mọi người muốn tan vỡ, cái nào sợ trong lòng bọn họ, trước mắt này Dương Diệp quá nửa là ở cố làm ra vẻ bí ẩn, là đang hù dọa bọn họ, thế nhưng bọn họ vẫn như cũ không dám lên trước, lại không dám ra tay bởi vì mỗi khi bọn họ muốn ra tay, Dương Diệp trước một chiêu kiếm chém giết hoàng giả cảnh tình cảnh đó sẽ hào dấu hiệu xuất hiện tại bọn họ trong đầu

“A”

Tử Hinh đột nhiên gầm lên giận dữ, điều này làm cho giữa trường mọi người sững sờ, Dương Diệp cũng là mí mắt giật lên, dừng bước, thầm nghĩ này không phải điên rồi sao? Không ít tự

Một luồng khí thế đột nhiên tự Tử Hinh trong cơ thể bộc phát ra, hắn nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy màu đỏ tươi cùng vẻ điên cuồng, trước điểm này, làm cho nàng thực sự là không chịu được. Bởi vậy, hắn đã làm tốt đồng quy vu tận dự định, trong cơ thể nàng huyền khí điên cuồng dũng chuyển động

Dương Diệp khóe miệng vừa kéo, này có chút không bình thường a.

“Ta giết ngươi!”

Tử Hinh gầm lên giận dữ, liền muốn động thủ, mà đang lúc này, mọi người chỉ cảm thấy một trận đất rung núi chuyển, phảng phất trời đất sụp đổ.

Ở mọi người cách đó không xa một một ngọn núi ầm ầm đổ nát

Mọi người ngây người như phỗng, Dương Diệp giờ khắc này cũng ngây người, đây là làm trận chiến? Đang lúc này, Lý Thanh Y đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp mọi người trước, lúc này Lý Thanh Y khắp khuôn mặt là sợ hãi cùng vẻ lo lắng, ngoại trừ sợ hãi cùng lo lắng, Dương Diệp còn nhìn thấy một tia hưng phấn cùng kích động.

“Đi mau!”

Lý Thanh Y làm cho Dương Diệp bối lên, sau đó hóa thành một đạo tật phong hướng về xa xa bắn nhanh mà đi, Phạm Mộng còn đang ngẩn người, Phạm Ly nhưng là phục hồi tinh thần lại, hắn lôi kéo

Phạm Mộng vội vã hướng về Lý Thanh Y đuổi.

Đang lúc này, mặt đất rung động kịch liệt lên, Tử Hinh mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một con đầu hình thể như thế núi nhỏ đại vượn lớn chính hướng bọn họ biên chạy tới. Vượn lớn hình thể to lớn, có gần cao khoảng mười trượng, nó tứ chi song song, tứ chi mỗi một lần rơi xuống đất, đều làm cho cả đại địa kịch liệt run lên.

“Yêu tướng!”

//tr

Uyencu A tui.Net/ Tử Hinh đám người sắc mặt nhất bạch, không chút nghĩ ngợi liền xoay người lao nhanh. Bọn họ ngự thú tông tuy rằng có thể ngự thú, nhưng này cũng phải nhìn đối tượng, yêu tướng giai yêu thú khác, bọn họ căn bản ngự không được. Hơn nữa, lúc này con này yêu tướng rõ ràng là nằm ở phẫn nộ trạng thái, đi ngự nó? Vậy thì là chịu chết!

Bởi vậy, Tử Hinh mọi người không có có do dự chút nào liền lựa chọn chạy trốn!

Dương Diệp lúc này cũng nhìn thấy phía sau cái kia vượn lớn, khi thấy này vượn lớn lúc, Dương Diệp không khỏi khóe miệng vừa kéo, này vượn lớn không chỉ có là hoàng giai, hơn nữa cái kia hình thể, da kia, hoàn toàn chính là một toà tường thành a! Lấy cảnh giới bây giờ của hắn, coi như thân thể chữa trị một chút cũng giết không được đối phương, bởi vì đối phương cái kia bì quá dầy, hình thể quá to lớn căn bản không phải mấy đạo kiếm khí liền có thể giải quyết!

“Ngươi đến tột cùng làm!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Lý Thanh Y không, một bên Phạm Ly bỗng nhiên trầm giọng nói đây là yêu tướng, trong tình huống bình thường, chỉ cần chúng ta nhân loại không chủ động mạo phạm chúng nó, chúng nó là sẽ không ra tay với chúng ta. Hiện tại, nó như vậy cáu kỉnh nổi giận “nói đến đây, hắn gắt gao nhìn Lý Thanh Y, đạo lý, ngươi có phải là trộm này linh viên vương hầu nhi tửu?”

“Phải!” Lý Thanh Y không ẩn giấu.

Nghe vậy, Phạm Ly sắc mặt trong nháy mắt biến thành màu trắng, nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp trầm giọng hỏi hầu nhi tửu là?"

Phạm Ly không, Phạm Mộng nói tiếp hầu nhi tửu là hầu loại yêu thú thích nhất, cũng là phi thường trọng yếu. Bởi vì này hầu nhi tửu không chỉ có thể để chúng nó thực lực tăng lên, vẫn có thể để mẫu hầu thụ thai! Bởi vậy, mỗi một đầu hầu loại yêu thú đều chế riêng cho hầu nhi tửu, chúng nó vì chế riêng cho hầu nhi tửu, sẽ thu thập trong núi lớn mấy thiên tài địa bảo, vặt hái các loại linh tuyền cùng với linh vật đến chế riêng cho, nói như vậy, chế riêng cho hầu nhi tửu đại khái cần đến mấy chục năm. Hắn, hắn trộm hầu nhi tửu, này, mặt sau cái kia tên to xác khẳng định sẽ không bỏ qua cho chúng ta "

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, tay phải trực tiếp trói lại Lý Thanh Y cái cổ, đạo hiện tại ngươi có hai con đường, một là đem cái kia hầu nhi tửu còn, hai là thả xuống ta, một mình ngươi trốn." Hắn vốn cho là Lý Thanh Y mang theo hắn là xuất phát từ lòng tốt, bây giờ nhìn lại, đối phương ở đâu là xuất phát từ lòng tốt, đối phương đây là chết cũng muốn dẫn trên hắn a!

Lý Thanh Y sắc mặt bất biến, như trước lao nhanh, “Dương Diệp, ta ngươi khẳng định nắm chắc bài, ngươi nhất định có thể đối phó cái kia tên to xác, chỉ cần ngươi giúp ta đối phó rồi cái kia tên to xác, ta thiên cương thành tất có báo đáp lớn.”

“Ta con mẹ nó đều như vậy, ngươi còn để ta đi đối phó cái kia tên to xác?” Dương Diệp không nhịn được chửi ầm lên, “Ngươi mở ánh mắt ngươi xem, ta hiện tại liền lộ đều đi không được rồi!”

“Ngươi khẳng định nắm chắc bài!” Lý Thanh Y trầm giọng nói.

“Không!” Dương Diệp đạo

“Không cái kia thì cùng chết!” Lý Thanh Y âm thanh đột nhiên dữ tợn lên, cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác hậu vệ căng thẳng, điều này làm cho trong cơ thể hắn máu tươi lại tràn ra máu tươi.

Dương Diệp trong mắt hàn mang chợt lóe lên, hắn cúi đầu, đến gần rồi Lý Thanh Y bên tai, đạo ngươi có tin ta hay không trước hết giết ngươi, sau đó ở đi đồ ngươi thiên cương thành?"

"Ta tin!" Lý Thanh Y đạo ngã, ngươi hiện tại tuy rằng như vậy, thế nhưng muốn giết ta khẳng định vẫn có biện pháp, cũng ngươi khôi phục thực lực sau, có thể đối với ta thiên cương thành tạo thành uy hiếp. Thế nhưng, ta dám cam đoan, ngươi coi như có thể đào tẩu, phạm gia hai cũng chạy không thoát!"

“Ngươi uy hiếp ta?”

Dương Diệp tay nắm thật chặt, Lý Thanh Y chợt cảm thấy muốn nghẹt thở, sắc mặt xanh tím lên.

“Chúng ta lúc này hẳn là liên thủ đối địch!” Lúc này, Phạm Ly đột nhiên nói. Tuy rằng hắn hướng về Lý Thanh Y cử động cùng thoại cũng có chút căm tức, thế nhưng hắn rất rõ ràng, Lý Thanh Y không thể chết được, không phải vậy, thiên cương thành rất có thể sẽ đem lửa giận tiết ở hắn phạm gia trên người.

Dương Diệp tay hơi dừng lại một chút, hắn hướng sau liếc mắt nhìn, chỉ thấy cái kia vượn lớn cách bọn họ đã càng ngày càng gần, hơn nữa hắn, này toàn bộ sơn mạch bỗng nhiên chấn động chuyển động, bốn phía không ngừng có hướng bọn họ vị trí này tới rồi.

“Này linh viên vương là này Đoạn Thiên sơn mạch yêu tướng, hắn có thể chỉ huy này Đoạn Thiên sơn mạch hết thảy so với hắn cấp bậc thấp yêu thú, ta, chúng ta không ra được” Phạm Mộng kinh hãi nhìn bốn phía, sau đó đi tới Lý Thanh Y bên cạnh, có chút sợ sệt kéo Dương Diệp góc áo.

"Ta đã thông báo ta thiên cương thành cường giả, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ tới rồi!" Lúc này, Lý Thanh Y đột nhiên nói chúng ta hiện tại muốn làm, chính là kéo dài!"

“Vì là không còn sớm thông báo?” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Bởi vì khi đó ta còn không có được hầu nhi tửu, sớm chút thông báo, nhất định sẽ trêu đến những kia căm thù ta thiên cương thành cường giả theo tới, khi đó, nhất định sẽ kinh động này linh viên vương, đã kinh động nó, ta căn bản không có cơ hội thu được này hầu nhi tửu.”

Lý Thanh Y nói đến đây, hắn ngừng lại, bởi vì ở chung quanh bọn họ, xuất hiện lít nha lít nhít yêu thú lúc này, bọn họ đã bị tận yêu thú vây quanh.

“Nhân loại, giao ra hầu nhi tửu, cho ngươi toàn thây!”

Đang lúc này, cái khôi ngô người trung niên tự một đống yêu thú bên trong chậm rãi đi ra.

Không cần phải nói, đây chính là cái kia linh viên vương.

“Làm?” Lý Thanh Y hỏi Dương Diệp.

“Ta thương thế khôi phục chút!” Dương Diệp đạo

Lý Thanh Y đại hỉ, nhưng mà đúng vào lúc này, hắn đột nhiên cảm giác cái cổ căng thẳng, chỉ thấy Dương Diệp trói lại cổ nàng, đạo ngã không thích bị người lợi dụng cùng uy hiếp, mặc kệ mục đích của ngươi là, đều chấm dứt ở đây đi!"

Nói, Dương Diệp tay đột nhiên dùng sức

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 827: Chân chính cổ kiếm trai đệ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

827 chương: Chân chính cổ kiếm trai đệ tử!

“Dừng tay!”

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, một vệt kim quang ở giữa sân chợt lóe lên. Dương Diệp hai mắt híp lại, tay trái cũng chỉ một giáp, một cái màu vàng trường châm xuất hiện tại hắn hai ngón tay. Nhìn cây này kim châm, Dương Diệp trong lòng rùng mình, bởi vì hắn dĩ nhiên suýt chút nữa không kẹp lấy, hơn nữa hắn phát hiện, cây này kim châm sức mạnh vẫn như cũ vẫn còn, chính mình nếu là buông ra ngón tay, cây này kim châm còn có thể bắn về phía hắn

Một tên áo bào trắng thanh niên cùng năm tên ông lão xuất hiện tại giữa trường.

Thanh niên khoảng chừng chừng hai mươi tuổi, tuấn dật phi phàm, cùng Lý Thanh Y có bảy phần nhìn nhau, chỉ bất quá hắn trên mặt trắng xám đến cực điểm, căn bản không giống như là người bình thường mặt, ở trên tay phải của hắn, mang theo một con bằng da màu đen găng tay, Mà găng tay bên trên, có mười cái kim châm.

Ở thanh niên phía sau là năm tên ông lão, năm tên ông lão toàn bộ là hoàng giả cảnh cường giả!

“Làm sao, nhân loại, các ngươi là muốn đối với ta yêu tộc ra tay?”

Linh viên vương quét áo bào trắng thanh niên mọi người một chút, trong mắt có vẻ châm chọc.

Áo bào trắng nam tử liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người nhìn về phía linh viên vương, nói: “Việc này là ta thiên cương thành không đúng, sau đó ta thiên cương thành tất sẽ cho viên vương một câu trả lời.”

“Tốt nhất như vậy, không phải vậy, sau ngày hôm nay, trên đời lại Vô Thiên cương thành!” Linh viên vương đạo.

Áo bào trắng nam tử khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Vị huynh đài này, có thể hay không trước tiên thả muội muội ta?”

“Ngươi là Lý Mậu Trinh!”

Lúc này, một bên Phạm Mộng đột nhiên chỉ vào áo bào trắng nam tử, trong mắt có vẻ khiếp sợ.

“Lý Mậu Trinh?” Dương Diệp khẽ cau mày.

Dương Diệp bên cạnh Phạm Ly giải thích: “Lý Mậu Trinh, là chúng ta trong phạm vi ba trăm ngàn dặm quái dị nhất thiên tài, bởi vì hắn là cái thứ nhất lấy hai mươi tuổi liền bước vào hoàng giả cảnh người. Quan trọng nhất chính là, hắn còn thu được đến từ Vân Hải Thư Viện thư thông báo trúng tuyển, này Vân Hải Thư Viện chính là bạch kim giai thế lực, không chút nào so với cái kia cổ kiếm trai yếu, bọn họ thu nhân yêu cầu, so với cổ kiếm trai càng là chỉ có hơn chứ không kém!”

“Hoàng giả cảnh?” Dương Diệp liếc mắt nhìn Lý Mậu Trinh, nói: “Hắn hiện tại là Tôn giả cảnh hạ phẩm, hơn nữa cảnh giới rất không ổn định, lúc nào cũng có thể rơi xuống đến linh giả cảnh!”

“Huynh đài thật tinh tường!”

Lý Mậu Trinh ho khan vài tiếng, sau đó nói: “Ta không biết Thanh Y đến tột cùng làm cái gì, đắc tội rồi huynh đài, bất quá, kính xin huynh đài thả Thanh Y, hắn chuyện làm, ta đồng ý đến gánh chịu.”

“Ca”

Lý Thanh Y trong mắt bay lên một luồng sương mù, chính muốn nói gì, Lý Mậu Trinh nhưng là khẽ lắc đầu một cái, nói: “Thanh Y, ta biết ngươi cùng Lâm trưởng lão bọn họ hy vọng cứu ta, thế nhưng, các ngươi làm như thế, sẽ vì thiên cương thành mang đến ngập đầu tai ương. Đem hầu nhi tửu lấy ra trả cho viên vương!"

"Không!"

Lý Thanh Y ánh mắt đột nhiên biến kiên định lên, "Ca, chỉ cần bên trong cơ thể ngươi độc tố đánh tan, chỉ cần ngươi khôi phục thực lực, ngươi liền có thể tiến vào Vân Hải Thư Viện, chỉ cần ngươi tiến vào Vân Hải Thư Viện, coi như là yêu soái bất dám bắt ngươi như thế nào."

Lúc này, Lý Mậu Trinh phía sau một ông già cũng nói: "Thiếu gia, tiểu thư nói rất đúng, chỉ cần ngươi bất tử, ta thiên cương thành coi như hôm nay bị diệt, cái kia tương lai cũng có lần thứ hai quật khởi thời gian. Này viên vương mặc dù là hoàng giai đỉnh cao, nhưng bằng vào chúng ta năm người thực lực, hoàn toàn không cần sợ hắn."

"Thật sao?". Linh viên vương cười gằn một, khóe miệng nổi lên nồng đậm vẻ khinh thường.

Lý Mậu Trinh lắc lắc đầu, nói: "Hi sinh các ngươi để ta thiên phú khôi phục, cả đời này ta đều sẽ không an tâm, tâm bất an, làm sao hỏi? Còn nữa, ở trong mắt ta, thiên phú của chính mình cùng tiền đồ, kém xa tít tắp các ngươi tới trọng yếu. Thanh Y, ngươi biết ta chuyện quyết định, không ai có thể thay đổi, đem hầu nhi tửu giao ra đây đi!"

"Ca, đây là ngươi cơ hội duy nhất rồi!" Lý Thanh Y thống khổ nhắm hai mắt lại.

"Các ngươi nếu là đều chết rồi, ta sống sót lại có gì ý nghĩa?" Lý Mậu Trinh lắc đầu nói.

Lý Thanh Y trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn xoay cổ tay một cái, một đồ dưa hấu đại màu trắng ngọc đàn xuất hiện tại trong tay nàng. Cái này ngọc đàn sau khi xuất hiện, một mùi thơm tự cái kia ngọc đàn bên trong lan tràn ra, mọi người chỉ là vừa nghe, liền cảm thấy tinh thần sảng khoái.

Đặc biệt Dương Diệp, trong mắt hắn càng là xuất hiện hừng hực, nếu như uống này một vò cái gì hầu nhi tửu, hắn có lòng tin, chính mình lập tức bước vào Tôn giả cảnh, đồng thời thân thể khôi phục, nói không chắc còn để thân thể tiến thêm một bước, đạt đến hoàng giai yêu thú cấp bậc. Thành thật mà nói, hắn suýt chút nữa liền ra tay đoạt!

Lúc này Lý Thanh Y vẫn bị hắn hạn chế, hắn có lòng tin, chỉ cần hắn ra tay cướp, nhất định có thể cướp được. Thế nhưng hắn cuối cùng vẫn là từ bỏ, bởi vì đoạt sau khi, Phạm Mộng làm sao bây giờ? Nếu như hắn đánh đổi một số thứ, có rất lớn cơ hội có thể chạy mất, thế nhưng Phạm Mộng nhưng là khẳng định chạy không thoát!

Linh viên vương đưa tay một chiêu, cái kia hầu nhi tửu nhất thời rơi vào trong tay hắn, xem trong tay cái bình, linh viên vương vẻ mặt nới lỏng. Một lát, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Lý Thanh Y, trong mắt có một tia sát ý, “Nhân loại, ngươi dĩ nhiên nhân lúc ta hôn mê thời cơ đến thâu ta tự tay chế riêng cho hầu nhi tửu, nếu để cho ngươi sống sót trở lại, ta linh viên vương còn gì là mặt mũi?”

Nói, linh viên vương liền muốn động thủ, mà lúc này, Lý Mậu Trinh cùng năm tên ông lão che ở Lý Thanh Y trước, Lý Mậu Trinh nói: “Viên vương, việc này đúng là ta thiên cương thành không đúng!” Nói, hắn vung tay phải lên, một viên nạp giới xuất hiện tại linh viên vương trước, “Bên trong có siêu phẩm năng lượng thạch năm ngàn, hoàng giai yêu thú nội đan một viên, một chút lễ mọn, kính xin viên vương vui lòng nhận!”

“Nếu như ta không vui lòng nhận đây?” Linh viên vương trong mắt sát ý không giảm, bị một kẻ loài người trộm đi hầu nhi tửu, hơn nữa còn là cái Tôn giả cảnh nhân loại, việc này nếu là truyền đi, hắn mặt mũi để nơi nào?

Lý Mậu Trinh nói: “Cái kia mọi người liền ngọc đá cùng vỡ!”

“Ngươi uy hiếp ta?” Linh viên vương trong mắt sát ý còn như thực chất.

Lý Mậu Trinh nói: “Chúng ta hay là giết không được viên vương ngươi, thế nhưng, muốn trọng thương ngươi bảo vệ này Đoạn Thiên sơn mạch vẫn là có thể. Viên vương hẳn là cũng rõ ràng, nếu là ngươi bị thương nặng, không biết có bao nhiêu người loại cường giả cùng cường giả yêu tộc sẽ tìm đến ngươi, khi đó, ha ha”

Linh viên vương gắt gao nhìn Lý Mậu Trinh, một lát, hắn nói: “Nhân loại, ta nhớ kỹ ngươi rồi!” Nói xong, hắn xoay người mang theo lũ yêu thú rời đi.

Nhìn linh viên vương bóng lưng, Dương Diệp suy tư.

Linh viên vương mang theo lũ yêu thú đi rồi, Lý Mậu Trinh xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Huynh đài hiện tại có thể thả Thanh Y sao?”.

“Một ngàn siêu phẩm năng lượng thạch!” Dương Diệp đạo

“Ngươi là cái thá gì?” Lý Mậu Trinh phía sau một ông già nổi giận mắng.

Dương Diệp nắm Lý Thanh Y cái cổ, hơi dùng sức, liền đem Lý Thanh Y cả người nâng lên, hắn nhìn Lý Mậu Trinh mọi người, “Nữ nhân này, lại nhiều lần hại ta suýt chút nữa chết đi, lúc trước lại lợi dụng ta, uy hiếp ta, khà khà, liền này thả hắn, không phải quá tiện nghi hắn?” Thành thật mà nói, nếu như không phải là bởi vì sợ cho phạm gia gây phiền phức, nữ nhân này đầu người, hắn đã sớm hái!

“Ngươi dám!” Người lão giả kia giận dữ.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một dữ tợn, “Ngươi phải thử một chút sao?”.

Ông lão đang muốn nói chuyện, Lý Mậu Trinh nhưng là ngăn cản hắn, sau đó vung tay phải lên, một viên nạp giới xuất hiện tại Dương Diệp trước, Dương Diệp cũng không khách khí, cầm lấy nạp giới, sau đó lấy ra bên trong siêu phẩm năng lượng thạch liền bắt đầu ăn

Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Mậu Trinh cùng phía sau hắn năm tên ông lão khóe miệng vừa kéo, hiển nhiên, bọn họ cũng này nghĩ đến Dương Diệp dĩ nhiên nắm siêu phẩm năng lượng thạch đến ăn

“Siêu phẩm năng lượng thạch đã cho ngươi, ngươi có phải là nên thả tiểu thư nhà chúng ta?” Người lão giả kia trầm giọng nói, ở hắn con ngươi nơi sâu xa, có sát ý lóe qua.

“Ngươi khi ta ngớ ngẩn sao?”. Dương Diệp nói: “Hiện tại thả hắn, sau đó các ngươi cùng nhau tiến lên?”

“Vậy ngươi muốn thế nào!” Ông lão âm trầm nói.

“Chờ ta một phút!” Nói, Dương Diệp tiếp tục nắm siêu phẩm năng lượng thạch hướng về chính mình trong miệng nhét đi.

“Huynh đài tuổi còn trẻ liền có như thế không tầm thường thực lực, nghĩ đến ở Vân Hoang khu vực hẳn là rất nổi danh mới là, nhưng là ta nhưng chưa từng thấy huynh đài, lẽ nào huynh đài là thế giới bên ngoài đến?” Lý Mậu Trinh bỗng nhiên nói.

Dương Diệp liếc mắt nhìn Lý Mậu Trinh, nói: “Thực lực của ngươi cùng thiên phú rất tốt, nhưng đáng tiếc chính là ngươi không còn sống lâu nữa. Nếu như là trước đây, ta còn có thể cứu ngươi một mạng, dù sao xem ngươi còn khá là vừa mắt, thế nhưng hiện tại, ta tự thân cũng khó khăn bảo đảm. Vì lẽ đó, ngươi chỉ có thể tự cầu phúc rồi!" Hắn đúng là không có đạo giả, nếu như là trước đây, có chân chính Hồng Mông tử khí ở, vì là đối phương loại bỏ một điểm độc tố, vậy căn bản không có vấn đề gì.

Nghe được Dương Diệp, Lý Mậu Trinh cùng hắn người phía sau đều là hơi thay đổi sắc mặt, mà cái kia Lý Thanh Y càng là thân thể mềm mại run lên, nói: "Ngươi, ngươi có thể loại trừ ta ca độc trong người vốn?"

"Trước đây có thể!" Dương Diệp đạo

"Cầu ngươi cứu cứu ta ca!" Lý Thanh Y trong mắt lộ ra cầu xin vẻ, "Ta thiên cương thành đồng ý trả bất cứ giá nào!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: "Ta hiện tại tự thân cũng khó khăn bảo đảm!"

Lý Thanh Y còn muốn nói điều gì, Lý Mậu Trinh nhưng là nói: "Thanh Y, thừa nhân, lúc vậy, mệnh vậy!"

"Ngươi đúng là nhìn thật thoáng!" Dương Diệp đạo

"Nhìn thoáng được cũng phải chết, xem không ra cũng phải chết, đã như vậy, vì sao phải lựa chọn thống khổ sinh sống đây? Dù sao mình còn lại thời gian không hơn nhiều, ở có hạn thời gian trong, còn quá thống khổ như vậy, chẳng phải là quá ngu xuẩn?" Lý Mậu Trinh đạo

Dương Diệp gật đầu một cái nói: "Xác thực!" Nói, Dương Diệp buông ra Lý Thanh Y, khôi phục Lý Thanh Y tự do. Bởi vì lúc này hắn đã linh giả cảnh thượng phẩm, tạm thời thân thể ở tử khí chữa trị hạ đã khôi phục bình thường.

Dương Diệp mới vừa buông ra Lý Thanh Y, người lão giả kia liền muốn động thủ, thế nhưng Lý Thanh Y nhưng là ngăn cản hắn, nói: "Trước hắn một chiêu kiếm chém giết quá hoàng giả cảnh cường giả!"

Nghe được Lý Thanh Y, Lý Mậu Trinh cùng phía sau hắn năm tên ông lão đều là hơi thay đổi sắc mặt, có chút kinh hãi nhìn Dương Diệp.

"Xèo!"

Đang lúc này, phía chân trời đột nhiên xẹt qua một luồng ánh kiếm, đón lấy, một tên thân mặc áo xanh, lưng đeo màu đen cái hộp kiếm chàng thanh niên xuất hiện tại trong tầm mắt của mọi người.

“Cổ kiếm trai!”

Phạm Mộng thất thanh nói.

“Mấy chục năm, không nghĩ tới ở Thanh Châu bên trong dĩ nhiên lại xuất hiện dám giả mạo ta cổ kiếm trai người, nghe nói ngươi vẫn là một tên kiếm tu, thật là có ý tứ, hi vọng ngươi đừng quá yếu, không phải vậy, ta thời gian này liền lãng phí quá uổng phí. Đến, đón ta một chiêu kiếm!”

Theo thanh niên âm thanh hạ xuống, mọi người chỉ thấy giữa trường đột nhiên xuất hiện kiếm ảnh đầy trời

Tám tầng kiếm ý! Tôn giả cảnh!

Nhìn thấy thanh niên thực lực, Phạm Mộng khuôn mặt nhỏ trong phút chốc trắng như tuyết

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 828: Ta chính là cổ kiếm trai đệ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

828 chương: Ta chính là cổ kiếm trai đệ tử!

Kiếm ảnh lại như mưa xối xả bình thường gió thổi không lọt hướng về Dương Diệp bao phủ mà đi.

Giữa trường tất cả mọi người đều biết, những này kiếm ảnh kỳ thực đều hư huyễn, chân chính sát chiêu liền ẩn giấu ở những này kiếm ảnh bên trong, thế nhưng, nhiều như vậy kiếm ảnh, cái nào một đạo mới thật sự là sát chiêu?

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, sau đó tay phải cũng chỉ hướng về phía trước hơi một điểm.

“Vù!”

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột ngột ở giữa sân vang vọng mà lên, ở mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia kiếm ảnh đầy trời ầm ầm tiêu tan, sau đó lộ ra một thanh kiếm, mà thanh kiếm kia mũi kiếm nhưng là bị Dương Diệp hai ngón tay mang theo!

Tất cả mọi người sững sờ ở tại chỗ, bao quát cái kia cổ kiếm trai thanh sam nam tử.

Dương Diệp ngón tay khẽ nhúc nhích, thanh kiếm kia kịch liệt run lên, đón lấy, xa xa thanh sam nam tử tròng mắt kịch liệt co rụt lại, nói: “Ngươi, ngươi dĩ nhiên biến mất ta cùng thanh huy trong đó tâm thần liên hệ!”

Huyền kiếm có linh, cổ kiếm trai đệ tử ở trở thành đệ tử nội môn sau, cũng có thể đến mộ kiếm chọn kiếm, chỉ cần tìm được chính mình thích hợp kiếm, mà kiếm lại đồng ý, như vậy bọn họ sẽ đem kiếm tồn ở trong đan điền, lấy chính mình huyền khí cả ngày lẫn đêm tẩm bổ thân kiếm, lấy này đến để cho mình cùng kiếm đạt đến dung hợp, cũng chính là hai người lẫn nhau trong đó xây dựng lên tâm thần liên hệ.

Nếu như kiếm cùng người trong đó xây dựng lên tâm thần liên hệ, như vậy, nhân là có thể đem kiếm ở một mức độ nào đó cho rằng là một phần của thân thể mình, đã như thế, cái kia phát huy ra thực lực tự nhiên mạnh hơn nhiều. Hắn sở dĩ khiếp sợ, là bởi vì phải xóa đi một thanh kiếm cùng kiếm chủ nhân trong đó tâm thần liên hệ là phi thường khó.

Có thể làm đạo như vậy, chỉ cần hai điểm, một là thực lực đối phương vượt xa kiếm chủ nhân, hai là kiếm bản thân chủ động giải trừ...

Dương Diệp trong tay kiếm, kiếm dài ước bốn thước, rộng chỉ có nhất chỉ, thân kiếm bóng loáng, lập loè lạnh lẽo hàn quang, ở hắn nhìn thấy quá kiếm bên trong, không tính tốt nhất, nhưng bất tính yếu, chí ít hiện tại đối với hắn mà nói là rất có tác dụng, dù sao này kiếm nói thế nào cũng là đạo giai.

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Thanh sam nam tử diệp, trong mắt không trước như vậy xem thường, thay vào đó chính là một tia chăm chú cùng nghiêm nghị.

“Hắn đạo hắn là cổ kiếm trai đệ tử!” Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên truyền đến.

Mọi người đưa mắt chỉ thấy Tử Hinh chính mang theo chừng mười tên người trung niên hướng về bọn họ biên chậm rãi đi tới, Tử Hinh gắt gao diệp, nếu như ánh mắt có thể giết người, Dương Diệp e sợ chết sớm mấy trăm lần.

Thanh sam nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi không phải cổ kiếm trai đệ tử!”

“Ha ha...”

Tử Hinh đột nhiên nở nụ cười, hắn chỉ vào một bên Lý Thanh Y cùng Phạm Ly mọi người, nói: “Có nghe hay không? Dương Diệp hắn giả mạo cổ kiếm trai đệ tử, bây giờ chứng cứ xác thực, các ngươi những này với hắn có quan hệ người, toàn bộ đều phải chết. Đặc biệt ngươi Lý gia, kể từ hôm nay, cõi đời này liền lại Vô Thiên cương thành, ngươi phạm gia cũng chạy không thoát!”

Lý gia mọi người cùng phạm gia hai tỷ muội đều là thay đổi sắc mặt, này cổ kiếm trai thực lực không phải là đùa giỡn, muốn tiêu diệt hai nhà bọn họ, vậy căn bản không dùng ra tay, chỉ cần nói câu nói, hai nhà bọn họ sẽ biến thành tro bụi!

“Ta phạm gia cùng hắn không quen, cũng không biết hắn là đang mạo danh cổ kiếm trai đệ tử!”

Lúc này, Phạm Ly đột nhiên nói chuyện. Phạm Mộng muốn nói điều gì, nhưng là bị hắn gắt gao kéo ở phía sau, đồng thời còn tàn nhẫn mà trừng một chút.

Dương Diệp nhãn Phạm Ly cùng Phạm Mộng, Phạm Ly một chút, không nói gì, mà người sau tắc oan ức, trong mắt tràn đầy áy náy cùng bất đắc dĩ, càng nhiều vẫn là thương tâm.

Dương Diệp quay về Phạm Mộng khẽ mỉm cười, ra hiệu đừng lo lắng, sau đó cái khác Lý Thanh Y.

Lý Thanh Y đang muốn nói chuyện, ở hắn bên cạnh Lý Mậu Trinh nhưng là bỗng nhiên nói: “Thanh Y, làm người cần không thẹn với lương tâm, nếu như vị huynh đài này cùng ngươi xác thực nhận thức, đồng thời là bằng hữu, cái kia bán đi bằng hữu cầu sinh việc, ngươi có thể tuyệt đối không thể làm. Ta thiên cương thành tuy rằng thế yếu, nhưng làm người cốt khí nhưng tuyệt đối không thể ném!”

Dương Diệp nhãn Lý Mậu Trinh, nói: “Như có cơ hội, định cứu ngươi một mạng!”

“Cốt khí không thể ném, lời này nói rất hay!” Cái kia thanh sam nam tử bỗng nhiên nói: “Chỉ là đáng tiếc, cốt khí cũng không thể cứu ngươi cấp mệnh, như Tử Hinh cô nương từng nói, sau ngày hôm nay, lại Vô Thiên cương thành...”

Nghe được thanh sam lời của nam tử, Lý Thanh Y đám người sắc mặt nhất bạch, cái kia Lý Thanh Y muốn nói điều gì, thế nhưng cuối cùng không hề nói gì. Dương Diệp cùng nàng xác thực không tính là bằng hữu, thế nhưng là đã cứu hắn nhiều lần, vào lúc này đi ra rũ sạch cùng Dương Diệp trong đó quan hệ, không khỏi quá vong ân phụ nghĩa.

Có thể như quả không rũ sạch, thiên cương thành làm sao chịu đựng được cổ kiếm trai lửa giận?

Lý Thanh Y trong lòng cực kỳ xoắn xuýt.

“Ngươi là cái nào một phong đệ tử?”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên thanh sam nam tử, hỏi.

“Thanh Thành phong!” Thanh sam nam tử nói.

“Vậy ngươi cũng biết ta là cái nào một phong?” Dương Diệp đạo

Thanh sam nam tử hai mắt híp lại, nói: “Chuyện đến nước này, ngươi còn muốn lừa dối ta ngươi là ta cổ kiếm trai đệ tử? Coi là thật là buồn cười đến cực điểm!”

“Làm càn!” Dương Diệp đột nhiên bỗng nhiên quát lên: “Ta chính là Thiên Kiếm phong phong chủ đệ tử chân truyền, theo: Đè bối phận tới nói, ngươi không gọi ta sư bá cũng đến tôn gọi ta là sư huynh, có thể ở trước mặt ta, ngươi nhưng lại nhiều lần ngôn ngữ bất kính, hôm nay, ta nói không chừng muốn thay sư phụ của ngươi giáo huấn một chút ngươi, để ngươi biết bông hoa tại sao này hồng!”

Nói, Dương Diệp hướng phía trước đạp xuống, chỉ là một bước, Dương Diệp trong nháy mắt chính là đã xuất hiện tại thanh sam nam tử trước, đón lấy, một luồng ánh kiếm đâm thẳng thanh sam nam tử mi, tốc độ cực nhanh, như sấm đánh.

Thanh sam nam tử kinh hãi, vung tay phải lên, trong tay xuất hiện một thanh kiếm, sau đó thẳng tắp thứ hướng về phía Dương Diệp kiếm, mà liền hai thanh kiếm muốn tiếp xúc với nhau lúc, Dương Diệp kiếm đột nhiên hơi phiến diện, sau đó lấy cái cực kỳ xảo quyệt góc độ đâm vào thanh sam nam tử mũi kiếm mặt bên, ‘Đang’ một, thanh sam nam tử trường kiếm khẽ run lên, suýt chút nữa bóc ra, điều này làm cho thanh sam nam tử trong lòng một hãi, mà đúng vào lúc này, Dương Diệp kiếm nhưng là như thế một con rắn độc đi tới hắn trước ngực!

Thanh sam nam tử tròng mắt co rụt lại, chân phải đột nhiên đạp địa: "Vô ảnh kiếm bộ!"

Theo thanh sam thanh âm nam tử hạ xuống, thanh sam nam tử bóng người đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở hơn ba mươi trượng!

Nhưng, liền hắn mới vừa vừa xuống đất một khắc đó, một thanh kiếm đột nhiên quỷ dị xuất hiện tại hắn trước ngực... Thanh sam nam tử kinh hãi gần chết, chân phải lần thứ hai đột nhiên đạp xuống, biến mất ở tại chỗ, chỉ có điều lần này, ở hắn biến mất ở tại chỗ lúc, một đạo đỏ tươi chất lỏng tự hắn nguyên lai chỗ đứng quăng tung mà lên.

Dương Diệp thu kiếm mà đứng, không ở truy kích, mà là lạnh lùng đã xuất hiện tại sáu bên ngoài hơn mười trượng thanh sam nam tử, nói: "Chiêu kiếm này, là để ngươi rõ ràng, cái gì gọi là tôn ti có thứ tự!"

Giữa trường tất cả mọi người đã bị khiếp sợ đều không nói ra được, đặc biệt cái kia Tử Hinh mọi người, Hắn không nghĩ tới, này cổ kiếm trai đến đệ tử dĩ nhiên cũng không phải là đối thủ của Dương Diệp... Hơn nữa, này Dương Diệp so với trước, thực lực lại tăng lên rất nhiều, ông trời, hắn là yêu quái sao?

Một bên Lý Thanh Y mấy người cũng là bị khiếp sợ đến, này thanh sam nam tử nhưng là cổ kiếm trai đệ tử a, hơn nữa bản thân cảnh giới vẫn là Tôn giả cảnh, càng là tám tầng kiếm ý, tuy rằng hắn chỉ là Tôn giả cảnh trung phẩm, thế nhưng, lấy thực lực của hắn, coi như là đối đầu một ít hoàng giả cảnh cường giả cũng đủ để chiến thắng a!

Mà Dương Diệp nhưng là như vậy dễ như ăn cháo liền chiến thắng hắn...

Lý Thanh Y cùng Phạm Ly hai nữ gắt gao diệp, nguyên bản, Hắn cảm giác đã gần như tìm thấy Dương Diệp thực lực chân thật, Nhưng hiện tại Hắn phát hiện, Dương Diệp so với các nàng tưởng tượng muốn thần bí nhiều lắm, cũng phải cường đại nhiều lắm.

Cho tới Phạm Mộng, ở diệp một chiêu kiếm đánh bại thanh sam nam tử lúc, hắn nhất thời cao hứng hoan hô lên, bất quá nhưng là bị tỷ tỷ nàng tàn nhẫn mà trừng vài lần...

Thanh sam nam tử cúi đầu chính mình trước ngực, ở hắn trước ngực, là một đạo dài mười đến cm vết thương, máu tươi không ngừng tự cái kia vết thương bên trong tràn ra, không tới một hồi, trước ngực hắn quần áo liền bị nhuộm đỏ.

Thanh sam nam tử hít sâu một hơi, ngẩng đầu diệp, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, nói: “Thiên Kiếm phong? Coi như ngươi là Thiên Kiếm phong vậy thì như thế nào? Ta Thanh Thành phong lúc nào đến phiên ngươi Thiên Kiếm phong đến quơ tay múa chân?” Lời vừa nói xuống, sau lưng hắn cái hộp kiếm khẽ run lên, bắt lấy một luồng ánh kiếm tự bên trong phóng lên trời...

Thanh sam nam tử cũng chỉ quay về Dương Diệp đột nhiên một điểm, quát lên: “Sấm đánh!”

Ở thanh sam nam tử đỉnh đầu bầu trời đột nhiên mây đen nằm dày đặc, đón lấy, một tia chớp cắt phá trời cao, hiện kiếm hình dạng hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi. Này đạo lôi kiếm tốc độ cực nhanh, tạm thời uy lực to lớn, ở bắn nhanh hướng về Dương Diệp trong quá trình, mang theo một đạo thật dài sấm sét đuôi, đem không gian rung động kịch liệt chập trùng lên, thanh thế doạ người cực kỳ.

Dương Diệp hai mắt híp lại, vung tay phải lên, trường kiếm trong tay tuột tay mà ra, hóa thành một luồng ánh kiếm bắn về phía đạo kia lôi kiếm!

“Phá!”

Theo Dương Diệp âm thanh hạ xuống, Dương Diệp kiếm cùng đạo kia lôi kiếm đụng vào nhau, đón lấy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, đạo kia lôi kiếm đầu tiên là kịch liệt run lên, sau đó trên không trung ầm ầm vỡ vụn.

Ánh kiếm xẹt qua, Dương Diệp thanh kiếm kia bay trở về ở Dương Diệp trước, rung động kịch liệt, tựa hồ đang hưng phấn cao hứng.

“Làm sao có khả năng...”

Thanh sam nam tử trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, hắn này đạo kiếm kỹ nhưng là đạo giai trung phẩm, tạm thời bản thân bị hắn tu luyện tới chín phần mười viên mãn, dù cho coi như là hoàng giả cảnh cũng đừng nghĩ dễ dàng tiếp đó, mà người trước mắt này dĩ nhiên như vậy dễ như ăn cháo liền phá vỡ...

Thanh sam nam tử khiếp sợ, mà một bên Lý Thanh Y mọi người nhưng là chấn động, đặc biệt Lý Thanh Y cùng cái kia Phạm Ly, hai nữ chưa bao giờ nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên là như vậy cường...

Vậy liền coi là hắn thực lực chân chính sao?

Nói vậy thanh sam nam tử cùng Lý Thanh Y mọi người, cái kia Tử Hinh mọi người nhưng là sợ hãi, bởi vì này Dương Diệp thực sự là quá khủng bố, coi như hắn không phải cổ kiếm trai đệ tử, thế nhưng, lấy thực lực của hắn cùng này kiếm đạo thiên phú, muốn trở thành cổ kiếm trai đệ tử, căn bản không phải việc khó gì a.....

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề trường kiếm trong tay hướng về cái kia thanh sam nam tử đi đến, “Tôn ti không phân, thị phi không rõ, biết rõ sai, nhưng còn cố phạm, hôm nay, ta liền thay ta cổ kiếm trai thanh lý môn hộ!”

“Ngươi... Ngươi thực sự ta cổ kiếm trai đệ tử?”

Thanh sam nam tử sắc mặt có chút khó...

Convert by: Mtvonline

------oOo------

Chương 829: Dương Diệp Đại Hốt Du!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 829 chương: Dương Diệp Đại Hốt Du!

“Ngươi cảm thấy tại Thanh Châu này, còn có người kiếm đạo so với Cổ Kiếm Trai đệ tử ta mạnh hơn?”

Dương Diệp từng bước một hướng phía nam tử áo xanh đi đến, không ngừng quơ kiếm trong tay, khi hắn vung vẩy dưới, kiếm kia dường như đang sống, phát ra từng đạo tiếng kiếm reo.

“Vậy ngươi vì sao không đeo Cổ Kiếm Trai ta thân phận kiếm bài!”

Nam tử áo xanh trầm giọng nói.

“Chê cười!”

Dương Diệp dừng bước, cười lạnh nói: “Cổ Kiếm Trai đệ tử ta hành tẩu thế gian, một thanh kiếm cũng đủ để. Tông môn kiếm bài? Cầm tới làm cái gì? Làm mưa làm gió? Cũng lấy ra làm chỗ dựa, lại để cho thế nhân đối với chúng ta Cổ Kiếm Trai đệ tử trong lòng còn có kính sợ? Thật sự là buồn cười! Với tư cách Cổ Kiếm Trai đệ tử, kiếm chính là chúng ta chỗ dựa lớn nhất, chính là chúng ta lớn nhất chỗ dựa!"

Vừa nói, Dương Diệp dừng bước, chỉ chỉ một bên đám người Tử Hinh, lại nói: "Ngươi trong lòng tự hỏi, nếu ngươi không phải là Cổ Kiếm Trai đệ tử, bọn họ là hay không sẽ tôn kính như vậy ngươi?"

Nam tử áo xanh trầm mặc, song tay nắm chắc, móng tay xâm nhập lòng bàn tay trùng sinh đan đạo.

Dương Diệp lại nói: "Nhập ma ngăn cách còn không tự biết, cứ tiếp như thế, ngươi còn như thế nào tự vấn lương tâm luyện kiếm?"

Sau nửa ngày, tại trong mắt của tất cả mọi người, nam tử áo xanh đột nhiên đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nói: "Đa tạ sư huynh chỉ điểm, tình này Lăng Tinh trọn đời không quên!"

Xôn xao...

Một mảnh xôn xao, này nam tử áo xanh nói như thế, vậy cũng là có nghĩa là, Dương Diệp thật sự Cổ Kiếm Trai đệ tử...

Kỳ thật, đối với Lý Thanh Y cùng đám người Phạm Ly mà nói, Dương Diệp là Cổ Kiếm Trai đệ tử việc này cũng không có khó như vậy dùng tiếp nhận, bởi vì kiếm đạo của bản thân Dương Diệp liền thật sự là quá kinh khủng, tại Thanh Châu này, Dương Diệp loại này Kiếm Đạo Thiên Tài, Cổ Kiếm Trai lại làm sao lại buông tha? Bởi vậy, tại nhìn thấy nam tử áo xanh thừa nhận Dương Diệp là Cổ Kiếm Trai đệ tử lúc, trong lòng hai cô gái ngược lại thoải mái.

"Đi tới nơi này Linh giới, chính mình hoàn toàn đã trở thành một cái Đại Hốt Du a!"

Trong lòng Dương Diệp cũng hơi hơi thở dài một hơi, hắn lúc này mặc dù tăng lên tới Linh Giả Cảnh Thượng Phẩm, nhưng mà kiếm ý nhưng là không có khôi phục, hơn nữa Kiếm Vực cùng Pháp Tắc chi Lực đều không thể sử dụng, phải biết, bất kể là thi triển Kiếm Vực hay vẫn là Pháp Tắc chi Lực, đó cũng đều là hết sức tiêu hao Huyền Khí đấy, dùng trước mắt hắn trong cơ thể kinh mạch tình huống, hắn căn bản không dám khiến cho sử dụng kiếm vực cùng pháp chế chi lực.

Bởi vậy, nếu như trước mắt cái này gọi là người của Lăng Tinh liều chết đánh với hắn một trận mà nói, hắn coi như là có thể thắng, chỉ sợ cũng là phải bỏ ra giá cao thảm trọng.

“Không đúng, ta Ngự Thú Tông có nghe qua, Thiên Kiếm Phong căn bản không có một cái nào gọi đệ tử của Dương Diệp.” Một bên Tử Hinh đột nhiên lạnh lùng nói: “Hơn nữa, nếu như hắn là Thiên Kiếm Phong Cổ chân nhân đệ tử, vậy hắn tại sao lại sẽ lẳng lặng vô danh?”

Nghe vậy, Lăng Tinh kia nhướng mày, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt híp lại, tay nắm thật chặt trong tay huyền kiếm.

Lúc này, Tử Hinh kia lại nói: “Kỳ thật, phải biết rằng hắn có phải hay không Cổ Kiếm Trai đệ tử rất đơn giản, chỉ cần Lăng sư huynh phát một lá truyền âm phù đi thiên kiếm phong hỏi một chút, bởi như vậy, sự tình chẳng phải tra ra manh mối rồi hả?”

Dương Diệp nhìn về phía Tử Hinh kia, một đám sát ý từ trong mắt của hắn chợt lóe lên, hắn là hiện tại đã nghĩ một kiếm chém giết Tử Hinh này, nhưng mà kể từ đó, hắn chẳng khác nào không đánh đã khai rồi. Hắn mặc dù không sợ Cổ Kiếm Trai này, nhưng lại không nghĩ vì Phạm Mộng chuốc họa!

“Có thể thực hiện!”

Lúc này, Lăng Tinh kia đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nói: “Dương sư huynh, tuy rằng Ta tin tưởng sư huynh thân phận, nhưng chuyện này can hệ trọng đại, ta nhất định phải xác nhận. Đợi tí nữa chỉ cần đã chứng minh sư huynh thân phận, này Ngự Thú Tông mấy người, ta sẽ đích thân bỏ, hơn nữa tự mình Hướng sư huynh xin lỗi!”

Vừa nói, hắn tay phải vung lên, một trương Kim Sắc Phù Lục phóng lên trời, Kim Sắc Phù Lục đón gió căng phồng lên, từng cơn sóng gợn từ trong Kim Sắc Phù Lục kia thẩm thấu mà ra, khiến cho không gian nổi lên một từng cơn sóng gợn.

Tất cả mọi người nhìn chăm chú lên này đạo kim

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Sắc Phù Lục, Dương Diệp đến cùng là thật hay không đang Cổ Kiếm Trai đệ tử, rất nhanh sẽ bị biết được.

Phạm Mộng nhìn về phía Dương Diệp, gặp Dương Diệp thần sắc trấn định, trong lòng lập tức yên tâm chút.

Mà Lý Thanh Y cùng Phạm Ly tức thì nhíu mày, bởi vì hai nữ cảm thấy sự tình có cái gì không đúng, nếu như Dương Diệp thật là Cổ Kiếm Trai đệ tử, như vậy hắn khẳng định có đồ vật gì đó có thể chứng minh, mà Dương Diệp nhưng là không có chút nào muốn chứng minh ý tứ. Quan trọng nhất là Lăng Tinh kia làm như thế, cũng là đồng nghĩa với hắn cũng tại hoài nghi thân phận của Dương Diệp...

Tử Hinh cười lạnh nhìn xem Dương Diệp, nhìn xem Dương Diệp, giống như đang nhìn một người chết. không thể phủ nhận, Dương Diệp xác thực rất mạnh, nhưng vậy thì như thế nào? hắn ở đây mạnh, có thể chống lại Cổ Kiếm Trai sao? chỉ cần chứng minh hắn không phải là Cổ Kiếm Trai đệ tử, cái đó sợ hắn coi như là Thánh giả cảnh cường giả cũng chắc chắn phải chết tây Tần sự thống trị!

Cổ Kiếm Trai uy nghiêm không để cho mạo phạm!

Sau nửa ngày, một giọng nói đột nhiên từ trong Kim Sắc Phù Lục kia vang vọng dựng lên: “Lăng Tinh, ngươi nói sự tình, ta đã biết, Thiên Kiếm Phong ta cũng không có một cái nào gọi đệ tử của Dương Diệp!”

Nghe vậy, Lăng Tinh kia biến sắc, đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt sát ý tất hiện, mà một bên Tử Hinh càng điên cuồng phá lên cười, “Dương Diệp, ngươi nhất định phải chết, không chỉ có ngươi nhất định phải chết, với ngươi tất cả có quan hệ mọi người chết chắc rồi, ha ha...”

Giờ khắc này, Tử Hinh tựa như điên cuồng. Dương Diệp giết nàng sư bá, đoạn cánh tay nàng, hiện tại rốt cuộc có thể thấy được hắn chết, nàng như thế nào mất hứng?

Một bên, Lý Thanh Y cùng đám người Phạm Ly sắc mặt cũng là đại biến, thật không thể tin nhìn xem Dương Diệp, Phạm Mộng kia càng là bị hù khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bệch như tờ giấy...

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, liền muốn ra tay, mà lúc này, trong Kim Sắc Phù Lục kia lại truyền xuất ra thanh âm: “Tuy rằng Thiên Kiếm Phong ta không có một vị gọi người của Dương Diệp, nhưng mà, người thật trước đây không lâu xác thực thu một vị đệ tử, chẳng qua là không biết có phải hay không là ngươi nói vị Dương Diệp này.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí lập tức ngừng lại, sau đó nhìn về phía Kim Sắc Phù Lục kia, mà Tử Hinh kia tức thì có chút luống cuống, gắt gao nhìn chằm chằm Kim Sắc Phù Lục kia, sợ nghe được cái chuyện đáng sợ gì.

“Cổ chân nhân thu một vị đệ tử?” Lăng Tinh hỏi.

“Đúng, người thật trước đây không lâu ra phong, sau đó trở về đã nói hắn đã tìm được một cái tuyệt thế hạt giống tốt, còn tuyên bố này tuyệt thế hạt giống tốt tuyệt không so với kia Lục sư tỷ chênh lệch, chỉ đáng tiếc là, lão nhân gia hắn một mực không nói là ai. Dù sao, đối với hắn vị đệ tử này, lão nhân gia hắn thế nhưng là bảo bối nhanh, không phải sao, vừa về đến liền bế quan tạo kiếm, bảo là muốn vì đệ tử của hắn tạo một chút Tuyệt Thế Hảo Kiếm, tốt để cho hắn đệ tử sát nhập Kiếm Trai, đến Nhất Chiến Kinh Thiên Hạ...”

“Sư phụ có lòng!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói, ở trong mắt hắn, lộ ra một tia thương cảm, vẻ cảm kích...

“Dương Diệp, ngươi giả trang cái gì, ngươi giả trang cái gì?” Tử Hinh kia đột nhiên phẫn nộ rống lên, “ngươi dựa vào cái gì nói ngươi là Cổ chân nhân đệ tử? Ngươi dựa vào cái gì?”

“Đúng rồi, ta nhớ ra rồi!” Lúc này, trong Kim Sắc Phù Lục kia lại truyền xuất ra thanh âm, “tuy rằng ta không biết Dương Diệp này có phải hay không người thật thu nhận đệ tử, nhưng mà ta biết một điểm, cái kia chính là người thật thu nhận đệ tử nghe nói là Kiếm Tâm Thông Minh. Nếu như Dương Diệp này là Kiếm Tâm Thông Minh, vậy hắn phải là người thật thu đệ tử kia rồi!”

“Ha ha...”

Tử Hinh lần nữa phá lên cười, trong mắt nàng lộ vẻ điên cuồng, “Dương Diệp, ngươi là Kiếm Tâm Thông Minh sao? Ngươi thật sao? Ngươi thật sao? Ha ha...”

“Ta đúng là!” Dương Diệp đàng hoàng nói.

“Ta nhổ vào!”

Tử Hinh cả giận nói: “Chết đến nơi rồi, ngươi còn ở lại chỗ này giả bộ, đều nói Nhân sinh như hí, toàn bộ nhờ hành động, Dương Diệp, ngươi diễn kỹ này quả nhiên là tuyệt!”

Dương Diệp cũng không để ý nữ nhân này, mà là nhìn về phía Lăng Tinh kia, nói: “Ngươi phải thử một chút sao?”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ngoài dự liệu của tất cả mọi người, Lăng Tinh kia lắc đầu, sau đó đối với Dương Diệp cung kính hành lễ một cái, nói: “Lăng Tinh bái kiến

Dương sư huynh!” Trước kia hắn còn có chút không rõ kiếm kĩ của chính mình tại sao lại tại Dương Diệp trong tay không chịu nổi một kích, hiện tại hắn toàn bộ đã minh bạch, bởi vì Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, bởi vậy, kiếm kĩ của hắn mới có thể dễ dàng như vậy bị phá đi.

Dương Diệp tay phải thả lỏng phía sau, trường kiếm dán tại trên lưng, nhìn xem Lăng Tinh nói: “Ngươi bây giờ biết ta vì sao không bại lộ thân phận của mình rồi a?”

Lăng Tinh cười khổ gật đầu một cái, hắn làm sao không biết? không có nghe lúc trước thiên kiếm phong người nói sao? Cổ chân nhân giấu giếm thân phận của Dương Diệp, là vì phải để cho Dương Diệp gáy một tiếng ai nấy đều kinh ngạc... nhưng bây giờ khen ngược, chính mình nhưng ép hắn bại lộ thân phận, này muốn cho Cổ chân nhân biết rõ, chính mình còn không biết sẽ có bao nhiêu thảm thay gả hoàng hậu thật là phách lối!

Nghĩ vậy, Lăng Tinh ánh sáng lạnh lẽo trong mắt chợt lóe lên, sau đó hắn cái hộp kiếm trong lao ra một đạo kiếm quang, kiếm quang dĩ nhiên không phải nhằm vào Dương Diệp, mà là nhằm vào một bên đám người Tử Hinh...

“Đi mau!”

Cơ hồ là tại Lăng Tinh xuất kiếm một khắc này, Lăng Tinh sau lưng một người trung niên đột nhiên phẫn nộ quát. Đám người Tử Hinh phản ứng cũng không đầy, liền tranh thủ chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, chạy về phía khác nhau đi...

Nhưng mà vẫn hơi chậm, mấy người trung niên trực tiếp bị đạo kiếm quang kia chém gãy ngang, bất quá Tử Hinh kia cùng còn dư lại mấy người trung niên nhưng là đã biến mất ở xa xa.

“Vô Ảnh Kiếm Bộ!”

Lăng Tinh gầm lên một tiếng, toàn bộ người tại chỗ biến mất...

Vẫn chưa tới nửa khắc đồng hồ, Lăng Tinh mang theo mấy cái đầu người về tới trước mặt của Dương Diệp. Lăng Tinh đem cái kia mấy cái đầu người ném xuống đất, sau đó nói: “Thật có lỗi, lại để cho được kêu là Tử Hinh nữ tử chạy thoát, ta không muốn đến trên người nàng thậm chí có lập tức không gian truyền tống phù!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Lăng Tinh, nói: “Còn có siêu phẩm Năng Lượng Thạch? Càng nhiều càng tốt!”

Lăng Tinh nao nao, sau đó lấy ra một mai Nạp Giới, cong ngón búng ra, Nạp Giới bay đến trước mặt Dương Diệp, nói: “Này giới bên trong có hơn 1, 200 miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch, hi nhìn nhau sư huynh có trợ giúp!”

Dương Diệp thu hồi Nạp Giới, mỉm cười, nói: “Đa tạ, ngày đó nhất định trả lại gấp đôi!”

“Tuy rằng Cổ Kiếm Trai ta phân Cửu Phong, nhưng mà mọi người cuối cùng là người một nhà, sư huynh gặp nạn, làm sư đệ tự nhiên hẳn ra tay giúp đỡ!” Lăng Tinh nói: “Nếu như việc này là một cái hiểu lầm, Lăng Tinh kia liền cáo từ, sư huynh như có thời gian, có thể đến Thanh Thành Phong tụ lại.”

“Chuyện của ta...”

Dương Diệp còn chưa có nói xong, Lăng Tinh kia lên đường: “Ta minh bạch, sư huynh yên tâm, chuyện hôm nay, ta trở về sẽ không nói với bất kỳ ai!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Không biết Lăng huynh trên người có thể còn có hay không Đạo giai huyền kiếm? Ngươi cũng biết, ta sư phụ kia vẫn còn cho ta tạo kiếm, cho nên...”

Lăng Tinh do dự một chút, sau đó vỗ vỗ sau lưng cái hộp kiếm, cái hộp kiếm trong lao ra hai thanh huyền kiếm, huyền kiếm rơi ở trước mặt của Dương Diệp, nói: “Này hai chuôi kiếm đều là Đạo giai trung phẩm, còn chưa cùng ta thành lập được tâm thần liên hệ, chính dễ dàng tặng cho sư huynh...”

Dương Diệp thu hồi hai chuôi kiếm, nụ cười trên mặt càng phát ra sáng lạn, nói: “Lăng huynh, ta còn thiếu...”

Một bên Phạm Mộng đều có chút không nhìn nổi...

PS: Mới tan tầm, đổi mới hơi trễ, thật có lỗi. Gần nhất có chút quá mệt mỏi.

Cảm tạ: Ta yêu hoa hồng Lâm Lâm 1422206852q thư hữu 20105119 thư hữu 24228925 Khúc chung Nhân tán x long chiến man hoang hâm mộ Thái Dương thần nhóm bằng hữu ủng hộ, cám ơn tất cả ủng hộ chim loan xanh bằng hữu!

Ta trước đi ngủ lại...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 830: Dương Diệp muốn làm kẻ trộm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 830 chương: Dương Diệp muốn làm kẻ trộm...

Cuối cùng, Dương Diệp đang lường gạt hai thanh Đạo giai trung phẩm huyền kiếm về sau, lại từ Lăng Tinh chỗ đó lường gạt một cái Đạo giai cái hộp kiếm. Là có cũng được không có cũng được, nhưng mà cái hộp kiếm của Lăng Tinh này thế nhưng là Cổ Kiếm Trai đấy, đây tương đương với Cổ Kiếm Trai đệ tử một cái tượng trưng thân phận...

Da hổ đã giật, hiện tại thu tay lại đã không kịp, cho nên, hắn dứt khoát kéo đến cùng!

Dù sao không kéo ngu sao mà không kéo...

“Sư huynh, cái kia ngự thú trai chuyện tình, sư đệ sẽ đích thân đi giải quyết, cáo từ...”

Vừa nói, Lăng Tinh sợ Dương Diệp vừa muốn mở miệng, quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía chân trời sủng quán lục cung: Thịnh thế hoàng triều đệ nhất sau.

“Chính mình có đáng sợ như vậy không?”

Nhìn xem vội vàng chạy mất Lăng Tinh, Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau đó xoay người đi tới trước mặt Phạm Mộng, đem trong tay một thanh Đạo giai trung phẩm huyền kiếm đưa cho Phạm Mộng, nói: “Đưa cho ngươi!”

“Cám ơn!”

Phạm Mộng cũng không khách khí, trực tiếp cầm qua kiếm, sau đó một hồi vung vẩy, tiểu khắp khuôn mặt là vẻ vui thích.

“Nguyên lai huynh đài thật là Cổ Kiếm Trai đệ tử, cũng đúng, lấy chỉ có Cổ Kiếm Trai mới có thể bồi dưỡng được huynh đài như vậy Kiếm Đạo Thiên Tài!” Lúc này, Lý Mậu Trinh bỗng nhiên nói: “Trước kia Thanh Y đã đem nàng cùng huynh đài sự việc của nhau nói với ta rồi, rất nhiều chuyện, đúng là Thanh Y không đúng!” Vừa nói, hắn lấy ra một mai Nạp Giới, sau đó bắn đến mặt của Dương Diệp, nói: “Này giới ở trong còn có một nghìn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, mong rằng huynh đài xin vui lòng nhận cho!”

Dương Diệp tiếp nhận Nạp Giới, sau đó nhìn thoáng qua Lý Thanh Y, tiếp đó, nàng cong ngón búng ra, mai Nạp Giới kia lại bay trở về Lý Mậu Trinh trước mặt, nói: “Một ngàn này siêu phẩm Năng Lượng Thạch ta cũng không cần, giúp ta một việc, ta với nàng chuyện giữa coi như xong khó hiểu.”

Lý Mậu Trinh trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Chuyện gì?”

Dương Diệp chỉ chỉ một bên Phạm Mộng, nói: “Nha đầu này cùng ta có duyên, vừa vặn nhà nàng lại gặp được một chút phiền toái, ta bởi vì vì một số nguyên nhân, không tiện ra mặt, cho nên, kính xin Lý huynh có thể chiếu cố một chút.”

Lý Mậu Trinh nhẹ gật đầu, nói: “Việc rất nhỏ!”

“Dương Diệp...” Phạm Mộng bỗng nhiên nói: “Ngươi, ngươi muốn đi rồi sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta có một số việc muốn đi xử lý, yên tâm, chờ chuyện của ta xử lý xong, ta sẽ tới thăm ngươi.”

Phạm Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm rồi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi đến trước mặt Phạm Mộng, vuốt vuốt đầu của Phạm Mộng. Nhìn lấy trước mắt Phạm Mộng, hắn càng tưởng hai mươi Tiểu Dao cùng với lôi lâm đám người.

Ngoại trừ lôi lâm đám người, còn có hiểu vũ tịch cùng An nam tĩnh đám người... Hắn đi tới nơi này Linh giới, sở dĩ không cần giả danh, liền là hy vọng An nam tĩnh cùng người biết hắn đã đi tới Linh giới rồi, sau đó tới tìm hắn.

Bất quá hắn biết, việc này rất mạo hiểm, bởi vì cái kia lục nguyên hạo cũng ở đây Linh giới, nếu như biết rõ tin tức của hắn, đối phương nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào tới tìm hắn. Cho nên, việc cấp bách, hắn phải phải nhanh một chút khôi phục chính mình tất cả thực lực!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Dương Diệp…” Phạm Mộng đột nhiên lên tiếng.

Dương Diệp dừng bước, bất quá cũng không có quay người.

“Ta nhất định sẽ gia nhập Cổ Kiếm Trai đấy, nhất định!” Phạm Mộng tiểu khắp khuôn mặt là vẻ kiên định.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó biến mất tại trong ánh mắt của mọi người.

“Anh, hắn thật là Cổ Kiếm Trai đệ tử?” Dương Diệp đi rồi, Lý Thanh Y đột nhiên hỏi bên cạnh nàng Lý Mậu Trinh.

" Không trọng yếu! " Lý Mậu Trinh nói: " Thiên phú của hắn, đã vượt qua rất nhiều cổ

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Kiếm Trai đệ tử rồi, coi như là không phải là Cổ Kiếm Trai đệ tử, hắn muốn trở thành Cổ Kiếm Trai đệ tử cũng không phải việc khó gì. Hơn nữa, trên người hắn, ta cảm nhận được một cỗ làm ta cảm giác tim đập nhanh, người này, đã từng nhất định là một thủ đoạn độc ác thế hệ. "

Lý Thanh Y đồng ý gật gật đầu, nói: “Trước kia hắn thật sự tưởng muốn giết ta giá trên trời vợ trước: Bá đạo Tổng giám đốc sủng không ngớt!”

Lý Mậu Trinh nói: “Thanh Y, sau này gặp được loại người này, hoặc là cùng hắn trở thành bạn, hoặc là liền cách hắn rất xa. Không thể trêu vào, chúng ta liền trốn!”

“Anh, nếu như không phải là ngươi trúng độc, ngươi khẳng định không kém hơn hắn!” Lý Thanh Y trong mắt hiện lên vẻ không cam lòng cùng phẫn nộ, lúc trước, nàng cũng đã đắc thủ đấy.

Lý Mậu Trinh cười cười, không nói gì, chẳng qua là trong mắt cũng là có một tia không cam lòng… Đã từng, hắn là như vậy Thiên Chi Kiêu Tử… Mà hôm nay, nhưng biến thành một bệnh phu, hắn như thế nào cam tâm?

…

Dương Diệp ly khai đám người Phạm Mộng về sau, tùy tiện tìm một cái chỗ yên tĩnh ngồi xếp bằng. Lúc trước hắn đã nhận được nhiều như vậy siêu phẩm Năng Lượng Thạch, hắn tự nhiên muốn đem toàn bộ hấp thu hết, sau đó dùng đến đề thăng cảnh giới của chính mình.

Sở dĩ hắn chọn rời đi đám người Phạm Mộng, mục đích chính là vì tăng thực lực lên, trừ lần đó ra, còn một nguyên nhân khác, đó chính là hắn cuối cùng là giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, nếu là Cổ Kiếm Trai phát hiện, đám người Phạm Mộng không khỏi sẽ bị hắn liên quan đến, cho nên, hắn mới chủ động ly khai đám người Phạm Mộng.

Từng khối siêu phẩm Năng Lượng Thạch không ngừng bị hắn ăn, tại đem từ Lý Mậu Trinh cùng Lăng Tinh chỗ đó đạt được tất cả siêu phẩm Năng Lượng Thạch sau khi hấp thu, cảnh giới của Dương Diệp rốt cuộc đột phá đến Tôn Giả Cảnh!

Tôn Giả Cảnh!

Tăng lên tới Tôn Giả Cảnh về sau, trong cơ thể hắn chứa đựng không ít Tử Sắc Huyền Khí, hắn cũng không có giữ lại ít Tử Sắc Huyền Khí này, mà là lợi dụng ít Tử Sắc Huyền Khí này đi chữa trị nhục thể của chính mình. Ít Tử Sắc Huyền Khí này không giải quyết được hắn kinh mạch trong cơ thể vấn đề, nhưng mà lại có thể chữa trị thân thể hắn, hắn lúc này không cách nào sử dụng Huyền Khí, cho nên, hắn dứt khoát toàn bộ dùng tới chữa trị thân thể.

Cuối cùng chỉ cần thân thể cường hãn, cũng chừng sức tự vệ!

Lúc này tăng lên tới Tôn Giả Cảnh về sau, hắn mới phát hiện, nhục thể của hắn lúc trước thương là đến cỡ nào nghiêm trọng. Tại tâm thần hắn điều tra dưới, hắn phát hiện, hắn thân thể bộ phận cơ thịt cũng đã vỡ ra...

“Lúc trước ta sau khi hôn mê, cuối cùng xảy ra chuyện gì?”

Dương Diệp chau mày... Mà bắt đầu. Phải biết, nhục thể của hắn lúc ấy thế nhưng là so với bán thánh yêu thú đều mạnh hơn đấy, tại loại trình độ đó hạ, bình thường tổn thương đối với nhục thể của hắn căn bản vô ích, nhưng mà hắn ở đây Linh giới sau khi tỉnh lại, nhưng là phát hiện mình đã tê liệt...

“Mình là như thế nào đi vào này Linh giới hay sao?”

Một loạt nghi vấn từ Dương Diệp trong đầu hiện lên, nhưng mà cuối cùng hắn nhưng là cái gì cũng nghĩ không thông, bởi vậy, hắn dứt khoát không suy nghĩ thêm nữa, chuyên tâm bắt đầu lợi dụng tử khí chữa trị thân thể.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp đứng lên, sau đó hướng lên trước mặt hư không đấm ra một quyền, trên nắm tay lực lượng cường đại, trực tiếp đem trước mặt hắn không gian chấn uốn éo cong thành một cái vòng xoáy, vô cùng quỷ dị!

Nhìn lấy trước mắt một màn, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “ta lúc này thân thể lực lượng có thể so với hoàng dưới bậc phẩm yêu thú, hiện tại, coi như là không sử dụng kiếm kỹ, ta cũng có thể chiến thắng Linh Viên Vương kia!” Nói đến đây, một cái ý niệm trong đầu đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu, “Hầu Nhi Tửu kia vừa nhìn liền không phải là phàm vật, nếu là ta ăn Hầu Nhi Tửu kia, nói không chừng có thể đem cảnh giới tăng lên tới Tôn Giả Cảnh Trung Phẩm...”

Hắn hiện tại tăng lên tới Tôn Giả Cảnh về sau, phát hiện một vấn đề, cái kia chính là hắn hiện tại nếu là muốn tại tăng lên một cấp thực lực, cần có Năng Lượng Thạch ít nhất cần hơn vạn miếng!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đúng, so với trước đó trọn vẹn phải nhiều gấp mấy lần siêu phẩm Năng Lượng Thạch! Đang không có giải quyết kinh mạch cái vấn đề trước, hắn nếu là muốn tu luyện, biện pháp duy nhất chính là ăn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, hoặc là khác cái gì ẩn chứa tinh thuần năng lượng bảo vật. Mà Hầu Nhi Tửu kia, không thể nghi ngờ chính là một cái rất tốt bảo vật nghịch thiên tiên đồ: Truy hồn Tiểu Manh tiên.

Nghĩ đến liền làm, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía cái kia linh viên núi tiến đến.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới linh viên núi. Hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến liền trực tiếp như vậy đánh lên đi... Hắn thực lực bây giờ mặc dù không yếu Linh Viên Vương kia, nhưng là đối phương nhiều người a, ở chỗ này cùng đối phương giao thủ, hắn coi như là không bị giết chết cũng phải bị tươi sống mệt chết, hơn nữa, hắn căn bản không thể đánh đánh lâu dài, phải biết, hắn hiện tại nếu là quá mức tiêu hao thân thể lực lượng, thân thể kia tất nhiên sẽ cắn trả!

Cho nên, biện pháp tốt nhất chính là học Lý Thanh Y kia, trộm...

Hắn lúc này mặc dù mới Tôn Giả Cảnh, nhưng mà thần hồn cùng Tinh Thần Lực nhưng không thể so với Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm yếu, bởi vậy, hắn rất nhanh đã tìm được chỗ của Linh Viên Vương kia chỗ.

Linh Viên Vương Cư Trụ Địa cũng không phải là cái gì đơn sơ sơn động, mà là một tòa như là nhân loại thế giới cung điện, nhưng lại hết sức xa hoa. Tại cung điện bốn phía, Dương Diệp mặc dù không có chứng kiến bất kỳ yêu thú gì, nhưng lại cảm nhận được hơn mười cỗ không kém khí tức, những khí tức này chủ nhân ít nhất đều là tên trên bậc phẩm!

“Đề phòng sâm nghiêm như thế, nghĩ đến nơi này chính là Hầu Nhi Tửu kia chỗ ẩn thân, coi như là không phải, bên trong khẳng định cũng có bảo bối gì!”

Trong lòng Dương Diệp âm thầm tính toán, đồng thời ánh mắt không ngừng quan sát bốn phía, nhìn xem muốn như thế nào mới có thể đủ tiến vào tòa cung điện này.

Cung điện đại môn là đóng chặc, cưỡng ép công phá nhất định là không được, không thể mạnh mẽ đến, vậy cũng chỉ có dùng trí rồi. Sau nửa ngày, Dương Diệp nghĩ tới một cái biện pháp.

Biện pháp này sẽ để cho hắn có chút đau khổ, cái kia chính là cần phải vận dụng đến Huyền Khí...

Dương Diệp núp trong bóng tối, một mực chờ đợi, từ ban ngày chờ đợi bầu trời tối đen...

Rốt cuộc, tại ngày thứ hai lúc nửa đêm, cung điện kia đại môn đột nhiên mở ra, sau đó Dương Diệp chính là nhìn thấy Linh Viên Vương kia từ bên trong đi ra. Linh viên đứng ở cửa quét nhìn bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ở phía chân trời.

Tại Linh Viên Vương sau khi biến mất, cung điện kia đại môn liền phải đóng lại, lúc này, Dương Diệp đột nhiên quát khẽ: “Thiên Nhai Chỉ Xích...”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, cung điện kia đại môn vừa vặn đóng cửa.

Mà đúng lúc này, hai người trung niên đột nhiên xuất hiện ở đại môn kia trước.

“Vừa rồi ta cảm giác được cái gì thứ đồ vật tiến nhập bên trong!” Một người trong đó cau mày nói.

“Ngươi không có cảm giác sai?” Tên còn lại hỏi.

“Ta cũng không rõ lắm, chỉ là vừa rồi một khắc này, ta nghe thấy được một tia loài người khí tức, cũng không phải quá chắc chắn...”

“Vì để phòng ngừa vạn nhất, vào xem...”

Vừa nói, hai người mở ra cung điện đại môn đi vào...

“Lớn mật, hai người các ngươi là ai!”

Trong đại điện, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp đó, chấn động núi rừng!

...

PS: Cầu mọi người giữ gốc vé tháng!!!!!!!!!!!!! Bái cầu!!!!!!!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 831: Ngươi thập tộc giai diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 831 chương: Ngươi thập tộc giai diệt!

Dương Diệp khi tiến vào đại điện một khắc này, đang chuẩn bị che giấu, mà lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ xa xa thiểm lược mà đến, bóng người thân hình có chút quỷ dị, như là lập loè một dạng thường cách một đoạn khoảng cách thì sẽ tại chỗ biến mất. Hắn cùng với bóng người ở giữa cách xa nhau có mấy trăm trượng, nhưng mà đối phương chỉ dùng không đến nửa cái hô hấp liền đi tới trước mặt của hắn...

Chuẩn xác mà nói, đối phương là muốn xông ra cái kia vừa vặn phải đóng lại đại môn, mà bởi vì sự xuất hiện của hắn, đối phương cứng rắn bị hắn bức ngừng lại, Mà đối phương vừa dừng lại đến còn không đến nửa hơi, đối phương đột nhiên thò tay đối với Dương Diệp cách không một trảo, một cỗ kỳ dị lực lượng phún ra ngoài, trước mặt Dương Diệp không gian lập tức vặn vẹo...

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, bởi vì tại thời khắc này, hắn vậy mà cảm giác linh hồn mình cùng dòng máu khắp người đều muốn ly thể mà ra tựa như!

Thật quỷ dị!

Dương Diệp không dám khinh thường, vội vàng tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, giữ vững vị trí tâm thần mình, cùng lúc đó, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là một quyền.

Bành!

Một tiếng rên, Dương Diệp chợt cảm thấy chính mình bình thường chút. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía bóng người trước mặt, tại trước mặt hắn người rất là quỷ dị, bởi vì đối phương giống như là một cái bóng, toàn thân đen kịt, mà lại cực mỏng, tựa như bóng dáng bình thường không gian mang theo người: Nông nữ thế tử phi!

"Ồ?"

Bóng đen khẽ ồ lên một tiếng, còn chuẩn bị ra tay, mà đúng lúc này, cửa đột nhiên bị mở ra, hai người trung niên xuất hiện ở Dương Diệp cùng bóng người kia trước mặt.

"Lớn mật, hai người các ngươi là ai..."

Trong đó một người trung niên còn chưa có nói xong, trong tràng đột nhiên xuất hiện một đạo hồng quang, tiếp đó, trung niên nhân kia thanh âm im bặt mà dừng, sau đó, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt ngưng trọng bên trong, trung niên nhân kia bị thiết cắt đã thành hơn một nghìn khối, máu tươi phún dũng...

"Thanh Đạo Môn! Ngươi là Thanh Đạo Môn đấy, ngươi..."

Còn dư lại một người trung niên lời nói cũng là còn chưa nói xong, sau đó liền như lúc trước trung niên nhân kia một dạng cả người bị thiết cắt đã thành hơn một nghìn khối, máu tanh đến cực điểm!

Thanh Đạo Môn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn từ Phạm Mộng cái kia nghe qua cái thế lực này. Tại Thanh Châu khu vực, có ngũ đại bạch kim giai thế lực, theo thứ tự là Vân Tiêu Thánh Điện, Vô Cực Ma Tông, Vân Hải Thư Viện, Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn, này năm đại thế lực, chưởng quản lấy Thanh Châu vô số tông môn, thế gia, tại Thanh Châu này, năm đại thế lực bất kỳ bên nào giậm chân một cái, Thanh Châu đều rung động run lên!

Theo như lời của Phạm Mộng mà nói, năm đại thế lực bên trong, Vân Tiêu Thánh Điện cùng Vô Cực Ma Tông mạnh nhất, Vân Hải Thư Viện cao nhất, cũng tối thần bí, bởi vì tất cả thế lực đệ tử cũng có thể tiến Vân Hải Thư Viện tu hành học tập, có thể nói, còn lại bốn đại thế lực cùng Vân Hải Thư Viện đều có hương khói tình, mà lại Vân Hải Thư Viện từ không nhúng tay vào năm đại thế lực ở giữa đấu tranh, bởi vậy, Vân Hải Thư Viện địa vị cao nhất.

Cổ Kiếm Trai không tốt nhất gây, bởi vì Cổ Kiếm Trai tuy rằng người tương đối ít, nhưng cái đỉnh cái đều sắc bén đến cực điểm, mà lại Kiếm Trai trong còn có một thanh cho dù là mây xanh thánh địa cùng Vô Cực Ma Tông đều hết sức kiêng kỵ ngoại vực cổ kiếm!

Về phần Thanh Đạo Môn, cái này ở năm đại thế lực bên trong là kinh khủng nhất một thế lực, nếu như nói Cổ Kiếm Trai là không tốt nhất gây, Thanh Đạo Môn này kia thì là căn bản không có thể gây., chúng so với Vô Cực Ma Tông càng ma!

Dương Diệp bây giờ còn nhớ đến lúc ấy Phạm Mộng đã nói: “Dương Diệp, ngươi sau này nếu gặp được Thanh Đạo Môn đấy, ngàn vạn lần chớ trêu chọc bọn hắn, có xa lắm không liền chạy bao xa...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua bóng đen kia, không có tiếp tục ra tay. Hắn không phải sợ sự tình, mà là không muốn gây chuyện, đối phương hiển nhiên là vì Hầu Nhi Tửu kia tới, hơn nữa nhìn đối phương bộ dạng như vậy, Hầu Nhi Tửu cũng khẳng định tới tay. Đối phương giấu tại trên thân thể, dùng thực lực của đối phương, trừ phi là hắn đã giết đối phương, bằng không thì căn bản không có được Hầu Nhi Tửu.

Mà với thực lực của hắn bây giờ, trừ phi là trả giá một ít giá cao thảm trọng, không

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nhưng, căn bản giết không được đối phương.

Bóng đen đi về phía cửa, khi đi tới cửa, đối phương đột nhiên ngừng lại, tiếp đó, một cái màu trắng ngọc đàn xuất hiện ở bóng đen trước mặt, “ngươi cũng là vì Hầu Nhi Tửu này?”

Thanh âm là giọng nữ, mà lại trong thanh âm mang theo một tia hí ngược.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ta liền đặt ở cái này, ngươi dám cầm sao?” Bóng đen cô gái nói. Trong thanh âm ngoại trừ hí ngược, còn nhiều thêm một tia trào phúng.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

“Nam nhân, quả nhiên đều là phế vật, đều nên...”

Bóng đen nữ tử còn chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, trước mặt nàng màu trắng kia ngọc đàn cũng đã biến mất, lúc này đây, đổi bóng đen kia nữ tử ngây ngẩn cả người cả đời nuông chiều: Tiêu dao Thái Tử Phi.

Ngay lập tức về sau, bóng đen nữ tử đột nhiên nói: “Thật biết điều, thậm chí có người dám cùng người của Thanh Đạo Môn ta giật đồ, thật biết điều...” Nói xong, bóng đen nữ tử quỷ dị biến mất ngay tại chỗ.

“Không đoạt là ngu ngốc a!”

Dương Diệp đã đoạt hũ kia Hầu Nhi Tửu về sau liền một đường chạy như điên, lúc này trong lòng Dương Diệp có thể nói là vui vẻ, hắn nguyên bổn cũng đã chuẩn bị buông tha cho đấy, bởi vì nữ nhân kia mặc dù là Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm, nhưng mà cả người thực lực nhưng là vô cùng quỷ dị, so với Lăng Tinh kia còn mạnh hơn. Nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương vậy mà đem Hầu Nhi Tửu đem ra, còn để cho hắn đoạt...

Dương Diệp thật sự không nghĩ tới loại chuyện tốt này vậy mà sẽ phát sinh trên người hắn...

Ngay tại Dương Diệp cùng bóng đen nữ tử chạy ra cửa một khắc này, vô số yêu thú lao tới hắn đến, trong đó còn có thật nhiều là tên giai, bất quá Dương Diệp cũng không có cùng những yêu thú này tử chiến, mà là đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, vượt qua những yêu thú này. Hắn mặc dù không có thể động dụng Huyền Khí, nhưng là hắn lúc này thân thể lực lượng thế nhưng là không thể so với Hoàng Giả Cảnh cường giả yếu, bởi vậy, cho dù là thân thể lực lượng mang đến tốc độ cũng làm cho Dương Diệp vượt xa những cái kia tên giai yêu thú!

Bất quá hắn nhưng là không có thể vứt bỏ bóng đen kia nữ tử, bóng đen kia nữ tử như là Phụ Cốt Chi Thư, thật chặt sau lưng hắn sáu trượng!

“Rống!”

Ngay tại lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp đó, một đạo bạch quang từ phía chân trời kích xạ mà tới.

Linh Viên Vương!

Dương Diệp nheo mắt, thân hình tật chuyển, sau đó chân phải mãnh liệt đạp đất, mượn nhờ mặt đất truyền tới lực đạo hướng phía bên phải bắn mạnh tới. Cùng lúc đó, hắn trực tiếp lấy ra hũ kia Hầu Nhi Tửu, sau đó mở ra cái bình, tiếp theo trực tiếp ôm cái bình liền mãnh liệt ực...

Hầu Nhi Tửu này, chỉ có quát trong bụng, mới là của hắn, bằng không thì, rất có thể liền sẽ biến thành đừng người, cho nên, Dương Diệp quyết đoán uống đến trong bụng.

Vừa mới vào miệng, Dương Diệp chợt cảm thấy yết hầu cùng bụng lăn nóng lên, một cỗ năng lượng nóng rực xuất hiện ở trong cơ thể của hắn, tiếp đó, này cổ năng lượng nóng rực bắt đầu chước thiêu trong cơ thể hắn Ngũ Tạng Lục Phủ... Bất quá điểm ấy nóng rực đối với trải qua U Minh Quỷ Hỏa đốt cháy sau đích hắn mà nói, quả thật là Tiểu Nhi Khoa!

Còn không có uống mấy ngụm, Dương Diệp liền phát hiện, trong cơ thể hắn liên tục không ngừng xuất hiện thiệt nhiều tử khí, cái này để cho Dương Diệp cuồng hỉ, sau đó lại ôm cái bình ực...

“Ngươi thập tộc giai diệt!”

Dương Diệp sau lưng, truyền đến bóng đen nữ tử dữ tợn tiếng gầm gừ.

“Nhân loại, ta chắc chắn ngươi nghiền xương thành tro! A...”

Tại nhìn thấy Dương Diệp ôm cái bình ực lúc, Linh Viên Vương kia muốn rách cả mí mắt, hai mắt trực tiếp xích đỏ lên, Hầu Nhi Tửu kia có thể là hắn hao tốn hắn vô số Thiên Tài Địa Bảo, mà lại tốn thời gian vài thập niên mới nhưỡng chế ra đó a! Bình thường hắn đều không bỏ được uống một ngụm, hiện tại, lại bị Dương Diệp cho rằng là nước đang uống, cái này để cho hắn như thế nào chịu được?

Tại là... Linh Viên Vương phát ra từng đạo tiếng rống giận dữ, thanh âm như sấm rền ở giữa sân nổ vang, sau đó hướng phía chung quanh mờ mịt sơn mạch chấn động mà đi.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Rống rống…

Tại mờ mịt trong núi lớn, đột nhiên truyền ra vô số đạo tiếng rống giận dữ, tiếp đó, dãy núi chấn động, vô số yêu thú từ bốn phương tám hướng hướng phía vị trí của Dương Diệp điên cuồng chạy đi.

Dương Diệp nheo mắt, bởi vì hắn phát hiện, có bốn năm đạo hơi thở cực kỳ mạnh đang từ phương hướng bất đồng hướng hắn bên này chạy đến, này bốn năm đạo hơi thở chủ nhân, ít nhất đều là Hoàng Giả Cảnh Duyên đến là ngươi: Vua ăn mày phi cầu tan học!

Đương nhiên, cái này cũng chưa tính chuyện bết bát nhất tình, chuyện bết bát nhất tình là, hắn phát hiện mình thậm chí có gật đầu chóng mặt, hơn nữa trong cơ thể giống như thiêu đốt, không chỉ có trong cơ thể, liền cả người đều như là bắt đầu cháy rừng rực vậy..

“Đây là muốn say?”

Dương Diệp không dám ở uống, vội vàng đem ngọc đàn thu vào, sau đó thúc giục trong cơ thể Huyền Khí trùng kích cảnh giới…

Không có chút nào độ khó, hắn lập tức tấn thăng đến Tôn Giả Cảnh Trung Phẩm, mà lại trong cơ thể Tử Sắc Huyền Khí càng ngày càng nhiều, có trùng kích Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm xu thế, nhưng là hắn lại phát hiện sự tình càng nghiêm trọng hơn rồi. Bởi vì hắn không chỉ có đầu váng mắt hoa, mà lại trong tầm mắt cảnh vật chợt bắt đầu xiên xiên vẹo vẹo… Mà bắt đầu… Không chỉ có như thế, hắn cảm giác trong cơ thể còn dâng lên một cỗ dục hỏa…

“Này mẹ nó cuối cùng là chuyện gì xảy ra?”

Phát giác được trong cơ thể tình trạng, Dương Diệp sắc mặt đại biến…

Rống rống…

Ngay tại lúc này, ở hai bên hắn đột nhiên xuất hiện hai cái quái vật khổng lồ, hai cái quái vật khổng lồ như là hai toà núi nhỏ hướng phía hắn nghiền ép đi qua.

Trong cơ thể xuất hiện vô hình tình trạng, Dương Diệp như thế nào dám cùng đối phương dây dưa, lập tức vội vàng quát: “Chỉ Xích Thiên Nhai!”

Theo thanh âm hắn rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh, hướng phía một phương hướng khác bắn mạnh tới!

Bóng đen kia nữ tử không chút lựa chọn đuổi tới, Linh Viên Vương kia cũng đang chuẩn bị đuổi theo, đột nhiên, sắc mặt hắn tím mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Nhân loại, ngươi cho lão tử trở về, bên kia không thể đi, con mẹ nó bên kia không thể đi…”

Giờ khắc này, trên cả gương mặt của Linh Viên Vương đều nổi lên mồ hôi lạnh, trong mắt càng là xuất hiện thần sắc kinh khủng, mà bên người hắn những yêu thú kia cũng là như thế.

Dương Diệp làm sao nghe lời của Linh Viên Vương? Không chỉ không có dừng lại, ngược lại đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, hắn chỉ biết là, chính mình phải phải nhanh một chút thoát khỏi bóng đen này nữ tử cùng Linh Viên Vương kia cùng yêu thú, bằng không thì, liền sẽ chết không có chỗ chôn!

“Nhân loại, đó là ta Đoạn Thiên sơn mạch yêu tộc cấm địa, nếu như ngươi đi vào, cho dù ngươi là là năm đại thế lực người, ta Đoạn Thiên sơn mạch yêu tộc cũng sắp cùng ngươi không chết không thôi!” Linh Viên Vương giận dữ hét.

Nghe được lời của Linh Viên Vương, bóng đen kia nữ tử ngừng lại, này Đoạn Thiên sơn mạch mặc dù không có yêu vương, nhưng lại có yêu soái, hơn nữa còn không chỉ một vị, tuy rằng Thanh Đạo Môn không sợ, nhưng mà, nàng cũng không dám tại đi tới, bởi vì đừng nói nàng, coi như là cả Thanh Đạo Môn cũng không dám khơi mào Nhân tộc cùng yêu tộc đại chiến!

Nhân tộc cùng yêu tộc ở giữa tạm thời khẳng định thì sẽ không đại chiến, nhưng mà nếu như là vì quan hệ của nàng mà tạo thành thế cục khẩn trương, nàng kia nhất định sẽ bị hy sinh mất!

Nàng ngẩng đầu nhìn về phía trước Dương Diệp, nhưng mà Dương Diệp không chỉ không có dừng lại, ngược lại là tốc độ nhanh hơn…

Linh Viên Vương kia cùng yêu thú ngừng lại, nhìn thấy Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, Linh Viên Vương kia kinh hãi gần chết, “nhân loại, ngươi mau dừng lại, ta không giết ngươi rồi, ta, ta, ta Hầu Nhi Tửu kia đưa cho ngươi, ngươi… Ngươi cho lão tử dừng lại, ngươi nghe được không… Ta van ngươi…”

Giờ khắc này, Linh Viên Vương cũng sắp khóc.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là đã biến mất ở trong tầm mắt của hắn.

PS: Cầu các vị cự ủng hộ!!!!!! Cầu ủng hộ!!!! Buổi chiều còn có đổi mới!!!!! Liều cái mạng già...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 832: Hạp cốc gây ra đại họa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 832 chương: Hạp cốc gây ra đại họa!

Dương Diệp lúc này ý thức đều có chút mơ hồ không rõ, bởi vậy, lời của Linh Viên Vương hắn cũng không có nghe lọt. Coi như là nghe lọt, dùng tính cách của hắn, hắn cũng không sẽ dừng lại.

Tại trong mắt của đám người Linh Viên Vương, Dương Diệp xông vào một mảnh tràn đầy sương mù hạp cốc, nhìn thấy một màn này, Linh Viên Vương kia trực tiếp co quắp ngã xuống đất, trong mắt vô cùng hoảng sợ. Tại bên cạnh hắn những yêu thú kia đều là như thế, mà những cái kia yếu hơn yêu thú tức thì kêu gào, thanh âm bi thương vô cùng.

Nhìn thấy một màn này, bóng đen nữ tử nheo mắt, biết rõ vấn đề này khả năng đại điều, cũng không dám ở giữa sân dừng lại, thân hình khẽ run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Bất quá lúc này Linh Viên Vương cùng Yêu Tướng cũng không có đi bất kể nàng...

.

Dương Diệp lúc này chỉ cảm thấy chính mình cả người đều muốn bắt đầu cháy rừng rực, đặc biệt là trong cơ thể cái kia cỗ tà hỏa, làm cho hắn thần trí đều có chút không rõ.

Dương Diệp mãnh liệt cắn đầu lưỡi, kịch liệt đau đớn làm cho hắn thần trí hơi chút thanh tỉnh chút.

“Không được, ta phải tìm một cái địa phương an toàn điều trị!”

Dương Diệp bên cạnh chạy như điên vừa nghĩ, hắn biết, Hầu Nhi Tửu kia sinh ra năng lượng tuy rằng không đủ để hủy diệt nhục thể của hắn, nhưng mà vẻ này năng lượng cuồng bạo nhưng là nhất định sẽ để cho hắn thân thể xuất hiện không thể dự đoán hư hao, đặc biệt là cái kia cỗ tà hỏa, nếu như không tiết ra, hắn có thể sẽ bị chôn sống nghẹn tàn!

Quyết định chú ý về sau, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn.

Đột nhiên, 'phanh' một tiếng, Dương Diệp cảm giác mình đầu tê rần, sau đó toàn bộ người té bay ra ngoài.

Đứng dậy, Dương Diệp lần nữa cắn cắn chính mình đầu lưỡi, đầu thanh tỉnh chút về sau, hắn liếc nhìn xung quanh, phát hiện tại trước mặt hắn chỗ dĩ nhiên là một nguồn năng lượng bích tráo.

Sợ phía sau Linh Viên Vương cùng yêu thú đuổi theo, Dương Diệp quyết đoán vọt tới, cùng lúc đó, cổ tay khẽ động, một đạo kiếm quang bắn ra, đánh vào cái kia đạo năng lượng bích tráo phía trên.

Kiếm quang tiêu tán, năng lượng bích tráo nhưng là không chút sứt mẻ!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, tiếp đó, hắn trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, thân hình khẽ động, đi tới cái kia bích tráo trước, nắm kiếm trong tay, Dương Diệp chậm rãi đâm vào cái kia quang trên vách đá. Làm kiếm chạm vào cái kia quang trên vách đá lúc, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, thi triển ra tiêu vong quy luật...

Vừa thi triển ra tiêu vong quy luật, Dương Diệp chợt cảm thấy trong cơ thể mình Huyền Khí trong phút chốc liền biến mất vô ảnh vô tung, cùng lúc đó, hắn còn cảm giác mình nguyên bản vừa chữa trị thân thể lại tét ra...

Trong lòng Dương Diệp một giật mình, hắn không nghĩ tới bây giờ chính hắn thi triển Pháp Tắc chi Lực, vậy mà cắn trả nghiêm trọng như vậy! Giờ khắc này, Dương Diệp biết, chính hắn cảnh giới trước mắt cùng thân thể vẫn còn quá yếu. Bất kể là thi triển kiếm ý, Kiếm Vực, kiếm kỹ, hay hoặc giả là Pháp Tắc chi Lực, đều cần phải lấy thân thể làm điểm tựa, mà hắn bây giờ thân thể, bản thân cảnh giới liền thấp, lại thêm thể bên trong có ẩn thương, bởi vậy, căn bản chịu không nổi lực lượng cường đại phát ra!

"Kinh mạch vấn đề, phải nhanh chóng giải quyết bát hoang Thánh Tổ!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, thu hồi suy nghĩ, ánh mắt quăng đến trước mặt màn ánh sáng phía trên, màn sáng kia lúc này chính run rẩy kịch liệt, mà lại càng ngày càng mỏng! Dương Diệp đôi mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hai tay nắm kiếm mãnh liệt xoay tròn...

Ầm!

Màn sáng lập tức ầm ầm vỡ vụn, một đạo cường đại sóng khí chấn động mà ra, trực tiếp đem Dương Diệp chấn bay ra mấy trăm trượng!

“Là... Ai...”

Tại màn sáng bể một khắc này, một đạo xen lẫn vô tận lửa giận nữ tử tiếng gầm gừ đột nhiên tại toàn bộ trong hạp cốc vang vọng dựng lên, trong thanh âm trừ vô tẫn lửa giận, còn mang theo một tia Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn) dữ tợn cùng điên cuồng, làm cho người ta nghe tiếng tim đập nhanh.

Ngoài hẽm núi, Linh Viên Vương kia cùng yêu thú đang nghe đạo thanh âm này lúc, sắc mặt trắng nhợt, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, trong mắt trừ vô tẫn hoảng sợ, còn có nồng nặc buồn bã sắc.

Ầm ầm!

Ngay tại lúc này, phía chân trời đột nhiên mây đen rậm rạp, từng đạo thật dầy mây đen xuất hiện ở hạp cốc bầu trời phía chân trời, tiếp đó, ‘xoẹt xẹt’ một tiếng, một tia chớp tại trong mây đen đó xé liệt thiên tế, hướng phía hạp cốc hạ rơi xuống...

Ầm!

Lôi điện rơi xuống, hạp cốc chấn động, thanh âm chấn động dãy núi, vô số yêu thú sản xuất tại chỗ run rẩy!

“A...”

Một đạo hơi có vẻ tiếng kêu thảm thiết thê lương từ

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trong hạp cốc vang vọng dựng lên...

Mà chân trời trong mây đen lại tiếp theo rơi xuống một tia chớp...

Một bên Dương Diệp nhìn là trợn mắt há hốc mồm, bởi vì này sấm sét trình độ kinh khủng, không thể so với lúc trước cái kia Diệt Thế Thần Lôi chênh lệch...

Có người trong này độ kiếp?

Dương Diệp trong đầu toát ra ý nghĩ này, bất quá lúc này hắn có thể không tâm tình đi quản cái chuyện này, bởi vì tình huống trong cơ thể của hắn đã nghiêm trọng đến một cái vô cùng trình độ kinh khủng, hắn cũng không dám tại chạy loạn, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng dưới đất, sau đó tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, bắt đầu trấn áp trong cơ thể cái kia cỗ tà hỏa!

Phía chân trời, lôi điện một đạo tiếp một đạo rơi xuống, làm rơi xuống chín đạo lôi điện về sau, chân trời cái kia đám mây đen mới tản đi... Mà lúc này hạp cốc đã bị san thành bình địa...

Về phần Dương Diệp, Dương Diệp còn ngồi xếp bằng ở một bên, hai mắt nhắm nghiền, chung quanh cái kia tràn ngập thiên lôi uy lực còn lại đối với hắn không có ảnh hưởng chút nào. Làm trò đùa, Diệt Thế Thần Lôi hắn không ít thấy qua, còn diệt qua, cái này thiên lôi uy lực tuy rằng rất mạnh, nhưng cũng không có so với kia Diệt Thế Thần Lôi mạnh, hơn nữa mới chín đạo mà thôi, hắn như thế nào sẽ sợ?

“Mấy vạn năm tu hành, hôm nay đốt quách cho rồi, ta không cam lòng, ta hận...”

Ngay tại lúc này, trong hạp cốc đột nhiên vang lên một giọng nói, bất quá rất nhanh, đạo thanh âm này liền biến mất.

Dương Diệp là đã nghe được cái thanh âm này, bất quá thoáng qua hắn liền đã quên, hiện tại tình huống trong cơ thể của hắn cũng không hay đến cực điểm, hắn cũng không lòng dạ thanh thản đi quản chuyện của người khác!

Không sai biệt lắm sau hai canh giờ, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt so với so sánh với trước thanh minh rất nhiều. Hắn phun ra một ngụm trọc khí, sau đó chậm rãi đứng dậy!

Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm!

Khi hắn tiêu hóa trong cơ thể Hầu Nhi Tửu năng lượng về sau, hắn trực tiếp tấn thăng đến Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm, không chỉ có như thế, thân thể hắn cũng khôi phục rất nhiều, mà lại còn đạt tới Hoàng cấp thịt của yêu thú thân hào phú mật yêu: Độc sủng ngày sau Tiểu Manh vợ.

Tuy rằng thực lực tăng lên thật nhiều, nhưng mà Dương Diệp có chút nhức đầu, bởi vì hắn phát hiện, nếu như bây giờ muốn tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh, cái kia không muốn biết bao nhiêu siêu phẩm Năng

Lượng Thạch... Hắn không có tử kế hoạch qua, dù sao cũng một bút con số trên trời!

Dương Diệp lắc đầu, tạm thời không thèm nghĩ nữa cái này vấn đề nhức đầu. Hắn liếc nhìn xung quanh, khi phát hiện chung quanh hạp cốc đã sụp xuống lúc, thần sắc hắn dần dần ngưng trọng lên.

“Nhìn trước khi đến nhất định là có cường giả gì ở phía xa độ kiếp, cũng không biết vượt qua không có!”

Dương Diệp tại nguyên chỗ trầm tư một chút, sau đó hắn hướng phía hạp cốc ở chỗ sâu trong đi đến. Hắn quyết định đi xem, bởi vì hắn chợt nhớ tới lúc trước đạo thanh âm kia, ấn đạo kia thanh âm lý đến xem, đối phương hình như là đã thất bại...

Cường giả loại này nhất định là có rất nhiều bảo bối đấy, đối phương nếu như đã thất bại, vậy khẳng định để lại rất nhiều bảo bối... Coi như không có thất bại, cái kia tại loại lôi kiếp này phía dưới, khẳng định cũng là trọng thương...

Không thể phủ nhận, Dương Diệp chính là hướng phía bảo bối đi.

Ai bảo hắn hiện tại nghèo là đinh đương vang!

Càng đi về phía trước, Dương Diệp thần sắc càng ngưng trọng, bởi vì hắn lúc này đứng mặt đất dĩ nhiên là tinh hồng sắc đấy, vậy dĩ nhiên là máu tươi nhuộm đỏ đấy!

Đột nhiên, Dương Diệp dừng bước, bởi vì khi hắn cách đó không xa bàn rụt lại một cái sắc thái sặc sỡ con rắn nhỏ. Con rắn nhỏ rất nhỏ, chỉ có ngón tay mảnh, bàn rúc ở đây dặm, như là một người trưởng thành nắm lên nắm đấm. Tại con rắn nhỏ trên người, có rậm rạp chằng chịt vết thương, những vết thương này vết tích như là bị lưỡi dao sắc bén cắt qua một dạng lộ ra bên trong tinh hồng sắc da thịt mềm mại, hơi có chút thê thảm.

“Bị thiên lôi uy lực còn lại gây thương tích?”

Dương Diệp trầm ngâm một chút, sau đó đi tới. Đối với yêu thú, bởi vì duyên cớ của Tử Điêu, bởi vậy, hắn nhưng thật ra là không có ác cảm gì đấy, đương nhiên, ngoại trừ cái loại này muốn giết yêu thú của hắn!

Dương Diệp đi tới cái kia con rắn nhỏ trước mặt, lúc này, cái kia con rắn nhỏ đột nhiên mở mắt ra da, nó nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tựu như vậy vẫn nhìn...

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, nói: “Ngươi Tiểu gia hỏa này giống như liền phẩm giai đều không có, thậm chí có linh trí?”

Dùng nhãn lực của hắn, tự nhiên là nhìn ra, trước mắt này con rắn nhỏ chính là một cái thông thường yêu thú, liền phẩm giai đều không có, Mà đối phương nhìn ánh mắt của hắn nhưng là phi thường nhân tính hóa, cái này để cho Dương Diệp trong nội tâm kinh ngạc không thôi.

Cái kia con rắn nhỏ như trước đang nhìn hắn...

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

“Có chút ý tứ!”

Dương Diệp cười cười, sau đó thò tay đem cái kia con rắn nhỏ cầm lấy đặt ở trong lòng bàn tay của chính mình. Giờ khắc này, cái kia con rắn nhỏ trong mắt đã có một vẻ tức giận.

“Còn tức giận? Hắc hắc, hôm nay ta mới vừa tấn cấp, tâm tình thật tốt, cho nên, ngươi thật có phúc!”

Dương Diệp ngón tay chỉ ở đằng kia con rắn nhỏ đầu rắn bên trên, sau đó một đám tử khí từ đầu ngón tay hắn thấm vào con rắn nhỏ trong cơ thể... Lại để cho Huyền Khí ly thể, sẽ để cho hắn kinh mạch quặn đau, nhưng nếu như chỉ chút ít phát ra Huyền Khí, so với bây giờ loại này, chỉ phát ra một chút xíu, căn bản sẽ không để cho hắn kinh mạch xảy ra vấn đề, chẳng qua là sẽ xuất hiện một chút xíu không khỏe.

Tại Huyền Khí tiến vào con rắn nhỏ trong cơ thể một khắc này, tiểu mắt rắn tử đột nhiên trợn lên lên, bên trong xuất hiện nhân tính hóa thật không thể tin vô cùng ngựa tre: Phu quân Manh Manh đát.

Hơn mười hơi thở về sau, con rắn nhỏ thương thế trên người đã tốt rồi không sai biệt lắm, Dương Diệp thu ngón tay lại, nói: “Được rồi, đi nhanh đi, nơi đây còn có thiên lôi uy lực còn lại, ngươi muốn là một cái sơ sẩy, muốn trực tiếp bị nướng khét!”

Vừa nói, Dương Diệp đem con rắn nhỏ thả trên mặt đất, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tại Dương Diệp xoay người một khắc này, cái kia con rắn nhỏ trong đôi mắt đột nhiên xuất hiện một đạo hàn quang, tiếp đó, nó miệng trực tiếp mở ra, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người nhìn về phía nó...

Một người một xà cứ như vậy đối mặt, thời gian dường như cứng lại.

Dương Diệp cái trán dần dần xuất hiện mồ hôi lạnh, cùng lúc đó, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Rống!

Con rắn nhỏ đột nhiên phát ra một đạo gầm thét, tiếp đó, biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái đủ mọi màu sắc cự mãng, tại thời khắc này, Dương Diệp tại đây cự mãng trước mặt tựu như cùng lúc trước con rắn nhỏ tại trước mặt hắn như vậy nhỏ bé!

“Ta, ta đến tột cùng là làm cái gì?”

Nhìn xem này rõ ràng cho thấy nửa thánh giai cự mãng, Dương Diệp biết, hắn lần này làm chết rồi...

“Mấy vạn năm tu luyện, chỉ thiếu chút nữa sẽ thành thánh, hôm nay nhưng thất bại trong gang tấc, nhân loại, đều là bởi vì ngươi!”

Cự mãng miệng nói tiếng người, trong con ngươi lộ vẻ hung quang cùng dữ tợn.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Ta, ta chẳng hề làm gì cả a... Ngươi có phải hay không nhận lầm người?”

“Nhận lầm người? Ngươi hóa thành tro ta cũng nhận thức ngươi!”

Cự mãng nói xong cự miệng hơi mở, muốn nuốt sống Dương Diệp, mà lúc này, cự mãng thân thể đột nhiên khẽ run lên, sau đó, sau đó Dương Diệp choáng váng. Bởi vì một cái bóng người to lớn từ cái này cự mãng trong cơ thể chợt hiện hiện ra, đã rơi vào cự mãng bên cạnh, Dương Diệp định nhãn vừa nhìn, này bóng người to lớn vậy mà cũng là một con cự mãng...

Hai con cự mãng, lớn lên y chang không khác cự mãng... Nhưng lại đều là nửa thánh giai...

Dương Diệp khuôn mặt hung hăng co lại, cổ tay trái khẽ động, cổ vỏ kiếm xuất hiện ở hắn trong tay trái, sau đó cắm kiếm nhập cổ vỏ kiếm, nói: “Này, cái kia, ta cảm thấy, chúng ta có chuyện phải hảo hảo nói, ngàn vạn chớ động thủ, để tránh đả thương mọi người hòa khí…”

PS: Chính bản độc giả quá ít, sách lậu độc giả ít nhất là chính bản độc giả gấp bội… Đầu năm nay thời gian càng ngày càng khó qua, chúng ta đi làm lại viết chữ càng là không dễ chịu. Đặt mua chương một mới một mao tiền, ta mỗi ngày hai canh, một dưới ánh trăng tới cũng liền mấy bao lạt điều tiền…

Nếu như có thể mà nói, kính xin những cái kia đạo bản độc giả đến Trang Web Zongheng ủng hộ ủng hộ chính bản đi, thật sự không đắt, các ngươi mỗi tháng mấy bao lạt điều, với chúng ta mà nói nhưng là một rất lớn ủng hộ. Phải biết, chúng ta viết chữ có thể là dựa vào đặt mua cùng vé tháng ăn cơm.

Ta là một đi làm đảng, ta là lợi dụng lúc tan việc cùng thời gian nghỉ ngơi đến viết chữ đấy, một bầu trời tầm mười cái giờ đồng hồ, sau đó còn muốn ghi hai canh, chỉ có thể nói, thật sự thật không dễ dàng, không cầu người mọi người khen thưởng hoặc là bỏ phiếu tháng, chỉ hy vọng những cái kia ưa thích quyển sách độc giả có thể đến Trang Web Zongheng đặt mua dưới sự ủng hộ.

Khả năng mọi người không tin, hiện tại ta nguyện vọng lớn nhất chính là ăn được ngủ được sướng như tiên…

Không phải là phàn nàn, chỉ là hy vọng mọi người có thể đến ủng hộ ủng hộ, cuối cùng chương một cũng không quá đáng một nhiều lông tiền.

Có không hiểu như thế nào ủng hộ, có thể thêm độc giả trao đổi nhóm: 225300657

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 833: Hắn quá kiêu ngạo, ta nhìn khó chịu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 833 chương: Hắn quá kiêu ngạo, ta nhìn khó chịu!

Dương Diệp hay là tại ngốc cũng biết, lúc trước độ kiếp khẳng định chính là chỗ này hai con cự mãng rồi. Nghĩ vậy, Dương Diệp tâm muốn chết cũng đều có rồi, ông trời, trước chính mình lại vẫn cứu chúng nó...

Cái gì gọi là chết, cái này là a...

Dương Diệp khóc không ra nước mắt...

Dùng hắn thực lực trước mắt, hắn tự nhiên thì không cách nào đối kháng hai vị bán thánh đấy, đừng nói hai vị, liền là một vị đều không đối kháng được. Bất quá, hắn cũng không nghĩ tới liền trực tiếp đầu hàng nhận lấy cái chết, bởi vậy, lúc này trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, chỉ muốn đối phương dám động thủ, hắn lập tức muốn thi triển ra đứng Rút Kiếm Thuật cùng tiêu vong kiếm ý.

Tuy rằng này rất có thể sẽ để cho hắn lại bị đánh trở về nguyên hình, nhưng người đều phải chết, hắn còn sao có thể quan tâm được nhiều như vậy?

“Chuyện gì cũng từ từ? Thật sự là cực kỳ buồn cười!” Bên trái cái kia con cự mãng gằn giọng nói: “Nếu như không phải là ngươi phá hết chúng ta ‘ẩn linh thiên trận’, chúng ta hà chí vu bị thiên đạo phát hiện? Đều là bởi vì ngươi, để cho ta đám trên vạn tái mưu đồ thất bại trong gang tấc. Ngươi, ngươi đáng chết!”

Vừa nói, liền muốn động thủ, Dương Diệp nheo mắt, tay phải nắm thật chặt kiếm trong tay chuôi, chuẩn bị tùy thời rút kiếm, mà đúng lúc này, bên phải cái kia con cự mãng đột nhiên nói: “Tỷ tỷ, được rồi, chúng ta tiến hành vốn cũng không phải là chính đạo, hôm nay thất bại, chỉ có thể nói là Thiên Ý, hơn nữa, ta nhìn hắn cũng không phải cố ý tiến hành, còn nữa, nếu như không phải là lúc trước hắn cho chúng ta một cái bổn nguyên tử khí, chúng ta đã Thần Hồn Câu Diệt rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp đối với bên phải con cự mãng này hảo cảm lập tức hiện lên tăng vụt lên, nói: “Vị tiền bối này nói đúng lắm, việc đã đến nước này, động thủ nhất định là không có thể giải quyết chuyện, chúng ta không bằng ngồi xuống hảo hảo nói chuyện...”

Bên trái cái kia con cự mãng cả giận nói: “Nói? Có chuyện gì đáng nói hay sao? Không ăn ngươi, thực khó tiêu mối hận trong lòng của ta!”

Vừa nói, miệng rộng mở ra, muốn nuốt sống Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên quát: “Các ngươi cũng biết Ta là ai?”

Không đều cái kia cự mãng nói chuyện, Dương Diệp lại vội vàng nói: “Ta chính là Cổ Kiếm Trai Thiên Kiếm Phong Cổ chân nhân chân truyền đệ tử, nếu như ngươi đối với ta lấy lớn hiếp nhỏ, sư tôn ta định dẹp yên ngươi Đoạn Thiên sơn mạch!” Lúc này Dương Diệp chỉ hy vọng kia là cái gì Cổ chân nhân có thể chấn trụ con cự mãng này rồi, bằng không thì, hắn khả năng muốn quá thay ở chỗ này.

“Cổ chân nhân?”

Cái kia cự mãng miệng khép lại, không có ở động thủ, nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, sau đó lại nói: “Ta không chỉ có là Cổ chân nhân đệ tử, càng là Cổ Kiếm Trai bí mật bồi dưỡng đời sau kiếm chủ, nếu như ngươi đụng đến ta, Cổ Kiếm Trai ta nhất định vạn kiếm đều xuất hiện, bình định ngươi toàn bộ yêu tộc thú vương truy thê: Phế vật tiểu thư muốn nghịch thiên!”

Lúc này, cái kia con cự mãng đột nhiên thân hình run lên, sau đó hóa thành một Hồng Y Nữ Tử đứng tại trước mặt Dương Diệp. Hồng Y Nữ Tử cực đẹp, ngũ quan tinh xảo, dáng người đầy đặn nhanh nhẹn, Ngực nở Mông cong, nóng như lửa chọc người, đặc biệt là ánh mắt của nàng, là màu đỏ thẫm đồng tử, tản ra yêu dị mỹ cảm.

“Ngươi uy hiếp chúng ta?”

Hồng Y Nữ Tử chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, trong mắt có lạnh lẽo sát ý.

Dương Diệp trường kiếm chỉ thiên, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Chỉ cần ta phát ra một đạo tiếng kiếm reo, Cổ Kiếm Trai ta kiếm chủ cùng sư phụ ta trong khoảng khắc liền tới nơi này, ngươi tin hay không!”

“Ngươi tin hay không tại bọn họ trước khi đến, ta là có thể tiêu diệt ngươi?” Hồng Y Nữ Tử nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó thu hồi kiếm, nói: “Trước kia hại các ngươi thất bại trong gang tấc, là của ta không phải, có thể muội muội ngươi cũng nói, hiện tại ngươi coi như là Kill Me, ngoại trừ sẽ cùng Cổ Kiếm Trai ta kết thù bên ngoài, ngươi cái gì cũng không được. Cho nên, ta cảm thấy chúng ta có thể ngồi xuống đến hảo hảo nói chuyện, mọi sự dĩ Hòa vi Quý nha...”

“Nếu như ta không nói chứ?” Hồng Y Nữ Tử nói.

“Vậy ngươi ra tay thử xem?”

Dương Diệp ánh mắt băng lạnh xuống, cùng lúc đó, kiếm của hắn lần nữa đâm vào cổ vỏ kiếm ở trong!

Không muốn gây chuyện, không có nghĩa là hắn sợ phiền phức!

Hồng Y Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, đột nhiên, nàng bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước tìm tòi, đối với Dương Diệp mãnh liệt nắm chắc, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức áp súc đứng lên, áp lực cường đại làm cho Dương Diệp thiếu chút nữa trực tiếp thịt nát xương tan, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, tay phải cầm chuôi kiếm đang chuẩn bị rút kiếm, lúc này, một tên mặc váy xanh nữ tử xuất hiện ở hắn cùng với Hồng Y Nữ Tử chính giữa, vẻ này áp lực

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lập tức tiêu tán.

“Thanh Linh, ngươi làm cái gì!” Hồng Y Nữ Tử có chút không vui nói.

Váy xanh nữ tử lắc đầu, nói: “Chị, hắn nói cũng không sai, chúng ta giết hắn đi, ngoại trừ có thể phát tiết tâm trung khí phẫn ra, cũng không có bất kỳ chỗ tốt, ngược lại, còn có thể cùng Cổ Kiếm Trai kết thù.”

“Hắn quá kiêu ngạo, ta xem khó chịu!” Hồng Y Nữ Tử âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp: “...”

Váy xanh nữ tử khẽ lắc đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp thấy rõ váy xanh đàn bà dung mạo, để cho hắn kinh ngạc chính là, này váy xanh nữ tử cùng Hồng Y Nữ Tử kia lớn lên là giống như đúc, hoàn toàn là một sờ tử khắc ra. Nếu như không phải là y phục của hai người bất đồng, hắn căn bản không phân biệt được ai là tỷ tỷ, ai là muội muội...

Váy xanh nữ tử đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng cùng Hồng Y Nữ Tử biến sắc, ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, tiếp đó, hai nữ biến hóa nhanh chóng, hóa thành hai con rắn nhỏ trực tiếp chui vào Dương Diệp hai ống tay áo bên trong, quấn ở trên cánh tay của hắn.

Dương Diệp bối rối.

“Ngươi nếu dám nói lung tung, chúng ta sẽ trước hết giết ngươi!”

Một đạo thanh âm lạnh như băng tại Dương Diệp trong đầu vang lên, đây là thanh âm của tỷ tỷ.

“Cừu gia của chúng ta đã đến, ngươi tuyệt đối không thể nói cho hắn ta biết đám trên người ngươi!” Đây là thanh âm của muội muội.

Ngay tại lúc này, một tên khôi ngô trung niên nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, trước mắt nam tử này thực lực, có thể nói, căn bản không so với lúc trước hay vẫn là bán thánh lúc từ thiên dạ còn có thánh địa thánh chủ yếu STARS liên manh: Yêu thích sủng vật ngạo kiều nữ Vương!

Cao cấp bán thánh!

Trung niên nam tử cũng không có để ý Dương Diệp, mà là ánh mắt không ngừng quét lấy bốn phía, sau nửa ngày, đột nhiên hắn cười lạnh nói: “Hai cái tiểu tiện nhân, lại vẫn muốn trở thành thánh, thật sự là cực kỳ buồn cười!” Vừa nói, đột nhiên hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nhân loại?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đối với trung niên nam tử ôm quyền, nói: “Cổ Kiếm Trai, thiên kiếm phong, Cổ chân nhân chân truyền đệ tử xin ra mắt tiền bối!” Này da hổ hắn đã kéo nhiều lần như vậy rồi, tại kéo mấy lần cũng không có gì khác nhau...

“Cổ chân nhân?”

Trung niên nam tử khẽ nhíu mày, hắn đánh giá Dương Diệp một hồi, sau đó nói: “Có thể nhìn thấy hai cái đủ mọi màu sắc cự mãng?”

Dương Diệp vừa phải nói, hắn chợt cảm thấy bên trái cánh tay xiết chặt, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, sau nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: “Chưa từng thấy qua!” Hắn biết, nếu như hắn nói từng thấy, cái kia hai nữ nhân mặc dù sẽ chết, nhưng mà, chết trước tuyệt đối sẽ là hắn!

“Nếu như chưa từng gặp qua, vậy ngươi liền đi chết đi!”

Trung niên nam tử vừa nói, tay phải vung lên, một đạo chưởng phong trực tiếp xé xé trời lúc giữa, lập tức đánh vào trên người của Dương Diệp, Dương Diệp lúc này phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó ném bay đến ngàn trượng ra, cuối cùng đụng ở trên một ngọn núi, ngọn núi sụp đổ, đem Dương Diệp vùi ở trong đó.

Mà trung niên nam tử kia tại chém ra cái kia đạo chưởng phong về sau cũng đã biến mất ngay tại chỗ, với hắn mà nói, giết một cái Tôn Giả Cảnh con sâu cái kiến, theo tay vung lên liền là đủ!

Chỉ là hắn không nghĩ tới là, khi hắn vừa đi không bao lâu, cái kia đống hoang tàn trong liền leo ra ngoài một người, người này đúng là Dương Diệp. Dương Diệp thân thể ngược lại là không có gì đáng ngại, bởi vì đối phương chẳng qua là tiện tay một kích, cũng không có xuất toàn lực.

“Thật sự là ngu xuẩn!”

Ngay tại lúc này, Hồng Y Nữ Tử cùng váy xanh nữ tử xuất hiện ở trước mặt của hắn. Hồng Y Nữ Tử âm thanh lạnh lùng nói: “Cổ Kiếm Trai là mạnh, nhưng không phải là từng yêu tộc đều kiêng kị các ngươi Cổ Kiếm Trai, ít nhất vừa rồi cái kia yêu soái, hắn liền không cần kiêng kị các ngươi Cổ Kiếm Trai, bởi vì hắn yêu vương cùng ngươi Cổ Kiếm Trai vốn cũng không đối đầu, ngươi báo ra Cổ Kiếm Trai tên tuổi, không phải là muốn chết sao?”

Dương Diệp không để ý tới Hồng Y Nữ Tử, mà là nhìn về phía phía chân trời, hắn lúc này càng phát giác thực lực của chính mình vẫn còn quá yếu, cho dù là hắn khôi phục như cũ thực lực, cũng chính là Hoàng Giả Cảnh Cửu Phẩm, nhưng là đối với cái này Linh giới mà nói, vẫn là quá yếu.

“Xem ra, chính mình nhất định phải đi bốn phía tìm siêu phẩm Năng Lượng Thạch rồi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, đứng dậy, quay người rời đi.

“Thật là mạnh thân thể!”

Chứng kiến Dương Diệp như không có việc gì, Thanh Linh trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hồng Y Nữ Tử kia cũng là như thế. Phải biết, trước kia mặc dù người nọ chẳng qua là tiện tay một kích, nhưng đối phương có thể là cao cấp bán thánh a, thứ người như vậy tiện tay một kích, đừng nói Tôn Giả Cảnh, cái đó sợ sẽ là Hoàng Giả Cảnh cường giả đều gánh không được!

Dương Diệp còn đi chưa được mấy bước liền dừng lại, bởi vì Hồng Y Nữ Tử kia chắn trước mặt của hắn.

“Chúng ta nguyên bản đều là cao cấp bán thánh, lúc trước càng là có cơ hội trực tiếp tiến nhập thánh người, nhưng mà, bởi vì ngươi phá vỡ chúng ta trận pháp, làm cho thiên kiếp sớm xuất hiện, chúng ta không chỉ có thực lực rơi vào bình thường bán thánh, mà lại thân thể bị hao tổn nghiêm trọng, chiến lực liền bình thường bán thánh cũng không bằng. Ngươi nói một chút, sổ nợ này làm như thế nào tính?” Hồng Y Nữ Tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Ngươi muốn tính thế nào Vương gia có nghiện: Tà hoàng tiểu sủng sau!” Dương Diệp nói: “Dù sao ta sẽ không phục vụ quên mình đến thường đấy!”

Hồng Y Nữ Tử hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Thanh Linh, người kia đi đến trước mặt Dương Diệp, nói: “Cái chỗ này, chúng ta khẳng định là không thể ở nữa, bởi vì chúng ta yêu vương chính đang bế quan tu luyện, nếu để cho cái khác sơn mạch yêu vương, hoặc là một ít nhân loại biết rõ tỷ muội chúng ta bị trọng thương, bọn hắn nhất định sẽ tới giết chúng ta lấy đan. Cho nên, chúng ta muốn cùng ngươi!”

“Đi theo ta?”

Dương Diệp cau mày nói: “Các ngươi không nói đùa?”

Thanh Linh nói: “Chúng ta là bị thiên kiếp gây thương tích, bình thường Linh khí căn bản là không có cách chữa trị, mà chúng ta tiếp theo thiên kiếp sắp xảy ra, nếu như không nhanh chóng khôi phục thân thể cùng thực lực, chúng ta khẳng định sẽ chết ở dưới thiên kiếp.”

“Huyền Khí của ta có thể chữa trị thương thế của các ngươi, cho nên, các ngươi tưởng muốn đi theo ta, sau đó lợi dụng Huyền Khí của ta chữa thương, đúng không?” Dương Diệp nói.

Thanh Linh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nở nụ cười, sau đó nói: “Ta mới có lợi sao?”

“Chỗ tốt chính là ngươi không cần chết!” Hồng Y Nữ Tử âm thanh lạnh lùng nói.

“Nữ nhân, ngươi không nên kiêu ngạo như vậy!” Dương Diệp nhìn xem Hồng Y Nữ Tử nói.

“Ngươi muốn chết!”

Hồng Y Nữ Tử giận dữ, lại muốn động thủ, Thanh Linh nhưng là ngăn trở nàng, sau đó nhìn hướng Dương Diệp nói: “Nguyên bản chúng ta còn có rất nhiều bảo vật, nhưng mà lúc trước, vì chống cự thiên kiếp, chúng ta tất cả bảo vật cũng đã báo hỏng, mà chúng ta để dành một ít trân quý Thiên Tài Địa Bảo cũng bị thiên kiếp hủy cố gắng hết sức, cho nên...”

Dương Diệp trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Các ngươi đi theo ta cũng được, nhưng mà, tại trong lúc nguy cấp, các ngươi muốn ra mặt giúp ta!” Hắn bây giờ đang ở thế giới này Thế đơn Lực bạc, nếu như nhiều hai vị cường giả tương trợ, đó không thể nghi ngờ là một kiện Đại Hảo Sự!

“Cái này có thể, chẳng qua là, trong vòng thời gian ngắn chúng ta không cách nào trợ giúp ngươi!” Thanh Linh nói.

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Thanh Linh nói: “Chúng ta thương thế rất nặng, cần hôn mê một đoạn thời gian. Trong đoạn thời gian này, chúng ta không thể ra mặt giúp ngươi, hơn nữa, ngươi còn cần đúng giờ cho chúng ta truyền thâu ngươi cái loại này tử khí!”

Dương Diệp trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Có thể!”

Cứ như vậy, Dương Diệp tay trái cùng tay phải trong tay áo nhiều hơn một con rắn nhỏ.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, tuy rằng này hai con rắn nhỏ trong thời gian ngắn không có biện pháp giúp trợ giúp hắn, mà lại còn mang theo nhất định được nguy hiểm, nhưng nếu như lợi dụng được rồi, cũng là hai đại trợ lực, dù sao đối phương bây giờ là muốn cầu cạnh hắn. Bất quá Dương Diệp rất rõ ràng, hắn phải phải nhanh một chút tăng thực lực lên, bằng không thì, chờ đối phương chính thức khôi phục thực lực, khi đó hắn nhưng liền không có trả giá tư cách!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp thân hình khẽ động, rất nhanh đã đi ra hạp cốc, nhưng mà, ngay tại hắn ly khai thung lũng một khắc này, một đạo vẫn còn như tơ máu ánh sáng màu đỏ đột nhiên xuất hiện ở cổ của hắn chỗ, tựu muốn đem đầu hắn cắt bỏ! Cùng lúc đó, một giọng nói khi hắn vang lên bên tai: “Từ xưa tới nay chưa từng có ai dám từ Thanh Đạo Môn ta trên tay giật đồ, dù cho có, vậy cũng biến thành người chết! Hiện tại, ngươi liền muốn trở thành người chết!”

...

PS: Điện thoại đổi mới... Ngày hôm qua khen thưởng bằng hữu, ta buổi chiều tại dán ra đến, cảm tạ rất nhiều sách lậu độc giả tới đây ủng hộ, cám ơn!

Mọi người còn có... Hay không vé tháng!!!!!!! A!!!!!!!!!!!!...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 834: Ngươi tay mơ này, có thể cho chó ăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 834 chương: Ngươi tay mơ này, có thể cho chó ăn!

Đang ở đó đạo hồng tuyến muốn cắt tại Dương Diệp chỗ cổ lúc, Dương Diệp hướng về sau có chút vừa lui, sau đó mãnh liệt đấm ra một quyền, quyền ra, bí mật mang theo tiếng sấm nổ mạnh, chấn động không gian.

Bành!

Cái kia đạo hồng quang lập tức tiêu tán!

Mà đang ở ánh sáng màu đỏ tiêu tán một khắc này, một cỗ lực lượng kì dị đột nhiên xuất hiện ở xung quanh hắn, cùng trước kia giống như, Dương Diệp cảm giác trong cơ thể mình dòng máu cùng linh hồn phảng phất muốn ly thể! Trong lòng Dương Diệp rùng mình, không dám khinh thường, cổ tay khẽ động, huyền kiếm xuất hiện trong tay hắn, sau đó chém xuống một kiếm!

Xoẹt xẹt!

Giống như vải bông bị lợi kiếm chém vỡ thanh âm ở giữa sân vang lên, Dương Diệp chợt cảm thấy trong cơ thể huyết dịch cùng linh hồn của chính mình khôi phục bình thường. Mà liền ở trong nháy mắt này, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, tiếp đó, vô số đạo vẫn còn như tơ máu ánh sáng màu đỏ từ bóng đen trong cơ thể bạo dũng mà ra, chẳng qua là trong nhát mắt liền đem Dương Diệp bao phủ!

“Phá!”

Một đạo tiếng hét phẫn nộ ở giữa sân vang lên, tiếp đó, trận bên trong kiếm quang tung hoành...

Xùy~~...

Vô số ánh sáng màu đỏ tản đi, mà bóng đen kia đã xuất hiện ở bên ngoài hơn mười trượng!

“Ngươi là Cổ Kiếm Trai đệ tử!” Bóng đen nữ tử đột nhiên nói chuyện.

“Ta là Cổ Kiếm Trai đệ tử, chính tông Cổ Kiếm Trai đệ tử!” Dương Diệp cầm theo kiếm hướng bóng đen kia nữ tử đi đến, đối với giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử việc này, hắn đã có chút thượng ẩn.

“Cổ Kiếm Trai đệ tử, vậy càng đáng chết hơn!”

Theo bóng đen nữ tử thanh âm rơi xuống, trong tràng đột nhiên xuất hiện bóng đen đầy trời, tiếp đó, vô số tơ máu ánh sáng màu đỏ như là vô số đạo lưới đánh cá bình thường hướng phía Dương Diệp thiết cắt mà đi, lần này tơ máu ánh sáng màu đỏ so với trước đó muốn thô gấp mấy lần, mà lại tốc độ cũng phải nhanh gấp mấy lần, chỉ là một trong nháy mắt, Dương Diệp liền đã bị những thứ này tơ máu ánh sáng màu đỏ bao bọc!

“Phá!”

Thanh âm của Dương Diệp vang lên lần nữa, tiếp đó, mấy đạo kiếm quang từ những tia máu kia giữa hồng quang chợt hiện hiện ra, tơ máu ánh sáng màu đỏ lập tức nghiền nát, ngay sau đó, một đạo kiếm quang dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bóng đen kia nữ tử kích bắn đi.

“Khát máu đoạt hồn!”

Cũng không thấy bóng đen nữ tử động tác như thế nào, Dương Diệp cái kia kẹp theo sáng như tuyết kiếm quang kiếm liền ngừng ở trong không trung, tại không cách nào tiến thêm một bước! Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở kiếm đằng sau, tiếp đó, Dương Diệp hai tay nắm ở chuôi kiếm, sau đó mãnh liệt xoay tròn...

Vèo!

Dương Diệp cùng kiếm trực tiếp từ cái kia trong bóng đen xuyên qua...

Bóng đen chậm rãi tiêu tán, nhưng mà Dương Diệp thần sắc nhưng là càng thêm ngưng trọng rồi, bởi vì tại trước mặt hắn mấy bên ngoài hơn mười trượng, đứng nơi đó một đạo hắc ảnh!

Dương Diệp biết, nếu như chính mình không thi triển kiếm kỹ, chỉ bằng vào dựa vào thân thể lực lượng thúc động kiếm, căn bản là không có cách đánh chết đối phương manh phi đương gia: Tà vương, mời tiếp chiêu. Nhưng mà, thi triển kiếm kỹ nhưng là sẽ vì hắn mang đến khó thừa nhận kịch liệt đau nhức, hắn cũng không muốn thi triển kiếm kỹ, đặc biệt là tại đây mờ mịt trong núi lớn! Hắn có thể không quên Linh Viên Vương kia cùng yêu thú!

“Kinh mạch vấn đề, nhất định phải nhanh giải quyết!”

Nếu như không có kinh mạch vấn đề, muốn giết đối phương, căn bản không phải việc khó. Bởi vì kinh mạch vấn đề, hắn bị hạn chế thật sự là nhiều lắm, này sâu sắc hạn chế thực lực của bản thân hắn triển khai!

“Cổ Kiếm Trai Tôn Giả Cảnh bên trong có Tôn Giả Tam Kiếm Khách, lâm tiêu, vân phá, rõ ràng dài, ngươi là một cái trong số đó?” Bóng đen nữ tử đột nhiên hỏi.

“Muốn đánh thì đánh, không nên nói nhảm nhiều như vậy?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người hắn cũng đã xuất hiện ở bóng đen đàn bà trước mặt, sau đó mãnh liệt đấm ra một quyền.

Ầm!

Bóng đen bị hắn một quyền đánh tan, Dương Diệp hai mắt híp lại, không chút nghĩ ngợi quay người chính là đấm ra một quyền, khi hắn nắm đấm oanh ra ngoài một khắc này, một đạo hồng quang vừa vặn thiết cắt khi hắn trên nắm tay.

Ầm!

Ánh sáng màu đỏ tiêu tán, mà Dương Diệp nhưng là né người như chớp, một đạo thật nhỏ ánh sáng màu đỏ từ bên tai hắn chợt lóe lên, tiếp đó, thân thể của hắn xoay một nửa, chân trái chèo chống trên mặt đất, sau đó chân phải mãnh liệt một cái đá ngang hướng phía bên trái sau phía trước quét tới.

Bành!

Một tiếng rên, một đạo hắc ảnh hướng về sau liền lùi mấy bước, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại như là cùng hổ đói phốc dê, tung người nhảy vọt đi tới đạo hắc ảnh kia trước mặt, sau đó một cước mãnh liệt đá ra, một cước này, làm cho không gian cũng vì đó rung rung!

Bành!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bóng đen lần nữa liên tiếp lùi ra sau tầm mười bước, mà nàng vừa dừng lại một cái, Dương Diệp liền xuất hiện lần nữa ở trước mặt của nàng, sau đó chính là một hồi như là bão táp vậy công kích.

Tại thời khắc này, bóng đen nữ tử hoàn toàn bị áp chế gắt gao, Dương Diệp căn bản không cho nàng thi triển huyền kỹ cơ hội, một mực thiếp thân cùng nàng vật lộn, mà hiển nhiên, vật lộn cũng không phải đàn bà điểm mạnh, bởi vậy, bóng đen nữ tử tại thời khắc này, hầu như không có sức đánh trả, chỉ có thể bị động phòng ngự, ngẫu nhiên nàng sẽ phản kích, nhưng mà đổi lấy nhưng là càng mạnh mẽ công kích...

Tuy rằng bóng đen nữ tử bị áp chế gắt gao, nhưng Dương Diệp thần sắc nhưng là vẫn không có buông lỏng, bởi vì đối phương thân pháp thật sự là thật là quỷ dị, đối phương bằng vào này thân pháp quỷ dị, làm cho hắn tuy rằng áp chế đối phương, nhưng mà nhưng không có cho đối phương tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương.

“Ảnh độn!”

Bóng đen nữ tử thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, bóng đen đàn bà thân thể khẽ run lên, tiếp theo đột nhiên bộc phát ra vô số bóng đen, bóng đen rậm rạp chằng chịt, chí ít có mấy nghìn nói, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Dương Diệp không có ở ra tay, mà là ngừng ngay tại chỗ, bởi vì đối phương đã xuất hiện ở mấy trăm trượng ra ngoài.

Quả nhiên, không đến một hồi, những hắc ảnh kia biến mất, mà ở hắn ngoài mấy trăm trượng đối diện, đứng đấy một cái bóng đen.

“Ngươi đến tột cùng là Kiếm Tu hay vẫn là thể tu!” Bóng đen thanh âm cô gái rất nặng, mang theo một tia biệt khuất cùng lửa giận.

“Hầu Nhi Tửu là ngươi để cho ta cướp, ta đã đoạt, ngươi lại khó chịu, thua không nổi? Này chính là ngươi Thanh Đạo Môn tác phong?” Dương Diệp chậm rãi đi về hướng bóng đen nữ tử, khóe môi nhếch lên vẻ châm chọc.

“Ngươi có tư cách gì bình luận Thanh Đạo Môn ta!” Bóng đen thanh âm cô gái bên trong mang theo lạnh lẽo sát ý.

“Bằng ta mạnh hơn ngươi BOSS rất cao lạnh: Tống triều công chúa muốn ôm một cái!”

Dương Diệp cổ tay khẽ động, trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường kiếm, tiếp đó, hắn chân phải mãnh liệt một đạp đất, quát: “Nhân Kiếm Hợp Nhất!”

Theo hắn thanh âm rơi xuống, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân điện xạ mà qua...

Dương Diệp vốn không muốn động sử dụng kiếm kỹ, nhưng mà, trước mắt nữ nhân này căn bản không có rút đi dấu hiệu, hắn thật sự là không muốn cùng đối phương tại đây lãng phí thời gian, bởi vậy, hắn trực tiếp vận dụng trong Thiên Tuyệt Kiếm người kiếm!

Xùy~~...

Dương Diệp cả người mang kiếm từ đạo hắc ảnh kia xuyên qua, kiếm thu, trường kiếm trong tay của Dương Diệp phía trên mang theo tinh chất lỏng màu đỏ, nhưng mà, trong mắt của hắn như trước có vẻ ngưng trọng, bởi vì hắn sau lưng đạo hắc ảnh kia không thấy.

“Hôm nay một kiếm này, ngày đó tất gấp trăm lần báo chi!”

Ngoài mấy ngàn trượng, truyền đến bóng đen nữ tử thanh âm.

Dương Diệp thu hồi trường kiếm, chau mày lên, bởi vì vận dụng Huyền Khí từ trong thân thể kinh mạch cưỡng ép thông qua, bởi vậy, hắn hiện trong người kinh mạch truyền đến từng trận quặn đau, loại cảm thụ đó...

Hắn xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu lợi dụng trong cơ thể không nhiều Huyền Khí đi ân cần săn sóc những cái kia gãy lìa kinh mạch. Kỳ thật, hắn cũng không hiểu, vì cái gì trong cơ thể mình loại tử khí này không cách nào chữa trị hắn những cái kia kinh mạch vấn đề. Phải biết, trong cơ thể hắn này tử khí mặc dù không như chân chính Hồng Mông Tử Khí, nhưng lại cũng hết sức tinh thuần! Cả kia hai con rắn nhỏ thương thế đều có thể chữa trị, nhưng là chính hắn kinh mạch vấn đề nhưng thì không cách nào chữa trị!

“Chẳng lẽ mình kinh mạch còn có vấn đề gì khác?”

Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, sau đó vừa cẩn thận dò xét hạ kinh mạch trong cơ thể mình, nhưng mà cũng không có phát hiện khác thường nào!

“Được rồi, mặc kệ vấn đề gì, chỉ muốn mở ra Hồng Mông Tháp, lợi dụng trong Hồng Mông Tháp chân chính Hồng Mông Tử Khí định có thể chữa trị!” |

Đối với Hồng Mông Tử Khí kia, Dương Diệp có thể là có thêm trăm % tin tưởng, phải biết, đến hiện tại, giống như còn không có gì là Hồng Mông Tháp này không có thể giải quyết!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp trong cơ thể kinh mạch hơi chút khá hơn một chút, vì vậy, hắn bắt đầu lên đường.

Hắn bây giờ mục đích là đi tìm cái kia Lục Uyển Nhi, bởi vì đối phương là hắn đi tới nơi này Linh giới sau nghe được cái thứ nhất người quen. Tìm được đối phương, nói không chừng có thể biết rõ An nam tĩnh cùng vũ tịch đám người tung tích.

Đi tới nơi này Linh giới, ngoại trừ muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn ra, hắn còn có một mục đích, vậy là người một nhà đoàn tụ!

Dương Diệp cũng không có lựa chọn trực tiếp đi tìm Lục Uyển Nhi

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

, bởi vì hắn căn bản không biết Lục Uyển Nhi tại Cổ Kiếm Trai vậy một phong... Dù cho biết rõ, hắn cũng không biết đường đi như thế nào. Bởi vậy, hắn trước về tới Thiên Phong thành, chuẩn bị đi hỏi một chút Phạm Ly kia của Thiên Phong thành, cũng thuận tiện nhìn xem Phạm Mộng.

“Chậc chậc, Diệp gia này đại thiếu gia quả nhiên là thật là có phúc a, không chỉ có liền Phạm gia Đại Tiểu Thư muốn kết hôn, liền cả kia Nhị Tiểu Thư cũng muốn kết hôn, chậc chậc, song phi, quả nhiên là thật là có phúc a...”

“Còn không phải sao, nguyên bản Diệp gia này đại thiếu gia chỉ là theo Phạm gia này Đại Tiểu Thư có hôn ước, nhưng là ai gọi nhân gia gia nhập Đoạn Đao Sơn Trang chứ? Đã có Đoạn Đao Sơn Trang cái này bạch Ngân cấp thực lực chỗ dựa, Diệp gia này đại thiếu gia đừng nói muốn kết hôn Phạm gia hai vị tiểu thư, chính là đem hai vị Phạm gia tiểu thư cho rằng thiếp thất, Phạm gia đều không dám nói gì!”

“Nghe nói người của Thiên Cương Thành kia ra mặt giúp đỡ Phạm gia này rồi hả?”

“Thiên Cương Thành? Đừng nói giỡn, bọn hắn hiện tại bản thân đều khó bảo toàn, nghe nói Ngự Thú Tông cùng nhiều cái bạch Ngân cấp thế lực lúc này chính đang vây công bọn hắn Thiên Cương Thành đây thái cổ tà thánh! Ai, Thiên Cương Thành kia Lý tiểu thư cũng là đại mỹ nhân, ngươi nói, Thiên Cương Thành này nếu thành phá, này Lý tiểu thư kết cục nhiều lắm thê thảm? Có đôi lời nói đúng là không sai a, tự cổ Hồng Nhan đa Bạc Mệnh a!”

“Ai, sau này Thiên Phong thành này, liền đem là Diệp gia nhất gia độc đại rồi, mà Thiên Phong thành này, từ nay về sau, khả năng muốn họ Diệp rồi!”

“...”

Dương Diệp tiến Thiên Phong thành, liền nghe được mấy người nói chuyện, nghe tới mấy người nội dung nói chuyện về sau, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống. Hắn chân phải mãnh liệt đạp lên mặt đất, ‘Xùy~~’ một tiếng biến mất ngay tại chỗ.

Phạm gia.

Lúc này Phạm gia chung quanh bị người tầng tầng vây quanh, mà ở đại môn của Phạm gia, tức thì đứng thẳng hai cái nón màu lửa đỏ đại kiệu hoa, tại hai cái nón màu lửa đỏ đại trước kiệu hoa, đứng ở một tên chàng thanh niên.

Đột nhiên, cửa mở ra, một người mặc hỏa hồng sắc đại quần đỏ nữ tử từ trong cửa đi ra, là Phạm Ly.

“Diệp Vũ, ngươi muốn kết hôn ta, ta đã đáp ứng, xin cứ ngươi thả qua muội muội ta!” Phạm Ly âm thanh lạnh lùng nói.

Tên là Diệp Vũ thanh niên cười lạnh một tiếng, nói: “Phạm Ly, ngươi bây giờ, không có tư cách cò kè mặc cả với ta. Ta cho ngươi nửa khắc đồng hồ thời gian, tốc độ để cho muội muội ngươi đi ra, sau đó cùng một chỗ cùng ta quay về Diệp gia. Bằng không thì, hôm nay trừ bọn ngươi ra hai tỷ muội, ngươi Phạm gia đem chó gà không tha!”

Ngay tại lúc này, Phạm Mộng đột nhiên chạy ra, sau đó căm tức nhìn Diệp Vũ kia, nói: “Diệp Vũ, ta nói cho ngươi biết, ngươi nếu là dám khi dễ ta cùng với tỷ tỷ của ta, Dương Diệp sẽ không bỏ qua cho ngươi, ngươi biết, ngươi biết Dương Diệp sao? Hắn rất lợi hại, hắn sẽ tiêu diệt ngươi Diệp gia đấy, ta không là ở nói giỡn với ngươi!”

“Dương Diệp?”

Diệp Vũ thần sắc dữ tợn, “ta ghét nhất đàn bà mình tại trước mặt ta nói nam nhân khác!”

“Ta chính là muốn nói!” Phạm Mộng đột nhiên cả giận nói: “Diệp Vũ, ta nói cho ngươi biết, ta cùng với tỷ tỷ của ta coi như là gả cho Dương Diệp cũng sẽ không gả cho ngươi!”

Diệp Vũ thần sắc càng phát ra dữ tợn, hắn quay người nhìn về phía bên cạnh hắn một ông già, nói: “Đem trong Thiên Phong thành tất cả gọi người của Dương Diệp toàn bộ giết cho ta rồi, không, tất cả cùng gọi Dương Diệp có quan hệ người toàn bộ giết!”

Vừa nói, hắn quay người nhìn hướng Phạm Mộng nói: “Được, rất tốt, còn không trở thành nữ nhân của ta thì có cho ta đội Nón xanh xu thế, chờ ngươi đã trở thành nữ nhân của ta, thì còn đến đâu? Hôm nay, ta Thuyết Bất Đắc muốn giết gà dọa khỉ.”

Vừa nói, hắn trong mắt hiện lên một vòng dâm. Dâm loạn, sau đó bắt đầu giải mình trường bào.

Phạm Mộng hai tỷ muội biến sắc, Phạm Ly phẫn nộ quát: “Diệp Vũ, ngươi làm cái gì!”

Diệp Vũ trong mắt mang theo vẻ hưng phấn cùng điên cuồng, “hôm nay ta muốn tại đây cùng muội muội ngươi động phòng, ha ha... Tất cả Diệp gia đệ tử nghe, chờ thiếu gia ta hưởng thụ chơi thứ nhất, các ngươi đều có phần!” Nói xong, hắn trực tiếp cởi ra trường bào, sau đó hướng phía Phạm Mộng hai tỷ muội đi đến.

“Ngươi tay mơ này, có thể cho chó ăn!”

Ngay tại lúc này, một đạo sâm lạnh thanh âm ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một đạo kiếm quang xẹt qua...

..

PS: Còn kém hơn mười tờ vé tháng có thể trên Nguyệt Phiếu Bảng mười thứ hạng đầu rồi!!!!!!!!!!!!!!!! Cầu ủng hộ!!!! Ủng hộ!!! Cầu tận lực!!!! Còn có một canh! Chớ đi ra!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 835: Máu tanh tiêu diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 835 chương: Máu tanh tiêu diệt!

A...

Đi đôi với một đạo thê lương chí cực tiếng kêu thảm vang lên, Diệp Vũ hạ thể đột nhiên kích xạ ra một vết máu tươi, khoảng chừng cao khoảng một trượng.

Mọi người hóa đá, chỉ có tiếng kêu thảm thiết của Diệp Vũ kia ở giữa sân kêu rên giống như vang vọng.

“Dương Diệp!”

Làm Phạm Mộng chứng kiến Dương Diệp lúc, lập tức mừng rỡ kêu lớn lên, ở bên cạnh nàng Phạm Ly sắc mặt cũng là nới lỏng, nhìn xem Dương Diệp lúc, trong mắt có một tia phức tạp.

Người tới dĩ nhiên chính là Dương Diệp, hắn ở cửa thành nghe được Phạm gia gặp chuyện không may, liền lập tức chạy tới, không nghĩ tới vừa vặn nhìn thấy Diệp Vũ này lúc trước một màn kia...

Một cái nhịn không được, hắn trực tiếp thúc giục Kiếm Khí, đem đối phương biến thành thái giám...

Lúc này, Diệp gia mấy người cũng phục hồi tinh thần lại, một tên trong đó chàng thanh niên tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, kinh hãi nói: “Vâng, là ngươi...”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, khi nhìn thấy thanh niên kia lúc, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, người này hắn thế nhưng là biết. Hắn lúc trước vừa xong Linh giới lúc, gặp Phạm Ly này, mà Phạm Ly bên cạnh còn có một người nam nhân, lúc ấy, đơn giản là Phạm Ly tới gần hắn, nói với hắn một câu, hắn đã bị người nam nhân trước mắt này mãnh liệt đá một cước, lúc ấy hắn thiếu chút nữa thì bị đá thịt nát xương tan rồi!

Dương Diệp chậm rãi đi về hướng thanh niên kia, nói: "Ta còn nhớ rõ ngươi, ngươi gọi lá Sói. Ta là người làm việc so sánh công bằng, lúc trước ngươi đá ta một cước, ta hiện tại liền trả lại ngươi một cước, ta cam đoan, một cước về sau liền sẽ không ở tìm làm phiền ngươi!"

Vừa nói, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ...

Phanh tướng phủ thứ nữ: Vương phi không dễ chọc!

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh hãi bên trong, lá kia Sói trực tiếp bay ra ngoài, đang bay ra còn không có mấy trượng khoảng cách, lá Sói cả người trực tiếp nổ ra, hóa thành một vũng thịt nát...

Mọi người hoảng hốt!

"Ngươi, ngươi là ai!"

Lúc này, Diệp Vũ kia đình chỉ tiếng kêu thảm thiết, hắn co quắp ngồi dưới đất, gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt lộ vẻ vẻ oán độc.

"Ngươi không phải mới vừa muốn tìm ta sao?"

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới trước mặt của Diệp Vũ kia, mắt nhìn xuống Diệp Vũ.

"Ngươi chính là Dương Diệp!"

Diệp Vũ thật không ngờ, Phạm Mộng này nói quả nhiên là thật đấy, thực lực của Dương Diệp này thật không ngờ khủng bố.

Dương Diệp không có ở nói nhảm, mũi chân có chút giật giật, chính phải ra tay, Phạm Ly kia xuất hiện ở bên cạnh của hắn, nói: "Tạm thời lưu hắn một mệnh, hắn Diệp gia có năm vị Hoàng Giả Cảnh cường giả, một vị trong đó hay vẫn là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, mà Diệp gia ta, chỉ có ba vị Hoàng Giả Cảnh, tăng thêm bọn hắn lúc này có Đoạn Đao Sơn Trang làm chỗ dựa, Diệp gia ta căn bản không phải là đối thủ của bọn hắn!"

"Tiện nhân!"

Ngay tại lúc này, Diệp Vũ kia bỗng nhiên dữ tợn nói: “Ta các ngươi phải hai tỷ muội sống không bằng chết, ta các ngươi phải Phạm gia tất cả mọi người chết hết!” Vừa nói, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Còn ngươi nữa, ta muốn tiêu diệt ngươi thập tộc, không, ta muốn cho cả người của Thiên Phong thành luân phiên lượt cả nhà ngươi nữ tính, ta muốn tất cả có quan hệ với ngươi người đều sống không bằng chết!”

Phạm Ly sắc mặt khó coi tới cực điểm, Dương Diệp lắc đầu, nói: " Xem kìa, nghe xong lời của ngươi, hắn được nước đi lên. Lấy, Dương Diệp quay người nhìn về phía Diệp Vũ, nói: " Ngươi có phải hay không cảm thấy ta không dám giết ngươi? Cho nên ngươi biến thành như vậy không có sợ hãi, lớn lối như vậy? "

“Ngươi dám không? Ngươi dám không?”

Diệp Vũ trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, “Diệp gia ta có năm vị Hoàng Giả Cảnh, ông nội của ta chỉ kém nửa bước liền có thể đạt tới Thánh giả cảnh, mà tỷ tỷ của ta lại là Đoạn Đao Sơn Trang thiếu chủ nữ nhân, ngươi dám đụng đến ta sao? Ngươi dám không?”

Dương Diệp lắc đầu, quay đầu nhìn về phía Phạm Ly, nói: " Ta hiện tại rốt cuộc minh bạch ngươi vì cái gì không muốn gả cho cái này hóa sắc, nói thật, liền

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Như tiểu Mộng nói, các ngươi gả cho hắn, còn không bằng gả cho ta, tuy rằng ta khó coi điểm, nhưng ít ra so với người này mạnh mẽ a! "

Phạm Ly: “...”

Nói dứt lời, Dương Diệp quay người nhìn về phía Diệp Vũ kia, người kia còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là mãnh liệt một cước quét về đầu của Diệp Vũ, mà đúng lúc này...

Sưu sưu sưu sưu!

Phía chân trời xẹt qua bốn luồng sáng lấp lánh, tiếp đó, một giọng nói ở giữa sân đột ngột vang lên: “Láo xược!”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo bạch quang dùng tốc độ cực nhanh điện bắn về phía Dương Diệp. Mà chân của Dương Diệp nhưng căn bản không có dừng lại...

Ầm!

Diệp Vũ kia đầu trực tiếp bay ra ngoài, tươi sống máu phun như suối giống như từ Diệp Vũ chỗ cổ phun đổ đi ra.

Một cước đá bay đầu của Diệp Vũ, Dương Diệp thân thể mãnh liệt xoay tròn, quay người đấm ra một quyền, luồng sáng trắng kia lập tức tiêu tán. Mà ở trước mặt của Dương Diệp, hơn nhiều bốn ông già, toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh một đường vinh hoa: Bạo quân điềm thê! Bất quá chỉ là Hoàng Giả Cảnh Hạ Phẩm!

“Vũ nhi!”

Một tên trong đó lão giả tại nhìn thấy thảm trạng của Diệp Vũ về sau, lập tức muốn rách cả mí mắt, một Hành lão nước mắt từ hắn hai mắt đỏ ngầu chi bên trong chảy ra. Hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy điên cuồng cùng sát ý, “không giết ngươi, Diệp Nam Thiên ta thề không làm người!”

Mà ở bên cạnh hắn ba ông già cũng là sầm mặt lại, mắt mang sát ý nhìn về phía Dương Diệp.

Mà lúc này, Phạm Ly kia đột nhiên phẫn nộ quát: “Gia gia, đại bá, Tam thúc, các ngươi nếu là bây giờ còn muốn không đi ra, ta đây cùng tiểu Mộng đến nay sau này, sẽ vĩnh viễn thoát ly Phạm gia!”

Yên lặng một cái chớp mắt, ba ông già từ Phạm gia bay ra, đã rơi vào Phạm Ly cùng bên cạnh của Phạm Mộng.

Ba ông già bên trong một ông già nhìn thoáng qua Dương Diệp, ánh mắt lại nhìn một chút chết đi kia Diệp Vũ, sau đó thấp giọng thở dài, nói: “Thiên Nam huynh, ta thật sự là thật không ngờ sự tình sẽ biến thành như vậy, ai...” Vừa nói, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi là người phương nào, vì sao phải nhúng tay Phạm gia ta cùng Diệp gia sự tình?”

Dương Diệp có chút bối rối, Hoàng Giả Cảnh cường giả của Phạm gia này rốt cuộc là đứng tại bên nào a? Hắn có chút không hiểu nhìn về phía Phạm Ly cùng Phạm Mộng, Phạm Ly hai tỷ muội cũng là sắc mặt khó coi tới cực điểm.

Lúc này, Phạm Mộng không vui nói: “Gia gia, Diệp Vũ kia là cái gì mặt hàng, ngươi chẳng lẽ không biết sao? Có thể ngươi biết vẫn còn phải để cho ta cùng tỷ tỷ gả cho nàng, ngươi đây là đem ta cùng với tỷ tỷ đẩy vào trong hố lửa a!”

“Láo xược!”

Lão giả kia cả giận nói: “Diệp Vũ thiếu gia chính là Thiên Phong thành đệ nhất thiên tài, tuy rằng bình thường phong lưu một ít, nhưng mà điều này cũng rất bình thường, thử hỏi người đàn ông nào không phong lưu? Các ngươi tỷ muội gả cho hắn, ngày sau chắc chắn hưởng vinh hoa phú quý vô cùng, mà lại Diệp gia ta cũng có thể đi theo thơm lây, có thể, có thể các ngươi khen ngược...” Vừa nói, hắn chỉ vào Dương Diệp, nói: “Ta hỏi các ngươi, hắn là ai!”

Nghe được lời của lão giả, Phạm Mộng lập tức ủy khuất nước mắt chảy xuống, Phạm Ly kia trong mắt cũng xuất hiện lệ quang.

“Phạm không, ngươi cho rằng nói như ngươi vậy, Diệp gia ta thì sẽ bỏ qua ngươi Phạm gia!” Diệp Thiên Nam kia gằn giọng nói: “Nguyên bản xem ở Diệp gia ta cùng ngươi Phạm gia kết làm thông gia phân thượng, Diệp gia ta không định đối với ngươi Phạm gia ra tay, thật không nghĩ đến...” Nói đến đây, Diệp Thiên Nam nhìn về phía Phạm Mộng cùng Phạm Ly, nói: “Đều là các ngươi này hai kẻ tiện nhân, đợi tí nữa chờ ta giết Diệp gia về sau, ta sẽ phế bỏ tu vi của các ngươi, đem các ngươi chằm chằm ở cửa thành, để cho các ngươi trở thành cả Thiên Phong thành tất cả đàn ông nữ nhân!”

Phạm Mộng tiểu mặt trắng bệch, trực tiếp trốn tới sau lưng của Dương Diệp, Phạm Ly kia cũng là hướng Dương Diệp nhích lại gần.

“Còn ngươi nữa!”

Diệp Thiên Nam kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng là trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại mặt của Diệp Thiên Nam kia

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trước, sau đó một quả đấm trực tiếp đánh về phía đầu của hắn.

Diệp Thiên Nam sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà trực tiếp ra tay, bất ngờ không kịp đề phòng, hắn căn bản không có cơ hội trốn tránh, bất đắc dĩ, chỉ có thể tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó hướng quả đấm của Dương Diệp đánh tới.

Ca sát!

Hai người nắm đấm vừa mới tiếp xúc, Diệp Thiên Nam kia sắc mặt liền đột nhiên đại biến, bởi vì tay của hắn trực tiếp gãy xương, đang muốn lùi lại, Dương Diệp nhưng là nhảy vọt tới, sau đó tay phải hướng phía trước một quyền đánh vào bụng của Diệp Thiên Nam.

Ầm!

Diệp Thiên Nam phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó trực tiếp té bay ra ngoài!

“Thiên Nhai Chỉ Xích thái cổ tuyệt thần!”

Thanh âm của Dương Diệp vang lên lần nữa, theo hắn thanh âm rơi xuống, Dương Diệp xuất hiện quỷ dị tại trước mặt của Diệp Thiên Nam, tiếp đó, Diệp Thiên Nam cảm giác cổ mình xiết chặt, định nhãn vừa nhìn, Dương Diệp đã nắm được cổ của hắn. Giờ khắc này, Diệp Thiên Nam kinh hãi gần chết!

Từ Dương Diệp động thủ đến chấm dứt, còn chưa tới hai hơi thở thời gian, bởi vậy, trong tràng rất nhiều người cũng còn chưa có lấy lại tinh thần đến, mà chờ bọn hắn khi phục hồi tinh thần lại, Diệp Thiên Nam đã như là một con gà con giống như bị Dương Diệp bóp trong tay.

Nhìn thấy một màn này, Hoàng Giả Cảnh cường giả của Diệp gia cùng Phạm gia đám người đều là biến thành mặt mũi tràn đầy thật không thể tin.

Diệp Thiên Nam này mặc dù là Hoàng Giả Cảnh, nhưng so với trước Lăng Tinh còn có Thanh Đạo Môn kia nữ nhân nhưng là kém nhiều lắm. Bất kể là chiến đấu ý thức, hay vẫn là bản thân huyền kỹ!

“Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!”

Một bên, một Hoàng Giả Cảnh cường giả của Diệp gia kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ. Thực lực của Diệp Thiên Nam này không thể so với hắn thấp, nhưng mà, nhưng là trên tay của Dương Diệp như thế ung dung liền bị thua, hắn làm sao không sợ?

Diệp Thiên Nam lúc này trong mắt cũng là tràn đầy vẻ hoảng sợ, hắn muốn nói cái gì, nhưng mà nhưng cũng không nói ra được gì.

Dương Diệp đem Diệp Thiên Nam nhưng trên mặt đất, Diệp Thiên Nam vừa định di chuyển, chân của Dương Diệp nhưng là dẫm nát bụng của hắn, lực lượng cường đại trực tiếp đem dưới người hắn tình trạng đánh rách tả tơi.

“Diệp gia ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Diệp Thiên Nam gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, rít gào nói.

Dương Diệp không nói gì, mà là bàn chân chậm rãi bắt đầu chuyển động, theo Dương Diệp bàn chân thời gian dần qua di chuyển, Diệp Thiên Nam toàn bộ sắc mặt thảm trắng đi, hắn làm như đã biết Dương Diệp muốn, trong mắt vô cùng kinh hãi.

Ầm!

Một tiếng rên từ Diệp Thiên Nam phần bụng vang lên...

Đan điền nghiền nát...

Diệp Thiên Nam đã xong!

Dương Diệp thu bàn chân, nhìn lướt qua Diệp gia đám người, nói: "Các ngươi, ai còn muốn trên?"

Vậy còn dư lại ba Hoàng Giả Cảnh cường giả trong nội tâm một giật mình, vô ý thức hướng lui về sau hai bước.

Dương Diệp lạnh lùng liếc nhìn mấy người, sau đó nhìn hướng Phạm Mộng nói: "Diệp gia này đừng chờ đợi, đi theo ta!"

Phạm Mộng không chút do dự, vội vàng nhẹ gật đầu, nói: "Còn có ta tỷ tỷ!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ngay tại lúc này, gia gia của Phạm Mộng kia đột nhiên đối với Dương Diệp phẫn nộ quát: "Ngươi đến tột cùng là ai, ngươi làm như thế, sẽ vì Phạm gia ta đưa tới đại họa ngút trời, ngươi..."

Đột nhiên, thanh âm hắn im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó hắn cảm giác cổ của chính mình bị người gắt gao nắm được.

"Ngươi..." Gia gia của Phạm Mộng hoảng hốt.

Một bên Phạm Ly đang muốn nói cái gì...

Ca sát...

Một đạo tiếng xương gảy ở giữa sân thanh giòn vang lên.

PS: Xin giúp đỡ công!!!!!!!! Cầu tới trước mười, cầu cường bạo lỗ (.) Cúc hoa!!!!!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 836: Hắn cái loại này, ta có thể đánh nhau một trăm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 836 chương: Hắn cái loại này, ta có thể đánh nhau một trăm!

Gia gia của Phạm Mộng hai mắt lập tức trợn lên, trong mắt tràn đầy thật không thể tin chi sắc, bất quá rất nhanh, hắn bên trong đôi mắt sắc thái liền ám phai nhạt.

Dương Diệp tay phải ném đi, thi thể của lão giả trực tiếp bị ném thành một vũng thịt nát. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phạm Mộng, nói: "Loại này gia gia, còn sống đối với ngươi không có lợi, cho nên, hắn vẫn chết tốt lắm!" Vừa nói, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Phạm gia còn dư lại cái kia hai tên cường giả, nói: "Bọn hắn còn có khi dễ qua ngươi?"

Phạm gia cái kia hai Hoàng Giả Cảnh cường giả trong nội tâm một giật mình, đối với Dương Diệp, bọn hắn là chân chính sợ hãi. Hai tên Hoàng Giả Cảnh, tại Dương Diệp trong tay mấy ngay cả sức hoàn thủ đều không có, cái này để cho hắn đám như Hà Bất Úy sợ?

Không chỉ có Phạm gia hai tên Hoàng Giả Cảnh sợ hãi, đã liền Diệp gia kia đám người lúc này cũng là sợ hãi, bởi vậy, dù cho Dương Diệp giết Diệp gia Diệp Thiên Nam cùng Diệp Vũ, bọn hắn cũng không còn dám ra tay.

Nghe được lời của Dương Diệp, Phạm Mộng vội vàng lắc đầu, nàng tuy rằng cũng không thích chính mình đại bá cùng Tam thúc, nhưng mà, cái này cũng không có nghĩa là nàng hi vọng bọn họ đi tìm chết.

Dương Diệp nhìn Phạm gia đám người, sau đó nhìn về phía Phạm Ly, nói: "Làm cho một cỗ vân câu đến!"

Vân câu, là một loại xe ngựa, bất quá ngựa không phải bình thường ngựa, mà là thiên mã thay gả hoàng hậu thật là phách lối.

Phạm Ly nhẹ gật đầu, nàng tuy rằng phải ly khai Phạm gia, nhưng mà lúc này đối với Phạm gia vẫn là có rất lớn uy hiếp lực đấy, bởi vậy, không đến một hồi, một cỗ vân câu liền xuất hiện ở trước mặt của đám người Dương Diệp.

“Các ngươi lên xe trước!”

Dương Diệp nói.

Phạm Mộng có chút bận tâm Dương Diệp, bởi vậy có chút do dự, mà Phạm Mộng nhưng là trực tiếp lôi kéo nàng đi vào trong xe ngựa. Nàng biết, mình cùng thực lực của muội muội căn bản không giúp được Dương Diệp cái gì, không chỉ có không giúp được, ngược lại còn sẽ liên lụy!

“Các hạ đến tột cùng là ai!”

Nhìn thấy Dương Diệp phải đi, một Diệp gia Hoàng Giả Cảnh cường giả đi ra, trầm giọng nói.

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Hoàng Giả Cảnh cường giả, khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, nói: “Nếu muốn báo thù? Có thể, ngươi Diệp gia có bản lĩnh, vậy đến Thanh Đạo Môn tìm ta!”

Nói xong, Dương Diệp quay người ngồi trên vân câu, sau đó vỗ nhè nhẹ thiên mã, người kia hét dài một tiếng, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Thanh Đạo Môn!

Nghe được ba chữ kia, trong tràng tất cả mọi người đều là sắc mặt kịch biến. Diệp gia kia đám người càng là mồ hôi lạnh tất cả đi ra, Thanh Đạo Môn... Thanh Đạo Môn thế nhưng là bạch kim giai thế lực, tìm bọn hắn báo thù? Đây không phải là hiềm mạng lớn sao? Đừng nói báo thù, dùng Thanh Đạo Môn phong cách hành sự, nói không chừng Diệp gia cái chết này hai người vẫn chỉ là bắt đầu...

Sưu sưu sưu sưu...

Ngay tại lúc này, một ông già cùng một nữ tử, còn có hai người nam tử xuất hiện ở trong tràng.

“Diệp Chiến!”

Nhìn thấy tên lão giả này, Phạm gia còn sót lại hai ông già sắc mặt đại biến, bởi vì lão giả này đúng là Diệp gia lão tổ, cũng là trong Thiên Phong thành duy nhất một Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm cường giả.

Khi nhìn đến trong tràng Diệp Thiên Nam kia cùng thảm trạng của Diệp Vũ lúc, Diệp Chiến cùng bên cạnh hắn người đàn bà kia sắc mặt trong lúc đó dữ tợn.

“Là ai!”

Lão giả nhìn về phía một Hoàng Giả Cảnh cường giả của Diệp gia.

“Chẳng cần biết hắn là ai, ta đều phải để cho hắn chết, dùng an ủi cha ta cùng đệ đệ của ta trên trời có linh thiêng!” Tại bên người lão giả nữ tử âm trầm nói.

“Ha ha, không nghĩ tới có người cũng dám không nể mặt Đoạn Đao Sơn Trang ta!” Tại bên cạnh cô gái nam tử duỗi tay nắm lấy tay của cô gái, nói: “Ngọc Nhi yên tâm, chẳng cần biết người nọ là ai, Đoạn Đao Sơn Trang ta định sẽ vì ngươi Diệp gia làm chủ!”

“Hắn nói hắn là Thanh Đạo Môn đấy…”

Lúc này, Diệp gia kia Hoàng Giả Cảnh cường giả bỗng nhiên nói, ở trên mặt hắn, mang theo vẻ khổ sở. Bởi vì, nếu như được kêu là người của Dương Diệp thật là người của Thanh Đạo Môn mà nói, lá kia

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Gia hai người này coi như là chết vô ích, không chỉ có chết vô ích, khả năng còn phải nghĩ biện pháp đi dẹp loạn Thanh Đạo Môn lửa giận, bằng không thì, không chỉ có Diệp gia, chỉ sợ liền cùng Diệp gia có quan hệ Đoạn Đao Sơn Trang đều tránh khỏi diệt vong!

Thanh Đạo Môn làm việc, từ trước đến nay là chó gà không tha!

Thanh Đạo Môn!

Diệp Chiến kia cùng lá ngọc nghe được ba chữ kia, sắc mặt cũng là biến đổi. Hai người lúc này trong mắt sát ý đã đều không có, có chẳng qua là ngưng trọng cùng kiêng kị cảnh xuân tươi đẹp vừa vặn: Củi mục Nhị Tiểu Thư. Thanh Đạo Môn tuy rằng tại phía xa bên ngoài một triệu dặm, nhưng mà, bọn hắn nhưng là có thể ảnh hưởng cả Thanh Châu, như vậy một thế lực muốn tiêu diệt hắn Diệp gia, cái kia ngay cả lời đều không cần nói, chỉ muốn đối phương hơi chút biểu hiện ra một điểm đối với Diệp gia bất mãn, Diệp gia kia khả năng thì sẽ hôi phi yên diệt!

“Thanh Đạo Môn?”

Lá ngọc bên cạnh nam tử đột nhiên nhướng mày, sau đó nhìn về phía hắn bên phải nam tử. Khi hắn bên phải nam tử tạo hình có phần có chút quái dị, cả người áo bào hồng, hai mắt cùng gốc rễ của người khác không giống với, là đỏ như máu đấy, vô cùng quỷ dị. Tuy rằng hắn không nói gì, nhưng lại cho trong tràng mọi người một cỗ nồng nặc cảm giác nguy hiểm!

Hồng bào nam tử nhướng mày, nói: “Hắn nói hắn là Thanh Đạo Môn hay sao?”

Diệp gia kia Hoàng Giả Cảnh cường giả gật đầu nói: “Hắn lúc rời đi xác thực là nói như vậy!”

Hồng bào nam tử trầm ngâm một chút, sau đó nói: “Ta đi dò tra, nhìn xem Thanh Đạo Môn ta người môn đệ tử có nào người đi tới Thiên Phong thành này!” Vừa nói, thân thể của hắn khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

“Đoàn lang, ngươi, ngươi bằng hữu này là Thanh Đạo Môn hay sao?” Lá ngọc kinh hãi nói.

Diệp gia kia mấy người cũng là kinh ngạc nhìn xem lá ngọc bên cạnh nam tử, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà cùng người của Thanh Đạo Môn nhận thức.

Lá ngọc bên cạnh nam tử gật đầu cười, nói: “Liễu giết huynh chính là Thiên Đạo Môn ba trong cửa người môn đệ tử, ta cùng với hắn ngẫu nhiên nhìn nhau, bởi vì vì mọi người nóng nảy hợp nhau, bởi vậy kết giao trở thành bạn. Ngọc Nhi yên tâm, nếu như Dương Diệp kia thật sự là thanh Đạo Môn Đệ Tử, dùng liễu giết huynh tại trong Thanh Đạo Môn địa vị, định có thể hóa giải ngươi Diệp gia cùng hắn ân oán giữa. Nếu như hắn không phải là đệ tử của Thanh Đạo Môn, hừ, giả mạo đệ tử của Thanh Đạo Môn, đây không thể nghi ngờ là tại hướng Thanh Đạo Môn khiêu khích, dùng Thanh Đạo Môn phong cách hành sự, Dương Diệp kia là chắc chắn phải chết!”

Lá ngọc nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Phạm gia đám người, nói: “Đệ đệ của ta cùng cha thân thảm tử, đều là vì Phạm gia này, hôm nay Phạm gia này một cái cũng đừng nghĩ sống!”

Theo lá ngọc thanh âm rơi xuống, trong tràng giết chóc lên...

...

Một mảnh bên trên bình nguyên, một trận vân câu rất nhanh chạy, bởi vì tốc độ quá nhanh, những nơi đi qua mang theo từng đạo tiếng nổ đùng đoàng.

Trong xe ngựa, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, không ngừng hấp thu Phạm Ly lấy ra siêu phẩm Năng Lượng Thạch. Chớ nhìn hắn lúc trước như vậy dễ dàng liền giết trong nháy mắt hai vị Hoàng Giả Cảnh, kỳ thật hắn là như vậy trả giá thật lớn, cái kia chính là vận dụng thân pháp huyền kỹ: Thiên Nhai Chỉ Xích. Đơn thuần dùng thân thể tốc độ, căn bản không đủ để để cho hắn nháy mắt giết Hoàng Giả Cảnh!

Mà tại loại này nơi, nếu như không vừa ra tay liền chấn nhiếp những người kia, hắn nhất định sẽ lọt vào vây công. Mà một khi lọt vào vây công, cái kia mà hắn cần trả giá cao liền cũng không phải là hiện tại chút ít đó thôi.

Kinh mạch mang tới quặn đau vẫn là chuyện nhỏ, cuối cùng loại đau nhức này, với hắn mà nói, còn không phải phi thường chí mạng, thật nhiều con là thống khổ chút. Vấn đề chân chính là hắn phát hiện, thường xuyên vận dụng Huyền Khí, cái này để cho hắn kinh mạch trong cơ thể vấn đề càng ngày càng nghiêm trọng, hắn phát hiện, trong cơ thể hắn lúc này kinh mạch có càng nứt ra càng lớn xu thế...

“Nhất định phải mau chóng mở Hồng Mông Tháp!”

Dương Diệp biết, đều muốn chữa trị hoàn toàn kinh mạch vấn đề, chỉ có mượn nhờ trong Hồng Mông Tháp Hồng Mông Tử Khí, cũng chỉ có Hồng Mông Tử Khí, hắn mới có thể tại thời gian nhanh nhất khôi phục lại chính mình tột cùng thực lực. Ngoại trừ khôi phục cảnh giới ra, còn có một thứ đồ vật hắn cũng phải nghĩ biện pháp

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Khôi phục, cái kia chính là kiếm ý!

Tuy rằng hắn bây giờ đang ở kiếm đạo phương diện tạo nghệ đã rất mạnh, nhưng mà, đã không có kiếm ý, cái này để cho hắn bản thân chiến lực là giảm bớt đi nhiều!

Hồi lâu, Dương Diệp tại hấp thu không sai biệt lắm hơn một nghìn khối siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, trong cơ thể kinh mạch vấn đề tạm thời bị hắn ngăn chặn, cái loại này quặn đau cảm giác cũng đã biến mất rất nhiều hào phú thiểm hôn: Chinh phục bạc tình bạc nghĩa cấp cao nhất. Chẳng qua là có một vấn đề làm hắn có chút buồn rầu, cái kia chính là ăn hết hơn một nghìn khối siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, cảnh giới của hắn đừng nói tăng lên, chính là liền một điểm động tĩnh đều không có...

“Đều muốn tăng lên tới Hoàng Giả Cảnh, xem ra chỉ có nghĩ biện pháp khác!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó chậm rãi mở hai mắt ra, vừa mới mở hai mắt ra, Dương Diệp liền phát hiện Phạm Mộng chính ngồi chồm hỗm tại trước mặt hắn, sau đó hay tay chống cằm một cái chớp mắt nhìn không chớp mắt hắn.

Dương Diệp cười cười, nói: “Xem ta làm cái gì? Không sợ trễ trên gặp ác mộng sao?”

Phạm Mộng đột nhiên vươn tay sờ lên Dương Diệp bên trái trên mặt những cái kia vết sẹo, nói: “Ngươi nhất định rất đau chứ?”

Nhìn xem Phạm Mộng trong mắt có vẻ đau lòng, trong lòng Dương Diệp một nhu, nói: “Này không coi vào đâu, trước kia ta ăn rồi khổ, có thể so với cái này khủng bố hơn nhiều!” Hắn có thể chưa nói giả, tưởng nhớ ngày đó bị màn lão dùng U Minh Quỷ Hỏa bất ngờ Luyện Thân Thể lúc, tư vị kia... Hắn hiện tại cũng sâu sắc rất!

“Ngươi khi đó vì sao sẽ thay đổi thảm như vậy?” Phạm Mộng lại hỏi, nàng thế nhưng là nhớ, lúc trước Dương Diệp tại Diệp gia thế nhưng là chẳng qua là một cái Phàm Nhân Cảnh, hơn nữa còn là một tên chăn ngựa, mặc dù mới nuôi dưỡng vài ngày...

Phạm Ly cũng nhìn về phía Dương Diệp, kỳ thật, nàng cũng muốn biết vấn đề này. Phải biết, nàng lúc trước nhìn thấy Dương Diệp lúc, Dương Diệp thế nhưng là ngay cả động cũng không nhúc nhích nổi...

Dương Diệp trầm mặc.

“Không thể nói sao?” Phạm Mộng hỏi nhỏ.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Lúc trước ta cùng với rất nhiều người ở một chỗ cùng một chỗ đối kháng một cái kẻ địch rất mạnh mẽ, tên địch nhân kia rất cường đại, chúng ta thật nhiều người đều chết hết, mà ta mặc dù không có chết, nhưng lại cũng bị thương rất nghiêm trọng. Tại ta gặp phải tỷ tỷ ngươi lúc, chính là ta bị thương thời điểm nghiêm trọng nhất. Cái này tổn thương, đến bây giờ ta đều không có khôi phục!”

“Ngươi nguyên bản có phải hay không rất lợi hại?” Phạm Mộng lại hỏi.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Phạm Mộng, nói: “Tính toán bình thường đi!”

“Giống như là có bao nhiêu lợi hại? Có Diệp gia lão tổ kia lợi hại sao? Hắn thế nhưng là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, nghe nói chỉ kém nửa bước liền có thể bước vào bán thánh!” Phạm Mộng nói.

“Hắn cái loại này, ta có thể đánh một trăm!” Dương Diệp nói.

Ngay tại lúc này, vân câu bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ: “Dương Diệp, ngươi giết con của ta cùng tôn tử, hôm nay lão phu muốn ngươi Thần Hồn Câu Diệt!”

Phạm Mộng trừng mắt nhìn, nói: “Hắn chính là Diệp gia lão tổ, ngươi nói ngươi có thể đánh nhau một trăm đấy...”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Cảm tạ: TloveL trần đông 6638 ta yêu hoa hồng Lâm Lâm mực cũng tà tìm về tâm của chính mình quay về k hồi tưởng Vương mẫn sâm kiếm Tứ Công Tử cùng chỗ có bằng hữu khen thưởng, để cho ta tới sát Nguyệt Phiếu Bảng trước mười!!! Bái tạ tất cả mọi người!

Không có tồn cảo, thật không có tồn cảo, hôm nay cùng ngày hôm qua viết, toàn bộ đều bạo phát ra ngoài!!!! Đêm nay ít nhất phải viết lên hai điểm, ngày mai mới có thể bình thường đổi mới...

Gầm thét một câu: Lại để cho Kiếm Vực lại huy hoàng một lần đi!!!!

Viết chữ, viết chữ!!!! Điên cuồng viết chữ!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 837: Như thế nào kiêu ngạo làm sao tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 837 chương: Như thế nào kiêu ngạo làm sao tới!

“Trong này hảo hảo đợi!”

Dương Diệp gõ gõ cái đầu nhỏ của Phạm Mộng, sau đó thân hình khẽ động lướt ra ngoài vân câu.

Tại vân câu cách đó không xa, đứng đấy ba ông già, hai tên thanh niên, một nữ tử.

Dương Diệp ánh mắt ở đằng kia lão giả cầm đầu trên người dừng một chút, cuối cùng, ánh mắt chuyển qua thanh niên mặc áo bào đỏ kia nam tử trên người, bất quá rất nhanh hắn liền thu hồi ánh mắt, gằn giọng nói: “Đã bao nhiêu năm, thậm chí có người dám chủ động tới tìm Thanh Đạo Môn ta xúi quẩy, không thể không nói, ngươi Diệp gia thật sự là rất lợi hại a!”

“Thả ngươi chó má!”

Diệp Chiến phẫn nộ quát: “Chết đến nơi rồi, ngươi còn ở lại chỗ này giả bộ, ngươi căn bản không phải là cái gì thanh Đạo Môn Đệ Tử.”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ngươi nói ta không phải, vậy các ngươi động thủ a!”

Nhìn thấy một màn này, Diệp Chiến kia khóe mắt giật một cái. Hắn ngược lại là muốn động thủ, nhưng là có chút cố kỵ. Bởi vì nếu như trước mắt Dương Diệp này thật là thanh Đạo Môn Đệ Tử mà nói, Diệp gia kia thật sự liền muốn tiêu diệt tộc rồi, không chỉ có muốn tiêu diệt tộc, đã liền hắn, khẳng định phải muốn rơi vào cái chết không toàn thây kết cục.

Nhi tử tôn tử đã không có, còn có thể tại sinh, nhưng mà, mạng của mình đã không có, cái gì kia đều đã xong tướng phủ thứ nữ: Vương phi không dễ chọc!

Nghĩ vậy, Diệp Chiến nhìn về phía Hồng bào nam tử liễu giết, mà khi hắn nhìn về phía liễu giết lúc, lập tức sững sờ, bởi vì liễu giết đã không có tại nguyên chỗ rồi! Hắn bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy liễu giết đã xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Liễu giết cách Dương Diệp chỉ có không đến một trượng khoảng cách, khóe miệng của hắn hiện ra một vòng nhe răng cười, nói: “Không thể không nói, ta còn là bội phục dũng khí của ngươi đấy, tại Thanh Châu này cảnh nội, dám giả mạo Thanh Đạo Môn ta làm việc, không thể nói không có, nhưng tuyệt đối không có nhất thủ chi sổ.”

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn không nghĩ tới chính mình lại gặp một cái thanh Đạo Môn Đệ Tử, bất quá rất nhanh, hắn trấn định lại, sau đó cười lạnh nói: “Ngươi Thanh Đạo Môn? Thật sự là cực kỳ buồn cười, thậm chí có người tại trước mặt ta giả mạo ta thanh Đạo Môn Đệ Tử, quả nhiên là cực kỳ buồn cười a!” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua đám người Diệp Chiến kia, nói: “Ngươi Diệp gia thật đúng rất tốt, cũng dám cấu kết giả mạo người của Thanh Đạo Môn ta, thật sự là rất tốt a!”

Đám người Diệp Chiến kia sắc mặt biến hóa, có chút hồ nghi nhìn thoáng qua cái kia liễu giết, lúc này, hắn cũng có chút chần chừ rồi. Này hai người đến cùng cái nào mới là người của Thanh Đạo Môn?

Lá ngọc nhìn về phía nam nhân của chính mình, thanh niên kia nhìn thoáng qua liễu giết, trong mắt mang theo một tia hỏi thăm.

“Tự tìm cái chết!”

Nhìn thấy Dương Diệp nói xạo, cái kia liễu giết gầm lên một tiếng, hai mắt lập tức đỏ thẫm, tiếp đó, một cỗ hồng mang từ thể nội bạo dũng mà ra, sau đó đều đè xuống Dương Diệp.

Sát ý! Bát trọng sát ý!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng đám người Diệp Chiến cả kinh, bọn hắn không nghĩ tới này liễu giết vậy mà lĩnh ngộ bát trọng sát ý! Khiếp sợ đồng thời, bọn hắn đối với liễu giết thân phận cũng đã tin tưởng một ít. Phải biết, Thanh Đạo Môn đều là thủ đoạn độc ác thế hệ, hầu như từng thanh Đạo Môn Đệ Tử đều là tay nhuộm máu tươi, này liễu giết là bát trọng sát ý, nghĩ đến nhất định là thanh Đạo Môn Đệ Tử không thể nghi ngờ. Phải biết, sát ý có thể bình thường đều là từ giết trong đám người lĩnh ngộ!

Tại xác nhận liễu giết thân phận về sau, Diệp Chiến kia liền muốn ra tay, mà lúc này, hắn nhưng là trợn mắt há hốc mồm đi lên.

Không chỉ có Diệp Chiến, liền cả kia liễu giết cũng là mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Bởi vì liễu giết những cái kia hồng mang đang bao phủ hướng Dương Diệp lúc, Dương Diệp cũng không có phản kháng, mà là tùy ý những cái kia sát ý bao bọc hắn ở, chẳng qua là những cái kia sát ý vừa mới bao bọc hắn, liền toàn bộ từ nhúc nhích ra, dường như gặp phải chuyện gì đáng sợ bình thường!

“Điểm ấy sát ý cũng dám tại trước mặt ta múa rìu qua mắt thợ, thật sự là buồn cười!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, đấm ra một quyền, những cái kia sát ý lập tức tiêu tán. Hắn mặc dù không có lĩnh ngộ sát ý, nhưng mà giết qua người cũng không ít, sát khí trên người so với kia liễu giết thì giết ý là chỉ mạnh không yếu, bất đồng duy nhất là sát khí của hắn không cách nào như là như giết

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ý như vậy tế ra ngoài thân thể đối địch.

“Ngươi, ngươi làm sao có thể...” Vậy liễu giết kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, sát ý không có hiệu quả, chỉ có hai loại khả năng, một là thực lực đối phương vượt xa hắn, hai là đối phương giết người so với hắn còn nhiều...

Lá kia ngọc bên cạnh nam tử cũng là sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới Dương Diệp này vậy mà đối với sát ý kia miễn dịch... Ông trời, chẳng lẽ hắn giết người so với cái này liễu giết còn nhiều hơn?

Mà Diệp Chiến kia cùng lá ngọc lúc này cũng là bị khiếp sợ tột đỉnh, lúc này trong lòng bọn hắn không chỉ có khiếp sợ, hay vẫn là hoảng sợ, bởi vì nếu như Dương Diệp thật là thanh Đạo Môn Đệ Tử mà nói, vậy bọn họ chẳng phải là như Dương Diệp từng nói, cấu kết giả mạo thanh Đạo Môn Đệ Tử người đối kháng Thanh Đạo Môn? Nghĩ vậy, hai người mồ hôi lạnh lả tả mà rơi xuống...

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Liễu giết âm trầm nói, lúc này đây, hắn không có lựa chọn tại động thủ, bởi vì người trước mắt này không chỉ có thân phận thần bí, đã liền thực lực cũng cực kỳ thần bí tương cửa tươi sống nữ: Nhà quyền quý đừng nghiện.

“Ta dĩ nhiên chính là Thanh Đạo Môn đấy!” Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói.

“Không có khả năng!” Liễu giết trầm giọng nói: “Ta đã hướng chúng ta cửa nghe qua, chúng ta trong cửa cũng không có người đi vào Thiên Phong thành này, cũng không có ai gọi Dương Diệp.”

“Nhân môn?” Dương Diệp bật cười một tiếng, nói: “Ta có nói với ngươi ta là nhân môn hay sao?”

“Ngươi...” Vậy liễu giết hai mắt trợn mắt, kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi là Địa môn hay sao?”

Thanh Đạo Môn có ba môn, theo thứ tự là Thiên môn, Địa môn, nhân môn. Kia Trung Thiên Môn mạnh nhất, đều là Bán Thánh Cường Giả, lại tới là Địa môn, ít nhất đều là Hoàng Giả Cảnh, tiếp theo là nhân môn. Đang nghe lời của Dương Diệp lúc, liễu giết là chân chính có chút hoảng sợ rồi, bởi vì nếu như Dương Diệp thật là Địa môn mà nói, cái kia đừng nói hắn, coi như là mười cái hắn là như vậy thập tử vô sinh đấy!

Phải biết, này ba trong cửa người thực lực cũng không là đơn thuần dùng cảnh giới đến bàn về, ví dụ như hắn liễu giết muốn muốn tiến vào Địa môn, cái kia không chỉ có muốn đạt tới Hoàng Giả Cảnh, bản thân sát ý ít nhất cũng phải đạt tới Thiên giai mới có thể... Là mới có thể, mà không phải nhất định...

Đang nghe liễu giết lúc, một bên đám người Diệp Chiến đã sắc mặt trắng bạch...

Mà đám?

Trong lòng Dương Diệp vui lên, đang lo không biết như thế nào tại giả bộ, không nghĩ tới đối phương lại đưa lên tới một người cái cớ thật hay. Hắn hai tay thả lỏng phía sau, sau đó chậm rãi đi về hướng liễu giết, âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi thật sự là thật lớn mật, vậy mà cấu kết ngoại nhân để đối phó người của Thanh Đạo Môn ta, hôm nay, ta Thuyết Bất Đắc muốn thanh lý môn hộ!”

“Ngươi thật là Địa môn người?” Liễu giết bình tĩnh lại, tuy rằng hắn rất hiếm thấy qua Địa môn người, nhưng mà cũng biết Địa môn người ít nhất đều là Hoàng Giả Cảnh, hơn nữa cái người đều có năng lực đặc thù. Mà trước mắt Dương Diệp mới Tôn Giả Cảnh, cho nên, hắn có chút hoài nghi...

Dương Diệp không có ở cùng đối phương nói nhảm, chân phải mãnh liệt đạp lên mặt đất, toàn bộ người bắn ra mà ra, lập tức đến cái kia liễu giết trước mặt, sau đó một cái đá ngang mãnh liệt quét về liễu giết, đá ngang trong mạnh mẽ đại lực lượng, trực tiếp đem không gian chấn động vang lên ong ong.

Phát giác được Dương Diệp chân trong mạnh mẽ đại lực lượng, liễu giết trong nội tâm cả kinh, hắn bản năng hai tay vượt qua đương tới.

Ầm!

Liễu giết tại đám người Diệp Chiến ánh mắt kinh hãi bên trong trực tiếp bay ra ngoài...

Dương Diệp không có ở truy kích, mà là lui trở về vân câu bên cạnh, bởi vì hắn phát hiện Diệp Chiến kia có chút rục rịch.

Nhìn thấy Dương Diệp lui trở về vân câu bên cạnh, Diệp Chiến kia sầm mặt lại. Hắn nguyên bản xác thực muốn tóm lấy Phạm gia hai nữ, muốn dùng cái này đến áp chế Dương Diệp, bởi vì hiện ở loại tình huống này, hắn căn bản là không có cách trốn, dùng thực lực của Thanh Đạo Môn, coi như là hắn chạy tới chân trời góc biển, đối phương cũng nhất định có thể đủ giết chết hắn!

Muốn sống, biện pháp duy nhất, cái kia chính là diệt trừ Dương Diệp!

Về phần cầu xin tha thứ... Hắn không có như vậy ngây thơ, dùng hắn Diệp gia cùng Dương Diệp ở giữa loại tình huống này, cầu xin tha thứ chính là

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tự rước lấy nhục!

Làm như biết rõ ý nghĩ của Diệp Chiến kia, Dương Diệp lạnh cười đáp: “Thế nào, tưởng muốn giết ta diệt khẩu?”

Diệp Chiến nheo mắt, trầm giọng nói: “Ta không biết Diệp gia ta cuối cùng ở đâu đắc tội các hạ, muốn cho các hạ đối với dưới Diệp gia ta như thế sát thủ!”

“Ta xem bọn hắn khó chịu!” Dương Diệp nói: “Bây giờ minh bạch chưa?”

Diệp Chiến trong mắt có vẻ dữ tợn, nói: “Nghe đồn Thanh Đạo Môn làm việc kiêu ngạo bá đạo, hôm nay vừa nhìn, quả nhiên danh bất hư truyền a Boss quấn lên thân: Bạo sủng tiểu nữ bộc!”

Dương Diệp cười nói: “Thanh Đạo Môn ta liền thích xem người khác muốn giết chúng ta nhưng lại không thể làm gì bộ dạng!”

Diệp Chiến khóe miệng giật một cái, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, đột nhiên, hắn nhìn về phía lá ngọc bên cạnh tên nam tử kia, “đoạn thuần, người này bất tử, trên đời này nhất định không tiếp tục Diệp gia ta cùng ngươi Đoạn Đao Sơn Trang!”

Tên là đoạn thuần nam tử trong mắt có một chút do dự, giết người của Thanh Đạo Môn, việc này liên quan thật sự là quá lớn. Do dự sau nửa ngày, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Huynh, việc này chẳng biết có được không có chỗ trống để xoay chuyển?”

Dương Diệp không để ý tới đoạn thuần, mà là nhìn về phía một bên cái kia liễu giết, nói: “Ngươi là thanh Đạo Môn Đệ Tử, ngươi cảm thấy thế nào?”

Cái kia liễu giết sắc mặt có chút khó coi, lúc này, hắn đã tin tưởng Dương Diệp là Thanh Đạo Môn Địa môn người, bởi vì nhục thể của Dương Diệp thực sự quá khủng bố, không thể so với những cái kia Hoàng cấp yêu thú yếu. Hơn nữa, Dương Diệp giống như còn chưa sử dụng thực lực chân chính... Đương nhiên, hắn vẫn muốn trở về tại tra một chút đấy...

Bởi vậy, liễu sát đạo: “Dương sư huynh, chúng ta có lẽ có thể...”

“Ngươi thực ném ta thanh Đạo Môn Đệ Tử mặt của!” Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt liễu giết nói: “Ngươi là ta thanh Đạo Môn Đệ Tử, ta là không có cách nào giết ngươi, bất quá ngươi yên tâm, ngươi tất cả hành động ta tất sẽ báo lên cho ngươi nhân môn cao tầng.”

Liễu sát tâm trong một giật mình, vội vàng nói: “Dương sư huynh, ta, ta cùng bọn hắn chẳng qua là quen biết hời hợt, làm sao lại vì bọn hắn mà đối phó Thanh Đạo Môn ta đồng môn sư huynh đệ? Lúc trước ta cũng không hiểu biết sư huynh thân phận chân thật, bởi vậy có nhiều mạo phạm, kính xin sư huynh thứ lỗi!”

Thanh Đạo Môn đối ngoại nhân tàn nhẫn, đối người mình rất tàn nhẫn, đặc biệt là những cái kia đồng môn tương tàn, nghĩ đến cái loại này hình pháp... Hắn tình nguyện chết!

“Tưởng để cho ta bỏ qua ngươi?” Dương Diệp nói.

“Kính xin sư huynh thả sư đệ một con ngựa!” Liễu giết vội vàng nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua đám người Diệp Chiến kia, sau đó nói: “Biết phải làm sao?”

Đám người Diệp Chiến biến sắc, đoạn kia thuần vội vàng nói: “Liễu huynh, việc này hoàn toàn là một cái hiểu lầm, ta như biết rõ lệnh sư huynh là thanh Đạo Môn Đệ Tử, coi như là cho ta mượn mười gan ta cũng không dám đối với hắn bất kính a, Liễu huynh...”

“Đã muộn!”

Liễu giết hít sâu một hơi, một cây muỗng ngắn xuất hiện trong tay hắn, tiếp đó, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, khi hắn lúc xuất hiện lần nữa...

Khi hắn lúc xuất hiện lần nữa, vậy mà không phải là tại trước mặt đám người Diệp Chiến kia, mà là ở trước mặt của Dương Diệp, cùng lúc đó, cái kia dao găm mang theo một đạo nhọn tiếng nổ đùng đoàng cắt hướng về phía cổ họng của Dương Diệp.

Giờ khắc này, ra ngoài dự liệu của tất cả mọi người...

PS: Nguyệt Phiếu Bảng bây giờ đang ở trước mười, lập tức phải rơi ra mười thứ hạng đầu rồi, trợ công!!!!!!!!!!

Cảm tạ ngày hôm qua tất cả độc giả vé tháng ủng hộ, bái tạ, buổi chiều ta tại từng cái dán ra đến! Trợ công!!!!!! Sau đó còn có một chương... Tối hôm qua viết lên hai giờ rưỡi... Bất quá còn tốt, hôm nay nghỉ, bất quá vẫn là muốn ngủ...

Ta dưới sự nỗ lực, hôm nay xem có thể hay không con ngựa canh ba!!!

Ủng hộ!!!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 838: Đống cặn bã, các ngươi đều là đống cặn bã!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 838 chương: Đống cặn bã, các ngươi đều là đống cặn bã!

“Ta liễu giết cũng không muốn nửa đời sau tại uy hiếp của người khác trong vượt qua!”

Tại dao găm gạt về Dương Diệp lúc, liễu khoảnh khắc dữ tợn thanh âm cũng ở tại chỗ trong vang lên. Từ khi trước giao thủ trên mở ra, thực lực của Dương Diệp đúng là rất mạnh, đặc biệt là nhục thể của hắn, so với hắn đã gặp rất nhiều Hoàng cấp yêu thú đều mạnh hơn. Nhưng mà, hắn hoài nghi Dương Diệp thân bị trọng thương. Từ hai đó có thể thấy được.

Thứ nhất, nếu như Dương Diệp không có có thụ thương, dùng Tôn Giả Cảnh của hắn thực lực, căn bản không cần ngồi vân câu, chỉ cần Hoành Độ Hư Không, là có thể đạt tới hắn muốn chỗ đạt tới mục đích, mà hắn cũng không có; Thứ hai, thanh Đạo Môn Đệ Tử đều là thủ đoạn độc ác thế hệ, làm việc một khi làm, đó là tuyệt không để lại hậu hoạn đấy, thực lực của Dương Diệp có thể nháy mắt giết bình thường Hoàng Giả Cảnh cường giả, nhưng là trước kia tại Thiên

Phong thành, hắn cũng không có tiêu diệt cả Diệp gia, mà là lựa chọn chạy trốn!

Cho nên, liễu giết tin tưởng, Dương Diệp lúc này nhất định là bị trọng thương! Sở dĩ hắn ra tay với Dương Diệp, lý do cũng là rất đơn giản, đó chính là hắn không tin Dương Diệp sẽ bỏ qua hắn. Đệ tử của Thanh Đạo Môn một người so với một người lòng dạ ác độc, một khi Dương Diệp khôi phục thực lực, hắn khả năng lập tức sẽ chết.

Hắn liễu giết là một người quả quyết, tại nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện về sau, hắn quyết đoán ra tay.

Bởi vì liễu giết đột nhiên tập kích, Dương Diệp cũng không có trốn tránh đi, đương nhiên, hắn cũng không có ý định trốn tránh, càng không có đi vượt qua đương chủy thủ kia, mà là một quyền đánh về phía cái kia liễu giết bụng của.

Keng!

Ầm!

Liễu giết dao găm cắt tại cổ họng của Dương Diệp, mà quả đấm của Dương Diệp tức thì đánh vào liễu giết bụng của trùng sinh đan đạo. Dương Diệp tại chỗ bất động, cái kia liễu giết nhưng là một ngụm tinh huyết phun ra, sau đó khom người trực tiếp té bay ra ngoài, bất quá còn không có bay ra mấy trượng hắn liền trên không trung cưỡng ép ngừng lại.

Dương Diệp sờ lên cổ họng mình, có một đạo nhàn nhạt ấn, nhưng mà làn da không có phá. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía liễu giết, nói: “Xem ra ngươi là chuẩn bị phản bội Thanh Đạo Môn rồi!”

“Phản bội Thanh Đạo Môn?” Liễu giết dữ tợn nói: “Ta cũng không dám, giữa chúng ta, kẻ thù đã kết xuống, không giết ngươi, ta sợ ngày sau ta ăn ngủ không yên! Diệp Chiến, đoạn thuần, hôm nay hắn không chết, ta, còn ngươi nữa Diệp gia, Đoạn Đao Sơn Trang toàn bộ đều phải chết, đừng tại cho lão tử bảo lưu lại, xuất ra toàn bộ các ngươi át chủ bài!”

Nghe được giết, Diệp Chiến trong mắt ba người cũng là vội hiện vẻ dữ tợn, như liễu giết từng nói, nếu như Dương Diệp bất tử, cái kia cái chết có thể chính là bọn họ ba cái rồi, không chỉ có bọn hắn phải chết, bọn hắn tự thân gia tộc cũng phải bị diệt!

“Diệp lão gia tử, ngươi cùng Liễu huynh đi đối phó hắn, ta đi cầm Phạm gia kia hai nữ nhân!”

Đoạn thuần nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía vân câu phương hướng bắn mạnh tới, cùng lúc đó, Diệp Chiến kia cùng liễu giết cũng là lập tức ra tay, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, tiếp đó, đó vốn là phóng tới vân câu đoạn thuần đầu trực tiếp bay ra ngoài, mà hai chân của hắn vẫn còn hướng phía vân câu phóng đi... Tại lao ra một trượng khoảng cách về sau, đoạn thuần nửa người dưới mới dừng lại...

“Đoàn lang!”

Lá ngọc vốn là ngẩn ngơ, sau đó như phát điên hướng phía đoạn thuần thi thể chạy tới.

Diệp Chiến cùng liễu giết ngừng lại, kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, chẳng biết lúc nào, Dương Diệp trong tay nhiều hơn một chuôi kiếm.

“Đống cặn bã!”

Dương Diệp vũ động kiếm trong tay, nói: “Các ngươi đều là đống cặn bã.” Vừa nói, hắn nhìn về phía liễu giết, nói: “Liễu giết, đừng trách ta không có cho ngươi cơ hội, giết bên cạnh ngươi Diệp Chiến này, đền bù tổn thất ta một vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch, việc này, chúng ta coi như là vạch trần qua, cuối cùng đồng môn tương tàn việc này, nói thì dễ mà nghe thì khó, ta cũng không muốn lại để cho người ra mặt đối với ta có ấn tượng xấu! Đương nhiên, ngươi cũng có thể cùng hắn liên thủ tới giết ta, hắc hắc...”

Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp mang trên mặt nụ cười quỷ dị, nụ cười này nhìn cái kia liễu giết lạnh cả tim.

“Dương Diệp, ta giết ngươi!”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lúc này, một bên lá ngọc đột nhiên hướng phía Dương Diệp vọt tới.

“Ngọc Nhi mau trở lại, ngươi không phải là đối thủ của hắn!”

Một bên Diệp Chiến hoảng hốt, chính phải ra tay, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, lá kia ngọc thân thể từ phần bụng trực tiếp tách ra... Máu tươi chảy lênh láng, Ngũ Tạng Lục Phủ vung vãi trên đất, máu tanh đến cực điểm!

Nhìn thấy một màn này, Diệp Chiến kia muốn rách cả mí mắt, trong cơ thể Huyền Khí trong chốc lát điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, mà ở hắn cách đó không xa cái kia liễu sát tắc trong nội tâm một giật mình, vô ý thức hướng lui về sau một bước. Hiện tại, coi như là Dương Diệp nói hắn không phải là đệ tử của Thanh Đạo Môn, hắn là như vậy không tin rồi.

“Dương Diệp, ta muốn đem ngươi chém thành muôn mảnh!”

Diệp Chiến kia rít lên một tiếng, liền muốn ra tay, mà lúc này, một đạo hàn quang đột nhiên từ phía sau hắn tấn công tới, Diệp Chiến sắc mặt đại biến, thân thể cưỡng ép uốn éo, trực tiếp xé xé trời lúc giữa, vọt đến bên ngoài hơn mười trượng. Hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hắn nguyên bản chỗ đứng lúc này đang đứng một người, người này đúng là liễu giết!

“Liễu giết, ngươi làm cái gì!” Diệp Chiến giận dữ: “Ngươi thực tin tưởng Dương Diệp chuyện ma quỷ? Đầu óc ngươi là nước vào? Chỉ cần ta và ngươi liên thủ, nhất định có thể bỏ hắn thay gả hoàng hậu thật là phách lối!”

“Đúng, hắn nói cũng đúng!”

Dương Diệp cười tủm tỉm nói: “Liễu giết, hắn nói rất đúng, ngươi có thể suy nghĩ một chút!”

Liễu giết trên mặt âm tình bất định, sau nửa ngày, hắn hít sâu một hơi, sau đó nhìn cười với Dương Diệp: “Dương sư huynh nói đùa, ta và ngươi cùng thuộc Thanh Đạo Môn, cái loại này tự giết lẫn nhau sự tình ta như thế nào làm được? Diệp gia này lão cẩu vậy mà tưởng để cho ta và ngươi đồng môn tương tàn, kỳ tâm khả tru, Dương Huynh, ta và ngươi liên thủ chém giết người này, như thế nào?”

Dương Diệp hai mắt híp lại, thần sắc âm trầm xuống, nói: “Liễu giết, ngươi đừng cùng ta giở trò gì, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, không giết người này, xuất ra vạn viên siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta hiện tại liền phế bỏ ngươi. Đương nhiên, ngươi có thể thử xem cùng hắn liên thủ tới giết ta!”

Liễu giết sắc mặt khó coi, hắn ý nghĩ sâu trong nội tâm là hy vọng Dương Diệp cái chết, nhưng là hắn rất không có nắm chắc giết chết Dương Diệp, cho dù là cùng Diệp Chiến liên thủ! Phải biết, cái kia mà trong cửa đều là một ít siêu cấp biến thái, khiêu chiến vượt cấp với bọn hắn mà nói, tựa như ăn cơm đơn giản như vậy!

“Liễu giết!” Nhìn thấy liễu giết do dự, Diệp Chiến kia vội vàng nói:

“Người này bất quá là Tôn Giả Cảnh, lão phu chính là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, chỉ kém nửa bước là được bước vào bán thánh, ngươi bản thân thực lực lại có thể khiêu chiến vượt cấp, chỉ cần ta và ngươi liên thủ, hắn chắc chắn phải chết!”

“Thả ngươi chó má!”

Liễu giết đột nhiên đối với Diệp Chiến kia đột nhiên quát: “Ngươi này lão cẩu thật sự là kỳ tâm khả tru, vậy mà châm ngòi ta sư huynh đệ, hôm nay, ta không giết ngươi, ta liễu giết thề không làm người!”

Vừa nói, liễu giết thân hình khẽ động, hướng phía Diệp Chiến kia bắn mạnh tới.

Cuối cùng, hắn vẫn là quyết định giết Diệp Chiến này, bởi vì Dương Diệp từ đầu đến cuối biểu hiện thật sự là quá trấn định. Mà đi Dương Diệp nhìn hắn cùng ánh mắt của Diệp Chiến này liền tượng mèo xem chuột vậy, tràn đầy hí ngược...

Đối mặt Dương Diệp, hắn thật sự không có một chút chắc chắn nào, đặc biệt là trên thân Dương Diệp sát khí so với hắn còn muốn đậm đặc, hắn như đối phó Dương Diệp, hắn sát ý này xem như triệt để phế đi. Đối mặt Diệp Chiến, tuy rằng Diệp Chiến là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, nhưng là hắn nhưng là còn có chút lòng tin, bởi vì cái này không phải là xuất từ đại thế lực Hoàng Giả Cảnh cường giả với bọn hắn mà nói, giọt sương thật sự là quá lớn.

“Liễu giết, ngươi thằng ngu này, Dương Diệp kia nhất định là bị cái gì tổn thương, ngươi ta chỉ cần liên thủ, hắn coi như không chết, cũng nhất định trọng thương lẩn trốn, ngươi... Ngươi thằng ngu này a!”

Diệp Chiến bên cạnh cùng liễu giết giao trong tay điên cuồng mắng.

Liễu giết lúc này xem như hạ quyết tâm, bởi vậy, hắn căn bản không quản Diệp Chiến kia tức giận mắng, điên cuồng đối với Diệp Chiến phát động công kích.

Diệp Chiến mặc dù là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, nhưng mà đối mặt liễu giết nhưng là cũng không có quá lớn ưu thế, bất quá bởi vì cảnh giới sự chênh lệch, liễu giết cũng không còn chiếm được cái

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Sao tiện nghi, bởi vậy, hai người tạo thành giằng co kết quả.

Dương Diệp không có nhàn rỗi...

“Cẩn thận bên phải, chợt hiện, tiến lên, đâm hắn phải phía trên...”

Tại liễu giết cùng Diệp Chiến kia lúc giao thủ, Dương Diệp không ngừng nói xong Diệp Chiến kia các loại sơ hở, ngay từ đầu liễu giết còn có chút không tin, nhưng mà rất nhanh, hắn phát hiện, Dương Diệp nói vậy mà toàn bộ là thật sự... Giờ khắc này, liễu giết vô cùng may mắn trước chính mình lựa chọn...

Diệp Chiến kia là càng đánh càng kinh ngạc, bởi vì cái kia liễu giết được Dương Diệp chỉ điểm, khắp nơi Liêu Địch Tiên Cơ, làm cho hắn khắp nơi bị quản chế, nhiều lần còn thiếu chút nữa bị thương...

Diệp Chiến nhìn thoáng qua xa xa khí định thần nhàn Dương Diệp, trong lòng lập tức đã có thoái ý, này liễu giết cảnh giới mặc dù không như hắn, nhưng là hắn nhất thời nửa khắc cũng không làm gì được đối phương tây Tần sự thống trị. Đương nhiên, hắn kiêng kỵ không nói liễu giết, mà là đang một bên không có chút nào ý xuất thủ Dương Diệp.

Dương Diệp này, hắn là càng xem càng thần bí, càng xem càng kiêng kị...

“Hắn muốn chạy trốn!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Nếu như hắn chạy thoát, cái kia liễu giết ngươi cũng liền đi chết đi!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Diệp Chiến kia đồng tử hơi co lại, hắn không nghĩ tới chính mình muốn chạy trốn hành vi lại bị Dương Diệp sớm nhìn ra, cái này để cho hắn trong nội tâm hoảng hốt. Không dám ở có chần chờ chút nào, Diệp Chiến một chưởng đánh lui cái kia liễu giết, sau đó hai tay hướng hư không mãnh liệt kéo một phát, không gian lập tức bị hắn lôi ra một đạo cự đại chỗ rách.

Diệp Chiến muốn chui vào cái kia vết nứt không gian bên trong tiến hành Bước nhảy Không Gian, nhưng mà ngay tại lúc này, cái kia liễu giết đột nhiên phẫn nộ quát: “Ảnh độn giết!”

Theo liễu giết thanh âm rơi xuống, trong tràng trong lúc đó bay lên một cỗ mùi máu tươi, tiếp đó, liễu giết toàn bộ người hóa thành một vệt ánh sáng màu máu tiêu tán ngay tại chỗ...

Xùy~~...

Diệp Chiến kia muốn đi vào không gian một khắc này, trước ngực hắn đột nhiên bắn ra một vòi máu, bất quá lúc này, cái kia vết nứt không gian đã đóng cửa, Diệp Chiến đã tại ngoài mấy ngàn dặm...

Liễu giết nửa quỳ xuống, sắc mặt tái nhợt, trước lúc trước ảnh độn giết có thể là hắn một kích mạnh nhất, một kích kia, rút sạch trong cơ thể hắn hầu như chín thành Huyền Khí!

Vèo!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia liễu giết hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu...

“Vì cái gì?” Liễu giết hỏi.

“Hắn thành công trốn!” Dương Diệp đi tới liễu giết trước mặt của, nói: “Đương nhiên, cho dù ngươi là giết hắn đi, kết quả của ngươi cũng có thể như vậy!”

“Vì cái gì?” Liễu giết lại hỏi.

“Cùng có ít người, ta coi trọng chữ tín!” Dương Diệp nói: “Nhưng mà, cùng có ít người, ta càng ưa thích giảng vô sỉ!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia liễu giết đầu trực tiếp rớt xuống đất, một cỗ máu tươi từ liễu giết chỗ cổ phun vãi ra...

Nhưng mà ngay một khắc này, Dương Diệp đột nhiên sắc mặt đại biến, cổ vỏ kiếm lập tức xuất hiện trong tay hắn, cùng lúc đó, hắn phải kiếm trong tay cũng đâm vào cổ vỏ kiếm.

“Người phương nào dám giết ta thanh Đạo Môn Đệ Tử!”

Một đạo như sấm rền nổ vang thanh âm đột nhiên ở phía chân trời vang vọng dựng lên, tiếp đó, một cái tay khổng lồ trực tiếp xé xé trời lúc giữa, sau đó hướng phía phương hướng của Dương Diệp hung hãn vồ xuống!

Ít nhất là Bán Thánh Cường Giả!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, nói: “Cổ Kiếm Trai ta giết!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải cầm kiếm mãnh liệt nhổ.

Ô... Ô... Ô... N... G...

Tiếng kiếm reo phóng lên trời, chấn động toàn bộ phía chân trời!

PS:

Xin giúp đỡ ta giết tới...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 839: Quan tài cản đường! «Cầu Nguyệt Phiếu»

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 839 chương: Quan tài cản đường! «Cầu Nguyệt Phiếu»

Theo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí xé rách trường không, hung hăng đánh vào cái tay to kia phía trên.

Xùy~~...

Cái tay to kia trực tiếp bị chém thành hai khúc!

“Cổ Kiếm Trai!”

Tại vết nứt không gian tắt một khắc này, vết nứt không gian trong truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ Đại Tiểu Thư cuối cùng bảo an.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, phải tay khẽ vẫy, cái kia liễu giết trên ngón tay Nạp Giới bay vào trong tay hắn, tiếp theo thân hình khẽ động tiến nhập vân câu, mới vừa vào vân câu, Dương Diệp trực tiếp liên phun mấy ngụm máu, tướng này Phạm Ly hai tỷ muội bị hù gần chết.

Phạm Mộng liền phải nói, Dương Diệp nhưng là cong ngón búng ra, một đám kình phong đánh vào cái kia bên ngoài xe ngựa thiên mã phía trên, thiên mã lập tức hóa thành một đạo bạch quang biến mất ngay tại chỗ.

“Dương Diệp, ngươi, ngươi không sao chứ?”

Nhìn xem Dương Diệp ngoài miệng tràn đầy máu tươi, Phạm Mộng bị hù trong mắt chảy nước mắt.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó nhìn về phía Phạm Ly, nói: “Ngươi còn có bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng Thạch?”

Phạm Ly tay trắng nõn nà vung lên, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, nói: “Trong lúc này còn có hơn năm nghìn miếng!” Vừa nói, nàng do dự một chút, sau đó lại lấy ra một quả màu trắng Đan Dược, nói: “Đây là Thượng Phẩm Linh Đan phục huyết đan, có thể trị thương, đối với ngươi chắc có tác dụng!”

Dương Diệp cũng không khách khí, trực tiếp cầm qua Đan Dược nuốt xuống, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt đóng lại.

Kỳ thật lúc trước, tình cảnh của hắn là cực kỳ nguy hiểm đấy, nếu như cái kia liễu giết cùng Diệp Chiến kia liên thủ, vậy hắn muốn tiêu diệt đối phương, ít nhất cần phải bỏ ra so với hiện tại thảm gấp mấy lần một cái giá lớn. Diệp Chiến kia là Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, hắn ngoại trừ dùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng Nhân Kiếm Hợp Nhất, còn lại bình thường Kiếm Khí cùng thân thể lực lượng căn bản là không có cách đánh chết đối phương!

Về phần cái kia liễu giết, đối phương mặc dù chỉ là Tôn Giả Cảnh, nhưng bản thân thực lực căn bản không thua Hoàng Giả Cảnh. Cho nên, nếu như hai người nếu liên thủ, hắn ít nhất phải thi triển hai lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mà nếu như đối phương phòng bị lời nói, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chỉ sợ đều khó nháy mắt giết đối phương, cuối cùng hắn bây giờ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật có thể không có biện pháp chồng lên!

Hắn mặc dù có thể trả giá cực trả giá thật nhỏ liền thắng, nói cho cùng, vẫn là dựa vào cơ trí của chính mình.

Tại thực lực biến yếu trong khoảng thời gian này, hắn đã minh bạch rất nhiều chuyện, một loại trong đó ngay cả có lúc thật muốn nhiều dựa vào đầu óc, đầu óc dùng là được rồi, rất nhiều chuyện có thể làm chơi ăn thật.

Lúc trước nếu như không phải là hắn trước giết trong nháy mắt lá kia ngọc cùng đoạn thuần, sau đó lại chấn nhiếp rồi cái kia liễu giết, cái kia hậu quả khó mà lường được, phải biết, hắn hiện tại thế nhưng là còn mang theo Phạm Ly cùng Phạm Mộng. Hắn đánh không lại có thể chạy, nhưng mà Phạm Ly hai tỷ muội chứ?

Nếu như chẳng qua là Phạm Ly, hắn căn bản sẽ không nhúng tay Phạm gia này cùng Diệp gia những chuyện hư hỏng kia, nhưng là có

Phạm Mộng ở đây, hắn không được không nhúng tay vào. Mặc cũng không có cảm tình bao sâu, cuối cùng hắn cùng với Phạm Mộng quen biết cũng mới ngắn ngủn vẫn chưa tới nửa tháng. Nhưng mà, đương đương sơ Phạm Mộng ngăn cản tại trước mặt hắn giúp hắn ngăn cản Phạm Ly cây roi lúc, còn có ôm hắn cùng một chỗ nhảy vào ao đầm lúc, hắn biết, đối với chuyện của nha đầu này, hắn là làm không được ngồi yên không lý đến rồi.

Hắn ra tay, có lẽ chẳng qua là cần phải bỏ ra một chút đại giới, mà nhưng khả năng cứu vãn cuộc đời của Phạm Mộng, nếu như không ra tay, vận mệnh của Phạm Mộng có thể nghĩ!

Lúc này đây thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đối kháng Thanh Đạo Môn kia Bán Thánh Cường Giả, làm cho trong cơ thể hắn xuất hiện lần nữa vấn đề, cái kia chính là kinh mạch không chỉ có rách mở thêm, mà lại Ngũ Tạng Lục Phủ cũng xuất hiện vết rách. Cũng may hắn lúc này đã là Tôn Giả Cảnh, thân thể vượt xa trước kia, bởi vậy, những thứ này đối với hắn tạm thời mà nói còn không phải rất chí mạng!

Một lúc lâu sau, tại hấp thu Phạm Ly viên đan dược kia cùng với năm nghìn miếng nhiều miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, hắn thương thế bên trong cơ thể tạm thời bị chế trụ.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, hắn mới vừa mở ra mắt liền phát hiện Phạm Ly cùng Phạm Mộng ngồi chồm hỗm ở trước mặt của hắn, hai tỷ muội chính theo dõi hắn.

“Ngươi, ngươi không sao chứ?” Nhìn thấy Dương Diệp tỉnh lại, Phạm Mộng cả kinh, có chút khẩn trương hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tạm thời không có chuyện gì Tái Nhĩ Hào quang minh truyền thuyết!”

Phạm Mộng hai tỷ muội lập tức thở dài một hơi.

“Thật có lỗi!” Phạm Ly bỗng nhiên nói: “Quyển này là chúng ta Phạm gia cùng chuyện của Diệp gia, nhưng là đem ngươi liên luỵ vào...”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, hắn biết, dùng hắn bây giờ loại này tình cảnh đi nhúng tay chuyện của Phạm gia, là có chút làm chết rồi, nhưng mà, chẳng lẽ cứ nhìn Phạm Mộng nha đầu này nhảy vào Diệp gia kia hố lửa? Hắn làm không được.

Còn nữa, Dương Diệp hắn thật đúng là đem Diệp gia này cùng cái gì kia Đoạn Đao Sơn Trang để vào mắt!

“Các ngươi biết cái kia Lục Uyển Nhi ở nơi nào không?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Hắn mục đích lần này chính là đi tìm Lục Uyển Nhi, chỉ cần tìm được Lục Uyển Nhi, hắn nói không chừng liền có thể có được An nam tĩnh cùng vũ tịch các loại nữ nhân tung tích.

“Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi?” Phạm Ly trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc, “ngươi, ngươi không phải là cổ...” Nói đến đây, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, trong mắt có kinh hãi. Giờ khắc này, nàng đã minh bạch, Dương Diệp căn bản không phải Cổ Kiếm Trai đệ tử, hắn, hắn là đang mạo danh Cổ Kiếm Trai đệ tử! Nghĩ vậy, Phạm Ly sắc mặt đều trắng bạch.

“Yên tâm, dẫn các ngươi đến địa phương an toàn, ta liền sẽ rời đi, có một số việc, ta sẽ không liên lụy đến các ngươi!” Dương Diệp nói. Tuy rằng hắn đối với Cổ Kiếm Trai cái thế lực này còn không có cái cụ thể khái niệm, cũng không biết bọn hắn rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố, nhưng lấy trước mắt hắn biết đến xem, Cổ Kiếm Trai này tuyệt đối là một thế lực khổng lồ, cũng không phải hắn hiện tại đủ khả năng chống lại!

Phạm Ly lắc đầu, nói: “Nếu như không phải là ngươi, ta cùng với tiểu Mộng khả năng đã trở thành Diệp gia người đồ chơi. Ta biết, ta đã từng xác thực rất ích kỷ, ta cũng biết trong lòng ngươi rất ghét ta, nếu như không phải là tiểu Mộng nguyên nhân, ngươi căn bản sẽ không nhúng tay Phạm gia ta cùng chuyện của Diệp gia. Ta chỉ muốn nói, hiện tại hai chúng ta mạng của tỷ muội đều là ngươi cứu, cho nên, cho dù là chuyện thiên đại, chúng ta cũng nguyện ý cùng ngươi cùng nhau đối mặt!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Phạm Ly, hắn không nghĩ tới này ích kỷ nữ nhân vậy mà lại nói ra những lời ấy, ấn hắn suy nghĩ, đối phương khi biết hắn giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử về sau, hẳn là lập tức liền phải dẫn Phạm Mộng cùng hắn phân rõ giới hạn mới đúng thế...

“Ngươi muốn đi tìm cái kia Lục Uyển Nhi?” Phạm Ly đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Phạm Ly trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Có chút khó khăn!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Phạm Ly trầm giọng nói: “Vậy Lục Uyển Nhi hẳn là tại Cổ Kiếm Trai tổng bộ, mà Cổ Kiếm Trai tổng bộ cách nơi này chí ít có hơn triệu dặm lộ trình. Chúng ta nếu là muốn đến Cổ Kiếm Trai tổng bộ, ít nhất phải vượt qua hơn mười dãy núi, mà tại một ít bên trong dãy núi, khẳng định có yêu thú cường đại, trong đó nói không chừng còn có yêu soái, tóm lại, đoạn đường này tuyệt đối là vô cùng hung hiểm!”

Trăm vạn dặm!

Dương Diệp chân mày cau lại, nếu là lúc trước, điểm ấy lộ trình với hắn mà nói, căn bản không coi là cái gì, ngự kiếm nửa tháng cũng đã đến. Nhưng là bây giờ, đừng nói ngự kiếm, coi như là bay thoáng một phát hắn cũng không dám, này bay cùng ngự kiếm nhưng là phải tiêu hao số lượng lớn Huyền Khí đấy. Mà chỉ dựa vào vân câu mà nói, không nói trước vấn đề thời gian, chính là chỗ này an toàn cũng là cái vấn đề lớn a!

“Có một cái biện pháp!”

Phạm Ly bỗng nhiên nói: " Tại những cái kia bạch Ngân cấp trong thế lực, bình thường đều có truyền tống trận, mặc dù đang chúng ta vùng đất này không có khả năng có cái loại này truyền tống cách xa một triệu dặm truyền tống trận, nhưng mà, chúng ta có thể truyền tống đến những cái kia đại

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thành thị, sau đó đang lợi dụng Đại Thành Thị truyền tống trận tiến hành truyền tống! "

“Ở đâu có truyền tống trận?” Dương Diệp liền vội hỏi nghịch thiên tiên đồ: Truy hồn Tiểu Manh tiên.

“Thiên Cương Thành!” Phạm Ly đến: “Thiên Cương Thành có cái truyền tống trận, có thể trực tiếp truyền tống đến bên ngoài mười vạn dặm Minh Võ thành! Chẳng qua là lúc này Thiên Cương Thành chỉ sợ có chút phiền phức, theo ta lấy được tin tức, cái kia Ngự Thú Tông liên hiệp Đoạn Đao Sơn Trang còn có một bạch Ngân cấp thế lực chính đang vây công Thiên Cương Thành, nếu như Thiên Cương Thành bị diệt, vậy...”

Dương Diệp đã minh bạch, nếu như Thiên Cương Thành bị diệt, vậy hắn đi Thiên Cương Thành coi như là chui đầu vô lưới a, phải biết, hắn cùng với Ngự Thú Tông còn có Đoạn Đao Sơn Trang ở giữa có thể là có thêm ân oán không nhỏ đây!

“Đi Thiên Cương Thành!”

Dương Diệp cuối cùng vẫn là quyết định đi Thiên Cương Thành, hắn cũng không muốn đường vòng.

Phạm Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Xác định chỗ mục đích về sau, Phạm Ly bắt đầu lái xe, bởi vì nàng biết đi như thế nào Thiên Cương Thành.

Trong xe ngựa, Phạm Mộng đã ngủ rồi, trước vài ngày, bởi vì chuyện của Diệp gia, nàng thế nhưng là vài ngày cũng không có chưa ngủ nữa.

Dương Diệp lấy ra cái kia liễu giết Nạp Giới, không có phế bao nhiêu lực liền liền phá giải trong Nạp Giới Tinh Thần Lạc Ấn. Khi thấy trong Nạp Giới đồ vật lúc, Dương Diệp đại hỉ. Bởi vì trong Nạp Giới này, thậm chí có đem gần một vạn viên siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ngoại trừ Năng Lượng Thạch, còn có ba cái Đạo giai trung phẩm dao găm!

Tuy rằng hắn chỉ dùng kiếm đấy, nhưng mà cái này cũng không có nghĩa là hắn không biết dùng dao găm. Đang cùng người Cận Thân Nhục Bác lúc, con dao găm này có thể là có thêm ngoài ý liệu hiệu quả.

Dương Diệp còn phát hiện một cái quyển trục, mở ra xem, Dương Diệp hơi sững sờ, bởi vì này cuốn quyển trục dĩ nhiên là một môn đạo giai, hơn nữa còn là thượng phẩm Đạo giai.

“Ảnh độn giết, ngưng tụ bản thân sát khí cùng sát ý...”

Nhìn xem trên quyển trục trước mặt miêu tả, Dương Diệp khóe miệng dần dần lộ ra dáng tươi cười, bởi vì hắn phát hiện, này ảnh độn giết rất thích hợp hắn tu luyện, quan trọng nhất là này ảnh độn giết không cần tiêu hao Huyền Khí, chẳng qua là cần sát khí cùng sát ý! Sát khí cùng sát ý càng mạnh, này đạo kỹ uy lực cũng lại càng lớn!

Về phần khó khăn khi tu luyện, với người khác mà nói có lẽ sẽ rất khó, bởi vì này đối với sát khí cùng sát ý điều khiển có cực cao yêu cầu. Phải biết, sát khí này cùng sát ý một khi không khống chế tốt, vậy cũng chính là sẽ gặp phải cắn trả. Nhưng mà Dương Diệp nhưng là căn bản không cần sợ điểm ấy, bởi vì hắn bản thân liền là Kiếm Tâm Thông Minh, mà lại bản thân kiếm đạo tạo nghệ là vượt xa sát đạo, bởi vậy, trừ phi là hắn lúc nào giết người thật sự quá nhiều, nhiều đến Kiếm Tâm Thông Minh đều áp chế không nổi, này có lẽ sẽ lọt vào cắn trả, nhưng là bây giờ... Còn kém quá xa!

Không đến hai canh giờ, Dương Diệp cũng đã nắm giữ này ảnh độn giết. Đã có này không cần Huyền Khí đạo kỹ, Dương Diệp lập tức có đi một tí lực lượng.

Đột nhiên, xe ngựa ngừng lại.

Dương Diệp nhướng mày, ra xe ngựa, lúc này, Phạm Ly đưa tay chỉ xa xa, nói: “Ngươi, ngươi xem!” Thanh âm khẽ run.

Dương Diệp nhìn lại, chỉ thấy ở chỗ không xa một mảnh đất trống bên trên, bầy đặt ba tòa màu đen nhánh quan tài, ba cỗ quan tài một chữ triển khai, vừa vặn chống đỡ con đường của bọn hắn.

...

PS: Cảm tạ: Cười đến dương quang xán lạn long chiến man hoang thư hữu 24639500 thư hữu 24639500 ta yêu hoa hồng Lâm Lâm đám người khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ, cám ơn!!

Đặc biệt là: Ta yêu hoa hồng Lâm Lâm cảm tạ hai ngày này ủng hộ mạnh mẽ!!! Còn có rất nhiều bằng hữu giữ gốc phiếu hàng tháng ủng hộ, cám ơn ủng hộ của mọi người!

Tháng này Nguyệt Phiếu Bảng cạnh tranh thật sự là quá mức khủng bố...!!!!!!!! Cầu bao nuôi!!!!! Bao nuôi!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 840: Lan Lộ Quan, Lan Sinh Lộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 840 chương: Lan Lộ Quan, Lan Sinh Lộ!

“Thanh Đạo Môn, Lan Lộ Quan...”

Nhìn xem cái kia ba cỗ quan tài, Phạm Ly sắc mặt trong chốc lát trắng bệch như tờ giấy, tay trái của nàng càng là vô ý thức bắt được ống tay áo của Dương Diệp.

“Có ý tứ gì?”

Dương Diệp ánh mắt quan sát bốn phía, khóe miệng chứa đựng một nụ cười lạnh lùng.

Phạm Ly hai mắt nhắm nghiền, tay trái nắm chắc ống tay áo của Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, thật xin lỗi, thật sự thật xin lỗi, quyển này là chúng ta chuyện của Phạm gia, nhưng bây giờ là đem ngươi liên luỵ vào, thật sự thật xin lỗi. Ngươi yên tâm, coi như là ngươi chết, ta cùng với tiểu Mộng cũng sẽ cùng ngươi cùng chết!”

Trong lòng Dương Diệp hơi kinh ngạc, hắn quay đầu nhìn về phía Phạm Ly, chỉ thấy vậy lúc Phạm Ly trong mắt tràn đầy tuyệt vọng cùng hoảng sợ, còn có một tia kiên định. Dương Diệp nhướng mày, nói: “Này quan tài chẳng lẽ còn có ý tứ gì phải không?”

“Thanh Đạo Môn, Lan Lộ Quan, cản không phải là con đường, mà là sinh lộ. Một khi Thanh Đạo Môn sử dụng Lan Lộ Quan, cái này chứng minh bị ngăn đón chi nhân thiết yếu chết. Mà bị cản đường người lúc này có thể làm hai chuyện, một là tự sát, tự động tiến vào quan tài, như vậy, việc này coi như là lúc này chấm dứt. Hai là đá hòm quan tài, một khi đá hòm quan tài, vậy đại biểu muốn cùng Thanh Đạo Môn không chết không thôi!” Phạm Ly giải thích nói, trong mắt tràn đầy tuyệt vọng.

Nói đến đây, Phạm Ly lông mày đột nhiên nhíu lại, “dùng Thanh Đạo Môn phong cách hành sự, bọn hắn muốn giết chúng ta, căn bản không cần Lan Lộ Quan, bọn hắn đang cố kỵ cái gì?” Đột nhiên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta hiểu được, bọn hắn xem ngươi như Cổ Kiếm Trai đệ tử rồi, bởi vậy, bọn hắn thầm nghĩ giết ngươi, cũng không muốn cùng Cổ Kiếm Trai phát sinh cái gì lớn xung đột!”

Thanh Đạo Môn tại Thanh Châu thật là bá đạo, cũng rất tàn nhẫn, nhưng mà Cổ Kiếm Trai tại Thanh Châu cũng không yếu, hơn nữa đệ tử của Cổ Kiếm Trai đều là lĩnh ngộ kiếm ý Kiếm Tu, bởi vậy, Thanh Đạo Môn đối với Cổ Kiếm Trai cũng là có chút kiêng kỵ, đồng dạng, Cổ Kiếm Trai đối với Thanh Đạo Môn những tên điên này cũng là kiêng kỵ!

“Cổ Kiếm Trai đệ tử?”

Dương Diệp lắc đầu, xem ra lúc trước hắn một kiếm đánh lui gã cường giả kia thật sự coi hắn như là là Cổ Kiếm Trai đệ tử hoàn mỹ sủng hôn: Lão công, buổi sáng tốt lành. Đối phương sở dĩ không có phái người trực tiếp tiến hành giết chết, không phải là cố kỵ hắn, mà là cố kỵ Cổ Kiếm Trai!

Chỉ là chính hắn biết rõ, hắn căn bản không phải người của Cổ Kiếm Trai, cho nên, tìm Cổ Kiếm Trai hỗ trợ, đó hoàn toàn là vô nghĩa!

Phạm Ly cũng hiểu rõ điểm ấy, bởi vậy, trong mắt nàng như cũ là tuyệt vọng.

Dương Diệp thả người nhảy xuống vân câu, sau đó hướng phía cái kia ba cỗ quan tài đi đến.

“Dương Diệp!” Phạm Ly đột nhiên lên tiếng hô.

Dương Diệp trở lại nhìn về phía nàng, Phạm Ly nói: “Ngươi, ngươi thật sự phải làm như vậy?” Thanh âm có chút run.

Dương Diệp cười cười, nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn tự sát, đem mình cất vào trong quan tài này đây?” Nói xong, Dương Diệp quay người, một cái thiểm dược đi tới cái kia ba cỗ quan tài trước, nói: “Thiên đô không diệt được ta, chỉ bằng ngươi Thanh Đạo Môn cũng muốn ngăn cản ta sinh lộ? Làm ngươi Xuân Thu Đại Mộng đi!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đá ra...

Bành bành bành!

Ba cỗ quan tài lập tức hóa thành bột mịn!

“Khặc khặ - x - xxxxx...”

Một đạo âm hiểm cười âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, một tên nam tử mặc áo bào đỏ xuất hiện quỷ dị tại trong tràng. Nam tử không chỉ có quần áo là màu đỏ, đã liền tóc cùng con mắt cũng là màu đỏ tươi đấy. Tại nam tử bên hông hai bên, nghiêng treo hai thanh tươi sống trường đao màu đỏ, đao rất dài, khoảng chừng năm thước, không có vỏ đao.

Tại người đàn ông này sau khi xuất hiện, trong tràng đột nhiên tràn ra một cỗ gay mũi mùi máu tươi.

“Những năm gần đây này, Cổ Kiếm Trai đệ tử càng ngày càng khoa trương a, một cái nho nhỏ Tôn Giả Cảnh Huyền giả vậy mà cũng dám đá Thanh Đạo Môn ta Lan Lộ Quan!” Hồng bào nam tử chậm rãi nói, thanh âm giống như ngậm lấy một cục đàm, có chút khàn khàn.

“Ta có một điểm rất ngạc nhiên!” Dương Diệp nói: “Vì cái gì các ngươi người của Thanh Đạo Môn đều thích mặc áo bào hồng?”

“Ngươi là đang cười nhạo ta sao?” Hồng bào nam tử nói.

" Thanh Đạo Môn có ba môn, theo thứ tự là Thiên môn, Địa môn, nhân môn, này ba cửa đích thực lực bất đồng, bởi vậy bọn hắn mặc quần áo cũng bất đồng. Kia Trung Thiên Môn người mặc chính là áo bào trắng, Địa môn người mặc chính là hắc

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bào, nhân môn người mặc chính là áo bào hồng. Hắn mặc chính là áo bào hồng, cho nên, hắn là nhân môn đấy! "

Phạm Ly giải thích nói, nàng là biết rõ tình huống của Dương Diệp đấy, nàng mặc dù không biết Dương Diệp đến tột cùng là ai, nhưng mà nàng rõ ràng một điểm, cái kia chính là Dương Diệp đối với chuyện của Thanh Châu này cùng người rất lạ lẫm, ấn nàng suy đoán, Dương Diệp khả năng căn bản không phải người của Thanh Châu.

“Nguyên lai là dạng này /thì ra là thế này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Khó trách đã từng có một cái mặc hắc bào nữ nhân so với kia liễu giết mạnh hơn, nguyên lai nàng là Địa môn đấy!”

“Mặc hắc bào nữ nhân!” Hồng bào nam tử kia cả kinh, nói: “Ngươi, ngươi bái kiến Địa môn người?”

Dương Diệp nói: “Phải a, thực lực của nàng rất mạnh, ừ, so với ngươi cùng kia là cái gì liễu giết mạnh hơn nhiều. Đặc biệt là thân pháp của nàng huyền kỹ, ừ, ta còn nhớ rõ, giống như tên gì ‘ảnh độn’ tốc độ kia, xác thực rất nhanh.”

“Ngươi...”

Hồng bào nam tử trong mắt có vẻ khiếp sợ, nói: “Ngươi, ngươi vậy mà bái kiến Ảnh Sát... Ngươi...”

“Không ít thấy qua, ta còn thiếu chút nữa giết nàng đây nảy sinh ngọt hào phú: Của ta Tổng tài phu nhân!”

Dương Diệp chậm rãi đi về hướng Hồng bào nam tử, vừa đi vừa nói: “Ta thật có chút không rõ, cái kia liễu giết cùng ngươi cùng là nhân môn đệ tử, hắn đều bị ta giết, vì sao Thanh Đạo Môn còn muốn phái người cửa đích người đến? Đến đưa cho ta bảo bối sao?” Vừa nói, Dương Diệp ánh mắt rơi vào trên Nạp Giới của Hồng bào nam tử, nói: “Ngươi đã mang đến bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng Thạch?”

Dương Diệp không phải là một người thích nói nhảm người, nếu như dựa theo tính cách trước kia của hắn, hắn là tuyệt không sẽ cùng Hồng bào nam tử này tức tức oai oai. Hiện tại sở dĩ như vậy cơ cơ oai oai, là bởi vì hắn đang đối với Hồng bào nam tử này tiến hành tâm lý đả kích.

Một người trong lòng nếu là xuất hiện sợ hãi hoặc là kiêng kị cảm xúc, vậy người này phát huy ra được thực lực nhất định là muốn giảm nhiều!

Đương nhiên, sở dĩ làm như thế, hay là bởi vì hắn lúc này thực lực nguyên nhân, nếu như hắn vẫn đã từng là thực lực, tự nhiên không cần tới chơi một bộ này, một kiếm qua đi là được rồi. Nhưng là bây giờ, hắn phải phải tận hết sức giữ lại thực lực của chính mình!

“Cổ Kiếm Trai Tôn Giả Cảnh Kiếm Tu bên trong có tam kiếm, ngươi là vậy một kiếm!” Hồng bào nam tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt đã có vẻ mặt ngưng trọng.

Dương Diệp không nói gì, mà là tiếp tục hướng phía Hồng bào nam tử đi đến, chỉ có điều lúc này đây hắn đi rất chậm, nhưng mà, hắn mỗi một lần bàn chân rơi trên mặt đất, mặt đất thì sẽ kịch liệt run lên...

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Hồng bào nam tử kia hoảng hốt!

Theo Dương Diệp từng bước một dựa vào gần Hồng bào nam tử, tâm lý của Hồng bào nam tử phòng ngự đang tại từng bước một bị tan rã. Kỳ thật Hồng bào nam tử khi biết Dương Diệp bái kiến Thanh Đạo Môn Địa môn người về sau, hắn thì có thoái ý, nhưng là hắn không thể lùi lại, bởi vì hắn là mang theo Lan Lộ Quan tới, hắn hiện tại, đại biểu là Thanh Đạo Môn mặt mũi của!

Có thể chết, nhưng mà Thanh Đạo Môn mặt của không thể ném, bằng không thì, hắn sẽ còn khó chịu hơn chết!

Hồng bào nam tử hít sâu một hơi, phải tay nắm chắc bên hông một thanh đao, nói: “Đều nói Cổ Kiếm Trai đệ tử một mình đấu sắc bén, ta hôm nay tưởng mở mang kiến thức!”

Nói xong, đao ra, một mảnh đỏ như máu đao mang lập tức chém về phía Dương Diệp.

Dương Diệp dừng bước lại, đấm ra một quyền, cái kia mảnh đao mang lập tức tiêu tán. Cùng lúc đó, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của Hồng bào nam tử, Hồng bào nam tử đồng tử co rụt lại, bên hông bên trái đao lập tức chém ra, bất quá đao kia vừa mới chém ra đã bị Dương Diệp một quyền nổ nát, tiếp đó, Dương Diệp nắm đấm thuận thế hướng phía Hồng bào nam tử trước ngực đánh tới.

Mà lúc này, Hồng bào nam tử kia miệng đột nhiên mở ra, tiếp đó, một thanh thật nhỏ như lưỡi dao cây đao từ trong miệng hắn bắn ra, lập tức chém vào trước ngực của Dương Diệp, bất quá quả đấm của Dương Diệp cũng đánh vào trước ngực của Hồng bào nam tử kia.

Bành!

Hồng bào nam tử liền mấy ngụm máu, sau đó toàn bộ người té bay ra ngoài, mà Dương Diệp cũng liên tiếp lùi ra sau năm, sáu bước...

Dương Diệp cúi đầu vừa nhìn, tại trước ngực của hắn, có một vết máu, máu tươi, chính chậm rãi tràn ra.

Bị phá phòng...

Dương Diệp giơ lên

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đầu nhìn về phía nơi xa Hồng bào nam tử kia, lúc này Hồng bào nam tử còn nằm trên mặt đất, Dương Diệp nhìn đối phương, phải tay khẽ vẫy, Nạp Giới của Hồng bào nam tử bay đến trong tay hắn, nhưng sau đó xoay người đi về phía vân câu.

“Hắn, hắn... Hắn giống như còn chưa chết!” Phạm Ly nhắc nhở.

“Lập tức bị chồng ruồng bỏ có tin mừng: Hàng tỉ cấp cao nhất Hỉ Đương Cha!”

Dương Diệp nói xong, tiến nhập vân câu bên trong.

Phạm Ly lần nữa quay đầu nhìn về phía Hồng bào nam tử kia, chỉ thấy Hồng bào nam tử kia lúc này chính đang kịch liệt co quắp... Bất quá không đến một hồi cũng chưa có động tĩnh.

Phạm Ly thu hồi ánh mắt, quay người tiến nhập vân câu bên trong.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, chính đang hồi tưởng chuyện lúc trước. Hắn không nghĩ tới phòng ngự của chính mình lại bị Hồng bào nam tử kia cho phá vỡ, Hồng bào nam tử kia cuối cùng một đao xác thực rất mạnh, nếu như không phải là thân thể hắn khôi phục được Hoàng cấp, một đao kia, đủ để nháy mắt giết hắn, bởi vì cái kia lưỡi dao đã sắp tiến nhập trong cơ thể hắn, chỉ có điều này lưỡi dao cũng không có khả năng mở ra xương cốt của hắn.

“Xem ra sau này mình cần càng thêm cẩn thận rồi!”

Dương Diệp mở hai mắt ra, ánh mắt rơi ở trong tay trên Nạp Giới.

Lúc này đây thu hoạch cũng không nhỏ, Hồng bào nam tử trong Nạp Giới vậy mà cũng có hơn vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch! Tăng thêm chi lúc trước liễu giết, hắn hiện tại một cùng sở hữu gần hai vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp làm những chuyện như vậy chính là điên cuồng hấp thu. Tình cảnh bây giờ có chút không xong, hắn nhất định phải đạt tới Hoàng Giả Cảnh mới có một tí năng lực tự bảo vệ mình!

Nhìn thấy Dương Diệp lại tại bắt đầu ăn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, Phạm Ly biết Dương Diệp là đang tu luyện, nàng ngồi xuống cái kia vẫn còn ngủ say Phạm Mộng bên cạnh, nhẹ tay nhẹ xoa đầu của Phạm Mộng, trong mắt có một tia sầu bi. Tuy rằng Dương Diệp đánh chết Hồng bào nam tử kia của Thanh Đạo Môn, nhưng mà nàng biết, đây không phải chấm dứt, mà là mới chính thức bắt đầu...

...

Thanh Đạo Môn bị giết liền hai người, mà lại bị đá hòm quan tài, cái này ở Thanh Châu cảnh nội, đã thật lâu chưa từng xuất hiện loại chuyện như vậy. Đặc biệt là Sát Nhân Giả hay vẫn là một Tôn Giả Cảnh Kiếm Tu của Cổ Kiếm Trai, hơn nữa Kiếm Tu này còn đá Thanh Đạo Môn Lan Lộ Quan, đây đối với Thanh Đạo Môn mà nói là tuyệt đối không thể nhịn được, bởi vì đây tương đương với Cổ Kiếm Trai đang đánh Thanh Đạo Môn mặt của, bởi vậy, Thanh Đạo Môn một ít cao tầng đều đã bị kinh động.

Bất quá Thanh Đạo Môn cũng không có trực tiếp phái ra cường giả, bởi vì nếu như Thanh Đạo Môn phái ra bán thánh, hoặc là Thánh giả cảnh cường giả ra tay, dù cho giết Dương Diệp, đó cũng là thua. Bởi vậy, Thanh Đạo Môn phát ra quét đường phố lệnh.

Quét đường phố làm ra, phàm là Tôn Giả Cảnh thanh Đạo Môn Đệ Tử toàn bộ điều động...

Mà Cổ Kiếm Trai cũng không còn nhàn rỗi, tại biết mình trong tông môn có người giết người của Thanh Đạo Môn về sau, cao tầng của Cổ Kiếm Trai cũng là vì thế mà chấn động, này cũng không phải cái gì việc nhỏ, hai cái bạch kim giai thế lực nếu là liều chết, con kia sẽ tiện nghi người khác! Bởi vậy, Cổ Kiếm Trai cao tầng lập tức yêu cầu triệu hồi này tên là Dương Diệp Cổ Kiếm Trai đệ tử, thế nhưng là cuối cùng bọn hắn nhưng là phát hiện, trong Cổ Kiếm Trai căn bản không có một tên là đệ tử của Dương Diệp...

...

PS: Cây hoa cúc cũng bị phát nổ...

Cảm tạ một ít sách lậu tới bằng hữu, có ít người ngại đến tung hoành phiền toái liền thông qua đường dây khác ủng hộ chim loan xanh, mọi người có lòng, chim loan xanh lúc này cảm tạ.

Nói một chút vấn đề đổi mới, hai ngày này đổi mới tương đối nhiều, là vì hai ngày này nghỉ... Một ngày là ghi bao nhiêu liền càng bao nhiêu hơn... Chúng ta có linh cảm thời điểm, một ngày ghi hai chương đến ba chương là không có gì lớn khó khăn, nhưng là không có linh cảm, cũng chính là tạp văn thời điểm, ghi một nghìn chữ khả năng đều cần hai ba giờ...

Tóm lại, nếu như có thể nhiều hơn mà nói, ta nhất định sẽ nhiều hơn đấy, cuối cùng ta bây giờ là viết nhiều thì có kiếm nhiều!

Cuối cùng: Lên Nguyệt Phiếu Bảng, các loại số liệu đều tại phát triển... Thật sự là không muốn xuống...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 841: Ta đánh bại đầu của ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 841 chương: Ta đánh bại đầu của ngươi!

“Chỉ nếu qua xa xa cái kia sơn mạch, chúng ta đi ra Thiên Cương Thành rồi!”

Vân câu phía trên, Phạm Ly chỉ vào nơi xa một tòa tựa như cự long leo núi Cao Tùng sơn mạch, mang trên mặt mỉm cười.

Ngồi ở Phạm Ly bên cạnh Dương Diệp nhưng là chân mày cau lại, nhìn chằm chằm vào dãy núi kia Bán Thánh, Dương Diệp trầm giọng nói: “Đó là cái gì sơn mạch? Còn có Yêu Suất?”

“Yêu Suất?”

Phạm Ly lắc đầu, nói: “Dãy núi kia gọi thanh nguyên sơn mạch, yêu thú ngược lại là có, nhưng mà Yêu Suất nhưng là chưa có nghe nói qua có. Như thế nào, ngươi cảm thấy dãy núi này có quỷ dị?”

“Đi vòng cần đi bao lâu mới có thể đến Thiên Cương Thành?” Dương Diệp hỏi.

Nghe vậy, Phạm Ly thần sắc cũng ngưng trọng lên, nàng trầm ngâm chốc lát, nói: “Đường vòng mà nói, chúng ta ít nhất phải dùng nhiều gấp đôi thời gian! Nếu như ngươi cảm thấy nguy hiểm, chúng ta liền lượn quanh nói!”

Dương Diệp nhưng là lắc đầu, nói: “Quá lãng phí thời gian rồi, liền từ này qua đi.”

“Thật sự không có vấn đề?” Phạm Ly nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp cười cười, nói: “Trong lúc này xác thực để cho ta cảm thấy nguy hiểm, bất quá ta sở dĩ muốn đường vòng, là muốn hỏi ngươi có hay không thêm gần con đường, mà không phải sợ.”

Đi ngang qua Huyền giả đại lục xé trời mắt trận chiến ấy về sau, nói thực ra, coi như là đối với Thánh giả cảnh cường giả, trong lòng hắn cũng mất lòng kính sợ. Đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn khinh thường Thánh giả cảnh, mà là đang trải qua trận đại chiến kia về sau, có thể để cho hắn sợ hãi chuyện tình, thật sự rất ít Duyên đến là ngươi: Vua ăn mày phi cầu tan học. Có lẽ đánh không ăn đối phương, nhưng hắn tuyệt sẽ không sợ sệt!

Nghe được lời của Dương Diệp, Phạm Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

“Dương Diệp!”

Lúc này, Phạm Mộng đột nhiên từ trong xe đi ra, sau đó ngồi ở bên trái Dương Diệp, nàng rất tự nhiên ôm lấy cánh tay của Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi nói chúng ta sẽ chết sao?”

“Ngươi sợ chết sao?” Dương Diệp cười nói.

“Vốn là rất sợ!” Phạm Mộng nói khẽ: “Nhưng là bây giờ, ta không sợ, vì có Người ở bên Ta - Because You ' re There.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp có chút tò mò nói.

Phạm Mộng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không biết, dù sao đi cùng với ngươi, cảm giác đặc biệt an toàn!”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Phạm Mộng, nói: “Yên tâm, chúng ta sẽ không chết.”

Phạm Mộng nhẹ gật đầu, nói: “Dương Diệp, ngươi, ngươi cũng không có thể nói một chút ngươi sự tình trước kia?”

Phạm Ly cũng nhìn về phía Dương Diệp, nàng đối với Dương Diệp qua lại cũng là rất hiếu kỳ.

“Hảo hán không đề cập tới năm đó dũng, không có gì có thể nói!” Dương Diệp cười nói.

“Nói một chút đi!” Phạm Mộng lắc cánh tay của Dương Diệp, có chút làm nũng nói: “Chúng ta bây giờ loại này tình cảnh, nói không chừng lúc nào muốn cùng chết rồi, ta cũng không muốn ta chết đi đều còn không biết ngươi là ai.”

Dương Diệp có chút cưng chiều xoa đầu của Phạm Mộng, nói: “Đã như vậy, ta đây mà bắt đầu khoác lác.” Vừa nói, Dương Diệp ánh mắt quăng đã đến xa xa, trong mắt hiện lên nhè nhẹ gợn sóng, “trước kia a, rất nhiều người đều sợ ta, bọn hắn cũng gọi ta Kiếm Ma, lúc kia, ta phát điên lên, toàn bộ thế giới đều run rẩy đây...”

“Toàn bộ thế giới đều run rẩy?” Phạm Mộng trừng mắt nhìn, nói: “Thật sự?”

Một bên Phạm Ly khẽ lắc đầu, nhìn xem Phạm Mộng, trong mắt có một chút bất đắc dĩ, loại chuyện hoang đường này nàng cũng tin...

“Ta cũng rất muốn biết có phải thật vậy hay không!”

Ngay tại lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở vân câu trước mặt cách đó không xa, Thiên Mã phát ra một đạo hoảng sợ hiiihi... I - it... Âm thanh, sau đó tại nguyên chỗ run không ngừng lấy.

Bóng đen giống như một đạo bóng dáng định tại đó, dưới sự soi sáng của ánh mặt trời, bóng đen vẫn là không có có bóng dáng.

" Rốt cuộc nhịn không được muốn ra tay? Ta rất kỳ

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trách, ngươi vì cái gì không đánh lén chứ? Ta thế nhưng là vẫn luôn chờ ngươi đánh lén đây! " Cái bóng đen này Dương Diệp tự nhiên là biết, chính là ban đầu ở Đoạn Thiên bên trong dãy núi Thanh Đạo Môn kia nữ tử, cũng là Hồng bào nam tử trong miệng nói Ảnh Sát!

“Đánh lén? Cái kia bất chính trúng ý của ngươi?” Bóng đen cô gái nói.

Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, thân hình khẽ động, nhảy xuống vân câu, sau đó đi về hướng bóng đen nữ tử, nói: “Dùng tình cảnh của ta bây giờ, ngươi muốn chạy trốn, ta không giết được ngươi. Nhưng nếu như ngươi muốn chiến, ngươi nhất định sẽ chết, ngươi tin hay không?”

“Ngươi không có lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng ngươi so với cái kia lĩnh ngộ kiếm ý Kiếm Tu còn mạnh hơn. Ngươi cũng không phải Cổ Kiếm Trai Tam Kiếm Khách, ngươi, đến tột cùng là ai!” Bóng đen nữ tử trầm giọng nói.

Dương Diệp dừng bước, nói: “Ta nói cho ngươi biết Ta là ai, ngươi Thanh Đạo Môn thì sẽ dừng tay?”

“Không có khả năng cả đời nuông chiều: Tiêu dao Thái Tử Phi!” Bóng đen cô gái nói: “Ngươi đá Lan Lộ Quan, cho dù ngươi là Cổ Kiếm Trai kiếm chủ ra mặt, việc này cũng không thể kết. Chính vì vậy, ta mới rất ngạc nhiên, hiếu kỳ ngươi cuối cùng có cái gì lực lượng cùng tự tin, cũng dám đá Thanh Đạo Môn ta Lan Lộ Quan! Tin tưởng ta, coi như là ngươi Cổ Kiếm Trai Tam Kiếm Khách cũng không dám!”

“Không đá, chẳng lẽ muốn chính ta nằm tiến đi không được?” Dương Diệp nói.

“Mày lỳ!” Bóng đen nữ tử trầm giọng nói: “So với ta đã thấy rất nhiều nam nhân đều có gan, ta đánh không lại ngươi, sẽ không cùng ngươi lãng phí thời gian rồi. Bất quá không sao, cường giả của Thanh Đạo Môn ta đã chạy đến, ngươi yên tâm, cái kia liễu giết hai người đều là chết ở cùng ngươi đơn đả độc đấu ở bên trong, cho nên, Thanh Đạo Môn ta cũng sẽ không lấy nhiều khi ít. Thanh Đạo Môn ta muốn thế người biết, ta thanh Đạo Môn Đệ Tử không thể so với ngươi Cổ Kiếm Trai đệ tử yếu!”

Nghe vậy, Dương Diệp vui lên, nói: “Không hổ là Thanh Đạo Môn, các ngươi này tác phong, ta kính nể!”

Kỳ thật, hắn cũng có nghĩ qua, nếu như Thanh Đạo Môn này thật sự chen nhau lên, hắn ngoại trừ đánh thức cái kia hai con rắn nhỏ ra, căn bản không có biện pháp gì. Chỉ là hắn không nghĩ tới, đối phương vậy mà vì cái gọi là mặt mũi mà không có ý định lấy nhiều khi ít, này với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện tốt!

Đơn đả độc đấu, đặc biệt là cùng giai bên trong, hắn thật đúng là chưa sợ qua ai!

“Ngươi Cổ Kiếm Trai nếu như không ra tay, ngươi chắc chắn phải chết, ngươi Cổ Kiếm Trai nếu là ra tay, vậy đại biểu ngươi Cổ Kiếm Trai chỉ điểm Thanh Đạo Môn ta tuyên chiến, khi đó, cái chết cũng không phải là một người ngươi.”

Bóng đen nữ tử nói xong, toàn bộ người khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp quay người trở lại vân câu phía trên, nói: “Tăng thêm tốc độ!” Hắn biết, Thanh Đạo Môn tiếp người xuống, khẳng định đều là cường giả. Nếu như là một người hắn, hắn tự nhiên không sợ, nhưng là hắn còn mang theo Phạm Ly cùng Phạm Mộng... Hắn nhất định phải nhanh đem hai tỷ muội đưa đến địa phương an toàn!

Phạm Ly cũng ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc, lập tức cũng không nói nhảm, ném ra một khối siêu phẩm Năng Lượng Thạch đút cho Thiên Mã kia, ăn xong siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, vân câu lần nữa lên đường.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở tiến vào trong xe, mà là nhảy tới trần xe. Cùng lúc đó, cổ vỏ kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Rất nhanh, ba người tiến nhập thanh nguyên sơn mạch.

“Hí...”

Đột nhiên, Thiên Mã kia ngửa đầu hét dài một tiếng, sau đó dường như gặp phải chuyện gì đáng sợ một dạng bắt đầu ở tại chỗ điên cuồng gầm thét.

Phạm Ly cùng Phạm Mộng biến sắc, hai tỷ muội đồng thời nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp thân hình khẽ động, đã rơi vào trên lưng của Thiên Mã kia, tay phải đặt ở trên lưng của Thiên Mã kia, một tia tia Huyền Khí truyền vào, tại Tử Sắc Huyền Khí truyền vào dưới, Thiên Mã kia rất nhanh trấn định lại.

Ầm ầm...

Đột nhiên, tất cả mặt đất kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Phạm Ly cùng Phạm Mộng kinh hãi, các nàng ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy nơi xa cảnh tượng lúc, hai tỷ muội bị hù mặt không có chút máu.

Tại Dương Diệp ba người cách đó không xa, một vạn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thất bài tập Thiên Mã chính hướng phía Dương Diệp ba người bên này điên cuồng chạy tới, vạn thất Thiên Mã cùng một chỗ chạy như điên, đó là một loại kinh khủng bực nào cảnh tượng? Khỏi cần phải nói, chính là khí thế, đều đủ để cho một tên Tôn Giả Cảnh khiếp sợ!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, cầm theo kiếm hướng phía ít Thiên Mã kia đi đến. Nhìn thấy một màn này, Phạm Mộng cùng Phạm Ly kinh hãi, trong đó Phạm Mộng liền muốn xông tới, nhưng lại bị Phạm Ly gắt gao giữ chặt. Phạm Ly gắt gao ôm lấy Phạm Mộng, nói: “Đừng, đừng đi, chúng ta đi, chỉ làm liên lụy hắn Thần Thoại Truyền Thuyết!”

Dương Diệp cùng cái kia vạn thất Thiên Mã khoảng cách ở giữa càng ngày càng gần, không đến hơn mười trượng.

Đột nhiên, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ...

“Rống...”

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, mấy chục thất thân thể của Thiên Mã trực tiếp bị biến thành hai nửa, Phạm Mộng cùng Phạm Ly định nhãn vừa nhìn, chỉ thấy Dương Diệp đã xông vào đám kia Thiên Mã bên trong.

Sưu sưu sưu...

Ba đạo kiếm quang tại đám kia Thiên Mã bên trong giăng khắp nơi hiện lên, tiếp đó, hơn một nghìn thất Thiên Mã ngã xuống. Dương Diệp cũng không có ngừng, kiếm trong tay đã thoát ly trong tay của hắn, ở giữa sân hóa thành một đạo đạo kiếm quang không ngừng lóe ra, kiếm mỗi một lần chớp động xẹt qua, đều mang đi mấy chục thất đầu của Thiên Mã...

Mà Dương Diệp đã biến thành tay không tấc sắt, hai đấm tại đám kia Thiên Mã bên trong không ngừng huy động, mỗi một lần huy động, đều lại để cho hơn mười thất Thiên Mã hóa thành một vũng thịt nát...

Đồ sát, chân chính đồ sát...

Phạm Mộng cùng Phạm Ly nhìn đều sợ ngây người, phải biết, ít Thiên Mã này phần lớn đều là tên giai a, nhưng mà, những cái kia tên cấp Thiên Mã tại Dương Diệp này trong tay thậm chí ngay cả sức hoàn thủ cũng không có... Tuy rằng Thiên Mã này phần lớn đều là tính tình ôn hòa, Chiến Đấu Lực cũng không mạnh, nhưng đây chính là hơn vạn thất a...

“Nhân loại dừng tay!”

Ngay tại lúc này, một đạo gào to ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trong tràng, làm trung niên nam tử kia sau khi xuất hiện, ít Thiên Mã kia lập tức ngừng vây công Dương Diệp, toàn bộ chạy tới đàn ông trung niên sau lưng.

Dương Diệp thu hồi nắm đấm, quay người nhìn về phía trung niên nam tử kia, nói: “Ngươi chính là dãy núi này Yêu Tướng chứ? Ta tự nhận cùng ngươi không có ân oán gì, chẳng qua là đi ngang qua, ngươi vì sao phải vây công ta? Nếu như không cho ta một giải thích hợp lý, ta đánh bại đầu của ngươi!” Lúc trước, này vạn thất Thiên Mã lao nhanh, này rõ ràng chính là muốn đưa ba người bọn họ vào chỗ chết.

Nếu như không phải là bản thân hắn không sợ ít Thiên Mã này lao nhanh chỗ tạo nên khí thế, ba người bọn họ nhất định là muốn bị giẫm đạp mà chết, bởi vậy, Dương Diệp này mới tới nóng tính.

“Láo xược!”

Trung niên nam tử kia chỉ vào Dương Diệp cả giận nói: “Tiểu Tiểu một cái Tôn Giả Cảnh, cũng dám tại trước mặt ta...”

“Không thật dễ nói chuyện, cái kia ngươi chính là cho lão tử đi chết đi!”

Dương Diệp trực tiếp cắt dứt đàn ông trung niên lời nói, theo hắn thanh âm rơi xuống, người hắn đã xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia, tốc độ nhanh đến trung niên nam tử kia cũng còn chưa phục hồi tinh thần lại đã bị Dương Diệp nắm được cổ.

“Dừng tay, nhân loại, ngươi nếu dám giết hắn, hôm nay ta nhất định phải ba người các ngươi chết không có chỗ chôn!”

Ngay tại lúc này, lại là một đạo tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang lên.

“Ta giết cho ngươi nhìn!”

Dương Diệp trong mắt có vẻ dữ tợn, tay phải mãnh liệt dùng sức...

PS: Cảm tạ: Ta yêu hoa hồng Lâm Lâm kiếm Tứ Công Tử hâm mộ Thái Dương thần thư hữu 24642377 thư hữu 24642098 nhóm bằng hữu vé tháng ủng hộ!!!! Cảm tạ!!!!

Trước sau như một đấy!!!!!! Cầu bạo cúc!!!! Cầu bạo trước mặt cây hoa cúc!! 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 842: Ngươi cho hay là không cho!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 842 chương: Ngươi cho hay là không cho!!

Ca sát...

Trung niên nam tử kia cổ trực tiếp bị vặn gãy!

Hí...

Vạn Mã Tề gào thét!

“Nhân loại ngươi muốn chết!”

Theo một đạo tiếng rống giận dữ vang lên, một ông già đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó một quyền hướng phía đầu của Dương Diệp liền đánh tới.

Dương Diệp không có lựa chọn trốn tránh, mà là đồng dạng một quyền đánh tới.

Ầm!

Nắm đấm chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, không gian nứt ra ra vô số mảnh cái khe nhỏ, hai người riêng phần mình hướng phía đằng sau liền lùi lại hơn mười bước.

Lão giả kia trong mắt có vẻ kinh hãi, hắn không nghĩ tới chính mình lại bị một cái Tôn Giả Cảnh nhân loại dùng thân thể lực lượng đẩy lui, phải biết, hắn thế nhưng là Hoàng cấp thượng phẩm a!

“Người...”

Lão giả muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng là trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó mãnh liệt đất chính là một quyền hướng hắn đánh tới. Lão giả trong nội tâm cả kinh, nhưng càng nhiều hơn là phẫn nộ, hắn cũng không có trốn tránh, đồng dạng một quyền hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Ầm!

Như sấm mùa xuân nổ vang, hai người nắm đấm vừa mới tiếp xúc liền lập tức tách ra, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng là lần nữa nhảy vọt tới, sau đó lại một lần nắm đấm đánh tới...

Bang bang...

Trong tràng vang lên từng đạo tiếng rên, Dương Diệp cùng lão giả giao thủ mặc dù mới tầm mười hơi thở thời gian, nhưng mà hai người nắm đấm nhưng là đã đối mặt hơn trăm lần. Ngay từ đầu, hai người tương xứng, nhưng mà rất nhanh, lão giả dần dần lạc hạ phong rồi, bởi vì Dương Diệp không có ở với hắn cứng đối cứng.

Tại Dương Diệp chưa cùng lão giả cứng đối cứng về sau, lão giả kinh hãi phát hiện, hắn mỗi một lần công kích Dương Diệp dường như đều sớm biết rõ tựa như, bởi vậy, hắn nhiều lần bị Dương Diệp nắm đấm oanh trúng, cũng may thân thể hắn phòng ngự cường hãn, cứng rắn rất đã tới. Nhưng mà kể từ đó, hắn nhưng là bị áp chế gắt gao!

“Giết hắn đi!”

Ngay tại lúc này, lão giả đột nhiên gầm thét, theo lão giả thanh âm rơi xuống, chung quanh ít Thiên Mã kia toàn bộ hướng phía Dương Diệp vây công tới.

“Chỉ bằng ngươi?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ động lấn đến gần lão giả, sau đó một quyền đánh về phía lão giả, lão giả trong nội tâm hơi kinh ngạc, vội vàng một quyền nghênh đón tiếp lấy. Mà đúng lúc này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, tiếp đó, một đạo hàn quang tại Dương Diệp nắm đấm bên trong chợt lóe lên, sau đó...

Xùy~~...

Cái kia nghênh tiếp Dương Diệp quả đấm lão giả nắm đấm trực tiếp bay ra ngoài...

“A...”

Lão giả hét thảm một tiếng, mà ngay một khắc này, Dương Diệp đã tới trước mặt của hắn, sau đó một con dao găm để ngang cổ họng của hắn chỗ Đấu Linh đặc học viện công nghiệp!

Ít Thiên Mã kia lập tức ngừng lại, tại không dám lên trước một bước!

“Nhân loại, ngươi ngầm đấy!” Lão giả gầm thét, thân thể nhưng cũng không dám di chuyển, sợ cổ họng mình lau dao nhỏ.

“Ngầm hay sao?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi lại để cho nhiều như vậy ngựa vây công ta, ngươi cũng không cảm thấy ngại nói ta ngầm hay sao?”

“Ngươi...”

Lão giả muốn nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp nhưng là không có nói nhảm với hắn, trực tiếp dao găm vung lên, lão giả một cánh tay trực tiếp bay ra ngoài.

“Nhân loại, ngươi đáng chết!”

Lão giả gầm thét.

Dương Diệp tay phải lần nữa vung lên, một đạo hàn quang lóe lên, lão giả một cái khác cánh tay phải cũng bay ra ngoài...

“Nhân loại, nhân loại, nhân loại...”

Lão giả không ngừng tru lên, nhưng mà rất nhanh, thanh âm hắn kêu không được rồi, bởi vì Dương Diệp trực tiếp giữ ở cổ của hắn, sau đó tay phải lần nữa vung lên, lão giả một chân trực tiếp bay ra ngoài...

Lão giả hai mắt trợn lên, bên trong tràn đầy tơ máu, lúc này đây, hắn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trong mắt có nồng nặc vẻ kinh hãi. Mà một bên ít Thiên Mã kia càng là bị hù hướng về sau liên tiếp lui về phía sau...

Ngay tại Dương Diệp lần nữa phất tay lúc, một giọng nói đột nhiên từ sâu trong dãy núi kia truyền đến: “Nhân loại, ngươi thắng!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía rặng núi xa xa, nói: “Ta muốn một cái công đạo!”

Trầm mặc sau nửa ngày, ở chỗ sâu trong rặng núi truyền tới tiếng âm: “Được Thanh Đạo Môn nhờ, ngăn ở nơi này.”

Xùy~~...

Dương Diệp dao găm mãnh liệt vung lên, lão giả đầu người trực tiếp bay ra ngoài, Dương Diệp nhìn xem dãy núi kia gằn giọng nói: “Ngươi thanh nguyên sơn mạch là thứ gì? Vậy mà cũng dám đến nhúng tay Cổ Kiếm Trai ta cùng Thanh Đạo Môn sự việc của nhau!”

“Nhân loại, ngươi có chút được một tấc lại muốn tiến một thước!”

Bên trong dãy núi thanh âm có chút chìm.

“Được một tấc lại muốn tiến một thước?”

[truyen cu

A tui | Net] Dương Diệp cười lạnh một tiếng, cổ tay khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện trên tay hắn, nói: “Ngươi không là muốn ngăn ta lúc này sao? Được, ta hôm nay ngay tại ngươi nơi đây không đi. Tại người của Thanh Đạo Môn trước khi đến, ngươi nhìn ta có thể không thể giết sạch ngươi này thanh nguyên sơn mạch tất cả yêu thú. Đương nhiên, ngươi là Bán Thánh, ngươi cũng có thể ra tay, bất quá, ngươi dám không?”

Hiện tại tất cả mọi người coi hắn như là là Cổ Kiếm Trai đệ tử, cái này da hổ hắn tự nhiên là muốn hảo hảo kéo. Đương nhiên, coi như không có Cổ Kiếm Trai cái này da hổ, hắn cũng không sợ này bên trong dãy núi vị Yêu Suất kia.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu là chịu đánh đổi một số thứ, Bán Thánh cũng có thể giết!

“Nhân loại, ngươi cho rằng ta yêu tộc dễ bắt nạt?” Bên trong dãy núi thanh âm của Yêu Suất mang theo một tia sát ý phế vật nghịch thế: Phúc hắc tà phi quá kiêu ngạo.

“Yêu tộc? Ngươi có thể đại biểu ngươi yêu tộc? Là ngươi yêu tộc để cho ngươi đến nhúng tay Cổ Kiếm Trai ta cùng chuyện của Thanh Đạo Môn? Còn là nói ngươi cảm thấy Cổ Kiếm Trai ta dễ bắt nạt?”

Dương Diệp nói xong, trường kiếm trong tay vung lên, kiếm quang vung vãi mà ra, tại trước mặt hắn hơn một trăm thất Thiên Mã trực tiếp phơi thây tại chỗ!

“Láo xược!”

Bên trong dãy núi truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp đó, một cái tay khổng lồ xé xé trời lúc giữa, từ phía chân trời hướng phía Dương Diệp hung hăng rơi xuống.

“Ngươi mới láo xược!”

Ngay tại lúc này, lại là một đạo tiếng hét phẫn nộ ở giữa sân vang lên, sau đó, một đạo kiếm quang từ trước mặt Dương Diệp không gian chợt hiện hiện ra, sau đó đâm vào cái tay to kia phía trên, ‘Xùy~~’ một tiếng, cái tay to kia trực tiếp bị cắt thành hai nửa!

“Cổ Kiếm Trai!”

Bên trong dãy núi đột nhiên truyền đến một đạo kinh hãi âm thanh...

Dương Diệp cũng là vẻ mặt nghiêm túc, bởi vì đạo kiếm khí kia cũng không phải hắn phát ra, mà là có người vỡ ra không gian, lại để cho đạo kiếm khí này truyền tống tới nơi này. Hắn đã từng là Thiên giai ba trọng kiếm ý lúc, có thể làm được như vậy, nhưng mà hắn hiện tại, xa xa không được. Đối phương ít nhất là Cao Cấp Bán Thánh Kiếm Tu!

“Ngươi chính là Cổ lão quái gần nhất thu nhận đệ tử? Không tệ, không tệ, lão gia hỏa kia ánh mắt rất không tồi. Sư phụ ngươi đang bế quan tạo kiếm, tạm thời không cách nào bận tâm ngươi. Tuy rằng chúng ta không biết ngươi vì sao phải cùng Thanh Đạo Môn kia phát sinh xung đột, nhưng là ngươi yên tâm, đây là Cổ Kiếm Trai ta cùng Thanh Đạo Môn sự việc của nhau, nếu có phe thế lực thứ ba dám nhúng tay, Cổ Kiếm Trai ta định trảm không buông tha. Tiểu tử, chỉ cần ngươi còn sống đi vào Cổ Kiếm Trai ta, mạng của ngươi, Cổ Kiếm Trai ta chắc chắn bảo vệ!”

Một giọng nói từ cái này vết nứt không gian bên trong truyền đến, rất nhanh, vết nứt không gian hợp nhất.

Dương Diệp có chút đã minh bạch. Cổ Kiếm Trai này nhất định là coi hắn như cái kia Cổ chân nhân đệ tử, bởi vậy, đối với vừa rồi sẽ ra tay bảo vệ hắn. Mà hắn muốn sống, vậy nhất định phải trở lại Cổ Kiếm Trai.

Vì cái gì?

Dương Diệp kỳ thật cũng hiểu rõ, lúc này, đã không đơn thuần là hắn cùng với Thanh Đạo Môn chuyện giữa rồi, hiện tại, là Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa rồi. Hắn còn sống cùng chết quan hệ lấy Thanh Đạo Môn cùng Cổ Kiếm Trai mặt mũi của. Nếu như hắn còn sống về tới Cổ Kiếm Trai, vậy chứng minh Thanh Đạo Môn một đời tuổi trẻ không bằng Cổ Kiếm Trai, Cổ Kiếm Trai có mặt mũi, Thanh Đạo Môn bị đánh mặt. Mà một khi hắn đã bị chết ở tại đệ tử của Thanh Đạo Môn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tử thủ ở bên trong, cái kia bị đánh mặt tự nhiên là Cổ Kiếm Trai...

Có thể nói, bây giờ là Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa đọ sức, mà hắn tức thì đã trở thành trận này đấu điểm mấu chốt.

Lúc trước cường giả của Cổ Kiếm Trai kia lời nói hắn rất rõ ràng, hắn muốn muốn sống, nhất định phải trở lại Cổ Kiếm Trai, phải vì Cổ Kiếm Trai giành lại mặt mũi!

Đây là một con đường sống, nhưng mà con đường này cũng không tốt đi, bởi vì dưới loại tình huống này, Thanh Đạo Môn kia nhất định sẽ xuất động trong môn siêu cấp thiên tài...

Ngoại trừ cái phiền toái này, còn có một siêu cấp đại phiền toái, vậy là chính hắn căn bản không phải đệ tử của Cổ Kiếm Trai...

“Người của Cổ Kiếm Trai này nếu biết rõ ta là giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, không biết sẽ là một cái gì biểu lộ...”

Dương Diệp cười khổ, thu hồi suy nghĩ, lúc này hắn căn bản không có lựa chọn khác, bởi vì hắn bản thân liền là muốn đi Cổ Kiếm Trai tìm Lục Uyển Nhi kia đấy.

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, sau đó cầm theo kiếm đi về phía dãy núi kia hoàn mỹ Chiến Đế.

“Nhân loại, ngươi cuối cùng muốn làm cái gì!”

Nhìn thấy Dương Diệp tựa hồ không định từ bỏ ý đồ, trong dãy núi kia Yêu Suất cường giả trong thanh âm mang theo vẻ tức giận, nhưng càng nhiều hơn là kiêng kị.

“Ngươi không phải là muốn lưu ta lại sao? Ta hiện tại liền lưu lại, này không đang cùng ý của ngươi sao?” Dương Diệp cười lạnh nói.

Trầm mặc sau nửa ngày, bên trong dãy núi truyền đến thanh âm của Yêu Suất kia: “Ngươi nếu là Cổ Kiếm Trai đệ tử, chúng ta đương nhiên sẽ không ngăn đón ngươi, ngươi có thể đi!”

“Ngươi nói đi là đi?”

Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp lên mặt đất, tất cả mặt đất kịch liệt run lên, “ta lời nói đặt xuống tại đây, hôm nay ngươi muốn là để cho ta không hài lòng, ta còn liền không đi!”

“Nhân loại, ta yêu tộc không phải là dễ bắt nạt đấy!” Yêu Suất trầm giọng nói.

“Là ngươi trước lừa gạt Cổ Kiếm Trai ta!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, sát nhập vào đám kia Thiên Mã bên trong, sau đó trường kiếm vung nhanh, kiếm quang hiện lên, từng con từng con Thiên Mã trực tiếp bị cắt thành hai nửa.

“Nhân loại, ngươi dừng tay cho ta!”

Bên trong dãy núi vang lên tiếng gầm gừ của Yêu Suất kia...

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là không có chút nào muốn dừng tay dấu hiệu, lại là mấy trăm thất Thiên Mã ở giữa sân vẫn lạc.

“Một trăm miếng tên giai yêu thú nội đan!” Ở chỗ sâu trong rặng núi, truyền đến yêu thú thanh âm.

Dương Diệp ngừng lại, nói: “Ngươi đuổi tên ăn mày? Một trăm miếng Hoàng cấp yêu thú nội đan, bằng không thì, ta liền tự mình tới lấy!”

“Một trăm miếng!” Yêu Suất chán nản: “Ngươi cho rằng đây là tảng đá? Nhân loại, ta nói cho ngươi biết, ngươi không nên được voi đòi tiên!”

“Ngươi đã nói cho hay là không cho đi!” Dương Diệp nói.

“Mười miếng, mười miếng là cực hạn của ta!” Yêu Suất trầm giọng nói.

“Năm mươi!” Dương Diệp nói.

“Hai mươi!” Yêu Suất thanh âm có chút run: “Ngươi nếu không muốn, vậy ngươi liền giết đi, ngươi có thể giết bao nhiêu giết bấy nhiêu!”

“Hai mười miếng Hoàng cấp yêu thú nội đan, thêm một trăm miếng tên giai yêu thú nội đan! Ngươi muốn đang trả giá, ta hiện tại liền giết cho ngươi nhìn!” Dương Diệp nói.

Yêu Suất trầm mặc!

CHÍU... U... U!...

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, lại là hơn mười thất Thiên Mã phơi thây tại chỗ.

“Ngươi cho hay là không cho!”

Kiếm trong tay của Dương Diệp kịch liệt run rẩy lên, kiếm quang không ngừng từ thân kiếm lóe ra.

PS: Thứ mười, lập tức sẽ ra bảng, A Di Đà Phật, này bảng quá kinh khủng, còn chưa ngồi nóng đít đây...

Hai ngày nghỉ thời hạn cứ như vậy đi qua, ai... Nói thật, viết chữ thời gian trôi qua thật sự rất nhanh!

Điện thoại đổi mới...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 843: Dương Diệp bán nhân mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 843 chương: Dương Diệp bán nhân mạng!

“Nhân loại, vấn đề này ta nhớ kỹ!”

Theo Yêu Suất thanh âm rơi xuống, hai mười miếng Hoàng cấp yêu thú nội đan cùng một trăm viên tên giai yêu thú nội đan xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Làm cho, x.

“Ghi nhớ?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi yên tâm, ngày khác ta tất đến nhà bái phỏng!”

Nói xong, Dương Diệp không tại nói nhảm, đem trước mặt yêu thú nội đan toàn bộ thu vào, nhưng sau đó xoay người về tới cái kia vân câu bên trên. Chứng kiến Phạm Ly hai tỷ muội một cái chớp mắt nhìn không chớp mắt hắn, Dương Diệp cười cười, trên mặt không tiếp tục trước lệ khí, “như thế nào nhìn ta như vậy? Có phải hay không cảm thấy ta đặc biệt lợi hại?”

Phạm Mộng vội vàng gật cái đầu nhỏ, ở bên cạnh nàng Phạm Ly cũng là khẽ gật đầu.

Lúc trước Dương Diệp đồ sát bầy ngựa, đánh chết hai vị Yêu Tướng, còn có uy hiếp Yêu Suất một màn kia đối với Phạm Ly hai tỷ muội mà nói, không thể nghi ngờ là phi thường rung động.

Giờ khắc này, Dương Diệp tại trong lòng các nàng càng thần bí.

Phạm Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng mang theo vẻ khổ sở, thầm nghĩ: "Buồn cười ta trước kia còn như vậy đối với hắn... Nếu như không phải là bởi vì duyên cớ của Tiểu Mộng, dùng thủ đoạn của hắn, ta chỉ sợ đã sớm không biết chết bao nhiêu lần!"

Nàng đối với quá khứ của Dương Diệp không có chút nào hiểu rõ, nhưng mà chung đụng trong khoảng thời gian này đến xem, nàng biết, Dương Diệp tuyệt đối là một cái thủ đoạn độc ác người, đặc biệt là đối với địch nhân thời điểm. Cho nên, nàng lúc này trong lòng là thật sự rất may mắn, bởi vì nếu như không phải là Dương Diệp đối với Phạm Mộng có hảo cảm, đừng nói nàng, nói không chừng Phạm Mộng đều sẽ bị nàng liên lụy!

Trong xe, Dương Diệp lấy ra cái kia hai mười miếng Hoàng cấp yêu thú nội đan còn có một trăm viên tên giai yêu thú nội đan.

"Một quả này Hoàng cấp yêu thú trong nội đan ẩn chứa tinh thuần năng lượng, tương đương với năm ngàn trái siêu phẩm Năng Lượng Thạch, mà cái vị này giai yêu thú nội đan, tức thì tương đương với một ngàn trái tả hữu. Bất quá, giá trị của chúng có thể xa không phải như vậy. Ví dụ như muốn mua một viên Hoàng cấp yêu thú nội đan, ít nhất cần một vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch trở lên, khả năng này vẫn là có tiền mà không mua được!" Phạm Ly nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem thu vào, yêu thú nội đan không thể so với Năng Lượng Thạch, cứ như vậy hấp thu, thật sự là có chút lãng phí, hơn nữa hắn cũng không muốn nuốt sống yêu thú nội đan, thứ này cũng không phải là như Năng Lượng Thạch như vậy không có hương vị gì, Yêu thú này nội đan mang theo nồng nặc mùi tanh, hắn không muốn tự làm khổ.

Đương nhiên, chủ yếu nhất là hắn hiện tại tạm thời buông tha cho trùng kích Hoàng Giả Cảnh.

Theo như cái kia ảnh nữ từng nói, Thanh Đạo Môn vì tìm về mặt mũi, cũng sẽ không phái ra so với cảnh giới của hắn cao người đến, nói cách khác, hiện tại Thanh Đạo Môn người tới sẽ chỉ là Tôn Giả Cảnh Huyền giả thái cổ tà thánh. Nhưng nếu như hắn đạt tới Hoàng Giả Cảnh, Thanh Đạo Môn kia tới nhưng chỉ có Hoàng Giả Cảnh cường giả rồi. Hắn tăng lên tới Hoàng Giả Cảnh, thực lực sẽ tăng lên, nhưng lại cũng không có bao nhiêu tác dụng, bởi vì hắn cuối cùng là không thể quá độ sử dụng Huyền Khí đấy!

Bởi vậy, hắn quyết định trước tăng lên nhục thể của chính mình, đem nhục thể của chính mình khôi phục lại Bán Thánh giai.

Tôn Giả Cảnh đối thủ, dù sao cũng hơn Hoàng Giả Cảnh đối thủ dễ đối phó. Này không phải nói hắn sợ Hoàng Giả Cảnh Huyền giả của Thanh Đạo Môn, mà là hắn biết rõ mục đích của chính mình, cái kia chính là đem Phạm Mộng hai tỷ muội đưa đến địa phương an toàn, sau đó gặp Lục Uyển Nhi.

Dương Diệp lấy ra năm nghìn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch, sau đó bắt đầu điên cuồng hấp thu.

Ở ngoài thùng xe, Phạm Ly cùng Phạm Mộng hai tỷ muội song song ngồi.

“Chị, ngươi nói Phạm gia sẽ không có việc gì?” Phạm Mộng ôm cánh tay của Phạm Ly, hỏi nhỏ.

Phạm Ly ánh mắt đầu nhập xa xa, đó là Phạm gia phương hướng. Tuy rằng các nàng hai tỷ muội bị Phạm gia lợi dụng, vứt bỏ, nhưng mà, đó dù sao cũng là nhà của các nàng, các nàng làm sao có thể đủ làm được nói dứt bỏ liền dứt bỏ?

Bất quá Phạm Ly cũng không phải cái loại này không quả quyết người, nàng rất nhanh thu hồi suy nghĩ của chính mình, sau đó nói: “Trước kia ta cảm thấy gia gia bọn họ là thật sự có để cho ta đám hai tỷ muội nắm giữ Phạm gia ý tứ, nhưng là trước kia chuyện đã xảy ra, để cho ta hoàn toàn tỉnh. Sở dĩ hắn để cho ta nắm giữ Phạm gia, nhìn trúng là của ta Quản Lý Năng Lực, mà một khi ta có lớn hơn giá trị lợi dụng, hắn sẽ không chút lựa chọn đem ta với ngươi ném ra bên ngoài. Tóm lại, sau này Phạm gia không phải là nhà của tỷ muội chúng ta!”

Phạm Mộng chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Chị, chúng ta đây sau này muốn đi đâu?”

Phạm Ly vuốt vuốt đầu của Phạm Mộng, nói: “Kiếm đạo của ngươi thiên phú rất giỏi, trước kia là không có người chỉ đạo, bởi vậy bị mai một, cho nên, ngươi nhất định phải cố gắng, sau đó gia nhập Cổ Kiếm Trai, chỉ có ngươi gia nhập Cổ Kiếm Trai, ta mới có thể yên tâm.”

Phạm Mộng do dự một hồi, sau đó nói: “Chị, muốn, nếu không chúng ta hãy theo Dương Diệp a, được hay không?”

Phạm Ly lắc đầu, nói: “Tiểu Mộng, sau này không nên tại loại suy nghĩ này.”

“Vì cái gì?” Phạm Mộng khó hiểu nói.

“Chúng ta, có lẽ chẳng qua là trong đời của hắn một khách qua đường mà thôi…”

Phạm Ly nói khẽ. Kỳ thật, nàng rất rõ ràng, không phải là có lẽ, mà là nhất định. Nàng nhìn ra được, Dương Diệp đối với Phạm Mộng cũng không có cái loại này nam nữ tình cảm, có chẳng qua là ca ca đối với muội muội loại tình cảm đó. Bất quá điều này cũng để cho nàng thở dài một hơi, bởi vì nàng cũng không muốn Phạm Mộng đi theo Dương Diệp, Dương Diệp người này, quá nguy hiểm… Hơn nữa, nàng cũng không cảm giác mình muội muội có thể vây khốn Dương Diệp.

Dương Diệp loại người này, nếu không chết, định là muốn bay lên cửu thiên!

“Khách qua đường…” Phạm Mộng đã minh bạch ý của tỷ tỷ mình trong lời nói rồi. Hồi lâu, nàng ngẩng đầu nhìn tỷ tỷ của chính mình, nói: “Ta không muốn trở thành hắn trong cuộc sống khách qua đường!”

“Vậy ngươi phải cố gắng trở nên mạnh mẽ!” Phạm Ly nói.

Phạm Mộng nhẹ gật đầu, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có vẻ kiên định.

Vào đêm, yên lặng như tờ, ánh trăng chiếu nghiêng xuống, dãy núi bị phủ thêm tầng một mong mỏng ngân sam.

Vân câu ngừng lại.

“Chị, như thế nào yên tĩnh như vậy?” Phạm Mộng quan sát bốn phía, lúc này các nàng tại trong một khu rừng rậm rạp, rừng rậm cổ thụ rậm rạp, ánh trăng chỉ có thể xuyên thấu qua khe hở tiến đến một điểm, bởi vậy, trong sân tầm nhìn có chút thấp, chỉ có thể nhìn được thoáng chút mơ hồ đại khái tình cảnh phò mã xinh đẹp: Thịnh sủng hoàng thái nữ.

“Qua phiến rừng rậm này, chúng ta có thể đạt tới Thiên Cương Thành, xem ra, là có người không nghĩ rằng chúng ta tiến Thiên Cương Thành!” Phạm Ly nói.

“Nghe nói có Cổ Kiếm Trai đệ tử đá Thanh Đạo Môn Lan Lộ Quan, ngã môn rất tốt kỳ, cho nên chúng ta đặc biệt chạy đối diện xem nhìn!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tại yên tĩnh này trong rừng rậm vang lên, tiếp đó, hai tên thanh niên cùng một nữ tử xuất hiện ở Phạm Mộng hai trong tầm mắt của tỷ muội. Tại ba người này trước ngực, đều thêu có khắc một cái nho nhỏ ‘thư’ chữ.

“Vân Hải Thư Viện!”

Phạm Ly kinh hô, nàng không nghĩ tới trước mắt ba người này dĩ nhiên là người của Vân Hải Thư Viện!

Tại nhìn thấy Phạm Mộng hai tỷ muội lúc, cái kia thanh niên cầm đầu nhãn tình sáng lên, nói: “Chậc chậc, thật sự là không nghĩ tới, tại đây địa phương vắng vẻ, thậm chí có hai vị như vậy thiên tiên nữ tử.” Vừa nói, hắn hướng phía trước đi tới một bước, đối với Phạm Mộng cùng Phạm Ly có chút thi lễ, nói: “Tại hạ Vân Hải Thư Viện đệ tử Lâm Thư Hải, bái kiến hai vị Tiên Tử!”

“Tiên Tử không dám nhận!” Phạm Ly không dám sơ ý, lập tức cùng Phạm Mộng rơi xuống vân câu, sau đó cúi chào lại, nói: “Phạm Ly cùng xá muội bái kiến Lâm công tử.”

“Phạm Ly?” Lâm Thư Hải quan sát một chút Phạm Ly cùng Phạm Mộng, sau đó cười tủm tỉm nói: “Tên rất hay, không biết phạm cô nương cùng với này bên trong buồng xe Dương Diệp là quan hệ như thế nào?”

Phạm Ly lông mày cau lại, hỏi lời này có chút không thích hợp. Nhìn thấy Phạm Ly lông mày nhíu lại, Lâm Thư Hải kia vội vàng nói: “Phạm cô nương đừng hiểu lầm, tại hạ cũng không có ý tứ gì khác. Chẳng qua là cô nương cũng biết, hôm nay Dương Diệp này đã cùng Thanh Đạo Môn ở giữa là không chết không thôi, hai vị cô nương như tiếp tục đi theo hắn, nhất định là cũng bị kia liên lụy. Không bằng như vậy, hai vị cô nương cùng bọn ta rời đi? Phạm cô nương yên tâm, có Lâm Thư Hải ta ở đây, tất bảo vệ hai vị cô nương an toàn!”

Phạm Ly muốn nói chuyện, Phạm Mộng nhưng là đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Chúng ta là nữ nhân của Dương Diệp!” Nói xong, Phạm Mộng khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên. Nàng mặc dù nhỏ, nhưng không hề ngốc, trước mắt nam nhân này nhìn ánh mắt của nàng để cho nàng rất không thoải mái, tự nhiên, nàng cũng biết đối phương có chủ ý gì.

Phạm Ly nhìn thoáng qua Phạm Mộng, khẽ lắc đầu, nhưng là không có phản bác, Phạm Mộng cũng nhìn ra được, nàng tự nhiên cũng nhìn ra được mục đích của Lâm Thư Hải kia, chỉ không qua đối phương là Vân Hải Thư Viện đấy, nàng cũng không muốn đắc tội đối phương.

Nghe được lời của Phạm Mộng, Lâm Thư Hải kia biểu lộ có chút cứng đờ, mà bên cạnh hắn nam tử tức thì phá lên cười, “Thư Hải, nguyên lai người ta đã là nữ nhân của người khác, còn chưa bắt đầu ngươi liền thua, ha ha...”

“Đỗ Tu Nhai, chúng ta đánh cuộc thế nhưng là các nàng sẽ sẽ không trở thành nữ nhân ta, cùng các nàng có phải hay không không phải là nữ nhân của người khác không có quan hệ!” Lâm Thư Hải đạm thanh nói.

“Vậy ngươi tiếp tục, ngươi tiếp tục, để cho ta nhìn xem ngươi học viện này trong được xưng nữ nhân sát thủ bổn sự!” Tên là Đỗ Tu Nhai nam tử cười to nói.

“Chúng ta tới đây cũng không phải là đến cưa nữ nhân đấy!” Lúc này, cô gái một bên bỗng nhiên nói: “Đợi tí nữa cùng Tiêu Vũ học trưởng để giải quyết Dương Diệp này, hai nữ nhân này còn không phải tùy các ngươi chơi như thế nào?”

“Âm thanh trong trẻo nói đúng lắm, ha ha...”

Lâm Thư Hải cười cười, nhìn về phía Phạm Ly hai tỷ muội, nói: “Hai vị, ta so sánh tích hoa, chỉ cần hai vị hiện tại nguyện ý khí Ám đầu Minh, ta cam đoan, nhất định cho hai vị một con đường sống. Nếu như hai vị cố ý muốn đi theo Dương Diệp này, hắc hắc, đợi tí nữa cùng Dương Diệp này thân chết rồi, dùng Thanh Đạo Môn thủ đoạn, hai vị nửa đời sau khả năng thì thê thảm!”

“Trời cao có đức hiếu sinh!” Phạm Mộng bỗng nhiên nói: “Ngươi, các ngươi tốt nhất là chạy nhanh, bằng không thì, bằng không thì các ngươi đầu sẽ dọn nhà đấy!” Nàng phát hiện, Dương Diệp mỗi lần giết người đều thích để cho người ta đầu dọn nhà...

“Đầu dọn nhà?”

Lâm Thư Hải phá lên cười, “nếu như không phải là Tiêu Vũ học trưởng có nói rõ, hắn muốn đích thân lấy đầu của Dương Diệp này, ta hiện tại liền giết hắn đi BOSS rất cao lạnh: Tổng triều công chúa muốn ôm một cái!”

Phạm Mộng còn muốn nói gì nữa, Phạm Ly nhưng là lôi kéo tay của nàng, sau đó lắc đầu. Những người này chưa từng gặp sự đáng sợ của Dương Diệp, không bất kể nàng nói như thế nào, bọn hắn đều là sẽ không tin.

“Trước giải quyết hai nữ nhân này?” Đỗ Tu Nhai kia bỗng nhiên nói:

“Tiêu Vũ sư huynh tuy rằng khai báo chúng ta đừng nhúc nhích Dương Diệp, nhưng cũng không để cho ta đám di chuyển hai nữ nhân này. Nói thực ra, đã nửa tháng không động tới nữ nhân, lão tử đã có chút khát khao khó nhịn!”

“Chính hợp ý ta, ha ha…”

Lâm Thư Hải kia nói xong, thân hình khẽ động, lập tức đi tới Phạm Ly kia cùng trước mặt của Phạm Mộng, hai tay tìm tòi, hướng phía Phạm Mộng cùng Phạm Ly bắt tới.

Ầm!

Một tiếng rên, một đạo nhân ảnh bay ra ngoài, vừa vặn rơi vào Lâm Thư Hải kia cùng âm thanh trong trẻo trước mặt của.

Lâm Thư Hải kia cùng bàn chân âm thanh trong trẻo nữ tử trực tiếp sửng sốt, bởi vì tại bọn họ trước mặt Lâm Thư Hải mặc dù không có chết, nhưng mà so với chết còn khủng bố, chỉ thấy bụng của hắn đã nghiêm trọng vặn vẹo biến hình, mà trong miệng của hắn tức thì không ngừng phun tan vỡ ngũ tạng…

Hai người ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, mà bọn hắn vừa ngẩng đầu, chỉ thấy một đạo hắc ảnh hiện lên, sau đó hai người liền cảm thấy cổ mình xiết chặt!

“Dương Diệp dừng tay!”

Ngay tại lúc này, nơi xa không gian đột nhiên một trận rung động, sau đó một người đàn ông trung niên từ không gian kia trong đi ra, “Dương Diệp, việc này là bọn hắn không đúng, loạn nhúng tay ngươi Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa, ngươi đưa bọn chúng giao cho ta, ta dẫn bọn hắn quay về Vân Hải Thư Viện, định nghiêm trị!”

“Một cái mạng, một vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch!” Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, đạm thanh nói.

Nghe vậy, trung niên nam tử sầm mặt lại, nói: “Ta chính là Vân Hải Thư Viện giáo viên, ta…”

“Cho hay là không cho!” Dương Diệp trực tiếp cắt dứt đàn ông trung niên lời nói: “Cũng đừng cho ta uy hiếp gì gì đó, Thanh Đạo Môn Lan Lộ Quan ta cũng dám đá, không có gì là ta không dám làm!”

“Dương Diệp, ngươi cũng biết ngươi đang làm cái gì!” Trung niên nam tử âm trầm nói.

Ca sát!

Đột nhiên, một đạo tiếng xương gảy ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp bên trái nhẹ buông tay, thân thể của Đỗ Tu Nhai kia trực tiếp rơi vào trên mặt đất, mà đầu của hắn còn trên tay của Dương Diệp. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trung niên nam tử, “hiện tại, một cái mạng, hai vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch, cho, còn chưa cho?”

...

Ps: Nguyệt Phiếu Bảng rớt xuống 11 rồi, vạn năng sâu sắc đám, ủng hộ!!!!!!!

Cảm tạ: Ta yêu hoa hồng Lâm Lâm long chiến man hoang hai vị huynh đệ khen thưởng, trong khoảng thời gian này, các ngươi mỗi ngày khen thưởng, chim loan xanh xấu hổ, bởi vì đổi mới cũng không thế nào cho lực, thật sự xấu hổ, sẽ cố gắng!

Còn có: Lang khiển trách đảm 釹 sủng đảo cùng kiếm Tứ Công Tử đùi gà khen thưởng, cùng với thư hữu 18557652 hâm mộ Thái Dương thần ngọc khuynh thành nhóm bằng hữu khen thưởng...

Hâm mộ Thái Dương thần... Nói một câu, ta kỳ thật cũng là Hỏa Tinh Fan sách truyện ha... Từ hắn Tu La truyền thuyết đến bây giờ, cơ bản mỗi một bản đều nhìn, trước kia hắn rất cần mẫn... Hiện tại, đều là nước mắt...

Cuối cùng: Vé tháng thật là chúng ta tác giả mạch máu a...

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 844: Cái này mệnh, ta không bán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 844 chương: Cái này mệnh, ta không bán!

“Ta, ta cho!”

Trung niên nam tử còn chưa lên tiếng, Dương Diệp trong tay nàng kia khàn giọng nói.

Dương Diệp ánh mắt từ trên người trung niên nam tử kia thu hồi, nhìn lấy trước mắt nữ tử, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “cũng là ngươi thức thời!”

Nữ tử hoảng sợ nhìn xem Dương Diệp, nội tâm của nàng là tan vỡ, bởi vì nàng bản thân liền là Tôn Giả Cảnh, cùng trước mắt Dương Diệp là giống nhau cảnh giới, nhưng mà nàng nhưng là phát hiện, bản thân nàng ở trước mặt của Dương Diệp này liền sức hoàn thủ đều không có...

Từ tay cô gái trong tiếp nhận Nạp Giới, Dương Diệp buông tay ra, nữ tử lập tức co quắp té trên mặt đất. Dương Diệp đi tới vậy còn không tắt thở trước mặt Lâm Thư Hải, lúc này Lâm Thư Hải cũng đang nhìn Dương Diệp, bất quá hắn lúc này trong mắt cùng nàng kia giống nhau, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

“Một vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta ra!”

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử kia trầm giọng nói.

“Cái này mệnh, ta không bán!”

Nói xong, Dương Diệp mãnh liệt đất chính là một cước đá vào Lâm Thư Hải kia phần bụng, người kia bay thẳng gian lận trượng xa...

“Ngươi muốn chết!”

Một cỗ khí thế kinh khủng từ trung niên nam tử kia trong cơ thể bạo dũng mà ra, sau đó ùn ùn kéo đến mà cái lồng hướng về phía Dương Diệp.

“Chính là Hoàng Giả Cảnh, ngươi kiêu ngạo cái gì?”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau đó trung niên nam tử liền cảm giác cổ họng mình bị nắm...

“Ngươi...” Trung niên nam tử trong mắt cũng xuất hiện vẻ hoảng sợ. Hắn cũng không nghĩ tới, chính mình với tư cách cường giả Hoàng Giả Cảnh Trung Phẩm, vậy mà lại tại Dương Diệp này trong tay liền sức hoàn thủ đều không có!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa không gian đột nhiên kịch liệt run lên, tiếp đó, một tên ông lão mặc áo bào trắng xuất hiện ở trong tràng.

Bán Thánh Cường Giả! Hơn nữa còn là cao cấp Bán Thánh Cường Giả!

Lão giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Trước kia Cổ lão quái khắp nơi nói khoác nói hắn thu một cái mầm tốt, ta nguyên bản còn tưởng rằng hắn là đang khoác lác, hiện tại xem ra, hắn đúng là thu một cái mầm tốt.”

“Tiền bối cùng gia sư nhận thức?” Dương Diệp rất rõ ràng, hiện tại, Cổ Kiếm Trai này tấm da hổ hắn không kéo cũng phải giật.

“Tự nhiên!” Lão giả nói.

Dương Diệp buông lỏng ra trung niên nam tử kia, nói: “Tiền bối mặt mũi, như thế nào đều muốn cho. Còn xin tiền bối trở về hảo hảo nhắc nhở một chút Vân Hải Thư Viện thế hệ trẻ người, tới tìm ta phiền toái, có thể, nhưng mà tốt nhất nhiều mang một ít Năng Lượng Thạch, bằng không thì, ta sợ bọn hắn tới, tựu không về được rồi!”

“Ngươi quả nhiên rất kiêu ngạo sờ hòm quan tài quỷ nói!” Lão giả nói: “Ngươi nếu bất tử, đến Vân Hải Thư Viện ta một chuyến, Vân Hải Thư Viện ta sẽ để cho ngươi biết, cái thế giới này, cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!”

“Nhất định tới kiến thức!” Dương Diệp nói.

“Vân Hải Thư Viện ta chờ ngươi!”

Lão giả nói xong, tay phải vung lên, cùng trung niên nam tử kia còn muốn nữ tử biến mất ngay tại chỗ.

“Ngươi lại trở nên mạnh mẽ!”

Ngay tại lúc này, tên kia bóng đen nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

“Trở về nói cho ngươi biết người của Thanh Đạo Môn, muốn tới giết ta, phái chút lợi hại đấy, đừng đang tìm loại này bất nhập lưu rác rưởi đến lãng phí thời gian của ta. Còn nữa, người tới, tốt nhất nhiều mang một ít Năng Lượng Thạch, ta, rất nghèo!”

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng cái kia vân câu đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp ba người cưỡi mây câu rời đi, bóng đen kia nữ tử đứng tại chỗ hồi lâu mới rời đi.

“Dương Diệp, ngươi chính là Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm, nhưng là vì cảm giác gì ngươi so với trước đó lợi hại rất nhiều rất nhiều?”

Vân câu phía trên, Phạm Mộng ôm Dương Diệp cánh tay, hỏi nhỏ.

Dương Diệp cười cười, hắn tự nhiên là lợi hại rất nhiều. Tại thiêu đốt gần hai vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, hắn rốt cuộc đem chính mình thân thể khôi phục được Bán Thánh cấp tình trạng! Hắn bây giờ là Tôn Giả Cảnh cảnh giới, Bán Thánh cấp thân thể!

Hiện tại, chỉ cần kinh mạch vấn đề có thể có được giải quyết, tàn sát Bán Thánh như giết chó!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Chúng ta đã đến!”

Ngay tại lúc này, Phạm Ly bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía trước, chỉ thấy một tòa đại thành tựa như ngủ say khổng lồ yêu thú giống như chiếm giữ tại bọn họ cách đó không xa, tại loại này đại thành chung quanh, là liên miên không dứt núi cao!

“Ừ?”

Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại.

“Làm sao vậy?” Phạm Ly hỏi.

Dương Diệp nói: “Thiên Cương Thành này còn không có phá, bất quá cũng sắp...”

Thiên Cương Thành.

Lúc này Thiên Cương Thành có thể nói là cảnh hoàng tàn khắp nơi, tường thành đã bị bị phá huỷ hơn phân nửa, thi thể tại tường thành cùng dưới thành chồng chất như núi, có yêu thú, nhưng hơn nữa là loài người.

Lý Thanh Y cùng Lý Mậu Trinh hai huynh muội dựng ở tường thành, tại bọn họ phía trước, là một gã tóc trắng như tuyết lão giả.

“Thanh Y, Mậu Trinh, đợi tí nữa các ngươi từ mà nói đi!” Bạch Phát Lão Giả nói, thanh âm chân thật đáng tin.

Lý Mậu Trinh ho khan vài cái, sau đó cười khổ nói: “Gia gia, ngươi đây là muốn anh em chúng ta cả đời tâm khó có thể bình an a!”

“Lưu lại, các ngươi an lòng, nhưng là chúng ta Thiên Cương Thành vô số người nhưng là muốn chết không nhắm mắt!” Lão giả buồn bã nói: “Mậu Trinh, Thanh Y, các ngươi thiên phú cũng không tệ, đặc biệt là Mậu Trinh. Đáng tiếc Lý Huyền Cơ ta vô năng, không có thể bảo vệ tốt ngươi, để cho ngươi bị người hạ xuống độc, hủy tương lai của ngươi, cũng hủy Thiên Cương Thành ta vị lai, đáng hận, đáng hận a!”

“Cho nên, ta cẩu thả còn sống, cũng không có lợi ích gì!” Lý Mậu Trinh đạo thần bí Tổng giám đốc, cút xa một chút.

“Nếu như ngươi chết, Lý gia ta có thể đã tuyệt hậu rồi!” Lý Huyền Cơ nói: “Mậu Trinh, Thanh Y, không nên cổ hủ, các ngươi còn sống, Lý gia ta sẽ trả có hi vọng, cũng liền còn có báo thù cho chúng ta cơ hội, nhưng nếu là nhà các ngươi chết rồi, Lý gia ta kia kẻ thù, ai tới báo?”

Lý Mậu Trinh trầm mặc.

“Lý Huyền Cơ, Thiên Cương Thành hạ thấp, ta có thể lưu ngươi Lý gia một tia huyết mạch, nếu không phải hạ thấp, phá thành ngày, chính là ngươi Lý gia diệt sạch thời điểm.”

Ngay tại lúc này, một tên ma bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở xa xa trên không, ở tên này ma bào lão giả tọa hạ, còn có một đầu toàn thân đen thui cự lang.

“Du Thương Bình, ngươi coi Lý Huyền Cơ ta là trẻ con ba tuổi sao?” Lý Huyền Cơ âm thanh lạnh lùng nói: “Dùng ngươi Ngự Thú Tông cùng Thiên Cương Thành ta ân oán giữa, Thiên Cương Thành ta nếu là hạ thấp, chỉ sợ Lý gia ta trong khoảng khắc cũng sẽ bị các ngươi tàn sát hầu như không còn!”

“Nói nhảm với hắn cái gì, trực tiếp giết!”

Lúc này, một tên tóc ngắn lão giả xuất hiện ở bên cạnh của Du Thương Bình, tại tóc ngắn lão giả bên hông, treo một thanh đoạn đao.

“Đoạn đao Vân Nhậm Hành!”

Lý Huyền Cơ ánh mắt rơi vào cái kia tóc ngắn trên người lão giả, trầm giọng nói: “Thiên Cương Thành ta cùng ngươi Đoạn Đao Sơn

Trang cũng không ân oán gì, ta rất muốn biết, ngươi Đoạn Đao Sơn Trang vì sao phải nhúng tay Thiên Cương Thành ta cùng Ngự Thú Tông ân oán giữa?”

“Cái này còn cần hỏi?” Vân Nhậm Hành âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi Thiên Cương Thành có được bốn đầu hạ phẩm linh mạch, mà Đoạn Đao Sơn Trang ta cùng Ngự Thú Tông cộng lại cũng không quá đáng mới hai cái, ngươi nói, chúng ta có thể không đỏ mắt sao? Đương nhiên, đây không phải nguyên nhân chân chính, nguyên nhân chân chính là có người muốn ngươi Thiên Cương Thành diệt, ha ha...”

“Thiên Cương Thành ta cuối cùng đắc tội với ai!” Lý Huyền Cơ trầm giọng nói.

“Ta!”

Ngay tại lúc này, một thanh âm băng lãnh từ phía chân trời vang lên, trong mắt của mọi người, một nữ tử giẫm phải một con hắc ưng đầu phá không mà đến!

“Rõ ràng tiểu thư!” Lý Huyền Cơ sắc mặt biến hóa, bởi vì người đến là Minh Vũ Thành thành chủ con gái, mà Minh Vũ Thành thì là hoàng kim giai thế lực a!

“Là ngươi!”

Nhìn thấy người tới, Lý Mậu Trinh kia chau mày... Mà bắt đầu.

Nữ tử ánh mắt rơi trên người Lý Mậu Trinh, nói: “Lý Mậu Trinh, ngươi không nghĩ tới ta là Minh Vũ Thành thành chủ con gái chứ? Ngày đó ngươi ở trước mặt đám đông trước cự tuyệt ta, ta cũng đã nói, muốn ngươi Lý Mậu Trinh trả giá cả đời này khó thừa nhận một cái giá lớn. Hiện tại, ngươi đã trở thành phế nhân, mà người nhà của ngươi cũng muốn bởi vì ngươi mà toàn bộ chết sạch, ha ha...” Nữ tử trong mắt có

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Vẻ điên cuồng, nhưng càng nhiều hơn là phức tạp.

“Nguyên lai đây hết thảy đều là ngươi làm ra!” Lý Mậu Trinh hai mắt nhắm lại, hai đấm nhanh nắm lại.

“Ngươi có phải hay không rất hận ta? Đúng, ta chính là muốn ngươi hận ta, ta muốn ngươi hận ta cả đời!” Nữ tử gằn giọng nói: “Giết, ngoại trừ bên ngoài Lý Mậu Trinh, tất cả người của Lý gia toàn bộ giết cho ta!"

"Được rồi!"

Vân Nhậm Hành kia cười lạnh một tiếng, liền muốn ra tay, ngay tại lúc này, một trận vân câu đột nhiên từ xa xa lái tới.

"Tự tìm cái chết!"

Một Ngự Thú Tông đệ tử thân hình khẽ động hướng phía chiếc kia vân câu vọt tới, bất quá còn không có vọt tới vân câu trước kia liền trực tiếp té bay ra ngoài, hóa thành một vũng thịt nát bị chồng ruồng bỏ trùng sinh: Ngộ nhạ yêu nghiệt Tà vương.

Du Thương Bình cùng Vân Nhậm Hành kia sắc mặt biến hóa, hai người nhìn nhau, trong mắt có vẻ ngưng trọng. Bởi vì lúc trước cái kia xông tới Ngự Thú Tông đệ tử là một gã Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm Huyền giả, Mà đối phương nhưng là trực tiếp bị nháy mắt giết chết rồi...

Vân câu dừng lại, một người đàn ông cùng hai tên nữ tử từ trong đó đi ra.

"Dương Diệp!" Lý Thanh Y kinh hô

Trong tràng mọi người đối với Dương Diệp cái tên này vẫn còn có chút xa lạ, cuối cùng nơi đây đối với cả Thanh Châu mà nói, thuộc về tương đối địa phương vắng vẻ.

Dương Diệp quét liếc chung quanh, sau đó ánh mắt đã rơi vào trên thân Lý Mậu Trinh kia, nói: "Lý huynh, mượn Thiên Cương Thành truyền tống trận dùng một lát!"

Lý Mậu Trinh nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: "Việc nhỏ!"

"Đa tạ!"

Dương Diệp cùng Phạm Ly hai tỷ muội rơi xuống vân câu, sau đó hướng phía Thiên Cương Thành đi đến, bất quá tại bọn họ trước mặt nhưng là có rất nhiều người chặn đường.

Dương Diệp nhìn về phía một bên Du Thương Bình cùng Vân Nhậm Hành, nói: "Chẳng qua là mượn cái đường mà thôi, chuyện của các ngươi, ta không muốn nhúng tay!"

Du Thương Bình nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Để cho hắn qua!”

“Không thể để cho hắn qua!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở phía chân trời vang lên, tiếp đó, một ông già xuất hiện ở trong tràng. Người tới không là người khác, đúng là lúc trước chạy trốn Diệp Chiến kia!

Diệp Chiến nói: “Du huynh, Vân huynh, các ngươi cũng biết người này là ai?” Không đợi hai người trả lời, hắn lại nói: “Du huynh, hắn chính là giết ngươi Ngự Thú Tông hơn mười người Tôn Giả Cảnh cùng một tên Hoàng Giả Cảnh người nọ, mà lại tôn nữ của ngươi cánh tay của Tử Hinh cũng là người này chém tới! Mà Vân huynh, con của ngươi chính là người này giết chết!”

Nghe được lời của Diệp Chiến, Du Thương Bình kia cùng Vân Nhậm Hành sắc mặt của hai người trong lúc đó liền dữ tợn!

“Nam chém thành muôn mảnh, nữ để lại cho ta!” Du Thương Bình gằn giọng nói.

Vèo...

Một đạo lưu quang màu đen ở giữa sân chợt lóe lên, mấy trăm Ngự Thú Tông cùng đệ tử của Đoạn Đao Sơn Trang lập tức phơi thây tại chỗ!

“Mạng của hắn, là Tiêu Vũ ta đấy, nữ nhân của hắn, cũng là Tiêu Vũ ta đấy!”

Một tên nam tử mặc áo bào đen xuất hiện ở trong tràng.

...

PS: cảm tạ: ta yêu hoa hồng Lâm Lâm thư hữu 6985421 không độ phiêu tuyết: tuyết bay 9 thư hữu cứng nhắc Sách Điện Tử 0 hà tàu ngầm thư hữu 24639428 hâm mộ Thái Dương thần cây phong hoa thiếu niên thư hữu 12177411 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ!!

Cám ơn ủng hộ của mọi người, đặc biệt là rất nhiều đạo bản bằng hữu cũng tới ủng hộ, thật sự rất cảm tạ.!!!

Sau này không muốn muội tử, hay vẫn là thành thành thật thật viết chữ a... Các loại lúc nào trở thành đại thần, muội tử cũng không phải sự tình...

Tốt muốn giết quay về Nguyệt Phiếu Bảng...

. Cho ta mượn ba nghìn áo bào trắng, đánh ngã Nguyệt Phiếu Bảng...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 845: Nhìn ta một chút tàn không tàn nhẫn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 845 chương: Nhìn ta một chút tàn không tàn nhẫn!

Mọi người nhìn thanh âm nguồn gốc đi, chỉ thấy một tên cầm trong tay trường thương màu đen Hắc bào nam tử từ phía chân trời đạp không mà đến, theo hắn mỗi một lần bước chân rơi xuống, không gian cũng vì đó kịch liệt run lên, dường như chịu không nổi cước bộ của hắn bình thường!

Du Thương Bình kia giận dữ, liền muốn động thủ, mà lúc này, cái kia đến từ Minh Vũ Thành nữ tử nhưng là đột nhiên hướng Hắc bào nam tử nghênh đón tiếp lấy.

“Tiêu Vũ học trưởng, sao ngươi lại tới đây?” Nữ tử có chút cung kính.

Học trưởng!

Nghe được hai chữ này, đám người Du Thương Bình kia kinh hãi, bọn hắn có thể là biết, này rõ ràng tiểu thư thế nhưng là Vân Hải Thư Viện đấy, nàng gọi nam tử này học trưởng... Nói cách khác đối phương là Vân Hải Thư Viện đấy!

“Nguyên lai là Minh Sạn Tuyết học muội!”

Tên là Tiêu Vũ nam tử khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp nói: “Có người đá Thanh Đạo Môn ta Lan Lộ Quan, với tư cách thanh Đạo Môn Đệ Tử, ta sao có thể không đến?”

Minh Sạn Tuyết có chút kinh ngạc nhìn về phía Dương Diệp: “Hắn,

hắn chính là Cổ Kiếm Trai đệ tử kia!”

Cổ Kiếm Trai đệ tử!

Nghe được câu này, đám người Du Thương Bình kia mặt xuất mồ hôi lạnh lập tức liền chảy xuống. Bọn hắn không nghĩ tới trước mắt này người tướng mạo khó coi thiếu niên dĩ nhiên là Cổ Kiếm Trai đệ tử...

Bất kể là Vân Hải Thư Viện hay vẫn là Thanh Đạo Môn, cũng hoặc là là Cổ Kiếm Trai, này đều không phải là bọn hắn chọc nổi! Về phần kẻ thù... Bọn hắn tự nhiên là tưởng báo, đặc biệt là Vân Nhậm Hành kia, đây chính là mối thù giết con, liền từ bỏ như vậy, hắn như thế nào cam tâm? Nhưng là hắn nhưng là minh bạch, hắn là tuyệt đối không thể ra tay đấy, bằng không thì, Đoạn Đao Sơn Trang trong khoảnh khắc bị diệt!

Tiêu Vũ cười lạnh một tiếng, nói: “Người của Cổ Kiếm Trai tuy rằng cùng Thanh Đạo Môn ta luôn luôn là bất thường, nhưng là dám đá Thanh Đạo Môn ta Lan Lộ Quan đấy, còn thật không có qua. Đã liền các ngươi Cổ Kiếm Trai cái kia được xưng cái gì vạn năm khó gặp một lần Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi cũng không dám, nhưng là ta lại không nghĩ rằng, một cái Danh Bất Kinh Truyền người nhưng dám, ngươi là kẻ tài cao gan cũng lớn, hay vẫn là người không biết không sợ?”

Minh Sạn Tuyết lui qua một bên, người của Thanh Đạo Môn này, nàng không thể trêu vào, nhưng là giống vậy, người của Cổ Kiếm Trai này nàng cũng không thể trêu vào, nàng duy nhất có thể làm chính là trầm mặc, ai cũng không giúp, bằng không thì, hôm nay nàng nếu là dám trợ người của Thanh Đạo Môn này, ngày sau tiến vào thư viện, khẳng định có không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử để cho nàng chịu không nổi Tuyệt Thiên Thánh giả!

Dương Diệp vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Phạm Mộng, nói: “Các ngươi trước vào thành!”

Phạm Mộng nhìn thoáng qua đám người Tiêu Vũ kia, sau đó nhẹ gật đầu, nàng biết, nàng ở tại chỗ này, căn bản không giúp được gì.

“Xem ra ngươi còn là một cái sẽ hưởng phúc người!” Tiêu Vũ cười lạnh nói: “Ngươi yên tâm, đợi tí nữa ta sẽ không trực tiếp giết chết ngươi, ta sẽ để cho ngươi tận mắt nhìn ngươi hai nữ nhân này kết cục, ta sẽ để cho ngươi biết, dám nhục người của Thanh Đạo Môn ta là kết quả gì!”

Dương Diệp nhìn xem Tiêu Vũ, trong mắt có khinh thường: “Nam nhân chuyện giữa, nên dùng quả đấm đến giải quyết, mà ngươi lại khen ngược, cầm nữ nhân mà nói sự tình. Nếu như Thanh Đạo Môn đều là ngươi loại hóa sắc này, ta đây chỉ có thể nói, ngươi Thanh Đạo Môn tới một người chết một người, đến hai chết một đôi!"

"Tới một người chết một người, đến hai chết một đôi? Ha ha..."

Tiêu Vũ cười to một lát, nói: "Lúc nào ngươi Cổ Kiếm Trai lại ra một cái kiếm điên? Ngươi đã có tự tin như vậy, không bằng chúng ta tới đánh cuộc như thế nào? Mười chiêu, ta nếu là mười chiêu đánh bại ngươi, ngươi liền quỳ gối tại dưới Thiên Cương Thành này, hô cái một tháng 'Cổ Kiếm Trai ta không bằng Thanh Đạo Môn' như thế nào? Trái lại, nếu như ngươi có thể ở dưới tay ta sống quá mười chiêu, liền đến lượt ta quỳ xuống, sau đó tại đây dưới thành hô 'Thanh Đạo Môn ta không bằng Cổ Kiếm Trai' "

Tiêu Vũ rất rõ ràng, chuyện của Dương Diệp này đã khiến cho Thanh Đạo Môn cao tầng chủ ý, có thể nói như vậy, ai nếu là vì Thanh Đạo Môn tìm về mặt mũi, ai nhất định có thể có được Thanh Đạo Môn cao tầng thưởng thức, mà lại phần thưởng kia gì gì đó tuyệt đối sẽ không thiếu! Cho nên, hắn đưa ra cái như vậy ván bài!

Một khi Dương Diệp thua, tại đây dưới thành hô lên Cổ Kiếm Trai không bằng Thanh Đạo Môn, cái kia không hề nghi ngờ, tên của Tiêu Vũ hắn đem lập tức truyền khắp Thanh Châu! Nhưng lại sẽ nhận được Thanh Đạo Môn ban thưởng! Có thể nói là Danh Lợi Song Thu!

"Có thể!"

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, Tiêu Vũ nên vì Thanh Đạo Môn giành lại mặt mũi, Dương Diệp hắn đồng dạng nên vì Cổ Kiếm Trai giành lại mặt mũi, cũng chỉ có như vậy, Cổ Kiếm Trai cao tầng mới có thể đang âm thầm trợ giúp hắn, không cho những cái kia Lão Quái Vật ra tay với hắn!

"Phá quân!"

Dương Diệp vừa mới dứt lời, Tiêu Vũ trong tay trường thương màu đen trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang màu đen đánh về phía Dương Diệp. Trường thương một đường xé xé trời lúc giữa, ẩn chứa trong đó khí thế cường đại làm cho chung quanh một ít yêu thú trực tiếp quỳ rạp trên đất, mà không gian chung quanh cũng giống như chịu không nổi trường thương này trong năng lượng một dạng vậy mà mơ hồ tét ra!

Tại trường thương màu đen đi vào trước mặt Dương Diệp nửa trượng lúc, Dương Diệp tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền!

Một cỗ quyền kình chấn động mà ra, cùng cái kia trường thương màu đen oanh lại với nhau.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, trường thương màu đen trực tiếp chấn vỡ quyền của Dương Diệp mang, sau đó tốc độ không giảm đâm về Dương Diệp. Nhìn thấy một màn này, Tiêu Vũ kia khóe miệng nổi lên một nụ cười, nhưng mà khóe miệng hắn dáng tươi cười còn chưa mở rộng liền cứng lại.

Bởi vì hắn trường thương màu đen cách Dương Diệp chỗ mi tâm còn có mấy công tiến hành cùng lúc ngừng lại, mà tay của Dương Diệp chính nắm hắn chuôi này trường thương màu đen!

Tất cả mọi người hoảng hốt, kể cả Tiêu Vũ kia!

“Ta tiếp rồi ngươi một chiêu, đến, ngươi cũng tiếp ta một chiêu!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp đất, thân thể ‘Xùy~~’ một tiếng biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Tiêu Vũ kia, người kia kinh hãi, hắn không nghĩ tới tốc độ của Dương Diệp dĩ nhiên đã nhanh đến mức độ này, muốn lui ra phía sau, nhưng mà lúc này, một đạo âm bạo thanh đột nhiên khi hắn vang lên bên tai...

Tiêu Vũ còn chưa phục hồi tinh thần lại, cũng cảm giác thân thể của mình truyền đến đau đớn một hồi, tiếp đó, cả người hắn trực tiếp từ không trung rơi xuống mặt đất...

Bành sủng quán lục cung: Thịnh thế hoàng triều đệ nhất sau!

Tiêu Vũ rơi xuống đát, mặt đất kịch liệt run lên, vô số đạo khe hở từ Tiêu Vũ thân hình tràn ngập ra.

Trong tràng tất cả mọi người hóa đá...

Tiêu Vũ cứ như vậy thất bại... Một chiêu đều không có kế tiếp liền thất bại...

Minh Sạn Tuyết kia trong mắt tràn đầy thật không thể tin cùng vẻ khiếp sợ, người khác có lẽ không biết Tiêu Vũ này khủng bố, nàng thế nhưng là thấy tận mắt. Tiêu Vũ này đã từng có thể là vượt cấp từng đánh chết Hoàng Giả Cảnh cường giả đấy, hơn nữa đối phương hay vẫn là cường giả Hoàng Giả Cảnh Trung Phẩm! Có thể nàng không nghĩ tới, chính là như vậy một cái yêu nghiệt, mà ở Dương Diệp trong tay nhưng là một chiêu cũng không có tiếp được...

Ngoại trừ Minh Sạn Tuyết bên ngoài, Lý Thanh Y lúc này cũng bị khiếp sợ tột đỉnh... Sau khi hết khiếp sợ chính là một trận hoảng sợ, phải biết, nàng đã từng thế nhưng là lại nhiều lần uy hiếp Dương Diệp đấy...

Du Thương Bình kia cùng Vân Nhậm Hành cũng là sắc mặt nghiêm túc vô cùng, bọn hắn mặc dù là Bán Thánh Cường Giả, nhưng mà đối mặt loại này yêu nghiệt cũng là phi thường kiêng kỵ, phải biết, giống như yêu nghiệt là không thể dùng lẽ thường để cân nhắc, đặc biệt là loại này bạch kim giai trong thế lực yêu nghiệt!

Dương Diệp nắm trường thương màu đen đi tới Tiêu Vũ kia bên cạnh, lúc này Tiêu Vũ còn chưa chết, bất quá thân thể của hắn dường như bị vật nặng đè ép qua một dạng đã nghiêm trọng biến hình, nếu như không phải là bản thân thực lực còn tại đó, hắn lúc này đã chết không có thể ở chết!

“Ngươi thua, thực hiện lời hứa của ngươi đi!” Dương Diệp mắt nhìn xuống Tiêu Vũ, đạm thanh nói.

Tiêu Vũ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt có oán độc, cũng có hoảng sợ.

“Đừng nhìn ta như vậy!” Dương Diệp nói: “Ta không thích bị người quỵt nợ, đặc biệt là địch nhân. Tại nói một câu, ngươi thua, cho nên, bắt đầu hô đi!”

Tiêu Vũ nào dám hô? Chỉ cần kêu đi ra, không cần Cổ Kiếm Trai, chính là Thanh Đạo Môn thì sẽ để cho hắn sống không bằng chết!

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, Tiêu Vũ trên tay đeo đích Nạp Giới bay đến trong tay hắn, kiểm tra một hồi, Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Không sai, siêu phẩm Năng Lượng Thạch có hơn một vạn miếng, không thể không nói, các ngươi những thứ này thanh Đạo Môn Đệ Tử đều rất giàu có. Ừ, ngươi chuôi này súng tuy rằng cũng mới nói trên bậc phẩm, bất quá cũng còn có thể, vừa vặn thích hợp ta dùng!”

Vừa nói, trường thương trong tay của Dương Diệp mãnh liệt điểm vào trên đùi phải của Tiêu Vũ kia...

BA~..

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

Từng đạo tiếng xương gảy ở giữa sân thanh giòn vang lên...

“A...”

Tiêu Vũ hai mắt trong lúc đó trợn lên, há hốc mồm ra, tiếng kêu thảm thiết xông thẳng lên trời!

“Có chút đối thủ, ta vẫn tương đối tôn trọng!” Dương Diệp nói: “Nhưng mà có ít người, ví dụ như loại người như ngươi ưa thích cầm nữ nhân tới người uy hiếp người, ta liền không tôn trọng. Nghe nói ngươi Thanh Đạo Môn đều so sánh tàn nhẫn, vừa vặn, ngươi đến xem, ta có tính không tàn nhẫn!” Vừa nói, Dương Diệp trường thương lần nữa một điểm...

BA~...

Tiêu Vũ chân trái xương cốt cùng kinh mạch toàn bộ vỡ vụn... Mà hắn đã kêu không ra tiếng hạnh chửa manh thê: Hào phú lão công mang về nhà.

Dương Diệp không nói gì, trường thương lần nữa một điểm, lúc này đây, trường thương điểm vào tay trái của Tiêu Vũ... Tiếp đó, trường thương lại điểm vào tay phải của Tiêu Vũ...

Tiêu Vũ tứ chi xương cốt cùng kinh mạch đã toàn bộ vỡ vụn, mà hắn, bởi vì kịch liệt đau nhức, cả khuôn mặt đã nghiêm trọng nhăn nhó...

“Sở dĩ đối với ngươi như vậy, không tuân thủ hứa hẹn là một nguyên nhân, còn có một nguyên nhân chủ yếu, đó chính là ngươi không tôn trọng nữ tính!” Dương Diệp nói: “Các nàng mặc dù không phải là nữ nhân của ta, nhưng là bằng hữu của ta. Không tôn trọng ta không sao, ta nhiều lắm là chính là để cho ngươi chết mà thôi, nhưng mà không tôn trọng bằng hữu của ta, ta đây sẽ để cho ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trường thương trong tay của Dương Diệp lần nữa một điểm, lúc này đây, Dương Diệp điểm vào giữa háng Tiêu Vũ...

Âu...

Tiêu Vũ con mắt hiện đầy tơ máu, gần muốn từ trong hốc mắt nhảy ra, lúc này đây, trong mắt của hắn còn dư lại chỉ có hoảng sợ... Vô tận hoảng sợ...

Không chỉ có Tiêu Vũ, đã liền bên cạnh Minh Sạn Tuyết cùng đám người Du Thương Bình trong mắt cũng là vẻ hoảng sợ...

Thủ đoạn của Dương Diệp tuy rằng tàn nhẫn, nhưng với bọn hắn mà nói, cái này cũng không coi vào đâu, cuối cùng đều là kiêu hùng thế hệ, ai không có giết mấy người? Nhưng vấn đề là Dương Diệp tra tấn người đối tượng a...

Tại chỗ tra tấn đệ tử của Thanh Đạo Môn, đây là ở **. Trắng trợn đánh Thanh Đạo Môn mặt của a...

Không cần phải nói, nếu như để cho Dương Diệp còn sống trở lại Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn kia mấy vạn năm danh tiếng xem như mai kia mất sạch!

“Đùng...”

Một đạo tiếng đàn đột nhiên ở giữa sân vang lên, thanh thúy dễ nghe, như là tiên âm phật hôm khác đấy, trong tràng huyên náo tiếng ồn ào lập tức đều ngừng lại.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Thiên Cương Thành trên tường thành chẳng biết lúc nào nhiều hơn một tên thân mặc áo bào trắng, đầu đeo khăn che mặt nữ tử, nữ tử xếp bằng ngồi dưới đất, tại trên hai đầu gối nàng, là một tòa màu ngọc bạch đàn cổ. Nữ tử ngón tay ngọc nhẹ gảy dây đàn...

Tiếng đàn sơ thời thượng nhẹ, làm như mảnh nước chậm rãi nhẹ chảy, êm tai dễ nghe, thấm vào lòng người, nhưng mà dần dần nhanh hiểu ra, giống như mưa to liên miên, lại qua một lát, tiếng đàn càng ngày càng nhanh, âm thanh như sấm mùa xuân nổ vang, chấn động thiên địa...

Chỉ chốc lát, nữ tử hai tay ngừng lại, tiếng đàn lập tức tiêu tán, mà lúc này...

Ba ba ba BA~...

Dưới Thiên Cương Thành thân thể của Dương Diệp đột nhiên vang lên từng đạo như tiên pháo tiếng nổ vang, chỉ là một trong nháy mắt, Dương Diệp lập tức biến thành một người toàn máu!

PS: Cảm tạ: Lý Mậu Trinh thư hữu 24642377 kiếm Tứ Công Tử ta yêu hoa hồng Lâm Lâm ls123nnb lang khiển trách đảm 鈫 sủng đảo hâm mộ Thái Dương thần lsy lưu thủ dũng trong mưa chìm nổi đám người khen thưởng, cám ơn ủng hộ của mọi người.

Cách thứ mười, chỉ có mười mấy phiếu! Cây hoa cúc đang ở trước mắt!! Cầu bạo!!!!

Đêm nay sẽ cố gắng đang viết chương một đi ra, đại khái ** điểm thời điểm, mọi người đừng quên ha... Cuối cùng,...

Tùy tiện đến thổ hào mời ta ăn bữa KFC liền phát nổ!!! 0. 0. 0. 0. 0. 0

Cầu KFC, cầu đùi gà...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 846: Có thể giết, không thể nhục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 846 chương: Có thể giết, không thể nhục!

“Dương Diệp!”

Nhìn thấy Dương Diệp trở thành huyết nhân, Phạm Mộng bị sợ Hồn Phi Phách Tán, trực tiếp nhảy xuống Thiên Cương Thành, hướng phía Dương Diệp điên cuồng xông lên quá khứ!

“Tiểu Mộng!”

Phạm Ly hoảng hốt, cũng nhảy xuống Thiên Cương Thành, vội vàng hướng phía Phạm Mộng đuổi theo.

Phạm Mộng đi tới trước mặt của Dương Diệp, nhìn xem thảm trạng của Dương Diệp bộ dạng, Phạm Mộng nước mắt giống như vỡ đê từ trong hốc mắt tuôn ra, lập tức đem hai má của nàng bao phủ.

“Đều là của ta sai, đều là của ta sai, nếu như không phải là ta, ngươi liền sẽ không như vậy rồi, đều là của ta sai, đều là của ta sai... Ta, ta đây sẽ tới cùng ngươi!”

Phạm Mộng nói xong đột nhiên rút kiếm đối với cổ họng mình bôi tới.

“Không!”

Xa xa, Phạm Ly muốn rách cả mí mắt, linh hồn tại thời khắc này dường như đều bị rút đi...

Ngay tại kiếm của Phạm Mộng muốn bôi ở trên cổ của nàng lúc, một cái tay đột nhiên kẹp lấy thân kiếm của nàng, cùng lúc đó, một giọng nói tại nàng vang lên bên tai: “Làm chuyện ngu xuẩn gì, ta có thể còn chưa có chết đây!”

“Oa...”

Phạm Mộng ngẩn ngơ, sau đó không để ý Dương Diệp cả người là máu, thoáng cái ôm lấy Dương Diệp, cái kia khóc là một thương tâm...

Một bên Phạm Ly nhìn thấy một màn này, một lần liền co quắp ngồi trên mặt đất, dường như lực khí toàn thân đều giống như bị rút sạch...

Nhìn thấy Dương Diệp không chết, trong tràng tất cả người nhất thời đưa mắt đã đến Thiên Cương Thành trên tường thành cô gái áo bào trắng trên người.

Áo bào trắng nảy sinh ngọt hào phú: Của ta Tổng tài phu nhân!

Không hề nghi ngờ, đây là đệ tử của Thanh Đạo Môn, hơn nữa còn là thân mặc áo bào trắng thiên môn đệ tử!

Nhìn xem người này cô gái áo bào trắng, trong tràng trong mắt tất cả mọi người đều có được vẻ kiêng kỵ, kể cả đó đã là Bán Thánh Lý Huyền Cơ cùng đám người Du Thương Bình.

Bọn hắn tự nhiên là biết rõ Thanh Đạo Môn đấy, cũng nghe qua Thanh Đạo Môn Thiên môn cùng Địa môn, cùng với nhân môn. Địa môn cùng người cửa đích người bọn hắn ngược lại là thông thường, nhưng mà này Thiên môn người có thể đã thần bí. Bọn hắn vốn cho là này Thiên môn người thực lực nhiều lắm là cũng liền so với Địa môn cao hơn một ít mà thôi, nhưng là bây giờ, sự thật nói cho hắn biết đám, đây không phải cao hơn một điểm, mà là cao rất nhiều rất nhiều điểm...

Trước lúc trước mà môn đệ tử thực lực của Tiêu Vũ đã rất lợi hại, nhưng mà, hắn cũng là bị Dương Diệp nhất kích miểu sát, mà bây giờ, Dương Diệp nhưng là bị nữ nhân này một kích trọng thương...

Giờ khắc này, trong tràng rất nhiều người đối với Thanh Đạo Môn càng thêm kính sợ.

Cô gái áo bào trắng ôm ngọc cầm đứng dậy, chậm rãi nói: “Khúc này tên «thanh bình điều», ta đã từng lấy khúc này vô thanh vô tức bên trong trảm giết qua một tên Bán Thánh, vốn cho là giết ngươi, sẽ là dễ dàng. Nhưng mà, ta không nghĩ tới, nhục thể của ngươi dĩ nhiên đã mạnh mẽ đến nước này, tiếng đàn phá nhục thể của ngươi, nhưng lại không thể phá xương của ngươi. Thể tu ta đã thấy một hai cái, nhưng là ở Tôn Giả Cảnh bên trong thì có ngươi kinh khủng như vậy, ngoại trừ yêu tộc ra, trong nhân tộc ta một cái cũng chưa từng thấy qua!”

Dương Diệp vỗ vỗ cái đầu nhỏ của Phạm Mộng nói: “Trước đến một bên, được hay không?”

“Muốn, nếu không chúng ta chạy chứ?” Phạm Mộng nói khẽ, khóe mắt còn rưng rưng nước mắt. Đối với cô gái áo bào trắng kia thực lực, nàng lần này là thật sự sợ hãi.

Dương Diệp cười cười nói: “Chờ ta đánh không lại đang chạy, được hay không?”

Phạm Mộng do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi, ngươi nhớ kỹ, đánh không lại muốn chạy đấy...”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhẹ nhàng đẩy ra Phạm Mộng, sau đó tay cổ tay khẽ động, kiếm hiện trên tay, cầm theo kiếm, Dương Diệp chậm rãi đi về hướng cô gái áo bào trắng kia, “công kích của ngươi rất quỷ dị, quỷ dị đến chờ ta sau khi tĩnh hồn lại cũng đã công trên người ta rồi. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi còn lĩnh ngộ Phong Chi Ý Cảnh chứ?”

" Thiên giai

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nhất trọng Phong Chi Ý Cảnh! " Cô gái áo bào trắng nói.

“Tại gió bao bọc cùng che giấu dưới, ngươi tiếng đàn làm được vô thanh vô tức, công ở trên thân người lúc cũng còn như gió xuân phất qua, không thể không nói, ngươi loại thủ đoạn này rất giỏi.” Dương Diệp vừa đi vừa nói.

Này áo bào trắng đàn bà thủ đoạn này cùng ông trời của hắn giai ba trọng kiếm ý có điểm cùng loại, bất quá chẳng qua là cùng loại, đối phương uy lực cùng quỷ dị có thể so sánh ông trời của hắn giai ba trọng kiếm ý kém hơn nhiều. Phải biết, ông trời của hắn giai ba trọng kiếm ý có thể là có thể trực tiếp tan ra nhập không gian, sau đó tiến hành Bước nhảy Không Gian công kích!

Kiếm ý!

Dương Diệp biết, hắn phải phải nghĩ biện pháp mau chóng khôi phục kiếm ý, bởi vì lúc trước nếu có kiếm ý hộ thân lời nói, đối phương này Âm Ba Công Kích căn bản không đả thương được hắn!

“Ngươi cũng rất giỏi!” Cô gái áo bào trắng nói.

“Thật sao?”

Dương Diệp ngừng lại, khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: “Không thể không nói, Thanh Đạo Môn cho tới bây giờ, cuối cùng là đến một cái để cho ta có chút hứng người thú vị. Đến, tiếp ta một kiếm!”

Nói xong, Dương Diệp toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, hắn đã tại cô gái áo bào trắng trước mặt của, kiếm trực tiếp xuyên qua cô gái áo bào trắng... Mà đó chỉ là một cái tàn ảnh...

Dương Diệp cũng không ngoài ý, trường kiếm quay người vừa bổ tương cửa tươi sống nữ: Nhà quyền quý đừng nghiện.

Xùy~~...

Một hồi gió mát tiêu tán, mà kiếm của Dương Diệp nhưng là khẽ run lên, mà lại nứt ra ra một chút khe hở. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cô gái áo bào trắng kia đã đứng ở trước hắn vị trí.

Tại trong mắt của Dương Diệp, áo bào trắng hai chân có chút uốn lượn, sau đó cầm trong tay ngọc cầm đặt ở trên chân mình, tiếp đó, ngón tay ngọc nắm một sợi dây đàn nhẹ nhàng nhắc tới, sau một khắc, ngón tay ngọc mãnh liệt buông lỏng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tại cô gái áo bào trắng không gian chung quanh lập tức vỡ ra, từng đạo vết nứt không gian như là Tri Chu Võng giống như xuất hiện ở chung quanh của nàng...

Cùng lúc đó, một đạo nhỏ như chủy thủ lưỡi dao gió đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, theo này đạo phong nhận xuất hiện, trong chốc lát, không mấy đạo phong nhận xuất hiện quỷ dị tại Dương Diệp bốn phía, chỉ là một trong nháy mắt, Dương Diệp liền bị dìm ngập...

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang lên, theo đạo này kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp chung quanh những cái kia lưỡi dao gió lập tức tiêu tán, hóa thành điểm năng lượng từ không trung rơi xuống phía dưới.

“Ảnh độn giết!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một vệt ánh sáng màu máu hướng phía cô gái áo bào trắng kia kích bắn đi...

Bất quá ngay khi này đạo huyết quang cách cô gái áo bào trắng còn có nửa trượng lúc nhưng là ngừng lại, bởi vì làm một đạo gió bình xuất hiện ở cô gái áo bào trắng trước mặt của.

“Phá!”

Thanh âm của Dương Diệp vang lên lần nữa, tiếp đó, đạo kia gió bình lập tức tiêu tán, huyết quang từ cô gái áo bào trắng thân thể xuyên qua, lúc này đây, vẫn là ảo ảnh... Mà cô gái áo bào trắng bản thể đã tại trăm trượng có hơn, cùng lúc đó, ngón tay ngọc của nàng lại kéo một sợi dây đàn, đang lúc nàng muốn thả hạ lúc, Dương Diệp nhưng là xuất hiện quỷ dị tại trước mặt của nàng...

Cô gái áo bào trắng đồng tử có chút co rụt lại, một thanh kiếm chính trong mắt của nàng kịch liệt phóng đại...

Xùy~~...

Kiếm xuyên qua cô gái áo bào trắng đầu, bất quá vẫn là ảo ảnh...

Cô gái áo bào trắng bản thể cũng đã xuất hiện ở trăm trượng có hơn...

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng đàn vang lên, một đạo trưởng mười trượng trở lại, rộng mấy trượng lưỡi dao gió phá vỡ bầu trời, hung hăng cắt về phía Dương Diệp.

Dương Diệp quay người chém xuống một kiếm...

Ầm!

Đạo phong nhận kia trực tiếp nghiền nát...

“Làm sao có thể!”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cô gái áo bào trắng trong mắt có một tia kinh hãi, “ngươi kiếm uy lực đột nhiên tăng gấp bội...”

“Cả đời này...” Dương Diệp cầm theo kiếm hướng phía cô gái áo bào trắng đi đến, “tại đồng bậc bên trong, có thể để cho ta nhìn thẳng, tạm thời liền bái kiến hai người. Còn ngươi, nói một câu không cuồng vọng mà nói, ngươi còn quá non!”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện...

Nhanh, rất nhanh, thật nhanh, nhanh đến trong sân ba vị Bán Thánh đều không có thấy rõ Dương Diệp kiếm quỹ tích...

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở bảo lưu lại Boss quấn lên thân: Bạo sủng tiểu nữ bộc. Lúc trước hắn kiếm uy lực đột nhiên gia tăng, là bởi vì hắn thi triển nhất kích trí mệnh, mà bây giờ, kiếm tốc độ biến nhanh, là bởi vì hắn thi triển quang chi kiếm nhanh chóng... Mặc dù ngay cả tục thi triển hai loại bí pháp làm cho trong cơ thể hắn kinh mạch lại bị vỡ một chút, nhưng mà, hắn thật sự là không muốn cùng này nữ nhân ở lãng phí thời gian rồi.

Đối phương tốc độ quá quỷ dị, coi như là hắn dùng Thiên Nhai Chỉ Xích cũng không cách nào chiếm được ưu thế, bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể động dụng bí pháp rồi...

Tại Dương Diệp kiếm quang hoa đi ngang qua sân khấu về sau, trong tràng đột nhiên dừng lại.

Một hơi sau.

Ca sát...

Cô gái áo bào trắng ngọc trong tay cầm tét ra, lại qua một hơi, cái kia ngọc cầm trực tiếp biến thành bột mịn...

“Thật là mạnh kiếm, thật nhanh kiếm...”

Cô gái áo bào trắng thanh âm rơi xuống, sau đó khóe miệng tràn ra một tia máu tươi, cái khăn che mặt lập tức nhuộm đỏ. Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của nàng, Dương Diệp không có ở bổ kiếm, mà là hỏi "Nạp Giới chứ?" Hắn vốn định trực tiếp đoạt Nạp Giới, nhưng đáng tiếc, hắn phát hiện, tại trên tay nữ nhân này cũng không có mang Nạp Giới...

Cô gái áo bào trắng nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, một thanh kiếm tiêm chống đỡ tại nàng nơi cổ họng.

"Xuất ra để cho ta động tâm đồ vật đến mua mạng của ngươi, bằng không thì, đầu ngươi có thể đã phải dọn nhà." Dương Diệp nhìn xem nữ tử, thanh âm không chứa chút nào cảm tình.

Đối với siêu phẩm Năng Lượng Thạch, hắn thế nhưng là vô cùng khao khát, phải biết, hắn hiện tại bất kể là thân thể hay vẫn là nhắc nhở thực lực, cũng phải cần tiêu hao số lượng lớn siêu phẩm Năng Lượng Thạch đấy. Đặc biệt là hắn hiện tại chỗ xung yếu đâm Hoàng Giả Cảnh thời điểm, cái kia phải tiêu hao siêu phẩm Năng Lượng Thạch thế nhưng là một con số kinh khủng.

Nghe được lời của Dương Diệp, cô gái áo bào trắng nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, ngay tại kiếm của Dương Diệp tại nàng nơi cổ họng mở ra một đường vết rách lúc, tay của nàng lúc này mới triển khai.

Cô gái áo bào trắng cũng không có lấy ra bảo bối gì, mà là nắm kiếm của Dương Diệp, sau đó nói: "Thanh Đạo Môn Đệ Tử, có thể giết, không thể nhục!"

Nói xong, cô gái áo bào trắng nắm kiếm của Dương Diệp mãnh liệt từ cổ họng mình chỗ vẽ một cái...

Xùy~~...

Một vết máu tươi từ cô gái áo bào trắng nơi cổ họng bắn ra...

Dương Diệp thu kiếm, nhìn xem cô gái áo bào trắng thi thể hồi lâu, nói: "Có thể giết, không thể nhục, ngươi là một giá trị phải tôn trọng đối thủ!" Nói xong, Dương Diệp quay người hướng Phạm Mộng đi đến.

Giá trị phải tôn trọng, nhưng không đáng đáng thương, càng không đáng hối hận, bởi vì hắn biết rõ, đối phương nếu là có cơ hội giết hắn, định sẽ không thủ hạ lưu tình!

“Không chết không thôi!”

Ngay tại lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói... Thanh âm rơi xuống, cô gái áo bào trắng thi thể không thấy.

Dương Diệp dừng bước, sau đó nhìn về phía chân trời, nói: “Phụng bồi tới cùng!”

...

PS: Hôm nay canh ba,!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 847: Bán Thánh? Từng giết đến mềm tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 847 chương: Bán Thánh? Từng giết đến mềm tay!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, quay người đi tới trước mặt của Phạm Mộng, sau đó lôi kéo Phạm Mộng hướng phía Thiên Cương Thành đi đến.

Đột nhiên, hắn dừng bước, sau đó nhìn về phía một bên Minh Sạn Tuyết, “chuyện của Thiên Cương Thành này, liền dừng ở đây, ngươi cảm thấy thế nào?”

Minh Sạn Tuyết sầm mặt lại, nói: “Dương công tử, đây là ta cùng Lý gia chuyện giữa, ngươi...”

Nàng còn chưa có nói xong, một thanh kiếm tiêm liền chống đỡ tại nơi mi tâm của nàng, kiếm nhập làn da ba phần, một tia tia máu tươi không ngừng tràn ra, trong khoảnh khắc liền nhuộm hồng cả hai má của Minh Sạn Tuyết.

“Bây giờ thế nào?”

Dương Diệp nhìn xem Minh Sạn Tuyết, mặt không biểu tình.

“Dương Huynh thủ hạ lưu tình!”

Lúc này, Lý Mậu Trinh nhảy xuống Thiên Cương Thành, đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nói: “Việc này nguyên nhân bắt nguồn từ ta, khiến cho ta tự mình tới giải quyết, như thế nào?”

Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó tiện tay ném đi, một cái màu trắng ngọc đàn xuất hiện ở trước mặt của Lý Mậu Trinh, “lúc trước ta từng nói qua, nếu như có cơ hội, định cứu ngươi một mệnh. Trong lúc này chính là Hầu Nhi Tửu, mặc dù không nhiều, nhưng hẳn đủ để thanh trừ độc tố trong cơ thể của ngươi.”

Nghe vậy, Lý Mậu Trinh ôm ngọc đàn tay của khẽ run lên, sau nửa ngày, hắn hít sâu một hơi, đối với Dương Diệp có chút thi lễ, “đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ân này tình này, ta khắc trong tâm khảm!”

“Đa tạ!”

Lúc này, Lý Thanh Y kia cùng Lý Huyền Cơ cũng đi tới trước mặt Dương Diệp, Lý Thanh Y đối với Dương Diệp thi lễ một cái, trong thanh âm tràn đầy cảm kích cùng kích động.

“Mậu Trinh nói đúng, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, Dương tiểu ca, sau này nếu là có cần dùng tới Thiên Cương Thành địa phương, cứ việc thông báo một tiếng!” Lý Huyền Cơ đối với Dương Diệp ôm quyền, trên mặt cũng là tràn đầy kích động cùng hưng phấn.

“Ta đây sẽ không khách khí!” Dương Diệp nói: “Chúng ta muốn đi trước Minh Vũ Thành, cần phải mượn Thiên Cương Thành truyền tống trận dùng một lát!”

“Đây tự nhiên là việc rất nhỏ!” Lý Huyền Cơ nói: “Bất quá Dương tiểu ca sợ rằng phải chờ thêm một ngày!”

“Vì sao?” Dương Diệp khẽ cau mày.

Lý Huyền Cơ nói: “Lúc trước Thiên Cương Thành ta bị vây công, Ngự Thú Tông cùng Đoạn Đao Sơn Trang sợ Lý gia ta từ truyền tống trận đào tẩu, bởi vậy, bọn hắn lợi dụng an cắm ở Thiên Cương Thành ta nội gian bị phá huỷ truyền tống trận, bất quá Dương tiểu ca yên tâm, bọn hắn cũng không có hủy diệt mắt trận, cho nên, chỉ cần cho ta thời gian một ngày, ta liền có thể đem chữa trị thay gả hoàng hậu thật là phách lối!”

“Một ngày sao?”

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, nói:

“Cũng tốt, ta cũng cần nghỉ ngơi một ngày!”

Lý Huyền Cơ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Du Thương Bình cùng đảm nhiệm Vân Hành, nói: “Hai vị còn không đi, muốn lưu lại ăn cơm chiều?”

Du Thương Bình cùng đảm nhiệm Vân Hành sắc mặt có chút khó coi, ánh mắt hai người quăng đã đến trên thân Minh Sạn Tuyết.

Nhìn xem Minh Sạn Tuyết, Lý Mậu Trinh thấp giọng thở dài, nói: “Minh cô nương, việc này xem như giữa ta và ngươi chuyện, chính chúng ta giải quyết, như thế nào?”

Minh Sạn Tuyết nhìn xem Lý Mậu Trinh sau nửa ngày, sau đó nói: “Có thể!”

Nghe được lời của Minh Sạn Tuyết, Du Thương Bình cùng đảm nhiệm Vân Hành hai người không có ở do dự, lập tức liền mang theo người của chính mình rời đi. Kỳ thật bọn hắn cũng hiểu rõ, có Dương Diệp kia ở đây, bọn hắn cũng căn bản không phá được Thiên Cương Thành này. Bây giờ cách đi, đó không thể nghi ngờ là kết cục tốt nhất rồi, tuy rằng tổn thất rất nhiều người, nhưng mà Minh Sạn Tuyết thì sẽ đền bù tổn thất bọn hắn!

Dương Diệp không có hứng thú đi quản Thiên Cương Thành cùng Ngự Thú Tông kia ân oán, sở dĩ ra tay giúp đỡ, chủ yếu là bởi vì cảm thấy Lý Mậu Trinh này làm người không tệ, vừa vặn hắn lại có năng lực như thế, cho nên tiện tay giúp xuống. Dù sao có thể cải biến một người vận mệnh, mà lại hắn lại nhìn đối phương thuận mắt lời nói, hắn không ngại ra thêm chút sức!

Thiên Cương Thành, trong phòng.

Dương Diệp ngồi xếp bằng trên giường, ở trước mặt của hắn, là từng dãy siêu phẩm Năng Lượng Thạch.

Kỳ thật, thực lực của hắn bây giờ mặc dù không có khôi phục lại đỉnh phong, nhưng mà, ít nhất cũng khôi phục 6 - 7 thành, nếu như không phải là kinh mạch vấn đề, coi như không có kiếm ý, hắn cũng đồng dạng có thể trảm Bán Thánh!

Có thể

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nói như vậy, hiện tại hạn chế thực lực của hắn đấy, không phải là cảnh giới, cũng không phải kiếm ý, mà là kinh mạch này! Phải giải quyết kinh mạch, liền mở ra Hồng Mông Tháp, muốn mở ra Hồng Mông Tháp, liền chỉ có tăng lên cảnh giới!

Hắn hiện tại đã có hai vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch, muốn trùng kích Hoàng Giả Cảnh, hay vẫn là còn thiếu rất nhiều. Cho nên, hắn hiện tại việc cấp bách, là muốn làm cho thêm nữa siêu phẩm Năng Lượng Thạch...

Chậm rãi lợi nhuận, quá phiền toái, cho nên, hắn quyết định tiếp tục đoạt...

Hai cái thời thần trôi qua, Dương Diệp đã hấp thu đem gần một vạn viên siêu phẩm Năng Lượng Thạch, trải qua ít Năng Lượng Thạch này chuyển đổi lấy Tử Sắc Huyền Khí chữa trị, lúc trước hắn mạnh mẽ hành động dùng Kiếm Khí cùng huyền kỹ mà tạo thành thương thế cũng đã gần như hoàn toàn khôi phục.

“Ừ?”

Đột nhiên, Dương Diệp con mắt trợn lên, tiếp đó, hắn mặt tuôn ra vẻ mừng như điên, bởi vì hắn phát hiện trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền Qua chợt bắt đầu xoay tròn...

Tiểu Tuyền Qua vòng!

Dương Diệp kích động thiếu chút nữa nhảy dựng lên! Hắn cố gắng đè xuống kích động trong lòng cùng hưng phấn, tâm thần chìm vào thể nội. Lúc này Tiểu Tuyền Qua đang cùng lúc trước hắn vừa đạt được lúc giống nhau, chính đang từ từ chuyển, mà theo nó chuyển động, trong cơ thể hắn Huyền Khí đều bị nó hấp thu mà đi. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lại vội vàng lấy ra siêu phẩm Năng Lượng Thạch...

Nửa canh giờ trôi qua, trên thân hắn tồn một vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch đã tiêu hao sạch sẽ, mà Hồng Mông Tháp nhưng vẫn là hiện lên Tiểu Tuyền Qua trạng thái...

Dương Diệp sắc mặt trầm, trực giác nói cho hắn biết, đừng nói một vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, e là cho dù là mười vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch cũng không cách nào làm cho Tiểu Tuyền Qua này biến thành Hồng Mông Tháp trùng sinh đan đạo!

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, việc này không gấp được, mà lại tóm lại là chuyện tốt, bởi vì Hồng Mông Tháp đã có phản ứng, cái này để cho hắn thấy được hy vọng, hiện tại còn dư lại, chính là vấn đề thời gian!

“Dương Huynh, ta có thể vào không?”

Thanh âm của Lý Thanh Y đột nhiên ở ngoài cửa vang lên.

Dương Diệp mở cửa phòng ra, Lý Thanh Y xuất hiện tại trước mặt hắn, lúc này Lý Thanh Y như cũ là một bộ màu xanh váy dài, dung nhan tuyệt lệ, khí chất thanh nhã yên lặng.

“Không có quấy rầy ngươi à?” Lý Thanh Y nói.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó đi ra khỏi phòng, nói: “Tiểu Mộng cùng tỷ tỷ của nàng như thế nào?”

“Đã ngủ rồi, ngủ rất ngọt!” Lý Thanh Y nói.

Dương Diệp trầm mặc, hắn biết, trong khoảng thời gian này, này hai tỷ muội mỗi ngày đều là phập phòng lo sợ, đừng nói để đi ngủ, chính là chợp mắt cũng không dám! Hắn có nghĩ qua lại để cho hai tỷ muội ở lại Thiên Cương Thành này, nhưng cuối cùng vẫn bỏ qua, hiện tại người của Thanh Đạo Môn đã biết các nàng hai tỷ muội cùng hắn là chung nhau, hắn như đưa các nàng ở tại chỗ này, dùng thực lực của Thiên Cương Thành, căn bản không bảo vệ được các nàng, mà lại khả năng còn có thể vì Thiên Cương Thành mang đến tai họa!

Duy nhất có thể bảo hộ các nàng, cũng chỉ có Cổ Kiếm Trai, cho nên, hắn chỉ có thể dẫn các nàng đến Cổ Kiếm Trai!

“Ca của ta chuyện tình, đa tạ!” Lý Thanh Y nói: “Ngươi không chỉ có cứu hắn, cũng tương đương cứu được Lý gia ta!”

“Tiện tay mà thôi!”

Dương Diệp nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Ngươi tìm đến ta, sẽ không chính là vì cảm tạ chứ?”

“Không có chuyện thì không thể tìm ngươi sao?” Lý Thanh Y nói.

Dương Diệp nhìn xem Lý Thanh Y sau nửa ngày, sau đó nói: “Kỳ thật, lúc trước biết rõ ngươi vì cứu ngươi ca mà không tiếc đi trộm Hầu Nhi Tửu lúc, ta đối với ngươi, trong lòng vẫn còn có chút kính nể, đây cũng là lúc trước ta đối với ngươi thủ hạ lưu tình nguyên nhân thực sự.”

“Vì cái gì?” Lý Thanh Y hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta có một người muội muội, nếu như ta có nguy hiểm, nàng khẳng định cũng sẽ liều lĩnh tới cứu ta. Được rồi, không nói những thứ này, nói chính sự đi!”

Lý Thanh Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi có muốn hay không đổi đầu đường đi? Đừng từ Minh Vũ Thành trải qua?”

“Như thế nào?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Lý Thanh Y trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: " Chúng ta nhận được tin tức, lúc này Minh Vũ Thành, có người của Thanh Đạo Môn chờ ở nơi đó ngươi,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Khả năng còn không ngừng một người, mà lại đều là áo bào trắng, thực lực khả năng đều tại cái kia áo bào trắng nữ nhân phía trên. Mà bọn hắn mục đích thực sự, có thể có thể không là giết ngươi, mà là ngăn cản ngươi tiếp tục đi tới, sau đó cùng một người đến! "

“Ai?” Dương Diệp nói.

“Có ‘đồ tể’ danh xưng là man bá, ngươi nên nghe qua hắn chứ?” Lý Thanh Y nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chưa từng nghe qua!”

Lý Thanh Y: “...”

Sau nửa ngày, Lý Thanh Y liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn ở đây Thanh Châu rất nổi danh, lúc trước dùng Linh Giả Cảnh liền gia nhập Thanh Đạo Môn, mà còn trở thành người môn đệ tử, mà khi hắn đạt tới Tôn Giả Cảnh về sau, liền trực tiếp trở thành mà môn đệ tử, mà lại trực tiếp trở thành mà môn đệ nhất tây Tần sự thống trị. Người này không chỉ có thực lực cường hãn, tính tình cũng hết sức tàn bạo hung lệ, đã từng cùng một cái tên là la thiên thành hoàng kim giai thế lực đã xảy ra một điểm mâu thuẫn nhỏ, hắn trực tiếp tàn sát cái kia thành, trận chiến ấy, hắn đã giết khoảng chừng gần một triệu người!”

“Ồ!”

Dương Diệp đi về phía trước đi, Lý Thanh Y ngẩn người, sau đó vội vàng đi theo lên, sau đó nói: “Ngươi, ngươi liền không hỏi xem thực lực của hắn?”

“Hắn thực lực gì?” Dương Diệp hỏi.

Lý Thanh Y nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó cười khổ, nói: “Ngươi có biết hay không, loại người như ngươi coi thường người bộ dạng, nếu như bị cái kia man bá đã biết, hắn nhất định sẽ xé xác ngươi!”

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Nếu là hắn biết rõ ta đã từng là chiến tích, phỏng đoán hắn liền không dám tới!”

“Ta cũng không tin!” Lý Thanh Y nói: “Ta biết ngươi rất lợi hại, cũng chính mắt thấy, nhưng mà ngươi đang ở đây lợi hại, có thể có kiếm kia hoàng Lục Uyển Nhi lợi hại? Nàng rất lâu trước cũng đã Thiên giai kiếm ý, nói không chừng hiện tại đã kinh thiên giai hai nặng! Phải biết, đã từng Cổ Kiếm Trai có thể là có cường giả đã từng nói qua, nếu là Lục Uyển Nhi cùng này man bá cùng giai, Lục Uyển Nhi không nhất định có thể chiến thắng hắn đây!”

“Lục Uyển Nhi...”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, hắn không nghĩ tới, cái kia đã từng trong sân mỗi ngày tìm hắn lĩnh giáo kiếm kỹ Tiểu nha đầu, hôm nay tại đây Linh giới lẫn vào thế nhưng là phong sinh thủy khởi!

“Ngươi cười cái gì!” Lý Thanh Y nói.

“Ta đang nghĩ, Lục Uyển Nhi kia nếu nhìn thấy ta, không biết sẽ là biểu tình gì...” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi biết Lục Uyển Nhi?” Lý Thanh Y cả kinh nói.

Lúc này, Lý Huyền Cơ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Lý Huyền Cơ nhìn thoáng qua cháu gái của mình, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương tiểu ca, truyền tống trận đã sửa tốt, nhưng mà, chắc hẳn ngươi cũng biết lúc này Minh Vũ Thành... Không bằng các ngươi đi vòng?”

“Vô sự!”

Dương Diệp nhìn về phía Lý Thanh Y, nói: “Giúp đỡ ta là hạ Tiểu Mộng cùng Phạm Ly!”

Lý Thanh Y nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, gặp Dương Diệp trong mắt chân thật đáng tin, nàng thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay

người rời đi.

Chỉ chốc lát, Lý Thanh Y mang theo Phạm Mộng cùng Phạm Ly xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp lôi kéo tay của Phạm Mộng được Lý Huyền Cơ dẫn dắt đi về phía truyền tống trận đi, rất nhanh, mấy người đi tới một tòa truyền tống đài.

“Dương tiểu ca, cái kia man bá mặc dù chỉ là Tôn Giả Cảnh, nhưng thế nhưng là giết qua Bán Thánh!” Lý Huyền Cơ trầm giọng nói.

“Bán Thánh?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười nhạt, “đã từng, giết đến mềm tay!”

Vừa nói, Dương Diệp lôi kéo Phạm Mộng cùng Phạm Ly trực tiếp tiến vào truyền tống đài.

Một hồi quang mang chớp nhấp nháy, ba người biến mất ở truyền tống trên đài.

...

PS:

Tốt muốn xin nghỉ, thật là nhớ không viết chữ, tốt muốn đi giải sầu một chút, giả bộ ‘trang bức’...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 848: Một chiêu định sinh tử!! «Cầu Nguyệt Phiếu!»

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 848 chương: Một chiêu định sinh tử!! «Cầu Nguyệt Phiếu!»

Minh Vũ Thành.

Minh Vũ Thành mặc dù là một cái hoàng kim giai thế lực, nhưng là ở trong Thanh Châu này, nhưng là cũng không nổi danh, bởi vì hoàng kim giai thế lực tại Thanh Châu này cảnh nội nhiều như trâu ngựa!

Nhưng mà hôm nay, Minh Vũ Thành nhưng là trở thành Thanh Châu tiêu điểm.

Cổ Kiếm Trai đệ tử đá Thanh Đạo Môn Sinh Tử Quan, lại giết Thanh Đạo Môn hai tên môn đệ tử cùng một tên thiên môn đệ tử, có thể nói, lúc này đây Cổ Kiếm Trai là hung hãn đánh một lần Cổ Kiếm Trai mặt của.

Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa nhiều năm qua luôn luôn là bất thường, hai bên đệ tử gặp mặt cơ hồ đều muốn tranh đấu một phen, nhiều năm qua song phương cũng là có thua có thắng. Nhưng là lần này, đã không phải là đơn giản tranh đấu, cũng không phải là đơn giản thua cùng thắng.

Lúc này đây, là sống hay chết!

Đối với Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn loại thế lực này, chết hai người, cũng không coi vào đâu. Với bọn hắn mà nói, người có thể chết, nhưng mà mặt mũi không thể ném.

Còn lần này, Dương Diệp hung hãn đánh cho Thanh Đạo Môn mặt của, có thể nói, lúc này Thanh Đạo Môn mặt của đã bị Dương Diệp hung hăng giẫm ở dưới chân sủng quán lục cung: Thịnh thế hoàng triều đệ nhất sau. Nếu như Dương Diệp thật sự về tới Cổ Kiếm Trai, cái kia không hề nghi ngờ, Thanh Đạo Môn mặt của cũng không phải là đạp, mà là bị giẫm đạp, chân chính dầy xéo.

Mà lại từ nay về sau, Thanh Đạo Môn cũng sẽ vĩnh viễn thấp Cổ Kiếm Trai một đầu, không chỉ có thấp Cổ Kiếm Trai một đầu, tại những khác bạch kim giai thế lực trước mặt, bọn hắn cũng tương tự không ngẩng đầu được lên!

Cho nên, đối với Thanh Đạo Môn mà nói, Dương Diệp phải chết, hơn nữa vẫn không thể là giống vậy chết!

Lúc này, tại Minh Vũ Thành trong thành truyền tống đài chung quanh, đứng đầy đến từ các nơi Huyền giả. Bất quá rất gây cho người chú ý hay vẫn là truyền tống dưới đài bên trái cùng bên phải hai đám người.

Bên trái cái kia đám người có năm người, toàn bộ cả người áo bào trắng, không hề nghi ngờ, những thứ này đều là Thanh Đạo Môn thiên môn đệ tử; Ở bên phải, cũng có năm người, năm người toàn bộ

Thanh Y, thân đeo kiếm hộp, không cần phải nói, bọn họ đều là Cổ Kiếm Trai đệ tử.

“Chậc chậc, Cổ Kiếm Trai này không chỉ có đã đến Tôn Giả Cảnh trong Tam Kiếm Khách, liền cả kia ngu kiếm Ngô Nham Trung cũng tới, hắc hắc, xem ra lần này Cổ Kiếm Trai là quyết tâm muốn cùng Thanh Đạo Môn chết dập đầu!”

“Ngu kiếm Ngô Nham Trung? Chính là đã từng lấy một tay Cơ Bản Kiếm Thuật vượt cấp chém giết Bán Thánh Cường Giả Ngô Nham Trung?”

“Trừ hắn ra, còn có ai có thể được xưng là ngu kiếm? Lúc trước hắn vẫn Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm lúc, tựu lấy Cơ Bản Kiếm Pháp chém giết một tên Bán Thánh Cường Giả, từ đó về sau, hắn Nhất Chiến Thành Danh, hôm nay, mấy năm trôi qua, hắn cũng đã đạt tới Hoàng Giả Cảnh, thực lực của hắn bây giờ, chỉ sợ chỉ có thể sử dụng thâm bất khả trắc để hình dung!”

“Cổ Kiếm Trai phái hắn đến, xem ra là tưởng để cho hắn cho Dương Diệp kia trợ uy, không muốn để cho Dương Diệp kia bị cường giả của Thanh Đạo Môn uy hiếp hoặc là khi dễ... Chậc chậc, xem ra Cổ Kiếm Trai này cũng là quyết tâm muốn hộ Dương Diệp kia rồi!”

Ngay tại lúc này, truyền tống dưới đài bên trái năm Bạch bào nhân kia đột nhiên đứng lên, sau đó trong mắt của mọi người, năm người đối với một cái phương hướng cung kính khom người xuống.

Mọi người nhìn thấy, chỉ thấy một tên cầm trong tay màu đen lưỡi hái cô gái áo bào trắng chậm rãi đi tới, nữ tử cũng liền hai mươi mấy tuổi, dung nhan thanh tú, dáng người thon thả, cầm trong tay liêm đao chậm rãi đi đi, giống như đến từ Minh giới Tử thần, làm cho người ta nặng nề cảm giác áp bách.

“Tử thần Khổng Liễm...” Có người nghẹn ngào.

“Nghe đồn, người này vừa xuất hiện, tất gặp người chết, Thanh Đạo Môn vậy mà để cho nàng đã đến, Thanh Đạo Môn này muốn làm gì? Bọn hắn hiện tại liền muốn cùng Cổ Kiếm Trai giết?”

“Sự tình đại điều...”

Một bên, Cổ Kiếm Trai bọn người ở tại nhìn thấy tên nữ tử này lúc, sắc mặt cũng là ngưng trọng lên.

“Dương Diệp sinh, ngươi Cổ Kiếm Trai năm người, chết! Dương Diệp chết, ngươi Cổ Kiếm Trai năm người, cũng phải chết!”

Nữ tử vẫy tay

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trong màu đen liêm đao đi đến Cổ Kiếm Trai đám người trước mặt, nhìn xem cổ kiếm năm người, tựa như đang nhìn người chết, ngữ khí càng là chân thật đáng tin.

“Có bản lĩnh, cứ tới!”

Cổ Kiếm Trai cầm đầu nam tử nhìn xem Khổng Liễm, ngữ khí mây trôi nước chảy.

“Nghe nói ngươi ngu kiếm có Phản Phác Quy Chân dấu hiệu, ta rất sớm đã muốn kiến thức một phen!” Khổng Liễm nói: “Hy vọng không nên để cho ta thất vọng!”

“Tùy thời cũng có thể phụng bồi!” Ngô Nham Trung gật đầu nói.

Nhìn thấy một màn này, chung quanh hứa nhiều Huyền giả đã lặng lẽ hướng về sau lui ra, lại để cho trong tràng trống ra một mảng đất trống lớn đi ra, trên mảnh đất trống này, hiện tại chỉ có Cổ Kiếm Trai cùng người của Thanh Đạo Môn.

Ngay tại Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn song phương giương cung bạt kiếm lúc, truyền tống trên đài khe hở đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ánh mắt mọi người lập tức quăng đã đến truyền tống trên đài giá trên trời vợ trước: Bá đạo Tổng giám đốc sủng không ngớt. Rất nhanh, một người đàn ông cùng hai tên nữ tử xuất hiện ở truyền tống trên đài.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân nam tử kia.

TruyencuatuiNet “Dương Diệp, ta, ta, ta có chút sợ...”

Phạm Mộng chăm chú lôi kéo tay của Dương Diệp, thanh âm có chút run, trước khi nàng đến liền đã biết sẽ phát sinh cái gì.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng nói: “Tiểu Mộng, nhớ kỹ, với tư cách Kiếm Tu, nên không sợ đấy, không sợ thiên, không sợ thế gian thánh cùng tiên.”

“Nói rất hay!”

Ngô Nham Trung cùng Cổ Kiếm Trai đám người đi tới trước mặt

Dương Diệp, Ngô Nham Trung quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Buông tay đi làm, không ai có thể ở chỗ này lấy lớn hiếp nhỏ, ta phục vụ quên mình đến cam đoan!”

Dương Diệp nhìn xem đám người Ngô Nham Trung sau nửa ngày, sau đó nói: “Đa tạ!” Vừa nói, hắn đi tới Thanh Đạo Môn kia cùng trước mặt người, nói: “Thanh Đạo Môn muốn cùng Dương Diệp ta không chết không thôi, thật sao?”

“Ngươi cảm thấy ngươi có thể còn sống?” Khổng Liễm nói.

“Các ngươi, là cùng tiến lên, hay vẫn là một người một người lên?” Dương Diệp hỏi lại.

Xôn xao...

Trong tràng tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm, kể cả Cổ Kiếm Trai kia đám người...

Cùng tiến lên? Cùng tiến lên?

Rất nhiều người đều cho rằng mình nghe lầm, nói đùa gì vậy? Đây chính là Thanh Đạo Môn thiên môn đệ tử, cái kia nhưng đều là trong truyền thuyết siêu cấp yêu nghiệt a, có thể cũng là có thể vượt cấp chém giết siêu cấp cường giả yêu nghiệt a! Mà Dương Diệp này vậy mà để cho hắn đám cùng tiến lên, hơn nữa trong đó còn bao gồm đó đã là Hoàng Giả Cảnh Khổng Liễm...

Điên cuồng, vô cùng điên cuồng...

Đây là mọi người đối với Dương Diệp ấn tượng đầu tiên...

“Ngươi xác định ngươi không nói đùa?” Khổng Liễm gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong tay nàng liêm đao bắt đầu gia tăng tốc độ xoay tròn, theo lưỡi hái xoay tròn, không gian kia trực tiếp bị liêm đao cắt thành nguyên một đám màu đen vòng tròn...

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Biết không? Ta đã bị các ngươi làm phiền, tới hôm nay một người, ngày mai tới một người, tiếp tục như thế, các ngươi không phiền, ta đều phiền, nếu như như vậy, vì sao không một lần tới một người các ngươi cho rằng lợi hại? Nói thật, nhìn xem các ngươi lần lượt từng đến tiễn đưa tài cùng chịu chết, trong nội tâm của ta nhưng thật ra là rất cao hứng, bởi vì ta hiện tại xác thực rất nghèo, nhưng mà, ta thật sự là không nghĩ tại cùng các ngươi Thanh Đạo Môn lãng phí thời gian rồi, cho nên, cùng tiến lên?”

Hắn hiện tại đã khôi phục thất thất bát bát thực lực, hắn hiện tại rất chuyện muốn làm phải đi tìm được An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch còn có đinh cây thược dược đám người, ngoại trừ tìm đám người An Nam Tĩnh, hắn còn muốn đi màn lão gia tộc cùng cái kia Gia Cát gia, có thể nói, còn có rất nhiều sự tình chờ hắn đi làm, mà không phải ở chỗ này cùng Thanh Đạo Môn những người này lãng phí thời gian!

“Không có làm trò đùa, các ngươi, cùng tiến lên, đừng lãng phí mọi người thời gian!” Dương Diệp nói.

Khổng Liễm khóe miệng hiện

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nảy sinh một vẻ dữ tợn, chính phải ra tay, sau lưng nàng một tên thanh niên lại nói: “Khổng sư tỷ, để cho ta đến đây đi, ngươi giết hắn, Thanh Đạo Môn ta vẫn không có mặt mũi. Sở dĩ hắn dám nói như vậy, cũng chính bởi vì điểm ấy.”

Khổng Liễm hướng phía trước đi vài bước, cách Dương Diệp chỉ có không đến mấy 10 phân, khóe miệng nàng như trước lộ vẻ dữ tợn, “hôm nay ngươi nếu bất tử, ta tự nguyện thoát ly Thanh Đạo Môn, chân trời góc biển, ta tất sát ngươi nghịch thiên tiên đồ: Truy hồn Tiểu Manh tiên!”

“Biết không?” Dương Diệp nói: “Đã từng có rất nhiều người tưởng muốn giết ta, mà bây giờ, bọn họ phần mộ cây cỏ có lẽ đã so với ngươi người còn cao!”

“Thật sao?” Khổng Liễm bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, nói: “Hy vọng ngươi đừng chết rồi, bằng không thì, ta sẽ rất xoắn xuýt buồn bực, bởi vì ta chưa từng như này khẩn cấp muốn giết một người! Ngươi...”

“Ngươi nói nhảm xong chưa?”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của Khổng Liễm, nói: “Không động thủ, vậy cút sang một bên, đừng chậm trễ thời gian của chúng ta.”

Khổng Liễm nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Hy vọng đợi tí nữa ngươi còn có thể kiêu ngạo như vậy!” Nói xong, nàng quay người nhìn về phía sau lưng nàng tên nam tử kia, “lâm mở, du trứ điểm, đừng trực tiếp hại chết!”

“Sẽ cho sư tỷ lưu khẩu khí!” Tên là lâm mở đích nam tử đạm thanh

nói.

Khổng Liễm khẽ gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Lúc này, Ngô Nham Trung kia đột nhiên đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nói: “Người này chưởng kỹ rất mạnh, đã từng dựa vào tự thân chưởng kỹ cùng Bán Thánh giai yêu thú đối kháng qua, chớ khinh địch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, làm như nhớ ra cái gì đó, hỏi hắn: “Lục Uyển Nhi lúc này nhưng tại Cổ Kiếm Trai?”

Ngô Nham Trung hơi sững sờ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Lục sư tỷ đúng là, bất quá nàng đang bế quan trùng kích Bán Thánh, bất kỳ người nào không nên quấy nhiễu, ngươi cùng nàng quen biết?”

Nguyên lai là dạng này /thì ra là thế này... Dương Diệp có chút đã minh bạch. Hắn đi vào Thanh Châu này về sau, theo đạo lý mà nói, hắn lúc này đã có một ít thanh danh, Lục Uyển Nhi kia cùng đám người An Nam Tĩnh nên biết hắn đi tới nơi này Linh giới mới đúng, đặc biệt là Lục Uyển Nhi kia, hắn làm ra như vậy đại động tĩnh, Cổ Kiếm Trai cao tầng cũng đã chấn động, không có đạo lý Lục Uyển Nhi kia không biết.

Hiện tại, hắn rốt cuộc hiểu rõ, nguyên lai Lục Uyển Nhi kia là đang bế quan tu luyện... Chỉ là hắn vẫn là nghi ngờ, bởi vì An Nam Tĩnh kia, minh nữ, còn có đinh cây thược dược cùng đám người Hiểu Vũ Tịch cũng không khả năng đang bế quan chứ? Các nàng nếu là đã nghe được tin tức của hắn, nhất định sẽ tới tìm hắn, nhưng mà cho tới bây giờ, một cái cũng không...

“Chẳng lẽ các nàng không tại Thanh Châu này?”

Dương Diệp lông mày chăm chú nhíu lại.

“Ngươi trước động thủ đi!”

Ngay tại lúc này, được kêu là lâm mở đích nam tử đã cắt đứt suy nghĩ của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lâm mở, nói: “Ngươi dẫn theo bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng Thạch?”

“Có không sai biệt lắm hai vạn, hơn mấy năm tích góp. Ngươi có bản lĩnh cầm sao?” Lâm mở đường.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, cổ vỏ kiếm xuất hiện trên tay hắn, kiếm nhập cổ vỏ kiếm, nói: “Ta không thích lãng phí thời gian, cho nên, một chiêu định sinh tử!”

Nói xong, kiếm xuất vỏ...

Theo một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, Dương Diệp chuôi này Đạo giai huyền kiếm ầm ầm vỡ vụn...

PS: Vé tháng a vé tháng, ngươi lớn lên đẹp quá... Nhanh để cho ta đến sờ sờ chân...

Có người nói chim loan xanh trong lòng là bóng tối, ta nói thả ngươi chó má... Ta không phải là tiểu học sao qua bài tập, trung học trốn học qua, trường cấp 3 đánh qua một trận, đại học ngâm nước qua Little Girl à...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 849: Kiếm đến, kiếm đến, kiếm đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 849 chương: Kiếm đến, kiếm đến, kiếm đến!

Kiếm vỡ, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, tên kia gọi Lâm Khai nam tử thân thể bị chia làm hai nửa...

Ngũ Tạng Lục Phủ đi đôi với máu tươi vung vãi trên đất, máu tanh đến cực điểm.

Nháy mắt giết!

Một kiếm nháy mắt giết!

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh!

Tất cả mọi người thật không thể tin nhìn xem trong tràng, tựa như hóa đá.

Không có bất kỳ người nào nghĩ đến Lâm Khai này lại bị một kiếm nháy mắt giết, liền một điểm sức hoàn thủ đều không có... Kể cả Cổ Kiếm Trai kia đám người, còn có cái kia được xưng tử thần Khổng Liễm.

Lâm Khai này thế nhưng là Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm, hơn nữa đã từng cùng Bán Thánh Giai yêu thú. Đã giao thủ mà không bại siêu cấp yêu nghiệt a! Mà hắn lại đang Dương Diệp trong tay liền một kiếm đều không có sống quá!

Dương Diệp này là Cao Cấp Bán Thánh sao?

Dương Diệp vẫy tay, Lâm Khai kia trên ngón tay Nạp Giới bay đến trong tay hắn, kiểm tra một hồi, Dương Diệp khẽ gật đầu, Lâm Khai này không có nói sai, trong lúc này quả thật có hai vạn miếng siêu phẩm Năng Lượng Thạch!

Cất kỹ Nạp Giới, Dương Diệp nhìn về phía một bên Thanh Đạo Môn đám người, nói: “Với các ngươi chơi, tựa như cùng tiểu hài tử quá gia gia, một chút ý tứ cũng không có. Bất quá cũng tốt, các ngươi đều rất giàu có, mà ta, vừa mới thiếu siêu phẩm Năng Lượng Thạch. Hiện tại, tại hỏi một câu, các ngươi là cùng tiến lên, còn tiếp tục từng bước từng bước đến?”

Điên cuồng... Vô cùng điên cuồng...

Không thể không nói, lời của Dương Diệp là phi thường điên cuồng đấy, nhưng là bây giờ, tất cả mọi người cảm thấy hắn có tư cách này điên cuồng!

Trong mắt của người khác, Dương Diệp là ở điên cuồng, là đang cố ý đánh Thanh Đạo Môn mặt của, nhưng mà với Dương Diệp mà nói, hắn chỉ là nói một sự thật. Không phải nói Thanh Đạo Môn những thiên tài này yếu, mà là Thanh Đạo Môn đánh giá thấp thực lực của hắn, bởi vì cảnh giới của bản thân hắn là Hoàng Giả Cảnh Cửu Phẩm, hơn nữa bản thân chiến lực cũng đã không thua ban đầu Trung Cấp Bán Thánh, thậm chí Cao Cấp Bán Thánh cũng có thể chiến...

Mà Thanh Đạo Môn nhưng là phái này mấy người của Tôn Giả Cảnh tới giết hắn...

Loại tình huống này, Thanh Đạo Môn tự nhiên sẽ bị bẫy đến chết!

“Ta ngược lại thật ra mắt vụng về!” Khổng Liễm trầm giọng nói. Chỉ là một kiếm, nàng đã biết rõ, trước mắt thực lực của người này đã đạt đến các nàng loại cấp bậc này trình độ, thậm chí, so với nàng khả năng còn mạnh hơn. Bởi vì, cho dù là nàng, cũng không cách nào nhất kích miểu sát Lâm Khai bại hoại ca ca nhẹ một chút!

Dương Diệp nhìn lướt qua Thanh Đạo Môn đám người, sau đó nói: “Không người đến, ta đây có thể đã đi!”

Vừa nói, Dương Diệp nhìn về phía một bên Phạm Mộng cùng Phạm Ly, hai Tỷ Muội Hội ý, vội vàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp giữ chặt tay của Phạm Mộng, sau đó đi về phía trước đi.

Thanh Đạo Môn một tên áo bào trắng thanh niên muốn đi ra, nhưng lại bị Khổng Liễm ngăn cản, “ngươi không phải là đối thủ của hắn!”

“Liền để cho hắn đi như vậy, Thanh Đạo Môn ta tất làm trò cười cho người trong nghề!” Thanh niên trầm giọng nói.

“Lại để cho Thanh Đạo Môn ta làm trò cười cho người trong nghề? Hắn là thứ gì?”

Ngay tại lúc này, một đạo tựa như dã thú gầm thét tiếng rống giận dữ đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một đạo nhọn khí bạo âm thanh ở giữa sân đột nhiên vang lên, sau đó một đạo kim sắc đao khí từ phía chân trời chém ngang mà đến, mục tiêu, đúng là Dương Diệp!

Dương Diệp ánh sáng lạnh lẽo trong mắt chợt lóe lên, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối với đạo kia đao khí mãnh liệt oanh một cái.

Ầm!

Đao khí tiêu tán, một cỗ cường đại sóng khí đột nhiên khuếch tán ra, chung quanh mặt đất lập tức vỡ vụn. Mọi người thất kinh, vội vàng hướng về sau nhanh lùi lại.

Phạm Ly cũng vội vàng lôi kéo Phạm Mộng lui qua một bên, loại trường hợp này, các nàng tiếp tục đứng ở Dương Diệp bên người, chỉ sẽ liên lụy Dương Diệp!

Sóng khí tiêu tán, một người đàn ông xuất hiện tại trong ánh mắt của mọi người. Nam tử thân hình cao lớn, ít nhất so với người bình thường muốn lớn gấp ba, một tay của hắn cánh tay, liền đạt tới một người đàn ông thành niên eo thô, hai mắt càng là giống như nắm đấm, tại trên vai của hắn, chống đỡ một thanh cùng một dạng với người khác lớn cự đao.

Nam tử chỉnh thể cho người cảm giác liền không phải người, mà là một đầu đến từ sâu trong núi lớn dã thú cuồng bạo!

" Man Bá, hắn chính là Man Bá...

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

"

Có người hoảng hốt.

Tại Thanh Châu này cảnh nội, Man Bá có thể nói là rất nổi danh, cũng là để cho người kiêng kỵ nhất đấy. Hắn máu tanh, hắn tàn bạo, hắn điên cuồng... Hắn có lẽ không phải là Thanh Đạo Môn một đời tuổi trẻ người mạnh nhất, nhưng hắn tuyệt đối là Thanh Đạo Môn làm người kiêng kỵ nhất cùng sợ hãi người. Không khác, bởi vì hắn chính là một cái triệt đầu triệt đuôi tên điên!

Man Bá ánh mắt trên người Dương Diệp nhìn lướt qua, cuối cùng nhưng là nhìn về phía một bên Phạm Mộng cùng Phạm Ly, trong mắt có không che giấu chút nào dâm. Dâm loạn, "các ngươi chính là nữ nhân của Dương Diệp này? Ha ha... Dương Diệp diễm phúc cũng không phải thiển, một đường tới vẫn còn có hai vị nũng nịu Tiểu Mỹ Nhân làm bạn. Các ngươi yên tâm, đợi tí nữa chờ ta ảo đoạn đầu của Dương Diệp này về sau, ta sẽ thay hắn chiếu cố các ngươi, ta cam đoan, ta sẽ để cho các ngươi hàng đêm không xuống giường được, ha ha..."

Nói xong, trong tay hắn đại đao mãnh liệt liền đối với Dương Diệp chém, một đạo đao khí phá vỡ bầu trời, lập tức đến trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp mặt không đổi sắc, đấm ra một quyền, đạo kia đao khí trực tiếp ầm ầm nghiền nát.

Dương Diệp vẫy tay, một thanh kiếm từ Cổ Kiếm Trai một tên đệ tử cái hộp kiếm trong hóa thành một đạo kiếm quang bay đến trong tay hắn. Nắm kiếm, Dương Diệp hướng phía Man Bá đi đến, "xem ra, ngươi Thanh Đạo Môn không chỉ có không có tính toán buông tha ta, liền bằng hữu của ta cũng không còn định bỏ qua cho!"

Ầm!

Man Bá đem đại đao trong tay rơi trên mặt đất, mặt đất lập tức kịch liệt run lên, vô số đạo khe hở nhanh chóng tràn ngập ra. Khóe miệng của hắn mang theo vẻ điên cuồng cùng cười gằn nói: "Đương nhiên không có định bỏ qua cho, ngươi yên tâm, đợi tí nữa ta sẽ không giết ngươi, ta sẽ để cho ngươi quỳ gối Minh Vũ Thành này trước cửa, biết rõ để cho ngươi quỳ làm cái gì sao? Để cho ngươi quỳ nhìn ngươi hai nữ nhân tiếp khách!”

Nói đến đây, hắn cười ha ha một tiếng, chỉ vào một bên Phạm Mộng cùng Phạm Ly, nói: “Tất cả Minh Vũ Thành nam nhân nghe, đợi tí nữa ta sẽ đem hai nữ nhân này phế bỏ, sau đó để cho nàng đám nằm ở cửa Minh Vũ Thành, chỉ cần một mai Năng Lượng Thạch, Minh Vũ Thành tất cả mọi người có thể lên, nhớ kỹ, chỉ cần một mai Năng Lượng Thạch, ha ha...”

Phạm Ly hai tỷ muội sắc mặt trắng nhợt, Phạm Mộng gắt gao cầm lấy tay của Phạm Ly, thân thể có chút run, Phạm Ly tuy rằng tương đối trấn định, nhưng trong mắt nhưng cũng có được hoảng sợ độc thân Truy Tập Lệnh.

Thanh Đạo Môn này, với các nàng mà nói, đây chính là so với Diệp gia không muốn biết mạnh bao nhiêu lần tồn tại a! Phải nói, đó là đã từng các nàng cần ngưỡng vọng tồn tại... Mà hôm nay, cái này đã từng để cho nàng đám cần ngưỡng vọng thế lực muốn đối phó các nàng, các nàng có thể không úy kỵ sao?

Dương Diệp nở nụ cười, hắn cười nhìn xem Man Bá, nói: “Đi tới nơi này Linh giới, ta lần thứ nhất có đã diệt Thanh Đạo Môn ý niệm trong đầu!”

“Diệt Thanh Đạo Môn ta!”

Ngay tại lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười lạnh, “Dương Diệp, ngươi đúng là thiên túng kỳ tài, không có lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng là tuyệt không so với cái kia lĩnh ngộ Thiên giai kiếm ý Kiếm Tu mạnh mẽ. Nhưng mà, muốn tiêu diệt Thanh Đạo Môn ta? Ngươi là cái thá gì? Nếu không phải đây là các ngươi giữa tiểu bối tranh đấu, lão phu một chưởng liền có thể để cho ngươi Hồn Phi Phách Tán!”

“Chúng ta mỏi mắt mong chờ?” Dương Diệp nói.

“Vậy để cho ta mỏi mắt mong chờ!” Phía chân trời truyền tới tiếng âm, “ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi Dương Diệp có thể hay không diệt Thanh Đạo Môn ta, ta càng muốn nhìn, ngươi Dương Diệp có thể hay không sống quá hôm nay. Man Bá, như lời ngươi nói, đợi tí nữa cũng đừng giết người này, Thanh Đạo Môn ta muốn cho thế nhân nhìn xem, đối địch với Thanh Đạo Môn ta kết cục!”

“Trưởng lão yên tâm!” Man Bá cười nói: “Đợi tí nữa ta không giết chết hắn, ta sẽ để cho hắn trở thành phế nhân, trở thành thái giám, sau đó để cho hắn quỳ gối Minh Vũ Thành này cửa thành, mỗi ngày nhìn xem nữ nhân của hắn là như thế nào trở thành tại người khác dưới háng rên rỉ, ha ha...”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phạm Mộng hai tỷ muội, nói: “Các ngươi sợ sao?”

Phạm Mộng lúc này lắc cái đầu nhỏ, nói: “Có ngươi đang ở đây, ta cái gì cũng không sợ.”

" Đợi tí nữa các ngươi sẽ sợ! " Man Bá kia cười một tiếng dữ tợn, sau đó nhìn về phía một bên Khổng Liễm, nói: " Khổng sư tỷ, hôm nay chúng ta liền đem Kiếm Tông những đệ tử này toàn bộ ở tại chỗ này, như thế nào? Chúng ta cũng không lấy lớn hiếp nhỏ, Tôn Giả Cảnh đối với Tôn Giả Cảnh,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hoàng Giả Cảnh đối với Hoàng Giả Cảnh, chúng ta lại để cho thế nhân nhìn xem, rốt cuộc là Cổ Kiếm Trai mạnh, hay vẫn là Thanh Đạo Môn ta mạnh mẽ! "

“Hắn rất mạnh!” Khổng Liễm trầm giọng nói.

“Tại mạnh mẽ có thể có ta mạnh mẽ?”

Theo Man Bá thanh âm rơi xuống, Man Bá trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cỗ uy áp kinh khủng, uy áp xuất hiện, không gian như là bị nấu mở một dạng nổi lên một từng cơn sóng gợn...

Thiên giai nhất trọng sát ý!

Trong tràng tất cả mọi người quá sợ hãi...

“Ha ha...”

Man Bá giơ lên đại đao trong tay, trực chỉ Dương Diệp, nói: “Giết!”

Theo Man Bá thanh âm rơi xuống, một bên đám người Khổng Liễm lập tức động thủ, bất quá không phải là đối Dương Diệp, mà là đối với Cổ Kiếm Trai những đệ tử kia.

“Dương Diệp, ngươi an tâm chiến! Chỉ cần ngươi còn sống trở lại Cổ Kiếm Trai, chúng ta cho dù chết cũng đáng!”

Ngô Nham Trung nói xong, sau lưng của hắn cái hộp kiếm lập tức lao ra một đạo kiếm quang chém xuống Khổng Liễm kia, mà sau lưng hắn bốn Cổ Kiếm Trai đệ tử cũng lập tức thúc giục huyền kiếm, hướng phía Thanh Đạo Môn kia đám người đánh tới cấp cao nhất thịnh thế hôn sủng.

“Dương Diệp, mười chiêu giết ngươi!”

Man Bá gầm lên giận dữ, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, đại đao trong tay dùng khai thiên tích địa xu thế đối với Dương Diệp chém ngang mà xuống, cái kia đại trong đao lực lượng cường đại đem không gian kia trực tiếp đè ép một hồi vặn vẹo, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

“Hôm nay, ở đây tất cả thanh Đạo Môn Đệ Tử, đều chết!”

Dương Diệp tay phải lật lại, một thanh Đạo giai huyền kiếm xuất hiện trong tay hắn, trường kiếm mãnh liệt nhảy lên...

Keng!

Đao kiếm tương giao, cả hai lập tức kịch liệt run lên, không gian càng là trực tiếp vỡ vụn...

“Một kiếm phế ngươi!”

Dương Diệp cắm kiếm nhập cổ vỏ kiếm, sau đó mãnh liệt nhổ, tiếng kiếm reo phóng lên trời, kiếm vỡ, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, Man Bá kia sắc mặt đại biến, không dám khinh thường, hai tay nắm đại đao từ trên xuống dưới mãnh liệt vừa bổ: “Khai thiên tích địa!”

Theo Man Bá thanh âm rơi xuống, một đạo đao khí từ hắn đại đao đỉnh bắn ra, trong mắt của mọi người, đạo kia đao khí cùng Kiếm Khí hung hăng đụng vào nhau...

Nhưng mà, lại để cho mọi người kinh hãi là, Man Bá đạo kia đao khí vậy mà như là mỏng giống như giấy, bị đạo kiếm khí kia lập tức vỡ ra tới...

“Làm sao có thể!”

Man Bá hoảng hốt, định trốn tránh, nhưng đáng tiếc đã muộn, Dương Diệp đạo kiếm khí kia đã đánh vào trước ngực của hắn. Man Bá hoảng hốt, đại đao trong tay vượt qua đương ở trước ngực.

Ầm!

Đại đao kịch liệt run lên, nhưng là không vỡ, mà ở đại đao sau lưng Man Bá tức thì trực tiếp bay ra ngoài.

Man Bá tự nhiên còn chưa chết, nhưng mà một kiếm kia, nhưng là làm cho hắn trực tiếp trở thành một người toàn máu, mà trong mắt của hắn, như trước mang theo thật không thể tin chi sắc, hắn một kích kia, coi như là Bán Thánh cũng không khả năng như thế dễ dàng phá vỡ a!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp chân phải giẫm ở trên mặt của Man Bá, nhưng là không có nhìn hắn, mà là ngẩng đầu nhìn trời tế, nói: “Người của Thanh Đạo Môn, các ngươi nhìn xem, ta giết ngươi thanh Đạo Môn Đệ Tử giống như giết chó, tưởng giết thế nào liền giết thế nào! Không tin? Ta hiện tại lại làm mẫu cho các ngươi nhìn một chút!”

Nói xong, Dương Diệp vẫy tay, một thanh kiếm không biết từ chỗ nào bay tới rơi vào trong tay hắn, kiếm nhập cổ vỏ kiếm, Dương Diệp mãnh liệt nhổ...

Kiếm vỡ, kiếm quang hiện lên, xa xa một Thanh Đạo Môn áo bào trắng đệ tử lập tức bị chặn ngang chém thành hai khúc!

“Kiếm đến!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, lại là một thanh kiếm bay đến trong tay hắn.

“Sợ các ngươi không thấy rõ ràng, tại làm mẫu cho các ngươi nhìn một chút!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, kiếm vỡ, xa xa, một Thanh Đạo Môn áo bào trắng đệ tử trực tiếp toi mạng...

“Kiếm đến!”

Thanh âm của Dương Diệp lần nữa nhớ tới!

PS: Cầu đặt mua!!!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 850: Hung hãn chà đạp tôn nghiêm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 850 chương: Hung hãn chà đạp tôn nghiêm!

Kiếm nhập cổ vỏ kiếm, Dương Diệp lần nữa mãnh liệt rút kiếm!

Kiếm vỡ, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên...

Xùy~~...

Ngoại trừ cái kia Hoàng Giả Cảnh cường giả bên ngoài Khổng Liễm, bốn Thanh Đạo Môn áo bào trắng đệ tử toàn bộ bị một kiếm phân thây thành hai nửa.

Giờ khắc này, chúng đầu người trống rỗng, kể cả cái kia một bên Khổng Liễm, ở trong mắt nàng, viết đầy thật không thể tin cùng khó có thể tin!

Cổ Kiếm Trai đệ tử lúc này trong lòng cũng là rung động tột đỉnh, bọn hắn đồng dạng không nghĩ tới Dương Diệp thật không ngờ khủng bố, ông trời, cái kia nhưng đều là Thanh Đạo Môn áo bào trắng đệ tử a! Mà Dương Diệp nhưng là theo thái thịt giống nhau, một cắt một cái...

Mà chung quanh rất nhiều người đến lúc này đều còn chưa tin một màn trước mắt này thật sự...

Yên tĩnh, lặng yên như chết vậy!

“Ta thừa nhận, chúng ta đánh giá thấp ngươi rồi, nghiêm trọng đánh giá thấp ngươi rồi!”

Lúc này, một thanh âm trầm thấp từ phía chân trời ung dung truyền đến, trong thanh âm, mang theo một tia sát ý, nhưng càng nhiều hơn là khiếp sợ.

Dương Diệp bật cười một tiếng, sau đó cúi đầu nhìn về phía Man Bá kia, lúc này Man Bá chính gắt gao nhìn xem hắn, trong mắt lộ vẻ hung quang cùng dữ tợn. Hắn không phải là không muốn di chuyển, mà là căn bản không nhúc nhích được, chân đạp của Dương Diệp tại bụng của hắn, liền giống như một tòa như núi lớn, làm cho hắn nhanh nghẹt thở!

“Ta là một người hẹp hòi, càng là một trong mắt bóp không được cát người.” Dương Diệp mắt nhìn xuống Man Bá, “ngươi lời khi trước, để cho ta cảm thấy rất khó chịu, cho nên, ta quyết định, để cho ngươi cảm thấy chết đều là một loại tham vọng quá đáng!”

Nói xong, Dương Diệp trường kiếm nhảy lên, cắm vào Man Bá trong miệng, nhẹ nhàng chấn động, Man Bá đầu lưỡi lập tức hóa thành thịt băm, cùng lúc đó, hắn chân phải mãnh liệt mà dùng lực, Man Bá phần bụng lập tức truyền đến một tiếng rên...

Đoạn lưỡi, phá đan điền, tự nhiên là vì phòng ngừa Man Bá tự sát...

“Ngươi lớn mật!”

Phía chân trời truyền đến gầm lên giận dữ, tiếp đó, một cái tay khổng lồ xé xé trời lúc giữa, trực tiếp xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp, liền muốn đem Dương Diệp trảo nát bấy.

Mà lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên từ phía chân trời kích xạ mà đến, tốc độ kiếm khí cực nhanh, lập tức chém vào cái tay to kia phía trên, tay khổng lồ kịch liệt run lên, lại vội vàng rụt trở về!

“Nam Cung Thiên!”

Một đạo ẩn chứa cuồng bạo sát ý thấp trầm giọng ở phía chân trời vang lên.

“Khánh vô cực, chuyện giữa tiểu bối tình, ngươi với tư cách tiền bối nhưng là muốn nhúng tay, không khỏi quá mất mặt rồi!”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một tên mặc xanh trắng tương giao trường bào lão giả xuất hiện ở mọi người trên không, cùng lúc đó, ở đối diện hắn cũng xuất hiện một lão già, lão giả mặc Hôi Sắc Trường Bào, toàn thân bị cái lồng gắn vào áo bào xám ở trong, thấy không rõ diện mạo độc bộ thiên hạ.

“Nam Cung Thiên, xem ra ngươi Cổ Kiếm Trai là sẽ đối Thanh Đạo Môn ta xuất thủ?” Hôi bào nhân trầm giọng nói.

“Nghiêm trọng!”

Nam Cung Thiên đạm thanh nói: “Tiểu bối ở giữa trao đổi lẫn nhau, đây không phải chuyện rất bình thường sao? Trước kia ngươi Man Bá này của Thanh Đạo Môn cũng không ít giết qua Cổ Kiếm Trai đệ tử ta, có thể Cổ Kiếm Trai ta cũng không nói gì thêm chứ? Cùng giai bên trong bị giết, đó là tài nghệ không bằng người, Cổ Kiếm Trai đệ tử ta chết trên tay hắn, đó là Học Nghệ không tinh., thật sự rất mất mặt!”

Nói đến đây, Nam Cung Thiên chỉ vào phía dưới Dương Diệp, nói: “Hôm nay ta lời nói đặt xuống ở chỗ này, chỉ cần ngươi Thanh Đạo Môn có cùng giai đệ tử có thể giết hắn, tưởng giết thế nào liền giết thế nào, Cổ Kiếm Trai ta không nói một câu nói nhảm! Nhưng mà, ngươi Thanh Đạo Môn nếu không biết xấu hổ, muốn lấy lớn hiếp nhỏ, đương nhiên, Cổ Kiếm Trai ta khả năng không bảo vệ được hắn, nhưng mà Cổ Kiếm Trai ta cam đoan, sau này ngươi Thanh Đạo Môn xuất hiện một thiên tài Cổ Kiếm Trai ta giết một người, ra hai cái, Cổ Kiếm Trai ta giết một đôi!”

Cổ Kiếm Trai không thể nói đúng Dương Diệp có cảm tình bao sâu, nhưng mà, Dương Diệp lúc này lại không có khả năng chết ở Thanh Đạo Môn lấy lớn hiếp nhỏ bên trên, bằng không thì, không chỉ có rét lạnh Cổ Kiếm Trai vô số đệ tử tâm, cũng tương đương lại để cho Cổ Kiếm Trai tổn thất một cái siêu cấp Kiếm Đạo Thiên Tài, đều lại để cho Cổ Kiếm Trai trở thành Thanh Châu trò cười!

Có thể nói, Dương Diệp sống hay chết không chỉ có quan

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hệ đến Thanh Đạo Môn mặt mũi của, cũng quan hệ đến Cổ Kiếm Trai mặt mũi của!

Hôi bào nam tử trầm mặc, mà lúc này, phía dưới Dương Diệp nhưng là di chuyển, chỉ thấy hắn kéo cái kia nửa chết nửa sống Man Bá hướng phía phía trước từng bước một đi đến...

Đột nhiên, hắn ngừng lại, sau đó nhìn về phía một bên Ngô Nham Trung, nói: “Kính xin sư huynh giúp ta mang theo cái kia bốn cái thanh Đạo Môn Đệ Tử thi thể!”

Ngô Nham Trung nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, đám người Ngô Nham Trung một người kéo một cỗ thi thể đi theo Dương Diệp lấy.

“Láo xược!”

Nhìn thấy một màn này, phía chân trời Hôi bào nhân giận dữ, mà lúc này, một đạo kiếm khí hoa hôm khác tế, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Khánh huynh, rất lâu không luận bàn, hôm nay khó gặp, dứt khoát chúng ta liền luận bàn một chút!”

Theo Nam Cung Thiên thanh âm rơi xuống, không trung xuất hiện kiếm khí đầy trời...

Phía chân trời, hai vị siêu cấp cường giả đại chiến, mà Dương Diệp nhưng là cũng không có dừng bước lại, mà là kéo Man Bá từng bước một đi về phía trước lấy. Man Bá oán độc nhìn xem Dương Diệp, muốn động, nhưng mà cũng đã không động được, bởi vì hắn tứ chi kinh mạch đã bị Dương Diệp phế bỏ, muốn tự sát, nhưng lại liền tự sát cũng không được...

Một đường, vô số người đi theo đi theo, tất cả mọi người hiếu kỳ, hiếu kỳ Dương Diệp rốt cuộc muốn làm gì.

Thời gian dần trôi qua, mọi người phát hiện Dương Diệp đi nơi nào, bởi vì cái hướng kia, là Minh Vũ Thành cửa thành!

Ngay tại lúc này, cái kia được xưng tử thần Khổng Liễm đứng ở trước mặt của đám người Dương Diệp.

Khổng Liễm không nói gì, trong tay nàng màu đen liêm đao điên cuồng xoay tròn, từng cỗ một khí thế kinh khủng từ trong cơ thể nàng tuôn ra, khí thế những nơi đi qua, không gian bị kích động nổi lên một từng cơn sóng gợn.

Khổng Liễm liêm đao chậm rãi nâng lên, trực chỉ Dương Diệp, “ngươi rất mạnh, nhìn ra được, ngươi lúc trước cũng không có ra thực lực chân chính, ta rất muốn biết, ngươi một cái Tôn Giả Cảnh, cuối cùng sẽ mạnh đến mức nào!”

Lúc này, Ngô Nham Trung đi tới trước mặt của Dương Diệp, một thanh thiết kiếm xuất hiện trên tay hắn, “Khổng Liễm, lấy lớn hiếp nhỏ cũng không có gì tài ba huyết chi sát Thần. Ngươi không phải là phải xem thử xem của ta ngu kiếm sao? Hiện tại liền tới thử xem!”

Nói xong, Ngô Nham Trung cũng không đợi Khổng Liễm cự tuyệt, trong tay thiết kiếm thường thường đâm tới...

Một kiếm này rất bình thường, vô cùng bình thường, giống như ăn cơm đi đường một dạng không có một điểm khác thường địa phương. Nhưng chính là một kiếm này, nhưng là làm cho Khổng Liễm kia biến sắc!

“Thật tốt kiếm pháp!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó kéo Man Bá kia tiếp tục đi lên phía trước, đi vài bước, đột nhiên hắn dừng lại, nhìn về phía một ít bên cạnh đã cùng Ngô Nham Trung kích đánh nhau Khổng Liễm, nói: “Ngươi nếu bất tử, ta có thể để cho ngươi nhìn xem!”

Vừa nói, Dương Diệp quay người tiếp tục hướng phía cửa thành đi đến.

Sau lưng hắn, Cổ Kiếm Trai đệ tử vội vàng nâng lên cái kia bị Ngô Nham Trung để ở dưới đất Bạch bào nhân thi thể theo sau.

“Láo xược! Dám nhục Thanh Đạo Môn ta!”

Ngay tại lúc này, một Bạch bào nam tử từ xa xa thiểm lược mà đến, nhưng mà hắn còn tương lai đến trước mặt của Dương Diệp, đã bị một đạo kiếm quang trực tiếp phân thây thành hai nửa!

“Dương Diệp!”

Một bên, Phạm Mộng bỗng nhiên kinh hãi, vội vàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, bởi vì lúc này khóe miệng của Dương Diệp vậy mà tràn ra máu tươi!

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không cần phải lo lắng, một chút chuyện nhỏ. Đúng rồi, nhớ rõ đem những cái kia người bị chết Nạp Giới đều thu lại, vậy cũng đều là bảo bối!”

“Ngươi, ngươi thật sự không có việc gì?” Phạm Mộng cũng sắp khóc, bởi vì Dương Diệp thấy thế nào cũng không giống là không có việc gì.

“Yên tâm, ta tự có chừng mực!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía sau lưng một Cổ Kiếm Trai đệ tử, nói: “Vị bằng hữu kia, như vậy kéo không khỏi quá phiền toái chút, tìm sợi dây đến đem bọn họ thi thể nối liền nhau, chẳng phải là bớt việc?”

“Ta là Lâm Tiêu!” Tên nam tử kia nói: “Ngươi xác định ngươi phải làm như vậy?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên!”

Lâm Tiêu nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó gật

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đầu.,

Chỉ chốc lát, ngoại trừ bên ngoài Man Bá, chết đi kia năm Thanh Đạo Môn Bạch bào nhân toàn bộ bị một sợi dây thừng xỏ, giống như là chuỗi thịt xiên giống nhau...

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người hoảng hốt... Đây là muốn hung hăng nhục nhã Thanh Đạo Môn a!

Không cần phải nói, Thanh Đạo Môn này cùng Dương Diệp này ở giữa, nhất định là không cách nào lành rồi.

Cứ như vậy, Dương Diệp kéo Man Bá kia đi tới thành môn đi, mà sau lưng hắn, là Lâm Tiêu kia nắm một sợi dây thừng, mà trên sợi dây, là năm Thanh Đạo Môn áo bào trắng đệ tử thi thể...

Dương Diệp ngược lại còn tốt, hay vẫn là trấn định như vậy, mà Lâm Tiêu kia bốn trong lòng người tức thì lăn lộn rồi.

Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa tranh đấu vô số, song phương cũng từng giết song phương đệ tử, cũng nhục nhã qua đối phương, nhưng mà giống như lần này làm nhục như vậy đấy, đây là lần đầu...

Đám người Lâm Tiêu lúc này lo âu trong lòng là vượt qua kích động cùng hưng phấn, bởi vì này làm không tốt, sẽ làm cho Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn liều giết hoàng hậu rất đáng yêu rất khuynh thành!

Hai cái bạch kim giai thế lực nếu là giết, đây chính là sẽ ảnh hưởng đến cả Thanh Châu đấy!

“Cổ Kiếm Trai, bọn ngươi tự tìm cái chết!”

Ngay tại lúc này, lại là một giọng nói ở phía xa trong đám người vang lên, tiếp đó, một người hướng phía đám người Dương Diệp kích bắn đi.

“Kiếm đến!”

Dương Diệp vẫy tay, trong đám người đột nhiên bay ra một thanh kiếm, thanh kiếm kia hóa thành một đạo kiếm quang đi tới trong tay của Dương Diệp. Kiếm vào vỏ, sau đó mãnh liệt nhổ...

Kiếm vỡ, kiếm quang xẹt qua, Người chết...

Cứ như vậy, trên sợi dây lại thêm một cỗ thi thể!

Trong đám người, lần lượt từng thanh Đạo Môn Đệ Tử không ngừng bay ra, trong đó, có áo bào trắng, có áo đen, cũng có áo bào hồng, nhưng mà, đều không ngoại lệ, những người này toàn bộ bị chuỗi tại trên sợi dây.

Hiện tại, trên sợi dây có ít nhất hơn bốn mươi cỗ thi thể!

Toàn bộ là thanh Đạo Môn Đệ Tử đấy!

Rất nhanh, đám người Dương Diệp đến đến cửa thành!

Dương Diệp đem Man Bá để dưới đất, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Lâm Tiêu, nói: “Lâm huynh, làm phiền giúp ta làm cho mười mấy con xích. Dâm. Thú đến!”

Lâm Tiêu sắc mặt biến hóa, hắn nhìn thoáng qua một bên Man Bá, trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Một kiếm giết tới là được, thật sự không cần như thế!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Như vậy, lợi cho hắn quá rồi. Nhục ta có thể, ta nhiều lắm là sẽ một kiếm giết chết, nhưng nhục bằng hữu của ta, ta sẽ để cho hắn muốn chết cũng khó khăn. Hắn lúc trước không phải nói muốn vũ nhục bằng hữu của ta sao? Hiện tại, ta muốn hắn tự mình nếm thử loại cảm thụ đó!”

Nghe vậy, cái kia đã hấp hối Man Bá trong mắt rốt cuộc lộ ra vẻ hoảng sợ...

Lâm Tiêu nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu quay người rời đi.

Dương Diệp đi đến cái kia dây thừng đỉnh bên cạnh, thò tay kéo dây thừng, sau đó tung người nhảy vọt đi vào tường thành, đem đỉnh hệ ở trên tường thành, cứ như vậy, một chuỗi thi thể bị treo ở Minh Vũ Thành trên tường thành.

Lúc này, Lâm Tiêu đã đến, nhưng lại mang theo hơn mười đầu xích. Dâm. Thú...

Dương Diệp chỉ chỉ Man Bá kia, ít Xích Dâm kia. Thú lập tức gào một tiếng, sau đó hướng phía Man Bá vọt tới...

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nói: “Ngươi Thanh Đạo Môn không phải là muốn chơi sao? Chúng ta đây liền cứ việc chơi chơi!”

“Được, chơi với ngươi!”

Một giọng nói từ phía chân trời truyền đến...

Thánh Giả Cảnh cường giả!

...

PS: cảm tạ: tái diễn 45 thư hữu cứng nhắc Sách Điện Tử 0 ta là khang soái, long chiến man hoang uy thiếu 799 thư hữu 24642377 ta yêu hoa hồng Lâm Lâm mực cũng tà còn có Hổ ca đám người khen thưởng, cám ơn ủng hộ của mọi người, lại để cho chim loan xanh lại một lần nữa giết tới Nguyệt Phiếu Bảng!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

Bái tạ ủng hộ của chư vị!!!!!! Gần nhất đang cố gắng tồn cảo (giữ lại bản thảo)!!!!! Tranh thủ sớm chút bộc phát!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 851: Thanh Đạo Môn, chỉ thường thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 851 chương: Thanh Đạo Môn, chỉ thường thôi!

Thanh âm rơi xuống, chỗ xa kia Man Bá cùng mười mấy đầu Xích Dâm. Thú vô thanh vô tức bên trong biến mất không thấy gì nữa...

Đã chết!

Bị một sức mạnh kỳ dị gạt bỏ, không chỉ có chết, còn Thần Hồn Câu Diệt!

“Cổ Kiếm Trai ra một cái Hảo Đệ Tử, bất quá, trò chơi chính thức bắt đầu!”

Phía chân trời, thanh âm chậm rãi truyền đến.

“Ta chờ các ngươi!”

Dương Diệp nhìn phía chân trời liếc mắt, nhưng sau đó xoay người đi tới cái kia liên tiếp dưới thi thể mặt, trường kiếm trong tay một hồi vung nhanh, rất nhanh, ở đằng kia liên tiếp dưới thi thể trước mặt trên tường thành xuất hiện một hàng chữ: Thanh Đạo Môn, chỉ thường thôi.

Thu kiếm, Dương Diệp đi tới trước mặt của Phạm Mộng kia, lôi kéo tay của Phạm Mộng quay người đi vào thành đi.

“Thu bao nhiêu mai Nạp Giới?” Dương Diệp hỏi.

“Hơn ba mươi miếng!” Phạm Mộng trả lời.

“Có bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng Thạch?” Dương Diệp hỏi lại.

“Không sai biệt lắm có hơn 20 vạn!”

“Ngươi có hay không tư tàng?”

“Làm sao có thể, ta, ta làm sao có thể làm sự tình như này, ta, ta...”

Mọi người: “...”

Làm đám người Dương Diệp trở lại cái kia đường đi lúc, Khổng Liễm kia đã không ở, chỉ có Ngô Nham Trung một người, lúc này Ngô Nham Trung quỳ một chân trên đất, trên người hắn, mấy đạo sâu đến thấy xương vết thương bạo lực sân trường.

“Ngô sư huynh!” Đám người Lâm Tiêu kinh hãi, vội vàng đi tới trước mặt Ngô Nham Trung kia, bắt lấy đỡ lên.

“Tốt một Khổng Liễm!”

Ngô Nham Trung hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta biết thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng ngày sau nếu gặp phải nàng, nhớ lấy không thể chủ quan khinh địch!”

“Tự nhiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước hắn không đúng Khổng Liễm kia thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cũng là bởi vì hắn không nắm chắc đánh chết đối phương. Thực lực của đối phương rất mạnh, hơn nữa cũng rất thần bí. Đương nhiên, hắn mặc dù không có nắm chắc đánh chết đối phương, nhưng hắn vẫn không sợ đối phương, cho dù là hắn bây giờ còn là bị thương trạng thái!

Gặp Dương Diệp không có kiêu ngạo khí diễm, Ngô Nham Trung khẽ gật đầu, trong lòng không khỏi đối với Dương Diệp xem trọng rất nhiều. Phải biết, thiên tài bình thường đều là cực kỳ cao ngạo, cũng là cực kỳ tự phụ. Thiên phú của Dương Diệp cùng thực lực, đã có thể dùng khủng bố để hình dung, mà trên thân Dương Diệp nhưng là không có chút nào kiêu ngạo cùng tự phụ khí tức!

“Sư bá thu một cái Hảo Đệ Tử!”

Ngô Nham Trung nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Phải về Cổ Kiếm Trai, ngươi nhất định phải đi Vô Song Thành kia, Vô Song Thành kia có một tòa khổng lồ truyền tống trận, chỉ có tòa thành kia truyền tống trận mới có thể để cho các ngươi trực tiếp truyền tống đến Cổ Kiếm Trai! Mà các ngươi muốn đi Vô Song Thành kia, liền phải trải qua cái kia lôi phượng sơn mạch, còn có Cuồng Sư Bình Nguyên...”

“Minh Vũ Thành này không thể trực tiếp truyền tống đến Vô Song Thành kia?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Ngô Nham Trung lắc đầu, nói: “Minh Vũ Thành cùng Vô Song Thành kia căn bản không phải minh hữu quan hệ, bởi vậy, giữa hai thành cũng không có thành lập truyền tống trận. Cho nên, ngươi chỉ có thể đi này lôi phượng sơn mạch cùng Cuồng Sư Bình Nguyên!”

“Có thể bay sao?” Dương Diệp hỏi.

“Không thể!” Ngô Nham Trung rất nghiêm túc nhìn xem Dương Diệp, nói: “Bởi vì này lôi phượng sơn mạch cùng Cuồng Sư Bình Nguyên có Yêu Vương, nếu như ngươi cùng bọn họ sơn mạch cùng bên trên bình nguyên bay qua, đây là đối với bọn hắn không tôn kính. Cho nên, ngươi chỉ có thể đi.”

“Yêu Vương!”

Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, Yêu Vương, cũng chính là Thánh Giả Cảnh cường giả! Dùng thực lực của hắn bây giờ, tự nhiên là không cách nào đối kháng Thánh Giả Cảnh đấy, cho dù là Điên Phong Kỳ thực lực, cũng không cách nào đối kháng. Trừ phi là khôi phục kiếm ý, sau đó Kiếm Linh khôi phục, để cho hắn đốt ý, đang thi triển chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật...

Ngô Nham Trung trầm giọng nói: " Ngươi yên tâm, cái kia lôi phượng sơn mạch Yêu Vương cùng Cổ Kiếm Trai ta một vị Thái Thượng trưởng lão tình bạn cố tri, hắn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hẳn sẽ không làm khó dễ ngươi, sợ đúng là Cuồng Sư Bình Nguyên kia, Cuồng Sư Bình Nguyên kia Yêu Vương cùng Thanh Đạo Môn kia thượng nhất nhậm môn chủ chính là quen biết cũ... Đương nhiên, hắn đương nhiên sẽ không lấy lớn hiếp nhỏ đối phó ngươi, coi như là hắn lấy lớn hiếp nhỏ, Cổ Kiếm Trai ta tự nhiên cũng sẽ có người ra tay, nhưng sợ chính là hắn sau lưng mấy chuyện xấu! "

“Binh đến Tướng chắn, Nước đến Đất chặn!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Ngô Nham Trung nhẹ gật đầu, nói: “Hôm nay cũng chỉ có thể như vậy, đúng rồi, ngươi đã đến Vô Song Thành kia về sau, tốt nhất đi bái phỏng thoáng một phát Vô Song Thành kia Lão Thành Chủ. Hắn là thầy ngươi hảo hữu chí giao, mà lại là một gã Chú Kiếm Sư, nói không chừng, hắn sẽ đưa tặng ngươi một thanh Tiên giai huyền kiếm!”

“Sư phụ hảo hữu chí giao...”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên vẻ khổ sở, không thể không nói, chuyện này thì càng ngày càng phiền toái, bởi vì một khi cái kia Cổ chân nhân xuất quan, vậy hắn muốn lộ ra nguyên hình, khi đó, sự tình liền thú vị. Bất quá lúc này hắn cũng không có cách nào hắn cũng chỉ có thể tiếp tục kiên trì giả bộ...

Cổ Kiếm Trai này tấm da hổ, không thể không kéo a giải trí chi Đạo Môn tiểu tướng!

“Ngươi không theo ta đi?” Dương Diệp bỗng nhiên lại hỏi.

Ngô Nham Trung lắc đầu, nói: “Chúng ta cùng ngươi cùng đi, sẽ chỉ làm sự tình biến thành càng ngày càng phức tạp, bởi vì, một khi chúng ta cùng ngươi một nổi lên, vậy chuyện này, tiếp theo diễn biến thành Cổ Kiếm Trai ta một đời tuổi trẻ tập thể cùng Thanh Đạo Môn một đời tuổi trẻ chém giết! Mà chỉ có ngươi một người đi, Thanh Đạo Môn kia muốn báo thù, cũng chỉ biết từng cái từng cái đi tìm ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem Phạm Mộng kéo đến trước mặt, nói: “Ngô huynh, việc này ta không yên lòng nhất chính là các nàng hai tỷ muội, có thể hay không để cho nàng đám đi theo các ngươi? Ta hy vọng Ngô huynh có thể dẫn các nàng đến Cổ Kiếm Trai, bởi vì chỉ có Cổ Kiếm Trai mới có thể cam đoan an toàn của tỷ muội các nàng!”

“Ta muốn đi theo ngươi!” Phạm Mộng lập tức không muốn, vội vàng ôm lấy cánh tay của Dương Diệp.

Phạm Ly bờ môi giật giật, nhưng lại không nói gì thêm.

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Phạm Mộng, nói: “Ngươi đi theo ta, chỉ làm liên lụy ta, hiểu chưa?”

“Ta...” Phạm Mộng ủy khuất nước mắt ở trong mắt đảo quanh.

Dương Diệp nói: “Một đường tới, ngươi cũng thấy đấy, địch nhân của ta rất cường đại, ta không biết bọn hắn tiếp đó sẽ lại để cho người nào tới, nhưng không hề nghi ngờ, chắc chắn sẽ không tại phái kẻ yếu đã đến. Mang theo ngươi, ta mặc dù có tin tưởng, nhưng ta cuối cùng chẳng qua là một người, vạn nhất ngươi rơi vào bọn hắn tay, ngươi khi đó muốn ta như thế nào tự xử?”

Phạm Mộng cúi xuống cái đầu nhỏ.

Dương Diệp lại nói: “Trong khoảng thời gian này đến, đã trải qua nhiều chuyện như vậy, ngươi cũng có thể minh bạch một ít chuyện. Ở cái thế giới này, muốn sống, sống thật khỏe, chúng ta chỉ có dựa vào thực lực của chính mình. Ngươi bây giờ rất yếu, vô cùng yếu, yếu đến cần tỷ tỷ ngươi cùng ta tới bảo vệ ngươi, ngươi chẳng lẽ tưởng cả đời đều như vậy sao?”

Sau nửa ngày, Phạm Mộng ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, chẳng qua là trên gương mặt hơn nhiều hai dòng nước mắt, “ngươi, ngươi đáp ứng ta, nhất định phải tới Cổ Kiếm Trai, một, nhất định phải!”

“Nhất định!” Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Phạm Ly, nói: “Đi Cổ Kiếm Trai về sau, đừng tại cưng chiều nàng, để cho nàng chịu khổ một chút. Đúng rồi, nếu như Lục Uyển Nhi kia xuất quan mà nói, mang theo Tiểu Mộng đi tìm nàng, đã nói là ta để cho các ngươi đi, nàng sẽ chiếu cố các ngươi!”

Phạm Ly nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Sống, còn sống!”

“Dương Huynh nhận thức Lục sư tỷ?” Lúc này, Ngô Nham Trung kia đột nhiên hỏi.

“Tính nhận thức!” Dương Diệp nói.

Ngô Nham Trung nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Này Lục sư tỷ lai lịch hơi có chút thần bí, không ai biết nàng từ đâu tới đây, cũng chưa nghe nói qua nàng có bạn bè gì, không nghĩ tới Dương Huynh rõ ràng cùng nàng nhìn nhau!”

Dương Diệp cười cười, không tiếp tục đề tài này, nói: “Các nàng liền làm phiền Ngô huynh rồi!”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Không có vấn đề!”

Ngô Nham Trung do dự một chút, sau đó lại nói: “Dương Huynh có hay không tạm thời không có có thích hợp bội kiếm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói thực ra, cho tới bây giờ, hắn còn thật không có thích hợp kiếm, kiếm tổ ngược lại là lợi hại, nhưng vấn đề là kiếm này hắn tạm thời căn bản là không có cách dùng!

Gặp Dương Diệp gật đầu, Ngô Nham Trung tay phải vung lên, một cái màu đen cái hộp kiếm xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp, nói: “Dương Huynh, cái hộp kiếm trong chính là ta mấy năm nay cất chứa, có trăm chuôi Đạo giai huyền kiếm, hi nhìn nhau ngươi có trợ giúp Võng Du chi vũ khí tông sư!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ngô Nham Trung, sau đó nhận lấy cái hộp kiếm, nói: “Đa tạ, tình này ta nhớ kỹ!”

Ngô Nham Trung cười ha ha một tiếng, nói: “Đây cũng không phải là tặng không ngươi, nhớ kỹ, phải trả, ta chờ ngươi tới trả!”

“Nhất định!”

Nói xong, Dương Diệp nhìn thoáng qua Phạm Mộng, nhưng sau đó xoay người hướng thành ngoài cửa đi ra. Phạm Mộng muốn nói cái gì, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp người đã biến mất ở trong tầm mắt của nàng...

Phạm Mộng ngẩn ngơ, sau đó nói: “Chị, hắn nhất định có thể sống đấy, đúng không?”

Phạm Ly nhẹ gật đầu, nói: “Nhất định!”

“Sư huynh, ngươi cảm thấy hắn cùng với Lục sư tỷ ai mạnh?” Lâm Tiêu đột nhiên hỏi.

Ngô Nham Trung trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Người này ta nhìn không thấu, ngươi cũng thấy đấy, hắn không có lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng Kiếm Khí nhưng là không thể so với chúng ta lĩnh ngộ kiếm ý người yếu, hắn rất thần bí, cũng rất cường đại. Mà Lục sư tỷ, Lục sư tỷ lúc này hẳn đã là Thiên giai nhị trọng kiếm ý đi... Hơn nữa, Lục sư tỷ lúc này chắc nhanh đến Bán Thánh rồi, cho nên... Giữa bọn họ căn bản là không có cách so với!”

“Dương Diệp khẳng định mạnh hơn Lục Uyển Nhi!” Phạm Mộng bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Ngô Nham Trung nhiều hứng thú hỏi.

“Trực giác!” Phạm Mộng nói.

Đám người Ngô Nham Trung nhìn nhau, sau đó lắc đầu cười cười...

...

Ra Minh Vũ Thành về sau, Dương Diệp chui vào sâu trong núi lớn, sau đó đã tìm được một hang núi.

Trong sơn động, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, máu tươi, không ngừng từ khóe miệng của hắn tràn ra...

Lúc trước chớ nhìn hắn giết người như giết gà, kỳ thật hắn là như vậy trả giá cực giá thật lớn đấy. Bởi vì hắn lúc trước thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, ít nhất đều là mười đạo trở lên chồng lên... Mà lại tăng thêm nhất kích trí mệnh cùng quang chi kiếm nhanh chóng hai loại bí pháp! Cho nên, hắn mới có thể một kiếm giết một cái...

Cắn trả, hắn tự nhiên là lọt vào cắn trả, trong cơ thể kinh mạch rách mở thêm, thân thể cũng là xuất hiện một chút vết rách, không chỉ có thân thể, trong cơ thể Ngũ Tạng Lục Phủ cũng tét ra...

Có thể nói, trước hắn thân thể cũng đã là mình đầy thương tích, chỉ bất quá hắn cố kiềm nén lại, không có biểu hiện ra ngoài!

Dương Diệp lấy ra siêu phẩm Năng Lượng Thạch, bắt đầu điên cuồng hấp thu!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, nhìn về phía cửa động chỗ, chỗ đó, chẳng biết lúc nào đứng một người...

“Dĩ nhiên là ngươi!”

Dương Diệp đồng tử kịch liệt co rụt lại...

...

PS: Tuy rằng mất bảng, nhưng vẫn như cũ cảm tạ chỗ có bằng hữu hết sức ủng hộ!!!!! Cám ơn ủng hộ của mọi người... Canh thứ ba đưa lên!!!!!! Nếu như còn có phiếu hàng tháng, hoặc là nhìn thoải mái, ủng hộ ủng hộ...

Ta một mực rất cố gắng... Vì viết chữ, thật sự liền muội tử cũng không hẹn rồi!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 852: Không đồng ý? Vậy giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 852 chương: Không đồng ý? Vậy giết!

Đứng ở cửa động là một nữ tử, hai chân nhưng là không rơi xuống đất, mà là lơ lửng. Nữ tử đang mặc một bộ khiết bạch sắc váy dài, da thịt trắng như tuyết, hai mắt giống như một dòng lần thu thủy, đứng ở cửa động, đều có một cỗ thanh nhã lãnh ngạo khí chất, làm cho người ta không khỏi vì chỗ nhiếp, tự ti mặc cảm, không dám không tôn trọng.

Đương nhiên, quan trọng nhất là nữ tử là Thánh Giả Cảnh!

Trọng yếu hơn chính là cô gái này Dương Diệp nhận thức, đúng là Bách Hoa cung kia tổ sư Mục Hàn San!

“Không nghĩ tới ngươi còn sống!” Mục Hàn San nói, thanh âm lạnh như băng, mà lại còn ẩn chứa một tia sát ý.

“Để cho ngươi thất vọng rồi?” Dương Diệp đạm thanh nói.

“Là có chút thất vọng!” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Tới tìm ta làm cái gì?” Đối phương đương nhiên không thể nào là tới giết hắn đấy, bằng không thì, hắn căn bản không nói nhảm cơ hội pháo hôi nữ phụ hai gả tiến công chiếm đóng.

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, nói: “Thiên sụp đổ, thế giới hủy diệt, ngươi, đến tột cùng là làm sao sống được?”

“Ta cũng không biết, ngươi tin hay không?” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Ngày đó, ta một kiếm chém vỡ cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn về sau, ta liền lâm vào hôn mê, ta”

“Ngươi trảm nát Thiên Đạo Chi Nhãn?” Mục Hàn San đột nhiên đã cắt đứt lời của Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Không có khả năng!” Mục Hàn San trầm giọng nói: “Vậy Thiên Đạo Chi Nhãn, cho dù là ta cũng căn bản không có khả năng rung chuyển { nó, ngươi khi đó bất quá là Hoàng Giả Cảnh, ngươi coi như là tại nghịch thiên, cũng không khả năng diệt được nó!”

Dương Diệp đột nhiên đứng lên, sau đó đi tới trước mặt Mục Hàn San, nói: “Ngươi biết chúng ta Huyền giả đại lục mảnh thế giới kia đã chết bao nhiêu cường giả? Thượng nghìn Thánh Giả, khoảng chừng Thượng nghìn Thánh Giả tự bạo chính mình, còn lại Bán Thánh Cường Giả cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả càng là vô số kể”

Tuy rằng đã từng những cái kia nghịch loại Huyền giả cùng thánh địa đều xem như địch nhân của hắn, nhưng mà Dương Diệp rất rõ ràng, nếu như không phải là những người kia cùng màn lão đám người hi sinh, hắn căn bản không có khả năng chém vỡ cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn!

“Thượng nghìn Thánh Giả!”

Mục Hàn San nhướng mày, nói: “Không có khả năng, không có bổn nguyên tử khí, người phía dưới căn bản không có khả năng thành thánh!”

“Ngươi cảm thấy ta có cần phải lừa ngươi?” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra trên thân ngươi có bí mật không muốn người biết!”

Dương Diệp đi đến một bên ngồi xếp bằng xuống, nói: “Ngươi tìm đến ta, cũng không phải là vì tới tìm ta nói chuyện trời đất, còn có sự tình?”

“Lúc trước vì cái gì không đi theo ta!” Mục Hàn San bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Chỗ đó, có ta phải bảo vệ người, tuy rằng ta cuối cùng cũng không thể bảo vệ bọn hắn, nhưng mà, ta lưu lại, ta cố gắng tối đa hết mình rồi.”

“Biết không?” Mục Hàn San nói: “Lúc trước nếu như ngươi lựa chọn đi theo ta, ta sẽ giết ngươi!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Mục Hàn San nói: “Nam nhân, có thể yếu, có thể xấu, cũng có thể Vô Quyền Vô Thế, nhưng, tuyệt đối không thể không có cốt khí, không có có tôn nghiêm,, không có có trách nhiệm! Không có cốt khí, không có có tôn nghiêm, không có có trách nhiệm nam nhân, ta xem thường. Lúc trước gọi ngươi cùng ta cùng đi, ta cũng không có an hảo tâm, bởi vì nếu như ngươi cùng ta đi, ta có thể không thẹn với lương tâm giết ngươi. Đáng tiếc, ngươi không có đi!”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nói: “Không quản ngươi cùng ta song phương như thế nào đối với lẫn nhau lãnh đạm cùng bình tĩnh, giữa ta và ngươi ở sâu trong nội tâm có đối phương bóng người sự thật này nhưng thì không cách nào cải biến. Ngươi Tiểu Nữ Hài kia làm cho chúng ta giây đỏ kia, là vượt qua Thiên Đạo Pháp Tắc đấy, cho nên, ta căn bản phá giải không được. Vấn đề này một mực nhốt ta, để cho ta tu vi không cách nào nữa tiến bán bộ, tới tìm ngươi, là đến giải quyết này vấn đề!”

“Ta cũng phá giải không được!” Dương Diệp nhìn xem Mục Hàn San, nói: “Là lời nói thật!”

“Tiểu Nữ Hài kia chứ?” Mục Hàn San hỏi.

“Nàng xảy ra chút việc, tạm thời không thể đi ra hồng hoang chi đạo trưởng!” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp cũng nhìn xem Mục Hàn San, nói: “Không thể phủ nhận, ngươi rất đẹp, thực lực cũng rất mạnh, nhưng mà, ta còn không có bị coi thường đến muốn đi mặt dày mày dạn đổ thừa ngươi.”

“Thực lực yếu, cái kia thì phải khiêm tốn một điểm!” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi là yêu thích ta dùng một mặt dối trá trò chuyện với ngươi hay là ta chân thật một mặt?”

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, hồi lâu cuối cùng, nàng nói: “Giữa chúng ta tính là một bế tắc, ta không nghĩ tại tiếp tục như vậy, nhưng là ta lại không cách nào ra tay giết ngươi. Như vậy như thế nào, chúng ta tới đánh một cái đánh bạc, nếu như ta thua rồi, ta làm nữ nhân của ngươi, nếu như ta thắng, ngươi chết, như thế nào?”

“Cứ như vậy ngươi không can thiệp ta, ta không can thiệp ngươi, không rất tốt?” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nói: “Đã đến ta tầng thứ này, tại chạy nước rút cảnh giới lúc, bất kỳ cái gì một chút tâm niệm không như ý, đều có thể vạn kiếp bất phục. Cho nên, giữa chúng ta cái này kết, phải cởi bỏ!”

“Cái gì đánh bạc!” Dương Diệp nói.

Mục Hàn San nói: “Cho ngươi thời gian hai năm, hai năm sau tới tìm ta, hơn nữa đánh bại ta, sau đó ta cùng ngươi đi!”

Dương Diệp lắc đầu.

“Ngươi cự tuyệt?” Mục Hàn San nói.

“Ta cự tuyệt!” Dương Diệp nhìn thẳng Mục Hàn San, “ta không thích bị người uy hiếp, hoặc là bắt buộc. Hơn nữa, giữa ta và ngươi cũng không có cảm tình, có, chỉ có giây đỏ kia tại quấy phá, cưỡng ép cùng một chỗ, cũng không có ý!”

“Nói giống như ngươi nhất định có thể đủ đánh bại ta tựa như!” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi nghĩ rõ quyết giây đỏ kia vấn đề, có thể, bởi vì ta cũng muốn giải quyết cái kia vấn đề. Cho thời gian của ta, có lẽ không cần hai năm, ta là có thể giải quyết giữa chúng ta vấn đề này!”

“Ta cứ như vậy không xứng với ngươi?” Mục Hàn San bỗng nhiên nói.

Dương Diệp khẽ giật mình, lập tức nói: “Vậy ngươi yêu ta sao?”

“Ngươi cứ nói đi?” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp nói: “Ta chỉ biết là, ngươi muốn ta chết!”

Mục Hàn San nói: “Kỳ thật, ta rất yêu thích ngươi! Làm việc quyết đoán, tia không chút dông dài, mà lại ngoan độc. Đáng tiếc, thực lực của ngươi quá yếu!”

“Ngươi tu luyện bao nhiêu năm?” Dương Diệp nói: “Mà ta lại mới tu luyện bao nhiêu năm?”

Mục Hàn San khóe miệng có chút co lại

Dương Diệp nói: “Giữa chúng ta, kỳ thật không cần phải làm cho ngươi chết ta sống, coi như là không thể trở thành người yêu, trở thành bạn cũng là còn có thể đấy, ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp không phải là một người cổ hủ, nếu như có thể cùng một Thánh Giả Cảnh cường giả trở thành bạn, kẻ đần mới sẽ không đi làm

“Bằng hữu?” Mục Hàn San nao nao, làm như không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Về phần ngày sau sự tình sẽ phát triển trở thành cái dạng gì, Thuận theo Tự Nhiên là tốt rồi, như thế nào? Ngươi nên cũng hiểu rõ, nhiều khi, cưỡng cầu ngược lại sẽ lại để cho bản thân chuyện tình biến thành càng ngày càng phức tạp!”

“Bằng hữu có việc, với tư cách bằng hữu, có phải hay không nên giúp bạn không tiếc cả mạng sống?” Mục Hàn San bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Đây là tự nhiên!”

Mục Hàn San nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì tốt, chúng ta trước làm bạn Chiến Ma Thánh tôn!”

Dương Diệp vui vẻ, nói: “Nếu như là bằng hữu, ta đây sẽ không khách khí, ngươi xem, hiện tại Thanh Đạo Môn một mực cắn ta không tha, ngươi có phải hay không”

“Ta không thể ra tay!” Mục Hàn San trực tiếp cắt dứt lời của Dương Diệp, “nếu như ta ra tay, đối phương cũng sẽ xuất động Thánh Giả cường giả, chỉ muốn đối phương xuất động Thánh Giả cường giả, trừ phi là có ba vị Thánh Giả cường giả cả ngày lẫn đêm tại ngươi chung quanh bảo hộ ngươi, bằng không thì ngươi chắc chắn phải chết. Hiện tại, ngươi cùng Thanh Đạo Môn ở giữa còn chỉ có thể nói là giữa tiểu bối tranh đấu, song phương sẽ không xuất động Thánh Giả cường giả, cho nên, bây giờ đối với ngươi là so sánh có lợi!”

Dương Diệp cười khổ, nói: “Ngươi cũng thấy đấy, tình cảnh của ta bây giờ có thể là có chút không ổn, không bằng như vậy, ngươi cho ta mượn mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch?”

Dương Diệp vừa mới dứt lời, một mai Nạp Giới liền xuất hiện ở trước mặt hắn, Dương Diệp mở ra xem, vừa vặn mười vạn siêu phẩm

Năng Lượng Thạch

“Chúng ta bây giờ coi là bằng hữu rồi a?” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp có chút ngơ ngác nhẹ gật đầu, Mục Hàn San này không khỏi cũng quá dễ nói chuyện a

Mục Hàn San nói: “Bởi vì vì một số quan hệ lợi ích, ta bị hứa bán phân phối Vân Tiêu Thánh Địa thánh chủ nhi tử, không có gì bất ngờ xảy ra, hai năm sau hôm nay chính là chúng ta lập gia đình thời điểm, mà ta cũng không muốn gả cho hắn, cho nên, ta hy vọng ngươi hai năm sau tới cứu ta. Chút chuyện nhỏ này, với tư cách bằng hữu, ngươi là sẽ không cự tuyệt đấy, đúng không!”

Bị ám hại

Dương Diệp sắc mặt lập tức đặc sắc... Mà bắt đầu

“Ta biết, đây có một chút như vậy độ khó, cuối cùng Vân Tiêu Thánh Địa kia thánh chủ thế nhưng là Thánh Giả Cảnh, hơn nữa con của hắn cũng là Cao Cấp Bán Thánh, được xưng là chuẩn Thánh Giả. Nhưng mà, này với ngươi mà nói, hẳn là không khó khăn gì đấy, đúng không?” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp: “”

“Ngươi sắc mặt có chút khó coi?” Mục Hàn San nói: “Ngươi không phải là không muốn chứ? Lúc trước thế nhưng là chính ngươi nói, với tư cách bằng hữu, hẳn nên vì bằng hữu giúp bạn không tiếc cả mạng sống đấy!”

Dương Diệp thật lâu im lặng cự tuyệt? Nhưng hắn còn mới vừa rồi còn nói với tư cách bằng hữu, hẳn muốn giúp bạn không tiếc cả mạng sống hơn nữa hắn còn thu người ta siêu phẩm Năng Lượng Thạch. Không cự tuyệt? Vân Tiêu Thánh Địa hắn mặc dù không biết nội tình, nhưng dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết cái kia cũng không phải một cái đơn giản mặt hàng

“Ngươi là chăm chú, vẫn còn là trêu ta?” Dương Diệp hỏi.

“Chăm chú!” Mục Hàn San nói: “Đúng rồi, quên nói, hắn ngoại trừ muốn kết hôn ta, còn phải cưới ngươi cái kia Tiểu Tình Nhân, cũng chính là An Nam Tĩnh!”

An Nam Tĩnh!

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, nói: “Nàng tại Vân Tiêu Thánh Điện?”

Mục Hàn San nhẹ gật đầu, nói: “Ở đây, chỉ có điều bị hạn chế tự do, bởi vì Vân Tiêu Thánh Điện kia nhi tử vừa ý nàng, bất quá ngươi yên tâm, hiện tại nàng xem như đồ đệ của ta, có ta ở đây che chở nàng, nàng tạm thời sẽ không có chuyện gì, nhưng mà một khi hắn trở thành Thánh Giả, đừng nói hộ nàng, chính là chính ta đều bản thân khó bảo toàn!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hai năm sau, không, một năm sau, không, rất hơn nửa năm, nửa năm ta sẽ tới đón các ngươi!”

“Vân Tiêu Thánh Địa có Thánh Giả, không chỉ một vị!” Mục Hàn San nói.

“Hắn ngay cả có một nghìn cái Thánh Giả, ta cũng muốn mang đi các ngươi!”

“Bọn họ là sẽ không đồng ý!” Mục Hàn San nói.

“Vậy giết!”

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 853: An Nam Tĩnh tình cảnh không ổn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 853 chương: An Nam Tĩnh tình cảnh không ổn!

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Biết không? Ngươi tự tin cùng bộ dáng coi trời bằng vung kỳ thật người thật hấp dẫn, tuy rằng ngươi bây giờ mới Tôn Giả Cảnh, mà lại bộ dạng có chút xấu!”

“An Nam Tĩnh, nàng khá tốt?” Dương Diệp hỏi. Hắn lúc này, đã không tâm tình cùng Mục Hàn San đang nói bậy những cái kia có hay là không.

“Nàng lúc này, đã là Bán Thánh. Ở thiên phú cùng thực lực phương diện, chỉ so với Vân Tiêu Thánh Điện kia Thiếu điện chủ hơi yếu!” Mục Hàn San nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Trở về nói cho nàng biết, ta rất nhanh sẽ bị đi tìm nàng, sẽ không quá lâu!”

“Ta biết rồi!” Mục Hàn San nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi liền không hỏi xem Vân Tiêu Thánh Điện kia Thiếu điện chủ thực lực?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không có ý nghĩa, không quản hắn thực lực gì, cái gì thiên phú, ta đều sẽ đi đón An Nam Tĩnh, a, còn ngươi nữa!”

Mục Hàn San nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó đột nhiên đi tới trước mặt Dương Diệp, nói: “Ta phát hiện ta đối với ngươi càng ngày càng thưởng thức!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Mục Hàn San đưa tay ra hướng Dương Diệp sờ soạng, Dương Diệp sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, bởi vì hắn phát hiện, tại thời khắc này, hắn vậy mà không cách nào nhúc nhích, sau đó chỉ có thể nhìn dấu tay của Mục Hàn San kia tại trên mặt của hắn thiếu gia mỹ nữ bảo mẫu!

Thánh Giả Cảnh!

Cái này là Thánh Giả Cảnh thực lực!

Hắn lúc này tại trước mặt Thánh Giả Cảnh cường giả, không hề có lực hoàn thủ...

Dấu tay của Mục Hàn San tại trên gương mặt Dương Diệp, hồi lâu, nàng chân mày cau lại, “trong cơ thể ngươi kinh mạch có vấn đề lớn, không phải là bị bình thường lực lượng gây thương tích, đây, đây là Pháp Tắc chi Lực...” Hồi lâu, nàng thu tay lại, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Này là người! Người này là muốn phế đi ngươi!”

Người làm ra!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn nguyên bổn cho rằng kinh mạch trong cơ thể mình là vì thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật nguyên nhân, nhưng mà hiện tại xem ra, sự tình xa hoàn toàn không phải đơn giản như vậy!

“Mặc dù không biết đây là cái gì Pháp Tắc chi Lực, nhưng không hề nghi ngờ, Pháp Tắc chi Lực này rất mạnh, có thể nói là ta chứng kiến qua trong mạnh nhất. Ngươi, cuối cùng đắc tội người nào? Đối phương lại muốn phải phế ngươi? Cũng không đúng, dùng thực lực của đối phương, hẳn đủ để giết chết ngươi mạnh khỏe mấy trăm lần!" Mục Hàn San lông mày chăm chú nhíu lại.

Dương Diệp trầm mặc, cố gắng hồi tưởng đến chuyện lúc ban đầu, nhưng đáng tiếc, gì cũng không nghĩ đứng lên, hắn chỉ nhớ đến lúc ấy hắn giống như bị cái gì đẩy xuống...

Chẳng lẽ nói có người ở âm thầm tương trợ chính mình?

Dương Diệp lông mày cũng nhíu lại, lúc này hắn cũng phát hiện sự tình có chút không đơn giản.

"Dùng ngươi bây giờ bộ dạng này trạng thái, đến Vân Tiêu Thánh Điện, liền là muốn chết!" Mục Hàn San trầm giọng nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nói: "Kinh mạch chuyện tình chính ta sẽ giải quyết, hơn nữa, ta sẽ cố gắng hết sức tốc độ nhanh nhất của mình khôi phục thực lực, tin tưởng ta, rất nhanh ta thì sẽ tới tìm các ngươi!"

Mục Hàn San nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thanh Châu địa vực rộng lớn, nói là vô biên vô hạn cũng không đủ. Tại Thanh Châu này, chia làm nam bắc hai giới, bắc giới là nhân tộc Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn địa bàn, mà bắc giới thì là Vô Cực Ma Tông cùng Vân Tiêu Thánh Địa địa bàn, nếu như ngươi muốn tới Vân Tiêu Thánh Điện, nhất định phải đến nam giới."

Nói đến đây, Mục Hàn San dừng một chút, lại nói: "Dùng ngươi lực lượng một người, muốn cùng Vân Tiêu Thánh Điện chống lại, không thể nghi ngờ là nói chuyện viển vông, cho nên, ngươi tốt nhất là mượn nhờ lực lượng của Cổ Kiếm Trai, tuy rằng Cổ Kiếm Trai so với Vân Tiêu Thánh Điện còn kém một ít, nhưng chênh lệch nhưng là không lớn, nếu như ngươi có thể làm cho Cổ Kiếm Trai giúp ngươi, ngươi có lẽ còn có cơ hội mang ta đi cùng An Nam Tĩnh!"

"Ta căn bản không phải Cổ Kiếm Trai đệ tử!" Dương Diệp nói.

" Vậy thì trở thành Cổ Kiếm Trai đệ tử! " Mục Hàn San nói: " Còn nữa, đừng khinh thường Thanh Đạo Môn kia, chúng tại đây Linh giới, thế nhưng là đã đã Truyền Thừa vài vạn năm, bản

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thân nội tình có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung. Trước kia chết trên tay ngươi những người kia, tại bọn họ trong Thanh Đạo

Môn, chỉ có thể nói là bất nhập lưu! "

Bất nhập lưu!

Dương Diệp hai mắt híp lại, nói: “Ý tứ của ngươi là Thanh Đạo Môn lúc trước cũng chỉ là đang cùng ta chơi?”

Mục Hàn San lắc đầu, nói: “Bọn họ là nghiêm trọng đánh giá thấp thực lực của ngươi, cuối cùng ngươi bất quá là Tôn Giả Cảnh, nhưng lại vì chưởng cầm kiếm ý, cho nên, bọn hắn cũng không có chính thức coi trọng ngươi. Nhưng là trước kia tại Minh Vũ Thành một trận chiến, ngươi đã bại lộ thực lực của ngươi, cho nên, hiện tại bọn họ sẽ không ở khinh thường ngươi, tại xuất hiện thanh Đạo Môn Đệ Tử, tuyệt đối là chân chính yêu nghiệt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ không khinh địch tiếng như Hạ Hoa!”

Mục Hàn San gật đầu nói: “Như thế tốt lắm, phải biết, rất nhiều thiên tài cùng cường giả, kỳ thật đều là chết tại chính mình khinh địch bên trên.”

“Ngươi cũng biết minh nữ, đinh cây thược dược đám người tung tích?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Mục Hàn San nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc.

“Các nàng đã xảy ra chuyện?” Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Mục Hàn San lắc đầu, nói: “Không phải, Chỉ là... Chờ ngươi có năng lực tới đón chúng ta lúc ta tại nói cho ngươi biết đi!”

Dương Diệp chau mày lên, bất quá hắn nhưng là không có hỏi. Hắn biết, lúc trước bị Thiên Ngoại Thiên những người này tiếp nối những thiên tài kia, tại đây thiên ngoại thiên tình cảnh chỉ sợ không phải rất là khéo!

Thực lực, khôi phục thực lực!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn biết, chính mình phải phải nhanh một chút khôi phục thực lực, không chỉ có phải nhanh một chút khôi phục thực lực, còn phải nhanh một chút đạt tới Bán Thánh thậm chí là Thánh Giả!

Ban đầu ở Huyền giả đại lục, hắn còn có màn lão cùng lục nói đám người bảo kê, nhưng là bây giờ, hắn chỉ có dựa vào chính mình!

“Tới sớm một chút, bằng không thì, nữ nhân của ngươi khả năng liền muốn trở thành nữ nhân của người khác rồi!”

Mục Hàn San nói xong câu đó, toàn bộ người liền hư không tiêu thất tại trong sơn động.

“Chính mình hay vẫn là quá yếu, nhất định phải nhanh tăng lên thực lực của chính mình, khôi phục kiếm ý, tăng lên tới Thánh Giả!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu điên cuồng hấp thu siêu phẩm Năng Lượng Thạch. Hắn lúc này, trên người khoảng chừng gần bốn mươi vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, này đủ để để cho hắn đem nhục thể của chính mình lần nữa tăng lên!

Về phần cảnh giới, hắn quyết định không cưỡng ép tăng lên cảnh giới, mà là phải để cho nó nước chảy thành sông. Nước chảy thành sông, cũng chính là từ thân tích góp đã đến trình độ nhất định, cảnh giới cũng liền tự nhiên mà vậy tăng lên, mà không phải mạnh mẽ bước đi tăng lên! Hiện tại, hắn mục tiêu chủ yếu nhất chính là vô hạn tăng lên nhục thể của chính mình, bởi vì chỉ có thân thể mạnh, hắn mới có thể thi triển thêm nữa đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cũng mới có thể thi triển chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật...

Bằng không thì, thi triển một lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, người liền tàn phế một lần, vậy còn chơi một quỷ...

Đương nhiên, ngoại trừ tăng lên thân thể, còn có một chuyện trọng yếu hơn, cái kia chính là nuôi nấng Tiểu Tuyền Qua...

Một khối khối Năng Lượng Thạch không ngừng bị Dương Diệp nuốt vào, không mấy Năng Lượng Thạch chuyển đổi thành Tử Sắc Huyền Khí bị chia làm hai cỗ, một cỗ chữa trị bản thân hắn thân thể cùng ân cần săn sóc cái kia đã nứt ra kinh mạch cùng Ngũ Tạng Lục Phủ, một cỗ khác tức thì đều bị Tiểu Tuyền Qua hấp thu...

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, Năng Lượng Thạch của Dương Diệp cũng đang không ngừng giảm bớt, vốn là bốn mươi vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch chỉ còn lại có chừng ba mươi vạn...

Này bốn mươi vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, kỳ thật đầy đủ lại để cho người bình thường từ Phàm Nhân Cảnh dùng đến Bán Thánh rồi. Nhưng mà với Dương Diệp mà nói, nhưng là còn tính thiếu, bởi vì này siêu phẩm Năng Lượng Thạch bình thường chuyển đổi mà nói, có thể chuyển đổi thành một trăm cỗ Huyền Khí, nhưng mà nếu như chuyển đổi thành Dương Diệp trong cơ thể Tử Sắc Huyền Khí, cái kia tối đa liền chỉ có mười cỗ...

Tử Sắc Huyền Khí sở dĩ mạnh, cũng là bởi vì nó tinh

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thuần túy, không chứa chút nào tạp chất!

Đảo mắt hai ngày trôi qua, Dương Diệp siêu phẩm Năng Lượng Thạch đã từ ba trăm ngàn biến thành mười vạn...

Hắn thân thể thương thế đã cơ bản khôi phục, thân thể đã ở Tử Sắc Huyền Khí chữa trị một chút, càng lên một tầng lầu, lúc này nhục thể của hắn có thể có thể so với Trung Cấp Bán Thánh yêu thú khác loại vô hạn!

Không chỉ có như thế, hắn còn cảm giác mình đã đạt tới Tôn Giả Cảnh đỉnh phong, tùy thời đều có thể sẽ đột phá đến Hoàng Giả Cảnh!

Tuy rằng thân thể tăng lên, nhưng mà Tiểu Tuyền Qua nhưng là một điểm động tĩnh cũng không có...

Lại qua một ngày, tại cắn nuốt bốn mươi vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, Tiểu Tuyền Qua vẫn như cũ không có động tĩnh, cái này để cho Dương Diệp quả thực có chút im lặng. Bởi vì một khi Tiểu Tuyền Qua khôi phục, hắn có thể lập tức chữa trị tự thân kinh mạch, hơn nữa bên trong Trấn Giới thạch, man thần chùy cùng bảo bối cũng có thể lập tức lấy ra dùng, khi đó... Thanh Đạo Môn đừng nói đến Tôn Giả Cảnh, coi như là đến Cao Cấp Bán Thánh cũng ngăn không được hắn đi Cổ Kiếm Trai!

Không có ở dừng lại, Dương Diệp ra khỏi sơn động, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Không ra, lúc trước hẳn tại Minh Vũ Thành làm cho chiếc vân câu!”

Hắn không có thể động dụng Huyền Khí, cũng là đồng nghĩa với hắn không cách nào bay, chỉ có thể dựa vào thân thể lực lượng chạy như điên, một điểm khoảng cách lời nói cũng chẳng có gì, nhưng vấn đề là này cách Vô Song Thành kia chí ít có trăm vạn dặm lộ trình a! Hơn nữa, một đường chạy như điên lời nói, hắn cũng không cách nào bình ổn tinh thần tu luyện.

Sau nửa ngày, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, trong tầm mắt, như cũ là mênh mông bát ngát cao vút trong mây dãy núi. Ở đằng kia quần sơn trong, hắn có thể cảm nhận được vài đạo khí tức cường đại, bất quá cũng không phải Thánh Giả!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hắn biết, dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản không cảm giác được Thánh Giả Cảnh cường giả!

Đột nhiên, một hồi tiếng vó ngựa đột nhiên từ xa xa truyền đến, rất nhanh, một đám người xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Một đội kỵ binh, có hai mươi người, toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh! Tại kỵ binh chính giữa, là một lượng hào hoa vân câu, chi cho nên nói xa hoa, là vì chiếc này vân câu so với lúc trước chiếc kia ít nhất phải năm thứ năm đại học lần! Hơn nữa, ngựa cũng không chỉ một thất, mà là năm con Hoàng cấp Thiên Mã!

Tại đây đội kỵ binh phía trước nhất, có hai nam hai nữ, cũng toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh, quan trọng nhất là này hai nam hai nữ nơi ngực trái có khắc một cái nho nhỏ 'thư' chữ.

Dương Diệp nhận thức loại này cái dấu hiệu, đây là Vân Hải Thư Viện tiêu chí! Nói cách khác, này hai nam hai nữ là Vân Hải Thư Viện đấy!

Dương Diệp nhìn xem đám người kia, mà bọn này ánh mắt của người cũng đã rơi vào trên thân hắn.

"Người quái dị, ngươi nhìn cái gì vậy, không phát hiện qua mỹ nữ a?" Đột nhiên, Vân Hải Thư Viện kia một tên thân mặc màu đỏ khôi giáp nữ tử đối với Dương Diệp quát.

Dương Diệp nao nao, nguyên bổn đã thu hồi ánh mắt lại lần nữa đã rơi vào tên kia quần đỏ trên người cô gái, quần đỏ nữ tử cũng liền hai mươi mấy tuổi, dung mạo thanh tú, dáng người bốc lửa... Mặc dù không như Mục Hàn San cùng đám người Hiểu Vũ Tịch, nhưng là xác thực cũng coi là mỹ nữ.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó lấy ra Ngô Nham Trung tặng đưa cho hắn cái hộp kiếm lưng ở trên lưng.

"Cổ Kiếm Trai!"

Nhìn thấy một màn này. Đám người kia sắc mặt lập tức hơi đổi.

PS: cảm tạ: ta yêu hoa hồng Lâm Lâm thư hữu cứng nhắc Sách Điện

Tử 0 hâm mộ Thái Dương thần sát ma nghịch thiên thư hữu 6985421 đám người khen thưởng, còn có nhàm chán cùng Ngô Nham Trung, Phong lão bản nhóm bằng hữu tiền lì xì khen thưởng, cám ơn ủng hộ của mọi người.

Có hứng thú thêm bầy bằng hữu có thể thêm nhóm: Chim loan xanh độc giả trao đổi nhóm: 225300657

Cuối cùng,... Còn kém một chút xíu liền giết trên mười thứ hạng đầu rồi... Giết tới trước mười, tại càng chương một... Ta liều...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 854: Ngươi có phải hay không nghĩ lên ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 854 chương: Ngươi có phải hay không nghĩ lên ta?

“Nhìn chư vị này đi phương hướng, nhưng là phải đi Vô Song Thành kia?” Dương Diệp hỏi.

Gặp Dương Diệp là Cổ Kiếm Trai đệ tử, đám kia Hoàng Giả Cảnh kỵ binh sắc mặt hơi chút dễ nhìn một ít, trong mắt đề phòng cùng khinh thường cũng giảm bớt rất nhiều. Một tên trong đó dẫn đầu kỵ binh, nói: “Tại hạ Vô Song Thành cấm quân Phó Thống Lĩnh Dư Cương, không biết các hạ là Cổ Kiếm Trai vậy một phong?”

Vô Song Thành cấm quân!

Dương Diệp nao nao, hắn không nghĩ tới trước mắt những kỵ binh này dĩ nhiên là Vô Song Thành đấy. Lập tức nói: “Thiên kiếm phong, lá mặt trời!”

“Thiên kiếm phong!”

Dư Cương cái kia lạnh lùng thần sắc hơi bóp, nói: “Nguyên lai là Cổ chân nhân đệ tử, Diệp tiểu huynh nhưng là phải đi Vô Song Thành?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dư Cương trầm ngâm một chút dưới, sau đó nói: “Nếu như Diệp huynh không sợ phiền toái, chúng ta có thể cùng đường. Chuyện ta đầu tiên nói trước, lần đi Vô Song Thành, có thể có chút không yên ổn!”

Dương Diệp cười nói: “Không sao, có phiền toái, ta sẽ đi trước đấy!” Đương nhiên, hắn chỉ phiền toái tự nhiên là chuyện của Thanh Đạo Môn, nếu như người của Thanh Đạo Môn tới tìm hắn, hắn tự nhiên là không thể liên lụy những người này.

Mọi người: “...”

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Dư Cương kia sắc mặt hơi đổi một chút, cái kia còn lại kỵ binh nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt cũng trở nên có chút lạnh, còn có một tia khinh thường. Dư Cương kia vốn nhu hòa sắc mặt cũng là một lần nữa lạnh...

Về phần Vân Hải Thư Viện kia bốn người thì càng thêm ** trần trụi, cái kia ánh mắt khi dễ không che giấu chút nào, còn kém nói ra khỏi miệng!

Nhìn thấy mọi người vẻ mặt, Dương Diệp khẽ cười khổ, hắn biết, lời của chính mình làm cho đối phương đã hiểu lầm, bất quá hắn cũng khó giải thích, thứ này, hiện đang giải thích chẳng khác nào tại che giấu long hoàng tu Tiên!

Tuy rằng đám người Dư Cương ấn tượng đối với Dương Diệp thật to giảm xuống, nhưng vẫn là mang theo Dương Diệp, Dương Diệp biết, này là đối phương xem ở Cổ Kiếm Trai mặt mũi của, bất quá hắn cũng không sao cả, dù sao chẳng qua là đi nhờ xe mà thôi.

Ngồi trên Thiên Mã về sau, Dương Diệp cũng không có ở cùng với đám người Dư Cương, mà là theo chân mọi người bên phải, có không sai biệt lắm năm sáu trượng khoảng cách.

Sở dĩ hắn muốn đi nhờ xe, kỳ thật trừ mình ra thân thể nguyên nhân không thể phi hành thuật bên ngoài, còn một nguyên nhân khác, đó chính là hắn có chút dân mù đường, mặc dù biết Vô Song Thành kia là ở phương hướng nào, nhưng mà, xác thực vị trí hắn nhưng là không biết, do chính hắn đến đi, không biết muốn lãng phí bao nhiêu thời gian!

Hiện tại, có người của Vô Song Thành dẫn đường, hắn tự nhiên là cầu còn không được!

Dương Diệp ánh mắt trên người đám người Dư Cương từng cái đảo qua, ở đây cảnh giới cao nhất, rõ ràng cho thấy Dư Cương này, Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong. Nhưng mà, ánh mắt của hắn nhưng là đã rơi vào cái kia cưỡi mây câu một tên hoa bào lão giả, hoa bào cảnh giới của ông lão chẳng qua là Linh Giả Cảnh, bình thản không có gì lạ, nhưng mà ánh mắt của Dương Diệp nhưng là trên người hắn dừng lại hồi lâu.

Đột nhiên, làm như phát giác được ánh mắt của Dương Diệp, lão giả đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, bốn mắt va chạm, ngay lập tức về sau, lão giả đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó lại quay đầu lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua chiếc kia vân câu, sau đó khóe miệng nổi lên một nụ cười, “thật là có ý tứ!”

Cuối cùng, Dương Diệp ánh mắt nhìn về phía Vân Hải Thư Viện kia bốn người. W túi hoảng □ bờ iii□ na to lớn tế trộm bình J tiều ngại dã ta khó □□ < □ tiêu diệt na đùa nghịch □ cự run trồng bình J tiều con chồn □□ nãi trộm τ tân chiếc hoàn ngân mộ giáp □ điệt □ cận na kinh sợ tông hồi nôn ọe thu oanh thành sợi phạt □□ từ thiển ≈ hài □ bốn giải nguy mỉm cười truân ờ thụy □ dữu pô - lô - ni khang khuôn đúc?

“Nghe nói tiêu học trưởng chết ở Dương Diệp kia trong tay, cũng không biết có phải hay không là thật sự!”

Phía trước, Vân Hải Thư Viện một người đàn ông đột nhiên nói ra.

Dương Diệp nao nao, không sợ dựng thẳng mà nghe.

“Từ Lương, ngươi tìm đánh phải hay không?” Vậy quần đỏ nữ tử đột nhiên căm tức nhìn cái kia nói chuyện nam tử, trong mắt tràn đầy lửa giận.

Tên là Từ Lương

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nam tử ngượng ngập cười cười, không dám nói tiếp. Ngược lại là hắn nam tử bên người nói: “Thiên Kiều, chúng ta biết ngươi ưa thích tiêu học trưởng, nhưng mà hắn đã chết. Chúng ta cũng biết, ngươi, ngươi muốn báo thù cho hắn, nhưng mà, học viện đã ban bố mệnh lệnh, ngoại trừ Cổ Kiếm Trai cùng thanh Đạo Môn Đệ Tử, bất kỳ người nào không được nhúng tay Dương Diệp cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa!”

“Vậy thì như thế nào? Cùng lắm thì lão nương thôi học!” Quần đỏ nữ tử lạnh giọng nói một câu, sau đó nàng nhìn thoáng qua nói chuyện nam tử cùng Từ Lương kia, nói: “Từ Lương, Hứa Văn, ta biết hai người các ngươi thầm mến lão nương, đừng nói ta không cho các ngươi cơ hội, các ngươi nếu ai giết Dương Diệp kia, lão nương liền làm hắn nữ nhân! Ta nói được thì làm được!”

Hứa Văn trầm giọng nói: “Cổ Kiếm Trai đã chiếu cáo thiên hạ, đây là Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa, ai như vượt cấp nhằm vào Dương Diệp, cái kia chính là đối địch với Cổ Kiếm Trai...”

Từ Lương cũng trầm mặc.

“Các ngươi còn có phải là nam nhân hay không? Còn có... Hay không trứng chim?” Thiên Kiều khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo.

Hai nam sắc mặt có chút khó coi...

“Thiên Kiều, đừng như vậy!” Lúc này, tên là Thiên Kiều đàn bà bên cạnh người đàn bà kia bỗng nhiên nói: “Dương Diệp kia dám đá Thanh Đạo Môn Lan Lộ Quan, hắn không phải là quá mức tự tin, chính là chỗ này sự tình là Cổ Kiếm Trai an bài, cho nên, nếu như ngoại nhân dám một mình nhúng tay, không thể nghi ngờ là đang cùng Cổ Kiếm Trai đối nghịch loại thứ ba tuyệt sắc. Đừng nói Hứa Văn bọn hắn hai cái, coi như là giáp ban những thiên tài kia cùng yêu nghiệt cũng là không dám tự mình nhúng tay!”

Nói chuyện nữ tử cũng là hai mươi mấy tuổi, người lớn lên coi như thanh tú, nhưng so với Thiên Kiều, liền thua kém nhiều lắm, chỉ có thể nói, nàng không khó coi, nhưng không có khả năng nói đẹp!

Nghe được lời của cô gái, Hứa Văn kia cùng hứa lương đối với nữ tử khẽ gật đầu, trong mắt mang theo vẻ cảm kích.

Thiên Kiều lạnh lùng nhìn thoáng qua hai nam tử, sau đó nói: “Không nên để cho ta gặp được Dương Diệp, bằng không thì ta nhất định phế đi hắn, ta ngược lại muốn nhìn một chút, chờ ta phế đi sau hắn, hắn Cổ Kiếm Trai có dám giết ta hay không!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Kiều kia, vừa muốn thu hồi ánh mắt, Thiên Kiều kia nhưng là đột nhiên nhìn hắn đến, sau đó nói: “Ngươi nhìn cái gì vậy? Chưa có xem nữ nhân a? Cũng thế, giống như ngươi vậy xấu, lại không người có thực lực, hẳn là không có chạm qua nữ nhân.” Vừa nói, nàng vậy mà kéo ra trước ngực của chính mình khôi giáp, lộ ra một màn tuyết trắng, nói: “Có phải rất đẹp mắt hay không? Có phải hay không rất hưng phấn, có phải hay không rất muốn coi trọng ta?”

Dương Diệp thật sự có chút mộng ép...

Mà chung quanh những kỵ binh kia nhưng là giống như có lẽ đã tập mãi thành thói quen, bởi vậy đều làm như không thấy.

Thiên Kiều kéo tốt khôi giáp, sau đó châm chọc nói: “Ta nói cho ngươi biết, ta chính là lại để cho con chó bên trên, cũng sẽ không để cho ngươi người của Cổ Kiếm Trai chạm thử!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Trước kia ta nghe qua thế gian này có hiếm thấy, bất quá một mực vô duyên nhìn thấy, hôm nay, rốt cuộc gặp một lần rồi.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hứa Văn kia cùng Từ Lương, nói: “Ta chỉ không rõ, hai người các ngươi con mắt cũng không mò mẫm a, vì cái gì các ngươi sẽ thầm mến nàng?”

Một bên đám người Dư Cương buồn cười, thiếu chút nữa bật cười, bất quá làm như cố kỵ cái gì, đều cố kiềm nén lại.

“Chúng ta không có!” Hứa Văn kia dưới tình thế cấp bách liền thốt ra.

“Không có?” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nguyên lai là cái này nữ nhân ở tự kỷ a, cũng thế, loại nữ nhân này, muốn thực trở thành đàn bà các ngươi rồi, còn không biết phải để cho các ngươi mang bao nhiêu Nón xanh đây! Hơn nữa nói không chừng, cho các ngươi đội Nón xanh còn không phải người, mà là con chó, các ngươi có thể đã nghe được đấy, nàng thế nhưng là tình nguyện lại để cho con chó lên... Chậc chậc... Này khẩu vị, thật nặng a!”

“Phốc!”

Một bên, một tên kỵ binh thật sự nhịn xuống không bật cười, bất quá cũng là bị Dư Cương hung hăng trừng mắt liếc. Nhưng là hắn nhưng là thật sự nhịn không nổi, sau đó nói: “Dư Thống lĩnh, ta thuận tiện xuống...”

" Ta cũng thuận tiện xuống...

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

"

“Ta cũng thuận tiện hơn!”

Rất nhanh, hơn mười người so sánh trẻ tuổi kỵ binh toàn bộ đi ‘thuận tiện’ rồi, chỉ chốc lát, xa xa liền truyền đến tiếng cười to...

Thiên Kiều kia cưỡi Thiên Mã chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, nhìn thấy một màn này, Dư Cương cùng Hứa Văn kia mấy người chân mày cau lại.

Cách Dương Diệp còn có một trượng khoảng cách lúc, Thiên Kiều kia nói: “Ngươi có phải hay không muốn chết? Còn là nói, ngươi cảm thấy ta sẽ sợ ngươi Cổ Kiếm Trai? Ngươi tin hay không, ta giết ngươi, ngươi Cổ Kiếm Trai liền ngay cả rắm cũng không dám đánh một cái?”

“Lợi hại như ngươi vậy, ngươi như thế nào không hơn thiên!” Dương Diệp nói.

“Tự tìm cái chết!”

Thiên Kiều gầm lên một tiếng, liền muốn ra tay, mà lúc này, Dư Cương kia nhưng là xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Dư Cương nhìn thoáng qua Thiên Kiều, nói: “Nghìn tiểu thư, chúng ta xem ở gia gia ngươi phân thượng mới mang theo các ngươi, hi vọng các ngươi đừng tìm cho chúng ta phiền toái mới là chế phách làng giải trí.” Vừa nói, hắn lại quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi cũng thế, chúng ta không hy vọng ở trên đường này có bất kỳ phiền toái nào!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng không hy vọng có phiền toái gì!”

“Đợi trở lại Vô Song Thành, ta muốn ngươi quỳ tại trước mặt ta!” Thiên Kiều lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Gia gia của nàng là Phó Viện Trưởng của Vân Hải Thư Viện!” Dư Cương bỗng nhiên nói.

“Thánh Giả?” Dương Diệp hỏi.

“Cao Cấp Bán Thánh, bất quá, cách Thánh Giả cũng chỉ có nửa bước!” Dư Cương nói xong chính là quay người rời đi.

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, đột nhiên, ánh mắt của hắn liếc nhìn xung quanh, sau đó chân mày cau lại. Hắn ánh mắt nhìn về phía phu xe kia lão giả, phát hiện đối phương cũng là chân mày cau lại!

Đột nhiên, Dương Diệp sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện tại mấy bên ngoài trăm trượng.

Dương Diệp ly khai tại chỗ, một cái mấy to khoảng trăm trượng tay khổng lồ trực tiếp xé xé trời lúc giữa xuất hiện ở đám người Dư Cương kia trên không, cự chưởng mới vừa xuất hiện, cái kia bàn tay ẩn chứa uy áp kinh khủng liền trực tiếp làm cho ít Thiên Mã kia toàn bộ quỳ bò trên mặt đất, cùng lúc đó, chung quanh trong phạm vi mấy trăm trượng những cái kia rừng rậm cũng trong phút chốc hóa thành hư vô!

Cao Cấp Bán Thánh!

Trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Ngay tại lúc này, cái kia điều khiển xe ngựa xa phu đột nhiên thả người nhảy lên, sau đó một quyền đánh về phía cái tay to kia...

Ầm!

Tay khổng lồ khẽ run lên, năng lượng cường đại chấn động không gian một hồi chập trùng kịch liệt.

“Là người của Vân Tiêu Thánh Điện, mọi người bảo vệ tốt Tam nha đầu!”

Lão giả nói xong câu này, thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ, rất nhanh, phía chân trời truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn.

Ngay tại lúc này, chung quanh đột nhiên xuất hiện trên trăm Hắc y nhân, toàn bộ Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm!

“Trừ Ngọc Vô Song, còn lại giết hết!”

Một giọng nói ở giữa sân vang lên, tiếp đó, trên trăm Hắc y nhân hướng phía đám người Dư Cương vọt tới.

Dương Diệp quét những hắc y nhân kia liếc mắt, trầm ngâm một cái chớp mắt, nhưng sau đó xoay người mấy cái lập loè, biến mất trong ánh mắt của mọi người.

“Không nên để lại người sống!”

Một giọng nói đột nhiên vang lên, tiếp đó, hai tên người áo đen đuổi theo Dương Diệp tới.

Ước chừng qua hai mươi hơi thở thời gian, một tên mặc trường bào màu đỏ, đầu đội Hắc Sắc Đấu Bồng nam tử xuất hiện ở trong tràng.

“Vân Tiêu Thánh Điện là thứ gì, cũng dám đến Thanh Đạo Môn ta địa bàn ngang ngược!”

Theo Hồng bào nam tử thanh âm rơi xuống, một tên Hoàng Giả Cảnh người áo đen đầu trực tiếp bay ra ngoài...

PS: Cảm tạ Trần Đông huynh vé tháng tận lực... Canh thứ ba đưa lên...

Không nói nữa, viết chữ, viết chữ, viết chữ, viết chữ!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 855: Vân Tiêu Thánh Điện VS Thanh Đạo Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 855 chương: Vân Tiêu Thánh Điện VS Thanh Đạo Môn!

Hồng bào nam tử dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Kỳ thật, hắn ngay từ đầu cũng không muốn nhúng tay Vân Tiêu Thánh Điện này cùng chuyện của Vô Song Thành, cho nên hắn chọn rời đi, nhưng tiếc là Vân Tiêu Thánh Điện này lại muốn không lưu người sống!

Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn nhìn Vân Tiêu Thánh Điện này khó chịu.

Câu lưu An Nam Tĩnh không nói, lại vẫn muốn kết hôn An Nam Tĩnh? Có thể nói, tại Vân Tiêu Thánh Điện kia cái gì Thiếu điện chủ mạnh hơn lấy An Nam Tĩnh một khắc này, hắn cùng với Vân Tiêu Thánh Điện sẽ không có cách nào làm tốt!

Cho nên, tại giết Vân Tiêu Thánh Điện kia hai người về sau, hắn lại đã trở về!

“Ảnh độn giết!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo hồng quang ở giữa sân chợt lóe lên, ánh sáng màu đỏ hiện lên, hai tên Hoàng Giả Cảnh người áo đen đầu trực tiếp ném bay ra ngoài.

Dương Diệp đang muốn động thủ, lúc này, một tên người áo đen xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “Vân Tiêu Thánh Điện ta cùng ngươi Thanh Đạo Môn luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, vì sao nhúng tay Vân Tiêu Thánh Điện ta cùng chuyện của Vô Song Thành này?”

“Nhìn ngươi Vân Tiêu Thánh Điện khó chịu!”

Dương Diệp gầm lên một tiếng, chân phải mãnh liệt đạp mạnh, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, chủy thủ trong tay mang theo một đạo hàn mang cắt về phía người áo đen yết hầu.

“Chỉ bằng ngươi Thanh Đạo Môn?”

Người áo đen lạnh rên một tiếng, một ngón tay đưa ra, vừa tốt đi một chút tại Dương Diệp thanh chủy thủ kia phía trên, dao găm kịch liệt run lên, sau đó ầm ầm vỡ vụn, Hắc Sắc Đấu Bồng dưới, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, mà lúc này, cái kia người áo đen nhưng là đã đi tới trước mặt hắn, cùng lúc đó, người áo đen hai ngón tay đã đi tới cổ họng hắn nghìn một cm chỗ, liền yếu điểm mặc cổ họng hắn!

Dương Diệp phản ứng không chậm, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, sau đó toàn bộ người như là lướt đi bình thường hướng về sau bay ra mấy trượng xa, nhưng mà sau một khắc, cả người hắn nhưng lại như là cùng tên rời cung bình thường mãnh liệt bắn mà ra!

“Chết đi!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chân của Dương Diệp mang theo một hồi nhọn khí bạo thanh âm hung hãn đá về phía cái kia người áo đen!

“Ngươi còn chưa đủ tư cách!”

Người áo đen thanh âm rơi xuống, hắn lần nữa một ngón tay đưa ra, chỉ ra, một đạo năng lượng cường đại kình phong lăng không xuất hiện ở người áo đen bốn phía, mà người áo đen ngón tay những nơi đi qua càng là không gian một hồi vặn vẹo, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Phanh cự gả hào phú: Đuổi bắt Vô Địch manh thê!

Bàn chân cùng chỉ chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, lực lượng cường đại làm cho cả hai tiếp xúc vị trí không gian lập tức đánh nứt ra đến! Mà hai người cũng là riêng phần mình liên tiếp lùi ra sau tầm mười bước!

“Ngươi là Thanh Đạo Môn người của Ám Môn hay vẫn là Thanh Đạo Đồ!” Người áo đen trầm giọng nói, trong thanh âm mang theo vẻ ngưng trọng.

Ám Môn? Thanh Đạo Đồ?

Hắc Sắc Đấu Bồng dưới, Dương Diệp khẽ cau mày, lập tức nói: “Đối phó ngươi Vân Tiêu Thánh Điện, cần người của Ám Môn ta cùng Thanh Đạo Đồ? Chúng ta cửa đích cũng đủ để!”

Vừa nói, Dương Diệp lần nữa mãnh liệt bắn mà ra...

Dương Diệp cùng này người áo đen chiến một hồi, thần sắc hắn cũng là dần dần ngưng trọng lên, bởi vì hắn phát hiện, này người áo đen chiến đấu ý thức thật sự là mạnh, hơn nữa cái kia chỉ kỹ cũng là cực kỳ cường hãn, lại có thể cứng rắn hung hãn ở hắn thân thể lực lượng, tuy rằng hắn chỉ ra rồi không sai biệt lắm bảy thành lực lượng! Nhưng điều này cũng tương đương với bình thường Hoàng cấp yêu thú lực lượng a!

Cùng người áo đen giao chiến ngoài, Dương Diệp ánh mắt liếc nhìn xung quanh, hắn phát hiện, trong tràng tình huống có chút không ổn, đám người Dư Cương kia tuy rằng cũng đều là tinh anh trong tinh anh, nhưng so với những thứ này người áo đen, vẫn còn có chút hơi yếu, lại thêm những thứ này người áo đen ở trên nhân số chiếm hữu ưu thế, bởi vậy, lúc này trong sân chiến đấu, Vô Song Thành đã bị áp chế!

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, không đang cùng người áo đen tử chiến, mãnh liệt một quyền đánh vào cái kia người áo đen điểm tới ngón tay tiến lên! Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho cái kia người áo đen ngón tay một hồi uốn lượn, mà người áo đen cũng dưới một kích này hướng về sau lùi lại đem gần trăm trượng!

Một kích đánh lui người áo đen, Dương Diệp không có ngừng lại, thân hình lóe lên, xông vào Vân Tiêu Thánh Điện kia trong đám người, một quyền một cái...

Tất cả mọi người đều ngây dại!

Phàm trần là theo Dương Diệp nắm đấm tiếp xúc được, toàn bộ không phải là

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tại chỗ mất mạng, chính là trực tiếp tay cụt, hoặc là trọng thương...

Nghiền ép, chân chính nghiền ép!

Đã có sự gia nhập của Dương Diệp, trong tràng cục diện lập tức nghịch chuyển đi qua, trước đó cùng Dương Diệp giao thủ người áo đen lại chắn trước mặt của Dương Diệp, nhưng mà lần này, người áo đen lần nữa bị Dương Diệp một quyền đánh bay mấy trăm trượng...

Không đến hai mươi hơi thở thời gian, Dương Diệp trực tiếp giết Vân Tiêu Thánh Điện gần chừng ba mươi người, hiện tại, Vô Song Thành bên này được Dương Diệp dẫn dắt chiếm được thượng phong!

“Lùi lại!”

Ngay tại lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Nghe vậy, những hắc ảnh kia người không chần chờ chút nào, quay người mấy cái lập loè, biến mất trong ánh mắt của mọi người, chỉ có cái kia cùng Dương Diệp giao thủ người áo đen giữ lại!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Người áo đen gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

“Thanh Đạo Môn nho nhỏ một đệ tử!” Dương Diệp nói.

“Được, rất tốt, Thanh Đạo Môn...” Người áo đen trầm giọng nói một câu, nhưng sau đó xoay người biến mất tại trong ánh mắt của mọi người.

“Tốt một Thanh Đạo Môn, việc này Vân Tiêu Thánh Điện ta nhớ kỹ!”

Phía chân trời truyền đến một giọng nói...

“Vân Tiêu Thánh Điện tính là cái đếch ấy? Ta đại biểu Thanh Đạo Môn đem lời đặt xuống ở chỗ này, này bắc giới là Thanh Đạo Môn ta địa bàn, ngày sau chỉ cần ngươi người của Vân Tiêu Thánh Điện dám đến, ta thấy một cái giết một cái chế phách làng giải trí!” Dương Diệp ngẩng đầu nhìn trời tế, trong thanh âm tràn đầy khinh thường.

“Bởi vì ngươi chuyện đó, tất cả tại nam giới thanh Đạo Môn Đệ Tử toàn bộ đều không về được!”

Phía chân trời lần nữa truyền đến một giọng nói, bất quá lúc này đây thanh âm có chút yếu, hiển nhiên, đối phương đã đi rồi.

Nghe vậy, Dương Diệp nhưng là vui vẻ, về không được mới tốt a, tốt nhất là Thanh Đạo Môn này cùng Vân Tiêu Thánh Điện giết một máu chảy thành sông...

“Vị huynh đệ kia, đa tạ!” Lúc này, Dư Cương kia đột nhiên đi tới trước mặt của Dương Diệp, đối với Dương Diệp ôm quyền nói.

Chung quanh những cái kia sống sót hơn mười tên kỵ binh cũng là đối với Dương Diệp ôm quyền, thần sắc có chút cung kính.

“Ngươi là đệ tử của Thanh Đạo Môn?” Ngay tại lúc này, Thiên Kiều kia đột nhiên đi tới trước mặt của Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp không để ý tới Thiên Kiều, mà là ánh mắt nhìn về phía cái kia chẳng biết lúc nào đã ngồi trở lại tại vân câu trên lão giả, làm như phát giác được ánh mắt của Dương Diệp, lão giả cũng nhìn về phía hắn, sau đó đối với hắn khẽ gật đầu, nói: “Đa tạ tiểu ca.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta cũng muốn đi Vô Song Thành, tiện đường?”

“Đây tự nhiên là tốt nhất!” Dư Cương vội vàng nói, “không biết huynh đệ xưng hô như thế nào?”

“Dương mặt trời!” Dương Diệp thuận miệng nói.

“Dương Huynh, lúc trước đa tạ!” Dư Cương lần nữa đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Nếu như không phải là Dương Huynh, chúng ta hậu quả khó mà lường được!”

“Hừ!”

Ngay tại lúc này, Thiên Kiều kia đột nhiên hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: “Các ngươi thấy không, vừa rồi những cái kia người áo đen thứ nhất, Cổ Kiếm Trai kia phế vật liền trực tiếp chạy, thật sự là mất mặt.” Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, trên mặt lộ ra nụ cười quyến rũ, “hay vẫn là đệ tử của Thanh Đạo Môn dũng mãnh phi thường, tựa như ban đầu Tiêu ca giống nhau, không, Dương ca so với năm đó Tiêu ca còn muốn dũng mãnh phi thường!”

Dương ca... Dương Diệp một hồi ác hàn, hắn có chút nhớ trực tiếp đem cô gái này đầu người cắt.

Dư Cương lắc đầu, nói: “Nguyên bản ta cho là hắn nói gặp được nguy hiểm bỏ chạy là đang nói đùa, nhưng không nghĩ đến... Ai, dĩ vãng ta đã thấy Cổ Kiếm Trai đệ tử cũng không có hạng người ham sống sợ chết a!”

Dương Diệp lắc đầu, cũng không giải thích, sở dĩ hắn ra tay giết những người kia, mục đích chủ yếu hay là bởi vì Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thanh Đạo Môn đều tính cho hắn địch nhân, mà không phải là vì những người này. Về phần bọn hắn thấy thế nào, với hắn mà nói, tuyệt không trọng yếu!

“Lúc trước đa tạ!” Ngay tại lúc này, một thanh âm giòn giã đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng truyền đến!

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một Tiểu Nữ Hài đứng sau lưng hắn, Tiểu Nữ Hài

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Rất nhỏ, bất quá mười mấy tuổi, đầu sau còn ghim một cây nho nhỏ cây roi. Tuy rằng rất nhỏ, nhưng mà Tiểu Nữ Hài này trên mặt nhưng là mang theo một tia thành thục, cái này để cho Dương Diệp có chút kinh ngạc.

“Tam tiểu thư!”

Nhìn thấy Tiểu Nữ Hài, Dư Cương kia vội vàng nghênh đón tiếp lấy, nói: “Ngươi, ngươi sao lại ra làm gì?”

Tiểu Nữ Hài khoát tay áo, nàng nhìn thoáng qua bốn phía những cái kia chết trận kỵ binh thi thể, sau đó đối với những thi thể này bái, nói: “Chư vị vì Ngọc Vô Song ta mà chết, ta khắc trong tâm khảm, các ngươi yên tâm, người nhà của các ngươi ta sẽ chiếu cố tốt. Cương vị thúc, nhớ kỹ, trở về thành về sau, phàm là hy sinh cấm vệ binh sĩ, ban thưởng siêu phẩm Năng Lượng Thạch một vạn, Kỳ Gia Nhân hưởng thụ Vô Song Thành ta bảo vệ tốt nhất cùng phúc lợi hôn thâm tình di chuyển, Tổng giám đốc lão công rất xấu đát. Mà sống binh sĩ, toàn bộ ban thưởng một năm cung phụng!”

“Đa tạ Tam tiểu thư!”

Dư Cương cùng những cái kia còn sống binh sĩ lập tức cảm động đến rơi nước mắt, đối với Tiểu Nữ Hài bái xuống dưới.

“Là ta nên tạ các ngươi!”

Tiểu Nữ Hài trong mắt có một tia thương cảm, “một đường tới, nếu như không phải là của các ngươi hi sinh, ta không biết đã chết bao nhiêu lần.”

“Bảo hộ Tam tiểu thư, Vô Song Thành ta người người đều có trách nhiệm!” Dư Cương giận dữ hét.

“Bảo hộ Tam tiểu thư, Vô Song Thành ta người người đều có trách nhiệm!”

Còn lại binh sĩ cũng là rống giận...

“Không đơn giản!”

Dương Diệp ánh mắt quan sát một chút Tiểu Nữ Hài này, thủ đoạn của Tiểu Nữ Hài này không đơn giản, nhưng người càng không đơn giản, bởi vì Tiểu Nữ Hài này dĩ nhiên là Hoàng Giả Cảnh cường giả!

Mười tuổi Hoàng Giả Cảnh...

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía đám người Thiên Kiều kia, nói: “Bốn vị, các ngươi cũng nhìn thấy, Vô Song Thành ta địch nhân, thế nhưng là Vân Tiêu Thánh Điện kia, nếu như các ngươi bây giờ cách đi, ta cũng sẽ không trách các ngươi, cũng sẽ không nói chuyện này ra ngoài!”

Đám người Thiên Kiều sắc mặt biến hóa, các nàng ngược lại là muốn đi, bởi vì khi biết Vô Song Thành này địch nhân là Vân Tiêu Thánh Điện về sau, bọn hắn xác thực không muốn đang nhúng tay, nhưng mà nếu như cứ như vậy rời đi, một khi sự tình truyền đi, cái kia là phải bị Vân Hải Thư Viện nghỉ học! Thanh Đạo Môn cùng Cổ Kiếm Trai coi trọng mặt mũi, Vân Hải Thư Viện đồng dạng coi trọng!

Về phần này Tam tiểu thư nói sẽ không nói ra ngoài... Bọn hắn cũng không dám thư!

Hứa Văn cười khổ, nói: “Muốn trách chỉ có thể trách chúng ta lúc trước quá tham lam, tiếp nhận nhiệm vụ này...”

Ngọc Vô Song nói: “Chư vị yên tâm, Vân Tiêu Thánh Điện kia lần thất bại này, nếu như ta không có đoán sai, trong thời gian ngắn bọn hắn khẳng định thì sẽ không tại đến, cho nên, nói không chừng chúng ta còn lại đường là nhất lộ bình thản!”

“Vậy hiện lên Tam tiểu thư chúc lành!” Hứa Văn nói.

Ngọc Vô Song quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Có thể đến vân câu bên trong nói chuyện?"

Một Tiểu Nữ Hài nhưng là như thế thành thục, cái này để cho Dương Diệp hơi có chút không thích ứng. Hắn do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, hắn cũng rất tò mò Tiểu Nữ Hài này muốn nói với hắn cái gì!

Vân câu bên trong, Tiểu Nữ Hài xếp bằng ở một cái bàn ngọc trước, sau đó đối với Dương Diệp nói: "Ta là nên xưng hô ngươi dương mặt trời, hay vẫn là lá mặt trời, cũng hoặc là... Dương Diệp?"

PS: cảm tạ: Trần Đông huynh cùng Long Chiến huynh hôm qua tận lực, để cho ta lại giết trở về Nguyệt Phiếu Bảng!!! cũng cảm tạ: hâm mộ Thái Dương thần thư hữu 2129pbtxt. com cứng nhắc Sách Điện Tử 0 người hiền lành lu Tứ Minh Sơn đám người vé tháng ủng hộ, còn có một vị bằng hữu tiền lì xì ủng hộ, cám ơn ủng hộ của mọi người!!

Tạ Trần Đông huynh cùng Long Chiến huynh hôm qua tận lực, đặc biệt là Trần Đông huynh tốt nhất bổ một đao, để cho ta tạm thời không có bị bạo cúc nguy hiểm! Ngày hôm qua không tả được... Hôm nay ta viết nhiều điểm, tranh giành gỡ xuống buổi trưa tại viết hai chương. Xem như vì ngày hôm qua tăng thêm.

Thật có lỗi, ngày hôm qua xác thực không có biện pháp tăng thêm...

Cuối cùng: Còn có phiếu hàng tháng đồng hài nhanh giao xuất hiện đi... Vé tháng cùng đặt mua là động lực lớn nhất của ta... Chứng kiến vé tháng dâng lên, cảm giác không viết chữ chính là phạm tội...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 856: Thiên giai nhị trọng chiến ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 856 chương: Thiên giai nhị trọng chiến ý?

Dương Diệp nhìn xem Ngọc Vô Song hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi lúc nào xem thấu ta đấy!"

Ngọc Vô Song bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, tại trước mặt nàng một tách trà phiêu đã đến trước mặt của Dương Diệp, nói: “Mời uống trà!”

Dương Diệp tiếp nhận chén trà, sau đó ngồi ở trước mặt Ngọc Vô Song, nhẹ nhàng nếm một hớp nước trà, lập tức nói: “Người thô kệch một người, uống không đến!”

“Dương Huynh quả nhiên tính tình thật!”

Ngọc Vô Song cười nói: “Không hổ là dám đá Thanh Đạo Môn người của Lan Lộ Quan!”

“Tới tìm ta có việc?” Dương Diệp hỏi, Ngọc Vô Song này quá thành thục, hắn không thích lắm, bởi vì đối phương giả tạo thành phần nhiều lắm, cho hắn không thật sự cảm giác.

Ngọc Vô Song nói: “Dương Huynh hẳn là mới từ Minh Vũ Thành đi ra, còn chỗ mục đích, hẳn là Vô Song Thành, sau đó lợi dụng truyền tống trận của Vô Song Thành trở lại Cổ Kiếm Trai. Không biết ta nói có đúng không?”

“Đúng!” Dương Diệp nói.

“Vô Song Thành là nhà ta, truyền tống trận kia cũng là nhà ta!” Ngọc Vô Song nói.

“Ngươi muốn nói cái gì!” Dương Diệp nhìn xem Ngọc Vô Song, thanh âm rất bình tĩnh.

“Ta mới có thể bảo vệ được ngươi trở lại Cổ Kiếm Trai!” Ngọc Vô Song nhìn thẳng Dương Diệp, hơi có vẻ gương mặt non nớt trên đã không có dáng tươi cười.

“Không có bên ngoài lão nhân kia, ngươi ngay cả mình đều bảo hộ đều không rồi!” Dương Diệp đạo bạo lực sân trường.

Ngọc Vô Song cười nhạt một tiếng, nói: “Dương Huynh có chút xem thường nữ nhân?”

“Không có!” Dương Diệp nói: “Ta biết hai nữ nhân, thực lực của các nàng rất mạnh, so với ta đã thấy rất nhiều nam nhân đều mạnh hơn. Cho nên, ta chưa từng xem thường nữ nhân, cũng không có xem thường ngươi, ta, chỉ là nói một sự thật!”

Ngọc Vô Song đôi mắt có chút sáng ngời, nói: “Có thể để cho Dương

Huynh cũng vì đó tán dương nữ tử, nghĩ đến nhất định rất xuất sắc chứ?”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Ta không thích hàn huyên với ngươi thiên, có chuyện cứ nói sự tình đi!”

“Dương Huynh là cảm thấy ta tiểu?” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp không có ở nói chuyện, đứng dậy, sau đó hướng phía vân câu đi ra ngoài.

“Nghe nói Dương Huynh có hai cái hồng nhan tri kỷ, còn là một đôi Tỷ Muội Hoa, ta nghĩ, Dương Huynh nhất định không nghĩ nàng đám xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn chứ? Ta...”

Ngọc Vô Song còn chưa có nói xong, nàng chỉ cảm thấy hoa mắt, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt nàng, tiếp đó, nàng chợt cảm thấy cổ mình xiết chặt, gần muốn nghẹt thở!

Mà ngay một khắc này, phu xe kia lão giả xuất hiện ở vân câu bên trong.

“Thả nàng!” Lão giả hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong mắt mang sát ý.

Dương Diệp không có để ý lão giả, mà là nắm thật chặt tay, nói: “Ta chỉ là muốn đi nhờ xe, đối với ngươi Vô Song Thành không có ác ý gì, không chỉ không có ác ý, lúc trước còn ra tay đã giúp ngươi. Nhưng ngươi khen ngược, ngươi không chỉ có không có chút nào thực chất tính cảm tạ, ngược lại còn muốn lợi dụng ta, vì muốn lợi dụng ta, còn nguy hiểm hơn ta, Tiểu Nha Đầu Phiến Tử, ngươi cho rằng ta không dám giết ngươi thật sao? Ngươi có muốn thử một chút hay không? Chỉ cần ánh mắt ngươi nháy hai cái, ngươi có thể biết rõ ta có dám giết ngươi hay không!”

“Dương Diệp, ngươi nếu dám di chuyển nàng...”

Đọc truyệ n với http://truyencu a tui.Net/

Lão giả muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng là trực tiếp cắt dứt lời của hắn, “ngươi đang nói một chữ, ta hiện tại liền cắt đứt cổ nàng, ngươi phải thử một chút sao?”

Lão giả sầm mặt lại, bờ môi giật giật, nhưng cuối cùng cũng không dám nói gì.

Ngọc Vô Song cả khuôn mặt đều tím xanh lên, tay của Dương Diệp nhưng là không có chút nào lỏng dấu hiệu, lão giả kia song tay nắm chắc, nhưng cũng không dám động thủ.

Nhìn xem Ngọc Vô Song sau nửa ngày, Dương Diệp đột nhiên buông lỏng tay ra, Ngọc Vô Song kia trực tiếp rơi xuống đất, từng ngụm từng ngụm thở lấy, lão giả kia liền muốn động thủ, Ngọc Vô Song nhưng là khoát tay áo, nói: “Lý thúc, ngươi đi ra ngoài đi!”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, vừa liếc nhìn Ngọc Vô Song, cuối cùng, hắn điểm

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Gật đầu, sau đó lui ra ngoài.

“Xem ra ta tính ra sai tính cách của ngươi rồi!” Ngọc Vô Song nói: “Cũng đánh giá thấp đảm lượng của ngươi, biết rõ bên ngoài có Cao Cấp Bán Thánh, ngươi lại như cũ dám động thủ. Không thể không nói, ngươi can đảm này, thật sự rất lớn!”

Dương Diệp đi đến trước mặt Ngọc Vô Song, sau đó nhẹ cười cười, nói: “Mới vừa rõ ràng sợ hãi, vẫn còn phải làm bộ một bộ ngươi tuyệt không sợ bộ dạng, ngươi còn sống, thực thì hơi mệt chút!” Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra vân câu.

Dương Diệp không nhìn thấy, Ngọc Vô Song kia khi hắn nói dứt lời sau liền cứng ngắc ở, giống như bị điểm huyệt vậy..

Ra vân câu, lão giả kia liền chắn trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Đừng nói giỡn, hiện tại đừng nói ngươi, coi như là Vân Tiêu Thánh Điện thánh chủ tưởng giết ta, Cổ Kiếm Trai đều sẽ không đồng ý bại hoại ca ca nhẹ một chút. Cho nên, ngươi chính là bỏ bớt ngươi khí lực cùng nước miếng đi!” Vừa nói, Dương Diệp thân hình lóe lên, trực tiếp vòng qua lão giả, ngồi ở mình Thiên Mã phía trên.

Dương Diệp vừa mới ngồi ở Thiên Mã bên trên, Thiên Kiều kia liền điều khiển Thiên Mã đi tới bên cạnh hắn.

“Ngươi im miệng cho ta, bằng không thì ta sẽ không nhịn được nghĩ quất ngươi!” Dương Diệp thật sự là không muốn cùng nữ nhân này nói nhảm.

Thiên Kiều kia nhưng là tuyệt không tức giận, phản mà cười nói:

“quả nhiên, các ngươi Thanh Đạo Môn nam nhân đều là ưu việt, ta liền thích ngươi loại này ưu việt nam nhân, hãy cùng ban đầu tiêu học giống nhau.”

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm gấp, ngay tại hắn chuẩn bị hướng phía trên mặt nữ nhân này đến một quyền lúc, Ngọc Vô Song kia đột nhiên cưỡi một thớt Thiên Mã đi tới bên cạnh hắn, sau đó cười nói: “Dương Huynh không ngại suy nghĩ một chút ờ, này nghìn gia gia của tiểu thư không chỉ có là chuẩn Thánh Giả, mà bà ngoại của nàng càng là Vân Hải Thư Viện bảy thánh một trong, đây chính là thứ thiệt Thánh Giả đây. Hơn nữa, nàng này gia gia cùng nãi nãi còn hết sức bao che khuyết điểm, nếu ai khi dễ nghìn tiểu thư, gia gia của nàng cùng nãi nãi nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào trả thù giùm cho nàng đấy!”

Thiên Kiều kia cười ngạo nghễ, nói: “Kia là, tại Thanh Châu này cảnh nội, ai dám khi dễ ta? Đúng rồi, Dương Diệp kia, hừ, hắn cũng dám giết Tiêu Vũ học trưởng ta, chớ để cho ta đụng phải hắn, bằng không thì ta nhất định phế đi hắn, để cho hắn cả đời làm thái giám!”

“Thiên Kiều, ai lại khi dễ ngươi!”

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, tiếp đó, một tên nam tử mặc áo bào trắng từ xa xa đạp không mà đến, lúc đầu, Bạch bào nam tử vẫn còn ngàn trượng ra, nhưng mà sau một khắc, Bạch bào nam tử cũng đã xuất hiện ở trước mặt của đám người Dương Diệp.

“Húc Vô Sinh học trưởng!”

Nhìn thấy Bạch bào nam tử, Vân Hải Thư Viện cùng người thất kinh.

Mà Thiên Kiều kia tức thì trực tiếp xông qua ôm lấy Húc Vô Sinh, sau đó trong mắt của mọi người, trực tiếp hôn vào trên cái miệng của Bạch bào nam tử kia...

Người của Vân Hải Thư Viện có chút lúng túng, nhưng lại không dám nói gì.

“Húc Vô Sinh!”

Nhìn thấy Bạch bào nam tử, Ngọc Vô Song trong mắt có một tia kinh ngạc, sau đó nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Húc Vô Sinh này thế nhưng là Vân Hải Thư Viện thế hệ trẻ siêu cấp thiên tài, tại Vân Hải Thư Viện một đời tuổi trẻ bên trong, hắn chí ít có thể dùng sắp xếp trước mười!”

“Ngọc cô nương thế nhưng là nói đùa!”

Lúc này, Húc Vô Sinh kia đột nhiên lôi kéo tay của Thiên Kiều đi tới trước mặt của Ngọc Vô Song, nói: “Chút hư danh mà thôi, so với Lục Uyển Nhi của Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn Hậu Vệ Quét, Vô Cực Ma Tông hư vô thần, còn có Vân Tiêu Thánh Điện kia Thiếu điện chủ, ta thế nhưng là chênh lệch nhiều lắm.”

Ngọc Vô Song mỉm cười, nói: “Húc công tử khiêm tốn rồi, lần này Húc công tử đến đây, hẳn là tới đón quay về nghìn cô nương đám người chứ?”

Húc Vô Sinh gật đầu nói: “Lần này tới, ngoại trừ vì thế, còn có một việc, cái kia chính là muốn tìm Ngọc tiểu thư giúp một việc!”

“Ồ?” Ngọc Vô Song hơi kinh ngạc, nói: “Không biết chuyện gì?”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Húc Vô Sinh nói: “Ngọc gia tình báo hệ thống Thiên Hạ Vô Song, ta hy vọng Ngọc tiểu thư giúp ta tìm người!”

“Ai?”

“Dương Diệp!” Húc Vô Sinh nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, nhìn về phía Húc Vô Sinh. Ngọc Vô Song kia cũng là nao nao, sau đó nói: “Không biết Húc công tử tìm hắn không biết có chuyện gì?”

“Đương nhiên là giáo huấn một chút hắn của ta thiếp thân nữ tổng tài!” Húc Vô Sinh đạm thanh nói: “Người này giết Vân Hải Thư Viện ta đệ tử, lại miệt thị Vân Hải Thư Viện ta, với tư cách học sinh của Vân Hải Thư Viện, loại chuyện này ta sao có thể dung nhẫn?”

“Có thể Húc công tử giống như đã là Hoàng Giả Cảnh?” Ngọc Vô Song nói.

“Yên tâm!” Húc Vô Sinh nói: “Ta sẽ không lừa gạt phụ hắn, ta một tay cùng hắn giao thủ!”

Một tay?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Húc Vô Sinh, sau đó lắc đầu. Thực lực của Húc Vô Sinh này, hẳn còn mạnh hơn Man Bá kia một điểm, nhưng muốn chính thức đánh nhau, hắn phỏng đoán vẫn không đánh thắng Man Bá kia, bởi vì Man Bá kia hung ác!

“Một tay...”

Ngọc Vô Song biểu lộ có chút cứng đờ, nàng liếc qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cái kia, Húc công tử xem ra đối với mình là rất có lòng tin a!”

Nàng không biết Dương Diệp thực lực chân chính, nhưng là từ lúc trước Dương Diệp ra tay đến xem, thực lực của Dương Diệp chỉ có thể sử dụng thâm bất khả trắc để hình dung...

Dương Diệp tại Minh Vũ Thành một trận chiến, có lẽ còn không có triệt để truyền ra, hay hoặc là bị Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn phong tỏa tin tức, nhưng mà nàng có thể là biết, làm trò đùa, Thanh Đạo Môn kia áo bào trắng đệ tử thực lực nàng thế nhưng là vô cùng rõ ràng đấy, có thể nói, tùy tiện tới một người áo bào trắng đệ tử, đều đủ để còn hơn nàng mang tới những tinh anh này thị vệ, nhưng cho dù là như vậy, những người kia cũng không còn có thể đở nổi Dương Diệp một kiếm...

Mà trước mắt Húc Vô Sinh này nhưng là muốn một tay đối phó Dương Diệp...

“Kỳ thật, một tay đều quá để mắt hắn!” Húc Vô Sinh khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, nói: “Người này cũng cũng chỉ biết khi dễ một chút Thanh Đạo Môn những cái kia bất nhập lưu đệ tử, hắn là không có gặp được ta, nếu là sớm đi gặp được ta, diệt hắn, trong trở bàn tay! Ta biết, Ngọc tiểu thư có thể sẽ cảm thấy ta tự đại, bất quá, ta chỉ muốn nói, ta muốn giết hắn, thật không phải là việc khó gì!”

Vừa nói, một cỗ uy áp kinh khủng từ Húc Vô Sinh trong cơ thể bạo phát ra, làm cỗ uy áp này xuất hiện giữa sân lúc, đám người Ngọc Vô Song sắc mặt lập tức đại biến!

Chiến ý! Thiên giai nhị trọng chiến ý!

Dương Diệp trong mắt đã đến một chút hứng thú, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là Thiên giai nhị trọng chiến ý, lúc này đây ngược lại có chút mắt vụng về.

“Thiên giai nhị trọng chiến ý!”

Thiên Kiều kia vốn là ngẩn người, sau đó hưng phấn trực tiếp ôm lấy Húc Vô Sinh, sau đó ghé vào lỗ tai hắn khẽ nói, “đêm nay lão nương hảo hảo hầu hạ ngươi!”

Húc Vô Sinh nhìn đám người Ngọc Vô Song liếc mắt, biểu lộ có chút lúng túng, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường.

“Húc công tử có cuồng vọng vốn liếng!” Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên nói một câu.

Húc Vô Sinh cười ha ha một tiếng, nói: “Nghe nói Dương Diệp kia còn có hai cái hồng nhan tri kỷ? Cũng mời Ngọc tiểu thư giúp ta điều tra thêm tung tích của các nàng, tốt nhất là khi tìm được Dương Diệp lúc trước tìm được các nàng, ta muốn Dương Diệp nhìn xem nữ nhân của chính mình tại trước mặt hắn chịu nhục, ta muốn thế người biết, dám đắc tội Vân Hải Thư Viện ta kết cục so với đắc tội Thanh Đạo Môn kết cục khủng bố hơn gấp mười lần!”

Ngọc Vô Song biến sắc, nhìn về phía Dương Diệp, mà lúc này Dương Diệp đã biến mất ở Thiên Mã phía trên...

PS: Thật có lỗi... Bỗng chốc ngủ quên mất rồi, bó tay rồi..

cảm tạ: thư hữu 25088526 thư hữu 2129pbtxt. com cứng nhắc Sách Điện Tử 0 hâm mộ Thái Dương thần người hiền lành lu nhóm bằng hữu khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ. đặc biệt là thư hữu 25088526 cảm tạ ngươi ưa thích cùng cố ý tới ủng hộ, cám ơn!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 857: Thượng Thanh đạo cửa!! «Cầu đặt mua!»

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 857 chương: Thượng Thanh đạo cửa!! «Cầu đặt mua!»

Nguyên bản, đối với Thiên Kiều này cùng Húc Vô Sinh, Dương Diệp là một chút hứng thú đều không có. Cũng không nghĩ tới đi gây ra đối phương, càng không muốn đi gây ra Vân Hải Thư Viện, cuối cùng hắn không phải là một người điên.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, đối phương lại muốn có ý đồ với Phạm Mộng, đây tuyệt đối là Dương Diệp không thể chịu đựng đấy!

Dương Diệp tốc độ cực nhanh, tăng thêm lại xuất kỳ bất ý, bởi vậy, Húc Vô Sinh kia khi phục hồi tinh thần lại, quả đấm của Dương Diệp đã tới trước mặt hắn. Húc Vô Sinh kinh hãi, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, mũi chân xoay tròn, toàn bộ người dùng một loại phương thức quỷ dị uốn lượn, tránh né Dương Diệp một quyền kia, không chỉ có như thế, hắn chân phải còn mạnh hơn mà đá về phía mặt của Dương Diệp.

Bất quá chân phải của hắn mới vừa nâng lên, đã bị Dương Diệp một cước đè lại, tiếp đó, một quả đấm trực tiếp đánh vào ngực của hắn, Húc Vô Sinh rên lên một tiếng, phun một ngụm máu tươi rơi vãi mà ra, sau đó toàn bộ người trực tiếp té bay ra ngoài.

Dương Diệp cũng không có lúc này thu tay lại, tại Húc Vô Sinh bay rớt ra ngoài lúc, thân hình hắn khẽ động, lập tức đi tới trước mặt của Húc Vô Sinh kia, sau đó mãnh liệt một cước đá vào bụng của Húc Vô Sinh kia, Húc Vô Sinh lần nữa phun ra một ngụm tinh huyết, toàn bộ người hiện lên cung hình dạng bay ngược ra trọn vẹn mấy trăm trượng xa!

“Ngăn hắn lại!”

Lúc này, đám người Hứa Văn kia phục hồi tinh thần lại, nhìn thấy Dương Diệp còn muốn động thủ, Hứa Văn biến sắc, liền muốn ra tay, bất kể như thế nào, Húc Vô Sinh thế nhưng là học sinh của Vân Hải Thư Viện, bọn hắn không có khả năng ngồi yên không lý đến. Bất quá khi hắn muốn động thủ lúc, Thiên Kiều kia nhưng là ngăn ở trước mặt của bọn hắn, “ngăn đón cái gì ngăn đón, để cho hắn đám đánh!”

Vừa nói, Thiên Kiều nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy hưng phấn hào quang long hoàng tu Tiên.

Đám người Hứa Văn: “...”

Một bên, đám người Dư Cương nhìn về phía Ngọc Vô Song, Ngọc Vô Song trầm ngâm chốc lát, sau đó lắc đầu. Lúc này Dương Diệp rõ ràng cho thấy đang tức giận trạng thái, nàng không muốn sờ cái rủi ro này. Dương Diệp này an tĩnh thời điểm là Người vô hại và Vật vô hại bộ dạng, nhưng một khi phát điên lên, đó hoàn toàn chính là một cái không hơn không kém tên điên!

Lúc này đây, Húc Vô Sinh kia không có ở cho Dương Diệp cơ hội bổ quyền, tại vừa rơi trên mặt đất lúc hắn liền đứng lên, lúc này, hắn trên bộ quần áo đã vỡ vụn, bên trong là một kiện màu đen nhánh giáp mềm, bất quá lúc này này giáp mềm cũng tét ra.

“Liền như ngươi vậy, ngay cả ta cũng không là đối thủ, còn muốn đi tìm Dương Diệp, ngươi yếu như vậy, ngươi Vân Hải Thư Viện biết không?”

Dương Diệp nói cho hết lời, đi về phía trước một bước, chỉ là một bước, Dương Diệp liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Húc Vô Sinh kia, mà lúc này, Húc Vô Sinh kia trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng chiến ý, chiến ý giống như núi lớn áp hướng về phía Dương Diệp, bất quá kinh khủng này chiến ý cũng là bị Dương Diệp một quyền liền đánh tan... Tiếp đó, hắn chính là cảm giác cổ họng mình bị nắm.

Húc Vô Sinh kia hoảng hốt, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ!

“Thiên giai nhị trọng chiến ý?” Dương Diệp bật cười một tiếng, nói: “Chiến ý phù phiếm, ngay cả Thiên giai nhất trọng chiến ý cũng không tính là, cực kỳ buồn cười.”

“Dương mặt trời!”

Ngay tại lúc này, một bên Thiên Kiều bỗng nhiên nói: “Ngươi đã thắng, thả hắn đi!”

“Mới có lợi sao?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Kiều nao nao, nói: “Hắn thế nhưng là người của Vân Hải Thư Viện ta, ngươi...”

“A...”

Húc Vô Sinh kia đột nhiên hét thảm một tiếng, mà mọi người bên cạnh tức thì sắc mặt đại biến, bởi vì Húc Vô Sinh một cánh tay bay ra ngoài...

Mà Thiên Kiều kia tại ngẩn người về sau, nhưng là càng hưng phấn, ánh mắt nhìn Dương Diệp lúc, phảng phất muốn ăn hết Dương Diệp vậy

“Mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch!” Dương Diệp đạm thanh nói.

“Ngươi cũng biết Ta là ai, ta chính là Vân Hải Thư Viện...”

Húc Vô Sinh oán độc nhìn xem Dương Diệp, còn chưa có nói xong, tay của Dương Diệp đột nhiên đè ở trên vai của hắn, nói: "

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Có, hay là không có? " Nói xong, Dương Diệp lại lắc đầu, nói: " Đối với loại người như ngươi, ta vẫn tương đối hiểu rõ, cho nên, ta quyết định tiên binh hậu lễ! " Vừa nói, Dương Diệp tay mãnh liệt dùng sức, cánh tay của Húc Vô Sinh trực tiếp bị kéo xuống...

“A...”

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương ở giữa sân vang vọng dựng lên...

Nhìn thấy một màn này, đám người Ngọc Vô Song sắc mặt thay đổi liên tục, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt nhiều hơn rất nhiều kiêng kị.

“Thiên Kiều, cứu mạng, cứu mạng...” Húc Vô Sinh nhìn về phía Thiên Kiều, trong mắt tràn đầy cầu xin.

Thiên Kiều nhìn thoáng qua Húc Vô Sinh, trong mắt mang theo vẻ thương hại cùng mỉa mai, tiếp đó, nàng tay phải vung lên, một chiếc nhẫn xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “bên trong có mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, thả hắn đi.”

Dương Diệp tiếp nhận giới chỉ, sau đó buông lỏng ra Húc Vô Sinh, người kia trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất trộm tâm Nữ Vương: Bắt được yêu nghiệt một con. Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, Húc Vô Sinh cái kia gãy mất trên cánh tay Nạp Giới bay trong tay hắn, tra xét liếc mắt, chỉ có mấy nghìn siêu phẩm Năng Lượng Thạch.

“Vì, vì cái gì!” Húc Vô Sinh đột nhiên hỏi. Hắn biết, chính mình đụng phải cường giả, hơn nữa còn là một vị siêu cấp cường giả, nhưng là hắn không hiểu là vị này siêu cấp cường giả tại sao phải ra tay với hắn!

“Nhìn ngươi khó chịu!”

Dương Diệp thuận miệng nói một câu.

Húc Vô Sinh sắc mặt vô cùng khó coi, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, nói: “Được, hảo một cái thanh Đạo Môn Đệ Tử, thật sự là bá đạo vô cùng a, thù này, ta nhớ kỹ!”

“Ngươi không có cơ hội!”

Nói xong, một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên, Húc Vô Sinh kia đầu trực tiếp bay ra ngoài...

Giờ khắc này, mọi người trực tiếp hóa đá, kể cả đám người Ngọc Vô

Song kia.

“Ngươi nói không giữ lời!” Thiên Kiều nhìn về phía Dương Diệp, nàng sắc mặt cũng có chút khó coi.

Dương Diệp nói: “Ta đã thả hắn, nhưng là hắn lại không nên đến uy hiếp ta, con người của ta, ưa thích đem bất kỳ nguy hiểm nào diệt giết từ trong trứng nước.”

“Ngươi loại tính cách này, sống không lâu!” Thiên Kiều trầm giọng nói.

Dương Diệp cười nói: “Cho nên, ta cố gắng để cho chính mình trở nên càng mạnh hơn nữa.” Hắn biết chính mình tính cách quá cương mãnh, cũng biết mình loại tính cách này dễ dàng gây tai hoạ, dễ dàng bốn phía gây thù hằn, nhưng mà, hắn cũng không muốn thay đổi. Làm oan chính mình để cho người khác thư thái? Không, hắn ưa thích là để cho người khác ủy khuất, mà chính mình thư thái!

Tựa như Húc Vô Sinh này, hắn biết, giết hắn đi, có khả năng đắc tội Vân Hải Thư Viện, nhưng mà không giết hắn, chính hắn sẽ rất khó chịu. Bởi vì có ít người a, ngươi nhường một bước, hắn liền sẽ cảm thấy ngươi dễ khi dễ, cho nên ngươi đổi lấy chỉ có hắn tệ hại hơn tiến bộ.

Đương nhiên, Dương Diệp cũng biết, muốn làm tùy tâm sở dục, chỉ có thực lực cường đại, cho nên, theo như lời hắn nói, hắn một mực đang cố gắng khiến cho chính mình trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Cường giả tay, nắm giữ vận mạng mình; Cường giả miệng, nắm giữ Quyền Nói Chuyện; Cường giả quyền, chính là đạo lý!

Thực lực của ngươi như mạnh, dù cho chỉ vào một tảng đá nói là vàng, cũng không người nào dám phản đối!

“Làm nam nhân ta đi!” Thiên Kiều bỗng nhiên nói.

“Ta đối với rất nhiều người dùng qua đồ vật một chút hứng thú đều không có!” Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Kiều, nhưng sau đó xoay người nhảy lên mình Thiên Mã.

“Ngươi có ý tứ gì!” Thiên Kiều sắc mặt có chút khó coi.

Dương Diệp nhưng là không có ở để ý đến nàng, mà là nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Ngọc tiểu thư, ta cảm thấy chúng ta có thể lên đường!”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua cái kia sắc mặt khó coi Thiên Kiều, sau đó gật đầu nói: “Mời Dương Huynh đến vân câu ngồi xuống, yên tâm, ta nhận được một ít tin tức, mà những tin tức này, Dương Huynh hẳn cảm thấy hứng thú.”

Dương Diệp chần chờ một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Dương mặt trời, ngươi có ý tứ gì!” Lúc này, Thiên Kiều kia đột nhiên ngăn ở trước mặt của Dương Diệp, nói: “Chỉ cho phép đàn ông các ngươi chơi gái, không cho phép nữ nhân chúng ta chơi nam nhân? Ngươi...”

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Thiên Kiều, sau đó một tay trực tiếp bóp cổ của Thiên Kiều, nói: “Đầu tiên, ngươi muốn chơi ai, đó là tự do của ngươi, ta không có hứng thú đi quản. Nhưng mà, ngươi đừng tại trước mặt ta lải nhải tốt chứ? Ta là rất muốn một quyền đánh bại đầu ngươi đấy, nhưng mà ngẫm lại thôi được rồi, bởi vì ta thật sự là không muốn đánh ngươi rồi cái này nho nhỏ, sau đó chạy ra thật nhiều cái già tới tìm ta phiền toái, ta hiện tại, thật sự rất bận rộn, thật sự là không có thời gian cùng ngươi cái gì kia Gia Gia Nãi Nãi chơi Thâm Quyến cùng thuê nhớ. Nhưng mà, ngươi muốn tại lại trước mặt ta lải nhải, ta sợ ta sẽ không nhịn được!”

Vừa nói, Dương Diệp tay có chút buông lỏng, Thiên Kiều kia lập tức co quắp té trên mặt đất.

“Ngươi, ngươi cũng dám đối với ta như vậy!”

Thiên Kiều kia trong mắt hiện vẻ dữ tợn, nhưng mà Dương Diệp nhưng là lý cũng không lý nàng, trực tiếp đi theo Ngọc Vô Song tiến vào vân câu.

“Ngươi như vậy tổn thương nàng tự tôn, sẽ không sợ nàng trả thù? Thực lực của nàng mặc dù không mạnh, nhưng là ở Vân Hải Thư Viện, thế nhưng là có rất nhiều nam nhân, cuối cùng gia gia của nàng cùng nãi nãi đều là tại Vân Hải Thư Viện thân cư yếu chức, cùng nàng làm quan hệ tốt, tại Vân Hải Thư Viện là có rất nhiều chỗ tốt đấy. Hơn nữa, nàng lớn lên cũng xác thực khá tốt!” Ngọc Vô Song nói.

“Nói sự tình đi!” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song mỉm cười, nói: “Được, vậy nói sự tình đi. Hai chuyện.

Thứ nhất, tại nam giới, Vân Tiêu Thánh Điện đột nhiên đối với Thanh Đạo Môn ra tay, gần hơn ngàn thanh Đạo Môn Đệ Tử toàn bộ bị rửa ráy, một người sống đều không có. Thanh Đạo Môn vì trả thù, cũng rửa sạch tại bắc giới Vân Tiêu Thánh Điện rất nhiều người, chúc mừng ngươi, mưu kế của ngươi thành công, bây giờ Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thanh Đạo Môn là trạng thái đối nghịch!"

"Vân Tiêu Thánh Điện tại sao muốn bắt ngươi?" Dương Diệp đột nhiên hỏi. Hắn biết, Vân Tiêu Thánh Điện sở dĩ như vậy trả thù Thanh Đạo Môn, là bởi vì hắn phá hủy kế hoạch của bọn hắn, nói cách khác, trước mắt nữ nhân này đối với Vân Tiêu Thánh Điện rất trọng yếu, bởi vậy Vân Tiêu Thánh Điện mới sẽ như vậy trả thù Thanh Đạo Môn.

Ngọc Vô Song sắc mặt trầm xuống, sau đó nói: "Bởi vì thể chất của ta rất đặc thù, cho nên, Vân Tiêu Thánh Điện kia Thiếu điện chủ tưởng bắt ta đi làm lô đỉnh!"

"Lô đỉnh!"

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, chẳng lẽ Vân Tiêu Thánh Điện này Thiếu điện chủ muốn kết hôn An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San cũng là có chủ ý này?

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong mắt không khỏi lộ ra lạnh lẽo sát ý!

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: "Không nói chuyện này, còn có một sự tình, cũng là có liên quan tới ngươi. Ta nói cho ngươi biết, ngươi có thể đừng xúc động."

"Chuyện gì?" Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngọc Vô Song chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: "Ngươi hai nữ nhân kia chỉ sợ gặp nguy hiểm, bởi vì theo tin tức ta lấy được, trong Thanh Đạo Môn tựa hồ có cường giả sẽ đối ngươi hai nữ nhân ra tay, còn nguyên nhân, ngươi nên biết..."

Ngay tại lúc này, Ngọc Vô Song lông mày cau lại, giống như là ở lắng nghe cái gì, sau nửa ngày, nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp nói: "Ngươi hai nữ nhân, tại mười hơi trước đã đã rơi vào cái kia được xưng tử thần Khổng Liễm trên tay!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, nói: "Xem ra, ta còn chưa đủ hung ác. Nàng ở nơi nào!"

"Minh Vũ Thành!" Ngọc Vô Song nói.

“Tính ta thiếu ngươi một phần nhân tình!” Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

“Ngươi không trở về Cổ Kiếm Trai rồi hả?” Ngọc Vô Song liền vội hỏi.

“Không trở về, sự tình giải quyết xong, ta đi Thanh Đạo Môn!”

Thanh âm truyền đến, nhưng mà Dương Diệp đã ít nhất tại ngoài mấy trăm dặm...

...

PS:

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 858: Thanh Đạo Môn, Ám Môn, Thanh Đạo Đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 858 chương: Thanh Đạo Môn, Ám Môn, Thanh Đạo Đồ!

Minh Vũ Thành, chỗ cửa thành.

Trên tường thành, Thanh Đạo Môn cùng thi thể của người vẫn như cũ treo ở chỗ đó, Dương Diệp lưu lại hàng chữ kia cũng vẫn còn ở đó. Nhưng mà ở đằng kia treo thi thể một bên, nhiều hơn một chuỗi thi thể, những thi thể này toàn bộ là Cổ Kiếm Trai đệ tử, khoảng chừng hơn sáu mươi bộ. Mà ở này hơn sáu mươi cỗ thi thể phía dưới, còn quỳ sát bốn Kiếm Tông đệ tử!

Bốn Kiếm Tông đệ tử này đúng là Lâm Tiêu kia bốn người, nhưng là không có Ngô Nham Trung kia. Bốn người còn chưa có chết, chẳng qua là bốn người đan điền bị phá, hai đầu gối xương cốt bị nát bấy.

Đây đối với bốn người mà nói, so với chết còn khó chịu hơn!

Ở dưới tường thành đại nơi cửa, ngồi xếp bằng một tên thanh niên, thanh niên mặc áo gai, trên cổ treo một chuỗi quả đấm lớn màu trắng Đầu Lâu. Thanh niên hai mắt khép hờ, hai tay ở trước ngực kết kỳ dị thủ ấn, toàn bộ người giống như đang ngủ vậy.

Ở cửa thành bên trái ngồi một nữ tử, đúng là Khổng Liễm kia, mà ở trái phải của nàng hai bên, là Phạm Mộng cùng Phạm Ly. Lúc này, hai nữ hai mắt vô thần, thần sắc ngốc trệ, như là si ngốc một dạng hơi có chút quỷ dị.

Ở cửa thành chung quanh, là vô số đám người, những người này, có rất nhiều Minh Vũ Thành đấy, nhưng hơn nữa là khác thành...

“Thanh Đạo Môn, báo thù đã đến...”

Trong tràng, không biết ai nhẹ giọng nói một câu.

“Thanh niên kia thực lực quả nhiên là khủng bố, đám người Lâm Tiêu kia được xưng Cổ Kiếm Trai Tam Kiếm Khách, nhưng mà, ở dưới tay hắn liền một chiêu cũng không có sống quá, thực lực như vậy... Các ngươi nói, hắn có phải hay không chính là đệ nhất thiên tài của Thanh Đạo Môn Hậu Vệ Quét?”

“Không có khả năng, Hậu Vệ Quét từ lúc một năm trước cũng đã bước vào Bán Thánh, mà trước mắt này thanh tuổi chưa qua Tôn Giả Cảnh Thượng Phẩm, hắn tại sao có thể là Hậu Vệ Quét? Còn nữa, dùng Hậu Vệ Quét cao ngạo, trừ phi Dương Diệp kia đạt tới Bán Thánh, bằng không thì hắn tuyệt sẽ không ra mặt để đối phó Dương Diệp đấy, muốn đối phó, cũng là đi đối phó Lục Uyển Nhi kia mới là!”

“Có thể thanh niên này thực lực, quả nhiên là khủng bố a! Thực lực của đám người Lâm Tiêu kia mọi người đều là thấy, mặc dù mới Tôn Giả Cảnh, nhưng là bình thường Hoàng Giả Cảnh cường giả căn bản không phải là đối thủ của bọn hắn, nhưng mà mấy người bọn họ tại trước mặt thanh niên này, nhưng là hầu như không còn sức đánh trả... Ta cảm thấy, Dương Diệp kia lần này phải xong rồi!”

“Không chỉ có Dương Diệp phải xong rồi, ta cảm thấy, tốt nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử đều phải xong rồi...”

“Các ngươi nhìn, Hắc y nhân kia lại kéo đến thi thể...” Trong tràng không biết ai đột nhiên lớn tiếng nói một câu độc bộ thiên hạ.

Vô số người ánh mắt nhìn xa xa đi, chỉ thấy một Hắc y nhân chính kéo hơn mười cỗ thi thể hướng phía mọi người chậm rãi đi tới, những thi thể này sau lưng đều cõng cái hộp kiếm, mang theo Cổ Kiếm Trai tiêu chí...

Hắc y nhân đi đến cái kia trước cửa thành, tiện tay ném đi, trong tay hắn một sợi xích sắt lập tức xuất tại cái kia trên tường thành, đem cái kia hơn mười cỗ thi thể treo ở trên tường thành.

Tiếp đó, trong mắt của mọi người, người áo đen kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ!

“Hắc y nhân này là Thanh Đạo Môn người của Ám Môn, cái kia bàn ngồi dưới đất thanh niên, hẳn là Thanh Đạo Đồ!”

Một góc nào đó, một tên hoa bào nam tử trầm giọng nói.

“Ám Môn? Thanh Đạo Đồ?” Tại hoa bào nam tử bên cạnh cô gái nói: “Chính là Thanh Đạo Môn tối thần bí, cũng là mạnh nhất hai môn?”

Hoa bào nam tử nhẹ gật đầu, nói: “Ai, xem ra, Thanh Đạo Môn này là chân chính nhận chân! Dương Huynh gặp nguy hiểm!”

Này hoa bào nam tử đúng là Lý Mậu Trinh kia cùng Lý Thanh Y. Thanh Đạo Môn lần này là quyết tâm muốn lấy lại danh dự, bởi vậy, Thanh Đạo Môn tại toàn bộ bắc giới phát ra tin tức, tại Minh Vũ

Thành này cửa thành bày xuống lôi đài, muốn cùng Cổ Kiếm Trai tuổi trẻ Nhất Đại Đệ Tử phân cái cao thấp. Không đúng, không phải là chia ra một cao thấp, mà là phân cái sinh tử...

Khi biết tin tức này về sau, Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y lập tức chạy tới, không chỉ có bọn hắn, vô số bắc giới thiên mới cùng Huyền giả đều đang theo Minh Vũ Thành chạy đến...

Lúc này đây, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa mặc dù không có rõ rệt bộc phát chiến tranh, nhưng mà không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là từ trước tới nay ma

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Sát nghiêm trọng nhất một lần, thậm chí làm không tốt, này bắc giới hai đại bạch kim giai thế lực muốn làm...

Này lưỡng đại thế lực nếu là làm, cái kia toàn bộ bắc giới đem sẽ lập tức trở thành chiến trường, bởi vì tại đây bắc giới, bạch kim giai trở xuống tất cả thế lực cơ hồ đều là phụ thuộc Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn đấy. Có thể nói, lúc này Minh Vũ Thành, dắt buộc lên bắc giới tất cả thế lực lòng của!

“Cổ Kiếm Trai không có phái người tới sao?” Lý Thanh Y hỏi.

Lý Mậu Trinh nói: “Thanh Đạo Môn làm ra như vậy đại động tĩnh, Cổ Kiếm Trai làm sao có thể không có phản ứng? Nếu như ta không có đoán sai, Cổ Kiếm Trai tất cả Đại Thiên Tài hẳn đều đang chạy tới Minh Vũ Thành trên đường. Chẳng qua là không biết Lục Uyển Nhi kia sẽ tới hay không, nếu như nàng cũng tới, như vậy Thanh Đạo Môn Hậu Vệ Quét khẳng định cũng tới. Nếu như hai người bọn họ thật sự đến, Cổ Kiếm Trai này kia cùng Thanh Đạo Môn một đời tuổi trẻ ở giữa nhất định có một phe muốn tổn thất nặng nề! Tóm lại, sự tình càng ngày càng không thể vãn hồi rồi.”

“Cổ Kiếm Trai lại có đệ tử chết rồi...” Trong tràng không biết ai lại hô một câu.

Mọi người nhìn thấy, quả nhiên, trên tường thành lại thêm hơn mười cỗ thi thể, toàn bộ là Cổ Kiếm Trai đệ tử...

“Vì sao Dương Diệp này đến bây giờ còn không xuất hiện? Hắn không phải là sợ rồi sao?”

“Hẳn không có khả năng, Dương Diệp kia có thể cũng là loại người hung ác, cũng không đến nổi sợ hãi, có thể là bởi vì chuyện gì chậm trễ!”

“Đây có thể không nhất định, hắn chỉ phải trở về Cổ Kiếm Trai, hắn coi như là thắng, Cổ Kiếm Trai này cũng sẽ bảo vệ hắn, nếu như hắn bây giờ trở về tới nơi này, nói không chừng liền phải chết ở chỗ này. Phải biết, Thanh Đạo Môn có thể là ngay cả Ám Môn cùng Thanh Đạo Đồ đều xuất động a!”

“Yên tâm, coi như là Dương Diệp không hiện ra, cũng sẽ có khác Cổ Kiếm Trai đệ tử đến cùng Thanh Đạo Môn này chàng thanh niên đối chiến, lúc trước Thanh Đạo Môn bị hung hăng vẽ mặt, nếu như bây giờ Dương Diệp không đến, cái kia bị đánh mặt, nhưng chỉ có Cổ Kiếm Trai huyết chi sát Thần!”

“...”

“Đó là Dương Diệp?”

Ngay tại lúc này, có người kinh hô.

Mọi người nhìn thấy, chỉ thấy một tên mặc trường bào màu xanh, thân đeo kiếm hộp nam tử chính hướng phía Minh Vũ Thành cửa thành chậm rãi đi tới.

Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y ánh mắt cũng nhìn sang, hai người khẽ nhíu mày, bởi vì người đàn ông này không phải là Dương Diệp.

“Hắn không phải là Dương Diệp!”

Trong tràng có người nhận ra Dương Diệp, bởi vậy, khi nhìn đến Thanh bào nam tử này lúc liền đã xác định Thanh bào nam tử không phải là Dương Diệp.

Lúc này, cái kia xếp bằng ở cửa thành thanh niên đột nhiên mở mắt ra, hắn nhìn thoáng qua Thanh bào nam tử, sau đó nói: “Ngươi không phải là Dương Diệp!”

“Ngươi Thanh Đạo Môn không phải là muốn khiêu chiến Cổ Kiếm Trai ta một đời tuổi trẻ thiên tài sao? Cho nên, có phải hay không Dương Diệp, cũng không trọng yếu, không phải sao?” Thanh bào nam tử nói.

Thanh niên gật đầu nói: “Ngươi nói rất đúng, vậy ra tay đi!”

“Ô... Ô... Ô... N... G!”

Một đạo tiếng kiếm reo từ Thanh bào nam tử sau lưng cái hộp kiếm trong phóng lên trời, tiếp đó, một cổ kinh khủng kiếm ý từ thanh niên trong cơ thể bạo dũng mà ra!

“Thiên giai một trọng kiếm ý!”

Có người kinh hô!

Nhưng mà ngay tại lúc này, Thanh bào nam tử vẻ này kiếm ý ầm ầm tiêu tán, tiếp đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, Thanh bào nam tử thẳng tắp té xuống...

Yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía cái kia cửa thành thanh niên, thanh niên như trước xếp bằng ngồi dưới đất, không có chút nào dấu vết động tới.

“Quá yếu!”

Thanh niên lắc đầu, sau đó nhắm hai mắt lại.

Quá yếu... Thiên giai kiếm ý Kiếm Tu quá yếu...

Tất cả mọi người đã bị khiếp sợ tột đỉnh, đồng thời, đối với Thanh Đạo Môn cũng càng thêm kính sợ.

“Thật mạnh!” Một bên, Lý Thanh Y trong mắt cũng đầy là vẻ khiếp sợ, bởi vì nàng căn bản không nhìn thấy Thanh Đạo Môn kia thanh niên là như thế nào xuất thủ.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Là rất mạnh!” Lý Mậu Trinh trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng.

“Anh, ngươi thấy rõ hắn làm thế nào xuất thủ sao?” Lý Thanh Y hỏi.

“Chỉ thấy một điểm tàn ảnh!” Lý Mậu Trinh nói: “Tốc độ của hắn đã vượt xa hứa cường giả nhiều Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, ít nhất là tốc độ âm thanh gấp mười lần. Kỳ thật, tại Kiếm Tu kia tuôn ra kiếm ý một khắc này, hắn liền đã bị chết, chỉ là bởi vì tốc độ quá nhanh, liền chính hắn đều không có phát hiện... Người này là ta trước mắt mới chỉ, nhìn thấy tốc độ nhanh nhất người. Nếu như Dương Huynh bây giờ còn là ban đầu thực lực, hắn cũng không phải người trước mắt này đối thủ!”

“Hắn sẽ đến không?” Lý Thanh Y trầm giọng nói.

"Nhất định sẽ!" Lý Mậu Trinh khẳng định nói.

"Vì cái gì?" Lý Thanh Y hỏi hoàng hậu rất đáng yêu rất khuynh thành.

Lý Mậu Trinh cười cười, nhưng là không nói gì.

Trong tràng, tuy rằng Cổ Kiếm Trai đệ tử kia bị trực tiếp nháy mắt giết, nhưng mà, nhưng vẫn có Cổ Kiếm Trai đệ tử xuất hiện, sau đó đi khiêu chiến thanh niên nam tử kia.

Bất quá đều không ngoại lệ, tới mỗi một Cổ Kiếm Trai đệ tử cơ bản đều không có thể sống quá một chiêu đấy... Trên tường thành, hơn nhiều gần hơn bốn mươi bộ thi thể của Cổ Kiếm Trai đệ tử.

"Một khắc sau, Dương Diệp nếu là còn chưa, phế bỏ cái kia tương đối nhỏ đàn bà một tay, hai phút đồng hồ không đến, phế bỏ nàng tứ chi!"

Cái kia ngồi xếp bằng ở cửa thành chàng thanh niên bỗng nhiên nói ra.

"Không, ta có rất tốt phương pháp!"

Khổng Liễm khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn.

...

Lôi phong bên trong dãy núi, Dương Diệp lúc này sắc mặt có chút khó coi, bởi vì tại chung quanh của hắn có gần trên trăm đầu Hoàng cấp Cự Ưng yêu thú, những thứ này Cự Ưng không chỉ có thể hiện cực lớn, che khuất bầu trời, trên người còn mang theo lôi điện, mà lại tốc độ cực nhanh, cho dù là hắn thi triển ra Chỉ Xích Thiên Nhai cũng không thể đủ vứt bỏ những yêu thú này.

Quan trọng nhất là, cái kia cầm đầu Cự Ưng là Bán Thánh Giai!

"Nhân loại, ta lôi phượng sơn mạch cấm nhân loại bay, chẳng lẽ ngươi không biết sao? Còn là nói, ngươi coi rẻ ta lôi phượng sơn mạch?"

Cầm đầu một đầu Ám Hắc Sắc Cự Ưng nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp liếc nhìn xung quanh, trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, hắn thật sự là không nghĩ tại này lãng phí thời gian rồi, ngay tại hắn phải chuẩn bị trực tiếp lúc động thủ, một giọng nói đột nhiên từ phía sau hắn vang lên: “Chư Vị Tiền Bối, tại hạ Vô Song Thành Ngọc Vô Song, vị này chính là bằng hữu của ta, hắn có việc gấp, chư vị có thể giúp đỡ?”

Dương Diệp xoay người nhìn, chỉ thấy Ngọc Vô Song kia cùng tên kia Cao Cấp Bán Thánh lão giả chẳng biết lúc nào xuất hiện ở phía sau hắn cách đó không xa.

“Vô Song Thành?” Vậy Ám Hắc Sắc cự mắt ưng quang đã rơi vào trên thân Ngọc Vô Song.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, năm miếng Hoàng Giai yêu thú nội đan xuất hiện ở cái kia Cự Ưng trước mặt của, nói: “Nho nhỏ tâm ý, còn xin vui lòng nhận!”

Ám Hắc Sắc Cự Ưng trầm ngâm một hồi, sau đó há mồm khẽ hấp, cái kia năm miếng Hoàng cấp yêu thú nội đan lập tức bị hắn hút vào trong miệng, tiếp đó, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!”

Dương Diệp quay người nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, nói: “Đa tạ!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp mạnh hư không, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, lập tức biến mất ở phía chân trời.

Thế nhưng là còn chưa đi ra trăm dặm, lại một người ngăn ở trước mặt của hắn, người này không là người khác, đúng là lúc trước tập kích đám người Ngọc Vô Song lúc tên kia cầm đầu người áo đen.

“Lúc ấy ta bởi vì vì một số nguyên nhân, không cách nào triển khai thực lực chân chính, đến, hôm nay chúng ta hảo hảo một trận chiến!” Người áo đen vừa nói, tay phải ngón tay nhập lại, sau đó hướng phía Dương Diệp chậm rãi nhấn tới.

“Cút xéo!”

Theo Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ vang lên, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời...

PS: Các vị khán quan, đến điểm vé tháng tốt chứ?

0. 0. 0. 0. 0. 0. 0. 0

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 859: Dương Diệp bị nháy mắt giết chết?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 859 chương: Dương Diệp bị nháy mắt giết chết?

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên!

Tại Kiếm Khí lúc xuất hiện, tên kia người áo đen sắc mặt tím mặt đại biến, trong cơ thể Huyền Khí trong phút chốc dũng mãnh vào trong ngón tay, sau đó tay chỉ đối với trước mặt hắn mãnh liệt một điểm, "luồng khí xoáy chỉ!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo vòng xoáy màu trắng xuất hiện ở người áo đen chỗ đầu ngón tay, đạo kia vòng xoáy màu trắng chỉ là một trong nháy mắt liền đem Dương Diệp đạo kiếm khí kia hấp thu vào tri kỷ thủ hộ.

Rất nhanh, vòng xoáy màu trắng một hồi bành trướng, càng lúc càng lớn, qua hai hơi, vòng xoáy màu trắng 'oanh' một tiếng nổ ra, một cỗ cường đại sóng khí hiện lên hình tròn hướng phía bốn phía mãnh liệt khuếch tán ra, Hắc bào nam tử kia đứng mũi chịu sào, lập tức bị chấn bay ra hơn một nghìn trượng, cuối cùng trực tiếp va vào một đỉnh núi khổng lồ bên trong, làm cho này tòa đỉnh núi cũng vì đó kịch liệt run lên!

Hồi lâu, Bạch bào nam tử mới từ bên trong ngọn núi kia bò ra, mà lúc này, Dương Diệp đã sớm không tại nguyên chỗ.

"Khốn khiếp, ngươi căn bản không phải thanh Đạo Môn Đệ Tử, ngươi là Cổ Kiếm Trai đệ tử, bị gạt, khốn khiếp!"

Không trung, vang lên tiếng rống giận dữ của Hắc bào nam tử...

Minh Vũ Thành.

"Thời gian đến!"

Khổng Liễm kia cười cười quỷ dị, sau đó duỗi tay tại Phạm Mộng cùng Phạm Ly hai nữ chỗ mi tâm nhẹ nhàng điểm một cái, hai nữ lập tức thanh tỉnh lại.

Khổng Liễm ánh mắt ở trên thân hai cô gái liếc mấy cái, lập tức, nàng ánh mắt đã rơi vào trên người của Phạm Mộng, nói: "Nhìn ra được, Dương Diệp kia ưa ngươi, vậy từ ngươi bắt đầu trước tốt rồi!"

"Từ ta bắt đầu trước!" Phạm Ly lập tức chắn trước mặt của Phạm Mộng, nói: "Ngươi bắt chúng ta, không phải là vì đến áp chế Dương Diệp sao? Ngươi muốn là làm thương tổn nàng, Dương Diệp liền sẽ không thụ các ngươi uy hiếp, cho nên, từ ta bắt đầu trước!"

"Tỷ tỷ..."

Phạm Mộng muốn nói điều gì, Phạm Ly nhưng là đột nhiên quát: "Câm miệng, đừng nói chuyện!"

"Thật sự là tỷ muội tình thâm đây!"

Khổng Liễm đi tới trước mặt Phạm Ly kia, nói: "Nếu như ngươi muốn tới trước, vậy ngươi liền tới trước đi." Vừa nói, nàng quay người nhìn về phía mọi người ở đây, nói: "Nữ nhân này, từ giờ trở đi, chỉ cần một mai Năng Lượng Thạch, các ngươi bất luận kẻ nào có thể trên nàng, cho đến Dương Diệp kia đến mới thôi!"

Phạm Ly biến sắc, Phạm Mộng càng là sắc mặt lập tức trắng đi, muốn nói điều gì, nhưng lại bị Phạm Ly hung hăng trừng mắt nhìn trở về.

Nghe được lời của Khổng Liễm, trong tràng lập tức rối loạn tưng bừng, nhưng lại không người dám tiến lên, làm trò đùa, loại tình huống này, người nào dám ra đây? Thanh Đạo Môn không dễ chọc, chẳng lẽ Cổ Kiếm Trai là tốt rồi gây? Dương Diệp là tốt rồi gây?

Trầm mặc, trong tràng trầm mặc!

Khổng Liễm cười lạnh một tiếng, nói: "Không ai dám thật sao? Không sao, nếu như người không dám, vậy làm cho xích. Dâm. Thú đến!"

Rất nhanh, mười mấy đầu Xích Dâm. Thú bị một Thanh Đạo Môn Bạch bào nam tử làm cho đến cửa thành trước.

Phạm Ly hai tay nắm chắc, trong mắt không có kinh sợ, có rất nhiều lạnh như băng, còn có một tia tuyệt vọng!

"Không biết đợi tí nữa Dương Diệp đã đến, chứng kiến đàn bà mình bị Xích Dâm. Thú giết chết sẽ là một cái gì biểu lộ!"

Khổng Liễm cười lạnh một tiếng, sau đó tay phải vung lên, ít Xích Dâm kia. Thú lập tức hướng phía ly nhào tới.

“Ta là cái biểu tình gì, ta không biết, nhưng ta biết, đợi tí nữa ít Xích Dâm này. Thú làm cho ngươi lúc, ngươi sẽ là cái biểu tình gì!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, ít Xích Dâm kia. Thú lập tức bị phanh thây thành vài trăm khối!

“Dương Diệp!”

Có người thất kinh tuyệt phẩm bảo tiêu _ nước sông lam.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ánh mắt mọi người ngay ngắn hướng hướng phía nguồn thanh âm nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp lưng đeo cái hộp kiếm, chính từng bước một hướng phía cửa thành đi tới bên này.

Nhìn thấy Dương Diệp, Phạm Ly thân thể mềm nhũn, trực tiếp co quắp ngã xuống trong ngực của Phạm Mộng, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong ánh mắt nàng nhiều hơn một tia khó mà nói rõ phức tạp hàm súc thú vị.

Khổng Liễm hai mắt híp lại, cổ tay khẽ động, liêm đao xuất hiện ở trong tay nàng, nói: “Ngươi ngược lại là tới rất là thời điểm!”

Dương Diệp ánh mắt quăng đến đó trên tường thành, nhìn xem những cái kia treo Cổ Kiếm Trai đệ tử thi thể, còn có cái kia quỳ sát ở trước cửa thành Lâm Tiêu bốn người, Dương Diệp tay phải chậm rãi gấp. Nhắm mắt, sau nửa ngày, hắn hít sâu một hơi, nói: “Việc này nói cho cùng là nguyên nhân bắt nguồn từ ta, chư vị, Dương Diệp ta thề với trời, tất lại để cho Thanh Đạo Môn nợ máu trả bằng máu!”

Cổ Kiếm Trai đệ tử bị giết, hắn có không thể đẩy trách nhiệm, bởi vì nếu như không phải là hắn giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, Cổ Kiếm Trai kia căn bản sẽ không cuốn vào hắn cùng với Thanh Đạo Môn ân oán bên trong. Hắn là một người ích kỷ, nhưng là lần này, hắn xuất phát từ nội tâm cảm giác mình mắc nợ Cổ Kiếm Trai nhiều lắm!

“Bên cạnh thế nhưng là còn có ta thanh Đạo Môn Đệ Tử thi thể!” Khổng Liễm trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn về phía Khổng Liễm, nói: “Đó là bọn họ đáng chết!”

Khổng Liễm vô cùng tức giận, nói: “Được, rất hay, hay một Dương Diệp, ta xem như kiến thức đến ngươi kiêu ngạo cùng bá đạo! Ta hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi còn có thể kiêu ngạo đến lúc nào!”

Dương Diệp tay trái hơi động một chút, cổ vỏ kiếm xuất hiện trong tay hắn, tiếp đó, một thanh Đạo giai huyền kiếm đâm vào cổ trong vỏ. Dương Diệp nói: “Ta với ngươi Thanh Đạo Môn ân oán giữa khởi nguyên cái kia liễu giết, ngày đó, cái kia liễu giết muốn giết ta, nhưng đáng tiếc hắn đã thất bại, sau đó bị ta giết. Ngươi Thanh Đạo Môn muốn báo thù cho hắn, cho nên, làm Lan Lộ Quan, muốn chính ta nằm đi vào, ta không chịu, chỉ có thể đá hòm quan tài rồi, sau đó lại giết ngươi người của Thanh Đạo Môn... Cứ như vậy, ngươi Thanh Đạo Môn liên tục không ngừng mà phái người tới giết ta, một lần tới so với một lần mạnh, nhưng mà một lần lại một lần bị ta giết!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó nói: “Ta muốn nói là, Người không phạm Ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta diệt ngươi cả nhà!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cổ trong vỏ kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, một đạo kiếm khí hiện lên hình cung chém Khổng Liễm kia, tốc độ kiếm khí cực nhanh, giống như điện quang hiện lên, trong tràng rất nhiều người căn bản không có thấy rõ kiếm khí quỹ tích. Nhưng mà, ngay tại đạo kiếm khí kia vừa rời kiếm vẫn chưa tới hai trượng lúc, Kiếm Khí ầm ầm vỡ vụn ra...

“Đối thủ của ngươi cũng không phải là ta!” Khổng Liễm bật cười một tiếng, lui qua một bên.

Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, trong mắt có vẻ ngưng trọng, hắn một kiếm này, thế nhưng là mười đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng lên! Nhưng mà, nhưng là bị người phá huỷ đi rồi. Ánh mắt của hắn quăng đến đó ngồi xếp bằng ở trước cửa thành thanh niên, lúc này, thanh niên chính chậm rãi đứng lên, thanh niên ánh mắt cũng nhìn về phía Dương Diệp.

“Lợi dụng trong phút chốc bạo phát lực, lại Kiếm Khí chồng lên, hảo kiếm kỹ!”

Thanh niên đứng dậy, hướng phía Dương Diệp từng bước một đi đến, hắn đứng, sau đó mọi người mới phát hiện, hai chân của hắn không có bàn chân...

Dương Diệp nói: “Có thể bị bắt được ta kiếm khí quỹ tích, lại có thể cắt đứt, nổ nát. Tốc độ của ngươi tại ta đã thấy thế hệ tuổi trẻ bên trong, đủ để đứng vào trước ba!” Đệ nhất cùng thứ hai, dĩ nhiên chính là minh nữ cùng An Nam Tĩnh.

Thanh niên nói: “Nhớ kỹ, ta là Nam Kha Đồ, là Thanh Đạo Đồ của Thanh Đạo Môn, tại Thanh Đạo Đồ ở bên trong, xếp hạng thứ chín. Sở dĩ muốn ngươi nhớ kỹ, là bởi vì ta chính là đời này của ngươi cuối cùng một cái địch nhân.”

" Ta không nhớ được! " Dương Diệp nhìn thẳng thanh niên, " bởi vì

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ta đối với chết tên của người không có hứng thú thiếu gia mỹ nữ bảo mẫu! "

Nam Kha Đồ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó mỉm cười, “Khổng Liễm nói rất đúng, ngươi rất bá đạo, cũng rất điên cuồng. Ta bản không muốn nói nhảm, nhưng cho phép ta nói nhảm một phen. Ta đây hai cú đá, cũng không phải là bị người phế bỏ, mà là đi không có. Ta từ bảy tuổi trở lên, vì truy tìm võ đạo chân lý, ta đi khắp Thanh Châu các đại núi non sông suối, đi khắp hơn phân nửa Thanh Châu... Bàn chân tuy rằng không có, nhưng ta hiểu rất nhiều. Trong này, thì có nhanh chóng chi pháp tắc. Ta cảm thấy, ta một chiêu có thể giết ngươi, ngươi cảm thấy thế nào?”

Pháp Tắc chi Lực!

Dương Diệp cũng không có nhiều ngoài ý muốn, bởi vì tại Nam Kha Đồ này ra tay lúc, hắn cũng đã dự liệu đến. Tốc độ của đối phương đã không thể đơn giản xưng là tốc độ, thậm chí ngay cả Tử Điêu Bước nhảy Không Gian năng lực chỉ sợ cũng không bằng. Có thể làm được như vậy, chỉ có Pháp Tắc chi Lực. Thế gian mọi loại pháp tức thì, hắn hiện tại, rốt cuộc gặp được trừ tiêu vong quy luật ra một loại khác quy luật!

Như Mục Hàn San từng nói, trước Thanh Đạo Môn kỳ thật đều là đang cùng hắn chơi, bởi vì những người kia so với Nam Kha Đồ này, kém cũng không phải là một chút xíu!

Nam Kha Đồ lại nói: “Ta đối với tra tấn người cùng tàn ác với người, nhưng thật ra là không có hứng thú gì đấy, nhưng mà đáng tiếc, ngươi không chỉ có giết người của Thanh Đạo Môn ta, còn nhục Thanh Đạo Môn ta, cho nên, Thanh Đạo Môn ta sẽ để cho ngươi chết không nhắm mắt. Thanh Đạo Môn ta điều tra lai lịch của ngươi, không có tra được người nhà của ngươi, chỉ tra được Phạm gia này hai tỷ muội tựa hồ là nữ nhân của ngươi. Trước ngươi như thế nào đối đãi Man Bá đấy, đợi tí nữa chúng ta thì sẽ như thế nào đối với đợi các nàng, là trước mặt của ngươi, cũng là đang tại không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử mặt!”

“Nhanh chóng chi pháp tắc rất lợi hại phải không?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ngươi đã có tự tin như vậy, không bằng như vậy, chúng ta tới đánh một cái đánh bạc, như thế nào?”

“Cái gì đánh bạc?” Nam Kha Đồ nói: “Xác thực, như vậy cũng có ý tứ một ít, cuối cùng, liền kết thúc như vậy tánh mạng của ngươi, không khỏi quá không thú vị đi một tí.”

Dương Diệp nói: “Liền đánh bạc mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, cộng thêm Phạm gia hai tự do của tỷ muội, như thế nào?”

“Mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch ta có, Phạm gia hai tỷ muội cũng trên tay ta, có thể ngươi có năm trăm ngàn siêu phẩm Năng Lượng Thạch sao? Dù cho có, vậy ngươi lại lấy cái gì đến chống đỡ Phạm gia hai tỷ muội?” Nam Kha Đồ nói.

Dương Diệp lấy ra cái bọc... Kia có mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch Nạp Giới nói: “Trong Nạp Giới có mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta không có che giấu, ngươi mới có thể tra chứng kiến. Còn Phạm gia hai tỷ muội, như vậy như thế nào, ngươi nói một chút ngươi cần có, ta xem một chút ta có hay không, như thế nào?”

“Ta đột nhiên nghĩ tới, ta một chiêu giết ngươi, ngươi này siêu phẩm Năng Lượng Thạch chẳng phải là của ta?” Nam Kha Đồ bỗng nhiên nói: “Về phần cái gì khác tiền đặt cược, ta giết tất cả ngươi, cái khác tiền đặt cược ngươi còn có thể thực hiện sao?”

“Vậy ngươi nói tiền đặt cược!” Dương Diệp nói.

“Như vậy như thế nào, ta một chiêu nhược là để cho ngươi tại không còn sức đánh trả, ngươi liền từ nơi này, một đường quỳ xuống Thanh Đạo Môn ta, vừa quỳ vừa kêu ‘Dương Diệp ta sai rồi, Cổ Kiếm Trai ta sai rồi’ như thế nào? Ngươi yên tâm, cường giả của Thanh Đạo Môn ta nhất định sẽ bảo hộ ngươi quỳ đến Thanh Đạo Môn ta một khắc này!” Nam Kha Đồ nói.

“Có thể!” Dương Diệp trả lời không chút do dự.

Ầm!

Dương Diệp vừa mới dứt lời, Dương Diệp trong mắt của mọi người liền trực tiếp té bay ra ngoài...

Mà Nam Kha Đồ kia nhưng là vẫn như cũ đứng tại chỗ.

...

Ps;!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 860: Ngươi biết ta có bao nhiêu lợi hại sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 860 chương: Ngươi biết ta có bao nhiêu lợi hại sao?

= “ (") ” = 】

Cách Minh Vũ Thành cửa thành ngàn trượng ngoài có một tòa núi nhỏ, trong mắt của mọi người, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp đụng ở ngọn núi nhỏ kia phía trên...

Ầm!

Toàn bộ ngọn núi kịch liệt run lên, tiếp theo ầm ầm nổ bể ra, lập tức đem Dương Diệp bao phủ.

Thất bại?

Cái kia không ai bì nổi Dương Diệp một chiêu liền bị đánh bại?

Một bên, Phạm gia hai tỷ muội mặt không có chút máu, trong mắt hoàn toàn tĩnh mịch.

Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y sắc mặt cũng là trầm xuống, Dương Diệp đối với Lý gia có đại ân, bọn hắn tự nhiên là không hy vọng Dương Diệp bại, nhưng mà hai huynh muội đều không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà tại trước mặt Nam Kha Đồ này liền sức hoàn thủ cũng không có!

“Nguyên đến như vậy yếu!”

Khổng Liễm cười lạnh một tiếng, nói: “Chư vị, các ngươi có thể nhìn thấy, này chính là không ai bì nổi Dương Diệp, cái này là đệ tử của Cổ Kiếm Trai. Tại Thanh Đạo Môn ta thiên tài chân chính trước mặt, yếu như con kiến, thật là khiến người ta thất vọng.”

“Hắn không yếu, nhưng ở tuyệt đối tốc độ trước mặt, hết thảy đều là phù vân!”

Nam Kha Đồ quay người đi trở về đến trước cửa thành, ngẩng đầu nhìn cái kia bị Dương Diệp xâu ở cửa thành trên tường thanh Đạo Môn Đệ Tử thi thể, nói: “Dương Diệp, là bắt đầu, nhưng, không phải là chấm dứt. Cổ Kiếm Trai, trò chơi giờ mới bắt đầu, hi vọng các ngươi có thể đùa Ra!”

“Ta tán thành lời của ngươi, trò chơi giờ mới bắt đầu!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến.

Nam Kha Đồ đồng tử hơi co lại, chậm rãi quay người, nhìn xa xa đi, không chỉ có hắn, trong tràng tất cả mọi người hướng phía nguồn thanh âm nhìn sang, chỉ thấy Dương Diệp kia chẳng biết lúc nào vậy mà đứng ở xa xa. Tại lồng ngực của Dương Diệp, có một đạo màu đỏ tươi chưởng ấn, chưởng ấn làm cho Dương Diệp trước ngực toàn bộ lõm vào, xem ra hơi có chút khiếp người!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là còn sống, nhưng lại sống rất tốt đấy!

Hô...

Nhìn thấy Dương Diệp còn sống, Phạm Ly lập tức thở dài một hơi, cùng Phạm Mộng chăm chú ôm nhau. Lúc này đây, không chỉ có Phạm Mộng chảy nước mắt, đã liền Phạm Ly khóe mắt cũng mang theo một tia lệ quang bốn đời tang thương.

Một bên, Lý Mậu Trinh hai huynh muội cũng là thở dài một hơi, bình tĩnh mà xem xét, bọn hắn thật sự không hy vọng nhìn thấy Dương Diệp đã chết!

“Ta đã nói, Dương Diệp này làm sao có thể dễ dàng chết như vậy, hắc hắc, lần này có trò hay để nhìn...” Trong tràng, có người nhẹ giọng đánh giá thấp.

“Là có trò hay để nhìn, lại nói, các ngươi cảm thấy Dương Diệp này cùng Nam Kha Đồ ai sẽ thắng?”

“Hẳn là Nam Kha Đồ, bởi vì tốc độ của hắn thật sự quá là nhanh, nhanh đến Dương Diệp này chỉ sợ chỉ có thể bị đánh...”

“Ta cảm thấy Dương Diệp hẳn còn có át chủ bài...”

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp đi tới trước mặt Nam Kha Đồ năm trượng ngừng lại, sau đó nói: “Ngươi thua!”

Nam Kha Đồ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Thật là mạnh thân thể, năm đó Lục ca tại Tôn Giả Cảnh lúc đều không có nhục thể của ngươi mạnh, không thể không nói, ngươi để cho ta thật sự ngoài ý muốn. Một Kiếm Tu, nhưng là có thêm có thể so với Bán Thánh Giai thịt của yêu thú thân!”

Bán Thánh Giai thịt Yêu thú thân!

Lời ấy một chỗ, trong tràng một mảnh xôn xao. Mọi người kinh hãi nhìn về phía Dương Diệp, không có bất kỳ người nào có thể nghĩ đến nhục thể của Dương Diệp vậy mà có thể so với Bán Thánh yêu thú!

Bán Thánh yêu thú, đó là cái gì khái niệm?

Vậy ý nghĩa Dương Diệp muốn giết Hoàng Giả Cảnh cường giả, chỉ cần đơn thuần thân thể lực lượng là được rồi...

Tôn Giả Cảnh thực lực, Bán Thánh Giai thịt của yêu thú thân!

Mọi người thấy Dương Diệp tựa như nhìn một con quái vật...

Khổng Liễm kia trong mắt cũng là có vẻ chấn động, nàng biết nhục thể của Dương Diệp rất mạnh, nhưng mà nàng không nghĩ tới nhục thể của Dương Diệp dĩ nhiên đã có thể so với Bán Thánh Giai yêu thú... Nói cách khác, thực lực của Dương Diệp này đã không kém nàng...

“Đánh cuộc này, ngươi thua!” Dương Diệp lại nói.

Nam Kha Đồ nhẹ gật đầu, nói: “Đánh cuộc này ta xác thực thua, nhưng ta muốn trốn nợ!”

“Ngươi chắc chắn chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Ta vô cùng xác định!” Nam Kha Đồ nói: “Bởi vì dù cho vượt qua Năng Lượng Thạch cùng hai nữ nhân kia còn cho ngươi, đợi tí nữa ngươi hay là muốn chết, đã như vậy, cần gì phải phiền toái như vậy, ngươi cứ nói đi?”

“Tốc độ ngươi không phải là rất nhanh sao? Tại tiếp ta một kiếm?” Dương Diệp hỏi.

“Mười kiếm cũng không có vấn đề gì!” Nam Kha Đồ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kiếm nhập cổ vỏ kiếm, sau đó mãnh liệt nhổ...

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo xông thẳng lên trời, chấn động thiên địa, phảng phất muốn chấn vỡ thiên địa!

Kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, Nam Kha Đồ sắc mặt biến hóa, tiếp đó, một đại Kiếm Khí đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, bất quá hắn tốc độ cũng cực nhanh, tại Kiếm Khí vừa mới đến trước mặt hắn một khắc này, hắn chưởng liền vỗ ra...

Ầm!

Đi đôi với một nguồn năng lượng tiếng nổ vang, Nam Kha Đồ tại trong mắt của tất cả mọi người trực tiếp bay ngược đụng vào Minh Vũ Thành kia trên tường thành, toàn bộ tường thành kịch liệt run lên, vô số đạo to bằng cánh tay khe hở lập tức hiện lên cái kia trên tường thành!

“Ha ha... Vậy mà trong nháy mắt chồng lên hai mươi đạo kiếm khí, tốt, rất tốt, Cổ Kiếm Trai ta lại ra một cái có thể so với Lục sư tỷ siêu cấp yêu nghiệt, ha ha...”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười to từ phía chân trời truyền đến, tiếp đó, một mảnh kiếm quang từ phía chân trời trút xuống mà đến, mọi người hoảng hốt, bởi vì này mảnh kiếm quang bên trong ẩn chứa ác liệt Thiên giai hai trọng kiếm ý, đương nhiên, kinh khủng nhất là cái mảnh này kiếm quang vậy mà bao trùm trong tràng tất cả mọi người y tay che bầu trời chi thương nữ vi tôn!

Cổ Kiếm Trai đệ tử muốn làm gì?

Ngay tại lúc này, cái kia mảnh kiếm quang đột nhiên co lại nhanh chóng, không đến một hơi thời gian, một ít khắp kiếm quang liền đậm đặc rúc thành một đám nhỏ như cọng tóc Kiếm Khí, Kiếm Khí trên không trung đột nhiên quẹo thật nhanh, lập tức đến trước mặt của Khổng Liễm kia.

Khổng Liễm hoảng hốt, nàng không nghĩ tới Cổ Kiếm Trai này người tới vậy mà mục tiêu là nàng, liền có chút trở tay không kịp, bất quá nàng phản ứng cũng không chậm, trong tay màu đen liêm đao một cái nghiêng xếch, hung hăng cắt hướng về phía đạo kiếm khí kia.

Ầm!

Kiếm Khí oanh ở đằng kia liêm trên đao, liêm đao kịch liệt run lên, trong Kiếm Khí ẩn chứa mạnh mẽ đại lực lượng trực tiếp đem Khổng Liễm chấn hai chân chà xát chạm đất mặt nhanh lùi lại, cho đến phía sau lưng nàng đâm vào ở đằng kia trên tường thành mới dừng lại!

Ngay tại Khổng Liễm bị đánh bay một khắc này, Dương Diệp cũng không còn nhàn rỗi, lập tức đem tốc độ thi triển đã đến cực hạn, đi tới Phạm Mộng cùng trước mặt của Phạm Ly, liền phải cứu đi hai nữ, mà đúng lúc này, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sau lưng hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái bóng đen người, cùng lúc đó, Dương Diệp chợt cảm thấy chính mình phía sau lưng truyền đến đau đớn một hồi cảm giác, hắn biết, chính mình phía sau lưng bị lợi vật đâm xuyên qua!

“Cút!”

Dương Diệp gầm lên một tiếng, quay người đấm ra một quyền, nhưng là khi hắn quay người về sau, bóng đen kia người nhưng là vẫn như cũ còn sau lưng hắn, tựu như cùng bóng dáng của hắn vậy.. Cùng lúc đó, Dương Diệp lần nữa cảm giác mình phía sau lưng truyền đến đau đớn một hồi cảm giác!

“Bóng dáng, lưu hắn một mệnh!”

Ngay tại lúc này, một bên truyền đến thanh âm của Nam Kha Đồ, thanh âm rơi xuống, đạo hắc ảnh kia lập tức hư không tiêu thất tại sau lưng của Dương Diệp.

“Dương Diệp!”

Phạm Mộng kinh hô, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức bị nước mắt bao trùm, bởi vì lúc này sau lưng của Dương Diệp, có hai đạo đem dài gần cen - ti - mét vết đao, vết đao sâu đủ để nhìn thấy Dương Diệp trong cơ thể xương cốt!

“Này chính là cái thế giới này thiên tài sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, bóng đen kia người cũng mới Tôn Giả Cảnh, nhưng mà nhưng là như thế dễ như trở bàn tay liền thủng phòng ngự của hắn, còn có Nam Kha Đồ kia cũng là như thế. Hiện tại, hắn rốt cuộc minh bạch Mục Hàn San tại sao phải hắn cẩn thận Thanh Đạo Môn rồi.

“Ngươi không sao chứ?”

Một người đàn ông đi tới Dương Diệp bên cạnh, nam tử ước chừng hai mươi mấy tuổi, mày kiếm mắt sáng, tóc áo choàng, trên người tản ra ngất trời khí tức bén nhọn.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không có gì đáng ngại!”

“Trần Đông, thiên kiếm phong Thủ Tịch Đại Đệ Tử, ấn bối phận, ngươi nên gọi ta là sư huynh!” Nam tử nói.

“Trần Đông! Hắn chính là điên cuồng kiếm Trần Đông!” Có người kinh hô.

“Hắn chính là đã từng liền Thánh Giả Cảnh cường giả cũng dám chống đối Trần Đông?”

“Hẳn chính là hắn, nghe đồn năm đó hắn đắc tội một tên Thánh Giả, tại vô số người trước mặt, chỉ vào tên kia Thánh Giả tuyên bố: Cho Trần Đông ta hai mươi năm, Thánh Giả cũng có thể giết! Từ đó về sau, điên cuồng kiếm danh hào truyền khắp cả Thanh Châu...”

“Trước kia cảm thấy hắn là đang khoác lác, nhưng là bây giờ... Lúc trước hắn kiếm ý kia giống như đã là Thiên giai hai nặng chứ?”

“...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trần Đông, sau đó nói: “Khi trước sự tình, đa tạ độc sủng tên trước cửa vợ!”

Trần Đông nói: “Khách khí cái gì, ngươi nhập Cổ Kiếm Trai ta Thiên Kiếm Phong, vậy là người một nhà. Thiên Kiếm Phong đệ tử gặp nạn, với tư cách Thiên Kiếm Phong lão đại, ta không ra tay ai ra tay?”

“Ngươi Cổ Kiếm Trai muốn chơi thế nào?”

Lúc này, Khổng Liễm bỗng nhiên trầm giọng nói.

Trần Đông nhìn thoáng qua cái kia trên tường thành Cổ Kiếm Trai đệ tử thi thể, sau đó nói: “Theo như ý tứ của ta, là hảo hảo chơi một chút, nhưng mà, sư môn Trưởng lão khai báo, đây là giữa tiểu bối tranh đấu, chúng ta không thể lấy lớn hiếp nhỏ, cho nên...” Hắn vừa nói, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tôn Giả Cảnh bên trong, Cổ Kiếm Trai ta có thể lấy ra được có ba người, mặt khác hai cái muốn lại tới đây, ít nhất còn cần hai canh giờ, cho nên...”

“Ta đùa lớn rồi, không có sao chứ?” Dương Diệp nói.

Trần Đông nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Không có việc gì, bao nhiêu cũng không việc gì, không chỉ có không có việc gì, còn đùa càng lớn càng được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Giúp ta coi chừng một chút Phạm gia hai tỷ muội, cẩn thận Hắc y nhân kia!”

“Trừ phi Thánh Giả đến, bằng không thì, các nàng nhất định không có việc gì!” Trần Đông bảo chứng nói.

Dương Diệp yên tâm, hắn chậm rãi hướng phía Nam Kha Đồ kia đi đến, nói: “Ngươi cảm thấy ngươi rất lợi hại?”

“Giết ngươi, hẳn không có vấn đề gì!” Nam Kha Đồ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vậy ngươi biết ta có bao nhiêu lợi hại sao?”

“Để cho ta mở mang kiến thức?” Nam Kha Đồ nói.

“Được!” Dương Diệp nói: “Tốc độ ngươi không phải là rất nhanh sao? Đến, đang xuất thủ một lần, để cho ta nhìn xem, ngươi còn khoái bất khoái!”

“Như ngươi mong muốn!”

Theo Nam Kha Đồ thanh âm rơi xuống, người khác trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, tại Nam Kha Đồ thanh âm rơi xuống một khắc này, một bên Trần Đông hai mắt lập tức hơi híp lại, trong mắt, có vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì tốc độ này, đã có thể rất nghiêm trọng uy hiếp được hắn!

Nhưng mà, một màn quỷ dị xuất hiện, Trần Đông phát hiện, tốc độ của Nam Kha Đồ kia vậy mà càng ngày càng chậm, cuối cùng, vậy mà như là tiểu hài tử đang bước đi một dạng kỳ chậm vô cùng...

“Kiếm Vực...”

Không biết từ chỗ nào truyền đến một đạo kinh ngạc âm thanh...

PS: Cảm tạ ngô nham tông, chỗ trống, không ai nhẹ ca kiếm Tứ Công Tử long chiến man hoang hâm mộ Thái Dương thần hữu 24389357 hữu 12177411 hữu 21290 người hiền lành lu mưa bụi đầy sao đám người khen thưởng ủng hộ!!!!

Cám ơn ủng hộ của chư vị!!!

Cho Trần Đông huynh một cái áo rồng ha ha, cảm tạ ban đầu tận lực cùng ủng hộ ha...

Cuối cùng,!!!! Cầu!!!!! Lăn lộn đầy đất... Vé tháng chính là ta vượt qua Năng Lượng Thạch... Cầu bổ sung năng lượng...

Vốn thiết trí chín giờ đổi mới, nhưng mà chín giờ, nó không có tự động đổi mới... Đứng xảy ra vấn đề, phiền muộn

Hp: Bkhlnex. Hl

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 861: Lăn còn chưa lăn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 861 chương: Lăn còn chưa lăn?

Ý Cảnh Chi Lực phía trên là Pháp Tắc chi Lực, mà Pháp Tắc chi Lực phía trên là vực chi lực lượng.

Vực chi lực lượng sở dĩ vượt qua Ý Cảnh Chi Lực cùng Pháp Tắc chi Lực, là vì vực chi lực lượng có thể cho được bản thân lĩnh vực trong phạm vi thế giới siêu thoát bản thân chỗ ở thiên địa, cũng chính là từ thành thế giới cự gả hào phú: Đuổi bắt Vô Địch manh thê.

Vực chi lực lượng có thể áp chế Pháp Tắc chi Lực, đương nhiên, không có tuyệt đối!

Dương Diệp lúc trước cùng Minh Nữ lúc đối chiến, chính là dựa vào là Kiếm Vực áp chế Minh Nữ Âm Dương Pháp Tắc, chỉ có điều khi đó, hắn đối với Kiếm Vực nắm giữ còn không sâu, bởi vậy, lúc ấy Kiếm Vực của hắn thiếu chút nữa bị Minh Nữ Âm Dương Pháp Tắc làm cho tan vỡ.

Về phần Nam Kha Đồ này, Tốc Chi Pháp Tắc của hắn so với Minh Nữ quy luật, không chỉ có yếu nhược nhiều lắm, hơn nữa hắn bản thân thực lực cũng không có Minh Nữ mạnh, lại thêm Dương Diệp đối với Kiếm Vực năng lực nắm giữ đã vượt xa lúc trước, bởi vậy, Tốc Chi Pháp Tắc của Nam Kha Đồ này cũng không có cho Kiếm Vực của Dương Diệp tạo thành cái gì thực chất tính uy hiếp!

Trái lại, đối phương Tốc Chi Pháp Tắc còn bị Kiếm Vực áp chế gắt gao!

Kiếm Vực ở trong, tốc độ của Nam Kha Đồ kia bị hạ xuống chậm nhất, đến bây giờ, Nam Kha Đồ phóng ra một bước đều phảng phất muốn dùng hết sức lực bình thường!

Giờ khắc này, Nam Kha Đồ trong mắt đã có thần sắc!

Không chỉ có Nam Kha Đồ, trong tràng hiểu đây là cái gì toàn bộ đều kinh hãi hóa đá tại nguyên chỗ, kể cả cái kia điên cuồng kiếm Trần Đông!

Bởi vì Kiếm Vực, đã liền Lục Uyển Nhi đều không có lĩnh ngộ!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, — kiếm quang theo ý người ngoài, tốc độ có chút chậm, tùy tiện đến một cái Tôn Giả Cảnh đều có thể đơn giản tránh đi, nhưng mà, Nam Kha Đồ kia nhưng là dường như bị điểm huyệt một dạng hai mắt trợn tròn, chỉ có thể nhìn đạo kiếm quang kia đi vào trước mặt của hắn, tiếp đó, một tay của hắn cánh tay trực tiếp bay ra ngoài

Trong Kiếm Vực, Dương Diệp lợi dụng không gian cùng không khí tạo thành áp lực cường đại trói buộc trên người Nam Kha Đồ kia, tại dưới loại áp lực này, Nam Kha Đồ đừng nói tốc độ, liền ngay cả động một chút cũng khó khăn! Bởi vậy, giờ khắc này, hắn hầu như không hề có lực hoàn thủ, bởi vì hắn ngoại trừ bên ngoài Tốc Chi Pháp Tắc, tại phương diện khác cũng không có cường đại như vậy!

Lúc trước Minh Nữ rung chuyển Kiếm Vực, là bởi vì nàng bản thân ngoại trừ Âm Dương Pháp Tắc ra, tại huyền kỹ cùng với các phương diện thực lực đều không hề yếu Dương Diệp, bởi vậy, Kiếm Vực đối với nàng đã tạo thành ảnh hưởng, nhưng lại không thể áp chế hoàn toàn nàng.

Mà Nam Kha Đồ này làm sao có thể so sánh với Minh Nữ kia?

Dương Diệp đi tới trước mặt Nam Kha Đồ, ngay tại lúc này, Nam Kha Đồ trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cỗ khí thế kinh khủng, tiếp đó, hắn phần bụng trong lúc đó tăng vọt, muốn tự bạo!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không để cho hắn tự bạo, Kiếm Vực của hắn có thể còn chưa tới vô địch trình độ, nếu như Nam Kha Đồ này trong này tự bạo, hắn tất nhiên sẽ lọt vào nghiêm trọng cắn trả, bởi vậy, tại Nam Kha Đồ muốn tự bạo một khắc này, quả đấm của Dương Diệp liền trực tiếp đánh vào ngực của hắn, Nam Kha Đồ tại chỗ té bay ra ngoài, đang bay ra mấy trăm trượng sau nặng nề rơi xuống mặt đất.

Nam Kha Đồ vừa muốn đứng lên, một cái bàn chân nhưng là đã giẫm ở bụng của hắn. Dương Diệp cúi người nhìn xem Nam Kha Đồ, nói: “Các ngươi muốn chơi, ta lúc này đây cùng các ngươi cố gắng vui đùa một chút, nói thật, ta sợ các ngươi không chơi nổi!”

Nam Kha Đồ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt lại cũng không có trước bình tĩnh cùng thong dong, có chỉ có khiếp sợ cùng không cam lòng

Trường kiếm trong tay của Dương Diệp hơi động một chút, để ngang cổ họng của Nam Kha Đồ chỗ, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía chân trời, nói: “Năm trăm ngàn siêu phẩm Năng Lượng Thạch mua mạng của hắn, ngươi mua còn chưa mua? Nếu nói là nữa chữ không, ta lập tức một kiếm kết quả hắn!”

Yên lặng một cái chớp mắt, một vệt sáng ở phía chân trời xẹt qua, tiếp đó, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp.

Dương Diệp thu hồi Nạp Giới, sau đó khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: “Ta đã hối hận, mạng này ta không bán!” Vừa nói, tay hắn hơi động một chút, kiếm xẹt qua cổ của Nam Kha Đồ, một vết máu tươi từ Nam Kha Đồ yết hầu bắn ra, Nam Kha Đồ hai mắt trợn lên chết không nhắm mắt

“Láo xược vạn vũ lò lớn!”

Một đạo tiếng rống giận dữ ở phía chân trời vang vọng dựng lên, thanh âm trực tiếp đem chân trời không gian chấn động chập trùng kịch liệt, dường như tùy thời muốn giống hết y như là trời sập, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp không có để ý đối phương, tay phải vung lên, đem thi thể của Nam Kha Đồ thu tiến vào cổ vỏ kiếm không gian.

Ngay một khắc này, Dương Diệp bỗng nhiên hai mắt híp lại, xoay người một cái, sau đó một quyền đối với nơi đó không gian liền đánh tới.

Quyền ra, không gian chấn động, tiếp đó, nơi đó không gian một hồi nhúc nhích, một Hắc y nhân xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Hắc y nhân làm như không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà phát hiện hắn, hành động hơi chậm lại, nhưng mà rất nhanh thì kịp phản ứng, lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, một con dao găm xé xé trời lúc giữa, hung hãn cắt hướng về phía Dương Diệp.

Đột nhiên, Dương Diệp nắm đấm vừa thu lại, tiếp đó, một thanh Đạo giai huyền kiếm mang theo một ánh kiếm đánh vào thanh chủy thủ kia tiến lên!

Ầm!

Cả cái không gian kịch liệt run lên, Hắc y nhân kia bị cường đại kình khí chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, một đạo kiếm khí đã đi tới trước mặt của hắn!

Hắc y nhân nhưng là cũng không hoảng loạn, hai chân có chút một đập, toàn bộ người lập tức ngừng lại, cổ tay khẽ động, dao găm mang theo một đạo hàn mang cắt về phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia!

Ầm!

Kiếm Khí tiêu tán, nhưng mà Hắc y nhân nhưng là lần nữa bị chấn hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, lúc này đây, khi hắn sau khi dừng lại, cả người hắn hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là quay người lần nữa mãnh liệt rút kiếm, sau đó một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên

Kiếm Khí rơi chỗ, không gian nhúc nhích, Hắc y nhân kia hiện ra nguyên hình mà lúc này, hắn vậy mà tại trước mặt Dương Diệp chỉ có không đến một trượng khoảng cách!

Ầm!

Hắc y nhân lần nữa bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại

Dương Diệp không có ở xuất thủ, trong mắt của hắn, có vẻ ngưng trọng. Hắn mặc dù không có lợi dụng Kiếm Vực trấn áp Hắc y nhân này, nhưng Hắc y nhân này nhưng là khi hắn trong Kiếm Vực, mà hắn là như vậy bằng vào Kiếm Vực, lúc này mới có thể chuẩn xác không có lầm truy tung đến này người quần áo đen hành tung, mà hắn không nghĩ tới là, ngay cả như vậy, hắn cũng không thể đủ giết được đối phương!

Hắn mỗi một kiếm đều là hai mươi đạo chồng lên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nhưng mà lại chỉ có thể đẩy lui đối phương

Trước mắt này người quần áo đen thực lực tại Nam Kha Đồ kia phía trên!

“Nếu như ta không có đoán sai, thi triển một lần Kiếm Vực, đem ngươi sẽ bỏ ra cái giá khổng lồ, cho nên, tại giết Nam Kha về sau, ngươi cùng ta giao thủ, ngươi không dám đang thi triển Kiếm Vực, chỉ có thể bằng vào Kiếm Vực đến điều tra thân pháp của ta!” Hắc y nhân nói: “Nam Kha quá ngu, hắn quá mức chú trọng Pháp Tắc chi Lực, mà không đi tăng lên bản thân các phương diện thực lực, bởi vậy, một khi Pháp Tắc chi Lực bị khắc chế, hắn liền không sai biệt lắm đã trở thành một tên phế nhân. Bất quá cũng không có cách nào nếu như không phải là hắn chuyên tấn công tốc độ này một mặt, hắn căn bản không có thể lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc! Muốn trách thì trách hắn gặp ngươi, bằng không thì, Cao Cấp Bán Thánh cũng giết không được hắn!”

“Làm gì lải nhải?” Dương Diệp nói: “Ta hôm nay sẽ không thi triển Kiếm Vực, nhìn xem có thể hay không giết ngươi!”

Hắc y nhân đột nhiên thân hình lóe lên, đi tới trước mặt của Dương Diệp, vừa xong trước mặt Dương Diệp, hắn cả người kịch liệt run lên, sau đó không mấy Hắc y nhân xuất hiện ở trong tràng. Tiếp đó, vô số đạo hàn quang xé rách Không Gian Thiết Cát hướng về phía Dương Diệp!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên trời, tiếp đó, trên trăm đạo kiếm quang ở giữa sân tung hoành hiện lên, cùng cái kia vô số đạo hàn quang giao thoa lại với nhau.

Rầm rầm rầm

Từng đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn ở giữa sân liên miên không dứt vang lên

Sau một lúc lâu, hàn quang tiêu tán, Dương Diệp cùng Hắc y nhân đứng ở trong sân tận thế gặp lại.

“Ta, ta thua ở thân thể”

Hắc y nhân thanh âm rơi xuống, hắn thẳng tắp té xuống.

Ba ba ba

Hắc y nhân ngã xuống về sau, Dương Diệp toàn bộ y phục trên người đột nhiên hóa thành một đống mảnh vụn tại trên người của Dương Diệp, trải rộng vết đao, miệng lưỡi sắc sảo, nhưng mà nhưng không có chí mạng!

Lúc trước hai người giao thủ một khắc này, Dương Diệp triệt để buông tha cho phòng ngự, kiếm kiếm đoạt mệnh, Mà đối phương cũng buông tha cho phòng ngự, đao đao chí mạng, đáng tiếc là, Dương Diệp bằng vào thân thể mạnh mẽ thẳng xuống tới, mà Hắc y nhân nhưng là không thể cố chịu

Thanh Đạo Môn lại bại!

Trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp danh tiếng từ giờ trở đi, đem truyền khắp toàn bộ bắc giới, thậm chí là cả Thanh Châu!

Dương Diệp đi tới người quần áo đen trước mặt, tay phải vung lên, đem Hắc y nhân nhận được cổ trong vỏ. Bất kể là Hắc y nhân này, hay vẫn là Nam Kha Đồ kia, đối với hắn đều có chỗ cần dùng, đặc biệt là Nam Kha Đồ kia, Tốc Chi Pháp Tắc nếu như hắn có thể lãnh ngộ, tiêu vong quy luật tăng thêm Tốc Chi Pháp Tắc, hắn hiện tại có thể trảm Cao Cấp Bán Thánh!

Thân thể hắn không yếu, kiếm đạo càng không yếu, thiếu sót duy nhất, chính là tốc độ!

Thu hồi người quần áo đen thi thể về sau, Dương Diệp quay người nhìn về phía một bên Khổng Liễm, người kia sắc mặt biến hóa, lúc này đây, trong mắt nàng rốt cuộc đã có vẻ kiêng kỵ. Dương Diệp mặc dù không có lĩnh ngộ kiếm ý, nhưng lại lĩnh ngộ so kiếm ý càng đáng sợ hơn Kiếm Vực, Nam Kha Đồ kia cùng Hắc y nhân tuy rằng cũng chỉ là Tôn Giả Cảnh, nhưng lại không thể so với nàng yếu, nhưng mà đối phương cũng đã chết trên tay Dương Diệp

“Vốn định tại giết trước ngươi lăng nhục ngươi một phen, nhưng mà, cảm giác không có ý gì.”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Trở về Thanh Đạo Môn đi, nói cho ngươi biết người của Thanh Đạo Môn, để cho hắn đám không dùng tại tới tìm ta, ba ngày sau, ta sẽ đi Thanh Đạo Môn khiêu chiến Thanh Đạo Môn thế hệ trẻ tất cả thiên tài!”

Dương Diệp biết, chuyện của Thanh Đạo Môn, hắn phải làm một cái kết, bằng không thì, đối phương mỗi ngày ở phía sau theo dõi hắn, hắn căn bản không có thời gian khôi phục thực lực. An Nam Tĩnh cùng tình cảnh của Mục Hàn San bây giờ rất không ổn, không chỉ có An Nam Tĩnh, còn có đám người Hiểu Vũ Tịch tung tích cũng không rõ, hắn thật sự không nghĩ tại cùng Thanh Đạo Môn này tại đây dây dưa tiếp.

Cho nên, hắn chuẩn bị tới một người hoàn toàn chấm dứt!

“Chỉ bằng”

Khổng Liễm làm như muốn nói cái gì ngoan thoại, nhưng mà Dương Diệp nhưng là đột nhiên nhìn về phía nàng, nói: “Cút còn chưa lăn?”

Khổng Liễm sắc mặt biến hóa, nhưng mà cũng không dám đang tiếp tục nói gì, thân hình của nàng khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Khổng Liễm đi rồi, Dương Diệp khóe miệng nổi lên vẻ khổ sở, hắn làm sao tưởng thả Khổng Liễm này đi? Không nghĩ, nhưng mà không có biện pháp

“Ba ngày sau, Thanh Đạo Môn ta xin đợi đại giá!”

Phía chân trời, truyền đến một đạo thấp trầm giọng

Ps: Phiếu vé cảm tạ rất nhiều sách lậu bằng hữu đến tung hoành ủng hộ, cám ơn, các ngươi một cái đặt mua với ta mà nói, đều là vô cùng trọng yếu. Bởi vì chúng ta liền là dựa vào cái đồ chơi này ăn KFC, đương nhiên, còn có vé tháng!!

!! Cầu đặt mua!!!!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 862: Không cần làm phiền, một chiêu đã đủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 862 chương: Không cần làm phiền, một chiêu đã đủ!

Minh Vũ Thành một trận chiến, rất nhanh như cùng như bệnh dịch vét sạch toàn bộ bắc giới.

Kiếm Vực!

Cổ Kiếm Trai đệ tử có người nắm giữ Kiếm Vực, liền được xưng Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi cũng không thể nắm giữ Kiếm Vực...

Cả Cổ Kiếm Trai sôi trào!

“Người này mạng, không tiếc bất cứ giá nào bảo vệ!”

Một giọng nói từ Cổ Kiếm Trai tổng bộ truyền ra, mười hơi về sau, vô số luồng khí tức khủng bố từ Cổ Kiếm Trai Cửu Phong lướt đi, những cường giả này mục đích, toàn bộ là Minh Vũ Thành!

Trái lại, Thanh Đạo Môn nhưng là không hề có động tĩnh gì!

Tuy rằng như thế, nhưng là cả bắc giới người cũng biết, bão táp muốn lại tới.

Minh Vũ Thành.

Trong phòng, Dương Diệp nằm ở trên giường, ở bên giường là Phạm Mộng cùng Phạm Ly.

Đau nhức, thâm nhập cốt tủy đau nhức!

Lúc này Dương Diệp chỉ cảm thấy toàn thân mình dường như bị người lấy đao tại thiết cắt một dạng bất quá còn tốt, loại đau này hắn đã không sai biệt lắm thói quen...

Thi triển Kiếm Vực, lại thi triển nhiều lần như vậy Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nhục thể của hắn hoàn toàn có thể dùng phá thành mảnh nhỏ để hình dung tiếng như Hạ Hoa. Đặc biệt là hắn kinh mạch trong cơ thể, lúc này đã không phải là đứt gãy, mà là muốn nổ tung. Không chỉ có kinh mạch, trong cơ thể Ngũ Tạng Lục Phủ cũng đồng dạng tét ra...

Đối mặt Nam Kha Đồ kia cùng Hắc y nhân, hắn hiện ở loại tình huống này, nếu như không thi triển Kiếm Vực, đó sẽ là một cuộc đánh lâu dài, mà đánh lâu dài đối với hắn rất bất lợi, cho nên, hắn quyết đoán thi triển ra Kiếm Vực. Nhưng là hắn dùng lúc trước loại trạng thái kia thi triển Kiếm Vực, vậy dĩ nhiên là phải bỏ ra cực giá thật lớn đấy.

Nếu như không phải là kinh mạch vấn đề, hắn muốn giết Nam Kha Đồ kia cùng đêm tối người, dù cho không cần Kiếm Vực, cũng có thể đơn giản chém giết đối phương! Đáng tiếc, hắn hết lần này tới lần khác là kinh mạch xảy ra vấn đề, sâu sắc hạn chế thực lực của bản thân hắn, này cũng là hắn cho tới bây giờ, biệt khuất nhất cùng bất đắc dĩ nhất chuyện tình...

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thấy Dương Diệp mở hai mắt ra, Phạm Mộng cùng Phạm Ly vội vàng đi lên trước, Phạm Mộng nói: “Ngươi, ngươi không sao chứ?”

Dương Diệp cười khổ, nói: “Ngươi nha đầu này, ngươi xem ta như bây giờ như không có chuyện gì sao?” Hắn hiện tại đều không khác mấy là một người tàn phế.

Phạm Mộng lúc này đây nhưng là không khóc rồi, bởi vì nước mắt tại Dương Diệp lúc hôn mê cũng đã không sai biệt lắm khóc đã làm. Nàng nắm thật chặt tay của Dương Diệp, sau đó thấp giọng nói: “Dương Diệp, ngươi có hay không hối hận gặp được ta?”

“Vì cái gì nói như vậy?” Dương Diệp hỏi.

Phạm Mộng thấp giọng nói: “Đến từ ngươi gặp được ta về sau, ngươi liền phiền toái không ngừng. Nếu như không phải là bởi vì ta, ngươi căn bản sẽ không lại nhiều lần bị thương, cũng sẽ không đắc tội Thanh Đạo Môn, càng sẽ không trọng thương thành như vậy. Ta, thật sự rất xin lỗi...”

Dương Diệp cười cười nói: “Ngươi muốn thực cảm thấy liên lụy ta, vậy sau này phải cố gắng trở nên mạnh mẽ, như thế nào đây?”

“Ta nhất định sẽ, ta sau này tại cũng không ham chơi rồi, ta cam đoan!” Phạm Mộng trong mắt tràn đầy vẻ kiên định, giờ khắc này, nàng dường như thành thục rất nhiều.

Dương Diệp nói: “Vậy là tốt rồi, đến, hiện tại các ngươi giúp ta một việc, đút ta ăn siêu phẩm Năng Lượng Thạch...”

Rất nhanh, từng khối siêu phẩm Năng Lượng Thạch không ngừng tiến vào Dương Diệp trong cơ thể, sau đó bị Dương Diệp hấp thu...

“Tiểu Tuyền Qua a Tiểu Tuyền Qua, sự tình lần này đùa có chút lớn, lão nhân gia người nếu có ở đây không khôi phục bình thường, ngươi tựu đợi đến cho ta nhặt xác đi...”

Dương Diệp rất rõ ràng, Tiểu Tuyền Qua nếu như có ở đây không khôi phục bình thường, hắn đừng nói Thượng Thanh đạo môn đi khiêu chiến, chính là có thể đi hay không đường cũng là một cái vấn đề.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp trong cơ thể Tử Sắc Huyền Khí càng ngày càng nhiều, hắn thân thể thương thế tại Tử Sắc Huyền Khí chữa trị đã không sai biệt lắm khỏi. Nhưng mà trong cơ thể hắn kinh mạch vấn đề lại không có tiến triển gì,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Vẫn là vỡ vụn hình...

Tại chữa trị khỏi thân thể về sau, Dương Diệp không có ở lãng phí ít Tử Sắc Huyền Khí này đi chữa trị kinh mạch, mà là đều lại để cho ít Tử Sắc Huyền Khí này tiến vào Tiểu Tuyền Qua...

Mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch không thấy, nhưng mà Tiểu Tuyền Qua vẫn như cũ không có động tĩnh...

Hai mươi vạn...

Năm trăm ngàn...

Tại hấp thu năm trăm ngàn siêu phẩm Năng Lượng Thạch về sau, Tiểu Tuyền Qua vẫn như cũ không có động tĩnh, Dương Diệp cười khổ không thôi, ngay tại hắn muốn từ bỏ lúc, đột nhiên, Tiểu Tuyền Qua ngừng xoay tròn lại, tiếp đó, một tia màu tím từ trong Tiểu Tuyền Qua chảy ra...

Dương Diệp hơi sững sờ, rất nhanh, Dương Diệp kích động thiếu chút nữa trực tiếp từ trên giường nhảy dựng lên, bởi vì ít Tử Sắc Huyền Khí này là Hồng Mông Tử Khí...

Dương Diệp ngăn chặn kích động trong lòng cùng hưng phấn, vội vàng hướng dẫn ít Hồng Mông Tử Khí này đi chữa trị những cái kia kinh mạch khác loại vô hạn. Dương Diệp lúc này trong lòng là thấp thỏm, bởi vì nếu như ngay cả Hồng Mông Tử Khí đều không thể chữa trị kinh mạch lời nói, chuyện kia liền chân chính nghiêm trọng. Tại Dương Diệp trong nhìn thấy, những Hồng Mông Tử Khí kia bao trùm hắn kinh mạch trong cơ thể, rất nhanh, những cái kia gãy lìa kinh mạch bắt đầu nhuyễn động...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân chính thở dài một hơi...

Dương Diệp không có phát hiện, một ít thẳng trên người hắn ngủ say hai con rắn nhỏ lúc này đột nhiên mở hai mắt ra...

...

Minh Vũ Thành bên ngoài, chỗ cửa thành.

Một người đàn ông nhìn xem trên tường thành những thi thể này hồi lâu, cuối cùng, nam tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp viết hàng chữ kia bên trên, sau nửa ngày, nam tử khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nói: “Hảo một cái cuồng vọng Dương Diệp, cũng dám lại nhiều lần giết người của Vân Hải Thư Viện ta, quả nhiên là cho rằng Vân

Hải Thư Viện ta là bùn nặn phải không?”

Vừa nói, nam tử hướng phía trước đạp mạnh, sau đó toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ...

Dương Diệp bên ngoài gian phòng, Trần Đông dựa vào ở trên một cây cột, hai mắt khép hờ, đột nhiên, ánh mắt hắn đột nhiên mở ra, khi hắn cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người nam tử.

Hai người nhìn đối phương, trầm mặc một cái chớp mắt, Trần Đông. Đột nhiên xuất kiếm, kiếm quang hiện lên, một đạo kiếm tia bắn ra, lập tức đến nam tử kia trước mặt của.

Nam tử lạnh rên một tiếng, hai tay hướng trước mặt kéo một phát, tại trước mặt hắn không gian trực tiếp bị hắn xé rách ra một đạo đen kịt chỗ rách, đen kịt chỗ rách trực tiếp đem Trần Đông cái kia sợi Kiếm Khí thôn phệ... Sau một khắc, nam tử thò tay đối với Trần Đông cách không nắm chắc, tại Trần Đông chung quanh những cái kia không gian trực tiếp nhăn nhó, liền muốn đem Trần Đông cắn nát...

Trần Đông hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, cổ tay hắn khẽ nhúc nhích, trường kiếm trong tay ở trước mặt mãnh liệt vài cái xẹt qua, cái kia bị bóp méo không gian trực tiếp bị cắt ra. Tiếp đó, hai tay của hắn cầm kiếm đối với lên trước mặt hư không mãnh liệt đâm một cái: “Chân Linh tia kiếm quyết!”

Thanh âm rơi xuống, trước mặt Trần Đông không gian kịch liệt run lên, vô số đạo nhỏ như lông trâu tia kiếm từ chỗ mũi kiếm bắn ra, chỉ là một nháy mắt, những kiếm này tia lập tức liền đem nam tử kia bao phủ.

Rầm rầm...

Từng đạo tiếng nổ thật to ở giữa sân không ngừng vang lên...

Sau nửa ngày, tia kiếm tản đi, tên nam tử kia vẫn như cũ đứng ở nơi đó, một chút việc đều không có, chẳng qua là không gian xung quanh hắn nhưng là thành tổ ong...

“Điên cuồng kiếm Trần Đông!”

Nam tử nói cho hết lời, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, chung quanh hắn những cái kia không gian lập tức khôi phục bình thường.

“Vân Hải Thư Viện Hoàng Giả Cảnh bên trong có thể đem Không

Gian Thần Thông thuật vận dụng đến loại trình độ này, ngoại trừ bên ngoài Dịch Lưu Phong, không có có người khác rồi.” Trần Đông đạm thanh nói: “Đây là Cổ Kiếm Trai ta cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa, chẳng lẽ Vân Hải Thư Viện cũng muốn nhúng tay?”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Vân Hải Thư Viện ta mấy tên học sinh đều chết trên tay Dương Diệp, chẳng lẽ muốn tính như vậy?” Dịch Lưu Phong cười lạnh một tiếng, nói: “Còn là nói ngươi Cổ Kiếm Trai hiện tại đã không cần đem Vân Hải Thư Viện ta để ở trong mắt? Nếu như là, ta hiện tại xoay người rời đi.”

Trần Đông trầm mặc sau nửa ngày, nói: “Là Vân Hải Thư Viện để cho ngươi tới?”

Dịch Lưu Phong nói: “Người của Thanh Đạo Môn không thể chết vô ích, ngươi người của Cổ Kiếm Trai cũng không có thể chết vô ích, chẳng lẽ người của Vân Hải Thư Viện ta có thể chết vô ích? Trần Đông, ta lời nói đặt xuống ở chỗ này, Cổ Kiếm Trai nếu như không cho Vân Hải Thư Viện ta một cái công đạo, từ nay về sau, Vân Hải Thư Viện đem cự tuyệt chiêu thu Cổ Kiếm Trai đệ tử, không chỉ có như thế, Vân Hải Thư Viện ta đem mình là thư viện chết đi đệ tử lấy một câu trả lời luôn luôn một cái thích hợp ngươi. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi Cổ Kiếm Trai có dám hay không đồng thời cùng Vân Hải Thư Viện ta còn có Thanh Đạo Môn khai chiến!”

Trần Đông mí mắt hơi nhảy, hôm nay Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa tuy rằng còn chưa triệt để khai chiến, nhưng là gần xấp xỉ. Nếu như thời điểm này Vân Hải Thư Viện đối với Cổ Kiếm Trai tuyên chiến, cái kia không hề nghi ngờ, Thanh Đạo Môn lập tức sẽ cùng Cổ Kiếm Trai khai chiến, đến lúc đó, cái gì quy tắc đều là phù vân, Thanh Đạo Môn cùng Vân Hải Thư Viện này nhất định sẽ xuất động Thánh Giả chém giết Dương Diệp cùng với Cổ Kiếm Trai tất cả thiên tài...

Chìm ngầm đồng ý lâu, Trần Đông nói: “Ngươi Vân Hải Thư Viện nghĩ muốn cái gì nói rõ? Nếu như là muốn đầu của Dương Diệp, vậy ngươi liền trở về đi!”

“Để cho ta đánh với Dương Diệp một trận!” Dịch Lưu Phong nói: “Hắn mà chết, việc này lúc này chấm dứt, ta như bại, việc này cũng theo đó chấm dứt!”

“Chê cười!” Trần Đông cười lạnh nói: “Dịch Lưu Phong, ngươi đã Hoàng Giả Cảnh Thượng Phẩm, nửa cái bàn chân đều nhanh bước vào Bán Thánh, mà Dương Diệp mới Tôn Giả Cảnh, loại lời này ngươi cũng nói ra được đến? Không bằng như vậy, ngươi đánh với ta một trận?”

Dịch Lưu Phong trầm giọng nói: “Hắn nắm giữ Kiếm Vực, thân thể có thể so với Bán Thánh, Vân Hải Thư Viện ta Tôn Giả Cảnh bên trong, không một người là đối thủ của hắn, không chỉ có là Vân Hải Thư Viện ta, chỉ sợ Thanh Đạo Môn Tôn Giả Cảnh bên trong cũng không có ai là đối thủ của hắn!”

“Vậy ngươi liền phải lấy lớn hiếp nhỏ?” Trần Đông nói.

Dịch Lưu Phong trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Đã như vậy, vậy ngươi Cổ Kiếm Trai là tốt rồi tự vi chi ba!”

Vừa nói, Dịch Lưu Phong xoay người rời đi.

“Chờ chút...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cửa phòng đột nhiên bị mở ra, tiếp đó, Dương Diệp cùng Phạm Mộng hai tỷ muội từ trong phòng chậm rãi đi ra.

Lúc này, Dương Diệp tóc đã biến thành màu đen, tại trên mặt hắn những cái kia vết sẹo cũng đã biến mất...

“Ngươi chính là Dương Diệp?” Dịch Lưu Phong nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như ngươi bại, Vân Hải Thư Viện sự tình lúc này chấm dứt?” Nếu như hắn là một người, hắn tự nhiên sẽ không để ý những thứ này, nhưng mà, hắn không có thể ở liên lụy Cổ Kiếm Trai rồi, tuy rằng hắn không phải chân chính Cổ Kiếm Trai đệ tử, nhưng là hắn cũng cảm giác mình không có thể ở bẫy người như vậy nhà...

Cho nên, nếu như có thể lại để cho Cổ Kiếm Trai thiếu chút phiền toái, hắn nguyện ý đi làm.

“Vâng!” Dịch Lưu Phong nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay cổ tay khẽ động, một thanh cái búa xuất hiện ở trong tay hắn, nói: “Vậy thì tới đi.”

“Chuyển sang nơi khác?” Dịch Lưu Phong nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không cần phiền toái như vậy, một chiêu là đủ rồi!”

Nói xong, Dương Diệp trong tay cái búa đột nhiên rời khỏi tay, đối với Dịch Lưu Phong kia đập tới.

Cái búa những nơi đi qua, không gian trực tiếp vỡ vụn thành từng mảnh...

Man Thần Chùy...

PS: cảm tạ: thư hữu 2129pbtxt. com cứng nhắc Sách Điện Tử 0100 tờ vé tháng hào phần thưởng, hai canh còn sót lại tồn cảo (giữ lại bản thảo) bộc phát, thật có lỗi, có chút ít, nhưng đây là ta duy nhất hai canh tồn cảo... coi như ta thiếu trước, nói thiếu nợ, nhất định thì sẽ trả!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 863: Lão tử chính là Cổ chân nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 863 chương: Lão tử chính là Cổ chân nhân!

Cái búa dĩ nhiên chính là Man Thần Chùy.

Man Thần Chùy khủng bố ở chỗ nó có thể tại Dương Diệp vốn là lực lượng phía trên tại đề cao ít nhất gấp năm lần lực lượng, bản thân Dương Diệp thân thể lực lượng đã tương đương với Bán Thánh yêu thú, lại thêm Man Thần Chùy này, lực lượng kia là kinh khủng cỡ nào?

Tuy rằng Dương Diệp mới Tôn Giả Cảnh, nhưng không hề nghi ngờ, hắn coi như là không sử dụng kiếm, cũng có thể dùng Man Thần Chùy chém giết Trung Cấp Bán Thánh, thậm chí cùng Cao Cấp Bán Thánh cũng có thể một trận chiến long hoàng tu Tiên!

Tại Dương Diệp cái búa bay ra một khắc này, trong sân Trần Đông cùng Dịch Lưu Phong kia sắc mặt lập tức tím mặt đại biến, hai mọi người không nghĩ tới Dương Diệp này cái búa đã khủng bố đã đến loại trình độ này. Đặc biệt là Dịch Lưu Phong kia, tại cái búa từ Dương Diệp tay bên trong bay ra một khắc này, hắn cũng cảm giác được mình bị một cỗ lực lượng cường đại khóa lại, mà cỗ lực lượng này, giống như vạn tòa núi lớn kinh khủng như vậy...

Tuy rằng kinh hãi, nhưng mà Dịch Lưu Phong phản ứng nhưng là không chậm, hai tay hướng trước mặt mãnh liệt hợp lại, tại trước mặt hắn không gian một hồi nhúc nhích, sau đó hợp thành từng đạo Không Gian Bích lũy.

Nhưng là...

Man Thần Chùy những nơi đi qua, những cái kia Không Gian Bích lũy lập tức phá thành mảnh nhỏ, từng đạo vết nứt không gian xuất hiện ở trong tràng. Cùng lúc đó, Man Thần Chùy đã tới trước mặt của Dịch Lưu Phong kia, Dịch Lưu Phong đồng tử có chút co rụt lại, trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hai tay mãnh liệt kéo tới trước, một đạo vết nứt không gian xuất hiện ở trước mặt của hắn...

Man Thần Chùy bị vết nứt không gian thôn phệ, nhưng mà sau một khắc, tại trước mặt Dịch Lưu Phong không gian đột nhiên 'oanh' một tiếng vỡ vụn ra, không gian vỡ vụn, cường đại năng lượng ba động trực tiếp đem Dịch Lưu Phong chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, chính là mấy trăm trượng...

Dương Diệp vẫy tay, ba hơi về sau, Man Thần Chùy từ một chỗ không gian chợt hiện hiện ra, bay về tới trong tay hắn. Nhìn trong tay Man Thần Chùy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên vẻ cười khổ.

Kinh mạch khôi phục, dung mạo cũng khôi phục, nhưng duy nhất không có khôi phục đúng là Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp lúc này hay vẫn là Tiểu Tuyền Qua hình dáng. Còn Man Thần Chùy này... Man Thần Chùy này đúng là từ trong Tiểu Tuyền Qua bể ra, này cũng là hắn vô cùng nghi hoặc cùng buồn bực địa phương, bởi vì Man Thần Chùy đi ra, nhưng mà Hồng Mông Tháp nhưng là còn chưa khôi phục...

Bất quá vẫn là tốt, bởi vì này chứng minh trong Hồng Mông Tháp khẳng định vẫn là bình thường, nói cách khác, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân ở bên trong hẳn là không có chuyện gì đâu. Còn Hồng Mông Tháp chi cho nên vẫn là Tiểu Tuyền Qua hình, hẳn là lúc trước hắn bị thương quá nặng, làm cho Hồng Mông Tháp cũng nhận lấy tổn thương nghiêm trọng, cuối cùng Hồng Mông Tháp đã nhận thức hắn làm chủ, hắn như bị thương nặng, Hồng Mông Tháp này khẳng định cũng trốn không thoát đâu, mà lại Hồng Mông Tháp nguyên bản đã bị Tiểu Thất chơi hư mất...

Bất kể như thế nào, nhìn trước mắt đến, tình huống vẫn là vô cùng tốt, bởi vì hắn kinh mạch vấn đề đã được chữa trị, thân thể cũng được chữa trị, cũng biết đám người Tô Thanh Thi không có việc gì, nhưng lại được đánh cho Man Thần Chùy...

Ngoại trừ kiếm ý không có khôi phục bên ngoài, thực lực của hắn bây giờ có thể nói đã khôi phục được năm đó ít nhất tám phần, nếu như kiếm ý cũng khôi phục, cái kia Thánh Giả trở xuống, không có người hắn không giết được...

“Ngươi...”

Dịch Lưu Phong kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thân thể lực lượng dĩ nhiên đã khủng bố đã đến có thể đơn giản phá toái không gian trình độ, ông trời, Dương Diệp này thật là Kiếm Tu mà không phải thể tu?

“Ngươi thua!” Dương Diệp nói.

Dịch Lưu Phong sắc mặt có chút khó coi, hồi lâu, hắn nhẹ gật đầu, nói: " Bị một Kiếm Tu dùng thân thể lực lượng đánh lui, ta xác thực thua. Tốt một Dương Diệp, tốt một Cổ Kiếm Trai, lúc này đây, Thanh Đạo Môn đoán chừng là cũng bị gài bẫy chết rồi. " Vừa nói, hắn tay phải vung lên, một tấm lệnh bài xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, " ngày sau nếu gặp phải học sinh của Vân Hải Thư Viện ta, ngươi chỉ cần đưa ra này lệnh bài, không người nào dám tại đối với ngươi bất kính

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

"

Nói xong, Dịch Lưu Phong quay người bước ra một bước, người biến mất ngay tại chỗ.

“Vân thư lệnh!”

Một bên Trần Đông bỗng nhiên nói: “Không nghĩ tới Vân Hải Thư Viện này vậy mà đem cái này làm cho ngươi!”

“Đây là cái gì?” Dương Diệp hỏi loại thứ ba tuyệt sắc.

Trần Đông nói: “Vân thư làm là tượng trưng một loại thân phận, nắm giữ loại lệnh bài này người, mặc dù đang Vân Hải Thư Viện không có gì thực quyền, nhưng là chỉ cần là người của Vân Hải Thư Viện, nhất định phải tôn kính nắm giữ lệnh bài người, nếu không phải kính, sẽ bị Vân Hải Thư Viện Chấp Pháp đường nghiêm trị, nghiêm trọng thậm chí là đuổi học! Nếu như ta nhớ không lầm, Vân Hải Thư Viện này giống như liền đã phát ra hai quả loại lệnh bài này, mà được này hai tấm lệnh bài hai người kia, đều là đã từng đối với Vân Hải Thư Viện từng có lớn vô cùng ân tình!"

"Bọn hắn vì cái gì cho ta?" Dương Diệp hỏi.

Trần Đông trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: "Hẳn là tưởng lôi kéo ngươi, tuy rằng ngươi là Cổ Kiếm Trai đệ tử, nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng ngươi gia nhập Vân Hải Thư Viện. Ngươi cũng biết, Vân Hải Thư Viện này kỳ thật chỉ là một tòa phân viện!"

"Phân viện?" Dương Diệp sắc mặt biến hóa, Vân Hải Thư Viện này thế nhưng là bạch kim giai thế lực, nhưng mà, nó chỉ là một tòa phân viện?

Trần Đông nhẹ gật đầu, nói: "Tại Trung Thổ Thần Châu, có một kim cương giai thế lực, Bạch Lộc Thư Viện, viện trưởng của Vân Hải Thư Viện này nguyên bổn chính là học sinh của Bạch Lộc Thư Viện này. Nghe nói hắn năm đó ở Bạch Lộc Thư Viện phạm sai lầm lớn, bởi vậy bị trục phóng tới Thanh Châu này tới. Người này cũng là tâm cao khí ngạo thế hệ, tại Thanh Châu này dứt khoát đã thành lập nên một Vân Hải Thư Viện, sau đó mỗi mười năm hết tết đến cũng sẽ mang thiên tài của Vân Hải Thư Viện tiến về trước Trung Thổ Thần Châu tham gia cái kia cò trắng thư viện thi đấu, hắn muốn chứng minh, học sinh của hắn không thể so với học sinh của Bạch Lộc Thư Viện yếu, chẳng qua là đáng tiếc, mấy trăm năm rồi, hắn Vân Hải Thư Viện sẽ không thắng qua một lần..."

"Ngươi nói là hắn tưởng để cho ta đi tham gia Bạch Lộc Thư Viện kia thi đấu?" Dương Diệp hỏi.

Trần Đông nói: "Cũng còn là tại xem thế nào, bất quá hắn khẳng định cảm thấy ngươi rất có tiềm lực, cho nên mới phải để cho Dịch Lưu Phong này mang theo vân thư làm tới cho ngươi. Trước kia Dịch Lưu Phong cái kia cái gọi là điều kiện, hẳn chính là vì muốn thăm dò ngươi, mà kết quả là hắn một chiêu liền bị thua, cho nên..."

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Việc này sau này lại nói đi!" Hắn hiện tại liền chuyện của chính mình cũng không có làm tốt, làm sao lại đi tham gia cái gì kia thi đấu? Bất quá lệnh bài kia hắn ngược lại là thu vào, dù sao lệnh bài kia với hắn mà nói cũng không có gì chỗ xấu.

"CHÍU... U... U!!"

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang từ phía chân trời chợt lóe lên, tiếp đó, Ngô Nham Trung kia xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của Trần Đông.

Nhìn thấy Ngô Nham Trung, Dương Diệp cùng Trần Đông sắc mặt biến hóa, bởi vì tại trên tay phải của hắn, cầm theo một người đầu, mà cái này đầu người đúng là Khổng Liễm kia đấy!

Ngô Nham Trung đem Khổng Liễm đầu người nhưng trên mặt đất, nói: “Trước kia ta thu được Cổ Kiếm Trai đệ tử cầu cạnh tin tức, bởi vậy ra Minh Vũ Thành, ta không nghĩ tới, ta vừa ra Minh Vũ Thành, người của Thanh Đạo Môn này liền lập tức động thủ. Ta không chỉ không có bảo vệ được Phạm gia hai tỷ muội, làm cho Dương Huynh ngươi gãy phản hồi Minh Vũ Thành, càng làm hại Lâm Tiêu bốn người cùng với không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử chết thảm...”

Nói đến đây, Ngô Nham Trung hít sâu một hơi, sau đó bấm tay đối với mình vai trái mãnh liệt vẽ một cái, cánh tay trái của hắn lập tức ném bay ra ngoài...

Dương Diệp cùng trong lòng Trần Đông rùng mình, Dương Diệp thấp giọng thở dài, hắn tự nhiên là không có trách qua Ngô Nham Trung này đấy, bởi vì sự tình bản chính là hắn gây nên, hắn lại có tư cách gì đi trách đối phương? Chỉ là hắn không nghĩ tới, Ngô Nham Trung này vậy mà bởi vì áy náy mà tự chặt một tay...

Trần Đông trong mắt có vẻ bất nhẫn, nói: " Ngươi cái tên này, ngươi hà tất phải như vậy? Dương Diệp giết Ám Môn kia bóng dáng cùng Thanh Đạo Phu Nam Kha Đồ, mà ngươi lại tru sát nàng này, các ngươi đã coi như là vì bọn hắn báo thù, bọn hắn như

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Là biết được, chắc hẳn cũng là an ủi, ngươi cần gì phải tự chặt một tay? "

Ngô Nham Trung lắc đầu, nói: “Nếu như không phải là ta rời đi, bọn hắn sẽ không chết! Dương Huynh cũng sẽ không đi vòng vèo Minh Vũ Thành, chênh lệch điểm chết tại Minh Vũ Thành này.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Huynh, ngươi muốn Thượng Thanh đạo môn khiêu chiến Thanh Đạo Môn tất cả thiên tài?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước sở dĩ như vậy nói, hắn cũng không phải xúc động, mà là hắn xác thực muốn cùng Thanh Đạo Môn tới một người chấm dứt, bằng không thì, cái thế lực này mỗi ngày tại sau đít hắn tìm hắn để gây sự, đối phương không phiền, hắn đều cảm thấy phiền chế phách làng giải trí. Cho nên, hắn quyết định cùng đối phương tới một người hoàn toàn chấm dứt!

“Ngày mai ta cùng đi với ngươi!” Ngô Nham Trung đạo, trong mắt có dứt khoát cùng kiên định.

“Ngươi chắc chắn chứ?” Dương Diệp nói.

“Tự nhiên!” Ngô Nham Trung vừa nói, hắn nhìn về phía Trần Đông, nói: “Ngươi sẽ không ngăn cản chúng ta, đúng không?”

Trần Đông trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Phía trên khẳng định thì sẽ không để cho các ngươi đi, đặc biệt là Dương Diệp ngươi, nếu như ta không có đoán sai, phía trên khẳng định đã phái cường giả trước tới đón ngươi rồi, ngươi nắm giữ Kiếm Vực, đợi một thời gian, chắc chắn cùng Lục sư tỷ giống nhau trở thành Cổ Kiếm Trai ta tương lai rường cột, nói không chừng Cổ Kiếm Trai ta tương lai có thể dựa vào ngươi cùng Lục sư tỷ trở thành kim cương giai thế lực! Cho nên, bọn hắn tuyệt sẽ không để cho ngươi có bất kỳ nguy hiểm!”

Nói đến đây, Trần Đông. Đột nhiên cười cười, nói: “Nhưng mà, ta cảm thấy bọn họ là nghĩ quá nhiều, Cổ Kiếm Trai ta Kiếm Tu, có cừu oán nên báo thù, sự tình từ nay về sau, hay vẫn là thiếu muốn vì được, bằng không thì, làm người thì sẽ bó tay bó chân rồi. Cho nên, ta ngày mai theo các ngươi đi, ta cũng muốn mở mang kiến thức Thanh Đạo Môn những cái được gọi là thiên tài!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trần Đông còn có Ngô Nham Trung, sau đó nói: “Vậy thì tốt, ngày mai chúng ta liền đi Thanh Đạo Môn!”

“Đi Thanh Đạo Môn? Ngươi cái này không biết xấu hổ lừa đảo, muốn lên cũng là Nạp Lan Anh ta trên mới là!”

Một đạo thanh thúy tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một đạo kiếm khí từ phía chân trời chém ngang mà đến, cường đại Kiếm Khí phảng phất muốn đem cái này thiên mà chém ra một dạng thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Thiên giai hai trọng kiếm ý!

Ba người sắc mặt biến hóa, Trần Đông cùng Ngô Nham Trung cũng không có động thủ, hai trong mắt người mang theo vẻ nghi hoặc...

Dương Diệp đương nhiên là muốn động thủ đấy, bởi vì đạo kiếm khí này đã đi tới trước mặt hắn, trong tay Man Thần Chùy mãnh liệt một đập, đạo kia cường hãn vô cùng Kiếm Khí trực tiếp nát bấy...

Lúc này, một người đàn bà xuất hiện ở trước mặt ba người, nàng kia còn muốn động thủ, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Anh nhi, ngươi không phải là đối thủ của hắn!”

Theo thanh âm rơi xuống, một tên thân đeo kiếm hộp lão giả xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, lão giả ánh mắt trực tiếp rơi vào trên người của Dương Diệp, nói: “Ngươi là ai?”

Thánh Giả Cảnh cường giả!

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, không cần phải nói, trước mắt lão giả này phải là cường giả của Cổ Kiếm Trai! Dương Diệp đối với lão giả ôm quyền, nói: “Tại hạ Dương Diệp, Cổ Kiếm Trai thiên kiếm phong Cổ chân nhân quan môn đệ tử...”

Dương Diệp không có phát hiện, lúc này ngô nham tông cùng Trần Đông kia như nhìn thấy quái vật đang nhìn hắn...

Lão giả khóe mắt hơi nhảy, đại: “Ngươi là Cổ chân nhân đệ tử?”

“Tự nhiên!” Dương Diệp gật đầu nói.

“Thả ngươi chó má!” Lão giả đột nhiên quát: “Lão tử chính là Cổ chân nhân! Ngươi là đệ tử ta? Ngươi là đệ tử ta?”

Dương Diệp: “...”

PS: Tồn cảo (giữ lại bản thảo) trống trơn... Ta hiện muộn viết lên 2 điểm... Tranh thủ ngày mai chín giờ có thể đúng giờ đổi mới... Cuối cùng, nếu như còn có phiếu hàng tháng bằng hữu, phiếu vé!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 864: Được, Thượng Thanh đạo môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 864 chương: Được, Thượng Thanh đạo môn!

Đám mây phía trên.

Dương Diệp dựng ở một đóa mây trắng phía trên, ở trước mặt của hắn, chính là Cổ chân nhân kia, tại trái phải của Cổ chân nhân hai bên phân biệt hơn nhiều hai người mặc xanh trắng trường bào lão giả.

Ba người đều là Thánh Giả Cảnh!

“Ngươi đến tột cùng là ai!”

Cổ chân nhân trầm giọng hỏi. Nếu như là người khác giả mạo đệ tử của hắn, hắn đã sớm một kiếm kết nếu như đối phương rồi, cuối cùng hắn cũng không muốn chính mình thanh danh bị người bại hoại. Nhưng mà trước mắt Dương Diệp này, không chỉ không có bại hoại thanh danh của hắn, ngược lại còn để cho hắn thanh danh đại chấn, trên mặt có vẻ vang...

Phải biết, hắn lúc trước nói tìm một cái có thể so với Lục Uyển Nhi Kiếm Đạo Thiên Tài lúc, Kiếm Tông những lão gia hỏa kia thế nhưng là đều khịt mũi coi thường đấy, thậm chí có còn cười nhạo hắn, nói tinh thần hắn không bình thường... Nhưng Dương Diệp sau khi xuất hiện, những lão gia hỏa kia lập tức sửa lại một bộ mặt, mỗi người khen hắn thật tinh mắt, vì Cổ Kiếm Trai tìm được một cái siêu cấp yêu nghiệt...

Đương nhiên, lúc ấy khi biết Dương Diệp lúc, hắn là mộng, bởi vì chỉ có hắn mới rõ ràng, hắn thu chính là cái kia yêu nghiệt đệ tử căn bản không phải là cái gì Dương Diệp...

Ngay lúc ấy, hắn duy nhất phản ứng chính là lập tức tìm được Dương Diệp, sau đó một kiếm tiêu diệt, tại lấy roi đánh thi thể, có thể khi biết chiến tích của Dương Diệp về sau, hắn tỉnh táo lại Nguyên Thủy Ma Thần. Bởi vì trong mắt của hắn, người này tựa hồ cũng không tệ lắm... Ít nhất không có bôi nhọ tên tuổi của hắn...

Tuy rằng Dương Diệp thiên phú kiếm đạo trác tuyệt, nhưng là bọn hắn cũng không muốn cứ như vậy biết thời biết thế để cho Dương Diệp trở thành Cổ Kiếm Trai đệ tử, bởi vì Dương Diệp không rõ lai lịch...

Dương Diệp loại người này, nếu là nhập Cổ Kiếm Trai, tương lai nhất định là Cổ Kiếm Trai hạch tâm, nếu như hắn là Cổ Kiếm Trai thế lực đối địch phái tới, hoặc là có cái gì mục đích không thể cho người biết, vậy tương lai đối với Cổ Kiếm Trai chính là một cái đả kích trí mạng!

Nhưng mà, bọn hắn hiện tại quả là không muốn buông tha Dương Diệp một cái như vậy Kiếm Đạo Thiên Tài...

Cho nên, Cổ Kiếm Trai không chỉ có để cho hắn đến, còn nhiều phái hai Thánh Giả cường giả đến!

Dương Diệp nhìn ba ông già liếc mắt, cuối cùng đối với ba ông già có chút thi lễ, nói: “Ba vị tiền bối, giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, là ta không đúng, vì Cổ Kiếm Trai mang đến phiền toái lớn như vậy, ta cũng cảm giác sâu sắc áy náy. Chẳng qua là, ta thật sự muốn trở thành Cổ Kiếm Trai đệ tử, cho nên, lúc trước mới bất đắc dĩ giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, hơn nữa, có khi ta nói mình không phải là Cổ Kiếm Trai đệ tử, người khác cũng không tin a...”

Lời hắn nói xem như nửa Thật nửa Giả, hiện ngay tại lúc này, Cổ Kiếm Trai này cái bắp đùi là nhất định phải ôm chặt đấy. Ở cái thế giới này, phải nói tại bất kỳ thế giới nào, nếu như không có một cái nào cường đại hậu trường, đó là tuyệt đối sống không được lâu đâu. Liền như hiện tại, nếu như Thanh Đạo Môn không phải là cố kỵ Cổ Kiếm Trai, hắn tuyệt đối là đã sớm chơi xong...

“Dùng thực lực của ngươi, muốn gia nhập Cổ Kiếm Trai ta hẳn không khó khăn gì đấy, vì sao còn phải giả mạo?” Cổ chân nhân bên trái lão giả hỏi.

Dương Diệp cười khổ, nói: “Tiền bối, cái này cũng không nên trách ta, Cổ Kiếm Trai thu học trò tiêu chuẩn là, thấp nhất cũng là muốn kiếm ý lục trọng, mà ta... Ngươi cũng thấy đấy, liền nhất trọng cũng không tính!”

“Không có khả năng, dùng thiên phú của ngươi, làm sao có thể kiếm ý yếu đến loại trình độ này!” Bên trái lão giả kia trầm giọng hỏi.

Dương Diệp trầm ngâm một chút, nói: “Bởi vì vãn bối đã từng động tới bí pháp, thiêu đốt 13 Trọng kiếm ý, cho nên...”

“13 Trọng kiếm ý!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng ba ông già sắc mặt hơi đổi một chút. Cái kia bên trái lão giả thò tay đè ở trên vai của Dương Diệp, sau nửa ngày, hắn thu tay lại, nhìn về phía Cổ chân nhân cùng một lão giả khác, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Hắn không có nói láo!”

Nghe vậy, Cổ chân nhân cùng một tên lão giả khác trong mắt có vẻ khiếp sợ. Thiên giai ba trọng kiếm ý, Kiếm Tâm Thông Minh, Kiếm Vực...

Từ trình độ nào đó mà nói, trước mắt

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Kiếm đạo của Dương Diệp thiên phú so với Lục Uyển Nhi kia còn kinh khủng hơn a!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Bên trái lão giả lần nữa trầm giọng hỏi. Dùng Dương Diệp loại thiên phú này, tại Thanh Châu này tuyệt đối không có khả năng không có tiếng tăm gì. Nói đơn giản một chút, bọn hắn đối với thân phận của Dương Diệp không chỉ có hiếu kỳ còn hoài nghi!

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta cùng Lục Uyển Nhi đến từ cùng một nơi!” Hắn biết chính mình căn bản không có khả năng gạt được ba vị Thánh Giả, cũng không khả năng lắc lư ba vị Thánh Giả, cho nên, hắn dứt khoát nói thật!

“Ngươi đến từ hạ giới!”

Cổ chân nhân kinh ngạc nói, trong mắt có vẻ không thể tin được.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Không có khả năng a...” Cổ chân nhân nói: “Nếu như ngươi là từ hạ giới mà đến, vậy hẳn là cũng không phải đi vào cái chỗ này, mà là đang Trung Thổ Thần Châu mới là...”

“Trung Thổ Thần Châu?” Dương Diệp có chút khó hiểu võ tiên quyết.

Cổ chân nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tại Trung Thổ Thần Châu có một cái tiếp dẫn trì, phàm là đi hạ giới người cũng sẽ ở chỗ đó, ngươi là đi hạ giới đấy, theo đạo lý mà nói, ngươi nên là đang tiếp dẫn trì, mà không phải tại Thanh Châu này.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không rõ ràng lắm, dù sao ta sau khi tỉnh lại chính là chỗ này!”

Cổ chân nhân ba người nhìn nhau, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc. Bằng vào lịch duyệt của bọn hắn cùng thực lực, tự nhiên năng đủ nhìn ra được Dương Diệp có không có ở nói dối, Dương Diệp tự nhiên là không có ở nói dối, đây cũng là ba người nghi ngờ nguyên nhân.

Hồi lâu, Cổ chân nhân nói: “Ngươi vì sao phải giả mạo đệ tử của ta?”

Vấn đề này, Dương Diệp đã sớm nghĩ tới, bởi vậy lập tức vội vàng nói: “Bởi vì vãn bối sùng bái tiền bối, đã sớm nghe nói Cổ tiền bối chính là đương thời Tuyệt Đỉnh Cường Giả, kiếm thuật càng là xuất thần nhập hóa, thiên hạ ít người có thể sánh kịp, làm người càng là hào sảng trượng nghĩa, nghĩa bạc vân thiên... Cho nên, vãn bối đã sớm đối với tiền bối ngưỡng mộ đã lâu không thôi, bởi vậy mới giả mạo tiền bối đệ tử, mong rằng tiền bối thứ lỗi...”

Cổ chân nhân bên cạnh hai vị lão giả khóe miệng có chút co lại... Này vỗ mông ngựa đấy...

Nghe được lời của Dương Diệp, Cổ chân nhân trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tiểu tử ngươi lời này mặc dù có mã thí tâng bốc thành phần, nhưng coi như là thật, ừ, xem ở tiểu tử ngươi người cũng không tệ phân thượng, giả mạo đệ tử ta chuyện tình coi như xong!”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp có chút thở dài một hơi, Cổ chân nhân này không so đo, những người khác của Cổ Kiếm Trai kia càng tựu cũng không so đo, bất kể như thế nào, chuyện của Cổ Kiếm Trai, cuối cùng là hòa bình chấm dứt.

Dương Diệp nhìn ba ông già liếc mắt, sau đó nói: “Ba vị tiền bối, vãn bối là hy vọng gia nhập Cổ Kiếm Trai đấy, nhưng mà vãn bối kiếm ý tạm thời chỉ là nhất trọng... Nếu như Cổ Kiếm Trai không muốn, cái kia nói thật, vãn bối lúc này chọc tới Thanh Đạo Môn, muốn sống, cái kia cũng chỉ có đi Vân Hải Thư Viện hoặc là Vô Cực Ma Tông rồi.”

“Không được!”

Nghe được lời của Dương Diệp, ba người cùng kêu lên thốt ra...

Ba người nhìn nhau, có chút lúng túng, bên trái lão giả kia ho thoáng một phát, sau đó nói: “Cái kia, quy củ là cái chết, người là sống, ngươi kiếm ý mặc dù không có đạt tới lục trọng, nhưng mà thực lực của ngươi cùng thiên phú kiếm đạo nhưng là đã vượt xa Cổ Kiếm Trai ta yêu cầu, hơn nữa, kiếm ý của ngươi vốn đã đạt tới Thiên giai tam trọng, sở dĩ như vậy, chỉ là bởi vì thi triển bí pháp, cho nên, ngươi hoàn toàn có thể nhập Cổ Kiếm Trai ta!”

Cổ chân nhân cũng nói: “Hiện tại toàn thế giới cũng biết ngươi là người của Cổ Kiếm Trai ta, ngươi nếu là không nhập Cổ Kiếm Trai ta, đây không phải để cho người khác nhìn Cổ Kiếm Trai ta chê cười?”

“Ngươi là thật tâm nhập Cổ Kiếm Trai ta?” Ngay tại lúc này, Cổ chân nhân bên phải lão giả bỗng nhiên nói: “Còn là nói chỉ là muốn tạm thời lợi dụng Cổ Kiếm Trai ta tí họa?”

Nghe vậy, Cổ chân nhân cùng hắn bên trái lão giả kia thần sắc nghiêm túc. Thiên phú của Dương Diệp xác thực

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thực rất yêu nghiệt, đối với loại kiếm đạo này yêu nghiệt, Cổ Kiếm Trai tự nhiên là hoan nghênh. Nhưng mà, nếu như Dương Diệp muốn gia nhập Cổ Kiếm Trai chỉ là vì tí họa, vậy đối với Cổ Kiếm Trai mà nói, tại tốt yêu nghiệt sẽ không cần, bởi vì này có thể là đang nuôi Bạch Nhãn Lang a...

Dương Diệp biết, này là đối phương một lần cuối cùng hỏi, trả lời được, nhập Cổ Kiếm Trai, trả lời không được, kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết. Hắn vì Cổ Kiếm Trai mang đến phiền toái lớn như vậy, đã chết không biết bao nhiêu Cổ Kiếm Trai đệ tử, nếu như Cổ Kiếm Trai đến cuối cùng chẳng đạt được gì, đối với mới có thể từ bỏ ý đồ?

Cổ Kiếm Trai cũng không phải là làm từ thiện đấy!

Dương Diệp đã trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Bất mãn ba vị tiền bối, lúc ban đầu giả mạo Cổ Kiếm Trai đệ tử, đúng là muốn lợi dụng thân phận của Cổ Kiếm Trai đệ tử đến tí họa báo cáo mẹ, Bảo Bảo nhận sai cha. Nhưng mà, tại cuối cùng, ta tiếp xúc đến hứa nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử, nói thực ra, ta đối với Cổ Kiếm Trai ấn tượng rất tốt, cho nên, nếu như muốn ta chọn một thế lực gia nhập, ta chọn lựa đầu tiên Cổ Kiếm Trai. Ta cũng biết ba vị tiền bối đang lo lắng cái gì, ta chỉ có thể nói, Cổ Kiếm Trai không phụ ta, ta nhất định không phụ Cổ Kiếm Trai!”

“Ngươi biết Uyển nhi nha đầu kia?” Bên phải lão giả kia hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lão giả kia cùng Cổ chân nhân hai người nhìn nhau, ba người nhẹ gật đầu, Cổ chân nhân nói: “Ngươi có thể lãnh ngộ 13 Trọng kiếm ý, lại Kiếm Tâm Thông Minh, còn lĩnh ngộ Kiếm Vực, cái này chứng minh, ngươi tuyệt đối không phải cái loại này lừa gạt tâm chi nhân. Cho nên, từ lập tức lên, ngươi chính là Cổ Kiếm Trai đệ tử ta rồi. Ừ, Cổ Kiếm Trai có Cửu Phong, ngươi muốn chọn vậy một phong?”

Nói đến đây, Cổ chân nhân ánh mắt chăm chú nhìn Dương Diệp...

Dương Diệp cười nói: “Tự nhiên là Thiên Kiếm Phong!”

“Thật tinh mắt!” Cổ chân nhân trên mặt híp mắt ra một nụ cười, nói:

“Tiểu tử, sau này ta bảo kê ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Bên trái lão giả kia cùng Cổ chân nhân bên phải lão giả kia khẽ lắc đầu, bọn hắn tự nhiên cũng muốn nhận Dương Diệp làm đồ đệ, nhưng người nào gọi nhân gia chiếm được tiên cơ?

“Chúng ta quay về Cổ Kiếm Trai!” Cổ chân nhân nói: “Trước nghĩ biện pháp đem ngươi kiếm ý khôi phục mới là đứng đắn!”

“Kiếm ý có thể khôi phục?” Dương Diệp kinh ngạc hỏi.

Cổ chân nhân cười nói: “Chỉ có thể nói tiểu tử ngươi vận may, bởi vì này cả Thanh Châu, chỉ sợ cũng liền Cổ Kiếm Trai ta có thể khôi phục ngươi kiếm ý, bất quá ngươi có thể có thể được chịu khổ một chút!”

Dương Diệp cuồng hỉ! Về phần chịu khổ, hắn còn sợ chịu khổ sao?

“Đi thôi!” Cổ chân nhân cười nói.

Dương Diệp nói: “Khôi phục kiếm ý đại khái cần quá nhiều thời gian?”

Cổ chân nhân trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi thiêu đốt 13 Trọng kiếm ý, này có chút phiền phức, cũng có chút khó khăn, ít nhất phải một tháng!”

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Kiếm ý chuyện tình trước tạm thời đặt một đặt đi, bởi vì ngày mai ta muốn Thượng Thanh đạo môn!”

Nghe vậy, Cổ chân nhân ba sắc mặt người nghiêm túc, trong đó Cổ chân nhân trầm giọng nói: “Ngươi không nói đùa?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp nói: “Lời đã thả ra, nếu như ta ngày mai không Thượng Thanh đạo môn, cột không chỉ có riêng là mặt của ta, còn có Cổ Kiếm Trai mặt của, cái mặt này, chúng ta có thể ném sao?”

“Đi, có thể là bỏ mệnh!” Cổ chân nhân trầm giọng nói.

“Không đi, Cổ Kiếm Trai có thể sẽ có nhiều người hơn bỏ mệnh!” Dương Diệp nói: “Chuyện của chính ta gây ra tình, khiến cho ta tự mình tới giải quyết đi!”

Cổ chân nhân chìm ngầm đồng ý lâu, cuối cùng nói: “Được, Thượng Thanh đạo môn!”

...

PS: Rốt cuộc đuổi ra ngoài, không chống nổi... Ta hiện tại nửa đêm hai giờ năm mươi tám phút, đúng giờ đổi mới... Ta... Ta cho quỳ!...

Cầu bạo cúc... Cầu bạo đến trước năm!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 865: Lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 865 chương: Lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc?

Kỳ thật, bất kể là Cổ Kiếm Trai hay vẫn là Thanh Đạo Môn, song phương đều thì không muốn chính thức đại chiến, bởi vì tại Thanh Châu này, trừ bọn họ ra hai cái này bạch kim giai thế lực, thế nhưng là còn có yêu tộc.

Một khi hai người bọn họ thế lực tàn sát lẫn nhau, vậy cuối cùng chỉ biết tiện nghi yêu tộc!

Nhưng mà, sự tình lại không thể tính như vậy, đặc biệt là Thanh Đạo Môn. Thanh Đạo Môn có thể nói là bị Cổ Kiếm Trai hung hãn đánh cho mặt, vấn đề này nếu như cứ tính như vậy, Thanh Đạo Môn kia ngày sau còn như thế nào Thanh Châu đặt chân?

Cho nên, nếu như Cổ Kiếm Trai thật sự để cho Dương Diệp trở lại Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn kia căn bản không có lựa chọn nào khác, chỉ có thể khai chiến!

Một khi khai chiến, song phương phải người đã chết tuyệt đối là một con số kinh khủng.

Hơn nữa đối với Dương Diệp mà nói, nếu như Thanh Đạo Môn một khi quyết tâm khai chiến, cái kia tại cuộc sống tương lai, khẳng định phải đụng phải Thanh Đạo Môn Thánh Giả cường giả điên cuồng đuổi giết. Loại tình huống đó, tuyệt đối không phải hắn muốn gặp được đấy. Cho nên, hắn quyết định chủ động đi tìm Thanh Đạo Môn, bởi như vậy, có thể để phòng ngừa Thanh Đạo Môn quá kích, cũng có thể đem Quyền Nói Chuyện nắm giữ ở trong tay mình!

Quan trọng nhất là, hắn không nghĩ tại lại để cho người của Cổ Kiếm Trai bởi vì hắn mà chết!

“Nhục thể của ngươi rất mạnh, cái kia cái búa tuy rằng cũng thích hợp ngươi, nhưng cuối cùng không phải là kiếm, không cách nào làm cho thực lực của ngươi hoàn toàn triển khai...” Cổ chân nhân trầm ngâm chốc lát, sau đó nói: “Đưa ngươi cái búa cho ta, ta sáng mai cho ngươi tri kỷ thủ hộ!”

Dương Diệp nao nao, có chút khó hiểu, lúc này, tại Cổ chân nhân bên trái lão giả kia cười nói: “Còn lo lắng cái gì? Tiểu tử ngươi thật có phúc. Ngươi người sư phụ này tại kiếm đạo phương diện có lẽ không phải là rất mạnh, nhưng là ở đúc kiếm phương diện, có thể nói là Thanh Châu người thứ nhất, với hắn giúp ngươi cải tạo ngươi này cái búa, ngươi này chùy uy lực ít nhất còn có thể xách thiếu gấp bội!”

Nghe vậy, Dương Diệp liền tranh thủ Man Thần Chùy cho Cổ chân nhân.

Cổ chân nhân nắm Man Thần Chùy, đánh giá, sau đó nói: “Cũng không tệ lắm, miễn cưỡng được cho tiên dưới bậc phẩm, cải tạo thoáng một phát, hẳn có thể trở thành Tiên giai trung phẩm, hơn nữa, với ngươi mà nói, mới có thể có thể so với Tiên giai thượng phẩm. Ngươi đêm nay nghỉ ngơi thật tốt, sáng mai đi Thanh Đạo Môn cho ta hảo hảo dạy dỗ một chút Thanh Đạo Môn những người kia, để cho bọn hắn biết, tại Thanh Châu này, Cổ Kiếm Trai ta mới là mạnh nhất!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ chân nhân, đối phương lời nói này có thể rất có học vấn, dạy dỗ một chút... Tiềm ý tứ chính là chỗ này lần đi Thanh Đạo Môn, không chỉ là đi vẽ mặt, mục đích chính yếu nhất là chấm dứt song phương ân oán, mà không phải tiếp tục kết thù. Đạo lý này hắn tự nhiên cũng hiểu rõ, nhưng mà, có đôi khi hắn thật sự là có chút nhịn không được giết người a...

Cổ chân nhân ba người vừa lại khai báo một ít chuyện, sau đó lúc này mới rời đi.

Dương Diệp vừa rơi trên mặt đất, đệ tử của Cổ chân nhân kia, cũng chính là Nạp Lan Anh liền ngăn ở trước mặt của hắn, mà sau lưng Nạp Lan Anh, là Phạm Mộng cùng Phạm Ly.

Nạp Lan Anh rất thon thả, có thể nói là hắn bái kiến dáng người rất cô gái thon thả, nhưng mà dung nhan nhưng chỉ có thể coi là bình thường, bất quá cũng không khó coi.

Nhìn thấy Dương Diệp, Nạp Lan Anh sắc mặt lạnh lẽo, liền phải nói, Dương Diệp nhưng là trước tiên mở miệng, nói: “Nguyên lai là sư tỷ, ta vừa vặn có vài chỗ muốn thỉnh giáo sư tỷ, kính xin sư tỷ chỉ giáo!” Hắn tự nhiên biết rõ đối phương lúc này trong nội tâm nhất định là rất khó chịu đấy, cuối cùng hắn giả mạo đối phương đã làm nhiều chuyện như vậy...

Sư tỷ?

Nạp Lan Anh nao nao, lập tức nói: “Sư phụ thu ngươi làm học trò?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Sư phụ trước khi đi có nói rõ, sau này ta nếu là có cái gì không hiểu liền hỏi sư tỷ ngươi, sư tỷ ngươi sẽ không cự tuyệt đấy, đúng không?”

Nhìn thấy Dương Diệp thái độ tôn kính như vậy cùng thành khẩn, vốn là muốn bới móc Nạp Lan Anh ngược lại có chút không biết nên làm gì bây giờ.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Sư tỷ không phải là còn đang tức giận chứ?”

Nạp Lan Anh vội vàng lắc đầu, nói: “Không, không có...” Làm trò đùa, chính mình làm là sư tỷ, đương nhiên không thể biểu hiện hẹp hòi như vậy.

Dương Diệp cười nói: " Không có theo được, a đúng rồi, sư phụ mới vừa rồi còn nói

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Rồi, nói ta có gì cần thứ đồ vật có thể tìm sư tỷ muốn. Cái này, sư tỷ cũng biết, trước ta chỉ là một cái tán tu, vì tu luyện, ta thiếu hơn mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, cái này, cái này... " Nói đến đây, Dương Diệp ngượng ngập cười cười, hơi có chút khó vì tình bộ dạng...

“Mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch?” Nạp Lan Anh tay trắng nõn nà vung lên, một mai Nạp Giới bay đến trước mặt của Dương Diệp, nói: “Trong lúc này có hai mươi vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, những thứ này coi như là ta đưa cho sư đệ Lễ gặp mặt, sư đệ sau này nếu là còn cần, có thể tới tìm ta muốn.”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng nhận lấy Nạp Giới, 'cảm động đến rơi nước mắt' nói: "Đa tạ sư tỷ, sư tỷ thực là người tốt..."

"Không cần cám ơn, sư tỷ theo Cố sư đệ là nên phải đấy!" Nạp Lan Anh hào sảng nói.

"Nên phải đấy, nên phải đấy!" Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý...

Tại hướng Nạp Lan Anh xin chỉ giáo một ít kiếm đạo vấn đề về sau, Dương Diệp này mới về đến phòng của chính mình quỷ thần ngự sử. Dương Diệp phát hiện, thực lực của Nạp Lan Anh này có lẽ không bằng hắn, nhưng là đối phương tại kiếm đạo phương diện xác thực so với hắn hiểu nhiều lắm, đặc biệt là một ít gì đó, hắn trước kia liền nghe đều chưa từng nghe qua... Nói tóm lại, cùng đối thoại của Nạp Lan Anh, hắn vẫn gặt hái được rất nhiều!

Mà Nạp Lan Anh tại nhìn thấy Dương Diệp khiêm tốn cùng tốt tiết học, hảo cảm đối với hắn cũng là tăng nhiều, không phải sao, lại đưa Dương Diệp mười vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch...

Trong phòng, Dương Diệp vừa ngồi xếp bằng trên giường, lúc này, cửa đột nhiên mở ra, sau đó Phạm Mộng đi đến. Phạm Mộng thoáng một phát nhảy tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó quan sát tỉ mỉ lấy Dương Diệp, sau nửa ngày, nàng cười tủm tỉm nói: "Dương Diệp, kỳ thật ngươi tuyệt không xấu xí đây!"

"Vậy là ngươi yêu thích ta trước kia bộ dạng, hay vẫn là bộ dáng bây giờ?" Dương Diệp cười nói.

"Chỉ cần là ngươi, đều thích!" Phạm Mộng nói.

"Vì cái gì?" Dương Diệp nói: "Trước kia dáng vẻ của ta thế nhưng là rất xấu."

Phạm Mộng nói: "Nếu như ta cái đó thiên biến xấu, ngươi có hay không còn như vậy bảo hộ ta?"

Dương Diệp cười cười, nói: "Cùng xấu cùng đẹp không có quan hệ!"

Phạm Mộng nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng tiến lên một bước, hai tay ôm lấy đầu của Dương Diệp, sau đó cái miệng nhỏ nhắn tại Dương Diệp cái trán nhẹ nhàng điểm một cái, đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn nói: "Ta cũng vậy!" Nói xong, nàng quay người nhanh như chớp biến mất ở trong tầm mắt của Dương Diệp...

Dương Diệp ngẩn người, lập tức lắc đầu cười cười, đang muốn tu luyện, lúc này, cửa lần nữa bị mở ra, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Phạm Ly đi vào phòng.

Phạm Ly đi tiến gian phòng về sau, sau đó đóng cửa lại, hướng phía Dương Diệp đi đến.

Này hai tỷ muội là muốn làm gì?

Dương Diệp ánh mắt mang theo nghi vấn nhìn về phía Phạm Ly.

Phạm Ly đi đến trước mặt của Dương Diệp, đột nhiên, nàng thò tay cởi ra chính mình váy đai lưng, váy rụng xuống, bên trong mặc dù mặc áo lót, nhưng mà cái kia ngạo nghễ hai ngọn núi cùng với trắng nõn ngọc thể nhưng là xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp, Dương Diệp chân mày cau lại, nói: “Ngươi làm cái gì?”

Phạm Ly nhưng là không nói gì, mà là tay lại đặt ở áo lót hai cây dây nhỏ bên trên, sau đó nhẹ nhàng kéo một phát, cứ như vậy, Phạm Ly tại trong ánh mắt của Dương Diệp tại không có chút nào ngăn cản.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Phạm Ly cúi đầu, nói: “Nếu như không phải là ngươi, ta cùng với Tiểu Mộng đã sớm chết rồi, coi như là không chết, chỉ sợ kết cục cũng so với chết không khá hơn bao nhiêu. Đại ân đại đức, ta cùng với đời này của Tiểu Mộng chỉ sợ đều không thể được báo. Ta không có thứ gì có thể lấy ra được đấy, duy nhất có, chính là của chính ta thân thể, ngươi yên tâm, ta thân thể này còn chưa bao giờ bị nam nhân khác chạm qua!”

Dương Diệp nắm lên chăn trên giường, sau đó đi tới trước mặt của Phạm Ly, đem ngọc thể của nàng bọc. Phạm Ly thân thể mềm mại khẽ run lên, ở trong mắt nàng có một tia buồn bã sắc, nói: “Ngươi vẫn còn ghi hận ta?”

Dương Diệp lắc đầu nói: " Đã từng đúng là, nhưng mà trong khoảng thời gian này xuống, ta phát hiện, ngươi kỳ thật cũng chẳng phải

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đáng giận, bởi vì ngươi đối với tình cảm của Phạm Mộng thật sự. Đổi vị trí suy nghĩ, nếu có một người lai lịch không rõ tiếp xúc muội ta, ta khả năng căn bản sẽ không nói nhảm với hắn, trực tiếp một kiếm liền kết liễu hắn! "

“Vậy là ngươi khinh thường đụng ta?” Phạm Ly lại hỏi.

Dương Diệp khổ cười cười nói: “Ta là một người nam nhân, một nam nhân bình thường, mà ngươi lại là một nữ nhân xinh đẹp, một cái đủ để cho bất kỳ nam nhân nào đều động tâm nữ nhân ngọt ở một tòa thành.”

“Vậy ngươi vì sao?” Phạm Ly nói: “Ngươi yên tâm, đây là ta tự nguyện!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta là một nam nhân bình thường, nhưng ta cũng là có một cái có nguyên tắc nam nhân. Chuyện thừa dịp người gặp nguy, ta không biết làm, cũng khinh thường làm. Ta với ngươi ở giữa cũng không có cảm tình, nếu là cùng ngươi phát sinh quan hệ, đó là đối với ngươi không chịu trách nhiệm, cũng là đúng vợ con ta không chịu trách nhiệm, ta đã mắc nợ các nàng rất nhiều, ta không nghĩ tại để cho nàng đám chút nào mất hứng!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: “Ta biết ngươi tại sao phải làm như thế, ta chỉ muốn nói, ngươi phải cảm tạ ta, không cần phải như thế, bởi vì chỉ cần là ta muốn làm đấy, liền sẽ không nghĩ lấy người khác hồi báo, trái lại, nếu như ta không muốn làm, đừng nói một nữ nhân, chính là một ngàn cái tuyệt thế mỹ nữ nằm tại trước mặt ta, ta cũng sẽ không đi làm!”

“Ngươi có thê tử?” Phạm Ly nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta tới nơi này, chính là vì tìm các nàng!”

Phạm Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Làm nữ nhân của ngươi, các nàng hẳn rất hạnh phúc!”

Nói xong, Phạm Ly bắt đầu mặc quần áo, cũng không tránh Dương Diệp, sau khi mặc quần áo xong, Phạm Ly đi đến trước mặt Dương Diệp, nói: “Biết không? Ta một mực rất may mắn, may mắn mình ban đầu bởi vì tò mò mà trên đường lấy ngươi rồi, nhưng là ta cũng rất hối hận, hối hận lúc trước đối với ngươi như vậy...” Vừa nói, nàng dựa vào gần Dương Diệp, cặp môi đỏ mọng tại Dương Diệp cái trán nhẹ nhàng điểm một cái, nói: “Thật có lỗi...”

Nói xong, nàng quay người đi ra phòng của Dương Diệp.

Phạm Ly vừa ra khỏi phòng, một đạo thân ảnh kiều tiểu liền nhào vào trong ngực của nàng...

“Chị, ngươi thua, ngươi thua, hắn không có chiếm tiện nghi của ngươi, hắn không có thừa lúc nhóm người thiệt thòi... Ngươi không thể đang kiếm cớ ngăn trở ta...”

“Ai nói hắn không có thừa lúc nhóm người thiệt thòi? Hắn thừa lúc không phải người, là tâm...”

...

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại trước mặt hắn, là cái kia đã chết Nam Kha Đồ cùng bóng dáng!

Sau nửa canh giờ, Nam Kha Đồ cùng bóng dáng bị luyện chế thành Kiếm Nô.

“Tốc Chi Pháp Tắc? Nếu như ta có thể lĩnh ngộ...”

Trong phòng, vang lên Dương Diệp thấp nam thanh...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638 đông ít, Tứ Minh Sơn nửa tỉnh nửa say hiên ha ha yêu ai Stat gặp gỡ bất ngờ long chiến man hoang thư hữu 18688809 thư hữu 24636546 phòng tắm huynh, kiếm Tứ Công Tử đám người khen thưởng, cám ơn ủng hộ của mọi người...

Có người nói, có thể hay không đứt đoạn đổi mới, ta cảm thấy hẳn thì sẽ không đấy. Ngày hôm qua viết lên ba điểm, thực không phải là đùa, hôm nay cả ngày đầu đều là bất tỉnh... Cái loại cảm giác này, không biết có người hay không lãnh hội qua. Nhưng mà, ta nhưng càng ngày càng có động lực!!

Bởi vì Nguyệt Phiếu Bảng bị mọi người thọt tới thứ năm!!!!!

Ta là một tân nhân, phía trước quyển kia tạp dịch là Kiếm Vực cải biên tới, cho nên, Kiếm Vực xem như ta cuốn thứ nhất đủ trên Nguyệt Phiếu Bảng, còn cao như thế... Thật sự rất hưng phấn, rất kích động!

Vẫn là muốn... Nếu như ngươi xem thoải mái, nhìn ưa thích, lại có nhất định năng lực kinh tế, kính xin quăng tờ vé tháng... Hy vọng mọi người ủng hộ!! Bái tạ!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 866: Dương Diệp không dám tới Thanh Đạo Môn rồi hả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 866 chương: Dương Diệp không dám tới Thanh Đạo Môn rồi hả?

Tốc Chi Pháp Tắc lợi hại sao?

Đương nhiên lợi hại!

Dương Diệp rất rõ ràng, bản thân Nam Kha Đồ thân thể lực lượng kỳ thật cũng chỉ là cùng đồng nhất Tôn Giả Cảnh, nhưng là hắn nhưng là có thể đánh bay chính mình, vì cái gì? Bởi vì làm tốc độ đạt tới trình độ nhất định về sau, là có thể sinh ra không có gì sánh kịp lực lượng. Tựa như một hòn đá nhỏ, bản thân nó không có uy lực gì, nhưng mà nếu như nó từ cao vạn mét không rơi xuống phía dưới, khi nó rơi xuống đất một khắc này sinh ra lực lượng, tuyệt đối có thể đơn giản đập chết một vị Tiên Thiên Cảnh Huyền giả!

Có thể nói, Tốc Chi Pháp Tắc nếu như lợi dụng được rồi, bản thân là không thể so với tiêu vong quy luật yếu.

Nếu như hắn không phải là dựa vào Kiếm Vực trấn áp lại đối phương Tốc Chi Pháp Tắc, dù cho tiêu vong quy luật có thể đơn giản nháy mắt giết Nam Kha Đồ, nhưng là lấy tốc độ của đối phương, tiêu vong quy luật phải như thế nào đi làm bị thương đối phương?

Làm tốc độ nhanh tới trình độ nhất định, bất kỳ cái gì huyền kỹ cùng thần thông, thậm chí là quy luật kỳ thật đều là phù vân...

Dương Diệp sở dĩ đem Nam Kha Đồ này luyện chế thành Kiếm Nô, tự nhiên là muốn học Tốc Chi Pháp Tắc này, nếu như là người khác, như vậy không thể nghi ngờ là đầm rồng hang hổ, bởi vì coi như là An Nam Tĩnh, cũng tuyệt đối không có khả năng như thế liền đi học được đối phương quy luật, dù là đối phương tại trước mặt nàng một lần lại một lượt biểu thị...

Nam Kha Đồ có thể lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc, đây chính là hầu như cuối cùng suốt đời tinh lực!

Người khác muốn học Tốc Chi Pháp Tắc này, rất khó khăn, khó như lên trời, nhưng với Dương Diệp mà nói, này sẽ không khó khăn như vậy rồi!

Bình thường biểu thị tự nhiên là không cách nào làm cho cho hắn lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc này đấy, nhưng mà nếu như tại trong Kiếm Vực biểu thị chứ?

Trong Kiếm Vực tự thành thế giới, trong Kiếm Vực hết thảy hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được, có thể nói, trong Kiếm Vực hết thảy mọi thứ thì tương đương với một phần của thân thể hắn...

Nam Kha Đồ này khi hắn trong Kiếm Vực biểu thị Tốc Chi Pháp Tắc, hắn có thể ở trình độ lớn nhất cảm nhận được Tốc Chi Pháp Tắc này!

Đương nhiên, trên lý luận nói như vậy là cũng được, có thể hay không lĩnh ngộ, Dương Diệp cũng không có thể hoàn toàn xác định.

Nhưng mà này đáng giá thử một lần y tay che bầu trời chi thương nữ vi tôn!

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp lập tức mở ra Kiếm Vực. Tại dưới thao túng của Dương Diệp, Nam Kha Đồ bắt đầu thi triển Tốc Chi Pháp Tắc... Dương Diệp ngay từ đầu cũng không có lợi dụng Kiếm Vực áp chế Nam Kha Đồ, loại tình huống này, tốc độ của Nam Kha Đồ nhanh đến cho dù là hắn đều chỉ có thể nhìn được một cái bóng mơ hồ!

Lúc này Dương Diệp thần sắc là ngưng trọng, bởi vì nếu như không phải là hắn nắm giữ Kiếm Vực, hắn căn bản không có khả năng giết được là Nam Kha Đồ này, trừ phi là hắn kiếm ý vẫn còn là 13 Trọng, có thể lợi sử dụng kiếm ý khóa lại không gian chung quanh, bằng không thì, đừng nói giết đối phương, nói không chừng còn có thể bị đối phương giết!

“Nhất định phải học được Tốc Chi Pháp Tắc này... Nếu như ta có thể học được, cho dù là Cao Cấp Bán Thánh, lại có thể làm khó dễ được ta?”

Dương Diệp trong mắt có vẻ kiên định, khi hắn dưới thao túng, tốc độ của Nam Kha Đồ càng ngày càng chậm, liền giống bị thả chậm hơn trăm lần vậy..

Dương Diệp gắt gao nhìn chằm chằm, không buông tha bất kỳ một cái chi tiết nào, bởi vì có Kiếm Vực ở đây, hắn hoàn toàn có thể rõ ràng cảm nhận được Nam Kha Đồ thi triển Tốc Chi Pháp Tắc lúc động tác nhỏ nhặt, còn có khi hắn thi triển Tốc Chi Pháp Tắc về sau, chung quanh phát sinh biến hóa gì vân vân, những thứ này, hắn đều có loại thân lâm kỳ cảnh cảm giác...

Trong tràng, tốc độ của Nam Kha Đồ trước là từ chậm đến nhanh, cuối cùng, lại từ nhanh đến chậm, tại đến cuối cùng, lại từ chậm đến nhanh...

Ánh mắt của Dương Diệp đang không ngừng biến ảo, tiên sinh cuồng hỉ, sau đó là chau mày, tại tiếp theo lại là cuồng hỉ, lại nói tiếp lại nhíu mày...

Thanh Đạo Môn.

Thanh Đạo Môn ở vào Thanh Châu phía nam nhất Nhất Tọa Sơn Mạch phía trên, sơn mạch giống như cự long uốn lượn xoay quanh, ở trên dãy núi, treo một tòa thật to núi lớn, bên dưới núi lớn phương hiện lên tiêm hình dạng, phía trên hiện lên khay, vô biên vô hạn, giống như cự kiếm cắm ngược ở bên trong đất trời, to lớn vô cùng!

Mà ở này tòa đỉnh núi cùng mặt đất ở giữa, có một đầu thật dài thềm đá, cái này là Thanh Đạo Môn tiếng tăm lừng lẫy trèo lên vân

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bậc thang!

Đây cũng không phải là thông thường Đăng Vân Thê.

Cổ Kiếm Trai thu vào điều kiện là, mười sáu tuổi lúc trước, ít nhất là sáu trọng kiếm ý. Mà Thanh Đạo Môn này thu người điều kiện thì là này thang trời, phàm là muốn trở thành thanh Đạo Môn Đệ Tử, nhất định phải đi Đăng Vân Thê này!

Phía trên Đăng Vân Thê này, có năm đó Thanh Đạo Môn tổ sư lưu lại năm đạo cửa khẩu, này năm đạo cửa khẩu theo thứ tự là: Nghị lực, tâm tính, thực lực, tự vấn lương tâm, hỏi.

Hoàng Giả Cảnh trở xuống, phàm là qua nghị lực cùng tâm tính này hai ải, liền có thể trở thành Thanh Đạo Môn ngoại môn đệ tử, mà nếu như qua thực lực cửa ải này, vậy có thể trở thành nội môn đệ tử, nếu như qua tự vấn lương tâm cửa ải này, có thể trực tiếp trở thành Thanh Đạo Môn môn chủ Thân Truyền Đệ Tử, mà nếu như qua hỏi cửa ải này...

Ngoại trừ Thanh Đạo Môn các thời kỳ môn chủ, không có ai biết qua này hỏi một cửa Thanh Đạo Môn sẽ dành cho tưởng thưởng gì, bởi vì từ Thanh Đạo Môn tổ sư lưu lại này năm đạo cửa khẩu đến nay, sẽ không có người thông qua này hỏi một cửa...

Cho dù là hôm nay Thanh Đạo Môn được xưng vạn năm khó gặp Thanh Đạo Phu, cũng dừng lại hỏi cửa ải này...

Tại Đăng Vân Thê tầng dưới chót nhất có một tòa ban công, này ban công là Thanh Đạo Môn chuyên môn xây dựng, mục đích tự nhiên là vì cho những cái kia đến xông thiên tài của Đăng Vân Thê nghỉ ngơi.

Có người lần thứ nhất xông không qua, sẽ xông lần thứ hai, lần thứ ba, có lẽ có người một trăm lần đều sẽ không thành công, nhưng mà có lẽ cũng có người thành công, chỉ cần có người thành công, đối với Thanh Đạo Môn mà nói, liền sẽ nhiều một tên đệ tử có tiềm lực.

Đối với Thanh Đạo Môn mà nói, đệ tử có tiềm lực là thà giết lầm chớ không tha lầm, bởi vì loại người này, thường thường sẽ so với cái kia một lần liền thông qua người muốn tới được càng thêm có tiềm lực trộm tâm Nữ Vương: Bắt được yêu nghiệt một con!

Lúc này, tại trong ban công tụ đầy không mấy Huyền giả, không chỉ có trong ban công, hay là tại ban công bên ngoài cũng có được vô số người.

Những thứ này người đến từ Thanh Châu các nơi, bọn hắn đến, tự nhiên là vì muốn gặp Dương Diệp cùng Thanh Đạo Môn thiên tài ở giữa chiến đấu!

Dương Diệp tuyên bố muốn Thượng Thanh đạo môn khiêu chiến Thanh Đạo Môn thế hệ trẻ tất cả thiên tài, lúc này Thanh Châu cảnh nội ai người không biết? Này loại việc trọng đại, chỉ cần là một Huyền giả, liền sẽ không bỏ qua!

Long tranh Hổ đấu, loại chiến đấu này, có thể không tinh thải sao?

“Các ngươi nói, Dương Diệp này có thể chiến bại Thanh Đạo Môn tất cả thiên tài sao? Nếu như có thể, Thanh Đạo Môn kia từ nay về sau tại Thanh Châu này cảnh nội đem không ngốc đầu lên được. Đây chính là đến thăm vẽ mặt a...”

“Nếu như không thể, Cổ Kiếm Trai này kia sẽ phải tổn thất một cái siêu cấp Kiếm Đạo Thiên Tài nữa a, không chỉ có như thế, vốn là bị đánh mặt Thanh Đạo Môn muốn nếu đổi lại là Cổ Kiếm Trai bị mất mặt, bởi vì Dương Diệp này tới khiêu chiến thất bại, thì tương đương với là tự rước lấy nhục!”

“Ta cảm thấy đi, Dương Diệp nếu như dám như thế cuồng ngôn, hắn nhất định là có tự tin, hơn nữa, từ trước chiến tích đến xem, hắn cũng quả thật có cuồng vọng vốn liếng!”

“Có thể Thanh Đạo Môn này với tư cách bạch kim giai thế lực, bên trong ngọa hổ tàng long, Dương Diệp này muốn tới vẽ mặt, độ khó kia cũng không phải lớn như vậy a...”

“Các ngươi nói, hắn nếu là không tới đây?”

Ngay tại lúc này, trong tràng không biết ai nói một câu, nhưng hậu trường trong lập tức yên tĩnh trở lại.

Hồi lâu, một người nói khẽ: “Không đến, nếu như hắn không đến, Cổ Kiếm Trai này kia mặt mũi này sẽ phải ném đến nhà bà ngoại nữa a...”

Nghe vậy, mọi người đều là nhẹ gật đầu.

Dương Diệp đã đến, cái đó sợ hắn là thua, nhưng cũng không có người sẽ đi nói Cổ Kiếm Trai không phải, ngược lại còn sẽ cảm thấy Cổ Kiếm Trai đệ tử có gan, nhưng mà nếu như hắn không đến, có thể nghĩ, Cổ Kiếm Trai này mặt của cột sẽ có bao nhiêu, bởi vì Cổ Kiếm Trai này một mực tuyên dương nhưng chỉ có người có thể chết, mặt không thể ném...

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, rất nhanh đến trưa.

Không có Cổ Kiếm Trai đệ tử đến đây, còn Dương Diệp kia, thì càng khỏi phải nói...

Bất quá tất cả mọi người còn bảo trì bình thản, cuối cùng mới giữa trưa, còn có một thời gian thật dài...

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

Đảo mắt, đã đến buổi chiều, vẫn không có nhìn thấy Dương Diệp, đừng nói Dương Diệp, một Cổ Kiếm Trai đệ tử đều không thấy...

“Dương Diệp này không phải là sợ rồi sao?”

“Hẳn không có khả năng, lúc trước ta cũng đã gặp qua hắn, hắn mái đầu bạc trắng, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, làm người vô cùng cuồng ngạo, thấy thế nào, cũng không giống là một sẽ người sợ a, lúc này thời điểm không có tới, hẳn là bị chậm trễ!”

“Cũng có thể là Cổ Kiếm Trai không cho hắn tới! Hắn lĩnh ngộ Kiếm Vực, đợi một thời gian, hắn nhất định sẽ trở thành một người tuyệt thế Kiếm Tu cường giả, nếu như đến, vạn nhất gãy ở chỗ này, Cổ Kiếm Trai kia chẳng phải là thua thiệt lớn?”

“Có khả năng này, cuối cùng như Dương Diệp loại này Kiếm Đạo Thiên Tài, chỉ cần không chết, tương lai khẳng định có thể trở thành một tên siêu cấp cường giả đấy, khi đó, Cổ Kiếm Trai có Lục Uyển Nhi, lại có Dương Diệp, nói không chừng có thể trở thành kim cương giai thế lực!”

“Chẳng qua là, Cổ Kiếm Trai này thanh danh cứ như vậy từ bỏ?”

“Thanh danh cùng một cái siêu cấp thiên tài so sánh với, lại coi là gì chứ?”

“...”

Minh Vũ Thành Thâm Quyến cùng thuê nhớ.

Lúc này Dương Diệp bên ngoài gian phòng, đứng đầy người, toàn bộ là Cổ Kiếm Trai đệ tử, không chỉ có như thế, phía chân trời còn không ngừng xẹt qua một đạo đạo kiếm quang, càng ngày càng nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử rơi vào Dương Diệp bên ngoài gian phòng, trên tường thành, trên nóc nhà...

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên nóc phòng của Dương Diệp...

Dương Diệp cửa phòng là Cổ chân nhân, lúc này Cổ chân nhân hai mắt khép hờ, sắc mặt có chút chìm.

“Cổ chân nhân, Dương sư huynh vì sao còn không ra?” Một Cổ Kiếm Trai đệ tử rốt cuộc nhịn không được hỏi.

Dương Diệp lúc này có thể nói là đại biểu cho Cổ Kiếm Trai, nếu như hắn không đi ra, không đi Thanh Đạo Môn, vậy sau này Cổ Kiếm Trai đệ tử như thế nào trường kiếm đi thiên hạ? Có thể nói, Dương Diệp quan hệ lấy Cổ Kiếm Trai vinh dự của tất cả mọi người!

Cổ chân nhân không nói gì, Cổ chân nhân không nói gì, ít Cổ Kiếm Trai đệ tử kia mặc dù có chút khó chịu, nhưng mà cũng không dám xông vào hoặc là đang tiếp tục chất vấn!

“Dương Diệp không đi Thanh Đạo Môn, ta đi!”

Trong tràng, một Cổ Kiếm Trai đệ tử đột nhiên rống một câu, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, trong chớp mắt chính là biến mất ở phía chân trời.

“Ta cũng đi!”

“Tăng thêm ta!”

“Còn có ta!”

“Sao có thể không có ta?”

“Ta...”

Không đến một hồi, trong tràng Cổ Kiếm Trai đệ tử chỉ còn lại không tới rải rác mấy người...

...

PS: Đề cử một quyển sách «thần cấp bảo tiêu»

Đô thị loại, ưa thích đô thị bằng hữu ngàn vạn lần chớ bỏ qua, bởi vì ta cũng đang nhìn, vô cùng hài hước, vô cùng nhiệt huyết một quyển sách, thiệt tình đề cử!. Địa chỉ: Http: //zonghengm/book/548767. Html

Cảm tạ: Trần Đông huynh, vợ tìm không được thư hữu 25269531 may mắn rơi xuống lang khiển trách đảm 鈫 sủng đảo thư hữu 24821154 long chiến man hoang thư hữu 25051694 nhóm bằng hữu hết sức ủng hộ, cảm ơn mọi người!

Gần nhất nhìn thấy rất nhiều sách lậu bằng hữu đến chính bản ủng hộ, thật sự rất cảm tạ, vô cùng cảm tạ, các ngươi nho nhỏ một cái ủng hộ, với ta mà nói đều là trợ giúp lớn lao, cũng là lớn lao động lực, thiệt tình cám ơn ủng hộ của mọi người!

Nếu có đạo bản bằng hữu không biết làm thế nào ủng hộ, có thể thêm nhóm độc giả: Chim loan xanh nhóm độc giả số: 225300657

Hy vọng mọi người có thể đến dưới sự ủng hộ, bái tạ chư vị!!!!

Cuối cùng, tử 0. 0...

Cảm tạ đông thiếu tận lực... Sau đó đêm nay vừa muốn mất ngủ...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 867: Ám Môn người thứ nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 867 chương: Ám Môn người thứ nhất!

Cảnh ban đêm hàng lâm, một vầng minh nguyệt chậm rãi bay lên, giắt không trung, vẫn còn như mâm ngọc.

Dương Diệp bên ngoài gian phòng, chỉ còn lại có Cổ chân nhân cùng Phạm Mộng hai tỷ muội.

Phạm Mộng hai tỷ muội thần sắc lo lắng, nhiều lần đều muốn vào cửa gọi Dương Diệp, nhưng mà cuối cùng vẫn là nhịn được, bởi vì Cổ chân nhân nói Dương Diệp lúc này ở tu luyện, có thể là vào thời điểm mấu chốt, thời khắc thế này, không thể bị quấy rầy, bằng không thì, khả năng sẽ là công dã tràng!

Nhưng mà, Dương Diệp nếu như còn không ra, Cổ Kiếm Trai kia sau này có thể đã muốn trở thành Thanh Châu chê cười a!

Cổ chân nhân so với Phạm Mộng hai tỷ muội phải bình tĩnh nhiều lắm, ít nhất trên mặt là loại này...

Lúc này toàn bộ bắc giới có thể nói là nổ sôi, bởi vì hiện tại toàn bộ bắc giới đều tại nói Dương Diệp không dám Thượng Thanh đạo môn, Cổ Kiếm Trai sợ Thanh Đạo Môn...

Tại bắc giới, vẫn là có rất nhiều người sùng bái Dương Diệp đấy, trong này có Cổ Kiếm Trai đệ tử, còn có vô số tán Tu Huyền Giả, bởi vì Dương Diệp ngoan độc, đủ cuồng, đủ bá đạo, còn có đảm lượng!

Thanh Đạo Môn tại Thanh Châu truyền thừa mấy vạn năm, Kỳ Hành Sự là bực nào kiêu ngạo, bá đạo, tàn nhẫn? Hôm nay tông môn này bị Dương Diệp như thế vẽ mặt, không thể không nói, vô số người trong lòng là vô cùng thống khoái, đặc biệt là Cổ Kiếm Trai đệ tử tử thần trở về. Cái gọi là một núi không thể chứa hai cọp, tại bắc giới chỉ có Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn, bởi vậy, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa một mực có xung đột, song phương đệ tử thường xuyên tranh đấu cái kia là chuyện thường xảy ra!

Bởi vậy, khi biết Dương Diệp một người muốn Thượng Thanh đạo môn khiêu chiến Thanh Đạo Môn tất cả thiên tài lúc, cả Cổ Kiếm Trai đệ tử lập tức nhiệt huyết sôi trào, có thể nói, danh tiếng của Dương Diệp là đuổi sát Cổ Kiếm Trai Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi!

Có sùng bái, thì có khinh bỉ, có hi vọng, liền có thất vọng...

Bởi vì Dương Diệp chưa từng xuất hiện tại Thanh Đạo Môn, đã từng những thứ này sùng bái người của Dương Diệp, lập tức biến thành khinh bỉ còn có thất vọng. Tại bọn họ xem ra, đặc biệt là trong mắt của Cổ Kiếm Trai đệ tử, người có thể chết, nhưng Cổ Kiếm Trai mặt của tuyệt đối không thể bỏ!

Mà Dương Diệp nhưng là lựa chọn trốn tránh, lựa chọn mất mặt...

Rất nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử đi đến Thanh Đạo Môn, lúc này đây, cho dù là Cổ Kiếm Trai cao tầng ra mặt đều không có thể ngăn được...

Người sống, nhiều khi kỳ thật chính là vì tranh giành một hơi, tranh giành một cái tôn nghiêm, nếu như không có một hơi này, đã không có tôn nghiêm, người sống có ý nghĩa gì?

Thanh Đạo Môn.

Lúc này Thanh Đạo Môn chân núi là người càng ngày càng nhiều, không chỉ có chân núi, tại Thanh Đạo Môn chung quanh trên mấy ngọn núi kia cũng là đứng đầy Huyền giả.

Tất cả mọi người tới nơi này, tự nhiên là vì nhìn Dương Diệp như thế nào muốn một người khiêu chiến Thanh Đạo Môn thế hệ trẻ thiên tài...

Mà bây giờ, Dương Diệp nhưng là ngay cả quỷ ảnh cũng không gặp được!

“Đjxmm~, thiệt thòi ta còn như vậy sùng bái hắn, không nghĩ tới hắn dĩ nhiên là một cái Súc Đầu Ô Quy, làm hại lão tử ở chỗ này không công trông một ngày một đêm,. Tức chết ta đấy!”

“Ngươi mới một ngày một đêm liền kêu, ta thế nhưng là trông nhanh ba ngày ba đêm, này ba ngày ba đêm ta ngay cả đi nhà cầu cũng không dám đi, chỉ sợ bỏ lỡ Dương Diệp phong độ tuyệt thế, không nghĩ tới hắn vậy mà nuy rồi... Thiệt là, không có bổn sự kia, cũng đừng mẹ nó nói mạnh miệng a, đây không phải là là cố tình chơi người đi!”

“Xác thực, ta quần đều thoát khỏi, hắn nhưng là đừng tới... Này không trên không dưới, thật sự là đồ phá hoại đến cực điểm!”

“Ta đã nói rồi, Dương Diệp kia cũng cũng chỉ là ngoài miệng nói một chút mà thôi, khiêu chiến Thanh Đạo Môn các đệ tử? Đừng nói hắn, coi như là Cổ Kiếm Trai Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi cũng làm không được a.”

" Gấp cái gì, cách ba ngày không phải là còn có một canh giờ sao? Nói không chừng cuối cùng một hơi, hắn đã tới rồi chứ? Cao thủ đều thích chơi tim đập kích thích, tất cả, chúng ta còn là đợi đã

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đi! "

“Đến? Thời điểm này cũng không có đến, ta nhìn hắn là không dám tới. Hôm nay để lời nói ở chỗ này, hắn hôm nay nếu tới, Ninh Đào ta tại chỗ ăn phân!”

“...”

“Mau nhìn, Cổ Kiếm Trai đệ tử đến rồi!”

Ngay tại lúc này, trong tràng không biết ai hô một câu, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ mỗi ngày tế hoa đếm rõ số lượng nghìn đạo kiếm quang, những kiếm này quang giống như Lưu Tinh Vũ bình thường hướng phía Thanh Đạo Môn bên này kích xạ mà đến, mấy nghìn đạo kiếm quang kích xạ mà đến, dù cho còn cách xa nhau gần ngàn trượng khoảng cách, nhưng mà trong tràng mọi người cũng đã cảm giác kiếm ý khinh người, không dám nhìn thẳng!

Kiếm quang rơi xuống, mấy nghìn Cổ Kiếm Trai đệ tử xuất hiện ở Đăng Vân Thê dưới chân, cầm đầu là Trần Đông, Nạp Lan Anh, còn có Ngô Nham Trung.

“Ái chà chà, hôm nay là gió nào a, vậy mà lại để cho Cổ Kiếm Trai Thiên Tài Yêu Nghiệt đều đến Thanh Đạo Môn ta Nguyên Thủy Ma Thần!”

Ngay tại lúc này, một đạo có chút kiều đà thanh từ thang mây chi bên trên truyền đến.

Mọi người nhìn thấy, chỉ thấy một tên mặc bó sát người áo dài trắng nam tử đang từ thang mây từng bước một đi xuống, nam tử dáng người rất nhỏ nhắn xinh xắn, đặc biệt là cái kia bó sát người trường bào huống chi đem hắn dáng người làm nổi lên như là đàn bà bờ eo thon bé bỏng, hơi có chút xinh đẹp gợi cảm; Ở trên mặt nam tử, thoa tầng một thật dầy phấn trắng, đặc biệt là đôi môi kia, đỏ tươi như là máu tươi.

Nam tử đi bộ tư thế cũng có chút kỳ quái, như là bước chân mèo một dạng nhẹ nhàng vô cùng!

Trang điểm dày đặc, gợi cảm xinh đẹp...

Đây là mọi người nhìn thấy nam tử lúc cảm giác thứ nhất...

Nam tử đi tới Đăng Vân Thê dưới chân, nhìn lướt qua đám người Trần Đông, sau đó nói: “Vị nào là Dương Diệp? Mau ra đây để cho ta nhìn một cái, đến tột cùng là cái gì Kỳ Nam Tử, vậy mà có thể liên tiếp chém giết Thanh Đạo Môn ta Thiên Tài Yêu Nghiệt. Còn tuyên bố muốn lên Thanh Đạo Môn ta khiêu chiến Thanh Đạo Môn ta tất cả thiên tài, chậc chậc, thật sự là bá đạo, thật sự là cuồng vọng, thật sự là kiêu ngạo... Ai nha, ta chỉ thích chính là nam nhân như vậy...”

“Ta không chịu nổi!”

Ngô Nham Trung lắc đầu, liền muốn ra tay, nhưng mà Trần Đông nhưng là ngăn cản hắn, Ngô Nham Trung nhìn về phía Trần Đông, lúc này Trần Đông trong mắt thậm chí có vẻ mặt ngưng trọng!

Nhìn thấy như vậy, trong lòng Ngô Nham Trung hơi kinh ngạc, trước mắt tên nam không nam nữ không nữ này đến tột cùng là phương nào thánh thần, lại có thể để cho Trần Đông ngưng trọng như thế?

“Các hạ chính là Vương Âm Dương?” Trần Đông trầm giọng hỏi.

Nam tử trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, nói: “Ngươi vậy mà nhận ra ta?”

“Đã từng Thanh Đạo Môn Ám Môn người thứ nhất, ta làm sao sẽ không nhận biết?” Trần Đông nói: “Hôm nay ngươi đã là Bán Thánh, Thanh Đạo Môn không phải là phái ngươi đi ra cùng chúng ta giao thủ chứ?”

“Cùng các ngươi giao thủ?”

Vương Âm Dương lắc đầu, nói: “Các ngươi yếu như vậy, ta sao được bắt nạt các ngươi? Ta tới, chẳng qua là muốn nhìn một chút Dương Diệp kia!”

“Yếu? Chẳng lẽ ngươi rất mạnh?”

Nói chuyện chính là một Hoàng Giả Cảnh Cổ Kiếm Trai đệ tử, Bán Thánh Cường Giả với hắn mà nói, kỳ thật cũng chẳng phải cao không thể chạm, bởi vì hắn đã từng tựu lấy Hoàng Giả Cảnh Nhất Phẩm cảnh giới trảm giết qua Bán Thánh Cường Giả!

Vương Âm Dương Mục quang đã rơi vào tên kia nói chuyện nam tử trên người, thò tay đối với nam tử một trảo, cứ như vậy, tại tất cả người ánh mắt kinh hãi bên trong, tên kia Hoàng Giả Cảnh nam tử liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Vương Âm Dương, mà Vương Âm Dương cái kia trắng hếu thủ tắc gắt gao nắm bắt nam tử yết hầu, "đừng tưởng rằng có thể vượt cấp chém giết Bán Thánh thì ngon, lão tử tại ngươi cảnh giới này lúc, Cao Cấp Bán Thánh giết tất cả một đống lớn rồi!"

Ngay tại lúc này, Trần Đông. Đột nhiên xuất kiếm, trường kiếm đâm thẳng Vương Âm Dương, tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới trước mặt của Vương Âm Dương. Vương Âm Dương mặt không đổi sắc, ngón tay nhập lại cong ngón búng ra, vừa vặn bắn ra

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tại trên mũi kiếm của Trần Đông.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trường kiếm trong tay của Trần Đông kịch liệt run lên, sau đó ngoặt cong thành một cái cong, mà Trần Đông bản thân đã ở lực lượng cường đại chi sau khi hạ triều liên tục nhanh lùi lại, cho đến lui gần hai mươi bước mới dừng lại!

Ca sát!

Một đạo thanh thúy thanh ở giữa sân vang lên, mọi người nhìn thấy, chỉ thấy kia Vương Âm Dương Thủ trong Cổ Kiếm Trai nam tử cổ đã đoạn...

Vương Âm Dương tiện tay quăng ra, nam tử kia bị ném đến một bên, nói: "Chỉ các ngươi này như gấu, còn muốn tới khiêu chiến Thanh Đạo Môn ta Thiên Tài Yêu Nghiệt? Cũng không sợ cười mất người khác răng hàm hút máu Tổng giám đốc: Tiểu Yêu Nữ cùng Hấp Huyết Quỷ! Nếu không phải phía trên những lão gia hỏa kia để cho ta đừng lấy lớn hiếp nhỏ, lão tử hiện tại liền để cho các ngươi Thần Hồn Câu Diệt!"

Vừa nói, Vương Âm Dương lạnh lùng nhìn lướt qua ít Cổ Kiếm Trai đệ tử kia, nói: "Như thế nào? Không phục a? Không phục các ngươi tới cắn ta à."

"Vương Âm Dương, ngươi lúc nào không biết xấu hổ như vậy rồi hả?"

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang xẹt qua, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trong tràng.

Vương Âm Dương nhìn trung niên nam tử liếc mắt, sau đó nói: "Ta tưởng là ai, nguyên lai là thạch ba nước a, ai nha uy, Cổ Kiếm Trai các ngươi đây là muốn làm gì? Chẳng lẽ là muốn tới diệt Thanh Đạo Môn ta sao? Người ta thật tốt sợ chứ..."

Thạch ba nước lạnh nhìn thoáng qua Vương Âm Dương, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía ít Cổ Kiếm Trai đệ tử kia, nói: "Tất cả mọi người lập tức trở về đi!"

" Ai nha, trở về làm gì vậy? " Lúc này, Vương Âm Dương bỗng nhiên nói: " Các ngươi Cổ Kiếm Trai đệ tử đến không phải là vì muốn cùng ta thanh Đạo Môn Đệ Tử luận bàn một chút sao? Như thế nào, hiện tại muốn đi? Chẳng lẽ là nói các ngươi sợ? Hay hoặc giả là tự giác không bằng ta thanh Đạo Môn Đệ Tử?

Nghe vậy, đám người Cổ Kiếm Trai đệ tử sắc mặt lập tức tức giận tái nhợt.

Vương Âm Dương cười cười, sau đó nói: "Lão tứ lão tam, đi ra mở mang kiến thức Cổ Kiếm Trai Thiên Tài Yêu Nghiệt đi, a, mọi người chẳng qua là luận bàn, hai người các ngươi gia súc cũng đừng ra tay quá nặng đi, nhất định phải chừa cho người ta khẩu khí, bằng không thì người ta vạn nhất chó cùng rứt giậu, muốn tiêu diệt Thanh Đạo Môn ta, vậy coi như hỏng bét..."

Theo Vương Âm Dương thanh âm rơi xuống, hai tên mặc áo gai nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Một tên Hoàng Giả Cảnh, một tên Tôn Giả Cảnh!

Tên kia Hoàng Giả Cảnh nam tử nhìn lướt qua Cổ Kiếm Trai đám người, lập tức nói: "Chỉ cần là Hoàng Giả Cảnh, các ngươi có thể một người một người lên, cũng có thể cùng tiến lên!"

Một gã khác áo gai nam tử nhìn cũng chưa từng nhìn Cổ Kiếm Trai đám người, mà là nói thẳng: "Không thích lãng phí thời gian, Tôn Giả Cảnh toàn bộ một đứng lên đi!"

Trong tràng một mảnh xôn xao...

Yên lặng một cái chớp mắt, Cổ Kiếm Trai đệ tử động thủ...

Minh Vũ Thành.

Dương Diệp cửa phòng đột nhiên bị mở ra, Dương Diệp từ bên trong chạy ra, vừa chạy còn bên cạnh cười to, "ha ha... Nguyên lai là dạng này, nguyên lai là dạng này, nguyên lai..."

"Nguyên lai cái đầu ngươi a!"

Cổ chân nhân kia đột nhiên đột nhiên quát: "Lão tử chờ ngươi một ngày một đêm rồi, đừng nói nhảm, đi mau, hy vọng vẫn còn kịp!"

Nói xong, Cổ chân nhân tay phải vung lên, một đạo vết nứt không gian xuất hiện ở trong tràng, sau đó Cổ chân nhân trực tiếp nắm lên Dương Diệp, đem ném vào cái kia vết nứt không gian trong...

...

Ps: Cảm tạ đông Thiếu Minh Chủ khen thưởng, cuối cùng chương một tồn cảo (giữ lại bản thảo) bộc phát ra... Hôm nay xin phép nghỉ ký hiệu, khả năng không cách nào chín giờ đổi mới, nhưng sẽ không vượt qua một điểm!!! Có thể ghi bao nhiêu, liền càng bao nhiêu hơn!!!!

... Để cho ta tiến năm vị trí đầu tốt chứ????

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 868: Dương Diệp sợ long sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 868 chương: Dương Diệp sợ long sao?

Thanh Đạo Môn.

Lúc này Đăng Vân Thê dưới chân, Cổ Kiếm Trai đám người đang cùng Thanh Đạo Môn kia lão tam còn có lão tứ kịch chiến.

Lão kia ba là Hoàng Giả Cảnh, đối thủ của hắn là Nạp Lan Anh, hai người đã chiến hồi lâu, Nạp Lan Anh rơi xuống hạ phong, nhưng lại có thể chèo chống, bất quá rất miễn cưỡng.

Mà cái kia lão tứ bên này...

Tại lão tứ bên này, trên mặt đất nằm hai mươi cỗ thi thể, toàn bộ là Cổ Kiếm Trai đệ tử đấy...

Ầm!

Một Cổ Kiếm Trai Tôn Giả Cảnh Huyền giả bay rớt ra ngoài, trên không trung, thân thể 'oanh' một tiếng nổ bể ra, hóa thành đầy trời huyết vũ...

"Quá yếu!"

Áo gai nam tử lắc đầu, nói: "Dương Diệp chưa có tới, vậy các ngươi cũng đừng lãng phí thời gian rồi, tất cả mọi người cùng lên đi!"

"Chậc chậc, Cổ Kiếm Trai này Tôn Giả Cảnh trong đệ tử thật sự là vô cùng thê thảm a, vậy mà không có bất kỳ một người là Thanh Đạo Môn kia lão tứ đối thủ, hơn nữa mỗi một người đều không có sống quá ba chiêu đấy... Chậc chậc, chẳng lẽ Cổ Kiếm Trai Tôn Giả Cảnh trong liền không có lấy người xuất thủ sao? Không nên phái những người này đi tìm cái chết?"

"Tại sao không có lấy ra được hay sao? Dương Diệp kia không phải là sao?"

"Dương Diệp? Ngươi đừng đề cập hắn, liền một rất sợ chết đấy, nếu như dám đến, hắn sớm đã tới rồi. Hiện tại cũng còn chưa tới, đoán chừng là thật sự sợ đã đến chết ở chỗ này. Ai, chẳng qua là đáng tiếc ít Cổ Kiếm Trai đệ tử này, biết rõ không địch lại, nhưng hay là muốn một tên tiếp theo một tên đi lên..."

"Đều là Dương Diệp kia làm hại, chính mình không dám tới Thanh Đạo Môn, cũng đừng mẹ nó nói mạnh miệng a, hiện tại được rồi, đại lời nói, hắn không đến, sau đó lại để cho người của Cổ Kiếm Trai đi tìm cái chết, loại người này, lão tử xem thường hắn!"

"Cũng thật sự rất có chuyện gì chậm trễ chứ? Bởi vì Dương Diệp này thấy thế nào cũng không giống là một sẽ người sợ chết a!"

"Hắn hôm nay nếu tới, Ninh Đào ta hắn mẹ ăn mười cân phân người!"

Ngay tại lúc này, nói chuyện nam tử trước mặt không gian đột nhiên một hồi rung động kịch liệt, tiếp đó, không gian kia đột nhiên vỡ ra một đường vết rách, sau đó, một người đàn ông từ trong đó té ra ngoài...

Tất cả mọi người sửng sốt một chút...

“Đây là nơi nào?” Nam tử nhìn lướt qua bốn phía, có chút mộng tri kỷ thủ hộ.

“Hắn là Dương Diệp, hắn là Dương Diệp!”

Trong tràng, không biết ai đột nhiên chỉ vào nam tử giận dữ hét, cái kia hưng phấn a, cái kia kích động a...

Dương Diệp!

Trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người toàn bộ quăng đi qua...

Nam tử này dĩ nhiên chính là Dương Diệp, lúc này hắn xác thực còn có chút mộng, bởi vì hắn vừa lao ra khỏi phòng, sau đó chính là một hồi trời đất quay cuồng, tại tiếp đó, hắn liền xuất hiện ở nơi này.

Làm như nhớ lại cái gì, Dương Diệp đột nhiên cầm lấy trước mặt hắn được kêu là Ninh Đào nam tử nói: “Bây giờ lúc nào rồi hả?”

Ninh Đào yết hầu lăn lăn nói: “Nhanh, trời sắp sáng...”

“Trời sắp sáng?” Dương Diệp ngẩn người, sau đó mặt liền biến sắc nói: “Không xong, sắp trễ rồi, Thanh Đạo Môn những cái kia vương bát đản sẽ không cho rằng lão tử sợ bọn hắn chứ? Thanh Đạo Môn đi hướng nào?”

Ninh Đào: “...”

Dương Diệp nhướng mày, hắn liếc nhìn xung quanh, đột nhiên, hắn thấy được Trần Đông cùng Ngô Nham Trung. Dương Diệp nếu như bây giờ vẫn không rõ mình ở đâu dặm, cái kia chính là chỉ số thông minh có vấn đề.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào một ít bên cạnh trên đất ít Cổ Kiếm Trai đệ tử kia trên thi thể, hồi lâu, hắn thu hồi ánh mắt, nhìn lướt qua tại chỗ Cổ Kiếm Trai mọi người, nói: “Nói xin lỗi ta không nói, hôm nay chúng ta Cổ Kiếm Trai ở chỗ này đã chết bao nhiêu người, ta lại để cho Thanh Đạo Môn trả lại gấp đôi, như thế nào?”

Chìm ngầm đồng ý lâu, một Cổ Kiếm Trai đệ tử đứng dậy, sau đó nói:

" Nếu như ngươi có thể làm được, sau này ta vẫn gọi là sư huynh của ngươi, hơn nữa sau này cho ngươi

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Như Thiên Lôi sai đâu đánh đó! "

“Ta cũng vậy!”

“Tính ta một người!”

“Còn có ta...”

Dương Diệp muộn, hơn mười Cổ Kiếm Trai đệ tử bỏ mình, trong lòng bọn hắn tự nhiên là có oán khí, mặc dù biết Dương Diệp có thể là có chuyện gì chậm trễ, nhưng Cổ Kiếm Trai đệ tử đã chết mười mấy cái nhưng là sự thật không thể chối cãi. Bất quá tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, trong lòng bọn hắn oán khí chính là tiêu tán rất nhiều, cuối cùng hắn đến rồi!

Trần Đông cùng Ngô Nham Trung đi tới trước mặt của Dương Diệp, Trần Đông vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, nói: “Cẩn thận chút, thực lực của người nọ tại Nam Kha Đồ phía trên!”

Ngô Nham Trung cũng nói: “Ngàn vạn chớ cúp, bằng không thì, chúng ta Cổ Kiếm Trai lần này không chỉ có rất nhiều người phải chết, còn muốn mất mặt mất tới nhà bà ngoại!”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó đi về hướng cái kia lão tứ, nói: “Trước khi đến Cổ chân nhân nói, lại để cho ta giáo huấn dạy dỗ một chút người của Thanh Đạo Môn có thể, tận lực chớ gây ra án mạng rồi, cuối cùng ta là đến giải quyết ta cùng với Thanh Đạo Môn ân oán giữa đấy. Nguyên bản ta cũng nghĩ như vậy, nhưng là bây giờ, ta cảm thấy ta phải thay đổi ý tưởng!”

“Không cần cải biến, bởi vì ngươi không có cơ hội thực hiện!” Lão tứ cũng chậm rãi đi về hướng Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp không gian đột nhiên một hồi nhúc nhích, tiếp đó, một thanh kiếm thật lớn xuất hiện ở trước mặt của hắn tuyệt phẩm bảo tiêu _ nước sông lam. Kiếm rất lớn, còn cao hơn người khác, còn độ rộng, khoảng chừng gần năm 10 phân. Chứng kiến này thanh cự kiếm, Dương Diệp hơi sững sờ, bởi vì này kiếm hắn nhìn có chút quen thuộc...

Lúc này, thanh âm của Cổ chân nhân đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên: “Đây là cây búa kia của ngươi cải tạo, ta ở trong đó lại bỏ thêm mấy trăm loại tài liệu, kiếm này không chỉ có bảo lưu lại cây búa kia của ngươi nguyên lai công hiệu, còn có thể biên độ tăng trưởng Kiếm Khí của ngươi. Trừ lần đó ra, cái khác công hiệu ngược lại là không có, bất quá với ngươi mà nói, kiếm này hẳn là phi thường thích hợp ngươi. Bởi vì đã có thể coi kiếm dùng, cũng có thể làm chùy nện! Chẳng qua là đáng tiếc, không có khí thích hợp khí linh, bằng không thì hiệu quả càng thêm!”

Nghe vậy, Dương Diệp đại hỉ! Man Thần Chùy nguyên bản ngược lại cũng không tệ, bởi vì có thể tăng cường thân thể lực lượng, hơn nữa bản thân nặng như núi lớn, người bình thường căn bản chịu không được hắn một búa. Nhưng khuyết điểm duy nhất thì là không thể vào làm kiếm sử dụng. Đương nhiên, đã đến hắn loại cảnh giới này, bất kỳ vật gì cũng có thể làm kiếm, nhưng mà, Man Thần Chùy này bản thân không là cho Kiếm Tu sử dụng, bởi vậy, nó căn bản là không có cách thừa nhận Kiếm Khí!

Hơn nữa, coi như là có thể thừa nhận, nhưng mà cầm lấy một thanh cái búa làm kiếm dùng, đang cùng người giao thời gian chiến tranh, vậy sẽ có nhiều không được tự nhiên? Cuối cùng cái búa cùng kiếm vẫn có khác nhau rất lớn đấy...

Mà bây giờ được rồi, Man Thần Chùy này bị đổi thành kiếm, không chỉ có thể làm kiếm dùng, còn có thể làm chùy nện, như Cổ chân nhân từng nói, thứ này hiện tại xác thực rất thích hợp hắn!

“Sau này thì bảo ngươi Man Thần Kiếm tốt rồi!”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, tay phải cầm Man Thần Kiếm kia chuôi kiếm, Man Thần Kiếm vừa tới tay, Dương Diệp thân thể toàn bộ liền ngoặt đi xuống... Trong tay hắn Man Thần Kiếm càng là thiếu chút nữa trực tiếp tróc ra!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, bởi vì Man Thần Kiếm này thật nặng, không phải bình thường chìm!

“Ngươi sẽ không liền kiếm đều cầm không được rồi a?” Lúc này, cái kia lão tứ khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, nói.

Dương Diệp không có để ý hắn, tay nắm thật chặt chuôi kiếm, sau đó mãnh liệt nhắc tới... Kiếm bị nhắc tới, nhưng lại rất cố hết sức, loại tình huống này, đừng nói cầm để chiến đấu, chính là có thể đi hay không hai bước cũng là cái vấn đề!

“Cổ chân nhân này tại đây bên trong kiếm đến cùng bỏ thêm tài liệu

gì?”

Dương Diệp mồ hôi lạnh tất cả đi ra, hắn bây giờ thân thể lực lượng bao kinh khủng? Đây chính là tương đương với Trung Cấp Bán Thánh yêu thú a, mà hắn một tay nhưng thì không cách nào giơ lên thanh kiếm này, này nói đùa gì vậy?

“Ta có thể không có thời gian ở chỗ này cùng ngươi lãng phí!”

Cái kia lão tứ cổ tay khẽ động, một cây màu vàng trường côn xuất hiện ở trong tay hắn, cổ tay nhẹ nhàng run lên, trong tay màu vàng trường côn mang theo đầy trời côn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ảnh che hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay trái đối với lên trước mặt chính là một quyền!

Ầm!

Quyền ra, một đạo quyền kình chấn động mà ra, không gian lập tức như là gợn sóng bình thường chập trùng kịch liệt, mà cái kia lão Tứ đầy trời côn ảnh cũng ở đây quyền kình chấn động hạ tiêu tán vô ảnh vô tung!

Nhưng mà ngay tại những cái kia côn ảnh biến mất một khắc này, một đạo kim mang sáng chói chợt lóe lên, tiếp đó, một cây màu vàng trường côn đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay trái lại đấm một quyền oanh ra, trực tiếp đánh vào cây gậy kia đỉnh!

Bành!

Quyền lăn tương giao, một đạo tiếng nổ vang mãnh liệt từ trong tràng vang vọng dựng lên, thoáng qua, một cổ cự lực từ cái này côn trong truyền vào Dương Diệp nắm đấm, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, hướng về sau liên tục thụt lùi, cho đến lui gần thập bộ mới dừng lại!

Nhìn thấy một màn này, một bên Cổ Kiếm Trai đám người sắc mặt trầm xuống, trong mắt càng là có thêm vẻ khiếp sợ thiếu gia mỹ nữ bảo mẫu!

Nhục thể của Dương Diệp thế nhưng là có thể so với Bán Thánh yêu thú, lực lượng kia là kinh khủng cỡ nào? Nhưng mà này lão Tứ côn lại có thể đẩy lui hắn?

Dương Diệp khẽ cau mày, nhìn xuống quả đấm của chính mình, khi hắn trên nắm tay, vậy mà xuất hiện một cái lồi lõm ấn!

“Cây gậy này có gì đó quái lạ!”

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cây gậy kia phía trên, này côn trước là trong nháy mắt bạo phát ra một cỗ lực lượng cường đại, cỗ lực lượng này khiến cho hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, bởi vậy hắn mới bị đẩy lui!

Dương Diệp đối diện, cái kia lão tứ trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, hồi lâu, hắn trầm giọng nói: “Không hổ là có thể giết Nam Kha Đồ cùng bóng người người, không nói ngươi cái gì kia Kiếm Vực, chỉ bằng ngươi thân thể này, tại đây bắc giới, Tôn Giả Cảnh bên trong, có thể là đối thủ của ngươi đấy, sẽ không vượt qua năm cái!”

Nói đến đây, hắn sâu thở ra một hơi, nói: “Hai người chúng ta, nếu như không Sinh Tử Tương Bác, phỏng đoán muốn đánh lên cái mấy ngày mấy đêm. Ta tin tưởng, ngươi không có lúc này, mà ta cũng không có lúc này. Một chiêu định sinh tử, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia lơ lửng ở phía chân trời ngọn núi, sau đó nói: “Ngươi là Thanh Đạo Môn Tôn Giả Cảnh bên trong người lợi hại nhất?”

Lão tứ lắc đầu, nói: “Tính thứ hai, nhưng mà, giết ngươi nên đủ để!”

“Trước kia rất nhiều người đều từng nói với ta nếu như vậy, Bất quá, bọn hắn đều chết hết!” Dương Diệp nói.

Cái kia lão tứ trên mặt đột nhiên hiện lên một vẻ dữ tợn, “ta cảm thấy lần này cái chết hẳn là ngươi!”

“Vậy ngươi thử xem?” Dương Diệp nói.

“Ha ha...”

Lão tứ đột nhiên bay lên trời, hắn từ không trung mắt nhìn xuống Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi không phải là thân thể rất cường hãn sao? Hôm nay, ta để cho ngươi nhìn xem, cái gì mới gọi thân thể lực lượng!”

Nói xong, lão tứ trong tay màu vàng trường côn mãnh liệt mà đối với

Dương Diệp chấn động!

Theo này chấn động, cái kia lão tứ trong tay màu vàng trường côn đột nhiên một hồi biến ảo, tiếp đó, một đầu dài rộng gần ngàn trượng Kim Sắc Cự Long xuất hiện ở phía chân trời, che khuất bầu trời...

“Thần long... Khí linh!”

Một bên, Trần Đông trong mắt có vẻ khiếp sợ...

“Rống!”

Cái kia cự long đột nhiên một tiếng rống to, một cỗ uy áp kinh khủng từ phía chân trời chiếu nghiêng xuống, trong tràng vô số người lập tức bị cỗ uy áp này chấn nằm sấp rạp trên mặt đất run không ngừng lấy!

“Dương Diệp, lực lượng ngươi không phải là rất lợi hại sao? Đến a, cùng thần long so so!” Lão tứ dữ tợn nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy điên cuồng.

Rồng?

Nhìn về chân trời cái kia quái vật khổng lồ, Dương Diệp nao nao...

Chính mình sợ long sao?

Hẳn là long sợ mình mới là chứ?

...

PS: Còn có một canh!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 869: Chư vị sư huynh, mượn kiếm dùng một lát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 869 chương: Chư vị sư huynh, mượn kiếm dùng một lát!

Tổ long thực lực mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp không rõ ràng lắm, nhưng mà hắn biết, tổ long thực lực tuyệt đối là so với bình thường Thánh Giả Cảnh cường giả mạnh mẽ!

Mà trước mắt con rồng này tuy rằng cũng cường hãn, nhưng rõ ràng không có đạt tới Thánh Giả, nhiều lắm là cũng liền Bán Thánh tả hữu!

Yêu thú là một đặc biệt chú ý huyết mạch chủng tộc, đặc biệt là tại đồng tộc. Trừ phi yêu thú thực lực bản thân có thể vượt qua tổ tiên, bản thân huyết dịch lột xác, bằng không thì, bản tổ yêu thú ắt sẽ bị chính mình tổ tiên huyết mạch khắc chế. Bởi vì là Yêu thú như phải trở nên mạnh, chính yếu nhất dựa vào là chính là từ thân huyết mạch!

“Dương Diệp, đến, cùng thần long so so thân thể lực lượng!” Phía chân trời, lão tứ cười gằn nói.

“Rống!”

Lão tứ thanh âm rơi xuống, cái kia cự long đối với Dương Diệp một tiếng rống to, một cổ kinh khủng long uy hướng phía Dương Diệp ép xuống. Long uy những nơi đi qua, không gian đều bị đè ép thành một cái hình trạng quỷ dị, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

“Gọi? Ngươi sẽ để cho?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, miệng há mở, sau đó mãnh liệt gầm một tiếng...

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, không trung cự long lại bị Dương Diệp một tiếng gầm này trực tiếp cho rống xuống dưới!

Cự long nện rơi trên mặt đất, trực tiếp đập mặt đất ra một cái hố sâu khổng lồ, nó nằm ở trong hầm, to lớn trong hai con ngươi từng trận hoảng sợ, dường như gặp được cái chuyện đáng sợ gì bình thường cực phẩm hãn nữ: Vừa hôn điên tình.

Một màn này, nhìn là mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Dương Diệp tung người nhảy vọt, đi tới cái kia cự long trên đầu, bị Dương Diệp giẫm ở trên đầu, cái kia cự long trong mắt hiện lên vẻ tức giận, muốn phát uy, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là chân phải mãnh liệt đạp mạnh.

Bành!

Cự long rơi xuống tầm hơn mười trượng... Không chỉ có như thế, cái kia cự long còn phát ra từng đạo tiếng kêu rên...

Đây là Rồng? Đây là trong truyền thuyết kia chí cao vô thượng thần long?

Nhìn xem cái kia cự long bò trên mặt đất, mặc cho Dương Diệp giẫm phải, trong tràng tất cả mọi người có đầu có chút mộng, kể cả cái kia một bên Thanh Đạo Môn lão tứ cùng đã đình chỉ chiến đấu lão tam, còn có Vương Âm Dương kia!

“Hoặc là thần phục, hoặc là chết!” Dương Diệp giẫm ở cự đầu rồng bên trên, trên cao nhìn xuống mắt nhìn xuống cự long, trong mắt không có nửa phần cảm tình.

Với tư cách thần long, nó làm sao có thể thần phục người? Hắn tuy rằng giúp đỡ cái kia lão tứ, nhưng cũng chỉ là với tư cách khí linh, đối với định muốn nó hỗ trợ, cũng là cần phải trả giá thật lớn! Mà người trước mắt này loại lại muốn chính mình thần phục? Làm sao có thể?

Rống!

Cự long há mồm gầm một tiếng, trong thanh âm tràn đầy phẫn nộ.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp chân phải nâng lên, sau đó mãnh liệt rơi xuống!

‘Bành’ một tiếng, cự long những cái kia long lân lập tức tét ra, cùng lúc đó, cự long lần nữa hạ xuống tầm hơn mười trượng... Bất quá bởi vì nó hình thể nguyên nhân, bởi vậy, Dương Diệp vẫn còn đang mặt đất.

“NGAO!”

Lòng đất truyền đến cự long tiếng kêu rên cùng không cam lòng âm thanh... Nó ngược lại là muốn động thủ, nhưng lại bị cái kia vô hình uy áp đè gắt gao!

Dương Diệp nhẹ nhàng chà chà cự long đầu, nói: “Muốn ngươi thần phục, đó là để mắt ngươi, như ngươi loại này mặt hàng, trước kia ta giết đến mềm tay. Một lần cuối cùng, hoặc là thần phục, hoặc là cho ta chết!” Vừa nói, Dương Diệp bàn chân bắt đầu dùng sức...

Theo Dương Diệp bàn chân dùng sức, cự long những cái kia long lân bắt đầu rạn nứt, máu tươi như suối giống như phun vãi ra...

“Láo xược!”

Ngay tại lúc này, một bên lão tứ phục hồi tinh thần lại, hắn tung người nhảy vọt, cả người đi tới phía chân trời, sau đó song chưởng chồng lên, đối với Dương Diệp chấn động mạnh một cái: “Đại lửa khói chưởng!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo hỏa diễm trong nháy mắt

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lúc giữa di đầy trời tế, tiếp đó, những ngọn lửa kia một hồi biến ảo, rất sắp biến thành một cái dài rộng mấy trăm trượng hỏa diễm cự chưởng, cự chưởng trên không trung yên lặng một cái chớp mắt, tiếp theo mãnh liệt từ phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Oanh...

Hỏa diễm cự chưởng những nơi đi qua, không gian bị xé nứt thành từng đạo mảnh vỡ, một đường thật dài cực lớn Không Gian Hắc Động xuất hiện ở phía chân trời, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Ít nhất là Tiên giai huyền kỹ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, không có chủ quan cùng khinh địch, cổ tay khẽ động, một thanh Đạo giai huyền kiếm xuất hiện trong tay hắn, kiếm tới tay, trong cơ thể hắn Huyền Khí lập tức lăn lộn, sau đó dũng mãnh vào trường kiếm trong tay bên trong!

“Nhân Kiếm Hợp Nhất!”

Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp mạnh cái kia cự long, cả người nhất thời hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời...

Oanh huyết chi sát Thần!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang kia đụng vào to lớn kia hỏa diễm cự trên lòng bàn tay, có chút yên lặng, đạo kiếm quang kia trực tiếp xé mở đạo kia cự đại hỏa diễm bàn tay.

Ầm!

Đạo kia cự đại hỏa diễm bàn tay ở phía chân trời trực tiếp nổ bể ra, từng đạo sóng khí không ngừng khuếch tán ra, che lấp phía chân trời...

Hỏa diễm về sau, truyền đến từng đạo tiếng kiếm reo cùng tiếng nổ lớn, nhưng mà rất nhanh, thanh âm tiêu tán, tiếp đó, một đạo nhân ảnh từ phía chân trời rơi xuống phía dưới...

Đó là Thanh Đạo Môn lão Tứ...

Kiếm quang xẹt qua, Dương Diệp một lần nữa đã rơi vào đỉnh đầu của Hoàng Kim cự long. Dương Diệp lạnh lùng nhìn lướt qua một bên lão kia ba cùng Vương Âm Dương, nói: “Có thể đổi kế tiếp rồi!”

“Ô... Ô... Ô... N... G!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử kiếm trong tay nhịn không được phát ra một đạo tiếng kiếm reo, đó là chúng cảm nhận được chủ nhân của mình tâm tình vui sướng mà không tự chủ được phát ra...

Một bên, đến từ các nơi Huyền giả lúc này cũng nhịn không được nữa vì Dương Diệp phong thái ủng hộ...

“Cái gì là Kiếm Tu? Cái này là Kiếm Tu, cái này là Kiếm Tu!”

“Lợi hại...”

“Đúng rồi, vừa rồi Ninh Đào kia chứ? Hắn không phải nói Dương Diệp này đã đến, hắn muốn đi ăn phân mười cân sao? Hắn ở đâu?”

“Ninh Đào đi ra, cho lão tử ăn phân đi...”

Ninh Đào: “...”

Vương Âm Dương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Quả nhiên là Anh Hùng xuất Thiếu Niên, nếu như không phải là bởi vì ta cảnh giới cao hơn ngươi, ta thật muốn cùng ngươi luận bàn một phen đâu rồi, không chỉ có luận bàn thực lực, trên giường cũng có thể ờ!” Vừa nói, còn đối với Dương Diệp đá lông nheo.

Dương Diệp một hồi ác hàn, nói: “Nam không nam nữ không nữ có lẽ không phải lỗi của ngươi, nhưng là ngươi đi ra kẻ đáng ghét chính là ngươi không đúng.”

Phốc phốc...

Xa xa một số người nhịn không được bật cười, nhưng rất nhanh, bọn hắn thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì đầu của bọn hắn bay ra ngoài...

Tất cả mọi người hoảng hốt! Kể cả Cổ Kiếm Trai đệ tử, bởi vì bọn họ rất nhiều người đều không thấy rõ Vương Âm Dương này là thế nào xuất thủ!

Vương Âm Dương Mục quang nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi nói cái gì, có chủng tại nói một lần?”

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua cái kia cự long, sau đó nói: “Chờ ta tại khi trở về, ngươi còn không cho ta một câu trả lời, ta lập tức để cho ngươi biến thành tử long!” Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Vương Âm Dương kia, trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, nói: “Bán Thánh rất giỏi sao? Rất giỏi sao?”

Nói xong, Dương Diệp tung người nhảy vọt, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Vương Âm Dương kia kích bắn đi...

Hắn tự nhiên không sợ cự long đào tẩu, lúc này đối phương khi hắn huyết mạch dưới sự uy áp, đừng nói đi, di chuyển đều không nhúc nhích được!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nhìn thấy Dương Diệp động thủ với Vương Âm Dương, trong tràng một mảnh xôn xao, tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà lại ra tay với Vương Âm Dương, kể cả Cổ Kiếm Trai đám người độc bộ thiên hạ! Ông trời, Vương Âm Dương kia thế nhưng là Bán Thánh Cường Giả a, hơn nữa đã từng vẫn có thể dùng Tôn Giả Cảnh liền liền đánh chết Bán Thánh siêu cấp yêu nghiệt a! Dương Diệp này cũng dám ra tay với hắn, chớ không phải là đã điên rồi phải không?

Đám người Trần Đông cũng là chau mày lên, bọn hắn cũng hiểu được Dương Diệp có chút quá manh động rồi. Dương Diệp là mạnh, chiến lực càng là có thể hình dung bằng hai từ biến thái, nhưng mà Vương Âm Dương kia thế nhưng là Bán Thánh a, giữa bọn họ thế nhưng là kém trọn vẹn cấp hai a! Hơn nữa Vương Âm Dương này cũng là có thể vượt cấp chiến đấu siêu cấp biến thái a...

Vương Âm Dương kia cũng là nao nao, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp này vậy mà sẽ trực tiếp ra tay với hắn... Sau khi tĩnh hồn lại, Vương Âm Dương Kiểm sắc lập tức dữ tợn, đây là ở miệt thị hắn a!

“Ngươi đã muốn chết như vậy, bà lão kia sẽ thành toàn cho ngươi!”

Vương Âm Dương thanh âm đột nhiên biến thành giọng nữ... Thanh âm rơi xuống, Vương Âm Dương hai tay hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, một cái màu sắc dây lưng lụa từ lòng bàn tay hắn trong bắn ra.

Dây lưng lụa đè ở Dương Diệp kiếm trên ánh sáng, cả hai kịch liệt run lên, tiếp đó, một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân đột nhiên vang lên, một đạo cường đại sóng khí mãnh liệt khuếch tán ra.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp hướng về sau liên tục nhanh lùi lại...

Thiên Tuyệt Kiếm lần thứ nhất bại...

“Nếu có kiếm ý thì tốt rồi!”

Trong lòng Dương Diệp khe khẽ thở dài, Thiên Tuyệt Kiếm uy lực tự nhiên không có khả năng yếu như vậy, mặc dù bị đối phương đánh lui, chủ yếu hay là bởi vì hắn không có kiếm ý gia trì. Bất kể là Thiên Tuyệt Kiếm hay vẫn là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đã không có kiếm ý gia trì, uy lực kia đều ít nhất phải yếu hơn thật nhiều lần! Thiên giai ba trọng kiếm ý, naga cầm tại kiếm kỹ phía trên, uy lực cũng không phải là tăng lên một chút nhỏ...

“Ngươi thành công để cho ta tức giận!”

Vương Âm Dương mặt âm trầm hướng phía Dương Diệp đi đến: “Hôm nay, tại chỗ tất cả Cổ Kiếm Trai đệ tử, một cái cũng đừng nghĩ đi!”

Tự thành tên đến nay, hắn còn chưa bao giờ bị người vũ nhục qua, cho dù là cái kia ít Cao Cấp Bán Thánh tại trước mặt hắn cũng không dám nói hắn nửa cái không phải, mà trước mắt Dương Diệp này vậy mà trước mặt nhiều người như vậy vũ nhục hắn... Lúc này, cái đó sợ sẽ tính là Thánh Giả Cảnh cường giả của Thanh Đạo Môn ra mặt cũng không ngăn cản được trong lòng hắn giết chóc!

Chứng kiến Vương Âm Dương hướng phía Dương Diệp đi đến, một bên thạch ba nước sắc mặt biến hóa, chính phải ra tay ngăn cản đối phương, nhưng mà ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kiếm reo, hắn bỗng nhiên quay đầu, chỉ thấy Dương Diệp đã bay lên trời, tại chung quanh của hắn, lơ lửng một trăm chuôi kiếm Đạo giai huyền kiếm!

Hắn rốt cuộc muốn làm gì?

Thạch ba nước sầm mặt lại, nếu như là Vương Âm Dương chủ động ra tay, hắn tự nhiên có lấy cớ ngăn cản, nhưng mà nếu như là Dương Diệp chủ động ra tay, hắn liền không có lý do gì cản trở. Mà một khi hắn ra tay, Thanh Đạo Môn tất nhiên có cường giả ngăn trở hắn!

Vương Âm Dương hừ lạnh một tiếng, nói: "Đến, để cho ta nhìn xem, đến cùng là cái gì để cho ngươi có như thế lực lượng dám khiêu chiến ta!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hai tay vẫy một cái, nói: "Chư vị sư huynh đệ, mượn kiếm dùng một lát!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tràng đột nhiên bộc phát ra mấy nghìn đạo tiếng kiếm reo, tiếp đó, mấy nghìn chuôi huyền kiếm phóng lên trời...

...

PS: Cách đệ ngũ chỉ thiếu chút nữa, thông ass hắn tốt chứ???? Cầu bạo cúc!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 870: Ta là Long Truyền Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 870: Ta là Long Truyền Nhân!

Ở đây Cổ Kiếm Trai đệ tử sử dụng kiếm tại sao có thể là phàm vật?

Tất cả huyền kiếm hầu như toàn bộ là Đạo giai!

Nếu như là người khác, điều khiển mấy nghìn chuôi huyền kiếm có lẽ sẽ rất khó khăn, nhưng là đối với hắn, đừng nói mấy nghìn chuôi, coi như là hơn vạn chuôi đều là chuyện nhỏ!

Mấy nghìn chuôi huyền kiếm phóng lên trời, cuối cùng hóa thành một đạo đạo kiếm quang xoay quanh tại chung quanh của Dương Diệp, mặc dù không có kiếm ý gia trì, nhưng mà những cái kia kiếm quang bộc phát ra uy lực nhưng là tuyệt không yếu. Cường đại kiếm thế từ phía chân trời chiếu nghiêng xuống, ít Cổ Kiếm Trai đệ tử kia còn tốt, có thể bằng vào bản thân kiếm ý chống cự, nhưng mà một bên những cái kia xem cuộc chiến Huyền giả cũng có chút không chịu nổi, một cái thân thể toàn bộ run rẩy!

Có thể nói, Dương Diệp lúc này kiếm thế này, tuyệt không so với trước đó vẻ này long uy yếu!

Vương Âm Dương đạo: “Thật tốt ném kiếm kỹ thuật, bất quá, ngươi nếu muốn hay dùng những thứ này kiếm mẻ đánh bại ta, ta đây chỉ có thể nói, ngươi mơ mộng hão huyền!” Vừa nói, hắn từ không trung đi về hướng Dương Diệp, vừa đi vừa nói: “Ta nghe nói lúc trước ngươi dùng Xích Dâm. Thú vũ nhục Man Bá, tốt, rất tốt, ngươi yên tâm, đợi tí nữa ta cũng sẽ để cho ngươi nếm thử Xích Dâm. Thú tư vị!”

“Một kích!” Dương Diệp đưa tay chỉ Vương Âm Dương, nói: “Một kích này nếu là không giết được ngươi, Dương Diệp ta tên viết ngược lại!”

“Một kích? Ha ha...”

Vương Âm Dương đột nhiên phá lên cười, thanh âm hắn có chút quái dị, một hồi giọng nam, một hồi giọng nữ, hơn nữa bén nhọn chói tai, trong tràng vô số người nghe là không được tự nhiên đến cực điểm.

Nở nụ cười một hồi, hắn chỉ vào Dương Diệp nói: “Một kích? Cái này thật là này vạn năm qua chuyện tiếu lâm tức cười nhất rồi.” Nói đến đây, trong mắt của hắn có dữ tợn cùng vẻ điên cuồng, “tại Thanh Châu này, ngoại trừ Thánh Giả, không ai có thể giết chết được ta, coi như là Thánh Giả, cũng không khả năng một kích giết ta, huống chi ngươi này cái Tôn Giả Cảnh con sâu cái kiến? Ta nói cho ngươi biết, ta...”

“Câm miệng a ngươi, nghe lão tử của toàn thân đều nổi da gà!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chung quanh hắn những cái kia huyền kiếm đột nhiên phát ra từng đợt tiếng kiếm reo, tiếp theo không mấy đạo kiếm quang bắn ra, tốc độ cực nhanh, lập tức bao lại Vương Âm Dương kia cùng bản thân hắn cự gả hào phú: Đuổi bắt Vô Địch manh thê.

Tất cả kiếm quang tầng tầng lớp lớp, giống như một đại bánh chưng bình thường đem hai người bao khóa lại... Mà bắt đầu!

“Con sâu cái kiến, hôm nay ta liền để cho ngươi nhìn xem, cái gì mới gọi thiên tài chân chính!”

Kiếm quang bên trong, vang lên Vương Âm Dương kia thanh âm the thé.

Mà ngay một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, kiếm quang bên trong khí tức lập tức bị ngăn cách, bất kỳ người nào không cách nào điều tra!

“Kiếm Vực? Hôm nay ta liền phá vỡ ngươi Kiếm Vực này, để cho ngươi... A... Pháp...”

Kiếm quang bên trong, đó vốn là nói xong Vương Âm Dương đột nhiên hoảng sợ kêu thảm lên, tiếp đó, thanh âm im bặt mà dừng...

Kiếm quang bên ngoài, ánh mắt tất cả mọi người một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào kia kiếm quang...

Hồi lâu, những cái kia kiếm quang đột nhiên tản ra, sau đó bay về tới chúng nguyên lai chủ nhân cái hộp kiếm bên trong, cùng lúc đó, một đạo nhân ảnh từ phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Đó là Vương Âm Dương đấy!

Cũng sắp rơi trên mặt đất lúc, một hồi gió mát phất phơ thổi, thi thể của Vương Âm Dương lập tức hóa thành bụi bặm phiêu tán không trung.

Yên tĩnh!

Giống như chết yên tĩnh!

Bán Thánh Vương Âm Dương lại chết như vậy? Cái kia đã từng trảm giết qua Cao Cấp Bán Thánh Vương Âm Dương cứ như vậy bị một cái Tôn Giả Cảnh Huyền giả giết?

Vượt cấp giết người, cũng không phải khó như vậy, đặc biệt là đối với những thiên tài kia mà nói. Nhưng mà, vượt cấp giết có thể vượt cấp giết người thiên tài, cái kia cũng có chút kinh khủng. Mà Vương Âm Dương này chính là thuộc về loại này tồn tại, người ta Tôn Giả Cảnh lúc, cũng đã có thể giết Bán Thánh rồi...

Mà bây giờ, hắn với tư cách Bán Thánh, thật là là kinh khủng cỡ nào? Nhưng mà, hắn cũng là bị một cái Tôn Giả Cảnh giết...

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cổ Kiếm Trai mấy người cũng là khiếp sợ không thôi, bởi vì bọn họ lúc trước cũng không nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể đánh chết

Vương Âm Dương này... Mặc dù không biết Dương Diệp là như thế nào giết, nhưng mà đây đối với Cổ Kiếm Trai mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là một một chuyện tốt!

Không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử vui mừng!

Tiếng kiếm reo vang vọng trời cao!

“Cái gì gọi là Trường Giang Sóng sau đè Sóng trước? Cái gì gọi là nhất sơn càng có nhất sơn càng? Cái này là!” Trong tràng, có người thở dài nói.

“Các ngươi nói, Dương Diệp này cùng Lục Uyển Nhi kia, ai lợi hại?”

“Hẳn là Lục Uyển Nhi đi, lúc này Lục Uyển Nhi, hẳn đều Thiên giai tam trọng kiếm ý, mà Dương Diệp còn nhất trọng đều không có...”

“Ta cũng hiểu được là Lục Uyển Nhi, Lục Uyển Nhi thế nhưng là linh hoạt kỳ ảo kiếm thể, cái kia chính là trời sinh luyện kiếm... Bất quá Dương Diệp này cũng không kém...”

Xa xa, Dương Diệp chậm rãi đã rơi vào đầu rồng kia phía trên, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia lơ lửng ở phía chân trời núi lớn, nói: “Thanh Đạo Môn, còn có ai?”

“Còn có ai!”

“Còn có ai vạn vũ lò lớn!”

“...”

Không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử cùng kêu lên hò hét, thanh âm chấn động thiên địa, thật lâu vòng qua vòng lại!

Hồi lâu, một Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, bởi vì Bạch Bào Lão Giả này là Thánh Giả!

“Ngươi như thế nào giết hắn!” Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói.

Thực lực của Dương Diệp rất mạnh, mạnh phi thường, nhưng mà cho dù là hắn thi triển Kiếm Vực, cũng không khả năng chém giết Vương Âm Dương. Trước kia Dương Diệp thi triển Kiếm Vực, ngay từ đầu hắn cho rằng đây là Dương Diệp đang liều đánh một trận tử chiến, nhưng mà hiện tại xem ra, căn bản không phải như vậy, hắn thi triển Kiếm Vực kỳ thật là vì che lấp tình huống bên trong, nói cách khác, Dương Diệp khả năng còn có khác bài tẩy gì...

“Hắn quá yếu, sau đó cứ như vậy giết... Không thể trách ta đi?” Dương Diệp nói.

Bạch Bào Lão Giả khóe mắt hơi nhảy, hồi lâu, hắn đạo: “Được, rất tốt, Cổ Kiếm Trai trước có Lục Uyển Nhi, hiện tại lại có ngươi, xem ra ngươi Cổ Kiếm Trai thật là muốn quật khởi.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua một bên cái kia nằm ở trong hầm cự long, sau đó nói: “Còn có một điểm ta rất muốn biết, ngươi vì sao có thể đối với này thần long tiến hành huyết mạch uy áp?”

“Ngươi đoán!” Dương Diệp đương nhiên sẽ không nói cho đối phương biết trên thân hắn có Tổ Long Chi Huyết, làm trò đùa, cao giọng người bình thường đều là chết mau đấy.

“Ngươi cùng Trung Thổ Thần Châu long tộc là quan hệ như thế nào?” Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói.

Trung Thổ Thần Châu?

Dương Diệp khẽ cau mày, nguyên lai tại đây Linh giới cũng có long tộc! Hắn trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta là Long Truyền Nhân!” Hắn cảm giác được, trước mắt lão giả này đang nói tới long tộc lúc, tựa hồ có hơi kiêng kị. Cho nên, hắn không ngại hù hù đối phương.

“Long Truyền Nhân?” Lão giả chân mày cau lại, hiển nhiên là không hiểu đây là ý gì.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hồ véo nói: “Cái gọi là Long Truyền Nhân, chính là chỉ ta tại Nhân tộc đại biểu cho long tộc, nói cách khác, ta là chúng tại nhân tộc người phát ngôn. Nếu ai dám đụng đến ta, hừ hừ...”

“Ngươi nghĩ rằng chúng ta sợ long tộc?” Lão giả bỗng nhiên nói.

“Ta cũng không nói như vậy!” Dương Diệp nói.

“Đéo cần biết ngươi là ai, thù này, không chết không thôi!” Lão giả nói xong câu này, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Lão giả sau khi biến mất, một người đàn ông xuất hiện ở Đăng Vân Thê đỉnh cao nhất, nam tử mặc màu xám trắng cẩm bào, tóc bị một cây màu đen dây lưng lụa buộc thành một cái đuôi ngựa, rất dài, chạm đất. Tại nam tử bên trái bên hông, nghiêng treo một thanh màu xám tro đao. Nam tử cánh tay trái ống tay áo theo gió nhẹ chậm rãi phiêu đãng, trong lúc này, không có vật gì... Là tay cụt!

“Kill Me, Thanh Đạo Môn Tôn Giả Cảnh bên trong, tại không người là đối thủ của ngươi!” Giọng nam từ phía chân trời phiêu đãng hạ xuống.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chờ một chốc, lập tức tới ngay!”

Vừa nói, hắn cúi đầu nhìn về phía cái kia nằm sát xuống đất cự long, nói: “Ta đã trở về, hiện tại, ngươi có thể quyết định. Là muốn đi theo ta, còn là nói, ngươi muốn cao ngạo chống đến cùng?” Sở dĩ hắn không chém giết đối phương, đem đối phương luyện chế thành Kiếm Nô, chủ yếu nhất là bởi vì hắn muốn đối phương luyện chế thành khí linh! Mà khí linh, không thể dạ dạ tử vật!

Man Thần Kiếm hiện tại chỉ thiếu một kiếm linh, nếu như con rồng này trở thành Man Thần Kiếm khí linh, Man Thần Kiếm kia uy lực nhất định tăng nhiều!

Đương nhiên, nếu như con rồng này không biết phân biệt, hắn không ngại lại để cho đối Phương Thành vì Kiếm Nô tận thế gặp lại!

Chìm ngầm đồng ý lâu, cái kia cự long đột nhiên nói: “Ngươi thật sự là ta long tộc người phát ngôn?” Nếu như là bình thường người ta nói là long tộc người phát ngôn, nó nhất định sẽ ăn một miếng đối phương. Nói đùa gì vậy, long tộc lúc nào làm cái người phát ngôn đi ra?

Nhưng mà Dương Diệp nói, nó có chút thư... Không khác, bởi vì Dương Diệp có thể đối với hắn tạo thành huyết mạch uy áp!

Nghe được cự long lời nói, trong lòng Dương Diệp vui lên, sau đó nghiêm mặt nói: “Đây là tự nhiên, ngươi cũng biết ta vì sao có thể đối với ngươi tạo thành huyết mạch uy áp? Bởi vì trên thân ta có ngươi long tộc chí cường giả ban cho máu huyết, nó lão nhân gia khai báo, ngày sau ta hành tẩu thế gian, nếu gặp phải phạm vào long tộc quy củ nghiệt long, có thể chém trước tâu sau.”

Nói đến đây, Dương Diệp thanh âm đột nhiên thêm nói: “Ngươi chính là ta long tộc, nhưng là cam nguyện trở thành kiếm của người khác linh, thật sự là có nhục ta long tộc uy nghiêm, theo lý, ta hẳn trực tiếp trảm giết ngươi mới đúng, nhưng mà niệm tình ngươi dài biết không dễ dàng, cho nên, ta quyết định cho ngươi một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời. Chỉ cần ngươi ngày sau hảo hảo đi theo ta, lấy công chuộc tội, ta không chỉ có không giết ngươi, ngày sau còn có thể ở trước mặt tộc trưởng cho ngươi nói tốt vài câu!”

“Lời ấy thật không?”

Cự long đột nhiên kích động.

“Ta dầu gì cũng là Long Truyền Nhân, như thế nào lừa ngươi?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Cự long trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Được, ta nguyện ý cùng tùy ngươi!”

“Ngươi sẽ không hối hận hôm nay làm quyết định!”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem cự long thu tiến vào cổ vỏ kiếm trong không gian. Hắn không có điều tra cổ vỏ kiếm không gian có bao nhiêu, phản trang phục chính thức hơn mười đầu long hẳn là không có vấn đề…

Ngay tại lúc này, Trần Đông. Đột nhiên đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Chúc mừng, thu hoạch một con thần long!” Vừa nói, hắn chỉ chỉ Đăng Vân Thê kia, nói: “Có hứng thú hay không đi một chút Đăng Vân Thê này?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

“Cũng không có gì, nếu như ngươi có thể đi đến này phần cuối, ta nghĩ, Thanh Đạo Môn sắc mặt nhất định sẽ khó coi!” Trần Đông đạm thanh nói.

“Rất khó đi?” Dương Diệp khẽ nhíu mày.

“Cũng không phải khó như vậy, ngươi đi một chút sẽ biết!” Trần Đông nói.

Dương Diệp trầm ngâm một chút, sau đó nói: “Vậy đi một chút!” Vừa nói, hắn hướng phía Đăng Vân Thê kia đi tới.

Nhìn xem Dương Diệp đi về hướng Đăng Vân Thê, Ngô Nham Trung đột nhiên đi tới trước mặt của Trần Đông, nói: “Ngươi như vậy hãm hại hắn, thật tốt sao?”

“Ta không có hãm hại hắn, hắn tự nguyện phải đi…” Trần Đông nơi nới lỏng vai nói.

Ngô Nham Trung: "..."

"Các ngươi nhìn, Dương Diệp muốn xông Đăng Vân Thê..."

"..."

PS: Cảm tạ: Không nhìn sẽ không nhìn sắt long chiến man hoang thư hữu 12177411 may mắn rơi xuống vợ tìm không được kiếm Tứ Công Tử thư hữu 25295150 thư hữu 25295150 hâm mộ Thái Dương thần chán nản D thư sinh nhóm bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ, bái tạ chư vị!

Cách thứ năm, còn kém hai mươi phiếu vé, thông ass hắn vừa vặn rất tốt!!!!! Một người tới một chuyến cũng liền phát nổ...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 871: Thanh Đạo Môn tổ sư hỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 871: Thanh Đạo Môn tổ sư hỏi!

"Năm đó Thanh Đạo Môn tổ sư sợ Thanh Đạo Môn có người tuẫn tư vũ tệ (làm việc thiên tư), bởi vậy đính kế tiếp quy định, trái lại nghị lực cùng tâm tính này hai ải phù hợp người, lập tức có thể trở thành Thanh Đạo Môn ngoại môn đệ tử, còn nếu là qua thực lực cửa ải này lấy, lập tức có thể trở thành mà môn đệ tử, nếu là qua tự vấn lương tâm cửa ải này, lập tức có thể trở thành Thanh Đạo Môn môn chủ chân truyền đệ tử. Trở lên quy định, phàm là Thanh Đạo Môn người, bất kỳ người nào không được vi phạm..."

Trần Đông khóe miệng đột nhiên nổi lên nụ cười quỷ dị, nói: "Ngươi nói, nếu như hắn xông qua này tự vấn lương tâm cửa ải này, Thanh Đạo Môn sắc mặt có thể hay không rất khó coi?"

"Nếu như hắn xông qua hỏi cửa ải này chứ?" Ngô Nham Trung bỗng nhiên nói.

"Không có khả năng!" Trần Đông lắc đầu, nói: "Ta mặc dù không biết cửa này đến tột cùng là cái gì, nhưng mà, liền Thanh Đạo Phu kia đều dừng lại cửa này, có thể tưởng tượng, cửa này khủng bố đã đến loại trình độ nào! Hơn nữa, từ Thanh Đạo Môn tổ sư đến nay, liền chưa bao giờ có người xông qua cửa này qua, Dương Diệp hắn tuy rằng yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng, ta không cho là hắn yêu nghiệt đã đến vượt qua các thời kỳ Thanh Đạo Môn Thiên Tài Yêu Nghiệt!"

"Nói cũng đúng!" Ngô Nham Trung nhẹ gật đầu, đột nhiên nói: "Ngươi nói, nếu như Dương Diệp thật sự xông qua này tự vấn lương tâm một cửa, sau đó hắn vừa lại thật thà gia nhập Thanh Đạo Môn, cái kia chúng ta có phải hay không vừa bồi Phu Nhân lại Chiết Binh a?"

Trần Đông: "..."

Đăng Vân Thê cùng sở hữu năm cửa, theo thứ tự là nghị lực, tâm tính, thực lực, tự vấn lương tâm, hỏi.

Này năm cửa phía trước hai ải kỳ thật cùng bản thân thực lực không có quan hệ, dù là là một người bình thường, cũng có thể trên đi, bởi vì nó khảo nghiệm là một người nghị lực còn cố ý tính. Dù cho là một người bình thường, hắn có lẽ không có thực lực, nhưng nhất định sẽ có nghị lực cùng tâm tính, chẳng qua là mạnh và yếu mà thôi!

Đáng giá một nói đúng lắm, tại phía trên Đăng Vân Thê này, phía trước hai ải lúc, bản thân cá nhân thực lực thì không cách nào phát huy, bởi vì nếu như có thể mượn thực lực, cái kia khảo nghiệm này liền không có bất kỳ giá trị tiếng như Hạ Hoa.

Dương Diệp vừa bước lên Đăng Vân Thê, một áp lực trầm trọng chính là đã rơi vào trên người của hắn, cùng lúc đó, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn giờ phút này trên người dường như dưới chăn cấm chế gì một dạng trong cơ thể Huyền Khí trong nháy mắt liền tĩnh mịch xuống dưới, vô luận hắn như thế nào thúc giục đều không chút sứt mẻ!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp bắt đầu tiếp tục đi lên phía trước, theo hắn tiếp tục đi lên đi, trên người cái kia trọng áp lực là càng ngày càng nặng, nhưng là hắn cũng không có dừng bước lại, không chỉ có như thế, ngược lại còn càng chạy càng nhanh!

Truyện Của Tu

I chấm⁕Net "Đăng Vân Thê này cửa thứ nhất tổng cộng cần đi 108 bậc thềm đá, lúc trước Thanh Đạo Phu phá Thanh Đạo Môn từ trước tới nay nhanh nhất ghi chép, chỉ dùng không đến ba mươi hơi thở liền đã xong 108 bậc thềm đá, các ngươi nói, Dương Diệp này có thể phá hắn ghi chép sao?”

“Hẳn không có thể, dùng tốc độ của hắn bây giờ, muốn đi đến này 108 bậc thềm đá, ít nhất cần không sai biệt lắm một trăm hơi tả hữu.”

“Các ngươi mau nhìn, hắn tăng thêm tốc độ, mau nhìn, càng lúc càng nhanh, ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), hắn ở đây chạy a...”

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy vậy lúc Dương Diệp lại đang phía trên Đăng Vân Thê kia một đường chạy như điên... Giờ khắc này, tất cả mọi người đều sợ ngây người, kể cả đám người Trần Đông kia!

Rất nhanh, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp chạy xong 108 bậc thềm đá...

“Hai mươi mốt hơi thở...”

Trong tràng, vang lên một mảnh hít vào khí lạnh thanh âm.

“Hắn rốt cuộc có bao nhiêu yêu nghiệt?” Một bên, Trần Đông thấp giọng nói.

Đối với Dương Diệp, mọi người kỳ thật đều so sánh xa lạ, bởi vì hắn tựa như vượt qua trống ra. Đối với thực lực của hắn, mọi người biết, rất mạnh, mạnh phi thường, cũng rất thần bí. Bởi vậy, bọn hắn đều hết khả năng đi đánh giá cao thiên phú của Dương Diệp cùng thực lực chân chính, nhưng là bây giờ, bọn hắn phát hiện, bọn hắn giống như vẫn còn có chút đánh giá thấp...

“Lúc trước Thanh Đạo Phu kia từng đang xông này cửa thứ hai tâm tính lúc, tại nguyên chỗ chỉ dừng lại hai mươi hơi thở, các ngươi nói, Dương Diệp này sẽ tại nguyên chỗ dừng lại bao lâu?”

" Ít nhất cần bốn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Mười hơi đi... Hắn nghị lực rất mạnh, nhưng mà này tâm tính có lẽ sẽ không mạnh như vậy rồi. "

“Nếu như hắn lần này cũng phá vỡ Thanh Đạo Phu kia ghi chép, hắc hắc, vậy là tốt rồi chơi...”

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, tiến nhập cửa thứ hai, cũng chính là tâm tính.

Dương Diệp bước chân vừa xuống đất, lập tức, chung quanh tình cảnh một hồi biến ảo...

Bình nguyên, màu xám tro bầu trời, mùi máu tanh nồng nặc, khắp nơi chân cụt tay đứt, vô tận thi thể...

Tại trước mặt Dương Diệp mấy bên ngoài trăm trượng, đứng đấy rậm rạp chằng chịt kỵ binh, mỗi một cái kỵ binh đều là Hoàng Giả Cảnh, có gần trên một triệu! Những kỵ binh này khôi giáp toàn bộ là màu đỏ tươi, trên người tản ra so với sát ý ý cảnh còn kinh khủng hơn lăng lệ ác liệt sát ý.

Những người này toàn bộ đều đang ngó chừng Dương Diệp, tại bọn họ trong mắt, là sát ý vô tận!

“Giết!”

Đột nhiên, cầm đầu một tên khôi giáp màu đen khí thế trường thương trong tay đối với dương Diệp Nhất Chỉ.

“Giết...”

Trong tràng một triệu người giận dữ hét lên, thanh âm kia phảng phất muốn xé tan đại địa, muốn chấn vỡ thương thiên, uy thế vô cùng kinh khủng khác loại vô hạn.

“Giết!”

Thanh âm rơi xuống, trăm vạn tên kỵ binh hướng phía Dương Diệp vọt tới, trăm vạn kỵ binh đồng thời lao ra, cái kia là bực nào khí thế của? Loại tình huống này, coi như là là một gã Cao Cấp Bán Thánh chỉ sợ cũng phải bị những kỵ binh này khí thế của cho ép chết!

Chân thật, vô cùng chân thật!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác.

Tại những kỵ binh kia xông tới hắn khi đi tới, hắn trong một khắc kia, sâu trong linh hồn vậy mà cảm nhận được một tia sợ run! Trăm vạn Hoàng Giả Cảnh cường giả đều xuất hiện, cái loại này thanh thế, thật sự rất khủng bố. Dù là bản thân hắn Kiếm Tâm Thông Minh, biết rõ những thứ này đều là giả dối, nhưng hắn vẫn như cũ vẫn còn có chút bị chấn nhiếp đến!

Bất quá, những thứ này so với lúc trước Huyền Giả Đại Lục Mạt Nhật Hạo Kiếp lúc, nhưng là kém rất nhiều nhiều nữa... Cùng cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn còn có Mạt Thế Thần lôi so sánh với, đây hoàn toàn chính là Tiểu Nhi Khoa...

Bởi vậy, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, sau đó đột nhiên há mồm gầm một tiếng: “Cút!”

Thanh âm rơi xuống, nếu như bạo như gió cuồn cuộn quét ra... Trong chốc lát, trong tràng tình cảnh một hồi biến ảo...

Ngay lập tức về sau, hết thảy khôi phục bình thường, ảo giác biến mất, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước.

Xoạt!

Trong tràng một mảnh xôn xao...

“Ba hơi, hắn vậy mà chỉ dùng ba hơi! Ông trời, Đăng Vân Thê này có phải hay không xảy ra vấn đề? Hắn vậy mà chỉ dùng ba hơi, ông trời ơi, đại địa a, lão tử ban đầu ở bên trong thế nhưng là thiếu chút nữa bị sợ chết a, coi như là cuối cùng biết rõ đó là giả, lão tử vẫn như cũ bị sợ chân đều mềm nhũn, mà hắn vậy mà chỉ dùng ba hơi...”

“Cửa này ta cũng xông qua... Lúc ấy ta điên cuồng trốn chạy để khỏi chết, hận không thể chính mình mọc ra thêm hai cái đùi tới... Hắn, hắn vì sao như thế dễ dàng liền đi ra? Nếu như không phải là hắn cùng với Thanh Đạo Môn là tử địch, ta cũng hoài nghi có phải hay không Thanh Đạo Môn cố ý nhường!”

“Ba hơi... Thanh Đạo Phu kia phỏng đoán có thể đi đụng chết...”

“...”

Một bên, Trần Đông cùng Ngô Nham Trung hai người nhìn nhau, hai trong mắt người đều là vẻ khiếp sợ...

Không có để ý tất cả mọi người, Dương Diệp tiếp tục đi về phía trước, lại đi mười mấy cấp thềm đá về sau, trong tràng tình cảnh lần nữa một hồi biến ảo.

Lúc này đây, là một gian ở trong mật thất. Tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, đứng đấy một người, người này không là người khác, chính là hắn... Một cái cùng hắn lớn lên vừa sờ người giống vậy! Bất đồng chính là, trước mắt cái này ‘Dương Diệp’ cảnh giới là Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, so với hắn vừa vặn cao hơn nhất giai!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Cái này là khảo thí thực lực sao?” Dương Diệp thấp giọng nói.

“Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!”

Ngay tại lúc này, đối diện với Dương Diệp cái kia ‘Dương Diệp’ đột nhiên rút kiếm chém, sau đó một đạo kiếm khí hướng phía Dương Diệp kích bắn đi...

Dương Diệp nheo mắt, bởi vì này ‘Dương Diệp’ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật so với hắn còn ngưu, dĩ nhiên là ba mươi đạo chồng lên...

Dương Diệp không có phòng ngự, mặc cho đạo kiếm khí kia bổ trên người hắn.

Ầm!

Dương Diệp bị Kiếm Khí oanh trúng, liên tiếp lùi ra sau tầm mười bước luôn luôn một cái thích hợp ngươi!

“Đây không phải ảo giác!”

Dương Diệp nhìn xem trước ngực mình cái kia một vết kiếm, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng. Lúc trước hắn liền nghi ngờ, bởi vì hắn là Kiếm Tâm Thông Minh, bất kỳ cái gì ảo cảnh, coi như là có thể lừa gạt gạt được mắt của hắn, nhưng là tuyệt đối không có khả năng lừa gạt gạt được tâm của hắn. Nhưng mà ở chỗ này, hắn nhưng là cảm giác vô cùng chân thật!

Bất quá hắn vẫn muốn xác nhận một chút, quả nhiên, đây là thật, bởi vì hắn bị đạo kiếm khí này đả thương!

Kỳ thật, ba mươi đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật nếu có kiếm ý gia trì, đây tuyệt đối là đủ để phá vỡ hắn phòng ngự, nhưng đáng tiếc, không có kiếm ý gia trì, này kiếm khí uy lực yếu rất nhiều.

Ngay tại lúc này, cái kia giả ‘Dương Diệp’ đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía hắn kích xạ mà đến, chiêu này đúng là Thiên Tuyệt Kiếm!

“Kiếm kỹ năng bắt chước, nhưng mà Pháp Tắc chi Lực chứ?”

Dương Diệp nhẹ giọng nói một câu, tiếp đó, hắn chân phải có chút dùng sức, tiêu vong quy luật từ dưới chân tràn ngập ra, trong chốc lát... Trong sân tình cảnh tựu như cùng tuyết gặp mặt trời một dạng trong khoảnh khắc tiêu tản ra...

“Lại phá ghi chép, lại phá... Lúc trước Thanh Đạo Phu tại nguyên chỗ dừng lại không sai biệt lắm ba canh giờ, mà hắn, hắn, hắn rốt cuộc lại chỉ dùng không đến mười hơi... Thanh Đạo Môn này thật không có nhường sao?”

“Đừng nóng vội, đừng nóng vội, chính thức khảo thí mới bắt đầu. Đã từng rất nhiều người cũng dễ dàng xông qua ba cửa trước, nhưng mà đều dừng lại tại đây cửa thứ bốn, kể cả Thanh Đạo Phu kia cũng ở đây cửa thứ bốn ngừng ba ngày ba đêm mới ra ngoài, hắc hắc, Dương Diệp này hẳn là muốn dừng lại ở chỗ này. Bởi vì này cửa thứ bốn, nghe nói cùng thực lực còn cố ý tính cùng với thiên phú cũng không quan hệ...”

“Vậy có quan hệ tới cái gì hệ?”

“Không biết, dù sao ta biết, trong lúc này giống như chỉ có lúc trước Thanh Đạo Môn tổ sư lưu lại một câu, trả lời chính xác liền qua, trả lời không đúng, lập tức đánh trở về nguyên hình...”

“...”

Tại trong ánh mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp lại đi về phía trước thập giai thềm đá.

Như là lúc trước, trong tràng tình cảnh tại một lần biến ảo.

Dương Diệp mở hai mắt ra, tiếp đó, sắc mặt hắn tím mặt biến đổi, bởi vì ở trước mặt của hắn, là Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, An Bích Như, An Nam Tĩnh, Tần Tịch Nguyệt, Đinh Thược Dược...

“Như trong các nàng, chỉ có một người có thể cùng ngươi sống quãng đời còn lại, ngươi sẽ chọn ai?”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Chọn ai?

...

PS: Cảm tạ Tả huynh cùng khang đẹp trai tận lực, phá trước năm... Còn có: Thư hữu 24295065 Phùng Tiểu Cương 5418 vợ tìm không được mnbvcxz0858 quy ẩn vương triều R hâm mộ Thái Dương thần tên ta đoạn nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Đặc biệt là thiệt nhiều đạo bản độc giả cũng tới ủng hộ, thiệt tình cảm tạ!!! Cảm ơn mọi người!!!

Không biết Group số bằng hữu có thể thêm nhóm: 225300657

Cảm tạ!!!

Cùng thứ sáu chênh lệch không lớn, rất dễ dàng bị bạo,!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 872: Đốt hồn, lại thấy đốt hồn!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 872: Đốt hồn, lại thấy đốt hồn!!

Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, An Bích Như, An Nam Tĩnh, Tần Tịch Nguyệt, Đinh Thược Dược...

Dương Diệp ánh mắt từng cái tại chúng nữ trên người đảo qua, sau đó cười nói: “Có thể toàn bộ chọn sao?”

“Không thể, đây là quy tắc, ngươi đang ở đây ta địa bàn, liền phải tuân thủ quy tắc của ta!” Thanh âm kia nói.

“Nếu như ta không nên toàn bộ chọn đây?” Dương Diệp nói.

“Vậy ngươi sẽ chết!” Thanh âm kia nói: “Không Tuân Thủ Quy Tắc người, chết!”

Theo thanh âm rơi xuống, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, làm cỗ lực lượng này lúc xuất hiện, trong tràng tất cả không gian kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, dường như tùy thời muốn nghiền nát bình thường!

Cỗ lực lượng này rất mạnh, mạnh phi thường, Dương Diệp tại cảm nhận được cỗ lực lượng này lúc đã biết rõ hắn hiện tại còn lâu mới là cỗ lực lượng này đối thủ. Bởi vì, đây đã là lực lượng của Thánh Giả Cảnh cường giả!

“Một cơ hội cuối cùng, trả lời ta!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ta vẫn còn muốn chọn toàn bộ!”

Yên lặng một cái chớp mắt, thanh âm kia nói: “Vì sao? Ngươi không sợ chết sao?”

Dương Diệp chỉ vào tâm của chính mình, nói: “Ta như lựa chọn các nàng một cái trong đó, ta đây chẳng khác nào phụ bỏ người còn lại, phụ bỏ người còn lại, cũng chẳng khác nào phụ bỏ tâm của ta, lại để cho trong lòng ta hổ thẹn. Nam nhân sinh ở trong thiên địa, coi như ngưỡng không hổ là thiên, cúi không hổ là đấy, trong không hổ là tâm, cho nên, ta chọn toàn bộ!”

Chìm ngầm đồng ý lâu, thanh âm kia nói: “Tự vấn lương tâm, hỏi đúng là không thẹn với lương tâm, ngươi qua. Ngươi có thể trực tiếp trở thành đương đại Thanh Đạo Môn môn chủ chân truyền đệ tử, bất kỳ người nào kể cả đương đại môn chủ không thể cự tuyệt long hoàng tu Tiên.”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng tình cảnh một hồi biến ảo, hết thảy khôi phục bình thường.

“Hai mươi hơi thở... Lại là hai mươi hơi thở...”

Trong tràng, vô số người kinh hãi, trong này, kể cả đám người Trần Đông kia. Nếu như không phải là biết rõ Thanh Đạo Môn là muốn đẩy, đưa Dương Diệp vào chỗ chết lời nói, liền bọn hắn đều cảm thấy là Thanh Đạo Môn này tại vì Dương Diệp thương lượng cửa sau rồi.

Hai mươi hơi thở... Lúc trước Thanh Đạo Phu thế nhưng là bị vây đem gần ba giờ mới ra ngoài a! Mà Dương Diệp chỉ dùng không đến hai mươi hơi thở... Là Dương Diệp quá yêu nghiệt, hay vẫn là Thanh Đạo Phu kia quá cặn bã?

Yên tĩnh, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Tất cả mọi người trầm mặc, đều đang đợi Thanh Đạo Môn phản ứng.

Lúc trước Thanh Đạo Môn tổ sư thế nhưng là có lời, chỉ cần thông qua Thanh Đạo Môn này cửa thứ bốn, liền có thể trở thành đương đại môn chủ chân truyền đệ tử, điều quy định này, bất kỳ người nào không thể thay đổi, đương đại môn chủ càng không thể cự tuyệt!

Nếu như Thanh Đạo Môn tổ sư chết rồi, như vậy, bây giờ Thanh Đạo

Môn môn chủ có lẽ sẽ cự tuyệt, bởi vì Dương Diệp dù sao cũng là cừu nhân, nhưng vấn đề là Thanh Đạo Môn tổ sư tựa hồ còn chưa có chết...

Hồi lâu, chân trời núi lớn truyền đến một giọng nói: "Không phải ta môn nhân, Kỳ Tâm Tất Dị, ngươi đệ tử này, Thanh Đạo Môn ta không thu. Sư tổ như biết, chắc chắn sẽ thông cảm!"

Nghe vậy, trong tràng ngược lại là vô cùng bình tĩnh, bởi vì vì mọi người đã đoán trước từ sớm.

Dương Diệp giết Thanh Đạo Môn nhiều người như vậy, càng ở trước mặt vô số người hung hăng chà đạp tôn nghiêm của Thanh Đạo Môn, nếu như bây giờ muốn thu hắn làm thanh Đạo Môn Đệ Tử, Thanh Đạo Môn kia thể diện để nơi nào? Quan trọng nhất là, nếu như bọn hắn Thanh Đạo Môn đồng ý, mà Dương Diệp này lại cự tuyệt, khi đó, Thanh Đạo Môn liền thật là muốn mất hết thể diện.

Bởi vì sẽ vô số người truyền Thanh Đạo Môn xin Dương Diệp gia nhập Thanh Đạo Môn, mà Dương Diệp nhưng là cự tuyệt...

Nếu như xuất hiện loại tình huống này, Thanh Đạo Môn cũng không phải là mất thể diện, mà là muốn trở thành cả Thanh Châu chê cười! Cho nên, bất kể là xuất từ loại nguyên nhân nào, Thanh Đạo Môn này cũng sẽ không chủ động yêu cầu thu Dương Diệp làm đệ tử, trừ phi Dương Diệp chủ động yêu cầu.

Nhưng mà điều này có thể sao?

Nếu như Dương Diệp chủ động yêu cầu trở thành thanh Đạo Môn Đệ Tử, Dương Diệp kia không chỉ có thanh danh mất hết, đã liền Cổ Kiếm Trai cũng là như thế, mà

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Mà lại, Dương Diệp còn có thể đắc tội cả Cổ Kiếm Trai, lại thêm Dương Diệp cùng Thanh Đạo Môn ở giữa có lớn như vậy ân oán, khi đó, Dương Diệp có thể sẽ hai mặt không được cám ơn!

Bởi vậy, Dương Diệp căn bản sẽ không yêu cầu gia nhập Thanh Đạo Môn!

Cho nên, Dương Diệp cùng Thanh Đạo Môn chuyện giữa còn chưa kết thúc...

Dương Diệp đối với Thanh Đạo Môn này trả lời cũng không ngoài ý, hắn cười cười, đang chuẩn bị đi về phía trước, đi thử một chút cửa thứ năm, đột nhiên, cái kia tay cụt nam tử xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Ngươi rất mạnh!” Tay cụt nam tử nói.

“Ngươi cũng không yếu!” Dương Diệp nói. Hắn mặc dù không có cùng nam tử giao thủ, nhưng mà trực giác nói cho hắn biết, trước mắt nam tử này có chút nguy hiểm.

“Ta đã từng cũng xông qua Đăng Vân Thê này, nhưng so với ngươi, ta chính là cặn bã.” Tay cụt nam tử, nói: “Ta rất muốn biết, ngươi là vì thực lực của chính mình xông qua, chỉ là dùng cái gì đầu cơ: Hợp ý thủ đoạn?”

“Có trọng yếu không?” Dương Diệp nói.

“Gặp lại ngươi dễ dàng như vậy đã vượt qua bốn quan, nói thực ra, trong lòng rất cảm giác khó chịu chế phách làng giải trí!” Tay cụt nam tử nói.

“Động thủ nhìn xem, ngươi chẳng phải sẽ biết ta là dựa vào thực lực hay là hợp ý?” Dương Diệp nói.

Tay cụt nam tử trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cũng phải!”

Vừa nói, tay phải hắn đặt ở bên hông trên cán đao. Trong chốc lát, một cổ kinh khủng đao ý từ trong cơ thể hắn bạo dũng mà ra, đao ý những nơi đi qua, không gian kích động không thôi, không chỉ có như thế, còn tràn ra vô số thật nhỏ khe hở, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Thiên giai nhị trọng đỉnh phong đao ý!

Nhìn thấy một màn này, đám người Trần Đông trong mắt đã có vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì này tay cụt nam tử đao ý, cũng không phải bình thường Thiên giai nhị trọng đao ý, mà là đỉnh phong đao ý, nói cách khác, đối phương lúc nào cũng có thể đều muốn tấn thăng đến Thiên giai tam trọng đao ý rồi!

Đám người Trần Đông nhìn về phía Dương Diệp, nhưng là phát hiện Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, trấn định vô cùng. Nhìn thấy một màn này, trong lòng đám người Trần Đông lập tức buông lỏng chút.

Tay cụt nam tử tay nắm lấy chuôi đao, nói: “Ngươi từ lúc đến đây, chính là ta trùng kích Thiên giai tam trọng đao ý thời khắc mấu chốt, ta có năm thành nắm chắc có thể trùng kích thành công. Đáng tiếc, ngươi đã đến rồi, còn giết lão tứ. Tuy rằng các Trưởng lão không để cho ta đi ra, để cho ta an tâm trùng kích Thiên giai tam trọng đao ý, nhưng, Thanh Đạo Môn gặp nạn, ta há có thể đứng ngoài quan sát? Huống chi hôm nay Tôn Giả Cảnh bên trong, cũng chỉ có ta có thể cùng ngươi giao thủ. Đến, để cho ta nhìn xem bản lãnh của Cổ Kiếm Trai đệ tử!"

Nói xong, tay cụt nam tử tay phải mãnh liệt nắm chuôi đao, sau đó nhổ, tiếp đó, từ trên xuống dưới vừa bổ: "Đoạn thủy!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo cao vài trượng đao khí từ mũi đao chỗ bắn ra, đao khí phá vỡ bầu trời, hướng phía Dương Diệp kích bắn đi, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé mở đến, một cái to lớn vết nứt không gian xuất hiện ở đao khí về sau, cái kia vết nứt không gian không chỉ không có nhanh chóng khôi phục, ngược lại còn càng lúc càng lớn, cuối cùng khoảng chừng mấy trượng đến rộng...

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong lòng tất cả mọi người rung động không thôi!

Bởi vì e là cho dù là Bán Thánh Cường Giả cũng không cách nào phát ra kinh khủng như vậy một kích...

Dương Diệp trong mắt cũng có được vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì một kích này đã có thể đối với thân thể hắn tạo thành uy hiếp. Thân thể hắn mặc dù nhưng đã là Trung Cấp Bán Thánh Giai thịt của yêu thú thân, nhưng mà, cũng không phải Vô Địch. Nếu như hắn dựa vào thân thể ngạnh hám một đao kia, không có gì bất ngờ xảy ra, coi như không chết, khẳng định cũng muốn thiếu cánh tay gãy chân!

Không dám khinh thường, Dương Diệp cổ tay khẽ động, cổ vỏ kiếm xuất hiện ở trong tay, tiếp đó, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ, tay phải lật lại, một thanh kiếm ra bây giờ trên tay. Kiếm vào vỏ, mãnh liệt rút kiếm...

Kiếm vỡ, một đạo kiếm khí bắn ra!

Hai mươi đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng lên!

Kiếm Khí cùng đao khí tại đụng độ trên không...

Ầm!

Một đạo cự

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tiếng vang ở phía chân trời vang vọng dựng lên, vô số đao khí cùng Kiếm Khí bắn tán loạn ra, những nơi đi qua, không gian lập tức bị xé mở đến, cùng lúc đó, một cỗ năng lượng cường đại sóng khí cũng hướng phía bốn phía chấn động ra đến, đem chỗ kia không gian chung quanh làm cho là phá thành mảnh nhỏ.

Mà đúng lúc này, lại là một đạo đao khí ngang trời chém ra, đạo này đao khí tốc độ cực nhanh, hướng phía Dương Diệp hung ác trảm mà đi, những nơi đi qua, đem trước mặt nó những cái kia tan nát đao khí cùng Kiếm Khí lập tức chấn thành hư vô.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay hơi động một chút, kiếm vào vỏ, ra khỏi vỏ, động tác làm liền một mạch loại thứ ba tuyệt sắc!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Kiếm vỡ, đi đôi với tiếng kiếm reo, một đạo kiếm khí chém ngang mà ra.

Kiếm Khí cùng đao khí lại một lần nữa đụng vào nhau, lúc này đây, vậy đao khí lập tức thủng Kiếm Khí của Dương Diệp, đao khí tiến quân thần tốc, lập tức đến trước mặt của Dương Diệp, liền muốn đem Dương Diệp chém thành hai khúc!

“Không có kiếm ý gia trì Kiếm Khí, cuối cùng vẫn còn có chút yếu a! Xem ra sự tình sau khi kết thúc, phải phải nhanh một chút khôi phục kiếm ý!”

Trong lòng Dương Diệp thở dài, đi về phía trước một bước, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Ầm!

Quyền trong đao khí, Dương Diệp cánh tay cùng đạo kia đao khí kịch liệt run lên, tiếp đó, đạo kia đao khí ‘oanh’ một tiếng nổ ra, mà Dương Diệp thì tại đạo này đao khí năng lượng đánh xuống, liên tiếp lùi ra sau tầm mười bước.

Cái kia tay cụt nam tử đang muốn tại rút đao, lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở cái kia tay cụt nam tử trước mặt, tiếp đó, một đạo kiếm quang hiện lên, một thanh huyền kiếm mũi kiếm đi tới tay cụt nam tử mi tâm!

Tay cụt nam tử khóe mắt hơi nhảy, bất quá hắn phản ứng cũng không đầy, cơ thể hơi một bên, tránh thoát kiếm của Dương Diệp, sau đó đao trong tay đâm nghiêng mà ra, đao hết sức xảo trá, cho đến Dương Diệp trái tim!

Dương Diệp không có phòng ngự, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng một nghiêng, vượt qua bổ xuống...

Ầm!

Xùy~~...

Dương Diệp ngã về phía sau lùi lại ba bước, tại bộ ngực hắn, có một đạo đao ấn, rất sâu, nhưng mà nhưng không có trầy da. Mà ở hắn trên mũi kiếm, nhưng là có thêm một giọt máu tươi...

Trong lòng mọi người một giật mình, hướng phía cái kia tay cụt nam tử nhìn lại, chỉ thấy kia tay cụt nam tử từ chỗ trán khi đến mong, có một vết máu, máu tươi không ngừng từ trong đó tràn ra, rất nhanh, máu tươi che mất tay cụt nam tử cả khuôn mặt.

“Thân thể rất mạnh...” Tay cụt nam tử nhìn xem Dương Diệp, thanh âm nhưng là vẫn là rất bình tĩnh, chẳng qua là trong mắt của hắn có ngưng trọng cùng kiêng kị. Trước kia, nếu như không phải là hắn vào thời điểm mấu chốt bản năng tránh né dưới, hiện tại, hắn khẳng định đã bị phanh thây thành hai nửa rồi.

“Xác thực rất mạnh!” Dương Diệp gật đầu nói. Có thể nói như vậy, cùng cùng giai bên trong đối chiến, hắn dựa vào thân thể, hầu như chính là đã dựng ở Bất Bại chi Địa rồi!

“Ta có một chiêu, khổ luyện mười lăm năm, một mực không đối với người sử dụng qua, hôm nay ta không thể không cần rồi!”

Theo tay cụt thanh âm nam tử rơi xuống, tay cụt nam tử trên người đột nhiên bay lên một cỗ u lan sắc hỏa diễm, cùng lúc đó, tay cụt nam tử trong cơ thể khí thế điên cuồng trương lên...

Chỉ là một nháy mắt, tay cụt nam tử tóc lập tức tuyết trắng, khắp khuôn mặt là nếp nhăn, trên người tản ra tử khí nồng nặc...

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt lần thứ nhất đã có vẻ ngưng trọng.

Bởi vì đây là tại đốt hồn... Không chỉ có đốt hồn, còn đang thiêu đốt tuổi thọ cùng với tự thân huyết khí...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 25337948 Hiên Viên hao phí tế phòng tắm nhà vợ tìm không được long chiến man hoang thư hữu 25331377SK - thời gian thư hữu 25051694 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, đặc biệt trong đó có thật nhiều đạo bản bằng hữu đến ủng hộ, cảm ơn mọi người!

Chim loan xanh nhóm độc giả, Group số: 225300657 độc giả có thể thêm bầy!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 873: Đến từ Huyền Giả Đại Lục người quen!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 873 chương: Đến từ Huyền Giả Đại Lục người quen!

Tay cụt nam tử đao trong tay kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, tại đao không gian chung quanh vậy mà ‘ca sát ca sát’ tét ra, sau đó dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, không đến một hơi thời cơ, tay cụt nam tử cùng Dương Diệp không gian chung quanh toàn bộ đều nứt ra khai ra từng đạo thật nhỏ khe hở.

Tay cụt nam tử đao khí đã để được chung quanh những thứ này không gian chịu không nổi...

Vết nứt không gian đối với rất nhiều người là cực kì khủng bố đấy, nhưng mà đối với bọn hắn loại này đã có thể nắm giữ không gian bí ẩn cường giả mà nói, cũng không có khủng bố như vậy, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không bị cuốn vào cái kia Không Gian Loạn Lưu bên trong, bằng không thì đừng nói là bọn hắn, coi như là là cao cấp Bán Thánh Cường Giả cũng phải bị vắt nát bấy!

“Dương Diệp, đến đây đi!”

Tay cụt thanh âm nam tử rơi xuống, giơ tay chém xuống, một đạo đao khí từ mũi đao bắn ra...

Đao khí những nơi đi qua, không gian tựu như cùng tuyết gặp sôi dầu, lập tức bể ra, vậy đao khí bên trong ẩn chứa mạnh mẽ Đại Năng Lượng cùng uy thế, càng là trực tiếp làm vỡ nát nghìn ngoài... Trượng mấy đỉnh núi nhỏ, không chỉ có như thế, phía dưới đại địa càng là trực tiếp rạn nứt ra...

Nhìn thấy một màn này, tất cả sắc mặt của Cổ Kiếm Trai đệ tử đều ngưng trọng lên. Không hề nghi ngờ, này tay cụt nam tử một đao kia, có thể đơn giản chém giết một tên Bán Thánh, thậm chí là Trung Cấp Bán Thánh!

Dương Diệp muốn ứng đối như thế nào?

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, bước ra một bước, chung quanh những cái kia bị đánh rách không gian lập tức khôi phục nguyên trạng, cùng lúc đó, cái kia tay cụt nam tử đao khí tốc độ cũng lập tức chậm lại, cho đến cuối cùng dừng lại ngay tại chỗ.

Chung quanh hết thảy dường như bị đọng lại!

Kiếm Vực!

Tất cả Cổ Kiếm Trai đệ tử trong mắt hiện lên hưng phấn cùng kích động, bởi vì đây chính là bọn họ tha thiết ước mơ Kiếm Vực! Cũng là bọn hắn chưa từng thấy qua Kiếm Vực! Cho dù là Cổ Kiếm Trai Kiếm Hoàng Lục Uyển Nhi, cũng là không có nắm giữ Kiếm Vực loại này huyền diệu khó giải thích lực lượng!

Tất cả Cổ Kiếm Trai đệ tử nhìn chòng chọc vào nơi xa Dương Diệp, sợ bỏ qua bất kỳ một cái chi tiết nào!

“Vỡ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tay cụt nam tử đạo kia đao khí lập tức ầm ầm vỡ vụn, sau đó hóa thành hư vô.

Tay cụt nam tử đao khí xác thực rất mạnh, thiêu đốt linh hồn của chính mình cùng huyết khí còn có thọ nguyên, một kích này, cũng quả thật có thể đơn giản chém giết Bán Thánh. Nhưng mà với Dương Diệp mà nói, tay cụt nam tử vẫn còn có chút yếu... Chuẩn xác mà nói, hai người bọn họ, kỳ thật căn bản cũng không phải là một cái cấp bậc!

Nếu như Thanh Đạo Môn biết rõ hắn ở đây chuyện của Huyền Giả

Đại Lục, cao tầng của Thanh Đạo Môn chịu chắc chắn hối hận đến chết...

“Kiếm... Vực...”

Tay cụt nam tử tĩnh mịch trong mắt có vẻ khiếp sợ, còn có một tia không cam lòng cùng bất đắc dĩ... Rất nhanh, hắn hai mắt đóng lại, toàn bộ người từ phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Thanh Đạo Môn lại bại!

Không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử hoan hô, sôi trào!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nói: “Còn có ai?”

“Thanh Đạo Môn, còn có ai!”

“Thanh Đạo Môn, còn có ai!”

“Thanh Đạo Môn, còn có ai...”

Không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử giận dữ hét lên Nguyên Thủy Ma Thần.

Có thể nói, cùng Thanh Đạo Môn tranh đấu lâu như vậy đến nay, lần này là thoải mái nhất một lần. Bởi vì Cổ Kiếm Trai hung hãn đem Thanh Đạo Môn mặt của dầy xéo!

Trần Đông. Đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, sau đó nói: “Cẩn thận chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Thanh Đạo Môn này hiện tại có ba cái lựa chọn, một tiếp tục phái người đi ra với hắn chiến, hai là lựa chọn hòa bình giải quyết, ba chính là Lưỡng Bại Câu Thương, không tại tuân thủ bất luận cái gì quy tắc!

Phía trước hai ải còn tốt, nếu như là cái thứ ba, vậy hắn không thể nghi ngờ là rất nguy hiểm. Tuy rằng hắn biết, Cổ Kiếm Trai âm thầm khẳng định có phái Thánh Giả Cảnh cường giả đang bảo vệ hắn, nhưng mà, nếu như Thanh Đạo Môn này thật sự vạch mặt, không tại tuân thủ bất luận cái gì quy tắc, vậy hắn tuyệt đối là muốn Game Over đấy. Thánh Giả Cảnh cường giả đuổi giết, hơn nữa còn có thể là mấy tên...

Đọc truyện tại http://truyencuatui.N E t

“Loại cảm giác này thật sự là khó chịu a!”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn hiện tại xác thực tính rất yêu nghiệt, thực lực cũng rất mạnh, nhưng mà, đây chẳng qua là so sánh với cùng giai Huyền giả. Cùng cái kia ít Thánh Giả cường giả so sánh với, hắn hay yếu đấy, vô cùng yếu!

Hắn vô cùng rõ ràng một điểm, hắn hiện tại sở dĩ còn sống, chủ yếu là bởi vì Cổ Kiếm Trai ra sức bảo vệ hắn, mà không phải bản thân hắn nguyên nhân.

“Kiếm ý nhất định phải nhanh khôi phục, thực lực của chính mình cũng nhất định phải nhanh tăng lên!”

Trong lòng Dương Diệp âm thầm quyết định, sự tình lần này giải quyết xong, liền dốc lòng tu luyện, cố gắng hết sức đem thực lực của chính mình tăng lên tới Bán Thánh Giai!

Chỉ có đạt tới Bán Thánh rồi, hắn có lẽ mới có thể đối kháng Thánh Giả Cảnh, coi như là đánh không ăn đối phương, nhưng ít nhất cũng phải có thể chạy trốn... Mà không phải như hiện tại, Thánh Giả nếu là ra tay với hắn, hắn liền chạy cơ hội đều không có!

Trong tràng chìm ngầm đồng ý lâu, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói: “Dương Diệp, Thanh Đạo Môn ta Tôn Giả Cảnh bên trong đã không người là đối thủ của ngươi, nếu như ngươi đối với chính mình có lòng tin, sao không tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh?”

Nghe vậy, đám người Trần Đông lập tức thở dài một hơi, bởi vì điều này đại biểu Thanh Đạo Môn không tuyển chọn vạch mặt. Kỳ thật cũng đúng, Thanh Đạo Môn nếu là lựa chọn vạch mặt, cái kia đổi lấy kết quả, tuyệt đối là lưỡng bại câu thương. Mà một khi bọn hắn lưỡng bại câu thương, cái kia tại đây bắc giới Yêu Vương tất nhiên sẽ ra tay, khi đó, bất kể là Thanh Đạo Môn hay vẫn là Cổ Kiếm Trai, đều sẽ không còn tồn tại!

Thanh Đạo Môn không phải là không muốn vạch mặt, mà sẽ không dám!

Đồng dạng, Cổ Kiếm Trai cũng không dám!

Đây cũng chính là Thanh Đạo Môn cùng Cổ Kiếm Trai tuy rằng đều căm thù đối phương, nhưng đều chưa từng xảy ra chân chính đại chiến nguyên nhân chủ yếu!

Nghe được không trung truyền tới là thanh âm, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, nói: “Tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh a, cảnh giới này có thể không phải nói tấn chức liền tấn thăng. Hơn nữa, ta một khi tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh, cũng liền ngoài ý muốn ngươi Thanh Đạo Môn có thể phái Hoàng Giả Cảnh cường giả xuất chiến, khi đó ta có thể sẽ thua lỗ lớn, nói không chừng còn có thể chết đây!”

“Ngươi sợ chết sao?” Thanh âm kia nói.

“Đương nhiên sợ!” Dương Diệp nói: “Ai sẽ không sợ chết chứ?”

“Ngươi nếu không tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh, ngươi bây giờ sẽ chết, ta cam đoan!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp thu liễm nụ cười, nhìn về chân trời hồi lâu, hắn đạo: “Xem ra ngươi Thanh Đạo Môn là chuẩn bị muốn chơi với ta rốt cuộc a!”

“Này lúc đó chẳng phải ngươi Cổ Kiếm Trai muốn sao?” Thanh âm kia đạo võ tiên quyết.

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Muốn ta tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh cũng được, bất quá ta có một cái điều kiện. Ngươi cũng biết, này tấn thăng đến Hoàng Giả Cảnh, thế nhưng là cần đại lượng siêu phẩm Năng Lượng Thạch đấy, vừa mới, ta lại rất nghèo, cho nên... Hắc hắc...”

“Mười vạn!” Thanh âm kia nói.

“Mười vạn?” Dương Diệp ngẩn người, sau đó cả giận nói: “Ngươi cho rằng ta như ngươi đệ tử của Thanh Đạo Môn a? Từng cái một yếu như vậy? Theo ta này thiên phú, theo ta tiềm lực này, muốn tấn chức Hoàng Giả Cảnh, không có một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch làm được hả?”

Một trăm vạn!

Nghe vậy, trong tràng vô số hít vào một hơi, Dương Diệp này thực có can đảm nói a... Một trăm vạn... Đây đối với Thanh Đạo Môn mà nói tuy rằng không coi vào đâu, nhưng là đúng một người mà nói, vậy cũng chính là một cái con số trên trời a!

“Dương Diệp này thật sự là trâu rồi... Liền Thanh Đạo Môn cũng dám lừa gạt... Thật là không có người nào.”

“Ta cảm thấy ta có chút sùng bái hắn...”

“Tuy rằng hắn có chút kiêu ngạo, nhưng không thể không nói, hắn thật sự có vốn liếng này...”

“...”

Phía chân trời trầm mặc sau một hồi, thanh âm kia lại nói: “Ngươi có phải hay không thật sự muốn chết?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Đừng uy hiếp ta, bởi vì đó đối với ta chẳng có tác dụng gì. Hôm nay lời nói đặt xuống ở chỗ này, cho ta một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta lập tức Thành Hoàng. Không cho? Không cho ta cứ tiếp tục khiêu chiến ngươi Thanh Đạo Môn Tôn Giả Cảnh Huyền giả, đương nhiên, ngươi Thanh Đạo Môn nếu da mặt đủ dầy, phái Hoàng Giả Cảnh cường giả tới nghênh chiến, ta đây cũng không thể nói gì hơn!”

“Cho hắn!” Ngay tại lúc này, ở đằng kia trôi lơ lửng phía trên ngọn núi lớn, đột nhiên truyền đến một đạo vô cùng uy nghiêm

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thanh âm.

Đạo thanh âm này rơi xuống, một chiếc nhẫn lập tức xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp Tinh Thần Lực quét qua, bên trong vừa vặn một trăm vạn...

Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung, sau đó nói: “Ngươi đã Thanh Đạo Môn đều muốn chơi tới cùng, chúng ta đây liền chơi đi!”

Nói xong...

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng từ Dương Diệp trong cơ thể bạo dũng mà ra... Khí thế cường đại đem không gian kích động như gợn sóng không ngừng phập phồng, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Hoàng Giả Cảnh!

Tất cả mọi người trợn mắt há hốc mồm...

“Này nói Thành Hoàng Giả Cảnh liền Thành Hoàng Giả Cảnh?

Chuyện này...”

“Đây rốt cuộc là cái gì yêu nghiệt?”

“Nhìn xem hắn, ta cảm giác mình cả đời này muốn tu luyện đến con chó trên người...”

Một bên Trần Đông cùng Ngô Nham Trung nhìn cũng là khóe miệng rút gân... Bởi vì điều này thật sự là có chút đả kích người.

“Được, rất tốt!” Phía chân trời, truyền đến một đạo thấp trầm giọng, thanh âm rất nặng, sát ý không che giấu chút nào.

“Nếu không...” Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Nếu không chúng ta bắt tay giảng hòa đi, như thế nào đây?”

Xôn xao...

Trong tràng, một mảnh xôn xao báo cáo mẹ, Bảo Bảo nhận sai cha.

Đám người Cổ Kiếm Trai đệ tử sắc mặt hơi đổi một chút, Dương Diệp này muốn làm gì?

Chẳng lẽ hắn sợ Thanh Đạo Môn?

Nghĩ vậy, hứa nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử ánh mắt có chút bất thiện.

Loại khi này, Dương Diệp thế nhưng là đại biểu cho Cổ Kiếm Trai, hắn như chủ động cầu hoà, cái kia mất mặt thế nhưng là cả Cổ Kiếm Trai!

“Thế nào, ngươi sợ?” Phía chân trời truyền tới tiếng âm.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta là sợ!”

Trong tràng lần nữa một mảnh xôn xao...

Đám người Trần Đông sắc mặt cũng âm trầm xuống.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ta sợ đợi tí nữa đem ngươi Thanh Đạo Môn thiên tài tất cả giết sạch, sau đó ngươi Thanh Đạo Môn không nên lão mặt, bắt đầu phái Thánh Giả Cảnh cường giả truy sát ta. Ai, phải biết, ta mới Hoàng Giả Cảnh, các ngươi nếu phái Thánh Giả tới giết ta, ngươi nói một chút, ta có thể không sợ sao?”

Trần Đông cùng Cổ Kiếm Trai đệ tử nao nao, lập tức phá lên cười.

“Dương sư huynh, ngươi còn là đừng đánh cho, tại đánh tiếp, Thanh Đạo Môn thiên tài muốn bị giết sạch rồi, khi đó, Thanh Đạo Môn chó cùng rứt giậu, phái Thánh Giả Cảnh cường giả tới giết ngươi làm sao bây giờ?”

“Chính phải chính phải, chúng ta đừng đánh...”

“Đi một chút, chúng ta quay về Cổ Kiếm Trai...”

Trần Đông mỉm cười, nói: “Có ý tứ...”

“Xác thực!” Ngô Nham Trung nhẹ gật đầu đồng ý nói.

Hồi lâu, phía chân trời lần nữa truyền tới tiếng âm, nói: “Yên tâm, đối phó ngươi, còn không cần Thánh Giả! Lên đây đi, Thanh Đạo Môn ta thiên tài đang chờ ngươi!”

“Mọi người có thể đều nghe được, Thanh Đạo Môn này sẽ không xuất động Thánh Giả, nếu là bọn họ bội bạc, mong rằng chư vị truyền đi dưới, lại để cho thế người biết Thanh Đạo Môn này vẻ mặt!” Lúc này, một Cổ Kiếm Trai đệ tử lớn tiếng nói.

Mọi người: “...”

“Giết hắn, không cần Thánh Giả, ta tới là được!”

Ngay tại lúc này, một giọng nữ đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một nữ tử từ thang mây phía trên chậm rãi đi xuống.

“Là Xích Luyện Tiên Tử Phù Cẩm Tiên!” Trong tràng, có người kinh hô: “Nghe đồn nàng không là ở bế tử quan sao? Sao lại ra làm gì?”

PS: Cảm tạ: Trần lợi Hoa huynh đệ tận lực, còn có thư hữu 24639500 thân thế hai ung dung đại thiếu gia âu ba đại thiếu gia âu ba hâm mộ Thái Dương thần chán nản D thư sinh thư hữu 25337948 Long Chiến Man Hoang đám người khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ!!!!

Còn có thật nhiều thiệt nhiều từ sách lậu mạng lưới đến ủng hộ, cám ơn ủng hộ của mọi người!!!! Ủng hộ của các ngươi là động lực lớn nhất của ta!!!!

Tiếp tục!!! Cầu bạo phía trước cây hoa cúc... Ha ha... Phía trước là cô em...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 874: Thanh Đạo Môn tổ sư hiện

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 874 chương: Thanh Đạo Môn tổ sư hiện

＝ “ (") ” ＝ 】

Một nữ tử dựng ở thềm đá nơi cuối cùng...

Đẹp đẽ!

Nữ tử làm cho người ta nhìn lần thứ nhất cảm giác chính là đẹp đẽ đến cực điểm!

Mặt trái xoan, Liễu Diệp Mi, hồ ly giống nhau yêu mị mắt, sạch sẽ như ngọc đôi má, có lồi có lõm dáng người, đặc nữ nhân khác trước ngực này một đôi to lớn đại... Làm như cố ý, nữ tử trước ngực quần áo có chút thấp, bởi vậy, tại nữ tử trước ngực lộ ra một đôi lớn bên, một đạo khe rãnh chôn sâu vậy đối với cực đại chính giữa...

Đây là một cái đủ để cho bất kỳ nam nhân nào đều điên cuồng nữ nhân.

Đương nhiên, chi cho nên nói nữ tử đẹp đẽ, là vì nữ tử toàn thân đỏ thẫm, đỏ tươi đỏ thẫm, đỏ thẫm tóc, đỏ thẫm lông mi, đã liền hai mắt cũng là quỷ dị đỏ thẫm...

Nhìn thấy tên nữ tử này, Trần Đông sắc mặt trước chỗ không ngưng trọng lên, hắn đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nói: “Nàng này Phù Cẩm Tiên, lai lịch bí ẩn, Kỳ Thủ Đoạn hết sức tàn nhẫn, đặc biệt là đối với nam nhân, đã từng có một nam nhân mở miệng ** nàng, kia nam nhân thập tộc đều bị nàng tàn sát hầu như không còn quỷ thần ngự sử. Tàn nhẫn thì thôi, nàng này thực lực cũng cực kì khủng bố, đã từng, nàng giết qua Cao Cấp Bán Thánh... Tại Thanh Đạo Môn này, nghe nói, liền Thanh Đạo Phu kia đều đối với nàng kiêng kị ba phần!”

“Cổ Kiếm Trai người phương nào tới khiêu chiến? Nhanh chóng tiến lên đây, giết ngươi, ta xong trở về tu luyện!”

Phù Cẩm Tiên dựng ở trên thềm đá, hai mắt khép hờ, tóc đỏ tung bay, không nói ra được cao lãnh cao ngạo.

Dương Diệp nhìn xem Phù Cẩm Tiên sau nửa ngày, sau đó hướng phía Đăng Vân Thê đi đến, lúc này, Trần Đông ngăn cản hắn! Trần Đông nhìn chăm chú lên Dương Diệp, vô cùng chân thành nói: “Không nên khinh địch, nếu như không địch lại, bỏ chạy. Phía trên cái kia mấy lão già sẽ không trách ngươi, càng sẽ không ngồi nhìn ngươi bị giết, minh bạch?”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp hơi ấm, sau đó nói: “Yên tâm!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới đám mây, cũng chính là trước mặt của Phù Cẩm Tiên.

“Ra tay đi, bằng không thì ta sợ ngươi không có cơ hội!” Phù Cẩm Tiên vẫn không có mở mắt ra.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Phù Cẩm Tiên, đã lâu không gặp!”

Nghe vậy, Phù Cẩm Tiên thân thể đột nhiên kịch liệt run lên, nàng chậm rãi mở hai mắt ra, khi thấy Dương Diệp lúc, thân thể nàng lần nữa run lên, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ khiếp sợ, “ngươi, ngươi, ngươi không chết?”

“Ngươi như vậy hy vọng ta chết?” Dương Diệp nói đùa. Tại thế giới này, rốt cuộc gặp một người quen, cái này để cho Dương Diệp tâm tình có chút không sai. Bởi vì ở chỗ này, hắn xem như Ngoại Lai Giả, một điểm quy chúc cảm đều không có, hiện tại thật vất vả gặp một người quen, nói mất hứng đó là giả, mặc dù đối phương hiện tại xem như địch nhân của hắn.

“Ngươi...” Phù Cẩm Tiên thần sắc tại thời khắc này hết sức phức tạp.

“Ngươi cũng biết Hiểu Vũ Tịch các nàng hôm nay qua như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Phù Cẩm Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Nàng, các nàng không có đi cùng với ta, cho nên, ta cũng không rõ lắm.”

“Lúc trước các ngươi không là chung nhau sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Phù Cẩm Tiên lắc đầu, nói: “Lúc trước chúng ta ly khai Huyền Giả Đại Lục lúc, bị một cỗ thần bí lực lượng đánh lén, tại lần kia đánh lén về sau, chúng ta phân tán. Bất quá không sao, bởi vì khi đó chúng ta đã không sai biệt lắm thoát ly Huyền Giả Đại Lục rồi, bởi vậy, Hiểu Vũ Tịch bọn hắn lúc này hẳn là tại Trung Thổ Thần Châu!”

“Thì ra là thế...”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Phù Cẩm Tiên, nói: “Xem ra ngươi chơi ở đây không tệ, trên người ngươi, ta cảm nhận được một cỗ khí tức rất nguy hiểm.”

“Ngươi tựa hồ trở nên yếu đi!” Phù Cẩm Tiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Xác thực so với trước kia yếu đi một tí!”

“Huyền Giả Đại Lục cuối cùng xảy ra chuyện gì?” Phù Cẩm Tiên trầm giọng nói.

“Chết rồi, đã chết rất nhiều người!” Dương Diệp nói: “Hơn nữa, từ nay về sau, cũng không có Huyền Giả Đại Lục rồi.”

Phù Cẩm Tiên đã trầm mặc, Dương Diệp cũng đã trầm mặc.

“Ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), hai người bọn họ đang làm cái gì? Làm sao còn không đánh?”

“Không phải chứ? Hai người bọn họ giống như đang nói chuyện trời đất? Chẳng lẽ bọn họ là biết?”

“Chậc chậc, các ngươi nói, Dương Diệp này sẽ sẽ không trực tiếp bị Thanh Đạo Môn này cho Mỹ Nhân Kế nữa a? Phải biết, Phù Cẩm Tiên này thế nhưng là ít có đại mỹ nhân, đừng nói Dương Diệp, ta nghĩ chính là một cái thái giám đều động tâm tri kỷ thủ hộ!”

“Nếu như Dương Diệp thực bị Mỹ Nhân Kế, Cổ Kiếm Trai này kia sẽ phải thua thiệt lớn a!”

“...”

Một bên, đám người Trần Đông lông mày xiết chặt nhíu lại, đừng nói, bọn hắn cũng lo lắng Dương Diệp này bị Mỹ Nhân Kế rồi...

Không trung, đã trầm mặc hồi lâu, Phù Cẩm Tiên nói: “Ngươi làm sao sẽ cùng Thanh Đạo Môn kết thù?”

“Bọn hắn lúc trước có người muốn giết ta, sau đó ta giết đối phương, không phải sao, các ngươi Thanh Đạo Môn liền đưa tới cho ta một cái cỗ quan tài, ngươi biết tính của ta, ta làm sao sẽ chính mình nằm đi vào, cho nên, ta đem cái kia quan tài đá. Cú đá này, thật đúng là đá cái ** phiền đi ra, các ngươi Thanh Đạo Môn lần lượt từng cường giả tới giết ta... Cuối cùng, ta thật sự là ngại phiền toái rất, sở dĩ chủ động tới tìm các ngươi, đem vấn đề này cho giải quyết triệt để rồi!”

Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nơi đây không phải là Huyền Giả Đại Lục rồi!”

Dương Diệp cũng nhìn xem Phù Cẩm Tiên hồi lâu, sau đó cười nói: “Với ta mà nói, đều giống nhau.”

“Trước kia, ngươi là ta cũng cần ngưỡng vọng tồn tại!” Phù Cẩm Tiên trầm giọng nói: “Hiện tại ta muốn nhìn một chút, ngươi phải hay không phải!”

“Nếu như ngươi động thủ, ta sẽ giết ngươi!” Dương Diệp nói.

Phù Cẩm Tiên khóe mắt giật một cái, rất nhanh, Dương Diệp đã từng là sự tình hiện lên trong đầu nàng...

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhìn về phía chân trời nói: “Phù Cẩm Tiên, xem ở đã từng cùng thuộc một cái thế giới phân thượng, ta nói nhảm nhiều xuống. Ta biết thực lực của ngươi biến thành rất mạnh mẽ, cường đại đến ta đều cảm giác được nguy hiểm. Nhưng mà, chút nguy hiểm này với ta mà nói, thật sự không có gì, thật sự. Bởi vì ta đã từng thấy qua so với ngươi nguy hiểm hơn nghìn lần, mấy vạn vạn lần đồ vật.” Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi Thiên Đạo Chi Nhãn, còn có cái kia vô tận Diệt Thế Thần Lôi...

Trải qua cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn cùng diệt thế lôi về sau, thật sự, trên thế giới này bất luận cái gì khí thế cùng nguy hiểm, với hắn mà nói đều chỉ có thể coi là Tiểu Nhi Khoa rồi... Cho dù là uy áp của Thánh Giả cường giả cùng khí thế!

Dương Diệp lại nói: “Ta thực lực bây giờ xác thực so với ban đầu yếu đi một tí, nhưng mà tin tưởng ta, nếu như ta chịu bại lộ một ít gì đó, muốn giết ngươi, thật sự không cần phí quá Đại Lực Khí. Nếu như không tin ngươi, có thể thử xem, bất quá ta cam đoan, chỉ cần ngươi động thủ, đây tuyệt đối tuyệt đối là ngươi một lần xuất thủ cuối cùng!”

Đối với Phù Cẩm Tiên, hắn nhớ tình bạn cũ, nhưng nếu như đối phương động thủ, vậy thì đồng nghĩa với đối phương đã quyết định đứng ở phía đối lập của hắn, cũng chính là muốn lựa chọn trở thành địch nhân của hắn. Mà đối với địch nhân, hắn cũng không lại nương tay!

Phù Cẩm Tiên nhìn xem Dương Diệp, hồi lâu sau, nàng nói: “Ngươi chính là giống như trước kia, bá đạo như vậy, như vậy quyết đoán, tự tin như vậy!”

Đối với Dương Diệp, nàng kiêng kị sao? Nàng tự nhiên là kiêng kỵ, phải nói, chỉ cần là người của Huyền Giả Đại Lục, sẽ không có người không kiêng kị Dương Diệp đấy. Đặc biệt là nàng đã từng còn đi theo qua Dương Diệp, đối với tính khí của Dương Diệp này, nàng hay vẫn là tương đối quen thuộc, hắn nói sẽ giết mình, nàng biết, Dương Diệp không là ở nói giỡn với nàng!

Dương Diệp nói: “Ta không có thay đổi, ngươi ngược lại là cải biến rất nhiều.”

“Cải biến cái gì?” Phù Cẩm Tiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Tự tin, so với trước kia tự tin. Bất kể như thế nào, chúc mừng ngươi đang ở đây thế giới này giành lấy cuộc sống mới!” Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nói: “Các ngươi có thể đổi kế tiếp rồi!”

“Cẩm Tiên, chuyện gì xảy ra!” Thanh âm rơi xuống, một người mỹ phụ xuất hiện ở bên cạnh của Phù Cẩm Tiên.

Phù Cẩm Tiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta đánh không lại hắn!” Kỳ thật, nàng đối với chính mình vẫn còn có chút lòng tin, nàng bây giờ đã không phải là ban đầu Phù Cẩm Tiên kia ngọt ở một tòa thành. Nhưng mà, nàng không muốn cùng Dương Diệp giao thủ...

Mỹ phụ nhìn xem Phù Cẩm Tiên sau nửa ngày, nói: “Vì cái gì?”

“Hắn cùng ta đến từ cùng một nơi!” Phù Cẩm Tiên trầm giọng nói: “Sư phụ, nếu như có thể, cùng hắn hòa giải đi!”

“Hoà giải?” Mỹ phụ lắc đầu, nói: “Không cách nào hoà giải, cũng cùng giải không được. Nha đầu, ngươi đã không muốn cùng hắn giao thủ, vậy đi trở về hảo hảo tu luyện đi. Ta ngược lại muốn nhìn một chút, đi hạ giới người, cuối cùng yêu nghiệt đến loại trình độ nào!”

Phù Cẩm Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Không thể không nói, ngươi xác thực rất không tồi!” Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp nói: “Tính khí của Cẩm Tiên ta hiểu rất rõ, cho dù là Thanh Đạo Phu ở trong mắt nàng, nàng cũng chướng mắt, nhưng mà nàng đối với ngươi, ta có thể cảm giác được, nàng đối với ngươi có chút kiêng kị. Ta thật sự rất ngạc nhiên, ngươi đã từng đến tột cùng là một người thế nào.”

“Ngươi muốn nghe nói thật sao?” Dương Diệp nói.

“Nói một chút!” Mỹ phụ nói.

Dương Diệp cười nói: “Nếu như ngươi biết rõ quá khứ của ta, tin tưởng ta, ngươi Thanh Đạo Môn hiện tại nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào trảm giết ta, cho dù là Ngọc Thạch Câu Phần, ngươi Thanh Đạo Môn cũng phải làm như vậy. Hoặc là, ngươi Thanh Đạo Môn hiện tại liền cùng ta cùng giải!”

Mỹ phụ hai mắt híp lại, liền phải nói, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kỳ thật ta là khoác lác, ngươi cũng đừng thư, ha ha...”

Vừa nói, Dương Diệp hướng phía Đăng Vân Thê kia đi đến, nói: “Như là đã xông qua ngươi Thanh Đạo Môn Đăng Vân Thê phía trước bốn quan, ta đây dứt khoát đã liền này cửa thứ năm cũng phá vỡ đi!”

“Ngươi nếu là có thể phá được cửa ải này, ta viết cho ngươi một cái ‘phục’ chữ!” Dương Diệp sau lưng, mỹ phụ thanh âm truyền đến.

“Thánh Giả cường giả ‘phục’ chữ? Ha ha, không tệ, chờ!”

Theo Dương Diệp tiếng cười to rơi xuống, Dương Diệp tiến nhập cửa thứ năm.

Tình cảnh một lần nữa biến đổi.

Một viên đại thụ che trời, cây thật lớn, chiếm diện tích vô biên vô hạn, nhìn không tới phần cuối, tại cây phía dưới, ngồi xếp bằng một tên mặc trường bào màu xanh lão giả.

Nhìn thấy tên lão giả này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn phát hiện, hắn vậy mà không cảm giác được sự tồn tại của ông lão, không đúng, phải nói hắn cảm giác được lão giả này đã cùng này thiên địa, còn có một cắt hòa làm một thể...

Hắn chính là chỗ này thiên, hắn chính là chỗ này địa...

Đây là cảm giác của Dương Diệp!

“Kiếm Tâm Thông Minh, đã từng kiếm ý Đại viên mãn, Kiếm Vực, thân sợ hai loại Pháp Tắc chi Lực, thân thể có thể so với Bán Thánh, trụ cột chi lao, trước đây chưa từng gặp, trên người càng có Thần Bí Chi Lực thay ngươi che lấp thiên cơ... Tốt một thiếu niên, tốt một thiếu niên... Đáng tiếc, nhưng là Thanh Đạo Môn ta địch nhân.”

Trường bào màu xanh lão giả bỗng nhiên mở mắt ra nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp: “...”

...

P: Điện thoại đổi mới, khen thưởng bằng hữu, lần sau lại dán ra đến!!

Nguyệt Phiếu Bảng từ đệ ngũ bị bạo đến thứ tám, cây hoa cúc đau... Phiếu vé...

Hp: Bkhlnex. Hl

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 875: Làm Thanh Đạo Môn môn chủ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 875: Làm Thanh Đạo Môn môn chủ?

Dương Diệp thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng lên!

Chỉ một cái liếc mắt, ngoại trừ bên ngoài Hồng Mông Tháp, trên thân hắn tất cả bí mật đều bị lão nhân này cho liếc mắt xem thấu cả rồi!

Thánh Giả phía trên!

Trước mắt lão giả này thực lực tuyệt đối tại Thánh Giả phía trên!

Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, trầm giọng nói: “Tiền bối chính là Thanh Đạo Môn tổ sư?”

Lão giả nói: “Tâm tính không tệ, dù cho ta nói toạc ra ngươi tất cả bí mật, ngươi vẫn như cũ còn có thể trấn định như vậy, khó được, xác thực khó được, nhưng đáng tiếc, xác thực đáng tiếc!”

Nói đến đây, lão giả đột nhiên đứng lên, nói: “Ngươi tuy là Thanh Đạo Môn ta địch nhân, nhưng ngươi có thể tới này cùng ta gặp nhau, đây cũng là duyên phận. Như vậy như thế nào? Nếu như ngươi trôi qua cửa này, ta đưa ngươi một cuộc tạo hóa, nếu như ngươi không qua, vậy vĩnh viễn đừng đi ra rồi, bằng không thì, tương lai Thanh Đạo Môn ta nhất định hủy ở tay ngươi!”

“Tiền bối sẽ không sợ Cổ Kiếm Trai ta sư môn trả thù?”

Dương Diệp hiện tại có chút hối hận rồi, nếu như sớm biết như vậy này cửa thứ năm bên trong là Thanh Đạo Môn tổ sư, hắn là tuyệt sẽ không tiến tới. Tuy rằng trước mắt lão giả này cũng không phải chân thân của Thanh Đạo Môn tổ sư, chỉ là một sợi ý niệm, nhưng cũng tuyệt không phải hắn lúc này chỗ có thể chống đỡ đấy!

“Nếu như ngươi không chết, Cổ Kiếm Trai có lẽ sẽ vì ngươi rồi cùng Thanh Đạo Môn ta liều chết! Nhưng là...” Lão giả nói: “Nếu như ngươi chết, tin tưởng ta, bọn hắn tuyệt đối sẽ không cùng Thanh Đạo Môn ta liều chết, bởi vì cho dù ngươi là tại yêu nghiệt, tại thiên tài, nhưng cuối cùng là đã chết y tay che bầu trời chi thương nữ vi tôn. Mà một cái chết đi thiên tài, là không có bất kỳ giá trị, nếu như không có có giá trị, bọn hắn như thế nào lại vì ngươi rồi cùng Thanh

Đạo Môn ta liều chết?"

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì lão giả nói rất đúng. Nếu như lão giả này hiện tại trực tiếp giết hắn, Cổ Kiếm Trai có lẽ sẽ ra tay, nhưng tuyệt đối sẽ không cầm cả Cổ Kiếm Trai đến cùng Thanh Đạo Môn liều chết, trừ phi hắn không chết. Cái này cũng không thể trách Cổ Kiếm Trai, muốn trách thì tự trách mình lần này làm chết rồi.

Trầm ngâm sau nửa ngày, Dương Diệp nói: "Xem ra ta là không có lựa chọn?"

"Ngươi thực sự không có lựa chọn!" Lão giả nói: "Cho nên, chuẩn bị xong chưa?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Đến đây đi, để cho ta nhìn xem, đến tột cùng là cái gì, để cho ngươi Thanh Đạo Môn vài vạn năm đều không ai có thể phá được."

"Cũng không có gì, cũng chỉ là một vấn đề đơn giản, ngươi chỉ có một lần cơ hội trả lời, đúng, sinh, sai, vậy chết!" Lão giả nói.

"Bắt đầu đi!" Dương Diệp nói.

"Như thế nào đạo?" Lão giả thần sắc đột nhiên biến thành cực kỳ nghiêm túc.

Như thế nào đạo?

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại. Nhưng mà rất nhanh, hắn lông mày lại giãn ra rồi, sau đó hai tay nắm chắc thành quyền, giương lên nắm đấm, nói: "Cái này là đạo!"

"Ngươi ngược lại là tự tin!" Lão giả nói: "Đáng tiếc, nắm đấm cũng không phải đạo! Cho nên, ngươi thua!"

Dương Diệp nói: "Thế gian Đại Đạo 3000, mỗi một người đều có mỗi một người nói, ngươi dựa vào cái gì nói quả đấm của ta không phải là đạo?"

"Vậy ngươi nói một chút, quả đấm của ngươi vì cái gì là Đạo?" Lão giả nói.

"Nắm đấm lớn rồi, ta nói nó là nói, nó chính là nói, chính là như vậy đơn giản!" Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, nói.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: "Có thể quả đấm của ngươi giống như còn chưa đủ lớn!"

"Nó sẽ trở nên lớn!" Dương Diệp nói.

"Như là người khác không cho quả đấm của ngươi biến lớn chứ?" Lão giả nói.

Dương Diệp nói: "Nếu thiên ngăn ta, ta liền Đồ Thiên; Nếu Địa ngăn ta, ta liền liệt địa; Người như ngăn ta, ta liền giết người; Thiên địa vạn vật như ngăn ta, ta liền Thập Bộ Sát Nhất Nhân, giết hết thiên hạ! Này, chính là đạo của ta!"

Trầm mặc, lão giả nhìn xem Dương Diệp thật lâu trầm mặc...

Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, chỉ cần lão giả hơi có dị động,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hắn sẽ lập tức tiên Phát chế Nhân. Không phải là giết đối phương, mà là muốn chống đỡ nữa. Bên ngoài khẳng định có Cổ Kiếm Trai Thánh Giả cường giả ở đây, chỉ cần hắn có thể chèo chống một hơi hai hơi, thì có rất đại cơ hội sống sót. Cuối cùng lão giả này chỉ là một sợi ý niệm, mà không phải chân chính bản thể!

Hồi lâu, lão giả nói: "Ngươi tính tình này, xác thực thích hợp tu kiếm."

"Tiền bối tán thành đạo của ta?" Dương Diệp nói.

Lão giả lắc đầu, nói: "Sát đạo, cuối cùng không phải là chính đạo. Trong lòng còn có sát niệm, sát niệm càng lớn, ma tính cũng lại càng lớn, ma tính như lớn, tại ngươi ngày sau đột phá Thánh Giả lúc, ngươi chỗ khó khăn gặp phải cũng lại càng lớn. Không chỉ có Thánh Giả, lui về phía sau tấn cấp, ngươi cũng sẽ so với người khác khó khăn mấy chục lần phía trên."

"Tiền bối kia là phải chuẩn bị giết ta?" Dương Diệp nói.

Lão giả lần nữa lắc đầu, nói: "Tuy rằng sát đạo không phải là chính đạo, nhưng nó cũng là Đạo, chỉ có điều nó chẳng qua là đạo của ngươi trộm tâm Nữ Vương: Bắt được yêu nghiệt một con. Nếu là nói, vậy ngươi tự nhiên là qua cửa ải này. Yên tâm, ta sẽ không nuốt lời."

Nói đến đây, lão giả đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nói: "Ta chi truyền thừa, có khác nhau, giống nhau tên là Cửu Tử Thần Công, như kỳ danh, công pháp này tương đương với phải chết chín lần. Đương nhiên, không phải thật chết, nơi này 'chết' là chỉ, muốn phế đi tu vi, một lần nữa tu luyện.”

“Phế bỏ tu vi? Một lần nữa tu luyện?”

Nghe được lời của lão giả, trong lòng Dương Diệp lập tức quyết định quyết không truyền thừa này cái gì Cửu Tử Thần Công rồi, bởi vì hắn thật sự là không nghĩ tại qua cái loại này không có thực lực cuộc sống.

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó đột nhiên hỏi: “Ngươi cũng biết ta vì sao phải vì Thanh Đạo Môn lưu lại cái kia năm đạo cửa khẩu?”

“Vì Thanh Đạo Môn chọn lựa ưu tú Thiên Tài Yêu Nghiệt!” Dương Diệp nói.

Lão giả lắc đầu, trong mắt có nhớ lại, nói: “Ta lúc còn tấm bé, phải cải biến vận mệnh của chính mình, nhưng lại bởi vì cái gọi là thiên phú nguyên nhân, ta bị lúc ấy tất cả tông môn chỗ cự. Ta tự nhiên là không cam lòng, từ đó về sau, tất cả thời gian của ta đều dùng tu luyện, ta so với tất cả mọi người khắc khổ. Một người, không có tài nguyên tu luyện, ta liền săn giết yêu thú chính mình lợi nhuận, không có công pháp, ta liền chính mình sáng tạo, không có huyền kỹ, ta cũng chính mình sáng tạo...”

Nói đến đây, lão giả cười nói: “Hai mươi năm sau, lúc trước cự tuyệt của ta những tông môn kia bên trong những cái kia siêu cấp thiên tài, không có người nào là đối thủ của ta. Ta lưu lại này năm cửa, là muốn cho những cái kia không có người có thiên phú một cái cơ hội. Bởi vì trong mắt của ta, một người có thể không có thiên phú, nhưng tuyệt không thể không có nghị lực cùng kiên nghị tâm tính.”

“Tiền bối nói với ta những thứ này, là có ý gì?” Dương Diệp nói.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi có nghị lực, có tâm tính, có thiên phú, còn có tàn nhẫn cùng quyết đoán, nếu như ngươi còn sống, Thanh Đạo Môn ta ngày sau nhất định phải hủy ở tay ngươi!”

Dương Diệp nheo mắt, nói: “Tiền bối nói nhiều như vậy, mục đích chỉ là muốn tìm một giết lý do của ta?”

“Ta còn khinh thường như thế!” Lão giả nói: “Để cho ta đám kéo đề tài trở về. Này Cửu Tử Thần Công, chính là năm đó ta sáng chế, mỗi một lần phế bỏ tu vi trùng tu, tuy rằng vô cùng nguy hiểm, nhưng đạt được chỗ tốt cũng cực lớn, bởi vì mỗi một lần trùng tu, đều muốn sẽ cải biến nhục thể của ngươi cùng linh hồn.”

“Cụ thể có chỗ tốt gì?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả cười nói: “Lần thứ nhất nếu như ngươi là phế bỏ tu vi trùng tu, nhục thể của ngươi cùng linh hồn sẽ so với ban đầu mạnh mẽ ít nhất gấp năm lần, lần thứ hai nếu như ngươi là phế bỏ tu vi trùng tu, nhục thể của ngươi cùng linh hồn đem sẽ tăng lên gấp mười lần, không chỉ có như thế, ngươi còn sẽ được Bất Tử Chi Thân!”

“Bất Tử Chi Thân?” Dương Diệp con mắt hơi nhảy, đây không phải cùng Tần bất phàm một dạng với bọn hắn?

Lão giả nói: " Đương nhiên, không phải là đúng nghĩa Bất Tử Chi Thân, cũng không ai có thể làm được chân chính bất tử. Nơi đây nói Bất Tử Chi Thân, là chỉ, dù cho thân thể ngươi bị người phá huỷ đi, nhưng chỉ cần thần hồn vẫn còn, ngươi có thể lại lần nữa ngưng tụ thịt

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thân. Hoặc là, ngươi thần hồn bị diệt, nhưng chỉ cần thân thể vẫn còn, cũng có thể dùng thân thể ngưng tụ thần hồn! "

Dương Diệp sắc mặt động dung, đây không phải bình thường khủng bố a...

“Lần thứ ba trùng tu chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả nói: “Thân thể cùng linh hồn tăng lên gấp hai mươi, linh hồn có thể thoát ly thân thể, thần du (*xuất khiếu bay bay) thiên địa!”

“Lần thứ bốn chứ?” Dương Diệp hỏi lại.

Lão giả nói: “Thân thể cùng linh hồn đề cao bốn mươi lần, hơn nữa đột phá bản thân gông cùm xiềng xích, cùng thiên địa hòa làm một thể, ngươi tức là thiên, ngươi tiếp xúc là đất, thiên địa bất diệt, ngươi Vĩnh Sinh Bất Diệt Thâm Quyến cùng thuê nhớ.”

“Đây chẳng phải là trường sinh?” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Trường sinh?” Lão giả lắc đầu, nói: “Ngươi cần phải biết rằng, này thiên địa, cũng là có cuối thời điểm!”

“Vậy lần thứ năm thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

“Thân thể cùng linh hồn đột phá Thiên Địa gông xiềng, ngao du thái hư, thiên địa diệt, ngươi bất diệt!” Lão giả nói: “Bất quá ta cũng không chắc chắn lắm có thể hay không như vậy!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

“Bởi vì ta cũng chỉ tu luyện đến lần thứ bốn!” Lão giả nói.

Dương Diệp biểu lộ lập tức đọng lại, hồi lâu, hắn đạo: “Ngươi không phải nói này Cửu Tử Thần Công là ngươi sáng tạo sao?”

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là ta sáng chế, bất quá này sau lần thứ bốn đấy, đều chỉ là của ta suy diễn ra, còn chưa kịp thí nghiệm.”

“Vì cái gì không thí nghiệm?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả nói: “Đầu tiên, hai cái vấn đề lớn. Thứ nhất, ta hiện tại bản thể thực lực đã đạt tới trình độ nhất định, muốn phế đi trùng tu, thật sự là có chút không dám rồi, bởi vì vạn nhất ta thôi diễn có lỗi, ta đây chẳng phải chơi xong? Thứ hai, ta hiện tại bản thể cừu gia cũng thật nhiều, hơn nữa cũng không có thiếu có ý đồ với ta đấy, ta như đi trùng tu, không cần nói, ta vừa phế bỏ tu vi, sau một khắc cũng sẽ bị người làm cho cái Thần Hồn Câu Diệt, còn phải đưa một cái vĩnh viễn không được siêu sinh!”

Dương Diệp: “...”

Lão giả lại nói: “Ngươi nguyên bản hẳn là đã đạt tới qua Bán Thánh Cảnh, tuy rằng dựa vào là ngoại lực, nhưng bởi vì ngươi trụ cột quá lao nguyên nhân, kỳ thật, cái kia đã coi như là Bán Thánh. Mà ngươi bây giờ chẳng qua là Hoàng Giả Cảnh, nói cách khác, nếu như ngươi bây giờ mà bắt đầu tu luyện ta đây Cửu Tử Thần Công mà nói, chờ ngươi đạt tới Bán Thánh lúc, nhục thể của ngươi cùng linh hồn sẽ trực tiếp tăng lên gấp năm lần!”

Dương Diệp khóe mắt có chút nhảy dựng, nói không động tâm, đó là giả, cuối cùng hắn hiện tại nếu là tu luyện, tại khôi phục lại Bán Thánh lúc, khi đó thân thể cùng linh hồn đem trong nháy mắt so với ban đầu mạnh hơn gấp năm lần không chỉ có a!

“Ta phải bỏ ra cái gì?” Hồi lâu, Dương Diệp nói.

“Ngươi nếu không xem trước một chút ta mặt khác một môn tuyệt kỹ? Yên tâm, tuyệt sẽ không để cho ngươi thất vọng, hơn nữa, ngươi vừa vặn cũng rất thích hợp tu luyện!” Lão giả nói.

“Nếu như yêu cầu của ngươi ta không thể làm được, nhìn cũng là nhìn không, cho nên, nói đi, điều kiện của ngươi!” Dương Diệp nói.

Lão giả cười nói: “Kỳ thật a, này với ngươi mà nói cũng coi là chuyện tốt.”

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp nói.

“Làm dưới Thanh Đạo Môn ta một Nhâm môn chủ!” Lão giả nhìn xem Dương Diệp, chân thành nói.

...

PS: Cảm tạ: Ta là khang soái long chiến man hoang lâu bạn ấm ngươi tâm đại thiếu gia âu ba rối tâm điên thần giết gió nhẹ ý trong im lặng huyên náo thư hữu 25399444 hận trời xé trời thư hữu 25342550 người xấu không lỗi của ta

Trần lợi hoa nhóm bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng còn có tiền lì xì ủng hộ!!!!

Cám ơn ủng hộ của mọi người!!!!!! Nếu như còn có vé tháng, còn xin bầu cho chim loan xanh!!!! Cây hoa cúc bị bạo phát không muốn không muốn đấy!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 876: Thanh Đạo Môn mặt muốn để nơi nào

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 876: Thanh Đạo Môn mặt muốn để nơi nào...

“Kế tiếp nhiệm Thanh Đạo Môn môn chủ?”

Dương Diệp ngẩn người, nói: “Ta không có nghe lầm?”

Lão giả nhẹ gật đầu.

“Ngươi không là ở nói giỡn với ta?” Dương Diệp lại nói.

“Ngươi xem ta là như tại nói giỡn với ngươi sao?” Lão giả nói.

Gặp lão giả thần sắc không nói đùa, Dương Diệp nói: “Vì cái gì?”

Lão giả nói: “Ngươi nên hiểu!”

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Đầu tiên, ngươi Thanh Đạo Môn hiện tại thượng hạ đều hận không thể giết ta, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ để cho ta đi khi bọn hắn đời kế tiếp môn chủ?”

“Nếu như ta chết đi, tự nhiên là không thể nào!” Lão giả nói: “Nhưng mà, ta còn chưa có chết, tuy rằng ta không ở giới này, nhưng mà, phàm là Thanh Đạo Môn ta người, không người nào dám cãi lời mệnh lệnh của ta. Biết tại sao không? Không chỉ là bởi vì Thanh Đạo Môn là ta sáng chế, cũng bởi vì, nếu như không phải là bởi vì ta vẫn còn, Thanh Đạo Môn trong khoảnh khắc cũng sẽ bị người từ thế gian này xóa đi, ngươi hiểu chưa?”

“Khác bạch kim giai thế lực sau lưng đều có một cái Lão Yêu Quái, đúng không?” Dương Diệp trầm giọng hỏi tống ngàn trượng lá.

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Chẳng qua là tất cả mọi người không ở giới này, cũng không cách nào đơn giản nhúng tay giới này sự tình! Tóm lại, nếu như ngươi đáp ứng, Thanh Đạo Môn cùng ngươi ân oán, xóa bỏ. Không chỉ có như thế, trong Thanh Đạo Môn tất cả tài nguyên, mặc ngươi hưởng dụng.”

“Ta cự tuyệt!” Dương Diệp nói.

“Vì cái gì?” Lão giả sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm xuống một cái, nói: “Ngươi cũng biết, ngươi mặc dù là Cổ Kiếm Trai đệ tử, nhưng Cổ Kiếm Trai cũng sẽ không để cho ngươi làm xuống đảm nhiệm kiếm chủ.”

Dương Diệp nhìn xem lão giả, nói: “Ta từng nói, cuộc đời này Cổ Kiếm Trai không phụ ta, ta liền sẽ không phụ Cổ Kiếm Trai. Hôm nay, Cổ Kiếm Trai cũng không có phụ ta, cho nên, ta lại có thể nào phụ bọn họ?”

“Ngươi chọn lựa như vậy, sẽ mất đi rất nhiều!” Lão giả nói.

“Vậy thì như thế nào?” Dương Diệp nói.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi cũng biết, từ ngươi xuất hiện đến bây giờ, ta có ba lượt tưởng giết ngươi.”

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, hắn không nghĩ tới lão nhân này vậy mà một mực đang nghĩ giết hắn...

Lão giả nói: " Lần thứ nhất, là ở nhìn thấy ngươi nhìn lần thứ nhất lúc, tư chất của ngươi cùng tiềm lực thật sự đủ để dùng khủng bố để hình dung, mà ngươi lại là Thanh Đạo Môn ta địch nhân, lúc ấy ta liền chuẩn bị vì Thanh Đạo Môn bỏ ngươi, để tránh tương lai Thanh Đạo Môn hủy ở tay ngươi, lúc ấy sở dĩ không có giết ngươi, ta là muốn nhìn một chút cực hạn của ngươi ở nơi nào.

Lần thứ hai, là ở ta hỏi ngươi như thế nào đạo lúc, lời của ngươi, để cho ta có chút khiếp sợ, cũng có chút tim đập nhanh, bởi vì ta có thể đoán được, nếu như ngươi lớn lên, Thanh Đạo Môn ta nên phải bỏ ra bực nào một cái giá lớn.

Lần thứ ba, cũng là một lần cuối cùng, tại ta hỏi ngươi có nguyện ý hay không gia nhập Thanh Đạo Môn ta lúc. Ngươi biết sao? Ta là phi thường hy vọng ngươi lựa chọn đáp ứng, bởi vì ngươi chỉ phải đáp ứng, coi như là ta không giết ngươi, ngươi Cổ Kiếm Trai vị kia Phong Bà Nương cũng sẽ giết ngươi. Đáng tiếc là, ngươi không có đáp ứng. Tuy rằng trong lòng có chút đáng tiếc, nhưng là nhưng có chút yên lòng rồi, bởi vì, ngươi tuy rằng tính cách cực đoan, nhưng làm người nhưng là có thêm ranh giới cuối cùng của chính mình cùng nguyên tắc, chỉ chút này, ta là phi thường thưởng thức! Cho nên... "

Nói đến đây, lão giả nhẹ thở ra một hơi, nói: “Ngươi không cần chết, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa cũng không cần huyết chiến.”

“Có thể ngươi Thanh Đạo Môn hiển nhiên không muốn buông tha ta!” Dương Diệp nói.

“Đợi tí nữa đang nói vấn đề này!”

Lão giả đột nhiên đưa tay phải ra, lòng bàn tay thượng triều, yên lặng một cái chớp mắt, bàn tay hắn chậm rãi nắm chắc, ngón cái đè nặng ngón trỏ, nói: “Ta một cái khác truyền thừa, là năm đó ta tự nghĩ ra một số huyền kỹ, tên: Băng diệt thần quyền. Phẩm giai, tại Tiên giai đỉnh phong, dùng nhục thể của ngươi nội tình, nếu như ngươi có thể đem tu luyện tới đỉnh phong, này kỹ, tất vượt qua Tiên giai, đạt tới thần dưới bậc phẩm! Ta hiện đang thi triển một lần, ngươi cực kỳ nhìn xem!”

Nói xong, lão giả nắm đấm mãnh liệt mà đối với thiên

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tế oanh một cái.

Ầm!

Quyền ra, ngoại trừ Dương Diệp cùng lão giả chỗ đứng, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian trong một sát na lập tức nghiền nát, không chỉ có như thế, Dương Diệp còn cảm giác được hết thảy chung quanh cùng với Linh khí đều tại dùng một loại tốc độ cực nhanh tại hủy diệt...

Không gian phá toái, Thiên Băng Địa Liệt, Linh khí khô kiệt...

“Thật mạnh...”

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, một quyền này, ngoại trừ chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hắn bất kỳ kiếm kỹ cũng kém hơn, cho dù là Thiên Tuyệt Kiếm Nhân Kiếm Hợp Nhất, hoặc là hai mươi đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật chồng lên...

Lão giả thu quyền, nói: “Thi triển quyền này lúc, cắt kỷ yếu nhớ kỹ một điểm, cái kia chính là muốn có trên trời dưới dất, vì lão tử độc tôn cái chủng loại kia điên cuồng khí phách thế, khí thế càng mạnh, quyền uy lực cũng sẽ càng mạnh huyết chi sát Thần. Nếu như là người khác, khí thế kia có lẽ sẽ là một cái thật lớn nan đề, nhưng với ngươi mà nói, hẳn không có vấn đề gì, bởi vì ngươi tiểu tử bản thân khí thế cũng đã đủ cuồng chảnh chọe rồi!”

Dương Diệp hiện tại xem như minh bạch lão giả vì cái gì nói quyền này thích hợp hắn tu luyện, trừ hắn ra bản thân thì có thật tốt thân thể nội tình bên ngoài, còn có đúng là trên thân hắn cụ bị loại này Duy Ngã Độc Tôn khí thế của...

Lão giả nói: “Địa phương có người, thì có tranh đấu, tiểu nhân vật là nhỏ tranh đấu, đại nhân vật là đại tranh đấu, mà chúng ta người tu luyện tranh đấu, cái kia chính là sinh tử tranh đấu. Ngươi cùng Thanh Đạo Môn ta cái này tranh đấu, liền dừng ở đây đi. Thanh Đạo Môn những năm gần đây này, đã quá lâu chưa từng ăn qua thiệt thòi, bởi vậy có chút trong mắt không người, động một chút lại muốn mang ra Lan Lộ Quan. Tiếp tục cứ tiếp như thế, ngày đó tiến quân Trung Thổ Thần Châu, là phải bị thua thiệt, lúc này đây, tựu xem như một bài học đi!”

Vừa nói, lão giả cong ngón búng ra, một đám bạch quang không vào mi tâm của Dương Diệp, rất nhanh, Dương Diệp chính là cảm giác được vô số tin tức tiến vào đầu óc của hắn...

Là cái kia Cửu Tử Thần Công, còn có cái kia băng diệt thần quyền!

Lúc này, lão giả lại một lần cong ngón búng ra, sau đó một mai Nạp

Giới xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, nói: "Này giới là một cái Nạp Giới, cũng là một tượng trưng thân phận, có này giới ở đây, coi như là mượn bọn họ một trăm cái lá gan, bọn hắn cũng không dám tại động thủ với ngươi. Được rồi, sứ mạng của ta cũng hoàn thành, cũng nên biến mất." Vừa nói, lão giả thân ảnh càng lúc càng mờ nhạt, cho đến hoàn toàn biến mất.

Lão giả sau khi biến mất, trong tràng tình cảnh nhưng là không có biến mất, đột nhiên, một người xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp cách đó không xa, bất quá cái này toàn thân người đều bị một tầng bạch quang bao phủ, bởi vậy hắn căn bản nhìn không tới dung mạo của đối phương. Từ trên hình thể đến xem, là một nữ nhân.

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, này cảnh tượng hư ảo là lão giả kia mà sáng tạo, mà trước mắt nữ nhân này lại có thể đi vào lão giả này thế giới, nói cách khác, đối phương cùng lão giả kia là cùng một cái cấp bậc tồn tại...

"Biết rõ hắn vì cái gì không giết ngươi nguyên nhân thực sự sao?" Thần Bí Nữ Tử đột nhiên nói.

"Hắn thưởng thức ta!" Dương Diệp có chút ngượng ngùng nói.

"Thả ngươi chó má!" Nữ tử cả giận nói: "Hắn là vì lão nương tới rồi, cho nên mới cải biến phương thức đối với ngươi, bằng không thì, ngươi chết sớm mấy trăm lần. Ngươi chớ nhìn hắn hiền lành hòa thiện đích, hắn nhưng là một cái ăn tươi nuốt sống lão gia hỏa!"

"Ngươi là tiền bối của Cổ Kiếm Trai ta?" Dương Diệp Vấn Đạo.

"Vẫn không tính là quá đần!" Nữ tử hừ lạnh nói: "Kiếm Vô Trần cái kia Lão Tiểu Tử không tiếc hi sinh chính mình thọ nguyên cùng ta liên hệ, để cho ta nhất định phải không tiếc bất cứ giá nào lại để cho một đám nguyên Thần hàng lâm giới này tới cứu ngươi, nguyên bản ta phải không nghĩ đến, lão nương sống mấy vạn năm, thiên tài gì chưa thấy qua? Thật không nghĩ đến Kiếm Vô Trần lão gia hỏa kia cũng dám uy hiếp ta, nói ta nếu là không đến, hắn liền mang theo Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn Lưỡng Bại Câu Thương! Cái này để cho ta có chút tò mò, đến cùng là ai, lại có thể lại để cho luôn luôn chững chạc Kiếm Vô Trần phải không tiếc bất cứ giá nào đến bảo vệ?"

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp hơi ấm, bởi vì Cổ Kiếm Trai này một

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thẳng không hề từ bỏ hắn, hơn nữa vì hắn, không tiếc muốn cùng Thanh Đạo Môn đổ máu!

“Hiện tại ngươi gặp được.” Dương Diệp nói: “Sau đó là không là cảm thấy, may mắn đã đến, bằng không thì chúng ta Cổ Kiếm Trai muốn tổn thất một cái siêu cấp thiên tài rồi hả?”

“Ngươi da mặt ngược lại là rất dày!” Cô gái nói: “Bất kể như thế nào, ngươi coi như không tệ, không có để cho ta đi một chuyến uổng công hoàng hậu rất đáng yêu rất khuynh thành. Bất quá, ngươi tính tình này tuyệt đối là một cái có thể gây tai hoạ đích nhân vật, ngươi cho lão nương nhớ kỹ một điểm, gây tai hoạ có thể gây, nhưng mà con mắt muốn đánh bóng một điểm, chớ đi chọc những cái kia có thể giây giết chính là ngươi, ví dụ như vừa mới cái kia Lão Bất Tử, bằng không thì lão nương ta có thể không kịp cứu ngươi. Tóm lại, ngươi tạm thời cho ta gây điểm họa!”

“Vạn nhất người khác muốn gây ta ư?” Dương Diệp nói.

“Vậy ngươi liền lên a..., kiếm của ngươi là đang làm gì?” Nữ nhân nói.

“Nếu như nếu chọc ta là cái loại này Lão Quái Vật cấp bậc chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

“Chạy!” Nữ nhân nói.

“Không chạy lại làm sao bây giờ?” Dương Diệp hỏi lại.

“Ngươi có phải hay không tưởng muốn bị đánh?” Nữ nhân nói.

Dương Diệp: “...”

Trầm mặc một cái chớp mắt, cô gái nói: “Tại gặp lại ngươi cùng cái kia Lão Bất Tử lúc nói chuyện, kỳ thật ta trong lòng là không nhớ ngươi gia nhập Cổ Kiếm Trai ta đấy, bởi vì ngươi một khi gia nhập, có lẽ ngày sau sẽ vì Cổ Kiếm Trai ta mang đến đại khí vận, càng nói không chừng có thể mang theo Cổ Kiếm Trai trở thành kim cương giai thế lực, nhưng mà, cũng nói không chừng sẽ vì Cổ Kiếm Trai ta mang đến tai hoạ ngập đầu, không chỉ có Cổ Kiếm Trai, nói không chừng lão nương cũng phải bị ngươi dụ dỗ! Có thể nói, ngươi chính là một thanh Song Nhận Kiếm!”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì này nữ nhân nói xác thực đúng khỏi cần phải nói, hắn nhất định là muốn cùng Vân Tiêu Thánh Điện kia kình chống nhau, khi đó, vô cùng có khả năng thật sự sẽ để cho Cổ

Kiếm Trai cùng Vân Tiêu Thánh Điện đối lập.

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Các ngươi nếu không phải nguyện ý ta gia nhập Cổ Kiếm Trai, có thể để cho ta rời khỏi, ta sẽ không trách các ngươi!”

“Thối lắm!” Nữ tử đột nhiên phẫn nộ quát: “Ngươi cho rằng lão nương là người sợ chuyện sao?”

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, nữ nhân này, nóng nảy cũng quá bốc lửa chút.

Nữ tử lại nói: “Để cho ta thay đổi chủ ý là ngươi nói câu nói kia, ngươi nói Cổ Kiếm Trai ta không phụ ngươi, ngươi liền sẽ không phụ Cổ Kiếm Trai ta, rất tốt, tính một người nam nhân. Ta cũng nói với ngươi một câu, chỉ cần ngươi không phụ Cổ Kiếm Trai ta, Cổ Kiếm Trai ta liền không phụ ngươi!”

Nói xong, nữ tử thân hình khẽ run lên, biến mất ở trước mặt của Dương Diệp, cùng lúc đó, trong tràng tình cảnh một hồi biến ảo, sau đó khôi phục bình thường.

“Dương Diệp... Xông qua ải thứ năm... Hiện tại Thanh Đạo Môn mặt muốn để nơi nào...”

Trong tràng, không biết ai nói một câu.

PS: Đề cử một quyển cùng quyển sách giống nhau nhiệt huyết huyền huyễn thư: Chí Tôn chiến long, tuyệt bức là một quyển sách hay, chim loan xanh nhân phẩm cam đoan!

Giới thiệu vắn tắt: So với luyện khí luyện đan? Ngươi chưa đủ nhìn, lão tử kiếp trước là đan khí điên cuồng Saint. Muốn chiến? Lão tử tu chính là cửu ngũ chiến long bí quyết, ngươi tới thật đúng lúc, lão tử đang cần đối thủ. Mà lại nhìn sống lại sau khi lâm phong như thế nào này Thực Lực Vi Tôn trong thế giới trở thành một người nam nhân thấy phát run, nữ nhân thấy phát run Siêu Cấp Chí Tôn.

Địa chỉ: Http: //zonghengm/book/549302. Html

Cuối cùng, cảm tạ: Ta yêu hoa hồng Lâm Lâm Trần Đông 6638 rối tâm lqsxingfu đại thiếu gia âu ba hâm mộ Thái Dương thần long chiến man hoang lâu bạn ấm ngươi tâm thư hữu 20476181 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cảm ơn mọi người tận lực!

Còn có trong mưa chìm nổi bằng hữu, nhìn ngươi nhắn lại, cảm tạ ủng hộ của ngươi, ủng hộ của các ngươi, là động lực lớn nhất của ta!!!

Vé tháng tại phát triển, viết chữ động lực mười phần...

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 877: Ngươi cứ đi như thế?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 876: Ngươi cứ đi như thế?

Hỏi!

Một cửa ải này là Thanh Đạo Môn từ ngày thành lập tông môn đến nay, liền từ không có người có thể thông qua, mà bây giờ, cửa ải này lại bị Thanh Đạo Môn đối thủ một mất một còn đệ tử phá

Giờ khắc này, không chỉ có người của Cổ Kiếm Trai khiếp sợ, đã liền người của Thanh Đạo Môn cũng chấn kinh rồi.

Vô số thanh Đạo Môn Đệ Tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Đăng Vân Thê dưới chân, cùng Cổ Kiếm Trai còn có không một dạng với mấy Huyền giả, ánh mắt của bọn hắn đều rơi vào trên người của Dương Diệp.

Tại trái phải của Dương Diệp hai bên, là Cổ chân nhân còn có mặt khác hai Thánh Giả Cảnh cường giả, mà ở đối diện với Dương Diệp, là sư phụ của Phù Cẩm Tiên kia còn có một Hôi bào lão giả cùng Hắc Bào Lão Giả.

Cổ chân nhân ba người vẻ mặt nghiêm túc, đề phòng, như lâm đại địch; Mà Thanh Đạo Môn ba người tức thì sắc mặt như nước, ánh mắt một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp.

Bầu không khí có chút khẩn trương, cũng có chút ngưng trọng.

Dương Diệp thông qua được này cửa thứ năm, điều này có ý vị gì?

Có nghĩa là thiên phú của Dương Diệp cùng thực lực, có thể là Thanh Đạo Môn ngoại trừ Thanh Đạo Môn tổ sư bên ngoài kinh khủng nhất rồi. Nói cách khác, nếu như để cho Dương Diệp tiếp tục phát triển tiếp, tương lai Thanh Đạo Môn nhất định phải địch nhân của nhiều một tuyệt thế cường giả.

Một cái hơi có chút chỉ số thông minh người cũng biết, địch nhân, đặc biệt là vô cùng có tiềm lực địch nhân, tốt nhất vẫn là bóp chết từ trong trứng nước cho thỏa đáng.

Thanh Đạo Môn biết rõ đạo lý này, Cổ Kiếm Trai cũng biết đạo lý này, cho nên, Cổ chân nhân ba người như lâm đại địch, bởi vì Thanh Đạo Môn rất có thể không tiếc bất cứ giá nào tru sát Dương Diệp!

Lúc này, Thanh Đạo Môn cái kia cầm đầu Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nhìn xem Dương Diệp, trong mắt của hắn, có một tia phức tạp, nói: “Vì cái gì? Vì cái gì ngươi hết lần này tới lần khác là Cổ Kiếm Trai đệ tử? Thì tại sao hết lần này tới lần khác cùng Thanh Đạo Môn ta không chết không thôi? Mà thôi, đều vô ý nghĩa rồi.” Vừa nói, Hắc Bào Lão Giả tay phải vung lên.

“Cấm linh tuyệt trận!”

Thanh âm của Hắc Bào Lão Giả vang vọng ở phía chân trời.

Nghe vậy, Cổ chân nhân ba người sắc mặt đại biến, Cổ chân nhân gầm thét: “Dẫn hắn đi!”

Nói xong, Cổ chân nhân bấm tay một điểm, một thanh cự kiếm xẹt qua trời cao, lập tức đến trước mặt của Hắc Bào Lão Giả kia. Hắc Bào Lão Giả hai tay đối với lên trước mặt mãnh liệt xé một cái, trực tiếp đem thanh cự kiếm kia xé vỡ thành hai mảnh, kiếm vỡ, nhưng mà lại là bộc phát ra vô cùng vô tận nhè nhẹ Kiếm Khí, ít Kiếm Khí này lập tức đem Hắc Bào Lão Giả ba người bao phủ

Một bên, tại Cổ chân nhân thanh âm rơi xuống một khắc này, hai tên lão giả kia liền lập tức mang theo Dương Diệp muốn ly khai, nhưng mà, hai ông già sắc mặt nhưng là bỗng nhiên thay đổi, bởi vì chung quanh trong lúc đó dâng lên một đạo cự đại đen thui lồng ánh sáng màu đen, tại một ít đen thui lồng ánh sáng màu đen phía trên, tản ra rậm rạp chằng chịt quỷ dị phù văn, còn có các loại kỳ dị yêu thú!

Khi thấy đạo này đen thui lồng ánh sáng màu đen lúc, hai ông già thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Phía dưới, không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử cùng những cái kia đến xem cuộc chiến Huyền giả đều là sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, bởi vì chỉ cần không phải là kẻ ngu cũng biết Thanh Đạo Môn này muốn.

Thánh Giả đánh nhau, phàm nhân gặp nạn

Ầm!

Lúc này, một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân vang lên. Hắc Bào Lão Giả kia những cái kia nhè nhẹ Kiếm Khí lập tức bản đẩy lui, những kiếm này tia nhưng là không có biến mất, mà là lui trở về trước mặt của Cổ chân nhân.

“Các ngươi không đi được!” Hắc Bào Lão Giả thanh âm rơi xuống, trong tràng lại xuất hiện hai ông già, cũng là Thánh Giả!

Thanh Đạo Môn bên này hôm nay có năm vị Thánh Giả Võng Du chi vũ khí tông sư!

“Xem ra ngươi Thanh Đạo Môn thật muốn chó cùng đường quay lại cắn a!” Cổ chân nhân trầm giọng nói.

Hắc Bào Lão Giả chỉ vào Dương Diệp, nói: “Hắn phải chết, cho dù là ngươi Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ta khai chiến!” Thiên phú của Dương Diệp, đã để được cả Thanh Đạo Môn cao tầng cũng vì đó kiêng kỵ, tại Cổ Kiếm Trai toàn lực bồi dưỡng dưới, Dương Diệp này tương lai tuyệt đối là một cái đánh vỡ thăng bằng tồn tại, khi đó, cũng chính là Thanh Đạo Môn chính thức diệt vong thời điểm!

Cho nên, Thanh Đạo Môn cao tầng nhất trí quyết định, Dương Diệp phải chết!

“Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn một khi khai chiến, mọi người sẽ lưỡng bại câu thương!” Cổ chân nhân trầm giọng nói.

“Hắn không chết, tương lai khả năng cũng chỉ là Thanh Đạo Môn ta đả thương!” Hắc Bào Lão Giả nói: “Ta biết ngươi muốn kéo dài thời gian, nhưng mà ngươi nên minh bạch, này cấm linh tuyệt trận chính là năm đó Thanh Đạo Môn tổ sư ta lưu lại, có thể giết Thánh Giả. Cho nên, cho dù là Kiếm Vô Trần đến, cũng đừng nghĩ trong vòng thời gian ngắn phá vỡ trận này.”

Vừa nói, Thanh Đạo Môn năm tên Thánh Giả từ năm phương hướng vây lại đám người Cổ chân nhân, mà ánh mắt của tất cả mọi người bọn họ đều rơi vào trên thân Dương Diệp, chỉ cần Hắc Bào Lão Giả ra lệnh một tiếng, bọn hắn sẽ dốc toàn lực đánh chết Dương Diệp. Năm Thánh Giả cường giả nhất kích trí mệnh, đừng nói Cổ chân nhân chỉ có ba người, coi như là lại tới ba người, cũng ngăn không được!

Ngay tại đám người Hắc Bào Lão Giả muốn động thủ lúc, Dương

Diệp đột nhiên hỏi: “Các ngươi biết cửa thứ năm bên trong khảo nghiệm là cái gì không?”

Hắc Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Dương Diệp cười cười nói: “Ta gặp một ông lão, lão đầu này nói hắn xem ta rất thuận mắt, sau đó đưa ta một vật.” Vừa nói, Dương Diệp lấy ra Thanh Đạo Môn tổ sư kia đưa cho Nạp Giới của hắn, nói: “Chính là cái này, các ngươi quen biết sao?”

Khi thấy mai Nạp Giới này lúc, đám người Hắc Bào Lão Giả sắc mặt lập tức thay đổi

“Làm sao có thể, làm sao có thể tổ sư làm sao có thể đem này giới cho ngươi, làm sao có thể” Hắc Bào Lão Giả trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng thật không thể tin chi sắc, còn lại bốn Thanh Đạo Môn Thánh Giả Cảnh cường giả cũng là như thế.

“Nguyên lai các ngươi biết đây là vật gì a!” Dương Diệp cười cười nói: “Được hay không được nói cho ta biết? Bởi vì hắn đưa cho ta lúc, cũng không nói với ta đây là vật gì.”

Hắc Bào Lão Giả đột nhiên vẫy tay, mai Hắc Sắc Nạp Giới kia bay đến trên tay của hắn, nhìn xem mai Hắc Sắc Nạp Giới kia sau nửa ngày, Hắc Bào Lão Giả hít sâu một hơi, sau đó cong ngón búng ra, Nạp Giới bay về tới trong tay của Dương Diệp, nói: “Hắn còn nói với ngươi cái gì?”

Dương Diệp cười nói: “Cũng không có gì, hắn nói đúng là, để cho ta làm kế tiếp nhiệm Thanh Đạo Môn môn chủ.”

Nghe vậy, không chỉ có đám người Hắc Bào Lão Giả biến sắc, đã liền Cổ Kiếm Trai đám người cũng là như thế. Đặc biệt là Cổ chân nhân ba người, bọn hắn toàn bộ ánh mắt đã rơi vào trên người của Dương Diệp, muốn nhìn một chút Dương Diệp có phải hay không đang nói đùa

Áo đen lão lão giả chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Ngươi trả lời như thế nào?”

“Ta đương nhiên là cự tuyệt!” Dương Diệp nói: “Bởi vì ta cùng hắn nói, ngươi Thanh Đạo Môn thật nhiều người muốn giết ta đấy, ta muốn phải đi khi các ngươi kế tiếp nhiệm môn chủ, đây không phải là nhảy vào hố lửa sao?”

Nghe được lời của Dương Diệp, Cổ chân nhân ba người nhất thời thở dài một hơi, mà đám người Hắc Bào Lão Giả kia cũng rõ ràng thở dài một hơi

Dương Diệp đột nhiên hít một tiếng, nói: “Lão nhân kia nói, chỉ cần ta cầm lấy cái giới chỉ này, ngươi người của Thanh Đạo Môn liền sẽ không ở ra tay với ta, thế nhưng là hiện tại xem ra, hắn hay là tại thối lắm nha”

“Láo xược!” Hắc Bào Lão Giả đột nhiên gầm lên, nhưng mà giống như là nghĩ đến cái gì, hắn bình phục lại tâm tình của chính mình, cố gắng khiến cho thanh âm mình nhu hòa chút, “hắn chính là Thanh Đạo Môn tổ sư ta, cũng là ngươi tóm lại, xin ngươi hãy tôn trọng hắn!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ta chẳng lẽ nói không đúng sao? Xem ra hắn hay là tại khoác lác, cho nên, mai Nạp Giới này không cần cũng được giải trí chi Đạo Môn tiểu tướng!”

Vừa nói, Dương Diệp tiện tay ném một cái, mai Nạp Giới kia chính là từ phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Đám người Hắc Bào Lão Giả biến sắc, Hắc Bào Lão Giả kia vẫy tay, mai Nạp Giới kia lập tức bay trở về đến trong tay hắn, hắn nhìn về phía Dương Diệp, rõ ràng tức không nhẹ, nhưng lại là không có phát tác, ngược lại là thần sắc nhu hòa nói: “Nếu như đây là lão nhân gia hắn đưa cho ngươi, vậy ngươi hãy thu đi, ngươi yên tâm, ngươi cùng Thanh Đạo Môn ta chuyện giữa, từ giờ trở đi, xóa bỏ!”

“Thật sự xóa bỏ?” Dương Diệp nói.

“Tự nhiên!” Hắc Bào Lão Giả vội vàng gật đầu nói.

Dương Diệp nói: “Vậy được rồi, ta liền gắng gượng làm thủ hạ đi!” Vừa nói, hắn vẫy tay, mai Hắc Sắc Nạp Giới kia lập tức bay đến trên tay hắn.

Nhìn thấy một màn này, đám người Hắc Bào Lão Giả có chút thở dài một hơi, mà đúng lúc này, Dương Diệp lại nói: “Đúng rồi, lão nhân kia còn nói với ta một việc.”

“Cái gì?” Đám người Hắc Bào Lão Giả thần sắc lập tức nghiêm túc.

Dương Diệp nói: “Cũng không có gì, nói đúng là, nếu như ta có gì cần, có thể tìm Thanh Đạo Môn muốn. Ừ, ta vừa vặn có chút nghèo, cho nên, tưởng tìm các ngươi mượn một trăm vạn siêu phẩm Năng

Lượng Thạch, các ngươi yên tâm, ta cam đoan sẽ trả!”

Đám người Hắc Bào Lão Giả sắc mặt lập tức khó coi.

“Tiểu tử, ngươi đã đủ rồi!” Mỹ phụ kia bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ, nói: “Đúng rồi, ngươi không phải mới vừa nói ta chỉ cần xông qua cửa thứ năm, cho ta ghi một cái ‘phục’ chữ sao? Ngươi với tư cách Thánh Giả cường giả, sẽ không nói không giữ lời chứ?”

Mỹ phụ khóe miệng có chút co lại, sau đó nói: “Ta làm sao sẽ nói không giữ lời? Bất quá nha, ta có thể không nói gì thời điểm viết cho ngươi, như vậy đi, một vạn năm sau nếu như ngươi hay là còn sống, ta liền ghi cho ngươi như thế nào đây?”

Dương Diệp đối với mỹ phụ giơ ngón tay cái lên, nói: “Ngươi lợi hại!” Vừa nói, Dương Diệp nhìn về phía Hắc Bào Lão Giả, nói: “Các ngươi cũng đừng nói với ta các ngươi liền một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch đều không có, còn là nói, lão đầu kia nói lời không tính toán gì hết? Nếu là như vậy, cái kia cái giới chỉ này giữ lại còn có cái gì dùng? Ta đổi cho các ngươi đi!” Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, Nạp Giới lại bay về tới trước mặt của Hắc Bào Lão Giả.

Đám người Hắc Bào Lão Giả khóe miệng không ngừng co rúm, sau nửa ngày, hắn hít sâu một hơi, đem Nạp Giới bắn ra về tới trước mặt của Dương Diệp, nói: “Nói gì vậy chứ, nếu là lão nhân gia hắn lời nhắn nhủ, chúng ta làm sao sẽ không nghe? Trong lúc này có một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, liền khi chúng ta đưa cho ngươi, không nên ngươi trả!” Nếu như có thể mà nói, hắn tự nhiên là hy vọng Dương Diệp trả, nhưng vấn đề là hắn sẽ trả sao? Hắn biết sao? Cái này vô sỉ tiểu nhân cái này cầm lông gà mà làm tên bắn tiểu nhân

“Cái này sao được đây” Dương Diệp hơi có chút thẹn thùng, hắn ‘giãy giụa’ hồi lâu, sau đó nói: “Được rồi, nếu như là các ngươi một phần tâm ý, ta đây liền nhận rồi.” Vừa nói, hắn thu hồi Nạp Giới, sau đó nói: “Chúng ta có thể đi!”

“Đi thong thả!” Lúc nói những lời này, Hắc Bào Lão Giả sắc mặt có chút đặc sắc.

Dương Diệp cười cười, đang chuẩn bị quay người rời đi, ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến: “Ngươi cứ đi như thế?”

“Là Thanh Đạo Phu!”

Trong tràng, có người la thất thanh!

Ps: Điện thoại đổi mới khen thưởng bằng hữu tạm tạm giữ lại, buổi chiều tại dán ra đến!

!! Cầu hết thảy ủng hộ!!!!!!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 878: Dương Diệp, tới đón ta một chiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 877: Dương Diệp, tới đón ta một chiêu!

Thanh Đạo Phu!

Vô số người khiếp sợ!

Quyết định chỉnh đốn Thanh Châu, một đời tuổi trẻ có năm Đại Thiên Tài.

Theo thứ tự là Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi, Thanh Đạo Môn Thanh Đạo Phu, Vô Cực Ma Tông hư vô thần, Vân Hải Thư Viện có Thượng Quan Vân hải, Vân Tiêu Thánh Điện có lầu nghìn tiêu pháo hôi nữ phụ hai gả tiến công chiếm đóng.

Năm người này, có thể nói là cả Thanh Châu trẻ tuổi một đời đại biểu.

Bọn hắn, là chân chính Thiên Chi Kiêu Tử, cũng là trừ Thánh Giả ra, đứng ở Thanh Châu đỉnh cao nhất thanh niên.

Dương Diệp xoay người nhìn, một người thanh niên lập ở không trung, người trẻ tuổi từ trên diện mạo nhìn lại, bất quá hơn hai mươi tuổi, một bộ thanh sam, tóc dài xõa vai, hai tóc mai hai bên có chút trở nên trắng, vẫn còn như hoa tuyết làm đẹp.

Khí tức thâm trầm như biển, thực lực thâm bất khả trắc!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác!

“Thật là Thanh Đạo Phu, thật là Thanh Đạo Phu, hắn vậy mà thật sự đi ra”

“Hôm nay người của Thanh Đạo Môn thua thua, chết thì chết, hắn phải ở không đi ra, Thanh Đạo Môn kia mặt mũi này ngay tại cũng không tìm về được”

“Các ngươi nói Dương Diệp này cùng Thanh Đạo Phu ai mạnh?”

‘Thanh Đạo Phu’

“Nhất định là Thanh Đạo Phu”

“Ta cũng hiểu được là Thanh Đạo Phu”

“Dương Diệp cuối cùng chẳng qua là Hoàng Giả Cảnh, mà Thanh Đạo Phu đã là Bán Thánh, Dương Diệp như thế nào địch qua Thanh Đạo Phu này? Tuy rằng Dương Diệp có vượt cấp năng lực, nhưng Thanh Đạo Phu đồng dạng có a cho nên, hiện tại hai người nếu là giao thủ, Dương Diệp tất bại!”

“”

“Nguyên bản ta cảm thấy trong Cổ Kiếm Trai, có thể làm đối thủ của ta, chỉ có Lục Uyển Nhi kia, nhưng mà hiện tại xem ra, vừa muốn nhiều một người. Ngươi tới Thanh Đạo Môn vẽ mặt, ngươi không đánh với Thanh Đạo Phu ta một trận, làm sao có thể tính đánh cho Thanh Đạo Môn mặt thì sao?” Thanh Đạo Phu nhìn xem Dương Diệp nói: “Cho nên, chúng ta đánh một trận?”

“Thanh Đạo Phu, ngươi thế nhưng là Bán Thánh!” Cổ chân nhân trầm giọng nói.

“Đạo Phu, để cho hắn đám đi thôi!” Hắc Bào Lão Giả kia cũng nói, trong thanh âm mang theo một chút bất đắc dĩ cùng không cam lòng.

Thanh Đạo Phu lắc đầu, nói: “Hắn mặc dù là tổ sư chọn truyền nhân, nhưng hắn không phải là người của Thanh Đạo Môn ta. Nếu như hắn đến đánh cho Thanh Đạo Môn ta mặt của, với tư cách người của Thanh Đạo Môn, ta liền có cần phải vì Thanh Đạo Môn ta lấy lại thể diện.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta là Trung Cấp Bán Thánh, ngươi là Hoàng Giả Cảnh, cùng ngươi giao thủ, có thất công bằng, như vậy như thế nào, một chiêu, chỉ cần ngươi có thể tiếp được ta một chiêu, coi như ta bại, như thế nào?”

“Một chiêu, một chiêu!”

“Một chiêu!”

“Một chiêu”

Phía dưới, vô số thanh Đạo Môn Đệ Tử giận dữ hét lên, bọn hắn Bệnh tâm thần (sự cuồng loạn), làm như muốn đem trước biệt khuất đều phát tiết ra ngoài bình thường

Tất cả Cổ Kiếm Trai đệ tử toàn bộ nhìn về phía Dương Diệp, tại bọn họ trong mắt, là chiến ý!

Không mấy Huyền giả cũng nhìn về phía Dương Diệp!

Nếu như nói Thanh Đạo Phu nói rất đúng muốn cùng Dương Diệp kịch chiến sinh tử, Dương Diệp kia cự tuyệt, tất cả mọi người sẽ lý giải, không chỉ có lý giải, còn có thể thuận tiện khinh bỉ Thanh Đạo Phu, cuối cùng Thanh Đạo Phu là Trung Cấp Bán Thánh, so với cao hơn trọn vẹn một đại giai. Nhưng mà, Thanh Đạo Phu cũng không có muốn nói cùng Dương Diệp kịch chiến sinh tử, mà chẳng qua là để cho Dương Diệp tiếp một chiêu

Chỉ là một chiêu

Dương Diệp nếu không phải dám đáp ứng, trước đó hắn làm hết thảy đều đem nước chảy về biển đông

Bởi vì lúc này sau này, thế nhân biết nói, Dương Diệp liền Thanh Đạo Phu một chiêu cũng không dám tiếp

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cười nói: “Đừng nói một chiêu, coi như là mười chiêu, một trăm chiêu thì như thế nào?”

Ô... Ô... Ô... N... G hồng hoang chi đạo trưởng!

Trong tràng không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử lập tức sôi trào, vô số đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, xông thẳng lên trời!

“Được, không hổ là lão tử đệ tử!” Một bên, Cổ chân nhân cũng nhịn không được nữa một hồi nhiệt huyết sôi trào!

Tại Cổ chân nhân bên cạnh hai ông già cũng là khẽ gật đầu, không chỉ có ba vị Thánh Giả của Cổ Kiếm Trai, đã liền xa xa trong lòng đám người Hắc Bào Lão Giả kia cũng là âm thầm gật đầu, trong mắt có một tia tán thưởng. Dứt bỏ thân phận của song phương, Dương Diệp xác thực rất ưu tú, có thể nói, tuyệt không so với năm đó Thanh Đạo Phu yếu

Lúc này, đám người Hắc Bào Lão Giả cũng có chút minh bạch Dương Diệp vì sao có thể có được chính mình tổ sư truyền thừa

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Đạo Phu kia nhẹ gật đầu, nói: "Nói như vậy, ngươi là đã đáp ứng?"

Dương Diệp nhưng là lắc đầu, nói: "Ngươi cùng ta giao thủ, ngươi thắng, ngươi cho ngươi Thanh Đạo Môn tìm về mặt mũi, mà ta thắng, nhưng là không có bất kỳ chỗ tốt nào, bởi vì ta hiện tại bản thân liền đã vì Cổ Kiếm Trai ta tranh giành đến mặt mũi. Cho nên, muốn ta đón ngươi một chiêu, có thể, xuất ra để cho ta động tâm thù lao!"

"Tiểu tử, ngươi có phải hay không cái tài nô a?" Một bên, Thanh Đạo Môn cái kia người mỹ phụ Thánh Giả nhịn không được trầm giọng nói.

Dương Diệp nhún vai, nói: "Sợ nghèo, không có biện pháp." Vừa nói, Dương Diệp nhìn về phía Hắc Bào Lão Giả kia, nói: "Một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, cho ta một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta liền đón hắn một chiêu, nếu là không cho, ta cũng phải đi nha. Mà ta một khi đi, ngươi Thanh Đạo Môn sau này đều muốn tại lấy lại thể diện có thể khó khăn, cho nên, ngươi có thể cần nghĩ kĩ!"

Sở dĩ hắn lường gạt như vậy Thanh Đạo Môn, kỳ thật nguyên nhân chủ yếu chính là theo như lời hắn nói, hắn rất nghèo. Hắn Hiện Tại Kinh mạch mặc dù nhưng đã chữa trị, nhưng mà Tiểu Tuyền Qua nhưng là còn chưa chân chính khôi phục bình thường. Hắn biết, Tiểu Tuyền Qua muốn khôi phục bình thường, liền cần đại lượng tử khí, cũng chính là cần đại lượng siêu phẩm Năng Lượng Thạch

Hắn không biết ngọn nguồn muốn bao nhiêu siêu phẩm Năng Lượng Thạch mới có thể lại để cho Tiểu Tuyền Qua khôi phục bình thường, nhưng không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là một con số khổng lồ, cho nên, hắn nhất định phải đem hết khả năng lấy tới càng nhiều nữa siêu phẩm Năng Lượng Thạch!

"Như vậy như thế nào?" Thanh Đạo Phu bỗng nhiên nói: "Ngươi nếu là có thể tiếp được ta một chiêu, chúng ta cho ngươi một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, nhưng mà nếu như ngươi không tiếp nổi, này một trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch sẽ không cho ngươi, ngươi xem có thể thực hiện?"

"Được!" Dương Diệp nói.

Kỳ thật Dương Diệp minh bạch, bất kể như thế nào, hắn đều nhất định muốn tiếp Thanh Đạo Phu này một chiêu đấy, bởi vì đây là Thanh Đạo Môn một lần cuối cùng tìm về mặt mũi cơ hội, nếu như hắn cự tuyệt, cái kia chắc chắn vì chính mình vùi kế tiếp mầm tai hoạ, bởi vì đây coi như là tuyệt Thanh Đạo Môn cuối cùng một cái lấy lại thể diện hy vọng. Thanh Đạo Môn có lẽ bên ngoài không tìm đến hắn, nhưng sau lưng chứ? Hoặc là, sau này có vô số thiên tài của Thanh Đạo Môn tới khiêu chiến hắn

Tiếp Thanh Đạo Phu này một chiêu, nếu như không tiếp nổi, Thanh Đạo Môn kia tự nhiên là tìm về hơi có chút thể diện, cũng chẳng khác nào đã có một cái hạ bậc thang, mà một khi hắn tiếp được, đây cũng là tương đương nói cho Thanh Đạo Môn, Dương Diệp hắn đã có thể cùng Thanh Đạo Phu chống lại, Thanh Đạo Môn hoặc là triệt để buông tha cho đoạn ân oán này, hoặc là muốn tìm một nếu so với Thanh Đạo Phu còn trâu hơn người tới khiêu chiến hắn

Mặc kệ loại nào, hắn sẽ thiếu rất nhiều phiền toái!

Nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, Cổ chân nhân do dự một chút, sau đó nói: “Có chắc chắn hay không?” Nếu như là cùng giai, hắn đối với Dương Diệp tự nhiên là có lòng tin, nhưng là bây giờ, Thanh Đạo Phu này thế nhưng là so với Dương Diệp trọn vẹn cao hơn một đại giai cảnh giới, mặc dù chỉ là một chiêu, nhưng là chính vì vậy, hắn mới càng không yên lòng, bởi vì Thanh Đạo Phu mặc dù sẽ không toàn lực nhất kích, nhưng khẳng định cũng sẽ không lưu thủ.

“Nếu như ta tiếp nhận, tông môn có không có tưởng thưởng?” Dương Diệp cười nói.

“Tiểu tử ngươi thật là một cái tài nô Chiến Ma Thánh tôn!” Cổ chân nhân cười mắng: “Ngươi yên tâm, ban thưởng nhất định là có. Nếu như ngươi là tiếp được hắn một chiêu, ta tự mình cho ngươi tạo một bộ cái hộp kiếm, một bộ thuộc về của ngươi cái hộp kiếm. Yên tâm, khẳng định sẽ không thấp hơn Tiên giai.”

“Liền vui vẻ như vậy quyết định!” Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Thanh Đạo Phu kia, nói: “Đến đây đi, để cho ta nhìn xem cái thế giới này cái gọi là thiên tài rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ!” Đi vào cái thế giới này về sau, hắn gặp rất nhiều Thiên Tài Yêu Nghiệt, nhưng nói thực ra, không có người nào có thể nhập hắn mắt.

Trước mắt Thanh Đạo Phu này là Thanh Châu này tối cao cấp thiên tài, cùng Vân Tiêu Thánh Điện kia cái gì Thiếu điện chủ nổi danh, nói thực ra, hắn cũng muốn nhìn một chút Thanh Châu này tối cao cấp thiên tài thực lực mạnh như thế nào. Cuối cùng theo Mục Hàn San kia từng nói, đã liền An Nam Tĩnh lúc này cũng hơi thua Vân Tiêu Thánh Điện kia Thiếu điện chủ một bậc!

Cổ chân nhân cùng Thanh Đạo Môn kia đám người lập tức lui ra, Cổ chân nhân cùng Hắc Bào Lão Giả kia nhìn nhau, sau đó hai tay vẫy một cái, Dương Diệp cùng Thanh Đạo Phu không gian chung quanh lập tức bị hai người bọn họ liên thủ tăng cường, cùng lúc đó, một đạo thật dầy Không Gian Bích lũy xuất hiện ở Dương Diệp cùng Thanh Đạo Phu chung quanh.

Thanh Đạo Phu đã là Bán Thánh, thực lực có thể đơn giản xé xé trời lúc giữa, thực lực của Dương Diệp cũng có thể đơn giản chấn vỡ không gian, hai người phát lực, vậy tuyệt đối có thể sẽ tạo thành không gian chung quanh sụp đổ, nếu như không phong tỏa cùng tăng cường hai người không gian chung quanh, nhất định sẽ ảnh hướng đến rất nhiều người, thậm chí sẽ lan đến gần Thanh Đạo Môn chung quanh những cái kia ngọn núi.

“Đến, để cho ta nhìn xem ngươi rốt cuộc có bao nhiêu yêu nghiệt!”

Theo Thanh Đạo Phu thanh âm rơi xuống, hắn hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, thiên địa biến sắc, một đạo thật dầy mây đen cái lồng gắn vào cả trên Thanh Đạo Môn không, tại mây đen kia ở trong, màu bạc không ngừng xẹt qua, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng; Cùng lúc đó, chung quanh đột nhiên trống rỗng xuất hiện một trận cuồng phong, gió như đao, đem chung quanh Không Gian Bích lũy cạo rung động dồn dập; Còn chưa xong, chẳng biết lúc nào, phía chân trời bắt đầu rơi xuống nhè nhẹ giọt mưa, vũ mới bắt đầu rất nhỏ, nhưng mà rất nhanh, vũ càng lúc càng lớn, như cột nước, như Thủy Long

Càng thêm kỳ dị chính là, ở phía chân trời còn xuất hiện một đạo hỏa sóng, sóng lửa che khuất nửa Bầu Trời tế, cùng cái kia mây đen tạo thành đối lập rõ ràng

“Tiên giai trung phẩm tứ tượng quyết!”

Một bên, Hắc Bào Lão Giả trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn, nói: “Không nghĩ tới Đạo Phu đã đem kia tu luyện thành công, thật sự là thiên túng kỳ tài! Này kỹ luyện đến đánh thành, có thể mượn Phong Vũ Lôi Điện Tự Nhiên chi Lực, tương đương với thiên đạo chi uy, ha ha, tốt, rất tốt”

Lúc này, Hắc Bào Lão Giả trong mắt tràn đầy tự tin, dường như Thanh Đạo Phu đã chắc chắn thắng lợi!

Một bên, Cổ chân nhân sắc mặt ba người ngưng trọng lên, ba người âm thầm đề phòng lấy, chuẩn bị tùy thời ra tay.

Dương Diệp thần sắc cũng ngưng trọng, này huyền kỹ, mặc dù không phải là Pháp Tắc chi Lực, nhưng mà, so với Tốc Chi Pháp Tắc kia tăng thêm sự kinh khủng, bởi vì nó năng lượng ẩn chứa trong đó đã có thể đối với Kiếm Vực của hắn tạo thành uy hiếp. Nếu như hắn thi triển Kiếm Vực đến đối kháng, Kiếm Vực coi như là không sụp đổ, hắn tuổi thọ cũng sẽ bị tiêu giảm

Xoẹt xẹt

Đột nhiên, phía chân trời cái kia thật dầy mây đen đột nhiên bị một tia chớp vỡ ra, tiếp đó, tia chớp kia rơi xuống phía dưới đi vào trước mặt của Thanh Đạo Phu, Thanh Đạo Phu thò tay cầm người đạo trưởng kia nối liền trời đất lôi điện, năng lượng cường đại chấn Thanh Đạo Phu mái tóc dài phiêu đãng mà lên, trong mắt của hắn, có vẻ dữ tợn cùng điên cuồng.

“Dương Diệp, tới đón ta một chiêu!”

Thanh âm của Thanh Đạo Phu đột nhiên vang vọng dựng lên!

Trong chốc lát, thiên địa biến sắc

Ps: Cảm tạ: Long chiến man hoang ta tại bd người đần sinh thư hữu 25385944 gió nhẹ ý hâm mộ Thái Dương thần thư hữu 25510534 đại thiếu gia âu ba khí phách này ca ca lâu bạn ấm ngươi tâm lan tốt đám người khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ, cám ơn!!

Chớ đi ra, còn có một chương!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 879: Bái kiến Lục sư tỷ! «Cầu Nguyệt Phiếu!»

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên 878 chương: Bái kiến Lục sư tỷ! «Cầu Nguyệt Phiếu!»

Theo Thanh Đạo Phu thanh âm rơi xuống, trong sân gió cùng lửa kia, còn có mưa kia trong nháy mắt hợp thành một con cự long, cự long dài gần nghìn trượng, vượt qua ở trong thiên địa, tản ra hủy thiên diệt địa Thiên Địa Chi Uy.

Xoẹt xẹt

Thanh Đạo Phu đột nhiên tay phải vung lên, trong tay hắn cái kia đạo lôi điện lập tức đã rơi vào cái kia cự long phía trên, trong chốc lát, lôi điện lập tức dung nhập cái kia cự long phía trên, tạo thành từng đạo do lôi điện tạo thành thật nhỏ long lân.

Giờ khắc này, cự long trên người Thiên Địa Chi Uy càng kinh khủng hơn!

Hủy thiên diệt địa, chân chính hủy thiên diệt địa tống ngàn trượng lá!

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn xem một màn này, không hề nghi ngờ, tất cả mọi người bọn họ đều bị một màn trước mắt này cho rung động đã đến. Tuy rằng mọi người đều biết Thanh Đạo Phu là đương kim Thanh Châu tối cao cấp năm Đại Thiên Tài một trong, nhưng lại có rất ít người nhìn thấy hắn ra tay, hiện tại, bọn hắn gặp được, đây hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn!

Bởi vì này đã không giống như là người có thể phát ra lực lượng, mà như là thiên đạo cùng tự nhiên phát ra lực lượng!

Đám người Cổ chân nhân cũng là khẽ nhíu mày, bởi vì Thanh Đạo Phu này một kích này, coi như là hứa nhiều Cao Cấp Bán Thánh cũng không cách nào làm được loại trình độ này công kích!

Dương Diệp như thế nào ngăn cản?

“Mượn kiếm dùng một lát!”

Thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, phía dưới không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử kiếm phóng lên trời, đi tới Dương Diệp trên không. Lập tức, phía chân trời kiếm quang tung hoành, Kiếm Khí tràn ngập.

Đám người Cổ chân nhân chân mày nhíu sâu hơn, bởi vì nếu như Dương Diệp tưởng cần nhờ những kiếm này đến ngăn cản Thanh Đạo Phu này một chiêu này, cái kia căn bản không được, trừ phi hắn kiếm ý có thể khôi phục lại Thiên giai tam trọng, bằng không thì, coi như là tại đến một vạn chuôi kiếm cũng không được!

Cổ Kiếm Trai trong mắt tất cả mọi người đều xuất hiện vẻ lo lắng, bởi vì đồng dạng, bọn hắn cũng biết Dương Diệp muốn dựa vào những kiếm này mà nói, vậy căn bản không có khả năng chiến thắng Thanh Đạo Phu này một chiêu này.

“Hắn muốn làm cái gì?” Trần Đông chau mày, trong mắt có vẻ nghi hoặc.

Tại tất cả người ánh mắt khó hiểu bên trong, Dương Diệp đột nhiên bấm tay đối với cái kia con cự long một điểm, không mấy đạo kiếm quang bắn ra, mà hắn cũng theo những cái kia kiếm quang hướng phía cái kia con cự long vọt tới.

Rống!

Tại dưới sự ra hiệu của Thanh Đạo Phu, cái kia con cự long phát ra một đạo tiếng rống to, sau đó mang theo người hủy thiên diệt địa uy áp kinh khủng hướng phía Dương Diệp đụng tới. Những nơi đi qua, không gian lập tức kịch liệt kích động lên, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Ngay tại lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng!

Kiếm Vực!

Thanh Đạo Môn đám người Hắc Bào Lão Giả sắc mặt biến hóa, ánh mắt nhìn, chỉ thấy không mấy đạo kiếm quang chính bao vây lấy Dương Diệp, bởi vì Kiếm Vực ngăn cách duyên cớ, bởi vậy, bọn hắn lúc này căn bản là không có cách cảm ứng được Dương Diệp.

“Làm sao có thể!”

Đột nhiên, Thanh Đạo Phu thất thanh nói.

Theo Thanh Đạo Phu thanh âm rơi xuống, trong tràng tất cả sắc mặt người đều biến!

Bởi vì Thanh Đạo Phu cái kia con cự long vậy mà đang lấy tốc độ cực nhanh tiêu tán lấy không đến một hơi, cái kia do bốn loại Thiên Địa chi Lực lực lượng biến thành cự long biến mất ở phía chân trời.

Tất cả mọi người hóa đá

Kể cả đám người Cổ chân nhân còn có Hắc Bào Lão Giả kia năm người!

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp xuất hiện tại trong ánh mắt của mọi người. Lúc này Dương Diệp bộ dáng đã xảy ra một chút biến hóa, sắc mặt hắn trắng bệch như tờ giấy, dường như bị hút khô huyết dịch vậy không chỉ có như thế, hắn hai tóc mai vậy mà cùng Thanh Đạo Phu kia một dạng đã trở nên trắng

“Thật là mạnh một kích!”

Dương Diệp sờ lên tóc của chính mình, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng. Hắn lúc này đây, cùng giết một dạng với Vương Âm Dương kia, trước thi triển Kiếm Vực ngăn cách mọi người điều tra, sau đó thi triển tiêu vong quy luật. Tiêu vong quy luật chính là tiêu vong quy luật, cho dù là cái kia con cự long cũng không thể ngăn cản được tiêu vong lực tiêu vong

Nhưng mà, hắn cũng gặp phải cắn trả đại thần như ngọc quân tựa như trăng. Tại cự long tiến vào hắn trong Kiếm Vực lúc, bởi vì cái kia cự long ẩn chứa lực lượng thi triển mạnh mẽ quá đáng, bởi vậy, đối với Kiếm Vực của hắn đã tạo thành trình độ nhất định trùng kích, cái này trùng kích trực tiếp làm cho hắn tổn thất đem gần trăm năm tuổi thọ! Hơn nữa tại tiêu vong quy luật cùng này cự long lực lượng đụng vào nhau lúc, hắn cũng tương tự gặp phải cắn trả

Hắn lần thứ nhất phát hiện, Pháp Tắc chi Lực nguyên lai cũng không phải vô địch. Làm một loại lực lượng đạt đến trình độ nhất định về sau, đừng nói Pháp Tắc chi Lực, coi như là vực chi lực lượng đều có thể uy hiếp được!

Đương nhiên, này chủ yếu là bởi vì hắn cùng với đối phương chênh lệch cảnh giới có chút lớn, nếu như là cùng giai, đối phương một kích này, tuyệt đối không có khả năng uy hiếp được Kiếm Vực của hắn cùng Pháp Tắc chi Lực.

Nói tóm lại, cảnh giới của hắn hay vẫn là quá thấp!

Cảnh giới thấp, đang đối mặt bình thường Thiên Tài Yêu Nghiệt lúc, sẽ không có cái gì ảnh hưởng quá lớn, nhưng mà đang đối mặt như Thanh Đạo Phu loại này cấp bậc thiên tài, vậy khẳng định là phải thua thiệt!

“Ngươi làm như thế nào?” Thanh Đạo Phu trầm giọng hỏi.

Cổ chân nhân cùng cái kia người áo đen cùng Thánh Giả cũng nhìn về phía Dương Diệp, bọn hắn cũng muốn biết Dương Diệp là như thế nào làm được. Bởi vì Dương Diệp vô thanh vô tức liền phá hết Thanh Đạo Phu một kích này mặc dù coi như hắn cũng bỏ ra nào đó một cái giá lớn, nhưng cái này cuối cùng là có chút khủng bố cùng thần bí.

Hắn cuối cùng dùng lực lượng gì, có thể làm được như vậy?

“Cho ta một nghìn vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, ta nói cho các ngươi biết, như thế nào?” Dương Diệp nói.

Đám người Hắc Bào Lão Giả khóe miệng giật một cái, có chút không nhịn được nghĩ một cái tát chụp chết Dương Diệp

Đám người Cổ chân nhân cũng là lắc đầu, Dương Diệp này đây không khỏi cũng quá tham tiền

Thanh Đạo Phu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta thua rồi!” Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới bay đến trước mặt của Dương Diệp. Sau đó xoay người muốn rời đi.

“Chờ một chút!” Dương Diệp bỗng nhiên kêu lên.

“Như thế nào?” Thanh Đạo Phu nói: “Là ta thua rồi, cũng không phải Thanh Đạo Môn thua. Cho nên, ngươi muốn vũ nhục, vậy vũ nhục ta được rồi, không có quan hệ gì với Thanh Đạo Môn.”

Đám người Hắc Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, thần sắc có chút bất thiện.

“Ngươi không có bại!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Thanh Đạo Phu cùng đám người Hắc Bào Lão Giả nao nao. Thanh Đạo Phu quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nói: “Ngươi chỉ ra một chiêu, ta cũng chỉ phá ngươi một chiêu, này sao có thể tính là ngươi bại? Không bằng như vậy, lần này tính thế hoà không phân thắng bại, ngày sau đối đãi ta đạt tới Bán Thánh, chúng ta tại công bình chân chính một trận chiến, như thế nào?”

Mặc kệ Thanh Đạo Môn tổ sư cho hắn truyền thừa cuối cùng là dụng ý gì, nhưng hắn đúng là nhận được chỗ tốt, cũng giảm bớt phiền toái, cho nên, hắn không ngại cho Thanh Đạo Môn này một cái hạ bậc thang. Cuối cùng, nếu như hôm nay nếu là truyền ra Thanh Đạo Phu này cũng bại vào tay hắn, Thanh Đạo Môn kia thanh danh chắc chắn ngã xuống đến thung lũng. Không vì Thanh Đạo Môn này, coi như vì Thanh Đạo Môn tổ sư!

Hơn nữa, Thanh Đạo Phu này cũng thực sự không có thua ở hắn!

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Hắc Bào Lão Giả vốn là ngẩn người, sau đó đám người Hắc Bào Lão Giả nhìn nhau, trong mắt đều có nghi hoặc cùng khó hiểu. Bọn hắn làm như không nghĩ tới Dương Diệp này vậy mà lại làm như thế, phải biết, chỉ cần truyền ra Thanh Đạo Phu thua ở hắn, vậy hắn lập tức liền sẽ trở thành cả Thanh Châu nổi bật nhất thiên tài!

Hắn ở đây trong Cổ Kiếm Trai địa vị khẳng định cũng sẽ cực kì tăng lên, được Cổ Kiếm Trai coi trọng, nhưng mà, hắn nhưng là muốn làm như thế

Cổ chân nhân bốn người cũng là thật to khó hiểu cùng nghi hoặc!

“Vì cái gì?” Thanh Đạo Phu hỏi trọng sinh chi thần cấp học phách _ chí chim thôn.

Dương Diệp nói: “Không có vì cái gì, như ta lời vừa mới nói, ngươi thực sự không có thua ở ta, nếu như chúng ta bây giờ giao thủ, hơn phân nửa là ta thua. Ta biết, Thanh Đạo Môn muốn tìm về mặt mũi, có thể, chờ ta đạt tới Bán Thánh về sau, chúng ta lại tới một trận chiến, như thế nào? Chẳng qua là trong lúc này, ta không hy vọng Thanh Đạo Môn có người ở tới tìm ta phiền toái, các ngươi không tới tìm ta phiền toái, ta dĩ nhiên là sẽ không tới gây phiền phức cho các ngươi!”

Vừa nói, Dương Diệp ý bảo Cổ chân nhân triệt hồi Không Gian Bích lũy, Cổ chân nhân triệt hồi Không Gian Bích lũy về sau, Dương Diệp cất cao giọng nói: “Thanh Đạo Phu, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Dương Diệp không phải là một người cổ hủ, cái gọi là thanh danh, thứ này có khi không chỉ không có dùng, ngược lại còn là một cái phiền toái. Bởi vậy, đối với thanh danh vật này, hắn luôn luôn không coi trọng. Đương nhiên, sở dĩ như vậy đối đãi Thanh Đạo Môn, hay là bởi vì duyên cớ của Thanh Đạo Môn tổ sư, đối phương đưa đại lễ như vậy, hắn cũng thật sự là xin lỗi tại đánh Thanh Đạo Môn mặt!

Hắn chính là như vậy một người, ngươi nể mặt ta, ta cho ngươi mặt, ngươi nếu là không nể mặt ta, ta nhất định đánh chính là ngươi không có mặt

“Hô Thanh Đạo Phu không hổ là Thanh Đạo Phu, liền này cao ngạo Dương Diệp đều đối với hắn tôn kính, phải biết, lúc trước người của Thanh Đạo Môn, có thể đều bị Dương Diệp làm con chó ngược đãi a!”

“Làm trò đùa, Thanh Đạo Phu này nói như thế nào cũng là đương kim

Thanh Châu năm Đại Thiên Tài một trong, Dương Diệp này tuy rằng cũng yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng đúng là vẫn còn trẻ tuổi chút, đang cho hắn thời gian mấy năm, nói không chừng có thể cùng Thanh Đạo Phu này đối kháng!"

"Xác thực, tự cấp Dương Diệp một chút thời gian, Thanh Châu năm Đại Thiên Tài tất nhiên sẽ biến thành sáu Đại Thiên Tài!"

""

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Đạo Môn đám người Hắc Bào Lão Giả sắc mặt nhìn về phía hắn lúc, thần sắc nhu hòa rất nhiều. Thanh Đạo Phu là Thanh Đạo Môn thế hệ trẻ đại biểu, cũng là trẻ tuổi Nhất Đại Nhân Tinh Thần Chi Trụ, nếu như ngay cả hắn cũng bại, vậy đối với Thanh Đạo Môn mà nói không thể nghi ngờ là một đả kích khổng lồ.

Tuy rằng Thanh Đạo Phu không có chân chính thua ở Dương Diệp, nhưng lại chỉ là đã ra một chiêu, nhưng mà Thanh Đạo Phu thế nhưng là so với Dương Diệp chuẩn bị cao hơn một đại giai a. Loại tình huống này, công kích của Thanh Đạo Phu bị Dương Diệp phá vỡ, nghiêm chỉnh mà nói, xem như Thanh Đạo Phu rơi hạ phong đấy!

Bởi vậy, Dương Diệp có thể nói như thế, hơn nữa làm như thế, trong lòng đám người Hắc Bào Lão Giả không khỏi sinh ra vẻ cảm kích.

Thanh Đạo Phu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đối đãi ngươi Bán Thánh, chúng ta lại tới một trận chiến!"

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Hắc Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cũng cùng mặt khác bốn tên Thánh Giả quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn về phía Cổ chân nhân, nói: "Chúng ta quay về Cổ Kiếm Trai đi!" Hắn hiện tại thân trên có mấy trăm vạn siêu phẩm Năng Lượng Thạch, còn có Man Thần Kiếm cùng với cái kia vừa học được băng diệt thần quyền, những vật này, hắn phải phải nhanh một chút sửa sang lại, sau đó mau chóng tăng thực lực lên. Hắn thế nhưng là không quên, An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San thế nhưng là còn đang chờ hắn!

Cổ chân nhân nhẹ gật đầu, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, sau đó nói: "Vậy Lục nha đầu đến rồi!"

Theo Cổ chân nhân rơi xuống, một đạo kiếm quang ở phía chân trời xẹt qua, tiếp đó, một nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

“Xin chào Lục sư tỷ!”

Trong tràng, ngoại trừ đám người Cổ chân nhân bên ngoài, tất cả Cổ Kiếm Trai đệ tử đều là đối với nữ tử có chút thi lễ, cung kính nói.

Ps: Cuối cùng một trương tồn cảo (giữ lại bản thảo) lại không

Hy vọng mọi người ủng hộ nhiều hơn, cám ơn!

Nói thực ra, gần nhất xác thực quá mệt mỏi quá mệt mỏi, đầu đều là bất tỉnh ngày ngày đều muốn ngủ

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 880: Uyển nhi, đã lâu không gặp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ngoại Thiên chương 879: Uyển nhi, đã lâu không gặp!

Không trung, một nữ tử dựng ở một thanh huyền trên thân kiếm.

Cô gái trước mắt này dĩ nhiên chính là Lục Uyển Nhi.

Lục Uyển Nhi đang mặc một bộ màu xanh nhạt váy dài, trên váy dài, điểm chuế nhiều đóa kiếm liên, kiếm liên tản ra như có như không kiếm ý, lăng lệ ác liệt nhưng không mất thanh nhã. Bên hông bị một cây màu xanh lá đai lưng chăm chú thắt, đứng trên thân kiếm, đứng hứng gió, quần màu lục áp sát vào nàng trên thân thể mềm mại, đem dáng người phác hoạ uyển chuyển hết sức nhỏ, vô cùng động lòng người.

Đối với so với lúc trước, lúc này trên thân Lục Uyển Nhi đã không có nhu nhược khí tức, có rất nhiều tự tin cùng thong dong!

Nhìn xem Lục Uyển Nhi, Dương Diệp trong mắt có chút phức tạp. Năm đó nhìn thấy nàng lúc, nàng là cái kia nhu nhu nhược nhược, ngay cả nói chuyện cũng không dám nói lớn tiếng nữ tử. Mà bây giờ, nàng nhưng là đã phát triển đến vô số Thiên Tài Yêu Nghiệt cũng vì đó tôn kính người.

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp, không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử tức thì đang nhìn hắn, trong đó vô số người trong mắt không che giấu chút nào lấy yêu say đắm.

Lục Uyển Nhi tại Cổ Kiếm Trai, đó là chân chính Thiên Chi Kiêu Nữ, không chỉ có thực lực tại Cổ Kiếm Trai một đời tuổi trẻ bên trong có một không hai, còn xinh đẹp động lòng người, hơn nữa bình thường làm người còn rất bình dị gần gũi thục nữ khó cầu. Có thể nói, nàng là không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử trong lòng nữ thần! Duy nhất không tốt ngay cả có chút quá si mê với kiếm, ngoại trừ kiếm, trong mắt nàng hầu như không tha cho bất luận kẻ nào.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp đi tới trước mặt của Lục Uyển Nhi, sau đó thò tay vuốt vuốt đầu của Lục Uyển Nhi, cười nói: “Uyển nhi, đã lâu không gặp!”

Vô số người lập tức hóa đá...

“Hắn, hắn, hắn vậy mà sờ Lục sư tỷ đầu...”

“Hắn còn gọi Lục sư tỷ Uyển nhi... Uyển nhi...”

“Chúng ta xác định không nhìn lầm? Xác định không có nghe lầm?”

“Ta muốn cùng hắn một mình đấu... Đều đừng cản ta, ta muốn cùng hắn một mình đấu, hắn cũng dám đùa giỡn Lục sư tỷ, hắn, ta muốn với hắn một mình đấu a a a... Các ngươi đừng cản ta à!”

“Chúng ta không có ngăn đón ngươi...”

“Dương Diệp gia hỏa này thật sự là Sắc đảm ngập trời, cũng dám đùa giỡn Lục sư tỷ, các ngươi nhìn xem, Lục sư tỷ nhất định sẽ đem hắn Ngũ Mã Phân Thây đấy!”

“Là chém thành muôn mảnh...”

“...”

Cổ chân nhân ba người cũng là sắc mặt biến hóa, tính tình của Lục Uyển Nhi này bọn hắn thế nhưng là rõ ràng, tuy rằng bình thường bình dị gần gũi, không sao cả tức giận quá, nhưng nàng cũng không phải là một người dễ chọc. Bởi vì nàng bình thường tức giận lên, đó là muốn giết người.

“Tiểu tử này thật sự là Sắc đảm ngập trời!” Cổ chân nhân cũng không khỏi vì Dương Diệp đổ mồ hôi lạnh. Lục Uyển Nhi này thế nhưng là Cổ Kiếm Trai kiếm chủ chân truyền đệ tử, không chút khách khí nói, nàng là Cổ Kiếm Trai hậu trường cứng nhất đích tồn tại. Nếu như nàng thật sự muốn động thủ, coi như là hắn cũng không tiện nói gì...

Nhưng mà để cho tất cả mọi người bất ngờ là, Lục Uyển Nhi cũng không có động thủ, mà là đi về hướng Dương Diệp, sau đó ôm vào trong ngực của Dương Diệp, tựa đầu tại trên vai của Dương Diệp, thấp giọng nói: “Ta, ta vẫn cho là ngươi đã...” Đối với người nam nhân trước mắt này, nàng cả đời cũng không quên được. Bởi vì, là người nam nhân trước mắt này cứu được mạng của nàng, cũng là người đàn ông này cải biến vận mệnh của nàng, bằng không thì, nàng có lẽ sớm đã bị chết.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng cái cằm của tất cả mọi người đều kinh hãi nhanh rớt xuống...

Kể cả nét mặt của Cổ chân nhân kia cũng là tại lúc này cứng ngắc ở.

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta thật sự thiếu chút nữa đã chết a...”

Lục Uyển Nhi ngẩng đầu nhìn Dương Diệp sau nửa ngày, đột nhiên nàng giữ chặt tay của Dương Diệp nói: “Chúng ta chuyển sang nơi khác!”

Vừa nói, tay trắng nõn nà vung lên, hóa thành một đạo kiếm quang cùng Dương Diệp biến mất ở phía chân trời.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ca sát...

Trong tràng vang lên không mấy Cổ Kiếm Trai đệ tử tan nát cõi lòng thanh âm...

...

Một chỗ trên ngọn núi, Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi ngồi ở một chỗ vách đá nơi ranh giới, tại trước mặt hai người, là vách đá vạn trượng, phía dưới, sương trắng bốc lên, thoáng như Tiên cảnh.

“Thực lực của ngươi so với một trước kia, yếu rất nhiều!” Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

“Ngươi so với trước kia, có thể mạnh không phải là một chút, hiện tại e là cho dù là ta, cũng không nhất định có thể đã thắng được ngươi rồi sinh mãnh cay phượng!” Dương Diệp cười nói. Hắn ngược lại là không có khiêm tốn, trước mắt Lục Uyển Nhi lúc này đã là Thiên giai ba trọng kiếm ý, lại là Bán Thánh, nhưng lại truyền thừa lúc trước Kiếm Linh chủ nhân kiếm đạo truyền thừa, hiện tại lại có Cổ Kiếm Trai cường giả dốc lòng bồi dưỡng, có thể nói, đối phương thật sự một chút cũng không yếu hơn hắn!

Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau nửa ngày, nàng nhoẻn miệng cười, nụ cười này, chỉ gọi trăm hoa thất sắc, để cho Dương Diệp có chút ngẩn ngơ.

Lục Uyển Nhi nói: “Ngươi biết sao? Ta một mực đều hy vọng được công nhận của ngươi, nguyên bản ta cho rằng đời này cũng không có cơ hội này, nhưng mà trời cao đối với ta không tệ, không chỉ có cho ta cơ hội này, còn để cho ta thực hiện.”

Nói đến đây, nàng lại quay đầu nhìn về phía nơi xa phía chân trời, nói: “Năm đó ở Huyền Giả Đại Lục, ngươi là chúng ta một đời tuổi trẻ tất cả mọi người cần ngưỡng vọng tồn tại. Khi đó, mỗi lần gặp lại ngươi cùng cường giả tại lúc giao thủ, ta đều hy vọng mình có thể đi giúp ngươi, nhưng mà, ta không có năng lực kia. Ta rất hâm mộ An Nam Tĩnh, bởi vì nàng có thể cùng ngươi kề vai chiến đấu, mà ta, lại chỉ có thể kéo ngươi chân sau. Loại cảm thụ đó, thật sự thật không dễ chịu!”

“Ngươi bây giờ có thể tuyệt không so với ta yếu!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi thật sự cảm thấy như vậy?” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chờ ngươi đạt tới Bán Thánh, chúng ta luận bàn một chút, như thế nào đây?”

Dương Diệp nhìn xem Lục Uyển Nhi nói: " Ngươi có phải hay không rất muốn thắng ta?

Lục Uyển Nhi nhẹ gật đầu, nói: “Quả thật rất muốn!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Lục Uyển Nhi nói: “Bởi vì thắng ngươi, ngươi khẳng định liền không cách nào quên ta!”

Trầm mặc, chỉ có gió đang gào thét âm thanh.

“Ngươi biết sao? Ngươi còn có một khuyết điểm, nếu như ngươi có thể cải biến khuyết điểm này, kiếm đạo của ngươi khẳng định có thể nâng cao một bước!” Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp nói.

Lục Uyển Nhi nói: “Ngươi là một người rất quyết đoán, chỉ cần đã cho rằng, thì sẽ quyết chí tiến lên, vĩnh viễn không bao giờ từ bỏ; Ngươi cũng là một vô cùng thuận theo chính mình bản tâm người, bởi vì ngươi dám đi thừa nhận mình bản tâm tối nguyên thủy ý tưởng, sau đó đi thuận theo bản tâm, bởi vì hai điểm này, kiếm đạo của ngươi rất mạnh, mạnh phi thường. Nhưng mà, có một điểm ngươi cũng không dám thuận theo bản tâm của chính mình, không chỉ có không thuận theo, có khi thậm chí còn đi trốn tránh, cái kia chính là cảm tình!”

Nói đến đây, Lục Uyển Nhi đột nhiên dựa vào gần Dương Diệp, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: " Về mặt tình cảm, ngươi vẫn luôn là ở vào bị động. Ngươi biết cái gì nam nhân ghê tởm nhất cùng đáng buồn không? Chính là loại rõ ràng đều muốn lại không dám, nhưng lại muốn giả giả bộ đứng đắn nam nhân! Ngươi không phải là nam nhân như vậy, nhưng là ngươi cũng biết, ngươi trốn tránh, sẽ để cho ngươi cùng loại nam nhân này cho nữ tử tạo thành đồng dạng đau xót.

An Bích Như thích ngươi, Đinh Thược Dược cũng thích ngươi, thậm chí An Nam Tĩnh cũng thích ngươi, thế nhưng là ngươi thì sao? Ngươi một mực đang trốn tránh các nàng, đừng nói lúc ấy không có thời gian bận tâm cảm tình hoặc là khác cái gì, cái kia đều là mượn cớ. Cũng đừng nói ngươi đồng thời tiếp nhận các nàng, đối với các nàng không công bằng, này càng là lấy cớ. Ngươi đã thương các nàng, các nàng cũng yêu ngươi, vậy ngươi làm vì nam nhân, nên chủ động đi thừa nhận phần cảm tình này, hơn nữa không phải là một vị đi trốn tránh, trốn tránh! "

Chìm ngầm đồng ý lâu, Dương Diệp cười khổ

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cười xong, nói: “Uyển nhi, hồi lâu không thấy, ngươi biến thành sắc bén như vậy rồi! Những câu tru tâm, ta thiếu chút nữa thì bị ngươi nói dao động bản tâm rồi.”

“Ta nói không đúng sao?” Lục Uyển Nhi đạo ngạo thế cuồng ma.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi nói rất đúng, tại cảm tình phương diện, ta xác thực có vẻ hơi nhu nhược rồi. Ta hiện tại cũng có chút minh bạch, vì sao có hứa nhiều Kiếm Tu muốn chém đứt thân tình, tình bạn, thậm chí là tình yêu. Bởi vì là tất cả tình, đều là một loại ràng buộc! Loại này tình, hoặc là đi thuận theo, hoặc là liền đi chặt đứt... Chặt đứt ta nhất định là không làm được!"

Lục Uyển Nhi lần nữa nhoẻn miệng cười, nói: "Người đều khó có khả năng hoàn mỹ, ngươi có thể nghĩ như vậy, đó là tốt nhất rồi! Lại nói, ngươi bây giờ có tính toán gì không? Liền thanh thản ổn định tại Cổ Kiếm Trai sao?"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Cổ Kiếm Trai ta khả năng ngốc không lâu dài, bởi vì ta còn có rất nhiều chuyện muốn đi làm. Chủ yếu nhất sự tình là tìm ra An Nam Tĩnh cùng vũ tịch các nàng!"

"An Nam Tĩnh tại Vân Tiêu Thánh Điện!" Lục Uyển Nhi nói: "Theo lời đồn, lầu đó nghìn tiêu tựa hồ mạnh hơn cưới nàng!"

Dương Diệp gật đầu nói: "Ta biết."

Lục Uyển Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Lầu nghìn tiêu rất mạnh, Vân Tiêu Thánh Điện càng mạnh hơn nữa!"

"Mạnh bao nhiêu?" Dương Diệp cười nói.

"Ngươi bây giờ khẳng định đánh không lại!" Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Có lẽ ngươi nói cũng không sai, bất quá hắn coi như là tại mạnh, cái đó sợ hắn đã là Thánh Giả, ta vẫn phải là đi, không phải sao?"

"Ta biết!" Lục Uyển Nhi nói: "Ngươi bây giờ nhất định phải trước khôi phục kiếm ý, không chỉ có muốn khôi phục kiếm ý, còn muốn tăng lên thực lực của ngươi. Ta biết ngươi đối với chính mình rất có lòng tin, khẳng định cũng còn có cường đại át chủ bài, nhưng mà, không nên khinh thường hắn, được không nào? Bởi vì như vậy, ngươi rất có thể sẽ chết!" Nói đến đây, Lục Uyển Nhi thần sắc rất nghiêm túc.

"Hắn thật sự mạnh như vậy?" Dương Diệp hỏi.

"Hắn là chúng ta trong năm người tính là mạnh nhất một cái!" Lục Uyển Nhi nói: "Nghe đồn hắn kỳ thật đã có thể thành thánh, nhưng là bởi vì hắn bản thân công pháp nguyên nhân, hắn một mực đè nặng. Mặc dù không có thành thánh, nhưng mà, lúc này một ít Thánh Giả đã không cách nào đơn giản kích giết hắn rồi."

“Hắn còn không đến ba mươi tuổi chứ?” Dương Diệp cau mày nói: “Ba mươi tuổi Thánh Giả?”

Lục Uyển Nhi nói: “Tại thế giới này, có một loại người, được xưng là Thiên Sinh Thánh Nhân, cũng chính là trước ba mươi tuổi nếu như có thể đạt tới Thánh Giả, thì sẽ được xưng là Thiên Sinh Thánh Nhân. Ta không xác định trước lầu tiêu có phải hay không Thiên Sinh Thánh Nhân, nhưng mà, ở đằng kia Trung Thổ Thần Châu, quả thật có Thiên Sinh Thánh Nhân, cũng chính là trước khi ba mươi tuổi thì đến được Thánh Giả siêu cấp yêu nghiệt!”

Chìm ngầm đồng ý lâu, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, sau đó nói: “Đừng nói hắn bây giờ còn chưa phải là Thánh Giả, coi như là hắn là Thánh Giả, ta lại có sợ gì? Này thương thiên ta còn không sợ, ta chẳng lẽ còn sợ một người?”

Ầm!

Ngay tại lúc này, phía chân trời đột nhiên trống rỗng xuất hiện một tia chớp, sau đó tia chớp này hướng phía Dương Diệp trực tiếp bổ xuống...

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 25051694 Na - tri nạp kêu gào chiến man hoang thư hữu 25237380 hâm mộ Thái Dương thần thư hữu 12177411a tâm tình linh độ ấm rối tâm ta yêu hoa hồng Lâm Lâm nhóm bằng hữu khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ!!!

Gần nhất ta sẽ hảo hảo điều tức dưới, để cho chính mình tinh thần khôi phục bình thường... Gần nhất thật sự không bình thường... Lão bản mỗi ngày để cho ta ít đi đi bar uống rượu... Trời ạ...

!!!!!!!!

!!!!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 881: Kiếm ý tháp, khôi phục kiếm ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một giây nhớ kỹ, vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, bởi vì cái này đạo thiểm điện uy lực ít nhất không kém cái kia diệt thế thần lôi!

“Ông trời? Ngươi nói đùa gì vậy? Chỉ là một câu mà thôi, ngươi tựu làm cái diệt thế thần lôi đi ra”

Dương Diệp nhịn không được chửi ầm lên.

“Đừng nói nữa, chạy mau!”

Gặp Dương Diệp còn muốn mắng, Lục Uyển Nhi giữ chặt Dương Diệp tay, sau đó tay trắng nõn nà vung lên, hóa thành một đạo kiếm quang cùng Dương Diệp biến mất tại phía chân trời.

Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi vừa mới đi, bọn hắn vốn là chỗ này tòa đỉnh núi lập tức bị cái kia đạo lôi điện oanh thành bột mịn

Xa xa, Dương Diệp thấy như vậy một màn, trái tim nhịn không được ‘Phù phù phù phù’ gia tốc... Mà bắt đầu. Đạo này diệt thế thần lôi, hắn như xuất toàn lực, vẫn có thể đủ phá vỡ đấy, nhưng nhất định sẽ bị thương đấy. Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn không nghĩ tới cái này ông trời vậy mà đơn giản là một câu nói của hắn, liền trực tiếp dùng lôi đến bổ hắn

“Cái này Linh giới Thiên Đạo hữu linh, nó hội (sẽ) bản năng đối với những cái... Kia bất kính người của nó thi triển thiên phạt!” Lục Uyển Nhi trầm giọng nói: “Đương nhiên, nếu như là người bình thường, nó nhất định là khinh thường để ý tới đấy. Nhưng là ngươi bất đồng, ngươi bản thân thực lực đã đạt tới Hoàng Giả Cảnh, hơn nữa trên người khả năng còn có cái gì khiến nó kiêng kị đồ vật tồn tại, bởi vậy, nó lúc này mới đánh xuống thiên phạt. Tóm lại, về sau ngươi muốn nói cẩn thận!”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, ba đạo kiếm quang đột nhiên tự phía chân trời xẹt qua, đón lấy, Cổ Chân Nhân cùng hai gã khác Thánh giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt hai người.

Đem làm Cổ Chân Nhân nhìn thấy Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi lúc, Cổ Chân Nhân ba người lập tức ngây ngẩn cả người, sau đó ba người biểu lộ có chút cổ quái lên, bởi vì Dương Diệp cùng Lục Uyển

Nhi tay hay là kéo cùng một chỗ đấy.

“Ân, rất tốt, phi thường tốt!” Cổ Chân Nhân cười tủm tỉm nói: “Dương Diệp, ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi cũng không thể cô phụ Uyển Nhi, bằng không thì, ta cũng không tha cho ngươi!”

Truyện Của Tui . N E t

Một bên hai gã Thánh giả lão giả cũng là vội vàng nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Nếu như Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi có thể cùng một chỗ, vậy đối với Cổ Kiếm Trai mà nói, tuyệt đối là một chuyện tốt, cũng là mọi người vui tại nhìn thấy sự tình. Bởi vì bởi như vậy, là có thể tránh khỏi nội đấu. Phải biết rằng, một núi không thể chứa hai cọp, xuất hiện một thiên tài cũng may, nhưng nếu xuất hiện lưỡng một thiên tài, vậy cũng tiếp theo sẽ xuất hiện nội đấu, nếu như Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi nội đấu, hậu quả kia thật là không thể lường được!

Mà bây giờ tốt rồi, hai người nếu là ở cùng một chỗ, cái kia còn có thể nội đấu sao? Cho dù đấu, đó cũng là gia đấu

Nghe được Cổ Chân Nhân ba người lời mà nói..., Lục Uyển Nhi sắc mặt hơi đỏ lên, buông lỏng ra Dương Diệp tay, sau đó nói: “Về sau đang tìm ngươi!” Nói xong, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

“Tiểu tử, ngươi bổn sự không tệ ah!” Cổ Chân Nhân đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: “Nha đầu kia tuy nhiên bề ngoài thoạt nhìn bình dị gần gũi, không có vẻ kiêu ngạo gì, nhưng nội tâm thế nhưng mà cao ngạo đến cực điểm, không nghĩ tới ngươi rõ ràng có thể có được trái tim của nàng, không đơn giản ah, ha ha”

Dương Diệp cười khổ cười, cũng không giải thích, vấn đề này, càng giải thích càng phiền toái.

Nở nụ cười một hồi, Cổ Chân Nhân nói: “Tiểu tử ngươi được một đầu long, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, đem cái kia Man Thần Kiếm cùng cự long phóng ra.

Cổ Chân Nhân nhìn thoáng qua cái kia cự long, nói: “Này Long ngược lại là thích hợp luyện chế thành dụng cụ linh, chỉ là kể từ đó, ngươi cái này kiếm tuy nhiên uy lực tăng lớn rồi, nhưng là sức nặng cũng sẽ (biết) tăng lớn, ngươi, có thể làm động đậy?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cái này vô sự, ta tự do biện pháp!”

Cổ Chân Nhân nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, chúng ta Hồi Cổ Kiếm Trai!”

Nói xong, tay phải vung lên, bốn người biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Kiếm Trai.

Cổ Kiếm Trai hữu Cửu Phong, ngoại trừ Cửu Phong bên ngoài, Cổ Kiếm Trai còn có một tổng bộ, thì ra là Kiếm Trai Phong.

Cổ Chân Nhân bọn người cũng không có mang theo Dương Diệp đi Thiên Kiếm Phong, mà là dẫn hắn đi tới Kiếm Trai Phong.

Tại Dương Diệp đi vào Kiếm Trai Phong lúc, không khỏi chịu rung động, kiếm rậm rạp chằng chịt kiếm lơ lửng tại Kiếm Trai Phong trên không cùng chung quanh, mỗi một chuôi kiếm, ít nhất đều là Đạo Giai đã ngoài! Kiếm mặc dù nhiều, nhưng lại cũng không lộ ra lộn xộn, những... Này kiếm đều tại dùng một loại quỷ dị phương thức vòng quanh Kiếm Trai Phong xoay tròn lấy.

Tại đây chút ít kiếm trung ương, thì ra là Kiếm Trai Phong đỉnh cao nhất, lơ lững một thanh cực trường kiếm, kiếm so với bình thường kiếm ít nhất trường gấp đôi, thân kiếm toàn thân u lam, không có chuôi kiếm.

“Hảo kiếm!”

Nhìn xem chuôi kiếm nầy, Dương Diệp trong mắt có một tia lửa nóng, mặc dù không có nắm chuôi kiếm nầy, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, đây là một thanh hảo kiếm. Phải nói, ngoại trừ kiếm tổ bên ngoài, cái này kiếm là hắn bái kiến tốt nhất một thanh kiếm!

“Kiếm này tên Từ U, Thần giai nhất phẩm, thân kiếm do vực bên ngoài thần bí tinh làm bằng sắt tạo, bản thân có rất mạnh từ lực, bất luận cái gì binh khí cùng nó tiếp xúc, đều bị nó mút ở. Không chỉ có như thế, nó còn có nát bấy chi lực, so nó cấp bậc thấp đấy, chỉ cần cùng nó chạm vào nhau, tất [nhiên] sẽ ở lập tức hóa thành bột mịn. Tại ta Cổ Kiếm Trai thập đại Danh Kiếm bên trong, nó bài danh đệ tam!” Dương Diệp bên cạnh, Cổ Chân Nhân nói.

“Có thể hay không bắt nó cho ta?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Cổ Chân Nhân nao nao, sau đó nói: “Cái này không thể được, ngươi thấy không, chung quanh những cái... Kia kiếm, kỳ thật chính là một cái kiếm trận, mà hắn tựu là mắt trận, chung quanh những cái... Kia kiếm tựu là dựa vào nó mới có thể lơ lửng không trung đấy. Bất quá, cũng không phải là không có khả năng, bởi vì kiếm này đã có linh, nếu như nó sẵn lòng đi theo lời của ngươi, Kiếm Chủ cũng là sẽ không phản đối đấy!"

"Muốn như thế nào mới có thể khiến nó đi theo ta?" Dương Diệp hỏi.

Cổ Chân Nhân lắc đầu nói: "Không biết, đừng như vậy xem ta, ta xác thực không biết, ta nếu biết rõ, nó tựu không lại ở chỗ này đem làm bài trí rồi"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, "Hắc hắc, các loại Hồng Mông tháp mở ra về sau, ta tại đến tìm nó"

Hồng Mông tháp đối với loại này linh vật còn có thiên tài địa bảo đều có được rất mạnh lực hấp dẫn, nếu như Hồng Mông tháp khôi phục, đối với cái này kiếm còn không phải dễ như trở bàn tay?

"Đi thôi, chúng ta đi kiếm điện, ngươi cũng nên trông thấy ta Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ rồi!" Cổ Chân Nhân nói.

Theo Cổ Chân Nhân thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chợt cảm thấy trước mắt tràng cảnh một hồi biến ảo, đón lấy, hắn xuất hiện ở một gian trong đại điện.

Tại trong đại điện gian (ở giữa) hai bên, tất cả đứng tại hữu tầm mười người, mà ở thủ tọa phía trên, là một gã mặc thanh trường bào màu trắng trung niên nam tử, tại nam tử hai bên, còn tất cả đứng đấy một gã áo đen lão giả cùng áo bào xám lão giả.

Trong tràng thực lực thấp nhất mọi người là cao cấp Bán Thánh, mà Thánh giả, khoảng chừng sáu người!

Ánh mắt mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người, hồi lâu, cái kia cầm đầu trung niên nam tử, nói: "Đúng vậy, xác thực là một cái kiếm đạo thiên tài!"

Còn lại Cổ Kiếm Trai cường giả cũng là khẽ gật đầu.

"Tính tình quá vừa, cứng quá dễ gãy!" Đây là, trung niên nam tử bên trái một gã áo đen lão giả bỗng nhiên nói: "Ngươi cái này tính tình được sửa, bằng không thì, rất dễ dàng chết non!"

Trung niên nam tử cũng nhẹ gật đầu, nói: "Tiểu tử, ngươi cũng biết, lúc này đây ngươi đột nhiên đánh lên Thanh Đạo Môn, sự tình thế nhưng mà hữu nhiều nghiêm trọng? Dắt một phát mà động toàn thân, bởi vì ngươi lên Thanh Đạo Môn, ta Cổ Kiếm Trai cao cấp Bán Thánh đã ngoài cường giả cơ hồ là toàn bộ xuất động. Không chỉ có chúng ta, mà ngay cả tổ sư nàng cũng vì ngươi mà đánh xuống này giới.”

Nói đến đây, trung niên nam tử trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, nói: “Lúc này đây, nếu là Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn tầm đó phát sinh đại chiến, có thể tưởng tượng, cái kia sẽ chết đi bao nhiêu người? Ta nói những... Này, cũng không phải muốn trách ngươi, ngươi đánh lên Thanh Đạo Môn, đánh bại Thanh Đạo Môn sở hữu tất cả thiên tài, cái này cho ta Cổ Kiếm Trai sâu sắc làm vẻ vang, chỉ cần là Cổ Kiếm Trai đệ tử, đều cảm thấy trên mặt có quang. Chỉ là, ngươi có thể có nghĩ qua, ngươi làm như thế, rất có thể sẽ để cho chính mình chết?”

“Tính trước làm sau, mãi mãi xa là mỹ hảo mơ màng!” Dương Diệp nói: “Thanh Đạo Môn đều muốn tại trên đầu ta đi ị rồi, ta nếu còn không chơi hắn nhóm (đám bọn họ), cái kia sống chẳng phải là quá uất ức rồi hả?”

“Tuyệt đối là một cái gây tai hoạ chủ!” Trung nam tử bên trái cái kia áo đen lão giả bỗng nhiên lại nói.

“Ta ngược lại cảm thấy hắn nói có lý!” Trung niên nam tử bên phải một gã áo bào xám lão giả nói: “Nam nhân mà, có khi nên có chút thú tính, đó làm cũng đừng có kinh sợ.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn thoáng qua người này áo bào xám lão giả, trong nội tâm đối với cái này áo bào xám lão giả hảo cảm tăng nhiều

Áo đen lão giả liếc qua áo bào xám lão giả, nói: “Hi mong ngày nào đó sau cho ta Cổ Kiếm Trai mang đến ngập trời đại họa lúc, ngươi còn có thể nói như vậy!”

“Tại đây Thanh Châu, ta Cổ Kiếm Trai cần sợ ai?” Áo bào xám lão giả nhạt âm thanh nói.

“Tốt rồi tốt rồi!” Trung niên nam tử, nói: “Tiêu Trường Lão, Lâm trưởng lão, các ngươi bế quan khó được ra tới một lần, cũng đừng có làm cho... Này chút ít sự tình tại cãi lộn rồi. Hiện tại, các ngươi người cũng nhìn thấy, nên trở về đi tu luyện trở về đi tu luyện a, về sau hữu phiền toái, ta tại đi mời các ngươi hai vị đi ra!”

Hai gã lão giả nhìn nhau liếc, từng người hừ lạnh một tiếng, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Hai gã lão giả đi rồi, trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, sau một hồi, nói: “Lần này ngươi có công, ta Cổ Kiếm Trai cũng không thể bạc đãi ngươi. Huyền kiếm cùng hộp đựng kiếm tựu không để cho ngươi rồi, hữu sư phụ của ngươi tại, cho ngươi ngươi cũng chướng mắt. Như vậy đi, nghe nói ngươi ái tài, ta đây tựu cho ngươi một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, Ân, kiếm kia ý tháp cũng miễn phí cho ngươi đi vào tu luyện ba ngày!”

Nghe được trung niên nam tử lời mà nói..., trong tràng mọi người đều là sững sờ, lập tức, mọi người thấy hướng Dương Diệp lúc, trong mắt đều có lấy một tia hâm mộ

“Còn không mau cám ơn Kiếm Chủ!” Cổ Chân Nhân đột nhiên vỗ một cái Dương Diệp đầu, trên mặt tràn đầy vẻ vui thích.

“Không phải là một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng sao?” Dương Diệp nhếch miệng, hiện tại hắn trên người thì có vài trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, có thể nói là tài đại khí thô vô cùng!

Cổ Chân Nhân cười mắng: “Ngươi biết cái gì, kiếm kia ý tháp là chúng ta Cổ Kiếm Trai trân quý nhất địa phương, tuy nhiên chúng ta những lão gia hỏa này đã không cần, nhưng là đối với các ngươi mà nói, cái kia nhưng chỉ có thiên đường. Đặc biệt là đối với ngươi, ngươi cũng đã biết, ngươi muốn khôi phục kiếm ý, nhất định phải đi chỗ đó kiếm ý tháp!”

“Có thể khôi phục kiếm ý?”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức đại hỉ, sau đó đối với trung niên nhân kia có chút thi lễ, nói: “Đa tạ rồi!”

“Với tư cách kiếm tu, sao có thể không có kiếm ý? Đi thôi!” Trung niên nhân cười nói.

Tại Cổ Chân Nhân dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đi tới kiếm ý tháp.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 882: Hư vô cảnh kiếm ý!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Cổ Chân Nhân đi tới kiếm ý tháp.

Kiếm ý tháp cũng không lớn, cũng không cao, chỉ có ba trượng đến trường, đến hai trượng rộng. Nhìn từ ngoài, cũng không có gì thần kỳ địa phương.

Nhìn trước mắt kiếm ý tháp, Cổ Chân Nhân trong mắt có một tia phức tạp, nói: “Biết rõ cái này tháp vì cái gì gọi kiếm ý tháp sao? Bởi vì trong này, có ta Cổ Kiếm Trai lịch đại cường giả lưu lại kiếm ý.”

“Cổ Kiếm Trai cường giả lưu lại kiếm ý?” Dương Diệp khẽ nhíu mày.

Cổ Chân Nhân nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta tuy nhiên đạt đến Thánh giả, nhưng là cái này cũng không đại biểu chúng ta tựu suốt đời bước chết, trái lại, đạt tới Thánh giả về sau, mỗi cách trăm năm đều muốn kinh nghiệm Thiên Đạo thiên phạt. Nếu như có thể sống quá đi, cái kia tự nhiên còn có thể tại sống mấy trăm năm, nhưng là nếu như sống không qua đi, cái kia sẽ phải thân tử đạo tiêu (*) rồi! Đạt tới Thánh giả về sau, mới thật sự là khởi đầu cùng trời tranh mệnh, thay lời khác mà nói, đạt tới Thánh giả, mới được là Trường Sinh chi lộ chính thức khởi đầu!”

“Thánh giả mới được là khởi đầu.”

Dương Diệp chau mày, nếu như nói Thánh giả mới được là khởi đầu, cái kia mình bây giờ tính toán cái gì?

“Kéo xa!”

Cổ Chân Nhân lắc đầu, ánh mắt lại lần nữa đã rơi vào kiếm ý tháp phía trên, nói: “Cái này kiếm ý trong tháp cái kia chút ít kiếm ý, đều là Cổ Kiếm Trai những cái... Kia muốn vẫn lạc tiền bối lưu lại đấy. Bọn hắn lưu đấy, cũng không phải chỉ cần kiếm ý, còn có chính mình kiếm ý bên trong mà nói. Không chỉ có bọn hắn, ngày sau chúng ta nếu là muốn vẫn lạc, cũng tới tại đây lưu lại kiếm của mình ý!”

“Những... Này kiếm ý có thể thôn phệ sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cổ Chân Nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: “Nếu như ngươi có bản lĩnh thôn phệ, cái kia thỉnh đừng khách khí!”

“Đây chính là ngươi nói!” Dương Diệp vui vẻ, kiếm ý có thể thôn phệ, sau đó lớn mạnh chính mình, cái này kiếm ý trong tháp có Cổ

Kiếm Trai tiền bối lưu lại kiếm ý, những cái... Kia kiếm ý nên nhiều lắm tinh thuần?

Cổ Chân Nhân ha ha cười cười, nở nụ cười sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi tiểu tử này, ngươi đợi tí nữa thấy ngươi tựu sẽ biết chính mình lúc trước mà nói đến cỡ nào ấu trĩ!” Nói xong, Cổ Chân Nhân dáng tươi cười thu liễm, chân thành nói: “Trong lúc này cái kia chút ít kiếm ý bên trong sát khí cùng bất lương khí tức cũng đã bị thanh trừ, nhưng chúng nhưng như cũ lăng lệ ác liệt đến cực điểm. Đợi tí nữa ngươi trở ra, không nên đi trêu chọc những cái... Kia đặc biệt cường hãn kiếm ý, Nhưng dùng theo yếu nhất kiếm ý bắt tay vào làm, sau đó mượn nhờ nó đến chậm rãi khôi phục bản thân kiếm ý!”

“Có thể như vậy?” Dương Diệp hỏi.

Cổ Chân Nhân nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia Lục nha đầu kiếm ý tựu là trong này tăng lên đấy, ngươi so nàng như thế còn muốn lại càng dễ chút ít, bởi vì ngươi trước kia bản thân cũng đã đạt tới hôm khác giai tam trọng kiếm ý, ở tâm tính phương diện, hoàn toàn không cần lo lắng. Bất quá, có thể khôi phục hay không đến Thiên giai tam trọng, tựu xem cá nhân ngươi tạo hóa nữa!”

“Thiên giai tam trọng phía trên kiếm ý là cái gì?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Cho tới bây giờ, hắn tự nhiên là biết rõ Thiên giai tam trọng kiếm ý không phải kiếm ý điểm cao nhất, phải nói, cái này kiếm ý cùng tu vi đồng dạng, không chừng mực.

“Hư vô!”

Cổ Chân Nhân trong mắt có một tia hướng tới, “Thiên giai đại viên mãn về sau, kiếm ý liền sẽ đạt tới hư vô cảnh.” Nói đến đây, hắn cong ngón búng ra, một đám kiếm ý xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, tuy nhiên cái kia sợi kiếm ý sáp nhập vào không gian chung quanh bên trong, nhưng là, Dương Diệp nhưng lại thật sự cảm thụ đạt được!

Cổ Chân Nhân lại nói: “Thấy được sao? Thiên giai đại viên mãn kiếm ý vẫn có dấu vết (tích) có thể tìm ra, đã có dấu vết (tích) có thể tìm ra, vậy nó thì có khuyết điểm. Mà hư vô cảnh kiếm ý là vô tích có thể tìm ra đấy, nó là chân chính cùng này thiên địa dung làm một thể, không, phải nói nó siêu thoát này thiên địa bên ngoài, không tại Ngũ Hành bên trong. Loại này kiếm ý, bản thân uy lực không chỉ có so Thiên giai kiếm ý cường không chỉ gấp mười lần, càng là quỷ dị vô cùng, có thể chính thức ở trong lúc vô hình sát nhân! Nói như vậy, ngươi như bây giờ là hư vô cảnh kiếm ý, ngươi muốn giết một gã cao cấp Bán Thánh, có lẽ không cần tốn nhiều sức! Ta nói rất đúng chỉ bằng vào kiếm ý!”

Chỉ bằng vào kiếm ý tựu đánh chết một gã cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp thần sắc động dung, hắn hiện tại nếu là muốn đánh chết một gã cao cấp Bán Thánh, vậy khẳng định là muốn sử xuất toàn bộ át chủ bài đấy, thì ra là Kiếm Vực cùng Pháp Tắc Chi Lực, dưới loại tình huống này, mới có cơ hội giết một gã cao cấp Bán Thánh! Mà như nếu như đối phương không cùng hắn giao thủ, lựa chọn trốn lời mà nói..., hắn căn bản không có cơ hội giết đối phương!

Mà nếu như là hư vô cảnh kiếm ý. Thì là không cần tốn nhiều sức. Cái kia hư vô cảnh kiếm ý đến tột cùng rất mạnh?

Còn có, chính mình trong đầu cái kia lưỡng sợi kiếm ý là hư vô cảnh kiếm ý sao?

Nghĩ nghĩ, Dương Diệp vẫn cảm thấy, cái này hai sợi kiếm ý hẳn không phải là hư vô cảnh kiếm ý, bởi vì nếu như là chính thức hư vô cảnh kiếm ý, hắn lúc trước tựu tuyệt đối không thể có thể thôn phệ được. Nhưng không hề nghi ngờ, Kiếm Tông tổ sư cái này hai sợi kiếm ý tuyệt đối vượt qua Bình thường Thiên giai tam trọng kiếm ý!

“Vào đi thôi, ngươi cái kia kiếm còn có hộp đựng kiếm ta sẽ vì ngươi chế tạo tốt, hy vọng tiểu tử ngươi có thể thành công khôi phục kiếm ý, bởi như vậy, ta Cổ Kiếm Trai một đời tuổi trẻ tựu tương đương với hữu hai người có được Thiên giai tam trọng kiếm ý rồi!” Cổ Chân Nhân cười nói.

“Hy vọng như thế!”

Dương Diệp nói xong, thân hình khẽ động, tiến nhập kiếm ý tháp.

Nhìn thấy Dương Diệp tiến vào kiếm ý tháp, Cổ Chân Nhân khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, “Là nên lại để cho tiểu tử ngươi ăn thiếu (thiệt thòi) mới được, hắc hắc.”

Dương Diệp tiến vào kiếm ý tháp về sau, một cổ cường đại trầm trọng cảm (giác) lập tức đã rơi vào trên người hắn, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, Dương Diệp hai chân khẽ cong, thiếu chút nữa trực tiếp quỳ xuống, cũng may hắn phản ứng nhanh, cứ thế mà khiến cho đầu gối tại cách mặt đất còn có hai mươi cen- ti-mét lúc ngừng lại.

[✻truyen cua tui . Net] http://truyencuatui.NeT/

Mặc dù không có quỳ đi xuống, nhưng là cái kia trên người áp lực nhưng lại giống như vạn tòa núi lớn giống như, ép tới hắn toàn thân xương cốt đều ‘Xoẹt zoẹt~’ rung động!

Không đến lưỡng tức thời gian, Dương Diệp toàn bộ trên mặt đều là mồ hôi, cái trán nổi gân xanh, bộ dáng thật là dữ tợn.

Dương Diệp gắt gao chống, không để cho mình quỳ đi xuống. Bởi vì hắn biết rõ, một khi quỳ đi xuống, cái kia ý chí của mình sẽ tại lập tức sụp đổ, ý chí sụp đổ, cái kia đợi tí nữa còn thế nào cùng những... Này kiếm ý tranh đấu?

Nhưng mà, trên người hắn áp lực nhưng lại càng ngày càng nặng.

Những... Này áp lực, cho dù là hắn cái này Bán Thánh thân thể đều không thể chống cự, hắn hiện tại sở dĩ còn có thể khổ chống, dựa vào chính là mình nghị lực!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác mình ý thức cũng bắt đầu có chút mơ hồ, cái này lại để cho hắn chỉ có thể không ngừng cắn chính mình đầu lưỡi, lại để cho kịch liệt đau nhức đến lại để cho chính mình bảo trì thanh tỉnh!

Không biết qua bao lâu, một cổ kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra.

Nhị trọng kiếm ý!

Dương Diệp vui vẻ, hắn không nghĩ tới, kiếm của mình ý lại tại này cổ dưới áp lực lột xác tăng lên!

“Kiên trì, phải kiên trì!”

Dương Diệp cắn răng, tuy nhiên lúc này thân thể của hắn đã triệt để ngoặt (khom) dưới đi, hai chân đầu gối càng là sắp chạm đến mặt đất, nhưng trên mặt hắn nhưng lại tràn đầy kiên nghị!

Tuy nhiên hiện tại đã gia nhập Cổ Kiếm Trai, hắn là rất rõ ràng một điểm, cái kia chính là, người đúng là vẫn còn muốn dựa vào chính mình. Thực lực của chính mình cường mới được là vương đạo!

Hắn hiện tại đã là Hoàng Giả Cảnh, cùng ban đầu ở huyền giả đại lục lúc cảnh giới không sai biệt lắm, nếu như khôi phục kiếm ý, cái kia thực lực của hắn xem như triệt để khôi phục. Nhưng là, tại đây

Thanh Châu, dùng hắn hiện tại chút thực lực ấy, căn bản hay là không đủ xem đấy, bởi vì ở chỗ này, là hữu Thánh giả đấy, mà không phải như huyền giả đại lục như vậy, cao cấp Bán Thánh tựu là mạnh nhất tồn tại.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ước chừng đã qua gần ba canh giờ sau.

Một cổ kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra.

Tam trọng kiếm ý!

Đang không ngừng áp bách dưới, kiếm ý của hắn tăng lên tới tam trọng kiếm ý!

Bất quá Dương Diệp cũng cũng không hơn gì, cái loại nầy giống như bị vạn tòa núi lớn ngăn chặn cảm giác, thật là lại để cho hắn tinh thần cùng thân thể đều nhanh hỏng mất. Hiện tại Dương Diệp cũng đã minh bạch, Cổ Chân Nhân bọn người cái gọi là khôi phục kiếm ý, tựu là dùng loại phương thức này.

Cứ như vậy, Dương Diệp đau khổ chèo chống lấy, mà kiếm ý của hắn cũng đang không ngừng tăng lên lấy.

Ba ngày sau, kiếm ý của hắn đã đạt tới địa giai cửu trọng!

Kiếm ý cửu trọng về sau, trên người hắn áp lực nhưng lại càng lớn. Lúc này, hắn hai đầu gối cách mặt đất chỉ có không đến tầm mười cen-ti-mét.

“Ah.”

Dương Diệp nhịn không được rống kêu lên, trên mặt, tràn đầy dữ tợn cùng gân xanh.

Lúc trước Cổ Chân Nhân nói với hắn, khôi phục kiếm ý có lẽ sẽ có chút đau khổ, lúc ấy hắn còn lơ đễnh, bởi vì hắn Dương Diệp cái gì khổ không ăn qua? Hiện tại, hắn không thể không nói, cái này khổ xác thực rất khổ.

Những... Này áp lực, áp không chỉ là thân thể của hắn, còn có ý chí của hắn, phải nói, những... Này áp lực tựu là nhằm vào ý chí của hắn đến đấy!

Bốn ngày sau!

Một cổ kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả ra, Dương

Diệp lập tức cảm giác thân thể buông lỏng, bởi vì lúc này hắn đã là Thiên giai nhất trọng kiếm ý rồi!

Nhưng là sau một khắc, một cổ so với trước khủng bố gấp đôi áp lực lần nữa rơi vào trên người hắn, mà kiếm ý của hắn tại này cổ dưới áp lực lập tức nghiền nát.

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, Dương Diệp trực tiếp phún ra một ngụm máu, cả người càng là thiếu chút nữa tựu bò xuống rồi.

Dương Diệp hai tay chèo chống tại mặt đất, cả người hiện lên cong hình dáng chèo chống lấy. Hắn giương mắt nhìn xuống bốn phía, tuy nhiên bốn phía trống rỗng đấy, nhưng là hắn có thể cảm giác được, chung quanh tràn đầy đủ loại kiếm ý, mà những... Này kiếm ý, thấp nhất đều ít nhất là Thiên giai tam trọng.

Bởi vậy, hắn bản thân kiếm ý tại đây chút ít kiếm ý trước mặt một điểm năng lực chống cự đều không có!

“Thật sự là biệt khuất ah, các ngươi chờ đó cho ta!”

Dương Diệp cắn răng nói.

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, ‘Két sát’ một tiếng, Dương Diệp trên người áp lực quá nặng rồi, cái này lại để cho hắn toàn thân xương cốt không ngừng vang lên.

Tựa hồ là đáp lại Dương Diệp khiêu khích, những cái... Kia kiếm ý đột nhiên toàn bộ hướng phía Dương Diệp vây đi qua, sau đó, sau đó Dương Diệp thân thể từng điểm từng điểm rơi xuống suy sụp, muốn hoàn toàn leo trên mặt đất rồi.

“Các ngươi thật sự là đã đủ rồi, lấy nhiều khi ít đúng không? Xem ta không làm cho chết các ngươi!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại hắn giữa lông mày lưỡng sợi Kiếm Tông tổ sư kiếm ý đột nhiên thoáng hiện mà ra.

Cái kia lưỡng sợi kiếm ý sau khi xuất hiện, trong tràng lập tức nổ ra.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 883: Đạt tới hư vô cảnh kiếm ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông tổ sư lưỡng sợi kiếm ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp lập tức cảm giác thân thể buông lỏng, trên người áp lực giống như thủy triều rút đi!

Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, kỳ thật hắn sớm có thể phóng xuất ra Kiếm Tông tổ sư kiếm ý đấy, nhưng là hắn cũng không có. Bởi vì hắn biết rõ, những cái... Kia kiếm ý tuy nhiên tại áp bách hắn, nhưng là đối với hắn lại là có thêm chỗ tốt rất lớn. Nhưng là bây giờ, những cái... Kia kiếm ý không phải muốn áp bách hắn, mà là phải đem hắn hướng trong chết làm...

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, bởi vì chung quanh những cái... Kia kiếm ý căn bản nhìn không tới, chỉ có thể đủ cảm nhận được.

Tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, tâm tình hiển nhiên.

Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên, bởi vì hắn cảm giác được chính mình chung quanh toàn bộ là kiếm ý, mà những... Này kiếm ý mỗi một đạo đều ít nhất là Thiên giai tam trọng!

Hơn nữa trong đó còn có lưỡng sợi mịt mờ kiếm khí, hắn chỉ có thể mơ hồ cảm giác được, cái này hai sợi kiếm khí, rất cường, không thể so với Kiếm Tông tổ sư cái kia lưỡng sợi kiếm khí yếu. Bất quá cái này hai sợi kiếm khí tựa hồ đối với hắn không có hứng thú, bởi vậy, cách hắn có chút xa.

Mà ở hắn chung quanh cái kia chút ít kiếm ý nhưng lại đối với hắn nhìn chằm chằm, bất quá giống như là kiêng kị Kiếm Tông tổ sư kiếm ý, bởi vậy, chúng cũng không có vây quanh...

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thu hồi một đám Kiếm Tông tổ sư kiếm ý.

Một đám kiếm ý biến mất, chung quanh những cái... Kia kiếm ý lập tức rục rịch rồi. Thời gian dần trôi qua, chúng khởi đầu chậm rãi vây đi qua, như Cổ Chân Nhân theo như lời, những... Này kiếm ý bên trong cũng không có hàm sát khí cùng sát ý, bởi vậy, chúng cũng không có trực tiếp công kích Dương Diệp, mà là dựa vào bản thân lăng lệ ác liệt ý cảnh đối với Dương Diệp tạo thành uy áp!

Uy áp càng ngày càng nặng, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp toàn thân xương cốt lần nữa khởi đầu rung động…

Kiếm ý ngoài tháp.

Lục Uyển Nhi cùng Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ Kiếm Vô Trần đứng tại ngoài tháp, Lục Uyển Nhi trong mắt có một tia lo lắng.

“Sư tôn, không để cho hắn hộ thân lệnh, tựu lại để cho hắn như vậy ở bên trong, thật sự không có việc gì?” Lục Uyển Nhi nói.

Kiếm Vô Trần lắc đầu, nói: “Hắn cùng người khác bất đồng, khỏi cần phải nói, chính là của hắn thân thể, cũng đã đủ để cho hắn ở bên trong chèo chống rồi. Hơn nữa, hắn kiếm ý là vì sử dụng bí pháp mà ngã xuống, nếu như không cần loại biện pháp này kích thích tiềm ẩn trong cơ thể hắn kiếm ý hạt giống, hắn căn bản không cách nào tại trong thời gian ngắn khôi phục kiếm ý.”

“Ta cũng biết, chỉ là hắn không biết có thể hay không chèo chống đến khôi phục Thiên giai tam trọng kiếm ý…” Lục Uyển Nhi nói khẽ.

Kiếm Vô Trần cười nói: “Kẻ này nghị lực viễn siêu thường nhân, phải nói so ngươi còn mạnh hơn, chỉ cần hắn không chọc tức bên trong những cái… Kia kiếm ý, muốn chèo chống cái mười ngày nửa tháng đấy, hẳn không phải là việc khó gì…”

“Không phải nói chỉ làm cho hắn tu luyện ba ngày sao?” Lục Uyển Nhi nói.

Kiếm Vô Trần nói: “Đây chẳng qua là nói cho ngoại nhân nghe đấy, phải biết rằng, nếu để cho người khác biết rõ hắn ở bên trong tu luyện cái mười ngày nửa tháng, không biết có bao nhiêu phải nhớ hận ghen ghét đây này. Cho nên, vì cho tiểu tử này giảm bớt phiền toái, chúng ta chỉ có thể nói như vậy rồi!”

Lục Uyển Nhi nhẹ gật đầu, bỗng nhiên lại nói: “Nếu như hắn chọc giận những cái… Kia kiếm ý đâu này?”

“Vậy chúc hắn tự cầu nhiều phúc…” Kiếm Vô Trần nói khẽ.

Lục Uyển Nhi: “…”

Năm ngày sau.

Ở chung quanh những cái… Kia kiếm ý áp bách dưới, Dương Diệp lúc này đã Thiên giai nhị trọng kiếm ý, đạt tới Thiên giai nhị trọng kiếm ý về sau, Dương Diệp thu hồi Kiếm Tông tổ sư kiếm ý, tựu chỉ bằng vào kiếm của mình ý đến chống cự chung quanh những cái... Kia kiếm ý. Hắn hiện tại mặc dù chỉ là Thiên giai nhị trọng, nhưng kiếm ý của hắn là giết chóc kiếm ý, bản thân tựu so với bình thường kiếm ý hiếu thắng, bởi vậy, miễn cưỡng có thể chống cự được chung quanh những cái... Kia kiếm ý uy áp!

Đương nhiên, tuy nhiên có thể chống cự, nhưng là hắn nhưng lại còn muốn thừa nhận lấy lớn lao áp lực, dù sao chung quanh những cái... Kia kiếm ý đều không kém hắn, hơn nữa tại số lượng phương diện càng là viễn siêu hắn! Bất quá, đây chính là hắn muốn đấy!

Cứ như vậy, mười ngày đi qua...

Một đoạn thời khắc, một cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra, cái này cổ kiếm ý sau khi xuất hiện, chung quanh những cái... Kia kiếm ý lập tức liên tiếp lui về phía sau, bất quá rất nhanh, chúng lại đè ép đi lên!

“Rốt cục Thiên giai tam trọng rồi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt có một tia hưng phấn. Kiếm ý khôi phục, điều này đại biểu hắn lúc này cho dù chống lại cao cấp Bán Thánh cũng có nắm chắc đánh chết đối phương! Phải biết rằng, Thiên giai kiếm ý về sau, kiếm ý có thể dung nhập trong không gian, tăng thêm hắn Tiêu Vong Pháp Tắc, xuất kỳ bất ý phía dưới, chặn đánh giết một gã cao cấp Bán Thánh, thật không phải là việc khó gì!

Dù sao Tiêu Vong Pháp Tắc cho dù là cao cấp Bán Thánh cũng không cách nào chống cự được đấy!

Hưng phấn qua đi, Dương Diệp ánh mắt quét liếc chung quanh, trong mắt có một tia điên cuồng. Tại đây kiếm ý, chí ít có mấy ngàn chủng, nếu như toàn bộ thôn phệ... Nói không chừng có thể có được hư vô cảnh...

Nếu như là người bình thường, cho dù là Lục Uyển Nhi đều không dám làm như thế, bởi vì nơi này kiếm ý nhiều như vậy, một khi chính thức chọc giận chúng, chúng toàn bộ một loạt trên xuống, đừng nói bọn hắn, coi như là một gã cao cấp Bán Thánh sợ rằng cũng phải bị chôn sống đè chết!

Bất quá Dương Diệp cũng không muốn buông tha cho, đã qua cái thôn này khả năng sẽ không cái này điếm rồi!

Dương Diệp ánh mắt quét cuối tuần vây, rất nhanh, hắn cảm nhận được một đạo tương đối yếu kém kiếm ý, không do dự, Dương Diệp vội vàng tuôn ra ra kiếm của mình ý hướng vẻ này kiếm ý nhào tới...

Cái này bổ nhào về phía trước, trong tràng lập tức sôi trào, bởi vì chung quanh những cái... Kia kiếm ý đột nhiên toàn bộ hướng phía Dương Diệp nhào tới...

Dương Diệp biến sắc, hắn không có nghĩ tới những thứ này kiếm ý vậy mà như vậy đoàn kết. Vội vàng tế chỗ Kiếm Tông tổ sư lưỡng sợi kiếm ý, lưỡng sợi kiếm ý sau khi xuất hiện, chung quanh những cái... Kia kiếm ý tạm thời ngừng lại, bất quá rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì hữu lưỡng sợi không chút nào nhược Kiếm Tông tổ sư cái kia kiếm ý vây đi qua!

Tại đây lưỡng sợi kiếm ý dưới sự dẫn dắt, chung quanh những cái... Kia kiếm ý cũng khởi đầu động...

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, hắn hướng bước về phía trước một bước, Kiếm Vực thi triển mà ra, Kiếm Vực sau khi xuất hiện, chung quanh những cái... Kia kiếm ý lập tức ngừng lại, bất quá chúng nhưng lại càng phát ra táo bạo rồi.

Dương Diệp cảm thụ cuối tuần vây những cái... Kia kiếm ý, sau đó nói: “Các ngươi muốn cả đời sống ở chỗ này sao?” Hắn biết rõ, cho dù là dùng tới Kiếm Vực tăng thêm Kiếm Tông tổ sư lưỡng sợi kiếm ý, cũng căn bản không cách nào thôn phệ những... Này kiếm ý, bởi vì những... Này kiếm ý rõ ràng rất đoàn kết, hơn nữa đối với hắn tựa hồ có chút bài xích!

Biện pháp duy nhất tựu là khiến chúng nó tự nguyện!

Mặc dù nhưng cái này không quá sự thật, nhưng là hắn hay là muốn thử xem!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lại nói: “Các ngươi hy vọng tại đây không có thiên lý địa phương cả đời đợi xuống dưới sao? Các ngươi hy vọng chính mình tương lai một ngày nào đó cứ như vậy nhạt nhòa sao? Các ngươi từng đã là chủ nhân đều bị đều là phong vân một cõi tuyệt thế cường giả, tuy nhiên bọn hắn hiện tại vẫn lạc, nhưng là các ngươi tựu không muốn bọn hắn dùng nào đó phương thức tiếp tục phong vân một cõi sao?”

Nói đến đây, Dương Diệp thanh âm tăng thêm: “Các ngươi hiện tại cũng là không có rễ chi bình, không có căn kiếm ý, một khi biến mất, liền đem vĩnh viễn biến mất tại thế gian này. Các ngươi muốn vĩnh viễn biến mất sao?”

Dương Diệp cảm giác được, chung quanh một ít kiếm ý dần dần bình tĩnh lại, cái này lại để cho Dương Diệp vui vẻ, vội vàng lại nói: “Các ngươi như muốn rời đi cái chỗ này, chỉ có cùng kiếm của ta ý dung hợp, bởi vì các ngươi nếu như không cùng ta kiếm ý dung hợp, bọn hắn căn bản sẽ không để cho các ngươi ly khai. Tựu coi như các ngươi có thể ly khai, nhưng đi ra ngoài rồi, một khi bị hủy diệt, vậy các ngươi tựu chính thức đã chết đi. Cho nên, các ngươi chỉ có cùng ta kiếm ý dung hợp, cùng ta trở thành một bộ phận, kể từ đó, các ngươi mới có thể ly khai cái chỗ này, nhưng lại không cần lo lắng chính mình bị hủy diệt!”

Dương Diệp rất rõ ràng một điểm, những... Này kiếm ý ở tại chỗ này, ngay từ đầu chúng có lẽ không có cái gì, nhưng từ lâu rồi rồi, chúng nhất định là không cam lòng tiếp tục lưu lại tại đây đấy. Kiếm ý hữu linh, chúng có lẽ còn chưa sinh ra chính thức trí tuệ, nhưng hữu linh trí nhưng lại không hề nghi ngờ đấy. Chỉ cần chúng đối với thế giới bên ngoài hướng tới, như vậy hắn tựu có cơ hội rồi...

Trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, một đám kiếm ý chui vào Dương Diệp trước mặt kiếm ý bên trong, cùng Dương Diệp kiếm ý hòa thành một thể...

Theo cái này sợi kiếm ý dũng mãnh vào, lại là một đạo kiếm ý dung nhập Dương Diệp kiếm ý bên trong... Đón lấy, một đạo đón lấy một đạo kiếm ý không ngừng hướng phía Dương Diệp kiếm ý dũng mãnh lao tới...

Như Dương Diệp theo như lời, trong lúc này quá nhiều kiếm ý đã bị đóng quá lâu, chúng nếu như không có một điểm linh trí, cái kia còn không sẽ như thế nào, nhưng vấn đề là, chúng trong đó phần lớn đều đã có linh trí, bởi vậy, như thế nào lại cam tâm cả đời ngốc ở cái địa phương này?

Đương nhiên, rất nhiều kiếm ý chỗ lựa chọn cùng Dương Diệp dung hợp, còn là vì Dương Diệp thực lực khiến cái này kiếm ý nhìn trúng...

Kỳ thật, nếu như là Bình thường Cổ Kiếm Trai đệ tử, cho dù có thể dung hợp những... Này kiếm ý, bọn hắn cũng là không dám đấy, bởi vì những... Này kiếm ý thế nhưng mà Cổ Kiếm Trai chí bảo, rất nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử dựa vào đúng là những... Này kiếm ý đến tôi luyện chính mình kiếm ý, cái này nếu dung hợp, Cổ Kiếm Trai cao tầng nhất định sẽ bới da các của bọn hắn...

Về phần Dương Diệp... Hắn căn bản sẽ không nghĩ tới chuyện này, dù sao hắn chỉ biết là, Cổ Chân Nhân nói hắn nếu là có thể dung hợp vậy dung hợp... Về phần những thứ khác, hắn không biết!

Trong tràng kiếm ý càng ngày càng ít, Dương Diệp bản thân kiếm ý khí tức càng ngày càng mạnh... Bất quá dung hợp những... Này kiếm ý cũng không có đơn giản như vậy, bởi vì những... Này kiếm ý bên trong hoặc nhiều hoặc ít có khi còn sống chủ nhân đích ý chí, mà những... Này ý chí đối với Dương Diệp mà nói chính là một cái cực lớn trùng kích. Bất quá cũng may, hắn bản thân Kiếm Tâm Thông Minh, mà lại ý chí cực kỳ kiên định, bởi vậy, những cái... Kia ý chí đều bị hắn từng cái chống cự, sau đó thanh trừ...

Cứ như vậy, một ngày đi qua, trong sân kiếm ý chỉ còn lại không tới tầm mười nói, mà Dương Diệp kiếm ý cũng đã đạt đến một cái trình độ khủng bố...

Thiên giai kiếm ý đỉnh phong, chính thức đỉnh phong!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ý niệm tập trung tại cái kia còn lại mười đạo kiếm ý phía trên, còn lại cái này mười đạo kiếm ý không thể nghi ngờ là trong tràng mạnh nhất kiếm ý.

“Đi theo ta, ta tất [nhiên] không có nhục không có các ngươi!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Trầm mặc, cái kia mười đạo kiếm ý không có động.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp quay người hướng phía ngoài tháp đi đến. Ngay tại Dương Diệp muốn đi ra tháp lúc, đột nhiên, cái kia mười đạo kiếm khí chui vào Dương Diệp trong cơ thể...

Một cổ kinh khủng khí thế tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra... Sau đó...

Toàn bộ kiếm ý tháp ầm ầm nghiền nát...

------oOo------

Chương 884: Thanh Châu anh tài, ai có thể một trận chiến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Kiếm Ý Tháp toái một khắc này, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân liền là xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Khi thấy trong sân tình huống lúc, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, hai người ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt hữu phẫn nộ, hữu nghi hoặc, cũng có khiếp sợ.

Vô số cổ bất đồng kiếm ý tại Dương Diệp trong cơ thể cùng chung quanh không ngừng trái lại cắn nuốt, tuy nhiên những... Này kiếm ý thoạt nhìn là tự nguyện đấy, nhưng là tại song phương thôn phệ thời điểm, mọi người vẫn là tại long tranh hổ đấu, bởi vì ai như kiên trì đến cuối cùng, cái kia ý thức của nó nhất định chiếm chủ vị. Đương nhiên, cuối cùng nhất tiện nghi hay là Dương Diệp!

“Hắn thật sự tại thôn phệ!” Cổ Chân Nhân trầm giọng nói.

“Ngươi lại để cho hắn thôn phệ hay sao?” Kiếm Vô Trần nói.

Cổ Chân Nhân cười khổ cười, nói: “Lúc trước hắn hỏi ta, những... Này kiếm ý có thể không thôn phệ, ta cùng với hắn nói, chỉ cần hắn có bản lĩnh, cho dù thôn phệ... Kiếm Chủ ngươi cũng biết, những... Này kiếm ý đều là Thiên giai tam trọng, bản thân tựu không kém hắn đỉnh phong thời kì kiếm ý, đừng nói hắn, coi như là chúng ta muốn thôn phệ đều khả năng không lớn, Nhưng ta không nghĩ tới, tiểu tử này vậy mà thật sự cắn nuốt, hơn nữa còn giống như thành công rồi...”

Nói đến đây, Cổ Chân Nhân bỗng nhiên nói: “Kiếm Chủ, nếu như hắn thật sự đạt tới hư vô cảnh kiếm ý, tăng thêm Uyển Nhi, ta đây Cổ Kiếm Trai trong tương lai trung Thổ Thần châu võ trên bảng nhất định có thể lấy được 30 thành tích! Càng nói không chừng, chúng ta có thể bằng vào này nhảy lên trở thành kim cương giai thế lực!”

Kiếm Vô Trần mí mắt hơi nhảy, kim cương giai thế lực... Cái kia là cả Cổ Kiếm Trai lịch đại tiền bối đều chịu phấn đấu sự tình ah!

Sau nửa ngày, Kiếm Vô Trần lắc đầu, nói: “Ngươi như thế minh bạch, hư vô cảnh kiếm ý, không dễ dàng như vậy đạt tới, cho dù là cắn nuốt nhiều ngày như vậy giai kiếm ý cũng không được. Bằng không thì, ta Cổ Kiếm Trai sớm có tiền bối thôn phệ những... Này kiếm ý rồi. Còn có, võ bảng sự tình cũng không có đơn giản như vậy, tóm lại, hay là trước nghĩ biện pháp như thế nào như những lão gia hỏa kia bàn giao: Nhắn nhủ a... Kiếm Ý Tháp kiếm ý bị hấp thu, Kiếm Ý Tháp nghiền nát, làm không tốt, ta cái này Kiếm Chủ đều muốn chịu không nổi!”

Cổ Chân Nhân ngượng ngập cười cười, nói: “Kiếm Chủ hay nói giỡn rồi, ngoại trừ tổ sư nàng lão nhân gia, cái này Cổ Kiếm Trai cũng tựu thuộc ngươi mạnh nhất, bọn hắn làm sao dám trách tội ngươi? Nhiều lắm là thì ra là lải nhải vài câu mà thôi!”

Kiếm Vô Trần nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Hắn gia nhập ta Cổ Kiếm Trai, đối với ta Cổ Kiếm Trai mà nói, cũng không biết là phúc hay là họa...”

Cổ Chân Nhân thần sắc cũng ngưng trọng lên, không thể không nói, Dương Diệp tuy nhiên thực lực cường hãn, nhưng là cái này gây tai hoạ năng lực cũng tuyệt đối cường hãn, hơn nữa hắn làm việc quá mức mình, quá mức Bá Đạo. Người khác không gây hắn cũng may, nếu chọc tới hắn, vậy hắn tuyệt đối là muốn làm đến cùng đấy... Loại này tính tình, mới có lợi, chỗ tốt tựu là không hội (sẽ) bị người khi dễ, sẽ không lỗ lả, nhưng là hữu chỗ hỏng, chỗ hỏng tựu là dễ dàng gây thù hằn...

Nhìn xem Dương Diệp, Cổ Chân Nhân thấp giọng thở dài, trong mắt có một tia phức tạp...

Hồi lâu, Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít kiếm ý dần dần bình tĩnh lại, lại qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra. Dương Diệp cũng chỉ, đối với xa xa nhẹ nhàng vung lên, tay rơi xuống, xa xa mặt đất trực tiếp vỡ ra, lộ ra một đạo sâu không thấy đáy đen kịt khe hở...

“Nửa bước hư vô cảnh!” Kiếm Vô Trần bỗng nhiên nói.

“Còn không phải chân chánh hư vô cảnh sao?” Dương Diệp khẽ nhíu mày.

“Ngươi đã biết đủ a ngươi!” Kiếm Vô Trần nói: “Ngươi cũng đã biết, tại ta Cổ Kiếm Trai lịch đại đến nay, ngoại trừ tổ sư nàng bên ngoài, lịch đại thiên tài yêu nghiệt, kể cả chúng ta những... Này lão quái vật kiếm ý cũng chỉ là Thiên giai tam trọng, tuy nhiên Thiên giai tam trọng bên trong cũng có mạnh có yếu, nhưng mọi người kiếm ý đều cuối cùng chỉ có thể coi là là Thiên giai tam trọng. Mà ngươi, không đến hai mươi tuổi thì đến được nửa bước hư vô cảnh, nói thực ra, coi như là ta đều có chút ghen ghét!”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nói: “Hư vô cảnh kiếm ý không phải vô thanh vô tức đấy sao? Mà ta lúc này kiếm ý cũng là vô thanh vô tức, vì cái gì chỉ có thể coi là nửa bước?”

“Bởi vì ngươi kiếm ý còn chưa chính thức siêu việt cái này phiến thiên địa!” Cổ Chân Nhân nói: “Ngươi bây giờ kiếm ý, nhiều lắm là chỉ có thể coi là là cùng cái này phiến thiên địa ngang hàng, bởi vậy, kiếm ý y nguyên vẫn có dấu vết (tích) có thể tìm ra. Đương nhiên, người bình thường là tuyệt đối phát giác không đi ra đấy, trừ phi là cái loại nầy đã có thể cảm ngộ Thiên Địa đích thiên tài, hoặc là một ít đã đạt tới nửa bước Thánh giả cao cấp Bán Thánh. Tóm lại, nếu như không có đạt tới cảm ngộ Thiên Địa tình trạng đấy, Thánh giả phía dưới, cho dù là một ít cao cấp Bán Thánh cũng phát hiện không được ngươi cái này kiếm ý!"

"Muốn như thế nào mới có thể đạt tới chính thức hư vô cảnh kiếm ý?" Dương Diệp hỏi.

Nghe vậy, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người sắc mặt đều là nghiêm túc lên, Cổ Chân Nhân trầm giọng nói: "Tiểu tử, nhớ lấy chớ thật cao theo đuổi xa, tu hành một chuyện, dục nhanh chóng không đạt!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Thụ giáo!" Kỳ thật, đem làm hắn nói ra câu nói kia lúc, hắn cũng có chút đã hối hận, cái kia lúc kỳ thật thì ra là đầu nóng lên, phát nhiệt rồi, phải nói là hắn quá nóng lòng.

Nhìn thấy Dương Diệp thái độ, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân sắc mặt đều nhu hòa rất nhiều, Kiếm Vô Trần, nói: "Chính thức hư vô cảnh, đó là một loại hư vô mờ mịt tồn tại, có rất ít người có thể dùng bằng vào ngoại vật đến đề thăng đến hư vô cảnh, ít nhất ta là chưa từng gặp qua, cũng chưa từng nghe qua, ngươi muốn tăng lên tới hư vô cảnh, chỉ có dựa vào bản thân cảm ngộ! Hiểu được, kiếm ý tự nhiên cũng tựu tăng lên..."

Dương Diệp nói: "Ngoại trừ tổ sư bên ngoài, ta Cổ Kiếm Trai không có người nào đạt tới hư vô cảnh kiếm ý?"

Kiếm Vô Trần nhẹ gật đầu, nói: "Nửa bước hư vô cảnh ngược lại là hữu, bất quá cũng không nhiều!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, bỗng nhiên, hắn lại hỏi: "Ta có thể bằng vào cái này nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cùng Thánh giả đối kháng?"

Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần hai người nhìn nhau liếc, hai người trong mắt đều có được vui vẻ. Cổ Chân Nhân cười nói: "Ra, tiếp ta một chiêu?"

"Tốt!"

Dương Diệp trong mắt có lửa nóng chiến ý, kiếm ý khôi phục, lại tăng lên, hắn hiện tại đang muốn tìm người đến luyện luyện!

Cổ Chân Nhân cười cười, sau đó cong ngón búng ra, một đám kiếm khí kích xạ mà ra, kiếm khí tốc độ cũng không khoái, bất quá Dương Diệp nhưng cũng không dám chủ quan. Hắn dừng lại huyền khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, đón lấy, hắn kiếm ý phún dũng mà ra, cuối cùng, hắn cũng chỉ bấm tay vẽ một cái, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, cùng Cổ Chân Nhân đạo kiếm khí kia oanh lại với nhau!

Xùy~~...

Tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, hắn cái kia sợi kiếm khí trực tiếp nghiền nát tiêu tán, sau đó, Cổ Chân Nhân đạo kiếm khí kia trực tiếp oanh tại bộ ngực của hắn.

Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại, cái này vừa lui, tựu là gần 2000 trượng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn Cổ Chân Nhân, trong mắt ngưng trọng vô cùng, “Hảo cường!”

“Cái gì gọi là Thánh giả?” Cổ Chân Nhân nói: “Thánh giả siêu thoát Thiên Địa trói buộc, siêu thoát pháp tắc, hơn nữa có thể mượn nhờ này thiên địa xu thế, cái này là Thánh giả. Hữu thiên mới có thể dùng cao cấp Bán Thánh đối kháng qua Thánh giả, nhưng ta có thể chưa thấy qua hữu thiên mới có thể dùng Hoàng Giả Cảnh tựu đối kháng Thánh giả đấy, trong lúc này Thổ Thần châu có lẽ có, nhưng ở cái này Thanh Châu, hẳn là không có!”

“Chính mình vẫn còn có chút nhược ah!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, vốn là, hắn cho là mình đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm ý về sau, cho dù không địch lại Thánh giả, nhưng ít ra cũng có thể cùng Thánh giả vượt qua cái một hai chiêu, nhưng là tàn khốc sự thật nói cho hắn biết, hắn ngay cả một chiêu đều chống cự không được!

Mà cái kia Vân Tiêu Thánh Điện thiểu điện chủ lúc này đã là cao cấp Bán Thánh, hơn nữa tục truyền nghe thấy còn cùng Thánh giả đã giao thủ... Mình bây giờ nếu là gặp được hắn, căn bản không có thắng lợi hy vọng!

Kiếm Linh nếu là tỉnh đấy, hắn liều cái lưỡng bại câu thương, thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, có lẽ có thể thắng, nhưng vấn đề là Kiếm Linh không có tỉnh! Hơn nữa cho dù tỉnh, hắn cũng không muốn đang thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật rồi, bởi vì cái này không chỉ có đối với hắn bản thân nguy hại thật lớn, còn đối với Hồng Mông tháp cùng Kiếm Linh có rất lớn tổn thương!

Mà nếu như không cần chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, hắn như thế nào đi đối kháng cái kia Vân Tiêu Thánh Điện thiếu điện chủ? Phải nói, như thế nào đi đối kháng toàn bộ Vân Tiêu Thánh Điện!

“Tiểu tử ngươi sẽ không bị đả kích a?” Cổ Chân Nhân bỗng nhiên cười mắng.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó lắc đầu, nói: “Ta hiện tại, hay là quá yếu!”

Cổ Chân Nhân nói: “Cái này muốn xem đối với ai, nếu như là trẻ tuổi, tại đây Thanh Châu, có thể thắng ngươi đấy, không cao hơn mười cái. Nhưng là nếu như đối với chúng ta, nói thực ra, ngươi xác thực còn chưa đủ xem, không nói chúng ta, tựu là một ít lão quái vật cấp bậc cao cấp Bán Thánh, ngươi cũng không phải là đối thủ của bọn họ!”

“Ta rất càng thêm cố gắng đấy!” Dương Diệp nói. Bất kể là Uyển Nhi hay là cái kia Thanh Đạo Phu, cũng hoặc là cái gì kia Vân Tiêu Thánh Điện thiểu điện chủ, hắn cũng sẽ không đi khinh thị. Bọn hắn bản thân thiên phú vốn là không kém, lại hữu Bạch Ngân Giai thế lực bồi dưỡng, cái kia huyền kỹ cùng truyền thừa khẳng định đều là tốt nhất, hữu những... Này, đừng nói một thiên tài, coi như là một phàm nhân đều có không tầm thường thành tựu!

“Ngươi có thể nghĩ như vậy, đó là tốt nhất!”

Cổ Chân Nhân nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, Man Thần Kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tại Man Thần Kiếm trên thân kiếm nhiều hơn một đầu long vân, đầu rồng ở vào chỗ chuôi kiếm, long trảo ở vào dưới chuôi kiếm đầu, mà long thân tắc thì trải rộng lấy toàn bộ thân kiếm, cự long trông rất sống động, giống như vật còn sống, chợt nhìn, kiếm này giống như một đầu tiểu Long.

Cổ Chân Nhân nói: “Ta đã đem cái kia cự long cắm vào kiếm này, cái này kiếm uy lực đem càng lớn, nhưng là sức nặng cũng đem càng lớn. Nói thực ra, ngươi cái này kiếm chỉ sợ cũng chỉ có cao cấp Bán Thánh yêu thú mới có thể huy động tự nhiên!”

Dương Diệp duỗi tay nắm chặt Man Thần Kiếm, bắt tay: Bắt đầu lập tức trầm xuống, Dương Diệp hít sâu một hơi, hai tay nắm ở Man Thần Kiếm chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trên hai tay, sau đó mạnh mà giơ lên Man Thần Kiếm tựu là bổ một phát!

Lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp trước mặt không gian thực đạp, từng đạo khe hở không ngừng hướng phía bốn phía không gian không ngừng lan tràn, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại khom người xuống, không ngừng thở lấy...

“Ngươi một kiếm này, một gã Bán Thánh nếu như không chú ý, sẽ bị ngươi tươi sống đập chết!” Cổ Chân Nhân trong mắt có một tia ngưng trọng, nói: “Đáng tiếc, dù cho dùng nhục thể của ngươi, cũng không cách nào đem nó huy động tự nhiên!”

“Nhục thể của hắn lực lượng như thế đã đủ để rồi, chỉ là vẫn còn có chút không thích ứng!” Kiếm Vô Trần bỗng nhiên nói: “Cho hắn một chút thời gian, hắn mới có thể đủ bình thường sử dụng kiếm này!”

“Ta muốn bế quan một thời gian ngắn!” Dương Diệp bỗng nhiên nói. Hắn không chỉ có muốn thích ứng cái này Man Thần Kiếm, còn muốn thích ứng chính mình mới tăng lên kiếm ý, còn có cái kia Thanh Đạo Môn tổ sư truyền thụ cho sụp đổ diệt thần quyền. Đặc biệt là cái kia sụp đổ diệt thần quyền, uy lực kia cũng không phải Bình thường khủng bố, hắn nhất định phải nắm giữ! Còn có, cảnh giới cũng nhất định phải tăng lên, ít nhất phải trước đạt tới Hoàng Giả Cảnh thượng phẩm. Quan trọng nhất là, hắn nhất định phải thôn phệ siêu phẩm đá năng lượng, hướng Tiểu Tuyền cơn xoáy nội truyền tống Tử Sắc Huyền Khí...

Đem Tiểu Tuyền cơn xoáy cho ăn no, không chuẩn nó sẽ đem Trấn Giới thạch cho tống xuất đến đâu rồi, nếu đem Tô Thanh Thi các nàng tống xuất đến vậy thì càng tốt hơn...

Ngay tại Dương Diệp muốn bế quan lúc, Cổ Kiếm Trai đột nhiên nhận được một đạo thiệp cưới, là Vân Tiêu Thánh Điện đưa tới.

Một năm sau, Vân Tiêu Thánh Điện thiểu điện chủ Lâu Thiên Tiêu đem cưới vợ Vân Tiêu Thánh Điện Thánh Nữ Mục Hàn San, An Nam Tĩnh, còn có thiên hồ yêu Vương chi nữ Vân Hận Thiên!

Ngoại trừ thiệp cưới, còn có một trương là chiến thiếp.

Chiến thiếp là Lâu Thiên Tiêu ghi đấy, nội dung là: Thanh Châu anh tài, ai có thể một trận chiến?

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 885: Ta cũng không phải không cho ngươi sờ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh Châu anh tài, ai có thể một trận chiến!

Lời này vừa ra, có thể nói là toàn bộ Thanh Châu sôi trào. Cái này Lâu Thiên Tiêu, không chỉ có là tại coi rẻ cùng hắn nổi danh Lục Uyển Nhi, Hư Vô Thần, Thượng Quan Vân biển, Thanh Đạo Phu bốn người, vẫn còn coi rẻ toàn bộ Thanh Châu đích thiên tài!

Vô số Thanh Châu thiên mới bắt đầu lên đường tiến về trước nam giới Vân Tiêu Thánh Điện!

Bất quá khiến người ngoài ý chính là, đối với Lâu Thiên Tiêu khiêu khích, Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi, còn có Vân Hải Thư Viện Thượng Quan Vân biển, Thanh Đạo Môn Thanh Đạo Phu, cùng với Vô Cực Ma Tông Hư Vô Thần đều không có bất kỳ đáp lại!

Tuy nhiên bốn người đều không có trả lời, nhưng là bốn người tông môn cũng đã đáp lại, nói sẽ phái người tiến đến!

Cái này lại để cho rất nhiều người lần nữa sôi trào

Bởi vì bốn đại tông môn người, ngoại trừ phái cùng Lâu Thiên Tiêu nổi danh người đi bên ngoài, căn bản không có khả năng phái người khác đi. Phải biết rằng, thực lực thấp, đi nhưng là phải mất mặt đấy!

Năm đại thiên tài đại chiến!

Chỉ là nghe một chút, cũng đủ để lại để cho người sôi trào. Bởi vậy, vô số huyền giả khởi đầu tiến về trước Vân Tiêu Thánh Điện, hy vọng có thể mắt thấy đương kim Thanh Châu nhất yêu nghiệt năm đại thiên tài đại chiến!

Cổ Kiếm Trai.

Một cái ngọn núi đỉnh, Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi tại một mảnh trong biển hoa chậm rãi tản bộ, hai người đón gió chậm rãi, tại vô tận trong biển hoa, giống như một bộ tuyệt mỹ danh họa, đẹp không sao tả xiết.

“Hắn muốn làm đệ nhất!” Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói: “Thanh

Châu, lịch đại đến nay, một đời tuổi trẻ không người nào dám xưng thứ nhất, bởi vì tại đây vô tận Thanh Châu, có hằng hà đích thiên tài yêu nghiệt, hữu nổi danh đấy, cũng có không nổi danh đấy. Đặc biệt là những cái... Kia không nổi danh đấy, cái loại nầy không thèm để ý thanh danh đích thiên tài yêu nghiệt, thường thường so về một ít nổi danh đích thiên tài càng thêm khủng bố. Chúng ta biết rõ đạo lý này, hắn cũng biết, hắn biết chắc nói, một khi hắn thất bại, Vân Tiêu Thánh Điện cùng hắn sẽ trở thành Thiên Hạ trò cười, nhưng hắn hay là làm như vậy rồi. Mà hắn dám như vậy tuyên chiến Thiên Hạ anh tài, nghĩ đến hắn đã đối với chính mình đã có mười phần nắm chắc!”

Dương Diệp dừng bước, quay đầu nhìn về phía Lục Uyển Nhi, nói: “Uyển Nhi ngươi hôm nay đặc biệt tới tìm ta, nhưng thật ra là sợ ta hiện tại liền giết thượng Vân Tiêu Thánh Điện, đúng không?”

Lục Uyển Nhi trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Tại của ta trong ấn tượng, không có gì là ngươi không dám làm đấy. Lâu Thiên Tiêu rất cuồng, rất ngạo, nhưng là so về ngươi, ta cảm thấy được hắn cuồng cùng ngạo là tiểu hài tử qua mọi nhà!”

Nàng cũng không quên từng tại huyền giả đại lục lúc Dương Diệp, khi đó Dương Diệp, hoàn toàn chính là một cái rõ đầu rõ đuôi tên điên, giết thánh địa, đánh nghịch chủng huyền giả thánh địa đừng nói rồi, những cái... Kia nghịch chủng huyền giả là bực nào biến thái? Có thể nói, nếu như nghịch chủng huyền giả toàn bộ khôi phục thực lực lời mà nói..., đừng nói tàn sát mất Thanh Châu, coi như là toàn bộ Linh giới đều gặp nguy hiểm

Lúc trước nghịch chủng huyền giả sở dĩ bại, trừ bọn họ ra bên trong không đoàn kết bên ngoài, cũng bởi vì Linh giới xin ngoại viện

Tóm lại, một khi đem Dương Diệp làm phát bực rồi, đừng nói giết đến tận Vân Tiêu Thánh Điện, tựu là đem hôm nay chọc cái lổ thủng đi ra, hắn cũng dám!

Dương Diệp cười cười, nói: “Ngươi cảm thấy ta rất cuồng rất ngạo?”

Lục Uyển Nhi lắc đầu, nói: “Ngươi cái này người hữu hai mặt, hữu ác một mặt, nhưng là hữu thiện một mặt. Ngươi là thiện hay là ác, quyết định bởi tại người khác như thế nào đối với ngươi. Người khác không chọc giận ngươi, ngươi bình thường sẽ không đi gây người khác, nhưng là người khác một khi chọc giận ngươi, ngươi tựu sẽ biến thành một đầu ác ma, một đầu không sợ hãi ác ma!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn hướng về phía xa xa, nói: “Uyển Nhi, ngươi phải hiểu được, người tốt tại đây thịji ác, là sống không được lâu đâu. Ta làm người một mực đều như vậy, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất sát người! Bất quá ngươi yên tâm, ta hiện tại sẽ không xúc động đấy. Ta hiện tại muốn làm không phải giết đến tận Vân Tiêu Thánh Điện, mà là muốn cố gắng tăng lên thực lực của mình. Bởi vì thực lực mạnh, mới có thể sát nhân, bằng không thì, tựu là bị người giết!"

"Đến lúc đó ta cùng ngươi cùng đi Vân Tiêu Thánh Điện!" Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

"Cầu còn không được!" Dương Diệp cười nói.

"Ngươi biết lúc trước ngươi cho cái kia kiếm đạo truyền thừa là cái gì không?" Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

"Có chút tò mò!" Dương Diệp nói. Kiếm Linh đời thứ hai chủ nhân mạnh bao nhiêu? Hắn không phải rất rõ ràng, dù sao thật là cường, mạnh phi thường, ít nhất sẽ không so Cổ Kiếm Trai hiện tại cái kia Kiếm Chủ yếu. Hơn nữa, tay cầm Kiếm Linh hắn, nói không chừng có thể trảm Thánh giả phía trên cường giả!

"Nhìn xem!"

Lục Uyển Nhi nói xong, hướng phía trước đi một bước, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm bên hông chuôi kiếm, đón lấy, một màn quỷ dị xuất hiện, Lục Uyển Nhi linh hồn đột nhiên ly thể mà ra, đi tới Lục Uyển Nhi đỉnh đầu, cùng lúc đó, Lục Uyển Nhi linh hồn cũng là giữ vững cùng Lục Uyển Nhi bản thể đồng dạng tư thế.

"Trảm!"

Lục Uyển Nhi thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, Lục Uyển Nhi bản thể cùng linh hồn đồng thời cầm kiếm từ trên xuống dưới chém xuống một cái

Kiếm rơi xuống, vô thanh vô tức, nhưng là, xa xa một tòa cao ngàn trượng có thừa, rộng mấy trăm trượng một cái ngọn núi trực tiếp từ chính giữa liệt ra, một đầu cực lớn khe hở xuất hiện ở này tòa đỉnh núi chính giữa, khe hở hai bên, bóng loáng trong như gương

Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, có vẻ mặt ngưng trọng.

"Kiếm này kỹ rất cường, cho dù là tại Cổ Kiếm Trai bên trong cũng rất mạnh, nó chú ý thân thể cùng linh hồn kết hợp hoàn mỹ, sau đó lợi dụng linh hồn cùng thân thể lìliàng cùng một chỗ thúc dục, tại mượn nhờ Thiên Địa xu thế, tăng thêm Thiên giai tam trọng kiếm ý đặc tính, bởi vậy, không chỉ có uy lực cực kỳ, còn có thể làm được ẩn nấp kiếm khí bản thân chấn động. Ta từng dùng kiếm này kỹ một kiếm chém giết một gã cao cấp Bán Thánh!" Lục Uyển Nhi linh hồn trở về vị trí cũ, đi tới Dương Diệp trước mặt, nói.

Trầm ngâm sau nửa ngày, Dương Diệp cười cười, tay vô ý thức muốn đi sờ Lục Uyển Nhi đầu, nhưng là giống như là nghĩ tới điều gì, hắn tay lại thu trở về, nói: "Ta biết rõ ngươi là muốn nhắc nhở ta ta hiện tại cùng cái kia Lâu Thiên Tiêu ở giữa chênh lệch, ngươi yên tâm, ta hiện tại không sẽ đi tìm hắn dốc sức liều mạng đấy!"

"Ngươi tại sợ cái gì?" Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

"Ân?" Dương Diệp khó hiểu.

"Muốn sờ tựu sờ, ta cũng không phải không cho ngươi sờ!" Lục Uyển Nhi nhìn thẳng Dương Diệp nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức có chút xấu hổ, hắn trước kia đem Lục Uyển Nhi cho rằng là muội muội, tựu cùng Bảo nhi còn có Tiểu Dao như vậy, bởi vậy, hắn hội (sẽ) thói quen đi sờ đầu của các nàng, cái này thói quen, tự nhiên là bị Tiểu Dao dưỡng thành đấy. Nhưng là hiện tại, cái này Lục Uyển Nhi đã trưởng thành, tại đây dạng sờ cũng có chút không thích hợp

"Hay là nói, ngươi bây giờ cảm thấy thực lực của ta so ngươi lợi hại, sau đó ngươi không dám sờ soạng?" Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp cười cười, sau đó thò tay đặt ở Lục Uyển Nhi trên đầu vuốt vuốt, nói: "Hiện tại đâu này?"

Lục Uyển Nhi khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó nói: "Biết không? Bị ngươi tìm ra manh mối, hữu một loại bị sủng nịch cùng cảm giác an toàn, loại cảm giác này, ta rất ưa thích. Tốt rồi, không quấy rầy ngươi rồi, ngươi tranh thủ thời gian tu luyện a, ta thế nhưng mà vẫn chờ ngươi đạt tới Bán Thánh, chính thức đánh với ngươi một trận đây này!"

Nói xong, Lục Uyển Nhi tay trắng nõn nà vung lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Lục Uyển Nhi đi rồi, Dương Diệp tại nguyên chỗ lại ngây người hồi lâu, sau đó lúc này mới trở lại phòng tu luyện của mình.

Phòng tu luyện rất lớn, liếc nhìn không tới đầu, bốn phía hữu Thánh giả cường giả bố trí xuống kết giới, có thể nói là cố như vững chắc, đừng nói là hắn, coi như là mười tên cao cấp Bán Thánh liên thủ đều không thể rung chuyển!

Dương Diệp trực tiếp lấy ra một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng bày tại trong phòng tu luyện, sau đó thiêu đốt những cái... Kia siêu phẩm đá năng lượng hiện tại, hắn đã không hề cần nuốt sống.

Siêu phẩm đá năng lượng hóa thành linh khí về sau, toàn bộ chui vào trong cơ thể hắn, chuyển biến thành Tử Sắc Huyền Khí, đón lấy toàn bộ trào vào Tiểu Tuyền cơn xoáy nội

Hiện tại Tiểu Tuyền cơn xoáy đã có thể tự động xoay tròn hấp thu linh khí, bởi vậy, Dương Diệp tại xuất ra một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng thiêu đốt về sau, tựu không có ở quản Tiểu Tuyền cơn xoáy, mà là khởi đầu tu luyện cái kia sụp đổ diệt thần quyền!

Sụp đổ diệt thần quyền, đối với thân thể có thật lớn yêu cầu, bất quá cũng may, hắn miễn cưỡng phù hợp!

Về phần cái kia Cửu Tử thần công, Dương Diệp cũng khởi đầu tu luyện rồi, không có hắn, bởi vì đạt tới Bán Thánh về sau, thực lực của hắn chính là nguyên lai mấy lần, cái này hấp dẫn, hắn không cách nào cự tuyệt. Về phần đằng sau đấy, hắn tự nhiên là sẽ không đi tu luyện, hay nói giỡn, phế bỏ tu vi trùng tu, hắn cũng không có tự làm khổ khuynh hướng!

Cứ như vậy, Dương Diệp bên cạnh hấp thu siêu phẩm đá năng lượng, bên cạnh tu luyện Cửu Tử thần công cùng sụp đổ diệt thần quyền, không chỉ có như thế, còn lại thời gian hắn còn không ngừng tại thích ứng cái kia Man Thần Kiếm!

Cứ như vậy, một tháng thời gian lặng yên mà qua

Trong lúc, Dương Diệp thiêu đốt 200 vạn siêu phẩm đá năng lượng, nhưng mà Tiểu Tuyền cơn xoáy nhưng lại không có gì động tĩnh, cũng không có tại phóng cái gì đó đi ra, cái này lại để cho Dương Diệp hơi có chút im lặng, không có biện pháp, hắn chỉ có thể tiếp tục thiêu đốt.

Tiểu Tuyền cơn xoáy tuy nhiên không có động tĩnh gì, nhưng là sụp đổ diệt thần quyền cùng Man Thần Kiếm phương diện Dương Diệp ngược lại là có chút thu hoạch, bởi vì Thanh Đạo Môn tổ sư cho hắn cắm vào đầu sụp đổ diệt thần quyền, không chỉ có kỹ càng, còn có hắn chú giải, bởi vậy, hắn tu luyện cũng không có gì độ khó, tại một lần lại một lần luyện tập xuống, hắn đã miễn cưỡng có thể thi triển ra sụp đổ diệt thần quyền rồi, đương nhiên, uy lực tự nhiên không phải rất cường, nhưng là cũng không yếu, ít nhất so với hắn hai mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật hiếu thắng, là tăng thêm Thiên giai kiếm ý tam trọng trảm thiên rút kiếm thuật

Ngoại trừ sụp đổ diệt thần quyền, cái kia Man Thần Kiếm hắn hiện tại cũng thích ứng chút ít, bất quá cần song tay nắm lấy, một hơi xuống, hắn ít nhất có thể huy động mười rơi xuống nếu như là Bình thường kiếm, hắn một hơi huy động dưới ngàn đều không là vấn đề, nhưng là, cái này Man Thần Kiếm có thể một hơi huy động mười xuống, đã rất rất giỏi rồi!

Nếu như đem Man Thần Kiếm đặt ở một gã Tôn Giả Cảnh huyền giả trên người, cái kia tuyệt đối có thể tươi sống đè chết một gã Tôn Giả Cảnh, thậm chí một ít Hoàng Giả Cảnh đều không chịu nổi!

Về phần Cửu Tử thần công công pháp này cũng không có gì độ khó, phải nói đệ nhất trọng là không có gì độ khó, bởi vì tu luyện công pháp này, rất thống khổ, cũng đúng thân thể có thật lớn yêu cầu, bất quá hắn thân thể hoàn toàn phù hợp đệ nhất trọng yêu cầu. Về phần thống khổ, hắn đã ăn quá nhiều rồi, cái này đệ nhất trọng cái kia chút đau khổ, thật đúng là không coi vào đâu, hiện tại sẽ chờ đạt tới Bán Thánh

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, lại đi qua một tháng, sụp đổ diệt thần quyền hắn đã tu luyện đến sáu bảy thành hỏa hầu, có thể xuất ra đi gặp người rồi. Man Thần Kiếm hắn cũng có thể một hơi huy động chừng ba mươi rơi xuống, dù sao 30 chiêu nội nếu là nện không chết người, hắn phải chạy, bởi vì thoát lực

Duy nhất lại để cho hắn phiền muộn chính là, tại thiêu đốt hết sở hữu tất cả siêu phẩm đá năng lượng về sau, Tiểu Tuyền cơn xoáy vẫn là không có bất cứ động tĩnh gì.

Dương Diệp cười khổ cười, đang chuẩn bị buông tha cho lúc, Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên động, đón lấy, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy cô gái này, Dương Diệp ngây ngẩn cả người, bởi vì hắn căn bản chưa thấy qua nữ tử này nhưng là cô gái này lại cho hắn phi thường cảm giác quen thuộc

PS: Cảm tạ: Chuyên nghiệp đánh đậu đậu ủng hộ, xi ác xi ác!

------oOo------

Chương 886: Ta luôn luôn là lấy đức phục người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử mười sáu thì giờ: Tuổi tác, ngày thường da thịt thắng tuyết, tuy nhiên lộ ra có chút non nớt, dung mạo cũng đã cực đẹp. Đang mặc một thân màu tím váy dài, bên hông dựng thẳng lấy một đầu tử kim sắc băng, băng chăm chú thắt thiếu nữ kích thước lưng áo, uyển chuyển nhỏ nhắn xinh xắn dáng người bị phác hoạ được phát huy vô cùng tinh tế. Tại trên người cô gái, tuy nhiên non nớt rõ ràng, nhưng nhưng lại có một cổ ung dung đẹp đẽ quý giá khí tức.

Dương Diệp vừa muốn nói gì, nữ tử nhưng lại đột nhiên thoáng một phát ôm lấy hắn, sau đó trực tiếp nức nở lên, thời gian dần trôi qua, nữ tử càng khóc càng kích động, quả thực giống như Hoàng Hà vỡ đê, Dương Diệp trước ngực quần áo trực tiếp ướt đẫm

Dương Diệp hoàn toàn mộng

[t

Ruyen cua tui | Net] Hồi lâu, Dương Diệp nhẹ khẽ đẩy đẩy còn đang khóc thiếu nữ, nói: “Ngươi, ngươi là?”

Thiếu nữ ngẩng đầu, cái kia lông mi thật dài còn dính nhuộm giọt sương, lộ ra có chút điềm đạm đáng yêu, ta thấy yêu tiếc! Thiếu nữ đột nhiên ôm Dương Diệp đầu, sau đó đầu không ngừng cọ lấy Dương Diệp cái cằm

Dương Diệp thân thể cứng đờ, trong đầu trực tiếp nổ ra

Trong thân thể, “Tử nhi, ngươi là Tử nhi, ngươi là Tử nhi”

Trước mắt thiếu nữ này, tựu là tiểu gia hỏa Tử Điêu đương nhiên, lúc này nàng là khôi phục thành hình người đấy!

Đời này, hắn không thể... Nhất quên người, đem làm thuộc trước mắt cái này Tử nhi, bởi vì cái này Tử nhi là cùng hắn một đường chung hoạn nạn đến bây giờ đấy, bọn hắn ở giữa cảm tình, không cách nào dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung!

Cứ như vậy, hai người lẫn nhau ôm không sai biệt lắm nửa canh giờ tài trí mở.

Dương Diệp duỗi ra hai tay bưng lấy Tử nhi đôi má, nhẹ nhàng lau nàng trên gương mặt nước mắt, nói: “Các nàng cũng khỏe sao?”.

Tử nhi nhẹ gật đầu, sau đó lại ôm lấy Dương Diệp, nói khẽ: “Lúc trước Tiểu Tuyền cơn xoáy thế giới đột nhiên xuất hiện dị biến, một cổ lực lượng thần bí khóa lại Tiểu Tuyền cơn xoáy ở bên trong thế giới, sau đó chúng ta tựu không cách nào cùng ngoại giới bắt được liên lạc. Ngươi có biết hay không, chúng ta thật lo lắng cho ngươi, thật sự rất lo lắng, thật sự thật sự rất lo lắng”

Dương Diệp trong nội tâm một nhu, nói: “Ta cảm giác không phải là lo lắng các ngươi? Bất quá cũng may, chúng ta đều không có việc gì. < đúng rồi, ngươi có thể đi ra, cái kia Thanh Thi các nàng là không phải cũng có thể đi ra?”

Tử nhi lắc đầu, nói: “Cái kia cổ lực lượng thần bí còn chưa triệt để tiêu tán, bất quá, nó chính đang dần dần biến mất, bởi vì hữu rất nhiều tử khí tiến vào thế giới của chúng ta, những... Này tử khí tiến vào thế giới của chúng ta về sau, cái kia lực lượng thần bí là được càng ngày càng yếu đi. Ta sở dĩ có thể đi ra, là vì mọi người toàn bộ tề tâm hợp lực giúp ta, hơn nữa ta bản thân có rất mạnh không gian thần thông thuật, bởi vậy, lúc này mới đột phá cái kia lực lượng thần bí. Các nàng muốn đi ra, trừ phi là cái kia lực lượng thần bí lại yếu một ít!”

“Lực lượng thần bí?” Dương Diệp nhíu mày, “Hồng Mông trong tháp làm sao có thể có khác lực lượng tồn tại?”

“Vậy hẳn là là Hồng Mông tháp làm ra đến đấy!” Tử nhi nói: “Lúc trước bởi vì ngươi thi triển rất mạnh kiếm kỹ, Hồng Mông tháp cảm nhận được cường đại uy hiếp, bởi vậy tựu phóng xuất ra cái này cổ lực lượng thần bí khóa lại Hồng Mông trong tháp thế giới. Bất quá đáng tiếc, nó hay là nhận lấy trọng thương, mà bây giờ, trọng thương nó căn bản không cách nào cởi bỏ nó lúc trước bố trí xuống cái kia lực lượng, cho nên, nó mới không ngừng cần hấp thu tử khí, bởi vì chỉ có khôi phục bản thân thương thế, nó mới có thể giải trừ cái kia lực lượng!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc hơi nhu, chỉ cần không phải ngoại nhân cưỡng ép thâm nhập vào trong cơ thể hắn phong ấn Hồng Mông tháp thế giới là tốt rồi, bởi vì nếu là như vậy, chuyện kia tựu thật sự khủng bố rồi. Bất quá cũng may, đây chỉ là Hồng Mông tháp chính mình làm ra đến đấy, cái này ý nghĩa, chỉ cần siêu phẩm đá năng lượng đầy đủ, Hồng Mông tháp là có thể khôi phục bình thường!

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong nội tâm tảng đá lớn đầu lần này xem như triệt để rơi xuống suy sụp. Hắn đánh giá Tử nhi, trong mắt có một tia kinh ngạc, nói: “Tử nhi, ngươi, ngươi đã là đẳng cấp cao Bán

Thánh rồi hả?"

"Vừa tăng lên đấy!" Tử nhi cười tủm tỉm nói: "Bởi vì tăng lên tới đẳng cấp cao Bán Thánh, ta mới có thể đi ra đấy. Hiện tại ta cảnh giới còn không phải đặc biệt ổn định, cần ổn định thoáng một phát!" Đột nhiên, nàng nhướng mày, hai tay trực tiếp vươn vào Dương Diệp trong lồng ngực

Một tiếng trầm đục, Tử nhi hướng về sau ngay cả lùi lại mấy bước, mà ở Dương Diệp xuất hiện trước mặt hai nữ, đúng là cái kia Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng.

"Ngươi là vị nào Yêu Vương tọa hạ yêu soái!" Tiểu Hồng gắt gao chằm chằm vào Tử nhi, trong mắt có một tia địch ý cùng đề phòng.

"Ta tọa hạ đấy!"

Dương Diệp đột nhiên đi tới Tử nhi trước mặt, nói: "Không có sao chứ?"

Tử nhi lắc đầu, sau đó nói: "Trên người của ngươi như thế nào đi theo hai cái xà?"

"Cái này nói rất dài dòng, về sau tại chậm rãi nói cho ngươi biết!" Dương Diệp nói xong, quay người nhìn về phía cái kia Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng, trong mắt của hắn cũng là có một tia ngưng trọng cùng đề phòng. < cái này hai nữ tuy nhiên cùng Tử nhi đồng dạng là cao cấp Bán Thánh yêu thú, nhưng cái này hai nữ thực lực rõ ràng muốn cao hơn Tử nhi rất nhiều. Bất quá ngẫm lại cũng thế, cái này hai nữ lúc trước nhưng là phải trùng kích Thánh giả

Tuy nhiên là cao cấp Bán Thánh, nhưng là đối phương tuyệt đối không phải Bình thường cao cấp Bán Thánh!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: "Lúc trước ta hại được các ngươi bị thiên phạt oanh trúng, tính toán của ta không phải, chẳng qua hiện nay, các ngươi tại ta tử khí ân cần săn sóc xuống, thực lực cho dù không có toàn bộ khôi phục, cũng có thể khôi phục ** thành, cho nên, các ngươi có thể rời đi!" Nghĩ nghĩ, hắn hay là quyết định cùng cái này hai nữ tách ra, đặc biệt là cái kia Tiểu Hồng, lưu nàng tại bên cạnh mình, thật sự là không an toàn!

"Ngươi muốn đuổi chúng ta đi?" Tiểu Hồng sắc mặt trầm xuống, trong mắt có chút bất thiện.

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn như vậy lý giải, ta cũng không có biện pháp!”

“Ta không đi!” Tiểu Hồng nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp nao nao, nói: “Ngươi còn lại coi trọng ta ngươi?”

Lúc này, cái kia Tiểu Thanh đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Tuy nhiên chúng ta khôi phục thực lực rất nhiều, nhưng lại còn chưa chính thức khôi phục, muốn muốn chính thức khôi phục thực lực, nhất định phải ỷ lại ngươi cái kia huyền khí, bằng không thì, chúng ta rất có thể lên giá tốt nhất trăm năm thời gian. Cho nên, ngươi tựu để cho chúng ta ở lại bên cạnh ngươi có tốt không? Về sau chúng ta có thể giúp ngươi đánh nhau!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Các ngươi ngày sau có bao nhiêu nắm chắc có thể thành thánh?”

“Ngày sau nếu như ngươi có thể lợi dụng ngươi cái kia Tử Sắc Huyền Khí bang (giúp) giúp bọn ta, chúng ta chí ít có bốn thành nắm chắc!” Tiểu Thanh trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn.

“Mới bốn thành?” Dương Diệp nhíu mày. <

“Ngươi cho rằng thành thánh tốt như vậy thành ah!” Tiểu Hồng tức giận nói: “Hữu bốn thành, đã tính toán rất cao, thù không biết có bao nhiêu người, liền một thành nắm chắc đều không có!”

Dương Diệp không nhìn thẳng tiểu tử này hồng, nhìn xem Tiểu Thanh nói: “Các ngươi tiếp tục lưu lại bên cạnh ta cũng không phải là không thể được, bất quá các ngươi phải đáp ứng ta một cái điều kiện, các ngươi về sau nếu là thành thánh rồi, được giúp ta ba sự kiện. Như thế nào?”

“Dựa vào cái gì!” Tiểu Thanh còn không nói chuyện, Tiểu Hồng tựu dẫn đầu nói: “Phải biết rằng, ta”

“Các ngươi hiện tại có thể đi rồi!” Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Tiểu Hồng mà nói nói.

“Ngươi!” Tiểu Hồng khí cực, nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, nói: “Ngươi có tin ta hay không hiện tại nuốt sống ngươi!”

“Ngươi tin hay không hiện tại chỉ cần ta tâm niệm vừa động, tựu lập tức hữu ít nhất năm tên Thánh giả lại tới đây?” Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem Tiểu Hồng. Nơi này là Cổ Kiếm Trai địa bàn, chỉ cần hắn sẵn lòng, xác thực có thể cho Cổ Kiếm Trai Thánh giả lại tới đây.

Phải nói, lúc này Cổ Kiếm Trai Thánh giả cũng đã chú ý tới tại đây

Tiểu Hồng còn muốn nói điều gì, nhưng là tiểu Thanh nhưng lại ngăn trở nàng, sau đó nói: "Chúng ta đáp ứng ngươi, nếu như chúng ta có cơ hội trở thành Thánh giả, nhất định giúp ngươi làm ba sự kiện, chỉ là đến lúc đó muốn thành thánh thời điểm, còn hy vọng ngươi có thể xuất thủ tương trợ!"

"Cái này hiển nhiên!" Dương Diệp nói.

"Ngươi sẽ không sợ chúng ta đến lúc đó nuốt lời?" Tiểu Hồng bỗng nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: "Yêu thú Bình thường đều so sánh coi trọng chữ tín, các ngươi đã đã đáp ứng, đến lúc đó ta cho các ngươi làm một chuyện chỉ cần không phải quá khó xử, các ngươi như thế đều đáp ứng đấy!"

Tiểu Hồng nhìn thoáng qua Dương Diệp, hừ lạnh nói: "Gặp ngươi lâu như vậy, ngươi nói nhiều lời như vậy, tựu những lời này, coi như là tiếng người!" Nói xong, nàng trực tiếp cùng Tiểu Thanh hóa thành thành mảnh như sợi tóc con rắn nhỏ chui vào Dương Diệp trong nội y.

"Ta muốn ổn định cảnh giới của ta, trong khoảng thời gian này, ngươi nhưng không cho quấy rầy ta!" Tử nhi nói xong câu này, nàng lập tức khôi phục nguyên lai Tử Điêu bộ dáng đã rơi vào Dương Diệp trên bờ vai.

"Tiểu tử, đến đại điện một chuyến!"

Lúc này, Cổ Chân Nhân thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới đại điện, đại điện ở trong, so về lần trước, nhân số ít rất nhiều, chỉ có tầm mười người. Kiếm Vô Trần ngồi ở chủ vị, tại bên cạnh hắn là Cổ Chân Nhân.

"Có chuyện, đối với ngươi mà nói tính toán là chuyện tốt, bất quá vẫn là muốn hỏi hạ ý kiến của ngươi!" Kiếm Vô Trần nói: "Vân Hải Thư Viện viện trưởng muốn thuê ngươi vi Vân Hải Thư Viện giáo viên, không biết ngươi có thể có nguyện ý hay không!"

"Giáo viên?" Dương Diệp khẽ cau mày nói.

Kiếm Vô Trần nhẹ gật đầu, nói: "Tiểu tử, nếu như ngươi đáp ứng, cái kia nhưng chỉ có Vân Hải Thư Viện từ trước tới nay năm thứ hai nhẹ đích giáo viên rồi!"

"Mới có lợi sao?". Dương Diệp nói.

Kiếm Vô Trần lắc đầu, nói: "Ngươi cái tên này, chỗ tốt là có, mỗi tháng hữu mười vạn siêu phẩm đá năng lượng, không chỉ có như thế, còn có thể tiến Vân Hải Thư Viện thư khố, nếu như chính ngươi có bản lĩnh, thậm chí còn có thể tiến bọn hắn huyền kỹ viện hoặc là công pháp viện. Đừng xem thường bọn họ huyền kỹ viện cùng công pháp viện, nếu như nói Thanh Châu cái đó cái thế lực công pháp cùng huyền kỹ mạnh nhất tối đa, cái kia không thể nghi ngờ là Vân Hải Thư Viện, bởi vì trong lúc này, hữu rất nhiều huyền kỹ cùng công pháp là đến từ trung Thổ Thần châu!"

Nói đến đây, Kiếm Vô Trần đứng dậy, nói: "Ta biết rõ, ngươi khả năng chướng mắt những... Này, nhưng chúng ta hay là hy vọng ngươi có thể đáp ứng."

"Vì cái gì?" Dương Diệp hỏi.

Kiếm Vô Trần nói: "Trước khi ngươi giết Vân Hải Thư Viện mấy tên đệ tử, tuy nhiên Vân Hải Thư Viện cao tầng áp xuống dưới, nhưng là trong đó rất nhiều người trong nội tâm hay là rất không phục, rất không thoải mái, bởi vậy, chúng ta Cổ Kiếm Trai rất nhiều đệ tử tại Vân Hải Thư Viện thời gian cũng không thế nào sống khá giả. Lần này ngươi như đi đảm nhiệm dạy, đây là một rất tốt cởi bỏ chúng ta cùng Vân Hải Thư Viện ân oán cơ hội!"

"Ta đáp ứng rồi!" Dương Diệp nói.

Kiếm Vô Trần mỉm cười, nói: "Nhớ kỹ, lần này đi, tận lực ít xuất hiện làm người, cao điệu làm việc, hiểu chưa?".

"Ngươi là sợ ta đi gây tai hoạ a!" Dương Diệp trợn trắng mắt, nói: "Nói thật, ta gần đây đều là lấy đức thu phục người đấy!"

"Lăn"

Ps: Cảm tạ hách soái (đẹp trai) bác chuyên nghiệp đánh đậu đậu mộng ảo, tiểu địch bọn người khen thưởng ủng hộ, cám ơn

Ta không có bản thảo, ta không có bộc phát... Ta không mặt mũi cầu phiếu rồi...

------oOo------

Chương 887: Võ bảng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lấy đức thu phục người?

Kiếm Vô Trần cùng trong tràng mọi người đều là lắc đầu, nếu như nói Dương Diệp là một cái lấy đức thu phục người người, cái kia trên đời này tất cả mọi người là lấy đức thu phục người rồi.

Bọn hắn đối với Dương Diệp sự tình trước kia không biết, nhưng là Dương Diệp tại Thanh Châu làm những chuyện kia, cái kia có thể gọi lấy đức thu phục người? Nếu để cho những cái... Kia bị hắn giết người biết rõ, hắn đây là đang lấy đức thu phục người, không biết có thể hay không xác chết vùng dậy bắt đầu

“Bọn hắn tại sao phải thỉnh ta đi làm giáo viên?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Hắn cùng với Vân Hải Thư Viện mặc dù không có cái gì thâm cừu đại hận, nhưng là, cũng tuyệt đối không thể nói hữu hảo, phải biết rằng, nhưng hắn là giết Vân Hải Thư Viện nhiều cái đệ tử đấy. Từ loại nào trình độ đi lên nói, hắn cũng chẳng khác gì là đánh cho Vân Hải Thư Viện mặt!

Kiếm Vô Trần trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Việc này có lẽ cùng cái kia cò trắng thư viện có quan hệ, bất kể như thế nào, vấn đề này đối với ngươi mà nói, chỉ (cái) mới có lợi không có chỗ xấu. Nếu như lão nhân kia đối với ngươi hữu yêu cầu gì, ngươi ngàn vạn đừng khách khí với hắn, dùng sức xảo trá.”

Dương Diệp: “”

“Kiếm Ý Tháp hủy!”

Đúng lúc này, một gã lão giả bỗng nhiên xuất hiện ở trong tràng. Người này lão giả Dương Diệp nhận thức, đúng là cái kia lúc trước nói hắn là một cái ưa thích gây tai hoạ Tiêu Trường Lão.

Dương Diệp khóe mắt hơi nhảy, đây chẳng lẽ là muốn tới thu được về tính sổ? Tuy nhiên hắn không biết cái này Tiêu Trường Lão tại Cổ Kiếm Trai đến tột cùng là một cái địa vị gì, nhưng không hề nghi ngờ, địa vị tuyệt đối không thấp, bởi vì cho dù là Kiếm Vô Trần đối với hắn cũng hơi có chút tôn kính.

“Từ nay về sau, ta Cổ Kiếm Trai rất nhiều đệ tử như muốn tăng lên kiếm ý, không biết muốn khó khăn gấp bao nhiêu lần!” Tiêu Trường Lão lại nói, thanh âm có chút chìm, còn ẩn chứa một tia hơi không thể tra tức giận.

Kiếm Vô Trần muốn nói cái gì, Tiêu Trường Lão nhưng lại trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Là ngươi làm a?”

Cái này căn bản không có biện pháp lừa dối, Dương Diệp phi thường nam nhân nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực là ta làm!” Nói xong hắn lại nhìn về phía Cổ Chân Nhân, nói: “Sư phó nói, chỉ cần ta có bản lĩnh, tùy tiện thôn phệ” vấn đề này thật có chút đại, một mình hắn căn bản kháng không xuống, cho nên, được tranh thủ thời gian kéo người xuống nước.

Cổ Chân Nhân khuôn mặt khóe miệng co lại, sau đó hắn nhìn thoáng qua Kiếm Vô Trần, nói: “Việc này, Kiếm Chủ cũng biết” hay nói giỡn, vấn đề này coi như là hắn cũng kháng không xuống, phải biết rằng, cái này Kiếm Ý Tháp thế nhưng mà Cổ Kiếm Trai đệ tử tu luyện thánh địa, hôm nay bị hủy, không biết có bao nhiêu người đem trong lòng còn có oán hận, còn có những lão gia hỏa kia dù sao hắn không muốn chính mình trở thành Cổ Kiếm Trai công địch!

Kiếm Vô Trần nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Cổ Chân Nhân, sau đó nói: “Việc này, ta xác thực biết rõ, Ân, việc này tổ sư cũng đã biết rõ, cho nên, đến tột cùng muốn như thế nào làm, chờ đợi tổ sư hồi phục a!”

Nghe vậy, trong tràng bọn người đều là bạch nhãn mãnh liệt Phiên, ba người này, một cái so một cái hội (sẽ) đẩy ah

Tiêu Trường Lão nhìn thoáng qua Kiếm Vô Trần, sau đó nói: “Kiếm Chủ không cần như thế, nói thực ra, hắn có thể thôn phệ những cái... Kia kiếm ý, cái này để cho ta thật bất ngờ. Hôm nay ván đã đóng thuyền, ta cũng không muốn đi trách tội cái gì, dù sao tại nói như thế nào, hắn coi như là ta Cổ Kiếm Trai đệ tử. Chỉ là tựu dễ dàng như vậy hắn, cũng xác thực không thể nào nói nổi, Kiếm Chủ ngươi cứ nói đi?”

“Cái kia theo tiêu ý tứ của trường lão đâu này?” Kiếm Vô Trần nói.

Http://truye

Ncua T ui.Net/ “Cách võ bảng mở ra thời gian vẫn chưa tới ba năm!” Tiêu Trường Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nếu như hắn có thể đánh tiến võ bảng 30, như vậy vấn đề này coi như xong. Nếu như không thể, cái kia chứng minh những cái... Kia kiếm ý cho hắn cũng là lãng phí, cho nên, đến lúc đó ta hy vọng Kiếm Chủ có thể theo như tông quy xử phạt hắn!”

Kiếm Vô Trần trầm ngâm xuống, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi thấy thế nào?”

Mới 30?

Dương Diệp vung tay lên, nói: “Mới 30 mà thôi, không có vấn đề!” Nói thực ra, hấp thu những cái... Kia kiếm ý, tại biết được những cái... Kia kiếm ý đối với Cổ Kiếm Trai ý nghĩa về sau, hắn trong lòng cũng là có chút áy náy. Dù sao thiệt nhiều Cổ Kiếm Trai đệ tử có thể cũng phải cần dựa vào cái này Kiếm Ý Tháp đến đề thăng kiếm ý đấy, hiện tại hắn toàn bộ hấp thu, cái này ý nghĩa những Cổ Kiếm Trai đó đệ tử ngày sau nếu là muốn tăng lên kiếm ý, đem khó khăn không biết bao nhiêu lần!

Cho nên, đem làm cái này Tiêu Trường Lão đưa ra yêu cầu về sau, hắn lập tức đáp ứng. Tuy nhiên hắn còn không biết cái kia võ bảng đến tột cùng là cái thứ gì, nhưng là tiến 30, như thế hay là không có vấn đề đấy!

“Mới 30 mà thôi?” Tiêu Trường Lão khóe miệng hung hăng co lại, hắn hít sâu một hơi, nói: “Tốt, phi thường tốt, đây chính là ngươi nói, ngươi nếu không có đạt tới 30, đến lúc đó cũng đừng trách ta nhóm (đám bọn họ) vô tình!”

“Tiêu Trường Lão đối với ta tựa hồ không có gì tin tưởng!” Dương Diệp nói: “Đã như vậy, không bằng chúng ta đánh cuộc như thế nào?”

“Ngươi cho rằng ta sợ ngươi ah, đánh cuộc thì đánh bạc!” Tiêu Trường Lão nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp cười nói: “Như vậy vừa vặn rất tốt, nếu như ta có thể đủ đánh tiến cái gì kia bảng, vậy sau này mặc kệ ta xông cái gì họa, cũng còn thỉnh Tiêu Trường Lão cố định đứng sau lưng ta, tốt chứ?” Trước mắt lão nhân này tuyệt đối là một cái siêu cấp cường giả, thậm chí không thể so với Kiếm Vô Trần yếu, nếu như có thể lại để cho lão nhân này làm chỗ dựa, cái kia với hắn mà nói, tuyệt đối là một kiện đại hảo sự.

Tiêu Trường Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi nếu như có thể đánh tiến 30, từ nay về sau, dù là ngươi đi chọc kim cương giai thịlì lão quái vật, lão phu cũng ủng hộ ngươi đến cùng! Nhưng là, nếu như ngươi không thể đánh tiến 30, ta sẽ hút ra kiếm của ngươi ý, lại để cho những cái... Kia kiếm ý một lần nữa trở lại Kiếm Ý Tháp!"

Nói xong, Tiêu Trường Lão thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tiêu Trường Lão đi rồi, trong tràng những trưởng lão kia nhìn xem Dương Diệp, đều là lắc đầu

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nhìn về phía Kiếm Vô Trần, nói: "Cái kia võ bảng độ khó rất lớn sao?"

Kiếm Vô Trần nhạt âm thanh nói: "Cũng không có gì, tựu là Thánh giả cũng có thể tham gia"

Dương Diệp biểu lộ lập tức cứng ngắc ở, nói đùa gì vậy, Thánh giả đều có thể tham gia võ bảng ba năm lần này lời này nói có đúng hay không có chút quá lớn chọn à?

"Yên tâm, chúng ta loại này lão quái vật nhất định là không thể tham gia đấy!" Cổ Chân Nhân an ủi: "Thánh giả xác thực là có thể tham gia võ bảng, nhưng là, vậy cũng chỉ giới hạn ở trời sinh thánh nhân Thánh giả, thì ra là 30 tuổi trở xuống đích Thánh giả tài có thể tham gia võ bảng. Loại người này, đừng nói chúng ta Thanh Châu, coi như là trong lúc này Thổ Thần châu đều là cực nhỏ đấy. Cho nên, ngươi hoàn toàn là có cơ hội đấy!"

Dương Diệp cười khổ cười, nói: "Hy vọng đi!"

Lúc này, một trương màu vàng giấy mỏng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: "Cái này là thư mời, cầm cái đồ chơi này đến Vân Hải Thư Viện, ngươi có thể tiền nhiệm rồi."

Dương Diệp định nhãn xem xét, chỉ thấy trên đó viết một hàng chữ: Vân Hải Thư Viện ngoại viện giáo viên.

"Vân Hải Thư Viện chung hết sức viện, nội viện, ám viện. Trong đó mỗi một viện lại chia làm giáp lớp, ất lớp, bính lớp, đinh lớp. Ngoại viện đệ tử cơ bản đều là Tôn Giả Cảnh cùng Tôn Giả Cảnh phía dưới; Mà nội viện, tắc thì như thế đều là Hoàng Giả Cảnh đến Bán Thánh tầm đó; Về phần ám viện, ta đây cũng không biết, bởi vì đây là Vân Hải Thư Viện thần bí nhất, cũng là thực lực mạnh nhất một viện!" Kiếm Vô Trần nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Hiện tại tựu lên đường sao?"

Kiếm Vô Trần cười nói: “Tự nhiên, phải biết rằng, hiện tại thế nhưng mà Vân Hải Thư Viện ngoại viện tuyển nhận thời gian, nói cách khác, học sinh của ngươi đều muốn là nhân vật mới, hiện tại đi lời mà nói..., Nhưng dùng sớm cùng bọn họ giao lưu trao đổi. Đi, nhớ kỹ ta mà nói..., ít xuất hiện làm người, cao điệu làm việc, phải biết rằng, ngươi bây giờ thế nhưng mà đại biểu cho Cổ Kiếm Trai, không thể để cho người khác xem nhẹ chúng ta Cổ Kiếm Trai!”

“Yên tâm đi, tiểu tử này, cái khác không dám nói, có hại chịu thiệt tuyệt đối là sẽ không ăn đấy!” Cổ Chân Nhân cười nói: “Tiểu tử, Vân Hải Thư Viện cũng ngọa hổ tàng long, đi, Nhưng đừng lật thuyền trong mương, đặc biệt là đừng bại tại chính mình đệ tử trong tay, bằng không thì, không chỉ có ngươi, ta Cổ Kiếm Trai mặt đều muốn mất hết rồi!” Nói xong, Cổ Chân Nhân cong ngón búng ra, một cuốn quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Đây là Thanh Châu địa đồ, thượng diện có Thanh Châu tất cả đại thịlì địa điểm, còn có, vừa ý mặt điểm đỏ chưa? Những dấu hiệu kia điểm đỏ địa phương đối với ngươi bây giờ mà nói, còn rất nguy hiểm, ngươi bây giờ cũng đừng đi tìm đường chết, minh bạch?”

Dương Diệp nắm tay bên trong đích quyển trục, trong lòng có chút cảm khái, cái này là hữu tông môn chỗ tốt. Ngoại trừ có chỗ dựa, hữu tu luyện tài nguyên, còn có rất nhiều thương nhân không có thuận tiện.

Dương Diệp nắm quyển trục, đối với Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân bọn người có chút thi lễ, sau đó thối lui ra khỏi đại điện.

Nhìn xem Dương Diệp đi ra đại điện, Kiếm Vô Trần bỗng nhiên nói: “Không biết kẻ này đến tột cùng xảy ra chuyện gì, ngươi cảm giác được chưa, hắn tuy nhiên gia nhập ta Cổ Kiếm Trai, nhưng là đối với ta Cổ Kiếm Trai người minh lộ ra một tia kháng cự. Trừ lần đó ra, còn một điều, đó chính là hắn mặt đối với chúng ta lúc, hữu kính, nhưng không có sợ. Hắn là người không biết không sợ, hay là nói, hắn có cái gì không biết khủng bố át chủ bài?”

Cổ Chân Nhân lắc đầu, nói: “Bất kể như thế nào, kẻ này tâm tính vẫn là có thể đấy, như hắn theo như lời, chỉ cần ta Cổ Kiếm Trai không phụ hắn, hắn khẳng định cũng không phụ ta Cổ Kiếm Trai, như vậy, như vậy đủ rồi!”

“Cũng là!” Kiếm Vô Trần nói khẽ

Dương Diệp cũng không có trực tiếp tiến về trước Vân Hải Thư Viện, mà là đi tới Thiên Kiếm Phong.

“Nghe nói ngươi muốn đi Vân Hải Thư Viện!” Trong một gian phòng, Phạm Mộng xem lên trước mặt Dương Diệp, nói khẽ. Tại bên cạnh của nàng, là Phạm Ly.

Phạm Mộng cùng Phạm Ly lúc này cũng không tính là Cổ Kiếm Trai người, các nàng chỉ là dùng Dương Diệp người nhà thân phận ở tại Cổ Kiếm Trai nguyên vốn thuộc về Dương Diệp chỗ ở.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta đi rồi, ngươi tại đây Cổ Kiếm Trai hảo hảo tu luyện, hữu cái gì không hiểu, hoặc là hữu người khi dễ lời của ngươi, có thể đi tìm Trần Đông cùng Ngô Nham Trung sư huynh bọn hắn!”

“Bọn hắn đều đã cho ta cùng tỷ tỷ là nữ nhân của ngươi, cái đó còn dám khi dễ chúng ta!” Phạm Mộng âm thanh như muỗi... (Nột-nói chậm!!!), khuôn mặt nhỏ nhắn càng là như là thoa lên một tầng dày đặc Son Phấn, xinh đẹp động lòng người.

Một bên Phạm Ly sắc mặt cũng là có chút ít mất tự nhiên!

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nhìn về phía Phạm Ly, nói: “Chăm sóc tốt Phạm Mộng, cũng chiếu cố tốt chính mình, hy vọng tại gặp mặt lúc, ngươi đã đạt tới Hoàng Giả, mà Phạm Mộng ngươi cũng thành công tiến vào Cổ Kiếm Trai!”

“Bảo trọng!” Phạm Ly nhìn xem Dương Diệp nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi ra gian phòng.

“Tỷ, chúng ta cùng nhau gả cho hắn có tốt không?”

Phạm Ly: “”

Dương Diệp ra Thiên Kiếm Phong về sau, ngự kiếm xẹt qua phía chân trời, thẳng đến Vân Hải Thư Viện.

“Vân Hải Thư Viện, ta đã đến”

Phía chân trời, vang lên Dương Diệp tiếng kêu gào

------oOo------

Chương 888: Ngươi là muốn chết phải không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật lần này Vân Hải Thư Viện không thỉnh hắn đi làm giáo viên, hắn cũng không định đang tiếp tục bế quan. Hắn thực lực bây giờ, đã đạt đến trình độ nhất định, đặc biệt là kiếm kỹ cùng kiếm ý. Tiếp tục bế quan, căn bản không cách nào tăng lên bao nhiêu.

Muốn tiếp tục tăng thực lực lên, chỉ có thực chiến!

Đương nhiên, sở dĩ đáp ứng đi Vân Hải Thư Viện, nguyên nhân chủ yếu là vì hắn cùng với Vân Hải Thư Viện chuyện giữa, làm cho Cổ Kiếm Trai đệ tử tại Vân Hải Thư Viện có chút không sống khá giả. Việc này là hắn khởi đấy, hắn hữu tất yếu đi giải quyết cùng Vân Hải Thư Viện ở giữa mâu thuẫn.

Còn nữa, Vân Hải Thư Viện có về trung Thổ Thần châu cùng với toàn bộ Linh giới tương quan tư liệu, trong lúc này Thổ Thần châu, hắn tương lai cũng là nhất định phải đi đấy, bởi vậy, hắn cần nói trước giải thoáng một phát về trung Thổ Thần châu sự tình. Tốt nhất là có thể dò thăm màn lão cùng chư cát thần mô gia tộc tin tức!

Màn lão bàn giao: Nhắn nhủ chuyện của hắn, hắn có lẽ chưa quên qua!

Muốn đạt tới Vân Hải Thư Viện, tựu tất [nhiên] đi trước biển mây Vương Thành, bởi vì Vân Hải Thư Viện ở vào biển mây Vương Thành trên không, không phải tại trong thành, mà là đang biển mây trên thành không trong mây.

Biển mây Vương Thành tại Thanh Châu là phi thường nổi danh đấy, bởi vì nó là cả Thanh Châu lớn nhất Vương Thành, trừ lần đó ra, nó càng là Thanh Châu thần bí nhất thế lực Vân Hải Thư Viện địa bàn.

Vân Hải Thư Viện tuy nhiên không phải Thanh Châu mạnh nhất bạch kim giai thế lực, nhưng không hề nghi ngờ, địa vị của nó tuyệt đối là nhất siêu nhiên đấy, cũng là bất luận cái gì thế lực không dám cùng sẽ không gây đấy.

Nó theo không tham gia thế tục tranh đấu, hơn nữa nó có thể làm cho sở hữu tất cả thế lực đệ tử tiến vào học viện học tập, bất quá tiến vào học viện học tập trong khoảng thời gian này, nhất định phải tuân thủ Vân Hải Thư Viện quy tắc. Mà một khi tốt nghiệp, Nhưng dùng lựa chọn tiếp tục lưu lại Vân Hải Thư Viện, cũng có thể ly khai, nó không, hết thảy xem đệ tử tự nguyện!

Có thể nói, Vân Hải Thư Viện là phi thường tự do đấy, bởi vậy, vô số thế lực đều sẵn lòng lại để cho học sinh của mình tiến vào Vân Hải Thư Viện!

Bất quá Vân Hải Thư Viện thu người tiêu chuẩn cũng cực kỳ nghiêm khắc, muốn đi vào thư viện, phải là tại hai trước kia mười tuổi, hơn nữa bản thân cảnh giới phải tại hai mươi tuổi chi đạt tới trước Tôn Giả Cảnh, phù hợp cái này một điều kiện bên ngoài, còn cần thông qua Vân Hải Thư Viện một loạt khảo thí, chỉ có khảo thí thành công, mới có thể gia nhập Vân Hải Thư Viện, trở thành Vân Hải Thư Viện đệ tử!

Tại biển mây Vương Thành chung quanh, vờn quanh lấy cao vút trong mây sơn mạch, vùng núi này tên Thiên Lang Sơn Mạch, bên trong có một vị tiếng tăm lừng lẫy Yêu Vương, tựu là Thiên Lang Yêu Vương.

Tại toàn bộ Thanh Châu sở hữu tất cả cường giả bên trong, hôm nay lang yêu Vương thực lực tuyệt đối có thể đứng vào Top 5. Thiên Lang Sơn Mạch vờn quanh lấy biển mây Vương Thành, cùng biển mây Vương Thành không phải thế lực đối địch, nhưng là không hữu hảo. Phải nói song phương đều tại lợi dụng song phương, Vân Hải Thư Viện là ở lợi dụng Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú đến rèn luyện học sinh của mình, mà Thiên Lang Sơn Mạch đồng dạng cũng là tại lợi dụng Vân Hải Thư Viện đệ tử đến rèn luyện yêu thú của mình.

Song phương rất hữu ăn ý!

Dương Diệp đi tới Thiên Lang Sơn Mạch sau tựu ngừng lại, bởi vì tại toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch trên không, có một tầng lực lượng thần bí cấm chế, đương nhiên, dùng thực lực của hắn đủ để cưỡng ép bay qua, bất quá hắn hay là ngừng lại, bởi vì ở đằng kia trên bản đồ, nơi này là bị dấu hiệu điểm đỏ đấy. Nói cách khác, cái chỗ này với hắn mà nói, là một cái địa phương nguy hiểm!

Vốn là hắn có thể lợi dụng Cổ Kiếm Trai Truyền Tống Trận trực tiếp đạt tới biển mây Vương Thành đấy, bất quá hắn cũng không có, bởi vì hắn muốn nhìn một chút cái này Thanh Châu thế giới. Cho tới nay, đặc biệt là đi tới nơi này Linh giới về sau, hắn tựu là tu luyện, không ngừng tu luyện, tu luyện lâu rồi, tự nhiên là có chút bực bội rồi

Nhìn xem Sơn Hà, hưởng thụ thoáng một phát bình tĩnh thời gian

Đây là hắn hiện tại nghĩ cách.

Rơi trên mặt đất, Dương Diệp quét bốn phía liếc, núi, vô tận núi, cây, vô tận che trời đại thụ.

Tại nguyên chỗ trầm mặc mấy tức, Dương Diệp quay đầu nhìn nhìn trên bờ vai còn đang điều tức Tử Điêu, cười cười, sau đó thân hình khẽ động, tiến nhập trong rừng rậm.

Dương Diệp một đường chạy như điên, vừa chạy vừa không ngừng cảm thụ được chung quanh yêu thú khí tức, chỉ cần phía trước có yêu thú, hắn tựu chọn đường vòng mà đi, hắn lần này tới cũng không phải giết yêu thú lấy đan đấy. Hơn nữa, đối với yêu thú, bởi vì tiểu gia hỏa nguyên nhân, chỉ cần đối phương không chủ động tới giết hắn, hắn là sẽ không đi diệt sát đối phương đấy!

“Ân? Hữu người?”

Đột nhiên, Dương Diệp vội vàng ngừng lại, Nhưng tiếc hay là đã đã chậm, ở trước mặt hắn cách đó không xa, một nam một nữ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

Đương nhiên, nếu như là bình thường một nam một nữ, cái kia tự nhiên là không có quan hệ gì đấy, nhưng vấn đề là một nam một nữ này lúc này có chút không bình thường, bởi vì hai người toàn thân trần trụi, đang tại làm lấy nguyên thủy nhất pít-tông vận động

“Ân A... Nhanh, nhanh”

Từng đạo kiều. Thở gấp thanh âm không ngừng vang lên

“Ah”

Một đạo khẽ gọi âm thanh đột nhiên vang lên, đón lấy, một nam một nữ thân thể như là như giật điện run rẩy... Mà bắt đầu

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, đang muốn quay người rời đi, lúc này, nữ nhân kia thanh âm đột nhiên vang lên: “Bạch lang, đừng cho hắn còn sống ly khai”

Nghe vậy, Dương Diệp lúc này mới nhớ tới chính mình vậy mà quên che giấu khí tức. Mà lúc này, một đạo kiếm khí đã đi tới phía sau hắn, Dương Diệp quay người nghiêng người lóe lên, tránh thoát đạo kiếm khí kia, sau đó nhìn về phía này đã mặc quần áo tử tế nam nữ, nam đang mặc áo bào trắng, tay cầm lấy một bả bạch ngọc quạt giấy, hơi có chút anh tuấn tiêu sái.

Nữ tuy nhiên so ra kém Phạm Ly các loại nữ, nhưng cũng không kém, một bộ Lục Sắc váy dài, tư thái thon thả, dung nhan tú lệ, đặc biệt là lúc này giữa lông mày còn mang theo một tia hoan sau đích ửng đỏ, hơi có chút động lòng người.

Hai người đều là Tôn Giả Cảnh hạ phẩm!

Cũng chính là bởi vì như thế, đối phương mới nhìn không thấu cảnh giới của hắn, cũng mới dám động tay!

“Chỉ là đi ngang qua!” Dương Diệp nói.

“Nhìn không nên xem đấy, cái kia đáng chết!” Nữ tử âm trầm nói.

Nam tử nhẹ gật đầu, muốn ra tay, đột nhiên, nam tử cùng nữ tử đều là nhướng mày, rất nhanh, một gã khôi ngô nam tử cùng một nữ tử tự xa xa thiểm lược mà đến.

“Tiểu Nhu, Lý huynh, ta còn tưởng rằng các ngươi đã xảy ra chuyện đây này!”

Cái kia khôi ngô nam tử đi đến nữ tử trước mặt, duỗi tay nắm chặt nữ tử tay, trong mắt tràn đầy quan tâm chi sắc.

Khôi ngô nam tử bên cạnh nữ tử nhìn thoáng qua quần màu lục nam tử cùng quạt xếp nam tử, không nói gì.

“Man lực huynh, chúng ta tựu là gặp vài đầu Linh giả cảnh yêu thú, bởi vậy làm trễ nãi thoáng một phát!” Quạt xếp nam tử tuy nhiên là ở đối với khôi ngô nam tử nói chuyện, nhưng ánh mắt của hắn nhưng lại đang nhìn Dương Diệp, trong mắt cảnh cáo dị thường rõ ràng.

Quần màu lục nữ tử cũng cảnh cáo nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó theo khôi ngô nam tử trong tay rút ra tay, nhạt âm thanh nói: “Ta cùng với Bạch huynh đều là Tôn Giả Cảnh, coi như là gặp được Tôn Giả Cảnh yêu thú cũng vô sự, ngươi lo lắng cái gì!”

Man lực ngượng ngập cười cười, nói: “Không có việc gì là tốt rồi, không có việc gì là tốt rồi!” Nói xong, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Vị huynh đệ kia cũng là tại tham gia Vân Hải Thư Viện khảo hạch?”

“Vân Hải Thư Viện khảo hạch?” Vốn là muốn rời đi Dương Diệp đột nhiên dừng bước, hỏi.

[❊truyen cua tui . Net] http://truyencuatui.NeＴ/

Man lực nhẹ gật đầu, cười nói: “Chúng ta chính đang tiếp thụ khảo hạch, chẳng lẽ huynh đài không phải sao?”

Dương Diệp trầm ngâm xuống, hắn không nghĩ tới cái này Vân Hải Thư Viện khảo hạch đã bắt đầu rồi, nói cách khác, trước mắt bốn người này nếu như thành công thông qua khảo hạch lời mà nói..., đều xem như học sinh của hắn?

Nghĩ vậy, Dương Diệp nói: “Ta cũng là tới tham gia khảo hạch đấy!”

Nghe vậy, man lực cười nói: “Đã như vậy, huynh đệ kia không bằng cùng chúng ta tổ đội? Mọi người đoàn kết cùng một chỗ, giống vậy một người thì tốt hơn. Phải biết rằng, cái này Thiên Lang Sơn Mạch tôn giai yêu thú thế nhưng mà rất lợi hại!”

Nghe được man lực lời mà nói..., cái kia quần màu lục nữ tử cùng quạt xếp nam tử hai người sắc mặt biến thành hơi chìm, nhìn về phía Dương Diệp lúc, hai người trong mắt đều có lấy một tia sâm lãnh sát ý.

Dương Diệp nhưng lại bỏ qua hai người, sau đó nhẹ gật đầu, hắn so sánh hiếu kỳ cái này Vân Hải Thư Viện khảo hạch, bởi vậy muốn cùng bốn người nhìn xem.

Cứ như vậy, Dương Diệp đã trở thành trong bốn người một thành viên. Theo man lực trong miệng, hắn biết được, cái kia quần màu lục nữ tử tên là đường Tiểu Nhu, là man lực vị hôn thê, mà cái kia quạt xếp nam tử thì là đường Tiểu Nhu biểu ca, gọi Bạch Phong. Về phần mặt khác tên kia nữ tử, tắc thì gọi Sở Nguyệt, cùng man lực là thanh mai trúc mã!

Nói thực ra, cái này quan hệ có chút loạn

Bất quá Dương Diệp không muốn để ý tới người khác việc tư, bởi vậy, hắn đi theo man lực bốn người về sau, cũng không nói gì, tuy nhiên như thế, nhưng là cái kia đường Tiểu Nhu cùng Bạch Phong đối với sát ý của hắn nhưng lại càng phát ra dày đặc!

Bốn người nhiệm vụ lần này là mỗi người săn giết mười đầu tôn giai yêu thú, thu hoạch chúng nội đan. Cùng giai bên trong, yêu thú bản thân tựu so nhân loại hiếu thắng, mỗi người muốn săn giết mười con yêu thú, không thể bảo là không khó.

Ngoại trừ bốn người, còn lại tới đón thụ khảo hạch người, ước chừng hữu gần hai trăm người, nhiệm vụ của bọn hắn cũng giống như vậy, đều là săn giết mười con yêu thú. Về phần khảo hạch thành tích, tự nhiên là theo như ai săn giết nhiều đến tính toán. Mười đầu, chỉ có thể coi là là miễn cưỡng đạt tiêu chuẩn, cho dù tiến vào ngoại viện, cũng chỉ có thể phân phối đến đinh lớp!

Bởi vậy, bốn người thậm chí nghĩ nhiều săn giết một ít tôn giai yêu thú, bất quá bọn hắn tự biết thực lực có hạn, bởi vậy, chỉ có thể săn giết những cái... Kia lạc đàn tôn giai yêu thú, như cái loại nầy có một một lượng đầu cùng một chỗ đấy, bọn hắn gặp được là chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu

“Diệp Dương, ngươi giết bao nhiêu tôn giai yêu thú rồi hả?” Bạch Phong đột nhiên hỏi Dương Diệp.

Dương Diệp không có báo chính mình tên thật, làm như vậy không là vì cái gì giả heo ăn thịt hổ, mà là vì giảm bớt phiền toái, dù sao Dương Diệp hai chữ này tại Thanh Châu hiện tại coi như là có chút danh tiếng

Nghe được Bạch Phong lời mà nói..., Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc đối phương, nói: “Cũng không có bao nhiêu, đến lúc đó hợp cách hay là không có vấn đề đấy!”

“Vậy sao?” Bạch Phong cười lạnh một tiếng, nói: “Ta là người, tựu là có chút thiện tâm, cho nên muốn nhắc nhở hạ Diệp huynh, đã hợp cách không có vấn đề, cái kia tốt nhất hay là muốn hiểu chuyện một điểm phải biết rằng, mỗi thời mỗi khắc đều có người chết yểu ở cái này Thiên Lang Sơn Mạch bên trong đấy!”

“Ngươi nói phi thường đúng!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, đồng ý nói: “Cái này người, xác thực muốn hiểu chuyện một điểm, bằng không thì, chết như thế nào cũng không biết!”

“Man lực, chúng ta tách ra đi tìm a, như thế nào đây?” Đường Tiểu Nhu bỗng nhiên nói: “Nếu như đã tìm được lạc đàn tôn giai yêu thú, chúng ta tại liên hệ đối phương!”

Man lực do dự xuống, sau đó nói: “Tiểu Nhu, ta sợ ngươi gặp nguy hiểm!”

“Sợ cái gì? Ta cũng là Tôn Giả Cảnh, cho dù đánh không lại tôn giai yêu thú, nhưng là muốn chạy vẫn là có thể đấy!” Đường tiểu nhẹ nhàng nói: “Hơn nữa, còn có biểu ca, ngươi sợ cái gì!”

Man lực nhìn thoáng qua Bạch Phong, do dự xuống, sau đó nói: “Cũng tốt, các ngươi cẩn thận một chút, ta cùng với a nguyệt còn có Diệp huynh theo bên trái, các ngươi theo bên phải, nếu như gặp tôn giai yêu thú, nhớ lấy đừng động thủ!”

“Diệp huynh đi theo chúng ta a!” Đường Tiểu Nhu bỗng nhiên nói.

Man lực nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cũng tốt!” Nói xong, hắn lấy ra một quả truyền âm phù đưa cho Dương Diệp, nói: “Diệp huynh, nếu là gặp được khẩn cấp tình huống, kính xin thúc dục này phù, không cần ba tức thời gian, ta tất [nhiên] đuổi tới!”

Nhìn thoáng qua trong tay truyền âm phù, Dương Diệp cười nói: “Đa tạ rồi!”

Man lực nhẹ gật đầu, cùng Sở Nguyệt rất nhanh biến mất tại Dương Diệp ba tầm mắt của người bên trong, chỉ là cái kia Sở Nguyệt tại rời đi lúc, nhìn thật sâu liếc Dương Diệp cùng Bạch Phong còn có đường Tiểu Nhu.

Man lực cùng Sở Nguyệt vừa biến mất tại ba người trong tầm mắt, đường Tiểu Nhu đột nhiên thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó bàn tay như ngọc trắng trực tiếp nắm Dương Diệp cổ, âm thanh hung dữ nói: “Ngươi là muốn chết phải không?”

Ps: Cảm tạ Long Chiến man hoang, quách hỉ đạt đến, thư hữu 25385944, hâm mộ Thái Dương Thần, rối tâm bọn người khen thưởng, cám ơn đã ủng hộ!

------oOo------

Chương 889: Ngươi xác định ngươi muốn cướp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử vừa mới dứt lời, nàng là được trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, tại nện đứt gần tầm mười khỏa đại thụ mới rơi đập tại đất. ⊙ Đỉnh, x.

Một bên, cái kia Bạch Phong hoảng hốt, đang muốn nói cái gì, đột nhiên, hắn trực giác thấy hoa mắt, sau đó liền cảm giác phần bụng truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, đón lấy, hắn cũng bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng đã rơi vào cái kia Đường Tiểu Nhu bên cạnh.

Hai người vừa bắt đầu, Dương Diệp nhưng lại xuất hiện lần nữa ở trước mặt bọn họ, sau đó trực tiếp nhéo ở hai người cổ. Trong lòng hai người kinh hãi vô cùng, hai mắt hoảng sợ nhìn xem Dương Diệp, cho dù tại ngốc, bọn hắn cũng biết trước mắt cái này người không phải người bình thường...

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Đường Tiểu Nhu hoảng sợ nói.

Dương Diệp nhìn hai người liếc, nói: “Các ngươi ở giữa điểm này chuyện hư hỏng, ta thật sự không có hứng thú quản, minh bạch?”

Đúng lúc này, một đầu màu đen Cự Lang đột nhiên tự xa xa nhảy ra, Cự Lang thật lớn, giống như một tòa núi nhỏ, đem làm Cự Lang chứng kiến Dương Diệp ba người lúc, nó trong mắt lập tức lộ ra một vòng hung quang, sau đó thả người nhảy lên, trực tiếp áp hướng về phía ba người!

Đường Tiểu Nhu cùng cái kia Bạch Phong còn chưa nhìn rõ ràng, đầu kia Cự Lang là được trực tiếp bay rớt ra ngoài nện rơi trên mặt đất, không ngừng run rẩy lấy...

Lúc này đây, Đường Tiểu Nhu cùng cái kia Bạch Phong thân thể nhịn không được khởi đầu rung động, bởi vì cái kia Cự Lang là tôn giai!

Truyencuat⁕uinet

Dương Diệp buông lỏng ra hai người, hai người trực tiếp co quắp té trên mặt đất. Dương Diệp nói: “Xem tại các ngươi có khả năng trở thành ta, Ân, trở thành Vân Hải Thư Viện đệ tử phân thượng, lần này coi như xong. Lần sau... Nghĩ đến các ngươi hẳn là không dám hạ lần.”

Tuy nhiên cái kia Man Lực người thoạt nhìn không tệ, bất quá hắn cũng không muốn đi đúc kết người khác việc tư, bởi vì hắn đối với chuyện một chút cũng không biết, đã không biết, tự nhiên không có tư cách đi bình luận người khác đối với sai. Hơn nữa, coi như xong giải, hắn cũng không muốn đi đúc kết những... Này loạn thất bát tao (*) sự tình!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Cái kia Đường Tiểu Nhu hỏi, lúc này đây, thanh âm không có ở hùng hổ dọa người, mà là sợ hãi bên trong kẹp lấy thật sâu kiêng kị.

“Ngươi thật sự muốn biết?” Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc Đường Tiểu Nhu liếc nói.

Nghe vậy, Đường Tiểu Nhu giống như là nghĩ tới điều gì, thân thể mềm mại run lên, vội vàng nói: “Ta không muốn biết, ta không muốn biết...”

Dương Diệp nao nao, lập tức trong nội tâm vui lên, nữ nhân này xem ra là sợ chính mình giết người diệt khẩu ah!

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, bỗng nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, nói: “Đi ra!”

Thanh âm rơi xuống, một gã mặc hoa bào, trong miệng ngậm một căn cỏ dại nam tử xuất hiện ở Dương Diệp ba tầm mắt của người trung. Nam tử ánh mắt tại Dương Diệp ba trên thân người đánh giá thoáng một phát, cuối cùng đã rơi vào Dương Diệp trên người, khóe miệng có chút khơi gợi lên một vòng tà mị dáng tươi cười, nói: “Tốt thần thức, ta vừa xong liền phát hiện ta, lần này tiếp nhận khảo hạch người thật là ngọa hổ tàng long ah!”

Dương Diệp đánh giá liếc nam tử, khẽ gật đầu, nam tử không đến hai mươi là được Tôn Giả Cảnh trung phẩm, hơn nữa đối phương khí tức rất là dày đặc, xem xét cũng biết là dựa vào chính mình bản lĩnh thật sự tu luyện, mà không phải mượn nhờ đan dược hoặc là khác ngoại vật cưỡng ép tăng lên.

Đúng lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một đạo âm thanh xé gió, đón lấy, một gã cầm trong tay trường thương áo đen nam tử xuất hiện ở trong tràng. Áo đen nam tử ánh mắt ở đằng kia hoa bào nam tử trên người dừng lại liếc, sau đó trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp ba người, nói: “Đều đừng lãng phí thời gian, thống khoái soát lại cho đúng rồi bàn giao ra tôn giai yêu thú nội đan, các ngươi miễn cho thụ da thịt nỗi khổ, mà ta cũng không cần lãng phí thời gian!”

Nghe vậy, Đường Tiểu Nhu cùng cái kia Bạch Phong sắc mặt hơi đổi, vô ý thức hướng Dương Diệp bên này nhích lại gần.

“Có thể cướp bóc?” Dương Diệp nói.

“Đương nhiên có thể!” Cái kia hoa bào nam tử bỗng nhiên cười nói: “Tại đây Thiên Lang Sơn Mạch, Chúng ta không chỉ có muốn cùng yêu thú tác chiến, còn muốn cùng người. Đương nhiên, cướp bóc có thể, nhưng lại không thể giết người, bất quá, đánh cho trọng thương cái gì ngược lại là không có vấn đề, hắc hắc...”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, đối với cái này cướp bóc điểm này, hắn ngược lại là không ghét cùng phản đối, bởi vì bởi như vậy, không chỉ có đề cao khảo hạch độ khó, còn lại để cho mọi người tầm đó đã có cạnh tranh cùng đọ sức.

Nghĩ vậy, Dương Diệp lui qua một bên, nói: “Ngươi đoạt a!” Hắn tự nhiên sẽ không n hồng tay những chuyện này, bằng không thì, khảo hạch này tại hắn n hồng tay hạ còn có ý nghĩa gì?

Đường Tiểu Nhu cùng cái kia Bạch Phong nao nao, lập tức hai người sắc mặt vô cùng khó nhìn lại. Cái kia áo đen nam tử thực lực mặc dù mới là Tôn Giả Cảnh trung phẩm, nhưng là thực lực của đối phương cũng tuyệt đối muốn cao hơn bọn hắn, Dương Diệp không giúp đỡ, bọn hắn căn bản là ổn thua...

Hai người xin giúp đỡ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm ngâm hạ, nói: “Hắn chỉ có một người, các ngươi hữu hai người, nếu như hai người các ngươi có thể đồng tâm hiệp lực cùng hắn liều chết một trận chiến, có lẽ cũng không phải là hắn đoạt các ngươi, mà là các ngươi đoạt hắn được rồi. Các ngươi là muốn đầu hàng, hay là muốn liều mạng, chính các ngươi lựa chọn!”

“Ta và ngươi cũng muốn đoạt!” Cái kia áo đen nam tử bỗng nhiên chỉ vào Dương Diệp nói.

Dương Diệp đột nhiên phải chân vừa bước...

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, toàn bộ mặt đất lập tức liệt ra vô số đạo khe hở, mà chung quanh những cái... Kia đại thụ tắc thì trực tiếp nổ ra, hóa thành đầy trời cây mảnh.

“Ngươi còn muốn cướp ư?” Dương Diệp nhìn xem hắc y nam tử nói.

Hắc y nam tử nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó thu tay về, nói: “Ta thu hồi lời nói mới rồi!” Nói xong, hắn nhìn về phía Đường Tiểu Nhu hai người, nói: “Chính mình giao ra đây, hay là ta đến đoạt?”

“Ta xem ai dám!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, cái kia Man Lực cùng Sở Nguyệt xuất hiện ở trong tràng. Man Lực đi tới cái kia Đường Tiểu Nhu trước mặt, đem hắn hộ tại sau lưng, nhìn hằm hằm lấy áo đen nam tử, nói: “Vị huynh đệ kia, tất cả mọi người không dễ dàng, sao không giơ cao đánh khẽ?”

“Các ngươi như có bản lĩnh, đại có thể đoạt của ta!”

Áo đen nam tử thanh âm rơi xuống, trong tay trường thương mạnh mà kích xạ mà ra, cái kia Man Lực biến sắc, cổ tay khẽ đảo, một thanh cự chùy ra hiện tại hắn trên tay, sau đó nắm cự chùy đối với lên trước mặt tựu là một đập!

Một tiếng trầm đục, Man Lực hướng về sau liên tục nhanh lội lại, trọn vẹn lui gần trăm trượng mới dừng lại đến. Tại Man Lực tay phải miệng hổ chỗ, một đạo đỏ tươi vỡ ra cực kỳ dễ làm người khác chú ý, mà lúc này, hắn toàn bộ tay đã bị nhuộm đỏ!

Nhưng là rất nhanh, cái kia Man Lực lại thân hình khẽ động, chắn cái kia Đường Tiểu Nhu trước mặt, Man Lực đổi trái tay nắm lấy thiết chùy, trầm giọng nói: “Tiểu Nhu, với ngươi biểu ca còn có Sở Nguyệt đi trước!”

Nghe vậy, cái kia Bạch Phong vội vàng nhẹ gật đầu, nói: “Man huynh ngươi yên tâm, ta nhất định chiếu cố tốt các nàng!” Nói xong, hắn quay người muốn đi, nhưng mà đi hai bước hắn mới phát hiện, cái kia Đường Tiểu Nhu cùng Sở Nguyệt nhưng lại không chút nào động.

“Đi ah!” Bạch Phong đối với hai nữ lớn tiếng nói.

“Ngươi vì cái gì ngu như vậy?” Đường Tiểu Nhu bỗng nhiên đối với Man Lực giận dữ hét: “Ta căn bản không thích ngươi, ngươi có biết hay không!”

“Ta biết rõ!” Man Lực nói: “Ngươi ưa thích chính là ngươi biểu ca!”

“Vậy ngươi còn đối với ta như vậy, ngươi có biết hay không, ta cùng với hắn đã có vợ chồng chi thực!” Đường Tiểu Nhu quát: “Không chỉ có đã có vợ chồng chi thực, ta còn có con của hắn!”

Nghe vậy, cái kia Man Lực trên mặt có một tia đau đớn, hắn nhẹ gật đầu, nói: “Ta biết rõ, ta cũng biết!”

Một bên, cái kia Bạch Phong kinh hãi lấy nhìn xem Man Lực, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới chính mình cùng Đường Tiểu Nhu sự tình, cái này Man Lực cũng biết.

Cái kia Đường Tiểu Nhu cũng là ngây ngẩn cả người, nàng cũng không nghĩ tới cái này Man Lực vậy mà cũng biết...

Man Lực hít sâu một hơi, nói: “Tiểu Nhu, kỳ thật ta cái gì cũng biết. Tuy nhiên ta rất thích ngươi, nhưng là ta biết rõ, ngươi tuyệt không yêu thích ta, ngươi ưa thích chính là ngươi biểu ca. Ngươi sở dĩ đáp ứng cùng ta ở giữa hôn sự, cũng chỉ là bách tại gia tộc của ngươi áp lực, những... Này ta cũng biết. Có thể lại có biện pháp nào? Ai kêu ta thích ngươi?”

Nói đến đây, Man Lực lần nữa hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người nhìn xem Đường Tiểu Nhu, nói: “Lần này đi ra, ta đã chủ động yêu cầu thoát ly gia tộc, nói cách khác, hiện tại ta đã không phải là Man Gia người. Ta không phải Man Gia người, mà ta với ngươi ở giữa hôn ước tự nhiên cũng tựu phế bỏ. Cho nên, ngươi bây giờ tự do.”

“Tự do...” Đường Tiểu Nhu giống như mất hồn giống như thì thào một tiếng, tại bên cạnh hắn Bạch Phong vội vàng đỡ nàng.

Man Lực cười cười, nói: “Ngươi bây giờ tự do!” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Sở Nguyệt, trong mắt có nhu sắc cùng áy náy, nói: “A Nguyệt, thật có lỗi, những năm này trong mắt ta chỉ có Tiểu Nhu, nhưng lại không để ý đến sự hiện hữu của ngươi, cho ta một cái cơ hội đền bù, được không nào?”

Nghe vậy, cái kia Sở Nguyệt trong hai mắt lập tức để lại hai hàng thanh tịnh chất lỏng.

“Tiểu Nhu, Chúng ta rốt cục có thể danh chính ngôn thuận ở cùng một chỗ!” Một bên, Bạch Phong ôm thật chặt cái kia Đường Tiểu Nhu kích động nói.

Nhưng mà hắn nhưng lại không có phát hiện, cái kia Đường Tiểu Nhu ánh mắt một mực rơi vào cái kia đã ôm nhau cùng một chỗ Man Lực cùng Sở Nguyệt trên người. Hồi lâu, nàng thu hồi ánh mắt, sau đó chăm chú ôm này Bạch Phong, nam nhân này, là hắn chỗ dựa cuối cùng.

“Các ngươi có thể cùng một chỗ? Hắc hắc, vậy cũng không nhất định!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một gã cẩm bào nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Nam tử thật sự là tuấn mỹ, mặt như bạch ngọc, môi hồng răng trắng, ở đây nam nhân cùng hắn vừa so sánh với... Hoàn toàn không cách nào so sánh được. Đây tuyệt đối là một cái lại để cho nữ nhân thấy đều muốn hổ thẹn nam nhân!

“Lãnh Ngọc Nhiễm!”

Nhìn thấy người này nam tử, Bạch Phong lên tiếng kinh hô. Cái này Lãnh Ngọc Nhiễm cùng bọn họ đến từ cùng một chỗ, không qua đối phương là hoàng kim giai thế lực, mà bọn hắn thì là Bạch Ngân Giai thế lực, song phương căn bản không thể so sánh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, cuối cùng tại nam tử trước ngực nhìn thoáng qua, sau đó thu hồi ánh mắt.

Tên là Lãnh Ngọc Nhiễm nam tử ánh mắt đã rơi vào cái kia Đường Tiểu Nhu trên người, nói: “Ngươi chính là Đường Tiểu Nhu a? Ngươi khả năng không biết, hắc hắc, phụ thân ngươi đã đem ngươi gả cho ta. Đương nhiên, ta đối với người khác xuyên qua người đàn bà dâm đãng không có hứng thú, bất quá ah, ngươi Đường gia ngược lại là thật can đảm, cũng dám cầm một cái cùng người khác từng có cẩu thả, nhưng lại mang thai đối phương nam nhân hài tử nữ nhân tới cùng ta Lãnh gia ngay cả nhân... Thật sự là thật can đảm ah!"

Nghe vậy, cái kia Bạch Phong cùng Đường Tiểu Nhu sắc mặt lập tức tuyết trắng.

Lãnh Ngọc Nhiễm cười lạnh một tiếng, lại nói: "Về sau ah, thế gian này khả năng sẽ không hữu Đường gia cùng Bạch gia! Đặc biệt là ngươi Bạch gia, đây tuyệt đối là muốn biến mất. Bằng không thì, không biết còn tưởng rằng ta Lãnh Ngọc Nhiễm bị ngươi Bạch Phong đội nón xanh đây này!"

Bạch Phong thân hình run lên, sau đó trực tiếp đối với Lãnh Ngọc Nhiễm quỳ xuống, nói: "Lãnh huynh, cầu Lãnh huynh giơ cao đánh khẽ, cầu Lãnh huynh giơ cao đánh khẽ!"

"Giơ cao đánh khẽ?" Lãnh Ngọc Nhiễm nói: "Cũng không phải là không thể được!" Nói xong, hắn chỉ vào cái kia Đường Tiểu Nhu, nói: "Với tư cách nữ nhân, không biết kiểm điểm, cùng nam nhân tằng tịu với nhau, còn có chửa, thật sự đem làm tru. Ta không muốn giết ngươi, bởi vì ta sợ ô uế tay của ta. Bạch Phong, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, giết nữ nhân này, sau đó vấn đề này cứ như vậy được rồi!"

Bạch Phong sắc mặt vô cùng khó nhìn lại, nói: "Lãnh huynh, có thể..."

"Chớ cùng ta cò kè mặc cả!" Lãnh Ngọc Nhiễm âm thanh lạnh lộng nói: "Ngươi muốn không động thủ, vậy ngươi tựu đợi đến ngươi Bạch gia diệt tộc a!"

Bạch Phong thân thể run lên, hồi lâu, hắn nhìn về phía Đường Tiểu Nhu, Đường Tiểu Nhu cũng đang nhìn hắn, trong mắt của nàng, tràn đầy nhu tình cùng thê lương, "Bạch lang, Chúng ta không thể cùng sinh, nhưng cầu cùng chết!"

Bạch Phong trong mắt tràn đầy giãy dụa, hồi lâu, một vòng dữ tợn hiện lên trong mắt của hắn, đón lấy, môt con dao găm xuất hiện ở trên tay hắn, sau đó trực tiếp bôi hướng về phía Đường Tiểu Nhu cổ, âm thanh hung dữ nói: "Đồ đê tiện, ngươi còn là mình chết đi!"

------oOo------

Chương 890: Tìm ngươi muốn, đó là để mắt ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một màn này, vượt quá chỗ dự liệu của mọi người!

Kể cả cái kia Đường Tiểu Nhu!

Tại dao găm sắp bôi ở Đường Tiểu Nhu trên cổ lúc, một tiếng trầm đục, cái kia Bạch Phong trực tiếp bay ngược đi ra ngoài.

Cái kia Bạch Phong bò lên, kinh ngạc nhìn xem cái kia ra tay Lãnh Ngọc Nhiễm, "Lãnh huynh, ngươi"

Lãnh Ngọc Nhiễm nhàn nhạt nhìn hắn một cái, nói: "Kỳ thật, ta là lừa gạt ngươi, Đường gia căn bản không có đem Đường Tiểu Nhu hứa gả cho ta. Cũng không cần ngươi đầu heo ngẫm lại, Đường gia bất quá là Bạch Ngân Giai thế lực, làm sao có thể cùng ta Lãnh gia quan hệ thông gia?"

"Ngươi đùa bỡn ta!" Bạch Phong cả giận nói.

"Đùa nghịch ngươi thì thế nào? Ngươi cắn ta à?" Lãnh Ngọc Nhiễm nói.

"Ngươi"

Bạch Phong khí sắc mặt đỏ bừng, nhưng cũng không dám phát tác. Giống như là nghĩ tới điều gì, hắn nhìn về phía cái kia sắc mặt như tro tàn Đường Tiểu Nhu, nói: "Tiểu Nhu, ta"

Đường Tiểu Nhu nhìn hắn một cái, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, "Nam nhân"

"Tiểu Nhu, cho ta một cái cơ hội!"

Cái kia Bạch Phong đột nhiên đi tới Đường Tiểu Nhu trước mặt ôm lấy bờ vai của nàng, nói: "Ta biết rõ ta sai rồi, thỉnh ngươi xem tại chúng ta hài tử phân thượng, cho ta một cái"

Bạch Phong thanh âm im bặt mà dừng, hai tay của hắn bụm lấy cổ họng của mình, hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

"Yên tâm, ta cái này đến bồi ngươi!"

Đường Tiểu Nhu nói xong, chủy thủ trong tay mạnh mà hoa hướng cổ họng của mình, tốc độ cực nhanh, tăng thêm ra ngoài ý định, trong tràng Lãnh Ngọc Nhiễm cùng Man Phách bọn người đều là biến sắc, bởi vì bọn hắn căn bản không kịp ngăn cản.

Bất quá, tại Đường Tiểu Nhu dao găm sắp tiếp xúc đến cổ mình lúc, nàng dao găm trong tay trực tiếp nát bấy thành bột mịn

Lãnh Ngọc Nhiễm cùng cái kia cẩm bào nam tử còn có áo đen nam tử ánh mắt đều nhìn về Dương Diệp, trong mắt có một tia ngưng trọng.

“Đáng giá sao?”. Dương Diệp nói: “Không đáng, một chút cũng không đáng. Ngươi chết, bị thương là người nhà của ngươi. Vì một cái căn bản không người yêu của ngươi mà đi thương tổn ngươi người nhà, rất ngu xuẩn, phi thường ngu xuẩn. Hiện tại, nếu như ngươi vẫn cảm thấy chính mình không nên đi cùng hắn, vậy ngươi có thể lại cắt cổ, yên tâm, ta quyết không ngăn cản, không chỉ có không ngăn cản, ai ngăn cản ta tựu đánh kẻ đó!”

Dương Diệp vốn là không muốn để ý tới việc đâu đâu đấy, nhưng là hiện tại, hắn cảm giác mình hữu tất yếu ra tay thoáng một phát, bởi vì những người này nói không chừng đều là học sinh của hắn, tuy nhiên hiện tại còn chưa tính là, nhưng không chuẩn là được đây này.

Bỏ ra đảm nhiệm Vân Hải Thư Viện giáo viên, hắn là rất nghiêm túc. Dù sao việc này không chỉ có quan hệ đến hắn cùng với Vân Hải Thư Viện ở giữa ân oán, còn quan hệ đến Cổ Kiếm Trai mặt mũi!

Đường Tiểu Nhu co quắp ngã trên mặt đất, sắc mặt như tro tàn.

Man Lực trong mắt hữu một tia không đành lòng, tựu muốn tiến lên, cái kia Sở Nguyệt nhưng lại kéo hắn lại. Man Lực đối với hắn mỉm cười, sau đó đi tới cái kia Đường Tiểu Nhu trước mặt, nói: “Tiểu Nhu, ngươi nên biết, ngươi bây giờ thế nhưng mà ngươi Đường gia hy vọng, cha mẹ ngươi bọn hắn đều hy vọng ngươi có thể gia nhập Vân Hải Thư Viện, nếu như ngươi bây giờ tự sát, ngươi lại để cho bọn hắn làm sao bây giờ? Ngươi năm đó ấu đệ đệ làm sao bây giờ?”

Đường Tiểu Nhu ngẩng đầu nhìn thoáng qua Man Lực, cuối cùng nàng lại nhìn thoáng qua một bên Sở Nguyệt, không nói gì, nhưng là trong mắt nhưng lại đã không có muốn chết chi ý.

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía này áo đen nam tử, nói: “Ngươi không phải muốn cướp bóc sao? Nhưng dùng đã đoạt, Ân, đánh một trận không có việc gì, chỉ cần không giết người là tốt rồi!”

Nghe vậy, trong tràng mấy người cũng là sửng sờ, mấy người cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp

Cái kia Man Lực cùng Sở Nguyệt hai người lập tức đề phòng lên, bởi vì trong tràng hai người bọn họ là yếu nhất đấy!

Áo đen nam tử nhìn thoáng qua Man Lực ba người, sau đó lắc đầu, nói: “Không tâm tình rồi!”

“Tại cách đây cách đó không xa hữu một cái Hang Sói, có chừng hơn hai mươi đầu tôn giai lang yêu!” Lúc này, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm bỗng nhiên nói: “Không biết ba vị có hứng thú hay không?”

Ba vị, tự nhiên là chỉ Dương Diệp cùng áo đen nam tử còn có cẩm bào nam tử.

“Hơn hai mươi đầu?” Cái kia cẩm bào nam tử con mắt sáng ngời, nói: “Chậc chậc, hơn hai mươi khỏa yêu thú nội đan ah! Nếu như nhiều làm mấy phiếu vé, tựu không sai biệt lắm có thể trở thành giáp lớp đệ tử rồi!”

“Trở thành giáp lớp rất khó sao?”. Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, cái kia cẩm bào nam tử biểu lộ cứng đờ, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì. Trong tràng mấy người cũng đều lần nữa cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Lúc này, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Huynh đài chẳng lẽ không phải tới đón thụ khảo hạch đệ tử?”

“Vâng, đương nhiên là!” Dương Diệp vội vàng cam đoan nói: “Tuyệt đối hàng thật giá thật đấy!”

“Ta đây như thế nào cảm giác huynh đài đối với cái này Vân Hải Thư Viện một ít sự tình giống như đều không hiểu rõ lắm?” Lãnh Ngọc Nhiễm nói

Dương Diệp nói: “Theo vắng vẻ địa phương đến đấy, đối với mấy cái này đều không hiểu rõ lắm, chư vị chê cười, chê cười!”

Nghe vậy, mọi người giật mình, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm nói: “Muốn trở thành giáp lớp đệ tử, mỗi người ít nhất cần săn giết 50 đầu tôn giai yêu thú, 50 đầu tôn giai yêu thú, huynh đài cảm thấy đơn giản sao?”.

“Cũng không phải rất khó ah!” Dương Diệp vô ý thức nói.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người sắc mặt có chút khó coi chỉ có cái kia Đường Tiểu Nhu đối với Dương Diệp mà nói sâu chấp nhận bởi vì lúc trước cái kia tôn giai yêu thú thế nhưng mà tựu là bị Dương Diệp trực tiếp một quyền cho miểu sát đấy.

Đương nhiên, nàng có thể không dám nói ra. Trước mắt nam nhân này bây giờ nhìn lại cả người lẫn vật vô hại, Nhưng là hắn tức giận lên một màn kia, nàng cũng không quên!

Dương Diệp cũng phát giác được lời của mình có chút quá cái kia cái gì rồi, ngượng ngập cười cười, nói: “Ta nói là, chúng ta liên thủ cùng một chỗ lời mà nói..., mỗi người phải lấy được bốn mươi năm mươi đầu tôn giai yêu thú nội đan là không khó đấy!”

Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nói như vậy, các ngươi đều đã đáp ứng?”

“Không có vấn đề!” Cẩm bào nam tử nói: “Một người lực lượng cuối cùng quá yếu ớt, ba người liên thủ, khẳng định phải so một người đạt được thêm nữa...!”

“Không có vấn đề!” Áo đen nam tử cũng nói.

“Chư vị, chúng ta đây liền cáo từ rồi!” Man Lực bỗng nhiên nói. Cùng trước mắt mấy người đang cùng một chỗ, hắn cũng không cảm giác an toàn.

Nói xong, hắn lại nhìn về phía một bên Đường Tiểu Nhu, nói: “Tiểu Nhu, ngươi là theo chúng ta cùng một chỗ, hay là?”

Đường Tiểu Nhu nhìn thoáng qua Sở Nguyệt, sau đó nói: “Các ngươi đi thôi, ta muốn cùng Diệp huynh bọn hắn!” Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp bọn người, nói: “Các ngươi yên tâm, ta tuyệt sẽ không cho các ngươi thêm phiền toái!”

Lãnh Ngọc Nhiễm trầm ngâm xuống, nói: “Đi theo chúng ta có thể, bất quá, nếu là gặp được nguy hiểm, chúng ta cũng sẽ không bận tâm ngươi. Hơn nữa, nếu như ngươi muốn phân yêu thú nội đan, vậy ngươi nhất định phải muốn xuất lực, bằng không thì, chúng ta cũng sẽ không cho không ngươi!”

“Tốt!” Đường Tiểu Nhu vội vàng gật đầu nói.

“Bảo trọng!” Man Lực nói xong là được mang theo Sở Nguyệt biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

“Chúng ta đi!”

Lãnh Ngọc Nhiễm nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi, Dương Diệp bọn người lập tức đi theo.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp là được cảm nhận được hơn mười nói cường đại khí tức, trong đó, ngoại trừ yêu thú đấy, còn có nhân loại đấy.

Lãnh Ngọc Nhiễm dừng bước lại, trầm giọng nói: “Chúng ta tới đã muộn!” Thoáng qua, ánh mắt của nàng nhưng lại sáng ngời, nói: “Không muộn, đúng là thời điểm! Hắc hắc”

Tại mấy người xa xa, hai gã nam tử cùng một nữ tử đang cùng hơn mười con yêu thú tại kịch chiến, mà trên mặt đất, còn có bảy tám đầu tôn giai lang yêu thi thể. Bất quá lúc này ba người kia hiển nhiên có chút cố hết sức, tại hơn mười đầu tôn giai lang yêu vây công xuống, đã hoàn toàn bị áp chế, đừng nói chuyển bại thành thắng, coi như là có thể chạy hay không mất đều là cái vấn đề. Phải biết rằng, tôn giai lang yêu tốc độ, đây chính là tuyệt không so nhân loại nhược!

“Ngồi thu ngư ông thủ lợi!” Cẩm bào thanh niên khóe miệng nổi lên một vòng cười tà.

“Có thể hữu!” Áo đen nam tử nhẹ gật đầu, đồng ý nói.

Dương Diệp không nói gì, khảo hạch này, vốn chính là tàn khốc đấy, phải nói, là có chút không từ thủ đoạn đấy. Cái này mặc dù có điểm tàn nhẫn, nhưng không hề nghi ngờ, cuối cùng nhất hợp cách những người kia, tuyệt đối đều là tinh anh trong tinh anh.

“Xa xa bằng hữu kính xin xuất thủ tương trợ, chúng ta là bạn của Phong Vũ Triêu, bằng hữu như xuất thủ tương trợ, tất có thâm tạ!” Xa xa, đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Phong Vũ Triêu?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, nhìn về phía Lãnh Ngọc Nhiễm ba người, ba người sắc mặt có chút khó coi cùng ngưng trọng.

“Lần này tới tham gia Vân Hải Thư Viện khảo hạch hữu rất nhiều người, nhưng trong đó mạnh nhất đấy, đem làm thuộc bốn người, bốn người này theo thứ tự là Lý Mậu Trinh, Ngọc Vô Kiều, Mặc Hân Vũ, còn có cái này Phong Vũ Triêu. Bọn hắn mỗi một người, đều là thiên tài trong thiên tài, đừng nói tôn giai yêu thú, coi như là Hoàng cấp yêu thú đều có thể chém giết.” Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn thấy Dương Diệp nghi hoặc thần sắc, sau đó giải thích nói.

Lý Mậu Trinh cũng tới?

Dương Diệp trầm ngâm xuống, nói: “Cái kia điều này cùng ta nhóm (đám bọn họ) có quan hệ gì?”

Lãnh Ngọc Nhiễm trợn trắng mắt, nói: “Ngươi nói, nếu cái kia Phong Vũ Triêu biết rõ chúng ta thấy chết mà không cứu được, nhưng lại mượn gió bẻ măng, ngươi nói hắn sẽ bỏ qua chúng ta sao? Ai, thật sự là không may, còn tưởng rằng đụng phải chuyện tốt, không nghĩ tới là cái phiền toái!” Nói xong, Lãnh Ngọc Nhiễm thân hình khẽ động, hướng phía đám kia yêu thú vọt tới.

Áo đen nam tử cùng cẩm bào nam tử cũng lập tức vọt tới, Dương Diệp do dự xuống, sau đó cũng vọt tới.

Đã có mấy người gia nhập về sau, trong tràng cục diện lập tức thay đổi, hơn mười đầu tôn giai lang yêu lập tức bị chém giết.

Tại chém giết hơn mười đầu tôn giai lang yêu về sau, hai nam một nữ bên trong cầm đầu áo bào trắng nam tử đối với Dương Diệp mấy người chắp tay, nói: “Đa tạ mấy vị tương trợ!”

Mặc dù nói tạ, nhưng là cái kia chém giết yêu thú nội đan hắn nhưng lại toàn bộ đã thu vào trong túi tiền của mình.

“Tạ bọn hắn làm cái gì, trước khi bọn hắn ẩn núp trong bóng tối, còn không phải nghĩ đến ngồi thu ngư ông thủ lợi! Nếu như không phải nghe được biểu ca ta danh hào, bọn hắn không chừng còn muốn sau lưng chọc đao đây này!” Nói chuyện chính là nàng kia, nữ tử hai mươi tuổi, tướng mạo có chút xinh đẹp, chỉ là lúc này trên mặt nàng tràn đầy lạnh như băng cùng mỉa mai, giống như là đối với Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lúc trước trễ ra tay cử động tại sinh khí.

Nghe vậy, cái kia áo đen nam tử cùng cẩm bào nam tử sắc mặt trầm xuống, muốn nói chuyện, Lãnh Ngọc Nhiễm lại ngăn trở bọn hắn, sau đó nói: “Không sao, tiện tay mà thôi mà thôi, chư vị, sau này còn gặp lại!”

Nói xong Lãnh Ngọc Nhiễm mang theo Dương Diệp bọn người xoay người rời đi.

“Không tiễn!” Cái kia cầm đầu áo bào trắng nam tử cười cười nói.

“Chậm đã!”

Đúng lúc này, nàng kia bỗng nhiên nói.

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người dừng bước lại, quay người nhìn về phía nữ tử, nữ tử ngón tay lấy Dương Diệp trên bờ vai ôm Dương Diệp cổ ngủ Tử Điêu, nói: “Người đi có thể, tiểu gia hỏa này lưu đứng lại cho ta.”

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người nhìn về phía Dương Diệp. Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không được, nàng ưa cùng với ta!”

“Ta tìm ngươi muốn, đó là để mắt ngươi!”

Nữ tử đột nhiên đi về hướng Dương Diệp, trong mắt ẩn chứa lãnh ý.

“Đừng như vậy được không nào?” Dương Diệp nói: “Bọn hắn giao cho ta rồi, muốn ít xuất hiện làm người đấy, ngươi không phải muốn nói như vậy, ta thật khó khăn đấy.”

Nữ tử dừng bước, nói: “Ta cải biến chủ ý!”

Dương Diệp cười nói: “Lúc này mới tốt mà!”

Nhưng mà lúc này nữ tử lại nói: “Cái này chỉ (cái) tiểu gia hỏa không chỉ có muốn lưu lại, ngươi trên người chúng tôn giai yêu thú nội đan cũng muốn lưu lại!”

Dương Diệp dáng tươi cười cứng đờ

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 891: Giáo dục làm phụ, nắm đấm làm chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thoáng qua ba người, nói: “Các ngươi gặp phải nguy hiểm, chúng ta xuất thủ cứu giúp, các ngươi một điểm tỏ vẻ cũng không có còn chưa tính, hiện tại, còn muốn ăn cướp chúng ta, cái này có chút không thể nào nói nổi a?”

“Tỏ vẻ?”

Nữ tử ba người phảng phất đã nghe được cái gì dễ nghe chê cười giống như, ba người trên mặt đều là treo đầy mỉa mai. Nữ tử nói: “Trước khi các ngươi xuất thủ tương trợ, còn không phải bởi vì ta biểu ca tên tuổi? Nếu như không là vì biểu ca ta tên tuổi, các ngươi không chỉ có sẽ không xuất thủ tương trợ, còn có thể ngồi tay ngư ông thủ lợi, ta nói không sai a?”

Nói đến đây, nữ tử cười lạnh một tiếng, nói: “Đã như vậy, chúng ta đây vì sao còn muốn cảm kích các ngươi? Tốt rồi, nói nhảm đừng nhiều lời, không muốn trở thành tàn phế đấy, nhanh lên một chút đem các ngươi trên người tôn giai yêu thú nội đan giao ra đây, còn muốn ngươi trên bờ vai cái này chỉ (cái) tiểu gia hỏa. Nhớ kỹ, ta muốn ngươi quỳ đưa đến trước mặt của ta!”

Dương Diệp nói: “Vốn là, ta là muốn dùng giáo dục làm chủ, nắm đấm làm phụ đấy. Nhưng là hiện tại xem ra, ta hoàn toàn thất bại rồi, cho nên, ta quyết định dùng nắm đấm làm chủ, giáo dục làm phụ thử xem!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống

Một đạo vang dội cái tát âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, mọi người kinh hãi trong ánh mắt, nàng kia trực tiếp bay ra mấy trăm trượng bên ngoài, tại đụng gẫy gần hai mươi khỏa đại thụ sau mới rơi đập tại đất

Mọi người hoàn toàn kinh trụ.

Một là kinh Dương Diệp thực lực, bởi vì trong tràng cơ hồ không ai có thể chứng kiến hắn ra tay, hai là kinh Dương Diệp cũng dám động thủ, phải biết rằng, cô gái này thế nhưng mà cái kia Phong Vũ Triêu biểu muội ah!

Hắn sẽ không sợ Phong Vũ Triêu trả thù sao?

“Ngươi có biết hay không nàng là”

Cái kia cầm đầu áo bào trắng nam tử muốn nói cái gì, nhưng mà còn chưa có nói xong, hắn liền tranh thủ thời gian phần bụng truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, sau đó toàn bộ bay ngược đi ra ngoài

Tên còn lại cũng không thể may mắn thoát khỏi!

Không có sức hoàn thủ

Lãnh Ngọc Nhiễm các loại trong lòng người rung động tột đỉnh, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong con mắt của bọn họ không chỉ có nhiều hơn ngưng trọng, còn có đề phòng!

Cái kia bị Dương Diệp đánh cho nữ tử đứng lên, lúc này, nàng bên phải đôi má đã sưng phồng lên, tựu như là đầu heo Bình thường

Nữ tử hiển nhiên bị đánh cho hồ đồ, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, nàng oán độc nhìn xem Dương Diệp, bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) rống giận: “Ngươi dám đánh ta, ngươi lại dám đánh ta, biểu ca ta nhất định sẽ giết ngươi, nhất định sẽ giết cả nhà ngươi!”

Lại là một đạo thanh thúy cái tát âm thanh ở giữa sân vang lên, sau đó nàng kia lại đã bay đi ra ngoài

Lúc này đây, nữ tử bên trái mặt cũng sưng phồng lên, lúc này đây, không phải như là đầu heo, mà là biến thành chính thức đầu heo rồi.

Dương Diệp đi tới nàng kia trước mặt, nói: “Ngươi tên gì?”

“Ngươi”

Nàng kia nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, lại muốn nói cái gì, mà lúc này, Dương Diệp tay phải nhưng lại nâng lên, nữ tử lập tức thân thể mềm mại run lên, không dám nói nữa cái gì ngoan thoại, nói khẽ: “Ta, ta, ta gọi Hạ Băng Vi, ta, biểu ca ta là Phong Vũ Triêu”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi nữ nhân này, xem xét chính là một cái bị người trong nhà làm hư đích nhân vật, cho nên làm việc mới như vậy không kiêng nể gì cả reads;. Dựa theo ta tính cách trước kia, đối với loại người như ngươi người, ta là ưa thích một kiếm kết quả đấy. Bất quá hiện tại, ta quyết định hảo hảo giáo dục giáo dục ngươi, ngươi tiếp không tiếp thụ giáo dục?”

“Ta”

Hạ Băng Vi muốn nói điều gì, mà lúc này, Dương Diệp lại điềm nhiên như không có việc gì giơ lên tay Hạ Băng Vi khóe miệng kịch liệt co lại, sau đó nói: “Ta, ta tiếp nhận giáo dục!”

Dương Diệp gật đầu cười, sau đó lại nhìn về phía bên cạnh cái kia hai gã nam tử, nói: “Các ngươi đâu này?”

“Ngươi như vậy đối với Băng Vi, Phong Vũ Triêu là sẽ không bỏ qua ngươi!”

Cái kia cầm đầu áo bào trắng nam tử âm trầm nói.

Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia áo bào trắng nam tử trước mặt. Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bắt được nam tử tóc, sau đó mạnh mà nhắc tới nam tử tựu đập xuống đất.

Nam tử tiếng kêu thảm thiết

Cái này một đập, tựu là hơn mấy chục kết cục ở bên trong, toàn bộ mặt đất đều hoàn toàn rạn nứt ra, mà nam tử kia tiếng kêu thảm thiết không hoàn toàn vang lên.

Thấy như vậy một màn, người trong sân không không rùng mình một cái, đặc biệt là cái kia Hạ Băng Vi, nàng cả người đều vừa ý run lên, đồng thời, trong nội tâm nàng cũng âm thầm may mắn trước khi đã đáp ứng muốn tiếp nhận giáo dục

“Ta, ta, ta tiếp nhận giáo dục”

Trong tràng, một đạo thanh âm yếu ớt vang lên

Dương Diệp ngừng lại, đem nam tử nhét vào một bên, lúc này nam tử, toàn thân sưng vù, thất khiếu chảy máu, bất quá cũng may, còn có khí tại

Dương Diệp phủi tay, nói: “Sớm như vậy không thì tốt rồi sao? Không nên ta động nắm đấm.” Nói xong, hắn nhìn về phía mặt khác tên kia mặc áo bào xám nam tử, tên nam tử kia thân thể run lên, vội vàng nói: “Ta, ta sẵn lòng tiếp nhận giáo dục, ta 100 nguyện ý”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Rất tốt, ngươi là một cái có thể tạo chi tài. Hiện tại, chúng ta lại lần nữa đến nói chuyện sự tình vừa rồi. Chúng ta cứu được các ngươi, các ngươi không chỉ có không nhắc tới bày ra, còn lấy oán trả ơn, muốn cướp bóc chúng ta, các ngươi nói, loại hành vi này đúng không?”

Ba người vội vàng lắc đầu

Dương Diệp lại nói: “Ta biết rõ, các ngươi là bởi vì các ngươi sau lưng hữu người, cho nên không có sợ hãi. Chỉ là các ngươi có thể có nghĩ qua? Các ngươi nếu gặp được một ít lòng dạ ác độc người, hoặc là hậu trường mạnh hơn các ngươi người, vậy các ngươi chẳng phải là muốn chết không toàn thây? Tựa như hiện tại, thực lực của ta hoàn toàn nghiền áp các ngươi, nếu không phải cùng các ngươi giảng đạo lý, cái kia có phải hay không các người đã xong?”

“Đúng, ngươi nói rất đúng, ngươi nói có lý” cái kia áo bào xám nam tử ngay cả vội vàng gật đầu đồng ý nói.

Dương Diệp nhìn về phía áo bào trắng nam tử cùng Hạ Băng Vi, nói: “Hai người các ngươi đâu này?”

“Hữu, có lý!” Hạ Băng Vi thanh âm rất nhẹ, sợ nói lớn hơn chọc giận Dương Diệp

“Hữu, lý” cái kia áo bào trắng nam tử thanh âm vô cùng suy yếu, tựa hồ muốn tắt thở Bình thường reads;.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Các ngươi đã đều cảm thấy có lý, vậy bây giờ, các ngươi nói cho ta biết. Chúng ta trước khi cứu được các ngươi, các ngươi nên làm như thế nào?”

“Báo ân!”

Cái kia áo bào xám nam tử vội vàng lấy ra năm miếng tôn giai yêu thú nội đan đưa tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Làm người không thể không có lương tâm, các ngươi đã cứu chúng ta, chúng ta như thế báo ân đại ca, đây là ta trước khi đoạt được yêu thú nội đan, ta toàn bộ lấy ra, ngươi có thể ngàn vạn muốn nhận lấy, ngươi nếu không nhận lấy, chính là muốn để cho ta lương tâm đã bị khiển trách, tựu là xem thường ta”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm vui lên, nói: “Ngươi tên gì?”

“Đại ca tốt, ta gọi Mã Ích!” Áo bào xám nam tử vội vàng nói.

“Mã thí tâng bốc?” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tên rất hay, tiểu tử ngươi hữu tiền đồ!”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hạ Băng Vi cùng áo bào trắng nam tử, Hạ Băng Vi do dự xuống, sau đó cũng lấy ra năm miếng tôn giai yêu thú nội đan đưa tới Dương Diệp trước mặt, nói:

“Cám ơn”

Áo bào trắng nam tử cũng run rẩy tay lấy ra năm miếng tôn giai yêu thú nội đan

Dương Diệp tiếp nhận mười lăm miếng yêu thú nội đan, nói: “Rất tốt, các ngươi cũng còn có thể cứu chữa, cũng không có lãng phí ta một phen khổ tâm!” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, Lãnh Ngọc Nhiễm bốn người một người được ba miếng yêu thú nội đan, nói: “Đây là chúng ta trước khi thù lao, đừng khách khí!”

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người: “”

“Chậc chậc, tại đây phát sinh cái gì?”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, đón lấy, một gã cầm trong tay trường kiếm nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Cầm kiếm nam tử quét xa xa thấp giọng những cái... Kia tôn giai yêu thú liếc, nói: “Lúc trước nghe đến đó có động tĩnh thanh âm, ta biết ngay, tại đây khẳng định hữu người gặp tôn giai yêu thú, Nhưng tiếc, hay là đã tới chậm.” Nói xong, ánh mắt của hắn quét Dương Diệp bọn người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào cái kia Hạ Băng Vi trên người, trong mắt có một tia kinh ngạc, nói: “Ngươi, ngươi là Băng Vi?”

Hạ Băng Vi mãnh liệt gật đầu, nói: “Vũ Phong ca ta” nói xong nói xong, nàng nước mắt lập tức rớt xuống, nhưng lại không dám nói gì

Thấy thế, nam tử sắc mặt trầm xuống, nói: “Ai làm hay sao?”

“Ta” Hạ Băng Vi càng khóc dữ dội hơn

Nhìn thấy nữ nhân này khóc như Hoàng Hà vỡ đê, Dương Diệp vậy mà sinh ra một tia tội ác cảm (giác) thật giống như hắn đối với nàng làm cái gì người người oán trách sự tình Bình thường.

Cầm kiếm nam tử triệt để âm trầm xuống, hắn quét Dương Diệp bọn người liếc, nói: “Ngươi yên tâm, ngươi là phong huynh biểu muội, cái kia chính là của ta biểu muội, ai khi dễ ngươi, cái kia chính là tại khi dễ ta, tựu là tại khi dễ phong huynh. Ngươi cứ việc nói, cho dù là Thanh Châu năm đại thiên tài đã đến, ta hôm nay cũng vì ngươi làm chủ!”

Hạ Băng Vi khóc lắc đầu, bên cạnh lắc đầu còn bên cạnh cho cái này vũ Phong nháy mắt tuy nhiên nàng không biết mình đắc tội nam tử này thực lực mạnh như thế nào, nhưng tuyệt đối không phải vũ Phong có thể đối kháng đấy!

Đáng tiếc, cái kia vũ Phong sắc mặt nhưng lại càng phát ra dữ tợn rồi, ánh mắt của hắn đảo qua Dương Diệp bọn người, nói: “Các ngươi thật sự là thật can đảm, đã dám khi dễ nàng, các ngươi cũng biết nàng là ai? Nàng tựu là Phong Vũ Triêu biểu muội reads;! Các ngươi cũng biết Phong Vũ Triêu là ai? Đó là chúng ta Vân Hải Thư Viện ngoại viện tương lai đệ nhất thiên tài!”

Nói xong, ánh mắt của hắn từng cái đảo qua Dương Diệp bọn người, nói: “Là ai động tay? Chính mình đứng ra, sau đó phế bỏ hai tay, không, phế bỏ hai tay hai chân, sau đó cho ta quỳ ở chỗ này chờ phong huynh đến!”

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người ánh mắt nhìn hướng về phía Dương Diệp, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Xem ra lại là một cái cần giáo dục người, hiện tại, hỏi ngươi một vấn đề, ngươi tiếp không tiếp thụ giáo dục?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia nằm trên mặt đất áo bào trắng nam tử thân thể lập tức một hồi run rẩy

“Giáo dục?”

Cái kia vũ Phong thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới: “Ta không cần giáo dục, mà ta nhìn ngươi mới được là cần giáo dục, hôm nay ta tựu thay mẹ của ngươi giáo giáo ngươi như thế nào làm người”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 892: Ta chính là nhìn ngươi khó chịu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay rớt ra ngoài

Là vũ Phong!

Một chiêu, lại là một chiêu!

Giờ khắc này, mọi người tại đây đã không phải là khiếp sợ, mà là rung động rồi. Phải biết rằng, cái kia vũ Phong thế nhưng mà Tôn Giả Cảnh Tam phẩm ah! Tôn Giả Cảnh Tam phẩm huyền giả đều không có chút nào sức hoàn thủ

Cái này Diệp Dương mạnh như thế nào?

Cái kia vũ Phong nện rơi trên mặt đất về sau, hoàn toàn mộng rồi, bởi vì hắn căn bản không có chứng kiến Dương Diệp ra tay, sau đó chính mình tựu bay ra ngoài đã qua một hồi lâu, hắn vừa định muốn đứng lên, Dương Diệp nhưng lại đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó trực tiếp bắt được tóc của hắn, nói: “Xem ra, ngươi thật sự không cần giáo dục!”

Nói xong, Dương Diệp mạnh mà nhắc tới vũ Phong tựu hướng mặt đất một đập

Cái này một đập, tựu là vài trăm xuống.

Ngay từ đầu, vũ Phong vẫn còn kêu thảm thiết, nhưng là cuối cùng, hắn nhưng lại một điểm thanh âm cũng không có.

Dương Diệp tiện tay quăng ra, cái kia vũ Phong đầu tựu đã bay đi ra ngoài. Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hạ Băng Vi ba người, nói: “Thấy được sao? Làm người nếu không hiểu được ít xuất hiện, rất có thể tựu là cái này tràng.”

Cái kia Hạ Băng Vi ba người lập tức đánh cho rùng mình một cái, ba người lần này là thật sự sợ hãi

“Ngươi nói phi thường đúng!”

Đúng lúc này, một gã nam tử đột nhiên tự xa xa đi tới, nam tử đang mặc một bộ áo đen, tại cổ của hắn lên, có một đạo trường tầm mười cen-ti-mét vết sẹo, hơi có vẻ dữ tợn. Lúc này, nam tử ánh mắt gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt hắn, sát ý nghiêm nghị!

Tại đây tên áo đen nam tử bên cạnh, còn đi theo một gã áo bào xanh nam tử, áo bào xanh nam tử thân đeo kiếm hộp, thần sắc lạnh lùng.

“Biểu ca”

Cái kia Hạ Băng Vi nhìn thấy người này, ‘Oa’ một tiếng tựu khóc lên, nàng trực tiếp quăng đã đến áo đen nam tử trong ngực, ôm thật chặc áo đen nam tử khóc, cái kia nước mắt, thật là so Hoàng Hà vỡ đê còn khủng bố!

Nghe vậy, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người sắc mặt ngay ngắn hướng đại biến, mấy người đều là kinh hãi nhìn xem cái kia áo đen nam tử, bọn hắn không nghĩ tới cái này áo đen nam tử chính là trong truyền thuyết Phong Vũ Triêu!

Phong Vũ Triêu tuy nhiên không bằng Thanh Châu năm đại thiên tài như vậy thanh danh hiển hách, nhưng là tại đây Vân Hải Thành mấy mươi vạn dặm trong phạm vi, đây chính là cực kỳ nổi danh đấy. Hắn tuy nhiên hiện tại chỉ là Tôn Giả Cảnh, nhưng là đã từng cũng đã cùng Bán Thánh cường giả đã giao thủ

Lãnh Ngọc Nhiễm các loại thực lực cũng không tệ, nhưng cùng Bán Thánh, cái kia chênh lệch còn là phi thường đại đấy, bởi vậy, cái này Phong Vũ Triêu trong mắt bọn hắn, đây tuyệt đối là thuộc về muốn nhìn lên đấy. Cũng chính là bởi vì như thế, trước khi bọn hắn mới không dám ngồi yên không lý đến, xuất thủ tương trợ Hạ Băng Vi bọn người.

Hiện tại, nhìn thấy Phong Vũ Triêu bản thân, muốn nói không kiêng kị, đây tuyệt đối là giả dối tuy nhiên kiêng kị, nhưng là Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người cũng không có rời đi, ngược lại là đã đến gần Dương Diệp, mặt ngoài cùng Dương Diệp cùng tiến thối.

Áo đen nam tử tay chậm rãi vuốt ve Hạ Băng Vi lưng ngọc, an ủi: “Đừng sợ, hữu biểu ca tại, không có bất kỳ người có thể khi dễ ngươi!”

Hạ Băng Vi bên cạnh khóc bên cạnh chỉ vào Dương Diệp, nhưng là khi thấy Dương Diệp ánh mắt lúc, rồi lại vội vàng bắt tay rụt trở về, sau đó cái gì cái gì cũng không dám nói, tựu một cái kính thút thít nỉ non

Đây là bị khi dễ đã đến loại trình độ nào mới có thể như vậy?

Áo đen nam tử sắc mặt càng thêm âm trầm, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ta biểu muội đã lớn như vậy, ta đều chưa bao giờ cam lòng (cho) nói nàng một câu lời nói nặng, ngươi lại ra thủ đả hắn. Ha ha, nói cho ta biết, ngươi muốn chết như thế nào?”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hạ Băng Vi, nói: “Ngươi nói, ta có hay không khi dễ ngươi?”

Hiển nhiên, Dương Diệp dư uy vẫn còn, cái kia Hạ Băng Vi nhìn Dương Diệp liếc, nhưng lại cái gì cũng không dám nói

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Kỳ thật, ta đánh nàng, thật là vì nàng tốt!”

“Đánh nàng là vì tốt cho nàng?”

Phong Vũ Triêu khí cực ngược lại cười, nói: “Tốt, rất tốt, ta hôm nay xem như nhìn thấy cái gì gọi là khoa trương!” Nói xong, hắn nhẹ nhàng đẩy ra Hạ Băng Vi, sau đó hướng Dương Diệp đi đến, nói: “Hiện tại, ta cũng muốn vì muốn tốt cho ngươi!”

Phong Vũ Triêu nói xong tựu muốn động thủ, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở phía xa vang lên: “Tên điên, ai đắc tội ngươi rồi? Lớn như vậy nóng tính?”

Thanh âm rơi xuống, một nữ tử xuất hiện ở trong tràng. Nữ tử đang mặc một bộ màu đen váy dài, cầm trong tay một thanh màu đen dù che mưa, mang trên mặt nghiền ngẫm dáng tươi cười.

“Mặc Hân Vũ, là ngươi!” Phong Vũ Triêu trầm giọng nói.

Tên là Mặc Hân Vũ váy đen nữ tử cười cười, ánh mắt ở đằng kia Hạ Băng Vi trên người dừng lại xuống, nói: “Thật biết điều, thậm chí có người dám đánh ngươi cái này bảo bối biểu muội.” Nói xong, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Là ngươi đánh chính là?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt cũng đang đánh giá cái này Mặc Hân Vũ, không thể không nói, nữ nhân này cùng cái kia Phong Vũ Triêu còn là phi thường không tệ đấy, hai người đều là Tôn Giả Cảnh Tam phẩm, nhưng hai người thực lực, tuyệt đối đã viễn siêu một ít Hoàng Giả Cảnh rồi.

Mặc Hân Vũ khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “Ta thống hận nhất nam nhân đánh nữ nhân! Mặc kệ cái gì lý do, đều đáng chết!”

Nói xong, trong tay nàng dù che mưa mạnh mà xoay tròn, đón lấy, hơn mười đạo Ngân Quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới

Dương Diệp tay phải vung lên, những cái... Kia Ngân Quang trong chốc lát toàn bộ tán loạn

Nhìn thấy một màn này, cái kia Mặc Hân Vũ cùng Phong Vũ Triêu hai người hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu.

“Phong huynh, Mặc tiểu thư, xem ra các ngươi là gặp được cao thủ!”

Lúc này, cái kia thân đeo kiếm hộp thanh sam nam tử bỗng nhiên nói:

“Ta vốn không muốn nhúng tay, nhưng ta rất tán thành Mặc Hân Vũ tiểu thư lời mà nói..., mặc kệ cái gì lý do, đánh nữ nhân tựu là không đúng!”

Nói xong, hắn đột nhiên cũng chỉ đối với Dương Diệp một điểm, một đạo kiếm quang tự sau lưng của hắn hộp đựng kiếm phóng lên trời, trực tiếp chém về phía Dương Diệp, tốc độ giống như tia chớp!

Cửu trọng đỉnh phong kiếm ý!

Nhìn thấy một màn này, Mặc Hân Vũ cùng Phong Vũ Triêu hai người trong mắt đều có được vẻ mặt ngưng trọng.

Nhưng mà, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp vươn hai ngón tay đầu, sau đó nhẹ nhàng kẹp lấy, tựu là như vậy kẹp lấy, cái kia kẹp lấy cửu trọng kiếm ý huyền kiếm liền trực tiếp bị kẹp lấy

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Kiếm ý không đủ ngưng luyện, tốc độ cũng không đủ nhanh! Còn phải luyện thêm”

Mọi người: “”

Lúc này đây, Mặc Hân Vũ ba người trong mắt không phải ngưng trọng, mà là phi thường ngưng trọng. Đặc biệt là cái kia thanh sam nam tử

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cong ngón búng ra, cái kia huyền kiếm hóa thành một đạo kiếm quang bay ngược hướng cái kia thanh sam nam tử, thanh sam nam tử biến sắc, trong cơ thể huyền khí lập tức dũng mãnh vào tay phải, đón lấy, hắn phải tay khẽ vẫy, cầm kiếm kia chuôi.

Huyền kiếm kịch liệt run lên, thanh sam nam tử tay phải trực tiếp rạn nứt, mà cái kia thanh sam nam tử tắc thì tại này cổ sức lực lớn phía dưới bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại

“Ngươi”

Thanh sam nam tử sau khi dừng lại, kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, giờ khắc này, nội tâm của hắn là sụp đổ chính mình thậm chí ngay cả đối phương một kích đều thiếu chút nữa không có thể tiếp được

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Phong Vũ Triêu trầm giọng nói.

“Ngươi đoán!” Dương Diệp cười nói.

“Không cần đoán, ngươi căn bản không phải lần này tham gia khảo hạch người!”

Đúng lúc này, theo một giọng nói ở giữa sân vang lên, một gã lão giả xuất hiện ở trong tràng.

“Tịch trưởng lão!”

Nhìn thấy người này, trong tràng mọi người vội vàng hướng lấy lão giả cung kính thi lễ một cái, cho dù là cái kia Phong Vũ Triêu ba người cũng là như thế. Cái này phong trưởng lão mặc dù chỉ là ngoại viện một vị trưởng lão, nhưng là tại ngoại viện, thực quyền còn là phi thường đại đấy, bọn hắn làm sao dám đắc tội?

“Ngươi là ai?” Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, hỏi.

Lão giả cười nhạo một tiếng, nói: “Ngay cả ta cái này ngoại viện trưởng lão cũng không nhận ra, thật sự là buồn cười. Ngươi cũng thật sự là thật can đảm, cũng dám lẫn vào chúng ta Vân Hải Thư Viện đến. Dùng ngươi bản lãnh của mình, ngươi tuyệt đối không cách nào hỗn [lăn lộn] vào, thành thật khai báo, ngươi có phải hay không còn có đồng lõa!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lãnh Ngọc Nhiễm, nói: “Tại ngoại viện, là trưởng lão lợi hại, hay là giáo viên lợi hại?”

Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự một hồi mới nói: “Giáo viên, giáo viên chưởng quản toàn bộ ngoại viện, địa vị tại trưởng lão phía trên! Ngươi, ngươi nhận thức chúng ta ngoại viện giáo viên?”

“Nguyên lai giáo viên tại trưởng lão phía trên ah”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Kỳ thật”

“Kỳ thật hắn tựu là lần này tới tiếp nhận khảo hạch đệ tử!” Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân lăng không vang lên: “Trước khi không phải, nhưng là bây giờ là rồi!”

Nghe vậy, cái kia tịch trưởng lão sắc mặt biến đổi, nói: “Cái này không phù hợp quy củ!”

Nhưng mà thanh âm kia nhưng lại không có bất kỳ đáp lại

Tịch trưởng lão sắc mặt càng thêm khó coi rồi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía chân trời, sau đó cười nói: “Tốt, ta tiếp nhận khảo hạch!” Hắn biết rõ, cái kia người nói chuyện như thế đã đã biết thân phận của hắn, đối phương sở dĩ làm như vậy, hẳn là không muốn hắn tại kiếm cớ đánh Vân Hải Thư Viện người

“Xem ra ngươi tại trong thư viện có hậu đài ah!” Cái kia tịch trưởng lão nhìn xem Dương Diệp, âm trầm nói.

“Còn có thể rồi!” Dương Diệp cười nói.

Tịch trưởng lão mặt âm trầm nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta cho ngươi biết, đừng tưởng rằng ngươi tại thư viện có hậu đài có thể hung hăng càn quấy, cái này ngoại viện là ta Tịch Mãn Phong đích thiên hạ, đừng nói ngươi có thể hay không thông qua khảo hạch, cho dù ngươi có thể thông qua khảo hạch, ta đồng dạng có thể đùa chơi chết ngươi. Về phần hậu trường, hừ, ngươi cho rằng lão phu tại trong nội viện sẽ không có hậu đài?”

Dương Diệp trên mặt dáng tươi cười chậm rãi thu liễm, nói: “Về phần như vầy phải không?”. Hắn biết rõ, đối phương sở dĩ làm như vậy, đơn giản tựu là thần bí nhân kia bác (bỏ) đối phương mặt mũi, bởi vậy, đối phương đem khí vung đến trên đầu của hắn đến. Cái này độ lượng

“Không đến mức!” Tịch Mãn Phong khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Nhưng ta chính là nhìn ngươi khó chịu! Diệp Dương đúng không? Chờ”

“Xem ra không cần chúng ta xuất thủ!” Cái kia Phong Vũ Triêu cười lạnh một tiếng, sau đó cùng Mặc Hân Vũ bọn người quay người mấy cái thiểm dược biến mất tại xa xa.

“Ngươi đã xong!”

Lãnh Ngọc Nhiễm bỗng nhiên đối với Dương Diệp nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lãnh Ngọc Nhiễm nói: “Hiện tại ngoại viện không có giáo viên, cái này ngoại viện trưởng lão có thể nói là một tay che trời, ngươi đắc tội hắn, ngươi không hết rồi hả? Còn có, Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch liên hệ nhiều năm như vậy, cái này ngoại viện trưởng lão khẳng định cùng cái này Thiên Lang Sơn Mạch yêu soái khẳng định nhận thức, muốn đối phó ngươi, gốc không cần ngươi tiến vào Vân Hải Thư Viện, chỉ cần hắn thông báo một tiếng tại đây yêu soái, ngươi khẳng định muốn Game Over”

Lãnh Ngọc Nhiễm âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo tiếng gầm gừ là được ở phía xa vang lên, đón lấy, một đầu Hoàng cấp lang yêu mang theo hơn bốn mươi đầu tôn giai lang yêu tự xa xa chạy vội ra

Mục tiêu của bọn nó, đúng là Dương Diệp bọn người

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 893: Thiên Lang ăn ngày!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cùng ta ngầm đấy sao?”

Nhìn xem những cái... Kia xông lại yêu thú, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, trong đôi mắt, có một tia lạnh như băng.

“Trốn!”

Lãnh Ngọc Nhiễm trầm giọng nói. Một đầu Hoàng cấp yêu thú, hơn nữa hơn bốn mươi đầu tôn giai yêu thú, bọn hắn căn bản không có chút nào phần thắng.

Một bên, cẩm bào nam tử cùng áo đen nam tử nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Trốn cái gì?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người mãnh liệt bắn mà ra, tại ánh mắt mọi người bên trong, hắn trực tiếp cùng đầu kia Hoàng cấp yêu thú đụng vào nhau...

Nhìn thấy một màn này, cái kia Đường Tiểu Nhu cùng Lãnh Ngọc Nhiễm biến sắc, nhịn không được quay đầu đi chỗ khác...

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến, bay ra ngoài không phải Dương Diệp, mà là đầu kia Hoàng cấp yêu thú.

Bành bành bành...

Trong tràng vang lên từng đạo trầm đục thanh âm, từng đạo cực lớn thanh âm không ngừng ném bay ra ngoài... Không đến mười tức, kể cả đầu kia Hoàng cấp yêu thú ở bên trong, trong tràng sở hữu tất cả yêu thú toàn bộ bò xuống rồi!

“Hắn, không phải người!” Nhìn thấy một màn này, một bên áo đen nam tử trong miệng nhảy một câu như vậy.

“Xác thực không phải người!” Cẩm bào nam tử nhẹ gật đầu, đồng ý nói.

Lãnh Ngọc Nhiễm thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp phủi tay, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, hắn sắc mặt thốt nhiên biến đổi, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời.

Một đạo tiếng nổ thiên Triệt Địa tiếng nổ lớn đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, đón lấy, toàn bộ phía chân trời đột nhiên ám xuống dưới...

Rống...

Ngay sau đó, vô số đạo tiếng sói tru tại toàn bộ trong dãy núi không ngừng vang lên, tại đón lấy, toàn bộ sơn mạch đều rung động bắt đầu chuyển động, chung quanh cùng với xa xa truyền đến yêu thú lao nhanh thanh âm!

“Thiên Lang ăn ngày, đàn sói xuất động...”

Cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm nói xong nói xong sắc mặt rồi đột nhiên biến đổi, giật mình âm thanh nói: “Không tốt, hôm nay lang yêu Vương đây là muốn đối với Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện ra tay.”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên ở chung quanh phía chân trời vang lên: “Sở hữu tất cả Vân Hải Thư Viện tiếp nhận khảo hạch đệ tử, mau trở về Vân Hải Thư Viện chi...”

Thanh âm kia còn chưa nói dứt lời đã bị một đạo tiếng sói tru trực tiếp đánh gảy...

“Cái này Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân Hải Thư Viện không phải coi như hữu hảo sao?” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Hữu hảo?” Lãnh Ngọc Nhiễm lắc đầu, nói: “Nhân loại cùng Yêu tộc làm sao có thể hữu hảo? Trước kia mọi người sở dĩ một mực bình an vô sự, đó là bởi vì người này cũng không thể làm gì được người kia, tất cả mọi người đối với song phương kiêng kị. Hiện tại cái này Thiên Lang Sơn Mạch đột nhiên thừa dịp Vân Hải Thư Viện lần này tuyển nhận đệ tử cơ sẽ ra tay, chúng nhất định là có rất cao nắm chắc... Chúng ta lúc này, rất có thể đã quấn vào cái nào đó khủng bố vòng xoáy!"

Dương Diệp hai mắt khép hờ, tinh thần lực hướng phía bốn phía tản ra, hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, trầm giọng nói: "Tại chung quanh nơi này có cường đại kỳ dị lực lượng tồn tại, những lực lượng này ngăn cách tinh thần lực, ta tinh thần lực không cách nào cảm ứng vượt qua trăm trượng bên ngoài! Xem ra, cái này Thiên Lang Sơn Mạch đến có chuẩn bị!"

"Chúng ta làm sao bây giờ?" Đường Tiểu Nhu đột nhiên hỏi.

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người nhìn nhau liếc, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, cái kia cẩm bào nam tử nói: "Tại đây thực lực ngươi mạnh nhất, ngươi nói tính toán!"

Http://truye

NcuaＴui.Net/ Dương Diệp nhìn ba người liếc, sau đó nói: "Chúng ta bây giờ ở vào Thiên Lang Sơn Mạch bên ngoài, muốn tới Vân Hải Thành, rất khó khăn, nhưng chúng ta phải trở về. Nhưng lại chỉ có thể đi tới trở về, bởi vì một khi chúng ta phi hành, chắc chắn trở thành bia ngắm!"

"Tại sao phải Hồi Vân Hải Thư Viện?" Đường Tiểu Nhu bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: "Tại đây mấy trăm vạn dặm trong phạm vi, không phải Vân Hải Thư Viện thế lực tựu là Thiên Lang Sơn Mạch thế lực, hai cái siêu cấp thế lực lớn chiến, ngươi có thể hướng trốn chỗ nào? Hơn nữa, lúc này các ngươi coi như là Vân Hải Thư Viện nửa một học sinh, hôm nay thư viện gặp nạn, chẳng lẽ các ngươi muốn như vậy trốn chạy để khỏi chết đây?"

Đường Tiểu Nhu có chút sợ hãi nhìn Dương Diệp liếc, nói: "Ta, ta không phải ý tứ này... Ta chỉ là cảm thấy hiện tại Vân Hải Thành chung quanh khẳng định hữu rất nhiều yêu thú, chúng ta bây giờ nếu là Hồi Vân Hải Thành đây chẳng phải là muốn cùng chúng chính diện chống lại? Thực lực của chúng ta tuy nhiên đều là Tôn Giả Cảnh, nhưng là tại đây chút ít bạch kim giai thế lực trước mặt, còn là xa xa không đủ xem đấy!"

"Nàng nói có lý!" Lãnh Ngọc Nhiễm nhẹ gật đầu đồng ý nói: "Chúng ta bây giờ nếu là Hồi Vân Hải Thành, nhất định là muốn cùng những cái... Kia yêu thú chính diện đụng với đấy. Lấy thực lực của chúng ta, tùy tiện đến một cái Bán Thánh yêu thú, chúng ta muốn cả đoàn bị diệt rồi!”

“Vậy các ngươi chuẩn bị như thế nào làm?” Dương Diệp nói: “Tìm một chỗ ẩn núp đi? Hay là muốn trốn? Không có tinh thần lực điều tra, các ngươi như thế nào chạy ra cái này mênh mông sơn mạch?”

Mấy người trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Chúng ta đám người kia, nói cường, xác thực không được, nhưng chúng ta tựu nhược sao? Chúng ta đã không kém, vì cái gì không giết bằng được? Trước khi các ngươi không phải đang lo không có tôn giai yêu thú giết sao? Hiện tại đầy đất đều đúng a! Hơn nữa, chúng ta chỉ cần trở lại Vân Hải Thành bên ngoài, Vân Hải Thư Viện khẳng định sẽ có cường giả ra mặt cứu chúng ta, ta cũng không tin Thiên Lang Sơn Mạch lợi hại như vậy, có thể trong thời gian thật ngắn tựu diệt đi Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện!”

Trầm mặc hồi lâu, áo đen nam tử nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta gọi đống cát đen, ta đi theo ngươi!”

Cẩm bào nam tử cũng nói: “Người khác đều gọi ta là Hác Suất bác, ngươi gọi ta Hác Suất có thể, ta cũng đi theo ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Lãnh Ngọc Nhiễm cùng Đường Tiểu Nhu, nói: “Ta nhất định là phải về Vân Hải Thư Viện đấy, các ngươi như sẵn lòng, Nhưng dùng đi theo, nếu không phải sẵn lòng, vậy cũng dùng rời đi, bất quá ta có thể cam đoan, nếu là Vân Hải Thư Viện giải trừ nguy cơ, các ngươi sắp bị xếp vào Vân Hải Thư Viện sổ đen. Các ngươi có thể xem là uy hiếp!”

“Ta đi theo ngươi!” Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn Dương Diệp liếc, sau đó nói.

“Ta cũng sẵn lòng!” Đường Tiểu Nhu nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vậy, vậy bây giờ, chúng ta mấy người tạm thời tựu do ta định đoạt, các ngươi không có ý kiến a?”

Bốn người lắc đầu.

Dương Diệp nói: “Tiểu Lãnh, lần này tới tiếp nhận khảo hạch Vân Hải Thư Viện đệ tử đại khái có bao nhiêu người?”

Lãnh Ngọc Nhiễm giống như là không nghĩ tới Dương Diệp gọi hắn 'Tiểu Lãnh ' hắn nao nao, sau đó nói: "Vốn là tới tham gia Vân Hải

Thư Viện khảo hạch nhân số, vô số kể, bất quá phần lớn tại mới bắt đầu đấu vòng loại bên trong cũng đã bị loại bỏ. Mà bây giờ tiếp nhận thực chiến khảo hạch đấy, không sai biệt lắm chỉ có ba bốn trăm người. Ngươi là muốn tập hợp những người này?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên muốn tập hợp những người này. Hay nói giỡn, không đem những này người cứu ra đi, hắn về sau chẳng phải là muốn đem làm chỉ còn mỗi cái gốc tư lệnh? Chỉ là hắn lúc này quả thật có chút cảm khái, trước kia hắn chỉ biết giết người, mà bây giờ, nhưng lại muốn cứu người, cái này còn có chút không thói quen...

“Muốn tập hợp những người này, độ khó rất lớn!” Lãnh Ngọc Nhiễm trầm giọng nói: “Bọn hắn hiện tại khẳng định đều phân bố tại tất cả cái địa phương, chúng ta muốn tập hợp bọn hắn, nhất định phải đi tìm bọn họ, này trong đó, khó bảo toàn không gặp được cường đại yêu thú, đặc biệt là Bán Thánh giai yêu thú, chúng ta chỉ cần gặp được một chỉ (cái), vậy muốn diệt đội rồi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Dù cho chúng ta đã tìm được bọn hắn, cái kia lại có thể thế nào? Những người này đều là hạng người tâm cao khí ngạo, bọn hắn căn bản sẽ không nghe chỉ huy của ngươi! Đem đám người kia tập hợp cùng một chỗ, nói không chừng còn có thể sinh ra rất nhiều sự cố!”

Dương Diệp nói: “Cái này không có việc gì, không nghe chỉ huy đấy, ta đánh chính là hắn nghe, nháo sự đấy, ta đánh chính là hắn cho ta nghe lời.”

“Ngươi lợi hại!” Hác Suất đối với Dương Diệp giơ ngón tay cái lên.

“Xác thực!” Đống cát đen nhẹ gật đầu đồng ý nói.

Đúng lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng sói tru, thanh âm này giống như tiếng sấm, chấn động Thiên Địa, cho dù là cách xa nhau gần mười vạn dặm, Dương Diệp bọn người cũng thấy màng tai đau đớn.

“Là Thánh giả cảnh lang yêu xuất thủ!” Lãnh Ngọc Nhiễm trầm giọng nói.

“Thánh giả cảnh lang yêu, là Yêu Vương?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Lãnh Ngọc Nhiễm lắc đầu, nói: “Yêu Vương là Yêu Vương, Thánh giả cảnh yêu thú là Thánh giả cảnh yêu thú. Tại toàn bộ Thanh Châu, Thánh giả cảnh yêu thú khẳng định hữu trên trăm, thậm chí thêm nữa... Nhưng là Yêu Vương, cũng chỉ có mười hai vị. Cái này mười hai vị Yêu Vương, đều là Thánh giả cảnh đỉnh phong tồn tại, thì ra là cái loại nầy chỉ thiếu chút nữa muốn đột phá Thánh giả, đạt tới Thánh giả phía trên rồi.”

Nói đến đây, Lãnh Ngọc Nhiễm ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vân Hải Thành phương hướng, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, lúc này vị này Thiên Lang Yêu Vương như thế đang tại kiềm chế viện trưởng. Dùng bọn hắn cái loại nầy cấp bậc, muốn chết cũng khó khăn. Ta lo lắng chính là, hôm nay lang yêu Vương lần này vậy mà đại quy mô đánh Vân Hải Thư Viện, nhất định là hữu cái gì át chủ bài đấy, cái này, mới được là kinh khủng nhất đấy!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, khóe miệng có một tia đắng chát. Chính mình còn chưa chính thức tiền nhiệm, tựu trên quán như vậy cái sự tình, không thể không nói, điều này thật sự là có chút không may.

Kỳ thật, hắn là có thể lựa chọn đi đấy, nhưng là, hắn cũng không có. Nếu như là một người, hắn chắc chắn sẽ không đi tham gia (sâm) cái này tranh vào vũng nước đục, nhưng là, hiện tại hắn đại biểu cho Cổ Kiếm Trai.

Nếu như Vân Hải Thư Viện bị diệt, cái kia còn chưa tính, nhưng là nếu như không có bị diệt, vậy hắn hiện tại rời đi, Cổ Kiếm Trai còn mặt mũi nào mà tồn tại? Bản thân của hắn đối với mặt vật này tuyệt không coi trọng, nhưng là hiện tại thân là Cổ Kiếm Trai đệ tử, hắn nhất định phải vi Cổ Kiếm Trai suy nghĩ.

“Chúng ta nếu muốn tập hợp những người kia, ta ngược lại là có một biện pháp!” Lãnh Ngọc Nhiễm đột nhiên nói: “Chúng ta bây giờ khẳng định không cách nào tách ra đi, biện pháp duy nhất tựu là trước xác định một cái điểm liên lạc, sau đó dùng người tìm người, để cho bọn họ tới cái này điểm liên lạc hội hợp.”

Dương Diệp trầm ngâm xuống, sau đó nói: “Biện pháp này có thể!”

Đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, mấy đạo nhân ảnh tự xa xa chạy ra, mà ở cái này mấy đạo nhân ảnh sau lưng, còn đi theo một đầu mắt lộ ra hung quang màu đen lang yêu!

Tôn giai!

Nhìn thấy là tôn giai, cái kia Hác Suất bác cười lạnh một tiếng, nói: “Chính là một đầu tôn giai yêu thú mà thôi, xem bản thiếu gia diệt đi nó!” Nói xong đi về hướng này đầu lang yêu.

Mà đúng lúc này...

Oanh...

Vô số đầu màu đen lang yêu tự trong rừng rậm chạy vội ra, cái kia phiến rừng rậm trong khoảng khắc là được biến thành đất bằng...

Cái này một đám lang yêu, số lượng khoảng chừng hơn một ngàn nhiều...

Cái kia Hác Suất bác thân thể cứng ngắc lại xuống, sau đó lại đi về tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Ta cảm thấy được, hay là ngươi tới so sánh tốt...”

Ps: Họp đến bây giờ, thật có lỗi. Buổi tối công ty tổ chức liên hoan... Ta tự nhiên là không đi đấy... Nhức cả trứng dái...

------oOo------

Chương 894: Ta đã làm

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Các ngươi trước chạy!”

Dương Diệp bỗng nhiên trầm giọng nói.

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người nao nao, khó hiểu nhìn về phía Dương Diệp, tất cả mọi người đang chờ hắn đại phát thần uy, giải quyết những... Này tôn giai lang yêu đâu rồi, Nhưng bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà gọi bọn hắn chạy!

“Còn không chạy, là muốn chết phải không?”

Dương Diệp lạnh lùng quét Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người liếc, thứ hai mấy người có chút do dự, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi. Mà trước khi cái kia chạy đến bốn người càng là không cần Dương Diệp nói liền trực tiếp một đường hướng phía xa xa chạy như điên...

Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, một cổ kinh khủng uy áp tự trong cơ thể hắn dũng xuất ra ngoài, đem làm cảm nhận được cái này cổ uy áp lúc, cái kia hướng hắn lao nhanh mà đi đàn sói cứ thế mà bị buộc ngừng ngay tại chỗ. Sở hữu tất cả đàn sói nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tuy nhiên y nguyên mang theo phệ người hung quang, nhưng là nhiều hơn kiêng kị!

Dương Diệp lạnh lùng quét đàn sói liếc, nói: “Cút!”

Thanh âm ẩn chứa một cổ khí thế, tại cổ khí thế này phía dưới, những cái... Kia đàn sói lập tức kìm lòng không được đất hướng về sau thối lui!

“NGAO!”

Cái kia cầm đầu một đầu Cự Lang đột nhiên phát ra một đạo sói tru, sau đó thả người nhảy lên trực tiếp vọt tới Dương Diệp.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, một quyền oanh ra, quyền ra, khí bạo âm thanh không ngớt vang lên, không gian chịu chấn động!

Cự Lang trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng cái kia cực lớn thân thể, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ hóa thành một bãi thịt nát...

Dương Diệp chỉ vào cái kia ghềnh thịt nát, nhìn xem đám kia lang yêu, nói: “Một cơ hội cuối cùng, nếu không lăn, hắn tựu là kết cục của các ngươi!”

“NGAO!”

Đàn sói tru lên, sau đó toàn bộ giống như thủy triều thối lui...

Đàn sói thối lui về sau, Dương Diệp ánh mắt đột nhiên nhìn về phía xa xa một khỏa trên đá lớn, ánh mắt vừa dứt ở đằng kia khỏa cự thạch phía trên, người khác là được đã đi tới cự thạch trước, sau đó một quyền oanh ra!

Cự thạch lập tức hóa thành bột mịn, cùng lúc đó, một cái nắm đấm đột nhiên oanh tại Dương Diệp trên nắm tay.

Một tiếng nổ vang, không gian một hồi vặn vẹo, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải buông ra, sau đó lại lần nắm chặt. Tại hắn cách đó không xa, đứng đấy một gã khôi ngô nam tử, nam tử dáng người bưu hãn đến cực điểm, ít nhất là Dương Diệp ba cái đại. Cái con kia nắm đấm, quả thực so Dương Diệp đùi còn muốn thô gấp đôi! Tại nam tử trên mặt, mang theo một cái mặt quỷ, quỷ trên mặt có thần bí chi lực, Dương Diệp tinh thần lực căn bản không cách nào thẩm thấu!

“Ngươi là ai!” Mặt nạ nam tử nói. Hắn thanh âm trầm thấp, mà lại đọc nhấn rõ từng chữ có chút không rõ, như phảng phất là vừa học rất biết nói chuyện em bé.

Dương Diệp không nói gì, hướng bước về phía trước một bước, lập tức đi vào mặt nạ nam tử trước mặt, sau đó một quyền oanh ra.

Mặt nạ nam tử đồng dạng cũng một quyền oanh ra!

Dương Diệp hướng về sau rút lui mười bước, mặt nạ nam tử không chút sứt mẻ!

Dương Diệp trong mắt mang theo một tia ngưng trọng, trước mắt này mặt nạ nam tử bất quá Hoàng Giả Cảnh Tam phẩm, nhưng là cái này thân thể lực lượng nhưng là như thế khủng bố, phải biết rằng, hắn tuy nhiên không dùng toàn lực, nhưng là ít nhất ra sáu thành lực lượng, sáu thành lực lượng, Bình thường Hoàng Giả Cảnh trực tiếp sẽ trở thành làm thịt nhão rồi.

Còn đối với phương nhưng lại không chút sứt mẻ, ngược lại hắn còn bị đẩy lui!

Quan trọng nhất là đối phương cũng không có xuất toàn lực!

“Ta tại trên người của ngươi cảm nhận được yêu thú cùng nhân loại khí tức!” Dương Diệp nhìn xem mặt nạ nam tử, trong mắt có một tia nghi hoặc, “Ngươi là người hay là yêu?”

Mặt nạ nam tử cũng không nói gì, đối với Dương Diệp cách không tựu là một quyền!

Một đạo năng lượng dấu quyền lập tức xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cái kia năng lượng dấu quyền bên trong khí thế, trực tiếp làm cho Dương Diệp sau lưng một mảnh kia rừng rậm lập tức biến thành hư vô!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí dũng mãnh vào tay phải nắm đấm, sau đó đối với lên trước mặt tựu là một oanh!

Cái kia năng lượng dấu quyền bên trong khí thế lập tức tiêu tán, Dương Diệp thu quyền lần nữa một oanh...

Cái kia đạo năng lượng dấu quyền trực tiếp tiêu tán, lúc này đây, Dương Diệp cũng không lui lại, bởi vì hắn đã dùng toàn bộ thân thể

lực lượng!

“Thân thể lực lượng, rất cường!” Mặt nạ nam tử nói.

“Ngươi cũng rất mạnh!” Dương Diệp nói.

Mặt nạ nam tử trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Có thể nguyện nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện?”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trong lúc đó chìm xuống ra, nói: “Ngươi là Vân Tiêu Thánh Điện hay sao? Như vậy nói cách khác, ngươi nhận thức cái kia Lâu Thiên Tiêu rầu~?”

Mặt nạ nam tử nói: “Hắn là Vân Tiêu Thánh Điện đã từng một đời tuổi trẻ mạnh nhất, hiện tại, ta là!”

“Cái kia An Nam Tĩnh đâu này?” Dương Diệp nói: “Ngươi chiến qua An Nam Tĩnh?”

“Nàng không tính Vân Tiêu Thánh Điện người!” Mặt nạ nam tử nói: “Ngươi nhận thức nàng?”

“Nàng hôm nay qua khá tốt?” Dương Diệp hỏi.

“Tự nhiên!” Mặt nạ nam tử nói: “Nàng đem gả cho ngàn tiêu, trở thành Vân Tiêu Thánh Điện đời sau thánh chủ phi tử, có thể nào không tốt?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn phía chân trời liếc, nói: “Cuối cùng một vấn đề, trước khi ngươi giấu ở những... Này trong bầy sói, chúng phát hiện ngươi, nhưng lại không có công kích ngươi. Nói cách khác, ngươi cùng bọn họ là cùng, không, phải nói, ngươi Vân Tiêu Thánh Điện cùng cái này Thiên Lang Sơn Mạch là cùng, đúng không?”

“Vâng!” Mặt nạ nam tử nói: “Thực lực ngươi rất không tồi, tựu như vậy chết, thật sự đáng tiếc, nếu như sẵn lòng, Nhưng dùng nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện, dùng thực lực ngươi cùng thiên phú, chắc chắn đạt được coi trọng.”

“Nếu như ta không đâu này?” Dương Diệp nói.

“Biết rõ ta vì cái gì trả lời ngươi nhiều như vậy vấn đề sao?” Mặt nạ nam tử nói.

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp nói.

Mặt nạ nam tử nói: “Bởi vì chỉ có người một nhà cùng chết người mới sẽ giữ bí mật, ngươi muốn làm người một nhà, hay là người chết?”

“Ngươi có phải hay không cảm thấy ngươi thân thể lực lượng rất cường?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Thanh Châu cảnh nội, cùng giai bên trong, ta chưa thấy qua so với ta mạnh hơn đấy!” Mặt nạ nam tử, nói: “Cho dù là cùng giai yêu thú!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm ra hiện trong tay hắn nói: “Hôm nay ta cho ngươi kiến thức kiến thức!”

Nói xong, Dương Diệp thân thể mãnh liệt bắn mà ra, do dự tốc độ quá nhanh, Dương Diệp những nơi đi qua, trực tiếp để lại từng đạo vẫn còn như thực chất tàn ảnh! Còn không có dùng đến một phần mười tức, Dương Diệp liền là xuất hiện ở này mặt nạ nam tử trước mặt, sau đó trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà chính là một cái quét ngang...

Mặt nạ nam tử căn bản không thể trốn tránh, bởi vậy, hai tay của hắn nắm chặt thành quyền đối với Dương Diệp Man Thần Kiếm trực tiếp oanh tới!

Một tiếng vang thật lớn, mặt nạ nam tử hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại, cái này vừa lui liền đem gần lui 500 trượng...

Một đầu thật sâu khe rãnh tự Dương Diệp xuất hiện trước mặt tại mặt nạ nam tử dưới chân!

Mà mặt nạ nam tử hai tay, tại phát run...

“Ngươi...”

Mặt nạ nam tử thanh âm mang theo một tia khiếp sợ, hắn muốn nói cái gì, nhưng là Dương Diệp lại căn bản không có cho hắn cơ hội, tại hắn dừng lại một khắc này, Dương Diệp là được xuất hiện lần nữa tại trước mặt của hắn, sau đó Man Thần Kiếm húc đầu tựu đối với đầu của hắn nện xuống dưới...

Một kiếm này rơi xuống, tựu giống như núi lớn trụy lạc, cái kia trong đó khí thế cường đại cùng lực lượng, trực tiếp đem mặt nạ nam tử dưới chân mặt đất chấn sụp xuống hạ xuống mười trượng trở lại...

Mặt nạ nam tử trong mắt đã có một tia thần sắc, không dám khinh thường, trong tay hắn xuất hiện một thanh thiết chùy, sau đó giơ lên thiết chùy hoành đương trên xuống!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp cùng mặt nạ nam tử trực tiếp chui vào mặt đất...

Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên vỡ ra một đường vết rách, đón lấy, một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ tự trong đó dò xét đi ra, sau đó trực tiếp chui vào này mặt đất ở trong...

Mặt đất ở chỗ sâu trong, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, cái con kia bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, ầm ầm tiêu tán. Mà lúc này, Dương Diệp nhảy ra mặt đất, cùng lúc đó, cái kia mặt nạ nam tử cũng ra mặt đất, mặt nạ nam tử trong tay thiết chùy đã nghiêm trọng biến hình, mà mặt nạ nam tử hai tay, tắc thì đang kịch liệt đất rung động!

Xùy~~...

Không trung không gian đột nhiên lần nữa vỡ ra, sau đó lại là một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ dò xét đi ra, bàn tay khổng lồ nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp trực tiếp oanh tới!

Cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong tay Man Thần Kiếm bay thẳng đến thượng nhảy dựng, cùng cái kia nắm đấm oanh cùng một chỗ!

Cái con kia bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán, mà Dương Diệp tắc thì hướng về sau liên tục nhanh lùi lại...

Phía chân trời lần nữa vỡ ra...

Lúc này đây, không phải một tay, mà là hai cái bàn tay lớn tự trong đó dò xét đi ra...

Hai gã cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, “Đừng nói hai cánh tay, chính là các ngươi bản tôn đến vậy lại có thể làm khó dễ được ta?”

Nói xong, Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà quét qua, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, trảm tại cái kia hai cái bàn tay khổng lồ phía trên!

Kiếm khí xẹt qua, hai cái bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán!

Lúc này đây, không trung khôi phục bình tĩnh, mà cái kia mặt nạ nam tử tắc thì đã sớm biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn xem không trung sau nửa ngày, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, cái kia hai gã cao cấp Bán Thánh tự nhiên không phải sợ hãi hắn, đối phương sở dĩ không có bản tôn xé rách không gian đến nơi đây, nhất định là bởi vì lúc này Vân Hải Thành đã bắt đầu đại chiến, đối phương căn bản không thể phân thân!

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thiên Lang Sơn Mạch đã liên thủ, cái này hai cái thế lực lớn liên hợp cùng một chỗ, Vân Hải Thư Viện ngăn cản được sao?

Nếu như Vân Hải Thư Viện ngăn không được, vậy hắn hiện tại mang theo những người này trở về, vậy thật là đi chịu chết rồi.

Đúng lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trên đỉnh đầu, đem làm cảm nhận được cái này cổ uy áp lúc, Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên kịch biến, bởi vì đây là Thánh giả cường giả uy áp!

Một ngón tay không hề dấu hiệu đất xuất hiện ở Dương Diệp trên đỉnh đầu, ngón tay còn chưa rơi xuống, nhưng là cái kia trong đó khí thế cùng lực lượng liền để cho được Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp liệt ra...

Yên lặng một cái chớp mắt, ngón tay đột nhiên rơi xuống!

Dương Diệp đồng tử kịch liệt co rụt lại, trong cơ thể huyền khí cùng kiếm ý lập tức tuôn ra bên ngoài cơ thể, đúng lúc này, một bàn tay đột nhiên xuyên thẳng qua không gian, trực tiếp oanh tại cái kia cả ngón tay lên!

Cả hai trực tiếp tiêu tán, một cổ kinh khủng khí lãng trong lúc đó bộc phát ra ra, nhưng là rất nhanh, một đạo đen kịt khe hở xuất hiện ở trên không, vẻ này khí lãng trực tiếp bị cuốn vào này trong cái khe, phía chân trời khôi phục lại bình tĩnh.

“Dẫn bọn hắn trở về, ta giúp ngươi kiếm ý tăng lên đến hư vô cảnh, viện trưởng!”

Dương Diệp trong đầu đột nhiên nhớ tới một đạo thoáng thanh âm già nua.

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nói: “Ta đã làm...”

------oOo------

Chương 895: Việc này, nói lời xin lỗi, coi như xong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vốn Dương Diệp còn có chút do dự muốn hay không đi chuyến Vân Hải Thư Viện cái này tranh vào vũng nước đục, dù sao hiện tại thế nhưng mà hữu hai đại siêu cấp thế lực tại ra tay với Vân Hải Thư Viện, mà không phải chỉ có Thiên Lang Sơn Mạch. Nhưng là hiện tại, hắn đã quyết định muốn đi Vân Hải Thư Viện rồi. Ngoại trừ bởi vì cái kia viện trưởng hứa hẹn bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là cái kia viện trưởng thực lực. Trước khi cái kia ra tay với hắn cũng là Thánh giả, nhưng là hiển nhiên, đối phương cũng không có cái kia viện trưởng cường!

Cho nên, hắn quyết định đánh bạc một lần, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng vì hư vô cảnh kiếm ý, đáng giá đánh bạc!

Dương Diệp đem Man Thần Kiếm thu hồi nạp giới, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi.

Rất nhanh, Dương Diệp đuổi theo Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, nhưng là tại nhìn thấy Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại.

Lúc này Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người chính cùng lúc trước cái kia bốn gã trốn chết người giằng co lấy, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người trên mặt tràn đầy vẻ giận dữ, cái kia Hác Suất Bác cùng Hắc Sa tắc thì sắc mặt âm trầm, mục hàm lạnh như băng.

Mà bên kia bốn người kia tắc thì ánh mắt không ngừng tại Lãnh Ngọc Nhiễm trên người đánh giá, khóe miệng mang theo đùa giỡn hành hạ.

Song phương trong cơ thể huyền bắt đầu khởi động, khí thế không ngừng lẫn nhau đối kháng lấy, mũi tên nỏ nhổ trương!

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Nhìn thấy Dương Diệp, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người sắc mặt hơi chút dễ nhìn một ít, bọn hắn còn không nói chuyện, bọn hắn đối diện cái kia bốn gã nam tử bên trong cầm đầu áo bào trắng nam tử tựu dẫn đầu nói: “Ngươi vậy mà sống sót rồi!”

Bốn người trong mắt đều là mang theo một tia kinh ngạc.

《 “Bọn hắn đùa giỡn tiểu Lãnh!” Hác Suất Bác trầm giọng nói.

“Đùa giỡn?”

Áo bào trắng nam tử cười hắc hắc, nói: “Sao có thể nói là đùa giỡn đâu này? Vị này Lãnh huynh rõ ràng có thể là nam nhân, nếu là nam nhân, chúng ta yêu cầu ôm rồi ôm như thế không quá phận a?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lãnh Ngọc Nhiễm, sự tình hắn đại khái hiểu. Chỉ cần có chút thực lực đấy, đều có thể nhìn ra cái này Lãnh Ngọc Nhiễm là nữ giả nam trang, mà trước mắt cái này áo bào trắng nam tử bốn người nghĩ đến là đã nhìn ra, bởi vậy, tại ngôn ngữ phương diện khả năng có chút hoa hoa, lúc này mới chọc giận Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía cái kia áo bào trắng nam tử bọn người, nói: “Nói lời xin lỗi, việc này coi như xong!”

“Xin lỗi?”

Cái kia áo bào trắng nam tử nao nao, lập tức đánh giá Dương Diệp liếc, nói: “Ta trương thanh vân cả đời này, Nhưng chưa cho ai nói xin lỗi qua, nếu không, ngươi giáo giáo ta?”

“Ngươi xác định?” Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng áo bào trắng nam tử.

Trương thanh vân cười lạnh một tiếng, nói: “Ta phi thường xác định cùng với khẳng định!”

Trương thanh vân âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo vang dội hai quan là được ở giữa sân vang vọng mà lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, trương thanh vân má phải trực tiếp sưng phồng lên, nhưng là người khác nhưng lại không có bay ra ngoài, bởi vì Dương Diệp đã đứng ở trước mặt hắn nắm chặt cổ áo của hắn

“Ta hiện tại sẽ dạy ngươi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tay không ngừng huy động

Ba ba ba

Ba tức qua đi, trương thanh vân cả khuôn mặt cũng đã biến thành đầu heo, mà bản thân của hắn, tắc thì hoàn toàn mộng ép

Không chỉ có hắn, mà ngay cả phía sau hắn ba người cũng hoàn toàn mộng rồi!

Về phần Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, bọn hắn thì thôi kinh (trải qua) thấy nhưng không thể trách

Dương Diệp đem cái kia trương thanh vân ném vào Lãnh Ngọc Nhiễm trước mặt, nói: “Hiện tại, ngươi hội (sẽ) xin lỗi sao? Nếu như sẽ không, ta không ngại theo đạo dạy ngươi!”

Trương thanh vân oán độc nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta, ta, gia, gia là ngoại viện trưởng lão ngươi”

Bởi vì hàm răng bị Dương Diệp đánh nát, tăng thêm miệng cũng đã lệch ra mất, bởi vậy, trương thanh vân nói chuyện đều bất lợi tác

“Ngươi là muốn nói cho ta, gia gia của ngươi là ngoại viện trưởng lão, sau đó ta đánh ngươi, hắn nhất định sẽ không bỏ qua ta, đúng không?” Dương Diệp nhìn xem trương thanh vân nói.

“Đối với”

Trương thanh vân còn chưa có nói xong, Dương Diệp là được giơ lên tay một cái tát vỗ vào hắn trên gương mặt, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho trương thanh vân thân thể xoa xoa mặt đất đã bay đi ra ngoài, tại mặt đất hoạch xuất một đạo trường chừng trăm trượng khe rãnh, trương thanh vân thân thể tại dừng lại.

Không có chết, Dương Diệp lực đạo nắm giữ vô cùng tốt!

Dương Diệp hướng phía trương thanh vân đi đến, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm nhưng lại đột nhiên kéo hắn lại cánh tay, nói: “Được rồi” vốn là nàng là rất tức giận đấy, nhưng là tại nhìn thấy cái kia trương thanh vân hình dạng về sau, trong nội tâm nàng khí đã biến mất, còn lại chỉ là đáng thương

Dương Diệp nói: “Nam nhân, như thế muốn tôn trọng nữ nhân, hắn không tôn trọng, không có sao, cho hắn cơ hội sửa, nhưng là ngươi cũng thấy đấy, hắn căn bản không thay đổi. Cho nên, ta cảm thấy được hữu tất yếu tại hảo hảo giáo dục giáo dục hắn, nếu như thật sự là không nghe giáo dục, cái kia không có biện pháp, ta chỉ có thể kết quả hắn rồi. Bằng không thì, lại để cho hắn còn sống, về sau nói không chừng còn có thể ỷ vào chính mình cái gọi là gia gia đi làm thêm nữa... Khác người sự tình!”

Nói xong, Dương Diệp đi tới cái kia trương thanh vân trước mặt, vừa muốn động thủ, trương thanh vân là được yếu ớt nói: “Ta, ta, ta, nói, nói, xin lỗi”

“Bị coi thường!” Hắc Sa bỗng nhiên nói một câu.

“Không chỉ có bị coi thường, còn vờ ngớ ngẩn!” Hác Suất Bác nói.

Lãnh Ngọc Nhiễm lắc đầu, nhìn một Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp. Trước mắt cái này người quá bạo lực chút ít

Dương Diệp dẫn theo trương thanh vân đi tới Lãnh Ngọc Nhiễm trước mặt, sau đó vừa chỉ chỉ một bên bốn người, nói: “Các ngươi cũng phải nói xin lỗi, như thế không cần ta dạy cho các ngươi tại sao nói xin lỗi a?”

“Không không”

Bốn người vội vàng lắc đầu, hay nói giỡn, cái này trương thanh vân thế nhưng mà Tôn Giả Cảnh thượng phẩm, nhưng mà hắn ngay cả sức hoàn thủ đều chưa, có thể tưởng tượng, trước mắt nam nhân này được mạnh bao nhiêu? Bọn hắn nào dám kiên cường

Tại mấy người sau khi nói xin lỗi, Dương Diệp tiện tay quăng ra, mấy khối siêu phẩm đá năng lượng đã rơi vào trước mặt mọi người, nói: “Ta nhìn xuống chung quanh, tạm thời hẳn là an toàn đấy, các ngươi trước đem mình trạng thái điều tức tốt, khôi phục về sau, chúng ta lập tức lên đường.” Nói xong, hắn nhìn thoáng qua trương thanh vân bọn người, nói: “Các ngươi như sẵn lòng, Nhưng dùng đi theo chúng ta cùng đi, bất quá tại quá trình này bên trong, nhất định phải nghe ta chỉ huy. Nếu như không muốn, hiện tại có thể đi rồi!”

“Ta, chúng ta đi theo ngươi!” Trong đó một gã nam tử nói.

Còn lại hai người cũng liền vội vàng gật đầu, hiện tại vùng núi này nội tất cả đều là yêu thú, một cái vận khí không tốt đụng phải cái yêu thú lợi hại, cái kia tuyệt đối tựu là chết không táng thân đấy.

Đi theo một cái siêu cấp cường giả, đây tuyệt đối là muốn an toàn hơn

Không thể nghi ngờ, lúc này Dương Diệp tại trong mắt mọi người, tựu thuộc về siêu cấp cường giả.

Dương Diệp ánh mắt quăng đã đến phía chân trời, lúc này rõ ràng là ban ngày, nhưng là phía chân trời nhưng lại y nguyên một mảnh đen kịt, có thể tưởng tượng, ngày đó lang yêu Vương thực lực là kinh khủng cở nào!

“Viện trưởng lão đầu, ngươi choáng nha nên không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) một điểm, đừng ta đem người mang về rồi, sau đó ngươi lại treo rồi (*xong), cái kia sẽ phải đem ta lừa bịp thảm rồi!”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó xếp bằng ở đấy, cũng lấy ra mấy khối siêu phẩm đá năng lượng khởi đầu hấp thu.

Lúc này, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Ta cảm giác, cái này Thanh Châu khả năng muốn rối loạn!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Lãnh Ngọc Nhiễm trầm giọng nói: “Vân Hải Thư Viện gần đây trung lập, theo không tham gia bất luận cái gì thế lực tranh đấu, kể cả Yêu tộc, nhưng là lúc này đây, cái này Thiên Lang Sơn Mạch vậy mà ra tay với Vân Hải Thư Viện, ở trong đó, nhất định hữu cái gì chuyện ẩn ở bên trong.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Lãnh Ngọc Nhiễm không biết, lúc này đây, không chỉ có Thiên Lang Sơn Mạch, còn có Vân Tiêu Thánh Điện đấy. Cái này Vân Tiêu Thánh Điện tại sao phải ra tay với Vân Hải Thư Viện? Mục đích của bọn hắn vậy là cái gì?

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía Lãnh Ngọc Nhiễm nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn một Dương Diệp, nói: “Dùng thực lực của ngươi, ngươi muốn chạy trốn, cơ hội thành công phi thường đại, phải nói căn bản không có cái gì độ khó, nhưng là, ngươi vì cái gì còn phải mang theo chúng ta những... Này vướng víu?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi hiện tại có tính không Vân Hải Thư Viện đệ tử?”

Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn một Dương Diệp, nói: “Chúng ta đã thông qua cửa thứ nhất khảo thí, nghiêm khắc mà nói, đã xem như Vân Hải Thư Viện đệ tử. Lúc này đây khảo hạch, kỳ thật đối với tất cả mọi người không có khó khăn, sở dĩ khảo hạch, chỉ là vì ngày sau tiến vào thư viện sau chia lớp.”

Dương Diệp cười nói: “Cái kia là được rồi, các ngươi hiện tại đã xem như ngoại viện đệ tử, nếu là ngoại viện đệ tử, cái kia cùng ta tựu thoát không khỏi liên quan rồi.” Nếu như hắn không có tiếp nhận

Vân Hải Thư Viện thư mời, hắn tự nhiên sẽ không đối với những học sinh này phụ trách, nhưng vấn đề là hắn đã đã tiếp nhận.

Nói cách khác, những người trước mắt này, kỳ thật đều xem như học sinh của hắn!

“Vì cái gì?” Lãnh Ngọc Nhiễm khó hiểu hỏi.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, vô số đạo năng lượng nổ vang âm thanh không ngừng ở phía xa vang lên.

Đột nhiên, hai gã nữ tử tự xa xa bối rối đất lướt đi ra, nhìn thấy hai nữ, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người, bởi vì cái này hai nữ hắn nhận thức, đúng là cái kia Lý Thanh Y, còn có cái kia đã từng trợ giúp qua hắn Ngọc Vô Song!

“Là ngươi!”

“Là ngươi!”

Lý Thanh Y cùng Ngọc Vô Song đồng thời chỉ vào Dương Diệp, kinh ngạc nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Là ta, Diệp Dương!”

“Nhanh cứu cứu ta tỷ!”

“Nhanh cứu cứu ta ca!”

Lý Thanh Y cùng Ngọc Vô Song trực tiếp chạy tới Dương Diệp trước mặt, sau đó một người ôm hắn một cánh tay tựu hướng xa xa chạy

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người: “”

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được Lý Mậu Trinh còn có một gã cầm trong tay trường tiên nữ tử, tại hai người trước mặt cách đó không xa, là một gã hình thể cao lớn nam tử, tự nhiên, người này nam tử không phải nhân loại, bởi vì tại trên người hắn tản ra nồng hậu dày đặc dã thú khí tức!

Mà người này nam tử là Bán Thánh

Cảm nhận được Lý Thanh Y lại chạy về ra, cái kia cùng Bán Thánh yêu thú. Giao thủ Lý Mậu Trinh lập tức cả giận nói: “Ngươi tại sao lại Hồi đến rồi!”

“Vô song ngươi làm cái gì đó? Là muốn bị đánh sao?” Cái kia cầm trong tay trường tiên nữ tử nhìn hằm hằm lấy Ngọc Vô Song.

“Ca, ngươi xem ai đến rồi!” Lý Thanh Y nói xong đem Dương Diệp đổ lên phía trước

Dương Diệp: “”

“Tỷ, người này rất lợi hại đấy, ngươi có thể nghỉ ngơi một chút!” Ngọc Vô Song cũng nói.

Dương Diệp: “”

Ps: Cảm tạ Long Chiến man hoang phong nhẹ ý quách hỉ đạt đến đông lạnh đông lạnh tiểu công chúa hâm mộ Thái Dương Thần không nhìn tựu không nhìn sắt thư hữu 24970074lqs tính fu các loại bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cám ơn!

Nói rằng sách lậu vấn đề, vốn không muốn nói đấy, nhưng là một ít trêu chọc so để cho ta nhịn không được.

Những cái... Kia xem sách lậu người, các ngươi xem tựu xem, có thể hay không đừng đùa so à?

Chánh bản đổi mới, sách lậu không có đổi mới, nguyên một đám chạy tới chất vấn ta, nói vì cái gì không có đổi mới, vì cái gì? Một bộ ta thiếu nợ hắn bộ dáng của hắn, ta thật sự là im lặng tới cực điểm. Còn có, chánh bản không có vấn đề, sách lậu lặp lại chương và tiết, sau đó lại chạy tới chất vấn ta, nói vì cái gì hữu sai, thậm chí còn hữu người uy hiếp ta còn muốn không muốn tại văn học mạng lăn lộn

Càng trêu chọc so chính là, nguyên một đám xem sách lậu đấy, còn chạy đến tìm ta muốn tồn cảo (giữ lại bản thảo) hắn muốn thật đúng là lẽ thẳng khí hùng ah! Còn một bộ ta nhìn ngươi sách, tìm ngươi muốn tồn cảo (giữ lại bản thảo), đó là ngươi vinh hạnh bộ dạng ta thậm chí nghĩ bạo thô rồi!

Còn có một chút thì càng trêu chọc dựng lên, nguyên một đám cầm cái gọi là 'Vé tháng' uy hiếp ta nói ta không thế nào không thế nào, bọn hắn tựu không để cho ta 'Vé tháng " ta rất muốn nói, đó là vé tháng ư

Còn đúng là ta thế nào thế nào, bọn hắn tựu không nhìn rồi, để cho ta lăn lộn ngoài đời không nổi

Rất nhiều đặt mua lấy chánh bản ủng hộ, nhưng ưa thích tại sách lậu xem bằng hữu thì nên biết ta nói là thật hay giả

Những vật này, nói nhiều hơn cũng không có ý nghĩa, bởi vì hội (sẽ) ủng hộ đấy, dù là ta không nói, hắn đều sẽ đi qua ủng hộ, tựa như ta Fans hâm mộ trên bảng, ngoại trừ một hai cái, còn lại khen thưởng cơ bản toàn bộ là sách lậu tới bằng hữu. Đặc biệt là có mấy cái bằng hữu, khen thưởng đã là tông sư, chưởng môn, minh chủ, nhưng lại chưa bao giờ nói chuyện nhiều, thậm chí ta cũng không biết bọn họ là ai

------oOo------

Chương 896: Tính tình không tốt, được trì!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái kia cầm trong tay trường tiên nữ tử chân phải điểm nhẹ mặt đất, cả người hướng về sau lui mấy trượng, sau đó ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ngươi là cái quỷ gì?”

“Dương huynh?”

Mà một bên Lý Mậu Trinh tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, lập tức vui vẻ, vui vẻ nói.

Cái kia nam tử cao lớn không có ở ra tay, mà là ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt mang theo một tia đề phòng. Yêu thú bản năng nói cho hắn biết, trước mắt cái này người có chút nguy hiểm!

Dương Diệp đối với Lý Mậu Trinh khẽ gật đầu, nói: “Các ngươi tiếp tục!”

“Dương Diệp dương, ngươi”

Lý Thanh Y cùng Ngọc Vô Song khó hiểu nhìn xem Dương Diệp, giống như là không rõ Dương Diệp vì cái gì không xuất thủ tương trợ.

Dương Diệp khoát tay áo, không có giải thích.

Hai nữ còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng lại thản nhiên nhìn các nàng liếc, hai nữ lập tức trong nội tâm run lên, không dám ở ngôn ngữ.

Người khác có lẽ không biết trước mắt cái này Dương Diệp hữu nhiều khủng bố, nhưng là các nàng thế nhưng mà biết đến. Người nam nhân trước mắt này, Nhưng là dám đánh lên Thanh Đạo Môn đi khiêu chiến

“Ngươi chính là vô song nói chính là cái kia người rất lợi hại?” Cầm trong tay trường tiên nữ tử đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Thực không đủ nam nhân, thất vọng!” Nói xong, trong tay nàng trường tiên vung lên, quét về phía này Bán Thánh yêu thú.

Lý Mậu Trinh đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Kính xin Dương huynh hỗ trợ chiếu cố hạ Thanh Y!”

Nói xong, Lý Mậu Trinh thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Bán Thánh yêu thú vọt tới

Nhìn xem Lý Mậu Trinh cùng cái kia trường tiên nữ tử cùng Bán Thánh yêu thú chiến cùng một chỗ, Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, hai người này thực lực quả thật không tệ. Tuy nhiên hai người liên thủ, hay là rơi xuống hạ phong, nhưng hai người lại có thể chống cự cái kia Bán Thánh giai yêu thú.

Hắn sở dĩ không ra tay, là vì, người chỉ có đang không ngừng đất trong chiến đấu mới có thể tăng lên chính mình. Tựa như hiện tại, Lý Mậu Trinh cùng nữ nhân kia cùng cái này Bán Thánh yêu thú. Giao thủ đồng dạng, hắn tin tưởng, mặc kệ đợi tí nữa ai thua ai bại, bọn hắn song phương khẳng định đều hữu cực lớn tăng lên đấy, cái này tăng lên, không chỉ là chỉ cảnh giới, còn có tâm tình cùng kinh nghiệm cùng với các loại cảm ngộ!

Truyện Của Tui . N E t

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, tựa hồ đã minh bạch cái gì, không có ở nói chuyện.

Ngược lại là Lý Thanh Y trong mắt tràn đầy lo lắng, mấy lần muốn nói chuyện thỉnh Dương Diệp xuất thủ tương trợ

Đúng lúc này, Lý Mậu Trinh đột nhiên bay ngược đi ra ngoài, sau đó nện rơi trên mặt đất, bất quá hắn rất nhanh lại nhảy dựng lên, chỉ là trong miệng phún ra một ngụm máu

“Ca!”

Lý Thanh Y sắc mặt trắng nhợt, muốn xông đi lên, bất quá cũng là bị Dương Diệp kéo lại.

“Ngươi thả ta ra!” Lý Thanh Y nhìn hầm hầm lấy Dương Diệp.

Đọc truyện cùnG //truyencuatui. Net/

“Ngoan nghe lời cho ta xem lấy!” Dương Diệp nói.

“Ngươi không ra tay giúp đỡ, dựa vào cái gì cũng không cho ta ra tay?” Lý Thanh Y cả giận nói.

“Ngươi đi lên chỉ biết cho bọn hắn thêm phiền!” Dương Diệp nói.

“Không cần ngươi lo!” Lý Thanh Y lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc, âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó buông lỏng ra Lý Thanh Y, nói: “Vậy ngươi đi đi!”

Lý Thanh Y lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc, sau đó muốn xông đi lên, bất quá cũng là bị Ngọc Vô Song cho ngăn lại.

“Hắn nói không sai, ngươi đi, chỉ biết cho bọn hắn thêm phiền!” Ngọc Vô Song nói.

“Có thể”

Lý Thanh Y muốn nói cái gì, Ngọc Vô Song nhưng lại lắc đầu, nói: “Kỳ thật, chúng ta căn bản không cần lo lắng, ngươi xem, ta tỷ tuy nhiên cùng ngươi ca ở vào hoàn cảnh xấu, bị đối phương hoàn toàn áp chế, nhưng là bọn hắn cũng không có nguy hiểm tánh mạng. Hơn nữa, ngươi không có phát hiện sao? Đem so với trước, bọn hắn tình huống hiện tại thế nhưng mà tốt rồi quá nhiều. Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh bọn hắn ổn định lại về sau, nhưng thật ra là có thể cùng cái kia Bán Thánh giai yêu thú chống lại đấy!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, tán thưởng gật gật đầu, tiểu cô nương này, xác thực rất lợi hại, hữu năm đó Đinh Thược Dược phong phạm!

Lý Thanh Y nhìn một trong sân chiến đấu, phát hiện chính như Ngọc Vô Song nói như vậy, lập tức thần sắc hơi nhu. Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, muốn nói lại thôi

Bởi vì đại chiến nguyên nhân, ngày càng nhiều tham gia khảo hạch đệ tử đi tới trong tràng, tại nhìn thấy Lý Mậu Trinh hai người dùng Tôn Giả Cảnh đối kháng Bán Thánh giai yêu thú lúc, đến không người nào không rung động!

“Là Lý Mậu Trinh, cái kia chính là Lý Mậu Trinh” trong tràng, hữu người nhận ra Lý Mậu Trinh, lúc này nghẹn ngào kinh hô.

“Hảo cường vậy mà dùng Tôn Giả Cảnh đối kháng Bán Thánh giai yêu thú”

“Có thể không cường sao? Nghe đồn năm đó nhưng hắn là bọn hắn chỗ kia đệ nhất thiên tài, hơn nữa, năm đó Vân Hải Thư Viện còn phá lệ trực tiếp chiêu hắn vi ngoại viện đệ tử, Nhưng tiếc, năm đó hắn giống như bị người hạ độc thủ, cảnh giới không tiến phản lui, thiếu chút nữa trở thành dong nhân không nghĩ tới hắn hôm nay khôi phục về sau, lại còn là khủng bố như vậy!”

“Việc này ta cũng nghe nói, ai, nếu như năm đó hắn không phải bị người độc thủ, nói không chừng hôm nay sớm đã là Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, thậm chí là Bán Thánh. Đáng tiếc”

“Đúng rồi, bên cạnh hắn nàng kia là ai? Nữ nhân này cũng không đơn giản ah”

“Ngọc Vô Kiều nàng là Thiên Cương Thành ngọc gia 3000 kim một trong Ngọc Vô Kiều”

“Ngọc gia ba tỷ muội, đại tỷ anh dũng, Nhị tỷ điêu ngoa, Tam muội trí tuệ như yêu cái này Ngọc Vô Kiều cũng đã lợi hại như thế, cái kia đại tỷ được hữu nhiều khủng bố?”

“Hắc hắc, nếu là có thể đồng thời cưới được cái này ba tỷ muội, vậy thì thật là chậc chậc”

Lý Mậu Trinh cùng cái kia Ngọc Vô Kiều vẫn còn cùng cái kia Bán Thánh giai yêu thú đại chiến, bởi vì ba người tạo thành động tĩnh, bởi vậy, ngày càng nhiều nhân loại Huyền thú không ngừng hướng bên này chạy đến, không đến nửa canh giờ, trong tràng là được đã có hơn một trăm người.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Bán Thánh giai yêu thú, trong hai mắt có một tia ngưng trọng cùng hàn quang.

“Này, cầu ngươi sự kiện, biết không?” Ngọc Vô Song đột nhiên tới gần Dương Diệp, đẩy Dương Diệp tay nói.

“Nói!” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua trong tràng tỷ tỷ của mình, sau đó nói: “Ta Nhị tỷ tính tình không tốt, đợi tí nữa nếu như nàng đối với ngươi hữu cái gì xông tới địa phương, ngươi có thể hay không tha thứ điểm?”

“Tính tình không tốt, được trì!” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song khuôn mặt nhỏ nhắn có chút biến sắc, nói: “Ngươi dám khi dễ nàng, Đại tỷ của ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Cùng một chỗ trì!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

“Ngươi” Ngọc Vô Song rõ ràng khí không nhẹ, nhưng là rất nhanh, nàng lại khôi phục bình tĩnh, nói: “Đại tỷ của ta thế nhưng mà ám viện người!”

“Ám viện cùng Thanh Đạo Môn Ám Môn cùng Thanh Đạo Đồ ví dụ như gì?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Ngọc Vô Song biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, nàng đột nhiên kéo lại Dương Diệp cánh tay, có chút làm nũng nói: “Này, ngươi là một người nam nhân, cũng không thể khi dễ nữ nhân a?”

“Có thể vạn nhất nàng muốn khi dễ ta đâu này?” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua trong sân tỷ tỷ mình, sau đó thấp giọng thở dài nói: “Được rồi, ta cái này Nhị tỷ, cũng xác thực đó hữu người trì trị. Bằng không thì, nàng muốn lên trời!”

Nghe vậy, Dương Diệp cười cười, thò tay vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, nói: “Mò mẫm thao (xx) nhiều như vậy tâm làm cái gì?” Đối với ở trước mắt tiểu cô nương này, hắn vẫn còn có chút hảo cảm đấy, bởi vì lúc trước nếu như không phải nàng, hắn muốn chạy về Minh Vũ Thành không biết muốn giày vò bao lâu.

“Đây không phải là Phong Vũ Triêu sao?”

Đúng lúc này, trong tràng hữu người kinh hô.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Phong Vũ Triêu mang theo hơn năm mươi người hướng phía bên này chậm rãi đi tới.

Phong Vũ Triêu bọn người ở tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, sắc mặt lúc này trầm xuống, mà cái kia Hạ Băng Vi tắc thì vô ý thức hướng về sau lui hai bước, trốn được Phong Vũ Triêu sau lưng.

Tại Phong Vũ Triêu bên cạnh cái kia Mặc Hân Vũ cùng cái kia Cổ Kiếm Trai kiếm tu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có ngưng trọng cùng kiêng kị.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Phong Vũ Triêu bọn người là được thu hồi ánh mắt, sau đó một lần nữa đã rơi vào cái kia trong sân trong chiến đấu, nói khẽ: “Đó đã xong!”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, trong tràng cái kia Bán Thánh giai yêu thú là được đẩy lui Lý Mậu Trinh cùng Ngọc Vô Kiều, đẩy lui về sau, Bán Thánh giai yêu thú không có lại ra tay, mà là ánh mắt quét trong tràng mọi người liếc, khóe miệng mang theo một tia cười lạnh cùng mỉa mai.

“Giết hắn đi!”

Trong tràng, hữu người hô to.

“Giết Bán Thánh, giết Bán Thánh!”

“Giết Bán Thánh”

Trong tràng, ngày càng nhiều người tru lên, lúc này chung quanh đã hữu hơn hai trăm người, nhiều người lìliàng đại, tăng thêm cái kia Bán Thánh giai yêu thú chỉ có một, bởi vậy, rất nhiều người không chỉ có không có chút nào sợ hãi cùng kiêng kị, ngược lại là hưng phấn.

Nói xong, rất nhiều người còn chủ động đem cái kia Bán Thánh giai yêu thú vây lại

“Lịch sử đến nay, chỉ có ba người tại trong khảo hạch tàn sát hơn phân nửa thánh giai yêu thú, hôm nay, lão nương đem trở thành người thứ tư!” Ngọc Vô Kiều vung vẩy bắt tay vào làm bên trong đích roi, trên mặt cũng là mang theo hưng phấn.

Lý Mậu Trinh nhìn xem tên kia Bán Thánh giai yêu thú, trong mắt có ngưng trọng cùng nghi hoặc.

Cái kia Bán Thánh giai yêu thú nhìn trong tràng mọi người liếc, quỷ dị cười cười, sau đó chân phải mạnh mà đạp mặt đất, cả người lập tức hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại chúng tầm mắt của người bên trong.

Chạy?

Trong tràng mọi người hơi sững sờ, sau đó ngay ngắn hướng hoan hô

“Chư vị!”

Đúng lúc này, Phong Vũ Triêu sau lưng chạy ra một gã áo bào xanh nam tử, nam tử nhìn lướt qua bốn phía mọi người, nói: "Chắc hẳn chư vị cũng đã biết rõ chúng ta bây giờ là cái gì tình cảnh. Thư viện đụng phải Thiên Lang Sơn Mạch công kích, cái này Thiên Lang Sơn Mạch bị Yêu Vương phong tỏa, chúng ta tinh thần lực không cách nào cảm giác, cũng không cách nào lấy được cùng ngoại giới liên hệ. Có thể nói, hiện tại, chúng ta tựu là một mình, không có bất kỳ hậu viện một mình! Cho nên, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính mình!"

Trong tràng một hồi trầm mặc, rất nhanh hữu có người nói: "Vị huynh đệ kia nói rất đúng, hiện tại, chúng ta chỉ có đoàn kết cùng một chỗ, mới có thể còn sống trở lại Vân Hải Thành!"

Nghe vậy, hữu người đồng ý nói: "Xác thực, chúng ta nhất định phải đoàn kết, chỉ có đoàn kết, chúng ta mới hữu lao động chân tay!"

Cái kia áo bào xanh nam tử nhẹ gật đầu, nói: "Đã tất cả mọi người nói muốn đoàn kết, nhưng là mọi người cũng biết, muốn đoàn kết cùng một chỗ, nhất định phải phải có cái đầu lĩnh đấy. Người này, ta đề cử phong huynh!"

Nói đến đây, áo bào xanh nam tử theo tay vung lên, một quả nội đan hiển hiện ở trước mặt mọi người, nói: "Các vị có thể nhìn thấy? Đây chính là Bán Thánh giai nội đan, đây là phong huynh trước khi mang theo chúng ta giết!"

Giết Bán Thánh yêu thú!

Nghe vậy, trong tràng một mảnh xôn xao, vốn rất nhiều có chút do dự người, lập tức vội vàng tỏ thái độ, "Ta sẵn lòng đi theo phong huynh"

"Ta cũng sẵn lòng!"

"Ta cũng"

Không đến một hồi, Phong Vũ Triêu sau lưng là được đứng hơn một trăm người!

Phong Vũ Triêu khóe miệng phát ra một vòng dáng tươi cười, nhìn về phía cái kia Lý Mậu Trinh cùng Ngọc Vô Kiều, nói: "Hai vị có bằng lòng hay không cùng ta dắt tay mang theo chư vị huynh đệ cùng một chỗ trở lại Vân Hải Thành? Yên tâm, hai vị ra, cùng thân phận ta ngang hàng!"

Nghe vậy, Ngọc Vô Kiều có chút do dự, mà cái kia Lý Mậu Trinh thì là nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Dương huynh, ý của ngươi đâu này?”

Dương Diệp nói: “Ta cũng muốn Hồi Vân Hải Thành!”

“Ta đây cùng Thanh Y đi theo ngươi!” Lý Mậu Trinh nói: “Kính xin Dương huynh đừng ngại vướng víu!”

Trong tràng một mảnh xôn xao

------oOo------

Chương 897: Một tên cũng không để lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vướng víu!

Lý Mậu Trinh là vướng víu...

Trong tràng mọi người ánh mắt ‘Bịch’ thoáng một phát toàn bộ đã rơi vào Dương Diệp trên người, nhưng là khi thấy Dương Diệp lúc, mọi người nhưng lại chân mày cau lại, bởi vì bọn hắn căn bản nhìn không thấu Dương Diệp cảnh giới cùng thực lực...

“Hắn có tư cách gì?” Cái kia Ngọc Vô Kiều bỗng nhiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Nhị tỷ!” Ngọc Vô Song nói: “Tới!”

“Là ngươi tới mới được là!” Ngọc Vô Kiều nói: “Cùng cái này người nhu nhược gần như vậy làm cái gì?”

“Ngươi qua không đến!” Ngọc Vô Song sắc mặt trầm xuống, niên kỷ tuy nhỏ, nhưng lại mang theo một cổ uy thế.

Thấy thế, cái kia Ngọc Vô Kiều sắc mặt cũng là trầm xuống, nói: “Ngươi cái tiểu tiểu nha đầu, ngươi muốn làm tinh tường, ai mới là tỷ. Ngươi bây giờ cho ta tới, bằng không thì đợi tí nữa ta đánh chính là ngươi bờ mông nở hoa!”

Ngọc Vô Song hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi tùy tiện giáo huấn a!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không có cái kia rỗi rãnh công phu!”

Nói xong, hắn lấy ra một cái quyển trục, quyển trục nội, là Vân Hải

Thư Viện thư mời. Dưới loại tình huống này, hắn chỉ có sáng ra thân phận của mình, mới có thể để cho những người này cam tâm tình nguyện đi theo hắn. Hắn cũng không ngu xuẩn đến bằng chính mình một câu, muốn những người này toàn bộ đi theo hắn!

Dương Diệp vừa xuất ra quyển trục, lúc này, một gã lão giả bỗng nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Lão giả này Dương Diệp nhận thức, đúng là cái kia Vân Hải Thư Viện ngoại viện tịch trưởng lão!

“Tịch trưởng lão!”

Gặp đến lão giả, trong tràng mọi người lập tức kích bắt đầu chuyển động, cái này tịch trưởng lão thế nhưng mà Bán Thánh, hắn có thể đến nơi đây, vậy ý nghĩa mọi người có thể được cứu trợ nữa à!

Kể cả Lý Mậu Trinh cùng Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người cũng là như thế, tại đây mênh mông sơn mạch nội, hữu một gã Bán Thánh trưởng lão tại, mọi người tự nhiên sẽ hữu cảm giác an toàn một ít.

Tịch trưởng lão quét mọi người liếc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tất cả mọi người tại đây, cái kia không còn gì tốt hơn rồi. Thư viện hiện tại chính gặp Thiên Lang Sơn Mạch vây công, ta là đặc biệt tới cứu mọi người đấy, mọi người cùng ta rời đi!”

Mọi người không có nghi vấn, đều là nhẹ gật đầu, mà lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Ta rất ngạc nhiên, phiến khu vực này, đã bị Yêu Vương lực lượng phong tỏa, ngươi là như thế nào tránh thoát Yêu Vương cùng với cái này Thiên Lang Sơn Mạch rất nhiều Thánh giả cường giả tai mắt, xé rách không gian lại tới đây đây này?”

Nghe vậy, trong tràng rất nhiều người lập tức nhìn về phía này tịch trưởng lão, đặc biệt là Lý Mậu Trinh cùng Ngọc Vô Song bọn người, trong mắt còn mang theo nghi hoặc cùng hỏi thăm chi sắc.

Cái kia tịch trưởng lão dừng bước lại, quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi tính toán cái thứ gì? Ta dựa vào cái gì sẽ đối ngươi giải thích?”

“Cái kia không biết tịch trưởng lão có thể đối với chúng ta giải thích giải thích?” Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

“Ngươi lại là cái thứ gì?” Tịch trưởng lão lạnh lùng nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, âm thanh lạnh lùng nói.

Lúc này, cái kia Phong Vũ Triêu cũng âm thanh lạnh lùng nói: “Tịch trưởng lão là Bán Thánh, hắn có thể lại tới đây, tự nhiên là dựa vào là bổn sự, hai người các ngươi nhiều như vậy nói nhảm làm cái gì? Nếu không phải sẵn lòng đi theo, vậy chính mình lưu lại, không có người ngăn trở các ngươi!”

“Vô song...”

Ngọc Vô Kiều muốn nói cái gì, nhưng là Ngọc Vô Song nhưng lại đã cắt đứt nàng..., nói: “Nhị tỷ, ngươi cảm thấy là ngươi so sánh thông minh, hay là ta thông minh?”

Ngọc Vô Kiều sắc mặt có phần có chút khó coi, trong nội tâm thầm mắng, cái này nha đầu chết tiệt kia thật sự là quá không để cho tỷ mặt mũi...

Ngọc Vô Song nhưng lại lại nói: “Tỷ, vấn đề này có chút quỷ dị, ngươi tới.”

Ngọc Vô Kiều không có động, Ngọc Vô Song đột nhiên sắc mặt trầm xuống, nói: “Ngươi quên đại tỷ nói sao? Đại sự phải nghe ta đấy!”

Nhìn thấy Ngọc Vô Song mang ra đại tỷ, Ngọc Vô Kiều sắc mặt càng thêm khó

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Nhìn, nàng do dự hồi lâu, sau đó hít sâu một hơi, đi tới Ngọc Vô Song bên cạnh.

Ngọc Vô Song lại nhìn về phía cái kia tịch trưởng lão, nói: “Nếu như ta là Thiên Lang Sơn Mạch Yêu Vương, ta chắc chắn sẽ không cho phép Vân Hải Thư Viện bất luận kẻ nào một mình đi tới nơi này phiến sơn mạch, đặc biệt là Bán Thánh cường giả. Nếu như tịch trưởng lão là lén lút đến đấy, cái kia còn nói qua được đi, nhưng vấn đề là tịch trưởng lão là quang minh chính đại xé rách không gian đến đấy. Mọi người đều biết, xé rách không gian, nhất định hữu cường đại không gian năng lượng chấn động, tại đây Thiên Lang Sơn Mạch, có không gian năng lượng chấn động, Thiên Lang Sơn Mạch cái kia chút ít cường giả chẳng lẽ phát giác không đến sao?”

Nghe được Ngọc Vô Song lời mà nói..., trong tràng rất nhiều người ánh mắt lập tức nhìn về phía tịch trưởng lão, lúc này đây, rất nhiều người trong mắt mang theo một tia đề phòng.

Tịch trưởng lão trầm mặc một hồi, sau đó đột nhiên nở nụ cười, nói:

“Đã sớm nghe nói Thiên Cương Thành Tam tiểu thư trí tuệ vô song, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền! Ta cũng không muốn tại ngoặt bên ngoài ngõ cụt. Chư vị đều là thiên tài trong thiên tài, cứ như vậy chết đi, ta thật sự không đành lòng, cho nên, muốn cứu chư vị một mạng!”

Nói đến đây, hắn đột nhiên thoát khỏi chính mình trường bào, tại trường bào nội, là một kiện vân màu trắng trường bào, mà ở vân trường bào màu trắng ngực trái chỗ, có một đóa nho nhỏ đám mây.

“Vân Tiêu Thánh Điện!”

Nhìn thấy một màn này, hữu người nghẹn ngào kinh hô, chỉ vào tịch trưởng lão, nói: “Ngươi, ngươi là Vân Tiêu Thánh Điện người!”

Tịch trưởng lão quét mọi người liếc, nói: “Ta cũng không muốn tại nhiều lời, cho các ngươi một cái mạng sống cơ hội, chỉ cần các ngươi sẵn lòng gia nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện, như vậy, các ngươi không chỉ có có thể mạng sống, còn có thể có được ta Vân Tiêu Thánh Điện đại lực tài bồi. Nếu như không muốn, hắc hắc, các ngươi biết hậu quả đấy...”

“Lúc này đây ra tay với Vân Hải Thư Viện đấy, không chỉ là Thiên Lang Sơn Mạch, còn có Vân Tiêu Thánh Điện!” Ngọc Vô Song trầm giọng nói.

Tịch trưởng lão khoát tay áo, nói: “Đừng nói những thứ vô dụng kia rồi, hiện tại, sẵn lòng nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện đấy, tựu đứng ở đằng sau ta đến!”

Trong tràng mọi người trầm mặc, không có người động.

Tịch trưởng lão cười lạnh một tiếng, nói: “Các ngươi còn tưởng rằng Vân Hải Thư Viện hội (sẽ) tới cứu các ngươi? Đừng ngây thơ rồi, hiện tại, Vân Hải Thư Viện bản thân đều khó bảo toàn, bọn hắn lại làm sao có thể tới cứu các ngươi? Các ngươi hữu thiên phú, hữu tiềm lực, chỉ cần Bất Tử, tương lai nhất định hữu khẽ đảo thành tựu. Cho nên, các ngươi cần phải nghĩ kỹ!”

Dương Diệp không nói gì, chỉ là nhìn xem, hắn cũng muốn nhìn một chút, có bao nhiêu người chọn đi gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện.

Trong tràng, trầm mặc một hồi, hữu người khởi đầu hướng phía cái kia tịch trưởng lão đi đến. Đã có cái thứ nhất, sau đó thì có thứ hai, rất nhanh, thì có đem gần hơn một trăm người đi tới cái kia tịch trưởng lão thân sau.

Truyện

Của Tui chấm Net Cái kia tịch trưởng lão ánh mắt tại Phong Vũ Triêu, Lý Mậu Trinh, Mặc Hân Vũ, Ngọc Vô Kiều, Ngọc Vô Song các loại trong tràng mạnh nhất trên người mấy người đảo qua, nói: “Các ngươi là cái này lúc này đây đệ tử kiệt xuất nhất, đừng nói tại Vân Hải Thư Viện, coi như là tại Vân Tiêu Thánh Điện cũng khó khăn được, chỉ cần các ngươi sẵn lòng gia nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện, ta cam đoan, ta Vân Tiêu Thánh Điện nhất định đại lực đào tạo các ngươi!”

Lý Mậu Trinh lắc đầu, không nói gì, trực tiếp đi tới Dương Diệp bên cạnh, mặt ngoài thái độ. Cái kia Ngọc Vô Kiều thì là không có lựa chọn chỗ trống, bởi vì Ngọc Vô Song trực tiếp đem nàng kéo đến Dương Diệp sau lưng, hơn nữa còn hung hăng trừng mắt nhìn nàng liếc, lúc này đây, tiểu cô nương này vô cùng chăm chú, cho dù là với tư cách tỷ tỷ Ngọc Vô Kiều cũng không dám phản đối.

“Ta chính là Cổ Kiếm Trai đệ tử, há có thể tại gia nhập thế lực khác?” Cái kia Cổ Kiếm Trai thanh sam nam tử lắc đầu, sau đó cũng đi tới Dương Diệp bên này.

Trong tràng, còn thừa lại hơn một trăm người, rất nhiều người vậy mà cũng đi tới Dương Diệp bên này, cái này lại để cho Dương Diệp có phần có chút kỳ quái, phải biết rằng, cái kia tịch trưởng lão thế nhưng mà Bán Thánh, bọn hắn làm như vậy, chẳng phải là muốn ý nghĩa đối địch với Bán Thánh

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Bất quá ngẫm lại hắn là được bình thường trở lại. Ở trong đó, rất nhiều người khẳng định đều cùng Cổ Kiếm Trai đệ tử đồng dạng, bởi vì thân phận vấn đề, là căn bản không cách nào gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện đấy. Còn nữa, rất nhiều người vẫn có ngông nghênh đấy, bởi vì dưới loại tình huống này gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện, lại làm sao có thể đạt được Vân Tiêu Thánh Điện đệ tử tán thành cùng tôn trọng?

Về phần Bán Thánh, hữu Lý Mậu Trinh cùng Ngọc Vô Kiều tại, Bán Thánh cũng không có đáng sợ như vậy!

Tịch trưởng lão sắc mặt âm trầm lên, sau đó nhìn về phía này Phong Vũ Triêu bọn người. Hạ Băng Vi nhìn thoáng qua cái kia tịch trưởng lão, nói: “Biểu ca, nếu không, chúng ta đi Vân Tiêu Thánh Điện a?”

Phong Vũ Triêu lắc đầu, nói: “Ta lúc này đã xem như thư viện đệ tử, lúc này nếu là phản bội thư viện gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện, tự chính mình đều xem thường chính mình.”

Nói xong, hắn cũng đi tới Dương Diệp bên này.

Hạ Băng Vi cắn răng, sau đó cũng liền bề bộn đi theo.

“Ta sẵn lòng gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện!” Cái kia còn lại Mặc Hân Vũ nói xong câu này, sau đó trực tiếp đi tới tịch trưởng lão sau lưng.

Dương Diệp bên này, hữu 150 người tới, mà tịch trưởng lão thân sau tắc thì hữu 160 nhiều người.

“Các ngươi thật sự nghĩ kỹ?” Tịch trưởng lão âm trầm nhìn xem Dương Diệp bọn người, nói: “Đây là các ngươi một cơ hội cuối cùng!”

Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, sau đó nhìn cái kia tịch trưởng lão thân sau đích mọi người, nói: “Ta cũng muốn hỏi một câu, các ngươi thật sự nghĩ kỹ? Ân, còn có, đây cũng là các ngươi một cơ hội cuối cùng, bỏ qua cơ hội này, đợi tí nữa các ngươi muốn đổi ý đều không có cơ hội, ta thế nhưng mà nói thật!”

“Tiểu tử, ngươi biết không?” Cái kia tịch trưởng lão bỗng nhiên âm thanh hung dữ nói: “Ta muốn giết ngươi đã lâu rồi, Nhưng tiếc trước khi không có hữu cơ hội thích hợp, hiện tại, không có Vân Hải Thư Viện Thánh giả tinh thần nhìn trộm, ta xem ai có thể đủ cứu ngươi!” Nói xong, hắn quét Dương Diệp sau lưng bọn người liếc, nói: “Đều giết cho ta, ta cần các ngươi dùng máu tươi của bọn hắn hướng ta Vân Tiêu Thánh Điện bày ra trung!”

Nghe vậy, tại tịch trưởng lão thân sau đích những người kia nhưng lại không người nào dám động, dù sao đối với mặt thế nhưng mà hữu Lý Mậu Trinh còn có cái kia Ngọc Vô Kiều cùng với Phong Vũ Triêu đấy!

Tịch trưởng lão chỉ chỉ cái kia Lý Mậu Trinh ba người, nói: “Bọn hắn giao cho ta, còn lại đấy, các ngươi giải quyết!”

Nghe được tịch trưởng lão lời mà nói..., sau lưng hắn những người kia lập tức đã nắm chắc khí, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới!

Cái kia tịch trưởng lão ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, âm thanh hung dữ nói: “Nhìn ngươi khó chịu đã lâu rồi, hiện tại cho ta chết đến!”

Nói xong, hắn bàn tay lớn hướng phía Dương Diệp cách không tựu là một trảo, Dương Diệp không gian chung quanh trong chốc lát là được bóp méo lên...

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, nhẹ nhàng vung lên, cái kia tịch trưởng lão khí thế lập tức bị tan rã, cùng lúc đó, Dương Diệp thân hình khẽ động, lập tức đi tới cái kia tịch trưởng lão trước mặt, ở đằng kia tịch trưởng lão còn chưa kịp phản ứng lúc, Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm là được đã đặt ở trên cổ của hắn.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Kể cả cái kia tịch trưởng lão, lúc này, hắn đã hoàn toàn mộng ép...

“Ngươi...” Tịch trưởng lão vừa muốn nói cái gì, nhưng mà mới nói ra một chữ, đầu của hắn là được trực tiếp cùng thân thể phân ra ra...

Máu tươi như trụ, trong tràng chúng đầu người trống rỗng!

Miểu sát Bán Thánh!

Hồi lâu, cái kia Ngọc Vô Song suất (*tỉ lệ) trước phục hồi tinh thần lại, nàng đi đến Dương Diệp bên cạnh, sau đó nhìn thoáng qua xa xa những cái... Kia trước khi gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện huyền giả, nói: “Bọn hắn, xử trí như thế nào?”

“Một tên cũng không để lại!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tay hắn Man Thần Kiếm rời khỏi tay...

------oOo------

Chương 898: Giết Hồi Vân Hải Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại những người này lựa chọn phản bội Vân Hải Thư Viện gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện một khắc này, những người này tại Dương Diệp trong nội tâm cũng đã là địch nhân. Mỗi hai cái xem ngôn tình người trong đó, thì có một cái đăng kí qua có thể ° vui cười ° tiểu ° nói ° võng tài khoản.

Địch nhân, là không cần bị giáo dục đấy!

Man Thần Kiếm xẹt qua trong tràng, hơn mười người huyền giả lập tức bị nện thần hồn câu diệt.

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có những cái... Kia trước khi phản bội biển mây sách huyền giả ngây người, mà ngay cả Dương Diệp sau lưng đám người kia cũng chấn động vô cùng, mọi người đang nhìn hướng Dương Diệp lúc, trong mắt là thật sâu kiêng kị, còn có một tia sợ hãi!

Đặc biệt là cái kia Hạ Băng Vi, càng là trực tiếp ôm lấy biểu ca của hắn Phong Vũ Triêu, mà hắn biểu ca Phong Vũ Triêu trong mắt đồng dạng là kiêng kị cùng ngưng trọng.

Kể cả cái kia một mực nhìn Dương Diệp không vừa mắt Ngọc Vô Kiều, lúc này trong mắt cũng là tràn đầy kiêng kị!

Thực lực cường, cũng không thế nào đáng sợ, Nhưng sợ chính là thực lực cường còn như thế tàn nhẫn cùng tàn nhẫn, cái kia cũng có chút làm cho người sinh ra rồi!

“Ah...”

Trong tràng, những cái... Kia trước khi phản bội Vân Hải Thư Viện huyền giả bên trong hữu người phục hồi tinh thần lại, hét thảm một tiếng về sau, hướng phía xa xa điên cuồng đào tẩu.

Những người còn lại cũng phục hồi tinh thần lại, đều không ngoại lệ, toàn bộ quay người điên cuồng trốn xuyến...

Dương Diệp cũng không có lựa chọn đuổi theo những người này, mà là quay người nhìn về phía sau lưng mọi người, nói: “Từ giờ trở đi, tất cả mọi người đi theo ta, nghe ta chỉ huy, có người hay không ý kiến?”

“Bằng...”

Nghe được cái kia cơ hồ mệnh lệnh ngữ khí, cái kia Ngọc Vô Kiều lập tức khó chịu rồi, vô ý thức tựu mở ra muốn chất vấn, nhưng mà nàng vừa mới nói một chữ, Dương Diệp cái kia Man Thần Kiếm mũi kiếm là được đi thẳng tới nàng chỗ mi tâm, kiếm nhập nửa phần, máu tươi trong khoảnh khắc là được tự Ngọc Vô Kiều cái trán tràn ra ra, Ngọc Vô Kiều cái kia diễm lệ dung nhan lập tức bị máu tươi nhuộm đỏ.

“Ngươi chỉ cần nói hữu, hoặc là không có là được!” Dương Diệp mặt không biểu tình nhìn xem Ngọc Vô Kiều, nói.

Tất cả mọi người kìm lòng không được hướng về sau lui một bước, lần này, bọn hắn nhìn về phía Dương Diệp lúc, đã không phải là kiêng kị, mà là sợ hãi rồi!

Ngọc Vô Kiều cũng là nao nao, nàng cũng không nghĩ tới, trước mắt nam nhân này vậy mà nói ra tay tựu ra tay, nhưng lại bá đạo như vậy cường thế! Nàng bản chính là một cái tâm cao khí ngạo chi nhân, gặp Dương Diệp bá đạo như vậy cường thế, nàng thực chất bên trong vẻ này quật cường kính cũng xông ra, cả giận nói: “Ta rất có ý kiến!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên ngăn ở Dương Diệp trước mặt, nàng không nói gì, chỉ là tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp. Nhìn xem Ngọc Vô Song sau nửa ngày, Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó quét trong tràng còn lại mọi người liếc, nói: “Ta phải về Vân Hải Thành, các ngươi nếu như sẵn lòng đi theo ta, ta có thể mang theo các ngươi trở về, nhưng là, các ngươi phải nghe ta đấy, nếu có ý kiến, hoặc là không muốn, cái kia thỉnh ly khai.”

Nghe vậy, cái kia Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y còn có Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lập tức đi tới Dương Diệp bên này. Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y đối với Dương Diệp tự nhiên là có tin tưởng đấy, dù sao bọn hắn biết rõ Dương Diệp chân thật thân phận cùng thực lực. Mà Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người đồng dạng đối với Dương Diệp có lòng tin, một đường ra, Dương Diệp bày ra thực lực đã lại để cho bọn hắn tin phục!

Rất nhanh, lại hữu rất nhiều người đi tới Dương Diệp sau lưng.

Đối với mọi người mà nói, Dương Diệp tuy nhiên thoạt nhìn tàn nhẫn tàn nhẫn, nhưng là, thực lực của hắn tuyệt đối là không thể nghi ngờ đấy, muốn muốn trở lại Vân Hải Thành, không thể nghi ngờ, đi theo hắn, cơ hội muốn lớn rất nhiều!

Không đến một hồi, Dương Diệp sau lưng đã đứng hơn một trăm người, mà ở Dương Diệp đối diện, chỉ có mấy người rồi. Mấy người kia theo thứ tự là Ngọc Vô Song tỷ muội, Phong Vũ Triêu, hạ băng hơi, còn có cái kia Cổ Kiếm Trai kiếm tu.

“Các ngươi xác định sao?” Dương Diệp nhìn Phong Vũ Triêu bọn người liếc nói. Tuy nhiên mục đích của hắn là cứu người, nhưng là, nếu như những người này chính mình không muốn đi theo hắn, vậy hắn tuyệt đối sẽ không cưỡng cầu.

Phong Vũ Triêu trầm ngâm hồi lâu, hắn nhìn thoáng qua Hạ Băng Vi, sau đó nói: “Chúng ta đi theo ngươi!”

Nói xong, đi tới Dương Diệp sau lưng, Dương Diệp đối diện, chỉ còn lại có ngọc gia tỷ muội.

“Đi, cùng ta đi qua!”

Ngọc Vô Song kéo lại Ngọc Vô Kiều tay, muốn đi hướng Dương Diệp, nhưng là Ngọc Vô Kiều nhưng lại bỏ qua rồi Ngọc Vô Song tay, nói: “Muốn đi qua ngươi tựu chính mình đi qua, không có hắn, lão nương cũng không phải không thể quay về!”

“Ngươi có phải hay không muốn bị đánh?” Dương Diệp bỗng nhiên đi về hướng này Ngọc Vô Kiều.

Ngọc Vô Kiều phải tay vừa lộn, một căn cánh tay thô roi xuất hiện trên tay nàng, nàng lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, nói: “Đừng cho là ta sẽ thua bởi ngươi, trước khi nếu không phải ngươi đánh lén, ngươi cho rằng ta trong hội ngươi chiêu sao?”

Ngọc Vô Song hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Cho nàng lưu chút mặt mũi, được không nào?”

“Lão Tam, ngươi ăn cây táo, rào cây sung!” Nghe được Ngọc Vô Song lời mà nói..., Ngọc Vô Kiều lập tức chán nản.

“Là chính ngươi muốn làm chết!” Ngọc Vô Song nói xong không tại quản Ngọc Vô Kiều, trực tiếp đi tới Dương Diệp sau lưng.

Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Kiều, nói: “Nếu như không là vì vô song, ta thật sự không muốn quản ngươi đấy.”

Nói xong, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một bước rơi xuống, Dương Diệp lập tức đi tới cái kia Ngọc Vô Kiều trước mặt, Ngọc Vô Kiều hoảng hốt, bất quá phản ứng rất nhanh, trong tay trường tiên mạnh mà mang tất cả quét ra, roi những nơi đi qua, không gian đều chịu kích động, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng là rất nhanh, nàng hai mắt là được trợn lên lên, không chỉ có nàng, chung quanh những người kia cũng là như thế.

Trong mắt bọn họ, đều là khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Bởi vì Ngọc Vô Kiều cái kia cây roi bị Dương Diệp trảo trong tay.

Dương Diệp nói: “Với ngươi tranh đấu, kỳ thật một chút ý tứ đều không có, không chỉ có không có có ý tứ, ta ngược lại còn sẽ có chủng áy náy cảm (giác), bởi vì, ngươi thật sự quá yếu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Ngọc Vô Kiều trước mặt, cùng lúc đó, tay của hắn trực tiếp giữ ở Ngọc Vô Kiều yết hầu, Ngọc Vô Kiều sắc mặt lập tức tím thanh, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp tay lại nới lỏng ra, sau đó về tới tại chỗ.

“Thấy được sao? Ta không có lừa ngươi a?” Dương Diệp nói.

“Ngươi, đến tột cùng là ai!” Ngọc Vô Kiều gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lúc này đây, nàng không có ở chiến ** rồi. Bởi vì, trước mắt cái này người cường đại căn bản không phải nàng có thể đối kháng đấy.

“Ta cũng muốn biết ngươi là ai!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự xa xa truyền đến.

Mọi người biến sắc, hướng thanh âm nơi phát ra nhìn lại, chỉ thấy một cái đeo mặt quỷ mặt nạ nam tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trăm trượng mở ra. Mà ở mặt quỷ mặt nạ nam tử sau lưng, là mấy ngàn song tản ra u lan sắc quang mang con mắt.

Đàn sói, toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người ngay ngắn hướng biến sắc.

Dương Diệp không có để ý mặt quỷ nam tử, mà là nhìn về phía Lãnh Ngọc Nhiễm, nói: “Nơi này cách Vân Hải Thành có xa lắm không?”

Lãnh Ngọc Nhiễm trầm ngâm xuống, nói: “Mọi người toàn lực chạy trốn, ít nhất cần ba ngày!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi dẫn bọn hắn đi trước!”

“Vậy ngươi?” Lãnh Ngọc Nhiễm nói khẽ.

“Rất nhanh tựu vượt qua!” Dương Diệp nói.

Lãnh Ngọc Nhiễm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi, sau lưng Dương Diệp những người kia do dự xuống, cũng liền bề bộn đi theo.

Mọi người rất rõ ràng, bọn hắn lưu lại, ngoại trừ liên lụy bên ngoài, căn bản không có bất luận cái gì tác dụng!

“Các ngươi, một cái cũng đi không được!”

Mặt quỷ nam tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người phía trước trong rừng rậm là được đột nhiên vang lên từng đạo tiếng chà đạp, đón lấy, vô số đạo khổng lồ Cự Lang tự trong đó nhảy ra.

Những... Này Cự Lang, hữu hơn một ngàn nhiều, toàn bộ là Hoàng cấp, hơn nữa cầm đầu chính là cái kia, mọi người cũng không xa lạ gì, chính là trước kia cùng Lý Mậu Trinh còn có Ngọc Vô Kiều người giao thủ Bán Thánh giai yêu thú!

“Từng bước từng bước đi tìm các ngươi, thật sự là quá lãng phí thời gian. Các ngươi hôm nay toàn bộ tụ cùng một chỗ, thật ra khiến ta giảm đi không ít tâm tư!” Tên kia Bán Thánh giai yêu thú cười lạnh nói.

“Vậy sao?”

Trong tràng, đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm, thanh âm rơi xuống, Dương Diệp là được đã xuất hiện ở đằng kia Bán Thánh giai yêu thú trước mặt, cùng lúc đó, trong tay hắn Man Thần Kiếm đã giống như núi lớn giống như từ trên xuống dưới hướng cái kia Bán Thánh giai yêu thú đập phá xuống dưới.

Phát giác được Man Thần Kiếm bên trong khủng bố lực lượng, cái kia Bán Thánh giai yêu thú sắc mặt đại biến, bởi vì Dương Diệp tốc độ thật sự quá nhanh, hắn căn bản không cách nào trốn tránh, bởi vậy, chỉ có thể hai tay nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp cái kia Man Thần Kiếm oanh đi qua!

Một tiếng vang thật lớn, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Bán Thánh giai yêu thú hai tay trực tiếp bị nát bấy...

Cái kia Bán Thánh giai yêu thú hoảng hốt, thân hình khẽ động, hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng!

“Giết cho ta!”

Đúng lúc này, cái kia mặt quỷ nam tử thanh âm đột nhiên vang lên.

Vô số đàn sói ngay ngắn hướng tru lên, đón lấy, toàn bộ điên cuồng mà hướng phía Dương Diệp bọn người nhào tới!

Mấy ngàn Hoàng cấp yêu thú, cái kia là kinh khủng cở nào?

Trong tràng tất cả mọi người là siêu cấp thiên tài, cơ bản đều có thể vượt cấp chiến đấu, nhưng là giờ phút này, trong bọn họ tâm đều là nổi lên một hồi cảm giác vô lực, song phương thực lực cách xa thật sự quá lớn!

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mọi người đầu, sau đó nói: “Đi theo ta giết đi ra ngoài!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp Man Thần Kiếm xoay tròn lấy rời khỏi tay...

Oanh...

Cầm đầu mấy chục đầu Hoàng cấp yêu thú tại chỗ hóa thành thịt nát!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sau lưng trong mắt mọi người lập tức bốc cháy lên một cổ chiến ý!

“Sát!”

Mọi người vội vàng đuổi theo Dương Diệp bước chân, sau đó thi triển ra chính mình mạnh nhất công kích...

Cứ như vậy, tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, mọi người hướng phía Vân Hải Thành phương hướng một mạch liều chết!

Tuy nhiên mọi người một đường thế như chẻ tre, nhưng là mọi người tình cảnh nhưng lại càng ngày càng không ổn rồi, bởi vì, chung quanh ngày càng nhiều đàn sói xuất hiện. Không chỉ có như thế, còn ngày càng nhiều Bán Thánh giai yêu thú xuất hiện, tuy nhiên những... Này Bán Thánh giai yêu thú đều bị Dương Diệp giải quyết, nhưng là, trong đội ngũ hay là khởi đầu chết người đi được...

“Mọi người dựa vào nhanh, đừng phân tán, lẫn nhau đền bù phối hợp, theo sát lấy Diệp Dương!”

Ngọc Vô Song thanh âm tại trong đội ngũ vang lên.

Nghe vậy, mọi người vội vàng co rút lại, hơn một trăm người lập tức ngưng tụ thành một sợi thừng.

Rất nhanh, mọi người chạy ra khỏi rừng rậm, đi tới một mảnh bình nguyên, đem làm đi tới nơi này phiến bình nguyên lúc, mọi người bước chân lập tức chậm lại, tại trong mắt mọi người, chiến ý cùng hy vọng đã không có, chỉ có tuyệt vọng...

Tại trước mọi người mặt ngoài mấy trăm trượng, là liếc nhìn không tới đầu đàn sói...

Có mấy vạn nhiều, trong đó, đại bộ phận là tôn giai cùng Hoàng cấp...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, nói: “Đừng dừng lại cho ta, cho ta xông!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp đấy, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực lượng thả người nhảy lên, tại hắn nhảy ra một khắc này, trăm đạo kiếm quang đột nhiên tự trong cơ thể hắn phóng lên trời...

Kiếm khí xông lên trời, giờ khắc này, Thiên Đô phảng phất muốn bị xé nứt...

Ps: Cảm tạ: Biết giao ca ca Lục đại soái nồi phong nhẹ ý hâm mộ Thái Dương Thần con dâu tìm không thấy phòng tắm chi gia quách hỉ đạt đến lạ lẫm có lẽ quen thuộc các loại bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cám ơn..

------oOo------

Chương 899: Các huynh đệ, xông lên a!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trăm chuôi huyền kiếm phóng lên trời, tại phía chân trời yên lặng một cái chớp mắt, đón lấy đột nhiên rơi vào cái kia mấy vạn trong bầy sói!

Huyền kiếm rơi xuống, kiếm qì bắn tung tóe ra, trong chốc lát là được hữu hơn một ngàn đầu lang yêu bị phanh thây số tròn mười khối!

Tại Dương Diệp điều khiển xuống, cái kia trăm chuôi huyền kiếm giống như đang sống, tại trong bầy sói không ngừng hiện lên trong lúc nhất thời, trong bầy sói kiếm quang Túng Hoành, tiếng kêu rên không ngừng!

“Cái này cái đồ biến thái đến tột cùng là thể tu hay là kiếm tu?”

Xa xa, cái kia Ngọc Vô Kiều trong mắt tràn đầy khiếp sợ, không chỉ có nàng, nàng chung quanh những người kia cũng là như thế. Đặc biệt là cái kia Cổ Kiếm Trai kiếm tu, giờ này khắc này, hắn mới biết được, trước khi Dương Diệp nói với hắn cái kia câu ‘Kiếm qì không đủ cường’ không phải tại trang, mà là kiếm của hắn qì xác thực không đủ cường

Không, phải nói, thật là nhược

“Giết ah!”

Ngọc Vô Song thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, trong tràng trong mắt mọi người lần nữa một lần nữa bốc cháy lên chiến ý, mọi người tốc độ nhanh hơn, vội vàng đuổi theo này đã rơi trên mặt đất Dương Diệp sau lưng

Trong bầy sói đột nhiên truyền đến một đạo sói tru, đón lấy, cái kia mấy vạn đàn sói lập tức ngay ngắn hướng phát ra một đạo sói tru, sau đó hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới!

Mấy vạn đàn sói ngay ngắn hướng chạy như điên, cái kia chỗ tạo ra đến khí thế là kinh khủng cở nào?

Đàn sói còn chưa tiếp cận mọi người, cổ khí thế này là được áp mọi người có chút trì hoãn bất quá khí đến. Bất quá đúng lúc này, mọi người chợt cảm thấy buông lỏng, bởi vì cổ khí thế kia, toàn bộ bị

Dương Diệp một người cứ thế mà ngăn cản xuống dưới!

Nhìn xem cái kia một người ngăn tại đàn sói trước, ngăn cản đàn sói khí thế Dương Diệp, sau lưng Dương Diệp trong mắt mọi người dần dần nhiều hơn một tia kính ý

Rất nhanh, mọi người giết tiến vào trong bầy sói.

Mọi người tiến vào trong bầy sói về sau, lập tức hóa thành một đạo điểm đen bởi vì đàn sói thật sự quá nhiều, hình thể quá lớn. Mọi người tiến vào trong bầy sói, tựu như một khỏa tiểu thảo rơi vào trong rừng rậm Bình thường

Tại Dương Diệp trăm chuôi huyền kiếm mở đường xuống, mọi người tuy nhiên bị cái kia đàn sói bao phủ, nhưng là mọi người như trước một đường thế như chẻ tre, bởi vì không có bất kỳ yêu thú có thể ngăn cản Dương Diệp bước chân

“Tốt một nhân loại, vậy mà làm cho bản tôn theo Vân Hải Thành gấp trở về!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên. Đạo này thanh âm rơi xuống, chung quanh những cái... Kia vây công Dương Diệp bọn người đàn sói lập tức ngừng lại, hướng về sau lui ra. Mà ở Dương Diệp bọn người trước mặt cái kia chút ít đàn sói tắc thì hướng hai bên phân ra ra, nhượng xuất một con đường.

Một người trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người bên trong.

Cao cấp Bán Thánh yêu thú!

Nhìn thấy người này trung niên nam tử, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, mà sau lưng hắn những người kia tắc thì sắc mặt đại biến, tốc độ lập tức chậm chạp rất nhiều.

“Đừng có ngừng, tăng thêm tốc độ!”

Dương Diệp thanh âm tại mọi người vang lên bên tai!

Nghe vậy, mọi người thấy hướng về phía Dương Diệp, tại nhìn thấy Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh lúc, trong mắt mọi người chiến ý lần nữa thiêu đốt.

“Cao cấp Bán Thánh tính toán cái éo gì ah, xông lên a!”

Cái kia giết mắt đỏ đâu Hác Suất Bác gầm lên giận dữ, cả người tốc độ tăng lên tới cực hạn

“Cao cấp Bán Thánh tính toán cái éo gì, giết, giết”

“Giết”

Giờ khắc này, mọi người chiến ý tăng lên tới đỉnh phong, mặc dù mọi người ở sâu trong nội tâm cũng biết, bọn hắn không là cao cấp Bán Thánh đối thủ, nhưng là, tại nhìn thấy Dương Diệp phóng tới cái kia cao cấp Bán Thánh lúc, bọn hắn thực chất bên trong ngạo cùng nhiệt huyết lập tức bị kích phát ra rồi, bởi vậy, cái kia ở sâu trong nội tâm đối với cao cấp Bán Thánh sợ hãi bị đè ép xuống dưới!

“Đường cánh tay, cũng dám ngăn cản xe!”

Trung niên nhân khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, hướng phía trước bước ra một bước, tay phải đối với Dương Diệp bọn người cách không tựu là một trảo.

Một đạo mấy trăm trượng lớn nhỏ cực lớn móng vuốt sói trực tiếp xé rách không gian xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt, sau đó hướng phía Dương Diệp bọn người bắt xuống dưới, muốn đem Dương Diệp bọn người trảo thành thịt nát!

Cái kia cự trảo bên trong lực lượng khủng bố đến cực điểm, mới xuất hiện tại Dương Diệp bọn người trên không, Dương Diệp bọn người không gian chung quanh là được trực tiếp vặn vẹo lên, mà ở Dương Diệp bọn người dưới chân mặt đất càng là trực tiếp rạn nứt sụp xuống, làm cho Dương Diệp bọn người không thể không vội vàng đằng không bay lên!

Tại đây chỉ (cái) cự trảo phía dưới, Dương Diệp sau lưng bọn người trong mắt lần nữa hiển hiện tuyệt vọng

Cái này, đã không phải là bọn hắn có thể chống lại được rồi!

“Đừng có ngừng, cho ta tăng thêm tốc độ!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm lần nữa tại mọi người vang lên bên tai. Theo đạo này thanh âm vang lên đấy, còn có một đạo kiếm minh thanh

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp tay nắm lấy cự kiếm kia cả người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, hướng phía cái con kia cự trảo hung hăng đất đụng tới! Cùng lúc đó, cái kia cự trảo chỗ mang đến uy áp lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, mà chung quanh những thế lực kia yếu kém đàn sói tắc thì trực tiếp bò lên xuống dưới!

Kiếm ý!

Thiên giai tam trọng kiếm ý!

Cảm nhận được Dương Diệp kiếm ý, trong tràng mọi người vốn là sững sờ, sau đó là khiếp sợ, tại tận lực bồi tiếp cuồng hỉ!

Kiếm quang oanh ở đằng kia cự trảo phía trên, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia cao cấp Bán Thánh cự trảo trực tiếp nổ ra

“Cao cấp Bán Thánh tính toán cái gì? Mọi người giết ah!”

Nhìn thấy một màn này, trong tràng không biết ai hô to một tiếng, mọi người lập tức một hồi nhiệt huyết sôi trào, chiến ý trước đó chưa từng có ngẩng cao (đắt đỏ)

Nhìn thấy chính mình một kích bị đánh tan, trung niên nhân kia sắc mặt trầm xuống, trên mặt hiện lên một vòng dữ tợn, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang đi tới đỉnh đầu của hắn, đón lấy, một thanh Cự Kiếm từ trên xuống dưới hướng hắn nện xuống dưới.

“Muốn chết!”

Trung niên nhân một tiếng gầm lên, một quyền oanh ra!

Quyền kiếm chạm vào nhau!

Một tiếng vang thật lớn, trung niên nhân dưới chân địa mặt lập tức sụp xuống, bất quá trung niên nhân nhưng lại không có rơi xuống đi, mà là Huyền Không đứng thẳng. Trái lại, cự kiếm kia còn kịch liệt run lên, tựa hồ muốn bắn ngược trở về.

Tuy nhiên như thế, nhưng là trung niên nhân trong mắt nhưng lại xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng.

Yên lặng một cái chớp mắt, không trung, nắm Cự Kiếm chuôi kiếm Dương Diệp đột nhiên nâng lên Cự Kiếm, sau đó lại lần mạnh mà một đập

Lúc này đây, hắn không có ở chút nào giữ lại!

Kiếm rơi xuống, không gian trực tiếp vỡ vụn, thanh thế làm cho người ta sợ hãi

Trung niên nhân đồng tử co rụt lại, không dám khinh thường, nâng lên hai tay mạnh mà ngăn cản đi lên!

Tại tất cả mọi người cùng yêu thú trong ánh mắt, trung niên nhân kia trực tiếp bị nện rơi xuống đất ở trong

Vô số yêu thú hoảng hốt, kìm lòng không được hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, mà Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người tắc thì chiến ý càng phát ra ngẩng cao (đắt đỏ), lúc này, tại trong lòng của bọn hắn, những... Này yêu thú tựu như cùng là bùn nặn Bình thường

“Nhân loại, ngươi thành công chọc giận bản tôn rồi!”

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự sâu trong lòng đất truyền đến, đón lấy, ‘Oanh’ một tiếng, một cái quái vật khổng lồ tự lòng đất phóng lên trời!

Một đầu tản ra ngập trời khủng bố khí tức màu đen Cự Lang xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, Cự Lang cao tầm hơn mười trượng, rộng mười trượng trở lại, chỉ là một đôi móng vuốt, tựu so mọi người thêm cùng một chỗ còn muốn lớn hơn.

Như vậy một quái vật khổng lồ chắn ở trước mặt mọi người, mọi người tại cũng xông không đứng dậy rồi!

“Khôi phục bản thể sao?”

Dương Diệp nhìn xem cái kia tôn quái vật khổng lồ, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, sau đó vỗ vỗ Man Thần Kiếm, nói: “Nên ngươi ra sân!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo rồng ngâm âm thanh đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, đón lấy, tại ánh mắt của mọi người bên trong, một đầu không chút nào thua kém cái kia Cự Lang cự long tự Dương Diệp Man Thần Kiếm trung thoáng hiện mà ra!

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có mọi người ngây người, mà ngay cả những cái... Kia yêu thú còn muốn cái kia Cự Lang cũng là ngây người.

Tại đây Thanh Châu cảnh nội, là không có long tộc đấy, Long, cái con kia hữu tại Trung Thổ Thần Châu có! Bởi vậy, tại một đầu long xuất hiện lúc, mọi người thật sự bị khiếp sợ đã đến!

Cự long tại phía chân trời ngửa đầu gầm lên giận dữ, một cổ kinh khủng Long uy tự phía chân trời trút xuống mà xuống, tại này cổ Long uy phía dưới, phía dưới rất nhiều thực lực yếu kém yêu thú lập tức nằm sấp phục trên mặt đất không ngừng run rẩy.

“Long nhân loại, ngươi đến tột cùng là ai!”

Cự long gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ ngưng trọng còn nhiều thêm một tia kiêng kị. Đã đến bọn hắn loại này cấp bậc, ngoại trừ bổn tộc huyết mạch uy áp, đừng tộc huyết mạch uy áp đối với bọn họ đã không có ảnh hưởng quá lớn, trừ phi là thực lực đối phương viễn siêu bọn hắn. Bởi vậy, cái này Long uy đối với hắn căn bản không có bất luận cái gì dùng.

“Sát!”

Dương Diệp cũng không có cùng đối phương nói nhảm đích thói quen, đem làm hạ mệnh lệnh nói.

Nhận được Dương Diệp mệnh lệnh, cái kia cự long một tiếng hét giận dữ, sau đó bay thẳng đến cái kia Cự Lang đụng tới

Dương Diệp cũng lập tức vọt tới

Phía chân trời, truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn.

Cự long chỉ là Bán Thánh, so về Cự Lang muốn yếu rất nhiều, bởi vậy, không đến một hồi, trên người là được đã nhiều ra rất nhiều miệng vết thương, nhưng là Cự Lang so nó còn muốn thảm bởi vì Dương Diệp mỗi một lần kiếm rơi vào nó trên người, tựu sẽ khiến được nó thân thể vỡ ra

Không đến một hồi, tại Dương Diệp cùng cự long liên thủ, cái kia Cự Lang hoàn toàn bị áp chế, phải nói, chỉ có bị đánh đích phần

Vốn cái kia Cự Lang ngay từ đầu chỉ (cái) nhằm vào cự long, nhưng là cuối cùng bởi vì Dương Diệp kiếm thật sự là quá mức khủng bố, so với kia cự long cho nó tạo thành tổn thương còn muốn khủng bố, bởi vậy, hắn khởi đầu nhằm vào Dương Diệp. Vốn là, hắn cảm thấy trước mắt cái này nhân loại chỉ cần đã bị hắn một kích, cho dù không chết cũng muốn trọng thương tê liệt

Nhưng là hắn sai rồi!

Dương Diệp tại đối mặt công kích của hắn lúc, không chỉ có không có trốn tránh, ngược lại còn cùng hắn cứng rắn (ngạnh) phanh cứng rắn (ngạnh) mấy lần xuống, hắn không có chút nào chiếm được tiện nghi!

“Rút lui!”

Cự Lang thanh âm ở giữa sân vang lên, thanh âm rơi xuống, Cự Lang quay người là được trốn

Mà ở phía dưới cái kia chút ít đàn sói càng là không chút do dự, quay đầu bỏ chạy!

“Giết ah”

Cứ như vậy, tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, chừng một trăm người truy lấy mấy vạn đàn sói giết

Hai ngày sau, một tòa cự đại thành trì xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

“Các huynh đệ, chúng ta đến Vân Hải Thành rồi, giết cho ta ah, giết sạch những... Này yêu thú!”

Trong đám người, cái kia Hác Suất Bác chạy tới Dương Diệp sau lưng, huy động cánh tay hô to lấy. Sau lưng hắn, mọi người cũng là hưng phấn không thôi!

Nhưng là rất nhanh, Dương Diệp là được ngừng lại.

Bởi vì ở đằng kia Vân Hải Thành dưới tường thành, là rậm rạp chằng chịt yêu thú, ít nhất mấy trăm vạn! Trong đó, yếu nhất đều là Tôn Giả Cảnh, mà trong đó, còn có rất nhiều Bán Thánh giai, số lượng, chí ít có mấy ngàn nhiều, không chỉ có như thế, còn có cao cấp Bán Thánh, số lượng chí ít có trên trăm

Nhưng lại không có Thánh giả! Cái này lại để cho Dương Diệp có chút khó hiểu cùng nghi hoặc, bất quá rất nhanh, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia vẫn là đen kịt phía chân trời lúc là được đã minh bạch.

“Diệp huynh, ngươi dừng lại làm cái gì, chúng ta xông lên a!”

Hác Suất Bác vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, hưng phấn nói.

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa rậm rạp chằng chịt đàn yêu thú, Hác Suất Bác nhìn thoáng qua là được thu hồi ánh mắt, nói: “Không phải là yêu thú sao? Sợ nó cái bóng ah, các huynh đệ, chúng ta giết ah, giết sạch bọn hắn!”

Nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia mấy trăm vạn đàn yêu thú vọt tới. Mà sau lưng hắn những người kia cũng là hưng phấn đi theo xông tới.

Dương Diệp: “”

Ngọc Vô Song tại Dương Diệp bên người ngừng lại, nói: “Như vậy tiến lên, có thể hay không gặp chuyện không may?”

Dương Diệp: “”

PS; Cuối tháng rồi, cầu vé tháng!!!!!!!!!!!...

------oOo------

Chương 900: Ngươi đến tột cùng là ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp bất đắc dĩ liếc mắt.

Mấy trăm vạn yêu thú đại quân, mấy ngàn Bán Thánh, trên trăm cao cấp Bán Thánh, loại này đội hình, đừng nói hắn, cho dù tại đến trăm hắn cũng chịu không được ah!

Hác Suất Bác bọn người trước khi là ở hắn dưới sự dẫn dắt, tin tưởng bành trướng đã đến một cái trước nay chưa có độ cao: Cao độ, đem làm tin tưởng đạt tới trình độ nhất định về sau, đó là không sợ hãi đấy, đừng nói trước mặt là mấy trăm vạn yêu thú, cho dù phía trước là Thánh giả, đoán chừng bọn hắn cũng dám xông đi lên, bởi vì lúc này quá độ tin tưởng đã lại để cho bọn hắn ý nghĩ có chút không thanh tỉnh rồi...

Bất quá rất nhanh, Hác Suất Bác bọn người bước chân chậm lại rồi, bởi vì vô số yêu thú đột nhiên quay đầu nhìn về bọn hắn xem đi qua.

Bị ít nhất trên trăm vạn yêu thú nhìn chăm chú, Hác Suất Bác các loại đầu người lập tức thanh tỉnh rất nhiều, thời gian dần trôi qua, bọn hắn bước chân càng ngày càng chậm, đến cuối cùng, bọn hắn hoàn toàn ngừng ngay tại chỗ, tại đón lấy, bọn hắn lại từ từ đi về tới Dương Diệp bên cạnh, phải nói là Dương Diệp sau lưng...

Mọi người thần sắc không có sợ hãi, chỉ có xấu hổ...

Dương Diệp ánh mắt quăng đã đến Vân Hải Thành, Vân Hải Thành rất lớn, là hắn trước mắt mới chỉ bái kiến lớn nhất một tòa thành thị, cho dù là mấy trăm vạn yêu thú đại quân đứng ở nơi này Vân Hải Thành xuống, cũng lộ ra có chút nhỏ bé.

Tại trên tường thành, là từng đạo như là Lôi Điện Lục Sắc cáp quang, những... Này cáp quang bên trong tản ra không chút nào nhược Lôi Điện khủng bố năng lượng, một ít Tôn Giả Cảnh yêu thú còn chưa tới gần những... Này cáp quang là được trực tiếp biến thành cháy đen; Trừ lần đó ra, tại trên tường thành, còn trải rộng các loại cây cột (Trụ tử) thô pháo đồng, ở đằng kia pháo trong ống, có hỏa hồng sắc năng lượng cầu, mỗi một đạo năng lượng hỏa cầu kích xạ mà ra rơi vào đàn yêu thú bên trong, chí ít có trên trăm yêu thú hóa thành tro tàn!

Dương Diệp trên ánh mắt dời, tại Vân Hải Thành trên không, đứng đấy ước chừng trên trăm mặc vân trường bào màu trắng huyền giả, nữ có nam có, đều rất tuổi trẻ, bất quá hai mươi tuổi, nhưng cảnh giới nhưng lại không thấp, toàn bộ là Hoàng Giả Cảnh!

Dương Diệp phát hiện, trên tay bọn họ, đều cầm các loại màu sắc bất đồng quyển sách, bọn hắn trong miệng tại yên lặng nhớ kỹ, theo của bọn hắn mặc niệm, từng đạo bất đồng thuộc tính công kích không ngừng từ bọn hắn trong sách kích xạ mà ra, cuối cùng rơi vào những cái... Kia trong bầy sói.

Những... Này bất đồng thuộc tính công kích, hữu Lôi Điện, hữu hỏa cầu, hữu phong nhận, còn có rồng nước, cùng với một ít Dương Diệp chưa bao giờ thấy qua đấy...

Những công kích này so sánh với trên tường thành cái kia cáp quang cùng pháo đồng, nhưng cũng không yếu, trừ đi một tí Bán Thánh giai yêu thú có thể kháng trụ bên ngoài, còn lại thực lực yếu kém yêu thú căn bản là vừa chạm vào sẽ chết, đặc biệt là những cái... Kia Hoàng cấp trở xuống đích!

“Bọn họ là nội viện đệ tử!” Lãnh Ngọc Nhiễm đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh nói.

“Không tệ!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Chúng ta hay là nói nói làm sao bây giờ a!” Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói. Bởi vì những cái... Kia yêu thú đã tại rục rịch rồi, tựa hồ sau một khắc muốn hướng bọn họ nhào đầu về phía trước!

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, hiện tại, Dương Diệp là cả đội người người tâm phúc!

Dương Diệp thân hình khẽ động thiểm lược trên không, sau đó đối với cái kia Vân Hải Thành nói: “Người ta đã mang đến, đi ra tiếp!”

Yên lặng một cái chớp mắt, một giọng nói tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Dẫn bọn hắn đến trước cửa thành!”

“Cái gì?”

Dương Diệp còn cho là mình nghe lầm, lại hỏi một lần.

“Dẫn bọn hắn đến trước cửa thành!” Thanh âm kia lại nói.

“Ngươi có phải hay không chơi ta!” Dương Diệp sắc mặt khó nhìn lại, nói đùa gì vậy? Trước cửa thành? Như vậy nói cách khác, muốn dẫn lấy những người này một đường từ nơi này mấy trăm vạn yêu thú bên trong giết đi qua? Hơn nữa cái này mấy trăm vạn yêu thú bên trong còn có mấy ngàn Bán Thánh, trên trăm cao cấp Bán Thánh...

Nếu như phía sau hắn những người này toàn bộ đều là cao cấp Bán Thánh, cái kia có lẽ có thể thử xem, Nhưng tiếc, phía sau hắn những người này cũng chỉ là Tôn Giả Cảnh...

“Hư vô cảnh kiếm ý!” Lần này, thanh âm kia chỉ (cái) nói một câu.

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn nhìn thoáng qua cái kia rậm rạp chằng chịt yêu thú đại quân, sắc mặt vùng vẫy hồi lâu, sau đó nói: “Một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, cộng thêm Tiên giai huyền kỹ mười cuốn, còn có hư vô cảnh kiếm ý!”

“Ngươi tại sao không đi đoạt!” Thanh âm kia mang theo một tia ôn nộ.

“Có làm hay không!” Dương Diệp nói: “Không làm lời mà nói..., ta hiện tại mang của bọn hắn Hồi Cổ Kiếm Trai, ta muốn, Cổ Kiếm Trai nhất định sẽ rất thích ý thu lưu bọn hắn đấy. Hơn nữa, từ nay về sau, cái này Thanh Châu sẽ truyền cho ngươi Vân Hải Thư Viện lãnh huyết, thấy chết mà không cứu được, chậc chậc, ngươi ngẫm lại, sẽ có bao nhiêu Vân Hải Thư Viện hội học sinh thất vọng đau khổ?”

Trầm mặc hồi lâu, thanh âm kia lần nữa nói: “Một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, mười cuốn Đạo Giai thượng phẩm huyền kỹ!”

“Ta muốn Tiên giai!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

“Ngươi cho rằng đó là rau cải trắng ah!” Thanh âm kia cả giận nói.

“Lão đầu, đoạn đường này đến rất vất vả đấy!” Dương Diệp theo đối phương thanh âm nơi phát ra huyền khí truyền âm nói: “Ngươi biết ta phí hết bao nhiêu sức lực mới đem bọn họ mang đến nơi đây sao? Ngươi không biết đấy, ngươi hoàn toàn không biết đấy, chúng ta gặp thiệt nhiều thiệt nhiều Huyền thú, ngươi biết có bao nhiêu sao? Ngươi không biết đấy, ngươi khẳng định không biết đấy, ta...”

“Câm miệng!” Thanh âm kia bỗng nhiên nói: “Một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, thêm một môn Tiên giai huyền kỹ!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, thanh âm kia lại nói: “Tiên giai huyền kỹ ta Vân Hải Thư Viện ngược lại là có không ít, ngươi muốn thật sự muốn, ngày sau có thể bằng vào chính mình bổn sự thu hoạch.”

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Hư vô cảnh kiếm ý, có phải thật vậy hay không?”

“Ta dùng học viện cam đoan!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Thành giao rồi!”

Thanh âm kia lại nói: “Thư viện Thánh giả cùng ta, đều bị đối phương Thánh giả kiềm chế, đối phương Thánh giả không thể đối với ngươi ra tay, nhưng là, Thánh giả phía dưới, ngươi muốn chính mình OK!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia rậm rạp chằng chịt yêu thú đại quân, hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Vân Hải Thư Viện mọi người, chỉ vào cái kia đàn sói đại quân, lớn tiếng nói: “Nói cho ta biết, các ngươi có sợ không?”

Mọi người nhìn thoáng qua cái kia đàn sói đại quân, sau đó trầm mặc!

Nói không sợ, đó là giả dối... Nói sợ a, tất cả mọi người là muốn mặt người, loại lời này nói như thế nào lối ra?

Dương Diệp nói: “Ta biết rõ, mọi người nhất định là sợ đấy, bởi vì ta cũng sợ. Như vậy đi, ta đổi lại vấn đề, các ngươi muốn chết phải không?”

Nghe vậy, mọi người vội vàng lắc đầu.

“Lão đại, ngươi tựu nói như thế nào làm a, chúng ta tất cả nghe theo ngươi!” Hác Suất Bác nói.

Những người còn lại cũng nhẹ gật đầu.

Dương Diệp ánh mắt quăng đến đó tường thành trước cửa, nói: “Thấy được sao? Chúng ta chỉ cần đạt tới đó, thư viện sẽ mở cửa thành ra, phái ra cường giả tiếp ứng ta. Nhưng là, khi bọn hắn đi ra trước, chúng ta đem muốn thừa nhận lấy vô số yêu thú điên cuồng vây công, những... Này vây công yêu thú của chúng ta bên trong, sẽ có rất nhiều Bán Thánh, thậm chí là cao cấp Bán Thánh!”

“Muốn, nếu không, chúng ta trốn a?” Một đạo có chút sợ hãi thanh âm trong đám người vang lên.

Dương Diệp nhìn lại, nói chuyện chính là cái kia Hạ Băng Vi, gặp Dương Diệp trông lại, Hạ Băng Vi thân thể mềm mại khẽ run lên, bất quá nhưng lại không có trước khi như vậy sợ hãi rồi, bởi vì ở chung xuống, nàng phát hiện, trước mắt nam nhân này tựa hồ không có đáng sợ như vậy rồi.

Dương Diệp nói: “Trốn, chúng ta hướng ngày nào đó? Hoặc là nói, các ngươi còn có khí lực trốn sao?”

Mọi người trầm mặc.

Trước khi mọi người một đường giết đến nơi đây, kỳ thật, mọi người đã đều nhanh đến cực hạn rồi, hiện tại, chẳng qua là dựa vào một cổ chiến ý cùng nhiệt huyết tại cường chống mà thôi.

Đúng lúc này, một đạo tiếng sói tru đột nhiên tự xa xa vang lên, đón lấy, vô số đàn sói hướng phía Dương Diệp bọn người lao đến.

Ít nhất mấy chục vạn đàn sói đủ chạy...

Đại địa đang run rẩy!

“Thấy được sao? Bọn hắn như vậy xông lại, chúng ta sẽ trực tiếp thành làm thịt nhão!” Dương Diệp nói.

“Có thể hay không để cho chúng ta biết rõ ngươi là ai?” Đúng lúc này, cái kia Lãnh Ngọc Nhiễm bỗng nhiên nói: “Năm đại thiên tài bên trong, Lâu Thiên Tiêu cùng Hư Vô Thần đều tại bắc giới, ngươi không thể nào là bọn hắn. Mà Thanh Đạo Phu ta đã từng thấy qua hắn, ngươi cũng không thể nào là Thanh Đạo Phu. Ngươi kiếm đạo ngược lại là rất cường, Nhưng tiếc ngươi là nam đấy, cho nên, ngươi cũng không phải Lục Uyển Nhi. Ta rất ngạc nhiên, ngươi đến tột cùng là ai?”

Nghe vậy, tất cả mọi người ánh mắt lần nữa rơi xuống Dương Diệp trên người.

Dương Diệp không chỉ có thực lực cường, còn đặc biệt thần bí, ít nhất tại trong mắt mọi người, hắn là phi thường thần bí đấy. Tại đây sinh tử tồn vong thời khắc, mọi người xác thực muốn biết hắn là ai! Đương nhiên, ở trong đó không kể cả Lý Mậu Trinh cùng Ngọc Vô Song bọn người.

Nghe được Lãnh Ngọc Nhiễm lời mà nói..., Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Các ngươi về sau sẽ biết đấy!”

Nói xong, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên bờ vai Tử Điêu lên, hắn đem Tử Điêu ôm xuống dưới, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập Tử Điêu khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: “Lần này được muốn ngươi hỗ trợ!”

Hắn sở dĩ dám đáp ứng cái kia viện trưởng lão đầu, tự nhiên là bởi vì hữu Tử Điêu. Bằng không thì, mấy trăm vạn đàn sói quân đội, còn có nhiều như vậy Bán Thánh cùng đẳng cấp cao Bán Thánh, cho dù hắn hiện tại đạt tới cao cấp Bán Thánh, cũng giết không nổi đi, một người, có lẽ phải thử một chút, nhưng là mang theo nhiều người như vậy, tuyệt đối là không thể nào đấy!

Tử Điêu giống như là còn không tỉnh ngủ, cái đầu nhỏ cọ xát Dương Diệp cái cằm, một bộ không muốn mở mắt ra bộ dạng... Một màn này, làm cho một bên mấy cái nữ hài thương tâm nổi lên!

Dương Diệp cười khổ cười, vuốt vuốt Tử Điêu cái đầu nhỏ, nói: “Chớ ngủ, ngủ tiếp, chúng ta sẽ bị giẫm bẹp!”

Nghe vậy, Tử Điêu chậm rãi mở hai mắt ra, nàng hai móng vuốt vuốt ánh mắt của mình, sau đó u oán nhìn thoáng qua Dương Diệp. Giống như là còn chưa đủ, nàng còn hai móng không ngừng mà xoa Dương Diệp đôi má...

Mà lúc này, đàn sói chỗ mang đến khủng bố khí thế, đã làm cho trong tràng có ít người đều nhanh đứng không yên.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó chỉ chỉ cái kia Vân Hải Thành, nói: “Có thể trực tiếp mang bọn ta đến bên trong đi không?”

Tử Điêu nhìn thoáng qua Vân Hải Thành, nàng lập tức lắc đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó chỉ vào cái kia Vân Hải Thành cửa thành, nói: “Mang bọn ta tới đó!”

Tử Điêu gật cái đầu nhỏ, hai móng vung lên, một đạo ánh sáng tím lập tức bao phủ mọi người, sau một khắc, mọi người chỉ cảm thấy ánh mắt một hồi vặn vẹo, trước mặt mọi người đầu người thanh tỉnh lúc, mọi người đã tại Vân Hải Thành trước cửa thành.

Một màn này, vượt quá chỗ dự liệu của mọi người!

Không chỉ có vượt quá tất cả mọi người, mà ngay cả trong tràng những cái... Kia yêu thú cũng hoàn toàn mộng rồi!

Bất quá rất nhanh, cái kia yêu thú bên trong tựu truyền đến một đạo sói tru, đón lấy, vô số đàn sói hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới!

Dương Diệp thân hình hắn khẽ động, đi vào Vân Hải Thành trên không, quát: “Mở cửa thành!”

Yên lặng mấy tức, cái kia cửa thành đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói ánh sáng màu lam, đang ở đó cửa thành muốn bị mở ra lúc, lúc này, một đạo âm thanh lạnh như băng đột nhiên tại trên tường thành vang lên: "Không có mệnh lệnh của ta, ai cũng không cho mở cửa thành!

Nói xong, ngay lập tức về sau, cái kia cửa thành khôi phục lại bình tĩnh...

Mà lúc này, một đầu Bán Thánh giai lang yêu đã đi tới Lãnh Ngọc Nhiễm trên không, sau đó một trảo hướng phía Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người vỗ xuống đi!

Tại đây đầu lang yêu sau lưng, là hằng hà đàn sói...

------oOo------

Chương 901: Ngươi không khai mở, lão tử mình mở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang nhìn đến cái kia cửa thành khôi phục lại bình tĩnh một khắc này, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người biểu lộ lập tức cứng ngắc lại xuống, trong mắt mọi người, ngoại trừ là tuyệt vọng, còn có vô tận phẫn nộ!

Đó là hy vọng bị người bóp chết về sau phẫn nộ!

Không trung, Dương Diệp sắc mặt trước đó chưa từng có đất âm trầm xuống, bởi vì, cái này bỏ lỡ lại để cho mọi người vào thành cơ hội tốt nhất!

Dương Diệp hướng phía thanh âm nơi phát ra nhìn lại, chỉ thấy một gã mặc hoa bào nam tử cũng đang xem lấy hắn, nam tử mặt không biểu tình, mà ở cái này hoa bào nam tử bên cạnh còn đứng lấy một cái nữ nhân, nữ nhân này Dương Diệp nhận thức, đúng là cái kia lúc trước cùng hắn từng có một điểm ân oán Thiên Kiều!

Lúc này, cái kia Thiên Kiều nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng hiện ra mỉa mai, trong mắt tắc thì tràn đầy oán độc. ※%,

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, chân phải mạnh mà trừng, cả người như là một quả đạn pháo bắn ra mà ra oanh tại cái kia Bán Thánh yêu thú phía trên, thứ hai một tiếng kêu rên, trực tiếp cùng phía sau hắn cái kia chút ít yêu thú bị đụng ra mấy ngàn trượng xa.

Nhìn thấy một màn này, cái kia hoa bào nam tử hai mắt nhắm lại, mà cái kia Thiên Kiều cũng là sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, hai người đều là bị Dương Diệp thực lực cho rung động đã đến.

Một kích đánh bay cái kia Bán Thánh yêu thú, Dương Diệp trở lại tại chỗ, nhìn xem cái kia hoa bào nam tử, nói: “Là viện trưởng cho ngươi đừng mở cửa thành?”

Hoa bào nam tử nhạt âm thanh nói: “Tự nhiên không phải!”

“Vậy là ai đưa cho ngươi gan chó, cho ngươi đóng cửa thành?” Dương Diệp thanh âm có chút dữ tợn.

Nghe vậy, hoa bào nam tử sắc mặt trầm xuống, nói: “Ngươi có biết hay không ngươi tại cùng với nói chuyện?”

“Diệp Dương, ngươi chớ có làm càn!”

Lúc này, cái kia Thiên Kiều đột nhiên nói: “Còn đây là trong Chúng ta viện hội học sinh Hội Trường liễu nam, viện trưởng cùng chư vị trưởng lão không tại, tại đây hiện tại do hắn làm chủ!”

Dương Diệp không có để ý hai người, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía hư không, trong hư không một mảnh đen kịt, dùng thịt của hắn mắt, chỉ có thể nhìn đến mấy ngàn trượng bên ngoài. Bởi vậy, hắn cái gì cũng không có thấy. Nhưng là, hắn có thể cảm giác được, ở đằng kia xa xôi hư không chỗ, chính phát sinh đại chiến!

Không cách nào liên lạc với cái kia viện trưởng, Dương Diệp sắc mặt càng thêm âm trầm.

Mà lúc này, những cái... Kia đàn sói đã đi tới trước mặt mọi người...

Ngoại trừ Lý Mậu Trinh còn có Phong Vũ Triêu mấy cái thực lực tương đối mạnh mấy người bên ngoài, những người còn lại ở đằng kia phô thiên cái địa uy áp phía dưới căn bản không cách nào phản kháng!

Dương Diệp vỗ vỗ Tử Điêu, thứ hai hiểu ý, thân hình khẽ động, chắn Lý Mậu Trinh bọn người trước mặt, sau đó từng đạo ánh sáng tím tự trong cơ thể nàng bạo tuôn ra mà ra...

Không trung, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cái kia Vân Hải Thư Viện cho hắn thư mời xuất hiện ở trên tay, hắn giương lên trong tay thư mời, nói: “Ta chính là Vân Hải Thư Viện ngoại viện giáo viên, hiện tại, ta lệnh cho ngươi mở cửa thành ra!”

Nhìn thấy cái kia thư mời, cái kia hoa bào nam tử sắc mặt biến hóa, ngay cả cái kia Thiên Kiều cũng là biến sắc, dùng thân phận của bọn hắn, bọn hắn tự nhiên là biết rõ cái kia thư mời thật sự, cũng bởi vì thật sự, bởi vậy hai người mới biến sắc. Tuy nhiên bọn họ là nội viện người, không bị ngoại viện quản hạt, nhưng không hề nghi ngờ, ngoại viện giáo viên thân phận là còn cao hơn bọn họ ra rất nhiều!

“Liễu nam, muốn, nếu không, Chúng ta mở cửa thành đem?” Thiên Kiều thấp giọng nói. Vấn đề này nhưng thật ra là do nàng khởi, tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, nàng là được nhận ra Dương Diệp, bởi vì chuyện lúc ban đầu, bởi vậy nàng đối với Dương Diệp một mực trong lòng còn có oán hận, cho nên, tại Dương Diệp bọn người yêu cầu mở cửa thành lúc, nàng lập tức xui khiến cái này liễu nam đóng cửa cửa thành.

Cái này liễu nam là gia gia của nàng đệ tử, đối với lời của nàng tự nhiên là không dám vi phạm, phải nói, đối phương còn một mực tìm kiếm nghĩ cách nịnh nọt nàng, bởi vậy, đem làm nàng nói ra yêu cầu này lúc, liễu nam căn bản cũng không có do dự, trực tiếp hạ lệnh đóng cửa cửa thành.

Kỳ thật liễu nam là nhận được học viện cao tầng truyền đến mệnh lệnh muốn mở cửa thành, nhưng là vì cái này Thiên Kiều mà nói, hắn quyết đoán đóng cửa cửa thành. Bởi vì tại Vân Hải Thư Viện, ngoại trừ ám viện người, không người nào dám đắc tội Thiên Kiều, huống chi hắn hay là Thiên Kiều gia gia đệ tử!

Nghe được Thiên Kiều mà nói, liễu nam thần sắc biến ảo một hồi, rất nhanh, trong mắt của hắn hiện lên một vòng dữ tợn, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp lúc, nhưng lại khôi phục bình tĩnh, nói: "Viện trưởng đem nơi này cửa thành giao cho Chúng ta nội viện đến thủ, Chúng ta đây nội viện tự nhiên muốn đối với Vân Hải Thành phụ trách. Hiện tại như mở cửa thành, vạn nhất những cái... Kia yêu thú thừa cơ xông tới, cái này Vân Hải Thành hàng tỉ sinh linh chẳng phải là muốn bị tàn sát hầu như không còn?"

Do dự hạ, hắn hay là quyết định không mở cửa thành, hiện tại mở cửa thành, phía dưới những người này chẳng phải là đều muốn trở thành địch nhân của hắn? Hơn nữa, như hắn theo như lời, hiện tại mở cửa thành, vô cùng có khả năng cho những cái... Kia yêu thú cơ hội...

"Ngươi xác định ngươi không khai mở?" Dương Diệp nói.

"Vì Vân Hải Thành hàng tỉ tánh mạng con người an toàn, coi như là phó viện trưởng đến, ta cũng tuyệt không thể mở ra cửa thành!" Liễu nam nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn chỉ vào liễu nam, nói: "Nhớ kỹ, mạng của ngươi ta đã muốn!"

Liễu nam nheo mắt, rất nhanh, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng cười lạnh nói: "Vậy sao? Ta đây ngược lại muốn nhìn, ngươi có hay không cơ hội này!"

Dương Diệp nhìn liễu nam liếc, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Tử Điêu bên cạnh, lúc này, Tử Điêu trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã xuất hiện vẻ mệt mỏi. Dương Diệp tâm có chút tê rần, hắn ôm lấy Tử Điêu, đem hắn đặt ở chính mình trên bờ vai, nói: "Kế tiếp, để cho ta tới a!"

Tử Điêu đầu cọ xát Dương Diệp đôi má, sau đó ngẩng đầu nhìn này liễu nam liếc, trong mắt có một tia sát ý!

Dương Diệp vuốt vuốt Tử Điêu đầu, sau đó hướng phía trước đi một bước, một bước bước ra, toàn bộ mặt đất lập tức kịch liệt run lên, đón lấy, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp Man Thần Kiếm bên trong kích xạ mà ra.

Kiếm khí giống như một đạo thiểm điện, từ cái này đàn sói trong đại quân chợt lóe lên...

Tựu là như vậy thoáng một phát, tựu khoảng chừng hơn một ngàn yêu thú bị phanh thây thành hai nửa!

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới cái kia đàn sói đại quân trước, trong tay Man Thần Kiếm trực chỉ đàn sói, nói: “Có thể hữu người nào dám ra đây một trận chiến?” Hắn hiện tại cần phải làm là kéo dài thời gian, kéo dài đến cái kia Vân Hải Thư Viện viện trưởng thoát khỏi đối thủ kiềm chế, bằng không thì, hắn có lẽ có thể còn sống ly khai, nhưng là trong tràng mọi người nhưng lại không ai có thể còn sống.

“Nhân loại, ngươi rất cường!”

Một giọng nói đột nhiên truyền đến, Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một gã lão giả chậm rãi từ cái này đàn sói trong đại quân chậm rãi đi ra.

Cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trước mắt lão giả này tuy nhiên là cao cấp Bán Thánh, nhưng khí tức so với trước người trung niên kia muốn mạnh hơn nhiều lắm. Hắn trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Các hạ muốn đánh với ta một trận?”

Lão giả lắc đầu, nói: “Ngươi tuy nhiên rất cường, nhưng còn không phải là đối thủ của ta.” Nói xong, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dương Diệp trên bờ vai Tử Điêu trên người, trong mắt mang theo một tia khiếp sợ cùng nghi hoặc, nói: “Ngươi tới từ cái này vị Yêu Vương tọa hạ?”

Tử Điêu thẳng chỉ Dương Diệp...

Lão giả biểu lộ cứng đờ, trầm ngâm hồi lâu, hắn nói: “Mặc kệ ngươi là vị nào Yêu Vương thủ hạ yêu soái, Chúng ta không muốn đối địch với các ngươi. Ngươi có thể đi!”

Tử Điêu nhìn về phía Dương Diệp, lão giả nói: “Hắn là Vân Hải Thư Viện giáo viên, không thể đi!”

Tử Điêu lập tức nổi giận, giơ lên trảo tựu cho lão giả một đạo ánh sáng tím, mặc kệ ánh sáng tím vừa mới xuất hiện tại lão giả trước mặt đã bị một cổ lực lượng thần bí nổ nát.

Lão giả ngẩng đầu nhìn phía chân trời, sau đó nói: “Cho ngươi nửa canh giờ thời gian cân nhắc!”

Dương Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì chuyện này tình có phần có chút không đúng, tuy nhiên hắn cũng không biết cái đó không đúng, nhưng trực giác nói cho hắn biết sự tình có chút quỷ dị. Còn có, hắn phát hiện, ngay từ đầu lúc, những... Này yêu thú là ở thăm dò tính công kích Vân Hải Thành, nhưng là hiện tại, những... Này yêu thú toàn bộ ngừng lại, thối lui đến ngàn trượng có hơn, mà ngay cả những cái... Kia vốn là xông lại muốn giết bọn hắn cái kia chút ít đàn sói đại quân cũng lui trở về.

Cho dù cố kỵ Tử Điêu lai lịch, cũng không cần như thế đi?

“Dương huynh, chính ngươi đi thôi!”

Đúng lúc này, Lý Mậu Trinh bọn người đi tới Dương Diệp bên cạnh, Lý Mậu Trinh nói.

Dương Diệp quay người nhìn về phía Lý Mậu Trinh bọn người, Lý Mậu Trinh bọn người trên mặt đều tràn đầy vẻ mệt mỏi, trước khi thời gian dài huyết chiến, thật sự đã lại để cho bọn hắn kiệt sức.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “C hồng ta còn nhiều hơn ít người?”

Lãnh Ngọc Nhiễm trầm giọng nói: “Tám mươi mốt cái, trên đường chết rất nhiều!”

Nghe vậy, mọi người đều là trầm mặc. Trước đó, tất cả mọi người là người xa lạ, nhưng là tại trải qua vừa rồi huyết chiến sau, mọi người đã sớm đem lẫn nhau đã coi như là là có thể tín nhiệm chiến hữu. Tại nghe được có người khi chết, trong lòng mọi người khó tránh khỏi có chút bi thương. Nhưng càng nhiều hơn là phẫn nộ!

Rất nhiều người ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia liễu nam, trong mắt không che dấu chút nào lấy sát ý!

Nhìn thấy một màn này, cái kia liễu nam sắc mặt càng thêm âm trầm, cái kia trong con ngươi sát ý cũng càng phát ra dày đặc!

“Yên tâm, ta không biết Chúng ta có thể hay không chết, nhưng ta biết rõ, hắn nhất định sẽ chết!” Dương Diệp nói.

“Ngươi thật là ngoại viện giáo viên?” Lúc này, Hác Suất Bác đột nhiên hỏi.

Mọi người ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người, kể cả Lý Mậu Trinh huynh muội còn có Ngọc Vô Song, bọn hắn mặc dù biết

Dương Diệp thân phận chân chính, nhưng là, đối với Dương Diệp trở thành Vân Hải Thư Viện giáo viên vấn đề này hay là không biết.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, mọi người biểu lộ lập tức đặc sắc... Mà bắt đầu, đặc biệt là cái kia Phong Vũ Triêu còn có Hạ Băng Vi... Trước khi, bọn hắn thế nhưng mà vẫn còn muốn tìm Dương Diệp báo thù...

Hác Suất Bác cười khổ cười, nói: "Làm cả buổi, nguyên lai ngươi là của Chúng ta giáo viên... Chỉ là, cái này, cái này cũng quá trẻ tuổi a!"

"Như thế nào, ta không xứng làm các ngươi giáo viên ư?" Dương Diệp hay nói giỡn nói.

"Xứng, phi thường xứng!" Hác Suất Bác vội vàng nói.

Những người còn lại cũng là vội vàng nhẹ gật đầu, Dương Diệp tuy nhiên tuổi trẻ, nhưng thực lực này thế nhưng mà ngưu không được ah, nhưng lại đặc biệt bạo lực...

Nghĩ đến bạo lực, trong lòng mọi người lập tức khổ... Mà bắt đầu, bởi vì nếu như còn có thể sống được, cái kia cuộc sống sau này nhất định là muốn khổ sở!

"Không tốt, bọn họ là đang đợi trời tối!" Trong tràng, Lãnh Ngọc Nhiễm bỗng nhiên toát ra một câu.

"Trời tối?" Dương Diệp nhíu mày.

Lãnh Ngọc Nhiễm sắc mặt trắng đi, "Biết rõ hôm nay Sói Yêu Vương tại sao phải nuốt ngày ư? Bởi vì trong đêm tối, đàn sói thực lực hội (sẽ) tăng nhiều, đặc biệt là hữu ánh trăng thời điểm..."

Thanh âm rơi xuống, một tia ánh trăng đột nhiên xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu, rất nhanh, vô tận đêm tối tán đi, một vòng Minh Nguyệt xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu.

Ánh trăng rơi xuống, trong tràng mấy trăm vạn đàn sói lập tức ngay ngắn hướng gào thét kêu lên!

"Công!"

Một giọng nói tại trong bầy sói vang lên, đón lấy, mấy trăm vạn đàn sói toàn bộ hướng phía Vân Hải Thành lao đến...

Đại địa đang run rẩy, không chỉ có đại địa, mà ngay cả cái kia Vân Hải Thành cũng khởi đầu run rẩy!

Mấy trăm vạn đàn sói chạy như điên, cái kia tạo ra đến khí thế, đủ để trực tiếp nghiền áp một gã cao cấp Bán Thánh!

“Ai tới cứu cứu ta...” Hác Suất Bác ngơ ngác nhìn xem một màn này, trong mắt là tuyệt vọng.

Không chỉ có hắn, trong tràng hơn tám mươi người toàn bộ là như thế!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên một vòng tập trung tư tưởng suy nghĩ sắc. Hắn đem Man Thần Kiếm thu vào, tay phải nắm chặt thành quyền, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cuối cùng toàn bộ trào vào tay phải nắm đấm bên trong.

Cuối cùng, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp không phải đi về hướng cái kia đàn yêu thú, mà là đi tới cái kia trước cửa thành, sau đó nắm tay phải chậm rãi đưa ra ngoài, “Ngươi không khai mở, lão tử chính mình mở ra!”

“Sụp đổ... Diệt... Thần...”

------oOo------

Chương 902: Thiên có xa lắm không, tựu cút cho ta rất xa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên sẽ không đi đối mặt cái kia mấy trăm vạn đàn sói đại quân, bởi vì cái kia căn bản chính là muốn chết, dù là hắn thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, cũng tuyệt đối ngăn không được nhiều như vậy cường giả.

Biện pháp duy nhất tựu là phá mở cửa thành, lại để cho tất cả mọi người vào thành!

Tuy nhiên như vậy hội (sẽ) làm cho cả Vân Hải Thành gặp phải lấy bị tàn sát hàng loạt dân trong thành nguy hiểm, nhưng là giờ này khắc này, hắn cái đó còn có tâm tư quản nhiều như vậy?

Ngươi để cho ta chết, ta đây cho dù chết cũng muốn kéo coi trọng ngươi!

Dương Diệp nắm đấm chậm rãi hướng phía cái kia cửa thành oanh khứ, theo quả đấm của hắn chậm rãi tới gần cửa thành, một cổ kinh khủng khí thế tự Dương Diệp nắm đấm phô thiên cái địa đổ xuống mà ra, tại cổ khí thế này phía dưới, cái kia cửa thành vậy mà kịch liệt đất rung động bắt đầu chuyển động!

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành liễu nam cùng mọi người hoảng hốt!

“Ngươi muốn chết!”

Liễu nam một tiếng gầm lên, vung tay lên, trong chốc lát những cái... Kia thân mặc áo bào trắng nội viện đệ tử lập tức phát ra từng đạo năng lượng công kích hướng phía Dương Diệp rơi đi.

Cùng lúc đó, từng đạo dòng điện cũng từ cái này trên tường thành điện xạ mà ra, hướng phía Dương Diệp mọi người oanh tới!

Tử Điêu trong mắt hiện lên một vòng sắc mặt giận dữ, hai móng vung lên, vô số đạo ánh sáng tím hướng phía những cái... Kia màu tím dòng điện oanh tới.

Mà lúc này, đàn sói đại quân cách mọi người bất quá mấy trăm trượng khoảng cách!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng vẻ dữ tợn, đang chuẩn bị một kích toàn lực, ở này nghìn cân treo sợi tóc một khắc, cái kia cửa thành đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói lam sắc quang mang, đón lấy, cửa thành rất nhanh mở ra một đạo khe hở, một cổ hấp lực tự hắn bạo tuôn ra mà ra, lập tức đem Dương Diệp bọn người hút vào cửa thành nội!

Thoáng qua, cửa thành lập tức khôi phục bình thường.

Cửa thành vừa khôi phục bình thường, một đầu Bán Thánh giai lang yêu là được trực tiếp đâm vào này Vương Thành trên cửa, làm cho toàn bộ cửa thành lần nữa kịch liệt run lên, cùng lúc đó, vô số yêu thú người trước ngã xuống, người sau tiến lên đất đâm vào trên tường thành...

Toàn bộ Vân Hải Thành đang run rẩy!

Mà lúc này, ngày càng nhiều áo bào trắng người nhảy lên trên tường thành, không chỉ có hữu áo bào trắng người, còn có rất nhiều mặc màu đen khôi giáp binh sĩ, những binh lính này không thể so với những cái... Kia nội viện đệ tử yếu, mỗi một người đều ít nhất là

Hoàng Giả Cảnh, trong đó còn có thiệt nhiều là Bán Thánh, thậm chí ngay cả cao cấp Bán Thánh đều có!

Tiến vào Vân Hải Thành về sau, một gã cầm trong tay thật dài thước lão giả xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt.

Cao cấp Bán Thánh!

“Ta chính là Giới Luật viện trưởng lão!” Lão giả nói: “Các ngươi một đường chạy đến, chắc hẳn đã rất mệt a rồi, cái này thủ Vương Thành sự tình, trước hết giao cho nội viện đám kia gia hỏa a. Các ngươi tới trước trong thành nghỉ ngơi một chút, chờ các ngươi nghỉ ngơi tốt rồi, ta sẽ nhượng cho ngoại viện trưởng lão phụ trách cho các ngươi thân phận, đến lúc đó tự cấp các ngươi an bài nhiệm vụ!”

“Trước khi vì cái gì không mở cửa thành?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả khẽ nhíu mày, nhưng vẫn là nói: “Trước khi ta không tại trong thành, còn có, ta biết rõ các ngươi đối với liễu nam không có mở cửa thành trong lòng còn có oán khí, nhưng là ta hy vọng các ngươi có thể thông cảm thông cảm hắn, dù sao tại đây Vân Hải Thành nội có thể là có thêm hàng tỉ sinh linh, hơn nữa trong đó thiệt nhiều cũng đều là chúng ta thư viện đệ tử người nhà. Cho nên...”

Dương Diệp lắc đầu, đã cắt đứt lão giả lời mà nói..., nói: “Nếu như thả chúng ta tiến đến, sẽ để cho những cái... Kia yêu thú cũng đi theo tiến đến, ta đây không có hai lời. Nhưng là, tại lúc ban đầu lúc, hắn là hoàn toàn có thể mở cửa thành ra để cho chúng ta vào, lúc kia, chúng ta hoàn toàn có thể tại yêu thú đi vào trước cửa thành hãy tiến vào trong thành. Nhưng là, hắn không có!”

Lão giả trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Việc này hắn làm hoàn toàn chính xác thực thiếu nợ thỏa, nhưng hắn cũng là vì Vân Hải Thành suy nghĩ. Đều là một cái học viện đệ tử, việc này, như vậy thôi, như thế nào?”

Dương Diệp quay người người, nói: “Các ngươi cảm thấy như thế nào!”

Mọi người lắc đầu, bọn hắn trải qua thiên tân vạn khổ mới đi đến trước cửa thành, vốn tựu thiếu một ít có thể tiến vào trong thành, nhưng là bị đối phương ngăn cản, mặc dù không có người chết, nhưng là, nhưng là nếu như không có Dương Diệp, hậu quả kia sẽ như thế nào?

Bọn hắn hội (sẽ) toàn bộ thành làm thịt nhão!

Cơn tức này, không có người nuốt xuống dưới!

Dương Diệp quay người người, nói: "Ngươi vậy. Việc này, không thể cứ như vậy được rồi, cho nên, ngươi

“Ta nói chuyện này cứ như vậy được rồi!” Lão giả diệp, sắc mặt có chút chìm.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “Với ngươi giảng đạo lý, ngươi là không định nghe xong, vậy sao?”

Lão giả hai mắt nhắm lại, nói: “Lại tới đây không dễ, ta nói sau một lần cuối cùng, vấn đề này, cứ như vậy được rồi, không muốn tại để cho ta nói lần thứ hai, minh bạch?”

Dương Diệp cười cười, nói: “Đã ngươi không xử lý, ta đây tựu chính mình đến xử lý!”

Dương Diệp nói xong, hướng phía cái kia trên tường thành đi đến, mà sau lưng hắn Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lập tức đi theo, tại trong mắt mọi người, là sâm lãnh sát ý!

“Làm càn!”

Lão giả một tiếng gầm lên, trên người hướng phía Dương Diệp tựu là một trảo, một cổ khí thế cường đại trực tiếp khóa lại Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp dừng bước, quay người một cái gấp xông lập tức đi tới lão giả trước mặt, đón lấy, một thanh Cự Kiếm bay thẳng đến lão giả đầu tựu đập phá xuống dưới.

Nhìn thấy Dương Diệp hoàn thủ, lão giả biến sắc, lập tức giận dữ, thủ đoạn khẽ động, trong tay thước hoành đương trên xuống.

Đang cùng Dương Diệp Man Thần Kiếm chạm vào nhau một khắc này, một cổ sức lực lớn tự thước bên trong truyền đến, tại này cổ sức lực lớn phía dưới, lão giả cả cánh tay lập tức đã tê rần, cùng lúc đó, hắn tức thì bị cái này cổ sức lực lớn chấn hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng!

Lão giả chân phải trừng mặt đất, người lập tức ngừng lại, mà ở hắn dưới chân, cái kia mặt đất đã triệt để rạn nứt ra!

Lão giả ngẩng đầu diệp, trong mắt có vẻ khiếp sợ! Hắn không nghĩ tới, trước mắt người học sinh này thậm chí có như vậy thực lực khủng bố!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Lão giả trầm giọng hỏi.

Dương Diệp không có để ý lão giả, quay người hướng phía trên tường thành đi đến, sau lưng hắn, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lập tức đi theo.

Thấy thế, lão giả sắc mặt trầm xuống, thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp bọn người trước mặt, nói: “Các ngươi muốn làm...”

Http://truy Ε ncuatui.Net/

“Thiên có xa lắm không tựu cút cho ta rất xa!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người lập tức đến đến lão giả trên không, cùng lúc đó, trong tay Man Thần Kiếm lần nữa hung ác nện mà xuống, kiếm cương động một khắc này, lão giả dưới chân mặt đất là được trực tiếp sụp xuống. Lão giả tại này cổ khủng bố khí thế xuống, đồng tử kịch liệt co rụt lại, lúc này đây, trong mắt của hắn không phải khiếp sợ, mà là kinh hãi!

Lực lượng này ở đâu là nhân loại lực lượng này so yêu thú còn khủng bố ah!

Tại lão giả kịp phản ứng lúc, cự kiếm kia đã rơi xuống, lão giả trong tay thước hoành đương đi lên.

Một tiếng vang thật lớn, lão giả cả người trực tiếp bị nện tiến vào mặt đất ở trong...

Một kiếm rơi đập lão giả, Dương Diệp không có ở thừa thắng xông lên, mà là ngẩng đầu trên tường thành, ở đằng kia trên tường thành, cái kia liễu nam lúc này đang theo phía dưới tại liễu nam trong mắt, là một tia kiêng kị, nhưng hơn nữa là cười lạnh.

“Cười vậy sao? Đợi tí nữa ta muốn ngươi cười không nổi!”

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh mặt đất, cả người bắn lên, mà đúng lúc này, cái kia mặt đất đột nhiên lao ra một đạo nhân ảnh, cùng lúc đó, một thanh cực lớn thước tự phía dưới hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Cảm nhận được phía dưới thước đánh úp lại, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, đảo ngược thân hình, nắm tay trung Cự Kiếm mạnh mà đập phá xuống dưới.

Cự Kiếm nện ở thước phía trên, cái kia cự xích trực tiếp trụy lạc, mà

Dương Diệp lúc này đây không có thu tay lại, mà là hướng phía cái kia đã ra mặt đất lão giả bắn mạnh tới.

“Đã ngươi muốn chết, cái kia ta hôm nay sẽ thanh toàn ngươi!”

Thanh âm rơi xuống lúc, Dương Diệp đã đi tới lão giả kia đỉnh đầu, cùng lúc đó, cái kia Man Thần Kiếm cũng đi tới lão giả đỉnh đầu. Lúc này đây, Dương Diệp là hai tay cầm kiếm!

Lúc này đây, hắn không có ở lưu thủ!

Một kiếm rơi xuống, không gian trực tiếp bị nứt vỡ, khí thế cường đại áp lão giả kia toàn bộ mặt đều vặn vẹo lên, mà ở lão giả phía dưới cự thạch kia mặt đất tắc thì trực tiếp bị nát bấy!

Lão giả đồng tử kịch liệt co rụt lại, trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng tuôn ra vào trong tay thước bên trong, sau đó song tay nắm lấy cự xích hướng thượng tựu là nhảy lên: “Giới trảm!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo sáng chói mũi thước nhọn tự trong tay hắn thước bạo tuôn ra mà ra, cường đại mũi thước nhọn lập tức bao phủ ở Dương Diệp Man Thần Kiếm cùng Dương Diệp.

Yên lặng một cái chớp mắt, cái kia mũi thước nhọn chỉ có thể đột nhiên vang lên một đạo kiếm minh thanh, đón lấy, một đạo kiếm quang trực tiếp vỡ ra cái kia sáng chói mũi thước nhọn, cùng lúc đó, Dương Diệp nắm Man Thần Kiếm từ trên xuống dưới hung ác nện mà xuống.

Nhìn thấy chính mình mũi thước nhọn bị phá mất, lão giả trong mắt lần thứ nhất đã có thần sắc, lúc này đây, hắn biết rõ, chính mình khinh địch rồi, chính thức khinh địch rồi...

Đã tới không kịp trốn tránh, hắn chỉ có thể dùng chính mình thước hoành đương đi lên!

Một tiếng vang thật lớn, tại ánh mắt mọi người bên trong, lão giả tự không trung trực tiếp lần nữa bị nện vào trong lòng đất.

Ngọc Vô Song cho Hác Suất Bác cùng Hắc Sa đưa mắt liếc ra ý qua một cái, hai người hiểu ý, vội vàng thân hình khẽ động, chui vào mặt đất, rất nhanh, hai người đi ra. Chỉ có điều hai người còn mang đi ra một người, cái này người đúng là lão giả kia.

Lúc này lão giả tuy nhiên còn chưa chết, nhưng là trọng thương, trong tay hắn cái kia thước đã uốn lượn trở thành cong, không chỉ có thước, mà ngay cả lão giả hai tay cũng uốn lượn trở thành một cái quỷ dị độ cong!

Hác Suất Bác cùng tiểu hắc nắm lấy một thanh dao găm để ngang lão giả kia trên cổ, Hác Suất Bác diệp, nói: "Hắn giao cho chúng ta!"

Mấy người làm như vậy, nhưng thật ra là vì Dương Diệp, bởi vì bọn hắn phi thường rõ ràng Dương Diệp tính cách, trước mắt Dương Diệp đã là chính thức tức giận rồi, nếu như bọn hắn không làm như vậy, dùng Dương Diệp tính cách, lão giả này tuyệt đối là phải chết đấy. Mà bọn hắn rõ ràng hơn, Dương Diệp nếu giết lão giả này, nhất định sẽ hữu đại phiền toái...

Cho nên, bọn hắn chỉ có thể dùng loại phương pháp này, đến ngăn cản Dương Diệp giết lão giả này!

"Ngươi cũng dám đối với Giới Luật viện trưởng lão ra tay!"

Không trung, liễu nam gắt gao diệp, mà ở chung quanh của hắn, là mấy trăm nội viện đệ tử.

Dương Diệp lăng không giẫm chận tại chỗ, từng bước một hướng phía liễu nam đi đến: "Hôm nay, ai cũng không ngăn cản được ta giết ngươi, ai ngăn, cái kia này lão bất tử tựu là kết cục!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía liễu nam bắn mạnh tới.

"Đánh hội đồng (hợp kích)!"

Liễu nam thanh âm rơi xuống, hắn cùng với hắn chung quanh những cái... Kia nội viện đệ tử trong cơ thể lập tức bộc phát ra một đạo sáng chói tia sáng trắng, tia sáng trắng lập tức huyễn hóa thành một thanh Cự Kiếm, Cự Kiếm tốc độ cực nhanh, nhanh đến ngay cả Dương Diệp đều không có tránh thoát liền trực tiếp bị oanh ở bên trong, sau đó tại ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bay ngược gian lận trượng xa, tại nện hủy hơn mười tòa nhà kiến trúc sau bị chìm giấu đi.

Liễu nam cười lạnh một tiếng, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: "Cái này là ngoại viện giáo viên? Thật sự là nhược ah..."

"Xác thực yếu, một chiêu đã bị miểu sát rồi."

"Chúng ta giết ngoại viện giáo viên, sẽ không bị xử phạt a?"

“Ai kêu hắn yếu như vậy đây này…”

Tại liễu nam bên cạnh rất nhiều nội viện đệ tử lập tức đồng ý nói.

PS: Cảm tạ: Lan tốt hâm mộ Thái Dương Thần lạ lẫm có lẽ quen thuộc ta không phải vua ngủ ta yêu tĩnh 90 tím dạ dây leo bọn người khen thưởng cùng vé tháng ủng hộ, cám ơn sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 903: Ai chống đở giết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đã xong”

Đang nghe những cái… Kia nội viện đệ tử theo như lời nói lúc, Ngọc Vô Song lắc đầu, trong mắt có một tia lo lắng. Nàng biết rõ, sự tình càng ngày càng khó giải quyết rồi.

Tại nàng bên cạnh Lý Mậu Trinh cùng Lý Thanh Y cũng là đồng ý nhẹ gật đầu.

Đối với Dương Diệp tính cách, bọn họ đều là biết đến, đặc biệt là Lý Thanh Y, nàng cùng Dương Diệp ở chung qua một thời gian ngắn. Nàng rất rõ ràng, Dương Diệp một khi chính thức tức giận lên, cái kia hoàn toàn chính là một cái rõ đầu rõ đuôi tên điên.

Giết lên Thanh Đạo Môn tựu là tốt nhất ví dụ

Nhìn thấy Dương Diệp bị đánh bay ra ngoài, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người sắc mặt đại biến, bọn hắn không giống Lý Thanh Y cùng Ngọc Vô Song như vậy, biết rõ Dương Diệp thực lực chân chính cùng thân thể, bởi vậy, tại nhìn thấy Dương Diệp bay ra ngoài một khắc này, bọn hắn là được vội vàng hướng phía Dương Diệp vọt tới, bất quá lúc này, một gã nội viện áo bào trắng nam tử chắn trước mặt của bọn hắn.

Áo bào trắng nam tử quét Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người liếc, nói: “Ngoại viện đấy, đừng nói chúng ta khi dễ các ngươi, chúng ta chỉ (cái) là muốn cho các ngươi biết rõ, đi vào Vân Hải Thư Viện, vậy cho ta ít xuất hiện một điểm! Bằng không thì, hắc hắc, các ngươi cái này cái gọi là rác rưởi giáo viên tựu là tốt nhất kết cục. Đã minh bạch? Ta”

Áo bào trắng nam tử lời nói nói không được nữa, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn giữ ở cổ họng của hắn.

Nhìn thấy một màn này, Liễu Nam cùng đám kia nội viện đệ tử sắc mặt đại biến!

“Ngươi, ngươi không chết!” Cái kia bị Dương Diệp nắm yết hầu áo bào trắng nam tử không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp.

“Phải hay là không rất thất vọng?” Dương Diệp nói.

“Ngươi”

Nam tử muốn nói cái gì, nhưng là Dương Diệp nhưng lại trực tiếp thủ sẵn hắn yết hầu tựu mạnh mà hướng mặt đất một đập

Một tiếng trầm đục, nam tử đầu trực tiếp chui vào trong lòng đất, mặt đất rạn nứt, máu tươi lập tức tràn ra đến.

Giết người!

Trong tràng tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà trực tiếp giết người

“Làm càn, ngươi, ngươi cũng dám một mình giết học viện đệ tử!” Một bên, cái kia Giới Luật viện trưởng lão nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ bên ngoài, còn có vô tận lửa giận.

“BA~!”

Hách soái (đẹp trai) bác một cái tát vỗ vào lão giả trên đầu, phẫn nộ quát: “Cho lão tử câm miệng, bằng không thì lão tử ngay cả ngươi cũng tiêu diệt!” Nói xong, hắn quay người nhìn về phía mọi người, nói: “Có người hay không sợ?”

[truyen⁕cua tui | Net]

Mọi người lắc đầu.

“Cái kia hãy theo lão đại Móa!” Hác Suất Bác giận dữ hét.

“Móa!”

“Giết”

“Các ngươi đều đứng tại chổ, đừng đến nhúng tay!”

Dương Diệp nhìn Hác Suất Bác bọn người liếc, sau đó hướng phía cái kia Liễu Nam bọn người đi đến, nói: “Các ngươi vừa rồi chiêu đó đánh hội đồng (hợp kích) rất không tồi, nếu không lại đến thử xem xem?”

“Ngươi giết nội viện đệ tử!” Liễu Nam trầm giọng nói.

“Các ngươi mới vừa rồi còn muốn giết ta đây này!” Dương Diệp nói: “Đã muốn sát nhân, muốn làm tốt bị người giết giác ngộ. Lập lại lần nữa, mạng của ngươi, ta hôm nay muốn định rồi.”

Nói xong, Dương Diệp cả người mãnh liệt bắn mà ra!

“Người này đã phát rồ, đánh trước tổn thương trưởng lão, sau lại giết ta nội viện đệ tử, chúng nội viện đệ tử nghe ta hiệu lệnh, toàn lực tru sát người này. Đánh hội đồng (hợp kích)!”

Liễu Nam âm trầm thanh âm ở giữa sân vang lên, thanh âm rơi xuống, chúng trong cơ thể con người huyền khí bạo tuôn ra mà ra, một thanh năng lượng Cự Kiếm lần nữa hiển hiện tại mọi người đỉnh đầu. Theo chúng trong cơ thể con người huyền khí liên tục không ngừng rót vào cái này chuôi năng lượng Cự Kiếm, Cự Kiếm hình thể không ngừng bành trướng lấy, mà lại bên trong năng lượng cũng càng phát ra đất khủng bố!

“Sát!”

Liễu Nam thanh âm rơi xuống, chuôi này Cự Kiếm kịch liệt run lên, sau đó điện xạ mà ra!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, hai tay nắm chặt Man Thần Kiếm từ trên xuống dưới mạnh mà bổ một phát

Phía chân trời bộc phát ra một đạo như tiếng sấm tiếng nổ lớn, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia năng lượng Cự Kiếm đang kịch liệt run lên về sau, ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số năng lượng mảnh vỡ rơi lả tả phía chân trời

“Cho ta chết đến!”

Dương Diệp thân hình khẽ động, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia Liễu Nam bắn mạnh tới.

Liễu Nam biến sắc, vội vàng phẫn nộ quát: “Thủ trận!”

Trong lúc này viện đệ tử bọn người tuy nhiên cũng bị Dương Diệp thực lực chỗ rung động, nhưng là bọn hắn phản ứng nhưng lại không chậm, tại Liễu Nam thanh âm rơi xuống một khắc này, mọi người hai tay chỉnh tề đất kết được một cái thủ ấn, thủ ấn ra, một nói bạch sắc quang mang lập tức xuất hiện tại mọi người chung quanh, đám đông toàn bộ (ba lô) bao khỏa đi vào!

Mà lúc này, Dương Diệp vừa vặn đi vào màu trắng màn sáng tiến!

Đối mặt cái kia màn sáng, Dương Diệp không chút do dự, trong tay Man Thần Kiếm hung ác nện mà hạ!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ màu trắng màn sáng kịch liệt run lên, nhưng lại là không toái! Cái này lại để cho Liễu Nam bọn người lập tức thở dài một hơi, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại lần nữa giơ lên Man Thần Kiếm, sau đó lại lần hung ác nện mà hạ

Cái kia màu trắng màn sáng tại bị Dương Diệp liên tục đập phá mấy lần về sau, cái kia màn sáng khởi đầu xuất hiện vết rạn

Liễu Nam bọn người hoảng hốt, đặc biệt là cái kia Liễu Nam, giờ này khắc này, hắn thật sự có chút sợ hãi rồi!

Kỳ thật, tại Dương Diệp đánh bại cái kia cao cấp Bán Thánh trưởng lão lúc, hắn cũng đã sợ hãi rồi. Hắn không phải một cái ngu xuẩn, hắn biết rõ, chính mình đắc tội một cái thực lực cường đại người, nhưng là hắn biết chắc nói, khi đó căn bản không có khả năng hoà giải rồi. Bởi vậy, hắn duy nhất lộ tựu là triệt để diệt sát Dương Diệp, chấm dứt hậu hoạn!

Vốn là, hắn cho rằng tập hợp mấy trăm nội viện đệ tử chi lực, tăng thêm đánh hội đồng (hợp kích) kỹ, Nhưng dùng nhẹ nhõm diệt sát Dương Diệp, nhưng là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp thân thể đã đã cường đại đến so Bán Thánh yêu thú còn khủng bố tình trạng. Hắn càng không có nghĩ tới, Dương Diệp không chỉ có thân thể cường, bản thân thực lực càng là cường hãn đến cực điểm!

Phải biết rằng, bọn hắn trận pháp này, Nhưng là có thể kháng được cao cấp Bán Thánh công kích đó a!

Mà Dương Diệp mới Hoàng Giả Cảnh

Không chỉ có Liễu Nam, những cái... Kia nội viện đệ tử lúc này cũng là ngây dại, cùng Liễu Nam đồng dạng, lúc này bọn hắn trong nội tâm cũng khởi đầu sợ hãi

“Chư vị, người này đã phát rồ, hắn như đã phá vỡ trận pháp này, tất nhiên sẽ đồ sát chúng ta. Chúng ta nếu không phải muốn chết, chỉ có tề tâm hợp lực đánh chết hắn.” Liễu Nam gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt có sâm lãnh sát ý.

Hắn biết rõ, lúc này thư viện chí cường giả đều bị Thiên Lang Sơn Mạch cường giả khiên chế trụ, căn bản không cách nào đi ra ngăn lại Dương Diệp, muốn muốn sống lấy, chỉ có dựa vào chính bọn hắn!

“Hắn, hắn là ngoại viện giáo viên” trong đó một gã nội viện đệ tử nói.

Trước khi, nếu như đã giết thì đã giết, tất lại có thể quái Dương Diệp quá yếu, hơn nữa, chết đi giáo viên căn bản không có bất luận cái gì giá trị, thư viện không sẽ vì một không có giá trị người quá độ trừng phạt bọn hắn. Nhưng là hiện tại, Dương Diệp không chỉ có không kém, còn mạnh như vậy, vạn nhất giết không chết, chuyện kia đã có thể nghiêm trọng rồi!

“Ngươi cảm thấy hắn sẽ bỏ qua chúng ta sao?” Liễu Nam lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia nói chuyện đệ tử, nói.

Nghe vậy, mọi người sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

Liễu Nam lại nói: “Trong chúng ta viện nhiều người như vậy, nếu liền một cái Hoàng Giả Cảnh cũng không là đối thủ, chúng ta đây nội viện về sau sẽ phải nổi danh rồi. Còn nữa, hắn đã có thể giết ta nhóm (đám bọn họ) nội viện đệ tử, chúng ta đây vì cái gì không thể giết hắn? Chẳng lẽ trong chúng ta viện đệ tử là tốt rồi lấn sao?”

Nói đến đây, Liễu Nam cao giọng nói: “Chư vị, trong chúng ta viện đệ tử không thể chết vô ích, muốn hắn nợ máu trả bằng máu, cùng ta Sát!”

Nghe được Liễu Nam lời mà nói..., rất nhiều nội viện đệ tử sắc mặt khởi đầu dữ tợn... Mà bắt đầu.

Đúng lúc này, cái kia màu trắng màn sáng ầm ầm vỡ vụn

“Giết” Liễu Nam hét lớn.

“Giết”

“Nợ máu trả bằng máu!”

Vô số đạo thanh âm tại trên tường thành vang lên, đón lấy, vô số đạo năng lượng công kích hướng phía Dương Diệp phô thiên cái địa dũng mãnh lao tới.

Nhưng mà, rất nhiều năng lượng công kích đối với Dương Diệp căn bản vô dụng, Dương Diệp tốc độ không giảm đất trực tiếp vọt vào trong đám người, tiến vào trong đám người về sau, từng đạo bóng người trực tiếp đã bay đi ra ngoài những... Này bay ra ngoài người không phải trực tiếp bị mất mạng tựu là toàn bộ trọng thương

Ngay từ đầu còn có người không muốn sống xông đi lên, nhưng là tại nhìn thấy Dương Diệp như là một Sát Thần Bình thường miểu sát lúc, vô số nội viện đệ tử khởi đầu e sợ rồi, bọn hắn khởi đầu sợ hãi rồi, sau đó một ít người không dám vọt lên, mà là hướng về sau rút lui không đến lưỡng tức, Dương Diệp trước mặt không... Nữa người cản trở!

Mà ở Dương Diệp chung quanh, hơn 100 nội viện đệ tử nằm xuống, trong đó, hữu cái chết, cũng có trọng thương đấy.

Lúc này đây, sở hữu tất cả nội viện đệ tử sợ hãi rồi. Bọn hắn tuy nhiên đều là thiên tài, cũng trải qua chém giết, nhưng là, vẫn bị Dương Diệp huyết tinh thủ đoạn cùng tàn nhẫn cùng chấn trụ rồi.

Mà cái kia Liễu Nam hai tay bắt đầu ở rung động

Hắn thật sự không nghĩ tới, trước mắt cái này ngoại viện giáo viên cũng dám như thế đồ sát nội viện đệ tử

“Diệp, Diệp Dương, ngươi, ngươi giết nhiều như vậy nội viện đệ tử, ngươi nhất định phải chết, ngươi chết định”

Cái kia Thiên Kiều đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, chỉ vào Dương Diệp, nhưng mà nàng còn chưa có nói xong, Dương Diệp trực tiếp một cái tát đánh ra, ‘BA~’ một tiếng, Thiên Kiều cả người trực tiếp bay ra mấy trăm trượng

Dương Diệp hướng phía cái kia Liễu Nam đi đến, nhìn xem những cái... Kia nội viện đệ tử, nói: “Ta không phải một cái ưa thích người gây chuyện, đồng dạng, ta cũng không phải một cái sợ phiền phức đấy. Vốn là chỉ cần chết một người người đấy, nhưng là đáng tiếc, các ngươi không muốn, không nên như vậy chết rất nhiều người, đã như vầy, ta đây cũng chỉ có thể thành toàn các ngươi rồi. Hiện tại, ta muốn hỏi một chút, các ngươi nhưng còn có người sẵn lòng cùng hắn cùng chết hay sao?”

Lúc này, một gã nội viện đệ tử đứng dậy, nói: “Ngươi như thế đồ sát nội viện đệ tử, học viện sẽ không bỏ qua ngươi!”

Dương Diệp dừng bước, sau đó chỉ vào phía dưới Lãnh Ngọc Nhiễm, các loại có người nói: “Trước khi, các ngươi rõ ràng có thể mở cửa thành đấy, vì sao không khai mở? Các ngươi cũng biết, thiếu một ít, chỉ (cái) thiếu một ít, người phía dưới sẽ toàn bộ chết ở cửa thành trước. Khi đó, các ngươi có thể có nghĩ qua, bọn hắn cũng là học viện đệ tử?”

“Bọn hắn không thể không chết sao?” Học sinh kia trầm giọng nói.

Học sinh kia thanh âm rơi xuống, Dương Diệp là được trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó bắt được cổ áo của hắn, đón lấy một quyền oanh tại bụng của hắn, học sinh kia cả khuôn mặt lập tức bóp méo bắt đầu

Bởi vì Dương Diệp một quyền trực tiếp làm vỡ nát hắn toàn thân cốt cách

Dương Diệp nhẹ buông tay, hắn trực tiếp co quắp té trên mặt đất, Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Hiện tại, ngươi cũng không không chết sao?”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Liễu Nam bắn mạnh tới, mà đang ở hắn muốn tới đến Liễu Nam trước mặt lúc, một gã mặc màu đen khôi giáp trung niên nhân xuất hiện ở Liễu Nam trước mặt.

“Tại sư huynh!”

Nhìn thấy người này trung niên nhân, Liễu Nam đại hỉ.

“Như thế ác độc hành vi, cùng yêu thú có gì khác nhau đâu? Niệm tình ngươi là ngoại viện giáo viên, ta không thể giết ngươi, bất quá nhưng lại muốn phế ngươi, miễn cho ngươi tại đồ sát học viện đệ tử!”

Trung niên nhân nói xong, hắn trong tay trường thương mang theo một đạo sâm lãnh thương mang hướng phía Dương Diệp thói quen bắn mà ra!

------oOo------

Chương 904: Cao cấp Bán Thánh, ta cũng giết qua rất nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trường thương mới bắt đầu còn rất bình tĩnh, nhưng là đem làm thương đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, cái kia trường thương mũi thương rồi đột nhiên bộc phát ra một cổ sáng chói thương mang, tại này cổ thương mang phía dưới, Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui gần trăm trượng!

Cao cấp Bán Thánh!

Trung niên nhân kia tay khẽ vẫy, trường thương bay trở về trong tay hắn, hắn nhìn lướt qua trên mặt đất học viện đệ tử thi thể, trong mắt lập tức hiển hiện sâm lãnh sát ý, nói: “Thiếu (thiệt thòi) ngươi hay là thư viện giáo viên, thật không ngờ đồ sát thư viện đệ tử, ngươi cũng đã biết, những người này tương lai đều sẽ trở thành cho ta thư viện trụ cột của quốc gia?”

“Vu Sư Huynh, giết hắn đi!”

Lúc này, cái kia Liễu Nam vội vàng đi tới trung niên nhân bên cạnh, nói: “Người này đánh trước tổn thương trưởng lão, sau lại đánh chết ta nội viện đệ tử, hiện tại còn muốn giết ta. Hắn, hắn đã điên rồi. Còn, còn có, hắn còn đánh cho Thiên Kiều!”

Trung niên nhân nắm thật chặt trường thương trong tay, trực chỉ Dương Diệp, nói: “Nguyên vốn không muốn giết ngươi, nhưng là, ngươi chi hành kính, thật sự là quá mức ác độc, không giết ngươi, thực khó tiêu mối hận trong lòng của ta. Cho dù ngày sau viện trưởng trách phạt, ta cũng nhận biết.”

Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên đi tới trung niên nhân kia trước mặt, nói: “Vị tiền bối này, ngươi vi tại sao không hỏi hỏi, hắn tại sao phải giết bọn hắn đâu này?”

Không đều trung niên nhân trả lời, Ngọc Vô Song lại nói: “Chúng ta đều là lần này tiếp nhận khảo hạch đệ tử, bởi vì Thiên Lang Sơn Mạch đột biến, bất đắc dĩ, chúng ta chỉ có thể liên thủ chạy về Vân Hải Thành. Chúng ta thật vất vả trở lại Vân Hải Thành, mà cái kia Liễu Nam nhưng lại hạ lệnh đóng chặt cửa thành, để cho chúng ta bỏ lỡ tốt nhất vào thành thời cơ, hắn cái này cử động, thiếu chút nữa để cho chúng ta toàn quân bị diệt. Tiền bối ngươi nói, chúng ta có thể nào không có oán khí?”

Trung niên nhân quay đầu nhìn thoáng qua Liễu Nam, thứ hai sắc mặt biến hóa, vội vàng nói: “Là Thiên Kiều lời nhắn nhủ, nàng nói cái kia Diệp Dương đã từng nhục nhã qua nàng, cho nên”

Trung niên nhân quay đầu nhìn về phía một bên Thiên Kiều, thứ hai có chút sợ hãi trung niên nhân này, không dám nhìn trung niên nhân, chỉ (cái) nói khẽ: “Ta, ta chỉ là muốn cho hắn cầu ta cho hắn mở cửa thành, ta, ta không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, ta”

Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên chỉ vào cái kia Liễu Nam, nói: “Việc này kỳ thật hay là muốn quái người này, diệp giáo viên trước khi đã lộ ra ngay thân phận, nhưng là người này nhưng lại hay là cự mở cửa thành, không chỉ có như thế, lúc trước, càng là còn hạ lệnh chặn đánh giết diệp giáo viên. Nếu như không phải diệp giáo viên thực lực cường hãn, chỉ sợ lúc này hắn đã thân vẫn!”

Nói đến đây, Ngọc Vô Song hít sâu một hơi, chỉ vào Liễu Nam, nói: “Người này thân cư chức vị quan trọng, nhưng lại đợi tin một cái nữ nhân nói bậy, uổng chú ý chúng ta ngoại viện đệ tử sinh tử. Biết rõ sai về sau, nhưng lại dứt khoát sửa, ngược lại còn muốn diệt sát diệp giáo viên, chấm dứt hậu hoạn, như thế hành vi, thật sự đó tru!”

“Nói láo: Đánh rắm!” Liễu Nam phẫn nộ quát: “Lúc ấy tình huống nguy cấp, nhiều như vậy yêu thú tại các ngươi sau lưng, ta như thế nào dám mở cửa thành? Cửa thành như khai mở, vạn một yêu thú thừa cơ giết tiến đến, hậu quả kia, các ngươi có thể gánh chịu nổi? Còn có, cho dù ta hữu sai, cũng có Giới Luật viện trưởng lão xử trí, khi nào đến phiên ngươi ngoại viện để ý tới?”

Nói đến đây, Liễu Nam cười lạnh một tiếng, nói: “Trước khi Giới Luật viện trưởng lão đã nói việc này như vậy thôi, nhưng mà các ngươi không chỉ có vi phạm mệnh lệnh của hắn, cái kia diệp giáo viên huống chi đem hắn đả thương, còn giết ta nội viện đệ tử, ngươi nhìn xem, trên mặt đất những... Này nội viện đệ tử, bọn hắn không có chết ở yêu thú trảo xuống, nhưng lại đã bị chết ở tại người một nhà thủ hạ, bọn hắn chết không nhắm mắt ah!”

Ngọc Vô Song còn muốn nói điều gì, trung niên nhân kia nhưng lại khoát tay áo, nói: “Việc này Liễu Nam làm hoàn toàn chính xác thực thiếu nợ thỏa, nhưng là, hắn lại còn tội không đáng chết, những cái... Kia nội viện đệ tử càng thêm không nên chết!” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đánh trước tổn thương trưởng lão, lại giết học viện đệ tử hơn mười người, như thế hành vi, mới thật sự là đó tru. Hôm nay, cho dù bị viện trưởng xử phạt, ta cũng muốn thay những... Này chết đi học viện đệ tử đòi lại một cái công đạo!”

Ngọc Vô Song sắc mặt biến hóa, còn muốn nói điều gì, lần này, Dương Diệp nhưng lại đem hắn kéo về phía sau, sau đó nói: “Sự tình đối với sai, kỳ thật một chút cũng không trọng yếu. Quan trọng là..., ta phải muốn cho chúng ta trước khi lấy một cái công đạo, cái này công đạo, bọn hắn trước khi không để cho chúng ta, hiện tại cũng không để cho chúng ta, ta đây tựu chính mình đến lấy, thẳng đến ta chiếm được mới thôi!”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía trung niên nhân kia, nói: “Ta trước khi nếm thử cùng cái kia Giới Luật viện trưởng lão giảng đạo lý, nhưng là ta đã thất bại, hắn muốn việc nhỏ hóa nhỏ, cứ như vậy bỏ qua đi, cái này đối với chúng ta đến nói đúng không công bình đấy, cho nên ta cự tuyệt. Hiện tại, chúng ta lần nữa cùng ngươi giảng đạo lý, Nhưng tiếc, chúng ta lại đã thất bại. Đã như vậy, vậy chiến a. Ta thua, ngươi giết ta, ngươi thua, ta giết ngươi!”

“Diệp Dương, ngươi cho rằng ngươi là ai? Vu Sư Huynh cũng sớm đã bước vào cao cấp Bán Thánh, cùng hắn chiến? Ngươi xứng sao?” Liễu Nam mỉa mai nói.

“Cao cấp Bán Thánh?” Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Đã từng, ta giết đến Thủ Nhuyễn đấy!”

“Giết đến Thủ Nhuyễn? Thật sự là thiên đại chê cười!” Liễu Nam cười lạnh nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Liễu Nam, nói: “Đợi lấy, đợi tí nữa ta sẽ tới lấy ngươi đầu người, không được bao lâu đấy!”

Trung niên nhân nói: “Hôm nay, ta ngược lại muốn nhìn một chút viện trưởng lão nhân gia ông ta vi ngoại viện tìm đến giáo viên đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại, đừng nói, ta hay là rất chờ mong đấy. Dù sao lão nhân gia ông ta ánh mắt gần đây không tệ, chỉ là hy vọng lần này đừng nhìn nhìn lầm cho thỏa đáng!”

Nói xong, trung niên nhân phóng lên trời, trong tay trường thương đối với Dương Diệp mạnh mà ném một cái: “Liệt ngày!”

Thanh âm rơi xuống, trường thương rồi đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng hỏa diễm, hỏa diễm bao vây lấy trường thương như là Lưu Tinh, tự phía chân trời hướng phía Dương Diệp thói quen bắn đi. Trường thương những nơi đi qua, không gian đều bị xé rách nát bấy, một đạo thật dài vết nứt không gian cái đuôi xuất hiện tại trường thương sau lưng, mà lại theo trường thương càng ngày càng dài!

Trung niên nhân không có khinh địch, cũng không dám khinh địch, dù sao cái kia Giới Luật viện trưởng lão nhưng chỉ có cao cấp Bán Thánh, nhưng vẫn là bị thua trong tay Dương Diệp, hắn như thế nào còn dám khinh địch?

Dương Diệp không có lựa chọn trốn tránh, cũng không cách nào lựa chọn trốn tránh, bởi vì cái kia trường thương đã đã tập trung vào hắn!

Trong cơ thể huyền khí dũng mãnh vào Man Thần Kiếm bên trong, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, cả người phóng lên trời, sau đó song tay nắm lấy Man Thần Kiếm đối với cái kia trường thương hung hăng đất nện tới!

[truyen cua tui ◎Θ net]

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp nắm Man Thần Kiếm cùng cái kia trường thương tại phía chân trời đụng vào nhau

Nổ mạnh như sấm sét tại phía chân trời ầm ầm vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo khủng bố khí lãng tự phía chân trời mạnh mà khuếch tán ra, khí lãng những nơi đi qua, không gian chịu kích động vặn vẹo, phảng phất tùy thời cũng bị khí này sóng trực tiếp chấn sập giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Dương Diệp ở đằng kia cường đại khí lãng trùng kích xuống, bị chấn hướng mặt đất trụy lạc mà đi, bất quá tại sẽ rơi xuống mặt đất lúc, hắn là được cưỡng ép ngừng lại!

Song tay nắm lấy Man Thần Kiếm, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, trong đôi mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng.

Mà đúng lúc này, toàn bộ phía chân trời không gian đột nhiên vặn vẹo lên, những cái... Kia khí lãng lập tức bị vặn vẹo trở thành hư vô!

“Chết đi!”

Phía chân trời, đột nhiên truyền đến trung niên nhân tiếng hét phẫn nộ. Đón lấy, một thanh đen kịt sắc trường thương xẹt qua phía chân trời, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Màu đen trường thương ven đường những nơi đi qua, không gian lại bị xoắn thành bánh quai chèo hình dáng sau đó tại ầm ầm vỡ vụn

Cái kia trường thương vẫn còn phía chân trời, nhưng trong đó khủng bố uy áp là được trực tiếp làm cho dưới tường thành mặt đất từng khúc sụp xuống, bất quá rất nhanh, tại sụp xuống đến mấy trượng lúc, một cổ kỳ dị lực lượng xuất hiện ở lòng đất, chặn vẻ này uy áp!

Nhưng là Dương Diệp lại là trở thành này cổ uy áp điểm trung tâm, cường đại uy áp làm cho Dương Diệp thân thể đều là nhuyễn bắt đầu chuyển động, phảng phất tùy thời muốn bạo thể Bình thường!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Liễu Nam trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, bởi vì ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp hẳn đã phải chết không thể nghi ngờ!

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người trong mắt hiện ra vẻ lo lắng, tuy nhiên bọn hắn đối với Dương Diệp rất có lòng tin, nhưng là, không thể không nói, trung niên nam tử này thực lực thật sự là quá mạnh mẽ!

“Xem ra đơn thuần dựa vào thân thể lực lượng, còn thì không cách nào chiến thắng chính thức không có nước phần đích cao cấp Bán Thánh ah!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hướng bước về phía trước một bước.

Đúng lúc này, một cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra. Đem làm vẻ này kiếm ý sau khi xuất hiện, kinh khủng kia uy áp lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Thiên giai tam trọng kiếm ý!

Tại nhìn thấy một màn này lúc, trong tràng tất cả mọi người biến sắc, kể cả cái kia một bên bị cang Giới Luật viện trưởng lão, còn có cái kia tại phía chân trời bao quát lấy Dương Diệp trung niên nam tử!

“Ngươi là Cổ Kiếm Trai người!”

Phía chân trời trung niên nam tử trầm giọng nói. Trong mắt hắn, có vẻ mặt ngưng trọng. Thiên giai tam trọng kiếm ý, có thể nói, đối phương hoàn toàn có thể bằng vào cái này là có thể cùng hắn chống lại rồi, hơn nữa đối phương chiến lực hay là như thế cường hãn!

Dương Diệp song tay nắm lấy Man Thần Kiếm, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, mà kiếm kia ý tắc thì lặng yên không một tiếng động đất sáp nhập vào Man Thần Kiếm bên trong, đem làm kiếm ý tiến vào Man Thần Kiếm lúc, Man Thần Kiếm khởi đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, không chỉ có như thế, Man Thần Kiếm phía trên cái kia đầu Long vân đột nhiên bộc phát ra sáng chói màu vàng ánh sáng!

Đem làm cái kia Long vân phát sáng lên lúc, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức như là lọt vào nhẹ đập đập trứng gà giống như, liệt ra

Cái kia khe hở càng liệt càng nhanh, càng liệt càng nhiều, không đến một hơi thời gian, Dương Diệp chung quanh trong phạm vi mấy trăm trượng không gian là được đều liệt ra, mà ở Thiên giai tam trọng kiếm ý áp chế xuống, những cái... Kia không gian vậy mà không có khôi phục, phải nói khôi phục thật chậm

Tất cả mọi người bị trước mắt một màn này cho rung động ngây dại

“Ra, ngươi cũng tiếp ta một kiếm!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời

Nhanh, cực nhanh, nhanh đến mọi người chỉ thấy một đạo kiếm quang hiện lên

Phía chân trời truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, kiếm quang tán đi, sau đó một chỉ lấy lấy trường thương cánh tay mang theo một cổ máu tươi tự phía chân trời rơi xuống phía dưới

Ngay lập tức về sau, một đạo nhân ảnh đã rơi vào mặt đất, đúng là Dương Diệp! Mà dưới chân của hắn, nằm một người, đúng là trung niên nhân kia!

Trung niên nhân khí tức còn có, còn chưa tắt thở!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm mũi kiếm chống đỡ tại trung niên nhân mi tâm, nói: “Cao cấp Bán Thánh, ta thật sự giết qua rất nhiều, hiện tại, ngươi tin sao?”

------oOo------

Chương 905: Ta hiện tại tựu thử cho ngươi xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi đến tột cùng là ai!”

Trung niên nhân gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ nghi hoặc, còn có một tia không cam lòng! Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình vậy mà sẽ bại bởi một cái Hoàng Giả Cảnh người!

Dương Diệp nhìn xem trung niên nhân, mặt không biểu tình, “Ngươi thua, cho nên, ngươi phải chết!”

“Dừng tay!”

Lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự phía chân trời xé rách mà đến, bóng người tốc độ cực nhanh, nhanh đến trực tiếp dùng thân thể đem không gian vỡ ra đến. Thanh âm kia vừa dứt xuống, một gã mỹ phụ là được đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, mà ở cái này mỹ phụ sau lưng, một đạo trường mấy ngàn trượng vết nứt không gian

Theo hình dạng đến xem, mỹ phụ ước chừng ước chừng 27-28, cung tóc mai cao vãn, dung mạo xinh đẹp tuyệt tục, mà lại mang theo một tia thiếu nữ non nớt, đen nhánh chân mày lá liễu có chút khơi mào, ích lộ ra ung dung đẹp đẽ quý giá, khí khái hào hùng bức người. Chỉ là giờ phút này, mỹ phụ cái kia thâm thúy như sao không trong con ngươi, mang theo một tia sâm lãnh hàn ý!

“Thương giáo viên!”

Nhìn thấy người này mỹ phụ, trong tràng sở hữu tất cả nội viện đệ tử toàn bộ hướng phía mỹ phụ kia đã bái xuống dưới, cái kia Liễu Nam càng là kích động trực tiếp bò tới mỹ phụ trước mặt.

Tại nhìn thấy trung niên nhân kia bị Dương Diệp đánh bại lúc, Liễu Nam nội tâm đã sợ hãi tới cực điểm, cũng tuyệt nhìn qua tới cực điểm, khi đó, hắn thật sự cảm thấy đã không có có hi vọng rồi, thậm chí, đã làm tốt nhận lấy cái chết chuẩn bị. Bất quá trời cao đãi hắn không tệ, cho hắn hy vọng

Tuyệt vọng về sau đột nhiên nghênh đón hy vọng, loại cảm giác này, thật sự không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Leo trên mặt đất Liễu Nam kích động khởi đầu nở nụ cười

“Ngươi chính là lão gia hỏa đưa tới cái kia ngoại viện giáo viên?” Mỹ phụ gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt sát ý vẫn còn như thực chất.

“Nếu như miệng ngươi bên trong đích lão gia hỏa nói rất đúng Vân Hải Thư Viện viện trưởng lời nói, như vậy, tựu là ta!” Dương Diệp nói.

“Là ai cho quyền lợi của ngươi, cho ngươi giết ta nội viện đệ tử?” Mỹ phụ trầm giọng nói, một cổ cuồng bạo khí thế tự hắn trong cơ thể không ngừng phát ra, giờ phút này mỹ phụ, tựu giống như một tòa muốn núi lửa bộc phát

“Không có người cho ta quyền lợi!” Dương Diệp nói: “Bọn hắn muốn giết ta, cho nên ta tựu giết bọn hắn, đương nhiên, sự tình vốn là so cái này phức tạp nhiều rồi, bất quá ta không muốn đang mở thích cùng nhiều lời. Ngươi có thể cho rằng là, bọn hắn muốn giết ta, nhưng là thực lực không bằng ta, sau đó đã bị ta giết!"

"Tốt, tốt!" Mỹ phụ giận quá thành cười, nói: "Nói như vậy, thực lực của ta so với ngươi còn mạnh hơn, có thể giết ngươi rồi?"

"Ngươi có thể thử xem!" Dương Diệp nói.

"Thả hắn, chúng ta thử xem?" Mỹ nữ tắc.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Hắn vừa rồi cũng muốn giết ta, có thể tưởng tượng, ta như bại trong tay hắn, hắn nhất định là sẽ không bỏ qua cho ta. Cho nên, ta làm sao có thể buông tha hắn đâu này? Đương nhiên, sự tình cũng không có tuyệt đối, nếu như ngươi sẵn lòng ra một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng, ta có thể lo lo lắng lắng tha cho hắn một mạng!"

"Ta nhìn ngươi thật sự muốn chết!" Mỹ phụ âm thanh hung dữ nói.

Mỹ phụ âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, trung niên nhân kia đầu là được trực tiếp lăn xuống trên mặt đất, máu tươi như trụ.

Dương Diệp nhún vai, nói: "Ngươi không muốn, ta đây cũng chỉ có giết!"

"Muốn chết!"

Mỹ phụ sắc mặt lập tức tựu dữ tợn lên, bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước tìm tòi, sau đó ngón tay ngọc đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là một trảo

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, thân hình lóe lên, đã đi ra tại chỗ, hắn vừa rời đi tại chỗ, lúc trước hắn chỗ chỗ đứng không gian là được trực tiếp sụp đổ vỡ đi ra

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, mà lúc này, một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ trực tiếp xé rách không gian đi vào hắn đỉnh đầu, sau đó đối với hắn vỗ xuống đi.

Dương Diệp chỗ chỗ đứng lần nữa nứt vỡ

Mà Dương Diệp nhưng lại quỷ dị đất xuất hiện ở mỹ phụ trước mặt, trong tay Man Thần Kiếm trực tiếp đối với mỹ phụ quét ngang mà đi. Nhìn thấy Man Thần Kiếm quét tới, mỹ phụ sắc mặt không thay đổi, bàn tay như ngọc trắng thành chộp, trực tiếp một trảo vỗ vào Dương Diệp Man Thần Kiếm phía trên.

Man Thần Kiếm kịch liệt run lên, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại trăm bước!

Cảm thụ được cánh tay truyền đến nhức mỏi cảm (giác), Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng mỹ phụ, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng cùng nghi hoặc. Coi như là cao cấp Bán Thánh yêu thú, cũng không dám nói lấy chính mình ngón tay tựu ngạnh kháng hắn Man Thần Kiếm đấy, mà cái này mỹ phụ nhưng lại dám, nhưng lại lông tóc không tổn hao gì đưa hắn đẩy lui! Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào mỹ phụ kia cái kia trên hai tay.

Mỹ phụ tay cực kỳ nhọn mảnh, rất dài, quan trọng nhất là, tay của nàng là trong suốt đấy, Nhưng dùng rõ ràng xem đưa tới tay mặt kinh mạch, huyết dịch, còn có xương cốt!

“Thân thể lực lượng ngược lại là không tệ, Nhưng tiếc, tâm thuật bất chánh, hôm nay, ta tựu phế đi ngươi!”

Mỹ phụ thanh âm rơi xuống, hướng phía trước một bước bước ra, chỉ là một bước, nàng là được đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, một cổ thần bí mà lại lực lượng cường đại trực tiếp phong tỏa ở Dương Diệp không gian chung quanh, cái này làm cho Dương Diệp tại không cách nào trốn tránh!

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, mà lúc này, mỹ phụ trảo đã đi tới trước ngực của hắn. Dương Diệp không chút nghĩ ngợi tựu nắm Man Thần Kiếm ngăn cản đi lên!

Một tiếng trầm đục, Dương Diệp hướng về sau nhanh lùi lại, còn chưa lui vài chục bước, thân thể của hắn là được bị một cổ vô hình chi lực ngăn trở! Mà trong tay hắn Man Thần Kiếm tắc thì đang kịch liệt rung động, thiếu chút nữa trực tiếp thoát ly Dương Diệp tay, Dương Diệp trong nội tâm một giật mình, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào tay phải, sau đó tay trái cũng liền bề bộn cầm chặt Man Thần Kiếm, đem làm song tay nắm lấy Man Thần Kiếm về sau, Man Thần Kiếm lúc này mới bình tĩnh lại!

Nhưng lúc này, mỹ phụ kia lại đang một lần xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một trảo hướng hắn trảo đi qua

Tại đây mỹ phụ ngọc trảo trước, không gian kia tựu như là giấy đấy, dễ dàng đã bị mổ ra đến!

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở dùng Man Thần Kiếm, mà là đem Man Thần Kiếm thu vào, sau đó tay phải nắm chặt thành quyền, đối với mỹ phụ ngọc trảo oanh tới.

Man Thần Kiếm tuy mạnh, nhưng nhưng có chút cồng kềnh, không thích hợp cận thân bác đấu, mà trước mắt cái này mỹ phụ xem xét chính là một cái cận thân bác đấu cao thủ, bởi vậy, tại thời khắc này, Man Thần Kiếm không chỉ có không cách nào trợ giúp đến hắn, ngược lại còn trở thành vướng víu!

Quyền trảo chạm vào nhau!

Dương Diệp lúc này đây không có bị đẩy lui rồi, phải nói không cách nào tại lui, bởi vì phía sau hắn tựu là cố như vững chắc không gian hàng rào, bởi vậy, thân thể của hắn trực tiếp bị chấn được đâm vào không gian hàng rào phía trên, làm cho phía sau hắn không gian lập tức kịch liệt run lên!

Mà ở Dương Diệp trên nắm tay, nhiều hơn năm đạo vết máu

Rất nhanh, mỹ phụ trảo lần nữa chộp tới Dương Diệp

Tại mỹ phụ một lần lại một lần công kích đến, Dương Diệp tuy nhiên còn chưa bị thua, nhưng cũng đã hoàn toàn rơi xuống hạ phong, nhưng lại bị áp chế được cơ hồ không có sức hoàn thủ

“Ha ha”

Nhìn thấy một màn này, một bên Liễu Nam lập tức điên cuồng phá lên cười, nói: “Thấy không, cái này là cái gọi là ngoại viện giáo viên, thấy không? Hắn tại trong chúng ta viện giáo viên trước mặt, ngay cả sức hoàn thủ đều không có, ngay cả sức hoàn thủ đều không có”

Nghe được Liễu Nam lời mà nói..., Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người nhìn hắn một cái, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai. Mà ngay cả những cái... Kia nội viện đệ tử cũng xem thường nhìn hắn một cái, sau đó cách hắn xa đi một tí.

Dương Diệp tuy nhiên bị hoàn toàn áp chế, nhưng là trong lòng mọi người, còn là phi thường bội phục đấy, bởi vì Dương Diệp chỉ là Hoàng Giả Cảnh, mà mỹ phụ kia, đã là cao cấp Bán Thánh!

Dùng Hoàng Giả Cảnh thực lực đối kháng một gã thành danh đã lâu cao cấp Bán Thánh cường giả, lại có thể kiên trì lâu như vậy, cái này tính toán nhược sao? Nếu như cái này đều tính toán yếu, cái kia chính mình chẳng phải là ngay cả con sâu cái kiến đều không tính là?

Bởi vậy, tại Liễu Nam tại cười nhạo Dương Diệp lúc, trong tràng rất nhiều người đối với hắn lập tức sinh ra chán ghét cảm giác!

Phát giác được mọi người thái độ, Liễu Nam sắc mặt trầm xuống, hắn biết rõ, chính mình có chút đắc ý quên hình rồi, bất quá không có sao, chỉ cần cái này gọi là Diệp Dương nam tử vừa chết, ngày khác sau y nguyên hay là nội viện hội học sinh thủ tịch!

Trong tràng, Dương Diệp tựu như là bị nhốt tại một cái tù giam giống như, sau đó biến thành một cái đống cát, mà mỹ phụ kia tắc thì tựu là luyện đống cát người.

Dương Diệp nắm đấm lại một lần nữa cùng mỹ phụ trảo chạm vào nhau, không có ngoài ý muốn, Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui. Mà mỹ phụ kia tự nhiên là muốn thừa thắng xông lên, mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cái này cổ kiếm ý sau khi xuất hiện, mỹ phụ thân hình trực tiếp bị buộc ngừng lại!

Thiên giai tam trọng kiếm ý có thể áp chế Bán Thánh, đó cũng không phải là hay nói giỡn đấy!

“Thiên giai tam trọng kiếm ý, ta ngược lại là có chút xem nhẹ ngươi rồi!” Mỹ phụ trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua chính mình hai tay, lúc này, hai tay của hắn đã tràn đầy vết máu, nhìn thấy mà giật mình, bất quá cũng may, chỉ là làm bị thương làn da mà thôi. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng mỹ phụ, ánh mắt rơi vào mỹ phụ trên hai tay, nói: “Như ta sở liệu, ngươi đôi tay này có chút quỷ dị, ta rất ngạc nhiên, đến tột cùng là cái gì, cho ngươi đôi tay này vậy mà có được khủng bố như thế lực lượng?”

“Phải chết chi nhân, biết rõ nhiều như vậy làm cái gì?” Mỹ phụ âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp trầm ngâm xuống, sau đó nói: “Tại chúng ta quyết thắng thua thời khắc cuối cùng, hỏi một vấn đề, tựu là, nếu như ta giết ngươi, hội (sẽ) sẽ không xuất hiện cái loại nầy đánh cho loại nhỏ (tiểu nhân) đến lão tình huống? Đương nhiên, ta chỉ là sợ phiền toái.”

“Hữu!” Mỹ nữ tắc: “Sẽ đến một cái siêu cấp lão đấy, cho dù ngươi Cổ Kiếm Trai Kiếm Vô Trần ra mặt đều bảo vệ không được ngươi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đều là có hậu đài đó a! Mặc dù biết giết chết ngươi, sẽ có phiền toái, nhưng là ta vẫn còn có chút nhịn không được ah.”

“Ngươi có thể dùng sức đánh nàng dừng lại: Một chầu!”

Lúc này, xa xa Ngọc Vô Song bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Đánh nàng dừng lại: Một chầu, tốt nhất là đánh nàng bờ mông, bởi như vậy, đã có thể hả giận, lại có thể miễn cho bị Thánh giả tìm phiền toái.”

Mỹ phụ nhìn lướt qua Ngọc Vô Song, thứ hai lập tức câm miệng, sau đó cúi đầu nhìn mình chân, một bộ lời nói mới rồi không phải ta nói bộ dạng

Kỳ thật, người khác cho rằng Dương Diệp là nói khoác lác, nhưng là nàng phi thường rõ ràng, Dương Diệp không là nói khoác lác, bởi vì tại nàng nắm giữ trong tình báo, Dương Diệp đã từng tựu lấy một loại lực lượng thần bí đánh chết cái kia Thanh Đạo Môn cường đại Vương Âm Dương, cái kia Vương Âm Dương cảnh giới tuy nhiên không bằng cái này mỹ phụ, nhưng là thực lực tuyệt đối không kém cái này mỹ phụ đấy!

Bởi vậy, Dương Diệp nói có thể giết chết mỹ phụ, nàng là phi thường tin tưởng đấy!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Biện pháp này tốt!”

“Ngươi có thể thử xem xem!” Mỹ nữ tắc.

“Ta hiện tại thử cho ngươi xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mấy ngàn nói kiếm quang tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, kiếm quang lập tức bao phủ mỹ phụ, cùng lúc đó, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, trong tràng mọi người thần sắc lập tức bị ngăn cách ở đằng kia chút ít kiếm quang bên ngoài, không cách nào điều tra trong kiếm quang tình huống.

Mấy tức về sau, kiếm quang tán đi, Dương Diệp cùng mỹ phụ kia xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Tại nhìn thấy trong sân tình huống về sau, trong tràng tất cả mọi người trực tiếp hóa đá, mà cái kia Liễu Nam càng là thoáng một phát co quắp ngã trên mặt đất

------oOo------

Chương 906: Một thứ tên là Tiêu Diêu Tử người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm quang tán đi về sau, Dương Diệp cùng mỹ phụ kia đều xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Lúc này, Dương Diệp đứng ở đó mỹ phụ trước mặt, Mà tay của hắn, Tắc thì giữ ở mỹ phụ kia yết hầu.

Trong tràng, Tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, ở trong mắt nàng, ngoại trừ khiếp sợ hay là khiếp sợ

“Thương giáo viên!”

Nhìn thấy một màn này, bên cạnh những cái... Kia nội viện đệ tử hoảng hốt, nguyên một đám hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Cút!”

Dương Diệp quay đầu lạnh lùng quét những cái... Kia nội viện đệ tử liếc, tại Dương Diệp uy thế xuống, những cái... Kia nội viện đệ tử lập tức ngừng lại, nhìn xem cái kia sắc mặt có chút dữ tợn Dương Diệp, không người dám ở trên trước một bước.

“Ta biết rõ ngươi là ai rồi!” Lúc này, bị Dương Diệp nhéo ở cổ mỹ phụ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Thì tính sao?”

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp, nói: “Ta biết rõ hắn tại sao phải tuyển ngươi rồi, ngoại trừ bởi vì thực lực của ngươi, còn ngươi nữa cái này cổ bốc đồng cùng chơi liều. Xác thực, cũng chỉ có ngươi loại tính cách này cùng thực lực, có lẽ mới có thể tại nọ vậy thiên tài như cẩu trung Thổ Thần châu giết ra một con đường đến!”

“Ngươi có phải hay không cảm thấy ta không dám giết ngươi?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Ngươi dám sao?” Mỹ nữ tắc.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, tay chậm rãi dùng sức, rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì tại mỹ phụ chỗ cổ đột nhiên xuất hiện một cổ lực lượng vô hình, cổ lực lượng này trực tiếp hóa giải lực lượng của hắn.

Thánh giả lực lượng!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nguyên lai là hữu Thánh giả tại trên người của ngươi động tay chân, khó trách ngươi như vậy không có sợ hãi. Bất quá, cái kia Thánh giả lực lượng tự hồ chỉ hữu tại ngươi gặp được nguy hiểm tánh mạng lúc mới sẽ xuất hiện, nói cách khác ta tuy nhiên giết không được ngươi, nhưng là có thể đánh ngươi!”

Nói đến đây, Dương Diệp thủ sẵn mỹ phụ cổ trực tiếp đem hắn hướng mặt đất một đập.

Mặt đất trực tiếp vỡ ra, vô số đá vụn bắn tung tóe!

/ /truYencuatui. Net/

Dương Diệp không có dừng lại, tay theo mỹ phụ thân thể xuống vừa trợt, bắt được mỹ phụ một chân, sau đó điên cuồng mà đem hắn hướng mặt đất nện... Mà bắt đầu

Bành bành bành

Rất nhanh, Dương Diệp chung quanh mặt đất xuất hiện nguyên một đám hố sâu

Cứ như vậy, một phút đồng hồ oanh, Dương Diệp mới dừng lại ra, mỹ phụ kia tự nhiên là không có chết, dầu gì cũng là cao cấp Bán Thánh, thân thể cho dù không tận lực tu luyện, cũng sẽ (biết) so với bình thường Bán Thánh yêu thú hiếu thắng đấy. Mặc dù không có chết, nhưng không thể nghi ngờ, cái này đối với mỹ phụ mà nói, tuyệt đối là nếu so với chết còn muốn khó chịu!

Dương Diệp tự nhiên không có hứng thú đi quản mỹ phụ khó chịu không khó thụ, một cước Mạnh mà đá vào mỹ phụ phần bụng, thứ hai trực tiếp xoa xoa mặt đất bay đến ngàn trượng bên ngoài.

Làm xong đây hết thảy về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi thẳng tới này Liễu Nam trước mặt, sau đó thủ sẵn hắn cổ, đem hắn cứ thế mà nhấc lên, “Hiện tại, không ai có thể tại bảo hộ ngươi rồi.”

Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, một đạo Tiếng ai minh Tự phía chân trời ầm ầm vang vọng mà lên, đem làm đạo này thanh âm vang lên về sau, tường thành bên ngoài cái kia chút ít điên cuồng công thành yêu thú lập tức ngừng lại, sau đó ngửa đầu phát ra từng đạo mang theo gào thét sói tru.

Chỉ chốc lát, những cái... Kia đàn sói càng thêm điên cuồng, nguyên một đám hoàn toàn dùng tự sát thức phương thức điên cuồng đụng chạm lấy Vân Hải Thành

Vốn là coi như chắc chắn Vân Hải Thành, tại đây chút ít đàn sói đại quân người trước ngã xuống, người sau tiến lên va chạm xuống, khởi đầu xuất hiện tí ti khe hở

Lúc này, bảy tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Toàn bộ là Thánh giả!

Chỉ có điều lúc này cái này bảy tên lão giả khí tức rất không ổn định, mà lại sắc mặt có chút tái nhợt, hiển nhiên, Bảy người đều là bị tổn thương đấy.

"Viện, viện trưởng"

Tại nhìn thấy cái này bảy tên lão giả lúc, cái kia bị Dương Diệp nhéo ở cổ Liễu Nam lần nữa thấy được hy vọng.

Dương Diệp theo Liễu Nam ánh mắt nhìn sang, một gã râu ria cơ hồ nhanh lau nhà lão giả ánh mắt cũng đã rơi vào trên người hắn. Dương Diệp biết rõ, lão giả này tựu là viện trưởng rồi, bởi vì trong bảy người, người này lão giả khí tức cường đại nhất!

"Ngươi quả nhiên là một cái không an phận chủ!" Viện trưởng lão giả nói.

Két sát!

Dương Diệp tay có chút dùng sức, cái kia Liễu Nam cổ trực tiếp bị ảo đoạn, mà cái kia Liễu Nam thì tại trước khi chết một khắc này hai mắt trợn lên, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp, hắn không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám đang tại viện trưởng cùng sáu gã Thánh giả cường giả mặt giết hắn

Dương Diệp rất rõ ràng, hiện tại không giết cái này Liễu Nam, đợi tí nữa có lẽ tựu không có cơ hội giết. Cho nên, hắn muốn tiên hạ thủ vi cường!

Nhìn thấy một màn này, cái kia sáu gã Thánh giả, kể cả cái kia viện trưởng lông mày đều là nhíu lại.

"Hơn nữa tâm tính, không muốn Cũng thế!" Một gã Thánh giả lão giả bỗng nhiên nói.

"Hữu dũng vô mưu, làm việc tàn nhẫn cực đoan, không xứng đảm nhiệm dạy tập chức!" Lại một gã lão giả nói.

"Kẻ này nhập ta thư viện, thư viện chắc chắn không được an bình!"

Nghe đến mấy cái này Thánh giả cường giả đối với Dương Diệp đánh giá, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người biến sắc, trong mắt lần nữa hiển hiện vẻ lo lắng, những lão giả này đều là thư viện chí cường giả, bọn hắn đối với Dương Diệp không nhận, chối bỏ, đây chẳng phải là ý nghĩa Dương Diệp sắp bị thôi giữ chức vụ?

Cái kia viện trưởng lão đầu nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi cũng biết, trước ngươi nếu là lui một bước, ngươi không chỉ có cũng tìm được ngươi muốn đồ vật, còn đem trở thành thư viện công thần, Nhưng dùng đạt được thư viện rất nhiều ban thưởng. Mà bởi vì ngươi tùy hứng, những vật này ngươi không chỉ có sắp sửa mất đi, nhưng lại muốn trả giá nguyên vốn không nên trả giá cao!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Lão đầu, ta biết rõ, ta lần này làm một chuyện có chút quá tải, nhưng ta không cảm giác mình làm sai chỗ nào. Nội viện đệ tử đệ tử mệnh là mệnh, nhưng chúng ta ngoại viện đệ tử mệnh cũng không phải là mệnh sao? Hắn tự tiện hạ lệnh đóng chặt cửa thành, không để cho chúng ta vào thành, như thế hành vi không thể nghi ngờ là tại chà đạp ta ngoại viện đệ tử mệnh. Mà cái này Giới Luật viện trưởng lão không chỉ có không trừng phạt, còn muốn lúc này chuyện lớn hóa nhỏ, chuyện nhỏ hóa không.”

Nói đến đây, Dương Diệp chỉ chỉ những cái... Kia nội viện đệ tử, nói: “Những người này, trước khi biết rõ ta là ngoại viện giáo viên, lại như cũ muốn nghe cái kia Liễu Nam mệnh lệnh, ra tay giết ta, chẳng lẽ bọn hắn tựu không có sai sao? Giờ này khắc này, các ngươi sở dĩ cảm thấy ta làm quá tải, đó là bởi vì bọn hắn thực lực yếu, sau đó đã trở thành kẻ yếu một phương, Các ngươi đồng tình kẻ yếu. Nhưng là các ngươi có thể có nghĩ qua? Trước khi nếu không là ta còn có mấy phần thực lực, những... Này ngoại viện đệ tử kết cục hội (sẽ) là bực nào thê thảm?”

“Bọn hắn hữu sai, nhưng tội không đáng chết!” Một gã Thánh giả lão giả trầm giọng nói: “Hơn nữa, bọn hắn cho dù có tội, cái kia cũng có thể là do ta Giới Luật viện đến xử trí, mà không phải ngươi tự tiện vận dụng hình phạt riêng.”

“Dùng giáo viên thân phận, đồ sát đệ tử, đó tru!” Một danh khác lão giả bỗng nhiên âm thanh lạnh lùng nói.

“Không giết kẻ này, những học sinh kia chẳng phải là chết vô ích?” Lại một gã lão giả nói: “Đề nghị viện trưởng lập tức xử tử kẻ này, cho những cái... Kia chết đi đệ tử một cái công đạo!”

Cái kia viện trưởng nhìn xem Dương Diệp, nói: “Nội viện đệ tử cùng Liễu Nam mặc dù có sai, nhưng tội không đáng chết, ngươi giết bọn hắn, trái với thư viện luật pháp, lẽ ra lập tức xử tử. Nhưng niệm tình ngươi mang về ngoại viện khảo hạch đệ tử, tội chết có thể miễn, nhưng tội sống khó tha. Từ lúc khoảnh khắc, giải trừ ngươi thư viện ngoại viện giáo viên chức, hơn nữa diện bích một trăm năm!”

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, giải trừ thư viện giáo viên, hắn ngược lại là không có có dị nghị, nhưng là mặt này vách tường một trăm năm, nói đùa gì vậy? Đừng nói một trăm năm, tựu là một năm đều không được!

Ngay tại hắn muốn phản đối lúc, cái kia viện trưởng lại là căn bản không để cho hắn cơ hội, tay phải vung lên, một đạo vô hình cấm chế trực tiếp khóa lại hắn, làm cho hắn toàn thân không thể nhúc nhích. Đón lấy, Dương Diệp trước mắt ánh mắt một hồi vặn vẹo, sau đó cả người hư không tiêu thất ngay tại chỗ

“Như vậy, phải hay là không lợi cho hắn quá?” Một gã Thánh giả cảnh lão giả nhìn xem viện trưởng nói.

Còn lại Thánh giả cường giả cũng nhìn về phía viện trưởng, chỉ là cách chức, sau đó diện bích, không thể không nói, cái này căn bản chưa tính là cái gì trừng phạt!

Viện trưởng lắc đầu, nói: “Kẻ này chính là Cổ Kiếm Trai đệ tử, ngươi cảm thấy Kiếm Vô Trần lão gia hỏa kia hội (sẽ) để cho chúng ta giết hắn sao? Đương nhiên, Chúng ta có thể tiên trảm hậu tấu, nhưng là khi đó, cái chết cũng không phải là mấy cái nội viện đệ tử. Đừng cho là ta là đang hù dọa các ngươi, kẻ này không chỉ có bị Cổ Kiếm Trai tổ sư coi trọng, tức thì bị Thanh Đạo Môn cái kia này lão bất tử coi trọng, chúng ta phạt phạt hắn có thể, nhưng là muốn giết hắn, ngươi tin hay không, cái này hai cái đến gia hỏa lập tức hạ tới tìm chúng ta phiền toái?”

“Hắn chính là cái một người một kiếm đánh lên Thanh Đạo Môn, làm cho Thanh Đạo Môn mặt mất hết Dương Diệp?” Hữu một gã Thánh giả nói.

Viện trưởng nhẹ gật đầu, Khóe miệng hữu một tia đắng chát dáng tươi cười, nói: “Thằng này, ngay từ đầu cái kia Kiếm Vô Trần nói với ta Kẻ này chính là một cái ngôi sao tai họa, ta còn có chút không tin, nhưng là hiện tại, không thể không tin ah. Thằng này tính cách chậc chậc. Thật sự là không xong cực độ ah!”

“Ngươi muốn cho hắn đại biểu chúng ta thư viện đi tham gia cò trắng thư viện [thi đấu]?” Lại một gã Thánh giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, hắn Dư lão giả ánh mắt đều đã rơi vào viện trưởng trên người.

Viện trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Các ngươi cảm thấy thế nào?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một gã lão giả nói: “Đủ hoành, ngoan độc, có gan, tựu là thực lực còn kém một ít! Bất quá không có sao, thực lực kém có thể tăng lên!”

Hắn Dư lão giả nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Ta cảm thấy được chúng ta hay là trước nghĩ biện pháp giải quyết trước mắt tình cảnh a!” Một gã lão giả đột nhiên nói: “Tuy nhiên Yêu Vương bị trọng thương, nhưng chúng ta đồng dạng cũng bị nó trọng thương, đương nhiên, nếu như chỉ là Thiên Lang Sơn Mạch, chúng ta tự nhiên không cần sợ nó, nhưng là, lúc này đây, sự tình có chút không đơn giản ah!”

“Xác thực không đơn giản!”

Viện trưởng trong ánh mắt hiện lên một vòng hàn quang!

Một chỗ trên đỉnh núi, tại Dương Diệp trước mặt, Là một chỗ vách núi, trên vách núi đá, hữu một bộ tranh sơn thủy.

Dương Diệp ánh mắt gắt gao chằm chằm vào bộ dạng này tranh sơn thủy, trong mắt có nghi hoặc còn có mê mang

“Nếu như ngươi có thể hiểu thấu đáo cái này bức họa huyền bí, kiếm của ngươi ý là có thể đạt tới hư vô cảnh!” Một giọng nói sau lưng Dương Diệp vang lên.

Người tới chính là Vân Hải Thư Viện viện trưởng!

Hồi lâu, Dương Diệp nói: “Tranh này là ai họa (vẽ) hay sao?”

“Một thứ tên là tiêu dao tử người!”

Viện trưởng nói, trong thanh âm mang theo một tia không hiểu ý tứ hàm xúc.

------oOo------

Chương 907: Ta f*ck you

Tiêu Diêu Tử!

Nghe được cái tên này, Dương Diệp thân thể khẽ run lên, hắn quay người nhìn về phía cái kia viện trưởng, nói: “Tiêu Diêu Tử?”

Viện trưởng nhẹ gật đầu, nói: “Một cái từng tại trung Thổ Thần châu phong vân một cõi người. □, như thế nào, ngươi biết hắn?”

Dương Diệp lắc đầu, quay người ánh mắt nhìn hướng về phía bộ kia bức hoạ cuộn tròn. Lúc này, hắn trong nội tâm đã xoáy lên sóng to gió lớn. Hắn không nghĩ tới, đi tới nơi này Linh giới về sau, vậy mà lần nữa đã nghe được cái này Kiếm Tông tổ sư tin tức, hơn nữa, đối phương tựa hồ hỗn [lăn lộn] còn đặc biệt tốt!

“Hắn bây giờ đang ở trung Thổ Thần châu?” Dương Diệp hỏi.

“Biến mất!”

Lão giả ánh mắt cũng quăng đến đó phó bức hoạ cuộn tròn phía trên, nói: “Năm đó hắn đang khiêu chiến trung Thổ Thần châu đệ nhất cường giả về sau tựu biến mất, có người nói hắn đã chết, cũng có người nói hắn thắng, sau đó đi càng cao tầng thứ vị diện. Bất quá, đến tột cùng là ra thế nào rồi, có lẽ chỉ có lúc trước cùng hắn chiến đấu cái vị kia mới biết được!”

Dương Diệp không nói gì rồi, ánh mắt của hắn nhìn chằm chằm vào bộ kia bức hoạ cuộn tròn. Bức hoạ cuộn tròn phía trên, chỉ có một ngọn núi, chân núi là một đầu sông, trừ lần đó ra, không có bất kỳ thần kỳ địa phương.

Nhưng là tại lần đầu tiên nhìn thấy bộ dạng này họa (vẽ) lúc, ánh mắt của hắn là được di bất khai rồi. Hắn mình cũng không cách nào nói ra đến tột cùng là nguyên nhân gì, chỉ là bản năng đã bị bộ dạng này họa (vẽ) hấp dẫn!

“Bức họa này là năm đó hắn họa (vẽ) cho hắn một gã đệ tử đấy, về sau, hắn tên đệ tử kia không cần, sau đó tựu đưa tặng cho ta. Đúng rồi, hắn tên đệ tử kia kiếm ý cũng đạt tới hư vô cảnh. Ta đối với kiếm đạo không phải hiểu rất rõ, bởi vậy không biết bộ dạng này họa (vẽ) đến tột cùng hữu cái gì mê hoặc. Nhưng nhìn ngươi bộ dáng, ta biết rõ, bộ dạng này họa (vẽ) đối với các ngươi kiếm đã tu luyện nói, nhất định là chỗ hữu dụng đấy. Tuy nhiên ta đáp ứng giúp ngươi tăng lên tới hư vô cảnh, nhưng ngươi có thể hay không tăng lên tới hư vô cảnh, còn phải xem chính ngươi!" Viện trưởng nói.

"Ta rất ngạc nhiên, ngươi tại sao phải thỉnh ta đảm đương ngoại viện giáo viên, chẳng lẽ thật là muốn cho ta đi thay ngươi tham gia cái gì kia Bạch Lộ Thư Viện [thi đấu]?" Dương Diệp nói.

Viện trưởng đi tới Dương Diệp bên cạnh, trong mắt có một tia thương cảm, nói: "Năm đó ta với ngươi đồng dạng, đồng dạng thiên chi kiêu tử, đồng dạng kinh diễm mới tuyệt. Nhưng tiếc, vận khí của ta không có ngươi tốt, tại Bạch Lộ Thư Viện bên trong, ta đắc tội không nên đắc tội người, bởi vậy, không chỉ có bị lưu vong đến cái này Thanh Châu ra, còn làm phiền hà thầy của ta cùng các sư huynh."

"Cho nên ngươi muốn báo thù?" Dương Diệp nói.

Viện trưởng lắc đầu, nói: "Bạch Lộ Thư Viện cường đại, không phải ngươi có thể tưởng tượng, báo thù, đó là tuyệt không khả năng đấy, hơn nữa, ta cũng không muốn báo thù, bởi vì nếu như không phải thư viện, tựu cũng không hữu ta. Ta chỉ là muốn cho lúc trước những cái... Kia đem ta trục xuất thư viện lão bất tử biết rõ, học sinh của ta, không so học sinh của bọn hắn yếu, không hơn!"

"Nghe nói ngươi thật giống như đều đã thất bại!" Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Lão giả khóe miệng có chút co lại, sau đó thấp giọng thở dài, nói: "Không phải những học sinh này yếu, chỉ có thể nói, là trung Thổ Thần châu những cái... Kia yêu nghiệt quá mạnh mẽ. Khỏi cần phải nói, ngươi nên biết Lâu Thiên Tiêu bọn hắn năm người, ngươi cũng đã biết, bọn hắn năm người phóng tới trung Thổ Thần châu đi, tối đa cũng chỉ có thể tính toán không tệ. Mà Bạch Lộc Thư Viện làm như trung Thổ Thần châu đệ nhất học viện, phải nói là Linh giới đệ nhất học viện, ngươi ngẫm lại, trong lúc này yêu nghiệt hội (sẽ) là kinh khủng cở nào?"

"Cho nên ta càng không thể đi rồi!" Dương Diệp nói: "Nhiều như vậy yêu nghiệt thiên tài, trong đó còn có cái gì trời sinh thánh nhân, ngươi nói, ta bộ dạng này nhỏ yếu thân thể nếu đi, chẳng phải là dê vào miệng cọp?"

Lão giả khóe mắt có chút nhảy dựng, sau nửa ngày, hắn nói: "Tất cả mọi người là người thông minh, không cần quanh co lòng vòng rồi, nói điều kiện của ngươi a!"

Dương Diệp nói: "Ta rất ngạc nhiên, tại đây Thanh Châu, hữu nhiều như vậy đích thiên tài, ví dụ như Lâu Thiên Tiêu năm người, ngươi vì sao không đi tuyển bọn hắn, mà là muốn tới tuyển ta?”

“Bởi vì bọn hắn không đủ hung ác, không đủ độc, không đủ gan!”

Lão giả trầm giọng nói: “Ngươi không biết cái kia Bạch Lộ Thư Viện những cái... Kia oắt con khủng bố, nguyên một đám so Sói còn muốn độc ác đấy. Chúng ta dĩ vãng đệ tử hữu rất nhiều người thực lực kỳ thật vẫn là có thể đấy, nhưng là đều thất bại, ngoại trừ thực lực là nguyên nhân chủ yếu bên ngoài, còn có một nguyên nhân, đó chính là bọn họ không đủ tàn nhẫn, không đủ điên cuồng!”

Nói đến đây, lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Mà ngươi, thực lực tuy nhiên tạm thời không bằng Lâu Thiên Tiêu bọn hắn, nhưng là tại tàn nhẫn cùng đảm lượng phương diện, là tuyệt đối vượt qua bọn hắn đấy! Về phần thực lực, Nhưng dùng tăng lên! Hơn nữa, thực lực của ngươi cũng không so với bọn hắn yếu bao nhiêu, nếu như ngươi có thể tăng lên tới hư vô cảnh kiếm ý, vậy ngươi đem hoàn toàn không kém bọn hắn, thậm chí còn mạnh hơn bọn họ!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như ta đi, ngươi có thể cho ta chỗ tốt gì?”

Lão giả trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta Bạch Lộ Thư Viện hữu bảy tên Thánh giả, tại [thi đấu] trước khi, chúng ta bảy người có thể miễn phí giúp ngươi ba lượt, [thi đấu] về sau, ngươi nếu như có thể lấy được Top 3 thành tích, ngươi chính là hạ nhiệm thư viện viện trưởng, khi đó, trừ chúng ta bảy tên Thánh giả là của ngươi chỗ dựa bên ngoài, toàn bộ Vân Hải Thư Viện tài nguyên ngươi cũng có thể lợi dụng. Hơn nữa, cái này cũng không ảnh hưởng ngươi tại Cổ Kiếm Trai nhậm chức!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía lão giả, nói: “Vì cái gì?”

Lão giả hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Ta nói là thở ra một hơi, ngươi tin sao?”

Dương Diệp nhìn xem lão giả sau nửa ngày, sau đó nói: “Thành giao!” Hắn không có lý do gì cự tuyệt, bảy tên Thánh giả trợ lực, cái này có thể đúng là hắn cần đấy. Bởi vì nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn xác định vững chắc là muốn cùng cái kia Vân Tiêu Thánh Điện làm thượng đấy, khi đó, nếu như Cổ Kiếm Trai không ra mặt tương trợ, hắn chẳng phải là muốn bị người vuốt ve?

Http://truyencuatui. Net/ Đã có lão giả này hứa hẹn, ngày sau đối mặt Vân Tiêu Thánh Điện cái này quái vật khổng lồ lúc, ít nhất sẽ không bị đối phương Thánh giả lấy lớn hiếp nhỏ!

Đương nhiên, hắn cũng minh bạch, là tối trọng yếu nhất hay là muốn tăng lên thực lực của mình, chỉ có chính mình mạnh, mới là thật cường!

Nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, lão giả khóe miệng lộ ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Tốt, đã ngươi đã đáp ứng, vậy sau này mọi người tựu là người một nhà rồi. Đã là người một nhà, ta đây tựu không khách khí với ngươi rồi. Hiện tại ngươi cũng thấy đấy, chúng ta Vân Hải Thư Viện gặp phải lấy cực lớn nguy hiểm, làm vì chính mình người, ngươi làm sao có thể khoanh tay đứng nhìn đâu này? Cái này đồ tạm thời tựu đừng xem, ngươi trước giữ lại, về sau có thời gian lại nhìn, hiện tại, tranh thủ thời gian cho chúng ta thủ Thành đi...”

“F*ck you...”

Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới, nói: “Ngươi bịp ta!”

Lão giả cười nói: “Này làm sao có thể tính toán lừa bịp đâu này? Đều là người một nhà, lẽ ra đồng tâm hiệp lực, không phải sao?”

“Ta hiện tại đã không phải là ngoại viện giáo viên!” Dương Diệp nói.

Http://truyencuatui.NeＴ/ “Ta nói ngươi là, ngươi bây giờ lập tức là được!” Lão giả nói.

“Ta còn giết nội viện đệ tử!” Dương Diệp lại nói.

“Ngươi đi thủ Thành, không phải đặc xá, mà là lập công chuộc tội!” Lão giả nói.

Dương Diệp: “...”

Lão giả nói: “Đúng rồi, ngươi đám kia ngoại viện đệ tử đối với ngươi cảm tình còn rất sâu nha, bọn hắn vì xin tha cho ngươi, vậy mà toàn bộ quỳ gối trước cửa thành, yêu cầu ta thả ngươi, bằng không thì, tựu quỳ thẳng không dậy nổi!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm chuyển qua một tia dòng nước ấm, ánh mắt quăng đã đến xa xa, đó là Vân Hải Thành phương hướng.

Lúc này, lão giả lại nói: “Ta tuy nhiên đã đáp ứng ngươi, nhưng là, ngươi muốn thư viện tán thành ngươi, ngày sau vì ngươi sở dụng, ngươi nhất định phải muốn làm ra một điểm thành tích đến. Đặc biệt là cái kia sáu cái lão gia hỏa, ngươi chỉ có đã nhận được bọn hắn tán thành, bọn hắn mới có thể cam tâm tình nguyện giúp ngươi, bằng không thì, ngày nào đó ta mất, đừng nói lại để cho bọn hắn giúp ngươi, nói không chừng bọn hắn nhìn ngươi khó chịu còn muốn đánh ngươi!"

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: "Trước khi đến, ta gặp Vân Tiêu Thánh Điện người, bọn họ cùng Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú cùng một chỗ. Bọn hắn còn mời ta gia nhập Vân Tiêu Thánh Điện!"

"Ta biết rõ!" Lão giả nói.

"Ngươi biết?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Bọn hắn cũng không có giấu diếm, bất quá bọn hắn không có phái ra Thánh giả cường giả đến đây, chỉ là đang âm thầm trợ Thiên Lang Yêu Vương, sở dĩ không xuất động Thánh giả, có lẽ là đang chờ đợi cái gì."

"Bọn hắn vì cái gì ra tay với Vân Hải Thư Viện?" Dương Diệp hỏi.

Lão giả nói: "Thiên Lang Vương ra tay với chúng ta, ta ngược lại là biết rõ nguyên nhân gì. Vân Hải Thư Viện chiếm cứ lấy phiến khu vực này tốt nhất linh mạch, còn có phong phú các loại mạch khoáng, mà Thiên Lang Vương chỗ Thiên Lang Sơn Mạch, không chỉ có không có gì mạch khoáng, linh mạch cũng nhanh khô kiệt. Cho nên, vì hắn hậu đại tử tôn, hắn nhất định phải đối với chúng ta Vân Hải Thư Viện ra tay, bằng không thì, lâu dài xuống dưới, trên đời nhất định không tiếp tục Thiên Lang nhất tộc!"

Nói đến đây, lão giả chân mày cau lại, nói: "Về phần Vân Tiêu Thánh Điện, Vân Tiêu Thánh Điện tại phía xa bắc giới, theo đạo lý mà nói, bọn hắn không có lý do ra tay với chúng ta đấy, nhưng là bọn hắn hết lần này tới lần khác nhưng lại xuất thủ. Hơn nữa còn là cùng Yêu tộc liên thủ, cái này để cho ta rất không minh bạch, phải biết rằng, Nhân tộc cùng Yêu tộc tầm đó, luôn luôn là lẫn nhau căm thù kiêng kị đấy!"

"Chúng ta còn có Viên Quân?" Dương Diệp hỏi.

Lão giả cười nói: "Tự nhiên, cái này Viên Quân tựu là Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn. Bất quá, tại Vân Tiêu Thánh Điện không có chính thức ra tay trước khi, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn là sẽ không xuất thủ. Bọn hắn sở dĩ viện binh giúp bọn ta, mục đích tự nhiên là vì phòng ngừa Vân Tiêu Thánh Điện thế lực bước vào nam giới! Tại đây, nhân loại địa bàn đã không đủ phân ra, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn làm sao có thể dễ dàng tha thứ tại nhiều thế lực nhúng tay tiến đến?"

"Nói như vậy, tình huống cũng không có hư hỏng như vậy!" Dương Diệp nói.

Lão giả lắc đầu, nói: "Tình huống, có lẽ so với ngươi nghĩ còn muốn xấu, hiện tại, chỉ là hôm nay lang tộc ra tay với chúng ta, nhưng là ta cũng không dám cam đoan còn lại tại đây nam giới Yêu Vương không lại đột nhiên ra tay. Tóm lại, bất kể như thế nào, chúng ta cũng không cần sợ hãi, ta Vân Hải Thư Viện cũng không phải bùn nặn đấy."

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, quen đường sói tru tại xa xôi hư không vang vọng mà lên.

"Bọn hắn vừa muốn công thành rồi!" Lão giả nói: "Tiểu tử, hiện tại lên, Vân Hải Thành cửa chính do ngươi phụ trách, đừng cho ta phóng một chỉ (cái) yêu thú tiến đến. Muốn đạt được ta Vân Hải Thư Viện to lớn tương trợ, vậy ngươi phải trả giá, mà bây giờ, đúng là ngươi trả giá thời điểm!"

Theo lão giả thanh âm rơi xuống, Vân Hải Thành nội đột nhiên hữu sáu đạo cột sáng phóng lên trời, chui vào trong hư không, cùng lúc đó, lão giả cũng hóa thành một đạo cột sáng biến mất tại phía chân trời!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn tay phải vung lên, cái kia đọng ở trên vách núi đá họa (vẽ) lập tức bị hắn thu vào, đón lấy, thân hình hắn khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Coi như là vì Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, hắn cũng phải đi!

------oOo------

Chương 908: Dương Diệp sai rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Hải Thành. Võng,

Vân Hải Thành bốn phía, cũng là bị cao vút trong mây sơn mạch chỗ quay chung quanh, bởi vậy, giờ phút này Vân Hải Thành có thể nói là tứ phía thụ địch.

Vô số đàn sói đại quân người trước ngã xuống, người sau tiến lên đất hướng phía Vân Hải Thành phóng đi, những... Này đàn sói đều là dùng bạo lực nhất phương thức công thành, cái kia chính là dùng chúng cường đại thân thể cứng rắn (ngạnh) đụng!

Tại loại này không muốn sống điên cuồng công kích đến, Vân Hải Thành bốn phía các nơi đã bắt đầu xuất hiện vết rạn rồi, mà cái loại nầy cường đại trận pháp cùng với Vân Hải Thành cường giả công kích, hiệu quả nhưng lại càng ngày càng nhỏ rồi, bởi vì đàn sói thật sự là nhiều lắm, chết một đám, lập tức sẽ xông lên một đám

Vân Hải Thành nội, vô số huyền giả xông lên tường thành thủ Thành, ở trong đó, hữu Vân Hải Thư Viện đệ tử, cũng có Vân Hải Thành quân đội, còn có rất nhiều tán tu huyền giả.

Tất cả mọi người rất rõ ràng, một khi lại để cho Yêu tộc phá Thành, mọi người kết cục đều là chết!

Tại Vân Hải Thành nội dưới tường thành, hơn tám mươi người hợp thành một loạt quỳ dưới thành, cái này lại để cho vô số lên thành lược trận người không khỏi chịu ghé mắt.

Cái này hơn tám mươi người tự nhiên là Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người!

Dương Diệp vì cái gì bị trừng phạt?

Tất cả mọi người minh bạch, Dương Diệp sở dĩ bị trừng phạt, đó là bởi vì tại thay bọn hắn đòi công đạo! Đối mặt toàn bộ Vân Hải Thư Viện, bọn hắn căn bản không cách nào dùng vũ lực tới cứu Dương Diệp, biện pháp duy nhất chỉ có cái này không phải biện pháp đích phương pháp xử lý

“Tỷ, ngươi không phải không quỳ sao?”

Bên trái hàng phía trước, quỳ trên mặt đất Ngọc Vô Song cánh tay đụng đụng Ngọc Vô Kiều, = nói.

Ngọc Vô Kiều sắc mặt trở nên hồng, sau đó hung hăng trừng mắt liếc Ngọc Vô Song, nói: “Lão nương không muốn nợ người nhân tình cùng nhân mạng, tuy nhiên ta xem Diệp Dương hắn khó chịu, nhưng là hắn đã cứu ta cùng ngươi nhưng lại sự thật, cho nên, ta ta” nói xong lời cuối cùng, Ngọc Vô Kiều nhưng lại không biết muốn nói cái gì rồi!

Ngọc Vô Song rất nể tình, lập tức cho nàng một cái hạ bậc thang, “Cho nên chúng ta nhất định phải vi hắn làm chút gì đó, đúng không?”

Ngọc Vô Kiều ngay cả vội vàng gật đầu!

“Thật sự là buồn cười đến cực điểm!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười lạnh đột nhiên tự xa xa truyền đến, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy hai gã nội viện đệ tử hướng của bọn hắn đã đi tới.

Cái kia bên trái cầm trong tay trường kiếm nội viện đệ tử quét Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người liếc, sau đó cười lạnh nói: “Cái kia Diệp Dương giết ta nội viện đệ tử, tội ác tày trời, các ngươi lại vẫn vọng tưởng cho hắn cầu tình, thật sự là buồn cười đến cực điểm. Các ngươi phải trả là ta thư viện đệ tử, vậy cầm lấy kiếm của các ngươi, theo chúng ta đi giết địch, mà không phải tại đây quỳ cho một cái tội ác tày trời người cầu tình!”

“Thả ngươi chó má!”

Cái kia hách soái (đẹp trai) bác lúc này cả giận nói, tại bên cạnh hắn Hắc Sa cánh tay thọt hắn, nói: “Văn minh một điểm!”

“Văn minh cái cái búa ah!”

Hác Suất Bác đứng lên, chỉ vào cái kia hai cái nội viện đệ tử cả giận nói: “Trước khi chúng ta ở ngoài thành không có biện pháp tiến đến lúc, các ngươi tại sao không nói chúng ta là học viện đệ tử? Khi đó các ngươi thấy chết mà không cứu được, các ngươi có thể có nghĩ qua chúng ta là học viện đệ tử? Không có Diệp lão đại, chúng ta mẹ nó sớm liền trở thành một bãi thịt nát rồi, còn thủ Thành, thủ bà mẹ ngươi ah!”

“Ngươi muốn chết!”

Cái kia cầm trong tay trường kiếm nội viện đệ tử giận dữ, lúc này trường kiếm trực chỉ cùng soái (đẹp trai) bác, tựu muốn động thủ, mà lúc này, hách soái (đẹp trai) bác sau lưng mọi người lập tức đứng lên, vây quanh này hai gã nội viện đệ tử, toàn bộ ánh mắt gắt gao chằm chằm vào tên kia đệ tử, không hề nghi ngờ, đối phương nếu là dám động tay, mọi người tuyệt đối là muốn một loạt trên xuống đấy!

Mà lúc này, một ít trên tường thành tại thủ Thành nội viện đệ tử nhìn thấy Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người vây quanh này hai gã nội viện đệ tử lúc, lập tức đều là thân hình khẽ động nhảy xuống tường thành, đi tới Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người đối diện.

Lần này, song phương lập tức giằng co lên, bất quá đang giận thế lên, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người hoàn toàn đang ở hạ phong. Bởi vì những cái... Kia nội viện đệ tử không chỉ có tại số lượng thượng hoàn toàn siêu Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, tại cảnh giới thượng cũng là đều cao Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người suốt nhất giai!

Cái kia cầm kiếm đệ tử lập tức đã đến lực lượng, lập tức sử dụng kiếm chỉ vào Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, cả giận nói: “Các ngươi không phải rất hung hăng càn quấy sao? Tại hung hăng càn quấy một cái cho ta xem một chút? Đến ah, hung hăng càn quấy một cái cho ta xem một chút?”

“Hắn đã đều nói như vậy rồi, vậy các ngươi còn chờ cái gì?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe thế nói thanh âm, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người nao nao, bọn hắn quay người hướng phía thanh âm nơi phát ra nhìn lại, chỗ đó đứng đấy một người, người này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người lập tức đại hỉ, mọi người không có ở quản những cái... Kia nội viện đệ tử, mà là toàn bộ chạy tới Dương Diệp bên cạnh, một tên tiếp theo một tên cùng Dương Diệp ủng bế lên

Mà một bên cái kia chút ít nội viện đệ tử tắc thì ngay ngắn hướng biến sắc, nguyên một đám như là nhìn thấy quỷ giống như, đặc biệt là cái kia cầm kiếm đệ tử, kiếm của hắn, chẳng biết lúc nào đã rơi trên mặt đất

Qua tốt rồi một hồi, trong tràng chỉ còn lại có cái kia Hạ Băng Vi cùng Ngọc Vô Kiều không cùng Dương Diệp ôm. Hạ Băng Vi tự nhiên là bởi vì sợ Dương Diệp, Ngọc Vô Kiều tắc thì là vì hảo cường, hảo cường nàng, làm sao có thể chủ động đi ôm Dương Diệp?

Bất quá Dương Diệp nhưng lại không chuẩn bị buông tha các nàng hai cái, đi tới các nàng trước mặt, sau đó một người nhẹ nhàng ôm dưới hai người, nói: “Thuần khiết tình hữu nghị ôm!” Nói xong, hắn là được lui ra.

Hai nữ sắc mặt trở nên hồng, Hạ Băng Vi nhìn một Dương Diệp, trong mắt e ngại thiểu rất nhiều, mà cái kia Ngọc Vô Kiều tắc thì xấu hổ trừng mắt nhìn một Dương Diệp.

Dương Diệp không có để ý hai nữ, mà là đi về hướng này trong đám đó viện đệ tử, nhìn thấy Dương Diệp đi tới, đám kia nội viện đệ tử sắc mặt lần nữa biến đổi, kìm lòng không được đất hướng về sau thối lui.

“Ngươi, ngươi, ngươi cũng dám một mình trốn tới!”

Cái kia trước khi cầm kiếm nam tử nhìn xem Dương Diệp, cố gắng muốn lại để cho chính mình trấn định, nhưng là hai tay của hắn lại như cũ ngăn không được run rẩy.

Đối với Dương Diệp, những... Này nội viện đệ tử là chân chính sợ hãi rồi, hay nói giỡn ah, mười mấy cái nội viện đệ tử, hắn nói giết liền giết, không có chút nào cố kỵ hơn nữa ngay cả bọn hắn giáo viên cũng dám đánh tơi bời

Trong lòng mọi người, Dương Diệp chính là một cái ác ma, một cái chính cống ác ma!

“Ngươi không phải để cho chúng ta hung hăng càn quấy sao? Ta hiện tại hung hăng càn quấy một cái cho ngươi xem xem, có tốt không?” Dương Diệp hướng phía nam tử kia đi đến, hắn mỗi đi một bước, đám kia nội viện đệ tử là được lui về phía sau một bước.

Hiện tại, cho dù mượn bọn họ một trăm cái lá gan bọn hắn cũng là không dám động thủ, bởi vì một khi động thủ, bọn hắn tin tưởng, người nam nhân trước mắt này tuyệt đối sẽ không đối với thủ hạ bọn hắn lưu tình!

“Ngươi” tên kia đệ tử sắc mặt đã biến trắng rồi.

Lúc này, trong lúc này viện giáo viên, thì ra là cái kia trước khi cùng Dương Diệp giao thủ mỹ phụ xuất hiện ở đám kia nội viện đệ tử trước mặt.

Nhìn thấy mỹ phụ, đám kia nội viện đệ tử lập tức thở dài một hơi.

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng nhìn đối phương, tuy nhiên hắn lần này đi ra không phải đến gây chuyện sự tình đấy, nhưng là, như nếu như đối phương dám động tay, hắn tuyệt đối sẽ tại đánh nàng dừng lại: Một chầu!

“Khi dễ so ngươi yếu đích người, có ý tứ?” Mỹ nữ tắc.

“Một chút ý tứ đều chưa!” Dương Diệp nói: “Nói thật, kể cả ngươi ở bên trong, ta đối với các ngươi đều không có ra tay ý tứ, nhưng là, các ngươi mỗi lần đều muốn tới chọc ta. Tựa như lúc này đây, ta nếu không ra, ngươi người phải hay là không muốn ỷ vào nhiều người thực lực cường để khi phụ học sinh của ta rồi hả?”

Mỹ phụ trầm giọng nói: “Đệ tử tầm đó lẫn nhau luận bàn khiêu khích, cái này vốn là chuyện rất bình thường, đây cũng là học viện tán thành sự tình! Ngươi hỏi một chút học sinh của ta, bọn hắn lúc trước là ngoại viện đệ tử lúc, cái nào không có bị nội viện đệ tử khi dễ qua? Mà bây giờ, bọn họ là nội viện đệ tử rồi, cái nào không có bị ám viện người khi dễ qua?”

Nói xong, mỹ phụ chỉ vào Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người, nói: “Muốn không bị khi phụ sỉ nhục, vậy cũng chỉ có chính mình đi cố gắng trở nên mạnh mẽ, mà không phải đi tìm chỗ dựa đến. Nếu tìm chỗ dựa, ta hiện tại có thể đi tìm hai cái Thánh giả tới, khi đó, là không phải có thể toàn bộ đem các ngươi diệt sát rồi hả?”

Dương Diệp: “”

Mỹ phụ lại nói: “Chỉ có tại loại hoàn cảnh này, những học sinh này mới có thể càng ngày càng mạnh, mà không phải càng ngày càng yếu. Bởi vì ngươi yếu, ngươi sẽ bị khi dễ, ngươi yếu, ngươi muốn bị đánh! Nếu như từng giáo viên đều giống như ngươi vậy, đệ tử bị khi phụ sỉ nhục rồi, tựu đi thay đệ tử xuất đầu, cái kia dứt khoát sở hữu tất cả giáo viên toàn bộ tụ cùng một chỗ solo được rồi, còn lại để cho đệ tử đi cố gắng cái gì? Bởi vì hữu một cái cường đại giáo viên có thể không bị khi phụ sỉ nhục rồi!”

Dương Diệp: “”

Mỹ phụ kia vừa chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp vội vàng nói: “Ngừng, chuyện này thì ta sai rồi. Ngươi nói những... Này, ta cảm thấy được có đạo lý, với tư cách đệ tử, bọn hắn xác thực cần phải có áp lực cùng động lực, nếu như cái gì đều cần ta đi giúp bọn hắn giải quyết, bọn hắn xác thực không cách nào lớn lên. Cho nên, về sau ta sẽ không tại giúp bọn hắn xuất đầu rồi!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mỹ phụ nhìn một Dương Diệp, trong mắt có một tia ngoài ý muốn, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà hội (sẽ) nhận lầm. Theo nàng, Dương Diệp tuyệt đối là cái loại nầy bảo thủ, tự cho là đúng người

Rầm rầm rầm

Đúng lúc này, tường thành đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, mỹ phụ bọn người biến sắc, thân hình khẽ động thiểm lược lên tường thành.

Dương Diệp cũng lướt lên tường thành, mà Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người cũng theo sát đuổi kịp.

Dưới thành, là mênh mông đàn sói, những... Này đàn sói, có rất nhỏ, nhưng rất nhiều nhưng lại rất lớn, lớn nhất khoảng chừng gần trăm trượng độ cao, đạt đến tường thành một nửa độ cao: Cao độ. Loại này trăm trượng độ cao lang yêu, số lượng không phải rất nhiều, chỉ có chừng trăm cái, nhưng từng cái đều ít nhất là cao cấp Bán Thánh giai!

Mà bọn hắn đối với tường thành tạo thành tổn thương cũng là cực kì khủng bố đấy, mỗi một lần va chạm, đều lại để cho tường thành nhiều ra rất nhiều vết rách!

“Này, đến đánh cuộc, có dám hay không?” Mỹ phụ kia bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp.

“Cái gì đánh bạc?” Dương Diệp nói.

“Nhiều lần: So so là ngươi ngoại viện giết yêu thú nhiều, hay là ta nội viện giết nhiều, dùng yêu thú nội đan với tư cách bằng chứng, như thế nào?” Mỹ nữ tắc: “Thời gian làm một thiên!”

“Ngươi cảm thấy công bình sao?” Dương Diệp nói. Nội viện này đệ tử tại số lượng thượng viễn siêu ngoại viện, hơn nữa tại trên thực lực cũng là viễn siêu ngoại viện, như vậy so, đầu hắn là tú đậu mới có thể đánh bạc!

“Các ngươi ngoại viện đệ tử giết một con yêu thú, tính toán hai cái, có dám hay không?” Mỹ phụ trong mắt mang theo một tia khiêu khích.

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó nói: “Tiền đánh cuộc là cái gì?”

“Thua một phương, nam toàn bộ chạy trần truồng Vân Hải Thành, nữ là thắng một phương nam giặt rửa trong mười ngày quần áo!” Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, nhạt âm thanh nói: “Cũng kể cả ngươi cùng ta, có dám hay không?”

“Có dám hay không!”

“Đều là một đám chưa thấy qua cái gì huyết người, bọn hắn làm sao dám?”

“Nếu không, nếu không chúng ta lại để cho bọn hắn giết một con yêu thú tính toán 100 đầu như thế nào đây? Ha ha”

Mỹ phụ sau lưng nội viện đệ tử lập tức khởi dụ dỗ, bất quá nhưng lại không ai dám xem Dương Diệp, mà là đều là khiêu khích nhìn xem Dương Diệp sau lưng mọi người.

“Lão đại, đáp ứng nàng, sợ bọn họ cái cái búa ah!”

“Đáp ứng nàng, theo chân bọn họ đã làm”

“Đáp ứng”

Song phương vốn là không hợp nhãn, hiện tại lại bị nội viện mọi người như thế khiêu khích, Dương Diệp sau lưng mọi người như thế nào nhẫn chịu được? Lập tức kêu lên.

Nghe được Dương Diệp sau lưng mọi người lời mà nói..., mỹ phụ khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Kết trận, quần tinh trụy lạc!”

Thanh âm rơi xuống, trên tường thành chúng nội viện đệ tử lập tức hai tay kết lấy kỳ dị thủ ấn, rất nhanh, tại ánh mắt của mọi người bên trong, bầu trời vậy mà xuất hiện nguyên một đám sáng chói năng lượng thể, giống như những vì sao ★ (Tinh Tinh), khoảng chừng mấy ngàn nhiều!

Sau một khắc, cái này mấy ngàn năng lượng thể tự phía chân trời đột nhiên trụy lạc!

Phía dưới, gần hơn một ngàn yêu thú bị mất mạng tại chỗ

Dương Diệp sau lưng mọi người ngây ngẩn cả người, cái kia trước khi gọi ‘Đáp ứng’ gọi nhất này Hác Suất Bác biểu lộ cứng ngắc ở

Dương Diệp cũng là sắc mặt có chút mất tự nhiên, sau nửa ngày, hắn quay người nhìn xem cùng soái (đẹp trai) bác bọn người, nói: “Là các ngươi đáp ứng đấy, cùng ta có thể không có sao”

------oOo------

Chương 909: Không sợ hãi!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lão đại, nhanh nghĩ biện pháp a, bằng không thì mọi người thật sự muốn đi chạy trần truồng rồi!”

Hác Suất Bác cười khổ nói. Sau lưng hắn mọi người cũng là mặt mũi tràn đầy cười khổ, bọn hắn căn bản không có nghĩ vậy nội viện đệ tử chính là cái kia cái gọi là trận pháp vậy mà như vậy sắc bén, bằng không thì, đừng nói giết một con yêu thú tính toán hai đầu, tựu là tính toán năm đầu bọn hắn cũng không dám đáp ứng ah!

“Ta cũng không muốn cho bọn hắn giặt quần áo!” Ngọc Vô Song đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Ngươi nhanh lên muốn cái biện pháp.”

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó chỉ vào phía dưới đàn yêu thú, nói: “Chúng ta xuống dưới!”

Xuống dưới?

Mọi người sững sờ, sau đó hướng xuống phương nhìn thoáng qua, khi thấy rậm rạp chằng chịt đàn sói lúc, mọi người da đầu lập tức một hồi run lên.

Hách soái (đẹp trai) bác cười khan cười, nói: “Lão đại, ngươi không có nói đùa a?”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn hữu trận pháp, Nhưng dùng tại trên tường thành liền giết yêu thú, nhưng là chúng ta hữu sao? Chúng ta không có, chúng ta muốn giết yêu thú, nhất định phải được xuống dưới. Đương nhiên, nếu như các ngươi không dám, cái kia mọi người liền trực tiếp đầu hàng, sau đó đi chạy trần truồng a.”

“Ta xuống dưới!”

Lúc này, Ngọc Vô Kiều đứng dậy, nàng quét đám kia nội viện đệ tử liếc, sau đó nói: “Lão nương cũng không muốn cho những cái... Kia vương bát đản giặt quần áo!” Nói xong, nàng nhìn lướt qua hách soái (đẹp trai) bác bọn người liếc, nói: “Các ngươi nếu cũng còn là nam nhân, cũng đừng cho lão nương do dự, thẳng thắn chút, mọi người lại không phải là không có đối mặt qua nhiều như vậy yêu thú!”

“Ta cũng xuống dưới!”

Lý Mậu Trinh cũng đi ra, nói: “Chạy trần truồng vấn đề này, ta da mặt mỏng, thật sự là làm không được!”

“Ta cùng với Lý huynh đồng dạng!”

Đăng nhập http://truyencuatui. Net/ để đọc truyện

Phong Vũ Triêu cũng đi ra, nói: “Hơn nữa, ta cũng không muốn Băng Vi các nàng đi cho những người kia giặt quần áo.”

Rất nhanh, ngày càng nhiều người đứng dậy.

“Lão đại, ngươi có phải hay không còn có cái gì át chủ bài?” Hách soái (đẹp trai) bác đi đến Dương Diệp bên cạnh cười hắc hắc nói.

Dương Diệp nhìn hắn một cái, sau đó nói: “Trong lúc này viện giáo viên nói rất đúng, rất nhiều chuyện hay là nhất định phải dựa vào chính các ngươi, cho nên, ta đợi tí nữa mặc dù sẽ xuất lực, nhưng chỉ hội (sẽ) giết yêu thú, mà không phải bảo hộ các ngươi. Các ngươi nếu không phải muốn chết, vậy cho ta dốc sức liều mạng, nếu như các ngươi chết rồi, các ngươi yên tâm, ta sẽ giết nhiều mấy con yêu thú báo thù cho các ngươi!”

Mọi người: “”

“Theo ta đi!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, nắm Man Thần Kiếm, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh tường thành, cả người thả người nhảy lên nhảy ra trên tường thành, không trung, Dương Diệp một tiếng thét to lên, song tay nắm lấy Man Thần Kiếm mạnh mà hướng xuống mặt tựu là bổ một phát.

Một đạo kiếm khí tự Man Thần Kiếm đỉnh chém ngang mà hạ!

Mấy trăm yêu thú lập tức bị mất mạng!

“Sát!”

Nhìn thấy một màn này, hách soái (đẹp trai) bác bọn người lập tức nhiệt huyết sôi trào, nguyên một đám thả người nhảy lên, bay ra tường thành, đuổi kịp Dương Diệp.

Cái kia hách soái (đẹp trai) bác đi tới bên tường thành duyên chỗ, đang chuẩn bị bay ra ngoài, đột nhiên, hắn nhướng mày, nói: “Này hộ Thành đại trận có thể ra không thể tiến, đợi tí nữa chúng ta muốn tại sao trở về?”

Hách soái (đẹp trai) bác thanh âm vừa nói xong, Hắc Sa thanh âm là được tự phía sau hắn truyền đến: “Nói nhảm nhiều như vậy làm cái gì!” Thanh âm rơi xuống, hách soái (đẹp trai) bác chợt cảm thấy chính mình phía sau lưng truyền đến một đạo sức lực lớn, đón lấy, hắn toàn bộ trực tiếp bay ra tường thành

Nhìn thấy Dương Diệp bọn người bay ra khỏi thành tường, đám kia nội viện đệ tử hoàn toàn ngây ngẩn cả người. Hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp bọn người cũng dám giết đi ra ngoài, ông trời, phía dưới thế nhưng mà vô số đàn sói đại quân ah, bọn hắn không sợ chết sao?

Mỹ phụ kia nhìn phía dưới Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Thật sự là một người điên!”

Dương Diệp bọn người lao xuống tường thành về sau, lập tức như trước kia như vậy, lưng tựa lưng ngưng tụ lại với nhau. Dùng Dương Diệp cầm đầu, Lý Mậu Trinh bọn người theo sát phía sau.

Kỳ thật, nếu như là bình thường dưới tình huống, mọi người đừng nói giết yêu thú, tựu là những... Này yêu thú khí thế cũng đã hoàn toàn có thể nghiền áp bọn hắn rồi. Bất quá bởi vì hữu Dương Diệp tại, những... Này yêu thú khí thế đã không có chút nào tác dụng. Bởi vì tại hắn Thiên giai tam trọng kiếm ý áp chế xuống, hết thảy khí thế đã thành mây bay!

Không chỉ có như thế, tại kiếm ý áp chế xuống, mọi người chung quanh cái kia chút ít yêu thú chiến lực ít nhất giảm xuống vài thành, mà một ít tôn giai yêu thú căn bản không dám xông lên trước, về phần một ít so sánh yếu đích thì càng không chịu nổi, tại kiếm ý áp chế xuống, đừng nói chiến rồi, tựu là đứng cũng không vững!

Không chỉ có kiếm ý, Dương Diệp còn đem cái kia cự long cùng Tử Điêu phóng ra, tại Long uy cùng Tử Điêu huyết mạch uy áp xuống, chung quanh rất nhiều thực lực không đủ lang yêu căn bản không có sức phản kháng, cũng chỉ có những cái... Kia đạt tới Bán Thánh yêu thú, mới có thể hơi chút chống cự!

Bởi vậy, lúc này trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, cái kia chính là hơn tám mươi người vậy mà tại đàn sói trong đại quân một đường đồ sát

“Hắn, bọn họ là không phải những... Này yêu thú phóng nước rồi hả?”

Trên tường thành mọi người cũng ngây dại, theo bọn họ, Dương Diệp bọn người xuống dưới, hoàn toàn tựu là muốn chết đấy, nhưng là sự thật là Dương Diệp bọn người không chỉ có không có tìm chết, ngược lại còn một đường đồ sát.

Nhìn phía dưới cái kia giống như chiến thần Dương Diệp, mỹ phụ trong lòng cũng là chấn hàn đấy, nàng chấn hàn không chỉ có là Dương Diệp thực lực, còn có Dương Diệp đảm lượng. Nếu như là người bình thường, cho dù có chút nắm chắc, cũng tuyệt đối không dám mang theo đệ tử xuống xông đấy, bởi vì cái này không yí là ở cầm chúng tánh mạng con người đang nói đùa.

Nhưng là Dương Diệp dám!

“Không cần lo cho bọn hắn, tiếp tục Sát!”

Mỹ phụ thu hồi ánh mắt, âm thanh lạnh lùng nói. Dương Diệp bọn người lúc này giết yêu thú số lượng đã nhanh vượt qua bọn hắn, nàng cũng không muốn đi cho Dương Diệp giặt rửa quần lót

“Ngươi có kế hoạch gì?”

Phía dưới, Ngọc Vô Song chạy tới Dương Diệp bên cạnh, trầm giọng hỏi.

“Cái gì kế hoạch?” Dương Diệp một kiếm chém giết trước mặt yêu thú, quay đầu nhìn về phía Ngọc Vô Song, khó hiểu nói.

Ngọc Vô Song nói: “Ngươi dẫn chúng ta xuống, khẳng định có kế hoạch gì a?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không có kế hoạch!”

Nghe vậy, Ngọc Vô Song sắc mặt lập tức tựu đen lại, nói: “Chúng ta đợi tí nữa như thế nào trở về, vấn đề này, ngươi cũng không có nghĩ qua?”

Nghe được Ngọc Vô Song lời mà nói..., Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Đúng vậy, ngươi không nói ta đều quên, đợi tí nữa chúng ta như thế nào trở về?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Ngọc Vô Song khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức run rẩy... Mà bắt đầu.

Dương Diệp lần nữa một kiếm chém ra, những cái... Kia hướng hắn xông lại yêu thú lập tức bị chặn ngang chém thành hai nửa. Hắn quay đầu nhìn Ngọc Vô Song cười cười, nói: “Biết không? Người, chỉ có tại sinh tử lập tức, mới có khả năng nhất bộc phát ra tiềm lực của mình. Ngươi chứng kiến bọn hắn chưa? Bọn hắn cảnh giới tuy nhiên không bằng những... Này yêu thú, số lượng cũng không bằng những... Này yêu thú, nhưng là giờ này khắc này, bọn hắn rất nhiều người nhưng lại có thể chém giết những... Này vốn là mạnh hơn bọn họ yêu thú. Biết tại sao không?”

Ngọc Vô Song trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó trầm giọng nói: “Dũng khí, tin tưởng, còn có, bọn hắn không sợ hãi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Một người, thực lực nhược điểm không có quan tư, nhưng là tuyệt không thể không có dũng khí cùng tin tưởng. Cái thế giới này Thánh giả rất ít, vì cái gì rất ít? Bởi vì có rất ít người dám hữu cái loại nầy cùng thiên tranh giành dũng khí cùng tin tưởng. Rất nhiều người, không có dũng khí cùng tin tưởng, đại bộ phận nguyên nhân không phải là không có thực lực, mà là bọn hắn trong lòng có sợ hãi. Mà muốn chiến thắng trong lòng mình sợ hãi, cái kia chỉ có tìm đường sống trong cõi chết. Đem làm bọn hắn không chiến muốn khi chết, bọn hắn muốn sống ** sẽ để cho bọn hắn chiến thắng chính mình nội tâm sợ hãi cùng nhu nhược!”

Nói đến đây, Dương Diệp quét sau lưng mọi người liếc, nói: “Hôm nay, ta giáo đệ nhất khóa tựu là chiến thắng chính mình. Chiến thắng trong các ngươi tâm sợ hãi cùng nhu nhược!”

Nói xong, Dương Diệp nắm Man Thần Kiếm cả người hướng phía trước mặt mãnh liệt bắn mà ra, một đường những nơi đi qua, vô số lang yêu ném bay ra ngoài

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng hồi lâu, Ngọc Vô Song thấp giọng thở dài, nói: “Lại để cho ngươi cái tên này khi chúng ta giáo viên, cũng không biết là phúc hay là họa”

Không hề yí hỏi, Dương Diệp thực lực là tuyệt đối đủ tư cách làm bọn hắn giáo viên đấy, nhưng vấn đề là Dương Diệp tính cách này hắn làm việc hoàn toàn không theo như bình thường sáo lộ (*đường theo động tác võ thuật) ra, có chút tùy tâm sở dục, nghĩ đến liền làm. Tựa như hiện tại, hắn nghĩ tới cái này có thể rèn luyện đảm lượng của bọn hắn, sau đó liền trực tiếp đem bọn họ mang ra rồi, về phần đường lui cái gì đấy, hắn hoàn toàn là không muốn

“Rống!”

Lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, Dương Diệp mọi người trước mặt đàn sói hướng hai bên tản ra, một đầu toàn thân thuần trắng bạch lang xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người trung.

Bạch lang hình thể không lớn, phải nói tương đối nhỏ, giống như vị thành niên, nhưng là cao cấp Bán Thánh! Nó toàn thân tuyết trắng, kể cả bốn chi móng vuốt đều là màu tuyết trắng, nhìn từ ngoài, đây tuyệt đối là cả người lẫn vật vô hại đấy. Nhưng nếu như xem ánh mắt của nó lời mà nói..., tựu cũng không hữu người cho rằng như vậy rồi. Tại mắt của nó trong mắt, tản ra phệ người vô tận lệ khí!

Mà ở cái này bạch lang trên lưng, còn cưỡi một gã áo đen nữ tử.

Áo đen nữ tử cũng là cao cấp Bán Thánh!

“Ngươi là Vân Hải Thư Viện Thượng Quan Vân biển?” Áo đen nữ tử hỏi.

Dương Diệp ánh mắt ở đằng kia bạch lang cùng trên người cô gái nhìn lướt qua, sau đó nhìn về phía Tử Điêu, nói: “Dẫn bọn hắn trở lại trước cửa thành!”

Tử Điêu gật cái đầu nhỏ, tiểu trảo vung lên, vô số ánh sáng tím bao phủ hách soái (đẹp trai) bác bọn người, đón lấy, mọi người xuất hiện ở cửa thành xuống.

Dương Diệp lần nữa nhìn cái kia bạch lang cùng nữ tử liếc, sau đó thân hình khẽ động, đi tới cửa thành phía dưới, lúc này đây, không có người không dám mở cửa thành rồi, Thành cửa mở ra, hách soái (đẹp trai) bác bọn người ở tại Dương Diệp ý bảo xuống, toàn bộ tiến nhập cửa thành bên trong. Mà Dương Diệp tự nhiên là không thể vào, bởi vì hắn muốn chống đỡ những cái... Kia xông lại yêu thú!

Tại tất cả mọi người tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp thu kiếm, đang chuẩn bị lướt vào thành nội, đúng lúc này, hắn đồng tử kịch liệt co rụt lại, bởi vì sau lưng hắn mặt đất Ảnh Tử đột nhiên một hồi nhúc nhích, đón lấy bóng đen kia nữ tử trực tiếp dán tại phía sau hắn, cùng lúc đó, môt con dao găm dùng hắn đều không thể trốn tránh tốc độ bôi ở hắn yết hầu chỗ

Một đạo máu tươi kích xạ mà ra

Phân cách tuyến!

------oOo------

Chương 910: Gặp lại Pháp Tắc Chi Lực!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song thanh âm đột nhiên vang vọng mà lên.

Ở sau lưng nàng mọi người tại thời khắc này cũng là bị một màn này bị hù hồn phi phách tán

Mỹ phụ kia cùng nội viện mọi người cũng ngây người, cái kia không ai bì nổi ngoại viện giáo viên tựu như vậy chết? Cứ như vậy bị người nhất đao miểu sát rồi hả?

Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người phục hồi tinh thần lại về sau, muốn lao xuống tường thành, bất quá cũng là bị mỹ phụ kia cho ngăn lại, Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người giận dữ, lúc này, mỹ phụ kia đột nhiên nói: “Hắn còn sống!”

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp tay, chẳng biết lúc nào đã bắt được cái kia cô gái mặc áo đen dao găm, nhưng là hắn yết hầu lại như cũ hay là tại đổ máu

Một cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra, lập tức đem cái kia cô gái mặc áo đen chấn rút lui mấy trượng.

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia tại ngoài mười trượng nữ tử, trong mắt ngưng trọng vô cùng. Lúc này đây, hắn thiếu chút nữa thật sự quá thay rồi. Nữ tử dao găm kỳ thật đã đã phá vỡ hắn yết hầu làn da, chỉ là lại không có thể chặt đứt hắn yết hầu kinh mạch cùng huyết mạch, bởi vì tại quan jiàn thời khắc, hắn tay bắt được đối phương dao găm!

Chỉ cần hắn hơi chút chậm một chút, cho dù là từng chút một, đầu của hắn sẽ dọn nhà!

“Thiên giai tam trọng kiếm ý, cường đại thân thể, ngươi để cho ta có chút ngoài ý muốn!” Cô gái mặc áo đen nói.

“Đến mà không hướng phi lễ vậy. Ngươi cũng tiếp ta một kiếm!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn nắm Man Thần Kiếm mang theo người Thiên giai tam trọng kiếm ý hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra, cường đại kiếm ý cùng khí thế trực tiếp làm cho hắn những nơi đi qua không gian vỡ ra, mà chung quanh những cái... Kia cường đại yêu thú tức thì bị Dương Diệp kiếm ý cùng khí thế chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại!

Nữ tử hai mắt nhắm lại, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp biến mất, cùng lúc đó, Dương Diệp chỗ tạo ra đến cái kia chút ít kiếm quang vậy mà quỷ dị đất tiêu tán, sau đó, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trên người bắn tung tóe khởi hơn mười đạo máu tươi

Nhìn thấy cái này một màn quỷ dị, trên tường thành, mỹ phụ bọn người sắc mặt đại biến!

Thiên giai tam trọng kiếm ý lần nữa tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, tạo thành một đạo cường đại kiếm ý bình chướng bao trùm Dương Diệp, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, cả người bay ngược ra mười trượng.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía thân thể của mình, tại trên người hắn, là vô số đạo vết máu, mỗi một đạo vết máu đều sâu đậm, có thể gặp bạch cốt!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa cái kia lại xuất hiện tại tại chỗ cô gái mặc áo đen, nói: “Pháp Tắc Chi Lực!”

Giờ phút này, hắn hiểu được nữ tử thực lực vì sao khủng bố như vậy rồi, bởi vì đối phương nắm giữ một Pháp Tắc Chi Lực, chỉ là hắn cũng không rõ ràng lắm đối phương nắm giữ chính là cái gì Pháp Tắc Chi Lực. Nhưng không hề yí hỏi, đây là một loại cực kỳ cường đại mà lại cực kỳ thần bí Pháp Tắc Chi Lực!

“Kiếm ý còn có thể, thân thể còn có thể, bất quá, không hơn!”

Cô gái mặc áo đen lắc lắc chủy thủ trong tay, thân hình khẽ động, quay người đi vào trong bầy sói.

Rất nhanh, trong bầy sói truyền đến một đạo tiếng sói tru, đón lấy, đầu kia bạch lang mang theo vô số đàn sói hướng phía tường thành bên này lao đến

“NGAO”

Bạch lang một tiếng hét giận dữ, tại chạy trốn trong quá trình, thân thể của nó càng lúc càng lớn, vẫn chưa tới lưỡng tức thời gian, hình thể của nó cũng đã là trong tràng lớn nhất, khoảng chừng gần trăm trượng độ cao, mà hắn vẫn còn biến lớn

Tại phía sau của nó, là vô số nổi giận đàn sói

“Nhanh vào thành!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song bọn người lo lắng nói.

Nhìn xem cái kia xông lại đàn sói đại quân, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trong tay, đón lấy, một thanh huyền kiếm cắm vào cổ vỏ (kiếm, đao).

Sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm, “Trảm!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, một đạo kiếm khí mang theo người Thiên giai tam trọng kiếm ý tự Dương Diệp trước mặt mang tất cả mà ra. Cái này đạo kiếm khí không chỉ có mang theo người Thiên giai tam trọng kiếm ý, còn có một kích trí mạng cùng quang chi kiếm nhanh chóng, mà lại là một đạo điệp gia hai mươi đạo trảm thiên rút kiếm thuật!

Một kiếm chém ra, Dương Diệp quay người mạnh mà đạp mạnh, cả người mãnh liệt bắn mà ra, lập tức tiến nhập trong thành, mà sau lưng hắn, gần hơn vạn yêu thú thân thể chia làm hai nửa, vô số máu tươi phóng lên trời, tiếng ai minh không ngừng

Đăng nhập http://truyencuatui.Net/ để đọc truyện

Bất quá rất nhanh, những... Này tiếng ai minh đã bị đàn sói hét giận dữ còn có tiếng chà đạp chỗ bao phủ.

Nhìn xem cái kia đã tiến vào trong thành Dương Diệp, trong bầy sói cô gái mặc áo đen hai mắt nhắm lại lên, ở đằng kia trong con ngươi, có sâm lãnh sát ý.

Dương Diệp mới vừa lên tường thành, Ngọc Vô Song bọn người là được xông tới, tại trong mắt mọi người, tràn đầy quan tâm chi sắc.

Dương Diệp lắc đầu, ý bảo không có việc gì.

Lúc này, toàn bộ tường thành đột nhiên kịch liệt run lên, một ít huyền giả bất ngờ không đề phòng, thiếu chút nữa rơi xuống dưới tường thành.

Mọi người biến sắc, ánh mắt rơi xuống cái kia dưới tường thành, lúc này, vô số đàn sói ở đằng kia chỉ (cái) bạch lang dưới sự dẫn dắt, đang điên cuồng đất đụng chạm lấy Vân Hải Thành tường thành. Đặc biệt là cái con kia bạch lang, lúc này, hắn thể tu đã giống như một tòa núi lớn, cùng Vân Hải Thành tường thành độ cao: Cao độ cao không sai biệt cho lắm. Nó mỗi một lần đâm vào trên tường thành, toàn bộ tường thành cùng đại địa là được hội (sẽ) kịch liệt run lên, tại mấy lần về sau, Vân Hải Thành tường thành đã bắt đầu rạn nứt

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành mọi người hoảng hốt. Nếu như Thành phá, không cần phải nói, toàn bộ Vân Hải Thành nội tất cả mọi người sắp bị diệt, bởi vì không có tường thành ngăn cản, mọi người tuyệt đối không phải những... Này yêu thú đối với shǒu.

“Lão đầu đã từng nói qua, cái này cửa chính toàn quyền do ngươi phụ trách, hiện tại, làm sao bây giờ?” Mỹ phụ đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói.

Dương Diệp ánh mắt quăng đã đến phía dưới, phía dưới, rậm rạp chằng chịt đàn sói, lúc này tường thành cái kia chút ít trận pháp cùng năng lượng cự pháo đối với mấy cái này đàn sói đã không có đặc biệt gì đại tác dụng, bởi vì thật sự là nhiều lắm, giết một đám, lập tức sẽ có một đám chắn, lấp, bịt đến. Hơn nữa tại đàn sói đại quân phá hư xuống, rất nhiều năng lượng cự pháo đã bị hư hao!

Vân Hải Thành bên này đã hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu!

“Chúng ta bên này cao cấp Bán Thánh có bao nhiêu?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Mỹ nữ tắc: “Đem gần một trăm, bất quá bọn hắn không cách nào tham chiến, bởi vì bọn hắn muốn kiềm chế trong bầy sói cái kia chút ít cao cấp Bán Thánh, một khi những cái... Kia cao cấp Bán Thánh yêu thú không có người kiềm chế, bọn hắn tề lực, chỉ sợ chỉ cần nửa canh giờ có thể phá Thành!”

“Còn có... Hay không át chủ bài?” Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía mỹ phụ, hỏi.

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá cái kia không thể dùng, bởi vì đó là chúng ta cuối cùng át chủ bài, nếu như hiện tại tựu dùng, đợi tí nữa những... Này đàn sói đại quân chính thức tiến công lúc, chúng ta sẽ không còn lực ngăn cản!”

Dương Diệp nói: “Nói thực ra, ta đối với thủ Thành phương diện này là dốt đặc cán mai, ngươi nếu có cái gì đề nghị, hoặc là biện pháp, có thể nói đi ra, ta phối hợp ngươi!"

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu. Kỳ thật, nàng muốn đúng là Dương Diệp những lời này.

Mỹ phụ ánh mắt rơi xuống dưới thành cái kia bạch lang trên người, nói: "Nếu như ta không có đoán sai, này Sói như thế tựu là Thiên Lang Vương Ngũ con trai bên trong một cái trong đó, chỉ là không biết cứu jìng là cái đó một cái. Ngươi cũng thấy đấy, nó lực phá hoại rất mạnh, tiếp tục như vậy xuống dưới, tối đa hai canh giờ, tường thành trận pháp cũng sẽ bị nó phá hư. Không có trận pháp hộ Thành, cái này tường thành tại đây chút ít yêu thú trước mặt sẽ như là một trang giấy! Cho nên, chúng ta nhất định phải ngăn cản nó!"

"Còn lại yêu thú làm sao bây giờ?" Dương Diệp hỏi: "Cho dù đã không có cái này bạch lang, chúng ta cũng ngăn cản không được cái kia rậm rạp chằng chịt đàn sói đại quân!"

Mỹ phụ trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: "Chỉ (cái) muốn ngăn cản bạch lang, còn lại yêu thú. Giao cho chúng ta, ta không cách nào diệt giết bọn hắn, nhưng có thể tạm shí đánh lui bọn hắn."

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó nói: "Xưng hô như thế nào?"

Mỹ phụ nao nao, lập tức nói: "Thương Thanh Ảnh."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Đối phó bạch lang, ta ngược lại là không có vấn đề, vấn đề là cái kia hắc y nữ nhân, ngươi cũng thấy đấy, nàng này có chút quỷ dị. Nếu như ta ra tay đối phó bạch lang, nàng nhất định âm thầm đánh lén ta. Ngươi có biện pháp nào không giải quyết nàng?"

Mỹ phụ ánh mắt dừng lại ở cái kia trong bầy sói hắc y trên người nữ nhân, hồi lâu, nàng trầm giọng nói: "Nàng này như thế tựu là Vân Tiêu Thánh Điện cái kia u vô ảnh!" Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Vân Hải Thư Viện, ngoại trừ Thượng Quan Vân Hải, không ai có thể ngăn cản nàng, Nhưng Thượng Quan Vân Hải lúc này cũng không ở chỗ này."

"Vân Tiêu Thánh Điện u vô ảnh?" Dương Diệp nhíu mày, hắn không nghĩ tới, nữ nhân này vậy mà cũng là Vân Tiêu Thánh Điện đấy.

Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu, nói: "Nàng này có thể nói là Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả phía dưới đệ nhị cường giả, thực lực của nàng, gần thứ cái kia Lâu Thiên Tiêu. Đúng rồi, nàng hay là cái kia

Lâu Thiên Tiêu nữ nhân, bởi vậy, nàng cũng là Vân Tiêu Thánh Điện hạ nhiệm thánh sau. Không nghĩ tới, lần này Vân Tiêu Thánh Điện thậm chí ngay cả nàng cũng phái tới rồi, xem ra, Vân Tiêu Thánh Điện lần này là thật sự toan tính quá nhiều ah!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, nữ nhân này thực lực không thể bảo là không được, đối phương không chỉ có có thể đơn giản phá vỡ phòng ngự của hắn, còn lĩnh ngộ thần bí Pháp Tắc Chi Lực, nhưng ngay cả như vậy, đối phương cũng so ra kém cái kia Lâu Thiên Tiêu, Nhưng dùng muốn xiàng, cái kia Lâu Thiên Tiêu là bực nào cường đại!

Bất quá, thì tính sao? Tại cường đại, đó cũng là người, cũng là có thể giết!

Hắn sẽ không sợ hãi đối với shǒu, cũng sẽ không khinh thị đối với shǒu!

Lúc này, Tử Điêu đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó nó tiểu trảo chỉ chỉ cái kia bạch lang, vừa chỉ chỉ chính mình.

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Ngươi xác định mình có thể OK hắn?”

Nhìn thấy Dương Diệp hoài nghi, Tử Điêu lập tức nổi giận, một cái lập loè rơi xuống Dương Diệp đỉnh đầu, hai móng trực tiếp ôm lấy Dương Diệp lỗ tai, sau đó kéo ah kéo

“Tốt rồi tốt rồi, ta tin tưởng ngươi, ta tin tưởng ngươi”

Dương Diệp liền tranh thủ Tử Điêu ôm xuống dưới, sau đó nói: “Phải cẩn thận biết rõ không? Ân, ta phái đầu Long Bang ngươi, nhớ rõ, đánh không lại muốn chạy, ngàn vạn đừng ngạnh kháng, ngươi nếu là dám bị thương, ta tựu đánh sưng cái mông của ngươi!”

Nghe vậy, Tử Điêu khuôn mặt nhỏ đỏ lên, xấu hổ não trừng mắt nhìn Dương Diệp liếc, sau đó thân hình lóe lên, lướt ra khỏi thành tường.

Đi vào tường thành về sau, Tử Điêu thân thể trong chốc lát biến lớn gần gấp trăm lần, hình thể không chút nào nhược cái kia bạch lang, mà sau lưng nàng, còn một cặp thật dài tím cánh!

Nhìn thấy Tử Điêu, cái kia bạch lang lập tức ngừng lại, trong mắt ngoại trừ hung lệ, còn có một tia ngưng trọng!

Tử Điêu cự trảo vung lên, một đạo ánh sáng tím lập tức đã rơi vào cái kia bạch lang đỉnh đầu.

Bạch lang một tiếng kêu rên, hướng về sau liên tục nhanh lùi lại

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp có chút buông lỏng, ánh mắt quăng đã đến phía dưới cái kia cô gái mặc áo đen trên người, mà nữ tử cũng hướng hắn xem ra, tại nữ tử trong mắt, không có chút nào gợn sóng.

Đây là bỏ qua!

“Ngươi Pháp Tắc Chi Lực, ta đã muốn!”

Dương Diệp dùng chỉ (cái) có tài năng nghe được thanh âm nói một câu, đón lấy chân phải mạnh mà đạp mạnh, cả người hóa thành một đạo kiếm quang tự trên tường thành mãnh liệt bắn mà ra.

Kiếm minh thanh vang vọng, kiếm quang xé rách phía chân trời

------oOo------

Chương 911: Tử Điêu gặp chuyện không may!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhìn thấy Tử Điêu khiên chế trụ bạch lang, Dương Diệp phóng tới cái kia u vô ảnh về sau, Thương Thanh Ảnh lập tức thân hình khẽ động, đi vào thành tường trên không, sau đó hai tay kết được một cái kỳ dị thủ ấn, quát: “Sở hữu tất cả nội viện đệ tử nghe lệnh, kết trận, Thiên Lôi diệt thế!”

Theo Thương Thanh Ảnh thanh âm rơi xuống, phía dưới rất nhiều nội viện đệ tử lập tức đi theo kết thủ ấn, trong chốc lát, từng đạo Lôi Điện xé rách phía chân trời tầng mây, tự phía chân trời trút xuống mà hạ

Mỗi một đạo Lôi Điện rơi xuống, tựu sẽ khiến được ít nhất mấy trăm yêu thú trực tiếp tan thành mây khói, uy lực làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Chỉ có điều, còn không có kiên trì một hồi, những cái... Kia nội viện đệ tử sắc mặt mà bắt đầu trở nên trắng

Phía dưới, Dương Diệp trực tiếp cùng cái kia u vô ảnh chiến lại với nhau.

Không có yêu thú dám nhúng tay, cũng không xen tay vào được!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp cùng u vô ảnh phân ra ra, một đạo cường đại khí lãng ở giữa sân mạnh mà khuếch tán ra, một ít trốn tránh không kịp yêu thú trực tiếp bị cái này cổ khí lãng chấn trở thành thịt nát!

Nhìn thấy một màn này, rất nhiều yêu thú tại cũng không dám tới gần Dương Diệp hai người, toàn bộ hướng bên cạnh lui ra, cho hai người vọt lên một cái sâu sắc không gian.

U vô ảnh nắm dao găm trong tay chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, nói: “Có thể dùng Hoàng Giả Cảnh thực lực trong tay ta sống lâu như vậy đấy, chỉ có ngươi một cái. Không thể không nói, ngươi rất cường. Ngày sau nếu là đạt tới cao cấp Bán Thánh, ngươi có lẽ có thể chính thức đánh với ta một trận, nhưng là hiện tại, ngươi hay là quá yếu!”

Thanh âm rơi xuống, u vô ảnh cả người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, nắm tay trung Man Thần Kiếm quay người tựu là vừa đỡ.

Một đạo thanh thúy kim thiết tương giao tiếng vang triệt mà lên, Dương Diệp bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà ở trước mặt của hắn, căn bản không có người!

Sau một khắc, Dương Diệp lần nữa rồi đột nhiên quay người, sau đó trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà quét qua

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp rút lui phương hướng cải biến

Nếu có ngoại nhân tại đó cái này sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp trước sau căn bản không có người, Dương Diệp phảng phất tựu là tại cùng không khí chiến đấu giống như, quỷ dị vô cùng!

Cứ như vậy, chiến đấu giằng co gần một phút đồng hồ. Tại thời khắc này chung nội, Dương Diệp hoàn toàn bị áp chế, không chỉ có không có chút nào sức hoàn thủ, trên người còn nhiều ra hơn mấy chục đạo huyết ngấn

Một cổ kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, kiếm ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp cùng u vô ảnh chiến đấu lập tức đình chỉ.

Tại Dương Diệp trước mặt mười trượng có hơn, u vô ảnh chẳng biết lúc nào đứng ở chỗ đó, u vô ảnh nhìn xem Dương Diệp, nhạt âm thanh nói: “Thiên giai tam trọng kiếm ý xác thực rất cường, bất quá, nếu như ngươi chỉ có chút bổn sự ấy lời mà nói…, cái kia ngày này sang năm, có thể là ngày giỗ của ngươi rồi!”

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn phía sau mình Ảnh Tử, sau đó nhẹ cười cười, nói: “Ta minh bạch ngươi vì cái gì như vậy xuất quỷ nhập thần rồi, nguyên lai đều là ta Ảnh Tử tại làm quái. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi Pháp Tắc Chi Lực, hẳn là cùng Ảnh Tử, không, hẳn là cùng đêm tối có quan hệ, bởi vì đang cùng ngươi giao thủ lúc, ta cảm giác ngươi tại không ánh sáng giờ địa phương, thực lực gia tăng lên ít nhất không chỉ gấp mười lần!”

“Ám chi pháp tắc!”

U vô ảnh lần nữa đi về hướng Dương Diệp, nói: “Không ánh sáng địa phương, đều muốn là địa bàn của ta!”

Thanh âm rơi xuống, u vô ảnh trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Lúc này đây, Dương Diệp sớm có phòng bị, tại u vô ảnh biến mất một khắc này, ánh mắt của hắn là được đã rơi vào bóng dáng của mình lên, như hắn sở liệu, bóng dáng của hắn tại thời khắc này vậy mà biến thành một cái nữ nhân nữ nhân này, đúng là cái kia u vô ảnh!

Dương Diệp thân hình khẽ động, lập tức biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà cái kia u vô ảnh y nguyên sau lưng hắn, giống như như giòi trong xương

Dương Diệp không có lựa chọn cùng u vô ảnh tái chiến, mà là thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang hướng xa xa kích bắn đi, trong nháy mắt, Dương Diệp cùng u vô ảnh là được biến mất tại dưới tường thành.

Rời đi đàn sói đại quân về sau, dương dừng bước, lúc này là trời tối, tăng thêm chung quanh là rừng rậm, ánh trăng căn bản không cách nào thẩm thấu tiến đến, bởi vậy, trong tràng đen kịt một mảnh.

U vô ảnh lần này không có động thủ, mà là đứng tại Dương Diệp cách đó không xa. Trong mắt của nàng, có một tia nghi hoặc, “Tại đây không có một tia ánh sáng, ta ở chỗ này, thực lực sẽ so với trước còn mạnh hơn, cho dù ngươi hữu kiếm ý hộ thân cũng ngăn cản không nổi. Ta rất ngạc nhiên, ngươi tại sao phải làm như vậy!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Bởi vì ở chỗ này, ta mới có thể không cố kỵ bạo lộ thực lực!”

“Ah?” U vô ảnh lông mày nhỏ nhắn nhảy lên, nói: “Ta rất ngạc nhiên, đến tột cùng là cái gì át chủ bài, cho ngươi giống như này tự tin cùng dũng khí. Lại để cho ta kiến thức hạ?"

"Tốt!"

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, theo một bước này bước ra, chung quanh hết thảy đều dừng lại. Đã không có xa xa đàn sói tiếng hét giận dữ, cũng không có chung quanh tiếng ồn ào, ngay cả tiếng gió cũng không có.

Giống như chết yên tĩnh

"Vực chi"

Trong đêm tối, đột nhiên truyền đến u vô ảnh đứt quãng thanh âm, trong thanh âm, không tại giống như trước khi như vậy bình tĩnh, mà là kẹp lấy kinh hãi.

Rất nhanh, hết thảy lại khôi phục bình thường, hai người như trước còn là ở vào đồng dạng vị trí.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Dương Diệp trên người quần áo đột nhiên vỡ ra, vô số đạo máu tươi tự trong cơ thể hắn kích xạ mà ra, Dương Diệp lập tức đã trở thành một cái huyết nhân

"Kiếm Vực Tốc Chi Pháp Tắc"

U vô ảnh nhìn xem Dương Diệp, trong mắt là khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi, rất nhanh, nàng trong con ngươi sắc thái khởi đầu tiêu tán, không đến một hồi, nàng trong hai mắt tại không cái gì sắc thái. Cùng lúc đó, nàng yết hầu chỗ đột nhiên bắn tung tóe ra một đạo máu tươi

"Chính mình hay là khinh địch rồi!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, kỳ thật, tuy nhiên u vô ảnh chết rồi, nhưng là lúc trước, thiếu chút nữa cái chết là hắn. Đúng vậy, tại Kiếm Vực cùng Tốc Chi Pháp Tắc trước mặt, hắn cũng thiếu chút bị giết. Hắn thật không ngờ, đối phương ám chi pháp tắc vậy mà đã khủng bố đến nhận việc điểm giãy giụa hắn Kiếm Vực áp chế!

Lúc trước một sát na kia, hắn mới chính thức cảm nhận được ám chi pháp tắc khủng bố. Trong đêm tối, toàn bộ đêm tối đều biến thành một loại khủng bố lìliàng, cái này cổ lìliàng vô khổng bất nhập (*chỗ nào cũng nhúng tay vào), nếu như không phải hắn Kiếm Vực áp chế, tại vừa rồi cái kia thoáng một phát, hắn liền trực tiếp sẽ bị cái này cổ lìliàng xoắn giết thành mảnh vỡ!

Dù cho hữu Kiếm Vực áp chế, hắn y nguyên trọng thương!

Mà nếu như đơn thuần dựa vào Kiếm Vực, không có Tốc Chi Pháp Tắc, hắn cũng nhất định chết rồi. Bởi vì đối phương cái này Pháp Tắc Chi Lực uy lực đã vượt ra khỏi Kiếm Vực thừa nhận năng lực. Đương nhiên, đây không phải nói Kiếm Vực so với đối phương Pháp Tắc Chi Lực yếu, mà là hắn lúc này cảnh giới so với đối phương yếu. Kiếm Vực sở dĩ không có ngăn chặn cái này ám chi pháp tắc, nguyên nhân chủ yếu là hắn cùng với u vô ảnh ở giữa cảnh giới chênh lệch!

Hắn là Hoàng Giả Cảnh nhất phẩm, mà u vô ảnh là cao cấp Bán Thánh!

Đương nhiên, đây không phải lấy cớ!

Nếu như trước khi hắn có thể chính thức coi trọng đối phương, mà không phải lựa chọn đi tới nơi này cái đối với đối phương hữu lợi địa phương, hắn có lẽ sẽ bị thương, nhưng tuyệt sẽ không như trước khi như vậy, thiếu chút nữa bị đối phương phản Sát!

Nói đơn giản một chút tựu là, lần này có chút tìm đường chết rồi!

Bất quá cũng tốt, chuyện lần này làm cho hắn hiểu được một việc, cái kia chính là cho dù hữu Kiếm Vực cùng Pháp Tắc Chi Lực cũng cũng không phải Vô Địch, còn một điều, cái kia chính là lúc này hắn cảnh giới quá thấp. Cảnh giới thấp, tại đối mặt Bình thường cao cấp Bán Thánh lúc, có lẽ không có ảnh hưởng gì, nhưng là tại đụng phải cường giả chân chính, ví dụ như cái này u vô ảnh loại này lúc, sẽ hiện ra chênh lệch!

Hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, đi tới cái kia u vô ảnh thi thể trước mặt, phải tay khẽ vẫy, đem hắn đã thu vào cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian. Đem hắn thu nhập cổ trong vỏ về sau, Dương Diệp cũng không có lựa chọn lập tức Hồi Vân Hải Thành, mà là xếp bằng ở đấy, khởi đầu chữa thương.

Tử Điêu bổn sự hắn là tinh tường đấy, cho dù đánh không lại cái kia bạch lang, nhưng muốn chạy lời mà nói..., mười cái bạch lang cũng đuổi không kịp nàng!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương tại tử khí chữa trị xuống, đã cơ bản không sai biệt lắm khỏi hẳn. Bất quá hắn hay là không ngừng mà xuất ra siêu phẩm đá năng lượng hấp thu, bởi vì hắn đã có đột phá dấu hiệu!

Trải qua vừa rồi một trận chiến, hắn mới hiểu được cảnh giới tầm quan trọng, ít nhất, Kiếm Vực uy lực đó là theo cảnh giới mà tăng lên đấy. Trước khi, nếu như hắn là Bán Thánh, đối phương ám chi lìliàng cho dù tại cường gấp đôi, cũng tuyệt đối lay không nhúc nhích được kiếm của hắn vực!

Cảnh giới nhất định phải tăng lên đi lên!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, tại không sai biệt lắm sắp dùng hết sở hữu tất cả siêu phẩm đá năng lượng lúc, một cổ khí thế tự Dương Diệp trong cơ thể vọt ra tại Dương Diệp chung quanh hết thảy trực tiếp bị cổ khí thế này cho chấn trở thành hư vô!

Dương Diệp đứng dậy, hộc ra một ngụm trọc khí!

Hoàng Giả Cảnh trung phẩm!

Cảnh giới là một cá nhân thực lực căn bản, nếu như không có cảnh giới, cho dù hữu Kiếm Vực, Pháp Tắc Chi Lực, hoặc là Thần giai huyền kỹ đều là mây bay đấy, bởi vì chỉ có bản thân cảnh giới cao, mới có thể đi thúc dục những... Này!

“Chuyện nơi đây xử lý xong, ta phải được bế quan một thời gian ngắn, đem cảnh giới tăng lên tới Hoàng Giả Cảnh thượng phẩm!”

Dương Diệp trong nội tâm âm thầm quyết định. Cái kia cô gái mặc áo đen thực lực không thể bảo là không khủng bố, nhưng ngay cả như vậy, đối phương lại như cũ ở đằng kia Lâu Thiên Tiêu phía dưới, có thể tưởng tượng, cái kia Lâu Thiên Tiêu thực lực hội (sẽ) là kinh khủng cở nào? Nếu như thực lực không nhanh chóng tăng lên đi lên, đến lúc đó lấy cái gì đi làm đối phương?

Đối với Dương Diệp mà nói, tại Vân Tiêu Thánh Điện cưỡng ép bức An Nam Tĩnh gả Lâu Thiên Tiêu một khắc này lên, cái này Vân Tiêu Thánh Điện chính là của hắn địch nhân!

Mà khởi đến bây giờ, hắn đã giết Vân Tiêu Thánh Điện nhiều người như vậy, còn có Lâu Thiên Tiêu nữ nhân, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho hắn!

Đến tột cùng là ai có thể giết chết ai, tựu xem hắn cùng với thực lực của đối phương rồi!

Đúng lúc này, một cổ không hiểu khủng hoảng cảm (giác) không hề dấu hiệu đất xuất hiện ở Dương Diệp ở sâu trong nội tâm, Dương Diệp chợt cảm thấy lòng dạ ác độc hung ác tê rần, tựa như bị người dùng đao đâm thoáng một phát Bình thường!

Tử Điêu!

Dương Diệp hoảng hốt, thân hình khẽ động, trực tiếp thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc, hướng phía Vân Hải Thành tiến đến.

Vẫn chưa tới 1% tức thời gian, Dương Diệp xuất hiện ở Vân Hải Thành xuống.

Đem làm Dương Diệp xuất hiện tại Vân Hải Thành hạ lúc, trước mắt một màn này, làm cho Dương Diệp hai mắt lập tức huyết đỏ lên.

Tại Vân Hải Thành trên không, Tử Điêu thân thể cao lớn bị một căn thô nhám như thùng nước đen kịt sắc xiềng xích quấn quanh lấy, tại màu đen xiềng xích một chỗ khác, là một gã mặc áo bào màu vàng thanh niên nam tử.

Mà lúc này, cái kia phía dưới bạch lang đang điên cuồng đất dùng nó móng vuốt sắc bén oanh đập vào Tử Điêu, tại Tử Điêu trên người, đã là rậm rạp chằng chịt vết máu, vốn là màu tím bộ lông lúc này đã biến thành màu đỏ như máu!

Không chỉ có như thế, Tử Điêu một chỉ (cái) cánh lúc này cũng đã không tại

------oOo------

Chương 912: Nổi điên Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Súc sinh, ngươi hàng hay là không hàng!”

Cái kia áo bào màu vàng thanh niên nắm khóa sắt mạnh mà hất lên, Tử Điêu lập tức rơi đập trên mặt đất, phát ra một đạo tiếng ai minh. Mà cái kia bạch lang tắc thì thừa cơ thả người nhảy lên, nâng lên móng vuốt sói đối với Tử Điêu mạnh mà vỗ.

Một đạo cột máu trong nháy mắt từ Tử Điêu trên người kích xạ mà ra...

Tử Điêu lần nữa phát ra một đạo tiếng ai minh!

Áo bào màu vàng thanh niên khóe miệng hiện ra một vòng dữ tợn, đang muốn lần nữa động thủ, lúc này, một người đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, áo bào màu vàng thanh niên nao nao, bởi vì hắn căn bản không có phát hiện trước mắt người thanh niên này là như thế nào xuất hiện đấy.

Người thanh niên này đúng là Dương Diệp!

Áo bào màu vàng thanh niên đang muốn nói chuyện, Dương Diệp đột nhiên nâng lên một cước trực tiếp đá vào áo bào màu vàng thanh niên hạ bộ, một cước này, Nhưng là thi triển nhanh chóng chi lực lượng, bởi vậy, áo bào màu vàng thanh niên tại còn chưa kịp phản ứng đã bị Dương Diệp một cước đá phát nổ trứng!

“Không!”

Áo bào màu vàng thanh niên cả khuôn mặt lập tức cực độ vặn vẹo lên, sau đó cả người trực tiếp từ phía chân trời rơi đập tiến vào mặt đất...

Mà lúc này, cái kia bạch lang đột nhiên phát ra một đạo sói tru, đang muốn tiếp tục đi đánh Tử Điêu, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn. Lúc này, Dương Diệp trong mắt là đỏ thẫm một mảnh, một cổ màu đỏ tươi sát khí không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, tại cổ sát khí kia trước, cái kia bạch lang vậy mà kìm lòng không được đất hướng về sau lui một bước!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trên tay, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở bạch lang đỉnh đầu, cùng lúc đó, cái kia Man Thần Kiếm cũng trực tiếp đập vào bạch đầu sói phía trên.

Bạch lang một tiếng kêu rên, sau đó trực tiếp bị một kiếm này đánh gục rồi, nó vừa nhớ tới, nhưng là lại một kiếm đã rơi vào trên người của nó...

Bành bành bành...

Trong tràng, tại tất cả mọi người cùng sở hữu tất cả yêu thú dưới ánh mắt, cái kia bạch lang trên mặt đất không ngừng kêu thảm, mà mọi người lại là căn bản nhìn không thấy Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp tốc độ thật sự là quá là nhanh, nhanh đến thực lực khá thấp người căn bản nhìn không tới thân hình của hắn quỹ tích!

Bạch lang hữu nhiều lần muốn phản kháng, nhưng là tại Dương Diệp tuyệt đối tốc độ trước mặt, nó chút nào năng lực phản kháng đều không có, chỉ có thể một lần lại một lần bị đánh lấy...

Bên cạnh những cái... Kia yêu thú rất nhanh phục hồi tinh thần lại, sau đó toàn bộ hướng phía Dương Diệp vị trí vọt tới.

“Cút!”

Một đạo xen lẫn vô tận sát khí cùng sát ý thanh âm mang tất cả mà ra, tại đây nói thanh âm về sau, là một đạo sáng như tuyết kiếm khí, kiếm khí như là hình bán nguyệt chém ngang mà ra, những nơi đi qua, mấy ngàn yêu thú trực tiếp bị chém thành hai nửa, còn lần này, cái này đạo kiếm khí không biết nguyên nhân gì, vậy mà tại chém giết mấy ngàn yêu thú về sau còn chưa biến mất, mà là một mực hướng phía phía trước kích bắn đi, thẳng đến mọi người ánh mắt không thể thành...

Mà ở cái này đạo kiếm khí đằng sau, là một loạt thật dài yêu thú thi thể, khoảng chừng mấy vạn nhiều...

Giờ khắc này, không có yêu thú dám xông lên rồi!

Không có yêu thú xông đi lên, trong tràng lần nữa vang lên ‘Bành bành’ âm thanh...

Lúc này đây, cái kia bạch lang đã phát không ra tiếng kêu rên rồi, nhưng lại không chết, chỉ có điều nó toàn thân xương cốt đang tại bị một tiết một tiết đập nát lấy...

“Đây chính là hắn thực lực sao?”

Trên tường thành Thương Thanh Ảnh bọn người cũng bị Dương Diệp hành vi cho rung động đã đến, hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp thực lực vậy mà khủng bố đã đến loại trình độ này, hoàn toàn hành hạ đánh một đầu cao cấp Bán Thánh yêu thú.

Cái này đầu cao cấp Bán Thánh khủng bố bọn hắn thế nhưng mà tận mắt nhìn đến đấy, cái kia đã hoàn toàn không thể dùng khủng bố để hình dung, nhưng là tại Dương Diệp trước mặt, nó nhưng lại như là cùng cừu non giống như, ngay cả sức hoàn thủ đều không có...

Thương Thanh Ảnh nhìn chăm chú lên phía dưới hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Pháp Tắc Chi Lực, nguyên lai hắn lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc... Khó trách...”

Hồi lâu, nàng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía bên cạnh Ngọc Vô Song, nói: “Có thể hay không lại để cho hắn lưu cái kia bạch lang một mạng? Đó là Thiên Lang Vương nhi tử, nếu như chúng ta có thể bắt nó, ta...”

Ngọc Vô Song lạnh lùng nhìn nàng một cái, nói: “Ngươi là muốn chết phải không?”

Thương Thanh Ảnh lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

Ngọc Vô Song ánh mắt quăng đã đến phía dưới Tử Điêu trên người, nói: “Ta không nghĩ tới cái này con yêu thú trong lòng hắn vậy mà trọng yếu như vậy... Ngươi không có nhìn ra sao? Lúc này hắn đã nhanh mất đi lý trí. Ngươi khả năng không biết, lúc trước bởi vì Thanh Đạo Môn bắt cái kia Phạm Gia hai tỷ muội, hắn dưới sự giận dữ, trực tiếp giết đến tận Thanh Đạo Môn, làm cho Thanh Đạo Môn mặt mất hết. Còn lần này, so sự tình lần trước còn muốn nghiêm trọng, hắn là chân chính tức giận rồi... Ta không chút nào hoài nghi, hắn lúc này nếu như là Thánh giả, tuyệt đối sẽ tàn sát toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch...”

Nàng điều tra qua Dương Diệp, đối với Dương Diệp tính tình biết đến tương đối nhiều. Dương Diệp hoàn toàn là một cái tùy tâm chủ nghĩa người, nhất niệm không thuận, hắn sẽ thành làm một cái Sát Thần, ai ngăn hắn, hắn liền giết ai! Loại tính cách này tự nhiên là không tốt, nhưng tuyệt đối là kinh khủng nhất đấy, đặc biệt là Dương Diệp còn có nhất định được thực lực...

Thương Thanh Ảnh trầm mặc, nàng biết rõ, Ngọc Vô Song nói rất có lý. Cùng Dương Diệp tiếp xúc không sâu, nhưng là đối với Dương Diệp tính tình nàng bao nhiêu cũng hiểu được một ít, đây tuyệt đối là một người điên, một cái chính thức tên điên, đặc biệt là chính thức tức giận thời điểm. Không thể nghi ngờ, lúc này chính là hắn chính thức tức giận thời điểm!

Thương Thanh Ảnh nhìn xuống phương Dương Diệp liếc, sau đó thấp giọng thở dài, trong mắt có một tia phụ trách. Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ đấy, nhưng vấn đề là hắn này cá tính cách là một cái vấn đề rất lớn, một khi động giận lên, cái kia căn bản là bất kể bất luận cái gì hậu quả đấy, cứng quá dễ gãy, loại tính cách này người đi hướng đều là sống không lâu đấy...

Dưới tường thành, bạch lang đã khôi phục trở thành bình thường lớn nhỏ, hơn nữa hấp hối, mềm nhũn leo trên mặt đất, toàn thân xương cốt đều bị đập nát... Trong lúc, có vô số yêu thú muốn xông đi lên cứu người, nhưng đều không ngoại lệ, còn chưa tới gần bạch lang trăm trượng lúc tựu toàn bộ phơi thây tại chỗ, trong đó kể cả một ít Bán Thánh giai yêu thú!

Mặc dù có mấy trăm vạn yêu thú, nhưng lại không tiếp tục một đầu dám xông về phía trước, bởi vì xông đi lên tựu là chết ah...

Một bên, cái kia mặc áo bào màu vàng nam tử tắc thì không ngừng nằm trên mặt đất kêu rên, tại hắn giữa háng cùng dưới háng, là tanh hồng một mảnh...

A...

Lúc này, một đạo nhẹ lẩm bẩm âm thanh ở giữa sân vang lên.

Đạo này nhẹ lẩm bẩm tiếng vang lên, mọi người lập tức chứng kiến Dương Diệp rồi, chỉ thấy lúc này Dương Diệp đứng tại bạch lang đầu trước mặt, hai tay giơ lên cao cao, trong tay, là một thanh Cự Kiếm, giống như là đang muốn rơi xuống đi.

Khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, không chỉ có những cái... Kia yêu thú lại càng hoảng sợ, hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, mà ngay cả trên tường thành Ngọc Vô Song bọn người cũng là lại càng hoảng sợ.

Lúc này Dương Diệp, toàn thân tản ra quỷ dị hồng mang, những... Này hồng mang đẹp đẽ đến cực điểm, giống như là muốn nhắm người mà phệ. Bất kể như thế, cặp mắt của hắn cũng đã biến thành đỏ thẫm, giống như một vũng huyết đầm, khủng bố đến cực điểm! Mà hai cánh tay của hắn thượng ống tay áo chẳng biết lúc nào đã vỡ vụn, trên hai tay, là từng đạo giống như giống như mạng nhện khe hở, máu tươi chính không ngừng từ hắn trên hai tay chậm rãi tràn ra...

Dương Diệp đem Man Thần Kiếm ném trên mặt đất, quay người đi tới Tử Điêu trước mặt, lúc này, Tử Điêu cũng khôi phục trở thành bình thường lớn nhỏ. Tuy nhiên khôi phục trở thành bình thường lớn nhỏ, nhưng cái kia đen kịt sắc xiềng xích y nguyên còn quấn quanh tại Tử Điêu trên người.

Dương Diệp có chút ngốc trệ đem Tử Điêu bế lên, hai tay đặt ở cái kia màu đen xiềng xích phía trên, tay vừa mới phóng đi lên, một cổ nóng rực chi lực lập tức rơi vào tay trên tay hắn, hai tay của hắn lòng bàn tay lập tức bị đốt trọi... Mà bắt đầu. Hắn nhưng lại không có buông tay, hai tay chậm rãi dùng sức, nhưng là, đem làm hắn sử xuất toàn thân khí lực về sau, cái kia màu đen xiềng xích vẫn không có bị kéo đứt.

“Đây là Tiên giai thượng phẩm khóa thánh dây thừng, ngươi kéo không ngừng đấy, ngươi kéo không ngừng đấy, ha ha... Đếch cần biết ngươi là thằng nào, ngươi nhất định phải chết, ta ca Lâu Thiên Tiêu sẽ không bỏ qua ngươi, sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi nhất định phải chết, ha ha...”

Một bên, cái kia áo bào màu vàng nam tử nằm trên mặt đất oán độc nhìn xem Dương Diệp, dữ tợn cười nói, tuy nhiên đang cười, nhưng trên mặt hắn lại tràn đầy vẻ thống khổ.

Dương Diệp không có để ý nam tử, mà là hai tay tiếp tục dùng sức, rất nhanh, cái kia màu đen xiềng xích vậy mà khởi đầu từng điểm từng điểm biến mất... Không đến mấy hơi, cái kia màu đen xiềng xích toàn bộ biến thành hư vô...

“Sao, làm sao có thể, ngươi...”

Cái kia áo bào màu vàng nam tử không thể tin đất nhìn xem Dương Diệp, hắn giống như là muốn nói cái gì, nhưng là đột nhiên trước mắt tối sầm, trên mặt truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức cảm (giác), đón lấy, cả người hắn trực tiếp xoa xoa mặt đất ngược lại bay ra mấy trăm trượng!

Đem làm màu đen xiềng xích sau khi biến mất, Dương Diệp hai tay cùng thân thể khởi đầu run lên, tại Tử Điêu cái kia nhỏ yếu trên thân thể mềm mại, tràn đầy vết thương, toàn bộ là vết thương, không có một tia khe hở... Tử Điêu cái kia vốn là màu tím bộ lông, lúc này cũng đã trở thành màu đỏ như máu, nhưng lại hữu máu tươi không ngừng từ Tử Điêu trên người tràn ra...

Dương Diệp hai tay chậm rãi đặt ở Tử Điêu trên người, Tử Điêu thân thể mềm mại lập tức khẽ run lên, làm cho Dương Diệp hai tay lại vội vàng rụt trở về. Nhìn xem Tử Điêu bộ dạng, hai hàng thanh nước mắt tự Dương Diệp trong hốc mắt như vỡ đê giống như bừng lên, nước mắt ngày càng nhiều, càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, Dương Diệp vậy mà như cùng một cái hài tử Bình thường gào khóc khóc rống lên...

------oOo------

Chương 913: Giết hắn cái máu chảy thành sông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Hải Thành trên tường thành, mọi người gặp lại Dương Diệp khóc lên lúc, lập tức toàn bộ ngây ngẩn cả người. Hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới cái này tàn nhẫn cường đại Dương Diệp vậy mà hội (sẽ) khóc... Hơn nữa còn là vì một chỉ (cái) yêu thú!

Theo bọn họ, cái này Dương Diệp tuyệt đối là thuộc về cái loại nầy đổ máu không đổ lệ con người rắn rỏi đấy!

Cả đời này, Dương Diệp chỉ có hai lần chính thức đã khóc.

Lần đầu tiên là mẫu thân hắn cái chết một khắc này, còn có một lần, tựu là lần này. Hắn đối với Tử Điêu cảm tình, không cách nào dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung. Nhưng dùng nói như vậy, nếu như tại hắn cùng Tử Điêu tầm đó nhất định phải chết một cái lời mà nói..., hắn hội (sẽ) không chút do dự lựa chọn chính mình!

Hắn đem Tử Điêu xem so mạng của mình còn trọng!

Nhưng còn lần này, Tử Điêu nhưng lại ở trước mặt hắn bị trọng thương đã đến loại tình trạng này...

Giống như là đã nghe được Dương Diệp tiếng khóc, Tử Điêu chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn xem mặt mũi tràn đầy nước mắt Dương Diệp, Tử Điêu trong đôi mắt hiện lên một vòng đau lòng, nó muốn nâng lên tiểu trảo đi sờ Dương Diệp, nhưng mà nó nhưng lại như thế nào cũng nâng không nổi chính mình móng vuốt, chỉ có thể đau lòng đất nhìn xem Dương Diệp, sau đó cùng lấy Dương Diệp đồng dạng, nước mắt không ngừng từ hốc mắt tràn ra!

Dương Diệp xoa xoa nước mắt trên mặt, sau đó hai tay nhẹ nhẹ đặt ở Tử Điêu trên người, trong cơ thể Hồng Mông tử khí điên cuồng tuôn ra, đều hướng phía Tử Điêu dũng mãnh lao tới, ôn nhu nói: “Đừng, đừng sợ, ngươi, ngươi không có việc gì đấy, tuyệt đối sẽ không có việc đấy... Ta, ta về sau tại cũng sẽ không vứt bỏ ngươi, lại để cho một mình ngươi chiến đấu, không bao giờ... Nữa hội (sẽ) rồi, không bao giờ... Nữa hội (sẽ) rồi...”

Tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, Tử Điêu vết thương trên người bắt đầu ở chậm rãi khép lại.

Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng sói tru, thanh âm giống như thần lôi nổ vang, chấn toàn bộ Thiên Địa đều là kịch liệt run lên!

“Dương Diệp, mau trở lại, đây là Thiên Lang Vương phát ra tiến công mệnh lệnh!”

Nghe được cái kia tiếng sói tru, trên tường thành, Thương Thanh Ảnh vội vàng lo lắng hô. Dưới tình thế cấp bách, nàng trực tiếp hô lên Dương Diệp mà không phải Diệp Dương, bất quá lúc này cũng không có người chú ý tới!

Thương Thanh Ảnh âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, xa xa cái kia chút ít đàn sói đại quân ngay ngắn hướng ngửa đầu phát ra một đạo sói tru, đón lấy, toàn bộ điên cuồng hướng phía Dương Diệp bên này lao đến!

Dương Diệp ôm Tử Điêu chậm rãi đứng dậy, sau đó kéo ra chính mình áo bào, đem Tử Điêu bỏ vào trong lòng ngực của mình. Đón lấy, thân hình hắn khẽ động, đi tới cái kia áo bào màu vàng nam tử cùng hấp hối bạch lang trước mặt, hai tay một trảo, trực tiếp bắt được áo bào màu vàng nam tử tóc cùng bạch lang bộ lông, thân hình khẽ động, hắn đi tới trước cửa thành, sau đó vung tay ném đi, tại cong ngón búng ra, tám đạo kiếm quang kích xạ mà ra, lập tức đem áo bào màu vàng nam tử cùng bạch lang đính tại trên tường thành.

“Ah... Ngươi dám đối với ta như vậy, ta ca sẽ không bỏ qua ngươi, sẽ không bỏ qua ngươi...”

Áo bào màu vàng nam tử bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) rống giận, chỉ có điều trong thanh âm kẹp lấy lấy vô tận đau đớn, bởi vì lúc này hắn dưới háng vẫn còn đổ máu...

“NGAO... OOO!”

Cái kia bạch lang không hoàn toàn đất phát ra từng đạo tiếng ai minh, giờ phút này, ánh mắt của hắn ở trong tại đã không có hung quang cùng lệ khí, có chỉ có sợ hãi cùng kiêng kị!

“Dương Diệp, nhanh vào thành!”

Tại Thương Thanh Ảnh ý bảo xuống, Thành cửa mở ra một cái lổ hổng.

Nhưng là Dương Diệp nhưng lại không có để ý Thương Thanh Ảnh, mà là đem Man Thần Kiếm thu vào, sau đó hướng phía cái kia đủ xông lại mấy trăm vạn đàn sói đại quân đi tới.

“Dương Diệp, ngươi mau trở lại!”

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành mọi người sắc mặt đại biến, không thể phủ nhận, Dương Diệp thực lực xác thực rất cường, nhưng là cho dù tại cường, hắn cũng không có khả năng đối kháng được mấy trăm vạn đàn sói đại quân ah. Phải nói, ngoại trừ Thánh giả bên ngoài, không ai có thể dùng lực lượng một người đối kháng được mấy trăm vạn đàn sói đại quân, hơn nữa cái này đàn sói trong đại quân còn có vô số Hoàng Giả Cảnh cùng Bán Thánh!

Dương Diệp không có để ý mọi người, tiếp tục đi lên phía trước lấy, rất nhanh, hắn không cách nào tại đi tới. Bởi vì mấy trăm vạn đàn sói đại quân ngay ngắn hướng chạy trốn chỗ tạo thành đến khí thế ngăn cản hắn, khí thế loại này là kinh khủng cở nào? Nếu như không phải hữu Thiên giai tam trọng kiếm ý hộ thể, hắn lúc này chỉ sợ đã bị cái này cổ kinh khủng khí thế trực tiếp áp trở thành bánh thịt!

Cầm đầu một ít lang yêu nhìn thấy Dương Diệp hướng bọn họ đi đến, trong mắt cũng là có một tia kiêng kị cùng e ngại, nhưng là, chúng càng sợ chính mình Vương, bởi vậy, dù cho kiêng kị Dương Diệp, chúng cũng không dám dừng lại, trái lại đấy, ở trong mắt chúng, còn lộ ra lệ khí cùng hung quang.

Dương Diệp ngừng tại nguyên chỗ, một thanh Đạo Giai huyền kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, nắm tay bên trong đích huyền kiếm, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng mà lao nhanh... Mà bắt đầu.

Rất nhanh, đàn sói đại quân cách Dương Diệp chỉ có không đến mười trượng khoảng cách!

Ngay một khắc này, một vòng lệ khí hiện lên Dương Diệp trong tay, thủ đoạn khẽ động, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra. Cái kia cầm đầu một ít lang yêu thân thể trực tiếp bị chia làm hai nửa, mà Dương Diệp cũng bị đàn sói đại quân bao phủ rồi, bất quá ở đằng kia đàn sói trong đại quân, không ngừng hữu kiếm quang giăng khắp nơi hiện lên...

Mỗi một đạo kiếm quang xẹt qua, đều mang đi ít nhất mấy trăm lang yêu đầu người...

Dương Diệp không có phát hiện, lúc này hắn không chỉ có hai mắt đỏ thẫm, mà ngay cả tóc cũng khởi đầu biến thành quỷ dị đất màu đỏ, cùng lúc đó, cái kia đã từng dung nhập hắn mi tâm Huyết Sát châu lúc này vậy mà lại hiện lên đi ra. Đem làm cái này Huyết Sát châu sau khi xuất hiện, chung quanh những cái... Kia chết đi lang yêu huyết khí cùng sát khí lập tức bị Huyết Sát châu hấp thu...

Không chỉ có như thế, Dương Diệp lúc này kiếm ý lại bắt đầu biến chất rồi, vốn là kiếm ý của hắn là giết chóc kiếm ý, nhưng là vì kiếm ý tăng lên tới Thiên giai tam trọng về sau, vốn là kiếm ý bên trong giết chóc thành phần dần dần bị làm nhạt mất, tăng thêm hắn vừa rồi không có tận lực đi giết người tăng lên giết chóc bộ phận kiếm ý, bởi vậy, lúc trước hắn kiếm ý nghiêm khắc mà nói, đã không thể tính toán là chân chính giết chóc kiếm ý rồi!

Bất quá giờ phút này, hắn kiếm ý bên trong giết chóc bộ phận lại bắt đầu một lần nữa bị cái búng, hơn nữa, còn đang điên cuồng trở nên mạnh mẽ...

Thiên giai tam trọng kiếm ý có thể dung nhập không gian, đạt tới vô thanh vô tức, mà Thiên giai tam trọng sát ý đâu này? Giết chóc kiếm ý, nếu như tách đi ra tính toán, kỳ thật tựu tương đương với sát ý cùng kiếm ý, chỉ là Dương Diệp đem cả hai kết hợp lại với nhau, có thể kết hợp, tự nhiên cũng có thể tách ra, lúc này, Dương Diệp liền đem cả hai phân ra ra!

Phải nói, là kiếm ý của hắn chủ động phân ra ra, bởi vì hắn lúc này kiếm ý thế nhưng mà nửa bước hư vô cảnh!

Thời gian dần trôi qua, theo Dương Diệp giết yêu thú ngày càng nhiều, tăng thêm hắn lúc này trong đầu tràn đầy điên cuồng sát ý cùng lệ khí, Dương Diệp trong cơ thể sát ý càng ngày càng khủng bố, không đến một hồi, cũng đã thành dài đến Thiên giai nhị trọng, hơn nữa vẫn còn tiếp tục trở nên mạnh mẽ...

Sát ý {bất đồng kiếm} ý, kiếm ý nhiều khi cần dựa vào cảm ngộ cùng tâm tình tăng lên mới có thể tăng lên, sát ý, muốn tăng lên, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là sát nhân!

Nếu là một người cử động đao từng bước từng bước giết, giết mấy trăm vạn, thậm chí hơn một ngàn vạn, cho dù hắn không có lĩnh ngộ sát ý, nhưng sát khí của hắn cũng tuyệt đối sẽ không so bất kỳ một cái nào lĩnh ngộ sát ý người nhược!

Đồ sát!

Dương Diệp không có giữ lại, kiếm khí Túng Hoành, tăng thêm lại hữu Tốc Chi Pháp Tắc, còn có Thiên giai tam trọng kiếm ý cùng Thiên giai nhị trọng sát ý áp chế, bởi vậy, những nơi đi qua, không có một con yêu thú có thể chống đở được hắn!

Không đến một phút đồng hồ, Dương Diệp là được trọn vẹn giết hữu không sai biệt lắm gần hai vạn yêu thú, đương nhiên, cái số này so sánh với toàn bộ đàn sói đại quân quả thực tựu là không có ý nghĩa, nhưng là cái này cũng đã làm cho trong tràng vô số yêu thú chịu sợ, bởi vì phàm là tới gần Dương Diệp yêu thú, đều là trực tiếp bị một kích bị mất mạng, dù là một ít Bán Thánh lang yêu cũng là như thế!

Nhục thể của bọn nó bản thân tựu so nhân loại hiếu thắng quá nhiều, nhưng ngay cả như vậy, y nguyên không ai có thể chống đở được Dương Diệp kiếm...

Trên tường thành mọi người cũng bị trước mắt một màn này cho rung động ngây dại, bọn hắn cũng thật không ngờ, Dương Diệp lại có thể dùng lực lượng một người nhảy vào trong bầy sói, sau đó đồ sát đàn sói đại quân. Dương Diệp mới Hoàng Giả Cảnh ah...

Cái này lại để cho trên tường thành rất nhiều là Hoàng Giả Cảnh nội viện đệ tử cùng huyền giả có loại muốn đâm chết xúc động, đều là Hoàng Giả Cảnh, nhưng là mọi người chênh lệch cũng quá đại quá lớn điểm...

Trong lúc, trong bầy sói hữu cao cấp Bán Thánh lang yêu ngồi không yên, muốn ra tay đối phó Dương Diệp, bất quá đều bị Vân Hải Thành bên này cao cấp Bán Thánh cho ngăn cản.

Bởi vậy, Dương Diệp như trước điên cuồng mà tại trong bầy sói đồ sát lấy...

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp càng giết càng nhiều, hắn tóc hoàn toàn biến thành màu đỏ, trên người tản ra kiếm ý cùng sát ý, cả hai có khi tách ra áp chế đàn sói, có khi lại lẫn nhau kết hợp cùng một chỗ áp chế đàn sói, tại sát ý cùng kiếm ý song trọng áp chế xuống, rất nhiều lang yêu thật sự một điểm sức phản kháng đều không có...

Rất nhanh, rất nhiều lang yêu tại cũng không dám tới gần Dương Diệp, chúng tình nguyện đi đối mặt tường thành cái kia chút ít năng lượng phá cùng trận pháp, cũng không muốn đi đối mặt Dương Diệp, bởi vì lúc này Dương Diệp hoàn toàn chính là một cái Sát Thần ah...

Dương Diệp con mắt đã đóng lại, chỉ có kiếm trong tay đang không ngừng huy động...

Hiện tại, trong đầu hắn chỉ có một ý niệm!

Cái kia chính là giết, giết hắn một cái máu chảy thành sông!

Không biết qua bao lâu, tại gần đồ sát hơn mười vạn lang yêu về sau, một cổ kinh khủng hồng mang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cái này cổ hồng mang sau khi xuất hiện, Dương Diệp chung quanh trong vòng mấy trăm trượng không gian vậy mà toàn bộ biến thành màu đỏ như máu!

Thiên giai tam trọng sát ý!

Sát ý dung nhập không gian tựu về sau, không giống kiếm ý như vậy vô thanh vô tức, mà là có thêm chính mình đặc biệt đặc sắc.

Tại Dương Diệp chung quanh trong vòng mấy trăm trượng, là ngập trời sát khí cùng mùi máu tươi, vẻ này sát khí cùng mùi máu tươi trực tiếp làm cho chung quanh rất nhiều yêu thú nằm sấp phục trên mặt đất...

“NGAO...”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên lại truyền đến một đạo tiếng sói tru.

Theo đạo này tiếng sói tru rơi xuống, những cái... Kia điên cuồng công thành đàn sói đột nhiên ngừng lại, sau đó nhập như thủy triều thối lui... Đặc biệt là Dương Diệp chung quanh cùng trước mặt cái kia chút ít đàn sói, càng là hận không thể nhiều sinh ra mấy chân...

Đàn sói xông nhanh, lui cũng nhanh, không đến một hồi, sở hữu tất cả đàn sói đại quân toàn bộ thối lui đến xa xa sơn mạch bên trong.

Nhưng mà Dương Diệp y nguyên vẫn còn điên cuồng mà đuổi giết...

Cứ như vậy, một người dẫn theo một thanh đã bị chém cà nhắc kiếm đuổi theo mấy trăm vạn đàn sói đại quân giết...

------oOo------

Chương 914: Ai cho lá gan của bọn hắn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Dương Diệp muốn đuổi vào sơn mạch bên trong lúc, Thương Thanh Ảnh chắn trước mặt của hắn. Đốt công văn kho

Dương Diệp không chút suy nghĩ tựu một kiếm chém ra!

Một đạo mang theo Thiên giai tam trọng sát ý cùng kiếm ý kiếm khí tự Dương Diệp trường kiếm bên trong kích xạ mà ra, lập tức đến cái kia Thương Thanh Ảnh trước mặt, cái này lại để cho cái kia Thương Thanh Ảnh sắc mặt đại biến, tam trọng kiếm ý cùng sát ý gia trì kiếm khí, nàng như thế nào dám khinh thị? Trong cơ thể nàng huyền khí lập tức dũng mãnh vào trên hai tay, huyền khí dũng mãnh vào hai tay, hai tay của nàng vậy mà quỷ dị đất biến thành màu tuyết trắng!

“PHÁ...!”

Thương Thanh Ảnh hai tay đối với Dương Diệp đạo kiếm khí kia mạnh mà một trảo, kiếm khí cùng hai móng chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, Thương Thanh Ảnh lập tức hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà lúc này, Dương Diệp lập tức xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau đó vừa chuẩn bị một kiếm chém xuống, Thương Thanh Ảnh trong nội tâm một giật mình, vội vàng nói: “Dương Diệp ngươi mau tỉnh lại, ta không phải lang yêu...” Không thể nghi ngờ, lúc này Dương Diệp đem nàng trở thành lang yêu.

Nhưng mà, Dương Diệp một kiếm kia hay là chém xuống rồi...

Thương Thanh Ảnh tại Dương Diệp cái này đạo kiếm khí phía dưới, lần nữa hướng về sau nhanh lùi lại, mà ở nàng cái kia trên hai tay, xuất hiện một đạo vết máu...

Dương Diệp thân hình khẽ động, lần nữa hướng phía Thương Thanh Ảnh bắn mạnh tới, ngay tại hắn lần nữa chuẩn bị xuất kiếm lúc, một đạo thấp lẩm bẩm âm thanh đột nhiên từ hắn trước ngực vang lên.

Nghe thế nói thấp lẩm bẩm thanh âm, Dương Diệp cả người lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp cả người thẳng tắp hướng về sau té xuống...

Kỳ thật, đàn sói đại quân không biết, lúc trước Dương Diệp đã là nỏ mạnh hết đà, nếu như chúng có thể đồng tâm hiệp lực hướng Dương Diệp xông giết đi qua, Dương Diệp tuyệt đối là ngăn cản không nổi đâu. Nhưng tiếc, ngay lúc đó vô số đàn sói đại quân đã bị Dương Diệp giết phá mật, tăng thêm lại không có một cái nào có thể cùng Dương Diệp đối kháng lang yêu, bởi vậy, căn bản không có lang yêu dám hướng Dương Diệp tiến lên!

Dương Diệp không biết, sau này hắn lại thêm một cái danh xưng, cái kia chính là ‘Sát Thần’!

Sát Thần Diệp Dương!

Nhất chiến thành danh!

Đương nhiên, những vật này đối với Dương Diệp mà nói, một chút tác dụng đều không có, hắn cũng sẽ không để ý những vật này!

Nhìn thấy Dương Diệp ngã xuống, Thương Thanh Ảnh thở dài một hơi, Dương Diệp thực lực bản thân tựu cường hãn đến cực điểm, hiện tại lại đã giết điên rồi, nếu như hắn tại không ngã xuống, nàng đều chuẩn bị rút lui. Bởi vì một khi Dương Diệp thi triển Pháp Tắc Chi Lực, ngay cả nàng đều có nguy hiểm tánh mạng, Thiên giai tam trọng sát ý thêm Thiên giai tam trọng kiếm ý, còn có Pháp Tắc Chi Lực, Thánh giả phía dưới, ngoại trừ số ít mấy người, căn bản không ai có thể làm được không kiêng kị cùng sợ hãi!

“Thật là một cái tên điên ah!”

Thương Thanh Ảnh thấp giọng thở dài, sau đó hướng Dương Diệp đi tới, vừa tới đến Dương Diệp trước mặt một trượng chỗ, một đạo kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra oanh hướng về phía nàng, Thương Thanh Ảnh sắc mặt biến hóa, thân hình lóe lên, lui ra.

“Kiếm ý hộ chủ! Quả nhiên là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý!”

Nhìn xem cái kia vây quanh Dương Diệp kiếm ý, Thương Thanh Ảnh trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, trước khi tại nhìn thấy Dương Diệp động thủ lúc, nàng cũng đã hoài nghi kiếm ý căn bản không phải Thiên giai tam trọng rồi, bởi vì hữu nhiều lần, đặc biệt là Dương Diệp tại chém giết Bán Thánh giai lúc, kiếm kia khí trong lúc đó biến thành phi thường khủng bố, hơn nữa kiếm khí tại chém giết Bán Thánh yêu thú về sau, lại vẫn sẽ không biến mất!

[truyen cua tui @@❤Net
] Thiên giai tam trọng kiếm ý cũng có thể chém giết Bán Thánh yêu thú, nhưng tuyệt đối làm không được tại chém giết Bán Thánh về sau, còn có thể không cần thiết mất, tiếp tục giết địch!

Giờ phút này, chứng kiến Dương Diệp kiếm ý tự động hộ thể về sau, nàng đã minh bạch!

Dương Diệp kiếm ý đã không phải là Thiên giai tam trọng, mà là đạt đến nửa bước hư vô cảnh!

Thương Thanh Ảnh tại nguyên chỗ trầm mặc hồi lâu, sau đó nàng đối với trên tường thành Ngọc Vô Song vẫy vẫy tay, thứ hai hiểu ý, thân hình khẽ động, đi tới thương thanh

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Ảnh trước mặt. Thương Thanh Ảnh chỉ chỉ xa xa nằm trên mặt đất Dương Diệp, nói: “Ngươi đi thử xem thử!” Kiếm kia ý sẽ tự động hộ chủ, điều này đại biểu Dương Diệp đối với nàng hữu phòng bị, tuy nhiên nàng có thể đánh nát Dương Diệp kiếm ý, dù sao lúc này cái này kiếm ý không có người điều khiển, cho dù tại cường cũng có hạn, nhưng bởi như vậy, Dương Diệp tất nhiên sẽ bị thương, cho nên, nàng quyết định lại để cho Ngọc Vô Song thử xem.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu. Nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, quả nhiên, kiếm kia ý cũng không có công kích nàng, nhìn thấy một màn này, Ngọc Vô Song trong mắt có một tia phức tạp, bởi vì nàng không nghĩ tới, Dương Diệp đối với nàng dĩ nhiên là tín nhiệm đấy!

Ngọc Vô Song ôm lấy Dương Diệp, sau đó nhìn thoáng qua xa xa trên tường thành còn bị đinh lấy cái kia bạch lang cùng áo bào màu vàng nam tử, nói: “Bọn hắn xử lý như thế nào?”

Thương Thanh Ảnh trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Trước hết lại để cho bọn hắn đinh lấy a, chờ hắn tỉnh lại, lại để cho chính hắn đến xử lý!”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, sau đó ôm Dương Diệp tiến nhập Vân Hải Thành.

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua đầy đất thi thể cùng máu tươi, ánh mắt quăng đã đến phía chân trời, lúc này, chỗ đó đã phát ra một vòng ngân bạch sắc.

Đàn sói sở dĩ lui quân, không là vì Dương Diệp, cũng không phải bởi vì Vân Hải Thành phòng thủ, mà là vì thiên muốn sáng. Hừng đông về sau, Thiên Lang tộc lang yêu thực lực hội (sẽ) giảm bớt đi nhiều, ban ngày công thành, cái này đối với chúng cực kỳ bất lợi, bởi vậy, chúng mới lựa chọn lui quân.

Hồi lâu, Thương Thanh Ảnh thu hồi ánh mắt, thấp giọng nói: “Chiến tranh, mới bắt đầu ah...”

Vân Hải Thành, trong một gian phòng.

Dương Diệp nằm ở trên giường, hai tay của hắn ôm thật chặt trước ngực, tại hắn trước ngực cái kia nhuộm y phục màu đỏ nội, là Tử Điêu. Lúc này Tử Điêu tại Hồng Mông tử khí liên tục không ngừng đất chữa trị xuống, ngoại thương đã tốt rồi sáu thành, nhưng là nội thương còn có chút nghiêm trọng, bởi vì lúc trước nó không chỉ có bị cái kia bạch lang trọng kích, còn bị cái kia áo bào màu vàng nam tử màu đen thần bí xiềng xích cho khóa lại, đặc biệt là cái kia màu đen xiềng xích cho nó tạo thành tổn thương, so với kia bạch lang còn muốn nghiêm trọng nhiều!

Có thể nói, nếu như không là vì Dương Diệp hữu Hồng Mông tử khí, Tử Điêu lần này tuyệt đối là dữ nhiều lành ít!

Dương Diệp đúng là biết rõ điểm ấy, mới sẽ trực tiếp nổi điên!

Tại Dương Diệp bên giường, là Ngọc Vô Song cùng Ngọc Vô Kiều còn muốn Lý Thanh Y, Dương Diệp hôn mê bất tỉnh, tam nữ chủ động khởi đầu chiếu cố nổi lên Dương Diệp, dù sao tại chiếu cố người phương diện, hay là nữ tử so sánh am hiểu chút ít. Về phần hách soái (đẹp trai) bác bọn người, đừng nói chiếu cố người rồi, bọn hắn ngay cả mình đều chiếu cố không tốt!

“Người này tức giận lên, thật là có chút ít biến thái...”

Ngọc Vô Kiều nhìn xem Dương Diệp, thấp giọng nói. Trước khi Dương Diệp tại đàn yêu thú bên trong giết yêu thú một màn kia, nàng đời này đều sẽ không quên rồi.

Ngọc Vô Song ánh mắt dừng lại ở Dương Diệp trước ngực cái kia Tử Điêu trên người, hồi lâu, nàng nói: “Tên tiểu tử này, như thế chính là của hắn nghịch lân. Long chi nghịch lân, sờ chi tức nộ. Mà hắn nghịch lân, sờ chi vừa chết ah! Dùng ta đối với hắn rất hiểu rõ, vấn đề này, khẳng định còn còn chưa xong.”

“Hắn sau khi tỉnh lại không sẽ trực tiếp giết đến Thiên Lang Sơn Mạch đi thôi!” Ngọc Vô Kiều trầm giọng nói.

“Hoàn toàn có khả năng!”

Lý Thanh Y phức tạp nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Thằng này chính là một cái người hẹp hòi, không chỉ có keo kiệt, còn có thù tất báo. Dù sao, Thiên Lang Sơn Mạch những cái... Kia yêu thú phải gặp tai ương.”

“Hắn nếu như tiếp tục như vậy giết xuống dưới, nhất định sẽ bị Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả châm đúng đích, nhất định phải khuyên nhủ hắn!” Ngọc Vô Kiều trầm giọng nói.

Dương Diệp chiến lực thật sự là quá kinh khủng, nếu như tiếp tục như vậy đồ sát Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú, Thiên Lang Sơn Mạch

Thánh giả nhất định sẽ ngồi không làm đấy, một khi bị Thánh giả nhằm vào, cái kia nguy hiểm có thể nghĩ!

“Ai khích lệ được?” Ngọc Vô Song lắc đầu, khóe miệng có một tia đắng chát

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Nghe vậy, Ngọc Vô Kiều cùng Lý Thanh Y đã trầm mặc.

Có lẽ có người có thể đủ khích lệ được Dương Diệp, nhưng tuyệt đối không phải là ba người các nàng!

“Đi một bước xem một bước a!” Ngọc Vô Song thấp giọng thở dài, ánh mắt đã rơi vào nằm ở trên giường Dương Diệp trên người.

Lúc này, không có Dương Diệp khống chế, cái kia sát ý lập tức bị kiếm ý gắt gao cho đè lại. Cho nên, Dương Diệp tóc lúc này đã khôi phục bình thường.

Thiên giai tam trọng sát ý tuy nhiên cường hãn, nhưng so với Dương Diệp nửa bước hư vô cảnh kiếm ý còn kém nhiều lắm, bởi vậy, tại không có Dương Diệp tận lực phóng thích sát ý dưới tình huống, cái này sát ý căn bản không phải kiếm ý đối thủ!

Trên giường, tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, Dương Diệp cùng Tử Điêu đều tại rất nhanh khôi phục lấy.

Ước chừng đã qua hai canh giờ, Dương Diệp dẫn đầu tỉnh lại. Hắn chỉ là thoát lực mà thôi, cũng không có thụ quá nặng tổn thương, bởi vậy khôi phục dù sao nhanh.

Mà Tử Điêu còn không có hữu tỉnh táo lại!

“Ngươi, ngươi không sao chớ?”

Nhìn thấy Dương Diệp tỉnh táo lại, Ngọc Vô Song ba người lập tức xông tới, quan tâm nói.

Dương Diệp nhìn tam nữ liếc, sau đó lắc đầu, ánh mắt lại lần nữa đã rơi vào trước ngực Tử Điêu trên người, hắn nhẹ tay nhẹ đặt ở Tử Điêu cái đầu nhỏ lên, trong mắt, một hồi huyết hồng, một hồi thanh minh...

Không chỉ có như thế, trong cơ thể hắn một hồi bộc phát ra kiếm ý, một hồi lại bộc phát ra sát ý, cái này lại để cho tam nữ sắc mặt đại biến, vội vàng hướng về sau lui ra.

Xoa Tử Điêu đầu, Dương Diệp hít sâu một hơi, cưỡng ép đè lại trong lòng vẻ này sát ý, nói: “Tốt, nhất định không thể bị thương đấy, ngươi nuốt lời rồi. Các loại ngươi đã tỉnh, ta nhưng là phải đánh ngươi bờ mông đấy, Ân, muốn khôi phục hình người đánh, cho ngươi nuốt lời...”

Ngoại trừ vô tận sát ý, Dương Diệp còn có thật sâu tự trách cùng may mắn, tự trách tự nhiên là không nên lại để cho tiểu gia hỏa một người đi chiến đấu, may mắn chính là hữu Hồng Mông tử khí, tiểu gia hỏa hiện tại đã không có trở ngại, bằng không thì, hắn tương lai thời gian đều muốn sống ở hối hận cùng trong thống khổ!

Đúng lúc này, hách soái (đẹp trai) bác đột nhiên xông vào trong phòng, tại nhìn thấy Dương Diệp thanh tỉnh về sau, hách soái (đẹp trai) bác vui vẻ, nói: “Lão đại, ngươi không có việc gì rồi hả?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Vội vả như vậy, có việc?”

Hách soái (đẹp trai) bác do dự một chút, sau đó nói: “Lão đại, cái kia, cái kia tường thành bên ngoài cái kia áo bào màu vàng nam tử cùng bạch lang bị ám viện mấy người để xuống, sau đó cho mang đi, nói bọn hắn hữu dụng...”

Một cổ hồng mang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, chỉ là trong tích tắc, cả cái gian phòng lập tức biến thành mảnh vụn...

“Ai cho lá gan của bọn hắn thả ta trảo người?”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, một đạo hồng mang phóng lên trời...

------oOo------

Chương 915: Ai lấy xuống, ta tựu giết chết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Hải Thành dưới tường thành, Thương Thanh Ảnh chính mang theo một đám nội viện đệ tử cùng ngoại viện đệ tử ngăn đón mười tên mặc tử kim sắc trường bào thanh niên.

Cái này mười tên đệ tử bên trong, phần lớn đều là Bán Thánh giai, trong đó thực lực thấp nhất cũng là Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong cảnh!

“Diệp Tài Ưng, cái này áo bào màu vàng nam tử cùng cái kia Bạch Lang là chúng ta bắt, cái này cùng ngươi nhóm (đám bọn họ) ám viện không có chút nào quan tư, các ngươi cứ như vậy tới cưỡng ép đoạt đi, không khỏi có chút không thể nào nói nổi a?” Thương Thanh Ảnh nhìn xem cái kia cầm đầu nam tử, sắc mặt có chút chìm.

Tên là Diệp Tài Ưng nam tử cười hắc hắc, nói: “Thương giáo viên, ngươi nói cũng không đúng như vậy. Mọi người cùng thuộc một viện, còn phân cái gì lẫn nhau? Cái này áo bào màu vàng nam tử cùng cái này Bạch Lang thân phận có chút đặc thù, đặc biệt là cái này Bạch Lang, nó là ngày đó Lang Vương năm vị nhi tử một trong, chúng ta cũng không thể cứ như vậy khiến nó chết rồi, chúng ta nói không chừng có thể lợi dụng nó cùng ngày đó Lang Vương đàm chút ít điều kiện đây này!”

“Cho dù đàm điều kiện, đó cũng là trong chúng ta viện cùng ngoại viện sự tình, với các ngươi ám viện hữu một mao tiền quan tư?” Một bên, Phong Vũ Triêu âm thanh lạnh lùng nói.

Diệp Tài Ưng nhìn thoáng qua Phong Vũ Triêu, sau đó nói: “Ngươi như vậy xông, ngươi là muốn muốn bị đánh sao?”

Phong Vũ Triêu thần sắc lạnh lẽo, đang muốn nói chuyện, cái kia Thương Thanh Ảnh nhưng lại ngăn trở hắn, sau đó nhìn về phía cái kia Diệp Tài Ưng, nói: “Diệp Tài Ưng, ta biết rõ ngươi nói có đạo lý, nhưng là, bởi vì ta cũng có qua loại này ý định. Nhưng là, cái này áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang là cái kia ngoại viện giáo viên Diệp Dương bắt, chỉ có hắn mới hữu tư cách xử lý hai người!”

“Ngoại viện giáo viên?” Diệp Tài Ưng bên cạnh một gã nam tử cười lạnh một tiếng, nói: “Không nghĩ tới cái này ngoại viện lại có giáo viên, bất quá thì tính sao? Chúng ta ám viện muốn cái này một người một thú, chẳng lẽ hắn còn dám không để cho đúng không? Nếu như thức thời cũng may, không thức thời, hắc hắc, thư viện cũng không có quy định không thể đánh giáo viên!”

“Công Tôn, sao có thể nói như vậy?”

Diệp Tài Ưng khoát tay áo, nói: “Bất kể như thế nào, đối phương đều là giáo viên, chúng ta nhất định phải tôn trọng, minh bạch?”

Tên là Công Tôn nam tử cười hắc hắc, nói: “Minh bạch, minh bạch, tôn trọng nha, nếu là hắn thức thời, chúng ta hội (sẽ) tôn trọng đấy, nhất định sẽ đấy. Nếu như không thức thời, ta đây có thể cũng không dám cam đoan rầu~!”

Diệp Tài Ưng đối với Thương Thanh Ảnh bọn người giang tay ra, ra vẻ bất đắc dĩ, nói: “Thật có lỗi, Công Tôn huynh hắn tựu là cái này tính tình, mọi người đừng giới yì Hàaa…!”

“Chúng ta tuyệt không giới yì!”

Phong Vũ Triêu nhạt âm thanh nói.

Sau lưng hắn ngoại viện đệ tử cùng bên cạnh nội viện đệ tử đều là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ một chút cũng không giới yì. Mọi người thấy hướng Diệp Tài Ưng bọn người lúc, trong mắt xuất hiện thương cảm

Tường thành hữu tứ phương, phân biệt do Vân Hải Thư Viện còn có Vân Hải Thành bản thổ thế lực trấn thủ, trước khi Dương Diệp tại cửa chính làm những chuyện như vậy, cũng không có truyền ra, bởi vậy những... Này ám viện đệ tử căn bản không biết Dương Diệp sự tình. Ám viện bọn người không biết, nhưng là nội viện mọi người biết rõ ah!

Ám viện cường sao?

Đây tuyệt đối là rất mạnh, đừng xem các ngươi hữu Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong người, nhưng là, nếu quả thật chính chiến mà bắt đầu..., chỉ sợ một ít Bán Thánh cũng đánh không lại ám viện những Hoàng Giả Cảnh đó đỉnh phong, về phần những cái... Kia đã đạt tới Bán Thánh cái kia tựu kinh khủng hơn rồi. Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, thư viện mới có thể lại để cho không đến ba mươi người ám viện một mình trấn thủ một phương!

Ám viện cường, nhưng là Dương Diệp đâu này?

Nếu để cho chúng người lựa chọn, chúng người lựa chọn đi đối mặt ám viện, mà sẽ không đi đối mặt Dương Diệp. Ám viện người là rất cuồng, rất ngạo, càng rất hung hăng càn quấy. Nhưng là Dương Diệp đã không phải là đơn giản cuồng ngạo hung ác rồi, hắn còn độc ah, còn coi trời bằng vung, còn điên

Đó là thực điên, không phải giả điên ah

Một cái dám giết trưởng lão, dám giết nội viện đệ tử, dám giết giáo viên, càng dám rút kiếm đuổi giết mấy trăm vạn đàn sói người, nếu như không phải tên điên, làm sao có thể làm được

Thương Thanh Ảnh nhìn Diệp Tài Ưng bọn người liếc, sau đó nói: “Diệp Tài Ưng, xem tại Thượng Quan Vân Hải trên mặt mũi, ta trong nhiều nói một câu, hiện tại yên tâm nam tử này cùng Bạch Lang, nhưng sau đó xoay người rời đi, ta cam đoan, ngươi một chút sự tình đều không có. Bằng không thì, đợi tí nữa coi như là Thượng Quan Vân Hải ra mặt cũng không giữ được ngươi!”

Diệp Tài Ưng hai mắt nhắm lại, nói: “Vốn là, nếu như thương giáo viên không nên kiên trì lời mà nói..., xem tại thương giáo viên trên mặt mũi, không muốn cái này một Sói một người cũng không phải là không thể được, nhưng là thương giáo viên ngươi nói như vậy rồi, ta đây ngược lại muốn nhìn, ta hội (sẽ) không có việc gì!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên đánh úp lại một cổ hồng mang, hồng mang vẫn còn phía chân trời, nhưng mà một người nhưng lại đã xuất hiện ở cái kia Diệp Tài Ưng trước mặt, cùng lúc đó, cái kia Diệp Tài Ưng còn chưa phục hồi tinh thần lại, cổ họng của mình là được bị người giữ ở. Diệp Tài Ưng sắc mặt lập tức tím thanh... Mà bắt đầu!

Người này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

“Ngươi đang nói một lần ngươi hội (sẽ) không có việc gì?” Dương Diệp tay phải thủ sẵn Diệp Tài Ưng cổ, đem hắn trực tiếp nhấc lên.

Bất thình lình một màn, làm cho trong tràng mọi người đều là sững sờ. Phục hồi tinh thần lại về sau, nội viện cùng ngoại viện bọn người vô ý thức hướng về sau lui một bước, ở cách xa xa đấy. Mà cái kia ám viện mấy người tắc thì sắc mặt đại biến, nguyên một đám trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động, ánh mắt mang theo sát ý nhìn xem Dương Diệp!

❤đọc truyện cùng //truyencu a tui.net/
Thương Thanh Ảnh đang muốn nói chuyện, cái kia một bên ám viện đệ tử Công Tôn đột nhiên trầm giọng nói: “Thả hắn, bằng không thì ta cho ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

Nghe được Công Tôn lời mà nói..., Thương Thanh Ảnh khuôn mặt biến đổi, thầm mắng một tiếng ngu ngốc.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên véo lấy cái kia Diệp Tài Ưng yết hầu sau đó mãnh liệt mà đối với mặt đất tựu là một đập!

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, Diệp Tài Ưng một tiếng kêu rên, cả cái đầu đều trực tiếp bị nện vào mặt đất, bất quá hắn thân thể giống như là không tệ, cũng không có trực tiếp bạo liệt ra ra, chỉ là bắn tung tóe ra đi một tí máu tươi

“Ngươi!”

Công Tôn bọn người giận dữ, đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhấc lên cái kia Diệp Tài Ưng sau đó mạnh mà hướng Công Tôn nện đi qua, tốc độ cực nhanh, Công Tôn còn chưa kịp phản ứng, là được 'Bành' một tiếng đi theo hắn sau lưng hai gã ám viện đệ tử bay ngược đi ra ngoài.

Còn lại cái kia vài tên ám viện đệ tử hoảng hốt, vốn là muốn động thủ bọn hắn cũng không dám nữa động. Cái kia Diệp Tài Ưng cùng Công Tôn đều là Bán Thánh ah, nhưng mà hai gã Bán Thánh nhưng lại ngay cả một chiêu đều không có thể đủ sống quá

Bọn hắn như thế nào dám động thủ lần nữa?

Dương Diệp không có xen vào nữa những cái... Kia ám viện người, với hắn mà nói, cùng những người này chơi một chút ý tứ đều không có. Hắn đi tới cái kia đã bất tỉnh đi áo bào màu vàng nam tử còn muốn hấp hối Bạch Lang trước, hai tay một trảo, đem cả hai nhấc lên, sau đó hướng cửa thành trên tường thành ném đi, cong ngón búng ra, tám đạo kiếm quang kích xạ mà ra, lần nữa đem một người một sói đính tại trên tường thành.

Vốn hôn mê bên trong nam tử lần nữa phát ra một đạo kêu thảm thiết, mà cái kia Bạch Lang cũng phát ra một đạo gào thét

Nhìn xem cái kia trên tường thành một người một sói, Dương Diệp nói: "Thẳng đến bọn hắn chết mới thôi!" Nói xong, quay người hướng nội thành đi đến, đi mau đến trước cửa thành lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó lại nói: "Nếu muốn báo thù, tận lực phái cường một điểm ra, khác phái yếu đích ra, ta không muốn với các ngươi từng bước từng bước sóng f ác i thời gian. Còn có, tại dám đem cái này một người một sói cho ta lấy xuống, ai lấy xuống đấy, ta tựu giết chết ai!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại cửa thành nội.

Dương Diệp đi rồi, cái kia Phong Vũ Triêu đột nhiên nhìn về phía cái kia ám viện bọn người, nói: "Các ngươi không phải muốn đánh ngoại viện giáo viên sao? Hắn tựu là chúng ta ngoại viện giáo viên, các ngươi vừa rồi như thế nào không đánh à? Không phải mới vừa thật khoa trương sao? Các ngươi không phải mới vừa rất có loại sao? Như thế nào? Hiện tại nuy rồi hả? Các ngươi"

Tại Phong Vũ Triêu bên cạnh Hạ Băng Vi kéo hắn lại, ý bảo hắn đừng nói nữa.

Phong Vũ Triêu hít sâu một hơi, nói: “Ta không phải tiểu nhân đắc chí, cũng không phải muốn mượn Diệp huynh áp bọn hắn, chỉ là có chút không quen nhìn những người này!”

Ám viện bọn người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại

Lúc này, cái kia Diệp Tài Ưng cùng Công Tôn hai người tự một đống phế tích bên trong bò lên, hai người lúc này có chút chật vật, đặc biệt là Diệp Tài Ưng, hắn thực khuôn mặt đều mặt mày hốc hác rồi, nói toạc tương còn nhẹ rồi, hẳn là trực tiếp tựu hủy khuôn mặt. Cái trán hãm dưới đi, cái mũi không có bên, miệng môi trên cũng không có, máu tươi bao trùm lấy hắn thực khuôn mặt, muốn nhiều khủng bố thì có nhiều khủng bố

Diệp Tài Ưng vừa muốn nói gì, cái kia Thương Thanh Ảnh tựu âm thanh lạnh lùng nói: “Ta nếu ngươi, ta tựu câm miệng. Tại trước ngươi, hắn đánh cho Giới Luật viện trưởng lão, giết Thiên Thánh một gã đệ tử, còn đánh cho Thiên Thánh cháu gái Thiên Kiều, không chỉ có như thế, còn giết ta nội viện hơn mười danh học sinh, còn tưởng là lấy mặt của mọi người đánh cho ta, nhưng là hắn còn sống hảo hảo đấy!”

Cái kia ám viện mọi người biến sắc, cái kia Diệp Tài Ưng tuy nhiên thấy không rõ sắc mặt rồi, nhưng trong mắt của hắn cũng là viết khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Thương Thanh Ảnh không có giải thích, chỉ là âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi ám viện như muốn lấy lại danh dự, vậy đi mời các ngươi đời trước ám viện đệ tử Thượng Quan Vân Hải, bằng không thì đến ai ai không may. Đặc biệt là ngươi, ta khuyên ngươi hay là ít xuất hiện một điểm, nếu như ngươi muốn chết hoặc là muốn tàn lời mà nói..., ngươi có thể tiếp tục như vừa rồi như vậy ở trước mặt hắn hung hăng càn quấy!”

Nói xong, Thương Thanh Ảnh trực tiếp quay người mang theo mọi người đi vào Vân Hải Thành nội.

Ngoài cửa thành, chỉ còn lại có ám viện bọn người.

“Diệp ca, việc này cứ như vậy được rồi?” Công Tôn trầm giọng nói.

Diệp Tài Ưng không nói gì, nhưng là trong mắt hắn lại là có thêm sâm lãnh sát ý

Vân Hải Thành nội, Dương Diệp lại lần nữa tìm một gian phòng, trong phòng, chỉ có hắn một người, còn có trong ngực Tử Điêu.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tay phải vung lên, cái kia U Vô Ảnh thi thể xuất hiện ở trước mặt của hắn. Nhìn thoáng qua cái kia U Vô Ảnh thi thể, Dương Diệp trực tiếp khởi đầu luyện chế bắt đầu

Cứ như vậy, một lúc lâu sau, U Vô Ảnh bị luyện chế trở thành Kiếm Nô.

Dương Diệp cong ngón búng ra, trong phòng có thể sáng lên đồ vật toàn bộ toái diệt, gian phòng lâm vào hắc ám, cùng lúc đó, Kiếm Vực xuất hiện ở trong phòng, đem trọn cái gian phòng hoàn toàn bao phủ.

Dương Diệp làm xong đây hết thảy về sau, cái kia U Vô Ảnh khởi đầu động

“Ám chi pháp tắc”

Trong phòng, vang lên Dương Diệp thấp lẩm bẩm âm thanh

------oOo------

Chương 916: Ta hôm nay, ngược lại phải thử một chút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phòng, mặc dù không có chút nào ánh sáng, đen kịt một mảnh, nhưng là, Dương Diệp nhưng lại có thể cảm nhận được trong phòng hết thảy!

Cái này là Kiếm Vực khủng bố chỗ!

Kiếm Vực nội, hắn cùng với hết thảy tất cả đều cơ hồ làm một thể.

Đến bây giờ, hắn phát hiện Kiếm Vực còn có một công năng, cái kia chính là phục chế! Hắn sở dĩ có thể lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc, chính là vì Kiếm Vực.

Đương nhiên, nếu như là người khác, cho dù đối phương lĩnh ngộ Vực Chi lực lượng, cũng tuyệt đối không có khả năng như hắn như vậy phục chế địch nhân huyền kỹ, Pháp Tắc Chi Lực đấy, trừ phi đối phương có thể cùng hắn, đem đối thủ luyện chế thành Kiếm Nô.

Thế gian hữu tất cả pháp tắc, mỗi một chủng pháp tắc đều có chính mình huyền bí cùng đặc tính, nhưng nói cho cùng, đều là trăm sông đổ về một biển đấy. Đương nhiên, đây không phải nói một người lĩnh ngộ một loại Pháp Tắc Chi Lực, là có thể dựa theo chính mình lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực phương thức đi lĩnh ngộ một loại khác. Bất quá, nếu như có thể tự mình đi cảm thụ đối phương Pháp Tắc Chi Lực huyền bí, cái kia yếu lĩnh ngộ đối phương Pháp Tắc Chi Lực, cũng không phải không có khả năng!

Như vậy cũng tốt so một người sư phụ giáo huyền kỹ, nếu như hắn chỉ là thi triển một lần, sau đó tựu lại để cho đồ đệ mình đi học, trừ phi cái này đồ đệ là kỳ tài ngút trời, bằng không thì, tuyệt đối không có khả năng học hội (sẽ) đấy. Nhưng là, nếu như hắn sẵn lòng không hề giữ lại đi giáo thụ, chỉ có người đệ tử này không phải quá đần, phải học được, nhiều lắm là chỉ là vấn đề thời gian mà thôi!

Lúc này, cái này U Vô Ảnh tựu là Dương Diệp sư phó!

Như thế nào ám?

Đơn giản điểm giải thích nếu không có chiếu sáng diệu địa phương tựu vi ám, chỉ có điều, nó chính thức hàm nghĩa xa xa không chỉ như thế. Không ánh sáng địa phương, hội (sẽ) hiện ra hai chủng năng lượng, một loại vi ám vật chất, một loại vi ám năng lượng. Ám vật chất, là chỉ nguyên vốn là hắc ám đấy, không ánh sáng sáng đấy, chúng bản thân tựu có được hắc ám một mặt, ví dụ như Ảnh Tử

Mà loại này ám vật chất, tựu là có thể bị lợi dụng đấy, tựu như trước khi U Vô Ảnh có thể trực tiếp mượn nhờ bóng dáng của hắn đến công kích hắn. Bởi vì Ảnh Tử bản thân tựu thuộc về ám vật chất tạo thành!

Về phần ám năng lượng, ám năng lượng so ám vật chất càng tăng kinh khủng, có thể trực tiếp thôn phệ ám vật chất. Vẫn còn như lúc này, trong tràng không có chút nào ánh sáng, một mảnh hắc ám, mà cái này một mảnh hắc ám tựu thuộc về ám năng lượng, bởi vậy, Dương Diệp Ảnh Tử trực tiếp bị những... Này ám năng lượng chỗ thôn phệ, đương nhiên, chúng y nguyên tồn tại, chỉ có điều ở trong tối năng lượng thôn phệ xuống, căn bản không cách nào nhìn thấy!

Ám năng lượng kinh khủng nhất còn không phải như thế!

Như lúc này, chung quanh một mảnh đen kịt, mà cái này một mảnh đen kịt, tựu thuộc về ám năng lượng, mà những... Này ám năng lượng là có thể bị lợi dụng đối địch.

Trước khi Dương Diệp sở dĩ tại Kiếm Vực nội y nguyên bị trọng thương, cũng là bởi vì tại cuối cùng trước mắt, cái kia U Vô Ảnh điều động trong tràng sở hữu tất cả ám năng lượng đối với hắn đã tiến hành điên cuồng công kích.

Những cái... Kia ám năng lượng hữu nhiều khủng bố? Dù sao kiếm của hắn vực đều không có thể đủ hoàn toàn ngăn chặn

Đến nay mới thôi, Dương Diệp bái kiến ba loại pháp tắc, Tiêu Vong Pháp Tắc, Tốc Chi Pháp Tắc, ám chi pháp tắc. Trong đó, không hề nghi ngờ, Tiêu Vong Pháp Tắc mạnh nhất, bất kể là ám chi pháp tắc hay là Tốc Chi Pháp Tắc, chỉ cần đụng phải tử vong chi lực, tuyệt đối là lập tức tử vong đấy. Đến nay mới thôi, ngoại trừ chính hắn Kiếm Vực, hắn còn chưa thấy qua hữu cái gì lực lượng tại đồng bậc nội là vượt qua Tiêu Vong Pháp Tắc

Tốc Chi Pháp Tắc cường đại là ở tại tốc độ, do hắn thi triển đi ra Tốc Chi Pháp Tắc, hoàn toàn treo lên đánh một ít cao cấp Bán Thánh, thậm chí một ít cao cấp Bán Thánh ngay cả sức hoàn thủ đều không có; Ám chi pháp tắc cường đại ở chỗ quỷ dị, nếu như dùng để ám sát, cái kia tuyệt đối so với Thiên giai tam trọng kiếm ý dung nhập không gian cái loại nầy phương thức còn muốn khủng bố!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn có thể lĩnh ngộ đi ra

Cứ như vậy, kế tiếp thời gian, Dương Diệp hai tai không nghe thấy ngoài cửa sổ sự tình, đem chính mình nhốt tại trong phòng, sau đó một lần lại một lần nhìn xem U Vô Ảnh thi triển ám chi pháp tắc

Vân Hải Thành, bởi vì đàn sói đại quân lui quân, tạm thời khôi phục một chút bình tĩnh.

Bất quá tử vong Âm Ảnh y nguyên bao phủ mọi người đỉnh đầu.

Mọi người là có lý do lo lắng đấy, một khi hư không phía trên cái kia vài tên Thánh giả quyết ra thắng bại, như vậy cũng liền quyết định Vân Hải Thành cùng Thiên Lang tộc sinh tử. Nếu như là Vân Hải Thành Thánh giả thắng, cái kia cũng may, nhưng nếu như là Thiên Lang tộc Thánh giả thắng, không hề nghi ngờ, toàn bộ Vân Hải Thành mọi người sẽ chết!

Yêu thú cũng sẽ không đối với bọn họ hữu thương cảm chi tâm!

[t

Ruyen cua tui Θ© net] Vân Hải Thành phủ thành chủ.

Lúc này trong đại sảnh, có ba đợt người, một đám này đây Thương Thanh Ảnh cầm đầu ngoại viện cùng nội viện đệ tử, còn có một đám này đây một gã thân mặc áo bào trắng nam tử cầm đầu ám viện đệ tử, còn lại một đám thì là dùng một gã lão giả cầm đầu Vân Hải Thành bản thổ thế lực.

Vân Hải Thành nghiêm khắc mà nói là Vân Hải Thư Viện phụ thuộc thế lực, tuy nhiên như thế, nhưng Vân Hải Thành bản thân cũng đang phát triển, cũng đã thành lập nên một đám thế lực, đương nhiên, nhóm này thế lực đúng là vẫn còn muốn dùng Vân Hải Thư Viện làm chủ đấy. Vân Hải Thư Viện hữu Thánh giả, nhưng Vân Hải Thành không có, cho nên, mặc kệ Vân Hải Thành là ai làm thành chủ, thế lực hữu bao nhiêu, bọn hắn cuối cùng không dám vi phạm Vân Hải Thư Viện mệnh lệnh!

“Thiên Lang Sơn Mạch lần này đến có chuẩn bị, tuy nhiên bọn hắn tạm thời lui binh rồi, nhưng là, bọn hắn nhất định sẽ ngóc đầu trở lại, hơn nữa, bọn hắn khẳng định còn có chúng ta không biết át chủ bài. Thương giáo viên, trái tu tiểu hữu, các ngươi thấy thế nào?”

Nói chuyện chính là một người trung niên nam tử, tên là hách liên Phong, là Vân Hải Thành thành chủ. Tuy nhiên hắn là cao cấp Bán

Thánh, nhưng lại không phải Bình thường cao cấp Bán Thánh, nhưng cũng không dám tại Thương Thanh Ảnh bọn người trước mặt vô lễ.

Tên là trái tu thanh niên nhẹ tay nhẹ gõ lấy cái ghế lan can, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn nói: “Hách liên tiền bối nói không sai, cái này Thiên Lang Sơn Mạch khẳng định còn có chúng ta không biết át chủ bài. Khỏi cần phải nói, ngày đó Lang Vương năm con trai bên trong, chỉ ra rồi một cái, hơn nữa là yếu nhất một cái, cái kia còn lại bốn cái nhưng lại không có chút nào động tĩnh, cái này rất không bình thường. Ta ám viện hữu phái người đi nghe ngóng qua, bất quá đáng tiếc, không có đánh nghe được bất cứ tin tức gì!”

Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Nghe nói cái kia ngoại viện giáo viên dương diệp bắt cái kia Bạch Lang, vốn là ta chuẩn bị từ nơi này Bạch Lang trên người ra tay, nghe ngóng một điểm tin tức, Nhưng tiếc là đối phương không chỉ có không để cho, ngược lại còn đem ta ám viện người đả thương, nghe nói còn tuyên bố để cho ta ám viện muốn báo thù lời mà nói..., phái mạnh nhất tiến đến, không biết việc này có phải thật vậy hay không!”

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua trái tu thân sau đích cái kia Diệp Tài Ưng liếc, sau đó nói: “Bạch Lang cùng cái kia áo bào màu vàng nam tử là Diệp Dương bắt, cho nên, hắn có quyền lợi xử trí như thế nào bọn hắn. Đương nhiên, các ngươi nói cũng có lý, cho nên, các loại Diệp Dương sau khi xuất quan, ta sẽ đi cùng hắn thương lượng một chút, bất quá cái này phải chờ tới hắn hết giận về sau!”

“Buồn cười!”

Trái tu cười khẽ một tiếng, nói: “Ta muốn xin hỏi một chút thương giáo viên, là hắn Diệp Dương một cái nhân tình tự trọng yếu, hay là chúng ta toàn bộ Vân Hải Thành an nguy trọng yếu?”

“Nghe nói người này còn giết nội viện đệ tử, thậm chí Liên trưởng lão cũng dám Sát! Không biết là thật hay là giả!” Lúc này, cái kia hách liên Phong cũng bỗng nhiên nói: “Nếu như là thực, cái kia người này thật sự là không thích hợp làm ngoại viện giáo viên, càng không thích hợp phụ trách cửa chính phòng thủ. Đương nhiên, ta cùng hắn cũng không có ân oán, nói cũng không phải tận lực nhằm vào hắn, ta chỉ là luận sự, hết thảy theo Vân Hải Thành góc độ xuất phát cân nhắc!”

Thương Thanh Ảnh trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Là hắn làm này bị thương nặng Bạch Lang, nếu như không phải hắn, chúng ta muốn giữ vững vị trí cửa chính, không biết hữu trả giá bao nhiêu một cái giá lớn, thậm chí nói không chừng ngay cả chúng ta cuối cùng át chủ bài cũng muốn bạo lộ!”

“Không có hắn, chẳng lẽ chúng ta Vân Hải Thành muốn thất thủ hay sao?”

Trái tu cười nhạo một tiếng, nói: “Còn nữa, hắn ỷ vào chính mình có vài phần thực lực, tựu tùy hứng mà làm, hoàn toàn không đem trưởng lão, viện quy, còn có ta nội viện để vào mắt, thứ cho ta nói thẳng, người này tại đây Vân Hải Thành, chính là một cái nguy hiểm phần tử, bởi vì nói không chừng lúc nào hắn đột nhiên khó chịu rồi, sẽ đối với tự chúng ta người ra tay!”

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua trái tu, nói: “Nói lâu như vậy, ta cũng không có hiểu rõ ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì, nói thẳng a!”

“Ta đây cứ việc nói thẳng rồi!”

Trái tu đạo: “Viện trưởng bọn người bị Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả kiềm chế, toàn bộ Vân Hải Thành hiện tại tựu ba người chúng ta làm chủ. Hiện tại, ta đề nghị, lập tức buông trên tường thành cái kia áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang, này nam tử cùng cái kia Bạch Lang đều thân phận đặc thù, quyết không thể lại để cho bọn hắn tựu như thế chết đi, đã có này nam tử cùng Bạch Lang, chúng ta tựu có thể có được về thêm nữa... Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thiên Lang tộc tin tức!”

“Cái này ta tán thành!” Hách liên Phong gật đầu nói.

Trái tu nhìn thoáng qua không nói gì Thương Thanh Ảnh, lại nói: “Chuyện thứ hai, ta kiếm ý lập tức giải trừ cái kia Diệp Dương ngoại viện giáo viên, đem hắn tạm thời nhốt lại, trừ hắn ra, những cái... Kia ngoại viện đệ tử cũng muốn tạm thời khống chế lại, miễn cho bọn hắn làm ra hữu tổn hại Vân Hải Thành sự tình đến. Ân, cái này Diệp Dương cùng cái kia ngoại viện những học sinh kia tốt nhất là giao do ta ám viện đến phụ trách, dù sao cái kia Diệp Dương vẫn còn có chút thực lực đấy. Về phần cửa chính, cửa chính tựu toàn quyền giao do thương giáo viên đến xử lý.”

“Ngươi muốn giải trừ Dương Diệp chức vụ, còn muốn đem hắn cùng với ngoại viện đệ tử nhốt lại?” Thương Thanh Ảnh thẳng tắp nhìn xem trái tu, hỏi.

“Như thế nào, không được sao?” Trái tu nhạt âm thanh nói.

Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên nở nụ cười, nàng xem trái tu bọn người liếc, sau đó nói: “Trái tu, ta biết rõ ngươi muốn vi Diệp Tài Ưng bọn người tìm về tràng diện, nhưng là, ta chỉ muốn nói, ngươi cái này không chỉ có là tại chính mình muốn chết, cũng là tại hại ám viện.”

Trái tu khóe miệng phát ra một vòng cười lạnh, nói: “Thương giáo viên tựa hồ rất xem thường ta trái tu, còn có ta ám viện.”

Thương Thanh Ảnh đứng dậy, quét trong tràng mọi người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào cái kia trái tu thân lên, nói: “Ta biết rõ, các ngươi đã quyết định, ta cũng không ngăn cản được các ngươi. Xem tại đều thuộc về thư viện đệ tử phân thượng, cuối cùng tại khích lệ một câu, đừng đi tìm hắn phiền toái, bởi vì hậu quả các ngươi tuyệt đối thừa đảm đương không nổi. Đặc biệt là lúc này thư viện Thánh giả đều bị kiềm chế, Thượng Quan Vân Hải lại đang bế tử quan đúng lúc này.”

Trái tu cũng đứng lên, hắn nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh, sau đó nói: “Ta hôm nay, ngược lại phải thử một chút!” Nói xong hắn hướng phía ngoài cửa đi đến, chỉ chốc lát, hắn đi ra đại môn.

Mà ở hắn sau lưng, là cái kia Vân Hải Thành thành chủ bọn người cùng ám viện bọn người

------oOo------

Chương 917: Đứng đấy đến, nằm trở về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-04 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 916 chương: Đứng đấy ra, nằm trở về!

916 chương: Đứng đấy ra, nằm trở về!

Rất nhanh, Tả Tu mang theo hai mươi tên ám viện đệ tử còn có Vân Hải Thành thành chủ cùng với một đám cường giả đi tới Vân Hải Thành Thành bên ngoài.

Trên tường thành, cái kia áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang như trước bị đinh lấy, lúc này, một người một sói cũng đã hấp hối, đặc biệt là cái kia Bạch Lang, khí tức như có như không, phảng phất tùy thời muốn tắt thở.

“Buông đến!”

Tả Tu nhìn xem cái kia một người một sói, nhạt âm thanh nói. Nhưng mà hai tay của hắn nhưng lại chậm rãi nắm chặt lên, thời khắc đề phòng.

Nghe được Tả Tu lời mà nói..., một bên Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người sắc mặt biến hóa, muốn tiến lên ngăn cản, nhưng mà Ngọc Vô Song nhưng lại ngăn trở mọi người. Lúc này ám viện thực lực rõ ràng cao hơn bọn hắn, bọn hắn căn bản không ngăn cản được, không chỉ có không cách nào ngăn cản, Nhưng có thể còn có thể cho ám viện người lấy cớ để đánh bọn hắn, thậm chí là giết bọn hắn!

Cái kia Diệp Tài Ưng đi về hướng này áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang, đột nhiên, hắn ngừng lại, quay người nhìn xem Phong Vũ Triêu bọn người, cười lạnh nói: “Các ngươi trước khi không phải rất hung hăng càn quấy sao? Hiện tại, ta muốn mang đi cái này một người một sói, các ngươi tại sao không nói chuyện? Phải hay là không nuy rồi hả? Ha ha”

Phong Vũ Triêu cùng hách soái (đẹp trai) bác bọn người sắc mặt trầm xuống, tựu muốn động thủ, Ngọc Vô Song nhưng lại lần nữa ngăn cản bọn hắn, nói: “Hắn là tại cố ý chọc giận chúng ta, đừng cho hắn cơ hội cùng lấy cớ, hết thảy các loại Diệp Dương đi ra nói sau.”

Nghe vậy, Phong Vũ Triêu bọn người tuy nhiên trong nội tâm không xóa, nhưng vẫn là cố kiềm nén lại. Cái này ám viện bọn người mặc dù mới hai mươi người, nhưng lúc này đây từng cái đều ít nhất là Bán Thánh, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại đấy, cho dù là ngoại viện cùng nội viện liên thủ đều không thể đối kháng! Hiện tại động thủ, đổi lấy tuyệt đối là bị hết hành hạ!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diệp Tài Ưng cười lạnh nói: “Xem ra không có ngươi nhóm (đám bọn họ) cái kia giáo viên, các ngươi ngoại viện đều là một đám cháu trai, một đám kinh sợ hàng!”

“Cháu trai ngươi bà ngoại!”

Hách soái (đẹp trai) bác tại cũng nhịn không được nữa rồi, trực tiếp chửi ầm lên, nhưng mà hắn tiếng mắng vừa dứt, một đạo nhân ảnh liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó ‘BA~’ một tiếng, hắn trực tiếp bay ra ngàn trượng xa!

Diệp Tài Ưng thu tay về, cười lạnh một tiếng, nói: "Nói năng lỗ mãng, nên đánh!"

"Làm ngươi bà ngoại!"

Ngoại viện đệ tử lập tức sôi trào, toàn bộ hướng phía Diệp Tài Ưng vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, Diệp Tài Ưng khóe miệng nổi lên một vòng tàn nhẫn nhe răng cười, thân hình khẽ động, trực tiếp xông vào trong đám người, mà phía sau hắn cái kia chút ít ám viện người cũng là thân hình khẽ động, hướng phía Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người vọt tới.

Bành bành bành

Không đến ba tức thời gian, ngoại viện hơn tám mươi người toàn bộ bò xuống!

Diệp Tài Ưng một cước dẫm nát Phong Vũ Triêu trên mặt, dữ tợn, nói: "Ngươi không phải mới vừa rất hung hăng càn quấy sao? Ngươi không phải rất hung hăng càn quấy sao? Tại hung hăng càn quấy một cái cho ta xem một chút? Đến à?" Nói xong, chân có chút dùng sức, Phong Vũ Triêu cả khuôn mặt lập tức huyết nhục mơ hồ lên.

"Thả ta ra biểu ca!"

Hạ Băng Vi theo trên mặt đất bò lên, hướng phía Diệp Tài Ưng vọt tới, nhưng là vừa xong Diệp Tài Ưng trước mặt, liền trực tiếp bị Diệp Tài Ưng một cước đá vào phần bụng, thứ hai một tiếng kêu rên, cả người bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất, trực tiếp hôn mê bất tỉnh

"Băng Vi!"

Phong Vũ Triêu gào thét, nhưng mà đổi lấy nhưng lại Diệp Tài Ưng trước mặt tựu là một cước

Phong Vũ Triêu đầu trực tiếp cùng mặt đất đã đến một cái thân mật tiếp xúc, mặt đất vỡ ra, vô số máu tươi bắn tung tóe!

"Con sâu cái kiến một người như vậy, chỉ bằng các ngươi, cũng xứng cùng chúng ta ám viện là địch?" Diệp Tài Ưng nói xong một cước đá vào Phong Vũ Triêu phần bụng, thứ hai thân thể xoa xoa mặt đất đã bay đi ra ngoài, một mảnh trường mười trượng trở lại vết máu theo Phong Vũ Triêu thân thể rút lui xuất hiện ở trên mặt đất

Nhưng mà Diệp Tài Ưng nhưng lại còn chưa thu tay lại, đối với những cái... Kia đã nằm trên mặt đất ngoại viện đệ tử tựu là một hồi đá mạnh, nguyên một đám ngoại viện đệ tử không ngừng ném bay ra ngoài, trong đó, mà ngay cả Ngọc Vô Song các loại chúng nữ cũng không thể đủ may mắn thoát khỏi!

“Dừng tay!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một hồi tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, Thương Thanh Ảnh mang theo bổ một phát nội viện đệ tử xuất hiện ở trước cửa thành, khi thấy trước cửa thành tình huống lúc, Thương Thanh Ảnh toàn bộ sắc mặt lập tức trắng đi. Nàng không nghĩ tới, chỉ là bởi vì một chút sự tình chậm trễ, đến chậm nửa khắc đồng hồ, tựu xuất hiện trước mắt một màn này

Xem trên mặt đất cầm xuống ngoại viện đệ tử thảm trạng, một cổ khủng hoảng cảm (giác) lặng yên xuất hiện ở Thương Thanh Ảnh ở sâu trong nội tâm, không chỉ có Thương Thanh Ảnh, ở sau lưng nàng cái kia chút ít nội viện đệ tử lúc này sắc mặt cũng là chìm xuống ra, tại trong mắt mọi người, là ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng. Bởi vì bọn hắn biết rõ, sự tình đại đầu rồi!

Lúc này đây, nếu như hư không phía trên cái kia chút ít Thánh giả còn rút không xuất thân ra, chuyện kia tựu chính thức không thể vãn hồi

Dương Diệp giận dữ, tàn sát mấy chục vạn đàn sói, lúc này đây, nếu như Thánh giả không ra, hắn dao mổ nhắm ngay biển mây học viện ám viện

Mọi người không dám nghĩ tới!

Thương Thanh Ảnh hít sâu một hơi, sau đó gắt gao nhìn xem Diệp Tài Ưng, nói: “Diệp Tài Ưng, ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì?”

Diệp Tài Ưng cười lạnh nói: “Ta đương nhiên biết rõ, những người này đối với ta nói năng lỗ mãng, không biết tôn kính học trưởng, ta bây giờ đang ở dạy bọn họ như thế nào tôn kính người.”

“Ngươi đây là đang tìm đường chết!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Diệp Tài Ưng cười nhạo một tiếng, nói: “Thương giáo viên, ta biết rõ, cái kia Diệp Dương thực lực xác thực rất cường, nhưng là thì tính sao? Hắn tại cường cũng chỉ có một người, cũng chỉ là Hoàng Giả

Cảnh! Mà chúng ta ám viện, hữu chừng ba mươi người, mỗi người yếu nhất chiến lực đều là Bán Thánh. Còn có, trước khi nếu như không phải hắn Diệp Dương đánh lén ta, ai thắng ai thua còn không nhất định!"

Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Tả Tu, nói: "Tả Tu, ta biết rõ các ngươi ám viện hữu thực lực, cũng biết các ngươi căn bản không sợ Diệp Dương! Ta biết chắc nói ta lúc này nói với các ngươi không có cái gì dùng. Xem tại tất cả mọi người thuộc Vân Hải Thư Viện, cho ngươi một cái đề nghị, có lẽ đối với ngươi mà thôi, đây là trong đời ngươi một lần cuối cùng nghe người ta đề nghị rồi. Hiện tại, lập tức đi cho ngươi ám viện hội học sinh Hội Trường cô ngàn buồm xuất quan, không, tốt nhất là đi lại để cho Thượng Quan Vân Hải xuất quan. Như vậy, các ngươi có lẽ còn có mệnh sống"

Tả Tu trầm ngâm hồi lâu, sau đó lắc đầu cười cười, nói: "Xem ra thương giáo viên đối với cái kia Diệp Dương là rất có lòng tin ah, không, phải nói thương giáo viên rất xem thường ta Tả Tu còn có ám viện đệ tử ah."

Sau lưng Tả Tu ám viện đệ tử bọn người ở tại nhìn về phía Thương Thanh Ảnh lúc, thần sắc có chút bất thiện rồi. Nếu như không phải kiêng kị thân phận của Thương Thanh Ảnh, có lẽ có người cũng nhịn không được xuất thủ.

"Ngươi xác định ngươi không nghe đề nghị của ta?" Thương Thanh Ảnh nói.

Tả Tu nhẹ cười cười, nói: "Bất kể như thế nào, thương giáo viên hảo ý chúng ta tâm lĩnh. Từ khi thư viện hữu ám viện cái này viện thứ nhất, cũng chỉ có ám viện người khi dễ qua người khác, không có có người khác có thể khi dễ ám viện, ta không nghĩ tới chúng ta thế hệ này phá cái quy củ này. Ngàn buồm huynh bế quan lúc, đem ám viện người giao cho ta đến phụ trách, hôm nay ám viện người bị người khi dễ vẽ mặt, ta tự nhiên muốn thay bọn hắn đòi lại cái công đạo đấy."

Nói xong, ánh mắt của hắn quăng đã đến Phong Vũ Triêu bọn người trên người, nói: "Ta cũng không che giấu rồi, cái này một người một sói đối với chúng ta xác thực hữu tác dụng, nhưng là lúc này đây, chúng ta đang tại mục đích không phải bọn hắn, mà là các ngươi. Các ngươi giáo viên đánh cho hai ta cái huynh đệ, ta hiện tại, tựu đánh hắn tất cả huynh đệ."

//tru y encua
tui.net/ Nghe được Tả Tu lời mà nói..., Thương Thanh Ảnh sắc mặt lập tức chìm xuống ra, lúc này đây, nàng không có ở nói chuyện, mà là mang theo nội viện người đem ngoại viện Lãnh Ngọc Nhiễm bọn người vịn... Mà bắt đầu.

Thân phận nàng mặc dù có chút đặc thù, nhưng là ám viện cái này viện càng thêm đặc thù, nếu như không là vì thân phận nàng đặc thù, bằng vào nội viện giáo viên cái này danh hiệu, người ta điểu cũng sẽ không thèm nghĩa nàng!

Nên, phải hỏi nàng nói tất cả, kế tiếp muốn chuyện gì phát sinh, nàng cũng bất lực

Diệp Tài Ưng nhìn xem những cái... Kia không phải tàn cho dù trọng thương ngoại viện đệ tử bọn người, nói: "Thấy được sao? Tại trước mặt chúng ta, các ngươi ngay cả con sâu cái kiến đều không bằng." Nói xong, hắn ha ha cười cười, thân hình khẽ động, đem cái kia đính tại trên tường áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang để xuống, sau đó lại nói: "Cái kia Diệp Dương không phải muốn giết cái này một người một sói sao? Ta tựu càng muốn cứu sống bọn hắn, đến lúc đó tâm tình tốt rồi, ta còn muốn thả bọn hắn, ta ngược lại muốn nhìn, hắn có thể cầm ta ám viện như thế nào!"

"Đi thôi!"

Tả Tu nhạt âm thanh nói một câu, hướng phía cửa thành nội đi đến. Ám viện bọn người lập tức đi theo. Ngay tại phải đi vào thành môn lúc, Tả Tu đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Thương giáo viên, làm phiền ngươi nói cho thoáng một phát cái kia Diệp Dương, muốn tìm gặp tử cùng phải về cái này một người một sói, tốt nhất là các loại viện trưởng bọn hắn có thể thoát thân sau lại ra, bởi vì khi đó, sẽ có người ra mặt cứu hắn. Nếu như hắn hiện tại tựu cố ý muốn tới, nói cho hắn biết, ta ám viện sẽ để cho hắn đứng đấy ra, nằm trở về!"

Nói xong, hắn không tại dừng lại, mang theo ám viện bọn người cùng Hách Liên Phong bọn người tiến nhập trong thành.

"Thương giáo viên, này ba người tổn thương vô cùng trọng, hữu nguy hiểm tánh mạng!"

Lúc này, một gã ám viện đệ tử bỗng nhiên nói. Thương Thanh Ảnh sắc mặt biến hóa, vội vàng đi tới, tại trước mặt nàng, là Hạ Băng Vi, Phong Vũ Triêu, còn có hách soái (đẹp trai) bác.

Trong đó, Hạ Băng Vi cùng Phong Vũ Triêu nghiêm trọng nhất, Hạ

Băng Vi sở dĩ nghiêm trọng là vì nàng thực lực bản thân cũng rất yếu, bị thụ với tư cách Bán Thánh cường giả Diệp Tài Ưng một kích, đan điền đều liệt ra rồi, tuy nhiên còn chưa nghiền nát, nhưng đã cùng phế nhân không có gì khác nhau rồi. Mà Phong Vũ Triêu tuy nhiên sức chống cự so sánh cường, nhưng lại bị Diệp Tài Ưng nhằm vào, bởi vậy, cả người đã trực tiếp ngất đi, đặc biệt là đầu, so với lúc trước Diệp Tài Ưng bị thương trình độ còn muốn trọng!

Hách soái (đẹp trai) bác hơi tốt một chút, nhưng cũng là ngất đi. Ngoại trừ ba người, trong tràng còn lại mọi người cũng cũng không khá hơn chút nào, có người thậm chí còn cứ thế mà bị đánh gãy tay gãy chân

Ngọc Vô Song các loại nữ cũng không thể đủ may mắn thoát khỏi, đặc biệt là Ngọc Vô Kiều còn có Ngọc Vô Song, hai tỷ muội trên mặt đều có được hỏa hồng cái tát ấn

“Vấn đề này, hiện tại muốn hay không đi thông tri Diệp Dương?” Một gã nội viện đệ tử nhẹ giọng hỏi Thương Thanh Ảnh.

Thương Thanh Ảnh lắc đầu, nói: “Trước đưa bọn chúng tổn thương y cũng may đi thông tri hắn, bằng không thì, phải chết người, phải chết thật nhiều người!”

“Người chết? Chết người nào?”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự chỗ cửa thành truyền đến.

Nghe thế nói thanh âm, Thương Thanh Ảnh thân thể trực tiếp cứng rắn ở.

Bởi vì chủ nhân của thanh âm này là Dương Diệp

------oOo------

Chương 918: Có ân báo ân, có cừu oán báo thù!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-04 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 917 chương: Có ân báo ân, có cừu oán báo thù!

Chỗ cửa thành đứng đấy một người, người này dĩ nhiên là là Dương Diệp.

Tại Dương Diệp trong lồng ngực, là Tử Điêu, lúc này Tử Điêu thương thế đã khôi phục không sai biệt lắm, không chỉ có thân thể khôi phục vốn là bình thường, còn tỉnh lại, bất quá tựu là khí tức có chút yếu.

Lúc này Tử Điêu hai móng ôm thật chặt Dương Diệp cánh tay, đầu dán tại Dương Diệp trước ngực không ngừng mà cọ lấy, đôi má ửng đỏ, thỉnh thoảng ngẩng đầu trừng Dương Diệp liếc, chỉ là trong mắt tràn đầy ngượng ngùng. Bởi vì lúc trước Dương Diệp vậy mà thừa dịp nàng tại hôn mê lúc cho nàng tắm rửa, còn sờ khắp toàn thân của nàng, nghĩ đến đây, Tử Điêu là được toàn thân đều hơi đỏ lên.

Dương Diệp tâm tình tựa hồ rất không tồi, hai tay ôm Tử Điêu, mang trên mặt vui vẻ, nhưng là rất nhanh, trên mặt hắn vui vẻ tựu chầm chậm rút đi rồi. Bởi vì hắn thấy được trong tràng Phong Vũ Triêu bọn người...

Dương Diệp ôm Tử Điêu đi tới Phong Vũ Triêu bọn người trước mặt, ánh mắt của hắn tại Phong Vũ Triêu bọn người trên thân từng cái đảo qua, cuối cùng lại nhìn về phía trên tường thành, chỗ đó, đã rỗng tuếch.

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Ám viện người làm hay sao?”

Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu, đó căn bản không cách nào giấu diếm!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem Tử Điêu bỏ vào trên bờ vai, hắn ngồi xổm ở Phong Vũ Triêu bên cạnh, thò tay đặt ở Phong Vũ Triêu trên mặt, một tia tử khí tự trên tay đổ xuống mà ra...

Tại tử khí chữa trị xuống, Phong Vũ Triêu thương thế lập tức khôi phục một ít, ít nhất miệng vết thương đã hoàn toàn đã ngừng lại. Dương Diệp thu tay về, đi tới Hạ Băng Vi trước mặt, lúc này, Hạ Băng Vi đột nhiên mở mắt, nói: “Trước, trước cứu biểu ca ta...”

Dương Diệp nói: “Hắn đã không có gì trở ngại, còn lại tu dưỡng một thời gian ngắn là được, tình huống của ngươi so với hắn nghiêm trọng, trước trị liệu ngươi!” Nói xong, Dương Diệp đưa tay ra, tay tại Hạ Băng Vi phần bụng còn có vài tấc lúc ngừng lại, sau đó một cổ tử khí tự Dương Diệp lòng bàn tay đổ xuống mà ra, tiến nhập Hạ Băng

Vi trong cơ thể.

“Diệp, Diệp Dương, ta, ta về sau phải hay là không muốn trở thành phế nhân?” Hạ Băng Vi đột nhiên nói, thanh âm có chút yếu, mà lại mang theo một tia buồn bã.

Tại đây cường giả vi tôn thế giới, nếu như một người đã trở thành phế vật, vậy ý nghĩa hắn làm mất đi hết thảy.

Dương Diệp nói: “Thương thế của ngươi rất nghiêm trọng...” Nghe thế, Hạ Băng Vi trong mắt lập tức chảy ra hai hàng thanh tịnh chất lỏng, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Bất quá cũng may, đan điền không có triệt để nghiền nát, mặc dù có chút khó giải quyết, nhưng cũng không có đến không thể vãn hồi tình trạng, cho nên, ngươi an tâm sẽ xảy đến!”

Hạ Băng Vi nao nao, lập tức nói: “Ngươi, ngươi nói là sự thật?”

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Hạ Băng Vi lập tức nín khóc mỉm cười, nói: “Ngươi nói có thể, vậy nhất định là có thể, cám ơn, thật sự cám ơn, ngươi đã cứu ta biểu ca lại đã cứu ta, thật sự cám ơn...”

“Ta phải làm đấy!” Dương Diệp nói: “Bởi vì các ngươi đều là đệ tử của ta, hơn nữa, vấn đề này coi như là ta làm liên lụy các ngươi.”

“Kỳ thật, kỳ thật, ngươi cũng không có đáng sợ như vậy, ít nhất ta hiện tại không phải sợ ngươi rồi!” Hạ Băng Vi bỗng nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Nguyên lai ngươi rất sợ ta?”

Hạ Băng Vi ngay cả vội vàng gật đầu, nói: “Không chỉ có ta, ta cảm giác biểu ca ta cũng có chút sợ ngươi đấy, còn có thật nhiều người... Nhưng là bây giờ chúng ta còn không sợ ngươi rồi, bởi vì với ngươi ở chung xuống, kỳ thật mọi người phát hiện, ngươi người cũng rất tốt đấy, đặc biệt là đối với chính mình người. Chỉ cần không cố ý tìm làm phiền ngươi, trêu chọc ngươi, nhiều khi, ngươi rất dễ nói chuyện!”

Dương Diệp cười cười, sau đó thu tay về, nói: “Hiện tại cảm tạ trong hạ thể nhìn xem!”

Nghe vậy, Hạ Băng Vi vội vàng vận chuyển rơi xuống trong cơ thể, rất nhanh, trong mắt nàng lần nữa chảy ra nước mắt, đây là vui đến phát khóc...

Dương Diệp trên mặt như trước mang theo dáng tươi cười, chỉ có điều trong mắt hắn, có một tia hàn mang.

Y tốt Hạ Băng Vi về sau, Dương Diệp đi tới Hách Suất Bác trước mặt, Hách Suất Bác tình huống so Hạ Băng Vi cùng Phong Vũ Triêu hơi chút nhiều, bất quá cũng cũng không khá hơn chút nào. Giống như là có người nhằm vào, lúc này trong cơ thể hắn xương cốt đều đã đoạn vài căn, đặc biệt là hai chân cùng hai tay xương cốt cũng đã hoàn toàn đứt gãy.

“Lão đại, làm bất quá bọn hắn ah!” Hách Suất Bác cười khổ nói: “Cho ngươi thật xấu hổ chết người ta rồi!”

“Mất mặt ngược lại là không có việc gì, dù sao mặt mũi vật này là có thể tìm trở về đấy. Chỉ cần đừng ném mệnh là tốt rồi!” Dương Diệp nói xong, hai tay đặt ở Hách Suất Bác trên hai chân, sau đó trong cơ thể Tử Sắc Huyền Khí tuôn ra.

“Lần này là ta hại bọn hắn!”

Hách Suất Bác nhìn một bên mọi người, trong mắt có một tia áy náy, “Nếu như không phải ta nhịn không được, đám kia cháu trai sẽ không hữu lấy cớ động thủ.”

“Ngươi sai rồi!”

Dương Diệp nói: “Cho dù ngươi nhịn xuống, bọn hắn đồng dạng sẽ động thủ đấy, chẳng qua là dùng cái khác lấy cớ, thậm chí, ngay cả lấy cớ đều không cần. Bởi vì thực lực của bọn hắn tại các ngươi phía trên, cường giả đối với kẻ yếu, cần dùng lấy cớ mới có thể động thủ sao?”

“Lão đại, ngươi cái này quá đả kích ta rồi!” Hách Suất Bác cười khổ nói: “Ta hiện tại đã thân tàn rồi, ngươi tại đến đả kích ta, là muốn ta tâm cũng muốn tàn sao?”

Dương Diệp hai tay thu trở về, sau đó đặt ở Hách Suất Bác trên hai tay, trong cơ thể huyền khí tiếp tục tuôn ra, nói: “Biết không? Ta tại Tôn Giả Cảnh lúc, cũng đã giết Bán Thánh như giết chó rồi.”

Hách Suất Bác khóe miệng co lại, nói: “Lão đại, ngươi không nên đánh cho đến chết kích ta sao?”

Dương Diệp nói: “Ta thiên phú không tính chênh lệch, kỳ ngộ cũng có một ít, nhưng càng nhiều nữa, hay là dựa vào ta bản thân cố gắng. Một người, nếu như không gặp phải tuyệt cảnh, không hung hăng ép mình một bả, hắn vĩnh viễn không biết mình có bao nhiêu lợi hại. Các ngươi có thể tiến vào thư viện, thiên phú khẳng định đều không kém, kỳ ngộ phương diện, cái này xem cá nhân đích cơ duyên, ta không cách nào bang (giúp) giúp đỡ bọn ngươi, nhưng là, ta ngược lại là có thể giúp các ngươi gặp phải tuyệt cảnh. Vấn đề này sau khi kết thúc, ta mang bọn ngươi hảo hảo chơi đùa!”

Hảo hảo chơi đùa...

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Hách Suất Bác khóe miệng lần nữa một hồi run rẩy. Bởi vì hắn biết rõ, Dương Diệp trong miệng theo như lời ‘Hảo hảo chơi đùa’ tuyệt đối vậy là cái gì điên cuồng sự tình, nói cách khác, cuộc sống sau này muốn khó chịu...

“Sự tình có thể chấm dứt sao?” Lúc này, Ngọc Vô Song các loại nữ đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp hai mắt có chút nhíu lại, hắn thu hồi hai tay, sau đó đứng dậy nhìn về phía Ngọc Vô Song các loại nữ, tại Ngọc Vô Song các loại nữ trên gương mặt, đều có được từng đạo đỏ tươi dấu bàn tay.

Dương Diệp tay phải đặt ở Ngọc Vô Song trên gương mặt, trong cơ thể tử khí dũng mãnh vào Ngọc Vô Song đôi má bên trong, nói: “Còn nhớ rõ ai đánh ngươi đấy sao?”

“Nhớ rõ!” Ngọc Vô Song nhìn thẳng Dương Diệp, tại tiểu cô nương này trong mắt, đã không có dĩ vãng thong dong, có chỉ có lạnh như băng.

“Nhớ rõ là tốt rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thu tay về, Ngọc Vô Song trên mặt thủ ấn đã biến mất. Hắn nhìn về phía Ngọc Vô Kiều các loại nữ, Ngọc Vô Kiều các loại nữ lập tức hướng về sau lui một bước, các nàng có thể không có ý tứ như Ngọc Vô Song như vậy, bị Dương Diệp dấu tay nghiêm mặt, nơi này chính là hữu rất nhiều người đây này.

Dương Diệp khẽ gật đầu, cũng không bắt buộc, bởi vì những cái... Kia chưởng ấn qua một thời gian ngắn tựu sẽ tự động biến mất.

Đón lấy, Dương Diệp khởi đầu từng bước từng bước cho những cái... Kia bị thương ngoại viện đệ tử trị liệu.

Mà một bên, Thương Thanh Ảnh cùng những cái... Kia nội viện đệ tử cứ như vậy nhìn xem, bọn hắn, thần sắc là ngưng trọng đấy, trong mắt là lo lắng đấy. Hiện tại Dương Diệp biểu hiện vô cùng bình tĩnh, phi thường bình tĩnh, không chút nào giống như là muốn nổi điên bộ dạng. Nhưng chính là như thế này, bọn hắn mới càng phát ra bất an rồi.

Hồi lâu, Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Ám viện là thư viện đệ tử bên trong thần bí nhất, cũng là đệ tử bên trong mạnh nhất một viện. Thượng Quan Vân Hải tựu từng là ám viện hội chủ tịch sinh viên, tuy nhiên hắn hiện tại đã không phải là, nhưng đối với ám viện khẳng định hay là có cảm tình. Trừ hắn ra, hiện tại ám viện hội chủ tịch sinh viên cô ngàn buồm cũng là cực kỳ cường đại, lúc này, hắn đã là cao cấp Bán Thánh, lần này bế quan, nghe nói là tại tu tập một môn Tiên giai trung phẩm huyền kỹ, nếu như thành công, vậy hắn bản thân tựu nắm giữ tam môn Tiên giai trung phẩm huyền kỹ, khi đó hắn, đem viễn siêu một ít lão quái vật cấp bậc cao cấp Bán Thánh, trở thành thư viện Thánh giả phía dưới, trừ Thượng Quan Vân Hải đệ nhất nhân!”

“Ngươi theo ta nói nhiều như vậy, là muốn cho ta việc này cứ như vậy được rồi, vậy sao?” Dương Diệp quay đầu lại nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, sau đó tiếp tục trị liệu lên trước mặt ngoại viện đệ tử.

Thương Thanh Ảnh cười khổ cười, nói: “Diệp Dương, ta biết rõ ngươi tại sinh khí, nhưng là, ta thật sự hy vọng ngươi có thể dùng đại cục làm trọng! Ám viện bằng vào hơn mười người tựu trấn thủ một chỗ cửa thành, bọn hắn không thể bỏ qua công lao...”

“Thì tính sao?” Dương Diệp đã cắt đứt Thương Thanh Ảnh lời mà nói..., nói: “Ta coi như là trấn thủ một Thành, ta coi như là không thể bỏ qua công lao, nhưng bọn hắn như trước đánh cho người của ta, còn mang theo ta bắt người. Bọn hắn tại làm những chuyện này lúc, thật không nghĩ qua những... Này!”

“Đó là ngươi đánh trước bọn hắn...” Thương Thanh Ảnh dưới tình thế cấp bách thốt ra, nhưng là rất nhanh, nàng ý thức được không đúng, vội vàng dừng lại.

Dương Diệp thu tay về, quay người nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Lúc trước ta tại sao phải đánh bọn hắn?”

Thương Thanh Ảnh không nói gì.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Thương cô nương, ta biết rõ, ngươi khẳng định cũng khích lệ qua bọn hắn, nhưng bọn hắn vẫn làm. Mà bây giờ, ngươi tới khích lệ ta, ta muốn nói cho ngươi biết, ta làm người tựu là, người khác như thế nào đối với ta, ta tựu như thế nào đối với người khác. Ngươi tốt với ta, ta sẽ tận mình có thể lực đối với ngươi tốt, đồng dạng, ngươi đối với ta không tốt, ta cũng sẽ (biết) tận mình có thể lực đối với ngươi không tốt!”

“Nếu như ngươi dám giết ám viện người, thư viện khẳng định cho không dưới ngươi!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

“Nơi này không lưu gia, đều có lưu gia chỗ!” Dương Diệp nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh, nói xong, hắn quay người hướng cửa thành đi đến, nói: “Còn có thể đi đường đấy, đi theo ta đi, không thể đi đấy, lại để cho người mang ngươi đi. Ta hiện tại, tại dạy các ngươi một đầu. Làm người, nên có ân báo ân, có cừu oán báo thù!”

“Có cừu oán báo thù!”

“Có cừu oán báo thù...”

Ngoại viện các loại đệ tử vội vàng đuổi theo Dương Diệp, giận dữ hét lên!

Mà đúng lúc này, một gã thân mặc khôi giáp nam tử đột nhiên xuất hiện ở chỗ cửa thành, nam tử lạnh lùng quét Dương Diệp bọn người liếc, nói: “Ngươi chính là ngoại viện giáo viên Diệp Dương a? Thành chủ tìm ngươi có việc, cùng ta rời đi!”

“Trước khi bọn họ cùng cái kia ám viện bọn người ở tại cùng một chỗ, trong đó vây đánh người của chúng ta bên trong, thì có bọn hắn!” Ngọc Vô Song đột nhiên tại Dương Diệp bên cạnh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thân hình khẽ động lập tức đi tới cái kia khôi giáp nam tử trước mặt, tay phải trực tiếp giữ ở nam tử kia cổ, nói: “Nhớ kỹ, không giết ngươi, lưu ngươi một hơi, là vì để cho ngươi trở về nói cho các ngươi biết cái kia vị thành chủ, lại để cho hắn đem cổ cho ta giặt rửa tốt, ta lập tức sẽ tới lấy đầu của hắn!”

Nói xong, Dương Diệp nâng lên một cước đá vào nam tử phần bụng, thứ hai hét thảm một tiếng, cả người hóa thành một đạo điểm đen biến mất tại phía chân trời.

------oOo------

Chương 919: Một ngón tay, một người đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-05 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 918 chương: Một ngón tay, một người đầu!

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng ←→ download:

Cái nhìn đại cục, Dương Diệp không phải là không có.

Lui một bước, biển rộng trời cao, đạo lý này, Dương Diệp không phải không minh bạch.

Thuận theo bản tâm, nhất niệm sát nhân, hội (sẽ) dựng nên vô số cừu địch, Dương Diệp không ngốc, hắn tự nhiên biết rõ điểm ấy.

Nhưng thì tính sao?

Cái nhìn đại cục, ám viện người nói qua cái nhìn đại cục sao? Không có, bởi vì hữu thực lực, cho nên bọn hắn dám đến đoạt nguyên vốn thuộc về hắn trảo người, nhưng lại theo lý thường nên cảm thấy, hắn nên hai tay cho bọn hắn dâng, khi đó bọn hắn, cũng không có nghĩ qua, cái này áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang không phải bọn hắn bắt, mà là hắn Dương Diệp chỗ trảo?

Bọn hắn tại sao phải làm như vậy? Dám làm như thế? Bởi vì bọn hắn cảm giác mình hữu thực lực, người có thực lực, cần cùng kẻ yếu nói cái gì cái nhìn đại cục sao? Đương nhiên hội (sẽ) giảng, bởi vì bọn hắn biết nói Dương Diệp không đem Bạch Lang cùng áo bào màu vàng nam tử giao cho bọn họ, là không có cái nhìn đại cục, là vì tư lợi!

Bọn họ là sẽ không đi quản cái này Bạch Lang cùng áo bào màu vàng nam tử đến tột cùng là ai bắt lấy đấy, càng sẽ không đi để ý bắt lấy Bạch Lang cùng áo bào màu vàng nam tử Dương Diệp có thể hay không đồng ý. Theo bọn họ, cái này một người một sói, bọn hắn ám viện hữu cần, cho nên tựu muốn lấy đi, bởi vì ám viện so ngoại viện cường!

Đáng tiếc chính là, bọn hắn thực lực không đủ, bị Dương Diệp đánh cho trở về.

Đúng lúc này, ám viện cũng không có lựa chọn lui một bước, mà là lựa chọn báo thù!

[t

ruyen cua tui Θ© net] Bọn hắn sai lầm rồi sao? Không có sai, bọn hắn bị đánh, muốn báo thù, điểm này sai đều không có, muốn nói sai, cái kia chỉ có thể nói Hách Suất Bác bọn người sai rồi, bởi vì bọn hắn thực lực không đủ, bị người đánh, chỉ có thể nói học nghệ không tinh!

Đồng dạng!

Hiện tại hắn Dương Diệp muốn đi báo thù, điều này có thể nói sai sao?

Dương Diệp không biết người khác như thế nào muốn, cũng sẽ không để ý người khác như thế nào muốn, bởi vì hắn cảm giác mình không có sai.

Đã không có sai, vậy làm!

Nhìn xem Dương Diệp một đám người hướng phía ám viện bọn người phương hướng đi đến, một bên, Thương Thanh Ảnh bọn người sắc mặt khó nhìn lại, bởi vì dùng bọn hắn đối với Dương Diệp rất hiểu rõ, Dương Diệp chuyến đi này, sự tình nhất định sẽ náo không cách nào thu thập. Hiện tại ngoài có cường địch, nếu như ở bên trong loạn, vậy đối với Vân Hải Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn!

“Thương giáo viên, làm sao bây giờ?”

Thương Thanh Ảnh bên cạnh, một gã nội viện đệ tử trầm giọng hỏi.

Thương Thanh Ảnh trầm mặc sau nửa ngày, sau đó lắc đầu, nói: “Ám viện đám người kia kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), căn bản không nghe ta khuyên cáo, cái này Dương Diệp so với bọn hắn còn kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh), ta đang nói cái gì, cũng là lãng phí nước miếng mà thôi.”

“Chẳng lẽ cứ như vậy xem của bọn hắn đánh nhau?” Tên kia đệ tử hỏi.

Thương Thanh Ảnh trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Đi mời Cô Thiên Phàm!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, chỉ thấy hắn quay người nhìn về phía Thương Thanh Ảnh bọn người, nói: “Không biết chư vị còn nhớ rõ lúc trước chúng ta đánh chính là cái kia đánh bạc?”

Nghe vậy, Thương Thanh Ảnh bọn người nao nao, lập tức sắc mặt có chút mất tự nhiên rồi. Cái này đánh bạc, bọn hắn tự nhiên là nhớ rõ đấy. Về phần kết quả... Dương Diệp một người tựu tru diệt hơn mười vạn yêu thú, cái này kết quả còn phải nói gì nữa sao?

Dương Diệp lại nói: “Bởi vì Tử nhi sự tình, ta trước khi ngược lại là đem vấn đề này quên. Bất quá cũng may, hiện tại nghĩ tới. Ta không thích không tuân thủ hứa hẹn người, cho nên, ta hy vọng chư vị chủ động tuân thủ hứa hẹn, đừng để cho ta tới giám sát, bằng không thì, khi đó chư vị có thể tựu có chút khó coi rồi. Còn có, thương giáo viên, sự tình xử lý xong rồi, đến ta chỗ ở lấy ta quần áo!”

Nói xong, Dương Diệp mang theo mọi người hướng phía trước mặt đi đến, chỉ chốc lát là được biến mất tại Thương Thanh Ảnh các loại tầm mắt của người trung.

“Hắn giống như đối với chúng ta...” Thương Thanh Ảnh bên cạnh một gã nội viện đệ tử trầm giọng nói: “Hữu địch ý...”

Thương Thanh Ảnh trong mắt có một tia phức tạp, “Tự nhiên là có địch ý đấy. Cái kia yêu thú trước khi bị Bạch Lang cùng áo bào màu vàng nam tử liên thủ vây công lúc, khi đó, ta nếu là ra tay, cho dù không cách nào cứu cái kia Tử Điêu, ít nhất cũng sẽ không khiến cái kia Tử Điêu trọng thương đến cái loại tình trạng này.”

“Việc này có thể nào trách ngươi?” Học sinh kia có chút bất bình nói: “Lúc ấy giáo viên ngươi chính cùng chúng ta liên thủ bày trận, mà giáo viên ngươi lại là hạch tâm mắt trận, khi đó ngươi căn bản không cách nào thoát thân. Hắn nếu như bởi vì như vậy mà đem cái kia Tử Điêu sự tình trách tội đến ngươi trên đầu, ta đây thật sự là xem thường hắn Diệp Dương!”

“Hắn không có trách ta!”

Thương Thanh Ảnh khẽ lắc đầu, nói: “Vốn là, ta nội viện cùng hắn ngoại viện quan hệ là có chút cải thiện đấy, mọi người tuy nhiên không thể nói phi thường sự hòa thuận, nhưng là song phương tầm đó đã không có căm thù. Mà ta cùng với hắn tầm đó, tuy nhiên không thể nói là bằng hữu, nhưng ít ra cũng không tính là người xa lạ. Mà bây giờ, hắn đưa ra cái kia ván bài, tựu là muốn nói cho chúng ta biết, chúng ta trong lòng hắn, cùng ám viện như vậy người không có khác nhau rồi. Ai cũng không gây ai, mọi người bình an vô sự, nhưng nếu như chúng ta tại nhằm vào hắn...”

Thương Thanh Ảnh sau lưng mọi người đã minh bạch.

Vốn là bọn họ cùng Dương Diệp còn có ngoại viện tầm đó, là có thể trở thành bằng hữu đấy, nhưng là hiện tại, Dương Diệp hành vi tựu là tại nói cho bọn hắn biết: Ta Dương Diệp không muốn cùng các ngươi trở thành bằng hữu rồi.

Thương Thanh Ảnh ánh mắt quăng đã đến Thành bên ngoài cái kia phiến mênh mông sơn mạch bên trong, nói: “Ngoài có địch, nội lại loạn, Vân Hải Thành, có thể lo ah...”

Dương Diệp bọn người còn chưa đi thật xa, một đám quân đội tựu xuất hiện ở trước mặt bọn họ, nhóm này quân đội khoảng chừng hơn ngàn người, trong đó, toàn bộ đều là Tôn Giả Cảnh, cầm đầu đúng là cái kia Vân Hải Thành thành chủ Hách Liên Phong!

Hách Liên Phong mặt âm trầm nhìn xem Dương Diệp, nói: “Trước khi Tả Tu tiểu hữu bọn người nói với ta ngươi Diệp Dương mục không viện quy, làm việc tàn nhẫn, không kiêng nể gì cả, động một chút lại sát nhân, trước khi ta còn có chút không tin, đối với hắn mà nói có chút giữ lại. Nhưng là hiện tại, ta không thể không tin rồi. Loại người như ngươi người...”

Dương Diệp khoát tay áo, đã cắt đứt Hách Liên Phong lời mà nói..., nói: “Ngươi là vị nào?”

“Hắn tựu là Vân Hải Thành thành chủ!” Ngọc Vô Song đột nhiên tại Dương Diệp bên cạnh nói.

Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, lúc này, cái kia Hách Liên Phong vừa chuẩn bị nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại dẫn đầu nói: “Vốn là còn muốn đợi tí nữa tại tới tìm ngươi đích, không nghĩ tới ngươi lại đã đến. Đã đã đến, vậy đừng đi nha. Ân, cũng đừng nói nhảm rồi!”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, kiếm xuất hiện trong tay một khắc này, Dương Diệp cả người cũng đã biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, Hách Liên Phong đồng tử kịch liệt co rụt lại, đối với nguy hiểm bản năng làm cho trong cơ thể hắn huyền khí lập tức bắt đầu khởi động, sau đó cho mình kết được một đạo dày đặc huyền khí tráo!

Huyền khí tráo vừa kết thành, Hách Liên Phong là được cảm giác nói một cổ sức lực lớn rơi vào tay trên người hắn, hắn toàn bộ huyền khí tráo lập tức rạn nứt ra, mà bản thân của hắn cũng ở đây cổ sức lực lớn phía dưới bản chấn hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại... Cái này vừa lui, tựu là mấy trăm trượng!

Hách Liên Phong trong mắt hữu vẻ mặt ngưng trọng!

Dương Diệp trong mắt đồng dạng có một tia ngưng trọng, bởi vì lúc trước hắn thế nhưng mà thi triển Tốc Chi Pháp Tắc, nhưng đối với phương y nguyên có thể tại thời khắc mấu chốt làm ra phản ứng!

“Ngươi, ngươi đây là Pháp Tắc Chi Lực...” Hách Liên Phong gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, tại bên cạnh hắn những binh lính kia cũng phục hồi tinh thần lại, lập tức đem Dương Diệp bọn người bao quanh vây lại.

Dương Diệp không nói nhảm, lần nữa thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc, cả người trực tiếp xuất hiện ở cái kia Hách Liên Phong trước mặt, sau đó trong tay Man Thần Kiếm mãnh liệt nện mà xuống.

Nhanh, tốc độ quá nhanh, nhanh đến trong tràng ngoại trừ Hách Liên Phong bên ngoài, không có bất kỳ người có thể thấy được Dương Diệp hành động quỹ tích.

Tại Dương Diệp vừa ra tay một khắc này, Hách Liên Phong tựu sắc mặt đại biến, lúc này đây, hắn không có lựa chọn phòng thủ. Một cổ kinh khủng khí thế trong nháy mắt từ trong cơ thể hắn tuôn ra, tại cổ khí thế này đằng sau, là một nói bạch sắc quang mang, cả hai một trước một sau hướng bốn phía khuếch tán ra, chặn cái kia đã đi tới trước mặt hắn Dương Diệp!

Dương Diệp không có dừng lại, mà là trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà quét qua!

Một tiếng nổ vang, cái kia Hách Liên Phong khí thế cùng tia sáng trắng lập tức bị Dương Diệp cái này một đập cho nện tán, mà lúc này, cái kia Hách Liên Phong đã xuất hiện tại mấy trăm trượng khai mở xong, không chỉ có như thế, tại chung quanh hắn còn xuất hiện từng đạo nổi lơ lửng tia sáng trắng.

“Sát!”

Hách Liên Phong còn không nói chuyện, hắn chung quanh những binh lính kia tựu hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Xùy~~...

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, kiếm quang xẹt qua, trên trăm binh sĩ đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài, máu tươi như trụ, mà thân thể của bọn hắn nhưng như cũ vẫn còn chạy... Bởi vì kiếm nhanh chóng thật sự quá là nhanh!

Tất cả mọi người lập tức ngừng lại, không có người tại dám xông về phía trước rồi!

Một kiếm chém lên trăm Tôn Giả...

Những binh lính kia kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, bọn hắn kinh hãi không chỉ có là Dương Diệp thực lực, còn có Dương Diệp đảm lượng, Dương Diệp vậy mà thật sự dám giết người, hơn nữa còn là một lần liền giết nhiều như vậy...

“Làm càn!”

Cái kia Hách Liên Phong nhìn thấy một màn này, lập tức giận tím mặt, thân hình khẽ động, mang theo vô số tia sáng trắng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Hách Liên Phong tốc độ cũng cực nhanh, tại hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống ở dưới một khắc này, hắn là được đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, những cái... Kia tia sáng trắng lập tức đem Dương Diệp bao phủ.

Rầm rầm rầm...

Trong tràng, vang lên từng đạo tiếng nổ lớn, từng đạo Bạch Quang cùng kiếm khí không ngừng hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, chung quanh mọi người hoảng hốt, vội vàng hướng về sau nhanh lùi lại!

“Bọn hắn ai sẽ thắng?” Một bên, Thương Thanh Ảnh bên cạnh hữu nội viện đệ tử trầm giọng hỏi.

“Diệp Dương!” Thương Thanh Ảnh trả lời không chút do dự.

“Vì cái gì?” Học sinh kia khó hiểu nói: “Cái này Hách Liên thành chủ có thể là cao cấp Bán Thánh, hơn nữa từ lúc tốt vài thập niên trước cũng đã là cao cấp Bán Thánh, mà cái này Diệp Dương bất quá là Hoàng Giả Cảnh...”

Thương Thanh Ảnh không nói gì, chỉ là con mắt chăm chú chầm chầm vào trong tràng.

Giằng co một hồi, trong tràng đột nhiên không âm thanh âm rồi.

Bạch Quang tiêu tán, kiếm quang cũng tán đi.

Dương Diệp cùng Hách Liên Phong xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, Dương Diệp là đứng đấy đấy, Hách Liên Phong là nằm đấy, tại Hách Liên Phong trên người, là rậm rạp chằng chịt vết kiếm, máu tươi không ngừng từ trong cơ thể hắn tràn ra, trong khoảnh khắc, Hách Liên Phong dưới thân cũng đã là một cái tiểu huyết đầm rồi, bất quá nhưng lại không có chết!

“Thương giáo viên, mau ngăn cản hắn!” Thương Thanh Ảnh bên cạnh cái kia danh học sinh vội vàng nói.

Thương Thanh Ảnh lắc đầu, nói: “Ta không ngăn cản được!”

Dương Diệp không có để ý Hách Liên Phong, mà là nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Nhìn một chút trong tràng trong những người này, hữu người nào mới vừa rồi là đối với các ngươi xuất thủ qua đấy!”

Ngọc Vô Song lúc này đây không có ở khích lệ Dương Diệp rồi, nàng ánh mắt quét trong tràng những binh lính kia liếc, sau đó vươn bàn tay như ngọc trắng khởi đầu chỉ... Mà bắt đầu...

Ngọc Vô Song mỗi một lần chỉ một người, trong tràng sẽ xẹt qua một đạo kiếm quang, sau đó một cái đầu lại biết bay đi ra ngoài...

Cứ như vậy, Ngọc Vô Song không ngừng chỉ vào, kiếm quang không ngừng xuất hiện...

------oOo------

Chương 920: Trời đất bao la, nơi nào không phải gia?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-05 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 919 chương: Trời đất bao la, nơi nào không phải gia?

»919 chương: Trời đất bao la, nơi nào không phải gia

919 chương: Trời đất bao la, nơi nào không phải gia

Kỳ thư, di động bản m. Qibookw. Vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

Không đến một hồi, trong tràng rơi xuống hơn mười khỏa máu chảy đầm đìa đầu người.

Còn lại những binh lính kia tắc thì đã sớm đào tẩu, thậm chí ngay cả cái kia Hách Liên Phong đều mặc kệ.

Huyết tinh, tàn nhẫn!

Trong tràng Thương Thanh Ảnh bọn người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong ánh mắt là thật sâu kiêng kị. Nếu như Dương Diệp chỉ là đơn thuần huyết tinh cùng tàn nhẫn, cái kia thật cũng không cái gì, nhưng quan trọng nhất là thực lực của hắn còn rất khủng bố ah.

Đối với Dương Diệp loại người này, hoặc là trở thành bằng hữu, hoặc là nhất định phải một kích bị mất mạng, đừng cho hắn bất luận cái gì lật bàn cơ hội. Bằng không thì, chờ hắn lật bàn thời điểm, hắn sẽ đối với ngươi một kích bị mất mạng! Mà bất kể là thành chủ Hách Liên Phong, hay là ám viện, hiển nhiên đều không có cái kia năng lực đối với hắn một kích bị mất mạng, nhưng là bọn hắn lại lựa chọn làm Dương Diệp địch nhân.

Về phần sẽ như thế nào, cái này Hách Liên Phong kết cục tựu là tốt nhất ví dụ

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm chống đỡ tại cái kia đã hấp hối Hách Liên Phong mi tâm chỗ, sau đó nói: “Các ngươi muốn nhớ kỹ một điểm, làm người, nhân từ không phải là không thể được, nhưng là nhớ lấy, nhân từ cũng cần xem đối tượng. Nếu như các ngươi đối với địch nhân của mình nhân từ, như vậy các ngươi nhân từ đổi lấy khả năng không là địch nhân mang ơn, mà là địch nhân điên cuồng trả thù. Cho nên, tại thực lực cho phép xuống, đối mặt địch nhân, tốt nhất là chém tận giết tuyệt, vĩnh viễn trừ hậu hoạn!”

Nói xong, Dương Diệp tay có chút buông lỏng, Man Thần Kiếm rơi xuống.

Hách Liên Phong đầu trực tiếp nổ ra, máu tươi văng khắp nơi!

Thu kiếm, Dương Diệp nói: “Ta đã thấy Cổ Kiếm Trai đích thiên tài, cũng đã gặp Thanh Đạo Môn đích thiên tài, hôm nay, tựu để cho ta trông thấy Vân Hải Thư Viện đích thiên tài.”

Lúc này, Thương Thanh Ảnh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Diệp Dương, ta biết rõ ta không ngăn cản được ngươi. Nhưng là” Thương Thanh Ảnh chỉ vào Dương Diệp sau lưng Ngọc Vô Song bọn người, nói: “Ngươi còn có vi bọn hắn nghĩ tới? Ta biết rõ, dùng thực lực của ngươi, nếu như ngươi thả giết, ám viện người căn bản ngăn cản không được ngươi. Nhưng là bọn hắn đâu này? Ngươi mang của bọn hắn tru diệt ám viện người, thư viện sẽ bỏ qua ngươi, sẽ bỏ qua bọn hắn sao?”

Dương Diệp nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh, nói: “Nếu như Phong Vũ Triêu còn có Băng Vi bọn hắn chết rồi, ngươi cảm thấy, thư viện hội (sẽ) như thế nào đối với ám viện? Có thể hay không lại để cho ám viện người dùng mệnh đền mạng?” Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Sẽ không đâu, tuyệt đối sẽ không đấy, không phải sao?”

Thương Thanh Ảnh trầm mặc, bởi vì nàng biết rõ, Dương Diệp nói là sự thật. Ám viện người có lẽ sẽ bị phạt, nhưng tuyệt đối sẽ không bị đền mạng. Một cái chết đi đích thiên tài, lại thế nào so qua một cái còn sống đích thiên tài?

Dương Diệp đi đến Thương Thanh Ảnh trước mặt, nói: “Đồng dạng, ta như tàn sát ám viện, thư viện có lẽ sẽ trừng phạt ta, nhưng tuyệt đối sẽ không giết ta.” Nói xong, Dương Diệp không hề để ý tới Thương Thanh Ảnh, mang theo mọi người hướng ám viện đệ tử địa phương đi đến.

Dương Diệp xác thực tàn nhẫn, cũng điên cuồng, nhưng là hắn không ngốc.

Giết ám viện người, không phải là không thể được, nhưng hắn nhất định phải lại để cho thư viện những cái... Kia Thánh giả minh bạch, hắn Dương Diệp một người, Nhưng chống đỡ toàn bộ ám viện đích thiên tài. Hoặc là nói, hắn muốn cho thư viện Thánh giả minh bạch, hắn giá trị lợi dụng nếu so với toàn bộ ám viện cũng phải lớn hơn!

Chỉ cần làm được điểm này, Vân Hải Thư Viện tựu vĩnh viễn duẫn sẽ không giết hắn, nhiều lắm là, thì ra là xử phạt mà thôi!

Nhưng là đồng dạng đấy, nếu như hắn Dương Diệp bị ám viện người giết chết, Vân Hải Thư Viện đồng dạng sẽ không giết ám viện người, cũng nhiều lắm là tựu là xử phạt mà thôi!

Cái này là nhân tính, hết thảy, lợi ích chí thượng!

“Nhưng nếu như thư viện không nên truy cứu đâu này?” Lúc này, Thương Thanh Ảnh đột nhiên đối với Dương Diệp bóng lưng lớn tiếng nói.

“Trời đất bao la, nơi nào không phải gia?”

Dương Diệp thanh âm xa xa truyền đến

Thương Thanh Ảnh thân thể mềm mại khẽ run lên, nàng đã minh bạch. Dương Diệp cái này đã làm tốt xấu nhất ý định nếu như Vân Hải Thư Viện không nên truy cứu hắn, hoặc là muốn hắn chết, hắn tựu sẽ rời đi Vân Hải Thư Viện. Nếu như là cái khác đệ tử, cho dù hắn muốn rời đi cũng không có biện pháp ly khai đấy, tại Thánh giả trước mặt, ngươi một cái Hoàng Giả Cảnh có thể hướng trốn chỗ nào?

Nhưng là Dương Diệp bất đồng!

Dương Diệp đến từ Cổ Kiếm Trai, Vân Hải Thư Viện có thể trừng phạt Dương Diệp, nhưng tuyệt đối không thể giết Dương Diệp, nếu như Vân Hải Thư Viện muốn giết Dương Diệp, Cổ Kiếm Trai nhất định sẽ không ngồi yên không lý đến. Khi đó, thư viện không chỉ có muốn tổn thất một cái siêu cấp thiên tài, còn có thể đắc tội một cái siêu cấp thế lực. Dưới loại tình huống này, đắc tội Cổ Kiếm Trai, cái kia không yí là cực kỳ không sáng suốt đấy!

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên đắng chát cười cười, nói: “Nguyên lai, ngươi đã nghĩ kỹ hết thảy ám viện”

Ám viện trấn thủ chính là cửa thành bắc.

Cửa thành bắc chỉ có chừng ba mươi người trấn thủ, cái này chừng ba mươi người dĩ nhiên là là ám viện đệ tử. Đối mặt vô số Lang Quần Đại Quân điên cuồng công thành, ám viện bằng vào chừng ba mươi người tựu giữ vững vị trí thành trì, kỳ thật thực lực là kinh khủng cở nào?

Ám viện dám bỏ qua Dương Diệp, không phải nói bọn hắn không coi ai ra gì, mà là bọn hắn có lòng tin!

Phải nói, ngoại trừ Thánh giả, bọn hắn có lòng tin ngăn cản bất luận kẻ nào, dù là coi như là Lâu Thiên Tiêu các loại năm đại thiên tài, bọn hắn y nguyên có lòng tin!

Cửa thành bắc trên tường thành.

So sánh với cửa chính, cửa thành bắc trên tường thành người tựu ít đi rất nhiều nhiều nữa... Phóng nhãn nhìn lại, liếc trông không đến đầu tường thành, tựu rải rác chừng ba mươi người.

Mà ở cửa thành bắc dưới tường thành, là rậm rạp chằng chịt yêu thú thi thể, ít nhất mấy chục vạn!

“Tả Tu, bọn hắn đến rồi!”

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên tại trên tường thành vang lên.

Nghe vậy, cái kia xếp bằng ở tường thành đỉnh Tả Tu đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, một đám hàn mang chợt lóe lên.

“Hắc hắc, thật sự là có loại ah, vậy mà thật sự dám đến!”

Một gã mặc màu đen áo choàng nam tử cười hắc hắc, nói: “Không thể không nói, cái này ngoại viện giáo viên có loại. Bất quá, đã hắn dám đến, chúng ta đây cũng không thể khách khí. Ca mấy cái, các ngươi nói, muốn cho hắn chết như thế nào?”

“Trử Sư Nguyên, chớ khinh thường, người này có chút không đơn giản!”

Tả Tu đứng dậy, ánh mắt quăng đã đến xa xa, nói: “Người này có thể được viện trưởng nhìn trúng, thông báo tuyển dụng vi ngoại viện giáo viên, cái kia chứng minh, hắn bản thân khẳng định có chỗ đặc thù. Hơn nữa, nghe nói cửa chính sở dĩ có thể trả giá cực trả giá thật nhỏ giữ vững vị trí, toàn bộ là vì hắn. Chúng ta có thể có lòng tin, nhưng không thể khinh địch!”

Tên là Trử Sư Nguyên nam tử nhẹ cười cười, nói: “Tả Tu, ngươi là càng sống càng đi trở về. Đừng nói đối phương chỉ là một cái Hoàng Giả Cảnh, coi như là Lục Uyển Nhi cùng Thanh Đạo Phu ra, chúng ta ba mươi người liên thủ, lại có sợ gì? Mà cái này Diệp Dương, bất quá là Hoàng Giả Cảnh mà thôi, chúng ta cần phải chăm chỉ đối đãi hắn sao? Không, phải nói, hắn cùng chúng ta chăm chú đối đãi sao?”

“Chử huynh nói rất đúng!” Một danh khác trong tay vuốt vuốt một thanh dao găm nam tử bỗng nhiên, nói: “Nếu như chúng ta ám viện bị một cái Hoàng Giả Cảnh người cho chọn lấy, cái kia mọi người chúng ta tựu thật sự có thể đi đụng chết rồi.”

Tả Tu nhìn thoáng qua chơi đao nam tử cùng Trử Sư Nguyên, nói: “Lôi thương hình, Trử Sư Nguyên, ta biết rõ các ngươi đối với chính mình rất có lòng tin, nhưng là, cái này Diệp Dương xác thực không giống các ngươi muốn đơn giản như vậy. Người này đến lì thần bí, thực lực càng là thần bí. Biết không? Trước khi hắn tại cửa chính dùng lực lượng một người tru diệt mấy chục vạn yêu thú, càng là dùng sức một mình, giết một gã cao cấp Bán Thánh. Quan trọng nhất là, hắn còn nắm giữ Tốc Chi Pháp Tắc, hơn nữa bản thân hay là Thiên giai kiếm ý tam trọng!”

Nghe được Tả Tu lời mà nói..., lại tràng chúng ám viện đệ tử trên mặt khinh miệt dáng tươi cười chậm rãi thu liễm rất nhiều.

Bất kể là Thiên giai tam trọng kiếm ý, hay là Tốc Chi Pháp Tắc, cái này cũng không phải bọn hắn có thể bỏ qua cùng khinh thị đấy. Đặc biệt là cái này Tốc Chi Pháp Tắc, coi như là bọn hắn, cũng nhất định phải thận trọng đối đãi!

“Hắn thật sự dùng lực lượng một người đồ sát mấy chục vạn yêu thú?” Hữu nội viện đệ tử đột nhiên hỏi.

“Ngươi cảm thấy khả năng sao?” Trử Sư Nguyên cười nhạo một tiếng, nói: “Coi như là Thiên Phàm đều không thể nào làm được, hắn một cái Hoàng Giả Cảnh người có thể làm được?”

Chơi đến nam tử lôi thương hình cũng nói: “Giết yêu thú nhất định là có, bất quá khẳng định không có có vài chục vạn, đoán chừng cũng tựu mấy vạn. Sở dĩ truyền trở thành hơn mười vạn, hơn phân nửa là nghe nhầm đồn bậy.” Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía một bên diệp Ưng mới, nói: “Tiểu Ưng, ngươi cùng hắn đã giao thủ, đối với thực lực của hắn như thế có chút hiểu rõ, nói nói.”

Nghe vậy, diệp Ưng mới nheo mắt, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn cười lạnh nói: “Thực lực của ta xác thực không bằng hắn, bất quá ta sở dĩ thua ở hắn, cũng không hoàn toàn đúng bởi vì thực lực không bằng hắn nguyên nhân. Lúc ấy chính yếu nhất hay là ta khinh địch, tăng thêm hắn lại đánh lén, cho nên ta mới nhanh như vậy bị thua hắn tay.”

Nói đến đây, hắn nhìn mọi người liếc, nói: “1 vs 1, trong chúng ta khẳng định hữu rất nhiều người chiến bất quá, dù sao hắn lĩnh ngộ Pháp Tắc Chi Lực. Nhưng là, muốn nói hắn có thể dùng lực lượng một người chọn chúng ta toàn bộ, các ngươi tin sao?”

“Ta cảm thấy được, chúng ta hay là thảo luận làm như thế nào giết chết hắn so sánh tốt!” Một gã ám viện đệ tử bỗng nhiên nói.

“Ta cũng hiểu được, trong khoảng thời gian này ra, chúng ta ám viện người có chút ít xuất hiện rồi, bởi vậy làm cho một ít mọi người cảm thấy chúng ta dễ khi dễ rồi. Lúc này đây, tựu dùng cái này ngoại viện giáo viên còn có những cái... Kia ngoại viện tiểu tạp mao đến giết gà dọa khỉ a, miễn cho về sau ai cũng dám đến đụng đến bọn ta ám viện người rồi!”

“Lần này xác thực đó lập uy rồi!”

Trử Sư Nguyên nhìn về phía cái kia Tả Tu, gặp Tả Tu trên mặt như trước mang theo một tia ngưng trọng, hắn cười cười, nói: “Tả Tu, cẩn thận là đúng vậy đấy, nhưng là, quá độ cẩn thận cái kia nhưng là không còn ý tứ.”

Tả Tu khẽ lắc đầu, nói: “Coi chừng chạy nhanh được vạn năm thuyền, bố trí xuống trì hoãn trận, không, lại bố một cái trọng lực trận!”

“Tùy ngươi!”

Trử Sư Nguyên nhún vai, sau đó nói: “Các ngươi nói, đợi tí nữa muốn cho cái này Diệp Dương cùng những cái... Kia ngoại viện tiểu tạp mao chết như thế nào?”

“Trước khi xem cái kia sao ưa thích đem người đính tại trên tường thành, chúng ta đây tựu lại để cho hắn cùng với hắn những học sinh kia cũng nếm thử cái loại nầy tư vị a!” Lôi thương hình nhạt âm thanh nói.

“Như thế rất tốt!” Trử Sư Nguyên cười nói.

“Ta cũng hiểu được cái này hay!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại mọi người vang lên bên tai: “Yên tâm, ta sẽ nhượng cho các ngươi đều nếm thử cái loại nầy tư vị đấy.”

Tả Tu hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí lập tức tuôn ra, nói: “Ám viện đệ tử nghe lệnh, chuẩn bị giết người!”

------oOo------

Chương 921: Ta như gây chuyện, Thiên Đô run rẩy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-06 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 920 chương: Ta như gây chuyện, Thiên Đô run rẩy!

Cam chịu (*mặc định) lạnh tro

24 số văn tự

Ngay ngắn khải thể

Chính văn

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng phân loại:

Dưới tường thành, xa xa trên đường, Dương Diệp cùng ngoại viện đệ tử xuất hiện ở Tả Tu các loại tầm mắt của người trung.

“Cái này là cái kia Diệp Dương? Ta xem cũng chả có gì đặc biệt. Để cho ta tới trước chiếu cố hắn!”

Một gã ám viện đệ tử mũi chân nhẹ nhẹ điểm xuống mặt đất, cả người như là một chỉ (cái) Diều Hâu đằng không bay lên mười trượng trở lại, không trung, nam tử gầm lên giận dữ, cả người hóa thành một đạo lưu quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Tại sắp tới Dương Diệp trước mặt lúc, nam tử do tay biến trảo, một tiếng gầm lên, đối với Dương Diệp đầu hung hăng bắt xuống dưới.

Từng đạo khí bạo âm thanh tại Dương Diệp đỉnh đầu không ngừng vang lên, một cổ kinh khủng uy áp tự nam tử trong cơ thể trút xuống mà xuống, làm cho Dương Diệp dưới chân chỗ đứng sàn nhà trực tiếp biến thành bột mịn.

[Truyen cua tui @@❤Net] Bởi vì nam tử uy áp quá mức cường đại, Dương Diệp bên cạnh Ngọc Vô Song bọn người liên tiếp lui về phía sau, tại lui về phía sau gần mười trượng khoảng cách sau mới dừng lại đến.

Mọi người thần sắc là ngưng trọng đấy!

Bởi vì ám viện đệ tử cường đại, vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, tựu giống với hiện tại ra tay người này, trong tràng ngoại trừ Dương Diệp, chỉ sợ không có người nào là đối thủ của hắn. Đương nhiên, cái này nguyên nhân chủ yếu hay là đám bọn hắn lúc này cảnh giới thấp nguyên nhân!

Nhìn xem nam tử kia một trảo chộp tới, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, sau đó mạnh mà tựu là nhảy lên.

Một tiếng trầm đục, một tiếng kêu rên

Nam tử cái kia cổ uy áp lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, tại ánh mắt mọi người bên trong, tên nam tử kia hướng về sau bay ngược đi ra ngoài, mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lập tức xuất hiện ở nam tử kia đỉnh đầu, sau đó một cước mạnh mà dẫm nát nam tử trên đầu.

Nam tử đầu trực tiếp nổ ra, hắn thân thể tắc thì lập tức nện rơi trên mặt đất.

Mặt đất kịch liệt run lên, nam tử trực tiếp đã trở thành một bãi thịt nát

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm phóng trên mặt đất, toàn bộ mặt đất lần nữa kịch liệt run lên, từng đạo cánh tay thô khe hở nhanh chóng hướng phía bốn phía lan tràn, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng trên tường thành Tả Tu bọn người, nói: “Từng bước từng bước ra, hay là cùng tiến lên?”

Tĩnh, phi thường tĩnh!

Trên tường thành Tả Tu bọn người không nói gì rồi, trong mắt bọn hắn, đều là xuất hiện ngưng trọng.

Người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không.

Cái kia Ám Dạ đệ tử cảnh giới là Bán Thánh, ở trong tối trong nội viện, thực lực tuy nhiên chỉ có thể coi là đoạn kết của trào lưu, nhưng đó cũng là Bán Thánh ah. Nhưng mà như vậy sao một gã Bán Thánh cường giả, nhưng lại trực tiếp bị miểu sát rồi!

Nếu như bọn hắn đúng lúc này còn nhẹ địch lời mà nói..., cái kia chỉ có thể nói bọn họ đều là choáng váng!

Tả Tu nhìn thoáng qua Diệp Tài Ưng, ánh mắt có chút lạnh, cái kia bị miểu sát nam tử thực lực, so về Diệp Tài Ưng căn bản không kém bao nhiêu, đối phương tại đánh đòn phủ đầu dưới tình huống còn bị miểu sát, nói cách khác, cái này Diệp Tài Ưng mới vừa nói dối rồi.

Diệp Tài Ưng sắc mặt cực kỳ khó coi, vốn là hắn cho rằng, nếu như trước mắt cái này ngoại viện giáo viên Diệp Dương không ăn trộm tập (kích) lời mà nói..., hắn cho dù không địch lại, nhưng cũng không trở thành không có sức hoàn thủ, nói không chừng bộc phát xuống, còn có cơ hội chuyển bại thành thắng. Nhưng là hiện tại sự thật nói cho hắn biết hắn căn bản không phải đối thủ!

“Đơn đả độc đấu, hay là bầy thượng?” Lôi thương hình nói.

Trử Sư Nguyên nói: “Để cho ta đi thử thử, nếu như ta thua rồi, không muốn tại cùng hắn đơn đả độc đấu, toàn diệt bọn hắn!”

Nói xong, Trử Sư Nguyên chân phải điểm nhẹ mặt đất, cả người thiểm lược hạ tường thành, sau đó hướng phía Dương Diệp đi tới, nói: “Không thể không nói, chúng ta trước khi quả thật có chút khinh thị ngươi rồi. Bất quá ngươi yên tâm, hiện tại chúng ta sẽ không rồi.” Nói xong, hắn quét một bên ngoại viện Ngọc Vô Song bọn người liếc, nói: “Chúng ta ám viện, Bình thường không gây chuyện, một gây chuyện, toàn bộ thư viện đều muốn cho chúng ta run rẩy. Từ hôm nay trở đi, tương lai trong ba năm, thư viện đem không có ngoại viện!”

Thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí thế tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, khí thế giống như mấy tòa núi lớn giống như áp hướng về phía Dương Diệp.

“Ta cũng Bình thường không gây chuyện, ta một gây chuyện, mấy ngày liền đều run rẩy!” Dương Diệp cũng đi về hướng Trử Sư Nguyên, nói: “Từ hôm nay trở đi, thư viện tương lai trong ba năm, ám viện cái này một viện có thể đi mất!”

Thanh âm rơi xuống, Thiên giai tam trọng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra, cái kia Trử Sư Nguyên cổ khí thế kia lập tức tan thành mây khói.

Thiên giai tam trọng kiếm ý!

Trử Sư Nguyên hai mắt nhắm lại, không dám khinh thường, thủ đoạn khẽ động, một thanh búa xuất hiện ở trong tay hắn, đang muốn ra tay, lúc này Dương Diệp nhưng lại động.

Dương Diệp trực tiếp thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc, nhưng là lúc này đây, tốc độ của hắn nhưng lại thần kỳ có chút chậm, còn không bằng nguyên lai không có thi triển Tốc Chi Pháp Tắc thời điểm nhanh.

Dương Diệp ngừng ngay tại chỗ, ánh mắt của hắn quét bốn phía liếc, sau đó nói: “Còn có trận pháp đến khắc chế của ta pháp tắc, không thể không nói, các ngươi trận pháp này rất không tồi.”

“Đợi tí nữa ta sẽ cho ngươi biết, chúng ta không chỉ có riêng là trận pháp không tệ!”

Theo Trử Sư Nguyên thanh âm rơi xuống, trong tay hắn búa mãnh liệt mà đối với Dương Diệp tựu là bổ một phát, một đạo búa mang tự Trử Sư Nguyên búa đỉnh kích xạ mà ra, lập tức đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nắm Man Thần Kiếm đang chuẩn bị huy kiếm, nhưng mà hắn nhưng lại phát hiện, hắn lúc này Man Thần Kiếm so với trước nặng gấp bội, không chỉ có như thế, trên người hắn cũng giống như bị núi lớn đè lại giống như, năng động, nhưng lại vô cùng chậm chạp bởi vậy, Trử Sư Nguyên đạo kia búa mang trực tiếp oanh tại Dương Diệp trước ngực!

Một tiếng nổ vang, đạo kia búa mang tại Dương Diệp trên người nổ ra, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại không chút sứt mẻ, trên người cũng không có bị thương chút nào dấu hiệu.

Nhìn thấy một màn này, Tả Tu bọn người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, hiển nhiên, mọi người thật không ngờ Dương Diệp thân thể đã cường đã đến loại trình độ này! Cái kia Trử Sư Nguyên thần sắc càng là vô cùng ngưng trọng lên!

Dương Diệp không có để ý Trử Sư Nguyên, ánh mắt của hắn không ngừng đánh giá bốn phía, hy vọng có thể tìm được mắt trận, phá vỡ trận pháp. Hắn lúc này có chút minh bạch cái này ám viện bọn người vì sao có thể bằng vào chừng ba mươi người tựu trấn thủ trụ cái này cửa thành bắc rồi, vì vậy trận pháp. Tại trận pháp này nội, một người thực lực có thể bình thường phát huy ra hai ba thành cũng đã rất rất giỏi rồi!

Nhưng mà hắn thất vọng rồi, ở giữa sân, hắn ngoại trừ có thể cảm nhận được trận pháp này mang đến hiệu quả bên ngoài, hắn cũng không có phát hiện hữu trận pháp dấu vết, đã không có phát hiện, tự nhiên không cách nào bài trừ.

Dương Diệp lông mày có chút nhàu lên, hắn cũng không phải để ý trận pháp này, đây là trận pháp này lại để cho hắn hiểu được một sự kiện, cái kia chính là, Pháp Tắc Chi Lực có thể bị khắc chế!

Bất quá ngẫm lại cũng thế, thế gian hết thảy đều tương sinh tương khắc, cái này Pháp Tắc Chi Lực có thể được khắc chế, cũng không có gì kỳ lạ quý hiếm được rồi.

“Nếu như ngươi muốn phá trận, vậy ngươi hay là bỏ bớt khí lực a!”

Lúc này, Tả Tu mang theo sau lưng chúng ám viện đệ tử nhảy xuống tường thành, đi tới Trử Sư Nguyên bên cạnh, nói: “Trận này pháp chính là viện trưởng tự trung Thổ Thần châu mang đến cao cấp trận pháp, nếu như do viện trưởng bọn hắn thi triển, ngay cả Thánh giả đều có thể trấn áp. Tuy nhiên chúng ta thi triển không bằng viện trưởng bọn hắn, nhưng là, cũng không phải ngươi một cái nho nhỏ Hoàng Giả Cảnh có thể phá vỡ đấy!”

“Để cho ta một người đến!” Trử Sư Nguyên nhìn về phía Tả Tu.

Tả Tu lắc đầu, nói: “Người này kiếm đạo sắc bén, thân thể có thể so với cao cấp Bán Thánh yêu thú, lại hữu Tốc Chi Pháp Tắc, cho dù là hữu trận này trấn áp, ngươi cũng không làm gì được hắn, thậm chí nói không chừng còn cũng bị hắn phản giết.”

“Ngươi cứ như vậy xem thường ta?” Trử Sư Nguyên trầm giọng nói.

Tả Tu nhìn thoáng qua Trử Sư Nguyên, nói: “Ngươi như lựa chọn cùng hắn công bình chiến đấu, ta lập tức cho các ngươi solo. Đã trận chiến đấu này đã không công bình rồi, vậy hãy để cho nó triệt để không công bình a. Bằng không thì, dù cho ngươi thắng, cũng không có hữu bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì không có trận pháp áp chế, ngươi căn bản không phải là đối thủ của hắn!”

“Triệt tiêu trận pháp, ta cùng với hắn solo!” Trử Sư Nguyên âm thanh hung dữ nói.

Tả Tu thản nhiên nhìn Trử Sư Nguyên liếc, nói: “Không có trận pháp áp chế, hắn bằng vào Tốc Chi Pháp Tắc, tiếp theo trực tiếp miểu sát ngươi, không chỉ có miểu sát ngươi, thậm chí còn có thể tại chúng ta còn chưa tới kịp kịp phản ứng dưới tình huống giây sát ta nhóm (đám bọn họ) trong đó rất nhiều người.” Nói đến đây, Tả Tu thần sắc âm trầm xuống, nói: “Thiên Phàm trước khi bế quan, để cho ta toàn quyền phụ trách ám viện hết thảy công việc, ngươi như tại không muốn nghe lệnh, tựu đừng trách ta vô tình.”

Trử Sư Nguyên thần sắc lạnh lẽo, đang muốn nói chuyện, cái kia lôi thương hình bỗng nhiên nói: “Tốt rồi, trong chúng ta bộ sự tình về sau đang mở quyết a. Hiện tại, trước giải quyết cái này ngoại viện giáo viên, còn có những cái... Kia ngoại viện tiểu tạp mao a!”

“Cái kia ngoại viện mấy cái nữ tư sắc cũng không tệ lắm!” Cái kia Diệp Tài Ưng bỗng nhiên nói.

“Quả thật không tệ, hắc hắc” cái kia Công Tôn ánh mắt dừng lại ở Lý Thanh Y các loại nữ trên người, nói: “Tả Tu đại ca, đợi tí nữa cái này mấy cái nữ có thể hay không trước đừng giết chết? Chờ chúng ta hảo hảo chơi đùa rồi, sau đó tại đem các nàng giết chết. Nói cách khác, thật sự là thật là đáng tiếc, hắc hắc”

Cái kia lôi thương hình nhìn Ngọc Vô Song các loại nữ liếc, sau đó nhạt âm thanh nói: “Đã những người này đem chúng ta cho rằng là địch nhân, chúng ta đây cũng không cần phải đưa bọn chúng cho rằng là học muội niên đệ.” Nói đến đây, lôi thương hình khóe miệng nổi lên một vòng cười tà, nói: “Cho nên, đợi tí nữa trước hết lưu các nàng một mạng, để cho chúng ta giáo giáo các nàng như thế nào làm nữ nhân a!”

“Cái này, Nhưng dùng hữu!” Trử Sư Nguyên nhạt âm thanh nói một câu.

Tả Tu nhìn Lý Thanh Y bọn người liếc, sau đó nói: “Vậy giữ đi!”

Nghe vậy, còn lại ám viện đệ tử lập tức hắc hắc nở nụ cười

“Nói xong rồi hả?”

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên mở miệng.

Tả Tu ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, khóe miệng tràn đầy mỉa mai, nói: “Ta biết ngươi thực lực cường hãn, đơn đả độc đấu, có lẽ ngay cả ta cũng chiến bất quá ngươi. Nhưng thì tính sao? Đã có trì hoãn trận cùng trọng lực trận, đừng nói ngươi, coi như là lại đến mười cái ngươi, cũng chỉ có bị đồ tể phần. Bất quá ngươi yên tâm, đợi tí nữa ta sẽ không để cho ngươi nhanh như vậy cái chết. Ta sẽ nhượng cho ngươi tận mắt nhìn đến ngươi những... Này học sinh nữ kết cục, sau đó tại chậm rãi giết chết ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ánh mắt bên trái tu bọn người trên thân nhìn lướt qua, sau đó nói: “Nguyên lai, tự tin của các ngươi đến từ chính trận pháp này. Thật sự là buồn cười, cũng có thể bi!”

Nói xong, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước.

Chung quanh lăng không một tiếng vang thật lớn, đón lấy, vô số linh khí ở giữa sân lăng không thoáng hiện mà ra, như là sương trắng Bình thường bao phủ ở mọi người!

Trận phá!

Tả Tu bọn người hóa đá

------oOo------

Chương 922: Hôm nay, một cái cũng đừng muốn sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ám viện bọn người thi triển trận pháp này xác thực lợi hại, hào không đấu vết, dù cho dùng Dương Diệp thực lực cũng không cách nào phát hiện.

Nhưng là, cho dù tại lợi hại, tại Kiếm Vực nội, nó y nguyên muốn hiện ra nguyên hình!

Đang thi triển xuất kiếm vực về sau, Dương Diệp lập tức phát hiện trận pháp này rồi. Đã có thể phát hiện, bằng vào hắn Kiếm Tâm Thông Minh thấy rõ lực, lập tức đã tìm được sở hở của trận pháp!

Nếu như là người khác, coi như là phát hiện trận pháp, cũng không nhất định có thể phá vỡ trận pháp đấy, dù sao trận pháp này hay là cực kỳ cao minh đấy. Nhưng đáng tiếc chính là trận pháp này bên trong chính là Dương Diệp!

Kiếm tu, một kiếm phá vạn pháp!

Những lời này cũng không phải tùy tiện nói nói!

Tại trận pháp bị phá trừ một khắc này, Dương Diệp cả người liền là biến mất ngay tại chỗ.

Một đạo cột máu đột nhiên phóng lên trời, sau đó một khỏa đầu người đã bay đi ra ngoài, đây là vì thủ lôi thương hình đấy. Tại hắn đầu người bay ra một khắc này, trong mắt của hắn còn mang theo khó có thể tin cùng vẻ nghi hoặc...

Nghi hoặc chính là Dương Diệp vì cái gì có thể phá trận, khó có thể tin là chính bản thân hắn ngay cả một chiêu cũng đỡ không nổi...

Ám viện bọn người cuối cùng không phải phế vật, tại lôi thương hình bị miểu sát một khắc này, mọi người là được phục hồi tinh thần lại.

“Đều xuất hiện tay, Sát!”

Tả Tu thanh âm ở giữa sân vang lên, mọi người lập tức thi triển ra huyền khí tráo, sau đó nguyên một đám điên cuồng mà hướng phía Dương Diệp vọt tới. Ám viện bọn người tuy nhiên là trong lúc bối rối ra tay, nhưng là cũng không lộn xộn, trái lại, mọi người phối hợp còn rất tốt, hữu người theo lên, hữu người theo hai đường bọc đánh, hữu người theo chính diện...

Song khi bọn hắn ra tay một khắc này, nhưng lại kinh hãi phát hiện, trong tràng đã nhìn không tới Dương Diệp bóng người rồi.

Xùy~~...

Lúc này, một gã ám viện đệ tử đầu người đột nhiên đã bay đi ra ngoài, máu tươi phóng lên trời...

Cái kia khỏa đầu người còn chưa rơi xuống, bên cạnh lại là một gã ám viện đệ tử đầu bay ra ngoài...

Tốc Chi Pháp Tắc hữu nhiều khủng bố?

Lúc trước Dương Diệp nếu như không phải ỷ vào thân thể cường hãn, chính hắn đều bị nam kha miểu sát, hắn sở dĩ có thể chiến thắng nam kha, ngoại trừ thực lực của bản thân bên ngoài, còn có một tia may mắn. Nếu như không phải nắm giữ Kiếm Vực, nếu như không phải hắn thân thể khôi phục, lúc trước, chết đúng là hắn rồi!

Mà những... Này ám viện đệ tử, bọn hắn sẽ không may mắn như vậy rồi.

Không đến năm tức thời gian, trong tràng chừng ba mươi tên ám viện đệ tử, chỉ còn lại hai mươi người rồi. Trên mặt đất, là mười khỏa máu chảy đầm đìa đầu người!

Dương Diệp không chỉ có hữu Tốc Chi Pháp Tắc, còn có Thiên giai tam trọng kiếm ý, tại cả hai phối hợp xuống, trong tràng không có bất kỳ người tốc độ nhanh hơn hắn, mà cho dù có người có thể đủ bằng vào bản năng phản kháng, nhưng cũng sẽ bị hắn kiếm ý áp chế gắt gao đấy.

Đơn giản điểm tới nói, trong tràng không có bất kỳ một người là Dương Diệp đối thủ!

Ám viện so về rất nhiều người, xác thực rất cường, nhưng là so về Dương Diệp... Ở trong mắt Dương Diệp, những người này bất quá đều là chút ít chưa thấy qua các mặt của xã hội tiểu oa nhi mà thôi.

“Rút lui!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên Tả Tu thanh âm, nhưng mà hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, chợt cảm thấy trước mắt hiện lên một đạo bóng đen. Tả Tu trong nội tâm hoảng hốt, muốn lui lại, lúc này, hắn cảm giác mình cổ mát lạnh, định nhãn xem xét, chẳng biết lúc nào, hắn cổ mình lên khung (vào VIP) gặp một thanh Cự

Kiếm, mà nắm Cự Kiếm chuôi kiếm đúng là Dương Diệp!

Còn lại những cái... Kia chuẩn bị muốn chạy trốn người lập tức ngừng lại, mọi người gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lúc này đây, trong con mắt của bọn họ nhiều hơn một đạo sắc thái, đó là kiêng kị cùng sợ hãi đấy!

Lúc này đây, bọn hắn mới hiểu được cái này ngoại viện giáo viên đến cùng hữu nhiều khủng bố!

Lúc này đây, bọn hắn mới hiểu được nhóm người mình trước khi hành vi cùng cử động là cỡ nào ngây thơ!

Lúc này đây, bọn hắn biết rõ ám viện quá thay rồi...

Tả Tu hít sâu một hơi, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Chúng ta thua, giết đi!”

“Giết đi?” Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ngươi cho rằng ta không dám sao? Nói thật, kỳ thật ta thật sự chưa bao giờ đem bọn ngươi cho rằng là đối thủ qua, biết tại sao không? Bởi vì các ngươi không xứng làm đối thủ của ta!”

“Diệp Dương, muốn giết cứ giết, làm gì vũ nhục!”

Lúc này, một bên một gã ám viện đệ tử cả giận nói.

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, tên kia nói chuyện ám viện đệ tử đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Còn lại chúng ám viện đệ tử biến sắc, kìm lòng không được đất hướng về sau lui một bước.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Xem lớn hơn sao? Muốn giết các ngươi, tựu giống như giết chết một con kiến đơn giản như vậy. Ngươi nói, các ngươi cùng làm đối thủ của ta sao? Các ngươi không xứng đấy! Nói thật, tại trước khi đến, ta suy nghĩ một vấn đề, cái kia chính là, ta là giết các ngươi tốt đâu rồi, hay là chỉ là giáo huấn một chút hạ các ngươi.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Biết không? Tại đi vào cửa thành một khắc này, ta đã bỏ đi muốn giết các ngươi đấy. Không là bởi vì các ngươi, cũng không phải bởi vì ta đột phát thiện tâm rồi. Mà là vì đằng sau ta cái kia chút ít ngoại viện đệ tử, ta không hy vọng bọn hắn cùng ta đồng dạng, vừa tiến vào thư viện tựu bốn phía gây thù hằn. Ta là không sao cả, nơi này không lưu ta, đều có lưu ta chỗ. Nhưng bọn hắn bất đồng, tại đây, chính là bọn hắn căn, là nhà của bọn họ sau này. Cho nên, trước khi ta quyết định giáo dục giáo dục các ngươi là được rồi! Nhưng là...”

Nói đến đây, Dương Diệp Dương Diệp nụ cười trên mặt đột nhiên biến thành dữ tợn rồi, “Nhưng là, ta không nghĩ tới, các ngươi vậy mà đem chủ ý đánh tới trên người bọn họ. Hơn nữa, còn muốn đánh nhau vô song bọn người chủ ý. Nói thực ra, đang nghe các ngươi muốn lăng nhục vô song các nàng lúc, biết không? Ta lúc ấy thật là hận không thể quất chính mình hai tai quang, biết tại sao không? Bởi vì, ta lại điểm vờ ngớ ngẩn rồi. Địch nhân, cho dù là còn chưa thực sự trở thành địch nhân, nhưng là, chỉ cần đối phương hữu trở thành địch nhân xu thế, cái kia nên, trảm... Tận... Giết... Tuyệt!”

Nói xong.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Tả Tu đầu mang theo một cổ cột máu phóng lên trời...

“Hôm nay, ám viện, một cái cũng đừng muốn sống!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~...

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, trong tràng xuất hiện huyết tinh một màn: Một cái đầu người đón lấy một cái đầu người phóng lên trời, một đạo cột máu đón lấy một đạo cột máu phun ra...

Một bên, nhìn xem một màn này Ngọc Vô Song bọn người là hưng phấn vừa khẩn trương đấy.

Hưng phấn tự nhiên là bởi vì Dương Diệp báo thù cho mọi người rồi, khẩn trương là vì lúc này đây sự tình chính thức nghiêm trọng rồi. Cho dù Vân Hải Thư Viện viện trưởng tại thấy thế nào trọng Dương Diệp, cũng sẽ không bỏ qua cho Dương Diệp. Không chỉ có Vân Hải Thư Viện viện trưởng, còn lại Vân Hải Thư Viện những cái... Kia cao tầng cũng sẽ không bỏ qua đấy.

Ngọc Vô Song hít sâu một hơi, quay người nhìn về phía Hách Suất Bác bọn người, nói: “Các ngươi đúng như những gì ta nghĩ?”

Mọi người nhẹ gật đầu.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như Vân Hải Thư Viện cho không dưới hắn, chúng ta cùng hắn cùng đi, nhưng là, này sẽ cho các ngươi mất đi rất nhiều, địa vị, thanh danh, thậm chí là sinh mệnh. Bởi vì, thư viện có thể sẽ không cứ như vậy để cho chúng ta đi!”

“Vô song rồi!”

Lúc này, Lý Mậu Trinh đột nhiên nói: “Mọi người còn đứng ở chỗ này, cái này đã chứng minh tất cả mọi người đã làm tốt quyết định. Hắn như sống, chúng ta sống. Hắn mà chết, chúng ta cùng chết!”

“Hắn như sống, chúng ta cùng sống, hắn mà chết, chúng ta cùng chết...”

Trong tràng, vang lên vô số ngoại viện đệ tử thanh âm.

“Thương giáo viên... Ám viện... Thật sự đã xong!”

Đường đi một chỗ, một gã nội viện đệ tử nhìn xem cái kia đầy đất đầu người, thấp giọng lẩm bẩm nói, thân thể của hắn đang run rẩy, không chỉ có hắn, mà ngay cả phía sau hắn mười mấy tên nội viện đệ tử cũng là như thế.

Những cái... Kia nội viện đệ tử không có trông thấy, lúc này Thương Thanh Ảnh hai tay cũng là tại run nhè nhẹ đấy. Tuy nhiên, nàng biết rõ Dương Diệp thật sự dám đối với ám viện người động dao mổ, nhưng là, biết là một chuyện, tận mắt nhìn đến lại là một sự việc.

“Nếu như, hắn có thể đối với thư viện chính thức nhận đồng, trở thành thư viện chính thức một phần tử... Đối với thư viện mà nói, chưa hẳn không phải phúc!” Thương Thanh Ảnh trong nội tâm thầm suy nghĩ đến.

Dương Diệp tuy nhiên tàn nhẫn, tàn nhẫn, huyết tinh, nhưng là, hắn đối với chính mình người lại thật là tốt, theo hắn đối ngoại viện những học sinh kia thái độ cũng có thể thấy được. Nếu như Dương Diệp thực sự trở thành thư viện người, đối với thư viện hữu nhận đồng cảm (giác). Cái kia dùng hắn thiên phú cùng tiềm lực, tương lai nhất định siêu việt Thượng Quan Vân Hải, thậm chí, nói không chừng còn có thể dẫn đầu thư viện lao ra Thanh Châu...

Dùng Dương Diệp cái này cổ chơi liều, tăng thêm thiên phú của hắn cùng tiềm lực, đây không phải không thể nào...

Nhưng, cái này điều kiện tiên quyết là Dương Diệp phải đối với thư viện hữu lòng trung thành, còn có Dương Diệp lúc này đây có thể sống sót...

Dương Diệp tuy nhiên là Cổ Kiếm Trai người, hữu Thánh giả bảo hộ, nhưng là nàng rất rõ ràng, tại đây Vân Hải Thư Viện nội, thư viện Thánh giả, đặc biệt là viện trưởng, nếu muốn giết Dương Diệp lời mà nói..., Cổ Kiếm Trai căn bản ngăn cản không được!

Trừ phi Cổ Kiếm Trai tổ sư đích thân tới, không phải ý thức hàng lâm, mà là chân thân hàng lâm...

Trong tràng, sở hữu tất cả ám viện người toàn bộ chết rồi. Đầu của bọn hắn, đều không ngoại lệ đều bị cắt xuống.

Máu tươi, nghiêng vãi đầy mặt đất.

Còn chưa xong, Dương Diệp đem những cái... Kia ám viện đệ tử đầu người còn có thi thể toàn bộ mang ra cửa thành bắc tường thành, sau đó mười ngón liên đạn, đem sở hữu tất cả thi thể cùng đầu người đính tại này trên tường thành.

Nhìn xem cái kia trên tường thành đầu người cùng thi thể, Dương Diệp thở nhẹ thở ra một hơi, nói: "Giờ phút này lên, ám viện không có!"

"Tốt, tốt, rất tốt, phi thường tốt, Diệp Dương, ngươi, ngươi so với ta tưởng tượng còn muốn hung ác, ngươi thật sự hung ác..." Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói: "Ta cần một cái không giết lý do của ngươi, bằng không thì, hôm nay, coi như là Cổ Kiếm Trai tổ sư đích thân tới cũng không giữ được ngươi!"

Thanh âm uyển như núi lửa bộc phát, toàn bộ Thiên Địa đều đang run rẩy!

Đây là viện trưởng thanh âm!

Trong tràng ngoại viện bọn người sắc mặt như tro tàn!

------oOo------

Chương 923: Ta sát nhân phải hay là không giết quá nhiều?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-07 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 922 chương: Ta sát nhân phải hay là không giết quá nhiều rồi hả?

Cam chịu (*mặc định) lạnh tro

24 số văn tự

Ngay ngắn khải thể

Chính văn

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng phân loại:

“Cho ta một cái không giết lý do của ngươi”

Đang nghe viện trưởng những lời này lúc, Ngọc Vô Song nao nao, lập tức trong nội tâm thở dài một hơi, kéo căng tinh thần căng thẳng sắc giờ phút này cũng tùng (lỏng) rất nhiều.

Nếu như viện trưởng thật sự muốn giết Dương Diệp, hắn căn bản sẽ không nói những lời này, mà là trực tiếp tựu động thủ. Nhưng là hắn cũng không có làm như vậy, mà là yêu cầu Dương Diệp cho hắn một cái không giết lý do. Điều này đại biểu cái gì? Đại biểu viện trưởng là không muốn giết Dương Diệp đấy.

Nhưng là, hắn lại không thể cứ như vậy buông tha Dương Diệp!

Bằng không thì, như thế nào phục chúng?

Cho nên, hắn cần một cái lý do, một cái lại để cho tất cả mọi người tin phục lý do.

Nếu như Dương Diệp cho không ra như vậy cái lý do

Ngọc Vô Song không có suy nghĩ khả năng này, nàng chỉ biết là, lúc này Dương Diệp đã có một đường sinh cơ.

Phía chân trời tuy nhiên truyền đến viện trưởng lời nói, nhưng là, viện trưởng cùng Vân Hải Thư Viện Thánh giả như trước không có xuất hiện. Phía chân trời vẫn là mông lung một mảnh, bị lực lượng thần bí chỗ che lấp. Nói cách khác, lúc này viện trưởng bọn người vẫn còn cùng Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả kịch chiến.

“Muốn lý do là sao?”

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới cửa thành bắc trên tường thành, sau đó ngẩng đầu nhìn không trung, nói: “Giờ phút này lên, cái này cửa thành bắc ta đến thủ; Giờ phút này lên, cho ta ba năm thời gian, ta cho các ngươi bồi dưỡng được một đám so với kia Tả Tu bọn người càng mạnh hơn nữa đích thiên tài; Giờ phút này lên, thư viện tương lai ta đến sáng tạo; Giờ phút này lên, Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu], do ta đi đánh! Những... Này, đủ chưa?”

Phía chân trời một mảnh tĩnh mịch, trong tràng đồng dạng một mảnh tĩnh mịch.

Dương Diệp mà nói rất cuồng, thậm chí có thể nói thành là tự cho là đúng. Nhưng là, giờ này khắc này, mọi người nhưng lại không có cảm thấy Dương Diệp cuồng, tự cho là đúng.

Dù sao, Dương Diệp thực lực thế nhưng mà bày ở chỗ này. Còn có tiềm lực, phải biết rằng, lúc này Dương Diệp bất quá là Hoàng Giả Cảnh, nếu như hắn tấn thăng đến Bán Thánh, hoặc là cao cấp Bán Thánh, này sẽ là kinh khủng cở nào?

Khi đó, Thanh Châu có lẽ cũng không phải là năm đại thiên tài, mà là lục đại thiên tài rồi.

Yên lặng hồi lâu, phía chân trời lần nữa truyền đến cái kia viện trưởng thanh âm: “Nhớ kỹ ngươi lời nói, chỉ cần có bất luận cái gì một đầu ngươi không có làm được, hoặc là không có đi làm, mặc kệ chân trời góc biển, ta tất sát ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, phía chân trời lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Một bên, chúng ngoại viện đệ tử lập tức thở dài một hơi, một ít người càng là trực tiếp ngồi trên mặt đất. Tuy nhiên, bọn hắn đã ôm cùng Dương Diệp cùng một chỗ tất [nhiên] tâm muốn chết, nhưng là ai không hy vọng còn sống đâu này?

Mà một bên nội viện bọn người tắc thì đã trầm mặc, mọi người thần sắc trầm thấp, trong mắt đều là hiện lên một vòng buồn bã ý. Cũng không phải nói bọn hắn hy vọng Dương Diệp chết. Dương Diệp lúc trước tru diệt ngoại viện người, chỉ là tượng trưng đóng hạ tựu phóng ra, muốn nói bọn hắn trong nội tâm không có oán khí, đó là không có khả năng, bất quá cho dù tại hữu oán khí bọn hắn cũng chỉ có thể đè nặng, bởi vì đây là viện trưởng làm quyết định!

Mà bây giờ, Dương Diệp tru diệt toàn bộ ám viện người, thư viện lại vẫn không có cái gì thực chất tính trừng phạt

Điều này hiển nhiên là không công bình đấy!

Giống như là biết rõ mọi người suy nghĩ, Thương Thanh Ảnh quay người nhìn về phía học sinh của mình, nói: “Không muốn cảm thấy thư viện không công bình, bởi vì, cái thế giới này cho tới bây giờ tựu chưa từng hữu chính thức công bình. Thực lực các ngươi nếu là cường, hiện tại giết Diệp Dương, ta cam đoan, thư viện cũng tuyệt đối sẽ không xử phạt các ngươi, cái này là sự thật. Còn sống đích thiên tài, vĩnh viễn so chết đi đích thiên tài trọng yếu!”

“Đây chẳng phải là nói chỉ cần có thực lực, có thể tại thư viện muốn làm gì thì làm? Có thể xem viện quy như không có gì?” Hữu nội viện đệ tử đột nhiên hỏi.

Thương Thanh Ảnh nói: “Chỉ cần ngươi hữu thực lực tuyệt đối, đừng nói tại thư viện, cho dù tại toàn bộ Thanh Châu, toàn bộ Linh giới cũng có thể muốn làm gì thì làm. Ta biết rõ, các ngươi sẽ cảm thấy thư viện cũng thừa hành loại này quy tắc sẽ rất tàn nhẫn. Nhưng là, các ngươi cũng biết, hiện tại không tàn nhẫn, không cho các ngươi minh bạch đạo lý này, về sau các ngươi khả năng sẽ không cơ sẽ biết rồi. Biết rõ thư viện vì sao có thể dễ dàng tha thứ Diệp Dương sao? Có rất nhiều nhân tố, nhưng trong đó một đầu tựu là thư viện tương thông qua hắn đến cải biến thư viện hiện trạng.”

“Chúng ta thư viện trước khi hiện trạng không tốt sao?” Hữu nội viện đệ tử hỏi lại.

“Không phải không tốt, mà là không thích hợp rồi!” Thương Thanh Ảnh, nói: “Mọi người thiếu khuyết cạnh tranh, cũng thiếu khuyết huyết tinh. Đương nhiên, các ngươi biết nói thư viện thời khắc đều tại cạnh tranh lấy, nhưng là, vậy đối với có chút thế lực mà nói, các ngươi loại này, chỉ có thể nói là đồ chơi cho con nít.”

Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Biết rõ Bạch Lộ Thư Viện sao? Các ngươi như thế nghe qua đấy, bởi vì chúng ta thư viện ngăn cách thời gian tựu sẽ phái người đi tham gia bọn hắn [thi đấu]. Nhưng là các ngươi cũng phải biết, mỗi lần đi người, căn bản là không có gì người có thể trở về đấy. Các ngươi cảm thấy Diệp Dương tàn nhẫn, huyết tinh, tàn nhẫn, nhưng là ta nói cho các ngươi biết, cái kia Bạch Lộ Thư Viện mỗi ngày đều ở trên diễn lấy loại này tàn khốc sự tình. Bắt tụi bay cùng bọn họ so sánh, Bạch Lộc Thư Viện đệ tử giống như là Sói, mà các ngươi, tắc thì tựu là dê!”

“Bạch Lộc Thư Viện người thật sự có đáng sợ như vậy?” Một gã nội viện trong thanh âm mang theo một tia hoài nghi.

[truy e n cua tui
| Net] Thương Thanh Ảnh trong mắt có một tia phức tạp, nói: "Có thể tại trung Thổ Thần châu cái chỗ này sống sót, bọn hắn như thế nào chỉ có thể dùng đáng sợ để hình dung?" Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh thu hồi ánh mắt, nhìn về phía ám viện đệ tử bọn người, nói: "Các ngươi nếu muốn chịu lúc trước chút ít chết đi nội viện đệ tử báo thù, Nhưng dùng, nhưng là, nếu như các ngươi không cách nào Nhất Kích Tất Sát Diệp Dương, vậy cho ta thành thật một chút, đừng không công đi toi mạng!"

Mọi người nhẹ gật đầu!

Dương Diệp thực lực cùng tàn nhẫn bọn họ là tận mắt nhìn đến đấy, bọn hắn trước khi trong nội tâm mặc dù có chút không phẩm, nhưng muốn nói đến đi bênh vực kẻ yếu, có thể không có người nào dám.

Hơn nữa, đối với ám viện bọn người cách làm, bọn hắn cũng không phải rất đồng ý.

Bất kể như thế nào, dù sao trong lòng mọi người, đã đem Dương Diệp xếp vào cực độ nguy hiểm danh sách, đây là tuyệt đối không thể trêu chọc đấy!

Trên tường thành, Dương Diệp ngồi dưới đất, thân thể dựa vào tường thành, ánh mắt nhìn hướng về phía phía chân trời, trong mắt, có một tia mê mang.

Hồi tưởng đến cả đời này, hắn có thể nói là một đường giết tới. Trên tay hắn có bao nhiêu cái nhân mạng, chính hắn đều không rõ ràng lắm, dù sao rất nhiều, rất nhiều

Hắn Dương Diệp là một cái thị sát khát máu người sao? Không, hắn không cảm giác mình là một cái thị sát khát máu người. Nhưng châm chọc chính là, trên tay hắn nhưng lại lây dính không biết bao nhiêu máu tươi.

"Đang suy nghĩ gì?" Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên ngồi xuống Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

"Ta suy nghĩ ta giết người phải hay là không nhiều lắm một điểm!" Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song: ""

Dương Diệp nói: “Biết không? Kỳ thật ta cũng biết, nhiều khi, nếu như ta thả lỏng trong lòng trung sát niệm, dùng một loại phương thức khác đi xử lý sự tình, có lẽ sự tình tựu cũng không biến thành không xong. Ví dụ như trước khi, ám viện người đến đoạt áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang lúc, ta không trực tiếp ra tay, mà là lựa chọn cùng bọn họ giảng đạo lý, hoặc là lại để cho thư viện cao tầng đến xử lý vấn đề này, như vậy, sự tình khả năng tựu cũng không phát triển đến bây giờ loại này cục diện rồi!”

“Ngươi đã hối hận?” Ngọc Vô Song hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tại lại lần nữa cho ta một lần cơ hội, ta đồng dạng muốn chém tận giết tuyệt!”

Ngọc Vô Song trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta hiểu được, ngươi là đối với chính mình xử lý sự tình phương thức có chút hoài nghi, đúng không?”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói đúng phân nửa, ta không phải hoài nghi, mà là đang muốn. Nếu như ta dùng một loại phương thức khác xử lý sự tình, là không phải có thể vì chính mình giảm giảm rất nhiều phiền toái? Đương nhiên, ta không phải sợ phiền toái, mà là ta không muốn phiền toái, cũng không muốn tại sát nhân, bất quá, ta cũng không ghét sát nhân, hữu người muốn tìm cái chết, ta sẽ không chút do dự thành toàn bọn hắn đấy!”

Ngọc Vô Song đột nhiên đã đến gần Dương Diệp, sau đó lần lượt Dương Diệp thân thể, nói: “Ngươi nói rất đúng, nếu như ngươi đổi một cái phương thức đi xử lý sự tình, có lẽ sự tình sẽ không thay đổi càng ngày càng nghiêm trọng. Nhưng là, ngươi làm sao biết sự tình sẽ không thay đổi càng thêm nghiêm trọng? Tựu như là ám viện lúc này đây, ngươi nếu như không giết bọn hắn, bọn hắn sẽ đối với ngươi mang ơn sao? Sẽ không đâu, không chỉ có sẽ không đối với ngươi mang ơn, còn có thể nghĩ đến thời khắc trả thù ngươi, không chỉ có ngươi, chúng ta đều bị bọn hắn với tư cách trả thù đối tượng!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi là một cái chủ nghĩa duy tâm người, tâm nghĩ như thế nào, sẽ đi như thế nào làm. Đây là của ngươi tính cách, cũng là của ngươi kiếm đạo. Đương nhiên, này sẽ cho ngươi hữu rất nhiều khuyết điểm, ví dụ như xúc động, tàn nhẫn, keo kiệt, có thù tất báo, trong mắt văn vê không được cát nhưng là, cái này là ngươi, ngươi chính là người như vậy! Đã ngươi chính là người như vậy, cái kia cần gì phải muốn đi cải biến đâu này? Dù cho cải biến, cái kia có lẽ đã không phải là ngươi rồi.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Ngọc Vô Song, tuy nhiên Ngọc Vô Song so Tiểu Dao còn muốn nhỏ, nhưng là hắn trong mắt nhưng lại mang theo thiếu nữ không có thành thục. Dương Diệp thò tay vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, cười nói: “Ta trước khi sở dĩ nghi hoặc, kỳ thật không là bởi vì chính mình, bởi vì ta một mực biết rõ mình là một cái dạng gì người. Với ta mà nói, trong nội tâm không thẹn, giết một trăm vạn người ta cũng sẽ (biết) giết. Ta sở dĩ suy nghĩ, là vì ta cảm thấy được ta loại tính cách này, có khi có thể sẽ hại người bên cạnh mình.”

“Vậy ngươi tựu cố gắng trở nên mạnh mẽ, biến thành càng mạnh hơn nữa, lại để cho trên đời này tại không ai có thể tổn thương được người bên cạnh ngươi, khi đó, cũng không có ai dám tới tìm ngươi phiền toái!” Ngọc Vô Song nói: “Bất quá, cái này giống như có chút khó ờ.”

“Quả thật có chút khó!”

Dương Diệp cười nói: “Bất quá không có sao, ta sẽ cố gắng đấy. Không chỉ có vì ta chỗ ở mình hồ người, cũng vì tự chính mình. Muốn tùy tâm sở dục, chủ nghĩa duy tâm, vậy muốn có được thực lực cường đại. Bằng không thì, không có thực lực tùy tâm sở dục, đó là tại tìm đường chết.”

“Ta có tính không ngươi quan tâm người?” Ngọc Vô Song đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Không biết!”

“Ah!”

Ngọc không trong đôi mắt hiện lên một vòng ảm đạm, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Bất quá, nếu như nếu ai khi dễ ngươi, ta khẳng định đánh hắn!”

Nghe vậy, Ngọc Vô Song khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

“Trời tối rồi!”

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Ngọc Vô Song thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Đột nhiên, xa xa sơn mạch bên trong vang lên một đạo sói tru.

Đón lấy, toàn bộ đại địa run rẩy lên.

Vô số đàn sói rậm rạp chằng chịt tự sơn mạch bên trong chạy đi, thẳng đến cửa thành bắc.

Nhìn xem đám kia rậm rạp chằng chịt đàn sói, Dương Diệp đi tới bên tường thành duyên chỗ, nói: “Ta vừa rồi giống như nói một người thủ ta như thế chưa nói qua lời này a”

------oOo------

Chương 924: Kiếm tu vô pháp cự tuyệt chỗ tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-07 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 923 chương: Kiếm tu vô pháp cự tuyệt chỗ tốt!

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng → download:

Đứng đầu tiểu thuyết

Đổi mới nhanh nhất đấy, không popup!

Tiếng sói tru, vang vọng toàn bộ Vân Hải Thành.

Lang Quần Đại Quân lần nữa tiến công!

“Sở hữu tất cả nội viện đệ tử lập tức Hồi cửa chính!”

Thương Thanh Ảnh nói xong câu này, nàng thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Vân Hải Thành thành chủ bị giết, hôm nay Vân Hải Thành quân đội rắn mất đầu, không có người dẫn đầu, bọn hắn căn bản thủ không được bao lâu. Còn có, ám viện hôm nay toàn quân bị diệt, đừng nói với ta, ngươi thật sự muốn một người thủ cái này cửa thành bắc.”

Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói: “Cho dù một mình ngươi giữ vững vị trí cái này cửa thành bắc, nhưng nó tam môn nên như thế nào?”

“Đợi cứu binh!” Dương Diệp nói.

“Nơi nào đến cứu binh?” Thương Thanh Ảnh nói.

Dương Diệp nói: “Trước khi ta đã truyền âm Hồi Cổ Kiếm Trai, tối đa một ngày, Cổ Kiếm Trai sẽ có cường giả đuổi tới.” Hắn chỉ cường giả, tự nhiên không phải chỉ Thánh giả. Thánh giả cường giả loại này tự nhiên là sẽ không dễ dàng ra mặt đấy, cho dù muốn ra mặt, đó cũng là cần Vân Hải Thư Viện chính mình đi tìm Cổ Kiếm Trai đàm.

“Bọn hắn sẽ đến? Hoặc là nói, Cổ Kiếm Trai hội (sẽ) để cho bọn họ tới?” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi nên biết, từng tông môn đệ tử đều một mình đi đón một ít nhiệm vụ, thì ra là lợi nhuận khoản thu nhập thêm. Loại chuyện này, tông môn không chỉ có không ngăn cản, ngược lại còn cổ vũ, dù sao cái này có thể rèn luyện đệ tử của mình. Cho nên, ta cũng không có trực tiếp tìm Cổ Kiếm Trai cao tầng, mà là ban bố một cái nhiệm vụ.”

“Bọn hắn nhất định sẽ đến?” Thương Thanh Ảnh trầm giọng hỏi.

“Hội (sẽ)!” Dương Diệp khẳng định nói.

“Ngươi cho xảy ra điều gì chỗ tốt?” Thương Thanh Ảnh hỏi lại.

“Một cái kiếm tu vĩnh viễn duẫn không cách nào cự tuyệt chỗ tốt!” Dương Diệp nói.

Thương Thanh Ảnh nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Nói thực ra, ngươi tại muốn khoảnh khắc Vân Hải Thành thành chủ cùng ám viện người lúc, phải hay là không cũng đã nghĩ kỹ kế tiếp muốn gặp phải hết thảy hậu quả?” Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh đắng chát cười cười, nói: “Vốn là, ta nghĩ đến ngươi là một cái hữu dũng vô mưu, chỉ biết là giết chóc mãng phu, hiện tại xem ra, ngươi so với chúng ta muốn xiàng muốn thông minh nhiều.”

Dương Diệp không nói gì, ánh mắt như trước rơi vào cái kia hướng phía Vân Hải Thành xông lại đàn yêu thú. Nhóm này Lang Quần Đại Quân thực lực cũng không yếu, phần lớn đều là tôn giai, trong đó Hoàng cấp cũng không ít, cao cấp Bán Thánh nhưng lại tương đối ít, chỉ có tầm mười đầu.

Một con yêu thú, cũng không đáng sợ, nhưng là mấy trăm vạn đâu này?

Mấy trăm vạn đàn sói kỳ lao nhanh, cái kia là kinh khủng cở nào? Lang Quần Đại Quân ra khỏi thành môn còn có mấy ngàn trượng khoảng cách, nhưng là cái kia uy áp nhưng lại đã đập vào mặt, làm cho trong thành rất nhiều người khó có thể thở.

Rất nhanh, Lang Quần Đại Quân ra khỏi thành môn chỉ có không đến mấy trăm trượng rồi.

“Khác tam môn, ngươi giúp ta thủ vững một ngày, hữu không có vấn đề?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Ta hết sức nỗ lực!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

“Đa tạ rồi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người nhìn về phía Ngọc Vô Song nói: “Đừng ra thành, các ngươi phụ trách khởi động cái này trên tường thành trận pháp cùng những cái... Kia năng lượng cự pháo là đủ.”

Nói xong, Dương Diệp quay người hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp chạy ra khỏi tường thành bên ngoài, đón lấy, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo kiếm minh thanh, một đạo trường gần trăm trượng kiếm khí đột nhiên tự phía chân trời hung ác chém rụng hạ!

Kiếm khí rơi vào Lang Quần Đại Quân bên trong, mấy trăm lang yêu trực tiếp bị kiếm khí nát bấy thành thịt bọt, một đầu sâu không thấy đáy khe rãnh xuất hiện ở Lang Quần Đại Quân chính giữa.

Vô số lang yêu ngay ngắn hướng gào thét, hung ác đất nhìn xem không trung Dương Diệp, sau đó nguyên một đám lang yêu thả người nhảy lên, hướng phía phía chân trời Dương Diệp hung hăng đụng tới!

Chỉ là trong tích tắc, Dương Diệp đã bị vô số lang yêu vây quanh. Nhưng là rất nhanh, từng đạo kiếm quang đột nhiên tự phía chân trời thoáng hiện mà ra, kiếm quang Túng Hoành, nguyên một đám lang yêu đầu không ngừng từ phía chân trời lăn xuống mà hạ

Trên tường thành, Thương Thanh Ảnh nhìn xem một màn này hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Vô song tiểu thư, chúng ta cứ như vậy nhìn xem?” Hách Suất Bác bọn người đi lên tường thành, trong mắt mọi người ngoại trừ ngưng trọng, còn có lo lắng.

Dương Diệp xác thực rất cường, nhưng muốn nói có thể dùng lực lượng một người đồ sát mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân, cái kia căn bản không thực tế

Ngọc Vô Song trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta nhất định phải kiên trì một ngày, chỉ dựa vào Diệp Dương. Căn bản không được.” Nói đến đây, nàng trầm ngâm một hồi, sau đó nói: “Hách Suất Bác, ngươi cùng Hắc Sa mang theo hai mươi người đi Vân Hải Thành trung rải tin tức, tựu nói phàm là đến giúp bọn ta thủ Thành một ngày đấy, ban thưởng siêu phẩm đá năng lượng 5000. Còn có, Nhị tỷ, ngươi cùng Thanh Y đi bái phỏng Vân Hải Thành những cái... Kia thế gia, tựu nói nếu như bọn hắn nguyện yì dốc toàn lực tương trợ, chúng ta có thể cho bọn hắn năm cái tiến vào ngoại viện danh ngạch (slot)!”

Nghe vậy, Hách Suất Bác cùng Hắc Sa lập tức mang theo hai mươi người quay người rời đi. Mà cái kia Ngọc Vô Kiều nhưng lại chân mày cau lại, nói: “Vô song, theo ta biết, Vân Hải Thành những cái... Kia thế gia cùng thế lực cơ bản cũng đã phái ra cường giả hỗ trợ thủ Thành, hiện tại, bọn hắn còn có dư lực?”

Ngọc Vô Song cười lạnh một tiếng, nói: “Mọi người là ích kỷ đấy, những... Này thế gia cùng thế lực càng phải như vậy. Bọn họ là phái cường giả đi ra tương trợ rồi, nhưng là, bọn hắn chắc chắn sẽ không đem mình nội tình phái ra. Hiện tại, ta chỉ cần bọn hắn hỗ trợ thủ Thành, mà không phải muốn bọn hắn xuống dưới cùng Lang Quần Đại Quân chém giết, nhưng lại chỉ là một ngày, thủ Thành một ngày, bọn hắn là có thể vi gia tộc của chính mình đạt được năm cái tiến vào ngoại viện danh ngạch (slot), bọn hắn sẽ không cự tuyệt đấy.”

“Cái này tiến vào ngoại viện danh ngạch (slot), vô song, ngươi thật giống như không có cái này quyền lợi ah” Ngọc Vô Kiều nói.

Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời cái kia đang tại điên cuồng chém giết Dương Diệp, nói: “Hắn hữu!”

Ngọc Vô Kiều còn chuẩn bị nói cái gì, Lý Thanh Y nhưng lại trực tiếp lôi kéo hắn đã đi. Cái này đến lúc nào rồi rồi, thời gian nhưng chỉ có sinh mệnh!

“Đem cái kia Bạch Lang dẫn tới!” Ngọc Vô Song đột nhiên nói.

Nghe vậy, lập tức hữu ngoại viện đệ tử lui xuống

Tại bên ngoài trong nội viện, ngoại trừ Dương Diệp, có thể nói, cái này Ngọc Vô Song tựu là mọi người người tôn kính nhất, cũng không phải bởi vì thực lực của nàng, mà là vì trí tuệ của nàng. Trí tuệ của nàng cùng với thủ đoạn, làm cho mọi người tâm phục khẩu phục! Cho nên, nàng..., cơ bản không có người hội (sẽ) phản đối.

Rất nhanh, Bạch Lang bị dẫn tới trên tường thành, ngoại trừ Bạch Lang, còn có cái kia áo bào màu vàng nam tử. Lúc này cái này một người một sói so khởi đầu muốn tốt rất nhiều, đặc biệt là cái kia Bạch Lang, khí tức trên thân đã khôi phục chút ít, trong con ngươi lại lần nữa toả sáng ra hung quang.

Một đạo kiếm quang đột nhiên tự phía chân trời khuếch tán ra, mấy ngàn lang yêu thi thể tự phía chân trời rơi xuống phía dưới.

“Làm càn!”

Một gã cao cấp Bán Thánh lang yêu gầm lên giận dữ, trọng thương nhảy lên, cả người phóng lên trời, cự miệng hơi mở, muốn đem Dương Diệp cả người sống nuốt.

Mà đúng lúc này, phía chân trời Dương Diệp nhưng lại quỷ dị đất biến mất ngay tại chỗ

Một đạo kiếm quang đột nhiên tại phía chân trời chợt lóe lên, đón lấy, tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, tên kia cao cấp Bán Thánh lang yêu hai mắt bắn tung tóe ra một đạo cột máu!

Cái kia cao cấp Bán Thánh lang yêu rồi đột nhiên phát ra một đạo thống khổ tiếng hét giận dữ, sau một khắc, lũ yêu thú chỉ thấy không trung kia nhân loại tiến vào bắt được cái kia cao cấp Bán Thánh một chỉ (cái) móng vuốt sói, sau đó mạnh mà hướng mặt đất hất lên!

Tên kia cao cấp Bán Thánh lang yêu trực tiếp nện rơi trên mặt đất, đem mặt đất ném ra một cái hố sâu.

Kiếm quang xẹt qua, Dương Diệp đã rơi vào cái kia cao cấp Bán Thánh đỉnh đầu, Thiên giai tam trọng kiếm ý cùng Thiên giai tam trọng sát ý tự trong cơ thể hắn điên cuồng tuôn ra, tạo thành một cổ cực kì khủng bố khí thế, cổ khí thế này lập tức ngăn cản được Lang Quần Đại Quân uy áp, không chỉ có như thế, còn đem một ít thực lực khá thấp lang yêu trực tiếp trấn áp nằm sấp phục trên mặt đất!

Tuy nhiên như thế, nhưng là vô số lang yêu như trước xông về cái kia tường thành, đem cái kia tường thành đụng không ngừng kịch liệt rung động.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, chân phải mạnh mà đạp mạnh, tên kia cao cấp Bán Thánh lang yêu một tiếng kêu rên, sau đó chui vào lòng đất. Mà Dương Diệp tắc thì mượn lực phóng lên trời, sau một khắc, Dương Diệp tự phía chân trời hóa thành một đạo kiếm quang sát nhập vào cái kia Lang Quần Đại Quân.

Đồ sát khởi đầu!

Kiếm quang từng đạo ở giữa sân hiện lên, mỗi một đạo kiếm quang xẹt qua, đều làm cho mấy trăm lang yêu chết, mà Dương Diệp cũng đang không ngừng đồ sát bên trong, tóc biến thành tinh đỏ lên, không chỉ có tóc, mà ngay cả hai mắt cũng biến thành một mảnh màu đỏ tươi, quỷ dị khủng bố đến cực điểm!

Rất nhanh, một mảng lớn hồng mang xuất hiện ở trong tràng, cái kia phiến hồng mang càng lúc càng lớn, thẳng đến cuối cùng vậy mà bao trùm gần mấy trăm trượng khoảng cách, mà ở cái này phiến hồng mang nội đàn sói toàn bộ đều tại dùng tốc độ cực nhanh chết đi

“Vô song tiểu thư, chúng ta bây giờ làm cái gì?”

Trên tường thành, Phong Vũ Triêu nhìn phía dưới một màn, trầm giọng hỏi. Tường thành hữu phòng hộ trận, bọn hắn chỉ cần không ngừng nhắc đến cung cấp siêu phẩm đá năng lượng duy trì những... Này trận pháp vận chuyển là được, bởi vậy, lúc này bọn hắn ngược lại là có chút rỗi rãnh bất quá tất cả mọi người rất rõ ràng, lâu dài xuống dưới, Thành phá là chuyện sớm hay muộn!

“Đợi!”

Ngọc Vô Song gắt gao nhìn phía dưới một mảnh kia hồng mang, nói: “Đợi những... Này Lang Quần Đại Quân chính thức coi trọng Diệp Dương, khi đó, tựu là chúng ta kéo dài thời gian thời điểm!”

“Bọn hắn lúc nào sẽ coi trọng diệp giáo viên?” Phong Vũ Triêu hỏi.

“Cái kia Lang Quần Đại Quân đầu lĩnh xuất hiện lúc!” Ngọc Vô Song nói.

“NGAO!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng sói tru đột nhiên tại phía chân trời vang lên.

Nghe thế nói tiếng sói tru, chung quanh vô số Lang Quần Đại Quân lập tức ngay ngắn hướng đi theo gào thét kêu lên!

“Xuất hiện!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song trong đôi mắt xuất hiện một tia ngưng trọng.

Đúng lúc này, một đạo lam mang tại Lang Quần Đại Quân phía sau thoáng hiện mà ra, lam mang tốc độ cực nhanh, sau một khắc là được đã đi tới Dương Diệp chỗ hồng mang khu vực!

Một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân rồi đột nhiên vang lên!

Đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, một đạo nhân ảnh bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng trực tiếp đập vào cửa thành bắc trên tường thành.

Đạo nhân ảnh này đúng là Dương Diệp!

Còn chưa kết thúc!

Một chỉ (cái) màu xanh da trời móng vuốt sói trống rỗng xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, sau đó một trảo oanh tại Dương Diệp phần bụng.

Một đạo máu huyết tự Dương Diệp trong miệng phun ra

Mà Dương Diệp sau lưng tường thành tắc thì kịch liệt run lên, từng đạo giống như mạng nhện khe hở xuất hiện ở trên tường thành, không đến một hơi, toàn bộ tường thành xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết rạn

------oOo------

Chương 925: Đừng nói nhảm, chiến a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-08 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 924 chương: Đừng nói nhảm rồi, chiến a!

Cam chịu (*mặc định) lạnh tro

24 số văn tự

Ngay ngắn khải thể

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng phân loại:

Ngay tại Dương Diệp một ngụm máu phun ra một khắc này, cái con kia màu xanh da trời móng vuốt sói xuất hiện lần nữa tại Dương Diệp trước mặt, lúc này đây, móng vuốt sói không phải oanh Dương Diệp phần bụng, mà là Dương Diệp đầu!

Bằng vào bản năng, Dương Diệp tại thời khắc mấu chốt đầu lệch lạc, tránh thoát móng vuốt sói một kích này, làm cho móng vuốt sói oanh tại trên tường thành.

Cái kia tường thành vậy mà tại một trảo này phía dưới trực tiếp đã nứt ra một đường vết rách!

Móng vuốt sói một kích chưa trúng, thuận thế hướng xuống phương mạnh mà tựu là quét qua.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trên tay, sau đó hoành đương ở trước ngực!

Một tiếng trầm đục, Dương Diệp cùng Man Thần Kiếm trực tiếp tại dưới một kích này tự giữa không trung rơi đập tại địa!

Vô số đàn sói ngay ngắn hướng gào thét kêu lên, đó là tại hoan hô!

Trên tường thành, Ngọc Vô Song bọn người sắc mặt thảm trắng đi

Đàn sói không có ở công thành rồi, toàn bộ hướng về sau lui mấy trăm trượng. Tại Lang Quần Đại Quân chính phía trước, đứng đấy một gã thân người đầu sói nam tử. Nam tử tướng mạo có chút quái dị, người thân thể, nhưng là đầu nhưng lại đầu sói, hai móng cũng là móng vuốt sói. Tại nam tử này sau lưng, vô số lang yêu nhìn về phía nam tử lúc, trong ánh mắt là sùng bái, hưng phấn, còn có một tia kiêng kị!

Đầu sói nam tử ánh mắt đã rơi vào cái kia dưới tường thành Dương Diệp trên người, nói: “Thụ hai ta kích, nhưng chỉ là bị thương, nhân loại, nhục thể của ngươi rất không tồi!”

Dương Diệp che ngực ho khan một tiếng, một tia máu tươi lập tức tự khóe miệng của hắn chậm rãi tràn ra. Ánh mắt của hắn đã rơi vào trước ngực của mình, giờ phút này, trước ngực của hắn đã hoàn toàn lõm vào. Trầm ngâm một cái chớp mắt, ánh mắt của hắn nhìn về phía chính mình Man Thần Kiếm, tại Man Thần Kiếm trên thân kiếm, nhiều ra một đạo móng vuốt sói ấn!

Dương Diệp thu hồi Man Thần Kiếm, ánh mắt nhìn hướng về phía đầu sói nam tử, trong mắt có một tia ngưng trọng. Cho tới bây giờ, trước mắt nam tử này là hắn cái thứ nhất nhìn thấy tại thân thể phương diện hoàn toàn vượt qua yêu thú của hắn.

Giờ phút này, hắn cũng mới chính thức minh bạch, nhục thể của hắn so về những cái... Kia chính thức cao cấp Bán Thánh yêu thú, vẫn có rất lớn không bằng đấy.

“Nhân loại, ngươi như sẵn lòng mở cửa đầu hàng, hơn nữa thần phục ta Lam Khiếu, ta sẵn lòng thả ngươi cùng thân nhân ngươi một con đường sống.” Đầu sói nam tử bỗng nhiên nói: “Ta rất ít đối với nhân loại nhân từ, cái này là lần đầu tiên, cũng là một lần cuối cùng, hảo hảo nắm chắc!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Ngươi bây giờ như thì nguyện ý đầu hàng, trở thành ta ngồi ký, ta cũng sẵn lòng thả ngươi một con đường sống. Đúng rồi, ta cũng rất ít đối với người nhân từ.”

“Xem ra ngươi là muốn chết!”

Lam Khiếu âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một tiếng trầm đục, Lam Khiếu hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước.

Chúng lang yêu có chút mộng rồi, bởi vì Dương Diệp hay là đứng tại nguyên chỗ, ngay cả động cũng không động.

Lam Khiếu đưa thay sờ sờ cổ họng mình, chỗ đó, có một đạo vết máu. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, Dương Diệp đã ở xem hắn, hai người trong mắt đều có lấy vẻ mặt ngưng trọng.

Hồi lâu, Lam Khiếu nói: “Pháp Tắc Chi Lực!” Lúc này đây, cái kia u lan sắc trong con ngươi, không có trước khi không hề bận tâm, có rất nhiều một tia rung động.

Lúc trước Dương Diệp có thể chiến thắng cái kia lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc nam kha, là vì nhục thể của hắn, bởi vì thân thể cường hãn, bởi vậy, hắn cứ thế mà kháng trụ nam kha công kích. Bởi vậy, rồi sau đó hắn dùng Kiếm Vực áp chế Tốc Chi Pháp Tắc. Nếu như không phải thân thể cường hãn, ngay từ đầu hắn cũng sẽ bị trực tiếp miểu sát, căn bản không có thi triển Kiếm Vực cơ hội!

Mà bây giờ, trước mắt cái này Lam Khiếu cùng hắn lúc trước đồng dạng, có có thể chống lại Tốc Chi Pháp Tắc thân thể phòng ngự.

Http://truyencuatui.Net

Hắn vừa rồi một kích kia, gia trì Thiên giai tam trọng kiếm ý!

Nhưng mà, tựu là như vậy một kiếm, cũng chỉ là cắt vỡ đối phương một điểm da mà thôi

“Khó có thể tưởng tượng, Hoàng Giả Cảnh ngươi, vậy mà làm bị thương ta!” Lam Khiếu chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi qua, “Giống như ngươi như vậy nhân loại thiên tài, hay là bỏ cho thỏa đáng, miễn cho ngày sau ta Thiên Lang tộc nhiều một gã siêu cấp cường giả địch nhân.” Thanh âm rơi xuống, Lam Khiếu trực tiếp hóa thành một đạo lam sắc quang mang mãnh liệt bắn mà ra!

Một người một sói, đại chiến khởi đầu!

Hai người giao thủ có chút quỷ dị đấy, bởi vì trong tràng lũ yêu thú căn bản nhìn không thấy Dương Diệp cùng Lam Khiếu thân ảnh. Bọn hắn chỉ có thể nghe được trong tràng vang lên từng đạo năng lượng nổ vang âm thanh cùng thân thể va chạm thanh âm

Chiến đấu càng đánh càng kịch liệt, bởi vì chung quanh những cái... Kia không gian vậy mà khởi đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngẫu nhiên mấy chỗ còn liệt ra, mà cái kia mặt đất, càng là trực tiếp không ngừng rạn nứt sụp xuống

Tại một đạo uyển như sấm rền nổ vang về sau, Dương Diệp cùng Lam Khiếu xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Dương Diệp trên mặt, trên người, tràn đầy vết trảo máu tươi, không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, nhuộm đỏ hắn quần áo, tăng thêm lúc này hắn tóc màu đỏ tươi, hai mắt huyết hồng, cả người là dữ tợn vô cùng. Bất quá, trên mặt của hắn nhưng lại mang theo một tia hưng phấn, một tia điên cuồng!

Trái lại, Lam Khiếu tựu tốt hơn nhiều rồi, ngoại trừ quần áo trên người phá đi một tí bên ngoài, cũng không có thụ cái gì tổn thương.

“Ngươi”

Lam Khiếu đang muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại dẫn đầu nói: “Đừng nói nhảm rồi, chiến a!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp lần nữa quỷ dị đất biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng lần nữa vang lên từng đạo tiếng nổ lớn!

Dương Diệp cùng Lam Khiếu chiến đấu rất đơn giản, tựu là cứng rắn (ngạnh) đối với cứng rắn (ngạnh), không có chút nào xinh đẹp. Tại tốc độ phương diện, Lam Khiếu tuy nhiên tốc độ cực nhanh, nhưng là còn thì không bằng Dương Diệp Tốc Chi Pháp Tắc, nhưng lại cũng không tới không có sức hoàn thủ tình trạng; Mà ở lực lượng cùng thân thể phòng ngự phương diện, Dương Diệp tựu nhược rất nhiều. Bởi vậy, Lam Khiếu tuy nhiên tốc độ không bằng Dương Diệp, nhưng là ỷ vào thân thể lực lượng cùng phòng ngự không chỉ có không có có hại chịu thiệt, ngược lại còn nhiều lần làm bị thương Dương Diệp!

Nhưng là, Dương Diệp nhưng lại chiến càng phát ra điên cuồng!

Đối với Dương Diệp mà nói, chiến đấu mới được là tốt nhất tăng thực lực lên phương pháp. Ngồi xuống tĩnh dưỡng, tuy nhiên cũng có thể tăng thực lực lên, nhưng là cái này xa xa so ra kém cuộc chiến sinh tử đấu tăng lên nhanh.

Người, tại mặt sắp tử vong lúc, hội (sẽ) kích phát ra ngay cả chính bọn hắn đều tưởng tượng không đến tiềm lực.

Đã lâu rồi, từ khi đi vào Vân Hải Thư Viện, không, phải nói từ trước đến nay đến Linh giới về sau, Dương Diệp tuy nhiên một mực đang cùng người chiến đấu, nhưng là cái kia đều là một ít không có ý nghĩa gì chiến đấu. Bởi vì những người kia với hắn mà nói, một điểm độ khó đều không có, không có khó khăn, gì đàm tăng lên?

Mà bây giờ, hắn rốt cục gặp một cái bất kể là thân thể hay là tại chiến đấu ý thức phương diện đều mạnh hơn người của hắn, phải nói là Sói!

Nói đơn giản một chút, tựu là trước mắt cái này Sói cho hắn cảm giác nguy hiểm, mà loại này cảm giác nguy hiểm, đúng là hắn cần đấy!

Bởi vì Dương Diệp cùng Lam Khiếu chiến đấu chỗ tạo thành dư uy càng ngày càng mạnh, phạm vi càng lúc càng lớn, thế cho nên một ít lang yêu căn bản không chịu nổi, bởi vậy, Lang Quần Đại Quân không ngừng lui về phía sau lấy.

“Vô song tiểu thư, diệp giáo viên, hắn có thể thắng sao?”

Trên tường thành, một gã ngoại viện đệ tử trầm giọng hỏi.

“Nhất định có thể đủ thắng!” Ngọc Vô Song khẳng định nói.

“Vì cái gì?” Tên kia đệ tử có chút khó hiểu mà hỏi.

“Bởi vì nếu như đánh không thắng lời mà nói..., hắn hội (sẽ) chạy!” Ngọc Vô Song nói: “Mà hắn không có chạy, cái này chứng minh hắn có lòng tin có thể đánh thắng!”

Tên kia đệ tử lập tức im lặng

Đột nhiên, không trung truyền ra một cổ đáng sợ khí thế, khí thế vẫn còn như thực chất, tầng tầng thôi động không gian, làm cho không gian như là gợn sóng Bình thường kích động... Mà bắt đầu!

Hoàng Giả Cảnh thượng phẩm!

Trong tràng sở hữu tất cả yêu thú cùng mọi người ngây ngẩn cả người!

Lam Khiếu đã là cao cấp Bán Thánh, tự nhiên không thể nào là hắn tấn cấp, không phải hắn, cái kia dĩ nhiên là là Dương Diệp

Trong chiến đấu tấn chức rồi hả?

Một tiếng trầm đục, một đạo nhân ảnh bay ngược đi ra ngoài, bất quá tại bay ra mấy trăm trượng về sau, đạo nhân ảnh này là được đứng tại không trung. Đạo nhân ảnh này đúng là Dương Diệp!

Lúc này, Dương Diệp trên người so với trước càng tăng kinh khủng rồi, trên người của hắn quần áo đã hoàn toàn nghiền nát, trần trụi trên thân tràn đầy từng đạo vết máu, mỗi một đạo vết máu đều sâu có thể gặp bạch cốt. Bất quá cũng may, những... Này vết máu đều tại rất nhanh khôi phục lấy.

“Ngươi là ở cầm ta luyện tay?” Lam Khiếu bỗng nhiên nói.

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, dẹp loạn trên người mình tấn chức mà phát ra cổ khí thế kia, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Lam Khiếu, nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Nghe vậy, Lam Khiếu Sói trong mắt vội hiện một vòng dữ tợn, nói: “Nhân loại, ta được thừa nhận, ngươi xác thực rất không tồi, ít nhất ngươi tốc độ này tựu cho ta đã tạo thành phiền toái rất lớn. Nếu như ngươi có thể đạt tới cao cấp Bán Thánh, giữa chúng ta, ai thua ai thắng, thật sự chính là một cái không biết bao nhiêu. Nhưng là hiện tại, ngươi còn không phải là đối thủ của ta!”

Nói xong, Lam Khiếu trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một đạo ánh sáng màu lam, đón lấy, một đầu Cự Lang xuất hiện ở Dương Diệp đối diện. Cự Lang toàn thân tinh khiết lam, hình thể cực lớn, giống như một tòa núi nhỏ, chỉ là cái kia một chỉ (cái) móng vuốt tựu so mấy cái Dương Diệp đại. Cái kia sắc bén móng vuốt tùy ý xẹt qua không gian, không gian là được lập tức bị thiết cát (*cắt) ra mấy đạo màu đen khe hở

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trong tay, cùng lúc đó, 100 chuôi Đạo Giai huyền kiếm xuất hiện ở chung quanh hắn, trăm chuôi huyền kiếm cao tốc xoay tròn lấy, từng đạo kiếm quang làm thành một cái khe hở đem Dương Diệp toàn bộ bao vây lại.

“Đó đã xong!” Một giọng nói đột nhiên tự khe hở nội truyền đến.

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tự khe hở nội phóng lên trời, sau một khắc, trăm đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra. Mà cái kia Lam

Khiếu cũng thả người nhảy lên, hướng phía cái kia trăm đạo kiếm quang đụng tới.

Lam Khiếu những nơi đi qua, toàn bộ không gian trực tiếp bị hắn đụng vặn vẹo biến thành một cái quỷ dị hình dạng

Lam Khiếu tại còn chưa tiếp xúc đến Dương Diệp cái kia bạch đạo kiếm quang, cái kia cường đại uy áp cùng khí thế là được trực tiếp đem Dương Diệp kiếm quang đánh xơ xác

Nhìn thấy một màn này, trong tràng những cái... Kia lang yêu lập tức ngay ngắn hướng gào thét kêu lên

Mà trên tường thành Ngọc Vô Song bọn người tắc thì khẩn trương lên!

Rất nhanh, tại ánh mắt mọi người bên trong, Lam Khiếu bản thể cùng Dương Diệp hóa thành kiếm quang đụng vào nhau!

Một đạo khủng bố năng lượng đột nhiên nổ vang, vô số năng lượng khí lãng hướng phía bốn phía mạnh mà khuếch tán ra

Sau một khắc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự khí lãng bên trong bay ngược mà ra, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào trên tường thành, tường thành kịch liệt run lên, bóng người rơi đập tại đất

Đạo nhân ảnh này là Dương Diệp!

Vô số lang yêu điên cuồng gào thét kêu lên, sau đó toàn bộ ngay ngắn hướng hướng phía tường thành vọt tới.

“Không!”

Trên tường thành, đột nhiên vang lên Ngọc Vô Song thê lương thanh âm, đón lấy, Ngọc Vô Song không để ý những cái... Kia xông lại Lang Quần Đại Quân, trực tiếp nhảy xuống tường thành, hướng phía Dương Diệp rơi đập vị trí vọt tới

------oOo------

Chương 926: Dẫn yêu thú tàn sát hàng loạt dân trong thành?《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Ngọc Vô Song nhảy xuống tường thành một khắc này, còn lại ngoại viện đệ tử cũng đều ngay cả vội vàng đi theo nhảy xuống.

Không có tường thành phòng hộ trận, bọn hắn tại đây chút ít lang yêu trước mặt căn bản không có sức hoàn thủ. Điểm ấy, bọn hắn mỗi người đều tinh tường. Nhưng là, giờ này khắc này tất cả mọi người làm việc nghĩa không được chùn bước nhảy xuống.

Lúc này, bọn hắn đã đem sinh tử không để ý!

Lang Quần Đại Quân y nguyên tại chạy trốn, tại hét giận dữ. Rất nhanh, ra khỏi thành môn càng ngày càng gần, phá Thành ngay tại trước mắt. Chỉ cần Thành phá, đàn sói móng vuốt sẽ xé rách nội thành mỗi người.

Đúng lúc này, cái kia Lam Khiếu đột nhiên giơ lên tay phải, sau đó nhẹ nhàng xếp đặt bày.

Tựu là như vậy bãi xuống, mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân trong khoảnh khắc là được ngừng lại.

Mà lúc này, Dương Diệp tại Ngọc Vô Song nâng xuống, cũng chậm rãi đứng lên. Lúc này Dương Diệp, có thể nào dùng một cái thảm chữ để hình dung. Một đạo móng vuốt sói ấn, tự Dương Diệp yết hầu chỗ tốc hành phần bụng, đạo này móng vuốt sói ấn, tựu như là mở ngực bể bụng giống như, đem Dương Diệp trước ngực trực tiếp xé ra, bên trong ngũ tạng cùng ruột đều có thể rõ ràng nhìn thấy!

Tại Dương Diệp bên cạnh Ngọc Vô Song tại nhìn thấy một màn này lúc, thiếu chút nữa trực tiếp dọa ngất đi

Còn lại ngoại viện đệ tử cũng giống như thế!

Theo đạo lý mà nói, người bình thường nếu như bị thụ như thế trọng tổn thương, đây tuyệt đối là đã bị mất mạng đâu. Bất quá Dương Diệp cũng may hữu Hồng Mông tử khí, tại Hồng Mông tử khí liên tục không ngừng chữa trị xuống, thương thế của hắn đã tại chậm rãi khôi phục. Đối với Dương Diệp mà nói, chỉ cần không phải một kích bị mất mạng hắn, tại đại tổn thương, Hồng Mông tử khí đều có thể giải quyết đấy!

“Ta khinh thị ngươi rồi!”

Trong tràng, Lam Khiếu đột nhiên nói chuyện, “Vốn là, ta cho rằng, nhân loại một đời tuổi trẻ bên trong, ngoại trừ năm đại thiên tài bên ngoài, tại không có người nào là đối thủ của ta. Nhưng là, ta sai rồi.

Ngươi rất cường, mạnh phi thường, dù cho ta không khinh địch, cái chết khả năng cũng là ta!”

“Ta ngược lại là không có khinh thị ngươi!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là đáng tiếc, ta hay là thiếu chút nữa chết ở trên tay ngươi!”

“Ta và ngươi như cùng giai, ta tất [nhiên] không phải đối thủ của ngươi!” Lam Khiếu nói.

“Ta cũng như vậy cảm thấy!” Dương Diệp nói.

Lam Khiếu khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vân Hải Thành, nói: “Nhân loại, ngươi rất cường, nhưng là, cái này Thành, ngươi là thủ không được đấy!”

Thanh âm rơi xuống, Lam Khiếu trên người đột nhiên bộc phát ra một đạo kiếm khí, ngay từ đầu là một đạo, nhưng là rất nhanh, không vài đạo kiếm khí tự Lam Khiếu trong cơ thể thoáng hiện mà ra

Nhìn thấy một màn này, ngoại viện bọn người lập tức đã minh bạch, nguyên lai, là cái này Lam Khiếu thua.

Dương Diệp chỉ là trọng thương, mà cái này Lam Khiếu thì là muốn vẫn lạc.

Nhìn thấy Lam Khiếu trong cơ thể bạo phát ra kiếm khí, vô số đàn sói lập tức gào thét kêu lên, muốn xông lên, bất quá cũng là bị Lam Khiếu ngăn trở.

“Trở về, lại để cho Nhị điện hạ đến đây, không, lại để cho Đại điện hạ”

Lam Khiếu nói xong câu này, tại cũng ép không được trong cơ thể kiếm khí, cả người trực tiếp nổ ra, không vài đạo kiếm khí hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xuyên thủng

Nhìn thấy một màn này, những cái... Kia đàn sói lập tức kêu rên lên, đón lấy, vô số đàn sói hai mắt lập tức đỏ thẫm, sau đó hướng phía Dương Diệp bọn người lao đến!

“Sát!”

Nhìn thấy đàn sói vọt tới, Phong Vũ Triêu trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, muốn mang người giết đến tận đi. Đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại kéo hắn lại, sau đó nói: "Giết cái cái búa ah, trước rút lui" dùng hắn hiện tại bộ dạng này trạng thái, đừng nói giết người, tựu là đi đường đều có vấn đề.

Phong Vũ Triêu nhìn một Dương Diệp, sau đó ngượng ngập cười cười. Vốn là, hắn còn chuẩn bị đi theo Dương Diệp tiếp tục giết tiến cái này Lang Quần Đại Quân, tại làm dáng một bả

Dương Diệp bọn người về tới trong thành, vừa trở lại trong thành, Lang Quần Đại Quân tiến công mà bắt đầu rồi. Những... Này Lang Quần Đại Quân lúc này đây tiến công so dĩ vãng bất luận cái gì một lần đều sắp điên cuồng, nguyên một đám lang yêu hoàn toàn là không muốn sống nữa đấy, điên cuồng đụng chạm lấy tường thành. Lúc này đây, bắc tường thành chỉ có thể bị động phòng thủ, bởi vậy, tường thành đại trận đã xuất hiện dao động

Bất quá cũng may Ngọc Vô Song kế sách hữu hiệu rồi, vô số Vân Hải Thành huyền giả leo lên tường thành, sau đó hỗ trợ thủ Thành. Cái này lại để cho Ngọc Vô Song bọn người áp lực lập tức nhỏ đi rất nhiều.

Dương Diệp cũng không có lựa chọn trở về tu dưỡng, mà là ngay tại chỗ xếp bằng ở trên tường thành chữa thương. Tuy nhiên Ngọc Vô Song đem trên tường thành hết thảy an bài ngay ngắn rõ ràng, nhưng là, những... Này kỳ thật cũng không có bao nhiêu dùng, bởi vì trên tường thành mọi người, thực lực lớn nhiều đều quá thấp, trừ bỏ bị động phòng thủ, căn bản không cách nào phản kích!

Đơn giản điểm tới nói tựu là, Ngọc Vô Song bọn người thực lực đúng là vẫn còn thấp. Hắn không ở chỗ này, căn bản lo lắng!

"Ta tra được rồi."

Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: "Vừa rồi cái kia cùng ngươi giao thủ Lam Khiếu, là Thiên Lang Vương con thứ ba! Người này tại Thiên Lang Vương mấy con trai ở bên trong, thực lực bài danh thứ ba, nhưng là, Thiên Lang Vương nhưng lại đối với hắn yêu thích nhất, không chỉ có Thiên Lang Vương yêu thích hắn, mà ngay cả Thiên Lang Sơn Mạch bên trong rất nhiều lang yêu đối với hắn cũng phi thường tôn kính cùng kính yêu. Có thể nói, chúng ta xem như đút tổ ong vò vẽ rồi!"

Dương Diệp mở hai mắt ra, ánh mắt dừng lại ở dưới tường thành, dưới tường thành, vô số lang yêu tựu như là nổi điên giống như, một tên tiếp theo một tên hướng phía tường thành đánh tới. Trước khi, những... Này lang yêu còn sẽ có chỗ giữ lại, đối mặt cái này trên tường thành năng lượng cự pháo, hội (sẽ) kiêng kị, hội (sẽ) trốn tránh, nhưng là hiện tại, những... Này đàn sói cả đám đều hung hãn không sợ chết, thậm chí có còn dùng thân thể của mình đi chắn những cái... Kia năng lượng cự pháo

Tại Lang Quần Đại Quân như thế điên cuồng công kích đến, tường thành đại trận rất nhiều địa phương đã bắt đầu lộ ra vết rạn

“Nhất nhiều một canh giờ, Thành sẽ PHÁ...!”

Ngọc Vô Song nhìn phía dưới Lang Quần Đại Quân, trầm giọng nói: “Mà Cổ Kiếm Trai cường giả muốn tới chúng ta tại đây, ít nhất còn cần bốn canh giờ!”

“Bốn canh giờ sao?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, thần sắc hơi trầm xuống. Phía dưới những... Này đàn sói đã nổi điên, cho dù hắn hôm nay khôi phục thực lực, cũng không có gì quá lớn tác dụng. Bởi vì hắn tại lợi hại, cũng không có khả năng tại trong vài canh giờ đồ sát mất mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân!

Trầm ngâm hồi lâu, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Cái này Vân Hải Thành nội đại khái có bao nhiêu người?”

“Mấy ngàn vạn!” Ngọc Vô Song nói.

“Kia giúp đỡ tại thủ Thành lại có bao nhiêu?” Dương Diệp lại hỏi.

“Không đến mười vạn!” Ngọc Vô Song nói.

Nghe vậy, Dương Diệp khóe mắt hơi nhảy, sau đó nói: “Bọn hắn sẽ không sợ Thành phá, Lang Quần Đại Quân vào thành sao?”

Ngọc Vô Song cười khổ cười, nói: “Mọi người là ích kỷ đấy. Theo bọn họ, trời sập xuống, đều có người cao đỉnh lấy, cái này người cao dĩ nhiên là là Vân Hải Thư Viện. Hữu Vân Hải Thư Viện cùng phủ thành chủ quân đội tại, bọn hắn tự nhiên sẽ không mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng đến thủ Thành, trừ phi là cho bọn hắn chỗ tốt”

Dương Diệp hai tay xanh tại trên tường thành, bao quát lấy phía dưới Lang Quần Đại Quân, nói: “Linh giới, mọi người tập võ, trừ phi là trời sinh hữu chỗ thiếu hụt người, bằng không thì, là một người đều chọn tu luyện, trở thành huyền giả. Nói cách khác, cái này Vân Hải Thành nội mấy ngàn vạn trong đám người, chí ít có chín thành đã ngoài đều là huyền giả, bọn hắn, là có năng lực đấy! Mà trong đó, cũng chỉ có không đến mười vạn người sẵn lòng đến thủ Thành, hơn nữa trong đó phần lớn đều chỉ là bởi vì mới có lợi mới đến”

Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp ánh mắt dần dần băng lạnh xuống.

“Đây cũng là không có biện pháp sự tình!” Ngọc Vô Song cười khổ nói: “Vân Hải Thành là Vân Hải Thư Viện địa bàn, theo bọn họ, lẽ ra tựu là Vân Hải Thư Viện sự tình. Đối với cái này, Vân Hải Thư Viện cũng là rất bất đắc dĩ. Bằng không thì, nếu là phát động toàn bộ Vân Hải Thành người thủ Thành, chúng ta tại nhân số thượng diện tựu cũng không thua ở những... Này Lang Quần Đại Quân. Nhưng tiếc”

“Đáng tiếc bọn hắn cũng sẽ không ra, đúng không?” Dương Diệp nói: “Ta minh bạch ý nghĩ của bọn hắn đấy, như như lời ngươi nói, theo bọn họ, cái này Lang Quần Đại Quân công thành, kỳ thật tựu là Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch sự tình, cho nên, đương nhiên đấy, cái này Lang Quần Đại Quân nên lại để cho Vân Hải Thư Viện đi đối phó. Chỉ là bọn hắn không có nghĩ qua, nếu là Vân Hải Thư Viện thủ không được, lại để cho cái này Lang Quần Đại Quân tiến vào trong thành hậu quả, có lẽ có nghĩ tới, nhưng là đối với bọn họ mà nói, không có tự mình đối mặt cái này Lang Quần Đại Quân, căn bản cũng không biết cái này Lang Quần Đại Quân khủng bố, cho nên, bọn hắn tiềm thức lựa chọn không thèm nghĩ nữa những chuyện này, tiếp tục ở trong thành tọa sơn quan hổ đấu!”

“Ngươi, ngươi muốn làm cái gì!” Ngọc Vô Song cảm giác có chút không đúng rồi, nói: “Ngươi, ngươi bây giờ cũng đừng xằng bậy. Nếu như là bình thường, chúng ta có lẽ có thể cả dừng một cái Vân Hải Thành, đem Vân Hải Thành triệt để phát triển Thành Vân Hải Thư Viện thế lực. Nhưng là hiện tại không được, ngươi như cưỡng ép xằng bậy, cái này nhất định xúc động rất nhiều thế gia lợi ích, cũng sẽ (biết) lại để cho vô số huyền giả phản cảm, chỉ cần có tâm người hơi chút châm ngòi thoáng một phát, Vân Hải Thành nhất định đại loạn!”

“Đại loạn tốt, hay là tất cả mọi người chết tốt lắm?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Ngọc Vô Song, hỏi.

Ngọc Vô Song: “”

Dương Diệp cười cười, thò tay vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, nói: “Ta biết rõ, ngươi nha đầu kia còn đang suy nghĩ lấy để cho ta ngăn cơn sóng dữ. Nhưng là, ngươi phải biết rằng, ta không phải Thánh giả, đối mặt nhiều như vậy Lang Quần Đại Quân, ta cũng bất lực đấy.”

“Thế nhưng mà ngươi không sợ bọn họ tạo phản sao?” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, ta đây là vì bọn hắn tốt. Thành phá, Vân Hải Thư Viện nội tất cả mọi người, kỳ thật cũng có thể đào tẩu, dù sao mọi người thực lực đều bày ở chỗ này. Nhưng là, nội thành những người này có thể đào tẩu sao? Bọn hắn khẳng định không được đấy. Cho nên ah, ta muốn cho bọn hắn minh bạch, Thành phá, cái chết không phải chúng ta, mà là bọn hắn!”

Ngọc Vô Song nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Tất cả nghe theo ngươi! Nói đi, như thế nào làm.”

“Tiên lễ hậu binh a!”

Dương Diệp nói: “Lập tức thông cáo toàn thành, lại để cho toàn thành tất cả mọi người lập tức lên thành tường thủ Thành, tựu nói, Thành phá người vong, không muốn chết tựu cho ta đến thủ Thành!”

“Chỉ sợ không có hiệu quả gì!” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp nói: “Ta biết rõ, ta chỉ là muốn cho bọn hắn một cái cơ hội, một cái mạng sống cơ hội! Nếu như bọn hắn thật sự không quý trọng, cái kia cũng đừng trách ta.”

Ngọc Vô Song nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: Đã minh bạch!"

Rất nhanh, Dương Diệp nói lời tại Ngọc Vô Song điều khiển xuống, toàn thành người cũng biết rồi. Nhưng là

“Để cho chúng ta đi thủ Thành? Còn không để cho chỗ tốt gì? Hắn cho là hắn Diệp Dương là ai à? Đừng nói một cái giáo viên, tựu là Vân Hải Thư Viện viện trưởng ra, lão tử đều không thèm điểu nghĩa đến hắn!”

“Phi, thủ Thành, quan chúng ta trứng sự tình à? Lão tử ăn no chống đi cho hắn thủ Thành, làm con mẹ nó xuân thu đại mộng a!”

"Nếu tới điểm chỗ tốt, đại gia ta nói không chừng tựu cố mà làm giúp hắn thủ một chút, Nhưng tiếc ah, cái này Diệp Dương sẽ không làm người, vậy mà muốn cho đại gia ta bạch giúp hắn thủ Thành, đầu hắn bị cửa kẹp đi à nha?

“Thủ Thành? Thủ mụ nội nó, lão tử cũng không phải ngại mệnh trường, giúp hắn thủ Thành? Lăn con mẹ nó trứng!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song lại lần nữa đứng ở Dương Diệp trước mặt.

“Không có người đến?” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Không chỉ có không có tới, hành vi của chúng ta còn đưa tới rất nhiều người phản cảm!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được.”

“Làm sao bây giờ?” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào phía dưới cửa thành chỗ, sau đó nói: “Mở cửa thành!”

Mở cửa thành

Ngọc Vô Song trực tiếp ngây ngẩn cả người

Dương Diệp đây là muốn dẫn yêu thú tàn sát hàng loạt dân trong thành?

------oOo------

Chương 927: Ngươi, ngươi thật sự rất tàn nhẫn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi, ngươi xác định?”

Ngọc Vô Song nhìn thẳng Dương Diệp, mặc dù biết Dương Diệp khả năng muốn làm ra cái gì quá kích hành vi, nhưng là nàng hay là không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà hội (sẽ) như vậy quá kích. Mở cửa thành, dẫn yêu thú vào thành, một cái gây chuyện không tốt, cái kia Vân Hải Thành nội người thật là cũng bị tàn sát hàng loạt dân trong thành đó a!

“Ngươi thấy ta giống đùa giỡn hay sao?”. Dương Diệp cười nói.

Ngọc Vô Song hít sâu một hơi, sau đó nói: “Nghe, mở cửa thành, dẫn yêu thú vào thành, quả thật có thể đủ kích thích mọi người cảm giác nguy cơ, nhưng là, nhưng là ngươi phải hiểu được, một khi chúng ta khống chế không tốt, những... Này yêu thú liền đem sẽ cùng bên ngoài những cái... Kia yêu thú nội ứng ngoại hợp, khi đó, chúng ta Thành tựu thật sự phá. Hơn nữa, còn có một khả năng, đó chính là chúng ta làm như vậy, có thể sẽ khiến cho phản hiệu quả, thì ra là chọc giận trong thành những người kia, một khi bọn hắn bị chọc giận, tại hữu người kích động, khi đó, ngoài có yêu thú, bên trong có phản loạn, chúng ta tựu thật sự đã xong!”

“Đừng dẫn dắt rời đi chủ đề!”

Ngọc Vô Song đối với Dương Diệp muốn dẫn dắt rời đi chủ đề có chút bất mãn, lập tức trừng Dương Diệp liếc. Mà đang ở Dương Diệp muốn lúc nói chuyện, nàng lại nói: “Ngươi, ngươi cái kia người bằng hữu là nữ sao?”.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt, hiện lên tí ti gợn sóng, giống như là nhớ lại chuyện cũ.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ‘Ah’ một tiếng, có chút cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Một lát, Dương Diệp nói: “Vô song lo lắng của ngươi là có đạo lý đấy, cửa thành một khi mở ra, lại để cho một ít yêu thú tiến nhập nội thành, chúng ta nếu là khống chế không tốt, cái kia chính là tự chui đầu vào rọ rồi. Còn ngươi nữa nói, trong thành những người kia khả năng bị chọc giận, điểm ấy cũng đúng. Ngươi cân nhắc đều rất chu toàn, lo lắng cũng rất có đạo lý. Nhưng là, ngươi có thể có nghĩ qua, chúng ta lúc này còn có cái khác lựa chọn?”

Ngọc Vô Song nao nao, hiện tại Dương Diệp nói lên, nàng mới phát hiện, giờ phút này bọn hắn, giống như đã không có gì cái khác lựa chọn!

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia dưới tường thành Lang Quần Đại Quân, nói: “Trước khi là chúng ta đi cầu bọn hắn đến thủ Thành, bọn hắn không đến. Đợi tí nữa, ta muốn để cho bọn họ tới cầu ta thủ Thành. Mở cửa thành!”

“Mở cửa thành!”

Dương Diệp thanh âm tại huyền khí gia trì xuống, vang vọng toàn bộ tường thành. Sở hữu tất cả ngoại viện đệ tử nao nao, trong mắt là khiếp sợ cùng nghi hoặc, nhưng là rất nhanh, cửa thành từ từ mở ra rồi.

Tuy nhiên khó hiểu Dương Diệp vì sao phải làm như vậy, nhưng là mọi người không có đi hỏi, càng không có đi do dự!

Cái này là tín nhiệm!

Cửa thành vừa mới mở ra một cái lỗ hổng, vô số lang yêu tựu hướng phía cửa thành vọt lên đi vào, không đến lưỡng tức thời gian, muốn gần mấy trăm lang yêu vọt vào Vân Hải Thành!

“Đã đủ rồi a?” Trên tường thành, Ngọc Vô Song hỏi, thanh âm đang run.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, tại hắn làm giải phẫu lên, là một thanh cổ vỏ (kiếm, đao), cổ trong vỏ, là một thanh ý kiếm.

[truyen cua tui . ne t] //truyencu a tui.net/ Cứ như vậy, lại qua năm tức, gần 3000 lang yêu vọt vào Vân Hải Thành.

“Đóng cửa thành!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một đạo kiếm khí tự trên tường thành hung ác trảm mà xuống, vừa vặn rơi ở cửa thành trước, cái kia mấy chục đầu đang chuẩn bị xông vào Vân Hải Thành lang yêu tại chỗ bị chém làm hai nửa.

Nhưng là cái này cũng không thể đủ ngăn cản đằng sau cái kia chút ít lang yêu xông lên

Từng đạo kiếm minh thanh, không ngừng từ trên tường thành vang vọng mà lên, theo kiếm minh thanh vang lên, không vài đạo kiếm khí tự trên tường thành chém ngang mà xuống, đến cuối cùng, kiếm khí vậy mà tự trên tường thành ngay cả đã đến mặt đất, tại mặt đất hợp thành một đạo kiếm khí bình chướng, ngăn chặn cửa thành, làm cho vô số lang yêu dừng lại tại đây đạo kiếm khí bình chướng tiến!

Ngay từ đầu còn có lang yêu dám dùng chính mình thân thể cứng rắn (ngạnh) đụng cái này đạo kiếm khí bình chướng, nhưng là rất nhanh, những cái... Kia lang yêu tại cũng không dám xông lên trước rồi, bởi vì phàm là va chạm vào cái này đạo kiếm khí bình chướng đấy, đều là trực tiếp hóa thành một đống thịt bọt

Ba tức về sau, cửa thành đóng cửa, kiếm khí tiêu tán.

Vô số lang yêu tại xông vào Vân Hải Thành cửa thành về sau, lập tức hướng phía trên tường thành Dương Diệp bọn người vọt tới.

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, mấy chục đầu lang yêu đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài, đón lấy, một cổ kinh khủng kiếm ý uy áp tự trên tường thành trút xuống mà xuống, áp hướng về phía những cái... Kia đàn sói. Vô số lang yêu hoảng hốt, cũng không dám nữa tiến lên nửa bước.

Một đạo kiếm quang lần nữa tự trong tràng chợt lóe lên, lần này, kiếm quang không có chui vào đàn sói, mà là đã rơi vào đàn sói trước mặt trên mặt đất, mặt đất lập tức xuất hiện một đạo sâu không thấy đáy khe rãnh.

“Vi phạm lấy, chết!”

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem những cái... Kia lang yêu, thanh âm không chứa một tia cảm tình.

Một đầu Bán Thánh lang yêu giận không thể nuốt, thả người nhảy lên, mà đang ở nó vừa nhảy lên một khắc này, một đạo kiếm quang tựu tự cổ của hắn chỗ chợt lóe lên, sau đó một khỏa đầu sói đã bay đi ra ngoài.

Những cái... Kia nguyên vốn chuẩn bị đi theo xông đi lên lang yêu lập tức cứng ngắc ngay tại chỗ

“Còn có phải thử một chút đấy sao?”. Dương Diệp nhìn xem đàn sói, nhạt âm thanh nói.

Trong bầy sói, không biết ai phát ra một đạo sói tru, sau đó những cái... Kia đàn sói lập tức quay người hướng phía xa xa vọt tới

Nhìn xem đám kia lang yêu hướng phía nội thành phóng đi, trên tường thành mọi người vẻ mặt đều là nghiêm túc lên. Những... Này lang yêu tuy nhiên thiểu, nhưng là thực lực cũng không yếu, trong đó phần lớn đều là Tôn Giả Cảnh, Hoàng Giả Cảnh cũng có rất nhiều, thậm chí Bán Thánh giai cũng có vài đầu. Như vậy một đám yêu thú nhảy vào dày đặc trong thành, kẻ đần cũng biết sẽ phát sinh cái gì

“Phải hay là không cảm thấy ta tàn nhẫn?”

Dương Diệp nhìn xem bên cạnh trầm mặc không nói Ngọc Vô Song, hỏi.

Ngọc Vô Song không nói gì.

Dương Diệp nói: “Vẫn là câu nói đó, nếu như Thành phá, chúng ta, còn có Vân Hải Thư Viện người, đại bộ phận đều có thể sống sót. Bởi vì Vân Hải Thành chỉ có thể coi là là Vân Hải Thư Viện một cái phụ thuộc, cũng không phải chúng ta đại bản doanh. Cho nên, Vân Hải Thư Viện sẽ không để cho chúng ta tử thủ cái này tòa thành đấy, đối với Vân Hải Thư Viện cao tầng mà nói, giá trị của chúng ta xa xa lớn hơn cái này tòa Vân Hải Thành. Cho nên, Vân Hải Thành nội những người này nếu như không đến thủ Thành, bọn hắn cuối cùng nhất kết cục tựu là hi sinh chính mình đến cùng Lang Quần Đại Quân lưỡng bại câu thương”

Nói đến đây, Dương Diệp ánh mắt ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, xa xa, đã hữu tiếng kêu thảm thiết vang lên. Hắn nói: “Hiện tại chết từng chút một người, tổng so đợi tí nữa chết một Thành người muốn xịn.”

“Nhưng nếu như bọn hắn tạo phản đâu này?” Ngọc Vô Song đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói.

“Tạo phản?” Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Cái này Thành cũng không cần trông, đại mở cửa thành, lại để cho sở hữu tất cả yêu thú vào thành. Sau đó chúng ta xem của bọn hắn cùng yêu thú đổ máu, cuối cùng chúng ta tới ngồi thu ngư ông thủ lợi!”

“Ngươi” Ngọc Vô Song bị Dương Diệp mà nói cùng chấn kinh rồi. Nàng không muốn qua, Dương Diệp trong nội tâm vậy mà loại suy nghĩ này, đại mở cửa thành, cái này ý vị như thế nào? Cái này ý nghĩa đem có vô số người phải chết đi ah!

Mà ở trong đó, hữu hài tử, hữu tay trói gà không chặt người, còn có rất nhiều rất nhiều người vô tội

“Ngươi, ngươi thật sự rất tàn nhẫn!” Hồi lâu, Ngọc Vô Song nhịn không được nói ra.

Nghe vậy, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Ngọc Vô Song, hắn không nói gì, tựu như vậy nhìn xem Ngọc Vô Song, trong mắt hắn, là hờ hững.

Chứng kiến Dương Diệp cái kia phảng phất đang nhìn người xa lạ ánh mắt, Ngọc Vô Song nội tâm khẽ run lên, muốn nói điều gì, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, lúc này đây, Dương Diệp không có nói cái gì nữa rồi.

Ngọc Vô Song khuôn mặt lập tức trắng rồi!

Trước khi Dương Diệp xem nàng trầm mặc, biết rõ nàng trong lòng có chút không thích cách làm của hắn, cho nên mở miệng giải thích. Mà cùng Dương Diệp ở chung đến nay, nàng biết rõ Dương Diệp tính cách, chỉ có đối với chính mình người, hắn mới có thể đi giải thích, mà không phải mình người, hắn căn bản đều lười để ý tới.

Dương Diệp tuy nhiên nhiều khi rất dễ nói chuyện, cũng rất bình dị gần gũi, nhưng là nàng minh bạch, Dương Diệp thực chất bên trong hay là đặc biệt cao ngạo đấy. Hắn dễ nói chuyện, hắn bình dị gần gũi, chỉ là đối với chính mình chỗ tán thành người

Mà bây giờ, Dương Diệp không đúng nàng giải thích, cái này ý vị như thế nào?

Ngọc Vô Song vừa định muốn nói lời nói, đột nhiên, xa xa truyền đến từng đạo tiếng kêu thảm thiết, không đến một hồi, mấy trăm người nhân loại cường giả xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người bên trong, cái này mấy trăm người loại cường giả điên cuồng mà hướng phía Dương Diệp bọn người bên này chạy tới, mà sau lưng bọn họ, là mấy chục đầu lang yêu!

“Cứu mạng”

Trong đám người, vô số người hô to.

Dương Diệp nhưng lại thờ ơ lạnh nhạt, không nhúc nhích chút nào, mà ngoại viện đệ tử bọn người nhìn thấy Dương Diệp không có ý bảo, cũng toàn bộ không có ra tay.

Rất nhanh, đám người kia vọt tới dưới tường thành, mà đám kia đàn sói nhưng lại ngừng lại, bởi vì tại trước mặt của bọn nó, là Dương Diệp lúc trước chém ra cái kia nói khe rãnh

Vi phạm người, chết!

Những lời này, chúng tự nhiên là không có quên đấy!

Đàn sói nhìn thoáng qua những cái... Kia bị bọn hắn người truy sát loại, trong mắt có một tia không cam lòng, nhưng là chúng nhưng lại xoay người rời đi, không đến lưỡng tức thời gian, là được biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

Rất nhanh, xa xa lần nữa vang lên từng đạo tiếng kêu thảm thiết, không chỉ có xa xa, kỳ thật trong thành rất nhiều chỗ cũng đã vang lên tiếng kêu thảm thiết.

Nhảy vào Vân Hải Thành đấy, chỉ có mấy ngàn lang yêu, cùng Vân Hải Thành nhân số so sánh với, cái kia quả thực là không cách nào so sánh được. Nhưng là, giờ phút này tại đồ sát nhưng lại đám kia lang yêu, mà không phải nhân loại.

Vì cái gì?

Bởi vì rất nhiều người nhân loại căn bản không đoàn kết! Đối mặt lang yêu, bọn hắn muốn không phải liên thủ đối địch, mà là như thế nào trốn chạy để khỏi chết.

Tựa như trong tràng cái kia mấy trăm người, trong đó Tôn Giả Cảnh hữu rất nhiều, Hoàng Giả Cảnh cũng có mấy cái, nếu như bọn hắn liên thủ, đó chạy đấy, có lẽ chính là đàn sói yêu rồi. Dù sao đám kia đàn sói chỉ có hơn mười đầu!

Thế nhưng mà, những người này cũng không có làm như vậy. Bởi vì, ai cũng không muốn đi cùng lang yêu dốc sức liều mạng!

Đúng lúc này, một gã thanh niên nam tử đột nhiên nhảy lên tường thành, sau đó chỉ vào Dương Diệp giận dữ hét: “Dùng thực lực của các ngươi, các ngươi hoàn toàn có thể đủ giết chết những cái... Kia súc sinh đấy, các ngươi vì cái gì không ra tay? Vì cái gì không ra tay? Còn có, những... Này yêu thú tại sao phải vào thành? Các ngươi không phải tại thủ Thành sao? Các ngươi thủ đi nơi nào rồi hả? À? Nói chuyện à? À? Ngươi điếc?”

------oOo------

Chương 928: Ai dám loạn, ta giết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Vũ Triêu bọn người giận dữ, tựu muốn động thủ, Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, ngăn trở mọi người. Thỉnh mọi người tìm tòi () xem nhất toàn bộ! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết

Dương Diệp không có để ý tên thanh niên kia, mà là nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Thấy được sao? Chúng ta muốn thủ hộ đấy, chính là người như vậy, đương nhiên, không phải toàn bộ, nhưng ta dám cam đoan, chí ít có năm sáu thành đã ngoài đều là người như vậy. Chúng ta bảo hộ bọn hắn, bọn hắn nếu không sẽ không cảm kích, ngược lại còn sẽ cảm thấy đây là chúng ta Vân Hải Thư Viện phải làm đấy, mà một khi chúng ta thủ không được Thành rồi, bọn hắn sẽ đến chỉ trích chúng ta, tựu giống như bây giờ...”

Ngọc Vô Song hai tay nắm chặt, trầm mặc.

“Ngươi...”

Tên thanh niên kia muốn nói điều gì, nhưng mà hắn nhưng lại không có cơ hội nói. Bởi vì một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên qua cổ họng của hắn, đầu của hắn mang theo một cổ cột máu quẳng đi ra

ngoài.

Một kiếm miểu sát tên thanh niên kia, Dương Diệp ánh mắt dừng lại ở cái kia trong đám người, nói: “Còn có... Hay không cùng hắn nghĩ cách hay sao? Các ngươi có thể nói đi ra, yên tâm, kiếm của ta rất nhanh, tuyệt đối có thể cho các ngươi cảm giác không thấy một tia đau đớn sẽ chết đi.”

Đám người kia hoảng hốt, vô ý thức hướng về sau nhanh lùi lại...

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Đã không có sao? Đã không có, vậy lăn.”

Đám người kia biến sắc, sau lưng xa xa thì có đàn sói, bọn hắn như thế nào dám đi?

Nhìn thấy đám người bất động, Dương Diệp thần sắc lạnh xuống, nói: “Muốn ta động thủ sao? Trước tiên là nói về lời nói, ta nếu là động thủ, cái kia cũng không phải là đuổi, mà là giết.”

Lúc này, một người trung niên đột nhiên đứng dậy, nhìn xem Dương Diệp, nói: “Các hạ, đều là nhân loại, ngươi không cần phải đem sự tình làm như vậy tuyệt a?”

“Là được... Nói như thế nào tất cả mọi người là nhân loại, hôm nay yêu thú phá Thành mà vào, mọi người không như thế tự giết lẫn nhau, như thế muốn liên thủ đối địch...”

“Liên thủ đối địch, thỉnh Vân Hải Thư Viện chư vị tiền bối mang theo nhóm (đám bọn họ) cùng một chỗ đối kháng yêu thú!”

Yêu thú vào thành đồ sát, tại yêu thú trước mặt, rất nhiều người rốt cục cảm thấy yêu thú đáng sợ, mọi người tuy nhiên đều là ích kỷ đấy, nhưng đều không ngốc.

Loại này thời điểm, bọn hắn tự nhiên là muốn lựa chọn ôm chặt Dương Diệp bọn người đùi. Không thấy được đám kia yêu thú tại Dương Diệp bọn người trước mặt, ngay cả cái rắm cũng không dám phóng một cái à...

“Các ngươi muốn cùng chúng ta liên thủ đối kháng yêu thú?” Dương Diệp hỏi.

Nghe vậy, đám người kia ngay cả vội vàng gật đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có thể. Bất quá, các ngươi nhớ kỹ cho ta, chúng ta thủ chính là Thành, mà không phải các ngươi những người này. Chúng ta không có nghĩa vụ đi vì các ngươi dốc sức liều mạng, các ngươi muốn muốn sống lấy, vậy cũng chỉ có dựa vào chính mình. Còn nữa, các ngươi muốn muốn gia nhập chúng ta, như vậy nhất định cần phải phục tùng mệnh lệnh của chúng ta, nếu như làm không được, hiện tại có thể đi, ta tuyệt không ngăn đón. Nhưng là, nếu như các ngươi tại gia nhập chúng ta về sau, dám đối với ta bằng mặt không bằng lòng, đùa nghịch tiểu hoa chiêu, yêu thú không giết các ngươi, ta Sát!"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., rất nhiều người sắc mặt biến hóa, tuy nhiên trong lòng có chút không vui, nhưng lại không người dám nói cái gì. Giờ này khắc này, bọn hắn có loại cảm giác, cái kia chính là trước mắt cái này ngoại viện giáo viên như thế nào so với kia bầy yêu thú còn muốn đáng sợ...

Dương Diệp nhìn về phía một bên Ngọc Vô Song, nói: "Những người này ngươi tới an bài!"

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, muốn nói cái gì, lúc này, Thương Thanh Ảnh đột nhiên xé rách không gian, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

"Ngươi đang làm cái gì!" Thương Thanh Ảnh gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hiển nhiên là tại sinh khí.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ngươi nói, nếu như chúng ta nếu liên hợp toàn bộ Vân Hải Thành huyền giả, có thể hay không trực tiếp phản công đến Thiên Lang Sơn Mạch đây?"

"Ngươi..." Thương Thanh Ảnh bị Dương Diệp mà nói cho kinh đã đến.

Dương Diệp lại nói: "Ân, xác thực có chút độ khó, bất quá không có sao, đáng giá thử một lần. Thương cô nương, từ giờ trở đi, bốn cái cửa thành sở hữu tất cả binh lực, kể cả Vân Hải Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử, còn ngươi nữa, toàn bộ nghe ta mệnh lệnh, không có vấn đề a?"

Dương Diệp không ngốc, hắn biết rõ, hắn muốn thực hiện kế hoạch của mình, chỉ dựa vào một người tuyệt đối là không được, một cái gây chuyện không tốt, thật sự rất có thể hội (sẽ) làm cho cả Vân Hải Thành trật tự tan vỡ, khi đó, đừng nói hắn, coi như là Vân Hải Thư Viện viện trưởng ra mặt chỉ sợ đều vô lực xoay chuyển trời đất.

Cho nên, hắn nhất định phải toàn bộ Vân Hải Thư Viện thế lực đến trợ hắn!

Chỉ có Vân Hải Thư Viện thế lực phối hợp hắn, hắn mới có thể triệu khởi toàn bộ Vân Hải Thành huyền giả, mọi người cùng nhau liên thủ đối kháng yêu thú!

Thương Thanh Ảnh nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi xác định ngươi muốn làm như vậy?”

“Chúng ta bây giờ không có lựa chọn!” Dương Diệp nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh, nói: “Cho dù Cổ Kiếm Trai Viên Quân đã đến, chúng ta cũng nhất nhiều thì nhiều chống một hồi mà thôi. Chúng ta nếu muốn chính thức đánh lui những... Này Thiên Lang Sơn Mạch lang yêu, nhất định phải (tụ) tập toàn thành lực lượng. Bằng không thì, chúng ta cuối cùng nhất kết quả hay là tránh không được Thành phá, vô số người chết thảm. Đương nhiên, ngươi cũng có thể đem hy vọng ký thác vào viện trưởng bọn người trên thân, mặc kệ đáng tiếc, ta xem lúc này viện trưởng bọn người cũng không có cái kia năng lực bận tâm chúng ta rồi, bằng không thì, trước khi ta đồ sát ám viện lúc, bọn hắn cũng sẽ không không hiện thân rồi!”

“Chỉ khi nào gây chuyện không tốt, hữu người kích động, Vân Hải Thành hội (sẽ) đại loạn đấy!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

“Loạn thế đem làm dùng trọng điển, ai kích động, ta giết ai, ai dám loạn, ta giết ai!” Dương Diệp nói.

“Toàn bộ Vân Hải Thành một khi đại loạn, khi đó đem có vô số người hội (sẽ) làm loạn, Vân Hải Thành bên trong có mấy ngàn vạn người, ngươi giết tới sao?” Thương Thanh Ảnh nói.

“Ta giết không nổi đến!” Dương Diệp ngón tay lấy xa xa Lang Quần Đại Quân, nói: “Chúng giết tới.”

TruyencUatuiNet “Ngươi!” Thương Thanh Ảnh kinh hãi, nhìn xem Dương Diệp, thật lâu nói không ra lời.

Dương Diệp nói: “Thương cô nương, không có hữu bao nhiêu thời gian rồi. Làm quyết định đi. Ta đầu tiên nói trước, đợi tí nữa nếu như Thành phá, ta sẽ dẫn lấy người của ta giết đi ra ngoài. Trong thành này người chết sống, nói thật, cùng ta một chút quan hệ đều không có.”

Thương Thanh Ảnh tay khẽ run lên, bởi vì nàng biết rõ, Dương Diệp tuyệt đối nói là ra hiểu rõ đấy. Thành nếu như phá, dùng Dương Diệp thực lực, muốn thừa dịp loạn mang theo những... Này ngoại viện người, cái kia không phải là không có khả năng đấy.

Trầm mặc hồi lâu, Thương Thanh Ảnh hít sâu một hơi, sau đó nói: “Nghe lời ngươi, ngươi cái tên điên này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại lên, không có mệnh lệnh của ta, bốn cửa thành thủ tướng không được bảo hộ trong thành bất luận kẻ nào, trong thành dám can đảm hữu người tới gần cửa thành người, giết không tha.” Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Thương cô nương, nhớ rõ là giết không tha. Loại này thời điểm, như nhân từ nửa phần, đem ngươi hội (sẽ) hại cả tòa Thành người.”

Thương Thanh Ảnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi này sẽ đắc tội rất nhiều người, đặc biệt là trong thành những cái... Kia thế gia.”

Dương Diệp nói: “Những cái... Kia cái gọi là thế gia so về Thanh Đạo Môn thì như thế nào?”

Nghe vậy, Thương Thanh Ảnh khóe mắt hơi nhảy, lúc này đây, nàng không có ở nhiều lời. Quay người biến mất tại trên tường thành.

Dương Diệp ngay cả Thanh Đạo Môn dám đắc tội, như thế nào lại sợ những... Này xa xa không bằng Thanh Đạo Môn thế gia?

“Trong thành rất nhiều người khởi đầu liên thủ rồi!”

Lúc này, Ngọc Vô Song đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Quả nhiên, nhân loại chỉ có tại đối mặt nguy cơ lúc, mới có thể đồng tâm hiệp lực. Nếu như nhân loại có thể liên thủ, chính thức đoàn kết nhất trí, nói thật, cái này Thanh Châu cảnh nội, chỉ sợ sẽ không hữu Yêu tộc rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Bất kể là Nhân tộc, hay là Yêu tộc, đều có quyền lợi tại đây mảnh thổ địa thượng sinh tồn. Biết không? So sánh với nhân loại, ta càng muốn cùng Yêu tộc người ở chung. Bởi vì Yêu tộc sẽ không theo ngươi chơi lục đục với nhau, nó thích ngươi tựu là ưa thích ngươi, không thích ngươi chính là không thích ngươi. Không giống người loại, ở trước mặt đem ngươi cho rằng là bằng hữu, sau lưng lại cho ngươi chọc dao găm...”

“Nếu có một ngày, nhân loại nếu là cùng Yêu tộc toàn diện khai chiến, ngươi hội (sẽ) đứng ở đâu một bên?” Ngọc Vô Song đột nhiên nói.

“Yêu thú nếu là muốn giết ta, ta sẽ giết yêu thú, mà nhân loại nếu là muốn giết ta, ta cũng sẽ không Thủ Nhuyễn.” Dương Diệp nói.

“Đã minh bạch!” Ngọc Vô Song gật đầu nói.

Lúc này, Hách Suất Bác đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song trước mặt, Hách Suất Bác nói: “Vô song tiểu thư, diệp giáo viên, trong thành rất nhiều người hợp thành nguyên một đám tiểu đoàn thể liên thủ đối kháng những cái... Kia yêu thú, hiện tại, cái kia mấy ngàn con yêu thú đã không sai biệt lắm bị giết sạch rồi. Chúng ta là không phải có thể đi liên hệ bọn hắn, lại để cho bọn họ cùng chúng ta cùng một chỗ đối kháng trở thành Lang Quần Đại Quân rồi hả?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi như vậy đi liên hệ bọn hắn, bọn hắn như trước sẽ không điểu ngươi đấy.”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Vì sinh tồn, bọn hắn hội (sẽ) tạm thời buông chính mình tư dục, liên thủ đối địch. Nhưng là, nếu như đã không có nguy cơ, bọn hắn trong lòng tư dục lại hội (sẽ) xuất hiện. Chúng ta bây giờ nếu là đi tìm bọn họ, bọn hắn nhất định sẽ theo chúng ta đàm điều kiện, hoặc là trực tiếp không để ý tới...”

“Bọn hắn đây là bị coi thường!” Hách Suất Bác lắc đầu nói.

Ngọc Vô Song đồng ý nhẹ gật đầu, nếu như là đụng phải người khác tại thủ Thành, trong thành những người kia có lẽ thật có thể đủ một mực tiêu dao, thậm chí có thể cùng Vân Hải Thư Viện nói điều kiện, nhưng đáng tiếc chính là, hiện tại thủ Thành chính là Dương Diệp.

Dương Diệp hội (sẽ) theo chân bọn họ nói điều kiện sao?

“Cái kia chúng ta làm sao bây giờ? Tường thành đại trận đã nhanh chống đỡ không nổi rồi, tại tiếp tục như vậy, chúng ta muốn chơi hết đấy!” Hách Suất Bác nói.

Dương Diệp quay người nhìn về phía dưới tường thành cái kia bầy Lang Quần Đại Quân, hồi lâu, hắn đột nhiên nói: “Mở cửa thành!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cửa thành lập tức mở ra một đạo lối ra, rất nhanh, vô số lang yêu tràn vào tường thành bên trong...

Mười tức về sau, đã đem gần hai vạn lang yêu trào vào tường thành!

“Đóng cửa thành!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, từng đạo kiếm khí tự trên tường thành hung ác trảm mà xuống, trong khoảnh khắc là được ở cửa thành chỗ hợp thành một đạo kiếm khí bình chướng, chặn những cái... Kia muốn xông vào tường thành lang yêu.

Nội thành.

Hai vạn lang yêu xông vào Vân Hải Thành, toàn bộ Vân Hải Thành lập tức sôi trào!

------oOo------

Chương 929: Người, không thể không có điểm mấu chốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hi sinh chính mình, thủ hộ không thể làm chung người?

Dương Diệp không có vĩ đại như vậy, sẽ đi làm loại chuyện này.

Dương Diệp là một cái người ích kỷ, điểm ấy, hắn cũng không giấu diếm. Cho nên, với hắn mà nói, dù cho cái này toàn thành người toàn bộ chết hết, cùng hắn cũng không có cái gì quan hệ.

Hôm nay, hắn sở dĩ ở chỗ này thủ Thành, ngoại trừ là vì đã đáp ứng Vân Hải Thư Viện viện trưởng bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia cũng là bởi vì Hác Suất Bác bọn người.

Thành phá, dùng thực lực của hắn, phải đi, trừ phi Thánh giả ra tay, bằng không thì, cho dù tại đến 200 vạn yêu thú cũng ngăn không được hắn. Nhưng là Hác Suất Bác bọn người đâu này? Cho dù ở hắn dưới sự dẫn dắt, mọi người có thể giết đi ra ngoài, nhưng là tại cái này trong quá trình, sẽ có bao nhiêu người chết đi? Nói không chừng toàn quân bị diệt cũng có thể!

Dù sao Hác Suất Bác bọn người lúc này thực lực đúng là vẫn còn quá yếu chút ít, mà cái kia Thiên Lang Sơn Mạch nếu là ra lại động như là cái kia Lam Khiếu cái loại nầy cấp bậc cường giả, chỉ cần hắn bị khiên chế trụ, cái kia Hác Suất Bác bọn người trong khoảnh khắc sẽ cả đoàn bị diệt!

Dựa vào Vân Hải Thành đại trận, mọi người còn có đối kháng Thiên Lang Sơn Mạch đàn sói năng lực, một khi đã mất đi tường thành ngăn cản, đừng nói hắn Dương Diệp, cho dù tại đến mười cái Dương Diệp đều là không tốt.

Mà muốn giữ vững vị trí tường thành, như vậy nhất định râu tóc động Vân Hải Thành huyền giả, mà Dương Diệp phi thường minh bạch, những... Này Vân Hải Thành huyền giả sẽ không tới giúp bọn hắn đấy, sự thật đã đã chứng minh điểm ấy. Cho nên, hắn muốn buộc những người này đến!

Như là trước khi như vậy, những... Này yêu thú sau khi vào thành, trước tiên liền xoay người sẽ đối Dương Diệp bọn người ra tay, bất quá tại Dương Diệp trực tiếp một kiếm chém giết mấy trăm đầu lang yêu về sau, những... Này lang yêu khởi đầu sợ hãi rồi.

Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên là nhận thức đấy. Bởi vì tựu là Dương Diệp giết bọn chúng đi thống lĩnh

Đối mặt Dương Diệp, vô số yêu thú mắt lộ ra dữ tợn hung quang, nhưng lại không một dám lên trước. Đương nhiên, trước khi cũng có chút không sợ chết đấy, hướng phía Dương Diệp vọt tới. Bất quá đều không ngoại lệ, toàn bộ đầu đã bay đi ra ngoài.

“NGAO”

Trong bầy sói, đột nhiên truyền đến một đạo sói tru, thanh âm rơi xuống, đàn sói lập tức quay người hướng phía xa xa nội thành vọt tới, không đến một hồi tựu biến mất tại trong mắt mọi người.

Rất nhanh, xa xa truyền đến người tiếng kêu thảm thiết!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, xếp bằng ở đấy, trong đầu khởi đầu hồi tưởng trước khi cùng Lam Khiếu một trận chiến. Lúc trước hắn sở dĩ có thể chiến thắng Lam Khiếu, dựa vào là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý vực Tốc Chi Pháp Tắc. Đương nhiên, nếu như hắn dùng Kiếm Vực cùng Tiêu Vong Pháp Tắc, tăng thêm xuất kỳ bất ý, khẳng định không cần phí lớn như vậy kính mới giết chết đối phương đấy, nhưng là kể từ đó, cái này Tiêu Vong Pháp Tắc tiếp theo bạo lộ!

Kiếm Vực, Tốc Chi Pháp Tắc đã bạo lộ, cái này Tiêu Vong Pháp Tắc cùng nửa bước hư vô cảnh kiếm ý là tuyệt đối không thể bạo lộ đấy, đặc biệt là Tiêu Vong Pháp Tắc, cái này có thể nói là hắn lớn nhất át chủ bài.

Một người, nếu như sở hữu tất cả át chủ bài đều bạo lộ tại người khác trước mắt, vậy hắn cách cái chết tựu không xa!

Dương Diệp không ngốc, hắn biết rõ, tại đây Linh giới, hắn quật khởi quá nhanh, lúc này khẳng định đã có vô số người tại điều tra hắn rồi. Nếu như là người một nhà, ví dụ như Cổ Kiếm Trai hoặc là Vân Hải

Thư Viện, này cũng không có gì. Nhưng là nếu như là địch nhân đâu này? Như cái kia Vân Tiêu Thánh Điện, hoặc là hôm nay lang tộc

Giả heo ăn thịt hổ mới được là vương đạo!

Sở dĩ cùng cái kia Lam Khiếu tử chiến, còn có một nguyên nhân, đó chính là hắn muốn thông qua chiến đấu đến đề thăng chính mình. Lam Khiếu thân thể phòng ngự cùng lực lượng mạnh hơn hắn, cảnh giới cũng mạnh hơn hắn, đối phương chiến đấu ý thức đã ở hắn phía trên, cùng đối phương sinh tử kịch chiến, hơi không cẩn thận, cũng sẽ bị đối phương đánh chết.

Dưới loại tình huống này, hắn không chỉ có tại cảnh giới phương diện, tại phương diện khác cũng đã nhận được rất lớn tăng lên.

Ngoại trừ thực lực tăng lên bên ngoài, còn có một thu hoạch, cái kia chính là thông qua cái này Lam Khiếu, làm cho hắn nhận thức đến cái này không có nước phần đích cao cấp Bán Thánh thực lực chân chánh. Còn có thân thể đạt đến nhất định được trình độ là hoàn toàn có thể bỏ qua có chút Pháp Tắc Chi Lực đấy, ví dụ như trước khi, hắn Tốc Chi Pháp Tắc tựu đối với cái này Lam Khiếu không có gì quá lớn tác dụng!

Lam Khiếu thực lực là ở đằng kia U Vô Ảnh phía trên đấy, bởi vì dùng Lam Khiếu thực lực, coi như là ám chi pháp tắc chỉ sợ cũng không cách nào hoàn toàn phá vỡ phòng ngự của hắn. Mà một khi cái này U Vô Ảnh bị Lam Khiếu đánh trúng một kích, đây tuyệt đối là không chết tức tổn thương!

“Phải nghĩ biện pháp tăng lên thân thể!”

Dương Diệp trong nội tâm âm thầm quyết định.

Lúc trước, hắn cảm giác mình thân thể đã rất mạnh, Nhưng dùng tạm thời không cần tại tăng lên. Bởi vì cho dù là cao cấp Bán Thánh cường giả, cũng không cách nào đơn giản phá vỡ nhục thể của hắn. Nhưng là tại nhìn thấy cái này Lam Khiếu về sau hắn mới hiểu được, hắn hiện tại thân thể đối với người bình thường cùng yêu thú mà nói, xác thực tính toán rất mạnh.

Nhưng là, cùng những cái... Kia chính thức cường đại yêu thú so sánh với, vẫn có lấy chênh lệch không nhỏ!

Hơn nữa, cũng không thể quá độ ỷ lại thân thể, bởi vì quá mức ỷ lại thân thể, vạn nhất đối phương như hắn như vậy, có được Tiêu Vong Pháp Tắc loại này hủy diệt tính Pháp Tắc Chi Lực, vậy hắn tiếp theo hội (sẽ) tìm đường chết rồi!

Dương Diệp mở hai mắt ra, hít sâu một hơi, nói: “Chính mình vẫn còn có chút nhược ah!”

“Ngươi những lời này nếu để cho những cái... Kia bị ngươi vượt cấp giết người nghe được, đoán chừng bọn hắn hội (sẽ) khí sống lại!” Ngọc Vô Song ngồi xuống Dương Diệp bên cạnh, hai tay ôm bắp chân, lệch ra cái đầu nhìn xem Dương Diệp, khẽ cười nói.

Dương Diệp nói: “Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, chỉ có thời khắc lại để cho chính mình bảo trì nguy hiểm cảm (giác), như vậy, mình mới có thể sống càng lâu!”

“Ngươi không giận ta rồi hả?” Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

Dương Diệp tự nhiên biết rõ nàng chỉ sự tình gì, lập tức nói: “Không có gì có thể tức giận, bởi vì đứng tại ngươi góc độ đến xem, cách làm của ta xác thực rất tàn nhẫn, lãnh huyết. Ta biết rõ, không chỉ có ngươi, trước khi ngoại viện rất nhiều đệ tử bên trong cũng loại suy nghĩ này. Ta hiểu đấy, bởi vì vi kinh nghiệm của các ngươi cùng kinh nghiệm của ta bất đồng, kinh nghiệm bất đồng, mọi người xem đợi sự vật quan điểm dĩ nhiên là bất đồng. Suy nghĩ cẩn thận điểm ấy, tự nhiên cũng không sao tốt đáng giá tức giận!”

Ngọc Vô Song lệch ra cái đầu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Biết không? Ngươi cho người cảm giác tựu là: Lãnh huyết, tàn nhẫn, dễ dàng xúc động, có thù tất báo, cực độ mình kỳ thật, đây không phải cảm giác, bởi vì ngươi thực đúng là một người như vậy. Ta nói như vậy, ngươi sẽ không đánh ta a?”

Dương Diệp đứng dậy nhìn về phía xa xa Lang Quần Đại Quân, sau nửa ngày, hắn cười nói: "Kỳ thật, mỗi người ở sâu trong nội tâm đều có âm u một mặt, chỉ có điều rất nhiều người đè lại chính mình nội tâm âm u cái kia một mặt, đem chính mình ngụy trang trở thành thế nhân cái gọi là người tốt. Có ít người, có lẽ cả đời sẽ thành vi một người tốt, nhưng là có chút người, chỉ cần có đầy đủ hấp dẫn, bọn hắn sẽ triệt để bộc phát ra chính mình nội tâm âm u một mặt.

Một cái người thành thật, bình thường hắn thành thật, nhưng là nếu như ngươi bỗng nhiên ngay lúc đó cho hắn Vô Thượng quyền lợi, có lẽ, hắn sẽ trở thành mặt khác cả đám!"

Ngọc Vô Song trầm mặc, bởi vì nàng phát hiện, chính mình vậy mà không nói gì phản bác. Một người trung thực, hắn áp chế trong lòng mình nội tâm âm u một mặt, nếu như không có ngoại giới hấp dẫn, hắn có lẽ tựu thật sự cả đời như vậy đi xuống. Nhưng là như Dương Diệp theo như lời, nếu là hắn nhận lấy hấp dẫn, hắn khả năng sẽ lập tức biến thành một loại khác người!

Dục vọng, dã tâm mỗi người đều có, một khi bị mở ra, cái kia mỗi người đều có thể sẽ thay đổi lãnh huyết, tàn nhẫn, thậm chí so Dương Diệp còn muốn kinh khủng hơn người.

Dương Diệp nói: “Người không thay đổi xấu, nhiều khi, không chỉ có là bởi vì chính bọn hắn đạo đức áp chế, còn có bọn hắn thực lực của mình. Một cái không có người có thực lực, lại thế nào dám đi làm siêu ra bản thân năng lực phạm vi sự tình? Dù là chuyện này là hắn ưa thích làm đấy, đặc biệt muốn làm đấy, nhưng là hắn y nguyên không dám, bởi vì hắn không có thực lực!”

Nói đến đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta nói nhiều như vậy, thực sự không phải là tại nói cho ngươi biết, thế giới mỗi người đều là người xấu, ta nói, chỉ là một bộ phận lớn. Mà ta Dương Diệp, muốn làm đấy, không phải người tốt, cũng không phải người xấu. Ta muốn làm chính là mình! Ngươi nói ta lãnh huyết, ta tàn nhẫn, ta dễ dàng xúc động, ta có thù tất báo, ta cực độ mình, những... Này ta đều thừa nhận. Đối mặt ta khuyết điểm của mình, tự chính mình nội tâm âm u, ta sẽ không đi che dấu, sẽ không đi lừa gạt mình, càng sẽ không đi cưỡng ép ngụy trang chính mình. Ta chính là ta, ta nội tâm như thế nào muốn, ta tựu như thế nào làm.”

[truyen cua tui đốt net] Ngọc Vô Song trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi là chân tiểu nhân!”

Dương Diệp ha ha cười cười, nói: “Ta không cảm giác mình là tiểu nhân, cái gì là tiểu nhân? Cái loại nầy dám nộ cũng không dám động, chỉ biết sau lưng đùa nghịch âm mưu nhân tài gọi tiểu nhân. Mà ta, dám nộ ta tựu dám động. Ân, đương nhiên, thật sự đánh không lại đấy, ví dụ như Thánh giả, ta chắc chắn sẽ không động đấy, không chỉ có sẽ không động, ta còn có thể chạy!”

Ngọc Vô Song: “”

Trầm mặc một hồi, Ngọc Vô Song đột nhiên thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, nói: “Kỳ thật, ngươi rất hữu mị lực, bởi vì như như lời ngươi nói, ngươi dám nộ tựu dám động, mà ngươi dám động tựu dám đảm đương. Rất nhiều nam nhân, đều làm không được điểm ấy đấy. Hơn nữa, ngươi tuy nhiên khuyết điểm rất nhiều, nhưng là làm một chuyện, nghiêm khắc mà nói, cũng không coi vào đâu thương thiên hại lí. Trái lại đấy, theo cái khác góc độ đến xem, ngươi hay là một cái phi thường người có tình nghĩa. Điểm ấy, theo trước khi ngươi vi chúng ta đối kháng yêu thú, đối kháng nội viện, đối kháng ngoại viện có thể nhìn ra.”

“Người không phụ ta, ta không phụ người, đây là ta làm người một đầu chuẩn tắc cùng điểm mấu chốt.” Dương Diệp nói: “Ta hy vọng, cái này cũng có thể trở thành ngươi chuẩn tắc cùng điểm mấu chốt. Người, Nhưng dùng không có logout, nhưng tuyệt đối không thể không có điểm mấu chốt, hiểu chưa?”.

“Ta nhớ kỹ!” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa mặt đất đột nhiên rất nhỏ run rẩy lên, Dương Diệp bọn người ánh mắt nhìn đi, chỉ thấy mấy vạn nhân loại huyền giả chính hướng của bọn hắn bên này chạy đến.

Nhìn thấy cái này mấy vạn nhân loại huyền giả, Phong Vũ Triêu bọn người biến sắc, bởi vì đám người kia mỗi người đều trên mặt dữ tợn cùng sắc mặt giận dữ, hơn nữa trong đó rất nhiều còn thả ra khí thế của mình, hướng phía bên này đè xuống!

Lai giả bất thiện!

Rất nhanh, mấy vạn người tới dưới tường thành.

Phong Vũ Triêu bọn người thần sắc đề phòng, trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Lúc này, cái kia trong đám người cầm đầu một người trung niên đột nhiên thân hình khẽ động, thiểm lược trên không, chỉ vào Dương Diệp, âm thanh hung dữ nói: “Ngươi chính là cái kia Diệp Dương?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Yêu thú đều là ngươi bỏ vào Thành hay sao?” Trung niên nhân hỏi lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu!

Nghe vậy, trung niên nhân sắc mặt lập tức dữ tợn, “Ta thao (xx). Ngươi bà ngoại! Giết hắn cho ta!”

“Sát!”

Dưới thành, vô số người hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới.

------oOo------

Chương 930: Không được? Ta đây đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-09 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 929 chương: Không được? Ta đây đi!

Tinh phẩm tiểu thuyết đề cử:

Kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí hiện lên hình bán nguyệt tự trên tường thành quét ngang mà xuống. Kiếm khí tốc độ cực nhanh, rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng, cái kia xông lên phía trước nhất hơn một ngàn người thân thể liền trực tiếp phân ra ra.

Vô số ngũ tạng lục phủ, ruột, máu tươi, trong khoảnh khắc nghiêng vãi đầy mặt đất, huyết tinh đến cực điểm!

Đám người lập tức ngừng lại.

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn xem trên tường thành Dương Diệp, giờ khắc này, trong con mắt của bọn họ không có... Nữa trước khi hung ác sắc cùng dữ tợn, có chỉ có sợ hãi!

Cái kia trước khi cầm đầu chỉ vào Dương Diệp mắng trung niên nhân cũng là mặt sắc ngưng trọng lên!

Lúc này, Thương Thanh Ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, ở sau lưng nàng, còn có năm tên lão giả, toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

Nhìn thấy Thương Thanh Ảnh, cái kia trong đám người trung niên nhân sắc mặt âm trầm lên, nói: “Thương giáo viên, ta cần một cách nói, bằng không thì, tựu đừng trách ta Tô ngọc không van xin hộ mặt.”

Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Người này tên Tô ngọc, là Vân Hải Thành hai đại gia tộc một trong Tô Gia tộc trưởng đệ đệ. Tô Gia tại Vân Hải Thành rắc rối khó gỡ, không chỉ có tại Vân Hải Thành có sức ảnh hưởng rất lớn, tại chúng ta thư viện cũng có lực ảnh hưởng nhất định, bởi vì thư viện một ít trưởng lão cùng đệ tử, đều là đến từ Tô Gia.”

Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh quét phía dưới Tô ngọc bọn người liếc, sau đó nói: “Bởi vì Tô Gia đại đa số sản nghiệp đều ở đây phía bắc, bởi vậy, trước ngươi phóng yêu thú vào thành, những cái... Kia yêu thú bị phá huỷ Tô Gia ít nhất hơn một ngàn chỗ sản nghiệp, trong đó còn đã chết đi rất nhiều Tô Gia cường giả. Cho nên”

“Cho nên bọn hắn cảm thấy đây là chúng ta sai, sau đó tới tìm chúng ta phiền toái, đúng không?” Dương Diệp nói.

Thương Thanh Ảnh thấp giọng thở dài, nói: “Dương Diệp, ta biết rõ ngươi tâm lý khẳng định không thoải mái, nhưng là, nghe ta một câu, Vân Hải Thành đến bây giờ mới thôi còn không có hữu loạn, có thể nói là may mắn mà có cái này Tô Gia cùng Lý gia. Nếu như ngươi động người của Tô gia, Tô Gia ra lệnh một tiếng, cái này Vân Hải Thành nhất định hữu rất nhiều người hội (sẽ) tạo phản. Bọn hắn không dám tới đối phó chúng ta Vân Hải Thư Viện, nhưng là bọn hắn nhất định sẽ nhằm vào ngươi.”

“Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía Thương Thanh Ảnh hỏi.

Thương Thanh Ảnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Đầu tiên, không thể tại phóng yêu thú vào thành. Thứ hai, đi với ta Tô Gia tìm Tô Gia gia chủ giải thích xuống, ta còn có mấy phần chút tình mọn, muốn đem việc này bỏ qua đi, như thế không khó!”

“Thương giáo viên, ngươi cái này sai rồi!”

Lúc này, Thương Thanh Ảnh sau lưng một gã trưởng lão đột nhiên đứng dậy, nói: “Không phải chúng ta Tô Gia không nể mặt ngươi, chỉ là vấn đề này, không chỉ có liên quan đến đến chúng ta Tô Gia, còn có đi theo chúng ta Tô Gia cái kia chút ít thế gia. Diệp giáo viên lần này vô duyên vô cớ phóng yêu thú vào thành, chúng ta tổn thất cái kia chút ít sản nghiệp đến không có gì, nhưng là ta Tô Gia còn có chúng ta Tô Gia phụ thuộc thế gia thế nhưng mà chết ít nhất hơn vạn người. Vấn đề này, nếu như cứ như vậy được rồi, chúng ta đây Tô Gia về sau còn như thế nào cái này Vân Hải Thành dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống)?”

“Ngươi là người của Tô gia?” Dương Diệp nhìn về phía người trưởng lão kia, hỏi.

“Lão phu tên Tô Văn, Tô Gia tộc trưởng đương nhiệm Nhị thúc!”

Người trưởng lão kia nhạt âm thanh nói: “Ta nghe qua diệp giáo viên ngươi, cũng biết ngươi cái gì cũng dám làm. Nếu như diệp giáo viên cảm thấy ta Tô Gia dễ khi dễ, đại khái có thể tại thử xem!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Thương cô nương, thấy được sao? Cái này Tô Gia rõ ràng hữu thực lực, nhưng lại co đầu rút cổ trong thành, không đến thủ Thành, mà chúng ta, nếu là thủ không được, bọn hắn còn có thể muốn tới trách chúng ta. Nói thực ra, ngươi không biết là biệt khuất sao?”

“Biệt khuất ngươi bà ngoại!”

Lúc này, phía dưới cái kia trong đám người trung niên nhân đột nhiên thiểm lược trên không chỉ vào Dương Diệp lần nữa nổi giận mắng: “Cái này Thành theo chúng ta Tô Gia có quan hệ gì? Ngươi là cho chúng ta trước rồi hay là cho chúng ta chỗ tốt gì rồi hả? Con mẹ nó ngươi không có cái gì cho, dựa vào cái gì muốn ta Tô Gia cho các ngươi dốc sức liều mạng thủ Thành? Ta nhổ vào!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch các ngươi Tô Gia thái độ rồi.” Nói đến đây, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trên tay, tay phải nắm chặt, ý kiếm xuất hiện trên tay, ý kiếm nhập cổ vỏ (kiếm, đao), nói: “Sau ngày hôm nay, Vân Hải Thành không tiếp tục Tô Gia.”

“Chỉ bằng ngươi? Ha ha”

Trung niên nhân kia điên cuồng phá lên cười, nhưng mà rất nhanh, hắn thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì chẳng biết lúc nào, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó hắn yết hầu bị nắm rồi.

“Làm càn!”

Cái kia Tô Gia trưởng lão Tô Văn giận dữ, muốn ra tay, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại buông lỏng ra trung niên nhân kia yết hầu, sau đó quỷ dị đất biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Tô Văn sắc mặt đại biến, bản năng nói cho hắn biết gặp nguy hiểm, muốn thoát đi tại chỗ, nhưng mà đã muộn, lưỡng cổ kinh khủng uy áp như là núi lớn giống như đặt ở trên người hắn, làm cho thân hình hắn trì trệ, ngừng lưu ngay tại chỗ, đón lấy, một thanh mũi kiếm chống đỡ tại mi tâm của hắn chỗ.

“Thiên giai tam trọng kiếm ý, Thiên giai tam trọng sát ý, Tốc Chi Pháp Tắc, ngươi”

Tô Văn kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, hắn biết rõ Dương Diệp rất cường, nhưng là ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp cường thịnh trở lại lại có thể cường đi nơi nào? Dù sao mặc kệ chỉ là một cái Hoàng Giả Cảnh mà thôi, mà hắn, đã là cao cấp Bán Thánh, hơn nữa còn là Vân Hải Thư Viện trưởng lão, sau lưng lại hữu Tô Gia, bởi vậy, hắn cũng không có đem Dương Diệp để ở trong lòng, cũng không cho rằng Dương Diệp dám động thủ với hắn.

Nhưng là, hiển nhiên hắn sai rồi!

“Diệp Dương, ngươi đừng xằng bậy!” Thương Thanh Ảnh nhìn thấy Dương Diệp quyết đoán ra tay, nhưng lại một chiêu tựu chế trụ Tô Văn, lập tức trong nội tâm kinh hãi, vội vàng nói: “Tô trưởng lão vi thư viện lập công vô số, tại thư viện nhân mạch cực lớn, ngươi”

Thương Thanh Ảnh còn chưa có nói xong, một cái đầu người nương theo lấy một cổ máu tươi phóng lên trời

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi!

Dương Diệp một kiếm chém giết Tô Văn về sau, ánh mắt dừng lại ở cái kia trên không trung trung niên nhân, thứ hai biến sắc, thân hình lóe lên, rơi xuống trong đám người, sau đó nói: “Tốt ngươi cái Diệp Dương, ngươi cũng dám ỷ vào thực lực của mình giết ta người của Tô gia, tốt, đã ngươi không đem ta Tô Gia để vào mắt, vậy cũng đừng trách ta Tô Gia vô tình, tất cả mọi người nghe lệnh, giết Diệp Dương!”

“Giết, giết Diệp Dương!”

“Sát!”

Vô số người hướng phía Dương Diệp vọt tới

“Trên tường thành tất cả mọi người nghe lệnh, một tên cũng không để lại!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm khí ở giữa sân chém ngang mà qua, hơn một ngàn người lập tức bị mất mạng! Đón lấy, Dương Diệp trực tiếp chui vào trong đám người, đi tới trung niên nhân kia trước mặt, tại hắn còn chưa kịp phản ứng lúc, là được giữ ở hắn yết hầu. Các loại trung niên nhân kịp phản ứng lúc, hắn đã cùng Dương Diệp tại trên tường thành rồi.

“Ngươi”

Trung niên nhân kia vừa muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại không để cho hắn cơ hội, trực tiếp cong ngón búng ra, một thanh kiếm trực tiếp cắm ở bụng của hắn, đem hắn đính tại trên tường thành

Dương Diệp không có trực tiếp đã muốn mạng của hắn, bởi vậy, trung niên nhân kia cũng chưa chết, bất quá bị đinh trên thành, với hắn mà nói, so chết còn muốn khó chịu!

Đem trung niên nhân đính tại trên tường thành về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, lướt tiến vào cái kia trong đám người, đếm tới kiếm quang ở giữa sân giao thoa hiện lên, lại là hơn ngàn người trực tiếp bị mất mạng.

Ngay từ đầu, đám người kia còn ỷ vào nhân số nhiều, mọi người dám xông dám giết, nhưng là tại Dương Diệp mấy kiếm chém giết mấy ngàn người về sau, những đám người này không dám ở vọt lên, không chỉ có không có xông, toàn bộ còn hướng phía bốn phía điên cuồng trốn xuyến.

Không đến nửa khắc đồng hồ, gần một vạn (chiếc) có nhân loại thi thể bày tại dưới tường thành.

Ở trong đó, đại bộ phận là Dương Diệp giết chết, cũng có rất nhiều là trên tường thành quân coi giữ giết chết. Đối với Dương Diệp mệnh lệnh, cửa thành bắc quân coi giữ là không người nào dám phản đối cùng không chấp hành đấy.

“Ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì? Ngươi đến tột cùng muốn làm mấy thứ gì đó?”

Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp trước mặt, giận dữ hét.

“Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm cái gì?” Dương Diệp hỏi lại: “Đứng ở chỗ này lại để cho bọn hắn giết?”

“Sự tình nguyên vốn có thể không cần phát triển đến nước này đấy!” Thương Thanh Ảnh cả giận nói: “Nếu như không phải ngươi khư khư cố chấp, muốn dùng loại này phương thức cực đoan, sự tình căn bản sẽ không đến nước này. Ngươi cũng đã biết, ngươi như thế hành vi, tất nhiên sẽ làm cho cả Vân Hải Thành huyền giả ghi hận ta Vân Hải Thư Viện, cái này đối với ta Vân Hải Thư Viện thanh danh hữu bao nhiêu ảnh hưởng, ngươi có biết hay không?”

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, nói: “Ngươi cái gọi là muốn thanh danh, không cách nào chính là muốn lại để cho Vân Hải Thư Viện người dùng tánh mạng đến bảo hộ như Tô Gia loại này rác rưởi? Hi sinh Vân Hải Thư Viện vô số đệ tử, để đổi lấy Vân Hải Thư Viện thanh danh, là thế này phải không?” Nói đến đây, Dương Diệp sắc mặt âm trầm lên, “Thương cô nương, ngươi muốn làm như vậy, cái kia là chuyện của ngươi, nhưng ta không phải làm như vậy, cũng sẽ không đi quản ngươi. Nhưng là, ta như thế nào làm, đó là chuyện của ta, ta hy vọng ngươi đừng đến trước mặt của ta lải nhải, của ta nhẫn nại là có hạn độ đấy.”

“Tốt, ta mặc kệ ngươi!” Thương Thanh Ảnh âm thanh lạnh lùng nói: “Ta ngược lại muốn nhìn ngươi muốn như thế nào dọn dẹp Tô Gia!”

Dương Diệp nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh, nói: “Ta muốn Vân Hải Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử cùng Vân Hải Thành quân đội nghe ta mệnh lệnh, nếu như ngươi không muốn, cũng không có sao, ta hiện tại liền mang theo người của ta đi. Ta muốn, đây là ngươi hy vọng đấy, bởi vì ta vừa đi, ngươi có thể dựa theo phương thức của ngươi đến xử lý Vân Hải Thành sự tình!”

“Ngươi đến tột cùng muốn làm gì!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Thời gian không nhiều lắm rồi, ta không muốn tại giải thích quá nhiều. Ta chỉ muốn nói, thời kì phi thường, đem làm dùng thủ đoạn phi thường. Trước khi, ta cần bắt người đến lập uy, Nhưng tiếc, không có người đứng ra, hiện tại, Tô Gia đứng ra.”

“Không dưới, tuyệt đối không được!” Thương Thanh Ảnh cả giận nói: “Khẽ động Tô Gia, Vân Hải Thành nhất định đại loạn, hơn nữa trong thư viện rất nhiều cùng Tô Gia có quan hệ khẳng định cũng không cho phép, khi đó”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đã cắt đứt Thương Thanh Ảnh lời mà nói..., nói: “Đã như vầy, cái kia thương cô nương, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dương Diệp quay người nhìn về phía trên tường thành quân coi giữ, nói: “Các ngươi có thể nguyện cùng ta ly khai Vân Hải Thành?”

“Sẵn lòng!”

Những cái... Kia quân coi giữ có chút do dự, nhưng Hách Suất Bác bọn người nhưng lại lập tức đáp lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Mở cửa thành, sẵn lòng theo ta đi đấy, chúng ta giết đi ra ngoài!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cửa thành lập tức liền chậm rãi mở ra

“Giết”

------oOo------

Chương 931: Ta là người, tựu là lòng mềm yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-10 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 930 chương: Ta là người, tựu là lòng mềm yếu!

Huyền huyễn giả tưởng 930 chương: Ta là người, tựu là lòng mềm yếu!

930 chương: Ta là người, tựu là lòng mềm yếu!

“Nghe lời ngươi!”

Đúng lúc này, Thương Thanh Ảnh thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Từ giờ trở đi, Vân Hải Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử kể cả quân coi giữ, toàn bộ nghe lời ngươi, ngươi muốn làm sao thì làm vậy, hết thảy tất cả nghe theo ngươi!”

Thương Thanh Ảnh nói những lời này lúc, là bất đắc dĩ đấy. Bởi vì nàng biết rõ, một khi sở hữu tất cả Vân Hải Thư Viện binh lực nghe Dương Diệp đấy, này sẽ là hạng gì điên cuồng. Nhưng là, nàng không có lựa chọn. Nàng không chút nào hoài nghi, nếu như nàng không đồng ý, Dương Diệp nhất định sẽ mang theo những người này đi. Nếu như những người này không cùng hắn đi, cái kia chính hắn sẽ đi!

Một khi Dương Diệp đi, cái kia ý vị như thế nào?

Không phải nói không có Dương Diệp, Vân Hải Thành tựu thủ không được. Phải biết rằng, lúc này Cổ Kiếm Trai Viên Quân đã tại chạy đến Vân Hải Thành, mà những... Này Viên Quân, chỉ nhận Dương

Diệp.

http://truyencuatuI. Net/ Không có Dương Diệp, Cổ Kiếm Trai người sẽ đến bang (giúp) Vân Hải Thư Viện thủ Thành sao?

Hơn nữa, lúc này Dương Diệp đã nâng lên Vân Hải Thành đại loạn, tăng thêm hắn lại phải toàn bộ ngoại viện nhân tâm, nếu như hắn đi rồi, ngoại viện tất nhiên sẽ đi theo hắn đi, còn có cái này Vân Hải Thành cái này cục diện rối rắm ai tới thu thập? Ai có thể thu thập?

Thượng Quan Vân Hải nếu như xuất quan, có lẽ có thể. Nhưng là, dù cho Thượng Quan Vân Hải xuất quan, hắn cũng tuyệt đối không có thời gian để ý tới Vân Hải Thành đấy. Bởi vì Thượng Quan Vân Hải khẳng định tại Thiên Lang Sơn Mạch giám thị ở bên trong, hắn một khi xuất quan, nhất định hữu cường giả ngăn lại hắn.

Cho nên, lúc này Dương Diệp là tuyệt đối không thể ly khai đấy.

Một đạo kiếm khí tự trên tường thành chém ngang mà xuống, vô số muốn vào Thành lang yêu lập tức bị phanh thây mấy nửa, cùng lúc đó, cửa thành tại Dương Diệp ý bảo hạ đóng lại.

Dương Diệp thu kiếm, quay người nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Ngươi xác định?”

“Xác định!” Thương Thanh Ảnh gật đầu nói.

Dương Diệp nói: “Ta kế tiếp việc cần phải làm, có thể là ngươi không cách nào tưởng tượng, nhưng ta hy vọng, ngươi đứng tại ta bên này, hoặc là, ngươi cái gì cũng đừng làm. Như vậy, Nhưng dùng?”

“Có thể!” Thương Thanh Ảnh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một đám người, không, phải nói một đám người. Cầm đầu chính là một gã cầm trong tay trường đao trung niên nhân, trung niên nhân tướng mạo cùng cái kia bị đinh tại trên tường thành trung niên nhân có vài phần tương tự. Tại trung niên nhân này sau lưng, là 3000 tên mặc màu đen khôi giáp, cầm trong tay trường thương huyền giả. Mà ở cái này 3000 người đằng sau, là một đám người, khoảng chừng gần mười vạn!

Mà ở những người này, đại bộ phận người còn mang nguyên một đám yêu thú, khoảng chừng hơn vạn nhiều. Những... Này yêu thú, chính là trước kia Dương Diệp bỏ vào Thành yêu thú.

“Đây là Tô Gia gia chủ Tô Tinh Vân.” Thương Thanh Ảnh nói.

“Truyền lệnh, lại để cho sở hữu tất cả Hoàng Giả Cảnh quân coi giữ cùng thư viện cường giả tới.” Dương Diệp nói.

“Cái kia Vân Hải Thành?” Thương Thanh Ảnh hỏi.

“Không sao, trong thời gian ngắn, những... Này Lang Quần Đại Quân còn phá không được Vân Hải Thành phòng hộ trận.” Dương Diệp nói.

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ngón tay ngọc khẽ nhúc nhích, từng sợi gợn sóng xuyên thấu không gian chỉ chốc lát, tứ phía trên tường thành Hoàng Giả Cảnh cường giả toàn bộ chạy tới trong tràng.

Dương Diệp có chút kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, cái này Hoàng Giả Cảnh vậy mà khoảng chừng hơn năm vạn, trong đó Bán Thánh cường giả cũng có chừng một trăm vị, cao cấp Bán Thánh cũng có hơn mười người.

Bất quá ngẫm lại liền bình thường trở lại, Vân Hải Thư Viện nói như thế nào cũng là bạch kim giai thế lực, nếu như, kết nối với vạn tên Hoàng Giả Cảnh cường giả đều cầm không đi ra, cái kia coi như cái gì bạch kim hơn nữa, Vân Hải Thư Viện nội tình khẳng định không chỉ là như thế đấy, khỏi cần phải nói, bảy tên Thánh giả cũng đã có thể chứng minh hết thảy rồi.

Cái này Vân Hải Thành xem như Vân Hải Thư Viện nửa cái căn cứ địa, nhưng là, lại không phải Vân Hải Thư Viện chính thức đại bản doanh. Muốn thủ, nhưng Vân Hải Thư Viện sẽ không dốc sức liều mạng thủ!

Cho nên, theo Dương Diệp, trước mắt những... Này, kể cả trước khi ám viện, khẳng định cũng không phải Vân Hải Thư Viện thực lực chân chính.

“Từ giờ trở đi, Vân Hải Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử, trưởng lão, hộ pháp, còn có Vân Hải Thành sở hữu tất cả quân coi giữ, toàn bộ nghe diệp giáo viên chỉ huy, bất luận kẻ nào không được cải lời.”

Thương Thanh Ảnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, những cái... Kia chạy đến cường giả trong mắt hiện lên một vòng nghi hoặc, nhưng vẫn là đều nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, đối với thân phận của Thương Thanh Ảnh, hắn có chút tò mò rồi. Bởi vì nếu như Thương Thanh Ảnh chỉ là một cái đơn giản nội viện giáo viên lời mà nói..., làm sao có thể đủ khiến cái này người nghe nàng mệnh lệnh? Phải biết rằng, ở trong đó rất nhiều người thân phận cùng thực lực thế nhưng mà cao hơn nàng đấy, ví dụ như cái kia vài tên cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp không có có tâm tư đi muốn những thứ này, bởi vì cái kia Tô Tinh Vân đám người đã đi tới dưới tường thành.

Tô Tinh Vân nhìn thoáng qua bị đinh tại trên tường thành trung niên nhân, đón lấy, hắn ánh mắt dừng lại ở Dương Diệp trên người, nói: “Nghĩ đến các hạ tựu là Vân Hải Thư Viện mới nhậm chức giáo viên Diệp Dương rồi, rất tốt, quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên ah.”

“Ta nghĩ đến ngươi sẽ trực tiếp ra tay đây này!” Dương Diệp nói.

“Ta làm sao dám!”

Tô Tinh Vân cười khẽ một tiếng, nói: “Các hạ dùng sức một mình tru diệt mấy chục vạn Lang Quần Đại Quân, lại một người tàn sát toàn bộ ám viện, bực này thực lực, năm đại thiên tài phía dưới, chỉ sợ không có bất kỳ một người là đối thủ của ngươi. Tô mỗ tự nhiên có vài phần thực lực, nhưng là nếu là cùng các hạ giao thủ, chỉ sợ còn sống không qua mấy cái hiệp. Ta hôm nay ra, không phải vì ta cái này không nên thân đệ đệ cùng ta tộc thúc báo thù đấy, ta ra, chỉ là muốn vì trong thành những cái... Kia bị yêu thú giết người chết lấy một cái công đạo!”

“Tìm ta đòi công đạo?” Dương Diệp nao nao, lập tức cười nói: “Ta rất ngạc nhiên, ra, nói nghe một chút!”

Tô Tinh Vân sắc mặt trầm xuống, nói: “Diệp Dương, ngươi cũng đã biết, bởi vì ngươi một mình mở cửa thành, thành chủ có bao nhiêu hài tử đã mất đi phụ thân mẫu thân? Có bao nhiêu cha mẹ đã mất đi hài tử? Có bao nhiêu thê tử mất đi trượng phu, có bao nhiêu trượng phu đã mất đi thê tử?” Nói đến đây, Tô Tinh Vân chỉ vào Dương Diệp cả giận nói: “Ngươi cũng đã biết, bởi vì ngươi, có bao nhiêu gia đình nghiền nát?”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ta cũng không muốn như vậy đấy, yêu thú quá nhiều, các ngươi lại không muốn đi ra hỗ trợ thủ Thành, ta không có biện pháp giữ vững vị trí Thành, chỉ có thể phóng yêu thú vào được. Ai, nói thật, ta là phi thường lý giải các ngươi đấy, nhưng là, giết các ngươi thân nhân cũng không phải ta, mà là những ngày kia lang tộc lang yêu, các ngươi muốn tìm công đạo, cũng có thể là đi tìm bọn họ ah. Bọn hắn tựu ngoài cửa, có muốn hay không ta cho các ngươi mở cửa thành?”

“Thiên Lang tộc cái kia chút ít súc sinh tự nhiên là đáng chết, nhưng là, ngươi tại sao phải phóng yêu thú vào thành?” Tô Tinh Vân trầm giọng nói.

“Yêu thú quá nhiều, chúng ta ít người, chúng ta thủ không được!” Dương Diệp nói.

“Các ngươi vì cái gì thủ không được!” Tô Tinh Vân dưới tình thế cấp bách thốt ra, nói xong, hắn sắc mặt biến hóa, biết rõ mình nói sai.

Quả nhiên, đang nghe Tô Tinh Vân mà nói về sau, trong tràng Vân Hải Thư Viện đệ tử còn có những cái... Kia quân coi giữ sắc mặt lập tức chìm xuống ra, mọi người thấy hướng Tô Tinh Vân lúc, ánh mắt biến thành bất thiện rồi. Cái kia Thương Thanh Ảnh cũng là sắc mặt trầm thấp như nước.

Tô Tinh Vân muốn bổ cứu, Nhưng là Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, nói: “Không muốn nhiều lời, ta không có thời gian cùng ngươi lải nhải rồi.” Nói xong, Dương Diệp chỉ vào Tô Tinh Vân sau lưng những người kia, nói: “Ta là người khuyết điểm lớn nhất tựu là lòng mềm yếu, đừng nói ta chưa cho các ngươi cơ hội, hiện tại, các ngươi nếu là bỏ gian tà theo chính nghĩa, ta đem làm trước khi sự tình không có phát sinh qua. Hiện tại các ngươi nếu không phải đầu hàng, đợi tí nữa, các ngươi tựu là muốn đầu hàng đều không có cơ hội rồi!”

“Diệp Dương, hẳn là ngươi còn muốn giết chúng ta hay sao?” Tô Tinh Vân cười lạnh một tiếng, nói: “Ta thừa nhận, ngươi Diệp Dương thực lực xác thực nghịch thiên, nhưng thì tính sao? Chỉ cần ta Tô Gia ra lệnh một tiếng, trong thành ít nhất có thể tại triệu tập trăm vạn người, một trăm vạn người, ngươi Diệp Dương giết tới sao?”.

“Đúng đấy, Diệp Dương, ngươi tại lợi hại, có thể giết được chúng ta nhiều người như vậy sao? Ngươi cho dù có thể giết, nhưng là ngươi dám sao? Ngươi dám sao?”.

“Diệp Dương, ngươi tự tiện phóng yêu thú vào thành, lại để cho yêu thú tàn sát hàng loạt dân trong thành, cử động lần này tương đương với phản bội Vân Hải Thành, xem một chút đi, trong thành bao nhiêu người là vì ngươi mà chết! Ngươi như còn có một tia lương tri, nên dùng chết tạ Thiên Hạ!”

“Tru Diệp Dương!”

“Tru Diệp Dương”

Tô Tinh Vân sau lưng, vô số người ngay ngắn hướng rống kêu lên.

“Giết, một tên cũng không để lại!”

Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Mọi người hơi sững sờ, kể cả cái kia Tô Tinh Vân bọn người, giờ phút này, tất cả mọi người cho là mình nghe lầm.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn lướt qua chung quanh Vân Hải Thư Viện đệ tử cùng quân coi giữ, nói: “Ta nói giết, đều điếc sao?”.

Lúc này đây, mọi người nghe rõ ràng.

Hách Suất Bác bọn người không do dự rồi, mọi người thân hình lóe lên, hướng phía Tô độ sáng tinh thể người giết tới.

Mà còn lại cái kia chút ít cường giả ánh mắt tắc thì nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, Thương Thanh Ảnh bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, tại run nhè nhẹ.

Yên lặng một cái chớp mắt, Thương Thanh Ảnh đột nhiên gào thét: “Giết, giết cho ta, một cái đều không muốn lưu!”

“Sát!”

Giờ khắc này, mọi người không có ở chần chờ, toàn bộ hướng phía Tô Tinh Vân bọn người giết tới.

“Ngươi, các ngươi, Diệp Dương, ngươi, ngươi điên rồi sao?”. Tô Tinh Vân hoảng hốt, hắn cái đó nghĩ đến nói Dương Diệp dám thật sự giết bọn hắn? Phải biết rằng, phía sau hắn thế nhưng mà hữu mười vạn người, nhưng lại có thể hiệu lệnh càng nhiều nữa người. Đặc biệt là lúc này Vân Hải Thư Viện Thánh giả bị Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả kiềm chế thời điểm, đừng nói một cái nho nhỏ ngoại viện giáo viên, coi như là Vân Hải Thư Viện cũng không dám động đến hắn Tô Gia.

Nhưng mà, hắn nghĩ lầm rồi!

Tô Gia thực lực coi như không tệ, tăng thêm nhiều người, khí thế cũng có chút, nhưng là cùng Vân Hải Thư Viện cường giả so sánh với, không, phải nói căn bản là không cách nào so sánh được!

Đồ sát, hoàn toàn đồ sát!

Tuy nhiên Dương Diệp bên này nhân số không có Tô Tinh Vân bên này nhiều người, nhưng là, Dương Diệp bên này người thực lực lại là hoàn toàn nghiền áp Tô Tinh Vân bên này, đặc biệt là lúc này Dương Diệp ở giữa sân không ngừng bắt giết Tô Tinh Vân bên này chí cường giả, bởi vậy, trong tràng chiến đấu ngay từ đầu, tựu hiện lên nghiêng về đúng một bên!

“Thương cô nương, ta, ta Tô Gia thế nhưng mà thư viện trung thực người ủng hộ, các ngươi làm như vậy, sẽ không sợ rét lạnh thế nhân tâm sao?”. Trong đám người, Tô Tinh Vân hô to.

Thương Thanh Ảnh hai mắt khép hờ, không rãnh mà để ý hội.

“Đầu hàng, chúng ta đầu hàng, chúng ta đầu hàng”

“Thương giáo viên, chúng ta sẵn lòng đầu hàng, chúng ta sẵn lòng đầu hàng, kính xin thả ta các loại một con đường sống!”

“Ta thật sự sẵn lòng đầu hàng, đừng đuổi theo, ah”

Trong tràng, vô số người khởi đầu đầu hàng, nhưng là, giết chóc như trước tiếp tục!

“Thương cô nương, ta Tô Gia sẵn lòng đem hết toàn lực thủ Thành!” Một giọng nói ở giữa sân vang lên.

Thương Thanh Ảnh hai mắt mở ra, nàng bàn tay như ngọc trắng bãi xuống, trong tràng những cái... Kia đồ sát người lập tức ngừng lại. Bởi vì lúc trước nói chuyện cái kia người đúng là Tô Tinh Hà.

Thương Thanh Ảnh nhìn về phía Dương Diệp.

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, mấy trăm người đầu trực tiếp bay đi.

Dương Diệp quét Vân Hải Thư Viện bọn người liếc, nói: “Ta nói, một tên cũng không để lại.”

“Bọn hắn đã đầu hàng!” Thương Thanh Ảnh thanh âm có chút rung động.

Thương Thanh Ảnh âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, đón lấy, một thanh kiếm chống đỡ tại Thương Thanh Ảnh mi tâm, yên lặng một cái chớp mắt, một tia máu tươi từ kiếm tiêm chỗ tràn ra, Thương Thanh Ảnh tuyệt mỹ dung nhan lập tức bị máu tươi bao trùm.

“Mười tức, trong tràng những người này không chết, nàng chết!”

Dương Diệp sâm lãnh thanh âm ở giữa sân vang vọng mà lên.

------oOo------

Chương 932: Hoặc là bỏ qua, hoặc là động thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc: 20160510

Nhìn thấy một màn này, Vân Hải Thư Viện các loại cường giả kinh hãi, ngoại trừ Hác Suất Bác bọn người bên ngoài, còn lại Vân Hải Thư Viện cường giả đều là nhìn hầm hầm lấy Dương Diệp.

Mà cái kia Tô Tinh Vân bọn người tắc thì hoàn toàn ngây ngẩn cả người! Phục hồi tinh thần lại về sau, Tô Tinh Vân bọn người ở sâu trong nội tâm lập tức bay lên một cổ cảm giác sợ hãi... Cái này Vân Hải Thư Viện ngoại viện giáo viên, đến tột cùng là một cái như thế nào tên điên...

Một gã Vân Hải Thư Viện lão giả cả giận nói: “Diệp Dương ngươi dám, ngươi cũng biết nàng là ai? Ngươi nếu dám động nàng, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

“Chín!”

Dương Diệp không có để ý tên lão giả kia, mà là khởi đầu hơn rồi.

“Diệp Dương, ngươi cũng đã biết ngươi tại...”

Tên lão giả kia còn chưa nói xong, Dương Diệp thanh âm lần nữa ở giữa sân vang lên: “Tám!”

Tên lão giả kia giận dữ, còn muốn nói điều gì, lúc này, bên cạnh hắn tên lão giả kia nhưng lại trực tiếp kéo hắn lại, nhưng sau đó xoay người quét những cái... Kia nhìn hầm hầm lấy Dương Diệp chúng thư viện cường giả, nói: “Nghe hắn đấy, giết, một cái đều đừng lưu!” Tuy nhiên hắn cùng với cái này ngoại viện giáo viên tiếp xúc không sâu, nhưng là hắn biết rõ, đối phương tuyệt đối là dám nói tựu dám làm đấy!

Ngay cả ám viện cũng dám đồ sát người, còn có cái gì là hắn làm không được hay sao?

“Diệp, Diệp Dương, ngươi, ngươi thật ác độc, ta...”

Trong đám người, Tô Tinh Vân gào thét thanh âm không ngừng vang lên.

Đúng lúc này, xa xa ngày càng nhiều người chạy đến, nhìn thấy những người này, Tô Tinh Vân bọn người đại hỉ, bởi vì những người này chính là hắn gọi tới cứu binh.

“Vân Hải Thư Viện diệt sát phản đồ, không muốn chết tựu cút xa một chút!”

Một gã Vân Hải Thư Viện cao cấp Bán Thánh lạnh lùng nhìn lướt qua những cái... Kia chạy đến đám người, đám kia chạy đến người nghe nói như thế, lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Tô Gia tại Vân Hải Thành xác thực rất cường, không người nào dám đắc tội, nhưng là, càng không người nào dám đắc tội Vân Hải Thư Viện. Hay nói giỡn, đây chính là bạch kim giai thế lực ah. Mà Tô Gia, nhiều lắm là coi như là hoàng kim giai mà thôi. Đem làm hoàng kim này giai thế lực cùng Bạch Ngân Giai thực lực phát sinh xung đột, kẻ đần cũng biết đó đứng bên nào!

Chạy đến người toàn bộ hướng về sau lui mấy trăm trượng, mọi người không có đào tẩu, mà là tựu ở phía xa nhìn xem trong tràng Vân Hải Thư Viện người đồ sát Tô Tinh Vân bọn người...

Rất nhanh, mười tức đã đến giờ rồi.

Trong tràng, mười vạn người thi thể tầng tầng lớp lớp bày tại dưới tường thành, mùi máu tươi tràn ngập từng cái nơi hẻo lánh, làm cho người buồn nôn!

“Hiện tại, ngươi hài lòng chưa?” Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên nói: “Giết nhiều người như vậy, ngươi hài lòng chưa?”

Dương Diệp nhưng lại quản đều không có quản Thương Thanh Ảnh, mà là đi vào cái kia Tô Tinh Vân trước mặt, cũng không có cùng đối phương nói nhảm, cong ngón búng ra, một thanh kiếm kích xạ mà ra, đem hắn đính tại trên tường thành.

Làm xong đây hết thảy về sau, Dương Diệp thiểm lược lên thành, sau đó nói: “Hác Suất, mở cửa thành, phóng yêu thú tiến đến; Vô song, thông cáo toàn thành, nếu muốn sống, toàn bộ cho ta đến thủ Thành, phàm là đến thủ Thành đấy, ta Vân Hải Thư Viện cùng hắn cùng tiến thối, không đến đấy, sinh tử tự phụ. Nếu có người dám thừa dịp tìm lung tung sự tình đấy, cái này Vân Hải Thành Tô Gia chính là của hắn tấm gương!”

“Cái kia Tô gia tộc trưởng lại để cho hắn còn sống!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Tự nhiên là không người nào dám cự tuyệt...

Rất nhanh, Thành khai mở, hơn năm ngàn yêu thú bị Dương Diệp để vào Vân Hải Thành...

Cùng lúc đó, tại Ngọc Vô Song điều khiển xuống, Dương Diệp mà nói rất nhanh truyền khắp toàn bộ Vân Hải Thành.

Trên tường thành, hào khí có chút khẩn trương.

Bởi vì ngoại trừ Hác Suất Bác bọn người bên ngoài, còn lại Vân Hải Thư Viện người đều là ánh mắt bất thiện nhìn xem Dương Diệp, trong đó một ít mắt người trung còn có sát ý.

Chỉ cần Thương Thanh Ảnh một câu, những người này hội (sẽ) không chút do dự hướng Dương Diệp tiến lên!

Hiển nhiên, lúc trước Dương Diệp hành vi làm cho mọi người chính thức đích sinh khí rồi.

“Mười vạn người, tựu như vậy chết.” Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp trước mặt, giờ phút này, trên mặt nàng như trước mang theo vết máu, “Bọn hắn đã đầu hàng, trước khi nếu như chúng ta thu tay lại, vậy tương đương với hữu mười vạn giúp đỡ rồi. Ta biết rõ, cái kia Tô Tinh Vân chọc giận ngươi, cho nên ngươi muốn giết hắn. Diệp Dương, ngươi có thể hay không không muốn như vậy hành động theo cảm tình?”

Dương Diệp không có để ý Thương Thanh Ảnh, mà là ánh mắt quăng đã đến xa xa sơn mạch, xa xa, là ngay cả miên núi non chập chùng, những... Này sơn mạch cao vút trong mây, tựa như cự long xếp bằng ở xa xa. Vùng núi này dĩ nhiên là là Thiên Lang Sơn Mạch, những... Này sơn mạch tựu là Thiên Lang tộc sào huyệt.

Nhìn xem cái kia sơn mạch, Dương Diệp thật lâu im lặng, không biết đang suy nghĩ gì.

Thương Thanh Ảnh vừa muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên chạy tới rất nhiều người, nhìn thấy những người này, Hác Suất Bác bọn người biến sắc, vội vàng đề phòng.

“Chúng ta sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện chư vị huynh đệ cộng đồng thủ Thành...”

“Ta Vân gia sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối...”

“Ta Trần gia sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối...”

“Ta Phong gia sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối...”

Nghe được mọi người lời mà nói..., Hác Suất Bác bọn người trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Lúc này, Ngọc Vô Song đứng dậy, nói: “Người đến đều là bằng hữu, ta Vân Hải Thư Viện sẵn lòng cùng mọi người cùng tiến thối. Bất quá đã nói trước, đã đến thủ Thành, như vậy nhất định tu dựa theo quy củ của chúng ta làm việc. Hữu người dám can đảm bằng mặt không bằng lòng, hoặc là thừa cơ giở trò đấy, cái kia Tô Gia tựu là tốt nhất kết cục!”

Nghe vậy, mọi người thấy hướng về phía cái kia trên tường thành, ở đằng kia thượng diện, bị chầm chầm vào hai người, tại nhìn thấy hai người này lúc, mọi người sắc mặt đều là biến đổi. Hai người này bọn hắn tự nhiên là không xa lạ gì đấy.

“Không nghĩ tới cái này Tô Gia thật sự bị diệt...”

“Xem ra lần này Vân Hải Thư Viện động thật rồi...”

“Khá tốt trước khi không có nghe cái này Tô Tinh Vân kích động, bằng không thì ta Vân gia lúc này chỉ sợ cũng dữ nhiều lành ít rồi...”

Tại Tô Gia hai huynh đệ thi thể cùng trong tràng mười vạn người thi thể chấn nhiếp xuống, rất nhiều nguyên vốn cả chút tiểu tâm tư người lập tức thu vào, đặc biệt là những cái... Kia vốn là nghĩ đến hỗn [lăn lộn] bảo hộ người. Trước mắt cái này tàn khốc sự thật nói cho bọn hắn biết, Vân Hải Thư Viện lúc này là thực tức giận rồi, không phải tại nói đùa bọn họ...

Ngay từ đầu đến người, chỉ có không đến mấy ngàn, nhưng là rất nhanh, ngày càng nhiều người hướng phía cửa thành bắc chạy đến...

Không đến một phút đồng hồ, đến nhân số tựu đã có khoảng chừng mười vạn, nhưng lại tại liên tục không ngừng gia tăng lấy. Những người này tự nhiên cũng không phải đến tìm phiền toái đấy, những người này, toàn bộ là đến tỏ vẻ sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối đấy...

Yêu thú vào thành, ngoại trừ Vân Hải Thư Viện có năng lực cùng yêu thú chính diện chống lại bên ngoài, người còn lại cùng thế gia căn bản không cách nào cùng yêu thú chính diện giao phong, dù cho có chút thế gia đoàn kết đi một tí người, có thể cùng yêu thú tranh tài một trận chiến, nhưng cuối cùng cũng là hội (sẽ) tổn thất thảm trọng... Muốn an toàn sống sót, chỉ có ôm chặt Vân Hải Thư Viện đùi...

Về phần thủ Thành, vấn đề này tuy nhiên nguy hiểm, nhưng là chí ít có Vân Hải Thư Viện người tại ah, không đến thủ Thành, yêu thú vào thành, Vân Hải Thư Viện mới mặc kệ ngươi chết sống...

Nửa canh giờ đi qua, cửa thành bắc xuống, đã tụ tập không sai biệt lắm gần trăm vạn người.

Trong những người này, thực lực phổ biến khá thấp, phần lớn đều là chút ít Vương Giả Cảnh cùng Linh giả cảnh, nhưng là Tôn Giả Cảnh cùng Hoàng Giả Cảnh cũng không ít. Bán Thánh cùng trung cấp Bán Thánh còn có cao cấp Bán Thánh cũng có một ít...

Nhìn xem ngày càng nhiều người hướng cửa thành bắc chạy đến, Thương Thanh Ảnh bọn người có chút mộng rồi. Phải biết rằng, vốn là Vân Hải Thư Viện là hữu hiệu triệu qua nội thành cường giả đấy, hữu đến một ít, nhưng là rất ít. Hơn nữa, nếu như gặp phải nguy hiểm, những người này còn có thể đào tẩu. Vân Hải Thành tuy nhiên là Vân Hải Thư Viện phụ thuộc thế lực, nhưng là Vân Hải Thư Viện cũng không có đối với Vân Hải Thành quản khống qua.

Hơn nữa, bởi vì Vân Hải Thư Viện một mực thừa hành không tham dự thế tục đấu tranh chuẩn tắc, bởi vậy, người nào cũng có thể đến Vân Hải Thành, mà những người này tại Vân Hải Thành nội, cũng là thân tự do, căn bản không cần nghe Vân Hải Thư Viện hiệu lệnh. Cho nên, yêu thú công thành, Vân Hải Thư Viện chỉ có thể dùng hiệu triệu phương thức đến hiệu triệu Vân Hải Thành những... Này huyền giả, mà không phải mệnh lệnh!

Dùng hiệu triệu phương thức hiệu quả...

“Phải hay là không không rõ những người này vì sao hiện đang thay đổi thái độ, như vậy tích cực chủ động tới hỗ trợ thủ Thành?” Ngọc Vô Song đột nhiên đi tới Thương Thanh Ảnh bên cạnh nói.

Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu.

“Biết rõ trước khi Dương Diệp hắn vì cái gì không buông tha Tô Gia những người này sao?” Ngọc Vô Song không có giải thích, mà là đột nhiên lại thay đổi một vấn đề hỏi.

“Trong mắt của hắn văn vê không được cát!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Ngọc Vô Song nhẹ cười cười, nói: “Ngươi sai rồi, mười phần sai. Dương Diệp xác thực là trong mắt văn vê không được cát, nhưng là, hắn càng là một cái cực kỳ cao ngạo người. Cái này Tô Gia, hắn căn bản không để vào mắt, hắn sở dĩ giết Tô Tinh Vân những người này, không là vì Tô Tinh Vân mắng hắn, hắn muốn muốn báo thù. Mà là vì chỉ có diệt đi Tô Gia cái này chim đầu đàn, chúng ta mới có thể chấn nhiếp toàn bộ Vân Hải Thành người. Nếu như là bình thường, hắn có lẽ chỉ biết giết Tô Tinh Vân, mà sẽ không như vậy đồ sát. Nhưng là, giờ này khắc này, chúng ta đã không có hữu bao nhiêu thời gian rồi.”

Nói đến đây, Ngọc Vô Song chỉ vào phía dưới những người kia bầy, nói: “Nếu như chúng ta không thể tại trong thời gian ngắn đưa bọn chúng tụ tập lại, một khi Thành phá, những người này tại không có người dưới sự dẫn dắt, đối mặt Lang Quần Đại Quân, tựu là một đám đám ô hợp, chỉ có bị tàn sát phần. Nhưng là, nếu như chúng ta có thể đưa bọn chúng tụ tập lại, sau đó tổ chức, khi đó, hiệu quả đem bất đồng thật lớn!”

“Trước khi không giết những người kia, chúng ta cũng có thể làm được như như bây giờ!” Thương Thanh Ảnh nói.

“Không, ngươi lại sai rồi!” Ngọc Vô Song nói: “Những người kia không phải chân chánh muốn phải giúp chúng ta thủ Thành, bọn hắn sở dĩ muốn đầu hàng, là vì hiện tại chúng ta thực lực cường, bọn hắn vô lực đối kháng. Chờ ta cùng yêu thú khai chiến, khi đó, trong đó rất nhiều người, đặc biệt là cái kia Tô Gia, vô cùng có khả năng quay giáo một kích, khi đó, chúng ta sẽ hai mặt thụ địch. Còn có một nguyên nhân trọng yếu nhất, cái kia chính là chỉ có giết những người đó, mới có thể chấn nhiếp những cái... Kia muốn thêu dệt chuyện tình người cùng thế lực. Nếu như là bình thường, chúng ta có thể từ từ sẽ đến, nhưng là hiện tại, chúng ta không có thời gian.”

“Nếu như không giết những người kia, sẽ như thế nào?” Thương Thanh Ảnh đột nhiên hỏi.

Ngọc Vô Song cười khẽ một tiếng, nói: “Vân Hải Thành tiếp tục loạn, không chỉ có loạn, hơn nữa còn là đại loạn. Dù cho Dương Diệp hắn tiếp tục phóng yêu thú vào thành, cũng không làm nên chuyện gì. Bởi vì khi đó, mọi người còn sẽ không ý thức được chuyện nghiêm trọng tính, còn có chúng ta Vân Hải Thư Viện quyết tâm cùng tàn nhẫn. Mà giết những người đó về sau, bọn hắn đã biết một điểm, cái kia chính là, nếu là bọn họ còn chưa thủ Thành, chúng ta sẽ tiếp tục phóng yêu thú vào thành, mà bọn hắn nếu dám bất mãn, hoặc là tới tìm chúng ta phiền toái, Tô Gia cùng cái kia mười vạn người sẽ là kết quả của bọn hắn!”

“Cho nên, bọn hắn nếu muốn sống, chỉ có đến theo chúng ta đứng chung một chỗ, mọi người cùng tiến thối, đúng không?” Thương Thanh Ảnh hít sâu một hơi, nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu.

“Hắn vì cái gì không cùng ta giải thích những... Này?” Thương Thanh Ảnh nói.

“Bởi vì hắn không có đem ngươi trở thành người một nhà, đối đãi không phải người của mình người, hắn hoặc là bỏ qua, hoặc là động thủ!” Ngọc Vô Song nói: “Rất đáng tiếc, ngươi khác nhau đều trúng. Hắn không chỉ có bỏ qua ngươi, còn đối với ngươi động thủ!”

Thương Thanh Ảnh: “...”

Đúng lúc này, tường thành tại ánh mắt mọi người bên trong, ầm ầm sụp đổ...

Thành phá.

Mấy trăm vạn yêu thú cùng nội thành mọi người mặt đối mặt rồi, cách xa nhau không đến trăm trượng khoảng cách.

------oOo------

Chương 933: Rút lui đại trận, mở cửa thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-11 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 932 chương: Rút lui đại trận, mở cửa thành!

Mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân, mà lại ở trong đó rất nhiều đều là Tôn Giả Cảnh, Hoàng Giả Cảnh, tăng thêm lang yêu hình thể khổng lồ, còn chưa chính diện giao thủ, cái này trước mặt mà đến khủng bố uy áp tựu làm cho nội thành rất nhiều huyền giả chân khởi đầu phát run rồi.

Bởi vậy, rất nhiều người vậy mà chuẩn bị khởi đầu chạy thoát.

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, mười mấy tên quay người trốn huyền giả tại chỗ thân vẫn.

“Vân Hải Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử nghe lệnh, trong tràng dám can đảm hữu lâm trận bỏ chạy người, lập tức giết không tha!”

Dương Diệp sâm lãnh thanh âm ở giữa sân như sấm rền vang vọng mà lên, cái này lại để cho rất nhiều vốn là muốn chạy trốn người lập tức ngừng ngay tại chỗ, bởi vì Vân Hải Thư Viện cường giả đã canh giữ ở bốn phía. Bất quá vẫn là có ít người không chịu nổi Lang Quần Đại Quân chỗ mang đến khủng bố uy áp, quay người bỏ chạy

Đều không ngoại lệ, những... Này trốn người toàn bộ bị tru sát, ở trong đó, còn có một gã cao cấp Bán Thánh!

Tại tru sát gần mấy ngàn người về sau, trong tràng không có người đang lẩn trốn rồi, có lẽ trong nội tâm còn muốn chạy trốn, nhưng ít ra không dám thay đổi hành động.

Lưu lại cùng Vân Hải Thư Viện cường giả cùng tiến thối, có lẽ còn có một đường sinh cơ, hiện tại như trốn, đây tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy. Trừ phi hữu người mang theo tất cả mọi người cùng một chỗ trốn, nhưng là, ai dám?

Hơn nữa mọi người tỉnh táo lại sau cũng đã minh bạch một sự kiện, cái kia chính là nếu như những... Này Lang Quần Đại Quân xông vào trong thành, mà Vân Hải Thư Viện đến lúc đó rút quân, cái kia nhóm người mình nên như thế nào?

Đối diện với mấy cái này Lang Quần Đại Quân, không có Vân Hải Thư Viện trợ giúp, trong thành tất cả mọi người chỉ có bị tàn sát phần. Những cái... Kia cao cấp Bán Thánh có lẽ có thể đào tẩu, nhưng là cao cấp Bán Thánh phía dưới những người kia đâu này?

Nghĩ đến điểm này, trong tràng rất nhiều người lập tức bỏ đi mất đào tẩu tâm tư.

Tại Thành rách nát một khắc này, Lang Quần Đại Quân cũng không có hướng Dương Diệp bọn người xông lại, tại cầm đầu rất nhiều lang yêu trong mắt, mang theo nghi hoặc cùng khó hiểu. Hiển nhiên, chúng cũng thật không ngờ tại đây nội thành chờ đợi bọn hắn chính là hơn 100 vạn nhân loại, hơn nữa, cái này nhân loại số lượng vẫn còn liên tục không ngừng gia tăng!

Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới không trung, bao quát lấy người trong sân bầy, nói: “Các ngươi thấy được, bên ngoài những... Này tựu là Lang Quần Đại Quân, ngoại trừ tại đây, chúng ta Vân Hải

Thành bốn phía đều có Lang Quần Đại Quân. Trốn? Không, chúng ta không có địa phương trốn. Muốn muốn sống lấy, chỉ có giết, giết lùi những... Này Lang Quần Đại Quân."

Nói xong, Dương Diệp trên mặt hiển hiện một vòng dữ tợn, nói: "Ta từ tục tĩu nói trước, các ngươi nếu là dám trốn, ta sẽ nhượng cho Vân Hải Thư Viện cường giả toàn bộ rút lui khỏi Vân Hải Thành, ta nói được thì làm được!"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mọi người không khỏi biến sắc, đón lấy, mọi người sắc mặt trắng nhợt.

Không có Vân Hải Thư Viện cường giả, bọn hắn đã có thể tưởng tượng đến Vân Hải Thành kết cục rồi!

"Ai dám trốn, lão tử cái thứ nhất không buông tha hắn! Chúng ta sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối!"

"Diệp giáo viên, lập tức là Vân Hải Thành trong lúc nguy cấp, ngài cũng không thể nghĩa khí nắm quyền, ngươi yên tâm, nếu ai dám lâm trận bỏ chạy, ta Mạc gia cái thứ nhất không buông tha hắn!"

"Ai dám trốn, tru cửu tộc!"

Trong tràng, vô số người vội vàng tỏ thái độ, sợ Dương Diệp một cái xúc động hạ lệnh lại để cho Vân Hải Thư Viện cường giả ly khai Vân Hải Thành, đặc biệt là Vân Hải Thành những cái... Kia thế gia, bọn hắn căn cơ tại Vân Hải Thành, một khi Thành phá, cho dù bọn hắn có thể đào tẩu, nhưng căn cơ không có, gia tộc nhất định từ nay về sau suy sụp! Cho nên, Thành là tuyệt đối không thể rách nát!

"Bọn hắn trước kia không phải như thế"

Một bên, Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên nói.

Ngọc Vô Song cười lạnh một tiếng, nói: "Ác nhân còn tu ác nhân trì, dĩ vãng thư viện tựu là quá khoan dung. Nói như vậy, nếu như cái này Vân Hải Thành là Thanh Đạo Môn phụ thuộc thịlì, Thanh Đạo Môn một câu, những người này dám không ra khỏi thành nghênh chiến sao? Muốn ta nói, thư viện không tham gia thế tục tranh đấu cái này điều quy định tựu không được. Đã không thể hoàn toàn siêu nhiên Thoát Tục, cái kia chỉ có dung nhập thế tục, chỉ có như vậy, thư viện mới sẽ không rơi vào như trước khi như vậy xấu hổ tình cảnh!"

Thương Thanh Ảnh trầm mặc.

Đúng lúc này, Lang Quần Đại Quân đột nhiên hướng về sau lui mấy trăm trượng khoảng cách, đón lấy, Lang Quần Đại Quân tự chính giữa hướng hai bên phân ra ra.

Chỉ chốc lát, một gã mặc màu vàng trường bào nam tử xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người ở bên trong, nam tử cưỡi một đầu Cự Lang, nhìn thấy đầu cự lang này, Dương Diệp hai mắt lập tức híp mắt... Mà bắt đầu.

Bởi vì đầu cự lang này là cao cấp Bán Thánh!

Áo bào màu vàng nam tử cưỡi Cự Lang đi tới dưới thành, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia một chỗ còn chưa triệt để sụp xuống trên tường thành, tại đâu đó, đinh lấy một người một sói. Người dĩ nhiên là là cái kia Vân Tiêu Thánh Điện áo bào màu vàng nam tử, mà cái kia Sói thì là Bạch Lang.

Áo bào màu vàng nam tử cùng Bạch Lang cũng còn chưa chết, bất quá cũng nhanh không sai biệt lắm.

Hồi lâu, áo bào màu vàng nam tử thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Là ta Thiên Lang tộc tính sai, không nghĩ tới Vân Hải Thư Viện còn ngươi nữa như vậy một thiên tài, hơn nữa Vân Hải Thư Viện còn che dấu sâu như vậy. Ta càng không có nghĩ tới, ngươi lại có thể tụ tập Vân Hải Thành nội những... Này người tham sống sợ chết loại, thật là không nghĩ tới nhân loại, ngươi tên gì?”

“Vân Hải Thư Viện ngoại viện giáo viên Diệp Dương!”

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới áo bào màu vàng nam tử trước mặt trăm trượng chỗ, nói: “Để cho ta đoán xem, ngươi hẳn là Thiên Lang Vương nhi tử một trong a?”

“Ta là Lam Khiếu đại ca!” Áo bào màu vàng nam tử nói.

Nghe vậy, một bên Thương Thanh Ảnh cùng một ít Vân Hải Thư Viện cao cấp Bán Thánh sắc mặt đại biến. Thương Thanh Ảnh thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp trước mặt, mặt sắc mặt ngưng trọng nói: “Người này là Thiên Lang Sơn Mạch ngoại trừ Thiên Lang Vương cùng người khác Thánh giả bên ngoài người mạnh nhất, được xưng tiểu Thiên Lang Vương. Ngươi, ngươi vạn không được có chút chủ quan!”

“Ngươi biết hắn là ai sao?” Lúc này, áo bào màu vàng nam tử chỉ vào trên tường thành cái kia bị chầm chầm vào áo bào màu vàng nam tử,

hỏi.

“Hắn giống như nói hắn là Lâu Thiên Tiêu đệ đệ!” Dương Diệp nói.

Áo bào màu vàng nam tử nói: “Ngươi đã biết rõ, còn dám làm như thế?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ta cảm thấy được, ngươi cần phải lo lắng hạ đệ đệ của mình cho thỏa đáng!”

“Rơi vào cái này tràng, là chính bản thân hắn tài nghệ không bằng người!” Áo bào màu vàng nam tử nhạt âm thanh nói: “Đương nhiên, ta sẽ vi hắn báo thù đấy.”

Theo áo bào màu vàng nam tử thanh âm rơi xuống, vô số đạo tiếng sói tru tự chung quanh sơn mạch nội không ngừng vang vọng mà lên, đón lấy, vô số đàn sói tự sơn mạch bên trong chạy vội ra

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sau lưng mọi người sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì cái này đàn sói số lượng cũng quá nhiều một chút chút ít

Áo bào màu vàng nam tử nói: “Tại đây Vân Hải Thành, chúng ta lãng phí quá nhiều thời gian rồi. Hiện tại, chúng ta không muốn tại lãng phí thời gian. Cho nên, một lần quyết thắng thua a.”

Áo bào màu vàng nam tử sau lưng, đàn sói ngày càng nhiều, toàn bộ mặt đất không ngừng run rẩy, không đến một phút đồng hồ, cửa thành bắc bên ngoài Lang Quần Đại Quân cũng đã theo 300 vạn gia tăng đã đến 600 vạn, hơn nữa cái số này còn đang không ngừng gia tăng lấy.

Mà Dương Diệp bên này, chỉ có chừng ba trăm vạn người!

Thực lực cách xa quá lớn!

“Nhân loại, ngươi người tốt như có chút thiểu!” Áo bào màu vàng nam tử nói.

“Vậy sao?” Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó nói: “Giải trừ sở hữu tất cả hộ Thành đại trận, cửa thành mở rộng ra!”

Thương Thanh Ảnh bọn người nao nao, nghi hoặc nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp lạnh lùng quét Thương Thanh Ảnh bọn người liếc, nói: “Ta nói giải trừ hộ Thành đại trận, cửa thành mở rộng ra, các ngươi không nghe thấy sao?”

Thương Thanh Ảnh muốn nói điều gì, Ngọc Vô Song nhưng lại trực tiếp mang theo một ít cường giả khởi đầu hành động. Rất nhanh, Vân Hải Thành sở hữu tất cả hộ Thành đại trận toàn bộ giải trừ, tứ phía cửa thành cửa thành mở ra

Cửa thành mở rộng ra, ngoại trừ cửa thành bắc bên ngoài, còn lại tam môn bên ngoài Lang Quần Đại Quân lập tức vọt vào Vân Hải Thành

Đại đồ sát khởi đầu!

Trong thành, một mảnh tiếng kêu thảm thiết!

“Ngươi đến tột cùng muốn làm gì!” Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp trước mặt, cơ hồ chỉ dùng rống đấy.

Dương Diệp không có để ý Thương Thanh Ảnh, mà là nhìn về phía này Lang Quần Đại Quân, lúc này Lang Quần Đại Quân, đã đem gần tám trăm vạn rồi, cái kia chỗ mang theo đến khủng bố uy áp, cho dù là kiếm ý cũng có chút ngăn cản không nổi rồi.

Thương Thanh Ảnh còn muốn nói điều gì, lúc này Ngọc Vô Song đột nhiên đi tới trước mặt của nàng, nói: “Thương giáo viên, người đần, không có sao, nhưng là đi ra mất mặt vậy sẽ là của ngươi không phải rồi!”

“Ngươi” Thương Thanh Ảnh chán nản.

Ngọc Vô Song chỉ chỉ phía sau, nói: “Ngươi nhìn xem!”

Thương Thanh Ảnh nghe vậy, quay người nhìn lại, chỉ thấy lúc này người của bọn hắn bầy đang lấy cực nhanh là tốc độ gia tăng lấy, vốn là chỉ có chừng ba trăm vạn, mà bây giờ, đã nhanh 500 vạn

“Cái này” Thương Thanh Ảnh sâu sắc khó hiểu.

“Trong thành mấy ngàn vạn người, nhưng là trước kia chỉ có không đến 300 vạn đến thủ Thành, vì cái gì? Bởi vì nội thành rất nhiều người còn ôm may mắn tâm lý, cảm thấy đã hữu người xông đi lên rồi, vậy không có bọn hắn chuyện gì. Hiện tại, chúng ta triệt tiêu thủ hộ đại trận, đại mở cửa thành nói cách khác, tất cả mọi người đem trực diện Lang Quần Đại Quân, không có bất kỳ người có thể may mắn thoát khỏi, nội thành những người kia muốn phải sống, vậy cũng chỉ có đến chúng ta tại đây, theo chúng ta ôm thành đoàn! Hiện tại, ngươi hiểu chưa?” Ngọc Vô Song nói.

“Có thể là như thế này, sẽ chết rất nhiều người!” Thương Thanh Ảnh nói.

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: “Tổng so Vân Hải Thành bị tàn sát hàng loạt dân trong thành tốt! Còn có, thương giáo viên, ngươi nếu như không có cái kia năng lực mang theo mọi người cùng nhau còn sống, cái kia có thể hay không thỉnh ngươi câm miệng, về sau đừng tại đang tại mặt của mọi người nghi vấn Dương Diệp rồi hả? Đừng trách ta trắng ra, ta xem như vì muốn tốt cho ngươi. Chính ngươi không có cảm giác đến sao? Dương Diệp đã nhiều lần muốn giết ngươi rồi! Nếu như không là vì ngươi tại Vân Hải Thư Viện thân phận đặc thù, giết ngươi sẽ để cho Vân Hải Thư Viện quân tâm đại loạn, ngươi chết sớm tốt vài rồi.”

Thương Thanh Ảnh: “”

Trong tràng, Dương Diệp người đứng phía sau ngày càng nhiều, rất nhanh tựu so Thiên Lang Sơn Mạch lang yêu nhiều, đã hữu gần ngàn vạn

Dù sao lúc này Vân Hải Thành, chỉ có cửa thành bắc mới được là an toàn đấy, bởi vậy, trong thành người thì như thế nào không điên cuồng hướng bên này chạy đến?

Áo bào màu vàng nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nhân loại, ngươi rất hữu phách lực (*), cũng rất có đảm lượng! Nhưng tiếc, hết thảy đều là phí công! Bởi vì chỉ (cái) muốn ngươi chết, những người này, lập tức sẽ sụp đổ!”

Theo áo bào màu vàng nam tử thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên thả người nhảy lên, đón lấy, một chỉ (cái) che khuất bầu trời màu vàng Cự Lang xuất hiện ở cửa thành bắc bên ngoài trên không.

“Tiếp ta một chiêu!”

Cự Lang miệng phun tiếng người, đón lấy, một chỉ (cái) màu vàng cự trảo tự phía chân trời rơi xuống, một cổ kinh khủng uy áp tự cự trảo bên trong trút xuống mà xuống, làm cho trong tràng gần trăm vạn người trực tiếp nằm sấp phục trên mặt đất

Mà Dương Diệp ngày đó giai tam trọng kiếm ý hình thành bình chướng, tại thời khắc này cũng lập tức bị vẻ này uy áp chấn trở thành hư vô

Thiên Địa chi uy!

------oOo------

Chương 934: Ngươi thử xem? Vậy thử xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-11 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 933 chương: Ngươi thử xem? Vậy thử xem!

Chỉ là một trảo này, Dương Diệp đã biết rõ, cái này áo bào màu vàng nam tử thực lực tại phía xa cái kia Lam Khiếu phía trên.

Bởi vì một trảo này, đã ẩn chứa Thiên Địa chi uy.

Như thế nào Thiên Địa chi uy? Tựu là mượn nhờ thiên địa lực lượng, hình thành khí thế cường đại uy áp. Loại này, Bình thường chỉ có Thánh giả mới có thể làm được, hoặc là mượn nhờ một ít đặc thù lực lượng, ví dụ như Thần giai huyền kỹ, hoặc là khác đặc thù thần thông bí pháp.

Mà cái này áo bào màu vàng nam tử chỉ là một trảo, tựu tạo thành có thể so với Thiên Địa chi uy khủng bố uy áp!

Cái này là đơn thuần thân thể lực lượng!

Trước khi Lam Khiếu thân thể lực lượng rất cường, nhưng lại còn chưa tới loại tình trạng này!

Dương Diệp không có ở phóng thích kiếm ý chống cự rồi, Thiên giai tam trọng kiếm ý tuy nhiên cường, nhưng không có siêu thoát Thiên Địa, bởi vậy, căn bản không cách nào chống cự được cái này áo bào màu vàng nam tử khí thế.

Dương Diệp tay trái nắm chặt cổ vỏ (kiếm, đao), phải tay nắm lấy ý kiếm chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí giống như thủy triều dũng mãnh vào cổ trong vỏ, cùng lúc đó, Thiên giai tam trọng sát ý cùng Thiên giai tam trọng kiếm ý hai chủng ý cảnh cũng điên cuồng tuôn ra vào trong tay cổ vỏ (kiếm, đao).

Dương Diệp trong tay cổ vỏ (kiếm, đao) khởi đầu rung động bắt đầu chuyển động, từng đạo chướng mắt kiếm quang không ngừng từ cổ trong vỏ tuôn ra, trong chốc lát tựu bao trùm ở Dương Diệp chung quanh mấy trăm trượng không gian.

Một trận chiến này, Dương Diệp bại không dậy nổi!

Bởi vì một khi bại, phía sau hắn mọi người tất nhiên sẽ chạy tán loạn, khi đó, trừ phi Thánh giả ra mặt, bằng không thì Vân Hải Thành tránh không được cũng bị tàn sát hàng loạt dân trong thành.

“Trảm!”

Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một đạo sáng như tuyết kiếm khí nương theo lấy một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời!

Hai mươi lăm nói trảm thiên rút kiếm thuật điệp gia!

Vốn là Dương Diệp chỉ có thể tối đa thi triển hai mươi đạo trảm thiên rút kiếm thuật điệp gia, nhưng là giờ phút này hắn tăng lên tới Hoàng Giả Cảnh cửu phẩm về sau, thực lực lớn đại tăng lên, bởi vậy, có thể một lần thi triển ra hai mươi lăm nói trảm thiên rút kiếm thuật điệp gia.

Hai mươi lăm nói điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật uy lực như thế nào?

Tại một kích trí mạng cùng Thiên giai tam trọng sát ý cùng Thiên giai tam trọng kiếm ý gia trì xuống, Dương Diệp cái này một đạo kiếm khí có thể nói là từ trước tới nay, ngoại trừ chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cái kia một lần bên ngoài mạnh nhất kiếm khí.

Không gian tại đây đạo kiếm khí phía dưới, yếu ớt giống như giấy, ven đường những nơi đi qua không gian, đều sụp đổ, từng đạo thật dài vết nứt không gian theo kiếm khí phóng lên trời, xuất hiện ở phía chân trời phía trên!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp đạo kiếm khí kia cùng phía chân trời cái con kia cự trảo hung hăng đụng vào nhau!

Yên lặng một cái chớp mắt!

Cự trảo kịch liệt run lên, không vài đạo kiếm khí tự phía chân trời bắn tung tóe ra, lập tức che lại toàn bộ phía chân trời.

“Hai chủng Thiên giai ý cảnh, không tệ, Nhưng tiếc, còn chưa đủ!”

Áo bào màu vàng nam tử thanh âm tại phía chân trời vang lên, đón lấy, phía chân trời truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, một nói kim sắc quang mang tự phía chân trời hung ác trảm mà xuống, trong nháy mắt từ Dương Diệp đỉnh đầu.

Dương Diệp mạnh mà rút kiếm, lần nữa một kiếm chém ra, một đạo kiếm khí phóng lên trời, cùng cái kia nói kim sắc quang mang hung hăng đụng vào nhau. Cả hai chạm vào nhau, trong nháy mắt từ phía chân trời tiêu tán ra, vô số khí lãng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, chung quanh mọi người hoảng hốt, bất quá rất nhanh, những khí lãng này lập tức bị một đạo kiếm khí chém thành hư vô!

Mà lúc này, cái kia áo bào màu vàng nam tử đã đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, lúc này đây, hắn không phải bản thể, mà là hóa thành hình người.

“Tiếp ta một quyền!”

Áo bào màu vàng nam tử thanh âm rơi xuống, thân thể treo trên bầu trời chồng cây chuối, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là một oanh, bất quá đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại quỷ dị đất biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại áo bào màu vàng nam tử đỉnh đầu, đón lấy, trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà đập vào áo bào màu vàng nam tử trên đầu!

Áo bào màu vàng nam tử thân thể có chút trầm xuống, mà Dương Diệp nhưng lại trực tiếp bị bắn ngược bay ngược đi ra ngoài

Nhân loại đại quân hoảng hốt!

Thương Thanh Ảnh cùng Ngọc Vô Song bọn người cũng là sắc mặt kịch biến, Dương Diệp là tuyệt đối không thể chết được hoặc là bại đấy, một khi chết, kia nhân loại đại quân trong khoảnh khắc sẽ sụp đổ, cho dù bại cũng không được, bởi vì một khi bại, mọi người đối với Lang Quần Đại Quân sẽ sinh ra một loại tâm mang sợ hãi, mang theo loại này tâm mang sợ hãi, không cần chiến, nhân loại bên này cũng đã thua!

Trên mặt đất, Dương Diệp nhìn nhìn chính mình hai tay, lúc này, hai tay của hắn vậy mà đã liệt ra, mà trong tay hắn Man Thần Kiếm càng là lõm vào một ít khối

“Hô”

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng xa xa áo bào màu vàng nam tử, nói: “Không thể không nói, nhục thể của ngươi thật sự rất cường!”

“Tốc độ của ngươi rất nhanh, so ta còn muốn nhanh! Không hổ là Pháp Tắc Chi Lực!” Áo bào màu vàng nam tử nói.

“Nếu như ngươi cho ta ngồi ký, nhất định rất phong cách!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Ngồi ký?” Áo bào màu vàng nam tử nao nao, lập tức nói: “Trên đời này có lẽ có người có thể đủ để cho ta cam tâm tình nguyện trở thành hắn ngồi ký, nhưng là, đây tuyệt đối không kể cả ngươi! Ta biết rõ ngươi còn có át chủ bài, ngươi có thể thử xem!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng sói tru, nghe thế nói tiếng sói tru, áo bào màu vàng nam tử khẽ chau mày, mà sau lưng hắn Lang Quần Đại Quân vậy mà toàn bộ nằm sấp xuống dưới!

Thiên Lang Vương!

“Giờ phút này lên, Vân Hải Thành tất cả mọi người nghe theo Diệp Dương mệnh lệnh, bất luận kẻ nào không được cải lời!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Vân Hải Thư Viện viện trưởng!

Nghe vậy, Thương Thanh Ảnh trong nội tâm rùng mình, hữu Vân Hải Thư Viện viện trưởng những lời này, giờ phút này lên, tại đây toàn bộ Vân Hải Thành nội, kể cả nàng ở bên trong hết thảy Vân Hải Thư Viện mọi người đem nghe theo Dương Diệp chỉ huy

Dương Diệp cầm quyền, cái này đối với Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành mà nói, không biết là phúc hay là họa

Dương Diệp đột nhiên thu kiếm quay người nhìn về phía mọi người, nói: “Nói cho ta biết, các ngươi có nghĩ là muốn chết?”

Mọi người sững sờ, lập tức vội vàng lắc đầu, tự nhiên không có người sẵn lòng muốn chết!

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm trực chỉ xa xa áo bào màu vàng nam tử bọn người, nói: “Thấy được sao? Đây là Thiên Lang Sơn Mạch Thiên Lang tộc, chúng muốn tàn sát chúng ta, các ngươi có nguyện ý hay không khiến chúng nó tàn sát?”

Mọi người lần nữa lắc đầu!

“Vậy các ngươi nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Dương Diệp quát.

“Chơi chết bọn nó!”

“Giết, giết sạch chúng!”

“Sát!”

“Giết”

Trong tràng, vô số người thanh âm vang lên.

Một đạo kiếm minh thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm trực chỉ xa xa Lang Quần Đại Quân, nói: “Nội thành đã bị Lang Quần Đại Quân chiếm lĩnh, trước hữu Lang Quần Đại Quân, sau cũng có Lang Quần Đại Quân, chư vị, các ngươi nếu là muốn sống lấy, vậy giết cho ta!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia áo bào màu vàng nam tử vọt tới.

Mà sau lưng hắn mọi người, tại nhìn thấy hắn tiến lên lúc, huyết dịch lập tức sôi trào, toàn bộ đi theo hướng phía Lang Quần Đại Quân vọt tới

“Nhân loại ích kỷ lòng tham trọng, bởi vậy, tại nhiều khi, bọn hắn sẽ không đoàn kết. Nhưng là, tại sống chết trước mắt trước mặt, đặc biệt là tại loại này đã không có đường lui dưới tình huống, bọn hắn sẽ rất thông minh vứt bỏ trong lòng tư dục, lựa chọn liên thủ.” Một bên, Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

“Cái này là Dương Diệp lúc trước hắn tại sao phải triệt hồi hộ Thành đại trận, hơn nữa đại mở cửa thành nguyên nhân thực sự sao?” Không không sai nhảy chữ. Ngọc Vô Song bên cạnh, Thương Thanh Ảnh hỏi.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Người muốn sống * *rất cường, vì sinh tồn, bọn hắn hội (sẽ) biến thân ác ma. Giờ này khắc này những người này, tuy nhiên chúng ta không có biện pháp đưa bọn chúng chính quy tổ chức, như quân đội như vậy đâu vào đấy tiến công, nhưng là, tại muốn sống* * xuống, bọn hắn cũng không so với bình thường quân đội chiến lực yếu. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hữu người dẫn đầu, cho bọn hắn sinh tồn hy vọng!”

“Đã minh bạch!” Thương Thanh Ảnh nói xong câu này, thân hình khẽ động, cũng đi theo xông tới.

Áo bào màu vàng nam tử cùng Lang Quần Đại Quân hiển nhiên là thật không ngờ Dương Diệp bọn người vậy mà hội (sẽ) suất (*tỉ lệ) xuất thủ trước, theo bọn họ, đối mặt nhiều như vậy Lang Quần Đại Quân, những người này hẳn là phòng thủ mới được là

Đối với Dương Diệp mà nói, tuyệt đối không thể bị động phòng thủ. Vì cái gì? Bởi vì một khi lại để cho Lang Quần Đại Quân suất (*tỉ lệ) xuất thủ trước, cái kia mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân chạy nước rút mà bắt đầu..., nhân loại đại quân rất có thể hội (sẽ) lập tức tan tác, dù sao những người này đại quân đều là tạm thời tụ tập lại đấy, cũng không có nhận thụ qua chính quy huấn luyện, bọn hắn căn bản không cách nào ngăn cản được Lang Quần Đại Quân chạy nước rút!

Biện pháp duy nhất tựu là động thủ trước, lại để cho mọi người trước đem khí thế ngưng tụ, như vậy tại đối mặt Lang Quần Đại Quân lúc, mới sẽ không vừa chạm vào mà bại!

Tiếng sói tru vang lên, rất nhanh, đàn sói khởi đầu động. Mấy trăm vạn đàn sói khởi đầu hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới, vô số đàn sói lao nhanh, đại địa đang run rẩy

Đàn sói lao nhanh mà bắt đầu..., cái kia khí thế lập tức tựu áp đảo Dương Diệp bên này lúc trước ngưng tụ khí thế

Đúng lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, kiếm khí tốc độ cực nhanh, hiện lên hình bán nguyệt hình dáng lập tức chui vào Lang Quần Đại Quân bên trong.

Cầm đầu mấy ngàn lang yêu lập tức bị mất mạng!

“Sát!”

Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, thân hình bắn lên, cuối cùng hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia áo bào màu vàng nam tử vọt tới.

Nhìn thấy Dương Diệp một kiếm tựu chém giết mấy ngàn lang yêu, sau lưng Dương Diệp chúng người tín tâm lập tức tăng gấp đôi, nguyên một đám hai mắt đỏ ngầu hướng phía phía trước xông

Rất nhanh, Lang Quần Đại Quân cùng đám người đại quân chiến lại với nhau

Cùng lúc đó, Dương Diệp cùng áo bào màu vàng nam tử cũng một lần nữa chiến lên. Tại Tốc Chi Pháp Tắc phía dưới, Dương Diệp đối với áo bào màu vàng nam tử triển khai công kích mãnh liệt, bất quá đáng tiếc, kiếm của hắn vô luận như thế nào cũng phá không được áo bào màu vàng nam tử phòng ngự trái lại, hắn nếu là bị áo bào màu vàng nam tử đánh trúng, tất nhiên sẽ trọng thương!

Cái này áo bào màu vàng nam tử thân thể phòng ngự so Lam Khiếu còn mạnh hơn, so với hắn càng là mạnh không chỉ một cấp độ!

“Nhanh tốc chiến tốc thắng!” Đúng lúc này, Ngọc Vô Song thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Phía chân trời, Dương Diệp thân hình lóe lên, thối lui đến mấy trăm trượng có hơn, ánh mắt của hắn quét phía dưới liếc, khi nhìn thấy phía dưới tràng cảnh lúc, trong nội tâm rùng mình, sắc mặt cũng lập tức chìm... Mà bắt đầu. Bởi vì phía dưới nhân loại đại quân tình cảnh rất là không ổn, tuy nhiên lúc này nhân loại đại quân nhân số vượt qua Lang Quần Đại Quân, nhưng là tại chất lượng thượng lại là xa xa không bằng Lang Quần Đại Quân, đặc biệt là trong đó rất nhiều nhân loại căn bản không cách nào phá Lang Quần Đại Quân phòng ngự, bởi vậy, giờ phút này nhân loại đại quân có thể nói là tổn thất thảm trọng!

“Ta nói, cái này Thành, ngươi là thủ không được đấy!” Áo bào màu vàng nam tử nói.

“Còn nhớ rõ ta lời nói mới rồi sao?” Không không sai nhảy chữ. Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Cái gì?” Áo bào màu vàng nam tử khẽ nhíu mày.

“Cho ngươi làm ta ngồi ký!” Dương Diệp nói.

Áo bào màu vàng nam tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi thử xem?”

“Vậy thử xem!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại bay ngược đi ra ngoài

------oOo------

Chương 935: Tàn sát ngươi ngoại viện tất cả mọi người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, nhân loại đại quân hoảng hốt!

Dương Diệp chết rồi hả?

Trong tràng tất cả mọi người loại trong đầu toát ra ý nghĩ này.

Cũng may đúng lúc này, Dương Diệp thân thể cưỡng ép trên không trung ngừng lại, cái này lại để cho trong lòng mọi người lập tức thở dài một hơi.

Thương Thanh Ảnh trong lòng cũng là sâu sắc thở dài một hơi, lúc này Dương Diệp có thể nói là cả nhân loại đại quân người tâm phúc, nếu như hắn chết, không hề nghi ngờ, trong tràng đại quân quân tâm lập tức sẽ tản mất, khi đó, nhân loại đại quân chỉ có bị tàn sát phần. Cho nên, giờ này khắc này, Dương Diệp là tuyệt đối không xảy ra chuyện gì tình đấy!

Trong tràng chiến đấu chỉ (cái) ngừng một cái chớp mắt, rất nhanh, nhân loại cùng đàn sói lần nữa chiến... Mà bắt đầu.

Giờ này khắc này, mọi người cũng là giết đỏ cả mắt rồi, nguyên một đám điên cuồng mà hướng phía Lang Quần Đại Quân tiến lên. Tuy nhiên nhân loại bên này chất lượng thượng không bằng Lang Quần Đại Quân, nhưng ở nội thành liên tục không ngừng đuổi tới nhân loại huyền giả dưới tình huống, nhân loại tại số lượng thượng đã hữu ưu thế thật lớn, giờ này khắc này, nhân loại bên này đã đem gần hơn một ngàn năm trăm vạn

Hơn nữa trong thành còn có người liên tục không ngừng chạy đến!

Số lượng đền bù chất lượng, lúc này nhân loại đại quân tuy nhiên còn là đang ở hạ phong, nhưng ít ra đã có thể cùng Lang Quần Đại Quân chống lại rồi.

Không trung, Dương Diệp cùng áo bào màu vàng nam tử chiến đấu đã ngừng.

Giờ phút này, Dương Diệp tình cảnh có thể nói có chút không ổn, cái kia nguyên vốn đã khôi phục lồng ngực giờ phút này lại lõm vào, tại khóe miệng của hắn, càng là không ngừng tràn ra máu tươi.

Mà ở Dương Diệp đối diện, cái kia áo bào màu vàng nam tử giờ phút này tình cảnh cũng có chút không ổn, tại cổ họng của hắn chỗ, có một đạo đỏ tươi vết máu, vết máu đồng dạng đang không ngừng tràn ra máu tươi. Không chỉ có như thế, tại áo bào màu vàng nam tử trước ngực, có một đạo thật dài vết kiếm, vết kiếm sâu đậm, đã có thể gặp trong đó ngũ tạng lục phủ!

Áo bào màu vàng nam tử thò tay lau sờ yết hầu, nhìn trong tay mình máu tươi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, ta thật sự là coi thường ngươi, ta hiện tại xem như minh bạch ngươi vì sao có thể giết chết lão Tam rồi. Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, đừng nói lão Tam phòng ngự, coi như là phòng ngự của ta cũng ngăn cản không nổi. Hắn, cái chết không oan!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo bào màu vàng nam tử, thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc. Trước khi, hắn xuất kỳ bất ý phía dưới thi triển nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, tựu là hy vọng có thể một kiếm giết áo bào màu vàng nam tử, nhưng đáng tiếc chính là hắn không có có thành công. Đối phương chiến đấu ý thức quá mạnh mẽ, tại kiếm của hắn vạch phá cổ họng của đối phương làn da lúc, đối phương tựu một quyền oanh tại bụng của hắn, đưa hắn đánh bay.

Nếu như không phải hắn thân thể coi như có thể, đối phương một kích này, cũng đủ để miểu sát hắn rồi!

Lúc này, một cổ kim sắc quang mang đột nhiên tự áo bào màu vàng nam tử trong cơ thể tuôn ra, cái này cổ kim sắc quang mang ly thể áo bào màu vàng nam tử mấy cen-ti-mét về sau, lập tức tạo thành một kiện giống như sa mỏng sa y che trùm lên áo bào màu vàng nam tử trên người, cực kỳ chặt chẽ, ngay cả con mắt đều bao trùm lấy một tầng hơi mỏng màu vàng màng mỏng, có thể nói là kín không kẽ hở!

“Cái này gọi là cương khí sa y, là thiên phú của ta thần thông!”

Áo bào màu vàng nam tử nói: “Hữu này sa y tại, ta”

“Ta cảm thấy được a, giờ này khắc này chúng ta lại nói nhảm ngoại trừ lãng phí thời gian bên ngoài, không có bất kỳ ý nghĩa. Cho nên, nói nhảm đừng nói, hay là chiến a!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt áo bào màu vàng nam tử lời mà nói..., đem làm hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ lúc, hắn đã đi tới áo bào màu vàng nam tử trước mặt, cùng lúc đó, không vài đạo kiếm khí lập tức bao trùm áo bào màu vàng nam tử

Giờ khắc này, Dương Diệp không có ở giấu diếm nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, đối mặt cái này áo bào màu vàng nam tử, tại giữ lại nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, hắn cũng chỉ có bị đánh chờ chết. Bởi vì không có nửa bước hư vô cảnh kiếm ý gia trì, kiếm của hắn căn bản phá không được đối phương phòng ngự! Phá không đúng phương phòng ngự, đương nhiên chỉ có thể bị đánh

Phía chân trời, bị một mảnh kiếm khí tràn ngập che lấp, trong đó, không ngừng truyền đến kiếm khí Túng Hoành cùng không gian chấn động thanh âm.

Phía dưới một chỗ, Ngọc Vô Song gắt gao chằm chằm vào phía chân trời, trong mắt có vẻ lo lắng.

Đừng nhìn phía dưới yêu thú đại quân cùng nhân loại đại quân chiến kịch liệt, chính thức có thể quyết định chiến dịch đấy, ngoại trừ hư không phía trên cái kia chút ít Thánh giả, tựu là Dương Diệp cùng cái kia áo bào màu vàng nam tử.

Bất kể là yêu thú đại quân còn là nhân loại đại quân, không có đầu lĩnh đấy, đều muốn hội (sẽ) lập tức tan tác!

Dương Diệp nếu là thắng, tại hắn dưới sự dẫn dắt, nhân loại đại quân nhất định có thể đánh tan những... Này Lang Quần Đại Quân, trái lại, Dương Diệp nếu là bại, Lang Quần Đại Quân ở đằng kia áo bào màu vàng nam tử dưới sự dẫn dắt, nhất định là hiện lên tính áp đảo đồ sát trong tràng hết thảy mọi người loại!

Có thể nói, Dương Diệp cùng cái kia áo bào màu vàng nam tử mới được là quyết định nhân loại cùng Thiên Lang tộc thắng bại mấu chốt!

“Vực”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo kinh hãi thanh âm.

Đạo này thanh âm là áo bào màu vàng nam tử đấy, thanh âm rơi xuống, phía chân trời đột nhiên yên tĩnh trở lại, tuy nhiên còn có vô số kiếm khí tại Túng Hoành, nhưng không có chút nào thanh âm.

Yên lặng ước chừng tầm mười tức, đột nhiên, phía chân trời kiếm khí cùng kiếm quang khởi đầu chậm rãi tiêu tán. Chỉ chốc lát, một người xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người!

Nhìn thấy người này, trong tràng nhân loại toàn bộ ngay ngắn hướng hoan hô lên, mà những Lang Quần Đại Quân đó tắc thì nguyên một đám kêu rên... Mà bắt đầu.

Vì vậy người là Dương Diệp!

Chỉ có điều lúc này Dương Diệp có chút không đúng, bởi vì hắn toàn thân cao thấp đều là màu đỏ như máu, khóe miệng máu tươi như vỡ đê giống như không ngừng tuôn ra, quan trọng nhất là tóc của hắn tại thời khắc này, vậy mà toàn bộ biến thành màu tuyết trắng.

Đương nhiên, lúc này mọi người có thể không tâm tư đi quản những... Này, bọn hắn chỉ biết là, Dương Diệp thắng!

“Nhân loại, ta Thiên Lang Vương dùng Tâm Ma thề, không giết ngươi, ta Thiên Lang Vương Tất thần hồn câu diệt!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên từ hư không truyền đến, thanh âm chấn toàn bộ phía chân trời không gian như là gợn sóng Bình thường không ngừng kích động lấy, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Theo Thiên Lang Vương thanh âm rơi xuống, những Lang Quần Đại Quân đó khởi đầu quay người chạy tứ tán.

“Muốn hay không thừa thắng xông lên?” Thương Thanh Ảnh thân hình lóe lên đi tới Dương Diệp bên cạnh, hỏi. Nàng trong thanh âm, mang theo không che dấu chút nào hưng phấn.

“Ngươi như không muốn chết tựu truy a!”

Ngọc Vô Song xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, lạnh lùng nói.

“Làm sao lại như vậy?”

Truyện Của Tui. Net Thương Thanh Ảnh khó hiểu nói: “Hiện tại chúng ta khí thế chính vượng, chỉ cần Dương Diệp mang theo chúng ta, nhất định có thể trọng thương Thiên Lang tộc đàn sói!”

Ngọc Vô Song cho Thương Thanh Ảnh một cái ngươi là ngu ngốc ánh mắt, sau đó không tại để ý tới Thương Thanh Ảnh, đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhìn xem cái kia hai mắt nhắm nghiền, khóe miệng như trước vẫn còn đổ máu Dương Diệp, trong mắt hiện lên một vòng đau lòng, nói khẽ: “Ngươi, ngươi không sao chớ?”

Nghe được Ngọc Vô Song lời mà nói..., Thương Thanh Ảnh trong nội tâm cả kinh, giờ phút này đầu của nàng rốt cục thanh tỉnh xuống, nàng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, giờ này khắc này, nàng mới hiểu được Ngọc Vô Song vì sao phải nói như vậy rồi. Bởi vì lúc này Dương Diệp, rõ ràng xem xét tựu là bị trọng thương, hắn lúc này, căn bản không cách nào dẫn mọi người thừa thắng xông lên!

Dương Diệp chậm rãi mở mắt, hắn trợn trắng mắt, miệng vừa có chút mở ra, muốn nói chuyện, nhưng là một cổ máu tươi nhưng lại nhanh chóng chảy ra, làm cho hắn lại vội vàng đóng lại.

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh hoảng hốt, Ngọc Vô Song muốn tiến lên đi đỡ Dương Diệp, bất quá cũng là bị Dương Diệp ánh mắt ngăn lại.

Ngọc Vô Song nao nao, lập tức đã minh bạch Dương Diệp ý tứ.

Lúc này, phía dưới có thể là có thêm vô số ánh mắt tại nhìn chăm chú lên tại đây, nếu để cho mọi người biết rõ Dương Diệp trọng thương, nhất định hữu tổn hại lúc này đại quân khí thế, càng có thể sẽ lại để cho một ít người có ý chí rục rịch!

Cho nên, lúc này Dương Diệp nhất định phải giả bộ như cùng không có việc gì đồng dạng! Bởi như vậy, đã có thể ổn định quân tâm đề cao mọi người khí thế, lại có thể chấn nhiếp một ít bọn đạo chích cùng Thiên Lang Sơn Mạch Lang Quần Đại Quân.

Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp lúc này mới tự không trung chậm rãi đã rơi vào trên mặt đất, tại bên cạnh hắn, là Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh.

Đứng tại nguyên chỗ một hồi, Dương Diệp lúc này mới giơ chân lên bước hướng phía cửa thành đi đến.

“Diệp Dương!”

“Diệp Dương!”

“Diệp Dương”

Vô số người hoan hô lên, hơn một nghìn vạn người đủ hô, cái kia là bực nào thanh thế?

Dương Diệp vừa đi vừa hướng phía mọi người mỉm cười gật đầu kỳ thật, hắn là muốn khóc đấy.

Cùng áo bào màu vàng nam tử một trận chiến, hắn cuối cùng nhất là dựa vào Kiếm Vực áp chế cùng nửa bước hư vô cảnh kiếm ý mới chiến thắng đối phương. Nhưng là, hắn bỏ ra thật lớn một cái giá lớn, đầu tiên, tựu là sinh mệnh. Bởi vì cảnh giới nguyên nhân, hắn lúc này Kiếm Vực căn bản không cách nào hoàn toàn trấn áp đối phương, bởi vậy, hắn thi triển Kiếm Vực về sau, bởi vì Kiếm Vực không cách nào thừa nhận lực lượng của đối phương, hắn lọt vào nghiêm trọng cắn trả

Cái này cắn trả trực tiếp làm cho tuổi thọ của hắn chỉ còn lại có chưa tới nửa năm

Trong vòng nửa năm nếu là tấn chức không được Bán Thánh, hắn muốn bụi quy bụi đất về với đất!

Trừ lần đó ra, bởi vì áo bào màu vàng nam tử sắp chết phản công, hắn giờ phút này có thể nói toàn thân đều là tổn thương, dù sao ngũ tạng cũng đã liệt ra, mà xương cốt càng là không biết đã đoạn bao nhiêu căn

Có thể nói, giờ này khắc này, hắn bị thương trình độ gần với lúc trước thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cái kia lần!

Nhưng là, lúc này hắn lại còn phải làm bộ một bộ ‘Ta không sao’ bộ dạng

Cũng may, tuy nhiên bỏ ra thảm như vậy trọng một cái giá lớn, nhưng là hắn cũng có thu hoạch, cái kia chính là đã lấy được cái kia áo bào màu vàng nam tử thi thể

Tại Dương Diệp bên cạnh, Ngọc Vô Song nhiều lần muốn đi đỡ Dương Diệp, nhưng là đều sinh sinh nhịn được. Về phần Thương Thanh Ảnh, nàng căn bản không biết Dương Diệp tình huống, thỉnh thoảng còn lôi kéo Dương Diệp dừng bước lại, vi Dương Diệp giới thiệu một ít Vân Hải Thư Viện trưởng lão hộ pháp cái này lại để cho Dương Diệp khóe miệng không biết run rẩy bao nhiêu lần!

Rất nhanh, tại Ngọc Vô Song cái kia hận không thể muốn ăn hết trong ánh mắt nàng, Thương Thanh Ảnh cuối cùng là đã nhận ra một ít không đúng, không dám ở lôi kéo Dương Diệp khắp nơi chào hỏi rồi.

Ngay tại ba người phải đi vào thành môn lúc, một gã cầm thương nam tử đột nhiên xuất hiện ở cửa thành lối vào.

Nhìn thấy người này nam tử, Dương Diệp thần sắc lập tức đề phòng lên, bởi vì hắn theo cầm thương nam tử trên người cảm nhận được sát ý.

Mà cái kia Thương Thanh Ảnh nhưng lại vui vẻ, nói: “Thiên Phàm? Ngươi xuất quan?”

Nam tử không để ý tới Thương Thanh Ảnh, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta ám viện mọi người, đều là ngươi giết chết?”

Thương Thanh Ảnh sắc mặt biến hóa, muốn nói chuyện, nhưng là nam tử nhưng lại khoát tay áo, nói: “Như thế tựu là ngươi rồi, giết người thì đền mạng, ngươi tàn sát ta ám viện tất cả mọi người, cái kia ta hôm nay tựu tàn sát ngươi ngoại viện tất cả mọi người!”

Nói xong, cầm thương nam tử trong tay trường thương mãnh liệt mà đối với Dương Diệp tựu là một đâm: “Xuyên thủng Tinh Hà!”

Thanh âm rơi xuống, cầm thương nam tử không gian chung quanh lập tức ‘Két sát’ một tiếng vỡ vụn ra ra, cùng lúc đó, một cây thương tiêm trực tiếp xuyên thủng không gian, lập tức xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, lúc này hắn hiện tại bộ dạng này tình huống, đừng nói đề lực, tựu là động thoáng một phát đều khó chịu. Đương nhiên, hắn sẽ không cứ như vậy ngồi chờ chết, đang muốn cưỡng ép thúc dục trong cơ thể huyền khí, hắn đột nhiên cảm giác mình tay bị giữ chặt, sau đó một cổ sức lực lớn truyền đến, hắn lập tức hướng về sau liền lùi lại mấy bước, cùng lúc đó, một đạo nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh chắn trước mặt của hắn!

Là Ngọc Vô Song!

Trường thương oanh tại Ngọc Vô Song trên người, Ngọc Vô Song hai mắt lập tức trợn lên, phun ra mấy ngụm máu, đón lấy, lực lượng khổng lồ trực tiếp làm cho Ngọc Vô Song hướng về sau bay ngược tại Dương Diệp trong ngực, sau đó mang theo Dương Diệp hướng về sau ngược lại bay ra mấy trăm trượng

------oOo------

Chương 936: Dương Diệp lục thân không nhận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-12 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 935 chương: Dương Diệp lục thân không nhận rồi!

“Vô song!”

Nhìn thấy một màn này, một bên Ngọc Vô Kiều sắc mặt lập tức trắng bệch, phát điên Bình thường xông về Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song. Nokiatxt□ đỉnh □ điểm □ tiểu □ nói,

Mà lúc này, trong tràng Phong Vũ Triêu bọn người cũng phục hồi tinh thần lại, chúng ngoại viện đệ tử giận dữ, toàn bộ hướng phía cái kia Cô Thiên Phàm vọt tới. Không chỉ có Phong Vũ Triêu bọn người, trong tràng rất nhiều huyền giả cũng là giận không thể nuốt, đi theo Phong Vũ Triêu bọn người vọt tới.

Nhìn thấy mọi người vọt tới, cái kia Cô Thiên Phàm hai mắt nhắm lại, trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, tựu muốn động thủ, lúc này, Thương Thanh Ảnh đột nhiên chắn hắn cùng với Phong Vũ Triêu bọn người chính giữa, cả giận nói: “Dừng tay cho ta!”

Nghe vậy, chung quanh những cái... Kia huyền giả lập tức ngừng lại, dù sao cái này Thương Thanh Ảnh thế nhưng mà Vân Hải Thư Viện đấy, bọn hắn hay là không dám công nhiên ngỗ nghịch Thương Thanh Ảnh.

Nhưng là Phong Vũ Triêu bọn người nhưng lại không có dừng lại, như trước phóng tới cái kia Cô Thiên Phàm.

“Muốn chết!”

Cô Thiên Phàm trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, trong tay trường thương mạnh mà hướng phía Phong Vũ Triêu bọn người quét qua, một đạo thương mang hiện lên hình cung khuếch tán mà ra, cầm đầu vài tên ngoại viện đệ tử bị mất mạng tại chỗ, mà Phong Vũ Triêu cùng Lý Mậu Trinh bọn người thực lực tuy nhiên so sánh cường, nhưng là bị một phát này trực tiếp cho chấn ngược lại bay ra gần ngàn trượng, cuối cùng hung hăng nện rơi trên mặt đất.

Một kích, toàn bộ ngoại viện tất cả mọi người bộ lạc bại!

Một bên tất cả mọi người hoảng hốt!

“Phế vật một đám!”

Cô Thiên Phàm trong mắt hiện lên một vòng khinh thường, vừa muốn ra tay, lúc này, Thương Thanh Ảnh chắn trước mặt của hắn, Thương Thanh Ảnh sắc mặt âm trầm nhìn xem cô, nói: “Cô Thiên Phàm, ngươi làm cái gì!”

“Ta làm cái gì?”

Cô Thiên Phàm cười lạnh một tiếng, nói: “Thương giáo viên, ta ám viện tất cả mọi người bị cái này Diệp Dương giết chết, ngươi bây giờ hỏi ta làm cái gì, lời này của ngươi không phải rất buồn cười không?”

Thương Thanh Ảnh hít sâu một hơi, nói: “Cô Thiên Phàm, ta hiểu tâm tình của ngươi, nhưng là...”

“Không nhưng nhị gì cả!” Cô Thiên Phàm đã cắt đứt Thương Thanh Ảnh lời mà nói..., nói: “Giết người thì đền mạng, ta hiện tại, muốn hắn Diệp Dương còn có toàn bộ ngoại viện người đền mạng!”

Nói xong, Cô Thiên Phàm thân hình khẽ động, hướng phía xa xa Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Ngăn lại hắn!”

Thương Thanh Ảnh gào thét, nói xong, thân hình khẽ động, xông về Cô Thiên Phàm.

Mà một bên thư viện cường giả đang nghe Thương Thanh Ảnh mà nói sau cũng là thân hình khẽ động, xông về Cô Thiên Phàm!

Một bên, dương phí hết thật lớn sức lực mới đứng lên, sau khi đứng lên, Dương Diệp ánh mắt tại bốn phía quét một vòng, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào ở trước mặt hắn cách đó không xa một chỗ hố nhỏ.

Dương Diệp ngốc trệ thoáng một phát, sau đó song chưởng mạnh mà đập trên mặt đất, cả người bắn lên, đã rơi vào cái kia chỗ hố nhỏ biên giới chỗ, ở đằng kia hố nhỏ nội, cuộn mình lấy một cái tiểu cô nương, tiểu cô nương này, tự nhiên là Ngọc Vô Song...

Nhìn thấy Ngọc Vô Song, Dương Diệp sắc mặt lập tức bá một ít tựu thảm trắng đi, bởi vì lúc này Ngọc Vô Song trên người không có chút nào khí tức...

Chết rồi hả?

Dương Diệp ngốc trệ một ít, lập tức co quắp ngồi trên mặt đất. Nhìn xem cái hầm kia nội nhỏ nhắn xinh xắn thân ảnh, Dương Diệp cả người lần nữa ngây người.

Tựu như vậy chết?

Vì mình chết rồi hả?

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp cái kia đầu đầy tóc trắng vậy mà khởi đầu biến hồng, không chỉ có tóc khởi đầu biến hồng, mà ngay cả cặp mắt của hắn cũng đang nhanh chóng biến hồng... Lưỡng tức về sau, Dương Diệp đầu đầy tóc biến thành màu đỏ như máu, hai mắt càng là đỏ thẫm, giống như máu tươi chỗ ngưng!

[truyen cua tui @@❤Net]
Một chuyến chất lỏng tự Dương Diệp hốc mắt chậm rãi nhỏ...

Đó là hồng đấy!

Từng đạo hồng mang không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, những... Này hồng mang tạo thành một đạo giống như cột máu hồng sắc quang trụ phóng lên trời, đâm thẳng trời xanh.

Một cổ mùi máu tươi tràn ngập tại trong tràng, ngoại trừ mùi máu tươi, còn có ngập trời sát ý. Dương Diệp chung quanh gần ngàn trượng nội người hoảng hốt, bởi vì tại này cổ sát ý ảnh hưởng xuống, rất nhiều người vậy mà khởi đầu thần trí mơ hồ, hai mắt đỏ thẫm, trên người cũng tản mát ra sát ý...

“Diệp giáo viên mau dừng lại!”

Trong tràng, rất nhiều thực lực cùng tâm trí so sánh mạnh người vội vàng hô to, bởi vì chung quanh rất nhiều người vậy mà khởi đầu hướng phía người một nhà động thủ...

Nhưng mà, Dương Diệp không chỉ có không có dừng lại, trên người phát ra hồng mang còn ngày càng nhiều, hồng mang đâm thẳng phía chân trời, cả thiên không đều nhuộm thành màu đỏ như máu... Cái kia sát ý cũng là càng ngày càng mạnh, trong tràng rất nhiều Bán Thánh giai cường giả vậy mà đều nhận lấy ảnh hưởng, khởi đầu thần trí mơ hồ, một ít thực lực yếu kém Bán Thánh càng là đã bắt đầu động thủ...

Trong tràng một mảnh đại loạn!

Một bên, Thương Thanh Ảnh bọn người lúc này cũng ngừng lại, mọi người kinh hãi nhìn xem trong sân Dương Diệp, lúc này Dương Diệp, toàn thân đỏ thẫm, vô tận hồng mang cùng sát ý không ngừng từ hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, những... Này hồng mang không chỉ có bao trùm lấy toàn bộ phía chân trời, càng là tràn ngập chung quanh ngàn trượng nội chỗ có không gian, đem phạm vi ngàn trượng nội không gian toàn bộ nhuộm thành màu đỏ như máu.

Mà cái kia sát ý lúc này đã cường đến cho dù là Thương Thanh Ảnh bọn người cũng nhận được ảnh hưởng...

“Cái này, đây là nửa bước hư vô cảnh sát ý…” Thương Thanh Ảnh kinh hãi nhìn xem Dương Diệp. Nàng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà ngay tại lúc này tăng lên tới nửa bước hư vô cảnh sát ý.

Mỗi một chủng ý cảnh hiệu quả kỳ thật đều là không đồng dạng như vậy, ví dụ như kiếm ý có thể tăng cường kiếm khí, có thể áp chế cùng trói buộc người, mà sát ý, sát ý tắc thì có thể ảnh hưởng người tâm trí, lại để cho người mất phương hướng tâm trí, thành làm một cái chỉ biết giết chóc tên điên, hơn nữa còn có thể bị sát ý chỗ khống chế, trừ phi đối phương trong cơ thể không có sát ý, chỉ cần đối phương hữu sát ý, thực lực cùng tâm trí lại yếu, cũng sẽ bị khống chế…

Cái này là siêu việt Thiên giai sát ý khủng bố chỗ!

Không chỉ có là kiếm ý hay là sát ý, bất luận một loại nào ý cảnh chỉ cần đã vượt qua Thiên giai, đều có được vô cùng uy lực khủng bố!

Cái kia Cô Thiên Phàm lúc này cũng là thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, thực lực của hắn tuy mạnh, nhưng là cũng không dám khinh thị đã đã vượt qua Thiên giai ý cảnh. Nhìn xem Dương Diệp trong cơ thể hồng mang còn đang không ngừng tuôn ra, sát ý còn đang không ngừng tăng cường, Cô Thiên Phàm hai mắt nhắm lại, trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn. Trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn chân phải mạnh mà đạp đấy, cả người hóa thành một đạo thương mang hướng phía Dương Diệp thói quen bắn đi…

Thương Thanh Ảnh bọn người hoảng hốt, chờ bọn hắn phục hồi tinh thần lại, muốn ngăn cản lúc, đã không còn kịp rồi. Bởi vì cái kia Cô Thiên Phàm đã đi tới Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, hắn trong tay trường thương mang theo khủng bố lực lượng hướng phía Dương Diệp đầu đâm xuống dưới!

Một phát này uy lực thì cực kỳ khủng bố đấy, trường thương đâm ra, trường thương không gian chung quanh đều vỡ vụn sụp xuống, cái này làm cho trường thương giống như tự không gian trong hắc động đánh úp lại giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Không chỉ có như thế, trường thương bên trong còn mang theo Thiên giai nhị trọng đỉnh phong thương ý, cái kia cường đại thương ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp không gian chung quanh vậy mà đều tại thương ý ảnh hưởng hạ bóp méo lên…

Thấy như vậy một màn, chung quanh Phong Vũ Triêu bọn người kinh hãi gần chết, nhưng lại bất lực, chỉ có thể trơ mắt ếch ra nhìn Cô Thiên Phàm trường thương trong tay cách Dương Diệp đầu càng ngày càng gần!

“Cho ta chết!”

Cô Thiên Phàm mắt hiện dữ tợn, trong tay trường thương mạnh mà xoay tròn, trường thương lập tức đi tới Dương Diệp chỗ mi tâm, bất quá ngay tại muốn đâm vào Dương Diệp chỗ mi tâm lúc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong chốc lát, một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong hai mắt phún dũng mà ra, Cô Thiên Phàm cái kia trường thương trong tay lập tức kịch liệt run lên, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia trường thương vậy mà trực tiếp vặn vẹo lên, không đến nửa hơi thời gian, cái kia trường thương là được bánh quai chèo hình dáng...

Mà cùng lúc đó, Cô Thiên Phàm Thiên giai nhị trọng thương ý lập tức biến mất vô tung vô ảnh...

Cô Thiên Phàm hoảng hốt, muốn lui lại, mà lúc này, một cổ lực lượng vô hình đột nhiên giống như vạn tòa núi lớn đè lại hắn, cái này cổ lực lượng vô hình trực tiếp thiếu chút nữa lại để cho hắn hít thở không thông... Tựu là cái này một cái chớp mắt, một cổ hồng mang lập tức bao phủ ở hắn, bị cái này cổ hồng mang bao phủ về sau, Cô Thiên Phàm hai mắt khởi đầu dần dần đỏ lên...

“Nửa bước hư vô cảnh sát ý, nửa bước hư vô cảnh kiếm ý... Hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh...”

Xa xa, rất nhiều người cường giả bị trước mắt một màn này cho rung động ngẩn người tại chỗ.

Một loại ý cảnh đạt tới nửa bước hư vô cảnh cũng đã rất biến thái rồi, mà Dương Diệp nhưng lại có được hai chủng ý cảnh, hơn nữa hai chủng ý cảnh đều là nửa bước hư vô cảnh...

Cái này ý vị như thế nào?

Ý nghĩa Dương Diệp không động thủ, chỉ bằng vào hai chủng ý cảnh áp chế có thể trực tiếp giết Bình thường cao cấp Bán Thánh rồi!

Tựu như lúc này Cô Thiên Phàm, hắn tuy nhiên là cao cấp Bán Thánh, nhưng lại không phải Bình thường cao cấp Bán Thánh, nhưng là tại hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh áp chế xuống, nhưng lại ngay cả sức hoàn thủ đều không có...

Ngay từ đầu, Cô Thiên Phàm trong mắt còn mang theo một chút thanh minh, hắn vẫn còn giãy dụa, muốn muốn tránh thoát Dương

Diệp kiếm ý áp chế cùng sát ý ảnh hưởng, nhưng mà hết thảy đều là phí công. Thương của hắn ý giờ phút này đều không thể tuôn ra bên ngoài cơ thể... Càng đừng đề cập đối kháng Dương Diệp hai chủng ý cảnh.

Rất nhanh, Cô Thiên Phàm hai mắt càng ngày càng đỏ lên, đến cuối cùng, hắn trong mắt cuối cùng một tia thanh minh cũng tiêu tán...

Đón lấy, một màn quỷ dị xuất hiện.

Cô Thiên Phàm đột nhiên lấy ra môt con dao găm, sau đó dao găm vung lên, hắn cánh tay trái trực tiếp đã bay đi ra ngoài, đón lấy, dao găm lại là mạnh mà tật vung, hắn hai chân tận gốc chặt đứt...

Còn chưa xong, tại ánh mắt mọi người bên trong, Cô Thiên Phàm khởi đầu từng đao từng đao gọt lấy trên người mình thịt, tựu như là lăng trì Bình thường...

“Diệp Dương, mau dừng tay, mau dừng tay!”

Một bên, Thương Thanh Ảnh hoảng hốt, vội vàng hướng phía Cô Thiên Phàm vọt tới, muốn ngăn cản, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp đột nhiên ánh mắt nhìn hướng về phía nàng, đón lấy, một cổ hồng mang tự Dương Diệp trong mắt bắn ra, tuôn hướng Thương Thanh Ảnh. Cùng lúc đó, một cổ lực lượng vô hình cũng xuất hiện ở trong tràng, cứ thế mà đè lại Thương Thanh Ảnh!

Thương Thanh Ảnh cùng Vân Hải Thư Viện các loại cao cấp Bán Thánh cường giả hoảng hốt, mọi người vội vàng chắn Thương Thanh Ảnh trước mặt, trong đó một gã cao cấp Bán Thánh vội vàng nói: “Diệp giáo viên ngươi mau tỉnh lại, ngươi mau tỉnh lại ah, chúng ta là người một nhà, là người một nhà, ngươi đừng xằng bậy ah...”

Cảm thụ được kinh khủng kia sát ý cùng kiếm ý, Thương Thanh Ảnh bọn người sắc mặt đều trắng bạch.

“Sát!”

Dương Diệp bỗng nhiên nói một câu, sau đó cả người hóa thành một đạo hồng mang hướng phía Thương Thanh Ảnh bọn người vọt tới...

“Diệp giáo viên, ngươi mau tỉnh lại ah, chúng ta con mẹ nó thực chính là mình người ah, ngươi nhìn xem ah, ta thề ah, chúng ta thực chính là mình người ah...”

“Đừng mẹ nó nhiều lời, hắn hiện tại lục thân không nhận rồi, chạy mau...”

------oOo------

Chương 937: Không để ý tới trí Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Dương Diệp có thể nói có chút thần trí mơ hồ rồi.

Sát ý có thể ảnh hưởng người khác, cũng có thể ảnh hưởng chính mình. Nếu như là trước khi, sát ý căn bản ảnh hưởng không được Dương Diệp, bởi vì khi đó sát ý bất quá là Thiên giai tam trọng, hữu nửa bước hư vô cảnh kiếm ý áp chế, Thiên giai tam trọng sát ý căn bản lật không nổi cái gì sóng. Nhưng là hiện tại, sát ý đã tấn thăng đến nửa bước hư vô cảnh, cùng kiếm ý cùng một cái cấp bậc, lúc này kiếm ý, căn bản không cách nào tại áp chế sát ý...

Tăng thêm lúc này hay bởi vì Ngọc Vô Song nguyên nhân, Dương Diệp trong đầu bản thân tựu tràn ngập vô tận sát ý cùng nộ khí, bởi vậy, sát ý hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, mà kiếm ý tất bị đè ép xuống dưới.

Sát ý chiếm cứ thượng phong, lúc này Dương Diệp trong đầu chỉ có giết, điên cuồng giết...

Nhìn thấy Dương Diệp cái này bộ dáng, trong tràng tất cả mọi người đều là bị hù hồn phi phách tán, tuy nhiên lúc này Dương Diệp đã trọng thương, nhưng là chỉ bằng cái này nửa bước hư vô cảnh sát ý cùng kiếm ý cũng đã có thể nghiền áp bọn hắn rồi.

Sở hữu tất cả trong đầu chỉ có một ý niệm, cái kia chính là chạy nhanh trốn!

Vô số người điên cuồng hướng phía nội thành chạy tới, kia trường cảnh, quả thực có chút đồ sộ...

Không biết là cái gì duyên cớ, Dương Diệp đã tập trung vào Thương Thanh Ảnh, từng đạo hồng mang cùng vô hình kiếm ý lực lượng điên cuồng hướng phía Thương Thanh Ảnh áp đi, Thương Thanh Ảnh kinh hãi, lúc này nàng cũng bất chấp cái gì, cũng chuẩn bị trốn. Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lập tức xuất hiện ở trước mặt của nàng, đây là Dương Diệp thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc!

Đã xong!

Thương Thanh Ảnh trong đầu vừa toát ra ý nghĩ này, một cổ hồng mang tựu đã tập trung vào nàng, sau đó, nàng hai mắt lập tức xích đỏ lên, không chỉ có nàng, ở sau lưng nàng hơn mười người lúc này cũng hai mắt xích đỏ lên. Đón lấy, kể cả Thương Thanh Ảnh ở bên trong, hơn mười người chậm rãi giơ lên vũ khí của mình, sau đó đối với mình ngực đâm xuống dưới...

“Dừng tay, Diệp Dương, vô song nàng còn chưa có chết!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên Ngọc Vô Kiều lo lắng thanh âm.

Ngọc Vô Kiều âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Thương Thanh Ảnh bọn người động tác lập tức ngừng lại, bất quá vẫn là có chút đã muộn, mấy người vũ khí đã cắm vào thân thể của mình, bất quá cũng may, chỉ là vừa vừa phá vỡ làn da mà thôi!

Dương Diệp thân thể cương ngay tại chỗ, hồi lâu, trên mặt hắn hiện ra một tia giãy dụa, thời gian dần trôi qua, chung quanh hồng mang khởi đầu thời gian dần qua hướng trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới...

Cứ như vậy ước chừng đã qua một phút đồng hồ, chung quanh cùng phía chân trời hồng mang đều biến mất, mà Dương Diệp tóc cùng hai mắt cũng dần dần khôi phục bình thường.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người thở dài một hơi.

Mà cái kia Thương Thanh Ảnh bọn người ở tại thanh tỉnh về sau, trực tiếp dọa ra một tiếng mồ hôi lạnh... Tại trì nửa phần, bọn hắn muốn tự sát.

Dương Diệp tại nguyên chỗ dừng lại một chút, sau đó thân hình khẽ động đi tới Ngọc Vô Song trước mặt, lúc này, Ngọc Vô Song đang nằm tại Ngọc Vô Kiều trong ngực nhìn xem Dương Diệp. Tại trên gương mặt của nàng, tràn đầy vệt nước mắt.

Chứng kiến Ngọc Vô Song còn sống, Dương Diệp cả người trực tiếp thoáng một phát co quắp ngã trên mặt đất. Trước khi, hắn sở dĩ có thể hành động, kỳ thật tựu là dựa vào một cổ sát niệm cùng cường đại đích ý chí lực, hiện tại, tại nhìn thấy Ngọc Vô Song còn sống về sau, sát niệm cùng nghị lực đều là tiêu tán vô tung vô ảnh, mà thân thể đã ở cũng chống đỡ không nổi rồi.

Nhìn thấy Dương Diệp ngã xuống, Thương Thanh Ảnh nhưng lại sâu sắc thở dài một hơi. Nàng hiện tại xem như phát hiện, có lý trí Dương Diệp kỳ thật hay là rất tốt đấy... Đương nhiên, cái này chủ yếu là bởi vì không để ý tới trí Dương Diệp thật sự là quá kinh khủng. Nàng không chút nào hoài nghi, nếu như cái này Ngọc Vô Song thật đã chết rồi, Dương Diệp trước khi nhất định sẽ điên cuồng đồ sát người trong sân...

/
/tru y encuatui.net/ Cũng không phải nói hắn muốn giết những người này, mà là khi đó hắn, đã không để ý tới trí rồi. Có lý trí Dương Diệp ít nhất còn có điểm mấu chốt, không gây hắn, hắn cũng sẽ không tìm đúng phương phiền toái. Mà không để ý tới trí Dương Diệp, khi đó hắn, hoàn toàn tựu là gặp người liền giết ah!

Thương Thanh Ảnh ánh mắt tự Dương Diệp trên người thu trở về, nhìn về phía một bên Cô Thiên Phàm, lúc này Cô Thiên Phàm còn chưa có chết, nhưng so chết còn muốn khủng bố...

Cô Thiên Phàm tứ chi đã đứt, hắn trên người đã huyết nhục mơ hồ, tại hắn dưới thân, là một khối khối huyết nhục, thịt rất mỏng, khoảng chừng hơn một ngàn nhiều... Cái kia huyết nhục mơ hồ thân thể chính không ngừng mà run rẩy lấy.

Hắn lúc này đã thanh tỉnh, ánh mắt của hắn gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, bên trong, là vô tận oán độc. Hồi lâu, hắn nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, trong mắt có một tia khẩn cầu. Lúc này, chết với hắn mà nói, là giải thoát!

Thương Thanh Ảnh trong mắt hiện lên một tia không đành lòng, hồi lâu, nàng thấp giọng thở dài, cong ngón búng ra, một đám kình khí bắn vào Cô Thiên Phàm mi tâm, Cô Thiên Phàm lúc này bị mất mạng.

“Ám viện, thật sự không có...”

Thương Thanh Ảnh trong mắt có chút phức tạp, ám viện có thể nói là thư viện trung kiên lực lượng, nếu như nói ám viện là bỏ mình tại yêu thú trên tay, cái kia trong nội tâm nàng khá tốt thụ chút ít. Nhưng là, những sách này viện tinh anh nhưng lại chết ở Dương Diệp trên tay. Muốn nói trong nội tâm không có oán khí, đó là giả dối. Không chỉ có nàng, thư viện cái kia chút ít Thánh giả trong nội tâm khẳng định cũng là có oán khí đấy.

Nhưng là, tựu như Dương Diệp theo như lời, còn sống đích thiên tài vĩnh viễn so chết đi đích thiên tài trọng yếu!

Hơn nữa, nếu như nói Vân Hải Thư Viện muốn một tuyết ngàn năm qua tại Bạch Lộ Thư Viện chỗ thụ sỉ nhục lời mà nói..., cái kia không hề nghi ngờ, cái này Dương Diệp là Vân Hải Thư Viện người chọn lựa thích hợp nhất rồi, hoặc là, cũng là cuối cùng thích hợp người chọn lựa.

Thực lực cường, thiên phú cường, lòng dạ ác độc, không từ thủ đoạn, lá gan so thiên còn đại...

Cũng chỉ có tại hắn dưới sự dẫn dắt, Vân Hải Thư Viện đích thiên tài có lẽ mới có thể theo Bạch Lộc Thư Viện còn sống trở về, hơn nữa lấy được một tốt thành tích!

Nàng rất rõ ràng tại Bạch Lộ Thư Viện đạt được một tốt thành tích đối với Vân Hải Thư Viện ý vị như thế nào, cái này ý nghĩa Vân Hải Thư Viện vô cùng có khả năng trở lại trung Thổ Thần châu. Nếu như có thể trở lại trung Thổ Thần châu, đừng nói một cái ám viện, tựu là tổn thất mười cái ám viện cũng đáng được. Bởi vì chỉ cần Vân Hải Thư Viện trở lại trung Thổ Thần châu, lập tức là có thể bồi dưỡng được mười cái ám viện tinh anh đến!

Tại trung Thổ Thần châu, thiên tài như cẩu...

Nói cho cùng, Vân Hải Thư Viện đến bây giờ còn dung túng Dương Diệp, mục đích chính yếu nhất hay là muốn lợi dụng hắn. Không thể nói Vân Hải Thư Viện rắp tâm bất lương, dù sao trên đời này không có uổng phí ăn cơm trưa, ngươi muốn được cái gì, nhất định phải được trả giá cái gì. Hơn nữa, Dương Diệp cảm giác không phải là muốn lợi dụng Vân Hải Thư Viện?

Bất kể là cái nào thế giới, hết thảy lợi ích chí thượng!

Vân Hải Thành.

Trong một gian phòng, Dương Diệp nằm ở trên giường, toàn thân tản ra nhàn nhạt hào quang màu tím. Tại Dương Diệp bên giường, là Ngọc Vô Song cùng Ngọc Vô Kiều, Ngọc Vô Kiều nằm ở Ngọc Vô Song trong ngực, sắc mặt như trước mang theo tái nhợt, cả người thoạt nhìn rất suy yếu.

“Tam nha đầu, trước ngươi thật là thiếu chút nữa làm ta sợ muốn chết!”

Ngọc Vô Kiều hai tay nắm thật chặc Ngọc Vô Song tay, nói: “Khá tốt lúc trước phụ thân đem ‘Hộ Tâm Kính’ cho ngươi, bằng không thì, bằng không thì trước ngươi có thể tựu chết rồi. Ngươi, ngươi nha đầu kia, về sau đừng tại làm loại này chuyện ngu xuẩn được không nào? Ngươi nói một chút, ngươi thay hắn ngăn cản cái gì? Hắn cần ngươi ngăn cản sao? Nhục thể của hắn so yêu thú còn khủng bố, cho dù trong nhiều lần lượt vài cái cũng không có chuyện gì đâu, cho dù có việc với ngươi lại có quan hệ gì? Ngươi nếu chết rồi, ngươi có nghĩ tới hay không ta? Có nghĩ tới hay không đại tỷ? Có nghĩ tới hay không phụ thân?”

Ngọc Vô Kiều nói xong nói xong, hương

------oOo------

Chương 938: Đó chúng ta phản công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Hải Thành cửa thành bắc bên ngoài.

Thành bên ngoài, đám người hỗn loạn, thỉnh thoảng truyền ra tiếng kêu thảm thiết.

Lang Quần Đại Quân bại lui, để lại gần hơn hai trăm vạn yêu thú thi thể, những thi thể này đối với nhân loại mà nói, vậy cũng đều là bảo vật bối ah. Đặc biệt là những... Này lang yêu trong cơ thể nội đan, nội đan đối với nhân loại mà nói không thể nghi ngờ là một đồ tốt, dù sao thứ này có thể trợ giúp nhân loại tăng thực lực lên, nhưng lại có thể giá cao bán ra.

Hơn hai trăm vạn đàn sói thi thể, cái này ý nghĩa hữu hơn hai trăm vạn yêu thú nội đan, hơn nữa ở trong đó đại đa số đều là tôn giai, Hoàng cấp, thậm chí ngay cả Bán Thánh giai, cao cấp Bán Thánh giai đều có. Tại đây chút ít nội đan hấp dẫn xuống, vốn là đoàn kết nhất trí mọi người tư dục lại xông ra. Cuối cùng, bởi vì phân phối không đồng đều, cho nên đánh đập tàn nhẫn...

Nhìn xem trong tràng đám người đánh đập tàn nhẫn, Thương Thanh Ảnh bọn người vô kế khả thi, Vân Hải Thư Viện đã ra mặt trấn áp qua, nhưng không có chút nào tác dụng.

Nếu như những người này đều là địch nhân lời mà nói..., cái kia cũng may, trực tiếp ra tay là được. Nhưng vấn đề là những... Này cũng không phải địch nhân, căn bản không thể dùng vũ lực đến giải quyết. Trước khi Vân Hải Thư Viện cũng ra tay đã trấn áp một ít người, nhưng cũng không có tác dụng, bởi vì trong tràng tình huống hiện tại là tất cả mọi người tại tham dự tranh đoạt yêu thú nội đan!

Tại dùng vũ lực trấn áp, đổi lấy có thể là tất cả mọi người phản cảm, thậm chí là công nhiên tạo phản.

“Nếu như Diệp Dương ở chỗ này, tình huống tựu cũng không như vậy!” Lúc này, Thương Thanh Ảnh bên cạnh một gã lão giả bỗng nhiên nói.

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua lão giả, nói: “Vũ lão, ngươi không phải rất chán ghét ta sao của hắn?”

Lão giả lắc đầu, nói: “Kẻ này làm việc không kiêng nể gì cả, làm người càng là không hiểu biến báo, một lời không hợp tựu động thủ. Loại tính cách này, ta xác thực cực kỳ chán ghét. Nhưng là, không thể không nói, chỉ có hắn loại người tài giỏi này có thể chấn nhiếp những người này.”

Thương Thanh Ảnh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hắn tại ta Vân Hải Thư Viện, không biết là phúc hay là họa. Dù sao, ta là cảm giác, ngày khác sau nhất định sẽ cho ta Vân Hải Thư Viện mang đến đại phiền toái.”

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Hắn loại tính cách này, hoặc là xông lên đến cùng, phát triển đến bất luận kẻ nào đều cần nhìn lên tình trạng, hoặc là tựu là không biết lúc nào tựu sẽ vẫn lạc...” Nói đến đây, lão giả bỗng nhiên nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, chân thành nói: “Nha đầu, ngươi về sau tận lực đừng tại trêu chọc cái này tên điên rồi. Như trước khi tiểu nha đầu kia theo như lời, hắn đã nhiều lần muốn muốn giết ngươi rồi. Dùng thực lực của hắn, nếu là toàn lực ra tay, ngoại trừ viện trưởng mấy người bọn hắn lão gia hỏa cùng biển mây, trong thư viện căn bản không ai có thể ngăn cản được hắn!”

Thương Thanh Ảnh đang muốn nói chuyện, lúc này xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy một đạo tiếng rống giận dữ ở phía xa vang lên: “Này cái Bán Thánh nội đan là lão tử đấy, ai dám đoạt, lão tử giết hắn đi!”

Thương Thanh Ảnh bọn người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một gã tay cầm đại đao nam tử chính bị một đám người vây quanh, mà ở nam tử dưới chân, đã hữu mấy cổ thi thể.

Đại đao nam tử là một gã Bán Thánh cường giả, mà vây quanh hắn trong những người này phần lớn là Hoàng Giả Cảnh, nhưng là hữu vài tên Bán Thánh cường giả. Bất quá những người này hiển nhiên là có chút kiêng kị đại đao nam tử thực lực, chỉ là vây quanh, cũng không người nào dám dẫn đầu xông đi lên.

“Là của ngươi? Tô man, ngươi tính toán ngon vậy sao? Bán Thánh nội đan, hữu thực lực người cư chi. Ngươi như thức thời, cứ yên tâm nội đan, bằng không thì, hôm nay tựu là tử kỳ của ngươi!”

Trong đám người, một gã khô gầy trung niên nhân âm trầm nói.

“Hữu thực lực cự chi?” Gọi Tô man nam tử xì một tiếng khinh miệt, chỉ vào nói chuyện khô gầy nam tử, nói: “Tại thanh, ngươi cái này rác rưởi vậy mà cũng dám nói lời này, ngươi có thể dám cùng ta solo?”

Nghe vậy, gọi tại thanh nam tử nheo mắt, lập tức âm trầm nói: “Tô man, ta nhìn ngươi là muốn chết rồi!”

“Đừng nghĩ đến đám các ngươi nhiều người, lão tử tựu sợ các ngươi!” Tô man nhe răng cười nói: “Vâng, lão tử một người là đánh không lại các ngươi nhiều người như vậy, nhưng là lão tử dám cam đoan, lão tử có thể kéo các ngươi trong đó ít nhất chín thành đã ngoài người chôn cùng. Nếu kéo không được, lão tử tựu tự bạo, tạc chết các ngươi những... Này tinh trùng lên não!”

Nghe được Tô man lời mà nói..., mọi người sắc mặt biến hóa, một gã Bán Thánh cường giả tự bạo, đó cũng không phải là hay nói giỡn đấy. Trong đó một ít Hoàng Giả Cảnh huyền giả đã bắt đầu nửa đường bỏ cuộc rồi, bởi vì một khi Bán Thánh tự bạo, bọn hắn tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy.

“Nghe * nói láo: Đánh rắm, hắn thì ra bạo sao?”

Lúc này, tại thanh cả giận nói: “Hắn tựu là làm ta sợ đám bọn chúng, chúng ta nhiều người như vậy tại, sợ hắn cái trứng, cùng tiến lên ah!”

“Làm ngươi bà ngoại, lão tử trước làm. Chết ngươi tên vương bát đản này!”

Tô man một tiếng gầm lên, nói xong tựu muốn động thủ, mà lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một giọng nói: “Diệp Dương đến rồi!”

Thanh âm không lớn, nhưng lại là tất cả mọi người dừng lại rồi.

Cái kia Tô man nhưng lại đã nộ đã đến cực hạn, hắn lúc này đã quên Diệp Dương là ai. Bởi vậy lập tức cả giận nói: “Đừng nói Diệp Dương, tựu là Vân Hải Thư Viện viện trưởng đã đến, lão tử cũng muốn...” Nói đến đây, hắn đột nhiên câm miệng rồi.

Đúng lúc này, hắn tựa hồ nhớ tới Diệp Dương là ai.

Ánh mắt mọi người quăng đã đến chỗ cửa thành, cái kia chỉ còn lại có một cái cửa thành Vân Hải Thành dưới thành, chẳng biết lúc nào đứng đấy một gã nam tử cùng hai gã nữ tử.

Cái này nhất nam lưỡng nữ đúng là Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song hai tỷ muội.

Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song thoạt nhìn vẫn còn có chút suy yếu, đặc biệt là Dương Diệp, không chỉ có thân thể suy yếu, ngay cả khí tức cũng suy yếu.

Tuy nhiên như thế, nhưng là trong tràng tất cả mọi người dừng lại rồi.

Dương Diệp ho nhẹ một tiếng, sau đó hướng phía cái kia Tô man bọn người đi đến, tại Dương Diệp phía trước mọi người vội vàng mở ra một con đường. Không chỉ có như thế, mọi người còn vội vàng hướng lấy Dương Diệp gật đầu chào hỏi...

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Tô man bọn người trước mặt. Dương Diệp quét Tô man bọn người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Tô man trên người, nói: “Nội đan cho ta!”

Nghe vậy, mọi người ánh mắt đồng loạt nhìn về phía Tô man. Mọi người thần sắc không đồng nhất, phần lớn đều là nhìn có chút hả hê. Đặc biệt là vây quanh Tô man cái kia hơn mười người.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Tô man thần sắc hơi đổi, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới trước mắt cái vị này Sát Thần sẽ tìm đến hắn phiền toái. Trầm ngâm hồi lâu, hắn nói: “Này cái Bán Thánh nội đan là ta đánh chết một đầu Bán Thánh yêu thú đoạt được, vốn nên tựu là của ta.”

“Ta nói, cho ta!” Dương Diệp nhìn thẳng Tô man, thanh âm rất bình tĩnh, nhưng lại làm cho trong tràng hào khí khẩn trương lên.

Tô man thần sắc khó nhìn lại, vùng vẫy hồi lâu, cuối cùng nhất, hắn tay phải ném đi, một quả màu ngọc bạch hạt châu đã rơi vào Dương Diệp trước mặt. Đón lấy, hắn quay người định đi, lúc này Dương Diệp nhưng lại nói: “Đợi một chút!”

Tô man quay người nhìn về phía Dương Diệp, sắc mặt trầm thấp, trong mắt chất chứa lửa giận, nói: “Không biết diệp giáo viên còn có gì phân phó!”

Dương Diệp không có trả lời, mà là nhìn về phía một bên Thương Thanh Ảnh, nói: “Ta thư viện còn có huyền kỹ các các loại tồn tại?”

Thương Thanh Ảnh nao nao, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Hữu huyền kỹ viện, nội tàng phong phú huyền kỹ, trong đó không chỉ có có đạo giai, Tiên giai, ngay cả Thần giai cũng có.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tô man, nói: “Đợi tí nữa ngươi có thể đến huyền kỹ viện đảm nhiệm tuyển một môn Thần giai trở xuống đích huyền kỹ, đương nhiên, chỉ có thể ghi nhớ, không thể mang đi vốn là!”

Xôn xao...

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, kể cả cái kia Tô man còn có Thương Thanh Ảnh bọn người.

Hồi lâu, cái kia Tô man yết hầu lăn lăn, nói: “Ngươi, ngươi nói có thể thật sự?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên!”

“Ngươi có thể làm được chủ?” Tô man lại hỏi.

Dương Diệp nói: "Ngươi không nghe thấy trước khi viện trưởng lời nói sao? Hiện tại thư viện hết thảy mọi người, đều muốn nghe

------oOo------

Chương 939: Viên Quân gặp chuyện không may!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-13 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 938 chương: Viên Quân gặp chuyện không may!

Thần mã tiểu thuyết 5200

Thanh Loan Phong Thượng Cập nhật lúc: 2016051317:36:44

“Cao cấp Bán Thánh ba mươi hai tên, trung cấp Bán Thánh 150 tên, bình thường Bán Thánh hơn hai trăm ba mươi tên. ~ thần mã tiểu thuyết, Bán Thánh phía dưới, Hoàng Giả Cảnh hữu hai mươi vạn, Hoàng Giả Cảnh phía dưới, Tôn Giả Cảnh hữu hơn ba trăm vạn. Còn lại đều là một ít Linh giả cảnh, Vương Giả Cảnh.”

Trong phòng, ngọc chậm rãi nói.

Tại ngọc diện trước cách đó không xa một trương ghế nằm lên, nằm ở phía trên Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nói: “Vân Hải Thư Viện cường giả đâu này?”

Ngọc đạo: “Vân Hải Thư Viện cao cấp Bán Thánh hữu mười tên, trung cấp Bán Thánh hữu 100 tên, bình thường Bán Thánh hữu hơn hai trăm tên. Còn lại đúng là Vân Hải Thành quân coi giữ cùng nội viện còn có ngoại viện, những... Này Vân Hải Thành quân coi giữ xem như Vân Hải Thư Viện lệ thuộc trực tiếp thế lực, thực lực cũng không tệ lắm.” Nói đến đây, ngọc dừng một chút, nói: “Tổng thể mà nói, thực lực của chúng ta hẳn là tại sơn mạch phía trên đấy, nhưng là, nếu quả thật chính chém giết mà bắt đầu..., chúng ta không giết qua sơn mạch Lang Quần Đại Quân!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu hỏi.

Ngọc đạo: "Đầu tiên, người của chúng ta mặc dù nhiều, đại đa số người thực lực cũng còn cũng có thể, nhưng là, dù sao đều là tán tu, hơn nữa rất nhiều người tầm đó còn có không nhỏ ân oán, hội (sẽ) lẫn nhau tính toán, căn bản không cách nào làm được chính thức đồng tâm hiệp lực, mà đàn sói bất đồng, Vương ra lệnh một tiếng, tựu là khiến chúng nó đi chết chúng đều đi! Tiếp theo, sơn mạch là yêu thú ở lại đấy, chúng quen thuộc sơn mạch nội hết thảy, mà chúng ta đối với sơn mạch ở chỗ sâu trong căn bản không biết, tiến vào trong đó, chỉ biết lâm vào bị động.

Còn nữa, tiến vào sơn mạch, người của chúng ta nhất định cũng bị phân tán ra ra, mà một khi phân tán ra ra, cái này đối với chúng ta càng thêm bất lợi, bởi vì vì nhân loại thực lực, phổ biến thấp hơn yêu thú. Hơn nữa sơn mạch bên trong còn có rất nhiều địa phương nguy hiểm, ví dụ như đầm lầy, độc khí vân... Vân, đợi một tý, cho nên, chúng ta muốn phản công, không phải không đi, chỉ (cái) là rất khó rất khó. Một cái gây chuyện không tốt, thậm chí còn hội nguyên khí đại thương!"

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi nói rất có lý, bất quá, ngươi như thế minh bạch, chúng ta nếu là một mực bị động như vậy thủ xuống dưới, chỉ biết bết bát hơn, đặc biệt là lúc này Thành đã phá dưới tình huống. Nếu như yêu thú tĩnh dưỡng tốt rồi, lặp lại, chúng ta càng thêm bị động. Còn nữa, lúc này yêu thú đã lui, trong thành rất nhiều người cùng thế lực khẳng định tâm tư lại bắt đầu sinh động lên... Bất quá ngươi nói cũng đúng, hiện tại tiến công, xác thực không ổn! Ai, là một cái hao tổn tâm trí sự tình.”

Đối với loại chuyện này, Dương Diệp là phi thường đau đầu đấy, bởi vì hắn gần đây không thích chơi cái gì âm mưu quỷ kế, hắn ưa thích chính là trực tiếp động nắm đấm. Đánh thắng được tựu lên, đánh không lại bỏ chạy, tựu là đơn giản như vậy. Hiện tại lại để cho hắn nắm giữ toàn cục, bài binh bố trận, cái này làm việc có chút làm khó hắn.

Ngọc mỉm cười, nói: “Kỳ thật hiện tại tình cảnh rất tốt, ít nhất chúng ta đã thành công đã phát động ra toàn thành người. Hơn nữa tại ngươi cái kia lợi ích hấp dẫn xuống, rất nhiều người hiện tại chúng ta là đuổi bọn hắn đi bọn hắn cũng sẽ không đi. Chúng ta bây giờ việc cấp bách, không phải muốn nghĩ đến tiến công, mà là phải như thế nào đem toàn thành người, kể cả những cái... Kia cường giả rất tốt tổ chức, lại để cho bọn hắn không đến mức cùng một đám quân lính tản mạn đồng dạng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Những chuyện này ngươi đi làm đi, ta sẽ nhượng cho Vân Hải Thư Viện cường giả phối hợp ngươi.”

Ngọc khẽ gật đầu, đột nhiên, nàng giống như là nghĩ tới điều gì, lông mày kẻ đen có chút nhăn lại, nói: “Theo đạo lý mà nói, Cổ Kiếm Trai cường giả như thế đã chạy tới nơi này mới được là, mà bây giờ nhưng lại cũng không trông thấy tung ảnh của bọn hắn. Ta hoài nghi, bọn hắn có thể là gặp.”

Dương Diệp lông mày cũng hơi hơi nhíu một cái, nói: “Phái người chênh lệch thoáng một phát, đúng rồi, cũng tra thoáng một phát Vân Tiêu Thánh Điện. Đến bây giờ mới thôi, bọn hắn đều không có động tĩnh gì, cái này có chút không bình thường.”

Ngọc nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi an tâm đem tổn thương dưỡng tốt, nội thành sự tình ta sẽ xử lý tốt. Hiện tại, viện trưởng bọn người không tại, ngươi là chúng ta cả đoàn người người tâm phúc, cho nên, ngươi phải nhanh một chút khôi phục thực lực cùng thương thế, kể từ đó, mới có thể ổn định quân tâm cùng nhân tâm!” Nói xong, ngọc lui ra ngoài.

Ngọc đi rồi, Dương Diệp trầm tư lên.

Hắn thực lực bây giờ có thể nói là sâu sắc tăng lên, không chỉ có cảnh giới đạt đến Hoàng Giả Cảnh thượng phẩm, huống chi đem sát ý cũng tăng lên tới nửa bước hư vô cảnh. Hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh, có thể nói, hắn hiện tại đã có thể đơn giản đánh chết rất nhiều cao cấp Bán Thánh cường giả.

Nhưng là, Dương Diệp rất rõ ràng, cái này còn xa xa chưa đủ!

Áo bào màu vàng nam tử thực lực có mạnh hay không? Rất cường! Hắn tuy nhiên giết đối phương, nhưng là mình cũng bỏ ra thảm trọng một cái giá lớn. Mà cái này áo bào màu vàng nam tử thực lực so về Lâu Thiên Tiêu cùng Lục Uyển Nhi bọn người nhất định là còn có chút không bằng đấy, hắn mặc dù không có bái kiến Lâu Thiên Tiêu bọn người thực lực, nhưng là bái kiến Lục Uyển Nhi cùng Thanh Đạo Phu thực lực!

Lục Uyển Nhi thực lực tại đây áo bào màu vàng nam tử phía trên, đây là không hề nghi ngờ đấy, bởi vì Lục Uyển Nhi cái kia kiếm hồn kiếm kỹ, bỏ qua phòng ngự... Về phần Thanh Đạo Phu, lúc trước đối phương mặc dù chỉ là cùng hắn đã qua một chiêu, nhưng là hắn cũng có thể cảm nhận được đối phương cường đại. Bất kể là Lục Uyển Nhi hay là Thanh Đạo Phu, đều cho hắn rất cảm giác nguy hiểm, không chỉ có nguy hiểm, trả lại cho hắn thâm bất khả trắc cảm giác!

Đương nhiên, hắn cũng không úy kỵ Lục Uyển Nhi các loại năm đại thiên tài. Hắn, chỉ là không coi nhẹ những người này.

“Nhất định phải mau chóng đạt tới Bán Thánh!”

Dương Diệp trong nội tâm âm thầm quyết định. Hiện tại, hắn tuổi thọ đã còn thừa không có mấy, chỉ có đột phá cảnh giới, mới có thể đổi lấy tuổi thọ. Không chỉ có như thế, cũng chỉ có đạt tới Bán Thánh, thực lực của hắn mới có thể đến một cái chất tăng lên. Đạt tới Bán Thánh, không chỉ có sẽ tăng lên, nhục thể của hắn cũng sẽ (biết) sâu sắc tăng lên, phải biết rằng, hắn lúc này thế nhưng mà tu luyện Cửu Tử thần công đấy...

Đương nhiên, hiện tại hắn còn có chuyện trọng yếu hơn làm.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tay phải vung lên, áo bào màu vàng nam tử thi thể xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Đi vào Linh giới về sau, hắn rất ít tại luyện chế Kiếm Nô, bởi vì không có gặp được hắn nhìn trúng đấy. Hiện tại, hắn gặp hai cái. Một cái là cái này áo bào màu vàng nam tử, còn có một là U Vô Ảnh. Lúc ấy không gọi U Vô Ảnh hỗ trợ đánh chết áo bào màu vàng nam tử, là vì hắn muốn một mình đánh chết áo bào màu vàng nam tử, bởi vì kể từ đó, Nhưng dùng phấn chấn quân tâm, đề cao nhân loại đại quân khí thế cùng tin tưởng.

Hơn nữa, hắn cũng không muốn ở trước mặt mọi người bạo lộ U Vô Ảnh cùng hắn biết luyện chế khôi lỗi bổn sự này.

U Vô Ảnh cái này Kiếm Nô nếu là dùng tốt rồi, có thể phát ra nổi không tưởng được kết quả, dù sao cái kia ám chi pháp tắc quá mức quỷ dị, người bình thường căn bản ngăn không được!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ước chừng đã qua hai canh giờ, áo bào màu vàng nam tử khởi đầu động.

Áo bào màu vàng nam tử đứng dậy đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó đối với Dương Diệp một gối quỳ xuống, “Bái kiến chủ nhân!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, trên trán đã tràn đầy mồ hôi. Hắn hiện tại phát hiện, càng ít luyện chế cường đại người, lại càng tiêu hao tâm thần cùng tinh thần. Cũng may, bất kể là U Vô Ảnh hay là cái này áo bào màu vàng nam tử, thực lực của bọn hắn đều không bằng hắn, bởi vậy, mặc dù có chút mệt mỏi, nhưng là không hơn!

Dương Diệp điều tức một hồi, sau đó nhìn trước mặt còn quỳ một chân trên đất áo bào màu vàng nam tử, nói: “Có thể biến thân?”

Áo bào màu vàng nam tử nhẹ gật đầu, sau đó thân hình lóe lên, lập tức, một đầu toàn thân che kín màu vàng lân phiến kim Sói xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Lúc này kim Sói hình thể so với trước muốn tiểu quá nhiều, chỉ có bình thường lớn nhỏ. Mặc dù nhỏ, nhưng là hắn trên người nhưng lại tản ra một cổ kinh khủng uy áp, đặc biệt là hắn cái kia màu vàng hai mắt, càng là hung quang tận hiện, phảng phất muốn nhắm người mà phệ.

Nhìn trước mắt kim Sói, Dương Diệp xuất ra kiếm sau đó một kiếm trảm tại kim Sói đỉnh đầu.

Xùy~~...

Một đạo sáng chói hỏa hoa bắn tung tóe ra, hỏa hoa tiêu tán, kim bút lông sói phát không tổn hại, ngay cả một điểm dấu vết đều không có, mà Dương Diệp trong tay chuôi này Đạo Giai huyền kiếm nhưng lại đã hiện đầy vết rạn.

“Hảo cường phòng ngự!”

Dương Diệp ánh mắt ngưng trọng lên, hắn một kiếm này thế nhưng mà gia trì lấy Thiên giai tam trọng kiếm ý cùng sát ý đấy! Nhưng là, lại thì không cách nào phá vỡ cái này kim Sói phòng ngự.

“Nếu như lúc trước hắn cùng ta giao thủ lúc biến thân trạng thái, chỉ sợ coi như là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cũng khó có thể một kích hắn!”

Dương Diệp trong nội tâm thầm nghĩ, trước mắt cái này kim Sói phòng ngự có thể nói là hắn trước mắt mới chỉ bái kiến kinh khủng nhất đấy, ngay cả hắn đều xa xa không bằng. Có thể nói, hắn nếu như không phải ỷ vào chính mình có được Tốc Chi Pháp Tắc, tại nhanh chóng mặt hoàn toàn vượt qua đối phương, cho dù hữu nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, chỉ sợ cũng giết không được đối phương, thậm chí còn có thể sẽ bị đối phương phản Sát!

Phải biết rằng, hắn dựa vào nửa bước hư vô cảnh kiếm ý có thể phá vỡ đối phương phòng ngự, nhưng là, đối phương cũng là có thể đơn giản phá vỡ hắn phòng ngự đấy.

Bất quá hiện tại đối với Dương Diệp mà nói, cái này kim Sói càng khủng bố tự nhiên là càng tốt! Hơn nữa cái này kim Sói hay là sơn mạch Vương nhi tử, tại trong tộc có rất cao địa vị, cái này thân phận, Nhưng dùng làm rất nhiều sự tình...

Đem kim Sói cùng U Vô Ảnh thu vào cổ vỏ (kiếm, đao), Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cổ vỏ (kiếm, đao) phía trên.

Nhìn xem cổ vỏ (kiếm, đao), Dương Diệp trong mắt mang theo một tia nghi hoặc, lúc này hắn đã hữu Hồng Mông tử khí, tại Hồng Mông tử khí ân cần săn sóc xuống, theo đạo lý mà nói, như thế muốn thức tỉnh mới được là, nhưng đến bây giờ, nhưng lại một điểm động tĩnh đều không có, cái này lại để cho Dương Diệp không khỏi có chút bận tâm... Mà bắt đầu.

“Thật có lỗi!” Nhìn xem cổ vỏ (kiếm, đao), Dương Diệp trong nội tâm bay lên một cổ áy náy cảm (giác). Bởi vì lâm vào ngủ say, có thể nói cũng là bởi vì hắn nguyên nhân. Nếu như hắn bản thân thực lực đủ, thi triển trảm thiên rút kiếm thuật căn bản không có vấn đề, nhưng vấn đề là thực lực của hắn không đủ, cưỡng ép thi triển, hại... Không ít hắn, càng hại!

Hồi lâu, Dương Diệp thấp giọng thở dài, đem cổ vỏ (kiếm, đao) thu vào. Bây giờ đang ở như thế nào tự trách đều không có ý nghĩa, cùng hắn tự trách, còn không bằng cố gắng trở nên mạnh mẽ, về sau không tại cần muốn nhờ người khác chi lực.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Vân Hải Thư Viện viện trưởng đưa cho hắn cái kia phó Tiêu Diêu Tử họa (vẽ) họa (vẽ) xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhìn trước mắt họa (vẽ), nhìn xem nhìn xem, Dương Diệp không khỏi có chút mê mẩn rồi...

Cái này xem xét, tựu là ba ngày ba đêm.

Ngày thứ tư sáng sớm, ngọc đột nhiên đi vào trong phòng.

“Cổ Kiếm Trai đến giúp hơn ba nghìn người đã xảy ra chuyện!” Ngọc trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức thu hồi ánh mắt, trong ánh mắt, bình tĩnh như nước, nhưng là, Dương Diệp tầm mắt đạt tới không gian nhưng lại lập tức rạn nứt ra...

------oOo------

Chương 940: Trong mắt ta, ngươi Dương Diệp như con sâu cái kiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngọc Vô Song bị trước mắt một màn này cho khiếp sợ nói không ra lời, nàng một hồi lâu mới trì hoãn qua thần ra, nói: “Ngươi, ngươi đạt tới hư vô cảnh kiếm ý rồi hả?”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, đem làm hắn hai mắt nhắm lại về sau, chung quanh những cái... Kia không gian lập tức khôi phục bình thường. Một lát sau, Dương Diệp một lần nữa mở to mắt, lúc này đây, hết thảy đều bình thường.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nào có dễ dàng như vậy đạt tới hư vô cảnh, chỉ có điều có chút thu hoạch, kiếm ý tăng cường rất nhiều. Đúng rồi, ngươi biết hư vô cảnh ý cảnh?”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Nghe cha ta nhắc tới qua!”

“Phụ thân ngươi là Thánh giả?” Dương Diệp hỏi.

Ngọc Vô Song nói: “Tự nhiên, đúng rồi, hắn cùng với sư phụ của ngươi Cổ Chân Nhân hay là hảo hữu chí giao đây này.”

Dương Diệp nói: “Có cơ hội, định đi bái phỏng. Đúng rồi, Cổ Kiếm Trai đệ tử xảy ra chuyện gì?”

Ngọc Vô Song nói: “Lại để cho hắn nói với ngươi, nói cho ngươi hay!”

“Ngô sư huynh?” Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì trước mắt nam tử này đúng là ngu kiếm Ngô Nham Trung. Mà Dương Diệp phát hiện, lúc này Ngô Nham Trung khí tức rất yếu, trên người càng là mang theo tất cả lớn nhỏ vết đao, hiển nhiên là bị thương.

“Xảy ra chuyện rồi!”

Ngô Nham Trung sắc mặt trầm thấp.

Rất nhanh, tại Ngô Nham Trung tự thuật xuống, Dương Diệp hiểu được sự tình chân tướng.

Cổ Kiếm Trai đệ tử tại thu được hắn xin giúp đỡ về sau, Hoàng Giả Cảnh Cổ Kiếm Trai đệ tử lập tức hướng Vân Hải Thành chạy đến, nhân số khoảng chừng 3000 nhiều. Dưới tình huống bình thường, bọn hắn vài ngày trước nên đạt tới Vân Hải Thành đấy. Nhưng là, tại chạy đến trên đường, Cổ Kiếm Trai đệ tử bọn người bị gặp một đám không rõ lai lịch Hắc y nhân đánh lén, bất ngờ không đề phòng, Cổ Kiếm Trai đệ tử lập tức chết mấy trăm nhiều!

Cổ Kiếm Trai đệ tử bọn người lập tức triển khai phản kích, nhưng là bọn hắn kinh hãi phát hiện, những hắc y nhân này thực lực thật sự là cường đại, một phen kịch chiến xuống, bọn hắn người chết càng nhiều. Cuối cùng, nếu như không phải bọn hắn ỷ vào ngự kiếm tốc độ, chỉ sợ hội (sẽ) toàn quân bị diệt

“Ngươi nói là cái kia hỏa hắc y nhân chỉ có Thập Tam người?” Dương Diệp nhìn xem Ngô Nham Trung hỏi.

Nghe vậy, Ngô Nham Trung sắc mặt có chút khó coi rồi, cuối cùng nhất, hắn ‘Gian nan’ gật gật đầu.

“Còn cũng chỉ là bình thường Bán Thánh?” Dương Diệp lại hỏi.

Ngô Nham Trung sắc mặt không phải khó coi, mà là hắc lên, hồi lâu, hắn cười khổ cười, nói: “Dương huynh, ngươi tựu đừng hỏi nữa, tại hỏi tiếp, ta cái này mặt mo sẽ không địa phương đặt rồi!”

Nghe được Ngô Nham Trung lời mà nói..., Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song sắc mặt đều ngưng trọng lên.

Lúc này đây, Cổ Kiếm Trai đến đệ tử đều là Cổ Kiếm Trai tinh anh, mặc dù lớn nhiều đều là Hoàng Giả Cảnh, nhưng là cái này nhưng đều là có thể vượt cấp giết địch tồn tại ah! Đối với Cổ Kiếm Trai những... Này tinh anh mà nói, bình thường Bán Thánh cùng Hoàng Giả Cảnh, kỳ thật cũng không có quá lớn khác nhau. Hơn nữa, lần này tới Cổ Kiếm Trai trong hàng đệ tử, còn có hơn năm mươi tên Bán Thánh cường giả!

Hơn năm mươi tên Bán Thánh, gần 3000 Hoàng Giả Cảnh, cũng là bị Thập Tam người giết chạy thục mạng

Đương nhiên, Dương Diệp cũng không có xem thường Cổ Kiếm Trai bọn người ý tứ, bởi vì hắn biết rõ những cái... Kia đệ tử, nếu như nói có thể cùng đối phương chiến lời mà nói..., những... Này đệ tử là tuyệt đối sẽ không trốn đấy. Bọn hắn đã lựa chọn trốn, cái kia cũng chỉ có thể chứng minh một việc, cái kia chính là cái này Thập Tam người căn bản không phải bọn hắn có thể chiến thắng đấy!

Đối mặt thực lực kém quá lớn địch nhân còn phải chết chiến, cái kia không gọi dũng khí, gọi ngu xuẩn.

“Bọn hắn thật sự rất cường!”

Lúc này, Ngô Nham Trung bỗng nhiên nói: “Có thể nói, chúng ta Cổ Kiếm Trai, Thánh giả phía dưới, ngoại trừ Lục sư tỷ cùng Trần Đông sư huynh còn có Dương huynh ngươi bên ngoài, căn bản không có bất luận cái gì một người là bọn hắn một người trong đó đối thủ. Nhưng tiếc chính là, lần này Lục sư tỷ cùng Trần Đông sư huynh đều không có ra, bằng không thì, chúng ta cũng không trở thành chật vật như thế rồi.”

“Ta Cổ Kiếm Trai đệ tử bọn người hiện tại đã đến nơi nào?” Dương Diệp hỏi.

“Thiên Lang Sơn Mạch bên ngoài!” Ngô Nham Trung trầm giọng nói: “Đi tới nơi này Thiên Lang Sơn Mạch bên ngoài, chúng ta phát hiện, cái này tại Thiên Lang Sơn Mạch trên không có cường đại cấm chế, chúng ta căn bản không cách nào phi hành, bất đắc dĩ chỉ có thể đi bộ lên núi mạch. Mà vào sơn mạch về sau, chúng ta không chỉ có nhận lấy cái kia Thập Tam người đuổi giết, còn bị Thiên Lang Sơn Mạch lang yêu vây giết, ta là thừa dịp loạn, lại đang các sư huynh đệ yểm hộ hạ mới trốn thoát, đuổi tới cái này Vân Hải Thành.”

Nói đến đây, Ngô Nham Trung hướng phía trước đi một bước, nói: “Kính xin Dương huynh lập tức ra tay, bằng không thì đi trễ, chúng ta không biết muốn tổn thất bao nhiêu sư huynh đệ.”

Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Không muốn nói cho bất luận kẻ nào ta ra khỏi thành rồi, ngoại nhân hỏi, tựu nói ta đang bế quan.”

“Minh bạch!” Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, lại nói: “Cẩn thận chút!” Nàng cũng không có ngăn cản, tuy nhiên cái kia Thập Tam người thực lực khẳng định rất mạnh, nhưng là nàng đối với Dương Diệp có lòng tin. Tại đây Thanh Châu cảnh nội, ngoại trừ Thánh giả, chỉ cần Dương Diệp muốn chạy trốn, coi như là Lâu Thiên Tiêu các loại năm đại thiên tài cũng chỉ có thể làm nhìn xem, Dương Diệp thế nhưng mà lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc đấy!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Ngô Nham Trung, nói: “Dẫn đường!”

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Ngô Nham Trung lặng lẽ ra Vân Hải Thành. Ra Vân Hải Thành về sau, hai người một đường chạy như điên, hướng phía Thiên Lang Sơn Mạch tiến đến.

Tiến vào rừng rậm, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhanh nhíu lại, đem làm đi vào một chỗ trống trải đất bằng về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại.

“Dương huynh, làm sao vậy?” Ngô Nham Trung khó hiểu hỏi.

“Ngươi đi trước!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Ngô Nham Trung sắc mặt biến hóa, hắn không ngốc, tự nhiên biết chắc hữu phiền toái.

“Không nghĩ tới Cổ Kiếm Trai ngoại trừ Lục Uyển Nhi, lại xuất hiện một thiên tài nhân vật!”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, Thập Tam tên Hắc y nhân quỷ dị đất xuất hiện ở trong tràng, đem Dương Diệp cùng Ngô Nham Trung bao vây lại. Ngoại trừ cái này Thập Tam tên Hắc y nhân bên ngoài, Dương Diệp còn chứng kiến một người, tựu là lúc trước cái kia mặt quỷ nam tử. Nhìn thấy cái này mặt quỷ nam tử, Dương Diệp tựa hồ đã minh bạch cái gì.

Có chút trầm ngâm, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào những hắc y nhân kia trên người, những hắc y nhân này cực kỳ quỷ dị, bọn họ là trôi nổi đấy, thân thể như ẩn nếu không, giống như linh hồn thể Bình thường. Quan trọng nhất là Dương Diệp tại những người này trên người cảm thụ không đến khí tức.

"Chính là bọn họ!"

Nhìn thấy cái này Thập Tam người, Ngô Nham Trung thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Dương Diệp nói: "Xem ra, các ngươi Vân Tiêu Thánh Điện phục giết Cổ Kiếm Trai đệ tử là giả, chính thức mục tiêu là ta mới được là."

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Ngô Nham Trung sắc mặt biến thành hơi bạch, giờ phút này hắn ở đâu vẫn không rõ, những người này chính thức mục tiêu căn bản không phải Cổ Kiếm Trai đệ tử, bọn hắn phục giết Cổ Kiếm Trai đệ tử, nguyên nhân chân chính là muốn đem Dương Diệp dẫn xuất đến. Mà hắn sở dĩ có thể chạy trốn tới Vân Hải Thành, đoán chừng cũng là đối phương cố ý chịu!

"Thật có lỗi!" Ngô Nham Trung nhìn về phía Dương Diệp, khổ sở nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Nên, phải hỏi thật có lỗi chính là ta, nếu như không phải ta, các ngươi căn bản sẽ không tới tại đây. Tốt rồi, ta không thích nói nhảm, cũng không thích tuyệt hảo. Mọi người nếu là đồng môn, vậy đó cùng tiến thối, ngươi cứ nói đi?"

"Lẽ ra như thế!" Ngô Nham Trung gật đầu nói.

"Dương Diệp, Diệp Dương, ha ha. Không nghĩ tới ngươi chính là cái kia một người đánh lên Thanh Đạo Môn Dương Diệp, càng không có nghĩ tới ngươi chạy tới Vân Hải Thư Viện đem làm giáo viên!" Mặt quỷ nam tử nói: "Cổ Kiếm Trai vốn là ra một cái Lục Uyển Nhi, hiện tại lại ra một cái ngươi, xem ra Cổ Kiếm Trai là muốn quật khởi ah. Bất quá đáng tiếc, bọn hắn không có cơ hội quật khởi rồi. Bởi vì ngươi phải chết!"

"Tựu ngươi nói nhảm nhiều!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức đến cái kia mặt quỷ nam tử trước mặt, mà đúng lúc này, mặt quỷ nam tử trước mặt trống rỗng xuất hiện một cái Hắc y nhân. Hắc y nhân tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cổ màu đen vòng xoáy trống rỗng xuất hiện, Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức bị hút vào trong đó, lại không một tiếng động!

Cái kia mặt quỷ nam tử cười lạnh một tiếng, nói: "Dương Diệp, hôm nay, mặc cho tay ngươi đoạn tại cường, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Biết rõ bọn họ là ai sao? Bọn hắn tựu là đến từ trung Thổ Thần châu âm u điện âm u Thập Tam ảnh! Bọn hắn tuy nhiên cũng chỉ là Bán Thánh, nhưng là nếu là liên thủ, đến gần vô hạn Thánh giả cường giả. Đừng nói ngươi, coi như là ngươi Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi ra, hôm nay cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Âm u điện!

Nghe được ba chữ kia, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại. Đối với cái này âm u điện, hắn tự nhiên là không xa lạ gì đấy, bởi vì cái kia Minh Nữ tựu nói chính cô ta đến từ âm u điện. Tuy nhiên hắn không rõ cái này vì cái gì âm u điện là ở cái này Linh giới, mà Minh Nữ nhưng lại tại huyền giả đại lục. Nhưng là không hề nghi ngờ, cái này âm u điện tuyệt đối là một cái cực kì khủng bố tồn tại.

Minh Nữ đã chứng minh điểm ấy, mà trước mắt những hắc y nhân này cũng đã chứng minh điểm ấy!

“U Vô Ảnh ở nơi nào?” Đúng lúc này, trong tràng cái kia cầm đầu Hắc y nhân đột nhiên nói chuyện.

“U Vô Ảnh?” Dương Diệp khẽ nhíu mày, hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà hỏi hắn U Vô Ảnh ở nơi nào.

Lúc này, mặt quỷ nam tử bỗng nhiên nói: “Dương Diệp, u phi chính là âm u điện Ám Ảnh chi nữ chuyển thế, lần này bọn hắn đến đây Thanh Châu, chính là vì tiếp u phi hồi trung thổ Thần Châu. Ngươi nhanh chóng đem u phi giao ra đây, hơn nữa lập tức chế tài, bằng không thì, đợi tí nữa ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

Dương Diệp không để ý tới mặt quỷ nam tử, mà là nhìn về phía này cầm đầu hắc y nam tử, nói: “Các ngươi có thể nhận thức Minh Nữ?”

“Minh Nữ điện hạ!” Cầm đầu hắc y nam tử trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc, “Ngươi vì sao biết rõ Minh Nữ điện hạ!”

“Nguyên lai nàng không có việc gì!”

Dương Diệp trong nội tâm có chút thở dài một hơi, mà lúc này, cái kia hắc y nam tử bỗng nhiên trầm giọng nói: “Nói cho ta biết, ngươi vì sao biết rõ Minh Nữ điện hạ!”

“Ta cùng nàng tính toán là bằng hữu!” Dương Diệp trung thực nói. Cái này hắn ngược lại là chưa nói giả, Minh Nữ cùng hắn, xác thực tính toán là bằng hữu.

“Làm càn!” Hắc y nhân kia bỗng nhiên cả giận nói: “Bằng ngươi cũng xứng làm Minh Nữ điện hạ bằng hữu? Thật sự là buồn cười đến cực điểm. Bản tôn không muốn đang cùng ngươi nói nhảm, mau giao ra ảnh nữ điện hạ, bằng không thì, bản tôn lập tức cho ngươi thần hồn câu diệt!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc chìm lên, nói: “Ngô huynh, ngươi đi trước, đi đem Cổ Kiếm Trai người tới Vân Hải Thành đi!”

Ngô Nham Trung muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại nhìn thẳng hắn, nói: “Ngươi ở tại chỗ này, hội (sẽ) liên lụy ta!”

Ngô Nham Trung biểu lộ cứng đờ, hồi lâu, hắn khổ sở nói: “Làm người, không thể như vậy trắng ra.” Nói xong, hắn quay người thân hình khẽ động hóa thành một đạo kiếm quang hướng xa xa kích bắn đi.

Hắc y nhân bọn người đang muốn ra tay, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: “Không muốn biết các ngươi ảnh nữ điện hạ hạ lạc: Hạ xuống rồi hả?”

“Không thể thả hắn đi!” Mặt quỷ nam tử bỗng nhiên nói.

“Ngươi ra lệnh cho ta?” Cầm đầu hắc y nam tử đột nhiên mặt hướng mặt quỷ nam tử nói.

Mặt quỷ nam tử thân thể khẽ run lên, lập tức vội vàng nói: “Không dám, chỉ là”

“Không có gì chỉ là!” Hắc y nam tử nói: “Chúng ta tuy nhiên đáp ứng ngươi Vân Tiêu Thánh Điện giúp các ngươi bỏ cái này Dương Diệp, dùng này để đổi lấy ảnh nữ điện hạ cùng chúng ta hồi trung thổ Thần Châu, nhưng cũng không có đáp ứng giúp các ngươi giết người khác.”

Mặt quỷ nam tử: “”

“Ta được hay không được cho rằng như vậy, tựu là mặc kệ ta nói hay không ra U Vô Ảnh hạ lạc: Hạ xuống, các ngươi đều giết ta?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Ngươi có thể cho rằng như vậy!” Hắc y nam tử nói.

“Ta không phục!” Dương Diệp nói.

“Ngươi có thể như thế nào?” Hắc y nam tử khinh thường nói: “Trong mắt ta, ngươi Dương Diệp như con sâu cái kiến!”

------oOo------

Chương 941: Dương Diệp bại chạy thoát?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cập nhật lúc:2016-05-14 tác giả: Thanh Loan Phong Thượng

Giản thể bản duyệt độc phồn thể bản duyệt độc

Vô Địch Kiếm Vực 940 chương: Dương Diệp bại chạy thoát?

Huyền ảo tiểu thuyết 940 chương: Dương Diệp bại chạy thoát

940 chương: Dương Diệp bại chạy thoát

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở nhiều lời.

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà quét qua, một đạo kiếm khí hiện lên hình cung kích xạ mà ra, nhưng là rất nhanh, đạo kiếm khí kia còn chưa tới chúng Hắc y nhân trước mặt, tựu cứ thế mà dừng lại, tựu phảng phất Thời Gian Tĩnh Chỉ Bình thường.

“Vô tri, ngu xuẩn!”

Cầm đầu hắc y nam tử thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức ầm ầm vỡ vụn. Đón lấy, Thập Tam tên Hắc y nhân hai tay hư giơ lên, một cổ lực lượng thần bí lập tức xuất hiện ở trong tràng, đem làm cổ lực lượng này sau khi xuất hiện, trong sân không gian vậy mà tại thời khắc này quỷ dị đất vặn vẹo lên, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Tại đây chút ít vặn vẹo trong không gian Dương Diệp mặt sắc ngưng trọng lên, bởi vì hắn cảm thấy một cổ lực lượng thần bí đang tại xé rách lấy thân thể của hắn, phảng phất muốn đem hắn kéo thành trăm ngàn khối tựa như. Hơn nữa, lúc này hắn vậy mà phát hiện không gian chung quanh phảng phất bị người khóa lại giống như, hắn căn bản không cách nào nhúc nhích, thậm chí liên thể nội huyền khí vận chuyển tốc độ cũng tại lúc này đình trệ... Mà bắt đầu!

Đây là cái gì lực lượng?

“Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ảnh nữ điện hạ đến tột cùng ở nơi nào!” Cầm đầu hắc y nam tử nói.

“Chết rồi!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

“Chết rồi hả?” Cái kia mặt quỷ nam tử nao nao, lập tức giận dữ hét: “Phóng con mẹ ngươi chó má, u phi nắm giữ ám chi pháp tắc, chỉ bằng ngươi cũng có thể”

Đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng kiếm ý, kiếm ý sau khi xuất hiện, lập tức mang tất cả chung quanh, chung quanh cái kia cổ lực lượng thần bí lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

“Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý!”

Cầm đầu hắc y nam tử trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc, cái kia mặt quỷ nam tử trong mắt càng là kinh ngạc nói không ra lời. Bọn hắn tự nhiên là điều tra qua Dương Diệp đấy, nhưng là điều tra trong tư liệu cũng không có nói Dương Diệp đã là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý. Bởi vậy, lúc này ở nhìn thấy Dương Diệp là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý lúc, hắn trực tiếp kinh hãi ngây dại.

Dương Diệp bạo lộ hư vô cảnh kiếm ý là lúc trước Vân Hải Thành, mà mặt quỷ nam tử bọn người điều tra lúc, nhưng lại lúc trước, bởi vậy, bọn hắn tự nhiên là không biết Dương Diệp là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý đấy.

“Sao, làm sao có thể, ngươi”

Mặt quỷ nam tử còn muốn nói điều gì, nhưng là đúng lúc này, Dương Diệp hư không tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia mặt quỷ nam tử trước mặt, cùng lúc đó, mặt quỷ đầu trực tiếp quẳng đi ra ngoài.

“Ngươi nói nhảm thật sự là nhiều lắm!”

Dương Diệp quơ quơ Man Thần Kiếm, quay người nhìn về phía cái kia cầm đầu hắc y nam tử bọn người, cái kia cầm đầu hắc y nam tử trầm giọng nói: “Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, Tốc Chi Pháp Tắc, ta ngược lại là xem nhẹ ngươi rồi. Bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng ngươi hôm nay sẽ chết!”

Hắc y nam tử thanh âm rơi xuống, hắn cùng trong tràng mặt khác mười hai tên Hắc y nhân hai tay hư giơ lên, đón lấy, nguyên một đám màu đen vòng xoáy đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đem làm những... Này màu đen vòng xoáy sau khi xuất hiện, không gian chung quanh không ngừng bị cắn nuốt, nhanh chóng đã trở thành hư vô màu đen không gian, rất nhanh, những... Này màu đen vòng xoáy đem Dương Diệp không gian chung quanh toàn bộ thôn phệ

Trong tràng, một mảnh hắc ám!

Dương Diệp thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên, bởi vì hắn phát hiện, lúc này hắn nửa bước hư vô cảnh kiếm ý vậy mà không cách nào chống cự những... Này màu đen vòng xoáy thôn phệ, không chỉ có không cách nào chống cự, còn có thể bị hắn thôn phệ!

Ngay cả nửa bước hư vô cảnh kiếm ý đều có thể thôn phệ!

Giờ khắc này, Dương Diệp chính thức động dung rồi.

Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý uy lực từ loại nào trình độ đi lên nói, căn bản không kém Bình thường Pháp Tắc Chi Lực đấy, nhưng là giờ phút này, cái này cường đại nửa bước hư vô cảnh kiếm ý vậy mà ngăn cản không nổi cái này màu đen vòng xoáy thôn phệ!

Cái này màu đen vòng xoáy đến tột cùng là cái gì lực lượng?

Dương Diệp không có thời gian gì suy tư, bởi vì những cái... Kia màu đen vòng xoáy rất nhanh muốn thôn phệ đến hắn tại đây đến rồi!

“Ngừng!”

Dương Diệp hướng bước về phía trước một bước, thanh âm rơi xuống, trong tràng những cái... Kia màu đen vòng xoáy lập tức đình chỉ thôn phệ, chung quanh hết thảy phảng phất cấm, sau một khắc, chung quanh những cái... Kia màu đen vòng xoáy toàn bộ vô thanh vô tức tiêu tán.

“Thật là Vực Chi lực lượng, hơn nữa còn là Kiếm Vực!” Cái kia cầm đầu hắc y trong thanh âm mang lên một tia ngưng trọng.

Dương Diệp cũng không dám tiếp tục thi triển Kiếm Vực, vạn nhất đối phương đột nhiên phát lực, dùng hắn hiện tại tuổi thọ, đây tuyệt đối là lập tức muốn trực tiếp vẫn lạc đấy. Bởi vậy, Dương Diệp lập tức thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc, lập tức đi tới cái kia cầm đầu Hắc y nhân trước mặt, trong tay Man Thần Kiếm mang theo nửa bước hư vô cảnh kiếm ý mạnh mà hướng phía Hắc y nhân đầu đập phá xuống dưới!

Cái này một đập, Hắc y nhân không gian chung quanh lập tức sụp xuống, không chỉ có như thế, Hắc y nhân dưới chân mặt đất càng là trực tiếp hạ xuống gần trăm trượng!

Nhưng mà, đem làm Dương Diệp Man Thần Kiếm đi vào Hắc y nhân kia đỉnh đầu 10 cm lúc, một cổ màu đen khí lưu hiển hiện tại Hắc y nhân đỉnh đầu chặn cái kia mang theo khủng bố lực lượng Man Thần Kiếm, tại hắc khí kia khí lưu ngăn cản xuống, Dương Diệp cái kia Man Thần Kiếm tại cũng rơi không nổi nữa!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, đúng lúc này, cái kia ngăn cản lấy Man Thần Kiếm màu đen khí lưu đột nhiên trực tiếp thẩm thấu Man Thần Kiếm, sau đó oanh tại bộ ngực của hắn.

Dương Diệp bị cái này cổ hắc khí đẩy lui khoảng chừng trăm trượng, sau khi dừng lại, Dương Diệp sắc mặt đại biến, bởi vì vẻ này hắc khí vậy mà quấn chặt lấy hắn, hơn nữa, hắn còn cảm giác cái này cổ hắc khí đang tại cắn nuốt trong cơ thể hắn sinh cơ!

Dương Diệp vội vàng thúc dục kiếm ý khu trừ, nhưng là, hắn kinh hãi phát hiện, nửa bước hư vô cảnh kiếm ý vậy mà không cách nào khu trừ những... Này hắc sắc tử khí, không chỉ có như thế, kiếm ý của hắn ngược lại còn bị cái này cổ màu đen khí lưu quấn chặt lấy!

“Đừng vùng vẫy, này khí chính là tử khí cùng u ám chi lực kết hợp, ngươi kiếm ý nếu là thật sự chính hư vô cảnh, có lẽ có thể khu trừ, nhưng đáng tiếc, ngươi chỉ là nửa bước hư vô cảnh!” Hắc y nam tử chậm rãi nói: “Đương nhiên, bị tử khí cùng u ám chi lực dính vào, cho dù giờ phút này ngươi kiếm ý đạt tới hư vô cảnh cũng không có dùng!”

“Nguyên lai là tử khí!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, đem hắn tán nhập kinh mạch toàn thân, rất nhanh, những cái... Kia màu đen khí lưu lại bị Dương Diệp từng điểm từng điểm theo trong cơ thể ép đi ra.

Nếu như là người khác, cho dù là Lục Uyển Nhi, bị cái này khủng bố tử khí cùng cái kia u ám chi lực dính vào chỉ sợ đều vô lực xoay chuyển trời đất, trừ phi Thánh giả xuất thủ cứu giúp. Nhưng là, Dương Diệp hội (sẽ) sợ chết khí sao? Trong cơ thể hắn Hồng Mông tử khí có thể nói tựu là tử khí khắc tinh!

“Nguyên lai tử khí yếu như vậy ah!”

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, trên mặt hiện ra khinh miệt thần sắc, nhưng trong lòng là thận trọng lên. Trong cơ thể huyền khí điên cuồng vận chuyển, kiếm ý vờn quanh quanh thân, tạo thành một đạo hơi mỏng kiếm ý phòng hộ màng.

“Lúc này đây, ngươi thật là làm cho ta ngoài ý muốn rồi!” Hắc y nam tử trầm giọng nói.

Hắc y nam tử thanh âm rơi xuống, hắn cùng trong tràng mười hai tên Hắc y nhân đồng thời quỷ dị đất biến mất ngay tại chỗ, đón lấy, từng đạo hàn mang ở giữa sân không ngừng hiện lên, từng đạo đao kiếm tương giao âm thanh ở giữa sân không ngừng vang lên.

Trong tràng, Dương Diệp càng đánh càng kinh ngạc, thần sắc càng đánh càng ngưng trọng, bởi vì, giao thủ đến nay, hắn hoàn toàn bị áp chế, một điểm cơ hội phản kích đều không có! Dù là hắn thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc!

Cái này Thập Tam thân người pháp cùng chiêu thức cực kỳ quỷ dị, bọn hắn cho Dương Diệp cảm giác tựu là hư ảo đấy, tựu giống như linh hồn thể. Nhưng là Dương Diệp biết rõ, bọn hắn tuyệt đối đều là người, mà không phải linh hồn thể. Những hắc y nhân này lập loè, ẩn lúc, bọn hắn tựu phảng phất giấu ở không gian chung quanh nội đồng dạng, một điểm khí tức đều không có!

Xuất quỷ nhập thần!

Nếu như chỉ là như vậy cũng không bị gì, quan trọng nhất là những hắc y nhân này công kích cũng cực kỳ quỷ dị, Dương Diệp căn bản chưa thấy qua bọn hắn loại lực lượng này, loại lực lượng này không chỉ có bỏ qua hắn kiếm ý áp chế, càng bỏ qua hắn thân thể phòng ngự, nếu như không phải hắn bản thân Kiếm Tâm Thông Minh, có cường đại chiến đấu ý thức, hắn đã sớm bị giết chết rồi!

Những hắc y nhân này chính thức chỉ sợ chỗ là phối hợp của bọn hắn

Không chê vào đâu được!

Những hắc y nhân này phối hợp thật là không chê vào đâu được, căn bản không để cho hắn một tia cơ hội! Bọn hắn cho Dương Diệp cảm giác, giống như là một người!

Dương Diệp cuộc đời này giờ phút này rốt cục minh bạch Cổ Kiếm Trai bọn người tại sao phải bị cái này Thập Tam người truy sát. Đừng nói Cổ Kiếm Trai cái kia chút ít đệ tử, chính là hắn cũng không có nắm chắc chiến thắng cái này Thập Tam người!

Nếu như thi triển Kiếm Vực cùng Tiêu Vong Pháp Tắc, có lẽ có cơ hội. Nhưng là, lúc này ở kiến thức đến những hắc y nhân này khủng bố về sau, hắn là không dám ở đơn giản thi triển Kiếm Vực rồi. Bởi vì một khi gây chuyện không tốt, hắn là được tự sát. Về phần Tiêu

Vong Pháp Tắc, không có Kiếm Vực trợ giúp, coi như là thi triển Tiêu Vong Pháp Tắc cũng có thể có thể không có gì dùng, bởi vì những người này phối hợp quá tốt, hơn nữa chiến đấu ý thức cùng nguy cơ bản năng cũng cực kỳ cường đại, loại tình huống này, Tiêu Vong Pháp Tắc rất khó đánh trúng đối phương!

Rất nhanh, Dương Diệp khởi đầu bị thương rồi!

Mà hắn nhưng lại đến bây giờ ngay cả phản kích một lần đều không có!

Chính thức trên ý nghĩa áp chế!

Dương Diệp cũng không có phóng kim Sói cùng U Vô Ảnh đi ra, bởi vì cái này cũng không có quá lớn tác dụng, cũng không phải nói kim Sói cùng U Vô Ảnh thực lực yếu, mà là vì cái này Thập Tam người thực lực quá mức quỷ dị, hơn nữa đối phương còn cũng không có xuất toàn lực. Kim Sói cùng U Vô Ảnh đi ra, nhiều lắm là thì ra là giảm bớt thoáng một phát áp lực của hắn mà thôi, hơn nữa một cái gây chuyện không tốt, kim Sói cùng U Vô Ảnh còn có thể sẽ hi sinh mất.

1 vs 1, bất kể là hắn hay là kim Sói cũng hoặc là U Vô Ảnh, đều không chút nào nhược đối phương, nhưng là đối phương Thập Tam người liên thủ, ba người bọn họ thêm cùng một chỗ cũng làm không qua đối phương!

“Ngừng! Ta nói cho các ngươi biết U Vô Ảnh ở nơi nào!”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tràng Thập Tam tên Hắc y nhân lập tức ngừng lại, cái kia cầm đầu Hắc y nhân nói: “Tại”

Hắc y nhân còn chưa có nói xong, Dương Diệp nhưng lại trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại ngàn trượng bên ngoài.

Chúng Hắc y nhân: “”

------oOo------

Chương 942: Vô sỉ Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chúng Hắc y nhân ngẩn người tại chỗ, hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp hội (sẽ) vô sỉ như vậy!

Kiếm tu, đặc biệt là cường đại kiếm tu, Bình thường đều là hữu ngông nghênh đấy, Bình thường đều là ninh gãy chớ ngoặt (khom) đấy. Như Dương Diệp loại này vô sỉ như vậy kiếm tu, bọn hắn còn là lần đầu tiên nhìn thấy!

“Truy!”

Cầm đầu Hắc y nhân thanh âm rơi xuống, khắp chung quanh mười hai tên Hắc y nhân lập tức thân hình khẽ động hướng phía xa xa thiểm lược mà đi.

Mà đúng lúc này, cái kia xông lên phía trước nhất Hắc y nhân đột nhiên cứng rắn ngay tại chỗ, một đạo máu tươi tự hắc y nhân kia yết hầu kích xạ mà ra. Đón lấy, Hắc y nhân thi thể biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một gã khác Hắc y nhân sau lưng Ảnh Tử đột nhiên động, sau một khắc, người này Hắc y nhân yết hầu cũng lập tức kích xạ ra một cổ máu tươi!

“Coi chừng Ảnh Tử!”

Lúc này, cái kia cầm đầu Hắc y nhân đột nhiên gào thét, trong thanh âm không có... Nữa trước khi bình tĩnh, có chỉ có khiếp sợ cùng bạo lộ.

Cầm đầu Hắc y nhân âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, lại là một gã Hắc y nhân yết hầu bắn tung tóe ra một cổ máu tươi, sau đó thi thể cùng lúc trước hai gã chết đi Hắc y nhân Bình thường biến mất ngay tại chỗ.

Mà lúc này, còn lại mười tên Hắc y nhân đã toàn bộ tụ lại với nhau, hợp thành một cái kỳ dị trận thế, mười trên thân người không ngừng bộc phát ra từng đạo khủng bố màu đen vòng xoáy, những... Này màu đen vòng xoáy lan tràn tốc độ cực nhanh, không đến nửa hơi tựu bao trùm ở phạm vi chung quanh ngàn trượng nội hết thảy!

Ngàn trượng nội, một mảnh hắc ám, ngay cả ánh mặt trời đều tiến không vào được trong đó!

Hồi lâu, màu đen vòng xoáy tán đi.

Tràng bên trong nguyên bản là một chỗ rừng rậm, mà giờ khắc này đem làm màu đen vòng xoáy tán đi về sau, ngàn trượng nội không có vật gì, ngay cả một căn cỏ dại đều không có, không chỉ có như thế, ngàn trượng nội không gian vậy mà toàn bộ liệt ra, từng đạo màu đen vết nứt không gian trải rộng chung quanh, vô cùng làm cho người ta sợ hãi khủng bố!

Hồi lâu, cái kia cầm đầu hắc y nam tử hít sâu một hơi, nói: “Hắn mất, tốt một cái Dương Diệp, tốt một cái Dương Diệp, không nghĩ tới ta âm u Thập Tam ảnh sẽ ở Thanh Châu cái chỗ này một gã Hoàng Giả Cảnh huyền giả trong tay ăn lớn như thế thiệt thòi, tốt, rất tốt!”

“Đó là Pháp Tắc Chi Lực!” Lúc này, một gã khác Hắc y nhân bỗng nhiên nói.

Cầm đầu Hắc y nhân trầm giọng nói: “Nếu như ta không có đoán sai, vậy hẳn là tựu là ám chi pháp tắc!”

“Ám chi pháp tắc không phải ảnh nữ điện hạ Pháp Tắc Chi Lực? Hắn như thế nào?” Một gã khác Hắc y nhân nghi ngờ nói.

“Ta cũng khó hiểu!” Cầm đầu Hắc y nhân nói: “Người này thực lực tuy nhiên không bằng cái kia Lâu Thiên Tiêu, nhưng là cũng quỷ dị thần bí. Không chỉ có lĩnh ngộ Kiếm Vực cùng nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, còn nắm giữ hai chủng Pháp Tắc Chi Lực. Hắn lúc này hay là Hoàng Giả Cảnh, nếu như là Bán Thánh, chúng ta Thập Tam người chỉ sợ cũng không làm gì được được hắn. Mà hắn nắm giữ điều này có thể đủ khắc chế chúng ta ám chi pháp tắc, nói không chừng chúng ta còn có thể bị hắn cả đoàn bị diệt!”

“Chúng ta tu hành chính là tử khí cùng u ám chi lực, mà lại bản thân thể chất tựu là ám chi thuộc tính, hắn nắm giữ ám chi pháp tắc, ta sẽ chờ bị hắn khắc chế gắt gao đấy.” Một gã Hắc y nhân trầm giọng nói.

Mọi người trầm mặc.

Hồi lâu, cầm đầu Hắc y nhân trầm giọng nói: “Không thể tại khinh thị người này, tất cả mọi người giờ phút này lên, phải thời khắc đề phòng, đặc biệt là bên cạnh mình Ảnh Tử, không, hết thảy hữu hắc ám địa phương đều phải muốn độ cao: Cao độ đề phòng. Chúng ta bây giờ lên đường tiến về trước Thiên Lang Phong, tranh thủ đạt được Thiên Lang Sơn Mạch tương trợ!”

Nếu như nói Tốc Chi Pháp Tắc vẫn không thể đủ khiến cho bọn hắn chính thức coi trọng lời mà nói..., cái kia ám chi pháp tắc cũng đủ để lại để cho bọn hắn hoàn toàn coi trọng. Bởi vì cái này Pháp Tắc Chi Lực, vừa vặn khắc chế bọn hắn!

Tựu như trước khi, bọn hắn thi triển cái kia màu đen vòng xoáy, nếu như là người bình thường, căn bản không cách nào đào thoát bọn hắn màu đen vòng xoáy thôn phệ, nhưng là ám chi pháp tắc có thể!

Đây chính là bọn họ vì cái gì tại biết được Dương Diệp lĩnh ngộ ám chi pháp tắc về sau, lập tức lui lại nguyên nhân! Bọn hắn ngược lại là không có nghĩ qua ly khai, đến nhiệm vụ không có hoàn thành, bọn hắn căn bản không dám ly khai!

Rất nhanh, chúng Hắc y nhân biến mất ngay tại chỗ.

Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, trong tràng một chỗ mặt trời chiếu xạ không đến Âm Ảnh đột nhiên nhuyễn bắt đầu chuyển động, chỉ chốc lát, Dương Diệp xuất hiện ở trong tràng.

“Cái này ám chi pháp tắc quả nhiên khắc chế bọn hắn!” Dương Diệp thấp giọng nói.

Trước khi, hắn đang cùng Thập Tam người giao thủ lúc, kỳ thật cũng đã chuẩn bị dùng ám chi pháp tắc rồi. Bởi vì cái này Thập Tam người sử dụng phần lớn đều là hắc ám chi lực, ám chi pháp tắc chính dễ dàng khắc chế đối phương. Nhưng là, đang cùng đối phương giao chiến sau khi, hắn tạm thời buông tha cho dùng ám chi pháp tắc ý niệm.

Bởi vì Thập Tam người phối hợp thật sự là quá tốt, loại tình huống đó xuống, đặc biệt là tại đối phương đề phòng dưới tình huống, hắn coi như là dùng ám chi pháp tắc cũng có thể có thể giết không được đối phương, không phải khả năng giết không được, là căn bản giết không được, bởi vì đối phương lẫn nhau phối hợp, hơn nữa đề phòng, hắn chỉ cần có một điểm dị động, đối phương là có thể phát hiện, hơn nữa làm ra đáp lại, hơn nữa còn là Thập Tam người đáp lại!

Cho nên, muốn xuất kỳ bất ý đánh chết đối phương, cái kia chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là làm cho đối phương buông lỏng cảnh giác.

Mà hắn làm được! Tại hắn lựa chọn trốn lúc, hắn biết rõ, tại một khắc này, đối phương không chỉ có buông lỏng cảnh giác, còn khởi đầu khinh thị hắn rồi. Mà hắn muốn đúng là cái này hiệu quả!

Về phần trốn?

Trước mắt cái này Thập Tam người tuy nhiên cường đại vô cùng, nhưng còn không có lại để cho hắn tuyệt vọng đến không thể chiến thắng tình trạng!

Tại nguyên chỗ trầm ngâm sau nửa ngày, Dương Diệp tay phải vung lên, ba gã Hắc y nhân thi thể xuất hiện ở trước mặt của hắn. Như hắn sở liệu, ba người này căn bản không phải cái gì linh hồn thể, chỉ là thể chất có chút đặc thù, hơn nữa tu luyện công pháp cùng huyền kỹ cũng đặc thù, bởi vậy, mới có thể như linh hồn thể như vậy cho người cảm giác hư ảo!

Nếu là người, cái kia tự nhiên có thể luyện chế thành Kiếm Nô!

Không chần chờ, Dương Diệp lập tức bắt đầu rồi.

Những hắc y nhân này tuy nhiên cũng chỉ là Bán Thánh, nhưng là chính diện giao thủ, chỉ sợ coi như là kim Sói cũng không cách nào đánh bại bọn hắn. Nếu như những hắc y nhân này liên thủ, kim Sói càng là sức hoàn thủ đều không có!

Ước chừng đã qua một canh giờ, ba gã Hắc y nhân quỳ gối Dương Diệp trước mặt.

Xem lên trước mặt quỳ ba gã Hắc y nhân, Dương Diệp hít sâu một hơi, thấp giọng nói: “U Minh Điện, đến tột cùng là cái gì tồn tại...”

Hắn vốn là muốn đọc đến đối phương trí nhớ, nhưng là hắn phát hiện, căn bản không được. Kỳ thật rất sớm trước khi, là hắn biết đọc đến trí nhớ kiểu có chút gân gà rồi. Bởi vì trừ phi là đặc biệt đặc biệt cường cái chủng loại kia cường giả, bằng không thì, người bình thường sinh tử, trí nhớ cũng sẽ (biết) tùy theo tiêu tán. Chỉ có cái loại nầy thực lực phi thường cường đại cường giả, mới có thể ngắn ngủi giữ lại một chút trí nhớ!

Mà đến bây giờ mới thôi, loại này Kiếm Nô, hắn cơ bản không có gặp được qua.

U Minh Điện!

Dương Diệp đối với cái này cái thế lực nhận thức, tựu là Minh Nữ, còn có cái này Thập Tam người. Bất kể là Minh Nữ hay là cái này Thập Tam người, đều phi thường cường đại. Đặc biệt là Minh Nữ, đó là hắn cho tới bây giờ, một người duy nhất có thể so với hắn cảnh giới còn thấp, nhưng lại lại để cho hắn không thể làm gì người. Mà bây giờ, cái này Thập Tam người thực lực cũng là cường đại không có bên cạnh.

Nếu như không phải hắn hữu ám chi pháp tắc, lúc trước hắn không phải giả chạy, mà là muốn thực chạy!

Tóm lại, bất kể là Minh Nữ hay là cái này Thập Tam người, đều biểu hiện ra cái kia U Minh Điện cường đại. Mà bây giờ, cái này U Minh Điện cùng cái kia Vân Tiêu Thánh Điện còn có Thiên Lang Sơn Mạch làm lại với nhau. Cái này đối với Vân Hải Thư Viện còn có Cổ Kiếm Trai mà nói, cũng không phải cái gì chuyện tốt!

Trầm ngâm hồi lâu, Dương Diệp thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ, hướng phía trước khi cái kia vài tên Hắc y nhân đi phương hướng đuổi tới.

Những hắc y nhân này thực lực đều siêu cường, hơn nữa phối hợp phía dưới, càng là khủng bố không được, nếu như đưa bọn chúng toàn bộ luyện chế thành Kiếm Nô...

Về phần U Minh Điện, hắn mới mặc kệ cái gì U Minh Điện, đối phương đã cũng đã đến tìm hắn phiền toái, không nên giết chết hắn không thể, hắn nếu như còn nghĩ đến hoà giải, cái kia hoàn toàn là choáng váng.

Đã đã là địch nhân, cái kia tốt nhất tựu là trảm thảo trừ căn, đặc biệt là hữu thực lực dưới tình huống.

Rất nhanh, Dương Diệp đuổi theo Hắc y nhân bọn người.

Dương Diệp cũng không có trực tiếp giết đến tận đi, đối phương tại đề phòng dưới tình huống, hắn không có nắm chắc Nhất Kích Tất Sát. Mà nếu như không có biện pháp Nhất Kích Tất Sát, bị đối phương cuốn lấy, vậy hắn thì có phiền toái. Dù sao những hắc y nhân này thực lực đều cực kỳ cường đại, hơn nữa phối hợp phía dưới, càng là khủng bố vô cùng, bị cuốn lấy, nếu muốn ở như trước khi như vậy chơi mánh khóe thoát thân, hiển nhiên là không thể nào đấy.

Dương Diệp cùng có chút gần, nhưng là Hắc y nhân bọn người cũng không có phát hiện hắn. Bởi vì hắn lúc này đã thi triển xuất kiếm vực che dấu khí tức của mình, đừng nói những hắc y nhân này, coi như là Thánh giả đều phát hiện không được!

Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo chúng Hắc y nhân trọn vẹn gần một canh giờ, mà lúc này, sắc trời ám xuống dưới.

Nhìn thấy sắc trời ám xuống dưới, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Lại qua nửa canh giờ, hắc y hàng lâm, toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch đều lâm vào vô tận trong đêm tối.

Tuy nhiên là đêm tối, nhưng là đối với Dương Diệp cùng những hắc y nhân kia mà nói, kỳ thật cũng không có gì khác nhau, bởi vì mọi người thực lực đều còn tại đó, đừng nói đêm tối, coi như là nhắm mắt lại đều có thể rõ ràng cảm nhận được chung quanh hết thảy!

“Mọi người tốc độ nhanh hơn, lập tức đến Thiên Lang ngọn núi!”

Cầm đầu Hắc y nhân đột nhiên nói.

Mà đúng lúc này, trong đó một gã Hắc y nhân đột nhiên ngừng ngay tại chỗ, một vòng đỏ tươi tự hắn yết hầu kích xạ mà ra.

Cơ hồ là ở đồng nhất khắc, một đạo sáng chói hào quang đột nhiên ở giữa sân bộc phát ra ra, chung quanh gần ngàn trượng phạm vi lập tức giống như ban ngày, một điểm bóng đen đều không!

Trong tràng, vốn là mười người, nhưng là hiện tại, là mười một người. Ở đằng kia vừa mới chết đi Hắc y nhân sau lưng, nhiều hơn một cái bóng đen.

Cùng lúc đó, một mảnh dài hẹp đen kịt xiềng xích đột nhiên xuất hiện ở chung quanh, những... Này đen kịt sắc xiềng xích trực tiếp xuyên thủng không gian, đem trong tràng cái kia đã chết đi Hắc y nhân còn có hắc y sau lưng một đạo bóng đen cho tầng tầng quấn quanh... Mà bắt đầu!

“Khặc khặ-x-xxxxx... Dương Diệp, chờ ngươi lâu như vậy, ngươi rốt cục mắc câu rồi. Giết ta bốn người, tốt, ngươi rất tốt, ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết quá sớm đấy, ta muốn sinh róc xương lóc thịt ngươi!” Cầm đầu Hắc y nhân dữ tợn nói.

“Không, không đúng, bóng đen này là nữ!”

Lúc này, một gã khác Hắc y nhân đột nhiên nghẹn ngào kinh hãi nói!

------oOo------

Chương 943: Như thế nào giết? Ta tới giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 942: Như thế nào giết? Ta tới giết!

Ngay tại Hắc y nhân kia âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ lòng đất phóng lên trời, cùng bóng người phóng lên trời còn có đem gần nghìn đạo kiếm quang, kiếm quang lập tức bao phủ bốn phương tám hướng, tiếp đó, mấy tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tại kiếm quang trong vang lên độc bộ thiên hạ chương mới nhất.

“Láo xược!”

Người áo đen cầm đầu gầm thét, một cỗ cường đại màu đen hấp lực đột nhiên từ trong cơ thể bạo phát đi ra, chung quanh những cái kia kiếm quang lập tức bị này cổ màu đen hấp lực hấp vào bên trong đó, không chỉ có kiếm quang, đã liền không gian đều tại cỗ lực hút này phía dưới nghiêm trọng nhăn nhó, phảng phất muốn bị hút đi vào bình thường!

Một hơi về sau, kiếm quang tiêu tán.

Khi thấy người trong sân mấy lúc, cầm đầu Hắc y nhân sắc mặt lập tức cực độ nhăn nhó. Bởi vì trong tràng kể cả hắn ở đây bên trong, chỉ còn lại có không đến sáu Hắc y nhân. Mà Dương Diệp kia sớm đã không còn ảnh.

Mười ba người, đến bây giờ, cũng chỉ còn lại có sáu người!

Sỉ nhục, đây đối với cầm đầu đám người Hắc y nhân mà nói, là chân chính vô cùng nhục nhã!

Bọn hắn mỗi một người đều là Bán Thánh, hơn nữa lại đến từ Trung Thổ Thần Châu U Minh Điện, coi như là tại Trung Thổ Thần Châu, bọn hắn mười ba người liên thủ, trừ đi một tí thành danh thiên tài bên ngoài, cũng ít có người có thể địch qua bọn hắn. Còn Bán Thánh trở xuống, trừ đi một tí cá biệt siêu cấp yêu nghiệt, đừng nói giết bọn hắn, chính là cùng bọn họ giao thủ tư cách đều không có!

Mà bây giờ, tại Thanh Châu này chỗ xa xôi lạc hậu, bọn hắn nhưng là ở một tên Hoàng Giả Cảnh Huyền giả trong tay đã chết bảy người!

Việc này nếu là truyền quay lại Trung Thổ Thần Châu, không chỉ có bọn hắn âm u mười ba ảnh mất mặt, đã liền U Minh Điện cũng sẽ trở thành trò cười!

“Không nghĩ tới hắn còn có giúp đỡ!” Lúc này, một Hắc y nhân đột nhiên trầm giọng nói: “Người áo đen kia cũng sẽ Ám Chi Pháp Tắc, lại là nữ tử, nếu như ta không có đoán sai, phải là Ảnh Nữ điện Giang. Ảnh Nữ này đời này thân phận là Vân Tiêu Thánh Điện lầu Thiên Tiêu phi tử, theo lý mà nói, nàng hẳn cùng Dương Diệp này là địch nhân mới đúng, nàng vì sao phải tương trợ Dương Diệp này?”

Cầm đầu Hắc y nhân hít sâu một hơi, ngăn chặn lửa giận trong lòng, trầm giọng nói: “Việc này quả thật có chút quỷ dị. Cũng trách ta quá sơ sẩy sơ suất, chúng ta tại tính toán hắn, hắn đã ở tính toán chúng ta.”

“Hắn có được Tốc Chi Pháp Tắc cùng Ám Chi Pháp Tắc, bản thân liền khắc chế chúng ta, hôm nay lại có Ảnh Nữ tương trợ, hai người liên thủ, Quỷ Thần khó lường, chúng ta bởi vì công pháp cùng huyền kỹ quan hệ, bị bọn hắn khắc chế gắt gao. Tiếp tục ở đây dây dưa tiếp, nói không chừng thật muốn toàn bộ qua đời ở đó.” Một Hắc y nhân nói.

Cầm đầu Hắc y nhân nhìn thoáng qua nói chuyện Hắc y nhân kia, nói: “Chẳng lẽ cứ như vậy trở về? Như vậy trở về, chúng ta như thế nào báo cáo kết quả công tác? Không chỉ không có mang về Ảnh Nữ, ngược lại còn đã chết bảy người, cái hậu quả này, chúng ta không gánh nổi.”

“Xác thực không gánh nổi!” Hắc y nhân kia nói: “Nhưng hôm nay nên như thế nào?”

Cầm đầu Hắc y nhân trầm ngâm hồi lâu, sau đó nhìn về phía xa xa cao vút trong mây ngọn núi, nói: “Xem ra, chúng ta chỉ có thể tìm Thiên Lang Phong này hợp tác rồi!” Nói đến đây, hắn dừng một chút, nói: “Thông tri Vân Tiêu Thánh Điện, đem chuyện của Ảnh Nữ điện Giang nói cho Vân Tiêu Thánh Điện biết người, xem bọn hắn phải như thế nào!”

Thanh âm rơi xuống, sáu người thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Sáu người đi rồi ước chừng một khắc sau, mặt đất đột nhiên khẽ run lên, tiếp theo một đạo hắc ảnh từ trong đó chậm rãi nổi lên.

Bóng đen dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

“Cùng Thiên Lang Sơn Mạch liên hợp?”

Dương Diệp nhìn phía xa đám người Hắc y nhân biến mất địa phương, cười lạnh một tiếng. Nếu như sáu người hiện tại trở về Trung Thổ Thần Châu, lấy đối phương quỷ dị thân phận cùng thực lực, toàn lực đào tẩu, không ham chiến, hắn thật đúng là không có biện pháp. Hơn nữa hắn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cũng không khả năng một mực đuổi giết đối với mới vừa tới Trung Thổ Thần Châu đi, nhưng tiếc là đối phương cũng không có lựa chọn hiện tại liền rời đi huyết chi sát Thần!

Điều này cũng hợp ý hắn!

Sau hai canh giờ, Dương Diệp đem lúc trước chém giết Hắc y nhân thi thể luyện chế thành Kiếm Nô. Hiện tại, hắn có được bảy Hắc y nhân Kiếm Nô, còn có kim lang cùng u vô ảnh. Có thể nói, hiện tại hoàn toàn có thể chính diện đánh bại vậy còn dư lại sáu Hắc y nhân!

Đem Kiếm Nô thu lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch cuối cùng ai thắng ai thua, chính thức quyết định bởi ở trong hư không chiến đấu. Nếu như trên hư không là Thánh Giả của Vân Hải Thư Viện thắng, Thiên Lang Sơn Mạch kia trong khoảnh khắc thì sẽ khói tro bụi diệt. Đồng dạng, nếu như là Thiên Lang Sơn Mạch thắng, Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện cũng sẽ trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn!

Thánh Giả phía dưới, hết thảy đều là con sâu cái kiến! Nhân số, tại Thánh Giả trước mặt căn bản không có ý nghĩa!

Đương nhiên, đây cũng không phải nói hắn kiên trì thủ Vân Hải Thành sẽ không có ý nghĩa. Nếu như hắn hiện tại không tuân thủ thành, Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện căn bản đợi không được Thánh Giả phân ra thắng bại muốn bị diệt!

Đối với Vân Hải Thư Viện, hắn không có quy chúc cảm, chỉ có thể nói song phương đều là đang lợi dụng song phương. Hắn bây giờ còn nhỏ yếu, đặc biệt là đối với Thánh Giả, hắn không ngốc, sẽ không cho là mình bằng vào lực lượng một người là có thể đối kháng Vân Tiêu Thánh Điện loại này quái vật khổng lồ. Cho nên, hắn cũng phải tìm giúp đỡ, vừa vặn, lúc này Vân Tiêu Thánh Điện coi như là Vân Hải Thư Viện địch nhân!

Từ trình độ nào đó mà nói, giúp đỡ Vân Hải Thư Viện, cũng tương đương giúp chính hắn!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, tại nguyên chỗ dừng lại một lát, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lang Phong tiến đến.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, tăng thêm lại có Tốc Chi Pháp Tắc cùng Ám Chi Pháp Tắc, còn có Kiếm Vực che giấu hơi thở, hơn nữa lúc này Thiên Lang Sơn Mạch vừa không có Thánh Giả, có thể nói, Thiên Lang Sơn Mạch này đối với hắn căn bản không có uy hiếp gì!

Thiên Lang Phong.

Thiên Lang Phong là Thiên Lang Vương Cư Trụ Địa, cũng là cả trong Thiên Lang Sơn Mạch trụ cột.

Dương Diệp đi vào Thiên Lang Phong đỉnh núi về sau, có chút bất ngờ. Trên Thiên Lang Phong, cũng không phải là như người thường nghĩ như vậy là sơn động, tại trên Thiên Lang Phong, đứng vững vàng từng tòa sang trọng cung điện. Bởi vì Thiên Lang Phong diện tích cực sự rộng lớn, phía trên cung điện vô số, bởi vậy, Thiên Lang Phong này đỉnh núi nghiễm nhiên chính là một cái thành nhỏ!

Cùng lúc đó, Dương Diệp thần sắc cũng ngưng trọng lên.

Bởi vì tại phía trên Thiên Lang Phong này, hắn cảm nhận được vô số đạo cường đại mà lại mịt mờ khí tức. Mặc dù không phải là Thánh Giả, nhưng dị thường cường đại, hơn nữa thỉnh thoảng có cường giả ý niệm đảo qua Thiên Lang Phong, thậm chí cái kia ý niệm vẫn còn hắn chỗ đứng có chút dừng lại một chút, bất quá rất nhanh, cái kia cổ ý niệm rời đi rồi.

Giờ phút này, Dương Diệp đã minh bạch một việc. Cái kia chính là bất kể là Vân Hải Thư Viện, hay vẫn là Thiên Lang Sơn Mạch này, cũng còn không chân chính xuất toàn lực, song phương át chủ bài cũng còn bảo lưu lấy!

Bất quá cũng thế, nếu như lúc trước Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch bày ra thực lực chính là song phương cực hạn, cái này bạch kim giai thế lực hàm kim lượng không khỏi cũng quá nước!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía trong thành những tòa lớn nhất, xa hoa nhất đích thực cung điện lao đi.

Trên đường đi, Dương Diệp cẩn thận, bởi vì có Ám Chi Pháp Tắc, bởi vậy, hắn trên đường đi đều là mượn nhờ trong tràng bóng tối địa phương tiềm hành, tăng thêm lại có Kiếm Vực che giấu hơi thở, cho nên, một đường tới có thể nói là thông suốt. Rất nhanh, hắn liền đi tới trước tòa cung điện kia. Dương Diệp trốn ở một xó xỉnh trong bóng ma, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cung điện kia ngay phía trên viết ba chữ to: Thiên Lang Điện!

Liếc nhìn xung quanh, Dương Diệp thân hình khẽ run lên, biến mất ngay tại chỗ.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trong Thiên Lang Điện hoàng hậu rất đáng yêu rất khuynh thành chương mới nhất.

Tại đại điện thủ tọa phía trên, ngồi một người mỹ phụ, mỹ phụ đang mặc cung trang, chân mày lá liễu mắt hạnh, da trắng như ngọc, bộ dạng thuỳ mị sở sở, chẳng qua là ánh mắt sắc bén, trên người tản ra một cỗ vô hình uy nghiêm, làm cho người ta có chút không dám nhìn thẳng.

Tại mỹ phụ phía dưới bên trái, ngồi một tên mặc trường bào màu trắng ngọc lão giả, ở sau lưng lão ta, đứng đấy một nam một nữ hai người tuổi trẻ; Mà ở mỹ phụ phía dưới bên phải, thì là trước đó cùng Dương Diệp đã giao thủ cầm đầu Hắc y nhân.

“Hơn hai mươi tuổi, lĩnh ngộ bán bộ Hư Vô Cảnh kiếm ý, bán bộ Hư Vô Cảnh sát ý, lại nắm giữ Kiếm Vực, nhưng lại nắm giữ hai loại Pháp Tắc chi Lực. Không nghĩ tới Thanh Châu ta ngoại trừ năm Đại Thiên Tài bên ngoài, lại xuất hiện một cái như vậy siêu cấp yêu nghiệt. Được, rất tốt!” Thủ tọa phía trên, mỹ phụ thanh âm bình tĩnh, nhưng tản ra một cỗ lạnh lẽo hàn ý.

Bên trái, mặc trường bào màu trắng ngọc lão giả nói: “Vân Tiêu Thánh Điện ta điều tra qua người này, lai lịch của nó quả thực có chút thần bí, tựu như cùng trống rỗng xuất hiện đồng dạng. Chúng ta chỉ tra được ở Thiên Phong thành xuất hiện, trước đây hắn hết thảy, đều tựa như bị người xóa đi một dạng một điểm, cho dù là một điểm dấu vết đều không có!”

“Có phải hay không là Cổ Kiếm Trai bí mật bồi dưỡng?” Mỹ phụ bỗng nhiên nói.

Trường bào màu trắng ngọc lão giả lắc đầu, nói: Khả năng nhỏ nhất, tại Cổ Kiếm Trai có người của chúng ta, nếu như là bí mật bồi dưỡng, coi như là Cổ Kiếm Trai làm việc giữ bí mật tại được, cũng nhất định sẽ lộ ra một tia dấu vết để lại đấy. Nhưng vấn đề là không, theo người của Cổ Kiếm Trai chúng ta tin tức truyền đến, đã liền Cổ Kiếm Trai một ít cao tầng đối với Dương Diệp này đều rất xa lạ! "

“Hắn sẽ tới hay không từ Trung Thổ Thần Châu?” Mỹ phụ bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng lão giả cùng Hắc y nhân kia lông mày đều là hơi nhíu lại. Hồi lâu, lão giả trầm giọng nói: “Có khả năng, theo tin tức ta lấy được, người này tại Thượng Thanh đạo môn khiêu chiến lúc, từng thu phục qua một con cự long, lúc ấy, người này liền nói hắn là cái gọi là cái gì Long Truyền Nhân. Long tộc chỉ ở Trung Thổ

Thần Châu, nếu như hắn không có nói sai, vậy hắn phải là đến từ Trung Thổ Thần Châu!”

“Hắn phải là Trung Thổ Thần Châu đấy!” Lúc này, Hắc y nhân bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, lão giả cùng mỹ phụ đều nhìn về Hắc y nhân.

Hắc y nhân trầm giọng nói: “Trước kia chúng ta vây giết người này lúc, hắn nhắc tới U Minh Điện ta một vị điện hạ, cái kia vị điện hạ tại ba năm trước mới về đến U Minh Điện ta, chính là Trung Thổ Thần Châu rất nhiều người cũng không biết, mà hắn nhưng là biết rõ. Hiển nhiên, hắn phải là đến từ Trung Thổ Thần Châu. Nếu như là đến từ Trung Thổ Thần Châu, hắn này thực lực khủng bố cùng thiên phú, đã nói đã thông...”

“Nếu như là đến từ Trung Thổ Thần Châu, chuyện kia liền có chút phiền phức rồi!” Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói.

“Có gì phiền toái?” Mỹ phụ âm thanh lạnh lùng nói: “Theo giết!”

“Nói cực phải!” Hắc y nhân nói: “Coi như là hắn là Trung Thổ Thần Châu kim cương giai thế lực đệ tử, U Minh Điện ta thì sao chi?”

Bạch Bào Lão Giả trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Người này giết Vân Tiêu Thánh Điện ta mấy tên thiên tài, lại nhục Thiên Tiêu đệ đệ, nếu như không phải là Thiên Tiêu đang bế quan, hắn đã sớm chạy đến Vân Hải Thành hôn tự rước này tính mạng người rồi. Người này chưa trừ diệt, đúng là một cái tai họa!”

“Như thế nào giết?” Mỹ phụ bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng Bạch Bào Lão Giả cùng Hắc y nhân đều là đã trầm mặc.

“Ta tới giết!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

PS: Thật có lỗi... Hay vẫn là đã tới chậm chút. Thứ lỗi!

(Tấu chương hết)

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 944: Quần ẩu Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói chuyện chính là áo bào trắng lão giả sau lưng tên nam tử kia.

Hắc y nhân cùng mỹ phụ ánh mắt đã rơi vào người này nam tử trên người, dừng lại hồi lâu, hai người thần sắc vậy mà dần dần ngưng trọng lên. Hắc y nhân cũng may, rất nhanh tựu thu hồi ánh mắt, mà mỹ phụ kia nhưng lại thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Nhìn thấy Hắc y nhân cùng mỹ phụ thần sắc như vậy ngưng trọng, áo bào trắng lão giả trên mặt thép ra một vòng tươi cười đắc ý, nhưng là rất nhanh tựu thu liễm, lập tức nói: “Ấu đồ không hiểu chuyện, lại để cho hai vị chê cười!”

Một lát sau, mỹ phụ bỗng nhiên nói: “Không hổ là Vân Tiêu Thánh Điện, thực là nhân tài đông đúc đến hai mươi tuổi cao cấp Bán Thánh, quả nhiên là thiên phú dị bẩm. Ân, cái này hiệp em bé cũng không tệ, vậy mà cũng đạt tới trung cấp Bán Thánh, mà lại khí tức trầm ổn, không có nửa điểm phù phiếm cực hạn. Khó được, quả thực khó được!”

Áo bào trắng lão giả cười nói: “Rồng bay Long vũ, còn không bái kiến yêu sau tiền bối!”

Nghe vậy, áo bào trắng lão giả sau lưng một nam một nữ đi ra, đối với mỹ phụ có chút thi lễ, sau đó liền lại lui trở về.

Áo bào trắng lão giả nói: “Bọn họ là một đôi song bào thai huynh muội, chính là điện chủ lúc trước dạo chơi thời điểm ngẫu nhiên cứu đấy, chỉ là điện chủ thật không ngờ, hai người bọn họ dĩ nhiên là trong truyền thuyết Không Linh thánh thể. Cái này lại để cho điện chủ đại hỉ, lập tức đem hai người mang về Thánh Điện nuôi dưỡng lên. Lúc này đây lại để cho hai người bọn họ đến đây, tựu là hy vọng rèn luyện thoáng một phát hai người bọn họ, làm cho lưỡng nhân nhật hậu có thể theo Thiên Tiêu tiến về trước trung Thổ Thần châu, ở đằng kia võ trên bảng đánh kế tiếp tốt thứ tự!”

“Thứ cho ta nói thẳng, bọn hắn hay là quá yếu!” Lúc này, Hắc y nhân bỗng nhiên nói.

Nghe được Hắc y nhân lời mà nói..., áo bào trắng lão giả sắc mặt có chút mất tự nhiên, mà phía sau hắn rồng bay cùng Long Vũ huynh muội sắc mặt càng là lúc này lạnh xuống, đang nhìn Hắc y nhân lúc, ánh mắt biến thành có chút bất thiện rồi.

“Không Linh thánh thể, trời sinh thân thể sạch sẽ, có thể tự động hấp thu linh khí tẩy tủy bản thân, trên tu hành, càng là Thánh giả phía dưới, cơ hồ không có cái gọi là bình cảnh. Từ loại nào trình độ mà nói, này thể chất không chút nào nhược Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi cái kia Không Linh kiếm thể.” Mỹ phụ nhìn về phía đêm tối người, nói: “Nếu như ngay cả loại này tại các hạ trong mắt đều tính toán nhược lời mà nói..., chỉ sợ ta Thanh Châu ngoại trừ năm đại thiên tài bên ngoài, không ai có thể vào khỏi các hạ pháp nhãn rồi!”

“Hữu người khi bọn hắn loại đến tuổi này, đã là Thánh giả!” Hắc y nhân nhạt âm thanh nói.

Nghe vậy, thừa mọi người đều là biến sắc đến hai mươi Thánh giả?

“Giới, còn có người tại cao cấp Bán Thánh lúc cũng đã có thể chém giết Thánh giả!” Hắc y nhân lại nói.

Thừa mọi người đồng tử có chút co rụt lại, vượt cấp chém giết Thánh giả? Nếu quả thật hữu loại người này tồn tại, cái kia hắn tuyệt đối là so với kia vẫn chưa tới hai mươi thì đến được Thánh giả đích thiên tài còn muốn khủng bố ah!

Bởi vì Thánh giả cùng cao cấp Bán Thánh ở giữa chênh lệch, dùng trời cùng đất khác biệt để hình dung cũng không đủ đấy!

Mà hữu người nhưng lại có thể dùng cao cấp Bán Thánh vượt cấp chém giết Thánh giả, này sẽ là hạng gì nghịch thiên?

“Cái này hai loại người ta đều gặp!” Hắc y nhân nói: “Lần nữa thứ cho ta nói thẳng, chư vị kiến thức, quả thực có chút tụt lại rồi hả.”

Tiềm ý tứ tựu là ếch ngồi đáy giếng ý tứ...

Lúc này, Hắc y nhân lại nói: “Hắn hai người khí tức trầm ổn, thực lực đó cũng rất không tồi, nhưng là so sánh với cái kia Dương Diệp, hay là chênh lệch quá nhiều. Người này tuyệt đối là đã trải qua vô số chém giết lớn lên đấy, tại loại hoàn cảnh này lớn lên đích thiên tài, là phi thường khủng bố đấy. Mà hắn hai người, cảnh giới mặc dù cao, khí tức mặc dù ngưng thực, nhưng trên người nhưng lại thiếu đi sát phạt khí tức. Cho nên, nếu như Vân Tiêu Thánh Điện nếu là muốn lại để cho hắn hai người đi giết Dương Diệp, ta xem tựu không cần đi, bởi vì đi tựu là chịu chết!”

“Ta xem các hạ là bị cái kia Dương Diệp giết phá mật a!” Cái kia rồng bay hừ lạnh một tiếng nói.

“Làm càn!”

Áo bào trắng lão giả bỗng nhiên phẫn nộ quát: “Nhanh chóng hướng ám ngự tiền bối xin lỗi!”

Nghe được áo bào trắng lão giả lời mà nói..., hắc y nhân kia thân trên tuôn ra màu đen khí lưu lập tức ngừng lại.

Rồng bay không dám chống đối áo bào trắng lão giả, lập tức hừ lạnh một tiếng, đối với Hắc y nhân ôm quyền, sau đó lui qua một bên.

“Vô tri cũng không đáng sợ, Nhưng sợ chính là cũng không biết mình vô tri!” Hắc y nhân thản nhiên nhìn cái kia rồng bay liếc, sau đó lại nói: “Hai vị, ta vô tình ý đúc kết các ngươi cùng Vân Hải Thư Viện chuyện giữa, mục đích của ta chỉ có một, giết Dương Diệp, mang về ảnh nữ điện hạ. Có thể nói, chúng ta tam phương mục đích ở phương diện này đều là nhất trí đấy, nếu là nhất trí, cái kia tự nhiên có thể liên thủ. Các ngươi cho rằng đâu này?”

“Đương nhiên!” Mỹ nữ tắc.

“Ta Vân Tiêu Thánh Điện u phi thật đúng tại trợ cái kia Dương Diệp?” Áo bào trắng lão giả bỗng nhiên nói.

“Ta không cần phải lừa ngươi, không phải sao?” Hắc y nhân nói.

Áo bào trắng lão giả sắc mặt trầm xuống, nói: “U phi tuyệt không khả năng trợ cái kia Dương Diệp, đích thị là cái kia Dương Diệp đối với u phi thi triển thủ đoạn gì, đem hắn đã khống chế lên. Tốt, thật sự là rất tốt, ngay cả Thiên Tiêu nữ nhân hắn cũng dám đụng, hắn thật sự không muốn sống chăng ah!”

“Chúng ta hay là nói chuyện nên như thế nào giết người này a!” Hắc y nhân nói.

“Đơn đả độc đấu, Thánh giả cùng năm đại thiên tài phía dưới, không người là hắn đối thủ!” Mỹ nữ tắc: “Nếu muốn giết người này, chỉ có quần ẩu!”

“Ta ra sáu người!” Ám ngự nói.

“Ta ra mười tên cao cấp Bán Thánh!” Áo bào trắng lão giả trầm giọng nói: “Đều là ta Vân Tiêu Thánh Điện thánh vệ đội tinh anh, không có chút nào hơi nước!”

Mỹ phụ trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta ra ba gã kim Sói cao cấp Bán Thánh, này ba Sói chính là ruột thịt cùng mẹ sinh ra, theo huynh cùng một chỗ tu luyện lớn lên, có thể nói là tâm ý tương thông. Ba Sói liên thủ, chiến lực phi phàm.”

Hắc y nhân nhẹ gật đầu, nói: “Bởi như vậy, cái kia Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Chỉ là còn có một vấn đề, người này nắm giữ ám chi pháp tắc cùng Tốc Chi Pháp Tắc, hắn nếu muốn trốn, chúng ta cho dù liên thủ cũng cầm hắn không có cách nào. Còn nữa, hắn cũng sẽ không xảy ra mặt cùng chúng ta tử chiến hai vấn đề nếu là không phong quyết, chúng ta người trong nhiều đều là uổng phí.”

Mọi người trầm mặc.

Hồi lâu, mỹ nữ tắc: “Muốn hắn cùng chúng ta xuất chiến cũng dễ dàng, hắn muốn thủ hộ cái kia vân a, chỉ cần chúng ta tiến công vân a, hắn nhất định sẽ xuất hiện. Về phần phải như thế nào lợi, cái này cũng đơn giản, phu quân ta Thiên Lang Vương hữu một kiện Thần giai bảo vật, tên dị thứ nguyên phương, vật ấy có thể cải biến không gian kết cấu, tựu là Thánh giả cũng có thể ngăn cản hội (sẽ), về phần Thánh giả phía dưới, coi như là Lâu Thiên Tiêu bọn người cũng tuyệt đối phá không khai mở vật ấy!”

“Như thế rất tốt!” Hắc y nhân nói.

Áo bào trắng lão giả cũng nhẹ gật đầu.

Mỹ phụ đứng lên, nói: “Đã như vầy, cái kia ngày mai tựu tổng tiến công vân a a. Đến lúc đó còn hy vọng Vân Tiêu Thánh Điện có thể to lớn tương trợ, tốt nhất ở ngoài sáng ngày một lần hành động phá Thành, lại có thể một lần hành động đánh chết cái kia Dương Diệp!”

Áo bào trắng lão giả nói: “Yêu sau yên tâm, lần này ta Vân Tiêu Thánh Điện ngoại trừ Thánh giả bởi vì Vô Cực nội nguyên nhân không thể đến đây bên ngoài, còn lại đạt trình độ cao nhất cường giả đều đã đi tới Thiên Lang Sơn Mạch. Ngày mai tất nhiên sẽ to lớn tương trợ Thiên Lang tộc!”

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, nói: “Chư vị đi xuống trước nghỉ ngơi a, ta cái này đi lấy ra phu quân ta dị thứ nguyên phương.”

Áo bào trắng lão giả nói: “Đã như vầy, ta đây các loại tựu xin được cáo lui trước rồi. Đúng rồi, lần này điện chủ hữu nói, hy vọng Thiên Lang Sơn Mạch không được tại ẩn dấu thực lực kéo dài, càng kéo dài, đối với chúng ta càng bất lợi. Điểm ấy, yêu sau như thế rất rõ ràng.”

Yêu sau trầm giọng nói: “Ta tự nhiên biết rõ, yên tâm, ngày mai tựu là ta Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân Hải Thư Viện quyết chiến ngày.”

“Như thế rất tốt!” Áo bào trắng lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Ta đây các loại trước hết đi chuẩn bị!”

Nói xong, áo bào trắng lão giả mang theo rồng bay huynh muội quay người ra đại điện.

Áo bào trắng lão giả bọn người đi rồi, Hắc y nhân đột nhiên nói: “Yêu về sau, tại hạ tuyên bố trước, bản thân đối với cái kia Dương Diệp ra tay. Các ngươi cùng Vân Hải Thư Viện chuyện giữa, ta sẽ không xuất thủ. Đương nhiên, nếu như Vân Hải Thư Viện bọn người nếu ngăn cản ta giết Dương Diệp, ta tự nhiên sẽ ra tay!”

Yêu sau nhẹ gật đầu, nói: “Minh bạch!”

Đêm tối người nhẹ gật đầu, sau đó lui ra ngoài.

Mọi người đi rồi, mỹ phụ trầm ngâm xuống, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Mỹ phụ không có phát hiện, tại nàng biến mất một sát na kia, phía sau nàng Ảnh Tử đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích.

Đã qua hồi lâu, mỹ phụ đi tới một chỗ dưới mặt đất cửa vào. Lối vào, trông coi hai cái màu đen Cự Lang, đều là cao cấp Bán Thánh.

Hai cái màu đen Cự Lang ngăn cản tại mỹ phụ trước mặt, trong đó một màu đen Cự Lang miệng phun tiếng người: “Không có đại lệnh vua lệnh, bất luận kẻ nào không được một mình tiến vào Thiên Lang bảo các, kể cả yêu sau ngươi!”

Mỹ phụ hừ lạnh một tiếng, thủ đoạn khẽ động, một quả màu vàng Răng Sói xuất hiện ở trong tay nàng.

Nhìn thấy này cái màu vàng Răng Sói, hai cái màu đen Cự Lang biến sắc, vội vàng hướng lấy mỹ phụ cúi đầu xuống, sau đó lui qua một bên.

Mỹ phụ quét lưỡng Sói liếc, sau đó tiến vào lòng đất cửa vào.

Lòng đất cửa vào chỉ có một cái lối nhỏ, con đường nhỏ bốn phía trải rộng các loại kỳ dị phù văn còn có thần bí gợn sóng. Mỹ phụ đi ước chừng một phút đồng hồ mới dừng lại đến. Ở trước mặt nàng, là một tòa màu vàng cung điện.

Ở đằng kia màu vàng trước cung điện chiếm cứ hai cái màu tím Cự Lang, hai cái Cự Lang hai mắt khép hờ, giống như là ngủ.

Mỹ phụ đi đến hai cái màu tím Cự Lang trước, đối với hai cái Cự Lang cung kính thi lễ, sau đó lấy ra màu vàng Răng Sói.

Trong đó một Cự Lang mở mắt ra nhìn thoáng qua cái kia màu vàng Răng Sói, sau đó nói: "Vào đi thôi } lời cuối sách ở, chỉ có thể mang một kiện bảo vật!" Nói xong, cự long đề nhẹ vung lên, lập tức, cái kia miếng màu vàng Răng Sói tại này cung điện đại môn một chỗ Răng Sói ấn lõm điểm thượng × tịch một cái chớp mắt, cung điện đại môn chậm rãi mở ra!

Yêu sau lại lần đối với hai cái Cự Lang thi lễ một cái, sau đó hướng phía cái kia cung điện đại môn đi đến ⊥ tại hắn muốn đi vào đại môn lúc, đột nhiên, xa xa cái kia một con khác màu tím Cự Lang mở hai mắt ra, đột nhiên quát: "Đứng lại!"

Âm thanh như lôi điện lớn nổ vang, toàn bộ tầng hầm ngầm cùng cái kia cung điện đều là kịch liệt run lên!

Yêu sau càng là thân thể mềm mại khẽ run lên, quay người khó hiểu nhìn về phía này đầu gầm lên màu tím Cự Lang.

Cái kia màu tím Cự Lang cũng không có quản yêu về sau, mà là ánh mắt nhìn hướng về phía yêu sau đích sau lưng Ảnh Tử...

------oOo------

Chương 945: Thiên Lang Vương bảo khố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Mạc thúc?"

Mỹ phụ khó hiểu nhìn xem cái kia nhìn xem phía sau nàng Ảnh Tử màu tím Cự Lang.

Đầu kia màu tím Cự Lang ánh mắt gắt gao chằm chằm vào mỹ phụ sau lưng Ảnh Tử, hồi lâu, hắn đột nhiên giơ lên phải trảo cách không một trảo, một tiếng nổ vang, mỹ phụ sau lưng Ảnh Tử vị trí ầm ầm bộc phát ra một đạo nổ vang thanh âm, mặt đất nhưng lại không có vỡ ra, bởi vì ở đằng kia trên mặt đất, xuất hiện từng đạo màu vàng gợn sóng màn sáng.

Một tiếng nổ vang về sau, mỹ phụ sau lưng Ảnh Tử y nguyên vẫn tồn tại.

“Lão Mạc, chuyện gì xảy ra?” Một đầu khác màu tím Cự Lang cũng khó hiểu hỏi.

Tên là lão Mạc Cự Lang khẽ lắc đầu, nói: “Trước khi ta cảm nhận được một tia nhân loại khí tức!”

“Nhân loại khí tức?”

Nghe vậy, mỹ phụ cùng bên kia Cự Lang sắc mặt biến hóa, mỹ nữ tắc: “Làm sao có thể, nơi đây chính là ta Thiên Lang tộc cấm địa, hữu đại Vương hắn bố trí xuống cường đại cấm chế, càng có thần phù sư bố trí xuống cường đại phù văn đại trận, coi như là Thánh giả, cũng không có khả năng vô thanh vô tức tiến vào nơi đây. Lão Mạc, ngươi có phải hay không cảm giác sai rồi?”

Lão Mạc cái kia cực lớn Sói trong mắt mang một tia nghi hoặc, trầm ngâm hồi lâu, hắn nói: “Yêu Hậu nên biết, ta thủ tại chỗ này đã có mấy trăm năm, có thể nói, tại đây hết thảy đã cơ hồ cùng ta dung làm một thể. Trên lý luận mà nói, ta sẽ không cảm giác sai đấy.”

Mỹ phụ trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó hỏi: “Vậy bây giờ còn có thể cảm giác được nhân loại khí tức?”

Lão Mạc lắc đầu, nói: “Vừa rồi cái kia tơ (tí ti) khí tức xuất hiện nhanh, biến mất nhanh hơn! Mà bây giờ tóm lại, vì an toàn để đạt được mục đích, Yêu Hậu hôm nay tựu hay là chớ vào nhập Thiên Lang bảo các cho thỏa đáng. Ở trong đó là ta Thiên Lang tộc vài vạn năm sưu tầm, bên trong càng có rất nhiều là đại Vương coi trọng bảo vật, nếu là ra một chút ngoài ý muốn, chúng ta đem muôn lần chết khó từ hắn tội trạng!”

Mỹ phụ lắc đầu, nói: “Lần này đến đây, ta là muốn mượn đại Vương dị thứ nguyên vừa mới dùng, vật ấy đối với ta Thiên Lang tộc mà nói cực kỳ trọng yếu.”

Nghe vậy, lão Mạc trầm mặc một hồi, sau đó một cổ kinh khủng khí thế tự hắn trong cơ thể tuôn ra, rất nhanh, cổ khí thế này trải rộng trong cả sân từng cái nơi hẻo lánh.

Hồi lâu, lão Mạc thu hồi cổ khí thế này.

“Như thế nào?” Mỹ phụ hỏi.

Lão Mạc lắc đầu, nói: “Cái gì cũng không có phát hiện, có lẽ thực cảm giác ta bị sai. Yêu Hậu mời đến a!”

Mỹ phụ nhìn thoáng qua lão Mạc, sau đó nhẹ gật đầu, tiến nhập trong đại điện.

Rất nhanh, đại điện môn chậm rãi đóng lại.

Tại đại cửa đóng lại một khắc này, một đạo bóng đen vô thanh vô tức tự góc cửa Âm Ảnh trừ trượt vào trong cửa lớn.

Môn triệt để nhắm lại một khắc này, Yêu Hậu quét bốn phía liếc, đang muốn khởi hành, vào thời khắc này, dị biến nổi lên, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, chung quanh hết thảy lập tức cấm. Tại đón lấy, ở đằng kia Yêu Hậu còn chưa phục hồi tinh thần lại lúc, lưỡng cổ vô hình khủng bố lực lượng giống như vạn tòa núi lớn Bình thường đặt ở này Yêu Hậu trên người, sau một khắc, một đạo hàn mang ở giữa sân chợt lóe lên

[truy
en cua tui ΘΘ net] Yêu Hậu hai mắt trợn lên, rất nhanh, trong đôi mắt sắc thái ảm đạm đi xuống.

Ngay lập tức về sau, trong tràng hết thảy khôi phục bình tĩnh.

Nhìn xem nằm trên mặt đất yêu thú, Dương Diệp hít sâu một hơi, ám đạo: Thầm nghĩ nguy hiểm thật. Cái này hay hiểm không phải chỉ đánh chết Yêu Hậu, mà là trước kia tại cung điện chỗ cửa lớn thời gian.

Trước khi tại cung điện chỗ cửa lớn, hắn kỳ thật thiếu một ít tựu bị phát hiện đâu.

Vốn là hắn vẫn dấu kín tại đây Yêu Hậu Ảnh Tử nội, đem làm cái kia lão Mạc gầm lên đứng lại lúc, hắn chợt cảm thấy không ổn, lập tức quyết định thật nhanh, lập tức chuyển dời đến cung điện đại môn chỗ bóng tối, sau đó tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, triệt để che dấu nổi lên khí tức của mình, lại để cho mình cùng chính mình chỗ đứng không gian hòa thành một thể, tại tăng thêm Kiếm Vực che dấu, khi đó, hắn là chân chính làm được vô thanh vô tức.

Chỉ cần hắn lúc ấy hơi chút chần chờ thoáng một phát, vậy hắn sẽ bị phát hiện.

Cái kia hai gã màu tím Cự Lang rất cường, thực lực ở đằng kia kim Sói phía trên, thậm chí so với kia cầm đầu Hắc y nhân cũng không yếu. Tuy nhiên hắn không sợ, nhưng là nếu như trước khi bị phát hiện, đây tuyệt đối là một cái đại phiền toái.

Phải biết rằng, hôm nay Sói Phong có thể là có thêm vô số cường giả đấy, hắn muốn ở chỗ này giết đi ra ngoài, không phải là không được, nhưng là khả năng cũng tiểu! Dù sao hắc y nhân kia còn có cái kia Vân Tiêu Thánh Điện cường giả đều tại, hắn chỉ cần bị phát hiện, tuyệt đối rất khó thoát thân.

Ám chi pháp tắc cùng Tốc Chi Pháp Tắc tuy nhiên cường đại, nhưng còn chưa tới Vô Địch tình trạng, đối phương nếu là có tâm phòng bị, hắn coi như là nhập vào thân người khác Ảnh Tử phía trên, người khác cũng có thể phát hiện được. Tựu như lúc trước hắn cùng với U Vô Ảnh chiến đấu lúc, U Vô Ảnh thỉnh thoảng phụ thân vào hắn Ảnh Tử phía trên đối với hắn tiến hành công kích, ngay từ đầu không có phòng bị lúc, hắn thiếu chút nữa bị miểu sát, nhưng là cuối cùng đã có phòng bị về sau, đối phương chiêu này tất nhiên không thể linh rồi!

Đương nhiên, quan trọng nhất là nếu như bị phát hiện, vậy hắn không thể đến trộm bảo bối

Lúc trước Thiên Lang trong điện nghe được Yêu Hậu bọn người nói chuyện lúc, hắn tựu minh bạch, nhất định phải bỏ cái này Yêu Hậu, bởi vì nếu như chưa trừ diệt đi cái này Yêu Hậu, một khi Thiên Lang Sơn Mạch tổng tiến công, hắn nhất định là phải về Vân Hải Thành đấy, mà quay về Vân Hải Thành, cái kia ở giữa mấy người kia lòng kẻ dưới (tự nguyện chịu thiệt). Khi đó những người này liên thủ, hắn thật đúng là có thể sẽ quá thay!

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp nạn. Những lời này, Dương Diệp là phi thường đồng ý đấy!

Chết cái này Yêu Hậu, Thiên Lang Sơn Mạch cho dù không lớn loạn, nhưng là ít nhất trong thời gian ngắn khẳng định cũng không cách nào khởi xướng tổng tiến công rồi. Cái này đối với Vân Hải Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trên mặt đất Yêu Hậu, trước mắt cái này Yêu Hậu cảnh giới cũng là cao cấp Bán Thánh, nhưng là chiến lực lại không phải rất cường, so với kia kim Sói còn yếu nhược, đây cũng là hắn vì cái gì dám ở chỗ này ra mặt đánh chết nguyên nhân.

Đương nhiên, cho dù đối phương hữu hắc y nhân kia thực lực, nàng cũng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ đấy.

Bởi vì Dương Diệp trước khi trực tiếp thi triển Kiếm Vực, hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh, cùng với hai chủng Pháp Tắc Chi Lực, có thể nói, hắn vừa rồi thi triển ra chính mình chín thành thực lực! Không có che dấu chín thành thực lực!

Dương Diệp dừng một chút, phải tay khẽ vẫy, cái kia Yêu Hậu trong tay màu vàng Răng Sói bay đến trong tay của hắn. Hắn sở dĩ mạo hiểm ở chỗ này đánh chết Yêu Hậu, còn có nguyên nhân, cái kia chính là vì cái này màu vàng Răng Sói. Đã vào Bảo Sơn, có thể nào tay không mà quay về? Nhưng là, hắn biết rõ, nếu như không ra tay đánh chết Yêu Hậu, các loại Yêu Hậu ly khai cái này đại điện lúc, hắn tựu phải cùng lấy ly khai, bằng không thì, hắn hội (sẽ) bị vây ở chỗ này mặt.

Bởi vì tại chung quanh nơi này, hữu Thánh giả bố trí xuống kết giới, mà cái này Răng Sói tựu là mở ra cái này kết giới cái chìa khóa!

Dùng hắn lúc này thực lực, căn bản không cách nào phá vỡ tại đây kết giới lực lượng, cho nên, muốn muốn không tay không mà quay về, chỉ có tiêu diệt cái này Yêu Hậu!

Không tại quản Yêu Hậu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía trước mặt cách đó không xa, ở trước mặt hắn cách đó không xa, có năm cái phong bế gian phòng, cái này cái này Thập Tam cái gian phòng lên, đều minh xác viết quảng cáo. Ví dụ như: Huyền bảo, linh dược, tinh thạch, nội đan, khoáng thạch nhưng là không có công pháp cùng huyền kỹ khác nhau.

Bất quá Dương Diệp ngẫm lại sẽ hiểu, cái này Thiên Lang Sơn Mạch đều là yêu thú, cái này nhân loại công pháp cùng huyền kỹ bọn hắn căn bản không cách nào tu hành, cho nên, những vật này trong mắt bọn hắn cũng tựu không có tác dụng gì rồi, tự nhiên sẽ không sưu tầm.

Dương Diệp đi tới gian phòng thứ nhất gian (ở giữa), thì ra là linh dược cái kia gian phòng. Gian phòng không có cửa, tại trên thạch bích chỉ có một lõm đi vào Răng Sói ấn. Không do dự, Dương Diệp đem trong tay màu vàng Răng Sói thả đi vào. Rất nhanh, một đạo sáng chói hào quang dần hiện ra ra, đón lấy, gian phòng thạch bích hướng hai bên chậm rãi mở ra.

Cửa vừa mở ra, một cổ mùi thơm nồng nặc đập vào mặt, làm cho Dương Diệp lập tức toàn thân một thoải mái. Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, định nhãn xem xét, phát hiện bên trong có gần trăm đến ngọc quế, từng cái ngọc quế phía trên đều bày bán đi đủ loại linh thảo, linh quả, linh hoa, còn có một chút Dương Diệp căn bản không biết đồ vật!

Dương Diệp nhìn lướt qua, phát hiện những... Này toàn bộ cộng lại gần hữu hơn một vạn, mà những... Này, toàn bộ vậy mà đều là Tiên giai!

Tiên giai, toàn bộ là Tiên giai!

Quan trọng nhất là, Dương Diệp kinh hỉ phát hiện, ở trong đó thậm chí có luyện chế thần hồn đan dược liệu! Phải biết rằng, tiểu bảy thế nhưng mà một mực vẫn còn ngủ say đấy, đã có những dược liệu này, hắn chỉ cần đem thuật luyện đan tăng lên đi lên, cái kia tiểu bảy lập tức có thể đã tỉnh lại!

Hơn nữa những dược liệu này còn có thể luyện chế khác trân quý đan dược không thể bình tĩnh rồi!

“Đều là ta đấy, đều là của ta!”

Dương Diệp lấy ra cổ vỏ (kiếm, đao), tay phải một hồi, chung quanh những cái... Kia ngọc quế từng dãy hướng hắn cổ vỏ (kiếm, đao) bay đi, không đến một hồi, trong tràng toàn bộ dược liệu bị hắn chuyển một cái tinh quang.

Dương Diệp không có dừng lại, đi tới thứ hai gian (ở giữa), căn phòng thứ hai gian (ở giữa) thượng viết chính là khoáng thạch, không hề nghi ngờ, bên trong nhất định là một ít trân quý kỳ trân dị thạch.

Như hắn sở liệu, căn phòng thứ hai trong phòng toàn bộ là một ít khoáng thạch, số lượng cũng khoảng chừng hơn vạn nhiều, quan trọng nhất là những... Này cũng tất cả đều là Tiên giai! Kém cỏi nhất đều là Tiên giai, thậm chí trong đó còn có vài chủng khoáng thạch là Thần giai hạ phẩm đấy!

“Lần này là thật sự phát đạt!”

Dương Diệp thật sự bình tĩnh không được nữa, toàn bộ trên mặt tràn đầy hưng phấn cùng kích động, còn kém nhảy dựng lên hoan hô cuồng khiếu rồi.

Khoáng thạch những vật này tự nhiên là dùng để luyện chế huyền bảo đấy, tuy nhiên hắn sẽ không, nhưng là Cổ Chân Nhân hội (sẽ) ah có nhiều như vậy Tiên giai khoáng thạch, luyện chế cái mấy ngàn chuôi Tiên giai kiếm tiên đây còn không phải là một bữa ăn sáng?

Lúc này Dương Diệp đã phảng phất vừa ý ngàn chuôi Tiên giai huyền kiếm ở trước mặt hắn mặc hắn đem ra sử dụng tràng cảnh

Hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, cưỡng ép chế trụ kích động trong lòng cùng hưng phấn, sau đó khởi đầu đại càn quét, không đến mấy hơi thời gian, trong tràng sở hữu tất cả khoáng thạch toàn bộ bị hắn đã thu vào cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian.

"Ân, xem ra những... Này Yêu Vương của cải đều rất phong phú ah! Hắc hắc, về sau có cơ hội, có thể đi Yêu Vương khác bảo khố dạo chơi! Ân, tựu là dạo chơi!"

Dương Diệp cười hắc hắc, đi tới hạ một cái phòng, vừa vừa mở ra, một cổ cực kỳ tinh thuần năng lượng đập vào mặt, Dương Diệp nao nao, đem làm hắn chứng kiến trong phòng tràng cảnh lúc, Dương Diệp cả người ngây ngẩn cả người.

Hồi lâu, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: "WOW, đó là một cái gì đồ chơi"

------oOo------

Chương 946: Đây là một cái hiểu lầm, thật sự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mở ra chính là tinh thạch phòng.

Trong phòng, tràn ngập màu ngà sữa khí lưu, những... Này màu ngà sữa khí lưu đậm nhiều, tựa như sữa tươi Bình thường.

Cái này đương nhiên không phải sữa tươi, cái này là linh khí, nồng đậm đã đến trở thành trạng thái cố định trình độ linh khí!

Nếu như chỉ (cái) là linh khí, hắn đương nhiên không sẽ như thế khiếp sợ, bởi vì loại này linh khí cho dù có càng tốt, lại tinh thuần, cũng so ra kém hắn Hồng Mông tử khí. Lại để cho hắn khiếp sợ chính là, tại gian phòng kia chính giữa, có một chỉ (cái) màu ngà sữa tiểu yêu thú.

Tiểu yêu thú thấp ục ịch béo tròn núc ních đấy, toàn thân da lông đều là thuần trắng sắc đấy, lỗ tai của nó rất dài, cuối cùng nhưng lại rất tiêm, như kiếm tiêm. Nó hữu cái miệng nho nhỏ ba, bên cạnh thoạt nhìn như một cái số lượng 3, trên gương mặt của nó có chút cố lấy, như là ngậm lấy một ngụm keo kiệt giống như, mà cái đuôi của nó thì là như răng cưa hình dáng tia chớp, cùng thân thể giống như, là màu ngà sữa.

Tại hắn trên người, không ngừng tản ra từng đạo màu trắng khí lưu, những... Này màu trắng khí lưu không ngừng dũng mãnh vào bốn phía, tràn ngập gian phòng.

Đó là một quái vật gì?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, đúng lúc này, cái này màu trắng tiểu gia hỏa đột nhiên mở ra cái miệng nhỏ nhắn, đón lấy, một quả bàn tay đại màu tím tinh thạch đột nhiên tự trong miệng phun ra.

Nhìn thấy này cái màu tím tinh thạch, Dương Diệp hoàn toàn ngây dại!

“Tử Tinh thạch, sao, làm sao có thể...” Dương Diệp trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Đi vào Linh giới về sau, hắn phát hiện, siêu phẩm đá năng lượng phía trên còn có một loại đá năng lượng, loại này đá năng lượng so siêu phẩm đá năng lượng càng thêm tinh thuần, càng thêm hi hữu, cái này là Tử Tinh thạch. Huyền giả đại lục sở dĩ không có Tử Tinh thạch, là vì muốn hình thành Tử Tinh thạch, nhất định phải hữu bổn nguyên tử khí, mà ở huyền giả đại lục, bổn nguyên tử khí đã biến mất.

Tử Tinh thạch hữu nhiều trân quý?

Nói như vậy, một quả Tử Tinh thạch tương đương với có thể đổi 1000 vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng, hơn nữa còn là có tiền mà không mua được! Vì cái gì như vậy trân quý? Bởi vì bên trong ẩn chứa bổn nguyên tử khí, hắn năng lượng độ tinh thuần, căn bản không phải siêu phẩm đá năng lượng có thể so với đấy! Có thể nói, cái này Tử Tinh thạch là chuyên môn cho Thánh giả cảnh cường giả phục dụng đấy.

Mà muốn hình thành một quả Tử Tinh thạch, là cực kỳ khó đấy, ít nhất cần như bạch kim giai thế lực chỗ nắm giữ cái chủng loại kia linh mạch mới có thể thai nghén đi ra, hơn nữa còn là ít nhất cần trên trăm năm!

Hiện tại, một quả trân quý như thế Tử Tinh thạch rõ ràng từ nơi này cái màu trắng tiểu gia hỏa trong miệng phun ra, hơn nữa tại đây màu trắng tiểu gia hỏa trước mặt, đã hữu trọn vẹn năm khối Tử Tinh thạch, cái này lại để cho Dương Diệp đầu có chút đường ngắn.

Lúc này, cái kia màu trắng tiểu gia hỏa cũng nhìn thấy Dương Diệp. Dương Diệp phát hiện, nó mở to mắt về sau, con mắt vậy mà cũng là màu ngà sữa đấy!

Màu trắng tiểu gia hỏa nhìn xem Dương Diệp, nhìn xem nhìn xem, nó đột nhiên giơ lên tiểu trảo hướng phía Dương Diệp duỗi đi qua, chỉ là vừa duỗi ra ra tiểu trảo, tại màu trắng tiểu gia hỏa chung quanh tựu hiện ra một nói kim sắc quang mang, màu trắng tiểu gia hỏa tiểu trảo va chạm vào cái này kim sắc quang mang, lập tức như là như giật điện rụt trở về, sau đó trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra một cái ủy khuất biểu lộ, đón lấy, hai hàng màu ngà sữa chất lỏng tự hắn trong hốc mắt chảy ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cho dù là ý chí sắt đá cũng có chút bị mềm hoá rồi. Không cần nhìn, cái này chỉ (cái) màu trắng tiểu gia hỏa nhất định là bị nhốt đấy. Hắn Dương Diệp sao có thể nhìn thấy loại này cực kỳ bi thảm sự tình tiếp tục phát sinh?

Dương Diệp đi tới màu trắng tiểu gia hỏa trước mặt, trên mặt lộ ra một cái hắn tự nhận là phi thường hòa ái dáng tươi cười, nói: “Ngươi có phải hay không nghĩ ra được?”

Màu trắng tiểu gia hỏa mãnh liệt gật đầu, đầu đều nhanh sờ trên mặt đất rồi. Đem làm nó ngẩng đầu nhìn Dương Diệp lúc, ánh mắt lộ ra cầu xin.

“Ngươi bị đóng bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

Truyện Của Tui . net Màu trắng tiểu gia hỏa dựng lên chính mình tiểu trảo, nghĩ nghĩ, lại dựng lên một con khác tiểu trảo.

Dương Diệp khóe miệng co lại, bởi vì cái này màu trắng tiểu gia hỏa tiểu trảo căn bản không có đầu ngón tay, là tròn núc ních đấy...

Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, sau đó vỗ nhẹ nhẹ tự chụp mình trước ngực, một đạo ánh sáng tím hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở trên vai của hắn. Vốn là hắn không muốn quấy rầy dưỡng thương Tử Điêu, nhưng là hiện tại không có biện pháp rồi, cũng chỉ có Tử Điêu mới có thể cùng cái này màu trắng tiểu gia hỏa hữu hiệu câu thông.

Tử Điêu rơi vào Dương Diệp bả vai về sau, phi thường thuận trảo tựu ôm lấy Dương Diệp cổ, sau đó đầu không ngừng cọ ah cọ.

“Ngươi rốt cuộc là tại dưỡng thương hay là đang ngủ...” Chứng kiến Tử Điêu một bộ còn chưa ngủ tỉnh bộ dạng, Dương Diệp có chút dở khóc dở cười.

Nghe vậy, Tử Điêu tròn ục ục khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, lại càng không theo rồi.

Cùng Tử Điêu náo loạn một hồi, Tử Điêu lúc này mới ánh mắt đã rơi vào cái kia màu trắng tiểu gia hỏa lên, khi thấy màu trắng tiểu gia hỏa lúc, Tử Điêu trong mắt lập tức lộ ra một tia địch ý, vì vậy màu trắng tiểu gia hỏa cho nàng cảm giác nguy cơ!

Cái này màu trắng tiểu gia hỏa lúc này cũng đang nhìn Tử Điêu, trong ánh mắt tràn đầy hiếu kỳ.

Tử Điêu chỉ chỉ màu trắng tiểu gia hỏa, sau đó lại quay đầu lại chỉ chỉ Dương Diệp, tiểu trảo một hồi khoa tay múa chân lấy, trong mắt còn mang theo cảnh cáo ý tứ hàm xúc.

Dương Diệp nhẹ nhàng tại Tử Điêu trên mông đít vỗ một cái, nói: “Đừng dựng lên, tiếng người nói.”

Tử Điêu nổi giận trừng mắt liếc Dương Diệp, nói: “Nàng là mẫu đấy, không cho ngươi có ý đồ với nàng!”

Nghe vậy, Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Ta trong mắt ngươi tựu là loại người này?”

Tử Điêu hừ hừ hai tiếng, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia màu trắng tiểu gia hỏa, cùng hắn trao đổi... Mà bắt đầu.

Theo Tử Điêu chuyển đạt, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Nguyên lai, cái này màu trắng tiểu gia hỏa dĩ nhiên là Thiên Địa linh Vương, chỉ có điều nó là linh khí chi Vương!

Cái gì gọi là linh khí chi Vương? Chính là do linh khí sinh ra đời linh vật. Về phần cái này màu trắng tiểu gia hỏa là như thế nào sinh ra đời đấy, ở nơi nào sinh ra đời đấy, chính nó cũng không biết.

Đem làm Dương Diệp lại để cho Tử Điêu hỏi nó hữu cái gì năng lực lúc, câu trả lời của nó lại để cho Dương Diệp khóe miệng lần nữa nhịn không được quất thẳng tới. Bởi vì cái này linh khí chi Vương, so về Lôi Lâm cùng Tiểu Anh, quả thực có chút phế vật rồi, bởi vì nó căn bản không có công kích năng lực. Đương nhiên, trân quý của nó trình độ tuyệt đối là không gì sánh kịp đấy.

Bởi vì nó hội (sẽ) ăn linh khí, hội (sẽ) chế tạo linh khí, ngoại trừ chế tạo linh khí, còn có thể chế tạo Tử Tinh thạch!

Cái này là nó tại sao phải bị quan ở chỗ này nguyên nhân.

Dựa theo chính nó thuyết pháp, nó bị Thiên Lang Vương quan ở chỗ này đã hữu hơn sáu trăm năm. Khi đó, Thiên Lang Vương còn không phải Thánh giả. Tại đây hơn sáu trăm năm thời gian ở bên trong, nó mỗi ngày ngoại trừ ngủ tựu là chế tạo tinh thạch, loại ngày này, nó giằng co gần sáu trăm năm. Đang nghe lúc này, Dương Diệp cùng Tử Điêu đều đã trầm mặc.

Tử Điêu trong mắt địch ý không có, nhiều hơn một tia đồng tình.

Trầm ngâm hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta thả ngươi đi ra có thể, bất quá ta có một điều kiện!”

Màu trắng tiểu gia hỏa lúc này đây cũng không có gật đầu, mà là có chút đáng thương nhìn xem Dương Diệp, hiển nhiên, nó cho rằng Dương Diệp cũng sẽ đem nó giam lại chuyên môn chế tạo tinh thạch.

Dương Diệp nói: “Ta xác thực là muốn cho ngươi đi theo ta, bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không giam giữ ngươi. Ta chỉ cần ngươi đi theo ta mười năm là được rồi, mười năm này nội, ngươi nếu có loại này tinh thạch, được cho ta. Mười năm về sau, ngươi muốn muốn tiếp tục đi theo ta cũng có thể, phải ly khai cũng có thể, ta sẽ không ngăn lấy ngươi!”

Màu trắng tiểu gia hỏa con mắt sáng ngời, mười năm đối với nàng mà nói, bất quá là trong nháy mắt gian (ở giữa) mà thôi, dù sao như nàng loại này Thiên Địa linh vật, chỉ cần không phải ngoại giới nhân tố ảnh hưởng, nàng ít nhất có thể sống đến cái này phiến thiên địa hủy diệt. Bất quá nàng có chút không tin Dương Diệp lời mà nói..., bởi vậy nàng nhìn về phía Tử Điêu.

Tử Điêu là thụy thú, lại thường xuyên bị Hồng Mông tử khí ngâm vào, bởi vậy, rất dễ dàng đạt được một ít linh vật cùng với yêu thú hảo cảm.

Tử Điêu gật cái đầu nhỏ.

Gặp Tử Điêu gật đầu, màu trắng tiểu gia hỏa lập tức nhìn về phía Dương Diệp, sau đó gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ đáp ứng.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hướng phía trước đi một bước, vừa đi qua, một tầng kim quang tựu hiển hiện tại màu trắng tiểu gia hỏa bốn phía, tầng này kim quang như cùng một cái màu vàng màn hào quang giống như, vừa vặn đem màu trắng tiểu gia hỏa bảo kê.

Tử Điêu sờ lên Dương Diệp lỗ tai, trong mắt có lo lắng cùng ngưng trọng.

Dương Diệp cười cười, nói: “Yên tâm, không có chuyện gì đâu!”

Nói xong, Dương Diệp đi tới cái kia màu vàng màn hào quang trước, cái này màu vàng màn hào quang không cần phải nói, nhất định là ngày đó Lang Vương bố trí xuống đấy. Còn chưa tới gần cái này màu vàng màn hào quang, một cổ kinh khủng lực lượng tựu từ trong mặt thẩm thấu mà ra.

Cổ lực lượng này, rất cường!

Cái kia màu trắng tiểu gia hỏa lúc này nhan sắc cũng ngưng trọng lên, ngoại trừ ngưng trọng, còn có hưng phấn cùng kích động.

Xem lên trước mặt màu vàng màn hào quang sau nửa ngày, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, hướng phía trước bước ra một bước, Kiếm Vực lập tức thi triển đi ra, đem làm Kiếm Vực bao phủ bốn phía về sau, Dương Diệp vươn tay phải, hướng phía cái kia màu vàng màn hào quang chậm rãi ấn tới.

Trên bờ vai, Tử Điêu tiểu trảo gắt gao cầm lấy Dương Diệp lỗ tai, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

Rất nhanh, Dương Diệp dấu tay tại cái kia màu vàng màn hào quang phía trên, trong chốc lát, cái kia màu vàng màn hào quang mạnh mà bộc phát ra một đạo kim quang, nhưng là rất nhanh, những cái... Kia kim quang toàn bộ hóa thành hư vô!

Tiêu Vong Pháp Tắc!

Dương Diệp biết rõ, muốn phá vỡ cái này Thánh giả lưu lại màn hào quang, chỉ sợ coi như là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cùng sát ý đều vô dụng. Biện pháp duy nhất, chỉ có Tiêu Vong Pháp Tắc!

Cũng chỉ có Tiêu Vong Pháp Tắc, hắn mới có nắm chắc phá vỡ cái này màu vàng màn hào quang!

Đem làm Tiêu Vong Pháp Tắc va chạm vào cái kia màu vàng màn hào quang lúc, cả quang tráo không chỉ có kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., còn điên cuồng bộc phát ra vô số đạo kim quang, nhưng là, những... Này kim quang đều tại lập tức bị Tiêu Vong Pháp Tắc hóa thành hư vô.

Mà Dương Diệp lại cũng không dễ dàng, sắc mặt của hắn khởi đầu trắng bệch.

Rất nhanh, cái kia màu vàng màn hào quang thượng kim mang khởi đầu mờ đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia màu trắng tiểu gia hỏa đại hỉ, kích động nước mắt đều chảy ra rồi, bất quá là màu trắng đấy, hơn nữa cuối cùng nhất còn biến thành linh khí...

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, một phút đồng hồ sau.

Một tiếng vang thật lớn, cái kia màu vàng màn hào quang lập tức vỡ vụn ra đến.

“Là ai!”

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự trên chín tầng trời vang vọng mà lên, thanh âm này bay thẳng lòng đất, đem lòng đất toàn bộ cung điện đều chấn kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động!

Thiên Lang Vương thanh âm!

Dương Diệp biến sắc, ám đạo: Thầm nghĩ không xong, không kịp nghĩ nhiều, hắn trực tiếp nắm lên cái kia màu trắng tiểu gia hỏa cùng Tử Điêu, đem cả hai cất vào trong ngực của mình, đương nhiên, cả hai có thể nhỏ đi...

Không dám dừng lại, Dương Diệp lập tức ra gian phòng, sau đó trở về cuối cùng lưỡng cái gian phòng trước, lúc này đây, hắn không có thời gian nhìn, sau khi đi vào tựu là một hồi điên cuồng càn quét, càn quét xong, Dương Diệp vừa đi ra ngoài, lúc này...

Cung điện đại môn đột nhiên mở ra, đem gần trăm đạo bóng người đột nhiên vọt vào trong đại điện.

Những bóng người này tự nhiên đều là lang yêu, chỉ có điều giờ phút này bọn hắn huyễn hóa thành hình người, dù sao cung điện đối với bọn họ bản thể mà nói, vẫn còn có chút tiểu.

Dương Diệp thấy được những người này, những người này cũng nhìn thấy Dương Diệp.

Song phương lập tức mắt to trừng đôi mắt nhỏ

“Đây là một cái hiểu lầm, thật sự!” Dương Diệp lộ ra cái nụ cười sáng lạn nói.

------oOo------

Chương 947: Ta còn tựu không đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầm đầu hai người đúng là cái kia biến ảo thành hình người lão Mạc cùng lão Bạch. ☆→,

Khi thấy Dương Diệp lúc, hai người sắc mặt lập tức chìm xuống ra, mà khi thấy cái kia trên mặt đất nằm Yêu Hậu lúc, hai người âm trầm sắc mặt biến thành dữ tợn.

“Ngươi...”

Cái kia lão Mạc ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, chính muốn nói cái gì, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Ngăn lại sở hữu tất cả lối ra!”

Lão Mạc gào thét thanh âm ở giữa sân vang lên.

Trong chốc lát, vô số cường giả ngăn ở này cung điện chỗ cửa lớn. Cùng lúc đó, hơn trăm Đạo Thần thức lập tức như là một cái lưới lớn Bình thường che trùm lên trong tràng sở hữu tất cả nơi hẻo lánh.

Mọi người thần sắc đề phòng, như lâm đại địch!

Giờ phút này, đừng nói một người, coi như là không khí lưu động rất nhỏ quỹ tích tất cả mọi người có thể rõ ràng cảm nhận được!

Nhưng là, hơn mười tức đi qua, trong tràng ngoại trừ yêu thú, một người đều không có, Dương Diệp tựu phảng phất hư không tiêu thất Bình thường.

“Hắn đã đã đi ra?” Lão Bạch mặt âm trầm hỏi.

Lão Mạc sắc mặt dữ tợn, ánh mắt của hắn không ngừng đánh giá bốn phía, nói: “Không có khả năng, người này khẳng định còn ở giữa sân. Tiến đến lúc, ta đã phong bế mật đạo lối ra, hơn nữa mở ra đại Vương bố ở chỗ này thủ hộ đại trận, đừng nói hắn, coi như là Thánh giả, cũng không có khả năng vô thanh vô tức tựu ra đi!"

"Ngươi nói là, hắn còn ở lại chỗ này lòng đất?" Lão Bạch lại hỏi.

Lão Mạc nói: "Nếu như ta không có đoán sai, người này chính là có được hai chủng pháp tắc Dương Diệp. Ám chi pháp tắc, Tốc Chi Pháp Tắc, tốt, rất tốt. Xem trước khi đến ta cũng không có cảm giác sai, người này đích thị là phụ thân vào Yêu Hậu Ảnh Tử nội lăn lộn tiến đến." Nói đến đây, lão Mạc đột nhiên quát: "Tất cả mọi người lập tức công kích chính mình Ảnh Tử!"

Lão Mạc thanh âm rơi xuống, mọi người lập tức bắt đầu đối với chính mình Ảnh Tử điên cuồng công kích...

Sau nửa ngày, ngoại trừ năng lượng nổ vang thanh âm, ngay cả cái rắm đều không có!

Lão Mạc khẽ nhíu mày, đúng lúc này, lão Bạch đột nhiên biến sắc, nói: "Lão Mạc, ngươi đấy..."

Lão Bạch lời nói nói đến đây, trong tràng dị biến nổi lên.

Một cái bóng đột nhiên từ cái này lão Mạc sau lưng Ảnh Tử thượng thoáng hiện mà ra, đón lấy, một thanh dao găm bôi hướng về phía lão Mạc phần gáy.

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người hoảng hốt!

Lão Mạc bản người trong lòng cũng là hoảng hốt, bởi vì hắn cảm thấy mãnh liệt nguy hiểm, hắn không có lựa chọn trốn, bởi vì giờ phút này đã tới không kịp chạy thoát, không chỉ có trốn, ngay cả phản kích thời gian cũng bị mất. Bất quá hắn hay là rất nhanh tại ngay lập tức nội trấn định xuống dưới, sau đó toàn thân lập tức hiện ra từng khối ngăm đen lân phiến.

Lân phiến vừa hiển hiện, lão Mạc chợt cảm thấy phần gáy truyền đến một hồi kịch liệt đau nhức, bất quá khóe miệng của hắn nhưng lại phát ra một vòng cười lạnh, bởi vì đối phương cũng không thể đủ phá được phòng ngự của hắn!

Không có đa tưởng, lão Mạc chính phải đánh lại, mà đúng lúc này, một cổ hồng mang đột nhiên bao phủ hắn, đem làm cái này cổ hồng mang sau khi xuất hiện, lão Mạc tinh thần một hồi hoảng hốt, trong mắt xuất hiện một chút đỏ tươi. Lão Mạc kinh hãi, vội vàng mãnh liệt cắn đầu lưỡi, kịch liệt đất đau đớn làm cho đầu hắn lập tức thanh tỉnh rất nhiều, mà ngay một khắc này, lại là một cổ lực lượng vô hình đặt ở trên người hắn, đón lấy...

Một tiếng vang nhỏ, lão Mạc cảm giác phần gáy có chút tê rần, đón lấy, một cổ lực lượng vô hình theo đột nhiên tràn vào trong cơ thể của hắn, trong chốc lát, lão Mạc hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi. Bất quá rất nhanh, hắn trong con ngươi sắc thái tựu mờ đi xuống dưới.

http://truyencuatui. Net/ “Lão Mạc!”

Một bên, lão Bạch tròn mắt muốn nứt, đang muốn ra tay, đột nhiên, một đạo bóng đen quỷ dị đất từ hắn Ảnh Tử nội thoáng hiện mà ra, sau đó môt con dao găm tại phía sau cái cổ mạnh mà cắm xuống!

Một đạo máu tươi kích xạ mà ra, cái kia lão Bạch thân thể trực tiếp cứng rắn ngay tại chỗ, cùng lão Mạc trước khi chết giống như, hắn trong mắt cũng đầy là không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì, phía sau hắn hữu một người, mà hắn đối diện, còn có một người!

Trong tràng, không phải một nhân loại, mà là hai cái!

Theo Dương Diệp ra tay đến lão Bạch lão Mạc chết đi, chỉ dùng không đến một hơi thời gian, bởi vậy, trong tràng rất nhiều người giờ phút này cũng còn không phục hồi tinh thần lại! Bởi vì xuất hiện hai nhân loại, cái này lại để cho bọn hắn có chút mộng rồi!

Cuối cùng đều là chí cường giả, rất nhanh tựu phục hồi tinh thần lại, phục hồi tinh thần lại về sau, mọi người bay thẳng đến Dương Diệp cùng Kiếm Nô U Vô Ảnh vọt tới. Từng đạo lực lượng cường đại xuất hiện tại trong cung điện, làm cho trong cung điện không gian đều chịu kịch liệt rung rung, nếu như không phải trong cung điện có Thiên Lang Vương Thánh giả chi lực gia trì qua, cung điện này đã sớm biến thành bột mịn rồi!

Với tư cách những lực lượng này mục tiêu, Dương Diệp cùng U Vô Ảnh trực tiếp bị những lực lượng này chấn liên tiếp lui về phía sau, bất quá rất nhanh, Dương Diệp hai người tựu ngừng lại, bởi vì hắn trong cơ thể đã tuôn ra nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cùng sát ý. Hai cổ nửa bước hư vô cảnh lập tức ngăn cản được mọi người công kích mang đến cường đại uy thế!

“Trảm!”

Dương Diệp một tiếng gầm lên, một đạo kiếm khí chém ngang mà ra, tại nửa bước hư vô cảnh sát ý cùng kiếm ý gia trì xuống, cái này đạo kiếm khí trực tiếp đám đông năng lượng công kích chém thành hư vô.

Bất quá sau một khắc, chung quanh những người kia lại lập tức xông tới.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó cùng U Vô Ảnh biến mất ngay tại chỗ. Hai người biến mất vô cùng quỷ dị, tựu như là trống không tan biến mất Bình thường!

“Coi chừng Ảnh Tử!”

Trong tràng, hữu cường giả gào thét.

Bất quá, vẫn còn có chút đã muộn, một gã hóa thành nhân hình lang yêu cổ trực tiếp bắn tung tóe ra một đạo máu tươi, sau đó chậm rãi té xuống. Cùng lúc đó, khác một người trung niên yết hầu cũng bắn tung tóe ra một đạo máu tươi, không đến nửa hơi thời gian, trong tràng thì có ba người ngã xuống, sau đó cùng cái kia lão Mạc cùng lão Bạch Bình thường biến mất không thấy gì nữa. Mà cái này người chết vẫn còn ngày càng nhiều!

Chúng lang yêu hoảng hốt!

Bởi vì ngay từ đầu, chỉ có hai người ở giữa sân bắt giết, nhưng là rất nhanh, trong tràng lại xuất hiện nguyên một đám Hắc y nhân, không đến lưỡng tức thời gian, trong tràng thậm chí có chín cái bóng đen!

Tuy nhiên về sau xuất hiện bóng đen người không có ngay từ đầu hai người như vậy quỷ dị, nhưng là cũng không xê xích gì nhiều bao nhiêu, hơn nữa đằng sau xuất hiện bóng đen người vậy mà cả đám đều bỏ qua nhục thể của bọn hắn phòng ngự...

Rất nhanh, trong tràng biến ảo hình người lang yêu từng bước từng bước ngã xuống, không đến một hồi, 100 người tựu biến thành bảy mươi người tới! Hơn nữa mấy chữ này còn đang nhanh chóng giảm bớt!

“Rút lui, rút lui!”

Lang yêu bên trong, hữu lang yêu gào thét.

Nghe vậy, chúng lang yêu không dám ở dừng lại, nhanh chóng thân hình khẽ động hướng phía lối ra bỏ chạy.

Kỳ thật nếu như là ở bên ngoài, chúng lang yêu tuyệt đối không có khả năng như thế tan tác đấy, kể cả cái kia cái kia lão Mạc cùng lão Bạch. Bởi vì ở chỗ này, bọn hắn căn bản không cách nào khôi phục bản thể, tại đây không gian quá nhỏ, căn bản cho không dưới bọn hắn. Nếu như khôi phục bản thể, đặc biệt là cái kia lão Mạc cùng lão Bạch, cho dù là Dương Diệp nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cũng căn bản khó có thể đơn giản phá vỡ đối phương phòng ngự!

Hóa thành hình người sau đích yêu thú, thực lực là hội (sẽ) giảm giá đấy.

Đương nhiên, cho dù là song phương chính diện giao thủ, Dương Diệp bọn người cũng là không yếu đối phương đấy, bất quá lại thì không cách nào như vậy đồ sát những... Này lang yêu. Dù sao những... Này lang yêu có thể toàn bộ đều là cao cấp Bán Thánh giai đấy!

Rất nhanh, chúng lang yêu chạy ra khỏi lòng đất cửa vào.

Dương Diệp tại đem trên mặt đất lang yêu thi thể thu vào về sau, lại đem Kiếm Nô toàn bộ thu vào, sau đó ngay cả vội vàng đi theo liền xông ra ngoài, cái chỗ này cũng không thể ngốc, đối phương vừa đi ra ngoài, nhất định là muốn gọi đến Viên Quân đấy. Cái này Thiên Lang Sơn Mạch không chỉ có cường giả phần đông, cái kia Vân Tiêu Thánh Điện cùng hắc y nhân kia các loại cường giả cũng ở nơi đây, như nếu như đối phương chạy đến, vậy làm phiền có thể to lắm!

Về phần tiếp tục đồ sát, đầu hắn cũng không tú đậu, sẽ cảm thấy bằng vào chính mình lực lượng một người có thể tàn sát Thiên Lang Sơn Mạch, hiện tại, hắn thầm nghĩ trốn.

Rất nhanh, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chạy ra khỏi lòng đất cửa vào.

Như hắn sở liệu, trong lòng đất cửa vào phía trên chung quanh, là vô tận đàn sói, những... Này đàn sói, vậy mà toàn bộ là Bán Thánh, số lượng khoảng chừng mấy vạn nhiều. Hơn nữa khí tức rất mạnh, xem xét cũng biết là cái loại nầy trải qua huyết chiến chém giết tinh anh!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, nếu như những... Này Lang Quần Đại Quân lúc trước công thành lời mà nói..., hắn tựu là có mười cái mạng cũng không đủ cái chết!

“Sát!”

Lang Quần Đại Quân bên trong, không biết ai đột nhiên gào thét một câu.

Mấy vạn Bán Thánh đàn sói cùng kêu lên hét giận dữ, cái kia tiếng kêu gào lập tức hóa thành từng đạo Âm Ba Công kích hướng phía Dương Diệp khuếch tán mà đi, những cái... Kia hét giận dữ chỗ sinh ra cường đại sóng âm trực tiếp làm cho không gian tầng tầng lớp lớp đất phập phồng lên, liền giống bị cuồng phong thổi qua nước biển giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Mà Dương Diệp tại đây sóng âm phía dưới, trực tiếp bị đẩy lui gần ngàn trượng khoảng cách! Đây là tại hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh chống cự dưới tình huống!

Nếu như không có kiếm ý cùng sát ý chống cự, không cần chiến, những cái... Kia lang yêu một tiếng này hét giận dữ cũng đủ để đưa hắn chấn thành thịt bọt!

“Cái này là Thiên Lang Sơn Mạch thực lực chân chính ư!”

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng nhìn thoáng qua những cái... Kia hướng hắn xông lại đàn sói, những... Này đàn sói nếu là solo, không có một cái nào là đối thủ của hắn, nhưng là những... Này toàn bộ liên hợp lại, đừng nói chiến, chính là chỗ mang đi ra khí thế cường đại cũng đã lại để cho hắn có chút ăn không tiêu.

Một gã Bán Thánh đối với Dương Diệp mà nói, căn bản không có độ khó, 100 tên cũng không có gì độ khó, một ngàn tên, hữu một chút như vậy khó khăn. Một vạn tên, một vạn tên đã không phải là hắn có thể chỗ ngăn cản được hiểu rõ. Mà mấy vạn tên...

Hắn Dương Diệp là người, không phải thần!

Cho nên, Dương Diệp không chút do dự, quay người bỏ chạy!

Dương Diệp không dám giữ lại thực lực, ngự kiếm mà lên, hơn nữa thi triển ra Tốc Chi Pháp Tắc, cả người trực tiếp hóa thành một đạo thật nhỏ ánh sáng biến mất tại phía chân trời.

Bất quá rất nhanh, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo kim sắc lưới lớn, lưới lớn trực tiếp đem Dương Diệp đạn trở về tại chỗ!

Phải nói là trực tiếp đem Dương Diệp nện trở về tại chỗ!

Dương Diệp trực tiếp nện trên mặt đất, mặt đất nhưng lại không có xấu, chỉ là kịch liệt run lên.

Dương Diệp đứng dậy, cảm thụ được toàn thân nhức mỏi, ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia mạng lưới khổng lồ, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía xa, rất nhanh, tại {ngự kiếm thuật} cùng Tốc Chi Pháp Tắc gia trì xuống, không đến mấy hơi hắn liền đi tới Thiên Lang Phong thành trì chỗ cửa thành.

Một đạo kiếm quang kích xạ mà ra, lập tức trảm ở đằng kia Thành trên cửa.

Cửa thành ầm ầm vỡ vụn, Dương Diệp đang muốn lao ra, lúc này, một tầng lưới vàng đột nhiên xuất hiện ở cái kia nghiền nát chỗ cửa thành, không chỉ có chỗ cửa thành có cấm võng, chung quanh trên tường thành đều xuất hiện lưới vàng, những... Này lưới vàng cùng không trung lưới vàng ngay cả làm một thể, tạo thành một cái cự đại lưới vàng lao lung, đem trọn cái Thiên Lang Phong đều bao phủ trong đó!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., tựu muốn mạnh mẽ phá vỡ cái này lưới vàng, mà lúc này, mười tên mặc kim trường bào màu trắng, cầm trong tay trường thương trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện ở cửa thành chỗ, mà làm thủ chính là một gã lão giả, người này lão giả Dương Diệp nhận thức, chính là trước kia tại Thiên Lang trong điện cùng cái kia Yêu Hậu thương lượng muốn tiêu diệt hắn cái kia Vân Tiêu Thánh Điện lão giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải hơi động một chút, cả người lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Đúng lúc này, một đạo sáng chói hào quang đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, cái kia hào quang giống như mặt trời, chiếu sáng trong tràng từng cái nơi hẻo lánh, giờ khắc này, trong tràng một điểm Âm Ảnh đều không có.

Mà Dương Diệp cũng ở đây cường quang chiếu rọi xuống hiện ra nguyên hình!

Mà lúc này, tường thành chung quanh đã tụ tập mấy vạn Bán Thánh lang yêu, không chỉ có lang yêu, hơn một ngàn danh thủ cầm trường cung nhân loại cường giả, những người này cường giả vậy mà toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

“Dương Diệp, ngươi còn muốn đi trốn chỗ nào?”

Sáu gã Hắc y nhân đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, cái kia cầm đầu Hắc y nhân cười lạnh nói.

Dương Diệp quét bốn phía liếc, khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, nói: “Không cho ta đi đúng không? Tốt, hôm nay ta còn tựu không đi!”

------oOo------

Chương 948: Ta chỉ hỏi ngươi, dám solo không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi là đi không được nữa!”

Tên là Ám Ngự cầm đầu Hắc y nhân âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, hôm nay trừ phi Thánh giả đích thân tới, nếu không, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

“Khẩu khí lớn như vậy!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ta chỉ hỏi ngươi, dám solo không?”

Cái kia Ám Ngự mí mắt hơi nhảy, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên ngón tay lấy hắn lớn tiếng nói: “Nghe đồn Trung Thổ Thần Châu thiên tài như cẩu, mỗi người chiến lực siêu phàm, hôm nay, ta Dương Diệp ngược lại muốn kiến thức kiến thức. Ngươi, đến từ Trung Thổ Thần Châu ngươi, Nhưng dám một trận chiến? Mười chiêu nội giết không chết ngươi, ta Dương Diệp hôm nay tự tận ở này!”

Nghe vậy, trong tràng một mảnh xôn xao.

Cuồng, hung hăng càn quấy, phi thường cuồng, phi thường hung hăng càn quấy!

Đây là mọi người cùng lũ yêu thú đầu ý niệm đầu tiên. Cái này Ám Ngự đến từ Trung Thổ Thần Châu, mọi người đều biết đấy. Đối với Trung Thổ Thần Châu, không chỉ có trong tràng chúng Vân Tiêu Thánh Điện cường giả, mà ngay cả những cái... Kia yêu thú cũng là hiếu kỳ đấy. Vì vậy Trung Thổ Thần Châu, đối với Thanh Châu người đến nói, tựu thuộc về truyền thuyết đấy.

Truyền thuyết tại đâu đó, hữu trời sinh thánh nhân, hữu có thể dùng cao cấp Bán Thánh lại càng giai chém giết Thánh giả đích thiên tài yêu nghiệt; Tại đâu đó, Thanh Châu cái gọi là thiên tài tựu cùng hạt cát đồng dạng bình thường có thể thấy được!

Nhưng là, bọn hắn chưa bao giờ thấy qua đến từ Trung Thổ Thần Châu đích thiên tài!

Mà bây giờ đã có, còn không chỉ một vị.

Vân Tiêu Thánh Điện bọn người cùng người khác Lang Yêu ánh mắt đều nhìn về Ám Ngự, đối với bọn họ mà nói, Dương Diệp đã hoàn toàn thuộc về là bắt rùa trong hũ: Tại hành hạ như thế đều là không chạy thoát được đâu. Nếu như tại Dương Diệp trước khi chết, có thể làm cho bọn hắn biết một chút về đến từ Trung Thổ Thần Châu đích thiên tài, bọn họ là không ngại lãng phí một chút thời gian đấy.

Tại tất cả mọi người cùng yêu thú ánh mắt nhìn soi mói, cái kia Ám Ngự thần sắc có chút khó coi... Mà bắt đầu. Nếu như hắn lúc này cự tuyệt, không hề nghi ngờ, cái này không chỉ có là làm mất mặt hắn, hay là làm mất mặt Trung Thổ Thần Châu, bởi vì hắn cảnh giới cao hơn Dương Diệp một đại giai, hơn nữa Dương Diệp còn tuyên bố mười chiêu giết không được hắn tựu tự vận!

Loại tình huống này, hắn nếu như còn cự tuyệt, đừng nói cái này Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thiên Lang tộc, chính là hắn sau lưng năm tên Hắc y nhân khả năng đều khinh thị hắn!

Dương Diệp một câu lại để cho hắn đã không có đường lui!

Hắn không phải sợ Dương Diệp, tuy nhiên Dương Diệp nắm giữ lấy hai chủng Pháp Tắc Chi Lực cùng hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh, nhưng muốn nói mười chiêu giết hắn, cái kia quả thực có thể nói là một cái thiên đại chê cười. Hắn là có chút bận tâm cái này Dương Diệp có âm mưu gì, bởi vì cùng Dương Diệp giao phong đến nay, hắn phát hiện cái này Dương Diệp có khi có chút vô sỉ!

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên cười lạnh một tiếng, nói: “Đến từ Trung Thổ Thần Châu đích thiên tài, ngươi không phải là sợ rồi sao? Yên tâm, ngươi chỉ cần nói ngươi sợ, ta lập tức thu hồi ta lời nói mới rồi. Dù sao khi dễ người loại chuyện này, ta hay là khinh thường đi làm đấy.”

“Không cần khích tướng!”

Ám Ngự đi tới Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ, nói: “Ta biết rõ ngươi khẳng định có âm mưu gì quỷ kế, bất quá, ta có thể nói cho ngươi biết, mặc kệ ngươi có chủ ý gì, đều muốn là uổng phí khí lực mà thôi. Bởi vì, mười chiêu nội, ngươi khẳng định giết không chết ta. Đương nhiên, ta mười chiêu nội cũng đồng dạng giết không chết ngươi, trăm chiêu nội, ta có lẽ có thể thử xem, điều kiện tiên quyết là ngươi không trốn!”

Dương Diệp nói: “Đã ngươi đã đáp ứng, vậy Ít nói nhảm, chiến a!”

“Vậy đến!” Ám Ngự thanh âm cũng có chút dữ tợn rồi.

Nhìn thấy hai người hết sức căng thẳng, chung quanh Vân Tiêu Thánh Điện cường giả cùng Lang Quần Đại Quân lập tức hướng về sau lui ra ngàn trượng. Hai người đều là siêu cấp cường giả, bọn hắn tầm đó giao thủ, cái kia tạo thành chấn động khẳng định không nhỏ, mọi người cũng không muốn bị ảnh hưởng đến!

Mọi người thối lui về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, trăm chuôi huyền kiếm hiển hiện tại chung quanh của hắn, thân thể của hắn theo cái này trăm chuôi huyền kiếm chậm rãi trôi nổi lên, đón lấy, một cổ kinh khủng kiếm ý tự trong cơ thể hắn tuôn ra, lập tức gia trì tại những... Này huyền trên thân kiếm, cái này lại để cho những cái... Kia huyền kiếm giống như đang sống, toàn bộ kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, chấn không gian kích động không thôi!

Thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Nhìn thấy một màn này, Vân Tiêu Thánh Điện đẳng nhân loại cường giả cùng Thiên Lang Sơn Mạch cường giả thần sắc ngưng trọng lên!

Cái kia Ám Ngự thần sắc cũng có chút ngưng trọng lên, bởi vì Dương Diệp bộ dạng này tư thế, hiển nhiên là muốn thi triển cái gì cường đại kiếm kỹ! Cùng Dương Diệp đã giao thủ hắn, tự nhiên là không dám khinh địch đấy.

“Ta một kiếm này”

Đột nhiên, phù phiếm trên không trung Dương Diệp nói chuyện, “Ta một kiếm này, tên thí thần tàn sát thánh, chính là ta Cổ Kiếm Trai tổ sư sáng chế, hữu trảm thánh chi uy!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mọi người cùng lũ yêu thú sắc mặt biến hóa, Cổ Kiếm Trai tổ sư, đây chính là siêu việt Thánh giả cường giả ah! Siêu việt Thánh giả cường giả sáng chế kiếm kỹ, có thể nhược sao? Ít nhất cũng là Thần giai a!

Nghĩ vậy, mọi người cùng người khác Sói lại hướng về sau lui mấy trăm trượng, sợ bị liên lụy. Mà những nhân kia cường giả càng là tế ra huyền khí tráo, có còn lấy ra phòng ngự huyền bảo chắn trước mặt của mình

Cũng không phải nói mọi người nhát gan, mà là Dương Diệp thực lực thế nhưng mà bày ở chỗ này đó a, khỏi cần phải nói, chính là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cũng đã đầy đủ lại để cho bọn hắn coi trọng!

[truyen cua tui⁂. net] //truyenyy/ Cái kia Ám Ngự thần sắc triệt để ngưng trọng lên, hai tay hư giơ lên, hai cái màu đen vòng xoáy xuất hiện ở hắn song chưởng bên trong, theo hai cái màu đen vòng xoáy xuất hiện, hắn không gian chung quanh đều vậy mà khởi đầu bóp méo lên.

Cái kia thanh thế cùng khí thế, không chút nào nhược Dương Diệp!

“Ta một kiếm trảm ngươi!”

Lúc này, không trung Dương Diệp đột nhiên một tiếng gầm lên, giống như tiếng sấm nổ vang, chấn mọi người màng tai đau nhức. Đón lấy, mọi người chỉ thấy Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít huyền kiếm đột nhiên bộc phát ra vô số đạo kiếm quang, kiếm quang giống như mặt trời bay lên, lập tức bao trùm toàn bộ phía chân trời cùng trong sân cửa thành, cường đại kiếm ý lăng lệ ác liệt lại để cho trong tràng một ít thực lực yếu đích yêu thú cùng người căn bản không dám nhìn thẳng!

Nhìn thấy một màn này, mọi người cùng lũ yêu thú kinh hãi, lại vội vàng hướng về sau lui mấy trăm trượng khoảng cách!

Cái kia Ám Ngự cũng là đồng tử có chút co rụt lại, trong tay màu đen vòng xoáy nhanh chóng xoay tròn!

Đương nhiên, những... Này kiếm quang tuy mạnh, nhưng còn chưa đủ để dùng lại để cho mọi người như thế, mọi người sở dĩ khiếp sợ chính là, bọn hắn cho rằng đây là Dương Diệp muốn thi triển nào đó cường đại kiếm kỹ điềm báo!

“Sát!”

Lúc này, kiếm quang nội đột nhiên truyền ra Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, vô số đạo kiếm quang hướng phía cái kia Ám Ngự kích bắn đi. Những cái... Kia kiếm quang lập tức liền đi tới Ám Ngự trước mặt, Ám Ngự sao dám chủ quan? Lập tức song tay nắm lấy cái kia hai cái màu đen vòng xoáy mãnh liệt mà đối với trước mặt hư không vỗ, hai cái vòng xoáy nội rồi đột nhiên bộc phát ra lưỡng cổ kinh khủng hấp lực, cái này hai cổ hấp lực lập tức tựu những cái... Kia kiếm quang hút vào, một hơi về sau, kiếm quang toàn bộ tiêu tán

Cứ như vậy?

Mọi người nao nao, cái này là cái gì kia thí thần tàn sát thánh? Cái này là Cổ Kiếm Trai tổ sư sáng tạo ra, tạo ra đến Thần giai kiếm kỹ? Tựu điểm ấy uy lực?

Mọi người mang theo nghi vấn, ánh mắt nhìn hướng về phía Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng, nhưng mà lúc này chỗ đó, nhưng lại rỗng tuếch!

Đúng lúc này, xa xa cửa thành đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, mọi người ánh mắt nhìn đi, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia chỗ cửa thành, mà lúc này, cái kia bao trùm lấy chỗ cửa thành lưới vàng rõ ràng đã đã nứt ra tí ti vết rạn!

“Không tốt, bị lừa rồi, hắn đây là giương đông kích tây!”

Vân Tiêu Thánh Điện cái kia tên áo bào trắng lão giả tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang vọng mà lên, trong chốc lát, tất cả mọi người cùng yêu thú lập tức phục hồi tinh thần lại, mọi người phục hồi tinh thần lại về sau, lập tức giận dữ, Dương Diệp đây là cầm bọn hắn tất cả mọi người tại đem làm hầu đùa nghịch ah!

“Giết hắn đi!”

“NGAO”

Vô số Bán Thánh yêu thú, nhân loại cao cấp Bán Thánh cường giả toàn bộ hướng phía cửa thành vọt tới.

Mà đúng lúc này, cái kia lưới vàng đột nhiên kịch liệt cùng rung động, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong hóa thành hư vô

Sau đó, Dương Diệp tại ánh mắt mọi người bên trong hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại chỗ cửa thành.

Chạy thoát!

Cứ như vậy chạy thoát!

Tất cả mọi người cùng yêu thú đầu đều đường ngắn rồi! Một cái Hoàng Giả Cảnh huyền giả tại mấy vạn Bán Thánh, hơn một ngàn cao cấp Bán Thánh bao vây rồi chạy

Mọi người cùng yêu thú cũng không có lựa chọn truy, kể cả cái kia Ám Ngự bọn người không có lựa chọn truy. Hữu ám chi pháp tắc cùng Tốc Chi Pháp Tắc Dương Diệp, hắn một lòng muốn chạy trốn, trừ phi là hữu Thánh giả cường giả, hoặc là như trước khi như vậy hữu cái gì trận pháp vây khốn hắn, bằng không thì, tại đến thêm nữa... Cao cấp Bán Thánh đều là không tốt!

“Thật sự là kiếm tu bại hoại!”

Lúc này, cái kia Long Phi đột nhiên cả giận nói: “Thiệt thòi ta trước khi còn cảm thấy hắn có vài phần kiếm tu ngông nghênh, không nghĩ tới người này dĩ nhiên là như thế một cái vô sỉ tiểu nhân. Hừ, lần sau để cho ta gặp được, ta không phải muốn thân thủ ảo đoạn cổ của hắn!”

“Sai rồi!”

Lúc này, cái kia Vân Tiêu Thánh Điện áo bào trắng lão giả bỗng nhiên nói: “Hắn đây là thông minh tiến hành, loại tình huống này, hắn nếu như không như vậy, mặc kệ hắn là thắng hay là thua, hắn kết quả đều là chết. Muốn trách, chỉ có thể trách chúng ta chủ quan cùng hiếu kỳ rồi. Đương nhiên, người này vô sỉ lại thật sự.” Nói xong lời cuối cùng, lão giả trong thanh âm cũng mang theo một tia nộ khí. Hiển nhiên, bị Dương Diệp lừa dối rồi việc này, trong lòng của hắn cũng chú ý vô cùng.

“Về sau muốn giết người này, khó khăn!”

Lúc này, cái kia Ám Ngự đột nhiên nói: “Trước khi ta biết ngay hắn khẳng định có âm mưu gì, không nghĩ tới hắn lại còn là đánh chính là chạy trốn chủ ý. Chỉ là của ta hiếu kỳ chính là, hắn là như thế nào trong một ngắn ngủi thời gian tựu phá vỡ trận pháp này hay sao? Trận này coi như là ta cũng không có khả năng phá vỡ, đương nhiên, cho ta nhiều một chút thời gian có lẽ có thể thử xem, nhưng tuyệt đối không thể có thể như thế dễ dàng tựu phá vỡ. Hắn là như thế nào làm được hay sao?”

Nghe vậy, áo bào trắng lão giả thần sắc ngưng trọng lên, nói: “Xem ra, người này so với chúng ta tưởng tượng còn muốn thần bí ah!”

“Thật là thần bí!” Ám Ngự nói: “Người này nếu là đạt tới đến cao cấp Bán Thánh, không, đột phá đến Bán Thánh, khi đó, chỉ sợ coi như là năm đại thiên tài cũng khó có thể đánh chết hắn. Khi đó, các ngươi Thanh Châu, cũng không phải là năm đại thiên tài, hẳn là lục đại thiên tài rồi!”

“Đáng tiếc!” Áo bào trắng lão giả nói: “Trước khi nếu như chúng ta cùng một chỗ một loạt trên xuống, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ, Nhưng tiếc ai!”

Ám Ngự khẽ lắc đầu, tay phải vung lên, phía chân trời cái kia đã ám đạo: Thầm nghĩ hào quang lập tức tiêu tán, trong tràng khôi phục bình thường, nói: “Đi thôi, đi đại điện thương nghị hạ chuyện kế tiếp!”

Áo bào trắng lão giả nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, mà lúc này, dị biến nổi lên!

Cái kia Ám Ngự sau lưng Ảnh Tử đột nhiên nhuyễn bắt đầu chuyển động, Ám Ngự cảm nhận được, không cần nghĩ hắn cũng biết ai vậy. Ám Ngự kinh hãi gần chết, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà giết một cái hồi mã thương.

Trong tay hắn hai cái vòng xoáy vừa mới hiện ra ra, môt con dao găm tựu chống đỡ tại hắn phần gáy chỗ, đón lấy, Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên: “Đã nói mười chiêu đấy, ta như thế nào hội (sẽ) nuốt lời đâu này? Nhưng tiếc, ngươi quá yếu, không cần mười chiêu, hai chiêu là đủ rồi”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 949: Dương Diệp, chịu chết đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Ám Ngự phần gáy lập tức kích xạ ra một cổ máu tươi, Ám Ngự thân thể cứng đờ, hai mắt trợn lên, trong đôi mắt, là không thể tin, còn có hối hận, tiếc. Hắn thật không ngờ thật vất vả chạy đi Dương Diệp vậy mà hội (sẽ) giết một cái hồi mã thương, mà hãy quay trở lại sau người thứ nhất giết đúng là hắn!

Rất nhanh, Ám Ngự trong mắt sắc thái ảm đạm xuống dưới.

Nhất Kích Tất Sát Ám Ngự về sau, Dương Diệp cũng không có đình chỉ, thu hồi Ám Ngự thi thể, sau đó trực tiếp sát nhập vào còn lại năm tên trong hắc y nhân.

Bất ngờ không đề phòng, hai gã Hắc y nhân tại chỗ bị Dương Diệp chém giết, mà còn lại ba gã Hắc y nhân cũng bị Dương Diệp phóng xuất ra Kiếm Nô chém giết hầu như không còn!

Đây hết thảy, phát sinh ở tốc độ ánh sáng tầm đó!

Theo Dương Diệp xuất hiện đến sáu gã Hắc y nhân đã chết, thời gian vẫn chưa tới lưỡng tức!

Nói cách khác, trong tràng rất nhiều người còn chưa phục hồi tinh thần lại, Ám Ngự bọn người cũng đã toàn quân bị diệt rồi!

Đem năm tên Hắc y nhân thi thể cùng Kiếm Nô thu vào, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành kiếm quang hướng phía Thành bên ngoài kích bắn đi.

“Dương Diệp, chạy đi đâu!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, một đạo cầu vồng ở giữa sân chợt lóe lên, lập tức chắn Dương Diệp trước mặt, cầu vồng nội, đúng là cái kia Vân Tiêu Thánh Điện áo bào trắng lão giả. Áo bào trắng lão giả gầm lên giận dữ, song chưởng mạnh mà hướng Dương Diệp vỗ, hai cỗ cường đại tia sáng trắng hiện lên hình tròn khuếch tán mà ra, lập tức đem Dương Diệp kiếm quang tồi tán, mà Dương Diệp cũng bị cái này hai cổ Bạch Quang cứ thế mà đẩy lui tầm hơn mười trượng, một lần nữa về tới nội thành!

“NGAO!”

Nội thành, mấy vạn Bán Thánh giai yêu thú cường giả giận dữ hét lên, một cổ vẫn còn như thực chất sóng âm hóa thành một đạo vòi rồng trực tiếp cuốn hướng về phía Dương Diệp, tại vòi rồng sau lưng, vô số Lang Yêu thả người nhảy lên, xông về Dương Diệp.

Mấy vạn Bán Thánh ngay ngắn hướng xuất động, cái kia chỗ mang đến khí thế cường đại, giống như mấy vạn tòa núi lớn áp hướng Dương Diệp, khiến cho Dương Diệp không gian chung quanh đều chịu bóp méo lên.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đúng lúc này tự nhiên là không thể ham chiến, một khi bị quấn lên, cái kia đợi tí nữa nhưng chỉ có thật sự đi không được nữa.

Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, mặt đất kịch liệt run lên, mà hắn bản thân lại lần nữa hóa thành một đạo kim quang hướng phía xa xa cái kia áo bào trắng lão giả phóng đi. Tại Tốc Chi Pháp Tắc cùng ngự kiếm tốc độ gia trì xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo thật nhỏ lại cực trường kiếm quang. Tại Dương Diệp trong tay, là Man Thần Kiếm.

đọc truyện⁕tại http://truyenyy
Dương Diệp cũng không có lựa chọn vượt qua cái kia áo bào trắng lão giả, bởi vì đối phương căn bản sẽ không cho hắn cơ hội vượt qua. Bởi vậy, Dương Diệp song tay nắm lấy Man Thần Kiếm trực tiếp bổ về phía này áo bào trắng lão giả!

Bởi vì tốc độ quá nhanh, tăng thêm Dương Diệp lại toàn lực phía dưới, bởi vậy, Dương Diệp giờ phút này Man Thần Kiếm bên trong chỗ mang theo lực lượng không thể nghi ngờ là phi thường khủng bố đấy, Man Thần Kiếm những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, áo bào trắng lão giả sắc mặt tựu kịch biến, bởi vì tốc độ quá nhanh, nhanh đến hắn căn bản không có biện pháp trốn tránh, cho dù hắn có thể trốn tránh hắn cũng không thể trốn tránh, bởi vì Dương Diệp một khi ra cái này cửa thành, bọn hắn nếu muốn ở giết Dương Diệp, trừ phi là Thánh giả ra tay, bằng không thì, căn bản không có cơ hội!

Áo bào trắng lão giả trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, thủ đoạn khẽ động, một mặt trắng sắc cự thuẫn xuất hiện ở trước mặt của hắn, đón lấy, hắn trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, đều trào vào cái kia màu trắng cự thuẫn ở trong, theo huyền khí dũng mãnh vào, cái kia màu trắng cự thuẫn phía trên các loại màu trắng phù văn đột nhiên rất nhanh lưu quay vòng lên, đón lấy, một tầng lại một tầng màu trắng năng lượng quang màng che trùm lên tấm chắn mặt ngoài, không đến một phần mười tức thời gian, hắn trên tấm chắn tựu bao trùm gần ngàn đạo bạch sắc năng lượng quang màng!

Mà lúc này, Dương Diệp Man Thần Kiếm đã bổ vào cái kia cự thuẫn phía trên!

Một tiếng vang thật lớn, hai người chung quanh không gian lập tức đánh rách tả tơi ra, vô số thật nhỏ vết nứt không gian hướng phía bốn phía nhanh chóng lan tràn ra.

Cự thuẫn về sau, áo bào trắng lão giả một ngụm máu phun ra, đón lấy, cả người cùng cự thuẫn bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại, mà Dương Diệp song tay nắm lấy Man Thần Kiếm y nguyên dán chặt lấy cái kia màu trắng cự thuẫn, màu trắng cự thuẫn phía trên năng lượng quang màng tại Man Thần Kiếm lực lượng cường đại phía dưới, không ngừng nổ, từng đạo năng lượng tự Man Thần Kiếm vực cự thuẫn bay thẳng đến bốn phía bắn tung tóe, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Mà cái kia áo bào trắng lão giả như trước bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại, cứ như vậy, áo bào trắng lão giả bị buộc ra khỏi cửa thành, sau đó hướng phía dưới núi thối lui... Tại quá trình này ở bên trong, mặc kệ hắn như thế nào dùng lực, y nguyên không có có thể làm cho chính mình dừng lại!

Mà ở phía sau hai người, là mấy vạn Bán Thánh cường giả, còn có hơn một ngàn tên cao cấp Bán Thánh cường giả!

Mà ở hai người phía trước, cũng không biết từ chỗ nào tụ tập rất nhiều Lang Yêu, bất quá những... Này Lang Yêu lại là căn bản không dám tới gần, cũng không cách nào tới gần, bởi vì lúc này Dương Diệp cùng áo bào trắng lão giả tốc độ đã nhanh đến bọn hắn đều nhanh nhìn không thấy tình trạng!

Tại áo bào trắng lão giả nhanh lùi lại trong quá trình, áo bào trắng lão giả lại ngay cả phun mấy ngụm máu, mà cái kia mặt trắng sắc cự thuẫn phía trên cái kia chút ít quang màng đã biến mất, Dương Diệp Man Thần Kiếm đã dán tại này màu trắng cự thuẫn phía trên, cái này lại để cho áo bào trắng lão giả thừa nhận lực lượng nhiều hết mức rồi, bởi vậy, cái kia nắm màu trắng cự thuẫn hai tay đã liệt ra...

“Chỉ bằng ngươi cũng muốn ngăn cản ta?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, lúc này, áo bào trắng lão giả đột nhiên hoảng hốt, bởi vì một cổ cảm giác sợ hãi rồi đột nhiên tự hắn ở sâu trong nội tâm bay lên, hắn đang muốn làm ra phản ứng, lúc này, một gã bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở phía sau của hắn, đón lấy, một thanh dao găm trực tiếp cắm ở hắn phần gáy, cơ hồ không có chút nào độ khó, dao găm trực tiếp chui vào hắn phần gáy.

Dao găm nhẹ nhàng một chuyến, áo bào trắng lão giả đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài!

Máu tươi phóng lên trời!

Dương Diệp thò tay tìm tòi, bắt được cái kia bạch thuẫn, đem hắn ném vào cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian. Cái này bạch thuẫn lại có thể ngăn cản được hắn gia trì lấy nửa bước hư vô cảnh Sát Ý cùng Kiếm Ý, định không phải là phàm vật, thứ này được giữ lại!

Cất kỹ bạch thuẫn về sau, U Vô Ảnh cũng không có biến mất, mà là thân hình run lên, dung nhập tiến vào Dương Diệp Ảnh Tử nội!

Đây là hắn trước khi đột phát suy nghĩ, U Vô Ảnh nắm giữ ám chi pháp tắc, mà hắn cũng nắm giữ ám cái này pháp tắc, cái này chẳng phải là ý nghĩa bọn hắn song phương có thể lẫn nhau giấu ở đối phương Ảnh Tử nội?

Thử nghĩ thoáng một phát, về sau hắn cùng với người giao thủ lúc, Ảnh Tử nội đột nhiên xuất hiện một người, này sẽ là cái gì tràng cảnh?

U Vô Ảnh giấu ở hắn Ảnh Tử nội, không những được tại thời khắc mấu chốt cho địch nhân một kích trí mạng, càng có thể phòng bị người khác đánh lén hắn. Tóm lại, cái này không chỉ có lại để cho hắn nhiều hơn tiến áp sát người cường đại bảo tiêu, càng có thể âm người chết không đền mạng!

Cất kỹ màu trắng cự thuẫn, Dương Diệp đang muốn ly khai, lúc này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, quay người song tay nắm lấy Man Thần Kiếm mạnh mà tựu là bổ một phát.

Man Thần Kiếm bổ vào một căn màu vàng mũi tên phía trên, ra ngoài ý định chính là, cái kia thật nhỏ mũi tên cũng không có vỡ vụn, ngược lại Dương Diệp Man Thần Kiếm thì là kịch liệt run lên, sau đó Dương Diệp cả người bị đẩy lui gần trăm trượng!

Nhìn mình vỡ ra miệng hổ, Dương Diệp trong mắt xuất hiện một vòng ngưng trọng. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, lúc này, tại phía chân trời đứng tại chừng một ngàn danh thủ cầm màu vàng trường cung cao cấp Bán Thánh cường giả, mà giờ khắc này, những... Này trường cung đã bị kéo căng, một căn cùng màu vàng mũi tên đã khoác lên cung trên dây.

“Truy hồn!”

Phía chân trời đột nhiên vang lên một giọng nói, đón lấy, nghìn đạo tiếng dây cung tại phía chân trời vang lên, sau một khắc, nghìn đạo mũi tên tự phía chân trời trút xuống mà xuống, toàn bộ hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Những... Này mũi tên cũng không lộn xộn, ngược lại là tại rơi xuống lúc, toàn bộ đặt song song trở thành một loạt, tạo thành một căn thật dài màu vàng mũi tên.

Ngàn tên cao cấp Bán Thánh lực lượng tụ tập cùng một chỗ, cái này là kinh khủng cở nào?

Dù sao Dương Diệp là da đầu có chút run lên, căn bản không có ham chiến, quay người cả người hóa thành kiếm quang hướng phía xa xa bắn mạnh tới, một hơi về sau, Dương Diệp là được đã xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài.

Nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, xoay người nhìn lại, một căn màu vàng mũi tên trực tiếp xuyên thấu không gian đi tới trước mặt của hắn, mà cái kia màu vàng mũi tên cuối cùng tắc thì còn tại đằng kia không gian trong hắc động!

“Thật sự là truy hồn ah!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, song tay nắm lấy Man Thần Kiếm lần nữa tựu là bổ một phát, lúc này đây, hắn đã dùng hết toàn thân lực lượng, hơn nữa còn gia trì nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Man Thần Kiếm nội lực lượng cường đại trực tiếp làm cho không gian chung quanh liệt ra, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Kiếm cùng mũi tên chạm vào nhau, cả hai đều là kịch liệt run lên, Dương Diệp nhưng lại biến sắc, đón lấy, cả người hắn trực tiếp lúc này bị đẩy lui gần ngàn trượng!

Mà vừa dừng lại, cái kia màu vàng mũi tên ngay tại này xuất hiện ở trước mặt của hắn, bên trong ẩn chứa khủng bố lực lượng trực tiếp làm cho hắn chung quanh không gian bóp méo bắt đầu!

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn cũng không dám lại để cho mũi tên này bắn tại trên người mình, hắn không chút nào hoài nghi, mũi tên này tuyệt đối có thể dễ dàng xuyên thủng thân thể của hắn, mà một khi lại để cho mũi tên này xuyên thủng, trong đó khủng bố lực lượng tuyệt đối sẽ tại trong nháy mắt làm cho trong cơ thể hắn ngũ tạng lục phủ lập tức nát bấy!

Dương Diệp lần nữa nắm Man Thần Kiếm bổ xuống!

Một tiếng vang thật lớn, lúc này đây, Dương Diệp lần nữa bay ngược đi ra ngoài...

Cứ như vậy, mũi tên này quả thực tựu như là như giòi trong xương Bình thường theo sát Dương Diệp!

Rốt cục, Dương Diệp không tại lựa chọn chạy trốn.

Xem lên trước mặt xuất hiện lần nữa mũi tên, một vòng lệ khí hiện lên Dương Diệp trên mặt, đón lấy, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện ở tay trái phía trên, ý kiếm ngưng hiện, ý kiếm nhập cổ vỏ (kiếm, đao), sau đó mạnh mà nhổ...

Lại nửa bước hư vô cảnh Sát Ý cùng Kiếm Ý gia trì xuống, một đạo điệp gia hai mươi lăm đạo kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức trảm tại cái kia mũi tên phía trên.

Còn chưa xong, tại đây điệp gia hai mươi lăm đạo kiếm khí đằng sau, còn đi theo hai đạo điệp gia lấy hai mươi lăm đạo kiếm khí...

Oanh...

Từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng ở giữa sân vang lên, vô số đạo khí lãng khuếch tán ra, lập tức chung quanh hết thảy san thành đất bằng!

Sau nửa ngày, khí lãng tiêu tán, màu vàng mũi tên tiêu tán không thấy rồi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thở dài một hơi, sau đó thoáng một phát co quắp ngồi trên mặt đất, liên tục thi triển ba đạo điệp gia hai mươi lăm đạo trảm thiên rút kiếm thuật, cái này lại để cho hắn có chút thoát lực!

“Dương Diệp, ngươi bây giờ là kiệt sức a!”

Đúng lúc này, một gã nam tử đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Nam tử này đúng là cái kia Vân Tiêu Thánh Điện Long Phi!

Long Phi từng bước một hướng phía Dương Diệp đi đến, mang trên mặt cười lạnh, “Dương Diệp, không thể không nói, ngươi thật sự rất cường, ngay cả ta Vân Tiêu Thánh Điện mũi tên vệ đội liên thủ một kích cũng không thể đủ giết ngươi. Bất quá đáng tiếc, ngươi cuối cùng sẽ chết ở ta chết ở bên trong. Ta một mực đang tìm một cái cơ hội nhất chiến thành danh, Nhưng tiếc, một mực không thể như nguyện. Hôm nay ta nếu là giết ngươi, ta Long Phi danh tiếng chắc chắn khiếp sợ toàn bộ Thanh Châu!”

Nói xong, Long Phi thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, “Dương Diệp, chịu chết đi!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 950: Ghen Tử Điêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tự Dương Diệp trốn ra khỏi cửa thành về sau, Long Phi vẫn cùng đi qua, mục đích, tự nhiên là muốn tìm cơ hội giết Dương Diệp. Nhưng tiếc, một đường ra, hắn không chỉ có không có tìm được cơ hội, ngược lại là thấy được Dương Diệp khủng bố.

Tại kiến thức đến Dương Diệp khủng bố về sau, hắn đã không định tiếp tục đuổi đi xuống.

Bởi vì hắn không có nắm chắc đánh chết Dương Diệp!

Nhưng mà hắn nhưng lại thật không ngờ, Thượng Thiên cho hắn một cái cơ hội, Dương Diệp vậy mà trọng thương thoát lực!

Ngàn năm khó gặp gỡ cơ hội!

Long Phi không có buông tha cho cơ hội này, lập tức ra tay!

Bất quá rất nhanh, hắn ngừng lại, bởi vì Dương Diệp đứng lên, tại Dương Diệp trong tay, còn nắm một thanh Cự Kiếm!

Nhìn xem chuôi này Cự Kiếm, Long Phi mặt sắc ngưng trọng lên, đôi mắt ở chỗ sâu trong hiện lên một vòng kiêng kị. Dương Diệp huy kiếm tràng cảnh, trong đầu hắn thế nhưng mà còn có ấn tượng đấy!

Nhìn thấy Long Phi dừng bước lại, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Như thế nào, ngươi không muốn giết ta thành danh sao? Nói thật, ta hiện tại thật sự đã linh khí khô kiệt, nhưng lại thoát lực, ngươi bây giờ muốn không động thủ, về sau nhưng là không còn cơ hội!”

“Ngươi cho rằng ta không dám sao?” Long Phi âm thanh hung dữ nói.

“Vậy ngươi đến ah!” Dương Diệp cười lạnh nói.

Long Phi sắc mặt triệt để dữ tợn lên, một cổ khủng bố khí thế tự trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, sau đó đều áp hướng về phía Dương Diệp, nhưng là cổ khí thế này còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, đã bị Dương Diệp Kiếm Ý đánh tan!

Nhìn thấy một màn này, Long Phi sắc mặt biến hóa, vốn chuẩn bị động thủ hắn, lại là có chút do dự.

“Phế vật!”

Dương Diệp đối xử lạnh nhạt nhìn thoáng qua Long Phi, nhưng sau đó xoay người hướng phía trước bước ra một bước, một bước về sau, Dương Diệp vậy mà trực tiếp tựu biến mất tại Long Phi trước mặt.

Tại chỗ, Long Phi sắc mặt khó xem tới cực điểm!

Hắn muốn động thủ, thật sự muốn động thủ, nhưng là vừa nhìn thấy Dương Diệp cái kia bình tĩnh bộ dáng, hắn cũng không biết vì sao trong nội tâm nhát, đặc biệt là vừa nghĩ tới trước khi Dương Diệp giết cao cấp Bán Thánh như giết chó lúc, hắn ở sâu trong nội tâm tựu xuất hiện một thanh âm: Không nên động thủ, không nên động thủ

Mà một khi hắn muốn muốn mạnh mẽ động thủ, trong đầu sẽ ngăn không được hiện ra Dương Diệp trước khi đánh chết Ám Ngự bọn người một màn kia!

Lúc này, Long Phi kinh hãi phát hiện, chẳng biết lúc nào, Dương Diệp vậy mà cùng Lâu Thiên Tiêu như vậy thật sâu khắc ở trong đầu hắn: Như vậy không thể chiến thắng

Dương Diệp vừa rời đi không đến lưỡng tức, hơn một ngàn danh thủ cầm trường cung cao cấp Bán Thánh cường giả tựu xuất hiện ở

Dương Diệp trước khi chỗ chỗ đứng.

“Không có khí tức!”

Cầm đầu một người trung niên nam tử ánh mắt nhìn hướng xa xa, sắc mặt âm trầm. Hồi lâu, hắn thu hồi ánh mắt, nói: “Không nghĩ tới kẻ này không chỉ có tốc độ cực nhanh, còn có thể phá vỡ chúng ta hợp lực một kích. Quả nhiên là rất cao minh ah!”

Nói đến đây, trung niên nam tử nhìn về phía Long Phi, nói: “Long Phi, trước ngươi cùng hắn đã giao thủ?”

Long Phi mí mắt hơi nhảy, lập tức nói: “Chiến hơn 100 hiệp, vốn có thể bắt người này, nhưng ta nhất thời chủ quan, lại để cho hắn đào tẩu rồi!”

[truyen cua tui⁂. net] //truyenyy/ Trung niên nam tử khẽ nhíu mày, hiển nhiên, hắn có chút không tin, mà lúc này, Long Phi lại nói: “Đương nhiên, người này sở dĩ thua ở ta tay, chủ yếu là bởi vì hắn trước khi đã bị chư vị cái kia đánh hội đồng (hợp kích) tiễn kỹ ‘Truy hồn’ trọng thương, bằng không thì, chỉ sợ đó trốn đúng là ta rồi.”

Nghe vậy, trung niên nam tử lông mày giãn ra ra, bởi vì như vậy không giữ quy tắc lý rồi. Lập tức hắn nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta Hồi Thiên Lang Sơn Mạch a, Thánh Điện ít ngày nữa sẽ đến một gã áo bào màu vàng hộ pháp!”

“Áo bào màu vàng hộ pháp!” Long Phi thất thanh nói: “Thánh giả? Ta Thánh Điện muốn xuất động Thánh giả rồi hả?”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, nói: “Cái này Vân Hải Thư Viện đang mang trọng đại, đối với ta Vân Tiêu Thánh Điện cực kỳ trọng yếu, cho nên, chúng ta hội (sẽ) không tiếc bất cứ giá nào cầm xuống cái này Vân Hải Thư Viện. Không chỉ có chúng ta, Thiên Lang Sơn Mạch phương diện cũng đã đi Huyễn Quật Sơn Mạch tìm tìm minh hữu của bọn hắn Mãng Tộc cầu viện. Lúc này đây, là chân chính đã đến quyết nhất tử chiến thời điểm rồi! Chúng ta đi thôi!”

Nói xong trung niên nam tử bọn người biến mất tử ngay tại chỗ, mà cái kia Long Phi tại nguyên chỗ trầm mặc một hồi sau cũng đi theo đã đi ra.

Một phút đồng hồ về sau, trong tràng mặt đất một chỗ chồng chất dưới lá cây đột nhiên có chút nhuyễn bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một người xuất hiện ở cái kia trên lá cây.

Người này đúng là Dương Diệp!

Lúc trước hắn cũng không có ly khai, không phải là không muốn ly khai, mà là xác thực đã không có khí lực đã đi ra. Trước khi tại Thiên Lang Phong cùng dưới mặt đất trong cung điện, hắn cũng đã đem trong cơ thể huyền khí tiêu hao cái thất thất bát bát, mà hạ Phong về sau, lại liền thi giương ba đạo điệp gia hai mươi lăm đạo trảm thiên rút kiếm thuật, cái này lại để cho trong cơ thể hắn huyền khí mấy có lẽ đã hao hết sạch.

Tại ngăn cản cái kia một ngàn tên cao cấp Bán Thánh thi triển đánh hội đồng (hợp kích) tiễn kỹ lúc, kỳ thật đã là dùng đơn thuần thân thể tại chống cự rồi.

Tóm lại, trước khi tại đối mặt cái kia Long Phi lúc, hắn nói câu kia ‘Trong cơ thể huyền khí tiêu hao tinh quang, thân thể thoát lực’ mà nói cũng không có nói giả. Khi đó hắn, xác thực đã không có gì lìliàng rồi, bằng không thì, hắn sớm trực tiếp diệt sát Long Phi. Hắn vốn là cũng muốn triệu hồi ra Kiếm Nô trực tiếp diệt sát đối phương, nhưng là hắn đột nhiên cảm nhận được cái kia một ngàn tên cường giả khí tức, cái này lại để cho hắn quyết đoán buông tha cho ý nghĩ này, sau đó lập tức ẩn dấu đi!

Cái kia một ngàn tên cường giả đều là cao cấp Bán Thánh, hắn cái kia chút ít Kiếm Nô tuy nhiên cường, nhưng quả bất địch chúng, căn bản không có khả năng chiến đã thắng được đối phương! Hơn nữa một khi bị quấn lên, đằng sau những cái... Kia yêu thú đuổi theo, vậy hắn thật sự muốn đi cũng không được!

Dương Diệp cũng không có lựa chọn hiện tại tựu rời đi, mà là tìm một cái ẩn nấp địa phương dấu đi, sau đó lấy ra đi một tí siêu phẩm đá năng lượng khởi đầu hấp thu.

Lúc này, cái kia màu trắng tiểu gia hỏa cùng Tử Điêu theo trong lòng ngực của hắn chui ra.

Màu trắng tiểu gia hỏa nhìn thoáng qua bốn phía, nhìn xem nhìn xem, nàng trong hốc mắt đột nhiên chảy ra hai hàng thuần trắng sắc chất lỏng, cái kia là linh khí

Đem làm màu trắng tiểu gia hỏa sau khi xuất hiện, trong tràng đột nhiên xuất hiện dị biến, cái kia chính là chung quanh linh khí đột nhiên điên cuồng hướng phía nàng dũng mãnh lao tới, những... Này linh khí ngày càng nhiều, đến tội hòu, vậy mà tạo thành linh khí Phong Bạo!

Dương Diệp cùng Tử Điêu đều ngây dại!

Đó là một quái vật gì?

Tại Dương Diệp cùng Tử Điêu kinh ngạc trong ánh mắt, chung quanh ngày càng nhiều linh khí Phong Bạo chui vào màu trắng tiểu gia hỏa trong cơ thể, mà cái kia màu trắng tiểu gia hỏa tắc thì tham lam hấp thu lấy, trên mặt một phù say mê thần sắc.

Đột nhiên, Dương Diệp tại màu trắng tiểu gia hỏa trên đầu vỗ nhẹ nhẹ thoáng một phát, nói: “Mau dừng lại”

Màu trắng tiểu gia hỏa trừng mắt nhìn, khó hiểu nhìn xem Dương Diệp, tội hòu, nàng giống như là suy nghĩ cẩn thận cái gì, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, vô số linh khí Phong Bạo chui vào Dương Diệp trong cơ thể, làm cho Dương Diệp toàn thân một thoải mái, sau đó trên mặt của hắn cũng lộ ra say mê thần sắc.

Nhìn thấy một màn này, màu trắng tiểu gia hỏa trên mặt lộ ra một cái khuôn mặt tươi cười, sau đó lại bắt đầu hấp thu linh khí.

Tử Điêu đột nhiên một trảo vỗ vào Dương Diệp trên đầu, Dương Diệp lập tức phục hồi tinh thần lại, nghĩ đến chính mình trước khi bộ dạng, Dương Diệp mặt già đỏ lên, sau đó vội vàng lại vỗ một cái màu trắng tiểu gia hỏa đầu, nói: “Nhanh đừng hấp, tại như vậy hấp xuống dưới, không biết muốn hấp dẫn bao nhiêu người đến.”

Cái này màu trắng tiểu gia hỏa quá mức khủng bố, trực tiếp làm cho chung quanh linh khí đều vọt tới, cái này tạo thành thanh thế là thật lớn đấy, hơn nữa nhìn nó bộ dạng như vậy, còn giống như chỉ là khởi đầu mà thôi.

Dương Diệp như thế nào dám để cho nàng tiếp tục làm cho xuống dưới? Hắn vội vàng ra tay ngăn cản, bằng không thì đợi lại không biết có bao nhiêu lão quái vật sẽ bị hấp dẫn ra, nói không chừng Thánh giả đều đến!

Màu trắng tiểu gia hỏa ủy khuất nhìn xem Dương Diệp, một bộ ta đã phân cho ngươi rồi bộ dạng

Tử Điêu đột nhiên một trảo vỗ vào màu trắng tiểu gia hỏa trên đầu, nói: “Không cho phép mại manh!” Nói xong, Tử Điêu khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ, vội vàng ngậm miệng lại, sau đó lại đang màu trắng tiểu gia hỏa đỉnh đầu vỗ lưỡng trảo.

Màu trắng tiểu gia hỏa đối với Tử Điêu tựa hồ rất hữu hảo cảm, bị

Tử Điêu vỗ hai cái, không chỉ có không có tức giận, ngược lại còn bay đến Tử Điêu trước mặt, đem vô số linh khí phân cho Tử Điêu, một bộ lấy hăode bộ dáng.

Nhìn thấy màu trắng tiểu gia hỏa như vậy nịnh nọt, Tử Điêu sắc mặt dễ nhìn một ít, sau đó nàng chỉ chỉ Dương Diệp, vừa chỉ chỉ chính mình, tội hòu vừa chỉ chỉ màu trắng tiểu gia hỏa, sau đó xếp đặt bày tiểu trảo, giống như là nói, Dương Diệp là nàng đấy, ngươi đừng nghĩ cách

Màu trắng tiểu gia hỏa nhìn thoáng qua Tử Điêu, sau đó lại nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút mờ mịt nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, sau đó đối với màu trắng tiểu gia hỏa, nói: “Về sau không có của ta cho phép, không thể tại như vậy làm, biết không? Bởi vì ngươi làm như vậy, hội (sẽ) hấp dẫn rất nhiều người xấu ra, những cái... Kia người xấu khả năng phi thường cường đại, mà bọn hắn chứng kiến lời của ngươi, nhất định sẽ đem ngươi bắt đi giam lại, ngươi có sợ không?”

Nghe được Dương Diệp nói ‘Giam lại’ ba chữ, màu trắng tiểu gia hỏa thân thể khẽ run lên, sau đó trực tiếp nhào tới Dương Diệp trong ngực, cái đầu nhỏ mạnh mà lắc đầu, nước mắt càng là ngăn không được đất chảy xuống, hiển nhiên, bị đóng mấy trăm năm, cái này đối với nàng đã đã tạo thành không thể xóa nhòa tâm lý oán hận.

Chứng kiến màu trắng tiểu gia hỏa bổ nhào vào Dương Diệp trong ngực, Tử Điêu vừa giận rồi, bất quá khi chứng kiến màu trắng tiểu gia hỏa thút thít nỉ non bộ dạng lúc, nàng nhếch miệng, đem vốn là muốn phái tiểu gia hỏa tiểu trảo vỗ vào Dương Diệp trên đầu, một bộ tựu là Dương Diệp sai bộ dạng.

Dương Diệp: “”

Hồi lâu, Dương Diệp trấn an màu trắng tiểu gia hỏa cùng Tử Điêu, sau đó khởi đầu điên cuồng hấp thu siêu phẩm đá năng lượng.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp cơ bản khôi phục, sau đó Dương Diệp khởi đầu luyện chế Kiếm Nô.

Ba canh giờ về sau, Dương Diệp đem còn lại sáu gã hắc y cùng cái kia lão Bạch còn có lão động vào thi thể luyện chế trở thành Kiếm Nô. Giờ phút này lên, hắn đã có được mười bảy tên cường đại Kiếm Nô!

Không tính U Vô Ảnh, cái kia Thập Tam tên Hắc y nhân Kiếm Nô có thể nói là cực kỳ khủng bố đấy, bởi vì nếu như chính diện giao thủ, tại không thi triển Tiêu Vong Pháp Tắc cùng Kiếm Vực dưới tình huống, cho dù là hắn cũng thắng không được cái này Thập Tam tên Hắc y nhân liên thủ! Ngoại trừ cái này Thập Tam tên Hắc y nhân, cái kia lão Mạc lão Bạch cũng là rất mạnh, bởi vì Dương Diệp phát hiện, cái này hai đầu Lang Yêu sau khi biến thân lực phòng ngự không chút nào nhược cái kia áo bào màu vàng nam tử!

Có thể nói, Dương Diệp hiện tại nơi này tiểu đoàn thể, đã cường đã đến một loại phi thường khủng bố tình trạng!

Đương nhiên, đối mặt Thánh giả, vẫn là không chịu nổi một kích!

Thu hồi Kiếm Nô, Dương Diệp lấy ra cổ vỏ (kiếm, đao), nói: “Cho ta xem xem hôm nay Lang Vương bảo bối đều có nào” nói xong, Dương Diệp tinh thần lực khẽ động, xâm nhập cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian.

Khi thấy cổ trong vỏ trong không gian đồ vật lúc, Dương Diệp trực tiếp ngây dại, đón lấy, bản thể hắn trực tiếp tại nguyên chỗ nhảy dựng lên.

“Phát tài, phát tài, lão tử phát tài”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 951: Thánh giả vẫn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu thú nội đan, tại Dương Diệp là rậm rạp chằng chịt nội đan. Số lượng khoảng chừng hơn vạn khỏa, trong đó, thấp nhất đều là Bán Thánh giai!

Hơn vạn khỏa Bán Thánh giai đã ngoài nội đan, cái kia là kinh khủng cở nào?

Tại Linh giới, công nhận hai chủng lưu thông tiền tựu là yêu thú nội đan cùng siêu phẩm đá năng lượng. Trong lúc này đan cùng siêu phẩm đá năng lượng, bất kể là ở đâu cái niên đại đều là nổi tiếng đấy, bởi vì bất kể là bày trận, vẽ phù văn, hay là tu luyện, cũng phải cần siêu phẩm đá năng lượng cùng nội đan đấy.

Mà yêu thánh nội đan cùng siêu phẩm đá năng lượng so sánh với, hắn giá trị lại đang siêu phẩm năng lượng phía trên, đặc biệt là Hoàng cấp đã ngoài nội đan. Bởi vì bất kể là bày trận hay là vẽ phù văn, cũng hoặc là luyện khí, cái này yêu thú nội đan đều là phải đấy. Không chỉ có như thế, cùng loại Vân Hải Thành cái kia thủ Thành đại trận cùng năng lượng cự pháo cũng phải cần yêu thú nội đan đến thúc dục đấy. Còn nữa, tại đây Thanh Châu hữu mười hai vị Yêu Vương, tại đây mười hai vị Yêu Vương chấn nhiếp xuống, ai dám tùy ý đồ sát Hoàng cấp đã ngoài yêu thú?

Dưới loại tình huống này, yêu thú nội đan trân quý trình độ tự nhiên vượt qua siêu phẩm đá năng lượng.

Một khỏa Bán Thánh giai nội đan, tương đương với giá trị một trăm vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng, hơn nữa còn là có tiền mà không mua được!

Một vạn khỏa, vậy tương đương với bao nhiêu siêu phẩm đá năng lượng?

Dương Diệp không có tính toán, bởi vì dù sao rất nhiều rất nhiều, đủ cá nhân hắn dùng vài cuộc đời rồi.

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng cùng hưng phấn, nhìn về phía một bên, mặt khác một bên, là từ ‘Huyền bảo phòng’ chuyển ra đến đồ vật.

So sánh với nội đan, cái này huyền bảo phòng chuyển ra đến đồ vật lại là có chút thiếu đi, chỉ có mười kiện.

Nhưng là, Dương Diệp trái tim nhưng lại lần nữa ‘Phù phù phù phù’ nhảy dựng lên.

Bởi vì cái này mười kiện thấp nhất đều là Tiên giai, hơn nữa trong đó còn có một kiện Thần giai!

Dương Diệp ánh mắt đầu tiên đã rơi vào cái kia kiện Thần giai huyền bảo phía trên, cái này Thần giai huyền bảo tạo hình có chút kỳ lạ, là một bàn tay đại Lục Sắc khối lập phương, khối lập phương toàn thân Lục Sắc, trên không trung chậm rãi xoay tròn lấy.

Ngoại trừ cái này khối lập phương, chung quanh còn có chín chuôi Tiên giai, bất quá toàn bộ cũng chỉ là Tiên giai hạ phẩm. Mà giờ khắc này, những... Này trước dưới bậc phẩm huyền bảo toàn bộ đều cách... Này khối lập phương rất xa, giống như thật là sợ hãi cái kia khối lập phương.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp tâm niệm vừa động, thối lui ra khỏi cổ vỏ (kiếm, đao) không gian, cùng lúc đó, cái kia Lục Sắc khối lập phương cũng bị hắn dẫn theo đi ra. Dương Diệp đi tới cái kia khối lập phương trước mặt. Lúc này, cái kia khối lập phương đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói lục sắc quang mang oanh hướng Dương Diệp. Dương Diệp mặt không đổi sắc, trong cơ thể hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh mang tất cả mà ra, chặn cái kia đạo lục sắc quang mang, yên lặng một cái chớp mắt, ‘Oanh’ một tiếng, đạo kia sáng chói lục sắc quang mang ầm ầm tiêu tán!

Lúc này, cái kia Lục Sắc khối lập phương đột nhiên kịch liệt run lên, lập tức biến hóa nhanh chóng, biến lớn gấp trăm lần, đem Dương Diệp vây ở trong đó. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn phát hiện, tại đây khối lập phương nội không gian đột nhiên thay đổi. Kết cấu thay đổi, hắn không gian chung quanh kết cấu thay đổi.

Vốn là, Dương Diệp không gian chung quanh là cao thấp tả hữu, nhưng là giờ phút này, tại đây Lục Sắc khối lập phương nội, không gian chung quanh vậy mà đã vặn vẹo gấp lên, làm cho hắn chung quanh đã không có cao thấp tả hữu, có chỉ có các loại quỷ dị đất gấp cùng vặn vẹo, loại tình huống này, rất quỷ dị, phi thường quỷ dị, hắn chưa bao giờ thấy qua!

Mà giờ khắc này, hắn còn cảm nhận được một cổ kinh khủng xoắn lực đang tại xé rách lấy hắn, tựa hồ cũng muốn đem hắn vặn vẹo gấp!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng thi triển ra nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Sát Ý, nhưng mà lại để cho lòng hắn kinh hãi là, cái này nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Sát Ý sau khi xuất hiện, vậy mà tại trong nháy mắt liền quay khúc chiết điệp lên, nhưng lại bị một cổ lực lượng thần bí khốn gắt gao đấy. Không chỉ có như thế, Dương Diệp còn kinh hãi phát hiện, hắn giờ phút này vậy mà không thể động đậy!

“Đây là cái gì lực lượng?”

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng. Lúc này, hắn nhớ tới lúc trước cái kia Yêu Hậu tại trong cung điện nói lời. Lúc ấy Yêu Hậu nói đã có cái gì kia dị thứ nguyên phương Thần giai huyền bảo có thể vây khốn hắn, không chỉ có có thể vây khốn hắn, mà ngay cả Thánh giả cũng đừng muốn tại trong thời gian ngắn phá vỡ cái kia dị thứ nguyên phương. Mà không hề nghi ngờ, trước mắt cái này Lục Sắc khối lập phương tựu là Yêu Hậu trong miệng theo như lời dị thứ nguyên phương!

Mà cái kia nếu như Yêu Hậu chưa nói giả lời mà nói..., cái này dị thứ nguyên phương ngay cả Thánh giả đều có thể vây khốn, có lẽ chỉ là ngắn ngủi vây khốn, nhưng cái này với hắn mà nói, đã là phi thường khủng bố được rồi!

Thánh giả cường giả siêu việt Pháp Tắc Chi Lực, không chỉ có siêu việt pháp tắc, càng là đã bao trùm trên trời đất, có thể nói, thiên hạ này đã rất ít có đồ vật gì đó có thể uy hiếp được bọn hắn rồi.

Nhưng là cái này dị thứ nguyên phương nhưng lại có thể đối với Thánh giả tạo thành ảnh hưởng, cái này là kinh khủng cở nào?

Tuy nhiên lúc này cái này dị thứ nguyên phương chỉ là bản năng ở mình bảo hộ, nhưng Dương Diệp triệt để thu hồi lòng khinh thị, không dám ở có chút chủ quan khinh thị.

Kiếm Ý cùng Sát Ý vô dụng, Dương Diệp trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực.

Kiếm Vực sau khi xuất hiện, trong tràng đều bị một mảnh đen kịt bao phủ, cái kia xé rách hắn cổ lực lượng kia lập tức ngừng lại, cùng lúc đó, chung quanh cái kia chút ít không gian khởi đầu chậm rãi nhuyễn bắt đầu chuyển động.

Kiếm Vực nội, hắn Dương Diệp tựu là chúa tể, cái này dị thứ nguyên phương tuy nhiên cường, nhưng cuối cùng không có người điều khiển, bởi vậy cũng không có cưỡng ép phá vỡ Kiếm Vực năng lực.

Rất nhanh, không gian chung quanh khôi phục bình thường. Lúc này, cái kia dị thứ nguyên phương lập tức biến trở về nguyên lai lớn nhỏ, sau đó bản năng tựu muốn chạy trốn, bất quá cũng là bị Dương Diệp Kiếm Vực cùng Kiếm Ý còn có Sát Ý gắt gao áp chế. Dương Diệp đi tới cái kia khối lập phương trước mặt, nhìn xem khối lập phương trầm ngâm hồi lâu, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện ở trong tay, đón lấy, Man Thần Kiếm trực tiếp đặt ở khối lập phương phía trên.

“Thần phục ta, bằng không thì chết!”

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem khối lập phương, thanh âm không chứa một tia cảm tình. Hắn biết rõ, đối phương có thể minh bạch ý của hắn.

Khối lập phương trong cơ thể kịch liệt run lên, một cổ lục sắc quang mang tự trong đó mạnh mà bạo phát đi ra. Bất quá vừa mới bạo phát đi ra, liền trực tiếp bị Dương Diệp Kiếm Ý cùng Sát Ý phá hủy sạch sẽ.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, nói: "Ngươi cho rằng ta diệt không được ngươi sao?"

Nói xong, một cổ tử vong chi lực xuất hiện ở Dương Diệp mũi kiếm chỗ, trong chốc lát, mũi kiếm chỗ không khí chung quanh trong nháy mắt này hóa thành hư vô, cùng lúc đó, kiếm kia tiêm chỗ không gian càng là xuất hiện một cái chấm đen, điểm đen muốn mở rộng, bất quá cũng là bị Dương Diệp Kiếm Vực cho chế trụ.

đọc truyện⁕tại http://truyenyy Dương Diệp không biết Tiêu Vong Pháp Tắc có thể hay không đối với Thánh giả tạo thành uy hiếp, cái này hắn chưa thử qua, bất quá, hắn có nắm chắc, Tiêu Vong Pháp Tắc đối với cái này khối lập phương nhất định có thể tạo thành uy hiếp.

Đem làm Tiêu Vong Pháp Tắc sau khi xuất hiện, cái kia dị thứ nguyên phương lập tức run lên, đây là đang sợ hãi!

"Một cơ hội cuối cùng, thần phục, hoặc là chết!" Dương Diệp thanh âm dữ tợn... Mà bắt đầu. Cùng lúc đó, Man Thần Kiếm mũi kiếm lại hướng khối lập phương đã đến gần vài phần.

Dị thứ nguyên phương rung động càng thêm lợi hại.

"Không phù hợp quy tắc phục? Vậy ngươi sẽ chết a!"

Dương Diệp sắc mặt dữ tợn lên, sau đó song tay nắm lấy Man Thần Kiếm mạnh mà hướng dị thứ nguyên phương đập phá xuống dưới. Giờ khắc này, cái kia khối lập phương rung động càng thêm lợi hại, tựa như sốt đồng dạng!

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng tím ở giữa sân hiện lên, đón lấy, Tử Điêu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó ngăn trở Dương Diệp. Tử Điêu thần sắc lo lắng trung mang theo một tia ôn nộ, nàng tiểu trảo không ngừng khoa tay múa chân lấy...

Hồi lâu, Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, nói: "Ngươi nói là, nó kỳ thật cũng sớm đã sẵn lòng thần phục?"

Tử Điêu gật cái đầu nhỏ.

"Vậy nó vì sao không nhắc tới bày ra?" Dương Diệp có chút cả giận

nói.

“Bởi vì nó sẽ không nói chuyện, nhưng lại bị ngươi áp chế, căn bản không nhúc nhích được. Còn có, nó đã biểu thị ra, ngươi không thấy được nàng đều đang run rẩy sao? Nó tựu là đã tại cầu xin tha thứ rồi!” Tử Điêu dưới tình thế cấp bách lại mở miệng tiếng người nói rồi, nói xong nàng lại đã hối hận, nổi giận trừng mắt liếc Dương Diệp.

Nghe được Tử Điêu lời mà nói..., Dương Diệp mặt già đỏ lên, nguyên lai là chính mình lầm rồi.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nhìn về phía cái kia dị thứ nguyên phương, nói: “Đã ngươi sẵn lòng thần phục, cái kia thì tới đi!”

“Đến cái đầu của ngươi!” Tử Điêu tiểu trảo vỗ một cái Dương Diệp đầu, nói: “Nhỏ ra một giọt bổn mạng của ngươi máu huyết tại nó trên người!”

“Như vậy có thể?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tử Điêu lắc đầu, nói: “Đương nhiên không phải, cái này chủ yếu là muốn nó sẵn lòng. Nếu như nó không muốn, ngươi tích một vạn tích đều vô dụng!”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cong ngón búng ra, đầu ngón tay bắn ra một giọt máu huyết đã rơi vào cái kia khối lập phương phía trên. Máu huyết vừa dứt nhập khối lập phương, lập tức liền biến mất. Đón lấy, Dương Diệp khẽ chau mày, hồi lâu, Dương Diệp lông mày chậm rãi giãn ra ra, lúc này, hắn cảm giác mình tâm thần cùng cái này khối lập phương thành lập nổi lên nào đó liên hệ!

Dương Diệp triệt hồi Kiếm Vực cùng Kiếm Ý, phải tay khẽ vẫy, cái kia dị thứ nguyên phương lập tức bay đến trong tay hắn. Nắm dị thứ nguyên phương, Dương Diệp tâm niệm vừa động, dị thứ nguyên phương rồi đột nhiên biến lớn mấy chục lần, đưa hắn hoàn toàn bao phủ.

“Vật ấy không chỉ có có thể làm mệt mỏi, sát nhân, còn có thể dùng để phòng ngự! Quả nhiên là công phòng nhất thể ah!”

Cảm thụ được không gian chung quanh phòng thủ kiên cố, Dương Diệp trên mặt hiện ra một vòng hưng phấn. Cái này dị thứ nguyên phương dùng để làm mệt mỏi, ngay cả Thánh giả đều có thể vây khốn một hồi, nói cách khác, nếu như dùng để phòng thủ, ít nhất có thể ngăn cản Thánh giả cường giả một chiêu hai chiêu!

Có thể ngăn cản Thánh giả cường giả công kích!

Dương Diệp trên mặt hưng phấn cùng sắc mặt vui mừng càng phát ra dày đặc. Bất quá đáng tiếc chính là cái này dị thứ nguyên phương tiêu hao huyền khí thật sự là quá mức khủng bố chút ít, không đến một hơi thời gian, trong cơ thể hắn huyền khí dĩ nhiên cũng làm tiêu hao một phần năm! Nói cách khác, hắn hiện tại dùng cái này dị thứ nguyên phương, nếu như là dùng để làm mệt mỏi, tối đa chỉ có thể khốn đối phương năm tức, mà nếu như là phòng thủ, cũng chỉ có thể phòng thủ năm tức thời gian!

Mặc dù có chút không được hoàn mỹ, nhưng Dương Diệp đã rất thỏa mãn. Dù sao hắn lúc này bất quá là Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, chờ hắn trở thành Bán Thánh, nhất định có thể đủ rất tốt phát huy ra cái này dị thứ nguyên phương.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia dị thứ nguyên phương lập tức chui vào hắn mi tâm trong thức hải. Ngay tại hắn chuẩn bị xem còn lại chín kiện tiên khí thời gian...

Đột nhiên, phía chân trời truyền đến một đạo nổ mạnh.

Giờ khắc này, Thiên Địa run rẩy dữ dội, đón lấy, toàn bộ phía chân trời một mảnh huyết hồng, sau đó hạ nổi lên mưa to, đó là hồng đấy.

Giờ khắc này, toàn bộ Thanh Châu sở hữu tất cả cường giả ánh mắt đều hướng Vân Hải Thành phương hướng quăng đi qua.

Thánh giả vẫn!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 952: Dương Diệp từ chức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng vũ về sau, đón lấy vô số nhũ sương mù màu trắng tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, những... Này nhũ sương mù màu trắng bao trùm lấy toàn bộ Vân Hải Thành cùng với Thiên Lang Sơn Mạch.

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng vung lên, một đám nhũ sương mù màu trắng rơi vào trong tay hắn, nhìn xem trong tay trôi nổi nhũ sương mù màu trắng hồi lâu, Dương Diệp lần nữa ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, “Thánh giả vẫn, bản thân linh khí trả lại Thiên Địa, nguyên lai đây là thật”

Nếu muốn trở thành Thánh giả, nhất định phải hấp thu vô số linh khí cùng với Hồng Mông tử khí. Mà những... Này linh khí cùng Hồng Mông tử khí đều là cái này phiến thế giới căn bản, có thể nói, muốn trở thành Thánh giả, tựu tương đương với muốn cùng thiên tranh giành. Chuẩn xác mà nói, đem làm đạp vào tu luyện con đường này lúc, bản thân cũng đã là đang cùng thiên cãi.

Tranh giành cái gì? Tự nhiên là giành mạng sống!

Bất kỳ một cái nào thế giới, một khi linh khí khô kiệt, cái kia cách hủy diệt cũng không xa. Mà huyền giả, muốn muốn sống càng dài lâu, tự nhiên là muốn hấp thu linh khí đến cường đại bản thân. Kể từ đó, người cùng thiên tự nhiên liền trở thành đối lập. Đây cũng là vì sao đem làm Hoàng Giả Cảnh về sau, phàm là muốn tấn chức huyền giả đều muốn độ kiếp nguyên nhân!

Bởi vì Hoàng Giả Cảnh về sau huyền giả cần có linh khí là rất mạnh khổng lồ đấy, cái này đối với cái này phiến thế giới mà nói, là không cho phép đấy. Đặc biệt là Thánh giả, mỗi trở thành một gã Thánh giả, cái kia cần có linh khí quả thực khó có thể đoán chừng, hơn nữa Thánh giả còn cần Hồng Mông tử khí, mà cái này Hồng Mông tử khí tương đương với Thiên Địa tinh khí thần, biến mất một điểm, tựu ý nghĩa cái này phiến thế giới tuổi thọ cũng sẽ (biết) biến mất một điểm!

Cho nên, thành thánh, tựu tương đương với đoạt Thiên Mệnh!

Bởi vậy, muốn thành thánh, cái kia là phi thường khó đấy. Hơn nữa, một khi Thánh giả vẫn lạc, sở hữu linh khí sẽ trả lại cái này phiến thiên địa. Đây cũng là từng thế giới đều có thể tồn tại nhiều năm như vậy nguyên nhân, bởi vì nếu như xuất ra không tiến lời mà nói..., bất kỳ một cái nào thế giới chỉ sợ bất quá mấy vạn năm sẽ khô kiệt hủy diệt!

“Thánh giả đều vẫn lạc, xem ra là đùa thật được rồi ah!”

Nhìn xem cái kia tràn ngập sương mù màu trắng phía chân trời, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Trước khi, Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch còn có nói vẫn chỉ là tại tiểu đả tiểu nháo, song phương đều không có chính thức mà liều mệnh.

Nhưng là hiện tại, Thánh giả vẫn lạc, cái này ý nghĩa song phương chính thức muốn không chết không ngớt rồi!

“Không biết là Vân Hải Thư Viện Thánh giả vẫn lạc hay là Thiên Lang Sơn Mạch, nếu như là Vân Hải Thư Viện”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, vốn là, song phương Thánh giả số lượng bằng nhau, Nhưng dùng lẫn nhau ngăn được. Mà bây giờ, một gã Thánh giả vẫn lạc, cái này ý nghĩa vẫn lạc Thánh giả cái kia một phương sẽ đang ở hạ phong, thậm chí là trực tiếp tựu phân ra thắng bại rồi!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía Vân Hải Thành tiến đến.

Bất kể là bên nào Thánh giả vẫn lạc, hắn phải trở về, bởi vì vô song bọn người vẫn còn Vân Hải Thành!

Dương Diệp vừa trở lại Vân Hải Thành, trước mắt ánh mắt một hồi mơ hồ, đón lấy, hắn chung quanh hết thảy đều bóp méo lên. Hồi lâu, đem làm Dương Diệp mở mắt ra lúc, hắn đã tại một gian đại điện rồi.

Trong đại điện phía trên, là Vân Hải Thư Viện Viện Trường, tại hắn hai bên trái phải, theo thứ tự là năm tên lão giả!

Sáu gã Thánh giả!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tâm lộp bộp thoáng một phát, cái kia vẫn lạc Thánh giả là Vân Hải Thư Viện hay sao?

Ngoại trừ sáu gã Thánh giả cường giả, Thương Thanh Ảnh cùng Ngọc Vô Song cũng ở giữa sân, hai nữ ở một bên nhìn xem Dương Diệp, Thương Thanh Ảnh trong mắt có một tia phức tạp, mà Ngọc Vô Song trong mắt thì là lo lắng.

“Vì sao diệt ám viện?” Viện Trường đột nhiên trầm giọng nói.

Thu được về tính sổ?

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, nói: “Bọn hắn muốn giết ta!”

“Có thể ngươi còn sống, mà bọn hắn toàn bộ chết rồi!” Viện Trường bên cạnh một gã áo đen lão giả đột nhiên trầm giọng nói. Tại hắn trong mắt, có Sát Ý.

“Đây là ám viện Trác Giáo Tập!” Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên nói.

Nguyên lai là ám viện đầu!

Dương Diệp cẩn thận đánh giá thoáng một phát cái kia Trác Giáo Tập, sau đó nói: “Bọn hắn thực lực yếu, trách ta?”

“Ngươi có phải hay không cảm thấy ngươi hữu Cổ Kiếm Trai phù hộ, có thể không kiêng nể gì cả rồi hả?” Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

Nghe được Trác Giáo Tập lời mà nói..., ngoại trừ cái kia Viện Trường, còn lại bốn gã Thánh giả lão giả sắc mặt cũng có chút chìm rồi. Hiển nhiên, bọn hắn đều cho rằng Dương Diệp là ỷ có Cổ Kiếm Trai Thánh giả tại phù hộ, cho nên như vậy không kiêng nể gì cả xằng bậy.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó ngẩng đầu nhìn chúng Thánh giả, nói: “Đệ nhất: Ta giết Thiên Lang Vương ba con trai; Thứ hai, ta đem toàn thành người tụ tập lên, đã trở thành ta Vân Hải Thư Viện một cổ lực lượng; Thứ ba, ta đem Vân Hải Thành giữ vững vị trí rồi, hơn nữa dẫn người đánh chết Thiên Lang Sơn Mạch mấy trăm vạn Lang Yêu.”

Nói đến đây, Dương Diệp thanh âm tăng lớn: “Cho nên, ám viện có tồn tại hay không, căn bản không trọng yếu! Bởi vì, ta Dương Diệp một người tựu chống đỡ mà vượt bọn hắn tất cả mọi người!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Viện Trường bọn người khuôn mặt co lại, cơn tức này thật lớn, nhưng bọn hắn nhưng lại không có cách nào phản bác.

Cái kia Trác Giáo Tập nhưng lại khí cực, bị Dương Diệp ở trước mặt nói mình ám viện còn không bằng một mình hắn, hắn như thế nào không khí? Lập tức cả giận nói: “Vâng, ngươi Dương Diệp thiên phú là cường, là yêu nghiệt, ta ám viện bọn người không bằng ngươi, nhưng như vậy ngươi có thể tùy ý sát nhân? Nếu như thực lực cường có thể xằng bậy, vậy có phải hay không ý nghĩa hiện tại ta có thể giết ngươi? Bởi vì một vạn cái ngươi cộng lại đều không bằng ta!”

“Tiền bối nếu là có mặt lấy lớn hiếp nhỏ, ta không phản đối!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Dù sao tiền bối tu luyện không biết bao nhiêu năm, mà ta mới vài thập niên.”

Trác Giáo Tập khuôn mặt co lại, muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Viện Trường ngăn trở hắn, sau đó nói: “Dương Diệp, không thể phủ nhận, lúc này đây thủ Thành, ngươi cư công chí vĩ. Nhưng là, ngươi cũng đã biết, ngươi giết ám viện bọn người việc này, trong thư viện có bao nhiêu người đối với ngươi bất mãn, yêu cầu nghiêm trị ngươi? Tất cả mọi người là một cái thư viện đấy, hữu mâu thuẫn, hữu xung đột, rất bình thường, nhưng là ngươi vì sao không nên đem sự tình làm tuyệt?”

“Nhổ cỏ không trừ gốc, qua gió xuân lại mọc!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Ta thật muốn một chưởng đập chết ngươi!” Trác Giáo Tập gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Trác Giáo Tập, nói: “Tất cả mọi người là người trưởng thành rồi, đi ra hỗn [lăn lộn], sẽ vì hành vi của mình phụ trách. Ngươi ám viện người hung hăng càn quấy không kiêng nể gì cả, muốn ức hiếp ta ngoại viện, nhưng đáng tiếc chính là, bọn hắn thực lực không đủ, bị ta đánh cho trở về. Lúc ấy, ta là hữu hạ thủ lưu tình đấy, bởi vì như Viện Trường nói, đều là một cái thư viện đấy, giáo huấn thoáng một phát cũng là được rồi. Nhưng là, kết quả đâu này?”

Nói đến đây, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Kết quả là bọn hắn không phục, gọi tới càng nhiều nữa người trả thù ta ngoại viện đệ tử. Đã như vậy, ta đây vì sao còn muốn giữ lại một đám tùy thời khả năng tại sau lưng ta hạ độc thủ người sống lấy? Trác Giáo Tập, thứ cho ta nói thẳng, bọn hắn sở dĩ sẽ chết, không phải ta Dương Diệp tâm ngoan thủ lạt, chỉ có thể nói bọn hắn tự tìm đấy. Không có thực lực muốn ít xuất hiện điểm, đừng không có thực lực còn muốn cao điệu!”

“Ngươi cảm thấy ngươi chính mình rất cường?” Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Ở trong mắt Trác Giáo Tập, lúc này ta tự nhiên là nhược như con sâu cái kiến. Cho nên, hiện tại ta ngận đê điều (*rất ít xuất hiện), bằng không thì, thứ cho ta nói thẳng, ta nếu có thực lực, tựu cũng không tại đây cùng Trác Giáo Tập ngươi lải nhải rồi!”

“Ngươi ngận đê điều (*rất ít xuất hiện)?” Trác Giáo Tập khí cực ngược lại cười, nói: “Tốt, nguyên lai ngươi dạng này tính ngận đê điều (*rất ít xuất hiện). Chống đối Thánh giả, cái này tính toán ngận đê điều (*rất ít xuất hiện), thật sự, Dương Diệp, ta thật sự rất muốn nhìn ngươi một chút cao điệu lúc bộ dạng. Nếu không hiện tại chúng ta khoa tay múa chân khoa tay múa chân? Ta cũng tốt nhìn xem ngươi cao điệu lúc là cái dạng gì nữa trời!”

Nghe được Trác Giáo Tập lời mà nói..., Dương Diệp khóe miệng co lại, lão gia hỏa này là bị giận điên lên a? Hắn một cái Thánh giả, tìm chính mình một cái Hoàng Giả Cảnh huyền giả solo? Cái này da mặt được dày tới trình độ nào mới có thể nói ra loại lời này?

Cái kia Viện Trường bọn người cũng là khẽ lắc đầu, Dương Diệp mặc dù có điểm cần ăn đòn, nhưng là cái này Trác Giáo Tập nói lời nói này lại là có chút hữu ** phần rồi. Cái kia Trác Giáo Tập sau khi nói xong, cũng cảm thấy không ổn, lập tức hừ lạnh một tiếng, nói: “Dương Diệp, vốn là theo như ta suy nghĩ, ngươi như thế muốn cho ta toàn bộ ám viện cùng mệnh đấy. Nhưng là Viện Trường nói ngươi thủ Thành có công, đối với Vân Hải Thành cùng thư viện đều có rất lớn cống hiến, cho nên, cái này tội chết có thể miễn, nhưng là, việc này tội nhưng lại tránh khỏi!”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, nhìn về phía cái kia Viện Trường, Viện Trường nói: “Dương Diệp, tuy nhiên ngươi đối với thư viện cùng Vân Hải Thành có công lớn, nhưng là, lần này ngươi làm những chuyện như vậy ảnh hưởng thật sự quá ác liệt. Thư viện cao tầng bên trong, rất nhiều người mãnh liệt bất mãn. Nếu như chúng ta tại như trước khi như vậy hời hợt bỏ qua đi, rất nhiều người trong nội tâm nhất định không phục. Cho nên, chúng ta nhất định phải cho mọi người một cái công đạo.”

Dương Diệp nói: “Viện Trường, tuy nhiên ta cùng với thư viện tầm đó tương đương với tại làm giao dịch. Thì ra là, ta vi thư viện làm việc, thư viện Thánh giả cường giả ngày sau trở thành bà mẹ nó núi. Nhưng là, theo ta tiến vào Vân Hải Thư Viện lên, phiền phức của ta tựu không ngừng, không chỉ có phải cứu Vân Hải Thư Viện ngoại viện đệ tử, càng phải cứu toàn bộ Vân Hải Thành đệ tử, nhưng lại bởi vậy đắc tội Thiên Lang Sơn Mạch. Có thể nói, ta vi Vân Hải Thư Viện đã làm được quá nhiều rồi. Nhưng là, Viện Trường, xin hỏi xuống, thư viện cho ta đã làm cái gì?”

Viện Trường bọn người trầm mặc, bởi vì Vân Hải Thư Viện xác thực không có vi Dương Diệp đã làm cái gì.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Đương nhiên, Viện Trường ngươi cho ta một bức tranh, không thể phủ nhận, bộ dạng này họa (vẽ) đối với ta vẫn còn có chút tác dụng, nhưng lại cũng không hơn rồi. Viện Trường nói bộ dạng này họa (vẽ) có thể giúp ta tăng lên tới chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, lời này, Viện Trường chính ngươi tin sao? Dù sao ta là không tin đấy.”

Nói đến đây, Dương Diệp quét chúng Thánh giả liếc, nói: “Ta nói nhiều như vậy, chỉ là muốn nói một việc. Ta Dương Diệp đi vào Vân Hải Thư Viện về sau, ta cũng không thua thiệt Vân Hải Thư Viện, trái lại đấy, ta Dương Diệp còn chưa Vân Hải Thư Viện làm rất nhiều sự tình. Nhưng là, ta đổi lấy chính là cái gì? Đổi lấy không phải ban thưởng! Đổi lấy chính là chư vị trừng phạt!"

Trong đó một gã áo bào trắng Thánh giả lão giả nói: "Dương Diệp, chúng ta biết rõ ngươi vi thư viện làm ra rất lớn cống hiến. Nhưng là, ngươi đồ sát ám viện việc này ảnh hưởng quá lớn, chúng ta nhất định phải cho mọi người một cái công đạo!"

"Muốn bàn giao: Nhắn nhủ vậy sao?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, Tiêu Diêu Tử bộ kia tranh sơn thủy bay đến viện trưởng trước mặt, nói: "Ta cho các ngươi một cái công đạo, Viện Trường, bộ dạng này họa (vẽ) trả lại cho ngươi, từ nay về sau khoảnh khắc, ta Dương Diệp chủ động từ đi ngoại viện giáo viên chức, hơn nữa từ nay về sau khoảnh khắc, ta Dương Diệp cùng Vân Hải Thư Viện tại không cái gì quan hệ."

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra đại điện.

Mọi người: ""

PS: Cảm tạ

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 953: Không giết ngươi, nguyện thần hồn câu diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các loại Dương Diệp đi ra đại điện, trong tràng mọi người mới hồi phục tinh thần lại!

Cứ như vậy đi rồi hả?

Đây là Viện Trường bọn người trong đầu ý niệm đầu tiên.

"Chư vị tiền bối, vãn bối cũng cáo lui!"

Lúc này, Ngọc Vô Song đối với Viện Trường bọn người có chút thi lễ, sau đó vội vàng hướng Dương Diệp đuổi theo.

“Tính tình ngược lại là rất lớn!” Trác trưởng lão hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta ngược lại muốn nhìn, không có ta Vân Hải Thư Viện che chở, hắn có thể hay không còn sống ly khai cái này Thiên Lang Sơn Mạch!”

“Đã hắn tự nguyện giải trừ giáo viên chức, vậy thì thật là tốt để cho chúng ta cho mọi người một cái công đạo.” Một danh khác áo bào trắng Thánh giả cường giả nói: “Cũng tránh khỏi chúng ta tại đi hao tâm tổn trí tư kiếm cớ!”

“Hắn cho là chúng ta Vân Hải Thư Viện yêu cầu hắn lưu lại? Nghĩ lầm rồi hắn quy tâm. Chúng ta muốn cho hắn Dương Diệp minh bạch, không có hắn Dương Diệp, chúng ta y nguyên có thể thủ được Vân Hải Thành! Mà hắn Dương Diệp không có ta Vân Hải Thư Viện che chở, ngay cả cái này Vân Hải Thành hắn cũng không dám ra ngoài đi!” Lại một gã Thánh giả lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

Mọi người ngươi một câu ta một câu, mà cái kia Viện Trường nhưng lại trầm mặc không nói.

Rất nhanh, Dương Diệp không còn là Vân Hải Thư Viện giáo viên sự tình truyền khắp toàn bộ Vân Hải Thành.

“Các ngươi đã nghe được chưa? Diệp Giáo Tập bị thư viện sa thải rồi!”

“Ta thao (xx), thiệt hay giả? Vân Hải Thư Viện cao tầng đầu chỉ để cho con lừa nó đá sao? Vậy mà sa thải Diệp Giáo Tập!”

“Ai, ta sớm cũng đã dự liệu đến rồi. Diệp Giáo Tập lúc trước dùng huyết tinh thủ đoạn tru diệt toàn bộ ám viện, vấn đề này căn bản không có khả năng như vậy được rồi. Nếu như không phải Diệp Giáo Tập lúc trước đem Thành giữ vững vị trí rồi, hắn chỉ sợ cũng không phải là bị sa thải đơn giản như vậy.”

“Đúng rồi, Diệp Giáo Tập bị sa thải, cái kia lúc trước Diệp Giáo Tập đáp ứng chúng ta cái kia chút ít điều kiện còn tính sổ hay không à? Không phải là cái này Diệp Giáo Tập vừa đi, Vân Hải Thư Viện tựu không nhận nợ đi à nha?”

“Sẽ không, Vân Hải Thư Viện người phụ trách đã nói, trước khi hết thảy không thay đổi. Hừ, bọn hắn muốn lúc dám biến, lão tử hiện tại tựu đi, lại để cho chính bọn hắn đi thủ Thành đi!”

“Khá tốt không thay đổi, ai, bất quá nhưng lại đáng tiếc Diệp Giáo Tập. Trước khi nếu như không có hắn dẫn mọi người, cái này vùng ven bản không có khả năng thủ được. Cái này Vân Hải Thư Viện có chút tá ma giết lừa ah!”

“Bớt tranh cãi a, đây là thư viện cao tầng sự tình, theo chúng ta không có vấn đề gì. Chỉ cần lúc trước đáp ứng chúng ta cái kia chút ít điều kiện không thay đổi thì tốt rồi”

Dương Diệp không còn là Vân Hải Thư Viện giáo viên, hơn nữa bị giải trừ hết thảy quyền lợi sự tình tại Vân Hải Thành truyền ra về sau, đưa tới không nhỏ oanh động, nhưng lại cũng không hơn. Đối với rất nhiều người Vân Hải Thành người đến nói, chỉ cần Dương Diệp lúc trước đáp ứng bọn hắn cái kia chút ít điều kiện, Vân Hải Thư Viện không thay đổi thì tốt rồi.

Về phần Dương Diệp, bọn hắn rất nhiều người tuy nhiên bội phục Dương Diệp, nhưng là hữu rất nhiều người hận Dương Diệp, ước gì Dương Diệp ly khai. Tóm lại, vấn đề này theo chân bọn họ không có gì quá lớn quan hệ, bởi vì cũng không có tổn hại ích lợi của bọn hắn!

Bởi vậy, tại Vân Hải Thư Viện trấn an xuống, Vân Hải Thành rất nhanh tựu khôi phục bình tĩnh, không có gì người tại đề cập Dương Diệp sự tình.

Vân Hải Lâu.

Vân Hải Lâu là Ngọc Vô Song mua lại một chỗ ôm chỗ ở, đây là Ngọc Vô Song lúc trước vì để cho Dương Diệp yên tĩnh chữa thương mà mua xuống đấy. Cả tòa lâu, chỉ có Dương Diệp một người ở.

Trong hậu viện, Dương Diệp nằm ở ghế nằm lên, hai con ngươi khép hờ, tại trên người hắn, tản ra nhàn nhạt tử mang. Ở bên cạnh hắn, là Ngọc Vô Song.

“Ngươi thật sự quyết định?” Ngồi ở trên mặt ghế đá Ngọc Vô Song đột nhiên hỏi.

Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn xem Ngọc Vô Song cười nói: “Cái này rất khó làm quyết định sao? Nói thực ra, tới đây Vân Hải Thành, đã lãng phí ta quá nhiều thời gian rồi. Bất quá cũng may, thu hoạch không nhỏ!” Nghĩ đến những cái... Kia Kiếm Nô, còn có Thiên Lang Vương bảo vật, Dương Diệp trên mặt không khỏi hiện ra một vòng dáng tươi cười.

“Đều là chúng ta!” Ngọc Vô Song thấp giọng nói: “Nếu như không phải ngươi bởi vì chúng ta giết ám viện người, ngươi bây giờ, tất nhiên sẽ trở thành Vân Hải Thư Viện phong quang nhất người.

Không chỉ có như thế, ngươi còn có thể sẽ đạt được Vân Hải Thư Viện đại lực bồi dưỡng cùng bảo hộ. Mà bây giờ”

“Có lẽ a!” Dương Diệp không sao cả cười cười, nói: “Dù sao nếu như từ mới cho ta một lần cơ hội, ta hay là hội (sẽ) giết ám viện những người kia! Đúng rồi, trước khi Thánh giả vẫn lạc, hẳn là chúng ta thư viện Thánh giả a?”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Là chúng ta thư viện Thánh giả, bất quá, đối phương cũng có tên Thánh giả nhanh vẫn lạc. Theo Thương Thanh Ảnh theo như lời, ta Vân Hải Thư Viện một gã Thánh giả bởi vì muốn bị thua lúc, lựa chọn tự bạo, kéo đối phương bồi mệnh!”

“Tự bạo!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, Thánh giả cảnh cường giả tự bạo cái kia là kinh khủng cỡ nào?

“Hư không phía trên, hữu Thánh giả nhóm (đám bọn họ) mở đi ra hư vô không gian. Thánh giả muốn đại chiến, phải tiến vào hư vô không gian. Bằng không thì, đem sẽ phải chịu toàn bộ Thanh Châu, thậm chí là đến từ Trung Thổ Thần Châu Thánh giả cường giả đuổi giết!” Ngọc Vô Song nói: “Bởi vì Thánh giả lực lượng thật sự là quá mức khủng bố rồi, nếu như không tiến vào hư vô không gian, chúng ta cái thế giới này đều bị bọn hắn đánh bại!”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Khó trách mỗi lần Viện Trường bọn người cùng Thiên Lang Sơn Mạch cái kia chút ít Thánh giả muốn đại chiến lúc, đều biến mất không thấy gì nữa, nguyên lai là tiến nhập cái gì kia hư vô không gian.”

Ngọc Vô Song nói: “Chúng ta đã tiếp thụ lấy tin tức, Vân Tiêu Thánh Điện đã xuất động một gã Thánh giả cường giả đến Thiên Lang Sơn Mạch, không chỉ có như thế, Mãng Tộc cũng phái ra rất nhiều cường giả đi tới Thiên Lang Sơn Mạch, còn hai gã Thánh giả. Xem ra, Thiên Lang Sơn Mạch lúc này đây đối với chúng ta Vân Hải Thành cùng với Vân Hải Thư Viện là nguyện nhất định phải có! Bất quá cũng may, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn đã đáp ứng xuất thủ tương trợ. Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn các nơi một gã Thánh giả, còn có bọn hắn tinh nhuệ. Lúc này đây, nam giới thật sự muốn rối loạn!”

Dương Diệp rung đầu, nói: “Cái kia đã chuyện không liên quan đến ta tình rồi.” Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một mặt lòe lòe sáng lên tấm gương xuất hiện ở trên tay hắn, nói: “Cái này tấm gương ta tra nhìn một chút, là một mặt loại hình phòng ngự tiên khí. Có thể lớn có thể nhỏ, chỉ cần thúc dục, nó có thể lập tức bảo vệ ngươi toàn thân chỗ hiểm, hơn nữa còn có thể bắn ngược công kích của đối phương. Thứ này đối với ngươi như thế chỗ hữu dụng!" Nói xong, Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia mặt lòe lòe sáng lên tấm gương đã rơi vào Ngọc Vô Song trước mặt.

Cái này cái gương dĩ nhiên là là hắn từ phía trên Lang Vương bảo khố vơ vét đến đấy, với hắn mà nói, tác dụng không lớn, bởi vì cái kia dị thứ nguyên phương lực phòng ngự tại phía xa cái này trên gương!

"Đây là tiên khí!" Ngọc Vô Song kiến thức bất phàm, thoáng một phát tựu nhận ra tấm gương phẩm giai.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ta khảo nghiệm xuống, cái này tấm gương rất không tồi, coi như là ta, tại không ra chính thức át chủ bài dưới tình huống, cũng khó khăn dùng hư hao nó! Cái này tấm gương như thế còn có khác công hiệu gì, ngươi về sau chính mình từ từ suy nghĩ a!"

"Quá trân quý!" Ngọc Vô Song khẽ lắc đầu, đem tấm gương lại phóng về tới Dương Diệp trước mặt. Tại Linh giới, đừng nói tiên khí, coi như là thượng phẩm đạo khí đều là cực kỳ trân quý đấy, về phần tiên khí, cái kia trân quý trình độ, đã đủ để cho vô số cường giả chịu dốc sức liều mạng điên cuồng. Ví dụ như cái này cái gương, hữu cái này cái gương tại, coi như là cao cấp Bán Thánh cũng không làm gì được được nàng, mà nàng, mới Tôn Giả Cảnh!

Dương Diệp đột nhiên bắt lấy Ngọc Vô Song tay, có chút dùng sức, hắn đầu ngón tay kích xạ ra một giọt máu huyết đã rơi vào cái kia trên gương, tấm gương run lên bần bật, sau đó hóa thành một đạo kim quang chui vào Ngọc Vô Song lông mày trong nội tâm.

Dương Diệp buông lỏng ra Ngọc Vô Song tay, nói: "Cho ngươi, sẽ cầm."

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, lập tức nói: "Đúng rồi, Phong Vũ Triêu bọn người cũng ở bên ngoài, ngươi muốn thấy bọn họ sao?".

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Ta biết rõ bọn hắn muốn làm cái gì, ngươi nói cho bọn hắn biết, lại để cho bọn hắn hảo hảo dừng lại ở Vân Hải Thư Viện. Ta cùng với thư viện chuyện giữa, lại để cho bọn hắn đừng đi nhúng tay, những... Này cũng không phải bọn hắn có thể nhúng tay đấy."

“Ta hiểu được!” Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, bọn hắn bên kia ta sẽ xử lý tốt đấy! Vậy ngươi bây giờ có tính toán gì không?”

“Trở nên mạnh mẽ!” Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong đầu hiện ra Tiêu Diêu Tử bộ kia tranh sơn thủy.

Hắn sở dĩ đem bộ kia tranh sơn thủy trả lại cho cái kia sân nhỏ, là vì hắn sớm đã được đến bộ dạng này tranh sơn thủy tinh túy. Lúc trước hắn xem bộ dạng này tranh sơn thủy ba ngày ba đêm, phát hiện một điểm, kỳ thật không thể đơn thuần dùng mắt thường đến xem bộ dạng này họa (vẽ), mà là nhất định phải sử dụng kiếm ý bao trùm hai mắt đến xem. Hơn nữa, vẫn không thể là Bình thường Kiếm Ý, nhất định phải đạt tới nửa bước hư vô cảnh ý kiếm!

Đem làm hắn dùng nửa bước hư vô cảnh ý kiếm quan sát bộ dạng này họa (vẽ) lúc, bộ dạng này họa (vẽ) đột nhiên xuất hiện ở trong đầu hắn! Cái này bất quá tại trong đầu hắn cái này bức họa lúc này đã không phải là dùng giấy bút họa (vẽ) họa (vẽ), mà là một bộ sử dụng kiếm ý ngưng tụ mà thành tranh sơn thủy!

Có làm được cái gì? Dương Diệp tạm thời còn không có hữu phát hiện. Bất quá hắn tin tưởng, đây nhất định hữu đại tác dụng, bởi vì bộ dạng này dùng tranh sơn thủy, chỉ dùng chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý ngưng tụ ra đến đấy!

Chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Tại trong đầu hắn vốn là kiếm tổ tổ sư lưu lại cái kia lưỡng sợi Kiếm Ý, kỳ thật nhiều lắm là chỉ có thể coi là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, mà bộ dạng này tranh sơn thủy Kiếm Ý là chân chính Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Vốn là hắn nghĩ kỹ tốt nghiên cứu ở dưới, bất quá đáng tiếc, bởi vì Ngô Nham Trung bọn người sự tình, lúc trước hắn không thể không tạm thời buông tha cho.

“Ngươi nghỉ ngơi thật tốt a, nội thành có chuyện, ta sẽ đi qua với ngươi báo cáo đấy!”

Gặp Dương Diệp có chuyện, Ngọc Vô Song đứng dậy, nhẹ giọng nói một câu, quay người tựu phải ly khai. Lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại toàn bộ Vân Hải Thành trên không vang lên:

“Dương Diệp, như không giết ngươi, ta Thiên Lang Vương nguyện thần hồn câu diệt!”

Âm thanh như tiếng sấm, toàn bộ Vân Hải Thành cùng Thiên Lang Sơn Mạch đều rõ ràng có thể nghe.

Đây là Thiên Lang Vương tiếng rống giận dữ

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 954: Băng Diệt Thần Quyền uy lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một giây nhớ kỹ, vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

Nghe được thanh âm này, Dương Diệp khuôn mặt co lại, hiển nhiên, Thiên Lang Vương trở lại hang ổ về sau, phát hiện chính mình bảo khố bị giặt rửa không đâu sự tình

“Ngươi làm cái gì?” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, nói: “Không có gì, tựu là trộm hắn ít đồ, thật sự là tên hẹp hòi, hay là Thánh giả đây này”

Ngọc Vô Song: “”

Hồi lâu, Ngọc Vô Song lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Hiện tại ngươi tại Vân Hải Thành nội, hắn cho dù tại sinh khí, cũng sẽ không giết tiến đến, bởi vì hắn biết rõ, Vân Hải Thư Viện Thánh giả nhất định sẽ ra tay ngăn cản hắn. Nhưng là, ngươi ngàn vạn chia ra Vân Hải Thành, cho dù vi chúng ta, có thể chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không muốn chết đấy!”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ngọc Vô Song đi rồi, Dương Diệp về tới phòng của mình trung.

Bàn ngồi ở trên giường, Dương Diệp hai mắt khép hờ, đem tâm thần chìm vào trong thức hải. Nhìn xem trong thức hải cái kia phó tranh sơn thủy, Dương Diệp lần nữa mê mẩn... Mà bắt đầu.

Núi, là đơn giản núi, nước, là đơn giản nước. Theo trên tấm hình đến xem, bộ dạng này tranh sơn thủy có chút vụng về, phải nói cũng không có gì thần kỳ địa phương. Hết thảy đều là như vậy bình thường, như vậy bình thản. Hơn nữa trong đó cũng không có cái gì kinh người khí thế, hoặc là khác cái gì dị tượng!

Bình thường, phi thường bình thường!

Cũng chính bởi vì như thế bình thường, bộ dạng này họa (vẽ) mới lộ ra không tầm thường, thử hỏi, Tiêu Diêu Tử như vậy nhân vật —, hội (sẽ) họa (vẽ) một bộ như thế bình thường họa (vẽ) cho mình đệ tử sao?

Dương Diệp biết rõ, Kiếm Ý loại vật này, chỉ có thể ý hội, không thể nói truyền, bởi vì đối phương cho dù theo như ngươi nói hắn cảm ngộ, cũng là không có gì dùng đấy, bởi vì đó là người khác nói, người khác trải qua cả đời đi tới đấy. Không phải hắn theo như ngươi nói, ngươi là có thể lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý.

Bất quá, trăm sông đổ về một biển, lại là có thể tham khảo đối phương nói tới hoàn thiện chính mình đạo!

Kiếm Tông tổ sư họa (vẽ) bộ dạng này họa (vẽ) cho đệ tử của mình, cũng chính là ý tứ này!

Dương Diệp đã minh bạch điểm ấy, mà hắn hiện tại, tựu là tại ngộ!

Cái này tự nhiên không phải một sớm một chiều sự tình, nếu như hư vô cảnh ý cảnh tốt như vậy lĩnh ngộ lời mà nói..., cái kia Cổ Kiếm Trai vài vạn năm ra, cũng sẽ không không có người nào có thể lĩnh ngộ.

Cứ như vậy, Dương Diệp đem chính mình nhốt tại trong phòng. Một ngộ, chính là một cái nhiều tháng đi qua.

Nửa tháng ra, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ xem cái này tranh sơn thủy, còn lại thời gian đều là tại tu luyện. Mặc dù không có đem Kiếm Ý tăng lên tới hư vô cảnh, nhưng thu hoạch cũng không nhỏ, bởi vì mỗi ngày xem cái này tranh sơn thủy, hắn phát hiện, kiếm của mình ý vậy mà trở nên mạnh mẽ rồi. Vốn là Kiếm Ý cùng Sát Ý Bình thường cường, nhưng là hiện tại, Kiếm Ý đã có thể áp chế Sát Ý rồi!

Ngoại trừ Kiếm Ý, phương diện tu luyện Dương Diệp thu hoạch cũng cực lớn. Hắn hiện tại, đã là Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, cách Bán Thánh, tựu kém một ít rồi!

Hắn có lòng tin, tự cấp hắn một tháng thời gian, hắn có nắm chắc trùng kích Bán Thánh!

Huyền kỹ công pháp phương diện, hắn cũng không rơi xuống. Sẽ chết thần công đệ nhất trọng, hắn vừa nặng ôn một lần, theo như hắn suy nghĩ, chỉ cần đạt tới Bán Thánh, nhục thể của hắn lực lượng cùng phòng ngự hội (sẽ) lập tức tăng cường mấy lần, khi đó, nhục thể của hắn phòng ngự cùng lực lượng, đem viễn siêu hắn cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian Kiếm Nô áo bào màu vàng nam tử.

Mà huyền kỹ, tại hắn điên cuồng dưới việc tu luyện, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng theo hai mươi lăm đạo điệp gia gia tăng đã đến ba mươi đạo điệp gia! Hiện tại, hắn cho dù không cần nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, cũng có thể dùng cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đơn giản phá vỡ Kiếm Nô áo bào màu vàng nam tử sau khi biến thân phòng ngự.

Có thể nói, cái này một tháng ra, hắn toàn bộ phương diện đều đã nhận được sâu sắc tăng lên!

Trong lúc, Ngọc Vô Song cũng tới đi tìm hắn, nói với hắn đi một tí Vân Hải Thành tình huống.

Thiên Lang Sơn Mạch tại mấy ngày trước cũng vẫn lạc, đến tận đây, Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch đều vẫn lạc một gã Thánh giả cảnh cường giả. Mà điều này cũng làm cho song phương ở giữa cừu hận đạt đến trước nay chưa có độ cao: Cao độ. Bất quá lại để cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn chính là, song phương tại đây một tháng ra, cũng không có phát sinh qua cái gì đại chiến.

Đàn sói đều thối lui đến Thiên Lang Sơn Mạch, toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch triệt để yên lặng lên. Mà Vân Hải Thành bên này, thành trì đã một lần nữa chữa trị, hộ Thành đại trận cũng lại lần nữa mở ra, thêm lên Thanh Đạo Môn cùng Cổ Kiếm Trai đã đến tổng cộng không sai biệt lắm hữu vạn tên Bán Thánh cường giả, lúc này Vân Hải Thành, có thể nói là phòng thủ kiên cố!

Đáng giá một nói rất đúng Cổ Kiếm Trai Trần Đông còn có Thanh Đạo Môn Phù Cẩm Tiên đều đã đến, hai người cũng đều đến đi tìm hắn, bất quá nhìn thấy hắn tại tu luyện sau đều rời đi.

Mỗi lần Ngọc Vô Song đến đây, đều là thoại lý hữu thoại (*câu nói có hàm ý khác), hy vọng hắn có thể theo thư trả lời viện. Bất quá Dương Diệp đều là cười cười mà qua, đối với Hồi Vân Hải Thư Viện, hắn là không có gì hứng thú rồi. Hiện tại rảnh rỗi, hắn mới phát hiện, thiếu đi chém chém giết giết, ngươi lừa ta gạt, bình tĩnh tu luyện cũng rất không tồi.

Hiện tại với hắn mà nói, tăng thực lực lên mới là trọng yếu nhất.

Bởi vì cách hắn đi cứu An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San, chỉ còn lại không tới tám tháng thời gian!

Cái này hai nguyệt ra, chính hắn không chỉ có khôi phục thực lực rồi, nhưng lại sâu sắc tăng lên, nhưng là, cái kia Lâu Thiên Tiêu thực lực khẳng định cũng là tại tăng lên. Hiện tại nếu không phải cố gắng lại để cho chính mình biến thành càng mạnh hơn nữa, tháng tám về sau, chính mình đi Vân Tiêu Thánh Điện cũng không phải là cứu người, mà là đi chịu chết!

Cứ như vậy, lại là nửa tháng đi qua.

Một chỗ dưới mặt đất phòng tu luyện, chỗ này dưới mặt đất phòng tu luyện là Dương Diệp nắm Ngọc Vô Song tìm kiếm đấy, đây là hắn chuyên môn dùng để luyện tập huyền kỹ đấy. Cái này dưới mặt đất phòng tu luyện là Vân Hải Thư Viện tu kiến đấy, có cường đại cấm chế, theo Ngọc Vô Song nói, chỉ có Thánh giả cảnh cường giả có thể phá hư. Đối với lời này, Dương Diệp cũng có chút tin tưởng, bởi vì hắn hai mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đều không có thể đủ phá hư trong lúc này không gian cùng tràng cảnh!

Ba mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật nhưng lại có thể phá hủy, đặc biệt là gia trì nửa bước hư vô cảnh ý cảnh Sát Ý cùng Kiếm Ý!

Dương Diệp hai tay nắm chặt, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, một cổ khủng bố khí thế tự trong cơ thể hắn không ngừng tuôn ra, cổ khí thế này cũng không có hướng bốn phía khuếch tán ra, mà là hình thành khí thế Phong Bạo quay chung quanh tại chung quanh của hắn.

Dương Diệp khí thế đang không ngừng tăng cường lấy, càng ngày càng mạnh.

Hắn lần này cần thi triển đấy, tựu là Băng Diệt Thần Quyền!

Ba mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nhiều lắm là chỉ có thể coi là Tiên giai thượng phẩm, hơn nữa còn là gia trì nửa bước hư vô cảnh ý cảnh cùng Sát Ý dưới tình huống. Dương Diệp cũng thử qua dùng một kích trí mạng, nhưng là hắn phát hiện, đem làm hắn thi triển ba mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật về sau, một kích trí mạng cùng quang chi kiếm nhanh chóng hiệu quả một kích cực kỳ bé nhỏ rồi!

Nghiên cứu xuống, hắn phát hiện, cái này một kích trí mạng cùng quang chi kiếm nhanh chóng, đối với đạt tới Tiên giai kiếm kỹ đã không có tác dụng gì rồi. Vì cái gì? Bởi vì một kích trí mạng cùng quang chi kiếm nhanh chóng phẩm giai quá thấp, căn bản chèo chống không dậy nổi Tiên giai huyền kỹ!

Cái này lại để cho Dương Diệp có chút bất đắc dĩ cùng phiền muộn!

Tuy nhiên không có một kích trí mạng, nhưng là gia trì hai chủng nửa bước hư vô cảnh ý cảnh về sau, cái này ba mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực cũng là rất mạnh đấy, tương đương với Tiên giai thượng phẩm.

Mà cái này Băng Diệt Thần Quyền, bản thân tựu là Tiên giai thượng phẩm, mà theo Thanh Đạo Môn tổ sư nói, do hắn thi triển đi ra, Nhưng có thể có thể so với Thần giai!

Băng Diệt Thần Quyền, chú ý chính là khí thế, khí thế càng cường, quyền thế cùng uy lực lại càng cường!

Khí thế kia, không chỉ có là chỉ khí thế trên người, còn có trong nội tâm khí thế. Như thế nào trong nội tâm khí thế? Tựu là chỉ cái loại nầy coi rẻ hết thảy, trên trời dưới đất Duy Ngã Độc Tôn thái độ!

Muốn làm đến điểm ấy, đương nhiên không thể là mình ý. Dâm, mình ý. Dâm, đó là tại lừa mình dối người, không chỉ có không có có khí thế, ngược lại có thể sẽ bị cắn trả!

Mà Dương Diệp, hắn cần mình ý. Dâm sao?

Dương Diệp tu luyện cái này Băng Diệt Thần Quyền, không chỉ có bản thân thân thể có gặp may mắn ưu thế, tại khí thế kia phương diện, hắn cũng có khí thế cường đại. Bởi vì từng đã là hắn, bái kiến vô số Thánh giả vẫn lạc, hơn nữa còn thân hơn tay chém vỡ hôm khác Đạo chi mắt!

Đối với cái này phiến thiên địa, đặc biệt là cái này phiến diệt sát huyền giả đại lục Thiên Địa, hắn không có chút nào kính sợ chi tâm!

Liền thiên địa đều không sợ, phần này khí thế có thể nhược?

Dương Diệp vứt bỏ trong nội tâm tạp niệm, lúc này, trong đầu hắn chỉ có một ý niệm, cái kia chính là trên trời dưới đất, Duy Ngã Độc Tôn!

Dương Diệp chung quanh khí thế càng ngày càng mạnh, những khí thế này đã đem không gian chung quanh chấn động có chút chiến minh... Mà bắt đầu.

Hồi lâu sau, Dương Diệp tay phải đột nhiên nắm chặt thành quyền, quyền nắm, hắn nắm đấm không gian chung quanh đột nhiên 'Két sát' một tiếng, liệt ra một chút khe hở.

Sau một khắc, Dương Diệp cả người phóng lên trời, mang theo chung quanh những khí thế kia rất nhanh hiện lên đinh ốc hình dáng xoay tròn, theo hắn xoay tròn, khắp chung quanh những cái... Kia không gian vậy mà cũng đi theo bóp méo bắt đầu!

"Băng Diệt Thần Quyền!"

Một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tại trong phòng tu luyện vang vọng mà khởi!

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp nắm tay phải mạnh mà hướng xuống vừa mới quyền oanh ra!

Một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp nắm đấm bên trong đổ xuống mà ra, trong chốc lát, Dương Diệp chung quanh mấy ngàn trượng nội không gian đột nhiên 'Két sát' một tiếng, sau một khắc, chung quanh những cái... Kia không gian ầm ầm vỡ vụn, chung quanh hết thảy, kể cả không khí, linh khí đều tại dùng một loại cơ hồ có thể so với vận tốc âm thanh tốc độ tại rất nhanh hủy diệt lấy!

Không chỉ có như thế, cái kia toàn bộ tầng hầm ngầm cũng cơ hồ tại cùng một thời gian triệt để hủy diệt, cùng lúc đó, một đóa dài rộng gần ngàn trượng cây nấm cùng trong lúc đó tại Vân Hải Thành trung phóng lên trời.

Theo mây hình nấm phóng lên trời, mây hình nấm không gian chung quanh lập tức nghiền nát, linh khí khô kiệt!

Giờ khắc này, toàn bộ Vân Hải Thành lập tức nổ tung nồi rồi.

"Người phương nào đánh lén Vân Hải Thành?"

"Thánh giả cường giả đến Vân Hải Thành rồi hả?"

"Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra? Đây là Thánh giả cảnh cường giả lẫn vào Vân Hải Thành xuất thủ sao? Ông trời"

Toàn bộ Vân Hải Thành, vô số cường giả kinh hãi nhìn xem cái kia đóa đã lên phía chân trời mây hình nấm, ở đằng kia mây hình nấm bốn phía, không chỉ có linh khí khô kiệt, ngay cả không gian đều chịu vỡ vụn, xuất hiện từng đạo thật dài không gian lỗ đen

Dưới mặt đất, Dương Diệp cũng bị chính mình một kích cho hù đến rồi. Vốn là, hắn cho rằng một kích này nhiều lắm là thì ra là rung chuyển thoáng một phát cái này dưới mặt đất phòng tu luyện đấy, nhưng là hắn thật không ngờ, một kích này vậy mà trực tiếp đem cái này tầng hầm ngầm làm hỏng, không chỉ có hủy, hơn nữa còn giống như lan đến gần thượng diện đi

Nghĩ vậy, Dương Diệp ám đạo: Thầm nghĩ không ổn, tựu muốn chạy trốn, lúc này, cái kia Trác Giáo Tập cùng hai gã Thánh giả cường giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ba người sắc mặt âm trầm, thật không tốt xem.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, nói: “Hiểu lầm, hoàn toàn là một cái hiểu lầm, thật sự”

Trác Giáo Tập âm thanh lạnh lùng nói: “Từ giờ trở đi, một phút đồng hồ nội, ngươi nhất định phải cho ta ly khai Vân Hải Thành, bằng không thì, ta bây giờ đang ở cái này lòng đất đào cái lừa bịp đem ngươi chôn!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 955: Ngươi suy nghĩ nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly khai Vân Hải Thành!

Nghe được Trác Giáo Tập lời mà nói..., Dương Diệp sắc mặt trầm xuống. Thiên Lang Sơn Mạch Yêu Vương lúc này hận không thể ăn thịt của hắn, hiện tại hắn ra cái này Vân Hải Thành, cái này là chịu chết ah!

Như thế, cái này Vân Hải Thư Viện muốn cho hắn ra đi chịu chết!

Tại Trác Giáo Tập bên cạnh hai gã lão giả khẽ nhíu mày, bởi vì bọn hắn cũng không nghĩ tới cái này Trác Giáo Tập phải làm như vậy. Tuy nhiên bọn hắn cũng hận không thể đào cái lừa bịp đem Dương Diệp chôn, nhưng là, lại cũng chỉ là muốn muốn, còn không có thực đến muốn đem Dương Diệp hướng trong chết bức ý định. Dù sao, theo bọn họ, Dương Diệp tuy nhiên là cái không an phận gia hỏa, nhưng đối với Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành là có công đấy.

Cái này Trác Giáo Tập có chút quan báo tư thù rồi!

Trong đó một gã lão giả đang muốn lời nói, Dương Diệp bỗng nhiên cười đầu, nói: “Tốt, ta lúc này đi!”

Lấy, hắn xoay người rời đi, nhưng đi được hai bước, hắn lại ngừng lại, lúc này, cái kia Trác Giáo Tập mỉa mai nói: “Như thế nào, không dám đi rồi hả? Không dám đi, ngươi tựu cầu ta à! Chỉ cần ngươi cầu ta, ta có lẽ sẽ lo lo lắng lắng cho ngươi tiếp tục lưu lại cái này Vân Hải Thành. Đương nhiên, cái này phải xem ngươi cầu để cho ta được hay không tâm rồi!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Trác Giáo Tập, ngươi suy nghĩ nhiều!”

Trác Giáo Tập sắc mặt trầm xuống, nói: “Vậy sao? Đã như vậy, vậy ngươi còn không đi?”

Dương Diệp nói: “Ta chỉ là muốn, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, Trác Giáo Tập, không chuẩn ngày nào đó ngươi còn có thể đến cầu ta trở về đây này.”

“Ngươi quá coi tự mình là chuyện quan trọng rồi!” Trác Giáo Tập mỉa mai nói: “Ngươi Dương Diệp thiên phú quả thật không tệ, thực lực cũng là rất mạnh, nhưng là ngươi đừng quên rồi, ta Vân Hải Thư Viện, còn có Thượng Quan Vân Hải. Mà ngươi Dương Diệp cùng Thượng Quan Vân Hải so sánh với, tựu giống như khác nhau một trời một vực. Để cho ta cầu ngươi trở về? Đời này là không có hy vọng rồi. Đợi kiếp sau a!”

Dương Diệp không có ở lời nói rồi, đem làm hạ đầu, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Dương Diệp đi rồi, Trác Giáo Tập bên phải áo đen lão giả nói: “Lão Trác, làm như vậy, phải hay là không từng có rồi hả? Không kẻ này đối với ta Vân Hải Thư Viện có công, tựu là Cổ Kiếm Trai bên kia chúng ta phải như thế nào bàn giao: Nhắn nhủ?”

“Việc này thiếu nợ thỏa!” Trác Giáo Tập bên trái lão giả cũng một câu.

Hai người trước khi sở dĩ không ngay trước mặt Dương Diệp, tự nhiên là vi Trác Giáo Tập lưu mặt mũi. Hiện tại Dương Diệp đi rồi, mọi người tự nhiên là có cái gì cái gì.

“□□□□, m. ≘. Các ngươi cho là hắn thực có can đảm ra Vân Hải Thành?” Trác Giáo Tập cười lạnh nói: “Hắn đắc tội Thiên Lang Vương, Thiên Lang Vương khẳng định thời khắc tại chú ý hắn, chỉ cần hắn ra khỏi thành, tất nhiên sẽ bị Thiên Lang Vương diệt sát. Hắn không ngốc, hắn tự nhiên biết rõ cái này. Cho nên, hắn căn bản không dám ra Thành, cho dù ra khỏi thành, cũng nhiều ở cửa thành đi dạo, sau đó vẫn phải là ngoan ngoãn trở lại Vân Hải Thành đến!”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập bên cạnh hai gã lão giả sắc mặt hơi chút nhu hòa chút ít.

Cái kia áo đen lão giả nói: “Kẻ này xác thực quá coi trời bằng vung chút ít, khá tốt nơi đây chỗ vắng vẻ, chung quanh không có gì thế lực cùng kiến trúc, bằng không thì, lúc này đây phiền toái lớn hơn.”

“Xác thực đó trì trì hắn cái này bạo tính tình rồi!” Một danh khác lão giả cũng nói: “Chỉ là của ta có chút tò mò chính là, hắn là như thế nào thi triển ra trước khi như vậy khủng bố huyền kỹ hay sao? Cái kia uy thế, coi như là ta và ngươi không hoàn thủ ngạnh kháng, cũng sẽ (biết) bị thương đấy! Mà hắn, bất quá chỉ là Hoàng Giả Cảnh!”

Trong tràng ba người họ đã trầm mặc. Cho dù là cái kia Trác Giáo Tập như thế nào xem Dương Diệp khó chịu, nhưng hắn không thừa nhận cũng không được, cái này Dương Diệp thực lực cùng thiên phú quả thực có chút nghịch thiên!

“Không tốt, hắn thật sự ra khỏi thành rồi!”

Đúng lúc này, áo đen lão giả bỗng nhiên thất thanh nói.

Trác Giáo Tập cùng một gã khác lão giả sắc mặt biến hóa, đang muốn xem xét, lúc này, cái kia áo đen lão giả lại nói: “Làm sao có thể, hắn như thế nào biến mất!”

Ba người vội vàng thần thức triển khai, Thành bên ngoài hết thảy đều tại ba người trong mắt, vốn là còn đứng ở cửa thành khẩu Dương Diệp, lúc này lại là như là bốc hơi giống như, hoàn toàn biến mất.

Ba người nhìn nhau, đều là từ đối phương nhìn ra khiếp sợ cùng nghi hoặc.

Tình huống bình thường ra, Dương Diệp căn bản không có khả năng tránh thoát bọn hắn thần thức truy tung đấy, nhưng vấn đề là, Dương Diệp tựu khi bọn hắn không coi vào đâu không thấy rồi.

Hồi lâu, cái kia áo đen lão giả đột nhiên nói: “Chúng ta hay là nhìn hắn rồi!”

“Hắn hội (sẽ) ngoan ngoãn chạy về đến đấy!” Trác Giáo Tập âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp ra Vân Hải Thành về sau, một đầu đâm vào Thiên Lang Sơn Mạch. Có Kiếm Vực che dấu khí tức, chỉ cần hắn không thi triển cường đại huyền kỹ, coi như là Thánh giả cảnh cường giả cũng tìm không thấy hắn. Sở dĩ tiến vào Thiên Lang Sơn Mạch, là vì chỗ nguy hiểm nhất tựu là chỗ an toàn nhất. Thiên Lang Vương tuyệt sẽ không cho là hắn dám ngay tại lúc này lần nữa tiến vào Thiên Lang Sơn Mạch!

Tiến vào Thiên Lang Sơn Mạch về sau, Dương Diệp tùy tiện tìm một chỗ thạch bích, sau đó đục mở một sơn động.

Tiến vào trong động, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tiếp tục xem muốn bộ kia tranh sơn thủy.

Hắn ngược lại là không muốn nhất định phải đem Kiếm Ý tăng lên tới hư vô cảnh, chỉ là cảm thấy bộ dạng này họa (vẽ) có thể tăng lên kiếm ý của hắn. Hiện tại, cảnh giới của hắn đã đạt tới Hoàng Giả Cảnh đỉnh phong, tùy thời tiếp theo bước vào Bán Thánh, như thế, chỉ cần hắn sẵn lòng, hắn tùy thời có thể bước vào Bán Thánh. Bất quá hắn lúc này nhưng lại không thể tấn chức Bán Thánh, bởi vì một khi bước vào Bán Thánh, chắc chắn dẫn tới thiên kiếp.

Đúng lúc này dẫn tới thiên kiếp, cái kia không thể nghi ngờ là tìm đường chết đấy. Bởi vì một khi dẫn tới thiên kiếp, tất nhiên sẽ bạo lộ chính mình, mà một khi bạo lộ, ngày đó Lang Vương đoán chừng lập tức sẽ xuất hiện ở trước mặt của hắn. Cho nên, không có biện pháp, hắn chỉ có thể trấn áp cảnh giới của mình.

Cảnh giới không thể tăng lên, cái kia cũng chỉ có thể tăng lên Kiếm Ý rồi!

Cứ như vậy, Dương Diệp như là một hoá đá giống như xếp bằng ở sơn động, dần dần nhập định.

Nhoáng một cái, lại là một tháng đi qua.

Cái này nguyệt ra, vốn là bình tĩnh Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân

Hải Thành theo một tin tức đột nhiên sôi trào lên.

Cái kia chính là Thiên Lang Sơn Mạch cùng Mãng Tộc còn có Kim Cương Viên Tộc kết minh rồi!

Rất nhanh, rậm rạp chằng chịt đại quân xuất hiện ở Vân Hải Thành dưới thành.

Vân Hải Thành phủ thành chủ trong đại điện.

“Mãng Tộc hữu 500 vạn thôn thiên cự mãng chiếm giữ tại cửa thành bắc, trong đó, toàn bộ là Tôn Giai đã ngoài, Bán Thánh, chí ít có 5000. Cao cấp Bán Thánh, cũng có một ngàn tả hữu; Mà nam chỗ cửa thành, là Lang Quần Đại Quân, lúc này đây Lang Quần Đại Quân hẳn là dốc toàn bộ lực lượng, số lượng khoảng chừng 2000 vạn, trong đó, Bán Thánh hữu hơn vạn nhiều, cao cấp Bán Thánh, hữu chừng hai ngàn; Mà Vân Hải Thành cửa chính, là Kim Cương Viên Tộc, số lượng rất ít, chỉ có không đến trăm vạn, nhưng đại quân bày ra khí thế cùng thực lực, không chút nào nhược Mãng Tộc cùng Thiên Lang tộc!”

Trong đại điện, Ngọc Vô Song chậm rãi nói.

Tại trong đại điện, là Viện Trường bọn người, còn có Thương Thanh Ảnh cùng với một ít trưởng lão.

“Vì sao đông cửa thành không có đại quân muốn công thành?” Thương Thanh Ảnh đột nhiên hỏi.

Ngọc Vô Song nói: “Đây chính là ta lo lắng sự tình, theo đạo lý ra, tứ phía cùng một chỗ công thành, hiệu quả như thế càng tốt. Nhưng là, bọn hắn nhưng lại không có phái đại quân đánh đông cửa thành. Cái này rất không tầm thường! Đương nhiên, ta lo lắng hơn chính là, Mãng Tộc cùng Kim Cương Viên Tộc có hay không xuất động Thánh giả.”

“Không có!”

Viện Trường nói: “Ít nhất tạm thời không có, bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, một khi bọn hắn xuất động Thánh giả, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn cũng tất nhiên sẽ xuất động Thánh giả.”

“Bọn hắn không xuất động Thánh giả, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn khẳng định cũng sẽ không xảy ra động Thánh giả, mà chúng ta Vân Hải Thư Viện hôm nay Thánh giả cùng Thiên Lang Sơn Mạch bằng nhau, song phương chế ước lẫn nhau. Thì ra là, quyết định thắng bại chính là Thánh giả trở xuống đích lực lượng.” Ngọc Vô

Song nói: “Mà Thánh giả trở xuống đích lực lượng, hôm nay chúng ta là bại hoàn toàn!”

Viện Trưởng nói: “Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn hội (sẽ) tất cả đến hai vạn cường giả, đều là Bán Thánh đã ngoài.”

“Hay là chưa đủ!” Ngọc Vô Song nói.

Viện Trưởng nói: “Chính thức quyết định thắng bại đấy, kỳ thật tựu là Bán Thánh cùng Bán Thánh đã ngoài lực lượng, chỉ cần chúng ta Bán Thánh tầng lực lượng không thua bọn hắn, cái này Thành, như thế là có thể giữ vững vị trí rồi.”

“Vì sao bọn hắn hiện tại không công thành?” Lúc này, Thương Thanh Ảnh bỗng nhiên nói.

“Công thành vi xuống, công tâm vi lên!”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh nói: “Bọn hắn đại quân ở ngoài thành, cái này trong lúc vô hình, cho chúng ta Vân Hải Thành đã tạo thành áp lực thực lớn. Hiện tại, trong thành kỳ thật đã có ít người tâm bất ổn rồi. Nếu như không phải biết được Viện Trường bọn người vẫn còn trong thành, hữu Thánh giả trấn áp, đoán chừng rất nhiều người đều muốn loạn đến rồi!”

Ngọc Vô Song trầm giọng nói: “Thư viện lúc trước đã lựa chọn Vân Hải Thành vi phụ thuộc Thành, nên triệt để khống chế cái này tòa thành, mà không phải tùy ý hắn phát triển, cho trong thành những người này độ cao: Cao độ tự do. Không gặp chuyện không may lúc cũng may, một khi gặp chuyện không may, cái này Vân Hải Thành những người này, không chỉ có bang (giúp) không đến chúng ta Vân Hải Thư Viện, thậm chí còn có thể sẽ cho chúng ta thêm phiền.”

“Đây là chúng ta sơ sót!” Viện Trường nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, nói: “Nếu như Vân Hải Thành có thể giữ vững vị trí, hơn nữa có thể vượt qua lần này nguy cơ, từ nay về sau, cái này Vân Hải Thành quyền quản lý tựu giao cho ngươi Ngọc Gia a. Đương nhiên, từ nay về sau, ngươi Ngọc Gia đem trở thành ta Vân Hải Thư Viện phụ thuộc thế lực. Tự nhiên, ngươi Ngọc Gia ngày sau như gặp chuyện không may, ta Vân Hải Thư Viện cũng sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!”

Nghe vậy, Ngọc Vô Song đại hỉ, kể từ đó, Ngọc Gia tương đương với vô duyên vô cớ đạt được một tòa thành trì, hơn nữa còn là cái này nam giới tốt nhất lớn nhất thành trì, chỉ cần lợi dụng tốt rồi, cái này tòa thành trì không biết có thể mang đến bao nhiêu lợi ích! Hơn nữa, từ nay về sau, Ngọc Gia càng tương đương với cùng Vân Hải Thư Viện buộc lại với nhau, khi đó, coi như là Yêu Vương cũng không dám đơn giản đối phó Ngọc Gia!

Ngọc Vô Song đứng dậy, đối với Viện Trường cung kính thi lễ, nói: “Đa tạ Viện Trường. Ân, tựu trước đây, ta đã thông tri gia phụ, ta muốn, gia phụ rất nhanh có thể đến Vân Hải Thành rồi!”

“Thật sự là một cái thông minh nha đầu!”

Nghe được Ngọc Vô Song lời mà nói..., trong tràng vài tên Thánh giả đều là tán thưởng được rồi đầu. Vân Hải Thư Viện sở dĩ làm như vậy, ngoại trừ nhìn trúng Ngọc Vô Song thủ đoạn cùng năng lực bên ngoài, còn có một nguyên nhân, tựu là hy vọng Ngọc Gia Gia Chủ đến giúp trợ. Nếu như là bình thường, một gã Thánh giả, Vân Hải Thư Viện thật đúng là không có nhìn ở trong mắt, nhưng là hiện tại, một gã Thánh giả, đối với Vân Hải Thư Viện tới cũng hứa tựu là cứu mạng đấy!

Vân Hải Thư Viện tự nhiên không có khả năng rõ rệt lại để cho Ngọc Vô Song phụ thân đến tương trợ, dù sao bọn hắn sĩ diện. Cho nên, chỉ có thể thông qua loại phương thức này. Cái này lại để cho ngoại nhân thoạt nhìn, sẽ là cảm thấy là Ngọc Gia đến ôm Vân Hải Thư Viện đùi, mà không phải Vân Hải Thư Viện đi cầu Ngọc Gia. Đương nhiên, đây hết thảy đều muốn Ngọc Vô Song nha đầu kia có thể hay không minh bạch.

Hiển nhiên, Ngọc Vô Song phi thường đã minh bạch.

“Vân Hải Thư Viện Thượng Quan Vân Hải, đi ra một trận chiến!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Vân Hải Thành trên không vang lên.

Viện Trường thần thức quét qua, lông mày lập tức nhíu lại, nói: “Là năm Yêu Vương một trong Tăng Viên!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 956: Khủng bố Tiểu Yêu Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Yêu Vương!

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh hai nữ đều là biến sắc.

Tại đây Thanh Châu, Nhân tộc hữu năm đại thiên tài, mà Yêu tộc, cũng có thiên tài, cái này là năm Tiểu Yêu Vương.

Cái này năm Tiểu Yêu Vương thực lực chân chánh mạnh bao nhiêu, không người biết được. Bởi vì bọn hắn rất ít tới nhân loại thịji ác, cái này tự nhiên là bọn hắn trong tộc Yêu Vương ngăn cản nguyên nhân.

Nhân loại muốn bảo vệ mình trong tộc đích thiên tài, Yêu tộc cũng là như thế!

Mà bây giờ, Viện Trường bọn người không nghĩ tới, cái này Tiểu Yêu Vương một trong Tăng Viên vậy mà đã đến.

Viện Trường bọn người sắc mặt có chút chìm rồi.

Tại Vân Hải Thành phía dưới, đứng đấy một gã mặc da thú nam tử. Da thú cũng không có lộ ra rất thô ráp, mà là chế tác tinh tế, so nhân loại quần áo còn muốn tinh xảo. Bất quá vẻ ngoài so về nhân loại quần áo, còn kém rất nhiều.

Da thú nam tử tóc dài xõa vai, dáng người cũng không khôi ngô, ngược lại là còn có chút hết sức nhỏ, cho người yếu đuối cảm giác. Hắn cả người thoạt nhìn, căn bản không giống như là trong truyền thuyết Tiểu Yêu Vương.

Mà ở da thú nam tử sau lưng, là trăm vạn kim cương vượn, những... Này kim cương vượn toàn thân đen kịt, hình thể cực lớn, một ngón tay tựu so một cái người trưởng thành còn muốn lớn hơn mấy lần. Từng dãy đứng ở đàng xa, tuy nhiên không động, nhưng lại cho trên tường thành mọi người đã tạo thành rất mạnh cảm giác áp bách!

Mà những... Này kim cương vượn, lúc này ở nhìn về phía cái kia da thú nam tử lúc, ánh mắt đều là cuồng nhiệt cùng tôn kính!

Lúc này, một gã nam tử tự trên tường thành nhảy xuống, hướng phía cái kia da thú nam tử đi đến, “Chỉ bằng ngươi cũng muốn khiêu chiến Vân Hải học trưởng? Cũng không tè dầm nhìn xem chính mình, thật sự là buồn cười!”

“Đây không phải là vừa tấn thăng đến trung cấp Bán Thánh Trương Thanh học trưởng sao? Hắc hắc, xem ra vừa tăng thực lực lên hắn, hiện tại tựu không thể chờ đợi được muốn luyện luyện tập rồi. Cũng tốt, vừa vặn để cho chúng ta nhìn xem cái này dã nhân đến tột cùng có gì bổn sự, cũng dám mở miệng khiêu chiến thượng quan học trưởng!”

“Ha ha, yêu thú đều là chút ít súc sinh, bọn hắn căn bản không hiểu cái gì gọi người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên. Đã có chút thực lực, tựu cho là mình vô địch thiên hạ rồi. Xem trên người hắn phát ra khí tức, nhiều lắm là thì ra là Bán Thánh mà thôi, chính là Bán Thánh yêu thú, vậy mà tuyên bố khiêu chiến thượng quan học trưởng, thật sự là vô tri!”

Dưới thành, cái kia da thú nam tử nhìn thoáng qua cái kia Trương Thanh, sau đó lắc đầu, nói: “Quá yếu, bất quá ngươi đã đi ra, vậy lưu lại a!”

“Chỉ bằng ngươi?”

Trương Thanh trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế, đón lấy, hai tay của hắn một hồi múa, một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ rồi đột nhiên tự không trung thoáng hiện mà ra, bàn tay khổng lồ sau khi xuất hiện, da thú nam tử không gian chung quanh lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, đón lấy, Trương Thanh gầm lên giận dữ, cái con kia bàn tay khổng lồ mang theo khủng bố lìliàng hướng phía cái kia da thú nam tử vỗ xuống đi.

Một chưởng rơi xuống, đất rung núi chuyển, không gian vỡ vụn!

Tiên giai hạ phẩm huyền kỹ!

Trên tường thành mọi người hưng phấn lên, bọn hắn toàn bộ nhìn về phía da thú nam tử, muốn xem xem cái này da thú nam tử phải như thế nào ngăn cản.

Mà ở ánh mắt mọi người bên trong, da thú nam tử không chút sứt mẻ, cuối cùng nhất, cái con kia bàn tay khổng lồ trực tiếp vỗ vào da thú nam tử trên đầu.

Một tiếng vang thật lớn, bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, mà da thú nam tử không có bị đập thành thịt nát, hay là đứng ở nơi đó, phảng phất trước khi lần lượt cự chưởng một kích không phải hắn!

Trong tràng, tất cả mọi người ngây ra như phỗng!

Đối bính Tiên giai huyền kỹ?

Cái kia Trương Thanh kinh hãi nhìn xem da thú nam tử, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Da thú nam tử lắc đầu, nói: “Thần giai, có lẽ có chút ý tứ, Tiên giai? Quá yếu!”

Nói xong, hắn thân hình khẽ động, lập tức đi tới Trương Thanh trước mặt, Trương Thanh hoảng hốt, tựu muốn chạy trốn, mà lúc này, da thú nam tử miệng đột nhiên mạnh mà mở ra, sau đó trực tiếp cắn lấy Trương Thanh trên đầu.

Đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, da thú nam tử vậy mà bắt đầu ăn bắt đầu

Không đến một hồi, cái kia Trương Thanh vậy mà tươi sống bị ăn sống rồi!

Ăn sống!

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành mọi người da đầu run lên, kìm lòng không được hướng về sau lui mấy bước, kinh hãi nhìn xem da thú nam tử.

Da thú nam tử đầu lưỡi một cuốn, đem khóe miệng thịt bọt cuốn vào trong miệng, sau đó tham lam sâu hít hít, nói: “Nhân loại hương vị, hay là tốt như vậy!” Nói xong, ánh mắt của hắn lại nhìn về phía Vân Hải Thành trên tường thành, nói: “Thượng Quan Vân Hải, ngươi được xưng nhân loại thịji ác năm đại thiên tài một trong, như thế nào, xuất liên tục đến một trận chiến dũng khí đều chưa?”

“Đã ngươi muốn chết như vậy, ta đây sẽ thanh toàn ngươi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ vân hải nội thành vang lên. Đón lấy, một đạo cầu vồng đột nhiên từ vân hải nội thành phóng lên trời, cầu vồng xẹt qua phía chân trời, tội hòu đã rơi vào Vân Hải Thành cửa thành.

Cầu vồng tán đi, một gã áo bào trắng thanh niên xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Nam tử một bộ tinh khiết trường bào màu trắng trần thế bất nhiễm, mực phát bay lên, hai hàng lông mày như đao, cao thẳng sống mũi, thần sắc lạnh như băng, khóe miệng mang theo bướng bỉnh.

“Thượng Quan Vân Hải!”

Trên tường thành, vô số người hoan hô sôi trào!

Năm đại thiên tài danh tiếng, xâm nhập nhân tâm. Có thể nói, năm đại thiên tài tựu là cả Thanh Châu sở hữu tất cả thanh niên thần tượng trong lòng! Giờ phút này, tại nhìn thấy Thượng Quan Vân Hải đi ra về sau, vô số người sôi trào, đặc biệt là Vân Hải Thư Viện đệ tử, giờ phút này bọn hắn, toàn thân huyết dịch đều tại thiêu đốt, nguyên một đám điên cuồng mà kêu lên!

Mà ngay cả ngoại viện Phong Vũ Triêu bọn người thần sắc cũng là nhịn không được kích bắt đầu chuyển động, bởi vì cái này Thượng Quan Vân Hải, cũng là bọn hắn sùng bái đối tượng!

Thượng Quan Vân Hải một tay thả lỏng phía sau, nhìn xem da thú nam tử, nói: “Giày vò đã lâu như vậy, Yêu tộc rốt cục muốn tới đùa thật được rồi sao? Cũng tốt, giải quyết các ngươi, ta vừa vặn chuyên tâm tu luyện, mấy tháng sau, tốt đánh với Lâu Thiên Tiêu một trận!”

Nói xong, Thượng Quan Vân Hải tay phải đột nhiên nâng lên, trong chốc lát, một chỉ (cái) chống trời bàn tay khổng lồ lập tức xuất hiện ở phía chân trời, bàn tay khổng lồ tại phía chân trời mạnh mà nắm chặt thành quyền, sau đó hướng phía phía dưới da thú nam tử rơi xuống đi.

Thiên Địa chi uy!

Một quyền là được xuất hiện Thiên Địa chi uy!

Vân Hải Thành trên không, vô số người khiếp sợ sôi trào!

Da thú nam tử cười khẽ một tiếng, nhưng lại như trước không tránh không né, tùy ý cái kia cự quyền oanh tại trên người hắn.

Một tiếng vang thật lớn, da thú nam tử lông tóc không tổn hại, mà cái kia Thượng Quan Vân Hải một kích nhưng lại tại ánh mắt mọi người bên trong nổ ra, lập tức hóa thành hư vô!

Tất cả mọi người hóa đá!

Thượng Quan Vân Hải hai mắt nhắm lại, trong đôi mắt xuất hiện một tia ngưng trọng.

Da thú nam tử vỗ vỗ trên người mình da thú thượng năng lượng mảnh vỡ, nói: “So về Thiên Tiêu huynh, ngươi chênh lệch không phải một điểm hai điểm. Không, phải nói, ngươi căn bản không có tư cách cùng hắn nổi danh!”

“Ngươi cùng Lâu Thiên Tiêu đã giao thủ?” Thượng Quan Vân Hải trầm giọng hỏi.

Da thú nam tử nói: “Mấy năm trước, ta cùng với Thiên Tiêu huynh bọn người cũng đã tiến về trước Trung Thổ Thần Châu lịch lãm rèn luyện. Biết không? Thấy được bên ngoài thịji ác, ngươi mới sẽ phát hiện, chúng ta Thanh Châu tự phong cái gì cái gọi là năm đại thiên tài cùng năm đại Tiểu Yêu Vương là cỡ nào buồn cười. Tại bước vào Trung Thổ Thần Châu thời khắc đó lên, chúng ta tựu không tại coi tự mình là làm thiên tài. Mấy năm sau, chúng ta y nguyên như thế. Mà các ngươi, giờ phút này lại vẫn còn dùng cái gọi là cái gì năm đại thiên tài đắc chí! Nhưng cười, cũng có thể bi!”

Thượng Quan Vân Hải sắc mặt trầm xuống, nói: “Khó trách mấy năm qua, tại đây Thanh Châu, không có gì tin tức liên quan tới hắn, nguyên lai các ngươi đi đến Trung Thổ Thần Châu. Cũng khó trách hắn dám thả ra khiêu chiến toàn bộ Thanh Châu thiên tài cuồng ngôn!”

“Đây không phải là cuồng ngôn!” Da thú nam tử nói: “Tại đây Thanh Châu, Thánh giả phía dưới, xác thực đã không có người nào là đối thủ của hắn. Lục Uyển Nhi không được, Thanh Đạo Phu không được, Hư Vô Thần không được, ngươi Thượng Quan Vân Hải càng không được.”

“Ra, cho ta xem xem, đi Trung Thổ Thần Châu các ngươi, đến tột cùng là cường đã đến loại trình độ nào, cho ngươi giống như này tự tin!”

Thượng Quan Vân Hải thanh âm rơi xuống, cả người hóa thành một đạo cầu vồng mãnh liệt bắn mà ra.

Mà đồng nhất khắc, cái kia da thú nam tử đã ở đồng nhất khắc hóa thành một đạo hỏa quang biến mất ngay tại chỗ.

Rầm rầm rầm

Phía chân trời, một đạo cầu vồng cùng ánh lửa đụng vào nhau, đón lấy, vô số đạo tiếng oanh minh không ngừng từ phía chân trời vang vọng mà lên.

Thiên hôn địa ám, nhật nguyệt vô quang!

Hai người chiến đấu chỗ bạo phát đi ra năng lượng, trực tiếp ngay cả mặt trời hào quang đều che dấu, toàn bộ phía chân trời đều là lờ mờ một mảnh.

Phía dưới, vô số nhân loại huyền giả còn đang không ngừng hoan hô, không ngừng kêu tên Thượng Quan Vân Hải.

Trên tường thành, Viện Trưởng cùng Ngọc Vô Song bọn người chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trên tường thành. Mọi người không có phát hiện, lúc này Viện Trưởng bọn người thần sắc là ngưng trọng đấy.

“Hảo cường thân thể, ngay cả Tiên giai thượng phẩm huyền kỹ đều không làm gì được được!”

Trên tường thành, cái kia Trác Giáo Tập nhìn lên trời tế, đột nhiên thấp giọng lẩm bẩm nói.

“Kẻ này thân thể, đã đạt tới nửa bước thánh giai tình trạng!” Trác Giáo Tập bên cạnh, một gã áo đen lão giả trầm giọng nói.

“Vân Hải gặp nguy hiểm rồi!” Một danh khác Thánh giả lão giả đột nhiên cũng nói một câu.

Viện Trường nhìn xem không trung, cau mày, hồi lâu, hắn nói: “Cái này Vân Tiêu Thánh Điện cùng vượn Vương quả nhiên là hảo phách lực ah, vì để cho con mình phát triển, vậy mà không tiếc đem hắn đưa vào Trung Thổ Thần Châu, quả nhiên là hảo phách lực!”

“Trung Thổ Thần Châu, cường giả Như Vân, mạnh được yếu thua. Cái này Lâu Thiên Tiêu cùng Tăng Viên bản thân thiên phú tựu không tệ, lại hữu Vân Tiêu Thánh Điện cùng vượn tộc đại lực bồi dưỡng, kỳ thật thực lực bản thân tựu biến thành rất mạnh. Mà hôm nay, lại đi Trung Thổ Thần Châu lịch lãm rèn luyện trở về, hai người bất kể là tâm tính hay là tầm mắt đều sâu sắc bất đồng, tâm tính cùng tầm mắt thay đổi, thực lực này, tự nhiên cũng sẽ (biết) theo hai người cố gắng đi theo biến mà Vân Hải bọn hắn” áo đen Thánh giả thấp giọng thở dài, không có ở nói tiếp.

“Chúng ta, đúng là vẫn còn quá mềm lòng rồi.” Viện Trường lắc đầu, nói: “Lúc trước vì bảo vệ tốt Vân Hải bọn hắn, cơ hồ bọn hắn xuất hành chúng ta đều phái Thánh giả đi theo bảo hộ, thật tình không biết, như vậy là hại bọn hắn! Một chỉ (cái) bị nuôi nhốt bảo hộ lớn lên hổ, như thế nào có thể trở thành núi rừng vương giả? Theo mấy năm trước cái này Lâu Thiên Tiêu bọn người tiến vào Trung Thổ Thần Châu thời khắc đó lên, Vân Hải bọn hắn kỳ thật cũng đã thua! Mà chúng ta, cái này bàn cờ cũng thua một chiêu rồi!”

“Vân Hải thua!”

Chúng Thánh giả bên trong, không biết ai đột nhiên nói một câu.

Thanh âm rơi xuống.

Phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo kinh thiên nổ mạnh, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một cái che trời lỗ đen, bất quá rất nhanh, lỗ đen bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị. Một người tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, tội hòu hung hăng nện rơi trên mặt đất.

Bóng người là Thượng Quan Vân Hải!

Vân Hải Thành phía trên, những cái... Kia vẫn còn tru lên Thượng Quan Vân Hải thanh âm lập tức im bặt mà dừng, mọi người như là hóa đá giống như, cứng ngắc tại nguyên chỗ.

“Từ hôm nay, Thanh Châu Nhân tộc, cũng chỉ thừa Tứ đại thiên tài rồi!”

Trong tràng, không biết ai thấp giọng nói một câu.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 957: Thê thảm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một giây nhớ kỹ, vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

Thượng Quan Vân Hải thất bại?

Thượng Quan Vân Hải cứ như vậy thất bại?

Trên tường thành, vô số nhân loại huyền giả hoàn toàn không cách nào tiếp nhận sự thật này, đặc biệt là Vân Hải Thư Viện những học sinh kia. Thượng Quan Vân Hải trong lòng bọn họ, cái kia chính là Tín Ngưỡng!

Theo bọn họ, cái này da thú nam tử căn bản không thể nào là Thượng Quan Vân Hải đối thủ. Nhưng mà, sự thật là Thượng Quan Vân Hải vẫn chưa tới nửa canh giờ tựu thất bại!

Thượng Quan Vân Hải bại, đối với rất nhiều Vân Hải Thư Viện đệ tử mà nói, không thể nghi ngờ là tương đương Tín Ngưỡng sụp đổ!

Da thú nam tử chậm rãi hướng phía cái kia dưới tường thành Thượng Quan Vân Hải đi đến, nói: “Nếu như là tại năm đó, ta và ngươi thắng bại nhất định là phân chia 5:5. Mà bây giờ, ta đã không phải là năm đó ta, mà ngươi, nhưng vẫn là năm đó ngươi.”

Khục...

Một ngụm máu tự Thượng Quan Vân Hải trong miệng phun tới.

Thượng Quan Vân Hải sắc mặt tái nhợt, nhìn xem cái kia chậm rãi đi tới da thú nam tử, Thượng Quan Vân Hải trong mắt tràn đầy ngốc trệ. Hắn có nghĩ qua chính mình hội (sẽ) bại, nhưng đó là tại Trung Thổ Thần Châu. Tại đây Thanh Châu, hắn có tự tin, Thánh giả cảnh phía dưới, không có bất kỳ người có thể đánh bại hắn. Mà giờ khắc này, hắn nhưng lại thua ở chính mình cùng giai đối với trong tay.

Hơn nữa còn là bại như vậy triệt để!

Giờ phút này, Thượng Quan Vân Hải hiện ra một tia mê mang.

“Tiền bối, ngươi không ra tay sao?”

Trên tường thành, nhìn xem cái kia da thú nam tử hướng phía

Thượng Quan Vân Hải đi đến, Ngọc Vô Song quay đầu nhìn về phía một bên Viện Trường, hỏi.

Viện Trường bọn người thần sắc một hồi biến ảo, hồi lâu, Viện Trường khẽ lắc đầu, trong mắt mang theo một tia đắng chát, nói: “Chúng ta như ra tay, đối phương cũng sẽ ra tay. Cho nên...”

“Tựu nhìn xem hắn chết?” Thương Thanh Ảnh đột nhiên nói.

Viện Trường bọn người khóe mắt hơi nhảy, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Lúc này, da thú nam tử chạy tới Thượng Quan Vân Hải trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Thượng Quan Vân Hải, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía trên tường thành mọi người, nói: “Cái này chính là các ngươi Vân Hải Thư Viện đích thiên tài, thực nhược ah!”

Nói xong, da thú nam tử tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Thượng Quan Vân Hải mạnh mà tựu là một quyền oanh dưới đi, bất quá coi như quả đấm của hắn muốn oanh tại Thượng Quan Vân Hải trên đầu lúc, cũng là bị một cổ lực lượng vô hình cho chặn. Da thú nam tử khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, ngẩng đầu nhìn Viện Trường bọn người, “Như thế nào, hay là nhịn không được xuất thủ ah!”

“Thương Vân Tịch, ngươi cái này Viện Trường thật sự là mất mặt, tiểu bối ở giữa chiến đấu, ngươi cũng muốn nhúng tay, thật sự là càng sống càng đi trở về ah!”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, cái kia ngăn cản da thú nam tử cổ lực lượng kia lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Thiên Lang Vương!” Thương Vân Tịch ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, sắc mặt âm trầm.

Lúc này, phía dưới đột nhiên truyền đến Thượng Quan Vân Hải điên cuồng tiếng cười: “Ha ha... Ếch ngồi đáy giếng, giậm chân tại chỗ, dương dương tự đắc, không nghĩ tới ta Thượng Quan Vân Hải cũng sẽ (biết) phạm những... Này sai, Nhưng bi, Nhưng bi ah!”

Theo Thượng Quan Vân Hải thanh âm vang lên, hắn phần bụng trong lúc đó làm lớn ra mấy lần, một cổ cuồng bạo mất trật tự khí tức trong nháy mắt từ trong cơ thể hắn tuôn ra, đem cái kia da thú nam tử chấn được rút lui mấy bước.

Tự bạo!

Tất cả mọi người đã nhận ra Thượng Quan Vân Hải ý đồ!

Cái kia da thú nam tử mí mắt hơi nhảy, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, bất quá nhưng lại cũng không có thối lui.

“Viện Trường, ngươi công ơn nuôi dưỡng, ta Thượng Quan Vân Hải chỉ có kiếp sau lại báo!”

Theo Thượng Quan Vân Hải thanh âm rơi xuống, hắn thân thể ‘Oanh’ một tiếng nổ ra, một cổ hủy thiên diệt địa cường đại năng lượng lập tức hướng phía ah da thú nam tử dũng mãnh lao tới!

“Vân Hải!” Thương Vân Tịch tròn mắt muốn nứt. Tại Thượng Quan Vân Hải muốn tự bạo một khắc này, hắn cũng đã ra tay ngăn cản, bất quá, xuất thủ của hắn, cũng là bị Thiên Lang Vương cho ngăn cản rồi. Không chỉ có hắn đấy, mà ngay cả bên cạnh hắn năm tên Thánh giả ra tay đều bị đối phương Thánh giả cho ngăn cản rồi.

Dưới thành, Thượng Quan Vân Hải tự bạo chỗ sinh ra năng lượng cực kỳ khủng bố, hơn nữa tại hắn trước khi lâm chung cố ý dưới sự khống chế, cái này tự bạo sau đích những cái... Kia năng lượng cũng không có hướng phía bốn phía khuếch tán, mà là toàn bộ hướng phía cái kia da thú nam tử dũng mãnh lao tới. Những... Này năng lượng tạo thành một cái năng lượng Phong Bạo, Phong Bạo mang tất cả mà qua, không gian đều chịu nghiền nát hủy diệt!

Mà cái kia da thú nam tử nhưng lại sắc mặt không thay đổi, hai tay nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà hướng phía trước một oanh!

Hai đấm oanh ra, hai cái năng lượng dấu quyền thoáng hiện mà ra, dấu quyền vừa ra, tựu như là nổ lớn giống như, trực tiếp làm cho dấu quyền những nơi đi qua không gian đều bạo liệt ra đến!

Hai đạo dấu quyền cùng cái kia năng lượng Phong Bạo chạm vào nhau, lập tức vang lên một đạo kinh thiên nổ vang thanh âm, nổ vang tiếng vang lên, cả hai chung quanh gần ngàn trượng không gian tại trong nháy mắt là được triệt để phá vỡ đi ra, một đạo gần ngàn trượng lớn nhỏ đen kịt lỗ đen xuất hiện ở Vân Hải Thành dưới thành. Bất quá rất nhanh, cái này cái cự đại đen kịt lỗ đen thoáng qua được chữa trị!

Vô số người kinh hãi!

Giờ này khắc này, mọi người mới phát hiện, trước mắt cái này da thú nam tử thực lực thật không ngờ khủng bố!

“Vân Hải!”

Thương Vân Tịch hai mắt khép hờ, một cổ đáng sợ năng lượng không ngừng từ hắn trong cơ thể tuôn ra, làm cho hắn không gian chung quanh không ngừng chôn vùi...

Trên tường thành, tất cả mọi người trầm mặc.

Thượng Quan Vân Hải, đã từng chói mắt Thanh Châu năm đại thiên tài một trong tựu như vậy chết, hay là tự bạo mà chết đấy. Không thể không nói, cái này lại để cho rất nhiều người đến bây giờ đều còn có chút không cách nào tiếp nhận sự thật này, đặc biệt là những Vân Hải Thư Viện đó đệ tử.

Thượng Quan Vân Hải chết, cái này ý nghĩa Thanh Châu chỉ còn lại có Tứ đại thiên tài, mà Vân Hải Thư Viện, tại cũng không có lấy được ra tay đích thiên tài rồi.

Phía dưới, da thú nam tử cười lạnh nhìn thoáng qua trên tường thành mọi người, sau đó thân hình khẽ động, đi tới cái kia trước cửa thành, sau đó một quyền oanh ra.

Toàn bộ cửa thành kịch liệt run lên, không chỉ có cửa thành, ngay cả toàn bộ tường thành đều tại dưới một kích này kịch liệt run lên.

Trên tường thành, vô số người sắc mặt trắng bệch!

Da thú nam tử khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, lần nữa một quyền oanh ra.

Phanh...

Rất nhanh, tại da thú nam tử một quyền lại một quyền oanh kích xuống, tường thành đại môn hợp với tường thành khởi đầu điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất sau một khắc muốn Thành tường đổ sập Bình thường!

Trên tường thành, Thương Vân Tịch các loại Thánh giả sắc mặt âm trầm, bọn hắn trong đó bất luận cái gì một người ra tay, đều có thể đem da thú nam tử giây thành cặn bã. Nhưng là, bọn hắn một khi ra tay, đối phương Thánh giả lập tức sẽ ngăn cản bọn hắn. Cho nên, giờ này khắc này, trong tràng ra tay nhất không có ý nghĩa chính là bọn họ!

Đương nhiên, nếu như không phải bọn hắn tại, Vân Hải Thành trong khoảnh khắc sẽ hóa thành phế tích.

“Tăng cường cửa thành phòng ngự!”

Lúc này, Ngọc Vô Song bỗng nhiên trầm giọng nói. Nghe vậy, lập tức có vô số người tới cửa thành nội, sau đó hướng cái kia cửa thành rót vào linh khí...

Cửa thành hữu phòng hộ trận, chỉ cần có linh khí rót vào, cửa thành phòng ngự tựu sẽ không ngừng tăng cường, hơn nữa không ngừng chữa trị bị hư hao bộ phận. Đương nhiên, tất cả mọi người biết rõ, cái này trị phần ngọn không trừng trị bản. Bởi vì nếu như không ngăn cản bên ngoài cái kia da thú nam tử, cái này cửa thành phá vỡ, chỉ là vấn đề thời gian, hơn nữa này thời gian chắc chắn sẽ không quá muộn!

Da thú nam tử mỗi một quyền oanh ở cửa thành lên, tựu như là oanh tại mọi người trong lòng, làm cho mọi người tiếng lòng căng thẳng lên. Có thể tưởng tượng, một khi Thành phá, cái này da thú nam tử cùng cái kia trăm vạn kim cương vượn tiến vào trong thành sẽ là loại nào tràng cảnh?

“Rống!”

Xa xa, những cái... Kia hình thể cao lớn kim cương vượn không ngừng vuốt bộ ngực của mình, vang lên từng đạo trầm đục âm thanh. Hiển nhiên, bọn họ là tự cấp da thú nam tử cố gắng lên động viên!

“Nhất định phải ngăn cản hắn!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song trầm giọng nói: “Một khi Thành phá, cái này da thú nam tử cùng những cái... Kia kim cương vượn xông vào trong thành, hậu quả không thể lường được!”

“Liên Vân Hải đều chết trong tay hắn, ta Vân Hải Thư Viện ai có thể đủ đang ngăn trở hắn?” Thương Thanh Ảnh thấp giọng nói.

Mọi người trầm mặc.

Thượng Quan Vân Hải có thể nói là Vân Hải Thư Viện một đời tuổi trẻ bên trong người mạnh nhất, ngay cả hắn đều thua ở cái này da thú nam tử trong tay, Vân Hải Thư Viện đệ tử tại đi ra ngoài, bất quá tựu là chịu chết mà thôi!

“Dương Diệp đâu này?” Thương Vân Tịch đột nhiên nói.

Nghe được Thương Vân Tịch lời mà nói..., Thương Thanh Ảnh con mắt sáng ngời, nhưng là rất nhanh, nàng trong con ngươi sắc thái lại mờ đi xuống dưới, nói: “Dương Diệp thực lực tuy mạnh, nhưng cũng không thể có thể là cái này da thú nam tử đối thủ!”

“Không!”

Thương Vân Tịch lắc đầu, nói: “Các ngươi đều coi thường hắn, kẻ này mặt ngoài biểu hiện ra ngoài thực lực căn bản không phải hắn thực lực chân chính.”

“Gia gia ngươi nói là hắn che giấu thực lực?” Thương Thanh Ảnh có chút kinh ngạc nói.

Thương Vân Tịch nhẹ gật đầu, nói: “Người thông minh đều không sẽ đem mình át chủ bài bạo lộ, mà hắn Dương Diệp không ngu, tự nhiên sẽ không bạo lộ chính mình chính thức át chủ bài. Các ngươi có lẽ không biết, Thanh Đạo Môn tổ sư cùng với Cổ Kiếm Trai tổ sư đều đã gặp hắn, người phía trước, vậy mà không tiếc trả giá thật nhiều lôi kéo Dương Diệp, lại để cho hắn cùng Thanh Đạo Môn ở giữa ân oán hóa giải, càng là hạ tử lệnh, Thanh Đạo Môn bất luận kẻ nào không được tìm hắn trả thù; Rồi sau đó người, càng là vì hắn không tiếc tự tổn thực lực, cưỡng ép lại để cho chính mình thần hồn hàng lâm này giới. Nhân vật như vậy, lại làm sao có thể hội (sẽ) nhược?”

Nghe được Thương Vân Tịch lời mà nói..., Thương Thanh Ảnh bọn người sắc mặt biến hóa, các nàng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp vậy mà lại để cho Thanh Đạo Môn tổ sư cùng với Cổ Kiếm Trai tổ sư coi trọng như thế. Phải biết rằng, hai vị này nhân vật đều là siêu việt Thánh giả tồn tại ah! Ánh mắt của bọn hắn ra sao hắn cao? Mà bọn hắn nhưng lại coi trọng Dương Diệp...

Cái này bản thân cũng đã đã chứng minh Dương Diệp bất phàm!

Thương Vân Tịch nói: “Đương nhiên, lúc này Dương Diệp cảnh giới vẫn còn có chút thấp, muốn chiến thắng cái kia Tăng Viên, có chút không quá sự thật. Chẳng qua nếu như hắn khó giữ được lưu thực lực, muốn ngăn cản cái này Tăng Viên cá biệt thời cơ, như thế hay là không có vấn đề đấy. Chỉ cần có một cái canh giờ, Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi cùng với Thanh Đạo Phu như thế sẽ chạy tới!”

Nghe được Thương Vân Tịch lời mà nói..., Trác Giáo Tập khóe miệng hơi rút, sắc mặt có chút mất tự nhiên rồi.

"Dương Diệp đâu này?" Thương Vân Tịch lại nói: "Vì sao tại đây Vân Hải Thành nội không có khí tức của hắn?"

"Hắn đi rồi!" Trác Giáo Tập bên cạnh áo đen Thánh giả nói.

"Đi rồi hả?" Thương Vân Tịch nhướng mày, nói: "Chuyện gì xảy ra!"

Áo đen Thánh giả nhìn thoáng qua Trác Giáo Tập, thấp giọng thở dài, sau đó đem trước khi sự tình nói ra.

Hồi lâu, Thương Vân Tịch lắc đầu, nói: "Lão Trác, việc này ngươi làm hồ đồ ah! Ai, tiểu tử này tính tình ngươi cũng không phải không biết, hiện tại chúng ta muốn hắn trở về... Được rồi, ta hay là đi tìm Thiên Lang Vương dốc sức liều mạng a!" Nói xong, hắn thân hình khẽ động, trực tiếp chui vào hư không, rất nhanh, hư không tựu truyền đến trận trận tiếng nổ lớn.

Trác Giáo Tập: "..."

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 958: Nhất niệm diệt, thương hải tang điền!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Tăng Viên oanh kích cửa thành lúc, Mãng Tộc cùng Thiên Lang tộc cũng khởi đầu phát khởi tiến công.

Giờ phút này, Vân Hải Thành ba mặt thụ địch.

Tại Ngọc Vô Song an bài xuống, Cổ Kiếm Trai Trần Đông mang theo Cổ Kiếm Trai đệ tử cùng trong thành một bộ phận huyền giả thủ cửa thành bắc, Thanh Đạo Môn thủ cửa thành phía Tây, mà Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành người thì là thủ cửa chính, chính diện đối mặt Kim Cương Viên Tộc. Ngọc Vô Song cũng không có buông tha cho cửa Đông, nàng theo Cổ Kiếm Trai còn có Thanh Đạo Môn cùng với Vân Hải Thư Viện phân ra một bộ phận cường giả trấn thủ tại cửa Đông,.

Vân Hải Thành cửa chính.

Cửa thành mang theo tường thành tại Tăng Viên điên cuồng công kích đến, không ngừng kịch liệt rung động.

Ngọc Vô Song bọn người tự nhiên không có tựu tùy ý Tăng Viên điên cuồng như vậy công kích cửa thành, trên tường thành, vô số cường giả thi triển chính mình cường đại huyền kỹ hướng phía cái kia Tăng Viên oanh khứ.

Nhưng mà mọi người tuyệt vọng.

Bởi vì cho dù là Tiên giai huyền kỹ, đối với cái kia Tăng Viên đều không có có tác dụng gì, về phần khác Tiên giai trở xuống đích, căn bản chính là tự cấp hắn gãi ngứa ngứa!

Sợ hãi!

Mọi người ở sâu trong nội tâm đã bay lên sợ hãi, đối với cái này da thú nam tử sợ hãi.

“Ai có thể ngăn cản hắn?”

“Liên Vân Hải học trưởng đều chết ở hắn tay, ai có thể ngăn cản? Không có người rồi, không có người rồi”

“Người này, căn bản không cách nào chiến thắng, nếu là Thành phá, chúng ta căn bản chỉ có bị tàn sát phần, nơi đây, không thể ở lâu”

“Trốn? Thu hồi ngươi cái này nghĩ cách a. Vân Hải Thành bản thân tựu tứ phía núi vây quanh, bị Thiên Lang Sơn Mạch chỗ vây quanh, hiện tại song phương lại là ngươi chết ta sống, đàn sói hận cực chúng ta nhân loại, chỉ cần ra cái này Thành, bị bọn hắn ngửi được khí tức của ngươi, ta cam đoan lập tức sẽ có ngàn vạn đàn sói đuổi theo ngươi!”

“Vậy ngươi nói, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Cái này da thú nam tử phòng ngự đã nghịch thiên, đối với công kích của chúng ta căn bản là tương đương với miễn dịch, chúng ta có thể như thế nào? Một khi Thành phá, chúng ta ngoại trừ ngồi chờ chết, còn có thể như thế nào?”

“Không đến mức, các ngươi quên một người sao?”.

“Ai?”

“Diệp Giáo Tập!”

Trên tường thành, đột nhiên chết Bình thường yên tĩnh.

Rất nhanh, hữu người mở miệng, “Diệp Giáo Tập thực lực là không tệ, nhưng, nhưng là cùng Vân Hải học trưởng vẫn có rất lớn chênh lệch a? Liên Vân Hải học trưởng cũng không phải cái này da thú nam tử đối thủ, hắn ra, không phải chịu chết sao?”.

“Ai nói Diệp Giáo Tập không bằng Thượng Quan Vân Hải rồi hả? Là Diệp Giáo Tập nói, hay là Thượng Quan Vân Hải nói? Hay là ngươi tận mắt thấy hai người bọn họ đánh đã qua?”

“Cái này, cái này”

“Các ngươi ngẫm lại, Diệp Giáo Tập trẻ tuổi như vậy tựu làm lên thư viện giáo viên, nếu là hắn không có mấy lần, Viện Trường sẽ để cho hắn đảm đương giáo viên sao? Hơn nữa, ta cảm thấy được, Diệp Giáo Tập khẳng định còn ẩn tàng thực lực của mình, nói không chừng hắn kỳ thật sớm đã là cao cấp Bán Thánh rồi, chỉ là ẩn dấu đi, không để cho chúng ta biết rõ!”

“Ta cũng hiểu được, Diệp Giáo Tập lai lịch thần bí, thực lực càng là thần bí, nhiều lần đều là thần không biết quỷ sẽ giết đối thủ, hắn khẳng định hữu cái gì không muốn người biết cường đại át chủ bài, hoặc là nói, cho tới nay, hắn căn bản chính là đã ẩn tàng thực lực của mình!”

“Đúng, ta cũng như vậy cảm thấy, Diệp Giáo Tập nói không chừng kỳ thật bản thân tựu là cao cấp Bán Thánh, chỉ là không biết nguyên nhân gì đã ẩn tàng chính mình chân thật thực lực. Theo ta thấy, Diệp Giáo Tập nếu là phát huy thực lực chân chính, căn bản không kém Thượng Quan Vân Hải bọn người!”

“Có lý, Diệp Giáo Tập dùng Hoàng Giả Cảnh thực lực tựu chém giết mấy tên cao cấp Bán Thánh, nếu như hắn phát huy thực lực chân chính, này sẽ là kinh khủng cỡ nào? Ngay cả Thánh giả đều có lực đánh một trận đi à nha”

Rất nhanh, trên tường thành không biết như thế nào truyền đấy, Dương Diệp bị càng truyền càng thần, cuối cùng thậm chí còn nói Dương Diệp còn cùng Thánh giả đã giao thủ

“Bọn hắn đây là điên rồi sao?”. Một bên, Thương Thanh Ảnh nhìn xem những cái... Kia càng ngày càng hưng phấn đám người, khó hiểu nói.

Ngọc Vô Song nói: “Thượng Quan Vân Hải bại, làm cho trong lòng mọi người hy vọng triệt để Phá Diệt (tan vỡ), cũng làm cho bọn hắn trong nội tâm đã không có ký thác hy vọng người. Giờ phút này bọn hắn, giống như là ngâm nước người, mà Dương Diệp chính là một căn rơm rạ. Lúc này, bọn hắn bắt được căn này rơm rạ, dù cho trong nội tâm biết rõ cái này khả năng chỉ (cái) là một cây rơm rạ, nhưng bọn hắn hay là sẽ tận lực đi tưởng tượng đây là một chiếc thuyền!”

“Thật đáng buồn!” Thương Thanh Ảnh thấp giọng nói.

Ngọc Vô Song cười lạnh một tiếng, nói: “Đừng nói bọn hắn, chúng ta cảm giác không phải là như thế? Thương giáo viên, đừng nói với ta, trong lòng ngươi không có một điểm đem hy vọng ký thác vào Dương Diệp trên người.”

Thương Thanh Ảnh: “”

“Diệp Giáo Tập, thỉnh Diệp Giáo Tập đi ra”

Trên tường thành, không biết ai hô một câu.

Ngay từ đầu chỉ là một câu, nhưng là rất nhanh, toàn bộ tường thành đều tại hô hào ‘Thỉnh Diệp Giáo Tập đi ra’

Lúc này Dương Diệp đang làm cái gì?

Trong sơn động, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, trong động, tĩnh mịch một mảnh.

Đột nhiên, Dương Diệp mở hai mắt ra.

“Loảng xoảng Đ-A-N-G... G!”

Một tiếng vang nhỏ, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên vỡ vụn ra ra, vô số không gian mảnh vỡ xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía. Ngoại trừ Dương Diệp bàn chỗ ngồi, chung quanh toàn bộ là không gian lỗ đen!

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là những... Này không gian lỗ đen giờ phút này vậy mà không có muốn được chữa trị cực hạn!

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai mắt hơi đóng lại. Mắt bế, chung quanh những cái... Kia nghiền nát không gian lập tức được chữa trị. Hết thảy khôi phục bình thường!

Dương Diệp lòng yên tĩnh thanh minh, thần thức nhìn xem bộ kia tranh sơn thủy, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

“Hư vô cảnh, hư vô cố hữu mà nếu không, thực mà Nhược Hư, chưa từng đã có, theo hữu đến không bản chất, vạn vật bản chất, vạn vật quy luật, vạn vật từ đầu đến cuối tranh sơn thủy, nguyên lai là ý tứ này”

Giờ phút này, hắn chính thức đã minh bạch bộ dạng này tranh sơn thủy hàm nghĩa. Bộ dạng này tranh sơn thủy kỳ thật tựu là nói một cái rất đạo lý đơn giản, cái kia chính là bản chất!

Vạn vật bản chất, Kiếm Ý bản chất!

Điểm ấy, kỳ thật cùng Kiếm Vực rất tương tự, cả hai đều là chú ý bản chất. Chỉ có điều, Kiếm Ý chú ý chính là ý cảnh bản chất, mà Kiếm Vực chú ý chính là vạn vật bản chất, cái này vạn vật, kể cả không gian, thời gian, sinh mệnh, còn có hết thảy hết thảy đây cũng là Kiếm Vực vì sao để ý cảnh phía trên hơn nữa có thể áp chế ý cảnh nguyên nhân!

Giờ phút này, hắn mới hiểu được Kiếm Vực khủng bố. Không hề nghi ngờ, nếu như hắn có một ngày đã minh bạch hết thảy bản chất, Kiếm Vực nội, hắn có thể làm được nhất niệm lên, muôn sông nghìn núi, nhất niệm diệt, thương hải tang điền!

Đương nhiên, cái này cách hắn bây giờ còn có điểm xa!

Thiên Địa thai nghén vạn vật, đồng dạng, cũng trói buộc vạn vật. Mà hư vô cảnh ý cảnh tựu tương đương với Thánh giả cảnh cường giả, đột phá Thiên Địa trói buộc. Thánh giả cảnh cường giả giao thủ, phải tiến vào hư vô không gian, cái này nguyên nhân chủ yếu là vì bọn hắn phá hư này thiên địa không gian về sau, này thiên địa Pháp Tắc Chi Lực không cách nào chữa trị!

Tựu như trước khi Dương Diệp phóng xuất ra một chút Kiếm Ý về sau, hắn không thu Hồi Kiếm Ý, không gian tựu không được chữa trị!

Dương Diệp mở hai mắt ra, thấp giọng nói: “Câu cửa miệng, Thánh giả phía dưới đều con sâu cái kiến, nguyên nhân như thế tựu là Thánh giả cảnh trở xuống đích huyền giả, không có siêu thoát Thiên Địa trói buộc năng lực. Mà Trung Thổ Thần Châu những cái... Kia có thể vượt cấp khiêu chiến Thánh giả yêu nghiệt, hẳn là nắm giữ siêu thoát Thiên Địa trói buộc huyền kỹ hoặc là ý cảnh, cũng hoặc là Pháp Tắc Chi Lực”

Nói đến đây, Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, tâm niệm vừa động, trong chốc lát, chung quanh những cái... Kia không gian lập tức đều bị mổ ra ra, từng đạo đen kịt vết nứt không gian dày đặc đất xuất hiện ở chung quanh hắn.

Nhìn xem những... Này vết nứt không gian, Dương Diệp thấp giọng nói: “Mình bây giờ có lẽ còn không phải Thánh giả cảnh cường giả đối thủ, nhưng ít ra, bằng vào cái này Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, cũng có thể làm bị thương Thánh giả rồi!”

Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý khác nhau nhiều đến bao nhiêu?

Có thể nói, căn bản không cách nào so sánh được!

Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, từ loại nào trình độ đi lên nói, hay là thụ Thiên Địa trói buộc đấy, bởi vậy, uy lực của nó thủy chung có hạn. Còn chân chính Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, đó là siêu thoát thiên địa pháp tắc bên ngoài, căn bản không bị Thiên Địa trói buộc, nhưng lại làm được chính thức hư vô. Tựu như lúc này, chung quanh trải rộng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, nhưng là, lại vô thanh vô tức, nếu như Kiếm Ý không phải hắn đấy, ngay cả chính hắn đều cảm giác không thấy!

Đừng nói hắn, nếu như hắn không nhằm vào Thánh giả, cái này Hư Vô Cảnh Kiếm Ý bày ở một vị Thánh giả cảnh cường giả trước mặt, đối phương chỉ sợ đều cảm giác không thấy!

Dương Diệp vốn là muốn cầm dị thứ nguyên phương đến thử xem Hư Vô Cảnh Kiếm Ý uy lực, nhưng cuối cùng ngẫm lại hay là được rồi, đó căn bản không có gì ý nghĩa. Dù sao theo như hắn đoán chừng, nếu như Thiên Lang Vương đứng đấy lại để cho hắn chém lời mà nói..., muốn tại đối phương trên người cắt điểm dưới thịt đến trả là không có vấn đề gì đấy.

Nói tóm lại, trong khoảng thời gian này ra, hắn thu hoạch cực lớn, đặc biệt là cái này Kiếm Ý tăng lên lại để cho hắn hữu chút ngoài ý muốn cùng kinh hỉ. Theo như hắn suy nghĩ, hắn chỉ là muốn thông qua bộ kia tranh sơn thủy đến đề cao mình Kiếm Ý đấy, nhưng là không nghĩ tới, hắn nhưng lại trực tiếp tăng lên tới hư vô cảnh

Tăng lên tới Hư Vô Cảnh Kiếm Ý về sau, Dương Diệp lập tức đem Kiếm Tông tổ sư lưu cho hắn cái kia sợi Kiếm Ý cắn nuốt. Lần này, thôn phệ không có chút nào độ khó. Cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào bộ kia do Kiếm Ý ngưng tụ mà thành tranh sơn thủy lên, nếu như thôn phệ bộ dạng này họa (vẽ), hắn Kiếm Ý khả năng còn có thể tăng cường một điểm đấy!

Bất quá, hắn còn không có lựa chọn thôn phệ, bộ dạng này họa (vẽ), tuy nhiên hắn hiện tại không cần phải rồi, nhưng lại vẫn có thể đủ lưu cho người khác.

Đúng lúc này, Dương Diệp trước mặt không gian một hồi chấn động. Dương Diệp khẽ nhíu mày, đây là truyền âm phù. Truyền âm phù tự nhiên là muốn song phương đều sẵn lòng dưới tình huống mới có thể truyền âm đấy, nhưng lại phải có đối phương tinh thần niệm lực, bởi vì chỉ có hữu tinh thần niệm lực, truyền âm phù mới có thể tìm được đối phương không gian tọa độ!

Biết rõ hắn vị trí đấy, chỉ có Ngọc Vô Song, bởi vì hắn ra khỏi thành lúc, để lại phương thức liên lạc cho Ngọc Vô Song.

“Chẳng lẽ vô song đã xảy ra chuyện?”

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, tay phải vung lên, lập tức, một giọng nói ra hiện tại hắn trong đầu: “Dương Diệp, Vân Hải Thành nguy vậy, thỉnh mau trở về Vân Hải Thành!”

Không phải Ngọc Vô Song thanh âm, mà là Thương Thanh Ảnh đấy.

“Vân Hải Thành? Liên quan gì ta!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 959: Người, vẫn phải là dựa vào chính mình!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vân Hải Thành? Liên quan gì ta!”

Dương Diệp thanh âm trực tiếp xuyên thấu qua truyền âm phù xuất hiện ở Vân Hải Thành trên tường thành, giờ phút này, tất cả mọi người đã nghe được. W

Mọi người nao nao, lập tức bọn hắn mới nhớ tới, giờ phút này Dương Diệp đã không phải là Vân Hải Thư Viện giáo viên rồi!

Nghĩ đến điểm này, rất nhiều người trong nội tâm lập tức sinh ra bất mãn, không, hẳn là phẫn nộ!

“Thư viện vì sao phải sa thải Diệp Giáo Tập? Diệp Giáo Tập đến rốt cuộc đã làm gì cái gì, muốn cho thư viện sa thải? Ta không phục!”

“Diệp Giáo Tập vi thủ Vân Hải Thành, lo lắng hết lòng, cúc cung tận tụy, nhưng mà đổi lấy cũng là bị thư viện sa thải, thư viện như thế hành vi, để cho ta các loại thất vọng đau khổ ah!”

“Tuy nhiên chúng ta không phải thư viện đệ tử, không có có tư cách gì bình luận thư viện sự tình, nhưng là, nếu như không có Diệp Giáo Tập, Vân Hải Thành sớm đã Thành phá. Có thể nói, chúng ta tánh mạng đều là Diệp Giáo Tập cứu! Hôm nay hắn cũng là bị thư viện sa thải, Vân Hải Thư Viện đây là đang tá ma giết lừa ah!”

“Xem ra bang (giúp) Vân Hải Thư Viện làm việc đều là không cũng tìm được kết cục tốt đó a”

“Nghe nói Diệp Giáo Tập sở dĩ bị sa thải, là vì hắn đã giết ám viện người. Nhưng là, dù cho Diệp Giáo Tập hữu sai, nhưng cũng không trở thành bị trục xuất Vân Hải Thư Viện ah! Thư viện cử động lần này quả thực để cho ta trái tim băng giá!”

“Lại để cho Diệp Giáo Tập trở về!”

“Lại để cho Diệp Giáo Tập trở về!”

“Diệp Giáo Tập phải trở về”

Trên tường thành, vô số huyền giả kêu lên.

Một bên, cái kia Trác Giáo Tập các loại Thánh giả sắc mặt tắc thì có chút khó coi lên, đặc biệt là cái kia Trác Giáo Tập.

Hồi lâu, Trác Giáo Tập nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Truyền âm cho tiểu tử kia, tựu thuyết thư viện khôi phục hắn giáo viên thân phận!”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Trác Giáo Tập, sau đó truyền âm

Hồi lâu, Dương Diệp nhưng lại không có trả lời.

Nhìn thấy một màn này, Trác Giáo Tập bọn người sắc mặt trầm xuống.

Thiên Lang Sơn Mạch, Dương Diệp ra khỏi sơn động, nhìn lên trời tế ánh sáng tàn, Dương Diệp tham lam hít sâu một hơi. Không thể không nói, tu luyện là buồn tẻ mà lại không thú vị đấy, hơn nữa thời gian còn qua cực nhanh. Kỳ thật, hắn cũng biết, chính mình chủng đã xem như rất nhanh. Có chút cường giả vì đột phá, đừng nói mấy tháng, thậm chí là bế quan trên trăm năm đều có đấy!

Trở nên mạnh mẽ, mỗi người trở nên mạnh mẽ đều không có cùng mục đích. Mục đích của hắn, rất đơn giản, tựu là cùng mình để ý người sống lấy, tự do còn sống!

Kỳ thật, cái này tuyệt không đơn giản.

Người sống lấy, tại nơi này cường giả vi tôn đích niên đại, muốn muốn tự do mà lại tôn nghiêm còn sống, cái này bản thân cũng không phải là một cái sự tình đơn giản. Bởi vì người nhược bị người lấn, ngươi không có thực lực, đừng nói lại để cho người mình thích còn sống, tựu là mình có thể hay không hảo hảo còn sống đều là một cái không biết bao nhiêu!

Bởi vậy, thật lâu trước, Dương Diệp tựu không tại hữu loại này ngây thơ nghĩ cách rồi. Muốn hảo hảo còn sống, Nhưng dùng, nhưng là, sớm là quả đấm của ngươi được đủ cứng rắn (ngạnh), khá lớn!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “An Nam Tĩnh, Vũ Tịch, Thược Dược chờ ta, không cần quá lâu đấy!”

Tại nguyên chỗ dừng lại thoáng một phát, Dương Diệp bản muốn rời đi, đột nhiên, cổ tay hắn khẽ động, một mặt trắng thuẫn xuất hiện ở trong tay hắn. Mặt này bạch thuẫn chính là trước kia theo cái kia Vân Tiêu Thánh Điện lão giả tay ở bên trong lấy được đấy.

Mặt này bạch thuẫn lúc trước có thể ngăn cản được hắn Man Thần Kiếm công kích, tự nhiên không phải là phàm vật. Hiện tại xem xét, Dương Diệp càng thêm xác định. Bởi vì mặt này bạch thuẫn dĩ nhiên là Tiên giai đỉnh phong! Hơn nữa, hắn còn phát hiện, mặt này bạch thuẫn có thể hấp thu tổn thương, như lúc trước hắn ma năng thuẫn Bình thường. Bất quá cái này bạch thuẫn nếu so với ma năng thuẫn tốt!

Ma năng thuẫn căn bản không chịu nổi hắn Man Thần Kiếm một kích, bởi vì tại hắn sử dụng Man Thần Kiếm dưới tình huống, cái kia lực lượng đã hoàn toàn vượt ra khỏi ma năng thuẫn đủ khả năng thừa nhận cực hạn. Mà cái này bạch thuẫn nhưng lại không có!

“Này thuẫn nếu là có thể đủ tại nhỏ một chút thì tốt rồi!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, thuẫn mặc dù tốt, nhưng là quá lớn, so với hắn người còn đại, cái này cầm lên, rất bất tiện. Nhưng là hắn không nghĩ tới, hắn vừa mới dứt lời, cái này thuẫn dĩ nhiên cũng làm biến nhỏ đi rất nhiều.

Dương Diệp kinh ngạc không thôi, nói: “Ngươi có thể nghe hiểu lời nói của ta?”

Bạch thuẫn khẽ run lên, giống như là ở đáp lại!

Thấy thế, Dương Diệp mỉm cười, nói: “Cũng thế, ngươi dầu gì cũng là tiên khí, nói như thế nào cũng có thể sinh ra đời linh trí rồi. ` Nhưng dùng hiện ra nguyên hình cho ta xem xem sao?”

[truyen cua tui ΘΘ net]
Bạch thuẫn tả hữu dao động... Mà bắt đầu.

Dương Diệp nói: “Ngươi nói là, ngươi còn không có hữu biến hóa năng lực?”

Bạch thuẫn cao thấp sáng ngời bắt đầu chuyển động, đón lấy, nó lại đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó không ngừng rung động

Hồi lâu, Dương Diệp minh bạch đối phương ý tứ. Đối phương đây là đang hướng hắn muốn Hồng Mông tử khí! Hiện tại hắn cũng minh bạch đối phương vì cái gì như vậy nịnh nọt hắn rồi, nguyên nhân là Hồng Mông tử khí!

Vốn là Dương Diệp có chút không rõ Hồng Mông tử khí vì cái gì đối với mấy cái này khí linh còn có yêu thú hữu lớn như vậy lực hấp dẫn, về sau hắn có chút đã minh bạch. Bởi vì cái này Hồng Mông tử khí có thể bang (giúp) tổ những... Này khí linh tăng lên trí tuệ, nói đơn giản một chút tựu là có thể bang (giúp) tổ bọn hắn sinh ra chính thức trí tuệ, như là nhân loại như vậy!

Mà sinh ra trí tuệ đâu khí linh, Hồng Mông tử khí có thể tăng lên tu vi của bọn hắn, lại để cho bọn hắn đột phá bản thân trói buộc!

Nói tóm lại, Hồng Mông tử khí đối với mấy cái này yêu thú còn có khí linh, có trí mạng lực hấp dẫn. Tựu như lúc này, cái này bạch thuẫn vì đạt được Hồng Mông tử khí, không tiếc thần phục hắn!

Rất nhanh, bạch thuẫn tại Dương Diệp yêu cầu xuống, nhỏ đi mấy lần, hơn nữa đã trở thành một cái hình tròn. Dương Diệp tay trái thủ sẵn bạch thuẫn, phải tay nắm lấy Man Thần Kiếm, khóe miệng không khỏi nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Nếu như hiện tại lại để cho bị hắn giết nhập Lang Quần Đại Quân, bằng vào cái này bạch thuẫn cùng Man Thần Kiếm, hắn hoàn toàn có thể tại mấy trăm vạn Lang Quần Đại Quân bên trong giết mấy cái qua lại!

Hơn nữa, nếu như cái này bạch thuẫn có thể tấn thăng đến Thần giai mà nói cái này ngược lại không phải là không được, bởi vì Dương

Diệp phát hiện, cái này bạch thuẫn như An Nam Tĩnh Liệt Thiên giống như, là một kiện phát triển kiểu vũ khí. Kể cả trong tay hắn Man Thần Kiếm kỳ thật đều là phát triển kiểu vũ khí, vốn là hắn đối với Thần giai không có gì khái niệm, nhưng là tại nhìn thấy dị thứ nguyên phương cường đại về sau, hắn quyết định bồi dưỡng Man Thần Kiếm, còn có hiện tại cái này bạch thuẫn rồi!

Bạch thuẫn cùng Man Thần Kiếm đều đạt tới Thần giai, tại bằng vào Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, coi như là Thánh giả cũng có thể qua hai chiêu nữa à!

Lúc này, đột nhiên, trước mặt hắn không gian nổi lên một hồi rung động.

Dương Diệp nhíu mày, không cần phải nói, đây nhất định là Vân Hải Thành truyền đến đấy. Hắn cũng không có có lý, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Cũng không phải hắn sĩ diện cãi láo, đối với cái này Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành, hắn thật sự không muốn đúc kết rồi. Bởi vì hắn phát hiện, cái này căn bản là cố hết sức không nịnh nọt sự tình. Về phần Vân Hải Thư Viện Thánh giả đem làm chỗ dựa chuyện này, nói thực ra, hắn lúc trước sở dĩ bang (giúp) Vân Hải Thư Viện, nguyên nhân chủ yếu là vì vậy, nhưng là với hắn mà nói, hữu Vân Hải Thư Viện Thánh giả tương trợ, đương nhiên tốt, không có, vậy cũng không sao cả!

Hắn chưa bao giờ đem sinh tử của mình cùng với hy vọng ký thác vào người khác trên người!

Người, hay là muốn dựa vào chính mình mới được!

Dương Diệp một đường bắc đi, lúc này đây, hắn là chuẩn bị trở về Cổ Kiếm Trai. Trở lại Cổ Kiếm Trai, là hắn có thể đủ không hề áp chế chính mình cảnh giới, lại để cho chính mình tấn thăng đến Bán Thánh!

Với hắn mà nói, tăng lên tới Thánh giả mới được là chính yếu nhất sự tình. Bởi vì cái này không chỉ có quan hệ đến thực lực của hắn tăng lên, còn quan hệ đến tuổi thọ của hắn. Phải biết rằng, hắn hiện tại tuổi thọ thế nhưng mà không có mấy tháng nữa à! Hiện ở loại tình huống này, hắn căn bản không dám ở thi triển Kiếm Vực đối địch, bởi vì một khi thực lực đối phương vượt qua Kiếm Vực áp chế, cái kia không cần đối phương động thủ, hắn liền trực tiếp tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi rồi!

Bởi vì vẫn còn Thiên Lang Sơn Mạch khu vực, bởi vậy, Dương Diệp cũng không có lựa chọn ngự kiếm phi hành, mà là một đường chạy như điên. Hắn cũng không muốn đưa tới Thánh giả!

Cứ như vậy, Dương Diệp hướng Cổ Kiếm Trai phương hướng chạy như điên. Về phần Vân Hải Thành, đã sớm bị hắn ném đến tận sau đầu rồi!

Vân Hải Thành.

Nửa canh giờ đã qua.

Chính cửa thành trên lầu, tĩnh mịch một mảnh, tất cả mọi người sắc mặt đều là bình tĩnh.

Cửa thành xuống, Tăng Viên như trước tại điên cuồng oanh kích cửa thành, tại hắn điên cuồng oanh kích xuống, cửa thành cùng với toàn bộ tường thành cũng đã trải rộng giống như mạng nhện khe hở. Nếu như không phải gần mấy chục vạn cường giả tại liên tục không ngừng chữa trị cái kia cửa thành cùng với tường thành, tường thành cùng cửa thành sớm đã phá.

“Hắn còn không có Hồi?” Thương Thanh Ảnh nhìn về phía Ngọc Vô Song, hỏi.

Ngọc Vô Song khẽ lắc đầu, nói: “Tính cách của hắn ngươi cũng biết đấy, như là đã ly khai, như thế nào lại trở về? Vân Hải Thư Viện ngoại viện giáo viên, chức vị này, thương giáo viên, ngươi cảm thấy hắn hội (sẽ) nhìn trúng sao? Sẽ không đâu, hắn căn bản không thèm để ý chức vị này.”

“Nhưng là hắn ngay cả các ngươi cũng không thèm để ý sao?” Thương Thanh Ảnh nói: “Một khi Thành phá, ngươi còn các ngươi nữa ngoại viện, đoán chừng cũng là dữ nhiều lành ít!”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, nói: “Ngươi hay là không biết hắn. Hắn là để ý chúng ta, nhưng là, mỗi người đều có chính mình phải đi đường, chúng ta là Vân Hải Thư Viện người, đây là chúng ta đường, mà con đường của mình, là muốn chính mình đi đấy. Cho nên, hắn để ý chúng ta, nhưng không có nghĩa là hắn phải chịu trách nhiệm cuộc đời của chúng ta. Ngươi hiểu chưa?”

Thương Thanh Ảnh nhìn xem Ngọc Vô Song, nói: “Ngươi rất thông minh, lại như vậy lý giải hắn, ngươi khẳng định biết rõ có biện pháp nào lại để cho hắn chủ động trở về, đúng hay không?”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, nói: “Thương giáo viên, làm người, không thể như vậy ích kỷ. Dương Diệp hôm nay đã không phải là Vân Hải Thư Viện người, lời nói khó nghe đấy, chúng ta Vân Hải Thư Viện có tư cách gì lại để cho hắn trở về đi cùng cái này Tăng Viên dốc sức liều mạng? Dựa vào cái gì? Hắn, không nợ chúng ta Vân Hải Thư Viện đấy!”

Thương Thanh Ảnh thân hình khẽ run lên, Ngọc Vô Song một lời điểm tỉnh nàng. Lúc này, Dương Diệp đã không phải là Vân Hải Thư Viện người, người ta dựa vào cái gì đến bang (giúp) Vân Hải Thư Viện dốc sức liều mạng? Dựa vào cái gì? Hơn nữa, chính mình Vân Hải Thư Viện còn đưa hắn đuổi ra khỏi Vân Hải Thành, hiện tại Vân Hải Thành đã có khó khăn, tựu muốn đi tìm hắn trở về, thử nghĩ muốn, nếu như là chính mình gặp được loại chuyện này, chính mình hội (sẽ) trở về sao?

“Vân Hải Thành chư vị, ngày này sang năm tựu ngày giỗ của các ngươi!”

Lúc này, Tăng Viên thanh âm đột nhiên như sấm rền nổ vang Bình thường tại toàn bộ Vân Hải Thành trên không vang vọng mà lên.

Tăng Viên âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia cửa thành cùng cái kia cả mặt tường trực tiếp ầm ầm vỡ vụn ra đến!

Đón lấy, Tăng Viên trực tiếp hóa thành một đạo hỏa quang xông vào cửa thành nội.

Vốn là thủ ở cửa thành nội cầm đầu mấy ngàn cường giả trực tiếp bị cái này đạo hỏa quang đụng thần hồn câu diệt

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 960: Trở lại thư viện?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem làm Tăng Viên xông vào cửa thành về sau, tại hắn sau lưng cái kia chút ít kim cương vượn bầy lập tức một tiếng tru lên, sau đó theo sát tới.

Tăng Viên đi vào cửa thành về sau, còn chưa tới năm tức, cũng đã hữu gần ba vạn nhân loại cường giả bị mất mạng. Hắn hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, tùy ý nhân loại cường giả oanh kích hắn, nhưng mà, những... Này năng lượng oanh kích, căn bản đối với hắn không có gì hiệu quả, mạnh nhất một lần, cũng chỉ là lại để cho hắn hướng về sau rút lui tầm mười bước!

Nhưng là, hắn một điểm tổn thương đều không có. Mà hắn vừa tiếp xúc với nhân loại cường giả, cơ hồ là 100% bị mất mạng!

Ngay từ đầu còn có nhân loại cường giả xông đi lên, nhưng là rất nhanh, không người nào dám tại xông đi lên rồi. Nếu như không phải trên tường thành còn có Thánh giả tại, những người này đều chuẩn bị chạy thoát!

Thánh giả!

Ánh mắt mọi người đều quăng đã đến trên tường thành Trác Giáo Tập bọn người trên thân!

Trên tường thành, kể cả Trác Giáo Tập ở bên trong, tổng cộng hữu năm tên Thánh giả, chỉ cần trong đó bất luận cái gì một người ra tay, cái này Tăng Viên tựu sẽ lập tức trở thành cặn bã cặn bã!

Trác Giáo Tập bọn người sắc mặt giờ phút này có thể nói khó xem tới cực điểm.

Giờ khắc này, bọn hắn nghĩ tới trước khi Dương Diệp đồ sát yêu thú tràng cảnh. Lúc kia, Thiên Lang Vương các loại Thánh giả tựu như bọn hắn như bây giờ, tuy nhiên hận không thể một cái tát chụp chết Dương Diệp, nhưng là, Thiên Lang Vương các loại Thánh giả có thể làm đấy, tựu là làm nhìn xem, bởi vì bọn hắn một mực tại kiềm chế Thiên Lang Vương bọn người.

Mà bây giờ, nhân vật đổi chỗ rồi. Bọn hắn chỉ có thể như vậy nhìn xem Tăng Viên đồ sát trong thành nhân loại, bởi vì, Thiên Lang Vương các loại Thánh giả đã đã tập trung vào bọn hắn, chỉ cần bọn hắn vừa ra tay, đối phương lập tức tựu sẽ ra tay. Khi đó, bọn hắn nhất định phải tiến vào trong hư không. Bằng không thì, các loại đợi bọn hắn nhưng chỉ có vô số Thánh giả truy sát!

Thánh giả giao thủ, phải tiến vào hư không, không ai dám khiêu khích Linh giới cái này đầu quy định bất thành văn!

“Lại để cho chấp pháp đội đi ra!” Trác Giáo Tập đột nhiên nói.

“Ngăn không được hắn đấy!” Trác Giáo Tập bên cạnh áo đen Thánh giả lắc đầu nói.

"Tổng so cái gì đều không làm tốt!" Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

Áo đen Thánh giả nhìn thoáng qua Trác Giáo Tập, sau đó nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, 100 tên mặc mực trường bào màu trắng huyền giả xuất hiện ở cửa thành xuống, chắn cái kia Tăng Viên trước mặt.

100 tên mặc mực trường bào màu trắng huyền giả toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

Tăng Viên quét những người này liếc, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: "Ta muốn, các ngươi tựu là Vân Hải Thư Viện Thánh giả phía dưới, mạnh nhất thủ vệ lực lượng chấp pháp đội rồi. ` ra, cho ta xem xem, các ngươi hữu nhiều nhược!" Nói xong, hắn chân phải mạnh mà đạp mạnh, cả người mãnh liệt bắn mà ra, cùng lúc đó.

Một tiếng trầm đục, một gã chấp pháp đội huyền giả hướng về sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng!

"Sát!"

Chấp pháp trong đội, một người thanh âm đột nhiên vang lên, đón lấy, vô số chấp pháp đội thành viên toàn bộ hướng phía cái kia Tăng Viên bắn mạnh tới.

Rất nhanh, Tăng Viên cùng chấp pháp đội huyền giả bọn người chiến lại với nhau.

Nhìn thấy hữu người rốt cục có thể ngăn cản Tăng Viên, vô số người trong nội tâm lập tức thở dài một hơi, mà lúc này...

Một đạo nhân ảnh đã bay đi ra ngoài, đón lấy, đạo nhân ảnh này trên không trung trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát!

Đó là chấp pháp đội thành viên đấy!

Mọi người hoảng hốt, ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy trong tràng, mỗi cách trăm tức tả hữu, thì có một gã chấp pháp đội huyền giả bị mất mạng. Nhìn thấy một màn này, vốn là trong lòng mọi người rơi xuống đi Thạch Đầu lại lần nữa nhấc lên, hơn nữa so với trước càng thêm nặng!

Lúc này, những cái... Kia kim cương vượn cũng giết vào trong thành, cùng vô số nhân loại huyền giả chiến lại với nhau. Tuy nhiên những... Này kim cương vượn tại số lượng thượng không có nhân loại nhiều, nhưng là giờ phút này, nhân loại bên này nhưng lại nghiêng về đúng một bên!

Bởi vì những... Này kim cương vượn phòng ngự thật sự là quá kinh khủng, nhân loại huyền giả căn bản phá không khai mở cùng bọn họ cùng giai kim cương vượn phòng ngự! Mà nhân loại bên này chỉ cần bị chúng sờ đến thoáng một phát, lập tức tựu là không chết tức tổn thương! Tăng thêm những... Này kim cương vượn hình thể lại cực lớn, đối với nhân loại huyền giả mà nói, cái này hoàn toàn chính là một cái tai nạn!

“Tiếp tục như vậy xuống dưới, tối đa nửa canh giờ, chấp pháp đội người sẽ chết hết!” Trác Giáo Tập bên cạnh, áo đen Thánh giả trầm giọng nói: “Tăng Viên phòng ngự đã tương đương với nửa bước thánh giai, chấp pháp đội thành viên cũng phá không được phòng ngự của hắn. Trận chiến đấu này, ngay từ đầu, kết cục cũng đã đã chú định!”

“Một khi chấp pháp đội hoàn toàn bị diệt sạch, dùng Tăng Viên thực lực, chúng ta mặt khác hai nơi cửa thành sẽ ở lập tức bị phá. Khi đó, chúng ta đem ba mặt thụ địch!” Ngọc Vô Song trầm giọng nói: “Tới lúc đó, Vân Hải Thành sẽ trở thành một tòa tử thành, ta Vân Hải Thư Viện cũng làm mất đi Vân Hải Thành cái này giảm xóc khu vực, chính diện chống lại Thiên Lang Sơn Mạch các loại liên quân!”

“Thật sự không được, chúng ta chỉ cần lui về Vân Hải Thư Viện rồi!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói. `

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: “Nếu như là lúc trước, có lẽ còn có thể. Nhưng là hiện tại, chúng ta chỉ cần vừa lui, đổi lấy nhất định là yêu thú hủy diệt tính đả kích. Hơn nữa, một khi hạ lệnh lui quân, quân tâm cùng nhân tâm trong khoảnh khắc sẽ tản mất, quân tâm cùng nhân tâm tản, ta đây Vân Hải Thư Viện tựu thật sự đã xong!”

“Chẳng lẽ chúng ta cứ như vậy ngồi chờ chết?” Thương Thanh Ảnh nói.

Ngọc Vô Song nhìn về phía Trác Giáo Tập bọn người, nói: “Chư vị tiền bối, vãn bối không biết chư vị tiền bối cùng Dương Diệp tầm đó đã sinh cái gì. Nhưng là giờ này khắc này, chỉ có Dương Diệp có lẽ mới có thể ngăn cản cái này Tăng Viên. Cũng chỉ có ngăn cản cái này Tăng Viên, mới có thể giết giết cái này vượn bầy đại quân khí thế cùng uy phong; Cũng chỉ có như thế, chúng ta sa sút quân tâm cùng nhân tâm mới có thể một lần nữa phấn chấn. Dương Diệp, có thể nói là chúng ta bây giờ hy vọng duy nhất!”

“Dương Diệp thực lực tuy mạnh, nhưng hắn cuối cùng chỉ là Hoàng Giả Cảnh!” Áo đen Thánh giả nói: “Dùng thực lực của hắn, chỉ sợ Liên Vân Hải đều không bằng, hắn làm sao có thể đủ ngăn cản được cái này Tăng Viên?”

“Bởi vì lĩnh ngộ nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Sát Ý, hữu hai cái này tại, là hắn có thể đủ phá vỡ cái này Tăng Viên phòng ngự!” Ngọc Vô Song nói: “Hơn nữa, hắn lúc trước chỉ là Tôn Giả Cảnh tựu dám trực tiếp đánh lên Thanh Đạo Môn, hơn nữa tại Thanh Đạo Môn cùng Thanh Đạo Phu đã qua một chiêu mà bất bại. Chư vị tiền bối tự hỏi, Dương Diệp thực lực tựu thật sự chỉ là hắn bày ra cái kia giống như sao?”

☼[truy
en cua tui | Net] Trác Giáo Tập bọn người mí mắt hơi nhảy, xác thực, Dương Diệp cho tới bây giờ, giống như cũng còn không thể hiện ra qua chính mình thực lực chân chính. Mọi người sở dĩ đều cho rằng hắn tại năm đại thiên tài phía dưới, là vì hắn chỉ là Hoàng Giả Cảnh. Dù sao, Dương Diệp tại như vậy yêu nghiệt, đều cùng năm đại thiên tài ở giữa cảnh giới kém vài cấp.

Mà năm đại thiên tài cũng đều là yêu nghiệt bên trong đích yêu nghiệt, cho nên, khi bọn hắn cùng với tất cả mọi người xem ra, Dương Diệp căn bản không có khả năng vượt cấp khiêu chiến năm đại thiên tài đấy, bởi vì năm đại thiên tài bản thân tựu là có thể vượt cấp siêu cấp yêu nghiệt. Cũng chính là nguyên nhân này, mọi người cho tới nay, đều tiềm thức cảm thấy Dương Diệp không bằng năm đại thiên tài!

Nhưng chân thật huống đâu này? Dương Diệp cùng năm đại thiên tài chiến đã qua sao? Không có!

Trác Giáo Tập bọn người trầm ngâm hồi lâu, cuối cùng, áo đen Thánh giả cùng với mặt khác ba gã Thánh giả nhìn về phía Trác Giáo Tập. Có thể nói, Dương Diệp sở dĩ ly khai Vân Hải Thành, đều là vì Trác Giáo Tập. Cái này giải linh còn tu hệ linh người, muốn Dương Diệp trở về, phải xem cái này Trác Giáo Tập thái độ.

Trác Giáo Tập quay người nhìn về phía dưới phương, phía dưới, vô số nhân loại thi thể, hữu nguyên vẹn đấy, hữu không trọn vẹn đấy, cũng có rất nhiều trực tiếp bị yêu thú ăn hết đấy, như vậy đấy, có rất nhiều, rất nhiều!

Trong đó, còn có rất nhiều là Vân Hải Thư Viện trưởng lão, hộ pháp, giáo viên!

Cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào chấp pháp đội cùng Tăng Viên bên trong chiến trường, lúc này chấp pháp đội chỉ có bảy mươi người tới, hơn nữa, cái này nhân số còn đang không ngừng giảm bớt!

Những... Này, đều là Vân Hải Thư Viện chính thức tinh anh!

Trong đó, còn có rất nhiều là học sinh của hắn.

Chấp pháp đội mọi người là tinh anh, nhưng là cùng cái này Tăng Viên hay là không đúng các loại đấy. Bởi vì cái này Tăng Viên thực lực, kỳ thật đã viễn siêu Bình thường cao cấp Bán Thánh rồi. Như vậy tiếp tục nữa, chấp pháp đội hội (sẽ) toàn quân bị diệt. Nhưng là những... Này chấp pháp đội thành viên không có một cái nào lùi bước, dù cho chết một cái, một cái khác lại hội (sẽ) xông đi lên!

Lừng lẫy, thê thảm...

Hồi lâu, Trác Giáo Tập thu hồi ánh mắt. Trầm mặc hồi lâu, hắn đột nhiên mở hai mắt ra, nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Nha đầu, lần nữa truyền âm một lần!”

Nghe được Trác Giáo Tập lời mà nói..., tại bên cạnh hắn vài tên Thánh giả sắc mặt lập tức buông lỏng, bọn hắn biết rõ, cái này Trác Giáo Tập đã quyết định tốt rồi.

Ngọc Vô Song nhìn Trác Giáo Tập liếc, trong nội tâm thở dài một hơi. Nàng biết rõ, Trác Giáo Tập đã quyết định lại để cho Dương Diệp trở về rồi. Đương nhiên, nàng biết chắc nói, muốn cho Dương Diệp trở về, cái này Vân Hải Thư Viện là chuẩn bị muốn trả giá đại một cái giá lớn rồi.

Nàng sở dĩ đề nghị lại để cho Dương Diệp trở về, mục đích thực sự không hoàn toàn đúng vì Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành, cũng bởi vì Dương Diệp. Nàng không muốn Dương Diệp cùng Vân Hải Thư Viện quan hệ chính thức làm cương, cái này đối với Dương Diệp, là chân chính trăm hại mà không một lợi. Hơn nữa, nếu như lúc này Vân Hải Thư Viện muốn cho Dương Diệp trở về, Dương Diệp khẳng định còn có thể có được vô số chỗ tốt đấy...

Về phần Dương Diệp có thể hay không chiến qua cái này Tăng Viên vấn đề, nàng tự nhiên cũng là muốn qua đấy. Nàng không biết Dương Diệp thực lực chân chính, nhưng là nàng đối với Dương Diệp có lòng tin, có lẽ Dương Diệp giết không được Tăng Viên, nhưng là muốn ngăn chặn cái này Tăng Viên, đợi đến lúc Lục Uyển Nhi cùng Thanh Đạo Phu hai người chạy đến, nhất định là một điểm vấn đề không có đấy!

Ngọc Vô Song lấy ra một cái phù lục, sau đó khởi đầu truyền âm…

Vạn dặm bên ngoài, chính hướng Cổ Kiếm Trai tiến đến Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì vì lần này Ngọc Vô Song cho hắn truyền âm không hề giống trước khi như vậy chỉ truyền một lần, mà là liên hệ duy nhất một lần truyền ba lượt.

Vân Hải Thành thật sự đã bị phá?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, tay phải vung lên, chuyển được truyền âm phù, nhưng mà vừa chuyển được truyền âm phù, một cổ thần bí địa lực lượng tựu không gian kia nội hướng hắn đánh úp lại, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới sẽ xuất hiện loại này huống, vừa định phản kích, nhưng mà đã không kịp, cổ lực lượng kia lập tức đưa hắn bao phủ.

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu truyền đến một hồi mê muội cảm (giác), không biết qua bao lâu, Dương Diệp đầu hơi chút khá hơn một chút. Đem làm hắn khi mở mắt ra, hắn đã đi tới một mảnh hư ảo không gian.

Dương Diệp chính khó hiểu, lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng hắn vang lên: “Đừng xem, đây là ta cấu tạo đi ra hư ảo không gian, ngươi bây giờ vào chỉ (cái) là thần trí của ngươi!”

Dương Diệp quay người nhìn lại, chỉ thấy trước mặt hắn đứng đấy năm tên lão giả, trong đó cầm đầu đúng là cái kia Trác Giáo Tập!

Dương Diệp nao nao, lập tức lộ ra một cái nụ cười sáng lạn, nói: “Nguyên lai là Trác Giáo Tập còn có chư vị tiền bối, không biết chư vị tiền bối đem ta bắt đến nơi đây đến là dụng ý gì?”

Áo đen Thánh giả ho một tiếng, sau đó lộ ra một cái dáng tươi cười, nói: “Dương Diệp, chúng ta trải qua nghĩ sâu tính kỹ, hiện, cho ngươi ly khai thư viện, đây là chúng ta thư viện đại tổn thất lớn, cho nên, chúng ta quyết định cho ngươi trở lại thư viện chấp chưởng ngoại viện.”

“Trở lại thư viện?”

Dương Diệp nao nao, sau đó vội vàng lắc đầu, nói: “Kỳ thật, ly khai thư viện về sau, ta cũng mình kiểm nghiệm đã qua. Lúc trước chư vị tiền bối làm cũng không sai, dù sao ta này cá tính ô người thật sự là không thích hợp làm giáo viên. Hơn nữa, ta người này ưa thích tự do, không thích bị người ước thúc, càng không muốn về sau lại để cho chư vị tiền bối khó làm, cho nên, lúc này đi thư viện lời mà nói..., chư vị tiền bối đừng nói là rồi, Ân, đừng nói nữa!"

Cái kia áo đen Thánh giả bọn người bề ngoài lập tức cứng ngắc lại lên.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 961: Vân Hải Thành? Cùng ta có quan hệ gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Dương Diệp, người sáng mắt không nói tiếng lóng. Nhưng vui cười tiểu thuyết Internet đã đổi mới mới đại kết cục `"

Lúc này, Trác Giáo Tập đột nhiên nói: "Chúng ta cũng không phải thật muốn ngươi thư trả lời viện, lần này tới, chủ yếu mục đích là hy vọng ngươi có thể giúp chúng ta kéo dài thoáng một phát cái kia Tăng Viên. Đương nhiên, ta Vân Hải Thư Viện sẽ không để cho ngươi không công đi dốc sức liều mạng đấy, có điều kiện gì, ngươi cứ việc nói. Đương nhiên, ta hy vọng là hợp lý đấy!"

Dương Diệp nhìn xem Trác Giáo Tập, nói: "Không biết Vân Hải Thư Viện có thể cho ta mấy thứ gì đó."

"Tiên giai huyền bảo, huyền kỹ, siêu phẩm đá năng lượng!" Trác Giáo Tập nhìn thẳng Dương Diệp, hy vọng tại Dương Diệp trên mặt nhìn thấy cuồng hỉ cùng kích động sắc thái, dù sao Tiên giai loại vật này, tựu là cao cấp Bán Thánh cũng là phi thường hiếm có đấy. Nhưng là, hắn thất vọng rồi. Dương Diệp trên mặt không có hắn suy nghĩ gặp sắc thái, có chỉ có bình tĩnh, còn có một tia trào phúng.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm vực bạch thuẫn xuất hiện ở trên tay, nói: "Cái này hai kiện bảo vật đều là Tiên giai thượng phẩm, về phần huyền kỹ..." Nói đến đây, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trên tay, nhưng sau khi ngưng tụ ý kiếm cắm vào cổ vỏ (kiếm, đao), lại mạnh mà nhổ, một đạo kiếm khí trực tiếp chui vào hư không, cường đại kiếm khí một đường xé rách không gian, phảng phất ngay cả này thiên địa đều muốn triệt để xé rách Bình thường!

Dương Diệp nhìn xem Trác Giáo Tập, nói: "Tiên giai huyền bảo? Ta hữu, Tiên giai huyền kỹ? Ta cũng có. Những... Này ta đều có, ta vì cái gì còn muốn đi dốc sức liều mạng, vô duyên vô cớ đất trêu chọc địch nhân?”

Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ta biết rõ ngươi đối với thư viện giải trừ ngươi chức vụ, còn có ta đem ngươi trục xuất Vân Hải Thành sự tình chú ý...”

“Tiền bối sai rồi!”

Dương Diệp đã cắt đứt Trác Giáo Tập lời mà nói..., nói: “Mặc kệ nguyên nhân gì, ta tru diệt ám viện người, việc này theo Vân Hải Thư Viện, tựu là sai đấy, ảnh hưởng cũng là cực kỳ ác liệt đấy. Vân Hải Thư Viện muốn trừng phạt ta, cho mọi người một cái công đạo, chuyện này, Vân Hải Thư Viện cũng không có làm sai. Ta sở dĩ ly khai Vân Hải Thư Viện, nguyên nhân chủ yếu cũng không phải bởi vì thư viện muốn trừng phạt ta. Mà là vì ta muốn tĩnh tâm tu luyện, như ta theo như lời, ta là một cái ưa thích tự do người, ta không thích bị trói buộc!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Trác Giáo Tập bọn người có chút kinh ngạc, vốn là, bọn hắn dĩ vãng Dương Diệp sở dĩ chủ động ly khai Vân Hải Thư Viện là vì cùng thư viện bực bội, nhưng sự thật lại không phải như thế. `

“Chúng ta ngược lại là xem nhẹ ngươi rồi!” Áo đen Thánh giả nói.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Thư viện bây giờ là thời buổi rối loạn, dừng lại ở thư viện, phiền toái hội (sẽ) liên tục không ngừng. Mà ta, tắc thì nghĩ hết nhanh tăng thực lực lên, cho nên, ly khai thư viện với ta mà nói, là lựa chọn tốt nhất. Hơn nữa bởi như vậy, cũng tránh khỏi ta ngày sau có thể cùng thư viện sinh càng nhiều nữa mâu thuẫn cùng xung đột. Đây là nhất cử lưỡng tiện!”

Trác Giáo Tập bọn người sắc mặt nhu hòa rất nhiều, ngay từ đầu, bọn hắn cho rằng Dương Diệp thị mới mà kiều, nhưng là hiện tại xem ra, sự tình cũng không phải như thế. Dương Diệp sở dĩ ly khai thư viện, cũng không phải hy vọng dùng này đến áp chế thư viện, mà là người ta không muốn tại nhiễm phiền toái, muốn yên tĩnh đất tu luyện.

Vốn là, Dương Diệp dù cho muốn rời đi thư viện cũng không có khả năng ly khai đấy, bởi vì hắn không có lý do gì. Khi đó hắn hay là Vân Hải Thư Viện giáo viên, thủ hộ Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành là chức trách của hắn, như ly khai thư viện, tựu là tương đương với phản bội thư viện. Nhưng là, nguyên bản không có lý do gì ly khai Dương Diệp, Vân Hải Thư Viện nhưng lại chủ động cho hắn một cái lý do.

Giờ phút này, chúng Thánh giả trong nội tâm không khỏi bay lên một vòng đắng chát. Đặc biệt là Trác Giáo Tập, nếu như không phải hắn, Dương Diệp cho dù đã không phải là giáo viên, nhưng khẳng định còn có thể ở lại Vân Hải Thành. Chỉ cần hắn ở lại Vân Hải Thành, hắn tựu không khả năng nhìn xem Vân Hải Thành bị phá, bởi vì bên trong còn có học sinh của hắn, còn có hắn để ý người!

Nhưng là hiện tại...

Hồi lâu, Trác Giáo Tập nói: “Dương Diệp, giờ phút này chúng ta Thánh giả đều bị kiềm chế, Vân Hải Thành không người có thể ngăn cản cái kia Tăng Viên, tối đa không đến nửa canh giờ, Vân Hải Thành sẽ triệt để rơi vào tay giặc. Chúng ta, cần trợ giúp của ngươi!”

Dương Diệp nhìn chúng Thánh giả liếc, nói: “Chư vị tiền bối, lời nói khó nghe đấy, điều này cùng ta có quan hệ gì?”

“Vân Hải Thành còn ngươi nữa ngoại viện đệ tử!” Áo đen Thánh giả trầm giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không có khả năng hộ được bọn hắn cả đời, có một số việc, được chính bọn hắn đi làm. ` là còn sống là chết, đây là bọn hắn mình lựa chọn đường, trách không được người khác.”

“Để cho chúng ta để đổi cái phương thức nói chuyện với nhau a!”

Trác Giáo Tập nói: “Hiện tại lên, chúng ta không tại đem ngươi cho rằng là Vân Hải Thư Viện giáo viên. Hiện tại, ta đại biểu Vân Hải Thư Viện hướng ngươi thỉnh cầu viện trợ, ngươi có điều kiện gì, Nhưng dùng đề.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Trác Giáo Tập, nói: “Điều kiện gì cũng có thể?”

Trác Giáo Tập khóe miệng hơi rút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên, nếu như ngươi đưa ra điều kiện là ta Vân Hải Thư Viện làm không được đấy, ví dụ như đi giúp ngươi tàn sát cái nào đó bạch kim giai thế lực, cái kia hay là đừng nói là rồi, ta sợ ta nhịn không được đập chết ngươi!”

Dương Diệp nói: “Ta còn như vậy ngu xuẩn. Ta chỉ ngăn trở cái kia Tăng Viên nửa canh giờ, sau nửa canh giờ, ta cùng với Vân Hải Thư Viện giao dịch chấm dứt.”

Trác Giáo Tập khóe miệng lần nữa co lại, nhưng hắn cuối cùng nhất vẫn gật đầu.

Dương Diệp nói: “Đã như vậy, ta đây mà bắt đầu nói điều kiện của ta rồi. Điều kiện của ta cũng không nhiều, chỉ có ba cái...”

Theo Dương Diệp đem điều kiện của hắn nói ra, lúc này đây, không chỉ có Trác Giáo Tập khuôn mặt run rẩy, mà ngay cả một bên năm tên Thánh giả khuôn mặt cũng khởi đầu run rẩy... Mà bắt đầu.

Mấy người sắc mặt đều thật không tốt xem!

Vân Hải Thành.

Lúc này Vân Hải Thành đã tràn đầy nguy cơ, cửa thành bắc cùng nam cửa thành cũng may, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn cường giả bằng vào hộ Thành đại trận còn có tường thành miễn cưỡng có thể chống đở được Lang Quần Đại Quân cùng Mãng Tộc đại quân. Nhưng là chính cửa thành, chính cửa thành đã không có cửa rồi. Giờ phút này chính cửa thành đã đã trở thành chiến trường!

Thi thể của con người, yêu thú thi thể, thành xếp thành chồng chất chồng chất trên mặt đất, máu tươi chảy xuôi trên mặt đất, tựa như ao nhỏ.

Trong tràng, Tăng Viên như trước đang cùng chấp pháp đội kịch chiến.

Tăng Viên là càng chiến càng hăng, mà chấp pháp đội nhân số thì là càng đánh càng ít. Bất quá khiến người ngoài ý chính là huống nhưng lại nếu so với trước khi tốt hơn nhiều.

Ngay từ đầu chấp pháp đội cũng không biết Tăng Viên cường hãn, bởi vậy vừa lên đến tựu cùng Tăng Viên chính diện đối bính, nhưng kết quả chính là bọn hắn ngày càng nhiều người chết đi. Về sau, tại Ngọc Vô Song nhắc nhở xuống, chấp pháp đội cải biến sách lược, không hề cùng Tăng Viên cứng đối cứng, mà là đã bắt đầu du kích, kiềm chế Tăng Viên, dùng đạt tới kéo dài thời gian mục đích!

Đúng vậy, kéo dài thời gian!

Bất kể là chấp pháp đội hay là Ngọc Vô Song bọn người, cũng biết bọn hắn căn bản không có khả năng giết được cái này Tăng Viên, bởi vì bọn hắn không có người nào có thể phá vỡ cái này Tăng Viên phòng ngự. Bọn hắn muốn làm đấy, phải nói chỉ có thể làm đúng là kéo dài thời gian, chờ đợi Viên Quân đã đến.

“Chấp pháp đội lui ra, tiểu đội thứ nhất lên, không muốn ham chiến, sử xuất các ngươi các loại cường đại nhất huyền kỹ về sau lập tức lui lại, tiểu đội thứ hai chuẩn bị, tiểu đội thứ nhất lui lại về sau, tiểu đội thứ hai lập tức đuổi theo kịp...”

Một bên, hài cốt trên tường thành, từng đạo mệnh lệnh không ngừng từ Ngọc Vô Song trong miệng truyền ra.

Theo Ngọc Vô Song mệnh lệnh truyền ra, cái kia chấp pháp đội không có hữu do dự chút nào, lập tức toàn bộ hướng về sau lui ra, cùng lúc đó, một đội do cao cấp Bán Thánh tạo thành trăm người tiểu đội lập tức bổ đi lên, sau đó những... Này cao cấp Bán Thánh đã bắt đầu điên cuồng mà thi triển chính mình mạnh nhất huyền kỹ, vô số năng lượng công kích phô thiên cái địa đất tạc hướng về phía cái kia Tăng Viên!

Những... Này cao cấp Bán Thánh mạnh nhất một kích, tuy nhiên tựu vẫn không thể nào đủ phá vỡ cái kia Tăng Viên phòng ngự, nhưng là cái kia Tăng Viên hiển nhiên cũng không chịu nổi, tại đây chút ít năng lượng công kích đến, hắn không ngừng bị đẩy lui, đã thối lui đến vốn là cửa thành chỗ.

Những cái... Kia cao cấp Bán Thánh hiển nhiên đều không tại cố kỵ huyền khí, nguyên một đám điên cuồng mà thi triển cường đại nhất huyền kỹ, thẳng đến trong cơ thể của bọn họ huyền khí đã khô héo, rốt cuộc thi triển không ra huyền kỹ, lúc này mới lui xuống dưới.

“Đội thứ hai lên!”

Nhóm đầu tiên vừa mới chấm dứt, Ngọc Vô Song thanh âm lập tức ở giữa sân vang lên, đón lấy, nhóm thứ hai cao cấp Bán Thánh cường giả vội vàng xông tới, sau đó đã bắt đầu mới đích một vòng điên cuồng công kích.

Truyện Của Tui chấm Net Cứ như vậy, Tăng Viên bị Vân Hải Thành bên này xa luân chiến cho cứ thế mà kéo lại.

“Như vậy có thể kéo dài tới Lục Uyển Nhi bọn hắn chạy đến sao?” Trên tường thành, Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Ngọc Vô Song mặt không đổi nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, nói: “Ngươi muốn quá ngây thơ rồi. Chúng ta biện pháp này, đánh cho cái này Tăng Viên một trở tay không kịp, tăng thêm chúng ta chiếm được tiên cơ, làm cho hắn giờ phút này không có hoàn thủ cơ hội. Một khi hắn trì hoãn qua khí ra, chúng ta biện pháp này đối với hắn tựu căn bản không có dùng!”

“Chúng ta đây làm như vậy, là phí công?” Thương Thanh Ảnh hỏi.

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: “Cũng không phải, lại để cho Lục Uyển Nhi bọn người chạy đến, có lẽ không kịp, nhưng là, nếu như muốn cho Dương Diệp chạy đến, vẫn là có thể đấy. Bởi vì Dương Diệp hiện tại như thế vẫn còn Thiên Lang Sơn Mạch trong phạm vi, chỉ cần hắn toàn lực chạy đến, không đến một phút đồng hồ có thể đến nơi đây.”

“Dương Diệp?” Thương Thanh Ảnh trầm ngâm hồi lâu, nói: “Hắn sẽ đến không?”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Thương Thanh Ảnh, nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ta không biết!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói: “Người này ta nhìn không thấu, có khi xúc động, giống như một người điên, nhưng là có khi lại lại để cho người cảm thấy hắn kỳ thật rất hữu trí tuệ, làm chuyện gì đều có cân nhắc hậu quả. Lần này, theo đạo lý mà nói, hắn hẳn là muốn tới đấy, bởi vì các ngươi tại Vân Hải Thành. Nhưng là, nếu như chỉ là như vậy, hắn muốn tới như thế sớm đã tới rồi, mà không phải đến bây giờ đều còn chưa tới!”

Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Hắn tới hay không, quyết định bởi tại thư viện thái độ!”

Thương Thanh Ảnh còn muốn nói điều gì, Ngọc Vô Song nhưng lại khoát tay áo ngăn trở nàng. Sau đó nhìn về phía dưới phương, nói: “Chấp pháp đội chuẩn bị...”

Rất nhanh, đội thứ hai tiểu đội lui xuống dưới, chấp pháp đội lập tức nghênh đón tiếp lấy. Mà tại lúc này, dị biến nổi lên!

Một tiếng rống to đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, rống to tiếng vang lên, một ít Bán Thánh trở xuống đích cường giả trực tiếp bị chấn thất khiếu chảy máu, mà Hoàng Giả Cảnh trở xuống đích một ít huyền giả càng là trực tiếp bị chấn trở thành thịt bọt!

Một đầu cao mười trượng trở lại, rộng bốn năm trượng cực lớn kim vượn xuất hiện ở chỗ cửa thành. Kim vượn hình thể quả thực tựu là một tòa núi nhỏ, hắn một căn ngón tay nhỏ đều nếu so với tốt mấy người!

Tăng Viên!

Khôi phục bản thể sau đích Tăng Viên!

Vô số người hoảng hốt!

Sau khi biến thân Tăng Viên quét trong tràng liếc, cuối cùng, ánh mắt đã rơi vào hài cốt trên tường thành Ngọc Vô Song trên người, nói: “Ngươi cái này nữ oa, thật sự chán ghét, cho ta chết!”

Nói xong, hắn nâng lên cái con kia bàn tay khổng lồ mạnh mà tựu đối với Ngọc Vô Song bọn người vỗ xuống đi!

Ngọc Vô Song bọn người chỗ đứng hài cốt tường thành trong khoảnh khắc biến thành một đống bột mịn!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 962: Ngươi là bị coi thường đúng không!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số người hóa đá tại nguyên chỗ.

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh bọn người tựu như vậy chết?

“Không đúng, hữu người chặn Tăng Viên!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng kêu sợ hãi đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người thấy đi, chỉ thấy ở đằng kia Tăng Viên cự dưới lòng bàn tay, đứng đấy một người, bởi vì Tăng Viên cự chưởng quá lớn nguyên nhân, nếu như không phải nhìn kỹ lời mà nói..., căn bản phát hiện không được.

Rất nhanh, hữu người thấy rõ người này bộ dáng.

“Trời ạ, hắn là Diệp Giáo Tập, là Diệp Giáo Tập, trời ạ, là Diệp Giáo Tập!”

“Thật là Diệp Giáo Tập! Diệp Giáo Tập vạn tuế, Diệp Giáo Tập vạn tuế...”

“Thật là Diệp Giáo Tập... Ta, ta, giết ah...”

“Diệp Giáo Tập!”

“Diệp Giáo Tập!”

Trong chốc lát, toàn bộ chính cửa thành toàn bộ hoan hô sôi trào lên, thanh âm xông thẳng lên trời.

Người tới tự nhiên là Dương Diệp.

Dương Diệp hai tay thủ sẵn bạch thuẫn đỉnh ở đằng kia Tăng Viên bàn tay khổng lồ phía trên, tại hắn tả hữu bên cạnh, theo thứ tự là Ngọc Vô Song còn có Thương Thanh Ảnh. Mà ở hai người dưới chân, là bị Tăng Viên bàn tay khổng lồ uy áp chấn vỡ bột mịn.

“Ta biết ngay ngươi sẽ đến!” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp, nói khẽ.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Hiện tại cũng không phải nói chuyện phiếm thời điểm!”

Nói xong, Dương Diệp cổ tay phải khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, sau đó cả người hóa thành một đạo kiếm quang từ cái này Tăng Viên cự chưởng bên trong một xuyên: Đeo mà qua!

Một đạo cột máu từ cái này Tăng Viên mu bàn tay kích xạ mà ra...

Phá phòng thủ rồi!

Tăng Viên phòng ngự bị phá rồi!

Nhìn thấy một màn này, vô số người điên cuồng mà gào thét kêu lên, cái kia trước khi lại để cho bọn hắn tuyệt vọng phòng ngự, hiện tại bị phá rồi. Bọn hắn trong nội tâm bay lên trước nay chưa có hy vọng.

Giờ khắc này, bọn hắn huyết dịch lần nữa sôi trào; Giờ khắc này, mọi người chiến ý lần nữa thiêu đốt bắt đầu!

Không trung, Dương Diệp không nói nhảm, trong tay Man Thần Kiếm một hồi tật vung, không vài đạo kiếm khí như mưa rơi hướng Tăng Viên rơi đi. Tại nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Sát Ý gia trì xuống, Dương Diệp những cái... Kia kiếm khí dễ dàng tựu xuyên thủng Tăng Viên làn da, từng đạo huyết điểm không ngừng xuất hiện tại Tăng Viên trên người!

Thấy như vậy một màn, mọi người loại cường giả càng thêm hưng phấn kích động rồi!

Tăng Viên hai cái đồng tử nội bộc phát ra một cổ lệ khí, đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là gầm lên giận dữ, cường đại âm rít gào phô thiên cái địa áp hướng Dương Diệp, bất quá những... Này âm rít gào tại cách Dương Diệp còn có mấy trượng lúc, tựu toàn bộ bị Dương Diệp Kiếm Ý ngăn cản xuống dưới. Mà lúc này, một chỉ (cái) cự chưởng mang theo khủng bố uy áp đi tới Dương Diệp trước mặt, muốn đem Dương Diệp tính cả không gian cùng một chỗ oanh là giả không!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không có lựa chọn ngạnh kháng, mà là thi triển ra nhanh chóng chỉ (cái) pháp tắc, cả người biến mất ngay tại chỗ.

Tăng Viên một kích thất bại, hắn bàn tay rơi chỗ không gian toàn bộ bị nát bấy!

Mà lúc này, gần mấy trăm đạo kiếm khí đột nhiên tự Tăng Viên sau lưng thoáng hiện mà ra, cuối cùng đều đã rơi vào trên người của hắn, làm cho trên người hắn lập tức nhiều ra mấy trăm đạo kiếm động, không đến mấy tức, Tăng Viên nửa người đã bị hắn máu tươi của mình nhuộm thành màu đỏ tươi!

Tăng Viên không có ở ra tay, mà là thân hình lóe lên, khôi phục trở thành nhân loại bộ dáng. Khôi phục bản thể về sau, thực lực của hắn bạo tăng, nhưng là, lại biến thành cồng kềnh chậm chạp lên, đặc biệt là tại Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp bản thân tốc độ vượt qua Tăng Viên sau khi biến thân tốc độ, tăng thêm Dương Diệp kiếm khí lại có thể đủ phá vỡ Tăng Viên phòng ngự, bởi vậy, sau khi biến thân Tăng Viên hoàn toàn đã trở thành một cái sống bia ngắm!

Bởi vậy, Tăng Viên lập tức khôi phục trở thành nhân loại hình thể!

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, kiếm khí cũng không phải chém về phía Tăng Viên, mà là tự Tăng Viên bên cạnh chém ngang mà qua.

Xùy~~...

Tăng Viên sau lưng hơn hai ngàn đầu kim cương vượn thân thể lập tức bị chém thành hai nửa, vô số nội tạng nương theo lấy máu tươi nghiêng rơi vãi trên đất.

Nhìn thấy một màn này, còn lại kim cương vượn bầy lập tức dừng lại, nguyên một đám hung ác đất nhìn xem Dương Diệp, nhưng cũng không dám ở trên trước rồi.

Mọi người loại huyền giả cũng đều đứng ở Dương Diệp sau lưng, giờ phút này, khi bọn hắn trên mặt, không có ở như trước khi như vậy sợ hãi cùng kiêng kị, có rất nhiều hừng hực chiến ý!

“Ta có chút ngoài ý muốn rồi!”

Tăng Viên nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta nghe qua ngươi, ngươi như thế chính là Dương Diệp, đúng không?”

“Dương Diệp?”

Nghe được Tăng Viên lời mà nói..., trong tràng một mảnh kinh hô! Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, kể cả Phong Vũ Triêu bọn người.

Dương Diệp hai chữ này tại đây nam giới tuy nhiên không bằng năm đại thiên tài như vậy vang dội, nhưng là, đó cũng là phi thường nổi danh đấy!

Không có hắn, bởi vì Dương Diệp một người đánh lên Thanh Đạo Môn!

“Diệp Dương... Dương Diệp... Nguyên lai Diệp Giáo Tập chính là dùng sức một mình độc chọn Thanh Đạo Môn thiên tài Dương Diệp... Khó trách Diệp Giáo Tập hắn kiếm đạo mạnh như thế hung hãn, nguyên lai hắn là Cổ Kiếm Trai đệ tử!” Phong Vũ Triêu cười khổ nói.

“Mặc kệ hắn là Dương Diệp hay là Diệp Dương, dù sao hắn là của chúng ta giáo viên là được.” Tại Phong Vũ Triêu bên cạnh, Hạ Băng Vi nói khẽ.

Nghe vậy, chung quanh ngoại viện đệ tử đều là nhẹ gật đầu. Mặc kệ Dương Diệp là Diệp Dương hay là ai, trong lòng bọn họ, Dương Diệp chính là bọn họ giáo viên!

Ngoại viện đệ tử tương đối tương đối nhạt định, nhưng là chung quanh những người kia bầy tắc thì sôi trào.

“Ông trời, Diệp Giáo Tập chính là đã từng đánh lên Thanh Đạo Môn, bức Thanh Đạo Môn không thể không lấy lớn hiếp nhỏ phái ra Thanh Đạo Phu Dương Diệp! Ông trời, cái này Dương Diệp đã từng có thể là thần tượng của ta ah, ta vẫn muốn cách nhìn, không nghĩ tới hắn ngay tại bên cạnh của chúng ta, còn cùng chúng ta kề vai chiến đấu...”

“Lúc trước tựu tiếc nuối không có nhìn thấy lại để cho Thanh Đạo Môn kinh ngạc Dương Diệp, không có tới trước hắn vậy mà đi tới Vân Hải Thư Viện đem làm nổi lên giáo viên, khó trách hắn phong cách hành sự như thế hung hăng càn quấy Bá Đạo, khó trách hắn dám tàn sát toàn bộ ám viện... Ngay cả Thanh Đạo Môn còn không sợ người, còn có thể sợ chính là ám viện sao? Ám viện người, cái chết oan ah!"

"Diệp Giáo Tập lúc trước vẫn chỉ là Tôn Giả Cảnh... Nếu như hắn đạt tới Bán Thánh... Chậc chậc..."

Dương Diệp không có để ý mọi người, hắn đánh giá liếc Tăng Viên, sau đó nói: "Ngươi nhận thức ta?" Phải biết rằng, hắn gọi Dương Diệp chuyện này, chỉ có số ít một nhóm người biết đến.

"Ta cùng với Thiên Tiêu bọn người điều tra qua ngươi!"

Tăng Viên đánh giá liếc Dương Diệp, nói: "Biết rõ chúng ta đối với ngươi đánh giá sao?"

"Ngươi nói như vậy, ta ngược lại là có chút tò mò rồi!" Dương Diệp nói. Hắn quả thật có chút hiếu kỳ rồi, hắn không nghĩ tới cái này Lâu Thiên Tiêu bọn người vậy mà tại điều tra hắn.

Tăng Viên nói: "Chúng ta nhất trí cho rằng, ngươi như đạt tới Bán Thánh, cái này Thanh Châu, đem không phải năm đại thiên tài, mà là lục đại thiên tài. Có thể hiện tại xem ra, chúng ta vẫn còn có chút đánh giá thấp ngươi rồi. Dùng thực lực ngươi bây giờ, ngươi căn bản không thể so với cái kia Thượng Quan Vân Hải bọn người yếu, thậm chí còn hơn lúc trước. Bởi vì ta tại trên người của ngươi cảm nhận được chỉ có tại Trung Thổ Thần Châu một ít thiên tài trên người, mới cảm nhận được qua nguy hiểm khí tức!"

"Ngươi cũng cho ta cảm giác nguy hiểm!" Dương Diệp nói: "Không bằng như vậy, ngươi mang theo ngươi người ly khai, chúng ta như vậy dừng tay như thế nào? Hoặc là, chúng ta cứ như vậy tại đây đứng đấy tâm sự, trò chuyện thượng nửa canh giờ là được rồi."

"Ngươi muốn kéo dài thời gian!" Tăng Viên cười khẽ một tiếng, nói: "Ta biết rõ, các ngươi là phải đợi Lục Uyển Nhi còn có Thanh Đạo Phu đến. Nói thực ra, hai người bọn họ nếu là liên thủ, là sẽ cho ta tạo thành phiền toái, đặc biệt là cái kia Lục Uyển Nhi, kiếm của nàng hồn kỹ bỏ qua phòng ngự, tựu là ta cũng không khỏi không thận trọng đối đãi. Chỉ là đáng tiếc, phiền toái cuối cùng chỉ là phiền toái. Đừng nói hai người bọn họ liên thủ, chính là các ngươi ba người liên thủ ta lại có sợ gì?"

"Vậy thì tốt quá!" Dương Diệp cười nói: "Chúng ta đây tựu chờ bọn hắn ra, như thế nào? Bởi như vậy, mọi người có thể tiết kiệm không ít khí lực!"

“Không!”

Tăng Viên chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, nói: “Ta không muốn lãng phí thời gian. Ta sẽ giết các ngươi, sau đó tại chờ bọn hắn đến.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trong lúc đó xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới!

Một quyền oanh ra, Dương Diệp bốn phía không gian ầm ầm vỡ ra, vô số khe hở hướng phía bốn phía nhanh chóng lan tràn, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, trái tay nắm lấy bạch thuẫn mạnh mà đỉnh đi lên, cùng lúc đó, tay phải Man Thần Kiếm hung hăng đất hướng phía Tăng Viên đầu quét tới!

Hai tiếng trầm đục trước sau vang lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại gần trăm trượng, mà cái kia Tăng Viên nhưng lại còn nguyên, nhưng là tại đầu của hắn bên cạnh, nhưng lại nhiều hơn một cái sâu sắc kiếm ấn, cái này kiếm ấn làm cho Tăng Viên đầu đều một chút bóp méo bắt đầu!

Mà trái lại Dương Diệp, nhưng lại không có đã bị cái gì thực chất tính tổn thương, chỉ là bị đẩy lui mà thôi!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, đối phương thân thể phòng ngự cùng lực lượng viễn siêu hắn tưởng tượng. Lúc trước hắn cái này một đập, cũng không có lưu lực, nhưng mà lại chỉ là lại để cho đối phương đầu xuất hiện một đạo kiếm ấn mà thôi. Cái này phòng ngự nhiều lắm cường? Hơn nữa, tại bạch thuẫn chống cự xuống, hắn y nguyên bị đối phương một quyền đẩy lui đến trăm trượng có hơn! Lực lượng này được hữu nhiều khủng bố?

“Nhục thể của ngươi lực lượng so với chúng ta tưởng tượng còn mạnh hơn!” Tăng Viên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Kỳ thật, ngươi căn bản không phải Thanh Châu người, mà là đến từ Trung Thổ Thần Châu a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như rất muốn biết, chúng ta có thể hảo hảo tâm sự, kỳ thật, ta đến từ...”

“Còn muốn kéo dài thời gian?”

Tăng Viên cười lạnh một tiếng, nói: “Không có tác dụng đâu, ta...”

“Đã vô dụng, vậy đừng nói nhảm rồi!”

Dương Diệp đã cắt đứt Tăng Viên lời mà nói..., sau đó lập tức xuất hiện ở Tăng Viên trước mặt, trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà hướng phía Tăng Viên đầu tựu đập phá xuống dưới.

“Muốn chết!”

Tăng Viên một tiếng gầm lên, một quyền oanh ra!

Cứ như vậy, hai người chiến lại với nhau. Ngay từ đầu, Dương Diệp còn đang ở hạ phong, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp vậy mà khởi đầu hoàn toàn áp chế Tăng Viên rồi.

Lúc này Dương Diệp đã đổi đi Man Thần Kiếm, trong tay hắn cầm chính là một thanh sử dụng kiếm ý ngưng tụ mà thành ý kiếm. Dương Diệp không có ở cùng Tăng Viên cứng rắn (ngạnh) đối với cứng rắn (ngạnh), mà là đã bắt đầu du kích, bởi vì hắn phát hiện, cái này Tăng Viên tại tốc độ phương diện hoàn toàn là rất kém, đương nhiên, đây là cùng hắn Tốc Chi Pháp Tắc so sánh với dưới tình huống.

Cứ như vậy, Dương Diệp thỉnh thoảng sẽ tại Tăng Viên trên người lưu lại vài đạo vết kiếm, mà Tăng Viên cơ hồ không có đụng phải qua Dương Diệp, dù cho ngẫu nhiên dùng tổn thương đổi tổn thương oanh hướng Dương Diệp, bất quá lại bị Dương Diệp bạch thuẫn ngăn trở, Dương Diệp căn bản không có chuyện gì...

Cứ như vậy, cái kia cường đại vô cùng Tăng Viên tại ánh mắt của mọi người phía dưới, bị Dương Diệp hết hành hạ lấy!

“Nhân loại, ngươi muốn chết!”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một tiếng hét giận dữ, đón lấy, một đầu thất sắc cự mãng tự phía chân trời như thiểm điện đánh úp lại, lập tức oanh tại cái kia đang cùng Tăng Viên giao thủ Dương Diệp trên người.

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, Dương Diệp trực tiếp bị oanh bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng hung hăng nện rơi trên mặt đất, trực tiếp đem mặt đất đều ném ra một cái hố to!

“Là Mãng Tộc đệ nhất thiên tài Hắc Vũ!”

Xa xa, Thương Thanh Ảnh sắc mặt lúc này chìm xuống đến.

“Hèn hạ vô sỉ, không chỉ có lấy nhiều khi ít, còn đánh lén!” Ngọc Vô Song sắc mặt âm trầm, nhịn không được mắng lên.

“Hai quân giao chiến, nào có cái gì hèn hạ không hèn hạ?”

Tăng Viên nhìn xem Ngọc Vô Song, hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi cái này tiểu nữ oa quả thực chán ghét vô cùng, ta hôm nay ăn sống ngươi!”

Nói xong, hắn thân hình khẽ động, hướng phía Ngọc Vô Song bắn mạnh tới.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Ngọc Vô Song trước mặt. Nhìn xem cái kia mãnh liệt bắn mà đến Tăng Viên, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, nói: “Lão tử cho ngươi các loại nửa canh giờ, ngươi thiên không đều, không nên đánh với ta. Đánh tựu đánh đi, với ngươi solo, ngươi lại muốn cùng lão tử chơi quần ẩu thêm đánh lén, ngươi là bị coi thường đúng không!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Thập Tam tên Hắc y nhân cùng bốn đầu Cự Lang xuất hiện ở trong tràng, lập tức đem cái kia Tăng Viên bao vây lại.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 963: Niệm chỗ và, kiếm chỗ tại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Sát!”

Theo Dương Diệp thanh âm vang lên, Thập Tam tên Hắc y nhân cùng bốn đầu Tôn Giai Lang Vương lập tức hướng phía cái kia Tăng Viên vọt tới.

Tăng Viên vốn là sững sờ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà giao ra nhiều như vậy cường đại giúp đỡ, đặc biệt là cái này Thập Tam tên Hắc y nhân, cái này Thập Tam tên Hắc y nhân cho hắn phi thường cảm giác nguy hiểm. Tại nhìn thấy những hắc y nhân này cùng cái kia bốn đầu Cự Lang hướng hắn xông lại lúc, Tăng Viên trong nội tâm một giật mình, lập tức khôi phục bản thể!

Vừa mới khôi phục bản thể, bốn đầu Cự Lang liền trực tiếp đâm vào

Tăng Viên trên người, làm cho Tăng Viên hướng về sau liền lùi lại trăm trượng. Cùng lúc đó, Thập Tam tên Hắc y nhân không ngừng tại Tăng Viên chung quanh lóe ra, theo Thập Tam tên Hắc y nhân lập loè, Tăng Viên trên người không ngừng xuất hiện từng đạo cột máu, không đến lưỡng tức, Tăng Viên đã mình đầy thương tích!

Một màn này, xem mọi người trợn mắt há hốc mồm!

Đây là trước khi cái kia cường đại vô cùng Tăng Viên? Hay là cái kia xem nhân loại cường giả như con sâu cái kiến Tăng Viên?

Một bên, cái kia do cự mãng biến ảo mà thành thanh niên cũng là nao nao, hắn không nghĩ tới Dương Diệp kêu đi ra những người này thật không ngờ khủng bố, làm cho Tăng Viên đều không có chút nào sức hoàn thủ!

Phục hồi tinh thần lại về sau, thanh niên đang muốn ra tay, lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên chém ngang đến trước mặt hắn đến.

Phát giác được kiếm khí bên trong khủng bố uy lực, thanh niên biến sắc, không dám khinh thường, há mồm nhổ, một đạo lục sắc chất lỏng kích xạ mà ra, cùng đạo kiếm khí kia oanh lại với nhau.

Một tiếng vang thật lớn, Lục Sắc chất lỏng lập tức tiêu tán, mà kiếm kia khí nhưng lại tiến quân thần tốc, đi tới trước mặt của hắn.

Thanh niên hoảng hốt, hai tay giao thoa lấy ngăn cản tới!

Thanh niên trực tiếp bị cái này đạo kiếm khí oanh rút lui mấy trăm trượng, mà hắn hai tay, thì thôi kinh (trải qua) đoạn rơi!

Thanh niên hoảng hốt!

“Rút lui!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên Tăng Viên thanh âm, đón lấy, cái kia Tăng Viên đột nhiên gầm lên giận dữ, một cổ kinh khủng uy áp tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cái này cổ uy áp đem được hắn chung quanh Thập Tam tên Hắc y nhân còn có bốn đầu Cự Lang chấn liên tiếp lui về phía sau, thừa cơ hội này, Tăng Viên khôi phục trở thành nhân hình, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lang Sơn Mạch bắn mạnh tới.

Tăng Viên vừa đi, những cái... Kia kim cương vượn lập tức giống như thủy triều thối lui.

Không đến một hồi, kim cương vượn bầy đại quân lui sạch sẽ, chỉ chừa trên đất thi thể.

“Truy sao?” Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, hỏi.

Dương Diệp không nói gì, Ngọc Vô Song nói: “Không đuổi!”

“Vì cái gì?” Thương Thanh Ảnh có chút khó hiểu, “Lúc này chúng ta khí thế chính vượng, nếu là thừa lúc này truy kích, nhất định có thể lưu lại càng nhiều nữa yêu thú!”

Ngọc Vô Song nhìn xem cái kia xa xa Thiên Lang Sơn Mạch, nói: “Chỉ cần bọn hắn thối lui đến sơn mạch bên trong, chúng ta truy vào đi, tựu có đi không về. Chỗ đó, là địa bàn của bọn hắn. Hơn nữa, chúng ta bây giờ còn có càng chuyện trọng yếu phải làm, cái kia chính là nghỉ ngơi lấy lại sức, đem hư hao thành trì một lần nữa tu kiến lên.”

Thương Thanh Ảnh nhìn thoáng qua chung quanh, sau đó nhẹ gật đầu. Hiện tại toàn bộ Vân Hải Thành đại cục, đều là Ngọc Vô Song tại khống chế, nhiệm vụ của nàng tựu là phụ trợ. Tuy nhiên Ngọc Vô Song so nàng muốn nhỏ rất nhiều, nhưng là, đối với Ngọc Vô Song nàng nhưng lại rất phục, bởi vì sự thật chứng minh, đối phương quản lý năng lực tại phía xa nàng phía trên.

Chỉ là làm cho nàng có chút buồn bực chính là Ngọc Vô Song đối với nàng tựa hồ có chút địch ý!

“Vô song, đi theo ta thoáng một phát!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói với Ngọc Vô Song một câu.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song sau khi rời đi, cửa Nam cùng bắc môn đại quân đột nhiên cũng đi theo rút quân rồi. Toàn bộ Vân Hải Thành nội, bộc phát ra từng đợt tiếng hoan hô. Cùng lúc đó, Dương Diệp trở lại Vân Hải Thành hơn nữa đánh bại Tăng Viên tin tức cũng dùng tốc độ cực nhanh truyền khắp toàn bộ Vân Hải Thành, tin tức này làm cho toàn bộ Vân Hải Thành huyền giả đều là hưng phấn lên!

Tăng Viên là ai? Đây chính là Tiểu Yêu Vương ah, Nhưng là có thể so với nhân loại năm đại thiên tài cường giả ah! Hơn nữa, nhân loại năm đại thiên tài một trong Thượng Quan Vân Hải đều bị hắn tru sát, mà Dương Diệp nhưng lại đánh bại hắn. Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh Dương Diệp thực lực đã không tại năm đại thiên tài phía dưới rồi!

Mà Dương Diệp mới Hoàng Giả Cảnh!

Thay lời khác mà nói, Dương Diệp chẳng phải là so năm đại thiên tài muốn càng thêm yêu nghiệt?

Rất nhanh, Dương Diệp tại Vân Hải Thành bị càng truyền càng thần, cuối cùng, thậm chí có người còn truyền ra Dương Diệp đã từng đánh bại Thanh Đạo Phu, Lục Uyển Nhi

Bất kể như thế nào, giờ phút này Dương Diệp tại toàn bộ Vân Hải Thành trong lòng mọi người, tựu là Vô Địch đấy!

Tất cả mọi người đối với Dương Diệp cơ hồ đạt đến cuồng nhiệt sùng bái cùng ủng hộ, nếu ai dám nói Dương Diệp một câu không phải, tuyệt đối đưa tới vạn đám người ẩu!

Dương Diệp vốn là ở lại trong sân, Dương Diệp ngồi ở trên mặt ghế, tại trước mặt nàng, là Ngọc Vô Song, trong tràng, không tiếp tục ngoại nhân.

Hồi lâu, Dương Diệp nói: “Sự tình càng ngày càng không tầm thường rồi!”

“Ta biết rõ!” Ngọc Vô Song gật đầu nói: “Vốn chỉ là Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân Hải Thư Viện chuyện giữa, nhưng là hiện tại, liên lụy ngày càng nhiều, không chỉ có Mãng Tộc cùng Kim Cương Viên Tộc liên lụy tiến đến, ngay cả Vân Tiêu Thánh Điện cũng công nhiên phái ra cường giả trợ trận. Có thể nói, toàn bộ Thanh Châu thế lực một nửa đều cuốn vào được! Hơn nữa, xem cái dạng này, vẫn chỉ là khởi đầu mà thôi!”

Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Ngươi xác định muốn ở lại Vân Hải Thư Viện?”

Ngọc Vô Song trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Hôm nay Thanh Châu đem loạn, tất cả mọi người cùng yêu thú đều có thể cuốn vào, nếu như không có uổng phí kim giai thế lực che chở, rất khó tại đây tràng loạn lưu trung sống sót. Hơn nữa, ta hôm nay coi như là Vân Hải Thư Viện người, không chỉ có ta, ta Ngọc Gia cũng đều xem như cùng Vân Hải Thư Viện buộc lại với nhau, cho nên, ta không có khả năng ly khai thư viện!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật, ta hôm nay muốn không đếm xỉa đến cũng không lớn thực tế. Dù sao ta là Cổ Kiếm Trai người, mà hôm nay Cổ Kiếm Trai cùng Vân Hải Thư Viện lại kết minh. Đây cũng là ta vì sao phải trở về một bộ phận nguyên nhân.”

“Nói thực ra, thư viện khai mở xảy ra điều gì điều kiện!” Ngọc Vô Song cười nói: “Ta đoán, nhất định là phi thường cho ngươi thoả mãn đấy, bằng không thì, ngươi không có khả năng khinh địch như vậy sẽ trở lại!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Xác thực rất hài lòng!”

Ngọc Vô Song cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Kỳ thật nói thật, ta cảm thấy được, ngươi như thế lưu lại. Tại đây loạn thế, nhiều thế lực phù hộ, ngươi hội (sẽ) an toàn hơn chút ít. Bằng không thì, ngươi tuy nhiên rất cường, nhưng đối với những cái... Kia Thánh giả cảnh cường giả mà nói, hay là quá yếu một ít. Bọn hắn muốn giết ngươi, hẳn không phải là rất khó!”

Dương Diệp trầm ngâm một lát, nói: “Ta tại đây Thanh Châu còn có chút việc muốn làm, làm xong việc rồi, ta sẽ đi Trung Thổ Thần Châu. Có thể hiện tại xem ra, ta ở chỗ này việc cần phải làm có chút phiền phức ah.”

“Ngươi đi Trung Thổ Thần Châu về sau, còn có thể trở về sao?” Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức lắc đầu, nói: “Không biết, không muốn qua vấn đề này!”

Ngọc Vô Song ‘Ah’ một tiếng, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong nội tâm âm thầm làm một cái quyết định.

“Ngươi đi mau lên, Vân Hải Thành khẳng định còn có rất nhiều chuyện cần ngươi xử lý!” Dương Diệp cười nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, chuẩn bị rời đi, giống như là nghĩ tới điều gì, nàng dừng bước lại nhìn xem Dương Diệp, nói: “Dù cho phải đi, cũng thỉnh trước cho ta biết, được không nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Nhất định!”

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ngọc Vô Song đi rồi, trong tràng đột nhiên xuất hiện năm tên lão giả, cái này năm tên lão giả dĩ nhiên là là cái kia Trác Giáo Tập bọn người.

“Không nghĩ tới trong khoảng thời gian ngắn không thấy, thực lực của ngươi so với trước nhiều như vậy!” Trác Giáo Tập trầm giọng

nói.

Dương Diệp đứng dậy, cười nói: “Tại chư vị tiền bối trong mắt, y nguyên hay là như con sâu cái kiến.”

Áo đen Thánh giả lắc đầu, nói: “Chúng ta năm đó ở ngươi cái tuổi này, không bằng ngươi!”

“Tiền bối nói đùa, chúng ta hay là nói chánh sự đi!” Dương Diệp nói: “Trước khi chư vị tiền bối đáp ứng của ta”

Dương Diệp vừa mới dứt lời, lưỡng cuốn ngọc đồng tựu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Trác Giáo Tập nói: “Bên trái cái này cuốn là Thần giai hạ phẩm kiếm kỹ, tên: Nhất niệm thuấn sát, đây là Trung Thổ Thần Châu đã từng một gã cường đại kiếm tu sáng chế, hắn chú ý đem bản thân tinh khí thần cùng với Kiếm Ý, kể cả bản thân toàn thân lực lượng tập hợp cùng một chỗ, tại do Kiếm Ý đến thúc dục, niệm chỗ và, kiếm chỗ tại. Uy lực, nói như vậy, ngươi nếu đem nó tu luyện hội (sẽ), coi như là Thánh giả cũng né tránh không được một kiếm này. Đương nhiên, đây là bởi vì ngươi là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nguyên nhân!”

“Niệm chỗ và, kiếm chỗ tại” Dương Diệp thấp giọng thì thào một câu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Trác Giáo Tập, nói: “Kiếm này kỹ uy lực cùng Kiếm Ý mạnh yếu có quan hệ?”

Trác Giáo Tập nhẹ gật đầu, nói: “Không chỉ có cái này kiếm kỹ, phải nói sở hữu tất cả kiếm kỹ uy lực đều cùng Kiếm Ý có quan hệ đấy.”

“Cái kia nếu như là chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, cái này kiếm kỹ uy lực mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi lại.

Trác Giáo Tập trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nếu như là chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, kiếm này kỹ cũng không phải là Thần giai hạ phẩm, mà là Thần giai trung phẩm rồi. Khi đó coi như là Thánh giả cũng có thể sẽ bị ngươi trọng thương!”

“Chỉ là trọng thương mà thôi?” Dương Diệp nhíu mày, có chút không vừa ý.

Trác Giáo Tập nói: “Ta là dựa theo thực lực ngươi bây giờ đến đánh giá trắc đấy, nếu như ngươi cũng là Thánh giả, mà lại là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, vừa học hội (sẽ) chiêu này, khi đó, Thánh giả trung ngươi một kiếm này, có thể là trực tiếp vẫn lạc. Nhưng là hiện tại, cho dù ngươi là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, muốn bằng mượn một chiêu này liền giết Thánh giả, hay là rất không có khả năng. Đương nhiên, sự thật không cảm thấy, nếu như ngươi một kiếm này là đâm vào đối phương trí mạng địa phương, ví dụ như đan điền, vậy đối với phương có thể sẽ trực tiếp vẫn lạc, nhưng là Thánh giả bản thân siêu thoát Thiên Địa, ngươi muốn đánh lén đối phương, đó là có chút nói chuyện hoang đường viển vông!”

Nghe thế, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, người khác muốn đánh lén Thánh giả, xác thực là có chút nói chuyện hoang đường viển vông, nhưng là hắn Dương Diệp cũng không phải!

Hữu Kiếm Vực che giấu khí tức, hắn muốn đánh lén một gã Thánh giả, cũng không có khó như vậy. Đương nhiên, thành công cũng may, nếu như không thành công, vậy cũng có thể tựu là làm chết rồi.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó đem bên trái ngọc đồng thu vào, cuối cùng nhìn về phía bên phải ngọc đồng.

“Này kỹ tên: Tinh Thần hộ thể thuật, vốn là siêu việt Thần giai đấy, nhưng bởi vì một ít nguyên nhân, trở thành không trọn vẹn, chỉ có thể coi là Thần giai. Hắn chú ý chính là Tinh Thần chi lực, ngươi như tập hội (sẽ), Nhưng mượn nhờ vũ trụ Tinh Thần chi lực tạm thời hộ thể, tại lúc này nội, ngươi tương đương với là Vô Địch đấy, bởi vì coi như là Thánh giả cũng không làm gì được cho ngươi!” Trác Giáo Tập nói.

“Lợi hại như vậy?” Dương Diệp con mắt đều mở to.

“Nếu như nó là nguyên vẹn đấy, ngươi như tập hội (sẽ), dùng ngươi cảnh giới bây giờ, Thánh giả tựu không làm gì được cho ngươi. Nhưng tiếc chính là nó cũng không hoàn chỉnh, ngươi cho dù tập hội (sẽ), tối đa cũng chỉ (cái) có thể làm cho mình tại trăm tức nội Vô Địch. Hơn nữa, trăm tức về sau, Tinh Thần chi lực hội (sẽ) phản hồi tinh không, khi đó, ngươi không chỉ có hội (sẽ) thoát lực, còn sẽ phải chịu vô tận thống khổ.” Trác Giáo Tập nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nguyên lai là bản thiếu, nhưng lại hữu di chứng, bất quá cái này cũng rất trâu rồi. Trăm tức nội Vô Địch ah! Nói cách khác, tại Tinh Thần hộ thể trong thời gian, hắn hoàn toàn có thể cùng Thánh giả solo ah!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Nếu là bản thiếu, vậy hẳn là thì có bản chính, bản chính ở nơi nào?”

“Tại Bạch Lộ Thư Viện!” Trác Giáo Tập nhạt âm thanh nói: “Ngươi nếu muốn muốn, có thể đi Bạch Lộ Thư Viện trộm, đương nhiên, ta không đề nghị ngươi làm như vậy, bởi vì ngươi sẽ bị người gia đánh chết!”

Dương Diệp: “”

“Ngươi điều kiện thứ nhất sự tình chúng ta đã làm được, nói ngươi điều kiện thứ hai a!” Trác Giáo Tập nói.

Dương Diệp thu hồi hai cái ngọc đồng, sau đó hít sâu một hơi, nói: “Ta điều kiện thứ hai tựu là ta muốn đột phá Thánh giả, ta cần chư vị tiền bối cho ta hộ pháp!”

Đột phá Bán Thánh, hội (sẽ) dẫn tới thiên kiếp. Nếu như là dưới tình huống bình thường, hắn tự nhiên không sợ, bởi vì thiên kiếp với hắn mà nói, cũng không đáng sợ. Nhưng là, hắn cùng Thiên Đạo có chút bất thường

Hắn hữu dự cảm, thiên kiếp của hắn cùng người khác khẳng định bất đồng. Nếu là hắn đột phá Bán Thánh, này thiên đạo nhất định là muốn tới chơi hung ác đấy!

“Đột phá Bán Thánh? Hộ pháp? Chỉ đơn giản như vậy?”

Trác Giáo Tập bọn người hơi sững sờ, có chút không tin.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, phi thường chân thành nói: “Tựu là đơn giản như vậy!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 964: Thiên Đạo chi nhãn lại hiện ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một giây nhớ kỹ, vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

“Ngươi thật xác định chỉ là cho ngươi hộ pháp?” Trác Giáo Tập hiển nhiên có chút không tin, lại hỏi một lần.

Thiên kiếp tự nhiên là có cường hữu yếu, nếu như Dương Diệp là từ Bán Thánh đột phá đến Thánh giả, cho dù bọn hắn năm người thêm cùng một chỗ cũng không dám bang (giúp) dương Diệp hộ pháp, bởi vì cái kia đưa tới chính là Thiên Đạo chi nhãn trừng phạt. Thiên Đạo chi nhãn cùng thiên kiếp cái kia hoàn toàn là hai chủng bất đồng khái niệm, thiên kiếp, chỉ là bình thường trừng phạt, nhưng là, Thiên Đạo chi nhãn trừng phạt, vậy ý nghĩa cái này ông trời cảm nhận được chính thức nguy hiểm, nó là đùa thật được rồi!

Thánh giả siêu thoát Thiên Địa, không bị Thiên Địa trói buộc, nhưng là, cái này không có nghĩa là bọn hắn thực lực tại đây Linh giới thiên trên đường. Trái lại, này thiên đạo nếu là đùa thật đấy, đừng nói Thánh giả, tựu là Thánh giả phía trên đều kiêng kị!

Bởi vậy, Thiên Đạo chi nhãn trừng phạt đối với Thánh giả đều là có rất lớn uy hiếp đấy. Nhưng là, Hoàng Giả Cảnh tấn thăng đến Bán Thánh đưa tới thiên kiếp, đối với bọn họ mà nói, cái kia căn vốn cũng không phải là sự tình, vung tay lên tựu OK rồi!

Nghe được Trác Giáo Tập lời mà nói..., Dương Diệp lần nữa nhẹ gật đầu, nói: “Phi thường xác định, chỉ cần chư vị bảo hộ ta tấn thăng đến Bán Thánh, cái kia điều kiện thứ hai cho dù đã xong!”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập mấy người nhìn nhau liếc, trong mắt đều mang theo một tia nghi hoặc. Cuối cùng, Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Tiểu tử, nói thực ra, ngươi có phải hay không có âm mưu gì? Bởi vì dùng thực lực của ngươi, muốn một mình đối kháng cái này cái gọi là thiên kiếp, căn bản chính là một bữa ăn sáng, Nhưng ngươi lại muốn chúng ta tương trợ, cái này, rất không bình thường!”

“Đã chư vị tiền bối không tin ta, ta đây tựu đổi một cái điều kiện tốt rồi **!” Dương Diệp nói.

“Đừng đổi!”

Áo đen Thánh giả đột nhiên thốt ra, nói xong, hắn sắc mặt có chút mất tự nhiên, giống như là biết rõ chính mình thất thố rồi. Lập tức ho khan một tiếng, sau đó nói: “Chúng ta không có không tin ngươi, chỉ là cảm thấy ngươi yêu cầu này có chút đơn giản chút ít, cái này để cho chúng ta trong nội tâm có chút băn khoăn. Ngươi yên tâm, đợi tí nữa ngươi đột phá lúc, chúng ta hội (sẽ) toàn lực vì ngươi thủ hộ, cho ngươi không sẽ phải chịu nửa điểm ảnh hưởng!”

“Thật sự?” Dương Diệp có chút không xác định nói.

“Đương nhiên thật sự!” Lúc này, Trác Giáo Tập phi thường khẳng định nói: “Không phải là chính là thiên kiếp sao? Ngươi hoàn toàn có thể yên tâm, hữu chúng ta tại, ngươi căn bản sẽ không cảm giác được bất luận cái gì thiên kiếp, ngươi chỉ để ý trong phòng vững vàng thỏa thỏa tăng lên là được!”

Vốn là bọn hắn cho rằng Dương Diệp điều kiện thứ hai là muốn công phu sư tử ngoạm, nhưng là không nghĩ tới, Dương Diệp điều kiện dĩ nhiên là đơn giản như vậy. Tuy nhiên bọn hắn trong nội tâm y nguyên vẫn còn có chút nghi hoặc, nhưng lại không có để ý rồi. Cho dù Dương Diệp đưa tới thiên kiếp so thường nhân hiếu thắng một ít, nhưng ở cường có thể hữu đột phá Thánh giả thiên kiếp cường sao?

Cho nên, bọn họ là tuyệt đối không thể để cho Dương Diệp đổi điều kiện đấy, bằng không thì, Dương Diệp khả năng vừa muốn công phu sư tử ngoạm rồi!

“Chư vị tiền bối không có lừa gạt ta?” Dương Diệp vẫn còn có chút không xác định.

“Tiểu tử, ngươi nói như vậy, là không tin chúng ta thực lực?” Áo đen Thánh giả có chút không vui nói: “Như vậy tốt rồi, nếu như chúng ta không có giúp ngươi ngăn lại thiên kiếp, ngay tại tiễn đưa ngươi một môn Thần giai huyền kỹ, hơn nữa tại cho ngươi đề lưỡng điều kiện, như thế nào?”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập bọn người nhìn thoáng qua áo đen Thánh giả, muốn nói lại thôi, cái này Thần giai huyền kỹ cũng không phải rau cải trắng, nói tiễn đưa có thể tiễn đưa đấy. Bất quá bọn hắn cũng không có mở miệng ngăn cản, bởi vì theo bọn họ, đám này dương Diệp hộ pháp sự tình, căn bản cũng không có bất luận cái gì độ khó!

“Một lời đã định!”

Dương Diệp lần này không có ở nhiều lời, lập tức thân hình khẽ động, tiến nhập gian phòng của mình bên trong.

Rất nhanh, trong phòng truyền đến cường đại khí tức, bất quá đều bị Trác Giáo Tập bọn người cho cưỡng ép trấn áp lên, bởi vậy, Dương Diệp khí tức cũng không có khuếch tán ra.

Phải biết rằng, Hoàng Giả đột phá Bán Thánh, như thế nào cũng sẽ khiến không nhỏ động tĩnh đấy, mà bây giờ, Vân Hải Thành thật sự không thích hợp phát sinh bất luận cái gì ngoài ý muốn.

“Tiểu tử này thật sự chỉ là đột phá Bán Thánh?”

Dương Diệp vào nhà về sau, áo đen Thánh giả có chút hoài nghi mà hỏi thăm: “Chúng ta cùng thằng này cũng đánh qua mấy lần quan hệ rồi, theo đạo lý mà nói, hắn không có khả năng buông tha cho như vậy một cái xảo trá chúng ta cơ hội tốt đấy. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác làm như vậy rồi, nói thực ra, ta cái này lòng có điểm tâm thần bất định, cảm giác, cảm thấy sự tình không có đơn giản như vậy!”

“Sợ cái gì!”

Trác Giáo Tập nhạt âm thanh nói: “Dù sao hắn chỉ cần cầu chúng ta giúp hắn hộ pháp vượt qua thiên kiếp, chính là Hoàng Giả Cảnh thiên kiếp, tại cường lại có thể cường đi nơi nào?”

Áo đen Thánh giả suy nghĩ hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Nói cũng đúng! Tựu để cho chúng ta nhìn xem thằng này muốn chơi cái gì mê hoặc a!”

“Đợi hắn đột phá Bán Thánh, chẳng lẽ chúng ta thật sự muốn cho hắn rời đi?” Lúc này, một gã Thánh giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Trác Giáo Tập cùng áo đen Thánh giả lông mày đều là nhíu lại. Tên kia Thánh giả lại nói: “Hôm nay chúng ta thư viện có thể nói thật là đã đến sinh tử tồn vong thời điểm, một khi chúng ta những lão gia hỏa này bị khiên chế trụ, cái kia thư viện cùng Vân Hải Thành liền đem rắn mất đầu, tựu như trước khi như vậy. Cho nên”

Áo đen Thánh giả thấp giọng thở dài, nói: “Ta là đã nhìn ra, kẻ này là xác thực không muốn dừng lại ở chúng ta thư viện. Cũng thế, đến theo hắn tiến vào thư viện về sau, ta thư viện không chỉ có không có cho hắn bất luận cái gì thực chất tính chỗ tốt, ngược lại còn lại để cho hắn lâm vào trùng trùng điệp điệp nguy cơ, hơn nữa như hắn nói, còn lại để cho hắn cùng với ta thư viện tầm đó sinh ra một loạt mâu thuẫn, để cho chúng ta song phương thiếu chút nữa trở thành cừu nhân. Đừng nói là hắn, coi như là ta, ta cũng sẽ không lựa chọn lưu lại!”

“Có thể thông qua Cổ Kiếm Trai bên kia?” Một gã áo bào trắng Thánh giả đột nhiên nói: “Hắn là Cổ Kiếm Trai đệ tử, Cổ Kiếm Trai như có mệnh lệnh, hắn tất nhiên sẽ tuân theo đấy!”

“Người khác có lẽ sẽ nghe theo Cổ Kiếm Trai cao tầng mệnh lệnh!” Áo đen Thánh giả nói: “Nhưng là thằng này tựu không nhất định rồi, hơn nữa, nếu như hắn không phải tự nguyện cùng thiệt tình ở lại Vân Hải Thành, cho dù chúng ta thông qua Cổ Kiếm Trai cho hắn tạo áp lực, lại để cho hắn lưu lại, chỉ sợ chỉ biết hoàn toàn ngược lại. Thằng này tính tình, tựu là ăn mềm không ăn cứng đấy!”

“Lúc trước là ta lỗ mãng rồi!”

Trác Giáo Tập đột nhiên thấp giọng thở dài, nói: “Của ta xúc động, đã tạo thành hôm nay cục diện.”

“Cũng không thể toàn bộ trách ngươi!” Áo đen Thánh giả khẽ lắc đầu, nói: “Kẻ này cái này tính tình cùng tính cách, còn có làm một chuyện, nói thực ra, ta thậm chí nghĩ chụp chết hắn!”

Trác Giáo Tập cười khổ cười, nói: “Như Viện Trường theo như lời, chúng ta thư viện, kỳ thật cũng tựu cần hắn loại này hung ác nhân vật. Chỉ (cái) bất quá chúng ta làm sai hơi có chút, cái kia chính là đánh giá sai hắn hung ác, cái này để cho chúng ta thư viện tổn thất một nhóm lớn tinh anh. Chúng ta, quả thực không nên lại để cho hắn đột nhiên tiến vào thư viện.”

“Ai có thể nghĩ đến hắn như thế hung ác, nhưng lại như thế cường!” Áo đen Thánh giả cười khổ nói.

“Sự tình đã như thế, đang nói cũng không có dùng, hay là ngẫm lại phải như thế nào đưa hắn ở lại Vân Hải Thành a!” Một gã Thánh giả nói.

“Việc này chúng ta có lẽ có thể đi hỏi một chút vô song cái nha đầu kia!” Áo bào trắng Thánh giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, năm người con mắt sáng ngời. Trác Giáo Tập cười nói: “Vô song nha đầu kia túc trí đa mưu, hơn nữa cùng Dương Diệp quan hệ không tầm thường, nàng khẳng định có biện pháp lưu lại Dương Diệp.”

“Xác thực!”

Mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Đúng lúc này, Dương Diệp trong phòng khí tức đột nhiên càng ngày càng mạnh, Dương Diệp chỗ gian phòng kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất tùy thời muốn nổ tung Bình thường.

Áo đen Thánh giả tay phải vung lên, Dương Diệp trong phòng bạo phát đi ra cái kia chút ít khí tức lập tức ổn định xuống dưới, nhưng là chung quanh mặt đất nhưng lại liệt ra, một mảnh dài hẹp cánh tay thô khe hở không ngừng từ bốn phía lan tràn, cũng may áo đen Thánh giả lại lần nữa ra tay, lúc này mới đem trong phòng phát ra cái kia chút ít cường đại khí tức cho trấn đè xuống.

“Thằng này xác thực bất phàm!”

Áo đen Thánh giả trầm giọng nói: “Hắn căn cơ là ta đã thấy nhất kiên cố đấy, coi như là chúng ta năm đó, đều không có hắn như vậy kiên cố căn cơ hắn đến tột cùng là như thế nào làm được hay sao?"

"Lai lịch của hắn điều tra rõ ràng sao?" Một gã Thánh giả nhìn về phía Trác Giáo Tập.

Trác Giáo Tập lắc đầu, nói: "Tại hắn tiếp xúc Phạm Gia hai tỷ muội trước khi hết thảy đều là một câu đố, hắn tựa như trống rỗng xuất hiện đấy. Bất quá, theo ta cùng với viện trưởng suy đoán, hắn hẳn là đến từ Trung Thổ Thần Châu. Cũng chỉ có Trung Thổ Thần Châu có thể bồi dưỡng được hắn loại thiên tài này, bằng không thì, tại đây Thanh Châu, bất kỳ một cái nào thế lực đều khó có khả năng vô thanh vô tức bồi dưỡng được như vậy một cái yêu nghiệt đi ra. Bởi vì trên người hắn sát phạt khí tức rất nặng, xem xét tựu là trải qua trường kỳ giết chóc người, mà ở Thanh Châu, hắn tuyệt đối không có khả năng vô thanh vô tức tăng lên tới nửa bước hư vô cảnh Sát Ý!"

"Nếu như là đến từ Trung Thổ Thần Châu, vậy hắn này thiên phú cùng thực lực cũng tựu nói đi qua!" Một gã Thánh giả nói: "Chỉ là không biết hắn tại Trung Thổ Thần Châu đến tột cùng là thân phận gì, vì sao lại đến cái này Thanh Châu."

Đúng lúc này, một cổ uyển như núi lửa bộc phát khí thế đột nhiên tự trong phòng truyền ra, cái kia phòng ốc trong chốc lát kịch liệt run rẩy lên, nếu như không phải hữu cái kia áo bào trắng Thánh giả tại trấn áp, phòng ốc đã sớm hóa thành bột mịn rồi.

Cùng lúc đó, vốn là hay là nắng ráo sáng sủa phía chân trời đột nhiên mây đen rậm rạp, đón lấy, bên trong truyền đến một cổ kinh khủng uy áp, vẻ này uy áp trực tiếp đem trọn cái Vân Hải Thành bao phủ.

Vô số người kinh hãi!

Mà ngay cả Trác Giáo Tập bọn người cũng là hơi kinh hãi, bởi vì cái này cổ uy áp cũng quả thực quá mạnh mẽ một ít.

"Có chút không thích hợp ah!" Áo đen Thánh giả nhìn xem không trung, trầm giọng nói.

Trác Giáo Tập nhẹ gật đầu, nói: "Xác thực có chút không đúng!" Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp chỗ phòng ốc, nói: "Thằng này đang giở trò quỷ gì?"

Một đạo thiểm điện tiếng sét đánh đột nhiên tại mây đen nội vang vọng mà lên, đón lấy, vô tận khủng bố uy áp tự phía chân trời trút xuống mà xuống, tại này cổ uy áp phía dưới, Vân Hải Thành nội một ít thực lực yếu kém người trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất không ngừng run rẩy. Cho dù là một ít Bán Thánh cường giả thân thể cũng nhịn không được nữa khởi đầu rung động rồi.

Toàn bộ Vân Hải Thành người hoảng hốt, hoảng sợ đất nhìn xem không trung.

Đến tột cùng chuyện gì xảy ra?

Đây là tất cả mọi người lúc này trong đầu nghĩ cách.

“Chuyện gì xảy ra!”

Áo đen Thánh giả nhìn xem không trung mây đen, thần sắc ngưng trọng lên.

Đúng lúc này, phía chân trời mây đen đột nhiên hướng hai bên phân ra ra, đón lấy, một chỉ (cái) cực lớn con mắt xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

“Thiên Đạo chi nhãn!”

Trác Giáo Tập trực tiếp kinh hãi nghẹn ngào kêu lên!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 965: Thánh giả vây công!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi nhìn thấy cái này con mắt lúc, Vân Hải Thành vô số người hoàn toàn mộng rồi.,

Bọn hắn mặc dù không có trùng kích qua Thánh giả, nhưng này thiên đạo chi nhãn hay là nghe đã từng nói qua đấy. Bình thường Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện, chỉ biết hữu lưỡng loại tình huống. Một là có người muốn đột phá Thánh giả rồi, hai là có người muốn hủy diệt thế giới. Thứ hai khẳng định là không thể nào đấy, dù sao, coi như là Thánh giả phía trên chỉ sợ cũng không dám nói muốn hủy diệt thế giới!

Hủy diệt thế giới không chỉ có là muốn cùng Thiên Đạo là địch, càng là muốn cùng toàn bộ Linh giới con người làm ra địch, không có ai hữu lá gan lớn như vậy!

Nói cách khác, có người muốn đột phá Thánh giả!

Là ai?

Mọi người hiếu kỳ rồi.

Vân Hải Lâu trong tiểu viện, Trác Giáo Tập bọn người cũng là hoàn toàn mộng rồi. Bọn hắn vô luận như thế nào cũng thật không ngờ, cái này vậy mà xuất hiện

Tại sao phải xuất hiện Thiên Đạo chi nhãn?

Trác Giáo Tập bọn người sâu sắc khó hiểu, bởi vì Vân Hải Thành ở bên trong, không có người hữu cái kia năng lực hủy diệt thế giới, càng không có người muốn đột phá Thánh giả, nếu là có người muốn đột phá Thánh giả, đây tuyệt đối là đầy bất quá bọn hắn đấy! Đã cả hai đều khó có khả năng, cái kia này thiên đạo chi nhãn tại sao phải xuất hiện tại đây Vân Hải Thành?

Trác Giáo Tập bọn người trăm mối vẫn không có cách giải!

“Có phải hay không là Dương Diệp làm ra đến đấy!” Lúc này, một gã Thánh giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Trác Giáo Tập quay người nhìn về phía Dương Diệp chỗ phòng ốc, hồi lâu, Trác Giáo Tập yết hầu lăn lăn, nói: “Như thế không thể nào đâu!”

“Không tốt, Thiên Đạo chi nhãn phát động công kích rồi!”

Đúng lúc này, áo đen Thánh giả đột nhiên thất thanh nói.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đạo gần ngàn trượng trường, mấy trăm trượng thô cực lớn màu đen thần lôi từ ngày đó Đạo chi trong mắt tránh rơi mà xuống, mục tiêu, đúng là Dương Diệp chỗ phòng ốc!

“Là ba màu thần lôi bên trong màu đen thần lôi, làm sao có thể!”

Trác Giáo Tập trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Lôi hữu ba màu, theo thứ tự là màu vàng, màu đen, màu tím. Trong đó, màu tím mạnh nhất, được xưng diệt thế thần lôi. Tiếp theo là màu đen thần lôi, màu đen thần lôi so màu tím thần lôi hơi yếu, nhưng lại cũng đã có thể cho Thánh giả tạo thành nghiêm trọng uy hiếp. Về phần màu vàng, màu vàng so màu đen yếu một ít, Bình thường chỉ sẽ xuất hiện tại huyền giả đột phá Thánh giả lúc!

Mà bây giờ, vậy mà trực tiếp xuất hiện màu đen thần lôi!

“Dương Diệp ngươi cái vương bát đản, ngươi đến cùng đang giở trò quỷ gì ah ah ah ah!!”

Trác Giáo Tập gầm lên giận dữ, cùng bên cạnh năm tên Thánh giả thả người nhảy lên, đi tới phía chân trời, sau đó năm người mạnh mà một chưởng chụp về phía này màu đen thần lôi.

Năm ngón tay chống trời bàn tay khổng lồ mang theo không thể địch nổi lực lượng xuất hiện ở phía chân trời, sau đó oanh hướng về phía màu đen thần lôi.

Bọn hắn tự nhiên không dám để cho cái này màu đen thần lôi rơi xuống, hay nói giỡn, thứ này vừa rơi xuống ra, toàn bộ Vân Hải Thành đều hóa thành tro tàn!

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Phía chân trời, truyền đến từng đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, giờ khắc này, toàn bộ Vân Hải Thành đều sợ run... Mà bắt đầu!

Rất nhanh, Trác Giáo Tập bọn người năm chỉ (cái) bàn tay khổng lồ tại phía chân trời ‘Oanh’ một tiếng nổ ra, đón lấy, đạo kia màu đen thần lôi xuất hiện lần nữa tại trong tầm mắt của mọi người, bất quá lúc này đây nó so trước kia nhỏ hơn ít nhất gấp 10 lần!

“Lão Trác, tại đây giao cho chúng ta, ngươi đi xem tiểu tử kia đến cùng đang giở trò quỷ gì, không, mặc kệ hắn đang giở trò quỷ gì, lập tức lại để cho hắn dừng lại, ta đã cảm giác được Thiên Lang Sơn Mạch mấy cái lão bất tử tại chú ý chúng ta bên này. Tại tiếp tục như vậy, mấy người chúng ta lão gia hỏa muốn hai mặt thụ địch rồi!”

Áo bào trắng Thánh giả nói xong, lập tức cùng bên cạnh bốn gã lão giả thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời đạo kia màu đen lôi xông tới.

Trong phòng, Dương Diệp trên người tản mát ra nồng đậm hào quang màu tím, trong cơ thể hắn khí tức không ngừng tại điên cuồng tăng vọt. Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt có một tia hưng phấn, thầm nghĩ: “Tự cấp ta một phút đồng hồ, ta tất [nhiên] đột phá Hoàng Giả Cảnh, đạt tới Bán Thánh, giờ khắc này, rốt cục muốn đã đi đến.”

Đột phá Bán Thánh, ý vị như thế nào?

Ý nghĩa hắn đem không cần tại vì tuổi thọ lo lắng, ý nghĩa hắn chỉnh thể thực lực đem trên phạm vi lớn tăng lên, không chỉ có thực lực, mà ngay cả Kiếm Vực cũng đem đạt được sâu sắc tăng lên!

Tóm lại, Bán Thánh với hắn mà nói, chính là một cái lột xác, thực lực lột xác!

“Đến bây giờ đều không có nửa điểm thiên kiếp động tĩnh, xem ra cái này mấy cái lão đầu hay là rất đáng tin cậy đấy!”

Dương Diệp mỉm cười, sau đó hai mắt khép hờ, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, chuẩn bị làm cuối cùng chạy nước rút.

Đúng lúc này, môn đột nhiên bị mở ra, đón lấy, Trác Giáo Tập đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Tiểu tử, ngươi đến tột cùng đang làm cái gì quỷ!”

Dương Diệp mở hai mắt ra, khó hiểu nhìn xem Trác Giáo Tập.

“Ngươi biết ngươi đưa tới cái gì sao?” Trác Giáo Tập gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi đưa tới Thiên Đạo chi nhãn, là Thiên Đạo chi nhãn, hơn nữa còn là màu đen thần lôi, màu đen thần lôi ah. Lão đại, ngươi thật xác định ngươi là ở trùng kích Bán Thánh, mà không phải tại trùng kích Thánh giả?” Nói xong lời cuối cùng, Trác

Giáo Tập thanh âm cơ hồ chỉ dùng rống đấy!

Dương Diệp nao nao, lập tức sắc mặt âm trầm xuống. Hắn biết rõ, chính mình lần đột phá, nhất định sẽ đưa tới cường đại thiên kiếp, nhưng là hắn không nghĩ tới, đến vậy mà Thiên Đạo chi nhãn, Thiên Đạo chi nhãn ah! Cái đồ chơi này nhưng hắn là tự thể nghiệm qua đấy!

“Xem ra cái này Linh giới Thiên Đạo cho không dưới chính mình ah!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng sâm lãnh Sát Ý, hắn biết rõ, này thiên đạo cho không dưới hắn, hữu lưỡng nguyên nhân, một là trong cơ thể hắn Hồng Mông tháp thế giới cho này thiên đạo đã tạo thành cường đại uy hiếp, hai là hắn đã từng chém vỡ qua này thiên đạo phân thân! Cho nên, tại muốn đột phá lúc, hắn cũng đã hữu dự cảm, cái thiên kiếp này khẳng định không tầm thường!

Nhưng là hắn thật không ngờ, đến dĩ nhiên là

“Mau dừng lại a!” Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Ta biết rõ, cái này có chút ép buộc, hơn nữa cũng không có phúc hậu, dù sao chúng ta đã đáp ứng ngươi, muốn thay ngươi hộ pháp đấy. Nhưng là hiện tại, tình huống thật sự rất không xong. Hiện tại Thiên Lang Sơn Mạch những cái... Kia lão bất tử còn không có ra tay, là vì bọn hắn sợ bị này thiên đạo chi nhãn hiểu lầm, liên luỵ bọn hắn, nhưng là đợi tí nữa chờ chúng ta bị này thiên đạo chi nhãn tiêu hao không sai biệt lắm lúc, bọn hắn khẳng định lập tức sẽ cho chúng ta hủy diệt một kích, khi đó, toàn bộ Vân Hải Thành đều muốn đã xong!”

“Một phút đồng hồ, ta chỉ cần một phút đồng hồ!” Dương Diệp nhìn thẳng Trác Giáo Tập. Hiện tại đây là một cái cơ hội, hắn thật sự không muốn cứ như vậy buông tha cho.

“Chúng ta nhịn không được đấy!”

Trác Giáo Tập khổ sở nói: “Người bình thường trùng kích Thánh giả, cũng phải cần vạn toàn chuẩn bị đấy, ngươi cái này quá để cho chúng ta vội vàng không kịp chuẩn bị rồi, nếu như là bình thường cũng may, chúng ta liên thủ muốn ngăn cản này thiên đạo chi nhãn cá biệt thời cơ vẫn là có thể đấy, dù sao nó chỉ là đánh xuống màu đen thần lôi. Nhưng là hiện tại, một bên hữu Thiên Lang Sơn Mạch chúng Thánh giả nhìn chằm chằm, một cái sơ sẩy, mọi người chúng ta khả năng đều chết!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, tuy nhiên không cam lòng, nhưng vẫn là cưỡng ép lại để cho trong cơ thể mình huyền khí yên lặng xuống. Bởi vì tại tiếp tục nữa, cho dù hắn thật sự đột phá Bán Thánh, nhưng là khi đó, chỉ sợ cái này Trác Giáo Tập các loại Thánh giả cũng muốn xong đời. Mà cái này Trác Giáo Tập bọn người xong đời, vậy hắn cùng toàn bộ Vân Hải Thành đều muốn xong đời!

Một ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun tới!

Vốn chỗ xung yếu kích hắn đột nhiên không vọt lên, cái này tự nhiên đối với thân thể của hắn đã tạo thành thương tổn không nhỏ, bất quá cũng may, không phải rất nghiêm trọng, bởi vì hắn còn chưa tới chính thức phá tan Hoàng Giả Cảnh cùng Bán Thánh tầm đó tầng kia bình chướng.

“Chuyện lần này là chúng ta xin lỗi ngươi!” Trác Giáo Tập nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Là ta không có cân nhắc không chu toàn, đương nhiên, vấn đề này cũng sâu sắc nằm ngoài dự đoán của ta.”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên lại truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn.

Trác Giáo Tập biến sắc, nói: “Thiên Đạo chi nhãn còn chưa rời đi!” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì sự tình gì...”

Dương Diệp lắc đầu cười khổ cười, hắn có thể nói từng theo này thiên đạo chi nhãn trải qua sao? Cho dù hắn nói ra, cái này Trác Giáo Tập cũng là sẽ không tin đấy, bởi vì cái này quá kinh thế hãi tục rồi!

“Ha ha... Vân Hải sách đám lão bất tử, các ngươi cũng có hôm nay, Thiên Đạo chi nhãn, thật sự là chết cười ta rồi, các ngươi thậm chí có người ở thời điểm này muốn đột phá Thánh giả, thật sự là trời trợ giúp ta Thiên Lang Sơn Mạch... Ra, từ từ sẽ đến, chúng ta không nhanh chóng.”

Đúng lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên tại toàn bộ Vân Hải Thành trên không vang vọng mà lên. Đón lấy, năm tên mặc da thú lão giả xuất hiện tại Vân Hải Thành Thành bên ngoài trên không.

“Là Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả!” Trong phòng, Trác Giáo Tập sắc mặt như nước.

Dương Diệp đứng dậy, thân hình khẽ động, đi tới ngoài cửa, hắn ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, lúc này, bốn gã lão giả đang tại phía chân trời ngăn cản Thiên Đạo chi nhãn lôi kiếp. Nhưng dùng nhìn ra, lúc này bốn gã lão giả đã rất cố hết sức rồi.

"Này thiên đạo chi nhãn hẳn là đã tập trung vào khí tức của ngươi!" Trác Giáo Tập xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, trầm giọng nói: "Chỉ cần khí tức của ngươi vẫn còn, nó tựu cũng không biến mất. Ngươi có thể có biện pháp đem khí tức của mình che dấu?"

Dương Diệp không nói gì, mà là đem ánh mắt quăng đã đến Vân Hải Thành bên ngoài, lúc này Vân Hải Thành bên ngoài phía chân trời, lơ lững bốn gã da thú lão giả, cái này bốn gã lão giả dĩ nhiên là là Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả cảnh cường giả! Cũng chính là cái này bốn gã lão gia hỏa, làm cho hắn không thể không tạm thời buông tha cho trùng kích Bán Thánh!

Nhìn xem cái kia bốn gã lão giả, một cái điên cuồng ý niệm xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nói: "Các ngươi không cho lão tử đột phá Bán Thánh, lão tử cũng không cho các ngươi sống khá giả, cùng lắm thì mọi người cùng nhau Game Over!"

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía Trác Giáo Tập, nói: "Trác Giáo Tập, đợi tí nữa kính xin yểm hộ ta!"

Nói xong, Dương Diệp cũng không nói cái gì nữa, phải chân đạp lên mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, sau đó biến mất tại phía chân trời.

Trác Giáo Tập nao nao, có chút mộng, nhưng là đem làm hắn chứng kiến Dương Diệp đi phương hướng lúc, hắn lập tức đã minh bạch. Dương Diệp đây là muốn đi Thiên Lang Sơn Mạch... Hắn là muốn đem Thiên Đạo chi nhãn dẫn đạo Thiên Lang Sơn Mạch đi...

Trác Giáo Tập yết hầu lăn lăn, nói: "Còn có thể như vậy ah..."

Lúc này, phía chân trời vào cái ngày đó Đạo chi mắt đột nhiên dời bắt đầu chuyển động, phương hướng kia, đúng là Thiên Lang Sơn Mạch phương hướng!

Cái kia Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả vốn là khẽ giật mình, đem làm bọn hắn chứng kiến Dương Diệp lúc, lập tức cái gì đều đã minh bạch!

"Giết hắn đi!!"

Không biết vị nào Thánh giả gầm lên giận dữ, trong tràng năm tên Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả ngay ngắn hướng ra tay...

Mục tiêu toàn bộ là Dương Diệp!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 966: Ta cái kia không gọi trộm, như thế gọi đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả như thế nào dám để cho Dương Diệp đi Thiên Lang Phong? Dương Diệp tự nhiên là không có ý nghĩa, nhưng là hắn đỉnh đầu thế nhưng mà hữu Thiên Đạo chi nhãn ah!

Lúc này Thiên Đạo chi nhãn đã đã tập trung vào Dương Diệp, hắn đi nơi nào, Thiên Đạo chi nhãn sẽ xuất hiện ở nơi nào. # linh # điểm # trung # văn #≧, dùng Thiên Đạo chi nhãn khủng bố, một cái gây chuyện không tốt, toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát!

Cho nên, vô luận như thế nào cũng không thể khiến Dương Diệp chạy đến Thiên Lang Sơn Mạch đi!

Năm tên Thánh giả ngay ngắn hướng ra tay, cái kia là kinh khủng cở nào?

Khỏi cần phải nói, tựu là năm người bạo phát đi ra khủng bố khí thế, tựu cứ thế mà bức ngừng Dương Diệp, đón lấy, năm chỉ (cái) che trời bàn tay khổng lồ bay thẳng đến Dương Diệp vị trí oanh đi qua!

Dương Diệp tự nhiên là ngăn cản không nổi đấy, đừng nói năm tên, tựu là một gã hắn đều quá sức. Hắn ngăn không được, nhưng là hắn lại không nóng nảy, bởi vì hữu người đưa cho hắn ngăn cản!

Quả nhiên, tại Thiên Lang Sơn Mạch bọn người ra tay lúc, Trác Giáo Tập bọn người lập tức ra tay, trực tiếp oanh hướng về phía Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả.

Song phương một phát tay, quả thực tựu là thiên sụp đổ mặt đất, toàn bộ phía chân trời xuất hiện mảng lớn mảng lớn không gian lỗ đen, không đến nửa hơi thời gian, toàn bộ phía chân trời đều biến thành một mảnh đen kịt!

Giờ khắc này, không chỉ có nhân loại, mà ngay cả yêu thú đều sợ run rồi!

Bởi vì tại đây dạng đánh tiếp, cái này Vân Hải Thành cùng Thiên Lang Sơn Mạch đều cũng bị hủy!

Rầm rầm.

Đúng lúc này, phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên bộc phát ra gần hai mươi đạo đen kịt sắc thần lôi, cái này hai mươi đạo đen kịt sắc thần lôi bên trong hữu hai đạo hướng Dương Diệp rơi đi, mà còn lại nhưng lại hướng phía Trác Giáo Tập bọn người còn có Thiên Lang Sơn Mạch các loại Thánh giả rơi đi. Lúc này đây màu đen thần lôi không chỉ có tại số lượng thượng so với trước nhiều hơn rất nhiều, mà ngay cả uy lực cũng so với trước cường lớn hơn rất nhiều!

Vô số yêu thú cùng nhân loại tại đây khủng bố uy áp hạ leo trên mặt đất lạnh rung run rẩy!

Đây mới thực là Thiên Địa chi uy, người bình thường căn bản không chịu nổi Thiên Địa chi uy!

Giờ khắc này, Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả cùng Trác Giáo Tập bọn người không hẹn mà cùng ngừng lại, cái này màu đen thần lôi coi như là bọn hắn cũng không dám khinh thị đấy.

Chúng Thánh giả ngừng lại, Dương Diệp nhưng lại động, hắn căn bản không nhìn cái kia màu đen thần lôi, sau đó hướng phía Thiên Lang Sơn Mạch lao đi. Cái này màu đen thần lôi, lúc này hắn nhất định là ngăn không được đấy, thi triển xuất kiếm vực, có lẽ có thể ngăn cản, nhưng là hắn không dám ở thi triển Kiếm Vực, hiện tại còn chưa đạt tới Bán Thánh, thi triển Kiếm Vực, tuổi thọ căn bản không đủ chèo chống hắn!

Cho nên, muốn muốn ngăn cản cái này màu đen thần lôi, chỉ có biện pháp kia! Cái kia chính là đi Thiên Lang Phong!

Chỉ cần đi Thiên Lang Phong, không cần chính hắn ngăn cản, Thiên Lang Vương các loại Thánh giả tựu sẽ chủ động giúp hắn ngăn cản!

Tại loại này nguy cấp thời khắc, Dương Diệp đem chính mình tốc độ đạt đến cực hạn, ngự kiếm tăng thêm Tốc Chi Pháp Tắc, làm cho Dương Diệp cả người hóa thành một điểm quang điểm biến mất tại cuối chân trời!

“Làm càn!”

Ngay tại Dương Diệp vừa tới đến Thiên Lang Phong, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, một gã mặc màu bạc trường bào trung niên nhân chắn Dương Diệp trước mặt, đón lấy, Dương Diệp không gian chung quanh từng khúc khởi đầu sụp đổ. Dương Diệp đồng tử co rụt lại, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, đang muốn liều chết đánh cược một lần, Vân Hải Thư Viện Viện Trường Thương Vân Tịch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

[truyen cua tui đốt net]
Thương Vân Tịch tay phải vung lên, chung quanh cái kia chút ít không gian lập tức khôi phục bình thường.

Mà lúc này, cái kia vốn là oanh hướng Dương Diệp màu đen thần lôi đi tới Thiên Lang trên đỉnh không, hắn cường đại uy áp trực tiếp làm cho Thiên Lang Phong chung quanh vô số ngọn núi nhỏ biến thành đất bằng!

Toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch đều ở đây màu đen thần lôi uy áp hạ sợ run!

Thiên Lang Vương nheo mắt, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tay phải nâng lên hướng thượng mạnh mà tựu là vung lên, một chỉ (cái) che trời màu bạc móng vuốt sói xuất hiện ở phía chân trời, sau đó hung hăng đất cùng đạo kia màu đen thần lôi oanh lại với nhau.

Thiên Địa run rẩy dữ dội!

Trong vòng ngàn dặm trong phạm vi không gian tại thời khắc này kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất tùy thời muốn nghiền nát giống như, tựa như tận thế tiến đến!

Hồi lâu, Thiên Lang Vương thu tay về, màu đen thần lôi đã biến mất không thấy gì nữa, nhưng Thiên Lang Vương sắc mặt lại trắng rồi.

“Vừa rồi vì cái gì không ăn trộm tập (kích)?” Thương Vân Tịch bên cạnh, Dương Diệp đột nhiên hỏi. Trước khi Thiên Lang Vương tại đối kháng màu đen thần lôi lúc, nếu như Viện Trường đánh lén, cho dù không thể để cho đối phương vẫn lạc, trọng thương đối phương vẫn là có thể đấy.

Thương Vân Tịch chỉ chỉ một bên Trác Giáo Tập bọn người, nói: “Chứng kiến bọn hắn ra tay kết cục sao? Ta như cùng Thiên Lang Vương ở chỗ này đại chiến, chúng ta lập tức sẽ bị này thiên đạo chi nhãn tập trung. Hiện tại...” Nói đến đây, Thương Vân Tịch đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Lại nói, này thiên đạo chi nhãn không phải là ngươi cái tên này làm ra đến a?”

Nghe được Thương Vân Tịch lời mà nói..., Thiên Lang Vương ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Dương Diệp sờ lên cái mũi, có chút bất đắc dĩ nói: “Xác thực là hướng về phía ta đến đấy!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thương Vân Tịch cùng Thiên Lang Vương sắc mặt đều mất tự nhiên rồi.

Hồi lâu, Thương Vân Tịch nói: “Ngươi đến rốt cuộc đã làm gì cái gì nghiệt?”

Dương Diệp: “...”

“Nữ nhân của ta cùng nhi tử là ngươi giết a?” Thiên Lang Vương nhìn thẳng Dương Diệp, nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực!”

“Ta đây bảo khố cũng là ngươi trộm?” Thiên Lang Vương lại hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta cái kia không gọi trộm, như thế gọi đoạt!”

Trong tràng hào khí lập tức đọng lại bắt đầu!

Thiên Lang Vương nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng không dám yếu thế cùng đối phương đối mặt. Thánh giả cường giả uy áp thật là cường, nhưng là với hắn mà nói, cái này uy áp cũng tựu có chuyện như vậy.

Nhìn thấy Dương Diệp không sợ Thiên Lang Vương, Thương Vân Tịch trong nội tâm khẽ gật đầu, trong mắt có một tia tán thưởng. Dương Diệp tính cách này hắn mặc dù có chút không thích, nhưng không thể không nói, Dương Diệp tâm tính cùng cái này đảm lượng còn là phi thường tốt. Đặc biệt là cái này đảm lượng, bởi vì trong nội tâm không sợ hãi, mới có thể tại võ đạo một đường phía trên đi xa hơn!

Hồi lâu, Thiên Lang vương đạo: “Ta Thiên Lang Sơn Mạch nghìn tính vạn tính, không có tính toán đến ngươi. Nếu như không là sự xuất hiện của ngươi, ta Thiên Lang Sơn Mạch đã sớm vô cùng trả giá thật nhỏ phá Vân Hải Thành. Nhưng tiếc, bởi vì sự xuất hiện của ngươi, ta Thiên Lang Sơn Mạch không chỉ có tổn thất thảm trọng, càng là làm rối loạn ta Thiên Lang Sơn Mạch một loạt kế hoạch! Ngươi, thật sự đáng chết!"

"Thiên Lang Vương, ta rất không rõ!"

Lúc này, Thương Vân Tịch đột nhiên nói: "Ngươi Thiên Lang Sơn Mạch cùng ta Vân Hải Thư Viện cho tới nay đều bình an vô sự, vì sao các ngươi lần này cần quy mô tiến công ta Vân Hải Thư Viện? Hơn nữa nhìn các ngươi như vậy, ngươi Thiên Lang tộc, Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, còn có Vân Tiêu Thánh Điện là sớm có dự mưu. Ta không tin tưởng các ngươi chỉ là đơn thuần vì ta Vân Hải Thư Viện linh mạch!"

Thiên Lang Vương cười lạnh một tiếng, nói: "Thương Vân Tịch, ta chỉ có thể nói, chiến tranh, mới vừa mới bắt đầu. Về phần ngươi Vân Hải Thư Viện, tin tưởng ta, không ai có thể giữ được ngươi Vân Hải Thư Viện, Thanh Đạo Môn không được, Cổ Kiếm Trai cũng không được."

"Các ngươi phía sau màn người là ai!" Thương Vân Tịch trầm giọng nói.

"Ngươi về sau sẽ biết đấy!" Thiên Lang vương đạo.

Xoẹt xẹt!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang, đón lấy, hai đạo màu đen thần lôi tự Thiên Đạo chi nhãn chậm rãi rơi xuống, hai đạo màu đen thần lôi mục tiêu là Thiên Lang Vương còn có Dương Diệp!

Bởi vì lúc trước Thiên Lang Vương Cường đi ra tay chấn vỡ màu đen thần lôi, bởi vậy, giờ phút này này thiên đạo chi nhãn cũng đã đem Thiên Lang Vương đã coi như là là địch nhân!

Nhìn thấy một màn này, Thiên Lang Vương nheo mắt, tuy nhiên trước khi hắn đã tiếp nhận một đạo màu đen thần lôi, nhưng cũng không thoải mái, mà bây giờ, này thiên đạo chi nhãn lại đây...

Thiên Lang Vương một tiếng hét giận dữ, hai tay nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà chỉ lên trời tế một đạo màu đen thần lôi oanh tới.

Hai cái che khuất bầu trời cự quyền rồi đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, cuối cùng cùng cái kia trong đó một đạo màu đen thần lôi hung hăng đất đụng vào nhau.

Tiếng nổ lớn vang lên, Thiên Lang Phong chung quanh ngàn dặm ở trong núi tại đây tiếng nổ lớn trùng kích xuống, trực tiếp hóa thành đất bằng, cùng lúc đó, Thiên Lang Sơn Mạch rất nhiều linh giai trở xuống đích yêu thú trực tiếp bị cái này cổ kinh khủng lực lượng dư uy đánh chết!

Tiếng kêu rên, không ngừng từ Thiên Lang Sơn Mạch vang lên!

Một kích đánh nát một đạo màu đen thần lôi, Thiên Lang Vương sắc mặt càng thêm tái nhợt. Phát giác được Thiên Lang Sơn Mạch tình huống, Thiên Lang Vương thần sắc âm trầm lên, hắn nhìn về phía Thương Vân Tịch cùng Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, "Đó các ngươi rồi!"

Cái này màu đen thần lôi, Dương Diệp vô luận như thế nào cũng ngăn cản không nổi đấy. Dương Diệp ngăn không được, tự nhiên là cái này Thương Vân Tịch để che, Thương Vân Tịch để che, vậy hắn tựu có cơ hội diệt sát Dương Diệp!

Thương Vân Tịch tự nhiên cũng biết điểm ấy, lập tức sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại.

"Tiền bối nhìn xem là tốt rồi!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Chính là màu đen thần lôi mà thôi, còn gì phải sợ? Đợi sẽ tự nhiên hữu người cho ta ngăn cản!"

Thương Vân Tịch chân mày cau lại, nói: "Ngươi không có nói đùa?"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên, ta như thế nào hội (sẽ) cầm tánh mạng mình hay nói giỡn? Tiền bối chỉ cần nhìn xem Thiên Lang Vương, phòng ngừa hắn đánh lén ta thì tốt rồi. Về phần những thứ khác, tiền bối cũng đừng có nhúng tay rồi!"

Thương Vân Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu. Loại này thời điểm, Dương Diệp chắc chắn sẽ không tìm đường chết đấy, cho nên, hắn lựa chọn tin tưởng Dương Diệp.

"Hữu người cho ngươi ngăn cản?" Thiên Lang Vương khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: "Ta ngược lại muốn nhìn là cái nào ngu xuẩn hội (sẽ) đến cấp ngươi ngăn cản cái này lôi kiếp!"

Dương Diệp phi thường chăm chú gật gật đầu, nói: "Đối phương xác thực là một cái ngu xuẩn!” Nói xong, Dương Diệp thân thể khởi đầu chậm rãi hạ thấp.

Cái kia màu đen thần lôi mang theo khủng bố vô cùng uy áp hướng phía toàn bộ Thiên Lang Phong chậm rãi rơi đi, cái kia vốn là thủ hộ lấy Thiên Lang Phong hộ Phong đại trận tại lúc này đều ẩn ẩn bóp méo lên.

Theo màu đen thần lôi rơi xuống, mà với tư cách màu đen thần lôi mục tiêu Dương Diệp cũng không chịu nổi, cái kia cường đại uy áp làm cho hắn cũng nhịn không được có chút sợ run. Nếu như không phải hữu hai chủng ý cảnh chống cự, hắn giờ phút này chỉ sợ cũng đã co quắp té trên mặt đất rồi.

Cứ như vậy, Dương Diệp chậm rãi hướng xuống chưa dứt đi, màu đen thần lôi cũng đi theo rơi xuống đi.

Nhìn thấy một màn này, Thương Vân Tịch nao nao, lập tức hắn giống như là nghĩ tới điều gì, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Mà một bên Thiên Lang Vương sắc mặt lập tức thay đổi!

Màu đen thần lôi đang tiếp tục rơi xuống, Dương Diệp có chết hay không hắn không biết, nhưng là Thiên Lang Phong là tuyệt đối cũng bị hủy sạch sẽ đấy!

“Vô liêm sỉ!”

Thiên Lang Vương gào thét, một chưởng chụp về phía Dương Diệp, bất quá cũng là bị Thương Vân Tịch ngăn cản xuống dưới.

Không cách nào giết Dương Diệp, Thiên Lang Vương đành phải lần nữa đối với cái kia màu đen thần lôi ra tay... Bởi vì cái này màu đen thần lôi tại rơi đi xuống, Thiên Lang Phong tựu thật sự muốn hủy!

“Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!”

Đánh nát màu đen thần lôi về sau, Thiên Lang Vương gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hắn trong cơ thể bộc phát lấy vô cùng vô tận cuồng bạo khí tức, làm cho khắp chung quanh không gian trực tiếp sôi trào lên.

Giờ phút này, Thiên Lang Vương biệt khuất nhanh muốn điên rồi!

Dương Diệp ngừng lại, nhìn lên trời Lang Vương, nói: “Rất đơn giản, ta muốn trở thành Bán Thánh, nhưng là cái này Thiên Đạo chi nhãn có chút phiền toái, ta cần các ngươi cùng Vân Hải Thư Viện cùng một chỗ giúp ta chống đỡ. Ngươi xem, phải hay là không rất đơn giản?”

“Chúng ta giúp ngươi trở thành Bán Thánh?” Thiên Lang Vương gào thét, “Làm ngươi xuân thu đại mộng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vậy, ta đây tựu không đi. Mọi người chúng ta cùng nhau chơi đùa độ kiếp!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 967: Thiên Lang Vương, cố gắng lên, ngươi làm được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thiên Lang Vương thiếu chút nữa bị tức thổ huyết!

Chơi thiên kiếp?

Nếu như là tại Vân Hải Thành lời mà nói..., hắn ngược lại thì nguyện ý cùng Dương Diệp cùng nhau chơi đùa thiên kiếp, nhưng là đây là đang Thiên Lang Sơn Mạch ah! Những... Này màu đen thần lôi không cần rơi vào Thiên Lang Sơn Mạch, tựu là nhiều đến mấy lần dư uy, cũng đủ để lại để cho Thiên Lang Sơn Mạch hủy diệt rồi. Nokiatxt≥ đỉnh ≥ điểm ≥ tiểu ≥ nói, sơn mạch hủy vẫn còn không sao cả, nhưng là nếu là đem vùng núi này đất linh mạch hủy, ngày đó lang tộc tựu thật sự đã xong!

Hơn nữa cái này màu đen thần lôi dư uy căn bản không phải một ít thực lực khá thấp Lang Yêu có khả năng chống cự đấy, đặc biệt là những cái... Kia ấu thú!

Nói tóm lại, tại tiếp tục như vậy, Thiên Lang Sơn Mạch không chỉ có cũng bị hủy, vô số yêu thú càng là phải chết!

Thiên Lang Vương hít sâu một hơi, giờ phút này, hắn hai mắt đều có chút màu đỏ tươi rồi, trong con ngươi Sát Ý vẫn còn như thực chất. Nhưng thấy hắn muốn giết Dương Diệp tâm đã đến loại trình độ nào!

“Ngươi cho rằng ngươi có thể uy hiếp ta?” Thiên Lang Vương âm thanh hung dữ nói.

“Ta chính là mẹ hắn uy hiếp ngươi!”

Dương Diệp sắc mặt cũng đột nhiên dữ tợn lên, “Lão tử hảo hảo đột phá, ngươi Thiên Lang Sơn Mạch không nên đến chọc vào một cước. Tốt, các ngươi không cho ta trở thành Bán Thánh, lão tử tựu kéo lấy các ngươi cùng một chỗ chôn cùng. Dù sao ta buôn bán lời!”

“Ngươi có phải hay không muốn chết?” Thiên Lang Vương không gian chung quanh đã bắt đầu chậm rãi vỡ ra, lúc này Thiên Lang Vương tựu giống như một tòa muốn núi lửa bộc phát.

Dương Diệp đi tới Thương Vân Tịch sau lưng, sau đó nhìn Thiên Lang Vương, nói: “Ta ngược lại là không muốn chết, bất quá, ngươi có bản lĩnh tựu ngươi tới giết ta ah!”

Thiên Lang Vương chung quanh trong phạm vi trăm dặm không gian nghiền nát, một cổ cường đại khí tức hướng phía Dương Diệp mang tất cả mà đi, bất quá rất nhanh, cổ hơi thở này đã bị Thương Vân Tịch ngăn cản xuống dưới.

Thương Vân Tịch ho một tiếng, sau đó nói: “Thiên Lang Vương, ta cảm thấy được, cái này là ngươi không đúng. Người ta tiểu bối chỉ là muốn trở thành Bán Thánh mà thôi, mà ngươi Thiên Lang Sơn Mạch nhưng lại Thánh giả toàn bộ xuất động đến ngăn cản. Việc này ah, các ngươi làm hoàn toàn chính xác thực không địa đạo: Mà nói.”

“Thương Vân Tịch ngươi thiểu cho ta âm dương quái khí (*) đấy!” Thiên Lang Vương âm thanh hung dữ nói.

Thương Vân Tịch nhún vai, nói: “Thật sự là hảo tâm không có tốt báo, vốn còn muốn cho các ngươi điều giải điều giải đấy, nhưng là hiện tại xem ra, lão phu thật sự là tự mình đa tình rồi.” Nói xong, hắn quay người nhìn xem Dương Diệp, nói: “Lại nói, cái thiên kiếp này cũng đã lâu không có chơi đùa rồi, chúng ta hôm nay chính dễ dàng hảo hảo chơi đùa! Tiểu tử, yên tâm đợi, hữu lão phu tại, ai cũng không làm gì được cho ngươi!”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, cái này Viện Trường cũng là có chút ít vô sỉ ah!

Dương Diệp cùng Thương Vân Tịch hai người kẻ xướng người hoạ, bên cạnh Thiên Lang Vương mặt đều khí phát tím rồi.

Phía chân trời, Thiên Đạo chi nhãn không ngừng mà tại phóng thích màu đen tia chớp hướng phía Trác Giáo Tập bọn người còn có Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả rơi đi. Hơn nữa cái thiên kiếp này một lần so một lần cường, số lượng cũng ngày càng nhiều, song phương Thánh giả cũng đã đầu đầy mồ hôi rồi!

Xoẹt xẹt!

Lúc này, lại là hai đạo màu đen thần lôi hướng phía Thiên Lang Vương cùng Dương Diệp rơi đi.

Dương Diệp cùng Thương Vân Tịch không chỉ có không có nửa phần khẩn trương cảm (giác), hai người ngược lại còn cười nhìn lên trời Lang Vương...

“Thiên Lang Vương, cố gắng lên, ngươi làm được!” Dương Diệp chân thành nói.

Thiên Lang Vương sắc mặt nhăn nhó lên, bất quá rất nhanh, hắn khôi phục bình tĩnh, trong mắt cùng trên mặt đã không có trước khi như vậy phẫn nộ. Hắn lạnh lùng nhìn Dương Diệp liếc, sau đó lại lần ra tay...

Hai đạo màu đen thần lôi lần nữa bị Thiên Lang Vương bị phá huỷ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn phát hiện, Thiên Lang Vương thực lực nếu so với Trác Giáo Tập bọn người cường rất nhiều. Tuy nhiên hắn mặt ngoài biểu hiện vô cùng khinh thị Thiên Lang Vương, nhưng là trong nội tâm, đã phi thường ngưng trọng lên. Cường giả loại này, một khi có cơ hội, tuyệt đối có thể một chiêu tựu chết luôn hắn đấy. Không thể không ngưng trọng!

“Ngươi muốn trở thành Bán Thánh?” Thiên Lang Vương đột nhiên nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Phi thường muốn, bất quá cái này được xem các ngươi có thể hay không thành toàn. Nếu như không thành toàn, cái kia không có ý tứ, chúng ta tiếp tục chơi, chơi đến ngươi Thiên Lang Sơn Mạch Lang Yêu chết hết mới thôi!” Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp thanh âm vẫn bình tĩnh vô cùng, nhưng lại lộ ra một cổ lạnh như băng hàn ý.

Nghe vậy, Thiên Lang Vương mặt tuôn ra lệ khí, nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, hắn đột nhiên gật đầu cười, nói: “Tốt, rất tốt, muốn ta Thiên Lang Sơn Mạch chết hết, không nghĩ tới hữu người cũng dám ngay trước mặt ta nói những lời này, càng không có nghĩ tới nói những lời này người bất quá là một cái Hoàng Giả Cảnh con sâu cái kiến. Tốt, thật sự là rất tốt ah!”

Dương Diệp không có để ý đã nhanh đạt tới điên cuồng Thiên Lang Vương, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời vào cái ngày đó Đạo chi mắt, nói: “Ngươi hay là bỏ bớt nói nói nhảm khí lực a. Nếu như ta không có đoán sai, tại qua hơn mười tức, này thiên đạo chi nhãn sẽ lần nữa ra tay với chúng ta. Hảo tâm nhắc nhở xuống, dù cho ngươi có thể ngăn cản được, nhưng là ngươi lại có thể ngăn cản được mấy lần? Ta tính toán một cái, tối đa tại đến ba bốn lần, ngươi sẽ nguyên khí đại thương. Khi đó, Viện Trường muốn giết ngươi, như thế sẽ không lớn như vậy khó khăn!”

“Ta như liều mạng lưỡng bại câu thương, tất cả mọi người sẽ chết!” Thiên Lang vương đạo.

“Vậy ngươi còn đang chờ cái gì?” Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Lang Vương, “Ra, ngươi muốn liều mạng lưỡng bại câu thương, rất đơn giản, trực tiếp bất kể cái này màu đen thần lôi là được rồi. Như vậy, ta nhất định sẽ chết. Bất quá yên tâm, ngươi toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú đều muốn sẽ vì ta chôn cùng! Ngươi chỉ cần cam lòng (cho), vậy đến. Dù sao ta đã làm tốt với ngươi liều mạng chuẩn bị!”

“Vậy đến!”

Thiên Lang Vương nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm bình tĩnh.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đến!”

Xoẹt xẹt...

Hai đạo màu đen thần lôi tự Thiên Đạo chi trong mắt chui ra, sau đó hướng phía Dương Diệp cùng Thiên Lang Vương phương hướng rơi xuống.

Lúc này đây màu đen thần lôi so với trước muốn càng mạnh hơn nữa, mới vừa xuất hiện, vô tận uy áp tựu giống như thủy triều áp hướng về phía toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch, tại này cổ uy áp phía dưới, phía chân trời không gian cũng đã bóp méo lên.

Cái này hai Đạo Thần lôi uy lực nếu so với Trác Giáo Tập bọn người thừa nhận màu đen thần lôi hiếu thắng rất nhiều, dù sao này thiên đạo chi nhãn muốn giết chết chính là Dương Diệp...

Một chỉ (cái) cự trảo phóng lên trời, cùng một đạo màu đen thần lôi hung hăng đụng vào nhau. Cự trảo lập tức tiêu tán, bất quá rất nhanh, lại là mấy đạo cự trảo phóng lên trời...

Đem làm thứ bảy chỉ (cái) cự trảo oanh tại đạo kia màu đen thần lôi về sau, cự trảo cùng màu đen thần lôi hết thảy tại phía chân trời nổ ra, vô số năng lượng mảnh vỡ tự phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Thiên Lang Vương tay phải vung lên, những cái... Kia năng lượng mảnh vỡ lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, thuộc về Dương Diệp cái kia Đạo Thần lôi đã đi tới Dương Diệp đỉnh đầu 500 trượng vị trí.

Thiên Lang Vương lạnh lùng nhìn xem, không có chút nào ra tay dấu hiệu!

Thương Vân Tịch tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, trên mặt cũng dần dần ngưng trọng. Thiên Lang Vương nếu là thật sự không ra tay, dùng Dương Diệp thực lực, căn bản ngăn cản không nổi cái này màu đen thần lôi!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Thương Vân Tịch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhưng lại đối với hắn khẽ lắc đầu. Nếu như Thương Vân Tịch ra tay, vậy bọn họ coi như là thua. Sẽ không chết, nhưng là hắn đột phá Bán Thánh nhưng lại không có có hi vọng rồi. Lần này là một cái cơ hội, hắn không muốn bỏ qua cơ hội này. Cho nên, hắn muốn đánh bạc đến cùng!

Thương Vân Tịch chần chờ xuống, sau đó nhẹ gật đầu. Hắn hay là quyết định tin tưởng Dương Diệp, loại này thời điểm, hắn một khi ra tay, Dương Diệp không chỉ có mất đi đột phá Bán Thánh cơ hội, hắn cũng sẽ bị Thiên Đạo chi nhãn tập trung, khi đó, Vân Hải Thư Viện bên này sẽ đang ở hạ phong. Bởi vì bọn hắn đã muốn bảo vệ mình, lại phải bảo vệ Dương Diệp!

Loại tình huống đó xuống, Vân Hải Thư Viện nhất định sẽ đang ở hạ phong đấy!

Nhưng là nếu như không ra tay, Dương Diệp đừng nói ngăn cản cái này màu đen thần lôi, tựu là cái này màu đen thần lôi mang theo khủng bố uy áp hắn đều để kháng không nổi!

Thương Vân Tịch trong lòng có chút xoắn xuýt khó khăn rồi.

Dương Diệp hướng xuống phương chậm rãi trụy lạc, Thiên Lang Vương không có ra tay, cũng không có ngăn cản, bởi vì hữu Thương Vân Tịch tại, cái này căn bản không có dùng.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Thiên Lang Phong, bất quá rất nhanh, một tầng hơi mỏng màu vàng màn hào quang bao phủ ở toàn bộ

Thiên Lang Phong, đem Dương Diệp chắn bên ngoài.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Kiếm Ý cùng Sát Ý điên cuồng tuôn ra, cuối cùng tạo thành một đạo bình chướng chắn trước mặt của hắn. Tại Kiếm Ý cùng Sát Ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp trên người cái kia cổ kinh khủng uy áp lập tức thiểu rất nhiều.

Lúc này, màu đen thần lôi cách Dương Diệp chưa đủ 200 trượng. Cái kia trong đó cường đại uy áp trực tiếp làm cho Dương Diệp phía dưới màu vàng màn hào quang vặn vẹo lên, mà ở Thiên Lang Phong những Lang Yêu đó trừ Bán Thánh giai bên ngoài, toàn bộ nằm sấp phục trên mặt đất lạnh run.

Dương Diệp cái kia Kiếm Ý cùng Sát Ý hình thành bình chướng cũng liệt ra, tí ti uy áp đã rơi vào Dương Diệp trên người, cũng may Dương Diệp cưỡng ép tiếp nhận được rồi.

Màu đen thần lôi cách Dương Diệp chưa đủ trăm trượng rồi.

Dương Diệp sắc mặt khởi đầu tái nhợt, lúc này, hắn đã đem bạch thuẫn đem ra chống cự, nhưng vẫn là không làm nên chuyện gì. Đương nhiên, Thiên Lang Phong cái kia chút ít yêu thú so với hắn lại càng không có thể. Ngoại trừ số ít một ít Bán Thánh cường giả, đại bộ phận Bán Thánh cường giả cũng đều đã nằm sấp phục trên mặt đất, không chỉ có như thế, Tôn Giai trở xuống đích một ít yêu thú khởi đầu bạo thể mà vong...

Mà Thiên Lang Vương còn không có ra tay ý tứ!

Thương Vân Tịch ánh mắt một mực rơi vào Dương Diệp trên người, chỉ cần Dương Diệp chống đỡ không nổi, hắn lập tức sẽ ra tay!

Thần lôi vẫn còn hạ thấp, rất nhanh, cách Dương Diệp không đến 50 trượng rồi.

Thiên Lang trên đỉnh một ít Tôn Giai yêu thú cũng khởi đầu bạo thể rồi...

Vô số tiếng kêu rên không ngừng vang lên!

Cái kia bao phủ Thiên Lang Phong màu vàng màn hào quang ầm ầm vỡ vụn, Dương Diệp hạ xuống, đã xuất hiện ở Thiên Lang Phong đàn yêu thú ở bên trong, lúc này Dương Diệp, sắc mặt tái nhợt, thân thể đã ở lạnh run, phảng phất tùy thời muốn leo trên mặt đất Bình thường!

Nhưng là hắn hay là tại kiên trì!

Màu đen thần lôi vẫn còn hạ thấp, đã đi tới Thiên Lang Phong trên không, trong tràng, trừ đi một tí cao cấp Bán Thánh, sở hữu tất cả yêu thú đều nằm sấp phục trên mặt đất, cho dù là một ít cao cấp Bán Thánh cũng nhanh không chịu nổi rồi.

Cùng lúc đó, vô số Tôn Giả Cảnh yêu thú bắt đầu ở bạo thể...

Theo trước khi đến bây giờ, chết tại đây thần lôi uy áp phía dưới đấy, cũng đã khoảng chừng gần trăm vạn!

Nhưng là, Thiên Lang Vương như trước không có động thủ cực hạn, đối với những cái... Kia yêu thú chết, hắn nhìn như không thấy!

Hắn đương nhiên không phải ý chí sắt đá, hắn chỉ là không muốn thụ Dương Diệp áp chế, Thiên Lang tộc vô số Lang Yêu chết ở Dương Diệp thủ hạ, hắn Yêu Hậu cùng nhi tử cũng chết dưới tay Dương Diệp, còn có hắn bảo khố cũng bị Dương Diệp cướp sạch không còn, mà bây giờ, lại muốn tới bang (giúp) Dương Diệp thành tựu Bán Thánh, hắn như thế nào biết làm? Cơn tức này, hắn nuối không trôi!

Thiên Lang Vương hai tay nhanh nắm lại, chỉ cần Dương Diệp trước không kiên trì nổi là được, chỉ cần Dương Diệp không kiên trì nổi, Thương Vân Tịch tựu hội (sẽ) xuất thủ cứu giúp, khi đó, chính là hắn cơ hội giết Dương Diệp!

Hiện tại tựu là tại đánh bạc!

Ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp tựu là tại cùng hắn đánh bạc, đánh bạc ai trước nhịn không được!

Nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ai nha, xem ta cái này trí nhớ, vậy mà thiếu chút nữa quên một thứ gì rồi!”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, dị thứ nguyên phương xuất hiện ở trên tay của hắn, đón lấy, một đạo lục sắc khối lập phương đem Dương Diệp hoàn toàn bao phủ. Bị khối lập phương bao phủ tốt, Dương Diệp thu hồi Kiếm Ý cùng Sát Ý, trên mặt đã không có trước khi như vậy tái nhợt cùng khó coi, có chỉ là cười ôn hòa ý.

Dương Diệp cười nói: “Thiên Lang Vương, ngươi bảo vật này thật tốt, không hổ là Thần giai, ta vậy mà cảm thụ không đến cái gì uy áp. Nói không chừng ngay cả cái này màu đen thần lôi đều có thể ngăn cản thoáng một phát, ngươi muốn hay không nhìn xem? Ân, bất quá những... Này Lang Yêu muốn chết sạch.”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 968: Ta là Bán Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gần mười đạo cự trảo vỗ vào cái kia màu đen thần lôi lên, màu đen thần lôi lập tức vỡ vụn ra ra, vô tận năng lượng cùng uy áp phô thiên cái địa trút xuống mà xuống, cái này lại để cho Thiên Lang trên đỉnh lần nữa chết ít nhất mấy chục vạn Lang Yêu!

Mà ở Lang Yêu bên trong Dương Diệp nhưng lại như trước mang theo cười ôn hòa cho, một chút việc cũng không có!

Dị thứ nguyên phương có lẽ ngăn không được cái này màu đen thần lôi, nhưng là muốn ngăn trở cái này màu đen thần lôi uy áp, nhưng lại không có gì độ khó.

Thiên Lang Vương gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi là cố ý đấy!”

Dương Diệp vốn là sớm có thể xuất ra cái này dị thứ nguyên phương để ngăn cản uy áp, nhưng hắn vẫn là chậm chạp không lấy ra. Vì cái gì? Rõ ràng sự tình, Dương Diệp đây là cố ý yếu thế, làm cho Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú chết.

Nói đơn giản một chút chính là hắn bị lừa rồi!

Không công tổn thất nhiều như vậy Lang Yêu, tội hòu hay là muốn ra tay giúp Dương Diệp ngăn cản cái này màu đen thần lôi, lúc này đây, hắn bại đè xuống bôi địa phương.

“Ta chính là cố ý đấy!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thẳng Thiên Lang Vương, nói: “Để cho ta trở thành Bán Thánh, bằng không thì, chúng ta tiếp tục chơi, ta muốn nhìn, ngươi Thiên Lang tộc có bao nhiêu yêu thú có thể chết.”

Thiên Lang Vương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Mình xuất đạo đến nay, ta chưa bao giờ giống giờ phút này như vậy muốn giết một người. Nhân loại, ngươi là người thứ nhất.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Biết không? Ta thật đúng là có chút thích một loại cảm giác. Đó chính là ngươi xem ta khó chịu, lại đối với ta lại không thể làm gì bộ dạng.”

Thiên Lang Vương sắc mặt triệt để âm trầm lên.

Dương Diệp lại nói: “Thiên Lang Vương, nói thật, đối với ngươi, ta vẫn còn có chút xem thường đấy. Là nam nhân, tựu quyết đoán điểm, hoặc là ngươi tựu hi sinh toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú cùng ta đồng quy vu tận, hoặc là ngươi tựu để cho ta trở thành Bán Thánh. Tựu cái này hai lựa chọn, tuyệt không khó chọn, ngươi lại không nên lề mề lâu như vậy, ta thật sự là sâu sắc khinh thường ngươi!”

“Hắn nuốt không trôi khẩu khí ah!”

Lúc này, Thương Vân Tịch bỗng nhiên nói: “Ngươi hại chết nhiều như vậy Lang Yêu, càng trộm hắn bảo khố, mà bây giờ nhưng lại muốn hắn đến giúp ngươi trở thành Bán Thánh, cơn tức này hắn như thế nào nuốt được xuống dưới? Ngươi nha, khẩu hạ lưu đức một điểm a, lão phu ta đều cảm thấy Hắn có chút đáng thương.”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, lão nhân này cũng không phải một người tốt.

Thiên Lang Vương cũng là khuôn mặt co lại, giờ khắc này, hắn muốn hủy diệt thiji ác!

Thiên Lang Vương hai mắt khép hờ, chung quanh không gian lần nữa sôi trào lên, một cổ cuồng bạo khí thế không ngừng tại Thiên Lang Vương chung quanh bồi hồi. Chau mày cùng khuôn mặt vặn vẹo biến hình biểu hiện ra lúc này trời Lang Vương là cỡ nào giãy dụa!

Thương Vân Tịch sắc mặt dần dần ngưng trọng lên, nếu như Thiên Lang Vương thật sự ngọc thạch câu phần, cái kia mọi người thật sự đều muốn cùng nhau chơi đùa xong. Tuy nhiên cái này có chút khả năng không lớn, nhưng là lúc này Thiên Lang Vương rõ ràng cho thấy đã đến điên cuồng biên giới, còn có chuyện gì là một người điên làm không được hay sao?

Xoẹt xẹt!

Lúc này, phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên dần hiện ra hai đạo đen kịt sắc thần lôi, hai đạo màu đen thần lôi tại phía chân trời dừng lại một cái chớp mắt, sau đó liền hướng phía Dương Diệp cùng Thiên Lang Vương phương hướng rơi xuống suy sụp.

“Ta cho ngươi trở thành Bán Thánh!”

Lúc này, Thiên Lang Vương đột nhiên mở mắt, nhìn xem Dương Diệp nói.

“Không có lừa dối ta?” Dương Diệp nói.

“Thừa dịp ta hiện tại còn không có hữu cải biến chủ ý!” Thiên Lang Vương âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Hy vọng chúng ta hợp tác vui sướng!”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, Thập Tam tên Hắc y nhân xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, đem hắn bao quanh vây lại. Đón lấy, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, hai mắt khép hờ, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Đúng lúc này trùng kích Bán Thánh, không thể nghi ngờ là phi thường nguy hiểm đấy, nhưng là nếu như bỏ lỡ cơ hội này, hắn không biết phải đợi tới khi nào rồi. Hơn nữa bởi vì hôm nay Đạo chi mắt nguyên nhân, về sau trừ phi là hữu mười tên đã ngoài Thánh giả tương trợ, bằng không thì, hắn căn bản không dám trùng kích Bán Thánh!

Nếu như là bình thường, hắn trở lại Cổ Kiếm Trai, lại để cho Cổ Kiếm Trai các loại Thánh giả trợ giúp cũng là không có vấn đề đấy. Nhưng là hiện tại Thiên Lang Vương hận không thể giết hắn đi, hữu Thiên Lang Vương nhìn chằm chằm, trở lại Cổ Kiếm Trai cũng không an toàn đấy. Biện pháp duy nhất tựu là tại đây áp chế Thiên Lang Vương, Bức bách đối phương trợ giúp hắn độ kiếp!

Đương nhiên, tại Thiên Lang Phong độ kiếp thành Bán Thánh, nhất định là gặp nguy hiểm đấy. Nhưng là, cái này xem như hắn trước mắt mới chỉ nhất hăode biện pháp rồi. Bằng không thì, thành tựu Bán Thánh xa xa không hẹn!

Rất nhanh, trong tràng sở hữu tất cả Thánh giả đều xuất hiện ở Dương Diệp trên không, Sau đó tại sở hữu tất cả yêu thú cùng nhân loại cường giả trong ánh mắt, Vân Hải Thư Viện Thánh giả cùng Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả vậy mà khởi đầu liên thủ rồi.

Song phương chia đều lôi kiếp, phía dưới, Dương Diệp vững như bàn thạch.

Chung quanh một ít Lang Yêu nguyên một đám oán độc nhìn xem Dương Diệp, rục rịch. Đối với Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên là không xa lạ gì đấy. Theo Vân Hải Thành cùng Thiên Lang Sơn Mạch khai chiến đến nay, tựu là trước mắt cả nhân loại này tru giết bọn chúng đi không biết bao nhiêu đồng bào. Hơn nữa lúc trước, cũng thì ra là vì vậy nhân loại nguyên nhân, làm cho Thiên Lang Sơn Mạch vô số yêu thú chết thảm!

Hiện tại, trước mắt cả nhân loại này lại muốn ngay trước mặt bọn họ trùng kích Bán Thánh!

Cái này đối với toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch yêu thú mà nói, là sỉ nhục!

Tuy nhiên cả đám đều hận không thể xông đi lên giết Dương Diệp, nhưng lại không có một con yêu thú dám lên trước. Không nói Dương Diệp chung quanh cái kia Thập Tam tên Hắc y nhân, tựu là Dương Diệp thực lực của bản thân tựu lại để cho bọn hắn kiêng kị không thôi rồi.

Theo Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh, phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn đánh xuống màu đen thần lôi cũng càng ngày càng khủng bố rồi. Thiên Lang Vương cùng Thương Vân Tịch bọn người căn bản không cho những cái... Kia màu đen thần lôi rơi xuống không trung ra, bởi vì trong đó năng lượng quá mức khủng bố, một khi hơi chút tới gần phía dưới, không chỉ có Thiên Lang Sơn Mạch, tựu là viễn trình Vân Hải Thành đều muốn hóa thành tro tàn!

Tự nhiên, chúng Thánh giả là càng ngày càng cố hết sức rồi. Thương Vân Tịch bọn người cũng may, tuy nhiên cố hết sức, nhưng là thuộc về bình thường, mọi người cũng không có cái gì câu oán hận. Dù sao lúc này Dương Diệp xem như theo chân bọn họ cùng, Dương Diệp nếu là đột phá đến Bán Thánh, cái này đối với bọn họ mà nói, cũng là một kiện đại hảo sự. Thử hỏi, người lớn như thế tình, Dương Diệp không biết xấu hổ giả bộ như không có phát sinh qua sao?

Cho nên, đối với Vân Hải Thư Viện các loại Thánh giả mà nói, đây là một cái đem Dương Diệp cột vào Vân Hải Thành một cái cơ hội thật tốt.

Mà Thiên Lang Vương cùng Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả tắc thì biệt khuất rồi. Dương Diệp là tử địch của bọn hắn, Vân Hải Thư Viện cũng là tử địch của bọn hắn, mà bây giờ, bọn hắn không chỉ có muốn cùng mình tử địch liên thủ, còn phải trợ giúp tử địch của mình đến trùng kích Bán Thánh. Loại này biệt khuất cảm giác, làm cho Thiên Lang Vương cùng với toàn bộ Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả phổi đều muốn nổ.

Đối với bọn họ mà nói, vài vạn năm ra, đây tuyệt đối là lần đầu!

Bởi vì Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện, toàn bộ nam giới Cường giả đều bị hấp dẫn. Bất quá nhưng lại không người dám tới, hay nói giỡn, nếu như bị này thiên đạo chi nhãn tập trung, vậy thập tử vô sinh rồi.

Vân Hải Thành.

Nhìn lên trời tế chúng Thánh giả liên thủ đối kháng Thiên Đạo chi nhãn, Ngọc Vô Song trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy ngưng trọng cùng lo lắng. Thiên Đạo chi nhãn nàng trước kia chỉ là nghe nói qua, mà bây giờ, nàng nhưng lại tận mắt nhìn đến rồi. Cái này so nàng trong tưởng tượng muốn kinh khủng hơn gấp trăm lần!

Dương Diệp tại sao lại đưa tới Thiên Đạo chi nhãn?

Đây là Ngọc Vô Song chính thức lo lắng đấy, Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện lưỡng loại khả năng, Dương Diệp đều chiếm không lên, nhưng là hết lần này tới lần khác này thiên đạo chi nhãn nhưng lại xuất hiện.

Đây là nàng lo lắng cùng nghi hoặc khó hiểu địa phương!

“Là không rất là hiếu kỳ hắn tại sao phải đưa tới Thiên Đạo chi nhãn?” Lúc này, Phù Cẩm Tiên đột nhiên xuất hiện ở Ngọc Vô Song bên cạnh.

Ngọc Vô Song quay đầu nhìn thoáng qua Phù Cẩm Tiên, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi như thế cùng hắn đến từ cùng một chỗ, đúng không?”

“Ngươi đoán không lầm!” Phù Cẩm Tiên ánh mắt quăng đã đến phía chân trời Thiên Đạo chi trên mắt, nói: “Ta cùng hắn xác thực đến từ cùng một chỗ, cái này Thiên Đạo chi nhãn, ta cùng với hắn đã từng đã trải qua một lần! Lần kia, ta ngay cả xem dũng khí của nó đều không có. Mà ngươi biết không? Khi đó hắn cũng đã dám cùng này thiên đạo chi nhãn đối kháng rồi, mà khi đó, hắn mới Tôn Giả Cảnh.”

“Hắn trước kia là một cái dạng gì người?” Ngọc Vô Song đột nhiên hỏi.

Phù Cẩm Tiên thu hồi ánh mắt, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Là bằng hữu của hắn, ngươi hội (sẽ) cảm giác rất may mắn, bởi vì hắn vô cùng nhiều khuyết điểm cũng sẽ không đối với bằng hữu bày ra, thậm chí, vì bằng hữu, hắn còn sẽ cải biến khuyết điểm của mình. Mà nếu như ngươi là địch nhân của hắn, ngươi sẽ phát hiện hắn người này rất tàn nhẫn, rất điên cuồng, rất không từ thủ đoạn!”

“Ta đã cảm thấy!” Ngọc Vô Song nói: “Nếu như ta không có đoán sai, bằng hữu của hắn như thế rất ít.”

Phù Cẩm Tiên nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, nói: “Bằng hữu của hắn quả thật rất ít, cái này có lẽ cùng hắn phát triển kinh nghiệm có quan hệ. Ta từng cũng điều tra qua hắn, hắn còn nhỏ cùng mẫu thân hắn cùng muội muội qua vô cùng khó khăn, vì mẫu thân hắn cùng muội muội, hắn đi Kiếm Tông, nhưng là vì một vài vấn đề, hắn bị giáng chức vi tạp dịch đệ tử”

“Tạp dịch đệ tử?” Ngọc Vô Song kinh ngạc nói: “Hắn còn đã làm tạp dịch đệ tử?” Theo Ngọc Vô Song, Dương Diệp loại thiên tài này, phóng tại bất kỳ một cái nào thịlì khẳng định đều sẽ là đem hắn cho rằng là bảo bối đấy, nhưng là nàng không nghĩ tới, Dương Diệp đã từng lại vẫn đã làm tạp dịch đệ tử.

“Có chút khó có thể tin đúng không?” Phù Cẩm Tiên nói: “Ngay từ đầu ta cũng khó mà tin được đấy. Hắn không chỉ có đã làm tạp dịch đệ tử, còn bị hắn chỗ thịlì vứt bỏ qua, không chỉ có như thế, hắn đã từng chỗ một cái Phù Văn Sư Công Hội cũng bởi vì vi ích lợi của mình mà đưa hắn phân rõ quan hệ. Đương nhiên, cái này cũng không hoàn toàn đúng hắn chỗ thịlì sai. Nhưng bởi vì những... Này, cái này làm cho hắn tính cách biến thành có chênh lệch chút ít kích rồi. Hơn nữa cũng bởi vì những... Này, hắn không lớn tại tin tưởng người khác.”

“Khó trách” Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, nói: “Khó trách hắn tại một sự tình thượng sẽ rất quá kích.”

Phù Cẩm Tiên đột nhiên nói: “Ngươi ưa thích hắn?”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Phù Cẩm Tiên, không nói gì.

Phù Cẩm Tiên đánh giá liếc Ngọc Vô Song, cười cười, không nói chuyện, đem ánh mắt quăng đã đến phía chân trời.

“Nhân loại, ngươi đến cùng tốt rồi chưa!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến Thiên Lang Vương tiếng hét giận dữ.

Tuy nhiên bọn họ là Thánh giả, nhưng là đối mặt này thiên đạo chi nhãn, bọn hắn cũng đã nhanh tinh bì lực tẫn rồi! Tại tiếp tục như vậy, Dương Diệp có thể hay không trở thành Bán Thánh bọn hắn không biết, nhưng là bọn hắn biết rõ, tại tiếp tục như vậy, bọn hắn cũng bị bổ chết rồi.

Thương Vân Tịch bọn người cũng nhìn một Dương Diệp liếc, giờ phút này, bọn hắn cũng có chút nhanh chống đỡ không được rồi.

Dương Diệp khí tức không ngừng tăng vọt, cái kia cường đại khí tức làm cho chung quanh những Lang Yêu đó nhịn không được liên tiếp lui về phía sau.

Nhìn thấy một màn này, Thương Vân Tịch các loại trong lòng người buông lỏng, bởi vì xem cái này dấu hiệu, Dương Diệp lập tức muốn đột phá.

“Hắn không có cơ hội tốt rồi!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, Tăng Viên cùng một đầu cự mãng đột nhiên tự trong bầy sói thoáng hiện mà ra, cái kia cự mãng thân hình bãi xuống, trực tiếp quét ngang hướng về phía Thập Tam tên Hắc y nhân. Mà Tăng Viên tắc thì là cả người như là một quả như đạn pháo hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Thương Vân Tịch bọn người sắc mặt hoảng hốt, muốn ra tay, nhưng lại bị thiên kiếp cho kéo lại.

“Hāhā Dương Diệp, ngươi thực đã cho ta sẽ giúp ngươi đột phá đến Bán Thánh? Làm ngươi xuân thu đại mộng, hôm nay, tựu là ngươi thần hồn câu diệt thời điểm!” Phía chân trời, vang lên Thiên Lang Vương điên cuồng tiếng cười to.

Ngay tại Tăng Viên đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra nhìn xem Tăng Viên, nói: “Ta là Bán Thánh rồi!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 969: U Minh Điện điện hạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tăng Viên nao nao, hắn không tới Dương Diệp đã đột phá đã đến Bán Thánh, nhưng là rất nhanh, một vòng lệ khí hiện lên trên mặt, “Ngươi là Bán Thánh thì như thế nào? Ta còn là cao cấp Bán Thánh!”

Nói xong, Tăng Viên một quyền oanh ra. ※%※%※%※%

Quyền chưa tới, quyền thế tựu đã đi tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp chung quanh không gian trong chốc lát vỡ vụn ra ra, từng đạo đen kịt khe hở xuất hiện tại Dương Diệp bốn phía, muốn đem Dương Diệp thôn phệ. Bất quá những... Này vết nứt không gian đều bị Dương Diệp Kiếm Ý chỗ ngăn trở, bởi vậy, Dương Diệp chỗ vị trí không gian cũng không có bị ăn mòn!

Lúc này, Tăng Viên quyền đã tới!

Dương Diệp không có rút kiếm, mà là đồng dạng một quyền oanh ra!

Nhìn thấy Dương Diệp ra quyền, Tăng Viên khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, một nhân loại cùng hắn so thân thể? Thật sự là không biết sống chết!

Lưỡng quyền chạm nhau, một tiếng nổ vang, hai người chung quanh không gian kịch liệt run lên, vô số khe hở lan tràn ra.

Tăng Viên hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước, mà Dương Diệp nhưng lại không chút sứt mẻ!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngây dại!

Tăng Viên mình cũng ngây dại, hắn không tới mình cùng một nhân loại cứng đối cứng, sau đó chính mình còn thua!

Trước mắt đây là một nhân loại ah

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn nhìn nắm đấm của mình, nói: “Cửu Tử Thần Công lão đầu không có lừa gạt ta!” Tấn thăng đến Bán Thánh về sau, hắn phát hiện nhục thể của mình vậy mà thật sự đã xảy ra rất nhỏ biến hóa, đây là một loại chất biến hóa. Đơn giản tựu thật sự trở nên mạnh mẽ rồi, hơn nữa như cái kia Thanh Đạo Môn tổ sư chỗ, ít nhất mạnh gấp năm lần đã ngoài!

Hiện tại nhục thể của hắn lực lượng cùng phòng ngự, không chút nào nhược trước mắt cái này Tăng Viên!

“Cái này Cửu Tử Thần Công luyện luyện giống như cũng không tệ”

Cảm giác trong thân thể lực lượng, Dương Diệp trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, bất quá rất nhanh hắn tựu không nhận, chối bỏ ý nghĩ này. Hay nói giỡn, tan hết tu vi một lần nữa tu luyện, hắn có thể không tìm chết!

“Ah!”

Đúng lúc này, một bên đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết. Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy cái kia vốn là một lần nữa Thập Tam tên Hắc y nhân cự mãng giờ phút này lại bị chặt đứt cái đuôi, chính vội vàng trốn chạy để khỏi chết lấy.

Dương Diệp lắc đầu, Thập Tam tên Hắc y nhân cường đại, cho dù giờ phút này hắn đột phá đến Bán Thánh, tại không thi triển Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Băng Diệt Thần Quyền còn có Kiếm Vực dưới tình huống, hắn đều không có nắm chắc có thể chiến thắng. Cái này Thập Tam người liên thủ, thật sự rất cường. Cái này cự mãng đi đánh lén bọn hắn, đây là chết!

“Nhục thể của ngươi làm sao có thể sẽ thay đổi mạnh như thế!” Tăng Viên đột nhiên nói. Dương Diệp thân thể lực lượng cùng phòng ngự lúc trước hắn cũng đã lĩnh giáo qua, tuy nhiên cường, nhưng là so về hắn, vẫn có không thể chênh lệch đấy. () Nhưng là hiện tại, Dương Diệp thân thể lực lượng vậy mà đã vượt qua hắn. Cái này lại để cho hắn cực kỳ khó hiểu!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía Tăng Viên, nói: “Ngươi đoán?”

Tăng Viên con mắt hơi nhảy, không có ở lời nói, chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, như là một chi tên rời cung điện xạ mà ra. Tốc độ cực nhanh, cả người trực tiếp vỡ ra không gian hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới!

Dương Diệp cổ tay phải khẽ nhúc nhích, Man Thần Kiếm xuất hiện trên tay. Song tay nắm lấy Man Thần Kiếm, Dương Diệp mạnh mà từ trên xuống dưới tựu là một đập!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước, mà cái kia Tăng Viên tắc thì cả người tự phía chân trời ** mà xuống, cuối cùng nặng nề mà nhập vào mặt đất, đem mặt đất ném ra một cái sâu không thấy đáy hố sâu!

Dương Diệp đang chuẩn bị đuổi giết, lúc này, Thương Vân Tịch đột nhiên nói: “Ngươi tử đừng uy phong, mau làm pháp đem này thiên đạo chi nhãn bắt đi, bằng không thì tất cả mọi người được Game Over!”

Dương Diệp dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, phát hiện lúc này Thương Vân Tịch bọn người đều là sắc mặt tái nhợt, không có chút nào huyết sắc, xem xét đã biết rõ đã là kiệt sức!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Tiền bối, nếu không như vậy, các ngươi cùng Thiên Lang Vương đồng quy vu tận được rồi. Vân Hải Thành chuyện còn lại ta sẽ giúp các ngươi xử lý tốt đấy, như thế nào đây?”

Nghe vậy, Thương Vân Tịch chán nản, “Tử, ngươi cần ăn đòn là không!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối thật sự không lo lo lắng lắng? Cơ hội này có thể khó được!”

“Tử, ngươi tại nói nhảm, ta lập tức lại để cho chính ngươi đến chống cự cái thiên kiếp này!” Thương Vân Tịch nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, không tại nói nhảm, tay phải vung lên, đem Thập Tam tên Hắc y nhân thu vào, sau đó cả người hóa một đạo kiếm quang biến mất tại cuối chân trời.

Chỉ chốc lát, chúng Thánh giả rốt cuộc cảm thụ không đến Dương Diệp khí tức rồi.

Theo Dương Diệp khí tức biến mất, phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn khởi đầu yên tĩnh rồi, chỉ chốc lát, hắn tại phía chân trời không ngừng quét lấy toàn bộ đại địa.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Lang Vương bọn người cùng Thương Vân Tịch bọn người đều là ngưng trọng vô cùng. Nếu như này thiên đạo chi nhãn còn không cần thiết mất, cái này phiền toái thật có thể lớn hơn. Bởi vì cho dù bọn hắn hữu thực lực, cũng là không dám bị phá huỷ này thiên đạo chi nhãn đấy, một khi bị phá huỷ này thiên đạo chi nhãn, cái kia rước lấy đúng là càng thêm khủng bố tồn tại.

Đến lúc đó, bọn hắn đều muốn thập tử vô sinh!

Cũng may Thiên Đạo chi nhãn tại phía chân trời nhìn chung quanh sau một lát, mà bắt đầu chậm rãi hư ảo, cùng lúc đó, chung quanh những cái... Kia mây đen cũng khởi đầu tiêu tán.

Mọi người lập tức sâu sắc thở dài một hơi!

Rất nhanh, Thiên Đạo chi nhãn biến mất, mây đen tán đi, ánh mặt trời một lần nữa vung hướng về phía đại địa.

Giờ khắc này, nhân loại cùng yêu thú đều thở dài một hơi.

Lúc này đây sự tình đối với bọn họ ra, giống như là chính thức đã trải qua một lần tử vong Bình thường. Ngày đó Đạo chi mắt khủng bố, là chân chính lại để cho bọn hắn tuyệt vọng. Nhưng dùng, lúc này đây Thiên Đạo chi nhãn, không biết làm cho bao nhiêu người đối với này thiên địa sinh ra kính sợ chi tâm.

Cái này tự nhiên không là một chuyện tốt, bất kể là người hay là yêu, tu luyện khởi đầu, cũng đã đại biểu tại cùng trời tranh mệnh rồi. Đối với thiên địa có thể mời, nhưng nếu như sợ, cái kia còn như thế nào đi cùng nó giành mạng sống?

Thương Vân Tịch bọn người cùng Thiên Lang Vương các loại Thánh giả giờ phút này lông mày đều không hẹn mà cùng nhíu lại, bởi vì bọn hắn đã đến cái này.

Hồi lâu, Thương Vân Tịch nhìn về phía Thiên Lang Vương, nói: “Thiên Lang Vương, ta mặc kệ phía sau ngươi độc thủ là ai, ta muốn ngươi minh bạch, cho dù cuối cùng nhất ta Vân Hải Thư Viện ngăn cản không nổi các ngươi, ta cũng muốn lôi kéo ngươi Thiên Lang Sơn Mạch chôn cùng.” Xong, Thương Vân Tịch cùng Trác Giáo Tập bọn người thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

“Kéo ta Thiên Lang Sơn Mạch chôn cùng?”

Thiên Lang Vương khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Đã từng có lẽ có thể, nhưng là hiện tại, hừ!”

“Cái kia gọi Dương Diệp nhân loại phải chết!” Lúc này, Thiên Lang Vương bên cạnh một gã Thánh giả bỗng nhiên nói: “Người này thiên phú siêu quần, thực lực càng là cường đại đáng sợ. Giữ lại hắn, tương lai nhất định trở thành ta Thiên Lang Sơn Mạch mối họa!”

Nghe được Dương Diệp hai chữ, Thiên Lang Vương sắc mặt lập tức âm trầm xuống, Dương Diệp giết hắn Yêu Hậu cùng nhi tử, càng trộm đi hắn toàn bộ bảo khố, trước khi vừa muốn hiệp hắn, Nhưng dùng, hắn đối với Dương Diệp đó là chân chính hận thấu xương đấy!

Thiên Lang Vương hít sâu một hơi, ngăn chặn trong nội tâm bạo tuôn ra Sát Ý, nói: “Điều tra rõ lai lịch của người này chưa?”

Tên kia Thánh giả lắc đầu, nói: “Tại thế giới loài người, hắn tựa như trống rỗng xuất hiện Bình thường. Bất quá theo chúng ta phỏng đoán, hắn hẳn là đến từ Trung Thổ Thần Châu. Hơn nữa dùng thiên phú của hắn cùng thực lực, tại Trung Thổ Thần Châu, hắn ít nhất cũng là xuất từ bạch kim giai thế gia hoặc là tông môn., bất định là kim cương giai thế lực cũng có khả năng!”

Kim cương giai thế lực!

Thiên Lang Vương nheo mắt, nếu như Dương Diệp thật sự là kim cương giai thế lực, chuyện kia tựu khó giải quyết rồi. Kim cương giai thế lực, đó cũng không phải là Thiên Lang Sơn Mạch đủ khả năng đối kháng đấy.

Thiên Lang Vương sắc mặt một hồi biến ảo, hồi lâu, hắn âm thanh hung dữ nói: “Cho dù hắn là đến từ kim cương giai thế lực, ta cũng muốn hắn chết!”

“Cái này hiển nhiên!” Tên kia Thánh giả đầu, nói: “Ta Thiên Lang Sơn Mạch nhiều như vậy binh sĩ không thể chết vô ích. Chỉ là người này thực lực, trừ chúng ta những lão gia hỏa này, chúng ta Thiên Lang Sơn Mạch căn bản không có Sói là đối thủ của hắn. Mà ngay cả cái kia năm Yêu Vương một trong Tăng Viên cũng đã thua ở hắn tay, kẻ này tại đây nam giới, Thánh giả phía dưới chỉ sợ đã không người có thể giết hắn rồi!”

“Lâu Thiên Tiêu có thể có thể tới?” Thiên Lang Vương bỗng nhiên nói.

Tên kia Thánh giả lắc đầu, nói: “Ta từng cùng Vân Tiêu Thánh Điện thương nghị qua, bất quá bọn hắn cự tuyệt. Lý do là Lâu Thiên Tiêu lúc này đang tại truyền thừa một loại thần bí Pháp Tắc Chi Lực!”

Pháp Tắc Chi Lực!

Thiên Lang Vương mí mắt hơi nhảy, bọn họ là Thánh giả, đã siêu thoát Thiên Địa, càng siêu việt rất nhiều Pháp Tắc Chi Lực. Nhưng là, cái này không có nghĩa là một ít Pháp Tắc Chi Lực đối với bọn họ không có uy hiếp. Một ít thần bí Pháp Tắc Chi Lực, đừng đối với bọn họ, coi như là đối với Thánh giả phía trên cường giả đều có được uy hiếp đấy!

“Tuy nhiên Lâu Thiên Tiêu không thể tới, nhưng là cái kia Dương Diệp cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Tên kia Thánh giả lão giả đột nhiên nói: “Bởi vì ta đã được đến tin tức, Trung Thổ Thần Châu U Minh Điện đã phái tới một gã điện hạ đến đây, cũng không biết là vị nào điện hạ. Tóm lại, bất kể là vị nào, cái này Dương Diệp đều thập tử vô sinh. Đến lúc đó ta ngược lại muốn nhìn, cái này Vân Hải Thư Viện có dám hay không ra mặt bảo vệ cái này Dương Diệp!”

U Minh Điện

Nghe được ba chữ kia, Thiên Lang Vương trong mắt hiện lên một vòng nồng đậm kiêng kị chi sắc, giống như là đã đến dĩ vãng chuyện cũ.

Hồi lâu, Thiên Lang vương đạo: “Nói cho Vân Tiêu Thánh Điện, Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, theo ta Thiên Lang Sơn Mạch không tại đánh đánh lâu dài, U Minh Điện vị kia điện hạ khi nào đã đến, chúng ta khi nào tựu cùng Vân Hải Thư Viện quyết nhất tử chiến, ta hy vọng bọn hắn toàn lực tương trợ. Đặc biệt là Vân Tiêu Thánh Điện, nói cho bọn hắn biết, đừng dù sao cũng phải đến chỗ tốt lại không lớn xuất lực!”

Nói xong, Thiên Lang Vương biến mất tại phía chân trời.

Vân Hải Thành.

Dương Diệp trở lại Vân Hải Thành về sau, liền trực tiếp đem chính mình nhốt tại Vân Hải Thư Viện tại Vân Hải Thành tu kiến phòng chữ Thiên trong phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, một cổ cuồng bạo khí tức không ngừng từ trong cơ thể hắn tràn ra, những... Này khí tức đè xuống không gian chung quanh, làm cho chung quanh không gian không ngừng kích động lấy.

Hắn tuy nhiên đột phá đã đến Bán Thánh, nhưng là đột phá hữu gấp, hơn nữa cũng không có thời gian vững chắc, bởi vậy, hiện tại cảnh giới còn không phải đặc biệt ổn định. Cho nên, vừa về tới Vân Hải Thành, hắn tựu trốn đến nơi này, chuẩn bị đem chính mình cảnh giới vững chắc xuống!

Thời gian từng cái đi qua, Dương Diệp khí tức trên thân dần dần bình tĩnh xuống dưới.

Ước chừng đã qua hai canh giờ, Dương Diệp chung quanh hết thảy đều khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, thấp giọng nói: “Rốt cục vững chắc!”

Xong, Dương Diệp tay phải vung lên, cái kia 《 nhất niệm thuấn sát 》 cùng 《 Tinh Thần hộ thể thuật 》 xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Nhất niệm thuấn sát không biết cùng Băng Diệt Thần Quyền cái nào uy lực đại!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 970: Ngọc Vô Song bị nắm, chộp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa mở ra ngọc đồng, ngọc đồng liền trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang chui vào hắn mi tâm. Dương Diệp đầu có chút trầm xuống, đón lấy, vô số tin tức trào vào trong đầu hắn.

“Nhất niệm thuấn sát, niệm chỗ và, kiếm chỗ đến...”

Ước chừng đã qua nửa canh giờ, Dương Diệp cái này mới chậm rãi mở hai mắt ra.

Lúc này hắn mới phát hiện, cái này nhất niệm thuấn sát tu luyện yêu cầu vậy mà rất hà khắc. Đầu tiên, cái này nhất niệm thuấn sát dựa vào là Kiếm Ý đến thúc dục, bởi vậy, tu luyện chi nhân Kiếm Ý ít nhất phải là nửa bước hư vô cảnh. Tiếp theo, tu luyện chi nhân phải còn nếu Kiếm Tâm Thông Minh, bởi vì chỉ có thuần túy kiếm đạo chi tâm mới có thể làm được tâm vô tạp niệm, đem bản thân Kiếm Ý cùng bản thân tinh khí thần dung hợp!

Có thể nói, cái này bản kiếm kỹ cho dù rơi vào tay người khác, người khác cũng không cách nào tu luyện, thậm chí cho dù rơi vào kiếm tu trong tay, như nếu như đối phương không có đạt tới cái này kiếm kỹ yêu cầu, đối phương cũng không dám tu luyện. Kiếm Ý không đủ, là hội (sẽ) cắn trả đấy!

Cũng may, những... Này yêu cầu hắn cũng đã đạt tới!

Xem hết cái này nhất niệm thuấn sát về sau, Dương Diệp là được biết rõ, cái này nhất niệm thuấn sát uy lực, là ở Băng Diệt Thần Quyền phía trên đấy. Đương nhiên, đây là bởi vì hắn lúc này đã là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý. Nếu như chỉ là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, cả hai uy lực nên không tương sàn sàn nhau. Nhưng là hắn là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, do Hư Vô Cảnh Kiếm Ý thi triển đi ra nhất niệm thuấn sát uy lực kia, là tuyệt đối muốn vượt qua Băng Diệt Thần Quyền đấy!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đem ánh mắt đã rơi vào Tinh Thần hộ thể thuật thượng.

Tay phải vung lên, ngọc đồng hóa thành một đạo quang mang chui vào hắn mi tâm, rất nhanh, về Tinh Thần hộ thể thuật hết thảy xuất hiện ở hắn trong đại não.

Tinh Thần hộ thể thuật, chú ý chính là dẫn động không cứu không Tinh Thần chi lực nhập vào cơ thể, sau đó hình thành Tinh Thần vòng phòng hộ. Tinh Thần chi lực, thần bí khó lường, siêu việt thế giới, thậm chí, còn siêu việt thiên trên đường. Bởi vì ở đằng kia xa xôi không cứu Vực Chi ở bên trong, Tinh Thần chi lực là vô cùng vô tận đấy.

Hằng cổ đến nay, thế giới hữu hủy diệt đấy, linh liệt biến mất đấy, nhưng là Tinh Thần chi lực nhưng lại vĩnh tồn mênh mông vũ trụ.

Nhưng là Linh giới nhưng lại thiểu có người có thể đủ tu luyện Tinh Thần chi lực, bởi vì Tinh Thần chi lực tại phía xa xa xôi vũ trụ tinh vực, cho dù mọi người muốn tu luyện, cũng không cách nào môn. Ngẫu nhiên hữu cường giả đã sáng tạo ra Tinh Thần chi lực công pháp, nhưng là uy lực nhưng lại tiên bình thường, dần dà, nhân loại đối với Tinh Thần chi lực cũng tựu không ôm tưởng tượng rồi.

Cái này giới, Tinh Thần hộ thể thuật cũng không phải Linh giới người sáng chế, theo như trong ngọc đồng giới thiệu, đây là Bạch Lộc Thư Viện một gã chí cường giả tự tinh vực bên ngoài đoạt được, bất quá không biết nguyên nhân gì, cuối cùng lưu truyền tới nay sau chỉ có bản thiếu. Ngay từ đầu, Bạch Lộc Thư Viện đem hắn cho rằng là chí bảo, vô số người muốn tu luyện, nhưng là rất nhanh, cái này chí bảo đã bị Bạch Lộc Thư Viện đệ tử cùng với một ít cường giả buông tha cho!

Bởi vì cái này Tinh Thần hộ thể thuật căn vốn cũng không phải là nhân loại có thể tu luyện đấy...

Hiện tại Linh giới mọi người tu luyện chính là huyền khí, cái này huyền khí cùng Tinh Thần hộ thể thuật Tinh Thần chi lực không chỉ có không thể cùng huyền khí dung hợp, ngược lại còn sẽ phát sinh xung đột!

Một khi Tinh Thần chi lực nhập vào cơ thể, cái kia kết cục tựu là hai chủng bất đồng lực lượng lẫn nhau xung đột, nếu như dẫn rơi đích Tinh Thần chi lực thiểu cũng may, nhiều lắm là tựu là tu luyện giả khó chịu thoáng một phát, nhưng nếu như dẫn rơi đích Tinh Thần chi lực nhiều hơn, vậy cũng có thể tựu là lưỡng cổ lực lượng lẫn nhau xung đột, sau đó bạo thể mà vong!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó cười khổ rung dắt, nói: “Bị mấy lão già này lừa được!” Bất quá mấy lão già này cũng không có ác ý, bởi vì cái này ngọc đồng khúc dạo đầu cũng đã đem cái này huyền kỹ nguy hiểm chọn đi ra. Hiển nhiên, đối phương cũng không muốn thực hại hắn, bằng không thì, tựu không phải làm như vậy rồi.

Tu luyện? Hay là không tu luyện?

Dương Diệp quả thật có chút khó khăn rồi. Cái này Tinh Thần hộ thể thuật hiệu quả đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ đấy, cái này tại thời khắc mấu chốt là có thể bảo vệ tánh mạng đấy. Thậm chí, dựa vào cái này, hắn còn có thể cùng Thánh giả cảnh cường giả một trận chiến vi chỉ cần hắn học hội, tại trong một thời gian ngắn, coi như là Thánh giả cũng không làm gì được được hắn!

Thế nhưng mà nếu như tu luyện, làm không tốt hội (sẽ) giao thân xác làm tàn!

Do dự hồi lâu, Dương Diệp cuối cùng nhất hay là quyết định phải thử một chút, bằng không thì cứ như vậy buông tha cho, hắn thật sự là có chút không cam lòng!

Nói thử tựu thử!

Dương Diệp đã đi ra phòng tu luyện, đi tới phủ thành chủ phía sau núi.

Ban đêm, đầy trời tinh đấu, vô số Tinh Quang cùng ánh trăng trút xuống mà xuống.

Dựa theo trong ngọc đồng nói, Tinh Thần chi lực cũng không phải là chỉ có ban đêm mới có, Tinh Thần chi lực không giây phút nào đều tại, chỉ có điều tại ban đêm tu luyện hiệu quả càng thêm.

Dương Diệp xếp bằng ở đỉnh núi đỉnh, sau đó khởi đầu hấp thu Tinh Thần chi lực.

Đương nhiên, đây không phải nói hấp thu là có thể hấp thu đấy, muốn hấp thu Tinh Thần chi lực, nhất định phải hữu đặc thù pháp môn, cũng may Tinh Thần hộ thể thuật bên trong hữu cái này pháp môn.

Một canh giờ đi qua, thời gian dần trôi qua, một điểm điểm tinh quang đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp chung quanh, những... Này Tinh Quang tại Dương Diệp thân thể chung quanh bồi hồi sau khi, khởi đầu chui vào Dương Diệp trong cơ thể.

Tinh Quang nhập vào cơ thể, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên!

Bởi vì dựa theo ngọc đồng thượng theo như lời, Tinh Quang nhập vào cơ thể, tựu là hai chủng lực lượng lẫn nhau xung đột thời điểm!

Dương Diệp đem tâm thần chìm vào trong cơ thể, tại hắn nhìn soi mói, những... Này Tinh Quang tiến nhập trong cơ thể hắn kinh mạch, rất nhanh, tại Dương Diệp ngưng trọng trong ánh mắt, những... Này Tinh Quang cùng trong cơ thể hắn Tử Sắc Huyền Khí dung hợp lại với nhau!

Trong chốc lát, Dương Diệp một ngụm máu phun ra, cả người lập tức co quắp ngã trên mặt đất!

Hai cổ bất đồng lực lượng vừa mới tiếp xúc, tựu thủy hỏa bất dung, lập tức nổ ra, nếu như không phải trong cơ thể hắn kinh mạch cứng cỏi vô cùng, cái này sắp vỡ, có thể lại để cho hắn bạo thể mà vong!

“Cái này không thể tu luyện!”

Dương Diệp quyết đoán muốn thả vứt bỏ tu luyện cái này Tinh Thần hộ thể thuật, hay nói giỡn, đây mới là vừa mới bắt đầu, nhập vào cơ thể Tinh Thần chi lực cũng mới từng chút một, nếu nhiều hơn, không cần phải nói, hắn cho dù không bạo thể mà vong, cũng muốn bị tra tấn người tàn tật dạng, khi đó, càng đừng đề cập lợi dụng cái này Tinh Thần chi lực đến tu luyện!

Nhưng mà đang ở Dương Diệp chuẩn bị buông tha cho lúc, trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên tuôn ra một cổ hấp lực, đón lấy, những cái... Kia Tinh Quang quân bị hấp thu tiến vào Tiểu Tuyền cơn xoáy...

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Đột nhiên, Tiểu Tuyền cơn xoáy chuyển động rồi, đón lấy, những cái... Kia Tinh Quang lại từ Tiểu Tuyền cơn xoáy nội phun ra qua lúc này đây, những... Này Tinh Quang tựa hồ biến thành có chút không giống với lúc trước.

Rất nhanh, Dương Diệp cảm giác ở đâu không giống với lúc trước, những... Này Tinh Quang nội ẩn chứa Hồng Mông tử khí!

Đón lấy, Dương Diệp đại hỉ vi hắn phát hiện, những... Này ẩn chứa Hồng Mông tử khí Tinh Quang đang cùng trong cơ thể hắn Tử Sắc Huyền Khí tiếp xúc về sau, cả hai tại không có lẫn nhau xung đột - mạch bên trong, một bên là Tử Sắc Huyền Khí, bên kia là Tinh Quang, cả hai Hòa Bình ở chung, dù cho ngẫu nhiên đụng cùng một chỗ, cũng không có xung đột, mà là lại nhanh chóng tách ra!

Không cần phải nói, cái này Tinh Quang nhất định là bị Tiểu Tuyền cơn xoáy dạy dỗ rồi!

Áp mổ bên trong đích kích động cùng hưng phấn, Dương Diệp bắt đầu tiếp tục hấp thu Tinh Thần chi lực. Hắn muốn làm chính là đem Tinh Thần chi lực hút vào trong cơ thể, sau đó trong người hình thành duy nhất một lần tinh hạch, tinh hạch hình thành, tại thời khắc mấu chốt, hắn dựa theo Tinh Thần hộ thể thuật thúc dục phương thức thúc dục tinh hạch, tinh hạch nội chứa đựng Tinh Thần chi lực sẽ hình thành Tinh Thần hộ thể tráo.

Bất quá bởi vì công pháp không trọn vẹn nguyên nhân, một khi Tinh Thần phóng ra ngoài lâu rồi, những... Này Tinh Thần chi lực sẽ tiêu tán thế gian bản, theo như ngọc đồng nội giới thiệu là, Tinh Thần chi lực tại phóng ra ngoài lúc, hắn cũng sẽ phải chịu không thuộc mình tra tấn đấy. Bởi vì đã từng hữu người bằng vào cường đại nghị lực đem Tinh Thần chi lực hút vào trong cơ thể chứa đựng lên, nhưng là tại cuối cùng thúc dục Tinh Thần chi lực lúc, Tinh Thần chi lực lần nữa cùng trong cơ thể huyền khí phát sinh xung đột, làm cho người nọ còn không có động thủ, trước hết đem mình chơi tàn rồi.

Bất quá hắn lại sẽ không biết làm cho... Này Tinh Thần chi lực lúc này đã không phải là đơn thuần Tinh Thần chi lực, đã có Hồng Mông tử khí dung nhập, cái này Tinh Thần chi lực lúc này đã sẽ không cùng trong cơ thể hắn huyền khí phát sinh xung đột!

Nói cách khác, hắn tu luyện cái này Tinh Thần hộ thể thuật, đem sẽ không xuất hiện cái gì di chứng!

Nhìn xem cái kia đầy trời Tinh Thần, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, thời gian dần trôi qua, dáng tươi cười mở rộng, cuối cùng, Dương Diệp tiếng cười vang vọng đỉnh núi!

Kế tiếp trong thời gian, Dương Diệp đã bắt đầu bế quan.

Vân a cùng Thiên Lang Sơn Mạch khôi phục bình tĩnh, Thiên Lang tộc, Mãng Tộc, còn có Kim Cương Viên Tộc không có ở công thành, mà là chiếm giữ tại vân a bốn phía, giống như là đang chờ đợi cái gì.

Yêu thú không công thành, vân a bên này lại càng không dám lao ra. Đã không có thành trì ngăn cản, nhân loại tại yêu thú trước mặt, thật không có bất luận cái gì ưu thế!

Đương nhiên, cái này nguyên nhân chủ yếu là vì nhân loại có quá nhiều tư tâm. Nếu như nhân loại giống yêu thú như vậy đoàn kết, dùng trí tuệ của nhân loại cùng với các loại thủ đoạn, yêu thú căn bản chiếm không được thượng phong tiếc chính là, mỗi người đáy lòng đều có một cái thanh tú bàn, không đến sống chết trước mắt, nhân loại căn bản rất khó vứt bỏ tư dục, đoàn kết một lòng!

Ngưng chiến về sau, Ngọc Vô Song đầu tiên làm đúng là đem vân a mọi người quân đội hóa. Bởi vì hữu Vân Hải Thư Viện đại ly cầm, cái này căn bản không có cái gì độ khó.

Cùng lúc đó, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn cũng lục tục phái tới Viên Quân.

Tuy nhiên như thế, nhưng là cả vân a hay là lộ ra một cổ trầm trọng cảm (giác). Bởi vì tại vân a bên ngoài sơn mạch bên trong, không giây phút nào đều có dã thú tại gào thét, đại địa không giây phút nào đều tại rung động.

Hiển nhiên, ngày càng nhiều yêu thú tại chạy đến Thiên Lang Sơn Mạch!

Mưa gió nổi lên!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt một tháng.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp lẳng lặng đứng đấy, trong tay hắn, là một thanh do ý cảnh ngưng tụ mà thành ý kiếm. Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, trong tay hắn ý kiếm mũi kiếm dán chặt lấy mi tâm của hắn, cả người như là nhập định Bình thường!

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, mắt trợn, Dương Diệp cả người lập tức xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp chỗ ở chung quanh ngàn trượng trong phạm vi không gian lập tức nghiền nát, một cái cự đại lỗ đen xuất hiện ở Dương Diệp chung quanh, mà Dương Diệp tắc thì đặt mình trong trong hắc động gian (ở giữa), bất quá những cái... Kia màu đen khe hở lại thì không cách nào tới gần Dương Diệp!

Dương Diệp trong mắt mang theo một tia hưng phấn, bởi vì hắn hiện tại chỉ là dùng nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý thúc dục cái này nhất niệm thuấn sát, mà cái này do nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý thúc dục nhất niệm thuấn sát uy lực đã không kém Băng Diệt Thần Quyền!

Nếu như dùng chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, hắn có lòng tin, tuyệt đối có thể giết Thánh giả. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương không phản kháng...

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, thu hồi Kiếm Ý, chung quanh những cái... Kia vết nứt không gian lập tức khôi phục bình thường.

Đúng lúc này, ngoài phòng tu luyện đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn lấy đạo này tiếng nổ lớn vang lên, vô số đạo năng lượng nổ vang âm thanh không ngừng tại vân a trung vang vọng mà khởi!

Dương Diệp nhướng mày, lúc này, phòng tu luyện môn đột nhiên bị mở ra, Thương Thanh Ảnh vọt vào phòng tu luyện.

“Không tốt rồi, Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả đột nhiên đánh lén, Ngọc Vô Song bị Vân Tiêu Thánh Điện một gã Thánh giả trảo đi nha...”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 971: Hắn là chán sống lệch ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chuyện gì xảy ra!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người tựu xuất hiện ở Thương Thanh Ảnh trước mặt.

“Thiên Lang Vương bọn người đột nhiên phát động tập kích, ông nội của ta cùng Trác Giáo Tập bọn hắn bị ép cùng Thiên Lang Vương bọn người tiến vào hư không giao chiến. Mà lúc này, đến từ Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả cường giả đột nhiên ra tay bắt Vô Song. Các loại ông nội của ta bọn hắn phục hồi tinh thần lại lúc, đối phương đã mang theo Vô Song ly khai Vân Hải Thành rồi.” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

“Đối phương đã nhiều hơn một gã Thánh giả, vì sao không trực tiếp bị phá huỷ Vân Hải Thành?” Dương Diệp khó hiểu nói.

“Thiếu chút nữa đã bị hủy!”

Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói: “Nếu như không phải Thanh Đạo Môn Thánh giả đuổi tới, Vân Hải Thành lúc này chỉ sợ đã bị san thành bình địa.”

“Bọn hắn trảo Vô Song làm cái gì!” Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, không có phẫn nộ. Nhiều khi, phẫn nộ chỉ (cái) sẽ có vẻ một người vô năng. Hơn nữa, phẫn nộ cũng không thể giải quyết sự tình.

Thương Thanh Ảnh trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hẳn là Vô Song thể chất quan hệ. Lâu Thiên Tiêu tại tu luyện một môn quỷ dị đất công pháp, như thế thuộc về song tu loại công pháp. Loại công pháp này, cần đặc thù thể chất nữ nhân. Mà Vô Song thể chất tuy nhiên ta không biết đến tột cùng là cái gì thể chất, nhưng là ông nội của ta từng nói Lâu Thiên Tiêu chắc chắn sẽ không buông tha nàng. Nghĩ đến thể chất của nàng đối với Lâu Thiên Tiêu như thế rất trọng yếu!”

Lâu Thiên Tiêu!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Hắn là chán sống lệch ra!”

Thương Thanh Ảnh nheo mắt, cái này Dương Diệp cái này lòng tự tin cũng quá lớn chút ít. Lâu Thiên Tiêu thực lực, nàng chưa thấy qua, nhưng là dám phát ngôn bừa bãi khiêu chiến toàn bộ Thanh Châu người thực lực hội (sẽ) nhược sao?

Hơn nữa dùng cái kia Tăng Viên thực lực cùng ngạo khí đều dùng Lâu Thiên Tiêu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Nhưng dùng ngẫm lại, Lâu Thiên Tiêu thực lực cường đã đến loại điều nào tình trạng. Mà bây giờ, Dương Diệp nhưng lại nói đối phương chán sống lệch ra.

Tự tin còn là tự đại?

“Đối phương mang theo Vô Song đi Thiên Lang Sơn Mạch hay là Hồi bắc giới rồi hả?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Thương Thanh Ảnh do dự xuống, sau đó nói: “Tại Thiên Lang Sơn Mạch!”

“Ngươi có việc đầy ta?” Dương Diệp nhìn thẳng Thương Thanh Ảnh.

Thương Thanh Ảnh thấp giọng thở dài, nói: “Dương Diệp, ta biết rõ đầy bất trụ ngươi. Ta chỉ là hy vọng ngươi sau khi nghe có thể tỉnh táo. Đối phương bắt Ngọc Vô Song về sau, nhắn lại muốn ngươi một mình tiến về trước Thiên Lang Phong. Bọn hắn trảo Ngọc Vô Song là một cái mục đích, còn có cái mục đích là muốn giết ngươi. Cho nên, Thiên Lang Phong ngươi là tuyệt đối không thể đi đấy!”

“Ngược lại là mưu kế hay!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Bắt Ngọc Vô Song, lại có thể dẫn xuất ta. Bọn hắn ngược lại là đánh chính là tốt bàn tính.” Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Thương Thanh Ảnh, nói: “Viện Trưởng bọn người còn tại trong hư không đại chiến?”

Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu.

“Thanh Đạo Môn cái vị kia Thánh giả đâu này?” Dương Diệp lại hỏi.

Thương Thanh Ảnh chần chờ xuống, sau đó nói: “Đối phương”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Ta hiểu được, Vô Song cùng đối phương vô thân vô cố, hơn nữa, bởi vì ta cùng Thanh Đạo Môn quan hệ trong đó, đối phương căn bản không có khả năng vì Vô Song mà đi cùng một gã Thánh giả dốc sức liều mạng.”

Nói đến đây, Dương Diệp trầm giọng nói: “Hôm nay, chúng ta Vân Hải Thư Viện, Cổ Kiếm Trai, còn có Thanh Đạo Môn đã liên minh, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn cũng đều phái ra đại lượng cường giả chạy đến, vì sao Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn Thánh giả còn chưa xuất động? Mà là không nên các loại đối phương Thánh giả xuất động, bọn hắn mới ra tay?”

Thương Thanh Ảnh trầm mặc hồi lâu, nói: “Tuy nhiên chúng ta tam phương đã kết minh, nhưng là, mọi người dù sao không phải chân chánh một lòng. Hơn nữa, cái này bản thân là ta Vân Hải Thư Viện sự tình, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn nếu như không phải cố kỵ Vân Tiêu Thánh Điện chen chân nam giới, bọn hắn chỉ sợ đều sẽ không xuất thủ. Tóm lại, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, bọn hắn sẽ không đem hết toàn lực đến giúp ta Vân Hải Thư Viện đấy.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tiếp tục như vậy, mọi người sớm muộn Game Over!”

Nói xong, Dương Diệp không tại nói nhảm, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

“Ngươi đi đâu vậy!” Thương Thanh Ảnh kinh hãi.

Dương Diệp không có trả lời.

Dương Diệp vừa ra Vân Hải Thành, một đạo kiếm quang là được đã rơi vào trước mặt của hắn, người tới chính là Lục Uyển Nhi.

“Ngươi muốn đi cứu Ngọc Vô Song?” Lục Uyển Nhi hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi thực lực bây giờ rất cường, đã có thể thắng ta!” Lục Uyển Nhi nhìn thẳng Dương Diệp, “Nhưng là, ngươi không thể nào là một gã Thánh giả đối thủ. Ngươi như vậy đi, thập tử vô sinh.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cười nói: “Uyển Nhi, ta không ngốc, ta hiện tại cùng Thánh giả solo, 90% cái chết sẽ là ta. Có thể nói, ta hiện tại đi Thiên Lang Phong, rất có thể muốn ngủ vĩnh viễn rồi. Nhưng là” nói đến đây, Dương Diệp trên mặt vui vẻ dần dần nhạt đi, nói: “Sống ở thế gian này, rất nhiều thời điểm, chúng ta biết rõ có một số việc không thể làm, nhưng là hay là muốn không thể không làm. Vì cái gì? Bởi vì một ít người, một ít sự tình, so với chúng ta sinh mệnh càng tăng thêm muốn.”

Dương Diệp biết rõ chính mình sao đi Thiên Lang Phong, là xúc động tiến hành. Nhưng là, hắn sẽ không hối hận, bởi vì hắn biết rõ chính mình đang làm cái gì.

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không đi không được?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Cái kia ta với ngươi cùng đi!” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp hơi sững sờ, nhìn xem Lục Uyển Nhi hồi lâu, sau đó lắc đầu, nói: “Vân Hải Thành Thánh giả ở thời điểm này tựu tương đương với không tồn tại, ngươi nếu không tại, cái kia Tăng Viên như đến công thành, đối với Vân Hải Thành”

“Đây là ngươi thiệt tình lời nói?” Lục Uyển Nhi đột nhiên đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., “Đây là ngươi thiệt tình không cho ta đi lý do?”

Dương Diệp trầm mặc một lát, nói: “Tự chính mình một người tựu là đủ!”

“Ngươi cảm thấy ta sẽ liên lụy ngươi?” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp nói: “Ta không có ý tứ này.”

“Vậy ngươi vì sao không cho ta với ngươi cùng đi?” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Không muốn xoắn xuýt vấn đề này rồi, ngươi hảo hảo ở tại Vân Hải Thành đợi, ta không muốn tại đây lãng phí thời gian.” Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Bất quá rất nhanh, Lục Uyển Nhi lại chắn trước mặt của hắn.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, ánh mắt cũng dần dần trở nên lạnh, “Ta nói, ngươi hảo hảo ở tại Vân Hải Thành đợi!”

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Lục Uyển Nhi thân thể mềm mại khẽ run lên, đáy lòng đột nhiên cảm giác vô cùng ủy khuất, trong mắt xuất hiện bọt nước.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Uyển Nhi, sau đó thân hình khẽ động biến mất tại phía chân trời.

Lục Uyển Nhi thực lực là rất cường, nhưng là đối với Thánh giả mà nói, còn xa xa không đủ. Dương Diệp không muốn làm cho đối phương đi theo hắn đi mạo hiểm, bất kể là Lục Uyển Nhi hay là Ngọc Vô Song, đều là hắn để ý người. Hắn không hy vọng hai người bất luận cái gì một người gặp nguy hiểm!

Nhìn xem Dương Diệp biến mất ở phía xa, Lục Uyển Nhi thật lâu không nói.

Sau một hồi, Lục Uyển Nhi thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Lang Phong.

Thiên Lang Phong cửa thành, Ngọc Vô Song ngồi ở cửa thành chính giữa, tại nàng bên cạnh ngồi chính là một gã áo bào tím lão giả. Tại lão giả bên cạnh hai bên, là Tăng Viên cùng một gã áo bào xanh nam tử.

“Lý Vân tiền bối!” Tăng Viên mắt nhìn Ngọc Vô Song, nói: “Nha đầu kia tựu là Thiên Tiêu huynh cần nữ nhân kia?”

Áo bào tím lão giả nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, nói: “Nha đầu, thủ đoạn của ngươi ta sớm có nghe thấy, chỉ là không nghĩ tới, ngươi so với ta muốn còn muốn lợi hại hơn. Chỉ là đáng tiếc, ngươi cuối cùng khó thoát khỏi cái chết, bằng không thì, nhất định dùng trở thành Thiên Tiêu tương lai trợ thủ đắc lực.”

Ngọc Vô Song có chút cúi đầu, không nói gì.

“Lý tiền bối, cái kia Dương Diệp sẽ đến không?” Tăng Viên lại hỏi.

“Vậy phải xem tiểu nha đầu này trong lòng hắn địa vị!” Lý Vân nói.

“Nếu như hắn ra, kính xin tiền bối cho phép ta đánh với hắn một trận!” Tăng Viên đột nhiên nói.

Lý Vân nhìn thoáng qua Tăng Viên, sau đó nói: “Ngươi đã bại hai lần rồi!”

“Lần này ta sẽ chính thức chăm chú!” Tăng Viên trầm giọng nói.

Lý Vân ánh mắt tự Tăng Viên trên người thu hồi, hồi lâu, hắn nói: “Nếu như cái này Dương Diệp không thức thời, ta có thể cho các ngươi giao thủ. Chỉ là khi đó, ta hy vọng ngươi không muốn tại bại. Bằng không thì, ta mặc dù sẽ ra tay cứu ngươi, nhưng là đến tận đây, ngươi tất nhiên sẽ hữu chướng ngại tâm lý, cái này đối với ngươi tương lai tấn chức Thánh giả có thật lớn ảnh hưởng.”

Tăng Viên trong nội tâm rùng mình, lập tức chăm chú gật gật đầu, trong mắt có dữ tợn sắc.

“Hắn đến rồi!” Đúng lúc này, trong tràng không biết ai nói một câu.

Mọi người thấy đi, chỉ thấy xa xa cuối cùng đột nhiên xuất hiện một gã nam tử. Nam tử đang mặc một bộ áo đen, dáng người thẳng tắp, mặc dù nói không lên phong độ nhẹ nhàng, nhưng là trên người lại là có thêm một cổ khí chất đặc thù, khí chất này tựu là tự tin cùng thong dong!

Nam tử này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Nhìn xem Dương Diệp hướng cửa thành bên này chậm rãi đi tới, Ngọc Vô Song nhìn xem nhìn xem nước mắt không khỏi chảy xuống.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới lão giả bọn người trước mặt năm trượng chỗ.

Dương Diệp đối với Ngọc Vô Song mỉm cười, ý bảo hắn yên tâm, sau đó nhìn về phía cái kia áo bào tím lão giả, nói: “Ta đến rồi!”

Lý Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không thể không nói, ngươi rất không tồi, ít nhất cái này đảm lượng cùng phần này khí độ, tại đây Thanh Châu sẽ không có bao nhiêu người có thể đủ bì kịp được ngươi.”

Dương Diệp nói; “Ta cảm thấy được, nam nhân nên dùng nam nhân phương thức đến giải quyết vấn đề, mà không phải dùng nữ nhân tới gian lận. Ngươi cảm thấy thế nào?"

"Dùng nữ nhân tới gian lận?"

Lý Vân cười lạnh một tiếng, nói: "Ta còn khinh thường như thế, ngươi yên tâm, ta không biết dùng nàng đến uy hiếp ngươi. Chỉ là lợi dụng nàng cho ngươi theo Vân Hải Thành chui đi ra mà thôi!"

Dương Diệp nói: "Hiện tại ta đi ra, cho nên, phải hay là không đó thả nàng?"

"Không gấp!" Lý Vân nói: "Dương Diệp, ngươi là một cái nhân vật. Tại Vân Hải Thành cùng Cổ Kiếm Trai, ngươi cuối cùng sẽ bị mai một. Bởi vì ánh mắt của bọn hắn chỉ có cái này Thanh Châu, không thành được đại sự đấy. Mà ta Vân Tiêu Thánh Điện, ánh mắt đã sớm đặt ở Trung Thổ Thần Châu, tại tiến quân Trung Thổ Thần Châu cái này vĩ đại giữa đường xá, chúng ta cần vô số thiên tài yêu nghiệt, mà ngươi, phù hợp yêu cầu của chúng ta."

Dương Diệp hơi sững sờ, nói: "Ngươi là muốn vời ta tiến Vân Tiêu Thánh Điện?"

Lý Vân nói: "Đúng là, chỉ cần ngươi đáp ứng, ta hiện tại tựu mang ngươi Hồi Vân Tiêu Thánh Điện. Nhập ta Vân Tiêu Thánh Điện về sau, ta Vân Tiêu Thánh Điện chỗ có thần cấp huyền kỹ công pháp, huyền bảo, thậm chí là một ít bí pháp cũng có thể mặc ngươi lựa chọn."

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Nếu như ta cự tuyệt đâu này?"

"Ngươi xác định?" Lý Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hỏi ngược lại: "Ngươi xác định ngươi không phóng Vô Song?"

Lý Vân trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: "Ta phi thường xác định!"

Dương Diệp nhìn xem Lý Vân mấy tức, sau đó nói: "Vậy chiến a!"

Nói xong, kiếm minh thanh vang vọng phía chân trời.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 972: Thực lực nhược, cũng đừng có nói chuyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, từng đạo kiếm minh thanh không ngừng tại phía chân trời vang vọng mà lên.

Cường đại Kiếm Ý zh ác ndàng Thiên Địa, phảng phất ngay cả cái này phương không gian đều muốn chấn vỡ, nhưng mà trong tràng lũ yêu thú trên mặt nhưng lại treo mỉa mai.

Tại Thánh giả trước mặt nói chiến?

Cái này Dương Diệp là đầu bị cửa kẹp sao?

Cái kia Lý Vân đang nghe Dương Diệp mà nói về sau, cũng là nao nao, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám nói đánh với hắn một trận. Hắn là Thánh giả, mà cái này Dương Diệp mới Bán Thánh ah!

Lý Vân khẽ lắc đầu, nói: “Vô tri, ngu xuẩn!” Dương Diệp thiên phú bùcuò, đợi một thời gian, muốn đạt tới Thánh giả cũng không phải là không được. Nhưng là hiện tại, Dương Diệp với hắn mà nói hay là như con sâu cái kiến.

“Dương Diệp, chỉ bằng ngươi cũng xứng khiêu chiến Lý tiền bối?”

Lúc này, Tăng Viên đi tới Dương Diệp trước mặt, mỉa mai nói: “Ngươi cho rằng ngươi là Thiên Tiêu huynh?”

Dương Diệp nghiêng nhìn thoáng qua Tăng Viên, nói: “Thực lực yếu, cũng đừng có nói chuyện được không nào?”

Tăng Viên sắc mặt trầm xuống, nói: “Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi thật có thể đủ thắng ta?”

“Tái chiến?” Dương Diệp nói.

“Đến!” Tăng Viên âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lý Vân, sau đó lắc đầu, nói: “Hay là đã từ biệt, đợi tí nữa ngươi đánh không lại rồi, lão nhân này tựu sẽ ra tay. Loại tình huống này, ngươi đều dựng ở thế bất bại, ta quá thua lỗ.”

“Không cần khích tướng!” Lý Vân nói: “Các ngươi tiểu bối ở giữa chiến đấu, ta còn không đến mức nhúng tay. Đợi tí nữa hắn như không địch lại ngươi, bị ngươi giết chết, đó là hắn tài nghệ không bằng người!”

http://truy
encuatui.net/ “Như thế thuận tiện!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thân thể chậm rãi bay lên không, cổ vỏ (kiếm, đao) ra hiện tại hắn trên tay, đón lấy, ý kiếm cắm vào cổ vỏ (kiếm, đao), một cổ cường đại Kiếm Ý lập tức ra hiện tại chung quanh của hắn, đem bốn phía không gian chấn không ngớt phập phồng.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Tăng Viên thần sắc dần dần ngưng trọng lên, đón lấy, hắn hai đấm chậm rãi nắm chặt, tại cổ của hắn còn có mặt mũi lên, đột nhiên xuất hiện từng khối dày đặc hòn đá!

“Hóa đá!”

Nhìn thấy một màn này, Lý Vân trong mắt hiện lên một vòng chàyì, “Khó trách như thế tự tin, nguyên lai là lĩnh ngộ vượn tộc thạch hóa chi thuật. Kể từ đó, cái này Tăng Viên tựu tương đương với dựng ở thế bất bại.”

Thạch hóa chi thuật, là Kim Cương Viên Tộc thiên phú thần thông, Nhưng dùng cường hóa thân thể phòng ngự, lại để cho phòng ngự của mình tăng cường mấy lần. Hơn nữa, còn có thể lại để cho chính mình thân thể vạn pháp bất xâm, đương nhiên, cái này không phải chân chánh vạn pháp bất xâm, chỉ là miễn dịch một ít huyền kỹ, dùng Tăng Viên bản thân thân thể phòng ngự, tại tăng thêm cái này hóa đá, có thể nói, lúc này Tăng Viên thân thể tựu có thể so với loại hình phòng ngự thần khí. Đồng thời, một ít Tiên giai huyền kỹ hắn cơ bản đều có thể miễn dịch!

Đương nhiên, đây không phải có thể vô hạn lần thi triển đấy, dùng lúc này Tăng Viên thực lực, tối đa một năm có thể thi triển một lần, đây cũng là Tăng Viên trước khi vì cái gì không thi triển cái này hóa đá nguyên nhân.

Lý Vân ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, lúc này Dương Diệp, khí thế càng ngày càng mạnh, không chỉ có hữu Kiếm Ý, còn có Sát Ý tại hắn chung quanh quấn quanh. Hai chủng ý cảnh mang đến uy áp là cực kỳ khủng bố đấy, toàn bộ mặt đất tại này cổ uy áp hạ đã bắt đầu vỡ ra.

“Dương Diệp, ta ngươi thân thể rất cường, hôm nay, ta tựu cho ngươi nhìn xem, cái dạng gì thân thể mới gọi cường, ra, ta cho ngươi chém một kiếm!" Tăng Viên dữ tợn nghiêm mặt sắc nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy điên cuồng chi sắc.

Nghe được Tăng Viên lời mà nói..., Lý Vân khẽ nhíu mày, cái này Tăng Viên khinh địch thái độ, hắn không thích lắm. Hắn bái kiến rất nhiều người chết tại chính mình so với chính mình yếu đích trong tay người rồi, trong đó đại bộ phận người cũng là bởi vì khinh địch, lại để cho là đối thủ đã có thời cơ lợi dụng. Bởi vậy, tại đây Tăng Viên như thế khinh địch lúc, trong lòng của hắn đối với Tăng Viên ấn tượng sâu sắc thấp xuống.

Bất quá hắn cũng minh bạch, đối phương sở dĩ làm như vậy, là vì đối phương chi hai lần trước bại vào Dương Diệp chi thủ không cam lòng, cái này là muốn tìm về mặt mũi.

Dương Diệp nắm ý kiếm, nhìn phía dưới Tăng Viên, nói: "Tăng Viên, ngươi thật sự muốn cho ta chặt lên một kiếm? Ta có thể nói cho ngươi biết, ta một kiếm này thế nhưng mà mấy ngày liền đều có thể chém vỡ đấy. Một kiếm này xiàqù, không chuẩn ngươi liền ngoẻo rồi. Cho nên, ta được nhắc nhở ngươi thoáng một phát, bằng không thì thắng chi không võ, ta sẽ lương tâm khó có thể bình an đấy!"

Nghe được Dương Diệp nói nhảm, Lý Vân lập tức cười nhạo một tiếng, trong nội tâm đối với Dương Diệp khinh thị vài phần. Nếu như là hắn, hắn sẽ không chút nào nói nhảm, trực tiếp tựu cho cái này Tăng Viên một kiếm đấy. Mà cái này Dương Diệp nhưng lại không đem nắm cái này cơ hội, ngược lại còn muốn cùng Tăng Viên lải nhải, cái này cùng Tăng Viên khinh thị Dương Diệp đồng dạng ngốc nghếch!

"Mấy ngày liền đều có thể chém vỡ?"

Tăng Viên nghe được câu này, lập tức dàxiào lên, trong thanh âm tràn đầy mỉa mai. Thiên Đạo Hà Kỳ cường? Đừng nói Dương Diệp, tựu là Thánh giả đều khó có khả năng trảm thiên, mà Dương Diệp nhưng lại nói hắn có thể trảm thiên, cái này theo Tăng Viên, không thể nghi ngờ là một cái thiên đại chê cười.

Cười chỉ chốc lát, Tăng Viên nói: "Ra, Dương Diệp, lại để cho ta nhìn ngươi một kiếm này đến tột cùng mạnh bao nhiêu, thậm chí ngay cả thiên đều có thể chém vỡ, ta thật sự rất ngạc nhiên!"

Lý Vân hai mắt chậm rãi đóng lại, đối với loại bọn tiểu bối này gian (ở giữa) chiến đấu, hắn một chút hứng thú đều không có. Vốn là có chút hứng thú, nhưng là tại nhìn thấy Dương Diệp cùng Tăng Viên ngốc nghếch hành vi về sau, cái kia một chút hứng thú hắn đều biến mất.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Như ngươi mong muốn!”

Nói xong.

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, đón lấy, một đạo sáng như tuyết kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kiếm khí xẹt qua trời cao, trực tiếp đem không gian đều xé rách ra, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, Tăng Viên sắc mặt tựu ngưng trọng lên, bởi vì một kiếm này là gần bốn mươi đạo kiếm khí điệp gia, hắn không dám khinh thường, nhưng mà đang ở hắn chuẩn bị chăm chú chống cự lúc, hắn nhưng lại trực tiếp ngây ngẩn cả người tại chỗ!

Không chỉ có Tăng Viên, trong tràng vô số yêu thú đều ngây ngẩn cả người!

Bởi vì Dương Diệp đạo kiếm khí kia căn bản không phải chém về phía Tăng Viên, mà là chém về phía một bên Lý Vân

Dương Diệp mục tiêu là Lý Vân!

Giờ phút này, Tăng Viên tựu là tại đần cũng Dương Diệp ý đồ chân chính rồi! Tuy nhiên bị Dương Diệp khinh thị, trong lòng của hắn phẫn nộ tới cực điểm, nhưng là trên mặt nhưng lại mang theo mỉa mai cười lạnh.

Bởi vì Dương Diệp đây là không biết lượng sức, đây là đang muốn chết!

Cái kia Lý Vân cũng là hơi sững sờ, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà hội (sẽ) ra tay với hắn, đem làm hắn phục hồi tinh thần lại lúc, đạo kiếm khí kia đã đi tới trước mặt của hắn. Lý Vân cười lạnh một tiếng, nói: “Không biết sống chết!” Thanh âm rơi xuống, tay phải vung lên, một đạo tử mang zh ác ndàng mà ra, cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia đụng vào nhau.

Một tiếng nổ vang, Lý Vân sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn cái kia đạo tử mang lại bị cái này đạo kiếm khí cho chém vỡ rồi. Kiếm khí tốc độ không giảm, đi tới trước mặt của hắn. Lý Vân hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia sâm lãnh Sát Ý, tay phải ngăn cản ra, vỗ vào đạo kiếm khí kia phía trên.

Dương Diệp cái kia bốn mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cứ như vậy bị Lý Vân hời hợt nổ nát rồi, nhưng mà Lý Vân bản thân thực sự hướng về sau rút lui ba bước.

Lý Vân ổn định bước chân, mặt đã dữ tợn lên, hắn không nghĩ tới chính mình lại bị một cái Bán Thánh con sâu cái kiến cho đẩy lui ba bước! Cái này đối với hắn đường đường Thánh giả mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã!

Lý Vân ngẩng đầu nhìn lại, lần nữa nao nao, bởi vì lúc này đã tại ngàn trượng ở ngoài. Mà ở Dương Diệp trong ngực, thì là cái kia Ngọc Vô Song!

Giờ khắc này, Lý Vân đã minh bạch, không chỉ có Lý Vân đã minh bạch, trong tràng sở hữu tất cả yêu thú đều đã minh bạch.

Dương Diệp mục tiêu không phải Tăng Viên, cũng không phải Lý Vân, mà là cứu Ngọc Vô Song!

Mọi người đều bị trêu đùa rồi!

Lý Vân sắc mặt đều thanh rồi, hắn đường đường Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả, lại bị một gã Bán Thánh cho trêu đùa rồi. Lúc này đây, chính là hắn cả đời này vô cùng nhục nhã!

“Muốn chết!”

Lý Vân một tiếng gầm lên, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó cách không tựu đối với cái kia đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài Dương Diệp tựu là một quyền!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp ôm Ngọc Vô Song đang điên cuồng hướng xa xa kích bắn đi, lúc này đây, hắn dùng lên ngự kiếm chi thuật, còn có Tốc Chi Pháp Tắc. Chỉ cần biến mất ở đằng kia Lý Vân trong tầm mắt, hắn có thể mang theo Ngọc Vô Song lợi dụng Kiếm Vực đem chính mình khí tức che dấu, khi đó, bọn hắn liền đem tránh thoát một kiếp!

Nghĩ cách là mỹ hảo đấy, thực tế thì tàn khốc đấy.

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, một cổ cảm giác nguy cơ rồi đột nhiên tự đáy lòng của hắn dâng lên cũng lan tràn đến hắn toàn thân. Dương Diệp không chút nghĩ ngợi liền trực tiếp tế ra dị thứ nguyên phương.

Vừa tế ra dị thứ nguyên phương, Dương Diệp cũng cảm giác một cổ sức lực lớn tự dị thứ nguyên hình vuông thành quang bích trung truyền đến, cường đại sức lực lớn làm cho hắn trực tiếp phún ra một ngụm máu, trong lòng ngực của hắn Ngọc Vô Song cũng là phún ra một ngụm máu, bất quá cũng may, Dương Diệp tiếp nhận được đại bộ phận áp lực, nàng chỉ là ngũ tạng nhận lấy rất nhỏ tổn thất.

Lý Vân một quyền làm cho Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song lập tức bị thương, bất quá hai người cũng ở đây một quyền lực đẩy xuống, lập tức bắn ra mấy ngàn trượng bên ngoài sơn mạch trong rừng rậm.

“Muốn chạy trốn?”

Dương Diệp hai người vừa bị oanh tiến cái kia phiến sơn mạch trong rừng rậm, Lý Vân thanh âm lại lần nữa vang lên, đón lấy, một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ tự phía chân trời hung ác đập mà xuống.

Dương Diệp hai người rơi chỗ cái kia phiến rừng rậm ngàn trượng nội hết thảy lập tức hóa thành hư vô!

Cùng lúc đó, Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song cũng xuất hiện ở cái kia Lý Vân trong tầm mắt, lúc này Dương Diệp, ôm thật chặt Ngọc Vô Song, tại hắn cùng Ngọc Vô Song bốn phía, là cái kia dị thứ nguyên phương. Dị thứ nguyên phương chặn Lý Vân cái kia kinh thiên một chưởng, bất quá Dương Diệp cũng không hơn gì, hắn lúc này khóe miệng tràn đầy máu tươi, sắc mặt cũng là tái nhợt vô cùng. Trái lại, trong lòng ngực của hắn Ngọc Vô Song tắc thì tốt hơn nhiều, dù sao hắn tiếp nhận được Lý Vân một chưởng kia chín thành chín dư uy.

“Buông ta xuống, chính ngươi trốn a!” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp một cái tát vỗ vào Ngọc Vô Song trên mông đít, quát: “Câm miệng cho ta! Hiện tại lên, ngươi tựu bò tới ta trên lưng.” Tiểu Tuyền cơn xoáy đóng cửa, không cách nào chứa người, cổ vỏ (kiếm, đao) không gian bởi vì Kiếm Linh ngủ say, hắn cũng không dám đem Ngọc Vô Song phóng jìnqù, bất đắc dĩ, chỉ có thể lưng cõng Ngọc Vô Song rồi.

Đem Ngọc Vô Song vác tại trên lưng về sau, Dương Diệp cả người lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại xa xa. Ngay tại hắn vừa rời đi tại chỗ một khắc này, Lý Vân tựu xuất hiện ở hắn chỗ chỗ đứng.

“Ở trước mặt ta cũng muốn trốn, Nhưng cười!”

Lý Vân cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Ngay lập tức về sau, Lý Vân trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Bất quá lúc này, Dương Diệp nhưng lại không có ở chạy, mà là đứng tại nguyên chỗ, hai mắt khép hờ, một thanh ý kiếm kề sát hắn mi tâm. Tại bên cạnh hắn, Ngọc Vô Song co quắp ngồi dưới đất.

“Như thế nào, không chạy?” Lý Vân mỉa mai nói.

Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên mở ra.

Ngay tại Dương Diệp con mắt mở ra một sát na kia, Lý Vân sắc mặt lập tức đại biến

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 973: Nhất định phải sống trở về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trợn mắt cái kia khắc, Lý Vân lập tức sởn hết cả gai ốc.

Nguy hiểm!

Đây là Lý Vân giờ phút này cảm giác, không cần phải nói, cái này nguy hiểm khẳng định đến từ chính Dương Diệp. Lý Vân trong nội tâm kinh hãi không thôi, bởi vì hắn thật sự nghĩ mãi mà không rõ, vì sao một gã Bán Thánh giai con sâu cái kiến sẽ cho hắn loại này cảm giác nguy hiểm. Không đợi hắn hữu phản ứng chút nào, một thanh kiếm tựu đã đi tới trước mặt của hắn.

Nhanh, thật nhanh, nhanh đến hắn đều không thể tránh né.

Cường, mạnh phi thường, cường đến lại để cho hắn đều cảm thấy nguy hiểm, bởi vì đây là chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tăng thêm Thần giai kiếm kỹ!

Một đầu cánh tay mang theo một cổ máu tươi vứt cho bầu trời!

Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song đã biến mất tại trong tràng. Trong tràng, chỉ có vậy có chút ít ngốc trệ Lý Vân. Lúc này Lý Vân, cánh tay phải đã không có. Trong mắt hắn, là khiếp sợ cùng khó có thể tin!

“Hư Vô Cảnh Kiếm Ý”

Nếu như không phải tận mắt nhìn đến, hắn tuyệt sẽ không tin tưởng cái này Thanh Châu hữu người vậy mà dùng hơn hai mươi tuổi, tựu lĩnh ngộ chính thức hư vô cảnh ý cảnh!

Đây là hư vô cảnh ý cảnh ah!

Lý Vân trong nội tâm hay là tại rung động lấy. Hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, nhìn nhìn cái kia trên mặt đất cánh tay, trong mắt dần dần lạnh như băng... Mà bắt đầu. Trước khi hắn căn bản không cách nào tránh né một kiếm kia, cũng không cách nào làm ra phản kích, bởi vì hắn trở tay không kịp rồi. Nếu như hắn ngay từ đầu tựu đề phòng, cho dù một kiếm kia tại cường, cũng không có khả năng chặt đứt hắn một cánh tay đấy, bởi vì Dương Diệp cuối cùng chỉ là Bán Thánh!

Nhìn xem cánh tay kia mấy tức, Lý Vân trong mắt lạnh như băng dần

dần biến thành sâm lãnh Sát Ý.

“Tuyệt không có thể tùy ý kẻ này lớn lên!”

Lý Vân biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này đây, hắn đối với Dương Diệp cái nhìn có chút cải biến. Vốn là trong mắt hắn, Dương Diệp nhiều lắm là bất quá là một cái thiên phú yêu nghiệt một điểm đích thiên tài, tuy nhiên yêu nghiệt, nhưng còn chưa đủ để dùng hắn một cái Thánh giả đến coi trọng. Nhưng là hiện tại, hắn cảm thấy lại để cho Dương Diệp tại như vậy phát triển xuống dưới, về sau Vân Tiêu Thánh Điện xảy ra đại phiền toái!

Hơn nữa, Ngọc Vô Song hắn cũng nhất định phải mang về, bởi vì cái này quan hệ đến Lâu Thiên Tiêu thực lực tăng lên! Mà cái này Lâu Thiên Tiêu thực lực quan hệ lấy Vân Tiêu Thánh Điện tương lai, cho nên, vô luận như thế nào, cái này Dương Diệp phải chết, mà cái này Ngọc Vô Song, hắn cũng nhất định phải mang về cho Lâu Thiên Tiêu.

Ngay từ đầu, Lý Vân còn có thể cảm giác được Dương Diệp khí tức, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp khí tức biến mất, tựu như là bốc hơi giống như, cái này lại để cho Lý Vân lông mày chăm chú nhíu lại.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Lý Vân tinh thần lực điên cuồng tuôn ra, lập tức bao phủ ở trong vòng ngàn dặm. Tại hắn khổng lồ tinh thần lực trước mặt, trong vòng ngàn dặm nội cho dù là một con kiến hắn đều có thể rõ ràng trông thấy. Nhưng là, hắn nhưng lại như trước không có chứng kiến Dương Diệp. Cái này lại để cho hắn mày nhíu lại càng sâu rồi, bởi vì dùng Dương Diệp tốc độ, căn bản không có khả năng tại ngắn như vậy trong thời gian chạy ra vạn dặm bên ngoài!

Nói cách khác, cái này Dương Diệp nhất định còn ở lại chỗ này vạn dặm ở trong, chỉ là hắn không biết dùng phương pháp gì đem chính mình ẩn dấu đi!

Nghĩ vậy, Lý Vân cười lạnh một tiếng, nói: “Ta nhìn ngươi có thể che dấu bao lâu!”

Nói xong, tinh thần lực phún dũng mà ra, không chỉ có bao trùm trong vòng ngàn dặm ở trong đại địa, cả thiên không đều bị hắn tinh thần lực bao trùm. Có thể nói, trong vòng ngàn dặm nội, chỉ cần có điểm gió thổi cỏ lay, hắn đều có thể lập tức biết rõ.

Sơn mạch ở chỗ sâu trong trong rừng rậm, Dương Diệp ôm Ngọc Vô Song đọng ở một gốc cây tán cây trung.

“Mang theo ta, ngươi không chạy thoát được đâu!” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có vẻ phức tạp. Bị nắm, chộp lúc, nàng kỳ thật cũng đã chuẩn bị chấm dứt tánh mạng của mình rồi. Bởi vì hiện tại Bất Tử, ngày sau có thể sẽ sống không bằng chết. Nhưng là nàng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà đã đến, hơn nữa còn là ở ngoài sáng biết trảo nàng chính là Thánh giả cảnh cường giả dưới tình huống đã đến.

Giờ khắc này, Ngọc Vô Song trong nội tâm phức tạp vô cùng.

“Đem ngươi ném ở cái này, ta ngược lại là có nắm chắc đào tẩu!” Dương Diệp nói. Bởi vì hữu Kiếm Vực bao trùm, bởi vậy, thanh âm của hắn căn bản truyền không đi ra ngoài.

“Nhưng là ngươi không phải làm như vậy, đúng không?” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp cười cười, thò tay vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, nói: “Đã biết rõ, vậy đừng đang nói loại này nói nhảm. Có thời gian đi muốn những thứ này có không có đấy, còn không bằng bang (giúp) ta suy nghĩ chúng ta làm như thế nào chạy đi.”

Kiếm Vực tuy nhiên có thể che dấu hắn khí tức, nhưng là đối phương là một gã Thánh giả, không cần nghĩ, lúc này đối phương khẳng định tại dùng tinh thần lực điều tra hắn. Dùng thực lực của đối phương, tinh thần lực tùy tùy tiện tiện có thể bao trùm phạm vi mấy vạn dặm. Cho nên, hắn căn bản không dám ra đi, nếu như là một người, hắn ngược lại là không sao cả, nhưng là hiện tại mang theo Ngọc Vô Song, hắn không dám mạo hiểm như vậy!

“Ta vừa mới nhìn đến, ngươi thật giống như chặt đứt hắn một cánh tay!” Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đáng tiếc hắn ở lúc mấu chốt thân thể dời thoáng một phát, bằng không thì, một kiếm kia có thể lại để cho đầu hắn dọn nhà.”

Ngọc Vô Song nhìn Dương Diệp liếc, nói khẽ: “Không nghĩ tới ngươi Kiếm Ý đã là hư vô cảnh, ngươi trẻ tuổi như vậy tựu nắm giữ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, tương lai tiền đồ nhất định bất khả hạn lượng (*). Không cần phải vì ta như thế mạo hiểm, không đáng!”

Lúc này nàng trong lòng cũng là phi thường rung động đấy, nếu như không phải nàng tận mắt nhìn thấy, nàng căn bản khó có thể tưởng tượng Dương Diệp đã là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý rồi, nhưng lại chặt đứt một gã Thánh giả cảnh cường giả cánh tay. Ông trời, đây chính là

Thánh giả cảnh cường giả ah. Mà Dương Diệp đâu này? Dương Diệp bất quá là một gã Bán Thánh, hơn nữa còn là một gã vừa tấn chức Bán Thánh!

Dương Diệp nhìn xem Ngọc Vô Song, nói: “Ngươi không phải rất thông minh đấy sao? Như thế nào luôn tại chuyện này thượng vờ ngớ ngẩn? Đừng đang nói loại này vô tình ý nghĩa sự tình, được không nào?”

Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nhẹ gật đầu, sau đó ôm chặc lấy Dương Diệp, đem đầu dán tại Dương Diệp trước ngực, nói: “Đối phương là Thánh giả, tại thực lực tuyệt đối trước mặt, bất luận cái gì mưu trí đều là mây bay. Chúng ta bây giờ chỉ có một con đường, cái kia chính là trở lại Vân Hải Thành. Chỉ cần trở lại Vân Hải Thành, Thanh Đạo Môn Thánh giả tựu sẽ ra tay ngăn cản cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả. Khi đó, chúng ta xem như an toàn. Nhưng là, nếu như ta không có đoán sai, lúc này cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả khẳng định giữ vững vị trí chúng ta Hồi Vân Hải Thành sở hữu tất cả đường.”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, vốn là hắn là muốn chính mình bạo lộ, sau đó dẫn đi cái kia Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả, nhưng là, chỉ cần hắn ly khai Ngọc Vô Song, Ngọc Vô Song trong khoảnh khắc sẽ bạo lộ, khi đó, dùng Ngọc Vô Song thực lực, nàng căn bản không có sức hoàn thủ. Cho nên, hắn chỉ có thể mang theo Ngọc Vô Song.

Cũng chính bởi vì như vậy, lúc này hắn lâm vào lưỡng nan tình cảnh.

“Kỳ thật còn có một không phải biện pháp đích phương pháp xử lý, cái kia chính là các loại..., các loại Viện Trường bọn hắn theo hư không trở về, khi đó, chúng ta tự nhiên được cứu trợ. Hoặc là đợi đến lúc cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả buông tha cho chúng ta.” Ngọc Vô Song nói: “Nhưng là hai điểm này cũng không lớn sự thật, bởi vì chúng ta Bất Tử, Thiên Lang Vương bọn hắn nhất định sẽ tiếp tục dây dưa Viện Trường bọn hắn, mà cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả đối với ta lại là nguyện nhất định phải có, cho nên”

Vào thời khắc này, một đạo vang dội kiếm minh thanh đột nhiên vang vọng phía chân trời. Đón lấy, Lục Uyển Nhi thanh âm đột nhiên tại phía chân trời vang lên: “Mau dẫn Vô Song Hồi Vân Hải Thành!”

Lục Uyển Nhi thanh âm rơi xuống, vô số đạo kiếm quang phóng lên trời, lập tức đem trọn cái phía chân trời đều che lại rồi!

“Con sâu cái kiến!”

Phía chân trời, vang lên cái kia Lý Vân tiếng hét phẫn nộ.

Lục Uyển Nhi vì để cho hắn mang về Ngọc Vô Song, ra tay ngăn đón Thánh giả, cho hắn kéo dài thời gian

Giờ phút này, Dương Diệp tâm thần sợ run, trong đầu lập tức xuất hiện trống rỗng. Bất quá rất nhanh, hắn lập tức phục hồi tinh thần lại, sau đó ôm lấy Ngọc Vô Song cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Vân Hải Thành kích bắn đi.

Giờ khắc này, Dương Diệp đem tốc độ phát huy đã đến cực hạn, tại nhanh chóng chỉ (cái) pháp tắc cùng hắn toàn lực phía dưới, tốc độ của hắn nhanh đến cơ hồ xé rách không gian!

Nhưng là cái này đối với Dương Diệp mà nói, còn chưa đủ nhanh!

“Nhanh, lại nhanh một chút, lại nhanh một chút”

Dương Diệp trong nội tâm điên cuồng gầm rú lấy, tốc độ của hắn đã ở càng lúc càng nhanh, thẳng đến cuối cùng, hắn chỗ qua không gian chính thức bị xé nứt ra.

Năm tức về sau, Dương Diệp ôm Ngọc Vô Song xuất hiện ở Vân Hải Thành cửa thành xuống. Đem Ngọc Vô Song phóng ở cửa thành trước, Dương Diệp không có bất kỳ nói nhảm, xoay người rời đi.

“Còn sống trở về, mang theo nàng đồng thời trở về!”

Ngọc Vô Song lớn tiếng hô hào, mà Dương Diệp đã hóa thành kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem Dương Diệp biến mất tại cuối tầm mắt, Ngọc Vô Song thân thể đang không ngừng rung động lấy, “Còn sống trở về, nhất định phải sống trở về”

“Đợi ta, chờ ta!”

Dương Diệp đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn của mình, lúc này, tóc của hắn lần nữa biến thành tinh hồng sắc, trong mắt của hắn là điên cuồng cùng vẻ lo lắng. Bởi vì hắn biết rõ một điểm, cái kia chính là Lục Uyển Nhi tuyệt không thể nào là cái kia Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả đối thủ. Nàng đối với Thánh giả ra tay, cái kia chính là muốn chết hành vi.

“Con sâu cái kiến Chi Lực, cũng dám cùng thánh tranh nhau phát sáng!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên Lý Vân quát lạnh thanh âm, đón lấy, xa xa phía chân trời truyền đến từng đạo năng lượng nổ vang âm thanh. Ngay lập tức về sau, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào trên mặt đất.

Mặt đất run lên, bóng người trụy lạc chỗ phương viên trăm dặm hết thảy toàn bộ bị cái này cổ chấn lực chấn trở thành hư vô!

Đạo nhân ảnh này là Lục Uyển Nhi!

“Không!”

Chạy đến Dương Diệp nhìn thấy một màn này, lập tức tròn mắt muốn nứt, ngập trời Sát Ý tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra, đem được Dương Diệp chung quanh trăm trượng hết thảy đều nhuộm thành tinh hồng sắc

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 974: Chiến Thánh Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đứng đầu nhãn hiệu:

Hàng xóm:

Dương Diệp xuất hiện ở Lục Uyển Nhi trước mặt, lúc này Lục Uyển Nhi bộ dạng, ngay cả hắn đều có chút nhận không ra rồi. [huyền giới chi môn quên ngữ /]{ chúng ta không ghi lạc văn tự công nhân bốc vác.

Toàn thân huyết nhục mơ hồ, kinh mạch xương cốt đều toái, khí tức yếu đích hơi không thể tra.

Không chỉ có như thế, Lục Uyển Nhi đan điền cũng vỡ vụn!

Dương Diệp đầu trống rỗng, hắn quỳ ngồi ở Lục Uyển Nhi trước mặt, nhìn xem nằm ở đất huyết nhục mơ hồ Lục Uyển Nhi, Dương Diệp lắc đầu, thống khổ nói: “Ta hận, thật sự hận, hận chính mình vô năng!”

“Cái này là kẻ yếu!” Lý Vân xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hàng ta Vân Tiêu Thánh Điện, ngươi còn có lao động chân tay. Bằng không thì”

“Bằng không thì ngươi tổ tông!”

Dương Diệp quay đầu đối với Lý Vân đột nhiên quát, thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người lập tức biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Lý Vân trước mặt, cùng lúc đó, mũi kiếm đâm thẳng Lý Vân giữa lông mày.

“Con sâu cái kiến!”

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, Lý Vân hừ lạnh một tiếng, tay phải vung lên, một cổ kình khí chấn động mà ra, lập tức đem Dương Diệp chấn ra ngàn trượng bên ngoài.

Lý Vân vừa muốn ra tay, lông mày lại hơi hơi nhíu một cái, bởi vì trong tràng đột nhiên xuất hiện một gã Hắc y nhân, Hắc y nhân cõng lên này Lục Uyển Nhi chính hướng phía Vân Hải Thành bỏ chạy.

“Muốn đi? Cho ta chết đến!”

Lý Vân một tiếng gầm lên, muốn ra tay, mà lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, tay phải nắm chặt thành quyền, hướng phía trước oanh tới.

Quyền vừa oanh ra, một thanh kiếm tựu đã đi tới trước mặt hắn. Quyền kiếm chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, Lý Vân hướng về sau liền lùi lại mười bước, mà quả đấm của hắn, càng là vỡ ra, máu tươi tràn ra!

Nhất niệm thuấn sát!

Một kiếm này, tự nhiên là Dương Diệp nhất niệm thuấn sát. Tại chính thức Hư Vô Cảnh Kiếm Ý gia trì xuống, hắn một kiếm này không chỉ có ngăn cản được Lý Vân một kích, còn một kiếm chấn bị thương Lý Vân!

Nếu để cho ngoại nhân biết rõ Dương Diệp một kiếm chấn tổn thương Lý Vân, tên Dương Diệp tất nhiên sẽ trở thành toàn bộ Thanh Châu chói mắt nhất tồn tại, bởi vì Dương Diệp mới bình thường Bán Thánh.

Bình thường Bán Thánh kích thương Thánh giả, cái này tại toàn bộ

Thanh Châu trong lịch sử, không nói không có, nhưng tuyệt đối không cao hơn một tay!

Lý Vân nắm đấm chống đỡ Dương Diệp kiếm, sắc mặt có chút khó coi, Dương Diệp một kiếm này uy lực cực lớn, lớn đến đã ngay cả hắn đều được thận trọng đối đãi tình trạng rồi. Cũng chính bởi vì như thế, giờ phút này trong lòng của hắn đối với Dương Diệp đã triệt để buông tha cho mời chào ý niệm. Loại thiên tài này, hay là chết đi so sánh yên tâm!

Một vòng dữ tợn sắc tự Lý Vân trong mắt chợt lóe lên, đón lấy, một cổ kinh khủng khí thế tự Lý Vân trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

“Chết!”

Lý Vân một tiếng gầm lên, quyền mạnh mà xoay tròn, Dương Diệp lần nữa bị đánh bay, Lý Vân thừa thắng xông lên, một quyền đối với Dương Diệp cách không oanh ra. Một đạo cự đại năng lượng nắm đấm trực tiếp chấn vỡ không gian, lập tức oanh tại Dương Diệp trên người. Dương Diệp lần nữa bay ngược gần ngàn trượng, bất quá người nhưng lại không có việc gì, bởi vì thời khắc mấu chốt hắn tế ra dị thứ nguyên phương, dị thứ nguyên phương thay hắn chặn Lý Vân đại bộ phận lực lượng!

“Thần khí!”

truyencuatu⁕inet

Lý Vân hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia kinh ngạc, hắn không nghĩ tới nhiều lần bảo vệ Dương Diệp cái này Lục Sắc khối lập phương dĩ nhiên là một kiện thần khí. Thần giai, tựu là tại Vân Tiêu Thánh Điện đều thuộc về hi hữu vật phẩm đấy.

“Ngươi cho rằng thần khí có thể bảo vệ ngươi? Thần khí tuy mạnh, nhưng là dùng chủ nhân của nó nhưng lại quá yếu, cho nên, ngươi hay là sẽ chết!”

Lý Vân thanh âm rơi xuống, một chỉ (cái) che trời bàn tay khổng lồ tự trời xanh hung ác rơi mà xuống, lập tức đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, muốn đem Dương Diệp đập thành bột mịn. Cự trong tay ẩn chứa khủng bố uy áp, trực tiếp làm cho Dương Diệp dưới chân đại địa sụp xuống trở thành một cái vực sâu không đáy!

Thánh giả chi uy, khủng bố như vậy!

Nhìn xem cái con kia bàn tay khổng lồ rơi ra, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, thủ đoạn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trong tay, ý kiếm nhập cổ vỏ (kiếm, đao), sau đó mạnh mà tựu là nhổ!

Bốn mươi đạo điệp gia kiếm khí xẹt qua trời cao, lập tức oanh ở đằng kia chỉ (cái) bàn tay khổng lồ phía trên, kiếm khí tiêu tán, bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, nhưng là sau một khắc, lại là một đạo điệp gia bốn mươi đạo kiếm khí oanh tại bàn tay khổng lồ phía trên

Tại đệ ngũ đạo kiếm khí oanh tại bàn tay khổng lồ thượng lúc, bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, sau đó trên không trung ầm ầm vỡ vụn ra đến.

Nhìn thấy một màn này, Lý Vân nheo mắt, hắn không nghĩ tới chính mình rất nghiêm túc một kích lại bị Dương Diệp phá giải. Đang muốn lần nữa động thủ, lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Lão cẩu, cho ta chết đến!”

Thanh âm rơi xuống lúc, một đạo kiếm quang xuất hiện ở Lý Vân trước mặt!

Nhất niệm thuấn sát!

Lúc này đây, Dương Diệp lần nữa thi triển ra nhất niệm thuấn sát. Lý Vân nhưng lại cười lạnh một tiếng, một chiêu này xuất kỳ bất ý dưới tình huống đối với hắn còn có chút uy hiếp, nhưng là tại hắn hữu phòng bị dưới tình huống, chiêu này uy hiếp cơ hồ có thể không cần tính. Ngay tại hắn chuẩn bị lần nữa ra tay lúc, đột nhiên, hắn sắc mặt thốt nhiên đại biến!

Bởi vì một cổ lực lượng vô hình đột nhiên xuất hiện ở chung quanh hắn!

Vực Chi lực lượng!

Giờ khắc này, Lý Vân sắc mặt rốt cục thay đổi. Hắn tự nhiên là biết rõ Dương Diệp nắm giữ Kiếm Vực đấy, nhưng là trước kia Dương Diệp một mực không có thi triển, bởi vậy làm cho hắn hoàn toàn quên việc này. Hiện tại Dương Diệp đột nhiên thi triển, có thể nói hoàn toàn đánh cho hắn một trở tay không kịp. Bất quá hắn phản ứng không chậm, tại Dương Diệp thi triển xuất kiếm vực một khắc này, hắn tựu một chưởng hướng trước mặt đánh ra!

Song khi hắn ra tay lúc, hắn kinh hãi phát hiện, giờ phút này tay của hắn vậy mà giống như trăm vạn cân nặng, mà Dương Diệp cái này nhất niệm thuấn sát giờ phút này nhưng lại tốc độ rồi đột nhiên tăng gấp đôi cứ như vậy, Dương Diệp kiếm trực tiếp đâm vào Lý Vân trước ngực, nhưng lại không cách nào tái tiến một bước.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, định nhãn xem xét, chỉ thấy Lý Vân quần áo dưới có lấy một bộ màu vàng giáp mềm mỏng, kiếm của hắn đâm vào bộ này giáp mềm mỏng lên, chỉ là làm cho giáp mềm mỏng lõm hơi có chút xuống dưới, trừ lần đó ra, giáp mềm mỏng không chút nào tổn hại!

Thần giai!

Dương Diệp đang muốn lui, nhưng là lúc này Lý Vân lấn thân trên xuống, một chưởng vỗ vào Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp cả người trực tiếp cung lấy thân thể hướng về sau quẳng đi ra ngoài!

Lý Vân thò tay hướng phía trước tìm tòi, nắm chặt, quát: “Thiên Địa vi lao!”

Thanh âm rơi xuống, quẳng bên trong đích Dương Diệp lập tức đâm vào một tầng vô hình không gian hàng rào phía trên. Đón lấy, Dương Diệp không gian chung quanh toàn bộ biến thành không gian hàng rào, những... Này không gian hàng rào như là cái chắc chắn lao lung giống như, đem Dương Diệp khốn... Mà bắt đầu.

“Toái!”

Lý Vân thanh âm lần nữa vang lên. Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít không gian hàng rào vậy mà ầm ầm bạo tạc nổ tung, vô số không gian hàng rào bạo tạc nổ tung, một cái cự đại không gian màu đen vòng xoáy lập tức đem Dương Diệp bao phủ. Ngay lập tức về sau, một cái cự đại màu đen lỗ đen xuất hiện ở Lý Vân trước mặt, mà Dương Diệp sớm đã không tại.

Xem lên trước mặt lỗ đen, Lý Vân khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Dương Diệp, ngươi xác thực là yêu nghiệt, nhưng thì tính sao? Tại Thánh giả trước mặt, ngươi như con sâu cái kiến!”

Mà đúng lúc này, dị biến nổi lên, chỉ thấy cái kia trong hắc động đột nhiên lòe ra một đạo sáng như tuyết kiếm quang, kiếm quang tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới cái kia vẫn còn cười lạnh Lý Vân trước mặt.

Lý Vân trong nội tâm một giật mình, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp lại vẫn còn sống!

Bởi vì hắn cho rằng Dương Diệp đã thân tử đạo tiêu (*), bởi vậy, lúc trước hắn đã hoàn toàn buông tha cho đề phòng, cái này kiếm quang xuất hiện, là chân chính lại để cho hắn trở tay không kịp rồi. Bất quá hắn cuối cùng là Thánh giả, phản ứng không phải Bình thường huyền giả có thể so với đấy. Lập tức muốn ra tay, nhưng là giờ phút này, lưỡng cổ lực lượng vô hình đột nhiên đặt ở trên người hắn!

Kiếm Vực, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Lý Vân trong nội tâm hoảng hốt, đúng lúc này, hắn đã không có thời gian muốn khác rồi, bởi vì kiếm đã đi tới hắn đỉnh đầu không đến một cm rồi. Thời khắc mấu chốt, Lý Vân đầu nghiêng một cái

Lý Vân nửa bên mặt cùng cánh tay phải của hắn trực tiếp cùng thân thể phân ra ra, máu tươi như suối phun giống như tuôn ra!

Mà cho dù là như thế này, Lý Vân cũng làm ra phản kích, một cước đá vào Dương Diệp phần bụng, Dương Diệp lần nữa đã bay đi ra ngoài.

Dương Diệp cưỡng ép trên không trung ngừng lại, hắn không có ở ra tay với Lý Vân, mà là thân hình khẽ động, người biến mất tại cuối chân trời.

Lý Vân không có truy Dương Diệp, lúc này Lý Vân bộ dáng có thể nói là dữ tợn đáng sợ, nửa bên mặt cũng không có, mắt phải đều thiếu chút nữa bị chém rụng, không chỉ có như thế, hắn hai tay cũng không có. Vốn là hắn là Thánh giả, gãy chi có thể lập tức trọng sinh đấy, nhưng là, Dương Diệp dùng chính là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý chém rụng hai cánh tay của hắn, bởi vậy, nếu như không có ngoại vật tương trợ, hắn căn bản không cách nào mượn nhờ Thiên Địa linh khí gãy chi trọng sinh!

Lúc này đây, Lý Vân không có phẫn nộ, có rất nhiều tỉnh táo, vô cùng tỉnh táo.

Theo trước khi cùng Dương Diệp giao thủ đến nay, hắn đối với Dương Diệp là từ vừa mới bắt đầu khinh thị, đã có chút ít nhìn thẳng vào, tại đến cuối cùng coi trọng, nhưng mà, hắn đều không có chính thức chăm chú, cho dù là Dương Diệp trước khi chặt đứt hắn một cánh tay, hắn đều không có chính thức chăm chú, chỉ là tự trách mình khinh địch rồi. Xác thực, một gã Thánh giả làm sao có thể hội (sẽ) đem một gã Bán Thánh cho rằng là cùng giai đối thủ đâu này?

Hắn nếu không có làm như vậy, bởi vậy bỏ ra như vậy một cái giá lớn!

“Dương Diệp”

Lý Vân hít sâu một hơi, trong lòng đem hai chữ này một mực nhớ... Mà bắt đầu.

Dương Diệp về tới Vân Hải Thành, hắn tuy nhiên trước khi tại cuối cùng trước mắt chiếm được thượng phong, nhưng đây chẳng qua là mặt ngoài. Lý Vân nói cho cùng, còn chưa chính thức chăm chú, mà hắn cũng đã sơn cùng thủy tận. Tại không đi, Nhưng có thể tựu vĩnh viễn đi không được nữa.

Lúc này đây giao thủ, làm cho hắn hiểu được Thánh giả cảnh cường giả khủng bố. Bất quá cũng may, còn chưa tới hắn tuyệt vọng tình trạng!

Vứt bỏ trong đầu tạp niệm, Dương Diệp tinh thần lực quét qua, cuối cùng hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Vân Hải Lâu.

Nguyên vốn thuộc về Dương Diệp trong phòng, trên giường, nằm huyết nhục mơ hồ Lục Uyển Nhi, tại Lục Uyển Nhi bên giường, là Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh, còn có một gã thân mặc hắc bào lão giả.

Áo đen lão giả nhìn xem Lục Uyển Nhi hồi lâu, sau đó lắc đầu, nói: “Có thể chuẩn bị hậu sự rồi.”

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh trong nội tâm cả kinh, Ngọc Vô Song đang muốn nói chuyện, lúc này, cửa phòng đột nhiên bị mở ra, Dương Diệp xuất hiện ở trong phòng.

“Đều đi ra ngoài!” Dương Diệp ánh mắt nhìn Lục Uyển Nhi, thanh âm chân thật đáng tin.

“Nói chuyện khách khí một chút!” Áo đen lão giả trầm giọng nói.

Thương Thanh Ảnh sợ hai người cãi nhau mà trở mặt, lập tức vội vàng nói: “Dương Diệp, vị này tựu là Thanh Đạo Môn Chu Nguyên tiền bối, tiền bối là Thánh giả.” Sợ Dương Diệp xúc động, Thương Thanh Ảnh tại ‘Thánh giả’ hai chữ đã nói hơi chút nặng chút ít.

Dương Diệp không để ý tới Thương Thanh Ảnh, mà là lại nói: “Ta nói đều đi ra ngoài!”

Cái kia áo đen lão giả cũng tới nóng tính rồi, lập tức âm thanh lạnh lùng nói: “Lão phu hôm nay tựu không đi ra ngoài, ngươi có thể như thế nào?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía áo đen lão giả, nói: “Thanh Đạo Môn còn có bao nhiêu ngày mới có thể chết?”

Nghe được Dương Diệp những lời này, áo đen lão giả sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 975: Tàn sát thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lúc trước đánh lên Thanh Đạo Môn, làm cho Thanh Đạo Môn danh dự sạch không, việc này đối với Thanh Đạo Môn mà nói, là một cái vô cùng nhục nhã. Tuy nhiên Thanh Đạo Môn tổ sư ra mặt, lại để cho Thanh Đạo Môn không cho phép tìm Dương Diệp báo thù. Nhưng là đối với Thanh Đạo Môn rất nhiều người mà nói, đặc biệt là bọn hắn những... Này Thánh giả cường giả, cơn tức này, bọn hắn thật sự là khó có thể nuốt xuống.

Bất quá bởi vì tổ thành phố lệnh, bọn hắn khó có thể nuốt xuống cũng phải nuốt xuống.

Mà bây giờ, Dương Diệp ở trước mặt hắn lại nhắc tới vấn đề này, cái này giống vậy tại vạch trần thương thế của hắn sẹo, bởi vậy, Chu Nguyên sắc mặt lập tức tựu âm trầm xuống, trong phòng hào khí cũng theo Chu Nguyên âm trầm sắc mặt khẩn trương lên.

Dương Diệp nhưng lại mặc kệ Chu Nguyên âm trầm sắc mặt, mà là nhìn thẳng Chu Nguyên, nói: “Mười tức nội, nếu như ngươi còn trong phòng, ngày mai ta tựu lên Thanh Đạo Môn, khiêu chiến Thanh Đạo Môn sở hữu tất cả thiên tài, thẳng đến ngươi Thanh Đạo Môn sở hữu tất cả thiên tài chết hết!”

“Có lẽ ngươi không có cơ hội này!” Chu Nguyên âm thanh hung dữ nói.

“Ngươi phải thử một chút sao?” Dương Diệp nói.

Chu Nguyên muốn nói lời nói, lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên nói:

“Chu Nguyên tiền bối, Dương Diệp không có ác ý, hắn có lẽ là có thể trị liệu Uyển Nhi, chỉ là chúng ta bất tiện ở đây, cho nên mới phải để cho chúng ta đi ra ngoài.”

“Trị liệu?” Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, nói: “Nàng này kinh mạch xương cốt đều toái, ngũ tạng lục phủ cũng nghiêm trọng bị hao tổn, tăng thêm nàng đan điền cũng nghiền nát, lúc này trừ phi là có thần cấp đã ngoài thiên linh dược, có lẽ có thể cứu nàng một mạng. Nhưng là dù cho cứu sống lại có ý nghĩa gì? Đan điền nghiền nát nàng, còn sống, cũng chính là một tên phế nhân.”

Dương Diệp sắc mặt lập tức dữ tợn lên, lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên kéo lại Dương Diệp tay, ngăn trở Dương Diệp muốn khả năng xúc động tiến hành. Ngọc Vô Song nhìn xem Chu Nguyên, nói: “Tiền bối, Dương Diệp tính cách ngươi như thế hiểu rõ. Hắn không phải một cái hội (sẽ) lấy đại cục làm trọng người, ngươi nếu như tại như vậy kéo dài thời gian, ta có thể cam đoan, ngươi Thanh Đạo Môn có thể so với lần trước còn muốn thảm. Về phần Cổ Kiếm Trai có thể hay không bảo vệ cho hắn, ha ha, lúc này Lục Uyển Nhi đã như vậy, Dương Diệp tựu là Cổ Kiếm Trai hy vọng duy nhất, Dương Diệp nếu là phát điên muốn trả thù ngươi Thanh Đạo Môn, ngươi nhìn xem Cổ Kiếm Trai là hội (sẽ) bảo vệ cho hắn, hay là nhìn chung cái gọi là đại cục!”

Chu Nguyên nhìn xem Ngọc Vô Song một lát, sau đó cười lạnh cười, quay người cửa trước bên ngoài đi đến. Đem làm đi tới cửa lúc, hắn nhưng lại ngừng lại, nói: “Dương Diệp, nhân quả tuần hoàn, ngày đó ngươi coi trọng ta Thanh Đạo Môn nhục ta Thanh Đạo Môn, hôm nay, nên hữu ngươi này báo ứng. Xác thực, ta vốn có thể ra tay ngăn cản đối phương trảo cái này rít gào nữ hài, cũng có thể lúc trước ngăn cản cái kia Lý Vân, nhưng là ta không có làm như vậy. Vì cái gì? Bởi vì ta muốn nhìn ngươi một chút thê thảm kết cục!”

Nói xong, Chu Nguyên ha ha cười cười, sau đó biến mất tại

Dương Diệp nhìn xem cửa ra vào hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt, nhìn về phía nằm ở trên giường Lục Uyển Nhi, nói: “Các ngươi đi ra ngoài đi!”

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh nhẹ gật đầu, thối lui ra khỏi gian phòng.

Ra gian phòng về sau, Ngọc Vô Song lập tức nói: “Thông tri Cổ Kiếm Trai Thánh giả, tựu nói Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi gặp nguy hiểm, vô luận như thế nào cũng phải làm cho bọn hắn chạy đến!”

“Ngươi nói là, cái này Chu Văn tiền bối có thể sẽ hãm hại diệp cùng Lục Uyển Nhi?” Thương Thanh Ảnh cả kinh nói.

“Rõ rệt tự nhiên là sẽ không đâu!” Ngọc Vô Song nói: “Hắn còn không có ngu như vậy, rõ rệt hại chết Lục Uyển Nhi cùng Dương Diệp, hắn coi như là Thánh giả, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Rõ rệt sẽ không, Nhưng là hắn hội (sẽ) ám đó a ⊥ như lần này, hắn chỉ (cái) cần gì đều không làm, có thể lại để cho Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi thiếu chút nữa chết hết!”

Thương Thanh Ảnh trầm ngâm hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu.

Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, trong mắt có nồng đậm vẻ buồn rầu, “Nhân loại, có thể lo ah...”

Dương Diệp đem Lục Uyển Nhi toàn thân thoát khỏi cái tinh quang, lúc này Lục Uyển Nhi bị thương trình độ có thể nói là nghiêm trọng tới cực điểm. Có thể nói, cho dù hắn có được Hồng Mông tử khí bực này nghịch thiên huyền khí, hắn cũng không có đem nắm có thể trị liệu tốt Lục Uyển Nhi thương thế kia. Lục Uyển Nhi từ trong tới ngoài, nghiêm trọng bị hao tổn, đặc biệt là nàng ngũ tạng lục phủ, lúc này Lục Uyển Nhi ngũ tạng lục phủ đã bắt đầu tại chậm rãi suy kiệt.

Đây cũng là lúc trước hắn vì sao một tiến gian phòng muốn mọi người lui ra ngoài nguyên nhân, bởi vì tình huống khẩn cấp, hắn không muốn lãng phí một chút thời gian!

Dương Diệp đem màu trắng hạnh hỏa phóng ra, vốn là màu trắng hạnh hỏa đang ngủ, bị Dương Diệp đánh thức về sau, u oán nhìn Dương Diệp liếc.

Dương Diệp vuốt vuốt màu trắng hạnh hỏa, nói: “Tiểu Bạch, giúp ta hấp thu linh khí!” Bởi vì màu trắng hạnh hỏa toàn thân tuyết trắng, cho nên tại Tử Điêu theo đề nghị, Dương Diệp tựu cho nàng gọi là gọi Tiểu Bạch rồi.

Nghe được hấp thu linh khí, Tiểu Bạch con mắt sáng ngời, sau đó ngay cả vội vàng gật đầu.

“Không muốn quá nhanh, đầy đủ ta dùng là được rồi!”

Dương Diệp nói xong, hai tay đặt ở Lục Uyển Nhi phần bụng, sau đó trong cơ thể Tiểu Tuyền cơn xoáy khởi đầu chuyển bắt đầu chuyển động, đón lấy, tí ti Hồng Mông tử khí khởi đầu từ nhỏ vòng xoáy nội tràn ra ra, cuối cùng xuyên thấu qua hắn kinh mạch, hướng phía Lục

Uyển Nhi trong cơ thể dũng mãnh lao tới. Tiểu Tuyền cơn xoáy mặc dù không có khôi phục bình thường, nhưng là cùng hắn tầm đó đã có nhất định được ăn ý.

Có thể nói, lúc này Tiểu Tuyền cơn xoáy đã không hề như lúc trước như vậy, không nên hắn cầu, hoặc là cưỡng bức mới có thể cho Hồng Mông tử khí. Hiện tại, chỉ cần hắn hữu cần, Tiểu Tuyền cơn xoáy sẽ cho.

Một bên, Tiểu Bạch khởi đầu hấp thu linh khí, chung quanh linh khí nhanh chóng hướng phía Dương Diệp bên này vọt tới, cuối cùng tiến vào Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền cơn xoáy, sau đó trải qua Tiểu Tuyền cơn xoáy chuyển đổi thành Hồng Mông tử khí, cuối cùng những... Này Hồng Mông tử khí lại bị Dương Diệp chuyển giao đã đến Lục Uyển Nhi trong cơ thể.

Tại Dương Diệp Hồng Mông tử khí liên tục không ngừng đất chữa trị xuống, Lục Uyển Nhi thương thế dần dần xuất hiện chuyển biến tốt đẹp, nàng mặt ngoài cái kia chút ít bị hao tổn làn da khởi đầu lột da, sau đó dài ra mới đích làn da vẹn vẹn như thế, Lục Uyển Nhi trong cơ thể những cái... Kia đứt gãy xương cốt cùng kinh mạch đã ở chậm rãi chữa trị, tuy nhiên chậm, nhưng đúng là khôi phục!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm cái kia khỏa tảng đá lớn đầu rốt cục rơi xuống suy sụp.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, một lúc lâu sau, Lục Uyển Nhi thân thể mặt ngoài đã khôi phục bình thường, Lục Uyển Nhi trần trụi xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Dương Diệp trong mắt không có nửa điểm dâm tục chi sắc, có, chỉ có vui mừng.

Nếu như Lục Uyển Nhi thật sự xảy ra sự tình, cái này đem trở thành hắn cả đời đều quá khứ đích khảm, phải nói, hắn cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình tại, hết thảy đều tới kịp bổ cứu.

Một ngày về sau, Lục Uyển Nhi bên ngoài cơ thể đã hoàn toàn bình thường, bất quá lúc này làn da của nàng đều là mới dài ra đấy, có lẽ là bởi vì Hồng Mông tử khí nguyên nhân, Lục Uyển Nhi cái kia trắng noãn ngọc thể mang theo nhàn nhạt màu tím. Mà Lục Uyển Nhi trong cơ thể khôi phục cũng rất nhanh, kinh mạch cùng xương cốt đều không sai biệt lắm khôi phục bình thường, còn lại đấy, chỉ có đan điền rồi.

“Đan điền có thể khôi phục sao?” Trên giường, tỉnh lại Lục Uyển Nhi chuyện thứ nhất tựu là hỏi đan điền.

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta không biết, trước kia không có thử qua!”

“Hy vọng có thể!” Lục Uyển Nhi nói: “Bằng không thì, ta về sau sẽ phải trở thành phế nhân!”

“Cho dù ngươi trở thành phế nhân, ngươi còn có ta!” Dương Diệp nói: “Ta sống lấy, liền sẽ không để cho ngươi ra lại sự tình!”

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi là cái này đáng thương ta, hay là tại áy náy?”

Dương Diệp nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Lục Uyển Nhi nói: “Ta không biết, cho nên mới hỏi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Uyển Nhi, ngươi trước kia nói ta tại cảm tình phương diện là một cái người nhu nhược, bởi vì ta thường xuyên trốn tránh. Nhưng là ngươi cũng đã biết, ta trốn tránh, không là vì ta nhu nhược. Mà là ta không hy vọng tự chính mình chỗ yêu nhân tâm lý khó chịu. Yêu đều là ích kỷ đấy, không có nữ nhân hội (sẽ) sẵn lòng đi cùng rất nhiều nữ nhân chia xẻ nam nhân của mình. Ngươi hiểu chưa?”

“Thế nhưng mà ngươi làm như vậy, là không công bình đấy. Bởi vì ngươi nhìn chung một cái yêu nữ nhân của ngươi, nhưng lại tổn thương một nữ nhân khác!” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp rung dắt, nói: “Không nói những thứ này!”

“Lại muốn trốn tránh sao?” Lục Uyển Nhi nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thân thể khẽ run lên, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, sau đó cầm lên Lục Uyển Nhi tay, nói: “Uyển Nhi, ngươi vừa rồi hỏi ta là áy náy hay là đáng thương ngươi. Ta bây giờ trở về đáp ngươi, ta thật là áy náy, nhưng không có đáng thương ngươi, bởi vì yêu không như thế đáng thương. Đang nhìn đến ngươi ngay lúc đó bộ dáng lúc, ngươi cũng đã biết, ta ngay lúc đó tâm là đau nhức đấy, tựu như đao cắt Bình thường ⊥ trước đây trước, lòng ta vẫn luôn là treo lấy đấy, bởi vì ta sợ, ta sợ ta vĩnh viễn đã mất đi ngươi!”

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó đột nhiên ngồi dậy tới gần Dương Diệp, nói: “Ngươi cái này thổ lộ, thật sự là không được tốt lắm, bất quá ta ưa thích!”

Nói xong, nàng trực tiếp bưng lấy Dương Diệp đôi má, sau đó hôn xuống dưới.

Dương Diệp nao nao, lập tức cũng phối hợp lên, rất nhanh, hai tay của hắn chậm rãi trèo lên Lục Uyển Nhi lưng ngọc.

Một bên, Tiểu Bạch tò mò nhìn một màn này, thời gian dần trôi qua, mặt nàng gò má xuất hiện hai đóa đỏ ửng.

Hồi lâu, hai người tách ra, Lục Uyển Nhi trên gương mặt mang theo một tia ửng đỏ.

Dương Diệp mỉm cười, lại để cho Lục Uyển Nhi nằm thẳng lấy, sau đó hai tay đặt ở Lục Uyển Nhi phần bụng, sau đó trong cơ thể tử khí dũng mãnh vào Lục Uyển Nhi phần bụng.

“Ngươi đem thân thể của ta thể xem hết!” Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

Dương Diệp thân thể có chút dừng lại, lập tức nói: “Dù sao sớm muộn đều là ta đấy!”

Lục Uyển Nhi trong mắt hiện lên một vòng nổi giận, bất quá trên mặt nhưng lại thép ra dáng tươi cười. Bởi vì Dương Diệp rốt cục không hề trốn tránh tình cảm của nàng, quan trọng nhất là nàng đã minh bạch Dương Diệp đối với tình cảm của nàng.

Hai canh giờ về sau, Dương Diệp thu tay về, trên mặt, một mảnh âm trầm. Bởi vì hắn Hồng Mông tử khí không cách nào chữa trị Lục Uyển Nhi cái kia nghiền nát đan điền!

Lục Uyển Nhi sắc mặt cũng là chìm như nước, không có đan điền, cái này kiếm ý nghĩa nàng về sau sẽ là phế nhân. Nàng như thế nào nguyện ý làm một tên phế nhân?

“Hội (sẽ) có biện pháp chữa trị đan điền đấy!” Dương Diệp an ủi: “Viện Trường kiến thức rộng rãi, hắn nhất định sẽ có biện pháp, chờ hắn cùng Thiên Lang Vương bọn người đã xong chiến đấu, ta sẽ đi tìm hắn đấy!”

Lục Uyển Nhi khẽ gật đầu, trầm mặc.

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, đột nhiên, hắn tay phải vung lên, Thập Tam tên Hắc y nhân cùng bốn đầu Sói giai yêu thú xuất hiện ở

Lục Uyển Nhi khó hiểu nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Có bọn họ, cái này vân a nội, trừ phi là Thánh giả, bằng không thì không ai có thể làm bị thương ngươi!”

“Ngươi muốn điều gì!” Lục Uyển Nhi bắt được Dương Diệp tay, trong nội tâm bay lên một cổ bất an.

Dương Diệp hít sâu một hơi, giãy giụa Lục Uyển Nhi tay, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại cùng lúc đó, ngoài cửa bay tới một câu:

“Tàn sát thánh!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 976: Thánh giả? Hôm nay muốn giết nhìn xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tàn sát thánh!

Nghe được Dương Diệp những lời này lúc, Lục Uyển Nhi trực tiếp sửng sốt, đón lấy, nàng kinh hãi gần chết, tay phải vung lên, mặc quần áo xong, sau đó chạy ra khỏi cửa phòng.

Ngoài cửa phòng, Dương Diệp đã không thấy bóng dáng.

Lục Uyển Nhi thân thể cứng ngắc tại nguyên chỗ.

Lúc này, Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh xuất hiện ở Lục Uyển Nhi trước mặt, Ngọc Vô Song ngay cả bước lên phía trước đở lấy Lục Uyển Nhi, vui vẻ nói: “Uyển Nhi tỷ, ngươi không có việc gì rồi hả?”

Lục Uyển Nhi phục hồi tinh thần lại, vội vàng bắt lấy Ngọc Vô Song tay, nói: “Dương Diệp đâu này? Có thể liên lạc với Dương Diệp sao?”

Ngọc Vô Song nao nao, trong nội tâm bay lên một cổ bất an, nói: “Ta lúc trước thấy hắn đi ra ngoài, hỏi hắn đi làm cái gì, hắn nói hắn đi làm làm việc nhỏ” vốn là nàng thực cho rằng Dương Diệp phải đi làm làm việc nhỏ, mà bây giờ nhìn thấy Lục Uyển Nhi như vậy, không cần phải nói, đây nhất định không phải cái gì việc nhỏ.

Nghĩ vậy, Ngọc Vô Song vội vàng thúc dục một cái Truyền Âm Phù. Sau nửa ngày đi qua, nhưng lại không có bất kỳ đáp lại.

Ngọc Vô Song sắc mặt trầm xuống, nói: “Uyển Nhi tỷ, hắn làm cái gì đi rồi!”

Lục Uyển Nhi chậm rãi hai mắt nhắm nghiền, nói: “Hắn, hắn đi tàn sát thánh rồi!”

Lúc nói chuyện, Lục Uyển Nhi thanh âm cùng thân thể đều đang run rẩy.

Thánh giả, Dương Diệp muốn tàn sát thánh?

Nghe được Lục Uyển Nhi lời mà nói..., Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh hai nữ trực tiếp sửng sốt, đón lấy, hai nữ hai mắt dần dần trợn lớn lên, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

“Tàn sát, tàn sát thánh?” Thương Thanh Ảnh yết hầu lăn lăn, cho là mình nghe lầm, vì vậy mở miệng hỏi.

Thánh giả phía dưới đều con sâu cái kiến, những lời này tuyệt đối không phải hay nói giỡn đấy. Đương nhiên, những lời này cũng không phải tuyệt đối, bởi vì trong lịch sử tựu từng có người dùng Bán Thánh khiêu chiến qua Thánh giả. Nhưng là, các nàng chưa từng nghe qua có người có thể đủ dùng Bán Thánh chém giết Thánh giả đấy, ít nhất tại đây Thanh Châu trong lịch sử chưa từng nghe qua!

Mà Dương Diệp hiện tại lại còn nói hắn muốn đi tàn sát thánh, cái thanh này hai nữ cho hù đến rồi.

“Hắn quá vọng động rồi!” Lục Uyển Nhi lắc đầu, trong mắt tràn đầy lo lắng.

“Có thể hắn đây là vì ngươi!” Thương Thanh Ảnh đột nhiên nói: “Hắn đây là muốn thay ngươi báo thù, không phải sao?”

“Có thể ta hy vọng hắn bình an đất còn sống!” Lục Uyển Nhi ánh mắt nhìn phía chân trời, thấp giọng nói.

Lúc này, Ngọc Vô Song trước mặt không gian một hồi nhúc nhích, sau một hồi, Ngọc Vô Song sắc mặt khó nhìn lại.

“Như thế nào?” Thương Thanh Ảnh nhíu mày hỏi.

Ngọc Vô Song hai tay nhanh nắm lại, nói: “Mãng Tộc, kim cương tộc Thánh giả trước khi chia tay hướng Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn.”

“Bọn hắn muốn đánh Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn?” Thương Thanh Ảnh cả kinh nói.

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: “Bọn hắn đây là muốn ngăn chặn Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn Thánh giả, nếu như ta không có đoán sai, hai ngày này nội, yêu thú muốn quy mô công thành rồi.”

“Cổ Kiếm Trai Thánh giả không cách nào chạy đến, Dương Diệp làm sao bây giờ?” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

“Hắn hội (sẽ) còn sống trở về đấy!” Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi đột nhiên cùng một chỗ nói.

Nói xong, hai nữ nhìn nhau liếc, sau đó khẽ gật đầu.

Thiên Lang Sơn Mạch ở chỗ sâu trong, một chỗ thủy đàm chỗ.

Dương Diệp đứng tại thủy đàm trước, tay phải vung lên, một đạo hồng mang cùng thanh mang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Có việc?” Tiểu Hồng có chút bất mãn nhìn Dương Diệp liếc, nàng cùng Tiểu Thanh bởi vì lúc trước bị trọng thương nguyên nhân, cần đại lượng thời gian hôn mê. Bởi vậy, bị Dương Diệp đánh thức, nàng rất là bất mãn.

“Muốn thế nào, các ngươi mới có thể thành thánh?” Dương Diệp nói.

“Ngươi có ý tứ gì!” Tiểu Hồng trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Thực lực của các ngươi rất cường, so với kia Tăng Viên còn mạnh hơn, nhưng là, hiện tại với ta mà nói, còn là xa xa không đủ. Các ngươi chỉ có đột phá đã đến Thánh giả mới có thể đến giúp ta. Cho nên, nói đi, các ngươi là cần đá năng lượng, hay là cần bổn nguyên tử khí?”

“Chúng ta cần Tử Tinh thạch, ngươi hữu sao?” Tiểu Hồng khóe miệng mang theo một tia trào phúng.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm đối với Tiểu Hồng chém, một đạo kiếm khí lập tức đến Tiểu Hồng trước mặt.

Tiểu Hồng sắc mặt đại biến, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà nói ra tay tựu ra tay, lập tức tay phải một chưởng đánh ra.

Một tiếng trầm đục, Tiểu Hồng cả người hướng về sau bay ngược đi ra ngoài, tội hòu đâm vào xa xa trên vách núi đá, đem được toàn bộ núi lớn đều chấn kịch liệt run lên, vô số cự thạch lăn xuống mà xuống.

Trên mặt đất, Tiểu Hồng nhìn mình trên lòng bàn tay một đạo đỏ tươi vết kiếm, trong mắt hiện lên dữ tợn sắc cùng Sát Ý, nói: "Ngươi muốn chết!"

Thanh âm rơi xuống, muốn ra tay, mà lúc này, nàng sắc mặt lần nữa đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, bởi vì một cổ vô hình lìliàng giống như vạn tòa núi lớn giống như đặt ở trên người nàng.

Không chỉ có Tiểu Hồng, giờ phút này Tiểu Thanh đều là mặt mũi tràn đầy khiếp sợ!

"Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!" Tiểu Hồng gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: "Làm sao có thể, ngươi tại sao có thể là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!"

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem Tiểu Hồng, nói: "Nữ nhân, nhớ kỹ, ta không nợ ngươi cái gì. Cho nên, ta nói muốn giúp các ngươi thành thánh, đó là hy vọng song phương hợp tác song doanh: Cả hai cùng có lợi, mà không phải ta yêu cầu ngươi, lại càng không là ta thiếu nợ ngươi. Minh bạch?"

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía một bên Tiểu Thanh, nói: "Ta cùng với nàng tầm đó không có cách nào nói chuyện, ngươi có nguyện ý không nói chuyện? Nếu như không muốn, thứ cho ta nói thẳng, vậy các ngươi tỷ muội hiện tại có thể ly khai ta rồi, bởi vì ta không muốn lãng phí của ta bổn nguyên tử khí cùng thời gian."

Tiểu Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Ta, chúng ta cần Tử Tinh thạch, không nhiều lắm, một người một khối thì tốt rồi!"

"Chỉ cần Tử Tinh thạch các ngươi có thể thành thánh?" Dương Diệp cau mày nói: "Cái này không khỏi cũng rất đơn giản điểm a!"

Tiểu Thanh lắc đầu, nói: "Đương nhiên không phải đơn giản như vậy đấy. Thành thánh, cần linh mạch dựa vào, còn cần chuẩn bị trận pháp, cùng với rất nhiều rất nhiều thứ đồ vật. Bất quá những vật này, trước kia chúng ta cha mẹ cũng đã chuẩn bị cho chúng ta tốt rồi. Tựu là Tử Tinh thạch, chúng ta không có được."

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, chưởng trung xuất hiện một khối màu tím tinh thạch, nói: "Là vật không này?"

Nhìn thấy Dương Diệp trong tay Tử Tinh thạch, hai nữ kinh hãi, Tiểu Thanh càng là nghẹn ngào, nói: "Ngươi, ngươi tại sao có thể có Tử Tinh thạch? Nếu như ta không có đoán sai, loại vật này, Bình thường đều chỉ hữu Thánh giả mới hữu. Cho dù đối với Thánh giả, đây cũng là cực kỳ vật trân quý, bọn hắn căn bản không có khả năng cho người bên ngoài, ngươi, ngươi như thế nào lấy được?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi đây cũng không cần quản, thứ này đối với ngươi hữu dụng là được rồi!”

Tiểu Thanh chần chờ xuống, nói: “Ngươi, ngươi xác định muốn cho chúng ta?”

“Đương nhiên không có đơn giản như vậy!” Dương Diệp nói: “Ta muốn ngươi dùng Tâm Ma thề, thành thánh về sau, giúp ta làm ba sự kiện.”

“Tâm Ma thề!”

Tiểu Thanh sắc mặt biến hóa, Lời Thề đối với có chút mà nói, căn bản không có gì, dù cho làm không được cũng không có gì. Nhưng là đối với có ít người mà nói lại là có thêm cực kỳ ước thúc lực, bởi vì nếu như làm không được chính bọn hắn hứa hẹn sự tình, bọn hắn tâm tình tựu không cách nào viên mãn, đến lúc đó tại tấn chức lúc, có thể sẽ lọt vào tai hoạ ngập đầu!

“Ngươi quá ép buộc rồi!” Tiểu Thanh không nói gì, nói chuyện chính là Tiểu Hồng, “Dương Diệp, lúc trước nếu như không phải ngươi, ta cùng với muội muội ta căn bản sẽ không trọng thương. Hiện tại ngươi còn muốn”

“Ngươi câm miệng cho ta!” Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Tiểu Hồng lời mà nói..., nói: “Nữ nhân, lúc trước xác thực là ta không đúng, nhưng là ta đã giúp đỡ bọn ngươi chữa trị thương thế, các ngươi cùng ta xem như thanh toán xong rồi.” Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn Tiểu Thanh, nói: “Sẵn lòng hay là không muốn, một câu.”

Tiểu Thanh đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiểu Hồng chắn Tiểu Thanh trước mặt, nhìn xem Dương Diệp nói: “Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý có thể còn hơn tỷ muội chúng ta hai người? Ta cho ngươi biết, tỷ muội ta hai người nếu là liên thủ, coi như là đối mặt Thánh giả đều có thể tranh tài một trận chiến.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nhìn xem Tiểu Hồng nói.

“Nhưng, sau đó ngươi nhất định phải chết!” Tiểu Hồng nói: “Dương Diệp, ngươi nếu thức thời điểm, sẽ đem ngươi sở hữu tất cả Tử Tinh thạch giao ra đây, lại để cho tỷ muội chúng ta thành thánh, chúng ta một cao hứng, nói không chừng đã giúp ngươi rồi. Bằng không thì, hừ, đợi tí nữa đừng trách chúng ta tỷ muội động thủ đã đoạt.”

Dương Diệp lắc đầu nói: “Ngươi chỉ số thông minh quá thấp, không chỉ nói lời nói rồi!”

“Ngươi muốn chết ah!”

Tiểu Hồng giận dữ, muốn ra tay, bất quá cũng là bị Tiểu Thanh cho ngăn cản.

Tiểu Thanh nhìn xem Tiểu Hồng, nói: “Tỷ, hắn nói rất đúng, hắn cùng giữa chúng ta, kỳ thật đã thanh toán xong rồi. Hắn không nợ chúng ta cái gì, cũng không cần cầu chúng ta, trái lại, hẳn là chúng ta yêu cầu hắn!”

“Chúng ta liên thủ, hắn coi như là hữu Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cũng có thể đem hắn đánh ngã!” Tiểu Hồng cả giận nói.

Tiểu Thanh nói: “Hắn đã dám đảm đương lấy ta và ngươi mặt đem Tử Tinh thạch lấy ra, tựu chứng minh hắn căn bản không sợ chúng ta.” Nói xong, Tiểu Thanh nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta đáp ứng ngươi, chỉ cần ta thành thánh, nhất định giúp ngươi làm ba sự kiện!”

Dương Diệp tay phải vung lên, Tử Tinh thạch đã rơi vào Tiểu Thanh trước mặt, nói: “Ngươi đáp ứng là được rồi, về phần Tâm Ma thề, thì không cần.”

Tiểu Thanh nao nao, nói: “Ngươi”

Dương Diệp nói: “Đối với có ít người, ta chọn tin tưởng.”

Tiểu Thanh nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Xi ác xi ác!”

“Cần bao lâu thành thánh?” Dương Diệp nói.

“Chỉ cần chúng ta trở lại trong tộc, lập tức có thể khởi đầu, tối đa ba ngày!” Tiểu Thanh nói.

“Có mấy thành nắm chắc?” Dương Diệp nói.

“Bốn thành!” Tiểu Thanh trầm giọng nói.

“Thấp như vậy?” Dương Diệp nhíu mày.

“Cái này đã rất cao!” Tiểu Thanh nói: “Đây là bởi vì ta cha mẹ năm đó cho chúng ta chuẩn bị chu toàn dưới tình huống, bằng không thì Bình thường tán tu đột phá Thánh giả, có thể hữu hai thành nắm chắc cũng đã rất nghịch thiên.”

“Cha mẹ ngươi là?” Dương Diệp hiếu kỳ hỏi thoáng một phát.

“Bọn hắn mất!” Tiểu Thanh trầm giọng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ba ngày sau, nếu như thành công, đến Vân Hải Thành tới tìm ta.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

“Đợi một chút!” Lúc này, Tiểu Hồng đột nhiên nói.

Dương Diệp quay người nhìn xem Tiểu Hồng, nói: “Như thế nào?”

“Của ta Tử Tinh thạch đâu này?” Tiểu Hồng nói.

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Hồng sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy ta sẽ ngốc đến đi trợ một cái có thể sẽ giết người của ta thành thánh sao?” Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Tiểu Hồng: “”

Thiên Lang Phong, cửa thành.

Cửa thành chỗ bóng tối, Dương Diệp cùng cái kia chỗ Âm Ảnh hoàn toàn dung làm một thể, tăng thêm hắn hữu Kiếm Vực che giấu khí tức, lúc này coi như là Thánh giả theo bên cạnh trải qua đều khó có khả năng phát hiện hắn.

Xuyên thấu qua cửa thành, nhìn xem cái kia xa xa Thiên Lang điện, Dương Diệp sắc mặt dần dần âm trầm lên, “Thánh giả sao? Ta hôm nay muốn giết nhìn xem!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người hóa thành một đạo bóng đen bay vào Thiên Lang Thành

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 977: Hẳn phải chết (ván) cục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tàn sát thánh!

Dương Diệp nói những lời này lúc, cũng không phải đang nói đùa.

Theo trước khi cùng Lý Vân giao thủ lúc, là hắn biết, đối phương tuyệt đối không có khả năng buông tha Vô Song, càng không khả năng buông tha hắn. Bởi vì sự hiện hữu của hắn, không thể nghi ngờ làm cho đối phương cảm nhận được uy hiếp. Suy bụng ta ra bụng người, nếu như là chính bản thân hắn gặp được loại thiên tài này, lại là địch nhân, hắn cũng sẽ (biết) bỏ.

Nói cách khác, đối phương còn có thể đối với hắn cùng Vô Song ra tay!

Đã song phương tất nhiên sẽ tại chiến, vậy hắn lựa chọn xuất thủ trước. Bởi vì tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp nạn. Hơn nữa, hiện tại đối phương có thương tích, đúng là hắn ra tay cơ hội tốt, hắn cũng không tin đối phương cũng có Hồng Mông tử khí loại này nghịch thiên đồ vật, có thể tại trong thời gian ngắn đem thương thế hoàn toàn khôi phục.

Thiên Lang điện.

Lúc này Thiên Lang điện chủ vị ngồi một gã thanh niên nam tử, nam tử này là Thiên Lang Vương con thứ hai, tên là Xích Lang. Vốn là đang bế quan, nhưng là bởi vì lúc này Thiên Lang Sơn Mạch không có người chưởng (ván) cục, bởi vậy bị Thiên Lang Vương kêu lên.

Tại Xích Lang phía dưới trong đại điện hai bên, theo thứ tự là Kim Cương Viên Tộc Tăng Viên cùng Mãng Tộc đệ nhất thiên tài Hắc Vũ.

Mà ở bên trong, là Vân Tiêu Thánh Điện Lý Vân cùng một gã mặc màu vàng khôi giáp nam tử. Lúc này Lý Vân hai tay đã khôi phục, nhìn từ ngoài, không có chút nào bị thương dấu hiệu.

Xích Lang quét Tăng Viên bọn người liếc, tội hòu ánh mắt đã rơi vào Lý Vân trên người, nói: “Lý Vân tiền bối, Dương Diệp cùng ngươi đã giao thủ, đối mặt ngươi, hắn căn bản không dám có chút giữ lại. Cho nên, ngươi đối với thực lực của hắn hẳn là rõ ràng nhất đấy. Ta muốn biết, lúc này Dương Diệp đến tột cùng cường đã đến loại trình độ nào! Để tránh chúng ta lần nữa đánh giá sai hắn, tạo thành không cách nào vãn hồi tổn thất.”

Nghe được Xích Lang lời mà nói..., Lý Vân mí mắt hơi nhảy, nghĩ đến trước khi Dương Diệp thực lực, Lý Vân sắc mặt lập tức dần dần ngưng trọng lên. Bất quá rất nhanh, hắn sắc mặt tựu khôi phục trở thành nguyên lai mây trôi nước chảy, nói: “Không thể phủ nhận, người này thực lực quả thật không tệ, tại một đời tuổi trẻ ở bên trong, ít có người là đối thủ của hắn. Nhưng là, cũng không gì hơn cái này. Trước khi nếu không phải có cường giả đang âm thầm tương trợ hắn, hắn sớm bị lão phu một chưởng chụp chết rồi!”

“Là Vân Hải Thành Thanh Đạo Môn cái kia Chu Nguyên?” Xích Lang nhíu mày hỏi.

“Hẳn là!” Lý Vân mặt không đổi sắc.

Xích Lang khẽ gật đầu, nói: “Ngược lại là đáng tiếc. Nếu như trước khi bỏ người này, chúng ta đây muốn bắt hạ cái này Vân Hải Thành, sẽ đơn giản khá hơn rồi.”

“Người này chính là một cái người nhu nhược!”

Lúc này, Tăng Viên đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Trước khi cùng ta giao thủ, nhưng lại đùa nghịch quỷ mánh khóe. Nếu như hắn lúc trước không trốn, ta đã sớm sinh xé hắn!”

Thạch hóa chi thuật một năm mới có thể thi triển một lần, lúc trước hắn vì ở trước mặt mọi người đánh bại Dương Diệp, thi triển ra cái này bảo vệ tánh mạng thiên phú thần thông. Nhưng là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp mục tiêu căn bản không phải hắn. Cái này lại để cho hắn có loại bị trêu đùa cảm giác! Không phải có loại cảm giác, mà là xác thực là bị trêu đùa rồi!

Cho nên, lúc này hắn đối với Dương Diệp có thể nói là hận tới cực điểm! Nếu như không là vì Lý Vân ngăn cản, hắn cũng đã đi Vân Hải Thành khiêu chiến Dương Diệp rồi.

Lý Vân nhìn thoáng qua Tăng Viên, không nói gì.

“Tăng Viên huynh muốn báo thù, rất nhanh là được rồi!” Xích Lang nói: “Tăng Viên huynh cùng Hắc Vũ huynh trong tộc Thánh giả đã ngăn ở Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn, Vân Hải Thư Viện các loại Thánh giả cũng bị phụ vương ta các loại Thánh giả khiên chế trụ. Có thể nói, hiện tại chỉ cần chúng ta tứ phương tề tâm hợp lực, muốn một lần hành động tiêu diệt Vân Hải Thư Viện, căn bản không phải việc khó gì. Về phần cái này Dương Diệp, ha ha, nếu như ta không có đoán chừng sai, U Minh Điện vị kia điện hạ chậm nhất ở này hai ngày đuổi tới. Chỉ cần đối phương đến, cái kia Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Nói đến đây, Xích Lang nhìn về phía Tăng Viên, nói: “Tăng Viên huynh, ngươi tại Trung Thổ Thần Châu hỗn [lăn lộn] qua, Nhưng bái kiến U Minh Điện cái kia chút ít điện hạ?”

Nghe vậy, Tăng Viên giống như là nghĩ tới điều gì, thần sắc ngưng trọng lên, trong mắt càng là có thêm thật sâu kiêng kị. Hồi lâu, hắn trầm giọng nói: “Bái kiến một vị, đối phương được xưng thiên nữ, lúc ấy nàng xuất ra tay khẽ vẫy, liền đem trên trăm cao cấp Bán Thánh toàn bộ chấn trở thành hư vô.” Nói đến đây, hắn cười khổ cười, nói: “Nói như vậy, đối phương tuy nhiên không phải Thánh giả, nhưng là ta nhưng lại cảm giác đối mặt chính là Thánh giả!”

Nghe được Tăng Viên lời mà nói..., Xích Lang cùng Hắc Vũ sắc mặt đều là ngưng trọng lên, cái kia Lý Vân cũng là như thế. Hắn tuy nhiên là Thánh giả, tại đây Thanh Châu dám nói Thánh giả phía dưới đều con sâu cái kiến, nhưng là tại Trung Thổ Thần Châu nhưng cũng không dám rồi. Ở chổ đó, có yêu nghiệt là chân chính có thể vượt cấp chém giết Thánh giả đấy!

“Lần này tới có phải hay không là hôm nay nữ điện hạ?” Xích Lang hỏi.

Tăng Viên khẽ lắc đầu, nói: “Không biết, mặc kệ đến chính là ai, Dương Diệp đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Coi như là Cổ Kiếm Trai cùng Vân Hải Thư Viện cũng không giữ được hắn. Bởi vì bọn hắn không dám! Một khi Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai xuất động Thánh giả giết U Minh Điện điện hạ, khi đó, không cần chúng ta ra tay, U Minh Điện sẽ diệt bọn hắn!”

“Cho nên, cái này đối với Dương Diệp mà nói, là một cái hẳn phải chết (ván) cục, đúng không?” Xích Lang nói.

“Xác thực là hẳn phải chết (ván) cục!” Tăng Viên nói.

Lý Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên, dị biến nổi lên!

Không hề dấu hiệu xuống, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, kiếm quang nhanh đến cực hạn, thế cho nên trong sân Xích Lang cùng Tăng Viên bọn người không có kịp phản ứng.

Duy nhất hữu phản ứng chính là Lý Vân, tại kiếm quang xuất hiện một khắc này, hắn hai mắt tựu lập tức trợn lên lên, từ đối với nguy cơ bản năng phản ứng, thân thể của hắn cưỡng ép lóe lên, tựu phải ly khai tại chỗ, nhưng mà hay là đã chậm.

Một đạo kiếm quang mang theo một cổ máu tươi ở giữa sân chợt lóe lên, Lý Vân nguyên vốn đã khôi phục nửa bên mặt lần nữa không thấy rồi. Bất quá tại kiếm quang cắt đứt xuống hắn nửa bên mặt lúc, hắn trở tay tựu là một chưởng đánh ra. Một chưởng ra, phía sau hắn không gian lập tức sụp xuống, không chỉ có như thế, uy lực cường đại trực tiếp đem toàn bộ Thiên Lang điện đều chấn trở thành bột mịn!

Một tiếng kêu đau đớn tự Lý Vân sau lưng vang lên, đón lấy, kiếm quang tiêu tán, chỉ có cái kia không gian thật lớn lỗ đen còn có đầy đất bột mịn mảnh đá.

Một bên, Tăng Viên bọn người nhìn xem cái kia đã thiếu khuyết nửa bên mặt Lý Vân, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, giờ khắc này, thân thể của bọn hắn là đang run rẩy lấy.

“Cái kia, đó là Dương Diệp?” Hắc Vũ rung giọng nói.

Tăng Viên yết hầu lăn lăn, sau đó nhìn về phía Lý Vân, tuy nhiên trực giác nói cho hắn biết, cái kia chính là Dương Diệp, nhưng là hắn vẫn còn có chút không xác định, bởi vì Dương Diệp làm sao có thể thiếu chút nữa giết Lý Vân? Lý Vân thế nhưng mà Thánh giả cảnh cường giả ah! Là Thánh giả ah! Dương Diệp làm sao có thể hội (sẽ) mạnh như vậy?

Tăng Viên trong nội tâm tại điên cuồng rống giận.

Tuy nhiên thiếu đi một bên mặt, nhưng là Tăng Viên bọn người hay là cảm giác được ra, lúc này Lý Vân sắc mặt là đến cỡ nào khó coi. Lý Vân không chỉ có sắc mặt khó coi, tay phải của hắn đã ở run nhè nhẹ lấy. Trước khi một khắc này, hắn là chân chính cảm nhận được tử vong khí tức, chỉ cần hắn hơi chút chậm một chút, cái đó sợ sẽ là từng chút một, kiếm kia cũng không phải là gọt sạch hắn nửa bên mặt, mà là theo hắn giữa lông mày đi xuyên qua rồi!

Mà thiếu chút nữa trực tiếp miểu sát hắn đấy, chỉ là một gã Bán Thánh!

Nói cho cùng, lần này là hắn chủ quan rồi. Bởi vì hắn chưa bao giờ nghĩ tới Dương Diệp sẽ đến Thiên Lang Phong ám sát hắn, hắn làm sao có thể sẽ nghĩ tới đâu này? Trước khi Dương Diệp vẫn còn dưới tay hắn chật vật trốn chạy để khỏi chết, ở trong mắt hắn xem ra, chính mình không đi tìm Dương Diệp, Dương Diệp nên cám ơn trời đất rồi. Hắn như thế nào còn dám tìm đến mình? Mà hay là tại đây cường giả tụ tập Thiên Lang Phong!

Cho nên, tại Thiên Lang Phong, hắn là không có chút nào đề phòng.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại đã đến. Tại hắn cho rằng tuyệt đối không có khả năng đến dưới tình huống đến rồi!

“Thông cáo toàn thành, lập tức lùng bắt Dương Diệp!” Xích Lang đối với xa xa chạy đến một gã lang tộc đầu lĩnh nói, thanh âm của hắn cũng là đang run rẩy. Nếu như trước khi một kiếm kia mục tiêu nếu là hắn, hắn hiện tại đã là một cỗ thi thể rồi. Ngay cả Lý Vân đều không có thể đủ tránh khỏi một kiếm, hắn làm sao có thể lẫn mất đi qua?

Không chỉ có Xích Lang không có có lòng tin tránh thoát đi, mà ngay cả Tăng Viên cùng Hắc Vũ cũng không có tin tưởng tránh thoát đi. Một kiếm kia quá nhanh, tăng thêm lại xuất kỳ bất ý, có thể nói, một kiếm kia có thể giây giết ba người bọn họ bên trong bất luận cái gì một người, cho dù là Tăng Viên. Cũng chính bởi vì như thế, ba người sắc mặt đều cực kỳ khó coi, đặc biệt là Tăng Viên, vốn là hắn cho rằng Dương Diệp cho dù tại cường, cũng không có khả năng giết được hắn đấy, nhưng là sự thật là hắn căn bản ngăn trở một kiếm kia!

“Không cần lùng bắt rồi!” Lý Vân đột nhiên nói: “Hắn che giấu khí tức về sau, cho dù là ta đều phát hiện không được. Các ngươi đi lùng bắt, người sưu không đến, chỉ biết đem Thiên Lang Thành như vậy lòng người bàng hoàng.”

“Kính xin tiền bối bảo cho biết!”

Xích Lang vội vàng nói. Giờ phút này, cho dù ở Thiên Lang Phong hắn cũng cảm giác không an toàn rồi. Thiên Lang Vương bọn người không tại, nếu như nói ai có thể đủ cho hắn cảm giác an toàn, cái con kia có trước mắt cái này Lý Vân rồi.

Lý Vân trầm giọng nói: “Lúc trước hắn bị thụ ta một chưởng, tuy nhiên hắn thân thể cường hãn, mà lại có thần cấp huyền bảo hộ thân, nhưng khẳng định cũng không chịu nổi. Hắn lúc này khẳng định đã núp vào dưỡng thương! Bất quá không có việc gì, ta có rất nhiều biện pháp buộc hắn đi ra!” Nói đến tội hòu, Lý Vân thần sắc dữ tợn... Mà bắt đầu.

Bị Dương Diệp đang tại mặt của mọi người lột bỏ nửa bên mặt, cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái sỉ nhục. Không giết Dương Diệp, hắn Lý Vân khả năng sẽ trở thành Thanh Châu trò cười!

“Tiền bối có biện pháp nào?” Lý Vân hiếu kỳ nói.

Lý Vân cười lạnh một tiếng, nói: “Hắn Dương Diệp không phải rất để ý cái kia Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi sao? Ta đây sẽ đem hai nữ chộp tới, ta ngược lại muốn nhìn, hắn có thể hay không hiện thân đến. Lúc này đây, ta muốn cho hắn vi hành vi của mình trả giá hắn chịu không được thê thảm đau đớn một cái giá lớn!” Nói đến tội hòu câu, Lý Vân thanh âm âm trầm mà lạnh như băng, thấy lạnh cả người tràn ngập trong tràng.

Nói xong, Lý Vân muốn khởi hành tiến về trước Vân Hải Thành, nhưng mà đúng lúc này, dị biến lần nữa nổi lên.

Như trước khi giống như, không hề dấu hiệu xuống, một đạo kiếm quang đột nhiên tự xa xa mặt đất phóng lên trời, sau đó lập tức đến cái kia Lý Vân trước mặt.

Kiếm quang quá nhanh, Tăng Viên ba người căn bản không có kịp phản ứng.

Trong tràng duy nhất kịp phản ứng hay là Lý Vân, mà giờ khắc này, Lý Vân hai mắt trợn lên, gan liệt hồn phi!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 978: Thánh giả vẫn?《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng ←→ download:

Lúc này đây, Lý Vân không có có thể trốn đi qua. Bởi vì hắn thật không ngờ, vốn là bị hắn trọng thương Dương Diệp, không chỉ có không có bỏ chạy dưỡng thương, ngược lại lại phản hồi đưa cho hắn một kiếm!

Đây là hắn hoàn toàn thật không ngờ đấy!

Kiếm quang trực tiếp từ Lý Vân giữa lông mày một xuyên: Đeo mà qua, kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp xuất hiện ở Lý Vân sau lưng.

Tăng Viên ba người ngây ra như phỗng, không thể tưởng tượng nổi nhìn trước mắt một màn này.

Thánh giả Lý Vân chết rồi hả? Tựu như vậy chết?

Tăng Viên ba người giờ phút này chỉ có ý nghĩ này đang không ngừng quanh quẩn.

Yên lặng một cái chớp mắt, tí ti máu tươi tự Lý Vân giữa lông mày bừng lên, rất nhanh, Lý Vân mặt mũi tràn đầy bị máu tươi bao trùm. Cùng lúc đó, Lý Vân giờ phút này tựu như là đã trút giận tính tình giống như, vô số huyền khí tự trong cơ thể hắn tuôn ra, cuối cùng trả lại Thiên Địa.

Lý Nguyên quay người nhìn xem Dương Diệp, nói: "Ta..."

"Ngươi hay là đừng nói nhảm rồi!"

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Lý Vân lời mà nói..., đón lấy, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, Lý Vân đầu lập tức cùng thân thể phân ra ra. Nhưng mà Lý Vân trong thân thể nhưng lại đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng tia sáng trắng, Dương Diệp trong nội tâm một giật mình, hắn chính là sợ phát sinh vấn đề, bởi vậy, quyết đoán ra tay, không để cho cái này Lý Nguyên nói nhảm cơ hội.

Nhưng mà ngoài ý muốn hay là đã xảy ra, lập tức muốn huy kiếm ngăn cản, cái này tia sáng trắng tốc độ cực nhanh, tại hắn còn chưa huy kiếm lúc tựu oanh tại trên người của hắn.

Dương Diệp bị cái này cổ tia sáng trắng oanh bay ra trọn vẹn 2000 trượng, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, toàn bộ liệt ra.

"Dương Diệp, ngươi thực cho rằng Thánh giả dễ dàng như vậy giết?"

Đúng lúc này, Lý Vân dữ tợn thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tăng Viên bọn người hướng phía thanh âm nơi phát ra nhìn lại, chỉ thấy chẳng biết lúc nào, Lý Vân xuất hiện ở bọn hắn cách đó không xa, mà ở Lý Vân bên cạnh, là một cỗ không có đầu thi thể, còn bên cạnh lăn xuống chính là cái người kia đầu, cũng là Lý Vân!

Hai cái Lý Vân?

Tăng Viên bọn người hoàn toàn mộng rồi!

Lúc này đứng lên dựa vào kiếm chèo chống thân thể Dương Diệp cũng có chút mộng rồi!

Lý Vân nhìn thoáng qua bên cạnh cái kia cử động thi thể, sau đó hít sâu một hơi, mặt hiện lên vẻ dữ tợn, nói: “Dương Diệp, ngươi thật sự cho rằng Thánh giả là tốt như vậy giết sao? Chỉ cần thành thánh, có thể tu luyện nguyên thần thứ hai, biết rõ cái gì gọi là nguyên thần thứ hai sao? Ngươi cái này con sâu cái kiến nhất định là không biết đấy! Nguyên thần thứ hai tựu tương đương với điều thứ hai mệnh! Cái này nguyên thần thứ hai ở vào Thánh giả đan điền vị trí, trước khi ngươi một kích kia nếu là đâm đan điền ta, ta đây khả năng tựu thật sự vẫn lạc. Nhưng mà ngươi cái này ngu ngốc nhưng lại đâm ta đại não, không thể không nói, ngươi thật sự là ngu xuẩn ah!”

Nói xong lời cuối cùng, Lý Nguyên cả người như là nổi điên Bình thường nộ rống lên. Hắn lúc này có thể nói là nộ tới cực điểm, nguyên thần thứ hai tựu là Thánh giả điều thứ hai mệnh, mà bây giờ hắn nhưng lại đem cái này mệnh dùng. Quan trọng là..., chân thân bị hủy, hắn tuy nhiên hay là Thánh giả cảnh, nhưng là thực lực kia nhưng lại hội (sẽ) đại không bằng nguyên lai!

Có thể nói, hắn lúc này năm cái cộng lại đều chiến bất quá một cái vốn là cùng hắn cùng giai đối thủ!

Đương nhiên, nhất quan trọng nhất là, bởi vì chân thân bị hủy, hắn cả đời này cơ hồ không có ở tấn chức cơ hội!

Bởi vậy, lúc này hắn hận không thể sống nuốt Dương Diệp!

“Nguyên thần thứ hai!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Thì ra là thế, như thế ta cô lậu quả văn rồi.”

Lúc này, bởi vì bên này động tĩnh, Thiên Lang Phong vô số cường giả chính hướng bên này chạy đến.

“Đều cút cho ta!” Lý Nguyên đột nhiên gào thét.

Nghe được là Lý Nguyên thanh âm, chung quanh những cái... Kia cường giả kinh hãi, không dám cải lời, lập tức lui ra.

Lý Nguyên lạnh lùng nhìn thoáng qua Tăng Viên ba người, trong mắt có sâm lãnh Sát Ý, nói: “Hôm nay vấn đề này, ta hy vọng các ngươi đều có thể quên.”

Ba người cả kinh, ngay cả vội vàng gật đầu. Ba người tựu là tại ngốc cũng biết, đây là Lý Nguyên không muốn hắn bị Dương Diệp chém giết chân thân sự tình truyền đi. Kỳ thật, cho dù Lý Nguyên không nói, bọn hắn cũng không dám nói ra đi đấy. Hay nói giỡn, việc này muốn truyền đi, mất mặt có thể không ngớt (không chỉ) Lý Nguyên, còn có nguyên tiêu Thánh Điện!

Bọn hắn không có ngu như vậy, sẽ đi đắc tội một gã Thánh giả cùng Vân Tiêu Thánh Điện cái này quái vật khổng lồ!

Gặp ba người gật đầu, Lý Nguyên trong mắt Sát Ý thiểu rất nhiều, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi nói một chút, ngươi muốn chết như thế nào?”

Lúc này Dương Diệp tình huống có thể nói là cực kỳ không ổn đấy, toàn thân là máu tươi, sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, cả người suy yếu cần dựa vào kiếm chống mới có thể đứng vững.

Liên tục đụng phải Thánh giả hai lần một kích trí mạng, không có chết, đã là rất lớn kỳ tích rồi.

“Ta thật sự không nỡ tựu cho ngươi chết như vậy ah!” Lý Vân lại nói: “Lại để cho ta suy nghĩ, ngươi muốn chết như thế nào mới có thể để cho ta tâm tình hơi tốt một chút đâu này? Đúng rồi, ngươi không phải rất để ý cái kia Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi sao? Ta thiếu chút nữa quên, còn có cái kia Phạm Gia hai tỷ muội. Như vậy có tốt không? Ta đem các nàng đều chộp tới, sau đó làm cho các nàng tại trước mặt ngươi bị lăng nhục chí tử, ngươi cảm thấy như thế nào đây?”

Nói đến đây, Lý Nguyên nhìn về phía Tăng Viên ba người, nói: “Các ngươi nói thế nào? Phải hay là không cảm thấy biện pháp này phi thường tốt?”

Tăng Viên ba người vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó vô ý thức cách Lý Nguyên xa đi một tí. Lúc này, cái này Lý Vân đã điên cuồng.

http://truyen
cuatui.net/ Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Nguyên lai ta cảm thấy cho ngươi coi như một nhân vật, nhưng là hiện tại xem ra, không gì hơn cái này mà thôi.” Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, đem một quả màu tím Thạch Đầu ném vào trong miệng của mình, lại nói: “Nếu như Thánh giả đều là ngươi cái này dạng đầu buồi gì, nói thực ra, ta cảm thấy được ta về sau đều không cần kiêng kị Thánh giả rồi!”

“Cái kia trước ngươi vì sao không cùng ta chính diện giao thủ?” Lý Nguyên mang trên mặt điên cuồng cùng dữ tợn, “Ngươi đã như vậy có tự tin, vì sao không cùng ta chính diện giao thủ, mà là muốn đùa nghịch loại này thủ đoạn hèn hạ? Nếu như chính diện giao thủ, mười chiêu nội tất [nhiên] trảm ngươi mạng chó!" Đây là hắn nhất xoắn xuýt địa phương, bởi vì Dương Diệp nếu là cùng hắn chính diện giao thủ, căn bản không thể nào là đối thủ của hắn!

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, lập tức cười nhạo một tiếng, nói: "Ngươi nói lời này, để cho ta không thể không một lần nữa đối đãi ngươi chỉ số thông minh. Là cỡ nào ngu xuẩn người, mới có thể nói ra loại này ngu ngốc mà nói? Muốn ta một cái Bán Thánh cùng ngươi Thánh giả chính diện giao thủ, loại lời này, ngươi cũng nói đi ra! Thật sự là buồn cười đến cực điểm!"

"Hắn tại kéo dài thời gian!" Lúc này, Xích Lang đột nhiên nói: "Lý Vân tiền bối, đừng cùng hắn nói nhảm, giết hắn đi!"

"Ta cần ngươi súc sinh này dạy ta như thế nào làm sao?"

Lý Vân đối với Xích Lang đột nhiên quát, cái này làm cho Xích Lang khí sắc mặt đều tím thanh lên, bất quá nhưng cũng không dám cãi lại. Lúc này Lý Vân đã nhanh thần chí không rõ rồi, hắn có thể không muốn trêu chọc một gã thần chí không rõ Thánh giả. Cái này hậu quả, hắn thừa đảm đương không nổi, đặc biệt là lúc này trời Lang Vương các loại người đều không tại dưới tình huống.

Tăng Viên nhìn thoáng qua Lý Vân, quyết đoán lựa chọn câm miệng.

"Kỳ thật, hắn là vì tốt cho ngươi!" Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta nếu khôi phục một ít, dùng thực lực ngươi bây giờ, khẳng định không phải đối thủ của ta đấy."

"Không phải đối thủ của ngươi? Ha ha..."

Lý Vân điên cuồng phá lên cười, phảng phất đã nghe được trên thế giới này buồn cười nhất chê cười giống như, tiếng cười đâm thẳng trời xanh.

Cười to một lát, Lý Vân mới nói: "Dương Diệp, ta biết rõ, ngươi là ở kéo dài thời gian, càng là tại khích tướng ta, làm cho ta cho ngươi thời gian cho ngươi khôi phục, Nhưng tiếc, ngươi đánh sai bàn tính rồi. Ta tuy nhiên không sợ, cũng không cho rằng ngươi có thể tại trong thời gian ngắn khôi phục, nhưng là, ta không muốn lãng phí thời gian, bởi vì ta đã không thể chờ đợi được muốn xem ngươi nhìn mình nữ nhân yêu mến bị lăng nhục chí tử bộ dạng rồi!"

Nói xong, tựu muốn động thủ, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên ngẩng đầu lên, nói: "Ta cũng có chút không thể chờ đợi được muốn làm cho ngươi chết bầm!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Lý Vân trước mặt, đón lấy, hắn kiếm trong tay mũi kiếm đã đi tới Lý Vân trước mặt!

Lý Vân kinh hãi, hai đấm mạnh mà oanh ra!

Một tiếng nổ vang, Dương Diệp bị chấn hướng về sau liền lùi lại mười trượng trở lại, mà Lý Vân mới rút lui hai bước. Bất quá Dương Diệp khóe miệng nhưng lại nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Quả nhiên, thực lực của ngươi so về trước khi sâu sắc không bằng rồi. Ngươi bây giờ, chính là một cái nhược hóa bản Thánh giả!”

“Ngươi làm sao có thể khôi phục nhanh như vậy!” Lý Vân gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, hắn thật không ngờ, Dương Diệp nặng như vậy tổn thương vậy mà trong thời gian ngắn như vậy tựu toàn bộ khôi phục!

Phải biết rằng, vừa rồi Dương Diệp thế nhưng mà ngay cả lộ đều đứng không vững đó a!

“Ta cũng không có trước khi chiến đấu nói nhảm đích thói quen!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn đã xuất hiện ở Lý Vân trước mặt, đón lấy, một kiếm đâm ra, kiếm ra, lập tức đến Lý Vân giữa lông mày, bất quá cũng là bị Lý Vân bàn tay cho chặn. Đón lấy, một cổ sức lực lớn từ kiếm tiêm truyền đến Dương Diệp cánh tay, cổ lực lượng kia trực tiếp làm cho Dương Diệp lần nữa bay ngược đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp lại mãnh liệt bắn mà ra...

Cứ như vậy, Dương Diệp một lần lại một lần bị đánh bay, nhưng là mỗi một lần bị đánh bay về sau, hắn lại lập tức xông tới, hơn nữa mỗi một lần đều là không muốn sống đấu pháp.

Mà một bên Tăng Viên bọn người tắc thì xem trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, có một ngày tại đây Thanh Châu hội kiến đến một gã Bán Thánh cùng một gã Thánh giả như thế chiến đấu!

Đập vào đập vào, Lý Vân chau mày lên, bởi vì hắn phát hiện, hắn lúc này thực lực tuy nhiên vẫn còn Dương Diệp phía trên, nhưng lại đã không cách nào đánh chết Dương Diệp rồi.

Phát hiện này, làm cho Lý Vân vô cùng biệt khuất... Mà bắt đầu. Bởi vì hắn theo nghĩ đến qua, chính mình có một ngày vậy mà không làm gì được được một gã Bán Thánh cảnh cường giả con sâu cái kiến.

Đúng lúc này, Dương Diệp kiếm như trước khi như vậy xuất hiện lần nữa tại trước mặt của hắn! Lý Vân hừ lạnh một tiếng, muốn ra tay, nhưng mà lúc này, hắn toàn thân đột nhiên sởn hết cả gai ốc lên, bản năng phản ứng làm cho hắn hướng bên cạnh lóe lên, nhưng mà vẫn còn có chút đã muộn, môt con dao găm cắm ở phía sau lưng của hắn, sau đó chém xuống một cái, phía sau lưng của hắn trực tiếp từ trung gian phân ra ra, bên trong xương cốt đều lộ liễu đi ra.

Tuy nhiên như thế, bất quá hắn hay là cưỡng ép vọt đến một bên! Lúc này, ở trước mặt của hắn, ngoại trừ Dương Diệp, còn có một toàn thân đen kịt bóng đen nữ tử.

Giờ phút này Lý Vân đã minh bạch. Dương Diệp trước khi như vậy không muốn sống ra tay với hắn, là vì tê liệt hắn, Dương Diệp mục đích thực sự là một chiêu này sát chiêu!

Nhìn nhìn Dương Diệp cùng bóng đen nữ tử, Lý Vân trong mắt xuất hiện một tia kiêng kị, không dám ở chơi solo rồi. Lập tức quát: “Cùng tiến lên, giết hắn đi!” Trước khi bị Dương Diệp chém giết chân thân, tuy nhiên dựa vào nguyên thần thứ hai còn sống, nhưng là hắn không chỉ có thực lực đại giảm, nhưng lại nguyên khí đại thương, hắn lúc này có thể nói là trọng thương chi tổn thương.

Trước khi Dương Diệp cũng trọng thương, bởi vậy hắn có nắm chắc đánh chết Dương Diệp. Mà bây giờ Dương Diệp nhưng lại đã khôi phục, nhưng lại gọi ra một cái giúp đỡ, cái này lại để cho hắn không dám ở chiến đi xuống.

Nghe được Lý Vân lời mà nói..., Tăng Viên bọn người nao nao, lập tức muốn ra tay.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhìn bọn hắn liếc, nói: “Không sợ chết sẽ tới!”

Tăng Viên bọn người biến sắc, nhìn nhìn Dương Diệp, lại nhìn một chút Dương Diệp bên cạnh bóng đen nữ tử, lập tức sắc mặt khó nhìn lại.

“Một đám phế vật!”

Nhìn thấy Tăng Viên bọn người không dám ra tay, Lý Vân giận dữ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại cùng bóng đen nữ tử hướng phía hắn bắn mạnh tới. Lý Vân hoảng hốt, lúc này đây, hắn không có ở ra tay, mà là đang ánh mắt của mọi người bên trong, quay người thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới!

Chạy thoát...

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 979: Người khác đều gọi ta là: Yên Nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng ←→ download:

Tất cả mọi người không nghĩ tới cái này Lý Vân vậy mà chạy thoát!

Cái này Lý Vân thế nhưng mà Thánh giả ah! Tuy nhiên lúc này hắn thực lực đại giảm, nhưng đó cũng là Thánh giả ah. Nhưng mà người này Thánh giả nhưng lại tại đối mặt một gã Bán Thánh lúc, lựa chọn không đánh mà chạy!

Cái này lại để cho Tăng Viên bọn người hoàn toàn mộng ép!

Bởi vì bọn hắn hoàn toàn thật không ngờ có thể như vậy! Không chỉ có bọn hắn, mà ngay cả lúc này Dương Diệp đều là nét mặt đầy kinh ngạc, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới cái này Lý Vân vậy mà lựa chọn trốn!

Đối phương tốt xấu là Thánh giả ah!

Theo Dương Diệp, đối phương hẳn là cái loại nầy cho dù chết trận, cũng sẽ không lựa chọn trốn chạy để khỏi chết đấy.

Dù sao cũng là Thánh giả, cái này phiến thiên địa gian (ở giữa) chí cường giả!

Nhưng là hắn sai rồi, đối phương không chỉ có chạy thoát, còn trốn thật nhanh!

Phục hồi tinh thần lại về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài.

Nhổ cỏ không trừ gốc, qua gió xuân lại mọc. Đối phương tốt xấu là Thánh giả, ngày sau nếu là khôi phục thực lực, có lẽ giết không được hắn, nhưng là như nếu như đối phương đối với Vô Song cùng Phạm Mộng bọn người ra tay, các nàng đó không thể nghi ngờ là phi thường nguy hiểm đấy. Dù sao đối phương lúc này hận hắn cũng đã chênh lệch nhiều không điên rồi, vì trả thù hắn, đối phương tuyệt đối sự tình gì đều làm được đấy!

Hắn cũng không muốn ngày sau mình cùng Vô Song bọn người mỗi ngày bị một gã Thánh giả chằm chằm vào trả thù, hơn nữa, lúc này đúng là giết đối phương cơ hội tốt nhất, cho nên, hắn nhất định phải đem đối phương mệnh ở lại đây nam giới!

Nhìn thấy Lý Vân cùng Dương Diệp hai người một trước một sau biến mất tại phía chân trời, Tăng Viên ba người tại nguyên chỗ ngốc trệ hồi lâu. Lúc này ba đầu người trống rỗng.

Một gã Bán Thánh đuổi giết một gã Thánh giả!

Nếu như không phải bọn hắn tận mắt nhìn thấy, tựu là đánh chết bọn hắn, bọn hắn đều sẽ không tin tưởng!

Hồi lâu, Xích Lang ngăn chận nội tâm rung động, trầm giọng nói: “Người này thực lực, thật sự, thật sự là khủng bố đến cực điểm, chỉ sợ coi như là cái kia U Minh Điện điện hạ tới đều không thể đánh chết hắn.”

Tăng Viên khẽ nhếch miệng, muốn nói điều gì, nhưng là vừa nghĩ tới Dương Diệp trước khi cái kia thực lực khủng bố, hắn nói cái gì cũng không nói đi ra.

Nghĩ đến Dương Diệp thực lực, ba người đều là trầm mặc.

“Xin hỏi một chút, Dương Diệp có ở đây không?”

Đúng lúc này, một đạo thanh âm yếu ớt đột nhiên ở giữa sân vang lên. Nếu như không phải lúc này trong tràng trầm mặc, Tăng Viên ba người chỉ sợ còn nghe được không đến.

Đang nghe cái này nhỏ như muỗi kêu... (Nột-nói chậm!!!) Thanh âm lúc, ba người kinh hãi, bởi vì bọn hắn vậy mà không có cảm giác đã có người tới bọn hắn bên người. Ba người hướng phía thanh âm nơi phát ra nhìn lại, một nữ tử xuất hiện ở bọn hắn trong tầm mắt.

Nữ tử hai mươi tuổi, đang mặc đơn giản toái vải bông váy, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, khuôn mặt thanh tú, không thể nói khó coi, nhưng là tuyệt đối cùng xinh đẹp không dính nổi bên cạnh. Tại trong ngực của nàng ôm một chỉ (cái) nằm ngáy o.. O... Màu trắng hồ ly, nàng tuy nhiên đang hỏi chuyện, nhưng là ánh mắt của nàng nhưng lại nhìn chằm chằm vào nàng trong ngực màu trắng hồ ly, trong ánh mắt, tràn đầy nhu sắc.

Bình thường, Tăng Viên ba người nhìn thấy nữ tử lúc, trong đầu ý niệm đầu tiên tựu là rất bình thường. Đương nhiên, bọn hắn tự nhiên sẽ không ngốc đến cho rằng đây là một cái bình thường nữ nhân, có thể vô thanh vô tức ra hiện tại bọn hắn bên cạnh, cái này đã có thể nói rõ rất nhiều vấn đề rồi.

Xích Lang do dự xuống, sau đó nói: “Xin hỏi các hạ”

“Hư!”

Nữ tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Xích Lang, làm một cái chớ có lên tiếng động tác, sau đó nói khẽ: “Nói chuyện thỉnh nhỏ giọng một chút, đừng đánh thức a ly.” Nói xong, nàng lại cúi đầu xuống nhìn xem trong ngực hồ ly, sau đó ôm hồ ly nhẹ nhàng đong đưa, “Các ngươi chỉ (cái) muốn nói cho ta Dương Diệp ở nơi nào là được rồi, ta tìm hắn có chút ít sự tình!”

Xích Lang khẽ nhíu mày, nói: “Thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, các hạ là ai?”

Không biết là cố ý, hay là vô tình ý, Xích Lang nói chuyện cũng không có như nữ tử theo như lời như vậy nhẹ giọng, mà là như bình thường Bình thường bình thường nói chuyện.

Xích Lang thanh âm rơi xuống, nữ tử trong ngực hồ ly đột nhiên giật giật, sau đó chậm rãi mở mắt. Hồ ly u oán nhìn thoáng qua nữ tử, nữ tử vội vàng vỗ nhè nhẹ đánh hồ ly phần lưng, nói khẽ: “A ly hảo hảo ngủ, ta sẽ không tại lại để cho bọn hắn đánh thức ngươi rồi.”

Hồ ly đầu hướng nữ tử trong ngực lách vào lách vào, không đến một hồi, lại đã ngủ say.

Gặp hồ ly ngủ, nữ tử mỉm cười, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Xích Lang, ngẩng đầu trong nháy mắt đó, nữ tử khuôn mặt tươi cười trong lúc đó biến thành lạnh như băng.

Nữ tử không nói một lời, tựu như vậy nhìn chăm chú lên Xích Lang. Xích Lang nhướng mày, đột nhiên, hắn hai mắt lập tức trợn lên lên, trong mắt hắn, tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Tại Tăng Viên cùng Hắc Vũ kinh hãi trong ánh mắt, Xích Lang thân thể vậy mà khởi đầu phân giải, từng điểm từng điểm phân giải, không đến lưỡng tức, Xích Lang tựu bị phân giải trở thành mấy vạn khối mảnh vỡ, mà những... Này mảnh vỡ vẫn còn phân giải, cho đến toàn bộ đã trở thành hư vô.

“Ngươi, ngươi là ai” Tăng Viên kinh hãi nhìn xem nữ tử. Vừa mới dứt lời, Tăng Viên sắc mặt đại biến, bởi vì hắn tiếng nói có chút lớn

Quả nhiên, nữ tử quay đầu nhìn về phía hắn.

Tăng Viên không chút nghĩ ngợi tựu một quyền oanh ra, lúc này đây, hắn không dám có chút giữ lại, đã dùng hết chính mình toàn thân toàn bộ lực lượng.

Một quyền oanh ra, một đạo dấu quyền mang theo khủng bố năng lượng lập tức đến nàng kia trước mặt. Dấu quyền những nơi đi qua, không gian trực tiếp vỡ vụn ra ra, một đạo thật dài vết nứt không gian theo dấu quyền không ngừng biến trường, biến lớn. Không chỉ có như thế, bởi vì dấu quyền bên trong lực lượng thức sự quá khủng bố, ba người chung quanh trong vòng mấy trăm trượng không gian phảng phất không chịu nổi dấu quyền bên trong lực lượng giống như, toàn bộ liệt ra!

Nữ tử mặt không biểu tình, ở đằng kia dấu quyền đi vào trước mặt hắn lúc, hắn vươn ngọc thủ, ngón trỏ nhẹ nhàng hướng phía trước từng chút một ở đằng kia dấu quyền phía trên.

Thời gian phảng phất tại thời khắc này cấm.

Tại Tăng Viên kinh hãi trong ánh mắt, cái kia nói dấu quyền khởi đầu phân giải, không đến nửa hơi tựu hóa thành hư vô.

Giờ khắc này, Tăng Viên tại cũng không có một trận chiến dũng khí, quay người bỏ chạy.

Nhìn thấy Tăng Viên trốn, nữ tử như trước mặt không biểu tình, nàng thò tay hướng phía trước tìm tòi, nắm chặt. Đón lấy, cái kia đã tại phía xa mấy ngàn trượng bên ngoài Tăng Viên lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Giờ phút này Tăng Viên trong mắt sợ hãi đã đạt đến cực hạn, bởi vì hắn cảm giác phảng phất có ngàn vạn cánh tay tại lôi kéo hắn, xé rách lấy hắn giống như, làm cho thân thể của hắn không ngừng tại phân giải lấy. Cái này cổ lực lượng thần bí quá mạnh mẽ, cường đến hắn đều không thể phản kháng, chỉ có thể mặc cho do cổ lực lượng kia phân giải hắn

Rất nhanh, Tăng Viên ý thức đã không có, bởi vì cả người hắn đã biến mất.

Được xưng Thanh Châu năm Tiểu Yêu Vương một trong Tăng Viên bị miểu sát!

“Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!” Một bên, Hắc Vũ hoảng sợ nói. Lúc này đây hắn đã có kinh nghiệm, thanh âm rất nhẹ.

Nữ tử đột nhiên đã trầm mặc, trầm mặc hồi lâu, nàng cúi đầu nhìn về phía trong ngực hồ ly, nhìn xem ngủ say hồ ly, nàng lạnh như băng trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Tại ta lúc còn rất nhỏ, tộc nhân của ta đều sợ ta, bởi vì phàm là đụng phải người của ta đều chết. Mẫu thân của ta chết rồi, tỷ tỷ của ta cũng đã chết, bởi vì vì bọn nàng đều đụng phải ta. Tộc nhân của ta muốn giết ta, cha ta vì cứu ta cũng đã chết. Cuối cùng, một người đã cứu ta.”

Nói đến đây, nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng Hắc Vũ, nói: “Từ đó về sau, người khác đều gọi ta là: Yên Nữ!”

“Ngươi là U Minh Điện điện hạ!” Hắc Vũ hoảng sợ vạn phần, thế cho nên hắn quên nói chuyện muốn nhỏ giọng, chờ hắn nhớ tới lúc, đã không còn kịp rồi. Thân thể của hắn bắt đầu ở phân giải, rất nhanh, Hắc Vũ hóa thành hư vô.

Thuấn sát Hắc Vũ về sau, Yên Nữ cúi đầu nhìn về phía a ly, trong mắt đã không có trước khi lạnh như băng, mà chuyển biến thành chính là nhu hòa. Nàng vỗ nhè nhẹ đập vào a ly, nói khẽ: “A ly nghe lời, ta rất nhanh tựu sẽ tìm được Dương Diệp đấy, chờ chúng ta đã tìm được hắn, giết hắn đi, chúng ta có thể đi trở về.”

Thanh âm rơi xuống, nàng hướng phía trước bước ra một bước, đón lấy, nàng cả người cũng chia cởi ra trong nháy mắt, nàng cả người tựu biến mất ngay tại chỗ.

Cách Thiên Lang Sơn Mạch mấy vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp đem chính mình tốc độ thi triển đã đến cực hạn. Lúc này Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn không nghĩ tới cái này Lý Vân tốc độ vậy mà nhanh như vậy, cho dù hắn sử dụng Tốc Chi Pháp Tắc cùng {ngự kiếm thuật}, y nguyên không có thể đuổi theo, chỉ có thể miễn cưỡng bảo trì không mất dấu!

Bất quá hắn cũng không lo lắng, bởi vì đối phương muốn mạng sống, chỉ có trốn về bắc giới Vân Tiêu Thánh Điện, mà cho dù Lý Vân là Thánh giả, muốn đòi lại đến bắc giới cũng ít nhất cần thời gian một ngày, hơn nữa cái kia hay là hắn chân thân không có bị hủy dưới tình huống. Đến ở hiện tại, không có năm sáu ngày, Lý Vân căn bản Hồi không đến bắc giới!

Nói cách khác, hắn còn có cơ hội!

Hiện tại hắn cùng Lý Vân liều đúng là lực bền bỉ, nếu như là dưới bình thường tình huống, hắn tự nhiên là liều bất quá đấy, bởi vì vì muốn tốt cho Lý Vân ác quỷ là Thánh giả, tại huyền khí phương diện, đó là hữu ưu thế tuyệt đối đấy. Nhưng là hiện tại, hắn rất có lòng tin. Bởi vì hắn vừa ăn hết một khối Tử Tinh thạch!

Lúc trước hắn sở dĩ có thể lập tức khôi phục thương thế, cũng là bởi vì ăn hết một khối Tử Tinh thạch! Cái kia Tử Tinh thạch khủng bố năng lực thật sự là vượt ra khỏi hắn tưởng tượng, đương nhiên, Tử Tinh thạch khôi phục năng lực là so ra kém Hồng Mông tử khí, bởi vì chỉ cần một người còn không có tắt thở, Hồng Mông tử khí là có thể cứu sống, mà Tử Tinh thạch không được. Nhưng là Tử Tinh thạch khôi phục tốc độ nhưng lại viễn siêu Hồng Mông tử khí, bởi vì Tử Tinh thạch bên trong ẩn chứa năng lực thật sự là quá tinh thuần, nhiều lắm!

Trước khi ăn một khối Tử Tinh thạch, hắn cũng cảm giác huyền khí phảng phất hội (sẽ) dùng không hết giống như, dù cho đến bây giờ, hắn vẫn là hữu loại cảm giác này, bởi vì tại quá độ thi triển Tốc Chi Pháp Tắc cùng {ngự kiếm thuật} loại tình huống này, trong cơ thể hắn huyền khí y nguyên tại liên tục không ngừng xuất hiện, thật giống như sẽ không khô kiệt Bình thường!

Nói đơn giản một chút tựu là, hắn hiện tại huyền khí vô hạn!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Lý Vân điên cuồng hướng phía bắc giới yên tâm bỏ chạy, mà Dương Diệp tắc thì điên cuồng đuổi theo, hai người tốc độ đều đạt đến từng người đỉnh phong nhất, đương nhiên, hay là Lý Vân tốc độ hơi nhanh một ít, dù sao cũng là Thánh giả. Nếu như Dương Diệp không phải nắm giữ Tốc Chi Pháp Tắc, Lý Vân sớm đem hắn vung xa xa.

Hắn sở dĩ có thể truy Lý Vân, dựa vào đúng là cái này Tốc Chi Pháp Tắc! Đương nhiên, còn có Tử Tinh thạch, nếu như không có Tử Tinh thạch chèo chống hắn huyền khí, hắn huyền khí đã sớm trống trơn rồi.

Hai ngày sau, Dương Diệp như trước không có thể đủ đuổi theo Lý Vân, nhưng là giữa hai người khoảng cách nhưng lại càng ngày càng gần rồi.

Ngày thứ ba về sau, một tòa thành trì xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

“Tư Đồ huynh, mời ra Thành một trợ!”

Lúc này, Lý Vân thanh âm đột nhiên ở phía xa vang lên.

Thanh âm rơi xuống, hơn mười đạo cột sáng tự tòa thành kia nội phóng lên trời, rất nhanh, một gã mặc hoa bào nam tử cùng 30 tên mặc màu đen khôi giáp lão giả xuất hiện ở Lý Nguyên trước mặt!

Người này nam tử cùng 30 tên lão giả toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

Cái kia hoa bào nam tử chứng kiến Lý Vân lúc, hơi sững sờ, lập tức nói: “Nguyên lai là lý Vân tiền bối, ngươi đây là?”

“Nhà của ngươi lão tổ đâu này?” Lý Vân lo lắng nói.

“Tại trong thành bế quan!” Hoa bào nam tử nói: “Tiền bối ngươi”

“Giúp ta ngăn lại đằng sau người kia, không, tốt nhất là lưu lại hắn!” Lý Vân nói xong, cả người lập tức hóa thành một đạo quang mang phi tiến vào trong thành.

Dương Diệp không để ý tới hoa bào nam tử bọn người, mà là muốn xông vào cái kia nội thành đi, bất quá lúc này, hoa bào nam tử bọn người nhưng lại chắn Dương Diệp trước mặt.

“Các hạ là người phương nào, vì sao phải tự tiện xông vào ta nam bắc Thành?” Hoa bào nam tử trầm giọng nói. Tuy nhiên hắn không biết là chuyện gì xảy ra, nhưng là Lý Vân mà nói hắn cũng không dám không nghe, Lý Vân không chỉ có là Thánh giả, hay là Vân Tiêu Thánh Điện trưởng lão, Vân Tiêu Thánh Điện cái này quái vật khổng lồ, hắn nam bắc Thành có thể đắc tội không nổi!

Dương Diệp không có trả lời, mà là nhìn xem cái kia nam bắc Thành, hắn chau mày, bởi vì hắn ở đằng kia trong thành cảm nhận được một cổ cường đại khí tức, đạo này khí tức chủ nhân là Thánh giả!

Tăng thêm Lý Vân, trong thành hữu hai gã Thánh giả!

Dùng thực lực của hắn, hiện tại muốn giết cái này Lý Vân, đều phải muốn cùng U Vô Ảnh phối hợp mới được, hơn nữa cho dù phối hợp, cũng không dám nói 100% tựu giết được cái này Lý Vân. Mà bây giờ, trong thành còn có một gã Thánh giả, hơn nữa nhìn bộ dạng như vậy cái này Lý Vân cùng đối phương còn là người quen

Không thể dùng sức mạnh, được dùng trí!

Dương Diệp quyết định thật nhanh, xoay người rời đi.

“Đứng lại!”

Đúng lúc này, cái kia hoa bào nam tử đột nhiên thân hình khẽ động, chắn Dương Diệp trước mặt, mà phía sau hắn ba mươi người cũng thân hình khẽ động, đi vào Dương Diệp bốn phía, đem Dương Diệp bao quanh vây lại.

Dương Diệp quét mấy người liếc, sau đó nói: “Việc này với các ngươi không có vấn đề gì!”

“Lý Vân tiền bối hữu bàn giao: Nhắn nhủ, muốn lưu lại ngươi!” Hoa bào nam tử nói: “Cho nên, theo ta đi một chuyến a, về phần xử trí như thế nào ngươi, phải xem lý Vân tiền bối.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào nam tử, không nói gì, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

“Muốn chạy trốn? Bắt lấy hắn!”

Nhìn thấy Dương Diệp trốn, cái kia hoa bào nam tử biến sắc, lập tức phẫn nộ quát.

Thanh âm rơi xuống, hắn lập tức mang theo 30 tên lão giả hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Một lát sau, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện cái kia hoa bào nam tử bọn người vậy mà theo đuổi không bỏ, một bộ không đuổi theo hắn tựu không bỏ qua bộ dáng. Nếu như hắn thi triển toàn lực trốn, tự nhiên là có thể bỏ qua đối phương đấy. Nhưng là bởi như vậy, cũng có chút lãng phí thời gian.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp ngừng lại.

Dương Diệp vừa dừng lại, hoa bào nam tử bọn người tựu đuổi theo, mấy người như là trước khi như vậy, lập tức đem Dương Diệp vây lại, lúc này đây, bọn hắn không chỉ có vây, hà thi triển ra không gian thần thông, vô số đạo không gian hàng rào tầng tầng lớp lớp đem Dương Diệp vây lại.

“Ngươi không phải rất có thể trốn sao? Ngươi đang lẩn trốn một cái cho ta xem một chút!” Hoa bào nam tử mặt âm trầm nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện ở trong tay.

Nhìn thấy Dương Diệp lấy ra Man Thần Kiếm, cái kia hoa bào nam tử nao nao, lập tức mỉa mai nói: “Như thế nào, chó cùng rứt giậu rồi hả? Muốn động thủ? Thật sự là buồn cười, một gã Bán Thánh, lại muốn ở trước mặt ta động thủ, ra, cho ta xem xem, nhìn xem ngươi có gì năng lực!”

“BA~!”

Đúng lúc này, hoa bào nam tử bên cạnh một gã lão giả đột nhiên một cái tát ngã ở hoa bào nam tử trên mặt, hoa bào nam tử đôi má lập tức sưng trở thành đầu heo.

Tất cả mọi người ngây dại, kể cả Dương Diệp cũng là hơi sững sờ.

Tên kia ra tay lão giả tại Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm thượng dừng lại một cái chớp mắt, sau đó hít sâu một hơi, nói: “Xin hỏi các hạ thế nhưng mà Dương Diệp?”

“Ngươi nhận thức ta?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Nghe được Dương Diệp thừa nhận, lão giả sắc mặt lập tức khó nhìn lại, giờ khắc này, thân thể của hắn tại run nhè nhẹ!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 980: Thính Vân Kiếm Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng ←→ download:

“Ngươi nhận thức ta?”

Dương Diệp lại hỏi một lần, trong thanh âm mang theo tơ (tí ti) hiếu kỳ. Bởi vì nơi này đã cách Vân Hải Thành ít nhất mấy trăm vạn dặm, có thể nói, tại đi lên phía trước cái một hai ngày, cũng đã đạt tới bắc giới rồi. Theo đạo lý mà nói, cái chỗ này người hẳn là không biết hắn đấy, dù sao hắn tại Vân Hải Thành làm một chuyện cũng không quá đáng là vài ngày trước.

Dương Diệp?

Lão giả bên cạnh những người kia, đều là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, hiển nhiên, bọn hắn chưa từng nghe qua.

Tên lão giả kia trên mặt lộ ra một cái khó coi dáng tươi cười, nói: “Ta nghe qua dương thiểu một sự tình ân, việc này hoàn toàn là một cái hiểu lầm, ta Nam Bắc Thành tuyệt đối không có làm khó Dương Thiểu ý tứ. Chuyện lúc trước, lão phu đời (thay) Nam Bắc Thành hướng Dương Diệp xin lỗi, hy vọng Dương Thiểu đại nhân không nhớ tiểu nhân qua!”

Nói xong, cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Tiểu tấm lòng nhỏ, còn hy vọng Dương Thiểu xin vui lòng nhận cho!”

Lão giả bên cạnh bọn người hoàn toàn ngây ra như phỗng!

Tuy nhiên mọi người hoàn toàn không hiểu lão giả loại hành vi này, nhưng là lão giả bên cạnh những người kia nhưng lại không có người đi ra lải nhải, dù sao đều là đã sống hơn một ngàn năm, nhãn lực vẫn phải có.

Dương Diệp nhìn lướt qua nạp giới, phát hiện bên trong thậm chí có 50 vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng. Hắn nhìn thoáng qua lão giả, cũng không khách khí, đem nạp giới thu vào, nói: “Ta tựu không khách khí!” Nói xong, quay người liền chuẩn bị đi.

“Đứng lại!”

Lúc này, một bên hoa bào nam tử đột nhiên giận dữ hét.

Nhưng mà, hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, tên kia trước khi ra tay lão giả tựu lập tức xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó lại là một cái tát vỗ vào trên mặt của hắn.

Lúc này đây lão giả hiển nhiên không có nương tay, một chưởng rơi xuống, hoa bào nam tử cả người trực tiếp từ không trung rơi xuống phía dưới, cuối cùng nện vào trong lòng đất.

Một chưởng đánh bay hoa bào nam tử, lão giả nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Người trẻ tuổi không hiểu chuyện, lại để cho Dương Thiểu chê cười.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, không nói gì, thân hình khẽ động, biến mất tại cuối chân trời.

Nhìn thấy Dương Diệp ly khai, lão giả lập tức sâu sắc thở dài một hơi, tại hắn trên trán mồ hôi lạnh lặng yên hiển hiện.

Lúc này, phía dưới một đạo nhân ảnh phóng lên trời, đạo nhân ảnh này đúng là cái kia hoa bào nam tử, lúc này hoa bào nam tử mặt cũng đã nghiêm trọng biến hình, nhưng vẫn là có thể nhìn thấy trên mặt hắn vẻ dữ tợn.

“Lâm Vũ trưởng lão, hôm nay không để cho ta một cách nói, ta tất [nhiên] cùng ngươi không chết không ngớt!” Hoa bào nam tử nhìn xem lão giả âm thanh hung dữ nói.

“Lâm trưởng lão, chúng ta cũng cần một lời giải thích!” Một danh khác lão giả cũng đột nhiên nói.

“Các ngươi biết rõ hắn là ai sao?” Tên là Lâm Vũ lão giả bỗng nhiên nói.

“Ta không biết hắn là ai, ta chỉ biết là hắn chỉ là một cái Bán Thánh, mà Lâm trưởng lão ngươi nhưng lại đối với một cái Bán Thánh con sâu cái kiến khúm núm! Còn chưa như vậy một cái rác rưởi, ra tay với ta. Lâm trưởng lão, thứ cho ta nói thẳng, ngươi đây là đang ném chúng ta Nam Bắc Thành mặt. Hôm nay, ngươi nếu không phải cho ta một cách nói, trở về thành về sau, chúng ta tất [nhiên] không chết không ngớt!” Hoa bào nam tử âm thanh hung dữ nói.

Lâm Vũ nhìn thoáng qua hoa bào nam tử, sau đó nói: “Ti Đồ Nguyên, lần này trở về thành về sau, ta sẽ hướng lão thành chủ đề nghị hủy bỏ ngươi Thiếu thành chủ thân phận.”

Nghe được Lâm Vũ lời mà nói..., mọi người sắc mặt đều là biến đổi, nhất là cái kia gọi Ti Đồ Nguyên hoa bào nam tử. Thân phận của hắn bây giờ là Thiếu thành chủ, nói cách khác, về sau hắn chính là Nam Bắc Thành thành chủ, nhưng là nếu như bị thủ tiêu cái này Thiếu thành chủ thân phận, vậy sau này Nam Bắc Thành sẽ không phần của hắn rồi!

Nếu như là người khác nói lời này, hắn xì mũi coi thường, nhưng là trước mắt cái này Lâm Vũ nói, hắn không thể không hoảng sợ rồi. Bởi vì Lâm Vũ là gia gia của hắn người ngươi tín nhiệm nhất, trước khi nếu như không phải hắn nộ đã đến cực hạn, hắn căn bản không dám như thế nói với Lâm Vũ lời nói.

“Lâm trưởng lão, không đến mức a!” Lúc này, một danh khác lão giả bỗng nhiên nói: “Cái kia gọi Dương Diệp thiếu niên đến tột cùng lai lịch ra sao, cho ngươi như thế như vậy kiêng kị?”

Lâm Vũ quay người nhìn về phía Vân Hải Thư Viện phương hướng, nói: “Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân Hải Thành phát sinh đại chiến, lão thành chủ lo lắng hội (sẽ) ảnh hưởng đến chúng ta Nam Bắc Thành, cho nên để cho ta đi nam giới điều tra điều tra. Ta tại đâu đó chờ đợi một thời gian ngắn, sau đó phát hiện một sự kiện, cái kia chính là bất kể là yêu thú, hay là người, cũng đang thảo luận một người, cái kia chính là cái này Dương Diệp. Tò mò, ta đã điều tra hạ hắn.”

“Bất quá là một gã Bán Thánh mà thôi!” Ti Đồ Nguyên âm thanh lạnh lùng nói: “Hữu cái gì tốt điều tra hay sao?”

Lâm Vũ nói: “Các ngươi chưa từng nghe qua hắn, rất bình thường, bởi vì hắn gần đây mới quật khởi. Bất quá, các ngươi như thế nghe qua Thanh Đạo Môn, như thế nghe qua Vân Hải Thư Viện a?”

“Tự nhiên!” Lâm Vũ bên cạnh một gã lão giả trầm giọng nói: “Lâm trưởng lão, đừng thừa nước đục thả câu rồi. Cái này Dương Diệp đến tột cùng là lai lịch ra sao, vậy mà cho ngươi kiêng kỵ như vậy!”

Lâm Vũ nói: “Cái này Dương Diệp không lâu vẫn chỉ là một gã Tôn Giả Cảnh, khi đó hắn cùng với Thanh Đạo Môn phát sinh xung đột, Thanh Đạo Môn xuất động Lan Lộ Quan.”

“Lan Lộ Quan!”

Hữu người kinh hô nghẹn ngào, nói: “Thanh Đạo Môn đây là muốn cùng cái này Dương Diệp không chết không ngớt?”

Lâm Vũ nói: “Biết rõ kết quả sao? Kết quả chính là Thanh Đạo Môn phái đi mọi người chết sạch. Cuối cùng, hắn một người đánh lên Thanh Đạo Môn, khiêu chiến Thanh Đạo Môn sở hữu tất cả thiên tài. Thanh Đạo Môn trừ Thanh Đạo Phu bên ngoài sở hữu tất cả thiên tài, đều đã bị chết ở tại trong tay hắn” nói xong, Lâm Vũ đem Dương Diệp tại nam giới làm những chuyện như vậy chậm rãi nói ra.

Đem làm hắn sau khi nói xong, trong tràng tất cả mọi người trên mặt đều hiện ra mồ hôi lạnh.

“Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, thân thể so cùng giai yêu thú còn mạnh hơn, đồ sát Vân Hải Thư Viện ám viện tất cả mọi người”

Một gã lão giả khổ sở nói: “Kẻ này thực lực, chỉ sợ đã không thể so với năm đại thiên tài nhược!”

Lâm Vũ âm thanh lạnh lùng nói: “Ta khi trở về, hắn mới Hoàng Giả Cảnh, mà bây giờ, hắn đã là Bán Thánh. Có thể nói, trước khi hắn muốn giết chúng ta, chúng ta tuyệt đối thập tử vô sinh! Ta biết rõ các ngươi không tin, nhưng là chính các ngươi môn tự vấn lòng xuống, các ngươi so Vân Hải Thư Viện ám viện đám kia yêu nghiệt như thế nào? Đám kia yêu nghiệt cảnh giới có lẽ không bằng chúng ta, nhưng bọn hắn chiến lực chắc chắn sẽ không so với chúng ta chênh lệch đấy. Nhưng mà bọn hắn nhưng lại toàn bộ bị Dương Diệp một người đồ sát, mà khi đó Dương Diệp mới Hoàng Giả Cảnh!"

"Khó trách hắn trước khi một người mặt đối với chúng ta hơn mười người, trên mặt nhưng lại không có nửa phần vẻ sợ hãi" một gã lão giả cười khổ nói.

"Đúng rồi, trước khi hắn hình như là tại truy Lâm Vân Thánh giả?" Lúc này, trong tràng hữu người bỗng nhiên nói.

Nghe được câu này, mọi người hơi sững sờ, lập tức mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống.

Một gã lão giả yết hầu lăn lăn, khó có thể tin nói: "Chẳng lẽ nói, hắn là tại đuổi giết Lâm Vân Thánh giả?"

Nghe được câu này, trong tràng mọi người đều là cảm thấy một cổ không hiểu hàn ý.

Đặc biệt là cái kia Ti Đồ Nguyên, hắn lúc này sắc mặt đều thảm trắng đi. Trước khi hắn không nghĩ tới cái này mảnh vụn (gốc), bây giờ nghe đến lão giả lời mà nói..., hắn mới nhớ tới, trước khi trốn hình như là Lâm Vân. Nếu như Dương Diệp thật là tại đuổi giết Lâm Vân, như vậy nói cách khác, lúc trước hắn ngăn đón Dương Diệp lúc, hắn một chân cũng đã bước vào quan tài rồi!

"Việc này không đơn giản, làm không tốt, chúng ta Vân Hải Thành cũng bị liên quan đến tiến cái này nam giới trong chiến loạn!" Lâm Vũ trầm giọng nói: "Đi, chúng ta trở về thành, lập tức đem việc này thông báo cho lão thành chủ!"

Mọi người nhẹ gật đầu, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Nam Bắc Thành.

Dương Diệp vụng trộm ẩn vào Nam Bắc Thành nội, hắn không có đi truy Lý Vân, bởi vì hắn cảm giác được lúc này Lý Vân đang cùng cái này Nam Bắc Thành cái kia tên Thánh giả cùng một chỗ.

Hắn cần phải làm là các loại..., các loại một cái thích hợp thời cơ!

Tiến vào Nam Bắc Thành về sau, Dương Diệp bốn phía tìm hiểu thoáng một phát, phát hiện lúc này hắn chỗ cái này Nam Bắc Thành dĩ nhiên là nam giới cùng bắc giới giao giới tuyến. Lướt qua cái này Nam Bắc Thành mặt phía bắc nam bắc vùng biển, tựu là bắc giới khu vực, bởi vì ở vào nam giới cùng bắc giới giao giới tuyến, bởi vậy, cái này Thành bị đặt tên là Nam Bắc Thành.

Nói cách khác, Lý Vân chỉ (cái) phải ly khai cái này Nam Bắc Thành, xuyên qua nam bắc vùng biển, cũng đã đạt tới bắc giới. Khi đó, hắn đem tại không có cơ hội giết đối phương rồi.

Cho nên, hắn muốn giết Lý Vân, cơ hội duy nhất tựu là thừa dịp hiện tại đối phương vẫn còn Vân Hải Thành nội. Bằng không thì, một khi đối phương đào tẩu, cái kia đem hậu hoạn vô cùng!

“Dương giáo viên, kính xin đến phủ thành chủ một tự!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại toàn bộ Nam Bắc Thành trên không vang lên.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, bởi vì nói lời này chính là Thánh giả! Nói cách khác, đối phương đã biết rõ hắn vào thành. Đương nhiên, đối phương khẳng định không biết hắn chuẩn xác vị trí, bằng không thì, trực tiếp tựu huyền khí truyền âm rồi. Bất quá điều này cũng làm cho Dương Diệp trong nội tâm cảnh giác lên, bởi vì hắn nhất định là ở chỗ nào bạo lộ khí tức của mình hoặc là hành tung rồi.

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía phủ thành chủ lao đi.

Đã đối phương đã biết rõ hắn tới đây Nam Bắc Thành rồi, đây cũng là không cần phải che che lấp lấp rồi.

Dương Diệp đi vào phủ thành chủ, một đường thông suốt, cho dù ở hắn tiến đại môn lúc, cái kia bên cạnh hai gã cao cấp Bán Thánh cường giả cũng không có ngăn cản, ngược lại hay là đối với hắn khẽ gật đầu.

Dương Diệp hướng phía đại sảnh đi đến, lúc này, một gã ước chừng năm sáu tuổi tiểu nữ hài đột nhiên chạy tới Dương Diệp trước mặt. Tiểu nữ hài chải lấy hai cái bím tóc sừng dê, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút hài nhi mập, rất là đáng yêu. Tại tiểu nữ hài trong bàn tay nhỏ, còn có một thanh nho nhỏ bằng gỗ tiểu Kiếm.

Nhìn trước mắt tiểu nữ hài, Dương Diệp nao nao, lúc này, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở tiểu nữ hài trước mặt. Người này lão giả

Dương Diệp nhận thức, chính là trước kia cái kia Lâm Vũ.

“Ngươi chính là Dương Diệp sao?” Tiểu nữ hài đột nhiên nói.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào tiểu nữ hài trên người, sau đó nhẹ gật đầu.

“Ta muốn khiêu chiến ngươi!” Tiểu nữ hài đột nhiên giơ mộc kiếm đối với Dương Diệp, đón lấy, một cổ Kiếm Ý tự trong cơ thể nàng bừng lên.

Kiếm Ý ngũ trọng?

Dương Diệp có chút ngây ngẩn cả người, hắn không nghĩ tới trước mắt cái này chỉ có năm sáu tuổi tiểu nữ hài dĩ nhiên là Kiếm Ý ngũ trọng! Cái này lại để cho Dương Diệp quả thực có chút chấn kinh rồi, phải biết rằng, hắn năm sáu tuổi lúc, vẫn còn chơi bùn

Lâm Vũ cười xấu hổ cười, sau đó nói: “Đây là lão thành chủ cháu gái, rất ưa thích kiếm, ta nói với hắn qua ngươi một sự tình, nàng đối với ngươi rất, rất sùng bái!”

Dương Diệp cười vuốt vuốt tiểu nữ hài đầu, nói: “Tại sao phải khiêu chiến ta?”

“Bởi vì khiêu chiến ngươi, ta có thể học được rất nhiều việc!” Tiểu nữ hài giòn âm thanh nói.

Dương Diệp nhìn xem tiểu nữ hài hồi lâu, sau đó nói: “Vì cái gì ưa thích kiếm?”

“Ưa thích tựu là ưa thích, không có vì cái gì!” Tiểu nữ hài trừng mắt nhìn, nói: “Ngươi tiếp nhận của ta khiêu chiến sao?”

Nhìn lên trời thật sự tiểu nữ hài, Dương Diệp nghĩ tới Tiểu Dao, Bảo nhi, còn có nữ nhi của nàng niệm tuyết.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, thu hồi suy nghĩ của mình, sau đó nhìn tiểu nữ hài cười nói: “Không cần khiêu chiến ta, chỉ cần ngươi sẵn lòng hôn ta thoáng một phát, ta sẽ đưa ngươi một vật, vật này ngươi nhất định sẽ ưa thích đấy.”

Tiểu nữ hài nhưng lại vội vàng lắc đầu, nói: “Mẫu thân đã từng nói qua đấy, nữ hài tử chỉ có thể thân người mình thích. Ngươi, ta còn không thích ngươi, muốn, nếu không, ngươi trước mang thứ đó cho ta, các loại ta thích ngươi rồi tại thân ngươi, có tốt không?”

Dương Diệp lập tức vui vẻ, “Cái này không thể được, vật này quá trân quý. Ngươi nếu không hôn ta, ta tựu không để cho ngươi!”

“Hữu nhiều trân quý nha?” Tiểu nữ hài nói: “Ngươi, ngươi trước nói cho ta nghe một chút, ta nhìn xem có đáng giá hay không được đâu rồi, vạn nhất nếu không đáng, ta đã có thể thua lỗ đây này.”

Dương Diệp cười cười, sau đó ngồi xổm ở tiểu nữ hài trước mặt, cúi người tại tiểu nữ hài bên tai nói nhỏ vài câu. Rất nhanh, tiểu nữ hài con mắt mở thật to đấy. Sau đó nàng sợ Dương Diệp đổi ý tựa như, vội vàng tại Dương Diệp mặt thượng hôn một cái.

Dương Diệp ha ha cười cười, đứng dậy, tay phải đặt ở tiểu nữ hài trên đầu. Mấy tức qua đi, Dương Diệp vuốt vuốt tiểu nữ hài đầu, nói: “Hết thảy xem chính ngươi tạo hóa nữa!”

Nói xong, Dương Diệp cười cười, lướt qua tiểu nữ hài, hướng đại sảnh đi đến.

Mà lúc này, tiểu nữ hài nhưng lại đột nhiên quay người đối với Dương Diệp quỳ xuống, sau đó bái trên mặt đất, giòn âm thanh nói: “Ca ca đại ân, Tư đồ Thính Vân đời đời kiếp kiếp không quên!”

Dương Diệp không biết, hắn nhất thời theo tính cử động, làm cho cái này phiến tinh vực tương lai xuất hiện một gã Kiếm Đế, hằng cổ đến nay, duy nhất một gã Kiếm Đế: Thính Vân Kiếm Đế!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 981: Trời sinh thánh nhân!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng ←→ download:

Dương Diệp cho Tư đồ Thính Vân chính là Kiếm Tông tổ sư lưu lại cái kia phó họa (vẽ), còn có hắn ba sợi Kiếm Ý, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Kiếm Tông tổ sư bộ kia họa (vẽ), đối với hắn đã không có có tác dụng gì, đặt ở trên người hắn đã là lãng phí. Hắn vốn là muốn cho Lục Uyển Nhi đấy, nhưng là Lục Uyển Nhi cự tuyệt. Bởi vì Kiếm Linh đời thứ hai chủ nhân cho nàng lưu lại trong truyền thừa tựu có thể nào lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, đối với nàng mà nói, chỉ là vấn đề thời gian.

Mà hắn ở lại Tư đồ Thính Vân trong đầu ba sợi Kiếm Ý, có thể cho Tư đồ Thính Vân quan sát tìm hiểu, càng có thể tại thời khắc mấu chốt thúc dục Kiếm Ý đối địch.

Có thể nói, nếu như Tư đồ Thính Vân vận dụng thoả đáng, cái kia ba sợi Kiếm Ý chặn đánh giết một gã cao cấp Bán Thánh là dễ dàng đấy. Nếu như Tư đồ Thính Vân có thể thi triển Thần giai kiếm kỹ, sau đó tăng thêm cái này ba sợi Kiếm Ý, coi như là Thánh giả đều có thể làm bị thương!

Hắn tại sao phải làm như vậy?

Dương Diệp không có đi nghĩ sâu qua vấn đề này, hắn chỉ cảm thấy xem tiểu cô nương này thuận mắt, sau đó cứ như vậy làm. Tựu như tiểu nữ hài nói như vậy: Ưa thích tựu là ưa thích, không có vì cái gì!

Dương Diệp đi vào đại sảnh, trong đại sảnh, chỉ có một gã già nua lão giả. Lão giả đầu đầy tóc trắng, trên mặt hiện đầy nếp nhăn, trên người lộ ra một cổ nồng đậm tuế nguyệt tang thương chi ý.

Nhìn thấy Dương Diệp đi vào đại sảnh, lão giả đứng dậy đối với Dương Diệp có chút thi lễ, Dương Diệp khẽ nhíu mày, trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó mới giải thích nói: "Mặc kệ ngươi là xuất phát từ nguyên nhân gì, ta đều đời (thay) Thính Vân còn có ta Tư Đồ gia cảm tạ ngươi đối với Thính Vân tặng. Thính Vân nha đầu kia rất ưa thích kiếm, nàng thanh kiếm cho rằng thân nhân của mình. Ta vốn là muốn tại nàng tại lớn một chút về sau, sẽ đem nàng đưa đi Cổ Kiếm Trai, nhưng là hiện tại xem ra, Cổ

Kiếm Trai nàng là không thể đi rồi, cũng không cần đi. Bởi vì Cổ Kiếm Trai không có đấy, nàng đã có!"

Dương Diệp đã minh bạch, đối phương là nhìn ra chính mình cho tiểu nha đầu kia chính là cái gì. Mà tiểu nha đầu kia cũng minh bạch điểm ấy, cho nên trước khi mới có thể đối với hắn như vậy.

Không chút khách khí nói, bộ kia họa (vẽ) cùng hắn lưu lại ba sợi Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đem sẽ cải biến Tư đồ Thính Vân vận mệnh.

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, nói: "Ngươi nên biết ta đến mục đích."

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Ta biết rõ!"

Dương Diệp lại nói: "Nhưng là ta đã cảm giác được, hắn đã ly khai Nam Bắc Thành rồi."

"Hắn là thông qua ta Nam Bắc Thành Truyền Tống Trận ly khai đấy!" Lão giả nói: "Hắn lúc này, như thế đã tại bắc giới rồi."

"Nam Bắc Thành đã đứng ở Vân Tiêu Thánh Điện bên này từng cái ta có thể cho rằng như vậy sao?" Dương Diệp nói.

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, nói: "Vân Tiêu Thánh Điện nhúng tay nam giới sự tình, ta biết ngay, ta Nam Bắc Thành tránh không được. Chỉ là không nghĩ tới đến nhanh như vậy. Không phóng Lý Vân đi, ta Nam Bắc Thành tựu là tại đối địch với Vân Tiêu Thánh Điện, mà thả hắn đi, ta Nam Bắc Thành tựu là đang cùng Vân Hải Thư Viện cùng với Cổ Kiếm Trai là địch. Dù sao đều là chết ah!"

"Thế nhưng mà ngươi lựa chọn đứng tại Vân Tiêu Thánh Điện bên kia!" Dương Diệp nói.

"Lý Vân đã đáp ứng ta, chỉ cần lại để cho hắn đi, Vân Tiêu Thánh Điện sẽ không đối với ta Nam Bắc Thành ra tay." Lão giả nói: "Hiện tại, lão phu muốn mời cầu dương giáo viên, Nhưng hay không đối với ta Nam Bắc Thành giơ cao đánh khẽ? Ta biết rõ, ngươi có thể làm được chủ đấy. Chỉ cần ngươi không truy cứu, Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai chắc chắn sẽ không đối với ta Tư Đồ gia ra tay đấy!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối trước khi cử động, cũng đã cùng cấp đang cùng Cổ Kiếm Trai, Vân Hải Thư Viện, còn có Thanh Đạo Môn tuyên chiến rồi. Ta không làm gì được được Nam Bắc Thành, nhưng là, tin tưởng ta, Vân Hải Thư Viện sẽ không bỏ qua Nam Bắc Thành. Tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

“Đợi một chút!” Lão giả bỗng nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước, quay người nhìn về phía lão giả.

Lão giả nói: “Ta biết rõ dương giáo viên đối với ta Nam Bắc Thành để cho chạy Lý Vân bất mãn, không biết lão phu như vậy, Nhưng hay không lại để cho dương giáo viên nguôi giận?”

Thanh âm rơi xuống, vô số huyền khí đột nhiên tự lão giả trong cơ thể tràn ra...

Tự vận!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, hắn không nghĩ tới lão giả vậy mà tự vận.

“Gia gia!”

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên một đạo tiếng thét chói tai, đón lấy, Tư đồ Thính Vân chạy vào đại sảnh. Tư đồ Thính Vân chạy đến lão giả trước mặt, hai tay ôm lão giả chân, khóc hô: “Gia gia mau dừng lại, mau dừng lại...”

Lão giả vuốt vuốt Tư đồ Thính Vân cái đầu nhỏ, trong mắt tràn đầy sủng nịch chi sắc, nói: “Thính Vân, nhớ kỹ, đây là gia gia lựa chọn của mình. Không cho ngươi ghi hận Vân Tiêu Thánh Điện, lại càng không hứa ghi hận Vân Hải Thư Viện còn có Cổ Kiếm Trai. Ngươi là chúng ta Tư Đồ gia tương lai hy vọng, ngươi muốn làm không phải báo thù, mà là chấn hưng chúng ta Tư Đồ gia, hiểu chưa?”

“Thế nhưng mà ngươi cũng không cần chết nha, gia gia, mau dừng lại, ta van ngươi, ngươi mau dừng lại, ta về sau cam đoan không tại chọc giận ngươi tức giận, ta nhất định hảo hảo nghe lời ngươi lời nói, ngươi mau dừng lại...”

Tư đồ Thính Vân ôm thật chặt lão giả chân, không ngừng khóc hô hào. Gặp lão giả không có chút nào dừng lại ý tứ, nàng quay người chạy tới Dương Diệp trước mặt ôm Dương Diệp chân, khóc cầu đạo: “Ca ca, ngươi, ngươi lại để cho gia gia dừng lại có tốt không? Cầu van ngươi, Thính Vân cho ngươi dập đầu!” Nói xong, nàng trực tiếp quỳ gối Dương Diệp trước mặt, sau đó không ngừng dập đầu, chỉ chốc lát cái trán là được đỏ lên.

Dương Diệp nâng dậy Tư đồ Thính Vân, sau đó nói: "Tiền bối kỳ thật có thể đứng thành hàng đấy, không phải sao?"

Lão giả khẽ lắc đầu, nói: "Thanh Châu muốn rối loạn, chúng ta thực lực quá yếu, đứng bên nào đều là trở thành pháo hôi tồn tại. Ta vừa chết, Nam Bắc Thành đối với Vân Tiêu Thánh Điện còn có Vân Hải Thư Viện đều muốn không có chút nào uy hiếp, cũng không có cái gì tác dụng. Kể từ đó, cái này Nam Bắc Thành người có lẽ còn có thể may mắn còn sống sót xuống. Hơn nữa, ta không chết, Vân Hải Thư Viện chắc chắn sẽ không buông tha ta Nam Bắc Thành, đến lúc đó Vân Hải Thư Viện cường giả xuất động, cũng không phải là chết một mình ta, mà là một Thành người rồi!"

Dương Diệp đã minh bạch, lão giả làm như vậy, không đơn thuần là vì Tư Đồ gia, vẫn là vì toàn bộ Nam Bắc Thành. Hữu Thánh giả Nam Bắc Thành, hơn nữa còn là ở vào nam bắc chỗ giao giới, bất kể là Vân Tiêu Thánh Điện hay là Vân Hải Thư Viện, đều sẽ không yên tâm đấy. Đặc biệt là trước khi lão giả còn để cho chạy Lý Vân, lão giả như thế hành vi kỳ thật tựu là cùng cấp tại hướng Vân Hải Thư Viện tuyên chiến rồi.

Kỳ thật, đừng nói Vân Hải Thư Viện, chính là hắn trước khi đều đối với lão giả đã có sát tâm.

Vân Hải Thư Viện cùng Vân Tiêu Thánh Điện nói rõ đã là địch nhân, mà lão giả làm như thế, tựu tương đương với lựa chọn làm Vân Hải Thư Viện địch nhân. Nếu là địch nhân, cái kia tự nhiên là chết tiệt!

Nhìn xem lão giả trong cơ thể sinh cơ cơ hồ đều đã trở thành tử khí, Dương Diệp trong mắt có một tia phức tạp, nói: "Nam Bắc Thành, tự giải quyết cho tốt!" Nói xong, Dương Diệp quay người đã đi ra đại sảnh.

"Lâm Vũ, Lãnh Đồng, các ngươi vào đi!" Dương Diệp đi rồi, lão giả bỗng nhiên nói.

Lão giả nói xong, Lâm Vũ một gã áo đen trung niên nhân xuất hiện ở trong đại sảnh.

"Lão thành chủ, ngươi, ngươi thật sự là không cần phải như thế!" Lâm Vũ trầm giọng nói: "Cùng lắm thì chúng ta liền buông tha Vân Hải Thành, ẩn cư bắt đầu không là được rồi? Ngươi, ngươi cần gì phải như vậy đâu này?"

Lão giả lắc đầu, nói: "Hơi trễ rồi, nếu như ở đằng kia Lý Vân trước khi đến chúng ta làm như vậy, lão phu có lẽ còn có thể tránh thoát một kiếp. Nhưng là đáng tiếc... Ai, cũng trách lão phu không quả quyết rồi. Ta còn thừa thời gian không nhiều lắm rồi, nói ngắn gọn. Sau khi ta chết, các ngươi mang theo Tư Đồ gia mai danh ẩn tích mà bắt đầu..., nhớ kỹ, Tư Đồ gia không ra Thánh giả, vĩnh viễn không xuất thế!"

"Lão thành chủ!"

Lâm Vũ hai người đã nước mắt tuôn đầy mặt. Trái lại đấy, một bên Tư đồ Thính Vân nhưng lại đã không có ở khóc, cái kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn thần kỳ bình tĩnh.

"Thính Vân, ngươi tới!" Lão giả đột nhiên nói.

Tư đồ Thính Vân thân thể khẽ run lên, sau đó đi tới lão giả trước mặt, cúi đầu.

Lão giả giữ chặt Tư đồ Thính Vân bàn tay nhỏ bé, nói: "Thính Vân, ngươi tuy nhiên còn nhỏ, nhưng là gia gia biết rõ, ngươi rất hiểu chuyện. Ta cũng biết, ngươi hiện tại trong lòng khẳng định rất hận, hận Vân Tiêu Thánh Điện, hận Vân Hải Thư Viện, bởi vì bọn hắn bức tử gia gia, đúng hay không?"

Tư đồ Thính Vân ngẩng đầu nhìn lão giả, nói: "Ta về sau nhất định sẽ vi gia gia báo thù đấy!"

Lão giả hít sâu một hơi, nói: "Thính Vân, nghe, không cho phép muốn chuyện này, không chỉ có ngươi, còn có Tư Đồ gia tất cả mọi người không cho phép muốn chuyện này, có hiểu hay không?"

"Là bọn hắn hại chết gia gia ngươi, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi đấy!" Tư đồ Thính Vân lại nói, thanh âm tuy nhiên non nớt, nhưng lại lộ ra một cổ chân thật đáng tin.

Lão giả nhìn xem Tư đồ Thính Vân hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi nhất định phải vi gia gia báo thù, đúng hay không?"

Tư đồ Thính Vân trùng trùng điệp điệp nhẹ gật đầu.

"Cái kia tốt!" Lão giả nói: "Bất quá ngươi phải đáp ứng gia gia một cái điều kiện, cái kia chính là các loại ngươi chừng nào thì đánh thắng được vừa rồi vị kia ca ca lúc, ngươi mới có thể gia gia báo thù, bằng không thì, ngươi vĩnh viễn cũng không thể muốn báo thù sự tình. Nếu như ngươi không đáp ứng gia gia điều kiện này, gia gia chết không nhắm mắt!"

Tư đồ Thính Vân trầm mặc hồi lâu, nói: “Ta đáp ứng gia gia!”

Lão giả trên mặt lộ ra một vòng dáng tươi cười, nhưng là rất nhanh, nụ cười của hắn cứng rắn ở, sau một khắc, lão giả thân thể khởi đầu mờ đi, không đến một hồi, lão giả triệt để biến mất tại cái này phiến thiên địa trung.

Thánh giả vẫn!

Rất nhanh, Nam Bắc Thành Tư Đồ gia gia chủ vẫn lạc sự tình truyền khắp toàn bộ Nam Bắc Thành, không đến hai canh giờ, nam giới bắc giới tất cả thế lực lớn cũng biết rồi.

Đêm khuya, một đám người lặng lẽ ra Nam Bắc Thành.

Đám người kia đúng là Tư Đồ gia Tư đồ Thính Vân bọn người.

Tư đồ Thính Vân dừng bước, quay người nhìn xem cái kia Nam Bắc Thành, thật lâu không nói.

“Tiểu thư, chúng ta cần phải đi!” Lâm Vũ đi đến Tư đồ Thính Vân bên cạnh, nói khẽ.

“Mười năm, ca ca, chờ ta mười năm, mười năm ta là có thể đả bại ngươi!” Tư đồ Thính Vân non nớt trên mặt, tràn đầy kiên định chi sắc.

Một bên, Lâm Vũ khẽ gật đầu, trong mắt của hắn không có hoài nghi, chỉ có tin tưởng không nghi ngờ.

Bởi vì, Tư đồ Thính Vân là trời sinh thánh nhân!

Thanh Châu từ trước tới nay duy nhất một gã trời sinh thánh nhân!

Rất nhanh, một đoàn người biến mất trong bóng đêm.

Trời có chút sáng lên, Nam Bắc Thành cửa thành đã tới rồi một nữ tử, nữ tử nhìn nhìn Nam Bắc Thành cửa thành, sau đó cúi đầu nhìn xem trong ngực hồ ly, nói khẽ: “A ly nghe lời, ta đã cảm nhận được khí tức của hắn rồi, chúng ta rất nhanh là có thể tìm được hắn rồi, tìm được hắn, giết hắn đi, chúng ta là có thể đi trở về.”

Nói xong, nữ tử đi vào Nam Bắc Thành.

Tiến vào Nam Bắc Thành về sau, nữ tử đi tới phủ thành chủ, lúc này trong thành chủ phủ hay là Tư Đồ gia người. Lão giả sau khi chết, một ít Tư Đồ gia người không nỡ vứt bỏ hiện tại hết thảy, bởi vậy, cũng không có lựa chọn cùng Tư đồ Thính Vân bọn người đi lánh đời, ở trong đó tựu kể cả Ti Đồ Vân, lúc này hắn tựu là Tư Đồ gia gia chủ, đương nhiên, là hắn tự phong đấy!

“Gia chủ, Lâm trưởng lão bọn hắn mang đi sở hữu tất cả thứ đáng giá, công pháp huyền bảo, còn có huyền kỹ những... Này, bọn hắn một cái đều không có để lại!”

Trong đại sảnh, một gã lão giả đối với lên trước mặt Ti Đồ Vân trầm giọng nói.

Nghe vậy, Ti Đồ Vân sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nói: “Chết tiệt Dương Diệp, nếu không là ngươi, ta Tư Đồ gia gì về phần này!”

“Dương Diệp? Xin hỏi một chút, ngươi biết hắn ở nơi nào sao?”

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Ti Đồ Vân hướng thanh âm nhìn lại, chỉ thấy cửa ra vào đứng đấy một nữ tử.

Đối với nữ tử vì sao có thể xuất hiện ở đại sảnh bên ngoài, hai người ngược lại là không có gì khó hiểu, bởi vì lúc này ngoài cửa, đã không có người gác rồi.

“Các ngươi biết rõ hắn ở nơi nào sao? Ta tìm hắn hồi lâu rồi!” Nữ tử lại nói.

“Ngươi là bạn của Dương Diệp?” Ti Đồ Vân hỏi.

Nữ tử do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta tìm hắn có chút việc.” Sở dĩ gật đầu, là vì nàng cảm thấy như vậy có thể cho đối phương nói cho nàng biết Dương Diệp ở nơi nào.

Nhìn thấy nữ tử thừa nhận là bạn của Dương Diệp, một vòng dữ tợn hiện lên Ti Đồ Vân trên mặt, nói: “Lão Mạc, nữ nhân này ta đã muốn. Dương Diệp làm hại ta Tư Đồ gia như vậy kết cục, ta không làm gì được được hắn, vậy hãy để cho bạn hắn đến thay hắn còn!”

“Minh bạch!”

Lão giả nhẹ gật đầu, thò tay tìm tòi, hướng phía nữ tử trảo tới.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 982: Bắc giới đuổi giết!《

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại lão giả tay muốn bắt đến nữ tử trên đầu lúc, nữ tử đưa tay ra, sau đó nhẹ nhàng điểm vào lão giả trên bàn tay. Tựu là một chút như vậy, cái kia mang theo khủng bố lực lượng tay lập tức ngừng lại. Đón lấy, tại lão giả cùng Ti Đồ Nguyên kinh hãi trong ánh mắt, lão giả tay khởi đầu phân giải!

“Không!”

Lão giả phát ra một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết, sau đó cả người vô thanh vô tức biến mất.

“Ngươi”

Tư Đồ Vân hoảng sợ đất nhìn xem nữ tử, rung giọng nói: “Ngươi, ngươi là ai” lúc này hắn có thể nói là hoảng sợ tới cực điểm, lão giả này có thể là cao cấp Bán Thánh ah. Nhưng mà một gã cao cấp Bán Thánh nhưng lại cứ như vậy không hề có lực hoàn thủ đã bị giết. Trước mắt nữ nhân này là Thánh giả cảnh cường giả sao?

“Ta là tới tìm Dương Diệp đấy!” Nữ tử nói: “Ta tìm hắn đã lâu rồi, Nhưng là thường cách một đoạn thời gian hắn sẽ vô thanh vô tức biến mất, tựa như trước khi, ta cảm giác được hắn ngay ở chỗ này, nhưng là hắn lại biến mất rồi. Ngươi có thể hay không nói cho ta biết hắn ở nơi nào? A Ly thật sự muốn trở về rồi, ta không muốn làm cho A Ly mất hứng!”

“Ta, ta, ta cũng không biết hắn đi nơi nào!” Ti Đồ Nguyên rung giọng nói, hắn ngược lại là không có nói láo, hắn thật sự không biết Dương Diệp đi nơi nào.

Nữ tử nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn thấy nữ tử rời đi, Ti Đồ Nguyên lập tức thở dài một hơi, nhưng mà đúng lúc này, hắn trong tầm mắt hết thảy sự vật đều tại biến mất! Tư Đồ Vân hoảng hốt, vừa định trốn, nhưng lại đã không còn kịp rồi.

Ngay lập tức về sau, cả tòa phủ thành chủ đều biến mất không thấy.

Xa xa, nữ tử nhẹ khẽ vuốt vuốt trong ngực hồ ly, nói: “Hắn hội (sẽ) đi đâu đây? Ân?” Đột nhiên, ánh mắt của nàng sáng ngời, nhìn về phía phương Bắc, nói: “Lại xuất hiện!”

Thanh âm rơi xuống, nữ tử cả người phân cởi ra, trong nháy mắt là được biến mất ngay tại chỗ.

Bắc giới, Lạc Vân Thành.

Lạc Vân Thành là Vân Tiêu Thánh Điện phụ thuộc thế lực, ngay tại nam bắc vùng biển bên cạnh, cũng là cách nam giới người gần nhất Thành.

Phủ thành chủ trong đại điện, một gã Bạch Phát Lão Giả nhìn trước mắt Lý Vân, không nói.

Tại Bạch Phát Lão Giả nhìn soi mói, Lý Vân thân thể nửa cung, trên mặt dần dần hiện ra mồ hôi lạnh.

Hồi lâu, Bạch Phát Lão Giả nói: “Nói cách khác, Ngọc Vô Song ngươi không có bắt được, còn để cho người khác bị phá huỷ chân thân, càng là bị người đuổi giết trốn về chúng ta bắc giới, có phải thế không?”

Lý Vân sắc mặt biến hóa, sau đó nói: “Vũ lão, đều tại ta chủ quan. Vốn là ta đã bắt được Ngọc Vô Song, nhưng là ta không nghĩ tới Vân Hải Thành cùng Cổ Kiếm Trai vậy mà xuất động ba gã Thánh giả tới cứu nàng này. Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, ta bị ba gã Thánh giả liên thủ trọng thương cái này, đều là của ta chủ quan!”

Hắn tự nhiên không dám nói chính mình là bị một gã Bán Thánh biến thành cái này bộ dáng, nếu nói, hắn Lý Vân tại đây bắc giới thanh danh coi như là triệt để hủy. Khi đó, có lẽ Vân Tiêu Thánh Điện đều cho không dưới hắn. Mà hắn hiện tại trọng thương, một khi thoát ly Vân Tiêu Thánh Điện, vậy hắn từng đã là đối thủ nhất định sẽ lập tức tìm tới cửa, khi đó, hắn tựu là thập tử vô sinh rồi.

“Chủ quan?” Bạch Phát Lão Giả âm thanh lạnh lùng nói: “Lý Vân, ngươi không phải không biết rõ cái kia Ngọc Vô Song đối với Thiên Tiêu trọng yếu. Vốn cho là điểm ấy việc nhỏ ngươi có thể dễ như trở bàn tay, nhưng là không nghĩ tới, ngươi không chỉ có không có hoàn thành, còn đem mình cho góp đi vào rồi. Ngươi, ngươi thật sự là càng sống càng đi trở về!”

Lý Vân sắc mặt trắng nhợt, không dám phản bác. Trước mắt lão giả bản thân tại Vân Tiêu Thánh Điện địa vị tựu cao hơn hắn, tăng thêm hắn hiện tại lại thực lực đại giảm, hắn tự nhiên không dám phản bác.

“Đúng rồi, ta nghe nói Thiên Lang Sơn Mạch sở dĩ lâu như vậy còn bắt không được Vân Hải Thành, là vì một thứ tên là Dương Diệp người?” Bạch Phát Lão Giả nói.

Nghe được Dương Diệp hai chữ, Lý Vân nheo mắt, trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Người này ta ngược lại là bái kiến, thiên phú xác thực rất cường, thực lực, thực lực cũng cũng không tệ lắm. Thiên Lang Vương sở dĩ lâu công không được cái này Vân Hải Thành, cùng hắn quả thật có chút quan hệ. Đương nhiên, là tối trọng yếu nhất còn là vì Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn phái ra đại lượng cường giả tiến về trước Vân Hải Thành, bằng không thì, Vân Hải Thành sớm bị bắt rồi!”

“Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn!”

Bạch Phát Lão Giả âm thanh lạnh lùng nói: “Một đám tôm tép nhãi nhép, nếu như không là vì muốn thủ hộ Thiên Tiêu, ta Vân Tiêu Thánh Điện sớm đại quân xuất động, làm cho bọn hắn tại đây Thanh Châu xoá tên rồi!”

Lý Vân trầm giọng nói: “Hiện tại nam giới đã lâm vào cục diện bế tắc, Thiên Lang Vương tam tộc cộng lại, cũng khó có thể bị diệt Vân Hải Thư Viện. Cho nên, Thiên Lang Vương hy vọng chúng ta Vân Tiêu Thánh Điện xuất thủ tương trợ. Cho dù không phái Thánh giả tiến đến, cũng hy vọng chúng ta phái thêm Thánh Điện tinh anh tiến đến.”

Bạch Phát Lão Giả nói: “Việc này, điện chủ đã đang suy nghĩ rồi. Hiện tại, chúng ta việc cấp bách không phải cầm xuống Vân Hải Thành, mà là cái kia Ngọc Vô Song. Thiên Tiêu đúng là thời khắc mấu chốt, cần cùng nàng này giao. Hợp, lợi dụng đối phương đặc thù tính chất đặc biệt, mới có thể càng tiến một bước.”

“Thiên Tiêu có nắm chắc không?” Lý Vân đột nhiên nói.

“Hữu ít nhất bảy thành nắm chắc!” Bạch Phát Lão Giả trầm giọng nói.

Nghe vậy, Lý Vân hiện lên một vòng hưng phấn, nói: “Nếu như Thiên Tiêu thành công, vậy hắn chính là tự mình lịch sử đến nay đệ nhất nhân. Đến lúc đó, tại tăng thêm Trung Thổ Thần Châu vị kia tương trợ, chúng ta Vân Tiêu Thánh Điện nương tựa theo Thiên Tiêu, nhất định có thể chen vào Trung Thổ Thần Châu, các loại Thiên Tiêu triệt để lớn lên, tối đa mười năm, chúng ta Vân Tiêu Thánh Điện chắc chắn trở thành kim cương giai thế lực!”

Bạch Phát Lão Giả nhẹ gật đầu, nói: “Việc này liên quan trọng đại, không thể có chút sai lầm. Cái này Ngọc Vô Song, ta sẽ đích thân đi xem đi nam giới. Về phần ngươi, ngươi trước hảo hảo dưỡng thương, các loại thương thế khôi phục về sau, tại đi cầu điện chủ, lại để cho hắn ra tay, giúp ngươi đoàn tụ chân thân. Bất quá như vậy có được chân thân, cuối cùng không bằng nguyên lai, thực lực của ngươi, cũng nhất khôi phục thêm sáu bảy thành, hơn nữa, cũng không hề hữu nguyên thần thứ hai!”

Lý Vân hít sâu một hơi, nói: “Như vậy đã là kết quả tốt nhất rồi!”

“Ngươi có thể đã thấy ra là tốt rồi! Ta hiện tại sẽ lên đường tiến về trước nam giới, ngươi trước hảo hảo khôi phục một chút đi!”

Bạch Phát Lão Giả nói xong, thân hình khẽ run lên, biến mất tại trong đại điện.

Bạch Phát Lão Giả đi rồi, Lý Vân trong mắt Sát Ý bạo tuôn, nói: “Dương Diệp, mấy ngày qua sỉ nhục, ngày khác gấp trăm lần báo chi!” Nói xong, hắn quay người tiến nhập đại điện ở chỗ sâu trong, sau đó tiến vào một gian phòng tu luyện.

Tiến vào phòng tu luyện, Lý Vân thủ đoạn khẽ động, một quả Tử Tinh thạch xuất hiện ở trong tay hắn.

Hắn cả đời tích súc là hai quả Tử Tinh thạch, trước khi tại Thiên Lang Phong bị Dương Diệp đánh lén, chặt đứt cánh tay cùng mặt, vì chữa trị cánh tay cùng mặt, hắn dùng một quả, sau đó chỉ còn lại có một quả. Cái này hai miếng là hắn chuẩn bị dùng đến đề thăng cảnh giới đấy, nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này hai miếng cứ như vậy lãng phí!

“Dương Diệp!”

Nghĩ vậy, Lý Vân sắc mặt lần nữa dữ tợn... Mà bắt đầu. Hồi lâu, hắn mới bình phục trong nội tâm Sát Ý.

Nhìn xem trong tay Tử Tinh thạch, Lý Vân do dự xuống, muốn hướng trong miệng đưa đi, nhưng mà đúng lúc này, dị biến nổi lên. Một đạo kiếm quang phảng phất tự dị thế hư không mà đến, không hề dấu hiệu đất xuất hiện ở trong mật thất.

Lý Vân kinh hãi gần chết, muốn trốn tránh, nhưng mà lúc này, lưỡng cổ lực lượng vô hình đột nhiên đặt ở trên người hắn, làm cho thân thể của hắn có chút dừng lại. Tựu là bữa tiệc này, đạo kia kiếm quang trực tiếp từ hắn giữa lông mày một xuyên: Đeo mà qua!

Kiếm quang tiêu tán, một gã nam tử xuất hiện ở Lý Vân sau lưng.

Người này nam tử không phải người khác, đúng là Dương Diệp!

Trước khi ra Nam Bắc Thành phủ thành chủ về sau, hắn vốn là ý định Hồi Vân Hải Thành, nhưng là cứ như vậy trở về, hắn thật sự là không cam lòng, cho nên, hắn lợi dụng Nam Bắc Thành Truyền Tống Trận đi tới bắc giới.

Tới đây bắc giới, tự nhiên là có nguy hiểm đấy, cái này dù sao cũng là Vân Tiêu Thánh Điện địa bàn, một khi hắn bạo lộ, cái kia muốn gặp phải nhưng chỉ có không biết bao nhiêu Thánh giả truy sát. Nhưng là, hắn hay là lựa chọn đã đến. Một khi lại để cho Lý Vân khôi phục thực lực, đó là chân chính hối hận vô cùng. Hơn nữa, Lục Uyển Nhi sự tình, cái này Lý Vân phải trả giá thật nhiều!

Lý Vân trong mắt tràn đầy không thể tin, hắn vốn cho là đã thoát khỏi Dương Diệp rồi, nhưng là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà đuổi tới cái này bắc giới!

Đây là bắc giới, đây là Vân Tiêu Thánh Điện địa bàn ah!

“Ngươi, ngươi, ngươi”

Lý Vân muốn nói điều gì, nhưng là Dương Diệp nhưng lại không có cho hắn cơ hội. Một đạo kiếm quang chui vào Lý Vân trước ngực, kiếm quang nhập vào cơ thể, cường đại Kiếm Ý lập tức phá hủy Lý Vân trong cơ thể hết thảy sinh cơ. Rất nhanh, Lý Vân trong hai mắt đã không có bất luận cái gì sắc thái.

Vẫn lạc!

Một gã Thánh giả vẫn lạc!

Dương Diệp sắc mặt buông lỏng, đoạn đường này đuổi giết Lý Vân, có thể nói hắn mỗi thời mỗi khắc đều là bảo trì độ cao: Cao độ tinh thần lực tập trung đấy. Bởi vì làm một cái không chú ý, hắn khả năng sẽ sắp thành lại bại. Cái này Lý Vân cuối cùng là Thánh giả, tuy nhiên thực lực đối phương giảm nhiều, không bằng nguyên lai, nhưng là nếu như hắn muốn chạy trốn, hắn hay là cầm đối phương không có biện pháp đấy.

Mà hắn một khi bạo lộ, muốn gặp phải khả năng tựu là cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả cường giả truy sát. Dùng thực lực của hắn, muốn chứng minh đối kháng một gã hàng thật giá thật Thánh giả, vẫn chưa được đấy.

Hắn sở dĩ có thể giết cái này Lý Vân, nói cho cùng, hay là lại gần đánh lén, còn có Lý Vân đối với hắn khinh thị. Nếu như Lý Vân ngay từ đầu không coi nhẹ hắn, dùng thực lực của đối phương, bị đuổi giết đấy, nhất định là hắn, mà không phải Lý Vân! Bởi vì trực giác nói cho hắn biết, cái này Lý Vân khẳng định còn có cái gì át chủ bài hoặc là khác cường đại thủ đoạn đấy. Chỉ là đáng tiếc chính là, hắn vĩnh viễn không có cơ hội thi triển.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, cái kia Lý Vân trong tay Tử Tinh thạch rơi vào trong tay hắn. Thu hồi Tử Tinh thạch, Dương Diệp tay phải vung lên, Lý Vân thi thể lập tức bị hắn đã thu vào cổ trong vỏ.

Lúc này Lý Vân tuy nhiên đã không thể tính toán chính thức Thánh giả, nhưng là thực lực của hắn hay là rất mạnh đấy. Nhưng dùng nói như vậy, lúc này Lý Vân chính là chủng viễn siêu bình thường cao cấp Bán Thánh, nhưng lại yếu hơn, kém hơn chính thức Thánh giả.

Nói tóm lại, lần này thu hoạch không tệ, không chỉ có đạt được một quả Tử Tinh thạch, còn chiếm được một cái ngụy Thánh giả khôi lỗi.

Dương Diệp mỉm cười, đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, thân hình khẽ động, cả người hóa thành một đạo bóng đen biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp vừa biến mất, một gã Bạch Phát Lão Giả tựu xuất hiện ở trong phòng tu luyện.

Bạch Phát Lão Giả quét liếc chung quanh, sau đó nói: “Không ở chỗ này?”

Nói xong, Bạch Phát Lão Giả thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Bạch Phát Lão Giả đi rồi, Dương Diệp lập tức xuất hiện ở trong tràng, nói: “Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa bị” nói đến đây, Dương Diệp hai mắt trợn lên, nói: “Không tốt, đã bị phát hiện!”

Nói xong, hắn tựu muốn chạy trốn. Nhưng mà đúng lúc này lúc này

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ phòng tu luyện tính cả đại điện lập tức hóa thành một đống bột mịn.

Ps: Ngay cả càng Canh [5], vé tháng cho lực, buổi chiều còn có!!!! Cầu vé tháng!!!!!!!!

Vì bộc phát, thiệt tình hai tuần lễ đến đều là mắt gấu mèo 0.0, cầu mọi người ủng hộ!!!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 983: Thánh giả? Ta một kiếm giây ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại đại điện hủy một khắc này, một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, đón lấy, một đạo kiếm quang xẹt qua bầu trời, biến mất tại phía chân trời.

“Muốn đi? Đã đã đến, vậy lưu lại a!”

Không trung, Bạch Phát Lão Giả một tiếng gầm lên, thò tay hướng phía trước tìm tòi, một chỉ (cái) bàn tay khổng lồ trong chốc lát xuất hiện ở phía chân trời kiếm quang đỉnh đầu, muốn đem kiếm quang đập toái.

Xa xa phía chân trời, phát giác được đỉnh đầu bàn tay khổng lồ, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, không dám khinh thường, lập tức nắm Man Thần Kiếm mạnh mà hướng thượng nhảy lên.

Một đạo kiếm khí phóng lên trời, cùng cái con kia bàn tay khổng lồ hung hăng đụng vào nhau.

Kiếm khí tiêu tán, bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, dừng lại một cái chớp mắt, nhưng là ngay lập tức về sau, bàn tay khổng lồ đột nhiên rơi xuống!

Dương Diệp trực tiếp bị cái này chỉ (cái) bàn tay khổng lồ đánh vào mặt đất, theo Dương Diệp rơi đập, phía dưới đại địa kịch liệt run lên, toàn bộ Lạc Vân thành đô cảm nhận được.

Vô số cường giả khiếp sợ, từng đạo cột sáng tự trong thành bay lên, ánh mắt toàn bộ hướng phía Dương Diệp cùng Bạch Phát Lão Giả bên này xem ra.

Một chưởng đập rơi Dương Diệp, lão giả nhưng lại chân mày cau lại, bởi vì đối phương tựa hồ giống như không có việc gì đồng dạng.

Một đạo kiếm quang tự lòng đất phóng lên trời, đón lấy, Dương Diệp xuất hiện ở lão giả đối diện. Lúc này ở Dương Diệp trên người, là dị thứ nguyên phương, trước khi hắn tại kiếm khí tiêu tán lúc, tựu vội vàng tế chỗ cái này dị thứ nguyên phương. Hữu dị thứ nguyên phương thủ hộ, hắn chỉ là nhận lấy một điểm vết thương nhẹ.

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, bởi vì trước mắt lão giả này thực lực ở đằng kia Lý Vân phía trên.

“Ngươi là Cổ Kiếm Trai vị nào Thánh giả!” Bạch Phát Lão Giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Thánh giả?

Dương Diệp nao nao, đối phương vậy mà cho là hắn là Thánh giả? Dương Diệp có chút mộng, bất quá rất nhanh hắn sẽ hiểu. Lúc này hắn lợi dụng Kiếm Vực đem bản thân khí tức ẩn nấp lên, tại Kiếm Vực ẩn nấp xuống, đối phương căn bản không cách nào xem xét cảnh giới của hắn, chính là vì như vậy, đối phương đưa hắn cho rằng đúng rồi Thánh giả cảnh cường giả!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi nhấc lên, trong đầu bay lên một cái ý niệm trong đầu.

“Lão phu Cổ Kiếm Trai Kiếm Vô Trần!” Dương Diệp cải biến hạ thanh âm, bởi vậy, lúc này thanh âm của hắn là khàn khàn già nua đấy.

“Kiếm Vô Trần!”

Bạch Phát Lão Giả sắc mặt biến hóa, nói: “Ngươi là Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ!”

Bên cạnh chung quanh những cái... Kia huyền giả cũng là kinh hãi.

“Kiếm Vô Trần? Người nọ là nam giới đệ nhất kiếm Kiếm Vô Trần? Hắn làm sao tới bắc giới rồi hả? Nhưng lại cùng cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả đã đánh nhau?”

“Ngươi đây cũng không biết a, ta nghe nói Vân Tiêu Thánh Điện tay đã chọc vào đã đến nam giới đi, nam giới đây chính là Cổ Kiếm Trai, Vân Hải Thư Viện, còn có Thanh Đạo Môn địa bàn. Nói không chừng là cái này Vân Tiêu Thánh Điện tại nam giới làm cái gì chọc giận Cổ Kiếm Trai sự tình, cho nên, cái này Cổ Kiếm Trai tự mình chạy tới bắc giới đến báo thù rồi!”

“Cái này Vân Tiêu Thánh Điện không phải là giết cái kia Cổ Kiếm Trai đệ nhất thiên tài Lục Uyển Nhi đi à nha?”

“Có khả năng, bằng không thì cái này Kiếm Vô Trần không có khả năng tự mình chạy tới bắc giới. Các ngươi nói, hắn không phải là tới giết Thượng Quan Vân Hải a?”

“Nếu như Vân Tiêu Thánh Điện thật sự giết Lục Uyển Nhi, cái kia thì có thể rồi.”

Chứng kiến Bạch Phát Lão Giả biểu lộ, còn có nghe được chung quanh những người kia nghị luận, Dương Diệp có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới cái này Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ Kiếm Vô Trần danh khí vậy mà lớn như vậy, nhưng lại được xưng nam giới đệ nhất kiếm!

Không qua đối phương danh khí càng lớn, đối với hắn tựu càng có lợi!

“Kiếm Vô Trần, ta thật sự rất là hiếu kỳ, đến tột cùng là chuyện gì, vậy mà cho ngươi không xa vạn dặm đuổi giết Lý Vân, nhưng lại đuổi tới ta bắc giới đến.” Bạch Phát Lão Giả trầm giọng nói. Giờ phút này, trong mắt hắn, nhiều hơn một tia đề phòng.

Dương Diệp không nói gì, mà là lấy ra cổ vỏ (kiếm, đao), đón lấy, tay phải hướng phía trước bắn ra, nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý ngưng tụ trở thành một thanh ý kiếm.

“Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!”

Bạch Phát Lão Giả hai mắt nhắm lại, vốn là hắn còn có chút hoài nghi, nhưng là hiện tại, hắn đã tin tưởng. Bởi vì toàn bộ Cổ Kiếm Trai, chỉ có Kiếm Vô Trần cùng Lục Uyển Nhi là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Tiếp ta một kiếm Bất Tử, ta hôm nay tạm tha ngươi một mạng!”

Trong tràng một mảnh xôn xao!

Kiếm Vô Trần là Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ, được xưng nam giới đệ nhất kiếm, cường đại là không thể nghi ngờ đấy, nhưng là nói một kiếm giết một gã Thánh giả, cơn tức này không khỏi cũng quá lớn!

Thánh giả bên trong tự nhiên cũng là có mạnh có yếu, nhưng là coi như là phân biệt cách, cũng không thể nào là ngày đêm khác biệt đấy.

Một kiếm giết một gã Thánh giả, cái này Kiếm Vô Trần không phải quá mức tự tin, tựu là quá mức tự phụ!

Bạch Phát Lão Giả giận quá thành cười, nói: “Một kiếm giết ta? Kiếm Vô Trần, ngươi thật sự là khẩu khí thật lớn. Lão phu có lẽ chiến bất quá ngươi, nhưng là ngươi muốn một kiếm giết lão phu, ngươi cảm thấy ngươi có thể làm được sao?”

“Thử xem?” Dương Diệp nói.

Một cổ kinh khủng khí thế tự Bạch Phát Lão Giả trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, Bạch Phát Lão Giả âm thanh hung dữ nói: “Ra, hôm nay tựu cho ta xem xem, nam giới đệ nhất kiếm đến tột cùng mạnh bao nhiêu.”

Nói xong, Bạch Phát Lão Giả hai tay hư giơ lên, khắp chung quanh Thiên Địa linh khí lập tức hướng hắn dũng mãnh lao tới, theo ngày càng nhiều Thiên Địa linh khí dũng mãnh vào, Bạch Phát Lão Giả hai tay tầm đó xuất hiện một cái cự đại màu trắng năng lượng cầu, đem làm cái này cổ màu trắng năng lượng cầu sau khi xuất hiện, một cổ kinh khủng uy áp lập tức xuất hiện ở bốn phía, làm cho chung quanh những cái... Kia huyền giả hoảng hốt, vội vàng hướng về sau nhanh lùi lại!

Giờ khắc này, mọi người mới nhớ tới, đây là Thánh giả ở giữa giao thủ, cái này căn bản không phải bọn hắn có thể đang xem cuộc chiến đấy!

Lập tức, vô số người rất nhanh ly khai.

“Tiến vào hư không?” Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Ta và ngươi ở chỗ này một trận chiến, tất nhiên sẽ bị phá huỷ toàn bộ Lạc Vân Thành, nội thành vô số sinh linh cũng sẽ (biết) bởi vì ngươi ta mà người vô tội chết thảm. Tuy nhiên bọn họ cùng ta Kiếm Vô Trần vô thân vô cố, nhưng trời xanh hữu đức hiếu sinh, ta thật sự không đành lòng những người này người vô tội vứt bỏ tánh mạng!”

“Không nghĩ tới ngươi Kiếm Vô Trần hay là một cái nhân từ Kiếm Chủ!” Bạch Phát Lão Giả cười lạnh một tiếng, nói: “Tốt, như ngươi nói, chúng ta tiến vào hư không.” Nói xong, Bạch Phát Lão Giả thân hình khẽ động, chui vào trong hư không.

Kỳ thật hắn cũng không dám ở chỗ này động thủ, Thánh giả giao thủ, phải tiến vào hư không, bằng không thì, cực có thể sẽ đưa tới Thiên Đạo diệt sát, hơn nữa, cái này Lạc Vân Thành lại là hắn Vân Tiêu Thánh Điện địa bàn, nói, tiến vào hư không đại chiến, cái này chánh hợp hắn ý!

Bạch Phát Lão Giả tiến vào hư không về sau, Dương Diệp tại nguyên chỗ do dự xuống, sau đó cũng là hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Chứng kiến Dương Diệp cùng Bạch Phát Lão Giả đều biến mất, Lạc Vân trong thành vô số người lập tức trường thở phào nhẹ nhỏm.

Nếu là hai cái Thánh giả tại Lạc Vân Thành giao thủ, không cần phải nói, Lạc Vân Thành tuyệt đối bị hủy, nội thành vô số người trong khoảnh khắc bị mất mạng. Thánh giả ở giữa giao thủ, chính là dư uy cũng không phải bọn hắn có thể thừa nhận được được rất tốt đấy!

Trong hư không. Bạch Phát Lão Giả toàn bộ tinh thần đề phòng, vô số huyền khí không ngừng hướng hắn dũng mãnh lao tới, trước mặt hắn chính là cái kia năng lượng bi trắng càng ngày càng tinh thuần, bên trong phát ra uy áp đủ để diệt sát một gã Bán Thánh cường giả.

Tuy nhiên hắn không tin Kiếm Vô Trần có thể một kiếm miểu sát hắn, nhưng là hắn cũng không dám có chút chủ quan, Kiếm Vô Trần dù sao cũng là Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ, lại được xưng nam giới đệ nhất kiếm, hơn nữa lại là uy tín lâu năm Thánh giả. Thực lực của đối phương muốn cao hơn hắn, đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ đấy. Cho nên, hắn không dám khinh thường, chuẩn bị thi triển chính mình một kích mạnh nhất!

Hắn sở dĩ đáp ứng một trận chiến, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là muốn ngăn chặn 'Kiếm Vô Trần' hắn đã thông tri Vân Tiêu Thánh Điện, tối đa nửa khắc đồng hồ, Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả sẽ chạy tới nơi này. Khi đó, 'Kiếm Vô Trần' coi như là tại cường, cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Bởi vì lúc này đây, Vân Tiêu Thánh Điện ít nhất xảy ra động bốn gã Thánh giả!

Trong hư không, Bạch Phát Lão Giả đợi một hồi, nhìn thấy 'Kiếm Vô Trần' còn chưa đi lên, hắn lông mày không khỏi nhíu lại. Lại một lát sau, trong hư không còn không có động tĩnh.

Bạch Phát Lão Giả thiếu kiên nhẫn rồi, hắn thu hồi khí thế của mình, còn có trước mặt mình màu trắng năng lượng cầu, sau đó về tới Lạc Vân Thành trên không.

Lúc này, ở đâu còn có 'Kiếm Vô Trần' Ảnh Tử...

Giờ khắc này, Bạch Phát Lão Giả sắc mặt khó nhìn lại, không cần phải nói, hắn bị chơi xỏ!

"Kiếm Vô Trần, ngươi cái này không trứng bọn chuột nhắt, ngươi còn Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ, còn nam giới đệ nhất kiếm, ngươi thật sự là ném các ngươi Cổ Kiếm Trai cùng nam giới mặt!”

Bạch Phát Lão Giả như dã thú gào thét thanh âm tại Lạc Vân trên thành không hưởng triệt mà khởi!

Lúc này, Bạch Phát Lão Giả trước mặt không gian đột nhiên nhuyễn bắt đầu chuyển động, rất nhanh, bốn gã mặc màu tím trường bào lão giả xuất hiện ở Bạch Phát Lão Giả trước mặt.

“Lão Mạc, Kiếm Vô Trần đâu này?” Cầm đầu một gã áo bào tím lão giả hỏi.

Lão Mạc khuôn mặt một hồi run rẩy, sau đó nói: “Lão Vân, các ngươi tới đã chậm, hắn đào tẩu rồi!”

“Hắn đào tẩu rồi hả?” Tên là lão Vân áo bào tím lão giả nhướng mày, nói: “Có ý tứ gì!”

Lão Mạc trầm giọng nói: “Người này hẳn là đã biết ta đã thông tri các ngươi, cho nên không chiến mà đi. Đều tại ta chủ quan rồi, ta nên một mực quấn quít lấy hắn, thẳng đến các ngươi đã đến!”

“Lý Vân đã chết tại hắn tay?” Lão Vân nói.

Lão Mạc nhẹ gật đầu, nói: “Ta nguyên vốn chuẩn bị tiến về trước nam giới đi đuổi bắt Ngọc Vô Song, nhưng là ta đối với nam giới sự tình biết đến quá ít, cho nên muốn đi tìm Lý Vân, hỏi hắn cố vấn một sự tình. Nhưng là không nghĩ tới, ta trở về lúc, hắn cũng đã bị giết.”

“Ngươi xác định hắn là Kiếm Vô Trần?” Lúc này, lão Vân đột nhiên nói.

Lão Mạc cau mày nói: “Có ý tứ gì?”

Lão Vân nói: “Ta không phải hoài nghi ngươi, chỉ là của ta nhận được tin tức, lúc này Cổ Kiếm Trai đang bị Kim Cương Viên Tộc Thánh giả vòng vây lấy, theo đạo lý mà nói, cái này Kiếm Vô Trần lúc này không có khả năng đến bắc giới đấy.”

Lão Mạc trầm ngâm hồi lâu, nói: “Ta không xác định hắn phải hay là không Kiếm Vô Trần, nhưng hắn là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý! Cổ Kiếm Trai tựu hai người là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, một cái là Lục Uyển Nhi, mà cái khác tựu là cái này Kiếm Vô Trần!”

“Không, còn có một!” Lão Vân trầm giọng nói.

“Ai?”

“Dương Diệp!” Lão Vân nói.

“Dương Diệp?” Lão Mạc cau mày nói: “Chính là nam giới vừa quật khởi đích thiên tài? Ta nghe Lý Vân theo như lời, hắn cũng tựu Bình thường!”

Lão Vân khẽ lắc đầu, nói: “Tin tức của chúng ta tụt lại rồi hả, ta được đến tin tức là, Dương Diệp không chỉ có là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, hay là nửa bước hư vô cảnh Sát Ý. Còn có, thánh vệ đội truyền đến tin tức, để cho chúng ta muốn coi trọng Dương Diệp, tốt nhất là để cho chúng ta xuất động Thánh giả cảnh cường giả diệt sát kẻ này!”

“Ngươi nói là, vừa rồi người nọ có thể là cái kia Dương Diệp?” Lão Mạc bỗng nhiên nói.

Lão Vân nhẹ gật đầu, nói: “Hữu khả năng này!”

“Không có khả năng!”

Lão Mạc nói: “Nếu như hắn là Dương Diệp, căn bản không có khả năng cùng ta giao thủ, càng không khả năng tiếp ta một chưởng còn cùng không có việc gì đồng dạng.”

Lão Vân đang muốn nói chuyện, lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Dương Diệp? Các ngươi biết rõ hắn ở đâu sao?”

Năm người sắc mặt biến hóa, quay đầu nhìn về phía một bên, chẳng biết lúc nào, chỗ đó xuất hiện một nữ tử.

Năm người sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì ngay cả bọn hắn cũng không phát hiện nữ tử này là như thế nào xuất hiện đấy!

“Ta vừa mới cảm nhận được khí tức của hắn rồi, nhưng là truy đến nơi đây về sau, khí tức của hắn lại không thấy rồi!” Nữ tử nói: “Các ngươi biết rõ hắn ở nơi nào sao?”

“Ngươi là người phương nào!” Lão Mạc hỏi.

“Ta là bạn của Dương Diệp!” Nữ tử nói: “Các ngươi có thể nói cho ta biết hắn ở nơi nào sao?”

Bằng hữu?

Năm người nao nao, bọn hắn không nghĩ tới trước mắt nữ nhân này là bạn của Dương Diệp. Trầm ngâm một cái chớp mắt, lão Vân nói: “Mặc kệ nàng phải hay là không bạn của Dương Diệp, nhưng nàng cùng Dương Diệp khẳng định hữu một chút quan hệ, bắt lại!”

Lão Mạc nhẹ gật đầu, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, hướng phía nữ tử trảo tới.

Nhìn thấy lão Mạc ra tay, nữ tử sắc mặt lập tức băng lạnh xuống, nàng tay trái hoàn ở trong ngực hồ ly eo, đem hắn bỏ vào sau lưng, sau đó phải vươn tay ra một đầu ngón tay hướng phía lão Mạc bàn tay điểm tới...

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 984: Chúng ta, thầm nghĩ còn sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thư, di động bản m. Qibookw. Vi ngài cung cấp đặc sắc tiểu thuyết đọc.

Nhìn thấy nữ tử ra tay, lão Mạc bọn người khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường. ⊙, chính là Bán Thánh, cũng dám tại trước mặt bọn họ động thủ?

Không biết sống chết!

Ngón tay cùng bàn tay gặp nhau, một tiếng vang nhỏ, sau đó lão Mạc bàn tay cứ thế mà ngừng lại, đón lấy, lão Mạc bọn người sắc mặt đại biến, nhất là lão Mạc, tại hắn bàn tay tiếp xúc đến nữ tử một khắc này, trên mặt hắn xuất hiện cực độ vẻ kinh hãi, vội vàng thu tay về, nhưng là đã muộn!

Tại lão Vân bọn người trong mắt, lão Mạc cái tay kia vậy mà khởi đầu phân giải!

Lão Vân đột nhiên cũng chỉ vẽ một cái, một đạo bạch quang chợt lóe lên, lão Mạc cái con kia tay phải trực tiếp đã bay đi ra ngoài. Vừa bay ra ngoài, tại mấy ánh mắt của người bên trong, cái con kia tay phải trong chốc lát phân giải trở thành mắt thường không thể gặp hơi bụi.

Nhìn xem một màn này, lão Mạc sắc mặt trắng bệch, bởi vì nếu như tại trì một phần, hắn ném cũng không phải là một tay rồi. Cái loại nầy lực lượng, hắn trước đây chưa từng gặp!

Bên cạnh bốn gã Thánh giả sắc mặt cũng là ngưng trọng lên!

“Ngươi là ai!” Lão Vân trầm giọng nói, trong thanh âm lộ ra nồng đậm ngưng trọng.

“Ta là tới tìm Dương Diệp đấy!” Nữ tử nói.

“Chúng ta không biết hắn ở nơi nào!” Lão Vân nói.

Nữ tử nhẹ gật đầu, nhưng sau xoay người rời đi.

“Đứng lại!” Lúc này, lão Mạc đột nhiên nói.

Nữ tử quay người nhìn xem lão Mạc, lão Mạc âm thanh hung dữ nói: “Ta chủ quan bị ngươi hủy diệt một cánh tay, ngươi cứ như vậy đi rồi hả? Cho ta chết đến!”

Thanh âm rơi xuống, lão Mạc tay trái hướng nữ tử cách không nắm chặt, trong chốc lát, nữ tử không gian chung quanh khởi đầu tầng tầng lớp lớp hướng nữ tử co rút lại, muốn đem nữ tử đè ép thành bột mịn.

Lúc này đây, hắn không dám ở cùng nữ tử tiếp xúc.

Phát giác được chung quanh không gian dị trạng, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, nàng tay trái ôm thật chặt hồ ly, đem hắn dán tại chính mình trước ngực, sợ hồ ly đã bị một điểm tổn thương. Mà nàng tay phải tắc thì hướng phía trước duỗi ra, sau đó thân thể xoay tròn một vòng, theo nàng xoay tròn, khủng bố một màn xuất hiện. Nữ tử chung quanh cái kia chút ít không gian vậy mà khởi đầu phân giải

Rất nhanh, nữ tử chỗ chỗ đứng chung quanh trong vòng mấy trăm trượng không gian đều bị phân giải trở thành hư vô, tại nữ tử chung quanh, là vô tận không gian lỗ đen, những... Này lỗ đen tản ra quỷ dị sâm lãnh khí tức. Bất quá rất nhanh, nữ tử tay thu vào, đem làm tay nàng thu lại về sau, chung quanh những cái... Kia không gian lỗ đen lập tức khôi phục bình thường.

“Phân giải vật chất!”

Lão Vân hít sâu một hơi, trong mắt có vẻ khiếp sợ, nói: “Ngươi, ngươi lại có thể phân giải vật chất, ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!”

Nữ tử không nói gì, thân thể khẽ run lên, lập tức phân giải trở thành vô số khối, rất nhanh biến mất tại lão Vân bọn người trong tầm mắt.

“Vì sao không ở lại nàng?”

Lão Mạc trầm giọng nói. Nữ tử thực lực tuy nhiên quỷ dị mà lại cường đại, nhưng bọn hắn nếu là đến thật sự, nữ tử không thể nào là đối thủ của bọn hắn. Chỉ có điều nữ tử cái loại nầy quỷ dị lực lượng, cho dù là bọn hắn cũng nhất định phải coi chừng, bằng không thì bị dính vào tựu phiền toái lớn hơn.

“Nàng này khả năng không phải chúng ta Thanh Châu người!” Lão Vân trầm giọng nói.

“Ngươi nói là nàng đến từ Trung Thổ Thần Châu?” Lão Mạc cả kinh nói.

Lão Vân nhẹ gật đầu, nói: “Khả năng phi thường đại!”

Nghe vậy, lão Mạc trong lòng có chút cân đối rồi. Bởi vì ở chổ đó, dù cho cường như Lâu Thiên Tiêu, đều chỉ có thể coi là không tệ. Tại đâu đó, Thánh giả là không dám đem Thánh giả phía dưới người cho rằng là con sâu cái kiến đấy.

Chỗ đó, Bán Thánh vượt cấp chọn Chiến Thánh Giả, cũng không phải truyền thuyết!

Lão Vân nói: “Việc này trước mặc kệ, ta lần này ra, còn có một mục đích, cái kia chính là cái kia Ngọc Vô Song. Thiên Tiêu đã đạt tới thời khắc mấu chốt, việc này không thể tại có chút sai lầm!”

đọc truyện cùng http://truyenyy/
Lão Mạc nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiện tại tựu lên đường đi nam giới!”

Lão Vân lắc đầu, nói: “Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta cùng đi với ngươi.”

“Trảo một cái Tôn Giả Cảnh nữ tử, không cần ta và ngươi cùng một chỗ? Một mình ta là đủ!” Lão Mạc nói.

Lão Vân nói: “Đây là điện chủ lời nhắn nhủ, việc này đối với Thiên Tiêu rất quan trọng yếu, cho nên, phải tất yếu không sơ hở tý nào! Hơn nữa, lần này, thánh vệ điện tinh anh cũng sẽ (biết) theo chúng ta tiến đến.”

“Toàn bộ thánh vệ điện đều đây? Cái kia Vô Cực Ma Tông làm sao bây giờ?” Lão Mạc cả kinh nói. Thánh vệ điện thế nhưng mà Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả phía dưới mạnh nhất một đám tinh nhuệ rồi.

“Vô Cực Ma Tông?” Lão Vân nói: “Yên tâm, trong thời gian ngắn chúng ta cùng bọn họ là thời kỳ hòa bình. Hơn nữa, chúng ta Thánh giả đại bộ phận cũng còn tại bắc giới, bọn hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ đấy. Lúc này đây, chúng ta không chỉ có muốn dẫn Hồi cái kia Ngọc Vô Song, càng muốn giải quyết nam giới sự tình. Vấn đề này kéo quá lâu, Trung Thổ Thần Châu vị kia đã rất không cao hứng rồi!”

Nghe được ‘Trung Thổ Thần Châu vị kia’ lão Mạc trong mắt hiện lên một vòng kiêng kị, nói: “Chúng ta lúc nào lên đường?”

“Thánh vệ đội một ngày sau sẽ đến Lạc Vân Thành!” Lão Vân nói.

“Đã minh bạch!” Lão Mạc gật đầu nói.

Rất nhanh, năm người biến mất ngay tại chỗ.

Vân Hải Thành bên ngoài một tòa thâm sơn ở chỗ sâu trong, Dương Diệp bàn ngồi ở trên một tảng đá lớn, ở trước mặt của hắn, là Lý Vân thi thể.

Trước khi đào tẩu về sau, hắn không có lập tức Hồi nam giới, mà là đi tới cái này thâm sơn ở chỗ sâu trong. Mục đích, tự nhiên là vì đem cái này Lý Vân luyện chế thành Kiếm Nô.

Lý Vân không thể tính toán là chân chính Thánh giả, nhưng là nếu như cùng hắn chính diện solo, hắn hay là đánh không lại đấy. Bất kể là chiến đấu ý thức, hay là đối với không gian lực lượng cùng với lực lượng khác vận dụng, hắn đều xa xa không bằng đấy. Đối với tại thực lực của mình, Dương Diệp còn là phi thường lý trí đấy. Hắn không sẽ cảm thấy giết Lý Vân, tựu cho là mình có thể đối kháng Thánh giả rồi.

Tự tin có thể, nhưng là tự phụ, tựu là làm chết rồi.

Lý Vân sở dĩ sẽ chết, cũng là bởi vì hắn từ vừa mới bắt đầu không có nhìn thẳng vào Dương Diệp thực lực, trong đầu một mực có một cái quan niệm: Thánh giả phía dưới đều con sâu cái kiến!

Chính là vì hữu ý nghĩ như vậy, cho nên hắn lại nhiều lần bị Dương Diệp đánh lén thành công. Nếu như hắn ngay từ đầu xin ý kiến phê bình xem Dương Diệp, đem Dương Diệp cho rằng là kình địch đối đãi, Dương Diệp muốn giết hắn, cơ hồ là không thể nào đấy. Phải nói, không phải Dương Diệp đuổi giết hắn, mà là hắn đuổi giết Dương Diệp rồi.

Người, vô số người, kỳ thật không phải thua ở đối thủ trên tay, mà là bại tại trên tay của mình.

Lúc này đây luyện chế Kiếm Nô cũng không có dĩ vãng như vậy thuận lợi, bởi vì cái này Lý Vân bản thân thực lực quá mức cường đại, đặc biệt là thần hồn của hắn lực lượng, đã viễn siêu Dương Diệp thực lực bây giờ. Bất quá cũng may, cái này thần hồn lực lượng bây giờ là vô ý thức trạng thái, không có người điều khiển nó, bởi vậy, đối với Dương Diệp mà nói, chỉ là cần dùng nhiều phí một ít thời gian.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ba ngày sau.

“Hô!”

Dương Diệp thu tay lại, sâu sắc hô thở ra một hơi, lúc này, hắn sắc mặt trắng bệch, mà lại thượng diện tràn đầy mồ hôi. Ba ngày qua này, hắn thiếu chút nữa sẽ không kiên trì xuống, cái kia thật sự là quá tiêu hao thần hồn của hắn sức mạnh. Bất quá, vì đạt được một cái siêu cấp tay chân, hắn hay là cắn răng giữ vững được xuống!

“Bái kiến chủ nhân!” Lý Vân quỳ một gối xuống tại Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp khẽ gật đầu, lúc này Lý Vân không thể tính toán chính thức Thánh giả, nhưng là khí tức của hắn nhưng lại Thánh giả khí tức, thời khắc mấu chốt, không chuẩn có thể hù hù Thánh giả.

“Không biết cái kia rắn lục có hay không trở thành Thánh giả!”

Dương Diệp ánh mắt quăng hướng về phía phía chân trời, nói khẽ. Lúc trước sở dĩ xuất ra Tử Tinh thạch đến bang (giúp) rắn lục thành thánh, là vì hắn phát hiện, cái này Thanh Châu khả năng muốn đại loạn rồi. Loạn thế cùng một chỗ, nhiều Thánh giả bằng hữu, tựu nhiều một phần bảo đảm.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nhìn về phía phương bắc, nếu như hắn không có đoán sai, lúc này An Nam Tĩnh nên tại Vân Tiêu Thánh Điện.

Gặp hay là không thấy?

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp lắc đầu, thân hình khẽ động, hướng phía mặt phía nam bắn mạnh tới.

Hiện tại đi gặp An Nam Tĩnh, không có bất kỳ ý nghĩa, bởi vì hắn căn bản không có khả năng cứu đi An Nam Tĩnh, không thấy cứu không được, còn khả năng sẽ đem mình góp đi vào. Hiện tại, hắn quan trọng nhất là tận khả năng tăng lên thực lực của mình. Hơn nữa, trước mắt còn có một việc đang chờ hắn đi làm, cái kia chính là nghĩ biện pháp chữa trị Lục Uyển Nhi đan điền!

Ngay tại Dương Diệp ly khai một phút đồng hồ về sau, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp vốn là chỗ chỗ đứng.

“Lại đã tới chậm!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, cả người phân giải ra, cho đến biến mất không thấy gì nữa.

Vân Hải Thành.

Một đạo tiếng nổ lớn đột nhiên tại Vân Hải Thành trên không vang vọng mà lên, đón lấy, vô số linh khí như là giọt mưa Bình thường tự phía chân trời rơi xuống phía dưới. Cùng lúc đó, hư không phía trên cũng truyền đến một đạo tiếng sói tru, đón lấy, Thiên Lang Sơn Mạch không trung cũng có vô số linh khí giọt mưa rơi xuống phía dưới.

Thánh giả vẫn!

Vô số huyền giả cùng yêu thú hoảng sợ nhìn xem cái kia đỏ tươi phía chân trời!

Theo Thiên Lang Sơn Mạch cùng Vân Hải Thư Viện giao chiến đến nay, song phương đã vẫn lạc hai gã Thánh giả rồi. Bất kể là người, hay là yêu thú, lúc này nội tâm đều là hoảng sợ đấy.

Ngay cả Thánh giả đều sẽ vẫn lạc, huống chi bọn hắn?

Yêu thú bên này cũng may, bởi vì tính kỷ luật rất cường, bởi vậy, tuy nhiên lũ yêu thú trong nội tâm bất an, nhưng cũng không có ra cái gì nhiễu loạn. Mà Vân Hải Thành bên này tắc thì có chút rối loạn, bởi vì một ít người khởi đầu chạy thoát. Ngay từ đầu chỉ có một chút, nhưng là cuối cùng, ngày càng nhiều người phải ly khai Vân Hải Thành.

Vân Hải Thành cửa chính.

Gần trăm vạn huyền giả tụ tập trước cửa thành, nhưng lại ngày càng nhiều người hướng cửa thành chạy đến. Ở trong đó, phần lớn đều là Tôn Giả Cảnh đã ngoài huyền giả. Bởi vì cũng chỉ có Tôn Giả Cảnh đã ngoài huyền giả mới có nắm chắc xuyên việt yêu thú sơn mạch, rời xa phiến khu vực này.

Mà ở trước mặt bọn họ, là Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi, còn có Thương Thanh Ảnh các loại Vân Hải Thư Viện huyền giả.

“Chư vị không thể lưu lại cùng Vân Hải Thành chung hoạn nạn sao?” Ngọc Vô Song quét mọi người liếc, nói.

Một người trung niên từ trong đám người đứng dậy, nói: “Ngọc cô nương, chúng ta xem như đã nhìn ra, cái này yêu thú căn bản không phải đơn giản công thành, mà là muốn cùng Vân Hải Thư Viện không chết không ngớt. Ngọc cô nương, lời nói trung thực lời nói, tuy nhiên chúng ta muốn yêu thú nội đan, nhưng là hiện tại tình huống này, ta muốn, chúng ta cho dù hữu mệnh lợi nhuận yêu thú nội đan, cũng sẽ (biết) mất mạng hoa. Cho nên, kính xin ngọc cô nương mở cửa thành ra, cho chúng ta một con đường sống!”

“Bên ngoài tựu là yêu thú đại quân, các ngươi đi ra ngoài, chỉ có một con đường chết!” Thương Thanh Ảnh trầm giọng nói.

Trung niên nhân nói: “Chúng ta đi ra ngoài không phải cùng bọn hắn dốc sức liều mạng, mà là phải ly khai, ta muốn, bọn hắn hội (sẽ) ước gì chúng ta làm như vậy!”

“Nếu như ta không cho các ngươi đi đâu này?” Ngọc Vô Song đột nhiên nói.

Trung niên nam tử nhìn thẳng Ngọc Vô Song, nói: “Vô Song tiểu thư, chúng ta không muốn tại đây cùng yêu thú liều chết, đồng dạng, chúng ta càng không muốn đối địch với các ngươi. Chúng ta, thầm nghĩ còn sống. Cho nên, thỉnh Vô Song tiểu thư giơ cao đánh khẽ, thả ta các loại một con đường sống!”

Ngọc Vô Song sắc mặt có chút khó coi, bởi vì những người trước mắt này phần lớn đều là Vân Hải Thành nội tinh anh, mà một khi bọn hắn rời đi, đối với Vân Hải Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích trí mệnh. Mà không thả bọn họ đi, không hề nghi ngờ, những người này nhất định sẽ làm ra cái gì quá kích hành vi, khi đó, yêu thú còn chưa đánh tới, Vân Hải Thành trước hết rối loạn!

“Lại để cho bọn hắn đi thôi!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe thế nói thanh âm, Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi nao nao, lập tức hai nữ không để ý chung quanh có vô số người, thân hình khẽ động, hướng phía thanh âm nơi phát ra vọt tới.

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, còn chuẩn bị nói cái gì, lúc này, hai đạo nhu nhược thân thể mềm mại dán tại trong ngực.

“Lần sau đừng tại làm loại này việc ngốc rồi, van ngươi!”

Dương Diệp trong ngực, không biết ai run giọng nói một câu.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 985: Dương Diệp, hữu người tìm ngươi đã lâu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được câu này, Dương Diệp trong nội tâm ngũ vị trần tạp, đương nhiên, hơn nữa là cảm động. Thư các võng

Nhìn xem hai nữ run nhè nhẹ thân thể, Dương Diệp biết rõ, hắn đi ra ngoài trong khoảng thời gian này đối với hai nữ mà nói, nhất định là một cái tra tấn.

Dương Diệp hít sâu một hơi, chăm chú ôm sát hai nữ, nói: “Về sau ta tận lực không tại xúc động làm việc rồi, không vì cái gì khác đấy, sẽ vì các ngươi thiểu điểm chờ đợi lo lắng!”

“Đây chính là ngươi nói!” Ngọc Vô Song đột nhiên ngẩng đầu nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Tốt rồi, chúng ta đừng làm cho người chế giễu.”

Nghe vậy, Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi vội vàng đã đi ra Dương Diệp ôm ấp hoài bão, vừa rồi dưới sự kích động, hai nữ vậy mà quên chung quanh còn có nhiều người như vậy, lập tức phục hồi tinh thần lại, đều có chút ít xấu hổ.

“Ngươi Hồi đến rồi!” Thương Thanh Ảnh đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Các nàng xác thực rất lo lắng ngươi!”

Dương Diệp nói: “Ta biết rõ, ta không dám cam đoan về sau sẽ không tại làm cho các nàng lo lắng, nhưng là, ta sẽ cố gắng làm cho các nàng thiểu lo lắng!”

Thương Thanh Ảnh khẽ gật đầu, nói: “Hiện tại, chuyện nơi đây ngươi xử lý a!” Nói xong, nàng lui qua một bên.

Dương Diệp ánh mắt nhìn hướng về phía người ở ngoài xa bầy, nhìn thấy Dương Diệp, mọi người đều là sắc mặt biến hóa. So về Vân Hải Thư Viện Thánh giả, kỳ thật bọn hắn càng sợ Dương Diệp. Vân Hải Thư Viện Thánh giả ít nhất hay là giảng đạo lý đấy, nhưng cái này Dương Diệp có đôi khi là căn bản không giảng đạo lý đấy, không chỉ có không giảng đạo lý, còn ưa thích không theo như lẽ thường ra bài.

Có thể nói, mọi người đối với Dương Diệp đều có được sợ hãi!

Cái kia cầm đầu trung niên nhân do dự xuống, sau đó nói: “Dương giáo viên, chúng ta chỉ là nghĩ ra Thành, đối với Vân Hải Thư Viện cùng với Vô Song tiểu thư bọn người, không có chút nào ác ý.”

Dương Diệp gật đầu nói: “Ta biết rõ các ngươi không có ác ý, nếu như các ngươi hữu, hiện tại chúng ta cũng không phải là ở chỗ này hảo hảo nói chuyện.” Nói đến đây, Dương Diệp quét trung niên nam tử bọn người liếc, nói: “Mọi người không muốn tại đây cùng yêu thú dốc sức liều mạng, ta hiểu, dù sao các ngươi trong đó đại đa số người cũng không phải Vân Hải Thư Viện người, tăng thêm các ngươi cùng yêu thú lại không oán không cừu, coi như là ta, ta cũng sẽ không lưu lại đấy!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trung niên nam tử cùng phía sau hắn mọi người lập tức thở dài một hơi.

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Các ngươi phải ly khai, ta không ngăn trở các ngươi. Ta muốn nói rất đúng, Vân Hải Thành đại môn tùy thời cho các ngươi rộng mở, các ngươi lúc nào nghĩ đến cũng có thể!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trung niên nhân bọn người mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, mà ngay cả Ngọc Vô Song bọn người cũng là có chút ít kinh ngạc, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy.

Dương Diệp nói: “Các ngươi không nợ ta Dương Diệp đấy, lại càng không thiếu nợ Vân Hải Thư Viện đấy. Nghiêm khắc mà nói, chúng ta Vân Hải Thư Viện còn thiếu nợ các ngươi đấy. Bởi vì nếu như không phải hữu các ngươi tại, Vân Hải Thành khẳng định đã sớm phá. Ta tại hứa hẹn một câu, chỉ cần Vân Hải Thành vẫn còn, mà các ngươi lại hoàn nguyện ý trở về, Vân Hải Thành đại môn vĩnh viễn cho các ngươi rộng mở!”

Nói đến đây, Dương Diệp quay người quát: “Mở cửa thành!”

Tự nhiên không người nào dám cải lời, rất nhanh, cửa thành chậm rãi mở ra.

Thành cửa mở ra, trong tràng mọi người nhưng lại không có người đi. Đã qua một hồi lâu, cái kia cầm đầu trung niên nhân đột nhiên đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nói: “Dương giáo viên, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, thân hình khẽ động, lướt ra khỏi cửa thành.

Trung niên nhân đi, tại hắn sau lưng mọi người cũng khởi đầu hữu người khởi đầu bay ra khỏi thành môn. Không đến nửa canh giờ, cửa thành tựu chỉ còn lại không tới mấy vạn huyền giả, trong đó, phần lớn đều là Hoàng Giả Cảnh, nhưng lại hữu Bán Thánh cường giả.

“Chư vị không đi sao?” Dương Diệp nói.

Lúc này, một gã Bán Thánh lão giả đột nhiên đi ra, nói: "Vốn là ý định đi đấy, nhưng là hiện tại không muốn đi rồi. Đi ra ngoài, cũng là cửu tử nhất sinh, dù sao tại đây mấy mười vạn dặm nội, đều là yêu thú át chủ bài, trốn lại có thể chạy trốn tới cái đó

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Ở bên trong đây? Trước khi sở dĩ muốn đi, là vì đi ra ngoài là cửu tử nhất sinh, nhưng ở cái này Vân Hải Thành, lão phu cảm thấy là thập tử vô sinh. Nhưng là hiện tại, nhìn thấy dương giáo viên, lão phu cảm thấy, hữu dương giáo viên tại, chúng ta sống sót cơ hội sẽ rất đại, ít nhất ba bốn thành!"

“Ta cũng như vậy cảm thấy!” Một gã áo đen lão giả đứng dậy, nói: “Nam giới muốn đại loạn, cái này đối với chúng ta nhân loại huyền giả mà nói, là một hồi tai nạn, nhưng đồng dạng là một cái kỳ ngộ. Lão phu ta tuổi thọ gần, cho dù chạy đi cũng sống không được bao lâu rồi, còn không bằng ở chỗ này liều mạng, không chuẩn còn có thể đột phá đây này!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nhìn về phía hai gã lão giả sau lưng mọi người, nói: “Các ngươi đâu này?”

“Chúng ta muốn cùng dương giáo viên liều mạng!” Một gã thanh niên nói: “Như vừa rồi vị tiền bối này theo như lời, đây là một cái tai nạn, nhưng cũng là một cái kỳ ngộ. Lưu lại cùng Vân Hải Thư Viện cùng tiến thối, ta tin tưởng, ngày sau thư viện định sẽ không thiếu (thiệt thòi) đối đãi chúng ta, hơn nữa, ở tại chỗ này cùng yêu thú. Giao chiến, không chỉ có có thể tôi luyện chúng ta, còn có thể có được yêu thú nội đan, cho nên, chúng ta muốn liều mạng!"

Thanh niên nam tử nói xong, hắn người chung quanh lập tức ngay cả vội vàng gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: "Ta đại biểu Vân Hải Thư Viện hướng mọi người hứa hẹn, giết chết yêu thú nội đan, Vân Hải Thư Viện một cái không muốn, đều phân cho chư vị. Không chỉ có như thế, từ nay về sau khoảnh khắc, Vân Hải Thành trung Vân Hải Thư Viện tu luyện tràng chỗ miễn phí cởi mở, chỉ cần là Vân Hải Thành nội người, cũng có thể đi Vân Hải Thư Viện tu luyện tràng tu luyện. Hơn nữa, ta Vân Hải Thư Viện sẽ phái cường giả chỉ điểm chư vị tu vi, các ngươi tại trên việc tu luyện hữu vấn đề gì đấy, cũng có thể tìm kiếm ta Vân Hải Thư Viện cường giả hỏi thăm."

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Trừ lần đó ra, ta tại viết thay viện hướng chư vị hứa hẹn một sự kiện. Cái kia chính là chư vị nếu là có cái bất trắc, các ngươi tử tôn, sẽ do ta Vân Hải Thư Viện tới chiếu cố cùng bồi dưỡng. Chỉ cần bọn hắn tại Vân Hải Thành một ngày, liền đem thụ ta Vân Hải Thư Viện thế thế đại đại che chở!"

"Dương giáo viên, lời ấy thật là!" Dương Diệp trước mặt cái kia Bán Thánh lão giả có chút kích động nói. Bọn hắn phần lớn đều là tán tu, không có rễ chi bình. Bởi vậy, phi thường minh bạch với tư cách tán tu đau đớn. Không có tu luyện tài nguyên, không có người che chở, gặp được hữu thế lực tông môn đệ tử, chỉ có bị khi nhục phần. Có thể nói, tán tu là cực kỳ không dễ dàng đấy.

Đương nhiên, không phải bọn hắn không muốn gia nhập, mà là đại đa số tán tu chỗ sẽ trở thành vi tán tu, đều là vì tư chất không bằng cách, không có thế lực sẵn lòng thu, bởi vậy mới trở thành tán tu đấy. Mà bây giờ, Dương Diệp cái hứa hẹn này, đem ý vị như thế nào? Ý nghĩa ngày sau Vân Hải Thư Viện sẽ là bọn hắn tử tôn bảo vệ. Hộ tán!

Hữu Thánh giả bảo vệ. Hộ tán ah! Nhưng lại có thể có được Vân Hải Thư Viện bồi dưỡng! Cái này đối với mọi người mà nói, tuyệt đối là một cái không cách nào cự tuyệt hấp dẫn.

Dương Diệp nói: "Ta nói được thì làm được!"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng lập tức sôi trào lên, vô số người kích động, hưng phấn, cuồng hoan (*chè chén say sưa)

“Chúng ta sẵn lòng cùng Vân Hải Thư Viện cùng tồn vong!”

“Cùng tồn vong!”

“Cùng tồn vong”

Rất nhanh, Dương Diệp hứa hẹn truyền khắp toàn bộ Vân Hải Thành, trong chốc lát, toàn bộ Vân Hải Thành sôi trào. Giờ khắc này, bọn họ là chính thức cam tâm tình nguyện lưu lại thủ Thành, cũng là tại thời khắc này, bọn hắn đem Vân Hải Thành chính thức đã coi như là là mình tương lai gia!

Vân Hải Lâu.

Dương Diệp trong phòng, Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi ngồi ở Dương Diệp trước mặt, hai nữ con mắt chăm chú chằm chằm vào Dương Diệp. Bị hai nữ như vậy chằm chằm vào, Dương Diệp có chút mất tự nhiên cười cười, nói: “Ta trên mặt có hoa sao? Các ngươi một mực như vậy xem ta.”

“Cái kia Lý Vân thật sự bị ngươi giết?” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, đã biến

(Tấu chương chưa xong, thỉnh lật giấy)

Thành Kiếm Nô Lý Vân xuất hiện ở trong phòng.

Nhìn thấy Kiếm Nô Lý Vân, hai nữ nhìn nhau liếc, trong mắt đều là vẻ khiếp sợ, các nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà thật sự giết một gã Thánh giả!

Đây là Thánh giả! Mà Dương Diệp mới được là Bán Thánh ah!

“Thương Viện Trường bọn hắn còn không có chấm dứt chiến đấu sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Ngọc Vô Song biết rõ Dương Diệp là có ý gì, lập tức nhìn thoáng qua Lục Uyển Nhi, nói: “Ta tra xét hạ Vân Hải Thư Viện thư khố, biết có một loại phương pháp có thể cải tạo đan điền.”

“Là cái gì!” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

Lục Uyển Nhi cũng là nhìn về phía Ngọc Vô Song.

Ngọc Vô Song trầm mặc hồi lâu, nói: “Hữu một vật, tên là Tạo Hóa quả, cái quả này nghe đồn hữu Tạo Hóa công năng, cụ thể có chút nào Tạo Hóa công năng ta không biết, ta chỉ (cái) biết một chút, cái kia chính là người nuốt trở ra, nó có thể chứa đựng huyền khí, cũng tựu tương đương với đan điền. Hơn nữa, nghe đồn nó so nhân loại đan điền càng tăng kinh khủng, bởi vì nó cơ hồ có thể vô hạn chứa đựng huyền khí, hơn nữa còn có thể phát triển. Bởi vậy, tựu là một ít Thánh giả, cũng muốn đạt được loại này trái cây, khiến nó đến thay thế đan điền của mình!"

"Tạo Hóa quả!"

Dương Diệp khẽ nhíu mày, sau đó nói: "Ở đâu hữu vật này?"

"Cái này Thanh Châu thì có!" Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp nhìn xem Ngọc Vô Song, ý bảo nàng nói tiếp.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua thần sắc có chút kích động Lục Uyển Nhi, do dự xuống, sau đó tiếp tục nói: "Cách nơi này mấy trăm vạn dặm ngoài có một mảnh biển, tên Aegean Sea, Aegean Sea vô biên vô hạn, ở đằng kia phiến hải vực thượng hữu một cái đảo, tên Bồng Lai đảo, ở trên đảo hữu một gốc cây, tên Tạo Hóa cây, cái này Tạo Hóa quả tựu xuất từ cái này Tạo Hóa cây!"

"Gặp nguy hiểm, đúng không?" Lục Uyển Nhi bỗng nhiên nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: "Cái kia Aegean Sea tựu là Thanh Châu mười hai Yêu Vương một trong Tu La nữ vương địa bàn!" Nói đến đây, Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nói: "Đồng thời, nàng cũng là Thanh Châu mười hai Yêu Vương bên trong thực lực mạnh nhất một vị Yêu Vương. Nghe đồn bởi vì tỷ tỷ của nàng bị loài người chỗ lừa gạt mà chết thảm, cho nên, nàng cực độ cừu thị nhân loại, bất luận kẻ nào loại dám can đảm một mình bước vào Aegean Sea, sẽ lập tức lọt vào nàng vô tình diệt sát. Đã từng hữu một vị Thánh giả muốn cái kia Tạo Hóa quả, đi Aegean Sea, sau đó hắn tại cũng không có đi ra!"

Nói đến đây, Ngọc Vô Song đột nhiên bắt được Dương Diệp tay, nói: "Ta sở dĩ nói cho ngươi những... Này, là vì ta muốn cho ngươi biết, Uyển Nhi tỷ tỷ còn có hi vọng. Nhưng là, đồng thời ta cũng muốn lại để cho ngươi biết, việc này chúng ta gấp không đến, ngươi càng không thể xúc động làm việc, hiểu chưa?"

Lục Uyển Nhi đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Đáp ứng ta, đừng xúc động, bằng không thì ta tình nguyện chết!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó bắt lấy hai nữ tay, cười nói: "Yên tâm, ta không phải cái loại nầy không có đầu óc người.”

Ngọc Vô Song đang muốn nói cái gì, việc này, Thương Thanh Ảnh đột nhiên đi vào gian phòng, nàng cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, Thành ngoài có một cái nữ nhân ở tìm ngươi, nàng nói nàng là bằng hữu của ngươi, nhưng lại tìm ngươi đã lâu rồi.”

Nữ?

Nghe vậy, Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt có chút bất thiện rồi.

Mà Dương Diệp tắc thì có chút sửng sốt, hữu nữ nhân tìm hắn? Hay là hắn bằng hữu? Nhưng lại tìm hắn đã lâu rồi?

Là ai à?

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 986: Yên Nữ vào thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nàng có hay không nói nàng tên gì?” Dương Diệp hỏi. Phục chế địa chỉ Internet phỏng vấn

Thương Thanh Ảnh khẽ lắc đầu, nói: “Như thế chưa nói, nàng chỉ nói nàng tìm ngươi đã lâu rồi. Ta xem nàng dạng như vậy, không giống như là đang nói giả.” Nói đến đây, Thương Thanh Ảnh do dự xuống, nói: “Dương Diệp, ta, ta xem nàng ôn nhu yếu ớt, quái đáng thương đấy, ngươi nếu đối với người ta làm cái gì, tựu phải chịu trách nhiệm, bằng không thì, ta sẽ xem thường ngươi!”

Nói xong, Thương Thanh Ảnh quay người đi ra ngoài.

Dương Diệp:

“Ngươi mị lực cũng không nhỏ mà!” Lục Uyển Nhi đột nhiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói.

“Khẳng định không nhỏ, bằng không thì người ta như thế nào sẽ tìm hắn lâu như vậy đâu này?” Ngọc Vô Song cũng đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Hai người các ngươi đừng âm dương quái khí (*) đấy, ta ra đi xem đã biết rõ là chuyện gì xảy ra rồi.”

Nói xong, Dương Diệp đứng dậy cửa trước bên ngoài đi đến.

Vừa ra môn, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn trong tầm mắt hết thảy đột nhiên toàn bộ bóp méo lên. Tràng cảnh một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở một mảnh tối tăm lu mờ mịt thế giới. Ở trước mặt của hắn, là Thương Vân Tịch, tại Thương Vân Tịch bên cạnh, còn có bốn gã lão giả. Mà lúc này, Dương Diệp phát hiện, lúc trước cái kia thường xuyên cùng với Trác Giáo Tập áo bào trắng lão giả không thấy rồi!

Mà lúc này, Thương Vân Tịch năm người khí tức cũng rất không ổn định, mà lại sắc mặt đều mang theo tái nhợt dị thường.

“Cám ơn!” Thương Vân Tịch bỗng nhiên nói.

Dương Diệp khó hiểu.

Thương Vân Tịch nói: “Cảm tạ ngươi lưu tại Vân Hải Thành, không thể không nói, nếu như không có ngươi, Vân Hải Thành khẳng định cũng sớm đã giữ không được. Tiểu tử, mấy người chúng ta lão gia hỏa không phải cái loại nầy không có tim không có phổi người. Ngươi nhân tình này, chúng ta khắc trong tâm khảm.”

“Tiền bối muốn thật như vậy cảm thấy lời mà nói..., Nhưng lấy nhiều tiễn đưa hai ta bản Thần giai huyền kỹ!” Dương Diệp nói.

Thương Vân Tịch cười mắng: “Ngươi cái tên này, ngươi cho rằng Thần giai huyền kỹ là rau cải trắng ah. Ngươi cũng đã biết, coi như là chúng ta Vân Hải Thư Viện, Thần giai huyền kỹ cũng không quá đáng năm bản. Còn lại ba loại không phải không cho ngươi, mà là cái kia đều là nữ tử cùng đặc thù thể chất mới có thể tu luyện đấy, cho ngươi cũng vô dụng.”

“Không có huyền kỹ cũng không có sao, cái kia cái gì Tử Tinh thạch, Thần giai huyền bảo cái gì trân quý vật phẩm, ta cũng là sẽ không cự tuyệt đấy!” Dương Diệp chân thành nói.

Năm người khóe miệng co lại, có loại muốn hành hung Dương Diệp xúc động.

Thương Vân Tịch nói: “Không nói những thứ này, lần này tìm ngươi ra, là muốn ngươi đi làm một việc!”

“Có không có lợi?” Dương Diệp nói.

Thương Vân Tịch sắc mặt có chút khó coi, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Hay nói giỡn được rồi, lúc này chúng ta nói như thế nào đều là tại cùng trên một cái thuyền. Vân Hải Thư Viện nếu thật giữ không được, với ta mà nói không có bất kỳ chỗ tốt, không chỉ có không có lợi, còn có rất nhiều chỗ hỏng. Cho nên, tiền bối nếu là có cái gì cần ta làm đấy, chỉ cần đủ khả năng, ta sẽ không cự tuyệt.”

Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không, đạo lý này, Dương Diệp hay là minh bạch đấy. Vân Hải Thư Viện nếu là xong đời, Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn khẳng định ngăn không được Vân Tiêu Thánh Điện cùng Yêu tộc. Khi đó, đừng nói đi cứu An Nam Tĩnh, tựu là có thể hay không còn sống đều là một vấn đề.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thương Vân Tịch năm người xem Dương Diệp lúc, ánh mắt nhu hòa rất nhiều, trong nội tâm cũng nhiều chút ít cảm kích.

Thương Vân Tịch nói: “Tiểu tử, ta hướng ngươi hứa hẹn, về sau chuyện của ngươi, tựu là ta Vân Hải Thư Viện sự tình.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Tiền bối hay là nói nói muốn ta làm cái gì a, không giải trừ lần này nguy cơ, khác hết thảy đều là mây bay.”

Thương Vân Tịch nhẹ gật đầu, sau đó trầm giọng nói: "Thế cục bây giờ ngươi như thế cũng thấy rõ. Chúng ta Vân Hải Thành bên này xa nhược Thiên Lang tộc, Mãng Tộc, cùng với Kim Cương Viên Tộc liên thủ, mà sau lưng bọn họ, còn có một Vân Tiêu Thánh Điện. Theo ta nhận được tin tức, Vân Tiêu Thánh Điện lần này sẽ ở đến hai cái Thánh giả, không chỉ có như thế, còn sẽ có Vân Tiêu Thánh Điện tinh anh.

Có thể nói, chúng ta đã đến chính thức quyết chiến thời khắc rồi. Còn nếu là Vân Tiêu Thánh Điện cường giả đã đến, dùng chúng ta thực lực bây giờ, xác định vững chắc là muốn chơi hết đấy!"

“Tiền bối đã có đối sách rồi, đúng không?” Dương Diệp nói.

Thương Vân Tịch nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta phải viện binh!”

“Tìm ai chuyển?” Dương Diệp hỏi.

“Hùng tộc!” Thương Vân Tịch nói.

“Yêu thú?” Dương Diệp nhíu mày, “Chúng sẽ giúp giúp bọn ta đối phó yêu thú?”

“Vân Tiêu Thánh Điện đều trợ giúp Yêu tộc đối phó nhân loại, yêu thú như thế nào không thể giúp giúp bọn ta đối phó yêu thú?” Thương Vân Tịch nói.

“Cũng là!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tiền bối cùng Hùng tộc Hùng vương đã đã nói rồi hả?”

“Không!” Thương Vân Tịch lắc đầu, nói: “Ta cùng hắn không quen.”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, nói: “Cái kia ý của tiền bối là?”

truyencuatuiNet

Thương Vân Tịch nói: “Đây chính là ta tìm ngươi đến nguyên nhân, ta hy vọng ngươi đi thuyết phục Hùng tộc, khiến chúng nó tới giúp chúng ta!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ý của tiền bối là, các ngươi cùng Hùng tộc Thánh giả không quen, sau đó để cho ta đi thuyết phục Hùng tộc phái cường giả tới giúp chúng ta đối địch. Cái này ý tứ này sao?”

Thương Vân Tịch nhẹ gật đầu.

“Đừng nói giỡn!” Dương Diệp nói: “Các ngươi cùng Hùng tộc không quen, ta theo chân bọn họ lại càng không thục (quen thuộc).”

Thương Vân Tịch thủ đoạn khẽ động, trong tay hắn xuất hiện một căn màu đen răng nanh, nói: “Năm đó ta mới tới Thanh Châu, vô tình, giúp Hùng tộc đời trước Hùng vương một cái chuyện nhỏ. Sau đó nó đem vật ấy để lại cho ta, nói thiếu nợ ta một cái nhân tình. Cho nên, lần này ngươi đi, tựu là để cho bọn họ tới trả nhân tình đấy!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt buông lỏng, nói: “Nhân tình này lớn không lớn?”

Thương Vân Tịch sắc mặt có chút mất tự nhiên, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục bình thường, nói: “Còn có thể a, dù sao lại để cho bọn hắn xuất động một lượng tên Thánh giả đến hỗ trợ thoáng một phát, ứng, như thế hay là chưa, không có vấn đề quá lớn đấy!”

Dương Diệp hồ nghi nhìn thoáng qua Thương Vân Tịch, nói: “Cái kia tiền bối vì sao không đi?”

"Ta đi, vạn nhất Thiên Lang Vương đột nhiên đánh lén làm sao bây giờ!" Thương Vân Tịch nói: "Mấy người chúng ta lão gia hỏa cũng không dám ly khai tại đây, mà Vân Hải Thành ở bên trong, trừ chúng ta, cũng tựu thực lực ngươi mạnh nhất rồi.

Cho nên, việc này trừ ngươi ra không còn có thể là ai khác!"

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Vân Tiêu Thánh Điện đại khái lúc nào sẽ đến?”

Thương Vân Tịch nói: “Chậm nhất ba ngày sau! Bởi vì ta trước khi bị phá huỷ Nam Bắc Thành Truyền Tống Trận, mà muốn chữa trị cái kia Truyền Tống Trận, ít nhất cần ba ngày! Nói cách khác, ba ngày sau ngươi không đưa đến Hùng tộc cứu binh, tựu đợi đến cho chúng ta nhặt xác a!”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay răng nanh, nói: “Cái này, chỉ bằng cái này, Hùng tộc thật sự mãi trướng?”

“Ta không dám cam đoan!” Thương Vân Tịch nói: “Cái này dù sao cũng là đời trước Hùng vương thiếu nợ nhân tình, tóm lại, đây là chúng ta hy vọng cuối cùng, dù sao cũng phải thử xem, không phải sao?”

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta đây tựu đi thử thử.”

Nghe vậy, Thương Vân Tịch các loại trong lòng người lập tức thở dài một hơi, Thương Vân Tịch nói: “Nhớ kỹ, ba ngày sau ngươi không đưa đến cứu binh, cũng đừng trở về rồi. Bởi vì ngươi trở về, cũng là đi tìm cái chết đấy, hiểu không?”

“Ta sẽ hết sức đấy!” Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng nói.

Thương Vân Tịch nói: “Vậy bây giờ tựu lên đường a, ta tiễn ngươi một đoạn đường!” Nói xong, hắn tay phải vung lên, Dương Diệp lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp sau khi biến mất, Thương Vân Tịch bên cạnh Trác Giáo Tập đột nhiên nói: “Ngươi như vậy lừa bịp hắn, thật sự rất sao?”

Thương Vân Tịch biểu lộ cứng đờ, sau đó cười khổ lắc đầu, nói: “Cái này thật là chúng ta cơ hội cuối cùng rồi. Hùng Phách tên kia cho dù trong nội tâm đối với ta còn có oán khí, nhưng cũng không trở thành ra tay với Dương Diệp đấy. Nhiều lắm là tựu là đem hắn gấp trở về mà thôi!”

Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Ta cảm thấy được không có đơn giản như vậy, nếu như là người khác đi cũng may, nhưng là Dương Diệp thằng này, thằng này nói không chính xác lại hội (sẽ) làm xảy ra chuyện gì đến.”

Thương Vân Tịch thấp giọng thở dài, nói: “Cái này cũng chính là ta lại để cho hắn đi nguyên nhân, nếu để cho người khác đi, đoán chừng nhìn thấy Hùng Phách cái kia ngậm trong mồm cọng lông tựu chân mềm nhũn, càng đừng đề cập viện binh cái gì. Cũng tựu Dương Diệp đi, có lẽ còn có chút cơ hội. Hi, hy vọng hắn có thể thành công a!”

“Hy vọng đi!” Trác Giáo Tập thấp giọng thở dài.

“Chúng ta mau chóng chữa thương a, có lẽ, đây là chúng ta một lần cuối cùng chữa thương!”

Vân Hải Thành bên ngoài.

Ngọc Vô Song xem lên trước mặt ôm tiểu hồ ly nữ tử, đánh giá cả buổi, sau đó hỏi: “Ngươi tên gì?”

Nữ tử do dự xuống, nói: “Bọn hắn cũng gọi ta Yên Nữ!”

“Yên Nữ?” Ngọc Vô Song nao nao, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, nói: “Danh tự ngược lại là rất kỳ lạ đấy.”

“Dương Diệp có ở đây không?” Yên Nữ nhẹ giọng hỏi.

“Ngươi cùng hắn cái gì quan hệ?” Ngọc Vô Song nói: “Nếu như ngươi nói cho ta biết, ta sẽ nói cho ngươi biết nàng ở nơi nào.”

Yên Nữ trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Ta tìm hắn đã lâu rồi, thật sự đã lâu rồi, Nhưng là hắn tốc độ rất nhanh, ta một mực đuổi không kịp. Ngươi nói cho ta biết hắn ở nơi nào, có tốt không?”

“Hắn đối với ngươi rất trọng yếu?” Ngọc Vô Song hỏi.

Yên Nữ nhìn thoáng qua trong ngực hồ ly, sau đó nhẹ gật đầu.

“Cái này phong lưu gia hỏa!”

Ngọc Vô Song lầm bầm một câu, sau đó nhìn về phía Yên Nữ, nói: “Hắn hiện tại bị Viện Trường gọi đi làm một cái nhiệm vụ, hai ngày nữa sẽ trở về. Như vậy đi, ngươi tựu cùng ta về trước Vân Hải Thành, ta an bài cho ngươi cái gian phòng, chờ hắn trở về rồi, ta lập tức dẫn hắn tới gặp ngươi, như thế nào đây?”

Yên Nữ có chút do dự, Ngọc Vô Song lại nói: “Ngươi yên tâm, hắn người này ta hay là hiểu rõ đấy, chỉ (cái) muốn hắn làm qua sự tình, hắn tuyệt đối sẽ phụ trách đấy. Hắn sở dĩ trốn tránh ngươi, nhất định là các ngươi tầm đó có cái gì hiểu lầm, các loại hiểu lầm giải trừ rồi, sự tình gì tựu cũng bị mất.”

Yên Nữ do dự xuống, nói: “Hắn thật sự hội (sẽ) Hồi tới nơi này?”

Ngọc Vô Song nói: “Nhất định sẽ đấy!”

Yên Nữ nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, ta ở chỗ này chờ hắn trở về.”

Ngọc Vô Song mỉm cười, nói: “Đi thôi, chúng ta vào thành đi, giới thiệu cho ngươi một người, có lẽ về sau các ngươi còn muốn dùng tỷ muội tương xứng đây này!”

Nói xong, Ngọc Vô Song quay người hướng cửa thành đi đến.

Yên Nữ nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt trong ngực hồ ly đầu, nói: “A Ly, chúng ta rất nhanh có thể đi trở về.”

Nói xong, nàng đuổi kịp Ngọc Vô Song, tiến nhập Vân Hải Thành.

PS: 《 phía dưới là cho những thứ kia cho sách lậu độc giả xem đấy! 》

Luôn luôn chút ít xem sách lậu xem vô cùng có cảm giác về sự ưu việt người, xế chiều hôm nay, một cái sách lậu độc giả chạy đến ta độc giả bầy, mắng to xem ta chánh bản độc giả người ngốc, còn đối với ta thân người công kích.

Ta muốn nói: Vị kia gọi ‘Màu xanh da trời yêu’ loại ngu vk nờ~, ngươi đã thuyết thư lúng túng, vậy ngươi vì cái gì còn muốn xem? Ngươi là được có nhiều bị coi thường? Dù sao trong mắt của ta, ngươi là tiện trung chi tiện rồi.

Còn có, ngươi muốn làm loại ngu vk nờ~, chính mình tựu đi làm, đừng để cho người khác cũng với ngươi đồng dạng làm loại ngu vk nờ~, được không nào?

Nói thật, thật sự không rõ, tại sao phải có loại này trêu chọc so thêm loại ngu vk nờ~ người, xem tựu nhìn, còn muốn chạy đến mắng ta chánh bản độc giả, còn nói bọn hắn ngốc. Tê liệt đấy, ta thật sự là nổi trận lôi đình.

Lúc này nói một câu: Ngoại trừ Túng Hoành cùng Túng Hoành phục vụ khách hàng đầu, tại địa phương còn lại xem sách truyện đấy, đều thuộc về sách lậu. Các ngươi muốn xem, tựu xem, đừng chạy đến cùng ta mò mẫm bức bức, ta đối với sách lậu linh dễ dàng tha thứ. Đừng mẹ nó nhìn xem sách lậu, còn chạy đến tìm ta thúc càng, yêu cầu cái này, yêu cầu cái kia, ta không có thời gian cùng ngươi lãng phí.

Xem một chương mới 9 chia tiền, mà ta chỉ có 3 phân, quý sao?

Có người nói, đại thần không mắng sách lậu, vị này, ngươi đi xem, vị nào tác giả không nói sách lậu? Dù cho một ít không nói đấy, bọn hắn ăn không phải, không phải vé tháng, mà là bản quyền (copyright), bọn hắn một cái bản quyền (copyright) mấy ngàn vạn, bọn hắn không quan tâm cái này. Mà chúng ta, ăn đúng là một chương 9 chia tiền đấy, ăn là vé tháng. Nhớ kỹ, chim loan xanh không phải đại thần, chỉ là một cái bị vùi dập giữa chợ.

Cuối cùng, cầu vé tháng... Rất nhiều độc giả khẳng định cũng còn có giữ gốc vé tháng, nếu như là quả táo cơ đấy, được theo máy tính websites quăng mới có thể, thỉnh mọi người chi

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 987: Kỳ thật, là ngươi quá yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nam giới, có Ngũ đại yêu tộc, theo thứ tự là Thiên Tộc, Thôn Thiên Mãng Tộc, Cương Viên Tộc, Hùng tộc, cùng với nhiều năm sinh tồn tại Tuyết Sơn Tuyết Báo Tộc. + Đỉnh, x.

Cái này Ngũ đại yêu tộc bên trong, nhất chính là Hùng tộc, đặc biệt là Hùng tộc bên trong Đại Địa Hùng, nghe đồn, lĩnh ngộ thiên phú thần thông Đại Địa Hùng, Nhưng có thể so với trong truyền thuyết Long Tộc!

Hùng tộc ở vào Vân Hải Thành phía đông lưỡng trăm vạn dặm bên ngoài Đại Địa Sơn Mạch, chiếm cứ lấy gần mười đầu linh mạch, là cả nam giới giàu có nhất Yêu tộc.

Một đạo kiếm quang tự phía chân trời xẹt qua, đón lấy, như là tinh Bình thường chui vào Đại Địa Sơn Mạch bên ngoài.

Dương Diệp đứng tại nguyên chỗ, ánh mắt quét bốn phía liếc, chung quanh, dày đặc cổ thụ, cổ thụ thẳng Vân Tiêu, che lấp phía chân trời.

Chìm một cái chớp mắt, Dương Diệp chính tiến lên, lúc này, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, đón lấy, một đầu toàn bộ đen kịt Hắc Hùng tự xa trong rừng rậm vọt ra.

Hắc Hùng hình thể cũng không phải rất lớn, so người trưởng thành đại gấp hai ba lần, toàn bộ đen kịt, thượng bày dày đặc Hắc Thiết giáp, cái kia tứ chi thượng móng vuốt thật dài, khoảng chừng chừng ba mươi phân. Hắc Hùng tứ chi mỗi một lần tại mặt đất, đều lại để cho mặt đất kịch liệt run lên, hơn nữa sẽ để cho mặt đất rạn nứt ra.

Hắc Hùng lao ra rừng rậm về sau, cũng không có dừng bước lại, mà là nhanh hơn tốc độ hướng phía Dương Diệp phóng đi.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải chậm rãi nắm chặt thành quyền!

Lúc này, Hắc Hùng đột nhiên nhảy lên, bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp rồi đột nhiên ra quyền!

Dương Diệp nắm đấm oanh tại Hắc Hùng trên đầu, Hắc Hùng lập tức như là như diều đứt dây giống như, hướng phía quẳng đi ra ngoài, gần bay ra trăm trượng về sau, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào trên mặt đất.

Hắc Hùng phát ra một đạo tiếng kêu rên, trên mặt đất hai tay ôm lấy đầu không ngừng lăn lộn.

Dương Diệp đi tới Hắc Hùng trước mặt, nhìn xem cái kia không ngừng trên mặt đất quay cuồng Hắc Hùng, khóe miệng có chút co lại, thằng này, như thế nào cùng tiểu hài tử Bình thường.

“Bắt đầu!” Dương Diệp nói.

Hắc Hùng không để ý tới Dương Diệp, mà là tiếp tục lăn lộn, một bên quay cuồng còn một bên kêu rên.

Dương Diệp đột nhiên chân phải mạnh mà đập mạnh đấy, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, chung quanh vô số cây cối trực tiếp nổ ra.

“Tại không đứng dậy, ta một cước này đã có thể dẫm nát đầu ngươi lên!” Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói.

Lúc này đây Hắc Hùng không có ở quay cuồng rồi, hắn lăn lên, hướng về sau liền lùi lại vào bước, kiêng kị nhìn xem Dương Diệp.

Hắc Hùng lăn sau khi đứng lên, Dương Diệp nhìn rõ ràng rồi, nguyên lai cái này Hắc Hùng trên đầu sưng lên một cái đại... Lúc này đây hắn hiểu được rồi, chính mình trước khi ra tay có chút nặng. Tuy nhiên Hắc Hùng là yêu, hơn nữa còn là một chỉ (cái) Hoàng cấp yêu, nhưng là hắn lúc này thịt, Nhưng là không thể so với cái kia năm Tiểu Yêu Vương một trong Tăng Viên yếu đích. Mà cái này Hắc Hùng, tựu càng không cần phải nói.

“Dẫn ta đi gặp các ngươi Hùng vương!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Hắc Hùng con mắt trợn mắt, sau đó vội vàng dao động đầu.

Dương Diệp lắc lắc nắm đấm, nói: “Một lần nữa cho ngươi một tổ chức ngôn ngữ cơ hội, ah không đúng, một lần nữa cho ngươi một cái gật đầu cơ hội.”

Nhìn xem Dương Diệp nắm đấm, Hắc Hùng mắt lộ sợ hãi chi, hắn trừng mắt nhìn, sau một khắc, chuyển nhảy lên, muốn trốn. Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một quyền đập vào đầu của hắn phía trên.

Hắc Hùng lần nữa đã bay đi ra ngoài.

[truyen cua tui @✺ Net]
Lúc này đây, Hắc Hùng trực tiếp đem mặt đất ném ra một cái hố sâu.

Sau nửa ngày, Dương Diệp xuất hiện ở Hắc Hùng trước mặt, nói: “Dẫn ta đi gặp các ngươi Hùng vương, ta tựu không đánh ngươi rồi. Bằng không thì, chúng ta tiếp tục đến.”

Trên đầu sưng lên hai cái Hắc Hùng kiêng kị nhìn xem Dương Diệp, trong mắt là giãy dụa chi. Mà lúc này, Dương Diệp lại giơ lên nắm đấm, Hắc Hùng thể khẽ run, sau đó ngay cả vội vàng gật đầu.

Dương Diệp mỉm cười, thu hồi nắm đấm, nói: “Ngươi rất thức thời!” Nói xong, nhảy lên, tại Hắc Hùng phía sau lưng lên, nói: “Cái chỗ này không thể phi hành, ngươi mang theo ta đi. Đừng cho ta đùa nghịch chiêu, bằng không thì, cũng không phải là bị đánh đơn giản như vậy.”

Hắc Hùng rất không nguyện nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía phía trước đi đến.

“Nhân loại, ngươi vì sao lợi hại như vậy?” Đi tới đi tới, Hắc Hùng đột nhiên mở miệng nói chuyện.

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Kỳ thật, là ngươi quá yếu!”

“Nói bậy!” Hắc Hùng lập tức nổi giận, bất quá vừa nói xong, hắn giống như là nghĩ tới Dương Diệp đáng sợ, lập tức thanh âm lại nhược xuống dưới, “Ta, ta nói nhân loại đều là phi thường yếu đích, nàng còn nói, giống ta loại này, cơ bản có thể một chưởng chụp chết nhân loại Bán Thánh người. Mà ngươi chính là Bán Thánh, vì cái gì ngươi như vậy?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Ta thuộc về cá biệt đấy, đúng rồi, trước ngươi vì cái gì vừa thấy được ta muốn đụng ta? Chẳng lẽ các ngươi Hùng tộc cũng phi thường cừu thị nhân loại?”

“Cũng không phải, vừa, vừa rồi ta không muốn đụng ngươi, ta là vì chạy quá là nhanh, hãm không được rồi.” Hắc Hùng có chút ủy khuất nói.

Dương Diệp: “...”

Đi hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên cau mày nói: “Vì cái gì ta rõ ràng cảm nhận được chung quanh có Hùng tộc, nhưng là chúng nhưng cũng không dám hướng chúng ta tới gần?”

“Hừ, bọn hắn tự nhiên không dám!” Hắc Hùng thanh âm mang theo vẻ đắc ý, “Bởi vì bọn hắn đều sợ ta!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu nói.

“Bởi vì... Ân? Nhân loại, chúng ta đã đến!” Hắc Hùng nói xong, lập tức ngừng lại.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, hơi sững sờ. Ở trước mặt hắn, là một vừa nhìn bình nguyên vô tận, tại đây bình nguyên chính giữa, là một tòa so với kia Vân Hải Thành còn muốn lớn hơn ít nhất gấp ba to lớn đại thành!

“Đây là Đại Địa Thành!” Hắc Hùng nói: “Đều nói Thanh Châu lớn nhất Thành là Vân Hải Thành, hừ, kỳ thật ta Đại Địa Thành mới được là Thanh Châu lớn nhất Thành.”

“Xác thực rất lớn!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lại nói, chúng ta như vậy có thể vào thành sao?”

“Nếu như là một mình ngươi, khẳng định là không được!” Hắc Hùng nói: “Nhưng là tăng thêm ta, vậy không có vấn đề rồi. Bất quá, ta mang ngươi đi gặp Hùng vương, ngươi được hay không được đáp ứng ta một cái điều kiện?”

“Nói nghe một chút!” Dương Diệp nói.

“Dẫn ta ra Đại Địa Sơn Mạch!” Hắc Hùng thanh âm có chút kích bắt đầu chuyển động, “Ta Hùng Bại Thiên muốn đi ra ngoài nhân loại năm đại thiên tài, còn muốn Tứ đại Tiểu Yêu Vương, ta Hùng Bại Thiên muốn trở thành Thanh Châu đệ nhất thiên tài!”

Dương Diệp đột nhiên một cái tát vỗ vào Hắc Hùng trên đầu, cười mắng: “Ngươi mau tỉnh lại a ngươi, ngươi như vậy đi ra ngoài, ngươi sẽ trở thành gấu nướng.”

“Ngươi hoài nghi thực lực của ta!” Hắc Hùng có chút không ngờ: “Ta cho ngươi biết, tuy nhiên ngươi rất, nhưng là ta cũng rất lợi hại đấy. Vừa rồi ta là không có sử dụng tuyệt chiêu, ta nếu sử dụng tuyệt chiêu, coi như là Thánh giả cũng phải làm cho ta ba phần.”

“Thế giới bên ngoài rất nguy hiểm, ngươi hay là đợi ở chỗ này so sánh tốt!” Dương Diệp vỗ vỗ Hắc Hùng đầu, nói: “Đi thôi, dẫn ta đi gặp các ngươi Hùng vương.”

Hắc Hùng do dự xuống, nói: “Đại ca, ngươi được hay không được chính mình đi vào?”

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Hắc Hùng nói: “Ta là chạy ra đi đấy, bây giờ trở về đi, khẳng định phải bị đánh đấy. Ta đánh mà bắt đầu..., Nhưng lợi hại, so quả đấm của ngươi cũng còn muốn đau.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Không có việc gì, nàng nếu ngươi, ta giúp ngươi.”

“Ngươi, ngươi khả năng bất quá ta!” Hắc Hùng nói: “Ta, ta thật sự rất lợi hại đấy, nàng thế nhưng mà...”

“Ngươi tại nói nhảm, ta hiện tại muốn ngươi rồi!” Dương Diệp nói.

Hắc Hùng thể run lên, không dám ở nói nhảm, lập tức chở đi Dương Diệp hướng phía cửa thành chạy tới.

Mà đang ở một người một gấu muốn đi vào cửa thành lúc, đột nhiên, một đạo bóng đen tự phía chân trời hướng phía Hắc Hùng phía trên Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cả người phóng lên trời, một quyền hướng phía đạo hắc ảnh kia oanh tới!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên.

Dương Diệp đấy, nhìn nhìn nắm đấm của mình, quả đấm của hắn vậy mà phù sưng phồng lên. Dương Diệp trong mắt đã có một tia ngưng trọng, hắn ngẩng đầu nhìn hướng đối diện, tại hắn đối diện, là đứng đấy một gã ăn mặc quần mỏng tử. Tử hơn hai mươi năm tuổi, tóc dài tán trên vai, hơi có vẻ lộn xộn, thượng chỉ mặc một kiện da bôi, mà hạ thì là một kiện quần mỏng, thon dài đại cùng phần bụng tắc thì không hề giữ lại bạo lộ trong không khí.

Nhìn thấy tử lần đầu tiên, tử cho Dương Diệp tựu là loại cảm giác này, phi thường dã!

“Lão!”

Lúc này, một bên Hắc Hùng một tiếng kêu sợ hãi, muốn trốn, nhưng mà lại là đã muộn, tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một quyền tựu oanh tại đầu của hắn lên, Hắc Hùng một tiếng kêu rên, trực tiếp bay ra gần ngàn trượng, cuối cùng đem mặt đất ném ra một cái trăm trượng đến rãnh sâu.

Nhưng mà tử nhưng lại không có buông tha hắn, mà là hình khẽ động, tiến nhập cái kia trong hố sâu, rất nhanh, tử cầm lấy Hắc Hùng cái đuôi theo hố sâu bay ra, đón lấy, tử cầm lấy Hắc Hùng cái đuôi mạnh mà hướng mặt đất tựu là một đập...

Cái kia địa trực tiếp sụp xuống ra, hay là không có chấm dứt, nện hết về sau, tử bay lên một cước đá vào Hắc Hùng phần bụng, Hắc Hùng một tiếng kêu rên, lại đã bay đi ra ngoài.

Nhìn xem một màn này, Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới, giờ khắc này hắn đều cảm thấy cái này Hắc Hùng có chút đáng thương.

Rầm rầm rầm...

Đại địa không ngừng đang run rẩy, Hắc Hùng không ngừng tại kêu rên.

“Đại, đại ca, cứu, cứu mạng...”

Lúc này, Hắc Hùng đứt quãng thanh âm tại xa vang lên.

Nghe vậy, Dương Diệp do dự xuống, sau đó mở miệng nói: "Cái này, vị cô nương này, ta cảm thấy được, bạo lực là không có thể giải quyết vấn đề đấy, các ngươi như thế ngồi xuống hảo hảo nói chuyện." Dù sao trước khi đã đáp ứng cái này Hùng Bại Thiên, nói muốn hắn đấy, cho nên, Dương Diệp hay là quyết định mở miệng khuyên bảo thoáng một phát.

Tử một cước đá vào Hùng Bại Thiên phần bụng, Hùng Bại Thiên trực tiếp đã bay đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện trên mặt đất.

Lúc này, tử không có ở đuổi theo rồi, mà là chuyển nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ta cảm thấy được, bạo lực mới là tốt nhất giải quyết vấn đề phương. Mà bây giờ, đến ngươi rồi."

Ngữ, tử chân phải mãnh liệt đạp mặt đất, cả người lập tức bắn ra mà ra, không trung, tử tay phải nắm tay đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là một oanh.

Dương Diệp mặt hơi, cái này tử lực lượng thật sự có chút vượt qua tưởng tượng của hắn, không dám khinh thường, hắn thể huyền khí dũng mãnh vào tay phải, sau đó đồng dạng một quyền oanh tới!

Một tiếng trầm đục ở giữa sân vang lên, đón lấy, hai người phân ra ra. Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại gần trăm trượng, mỗi lui một bước, mặt đất đều sẽ xuất hiện một cái dấu chân thật sâu!

Mà tử tắc thì lui mười trượng trở lại!

"Đại, đại ca, ta, ta là năm Tiểu Yêu Vương một trong, ngươi, ngươi bất quá nàng đấy, mà, hơn nữa, nàng bão nổi mà bắt đầu..., đừng nói thân đệ, nàng ngay cả mình đều, ngươi, ngươi mau chạy đi..."

Lúc này, Hùng Bại Thiên suy yếu thanh âm lại vang lên.

Ps: Cảm tạ: Thư hữu 29245364, hắc im lặng ah, lâm có thể bân 3, phong nhẹ ý, thư hữu 4413295, ta tàn kiếm vấn thiên, thư hữu 29199466, as5644827, thanh sẽ không Bất Tử, thư hữu 29124129, thư hữu 29211197, ** máy tính khắc, thư hữu 29050503, luyến vũ bồng bềnh dương, liuhaoren360. Các loại bằng hữu phần thưởng cùng ủng hộ!!!

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!!!!

Cầu vé tháng... Vé tháng quá thảm đạm, Top 10 cúc đều bôi không đến, chúng ta cho tới bây giờ không có thảm như vậy qua, xin giúp đỡ công!!!!!!!!!!!!

Một người cho ta một trương vé tháng, chúng ta lập tức bạo thượng nhiều cái cúc!!!!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 988: Giảng đạo lý, hay là giảng nắm đấm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuộc loại: Huyền huyễn ma pháp tác giả: Thanh Loan Phong Thượng tấu chương:

Năm Tiểu Yêu Vương một trong?

Dương Diệp đánh giá nữ tử, hắn không nghĩ tới trước mắt cô gái này dĩ nhiên là Thanh Châu năm Tiểu Yêu Vương một trong., x. Bất quá cũng thế, trước mắt nữ tử thân thể lực lượng so với kia Tăng Viên còn muốn dũng mãnh, là năm Tiểu Yêu Vương một trong cũng không kỳ quái.

“Ngươi là Thượng Quan Vân Hải, hay là Thanh Đạo Phu?” Nữ tử đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Không đúng, Thượng Quan Vân Hải cùng Thanh Đạo Phu không có khả năng có mạnh như vậy thân thể lực lượng cùng phòng ngự. Nhân loại, ngươi là ai!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, lấy ra gấu răng, nói: “Ta là tới gặp Hùng vương đấy!”

Nhìn thấy cái kia cùng gấu răng, nữ tử biến sắc, nói: “Ngươi tới tự Vân Hải Thư Viện!”

“Làm sao ngươi biết?” Dương Diệp có chút kinh ngạc.

“Muốn chết!”

Nữ tử đột nhiên một tiếng gầm lên, đón lấy, cả người bắn ra mà ra, một quyền oanh hướng về phía Dương Diệp đầu.

Dương Diệp trợn mắt há hốc mồm, hắn không nghĩ tới nữ nhân này rõ ràng động thủ, cái này có chút không bình thường ah! Không kịp muốn khác, bởi vì nữ tử nắm đấm đã đi tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, bạch thuẫn xuất hiện trong tay, đón lấy mạnh mà hướng phía trước đỉnh đầu!

Quyền thuẫn tương giao, một tiếng nổ vang, hai người chung quanh trong vòng mấy trăm trượng mặt đất trực tiếp rạn nứt ra. Mà Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại hai mươi bước, nữ tử cũng hướng về sau ngay cả lùi lại mấy bước.

Bởi vì hai người giao thủ động tĩnh quá lớn, lúc này, vô số đủ loại gấu theo cửa thành nội chạy ra, bất quá những... Này gấu cũng không dám tới gần, cách Dương Diệp cùng nữ tử rất xa.

Bành...

Vô số gấu không ngừng hai tay vuốt mặt đất, giống như là ở hò hét.

“Đại ca, bọn hắn tự cấp ngươi cố gắng lên!” Lúc này, xa xa leo trên mặt đất Hùng Bại Thiên đột nhiên nói.

Cho mình cố gắng lên?

Dương Diệp khẽ giật mình, ánh mắt của hắn quét bốn phía liếc, quả nhiên, những... Này gấu ánh mắt đều đang nhìn hắn, hơn nữa nhìn dạng như vậy, còn giống như thật sự là cho hắn tại cố gắng lên.

Lúc này, nữ tử đột nhiên quét chung quanh những cái... Kia gấu liếc, trong khoảnh khắc, những cái... Kia gấu toàn bộ yên tĩnh trở lại. Sau đó nguyên một đám không phải ngẩng đầu nhìn lên trời tựu là cúi đầu xem đấy, một bộ ta cái gì cũng không biết bộ dạng.

“Ta cảm thấy được, chúng ta có thể ngồi xuống đến nói chuyện!” Dương Diệp đột nhiên nói: “Giữa chúng ta khẳng định có cái gì hiểu lầm, nhiều khi, nắm đấm là không có thể giải quyết vấn đề đấy, bởi vì nó có thể sẽ lại để cho sự tình biến thành càng thêm phức tạp, thậm chí sẽ để cho ngươi đụng phải một ít không tốt sự tình. Cho nên, ngươi xem...”

“Các ngươi Vân Hải Thư Viện nam nhân đều là như vậy không có trứng người sao?” Nữ tử lạnh giọng đã cắt đứt Dương Diệp mà nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, hồi lâu, hắn nhẹ gật đầu, nói: “Sự thật chứng minh, ta sai rồi. Nhiều khi, giảng đạo lý mới được là không có thể giải quyết vấn đề đấy, bởi vì vi trên cái thế giới này rất nhiều người, kỳ thật đều là bị coi thường đấy. Ngươi cùng hắn giảng đạo lý, hắn sẽ cảm thấy ngươi là ở sợ hắn, sau đó hội (sẽ) càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước! Đã như vậy, chúng ta đây sẽ tới giảng bạo lực a!”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trên tay, phải tay nắm lấy Man Thần Kiếm, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra, cùng lúc đó, hắn trong tay Man Thần Kiếm hung hăng hướng phía nữ tử nện tới. Bởi vì Dương Diệp tốc độ quá nhanh, tăng thêm lực lượng quá mức cường đại, hắn những nơi đi qua không gian khiếp sợ bị đánh rách tả tơi ra, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy Man Thần Kiếm đập tới, nữ tử sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp lực lượng hội (sẽ) khủng bố như thế. Lập tức muốn tránh cũng không được, chỉ có thể đối bính!

Nữ tử một quyền oanh ra!

Quyền kiếm tương giao, một tiếng nổ vang, nữ tử hai chân lập tức xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại lần nữa quỷ dị địa xuất hiện ở nữ tử trước mặt, đón lấy, lại là một kiếm hung ác nện mà hạ!

Nữ tử lần nữa hướng về sau nhanh lùi lại...

Cứ như vậy, tại Tốc Chi Pháp Tắc gia trì xuống, Dương Diệp tốc độ nhanh đã đến cực hạn, làm cho nữ tử căn bản không có hoàn thủ cơ hội, chỉ có thể bị động không ngừng phòng ngự.

Không đến hơn mười tức, nữ tử cũng đã hướng về sau lui trọn vẹn mấy ngàn trượng, mà ở nữ tử dưới chân, là một đầu bị hai chân hoạch xuất đến thật dài khe rãnh.

Một màn này, xem một bên chúng gấu ngây ra như phỗng, đặc biệt là cái kia Hùng Bại Thiên, giờ phút này hắn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng vẻ sùng bái.

Tuy nhiên Dương Diệp chiếm cứ thượng phong, vững vàng áp chế nữ tử, nhưng là Dương Diệp thần sắc nhưng lại càng phát ra ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, hắn khẽ đảo tấn công mạnh, kỳ thật đối với nữ tử căn bản không có tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương, đối phương sở dĩ bị hắn áp chế, chủ yếu là bởi vì tốc độ nguyên nhân!

Đơn giản điểm tới nói, chính là hắn căn bản không có chiếm được cái gì tiện nghi!

Rất nhanh, nữ tử bị dồn đến trên tường thành. Mà lúc này, nữ tử đột nhiên chân phải mãnh liệt trừng mắt nhìn thoáng một phát sau lưng tường thành, cả người như là một quả đạn pháo Bình thường mãnh liệt bắn mà ra vọt tới Dương Diệp.

Ngay tại nữ tử muốn đụng vào Dương Diệp lúc, Dương Diệp nhưng lại quỷ dị địa biến mất. Xuất hiện lần nữa lúc, đã tại mấy trăm trượng bên ngoài.

Nữ tử dừng bước lại, quay người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có một tia ngưng trọng, “Tốc Chi Pháp Tắc!”

Dương Diệp nói: “Ta không phải đến tìm phiền toái đấy, ta chỉ là tới tìm Hùng vương đấy.”

“Tốc Chi Pháp Tắc rất lợi hại phải không?”

Nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn sắc, đón lấy, nàng hai tay mạnh mà hướng mặt đất vỗ!

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, Dương Diệp đầu một hồi mê muội, đón lấy ngực đau xót, sau đó cả người hướng về sau bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đâm vào trên tường thành, đem tường thành đều đụng run lên.

đọc truyện⁕tại http://truyencuatui.

net Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số gấu đều là lắc đầu, giống như là ở đáng tiếc.

“Thanh Châu nhân loại trong nam nhân, ngoại trừ cái kia Lâu Thiên Tiêu cũng không tệ lắm bên ngoài, còn lại cũng có thể xưng là rác rưởi. Mà ngươi, trước mặt có thể coi là xấu bên trong so sánh xuất sắc một điểm đấy!”

Nữ tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, theo bước tiến của nàng đi đi lại lại, tại nàng dưới chân đại địa đột nhiên xuất hiện vô số thâm trầm sắc năng lượng, những... Này năng lượng liên tục không ngừng hướng phía nữ tử hội tụ mà đi, theo những... Này năng lượng dung nhập, nữ tử khí thế càng ngày càng mạnh, làm cho chung quanh những cái... Kia gấu không ngừng lui về phía sau.

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, một tia máu tươi tự Dương Diệp khóe miệng chậm rãi tràn ra. Hắn lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng nữ tử, nói: “Ta rất muốn cùng ngươi giảng đạo lý đấy, nhưng là sự thật chứng minh, ta ý nghĩ này là đến cỡ nào ngu xuẩn.”

Nói xong, Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, một thanh ý kiếm ngưng tụ trong tay hắn.

“Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!”

Nhìn thấy một màn này, nữ tử sắc mặt biến hóa. Sau một khắc, nữ tử đồng tử kịch liệt co rụt lại, bởi vì vô số kiếm quang đã đi tới trước mặt của nàng.

Nữ tử một quyền oanh ra, vô số kiếm quang tán loạn, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở phía sau của nàng, đón lấy, Dương Diệp nắm lấy một thanh dao găm chống đỡ tại nữ tử phần gáy, nữ tử sắc mặt đại biến, tựu phải phản kích, mà lúc này, thân thể nàng nhưng lại cứng ngắc tại nguyên chỗ, bởi vì Dương Diệp dao găm đâm vào nàng phần gáy, máu tươi trong khoảnh khắc nhuộm hồng cả nàng toàn bộ phía sau lưng!

“Ngươi cảm giác mình rất cường?” Dương Diệp phụ thân vào nữ tử bên tai, nói: “Thấy được sao? Kỳ thật, ngươi rất yếu.”

Nói xong, Dương Diệp mạnh mà một đầu gối chỉa vào nữ tử phía sau lưng.

Nữ tử trực tiếp đã bay đi ra ngoài, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại xuất hiện lần nữa tại phía sau của nàng, đón lấy nâng lên một cước đá vào phía sau lưng của nàng.

Nữ tử trong miệng phun ra một ngụm máu tươi, muốn lần nữa bay ra ngoài, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên bắt được tóc của nàng, sau đó mạnh mà hướng bên trái mặt đất tựu là một đập.

Mặt đất trực tiếp bị nện ra một cái hố sâu!

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp cầm lấy nữ tử tóc lại đi bên phải một đập, nện hết bên phải, lại nện phía trước, phía trước nện đã xong, lại nện đằng sau...

Không đến một hồi, Dương Diệp chung quanh mặt đất toàn bộ sụp xuống ra, mà Dương Diệp lại còn chưa dừng tay, hắn lại thay đổi một chỗ, sau đó lại bắt đầu nện...

Nhìn trước mắt một màn này, trong tràng sở hữu tất cả gấu đều ngây dại, nguyên một đám mở to nắm đấm lớn con mắt nhìn xem Dương Diệp, giống như là đang nhìn quái vật Bình thường.

Một bên Hùng Bại Thiên cũng là kinh hãi con mắt đều nhanh lồi đi ra, bất quá khi chứng kiến Dương Diệp không có chút nào dừng tay ý tứ lúc, trong lòng của hắn một giật mình, vội vàng té hướng phía Dương Diệp lăn đi, “Đại, đại ca, đừng, đừng đánh nữa, ta lời nói mới rồi là hay nói giỡn đấy, đừng đánh ta lão tỷ rồi.”

Hắn vừa chạy đến Dương Diệp bên cạnh, nhưng mà lúc này Dương Diệp nhưng lại đột nhiên quay người, sau đó một quyền oanh tại đầu của hắn thượng.

Một tiếng trầm đục, Hùng Bại Thiên một tiếng kêu rên, trực tiếp hóa thành một đoàn bóng đen đã bay đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào mặt đất.

Một quyền đánh bay Hùng Bại Thiên, Dương Diệp lại bắt đầu cầm lấy nữ tử tóc mạnh mà nện lên, “Ta với ngươi giảng đạo lý, ngươi muốn cùng ta giảng nắm đấm, chúng ta hôm nay là tốt rồi tốt nói một chút nắm đấm!”

Phanh...

Đại địa khởi đầu không ngừng run rẩy!

“Nhanh, mau ngăn cản hắn ah!”

Lúc này, Hùng Bại Thiên suy yếu thanh âm đột nhiên ở phía xa vang lên.

Nghe được Hùng Bại Thiên lời mà nói..., chung quanh những cái... Kia gấu lập tức phục hồi tinh thần lại, nguyên một đám tru lên một tiếng, sau đó ngay ngắn hướng hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Phát giác được chung quanh gấu dị động, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía gấu bầy, giờ phút này, ánh mắt của hắn là màu đỏ đấy.

“Cút!”

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, một cổ hồng mang mang tất cả mà ra, nồng đậm mùi máu tươi trong khoảnh khắc tràn ngập chung quanh.

Cầm đầu một ít gấu bị hồng mang xâm nhập, lập tức hai mắt xích đỏ lên, sau đó đánh về phía đồng bạn của mình, mà những cái... Kia còn chưa xông lại gấu tắc thì hoảng hốt, không ngừng hướng về sau nhanh lùi lại.

“Đại, đại ca, ngươi mau dừng lại, ngươi mau dừng lại ah, tiếp tục như vậy xảy ra gấu mệnh đó a!” Một bên, Hùng Bại Thiên kêu to.

Nghe được Hùng Bại Thiên lời mà nói..., Dương Diệp trong mắt huyết hồng rút đi rất nhiều, rất nhanh, trong mắt của hắn biến thành thanh minh, mà chung quanh những cái... Kia hồng mang cũng giống như thủy triều tuôn ra Hồi trong cơ thể hắn, hồng mang biến mất, những cái... Kia gấu lập tức khôi phục bình thường.

Bất quá giờ phút này nhưng lại không có gấu dám xông về phía trước rồi, nguyên một đám trong mắt đều xuất hiện kiêng kị chi sắc.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cầm lấy nữ tử tóc sau đó hướng xa xa mạnh mà ném đi!

Nữ tử đâm vào trên tường thành, một tiếng vang thật lớn, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện đã rơi vào mặt đất.

Nữ tử một ngụm máu phun ra, trên mặt đất nhúc nhích một hồi, thời gian dần trôi qua, nàng bò lên, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện lần nữa ở trước mặt nàng, đón lấy, một thanh mũi kiếm chống đỡ tại nàng giữa lông mày, kiếm nhập ba phần, máu tươi chậm rãi tràn ra, nhuộm hồng nữ tử hai gò má.

“Hiện tại, tự cấp ngươi một cái cơ hội, ngươi là muốn giảng đạo lý, hay là muốn giảng nắm đấm?”

Dương Diệp thanh âm tại nữ tử vang lên bên tai.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 989: Trong mắt ta, ngươi chính là yếu như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hàng xóm:

“Giảng đạo lý, hay là giảng nắm đấm!”

Dương Diệp thanh âm như chuông lớn giống như ở giữa sân vang lên. [huyền giới chi môn quên ngữ /] mỗi hai cái xem ngôn tình người trong đó, thì có một cái đăng kí qua ° tài khoản...,

Nữ tử không hề chớp mắt nhìn xem Dương Diệp, ở trong mắt nàng, không có sợ hãi, càng không có kiêng kị, chỉ có bình tĩnh.

“Dương Diệp, ngươi đến nơi này chính là vì khoe khoang thực lực ngươi đấy sao? Nếu như là, như vậy ngươi đã làm được. Sau đó, ngươi có thể đi nha.”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tự đại mà trong thành vang lên.

Thánh giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, thu hồi ý kiếm, nhìn về phía cái kia Đại Địa Thành, nói: “Tiền bối nói đùa. Vãn bối lần này tới, là thụ Viện Trường chi nắm, đến đây tìm Hùng tộc tương trợ đấy. Về phần sự tình vừa rồi, người trẻ tuổi ở giữa lẫn nhau luận bàn, ta muốn, đây là chuyện rất bình thường, tiền bối cảm thấy thế nào?”

“Xác thực rất bình thường!” Đạo kia thanh âm nói: “Đã như vậy, vậy hãy để cho ta Hùng tộc đích thiên tài cùng ngươi tại luận bàn một chút a.”

Theo thanh âm rơi xuống, chín đầu màu rám nắng Cự Hùng đột nhiên tự trong thành càng ra, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đã rơi vào mặt đất.

Một tiếng vang thật lớn, đại địa xa xa dãy núi đều là kịch liệt run lên.

Chín đầu màu rám nắng Cự Hùng hình thể không lớn, nhưng là mỗi một đầu khí tức trên thân nhưng đều là thâm trầm như biển, đứng ở nơi đó, tựu giống như cửu tòa hằng cổ tồn tại núi cao, cho người trầm trọng cảm giác áp bách.

Đáng giá một nói rất đúng cái này chín đầu Cự Hùng lớn lên là hoàn toàn đồng dạng, giữa lẫn nhau trong nháy mắt, hô hấp loại này rất nhỏ động tác đều hoàn toàn vừa sờ đồng dạng!

“Đại, đại ca, nó, chúng liên thủ mà bắt đầu..., là có thể cùng Thánh giả qua mấy chiêu đấy, ngươi, ngươi hay là đừng luận bàn rồi.”

Lúc này, Hùng Bại Thiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Đại Địa Thành, nói: “Ta không biết rõ tiền bối ý tứ!”

“Chiến thắng bọn hắn, ta cho ngươi vào thành gặp ta, thắng không được, nơi nào đến chạy về chỗ đó.” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Như ngươi mong muốn!” Nói xong, Dương Diệp hướng cái kia chín đầu gấu đi đến.

“Ngươi chính là cái kia đã từng lấy Tôn Giả Cảnh đánh lên Thanh Đạo Môn, tại Vân Hải Thành tru diệt hơn mười vạn Lang Yêu, hơn nữa tru diệt Vân Hải Thư Viện ám viện Dương Diệp?” Lúc này, một bên nằm ngồi ở Hùng Bại Thiên trên người nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía nữ tử, nói: “Ngươi nhận thức ta?”

“Nói như vậy, cái kia Tăng Viên cũng là bại trong tay ngươi?” Nữ tử nói.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp nói.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp nói: “Ta thừa nhận, ngươi rất cường, nhưng là, ta cũng không có trong tưởng tượng của ngươi yếu như vậy. Ta sở dĩ hội (sẽ) bại, là vì ta khinh thị ngươi, đây là ta phạm sai.”

Dương Diệp nhìn xem nữ tử sau nửa ngày, nói: “Trong mắt ta, ngươi chính là yếu như vậy!”

Nói xong, Dương Diệp không tại để ý tới nữ tử, quay người hướng cái kia chín đầu Cự Hùng đi đến.

“Ta sẽ nhượng cho ngươi thu hồi những lời này đấy!” Nữ tử nói.

“Kiếp sau a!”

Dương Diệp nói xong, bước chân nhanh hơn.

Nữ tử hai đấm nắm chặt, ngực kịch liệt phập phồng... Mà bắt đầu.

Lúc này, Cửu Đầu Tông Hùng đột nhiên ngửa đầu phát ra một đạo thét dài, đón lấy, chín đầu Cự Hùng ngay ngắn hướng hướng phía Dương Diệp vọt tới. Theo chín đầu Cự Hùng bàn chân gấu rơi trên mặt đất, toàn bộ đại địa dao động bắt đầu chuyển động, giống như địa chấn Bình thường.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên ngừng lại, một thanh ý kiếm xuất hiện ở hắn là trên tay, ý kiếm dựng thẳng tại mi tâm, cả người như là nhập định Bình thường.

Rất nhanh, Cửu Đầu Tông Hùng cách Dương Diệp chỉ có không đến trăm trượng rồi, Cửu Đầu Tông Hùng mang đi ra khí thế cường đại như là như núi cao áp hướng Dương Diệp. Dương Diệp bất động như núi, mà phía sau hắn đại địa nhưng lại tại sụp xuống!

Lúc này, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên mở ra!

Mắt trợn, kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp xuất hiện ở Cửu Đầu Tông Hùng sau lưng.

Rầm rầm rầm!

Ba đầu gấu ngựa tại sở hữu tất cả Hùng tộc kinh ngạc trong ánh mắt chậm rãi té xuống, rất nhanh, chúng gấu phát hiện, ba đầu tông huynh chân trước đều đã đoạn, đứt gãy chỗ, bóng loáng trong như gương, cực kỳ hình thành.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp lần nữa biến mất ngay tại chỗ, kiếm quang thoáng hiện.

Rầm rầm rầm!

Lại là ba đầu gấu ngựa nhào vào mặt đất.

Kiếm quang xuất hiện!

Rầm rầm rầm!

Cuối cùng ba đầu gấu ngựa ngã trên mặt đất, đều không ngoại lệ, Cửu Đầu Tông Hùng đều đã đoạn hai cái đùi.

Trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Sở hữu tất cả gấu cũng là bất khả tư nghị nhìn xem cái kia cầm kiếm dựng ở xa xa Dương Diệp. Chín đầu cao cấp Bán Thánh, nhưng lại không phải Bình thường cao cấp Bán Thánh, nhưng mà lại tại tất cả mọi người không thấy rõ dưới tình huống tựu ngã xuống.

Trước mắt nam tử này là Thánh giả sao?

Sở hữu tất cả gấu kinh hãi nghĩ đến.

Một bên, nữ tử hai tay chăm chú nắm lại, trong mắt của nàng, là khiếp sợ, là không thể tưởng tượng nổi, còn có thật sâu kiêng kị.

“Tỷ, hắn, hắn một kiếm này, ngươi, ngươi có thể không có thể đỡ nổi?” Hùng Bại Thiên yết hầu lăn lăn, có chút run giọng hỏi.

Nữ tử đột nhiên một quyền đập vào Hùng Bại Thiên trên đầu, Hùng Bại Thiên đầu trực tiếp đập vào trên mặt đất, đem mặt đất ném ra một cái hố sâu.

“Ngươi đang nói chuyện, ta cho ngươi một năm đi không được lộ!” Nữ tử trừng mắt liếc leo trên mặt đất Hùng Bại Thiên, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt nhiều hơn một tia không hiểu phức tạp.

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, sắc mặt trắng nhợt, liên tục thi triển ba lượt nhất niệm thuấn sát, cái này với hắn mà nói cũng là một cái không nhỏ tiêu hao. Bất quá là đáng giá đấy. Bởi vì hắn xem như bỏ ra nhất trả giá thật nhỏ, thắng trận này thắng lợi. Nếu như không thi triển nhất niệm thuấn sát, dùng cái này chín đầu Cự Hùng thực lực, chỉ sợ muốn chiến hắn cái mấy ngày mấy đêm!

Hắn cũng không thời gian ở chỗ này lãng phí!

“Ta ngược lại là có chút xem nhẹ ngươi rồi.” Lúc này, Đại Địa Thành nội thanh âm lần nữa vang lên: “Vào đi, ta cũng rất tò mò, ngươi muốn nói như thế nào phục ta.”

“Xem ra cái này Thánh giả biết rõ chính mình ý đồ đến!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, thân hình khẽ động, tiến nhập Đại Địa Thành.

Tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp ngược lại là có chút kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, trong thành rất nhiều gấu vậy mà đều hóa thành hình người, bất quá cũng có đại bộ phận vẫn là bản thể. Giờ phút này, đều không ngoại lệ, đều tại nhìn chăm chú lên hắn.

“Đại, đại ca, chờ ta một chút!”

Lúc này, Hùng Bại Thiên đột nhiên đuổi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Đại ca, ngươi tới gặp phụ vương ta làm cái gì?”

Tại Hùng Bại Thiên bên cạnh là nàng kia, lúc này nữ tử cũng tò mò nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hùng Bại Thiên, nói: “Ngươi là Hùng vương nhi tử?”

Hùng Bại Thiên vỗ vỗ chính mình bộ ngực ΘΘ, đắc ý nói: “Đương nhiên!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng không có quá ngoài ý muốn. Theo khởi đầu, hắn cũng cảm giác được cái này Hùng Bại Thiên thân phận khẳng định không tầm thường, bởi vì một đường ra, vô số gấu tại nhìn thấy Hùng Bại Thiên lúc, đều là mặt lộ vẻ kính sắc. Hơn nữa, đoạn đường này đến thông suốt, đủ để gặp Hùng Bại Thiên thân phận không tầm thường!

Nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt bình thường, Hùng Bại Thiên ngẩn ngơ, sau đó nói: “Đại, đại ca, ngươi tựu không có lời gì muốn nói sao? Ta, ta thế nhưng mà Hùng tộc tương lai lão đại ah!”

Dương Diệp đột nhiên dừng bước, hắn quay người nhìn xem Hùng Bại Thiên, nói: “Hùng tộc tương lai lão đại rất lợi hại phải không?”

Không nghĩ tới Dương Diệp hội (sẽ) hỏi như vậy, Hùng Bại Thiên ngẩn người, sau đó nói: “Chẳng lẻ không lợi hại sao? Tại đây Thanh Châu, chúng ta Hùng tộc thế nhưng mà đệ nhất lợi hại đây này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Hùng tộc là lợi hại, nhưng là chính ngươi lợi hại sao?”

“Ta...” Hùng Bại Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, lập tức nói khẽ: “Kỳ thật, ta cũng rất lợi hại đấy!”

Dương Diệp nói: “Ngươi đánh thắng được ta sao?”

Hùng Bại Thiên gấu mặt cứng đờ, ngượng ngập cười cười, nói: “Ta cùng với đại ca, ứng, như thế còn có chút chênh lệch.”

Dương Diệp nói: “Có thể ngươi biết không? Tại đây bên ngoài, có thể giết ta đấy, còn có rất nhiều người.” Nói đến đây, Dương Diệp vỗ vỗ Hùng Bại Thiên, nói: “Nhớ kỹ, Hùng tộc lợi hại cái kia với ngươi không có quá lớn quan hệ, bởi vì Hùng tộc lợi hại không có nghĩa là ngươi lợi hại. Ngươi thử nghĩ thoáng một phát, ra Hùng tộc, có Thánh giả muốn giết ngươi, ngươi muốn làm sao bây giờ? Chẳng lẽ cùng đối phương nói, ta là Hùng tộc tương lai lão đại?”

“Cái này...” Hùng Bại Thiên không có nghĩ qua vấn đề này, bởi vậy lúc này có chút không biết nên nói cái gì.

“Ngươi vì cái gì gọi là gọi Hùng Bại Thiên?” Dương Diệp đột nhiên

hỏi.

“Cái này, đây là tự chính mình lấy đấy!” Hùng Bại Thiên vỗ vỗ chính mình bộ ngực ʘʘ, hào khí nói: “Ta muốn trở thành có thể mấy ngày liền đều đánh có thể đả bại gấu, cho nên, ta cho mình gọi là gọi Hùng Bại Thiên!”

“Có chí khí!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xem tại ngươi kêu ta đại ca phân thượng, ta nhiều nói một câu. Nhớ kỹ, muốn cho Hùng tộc bởi vì có ngươi mà kiêu ngạo, mà không phải ngươi bởi vì là Hùng tộc tương lai lão đại mà kiêu ngạo. Hiểu chưa?”

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng phía xa xa đi đến.

Hùng Bại Thiên tại nguyên chỗ ngẩn ngơ, hồi lâu, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía nữ tử, nói: “Lão tỷ, nếu như ta không phải Hùng tộc tương lai lão đại, bọn hắn còn có thể tôn kính như vậy ta sao?” Nói xong, hắn nhìn thoáng qua xa xa những cái... Kia gấu. Giờ phút này, những... Này gấu nhìn thấy hắn xem ra, đều là ngay cả vội cung kính địa cúi đầu.

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, nói: “Bại thiên, ta cùng với phụ vương không phải không cho ngươi ra đi gặp thế giới bên ngoài. Sở dĩ không cho ngươi đi ra ngoài, là vì thực lực ngươi yếu, đi ra ngoài rồi, không có Tam thúc bọn hắn chiếu khán ngươi, ngươi khả năng tựu thật sự không về được.” Nói đến đây, nữ tử vỗ nhẹ nhẹ đập Hùng Bại Thiên đầu, trong mắt hiếm thấy một tia nhu sắc, “Ngươi muốn muốn đi ra ngoài, Nhưng dùng, chỉ cần ngươi có thể đả bại ta, về sau ngươi muốn đi đâu thì đi đó!”

Hùng Bại Thiên quét bốn phía những cái... Kia gấu liếc, nói: “Ta hiểu được, không có lão tỷ cùng phụ vương, bọn hắn căn bản sẽ không tôn kính của ta.”

“Ngươi ngày sau muốn chưởng quản Hùng tộc, nhất định phải muốn cố gắng!” Nữ tử trầm giọng nói: “Bằng không thì, phụ vương không có khả năng cho ngươi chưởng quản Hùng tộc, bởi vì như vậy là ở hại ngươi!”

Trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Lão tỷ, ta hiểu được.”

Nữ tử khẽ gật đầu, vỗ nhẹ nhẹ đập Hùng Bại Thiên, nói: “Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem hắn đến chúng ta Hùng tộc làm cái gì!”

Hùng vương điện.

Dương Diệp mới vừa gia nhập cái này Hùng tộc Hùng vương ở lại đại điện, tựu cảm nhận được mấy đạo khủng bố khí tức, những... Này khí tức cũng không có nhằm vào hắn, nhưng lại cũng làm cho hắn khí tức cứng lại.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trong tràng hai bên tất cả đứng đấy năm tên lão giả, mà tại cầm đầu đại điện thủ tọa lên, là một gã mặc áo bào màu vàng trung niên nam tử.

Mười một gã Thánh giả!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, hắn không nghĩ tới cái này Hùng tộc thậm chí có mười một gã Thánh giả!

Cầm đầu áo bào màu vàng nam tử đột nhiên nói: “Ta biết rõ ngươi ý đồ đến, nhưng là, tựu lúc trước, chúng ta đã nhất trí quyết định, không nhúng tay vào Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch chuyện giữa.”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 990: Tàn sát thánh! Tàn sát thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm trầm xuống, hắn trầm ngâm xuống, sau đó lấy ra này căn gấu răng, đang chuẩn bị đòi hỏi nhân tình, nhưng mà hắn nhưng lại kinh ngạc phát hiện, đem làm hắn xuất ra căn này gấu răng lúc, trong tràng mọi người thấy hắn lúc, ánh mắt biến thành có chút bất thiện rồi. Thậm chí nhiều cái trong mắt còn lộ ra hàn mang cùng Sát Ý!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay gấu răng, tại liên tưởng đến trước khi xuất ra gấu răng lúc nữ tử hành vi, hắn cho dù tại ngốc cũng biết vấn đề này có chút không đúng rồi.

“Khẳng định bị lão nhân này lừa được!”

Dương Diệp cười khổ cười, tuy nhiên không biết những... Này Thánh giả tại sao phải như vậy, nhưng là không cần phải nói, cái này gấu răng tuyệt đối không phải như Thương Vân Tịch nói như vậy là Hùng tộc thiếu nợ nhân tình của hắn. Bởi vì nếu như là Hùng tộc thiếu nợ nhân tình của hắn, Hùng tộc chắc chắn sẽ không cái này bộ dáng đấy.

“Thương Vân Tịch có không có nói cho ngươi biết căn này gấu răng hắn là như thế nào lấy được?” Áo bào màu vàng nam tử đột nhiên hỏi.

“Thiếu nợ nhân tình của hắn?” Một bên, một gã trên mặt có một đầu dữ tợn mặt sẹo lão giả đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Hắn Thương Vân Tịch da mặt ngược lại là càng ngày càng dầy nữa à!”

“Nhân loại da mặt đều dày!” Mặt sẹo lão giả bên cạnh một gã lão giả lạnh lùng nói một câu, nói xong còn cố ý nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Dương Diệp: “”

“Căn này gấu răng, kỳ thật xem như ta Hùng tộc sỉ nhục!”

Lúc này, áo bào màu vàng nam tử nói: “Năm đó phụ vương ta ra ngoài du lịch, gặp Thương Vân Tịch, hai người bởi vì một sự tình đại chiến một hồi.” Nói đến đây, áo bào màu vàng nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay gấu răng, nói: “Phụ vương thất bại, sau đó bị Thương Vân Tịch lấy đi một căn răng nanh! Mà khi lúc, hắn là có cơ hội giết phụ vương ta đấy, nhưng là hắn không có. Ta muốn, hắn theo như lời nhân tình, như thế tựu là chỉ cái này!”

Nghe thế, Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn hiện tại xem như minh bạch vì cái gì xuất ra căn này gấu răng về sau, những người này vì sao như vậy bất thiện rồi. Giờ khắc này, hắn muốn giết Hồi Vân Hải Thành đánh Thương Vân Tịch dừng lại: Một chầu, không mang theo như vậy lừa người đấy!

Lúc này, áo bào màu vàng nam tử lại nói: "Đương nhiên, hắn cùng với phụ vương ta quan hệ trong đó, xa không chỉ như vậy. Nói như vậy, nếu như là một ít chuyện nhỏ, ta sẽ Hùng tộc hội (sẽ) xuất thủ tương trợ.

Nhưng là, lần này Vân Hải Thư Viện sự tình, thứ cho ta nói thẳng, ta Hùng tộc tuyệt sẽ không nhúng tay. Cho nên, ngươi bây giờ có thể đi rồi!"

Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, nói: “Mặc dù có chút đường đột, nhưng là vãn bối hay là muốn hỏi một câu, vì cái gì?”

Áo bào màu vàng nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Xem tại trước ngươi đối với bại thiên nói cái kia lời nói lên, ta cũng nhiều nói một câu. Dương Diệp, thiên phú của ngươi rất cường, cho dù đến Trung Thổ Thần Châu đi cũng xem là tốt. Mà ngươi như là tiếp tục lưu lại Vân Hải Thành, đúc kết Vân Hải Thư Viện sự tình, ngươi sẽ chết!”

“Lần này yêu thú đánh Vân Hải Thư Viện, sau lưng độc thủ là đến từ Trung Thổ Thần Châu, đúng không?”. Dương Diệp nói.

“Vâng!” Áo bào màu vàng nam tử nói: “Ta có thể thẳng thắn nói cho ngươi biết, đối phương cũng cùng ta Hùng tộc tiếp xúc qua, muốn ta Hùng tộc ra tay, bất quá ta không có đáp ứng. Đối phương không có cưỡng cầu, nhưng là có một cái điều kiện, cái kia chính là ta Hùng tộc không thể đúc kết Vân Hải Thư Viện sự tình. Thứ cho ta nói thẳng, lúc này đây, Vân Hải Thư Viện đem theo Thanh Châu biến mất!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra ngoài, đem làm đi tới cửa lúc, hắn đột nhiên dừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía áo bào màu vàng nam tử, nói: “Ta có chút ý nghĩ, không biết tiền bối có nguyện ý hay không nghe.”

Áo bào màu vàng nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Nói nghe một chút, ta có chút tò mò.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối cảm thấy màn... Này sau đích người mục tiêu chỉ là Vân Hải Thư Viện?”

Áo bào màu vàng nam tử hai mắt nhắm lại, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

http://truyen
cuatui.net/ Dương Diệp nói: “Ta cảm thấy được, màn... Này sau độc thủ mục đích, khẳng định không chỉ chỉ cần diệt Vân Tiêu Thánh Điện. Ta không có chứng cớ, đây chỉ là ta một cái cảm giác. Nếu, nếu như cảm giác của ta là chính xác đấy. Như vậy, Vân Tiêu Thánh Điện bị diệt về sau, kế tiếp tựu là Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn. Mà khi những... Này đều bị diệt về sau, kế tiếp đến ai? Đương nhiên, Hùng tộc chỉ cần như Thiên Lang tộc như vậy cúi đầu xưng thần, nghĩ đến hẳn là không có gì nguy hiểm đấy!”

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, quay người đi ra đại điện.

Dương Diệp đi rồi, trong đại điện trầm mặc hồi lâu, một gã lão giả nói: "Kẻ này nói, không phải không có lý.

“Ta lại làm sao không biết?” Áo bào màu vàng nam tử trầm giọng nói: “Lần này, không chỉ có mấy ngày liền lang tộc, Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, mà ngay cả Vân Tiêu Thánh Điện đều đúc kết tiến đến. Nếu như chỉ cần là diệt Vân Hải Thư Viện, căn bản không cần phải làm cho lớn như vậy trận chiến. Vị kia toan tính, chỉ sợ là toàn bộ nam giới, không đúng, hẳn là toàn bộ Thanh Châu ah!”

“Như tiểu tử kia nói, các loại Cổ Kiếm Trai, Thanh Đạo Môn, Vân Hải Thư Viện đều bị thu thập rồi. Đến lúc đó, chỉ sợ sẽ là đối với chúng ta Hùng tộc xuất thủ.” Mặt sẹo lão giả trầm giọng nói.

“Chẳng lẽ chúng ta bây giờ muốn nhúng tay?” Một gã Thánh giả nói.

“Nhưng đối phương nếu như mục tiêu chỉ là Vân Hải Thư Viện đâu này?” Một gã áo đen lão giả trầm giọng nói: “Nếu như là như vậy, chúng ta đây nhúng tay, tựu ý nghĩa muốn cùng Thiên Lang tộc, Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, còn có Vân Tiêu Thánh Điện là địch. Không chỉ có như thế, còn đem đắc tội đến từ Trung Thổ Thần Châu cái vị kia. Đến lúc đó, ta Hùng tộc đem lâm vào nguy cơ.”

Áo bào màu vàng nam tử nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta bây giờ muốn làm đấy, không phải lâm vào Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang tộc ở giữa vũng bùn ở bên trong đi, mà là bảo tồn thực lực, dùng bất biến ứng vạn biến.”

“Yên lặng theo dõi kỳ biến a! Như nếu như đối phương thật sự ý đồ đối với ta Hùng tộc làm loạn, hừ, ta Hùng tộc cũng không phải ăn chay đấy.” Mặt sẹo lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

Nghe vậy, trong tràng chúng thánh đều là nhẹ gật đầu

Ra đại điện, Dương Diệp hít sâu một hơi, nhìn lên trời tế, trong mắt hiện lên một tia mê mang.

Kỳ thật, trước khi đến, hắn tựu đối với Hùng tộc không ôm bao nhiêu hy vọng. Vân Hải Thư Viện cùng Hùng tộc có thể nói vô thân vô cố, đối phương làm sao có thể sẽ vì Vân Hải Thư Viện mà lại để cho chính mình tộc đàn lâm vào đầm lầy? Phải biết rằng, mấy rõ ràng kim giai thế lực lớn chiến, đây chính là ngay cả Thánh giả đều cái chết ah!

Hùng tộc không ra tay, Vân Hải Thư Viện đi con đường nào?

Chẳng lẽ mình muốn dẫn lấy Ngọc Vô Song bọn người ly khai Vân Hải Thư Viện, đi che dấu nếu như như vậy, cái kia An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San lại nên như thế nào?

Nghĩ vậy, Dương Diệp ánh mắt dần dần băng lạnh xuống.

Kỳ thật, hắn căn bản không có lựa chọn. Bởi vì An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San tại Vân Tiêu Thánh Điện, hơn nữa Vân Tiêu Thánh Điện căn bản sẽ không bỏ qua Ngọc Vô Song.

Hắn cùng với Vân Tiêu Thánh Điện tầm đó, không phải ngươi chết chính là ta sống!

“Dựa vào người không bằng dựa vào chính mình!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt hàn mang lập loè.

“Đại ca, ngươi, ngươi muốn rời đi sao?”. Lúc này, Hùng Bại Thiên cùng hắn tỷ đột nhiên đã đi tới.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Muốn đi nha.”

“Có thể hay không dẫn ta đi ra ngoài?” Hùng Bại Thiên đột nhiên nói: “Yên tâm, ta tuyệt đối không liên lụy ngươi!”

Dương Diệp nói: “Đi theo ta, ngươi tính toán là chết chắc. Muốn trở nên mạnh mẽ, cũng không phải là không phải muốn đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện mới được. Chỉ cần ngươi cố tình, ở nơi nào đều có thể trở nên mạnh mẽ. Không nói, ta thời gian đang gấp. Chúng ta sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

“Tỷ, ngươi một mực nói Lâu Thiên Tiêu như thế nào như thế nào cường, ngươi cảm thấy đại ca hắn cùng với cái kia Lâu Thiên Tiêu ai mạnh?” Hùng Bại Thiên đột nhiên hỏi.

“Lâu Thiên Tiêu!” Nữ tử trả lời không có chút nào chần chờ.

“Vì cái gì?” Hùng Bại Thiên khó hiểu: “Ngươi như thế nhìn ra được, đại ca hắn căn bản không có xuất toàn lực đấy, hắn khẳng định còn có cái gì kinh người át chủ bài đấy!”

Nữ tử trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Lâu Thiên Tiêu có kỳ ngộ, đạt được vượt qua cổ truyền thừa tóm lại, coi như là tại Trung Thổ Thần Châu, hắn đều có thể tính toán thượng nhân vật số má.”

“Có thể ta cảm giác đại ca chắc chắn sẽ không bại bởi cái kia cái gì Lâu Thiên Tiêu!” Hùng Bại Thiên nói.

“Vì cái gì?” Nữ tử nhìn thoáng qua Hùng Bại Thiên, nói: “Ngươi cùng hắn nhận thức còn giống như không đến mấy canh giờ, không chỉ có đại ca kêu lên rồi, còn như vậy sùng bái hắn, ta có chút tò mò.”

Hùng Bại Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta cũng không biết, ta chỉ cảm thấy, cảm giác hắn rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm”

“Hắn xác thực rất nguy hiểm!” Đúng lúc này, áo bào màu vàng nam tử đột nhiên xuất hiện ở hai người bên cạnh.

“Phụ vương!”

Hùng Bại Thiên cùng nữ tử cung kính địa thi lễ một cái.

Áo bào màu vàng nam tử nói: “Có thể lĩnh ngộ nửa bước hư vô liền giết ý người, như thế nào lại không nguy hiểm đâu này? Bất quá nếu như có thể mà nói, bại thiên ngươi có thể cùng hắn kết giao thoáng một phát!”

“Vì cái gì?” Nữ tử khó hiểu nói: “Người này tâm ngoan thủ lạt, càng hỉ nộ vô thường, hành vi lại cực đoan, làm việc càng là hoàn toàn không để ý hậu quả, bại thiên cùng với hắn, nhất định sẽ trở thành thứ hai tên điên!”

“Biết rõ cường giả đều là làm sao tới đấy sao?”. Áo bào màu vàng nam tử đột nhiên nhìn về phía nữ tử, không đều nữ tử trả lời, hắn lại nói: “Cường giả, đều là đống xương trắng lên.”

Nữ tử: “”

Ly khai Đại Địa Sơn Mạch về sau, Dương Diệp cũng không có lựa chọn Hồi Vân Hải Thành, mà là hướng Cổ Kiếm Trai tiến đến.

Hùng tộc cự tuyệt, làm cho Dương Diệp minh bạch, mọi sự còn phải dựa vào chính mình!

Lần này Hồi Cổ Kiếm Trai, chỉ có một mục đích, cái kia chính là làm vài thanh kiếm. Man Thần Kiếm mặc dù không tệ, nhưng là cuối cùng không thể tính toán Thần giai, hơn nữa bởi vì quá lớn, căn bản không cách nào thi triển nhất niệm thuấn sát!

Mà dụng ý kiếm thi triển nhất niệm thuấn sát, cuối cùng không cách nào chính thức phát huy ra nhất niệm thuấn sát chính thức uy lực, bởi vì ý kiếm cuối cùng không thể tính toán chính thức kiếm.

Nghe đồn Cổ Kiếm Trai có một thanh ngay cả Vân Tiêu Thánh Điện đều kiêng kị kiếm đúng vậy, hắn mục đích lần này tựu là thanh kiếm nầy!

Không có Hùng tộc tương trợ, vậy hắn muốn chính mình đối kháng Thánh giả, mà muốn giết Thánh giả, có thể nào không có tuyệt thế hảo kiếm?

Tàn sát thánh! Tàn sát thánh!

Dương Diệp mục đích cuối cùng tựu là tàn sát thánh!

Mà ở tàn sát thánh trước khi, hắn muốn đem chính mình trang bị đến tận răng. Vân Hải Thư Viện bảo vật, đối với hắn không có tác dụng quá lớn. Chỉ có Cổ Kiếm Trai, mới có thích hợp hắn bảo vật, cho nên, hắn quyết định mạo hiểm Hồi Cổ Kiếm Trai!

Đột nhiên, Dương Diệp biến sắc, cưỡng ép trên không trung ngừng lại.

Ở trước mặt hắn mười trượng chỗ, xuất hiện một gã Hắc bào nhân, Hắc bào nhân toàn thân đều bị bao phủ tại áo đen nội, thấy không rõ diện mạo.

Thánh giả cảnh cường giả!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình.

“Ngươi chính là cái kia lại nhiều lần xấu ta kế hoạch Dương Diệp?” Hắc bào nhân đột nhiên nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, ý kiếm ra hiện tại hắn trên tay, đón lấy, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ!

Nhất niệm thuấn sát!

Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ gặp nạn!

Nhưng mà, cái kia có thể đánh chết Thánh giả một kiếm, giờ phút này, cũng là bị hai ngón tay cho kẹp lấy!

“Ngươi cho rằng ta là Thanh Châu tại đây cái kia chút ít phế vật Thánh giả?”

Áo đen Thánh giả thanh âm rơi xuống, ‘Oanh’ một tiếng, Dương Diệp trong tay ý kiếm ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, áo đen Thánh giả tay giữ ở Dương Diệp yết hầu.

------oOo------

Chương 991: Ta là cái loại người này ư?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đúng lúc này, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, lập tức đem Hắc bào nhân bắn đi ra.

Lợi dụng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đem Hắc bào nhân đạn sau khi rời khỏi đây, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, ý kiếm ngưng tụ mà thành, đón lấy, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp đâm vào Hắc bào nhân trước ngực. Kiếm không có đâm vào đi, bởi vì tại Hắc bào nhân trước ngực xuất hiện một cái xoay tròn màu đen luồng khí xoáy, cái này màu đen luồng khí xoáy chặn Dương Diệp kiếm!

“Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, khó được!”

Hắc bào nhân nói một câu, đón lấy, cái kia màu đen luồng khí xoáy mạnh mà xoay tròn, Dương Diệp trực tiếp bị chấn hướng về sau bay rớt ra ngoài. Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại quỷ dị địa biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Hắc bào nhân sau lưng, hàn quang hiện lên, môt con dao găm đâm vào Hắc bào nhân phần gáy!

Ngay tại Dương Diệp xuất hiện tại Hắc bào nhân sau lưng một khắc này, Hắc bào nhân là được đã xoay thân thể lại, nhưng mà lúc này, dị biến nổi lên, một gã bóng đen người đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở Hắc bào nhân sau lưng, đón lấy, lại là môt con dao găm đâm vào Hắc bào nhân phần gáy, cùng lúc đó, Dương Diệp dao găm cũng bôi hướng về phía Hắc bào nhân yết hầu!

Cái này đạo bóng đen dĩ nhiên là là U Vô Ảnh!

Hắc bào nhân có chút dừng lại, hiển nhiên thật không ngờ Dương Diệp sẽ có giúp đỡ, nhưng lại quỷ dị như vậy, muốn ra tay, nhưng mà lúc này, lưỡng cổ lực lượng vô hình đột nhiên đặt ở trên người của hắn, khiến cho thân thể của hắn có chút dừng lại ⊥ là như vậy dừng lại: Một chầu, lưỡng thanh dao găm phân biệt cắm ở hắn phần gáy cùng yết hầu chỗ.

Nhưng là, Dương Diệp nhưng lại sắc mặt đại biến, bởi vì bọn hắn trước mắt cái này Hắc bào nhân cũng chỉ là một đạo tàn ảnh. Phát giác được một màn này, Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng không tốt.

Mà ngay một khắc này, hắn đột nhiên cảm giác phía sau lưng truyền đến một cổ sức lực lớn, cũng may hắn thời khắc mấu chốt lập tức tế ra dị thứ nguyên phương, dị thứ nguyên phương thay hắn chặn đại bộ phận lực lượng, dù là như thế, hắn cũng bị chấn hướng phía trước bay ra gần ngàn trượng, ngay cả phun mấy ngụm máu.

Dương Diệp lau đi khóe miệng máu tươi, nhìn về phía trước mặt bảo kê chính mình dị thứ nguyên phương, khi thấy dị thứ nguyên phương lúc, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, bởi vì giờ phút này dị thứ nguyên phương phía trên vậy mà xuất hiện vô số vết rạn!

“Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, nửa bước hư vô cảnh Sát Ý, Tốc Chi Pháp Tắc, ám chi pháp tắc...” Hắc bào nhân nói: “Khó trách ngươi có thể lại nhiều lần phá hư kế hoạch của chúng ta, không thể không nói, ngươi để cho ta có chút kinh ngạc, bất quá, không hơn, đó đã xong.”

Thanh âm rơi xuống, Hắc bào nhân trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra vô số đạo hắc khí, những hắc khí này trong chốc lát che khuất bầu trời, đem phạm vi gần vạn dặm nội hết thảy đều bao phủ.

Yên lặng mấy tức!

Những hắc khí kia nội đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, hắc khí khởi đầu điên cuồng nổ...

Không đến một hồi, vạn dặm nội hắc khí toàn bộ nổ ra, Thiên Địa sợ run!

Hồi lâu, hắc khí tiêu tán.

Nhưng mà thừa chỉ còn lại có một người, người nọ là Dương Diệp!

Hắc bào nhân đã không thấy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, ở đằng kia vạn dặm bên ngoài, có một đạo điểm đen, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: “Chưa thấy qua như vậy ngu xuẩn đấy, biết rõ ta lĩnh ngộ ám chi pháp tắc, còn lợi dụng hắc ám thuộc tính đến công kích ta!”

Hắc bào nhân một kích kia rất cường, ít nhất là Thần giai hạ phẩm huyền kỹ, Thần giai hạ phẩm huyền kỹ do Thánh giả thi triển đi ra, uy lực kia có thể nhược sao? Nhưng tiếc chính là đối phương thi triển chính là thuộc về ám thuộc tính năng lượng huyền kỹ, mà lĩnh ngộ ám chi pháp tắc Dương Diệp, không chỉ có bản thân đối với hết thảy ám thuộc tính năng lượng miễn dịch, càng có thể điều khiển hết thảy ám năng lượng thuộc tính!

Trước khi, hắn tựu là trực tiếp điều khiển những cái... Kia ám thuộc tính năng lượng bạo tạc nổ tung, cái này không chỉ có làm đó bị thương nặng áo đen Thánh giả, càng làm cho đối phương bị cắn trả.

Hắn vốn định thừa dịp thắng truy kích, nhưng mà đối phương nhưng lại trực tiếp lẻn!

Bất quá Dương Diệp cũng không có chút nào khinh thị đối phương, lúc trước một kích kia, nếu như không phải đối phương thi triển chính là ám thuộc tính huyền kỹ, hắn cho dù có thể đỡ được, dị thứ nguyên phương chỉ sợ cũng phải báo hỏng. Đối phương trước khi một kích là có thể hư hao dị thứ nguyên phương, cái này đã đủ để chứng minh thực lực đối phương khủng bố!

Đồng thời, Dương Diệp cũng ngưng trọng lên. Bởi vì, cái này Hắc bào nhân xuất hiện, chứng minh đối phương cái kia điều khiển Thiên Lang Sơn Mạch nhóm thế lực phía sau màn độc thủ đã chú ý hắn rồi, hơn nữa ra tay với hắn rồi.

Cần càng thêm cẩn thận cùng tâm!

Tại nguyên chỗ dừng lại xuống, Dương Diệp khởi đầu hướng Cổ Kiếm Trai phương hướng tiến đến. Lúc này đây, hắn không có ở từ phía trên thượng phi, mà là theo mặt đất. Trên trời cho dù có Kiếm Vực che giấu khí tức, mục tiêu cũng quá đại, dễ dàng bạo lộ. Tại mặt đất có che lấp vật, Thánh giả cơ bản không có khả năng tra được khí tức của hắn!

Vì tiết thời gian, Dương Diệp một đường đều là dùng Tốc Chi Pháp Tắc, cái này tự nhiên là cực kỳ tiêu hao huyền khí đấy, bất quá có Tiểu Bạch tại, huyền khí sự tình căn bản không cần lo lắng, trên đường đi, liên tục không ngừng huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào Dương Diệp, làm cho Dương Diệp trong cơ thể huyền khí chưa bao giờ khô kiệt qua!

Cứ như vậy, xa không cần vài ngày lộ trình, Dương Diệp dùng không đến một ngày tựu chạy tới Cổ Kiếm Trai Kiếm Trai Phong bên ngoài.

Dương Diệp không có trực tiếp tiến vào Kiếm Trai Phong, mà là ẩn dấu đi. Bởi vì lúc này Cổ Kiếm Trai mở ra tông môn đại trận, vô số chuôi huyền kiếm tại Kiếm Trai Phong chiếm giữ núi lớn trên không cao tốc lưu chuyển.

http://truy E ncuatui.n
et Giờ phút này, toàn bộ Kiếm Trai Phong đều bị kiếm quang chỗ bao phủ.

Mà ở Kiếm Trai Phong trên không, Dương Diệp tắc thì cảm nhận được ít nhất sáu bảy đạo cường đại mà lại mịt mờ khí tức.

Không cần phải nói, đây nhất định là Mãng Tộc đến ngăn trở Cổ Kiếm Trai Thánh giả cường giả!

Nhìn xem cái kia bị kiếm quang bao phủ Kiếm Trai Phong, Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành kiếm quang hướng cái kia Kiếm Trai Phong kích bắn đi.

Vốn là Dương Diệp cho rằng sẽ gặp đến Mãng Tộc Thánh giả công kích, nhưng là cũng không có. Hắn vừa xong Kiếm Trai Phong kiếm quang màn sáng trước, Cổ Chân Nhân tựu xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp vừa muốn nói chuyện, Cổ Chân Nhân nhưng lại tay phải vung lên, một đạo kiếm quang bao phủ ở hắn, đón lấy, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm điện.

Trong đại điện, phía trên thủ tọa chính là Kiếm Vô Trần, tại Kiếm Vô Trần bên cạnh, là sáu gã lão giả, trong đó Cổ Chân Nhân đã ở nội.

Bảy tên Thánh giả!

“Uyển Nhi đan điền bị hủy, Nhưng là thực?” Kiếm Vô Trần nhìn phía dưới Dương Diệp, đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Kiếm Vô Trần hai mắt nhắm lại, trong mắt hàn mang lập loè, nói: “Nếu như ta nhớ không lầm, lúc trước Thanh Đạo Môn Chu Nguyên như thế ngay tại Vân Hải Thành a. Nói cách khác, hắn thấy chết mà không cứu được, đúng không?”

Dương Diệp lần nữa nhẹ gật đầu, nói: “Bởi vì quan hệ của ta!”

Kiếm Vô Trần rung dắt nói: “Cho dù không có ngươi nguyên nhân, hắn cũng sẽ (biết) thấy chết mà không cứu được đấy. Ta Cổ Kiếm Trai cùng Thanh Đạo Môn ở giữa ân oán, quá lâu, quá sâu, cơ hồ không cách nào hóa giải. Lần này liên thủ, bất quá là bởi vì Vân Tiêu Thánh Điện nguyên nhân. Tại nam giới, mặc kệ chúng ta cùng bọn họ như thế nào đấu, cũng sẽ không tử đấu, nhưng là Vân Tiêu Thánh Điện thứ nhất, chính là muốn đến chia cắt ích lợi của chúng ta, cho nên, chúng ta song phương mới có thể tạm thời dương liên thủ!”

“Tình huống bây giờ rất nghiêm trọng!” Dương Diệp trầm giọng nói: “Vân Hải Thành tràn đầy nguy cơ!”

Kiếm Vô Trần nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch, nhưng là, ta Cổ Kiếm Trai lúc này bất lực.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối nên biết, Vân Hải Thành nếu là bị diệt, kế tiếp khả năng sẽ đến phiên chúng ta. Đến lúc đó, chúng ta gốc ngăn cản không □ nhóm (đám bọn họ), không phải sao?”

“Ngươi đây yên tâm!” Lúc này, Kiếm Vô Trần bên cạnh áo bào xanh lão giả đột nhiên nói: “Bọn hắn dám diệt Vân Hải Thành, nhưng cũng không dám đến diệt ta Cổ Kiếm Trai!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì chúng ta tổ sư vẫn còn!” Cổ Chân Nhân nói: “Tổ sư tuy nhiên không thể tới đến cái này phiến thế giới, nhưng là chỉ cần nàng vẫn còn, cái này Thanh Châu, sẽ không có cái đó cái thế lực dám đến diệt chúng ta Cổ Kiếm Trai. Đương nhiên, hàng lâm này giới, tổ sư cũng là cần trả giá thật nhiều đấy."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó quét mọi người liếc, nói: "Hang ngầm bối nói thẳng, chẳng lẽ chư vị tiền bối sẽ đem Cổ Kiếm Trai tương lai tồn vong đều ký thác vào tổ sư trên người? Vạn nhất đến lúc đối phương có biện pháp ứng đối tổ sư, ta đây Cổ Kiếm Trai lại nên như thế nào?"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., thừa mọi người sắc mặt đều là khẽ biến. Tinh tế tưởng tượng, Dương Diệp lời này chưa phát giác ra vô lý.

Trầm mặc hồi lâu, Kiếm Vô Trần trầm giọng nói: "Ta minh bạch ý của ngươi, nhưng là nói thực ra, lúc này ta Cổ Kiếm Trai nhưng lại là vô lực rồi. Chúng ta mấy người đều bị kiềm chế, mà ta Cổ Kiếm Trai nội tinh anh cơ hồ cũng đã tiến về trước Vân Hải Thành. Ta Cổ Kiếm Trai nội, đã cầm không ra cái gì cường giả."

Dương Diệp đột nhiên chỉ chỉ chính mình, sau đó nói: "Còn có ta!"

Nghe vậy, mọi người đều là sững sờ.

Dương Diệp nói: "Nói thực ra, ta muốn liều mạng."

"Vì cái gì?" Kiếm Vô Trần khó hiểu nói: "Đừng nói với ta ngươi đối với Vân Hải Thư Viện đã có sâu đậm cảm tình!"

Dương Diệp tự nhiên sẽ không nói chính mình là vì đối phó Vân Tiêu Thánh Điện!

Dương Diệp nói: "Trước mắt mới chỉ, còn chưa tới lúc tuyệt vọng, cho nên ta cảm thấy được, chúng ta như thế liều thoáng một phát, nếu như có thể cứu Vân Hải Thư Viện, cái này đối với chúng ta Cổ Kiếm Trai mà nói, cũng là một kiện đại hảo sự, không phải sao?"

"Vân Hải Thư Viện nếu không phải vong, chúng ta tựu cũng không cùng Thiên Lang Sơn Mạch, Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, cùng với Vân Tiêu Thánh Điện xung đột chính diện. Đây cũng là chúng ta trước khi tại sao phải trợ giúp Vân Hải Thư Viện nguyên nhân." Kiếm Vô Trần nhìn xem Dương Diệp nói: "Cho nên, ngươi nói rất có lý, Vân Hải Thư Viện không vong, đối với chúng ta mà nói, xác thực là một chuyện tốt. Nhưng là, ngươi có thể ngăn cơn sóng dữ sao?"

"Ta muốn thử xem!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Bất quá cần tông môn tương trợ!"

“Tương trợ ngươi là mới tình, nhưng là, ngươi nói ngươi có thể ngăn cơn sóng dữ, ta không tin!” Kiếm Vô Trần bên cạnh áo bào xanh lão giả nói.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tuôn ra, lập tức tràn ngập toàn bộ đại điện!

Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Nhìn thấy một màn này, thừa tất cả mọi người sắc mặt ngay ngắn hướng đại biến, trong mắt, đều là khó có thể tin!

“Hiện tại chư vị tiền bối mới có thể đủ đã tin tưởng a?” Dương Diệp nói.

“Ngươi chừng nào thì lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đấy!” Kiếm Vô Trần gắt gao nhìn xem Dương Diệp, thanh âm có chút rung động.

“Không lâu!” Dương Diệp nói: “Chư vị tiền bối, ta muốn nói, Vân Hải Thành không có có bao nhiêu thời gian rồi. Ngoại trừ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, ta còn có một chút át chủ bài, cho nên, ta mới dám nói ra loại lời này. Nhưng là, những... Này còn có chút chưa đủ, cho nên ta gấp trở về thỉnh cầu tông môn tương trợ.”

“Ngươi còn có cái khác át chủ bài?” Kiếm Vô Trần hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên!”

Thừa, mọi người nhìn nhau, hồi lâu, Kiếm Vô Trần trầm giọng hỏi: “Ngươi nghĩ muốn cái gì trợ giúp!”

“Muốn trang bị!” Dương Diệp nhìn thẳng Kiếm Vô Trần, nói: “Muốn chúng ta Cổ Kiếm Trai tốt nhất trang bị!”

Nghe vậy, mọi người đều là khóe miệng co lại.

Trầm mặc hồi lâu, một gã lão giả đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi là ta Cổ Kiếm Trai tương lai hy vọng, cho ngươi vài món trang bị ngược lại không là vấn đề; Là, ngươi muốn tốt nhất, cái này...”

“Lần này ta muốn đối mặt thế nhưng mà Thánh giả!” Dương Diệp nhìn thẳng vị lão giả kia, nói: “Nếu như trang bị không tốt, Nhưng có thể các vị tiền bối ngày sau sẽ vì ta nhặt xác rồi!”

“Thế nhưng mà...” Lão giả vẫn còn có chút do dự. Cổ Kiếm Trai tốt nhất bảo bối, cứ như vậy đưa ra ngoài, đừng nói hắn, tất cả mọi người có chút không bỏ được.

“Nếu không như vậy, chư vị tiền bối tựu xem như là mượn ta đấy, chờ ta dùng hết rồi, ta tại trả lại cho chư vị tiền bối, như thế nào?” Dương Diệp đột nhiên nói.

“Mượn?”

Mọi người hơi sững sờ, trong đó một gã lão giả nói: “Nếu như là mượn lời mà nói..., ngược lại là không có vấn đề gì, dù sao cái này hạnh cũng là tự chúng ta người, hơn nữa lại là chúng ta Cổ Kiếm Trai tương lai hy vọng.”

“Có thể, Nhưng là ngươi hạnh đến lúc đó không có mượn không trả à nha!” Lúc này, cái kia áo bào xanh lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, hoài nghi nói.

Nghe vậy, Dương Diệp không vui nói: “Tiền bối nói nói chi vậy, ta Dương Diệp là cái loại người này sao? Ta là cái loại người này sao? Tiền bối, thứ cho ta nói thẳng, ngươi có thể vũ nhục ta, nhưng không thể vũ nhục chúng ta cách!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 992: Ta thật sự không phải loại người như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đỏ mặt tía tai, nhìn hằm hằm lấy tên lão giả kia, một bộ muốn xông đi lên solo bộ dạng.

Cái kia trước khi hoài nghi Dương Diệp lão giả khuôn mặt kéo ra, nói: “Tiểu tử ngươi kích động cái cái gì, lão phu lại không có nói ngươi là cái loại người này.”

“Ta thật sự không phải loại người như vậy!” Dương Diệp ngữ khí kiên định, chân thật đáng tin.

“Tốt rồi tốt rồi, chúng ta biết rõ ngươi không phải loại người như vậy!”

Lúc này, Kiếm Vô Trần nói: “Ngươi cũng đừng trách Hồ trưởng lão, hắn chưởng quản chúng ta Cổ Kiếm Trai bảo khố, những cái... Kia bảo vật với hắn mà nói, so với hắn mệnh cũng còn trọng yếu. Vốn những cái... Kia bảo vật, cũng phải cần đối với chúng ta Cổ Kiếm Trai có đại cống hiến, công lao lớn nhân tài có thể có được đấy. Nhưng là tình huống lần này bất đồng, chúng ta trước tiên có thể cho ngươi mượn dùng.”

Dương Diệp vội vàng nói: “Ta tất [nhiên] vi tông môn xông pha khói lửa, chết thì mới dừng!”

Trong tràng, Cổ Chân Nhân nhếch miệng, hắn đối với Dương Diệp tính cách là tính toán so sánh hiểu rõ đấy. Nhiều khi, Dương Diệp xác thực nói một không hai, nhưng nhiều khi, hắn tuyệt đối là một cái vô sỉ gia hỏa!

Đương nhiên, hắn nhất định là sẽ không đi nhắc nhở mọi người đấy! Hắn là Dương Diệp sư phó, hắn không tráo Dương Diệp, ai tráo?

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo cái kia Hồ trưởng lão cùng Cổ Chân Nhân đi tới một chỗ tên là kiếm bảo các đại điện.

Đại điện có tầng bốn, ba người một đường đi tới tầng thứ tư. Tầng thứ tư nội chính giữa cùng bốn hẻo lánh, có năm đạo kiếm quang cột sáng, tại đây chút ít kiếm quang cột sáng nội, có cái gì tại lưu chuyển.

Dương Diệp thần sắc động dung, bởi vì trong này, ít nhất đều là Thần giai.

Cái kia Hồ trưởng lão do dự xuống, sau đó nói: “Tiểu tử, những vật này đều là chúng ta tông môn tích súc, ngươi, tiểu tử ngươi cẩn thận một chút, đừng làm hư mất.”

Dương Diệp khóe mắt hơi nhảy, lão nhân này vẫn còn có chút không nỡ ah!

“Lão. Hồ, đừng bà mẹ rồi, nhanh lấy ra, Vân Hải Thư Viện có thể không có bao nhiêu thời gian rồi.” Cổ Chân Nhân có chút bất mãn nói.

Lão. Hồ khẽ gật đầu, cũng không tại bà mẹ. Tay phải vung lên, xa xa một đạo kiếm quang cột sáng biến mất, đón lấy, một kiện màu đen khôi giáp xuất hiện ở ba người trước mặt.

Cái này khôi giáp có chút đặc biệt, bởi vì nó vậy mà toàn bộ là dùng thật nhỏ kiếm tạo thành đấy, những... Này kiếm nhỏ nhất, như châm Bình thường. Cả kiện khôi giáp, dùng ít nhất hơn vạn chuôi kiếm châm tạo thành!

"Này giáp, Danh Kiếm giáp, toàn bộ do Tiên giai thượng phẩm hắc diện thạch chế tạo mà thành, trong đó, lại vận dụng Thần giai bao la bát ngát nước cùng vực bên ngoài thần bí bí ngân tương dung, làm cho này giáp trở thành Thần giai hạ phẩm. Này giáp, Nhưng công, Nhưng phòng!"

Hồ trưởng lão nói xong, bấm tay một điểm, kiếm kia giáp trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể, nói: "Cảm thụ thoáng một phát!"

Dương Diệp hai mắt khép hờ, rất nhanh, hắn khóe mắt mở ra, trong chốc lát, vô số đạo thật nhỏ như châm kiếm tự trong cơ thể hắn tuôn ra, lập tức hợp thành một kiện màu đen khôi giáp đưa hắn kín bao vây lại.

Kín không kẽ hở!

Toàn bộ kiếm giáp đem Dương Diệp (ba lô) bao khỏa kín không kẽ hở, mà ngay cả con mắt vị trí cũng là có một tầng trong suốt nhuyễn màng, mà cái kia hai mảnh nhuyễn màng, dĩ nhiên là Thần giai! Có thể nói, muốn muốn phá vỡ cái này kiếm giáp, chỉ có cứng rắn (ngạnh) PHÁ...! Trừ lần đó ra, không còn phương pháp!

Dương Diệp thân thể có chút giật giật, trong tràng lập tức vang lên từng đạo kiếm minh thanh.

"Tốt giáp!"

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, cái này giáp mặc lên người, hắn không thể không biết không được tự nhiên, quả thực tựu là cùng thân thể của hắn một khối!

Lúc này, lão. Hồ lại nói: "Cái này giáp nếu như chỉ là như vậy, cái kia còn không có gì, nó sở dĩ được xưng là kiếm giáp, là vì nó chỉ thích hợp kiếm tu dùng. Ngươi bây giờ sử dụng kiếm ý rót vào này giáp nhìn xem!"

Dương Diệp, Dương Diệp vội vàng tuôn ra Hư Vô Cảnh Kiếm Ý dũng mãnh vào khôi giáp bên trong, trong chốc lát, cả kiện kiếm giáp vậy mà giống như đang sống, từng đạo kiếm minh thanh không ngừng từ Dương Diệp trên người phóng lên trời, cùng lúc đó, Dương Diệp trên người cái kia kiện kiếm giáp mỗi một chuôi châm kiếm đều phát ra kiếm quang, kiếm quang Ly Kiếm nửa phần, lẫn nhau tầm đó dung hợp liên tiếp: Kết nối, tạo thành một đạo kiếm quang màn sáng bao phủ Dương Diệp!

Nhìn từ ngoài, kiếm kia mang màn sáng có chút mỏng, kỳ thật bằng không thì, cái kia màn sáng ít nhất là hơn vạn chuôi kiếm mang tạo thành, hắn độ dày, ít nhất hơn vạn tầng, chỉ có điều bị áp súc áp chế.

Nhìn xem một màn này, cái kia lão hổ cùng Cổ Chân Nhân hai người nhìn nhau liếc, trong mắt đều có lấy vẻ khiếp sợ. Sau nửa ngày, lão. Hồ trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, nói: “Tiểu tử, ta xem như đã nhìn ra, cái này kiếm giáp khả năng cũng cũng chỉ có ngươi mới có thể đem uy lực của nó phát huy đến mức tận cùng rồi. Ngươi bây giờ cái này kiếm quang vòng phòng hộ, coi như là Thánh giả đều đừng muốn đơn giản đánh nát, mà cho dù đánh nát vòng phòng hộ, còn có kiếm giáp, có thể nói, ngươi bây giờ so con rùa đen còn muốn con rùa đen!”

“Này giáp, Bình thường kiếm tu dùng, tương đương với Thần giai hạ phẩm tả hữu, mà ngươi dùng, bởi vì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nguyên nhân, này giáp tuyệt đối sẽ không so với cái kia Thần giai trung phẩm nhược!” Cổ Chân Nhân cười nói.

Dương Diệp đồng ý gật gật đầu, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý dung nhập cái này kiếm giáp về sau, tương đương với cho cái này kiếm giáp sinh mệnh, uy lực của nó so nguyên đến đề thăng không biết bao nhiêu lần. Có thể nói, cái này kiếm giáp phòng ngự, giờ phút này hoàn toàn vượt qua cái kia dị thứ nguyên phương.

“Này giáp còn có thể công, ngươi thử xem!” Lão. Hồ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tâm niệm vừa động.

Kiếm minh tiếng vang lên, trên người hắn kiếm giáp đột nhiên phân giải ra, hóa thành vạn đạo kiếm quang phóng lên trời.

Mái nhà trực tiếp nổ, vạn đạo kiếm quang xông thẳng lên trời, chính muốn xé rách trời xanh!

“Mau dừng lại!” Lúc này, Hồ trưởng lão đột nhiên nghẹn ngào kêu lên.

Dương Diệp nao nao, đem làm hắn cẩn thận ngẩng đầu nhìn lại lúc, phát hiện cái kia nguyên lai thủ hộ Kiếm Trai Phong kiếm trận giờ phút này bị hắn những... Này kiếm quang trùng kích đã vặn vẹo lên, phảng phất sau một khắc muốn nghiền nát! Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng tâm niệm vừa động, lập tức, không trung vạn đạo kiếm quang ngay ngắn hướng rơi xuống, cuối cùng toàn bộ chui vào Dương Diệp trong cơ thể, một lần nữa biến trở về kiếm giáp!

Lão. Hồ thở dài một hơi, sau đó nói: “Kiếm này giáp vốn là uy lực không có khả năng mạnh như vậy, nhưng là vì ngươi Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nguyên nhân, uy lực của nó có thể đạt tới cực hạn của nó. Có thể nói, coi như là chúng ta những lão gia hỏa này tại đối mặt ngươi cái đồ chơi này lúc đều không dám khinh thường, bởi vì ngươi Hư Vô Cảnh Kiếm Ý bản thân cũng đủ để xúc phạm tới chúng ta, mà lại tăng thêm những... Này châm kiếm, có thể nói, chúng ta một cái không chú ý, chỉ sợ đều trọng thương, thậm chí vẫn lạc!"

Dương Diệp trong mắt lóe ra hưng phấn hào quang, không thể không nói, cái này kiếm giáp quá sắc bén, quá cho lực rồi!

"Đương nhiên, ta không phải nói ngươi đã có được cái này kiếm giáp là có thể nhất định giết Thánh giả!" Lúc này, Hồ trưởng lão nghiêm mặt nói: "Thánh giả cảnh cường giả năng lực xa không chỉ ngươi muốn đơn giản như vậy, đặc biệt là một ít uy tín lâu năm Thánh giả, bọn hắn ủng có chủng chủng không thể tưởng tượng nổi năng lực, đừng nói ngươi, tựu là Thiên Đô kiêng kị. Cho nên, ngày sau ngươi nếu là gặp được Thánh giả, ngàn vạn phải cẩn thận, không thể có chút chủ quan!"

"Lão. Hồ nói rất đúng!" Cổ Chân Nhân cũng nói: "Tiểu tử, ta biết rõ ngươi đối với chính mình rất có lòng tin, nhưng là, nếu như đụng phải Thánh giả, ngàn vạn không muốn chủ quan. Còn có, Thánh giả bên trong cũng có mạnh cùng yếu, một ít uy tín lâu năm Thánh giả một người đối kháng vài tên Thánh giả cũng không phải không thể nào. Cho nên, chính mình kiềm chế điểm, đừng ngày nào đó lại để cho lão phu đến cấp ngươi nhặt xác!"

Dương Diệp nhìn hai người liếc, trong nội tâm ấm áp, lập tức nhẹ gật đầu, cười nói: "Yên tâm, ta không có ngu như vậy." Nói xong, Dương Diệp ánh mắt nhìn hướng về phía một bên còn lại bốn cái kiếm quang cột sáng, ý tứ không cần nói cũng biết.

Lão. Hồ khóe miệng có chút co lại, hồi lâu, hắn thở nhẹ thở ra một hơi, nói: "Cũng thế, dù sao là cho ngươi mượn đấy!"

Nói xong, lão. Hồ tay phải vung lên, trong đó một đạo kiếm quang cột sáng vỡ vụn, một đạo thanh mang tự trong đó bay ra, cuối cùng lơ lửng tại ba người trước mặt.

Thanh mang tiêu tán, một thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt.

Kiếm dài ba thước, rộng hai ngón tay, hiện lên màu xanh biếc. Thân kiếm mảnh mà mỏng, tản ra nhàn nhạt màu xanh biếc mơ hồ, trừ lần đó ra, không có có chỗ đặc biết gì.

“Kiếm này tên Bích Lạc, Thần giai hạ phẩm, do thần bí chi vật cùng thần bí Chi Lực chế tạo mà thành, cầm kiếm chi nhân có thể mượn nhờ kiếm này hướng trời xanh mượn nhờ trời xanh Chi Lực.”

Nói xong, Hồ trưởng lão quay người tay phải vung lên, trong đó một đạo kiếm quang cột sáng vỡ vụn, đón lấy, ba người trước mặt lại xuất hiện một thanh kiếm. Chuôi kiếm nầy vực cái kia Bích Lạc thân kiếm lớn lên vừa sờ đồng dạng, bất đồng duy nhất chính là chuôi kiếm nầy nhan sắc, chuôi kiếm nầy nhan sắc là thâm trầm sắc.

“Kiếm này tên Hoàng Tuyền, Thần giai hạ phẩm, cũng là do thần bí chi vật cùng thần bí Chi Lực chế tạo mà thành, cùng cái kia Bích Lạc làm một đúng. Cầm kiếm chi nhân có thể mượn nhờ kiếm này hướng đại địa mượn nhờ đại địa chi lực. Lưỡng kiếm như hợp thể, tương đương với có thể mượn thiên địa lực lượng. Nói như vậy, ngươi như thi triển một loại Đạo Giai huyền kỹ, mà có cái này thiên địa lực lượng gia trì, ngươi đạo này giai huyền kỹ đem trực tiếp có thể so với Thần giai!” Hồ trưởng lão nói.

“Cái kia nếu như ta thi triển chính là Thần giai hạ phẩm, tại tăng thêm cái này thiên địa lực lượng đâu này?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Ta không biết!” Hồ trưởng lão nói.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, kinh ngạc nói: “Như thế nào lại không biết đâu này? Chẳng lẽ không có người dùng qua?”

Hồ trưởng lão nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là không người nào dùng qua, bởi vì cái này hai chuôi kiếm đối với Kiếm Ý yêu cầu cực cao, chỉ có nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý mới có thể miễn cưỡng khống chế. Tuy nhiên Kiếm Chủ là nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, nhưng hắn là tự nhiên mình chuyên chúc kiếm, bởi vậy, hắn đối với cái này hai chuôi kiếm cũng không có hứng thú. Hiện tại, tựu tạm thời tiện nghi ngươi rồi!”

“Ta nhất định không sẽ mai một bọn hắn đấy!”

Dương Diệp nói xong, vẫy tay, hai thanh kiếm lập tức đã rơi vào trong tay hắn, bất quá rất nhanh, hai thanh kiếm mà bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, giống như muốn tránh thoát tay của hắn. Nhưng là đem làm hắn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý rót vào hai thanh kiếm lúc, hai thanh kiếm lập tức bình tĩnh đi xuống.

Trái tay nắm lấy Bích Lạc, phải tay nắm lấy Hoàng Tuyền, Dương Diệp hưng phấn không thôi, đây chính là Thần giai ah, hơn nữa còn là Thần giai kiếm! Có cái này hai chuôi kiếm tại, tại tăng thêm kiếm kia giáp cùng dị thứ nguyên phương, hắn hiện tại tựu tương đương với có ba kiện Thần giai!

Đương nhiên, cái này muốn chính diện tàn sát thánh, vẫn còn có chút không đủ đấy, vì vậy, Dương Diệp nhìn về phía này xa xa còn lại hai đạo kiếm quang cột sáng.

Lúc này đây, hắn muốn đem mình trang bị đến tận răng!

Hồ trưởng lão không có ở chần chờ, tay phải vung lên, trong đó một đạo cột sáng ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, một kiện đồ vật xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy cái này đồ vật, Dương Diệp hai mắt trực tiếp trợn lên lên, nói: “Cái này, cái đồ chơi này là cái gì?”

“Vật ấy, Thần giai trung phẩm, thi triển ra, Nhưng che khuất bầu trời, Nhưng xé rách trời xanh ân, không được, vật ấy không thể cho ngươi mượn quá trân quý”

Hồ trưởng lão thanh âm ở giữa sân vang lên.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 993: Táng Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Hồ trưởng lão mà nói, Dương Diệp mặt đen lại, nói: “Hồ trưởng lão, cho vãn bối cả gan hỏi một câu, là cái đồ chơi này trọng yếu, hay vẫn là vãn bối tính mạng trọng yếu?”

Nghe vậy, Hồ trưởng lão cười khổ, nói: “Ngươi tiểu tử này, chúng ta thế hệ trước cuối cùng có một ngày không phải là ly khai cái thế giới này chính là tọa hóa, nếu như chúng ta đi, mà Kiếm Trai lại không ai có thể thành thánh, Cổ Kiếm Trai kia tất nhiên sẽ suy bại, thậm chí là diệt vong. Mà ngươi, chính là Cổ Kiếm Trai chúng ta tương lai hy vọng. Cho nên, ngươi nói ai trọng yếu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói: “Vãn bối nên biết, lần này vãn bối tiến đến Vân Hải Thành, có thể sẽ đối mặt Thánh Giả. Tuy rằng vãn bối có Hư Vô Cảnh kiếm ý, nhưng đối mặt chân chính

Thánh Giả, chỉ dựa vào Hư Vô Cảnh kiếm ý căn bản không đủ. Cho nên, lần này vãn bối mới gấp trở về hướng tông môn xin giúp đỡ.”

“Ta minh bạch, ta…”

“Thứ cho vãn bối vô lễ.” Dương Diệp đã cắt đứt Hồ trưởng lão mà nói, nói: “Tiền bối khả năng không rõ, những bảo vật này đối với vãn bối mà nói, không chỉ là bảo vật đơn giản như vậy, chúng, khả năng chính là vãn bối cứu mạng chi vật. Hơn nữa, vãn bối lần này tiến về trước Vân Hải Thành, mục đích cũng là vì Cổ Kiếm Trai ta, có thể nói, vãn bối vì tông môn, ngay cả tính mệnh cũng không để ý. Mà hôm nay Hồ trưởng lão nhưng là không bỏ được chính là một món bảo vật, cái này, điều này làm cho đệ tử thật sự là thất vọng đau khổ a!” Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp vẻ mặt bi phẫn.

“Được, tốt, tiểu tử ngươi đừng nhìn ta như vậy rồi!” Hồ trưởng lão khoát tay áo, nói: “Giống như lão phu muốn hại một dạng với ngươi. Tiểu tử, nói chuyện trước a, những thứ này là cho ngươi mượn, là cho ngươi mượn, sau này ngươi là phải trả!”

“Vãn bối là cái loại này có mượn không có trả người sao?” Dương Diệp bất mãn nói.

“Nguyên bản ta nhìn không giống, hiện tại ta nhìn là có điểm giống rồi…”

Hồ trưởng lão trong nội tâm thì thầm một tiếng, nhưng là không nói ra, hắn thật sự là có chút sợ trước mắt Dương Diệp rồi. Lắc đầu, hắn quay người nhìn về phía trước mắt đồ vật. Ở trước mặt của hắn, là một kiện cánh, một kiện do vô số ngón tay dài màu đen tiểu kiếm tạo thành cánh. Những thứ này tiểu kiếm cùng kiếm Giáp kiếm không giống với, những kiếm này rất mỏng, so với cánh ve sầu còn mỏng hơn, hầu như chính là hư ảo trong suốt. Cánh chỉnh thể bóng loáng trong như gương, lóe ra lạnh lẽo thấu xương hàn mang.

Nhìn xem cái này cánh, Hồ trưởng lão trong mắt hiện lên một vòng không muốn cùng phức tạp, sau đó nói: “Này cánh tên Ám Hắc Kiếm Dực, kiếm là toàn bộ do ngoại vực thần bí Thần Giai nhẹ cát trắng thạch tạo thành, đá này có một cái đặc tính, cái kia liền là phi thường nhẹ, nhẹ ngược lại cơ hồ không có sức nặng. Trừ lần đó ra, trong đó lại xen lẫn thánh thú phượng hoàng cùng đại bàng lông vũ cùng với xương cốt… Đơn giản mà nói, đây là một kiện đề cao tốc độ bảo bối. Ngươi chỉ cần mặc nó vào, e là cho dù là Thánh Giả đều khó đuổi theo ngươi!”

Vượt qua Thánh Giả tốc độ?

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngăn chặn kích động trong lòng cùng hưng phấn, phải tay khẽ vẫy, cái kia cánh lập tức chui vào trong cơ thể hắn, rất nhanh, 'oanh' một tiếng, sau lưng của Dương Diệp xuất hiện một đôi cánh. Đôi cánh xuất hiện, Dương Diệp toàn bộ người liền chậm rãi đằng trống không.

Nhẹ! Vô cùng nhẹ!

Đây là lúc này cảm giác của Dương Diệp, mang theo chiếc cánh này về sau, hắn có một loại ảo giác, vậy chính là mình thân thể khỏe như không có sức nặng! Liền như lúc này, hắn cái gì cũng không có làm, nhưng mà chính mình nhưng là bay lên.

Giờ phút này, hắn cảm giác mình chính là một cái lông chim, một cây gió nhẹ nhàng thổi là có thể lung lay lông vũ!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, chân phải nhẹ nhàng trừng.

CHÍU... U... U!!

Dương Diệp toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại mấy trăm dặm trên không trung. Mà sau lưng hắn, là một đường thật dài đen kịt vết nứt không gian, cái kia vết nứt không gian, là bởi vì hắn tốc độ quá nhanh mà trực tiếp bị xé mở tới.

Nhẹ nhàng khẽ động, hắn lập tức xuất hiện ở tại chỗ, bất quá sắc mặt của hắn nhưng trắng bệch, hơn nữa khóe miệng còn tràn ra một tia máu tươi.

"Nhớ lấy, này cánh thúc động tuy rằng có thể tăng lên trên diện rộng tốc độ của ngươi, nhưng mà nó tiêu hao cũng là cực kì khủng bố đấy, dùng Huyền Khí hiện tại của ngươi chứa đựng lượng, tối đa liền thi triển cái hai đến ba lượt, rất nhiều ngươi Huyền Khí muốn khô kiệt. Hơn nữa, tốc độ quá nhanh, bình thường thân thể căn bản không chịu nổi, nếu như không phải là thân thể ngươi vượt xa cùng giai, vừa rồi này hai cái, cũng đủ để đưa ngươi toàn bộ người vỡ ra đến!" Hồ trưởng lão vẻ mặt nghiêm túc nói.

Lúc này, Cổ chân nhân cũng trầm giọng nói: "Tiểu tử, Thần Giai bảo vật, nói như vậy, chỉ thích hợp Thánh Giả đến dùng. Thánh Giả trở xuống Huyền giả, rất khó hoàn toàn điều khiển Thần Giai bảo vật. Bất kể là Ám Hắc Kiếm Dực này còn là trước kia chiến giáp, cũng hoặc là là cái kia hai chuôi kiếm, ngươi muốn thúc động đến bọn hắn, đều cần tiêu hao số lượng lớn Huyền Khí. Mà quá độ tiêu hao Huyền Khí, sơ sót một cái, chính là mua dây buộc mình! Đặc biệt là Ám Hắc Kiếm Dực này, nó là Thần Giai Trung Phẩm, đối với Huyền

Khí Huyền Khí vượt xa bình thường Thần Giai, cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ lúc, tận lực đừng thúc giục nó. Ám Hắc Kiếm Dực này nói trắng ra là, chính là tặng cho ngươi tiểu tử chạy trốn dùng là, hiểu chưa?”

Hô!

Dương Diệp lắc cái kia còn có chút mê muội đầu, sau đó khẽ gật đầu, trong mắt có vẻ ngưng trọng, Ám Hắc Kiếm Dực này khủng bố có chút vượt qua tưởng tượng của hắn. Có thể nói, hắn như thúc giục Ám Hắc Kiếm Dực này, coi như là Thánh Giả cũng đừng nghĩ đuổi theo hắn. Nhưng mà, Ám Hắc Kiếm Dực này đối với Huyền Khí nhu cầu thực sự quá kinh khủng!

Hơn nữa, bởi vì tốc độ thật sự quá nhanh, dùng nhục thể của hắn đều có chút không chịu nổi! Phải biết, nhục thể của hắn, đã đạt đến một cái nhân vật cực kỳ khủng bố a, coi như là cứng rắn lần lượt Thánh Giả một kích đều có thể cố chịu đấy, nhưng lại có chút không chịu nổi Ám Hắc Kiếm Dực này tốc độ!

Không thể không nói, hắn có chút đánh giá thấp Ám Hắc Kiếm Dực này kinh khủng!

Thần Giai Trung Phẩm cùng Thần Giai Hạ Phẩm khác nhau vẫn là lớn vô cùng!

“Kỳ thật, cho dù ngươi là không thúc giục vật ấy, vật ấy cũng có thể tăng lên trên diện rộng tốc độ của ngươi, tăng thêm bản thân ngươi lĩnh ngộ Tốc chi ý cảnh, cả hai kết hợp, tốc độ cũng không thể so với Thánh Giả yếu!” Hồ trưởng lão nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, như Hồ trưởng lão nói, Ám Hắc Kiếm Dực này bản thân là có thể tăng cường tốc độ, tốc độ của hắn bây giờ, không thể so với Thánh Giả yếu, nếu như thúc giục, dùng tốc độ đến luận, coi như là Thánh Giả cũng không bằng hắn!

“Đúng rồi, vật ấy còn có hai cái công hiệu.” Hồ trưởng lão nói: “Một cái trong đó, coi như là vật ấy có thân súc tính, cũng chính là nó có thể biến lớn ít nhất nghìn lần, lúc trước nói với ngươi cái kia che khuất bầu trời, cũng không phải là nói giỡn với ngươi đấy. Cái này công hiệu sau này ngươi có cơ hội thử lại, hiện tại ngươi có thể thử xem một cái khác, cái kia chính là vật ấy có thể biến thành một loại khác hình thái, chính mình thử nhìn một chút!”

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, lập tức hai mắt khép hờ, thời gian dần trôi qua, phía sau hắn Ám Hắc Kiếm Dực nhuyễn bắt đầu chuyển động, không đến một hồi, vốn là cánh Ám Hắc Kiếm Dực vậy mà biến thành một chiếc áo choàng màu đen!

Dương Diệp có chút bất ngờ, hắn không nghĩ tới Ám Hắc Kiếm Dực này còn có thể biến thành áo choàng, lập tức hỏi “này hình thái có thể có công hiệu gì?”

“Cùng người cận thân giao chiến, vật ấy có thể là có thể có không tưởng được công hiệu!” Hồ trưởng lão cười nói: “Cái này ngày sau ngươi từ từ suy nghĩ đi! Lại nói, tiểu tử ngươi cũng đã biết, lần này, Cổ Kiếm Trai chúng ta tất cả bảo bối cơ hồ đều trên người ngươi rồi. Muốn là như thế này ngươi còn treo, ta đây chỉ có thể nói, ngươi là đáng đời!”

“Còn có một cái bảo bối!” Dương Diệp đột nhiên chỉ nhìn về phía trong tràng cái kia duy nhất một cột sáng.

“Không được!”

“Không được!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Hồ trưởng lão cùng Cổ chân nhân biến sắc, đồng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hơi sững sờ, hắn không nghĩ tới này hai lão đầu phản ứng lớn như vậy! Chẳng lẽ này bên trong là trong truyền thuyết Thần Giai Thượng Phẩm? Nghĩ vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, bất quá rất nhanh thì khôi phục bình thường, sau đó đổi thành một bộ dạng đáng thương tội nghiệp, nói: “Ai, đáng thương ta một cái Bán Thánh, nhưng là muốn đi đối mặt Thánh Giả, trong nội tâm của ta khổ a, ta...”

“Ngươi nói không hữu dụng gì!”

Hồ trưởng lão đã cắt đứt lời của Dương Diệp, nói: “Vật ấy cho ngươi, không phải là giúp ngươi, mà là sẽ hại ngươi.”

“Tiểu tử, vật này là tuyệt đối không thể cho ngươi, ngươi bỏ cái ý nghĩ đó đi à!” Cổ chân nhân cũng nói.

Dương Diệp nhìn hai người, gặp hai người vẻ mặt nghiêm túc chăm chú, lập tức sắc mặt khôi phục bình thường, hỏi “trong lúc này, là Thần Giai Thượng Phẩm?”

“Vượt qua Thần Giai!” Hồ trưởng lão trầm giọng nói.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, nói: “Vượt qua Thần Giai? Đó là cái gì giai?”

“Chuẩn Đế Giai!” Cổ chân nhân nói: “Thần Giai Thượng Phẩm phía trên là Đế Giai, mà vật này là Thanh Châu chúng ta duy nhất một kiện Chuẩn Đế Giai! Cũng là Cổ Kiếm Trai chúng ta trấn trai chi bảo!”

“Chuẩn Đế Giai!” Dương Diệp khẽ cau mày, nói: “Là kiếm?”

Cổ chân nhân nhẹ gật đầu.

“Là kiếm ta còn cần sợ sao?” Dương Diệp nói: “Ta là Hư Vô Cảnh kiếm ý, bất kỳ cái gì kiếm hẳn cũng sẽ không bài xích ta mới là! Hơn nữa coi như là bài xích, ta chính là Hư Vô Cảnh kiếm ý, không cần sợ hãi?”

Hồ trưởng lão lắc đầu, nói: “Kiếm này bất đồng, đừng nói ngươi bây giờ mới Bán Thánh, cho dù ngươi là là Thánh Giả thêm Thượng Hư Vô Cảnh kiếm ý, kiếm này cũng không thể cho ngươi mượn. Không phải chúng ta keo kiệt, mà là cho ngươi, đó là chân chính hại ngươi. Ngươi có lẽ sẽ cho rằng lão phu là đang lừa dối ngươi, ngươi có thể hỏi một chút sư phụ ngươi!”

Dương Diệp nhìn về phía Cổ chân nhân, Cổ chân nhân nhẹ gật đầu, nói: “Lão. Hồ nói không sai, tiểu tử, kiếm này quá, quá kinh khủng, ngoại trừ tổ sư, Cổ Kiếm Trai các thời kỳ đến nay, không ai có thể nắm nó trong tay. Vốn tổ sư năm đó lúc rời đi muốn mang nó đi, nhưng mà vừa nghĩ tới nó có thể chấn nhiếp bọn đạo chích, tăng thêm bản thân nó tưởng tìm kiếm chủ nhân chân chính, bởi vậy tổ sư mới lưu nó lại!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt động dung, ngoại trừ Cổ Kiếm Trai tổ sư, không ai có thể khống chế, điều này có ý vị gì? Có nghĩa là coi như là Thánh Giả Cảnh cường giả đều không làm gì được kiếm này a!

Kiếm này nhiều lắm nghịch thiên?

Trầm ngâm hồi lâu, Dương Diệp nói: “Được rồi, vãn bối buông tha cho. Bất quá, ta muốn biết thanh kiếm này lai lịch cùng tên.”

Lão. Hồ cùng Cổ chân nhân nhìn nhau, trong lòng lập tức thở dài một hơi, chỉ cần Dương Diệp không kiên trì thì tốt rồi. Đối với Dương Diệp, bọn hắn cũng không muốn quá mức cường ngạnh, hôm nay Dương Diệp thức thời chính mình buông tha cho, vậy dĩ nhiên là không thể tốt hơn nữa.

Hồ trưởng lão mỉm cười, sau đó nhìn về phía cái kia cuối cùng một cột sáng, trong mắt có một tia phức tạp, vẻ kiêng kỵ, nói: “Kiếm này lai lịch ta không biết, ta chỉ biết là nó gọi: Táng thiên, chủ sát phạt, vui mừng giết chóc, thị máu tươi. Năm đó tổ sư từng nói, kiếm này nhớ lấy không thể lại để cho Cổ Kiếm Trai ta tính cách bất thiện cùng người hiếu sát đoạt được, bằng không thì, tất gây đại họa ngút trời.”

Nói đến đây, Hồ trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Chớ cau mày rồi, tiểu tử, tổ sư nói đúng là loại người như ngươi. Tiểu tử ngươi tính cách cực đoan, hết thảy thuận theo bản tâm, kiếm này muốn rơi vào tay ngươi, nói không chừng Cổ Kiếm Trai chúng ta đều phải bị ngươi tiêu diệt. Cho nên, kiếm này là tuyệt đối sẽ không cho ngươi, ngươi liền bỏ cái ý nghĩ đó đi à! Được rồi, hiện tại ngươi cũng biết nó tên, chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp mặt đen lại, có gan tưởng hành hung lão nhân này một trận nỗi kích động.

Dương Diệp đi theo Hồ trưởng lão nhìn phía dưới đi đến, khi đi đến đầu bậc thang lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía kia kiếm quang cột sáng, nói: “Táng thiên, cùng ta lẫn vào đi, như thế nào đây?”

Vừa nói, hắn thả ra một đám bán bộ Hư Vô Cảnh sát ý.

...

------oOo------

Chương 994: Ma hóa Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia cuối cùng một đạo kiếm quang cột sáng đột nhiên nổ ra, đón lấy, một đạo màu đỏ sậm hồng mang ở giữa sân chợt lóe lên, trực tiếp chui vào Dương Diệp mi tâm.

Dương Diệp thân thể cứng đờ, sau một khắc, ‘Oanh’ một tiếng, một đạo cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, toàn bộ đại điện lập tức hóa thành bột mịn, cùng lúc đó, cột máu bay thẳng trời xanh, cái kia vốn là thủ hộ Kiếm Trai Phong kiếm trận trực tiếp bị đạo này cột máu oanh ra một cái lổ thủng khổng lồ. Trong khoảnh khắc, trong vòng ngàn dặm nội phía chân trời huyết hồng một mảnh, tựa như tận thế tiến đến!

Sở hữu tất cả Cổ Kiếm Trai cường giả kinh hãi, từng đạo kiếm quang phóng lên trời, hướng phía Dương Diệp bên này chạy đến.

“Chuyện quan trọng? Mãng Tộc Thánh giả xuất thủ?”

“Không có khả năng, đạo kia cột máu là từ chúng ta Cổ Kiếm Trai bên trong xuất hiện đấy, chẳng lẽ chúng ta Cổ Kiếm Trai nội ra nội gian?”

“Không tốt, tốt nồng đậm mùi máu tươi, cái này mùi máu tươi có thể ăn mòn người tâm trí, mọi người nhanh thi triển Kiếm Ý để ngăn cản.”

``tiểu thuyết.. “Cái này, cuối cùng là chuyện quan trọng?”

Trong tràng, Hồ trưởng lão xem lên trước mặt một màn, có chút mộng.

“Đến tột cùng là chuyện quan trọng!”

Lúc này, Kiếm Trần cùng bốn gã lão giả xuất hiện ở Hồ trưởng lão bọn người bên cạnh.

Hồ trưởng lão yết hầu lăn lăn, sau đó chỉ vào một bên cứng ngắc tại nguyên chỗ Dương Diệp, nói cái này, tiểu tử này vừa rồi nói với Táng Thiên, ‘Táng Thiên, cùng ta hỗn [lăn lộn] a’ sau đó, sau đó Táng Thiên tựu bay đến trong cơ thể hắn rồi. Cái này, chuyện này không phải là như vậy đó a, có thể như vậy? Táng Thiên chọn tiểu tử này? Hoàn toàn không như thế ah!"

“Táng Thiên nhận chủ rồi!”

Kiếm Trần thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên, không chỉ có hắn, chung quanh vài tên Thánh giả sắc mặt đều ngưng trọng lên. Đột nhiên, mấy người nghĩ tới, cái kia sắc mặt ngưng trọng lập tức biến thành khó coi.

“Dùng tiểu tử này tính cách cùng tâm tính, cái này Táng Thiên cùng hắn tựu là tuyệt phối ah. Ai, muốn ra đại sự ah! Hồ trưởng lão, không phải ta nói ngươi, ngươi, ngươi có thể làm cho hắn tiếp xúc cái này Táng Thiên? Táng Thiên ngược lại là chuyện nhỏ, nếu như tiểu tử này bởi vì Táng Thiên mà hủy diệt, chúng ta đây Cổ Kiếm Trai tương lai sẽ phải xuống dốc rồi.” Một gã lão giả nhìn xem Hồ trưởng lão, đau lòng nói.

Hồ trưởng lão khuôn mặt co lại, sau đó khổ sở nói trời xanh chứng giám, lão phu ta là thực không nghĩ tới tiểu tử này có thể có được Táng Thiên nhận đồng ah. Nếu hắn có thể có được Táng Thiên nhận đồng, đánh chết ta ta cũng sẽ không dẫn hắn tới nơi này ah!" Lúc này, trong lòng của hắn thật sự hối hận mang Dương Diệp tới nơi này rồi.

Kiếm Trần lắc đầu, nói sự tình có lẽ còn không có không xong đến có thể thuốc chữa trình độ, tiểu tử này là Hư Cảnh Kiếm Ý, có lẽ hắn có thể ngăn chận Táng Thiên lệ khí cùng Sát Ý."

“Nếu như ép không được đâu này?” Một gã Thánh giả đột nhiên nói.

“Hắn phải cho ta ngăn chận!” Kiếm Trần thanh âm lạnh như băng, trong mắt hàn mang lập loè.

"Xác thực!" Hồ trưởng lão trầm giọng nói người khống chế không được kiếm, cũng sẽ bị Kiếm Nô dịch, khi đó, hắn tựu không phải là hắn rồi. Hắn như khống chế không nổi, chúng ta chỉ có trấn áp hắn rồi, bằng không thì, cái này đối với chúng ta Cổ Kiếm Trai đến tuyệt đối là một cái tai nạn."

Mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Trong tràng, Dương Diệp cả người hoàn toàn bị cột máu bao phủ, thân thể của hắn không ngừng đang run rẩy, Hư Cảnh Kiếm Ý không ngừng tại áp chế những Sát Ý đó cùng lệ khí.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp thân thể khởi đầu xuất hiện biến hóa. Thân thể của hắn bắt đầu ở biến sắc, biến thành màu đỏ như máu.

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Trần bọn người đồng tử hơi co lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Rất nhanh, Dương Diệp cổ, mặt, cuối cùng kể cả hai mắt đều biến thành màu đỏ tươi.

Lúc này, Hư Cảnh Kiếm Ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, xuất hiện ở Dương Diệp thân thể bên trái, nhưng là rất nhanh, lại là một cổ hồng mang tự trong cơ thể hắn bừng lên, xuất hiện ở thân thể của hắn bên phải. Hai cổ ý kiếm không ngừng tại lẫn nhau trấn áp lấy, bất quá lúc này, Hư Cảnh Kiếm Ý hoàn toàn rơi xuống hạ phong!

“Hư Cảnh Sát Ý!”

Nhìn thấy vẻ này hồng mang, Kiếm Trần bọn người kinh hãi, trong đó, Hồ trưởng lão nghẹn ngào, nói cái này, tiểu tử này có thể là Hư Cảnh Sát Ý, cho dù cái này Táng Thiên có thể tăng lên sát ý của hắn, nhưng cũng không thể có thể trực tiếp đem sát ý của hắn tăng lên tới Hư Cảnh ah."

“Hắn nguyên vốn là nửa bước Hư Cảnh Sát Ý!”

Kiếm Trần hít sâu một hơi, hai đấm nắm chặt, nói ta khó có thể tưởng tượng, nắm giữ Hư Cảnh Sát Ý và được chôn cất thiên nô dịch hắn hội (sẽ) là bực nào điên cuồng."

“Kẻ này tính cách kiên nghị, bản thân lại Kiếm Tâm Thông Minh, cơ hồ khuyết điểm nhỏ nhặt, nói không chừng hắn có thể ngăn chận Táng Thiên!” Một gã Thánh giả trầm giọng nói.

Mà thanh âm của hắn rơi xuống, Dương Diệp tóc tựu lập tức biến thành màu đỏ như máu, cùng lúc đó, Dương Diệp Hư Cảnh Kiếm Ý càng là trực tiếp bị Hư Cảnh Sát Ý trấn áp trở về trong cơ thể.

Hư Cảnh Kiếm Ý biến mất, Dương Diệp giữa lông mày lập tức hiện ra một thanh không có chuôi kiếm màu đỏ như máu tiểu Kiếm.

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Trần đồng tử kịch liệt co rụt lại, lúc này quát ra tay, trấn áp hắn!"

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hai đạo tia máu trong nháy mắt từ Dương Diệp trong hai mắt kích xạ mà ra, oanh hướng về phía trước mặt hắn một gã Thánh giả.

Tên kia Thánh giả lão giả sắc mặt biến hóa, cong ngón búng ra, một đám kiếm khí kích xạ mà ra, cùng cái kia hai đạo tia máu oanh lại với nhau. Một tiếng nổ vang, lão giả kiếm khí vậy mà trực tiếp tiêu tán, mà Dương Diệp cái kia hai đạo tia máu tắc thì lập tức oanh tại tên lão giả kia trên người.

Xuy xuy!

Lão giả trên người lập tức xuất hiện hai đạo huyết khô lâu, hướng về sau liền lùi lại hai bước.

Mà lúc này, Kiếm Trần sáu người đột nhiên ra tay, sáu đạo kiếm quang theo phương hướng bất đồng khóa hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng tàn nhẫn nhe răng cười, tay phải hướng phía trước nắm chặt, một thanh không có chuôi kiếm huyết kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, kiếm mới xuất hiện, Dương Diệp tay đã bị rạch ra, đón lấy, một tia máu tươi tự Dương Diệp cánh tay mạch máu hướng huyết kiếm dũng mãnh lao tới. Tại hắn máu tươi dũng mãnh vào xuống, huyết kiếm càng ngày càng ngưng thực, càng ngày càng quỷ dị.

Sau một khắc, Dương Diệp nắm huyết kiếm hướng trước mặt vung lên!

Một mảnh huyết sắc kiếm khí tự huyết kiếm bên trong bắn tung tóe mà ra!

Kiếm Trần sáu người kiếm khí lập tức bị oanh tán, huyết sắc kiếm khí tốc độ không giảm, hướng phía Kiếm Trần bọn người chém.

Kiếm Trần sáu người sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới giờ phút này Dương Diệp lại có thể như thế dễ dàng tựu nổ nát kiếm khí của bọn hắn!

Kiếm Trần hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, tay phải vung lên, một đạo kiếm quang phóng xạ mà ra, cùng đạo kia huyết mạch oanh lại với nhau!

Một tiếng vang thật lớn, cả hai nổ ra, Kiếm Trần bị chấn hướng về sau liền lùi lại hai bước!

Nhìn thấy một màn này, Hồ trưởng lão bọn người sắc mặt ngay ngắn hướng biến đổi, Hồ trưởng lão trầm giọng nói không muốn tại lưu thủ, lúc này hắn đã có được Táng Thiên lực lượng, tăng thêm hắn nắm giữ hai chủng Hư Cảnh ý cảnh, đã căn bản không kém Bình thường Thánh giả. Chúng ta không thể tại lưu thủ, bằng không thì "

Nói đến đây, một bên Kiếm Trần đột nhiên nghẹn ngào quát!"

Kiếm Trần âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo huyết mạch biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Hồ trưởng lão sau lưng. Mà Hồ trưởng lão tắc thì thân thể cứng ngắc lên, tại trước ngực của hắn, là một cái kiếm lỗ thủng!

Hồ trưởng lão thân thể cứng ngắc tại nguyên chỗ, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ khiếp sợ, “Thần giai kiếm kỹ song trọng ý cảnh Táng Thiên” nói xong, Hồ trưởng lão thân thể thẳng tắp hướng về sau té xuống, cũng may bên cạnh hắn một gã Thánh giả vội vàng đỡ hắn, sau đó lấy ra một quả Tử Tinh thạch ném vào trong miệng hắn, này mới khiến được Hồ trưởng lão thương thế đạt được giảm bớt.

“Tiểu tử ngươi điên rồi ah!”

Nhìn thấy Dương Diệp thiếu chút nữa giết Hồ trưởng lão, Kiếm Trần gầm lên giận dữ, tay phải hướng phía Dương Diệp mạnh mà tựu là bổ một phát, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, kiếm khí quá nhanh, nhanh đến Dương Diệp đều không có phản ứng đã bị oanh trúng.

Dương Diệp trực tiếp bay ra mấy ngàn trượng bên ngoài, nhưng mà hắn nhưng lại một chút việc đều không có, bởi vì tại Kiếm Trần ra tay lúc, kiếm giáp tựu bao trùm ở thân thể của hắn.

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Trần bọn người đều là khóe miệng co lại!

“Tiểu tử kia muốn làm?” Lúc này, một gã Thánh giả đột nhiên nói.

Mọi người ngưng mắt xem xét, chỉ thấy lúc này Dương Diệp đột nhiên nắm chuôi này huyết kiếm dán mi tâm, hai mắt có chút đóng lại. Mắt bế, một cổ ngập trời Sát Ý cùng lệ khí tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả ra, Dương Diệp không gian chung quanh vậy mà trực tiếp rạn nứt ra, từng đạo cánh tay thô khe hở nhanh chóng lan tràn, trong nháy mắt, tựu lan tràn đã đến phạm vi mấy ngàn trượng!

Mọi người nheo mắt, trong mắt đều là ngưng trọng so, bởi vì vừa rồi Hồ trưởng lão tựu là thiếu chút nữa bị một kiếm này cho miểu sát đấy!

Kiếm Trần hai mắt nhắm lại, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, nói tiểu tử, ngươi tại không thanh tỉnh, ta cũng chỉ có thể đánh cho tàn phế ngươi rồi."

Nhưng mà Dương Diệp khí thế nhưng lại càng ngày càng mạnh, cái kia ngập trời Sát Ý, làm cho toàn bộ Kiếm Trai Phong trừ Thánh giả bên ngoài toàn bộ đều bị ăn mòn, cả đám đều gần giống, gần thành, gần bằng vi giết chóc máy móc!

Cũng bởi vì như thế, Kiếm Trần bọn người nhịn không được muốn chơi thật sự rồi.

Một đạo cột máu lần nữa tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, đâm thẳng trời xanh!

Kiếm Trần bọn người sắc mặt dần dần âm trầm lên, mà đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Hư Cảnh Kiếm Ý bừng lên, Dương Diệp cái kia vốn là huyết hồng hai mắt giờ phút này cũng thanh minh đi một tí, bất quá nhưng lại tại giãy dụa.

“Rống!”

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, nhưng sau đó xoay người thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Từng đạo thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở cuối chân trời

“Truy sao?” Không nhảy chữ. Một gã Thánh giả hỏi.

Kiếm Trần do dự một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu, nói chúng ta đánh giá thấp hắn rồi, hắn như thế còn chưa hoàn toàn bị ma hóa, ý chí của hắn viễn siêu thường nhân, nói, nói không chừng hắn có thể chống cự ở Táng Thiên ăn mòn! Ai, hết thảy xem hắn Tạo Hóa a!"

Mấy vạn dặm bên ngoài, một đạo hồng mang rơi vào một mảnh sơn mạch.

Một tiếng vang thật lớn, cái kia phiến sơn mạch phạm vi hơn vạn dặm nội hết thảy lập tức hóa thành bột mịn!

Mà Dương Diệp rơi chỗ, mặt đất trực tiếp sụp xuống hạ xuống gần ngàn trượng, một cái trường ngàn trượng vực sâu xuất hiện ở trong tràng.

Trong vực sâu, Dương Diệp chân phải quỳ một chân trên đất, tại tay phải của hắn ở bên trong, là chuôi này vẫn còn hấp hắn huyết huyết kiếm!

Tại Dương Diệp trước mặt, là Tử Điêu cùng Tiểu Bạch, Tử Điêu vẻ mặt kinh hãi cùng bối rối, mà cái kia Tiểu Bạch tắc thì trốn sau lưng Tử Điêu hoảng sợ nhìn xem Dương Diệp, thân thể lạnh run.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, sau đó trong tay huyết kiếm đối với Tử Điêu cùng Tiểu Bạch mạnh mà bổ xuống

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 995: Giết chóc chi tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chứng kiến Dương Diệp huyết kiếm bổ tới, Tử Điêu hai mắt trợn lên, vậy mà quên đào tẩu. Phục chế địa chỉ Internet phỏng vấn

Nàng thật không ngờ Dương Diệp hội (sẽ) ra tay với nàng, Dương Diệp như thế nào hội (sẽ) ra tay với nàng đâu này?

Trong lòng hắn hẳn là vô luận lúc nào, Dương Diệp cũng sẽ không ra tay với nàng đấy. Bởi vậy, nàng đối với Dương Diệp không có chút nào lòng đề phòng, đối với Dương Diệp, nàng là 100% tín nhiệm!

Nhưng là, giờ phút này Dương Diệp vậy mà ra tay với nàng rồi!

Nhìn thấy Dương Diệp một kiếm bổ tới, sau lưng Tử Điêu Tiểu Bạch hai mắt trợn mắt, sau đó trực tiếp bị sợ ngất đi thôi.

Ngay tại huyết kiếm muốn bổ vào Tử Điêu trên đầu lúc, đột nhiên, kiếm ngừng lại. Dương Diệp tay đang run rẩy, mặt của hắn tại vặn vẹo, tại giãy dụa.

Đau lòng!

Chứng kiến Dương Diệp như vậy, Tử Điêu trong hai mắt chậm rãi chảy ra hai hàng thanh tịnh chất lỏng, lòng của nàng rất đau, không phải đau lòng chính mình, mà là đau lòng Dương Diệp, bởi vì nàng biết rõ, lúc này Dương Diệp khẳng định rất thống khổ.

“Ah!”

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, trong vực sâu chung quanh tường đất trực tiếp bị một tiếng này gầm lên đánh rách tả tơi ra.

XIU... XIU...!

Bích Lạc cùng Hoàng Tuyền hai thanh kiếm đột nhiên bay ra, sau đó hóa thành hai đạo kiếm quang phân biệt cắm ở Dương Diệp trợ thủ đắc lực, đưa hắn đinh trên mặt đất.

Vẫn chưa xong!

Lại có bốn chuôi kiếm theo Dương Diệp trong cơ thể bay ra, sau đó đinh ở hai chân của hắn! Trong nháy mắt, Dương Diệp đã bị sáu chuôi kiếm cho đinh gắt gao đấy!

Tử Điêu cả kinh, muốn ra tay, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói chuyện, "Đừng, đừng nhúc nhích!"

Nghe vậy, Tử Điêu vui vẻ, vội vàng bay đến Dương Diệp trước mặt, bất quá lập tức đã bị Dương Diệp trên người phát ra tia máu cho bắn ra rồi.

"Trước, trước, chớ tới gần, ta!"

Dương Diệp mỗi chữ mỗi câu, trên mặt như cũ là vặn vẹo thống khổ đấy, thân thể của hắn đang không ngừng rung động, từng đạo tia máu không ngừng từ trong cơ thể hắn tràn ra, không đến mấy hơi thời gian liền đem toàn bộ vực sâu nhuộm thành màu đỏ như máu.

Tử Điêu không dám tới gần Dương Diệp, nàng ngừng ở phía xa nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy nước mắt.

Dương Diệp đột nhiên đối với nàng nhếch miệng cười cười, nói: "Đừng, đừng lo lắng, ta, ta sẽ không thua, bại bởi nó đấy. Lại, cũng dám khống chế ta giết ngươi, ta, ta muốn giết chết nó!"

Nói xong, Dương Diệp gầm lên giận dữ, trong cơ thể Hư Vô Cảnh Kiếm Ý mang tất cả mà ra, mà cùng lúc đó, một cổ hồng mang cũng mang tất cả mà ra, hai cổ ý cảnh lần nữa lẫn nhau áp chế bắt đầu!

Lúc này, một thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên: "Vì sao phải chống cự ta? Thuận theo ta, ta cho ngươi vô cùng vô tận lực lượng. Chỉ cần ta và ngươi dắt tay, cái này phương thế giới, ai có thể không biết như thế nào chúng ta? Thánh giả? Cái kia chính là con sâu cái kiến. Thánh giả phía trên? Cái kia bất quá là hơi chút lớn một chút con sâu cái kiến. Đến đây đi, thuận theo ta, ta và ngươi dắt tay, chúng ta dắt tay tàn sát hết cái này dơ bẩn thế giới!"

"Tàn sát ngươi bà ngoại!"

Dương Diệp gầm lên giận dữ, nói: "Vương bát đản, ngươi cũng dám khống chế ta giết ta Tử nhi, ngươi chờ, ngươi xem ta không giết chết ngươi!"

Táng Thiên trước khi cử động, không thể nghi ngờ là xúc động hắn chính thức nghịch lân.

"Ngươi là đấu không lại ta đấy!" Thanh âm kia nói: "Bởi vì ngươi tâm, đã là giết chóc chi tâm."

Giết chóc chi tâm?

Dương Diệp nhướng mày, tâm tư chìm vào trong cơ thể, khi thấy chính mình trái tim lúc, Dương Diệp biến sắc, bởi vì hắn lúc này tâm dĩ nhiên là quỷ dị màu đỏ sậm, trong đó, vậy mà tản ra tí ti Sát Ý!

“Hiện tại lòng của ngươi, nếu như không có Sát Ý tẩm bổ, lòng của ngươi sẽ đình chỉ nhảy lên. Cho nên, ngươi nhất định phải sát nhân!” Thanh âm kia nói: “Mà có được giết chóc chi tâm ngươi, hư vô cảnh Sát Ý uy lực đem tăng lên ít nhất gấp đôi! Bất kể là hư vô cảnh Sát Ý, hay là giết chóc chi tâm, đều là ta giao phó ngươi đấy, không có ta, ngươi chỉ là một cái con sâu cái kiến!”

“Ngươi lợi hại như vậy, vì cái gì còn muốn đi theo ta?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi hẳn là cần dùng người làm môi giới, mới có thể phát huy ra chính mình lớn nhất uy lực. Phải nói, ngươi cần muốn trưởng thành, ngươi cần muốn nhờ người đến phát triển chính mình. Nói cho cùng, ngươi chỉ là một thanh kiếm!”

“Muốn chết!”

Dương Diệp trong đầu vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, một cổ tia máu tự Dương Diệp trong cơ thể mang tất cả mà ra áp hướng về phía Dương Diệp trên người Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, tại này cổ tia máu áp chế xuống, Dương Diệp cái kia Hư Vô Cảnh Kiếm Ý khởi đầu từng điểm từng điểm lùi về trong cơ thể hắn. Cùng lúc đó, Dương Diệp cái kia nguyên vốn đã có chút thanh minh hai mắt lại bắt đầu dần dần biến thành màu đỏ.

“Tìm ngươi tổ tông!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, Kiếm Vực thi triển ra, tại Kiếm Vực áp chế xuống, cái kia hung hăng càn quấy hư vô cảnh Sát Ý lập tức yên tĩnh rất nhiều, nhưng là rất nhanh, những... Này hư vô cảnh Sát Ý vậy mà khởi đầu đối kháng Kiếm Vực!

Vô số tia máu không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, một lần lại một lần trùng kích Dương Diệp Kiếm Vực.

Tại hư vô cảnh Sát Ý điên cuồng trùng kích xuống, Dương Diệp Kiếm Vực thậm chí có lung lay sắp đổ, có bị xông phá dấu hiệu!

“Kiếm Vực! Nhưng tiếc, ngươi cảnh giới quá thấp, không cách nào hoàn toàn nắm giữ nó.”

Thanh âm kia lần nữa tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “Dương

Diệp, ngươi vốn là giết chóc chi nhân, chúng ta tựu là trời sinh một đôi tổ hợp, chỉ cần ngươi thuận theo ta, chúng ta dắt tay cùng một chỗ, cái này phiến thế giới ai có thể làm gì được ngươi? Đừng tại phản kháng, đừng tại do dự, thuận theo ta, ta cho ngươi vô cùng lực lượng!"

"Hảo cường Táng Thiên!"

Nhìn thấy chính mình Kiếm Vực vậy mà đều ép không được cái này giết chóc Kiếm Ý, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình. Hắn biết rõ, lần này hắn thật sự quá thay rồi. Cái này chuẩn Đế cấp Táng Thiên cường đại, đừng nói hắn, chỉ sợ coi như là Thánh giả đều đối kháng không được. Khó trách Cổ Kiếm Trai tự Cổ Kiếm Trai tổ sư về sau, không người nào dám cầm cái đồ chơi này!

Không phải là không muốn, mà là không dám ah!

Làm sao bây giờ?

Cảm giác được lệ khí cùng Sát Ý không ngừng trùng kích đại não của hắn, Dương Diệp thần sắc biến thành có chút mà bắt đầu lo lắng. Đột nhiên, ánh mắt hắn sáng ngời, hắn vậy mà thiếu chút nữa quên một cái thứ trọng yếu nhất rồi!

Tiểu Tuyền cơn xoáy!

Cái này Táng Thiên có hay không Tiểu Tuyền cơn xoáy lợi hại?

Theo Dương Diệp, đừng nói Táng Thiên chỉ là chuẩn Đế cấp, cho dù nó là chân chính Đế cấp đều khó có khả năng có Tiểu Tuyền cơn xoáy lợi hại. Mấy ngày liền Đạo chi mắt đều kiêng kị đồ vật, như thế nào chính là một thanh kiếm có thể so với hay sao?

Nghĩ vậy, Dương Diệp trầm ngâm xuống, sau đó nói: "Muốn ta thuận theo ngươi, Nhưng dùng, ngươi được giúp ta một cái bề bộn, ngươi làm được. Ta tựu thuận theo ngươi, tiếp nhận lực lượng của ngươi! Bằng không thì, ta cho dù ngọc thạch câu phần, cũng sẽ không thuận theo ngươi!"

Trầm mặc hồi lâu, Táng Thiên thanh âm lại đang Dương Diệp trong đầu vang lên: "Gấp cái gì."

Dương Diệp nói: "Chứng kiến trong cơ thể ta cái kia Tiểu Tuyền cơn xoáy chưa, thứ này ký sinh tại trong cơ thể ta, thỉnh thoảng hấp ta huyền khí, để cho ta tu vi không cách nào rất nhanh tăng lên. Nhưng là vì thực lực của ta quá yếu, không cách nào bắt nó làm ra đi. Chỉ cần ngươi giúp ta bắt nó làm ra đi, hoặc là hủy diệt hắn, ta tựu cùng ngươi liên thủ, như thế nào?”

“Tiểu Tuyền cơn xoáy?”

Táng Thiên trong thanh âm mang theo một tia nghi hoặc, trầm ngâm hồi lâu, nó nói: “Ta giúp ngươi bỏ nó, ngươi thật sự sẵn lòng thuận theo ta?”

“Tự nhiên!” Dương Diệp khẳng định nói.

Trầm mặc hồi lâu, Táng Thiên nói: “Tốt, ta đã giúp ngươi bỏ nó.”

“Ngươi bản thể đâu này?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Trong tay hắn huyết kiếm tuy nhiên cường đại, không chút nào nhược Thần giai, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, đây không phải là Táng Thiên bản thể.

“Ta không có bản thể!” Táng Thiên nói: “Chỉ cần có huyết, thì có sự hiện hữu của ta. Giết chóc chi tâm Bất Tử, hoặc là không bị tinh lọc, ta vĩnh sinh bất diệt. Cho nên, ta và ngươi hiện tại xem như nhất thể!”

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng co lại, thằng này là cột lên hắn nữa à!

“Ta hiện tại tựu thay ngươi giải quyết cái này Tiểu Tuyền cơn xoáy!”

Táng Thiên thanh âm rơi xuống, một cổ tia máu tự Dương Diệp trái tim mang tất cả mà ra, sau đó hướng cái kia Tiểu Tuyền cơn xoáy mạnh vọt qua.

Tại Dương Diệp nhìn chăm chú trong ánh mắt, tia máu vọt vào Tiểu Tuyền cơn xoáy nội.

Một hơi đi qua, lưỡng tức đi qua, ba tức đi qua

Đột nhiên, Tiểu Tuyền cơn xoáy xoay tròn, đón lấy, một cổ lực lượng vô hình từ nhỏ vòng xoáy nội chấn đi ra, lập tức oanh tại Dương Diệp trên trái tim.

“Ah!”

Một đạo thê lương đến cực điểm tiếng kêu thảm thiết tại Dương Diệp trong đầu vang vọng mà lên, mà Dương Diệp cũng bị cái này va chạm, đầu trầm xuống, thiếu chút nữa không có trực tiếp đã hôn mê.

“Ah cái kia là vật gì, cái kia là vật gì”

Táng Thiên hoảng sợ thanh âm không ngừng tại Dương Diệp trong đầu vang vọng.

Thanh âm kia, không chỉ có hoảng sợ, còn đang run rẩy, phảng phất gặp cái gì chuyện đáng sợ Bình thường.

Thời gian dần trôi qua, Táng Thiên thê lương tiếng kêu thảm thiết dần dần yếu đi, đến cuối cùng, nhỏ như muỗi kêu... (Nột-nói chậm!!!).

Giờ phút này, Dương Diệp đầu hôn mê, như là tưới chì giống như, trầm trọng vô cùng. Hắn rất muốn ngủ say, nhưng là hắn không dám để cho chính mình ngủ say, bởi vì hắn sợ chính mình ngủ say về sau, bị cái này Táng Thiên lần nữa khống chế, trở thành một đầu rõ đầu rõ đuôi giết chóc khôi lỗi.

Cố nén nội tâm kịch liệt đau nhức cùng trong đầu hôn mê, Dương Diệp thúc dục Hư Vô Cảnh Kiếm Ý khởi đầu áp chế trong cơ thể hắn Sát Ý.

Giờ phút này cái kia Táng Thiên trọng thương, đúng là hắn cơ hội tốt nhất.

Vân Hải Thành.

Thành bên ngoài, rậm rạp chằng chịt yêu thú, Mãng Tộc đấy, Thiên Lang tộc đấy, Kim Cương Viên Tộc đấy. Tam tộc đàn thú phân biệt ngăn ở Vân Hải Thành cửa chính, bắc môn, cửa Nam. Nguyên một đám yêu thú nhìn về phía Vân Hải Thành, mắt lộ ra phệ người hung quang.

Ngoài cửa chính trên không, Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc cùng lão Vân hai người ngạo nghễ mà đứng, tại hai người bên cạnh, là Thiên Lang Phong Thiên Lang Vương các loại năm tên Thánh giả. Mà ở vài tên Thánh giả sau lưng, là một ngàn tên mặc kim giáp, cầm trong tay trường cung cao cấp Bán Thánh cường giả. Mà ở cái này một ngàn tên cường giả sau lưng, còn có 5000 danh thủ cầm ngân thương, mặc ngân giáp cường giả, toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

Nội thành.

Thương Vân Tịch các loại năm tên Vân Hải Thư Viện Thánh giả cùng Chu Nguyên đứng tại cửa chính trên tường thành, tại bên cạnh của bọn hắn là Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh, còn có cái kia ôm màu tím hồ ly Yên Nữ.

“Vân Hải Thư Viện, đó tiêu tan mất hết hai tay buông xuôi rồi!”

Thiên Lang Vương thanh âm tại Vân Hải Thành trên không vang lên.

Vô số yêu thú ngay ngắn hướng tru lên, sau đó điên cuồng hướng phía Vân Hải Thành vọt tới.

Đúng lúc này, song phương, đã không cần gì nhiều lời.

“Bắt sống Ngọc Vô Song, còn lại, giết không tha!”

Vân Tiêu Thánh Điện lão Vân ánh mắt nhìn hướng về phía trên tường thành Ngọc Vô Song.

“Ta ngăn lại hai người này, còn lại giao cho các ngươi. Hôm nay, huyết chiến đến cùng.”

Thương Vân Tịch thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, hướng phía lão Mạc cùng lão Vân vọt tới.

“Muốn chết!”

Hai người hừ lạnh một tiếng, ngay ngắn hướng ra tay, cùng Thương Vân Tịch chiến một hồi tựu trốn vào hư không.

“Hôm nay, ta ngược lại muốn nhìn, ai có thể đủ cứu ngươi Vân Hải Thư Viện!”

Thiên Lang Vương một tiếng cười lạnh, muốn ra tay, đúng lúc này, hắn sắc mặt biến hóa, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, chỉ thấy cuối chân trời chỗ xuất hiện một tia điểm đen, điểm đen càng lúc càng lớn, không đến một hơi, một đầu quái vật khổng lồ xuất hiện ở Vân Hải Thành trên không.

Long! Trong truyền thuyết Long!

Một đầu toàn thân đen kịt cự long xuất hiện ở Vân Hải Thành trên không.

Thánh giai!

Cự long đột nhiên đối với phía dưới gầm lên giận dữ, một cổ Long uy trút xuống mà xuống, trong chốc lát, những cái... Kia tại công thành yêu thú toàn bộ Bát phục trên mặt đất.

Thiên Lang Vương bọn người sắc mặt kịch biến, trong mắt tràn đầy ngưng trọng cùng kiêng kị chi sắc.

Vân Hải Thành bên này mọi người nhưng lại vui vẻ, tuy nhiên bọn hắn cũng có chút mộng, không rõ tại sao phải xuất hiện cự long, nhưng là những... Này không trọng yếu, bởi vì cái này cự long tại đối với những cái... Kia yêu thú ra tay!

Màu đen cự long chậm rãi hạ thấp, cuối cùng đứng tại Vân Hải Thành Thành bên ngoài giữa không trung, lúc này, mọi người kinh ngạc phát hiện, ở đằng kia cự long trên lưng, còn đứng lấy một gã nam tử.

“Là hắn!” Nhìn thấy người này nam tử, trên tường thành Yên Nữ lông mày kẻ đen cau lại, nói khẽ.

“Ngươi nhận thức? Hắn là ai?” Ngọc Vô Song đã nghe được Yên Nữ lời mà nói..., lập tức hỏi.

Yên Nữ nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, do dự xuống, sau đó nói: “Lục gia!”

Lục gia?

Ngọc Vô Song nhướng mày, còn muốn hỏi cái gì, lúc này, cái kia đứng tại Long trên lưng nam tử đột nhiên nói: “Dương Diệp đi ra, theo ta đi một chuyến.” Thanh âm chân thật đáng tin!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 996: Dương Diệp ở đâu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 993: Dương Diệp ở đâu?

Nam tử đang mặc một bộ hoa lệ cẩm y, đai lưng ngọc quấn eo, mày kiếm nhập tấn, mắt như hàn tinh, dáng người thẳng tắp thon dài như ngọc thụ lâm lập, thần sắc cao quý như một vòng lang lãng ngày mai treo cao cửu thiên.

Cao quý!

Đây là nam tử cho cảm giác của tất cả mọi người, nam tử đứng ở Thánh Giai hắc long trên lưng mắt nhìn xuống mọi người, thần tình kia, giống như một tên thần tại mắt nhìn xuống phàm nhân vậy

Bởi vì Cẩm Y Nam Tử cùng hắc long nguyên nhân, bất kể là Vân Hải Thành hay vẫn là Yêu Thú Đại Quân, giờ phút này đều ngừng lại. Tại không xác định Cẩm Y Nam Tử này cùng hắc long là địch là bạn dưới tình huống, bất kể là Vân Hải Thành hay vẫn là Yêu Thú Đại Quân, cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ!

“Dương Diệp ở đâu?”

Gặp Vân Hải Thành không người đáp lại, Cẩm Y Nam Tử nhướng mày, lại hỏi một lần.

Nghe được lời của Cẩm Y Nam Tử, trác giáo viên do dự một chút, sau đó hỏi “xin hỏi các hạ tìm Dương Diệp chuyện gì?” Tuy rằng Cẩm Y Nam Tử này chẳng qua chỉ là một gã Cao Cấp Bán Thánh, nhưng là hắn cũng không dám khinh thị. Đối phương cũng dám giẫm ở dùng cao ngạo nghe tiếng Linh giới long tộc trên lưng, điểm ấy liền đủ để chứng minh rất nhiều chuyện rồi.

“Ngươi không nên phải biết rằng!” Cẩm Y Nam Tử lạnh lùng nhìn xem trác giáo viên, không có chút nào bởi vì trác giáo viên là Thánh Giả mà có chút vẻ tôn kính, “thời gian của ta có hạn, không nghĩ tại này lãng phí. Để cho hắn đi ra, hiện tại, lập tức!” Thanh âm như cũ là chân thật đáng tin, mà lại mang theo một tia lạnh lẽo.

Nghe vậy, trác giáo viên sắc mặt lập tức thiết thanh, hắn với tư cách Thánh Giả, lúc nào bị người đối đãi như vậy qua? Nếu như là bình thường, coi như là đối phương dưới chân đứng đấy Nhất Điều Long, hắn cũng sẽ trực tiếp xuất thủ. Thánh Giả tôn nghiêm, không cho phép kẻ khác khinh nhờn. Nhưng mà giờ phút này, tại Vân Hải Thành này cùng Thiên Lang Sơn Mạch thời kỳ mấu chốt, hắn nhịn!

Trác giáo viên đè nén tức giận trong lòng, âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp giờ phút này không tại Vân Hải Thành, ngươi nếu muốn tìm hắn, mời được nơi khác đi!”

“Rống!”

Đột nhiên, cái kia hắc long đối với trác giáo viên gầm lên giận dữ, một ngụm long tức từ hắc Long khẩu trong xì ra, hướng phía trác giáo viên đánh tới.

Nhìn thấy hắc long đột nhiên ra tay, trác giáo viên sắc mặt biến hóa, tay phải mãnh liệt một chưởng vỗ ra, một đạo năng lượng thật lớn chưởng ấn chợt hiện hiện ra, cùng cái kia đạo long tức oanh lại với nhau.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, trác giáo viên năng lượng chưởng ấn lập tức tán loạn, hơi thở của rồng tốc độ không giảm, lập tức đánh vào trác giáo viên trên người.

Phốc!

Trác giáo viên phun ra một ngụm tinh huyết, hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, trọn vẹn lui gần nghìn trượng mới dừng lại!

Nhìn thấy một màn này, Vân Hải Thành tất cả mọi người hoảng hốt!

Mà đám người Thiên Lang Vương tức thì đại hỉ, bởi vì này đã đủ để chứng minh, này hắc long cùng Cẩm Y Nam Tử cũng không phải Vân Hải Thành bằng hữu, mà là địch nhân!

Vân Hải Thành còn dư lại ba tên Thánh Giả thiểm lược trên không, đem Cẩm Y Nam Tử kia cùng hắc long bao vây lại, bất quá nhưng là cũng không ra tay. Trong đó một Vân Hải Thư Viện Thánh Giả trầm giọng nói: “Các hạ đến tột cùng là ai, vì tại sao nhằm vào Vân Hải Thư Viện ta!”

Cẩm Y Nam Tử nhìn thoáng qua cái kia nói chuyện thư viện Thánh Giả, nói: “Ghim ngươi Vân Hải Thư Viện? Ngươi quá để mắt Vân Hải Thư Viện rồi. Ta không nghĩ tại này lãng phí thời gian, cũng không muốn đi tìm kiếm khắp nơi Dương Diệp, ta mặc kệ các ngươi dùng biện pháp gì, lập tức để cho Dương Diệp ra đây gặp ta. Một hơi không đến, ta giết trăm người, mười hơi không đến, ta giết ngàn người, cho đến giết hết ngươi trong thành người mới thôi!”

Nghe vậy, Vân Hải Thư Viện vài tên Thánh Giả biến sắc, mà lúc này, thanh âm của Thiên Lang Vương lại ở giữa sân vang lên: “Các hạ, này vài tên Thánh Giả, Thiên Lang Sơn Mạch chúng ta nguyện ý thay ngươi ngăn đón!”

Cẩm Y Nam Tử nhìn thoáng qua Thiên Lang Vương, nói: “Có thể!”

Nghe được lời của Cẩm Y Nam Tử, Thiên Lang Vương vui vẻ, sau đó nhìn về phía Vân Hải Thư Viện vài tên Thánh Giả, nói: “Cản bọn họ lại!”

Nghe được lời của Thiên Lang Vương, phía sau hắn bốn tên Thánh Giả thân hình khẽ động, xông về Vân Hải Thư Viện bốn tên Thánh Giả. Rất nhanh, tám người tiến nhập hư không.

Thiên Lang Vương nhìn về phía Vân Hải Thành rất Hậu một Thánh Giả Chu Nguyên, nói: “Ta và ngươi có muốn hay không cũng tiến vào hư không?”

Chu Nguyên sắc mặt âm trầm, không nói gì.

Thiên Lang Vương cười lạnh một tiếng, khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo.

“Giết!” Cẩm Y Nam Tử ánh mắt nhìn về phía Vân Hải Thành.

Thanh âm rơi xuống, cái kia hắc long nâng lên long trảo đối với phía dưới mãnh liệt đất chính là một trảo, trong Vân Hải Thành, hơn một trăm người trực tiếp hóa thành một vũng máu...

Trong Vân Hải Thành, tất cả mọi người hoảng hốt!

Chu Nguyên kia cũng là nheo mắt, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là đến thật sự. Nhìn thoáng qua Cẩm Y Nam Tử, vừa liếc nhìn cái kia hắc long, Chu Nguyên khẽ cúi đầu, trong mắt lóe lên vài cái, không biết đang suy nghĩ gì.

“Tiếp tục!” Thanh âm nam tử lại nghĩ tới.

Hắc long giơ lên trảo lại là vỗ...

Ầm!

Trong thành mấy trăm thân thể người trực tiếp vỡ ra, vô số người kinh hãi, hoảng hốt, điên cuồng hướng phía bốn phía trốn chuỗi lấy, trong chốc lát, cả Vân Hải Thành loạn thành một mảnh.

“Chúng ta xuất thủ không?”

Xa xa, Thiên Lang Vương bên cạnh một ông già trầm giọng hỏi.

Thiên Lang Vương nhìn thoáng qua Cẩm Y Nam Tử kia cùng hắc long, trầm ngâm một chút, sau đó lắc đầu, nói: “Người này tính tình cao ngạo, chúng ta như ra tay, hắn khẳng định không thích. Lập tức tình huống, không cần phải gây ra hắn, hơn nữa, ta cũng muốn chờ Dương Diệp kia đi ra!” Nói xong lời cuối cùng câu lúc, Thiên Lang Vương sắc mặt lập tức âm trầm xuống, trong thanh âm mang theo lạnh lẽo sát ý.

Dương Diệp hại chết không biết bao nhiêu Thiên Lang tộc bao nhiêu lang yêu, còn giết con của hắn nữ nhân, lại trộm bảo bối của hắn, đối với Dương Diệp, hắn là chân chính hận thấu xương. Hơn nữa, hắn còn lấy chính mình linh hồn cùng Tâm Ma thề qua, nếu như không giết Dương Diệp, hắn cả đời này đều muốn dừng lại Thánh Giả.

Trong Vân Hải Thành, kêu rên một mảnh!

Cửa chính trên tường thành, Ngọc Vô Song sắc mặt trắng bệch, nhìn trước mắt một màn, nàng lần đầu cảm thấy mình là có bao nhiêu nhỏ bé. Ở trước mặt tuyệt đối thực lực, bất kỳ cái gì mưu trí đều muốn không chỗ hữu dụng. Liền như lúc này, dù cho thông minh như nàng, cũng chỉ có trơ mắt nhìn trước mắt Vân Hải Thành người bị tàn sát!

“Hắn sẽ trở về sao?” Lúc này, Ngọc Vô Song bên cạnh nhân nữ đột nhiên hỏi.

Ngọc Vô Song nao nao, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta không hy vọng hắn trở về, nhưng là hắn nhất định sẽ trở về.”

“Như vậy cũng tốt!” Yên nữ khẽ gật đầu, sau đó cúi đầu, chậm rãi vuốt ve trong ngực hồ ly, trong mắt tràn đầy nhu sắc.

Nghe được nhân nữ mà nói, Ngọc Vô Song đột nhiên nhìn về phía nhân nữ, nhìn thẳng nhân nữ, nói: “Ngươi hi nhìn hắn trở về?”

Nhân nữ nhẹ gật đầu.

Thấy thế, Ngọc Vô Song khóe mắt hơi nhảy, nàng quan sát một chút nhân nữ, hồi lâu, trong mắt nàng nhiều hơn một tia đề phòng.

Giờ phút này, nàng mới đột nhiên phát hiện, cô gái trước mắt này từ đầu đến cuối, tựa hồ cũng quá bình tĩnh một ít...

...

Trong vực sâu, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trên người tản ra ác liệt Hư Vô Cảnh Kiếm Ý. Lúc này, tóc của hắn cùng toàn thân đã khôi phục bình thường. Nhưng mà, giữa lông mày hắn chuôi này màu máu đỏ tiểu kiếm nhưng là vẫn như cũ tồn tại. Tiểu kiếm khắc ở mi tâm của hắn, cái này để cho Dương Diệp xem ra có phần có chút quái dị.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là Tử Điêu, còn có cái kia đã tỉnh lại tiểu bạch. Tử Điêu nhìn thấy Dương Diệp khôi phục bình thường, trong lòng lập tức đại thở phào một hơi lớn, bất quá nhưng cũng không dám dựa vào gần Dương Diệp, sợ làm cho ra một chuyện gì đó ngoài ý muốn. Cái kia tiểu bạch tức thì hay vẫn là trốn sau lưng Tử Điêu, có chút sợ hãi nhìn xem Dương Diệp.

Tuy rằng Dương Diệp bề ngoài đã khôi phục bình thường, xem ra không có việc gì rồi, thực ra không phải vậy. Giờ phút này, trái tim của Dương Diệp vẫn như cũ màu đỏ sậm, trong đó, tản ra một cỗ làm hắn đều cảm giác được tim hồi hộp khủng bố sát ý. Bởi vì Táng Thiên kia trọng thương, hắn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý chiếm thượng phong, bởi vậy, hắn vẫn muốn dùng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tinh lọc Sát Lục Chi Tâm của chính mình!

Sát Lục Chi Tâm mạnh mẽ sao? Tự nhiên là cực mạnh, có Sát Lục Chi Tâm ở đây, Hư Vô Cảnh của hắn sát ý quả thật là nghiền ép Hư Vô Cảnh Kiếm Ý! Nhưng là ở mạnh, với hắn mà nói cũng không cần. Vì cái gì? Bởi vì Sát Lục Chi Tâm này không là chính hắn luyện thành, đây là Táng Thiên kia làm ra. Nếu như không tinh lọc Sát Lục Chi Tâm này, Táng Thiên kia lúc nào cũng có thể sẽ tro tàn lại cháy!

Cho nên, hắn nhất định phải tinh lọc Sát Lục Chi Tâm này!

Nhưng mà, sạch hóa một sau hai canh giờ, hắn nhưng là phát hiện, hắn tinh lọc không có phát ra nổi nửa phần hiệu quả, Sát Lục Chi Tâm không có chút nào bị tinh lọc dấu hiệu!

Dương Diệp lông mày chăm chú nhíu lại, hắn không nghĩ tới, Táng Thiên này làm ra Sát Lục Chi Tâm này, vậy mà khủng bố như vậy, liền Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đều không làm gì được.

Dương Diệp vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định, tiếp tục dùng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tinh lọc. Sát Lục Chi Tâm này ở trong cơ thể hắn, chính là một cái không an định nhân tố, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, chỉ cần hắn dám thúc giục sát ý, Táng Thiên kia khả năng lập tức nhảy dựng lên. Dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản là không có cách khống chế Táng Thiên này, nếu như đối phương nhảy dựng lên, tám chín phần mười là hắn bị đối phương nắm trong tay!

Hắn muốn có lực lượng cường đại, nhưng là hắn không muốn chính mình bị khống chế, trở thành một đầu không có có tình cảm giết chóc bù nhìn.

Lại qua hai canh giờ, Sát Lục Chi Tâm như trước vẫn còn!

Dương Diệp sâu thở ra một hơi, chậm rãi mở mắt ra, trong mắt có một chút bất đắc dĩ. Không quản hắn cố gắng như thế nào, Sát Lục

Chi Tâm này như trước ngoan cường tồn tại. Sự tình thực chứng minh, hắn lúc này Hư Vô Cảnh Kiếm Ý căn bản không làm gì được Sát Lục Chi Tâm này. Nếu như không phải là lúc này Táng Thiên bị Hồng Mông Tháp trọng thương, kiếm ý của hắn đừng nói đi tinh lọc Sát Lục Chi Tâm, đã liền sát ý đều không đối kháng được!

Bất đắc dĩ, Dương Diệp chỉ có thể lợi dụng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đem chính mình Sát Lục Chi Tâm tầng tầng lớp lớp bao vây lại. Sở dĩ làm như thế, là bởi vì hắn cảm thấy làm như vậy bảo vệ suýt nữa...

Tóm lại, lúc này, hắn là tuyệt đối không dám ở thúc giục sát ý của chính mình rồi. Hiện tại thúc giục sát ý, thì tương đương với đang kêu gọi Táng Thiên. Đồ chơi kia, tại hắn không có thực lực tuyệt đối lúc trước, là tuyệt đối không thể gọi ra. Một khi kêu đi ra, đó là chân chính ngay cả mình đều hạ thủ a!

Một tia sáng tím hiện lên, Tử Điêu xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Tử Điêu ôm Dương Diệp đôi má, cái trán không ngừng cạ cái mũi của Dương Diệp, trong mắt nước mắt chảy xuống.

Sau lưng Tử Điêu, là vậy có chút khiếp khiếp tiểu bạch, nàng có chút nhớ dựa vào gần Dương Diệp, nhưng giống như là ở băn khoăn cái gì, không dám lên trước.

Nhìn trước mắt Tử Điêu, trong lòng Dương Diệp một trận hoảng sợ, lúc trước, hắn thiếu chút nữa giết Tử Điêu!

Nếu quả như thật làm như vậy, hắn cả đời này đều sống ở vô tận trong thống khổ! Còn tốt, Tử Điêu gọi nổi lên hắn một tia thanh minh.

Dương Diệp hít sâu một hơi, vuốt vuốt Tử Điêu đầu, sau đó lại đã nắm vậy có chút khiếp khiếp tiểu bạch, nói: “Được rồi, hiện tại nếu không sao. Yên tâm, sau này ta sẽ không ở lại để cho xảy ra chuyện như vậy rồi.”

Tử Điêu liền vội vàng gật đầu, lúc trước Dương Diệp biến thành như vậy, thật sự là thật là đáng sợ, nàng không nghĩ tại nhìn thấy như vậy Dương Diệp rồi.

Một bên tiểu bạch cũng là liền vội vàng gật đầu, biến thành màu đỏ Dương Diệp, nàng thật sự thực đích thực rất sợ!

Dương Diệp cười cười, đột nhiên, làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp biến sắc, nói: “Không được, Vân Hải Thành!” Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, trực tiếp mang theo Tử Điêu cùng tiểu bạch biến mất ở Thiên tế.

Vân Hải Thành.

Lúc này, trong thành đã bị chết mấy trăm ngàn nhân loại Huyền giả, cái số này còn đang điên cuồng tăng trưởng.

Nhưng mà, Dương Diệp còn không có xuất hiện!

“Không hiện ra sao?” Thiên tế, Cẩm Y Nam Tử khẽ gật đầu, sau đó nói: “Không cần phiền toái như vậy, trực tiếp tàn sát hàng loạt dân trong thành!”

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

...

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 997: Ngươi nói những thứ này, liên quan gì ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 994: Ngươi nói những thứ này, liên quan gì ta?

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

Nghe được lời của Cẩm Y Nam Tử, Vân Hải Thành ít Huyền giả kia sắc mặt lập tức thảm trắng đi, nguyên một đám hoảng sợ nhìn xem không trung Cẩm Y Nam Tử cùng hắc long.

Không có người sẽ cảm thấy Cẩm Y Nam Tử này tại giả, cũng không có ai sẽ hoài nghi hắn không có năng lực như thế!

Sợ hãi! Sợ hãi thật sâu!

Bất đắc dĩ, sâu đậm bất đắc dĩ!

Đối mặt yêu thú, bọn hắn còn có thể chiến, huyết chiến tới cùng, nhưng là ở này Thánh Giai hắc long trước mặt, mọi người có chẳng qua là sợ hãi cùng bất đắc dĩ.

“Chậm đã!”

Ngay tại lúc này, Vân Hải Thành bên này duy một một Thánh Giả Chu Nguyên thanh âm ở giữa sân vang lên.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về Chu Nguyên, tại bọn họ trong mắt, còn có một tia hy vọng. Không khác, đơn giản là Chu Nguyên là Thánh Giả, lúc này Vân Hải Thành duy nhất một tên Thánh Giả!

“Thế nào, rốt cuộc nhịn không được muốn ra tay?” Thiên Lang Vương nhìn xem Chu Nguyên, châm chọc nói.

Cẩm Y Nam Tử cùng Hắc Sắc Cự Long cũng nhìn về phía Chu Nguyên, nam tử ánh mắt bình tĩnh, hắc long tức thì hai mắt tràn ngập lệ khí cùng hung quang.

Chu Nguyên nhìn thoáng qua Thiên Lang Vương cùng Cẩm Y Nam Tử, sau đó nói: “Thanh Đạo Môn ta giờ phút này lên, không đang nhúng tay chuyện của Vân Hải Thư Viện. Tất cả thanh Đạo Môn Đệ Tử nghe lệnh, đi theo ta!”

Xoạt!

Nghe được lời của Chu Nguyên, cả người của Vân Hải Thành đều là bất khả tư nghị nhìn xem Chu Nguyên, bọn hắn không nghĩ tới tại thời khắc mấu chốt này, Chu Nguyên lại muốn mang theo cường giả của Thanh Đạo Môn rời đi! Người của Thanh Đạo Môn rời đi, nguyên bản Thanh Đạo Môn cường giả trấn thủ cửa nam nên như thế nào? Chu Nguyên rời đi, Vân Hải Thành còn như thế nào chống cự Thiên Lang Sơn Mạch?

Không có biện pháp chống cự, chỉ có thể bị tàn sát!

Đối mặt Thánh Giả, mọi người không có sức đánh trả chút nào!

“Chu Nguyên tiền bối, ngươi đây là ý gì!” Trên tường thành, thương lượng Thanh Ảnh trầm giọng nói.

[truyen cua⁕t
ui | Net] Chu Nguyên khoát tay áo, nói: “Thanh Đạo Môn ta đối với Vân Hải Thư Viện đã hết lòng rồi, chúng ta không cần phải vì Vân Hải Thư Viện, không đúng, là không cần phải vì Dương Diệp kia mà chôn cùng. Dương Diệp đắc tội Cẩm Y Nam Tử này, chính hắn nhưng co đầu rút cổ đứng lên, tưởng để cho chúng ta làm cho hắn Thế Tử Quỷ, hừ, ta bất kể ngươi Vân Hải Thư Viện là nghĩ như thế nào, làm thế nào, dù sao Thanh Đạo Môn ta thì sẽ không!”

“Dương Diệp đi đến Hùng tộc viện binh, hắn sẽ trở lại!” Thương lượng Thanh Ảnh nói.

“Trở về?”

$ Π $ Π $ Π $ Π, m. ∨. Chu Nguyên cười lạnh một tiếng, nói: “Lần đi Hùng tộc căn bản không bao lâu, nếu như Hùng tộc đáp ứng ra tay giúp đỡ, dùng Hùng vương thực lực, hắn sớm mang Dương Diệp đã đến. Hắn chưa có tới, cái này chứng minh Hùng tộc đã cự tuyệt ngươi Vân Hải Thư Viện, mà Dương Diệp kia, hừ, theo ta thấy, hắn chính là làm con rùa đen rút đầu giấu đi.”

Thương lượng Thanh Ảnh còn suy nghĩ gì, lúc này, Ngọc Vô Song nhưng là khoát tay áo, nói: “Không cần, hắn phải đi, cũng không phải là bởi vì Dương Diệp, Dương Diệp, chỉ là của hắn một cái lấy cớ, một cái rời đi Vân Hải Thành lấy cớ.”

Chu Nguyên mắt nhìn Ngọc Vô Song, âm thanh lạnh lùng nói: “Nha đầu, ngươi đã mở. Lão phu kia cũng sẽ không chơi giả bộ kia rồi, Thanh Đạo Môn ta là đáp ứng tương trợ Vân Hải Thư Viện, nhưng mà hôm nay, Vân Hải Thư Viện một hy vọng đều không có, Thanh Đạo Môn ta không thể là các ngươi rồi mà đem Thanh Đạo Môn ta tinh anh đều chôn vùi ở chỗ này!”

Ngọc Vô Song nhìn xem Chu Nguyên, nói: “Không cần nhiều lời, tiền bối tự tiện đi!”

Chu Nguyên hừ lạnh một tiếng, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Vân Hải Thành thanh Đạo Môn Đệ Tử vị trí, nói: “Tất cả mọi người, đi theo ta!”

“Chậm đã!”

Lúc này, thanh âm của Thiên Lang Vương đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Chu Nguyên nhìn về phía Thiên Lang Vương, nói: “Như thế nào?”

Thiên Lang Vương cười lạnh một tiếng, nói: “Cứ đi như thế, có phải hay không quá tiện nghi ngươi Thanh Đạo Môn rồi hả?”

“Nếu không thì sao?” Chu Nguyên nói.

Thiên Lang Vương trên mặt hiện lên một vẻ dữ tợn, “phải đi? Có thể, bất quá ngươi phải trước để cho Dương Diệp đi ra mới được, bằng không thì, hôm nay ngươi Thanh Đạo Môn một người cũng đừng muốn rời đi!”

“Ta không biết hắn ở đâu!” Chu Nguyên trầm giọng nói.

“Nhưng là ngươi nhất định có biện pháp để cho hắn đi ra, không phải sao?” Thiên Lang Vương nói.

Nghe được lời của Thiên Lang Vương, Cẩm Y Nam Tử kia cũng nhìn về phía Chu Nguyên, nói: “Để cho hắn đi ra, bằng không thì, toàn bộ lưu lại chôn theo hắn.”

Cẩm Y Nam Tử lời nói nói xong dưới, cái kia hắc long ánh mắt lập tức đã tập trung vào Chu Nguyên, kinh khủng long uy chiếu nghiêng xuống, cái lồng bao lại Chu Nguyên cùng với Thanh Đạo Môn đám người.

Chu Nguyên nheo mắt, trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta xác thực không biết hắn ở đâu, bất quá, các ngươi nếu là tưởng ép buộc hắn đi ra, ngược lại là có một cái biện pháp!”

“Biện pháp gì!” Cẩm Y Nam Tử hỏi.

Chu Nguyên đang muốn lời nói, lúc này, một bên Phù Cẩm Tiên đột nhiên nói: “Chu trưởng lão nghĩ lại, Dương Diệp người này có thù tất báo, hắn nếu là biết rõ Thanh Đạo Môn ta ở sau lưng hại hắn, dùng tính cách của hắn, tất nhiên sẽ trả thù Thanh Đạo Môn ta. Hắn hiện tại có lẽ không có thực lực rung chuyển Thanh Đạo Môn ta, nhưng mà ngày sau nhưng nhất định có thể. Tổ sư lúc trước tiến hành, chính là vì Thanh Đạo Môn ta cùng hắn hòa giải, Chu trưởng lão tuyệt đối không thể lại để cho tổ sư lúc trước nỗi khổ tâm uổng phí!”

Đối với tính cách của Dương Diệp, Phù Cẩm Tiên là hiểu rõ vô cùng đấy. Hắn tuyệt đối là cái loại này ngươi dám hại ta, ta liền nhất định phải giết chết người của ngươi. Nếu như là bình thường người, Thanh Đạo Môn tự nhiên không sợ, nhưng mà Dương Diệp là người bình thường sao? Có thể từ Diệt Thế Thần Lôi phía dưới người còn sống sót, sẽ là người bình thường sao?

Có thể tưởng tượng, dùng tiềm lực của Dương Diệp cùng thực lực, ngày sau Dương Diệp nếu là muốn trả thù Thanh Đạo Môn, đây đối với Thanh Đạo Môn đến, tuyệt đối là một cái tai nạn!

Nghe được lời của Phù Cẩm Tiên, Chu Nguyên sắc mặt biến hóa, đối với Dương Diệp, hắn mặc dù không vui mừng, nhưng cũng không dám khinh thị. Làm trò đùa, liền Thanh Đạo Môn tổ sư cũng không dám khinh thị người, hắn như thế nào dám khinh thị? Hơn nữa, thực lực của Dương Diệp cùng tiềm lực, hắn là như vậy thấy tận mắt. Lớn lên, không, đừng lớn lên, ngay tại lúc này, Dương Diệp cũng đã có thể đối với Thanh Đạo Môn tạo thành uy hiếp!

“Chu Nguyên, ngươi thật sự là càng lớn càng trẻ lại rồi!” Lúc này, Thiên Lang Vương châm chọc nói: “Dương Diệp bất quá là một gã Bán Thánh, coi như là tại yêu nghiệt, lại có thể yêu nghiệt đi nơi nào? Nếu như không phải là Thánh Giả của Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai Thánh Giả bảo vệ hắn, muốn giết hắn, tựa như bóp chết một con kiến đơn giản như vậy, không phải sao?”

Chu Nguyên lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Lang Vương, còn do dự, lúc này, Cẩm Y Nam Tử kia bỗng nhiên nói: “Ta không có bao nhiêu kiên nhẫn, mười hơi, mười hơi bên trong, nếu như ngươi không nghĩ biện pháp để cho Dương Diệp đi ra, ngươi, còn ngươi nữa cái gì kia cái gọi là thanh Đạo Môn Đệ Tử, toàn bộ đều phải chết.”

“Các hạ khẩu khí thật là quá lớn đi!” Chu Nguyên nhìn về phía Cẩm Y Nam Tử kia, trầm giọng nói.

“Ngươi có thể thử xem!” Cẩm Y Nam Tử bình tĩnh nói.

“Rống!”

Ngay tại lúc này, cái kia hắc long đột nhiên gầm lên giận dữ, long uy từng trận, không gian kích động. Cự long há mồm, miệng nói tiếng người, “thế tử, cần gì cùng những con kiến hôi này nói nhảm? Để cho ta trực tiếp đã diệt những con kiến hôi này, còn sợ Dương Diệp kia không ra được sao?”

Nghe được hắc long mà nói, Chu Nguyên sắc mặt biến hóa, hắn nhìn xem hắc long sau nửa ngày, đột nhiên, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn đồng tử có chút co rụt lại, nói: “Ngươi, các ngươi là đến từ Trung Thổ Thần Châu!”

“Nhân loại ngu xuẩn, bằng không thì ngươi nghĩ sao?” Hắc long mắt nhìn xuống Chu Nguyên, nói.

Nghe được hắc long thừa nhận, trong tràng tất cả mọi người cùng yêu thú đều là sắc mặt kịch biến, kể cả Thiên Lang Vương kia, tuy rằng trong lòng hắn sớm có suy đoán Cẩm Y Nam Tử này đến từ Trung Thổ Thần Châu, nhưng lại còn không dám xác định, bởi vì có rất ít Trung Thổ Thần Châu người đến Thanh Châu này. Hơn nữa, hắn cũng không nghĩ tới, Trung Thổ Thần Châu người sẽ tìm đến Dương Diệp!

Chẳng lẽ Dương Diệp thật sự đến từ Trung Thổ Thần Châu?

Trong lòng Thiên Lang Vương âm thầm nghĩ.

Chu Nguyên lúc này sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn không nghĩ tới trước mắt Cẩm Y Nam Tử này cùng hắc long dĩ nhiên là đến từ Trung Thổ Thần Châu, kỳ thật, hắn sớm nên nghĩ tới, bởi vì ngoại trừ Trung Thổ Thần Châu, Thanh Châu này cảnh nội, tuy rằng cũng có long xuất hiện qua, nhưng chưa từng có Thánh Giai long, Thánh Giai long, chỉ có tại Trung Thổ Thần Châu mới có!

Trung Thổ Thần Châu!

Chu Nguyên hít sâu một hơi, nhìn về phía Cẩm Y Nam Tử kia, trong mắt đã có kiêng kị cùng vẻ mặt ngưng trọng. Mặc kệ trước mắt nam tử này tại Trung Thổ Thần Châu là cấp bậc gì thế lực, không hề nghi ngờ, này cũng không phải Thanh Đạo Môn nên trêu chọc. Cũng không phải Thanh Đạo Môn chỉ sợ, mà là không đáng giá!

Thanh Đạo Môn cùng đối phương vốn cũng không có ân oán, đối phương mục tiêu là Dương Diệp, Thanh Đạo Môn căn bản không cần phải vì Dương Diệp mà cùng đối phương đối nghịch!

Nghĩ vậy, Chu Nguyên trong mắt đã không có vẻ do dự, nói: “Các hạ muốn tìm Dương Diệp kia, ngược lại là có một cái biện pháp ép buộc hắn đi ra. Người này hết sức trọng tình, nếu như ngươi là bắt hắn để ý người, sau đó tại truyền nói ra đi, không quản hắn ở nơi nào, nhất định đều gấp trở về!”

Nghe được lời của Chu Nguyên, Phù Cẩm Tiên khe khẽ thở dài, Thanh Đạo Môn cùng Dương Diệp, lại đã trở thành cừu nhân!

Mà một bên Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi tức thì sắc mặt biến hóa, không hề nghi ngờ, Chu Nguyên này chính là các nàng hai cái!

“Hắn để ý người?” Cẩm Y Nam Tử khẽ nhíu mày.

Lúc này, Thiên Lang Vương đột nhiên chỉ vào phía dưới Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi hai nữ, nói: “Chính là chỗ này hai nữ!”

Cẩm Y Nam Tử theo Thiên Lang Vương ngón tay nhìn lại, hắn nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi, nhưng mà rất nhanh, ánh mắt của hắn đã rơi vào Ngọc Vô Song bên cạnh nhân nữ trên người. Chứng kiến nhân nữ, hắn vốn đã buông ra lông mày lần nữa nhíu lại. Hồi lâu, hắn đạo: “Ngươi cho ta cảm giác đã từng quen biết!”

Nghe được lời của Cẩm Y Nam Tử, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào nhân nữ trên người. Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, nhân nữ nhìn thoáng qua Cẩm Y Nam Tử, sau đó lại cúi đầu xuống nhìn về phía trong ngực hồ ly.

Coi thường...

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người cái cằm đều kinh ra rồi. Mọi người không nghĩ tới cái này nhìn nhu nhu nhược nhược nữ tử, cũng dám coi thường này đến từ Trung Thổ Thần Châu Cẩm Y Nam Tử. Ông trời, dưới chân hắn thế nhưng là giẫm phải một cái Thánh Giai long a!

Ngoài ý liệu là Cẩm Y Nam Tử cũng không có tức giận, trái lại, trên mặt hắn còn nhiều thêm vẻ ngưng trọng cùng nghi hoặc.

Cẩm Y Nam Tử nhìn thật sâu liếc mắt nhân nữ, sau đó nhìn về phía Chu Nguyên, nói: “Ta khinh thường đối phó một nữ nhân, việc này ngươi đi làm. Dương Diệp lúc nào tới, các ngươi lúc nào có thể rời đi. Minh bạch?”

Chu Nguyên sắc mặt có chút khó coi, hắn lúc nào bị người như thế áp chế qua? Nhưng mà, hắn không dám phản kháng. Bởi vì, nếu như này hắc long cùng Thiên Lang Vương liên thủ, không chỉ có Thanh Đạo Môn những đệ tử kia, đã liền hắn cũng muốn vẫn lạc tại nơi đây!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Chu Nguyên trầm giọng nói: “Đạo Phu, đưa các nàng bắt lại!” Hắn một cái Thánh Giả, tự nhiên không tốt đối với hai tên con gái yếu ớt ra tay.

Phía dưới, Thanh Đạo Phu do dự một chút, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi vọt tới. Hắn tuy rằng cũng không muốn làm như vậy, nhưng mà hắn hiểu được, giờ phút này nếu như không làm như vậy, Thanh Đạo Môn chúng đệ tử đều chết ở chỗ này!

Ngay tại lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ mỗi ngày tế đột nhiên tấn công tới một đạo sáng, bất quá thoáng qua tức thì.

Làm sáng sau khi biến mất, mọi người đều là sững sờ, đột nhiên, làm như cảm giác được cái gì, Thiên Lang Vương cùng Cẩm Y Nam Tử kia còn có Chu Nguyên đột nhiên quay đầu nhìn về phía phía dưới.

Lúc này phía dưới, Thanh Đạo Phu ngừng ngay tại chỗ, mà tại trước mặt Thanh Đạo Phu, đứng đấy một người đàn ông, trong tay nam tử nắm một thanh kiếm, kiếm để ngang trên cổ của Thanh Đạo Phu, tia tia máu tươi từ Thanh Đạo Phu cổ chậm rãi tràn ra.

Dương Diệp!

Mọi người phục hồi tinh thần lại, Vân Hải Thành bên này mọi người cuồng hỉ! Ngọc Vô Song cùng trong lòng Lục Uyển Nhi thở dài một hơi, nhưng mà trong mắt nhưng là có thêm vẻ phức tạp, bởi vì các nàng cũng không hy vọng Dương Diệp trở về. Nhưng là bây giờ, Dương Diệp đã trở về, một người đã trở về. Hắn đây là quay về đi tìm cái chết!

Ngọc Vô Song bên cạnh, nhân nữ ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cúi đầu vuốt ve cái kia đã ngủ say hồ ly, nói khẽ: “A ly, chúng ta lập tức là có thể về nhà!”

“Dương Diệp, ngươi đừng xúc động!”

Nhìn thấy Dương Diệp cầm kiếm để ngang Thanh Đạo Phu trên cổ, trong lòng Chu Nguyên kia cả kinh, vội vàng nói: “Có việc hảo hảo, Đạo Phu là thiên tài của Thanh Đạo Môn ta, chính là Thanh Đạo Môn ta tương lai hi...”

Xùy~~!

Đột nhiên, một đạo hàn quang lóe lên, Thanh Đạo Phu đầu người trực tiếp bay ra ngoài.

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhìn về phía cái kia muốn rách cả mí mắt Chu Nguyên, nói: “Ngươi những thứ này, liên quan gì ta?”

Ps: Cảm tạ: ** máy tính khắc, Lâm Đại Thiếu âu ba, vương giả chân trời xa xăm 1, thanh xuân sẽ không bất tử, dưa hấu 0, thư hữu 89858, cô độc xấu vịt, nhóm bằng hữu ngày hôm qua khen thưởng cùng ủng hộ, cám ơn!!

Gần nhất sự tình có bao nhiêu, vô cùng bề bộn!!!! Buồn bực!

Thuận tiện cầu nguyệt phiếu!!!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 998: Nguyên lai, ngươi yếu như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 995: Nguyên lai, ngươi yếu như vậy!

Một kiếm nháy mắt giết Thanh Đạo Phu!

Dương Diệp lúc nào biến thành lợi hại như vậy?

Thanh Đạo Phu thế nhưng là Thanh Châu năm Đại Thiên Tài một trong a! Đây chính là trừ Thánh Giả ra, thế hệ trẻ chí cường giả một trong a!

Nhưng mà là một cái như vậy chí cường giả, đã bị Dương Diệp một kiếm giết trong nháy mắt!

Dương Diệp là Thánh Giả sao?

Mọi người rung động trong lòng tột đỉnh!

Thiên Lang Vương giờ phút này sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng lên, thực lực của Thanh Đạo Phu so với Dương Diệp yếu, đây là khẳng định, nhưng mà tuyệt đối không có yếu đến tại trước mặt Dương Diệp liền sức hoàn thủ đều không có. Bất quá rất nhanh, khi ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trong tay chuôi này màu vàng đất Kiếm Vực trên người mặc màu đen áo choàng lúc, hắn cũng có chút đã minh bạch.

Kiếm là Thần Giai, áo choàng cũng là Thần Giai!

Dựa vào là ngoại vật!

Nghĩ đến điểm này, trong lòng Thiên Lang Vương có chút buông lỏng, nếu như Dương Diệp thật sự là trở thành Thánh Giả, hắn là chân chính kiêng kỵ. Loại thiên tài này, một khi thành thánh, thực lực kia tuyệt đối là cực kỳ khủng bố đấy. Bất quá còn tốt, lúc này Dương Diệp còn không phải Thánh Giả, chẳng qua là mượn nhờ trang bị tăng lên thực lực của chính mình mà thôi!

Thiên Lang Vương không có ra tay, mà là hí ngược nhìn xem Dương Diệp.

Này đến từ Trung Thổ Thần Châu Cẩm Y Nam Tử muốn tìm Dương

Diệp, nhìn đối phương bộ dạng như vậy, tuyệt đối là lai giả bất thiện, mà bây giờ Dương Diệp này lại cùng Thanh Đạo Môn phát sinh mâu thuẫn. Có thể nói, lúc này Dương Diệp đắc tội hai tên có sẵn Thánh Giả, nếu như lại thêm hắn, cái kia chính là ba tên, hắn ngược lại muốn nhìn một chút, lần này ai còn có thể cứu Dương Diệp!

“Dương Diệp!”

Chu Nguyên đưa tay chỉ Dương Diệp gầm thét, nói: “Ngươi có phải hay không đã cho ta không dám giết ngươi?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Lão Thất Phu, ngươi có thể thử xem!”

“Vậy thử xem!”

Chu Nguyên gầm lên giận dữ, liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp tay phải vung lên, một tên người mặc hắc bào người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Nhìn thấy người này người áo đen, Chu Nguyên đồng tử có chút co rụt lại! Thiên Lang Vương kia cũng là biến sắc.

Bởi vì này tên người áo đen là Thánh Giả!

Bởi vì Dương Diệp thi triển Kiếm Vực đem Thánh Giả Kiếm Nô lý vân trên người tử khí ẩn đắp lên, bởi vậy, trong tràng mọi người căn bản không biết lý vân chỉ là một cái bù nhìn, nhưng lại chỉ là một cái hàng nhập lậu Thánh Giả bù nhìn.

Dương Diệp quét Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên liếc mắt, nói: “Các ngươi thực đã cho ta sẽ ngốc đến một người trở về? Ta nói cho các ngươi biết, Hùng tộc Hùng vương đã đáp ứng ra tay. Hùng tộc đại quân sau đó đi ra!”

“Thả ngươi chó má!”

Thiên Lang Vương gầm thét: “Ta đã nhận được tin tức, Hùng tộc tuyệt không nhúng tay vào Thiên Lang Sơn Mạch ta cùng chuyện của Vân Hải Thư Viện. Bên cạnh ngươi này vị Thánh Giả, tuyệt đối không phải Hùng tộc cường giả.”

“Này Thánh Giả là một tên bù nhìn!”

Lúc này, Cẩm Y Nam Tử đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, nhìn về phía Cẩm Y Nam Tử, hắn không nghĩ tới vậy mà lại bị nam tử này xem thấu. Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia hắc long trên người của.

Rồng?

Dương Diệp đôi mắt buông xuống, trên thân hắn có Tổ Long Chi Huyết, có thể khắc chế so với Tổ Long cấp thấp long tộc. Nhưng mà, này hắc long là Thánh Giai, có thể khắc chế sao?

“Bù nhìn?”

Nghe được lời của Cẩm Y Nam Tử, Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên đều là trong nội tâm cả kinh, bù nhìn, bọn hắn tự nhiên là biết, nhưng mà, thế giới này, có ai có thể đem Thánh Giả luyện chế thành bù nhìn? Hai người là có chút không tin, nhưng mà cũng không dám đi phản bác Cẩm Y Nam Tử. Bọn hắn lại không muốn đi đắc tội Cẩm Y Nam Tử này!

“Không sai, ta cái này là bù nhìn!”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Đây chính là ta lấy được một cỗ Thánh Giả bù nhìn. Chu Nguyên, Thiên Lang Vương, hai người các ngươi không phải là muốn giết ta sao? Muốn giết liền cứ tới. Ta nói cho các ngươi biết, hai người các ngươi ai muốn động thủ trước, ta khiến cho này Thánh Giả bù nhìn liều mạng với ai, không đụng nổi, ta liền để cho hắn tự bạo, cùng các ngươi đồng quy vu tận!”

“Dương Diệp, ngươi cho rằng như ngươi vậy, chúng ta thì sẽ được ngươi uy hiếp?”

Chu Nguyên gằn giọng nói: “Ngươi giết Thanh Đạo Phu, ta nói cho ngươi biết, Thanh Đạo Môn ta cùng ngươi còn có Cổ Kiếm Trai đem không chết không thôi. Thanh Đạo Môn tất cả mọi người nghe lệnh, toàn lực tru sát trong tràng Cổ Kiếm Trai đệ tử!”

“Ta xem ai dám động đến!”

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, hắn ánh mắt nhìn về phía Thanh Đạo Môn đám người, gằn giọng nói: “Đệ tử của Thanh Đạo Môn nghe, Dương Diệp ta không phải là một người vong ân phụ nghĩa, các ngươi tổ sư có ân với ta, ta không muốn lấy Oán báo Ân. Ta sở dĩ giết Thanh Đạo Phu, là bởi vì hắn ra tay trước. Ta nói cho các ngươi biết, ta không phải là một người vong ân phụ nghĩa, nhưng ta cũng không phải một người cổ hủ, các ngươi nếu là dám động thủ trước, hôm nay ta để cho các ngươi một cái cũng đừng nghĩ sống ra Vân Hải Thành!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Đạo Môn đám người biến sắc, nguyên một đám kiêng kỵ nhìn xem Dương Diệp. Tính cách của Dương Diệp cùng thủ đoạn tàn nhẫn, bọn họ là đã sớm đã gặp. Bọn hắn tin tưởng, nếu như mình động thủ trước, dùng tính cách của Dương Diệp, hắn tuyệt đối là nói được là làm được!

“Thiên Lang Vương, chúng ta liên thủ trước hết giết kẻ này, như thế nào?” Ngay tại lúc này, Chu Nguyên nhìn hướng Thiên Lang Vương nói. Dương Diệp giết Thanh Đạo Phu, đây là hắn cùng Thanh Đạo Môn tuyệt đối không thể chịu đựng đấy. Thù này, Thanh Đạo Môn đem không tiếc bất cứ giá nào báo!

Thiên Lang Vương nhìn thoáng qua một bên Cẩm Y Nam Tử, gặp Cẩm Y Nam Tử không nói lời nào, lập tức do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể!”

“Hai đánh một sao?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó lớn tiếng nói: “Tiểu Thanh!”

Thanh âm rơi xuống, xa xa trong một vùng núi, đột nhiên truyền ra một đạo tiếng nổ lớn, tiếp theo một luồng ánh sáng xanh dương từ xa xa tấn công tới, trong chớp mắt liền đã rơi vào bên cạnh của Dương Diệp. Ánh sáng màu xanh tản đi, một tên váy xanh nữ tử xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Thánh Giả!

Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên biến sắc, bọn hắn không nghĩ tới, lại đây một tên Thánh Giả! Dương Diệp này đến cùng là từ đâu tìm tới hai tên Thánh Giả?

Người tới tự nhiên là Tiểu Thanh!

Dương Diệp tại gấp trở về Vân Hải Thành lúc, cũng đã bắt đầu liên hệ Tiểu Thanh, để cho hắn vui mừng chính là, Tiểu Thanh thật sự đã trở thành Thánh Giả. Cái này để cho hắn lần này lực lượng lại thêm mấy phần!

Lúc này, Dương Diệp nhìn thoáng qua Chu Nguyên cùng Thiên Lang Vương, nói: “Đến đây đi, hôm nay không phải là các ngươi chết, chính là ta vong!”

“Tốt rồi!”

Ngay tại lúc này, Cẩm Y Nam Tử đột nhiên nói: “Trước khi ta tới, gia chủ để cho ta nhất thiết phải cẩn thận, tuyệt đối không thể khinh thường ngươi. Ta nghĩ đến ngươi Dương Diệp là một cái gì nhân vật thiên kiêu, nhưng mà nhìn thấy ngươi, ta thất vọng rồi. Ngươi Dương Diệp, bất quá chính là một cái dựa vào Thần Giai huyền bảo cùng người khác kẻ tiểu nhân mà thôi!"

"Ngươi là người nào?" Dương Diệp nhìn về phía Cẩm Y Nam Tử.

"Ngươi không có tư cách biết rõ!" Cẩm Y Nam Tử, nói: "Ta không nghĩ tại tiếp tục ở nơi này lãng phí thời gian, ngươi là tự nguyện đi theo ta đâu rồi, hay vẫn là để cho ta cắt ngang ngươi tứ chi, sau đó cưỡng ép mang theo ngươi đi?"

Dương Diệp thân thể chậm rãi bay lên không, đi vào Cẩm Y Nam Tử cùng cự long đối diện, Dương Diệp nhìn thoáng qua Hắc Sắc Cự Long, sau đó nhìn về phía Cẩm Y Nam Tử, nói: "Nếu như ngọn nguồn của ngươi khí là vì dưới chân ngươi con rồng này, ta đây chỉ có thể nói, ngươi khả năng phải thất vọng."

Cẩm Y Nam Tử nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó chân phải nhẹ nhàng chà chà hắc long, nói: "Ra nhẹ tay chút, đừng giết chết hắn!"

Rống!

Cự long ngửa mặt lên trời một tiếng hét giận dữ, sau đó đối với Dương Diệp mãnh liệt liền phún ra một cỗ long uy, cường đại kia long uy có thể so với Thiên Địa Chi Uy, làm cho trong tràng vô số yêu thú nằm sấp rạp trên mặt đất run run rẩy rẩy. Một ít nhân loại Huyền giả cũng không chịu nổi này cổ long uy, nguyên một đám nằm sấp rạp trên mặt đất, như là yêu thú như vậy run rẩy!

Dương Diệp không có ngăn cản, mặc cho vẻ này long uy đi vào trước mặt hắn. Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, làm vẻ này long uy oanh trúng Dương Diệp lúc, Dương Diệp nhưng là một chút sự tình đều không có!

Nhìn thấy một màn này, Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên đồng tử hơi co lại, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà coi thường này long uy, phải biết, coi như là hai người bọn họ cũng không dám coi thường này cổ long uy đấy!

Đột nhiên, Chu Nguyên biến sắc, hắn nghĩ tới rồi một việc, cái kia chính là lúc trước Dương Diệp tại Thanh Đạo Môn lúc nói qua nhất đoạn văn: Hắn là Long Truyền Nhân... Lúc ấy hắn cảm thấy Dương Diệp nhất định là đang nói bậy, nhưng là bây giờ, nhìn thấy Dương

Diệp thậm chí ngay cả Thánh Giai long long uy đều có thể miễn dịch, hắn không được không tin!

Cái kia cự long cùng Cẩm Y Nam Tử giờ phút này trong mắt cũng là mang theo nghi hoặc, đặc biệt là cự long, hắn này cổ long uy, coi như là Thánh Giả cường giả cũng không dám không nhìn, mà Dương Diệp không chỉ có không thấy, còn một chút việc đều không có!

“Nhân loại, ngươi như thế nào làm được!” Hắc long trầm giọng nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, hắn nguyên bổn cho là hắn long tổ chi huyết không cách nào đối với Thánh Giai long hữu hiệu, nhưng hắn không nghĩ tới, còn hữu hiệu hơn! Nói cách khác, Huyền Giả Đại Lục cái kia thực lực của Tổ Long cùng huyết mạch, phải vượt qua này hắc long!

Dương Diệp không nói gì, mà là toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, cái kia đứng ở Hắc Sắc Cự Long trên lưng Cẩm Y Nam Tử biến sắc, tay phải vung lên phía trước, một đạo hắc sắc quang mang cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Một tiếng nổ vang, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Cẩm Y Nam Tử khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường, nói: “Nguyên lai ngươi yếu như vậy, ngươi...” Nói đến đây, Cẩm Y Nam Tử hai mắt đột nhiên trợn lên, trong mắt, kinh hãi gần chết, vừa muốn chạy trốn rời chỗ, nhưng lại đã muộn. Một cây chủy thủ cắm vào hắn phần gáy, dao găm không có xâm nhập, chỉ đâm vào mấy cm, tuy rằng như thế, nhưng mà Cẩm Y Nam Tử nhưng cũng không dám triển khai!

“Nguyên lai, ngươi yếu như vậy!” Thanh âm của Dương Diệp tại Cẩm Y Nam Tử vang lên bên tai.

Cẩm Y Nam Tử ánh mắt nhìn về phía xa xa cái kia bị chính mình đánh bay bóng đen, khi thấy đạo hắc ảnh kia lúc, hắn lập tức đã minh bạch. Đạo hắc ảnh kia căn bản cũng không phải là Dương Diệp, hắn bị gạt!

Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì Dương Diệp tốc độ xuất thủ thật sự quá nhanh, thật là quỷ dị. Trước kia Dương Diệp ra tay lúc, bọn hắn cũng không có chỉ có thể mơ hồ bị bắt được Dương Diệp quỹ tích hành động!

Có thể nói, tốc độ của Dương Diệp đã vượt qua hứa nhiều Thánh

Giả!

“Nhân loại, ngươi nếu dám tổn thương thế tử, ngươi tất chết không toàn thây!” Hắc long gầm thét. Nhưng là bởi vì Cẩm Y Nam Tử bị Dương Diệp chế trụ, nhưng cũng không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Dương Diệp không có để ý hắc long, mà là nắm chủy thủ tay có chút dùng sức, dao găm tại Cẩm Y Nam Tử nơi gáy lại xâm nhập thêm vài phần, nói: “Hiện tại, ta có tư cách hay không biết rõ ngươi là ai?”

Cẩm Y Nam Tử sắc mặt tái xanh, đang muốn nói chuyện, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên khẽ lắc đầu, nói: “Được rồi, ta không có hứng thú biết rõ ngươi là ai!”

Vừa nói, chủy thủ trong tay của Dương Diệp mãnh liệt chọc lên, ‘Xùy~~’ một tiếng, Cẩm Y Nam Tử đầu trực tiếp chia làm hai nửa...

...

Ps: Cảm tạ: Ta là khang soái, thư hữu 12177411, thanh xuân sẽ không bất tử, thư hữu 29048218. Gió nhẹ ý. Thư hữu 22058995, thư hữu 29651042, mưa bụi đầy sao, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cảm tạ!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 999: Ta để cho ngươi đi rồi sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 996: Ta để cho ngươi đi rồi sao?

Cẩm Y Nam Tử mạnh mẽ không?

Trong mắt của Dương Diệp, rất mạnh, mạnh phi thường, so với Thanh Đạo Phu còn mạnh hơn. Nếu như là bình thường, hắn coi như là có thể chiến thắng đối phương, cũng tuyệt đối không có khả năng như thế dễ dàng liền nháy mắt giết đối phương.

Nhưng là bây giờ, trên dưới toàn thân hắn đều là Thần Giai trang bị, thi triển càng là Thần Giai Huyền Kỹ còn có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý. Loại tình huống này chính hắn, thực lực không biết tăng lên bao nhiêu, đừng nói Cẩm Y Nam Tử này chẳng qua là Cao Cấp Bán Thánh, coi như là Thánh Giả, hắn đều có lòng tin chính diện ngạnh hám!

Cẩm Y Nam Tử này sở dĩ không có chút nào chống cự đã bị hắn một kiếm nháy mắt giết, hay là bởi vì đối phương khinh địch.

Từ đầu đến cuối, đối phương đều dùng một bộ ưu việt khoan dung đối đãi hắn. Nếu như không phải như vậy, dùng thực lực của đối phương tăng thêm này hắc long, tuyệt đối không có khả năng giống như này dễ như trở bàn tay liền bị nháy mắt giết chết đấy!

Đương nhiên, coi như là Cẩm Y Nam Tử không khinh địch, Dương Diệp cũng có lòng tin giết đối phương!

“Nhân loại! Ngươi muốn chết!”

Nhìn thấy Cẩm Y Nam Tử bị Dương Diệp một kiếm nháy mắt giết, hắc long gầm lên giận dữ, dùng cái kia thân thể khổng lồ bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Hắc Sắc Cự Long cái kia thân thể khổng lồ chỗ mang ra ngoài lực lượng kinh khủng cùng long uy, làm cho Dương Diệp sau lưng xa xa ngoài vạn lý tất cả núi cao trực tiếp biến thành bột mịn!

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là không chút sứt mẻ!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp đột nhiên giận dữ hét: “Đi xuống cho ta!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp kích phát trong cơ thể mình long tổ huyết mạch, một luồng áp lực vô hình hướng phía cái kia hắc cự long thổi quét mà đến, làm cổ uy áp vô hình kia bao phủ ở Hắc Sắc Cự Long lúc, tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Thánh Giai hắc long long uy thoáng cái yếu đi ít nhất không chỉ gấp mười lần, cùng lúc đó, Hắc Sắc Cự Long tốc độ cũng chậm lại, đến cuối cùng, Hắc Sắc Cự Long cứng rắn bị buộc ngừng ở trong không trung!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người hoảng hốt!

Kể cả Chu Nguyên kia cùng Thiên Lang Vương giờ phút này đều hai mắt mở thật to, một bộ nhìn thấy quỷ bộ dạng.

Phía dưới, Ngọc Vô Song bên cạnh nhân nữ lông mày nhíu lại, ở trong mắt nàng, có vẻ nghi hoặc.

Giờ phút này, cái kia Hắc Sắc Cự Long trong mắt cũng là tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc, ngoại trừ khiếp sợ cùng nghi hoặc, còn có một tia kiêng kị. Bởi vì mới vừa rồi, nó cảm nhận được một cỗ uy áp, một cỗ huyết mạch uy áp!

Huyết mạch uy áp!

Hắn đã là Thánh Giả, bản thân huyết mạch liền đã được đến tăng lên cùng cải biến, ngoại trừ Tổ Long, căn bản không có long có thể đối với tạo thành huyết mạch uy áp. Mà bây giờ, hắn vậy mà cảm nhận được huyết mạch uy áp, hơn nữa là tại một cái nhân loại trên người cảm nhận được!

“Nhân loại, vì cái gì trên thân ngươi có ta Long Tộc Huyết Mạch!” Hắc long gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có đề phòng cùng kiêng kị.

Gặp đến trên người chính mình Tổ Long Chi Huyết đối với hắc long hữu hiệu, Dương Diệp trong mắt lóe ra vẻ hưng phấn, ý vị này ngày sau long tộc phần lớn long đều sẽ bị hắn khắc chế. Cũng có nghĩa là, trước mắt cái này đại gia hỏa không có phiền phức như vậy.

Dương Diệp đột nhiên đưa tay chỉ Hắc Sắc Cự Long, giận dữ hét: “Ngươi cũng biết Ta là ai?” Âm thanh như sấm nổ, làm cho vô số người cùng yêu thú đã giật mình.

Hắc Sắc Cự Long nheo mắt, sau đó âm thanh hung dữ, nói: “Nhân loại, ta thừa nhận, trên thân ngươi huyết mạch đối với ta có ảnh hưởng, nhưng mà, nếu như ngươi cho rằng ngươi bằng vào cái kia huyết mạch là có thể thắng ta, ta đây không thể không nói, ngươi suy nghĩ quá nhiều.”

“Láo xược!”

Dương Diệp phẫn nộ quát: “Ta chính là Long Tộc Tộc Trưởng thân phong long tộc nhân loại người phát ngôn, địa vị cùng cấp Long Tộc Tộc Trưởng, ngươi cũng dám như vậy nói chuyện với ta, ngươi có phải hay không tưởng bị quất lột da gân?”

“Nhân loại người phát ngôn?”

Hắc Sắc Cự Long trong mắt hiện lên vẻ nghi ngờ, hồi lâu, hắn trầm giọng nói: “Nhân loại, ngươi đừng vội ăn nói bừa bãi, ta long tộc lúc nào từng có nhân loại nào người phát ngôn?” Nói đến đây, Hắc Sắc Cự Long thanh âm lạnh xuống, nói: “Ngươi cũng đã biết, dùng linh tinh ta long tộc danh nghĩa, đem ngươi thừa nhận hậu quả dạng gì?”

“Ta đây đến hỏi ngươi, trên thân ta vì sao có Long Tộc Huyết Mạch?” Dương Diệp nói.

“Có thể là ngươi cưỡng ép rút lấy ta long tộc huyết dịch đến dung hợp huyết mạch của chính mình!” Hắc Sắc Cự Long trầm giọng nói.

“Ngươi có thể ở ngu xuẩn một chút sao?”

Dương Diệp châm chọc nói: “Chính ngươi ngẫm lại, ta nên rút huyết mạch của ai mới có thể đối với ngươi tạo thành huyết mạch uy áp?”

“Ít nhất phải là tộc trưởng...”

Nói đến đây, Hắc Sắc Cự Long đồng tử co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, cái căn bản này không có khả năng. Đi rút Long Tộc Tộc Trưởng huyết mạch? Đừng nói tại Thanh Châu này, coi như là tại Trung Thổ Thần Châu đều không có người có khả năng kia! Nói cách khác...

Nhìn thấy Hắc Sắc Cự Long thần sắc, Dương Diệp ám đạo hữu hí, vội vàng lại nói: “Nếu như không phải là tộc trưởng lão nhân gia hắn tự nguyện cho ta Long Tộc Huyết Mạch, ai có thể đi rút máu của lão nhân gia hắn?”

“Ta đây vì sao chưa từng nghe qua cái gì cái gọi là long tộc người phát ngôn?” Hắc Sắc Cự Long vẫn còn có chút không tin.

" Đó là bởi vì đây là ta long tộc cao độ cơ mật! Dương Diệp nói: " Tộc trưởng lão nhân gia hắn cho ta một cái cơ mật nhiệm vụ để cho ta đi hoàn thành, tóm lại, đây không phải ngươi nên biết, hiểu chưa? Đúng rồi, tộc trưởng lão nhân gia hắn còn có nói rõ, chỉ cần ta gặp được khó khăn, phàm trần là ta long tộc long chứng kiến, đều phải vô điều kiện giúp ta! "

Nói đến đây, Dương Diệp chỉ vào một bên Thiên Lang Vương, nói: “Hiện tại, ngươi giúp đỡ ta xong rồi mất hắn!”

Nghe vậy, Thiên Lang Vương nheo mắt, hắn vội vàng nhìn về phía Hắc Sắc Cự Long, gặp Hắc Sắc Cự Long trong mắt có vẻ do dự, lập tức trong nội tâm cả kinh, sau đó vội vàng nói: “Các hạ tuyệt đối không thể dễ tin người này nói như vậy, hắn nếu thật là cái gọi là cái gì long tộc người phát ngôn, dùng các hạ thực lực cùng thân phận, Long Tộc Tộc Trưởng như thế nào không thông tri? Hơn nữa, coi như là Long Tộc Tộc Trưởng muốn tìm cái gì người phát ngôn, như thế nào lại tìm một thực lực như thế yếu người?”

Nghe vậy, Hắc Sắc Cự Long chìm ngầm đồng ý lâu, cuối cùng, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nhân loại, ta hay là không tin ngươi là ta long tộc cái gọi là cái gì người phát ngôn.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp nói.

“Trực giác!” Hắc Sắc Cự Long nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta không có lý do gì phản bác trước ngươi nói hết thảy, nhưng ta trực giác nói cho ta biết, ngươi không là ta long tộc kia là cái gì người phát ngôn.”

Trực giác!

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, sau đó nói: “Vậy sau đó thì sao?”

Hắc Sắc Cự Long trầm ngâm một chút, nói: “Ngươi giết Lục gia tách ra thế tử, ngươi phải đi theo ta một chuyến! Ngươi yên tâm, chẳng qua là đi theo ta một chuyến. Đợi trở lại Trung Thổ Thần Châu, đến lúc đó ngươi có phải hay không ta long tộc người phát ngôn, hết thảy liền đều biết. Nếu như ngươi thật sự là ta long tộc người phát ngôn, đừng nói Lục gia ở riêng, coi như là Lục gia cũng không dám hại ngươi!”

Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống, nói: “Ngươi cũng biết kể từ đó, ngươi chẳng khác nào hư mất tộc trưởng kế hoạch của lão nhân gia hắn rồi!”

Hắn ngược lại là muốn trực tiếp giết này Hắc Sắc Cự Long, đem đối phương luyện chế thành Kiếm Nô. Có huyết mạch uy áp trợ giúp, hắn có tỉ lệ thành công 50%. Nhưng mà, hắn không thể động thủ. Bởi vì giờ khắc này hắn như cùng này Hắc Sắc Cự Long động thủ, Thiên Lang Vương cùng Chu Nguyên kia nhất định ra tay. Hơn nữa, này Hắc Sắc Cự Long mặc dù đối với hắn không có gì quá đại uy hiếp, nhưng là đúng Vân Hải Thành mọi người mà nói nhưng là một đại đại uy hiếp!

Chỉ cần hắn liều lĩnh đi Vân Hải Thành đánh tới, Vân Hải Thành ít nhất phải chết một nửa người!

Cho nên, hắn chỉ có thể dùng trí!

Nghe được lời của Dương Diệp, Hắc Sắc Cự Long nói: “Vậy ngươi liền lấy ra càng mạnh mẽ chứng cứ để chứng minh ngươi chính là ta long tộc người phát ngôn, chỉ cần ngươi lấy ra được đến lại để cho Ta tin tưởng ngươi chính là ta long tộc cái gọi là cái gì người phát ngôn, ta liền vô điều kiện trợ giúp ngươi. Bằng không thì, ngươi liền cùng ta quay về Trung Thổ Thần Châu!” Chỉ bằng vào con người trước mắt một câu, tựa như để cho hắn làm tay chân, cái này tự nhiên là không thể nào.

“Chứng cứ!”

Thiên Lang Vương cười lạnh một tiếng, nói: “Hắn nếu là có chứng cứ, đã sớm sẽ lấy ra, mà không phải ở chỗ này dài dòng thật lâu. Theo ta thấy, cái kia trong thân thể Long Tộc Huyết Mạch, nhất định là thông qua không chính đáng phương thức lấy được.”

Nghe được lời của Thiên Lang Vương, Hắc Sắc Cự Long nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt có chút bất thiện.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Nguyên bản ta còn không muốn bại lộ đấy, nhưng mà không có biện pháp. Hắc long, nếu như bởi vì ta bại lộ mà hư mất tộc trưởng kế hoạch, ngươi chính là ta long tộc muôn đời tội nhân, chết ngươi thập tộc cũng không đủ!”

Nói xong, trên thân Dương Diệp đột nhiên đã tuôn ra từng khối vảy màu vàng, rất nhanh, những thứ này vảy màu vàng bao trùm ở toàn thân của Dương Diệp, hơn nữa, Dương Diệp trên đầu dài ra hai cây màu vàng long giác!

Long biến, đây là hắn lúc trước truyền thừa long tộc lúc đạt được, ngay từ đầu đối với hắn trợ giúp rất lớn, nhưng mà theo thực lực của hắn cùng thân thể không ngừng tăng lên, này long biến đối với trợ giúp của hắn hầu như nhỏ đến không có. Bởi vậy, hắn cơ bản không sử dụng. Hiện tại, vì có thể lừa dối ở đây Hắc Sắc Cự Long, hắn không được không thử một chút!

Nhìn thấy Dương Diệp biến thành bộ dáng này, tất cả mọi người ngây người, kể cả Thiên Lang Vương kia, hắn không nghĩ tới Dương Diệp này lại có thể biến thành như vậy, lúc này Dương Diệp, nhất định chính là Bán Nhân Bán Long a!

“Long, long tộc truyền thừa...” Hắc long nhãn trong tràn đầy khiếp sợ, “nhân loại, ngươi, ngươi vậy mà từng thu được ta long tộc truyền thừa, ngươi, ngươi...”

Long tộc truyền thừa giống như là truyền cho long tộc đấy, nhưng là hắn không nghĩ tới, trước mắt một cái nhân loại vậy mà đã lấy được long tộc truyền thừa, cái này để cho hắn quả thực có chút khó mà tin được.

Dương Diệp nói: “Hắc long, còn cần ta chứng minh sao?”

Hắc long nhìn xem Dương Diệp, trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, cuối cùng, hắn khẽ lắc đầu, nói: “Cho dù ngươi là không phải là cái kia cái gọi là cái gì người phát ngôn, cũng nhất định cùng ta long tộc có mạc đại nguồn gốc. Hôm nay, ta giúp ngươi!”

Nói xong, hắc long quay đầu đối với Thiên Lang Vương kia gầm lên giận dữ, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lang Vương hung hăng đụng tới!

Thiên Lang Vương trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể, biến thành một cái hình thể không hề yếu hắc long cự đại hắc lang!

Một Sói một con rồng cũng không có ở Thiên tế chiến đấu, mà là tiến nhập hư không. Bất kể là hắc long, hay vẫn là Thiên Lang Vương, đều sẽ không dám ngay tại lúc này gây ra thiên đạo.

Hắc long cùng Thiên Lang Vương tiến vào hư không về sau, trong lòng Dương Diệp thở dài một hơi, hắn thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía cái kia một bên Chu Nguyên, Chu Nguyên khóe mắt hơi nhảy, hắn nhìn thoáng qua một bên Tiểu Thanh cùng Kiếm Nô bù nhìn lý vân, trầm ngâm một chút, sau đó nói: “Dương Diệp, Thanh Đạo Môn ta cùng ngươi chuyện giữa, ngày sau Thanh Đạo Môn ta đang cùng ngươi thanh toán, hôm nay xem ở Cổ Kiếm Trai cùng mặt mũi của Vân Hải Thư Viện tạm không tính toán với ngươi. Thanh Đạo Môn tất cả mọi người cùng ta đi!”

Vừa nói, muốn xé xé trời lúc giữa, mang theo Thanh Đạo Môn mọi người ly khai Vân Hải Thành.

“Ta để cho ngươi đi rồi sao?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên tại trên không Vân Hải Thành vang lên.

...

Ps: Mọi người tiết Đoan Ngọ vui vẻ!

Gần nhất sự tình quá nhiều, bận quá, không có tồn cảo (giữ lại bản thảo). Hôm nay nếu như năm giờ lúc trước không có đổi mới, vậy nếu không có rồi.

Thứ lỗi!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1000: Ngươi không chết, chính là ngươi vong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 997: Ngươi không chết, chính là ngươi vong!

Thanh Đạo Môn mọi người sắc mặt biến hóa, chẳng lẽ Dương Diệp muốn đem Chu Nguyên ở tại chỗ này?

Chu Nguyên hai mắt híp lại, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Thế nào, ngươi xác định ngươi muốn lưu ta lại cùng ta thanh Đạo Môn Đệ Tử?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Dương Diệp ta có Ân báo Ân, có cừu báo cừu. Thanh Đạo Môn tổ sư đối với ta có ừ, chỉ cần người của Thanh Đạo Môn không chủ động tới hại ta, ta tuyệt sẽ không đối với người của Thanh Đạo Môn ra tay. Cho nên, trong tràng trừ ngươi ở ngoài, còn lại thanh Đạo Môn Đệ Tử tùy thời có thể rời đi.”

“Ngươi xác định ngươi có thể lưu ta lại?” Chu Nguyên gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Ầm!

Dương Diệp sau lưng áo choàng đột nhiên triển khai, một đôi kiếm dực xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền Kiếm trực chỉ Chu Nguyên, nói: “Phải thử một chút sao?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Tiểu Thanh cùng Thánh Giả bù nhìn lý vân thân hình khẽ động, phân biệt ngăn ở Chu Nguyên hai bên trái phải.

Chu Nguyên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong mắt lóe ra lạnh lẽo sát ý cùng hàn mang.

“Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, Phù Cẩm Tiên đột nhiên nói: “Ta biết ngươi không sợ Thanh Đạo Môn, nhưng mà, ngươi thật sự tưởng Thanh Đạo Môn cũng trở thành Vân Hải Thư Viện địch nhân sao? Hôm nay Vân Hải

Thư Viện, thật sự còn có thể chống lại Thanh Đạo Môn điên cuồng trả thù sao?"

"Coi như là ta dừng tay, các ngươi cũng sẽ không dừng tay, không phải sao?" Dương Diệp nhìn xem Phù Cẩm Tiên nói.

"Ngươi giết Thanh Đạo Phu, chúng ta tuyệt đối sẽ không dừng tay!" Phù Cẩm Tiên nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Nhưng mà, chúng ta coi như là muốn trả thù, cũng chỉ biết ghim ngươi, mà không phải Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai. Mà nếu như ngươi giết Chu Nguyên trưởng lão, tin tưởng ta, Thanh Đạo Môn sẽ lập tức đào ngũ hướng Thiên Lang Sơn Mạch bên này. Khi đó, Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai đem lâm vào tuyệt cảnh!"

Dương Diệp trầm mặc, lúc này, Ngọc Vô Song đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: "Tuy rằng ta cũng muốn Chu Nguyên chết, nhưng mà, lúc này nếu là giết hắn đi, Thanh Đạo Môn vô luận như thế nào cũng sẽ không nghỉ đấy. Bất kể là Vân Hải Thư Viện chúng ta, hay vẫn là Cổ Kiếm Trai, lúc này đều chịu không được Thanh Đạo Môn trả thù."

"Không giết hắn, Vân Hải Thư Viện cùng Thanh Đạo Môn ở giữa còn có chỗ trống để xoay chuyển, giết hắn đi, coi như là Thanh Đạo Môn không muốn đối địch với Vân Hải Thư Viện, bọn hắn cũng phải ra tay với chúng ta." Lục Uyển Nhi cũng nói: "Để cho ngươi thả hắn đi, ta biết trong lòng ngươi không như ý, nhưng mà, coi như là là vì Vân Hải Thư Viện cùng với Vân Hải Thành này mọi người, để cho hắn đám đi, được không nào?"

Chìm ngầm đồng ý lâu, Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới người của Vân Hải Thành bầy, sau đó nhún vai, nhìn về phía Chu Nguyên, nói: "Được rồi, hiện tại ngươi có thể đi!"

Nghe vậy, Phù Cẩm Tiên cùng Thanh Đạo Môn lập tức thở dài một hơi, Dương Diệp bên này có hai tên Thánh Giả, muốn lưu lại Chu Nguyên, cái kia là phi thường có khả năng, quan trọng nhất là, Dương Diệp nếu quả như thật làm như vậy, không thể nghi ngờ sẽ để cho Thanh Đạo Môn trở thành Vân Hải Thư Viện cùng với Cổ Kiếm Trai địch nhân, đến lúc đó, bất kể là đối với Thanh Đạo Môn hay vẫn là Vân Hải Thư Viện mà nói, đều không phải là một chuyện tốt.

Cũng may lúc này đây Dương Diệp cũng không có ở tùy tính buông thả!

Chu Nguyên lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song cùng với Lục Uyển Nhi, nói: "Các ngươi nhớ kỹ, hôm nay hết thảy, ngày đó lão phu tất gấp trăm lần báo chi!”

Nghe được lời của Chu Nguyên, Phù Cẩm Tiên sắc mặt trắng nhợt, nói: “Đã xong!”

“Ngươi còn là đừng đi!”

Thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp đó, một đạo kiếm quang phá vỡ bầu trời, hướng phía Chu Nguyên kia bắn mạnh tới.

Nhanh, nhanh đến cực hạn! Trong tràng ngoại trừ Tiểu Thanh cùng Chu Nguyên bên ngoài, không có người cùng yêu thú có thể thấy rõ đạo kiếm quang này quỹ tích.

Tại Dương Diệp xuất thủ một sát na kia, Chu Nguyên sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới Dương Diệp này vậy mà thay đổi chủ ý, hơn nữa liền trực tiếp ra tay! Không dám khinh thường, Chu Nguyên tay phải hướng phía trước tìm tòi, trước mặt hắn không gian tầng tầng lớp lớp áp súc đứng lên, lập tức hợp thành một đạo thật dầy không gian bích lũy.

Ầm!

Dương Diệp tay nắm lấy Hoàng Tuyền Kiếm thẳng tắp đâm ở đằng kia không gian bích lũy phía trên, toàn bộ không gian bích lũy kịch liệt run lên, sau một khắc, Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền Kiếm mãnh liệt xoay tròn.

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, không gian bích lũy ầm ầm vỡ vụn, kiếm quang hung hăng chém về phía Chu Nguyên.

Chu Nguyên nheo mắt, cổ tay khẽ động, một thanh to bằng cánh tay ngân thương xuất hiện trong tay hắn, nắm ngân thương, Chu Nguyên gầm lên một tiếng, đi về trước mãnh liệt đâm vào trên mũi kiếm của Dương Diệp!

Ầm!

Một tiếng nổ vang, một đạo sóng khí từ kiếm tiêm cùng đầu mũi thương mãnh liệt khuếch tán ra, chân trời không gian tại thời khắc này lập tức rạn nứt ra, một đạo đường khe hở không gian trải rộng Thiên tế, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp Hư Vô Cảnh Kiếm Ý không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra áp hướng Chu Nguyên, mà Chu Nguyên tức thì tá trợ lấy Thiên Địa Chi Thế đối kháng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý của Dương Diệp, trong lúc nhất thời, hai người giằng co tiếp.

Kiếm không đứt đoạn ra âm thanh vù vù, trường thương tức thì không ngừng đang run rẩy.

Hai người chung quanh, không gian chịu không được trên thân hai người sinh ra lực lượng cường đại, trực tiếp sụp xuống, bất quá rất nhanh, không gian bị Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị, nhưng mà, vừa chữa trị, không gian liền lại bị chấn nát!

Phía dưới, Ngọc Vô Song nhìn về phía một bên Tiểu Thanh, người kia khẽ lắc đầu, nói: “Lúc này ta như ra tay, sẽ cùng Chu Nguyên kia tiến vào hư không, mà Dương Diệp, hắn còn vô pháp tiến vào hư không. Yên tâm, nếu là Dương Diệp chống đỡ không nổi, ta sẽ ra tay.”

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế.

Thiên tế, Dương Diệp cùng Chu Nguyên giằng co sau một lát, mọi người kinh hãi phát hiện, trường thương trong tay của Chu Nguyên vậy mà đang chậm rãi uốn lượn!

Giờ phút này, với tư cách Thánh Giả Chu Nguyên tiến vào là rơi xuống hạ phong!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền Kiếm đột nhiên có chút lệch lạc, hóa thành một đạo kiếm quang đánh vào trước ngực của Chu Nguyên kia, mà đồng thời, trường thương trong tay của Chu Nguyên cũng đâm vào trước ngực của Dương Diệp!

Ầm!

Ầm!

Hai tiếng nổ mạnh, Dương Diệp bị trường thương chấn liên tiếp lùi ra sau trăm trượng, mà Chu Nguyên kia tức thì mới lui ra phía sau mười trượng trở lại khoảng cách, nhưng mà, Chu Nguyên ngực nhiều hơn một lỗ máu, mà Chu Nguyên cái kia ngân thương tại Dương Diệp trước ngực liền một điểm dấu vết cũng không thể đủ lưu lại. Sở dĩ như vậy, đương nhiên là kiếm giáp nguyên nhân!

Dương Diệp sở dĩ dám lấy thương đổi thương, cũng là bởi vì mặc kiếm giáp nguyên nhân, sự tình thực chứng minh, có kiếm giáp tồn tại, hắn hoàn toàn không cần phòng ngự!

Nếu như không có kiếm giáp, Dương Diệp tự nhiên không dám lấy chính mình thân thể đi ngạnh hám Thánh Giả Cảnh cường giả toàn lực nhất kích đấy, nhục thể của hắn tuy rằng rất mạnh, nhưng còn không có cường đại đến có thể coi thường Thánh Giả Cảnh cường giả tình trạng! Nhưng là có kiếm giáp lại bất đồng, tăng thêm Hư Vô Cảnh Kiếm Ý kiếm giáp, coi như là Thánh Giả đều khó rung chuyển!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, đã có Cổ Kiếm Trai đưa những trang bị này, hắn hoàn toàn có năng lực cùng Thánh Giả một mình đấu! Kỳ thật này cũng là bình thường, hắn trên người bây giờ mặc chính là thế nhưng là Cổ Kiếm Trai đồ tốt nhất, những vật này đừng nói trắng ra trên người hắn, coi như là mặc ở một phàm nhân trên người, cái kia phàm nhân phỏng đoán đều có thể cùng Hoàng Giả Cảnh cường giả qua hai chiêu!

Chu Nguyên sắc mặt lúc này là cực kỳ khó coi cùng dữ tợn, tại nhiều người như vậy trước mặt, hắn lại bị một cái Bán Thánh con sâu cái kiến cho thương tổn tới!

Sỉ nhục, chân chính vô cùng nhục nhã!

“Chết đi cho ta!”

Chu Nguyên gầm lên một tiếng, thân hình khẽ động thiểm lược trên không, không trung, Chu Nguyên tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, bên trong phương viên mấy vạn dặm Linh khí toàn bộ hướng phía hắn dũng mãnh lao tới, cuối cùng đều không vào trong cơ thể hắn. Không trung, Chu Nguyên hai tay chậm rãi nâng lên, tại đỉnh đầu hắn tầng mây lập tức quấy bắt đầu chuyển động, trong chốc lát, tầng mây kia chậm rãi tách ra hai bên, tiếp đó, một cái cự chưởng tựa như từ hằng cổ tinh không qua sông mà đến, tản ra năm tháng khí tức cổ xưa.

Bàn tay khổng lồ kia trong uy áp khổng lồ, so với kia Thiên Địa Chi Uy còn mạnh hơn ba phần!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người hoảng hốt.

Dĩ vãng, Thánh Giả đều là tiến vào hư không đại chiến, bởi vậy, ngoại trừ Thánh Giả ra, có rất ít người nhìn thấy Thánh Giả thực lực chân chính. Bọn hắn chỉ biết là Thánh Giả rất mạnh, nhưng mà cũng không biết Thánh Giả cuối cùng mạnh mẽ đã đến loại trình độ nào. Hiện tại, mọi người gặp được.

Không hề nghi ngờ, một chưởng này rơi xuống, cả Vân Hải Thành cùng Thiên Lang Sơn Mạch đều hóa thành bột mịn!

“Hắn không sợ phá hư Linh giới quy định, lọt vào tất cả Thánh Giả Cảnh cường giả đuổi giết?”

Tiểu Thanh bên cạnh, Ngọc Vô Song hỏi. Lúc này Chu Nguyên này một kích này, đã đủ để hủy thiên diệt địa.

Tiểu Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Đối thủ của hắn, không phải là Thánh Giả, nếu như không phải là Thánh Giả, tự nhiên không cần tuân thủ cái kia cái gọi là quy định. Hơn nữa, trừ phi là hai tên Thánh Giả nổi điên, tùy ý phá hư thế giới, bằng không thì, có rất ít Thánh Giả Lão Quái Vật xảy ra đi xen vào chuyện của người khác.”

“Đã minh bạch!”

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, trong mắt hiện lên một vẻ lo âu.

Dương Diệp có thể chống đỡ được một kích này sao?

Dương Diệp sẽ trở thành Thanh Châu từ trước tới nay cái thứ nhất dùng Bán Thánh thực lực giết Thánh Giả người sao?

Đây không chỉ là ý nghĩ của Ngọc Vô Song, cũng là trong tràng tất cả mọi người cùng yêu thú ý tưởng.

Nhìn về chân trời Chu Nguyên kia, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng. Hắn giết qua một tên Thánh Giả, nhưng mà, đó là trong tình huống đánh lén, khi đó, lý vân thực lực căn bản không có được chân chính triển khai. Mà bây giờ, hắn là chính hai mặt đối với một Thánh Giả Cảnh cường giả, một tên phát huy ra thực lực chân chính Thánh Giả Cảnh cường giả!

Dương Diệp chậm rãi cúi đầu, nhìn trong tay Hoàng Tuyền Kiếm, yên lặng một cái chớp mắt, trong tay Hoàng Tuyền Kiếm đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo, kiếm minh tiếng vang lên, cả vùng đột nhiên tuôn ra vô số năng lượng màu vàng đất hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới, theo những thứ này năng lượng màu vàng đất không ngừng tuôn ra vào thể nội, trên thân Dương Diệp tản mát ra khí thế cùng kiếm thế bay thẳng trời xanh, cùng bàn tay to của Chu Nguyên kia đối kháng.

Hai cỗ khí thế trên không trung một gặp nhau, cả mảnh trời tế lập tức nhăn nhó, dường như thiên muốn sụp đổ, mà muốn nứt!

“Dương Diệp, hôm nay liền để cho ta nhìn xem, ngươi rốt cuộc có bao nhiêu yêu nghiệt!”

Thiên tế, Chu Nguyên thanh âm tựa như tiếng sấm kinh vang, tiếp đó, cái kia bàn tay lớn từ Thiên tế hung ác rơi xuống.

“Hôm nay, ngươi không chết, chính là ngươi vong!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp hóa thành một đám tinh mang, xé rách hư không, hướng phía Thiên tế tay khổng lồ kích bắn đi.

...

Ps: Đuổi ra ngoài... Hôm nay mệt chết đi được. Cầu phiếu phiếu vé ủng hộ!!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1001: Nhiên Hồn, lại thấy Nhiên Hồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm ầm!

Tinh mang oanh ở đằng kia chỉ (cái) cự trên lòng bàn tay, phía chân trời rồi đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, phía chân trời không gian lập tức rạn nứt, từng đạo cây cột (Trụ tử) thô vết nứt không gian trải rộng toàn bộ phía chân trời!

Dương Diệp kiếm quang ảm đạm xuống, Chu Nguyên cự chưởng xuất hiện khe hở, cả hai tại phía chân trời giằng co lấy.

Yên lặng một cái chớp mắt!

Dương Diệp mặc trên người kiếm giáp đột nhiên nổ ra, vô số đạo mảnh như châm châm kiếm tự Dương Diệp trên người phóng lên trời, cuối cùng hung hăng oanh tại Chu Nguyên cái con kia bàn tay khổng lồ phía trên.

Xùy~~...

Tại ánh mắt mọi người bên trong, những cái... Kia châm kiếm oanh tại cái kia cự trên lòng bàn tay, có chút dừng lại, sau một khắc, những cái... Kia châm kiếm trực tiếp chui vào cự chưởng, trong chốc lát, toàn bộ cự chưởng xuất hiện rậm rạp chằng chịt mắt trận lổ nhỏ, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, song tay nắm lấy Hoàng Tuyền kiếm mãnh liệt mà đối với cự chưởng xoay tròn!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp từ cự chưởng trong lòng bàn tay một xuyên: Đeo mà qua!

Ầm ầm!

Cự chưởng nghiền nát, vô số đạo khí lãng bộc phát ra đến, qua trong giây lát tựu khuếch tán đến toàn bộ phía chân trời, những khí lãng này đem phía chân trời không gian chấn kịch liệt kích động bắt đầu, phảng phất tùy thời muốn nghiền nát, cực kỳ làm cho người ta sợ hãi!

Bất quá rất nhanh, những khí lãng này đã bị đầy trời kiếm quang xé rách, nát bấy!

Phía chân trời, kiếm quang Túng Hoành, tiếng nổ lớn một đạo đón lấy một đạo vang lên, không gian một lần lại một lần bị chấn nát...

Tất cả mọi người đang nhìn phía chân trời, tại đâu đó, một gã Bán Thánh đang tại cùng một gã Thánh giả sinh tử kịch chiến!

Hôm nay, mặc kệ Dương Diệp là bại hay là thắng, hắn đều muốn danh chấn Thanh Châu, siêu việt năm đại thiên tài danh tiếng!

Thanh Châu đã qua vạn năm, có thể dùng Bán Thánh vượt cấp chọn Chiến Thánh Giả người, duy Dương Diệp! Nếu như Dương Diệp thắng, cái kia Dương Diệp đem trở thành Thanh Châu từ trước tới nay đệ nhất vị dùng Bán Thánh thực lực chiến thắng Thánh giả người!

Dương Diệp là thắng hay là chết?

Trên tường thành, Ngọc Vô Song nhìn lên trời tế hồi lâu, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía nàng bên cạnh Yên Nữ, nói: “Hắn rất cường, đúng không?”

Yên Nữ nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, sau đó ánh mắt một lần nữa rơi xuống nàng trong ngực hồ ly trên người, nói khẽ: “Còn có thể a.”

Ngọc Vô Song đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nhìn xem Yên Nữ thật lâu chưa có trở về thần!

đăn

gnhập http://truyencuatui.net/ để đọc truyện Đúng lúc này, phía chân trời không gian đột nhiên ầm ầm vỡ vụn, một cái không gian thật lớn lỗ đen xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Đón lấy, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, bất quá ngay tại đạo nhân ảnh kia muốn rơi rơi trên mặt đất lúc, một đôi cánh đột nhiên xuất hiện tại không trung, đạo nhân ảnh kia lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Dương Diệp!

Đạo nhân ảnh này đúng là Dương Diệp, lúc này Dương Diệp sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang theo tí ti máu tươi, tại trên người hắn Kiếm Ý, giờ phút này lộ ra cực kỳ thô bạo cùng lộn xộn.

Dương Diệp thất bại?

Mọi người trong đầu bay lên ý nghĩ này. Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên trời mưa. Mọi người khẽ giật mình, rất nhanh, mọi người hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy kinh hãi cùng không thể tưởng tượng nổi!

Bởi vì cái này căn bản không phải cái gì vũ, mà là linh khí!

Rõ ràng, Chu Nguyên vẫn lạc.

Dương Diệp chính diện tàn sát thánh!

Giờ phút này, Vân Hải Thành vô số người hoan hô, mà cái kia Thanh Đạo Môn các loại đệ tử tắc thì mặt không có chút máu...

“Thanh Châu từ trước tới nay đệ nhất vị dùng Bán Thánh giai tàn sát thánh...” Nhìn xem Dương Diệp, cái kia vừa tấn thăng làm Thánh giả Tiểu Thanh trong mắt cũng đầy là rung động chi sắc. Trở thành Thánh giả sau, nàng càng thêm tinh tường Thánh giả cùng Hoàng Giả Cảnh ở giữa khác nhau. Cũng chính bởi vì biết rõ, nàng mới bị chấn động đến! Đồng thời, trong nội tâm nàng cũng âm thầm may mắn chính mình cũng không có bởi vì trở thành Thánh giả sau tựu nuốt lời nàng cùng Dương Diệp ở giữa ước định.

Dùng Dương Diệp thiên phú cùng thực lực khủng bố, tương lai muốn trở thành Thánh giả, cũng không phải việc khó gì. Mà một khi hắn trở thành Thánh giả, cái kia sẽ là kinh khủng cở nào?

“Thấy không, thấy không, Thánh giả cũng không phải dương giáo viên đối thủ, ha ha...”

"Từ hôm nay, Thanh Châu đem không có cái gọi là năm đại thiên tài, có chỉ là Dương Diệp... Tại Dương Diệp trước mặt, ai dám xưng thiên tài? Ai lại cân xứng thiên tài?"

"Thanh Châu một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân, từ nay về sau, là Dương Diệp!"

"Là trước không cổ người! Hắn, là ta Thanh Châu từ trước tới nay đệ nhất vị dùng Bán Thánh đánh chết Thánh giả huyền giả. Dương Diệp tên này, chắc chắn tại Thanh Châu trở thành hằng cổ truyền thuyết!"

"Cái này Thanh Đạo Môn cùng cái này Chu Nguyên cũng đem tên lưu thiên cổ..."

Nhân loại bên này, ngoại trừ Thanh Đạo Môn các loại đệ tử, còn lại đều là tại cuồng hoan (*chè chén say sưa), tại sôi trào, tại điên cuồng hò hét. Vốn là tuyệt vọng bọn hắn, giờ phút này, bọn hắn gặp được hy vọng ánh rạng đông, mà cái này sợi ánh rạng đông, là Dương Diệp cho bọn hắn!

Yêu thú bên này, tam tộc yêu thú nhìn lên trời tế Dương Diệp, trong mắt chỉ có hoảng sợ cùng kiêng kị, không chỉ có Yêu tộc, mà ngay cả cái kia Vân Tiêu Thánh Điện tinh anh giờ phút này cũng là kiêng kị nhìn xem Dương Diệp.

Dùng Bán Thánh thực lực tàn sát thánh, loại chuyện này từng chỉ xuất hiện qua tại Trung Thổ Thần Châu, mà bây giờ, quả thật xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn, một gã Thánh giả tựu tại trước mặt bọn họ bị một gã Bán Thánh giết đi, hắn sao như thế nào không kiêng kị?

Phía chân trời, Dương Diệp lấy ra một quả tử kim thạch ăn vào, Tử Tinh thạch nuốt vào, trong cơ thể hắn lập tức xuất hiện liên tục không ngừng huyền khí, những... Này huyền khí cuối cùng đều bị Tiểu Tuyền cơn xoáy chuyển đổi thành tử khí, mà những... Này tử khí tắc thì đều tán nhập trong cơ thể hắn tứ chi kinh mạch, chữa trị lấy trong cơ thể hắn cùng bên ngoài cơ thể thương thế!

Một gã Thánh giả dễ giết ư?

Theo Dương Diệp, tự nhiên là không dễ giết, đặc biệt là chính diện dưới tình huống. Lúc này đây, hắn có thể chính diện giết Chu Nguyên, nói cho cùng, là dựa vào lấy trên người mình một bộ thần trang. Nếu như không có kiếm giáp, kiếm dực, Hoàng Tuyền kiếm, chỉ dựa vào hắn thực lực bản thân, đừng nói đánh chết Chu Nguyên, tựu là có thể không có thể còn sống sót đều là một đại vấn đề!

Thánh giả cảnh cường giả khủng bố lực phá hoại, viễn siêu tưởng tượng của hắn!

Đương nhiên, nếu như hắn triệu hồi ra Táng Thiên, muốn giết cái này Chu Nguyên tuyệt đối cùng chơi tựa như... Nhưng là, hắn có thể triệu hoán Táng Thiên ư?

Táng Thiên triệu hoán đi ra, vậy cũng tựu không đơn thuần là chôn cất Chu Nguyên. Khi đó, khả năng hắn ngay cả mình đều chôn cất!

Bất kể như thế nào, lúc này đây hắn thu hoạch là cực lớn. Bởi vì hắn không chỉ có được một gã chính thức Thánh giả Kiếm Nô khôi lỗi, còn chiếm được Chu Nguyên trong nạp giới Tử Tinh thạch. Bỏ vừa rồi nuốt vào một quả, hắn hiện tại tổng cộng còn có năm miếng Tử Tinh thạch! Trừ lần đó ra, hắn còn có một thu hoạch ngoài ý liệu, cái kia chính là đã nhận được một cuốn Thần giai hạ phẩm chưởng kỹ: Trời xanh chi thủ!

Thì ra là Chu Nguyên trước khi thi triển cái kia chỉ (cái) cự chưởng!

Một chưởng kia uy lực hắn như trước ký ức hãy còn mới mẻ, tuy nhiên hắn bài trừ cái này trời xanh chi thủ, nhưng là hắn cũng không dám có chút khinh thị cái này trời xanh chi thủ, bởi vì hắn sở dĩ có thể bài trừ, là vì kiếm dực tăng thêm kiếm giáp, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, còn có nhất niệm thuấn sát... Có thể nói, thiếu đi trong đó bất luận cái gì đồng dạng, hắn đều không thể phá vỡ cái này trời xanh chi thủ!

Đúng lúc này, xa xôi phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, lại là một cổ linh khí vũ tự phía chân trời rơi xuống!

Lại có Thánh giả vẫn lạc!

Tất cả mọi người cùng yêu thú đều là ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, là bên nào Thánh giả vẫn lạc?

Hồi lâu, hai gã lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Trong đó một gã, là Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc, mà một gã khác, là Vân Hải Thư Viện Thương Vân Tịch.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng Vân Hải Thành bọn người lần nữa hoan hô lên.

“Viện Trường lấy một địch hai còn có thể giết một gã Thánh giả, Viện Trường uy vũ, Viện Trường uy vũ!”

“Ha ha... Viện Trường là bực nào đích nhân vật? Cái này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả không biết sống chết, cũng dám khiêu chiến thương Viện Trường, thực là muốn chết!”

Nhìn thấy Thương Vân Tịch không có việc gì, Dương Diệp cũng là thở dài một hơi, lão nhân này có thể nói là Vân Hải Thư Viện người tâm phúc, nếu như hắn vẫn lạc, không hề nghi ngờ, Vân Hải Thư Viện sĩ khí tất nhiên sẽ bị đánh đến thấp nhất cốc. Khá tốt, Thương Vân Tịch cũng không có vẫn lạc, không chỉ có không có vẫn lạc, còn đánh chết Vân Tiêu Thánh Điện một gã Thánh giả!

Có thể nói, vốn là ở vào hoàn cảnh xấu Vân Hải Thư Viện, lúc này đã có ưu thế.

Đương nhiên, Dương Diệp có thể không dám khinh thường, phải biết rằng, tại đây Vân Tiêu Thánh Điện cùng Thiên Lang Sơn Mạch sau lưng, thế nhưng mà còn có thần bí kia thế lực!

Không trung, Thương Vân Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, nói: “Ta biết ngay ngươi sẽ không để cho ta thất vọng!”

“Ngươi thiếu chút nữa gài bẫy ta!” Dương Diệp tức giận nói. Lão nhân này lừa bịp hắn đi Hùng tộc, việc này hắn như thế nào hội (sẽ) quên đây này?

Thương Vân Tịch mỉm cười, nói: “Ta sẽ đền bù tổn thất ngươi!”

“Như thế nào đền bù tổn thất?” Dương Diệp con mắt sáng ngời.

“Ta đem tôn nữ của ta gả cho ngươi, như thế nào?” Thương Vân Tịch nói.

Nghe vậy, phía dưới Thương Thanh Ảnh khuôn mặt biến đổi, hung hăng địa róc xương lóc thịt liếc Thương Vân Tịch, quả đã xong Thương Vân Tịch, lại róc xương lóc thịt liếc Dương Diệp...

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Lão đầu, ngươi đây là đang cho ta kéo cừu hận!”

“Hai người các ngươi nói nhảm hết không có?” Lúc này, Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc đột nhiên âm thanh hung dữ nói: “Tốt ngươi một cái Thương Vân Tịch, Chúng ta ngược lại là đánh giá thấp ngươi. Nhưng là, ngươi cho rằng ngươi giết Chúng ta một gã Thánh giả, ngươi Vân Hải Thư Viện là có thể vô tư? Nói cho ngươi biết, ngươi nghĩ lầm rồi, Vân Hải Thư Viện, hôm nay nhất định bị diệt, ai cũng cứu không được!”

“Những lời này, ngươi thật giống như đã nói qua!” Thương Vân Tịch âm thanh lạnh lộng nói.

“Lúc này đây, chính là một lần cuối cùng, ta cam đoan!”

Nói chuyện cũng không phải Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc, mà là một gã chẳng biết lúc nào xuất hiện tại lão Mạc bên cạnh mặt nạ nam tử, nam tử mặc tử kim sắc trường bào, mặt mang mặt nạ, hai tay thả lỏng phía sau, trên người tản ra làm lòng người vì sợ mà tâm rung động khủng bố khí tức!

Theo người này mặt nạ nam tử thanh âm rơi xuống, ba gã Hắc bào nhân xuất hiện ở Vân Hải Thành trên không bốn phía.

Thánh giả, toàn bộ là Thánh giả!

Vân Hải Thành mọi người sắc mặt như tro tàn...

Dương Diệp cũng là đồng tử co rụt lại, hắn không nghĩ tới lại đột nhiên nhiều bốn gã Thánh giả, kể từ đó, đối phương đối với cạnh mình đem có tính áp đảo thực lực ah!

“Vốn là ta không muốn tự mình ra tay, nhưng là hiện tại xem ra, ta không ra tay không được!” Mặt nạ nam tử, nói: “Vân Hải Thư Viện, hôm nay nhất định phải bị diệt!”

“Ngươi là Bạch Lộ Thư Viện người!” Thương Vân Tịch gắt gao nhìn xem mặt nạ nam tử.

“Ngươi cứ nói đi?” Mặt nạ nam tử nói.

Thương Vân Tịch hai mắt khép hờ, hồi lâu, hắn đột nhiên trợn mắt, sau đó quay đầu chỉ vào một bên Dương Diệp, nói: “Kể từ hôm nay, Dương Diệp tựu là ta Vân Hải Thư Viện tân nhiệm Viện Trưởng, hắn mà nói, chỉ cần là ta Vân Hải Thư Viện người, bất luận kẻ nào đều phải vô điều kiện phục tùng!”

Thanh âm rơi xuống, Thương Vân Tịch hai tay mạnh mà vừa nhấc, chung quanh không gian một hồi bắt đầu vặn vẹo, một cổ Hủy Thiên Diệt Địa khí thế tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế này lập tức oanh hướng về phía trong sân cái kia mặt nạ nam tử cùng với ba gã áo đen Thánh giả.

“Dùng một thứ tư? Ngươi quá để ý mình. Bất quá, đã ngươi muốn chết, ta đây sẽ thanh toàn ngươi!”

Mặt nạ nam tử thanh âm rơi xuống, cùng hắn chung quanh ba gã áo đen Thánh giả còn có cái kia Thương Vân Tịch lập tức chui vào hư không.

Yên lặng một cái chớp mắt, xa xôi hư không đột nhiên truyền đến mặt nạ nam tử kinh hãi thanh âm: “Nhiên Hồn! Nhiên Hồn! Thương Vân Tịch ngươi là điên rồi sao? Tự bạo, ngươi vậy mà tự bạo...”

Một tiếng vang thật lớn, phía chân trời một mảnh lờ mờ!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1002: Thánh giả? Ta cũng giết qua đây này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không!”

Một bên, Thương Thanh Ảnh đột nhiên phát ra một đạo thê lương tiếng rống giận dữ. Thương Thanh Ảnh muốn xông lên hư không, nhưng lại bị Lục Uyển Nhi cùng Ngọc Vô Song gắt gao ngăn lại.

Nghe được cái kia mặt nạ nam tử mà nói, trong tràng Vân Hải Thành mọi người cùng với Vân Hải Thư Viện đệ tử đều là kinh hãi nhìn lên trời tế, trong mắt bọn hắn, là khó có thể tin.

Thương Viện Trường Nhiên Hồn? Tự bạo?

Bọn hắn trong nội tâm tại cầu nguyện, cầu nguyện đây không phải là thật.

Dương Diệp trong mắt cũng là hiện đầy khiếp sợ, đạo kia tiếng nổ lớn cùng với hiện tại phía chân trời dị biến nói cho hắn biết, trong hư không, nhất định là có người tự bạo. Mà người này, như thế tựu là Thương Vân Tịch.

Nhiên Hồn, tự bạo, vĩnh viễn biến mất tại đây phiến trong thiên!

Cái kia mặt nạ nam tử cùng ba gã áo đen Thánh giả đến tột cùng là lai lịch gì, vậy mà làm cho Thương Vân Tịch như thế quyết đoán lựa chọn Nhiên Hồn, tự bạo?

Một bên Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc giờ phút này trong mắt cũng là mang theo vẻ khiếp sợ, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Thương Vân Tịch vậy mà lựa chọn Nhiên Hồn cùng tự bạo! Một gã Thánh giả lựa chọn Nhiên Hồn cùng tự bạo, cái kia đem ý nghĩa hắn đem chính thức vĩnh viễn biến mất tại thế gian này, ngay cả Luân Hồi cơ hội đều không có ah!

Cái này Thương Vân Tịch thật là điên rồi sao?

Hồi lâu, phía chân trời dần dần khôi phục bình thường, tại không trung, chỉ còn lại có một người!

Mặt nạ nam tử!

Trừ hắn bên ngoài, Thương Vân Tịch cùng ba gã áo đen Thánh giả cũng không trông thấy.

“Thương Vân Tịch!”

Phía chân trời, đột nhiên vang lên mặt nạ nam tử dữ tợn tiếng rống giận dữ. Một cái không chú ý, hắn không chỉ có tổn thất ba gã Thánh giả, càng làm cho được từ mình trọng thương, có thể nói, lần này thật là lỗ lớn!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên phóng lên trời, đón lấy, một đường tinh mang đột nhiên tự lòng đất xé rách hư không hướng cái kia mặt nạ nam tử bắn mạnh tới.

Ra tay tự nhiên là Dương Diệp, tuy nhiên hắn không biết này mặt nạ nam tử là ai, nhưng là không hề nghi ngờ, trước mắt này mặt nạ nam tử là địch nhân. Nếu là địch nhân, vậy đáng chết, đáng chết! Mà bây giờ, đối phương trọng thương, đúng là tốt nhất ra tay thời điểm!

Mặt nạ nam tử có thể tại Thương Vân Tịch Nhiên Hồn thêm tự bạo dưới tình huống còn sống sót, kỳ thật thực lực có thể tưởng tượng có nhiều khủng bố. Bởi vậy, Dương Diệp vừa ra tay cũng không có lưu tay, không chỉ có thi triển nhất niệm thuấn sát, càng là thi triển kiếm dực.

Giờ khắc này, Dương Diệp tốc độ đạt đến cực hạn.

Ở đằng kia mặt nạ nam tử còn chưa phục hồi tinh thần lại dưới tình huống, Dương Diệp kiếm tựu đâm vào trước ngực của hắn, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại kinh hãi phát hiện, kiếm của hắn giống như đâm vào một khối cứng rắn Thần giai thiết trên vách đá, không chỉ có kiếm không cách nào tại tiến một tấc, hắn cầm kiếm tay càng là ở đằng kia cường đến lực lượng phản kích hạ bị chấn một hồi nhức mỏi!

“Lăn!”

Mặt nạ nam tử đột nhiên gầm lên giận dữ, tay phải mạnh mà một chưởng vỗ vào Dương Diệp trên thân kiếm, một cổ sức lực lớn tự Hoàng Tuyền kiếm rơi vào tay Dương Diệp trên người, Dương Diệp lập tức bị chấn hướng về sau bay rớt ra ngoài, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại quỷ dị địa biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại mặt nạ nam tử sau lưng, cùng lúc đó, trong tay Hoàng Tuyền kiếm mũi kiếm đã đi tới mặt nạ nam tử phần gáy!

Mặt nạ nam tử đồng tử hơi co lại, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể quỷ dị địa ra hiện sau lưng hắn, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, Dương Diệp Hoàng Tuyền kiếm mũi kiếm còn chưa chạm được hắn phần gáy, hắn là được quỷ dị địa biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, nhưng lại sau lưng Dương Diệp, sau đó một chưởng chụp về phía Dương Diệp cái ót!

Vượt quá tất cả mọi người dự kiến chính là, Dương Diệp cũng không có bối rối, cũng không có trốn tránh, mà là phản tay nắm lấy kiếm hướng dưới nách ngược lại chọc vào tới!

Dương Diệp bay ngược đi ra ngoài, bay ra trọn vẹn mấy ngàn trượng mới dừng lại đến, mà mặt nạ nam tử mặc dù không có rút lui, nhưng là tại hắn vai phải chỗ, nhưng lại nhiều hơn một cái đổ máu kiếm lỗ thủng.

“Kiếm của ngươi lại có thể phá vỡ phòng ngự của ta!” Mặt nạ nam tử ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong thanh âm mang theo một tia khiếp sợ.

Dương Diệp không có giải thích, cũng không có cùng mặt nạ nam tử nói nhảm, thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tới mặt nạ nam tử trước mặt, đón lấy, trên người hắn kiếm giáp rồi đột nhiên bộc phát ra vô số đạo châm kiếm kiếm quang, những... Này châm kiếm kiếm quang lập tức đem mặt nạ nam tử bao phủ!

Yên lặng một cái chớp mắt!

Đột nhiên, Dương Diệp những cái... Kia châm kiếm kiếm quang tán loạn ra, đón lấy, một đạo nhân ảnh tự trong đó thiểm lược mà ra, lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó một chưởng chụp về phía Dương Diệp trước ngực. Bất quá ngay tại mặt nạ nam tử tay muốn đập đến Dương Diệp trước ngực lúc, một cái Lục Sắc màn hào quang đột nhiên đem Dương Diệp bao phủ.

Một tiếng trầm đục, Lục Sắc màn hào quang kịch liệt run lên, Dương Diệp hướng về sau bay ngược ra mấy trăm trượng, bất quá rất nhanh tựu trên không trung ngừng lại, mà hắn, nhưng lại một chút sự tình đều không có!

“Lại là Thần giai huyền bảo!” Mặt nạ nam tử âm thanh hung dữ nói: “Ngươi đến tột cùng có bao nhiêu Thần giai huyền bảo!”

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, trước khi những cái... Kia châm kiếm lập tức bay trở về đến trên người hắn, sau đó một lần nữa biến thành kiếm giáp, cùng lúc đó, phía sau hắn áo choàng rồi đột nhiên hóa thành kiếm dực, vẫn chưa xong, hắn tay trái vừa lật, Bích Lạc kiếm xuất hiện tại tay trái phía trên. Ngoài có dị thứ nguyên phương, bên trong có kiếm giáp, hai tay nắm cùng trời cuối đất, sau lưng có kiếm dực cánh

Nhìn thấy một màn này, cái kia mặt nạ nam tử nheo mắt, phẫn nộ quát: “Năm kiện Thần giai, ngươi”

Dương Diệp nhưng lại không để cho hắn tiếp tục nói nhảm, thân hình khẽ động, cả người hướng phía mặt nạ nam tử bắn mạnh tới.

Mọi người vốn là mặt nạ nam tử phải phản kích, nhưng mà lại để cho mọi người kinh ngạc chính là, mặt nạ nam tử vậy mà không có phản kích, mà là quay người thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, cuối chân trời xa xa truyền đến áo đen nam tử thanh âm: “Đối đãi ta trở về, tất [nhiên] tàn sát hết Vân Hải Thành tất cả mọi người!”

Nhìn thấy mặt nạ nam tử cử động, mọi người đều là khẽ giật mình, cái này cường đại Thánh giả lại bị Dương Diệp dọa chạy?

“Cái này là Thánh giả? Đây chính là Chúng ta bình thường nhìn lên Thánh giả? Ngay cả một trận chiến cũng không dám bỏ chạy?”

“Không phải hắn yếu, mà là dương giáo viên quá mạnh mẽ dương giáo viên đã siêu thánh!”

“Đáng tiếc thương Viện Trường”

“Diệt đi Thiên Lang Sơn Mạch, diệt đi Vân Tiêu Thánh Điện, vi thương Viện Trường báo thù!”

“Vi thương Viện Trường báo thù!”

Vân Hải Thành trung, vô số người giận dữ hét lên.

Một bên, Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc sắc mặt khó xem tới cực điểm, bởi vì hắn không nghĩ tới cái kia mặt nạ nam tử vậy mà chạy thoát! Chạy thoát! Tuy nhiên hắn biết rõ đối phương trước khi nhất định là bị trọng thương, nhưng là cũng không thể trốn ah!

Lão Mạc tại nguyên chỗ do dự hồi lâu, cuối cùng, hắn gắt gao nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, Chúng ta chờ xem!” Nói xong, ánh mắt của hắn lại rơi vào Ngọc Vô Song trên người, nói: “Ngươi trốn không thoát ta Vân Tiêu Thánh Điện trong lòng bàn tay!”

“Vân Tiêu Thánh Điện đến bao nhiêu người, ta giết bao nhiêu!” Dương Diệp nhìn xem lão Mạc, bình tĩnh nói.

“Chỉ bằng ngươi?” Lão Mạc mỉa mai nói: “Dương Diệp, ngươi quá để mắt chính ngươi! Không có trên người của ngươi bộ kia thần trang, ngươi cái gì cũng không phải!”

“Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi dám solo ư?” Dương Diệp nói.

Lão Mạc khóe miệng co lại, nói: “Ngươi dám cởi ngươi bộ kia Thần giai trang bị ư?”

Dương Diệp cười nhạo một tiếng, sau đó nói: “Thừa dịp ta còn không có cải biến chủ ý trước, cút nhanh lên a.”

Lão Mạc gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hồi lâu, hắn cười lạnh một tiếng, nói: “Chờ, Dương Diệp ngươi chờ, một ngày nào đó, ta Vân Tiêu Thánh Điện sẽ cho ngươi biết chính ngươi đến cỡ nào nhỏ bé!”

Nói xong, lão Mạc quay người định rời đi, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: “Vân... Vân, đợi một tý!”

Lão Mạc thân hình có chút dừng lại, hắn quay người nhìn xem Dương Diệp, nói: “Như thế nào, muốn lưu lại ta?” Sau lưng hắn Vân Tiêu Thánh Điện tinh anh toàn bộ tinh thần đề phòng, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Chớ khẩn trương, ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết một việc, qua không được bao lâu, ta sẽ đích thân đi Vân Tiêu Thánh Điện, yên tâm, ngày hôm nay sẽ không để cho ngươi phải đợi quá lâu.”

Lão Mạc nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta Vân Tiêu Thánh Điện xin đợi ngươi Dương Diệp đại giá, như như lời ngươi nói, hy vọng ngươi đừng để cho Chúng ta các loại quá lâu!”

Nói xong, lão Mạc thân hình khẽ động, cùng sau lưng mọi người biến mất ngay tại chỗ.

“Vì cái gì không ở lại hắn?” Lúc này, Tiểu Thanh bỗng nhiên nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó hai mắt hơi đóng lại, hắn làm sao không muốn lưu lại cái này lão Mạc cùng Vân Tiêu Thánh Điện mọi người? Vấn đề là như thế nào lưu? Hắn hiện tại, kỳ thật đã là nhanh hư thoát. Liên tục cùng hai gã Thánh giả chiến đấu, cái này đối với hắn tiêu hao là cực lớn, đặc biệt là trên người cũng chỉ mặc Thần giai trang bị!

Nếu như không phải hắn huyền khí viễn siêu thường nhân, nếu như không phải hắn có Tử Tinh thạch, hắn đã sớm hư thoát bò xuống!

Bởi vậy, trước khi hắn thật sự là không còn khí lực đang cùng một gã Thánh giả chiến đấu!

Mặc dù có Tiểu Thanh cùng Thánh giả khôi lỗi Lý Vân, nhưng là, coi như là Tiểu Thanh cùng khôi lỗi Lý Vân liên thủ cũng không có khả năng giết được cái kia lão Mạc. Bởi vì Tiểu Thanh vừa tấn chức Thánh giả, thực lực tuy nhiên là chân chính Thánh giả cấp bậc, nhưng là cùng lão Mạc các loại loại này đã thành thánh hồi lâu Thánh giả so sánh với, nhất định là phân biệt cách. Về phần Lý Vân, cái này hoàn toàn tựu là hàng nhập lậu!

Một khi Tiểu Thanh cùng Lý Vân bị Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc kiềm chế, mà Vân Tiêu Thánh Điện những cái... Kia tinh anh lại ra tay, vậy đối với Vân Hải Thành mọi người mà nói không thể nghi ngờ là một cái tai nạn. Bởi vì giờ phút này hắn, căn bản ngăn cản không được Vân Tiêu Thánh Điện những cái... Kia tinh anh. Cho nên, hắn chỉ có thể dọa đi cái kia Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc!

Đây là hành động bất đắc dĩ!

Tuy nhiên là hành động bất đắc dĩ, nhưng là đối với cái này lúc Vân Hải Thành bên này nói, cái này lại là một chuyện tốt! Bởi vì Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc cùng Vân Tiêu Thánh Điện tinh anh vừa đi, mà Thiên Lang Sơn Mạch Thánh giả cũng cùng Thiên Lang Vương lại bị khiên chế trụ, nói cách khác, lúc này Thiên Lang Sơn Mạch căn bản không có cường giả!

Dương Diệp nhìn về phía Vân Hải Thành, nói: “Mở cửa thành, giết yêu thú!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Thành cửa mở ra, vô số huyền giả tự trong thành một loạt mà ra. Lúc này nhân loại bên này sĩ khí chính vượng, chiến lực mười phần!

Mà yêu thú bên này, tuy nhiên đối thủ của bọn hắn là Vân Hải Thành mọi người, nhưng là bọn hắn nhưng vẫn đề phòng Dương Diệp, sợ Dương Diệp đột nhiên ra tay

Dưới loại tình huống này, yêu thú làm sao có thể phát huy ra chính thức trình độ, bởi vậy, một phát chiến, yêu thú bên này mà bắt đầu liên tiếp bại lui!

Phía chân trời, Dương Diệp ngạo nghễ mà đứng, bao quát lấy những cái... Kia yêu thú, tuy nhiên không động thủ, nhưng lại không giây phút nào lại để cho những cái... Kia yêu thú cảm thụ được trầm trọng áp lực!

Mà đúng lúc này, Vân Hải Thành trên tường thành cái kia Yên Nữ đột nhiên từng bước một hướng phía hư không Dương Diệp đi đến, nàng vừa đi vừa nhẹ nhàng vuốt ve trong ngực hồ ly đầu, nói khẽ: “A Ly, Chúng ta lập tức có thể đi trở về!”

Nhìn thấy một màn này, Yên Nữ bên cạnh Ngọc Vô Song biến sắc, sau đó vội vàng nói: “Hắn đã giết Thánh giả!”

“Thánh giả ta cũng giết qua, hơn nữa còn là nhiều cái đây này!”

Yên Nữ bình tĩnh thanh âm ở giữa sân vang lên

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1003: Nàng, dùng Thiên Đạo Chi Nhãn là thức ăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1000: Nàng, dùng Thiên Đạo Chi Nhãn là thức ăn!

Nghe được lời của Yên Nữ, Ngọc Vô Song trực tiếp sững sờ tại chỗ.

Giết qua Thánh Giả? Còn giết qua không ít?

Cô gái trước mắt này đến tột cùng là ai?

“Tiền bối, ngăn lại nàng!” Ngọc Vô Song nhìn về phía một bên Tiểu Thanh, lo lắng hô.

Mặc kệ cô gái trước mắt này là ai, đối phương khi biết rõ Dương Diệp có thể tàn sát thánh dưới tình huống còn dám đi tới, cái kia đại biểu đối phương khẳng định đối với thực lực của chính mình có lòng tin. Mà lúc này, Dương Diệp trải qua cùng hai tên Thánh Giả kịch chiến, bất kể là thể lực hay vẫn là các phương diện, khẳng định đều là ở vào trạng thái suy yếu đấy, bởi vậy, vì để phòng ngừa vạn nhất, nàng quyết đoán lựa chọn lại để cho một bên Tiểu Thanh ra tay!

Tại Yên Nữ đi về hướng Dương Diệp một khắc này, Tiểu Thanh ánh mắt liền đã rơi vào trên thân Yên Nữ, nghe tới lời của Ngọc Vô Song lúc, Tiểu Thanh chần chờ một chút, sau đó cong ngón búng ra, một đám thanh mang hướng phía Yên Nữ điện bắn đi.

Nhìn thấy cái kia sợi thanh mang kích xạ mà đến, Yên Nữ sắc mặt bình tĩnh như trước, tay trái của nàng ôm hồ ly, tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái điểm ở đằng kia sợi thanh mang phía trên.

Tại Yên Nữ ngón tay va chạm vào cái kia sợi thanh mang lúc, thời gian dường như bị đọng lại.

Yên lặng một cái chớp mắt, Tiểu Thanh cái kia sợi thanh mang vô thanh vô tức biến mất, coi như chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường!

Tiểu Thanh đồng tử co rụt lại, trong mắt có thần sắc cùng kiêng kị!

Cô gái trước mắt này trên người cái kia cỗ lực lượng thần bí, để cho nàng cảm nhận được cực độ nguy hiểm!

Yên Nữ cũng không có để ý Tiểu Thanh, mà là từng bước một hướng phía chân trời Dương Diệp đi đến. Lúc này, cái kia Bán Thánh bù nhìn Lý Vân đột nhiên thân hình khẽ động, hướng phía Yên Nữ bắn mạnh tới.

Ngay từ đầu, Lý Vân tốc độ cực nhanh, nhanh đến đám người Ngọc Vô Song đều thấy không rõ thân ảnh. Nhưng mà rất nhanh, Lý Vân tốc độ chậm lại, hơn nữa càng ngày càng chậm, khi hắn đạt tới trước mặt của Yên Nữ lúc, hắn giống như lâm vào đầm lầy, mỗi bước khó khăn!

Sau một khắc, cũng không thấy Yên Nữ động tác như thế nào, Lý Vân thân thể lại đang phân giải, qua trong giây lát, Lý Vân liền biến mất tại trong ánh mắt của mọi người!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người hoảng hốt!

"Nàng nói là sự thật..."

Nhìn xem Lý Vân vô thanh vô tức biến mất, Ngọc Vô Song trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi. Nàng vốn cho là Yên Nữ nói giết qua rất nhiều Thánh Giả là câu cuồng ngôn, mà bây giờ sự thực là, đối phương thật sự có năng lực giết Thánh Giả, hơn nữa vẫn là như thế dễ dàng!

Một bên, nhìn thấy Yên Nữ nháy mắt giết Lý Vân, Tiểu Thanh hai mắt híp lại, trong mắt cũng mang theo thần sắc, nàng không nghĩ tới Thanh Châu này, ngoại trừ bên ngoài Dương Diệp, còn có người có thể dùng Bán Thánh Giai giết Thánh Giả, hơn nữa vẫn là như thế dễ dàng. Trước mắt nữ nhân này cuối cùng là thần thánh phương nào?

Nhìn thấy Yên Nữ như trước đi về hướng Dương Diệp, Tiểu Thanh trầm ngâm một cái chớp mắt, liền muốn ra tay, lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau đó đối với nàng lắc đầu.

Tiểu Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ngừng lại.

Dương Diệp quay người nhìn về phía Yên Nữ, ở trong mắt hắn, cũng là có vẻ mặt ngưng trọng. Lý Vân mặc dù là ngụy Bán Thánh, nhưng mà thực lực kia cũng là cực mạnh, trước mắt nữ nhân này rõ ràng dễ dàng như vậy liền nháy mắt giết Lý Vân...

Coi như là hắn, nếu như không có cả người thần trang, cũng khó khăn làm được! Mà trước mắt nữ nhân này không chỉ có làm được, còn làm ung dung như vậy!

Kình địch!

Nhìn xem Yên Nữ hồi lâu, Dương Diệp nói: "Cho dù ngươi là đang tìm ta?"

Yên Nữ khẽ gật đầu, nói: "Ta tìm ngươi đã lâu rồi."

"Ngươi là tới giết ta?" Dương Diệp nói.

Yên Nữ lần nữa nhẹ gật đầu.

"Có lý do sao?" Dương Diệp nói.

Yên Nữ ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta đến từ U Minh Điện!”

U Minh Điện!

Nghe được lời của Yên Nữ, Dương Diệp hai mắt lập tức hơi híp lại. Hắn biết, khi hắn giết U Minh Điện kia mười ba người cùng u vô ảnh lúc, U Minh Điện khẳng định liền sẽ phái người đến tìm hắn để gây sự, chỉ là hắn không nghĩ tới, U Minh Điện nhanh như vậy liền phái người đến. Hơn nữa, đến một lần còn là một vị cùng Minh Nữ thuộc về ngang nhau tồn tại điện hạ!

Yên Nữ đột nhiên hướng phía Dương Diệp đi đến, “ngươi giết chưa thức tỉnh Ảnh Nữ, cho nên, ngươi phải chết.”

“Trước tiên có thể chờ một chút tại động thủ sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói. Vừa nói, hắn lại lấy ra một khối Tử Tinh Thạch nuốt vào.

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “A ly tưởng phải đi về. Bất quá, nếu như ngươi đáp ứng ta không chạy trốn, ta có thể đang chờ đợi.”

“Ta nhất định không có chạy trốn!” Dương Diệp bảo chứng nói: “Ta chỉ muốn hướng ngươi hỏi một chút sự tình.”

“Ngươi hỏi!” Yên Nữ nói.

“U Minh Điện rất lợi hại phải không?” Dương Diệp hỏi. Đối với cái này cái thần bí U Minh Điện, hắn một mực rất ngạc nhiên, đáng tiếc là hắn đối với U Minh Điện này hoàn toàn không biết gì cả. Hiện tại đụng phải một U Minh Điện nhân vật trọng yếu, hắn tự nhiên không thể bỏ qua cơ hội này hỏi một chút.

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Rất lợi hại!”

“So với Vân Tiêu Thánh Điện lợi hại bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi lại.

“Diệt bọn hắn, trong nháy mắt!” Yên Nữ bình tĩnh nói.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, chính mình lần gây họa không nhỏ a. Suy nghĩ một chút, Dương Diệp nói: “Ta nhớ được, U Minh Điện các ngươi có thập điện, nói cách khác, có mười vị điện hạ, ngươi ở đây mười vị điện hạ bên trong, thực lực đập thứ mấy?”

Yên Nữ khẽ cúi đầu, hồi lâu, nàng nói: “Thứ chín!”

“Nói đùa gì vậy!”

Dương Diệp đột nhiên nhảy dựng lên, nói: “Ngươi, lợi hại như ngươi vậy, mới đập thứ chín? Ngươi, ngươi có phải hay không làm ta sợ à?”

“Chúng ta chỗ đó, thật nhiều người đều lợi hại hơn ta!” Yên Nữ thấp giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, trước mắt nữ nhân này không giống nói giả. Nói cách khác, người ta U Minh Điện chẳng qua là phái tới một cái không sai biệt lắm người yếu nhất tới... Mà cái này người yếu nhất, nhưng là đã có thể tàn sát thánh. Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nhịn không được co quắp.

Lần này gây họa có chút lớn!

“Kỳ thật, ngươi cũng cũng không tệ!” Yên Nữ bỗng nhiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Ít nhất, nếu như ngươi muốn chạy trốn, ta nhất định là đuổi không kịp ngươi!”

Dương Diệp mặt đen lại, ngươi này là đang khen ta vẫn còn là mắng ta?

“Ngươi còn có cái gì muốn hỏi sao?” Yên Nữ nói.

Dương Diệp trầm ngâm một chút, nói: “Mười người các ngươi bên trong, ai lợi hại nhất?”

“Trong truyền thuyết thiên nữ!” Yên Nữ nói.

“Vì cái gì nàng lợi hại nhất?” Dương Diệp lại hỏi.

“Nàng, dùng Thiên Đạo Chi Nhãn là thức ăn!” Yên Nữ nhìn xem Dương Diệp, bình tĩnh nói.

Dương Diệp đồng tử kịch liệt co rụt lại, dùng Thiên Đạo Chi Nhãn là thức ăn... Nói cách khác, này thiên nữ tham ăn Thiên Đạo Chi Nhãn? Này nói đùa gì vậy? Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị tiếp tục hỏi lúc, Yên Nữ nói: “Ta chỉ có thể trả lời ngươi một vấn đề cuối cùng rồi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Yên Nữ, trầm tư một lát sau nói: “Ngươi biết Minh Nữ sao?”

Yên Nữ lông mày cau lại, nói: “Làm sao ngươi biết nàng?”

“Xem ra ngươi là nhận thức!” Dương Diệp nói: “Có thể nói cho ta một chút chuyện của nàng sao?”

“Ta không thích nàng!” Yên Nữ nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hơi kinh ngạc.

“Nàng ưa thích đánh nhau!” Yên Nữ trầm giọng nói: “Ngày ngày đều ở tại đánh nhau!”

Dương Diệp: “...”

“Được rồi, ta muốn giết ngươi rồi!” Yên Nữ hướng Dương Diệp đi đến.

“Một vấn đề cuối cùng!” Dương Diệp nói: “Ngươi có nắm chắc có thể giết ta?”

“Ngươi cũng không phải rất lợi hại, vì cái gì không nắm chắc?” Yên Nữ khó hiểu nói.

Dương Diệp khóe miệng hung hăng co lại, nữ nhân này đến tột cùng là quá ngây thơ hay là cố ý tức giận chính mình? Không đang suy nghĩ lung tung, Dương Diệp nhẹ thở ra một hơi, tại Tử Tinh Thạch dưới tác dụng, giờ phút này thân thể của hắn đã khôi phục bảy tám phần, mặc dù không phải là điên phong trạng thái, nhưng mà đối mặt nữ nhân này, hắn vẫn có thể một trận chiến!

“Chém!”

Dương Diệp đột nhiên gầm lên một tiếng, trong tay Hoàng Tuyền Kiếm mãnh liệt mà đối với Yên Nữ chính là vừa bổ. Kiếm rơi xuống, một đạo sáng như tuyết Kiếm Khí phá vỡ bầu trời, lập tức đến trước mặt của Yên Nữ kia.

Một màn quỷ dị xuất hiện. Tại đạo kiếm khí kia đi vào trước mặt của Yên Nữ lúc, Kiếm Khí vậy mà dùng tốc độ cực nhanh phân cởi ra, qua trong giây lát, Dương Diệp đạo kiếm khí kia liền biến mất ở trước mặt của Yên Nữ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại. Hắn đạo kiếm khí này thế nhưng là gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý a! Cô gái trước mắt này sử dụng đến tột cùng là lực lượng gì?

Mà đúng lúc này, Yên Nữ đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, Minh Nữ lập tức đến trước mặt Dương Diệp, sau đó chỉ một cái hướng phía Dương Diệp nhấn tới.

Một chỉ này thường không có gì lạ, không có bất luận là sóng năng lượng nào!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn tự nhiên không dám khinh thường cùng khinh thường, lập tức tay phải vung lên, Dị Thứ Nguyên phương chợt hiện hiện ra, lập tức cái lồng bao lại Minh Nữ. Dị Thứ Nguyên phương không gian bên trong không gian tại thời khắc này lập tức vặn vẹo xếp, tựu muốn đem Yên Nữ uốn éo khúc chiết chồng.

Yên Nữ sắc mặt bình tĩnh, nàng hai tay đột nhiên hướng phía trước nhẹ nhàng ấn một cái.

Ken két...

Ở chung quanh nàng cùng trước mặt những cái kia vặn vẹo không gian trong chốc lát phân giải, không đến nửa hơi, những cái kia không gian đã trở thành mấy vạn khối Không Gian Toái Phiến, sau một khắc, này mấy vạn khối Không Gian Toái Phiến lần nữa phân giải, đã trở thành mấy trăm ngàn Không Gian Toái Phiến, sau đó một khắc, những thứ này Không Gian Toái Phiến toàn bộ biến mất!

Biến mất không chỉ có mảnh không gian kia, còn có Dương Diệp cái kia Thần Giai huyền bảo Dị Thứ Nguyên phương!

Lúc này đây, Dương Diệp sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng. Này Dị Thứ Nguyên lại vừa là Thần Giai huyền bảo a, coi như là Thánh Giả công kích đều có thể ngăn cản, nhưng mà lại bù không được cô gái trước mắt này nhẹ nhàng một kích...

Cuối cùng là lực lượng gì?

Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trong tay Hoàng Tuyền Kiếm, hắn nguyên bổn muốn nhân cơ hội ra tay, nhưng là ở nhìn thấy Yên Nữ dễ dàng liền bị phá huỷ Dị Thứ Nguyên phương một khắc này, hắn biết, e là cho dù là Hoàng Tuyền Kiếm vực Bích Lạc Kiếm cũng ngăn cản không nổi nữ nhân này lực lượng quỷ dị kia. Có lẽ chỉ có Táng Thiên mới có thể chống cự nữ nhân này lực lượng thần bí kia!

“Ngươi đây là lực lượng gì?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

“Ta không biết!” Yên Nữ hướng Dương Diệp đi đến, nói: “Chỉ cần là ta có thể hiểu được vật chất, ta đều có thể gây dựng lại, phân giải!”

“Ngươi không thể hiểu được chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Ta không biết!”

Yên Nữ nói xong, người nàng đã tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó đưa tay ra chỉ hướng phía Dương Diệp nhấn tới, “yên tâm, không có thống khổ.”

“Đến, để cho ta nhìn xem ngươi có thể hay không phân giải ta đây một!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó cũng vươn một ngón tay hướng Yên Nữ điểm tới.

Tại Dương Diệp trên ngón tay, lóe ra lực lượng quỷ dị.

Tiêu vong quy luật!

...

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1004: Chờ ngươi đốt hồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1001: Chờ ngươi đốt hồn!

Thực lực của Yên Nữ quá mức khủng bố cùng quỷ dị, Dương Diệp căn bản không dám dùng tự thân Thần Giai huyền bảo đi ngạnh kháng Yên Nữ. Bởi vì dùng Yên Nữ lực lượng quỷ dị kia, nếu như hắn dùng trên người huyền bảo đi ngạnh hám, trên thân hắn bộ này thần trang tám chín phần mười là muốn báo phế.

Dị Thứ Nguyên phương cũng là Thần Giai, nhưng là ở trước mặt cô gái này, liền một điểm lực phản kháng cũng không có liền trực tiếp bị hỏng.

Loại tình huống này, hắn triệt để tuyệt dùng trang bị áp chế ý nghĩ của đối phương!

Mà Kiếm Khí gì gì đó, đối với cô gái trước mắt này chẳng có tác dụng gì. Cho nên, hắn trực tiếp sử dụng tiêu vong quy luật!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cùng ngón tay của Yên Nữ sờ đụng vào nhau.

Vô thanh vô tức, bình tĩnh vô cùng!

Nhưng mà sắc mặt của hai người tại lúc này nhưng là đồng thời thảm trắng đi!

Hai trong mắt người, đều có được nồng đậm vẻ kinh hãi!

Rất nhanh, đang lúc mọi người ánh mắt hoảng sợ bên trong, ngón tay của Dương Diệp bắt đầu phân giải! Ngón tay của Yên Nữ tức thì đang nhanh chóng biến chất lấy, trong nháy mắt ngón tay của nàng liền khô héo như bà lão tay, tại không phục hồi như cũ trước trắng nõn. Không chỉ có là ngón tay của nàng đang nhanh chóng biến chất, cánh tay của nàng cũng đang nhanh chóng biến chất...

Cứ như vậy, tay của Dương Diệp đang không ngừng phân giải, không đến hai hơi, cánh tay của hắn một nửa cũng không có. Mà Yên Nữ cả cánh tay đều đã khô cạn, một hồi gió mát phất phơ thổi, nàng cả cánh tay trực tiếp hóa thành bụi bặm!

Yên Nữ nhìn mình biến mất cánh tay, trong mắt tại đã không có trước bình tĩnh thong dong, chỉ có khiếp sợ!

Rất nhanh, thân thể của Yên Nữ đều tại bắt đầu biến chất, đặc biệt là mặt của nàng, chính dùng nhìn bằng mắt thường thấy tốc độ tại biến chất lấy, mà nàng, chỉ có thể mặc cho chính mình cực nhanh già nua lấy, đối với Dương Diệp này lực lượng thần bí, nàng bất lực! Bởi vì, cỗ lực lượng này không có dấu vết mà tìm kiếm, nàng muốn chia giải đều phân không rồi!

Bất quá Dương Diệp so với nàng cũng không khá hơn bao nhiêu, lúc này Dương Diệp cả nhánh cánh tay phải cũng đã bị phân giải đi, không chỉ có như thế, bờ vai của hắn vị trí cũng bắt đầu ở phân giải! Hắn thử qua sử dụng kiếm ý áp chế, nhưng mà, cho dù là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cũng không ngăn cản được thân thể của hắn bị phân giải.

Giờ khắc này, Dương Diệp cùng một dạng với Yên Nữ, đều là bất lực, đối với đối phương quỷ dị lực lượng bất lực!

Đồng quy vu tận!

Hai hơi về sau, Yên Nữ đã già nua như bà lão, trên mặt hiện đầy sâu đậm nếp nhăn, trong mắt của nàng, tro tàn một mảnh!

Từ Dương Diệp cùng Yên Nữ ngón tay đối với chạm được hai người biến thành bộ dáng này, thời gian chỉ có không đến ngắn ngủn ba hơi tả hữu thời gian, bởi vậy, trong tràng ngoại trừ bên ngoài Tiểu Thanh, những người còn lại căn bản còn chưa hiểu cuối cùng xảy ra chuyện gì.

Chứng kiến Dương Diệp cùng Yên Nữ cơ hồ là muốn đồng quy vu tận, một bên Tiểu Thanh hoảng hốt, thân hình khẽ động, hướng phía Yên Nữ kia bắn mạnh tới.

Mà đang ở nàng nhanh muốn đạt tới trước mặt Yên Nữ lúc, lúc này, một cây đen kịt xiềng xích đột nhiên từ Thiên tế hư không đâm xuyên tới, dùng tốc độ cực nhanh đánh về phía Tiểu Thanh!

Tiểu Thanh biến sắc, phát giác được xích sắt kia trong lực lượng kinh khủng, nàng không dám khinh thường, biến hóa nhanh chóng, đã trở thành một cái to lớn thanh mãng xà, sau đó phóng lên trời, đánh vào trên xích sắt kia!

Ầm!

Một tiếng vang thật lớn, tại trong mắt của tất cả mọi người, Tiểu Thanh trực tiếp từ không trung rơi xuống phía dưới, cuối cùng đập ầm ầm tiến phía dưới trong lòng đất, làm cho đại địa kịch liệt run lên!

Mọi người hoảng hốt, ngẩng đầu nhìn lại, giờ phút này, Dương Diệp cùng Yên Nữ kia cũng đã biến mất!

“Hắn, hắn không có sao chứ?” Ngọc Vô Song bên cạnh, Lục Uyển Nhi run giọng hỏi. Nàng mặc dù không biết Dương Diệp cùng Yên Nữ kia cuối cùng xảy ra chuyện gì, nhưng mà nàng trông thấy cánh tay của Dương Diệp không có, không chỉ có cánh tay không có, liền nửa bên mặt đều giống như tại biến mất!

Ngọc Vô Song song tay nắm chắc, tay đang run rẩy. Hồi lâu, nàng hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía một bên những yêu thú kia, nhìn xem những yêu thú kia, một vẻ dữ tợn hiện lên khuôn mặt của nàng phía trên, nói: “Vân Hải Thành tất cả mọi người nghe lệnh, giết, giết sạch Thiên Lang Sơn Mạch tất cả yêu thú!”

Nguyên bản đàn yêu thú thực lực vượt qua Vân Hải Thành bên này, nhưng mà, yêu thú bên này liên tiếp chết Thánh Giả, sĩ khí bị đả kích hạ thấp nhất, tăng thêm Thiên Lang Vương bốn tên Thánh Giả lại không ở, bởi vậy, thời khắc này đàn yêu thú căn bản không có chiến ý.

Với chúng mà nói, chúng giờ phút này chỉ muốn chạy trốn!

Mà nhân loại bên cạnh, tinh thần mọi người cùng chiến ý hầu như đạt tới điểm cao nhất, bởi vậy, nhân loại bên này khí thế hoàn toàn là nghiền ép đàn yêu thú.

Yêu Thú Đại Quân lần lượt tháo chạy, giờ phút này, đã thối lui đến trong Thiên Lang Sơn Mạch.

Mà đại quân loài người vẫn như cũ không có đình chỉ, nhưng cũng không có tùy tiện tiến công, tại mệnh lệnh của Ngọc Vô Song dưới, đại quân loài người đều đâu vào đấy tổ chức, sau đó tầng tầng hướng Thiên Lang Sơn Mạch đẩy mạnh.

Mà đúng lúc này, Mãng tộc cùng Kim Cương Viên tộc đột nhiên bỏ chạy. Mãng tộc cùng Kim Cương Viên tộc bỏ chạy, không thể nghi ngờ lại để cho Thiên Lang tộc tuyết thượng gia sương. Dùng thực lực của Thiên Lang tộc, căn bản là không có cách chống lại Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành cùng với Cổ Kiếm Trai liên thủ. Dưới sự chỉ huy của Ngọc Vô Song, mọi người một đường tới sát Thiên Lang Phong dưới Thiên Lang Thành.

Ở sau lưng mọi người, là đầy khắp núi đồi Thiên Lang tộc lang yêu thi thể!

Ngọc Vô Song đứng ở Thiên Lang Thành ngoài cửa, sau lưng nàng, là hơn triệu đại quân loài người, trong đó, có Vân Hải Thư Viện tinh anh, còn có Cổ Kiếm Trai tinh anh. Giờ phút này, những người này chiến ý mười phần, chỉ đợi Ngọc Vô Song ra lệnh một tiếng, bọn hắn thì sẽ chen nhau lên, phá vỡ Thiên Lang Thành cửa thành, tiến vào bên trong đại khai sát giới!

Trong Thiên Lang Thành, giờ phút này Thiên Lang Thành bởi vì không ai chủ sự, mặc dù không có chạy trốn, nhưng mà đã loạn tung tùng phèo.

Không hề nghi ngờ, chỉ cần đại quân loài người tiến vào trong thành, Thiên Lang tộc thì sẽ tại Thanh Châu trở thành lịch sử!

“Công!”

Ngọc Vô Song thanh âm ở giữa sân lạnh lẽo vang lên.

“Giết!”

Ngọc Vô Song sau lưng, đám người thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lang Thành bắn mạnh tới.

“Dừng tay!”

Ngay tại lúc này, Thiên tế hư không đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, tiếp đó, Thiên Lang Vương cùng Hắc Long xuất hiện ở trên Thiên Lang Thành không. Lúc này, Thiên Lang Vương cùng Hắc Long đều là hình người.

Thiên Lang Vương sắc mặt trắng bệch, toàn thân cao thấp hiện đầy máu tươi, rõ ràng cho thấy bị trọng thương.

Bởi vì sự xuất hiện của Thiên Lang Vương, đám người Ngọc Vô Song ngừng lại.

Thiên Lang Vương không có để ý đám người Ngọc Vô Song, mà là nhìn về phía Hắc Long kia, nói: “Các hạ, ngươi thật đúng muốn cùng ta Lưỡng Bại Câu Thương?”

“Ngươi không phải là đối thủ của ta!” Hắc Long đạm thanh nói.

Thiên Lang Vương dữ tợn nói: “Ta nếu là đốt hồn chứ?”

Nghe vậy, Hắc Long mí mắt hơi nhảy, Thiên Lang Vương tuy rằng đánh không lại hắn, nhưng là đối phương nếu như đốt hồn, đó cũng không giống nhau. Đốt hồn, chính là thiêu đốt chính mình tiềm lực cùng với đầy đủ mọi thứ đến ngắn ngủi tăng thực lực lên. Loại tình huống này, thực lực của Thiên Lang Vương đem đạt tới một rất trình độ kinh khủng.

Nếu như Thiên Lang Vương tại hung ác một điểm, trực tiếp tự bạo, vậy hắn có thể phải quá thay ở chỗ này!

Đương nhiên, nếu như hắn nguyện ý bỏ qua một chút đền bù, cũng không cần sợ Thiên Lang Vương đốt hồn cùng tự bạo, nhưng mà, vấn đề là không đáng giá! Hắn cùng Thiên Lang Vương ở giữa, cũng không có trực tiếp ân oán!

“Các hạ, vạn nhất Dương Diệp kia không là ngươi long tộc người phát ngôn, ngươi nên như thế nào?” Thiên Lang Vương đột nhiên nói: “Ta biết, hắn có thể long biến, khẳng định với ngươi long tộc có quan hệ, nhưng mà, vạn nhất hắn cũng không phải cái gọi là người phát ngôn, ngươi chẳng phải là không công bị hắn làm vũ khí sử dụng?”

“Có thể vạn nhất hắn là chứ?”

Ngay tại lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên nhìn về phía Hắc Long, nói: “Tiền bối, có thể đạt được long tộc truyền thừa cùng Long Tộc Huyết Mạch dung hợp người, ngươi thử nghĩ nghĩ, nếu như không phải là cùng long tộc có mạc đại nguồn gốc hoặc là quan hệ, cường giả Long tộc sẽ để cho chính mình huyết mạch tan ra cùng truyền thừa cho một cái nhân loại Huyền giả sao? Mà nếu như không phải là cường giả Long tộc tự nguyện, một cái nhân loại, có thể cưỡng đoạt một tên chí cường giả truyền thừa cùng huyết mạch?”

Hắc Long chau mày lên, ở sâu trong nội tâm, hắn là không tin Dương Diệp là cái kia gọi là cái gì long tộc người phát ngôn đấy, nhưng mà, Dương Diệp cái kia truyền thừa long biến cùng huyết mạch trong cơ thể nhưng là chân thực.

Cái này để cho hắn có chút xoắn xuýt cùng làm khó!

Rầm rầm rầm rầm!

Ngay tại lúc này, Thiên tế truyền đến mấy đạo tiếng nổ lớn, tiếp đó, Thiên Lang Sơn Mạch bốn tên Thánh Giả cùng Vân Hải Thư Viện bốn tên Thánh Giả xuất hiện ở trên Thiên Lang Thành không.

Bất kể là Thánh Giả của Thiên Lang Sơn Mạch, hay vẫn là Vân Hải Thư Viện Thánh Giả, giờ phút này song phương đều là bị nghiêm trọng tổn thương. Tại đánh tiếp, song phương tất nhiên sẽ có người tiếp tục vẫn lạc!

Thiên Lang Vương quét phía dưới đám người Ngọc Vô Song liếc mắt, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Vân Hải Thư Viện vài tên Thánh Giả trên người, nói: “Ta thừa nhận, Thiên Lang Sơn Mạch ta thất bại, bại đè xuống bôi địa. Hôm nay, ta lời nói đặt xuống ở chỗ này, Thiên Lang Sơn Mạch ta tuy rằng thất bại, nhưng mà Thiên Lang Sơn Mạch ta quyết không đầu hàng. Ngươi Vân Hải Thư Viện phải tiếp tục chiến, có thể, cùng lắm thì, chúng ta vài tên Thánh Giả liền đốt hồn tự bạo, cùng Vân Hải Thư Viện các ngươi còn có Vân Hải Thành mọi người cùng nhau từ Thanh Châu hoàn toàn biến mất!”

Nghe được lời của Thiên Lang Vương, đám người Trác Giáo Tập sắc mặt biến hóa, nếu như Thiên Lang Vương này bốn người thật sự đốt hồn tự bạo, vậy hắn phải dẫn Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành cùng một chỗ biến mất, thật sự cũng được. Khi đó hắn, căn bản sẽ không bận tâm cái gì Thiên Đạo Chi Nhãn, một khi đốt hồn, liền đem có nghĩa là liền cơ hội luân hồi cũng không có, loại tình huống này, ai còn sẽ sợ Thiên Đạo Chi Nhãn?

Không có người hoài nghi Thiên Lang Vương là nói giả, đều muốn bị diệt tộc, hắn còn có chuyện gì làm không được?

“Ta mặc kệ các ngươi những chuyện xấu này!” Lúc này, Hắc Long đột nhiên nói: “Ta đem quay về Trung Thổ Thần Châu hướng tộc trưởng lên tiếng hỏi long tộc người phát ngôn một chuyện, nếu như Dương Diệp nói là thật, ngày sau ta sẽ tự mình đến diệt ngươi Thiên Lang tộc, nếu như hắn nói là giả, ta tất diệt hắn thập tộc!”

Nói xong, Hắc Long thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Nhìn thấy Hắc Long rút đi, trong lòng Thiên Lang Vương buông lỏng, sau đó nhìn về phía đám người Trác Giáo Tập, nói: “Đồng quy vu tận?”

Trác Giáo Tập sắc mặt âm trầm, hồi lâu, đột nhiên hắn nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Dương Diệp chứ?”

Ngọc Vô Song song tay nắm chắc, nói: “Bị người mang đi, đối phương chắc đúng hắn không có ác ý!”

Trác Giáo Tập nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Thiên Lang Vương, nói: “Thiên Lang Vương, đừng tưởng rằng ngươi muốn đốt hồn là có thể uy hiếp được chúng ta! Viện trưởng đã đốt hồn tự sát, việc này, Vân Hải Thư Viện ta quyết không có thể nào cứ tính như vậy. Dương Diệp bây giờ là Vân Hải Thư Viện ta viện trưởng, là phải tiếp tục chiến, hay vẫn là ngưng chiến, hết thảy chờ hắn đến quyết định. Bất quá, dùng tính cách của hắn, Thiên Lang Vương, ngươi tựu tùy lúc chuẩn bị cho ta lấy đốt hồn đi! Yên tâm, lão phu sẽ cùng ngươi đốt!”

Thiên Lang Vương song tay nắm chắc, thần sắc âm trầm dữ tợn!

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Thiên Lang Vương, sau đó nói: “Vân Hải Thành mọi người nghe lệnh, trông coi, tùy thời đề phòng, chúng ta ngồi đợi Thiên Lang Vương đốt hồn!”

...

Vân Hải Thành ngoài vạn lý một ở chỗ sâu trong phiến sơn mạch.

Dương Diệp cùng Yên Nữ nằm chung một chỗ, Dương Diệp nửa bên mặt vẫn còn phân giải, nhưng mà tốc độ nhưng là chậm rất nhiều, Yên Nữ kia thân thể cũng vẫn còn già nua lấy, đồng dạng, già nua tốc độ cũng chậm lại.

“Nghịch!”

Ở trước mặt hai người, một tên mặc áo gai nữ tử đột nhiên quát nhẹ...

...

Ps: Cảm tạ: Soái Văn Dương, thư hữu 25269531, duyên yêu sao sớm, núi Điệp Mộng, một kiếm phá vỡ thiên, khô 12 lâu, thư hữu 12177411, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ. Cảm tạ!!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1005: Bằng không thì ngươi muốn thế nào?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1002: Bằng không thì ngươi muốn thế nào?

Theo thanh âm cô gái rơi xuống, một màn quỷ dị xuất hiện.

Dương Diệp cái kia đang tại phân giải thân thể chợt bắt đầu đang khép lại, mặc dù có chút chậm, nhưng đúng là đang khôi phục! Đầu tiên, mặt của hắn bắt đầu ở chậm rãi khôi phục bình thường, tiếp đó, cánh tay của hắn cũng chầm chậm xuất hiện; Tại Dương Diệp bên cạnh, Yên Nữ cũng đang khôi phục, nguyên bản già nua khô héo nàng, giờ phút này giống như Khô Mộc Phùng Xuân, đang từ từ khôi phục bình thường!

Hồi lâu, Dương Diệp cùng Yên Nữ đã khôi phục như lúc đầu.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, hắn thấy được một màn quen thuộc: Áo gai, chân trần, thân quấn xiềng xích màu đen...

“Là ngươi!” Dương Diệp nói. Mặc dù đối phương đưa lưng về phía hắn, nhưng là hắn như thế nào lại không nhận ra đối phương chứ?

Bởi vì cô gái trước mắt này liền là đến từ Minh Nữ Huyền Giả Đại Lục!

Hồi lâu, Minh Nữ nói: “Đã lâu không gặp!”

Dương Diệp đứng dậy hướng Minh Nữ đi đến, lúc này, Minh Nữ bỗng nhiên nói: “Đừng tới đây!”

Dương Diệp nao nao, khó hiểu nói: “Vì cái gì?”

Minh Nữ chìm ngầm đồng ý lâu, nói: “Ta không muốn để cho ngươi chứng kiến bộ dáng của ta bây giờ!”

Trong lòng Dương Diệp bay lên một cỗ không ổn, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Minh Nữ, khi thấy Minh Nữ lúc, hắn trực tiếp ngây dại. Trước mắt đàn bà này là Minh Nữ?

Thời khắc này Minh Nữ liền giống như trước Yên Nữ như vậy, ngoại trừ hai mắt như dĩ vãng như vậy như trước sắc bén có thần ngoài, cả khuôn mặt già nua giống như tên gần đất xa trời bà lão!

“Có phải hay không rất khó coi?” Minh Nữ nói.

“Ngươi...” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, “ngươi làm sao sẽ biến thành như vậy?”

“Bởi vì chúng ta!”

Ngay tại lúc này, Yên Nữ đột nhiên nói: “Nghịch chuyển tương lai, nàng căn bản không có triệt để nắm giữ, nhưng là vì nghịch chuyển Pháp Tắc chi Lực của ngươi cùng ta đặc thù năng lực, nàng mạnh mẽ hành sử dùng. Trả giá cao chính là tuổi thọ của nàng, hiện tại, tuổi thọ của nàng đã chưa đủ một năm. Nàng trong một năm nếu như không thành vì Thánh Giả, nàng đem vẫn lạc!”

Nói đến đây, Yên Nữ đi tới trước mặt của Minh Nữ, nhìn thẳng Minh Nữ, “ta không rõ, ngươi vì sao muốn làm như thế!”

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, nhìn xem Minh Nữ, nói: “Nàng nói có thể thật sự?”

Minh Nữ chìm ngầm đồng ý lâu, nói: “Muốn trở thành Thánh Giả, cũng không có khó khăn như vậy.” Nói đến đây, Minh Nữ nhìn về phía Yên Nữ, nói: “Ta có chút việc cùng hắn một mình nói, ly khai thoáng một phát, có thể?”

“Mệnh lệnh của ta nhận được là giết hắn!” Yên Nữ nói.

“Ta cùng với hắn liên thủ, giết ngươi, dễ dàng!” Minh Nữ nhìn thẳng Yên Nữ.

Yên Nữ mí mắt hơi nhảy, nói: “Ngươi, ngươi dám phản bội U Minh Điện?”

Minh Nữ nói: “Dương Diệp đối với U Minh Điện mà nói, chỉ là một cái có cũng được không có cũng được nhân vật, điện chủ cùng với hai vị kia căn bản không có đưa hắn nhớ ở trong lòng, sở dĩ để cho ngươi đến, bất quá là vì chấn nhiếp thoáng một phát người của Thanh Châu mà thôi. Chỉ cần ngươi trở về nói nhiệm vụ hoàn thành, việc này cũng liền vạch trần đi qua, không phải sao?”

“Ta vì cái gì phải làm như vậy?” Yên Nữ nói.

“Ngươi không làm như vậy, ngươi cùng ngươi trong ngực hồ ly sẽ chết!” Minh Nữ gắt gao nhìn xem Yên Nữ, trong mắt sát ý không che giấu chút nào.

“Ngươi dám!” Yên Nữ hai tay gắt gao ôm trong ngực hồ ly, trong mắt cũng là hiện lên sát ý.

“Ngươi phải thử một chút sao?” Minh Nữ nói.

Yên Nữ cùng Minh Nữ đối mặt hồi lâu, cuối cùng, nàng thu hồi ánh mắt, nói: “Ngươi cứu ta một mệnh, ta thiếu nợ một người ngươi tình, hiện tại, nhân tình này ta không mất ngươi.” Nói xong, nàng quay người rời đi, chỉ chốc lát liền biến mất ở Dương Diệp cùng trong tầm mắt của Minh Nữ.

Yên Nữ đi rồi, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Minh Nữ đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi có phải hay không cảm thấy chính ngươi rất mạnh?”

Dương Diệp: “...”

Minh Nữ một cái chớp mắt nhìn không chớp mắt Dương Diệp, nói: “Ngươi biết ngươi đối với U Minh Điện đến nói cái gì sao? Ngươi ở trong mắt U Minh Điện, ngươi thuộc về con sâu cái kiến, chân chính con sâu cái kiến! Bọn hắn muốn giết ngươi, coi như là cả Thanh Châu tất cả thế lực liên hợp lại cũng không cứu được ngươi!”

“Chẳng lẽ chỉ cho phép bọn hắn giết ta sao?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Minh Nữ có chút thất vọng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta vốn cho là ngươi đi vào Linh giới về sau, tính cách của ngươi sẽ sửa đổi một chút, nhưng mà, ngươi chính là giống như trước. Ta tới hỏi ngươi, nếu như lần này ta không đến, ngươi sẽ như thế nào? Ngươi sẽ chết! Coi như là ngươi giết Yên Nữ, ngươi đồng dạng sẽ chết! Bởi vì ngươi một khi giết Yên Nữ, U Minh Điện tất nhiên sẽ chấn động, khi đó, bọn hắn phái tới cường giả, căn bản không phải ngươi có thể chống cự! Ngươi bây giờ, đối với rất nhiều người mà nói, là rất mạnh, nhưng mà, đối với rất nhiều người mà nói, ngươi cũng rất yếu, ngươi có hiểu hay không?”

Nói đến đây, Minh Nữ hai mắt chậm rãi nhắm lại, nói: “Dương Diệp, ngươi coi như là không vì mình, cũng phải vì nữ nhân của ngươi ngẫm lại. Nếu như ngươi chết, kết quả của các nàng sẽ như thế nào?”

Dương Diệp song tay nắm chắc, trầm mặc!

Minh Nữ lại nói: “Ngươi muốn tùy tâm sở dục, có thể, nhưng mà, này phải xây dựng ở ngươi thực lực tuyệt đối bên trên. Ngươi giết người của U Minh Điện, cũng được, nhưng là ngươi vì sao phải quang minh chính đại giết? Ngươi cũng đã biết? Nếu như ngươi là ở Trung Thổ Thần Châu, hành vi của ngươi đủ để để cho ngươi chết một trăm lần, không chỉ có ngươi chết, ngươi còn muốn liên lụy bên cạnh ngươi tất cả mọi người!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta xác thực xúc động rồi, cũng khinh thị Trung Thổ Thần Châu thiên mới cùng thế lực. Ngươi yên tâm, sau này sẽ không!”

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Nơi đây là Linh giới, cùng Huyền Giả Đại Lục hoàn toàn khác nhau. Nơi đây, không chỉ có không mấy Thánh Giả, còn có Thánh Giả phía trên, còn có truyền thuyết trong rất nhiều Vực Ngoại Lai Khách. Chúng ta, chẳng qua là này rất nhiều thế giới muối bỏ biển, so với chúng ta ưu tú, cường đại, rất nhiều. Ngươi lần này công nhiên giết U Minh Điện hành động của người ta, vô cùng không được, bởi vì, nó có thể sẽ mang đến cho ngươi tai hoạ ngập đầu, đều để cho ngươi liên lụy ngươi rất nhiều để cho ngươi để ý người!”

“Ta còn là quá yếu!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chắc, hắn biết, Minh Nữ nói một chút cũng không sai. U Minh Điện thực lực chân chính hắn không biết, nhưng là đối phương tùy tiện phái một người đến đây liền lợi hại như vậy, có thể tưởng tượng, U Minh Điện con vật khổng lồ này thực lực chân chính là kinh khủng cỡ nào!

Như Minh Nữ từng nói, đối phương nếu quả như thật phái siêu cấp cường giả đến đây, khi đó, hắn nên như thế nào? Vân Hải Thư Viện, Cổ Kiếm Trai còn có đám người Ngọc Vô Song phải nên làm như thế nào?

Không nói đối phương phái siêu cấp cường giả, nếu như lần này không phải là Minh Nữ chạy đến, hắn hậu quả đều thiết tưởng không chịu nổi. Ngay cả như vậy, hắn cũng liên lụy Minh Nữ bỏ ra bỏ ra cái giá nặng nề như thế!

“Linh giới, là một nơi đặc thù, nơi đây, không chỉ có đến từ vô số Hạ Vị Diện siêu cấp thiên tài, còn có bản thổ siêu cấp thiên tài cùng Vực Ngoại Lai Khách, bọn hắn, đến từ thế giới bất đồng, thậm chí là tinh vực khác nhau. Những người này, đều bị đều là thiên kiêu. Ở chỗ này, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn nữa! Cho dù là mạnh như U Minh Điện, tại Trung Thổ Thần Châu cũng không dám tùy ý làm bậy!” Minh Nữ nói: “Mà ngươi, không có hậu đài, không có thực lực, nếu như ngươi đi Trung Thổ Thần Châu hay vẫn là tính tình này, ngươi sẽ liên lụy bên cạnh ngươi tất cả mọi người!”

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, cám ơn ngươi lần này tương trợ. Ngươi yên tâm, ngày sau làm việc, ta sẽ cẩn thận một chút.”

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm ngâm chốc lát, nói: “Lục Nguyên Hạo ngay tại Trung Thổ Thần Châu, chi lúc trước tới tìm ngươi Lục gia nam tử, phải là hắn phái tới. Tuy rằng Lục Nguyên Hạo chẳng qua là Lục gia một cái phân gia gia chủ, nhưng là ngươi tuyệt đối không thể khinh thường, bọn hắn chủ nhà Lục gia là Trung Thổ Thần Châu bản thổ một trong tứ đại gia tộc, thực lực cũng căn bản không phải ngươi có thể chống lại.”

Lục Nguyên Hạo!

Nghe được cái tên này, Dương Diệp hai mắt híp lại, bởi vì cái này người biết hắn có Tiểu Tuyền Qua! Nếu như đối phương đem chuyện của Tiểu Tuyền Qua bộc lộ ra đi... Không hề nghi ngờ, đến lúc đó bất kể là U Minh Điện còn là cái gì Bạch Lộc Thư Viện đều trước tìm đến Dương Diệp hắn, khi đó, hắn là chân chính thập tử vô sinh!

Bất quá, đối phương hẳn sẽ không tiết lộ ra ngoài! Bởi vì nếu như tiết lộ ra ngoài, Tiểu Tuyền Qua này cùng Lục Nguyên Hạo hắn khẳng định cũng không quan hệ gì. Nếu như đối phương muốn có được Tiểu Tuyền Qua, tất nhiên sẽ thay hắn bảo thủ bí mật này.

Đương nhiên, kể từ đó, hắn thì tương đương với đã có cái cán ở trong tay đối phương!

Mặc kệ còn tốt, hắn hiện tại không tại như dĩ vãng như vậy đối mặt Thánh Giả không có sức đánh trả chút nào. Chỉ cần đối phương có tư tâm, tưởng nuốt Tiểu Tuyền Qua, vậy hắn trong thời gian ngắn tựu cũng không gặp nguy hiểm!

Nói tóm lại, hắn cần phải trở nên mạnh, biến thành so với hiện tại còn mạnh hơn!

Lúc này đây cùng chiến đấu của Yên Nữ làm cho hắn biết, kỳ thật, hắn vẫn là rất yếu. Đương nhiên, nếu như cùng một số người so với, hắn xác thực rất mạnh, cường đại đến những người kia nhìn lên! Nhưng mà, nếu như cùng một ít thiên tài so sánh với, ví dụ như Yên Nữ cùng với Minh Nữ loại này, hắn chỉ có thể coi là còn có thể...

Hắn đương nhiên sẽ không đi cùng yếu hơn mình người so sánh với, nếu so với, liền cùng những cái kia ưu tú hơn mình người so với! Bởi vì chỉ có như vậy, ngươi mới có thể càng ngày càng ưu tú, nếu như càng người kém hơn mình so sánh với, kết quả đơn giản chính là thỏa mãn với hiện tại, tự mãn, khó có thể tại tiến bộ!

“Ta rời đi, ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Minh Nữ nói xong, không nói cho Dương Diệp cơ hội, quay người hóa thành một đạo quang mang lóe ra biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt.

“Ngươi tuổi thọ...” Dương Diệp hô to!

“Quản tốt chính ngươi!”

Cuối chân trời, truyền đến Minh Nữ thanh âm.

Dương Diệp: “...”

...

Thiên Lang Phong.

Đã một ngày đi qua, nhưng mà Vân Hải Thư Viện đám người vẫn không có rời đi. Trác Giáo Tập cùng bốn tên Thánh Giả ở phía chân trời cùng Thiên Lang Vương giằng co lấy, phía dưới, đại quân loài người cùng trong thành Yêu Thú Đại Quân giằng co lấy.

Mọi người đều đang đợi, chờ Dương Diệp xuất hiện!

Bầu không khí trầm trọng mà khẩn trương, đại chiến, hết sức căng thẳng!

Ngay tại lúc này, một Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở không trung.

Người tới là cường giả của Vân Tiêu Thánh Điện!

Bạch Bào Lão Giả nhìn thoáng qua đám người Trác Giáo Tập, nói: “Việc đã đến nước này, ta cũng không nói nhảm. Các ngươi song phương đang tiếp tục đánh tiếp, đơn giản chính là Ngọc Thạch Câu Phần, cho nên, Vân Tiêu Thánh Điện ta đề nghị, các ngươi song phương bắt tay giảng hòa, như thế nào?”

“Bắt tay giảng hòa?” Trác Giáo Tập cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi Vân Tiêu Thánh Điện thật sự là lợi hại a, lúc trước trợ giúp Thiên Lang Sơn Mạch muốn tiêu diệt Vân Hải Thư Viện ta, hôm nay không diệt được, thì tới làm người hoà giải rồi hả? Thật sự là cực kỳ buồn cười!”

“Thiên Lang Sơn Mạch không thể bị diệt, đây là Vân Tiêu Thánh Điện ta điểm mấu chốt!” Bạch Bào Lão Giả nhàn nhạt nhìn thoáng qua Trác Giáo Tập, nói: “Ngươi phải hiểu được, đây không phải tại thương lượng với các ngươi, mà là các ngươi chỉ có thể bắt tay giảng hòa. Không phải vậy...”

“Bằng không thì ngươi muốn thế nào?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên. Mọi người cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở xa xa.

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1006: Chẳng qua là sát cái đổ mồ hôi mà thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1003: Chẳng qua là sát cái đổ mồ hôi mà thôi!

Nhìn thấy Dương Diệp còn sống, trong tràng Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành lập tức mọi người thở dài một hơi, đặc biệt là Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi, hai nữ thân thể mềm nhũn, thiếu chút nữa không có ngã xuống! Tại Dương Diệp không thấy trong khoảng thời gian này, hai người các nàng lòng của có thể nói là từng giây từng phút tại căng thẳng, hôm nay nhìn thấy Dương Diệp không có việc gì, hai nữ cái kia căng thẳng tâm, xem như triệt để lỏng đi xuống rồi!

Đám người Trác Giáo Tập cũng là yên tâm, Thương Vân Tịch đốt hồn tự bạo, có thể nói, Dương Diệp chính là Vân Hải Thư Viện hy vọng. Nếu như hắn thật sự xảy ra chuyện gì, Vân Hải Thư Viện kia tương lai thì thật không có trông cậy vào!

Bất quá còn tốt, Dương Diệp còn sống!

Nhìn thấy Dương Diệp, Thiên Lang Vương sắc mặt lập tức âm trầm xuống, đối với Dương Diệp, hắn là vừa hận lại kiêng kị. Có thể nói, nếu như không phải là bởi vì Dương Diệp, hắn Thiên Lang tộc đã sớm bắt lại cả Vân Hải Thành rồi, nếu như không phải là bởi vì Dương Diệp, hắn Thiên Lang tộc căn bản sẽ không tổn thất nhiều người như vậy, hơn nữa con của hắn cùng Yêu Hậu cũng sẽ không chết!

Bây giờ Thiên Lang tộc là tổn thương nguyên khí nặng nề, căn bản không có thể tính là bạch kim giai thế lực. Tương lai, Thiên Lang tộc nếu như không có gặp được lớn đặc biệt kỳ ngộ, Thiên Lang tộc rất có thể sẽ chưa gượng dậy nổi, từ đây không hạ xuống. Thậm chí làm không tốt, còn có thể bị mặt khác yêu tộc chiếm đoạt, thành vì người khác phụ thuộc tộc!

Hôm nay Thiên Lang tộc biến thành như bây giờ, có thể nói, đều là vì Dương Diệp!

Từ hắn thành thánh đến bây giờ, hắn chưa từng như này khẩn cấp muốn giết một người! Nhưng là đồng thời, đối với Dương Diệp, trong lòng hắn nhưng là còn có tồn lấy vẻ kiêng kỵ. Thực lực của Dương Diệp cùng thiên phú thật sự có thể dùng khủng bố để hình dung, đương nhiên, rất để cho hắn kiêng kỵ là tính cách của Dương Diệp.

Quá khùng! Quá ác! Làm việc toàn bộ dựa vào bản thân yêu thích!

Tựa như giờ phút này, nếu như Dương Diệp thật sự nổi điên muốn cùng Thiên Lang Sơn Mạch đồng quy vu tận, chẳng lẽ mình thật muốn đốt hồn tự bạo?

Đối mặt đám người Trác Giáo Tập, hắn có lòng tin, đối phương tuyệt sẽ không theo Thiên Lang Sơn Mạch Ngọc Thạch Câu Phần, nhưng mà đối mặt Dương Diệp, hắn một chút lòng tin cũng không có. Bởi vì gia hỏa này một khi nổi điên, sự tình gì đều làm được!

Không có để ý mọi người, Dương Diệp hướng phía Bạch Bào Lão Giả kia đi đến, vừa đi vừa nói: “Đến, nói một chút, sau đó ngươi muốn thế nào?”

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Lão đầu, nhớ kỹ một điểm, đây là nam giới, là Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai địa bàn, không là ngươi Vân Tiêu Thánh Điện địa bàn. Vân Hải Thư Viện ta muốn làm gì, căn bản không cần nhìn ngươi Vân Tiêu Thánh Điện sắc mặt. Hiểu chưa?”

“Ngươi thật sự cho rằng Vân Tiêu Thánh Điện ta không dám diệt ngươi Vân Hải Thư Viện?” Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói.

“Dùng Vân Hải Thư Viện ta tình cảnh hiện tại, ngươi Vân Tiêu Thánh Điện như là tất cả Thánh Giả xuất động, muốn tiêu diệt chúng ta, là không có gì khó!” Dương Diệp nói: “Nhưng mà, các ngươi dám không? Bắc giới không là ngươi Vân Tiêu Thánh Điện nhất gia độc đại, còn có Vô Cực Ma Tông. Trước kia các ngươi nhúng tay nam giới chuyện tình, Vô Cực Ma Tông sở dĩ không có ra tay với các ngươi, hẳn là đến từ Trung Thổ Thần Châu mấy người kia duyên cớ. Nhưng là bây giờ, những người kia chết thì chết, trốn thì trốn, Vô Cực Ma Tông còn có thể kiêng kị bọn hắn sao?”

Nói đến đây, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, “không có Trung Thổ Thần Châu những người kia ủng hộ, ngươi Vân Tiêu Thánh Điện còn dám coi thường Vô Cực Ma Tông sao?”

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chỉ cần chúng ta nguyện ý đánh đổi một số thứ, muốn tiêu diệt ngươi Vân Hải Thư Viện, cũng không khó!”

“Ta đây hiện tại nói cho ngươi biết, chúng ta sẽ không bắt tay giảng hòa, cho nên, ngươi bây giờ có thể trả giá thật lớn!” Dương Diệp nói.

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó quay đầu nhìn về phía Trác Giáo Tập, Trác Giáo Tập âm thanh lạnh lùng nói: “Hắn bây giờ là Vân Hải Thư Viện viện trưởng, hắn nói cái gì chính là cái đó.”

“Ngươi Vân Hải Thư Viện thật sự liền nghĩ như vậy bị diệt?” Bạch Bào Lão Giả sắc mặt âm trầm.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn xuống phía dưới Tiểu Thanh, nói: “Bảo hộ Vô Song.” Vừa nói, vừa nhìn về phía cùng vô số, nói: “Nhớ kỹ, Thiên Lang Vương nếu như dám ra tay, tựu hạ lệnh công thành, sau khi vào thành, trực tiếp tàn sát hàng loạt dân trong thành, không phải bất kỳ người sống.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cổ tay khẽ động, Hoàng Tuyền Kiếm ra bây giờ trên tay, tiếp đó, toàn bộ người hóa thành một đám tinh mang hướng phía Bạch Bào Lão Giả kia bắn mạnh tới!

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp ra tay, Bạch Bào Lão Giả cùng Thiên Lang Vương đều là biến sắc. Thiên Lang Vương còn tốt, đối với Dương Diệp này tên điên tính cách, hắn bao nhiêu hiểu rõ một chút. Tại nhìn thấy Bạch Bào Lão Giả không ngừng uy hiếp Dương Diệp lúc, trong lòng hắn liền đã biết, Dương Diệp cái tên điên này nhất định là muốn động thủ. Quả nhiên, như hắn sở liệu!

Chỉ là hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà cầm Thiên Lang Thành đến uy hiếp hắn!

Ra tay hay vẫn là không ra tay?

Thiên Lang Vương có chút củ kết liễu. Ra tay, dùng tính cách của Dương Diệp, tuyệt đối là nói được là làm được, mà khi đó, trừ phi hắn đốt hồn tự bạo, bằng không thì, hắn trong Thiên Lang Thành yêu thú nhất định phải bị tàn sát sạch. Bởi vì lúc này Thiên Lang Thành, đã xa xa không phải nhân loại đại quân đối thủ. Mà nếu như không ra tay, đối với Vân Tiêu Thánh Điện nên như thế nào nói rõ?

Trầm ngâm hồi lâu, Thiên Lang Vương vẫn là quyết định không ra tay! Bởi vì Bạch Bào Lão Giả này nói như thế nào cũng là Thánh Giả, mà Dương Diệp mới Bán Thánh, hắn thật sự là không cần phải ra tay! Hơn nữa, liền tính ra tay cũng không có ý nghĩa, bởi vì một khi hắn ra tay, đám người Trác Giáo Tập tất nhiên sẽ ra tay, khi đó, liền chính thức là tình trạng không thể vãn hồi!

Dương Diệp là tên điên, hắn cũng không phải là tên điên!

Xa xa, Bạch Bào Lão Giả nhìn thấy Dương Diệp ra tay, vốn là kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám ra tay với hắn, Dương Diệp bất quá là Bán Thánh mà thôi a! Nếu như trước khi hắn tới cùng vừa trở về Vân Tiêu Thánh Điện lão Mạc nói chuyện với nhau thoáng một phát, hắn tựu cũng không kinh ngạc, đáng tiếc là hắn không có, cho nên, hắn còn không biết Dương Diệp đã giết qua Thánh Giả rồi!

Bạch Bào Lão Giả sắc mặt âm trầm xuống, liền muốn ra tay, đột nhiên, hắn hai mắt trợn lên, toàn thân tóc gáy đều dựng lên, bởi vì trước mắt Dương Diệp tốc độ trong lúc đó gia tăng không chỉ gấp mười lần!

Ầm!

Thời khắc mấu chốt, Bạch Bào Lão Giả hai tay mãnh liệt hướng phía trước vỗ, một cỗ khí thế kinh khủng cùng Hỏa hồng khí sóng hướng trong cơ thể hắn giống như thủy triều bừng lên, cỗ khí thế này cùng Hỏa hồng khí sóng lập tức đem kiếm quang của Dương Diệp cùng Dương Diệp bao phủ!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới đám người Ngọc Vô Song biến sắc, song kiết nắm lại, trong mắt tràn đầy lo lắng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Thiên tế, đột nhiên vang lên từng đạo tiếng kiếm reo. Kia hỏa hồng sóng khí bên trong, không ngừng có kiếm quang xẹt qua, mỗi một đạo kiếm quang xẹt qua, đều đem cái kia màu lửa đỏ sóng khí vỡ ra một vết rách lớn, mấy hơi ở giữa, Bạch Bào Lão Giả hỏa hồng sắc sóng khí đã bị kiếm quang tê liệt nát bấy!

“Chém!”

Thiên tế, Dương Diệp tiếng rống giận dữ vang lên, tiếp đó, một đạo kiếm quang xé rách trời xanh, cho đến trước mặt Bạch Bào Lão Giả kia. Cường đại Kiếm Khí đem Bạch Bào Lão Giả sau lưng không gian trực tiếp đánh nứt ra đến!

Bạch Bào Lão Giả trong mắt có vẻ kinh hãi, hắn thật không ngờ thực lực của Dương Diệp thật không ngờ mạnh, không chỉ có kiếm ý là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, còn nắm giữ Tốc Chi Pháp Tắc, quan trọng nhất là trên thân Dương Diệp cũng chỉ mặc Thần Giai trang bị! Cái này để cho hắn lúc trước cùng Dương Diệp trong lúc giao thủ cực kỳ bực bội, bởi vì Dương Diệp có cái kia Thần Giai kiếm giáp tồn tại, đánh với hắn lúc đều là hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, một bộ lấy thương đổi thương bộ dạng.

Giờ phút này, Dương Diệp kiếm đã tới, không kịp nghĩ nhiều, Bạch Bào Lão Giả tay phải vung lên, một mặt Hắc Sắc Luân Bàn chợt hiện hiện ra, đánh về phía Dương Diệp!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Kiếm cùng bàn quay chạm vào nhau, một đạo bén nhọn chói tai tiếng nổ lớn vang lên, tiếp đó, đó là Thần Giai Hạ Phẩm Hắc Sắc Luân Bàn vậy mà nứt ra ra một tia kẽ hở!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Lão Giả nheo mắt, liền muốn lấy lại Hắc Sắc Luân Bàn, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm bổ vào Hắc Sắc Luân Bàn kia phía trên, một tiếng vang thật lớn, Hắc Sắc Luân Bàn ngược lại bay trở về trong tay hắn, giờ phút này, Hắc Sắc Luân Bàn này phía trên đã trải rộng khe hở, dường như tùy thời muốn vỡ vụn ra!

Bạch Bào Lão Giả lòng đang rỉ máu!

“Chết đi cho ta!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hai tay nắm Hoàng Tuyền Kiếm thẳng tắp hướng phía Bạch Bào Lão Giả bổ tới. Hắn hiện tại, đối mặt Thánh Giả, căn bản không cần đầu hàng là có thể cùng đối phương một trận chiến!

Nhìn thấy Dương Diệp một kiếm bổ tới, Bạch Bào Lão Giả trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, tay phải hóa chưởng, nhẹ nhàng phất một cái, bàn tay vội hiện ngọn lửa màu lam đậm, sau đó mãnh liệt một chưởng vỗ hướng Dương Diệp!

Ầm!

Dương Diệp thân thể ngừng ngay tại chỗ, bởi vì kiếm của hắn bị lão giả hỏa diễm bàn tay chặn lại! Kiếm chưởng tương giao chỗ, một đạo sóng khí mãnh liệt bộc phát ra, lập tức lan tràn đến cuối chân trời!

“Chết!”

Lão giả gầm lên giận dữ, bàn tay hỏa diễm lập tức tăng vọt, hóa thành một cái biển lửa bao phủ toàn bộ Thiên tế!

Ngay tại lúc này, cái kia mảnh trong biển lửa đột nhiên bộc phát ra vạn đạo kiếm quang, vạn đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia vùng biển lửa xé tan thành phấn!

“A!”

Trong biển lửa, truyền ra một tiếng kêu thảm thiết!

Thanh âm kia, là Bạch Bào Lão Giả đấy!

Đám người Thiên Lang Vương biến sắc, tùy thời chuẩn bị ra tay! Tuy rằng hắn không muốn cùng Vân Hải Thư Viện Ngọc Thạch Câu Phần, nhưng mà nếu như giờ phút này không ra tay, chẳng khác nào triệt để đắc tội Vân Tiêu Thánh Điện, bây giờ Thiên Lang Sơn Mạch, thật sự là đắc tội không nổi Vân Tiêu Thánh Điện con vật khổng lồ này!

Đám người Trác Giáo Tập trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, cũng tùy thời chuẩn bị ra tay!

Thiên tế, biển lửa tản đi, kiếm quang vẫn ở chỗ cũ giăng khắp nơi lấy, mỗi một đạo kiếm quang đều có thể dễ như trở bàn tay đem không gian đơn giản xé rách, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Giờ phút này, mọi người kinh hãi phát hiện, Bạch Bào Lão Giả kia một cánh tay đã không thấy, tại trên thân và mặt của hắn, ngoại trừ bộ vị yếu hại, đầy là một cái nhỏ như bộ lông lỗ kim!

Máu tươi không ngừng từ lão giả trong cơ thể tuôn ra!

Ầm!

Bạch Bào Lão Giả bị Dương Diệp một kiếm đẩy lui mấy trăm trượng, Dương Diệp đang muốn tiếp tục truy kích, lúc này, tại Dương Diệp cùng trong mắt của tất cả mọi người, Bạch Bào Lão Giả đột nhiên quay người xé xé trời lúc giữa, sau đó trực tiếp chui vào cái kia bị xé nứt trong không gian, biến mất trong ánh mắt của mọi người!

Chạy thoát...

Thiên Lang Vương sắc mặt giờ phút này cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới Thánh Giả của Vân Tiêu Thánh Điện này vậy mà cũng chạy thoát!

Với tư cách Thánh Giả tôn nghiêm cũng không cần a!

Dương Diệp cũng là nao nao, bất quá ngược lại là không có nhiều kinh ngạc, bởi vì đối phương cùng hắn giao thủ, bởi vì hắn trang bị nguyên nhân, đối phương hầu như chỉ có thể bị động phòng ngự, loại tình huống này, không trốn, cũng chỉ có thể chờ đã chết! Đáng tiếc là đối phương tốc độ quá nhanh, hắn đều muốn đuổi giết, căn bản đuổi không kịp!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía một bên Thiên Lang Vương, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, làm ra một cái muốn tiến công cử động. Nhìn thấy một màn này, đám người Thiên Lang Vương song kiết nắm lại, Thiên Lang Vương trong mắt càng là hiện lên một vòng lệ khí cùng dứt khoát.

Bởi vì biết rõ tính cách của Dương Diệp, Thiên Lang Vương không có ở do dự, thân thể của hắn bắt đầu tản mát ra nhè nhẹ hỏa diễm, muốn đốt hồn!

Đám người Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Dương Diệp, sắc mặt nghiêm túc, tiểu tử trước mắt này là muốn tới thật sự?

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thiên Lang Vương, ngươi khẩn trương như vậy cái gì? Ta chỉ là sát cái đổ mồ hôi mà thôi!” Vừa nói, hắn giơ lên tay phải xoa xoa mồ hôi trên mặt...

Mọi người: “...”

Ps: Cảm tạ: Mai tây xxx, ngươi nét mực lz, gió nhẹ ý, thư hữu 29951954. Thư hữu Bách Vị Nhân Sinh, sóng máy tính khắc, thư hữu 29771325, khô 12 lâu, nhạt nở nụ cười vết tích, thư hữu 12177411 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1007: Ta có thể hay không từ chức?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1004: Ta có thể hay không từ chức?

Chẳng qua là sát cái đổ mồ hôi

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Trác Giáo Tập nao nao, lập tức trong nội tâm thở dài một hơi. Lúc này loại tình huống này, nếu như Dương Diệp thật sự phải ra tay, không hề nghi ngờ, đám người Thiên Lang Vương nhất định đốt hồn, khi đó, bốn người bọn họ khẳng định cũng muốn đốt hồn đến đối kháng đám người Thiên Lang Vương. Đã đến một khắc này, Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch liền là chân chính ngọc đá cùng vỡ!

Tuy rằng hắn không sợ đốt hồn, cũng tùy thời đã làm xong đốt hồn chuẩn bị, nhưng mà, loại tình huống này, bọn họ hi sinh đem không có bất kỳ ý nghĩa gì. Bởi vì một khi tám gã Thánh Giả đốt hồn tử chiến, bất kể là Thiên Lang Sơn Mạch hay vẫn là Vân Hải Thư Viện, đều muốn không cách nào may mắn thoát khỏi!

Còn tốt, Dương Diệp cũng không có để cho hắn thất vọng, vào giờ phút như thế này, không có hành động theo cảm tình.

Trong lòng Thiên Lang Vương cũng là thở dài một hơi, hắn tuy rằng chuẩn bị xong đốt hồn chuẩn bị, nhưng mà nếu như có thể, hắn cũng không muốn làm như vậy. Không là hắn sợ chết, mà là hắn không muốn chính mình Thiên Lang tộc thật sự liền từ đây biến mất ở Thanh Châu này.

Còn tốt, Dương Diệp cái tên điên này lần này lý trí chút!

“Thiên Lang tộc có thể sống, nhưng ta có ba điều kiện!”

Lúc này, Dương Diệp nhìn xem Thiên Lang Vương, đột nhiên nói: “Thứ nhất, Thiên Lang tộc bồi thường Vân Hải Thư Viện mười tỷ siêu phẩm Năng Lượng Thạch; Thứ hai, Thiên Lang tộc ly khai Thiên Lang Sơn Mạch; Thứ ba, Thiên Lang Vương ngươi muốn dùng chính mình linh hồn thề, đến nay sau này, không được tại đối địch với Vân Hải Thư Viện. Trở lên ba, ngươi đáp ứng, Thiên Lang tộc có thể sống, không đáp ứng, Thiên Lang tộc diệt!”

“Khinh người quá đáng!”

Thiên Lang Vương sắc mặt lập tức dữ tợn, “Dương Diệp, ngươi đừng tưởng rằng Thiên Lang tộc ta sợ ngươi. Ép, cùng lắm thì mọi người cùng nhau Ngọc Thạch Câu Phần.”

“Vậy ngươi bây giờ có thể đốt hồn!” Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Lang Vương.

Thiên Lang Vương sắc mặt dữ tợn đáng sợ, trong cơ thể khí thế không ngừng tuôn ra, dường như tùy thời muốn bạo tạc nổ tung!

Ngọc Thạch Câu Phần hay vẫn là nhẫn nhục đáp ứng điều kiện của Dương Diệp?

Thiên Lang Vương đang giãy giụa!

Ngay tại lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nàng xem thấy Thiên Lang Vương, nói: “Thiên Lang Vương, kỳ thật này ba điều kiện đối với ngươi Thiên Lang tộc đến, cũng không phải chuyện gì xấu, chỉ có điều tổn thất một ít lợi ích mà thôi. Mười tỷ siêu phẩm Năng Lượng Thạch đổi thành yêu thú nội đan, đối với ngươi Thiên Lang tộc đến, mặc dù không phải là một bút số lượng, nhưng cũng không trở thành để cho ngươi Thiên Lang tộc phá sản. Còn điều kiện thứ hai, ta lại hỏi ngươi, coi như là ⑦⑦⑦⑦, m. ≈. C↓ chúng ta không đưa ra điều kiện này, dùng ngươi Thiên Lang tộc thực lực hôm nay, ngươi thật sự dám tiếp tục dừng lại ở Vân Hải Thư Viện chúng ta giường chỗ?”

Đến đây, Ngọc Vô Song dừng một chút lại nói: “Điều kiện thứ ba, ta nghĩ tại hỏi một câu, Thiên Lang Vương, dùng ngươi Thiên Lang tộc tỉnh cảnh hôm nay, ngươi thật sự dám ở đối với Vân Hải Thư Viện ta ra tay? Thiên Lang Vương, câu khó nghe, hôm nay ngươi Thiên Lang tộc, chính là một cái bỏ con, bị người lợi dụng sau đích bỏ con. Nếu như ta là ngươi, ta sẽ xa cách nơi này, mang theo tộc nhân tìm tìm một cái chỗ dừng chân, tránh đi cái này chiến tranh vòng xoáy, sau đó hảo hảo khôi phục nguyên khí. Thừa dịp ngươi bây giờ còn đang, ngươi Thiên Lang tộc còn có cơ hội quật khởi. Mà ngày nào đó ngươi không có ở đây, ngươi Thiên Lang tộc tại không ngày nổi danh!”

Nghe được lời của Ngọc Vô Song, Thiên Lang Vương thần sắc khẽ buông lỏng, nhưng mà trong mắt như trước còn mang theo giãy giụa!

Ngọc Vô Song lại nói: “Thiên Lang Vương, ta biết ngươi có đảm lượng đốt hồn, nhưng là ngươi có thể có nghĩ qua, ngươi đốt hồn sau có đáng giá hay không? Không đáng, một đều không đáng được. Chỉ mỗi mình phải chết, còn phải dẫn cả Thiên Lang Sơn Mạch chết. Mà các ngươi làm như thế, chỉ biết tiện nghi cái kia lợi dụng người của các ngươi, ví dụ như Vân Tiêu Thánh Điện! Không phải sao?”

“Nơi đây, là nhà của chúng ta!” Thiên Lang Vương trầm giọng nói.

“Các ngươi ở tại chỗ này, các ngươi vĩnh viễn đừng nghĩ khôi phục nguyên khí. Bởi vì chúng ta sẽ không đồng ý, không chỉ có chúng ta, cái kia lợi dụng người của các ngươi nếu như không buông tha Vân Hải Thư Viện chúng ta, vậy bọn họ lần sau khẳng định còn có thể tới tìm các ngươi, tiếp tục lợi dụng các ngươi. Khi đó, dùng thực lực của các ngươi bây giờ, các ngươi dám cự tuyệt hắn sao? Nếu như không cự tuyệt, các ngươi vừa muốn tại một lần bị lợi dụng, bị cho rằng là pháo hôi, không phải sao?” Ngọc Vô Song nói.

Thiên Lang Vương trầm mặc!

Ngọc Vô Song cũng không ở lời nói, song phương đều trầm mặc. Bất kể là đám người Trác Giáo Tập, hay vẫn là Thiên Lang Vương bên này yêu thú, giờ phút này thần sắc đều là ngưng trọng.

Bởi vì là Ngọc Thạch Câu Phần, hay vẫn là hưu binh dừng thương lại, tất cả Thiên Lang Vương một ý niệm!

Trong tràng duy vừa bình tĩnh đúng là Dương Diệp rồi. Kỳ thật, đối với hắn đến, hắn là muốn dùng trừ hậu hoạn đấy. Nhưng mà, giờ phút này hiển nhiên không được, bởi vì hắn phải cân nhắc tất cả mọi người. Nếu như lựa chọn chiến, sẽ có vô số Người chết, trong này kể cả đám người Trác Giáo Tập. Hơn nữa hiện tại Vân Hải Thư Viện cũng xác thực cần khôi phục nguyên khí, cho nên, hắn đưa ra điều kiện kia!

Hắn biết chính mình thiếu, căn bản không thích hợp làm một cái Lãnh Đạo giả. Bởi vì làm một cái Lãnh Đạo giả, phải cân nhắc rất nhiều, những thứ này đối với hắn đến, liền là một loại trói buộc!

Kiếm tu tâm, không nên bị trói buộc đấy!

Nhưng mà không có cách nào thời điểm này, hắn phải đứng ra! Hơn nữa, trong tương lai Vân Hải Thư Viện không có tìm được người thích hợp lúc trước, hắn đều phải phải nhận lãnh cái này trọng trách. Không vì cái gì khác, chỉ vì cái kia Thương Vân Tịch.

Tuy rằng hắn không biết Thương Vân Tịch vì cái gì cái kia quyết tuyệt liền đốt hồn tự bạo, nhưng mà hắn biết, nếu như không phải là Thương Vân Tịch hi sinh, Vân Hải Thư Viện cùng với Dương Diệp hắn, toàn bộ đều phải chết!

Nhiều hơn tứ phía Thánh Giả, đủ để tính áp đảo giết bọn họ bên này!

Thời gian từng cái quá khứ, trong tràng bầu không khí càng ngày càng áp lực, làm cho người ta khó có thể thở!

Hồi lâu, Thiên Lang Vương nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi thắng!”

Lúc này đây, so chính là người hung ác. Hắn như ngoan quyết tâm đến, song phương hết thảy đều sẽ trở thành tro tàn. Nhưng vấn đề là, tại trước mặt Dương Diệp, so với hắn thua. Dương Diệp đưa ra những cái kia điều kiện lúc, từ trình độ nào đó đến, hay là tại ép buộc hắn đốt hồn tự bạo. Dương Diệp vì cái gì dám làm như thế? Bởi vì hắn hung ác, hắn dám!

Dương Diệp cũng biết hắn nếu là đốt hồn tự bạo, song phương là Ngọc Thạch Câu Phần, nhưng hắn vẫn làm như vậy hùng hổ dọa người, cái này là Dương Diệp kinh khủng nhất địa phương.

Êm tai là có gan, ngoan độc, có quyết đoán! Khó nghe đúng là bất chấp hậu quả, tên điên một cái!

Nhưng hết lần này tới lần khác chính là như vậy, Thiên Lang Vương hắn thua. Bởi vì hắn có lý trí, hắn còn chưa đủ ác!

Nghe được lời của Thiên Lang Vương, đám người Trác Giáo Tập chân chính thở dài một hơi. Thiên Lang Vương nhượng bộ, làm cho song phương không dùng tại Ngọc Thạch Câu Phần, không chỉ có như thế, Vân Hải Thư Viện bên này còn lấy được phần lớn bồi thường, còn có cả Thiên Lang Sơn Mạch địa bàn!

Quan trọng nhất là từ nay về sau, Vân Hải Thư Viện tướng tại cũng không có gần uy hiếp.

Tuy rằng như thế, nhưng mà mọi người nhưng là chút nào cao hứng không nổi, bởi vì Thương Vân Tịch đã chết!

“Dương Diệp, ngươi sẽ có thê thảm cái ngày đó, nhất định sẽ có!” Thiên Lang Vương gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “từ xưa đến nay, thích giết chóc cùng người thất thường đều sống không lâu.”

“Mười tỷ siêu phẩm Năng Lượng Thạch, một khối cũng không thể thiếu! Ba ngày sau, Thiên Lang Sơn Mạch như còn có Lang tộc tồn tại, có một cái ta giết một cái.”

Dương Diệp xong, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Lang Vương nhìn xem Dương Diệp biến mất địa phương, rất lâu sau đó, cuối cùng hắn quay người thân hình khẽ động cùng bên cạnh hắn Thánh Giả biến mất ngay tại chỗ.

Sau một ngày, Thiên Lang Sơn Mạch chấn động núi rừng, vô số đàn sói rút lui khỏi Thiên Lang Sơn Mạch.

Vân Hải Thành nâng thành sôi trào hoan hô, thanh âm đâm thẳng trời xanh!

Vân Hải Thành thắng, điều này đại biểu mọi người có thể sống sót rồi. Quan trọng nhất là Dương Diệp ban đầu hứa hẹn, cái kia chính là phàm là giết chết yêu thú, Vân Hải Thư Viện một cái không nên, toàn bộ về bọn hắn tất cả! Trừ đó ra, lúc trước Dương Diệp còn hứa hẹn bọn hắn một loạt điều kiện, những điều kiện này cũng sắp có thể thực hiện rồi!

Bọn hắn cũng không lo lắng Dương Diệp sẽ nuốt lời, bọn hắn hiện tại, tín nhiệm đối với Dương Diệp có thể nói là đạt đến trăm %!

Vân Hải Thành Thành Chủ Phủ.

“Thiên Lang Vương đưa tới hơn triệu yêu thú nội đan, trong đó, thấp nhất đều là Hoàng cấp trở lên, Bán Thánh Giai trở lên có trọn vẹn hơn vạn. Ta thanh tính toán một cái, tương đương xuống, không dưới mười tỷ siêu phẩm Năng Lượng Thạch! Bắt đầu từ hôm qua, Thiên Lang Sơn Mạch đàn sói liền tại bắt đầu rút lui khỏi, phỏng đoán đến buổi sáng ngày mai liền có thể toàn bộ rút khỏi Thiên Lang Sơn Mạch!”

Trong đại sảnh, Ngọc Vô Song chậm rãi nói.

Tại trước mặt Ngọc Vô Song vị trí đầu não trên mặt ghế, ngồi là Dương Diệp, tại Dương Diệp bên cạnh, là Trác Giáo Tập cùng bốn tên Thánh Giả, trong đó thương lượng Thanh Ảnh cũng ở tại chỗ.

Dương Diệp có chút đầu, nói: “Những yêu thú kia nội đan, Vô Song ngươi an bài. Ừ, từ giờ trở đi, ngươi cùng Thương cô nương chính là Vân Hải Thư Viện ta Phó Viện Trưởng, chưởng quản Vân Hải Thư Viện cùng với Vân Hải Thành tất cả nội vụ.” Đến đây, Dương Diệp nhìn về phía một bên Trác Giáo Tập, nói: “Các vị tiền bối ý như thế nào?”

Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song cùng thương lượng Thanh Ảnh, hơi đầu, nói: “Vô Song nha đầu này năng lực rất mạnh, là một cái thí sinh thích hợp. Thương nha đầu đối với thư viện cùng Vân Hải Thành hiểu rất rõ, hai người bọn họ hợp tác, khẳng định có thể quản lý tốt thư viện cùng với Vân Hải Thành.” Đến đây, Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Hiện tại ngươi là viện trưởng, những việc này, ngươi hoàn toàn có thể tự hành quyết đoán.”

Dương Diệp nói: “Các vị tiền bối cảm thấy ta thích hợp làm viện trưởng sao?”

Trác Giáo Tập khẽ lắc đầu, nói: “Không thích hợp! Ta minh bạch ý tứ của ngươi, nhưng mà, chỉ có ngươi mới có thể chính thức cứu Vân Hải Thư Viện chúng ta!”

“Chỉ giáo cho?” Dương Diệp khó hiểu nói.

Trác Giáo Tập hít sâu một hơi, nói: “Ngươi biết lúc trước lão thương lượng vì sao phải tự bạo sao?”

“Này chính là ta nghi hoặc chỗ không hiểu!” Dương Diệp nói.

“Bởi vì bốn người kia đến từ Bạch Lộc Thư Viện!” Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

“Bạch Lộc Thư Viện muốn tiêu diệt Vân Hải Thư Viện chúng ta?” Dương Diệp nhíu mày lớn.

Trác Giáo Tập lắc đầu, nói: “Nếu như là Bạch Lộ Thư Viện muốn tiêu diệt chúng ta, chúng ta đã sớm không tồn tại. Trong Bạch Lộ Thư Viện có hai cái phe phái, theo thứ tự là pháp phái cùng nho phái. Pháp phái chủ trương dùng pháp trị viện, hết thảy theo như thư viện chế độ làm việc. Nho phái chú ý nhân trị, trước tình sau pháp. Cái kia muốn tiêu diệt Vân Hải Thư Viện chúng ta chính là pháp phái, bởi vì năm đó viện trưởng vi phản Bạch Lộc Thư Viện chế độ, tại pháp phái trong mắt, viện trưởng thành lập Vân Hải Thư Viện tương đương với phản bội viện!”

Đến đây, Trác Giáo Tập dừng một chút, sau đó trầm giọng nói: “Nhưng bởi vì nho phái nguyên nhân, Vân Hải Thư Viện chúng ta một mực tồn tại, bởi vì nho phái cảm thấy hẳn cho chúng ta một cái cơ hội, cơ hội này chính là Bạch Lộc Thư Viện thi đấu. Chỉ cần Vân Hải Thư Viện chúng ta có người có thể tiến vào Bạch Lộ Thư Viện thi đấu trước mười, chúng ta là có thể trở lại Trung Thổ Thần Châu, trở về Bạch Lộc Thư Viện danh nghĩa. Cái này là viện trưởng những năm gần đây này, vì cái gì không ngừng dẫn người tiến về trước Bạch Lộc Thư Viện thi đấu nguyên nhân! Bởi vì chúng ta chỉ có trở về Bạch Lộc Thư Viện, mới có thể chính thức an toàn.”

“Lần này tới người, là pháp phái, đúng không?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Trác Giáo Tập đầu, nói: “Lúc này đây bọn hắn chịu thiệt hại lớn, chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, ta phỏng đoán, bọn hắn rất nhanh sẽ bị tại phái người đến! Hơn nữa tại tới, nhất định là chí cường giả, bất định không ít hơn mười vị Thánh Giả!”

“Ta có thể hay không từ chức?”

Dương Diệp vô cùng chân thành nói.

Ps: Cảm tạ: Thư hữu 998551, ngươi nét mực lz, gió nhẹ ý. Mai tây, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!! Cảm tạ ủng hộ!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1008: Thánh Giả bù nhìn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1005: Thánh Giả bù nhìn!

Mười tên Thánh Giả!

Nói đùa gì vậy! Hiện tại Vân Hải Thư Viện chỉ có bốn tên Thánh Giả, nhưng lại đều là trạng thái trọng thương. Loại tình huống này, Vân Hải Thư Viện là một điểm phần thắng đều không có!

Nói cách khác, hắn viện trưởng này, tùy thời có thể bị tiêu diệt!

Trác Giáo Tập nghe được lời của Dương Diệp, hắn chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Ngươi muốn từ chức, có thể, cùng Thương lão đầu nói đi. Chỉ cần hắn đồng ý, chúng ta Không ý kiến!”

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, hồi lâu, hắn đắng chát cười cười, nói: “Được rồi, ngươi thắng. Chẳng qua là, hiện tại chúng ta bây giờ gặp phải tình cảnh thật sự là có chút không ổn a. Vân Tiêu Thánh Điện khẳng định thì sẽ không bỏ qua cho chúng ta, chỉ cần có cơ hội, bọn hắn nhất định sẽ cho chúng ta đến một đao. Thanh Đạo Môn bởi vì duyên cớ của ta, phỏng đoán cũng sẽ không từ bỏ ý đồ. Hiện lại thêm Bạch Lộc Thư Viện kia pháp phái, có thể nói, chúng ta tùy thời có thể bị cả đoàn bị diệt a!”

Trác Giáo Tập trầm ngâm chốc lát, sau đó nói: “Ngươi là viện trưởng, ngươi quyết định!”

Dương Diệp mặt đen lại, lão nhân này bây giờ là muốn chơi xỏ lá nữa a!

“Kỳ thật, chúng ta còn chưa tới tuyệt cảnh!” Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên nói.

“Như vậy là sao?” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Bạch Lộ Thư Viện kia pháp phái muốn tiêu diệt chúng ta, làm vì bọn họ đối lập người, nho phái khẳng định thì sẽ không cho phép bọn hắn làm như vậy. Nếu như nho phái cho phép, bọn hắn cũng không phải là lén lén lút lút đến Thanh Châu làm những trò vặt này, mà là trực tiếp quang minh chính đại phái cường giả đến diệt chúng ta!”

“Nếu như ngươi là muốn dựa vào nho phái, đó hoàn toàn có thể buông tha cho cái ý nghĩ này!” Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Bọn hắn nguyện ý cho chúng ta cơ hội, nhưng mà qua nhiều năm như vậy, chúng ta cũng không có khả năng nắm chắc bọn hắn cho cơ hội, bởi vậy, bọn hắn trong đó rất nhiều người đã đối với chúng ta thất vọng, mất nhìn tới không đang chăm chú chúng ta. Hơn nữa, coi như là bọn hắn biết pháp phái tại đối phó chúng ta, bọn hắn khả năng cũng sẽ không xuất thủ quản. Bởi vì không có có giá trị chúng ta, cùng không đáng bọn hắn đi cùng pháp phái đấu!”

“Tiền bối nói cái này, ta đã đoán được đại khái rồi!”

Ngọc Vô Song nói: “Ý tứ của ta, cũng không phải dựa vào nho phái. Ít nhất tại chúng ta trước mắt, là không thể dựa vào nho phái, cũng dựa vào không được.”

“Nha đầu, ngươi cứ việc nói thẳng đi!” Trác Giáo Tập nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Vô Cực Ma Tông cùng Vân Tiêu Thánh Điện đúng là đối đầu, lần này Vân Tiêu Thánh Điện đại quy mô xuất động cường giả đến Thanh Châu đối với trả cho chúng ta, nhưng mà với tư cách tử đối đầu của bọn hắn Vô Cực Ma Tông nhưng là không có chút nào động tĩnh, chư vị không cảm thấy kỳ quái sao?”

“Ngươi nói là, Vô Cực Ma Tông khả năng bị pháp phái người cảnh cáo?” Dương Diệp cau mày nói.

“Không phải là khả năng, là trăm %!” Ngọc Vô Song nói: “Vân Tiêu Thánh Điện dám như thế quang minh chính đại đem mình tinh anh đều phái tới, cái này chứng minh bọn hắn có nắm chắc Vô Cực Ma Tông không dám ra tay với bọn hắn. Mà với thực lực của bọn hắn, còn chưa tới Vô Cực Ma Tông không dám động thủ tình trạng. Giải thích duy nhất chính là Bạch Lộc Thư Viện pháp phái nhúng tay!”

Nói đến đây, Ngọc Vô Song khóe miệng nổi lên một nụ cười, nói: “Các ngươi ngẫm lại, nếu như các ngươi là Vô Cực Ma Tông, các ngươi sẽ cam tâm sao?”

“Sẽ không!” Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Chẳng qua là, bọn hắn dám đối với chống đỡ Bạch Lộ Thư Viện pháp phái sao? Tuy rằng pháp phái cũng không phải đại biểu cho cả Bạch Lộ Thư Viện, nhưng mà, thực lực của bọn hắn vẫn như cũ không là nho nhỏ một Vô Cực Ma Tông có thể đối kháng.”

“Tiền bối nói rất đúng!” Ngọc Vô Song cười nói: “Nhưng mà, nếu như tiền bối là Vô Cực Ma Tông tông chủ, sẽ ngồi nhìn Vân Tiêu Thánh Điện tiếp tục lớn mạnh sao? Sẽ cam tâm bị quản chế Bạch Lộ Thư Viện kia pháp phái ước chế, hoặc là uy hiếp sao? Chỉ cần bọn hắn không cam lòng, chỉ cần trong lòng bọn hắn có oán khí, chúng ta liền có cơ hội!”

“Cùng Vô Cực Ma Tông liên minh?” Trác Giáo Tập nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Bạch Lộc Thư Viện pháp phái, bất kể là Vân Hải Thư Viện chúng ta, hay vẫn là Vô Cực Ma Tông, đều không thể một mình ngạnh kháng bọn hắn, chớ nói chi là Kỳ Thủ Hạ còn có Mãng tộc, Kim Cương Viên tộc, cùng với Vân Tiêu Thánh Điện. Muốn muốn cùng bọn hắn đối kháng, chúng ta chỉ có liên hợp lại, kể từ đó, chúng ta còn còn có một đường sinh cơ!”

“Ta đi Vô Cực Ma Tông một chuyến!” Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

Ngọc Vô Song lắc đầu, nói: “Chúng ta không thể đi!”

“Vì sao?” Trác Giáo Tập khó hiểu nói.

Ngọc Vô Song nói: “Bởi vì chúng ta nếu là chủ động đi, thì sẽ tại ngày sau trở thành bị động. Chúng ta, muốn chờ bọn hắn chủ động tới tìm chúng ta.”

“Vạn nhất bọn hắn muốn là không đến chứ?” Trác Giáo Tập nói.

“Chỉ cần Vô Cực Ma Tông tông chủ không phải là bọc mủ, bọn hắn liền nhất định sẽ phái người tới!” Ngọc Vô Song khẳng định nói.

Trác Giáo Tập nhìn xem Ngọc Vô Song hồi lâu, sau đó mỉm cười, nói: “Nha đầu, ngươi phi thường không tồi.”

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, không kiêu ngạo, không nóng nẩy.

“Thanh Đạo Môn làm sao bây giờ?” Trác Giáo Tập nói, “chúng ta giết bọn hắn một tên Thánh Giả cùng Thanh Đạo Phu, việc này, dùng Thanh Đạo Môn phong cách hành sự, bọn hắn tuyệt đối sẽ không từ bỏ ý đồ.”

“Bọn hắn có ba cái lựa chọn!” Ngọc Vô Song trầm giọng nói: “Thứ nhất, chính là không tiếc bất cứ giá nào cùng chúng ta Ngọc Thạch Câu Phần; Thứ hai, chính là vứt bỏ hiềm khích lúc trước, cùng chúng ta bắt tay giảng hòa, song phương lần nữa hợp tác; Thứ ba, không hề làm gì, chờ cơ hội, vào thời điểm mấu chốt cho chúng ta nhất kích trí mệnh!”

“Bọn hắn có thể sẽ lựa chọn cái thứ ba!” Trác Giáo Tập nói.

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, nói: “Cho nên, chúng ta tuyệt đối không thể cho bọn hắn cơ hội này. Chỉ cần chúng ta cùng Vô Cực Ma Tông liên thủ, lại thêm Cổ Kiếm Trai, đến lúc đó, hắn căn bản không dám ở ra tay với chúng ta. Trừ phi hắn lựa chọn đi đầu quân Vân Tiêu Thánh Điện, cho dù bọn họ đầu nhập vào Vân Tiêu Thánh Điện, chúng ta cũng không cần sợ hãi. Bởi vì Vân Tiêu Thánh Điện cách nơi này quá xa, tăng thêm có Vô Cực Ma Tông tương trợ, Vân Tiêu Thánh Điện căn bản không giúp được bọn hắn cái gì.”

Trác Giáo Tập quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi thấy thế nào?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Hết thảy nghe Vô Song đấy!”

Trác Giáo Tập nhẹ gật đầu, nói: “Vậy chúng ta an vị cùng Vô Cực Ma Tông đi!”

Chỉ chốc lát, đám người Trác Giáo Tập cùng Ngọc Vô Song đã đi ra đại sảnh, đại sảnh chỉ còn lại có Dương Diệp cùng thương lượng Thanh Ảnh.

Dương Diệp nhìn xem thương lượng Thanh Ảnh hồi lâu, sau đó nói: “Ta không quá sẽ khuyên người, ta chỉ muốn nói, ngươi muốn báo thù, liền phải nỗ lực khiến cho chính mình trở nên càng mạnh mẽ hơn!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra ngoài cửa.

“Ngươi sẽ đi Trung Thổ Thần Châu tham gia thi đấu, đúng không?” Thương lượng Thanh Ảnh đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Tuy rằng ta đối với Thương lão đầu không có tình cảm gì, nhưng mà ta cảm thấy, cái chết của hắn, Bạch Lộc Thư Viện có cần phải cho một câu trả lời hợp lý!”

Nói xong, Dương Diệp đi ra đại sảnh.

Trong đại sảnh, thương lượng Thanh Ảnh song kiết nắm lại, sau một hồi, nàng nói: “Bọn họ là được cho một câu trả lời hợp lý! Phải cho một câu trả lời hợp lý!”

...

Dương Diệp trở lại biển mây sau lầu, nhốt mình ở trong nhà. Ở trước mặt của hắn, là Tiểu Thanh còn có Tiểu Hồng. Tiểu Hồng là hắn yêu cầu Tiểu Thanh gọi lúc nào tới đấy!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Hồng, người kia trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó thiên qua đầu. Hiển nhiên, đối phương vẫn còn đối với lúc trước Dương Diệp không cho Tử Tinh Thạch mà tức giận.

Dương Diệp coi thường Tiểu Hồng, trực tiếp nhìn về phía Tiểu Thanh, nói: “Ta có thể trợ nàng thành thánh, nhưng mà cùng lúc trước điều kiện giống nhau, nàng nhất định phải giúp ta ba lượt. Ta không thích cò kè mặc cả, đáp ứng, ta lập tức cho nàng Tử Tinh Thạch. Nếu như không đáp ứng, cái kia hắn hiện tại liền có thể đi.”

“Đáp ứng!” Tiểu Thanh vội vàng nói: “Ngươi yên tâm, ta với nàng cũng sẽ không nuốt lời đấy, điểm ấy, ta có thể bảo đảm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cong ngón búng ra, một quả Tử Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Tiểu Thanh. Tử Tinh Thạch xuất hiện, một bên Tiểu Hồng ánh mắt lập tức đã rơi vào Tử Tinh Thạch phía trên, kia ánh mắt lộ ra một tia tham lam.

“Các ngươi là Mãng tộc sao?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta cùng Mãng tộc không có quan hệ gì rồi. Bởi vì chúng ta đã bị Mãng tộc Hiện Nhậm Tộc Trưởng trục xuất Mãng tộc! Nếu như không phải là bởi vì như thế, hai chúng ta tỷ muội lúc trước cũng không cần chạy tới như vậy địa phương vắng vẻ đi tránh né.”

“Trục xuất Mãng tộc? Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu nói.

Tiểu Thanh trầm ngâm chốc lát, sau đó nói: “Cha ta đã từng là Mãng tộc tộc trưởng, nhưng mà khi hắn vẫn lạc trước, hai chúng ta tỷ muội cũng không có có trở thành Thánh Giả. Mãng tộc căn bản không có khả năng lại để cho kẻ yếu đến đảm đương, cho nên, tộc trưởng bên ngoài đã bị thúc thúc ta đã đoạt đi. Hắn bản muốn giết chúng ta hai tỷ muội, nhưng là bởi vì trong đó tốt mấy vị Thánh Giả đều là cha ta đã từng là bộ hạ, bởi vì bọn họ ngăn trở, thúc thúc ta mới không dám đối với hai chúng ta tỷ muội hạ sát thủ, chỉ có thể trục xuất!”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chìm ngầm đồng ý lâu, hắn đột nhiên nói: “Các ngươi có nghĩ là muốn đoạt lại Mãng tộc Tộc Trưởng Chi Vị?”

Hai nữ nao nao, lập tức hai nữ trong mắt hiện lên vẻ kích động, Tiểu Thanh có chút rung giọng nói: “Ngươi nguyện ý giúp chúng ta?” Nếu là lúc trước Dương Diệp, các nàng tự nhiên không dám đối với hắn ôm có hi vọng. Nhưng là bây giờ, Dương Diệp là viện trưởng của Vân Hải Thư Viện, lại là Cổ Kiếm Trai đệ tử, sau lưng có Thánh Giả của Vân Hải Thư Viện, lại có Thánh Giả của Cổ Kiếm Trai. Cả hai cộng lại, các nàng muốn đoạt lại Mãng tộc quyền khống chế, hoàn toàn có hi vọng!

“Có thể thử xem!” Dương Diệp nói. Nếu như hai nàng này đoạt lại Mãng tộc quyền khống chế, vậy đối với Vân Hải Thư Viện mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt. Bởi vì như vậy thứ nhất, chẳng khác nào thiếu một kình địch mà nhiều một đồng minh.

“Nếu như ngươi nguyện ý giúp chúng ta, ngày sau chúng ta chắc chắn sẽ báo đáp ngươi!” Tiểu Thanh bảo chứng nói.

Dương Diệp nói: “Cái này sau này lại nói, hiện tại chủ yếu nhất là tỷ tỷ của ngươi thành thánh, nàng thành thánh về sau, chúng ta đem nhiều mấy phần tự tin.”

Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi nói rất đúng, hiện tại ta liền mang tỷ của ta đi trùng kích Thánh Giả!”

Vừa nói, Tiểu Thanh giữ chặt sau lưng nàng Tiểu Hồng thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

“Thật sự là không thể chờ đợi được a!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó tay phải vung lên, thi thể của Chu Nguyên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Một tên chân chính Thánh Giả bù nhìn a...”

Dương Diệp nói xong, sau đó bắt đầu luyện chế.

...

Ps: Văn Dương huynh, Diệp huynh cùng Mặc huynh bọn hắn biết sai rồi. Bọn hắn làm trò đùa hơi quá, chớ để ý ha... Diệp huynh nói, ngươi chỉ muốn trở về, lập tức tiễn đưa ngươi lão bà, nhưng lại lập tức trở thành minh chủ của ta... Vì hạnh phúc của chúng ta, nhanh chạy trở về...

Chim loan xanh độc giả trao đổi hai. Bầy 225300657

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1009: Lầu Thiên Tiêu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1006: Lầu Thiên Tiêu?

Yên Nữ cùng Thương Vân Tịch chuyện tình, làm cho Dương Diệp cảm thấy nguy cơ trước đó chưa từng có.

Đặc biệt là Thương Vân Tịch chuyện tình, mạnh như Thương Vân Tịch chính hắn đang đối mặt Bạch Lộ Thư Viện lúc, đều chỉ có thể bất đắc dĩ lựa chọn đốt hồn cùng tự bạo đến đối địch, có thể thấy được Bạch Lộ Thư Viện này mạnh mẽ đã đến loại trình độ nào!

Còn có U Minh Điện này, đối phương tùy tiện phái một người đi ra thiếu chút nữa làm cho giết hắn, nếu như đối phương nhận thức thật một chút, hắn còn có đường sống sao?

Chuyện lần này, làm cho Dương Diệp nhận rõ một cái sự thật, một hiện thực tàn khốc.

Đó chính là hắn bây giờ còn rất yếu, vô cùng yếu!

Một người yếu không sao, sợ chính là người này không biết mình yếu, hơn nữa còn cảm giác mình mạnh phi thường, loại người này, là tuyệt đối sống không lâu.

Dương Diệp hắn tự nhiên không phải là loại người này, hắn tính cách cực đoan, nhưng hắn không cố chấp, chỉ cần là vấn đề của chính mình, mà vấn đề này là sai, vậy hắn liền nguyện ý đi cải biến!

Một người thực lực, cuối cùng là có hạn. Liền như hiện tại, coi như là hắn đạt tới Thánh Giả, thậm chí là Thánh Giả phía trên, cũng tuyệt đối không cách nào một người đối kháng cả Vân Tiêu Thánh Điện, chớ nói chi là Bạch Lộ Thư Viện cùng với U Minh Điện kia. Tưởng muốn đối kháng Vân Tiêu Thánh Điện, tưởng phải cứu An Nam Tĩnh cùng Mục Hàn San, hắn chỉ có xây dựng thế lực của chính mình, hoặc có lẽ là liên hợp thế lực khác.

Đây chính là hắn lúc trước vì cái gì đột nhiên thay đổi chủ ý muốn trợ Tiểu Hồng thành thánh, cùng với đáp ứng giúp các nàng đoạt lại Mãng tộc quyền khống chế nguyên nhân.

Hắn không chỉ có phải cố gắng để cho chính mình trở nên mạnh mẽ, còn muốn tập hợp càng nhiều nữa cường giả!

Đảo mắt một ngày đi qua.

Trong phòng, trải qua hắn một ngày một đêm không ngừng cố gắng, Chu Nguyên rốt cuộc bị luyện chế thành Kiếm Nô. Luyện chế Thánh Giả bù nhìn, tự nhiên là có khó khăn, cũng may hắn kiên trì đã tới.

Thành công đem Chu Nguyên luyện chế thành Kiếm Nô về sau, hắn đã bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Bán Thánh Cảnh, với hắn mà nói, còn thiếu rất nhiều, hắn phải để cho chính mình mau chóng đạt tới Thánh Giả, chân chính Thánh Giả!

Đạt tới Thánh Giả về sau, mỗi một lần tăng lên, không thể nghi ngờ đều là vô cùng khó khăn, bất quá với Dương Diệp mà nói, đây cũng không phải khó khăn như vậy, bởi vì hắn có tiểu bạch. Tại tiểu Bạch dưới sự trợ giúp, Huyền Khí vấn đề này, hắn hoàn toàn không cần lo lắng. Tại Huyền Khí sung túc dưới tình huống, muốn trùng kích Trung Cấp Bán Thánh, tự nhiên là đơn giản hơn nhiều lắm!

Thời kỳ, hắn có nghĩ qua mở Hồng Mông Tháp, nhưng mà, vẫn bị thất bại. Hồng Mông Tháp hấp thu vô số Linh khí, nhưng mà, vẫn không có muốn khôi phục bình thường dấu hiệu. Vì không lãng phí Huyền Khí, hắn chỉ có thể thôi.

Hắn nguyên bổn cho rằng chỉ phải có đầy đủ Linh khí, Hồng Mông Tháp thì sẽ khôi phục, hiển nhiên, ý nghĩ của hắn là sai. Muốn như thế nào mới có thể đủ khôi phục Hồng Mông Tháp, vấn đề này đã trở thành Dương Diệp lập tức vấn đề khó khăn lớn nhất. Hồng Mông Tháp không chỉ có quan hệ đến thực lực của hắn tăng lên, bên trong càng có đám người Tô Thanh Thi, tuy rằng hắn biết đám người Tô Thanh Thi ở bên trong là an toàn, nhưng là hắn vẫn là không yên lòng để cho nàng đám ở bên trong mỏi mòn chờ đợi!

Tuy rằng hắn tưởng khôi phục Hồng Mông Tháp, nhưng mà giờ phút này hắn không thể không tạm thời để việc này dưới, hiện tại, cố gắng tăng lên thực lực của chính mình mới là chủ yếu nhất!

Đảo mắt một tháng quá khứ.

Tại Dương Diệp tu luyện trong khoảng thời gian này, Vân Hải Thành đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Lúc trước Dương Diệp hứa hẹn Vân Hải Thành mọi người, phàm là lưu lại thủ thành người, Vân Hải Thư Viện tất hộ Kỳ Tử Tôn, còn có thể mở ban phổ thông cấp tuyển nhận những người này tử tôn tiến vào bên trong bồi dưỡng. Hiện tại, tại dưới thao túng của Ngọc Vô Song, cả Vân Hải Thành Vân Hải Thư Viện thiết lập ban phổ thông cấp, đã đạt tới trên nghìn tòa, hơn nữa vẫn còn dần dần tăng nhiều! Vô số nguyên bản không có thiên phú, không có tư cách tiến vào học sinh của Vân Hải Thư Viện hiện tại đều có thể tiến vào bên trong học tập, được Vân Hải Thư Viện phái tới giáo viên dạy bảo!

Có lẽ trong đó rất nhiều người ngày sau như trước không có biện pháp tiến vào chân chính Vân Hải Thư Viện, nhưng là đúng rất nhiều người mà nói, bọn hắn đã vô cùng thỏa mãn. Bởi vì bọn họ ít nhất có một cái cơ hội, đã có một hy vọng!

Hơn nữa, Vân Hải Thư Viện nguyên vốn chỉ đối với Vân Hải Thư Viện đệ tử cởi mở huyền kỹ viện, công pháp viện các loại, hôm nay, tại dưới thao túng của Ngọc Vô Song, cũng đối ngoại cởi mở. Đương nhiên, đây là có điều kiện, chính là nhất định phải có học phần, mà học phần, có thể thông qua rất nhiều loại phương thức đạt được, ví dụ như có thể thông qua Vân Hải Thư Viện ban bố cái cái nhiệm vụ đạt được, cũng có thể thông qua dùng vật phẩm trao đổi đạt được...

Tóm lại, bây giờ Vân Hải Thành, có thể nói là chân chính bị Vân Hải Thư Viện nắm trong tay. Hơn nữa, tại Ngọc Vô Song một loạt sách lược dưới, nguyên bản như là chia rẽ Vân Hải Thành tán tu, hiện đang dần dần đã có Lực ngưng tụ. Trong đó, đại bộ phận tán tu đều trở thành Vân Hải Thư Viện trực thuộc Vân Hải Thành Hộ Vệ Đội.

Những cái kia không có trực tiếp gia nhập Vân Hải Thư Viện tán tu, thế gia, bọn hắn mặc dù không có gia nhập Vân Hải Thư Viện, nhưng là theo Vân Hải Thư Viện nhưng là có thêm thiên ty vạn lũ quan hệ. Nói như thế, đã không có Vân Hải Thư Viện, bọn hắn lấy được hết thảy, đều muốn tan thành mây khói!

Có thể nói, hiện tại Vân Hải Thư Viện ra lệnh một tiếng, cả Vân Hải Thành căn bản không người nào dám không nghe hiệu lệnh!

Lợi ích, Ngọc Vô Song dùng hai chữ này đem trọn Vân Hải Thành tất cả mọi người cùng Vân Hải Thư Viện buộc lại với nhau! Mọi người có vinh cùng vinh, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia!

Trước kia Vân Hải Thư Viện là cao cao tại thượng, là vô số người ngưỡng vọng, nhưng là bây giờ, Vân Hải Thư Viện hoàn toàn sáp nhập vào thế tục! Cái này cải biến, ngay từ đầu, trong Vân Hải Thư Viện tự nhiên có người không thích ứng, sẽ phản đối, nhưng mà rất nhanh, những thứ này thanh âm phản đối đều biến mất. Bởi vì Ngọc Vô Song đã nhận được ủng hộ của Dương Diệp!

Theo như lời của Dương Diệp mà nói chính là: Ngọc Vô Song làm hết thảy, chính là hắn phải làm!

Ngọc Vô Song tuy rằng năng lực yêu nghiệt, nhưng thực lực cuối cùng là thấp, những cái kia người có thực lực bao nhiêu sẽ khinh thường nàng, nhưng mà đang nghe lời của Dương Diệp về sau, không người nào dám tại khinh thường cái này chỉ có mười mấy tuổi tiểu nha đầu. Ngoại trừ nàng bản thân cá nhân thực lực bên ngoài, còn có một nguyên nhân trọng yếu nhất, cái kia chính là nàng đứng sau lưng là Dương Diệp!

Tại Vân Hải Thành cùng với Vân Hải Thư Viện trong lòng mọi người, uy vọng của Dương Diệp có thể nói đã vượt qua Trác Giáo Tập cùng Thánh Giả.

Thanh Châu lịch sử đến nay, cái thứ nhất dùng Bán Thánh thực lực tru sát Thánh Giả thiên tài a...

Dương Diệp trong phòng.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trên thân hắn khí tức càng ngày càng mạnh, ngay từ đầu, cỗ khí tức này từ trong cơ thể hắn tràn ra, làm cho cả phòng cũng vì đó chấn động, bất quá rất nhanh, cỗ khí tức này dần dần bình tĩnh lại.

Tại trước mặt hắn, là Tử Điêu cùng tiểu bạch.

Hai thằng nhóc một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, trong khoảng thời gian này, chính là các nàng đang bồi Dương Diệp tu luyện. Nguyên bản Tử Điêu muốn mang tiểu bạch ra ngoài, bất quá nhưng phải không Dương Diệp cự tuyệt. Bất kể là Tử Điêu còn là tiểu bạch, đều thật sự là quá dễ dàng gây phiền toái rồi. Đặc biệt là tiểu bạch, nàng ra ngoài, vô cùng có khả năng đưa tới đại phiền toái!

Linh vương! Có thể chế tạo Tử Tinh Thạch linh vương! Nếu để cho bên ngoài người biết, không muốn biết gây ra bao nhiêu phiền toái đến!

Lúc này, tiểu bạch đột nhiên nâng lên móng vuốt chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó nhẹ nhàng ra dấu, làm như đang nói cái gì.

Tử Điêu lắc cái đầu nhỏ, sau đó cũng bắt đầu ra dấu...

Cứ như vậy, hai thằng nhóc ngươi ra dấu, ta ra dấu...

Sau một ngày.

Hô!

Dương Diệp đột nhiên sâu thở ra một hơi, sau đó hai mắt chậm rãi mở ra, vừa vừa mở mắt, Tử Điêu liền bay đến vai phải của hắn trên bờ vai, sau đó cái ót không ngừng cạ hai má của Dương Diệp. Một bên tiểu bạch do dự một chút, sau đó cũng bay đến bên trái Dương Diệp trên bờ vai, sau đó học Tử Điêu như vậy dùng đầu mình cọ hai má của Dương Diệp!

BA~!

Tử Điêu đột nhiên nâng lên tiểu trảo tại tiểu đầu bạc trên vỗ một cái, tiểu bạch ngẩng đầu nhìn về phía Tử Điêu, chỉ thấy vậy lúc Tử Điêu đang lườm nàng, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, vừa chỉ chỉ bản thân nàng, tựa hồ là đang nói, chỉ có nàng mới có thể như vậy.

Tiểu bạch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa liếc nhìn Tử Điêu, cuối cùng tại Tử Điêu trừng nhìn thấy gật cái đầu nhỏ, nhưng mà nàng hai móng vẫn như cũ ôm Dương Diệp cổ, sau đó còn lại cọ xát hai má của Dương Diệp. Hiển nhiên, nàng tuy rằng gật đầu, nhưng mà cũng không biết Tử Điêu ý tứ chân chính...

Nhìn thấy một màn này, Tử Điêu cái kia khí a!

Tử Điêu giơ lên tiểu trảo, lại phải cho tiểu đến không thoáng một phát, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đưa hai tay ra ôm lấy Tử Điêu cùng tiểu bạch, tại hai thằng nhóc trên mặt hung hăng hôn một cái, cười nói: ' Vừa mở mắt liền xem lại các ngươi, thật tốt! " Hắn rất ưa thích loại an tĩnh này, nhưng mà hắn biết, đây chỉ là ngắn ngủi!

Bị Dương Diệp hôn một cái, Tử Điêu đôi má lập tức đỏ lên, nàng xấu hổ não trừng mắt liếc Dương Diệp, sau đó biến hóa nhanh chóng, hóa thành một tia sáng tím chui vào trong ngực của Dương Diệp.

Tiểu bạch ngẩn người, sau đó cũng học Tử Điêu như vậy, trừng mắt liếc Dương Diệp, tiếp theo hóa thành một đạo bạch quang chui được Dương Diệp trong ngực đi.

Trong ngực của Dương Diệp tự nhiên là chứa không nổi hai thằng nhóc đấy, trong ngực hắn đấy, có Tử Điêu chỉ thấy sáng lập ra một cái loại nhỏ có thể di động không gian, bình thường Tử Điêu cùng tiểu bạch đang ở bên trong.

Nhìn thấy hai thằng nhóc tiến vào trong ngực hắn không gian, Dương Diệp cười ha ha một tiếng, đứng dậy, thoáng giãn gân giãn cốt một cái, lập tức, toàn thân vang lên từng đạo ‘đùng’ âm thanh.

“Đã là Trung Cấp Bán Thánh rồi, Cao Cấp Bán Thánh còn có thể xa sao?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, trải qua hơn một tháng khổ tu, hắn cuối cùng từ Bán Thánh tấn thăng đến Trung Cấp Bán Thánh. Cảnh giới tăng lên, đối với hắn các phương diện thực lực đều có được trợ giúp cực lớn, đặc biệt là Kiếm Vực, Kiếm Vực mạnh và yếu, hoàn toàn quyết định ở cảnh giới của hắn!

“Chính là Trung Cấp Bán Thánh mà thôi, đừng tự luyến. Đến, đi ra để cho ta mở mang kiến thức Thanh Châu chúng ta cái thứ nhất dùng Bán Thánh Cảnh thực lực giết Thánh Giả thiên tài.”

Lúc này, một giọng nói đột ngột ở ngoài cửa vang lên.

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, bởi vì hắn vậy mà không có phát hiện ngoài cửa có người, dù cho đến bây giờ, hắn cũng không có cảm giác được ngoài cửa có người!

Nghe thanh âm là một người tuổi còn trẻ!

Là ai?

Lầu Thiên Tiêu?

...

Ps: Ngày hôm qua trang web động kinh, thật nhiều người chừng năm giờ lúc còn không thể nào vào được, khá tốt cũng đã khôi phục!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1010: Nhân loại mộ địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1007: Nhân loại mộ địa!

Ngoài cửa trong nội viện cửa ra vào nơi vách tường, một người đàn ông nghiêng người dựa vào ở trên vách tường, hai tay bao bọc một thanh màu tím trường kích.

Hắc y tóc đen, y cùng phát đều bồng bềnh dật dật, không trát không luồng, khóe miệng chứa đựng nụ cười nhàn nhạt, cười có chút tà.

Dương Diệp quan sát một chút nam tử tóc đen, nói: “Lầu Thiên Tiêu?”

Nam tử tóc đen quan sát một chút Dương Diệp, khóe miệng chứa đựng nụ cười nhàn nhạt mở rộng, nói: “Không nghĩ tới Thanh Châu chúng ta lại ra một cái có thể dùng Bán Thánh thực lực chém giết Thánh Giả người, không tệ, đến, để cho ta nhìn xem, thực lực của ngươi đến trình độ nào!”

Nam tử tóc đen thanh âm rơi xuống, trong tay hắn trường kích rời khỏi tay, hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Trường kích tốc độ không thể nói rất nhanh, phải nói còn có chút chậm, nhưng mà Dương Diệp nhưng là bay lên một loại, không thể trốn đi đâu được, chắc chắn phải chết cảm giác!

Thế!

Khí thế!

Dương Diệp trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, chính hắn sử kiếm thời điểm cũng có kiếm thế, biết rõ loại này thế lợi hại, nhưng là hắn không nghĩ tới trước mắt nam tử này thế dĩ nhiên đã mạnh mẽ đã đến loại trình độ này. Có thể nói, trước mắt nam tử này này thế, đã không hề yếu bán bộ Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Dương Diệp không có khinh thường, hướng phía trước bước ra một bước, trong tay Hoàng Tuyền Kiếm mang theo Hư Vô Cảnh Kiếm Ý hướng phía trước nhẹ nhàng điểm vào trường kích phía trên.

Keng!

Một đạo âm thanh sắc nhọn chói tai ở giữa sân vang lên, trường kích cùng Hoàng Tuyền Kiếm đều là kịch liệt run lên, tiếp đó, trường kích bay ngược về tới trong tay của Hắc Y Nam Tử, Hắc Y Nam Tử liên tiếp lùi ra sau ba bước, dưới chân nền đá bản lập tức hóa thành bột mịn.

Mà Dương Diệp hướng lui về sau một bước, dưới chân hắn, bình tĩnh vô cùng!

“Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!”

Hắc Y Nam Tử trên mặt hơn nhiều vẻ ngưng trọng, “ngươi quả thực để cho ta kinh ngạc, vậy mà lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh đắc ý, phải biết, coi như là lầu Thiên Tiêu cùng ta đều không có lĩnh ngộ Hư Vô Cảnh đắc ý a. Đương nhiên, cái này cũng không có nghĩa là chúng ta sẽ thua ngươi. Ý cảnh, nói cho cùng chỉ là một cái phụ trợ tính thứ đồ vật!”

“Ngươi không phải là lầu Thiên Tiêu!” Dương Diệp nói.

“Nếu như là hắn, ngươi khả năng đã bị chết!” Hắc Y Nam Tử nói.

“Thật sao?” Dương Diệp không thể phủ nhận, nói: “Không phải là lầu Thiên Tiêu, vậy ngươi liền là Hư Vô Thần của Vô Cực Ma Tông rồi.”

[truy e n cua tui đốt net]
“Thông minh!”

Hư Vô Thần cười hắc hắc nói: “Bản thân chính là Thanh Châu Đệ Nhị Thiên Tài! Như thế nào, có hay không có loại nghe danh không bằng gặp mặt cảm giác?”

“Ngươi mạnh hơn Uyển Nhi bọn hắn rất nhiều!” Dương Diệp trầm giọng nói. Tuy rằng chỉ cùng Hư Vô Thần giao tay khẽ vẫy, nhưng mà Dương Diệp biết, nam giới ba Đại Thiên Tài, kể cả Lục Uyển Nhi ở bên trong cũng không phải trước mắt đối thủ của Hư Vô Thần này.

“Ta cùng với lầu Thiên Tiêu đi qua Trung Thổ Thần Châu!”

Hư Vô Thần nụ cười trên mặt dần dần biến mất, “đi nơi đó, ngươi mới hiểu, tại chúng ta nam giới cái gọi là thiên tài, là một kiện buồn cười biết bao sự tình. Tựu giống với ngươi, dùng kiếm đạo của ngươi, tại Thanh Châu chúng ta một đời tuổi trẻ đương kim thứ nhất, nhưng mà đi Trung Thổ Thần Châu, chỉ sợ liền mười thứ hạng đầu còn không thể nào vào được! Thanh Đạo Phu bọn hắn mặc dù bị ta cùng với lầu Thiên Tiêu bỏ qua, không phải là thiên phú của bọn hắn vấn đề, mà là tâm tính của bọn hắn vấn đề. Một cái không thể rõ ràng nhận thức đến bản thân chưa đủ người, như thế nào có thể trở thành cường giả chân chính?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi nói điểm ấy, ta rất tán thành.”

“Không kéo những thứ này!” Hư Vô Thần khoát tay áo, nói: “Lần này ta tới, là đại biểu Vô Cực Ma Tông tới. Vô Cực Ma Tông chúng ta luôn luôn lấy giúp người làm niềm vui, biết rõ các ngươi bị Vân Tiêu Thánh Điện còn có Mãng tộc cùng với Kim Cương Viên tộc khi dễ, lần này chúng ta là cố ý đến giúp đỡ các ngươi. Ừ, chỉ cần ngươi gật đầu đáp ứng Vân Hải Thư Viện trở thành Vô Cực Ma Tông chúng ta Phụ Thuộc Thế Lực, sau này Vân Hải Thư Viện các ngươi, liền do Vô Cực Ma Tông chúng ta đậy!”

“Đa tạ hảo ý của các ngươi!” Dương Diệp nói: “Bất quá, chúng ta không cần người khác tráo, cho nên, ngươi có thể đi về!”

Hư Vô Thần nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Vân Hải Thư Viện hiện tại chỉ có bốn vị Thánh Giả, tăng thêm ngươi đám kia tay, bất quá cũng mới năm vị. Mà địch nhân của các ngươi, không chỉ có Vân Tiêu Thánh Điện, Mãng tộc, Kim Cương Viên tộc, Thanh Đạo Môn, còn có đến từ Trung Thổ Thần Châu người. Thứ cho ta nói thẳng, cho dù ngươi là Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai liên thủ, các ngươi cũng quả quyết không có đường sống!”

“Thật sự không được, ta liền dẫn đầu Vân Hải Thư Viện đầu hàng Vân Tiêu Thánh Điện.” Dương Diệp nói: “Ta nghĩ, bọn hắn khẳng định sẽ không cự tuyệt đấy.”

Hư Vô Thần nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, hắn nhếch miệng cười cười, nói: “Trước kia chẳng qua là chỉ đùa một chút, hiện tại, chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện rồi. Chúng ta có cùng chung địch nhân, cho nên, ta cảm thấy chúng ta song phương là có thể hảo hảo nói một chút, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Công Thủ Đồng Minh!” Dương Diệp nhìn thẳng Hư Vô Thần, nói: “Song phương vị đưa ngang hàng, yêu cầu của ta chỉ đơn giản như vậy.”

“Vô Cực Ma Tông chúng ta bị thua thiệt!” Hư Vô Thần nói: “Vân Hải Thư Viện các ngươi hiện tại coi như là tăng thêm Cổ Kiếm Trai, cũng không có thực lực của chúng ta mạnh, không phải sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vậy cứ như thế, các ngươi chủ yếu đối phó Vân Tiêu Thánh Điện, mà Mãng tộc cùng với Kim Cương Viên do Vân Hải Thư Viện chúng ta cùng Cổ Kiếm Trai để đối phó, còn

Trung Thổ Thần Châu bên kia, chúng ta song phương liên thủ đối kháng, như thế nào?”

“Hay vẫn là không công bằng!”

Hư Vô Thần nói: “Trung Thổ Thần Châu bên kia, bọn hắn mục đích bản thân chính là các ngươi, mà không phải Vô Cực Ma Tông chúng ta!”

“Bọn hắn mượn nhờ lực lượng của Vân Tiêu Thánh Điện để đối phó Vân Hải Thư Viện chúng ta cùng Cổ Kiếm Trai, nhất định là hứa hẹn Vân Tiêu Thánh Điện cái gì, mặc kệ hứa hẹn Vân Tiêu Thánh Điện cái gì, ta nghĩ, khẳng định đều là đối với ngươi Vô Cực Ma Tông bất lợi. Cho nên, tại bọn họ lựa chọn cùng Vân Tiêu Thánh Điện liên thủ một khắc này, hẳn là như vậy ngươi Vô Cực Ma Tông địch nhân, không phải sao?” Dương Diệp nói.

“Tuy rằng...”

Hư Vô Thần muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên đã cắt đứt lời của hắn, nói: “Ta minh bạch ý tứ của ngươi, nhưng là ta muốn nói là, chúng ta lập tức tình huống đã đến thời khắc nguy cấp nhất, nếu như chúng ta song phương còn đang là những chuyện này tính toán chi li, chờ chúng ta đấy, tuyệt đối là diệt vong. Mà nếu như chúng ta đến lúc đó có thể thắng lợi, khi đó, toàn bộ bắc giới, nhân loại thế lực liền đem chỉ còn lại có ngươi Vô Cực Ma Tông rồi.”

“Ngươi không chia sẻ bắc giới?” Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp nói: “Nói không nghĩ, đó là giả, nhưng mà, ta có tự biết hiển nhiên.”

Hư Vô Thần nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vậy cứ quyết định như vậy! Đúng rồi, tại trước khi ta tới, chúng ta nhận được tin tức, Vân Tiêu Thánh Điện âm thầm phái ra cường giả đến đây nam giới, mục đích hẳn là trảo cái kia đặc thù thể chất Ngọc Vô Song. Nguyên bản cái này cùng Vô Cực Ma Tông chúng ta không có quan hệ gì, nhưng là bây giờ đã có. Cho nên, ngươi yên tâm, bọn hắn nhóm cường giả kia không đến được nam giới!”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một quả Tử Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Hư Vô Thần, nói: “Đồ chơi nhỏ một quả, đừng ghét bỏ!”

Hư Vô Thần nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi tên này, đạt đến một trình độ nào đó!” Nói xong, tay phải vung lên, biến mất ngay tại chỗ.

Hư Vô Thần đi rồi, Ngọc Vô Song đi vào trong viện, nói: “Xem ra Vân Tiêu Thánh Điện hay là không đánh tính buông tha ta!”

“Ta cũng không có ý định buông tha hắn đám!” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi luôn tự tin như vậy.” Vừa nói, nàng lấy ra một cái quyển trục bằng da thú đưa tới trước mặt của Dương Diệp.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

“Đây là Ái Cầm Hải Vực con đường cùng với Ái Cầm Hải Vực địa đồ, không phải là rất đầy đủ, nhưng là có thể để cho ngươi đi đến biển Aegean rồi.” Ngọc Vô Song nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta biết, không để cho ngươi đi thử một chút, ngươi vĩnh viễn sẽ không cam lòng. Nhưng mà, ngươi phải đáp ứng ta, nếu như không được, liền lập tức trở về, ngàn vạn đừng cường cầu, có thể chứ?”

Nhìn xem quyển trục bằng da thú hồi lâu, Dương Diệp thò tay vuốt vuốt đầu của Ngọc Vô Song, cười nói: “Ngươi nha đầu này, càng ngày càng yêu nghiệt.” Chuyện của Lục Uyển Nhi kéo dài càng lâu đối với nàng càng bất lợi, cho nên, lần này xuất quan, hắn liền chuẩn bị tiến về trước biển Aegean, đi tìm Tạo Hóa Quả kia. Chỉ là hắn không nghĩ tới, Ngọc Vô Song rõ ràng đoán được, nhưng lại làm cho hắn chuẩn bị!

Ngọc Vô Song chân thành nói: “Ái Cầm Hải Vực vị Yêu Vương kia được xưng là Tu La Vương, thực lực của nàng tại Thanh Châu mười hai Yêu Vương bên trong xếp hạng thứ nhất, cũng là thần bí nhất một vị, bởi vì cho tới bây giờ không có ai biết nàng chân diện mục cùng lai lịch. Chỉ biết là, nàng thống lĩnh khắp Ái Cầm Hải Vực, hơn nữa cực độ thù hận nhân loại, từng nói: Bất kỳ nhân loại nào dám can đảm bước vào biển Aegean, giết cửu tộc! Chỗ đó, là loài người cấm địa! Cho nên, ngươi coi như là muốn đi, cũng không có thể quang minh chính đại đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta có được Ám Chi Pháp Tắc còn có Kiếm Vực, chỉ cần ta không chủ động hiện thân, coi như là Thánh Giả cũng không phát hiện được ta!”

“Ta chính là biết rõ điểm ấy, mới dám để cho ngươi đi!” Ngọc Vô Song thấp giọng nói: “Đương nhiên, ta cũng không muốn ngươi sẽ đi ngay bây giờ, bởi vì thực lực của ngươi cuối cùng vẫn còn có chút yếu. Nhưng mà ta biết, không để cho ngươi đi, ngươi khẳng định sẽ không cam lòng, hơn nữa ta cũng không ngăn cản được ngươi.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Đừng lo lắng, ta cũng chỉ là trước đi thử một chút, như trái cây tại khó khăn, ta sẽ trước bỏ qua đấy.”

Ngọc Vô Song nói: “Nhớ kỹ, ngươi còn sống, Vân Hải Thư Viện chúng ta, còn có Uyển Nhi tỷ mới có hi vọng. Nếu như ngươi chết, chúng ta kết cục sẽ như thế nào, ngươi có thể tưởng tượng được đấy!”

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng nhẹ gật đầu.

Ngọc Vô Song lại nói: “Ngươi đi rồi, ta sẽ nói với người ngoài ngươi đang bế quan. Ngươi bây giờ là Vân Hải Thành người đáng tin cậy, chỉ có ngươi tại Vân Hải Thành, mọi người mới sẽ yên tâm. Còn nữa, Uyển Nhi tỷ bên kia ngươi cũng không cần đi tạm biệt rồi, để tránh nàng lo lắng!”

Dương Diệp tay phải vung lên, Chu Nguyên xuất hiện ở trước mặt của Ngọc Vô Song, nói: “Ta đi rồi, hắn sẽ đang âm thầm bảo hộ ngươi cùng Uyển Nhi. Đừng cự tuyệt, ta lần này đi biển Aegean không phải đi đánh nhau, nhiều người với ta mà nói chẳng có tác dụng gì. Hơn nữa, cũng chỉ có Thánh Giả một tấc cũng không rời bảo hộ ngươi cùng Uyển Nhi, ta mới có thể yên tâm ly khai Vân Hải Thành!”

Ngọc Vô Song trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Bao lâu sẽ trở về?”

“Nhanh thì nửa tháng, chậm thì một tháng!” Dương Diệp nói: “Nếu như Vân Hải Thành có việc, ngươi có thể truyền âm cho ta.” Nói đến đây, Dương Diệp phụ thân vào Ngọc Vô Song trên trán nhẹ nhàng hôn một cái, nói: “Chiếu cố thật tốt chính mình, chiếu cố Uyển Nhi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Ngọc Vô Song sờ lên trán mình, ngây người tại chỗ rất lâu sau đó...

...

Hai ngày sau.

Tại ở gần biển Aegean còn có hơn mười vạn dặm lúc, Dương Diệp phát hiện một tòa thành, thành rất nhỏ, không đến Vân Hải Thành một phần mười, còn có chút tàn phá.

Do dự một chút, Dương Diệp thân hình khẽ động, đã rơi vào cửa thành.

Tường thành tàn phá không chịu nổi, khắp nơi là vết rách, dường như tùy thời muốn sụp đổ vậy

Ở đằng kia rỉ sét loang lổ cửa thành phía trên, là bốn cái huyết hồng chữ to: Nhân loại mộ địa.

Nhân loại mộ địa?

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiến vào trong thành, khi nhìn thấy trong thành tình trạng lúc, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến.

Thi thể, trong tầm mắt hắn là vô số thi thể, ít nhất mười vạn trở lên!

Những thi thể này từng dãy chỉnh tề bị đính tại con đường hai bên, con đường hai bên không có bất kỳ kiến trúc, có chỉ có một chuẩn bị cột đá\, mà những thứ này từng đám cây trên cột đá, toàn bộ là thi thể. Trong đó nam nữ đều có, phần lớn đều là Huyền giả, hơn nữa cảnh giới còn không thấp, thấp nhất đều là Hoàng Giả Cảnh!

Mà tại cầm đầu ngay phía trước hai bên, Dương Diệp phát hiện bốn cỗ thi thể.

Này bốn cỗ thi thể là Thánh Giả Cảnh!

Tại con đường chính giữa có một tấm bia đá, phía trên có một nhóm chữ bằng máu: Tự tiện vào biển Aegean người, chết!

...

Ps: Cảm tạ: Mercedes amgo, thư hữu 29907810, phóng túng tư thái, thư hữu 30025433, thanh xuân sẽ không bất tử, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!! Cảm tạ ủng hộ của mọi người.

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1011: Nhân Ngư Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1008: Nhân Ngư Tộc!

Nhìn xem tấm bia đá kia, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Trước mắt một màn này tại nói cho Tu La Vương kia hắn biết rốt cuộc có bao nhiêu thù hận nhân loại, đã ở nói cho hắn biết đối phương mạnh cỡ bao nhiêu! Hắn tuy rằng có thể vượt cấp giết Thánh Giả, nhưng mà hắn biết, một ít Thánh Giả cũng không có hắn nghĩ yếu như vậy. Ví dụ như Thương Vân Tịch, ví dụ như Kiếm Vô Trần, nếu như chống lại hai người này, trừ phi là xuất ra Táng Thiên, bằng không thì hắn căn bản không có thắng khả năng!

Mà thực lực của Tu La Vương này, được xưng Thanh Châu Yêu Vương thứ một, kỳ thật cũng chẳng khác nào là Thanh Châu đệ nhất cường giả. Dùng thực lực của hắn bây giờ cùng đối phương đụng với, phỏng đoán Táng Thiên đi ra chỉ sợ cũng không có hí!

“Nếu không phải đi về đem đám người Kiếm Vô Trần còn có đám người Trác Giáo Tập đều kêu đến?”

Dương Diệp trong đầu không khỏi toát ra ý nghĩ này, Tu La Vương tại lợi hại, có thể dùng một chọi mười sao? Bất quá rất nhanh, hắn bỏ ý nghĩ này. Thời điểm này, bất kể là đám người Kiếm Vô Trần hay vẫn là đám người Trác Giáo Tập cũng không thể ly khai Cổ Kiếm Trai cùng Vân Hải Thành đấy, một khi không có Thánh Giả tọa trấn, hậu quả khó mà lường được. Hơn nữa, lúc này Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai cũng thật sự không thích hợp cùng này biển Aegean yêu tộc phát sinh xung đột!

Việc này, còn phải dựa vào chính hắn!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia bốn tên Thánh Giả trên thi thể, nhìn xem này bốn cỗ thi thể, Dương Diệp khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười, đây chính là có sẵn Thánh Giả bù nhìn a!

Nhưng là khi hắn đi đến cái kia bốn cỗ thi thể trước mặt lúc, khóe miệng hắn dáng tươi cười đọng lại. Bởi vì này bốn cỗ thi thể không chỉ có Thần Hồn Câu Diệt, đã liền thân thể cũng đã bị phá hủy, sở dĩ xem ra hoàn hảo vô khuyết, đây hoàn toàn là một loại biểu hiện giả dối, chỉ cần có ngoại lực hơi chút chạm thử, những thi thể này thì sẽ hóa thành tro tàn!

“Đáng tiếc!”

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, nếu như này bốn cỗ thi thể đều luyện chế thành bù nhìn, vậy hắn thì tương đương với hơn nhiều bốn tên

Thánh Giả tay chân a!

Dương Diệp tiếc hận nhìn thoáng qua cái kia bốn cỗ Thánh Giả thi thể, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Biển Aegean.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới biển Aegean, liếc nhìn lại, là vừa nhìn biển rộng vô tận. Tại cuối tầm mắt chỗ, mơ hồ có thể thấy được vài toà mơ hồ hòn đảo.

Đứng trên bờ hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên cởi bỏ toàn thân mình quần áo, sau đó lấy ra một kiện da thú quấn ở bên hông, che khuất bên hông trở xuống bộ vị, còn trên thân, tức thì hoàn toàn trần trụi. Vì để cho chính mình càng giống là một yêu tộc, hắn còn để cho chính mình nửa bên mặt bộ phận long biến, cái này để cho hắn nửa bên mặt bao trùm tầng một lân phiến, bởi vì con rồng biến bên, bởi vậy, hoàn toàn nhìn không ra cái này cùng long có quan hệ gì!

Tại Ái Cầm Hải Vực này, Tu La Vương không chào đón bất kỳ nhân loại nào, nhưng lại không bài xích yêu tộc. Cho nên, chỉ cần là yêu tộc, cũng có thể đến Ái Cầm Hải Vực!

Bởi vậy, Ái Cầm Hải Vực cũng là một ít yêu thú tránh né chỗ, đặc biệt là những cái kia cùng nhân loại có thâm cừu đại hận yêu tộc.

“Này, tiểu tử kia, nhưng là phải đi rõ ràng lam đảo?”

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một giọng nói. Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa xa trên mặt nước chẳng biết lúc nào xuất hiện một con thuyền nhỏ, trên thuyền nhỏ, là một ông già cùng một cô gái mặc váy lam. Dương Diệp phát hiện, lão giả này cùng nữ tử đều là mình người đuôi rắn.

Là Nhân Ngư Tộc!

Do dự một chút, Dương Diệp thân hình khẽ động, muốn bay về phía cái kia thuyền nhỏ, nhưng mà hắn nhưng kinh ngạc phát hiện, chính mình vừa mới bay lên, đã bị một cỗ lực lượng vô hình áp chế xuống!

Có cấm chế!

Lúc này, lão giả kia cùng quần xanh nữ tử khởi động tiểu thuyền tới đến bờ. Lão giả quan sát một chút, cười hắc hắc nói: “Là từ bên ngoài tới chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Làm sao ngươi biết?”

“Gặp lại ngươi muốn bay ta biết ngay rồi!” Lão giả cười nói: “Bởi vì chỉ cần là người của Ái Cầm Hải Vực cũng biết, tại khu vực là không thể bay!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu nói.

“Các ngươi nếu là cũng có thể bay qua, Nhân Ngư Tộc chúng ta kia còn thế nào lợi nhuận nội đan?” Lão giả cười ha ha nói.

Dương Diệp: “...”

“Đến rõ ràng lam đảo, năm miếng tên giai yêu thú nội đan, có đi không? Không đi lão phu có thể đã đi!” Lão giả nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên tế, này Thiên tế có cấm chế, dùng thực lực của hắn, cưỡng ép phá vỡ cũng không phải việc khó gì, chỉ là như vậy không khỏi quá phách lối chút. Lần này tới biển Aegean, hắn nhất định phải ít xuất hiện một điểm.

Nghĩ vậy, Dương Diệp tung người nhảy vọt, rơi ở trên thuyền, hắn cong ngón búng ra, một quả nội đan đã rơi vào trước mặt của lão giả.

Nhìn thấy như vậy nội đan, lão giả cùng cái kia quần xanh nữ tử nao nao, quần xanh nữ tử đột nhiên cầm qua cái viên này nội đan đưa tới trước mặt của Dương Diệp, thấp giọng nói: “Chúng ta chỉ cần năm miếng tên giai yêu thú nội đan là được, đây, đây là Hoàng cấp yêu thú nội đan...”

“Ngại ít?” Dương Diệp nói.

Quần xanh nữ tử liền vội vàng lắc đầu, nói: “Không, không là, là nhiều lắm. Một mai Hoàng Giai Nội Đan, đổi một nghìn miếng tên giai nội đan cũng đủ. Ngươi cho nhiều lắm!”

“Cái này còn không được sao?” Dương Diệp có chút khó hiểu nói.

Quần xanh nữ tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Nhân Ngư Tộc chúng ta là giữ chữ tín đấy, là bao nhiêu liền là bao nhiêu, tuyệt không cần nhiều!”

Nghe được quần xanh lời của cô gái, Dương Diệp có chút bất ngờ, hắn quan sát một chút quần xanh nữ tử. Nữ tử là tên giai, thực lực có chút yếu. Dung mạo thanh tú, nói không phải là tuyệt sắc, nhưng là không xấu, thuộc về vô cùng nén lòng mà nhìn xem lần hai cái chủng loại kia.

Phát giác được ánh mắt của Dương Diệp, Nhân Ngư Nữ Tử sắc mặt trở nên hồng, liền tranh thủ Hoàng Giai Nội Đan bỏ vào Dương Diệp trong tay, sau đó lui trở về lão giả bên cạnh.

Mà lão giả nhìn ánh mắt của Dương Diệp tức thì có chút đề phòng.

Cái này để cho Dương Diệp có chút lúng túng. Bất quá hắn da mặt dày, hoàn toàn cho rằng không có chuyện gì xảy ra, sau đó lại cong ngón búng ra, đem trong tay Hoàng Giai Nội Đan bắn đến trước mặt của Nhân Ngư Nữ Tử, nói: “Ta không có ý gì khác, chỉ là muốn hướng các ngươi nghe ngóng chút chuyện, này cái Hoàng cấp yêu thú nội đan tựu xem như là thù lao, như thế nào?”

“Hay vẫn là nhiều lắm!” Quần xanh nữ tử nói khẽ.

Dương Diệp khóe miệng giật một cái, cũng không phải hắn không nên cứng rắn nhét đối phương Hoàng Giai Nội Đan, mà là bởi vì hắn trong Nạp Giới, thấp nhất đều là Hoàng cấp yêu thú nội đan!

Dương Diệp miễn cưỡng cười cười, nói: “Không nhiều lắm, không nhiều lắm.”

Nhân Ngư Nữ Tử còn muốn nói điều gì, Dương Diệp đột nhiên nói: “Được rồi, ta ăn ngay nói thật, ta không có tên giai yêu thú nội đan, ta chỉ có Hoàng cấp yêu thú nội đan. Các ngươi nếu còn không muốn, ta đây chỉ có thể xuống thuyền.”

Nhân Ngư Nữ Tử cùng lão giả nao nao, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên là như vậy giàu có! Nhân Ngư Nữ Tử do dự một chút, sau đó nhìn về phía lão giả, người kia khẽ gật đầu. Gặp đến lão giả gật đầu, Nhân Ngư Nữ Tử không chần chờ, đem Hoàng Giai Nội Đan thu vào, nói: “Ngươi, ngươi hỏi đi, chỉ cần là chúng ta biết đấy, nhất định sẽ nói cho ngươi biết!”

Nhân Ngư Nữ Tử nhận lấy nội đan về sau, lão giả cái kia rơi ở trong nước đuôi cá bắt đầu bày bắt đầu chuyển động, trong chốc lát, cả con thuyền như là mũi tên nhọn bình thường bắn ra!

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Bồng Lai đảo cách nơi này xa sao?”

“Bồng Lai đảo?” Nhân Ngư Nữ Tử có chút kinh ngạc, “ngươi, ngươi là muốn đi Bồng Lai đảo?”

"Không được sao?" Dương Diệp nói.

"Đương nhiên không thể!" Nhân Ngư Nữ Tử nói: "Đó là địa bàn của Tu La Vương, đừng nói ngoại lai yêu tộc, coi như là là chúng ta đều không thể tiến về trước Bồng Lai đảo!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp khó hiểu nói.

Nhân Ngư Nữ Tử nói: "Bởi vì nơi đó là Tu Luyện Thánh Địa, chỉ có tất cả trong tộc thiên tài nhất đích người mới có cơ hội đi chỗ đó."

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, sau đó nói: "Ngươi xem ta có tính không thiên tài?"

Nhân Ngư Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói khẽ: "Ngươi cảnh giới gì?"

Nghe được lời của Nhân Ngư Nữ Tử, Dương Diệp lúc này mới phát hiện, hắn dùng Kiếm Vực ẩn nặc khí tức của chính mình, đang lúc hắn chuẩn bị triệt hồi Kiếm Vực lúc, Nhân Ngư Nữ Tử lại nói: "Kỳ thật, cho dù ngươi là là thiên tài, ngươi cũng không đi được Bồng Lai đảo đấy."

"Vì cái gì?" Dương Diệp sâu sắc khó hiểu.

Nhân Ngư Nữ Tử nói: "Bởi vì ngươi không phải là Ái Cầm Hải Vực chúng ta bản thổ yêu tộc, ngoại lai yêu tộc thì không cách nào tiến về trước Bồng Lai đảo đấy."

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, nói: "Không có biện pháp khác sao?"

Nhân Ngư Nữ Tử do dự một chút, sau đó nói: "Ngược lại là có một cái, ngươi có thể lấy một Ái Cầm Hải Vực bản thổ yêu tộc nữ tử, như vậy, ngươi cũng có thể đi rồi. Đương nhiên, sớm là ngươi phải có thực lực, bằng không thì, ngươi cũng sẽ bị chặn ngoài cửa."

Lấy một Ái Cầm Hải Vực bản thổ yêu tộc nữ tử?

Dương Diệp hơi sững sờ, tiếp đó, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Nhân Ngư Nữ Tử. Nhìn thấy ánh mắt của Dương Diệp, Nhân Ngư Nữ Tử biến sắc, sau đó liền vội vàng lắc đầu, nói: "Ta, ta, ta không được, ta..."

Dương Diệp cười khổ, nữ nhân này lại đã hiểu lầm.

Ầm!

Ngay tại lúc này, đột nhiên mặt nước đột nhiên chạy ra khỏi một cột nước, Dương Diệp ba người ngồi đội thuyền lập tức bị buộc ngừng.

Cột nước tản đi, vài tên cầm trong tay trường xoa nam tử xuất hiện ở Dương Diệp ba tầm mắt của người ở bên trong, này mấy người nam tử thân người sa đầu, toàn bộ là Hoàng cấp!

Nhìn thấy mấy Nhân Sa Nam Tử này, lão giả cùng Nhân Ngư Tộc kia nữ tử sắc mặt đại biến!

Cái kia cầm đầu Nhân Sa Nam Tử ánh mắt trực tiếp xẹt qua Dương Diệp cùng nhân ngư lão giả, sau đó đã rơi vào trên thân Nhân Ngư Nữ Tử, nhìn thấy Nhân Ngư Nữ Tử lúc, Nhân Sa Nam Tử con mắt lập tức sáng ngời, nói: “Không nghĩ tới vận khí tốt như vậy, lại vẫn gặp một tên Mỹ Nhân Ngư, ha ha... Già cùng nam giết chết, nữ đừng đụng hư mất. Chờ chúng ta chơi đã, còn có thể bán một giá tiền tốt!”

Nghe được lời của Nhân Sa Nam Tử, Nhân Ngư Nữ Tử trong chốc lát trắng bệch!

Dương Diệp nhướng mày, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

“Động thủ!” Cầm đầu Nhân Sa Nam Tử vung tay lên, ra lệnh.

“Chờ một chút!”

Ngay tại lúc này, một bên lão giả đột nhiên chỉ vào một bên đang chuẩn bị xuất thủ Dương Diệp hét lớn: “Trên thân hắn có nội đan, có rất nhiều nội đan, thấp nhất đều là Hoàng cấp đấy!” Vừa nói, hắn phải tay khẽ vẫy, Nhân Ngư Nữ Tử trong tay trong Nạp Giới Hoàng Giai Nội Đan bay đến trong tay hắn, nói: “Các ngươi nhìn, đây chính là hắn vừa rồi cho chúng ta, hắn thật sự có Hoàng Giai Nội Đan, có rất rất nhiều!”

Nguyên bản đang chuẩn bị xuất thủ Dương Diệp đang nghe lời của lão giả về sau, trực tiếp sửng sốt.

...

Ps: Sáng nay thứ nhất, phát hiện hoa nger424 huynh đệ minh chủ khen thưởng, ngọa tào (*khó vào đời, câu cửa miệng của dân đi làm khi gặp khủng hoảng kinh tế), cái ngạc nhiên này quá kinh ngạc. Cảm tạ ủng hộ của huynh đệ! Thêm càng thêm chương hơn!

Còn có: Thư hữu 27933447, soái Văn Dương, đứng tại Địa ngục ywtt, teamo1920, Mercedes amgo, hâm mộ Thái Dương thần nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Chớ đi ra, còn có một canh!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1012: Nhân sinh như hí, toàn bộ nhờ hành động!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1009: Nhân sinh như hí, toàn bộ nhờ hành động!

Này xác định là yêu thú mà không phải nhân loại?

Dương Diệp quả thật có chút kinh ngạc, bởi vì trong mắt của hắn, yêu thú bình thường đều là không thích chơi âm mưu quỷ kế gì đấy, càng sẽ không làm như vậy chuyện vô sỉ tới. Nhưng sự thực là, đang đối mặt uy hiếp tính mạng lúc, mặc kệ là nhân loại hay yêu thú, đều giống nhau có thể đổi mới ranh giới cuối cùng của chính mình!

Đang nghe lời của lão giả lúc, nhân ngư bên người lão giả Nhân Ngư Nữ Tử cũng là kinh ngạc nhìn lão giả, trong mắt tràn đầy thật không thể tin, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới lão giả phải làm như vậy!

Nhưng mà lão giả nhưng là bất kể Nhân Ngư Nữ Tử, mà là lại chỉ Dương Diệp, nói: “Hắn nhất định là từ nhân loại thế giới trốn chết mà đến, trên người nói không chừng còn có Bán Thánh Giai yêu thú nội đan!”

Nghe được lời của lão giả, mấy Nhân Sa Nam Tử kia ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, cái kia cầm đầu Nhân Sa Nam Tử đang muốn nói chuyện, đột nhiên, Dương Diệp đấm ra một quyền!

Ầm!

Một cỗ cường đại quyền kình từ Dương Diệp trên nắm tay đổ xuống mà ra, mấy Nhân Sa Nam Tử kia còn chưa phục hồi tinh thần lại, chính là trực tiếp hóa thành một vũng thịt nát cùng máu loãng rơi ở trong nước.

Nhìn thấy một màn này, Nhân Ngư Nữ Tử trực tiếp ngây dại, mà người nọ cá lão giả tức thì thoáng một phát tê liệt ngã xuống ở trên thuyền, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Dương Diệp thu hồi nắm đấm, sau đó nhìn thoáng qua Nhân Ngư Nữ Tử cùng lão giả, nói: “Chúng ta có thể lên đường.”

Hai người không hề động!

“Ta nói có thể lên đường!” Dương Diệp gặp hai người không hề động, nhìn hai người, lại nói. Lúc này đây, thanh âm hắn tăng thêm vài phần.

Thân thể hai người khẽ run lên, hồi lâu, lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, gặp Dương Diệp không có truy cứu ý tứ, do dự một chút, hắn để cho chính mình đuôi cá rơi vào trong nước, sau đó bắt đầu trượt động.

Thuyền như bay, ở trên mặt nước kích thích từng đạo sóng nước.

Trên thuyền, chìm ngầm đồng ý lâu, Nhân Ngư Nữ Tử gặp Dương Diệp thật không có truy cứu ý tứ, không khỏi thở dài một hơi. Nàng do dự một chút, sau đó đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nói khẽ: “Thật, thật xin lỗi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên lão giả, nói: “Ngươi mới vừa rồi hành vi, là vì để cho mấy người kia chú ý lực rơi trên người ta, mà các ngươi khỏe trốn chạy để khỏi chết, đúng không?”

Lão giả do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như bọn hắn nhìn ta chằm chằm cùng Tiểu Lam, chúng ta một điểm mạng sống cơ hội đều không có. Cho nên... Các hạ, nghìn sai vạn sai là lỗi của ta, đợi tí nữa ngươi muốn chém giết muốn róc thịt cũng có thể, xin ngươi hãy tha cho Tiểu Lam một lần, nàng là một hiền lành cô nương, tuyệt đối không có chỗ hiểm tâm tư của ngươi.”

[truy е n cua tui đốt net]

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả cùng Tiểu Lam, sau đó nói: “Yên tâm, ta sẽ không giết các ngươi.” Hắn không phải là một người thiện lương, nếu là lúc trước, lão giả như vậy âm hắn, hắn tuyệt đối là trực tiếp giết chết. Nhưng mà giờ phút này, hắn nhưng là không có loại suy nghĩ này. Lão giả hành vi không thể nghi ngờ là vô sỉ, nhưng mà, nhưng cũng là đáng buồn.

Bởi vì đối phương không có thực lực, đối phương nếu muốn bảo toàn mình cùng cháu gái mạng, cũng chỉ có thể đi làm này loại hành vi vô sỉ.

Không có người có thực lực, là đáng buồn. Giống như này giờ phút này, hai người bởi vì không có thực lực, bởi vậy đang đối mặt hắn lúc, ngay cả nói chuyện cũng không dám lớn tiếng, sợ hắn một cái mất hứng liền động thủ giết người!

Đổi lại góc độ nghĩ, Dương Diệp hắn tại U Minh Điện cùng với Bạch Lộc Thư Viện kia trước mặt, không cũng giống vậy là đáng buồn?

Yếu! Thực lực yếu!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn hiện tại, vẫn là vô cùng yếu! Không chỉ có yếu, còn Thế đơn Lực bạc.

Tăng thực lực lên, cấp bách!

Dương Diệp mở to mắt, cổ tay khẽ động, cổ vỏ kiếm xuất hiện ở trên tay của hắn. Hiện tại hắn còn có hai cái át chủ bài, một cái trong đó là Kiếm Linh thêm cổ vỏ kiếm, Kiếm Linh nếu là thức tỉnh, chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đừng nói trảm Thánh Giả, coi như là đối mặt Thánh Giả phía trên đều có thể một trận chiến. Nhưng mà, giờ phút này Kiếm Linh ngủ say, hắn căn bản là không có cách thi triển chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hơn nữa, coi như là Kiếm Linh thức tỉnh, hắn cũng không muốn đang thi triển này chân chính Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật rồi, bởi vì này đối với Kiếm Linh cùng thương tổn của hắn quá lớn!

Cái thứ hai át chủ bài, dĩ nhiên chính là Táng Thiên. Nếu như lúc ấy hắn đang đối mặt Yên Nữ lúc, tế ra Táng Thiên, muốn giết Yên Nữ hẳn là không có có khó khăn gì đấy. Thực lực của bản thân Táng Thiên cũng đã không kém Thánh Giả, cùng hắn phối hợp về sau, uy lực kia không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần. Cuối cùng hắn hiện tại thế nhưng là Hư Vô Cảnh sát ý, còn có Sát Lục Chi Tâm, trừ lần đó ra, còn có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý.

Ba người kết hợp, thuấn sát Thánh Giả, căn bản không có độ khó.

Nhưng mà, Táng Thiên có thể sử dụng sao? Đáp án dĩ nhiên là không thể. Dùng hắn lúc này thực lực, tế ra Táng Thiên, tuyệt đối là tìm chết.

Kiếm Linh không thể dùng, Táng Thiên không thể dùng!

Nghĩ vậy, Dương Diệp đột nhiên có chút bi ai phát hiện, hắn chính thức mạnh nhất át chủ bài, vậy mà không có có một dạng là chính hắn đấy, đều là mượn nhờ ngoại vật!

Đồng thời, Dương Diệp cũng kinh hãi phát hiện, không biết từ chừng nào thì bắt đầu, hắn chợt bắt đầu đang ỷ lại vào ngoại vật rồi.

Nếu như không có trên người thần trang, mình còn có tin tưởng chém giết Thánh Giả sao?

Ngoại vật có thể trong vòng thời gian ngắn đề cao mạnh thực lực của hắn, nhưng mà, những thứ này cuối cùng không thể tính cho chính hắn.

Cảnh giới, ý cảnh, quy luật, kiếm kỹ, thân thể, tốc độ, những thứ này mới là căn bản!

Hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, thấp giọng nói: “Chính mình thiếu chút nữa đi lầm đường a!” Ngoại vật có thể phụ trợ, nhưng tuyệt đối không thể trở thành chủ đạo, nếu như thành thành chủ đạo, vậy lẫn lộn đầu đuôi!

Nhìn trong tay cổ vỏ kiếm, Dương Diệp liền nghĩ tới thông thường Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, lúc này hắn là Trung Cấp Bán Thánh, thân thể thực lực tăng nhiều, một lần thi triển 50 Đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, căn bản không có vấn đề. Đương nhiên, này 50 Đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đối với Thánh Giả tự nhiên là không có uy hiếp.

Nhưng mà, sáu mười đạo chứ? Sáu mười đạo vẫn là không cách nào đối với Thánh Giả tạo thành uy hiếp, nhưng bảy mười đạo, tám mươi đạo, một trăm đạo, hai trăm đạo chứ?

Nếu như hắn bây giờ có thể làm được duy nhất một lần chồng lên hai trăm đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, một kiếm chém giết Thánh Giả, tuyệt đối không có khó khăn. Đương nhiên, dùng thực lực của hắn bây giờ, muốn một lần thi triển hai trăm đạo chồng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, không thể nghi ngờ là vô cùng vô cùng khó khăn đấy, nhưng cái này cũng không phải là không được!

Ngoại trừ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, nhất niệm thuấn sát giống nhau có thể tiếp tục tăng cường, nhất niệm thuấn sát ý tứ là tốc độ, nếu như tốc độ đang tăng lên gấp mười lần, khi đó, chính là thật một niệm lên, Thánh Giả vẫn!

Nếu như là người khác, cho dù là Kiếm Vô Trần đều tuyệt đối khó có thể làm được nhất niệm giết Thánh Giả, nhưng là hắn có cơ hội có thể, bởi vì hắn còn lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc, có Tốc Chi Pháp Tắc gia trì, hắn bất luận cái gì kiếm kỹ tại phương diện tốc độ đều có thể có được tăng lên trên diện rộng.

Đơn giản điểm tới nói chính là, nếu như hắn đem Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng một niệm thuấn sát tu luyện đến mức tận cùng, tăng thêm Hư Vô Cảnh Kiếm Ý của hắn cùng Tốc Chi Pháp Tắc, còn có Kiếm Vực áp chế cùng trói buộc, đừng nói giết Thánh Giả, coi như là giết Yên Nữ đều là dễ dàng. Bởi vì hắn có thể làm được tại Yên Nữ còn chưa phân giải trước liền kết nếu như đối phương!

Phải biết, hắn thế nhưng là lĩnh ngộ ba loại Pháp Tắc chi Lực, cùng với Hư Vô Cảnh Kiếm Ý còn có Hư Vô Cảnh sát ý a! Trừ đó ra, hắn còn nắm giữ lấy Kiếm Vực!

Nói cho cùng, hắn coi như là là không cần thần trang, cũng có thể đơn giản giết Thánh Giả đấy. Chẳng qua là thần trang mang tới lực lượng cường đại, làm cho hắn không để ý đến bản thân mình chân thực tiềm lực.

Suy nghĩ cẩn thận điểm ấy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một một nụ cười. Tuy rằng hắn hiện tại không cách nào liền đi tu luyện, nhưng mà không sao, bởi vì sau này có nhiều thời gian. Mà sợ đúng là ngộ nhập kỳ đồ, cũng chính là quá ỷ lại ngoại vật, như vậy, ngày sau hắn khả năng cũng không phải là khắc khổ đi tu luyện bản thân, mà là ngày ngày nhớ đi như thế nào làm cho thêm nữa, mạnh hơn thần giả bộ! Tiếp tục như vậy, ngày nào đó nếu như không có thần trang, vậy triệt để phế đi!

Đương nhiên, cái này là có thể nghĩ, chẳng qua là chính phụ phân rõ! Thực lực làm chủ, trang bị làm phụ!

“Ngươi, ngươi nếu quả như thật muốn đi Bồng Lai đảo, ta, ta có thể giúp ngươi!”

Ngay tại Dương Diệp trầm tư lúc, một bên Tiểu Lam bỗng nhiên nói khẽ.

Nghe được lời của Tiểu Lam, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía Tiểu Lam, nhìn thấy sắc mặt trở nên hồng Tiểu Lam, Dương Diệp đã minh bạch ý của đối phương. Trầm ngâm một chút, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có thể!” Hắn vốn định len lén lẻn vào Bồng Lai đảo, nhưng mà kể từ đó, có chút mạo hiểm. Hơn nữa, đối với Bồng Lai đảo hắn hoàn toàn không biết gì cả, coi như là tiềm đi vào, chỉ sợ cũng phải cùng mù lòa giống nhau. Nếu như có thể quang minh chính đại đi vào, đối với hắn như vậy tìm kiếm Tạo Hóa Thụ liền thuận tiện khá hơn rồi.

“Vậy chúng ta trước hết người Hồi cá đảo đi, bởi vì chỉ có trở lại Nhân Ngư Tộc, mới có thể cho thân phận của ngươi!” Tiểu Lam nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Một bên lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Lam cùng Dương Diệp, nhiều lần muốn nói chuyện, nhưng mà cũng chưa nói ra, cuối cùng chẳng qua là thấp giọng thở dài.

Ước chừng được rồi sau hai canh giờ, thuyền nhỏ đột nhiên lặn xuống đáy nước, lại qua nửa canh giờ, dưới đáy nước ở chỗ sâu trong, một ít do vỏ sò, cùng với cây mây kiến tạo nhà cửa xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

“Cái kia chính là bộ lạc của chúng ta, nhân ngư bộ lạc!” Tiểu Lam chỉ vào nơi xa Kiến Trúc Quần, cười nói: “Đi, ta dẫn ngươi đi tìm chúng ta tộc trưởng cấp cho ngươi thân phận!” Nói xong chạy xa đi.

Dương Diệp cười cười, đột nhiên, hắn nhìn về phía một bên lão giả, nói: “Trên đường đi, ngươi tựa hồ muốn nói cái gì!”

Lão giả do dự một chút, sau đó nói: “Các hạ, ngươi tới Ái Cầm Hải Vực chúng ta, nhất định là có mục đích gì, đúng hay không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, không nói gì, quay người hướng phía nhân ngư bộ lạc đi đến.

Nhìn bóng lưng của Dương Diệp, lão giả hai tay chậm rãi nắm gấp.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiểu Lam hai người đi tới một tòa cự đại san hô điện.

“Ngươi trước ở nơi này chờ một chút, ta đi gặp tộc trưởng!” Tiểu Lam nói xong, sau đó tiến vào san hô trong điện.

Hồi lâu, đột nhiên, gần trăm tên cầm trong tay trường xoa người cá đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, đem Dương Diệp bao vây lại. Mà lại liên tục không ngừng còn có nhiều người hơn cá chạy tới nơi này!

Cùng lúc đó, đáy nước đột nhiên xuất hiện rất nhiều kỳ dị đằng dây thừng, những thứ này đằng dây thừng nhanh chóng bao trùm ở dưới chân của Dương Diệp, tiếp đó, một đạo màu thủy lam cột sáng phóng lên trời, đem Dương Diệp bao quấn vào bên trong nó.

Dương Diệp hai mắt híp lại, nhìn về phía xa xa, chỉ thấy một người mỹ phụ từ san hô trong điện đi ra, tại bên cạnh của nàng, là Tiểu Lam kia còn có gia gia của nàng.

“Ngoại Lai Giả, nếu như ta không có đoán sai, ngươi muốn đi Bồng Lai đảo, đánh chính là là Tạo Hóa Quả chủ ý, đúng không?” Mỹ phụ nói.

Dương Diệp không có để ý mỹ phụ, mà là nhìn về phía Tiểu Lam, nhìn xem Tiểu Lam hồi lâu, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Các ngươi hai người, hành động thật sự là một người so với một người lợi hại. Sau này ai đang nói yêu tộc sẽ không gạt người, ta cái thứ nhất làm cho giết hắn!”

“Bắt lại, đưa đi Bồng Lai đảo cầu ban thưởng!” Mỹ phụ âm thanh lạnh lùng nói.

...

Ps: Cảm tạ hoa nger424 còn có những bằng hữu khác khen thưởng cùng ủng hộ!! Cảm giác thêm một chương rất xin lỗi minh chủ, tại đến canh một!

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1013: Một đôi mắt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1010: Một đôi mắt!

Ầm!

Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một cỗ khí thế, cỗ khí thế này hướng xung quanh quét sạch ra, đã tạo thành cường đại nước gợn trùng kích, này cổ nước gợn trùng kích tầng tầng lớp lớp khuếch tán ra, lập tức đem dưới chân hắn những cái kia đằng dây thừng đánh gảy, mà vây quanh ở Dương Diệp chung quanh những người cá kia nguyên một đám toàn bộ bị chấn thân thể nổ!

Từng cỗ một máu tươi phiêu đãng ở trong sóng nước...

Nhìn thấy một màn này, mỹ phụ kia cùng Tiểu Lam cùng với lão giả toàn bộ ngây ra như phỗng!

Phải biết, chung quanh những người cá kia thấp nhất cảnh giới đều là Hoàng Giả Cảnh a, hơn nữa trong đó còn có hai vị Bán Thánh Giai a!

Sau đó cứ như vậy toàn bộ bị nháy mắt giết chết rồi!

Dương Diệp hướng phía mỹ phụ kia cùng Tiểu Lam ba người đi đến, nhìn xem Tiểu Lam, hắn đạo: “Ngươi nếu không tưởng mang ta đi Bồng Lai đảo, ngươi nói thẳng, không sao, ta sẽ không bắt buộc ngươi. Ngươi tại sao phải gạt ta đến nơi này thì sao? Ta không biết ngươi là vì mưu tài, hay vẫn là vì khác cái gì, ta chỉ biết là, ngươi lãng phí như vậy ta rất nhiều thời gian, mà ta hiện tại, vô cùng thiếu thời gian!”

Lúc này, lão giả kia chắn trước mặt của Tiểu Lam, nói: “Đây hết thảy đều là chủ ý của ta, các hạ muốn chém giết muốn róc thịt cũng có thể. Nhưng mà, này không có quan hệ với Tiểu Lam, kính xin các hạ buông tha nàng!”

Dương Diệp đột nhiên đưa tay chộp một cái, một cỗ hấp lực phún ra ngoài, lão giả kia lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, mà tay của hắn, chính thủ sẵn lão giả yết hầu. Nhìn trước mắt lão giả, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi cho rằng như vậy thì sẽ cảm động ta, sau đó bỏ qua cho bọn ngươi sao? Nếu như ngươi có chủ ý này, ta đây chỉ có thể nói, ngươi suy nghĩ nhiều!”

Vừa nói, Dương Diệp tay có chút dùng sức!

Ca sát!

Một đạo tiếng xương gảy ở giữa sân vang lên, lão giả nghiêng đầu một cái, triệt để khí tuyệt!

Nhìn thấy một màn này, mỹ phụ kia đồng tử co rụt lại, trong mắt tràn đầy thần sắc, mà bên cạnh nàng Tiểu Lam kia tức thì trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất. Giờ khắc này, nàng biết chính mình sai hoàn toàn. Sai tại nghiêm trọng đánh giá thấp thực lực của Dương Diệp, Dương Diệp lúc trước tuy rằng giây giết người Sa tộc mấy người, nhưng mà đó cũng không có nghĩa là cái gì, bởi vì cái kia mấy danh nhân Sa tộc chẳng qua là chút tiểu lâu lâu!

Cho nên, tuy rằng Dương Diệp rất mạnh, nhưng mà trong mắt của nàng, nhiều lắm là cũng chính là so với bình thường yêu tộc mạnh mẽ một ít mà thôi. Nhưng là bây giờ, nàng biết chính mình sai rồi. Trước mắt cái này nam tử không phải là một điểm mạnh, mà là mạnh phi thường!

“Các hạ, đây chỉ là một hiểu lầm!” Lúc này, mỹ phụ kia đột nhiên nói: “Nhân Ngư Tộc chúng ta không có ác ý, thật không có ác ý. Đúng rồi, ngươi không là ưa thích Tiểu Lam sao? Đây hoàn toàn không có vấn đề, chủ công, hắn hiện tại liền là của ngươi, ngươi có thể tùy ý xử trí nàng.”

“Ngươi là Nhân Ngư Tộc tộc trưởng?” Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ, hỏi.

Mỹ phụ vội vàng nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là, các hạ, chuyện lúc trước thật sự chỉ là một cái hiểu lầm, ta...”

Đột nhiên, giọng nói của nàng im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của nàng giữ ở cổ của nàng. Mỹ phụ kinh hãi gần chết, bản thân nàng chính là Bán Thánh, mà ở trước mắt nam tử này trước mặt, thậm chí ngay cả chút nào cơ hội phản kháng đều không có. Hắn là Thánh Giả sao?

“Không thể không nói, ngươi người tộc trưởng này làm thực không được tốt lắm!”

Dương Diệp lắc đầu, tay mãnh liệt dùng sức, mỹ phụ đầu trực tiếp bị ảo đoạn. Cho đến chết, mỹ phụ ánh mắt của đều là mở thật to đấy, hiển nhiên, là chết không nhắm mắt!

Đem mỹ phụ thi thể ném xuống đất, Dương Diệp nhìn về phía một bên Tiểu Lam, nói: “Không thể không nói, kỹ xảo của ngươi quá tốt, đều đầy qua ta. Chỉ là của ta không hiểu là, ngươi vì cái gì phải làm như vậy? Vì tài?”

“Ta nói, ngươi sẽ bỏ qua ta sao?” Tiểu Lam ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, trong mắt có mãnh liệt dục vọng cầu sinh.

“Ta đột nhiên không có hứng thú đã biết, bởi vì, không có ý nghĩa.”

Dương Diệp nói xong, quay người thân hình khẽ động, hướng phía mặt nước kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Tiểu Lam buông lỏng, nhưng mà ngay tại lúc này, một giọt nước đột nhiên từ xa xa kích xạ mà đến, lập tức chui vào nàng mi tâm.

Tiểu Lam thân thể cứng đờ, cuối cùng thẳng tắp té xuống!

Dương Diệp tùy tiện bắt một người cá, lên tiếng hỏi Bồng Lai đảo phương hướng về sau, sau đó chui ra khỏi mặt nước, hướng phía Bồng Lai đảo phương hướng lao đi.

Chuyện của Nhân Ngư Tộc chuyện tình với hắn mà nói, chỉ là một cái tiểu nhạc đệm. Tiểu Lam kia tại sao phải làm như vậy, hắn kỳ thật đại khái đoán được một ít. Đơn giản cũng là bởi vì hắn ra tay quá hào phóng nguyên nhân, thấy hơi tiền nổi máu tham, vấn đề này không gần như chỉ ở nhân loại, ở trong yêu tộc cũng là phi thường thường gặp.

Sau một ngày, một hòn đảo xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Hòn đảo vô biên vô hạn, dù cho dùng Dương Diệp bây giờ thị lực, cũng không cách nào chứng kiến hòn đảo phần cuối. Ở trên hòn đảo, đứng vững vàng từng tòa cao vút trong mây ngọn núi, ngọn núi liên miên bất tận, tựa như cự long bàn phục. Ở trên đảo không, thỉnh thoảng có cự đại bạch hạc từ đỉnh núi đầu bay vút lên mà qua, ở trên đảo, sương mù màu trắng quẩn quanh, tiên khí mười phần.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ.

Lên Bồng Lai đảo về sau, Dương Diệp thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên, bởi vì hắn vừa mới lên đảo, liền phát hiện chí ít có hơn mười đạo thần thức từ vị trí của hắn đảo qua, cũng may có Kiếm Vực ẩn nấp, đối phương cũng không có phát hiện hắn.

Kiếm Vực tuy rằng có thể ẩn nấp khí tức của hắn, lại để cho Thánh Giả đều cảm giác không thấy. Nhưng mà Dương Diệp vô cùng rõ ràng, cái này cũng không có nghĩa là hắn có thể không hề cố kỵ rồi. Phải biết, Thánh Giả Siêu Thoát Thiên Địa, đặc biệt là một ít Thánh Giả, còn có được năng lực không thể tưởng tượng nổi, một cái sơ sẩy, hắn khả năng liền sẽ lật thuyền trong mương!

Mà ở chỗ này nếu như bị phát hiện, dùng thực lực của Tu La Vương này, tăng thêm này Bồng Lai đảo trên còn có nhiều như vậy Thánh Giả, hắn tuyệt đối là muốn bi kịch!

Dương Diệp cũng không có hành động, mà là đứng tại chỗ, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, để cho chính mình như là hóa đá vậy bởi vì lúc này, vẫn như cũ thỉnh thoảng có Thánh Giả thần thức không ngừng từ hắn bên này quét tới. Ngay từ đầu, hắn còn tưởng rằng là đối phương phát hiện cái gì, nhưng mà rất nhanh, hắn phát hiện, không hề là đối phương phát hiện cái gì, mà là đối phương cách mỗi một hồi thì sẽ thần thức đảo qua, thật giống như tại theo lệ kiểm tra bình thường!

“Này Bồng Lai đảo cũng quá đề phòng sâm nghiêm rồi a?”

Dương Diệp chau mày lên, ở trên đảo này, chí ít có mười Thánh Giả Cảnh cường giả đang không ngừng dùng thần thức tuần tra cả hòn đảo. Loại tình huống này, hắn phải tìm Tạo Hóa Thụ cùng Tạo Hóa Quả, không thể nghi ngờ là phi thường khó khăn.

Lúc này, Tử Điêu đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn. Tử Điêu chỉ chỉ xa xa, trong mắt có vẻ hưng phấn.

Thấy thế, Dương Diệp vui vẻ, bởi vì Tử Điêu chỉ có tại cảm nhận được đặc biệt cực kỳ tốt bảo bối dưới tình huống mới có thể như vậy. Hơn nữa, hắn thiếu chút nữa quên, bản thân Tử Điêu tựa hồ thì có tầm bảo công năng. Bất quá bình thường bảo vật nàng căn bản chướng mắt, đây tự nhiên là bởi vì Hồng Mông Tử Khí nguyên nhân. Nhiều năm cùng Hồng Mông Tử Khí ở chung với nhau Tử Điêu, cái kia khẩu vị cũng không phải bình thường xảo quyệt!

Được Tử Điêu chỉ dẫn, Dương Diệp thận trọng đi về phía trước. Vì để phòng ngừa vạn nhất, hắn còn thi triển ra Ám Chi Pháp Tắc, một đường chuyên môn hướng địa phương âm u.

Tạo Hóa Quả này quan hệ đến tương lai của Uyển Nhi, hắn không thể không cẩn thận cẩn thận!

Đối với Lục Uyển Nhi, hắn tự nhiên là áy náy, bởi vì đối phương là bởi vì hắn mới sẽ biến thành bây giờ phế nhân. Cho nên, vô luận như thế nào, hắn đều phải để cho Lục Uyển Nhi đan điền khôi phục. Đây không chỉ là bởi vì áy náy, cũng bởi vì hắn đối với Lục Uyển Nhi yêu. Nếu như không thể một lần nữa trở thành Huyền giả, không cách nào đang tu luyện, Dương Diệp biết, Lục Uyển Nhi nhất định sẽ cả đời sống ở trong thống khổ, hơn nữa, không cách nào tu luyện, cũng là đồng nghĩa với Lục Uyển Nhi tối đa tại sống vài thập niên thì sẽ già đi, chết đi!

Đây là hắn tuyệt đối không cho phép!

Ước chừng một lúc lâu sau, một tòa thành trì xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp. Để cho Dương Diệp kinh ngạc chính là, cả tòa thành trong rõ ràng không có một cái nào vật còn sống. Đương nhiên, bỏ vậy không biết giấu ở nơi nào hơn mười người Thánh Giả, bởi vì cái kia hơn mười người Thánh Giả thần thức chưa bao giờ biến mất qua.

“Này Bồng Lai đảo có chút quỷ dị a!”

Nhìn xem tòa thành kia, Dương Diệp trầm ngâm hồi lâu. Một lát sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trong thành một chỗ trong bóng ma.

Được Tử Điêu chỉ dẫn, Dương Diệp một đường hướng phía trước tiến lên, rất nhanh đi tới một ngôi đại điện, nhìn thấy tòa đại điện này, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, bởi vì phía trên tòa đại điện kia viết ba chữ to: Tu La điện!

“Đây là chỗ ở của Tu La Vương kia?”

Dương Diệp lông mày lần nữa nhanh nhíu lại, hiện tại bày tại trước mặt hắn một nan đề, vào hay là không vào! Bởi vì Tử Điêu chỉ địa phương chính là chỗ này Tu La điện, nói cách khác, Tạo Hóa Quả kia rất có thể liền trong này. Nhưng mà, Tu La Vương kia cũng có thể ở bên trong!

Không do dự bao lâu, Dương Diệp chính là hóa thành một đạo hắc ảnh phiêu tiến vào.

Tiến vào đại bọc hậu, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, khi hắn tiến vào đại điện này về sau, thần trí của hắn dường như liền mất đi tác dụng một dạng chỉ cần thi triển thần thức, thần thức cũng sẽ bị một cỗ lực lượng vô hình cho ngăn cản, làm cho hắn thần thức căn bản không có ly khai thân thể của hắn. Không đơn thuần là thần trí của hắn, liền cả kia ít Thánh Giả thần thức cũng không cách nào xuất hiện ở nơi này, bởi vì hắn tiến vào trong đại điện về sau, liền không có ở cảm nhận được cái kia ít Thánh Giả thần thức!

Tại nguyên chỗ chìm ngầm đồng ý lâu, Dương Diệp nhìn lướt qua đại điện, hắn phát hiện, trong đại điện không có vật gì, không có thứ gì, ở phía trước, là một cái nhìn không tới đầu hành lang.

Nhìn xem cái kia nhìn không tới đầu hành lang, Dương Diệp trong mắt là ngưng trọng. Trực giác nói cho hắn biết, cái kia ở chỗ sâu trong gặp nguy hiểm, tốt nhất vẫn là đừng đi thì tốt hơn. Nhưng mà, đã tới nơi đây, chẳng lẽ muốn từ bỏ như vậy phải không?

Cứ như vậy trở về, như thế nào cam tâm?

Sâu thở ra một hơi, Dương Diệp thân hình khẽ động, toàn bộ người hóa thành một đạo hắc ảnh dán hành lang vách tường phiêu tới.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp rốt cục cũng ngừng lại, bởi vì tại trước mặt hắn nhiều hơn một đạo màu đen cửa.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở do dự, hắn đi tới cửa trước, tay phải dán trên cửa, tiêu vong quy luật từ trong lòng bàn tay chậm rãi tràn ra. Một hơi về sau, cửa biến mất.

Cửa sau khi biến mất, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì hắn thấy được một đôi mắt, mà đôi mắt này đang nhìn hắn.

...

Ps: Viết chữ đi... Một điểm tồn cảo (giữ lại bản thảo) đều ép sạch sẽ.

Convert by: TCT

------oOo------

Chương 1014: Hồng Mông ra, thiên nhãn hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại hắn đối diện, một gã toàn thân xích. Trắng trợn nữ tử bị đinh tại trên vách tường.

Nữ tử hiện lên hình chữ đại bị đinh tại trên vách tường, tứ chi của nàng đều là bị cắm một thanh màu đen trường kiếm, cái này bốn chuôi kiếm là Thần giai, nhưng lại đều là Thần giai trung phẩm!

Trừ lần đó ra, nữ tử yết hầu chỗ, còn bị một căn đen kịt sắc xiềng xích chăm chú quấn quanh lấy, cái kia màu đen xiềng xích một chỗ khác thì tại cái kia trong vách tường.

Màu đen xiềng xích cũng không phải là phàm vật, ít nhất là Thần giai trung phẩm!

Nhìn không ra nữ tử chân thật niên kỷ, bất quá nữ tử rất đẹp, tại Dương Diệp nhận thức sở hữu tất cả nữ tử bên trong, nữ tử dung mạo chỉ có cái kia Ân Huyên Nhi có thể so sánh với. Bất đồng chính là, Ân Huyên Nhi mỹ là xinh đẹp vũ mị, mà trước mắt cô gái này mỹ nhưng lại lạnh như băng cao quý, đặc biệt là cái kia thần thái, lại để cho người cảm thấy liếc nhìn nàng một cái đều là một loại không thể tha thứ tội nghiệt hành vi.

Lúc này, nữ tử chính nhìn xem hắn. Trong mắt, thần kỳ bình tĩnh.

Dương Diệp xuất hiện ở nữ tử trước mặt, cùng lúc đó, Dương Diệp tay giữ ở nữ tử yết hầu, nhìn xem gần trong gang tấc nữ tử, Dương Diệp trầm giọng nói: “Đếch cần biết ngươi là thằng nào, tại sao phải bị Tu La Vương cái kia cái đồ biến thái quan ở chỗ này, ta chỉ muốn nói, nếu như ngươi muốn sống lấy, cũng đừng gọi bậy, hiểu chưa?”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nàng ánh mắt tại Dương Diệp trên mặt trên lân phiến dừng lại một chút, trong mắt có một tia nghi hoặc, bất quá thoáng qua tựu biến mất, một lần nữa khôi phục thành bình tĩnh. Sau đó, nàng tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp, giống như là muốn đem Dương Diệp xem thấu Bình thường.

Dương Diệp ánh mắt tại trên người cô gái đánh giá liếc, hẳn là vài mắt...

Một lát sau, gặp nữ tử không có muốn hô to gọi nhỏ ý tứ, hắn thu tay về. Dương Diệp ánh mắt theo trên người cô gái dời, hắn nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện trong mật thất vách tường bốn phía đều hiện đầy nguyên một đám quỷ dị phù văn, những... Này phù văn lưu chuyển lên kỳ dị màu đen năng lượng, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào nữ tử yết hầu thượng cái kia căn xiềng xích thượng.

Bởi vì hắn phát hiện, những cái... Kia phù văn tại liên tục không ngừng địa cho căn này xiềng xích cung cấp năng lượng!

Nhìn xem cái kia căn màu đen xiềng xích còn có bốn chuôi Thần giai trung phẩm màu đen trường kiếm hồi lâu, Dương Diệp chân mày cau lại, trước mắt cái này người đến tột cùng là ai? Tại sao phải bị cái kia Tu La Vương như thế đối đãi?

“Ngươi là ai!” Dương Diệp nhìn xem nữ tử, trầm giọng hỏi.

Nữ tử chỉ là nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

“Ngươi cũng biết Tạo Hóa quả ở nơi nào?” Dương Diệp lại hỏi.

Nghe được Dương Diệp mà nói, nữ tử trong mắt hiện lên một tia chấn động, nàng xem thấy Dương Diệp một lát, cuối cùng, giống như là đã minh bạch cái gì, lập tức hai mắt chậm rãi đóng lại.

Bị không để ý tới!

Dương Diệp nhìn xem nữ tử hồi lâu, cuối cùng ánh mắt lại đang nữ tử tứ chi thượng cái kia bốn chuôi màu đen trường kiếm thượng dừng lại thoáng một phát, bốn chuôi Thần giai trung phẩm kiếm, hắn tự nhiên là động tâm, nhưng là hắn không dám nhổ xuống đến. Trước mắt cô gái này bị Tu La Vương như thế đối đãi, cái này chứng minh coi như là cái kia Tu La vương đô kiêng kị trước mắt cô gái này.

Thanh kiếm nhổ xuống đến, rất có thể tựu tìm đường chết.

Giết nữ tử, tại đoạt bảo? Ý nghĩ này ngược lại là từng có, nhưng là rất nhanh đã bị hắn không nhận, chối bỏ. Đầu tiên, loại chuyện này hắn làm không được, bởi vì nữ tử cùng hắn không oán không cừu, như vậy sát nhân đoạt bảo, có vi bản tâm. Còn nữa, trước mắt cô gái này từ đầu đến cuối đều quá bình tĩnh hơi có chút, đối phương không phải thần kinh không ổn định tựu khẳng định là yên tâm có chỗ dựa chắc!

Trước mắt cô gái này thấy thế nào đều không giống như là thần kinh không ổn định, nói cách khác, đối phương căn bản không sợ hắn!

Bất quá hắn hay là không muốn buông tha cho cái này bốn chuôi

Thần giai trung phẩm kiếm!

“Uy (cho ăn), Chúng ta làm bút giao dịch, thế nào?” Dương Diệp nói.

Nữ tử như trước hai mắt khép hờ, không có trả lời.

Dương Diệp cũng không thèm để ý, nói: “Ta có thể giúp ngươi thoát khốn, nhưng là điều kiện tiên quyết là ngươi được nói cho ta biết Tạo Hóa quả ở nơi nào.”

Nữ tử đột nhiên mở hai mắt ra nhìn xem Dương Diệp, ở trong mắt nàng, là mỉa mai.

Gặp nữ tử không tin, Dương Diệp nhẹ cười cười, tay phải hướng một bên duỗi ra, Tiêu Vong Pháp Tắc tràn ra, trong chốc lát, hắn bàn tay rơi chỗ không gian lập tức hóa thành hư vô. Rất nhanh, Dương Diệp thu tay về, mà cái kia bị Tiêu Vong Pháp Tắc tử vong không gian nhưng lại còn chưa được chữa trị.

Nhìn thấy một màn này, nữ tử trong mắt đã có một tia kinh ngạc, nàng ánh mắt lại lần nữa rơi vào Dương Diệp trên người, lúc này đây, nàng xem rất chân thành, giống như là muốn trọng mới quen Dương Diệp Bình thường.

Dương Diệp nói: “Trên người của ngươi xích sắt kia, như thế ngăn không được ta cái này pháp tắc, đúng không?”

“Ngươi là nhân loại!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Nhưng là ta tại trên người của ngươi nhưng lại cảm nhận được Long Tộc khí tức, ta rất ngạc nhiên, có thể cho ta giải thích nghi hoặc?”

“Vấn đề này, ta cảm thấy được Chúng ta về sau đang nói a!” Dương Diệp nói: “Ta muốn Tạo Hóa quả, mà ngươi nên biết nó Hạ Lạc, mà ta vừa vặn lại có năng lực cứu ngươi, cho nên, ta cảm thấy được Chúng ta hoàn toàn có thể hợp tác, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ngươi bây giờ rời đi, có lẽ còn có mạng sống cơ hội!” Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói: “Đợi tí nữa nếu để cho nàng phát hiện, nhân loại mộ địa sẽ tại thè lưỡi ra liếm một cỗ mới đích thi thể!”

“Nói như vậy, ngươi là không chịu hợp tác rầu~?” Dương Diệp nói. Hắn đến sau này, nơi này có lực lượng thần bí áp chế, không chỉ có thần trí của hắn mất đi hiệu lực, Tử Điêu cũng không cách nào tại cảm nhận được Tạo Hóa quả khí tức. Cho nên, trước mắt cái này nữ nhân thần bí có thể là hắn cơ hội cuối cùng, chính là vì như vậy, hắn mới có thể đưa ra muốn hợp tác!

Nữ tử không nói gì!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tạo Hóa quả với ta mà nói rất trọng yếu, ta nguyện nhất định phải có. Ta không thích bắt buộc người, nhưng là nếu như thật sự không có biện pháp, ta cũng sẽ không cự tuyệt làm như vậy!”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm chống đỡ tại nữ tử trước ngực, nói: “Ngươi có lựa chọn, chỉ cần ngươi nói cho ta biết Tạo Hóa quả ở nơi nào, ta lập tức giúp ngươi thoát khốn.”

“Nhân loại nam nhân, quả nhiên như vậy vô sỉ!” Nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Muốn Tạo Hóa quả, có bản lĩnh chính mình đi tìm Tu La Vương muốn đi, chỉ cần ngươi đả bại nàng, sợ hãi nàng dám không để cho ngươi?”

“Ta, ta cảm thấy được, ta cùng với nàng tầm đó, như thế vẫn có một chút như vậy điểm chênh lệch!” Dương Diệp chân thành nói.

“Cho nên ngươi sẽ tới uy hiếp một cái không có hoàn thủ Chi Lực nữ nhân?” Nữ tử nói.

Dương Diệp: “...”

“Ngươi không phải muốn Tạo Hóa quả ư?” Lúc này, nữ tử bỗng nhiên nhìn về phía bên trái thạch bích, nói: “Mở ra đạo kia thạch bích, ngươi tựu có thể có được Tạo Hóa quả!”

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhìn xem nữ tử, trước mắt nữ nhân này không hề nghi ngờ là một cái cao ngạo người. Loại người này cùng tính cách của hắn rất giống, căn bản là ăn mềm không ăn cứng!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nói: “Ta chú ý người không phạm, ta không phạm người, mà ngươi không có phạm ta, ta lại là bởi vì chính mình nguyên nhân mà đến uy hiếp ngươi, ta được thừa nhận, ta việc này làm quả thật có chút không địa nói: Mà nói.”

Nói xong, Dương Diệp phải tay nắm lấy cái kia khóa lại nữ tử yết hầu khóa sắt, Tiêu Vong Pháp Tắc tràn ra, tại Tiêu Vong Pháp Tắc ăn mòn hạ, cái kia tàn quấn nữ tử yết hầu khóa sắt chỉ chốc lát là được biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Làm xong đây hết thảy, Dương Diệp hai tay nắm ở phân biệt cắm ở nữ tử trên hai tay màu đen trường kiếm!

Tại hắn tay vừa ta tại hai thanh kiếm lúc, hai thanh kiếm lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, giống như là muốn bắn ngược, bất quá rất nhanh, tại Dương Diệp thi triển ra Hư Vô Cảnh Kiếm Ý sau, hai thanh kiếm lập tức bình tĩnh xuống dưới, đón lấy, Dương Diệp rất nhẹ nhàng tựu rút ra hai thanh kiếm.

“Ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì?” Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp nói: “Ta một mực tin tưởng người tốt có tốt báo đạo lý này, cho nên, ta quyết định trước cứu ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp lại đem cắm ở nữ tử hai chân thượng kiếm rút ra, hai thanh kiếm cương rút, nữ tử thân thể mềm nhũn, trực tiếp ngã xuống trên người hắn.

Ôm cô gái trước mắt, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì tiếp xúc đến nữ tử thân thể hắn mới phát hiện, trước mắt cô gái này rất suy yếu, phi thường suy yếu, mà lại hắn tại trên người cô gái không có cảm nhận được một tia lực lượng hoặc là huyền khí. Đơn giản điểm tới nói, trước mắt nữ nhân này tựu cùng một phàm nhân đồng dạng, mà lúc này, nữ tử so một phàm nhân còn phàm nhân!

Đương nhiên, Dương Diệp tự nhiên là sẽ không tin tưởng trước mắt nữ nhân này là một người bình thường vật. Thử hỏi, Tu La Vương sẽ như thế đối đãi một người bình thường ư?

Đối với nữ nhân, hắn không có buông tha cho đề phòng, chỉ cần nữ nhân hơi có dị động, hắn tựu sẽ lập tức ra tay!

Dương Diệp lấy ra một kiện trường bào đem nữ tử ngọc thể bao vây lại, sau đó nói: “Đầu tiên, ta phải nói, cái này Tu La Vương thật sự quá không phải thứ gì. Thật không ngờ ngược đãi ngươi, ngươi yên tâm, chờ ta về sau trở thành Thánh giả, nhất định đến vì ngươi hả giận!”

“Ngươi nói thẳng ngươi muốn Tạo Hóa quả là được!” Nữ tử co quắp ngồi dưới đất, dựa lưng vào vách tường nhìn xem Dương Diệp, nhạt âm thanh nói.

Bị nhìn thấu, Dương Diệp cũng không đỏ mặt, nói: “Ngươi xem, ta đã biểu hiện ra đầy đủ thành ý. Ngươi có phải hay không đó nói cho ta biết Tạo Hóa quả ở nơi nào?”

“Ta nói, chỉ cần ngươi mở ra cái kia chỗ thạch bích, ngươi là có thể chứng kiến Tạo Hóa quả!” Nữ tử nói.

“Ngươi không có lừa gạt ta?” Dương Diệp có chút hoài nghi.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó hai mắt đóng lại, không tại lý Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Ta nói nữ nhân, ngươi thì ra là gặp được Thiện Lương nhân từ ta, nếu như gặp được một ít những nhân loại khác, ngươi chết sớm vài.”

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng thạch bích đi đến, đi đến thạch bích trước, Dương Diệp tay phải đặt tại trên thạch bích, ngay lập tức sau, cả tòa thạch bích trực tiếp biến mất.

Thạch bích sau khi biến mất, Dương Diệp nheo mắt, trong mắt có vẻ kinh hãi. Ở trước mặt của hắn, là một mảnh vực sâu, vực sâu vô biên vô hạn, sương mù lượn lờ.

Mà ở cái kia mấy ngàn trượng bên ngoài, hắn thấy được một gốc cây, một khỏa xuyên thẳng Vân Tiêu cây. Hắn nhìn không tới cây căn, càng nhìn không tới cây đỉnh, cái này khỏa cây phảng phất liên tiếp: Kết nối Thiên Địa!

“Cái này là Tạo Hóa cây ư?”

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp bị cái này khỏa cây cho rung động đã đến, bởi vì hắn không nghĩ tới trên đời này thậm chí có lớn như thế cây. Hơn nữa, cái này cây trả lại cho hắn cực kỳ cảm giác nguy hiểm, tựa như lúc trước nhìn thấy Táng Thiên cái loại cảm giác này. Nói cách khác, cái này khỏa cây khả năng cũng là chuẩn Đế cấp!

“Tạo Hóa quả, không chỉ có có thể cải tạo đan điền, càng có thể trên phạm vi lớn tăng lên người cảnh giới, trừ lần đó ra, nó còn có thể cường hóa huyền bảo, thì ra là tăng lên huyền bảo đẳng cấp. Có thể nói, nó là thế gian chí bảo. Đáng tiếc chính là, Tạo Hóa cây có linh, trừ phi chính nó sẵn lòng, bằng không thì tại đây không có thánh trên bậc cường giả thế giới, không ai có thể cưỡng đoạt vận mệnh của nó quả! Cho dù là Tu La Vương, cũng chỉ có thể cùng nó làm giao dịch, mà không thể cưỡng đoạt. Nhân loại, ngươi có thể thử xem cưỡng đoạt nhìn xem!” Dương Diệp sau lưng, nữ tử chậm rãi nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia xa xôi đám mây ở chỗ sâu trong, hắn thấy được năm miếng màu vàng trái cây. Không hề nghi ngờ, cái này là Tạo Hóa quả. Chỉ là, thật sự hiếu thắng đoạt?

Táng Thiên khủng bố, hắn đã thấy được. Cái này Tạo Hóa cây không cần Táng Thiên đẳng cấp thấp, cưỡng đoạt, chỉ cần chỉ còn đường chết, bởi vì ở chỗ này cưỡng đoạt, tựu ý nghĩa muốn kinh động cái kia Tu La Vương cùng với Bồng Lai đảo thượng Thánh giả!

Đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên chuyển động.

Dương Diệp sững sờ, Tiểu Tuyền cơn xoáy đây là muốn làm cái gì? Sau một khắc, Tiểu Tuyền cơn xoáy mạnh mà bộc phát ra một đạo khủng bố hấp lực, đem làm cái này cổ hấp lực sau khi xuất hiện, cái kia mấy ngàn trượng bên ngoài Tạo Hóa cây đột nhiên hóa thành điểm một chút ánh sáng tím hướng phía Dương Diệp bên này vọt tới, cuối cùng từng điểm từng điểm chui vào Dương Diệp trong cơ thể!

Tiểu Tuyền cơn xoáy vừa ý Tạo Hóa cây?

Dương Diệp đầu lập tức toát ra ý nghĩ này, bất quá sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn vội vàng tại trong lòng hô: “Ngươi đừng xằng bậy, tại đây không thể xằng bậy ah! Cho dù coi trọng cũng không thể đoạt ah, Chúng ta có thể cùng nó thương lượng một chút đó a!” Cái này là địa phương nào? Đây là Bồng Lai đảo, đây là Tu La Vương địa bàn ah!

Ở bên ngoài, không chỉ có có Tu La Vương, còn có ít nhất ngoài mười vị Thánh giả, ở chỗ này đoạt, đây không phải tương đương muốn chết sao? Tiểu Tuyền cơn xoáy lúc nào biến thành như vậy lưu manh?

Nhưng mà, Tiểu Tuyền cơn xoáy lý đều không có để ý đến hắn!

Cái kia vực sâu lòng đất đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, một căn mấy ngàn trượng thô cực lớn cây mây phóng lên trời, hướng phía Dương Diệp bên này mãnh liệt bắn mà đến!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, lúc này, một đạo hư ảo màu vàng tiểu tháp đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu. Tiểu tháp hóa thành một đạo ánh sáng tím oanh ở đằng kia cây mây phía trên!

Kinh khủng kia cây mây trực tiếp hóa thành hư vô!

“Ah...”

Vực sâu lòng đất, truyền đến một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết, thanh âm kia, không chỉ có thê lương, còn kẹp lấy sợ hãi thật sâu, phảng phất gặp cái gì chuyện đáng sợ Bình thường!

Lúc này, cái kia Tạo Hóa cây đỉnh đều đã chạm vào Dương Diệp trong cơ thể. Tạo Hóa cây không có ở phản kháng, nó đang run sợ, tại điên cuồng mà sợ run!

Xoẹt xẹt...

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên mây đen rậm rạp, rất nhanh, mây đen tản ra, một chỉ (cái) cực lớn con mắt xuất hiện ở Bồng Lai đảo trên không!

Thiên Đạo chi nhãn!

Dương Diệp sắc mặt trắng nhợt, lần này không chết cũng phải chết!

Sau lưng Dương Diệp, nữ tử nhìn xem Dương Diệp đỉnh đầu cái kia tòa màu vàng tiểu tháp, trong mắt là khiếp sợ, là khó có thể tin, còn có một tia thật sâu kiêng kị!

Thiên Đạo chi nhãn chậm rãi mở ra, lần đầu tiên, nó ánh mắt tựu khóa tại Dương Diệp trên người, sau một khắc, một đạo mấy trăm trượng thô đen kịt sắc thần lôi tự trong đó điện xạ mà ra, hướng phía Dương Diệp hung hăng rơi đến!

Mà lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu màu vàng tiểu tháp đột nhiên hóa thành một đạo ánh sáng tím phóng lên trời, hướng cái kia đen kịt sắc thần lôi cùng Thiên Đạo chi nhãn hung hăng đụng tới!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1015: Nghịch chủng huyền giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Đạo chi nhãn!

Đem làm Bồng Lai đảo trên không xuất hiện Thiên Đạo chi nhãn lúc, Bồng Lai đảo thượng sở hữu tất cả cường giả đều mộng!

Thiên Đạo chi nhãn làm sao có thể sẽ xuất hiện tại Bồng Lai đảo?

Hơn mười người lão giả ngơ ngác nhìn xem ngày đó Đạo chi mắt!

Lúc này, một đạo tử sắc quang trụ đột nhiên tự phía dưới phóng lên trời, tại hơn mười người Thánh giả trong ánh mắt, cái kia ngay cả Thánh giả đều kiêng kị màu đen thần lôi bị tử sắc quang trụ lập tức oanh thành hư vô, đón lấy, tử sắc quang trụ oanh tại ngày đó Đạo chi trên mắt.

Một tiếng vang thật lớn sau, tại ánh mắt mọi người bên trong, kinh khủng kia Thiên Đạo chi nhãn trực tiếp rạn nứt ra, từng đạo khe hở trải rộng hắn thượng.

Một đạo như có như không thanh âm tại phía chân trời vang lên, đón lấy, ngày đó Đạo chi mắt chậm rãi đóng lại, mà lúc này, phía dưới lại là một đạo tử sắc quang trụ phóng lên trời, mà ngay một khắc này, cái kia nhắm lại Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên khởi đầu mờ đi, đem làm tử sắc quang trụ đi vào ngày đó Đạo chi mắt trước mặt lúc, Thiên Đạo chi nhãn đã biến mất!

Chạy thoát?

Hơn mười người lão giả ngây người, Dương Diệp sau lưng nữ tử ngây người, Dương Diệp cũng ngây người!

Thiên Đạo chi nhãn cứ như vậy chạy thoát? Cứ như vậy chạy thoát?

Đây chính là Thiên Đạo chi nhãn ah, đây chính là có thể đơn giản diệt sát Thánh giả Thiên Đạo chi nhãn ah, nhưng mà cứ như vậy chạy thoát?

Phía dưới, Dương Diệp sau lưng nữ tử khó có thể tin nhìn xem Dương Diệp đỉnh đầu màu vàng tiểu tháp, trước mắt thứ này đến tột cùng là cái gì? Lại có thể làm cho cường đại Thiên Đạo chi nhãn đều chịu kiêng kị, mà không thể không đào tẩu! Phải biết rằng, muốn làm đến lại để cho Thiên Đạo chi nhãn đều chịu sợ hãi, coi như là Đế cấp thần khí cũng không thể nào làm được ah!

Trước mắt cái này màu vàng tiểu tháp là Đế trên bậc bảo vật?

Nữ tử hai tay chậm rãi nắm chặc bắt đầu!

Dương Diệp lúc này cũng có chút mộng, Hồng Mông tháp khủng bố hắn là biết đến, nhưng là hắn không nghĩ tới, hiện tại cái này Hồng Mông tháp vậy mà đã khủng bố đã đến loại trình độ này, mấy ngày liền Đạo chi mắt đều sợ hãi!

Không hề nghi ngờ, hiện tại Hồng Mông tháp so với lúc trước Hồng Mông tháp hiếu thắng quá nhiều, mà Hồng Mông tháp hiện tại sở dĩ biến thành mạnh như vậy, như thế cùng hắn có quan hệ. Trước kia tiểu bảy từng nói qua, Hồng Mông tháp mạnh cùng yếu là theo hắn có quan hệ, chỉ cần hắn trở nên mạnh mẽ, Hồng Mông tháp tựu sẽ cùng theo trở nên mạnh mẽ!

Mà bây giờ, hắn đã là trung cấp Bán Thánh, Hồng Mông tháp trở nên mạnh mẽ cũng là bình thường. Chỉ là, cái này không khỏi cũng hơi bị kinh khủng!

Đương nhiên, đây là chuyện tốt.

Lúc này, cái kia Tạo Hóa cây đã toàn bộ chui vào trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền cơn xoáy nội. Đem làm Tạo Hóa cây toàn bộ tiến vào Tiểu Tuyền cơn xoáy sau, lơ lửng tại Dương Diệp đỉnh đầu cái kia màu vàng tiểu tháp khẽ run lên, sau đó hóa thành ánh sáng tím chui vào Dương Diệp trong cơ thể, cuối cùng tiến nhập Tiểu Tuyền cơn xoáy bên trong.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp chau mày... Mà bắt đầu, vốn là hắn cho rằng Tiểu Tuyền cơn xoáy đã khôi phục, nhưng là đến bây giờ, Hồng Mông tháp hay là Tiểu Tuyền cơn xoáy hình dạng, hắn căn bản không cách nào tiến vào trong đó!

Nói cách khác, Hồng Mông tháp còn không có có khôi phục bình thường!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, bởi vì hắn cảm giác được có hơn mười cổ cường đại khí tức chính hướng hắn tại đây chạy đến!

Dương Diệp quay người nhìn thoáng qua nàng kia, do dự hạ, thân hình hắn khẽ động đi vào nữ tử trước mặt, sau đó tay phải hoàn ở nữ tử eo, đón lấy thân hình khẽ động, từ cái này vực sâu nhảy xuống.

Lúc này đã kinh động Bồng Lai đảo thượng cường giả, nói không chừng ngay cả cái kia Tu La Vương cũng đã kinh động, muốn bình thường chạy đi, căn bản không có khả năng. Trừ phi hắn ẩn nấp chính mình khí tức ngốc tại nguyên chỗ bất động, bằng không thì, tại đối phương độ cao: Cao độ đề phòng dưới tình huống, chỉ cần hắn hơi có dị động, đối phương đều có thể cảm nhận được.

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể hướng dưới vực sâu trốn, bởi vì tại đây trong vực sâu, y nguyên có lực lượng thần bí, cổ lực lượng này làm cho thần thức đã mất đi tác dụng. Thánh giả đã không có thần thức truy tung, căn bản đừng muốn đuổi theo đến hắn. Trừ lần đó ra, cái này dưới vực sâu, đen kịt một mảnh, đối với có được ám chi pháp tắc hắn mà nói, không thể nghi ngờ là càng thêm có lợi!

Sở dĩ mang theo cái kia nữ nhân thần bí, là vì hắn không muốn trước khi một màn kia bị thêm nữa... Người biết rõ. Đương nhiên, hắn có thể trực tiếp diệt sát nữ tử, bất quá loại chuyện này, hắn quả thực có chút làm không được.

Hắn là tàn nhẫn vô tình, nhưng là, hắn làm người một mực có chính mình giới hạn thấp nhất!

đọc truyện với //truyen c uatui.net/ Một mực hạ xuống, trọn vẹn hạ xuống gần hai canh giờ, hai người như trước không có rơi xuống đất, cái này lại để cho Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

Đột nhiên, một đạo màu xanh da trời vòng xoáy xuất hiện ở Dương Diệp cùng nữ tử trước mặt.

Nhìn thấy đạo kia màu xanh da trời vòng xoáy, Dương Diệp biến sắc, vội vàng ôm lấy nữ tử ngừng lại, mà lúc này, cái kia màu xanh da trời vòng xoáy đột nhiên tuôn ra một cổ hấp lực, vẻ này hấp lực lập tức bao phủ ở Dương Diệp hai người, tại Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại liền đem hai người quấn vào trong đó. Tiến vào trong đó sau, Dương Diệp chợt cảm thấy một cổ mê muội dám, thời gian dần trôi qua, hắn ý thức khởi đầu mơ hồ.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra.

Trời xanh (Lam Thiên), mây trắng!

Lúc này ở đâu?

Dương Diệp ngay cả vội vàng đứng lên, đánh giá liếc bốn phía, lúc này, hắn chính ở vào một chỗ cánh đồng hoang vu chỗ, mà ở hắn cách đó không xa, là cái kia nữ tử thần bí. Lúc này, nữ tử thần bí co quắp ngồi dưới đất, chính đánh giá bốn phía.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tuy nhiên không biết nơi này là chỗ nào, nhưng là hiển nhiên, bọn hắn hiện tại đã trốn ra ngoài.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử thần bí, nói: “Đếch cần biết ngươi là thằng nào, cái này đều không trọng yếu. Quan trọng là... C hồng ta đã trốn ra ngoài. Tốt rồi, Chúng ta sau sẽ không kỳ!”

Nói xong, Dương Diệp định rời đi, nhưng mà, hắn nhưng lại kinh hãi phát hiện, hắn căn bản không cách nào điều động huyền khí! Hắn vội vàng xem xét trong cơ thể, phát hiện, lúc này trong cơ thể hắn huyền khí vậy mà tĩnh mịch một mảnh,

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp chau mày... Mà bắt đầu.

“Tại đây, có lực lượng thần bí phong tỏa!”

Lúc này, nữ tử bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói:

“Siêu việt Thánh giả lực lượng, ở chỗ này, huyền khí cùng với thần thức đều không thể sử dụng. Nói cách khác, lúc này, ngươi tương đương với một người bình thường!”

Dương Diệp trấn định lại, nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Đây là nơi nào?”

“Bồng Lai đảo thế giới dưới lòng đất!” Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nghe đồn Bồng Lai đảo dưới đảo trấn áp lấy một vị tự đứng ngoài vực tinh không mà đến tuyệt thế hung vật, trước kia ta cho rằng chỉ là truyền thuyết, hiện tại xem ra, cái này căn bản không phải cái gì truyền thuyết, mà thật sự tồn tại.”

“Vực ngoài hành tinh không?” Dương Diệp nhíu mày, nói: “Tựu là những tinh vực khác đến cường giả?”

“Nghịch chủng huyền giả nghe qua không có?” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Nghịch chủng huyền giả!

Dương Diệp nheo mắt, nghịch chủng huyền giả hắn tự nhiên là nghe qua. Hắn nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nhẹ gật đầu.

Nữ tử nói: “Năm đó nghịch chủng huyền giả ngang trời xuất thế, bọn hắn bất tử thân, làm cho toàn bộ Linh giới đều thiếu chút nữa đều hủy trên tay bọn họ, tốt khi bọn hắn bên trong không đoàn kết, tăng thêm khi đó nghịch chủng huyền giả quá mức ngang ngược càn rỡ, làm việc quá mức không kiêng nể gì cả, đắc tội không chỉ là Chúng ta Linh giới bản thổ cường giả, còn có những tinh vực khác cường giả. Tại lúc ấy tất cả mọi người liên hợp hạ, nghịch chủng huyền giả bị trấn áp tại hạ vị diện thế giới. Nhưng là, trong đó cũng có một ít cá lọt lưới!”

“Ngươi nói là, tại đây giam giữ lấy một vị nghịch chủng huyền giả? Thì ra là cái gì kia hung thú?” Dương Diệp nói.

Nữ tử nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như không có đoán sai, hẳn là!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không quan tâm cái này, ngươi có biện pháp nào không để cho Chúng ta ly khai tại đây?” Tạo Hóa quả đã bị Tiểu Tuyền cơn xoáy đạt được, chỉ (cái) phải đi về, là có thể khôi phục Lục Uyển Nhi đan điền, việc này, hắn không muốn kéo, bởi vì kéo càng lâu, đối với Lục Uyển Nhi lại càng bất lợi!

“Hai cái biện pháp!”

Nữ tử nói: “Đệ nhất, trực tiếp bị phá huỷ cái này phương thế giới. Thế giới này cũng không phải chân chánh thế giới, mà là do chí cường giả sáng tạo ra, tạo ra đến giả thế giới, bị phá huỷ, Chúng ta dĩ nhiên là có thể trở lại Linh giới. Hai là tìm được [điểm truyền tống], đã có vào [điểm truyền tống], cái kia dĩ nhiên là có đi ra ngoài [điểm truyền tống], chỉ (cái) phải tìm được, Chúng ta cũng có thể đi ra ngoài!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, hồi lâu, hắn chậm rãi lắc đầu, cái này phương thế giới, đừng nói hắn hiện tại không cách nào vận dụng huyền khí, coi như là hắn đỉnh phong lúc, đều lay không nhúc nhích được cái này phiến thế giới. Tế ra Táng Thiên hoặc là phải thử một chút. Không thể lực phá cái này phiến thế giới, cái kia cũng chỉ có thể tuyển thứ hai!

“Chúng ta đi thôi, tìm xem xem, xem ở đâu có Truyền Tống Trận!”

Dương Diệp nói xong hướng xa xa đi đến, đi vài bước, hắn đột nhiên ngừng lại quay người nhìn xem nữ tử, nói: “Ngươi như thế nào không đi?”

Nữ tử thần bí nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi không đặng!”

Dương Diệp nao nao, hắn đi đến nữ tử trước mặt, xốc lên che khuất nữ tử trường bào, tại nữ tử hai chân gót chân thượng, có trước khi màu đen trường kiếm còn sót lại hai cái kiếm động, kiếm động hoàn toàn xỏ xuyên qua nữ tử gót chân, bên trong kinh mạch cùng với xương cốt đều vỡ vụn, trong đó, không ngừng có máu tươi tràn ra.

Trầm ngâm hạ, Dương Diệp lại nhìn một chút nữ tử hai tay, đồng dạng, tại nữ tử hai tay chỗ cổ tay, cũng là có hai cái kiếm động, lúc này cái này hai cái kiếm động chính chậm rãi tràn huyết!

“Ngươi cùng cái kia Tu La Vương đến tột cùng có gì thâm cừu đại hận, nàng vì sao phải như thế đối đãi ngươi?”

Dương Diệp tại nữ tử trường bào phía trên kéo xuống bốn khối vải, sau đó khởi đầu thay nữ tử băng bó. Nếu như là bình thường, hắn trực tiếp dùng thoáng một phát tử khí, cô gái này điểm ấy tổn thương cũng thì tốt rồi. Nhưng là hiện tại, huyền khí động không dùng được, hắn vừa rồi không có mang trị liệu dược đích thói quen, cho nên chỉ có thể dùng cái này nguyên thủy nhất đích phương pháp xử lý.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có trả lời.

Dương Diệp đứng dậy, kéo qua nữ tử hai tay, tiếp tục khởi đầu băng bó, hắn nhìn thẳng nữ tử, nói: “Ta biết rõ, ngươi không phải một người bình thường, hoặc là nói, ngươi hẳn là một cái người rất lợi hại. Ta chỉ muốn nói, ta đối với ngươi không có ác ý, Chúng ta lập tức tình cảnh đều đồng dạng, cho nên, Chúng ta như thế hợp tác, đối ngươi như vậy ta đều mới có lợi, ngươi cứ nói đi?”

“Đằng sau!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

“Ân?”

Dương Diệp sững sờ, nói: “Có ý tứ gì?”

“Đằng sau!” Nữ tử lại nói một lần, lúc này đây, nàng thanh âm tăng thêm rất nhiều.

Đằng sau?

Dương Diệp quay người nhìn lại, vừa quay người lại, chỉ một quyền đầu liền trực tiếp oanh tại bụng của hắn, một ngụm máu phun ra, Dương Diệp đâm vào trên người cô gái, mang theo nữ tử trực tiếp bay ngược đi ra ngoài!

Cái này vừa bay, tựu là trọn vẹn mấy ngàn trượng!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1016: Giới hạn pháp tắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sắp lúc rơi xuống đất, Dương Diệp bản năng ôm lấy nữ tử khẽ đảo, lại để cho chính mình trước rơi xuống đất. Đọc sách các miễn phí tiểu thuyết đọc

Rơi đập tại địa, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, vô số đạo cánh tay thô khe hở nhanh chóng tự Dương Diệp thân hình lan tràn ra, trong nháy mắt, dùng Dương Diệp làm trung tâm, phạm vi mấy ngàn trượng nội đại địa đều rạn nứt ra!

Dương Diệp lần nữa phun ra một ngụm máu, toàn thân xương cốt một hồi nhức mỏi. Mà nằm sấp tại trên người hắn nữ tử, bởi vì hắn đã nhận lấy đại bộ phận lực lượng, bởi vậy, nữ tử chỉ là nhận lấy chợt nhẹ tổn thương.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có lời nói.

Dương Diệp đứng dậy, đem nữ tử ôm lấy để ở một bên trên tảng đá, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía xa xa, tại cách đó không xa, đứng đấy một gã khôi ngô nam tử, nam tử tóc râu ria lớn lên lau nhà, trên người chỉ (cái) mặc một bộ da thú, hiển nhiên một cái dã nhân.

Mà cái này dã nhân dĩ nhiên là Thánh giả cảnh!

Nếu như tại Linh giới, dùng hắn tình huống hiện tại đối mặt một vị Thánh giả, cái kia không thể nghi ngờ là hẳn phải chết, nhưng là hiện tại, đối phương tuy nhiên là Thánh giả, nhưng cùng hắn, đều không có huyền khí, dựa vào là thân thể. Mà thân thể, hắn tuy nhiên không phải Thánh giả, nhưng tuyệt đối không thua bởi Thánh giả cảnh cường giả thân thể!

Trước khi sở dĩ bị đối phương đánh lén thành công, là vì hắn quên chính mình thần thức ở chỗ này đã mất đi hiệu lực!

Dương Diệp không có lời nói, chân phải mạnh mà đạp địa, đại địa kịch liệt run lên, mượn nhờ đại địa lực lượng, Dương Diệp cả người như là một quả đạn pháo Bình thường hướng phía cái kia dã nhân bắn mạnh tới, những nơi đi qua, không gian một hồi kích động!

Hắn không hỏi đối phương là ai, cũng không có hỏi đối phương tại sao phải ra tay đánh lén hắn. Loại này thời điểm, hắn cảm thấy hay là trước giảng nắm đấm cho thỏa đáng!

“Rống!”

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, cái kia dã nhân một tiếng gào thét, thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, rất nhanh, hai người nắm đấm trong không khí tiếp xúc lại với nhau!

Một tiếng vang thật lớn, hai người chung quanh không gian một hồi kịch liệt kích động, hai người từng người hướng về sau liền lội lại vài chục bước, bất quá sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lại mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đi tới cái kia dã nhân trước mặt, sau đó lại là một quyền oanh tới!

“Rống!”

Dã nhân lại là một tiếng gào thét, sau đó giơ lên nắm đấm hướng phía Dương Diệp nắm đấm nghênh đón!

Nắm đấm chạm vào nhau, hai người vừa chạm vào tức tách ra, nhưng là sau một khắc ▼▼▼▼, m. ¢. C≦om, Dương Diệp lại xông tới. Dương Diệp phi thường minh bạch một, cái kia chính là vật lộn lúc, chú ý chính là một cái hung ác chữ, chơi liều đủ, là có thể cho đối phương tạo thành cường đại áp lực tâm lý. Đương nhiên, hắn cũng không có tận lực truy cầu hung ác, bởi vì hắn cùng với người động thủ lúc, bản thân tựu là ác như vậy!

Hai người thân thể lực lượng đều là cực kỳ cường đại, mỗi một đấm va chạm, đều làm cho không gian kịch liệt kích động bắt đầu. Không gian khá tốt, tại đây không gian dị thường chắc chắn, dù cho hai người toàn lực phía dưới đều không có thể đủ đem không gian chấn vỡ, nhưng là hai người dưới chân mặt đất sẽ không như vậy đã kiên cố.

Chiến không đến hơn mười tức, hai cái chung quanh mặt đất đã toàn bộ vỡ ra, xuất hiện một mảnh dài hẹp sâu không thấy đáy khe rãnh, như là động đất Bình thường!

Giao chiến nửa khắc đồng hồ sau, tại Dương Diệp không muốn sống đấu pháp hạ, dã nhân dần dần rơi xuống hạ phong.

Dã người khí thế càng ngày càng yếu, mà Dương Diệp khí thế nhưng lại càng ngày càng mạnh, càng đánh càng mạnh.

Dã nhân gầm thét, giống như là ở cái gì, nhưng là Dương Diệp lại là căn bản mặc kệ, nắm đấm như là giọt mưa giống như hướng phía dã nhân điên cuồng đập tới. Hiện tại, hắn không chỉ có dùng tới nắm đấm, chân, đầu gối, toàn thân cao thấp đã thành vũ khí của hắn. Tại hắn điên cuồng công kích đến, dã nhân đã hiện ra bại thế!

Một phút đồng hồ sau, dã nhân một cái không chú ý, bị Dương Diệp một cước đá vào phần bụng, cả người lập tức bay rớt ra ngoài. Dương Diệp bắt lấy cơ hội này, nhanh chóng lấn thân trên xuống, mạnh mà một quyền oanh không cầm quyền người ngực, dã nhân thân thể lập tức cung thành tôm hình dáng bay rớt ra ngoài. Dương Diệp tự nhiên không có cứ như vậy buông tha cho, lập tức đuổi theo, sau đó khởi đầu điên cuồng công kích!

Bành bành bành...

Giờ phút này, dã nhân chỉ có thể bị động bị đánh. Cũng may hắn thân thể cường hãn, dù cho bị Dương Diệp đánh vô số quyền, cũng chỉ là là bị tổn thương, mà không có chết!

“Tại đánh tiếp, hắn tựu chết rồi!”

Nhìn thấy Dương Diệp không có chút nào dừng lại ý tứ, một bên nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp một cước đá vào dã nhân phần bụng, thứ hai trực tiếp bay rớt ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất, đem mặt đất ném ra một cái hố sâu. Dương Diệp thân hình khẽ động rơi vào hố sâu, chỉ chốc lát, Dương Diệp dẫn theo cái kia đã hấp hối dã nhân xuất hiện ở nữ tử trước mặt.

Đem dã nhân ném xuống đất, Dương Diệp thoáng cái ngồi liệt tại nữ tử bên cạnh, tuy nhiên thắng, nhưng là hắn cũng tình trạng kiệt sức. Nếu như là bình thường, có huyền khí chữa trị, cái này căn bản không phải vấn đề gì, nhưng là hiện tại, huyền khí không thể dùng, hắn chỉ có thể các loại, ngang thể chậm rãi khôi phục...

“Ngu xuẩn!” Lúc này, nữ tử bỗng nhiên một câu.

“Ân, cái này dã nhân xác thực có ngu xuẩn!” Dương Diệp đồng ý nói.

“Ta là ngươi!” Nữ tử nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức thoáng một phát nhảy dựng lên, sau đó đi đến nữ tử trước mặt, nói: “Nữ nhân, ngươi có thể hay không Hữu Lương tâm? Nếu như không phải ta liều chết đem cái này dã nhân đánh ngã, ngươi có biết hay không đem ngươi gặp phải lấy cái gì? Dùng cái này dã nhân trước khi nhìn ngươi lúc lộ ra Sói tính ánh mắt, ngươi hội (sẽ) chết không nhắm mắt!”

“Lực lượng, không phải ngươi như vậy dùng!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

“Lực lượng của ngươi không tập trung, quá phận tán, làm cho chính mình lực lượng đang cùng người đối địch lúc, không cách nào phát huy ra xứng đáng hiệu quả. Trừ lần đó ra, khống chế của ngươi lực quá kém quá kém, không cách nào làm cho lực lượng sống bắt đầu.” Nữ tử lấy, chỉ chỉ Dương Diệp dưới chân một tảng đá, nói: “Đến, đem tảng đá kia nửa bộ phận trên nổ nát thử xem, nhớ kỹ, chỉ làm cho nửa phần trên phần toái sẽ xảy đến!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, do dự hạ, hắn cầm lấy lớn cỡ bàn tay Thạch Đầu, sau đó nhẹ nhàng một quyền oanh tại hắn thượng.

Một tiếng vang nhỏ, trong tay hắn Thạch Đầu trực tiếp hóa thành bột mịn.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ!

“Trước khi ngươi cùng hắn đối địch lúc, nếu như có thể khống chế tốt lực lượng của mình, không chỉ có có thể trong thời gian ngắn nhất đánh bại hắn, còn có thể tránh cho lại để cho chính mình kiệt lực!” Nữ tử nhạt âm thanh nói: “Tựu giống với tảng đá kia, có lẽ nó chỉ cần ngươi một phần vạn lực lượng có thể nổ nát, nhưng là ngươi lại dùng một phần ngàn lực lượng.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Phải như thế nào mới có thể làm được ngươi cái kia dạng?”

“Luyện!” Nữ tử nói: “Trừ lần đó ra, không có đường tắt!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Có thể kịp thời làm được ngươi cái kia giống như, cũng không sánh bằng tu luyện một môn Thần giai huyền kỹ, không phải sao? Cho nên, cùng hắn tốn hao thời gian tại phía trên này, còn không bằng đi tu luyện một môn cường đại huyền kỹ!”

“Ngu xuẩn!”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi cũng biết lực lượng đạt đến mức tận cùng sẽ như thế nào? Ngươi cũng biết tốc độ đạt đến mức tận cùng sẽ như thế nào? Bất kể là nhân loại hay là yêu thú, thân thể mới là của Chúng ta căn bản. Pháp Tắc Chi Lực, cùng với khác cái gọi là thần thông gì, đều chỉ là Chúng ta thân thể phụ trợ. Thử hỏi, ngươi bản thân thân thể không được, cảnh giới không đủ, có thể thi triển đủ loại cường đại huyền kỹ cùng với cái gọi là bí pháp? Thân thể không được, còn lại hết thảy, bất quá đều là mây bay.”

Đến cái này, nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, lại nói: “Thân thể là của Chúng ta căn bản, còn lại hết thảy, bất quá là Chúng ta hướng thế giới mượn tới lực lượng mà thôi. Như lúc này, Thiên Địa không có linh khí cho ngươi, không có huyền khí ngươi, ngươi còn có thể thi triển Pháp Tắc Chi Lực? Còn có thể thi triển cái gọi là Thần giai huyền kỹ? Không thể, không có Thiên Địa linh khí, ngươi tựu sẽ biến thành một người bình thường.”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta thừa nhận, ngươi vô cùng có đạo lý, cũng phá vỡ ta dĩ vãng một ít nhận thức. Chỉ là, dựa theo lời của ngươi đến, chẳng phải là chỉ có tu luyện thân thể, mới có thể chính thức đắc đạo?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Đại đạo 3000, thân thể chỉ là trong đó một đường. Ta muốn nói cho ngươi là, thân thể tựu giống với một cái vật chứa, có thể giả bộ bao nhiêu thứ, tựu nhìn ngươi thân thể có đủ hay không đại, có đủ hay không chắc chắn. Nếu như ngươi thân thể không đủ đại, không đủ cường, cho ngươi tại đồ tốt, ngươi cũng chứa không nổi, bất định còn sẽ đem mình nứt vỡ!”

“Ta hiểu được!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, giờ phút này, hắn là chân chính đã minh bạch. Giống vậy Kiếm Vực, không phải Kiếm Vực không được, mà là chính bản thân hắn không được. Còn có Táng Thiên, không phải Táng Thiên quá mạnh mẽ, mà là chính bản thân hắn quá yếu. Còn có Kiếm Linh, không phải kiếm tổ cùng chính thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật quá mạnh mẽ, mà là hắn quá yếu!

Đến cùng, là chính bản thân hắn còn không xứng với những lực lượng này!

“Đúng rồi, lực lượng của ngươi đạt đến mức tận cùng là dạng gì?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

“Nghe qua giới hạn pháp tắc ư?” Nữ tử bỗng nhiên nói.

“Giới hạn pháp tắc?” Dương Diệp nhíu mày lắc đầu.

“Cái gọi là giới hạn, tựu là chỉ đem làm một việc đạt với bản thân thân thể cực hạn, thì ra là giới hạn về sau đồ vật.” Nữ tử nhìn xem Dương Diệp nói: “Tựu giống với hồng thủy bị đê đập ngăn cản, hồng thủy từng đợt rồi lại từng đợt trùng kích đê đập, mà khi một đoạn thời khắc đê đập biến mất lúc, cái này cổ hồng thủy chỗ mang đến lực lượng, đem so với bình thường cường ra mấy chục lần!”

“Đọng lại, bộc phát!” Dương Diệp trầm giọng nói: “Đúng không?”

“Ngươi như vậy, cũng có thể!” Nữ tử nói.

“Cái này pháp tắc so về của ta cái này Tiêu Vong Pháp Tắc như thế nào?” Dương Diệp nói. Trước khi tại cứu nữ tử lúc, nữ tử đã xem qua hắn Tiêu Vong Pháp Tắc.

“Ngươi cảm thấy ngươi Tiêu Vong Pháp Tắc rất lợi hại?” Nữ tử nói.

“Chẳng lẻ không lợi hại ư?” Dương Diệp nói.

“Tử vong tức là hủy diệt, thì ra là rút ra vạn vật sinh cơ. Nào đó trình độ đi lên, nó quả thật không tệ. Nhưng là, ngươi phải hiểu được một, đem làm lực lượng đạt tới trình độ nhất định lúc, nó là tử vong không được." Nữ tử nói: "Tiêu Vong Pháp Tắc, uy lực của nó đã bị cố định, không có phát triển khả năng. Mà giới hạn pháp tắc nhưng lại không có cái này hạn chế, ngươi bản thân càng cường, nó có thể tại ngươi vốn lực lượng trên cơ sở cho ngươi biến thành càng mạnh hơn nữa! Ngươi, cái nào pháp tắc càng mạnh hơn nữa?"

"Đã minh bạch!"

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, nói: "Đa tạ chỉ!" Hết, Dương Diệp phức tạp nhìn thoáng qua nữ tử, giờ phút này, hắn coi như là kẻ đần cũng biết nữ nhân này tuyệt đối không phải một người bình thường.

"Đã minh bạch tựu mau chạy đi!" Nữ tử nói.

Dương Diệp hơi sững sờ, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, quay người nhìn lại, chỉ thấy xa xa chẳng biết lúc nào xuất hiện hơn 100 cái cầm trong tay cổ quái trường mâu dã nhân, cái này hơn 100 cái dã nhân chính hướng bọn họ bên này điên cuồng chạy tới!

Nhìn thấy cái này hơn 100 cái dã nhân, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, da đầu một hồi run lên.

Bởi vì những... Này toàn bộ là Thánh giả...

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1017: Nếu như ngươi dám, ngươi sẽ hối hận cả đời

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngao ngao NGAO..."

Hơn 100 dã nhân ngay ngắn hướng tru lên, theo của bọn hắn chạy trốn, toàn bộ đại địa đều bị run rẩy.

Chiến hay là trốn?

Dương Diệp hít sâu một hơi, không chút do dự, quay người ôm lấy nữ tử bỏ chạy.

Đừng nói giỡn, tuy nhiên những... Này dã nhân không thể giống nhân loại Thánh giả cái kia có thể giống như thi triển đủ loại thần thông, nhưng là nhục thể của bọn hắn thế nhưng mà thật thánh giai ah.

Một người solo hơn 100 vị tương đương với thánh giai yêu thú?

Dương Diệp đầu còn không có bị cửa kẹp, tự nhiên sẽ không đi làm loại này chuyện ngu xuẩn.

Hắn vốn định khảo vấn khảo vấn cái kia trước khi bị hắn hành hạ hấp hối dã nhân, nhưng là hiện tại xem ra, chỉ có thể buông tha cho. Bảo vệ tánh mạng mới được là cần gấp nhất đấy!

Đem làm những cái... Kia dã nhân chứng kiến trước khi bị Dương Diệp thảm hành hạ chính là cái kia dã nhân thảm trạng lúc, chúng dã nhân lập tức ngay ngắn hướng gào lên, sau đó nguyên một đám điên như vậy hướng phía Dương Diệp hai người đuổi tới.

Dương Diệp một đường chạy như điên, đem làm hắn nhìn thấy sau lưng những cái... Kia dã nhân vậy mà không có bỏ qua ý tứ về sau, khóe miệng của hắn không khỏi hung hăng co lại, nếu như là bình thường, có Tốc Chi Pháp Tắc gia trì, những... Này dã nhân coi như là thúc ngựa đều cản không nổi hắn. Nhưng là hiện tại, hắn chỉ có đơn thuần thân thể lực lượng, tốc độ toàn bộ nhờ thân thể lực lượng, mà bởi vì lúc trước cùng dã nhân đại chiến mà mang đến thân thể mỏi mệt cũng còn chưa khôi phục, bởi vậy, giờ phút này hắn cùng với chúng dã nhân ở giữa khoảng cách càng ngày càng nhỏ.

“Ngươi có biện pháp nào không?” Dương Diệp nhìn về phía trong ngực nữ tử.

“Hoặc là trốn, hoặc là giết bọn chúng đi!” Nữ tử nói.

“Ngươi này bằng với là nói nhảm!” Dương Diệp tức giận nói.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ngươi khẳng định không phải người bình thường, hoặc là nói, ngươi nhất định là một cái phi thường lợi hại người. Ngươi bây giờ cũng nhìn thấy, nếu như chúng ta bị bọn hắn đuổi theo, đây tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy. Nếu như ngươi có biện pháp nào, hoặc là nói át chủ bài, ngươi cũng đừng đã ẩn tàng, có tốt không?”

“Đem ngươi cái kia tiểu tháp kêu đi ra, đừng nói những... Này dã nhân, tựu là cái này phương thế giới đều có thể bị phá huỷ!” Nữ tử

nói.

Hồng Mông tháp!

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, lúc trước hắn phát hiện không cách nào vận dụng huyền khí lúc, thì có nếm thử gọi Hồng Mông tháp hỗ trợ, nhưng mà đối phương điểu đều không thèm điểu nghía đến hắn! Nhiều khi, Dương Diệp không khỏi suy nghĩ, hắn cùng với Hồng Mông tháp đến tột cùng ai mới là chủ nhân.

“Ngươi không cách nào chính thức khống chế nó!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nhẹ gật đầu.

“Cũng là!” Nữ tử nói khẽ: “Ngươi như thế yếu, làm sao có thể nắm giữ cái kia các loại thần vật!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Nữ nhân, ngươi bây giờ sở dĩ còn sống, không có bị những cái... Kia dã nhân lăng nhục, cũng là bởi vì ta cái này như thế yếu đích người tại!”

“Nhược cũng không đáng sợ, cũng không đáng xấu hổ, sợ chính là một người không biết mình yếu, loại người này, mới được là đáng xấu hổ đấy!” Nữ tử nhạt âm thanh nói.

“Ta cảm thấy được chúng ta bây giờ hay là thảo luận hạ sống thế nào mệnh a!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, lúc này, những cái... Kia dã nhân cách hắn đã chưa đủ mấy trăm trượng, tại tiếp tục như vậy, không ra nửa canh giờ, bọn hắn sẽ bị đuổi theo.

“Đem ta vứt bỏ, như vậy có thể vì ngươi mang nhiều đến một chút thời gian!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nói: “Ngươi tại thăm dò ta?”

“Ngươi đã được đến Tạo Hóa quả, ta đối với ngươi mà nói, đã không có giá trị lợi dụng, không chỉ có không có giá trị lợi dụng, hiện tại ngược lại vẫn là của ngươi vướng víu, không phải sao?” Nữ tử nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi tựa hồ rất hy vọng ta đem ngươi vứt bỏ!”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ngươi bây giờ còn tiếp tục mang theo ta, đơn giản là hy vọng từ trên người ta đạt được chạy đi đích phương pháp xử lý, hoặc là cho rằng ta còn ẩn dấu thực lực, có cái gì kinh người át chủ bài. Ta có thể thẳng thắn nói cho ngươi biết, chạy đi đích phương pháp xử lý ta đã nói cho ngươi biết, trừ lần đó ra, không có phương pháp. Về phần thực lực cùng át chủ bài, ta đồng dạng không có, ít nhất ở cái địa phương này không có. Cho nên, ta đối với ngươi mà nói, đã không có giá trị lợi dụng rồi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nói: “Ngươi đối với ta có rất sâu đề phòng, hoặc là nói địch ý. Ta không biết ngươi tại sao phải như vậy, nhưng là ta muốn nói, loại này thời điểm, chúng ta song phương chân thành hợp tác, đối với chúng ta mới là tốt nhất. Ít nhất, ở cái địa phương này, chúng ta nhất định phải chân thành một điểm, ngươi cảm thấy thế nào?”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng nói: “Ta không có cách nào!”

Nghe vậy, Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã ngươi không có cách nào, cái kia cứ dựa theo phương pháp của ta đến đây đi!”

Nói xong, Dương Diệp ngừng lại, đem nữ tử bỏ vào trên lưng, sau đó hướng phía cái kia một đám dã nhân đi đến.

“Ngươi làm cái gì?” Nữ nhân hỏi.

“Một mình ta solo bọn hắn toàn bộ!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trên mặt, một vòng dữ tợn lặng yên hiển hiện. Hắn lúc này trên người mang thương, tiếp tục trốn, bị đuổi kịp là chuyện sớm hay muộn, đã cuối cùng tránh không được một trận chiến, vậy hắn lựa chọn chủ động một trận chiến!

“Ngươi xác định?” Nữ tử nói.

“Ta phi thường xác định!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, một cổ khí thế tự trong cơ thể hắn tuôn ra, đón lấy, phía chân trời đột nhiên rơi hạ một đạo nói tinh màu xanh da trời cột sáng chui vào trong cơ thể của hắn, đem làm đạo này tinh màu xanh da trời cột sáng chui vào trong cơ thể hắn về sau, một đạo hơi mỏng tinh màu xanh da trời màn sáng, như là làn da Bình thường dính sát tại hai người trên người.

Tại đi tới nơi này thế giới về sau, hắn phát hiện, linh khí tuy nhiên không thể dùng, nhưng là Tinh Thần Chi Lực lại là có thể! Mà hắn vừa vặn tu luyện qua Tinh Thần Chi Lực, đây là hắn vì cái gì dám lưu lại một trận chiến nguyên nhân!

“Tinh Thần Chi Lực!”

Nhìn mình trên người tinh màu xanh da trời màng mỏng, nữ tử trong mắt mang theo một tia kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Tại Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể một khắc này, Dương Diệp mặt cũng đã vặn vẹo lên, đem làm Tinh Thần Chi Lực phóng ra ngoài, hình thành Tinh Thần màng bảo hộ lúc, hắn cả khuôn mặt đã vặn vẹo nhanh biến hình rồi.

Vốn là có tử khí phụ trợ, hắn thi triển Tinh Thần Chi Lực căn bản không có tác dụng phụ, nhưng là hiện tại, tử khí không thể vận chuyển, hắn thi triển Tinh Thần Chi Lực, đem đã bị Tinh Thần Chi Lực mang đến cắn trả. Loại này cắn trả, không thể nghi ngờ là cực kỳ thống khổ đấy, bởi vì cái này Tinh Thần Chi Lực tương đương với là ở ăn mòn hắn ngũ tạng lục phủ còn có cả người!

Không có biện pháp, loại này thời điểm, hắn không còn lựa chọn nào khác!

Thống khổ cực độ, làm cho Dương Diệp giờ phút này ý thức đều nhanh bắt đầu mơ hồ. Hiện tại, hắn thầm nghĩ phát tiết, chỉ có phát tiết mới có thể lại để cho thân thể trong cơ thể cùng bên ngoài cơ thể thống khổ giảm nhẹ một chút!

“Ah!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, lưng cõng nữ tử trực tiếp xông về đám kia dã nhân.

Một gã dã nhân nắm tay bên trong đích trường mâu đâm vào Dương Diệp trước ngực, nhưng mà lại để cho hắn khiếp sợ chính là, Dương Diệp không chỉ có một chút việc không có, trong tay hắn trường mâu trực tiếp hóa thành bột mịn, cùng lúc đó, cái kia dư uy huống chi đem hắn chấn hướng về sau liền lùi lại mấy chục bước!

Sở hữu tất cả dã nhân đều mộng rồi!

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên vọt tới trước mặt hắn người gần nhất dã nhân trước mặt, sau đó một quyền mạnh mà hướng cái kia dã nhân oanh tới. Tên kia dã nhân kinh hãi, đồng dạng một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới.

Lưỡng quyền chạm nhau, dã nhân hướng về sau liền lùi lại gần trăm bước, trái lại Dương Diệp, nhưng lại một bước đều không có lui! Tên kia dã nhân kinh hãi, mà lúc này, Dương Diệp đã ra hiện ở trước mặt hắn, đón lấy một quyền oanh tại đầu của hắn thượng.

Dã đầu người lập tức biến hình, sau đó cả người bay ngược ra mấy ngàn trượng bên ngoài!

“NGAO ngạo!”

Vô số dã nhân gào thét, sau đó điên cuồng hướng phía Dương Diệp công tới. Bất quá đáng tiếc chính là, bọn hắn trường mâu cùng với nắm đấm đối với Dương Diệp không có tạo thành một điểm tổn thương, thậm chí quả đấm của bọn hắn cùng trường mâu công tại Dương Diệp trên người lúc, còn có thể bị lực lượng của mình cho bắn ngược chấn tổn thương. Mà Dương Diệp nắm đấm mỗi một lần rơi tại trên người bọn họ, bọn hắn nhưng lại không chết tức tổn thương!

Dương Diệp càng đánh càng hăng, giờ phút này hắn đã hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, bởi vì hắn căn bản cảm giác không thấy đau đớn, mặc kệ bao nhiêu căn trường mâu cùng nắm đấm oanh tại trên người hắn, hắn một điểm cảm giác đều không có. Mà quả đấm của hắn oanh tại đây chút ít dã trên thân người, hắn cũng không có cảm giác. Hắn hiện tại, tựu phảng phất đã mất đi tri giác Bình thường!

Chuẩn xác mà nói, hắn bây giờ là Vô Địch đấy! Ít nhất chỉ bằng vào thân thể lực lượng, là căn bản không cách nào cho hắn tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương!

Chiến đấu không đến một hồi, trong tràng cũng đã hơn mười (chiếc) có dã nhân ngã xuống!

Thời gian dần trôi qua, một ít dã nhân trong mắt đã lộ ra ý sợ hãi, trước mắt Dương Diệp trong mắt bọn hắn, không thể nghi ngờ là một cái quái vật.

“NGAO!”

Trong tràng, một gã dã nhân đột nhiên ngửa mặt lên trời một tiếng gào thét, đón lấy, hắn quay người bỏ chạy, mà ở bên cạnh hắn chúng dã nhân cũng lập tức quay người bỏ chạy.

Đối mặt một cái cơ hồ là Vô Địch người, bọn hắn tự nhiên không dám ở tiếp tục chiến xuống dưới.

Bất quá Dương Diệp hiển nhiên không có muốn thả qua ý của bọn hắn!

Dương Diệp đuổi theo một cái dã nhân, hắn một quyền oanh ở đằng kia dã nhân trên lưng, thứ hai trực tiếp bay ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất. Bất quá bởi vì hắn cường đại thân thể duyên cớ, hắn cũng chưa chết, không chỉ có không có chết, đã bị tổn thương cũng không phải vô cùng nghiêm trọng. Hắn vừa muốn đứng lên, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, một cước giẫm phải bụng của hắn, sau đó nắm đấm mạnh mà oanh hướng đầu của hắn!

Tên kia dã đầu người lập tức biến thành một cái quái dị dị hình dạng, mà lúc này, Dương Diệp lại là một quyền oanh tại đầu hắn lên!

Rầm rầm rầm...

Trong nháy mắt, Dương Diệp không biết ở đằng kia tên dã đầu người thượng oanh bao nhiêu quyền, cho đến cái kia dã đầu người bạo liệt ra ra, hắn mới thu tay lại, sau đó đuổi theo kế tiếp dã nhân!

Phát tiết!

Toàn thân cao thấp mang đến cái chủng loại kia thực cốt kịch liệt đau nhức, làm cho Dương Diệp trong đầu chỉ có một ý niệm, cái kia chính là phát tiết, điên cuồng phát tiết!

Lại giết sáu bảy tên dã nhân về sau, Dương Diệp tốc độ dần dần chậm lại, cùng lúc đó, những cái... Kia dã nhân đã toàn bộ chạy không thấy rồi.

Nhưng mà Tinh Thần Chi Lực cho thân thể của hắn mang đến kịch liệt đau nhức nhưng lại còn không có có biến mất, không chỉ có không có biến mất, bởi vì hắn quá độ sử dụng thân thể lực lượng nguyên nhân, cái kia kịch liệt đau nhức so với trước càng tăng kinh khủng rồi.

Phát tiết!

Hắn cần không ngừng phát tiết!

Đột nhiên, Dương Diệp quay người đem sau lưng nữ tử dùng sức ném đi, ném vào một bên trên mặt đất. Xem lên trước mặt nữ tử, Dương Diệp trong mắt đã không có thanh minh, có, chỉ có dục. Hỏa.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, nói:

“Nếu như ngươi dám, ngươi sẽ hối hận cả đời!”

“Rống!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, thân hình khẽ động, trực tiếp đặt ở trên người cô gái, kéo ra nữ tử trường bào, trường bào xuống, không có vật gì!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1018: Biết rõ chính mình có nhiều nhược ư?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu như là bình thường, có Kiếm Ý áp chế, coi như là tại đau tận xương cốt, Dương Diệp cũng sẽ không mất đi lý trí đấy. Nhưng là hiện tại, huyền khí không cách nào sử dụng, Kiếm Ý cũng không cách nào sử dụng, bởi vậy, tại loại này thực cốt kịch liệt đau nhức xuống, hắn chỉ có dùng phát tiết phương thức đến giảm bớt. Mà phát tiết, ngoại trừ điên cuồng sát nhân, cái kia chính là nữ nhân...

Tại bản năng thúc dục xuống, Dương Diệp quyết đoán bổ nhào nữ tử.

Trường bào phía dưới, nữ tử thân không một vật, trắng noãn ngọc thể không hề giữ lại hiện ra tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Nếu như là bình thường, Dương Diệp tuân thủ nghiêm ngặt bản tâm, Nhưng dùng làm được bỏ qua. Nhưng là giờ phút này, trước mắt một màn này, đối với Dương Diệp mà nói không thể nghi ngờ là một tề thôi tình tề!

Xuất phát từ nhân tính bản năng, hắn trực tiếp hôn lên nữ tử bờ môi, mà hai tay cũng trèo lên nữ tử ngọc thể.

Nữ tử không có phản kháng, nàng xem thấy Dương Diệp, thần kỳ bình tĩnh!

Hôn hôn, ngay tại muốn đi vào một khắc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên chống lại nữ tử hai mắt, nhìn xem nữ tử cái kia bình tĩnh hai mắt, Dương Diệp động tác ngừng lại, trong mắt của hắn dục vọng tại lúc này cũng tan mất rất nhiều.

Hai người nhìn nhau ước chừng mười tức tả hữu, Dương Diệp đột nhiên theo trên người cô gái lăn hạ hạ ra, sau đó song tay khẽ vẫy, xa xa hơn mười căn trường mâu đột nhiên bay vụt mà đến, đem chính hắn đinh trên mặt đất.

Lúc này, Tinh Thần Chi Lực đã biến mất, bởi vậy, tại chính hắn dưới sự thao túng, trường mâu dễ dàng tựu đâm xuyên qua thân thể của hắn.

Tinh Thần Chi Lực biến mất, không chỉ có không để cho trên người hắn kịch liệt đau nhức giảm bớt, trái lại, tại những Tinh Thần đó Chi Lực theo trong cơ thể hắn biến mất lúc, cái loại nầy kịch liệt đau nhức còn càng ngày càng nghiêm trọng rồi.

Bất quá giờ phút này, hắn thần trí đã khôi phục rất nhiều rồi.

Hắn không có ở quản trên người thực cốt kịch liệt đau nhức, mà là trong đầu không ngừng hồi tưởng đến nữ tử trước khi hai mắt.

Trước khi cùng nữ tử đối mặt cái kia một cái chớp mắt, trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền cơn xoáy vậy mà xoay tròn thoáng một phát!

Đây là đang cảnh cáo!

Cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên. Bởi vì từ nhỏ vòng xoáy cùng hắn đến bây giờ, có thể làm cho Tiểu Tuyền cơn xoáy phát ra cảnh cáo sự tình, không cao hơn ba lượt.

Trước mắt nữ nhân này đến tột cùng là ai?

Rất nhanh, Dương Diệp không có ở nhớ lại, bởi vì cái kia kịch liệt đau nhức làm cho hắn thiếu chút nữa trực tiếp đã hôn mê. Lúc này đây, Dương Diệp không dám ở lại để cho chính mình mất phương hướng. Hắn gắt gao kiên trì, trong đầu không ngừng nghĩ đến Tô Thanh Thi, An Nam Tĩnh, Hiểu Vũ Tịch bọn người...

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác mình thân thể bình thường một ít, hắn mở hai mắt ra, lúc này, đã trời tối, trên bầu trời, Tinh Thần rậm rạp.

Dương Diệp vừa định động, toàn thân nhưng lại truyền đến một hồi nhức mỏi cảm (giác), làm cho hắn nhịn không được chân mày cau lại. Cố nén toàn thân không khỏe, Dương Diệp đứng dậy, đi tới một bên nữ tử trước mặt, sau đó ngồi ở nữ tử trước mặt.

Nữ tử nhìn xem hắn, không nói gì, như dĩ vãng đồng dạng. Chỉ là lúc này nữ tử ánh mắt, làm cho Dương Diệp có một loại không hiểu tim đập nhanh.

“Ta vô tình ý mạo phạm ngươi!” Dương Diệp nói.

“Ngươi đã mạo phạm!” Nữ tử nói, thanh âm rất bình tĩnh, không có tức giận dấu hiệu.

“Tính toán lỗi của ta!” Dương Diệp nói: “Mặc kệ nguyên nhân gì, làm ra loại chuyện này, xác thực trách ta!”

“Sau đó thì sao?” Nữ tử nói.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, nói: “Dù sao ta sẽ không dùng chết tạ tội đấy. Nếu không như vậy, chờ chúng ta đi ra ngoài rồi, ngươi cùng ta đều khôi phục thực lực, sau đó chúng ta solo. Ta thắng, việc này chúng ta cứ như vậy được rồi. Nếu ngươi thắng, ta tùy ngươi xử trí, như thế nào đây?” Hắn tự nhiên là sẽ không theo nữ nhân này solo đấy, dù sao sau khi rời khỏi đây, hắn liền quyết định lập tức chuồn đi.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Có thể!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm thở dài một hơi, tạm thời không có việc gì rồi. Tuy nhiên trước mắt nữ nhân này thoạt nhìn một [điểm lực lượng] đều không có, nhưng là có thể làm cho Tiểu Tuyền cơn xoáy phát ra cảnh cáo người, sẽ là một người bình thường sao? Theo như hắn suy đoán, lúc trước hắn tại xâm phạm nữ nhân lúc, nữ nhân khẳng định làm cái gì, cái này lại để cho Tiểu Tuyền cơn xoáy cảm nhận được nguy hiểm, bởi vậy mới cho hắn phát ra cảnh cáo.

Nói cách khác, trước mắt nữ nhân này không phải là không có tự bảo vệ mình Chi Lực, mà là nàng không muốn dùng. Sở dĩ không muốn dùng, theo như hắn suy đoán, hẳn là cùng hắn dùng Táng Thiên đồng dạng, hội (sẽ) trả giá cái gì khó có thể thừa nhận một cái giá lớn. Bằng không thì, đối phương cũng sẽ không tại hắn nhanh muốn đi vào lúc, mới chịu vận dụng lá bài tẩy của mình.

Nói tóm lại, trước mắt nữ nhân này là một một nhân vật nguy hiểm!

Dương Diệp quét liếc chung quanh, khi thấy chung quanh hơn mười (chiếc) có dã nhân thi thể lúc, trong mắt của hắn hiện lên một vòng đáng tiếc, cái này hơn mười cổ thi thể nếu như có thể mang đi, ngày sau luyện chế thành Kiếm Nô, cái kia nhất định là một đại trợ lực ah!

Đáng tiếc chính là, không có huyền khí, nạp giới không thể dùng, cổ vỏ (kiếm, đao) càng không thể dùng, hắn căn bản không cách nào đem những thi thể này mang đi!

Lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, nói: "Nếu như ta không có đoán sai, trước khi những cái... Kia dã nhân nhất định là tại đây nguyên lấy cư dân, chỉ là của ta không rõ chính là, tại đây không chỉ có không có linh khí, bổn nguyên tử khí cũng không có, vì sao bọn hắn có thể thành thánh?"

"Bọn hắn nhất định có có được bổn nguyên tử khí địa phương!" Nữ tử nói.

"Đi tìm bọn họ!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Chúng ta nếu muốn khôi phục thực lực, phải đi tìm bọn họ, đúng không?"

"Hiện tại đi, tựu là đi chịu chết!" Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi quá yếu, muốn trước tăng thực lực của ngươi lên!"

"Thân thể lực lượng sao?" Dương Diệp nói.

"Tới!" Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nao nao, do dự xuống, hắn đi tới nữ tử trước mặt.

"Tới gần một ít!" Nữ tử lại nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó lại đi vào chút ít, lúc này, hắn cùng với nữ tử tầm đó cách xa nhau không đến mấy cen-ti-mét.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi biết chính mình có nhiều nhược sao?"

Dương Diệp: "..."

"Chính là Tinh Thần Chi Lực cắn trả, tựu cho ngươi đã bị mất phương hướng thần trí, ngươi nói, ngươi nhược không kém?" Nữ tử nói.

Dương Diệp nhìn xem nữ nhân hồi lâu, cuối cùng, hắn nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, ta xác thực hay là rất yếu." Như trước mắt nữ tử theo như lời, yếu, cũng không có gì đáng xấu hổ địa phương, hắn tựu trước mắt mà nói, xác thực rất yếu.

Nữ tử chầm chầm vào Dương Diệp nhìn mấy tức, cuối cùng nàng thu hồi ánh mắt, nói: "Ngươi trụ cột miễn cưỡng có thể, không phải dùng ngoại vật chồng chất lên. Nhưng là, nếu như ta không nhìn lầm, ngươi theo phàm nhân cảnh đạt đến bây giờ, khẳng định dùng vẫn chưa tới mười năm thời gian, có phải thế không?”

“Làm sao ngươi biết!” Dương Diệp trong mắt có một tia thần sắc, trước mắt nữ nhân này không khỏi quá kinh khủng chút ít!

“Đây không phải ngươi đó quan tâm đấy!” Nữ tử nói: “Như thế trong thời gian ngắn đem thực lực tăng lên tới ngươi loại trình độ này, tuy nhiên cho ngươi đã có được thực lực cường đại, nhưng là, cũng có được rất nhiều tai hại. Ngươi tâm tình quá kém, tâm cảnh của ngươi căn bản không cách nào cùng mà vượt ngươi tăng lên tốc độ, từng cái cảnh giới tinh túy, ngươi đều không có có thể lĩnh ngộ, chỉ là đơn thuần tăng lên đến cảnh giới này, cái này cho ngươi đã mất đi nguyên vốn thuộc về cảnh giới này đó có lực lượng. Trừ những... Này bên ngoài, ngươi còn có rất nhiều vấn đề.”

Nói đến đây, nữ tử lại nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nói cho cùng, theo phàm nhân cảnh đến trung cấp Bán Thánh, ngươi nhìn như trụ cột rất kiên cố, kỳ thật bằng không thì, đây chỉ là mặt ngoài biểu hiện giả dối. Một khi gặp được chính thức vấn đề, như trước khi Tinh Thần Chi Lực cắn trả, ngươi sẽ lập tức sụp đổ. Tựu giống với xây nhà, địa tầng nền tảng nếu không chắc chắn, phòng ở có lẽ có thể ngăn cản một ít nho nhỏ gió táp mưa sa, nhưng là nếu là gặp được địa chấn, nó sẽ lập tức sụp đổ!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta nên làm như thế nào?” Nữ tử nói những... Này, kỳ thật chính hắn cũng cảm thấy. Chỉ là không có như vậy minh xác, hoặc là nói hắn căn bản không có coi trọng. Bây giờ nghe đến nữ tử lời mà nói..., hắn mới biết được, cái này đến cỡ nào nghiêm trọng!

“Trong vòng năm năm không muốn thành thánh!” Nữ tử nói.

“Trong vòng năm năm không muốn thành thánh!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hồi lâu, hắn nói: “Ta cần lực lượng, cần muốn lực lượng cường đại.”

“Tùy ngươi!” Nữ tử thản nhiên nhìn liếc Dương Diệp.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Được rồi, không nói trước thành thánh sự tình, hay là nói ta hiện tại phải như thế nào trở nên mạnh mẽ a. Bằng không thì, chúng ta khả năng Vĩnh Viễn đô ra không được rồi!”

“Khống chế lực lượng!” Nữ tử nói: “Hiện tại khởi đầu, ngươi phải học được khống chế lực lượng của mình, hơn nữa lại để cho chính mình lực lượng đạt với bản thân thân thể lực lượng điểm tới hạn. Làm được như vậy, những cái... Kia dã nhân nhân số, tại trước mặt ngươi cũng chỉ là một cái số lượng!”

“Giới hạn pháp tắc!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, nói: “Ngươi sẵn lòng dạy ta giới hạn pháp tắc!”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Đổi cái địa phương!”

Dương Diệp hưng phấn nhẹ gật đầu, sau đó ôm lấy nữ tử, thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Ngay tại Dương Diệp hai người ly khai sau đó không lâu, một gã mặc hoa bào thanh niên nam tử cùng một đám dã nhân xuất hiện ở Dương Diệp cùng nữ tử trước kia chỗ chỗ đứng.

Hoa bào thanh niên nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng hắn nhìn về phía phía chân trời, trong mắt có một tia hưng phấn, “Linh giới người, hy vọng đừng quá yếu...”

Một chỗ sơn mạch ở chỗ sâu trong.

“Ngươi đầu tiên muốn làm đến cử trọng nhược khinh, chứng kiến cái kia khỏa cây sao? Hiện tại lên, ta muốn ngươi một quyền đem vỏ cây nổ nát, nhớ kỹ, chỉ là vỏ cây!”

Chỉ một quyền đầu oanh trên tàng cây, cả khỏa cây lập tức hóa thành cây mảnh, cùng lúc đó, cái kia khỏa cây chung quanh mấy chục khỏa cây cũng ầm ầm vỡ vụn...

“Lại đến!”

Cây hóa thành bột mịn!

“Lại đến!”

Cây lần nữa hóa thành bột mịn!

Cứ như vậy, kế tiếp thời gian, Dương Diệp mỗi ngày cần phải làm là không ngừng oanh cây, vài ngày sau, Dương Diệp chung quanh mấy ngàn trượng nội cây cũng đã biến thành bột mịn.

Đương nhiên, hiệu quả cũng là có đấy. Cái kia ngay tại lúc này hắn, đã có thể làm được lại để cho chính mình lực lượng không ngoài tiết, thì ra là một quyền oanh trên tàng cây lúc, lực lượng toàn bộ tập trung ở cái này thân cây, mà sẽ không tiết ra ngoài!

Vốn là, đồng dạng lực lượng, hắn một quyền có thể làm cho cây hóa thành bột mịn, nhưng là hiện tại, hắn một quyền trực tiếp lại để cho cái này khỏa cây hóa thành hư vô!

Cái này thu hoạch, làm cho Dương Diệp mừng rỡ như điên, bất quá hắn hay là làm không được nữ tử nói như vậy, chỉ làm cho vỏ cây vỡ vụn, mà lại để cho cây bình yên vô sự, vì vậy, hắn càng thêm điên cuồng tu luyện rồi!

Một tháng về sau, Dương Diệp đi đến một khỏa cổ thụ trước, nhìn xem cái kia khỏa cổ thụ, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp một quyền oanh ra!

Một tiếng vang nhỏ, cổ thụ vỏ cây lập tức hóa thành hư vô, mà cây dưới da thân cây nhưng lại không có chút nào hư hao.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, quay người nhìn về phía một bên nữ tử.

“Miễn cưỡng hợp cách, ra, hiện tại thử xem cử động nhẹ như trọng! Hoàn thành cái này, ngươi là có thể thử xem học giới hạn pháp tắc!” Nữ tử nói.

“Giới hạn pháp tắc đến tột cùng mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Dùng ngươi bây giờ thân thể, ngươi như học hội giới hạn pháp tắc, nó có thể làm cho lực lượng của ngươi tại trong nháy mắt gia tăng ít nhất 30 lần!”

30 lần!

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn hiện tại lực lượng đã không kém thánh giai cường giả, nếu như lực lượng bỗng nhiên ngay lúc đó gia tăng 30 lần, đó là cái gì khái niệm?

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1019: Ta thật sự nhịn không được

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào đêm.

Yên tĩnh trong rừng rậm, nhàn nhạt đống lửa nhẹ nhàng linh động địa nhúc nhích. Tại đống lửa hai bên, Dương Diệp cùng nữ tử từng người tựa ở một gốc cây thượng.

“Đám kia dã nhân là không bắt được chúng ta không bỏ qua ah!” Dương Diệp nói. Một tháng nhiều xuống, hắn cùng với nữ tử đã thay đổi nhiều cái sơn mạch rồi. Nguyên nhân tự nhiên là bởi vì đám kia dã nhân nguyên nhân.

Nữ tử không nói gì.

Dương Diệp cũng không thèm để ý, tiếp tục lại nói: “Ta cảm thấy được sự tình có chút quỷ dị, trước khi bọn hắn bị ta hành hạ không muốn không muốn đấy, theo đạo lý mà nói, bọn hắn đối với chúng ta hẳn là tránh không kịp mới được là, vì sao bọn hắn sẽ như thế điên cuồng truy chúng ta?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi muốn nhiều như vậy làm chi?”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nói: “Đây chính là quan hệ đến chúng ta tánh mạng, ta có thể không muốn sao?”.

“Ngươi muốn muốn là như thế nào lại để cho chính mình biến thành càng mạnh hơn nữa!” Nữ tử nói.

Nói đơn giản một chút chính là hắn bây giờ có thể đủ rất tốt khống chế chính mình vốn có lực lượng, cái này so bỉ lực lượng tăng cường còn muốn khủng bố!

“Ánh mắt của ngươi cứ như vậy thiển cận?” Nữ tử nói.

“Có ý tứ gì!” Dương Diệp nói.

Nữ tử quét liếc chung quanh, nói: “Chứng kiến chỗ này thế giới sao? Đây là một người sáng tạo ra, tạo ra đến đấy, một cái có lẽ đã vẫn lạc người sáng tạo ra, tạo ra đến thế giới, hơn nữa tại không biết bao nhiêu năm về sau, còn có thể vây khốn ngươi, cho ngươi bất đắc dĩ, thậm chí là tuyệt vọng. Mà ngươi, lại vẫn còn vì chính mình thu hoạch được từng chút một con sâu cái kiến Chi Lực dương dương tự đắc, Nhưng bi không?”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, hồi lâu, hắn lắc đầu, nói: “Chúng ta không thể bình thường tâm sự sao?”.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta không biết là ta có cái gì có thể cùng ngươi nói chuyện!”

“Nhận thức lâu như vậy, còn không biết ngươi tên gì, đúng rồi, ta gọi Dương Diệp, ngươi thì sao?” Dương Diệp nói. Nữ nhân tính cách quá lạnh, Nhưng dùng làm được vài ngày không nói một câu, hắn không có điều này có thể lực, cho nên, thường xuyên sẽ tìm chút ít chủ đề cùng nữ nhân trò chuyện.

“Ta cảm thấy cho ngươi không cần phải biết rõ!” Nữ tử nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Với ngươi là không có biện pháp bình thường trao đổi rồi. Cuối cùng hỏi một vấn đề, ta rất ngạc nhiên, cái kia Tu La Vương tại sao phải ngược đãi như vậy ngươi? Nếu như ngươi là nhân loại, ta ngược lại là có chút lý giải, dù sao Tu La Vương cái kia cái đồ biến thái giống như phi thường cừu thị nhân loại, Nhưng ngươi cũng không phải nhân loại ah!”

“Ngươi đối với Tu La Vương giống như rất hiểu rõ?” Nữ tử nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá ta cảm thấy nữ nhân kia nhất định là một cái đồ biến thái.”

“Vì cái gì?” Nữ tử tựa hồ đã đến hứng thú.

Dương Diệp nói: “Ta đi qua nhân loại mộ địa, trong lúc này đều là thi thể của con người, nhìn ra, nàng đối với nhân loại rất cừu thị. Tại tăng thêm nàng đối với ngươi cái chủng loại kia cách làm, nàng không phải biến thái là cái gì?”

“Ngươi biết nàng vì cái gì cừu thị nhân loại sao?”. Nữ tử bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp có chút tò mò.

“Bởi vì cha mẹ của nàng, tỷ tỷ, đều là chết ở các ngươi nhân loại trên tay!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Tin tưởng ta, cuối cùng có một ngày, các ngươi nhân loại sẽ vì các ngươi tham lam trả giá thê thảm đau đớn một cái giá lớn.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nói: “Ta cùng rất nhiều yêu thú có cừu oán, nhưng là ta cũng không có cừu thị các ngươi toàn bộ Yêu tộc.”

“Ngươi là ngươi, nàng là nàng!”

Nữ tử nói xong câu này, sau đó thu hồi ánh mắt, không tại ngôn ngữ.

Dương Diệp cũng không tại tự đòi mất mặt, hắn đi đến một bên, nhặt lên một căn nhánh cây, sau đó đối với lên trước mặt một gốc cây nhẹ nhẹ một chút.

Cây trực tiếp hóa thành hư vô, mà trong tay hắn nhánh cây cũng hóa thành hư vô!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nữ tử yêu cầu cử động nhẹ như trọng, tựu là lại để cho hắn cầm căn này nhánh cây đem làm thiết đến dùng, nói đơn giản một chút tựu là, nhánh cây kích cây, cây hủy mà nhánh cây không hủy.

Vốn là hắn cho rằng rất đơn giản, nhưng là làm bắt đầu mới phát hiện, đây quả thực là khó đến làm cho người tức lộn ruột! Bởi vì nhánh cây căn bản chịu không được lực lượng của hắn, mà nếu như lực lượng dùng quá nhẹ, lại căn bản làm không được lại để cho cây hủy. Tóm lại, muốn làm đến cử động nhẹ như trọng, muốn đem lực lượng khống chế đến đỉnh phong!

Cái này rất khó, phi thường khó! Bất quá hắn không có buông tha cho! Bởi vì nếu như làm được cử động nhẹ như trọng, hắn tại đối với lực lượng sử dụng thượng lại đem nâng cao một bước, hơn nữa, cũng chỉ có làm được cử động nhẹ như trọng, mới có thể học giới hạn pháp tắc.

Nửa tháng đi qua, Dương Diệp cùng nữ tử lại thay đổi một chỗ sơn mạch, bởi vì vốn là sơn mạch đã có dã nhân tung tích. Đúng lúc này, hắn thầm nghĩ trước hảo hảo tu luyện, mà không muốn đi cùng những cái... Kia dã nhân lãng phí thời gian!

Nửa tháng ra, hắn tổng cộng bị phá huỷ ít nhất mấy vạn khỏa cổ thụ, mỗi ngày hắn không giây phút nào tại tu luyện, ngay cả thời gian nghỉ ngơi đều không có. Tại loại này điên cuồng luyện tập xuống, hiệu quả cũng là lộ ra lấy đấy, hắn hiện tại dùng nhánh cây phá huỷ một gốc cây, đã có thể làm được cây hủy mà nhánh cây không hủy, đương nhiên còn chưa đủ, bởi vì nhánh cây cũng không phải lông tóc không tổn hại, nhánh cây sẽ vỡ ra, nói cách khác, còn chưa tu luyện tới gia!

đ
ăng nhập //truyenyy/ để đọc truyện❤ Loại tu luyện này thật là vất vả đấy, nếu như là bình thường, có huyền khí khôi phục, hắn tựu là

liên tục luyện thượng một năm đều không có vấn đề. Nhưng là hiện tại, không có huyền khí khôi phục, mỗi lần liên tục luyện thượng tầm vài ngày tay sẽ nhức mỏi. Hắn có thể làm đấy, tựu là kiên trì, không ngừng kiên trì.

Cứ như vậy, Dương Diệp lại điên cuồng mà tu luyện nửa tháng tả hữu.

Một căn nhánh cây điểm tại một gốc cây lên, cây lập tức nổ ra, dư uy đem cây mảnh trong khoảnh khắc tựu chấn trở thành hư vô.

Thu hồi nhánh cây, Dương Diệp cái kia tràn đầy mồ hôi trên mặt rốt cục hiện ra một vòng dáng tươi cười. Hắn quay đầu nhìn về phía một bên nữ tử, nói: “Ta làm được!” Trong thanh âm mang theo không che dấu chút nào hưng phấn cùng kích động. Hắn hiện tại, đối với lực lượng khống chế, đã đạt tới hắn bản thân trước đó chưa từng có qua tình trạng.

Nếu như tại lại để cho hắn cùng với dã nhân solo, nương tựa theo khủng bố như thế thân thể lực lượng khống chế, hắn có lòng tin mười chiêu nội diệt sát đối phương!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: “Biết rõ cái gì là giới hạn sao?”.

Biết rõ nữ tử đây là muốn giáo hắn giới hạn pháp tắc, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, nói: “Ngươi giải thích qua!”

Nữ tử khẽ gật đầu, nói: “Giới hạn, nói đơn giản điểm tựu là lại để cho chính mình lực lượng tập trung ở một điểm, thì ra là đem lực lượng áp súc, áp súc đến mức tận cùng thành làm một cái điểm, sau đó tại một đoạn thời khắc lại để cho hắn tách ra, đem trong đó ẩn chứa khủng bố có thể lập tức lượng phóng xuất ra. Muốn làm đến điểm này, đầu tiên muốn cá nhân đối với mình thân lực khống chế đạt tới một cái phi thường khủng bố tình trạng, thì ra là cái gọi là cử trọng nhược khinh cùng cử động nhẹ như trọng. Mà ngươi bây giờ, đã làm được hai điểm này, cho nên, kế tiếp ngươi dựa theo ta cho phương pháp của ngươi khởi đầu thí nghiệm a!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nữ tử nói: “Nhớ kỹ, phải tất yếu coi chừng, một khi ngươi khống chế không tốt, làm cho bản thân lực lượng cắn trả, nhẹ thì trọng thương, nặng thì bị mất mạng tại chỗ.”

“Nghiêm trọng như vậy?” Dương Diệp nói.

Nữ tử nói: “Nếu như cho nhiều ngươi một chút thời gian cho ngươi luyện từ từ tập, phong hiểm tự nhiên không sẽ lớn như vậy, nhưng là hiện tại, chúng ta đã không có thời gian gì rồi, không phải sao?”.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đến đây đi!”

“Nắm chặt nắm đấm!” Nữ tử nói.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, lúc này nữ tử lại nói: “Cảm thụ được thân lực lượng trong cơ thể, cảm thụ chúng, hơn nữa khống chế chúng, sau đó dẫn đạo chúng đi vào quả đấm của ngươi lên!”

Dương Diệp nắm tay phải không gian chung quanh bắt đầu ở kịch liệt kích động!

Nữ tử lại nói: “Không muốn phóng xuất ra đi, khiến chúng nó bảo trì tại quả đấm của ngươi phía trên, sau đó tiếp tục dẫn đạo ngươi thân lực lượng trong cơ thể đi vào trên nắm tay, thẳng đến ngươi cảm giác trong cơ thể không có lực lượng mới thôi!”

Dương Diệp nắm đấm bắt đầu ở kịch liệt run rẩy, tại hắn nắm đấm không gian chung quanh như là bị Thạch Đầu nhập vào thủy đàm giống như, khởi đầu kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

“Đừng ngừng, còn chưa tới ngươi cực hạn, không có đến mức tận cùng, không thể xưng là giới hạn!” Nữ tử thanh âm lần nữa vang lên.

“Ta, ta nhanh khống chế không nổi rồi!”

Dương Diệp không chỉ có tay đang run rẩy, thân thể của hắn đã ở khởi đầu run rẩy lên, tại cánh tay phải của hắn phía trên, nổi gân xanh, giống như một mảnh dài hẹp con rắn nhỏ, thật là dữ tợn.

“Phải khống chế được!”

Nữ tử thanh âm nghiêm nghị lại, “Chỉ có đạt tới ngươi bản thân lực lượng cực hạn, mới có thể xưng là giới hạn, cũng chỉ có cảm nhận được giới hạn cái kia một cái chớp mắt chỗ bạo phát đi ra lực lượng, ngươi mới có thể chính thức minh bạch như thế nào giới hạn, ngươi bây giờ nếu là không có thể khống chế ở, hết thảy đều muốn uổng phí, không chỉ có uổng phí, nói không chừng còn muốn cắn trả bản thân, nếu không phải muốn chết, tựu cho ta khống chế được!”

Két sát!

Nữ tử thanh âm rơi xuống, Dương Diệp dưới chân đại địa lập tức rạn nứt ra, vô số đạo cánh tay thô khe hở lập tức lan tràn đến mấy ngàn trượng có hơn, mà ở hai người chung quanh mấy ngàn trượng nội cổ thụ cũng tại thời khắc này nổ ra.

“Không được, ta thật sự nhanh nhịn không được!”

Dương Diệp mặt cũng đã bắt đầu vặn vẹo!

“Ngươi như không muốn chết, tựu cho ta nhịn xuống!” Nữ tử nói: “Không chỉ có muốn nhịn xuống, còn muốn cho ngươi trong thân thể dư lực tán vào đến quả đấm của ngươi thượng. Giới hạn giới hạn, không đến cực hạn bên trong đích cực hạn, làm sao có thể xưng là giới hạn? Còn có, ngươi không muốn xem xem chính mình thân thể có khả năng đạt đến cực hạn lực lượng sao?”.

Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, cả người như là sốt Bình thường kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., tại hắn nắm tay phải nắm đấm không gian chung quanh, đã bắt đầu tràn ngập ra tí ti khe hở, tại hai người phạm vi mấy ngàn trượng nội không gian cũng bắt đầu kịch liệt kích động, phảng phất tùy thời muốn bạo liệt ra đến Bình thường!

Cái thế giới này không gian so Linh giới không gian hiếu thắng vô số lần, nếu như là tại Linh giới, giờ phút này hắn không gian chung quanh chỉ sợ đã sụp xuống!

Nửa khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp gào thét đến: “Ta thật sự nhịn không được!”

“NGAO!”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện hơn mười người dã nhân, khi thấy Dương Diệp cùng nữ tử lúc, hơn mười người dã nhân ngay ngắn hướng một tiếng tru lên, sau đó hướng phía Dương Diệp cùng nữ tử lao đến.

Nữ tử nhìn thoáng qua cái kia hơn mười người dã nhân, sau đó nhạt âm thanh nói: “Nhịn không được vậy phóng xuất ra!”

Nghe được nữ tử lời mà nói..., Dương Diệp mở to mắt, sau đó nắm tay phải mạnh mà hướng cái kia hơn mười người dã nhân một oanh

------oOo------

Chương 1020: Muốn solo hay là quần ẩu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuộc loại: Huyền huyễn ma pháp tác giả: Thanh Loan Phong Thượng tấu chương:

Quyền ra!

Dương Diệp trước mặt vạn dặm nội không gian trong chốc lát trở thành một mảnh hư vô, một mảnh tựa như tinh không giống như thâm thúy đen kịt lỗ đen xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Trước mặt vạn dặm nội lộ vẻ lỗ đen, sau lưng bình thường thế giới.

Một đen một trắng!

Vô cùng quỷ dị!

Rầm rầm rầm

Lúc này, Dương Diệp chung quanh mấy vạn dặm nội mấy trăm đạo ngọn núi cùng sơn mạch cùng với mặt đất toàn bộ sụp xuống.

Núi lở, địa liệt.

Cả phiến thế giới đều chịu sợ run thoáng một phát!

Về phần cái kia hơn mười người dã nhân, đã sớm không chết ở đâu rồi.

Dương Diệp thoáng một phát co quắp ngồi dưới đất, có chút ngốc trệ nhìn trước mắt một màn này, cái này là mình tạo thành hay sao? Cái này là mình tạo thành hay sao? Đây quả thật là chính mình tạo thành hay sao?

Cho dù là thân thủ của hắn làm dễ dàng, cho dù là hắn từng đoán, hắn cũng có hoài nghi.

Cái gì nhất niệm thuấn sát, cái gì Băng Diệt Thần Quyền, so về vừa rồi một quyền này, cái kia hoàn toàn tựu là cặn bã ah! Mà một quyền này của hắn, chỉ là đơn thuần thân thể lực lượng bố trí!

Chỉ là đơn thuần thân thể lực lượng!

Dương Diệp giờ phút này, đầu là trống rỗng.

Có thể như vậy, ngoại trừ chính thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật bên ngoài, hắn sở hữu tất cả kiếm kỹ cùng Pháp Tắc Chi Lực đều không bằng một kích này đến khủng bố, không, những cái... Kia cái gọi là Pháp Tắc Chi Lực cùng kiếm kỹ tại một quyền này trước mặt, tựu hoàn toàn là cặn bã cặn bã, căn bản không cách nào so!

Hắn có lòng tin, nếu như tại đối mặt Yên Nữ, một quyền này của hắn là có thể đem đối phương oanh ra ngoài tinh vực đi. Phân giải, cũng phải nhìn là cái gì lực lượng. Một quyền này của hắn lực lượng, tuyệt đối xa xa vượt qua đối phương phân giải năng lực! Tựu giống với hắn trước kia bái kiến một loại tên là tứ lạng bạt thiên cân huyền kỹ, loại này huyền kỹ có thể vô cùng lực lượng lại rung chuyển so nó toàn cục lần lực lượng, loại này huyền kỹ rất huyền diệu, rất cường, nó có thể dùng tứ lạng bạt thiên cân, nhưng là nó có thể dùng bốn lượng gẩy ngàn cân, mười vạn cân sao?

Như nữ tử chỗ, đem làm một chủng nào đó lực lượng đạt tới một cái trình độ khủng bố lúc, cái gọi là pháp tắc cùng ý cảnh đều muốn là mây bay.

Tựa như vừa rồi một quyền này, một quyền oanh ra, Tiêu Vong Pháp Tắc vô dụng, Tốc Chi Pháp Tắc càng không dùng! Bởi vì lực lượng này đã xa xa vượt qua Pháp Tắc Chi Lực rồi!

Dương Diệp khóe miệng nhịn không được nổi lên một vòng dáng tươi cười, rất nhanh, dáng tươi cười mở rộng, cuối cùng hắn tại cũng nhịn không được nữa, cười to ≅≅≅≅, m lên.

Cười chỉ chốc lát, hắn vừa muốn đứng lên, nhưng lại kinh hãi phát hiện, chính mình rõ ràng không nhúc nhích được!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng tra nhìn một chút trong cơ thể mình, đem làm phát hiện trong cơ thể tình huống lúc, hắn nhịn không được nở nụ cười khổ, đây là thoát lực, chính thức thoát lực!

“Phải hay là không cảm thấy một kích này rất cường?” Một bên, nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nằm trên mặt đất, tùy ý thân thể mình chậm rãi khôi phục, nghe được nữ tử lời mà nói..., hắn quay đầu nhìn về phía nữ tử, sau đó hắn ngây ngẩn cả người. Bởi vì hắn là nằm nguyên nhân, mà nữ tử lại là ngồi liệt tựa ở một khỏa đứt gãy trên cây nguyên nhân, thế cho nên nữ tử trường bào vạt áo lộ ra không còn ke hở, mà thôi góc độ của hắn nhìn sang, vừa vặn chứng kiến bào trúng gió quang.

Lúc này, nữ tử hai chân đột nhiên khép lại, trường bào nghiêng xuống, che ở phong quang, cùng lúc đó, nữ tử bình tĩnh thanh âm vang lên: “Rất xem được không?”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía nữ tử hai mắt, nói: “Ta vô tình ý khinh nhờn ngươi, càng vô tình ý mạo phạm ngươi!”

“Cái kia chính là cố ý đấy, đúng không?” Nữ tử nói.

Dương Diệp: “”

Lâm vào trầm mặc.

Hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta một mực cảm giác, ngươi đối với ta có thật sâu địch ý, ta rất ngạc nhiên ngươi tại sao phải đối với ta có địch ý. Dù sao theo chúng ta gặp nhau đến bây giờ, ngoại trừ trước khi bị ảnh hưởng tâm trí cái kia thứ hai bên ngoài, ta cũng không có làm qua cái gì có lỗi với ngươi sự tình. Không phải sao?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, như trước không có lời nói.

Dương Diệp nói: “Được rồi, không cái này, bất kể như thế nào, cám ơn ngươi chỉ, ngươi chỉ, ít nhất có thể cho ta thiểu đi mười năm đường quanh co. Cũng cảm tạ ngươi giáo thụ, để cho ta nắm giữ giới hạn pháp tắc. Cái này tính toán ta thiếu nợ ngươi một cái nhân tình, ngày sau ngươi nếu có sự tình cần phải trợ giúp, chỉ cần không vi phạm ta bản tâm, ta định sẽ không chối từ!”

“Chỉ là vì đi ra ngoài mà thôi!” Nữ tử nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, không tại lời nói.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp rốt cục khôi phục một chút khí lực. Hắn nhìn thoáng qua tòa dựa vào trên tàng cây nữ tử, do dự xuống, hắn đi đến nữ tử trước mặt ngồi xổm xuống, sau đó xốc lên cái kia che khuất nữ tử ngọc. Chân trường bào, khi thấy nữ tử hai chân lúc, Dương Diệp sắc mặt biến hóa. Bởi vì cái kia vốn là hắn dùng đến (ba lô) bao khỏa nữ tử hai chân vải lúc này đã là màu đỏ như máu!

Dương Diệp vạch trần vải, hắn phát hiện nữ tử hai chân gót chân thượng hai cái kiếm động y nguyên tồn tại, hơn nữa cái kia hai cái kiếm động so nguyên lai càng lớn một ít.

Giờ phút này hắn rốt cục minh bạch, vì sao trong khoảng thời gian này ra, nữ tử một mực đều không cách nào tự quyết hành động. Nguyên lai là tay của nàng cùng trên chân tổn thương căn bản còn không có có tốt, không chỉ có không có tốt, còn càng ngày càng nghiêm trọng.

“Tại sao phải như vậy?” Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng nữ tử, hỏi.

Nữ tử không có lời nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Cái kia màu đen kiếm nguyên nhân?”

Nữ tử có chút đầu.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như ở bên ngoài, ta có biện pháp chữa trị ngươi thương thế kia, nhưng là ở chỗ này”

“Vô sự!”

Nữ tử nhạt âm thanh nói: “Ngoại trừ hành động hơi có không tiện, khác cũng không lo ngại. Ngươi trước tạm tu dưỡng thoáng một phát, chờ ngươi triệt để khôi phục, chúng ta đi tìm kiếm cái kia dã nhân ở lại đấy, nhìn xem có biện pháp nào không ly khai cái này phương thế giới.”

Dương Diệp kéo xuống trên người mình da thú, một lần nữa đem nữ tử hai chân cùng hai tay băng bó một phen, sau đó ngay tại chỗ nằm ở nữ tử bên cạnh, khởi đầu lại để cho thân thể của mình chậm rãi khôi phục.

“Có một vấn đề muốn thỉnh giáo thoáng một phát!” Dương Diệp nói.

Nữ tử không có lời nói.

Dương Diệp cũng không quan tâm, tiếp tục nói: “Trước khi ta thi triển cái kia giới hạn, tuy nhiên một kích kia rất khủng bố, nhưng là một kích oanh xong sau, ta bản thân nhưng lại hội (sẽ) kiệt lực, hơn nữa ta cảm giác đối với tự chính mình thân thể cũng đã tạo thành nhất định được tổn thương, có biện pháp nào không đền bù cái này chỗ thiếu hụt?”

“Hai cái biện pháp!” Nữ tử nói: “Một là cho ngươi bản thân thân thể biến thành càng mạnh hơn nữa, có thể thích ứng 30 lần giới hạn bộc phát; Hai là ngày sau thi triển giới hạn lúc, không muốn đem hết toàn lực, chỉ cần dùng bản thân một phần ba lực lượng, hoặc là một phần hai, đương nhiên, kể từ đó, lực lượng của ngươi sẽ tương đối yếu rất nhiều, bất quá nhưng lại có thể làm cho ngươi thân thể không đến mức xuất hiện lúc trước loại tình huống này!”

“Trước ngươi không phải nhất định phải đem hết toàn lực sao?” Dương Diệp khó hiểu nói.

“Đó là bởi vì ngươi còn chưa triệt để minh bạch cái gọi là giới hạn, cũng không có nắm giữ loại kỹ xảo này!” Nữ tử nói: “Mà hôm nay ngươi đã minh bạch như thế nào giới hạn, mà lại còn nắm giữ, tự nhiên có thể tùy cơ ứng biến!”

“Đã minh bạch!” Dương Diệp đầu, sau đó lại hỏi: “Ta hiện tại thân thể đã viễn siêu cùng giai, thậm chí một ít thánh giai yêu thú đều không có ta cường, ta cái này thân thể nhưng còn có phát triển không gian?”

“Ngu xuẩn!”

Nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Thân thể chính là người chi căn bản, hắn phát triển không gian là vô hạn, là vô hạn! Ngươi bây giờ thân thể lực lượng, so về người bình thường xác thực tính toán không tệ, nhưng là so về những cái... Kia chính thức thiên chi kiêu tử, còn kém không biết gấp bao nhiêu lần. Mà những người kia, có có lẽ cảnh giới còn không mạnh như ngươi!”

“Ngươi là Trung Thổ Thần Châu?” Dương Diệp cau mày nói.

Nữ tử quay đầu, lại không lời nói rồi.

Dương Diệp đã thói quen, cũng không thèm để ý, lại nói: “Nhục thể của ta, ta cảm giác đã đạt tới một cái gông cùm xiềng xích, muốn tại tăng lên, chỉ có mượn nhờ ngoại vật. Lời nói, ngươi có cái gì không tốt đích phương pháp xử lý đến đề thăng thân thể?”

“Ngươi thật sự muốn biết?” Nữ tử nhạt âm thanh nói.

“Đương nhiên!” Dương Diệp vội vàng đầu. Tại biết rõ thân thể khủng bố về sau, hắn đã có chút không thể chờ đợi được muốn tăng lên thân thể rồi.

“Dẫn Tinh Thần Chi Lực Thốt Thể!” Nữ tử nói.

“Tinh Thần Chi Lực?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Cái kia đồ chơi có thể Thốt Thể?”

“Vì cái gì không thể?” Nữ tử hỏi lại.

“Ta vừa rồi chênh lệch bị cái này giết chết!” Dương Diệp nói.

Nữ tử nói: “Đó là bởi vì ngươi hấp thu quá nhiều, mà lại không có lợi dụng tốt chúng. Nếu như dùng tốt, cái này Tinh Thần Chi Lực hội (sẽ) không giây phút nào tại trong cơ thể ngươi bất ngờ luyện nhục thể của ngươi. Đương nhiên, một cái sơ sẩy, ngươi hội (sẽ) bạo thể mà vong!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Chờ chúng ta sau khi rời khỏi đây, ta thử xem!”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng nàng ánh mắt tại Dương Diệp phần bụng chỗ dừng lại thoáng một phát, sau đó thu hồi ánh mắt, không tại lý Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không tại lời nói, rơi vào trầm tư.

Đi tới nơi này cái địa phương quỷ quái đã có gần hai tháng, gần hai tháng, không biết Vân Hải Thư Viện ra thế nào rồi! Ngoại trừ Vân Hải Thư Viện, còn có An Nam Tĩnh đang chờ hắn đi giải cứu.

Cái kia Lâu Thiên Tiêu tuyên bố muốn khiêu chiến toàn bộ Thanh Châu thiên tài cùng với lấy An Nam Tĩnh thời gian, còn thừa không đến một tháng ah!

Đi ra ngoài!

Nhất định phải mau rời khỏi cái này địa phương quỷ quái!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

Hai canh giờ về sau, Dương Diệp hai mắt rồi đột nhiên mở ra, hắn vội vàng đứng dậy, hai lời chẳng phải ôm lấy một bên nữ tử chuẩn bị trốn, Nhưng tiếc đã muộn, ở trước mặt hắn chẳng biết lúc nào xuất hiện hơn ba trăm tên dã nhân.

Hơn ba trăm tên Thánh giả!

Dương Diệp khóe miệng hung hăng co lại, nơi này đến tột cùng là cái địa phương nào? Cái này Thánh giả cũng quá không đáng giá a?

Trầm ngâm một cái chớp mắt, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia cầm đầu hoa bào thanh niên trên người, trước mắt thằng này không giống như là dã nhân ah!

Hoa bào thanh niên cũng đang đánh giá lấy Dương Diệp cùng nữ tử, trong mắt hắn, là hưng phấn, còn có kích động!

Dương Diệp quét hơn hai trăm tên Thánh giả, sau đó cúi đầu nhìn về phía trong ngực nữ tử, nói: “Này, ngươi có sợ không?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, ánh mắt kia phảng phất tại: Ngươi là ngu ngốc sao?

Dương Diệp tìm cái mất mặt, hắn đem nữ tử lưng (vác) đến trên lưng, sau đó dùng một căn đằng dây thừng đem nữ tử cố định tại trên lưng hắn, mà lúc này nữ tử cũng phối hợp, hai tay hoàn ở cổ của hắn.

“Này, nếu như ta chết trận, có thể hay không giúp ta cái bề bộn?” Dương Diệp bỗng nhiên nói. Một người solo 300 tên Thánh giả? Cho dù tại tới một lần giới hạn bộc phát đều không được, huống chi lúc này hắn đã không cách nào đang thi triển giới hạn pháp tắc. Hiện tại hắn còn ở vào bị thương trạng thái!

Nữ tử không có lời nói.

Dương Diệp lại nói: “Nếu như ta chiến chết rồi, mà ngươi lại có cơ hội đi ra ngoài, giúp ta một cái bề bộn, đi đem Vân Tiêu Thánh Điện diệt đi, ân, còn có Trung Thổ Thần Châu chính là cái kia cái gì U Minh Điện cùng với Bạch Lộc Thư Viện tốt nhất cũng cho ta bưng.”

“Vì cái gì?” Nữ tử đột nhiên một câu.

“Ta xem bọn hắn khó chịu!” Dương Diệp xong, đi tới một bên nhặt lên một căn nhánh cây, lại nói: “Lý do này được hay không được?”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, tốt nhất nói: “Ta nhớ kỹ!”

Dương Diệp ha ha cười cười, dẫn theo trong tay nhánh cây đi về hướng đám kia dã nhân, đem làm đi đến chúng dã nhân trước mặt mười trượng trở lại lúc, hắn dừng bước lại, trong tay nhánh cây trực chỉ chúng dã nhân.

“Các ngươi là muốn solo hay là quần ẩu?”

Dương Diệp bình tĩnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

Chúng dã nhân sững sờ, kể cả cái kia hoa bào nam tử, hiển nhiên, đều không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám dùng một người mặt đối với bọn họ nhiều người như vậy.

Nhưng mà đang ở sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên quay người thân hình lóe lên, trong nháy mắt tựu biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

Mọi người lúc này hóa đá!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1021: Ngươi sẽ tuyệt vọng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các loại chúng dã nhân phục hồi tinh thần lại lúc, Dương Diệp đã không thấy bóng dáng rồi.

Vô số dã nhân ngay ngắn hướng gào thét kêu lên, trong thanh âm tràn đầy phẫn nộ.

Cái kia hoa bào nam tử xoa xoa cái trán một giọt mồ hôi lạnh, nói: “Không nghĩ tới trên đời này lại vẫn có so với ta càng người vô sỉ! Truy, trên người hắn có thương tích, không chạy thoát được đâu!”

Nói xong, hoa bào nam tử cùng người khác dã nhân hướng phía Dương Diệp chạy trốn phương hướng đuổi tới

Giờ phút này, Dương Diệp đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn của mình, tại không có huyền khí ân cần săn sóc xuống, loại tốc độ này đối với hắn thân thể hội (sẽ) tạo thành vô cùng nghiêm trọng tổn hại.

Bất quá lại là có thể tại trong thời gian ngắn đề cao mạnh tốc độ của hắn!

“Ngươi vừa rồi bộ dạng, lại để cho ta đối với ngươi có chút lau mắt mà nhìn, sự thật chứng minh, ta sai rồi.” Nữ tử bỗng nhiên nói, trong thanh âm mang theo một tia trào phúng.

Dương Diệp không nói gì, mà là tiếp tục điên cuồng tăng lên tốc độ của mình.

“Nếu như trốn, có thể mạng sống, hành vi của ngươi không gì đáng trách, dù sao đối phương thực lực viễn siêu ngươi. Nhưng là giờ phút này, ngươi lợi dụng tổn hại thân thể một cái giá lớn đến trốn, loại hành vi này nhưng lại thật quá ngu xuẩn, bởi vì ngươi cuối cùng hội (sẽ) bị đuổi kịp. Mà khi đó, ngươi tại tiêu hao lực lượng của thân thể dưới tình huống, đối mặt những người kia, sức hoàn thủ đều chưa!” Nữ tử lại nói.

Dương Diệp không nói gì, như trước tại tăng lên tốc độ!

“Chết, cũng không đáng sợ, sợ chính là nhu nhược, một người nếu có nhu nhược chi tâm, cuối cùng là phàm nhân!” Nữ tử tiếp tục nói.

Giờ khắc này, hai người phảng phất đổi chỗ. Vốn là ưa thích trầm mặc nữ tử đột nhiên khởi đầu nói chuyện, mà ưa thích nói chuyện Dương Diệp nhưng lại một mực bảo trì trầm mặc.

Ước chừng một phút đồng hồ về sau, Dương Diệp ngừng lại.

“Như thế nào, không trốn rồi hả?” Nữ tử trong thanh âm mang theo mỉa mai.

Dương Diệp quét bốn phía liếc, cuối cùng đi tới một khỏa cần mười mấy người mới có thể vây quanh cổ thụ trước, hắn nhặt lên một căn nhánh cây ở đằng kia khỏa cổ thụ thượng không ngừng tật vung, hồi lâu, cổ thụ bị cắt mở một cánh cửa, lại đếm rõ số lượng tức, cổ thụ bên trong bị Dương Diệp lấy hết, Dương Diệp một chưởng đánh ra, cái kia mất rơi trên mặt đất cây mảnh lập tức hóa thành hư vô.

Làm xong đây hết thảy về sau, Dương Diệp buông nữ tử, sau đó đem nữ tử bỏ vào cổ thụ bên trong.

“Ngươi có ý tứ gì!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp cúi người tới gần nữ tử, nói: “Đi theo ta, ngươi tuyệt đối là hẳn phải chết không thể nghi ngờ, ngươi bây giờ, thật sự quá yếu. Hảo hảo ở tại tại đây đợi, đợi tí nữa ta sẽ đi tìm những người kia dốc sức liều mạng, nếu như, nếu như vận khí tốt, có lẽ có thể đem những người kia đều tiêu diệt, nếu như vận khí không tốt, vận khí không tốt dĩ nhiên là là ta bị giết chết. Về phần ngươi, ngươi có thể không có thể còn sống sót, tựu xem chính ngươi tạo hóa nữa. Mà ta có thể làm đấy, chỉ có những thứ này.”

“Ngươi trốn mục đích là vì muốn đem ta che dấu, sau đó một mình đi đối mặt?” Nữ tử không hề chớp mắt nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Nhìn xem nữ tử cái kia tuyệt mỹ dung nhan, Dương Diệp bỗng nhiên thò tay nhéo nhéo nàng bóng loáng non mềm khuôn mặt, cười nói: "Đừng quá cảm động, ta làm như vậy, chủ yếu là sợ ngươi liên lụy ta."

Nói xong, Dương Diệp không tại nói nhảm, đem cửa đóng lại, sau đó sửa một phen, rất nhanh, cổ thụ khôi phục thành nguyên lai bộ dáng, chỉ có hắn thượng có hai cái lỗ nhỏ.

Xuyên thấu qua hai cái lỗ nhỏ, Dương Diệp chứng kiến nữ tử hai mắt đang xem lấy hắn!

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động biến mất tại nữ tử trong tầm mắt.

Hốc cây nội, sau một hồi, nữ tử thu hồi ánh mắt, giờ khắc này, trong mắt nàng nhiều hơn một tia gợn sóng.

"Thời gian"

Hốc cây nội, vang lên nữ tử như có như không thanh âm

Dương Diệp đường cũ phản hồi, như hắn theo như lời, lần này hắn là đi tìm những cái... Kia dã nhân dốc sức liều mạng đấy. Trốn? Hắn cũng muốn tiếp tục trốn, nhưng là như nữ tử theo như lời, bọn hắn có thể trốn được rồi nhất thời, cũng trốn không thoát cả đời. Bởi vì bọn hắn đã đã mất đi trốn tiên cơ, tăng thêm hắn bản thân có thương tích, loại tình huống đó xuống, tiếp tục trốn xuống dưới, ngoại trừ lãng phí bản thân thân thể lực lượng bên ngoài, không có bất kỳ ý nghĩa.

Chỉ chốc lát, đám kia dã nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp, trong đó một gã dã nhân lập tức gầm lên giận dữ, sau đó xông đi lên, trong tay trường mâu đâm thẳng Dương Diệp đầu.

Nhìn thấy trường mâu đâm tới, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, một quyền oanh ra.

Trường mâu cùng tên kia dã nhân cánh tay lập tức đứt gãy, lực lượng cường đại đem dã nhân trực tiếp chấn bay ra mấy ngàn trượng bên ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất. Mọi người định nhãn xem xét, phát hiện người này dã nhân toàn thân cũng đã vỡ ra!

Sở hữu tất cả dã nhân hoảng hốt!

Chỉ có cái kia hoa bào nam tử ánh mắt lộ ra hưng phấn thần sắc.

“Solo hay là quần ẩu?” Dương Diệp nhìn xem hoa bào nam tử, nói: “Lần này không hay nói giỡn, là rất nghiêm túc!”

Hoa bào nam tử đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Có ý tứ, vậy mà đem thân thể lực lượng khống chế đã đến loại trình độ này. Tại ta người quen biết bên trong, có thể làm được ngươi loại trình độ này đấy, không cao hơn năm cái.”

“Nguyên lai ngươi hội (sẽ) tiếng người nói ah!” Dương Diệp kinh ngạc nhìn xem hoa bào nam tử. Hắn một lần cho rằng trước mắt thằng này cũng là dã nhân, chẳng qua là một cái cao cấp dã nhân nhưng là hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà hội (sẽ) tiếng người nói!

Hoa bào nam tử mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Ngươi xem ta không giống như là người sao?”

“Ngươi là từ Linh giới đến hay sao?” Dương Diệp có chút kích động nói, tại địa phương quỷ quái này có thể gặp được một người bình thường, quả thực là một kiện làm cho người kích động sự tình.

Hoa bào nam tử nhẹ gật đầu.

“Quá kỳ lạ quý hiếm rồi!”

Dương Diệp trên mặt cũng hiện lên vẻ hưng phấn, nói: “Ngươi là làm sao tới đến cái này địa phương quỷ quái hay sao?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., hoa bào nam tử sắc mặt có chút khó coi, hồi lâu, hắn âm trầm nói: “Bị người lừa bịp đấy.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi thì sao?”

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Không nghĩ qua là chính mình chạy vào đấy!”

“Ngươi nói như vậy, ta tâm lý cân đối nhiều hơn!” Hoa bào nam tử nói: “Nhận thức thoáng một phát, ta gọi Suất Văn Dương, đến từ Trung Thổ Thần Châu.”

“Dương Diệp, Thanh Châu!” Dương Diệp nói.

“Thanh Châu?” Hoa bào nam tử như xem quái vật đồng dạng nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi không phải Trung Thổ Thần Châu hay

sao?”

“Rất kỳ lạ quý hiếm?” Dương Diệp nói.

“Chậc chậc” Suất Văn Dương đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Ngươi bất quá là trung cấp Bán Thánh, nhưng là cái này điều khiển lực lượng trình độ đã vượt qua Thánh giả, hơn nữa nhìn ngươi cái này thân thể cũng viễn siêu Bình thường Thánh giả. Vốn là ta còn tưởng rằng ngươi là thể tông đấy, nhưng là không nghĩ tới ngươi dĩ nhiên là Thanh Châu đấy! Được rồi, bất kể là ở đâu đấy, dù sao ta hiện tại rốt cục có làm bạn được rồi, ha ha”

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn đánh giá hoa bào nam tử sau lưng chúng dã nhân, sau đó nói: “Ta nói, đã đều là theo Linh giới đến đấy, ngươi làm gì thế gọi bọn họ tới giết ta? Làm hại ta trong một tháng chạy không biết bao nhiêu sơn mạch!”

“Ngươi còn có mặt mũi nói cái này!” Suất Văn Dương đột nhiên sắc mặt tái nhợt, nói: “Ngươi xác định bọn họ là đi giết ngươi, mà không phải tới tìm ngươi đích?”

“Tìm ta?” Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

“Nói nhảm!” Suất Văn Dương cả giận nói: “Tại biết được ngươi đi tới nơi này Thế giới thì, ta mà bắt đầu phái người tìm kiếm khắp nơi, Nhưng ngươi ngược lại tốt, gặp được ta phái đến tìm kiếm ngươi người, không nói hai lời tựu là làm, ngươi không thể cho bọn hắn một cái biểu đạt cơ hội sao?”

Dương Diệp: “”

Cùng hoa bào nam tử kế tiếp trao đổi ở bên trong, Dương Diệp biết được, nguyên lai ngoại trừ ngay từ đầu đám kia dã nhân bên ngoài, còn lại dã nhân đến sơn mạch tìm tìm bọn hắn lúc, căn bản không phải tới giết hắn đám bọn chúng, là chính bản thân hắn lầm rồi. Biết rõ điểm ấy lúc, Dương Diệp khóe miệng nhịn không được quất thẳng tới.

Quá oan uổng rồi!

Đoạn thời gian kia nhưng hắn là chờ đợi lo lắng, phải biết rằng, lúc ấy nhưng hắn là một lần cho rằng có ít nhất trên trăm Thánh giả tại đuổi giết hắn đấy!

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, lại hỏi, “Vì cái gì tại đây Thánh giả nhiều như vậy? Hơn nữa, tại đây tựa hồ cũng không có linh khí, không có linh khí, bọn họ là như thế nào tu luyện tới Thánh giả hay sao?”

“Đầu tiên, bọn hắn không thể tính toán chính thức Thánh giả, so về chính thức Thánh giả, bọn hắn vẫn có không nhỏ chênh lệch. Tiếp theo, tại đây mặc dù không có linh khí, nhưng lại có có thể làm cho bọn hắn thân thể đạt tới Thánh giả đồ vật. Tóm lại, cái này địa phương quỷ quái phức tạp vô cùng, cũng nguy hiểm vô cùng.” Suất Văn Dương nói.

“Ngươi biết như thế nào đi ra ngoài sao?” Dương Diệp hỏi một vấn đề quan trọng nhất. Hắn là quyết định không thể ở chỗ này mỏi mòn chờ đợi đấy, phải biết rằng, An Nam Tĩnh cùng Ngọc Vô Song bọn người còn đang đợi hắn. Đặc biệt là lúc này hai người tình cảnh cũng không phải đặc biệt an toàn dưới tình huống.

Tại Dương Diệp nhìn soi mói, Suất Văn Dương nhẹ gật đầu, thấy thế, Dương Diệp đại hỉ, mà lúc này, Suất Văn Dương lại nói: “Tuy nhiên ta biết nói sao ly khai cái này địa phương quỷ quái, nhưng là ta được tàn nhẫn nói cho ngươi biết, ngươi hay là bỏ cái ý nghĩ đó đi à. Bởi vì nếu như biện pháp kia có thể thực hiện lời mà nói..., ta đã sớm ly khai cái này địa phương quỷ quái rồi!”

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Có biện pháp tổng so không có biện pháp tốt!”

Suất Văn Dương lắc đầu, nói: “Đợi tí nữa chờ ngươi kiến thức đến biện pháp kia về sau, ngươi sẽ tuyệt vọng. Sau đó là lạ theo sát ta tại nơi này địa phương quỷ quái còn sống!”

Đúng lúc này, không biết từ chỗ nào đột nhiên truyền đến một tiếng rống to, cái này âm thanh rống to, làm cho trong tràng mọi người lập tức thất khiếu chảy máu, trong đó cũng kể cả Dương Diệp!

Mấy trăm dã nhân tại chỗ nằm sấp trên mặt đất, lạnh run, trong miệng không ngừng kêu thảm, giống như là ở cầu xin tha thứ.

Cái kia Suất Văn Dương giờ phút này cũng là ngưng trọng vô cùng, trong mắt mang theo nồng đậm kiêng kị cùng hoảng sợ.

Dương Diệp sắc mặt cũng là cực kỳ ngưng trọng lên, đó là cái gì đồ chơi? Vậy mà dựa vào một tiếng rống to tựu chấn bị thương hắn, mà lại lại để cho hắn đều có chủng quỳ xuống đất thần phục cảm giác!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1022: Vực Ngoại Hung Thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau một hồi, trong tràng mới khôi phục lại bình tĩnh. Thỉnh mọi người tìm tòi ()! Đổi mới nhanh nhất tiểu thuyết nhưng là những cái... Kia dã nhân như trước nằm sấp trên mặt đất, giống như là không dám lên.

“Cái kia là vật gì?”

Dương Diệp thần sắc cực kỳ ngưng trọng. Hắn bái kiến rồng ngâm, hơn nữa còn là cường đại rồng ngâm, nhưng là so về vừa rồi cái kia gầm lên giận dữ, tựu như là đồ chơi cho con nít Bình thường!

Suất Văn Dương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vực Ngoại Hung Thú!”

Vực Ngoại Hung Thú?

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Nói cách khác quái vật kia không phải chúng ta Linh giới bản thổ yêu thú?”

Suất Văn Dương nhẹ gật đầu, nói: “Không nói cái này rồi. Đi thôi, cùng ta Hồi Thạch Đầu Thành a. Ta cũng có rất nhiều vấn đề muốn hỏi ngươi!”

Dương Diệp quét mọi người liếc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta đi trước tiếp bằng hữu của ta.”

Suất Văn Dương chỉ chỉ xa xa, nói: “Đợi tí nữa ngươi một mực hướng cái phương hướng này đi có thể đến Thạch Đầu Thành rồi. Đúng rồi, đừng tại đây bên ngoài mò mẫm đụng. Cái chỗ này, ngoại trừ nhóm này dã nhân, còn có khác một ít quái dị sinh vật, tóm lại, tại đây rất tà môn.”

Nói xong, Suất Văn Dương mang theo chúng dã nhân quay người rời đi.

Dương Diệp không ngừng lại, quay người rời đi. Chỉ chốc lát, hắn đi tới trước khi tàng nữ tử cái kia khỏa cổ thụ trước, nhưng là đem làm hắn khỏa cổ thụ lúc, hắn sắc mặt lập tức thay đổi, bởi vì cổ thụ đã nổ ra, mà nữ tử cũng biến mất không thấy gì nữa!

Là ai?

Dương Diệp hai đấm chậm rãi nắm chặt, không thể nào là dã nhân, bởi vì lúc trước dã nhân đều cùng với hắn, đối phương căn bản không có thời gian tới bắt nữ tử. Nữ tử chính mình rời khỏi? Càng không khả năng, lúc này nữ tử căn bản không có thực lực, bằng không thì, cho tới nay cũng không cần ngay cả đi đường đều dựa vào hắn rồi.

Không phải dã nhân, không phải nữ tử chính mình ly khai, nói cách khác, còn có người khác lại tới đây!

Nghĩ vậy, Dương Diệp ánh mắt dần dần lạnh như băng xuống, hắn quét bốn phía liếc, đột nhiên, tại cách đó không xa trên mặt đất, có một đầu mang huyết tơ (tí ti) đầu. Cái này cùng tơ (tí ti) đầu Dương Diệp nhận thức, là hắn dùng vội tới nữ tử băng bó miệng vết thương tơ (tỉ ti) đầu.

Không có dừng lại, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

Đối với nữ tử, hắn không có nhiều bao nhiêu cảm tình, chuẩn xác mà nói, bởi vì nữ tử chỉ điểm hắn nguyên nhân, hắn đối với đối phương có một tia kính ý. Nếu như không phải đối phương chỉ điểm, hắn tại võ đạo cùng kiếm trên đường khả năng không biết còn phải đi bao lâu đường quanh co, hơn nữa, cho dù ý thức được vấn đề, nếu như phản đối phương giáo sư chính xác phương pháp, hắn khả năng cũng muốn đi không biết bao lâu đường quanh co!

Một người lục lọi, cái loại nầy tư vị, hắn phi thường minh bạch.

Có thể nói, nữ tử hai tháng này đến chỉ điểm, lại để cho hắn ít nhất thiểu đi mười năm đường quanh co! Mặc kệ đối phương mục đích thực sự là cái gì, nhưng sự thật chính là hắn hiện lên đối phương tình. Đặc biệt là giới hạn pháp tắc, loại này cường đại nghịch thiên pháp tắc, đối phương đều không chút do dự tựu truyền thụ cho hắn, cái này lại để cho hắn rất cảm kích.

Đây cũng là trước khi hắn vì sao phải một mình lưu lại nữ tử, một mình một người đi đối mặt dã nhân nguyên nhân.

Một phút đồng hồ về sau, một đám bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Nhìn thấy đám người kia, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì đám người kia có chút quỷ dị. Đám người kia có hai mươi người, song chân không chạm đất, cả người hiện lên trôi nổi hình dáng, hơn nữa, bọn hắn thân ảnh như có như không, tựu giống như linh hồn thể Bình thường!

Mà ở bọn này bóng đen người chính giữa, Dương Diệp nàng kia. Nữ tử cũng không có trở ngại, nàng lúc này thân thể cũng hiện lên trôi nổi hình dáng, đi theo bọn này bóng đen người nổi lơ lửng đi lên phía trước.

Về phần đám người kia cảnh giới, hắn!

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía đám người kia bắn mạnh tới!

“Không được qua đây!”

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên quát. Tại thanh âm của nàng bên trong, Dương Diệp hiếm thấy đã nghe được một tia ngưng trọng!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, bất quá lúc này đã lao tới rồi, nào có tại lui về đạo lý? Không trung, hắn gia tốc, lập tức đi vào đám kia bóng đen mặt người trước, mà lúc này, đám kia bóng đen người đột nhiên dừng lại, quay người mặt hướng hắn. Giờ khắc này, Dương Diệp chút ít bóng đen người chân diện mục, phải nói, những hắc ảnh này người không có mặt mũi...

Những... Này đến tột cùng là quái vật gì?

Dương Diệp trong đầu vừa toát ra ý nghĩ này, đột nhiên, cái kia hắn một người trong bóng đen người đột nhiên thò tay hướng hắn cách không vỗ, đón lấy, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một đạo gợn sóng, đạo kia gợn sóng tốc độ cực nhanh, Dương Diệp cũng còn đến không kịp trốn tránh đã bị hắn oanh trúng.

Dương Diệp cả người trực tiếp bay ngược mà ra, bay ra gần mấy trăm trượng sau mới dừng lại đến.

Một kích đánh bay Dương Diệp về sau, đám kia bóng đen người không có ở quản Dương Diệp, tiếp tục mang theo nữ tử hướng phía trước mặt đi đến.

Xa xa, Dương Diệp kinh hãi mình trước ngực, tại trước ngực của hắn, là một đạo mấy cen-ti-mét rộng đích vết máu, đạo này vết máu để ngang hắn trước ngực, thật sâu đến có thể rõ ràng nhìn thấy hắn bên trong ngũ tạng lục phủ!

Máu tươi, không ngừng từ trong cơ thể hắn tràn ra, trong khoảnh khắc liền để cho được hắn đã trở thành một cái huyết nhân!

Dương Diệp trong mắt có thần sắc!

Đối phương một kích kia, căn bản không nhìn thẳng nhục thể của hắn phòng ngự! Tựu cùng Lục Uyển Nhi kiếm hồn công kích giống như, chỉ là đối phương cái này quỷ dị hơn, cũng càng tăng kinh khủng!

“Ngươi đừng tại tới!” Đúng lúc này, nữ tử thanh âm lần nữa vang lên, “Những... Này thực sự không phải là đơn thuần linh hồn thể, mà là thuộc về một loại kỳ dị tồn tại, so linh hồn thể càng thêm quỷ dị. Nhục thể của ngươi, căn bản không cách nào ngăn cản bọn nó công kích.”

Đúng lúc này, trong đó một đạo bóng đen đột nhiên đưa tay đối với nữ tử nhẹ nhàng vẽ một cái, một đạo mắt thường có thể thấy được gợn sóng lập tức xuyên qua nữ tử phần bụng, máu tươi lập tức tràn ra, nhuộm hồng nữ tử toàn bộ phần bụng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, nữ tử mà nói lập tức bị hắn ném ra... (Đến) sau đầu. Một cổ khí thế trong nháy mắt từ trong cơ thể hắn tuôn ra, trong chốc lát, phía chân trời một đạo tinh màu xanh da trời năng lượng cột sáng lập tức chui vào trong cơ thể hắn!

Tinh Thần hộ thể thuật!

Dương Diệp quyết đoán thi triển ra Tinh Thần hộ thể thuật!

Tại trên người nhiều ra một đạo hơi mỏng Tinh Thần màng bảo hộ lúc, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía đám kia bóng đen người bắn mạnh tới. Lúc này, đám kia bóng đen người ngay ngắn hướng trở lại, đón lấy, hơn mười nói mắt thường có thể thấy được gợn sóng xuyên thấu không gian lập tức oanh tại trên người của hắn. Bất quá lúc này đây hắn không có như trước khi như vậy bay ra ngoài, nhưng là, cũng không có như dĩ vãng như vậy một điểm tổn thương đều chưa!

Cái kia Tinh Thần màng bảo hộ thượng nhiều hơn hơn mười đạo thanh tích có thể thấy được dấu vết!

Dương Diệp không có quản những... Này, thừa dịp những cái... Kia gợn sóng oanh tại trên người hắn lúc, hắn vọt tới nữ tử bên cạnh, sau đó ôm lấy nữ tử quay người bỏ chạy.

Bành bành bành bành...

Lúc này, phía sau hắn đột nhiên bị hai mươi đạo gợn sóng oanh trúng, trên người hắn cái kia Tinh Thần bảo hộ màn lập tức vỡ ra, lực lượng cường đại trực tiếp đưa hắn phía sau lưng đều đánh rách tả tơi!

Đúng lúc này, lại là một đạo gợn sóng oanh tại trên người hắn, cái kia Tinh Thần hộ thể màng lập tức nổ ra, cường đại sóng xung kích trực tiếp đem Dương Diệp chấn ra mấy ngàn trượng bên ngoài.

Một ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun ra, Dương Diệp nhưng cũng không dám dừng lại, ôm trong ngực nữ tử thân hình khẽ động, đem tốc độ tăng lên tới chính mình cực hạn, hướng xa xa bắn mạnh tới.

Cũng may đám kia bóng đen người tuy nhiên thực lực cường đại vô cùng, nhưng là tốc độ nhưng lại không có cường đại như vậy, Dương Diệp bỏ ra không sai biệt lắm nửa canh giờ, rốt cục đem đám kia bóng đen người vứt bỏ.

Một chỗ sơn cốc trong rừng rậm, Dương Diệp đem nữ tử phóng trên mặt đất, sau đó cả người lúc này ngã xuống. Không phải té xỉu, bất quá cũng nhanh không sai biệt lắm.

Sâu tận xương tủy, xâm nhập linh hồn đau nhức!

Tinh Thần Chi Lực cắn trả, thật là thống khổ!

Lúc trước cái gì kia âm u ma trơi bất ngờ luyện thân thể đau nhức, cùng hiện tại so với, thấy thế tựu là đồ chơi cho con nít. Cái này cắn trả đau nhức, cho dù là dùng ý chí của hắn đều nhanh nhịn không được!

Kỳ thật thì ra là hắn, nếu như là người bình thường, chỉ sợ sẽ bị cái này kịch liệt đau nhức cho trực tiếp hành hạ chết!

“Ta thề, tại cũng không tại địa phương quỷ quái này thi triển cái này Tinh Thần hộ thể thuật rồi!”

Dương Diệp hai tay nắm chặt, toàn bộ bộ mặt cũng đã nghiêm trọng bắt đầu vặn vẹo, thân thể của hắn càng là vì kịch liệt đau nhức mà lạnh rung run rẩy.

“Tuy nhiên nó cho ngươi cảm nhận được khó có thể thừa nhận thống khổ, nhưng là ngươi như thế cảm giác được, giờ phút này, nhục thể của ngươi chính là bởi vì những... Này Tinh Thần Chi Lực cắn trả mà ở dần dần lột xác lấy! Không muốn trốn tránh, thích ứng chúng, triệt để thích ứng chúng.” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên bạo lên, sau đó thoáng một phát nhào vào trên người cô gái, hắn có chút dữ tợn tử, như là nổi giận giống như dã thú, muốn nhắm người mà phệ!

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Một khối thiết, nó nếu như không thể chống lại thiên chuy bách luyện, nó như thế nào có thể trở thành một thanh lợi kiếm? Dùng ngươi bây giờ thân thể, nếu như qua tay ở lần này Tinh Thần Chi Lực bất ngờ luyện, chắc chắn nâng cao một bước. Nếu như ngươi không chịu nổi, đã hôn mê, nhục thể của ngươi sẽ hiện lên hôn mê trạng thái chết giả, khi đó, ngươi chỗ thừa nhận thống khổ đều muốn uổng phí!”

Dương Diệp gắt gao tử, trong mắt của hắn một hồi thanh minh, một sẽ bị lạc. Có thể nói, lúc này Dương Diệp là cực độ nguy hiểm đấy, bởi vì hắn tùy thời có thể sẽ Hóa Thân cầm thú.

Bất quá nữ tử lại không có chút nào sợ hãi, nàng nhìn thẳng Dương Diệp hai mắt, trong mắt bình tĩnh vô cùng.

Thời gian dần qua, Dương Diệp cúi người xuống dưới, sau đó hôn vào nữ tử trên môi, cùng lúc đó, hai tay của hắn cũng tiến vào nữ tử áo bào nội.

Ra ngoài ý định chính là nữ tử cũng không có phản kháng, nàng tùy ý Dương Diệp xâm phạm thân thể của nàng, chỉ là tại nàng diệp lúc, trong mắt nhiều hơn một tia thương cảm!

Mà lúc này, Dương Diệp hạ thân đặt ở trên người nàng...

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1023: Cường như thần nữ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lựa chọn kiểu chữ:

Lựa chọn:

“Không cảm giác mình thật đáng buồn sao?”

Lúc này, nữ tử thanh âm bỗng nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, “Làm làm một cái người, nhưng lại lại để cho chính mình nửa người dưới trên sự khống chế nửa người, ngươi, Nhưng bi sao?”

Nữ tử thanh âm tuy nhiên nhẹ, bình tĩnh, nhưng lại phảng phất đựng xuyên thấu lực, cho đến Dương Diệp bản tâm, làm cho Dương Diệp cái kia giết chóc chi tâm bỗng nhiên dừng lại: Một chầu.

Dương Diệp động tác ngừng lại, hắn nhìn về phía nữ tử, trong mắt như trước tràn đầy dục. Hỏa, nhưng lại cũng ẩn chứa một tia như có như không thanh minh.

Nữ tử cũng nhìn xem Dương Diệp.

Hai người đối mặt hồi lâu, Dương Diệp cuối cùng nhất hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn ly khai nữ tử thân thể, sau đó lảo đảo lăn đến một bên, đón lấy cố gắng lại để cho chính mình bàn ngồi dưới đất.

Giờ phút này, mặt của hắn là vặn vẹo đấy, thân thể là run rẩy đấy, như là sốt Bình thường!

Trước khi, hắn chênh lệch tựu vừa muốn xâm phạm nữ tử. Bất quá, nữ tử lời mà nói..., làm cho hắn đúng là vẫn còn chống cự ở chính mình nguyên thủy thú tính.

Một người nam nhân, bị nửa người dưới trên sự khống chế nửa người, là đáng xấu hổ đấy, là nhu nhược đấy!

Trước kia, xuất hiện loại chuyện này, hắn đều chỉ dùng kiếm ý cùng huyền khí tới dọa chế, mà bây giờ, đã không có Kiếm Ý cùng huyền khí, hắn mới phát hiện, chính mình lực ý chí nguyên lai cũng không có chính hắn trong tưởng tượng mạnh như vậy. Không, như thế, hắn ý chí của mình lực còn rất yếu, chỉ là hắn đã từng không có phát hiện mà thôi!

Giờ phút này, tuy nhiên thật sự khó có thể chịu được cái kia Tinh Thần Chi Lực cắn trả, nhưng hắn hay là cắn răng kiên trì, như nữ tử chỗ, hắn không muốn chính mình chỗ thừa nhận thống khổ uổng phí! Càng không muốn lại để cho chính mình thành làm một cái bị nửa người dưới khống chế người!

Thời gian từng cái đi qua, một lúc lâu sau, Dương Diệp mặt đã dần dần khôi phục bình thường, thân thể của hắn tuy nhiên vẫn còn run nhè nhẹ, nhưng là so với trước nhưng lại tốt nhiều lắm.

Nhìn thấy Dương Diệp dần dần khôi phục bình thường, một bên nữ tử cái kia nắm chặt bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nới lỏng ra, một ngụm máu tự nàng trong miệng phun ra, sau đó chậm rãi té xuống. Hắn sắc mặt thảm trắng như tờ giấy, phảng phất đã bị trọng kích Bình thường.

Cùng lúc đó, một tia màu đen năng lượng theo nàng cái kia buông ra trong tay ngọc tản ra.

Màu đen năng lượng hướng xuống rơi đi, những nơi đi qua, không gian tựu như là một trang giấy Bình thường bị đơn giản vỡ ra ra, đem làm những cái... Kia màu đen năng lượng chui vào lòng đất mấy tức về sau.

Dùng Dương Diệp cùng nữ tử làm trung tâm, lưỡng ⑦⑦⑦⑦, m. →. Co¤m người phạm vi mấy vạn dặm nội hết thảy, kể cả hai người chỗ mặt đất tại trong chốc lát đều lập tức hóa thành hư vô!

Vô thanh vô tức!

Một vài vạn dặm trường rộng, sâu mấy ngàn trượng vực sâu xuất hiện ở cái này phiến cả vùng đất.

Cùng lúc đó, tại Dương Diệp hai người chung quanh hết thảy biến mất một khắc này, toàn bộ thế giới đột nhiên biến thành hư ảo đi một tí!

Giờ khắc này, vô số sinh vật hướng phía bên này xem ra, trong mắt, đều là hoảng sợ!

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, hắn một quyền oanh ra.

Két sát!

Trước mặt hắn không gian lập tức rạn nứt ra!

"Nàng không có lừa gạt ta 1 Dương Diệp trong mắt có vẻ hưng phấn, "Ta lúc này thân thể lực lượng so về trước khi mạnh không ít, nếu như nhiều đến mấy lần, ta thân thể lực lượng tất nhiên sẽ tại một cái đẳng trước bậc thang. Chỉ là cái này Tinh Thần Thốt Thể "

Nghĩ đến chi lúc trước cái loại này thống khổ, Dương Diệp thân thể lập tức nhịn không được đánh cho một cái lạnh run! Cái loại nầy thống khổ, thật sự không phải người bình thường có thể thừa nhận được đấy!

Giống như là cảm thấy cái gì, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng bốn phía, đem làm phát hiện mình ở vào một cái nhìn không tới đầu vực sâu lúc, Dương Diệp lập tức mộng rồi.

Đây là có chuyện gì?

Ánh mắt của hắn nhìn về phía một bên nữ tử, khi thấy nữ tử co quắp té trên mặt đất lúc, hắn biến sắc, vội vàng đi tới nữ tử bên cạnh đem hắn vịn lên.

Khi nhìn thấy nữ tử tình huống lúc, Dương Diệp sắc mặt lại biến, bởi vì lúc này nữ tử khí tức như có như không, phảng phất tùy thời muốn tắt thở Bình thường! Hơn nữa, tại nữ tử trên mặt dưới làn da, có một tia màu đen đường cong tại nhúc nhích lấy.

Đây là cái gì?

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, hắn xốc lên nữ tử trường bào, khi thấy trước mắt một màn lúc, hắn chênh lệch đem nữ tử nhưng trên mặt đất. Tại nữ tử cái kia ngọc thể dưới làn da, tràn đầy cái loại nầy nhúc nhích màu đen đường cong, những... Này màu đen đường cong không ngừng nhúc nhích lấy, giống như là chỗ xung yếu phá nữ tử làn da!

“Những... Này là cái gì đồ chơi?”

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, hắn tự tay hướng nữ tử trên mặt sờ soạng, ngay tại hắn tay muốn va chạm vào nữ tử mặt lúc, nữ tử đột nhiên chậm rãi mở mắt.

“Muốn chết phải không?” Nữ tử nhìn xem hắn, bình tĩnh nói.

Nghe được nữ tử lời mà nói..., Dương Diệp tay lập tức ngừng tại nguyên chỗ, nhìn thoáng qua nữ tử trên mặt cái kia chút ít màu đen đường cong, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Cái này, đây là có chuyện gì?”

Nữ tử không có trả lời Dương Diệp, nàng hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau một hồi, tại trên người nàng cái kia chút ít màu đen đường cong khởi đầu dần dần biến mất, ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, trên người nàng cái kia chút ít đường cong toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, nhưng là nữ tử thoạt nhìn nhưng lại càng thêm hư nhược rồi.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, hỏi: “Ngươi, ngươi không sao chớ?”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: "Tin tưởng ta, vừa rồi sự tình như này, ta không muốn tại có lần sau, nếu có lần sau nữa, ngươi cái kia tháp đi ra cũng không giữ được ngươi 1

Dương Diệp trầm mặc, hắn tự nhiên biết rõ nữ tử là chuyện gì. Tăng thêm lấy trước kia lần, hắn đã xâm phạm nữ tử hai lần, tuy nhiên đều không có chính thức hoàn thành, nhưng cũng không xê xích gì nhiều. Bởi vì đó xem đấy, đó động vào, đó thân đấy, hắn không có rơi xuống. Tuy nhiên đó là tại hắn ý thức mơ hồ dưới tình huống làm, nhưng sự thật là chính là hắn làm đấy!

Nghĩ vậy, Dương Diệp đắng chát cười cười, nói: “Việc này là lỗi của ta, ta cam đoan sẽ không tại có lần sau.”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, lại nói: “Gặp được nguy hiểm, ta không ra tay, là vì ta không thể ra tay. Ta như ra tay, tại đây hết thảy, kể cả ngươi còn có ta, không ai có thể còn sống. Minh bạch?”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm một giật mình, nếu như nữ nhân này không có giả, cái kia thực lực của nàng đến tột cùng cường đã đến loại trình độ nào?

Hắn không biết nữ tử thực lực cường đã đến loại trình độ nào, nhưng là hắn biết rõ chung quanh đây hết thảy hắn là tuyệt đối làm cho không đi ra đấy, liên tục thi triển mười lần đã ngoài giới hạn pháp tắc có lẽ có thể!

Lúc này, hắn đột nhiên có chút minh bạch cái kia Thanh Châu đệ nhất cường giả Tu La Vương vì sao phải như vậy đối đãi trước mắt nữ nhân này. Nữ nhân này không phải yếu, mà là quá mạnh mẽ, cường đã đến ngay cả Tu La vương đô kiêng kị!

“Ngươi sợ?” Nữ nhân bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn nữ nhân liếc, nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Trung thực, xác thực có. Bất quá, nếu như chúng ta có thể đi ra ngoài, ngươi chắc có lẽ không đối phó ta đấy, đúng không? Dù sao bất kể như thế nào, chúng ta bây giờ coi như là bằng hữu, ngươi thì sao?" Nếu như có thể cùng nữ nhân này trở thành bằng hữu, thuận tiện đem hắn lừa dối đến Vân Hải Thành đi, vậy tương đương với nhiều hơn một cái núi dựa lớn ah!

Dựa vào nữ nhân? Ăn cơm bao (trai bao)?

Dương Diệp cũng không cái loại nầy đại nam tử chủ nghĩa tư tưởng, hiện tại hắn thiếu đúng là cường giả giúp đỡ!

"Ta sẽ không cùng nhân loại làm bằng hữu 1 nữ nhân nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp: “”

“Trong huyết dịch của ngươi phải chăng có Long Huyết?” Nữ nhân đột nhiên hỏi.

Dương Diệp đầu, có chút kinh ngạc nói: “Làm sao ngươi biết?”

“Ngoại trừ Long Huyết, còn có một loại kỳ dị năng lượng, đúng không?” Nữ tử lại hỏi.

Dương Diệp biết rõ, đối phương chính là Hồng Mông tử khí cải tạo sau đích huyết mạch. Hắn nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó đầu.

"Bàn tay tới 1 nữ tử nói.

Dương Diệp khó hiểu nữ tử muốn làm cái gì, bất quá hắn hay là đem tay đưa tới. Hắn tay vừa ngả vào nữ tử trước mặt, nữ tử đột nhiên há mồm cắn lấy cổ tay của hắn lên, một cổ máu tươi lập tức tràn vào nữ tử trong miệng.

"Ta đi 1

Dương Diệp kinh hãi, vô ý thức muốn rút tay về, nhưng là nữ nhân nhưng lại gắt gao cắn, hắn vậy mà không có rụt về lại. Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, phải biết rằng, lúc này hắn thân thể thế nhưng mà có thể so với thánh giai yêu thú đó a, mà trước mắt nữ nhân này hàm răng lại có thể dễ dàng như thế tựu cắn khai mở da của hắn

Hắn đánh giá liếc nữ nhân, giờ phút này, hắn đột nhiên có chút tò mò nữ nhân này bản thể rồi!

Một lát sau, nữ tử buông lỏng ra tay của hắn, Dương Diệp phát hiện, lúc này nữ nhân sắc mặt vậy mà hồng nhuận bắt đầu!

Máu của mình còn có thể trị thương?

Dương Diệp nhìn nhìn tay mình cổ tay chỗ dấu răng, chính mình muốn hay không uống hai khẩu?

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nàng đột nhiên lè lưỡi cuốn cuốn khóe miệng tràn ra máu tươi, một màn này làm cho Dương Diệp trái tim nhịn không được gia tốc rạo rực, cái này quá yêu mị rồi, đặc biệt là lúc này nữ tử trường bào nửa che nửa đậy, xuân quang chợt tiết dưới tình huống.

"Long Huyết ít nhất là Long tổ cấp bậc huyết, một cái khác bên ngoài cổ huyết dịch năng lượng, rất cường, so Long tổ huyết còn muốn tinh thuần." Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói: "Thực lực ngươi tuy nhiên yếu đích cùng con sâu cái kiến đồng dạng, nhưng là trên người bí mật cũng không ít, có nhiều thứ ngay cả ta cũng không từng thấy qua, cũng chưa từng nghe qua 1

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Có lẽ thực lực của ta so ra kém ngươi, nhưng là không có nhược đến như con sâu cái kiến a?”

Nữ tử không có nói tiếp, nàng quét bốn phía liếc, trầm mặc một cái chớp mắt, nói: “Trước khi ngươi rời đi sau đó không lâu, ta nghe được một tiếng yêu thú tiếng rống giận dữ.”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, nói: "Là Vực Ngoại Hung Thú 1

Nữ tử lần nữa quét bốn phía liếc, một lát sau, nàng trầm giọng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, cái này phương thế giới tựu là dùng để trấn áp đầu kia Vực Ngoại Hung Thú đấy. Cái này phương thế giới tại trải qua vô số tuế nguyệt ăn mòn về sau, đã vô cùng suy yếu, trước khi bởi vì ta nguyên nhân, cái này phiến thế giới chỉ sợ đã chống không được bao lâu. Bởi vì, ta đã cảm nhận được cái kia Vực Ngoại Hung Thú khí tức 1

“Ngươi là cái kia đồ chơi muốn lao tới rồi hả?” Dương Diệp nheo mắt, hay nói giỡn, cái kia hung thú gầm lên giận dữ, là có thể lại để cho mấy trăm Thánh giả dã nhân quỳ xuống đất bò xuống, nếu đi ra, như vậy cũng được sao?

Dù sao hắn là tuyệt đối làm bất quá đấy!

“Chúng ta phải tại nó ra trước khi đến ly khai 1 nữ tử trong thanh âm cũng mang theo một tia ngưng trọng,” Cái này phiến thế giới tất cả mọi người cộng lại, cũng không phải là đối thủ của nó 1

"Đi, chúng ta lập tức đi cái kia cái gì Thạch Đầu Thành 1

Lấy, Dương Diệp đem nữ nhân quần áo sửa sang lại tốt, sau đó ôm lấy nữ tử, muốn đi.

Nhưng mà lúc này, hai mươi tên bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở hai người bọn họ phía trước cách đó không xa.

Nhìn thấy cái này hai mươi tên bóng đen người, Dương Diệp da đầu một hồi run lên, không chút nghĩ ngợi liền chuẩn bị trốn, bất quá cũng là bị nữ nhân ngăn cản.

“Vì cái gì trốn?” Nữ nhân hỏi.

"Đánh không lại ah 1 Dương Diệp trung thực nói. Tinh Thần hộ thể thuật đều bị đối phương phá vỡ rồi, không chạy tựu là chờ chết cát bụi nếu như là tại Linh giới, có linh khí dưới tình huống, hắn ngược lại là có thể thử xem. Nhưng là hiện tại, thật là làm bất quá!

“Ngươi có phải hay không lĩnh ngộ ám chi pháp tắc?” Nữ nhân đột nhiên hỏi.

Dương Diệp đầu.

“Có nghĩ là muốn thu mấy cái tay chân?” Nữ nhân bỗng nhiên nói

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1024: Ngươi không động thủ? Ta tự mình tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tay chân?

Dương Diệp sững sờ, sau đó nhìn về phía xa xa cái kia hai mươi tên bóng đen người, nói: “Thu phục chiếm được bọn hắn? Nhưng dùng?”

“Vì cái gì không thể?” Nữ tử hỏi lại.

“Không có huyền khí, ta không cách nào thúc dục ám chi pháp tắc!” Dương Diệp nói.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút dắt, nói: “Năm đó làm cho Trung Thổ Thần Châu vô số cường giả nghe tin đã sợ mất mật ảnh nữ thành danh kỹ trong tay ngươi, thật là phung phí của trời!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, ngươi có thể không như vậy tổn hại sao?

“Những người này đều là do ám vật chất năng lượng tạo thành, nói cách khác, lĩnh ngộ ám chi pháp tắc ngươi, cho dù không cần huyền khí cũng có thể khống chế ám năng lượng, bởi vì ám năng lượng nó bản thân tựu thuộc về một loại năng lượng. Loại này năng lượng, là trừ huyền khí cùng với Tinh Thần chi liêm bên ngoài mặt khác một loại năng lượng, mà loại này năng lượng, lĩnh ngộ ám chi pháp tắc ngươi vừa dễ dàng khống chế, minh bạch?” Nữ tử nói.

“Đúng vậy!”

Nghe được nữ nhân lời mà nói..., Dương Diệp bừng tỉnh đại ngộ, ám chi pháp tắc có thể điều khiển ám vật chất cùng với ám năng lượng, điều khiển ám vật chất, cần huyền khí thúc dục, nhưng là điều khiển ám năng lượng nhưng lại không cần, bởi vì ám năng lượng nó bản thân tựu thuộc về một loại năng lượng!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía xa xa hai mươi tên bóng đen người, lúc này, cái này hai mươi tên bóng đen người đã đi tới trước mặt bọn họ hai mươi trượng chỗ, trong đó cầm đầu một gã bóng đen người nâng lên tay phải, giống như là muốn chuẩn bị công kích.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, tay phải cách không đối với tên kia bóng đen người một trảo!

Một màn quỷ dị xuất hiện, tên kia bóng đen người vậy mà trực tiếp bạo liệt ra đến!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười mở rộng, bởi vì hắn phát hiện, những hắc ảnh này trên thân người năng lượng hắn đều có thể đơn giản khống chế, đơn giản điểm tới nói tựu là, hắn Dương Diệp tựu là những người này khắc tinh, chính thức khắc tinh!

Lúc này, một danh khác bóng đen người muốn ra tay, nhưng mà hắn còn chưa ra tay thân thể tựu muốn nổ tung lên, cái chết không thể tại chết!

“Ha ha...”

Dương Diệp một tiếng cười to, lại đối với tiếp theo tên bóng đen người cách không một trảo.

Tên kia bóng đen người lập tức bạo liệt ra ra, cái chết không thể tại chết!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp cũng đã miểu sát năm tên bóng đen người rồi. Đám kia bóng đen người muốn động, nhưng đều bị hắn gắt gao khống chế tại nguyên chỗ!

“Không muốn muốn tay chân sao?” Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị tiếp tục ra tay lúc, nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp sững sờ, sau đó nói: “Có thể khống chế bọn hắn?”

Nữ tử nhìn thoáng qua những hắc ảnh kia người, nói: “Ngươi không có cảm giác đến sao? Những hắc ảnh này mọi người là vô ý thức sinh vật, nếu là vô ý thức sinh vật, ngươi tự nhiên có thể khống chế. Phải biết rằng, chúng là ám năng lượng chỗ tạo thành, mà ngươi, nhưng lại có thể khống chế ám năng lượng. Khi bọn hắn không có có ý thức dưới tình huống, ngươi muốn khống chế chúng, là một kiện chuyện dễ dàng!”

“Ta thử xem!”

Dương Diệp nhìn về phía đám kia bóng đen người, tựu như vậy nhìn xem ước chừng nửa khắc đồng hồ về sau, trong đó một gã bóng đen người đột nhiên động. Cũng không thấy tên kia bóng đen người như thế nào động tác, một đạo gợn sóng tại thừa chợt lóe lên, đón lấy xa xa vách núi trực tiếp bị một phân thành hai!

“Thật sự có thể!”

Dương Diệp trong thanh âm mang theo hưng phấn, khống chế trước mắt cái này mười lăm tên bóng đen người ý vị như thế nào? Ý nghĩa đem nhiều mười lăm tên Thánh giả cảnh siêu cấp tay chân ah mà lại cái này mười lăm tên siêu cấp tay chân còn vô cùng quỷ dị, thực lực tuyệt đối viễn siêu Bình thường Thánh giả!

“Đi!”

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên nói: “Đi mau!”

Dương Diệp sững sờ, khi nhìn thấy nữ tử vẻ mặt ngưng trọng về sau, hắn không dám ở chần chờ, lập tức ôm ngang khởi nữ tử, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới. Mà ở phía sau hai người, cái kia mười lăm tên bóng đen người quỷ dị địa hóa thành từng đạo bóng đen sáp nhập vào Dương Diệp sau lưng Ảnh Tử trung.

Ngay tại Dương Diệp cùng nữ tử ly khai ước chừng trăm tức về sau, một gã Hắc bào nhân đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng!

“Mất đi liên hệ... Cái này... Đây là ám chi pháp tắc...”

Thanh âm rơi xuống lúc, Hắc bào nhân đã không tại nguyên chỗ.

Mấy vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp tóe nữ tử một đường chạy như điên.

“Gặp nguy hiểm, vậy sao?” Dương Diệp trầm giọng hỏi. Hiện tại hắn xem như đã minh bạch, có thể làm cho nữ nhân này đều ngưng trọng sự tình hoặc là người, đây tuyệt đối là phi thường khủng bố đấy, ít nhất khẳng định không phải hắn bây giờ có thể đủ chống cự đấy.

Dương Diệp đột nhiên phát hiện, tại quỷ dị này địa phương, hắn giống như có chút yếu...

“Đối với ngươi mà nói, ngươi đi vào cái thế giới này, không giây phút nào đều là nguy hiểm đấy!” Nữ tử nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn cười khổ cười, nói: “Này, không cần phải như vậy tổn hại người a. Tuy nhiên ta thực lực bây giờ, đối với các ngươi loại này cấp bậc người đến nói, xác thực có chút yếu, nhưng không có nghĩa là ta về sau cũng nhược ah.”

Nữ tử không có trả lời!

Dương Diệp cúi đầu xem xét, hắn kinh ngạc phát hiện, nữ tử lại ngủ thiếp đi!

Ngủ... Rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện có chút không đúng, nữ tử cùng hắn đi vào cái thế giới này về sau, giống như tựu không có ngủ qua, mà bây giờ rõ ràng ngủ rồi. Cái này có chút không bình thường!

Đột nhiên, Dương Diệp cảm giác phần bụng có chút ướt át, hắn vội vàng ngừng lại xem xét, lúc này hắn phần bụng vậy mà tràn đầy máu tươi. Cái này huyết tự nhiên không phải hắn đấy, bởi vì hắn phần bụng cũng không có bị thương.

Là nữ nhân này đấy!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, ngay tại chỗ đem nữ nhân phóng trên mặt đất, hắn vạch trần nữ tử trường bào, tại nữ tử cái kia trong bụng, có một đạo chừng ba mươi cen-ti-mét lớn lên vết máu, vết máu sâu đậm, chí ít có tầm mười cen- ti-mét sâu! Lúc này, cái này vết máu nội, máu tươi không ngừng tuôn ra.

Cái này là trước kia nữ nhân bị bóng đen người công kích tạo thành đấy!

Nữ nhân này một mực cũng không nói gì...

Khi thấy cái kia đạo vết thương vị trí lúc, hắn liền là có chút minh bạch nữ tử vì sao một mực chưa nói rồi. Bởi vì cái kia đạo vết thương tại nữ tử phần bụng vị, tại miệng vết thương xuống một lượng cen-ti-mét, tựu là thần bí Cấm khu. Dương Diệp không có giậu đổ bìm leo, ánh mắt của hắn một mực rơi vào nữ tử phần bụng miệng vết thương, lúc này cái kia miệng vết thương biên giới chỗ đã có chút trở nên trắng, máu tươi không ngừng từ trong đó tuôn ra, nữ tử phần bụng đã bị nhuộm đỏ.

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, tựu muốn động thủ, lúc này, nữ tử đột nhiên mở to mắt nhìn xem Dương Diệp, nói: “Bất kể + y phục của ta mặc!”

“Ngươi có thể sẽ chết!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Đó là chuyện của ta!” Nữ tử nói.

Dương Diệp không có để ý nữ tử, hắn duỗi ra tay trái tại chính mình cổ tay phải tụy nhẹ vẽ một cái, máu tươi lập tức tuôn ra, hắn đem tay phải đặt ở nữ tử phần bụng chỗ, máu tươi lập tức chui vào nữ tử trong cơ thể.

Tại hắn máu tươi rơi vào miệng vết thương kia về sau, nữ tử phần bụng miệng vết thương lập tức lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tại khôi phục lấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nói: “Ta không có khinh nhờn ý của ngươi, chỉ là muốn đơn thuần cho trị cho ngươi liệu. Ở cái địa phương này, ta cảm thấy được chúng ta xác thực như thế muốn đồng lòng hợp tác. Tuy nhiên ngươi bây giờ không có gì thực lực, nhưng là ngươi lại có thể tại rất nhiều địa phương đến giúp ta. Mà ta, tuy nhiên tại kiến thức phương diện so ngươi chênh lệch quá nhiều, nhưng ít ra có thể tạm thời bảo hộ ngươi. Cho nên, chúng ta hợp tác, là song doanh: Cả hai cùng có lợi, ngươi cứ nói đi?”

Nữ tử không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Nếu như, nếu như ngươi thật sự rất cảm kích, ân, ngươi có thể theo đạo ta một ít pháp tắc, cái gì pháp tắc cũng có thể. Nếu như không có pháp tắc, cái gì Thần giai Đế cấp huyền kỹ, ta cũng là sẽ không cự tuyệt đấy.”

“Ngươi suy nghĩ nhiều quá!” Nữ tử đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp cười cười, hắn thu tay về, giờ phút này, nữ tử phần bụng miệng vết thương đã khép lại. Hắn khẽ gật đầu, đem nữ tử trường bào kéo tốt, sau đó nhìn về phía nữ tử hai chân chỗ hai cái miệng vết thương, do dự xuống, hắn đem chính mình cái kia vẫn còn giọt máu đích cổ tay hướng nữ tử chân phải miệng vết thương với tới.

“Bất kể chỗ đó!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp tay có chút dừng lại, nhìn về phía nữ tử, nói: “Như thế nào, ngươi không muốn tự mình đứng lên tới sao?”

“Ta nói bất kể!” Nữ tử thanh âm có chút lạnh.

Dương Diệp nhìn xem nữ tử sau nửa ngày, sau đó thu tay về, nói: “Cái kia chúng ta đi thôi!”

Nói xong, Dương Diệp ôm lấy nữ tử, hướng Thạch Đầu Thành tiến đến.

Đã qua hồi lâu, nữ tử bỗng nhiên nói: “Đó là trấn ma kiếm tạo thành đấy, ngươi trong máu cái kia kỳ dị năng lượng quá rất thưa thớt, căn bản không đủ để chữa trị miệng vết thương, không chỉ có không thể chữa trị, còn cực có thể sẽ lại để cho hai chủng năng lượng phát sinh xung đột, khi đó ngươi có thể sẽ chết!”

Nữ tử khó được giải thích một hồi!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía nữ tử, nữ tử lại hơi hơi cúi đầu, hai mắt khép hờ, không nói chuyện.

Tốt bướng bỉnh nữ tử!

Dương Diệp nhún vai, nhanh hơn tốc độ, chỉ chốc lát, một tòa do Thạch Đầu xây mà thành thành trì xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

“Khó trách gọi là Thạch Đầu Thành!”

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi vào dưới thành, ở cửa thành chỗ, hắn thấy được cái kia Suất Văn Dương!

“Đợi ngươi cái tên này thật lâu rồi!” Suất Văn Dương nghênh tiếp Dương Diệp, ánh mắt của hắn tại Dương Diệp cô gái trong ngực trên người đánh giá liếc, sau đó cười hắc hắc đạo đạo: “Huynh đệ ngươi ngược lại là tốt phúc khí, đi tới nơi này cái địa phương quỷ quái, còn mang theo một cái muội tử đã đến, không nhiều lời, đi, tảng đá kia Thành chủ nhân muốn gặp ngươi!”

“Thạch Đầu Thành chủ nhân?” Dương Diệp khó hiểu nói: “Hắn gặp ta làm cái gì?”

“Có lẽ là hiếu kỳ, có lẽ là khác, ai biết được?” Suất Văn Dương nhún vai nói.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, đã đi vào người ta át chủ bài, cũng nên đi gặp thoáng một phát, dù sao không phải cái gì chuyện xấu.

Tiến vào Thạch Đầu Thành về sau, Dương Diệp gặp được một ít cư dân, phải nói cũng là dã nhân, bất quá cũng may, những... Này dã nhân cũng không đều là Thánh giả cảnh. Cái này lại để cho Dương Diệp có chút thở dài một hơi, nếu như nơi này là cá nhân đều là Thánh giả, cái kia không khỏi cũng quá kinh khủng một điểm.

Bất quá trên đường đi, những... Này dã ánh mắt của người đều rơi vào trong lòng ngực của hắn trên người cô gái, ánh mắt dâm. Dâm loạn, nếu như không phải kiêng kị Dương Diệp bên cạnh Suất Văn Dương, đoán chừng giống như dã nhân đều muốn xông lên rồi.

Rất nhanh, ba người tới một tòa do Thạch Đầu xây mà thành đại điện, tại muốn đi vào đại điện lúc, Suất Văn Dương đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp trong ngực nữ tử, do dự xuống, nói: “Huynh đệ, ngươi phải hiểu được, tại đây dã nhân đều là chưa thấy qua các mặt của xã hội đấy, ngươi cũng thấy đấy, tại đây nữ nhân, thực, thật là vô cùng thê thảm, cho nên...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong ngực nữ tử, lập tức đã minh bạch Suất Văn Dương lời mà nói..., theo trước khi vào thành đến bây giờ, hắn cũng đã cảm thấy. Tại đây dã nhân, nữ tính rất ít, hơn nữa cả đám đều khó coi đến cực điểm, mà trong lòng ngực của hắn cô gái này nhưng lại thẩm mỹ bốc lên phao (ngâm); Đường tới nếu như không Suất Văn Dương tại, chỉ sợ đã đã xảy ra chuyện!

Dương Diệp rung dắt, nói: “Ta có thể làm sao? Cũng không thể làm cho nàng biến dạng a?”

Suất Văn Dương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi, mặt mũi của ta như thế còn có thể, bên trong cái kia tạp chủng như thế còn sẽ không xằng bậy!”

Nói xong, ba người đi vào đại điện.

Trong đại điện, hai bên tất cả đứng hơn 100 dã nhân, toàn bộ là Thánh giả!

Tại đại điện vị trí đầu não ngồi một gã dáng người khôi ngô, đầu đội khô lâu dã nhân. Đem làm ba người tiến vào đại điện một khắc này, người này dã nhân cùng chung quanh những cái... Kia dã nhân ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trong ngực trên người cô gái. Ánh mắt dâm. Dâm loạn, mang theo mãnh liệt xâm lược tính.

Dương Diệp phát hiện, trong lòng ngực của hắn nữ tử chân mày cau lại.

Đúng lúc này, cái kia mang đầu lâu dã nhân đột nhiên đứng lên, sau đó tại Dương Diệp cùng Suất Văn Dương kinh ngạc trong ánh mắt trực tiếp bỏ đi quần của mình, lộ ra cái kia đứng vững đấy... Sau đó không ngừng mà tru lên gầm thét. Mà ánh mắt của hắn, tắc thì rơi vào trên người cô gái, trong mắt tràn đầy điên cuồng!

Dương Diệp: “...”

Suất Văn Dương sắc mặt khó nhìn lại, nói; “Hắn, hắn nói hắn muốn làm xào phòng...”

“Giết hắn đi, không, phế đi hắn!”

Đúng lúc này, Dương Diệp cô gái trong ngực bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, bình tĩnh nói.

Dương Diệp: “...”

“Ngươi không động thủ, ta tự mình tới?” Nữ tử nói.

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nhìn về phía một bên Suất Văn Dương, nói: “Nói cho hắn biết, ngoan ngoãn để cho ta phế đi hắn, việc này coi như xong.”

Suất Văn Dương: “...”

“Đúng rồi, nói cho hắn biết, cái này là vì tốt cho hắn!” Dương Diệp chân thành nói.

Suất Văn Dương: “...”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1025: U Minh Điện cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Huynh đệ, ta cảm thấy được, ngươi có tất yếu lạnh yên tĩnh một chút. Tuy nhiên ta cũng muốn lộng chết cái này tạp chủng, nhưng là ngươi trước thấy rõ trong sân tình thế ah!”

Suất Văn Dương trầm giọng nói.

Ta cũng muốn tỉnh táo ah!

Dương Diệp cười khổ cười, nữ nhân này thoạt nhìn ôn nhu yếu ớt bộ dạng, nhưng là một khi làm cho nàng bão nổi mà bắt đầu..., không chừng muốn xảy ra chuyện gì, trước khi cái kia vực sâu, hắn có thể rõ ràng nhớ rõ. Cái kia đồ chơi, coi như là ba gã Thánh giả liên thủ một kích chỉ sợ cũng chế chế! Trước mắt những... Này dã người đã chết cũng không bị gì, nhưng hắn cũng không muốn bị những... Này dã nhân liên lụy!

“Ngao ngao!”

Lúc này, đầu kia mang đầu lâu khôi ngô dã nhân vậy mà tại chỗ dùng phải tay nắm lấy hạ thân một chỗ kiên quyết, sau đó điên cuồng triệt lên, trong miệng còn không ngừng điên cuồng tru lên, giống như là ở thúc giục cái gì.

Mà chung quanh hai bên dã nhân mặc dù không có như cái kia mang đầu lâu dã nhân như vậy không kiêng nể gì cả, nhưng là khởi đầu dùng tay không ngừng ma sát hạ thân...

“Lão tử nhìn không được rồi!”

Dương Diệp khuôn mặt co lại, hắn đem nữ tử lưng (vác) đến trên lưng, lần này nữ tử phi thường phối hợp, hai tay hoàn ở cổ của hắn, lại để cho chính mình rất tốt đọng ở trên lưng hắn.

Suất Văn Dương còn muốn nói điều gì, nhưng là Dương Diệp nhưng lại đã biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, Dương Diệp đã ở đằng kia đầu đội khô lâu nam tử trước mặt, sau đó một cước đạp hướng về phía cái kia khô lâu nam tử hạ thân.

Dương Diệp đột nhiên ra tay, trong tràng sở hữu tất cả dã nhân đều sửng sốt.

Cái kia mang đầu lâu dã nhân cũng là khẽ giật mình, hiển nhiên hắn thật không ngờ Dương Diệp vậy mà động thủ, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, một chưởng hướng phía dưới đập đi, chặn Dương Diệp cái kia trí mạng một cước.

Tay chân chạm vào nhau, một cổ vô hình năng lượng tự tay chân chạm vào nhau chỗ bộc phát ra ra, trực tiếp đem trong đại điện chung quanh cái bàn chấn thành bột mịn.

“NGAO...”

Lúc này, trong đại điện dã nhân toàn bộ hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà cái kia cầm đầu đầu đội khô lâu dã nhân cũng gầm lên giận dữ về sau, một quyền trực tiếp oanh hướng về phía Dương Diệp mặt.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền đối oanh tới!

Lưỡng quyền chạm nhau, một tiếng nổ vang, yên lặng một cái chớp mắt sau:

Két sát!

Một đạo xương cốt đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang lên, tại Suất Văn Dương cái kia kinh ngạc trong ánh mắt, đầu đội khô lâu dã nhân cánh tay phải trực tiếp mang theo một đạo máu tươi đã bay đi ra ngoài.

“Ah!”

Đầu đội khô lâu dã nhân hét thảm một tiếng, hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Diệp lấn thân trên xuống, sau đó một cước trực tiếp đá vào dã nhân phần hông.

“NGAO... OOO!”

Đầu đội khô lâu dã nhân hai mắt rồi đột nhiên trợn lên, con mắt đều nhanh bài trừ đi ra hốc mắt, bộ mặt của hắn tại thời khắc này đặc sắc cực kỳ. Dương Diệp nhưng lại không có buông tha hắn, tay phải mạnh mà bắt lấy dã nhân tóc, sau đó dẫn theo dã nhân tựu là hướng mặt đất một đập!

Toàn bộ mặt đất lập tức sụp xuống ra!

Mà lúc này, trong sân hai bên dã nhân đã đi tới Dương Diệp sau lưng, cùng lúc đó, mười mấy cái nắm đấm hướng phía Dương Diệp oanh tới, cái kia mười mấy cái quyền còn chưa tới Dương Diệp trên người, hắn khí thế cường đại liền trực tiếp đem Dương Diệp chấn đi phía trước lảo đảo vào bước. Mà lúc này, mười lăm tên bóng đen người đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng.

Ông...

15 đạo gợn sóng ở giữa sân chợt lóe lên!

“Ah...”

Hơn mười nói tiếng kêu thảm thiết rồi đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, hơn mười người dã nhân thân thể bị chia làm hai nửa, máu tươi nương theo lấy nội tạng nghiêng vãi đầy mặt đất.

Sở hữu tất cả dã nhân hoảng hốt!

Một bên Suất Văn Dương cũng là đồng tử có chút co rụt lại, nhìn về phía cái kia hơn mười người bóng đen người lúc, trong mắt của hắn có một tia khiếp sợ cùng kiêng kị.

“Ai dám đi lên, ta giết chết ai!”

Dương Diệp dữ tợn nhìn lướt qua những cái... Kia dã nhân, nhưng sau đó xoay người đi tới cái kia nằm trên mặt đất khô lâu dã nhân trước mặt, một cước dẫm nát hắn ngực, thứ hai trực tiếp phun ra mấy ngụm máu.

“NGAO...”

Nhìn thấy một màn này, một bên chúng dã nhân lập tức giận dữ, trong đó hơn mười người dã nhân mạnh mà hướng phía Dương Diệp vọt tới, bất quá sau một khắc, cái này hơn mười người dã nhân thân thể liền trực tiếp bị gợn sóng phân số tròn đoạn. Máu tươi nghiêng rơi vãi trên đất, huyết tinh đến cực điểm!

Thấy thế, còn lại chúng dã nhân nhao nhao hướng về sau ngay cả lùi lại mấy bước, chúng dã nhân nhìn về phía Dương Diệp sau lưng cái kia hơn mười người bóng đen người lúc, trong mắt tràn đầy kiêng kị.

“Ngươi muốn hắn chết như thế nào…”

Dương Diệp nghiêng đầu nhìn về phía nữ tử, nhưng là vừa mới thiên hắn, hắn tựu ngây dại, bởi vì hắn cái này lệch lạc đầu, bờ môi vừa vặn khắc ở nữ tử đôi môi mềm mại lên, sau đó hai người bốn mắt tương đối, thời gian phảng phất định dạng.

Đột nhiên, Dương Diệp cảm giác bờ môi truyền đến một tia kịch liệt đau nhức cảm (giác), đầu hắn vội vàng sau này co rụt lại, lúc này, tại nữ tử trên môi, có một vòng đỏ thẫm. Đó là hắn trên miệng huyết.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, nói: “Vô tình ý, vô tình ý tiến hành. Đúng rồi, ngươi muốn thằng này chết như thế nào?”

Nữ tử hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau nửa ngày, thân khải môi son, “Tùy ngươi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nâng lên chân phải đối với cái kia mang đầu lâu dã nhân đầu hung hăng giẫm tới.

“Đợi một chút!”

Đúng lúc này, một bên Suất Văn Dương bỗng nhiên kêu to.

Dương Diệp chân có chút dừng lại, nhìn về phía Suất Văn Dương, nói: “Ngươi không phải là muốn cho thằng này cầu tình a?”

“Đương nhiên không phải!” Suất Văn Dương nói: “Ta xem thằng này khó chịu đã rất lâu rồi, nếu như không phải ta huyền khí không cách nào điều động, ta sớm giết chết hắn rồi.”

“Vậy ngươi có ý tứ gì?” Dương Diệp nói.

“Ngươi biết bọn hắn vì cái gì có thể thân thể thành thánh sao?” Suất Văn Dương đột nhiên hỏi.

Dương Diệp quét dưới chân cái kia dã nhân liếc, sau đó nhìn về phía Suất Văn Dương, nói: “Ngươi biết?”

Suất Văn Dương nhẹ gật đầu, nói: “Theo ta được biết, bọn hắn sở dĩ có thể thân thể thành thánh, là vì phục dụng một loại tên là kim cương quả trái cây. Loại này trái cây, có thể trên phạm vi lớn kích thích thân thể, lại để cho thân thể trở nên mạnh mẽ. Tại chúng ta Linh giới theo như phẩm giai đến tính toán, ít nhất là Thần giai thượng phẩm. Biết nói cái quả này cây ở nơi nào đấy, chỉ có lịch đại dã nhân bộ lạc thủ lĩnh, thì ra là ngươi dưới chân cái này gọi dã man gia hỏa!”

“Kim cương quả?”

Lúc này, Dương Diệp trên lưng nữ tử bỗng nhiên cau mày nói: “Nơi đây thậm chí có kim cương quả!”

“Ngươi nhận thức?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Này quả quả thật có thể đủ trên phạm vi lớn kích thích thân thể, bất kể là đối với người hay là đối với yêu thú. Nhưng là lần quả nhưng lại có tác dụng phụ, cái kia chính là người phục dụng, tuổi thọ hội (sẽ) giảm đoạn. Đơn giản mà nói, tựu là tương đương với tại dùng thân thể tiềm năng đến tăng cường thân thể. Nếu như là nhân loại, phục dụng này quả không coi là chính đạo! Mặc kệ, nhưng nếu là yêu thú phục dụng, vậy hoàn toàn không có cái này tác dụng phụ, bởi vì yêu thú không chỉ có tuổi thọ kéo dài, mà lại thân thể cũng so các ngươi nhân loại mạnh quá nhiều!”

“Vị cô nương này nói rất đúng!” Suất Văn Dương nói: “Này quả tại chúng ta Linh giới, mặc dù có, nhưng lại rất thưa thớt đến cực điểm. Nếu như chúng ta có thể đạt được này quả, ngày sau, ngày sau nếu là có cơ sẽ ra ngoài, chỉ cần có này quả, vô số yêu thú nhất định sẽ hoa đại một cái giá lớn theo chúng ta trên tay mua sắm, cho dù là thần thú tộc cũng nhất định sẽ tâm động. Đương nhiên, sớm là chúng ta có thể đi ra ngoài!”

“Là đồ tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Nói cho hắn biết, lại để cho hắn mang chúng ta đi tìm cái kia kim cương quả!”

“Hắn khả năng chẳng phải hợp tác!” Suất Văn Dương nói.

“Không có việc gì, ta chuyên trị các loại không phục!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Suất Văn Dương nheo mắt, sau đó khởi đầu cùng cái kia dã man trao đổi.

“NGAO!”

Dã man đối với Suất Văn Dương gầm thét, sau đó điên cuồng rống giận, giống như là ở gọi một bên cái kia chút ít dã nhân tiến lên đây bang (giúp),

Suất Văn Dương nhìn về phía Dương Diệp, nhún vai, nói: “Hắn không phục!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, mạnh mà một cước dẫm nát dã man phía sau lưng, ‘Két sát’ một tiếng, phía sau xương sống đầu lập tức đứt gãy vài gốc. Dã man hét thảm một tiếng, bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) địa gầm thét.

Nhìn thấy một màn này, một bên chúng dã nhân biến sắc, mọi người thấy lấy Dương Diệp, mắt lộ ra hung quang, rục rịch.

Dương Diệp quét đám kia dã nhân liếc, trên mặt nổi lên một vòng nhe răng cười, nói: “Nói cho những người này, không sợ chết đấy, tựu đi lên!”

Suất Văn Dương nhìn về phía đám kia dã nhân, huyên thuyên nói một trận, đám kia dã nhân lập tức giận dữ, nhưng lại không có người nào dám lên trước.

Dương Diệp không tại quản những cái... Kia dã nhân, hắn bắt lấy cái kia dã man tóc, sau đó dẫn theo đối phương mạnh mà hướng mặt đất nện, chỉ chốc lát, trong tràng một mảnh đống bừa bộn, nhưng mà cái kia dã man nhưng như cũ thủ khẩu như bình (*giữ kín như bưng).

Dương Diệp đem dã man ném xuống đất, cười hắc hắc, nói: “Có cốt khí, ta tựu thích ngươi loại này hung ác nhân vật!”

Nói xong, Dương Diệp điều khiển một bên bóng đen người đi tới dã man trước mặt, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia dã man trên người văn vê bắt đầu ở một khối đón lấy một khối mất.

Lăng trì!

Dã man bệnh tâm thần (*sự cuồng loạn) địa kêu thảm, thanh âm kia, thật sự là một cái thảm...

Sau một hồi, Suất Văn Dương, nói: “Dừng lại a, hắn đồng ý!”

“Đồng ý?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nói cho hắn biết, đang đợi nửa canh giờ tại đồng ý, ta còn không có chơi chán!”

Suất Văn Dương: “...”

Dương Diệp nói được thì làm được, quả nhiên tại lại đi qua sau nửa canh giờ hắn mới khống chế bóng đen người dừng lại, mà lúc này, cái kia dã man đã theo vốn là khôi ngô biến thành thon thả!

“Lại để cho hắn dẫn đường!” Dương Diệp khống chế hai cái bóng đen người làm cho nổi lên cái kia dã man, sau đó đối với Suất Văn Dương nói.

Suất Văn Dương nhẹ gật đầu, cứ như vậy, mấy người hướng trong đại điện bên cạnh đi đến. Tại ba người sau lưng cái kia chút ít dã nhân muốn theo sau, bất quá nhưng lại tại bóng đen người ngay cả giết hơn mười người dã nhân về sau, nguyên một đám lập tức không dám ở tiến lên rồi.

Bọn hắn sở dĩ cường, cũng là bởi vì phòng ngự, nhưng mà tại những hắc ảnh này mặt người trước, phòng ngự của hắn tựu cùng giấy đồng dạng, cho nên, dù cho nhiều người, nhưng là bọn hắn cũng không dám một loạt trên xuống. Đều sợ chết ah!

Ngay tại Dương Diệp mấy người ly khai đại điện sau đó không lâu, một gã Hắc bào nhân đột nhiên xuất hiện trong đại điện.

Nhìn thấy người này Hắc bào nhân, những cái... Kia dã nhân khẽ giật mình, lập tức giận dữ, trong đó một gã dã nhân thân hình khẽ động, hướng phía Hắc bào nhân bắn mạnh tới.

Nhưng mà quỷ dị địa một màn xuất hiện, tên kia dã nhân vừa vọt tới Hắc bào nhân trước mặt, đầu của hắn trực tiếp tựu quẳng đi ra ngoài.

Máu tươi như rót!

Tất cả mọi người hoảng hốt!

“Ám chi pháp tắc... Không phải ta U Minh Điện người, tại sao lại ám chi pháp tắc...”

Hắc bào nhân thanh âm rơi xuống, cả người đã biến mất tại nguyên chỗ.

Tại Hắc bào nhân biến mất một khắc này, trước kia ngăn cản ở trước mặt hắn mười mấy tên dã nhân đầu trong lúc đó mang theo một cổ cột máu ném bay ra ngoài...

Còn lại dã nhân ngây ra như phỗng!

PS: Cảm tạ: Cái gì tính tình ah, Quách gia Nhị thiếu gia, bất hoặc mới biết, liuhaoren360, da vĩnh viễn. Các loại bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1026: U Minh Điện, quang nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không cầm quyền man dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp ba người tới một chỗ vực sâu.

Vực sâu bên cạnh, Dương Diệp cúi người nhìn lại, trong vực sâu, sương mù bốc lên, liếc không thấy được đáy ngọn nguồn.

Dương Diệp nhìn về phía dã man, dã man thân thể lập tức đánh cho một cái lạnh run, sau đó vội vàng cùng Suất Văn Dương huyên thuyên. Sau nửa ngày, Suất Văn Dương trầm giọng nói: “Hắn nói tựu ở dưới mặt!”

Phía dưới?

Dương Diệp chân mày cau lại.

“Cái chỗ này có chút quỷ dị!”

Lúc này, Dương Diệp trên lưng nữ tử bỗng nhiên nói một câu.

Dương Diệp đồng ý gật gật đầu, hắn nói không ra cái này vực sâu quỷ dị ở nơi nào, chỉ là trực giác nói cho hắn biết tại đây quỷ dị. Chuẩn xác mà nói là, trực giác nói cho hắn biết phía dưới này nguy hiểm.

“Ngươi không phải muốn biết ly khai cái thế giới này phương pháp sao?” Đúng lúc này, Suất Văn Dương đột nhiên nói.

“Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía Suất Văn Dương, nói: “Ý của ngươi là nói, phía dưới tựu là?”

Suất Văn Dương trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta không có nắm chắc!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nói.

Suất Văn Dương trầm giọng nói: “Ta đối với năng lượng rất mẫn cảm, tại nơi này địa phương quỷ quái, ta chỉ ở cái địa phương này cảm nhận được năng lượng chấn động, nếu như ta không có đoán sai, phía dưới như thế có một cái năng lượng Truyền Tống Trận, nhưng ta không dám 100% xác định điều này có thể lượng chấn động tựu là Truyền Tống Trận! Nhiều lần ta muốn đi xuống xem một chút, nhưng là không dám, bởi vì trực giác nói cho ta biết, xuống dưới chẳng khác nào chết!”

“Cái này dã man hắn nói kim cương quả ở dưới mặt, nói cách khác, bọn hắn từng xuống dưới qua!” Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Hỏi hắn, phía dưới có cái gì!”

Suất Văn Dương cùng dã man nói thầm cả buổi về sau, Suất Văn Dương trầm giọng nói: “Bọn hắn bình thường cũng không dám xuống dưới, chỉ có tại đặc biệt thời gian mới dám xuống dưới ngắt lấy kim cương quả.”

“Đặc biệt thời gian?” Dương Diệp nhíu mày.

Suất Văn Dương nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Còn nhớ rõ trước khi nghe được cái kia dã thú tiếng rống giận dữ sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Thanh âm kia hắn tự nhiên sẽ không quên đấy, cũng không cách nào quên, bởi vì chính là âm thanh không biết cách rất xa gào thét, tựu làm cho hắn thất khiếu chảy máu.

Suất Văn Dương trầm giọng nói: “Cái kia hung thú, mỗi cách mười năm hội (sẽ) gọi một lần, nó gọi một lần, cũng tựu ý nghĩa nó đã tỉnh. Mà dã man bọn hắn, mỗi lần xuống dưới lúc, đều phải là nó ngủ say thời điểm. Mà bây giờ, nó là tỉnh dậy đấy!”

Xuống dưới hay là không đi xuống?

Giờ phút này, Dương Diệp khó khăn rồi. Cái kia hung thú hắn chưa thấy qua, nhưng là đã cảm thụ qua đối phương cường đại rồi. Bình tĩnh mà xem xét, nếu như chống lại cái kia hung thú, hắn một điểm nắm chắc đều không có.

Thế nhưng mà nếu như không đi xuống, chẳng lẻ muốn các loại mười năm?

Mười năm?

Dương Diệp lắc đầu, đừng nói mười năm, một năm hắn cũng không chờ. Bất kể là Ngọc Vô Song cùng Vân Hải Thư Viện, hay là An Nam

Tĩnh cùng Mục Hàn San, lúc này đều cần hắn. Nếu như tại đây đợi mười năm, hắn thật sự không cảm tưởng Tượng Ngọc Vô Song cùng An Nam Tĩnh bọn người kết cục sẽ như thế nào.

Đương nhiên, cũng không thể cứ như vậy tùy tiện xuống dưới, cho dù xuống dưới, cũng phải trước hết nghĩ cái sách lược vẹn toàn. Dù sao phía dưới có thể là có thêm một đầu khủng bố hung thú!

“Ngươi có biện pháp nào không?” Dương Diệp hỏi chính là nữ tử, đúng lúc này, hắn cũng tựu hy vọng nữ tử có cái gì tốt đích phương pháp xử lý rồi.

Đáng tiếc chính là nữ tử lại để cho hắn thất vọng rồi.

“Không có cách nào!” Nữ tử nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, ngay cả nữ nhân này cũng không có cách nào, hắn càng không có cách nào rồi. Chẳng lẽ thực muốn mạnh mẽ xuống dưới, cùng cái kia hung thú liều mạng một phen?

“Người này làm sao bây giờ?” Lúc này, Suất Văn Dương đột nhiên chỉ chỉ nằm trên mặt đất dã man.

“Giết!”

Nữ tử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia dã man, lắc đầu, đắc tội ai không tốt, hết lần này tới lần khác đắc tội nữ nhân này, đây không phải muốn chết sao? Hắn đi đến dã man trước mặt, thứ hai giống như là biết rõ Dương Diệp ý đồ, gầm lên giận dữ, sau đó dùng cuối cùng một điểm khí lực hướng phía Dương Diệp đụng tới. Bất quá hắn vừa đứng dậy, đã bị Dương Diệp một cước đạp đem hắn rơi vào trong vực sâu.

Ba người ánh mắt đều đã rơi vào cái kia trong vực sâu, hồi lâu...

“Ah!”

Trong vực sâu, truyền đến cái kia dã man thê lương tiếng kêu thảm thiết, cái kia trong thanh âm, xen lẫn vô tận sợ hãi!

Dương Diệp cùng Suất Văn Dương sắc mặt lập tức ngưng trọng lên.

“Rống!”

Lúc này, một đạo tiếng hô đột nhiên tự lòng đất phóng lên trời, thanh âm kia đâm thẳng trời xanh!

Dương Diệp đầu một bất tỉnh, lập tức thất khiếu chảy máu! Trừ lần đó ra, hắn còn cảm thấy một cổ đến từ sâu trong linh hồn sợ run cảm (giác)!

Két...

Hai người chung quanh mặt đất trong chốc lát vỡ ra, cùng lúc đó, tại phía sau hai người mấy ngàn trượng bên ngoài một tòa cao vút trong mây núi cao bỗng nhiên ngay lúc đó nổ ra, vô số đá lăn trút xuống mà xuống, bụi mù đầy trời!

Hồi lâu, Dương Diệp trong đầu cái kia hôn mê cảm (giác) mới dần dần rút đi. Hắn cùng với Suất Văn Dương liếc nhau, nhưng lại phát hiện đối phương tuy nhiên cũng có chút sắc mặt tái nhợt, nhưng là cũng không có đổ máu!

Giống như là biết rõ Dương Diệp rất hiếu kỳ, Suất Văn Dương nói: “Ta tuy nhiên thực lực bị đóng cửa, nhưng linh hồn nhưng lại rất cường, thanh âm kia kỳ thật tựu là nhằm vào linh hồn đấy. Lại nói, thực lực ngươi tuy nhiên rất mạnh, nhưng là cái này linh hồn phương diện tu vi lại là có chút yếu. Tại Trung Thổ Thần Châu, phàm là yêu nghiệt, cơ hồ không có không chú trọng tu luyện linh hồn đấy, bởi vì một khi gặp được linh hồn công kích cường giả, mà ngươi linh hồn lại yếu, rất có thể cũng sẽ bị đối phương một kích miểu sát!”

“Hắn nói không sai!” Lúc này, nữ tử đột nhiên nói: “Ngươi linh hồn phương diện rất yếu, gặp được cùng loại loại này sóng âm loại linh hồn công kích, ngươi rất dễ dàng thiệt thòi lớn!”

“Thụ giáo!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, cảm tạ nói. Linh hồn phương diện, kỳ thật tại kiến thức đến Lục Uyển Nhi kiếm hồn công kích về sau, là hắn biết, ở phương diện này hắn rất yếu. Nếu như là bình thường, có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý hộ thân, hắn tự nhiên không sợ Bình thường linh hồn công kích, nhưng là không có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, như lúc này, đối mặt loại này linh hồn công kích, hắn cơ hồ không có chống đỡ Chi Lực!

“Phía dưới tên kia, không phải chúng ta bây giờ có thể đủ chống cự đấy!”

Lúc này, Suất Văn Dương trầm giọng nói: “Ta không biết nó vì cái gì không thể ra ra, nhưng là tựu tình huống trước mắt đến xem, chúng ta nếu là xuống dưới, tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy!”

“Coi chừng!” Lúc này, Dương Diệp trên lưng nữ tử bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, năm tên bóng đen người từ hắn Ảnh Tử nội thoáng hiện mà ra, hộ tại chung quanh của hắn. Cùng lúc đó, tại cách đó không xa, một gã Hắc bào nhân chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

“Quả nhiên là ám chi pháp tắc!” Hắc bào nhân nói.

Thanh âm thanh thúy lại lại dẫn một tia trầm thấp, là nữ!

Dương Diệp nhìn về phía một bên Suất Văn Dương, đối phương lắc đầu, nói: “Ta cũng không nghĩ tới tại nơi này địa phương quỷ quái, còn có nhân loại.”

“Vì sao ngươi hội (sẽ) ám chi pháp tắc?” Hắc bào nhân đột nhiên hỏi.

“Ta lĩnh ngộ đấy!” Dương Diệp nói, “Cái này mười cái bóng đen người tựu là ngươi làm ra đến đồ vật a?”

“Lĩnh ngộ hay sao?”

Hắc bào nhân nói câu này, nàng đã trầm mặc.

“Có vấn đề sao?” Dương Diệp nói.

“Ngươi có thể nhận thức ảnh nữ?” Hắc bào nhân đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, ảnh nữ hắn tự nhiên nhận thức, bởi vì đối phương đúng là bị hắn giết chết. Trước mắt cái này Hắc bào nhân là ai? Trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn trầm giọng nói: “U Minh Điện ảnh nữ, tự nhiên là nghe qua đấy, chỉ là cũng không nhận ra.”

“Ta cảm thấy được, ngoại trừ ảnh nữ bên ngoài, bất luận kẻ nào đều không nên có được ám chi pháp tắc, ngươi cảm thấy thế nào?” Hắc bào nhân nói.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, nói: “Ta cảm thấy cho ngươi là ở nói láo: Đánh rắm, ngươi cảm thấy thế nào?” Nói xong, trước mặt hắn năm tên bóng đen thân người hình khẽ động, hướng phía cái kia Hắc bào nhân bắn mạnh tới.

Két sát két sát!

Đột nhiên, mấy đạo thanh thúy thanh âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, tại Dương Diệp cùng Suất Văn Dương kinh hãi trong ánh mắt, Dương Diệp cái kia năm tên bóng đen đầu người trực tiếp trở thành mấy đoạn...

Quá quỷ dị! Quá kinh khủng!

Dương Diệp cùng Suất Văn Dương hai người hoảng hốt!

“Quang nhận!”

Lúc này, Dương Diệp trên lưng nữ tử bỗng nhiên nói: “Ngươi là U Minh Điện quang nữ!”

Quang nữ!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, trước mắt nữ nhân này dĩ nhiên là U Minh Điện đấy, nhưng lại lại là một vị yêu nghiệt Điện Hạ!

Cái kia nguyên vốn chuẩn bị tiếp tục ra tay Hắc bào nhân đột nhiên ngừng lại, tuy nhiên thấy không rõ Hắc bào nhân diện mục, nhưng là Dương Diệp cảm giác được, đối phương ánh mắt đã rơi vào sau lưng của hắn trên người cô gái.

“Ngươi là ai!” Quang nữ trầm giọng nói.

Nữ tử không có trả lời Hắc bào nhân lời mà nói..., nàng cúi đầu tới gần Dương Diệp bên tai, nói: “Nhảy đi xuống!”

Dương Diệp sững sờ! Nhảy đi xuống? Nhảy đến trong vực sâu đây? Cái này nữ không phải là chơi thật sao!

“Không muốn hiện tại chết, liền lập tức nhảy đi xuống!” Nữ tử thanh âm tăng thêm vài phần.

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, hắn biết rõ nữ nhân này không phải tại nói đùa hắn. Do dự một cái chớp mắt, hắn quay người thân hình khẽ động, trực tiếp nhảy vào cái kia trong vực sâu.

Suất Văn Dương trực tiếp ngây người, cái kia Hắc bào nhân cũng là hơi sững sờ.

Hiển nhiên, hai người đều không nghĩ tới Dương Diệp cùng nàng kia tựu trực tiếp như vậy nhảy xuống.

Suất Văn Dương nhìn thoáng qua Hắc bào nhân, lại nhìn thoáng qua phía dưới vực sâu, hắn cuối cùng nhất hay là không có lựa chọn nhảy đi xuống.

“Ta đầu hàng!” Suất Văn Dương giơ hai tay lên, nói: “Thật sự đầu hàng!”

Hắc bào nhân không có để ý hắn, mà là đi tới vực sâu bên cạnh! Đúng lúc này...

“Rống!”

Trong vực sâu đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét giận dữ.

Giờ khắc này, toàn bộ đại địa cùng thế giới đều run rẩy thoáng một phát!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1027: Cảnh cáo! Cảnh cáo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được cái kia âm thanh gào thét, nguyên vốn chuẩn bị nhảy đi xuống Hắc bào nhân lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Nhìn xem vực sâu hồi lâu, Hắc bào nhân cuối cùng nhất quay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, một bên Suất Văn Dương lập tức thở dài một hơi. Trước khi hắn kỳ thật đã làm tốt nhảy đi xuống chuẩn bị, bởi vì trước mắt nữ nhân này thật sự quá kinh khủng, như nếu như đối phương đối với hắn ra tay, hắn một điểm lao động chân tay đều không có. Tuy nhiên phía dưới cũng rất khủng bố, nhưng nhảy đi xuống, ít nhất không cần hiện tại sẽ chết ah!

Bất quá cũng may, nữ nhân cũng không có ra tay với hắn!

Suất Văn Dương quay đầu nhìn thoáng qua cái kia vực sâu, sau đó thấp giọng thở dài, “Vốn cho là nhiều hơn một cái bạn, không nghĩ tới trong nháy mắt lại không có. Huynh đệ, một đường tạm biệt!”

Hạ xuống, Dương Diệp ôm nữ nhân một mực xuống rơi.

“Ngươi nghe được thanh âm kia chưa?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử không nói gì.

“Ta cảm thấy được phía dưới có thể sẽ có lần lượt từng cái một mở đích miệng lớn dính máu, nó chính các loại đối đãi chúng ta rơi xuống đi, ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp nói.

Nữ tử còn không có nói chuyện.

“Ta cảm thấy được, chúng ta lần này khả năng thật sự muốn đã xong!” Dương Diệp nói. Cũng không phải hắn bi quan, chủ yếu là phía dưới cái kia đồ chơi thật sự là quá mức khủng bố rồi. Nếu như là hắn đỉnh phong thời kì lời mà nói..., hắn có lẽ còn có thể đào tẩu! Đúng, là đào tẩu, mà không phải chiến thắng. Trực giác nói cho hắn biết, phía dưới cái kia đồ chơi, căn bản không phải hắn bây giờ có thể đủ đào tẩu.

“Bất luận cái gì thời điểm, không thể buông tha cho muốn sống chi niệm!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Nói ngược lại là rất có lý, nhưng chỉ có có chút vô nghĩa!

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Ta không rõ, vì cái gì trước khi ngươi muốn bảo ta nhảy xuống? Ta cảm thấy được, tuy nhiên nữ nhân kia thực lực cường đại, nhưng là ta nếu là dốc sức liều mạng đánh cược một lần, Nhưng có thể cũng có cơ hội đấy!”

“Mười cái ngươi thêm cùng một chỗ đều không phải là đối thủ của nàng!” Nữ nhân nói.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Vì cái gì?” Hắn không biết là nữ nhân là ở cố ý đả kích hắn, nữ nhân này không có như vậy ác thú vị.

“Thứ nhất, nàng là Thánh giả cảnh, U Minh Điện đích thiên tài, ngươi muốn vượt cấp khiêu chiến? Ta cảm thấy cho ngươi là suy nghĩ nhiều. Toàn bộ Linh giới, có lẽ có người có thể vượt cấp khiêu chiến U Minh Điện thiên tài đấy, nhưng cái kia trong đó, tuyệt đối không kể cả ngươi bây giờ. Thứ hai, ở phía trên, có quang. Tại có quang địa phương, mười tên Thánh giả đều không phải là đối thủ của nàng!” Nữ nhân nói.

“Lợi hại như vậy?” Dương Diệp kinh ngạc nói. Tuy nhiên hắn biết rõ cái kia quang nữ rất cường, nhưng là không nghĩ tới đối phương như thế khủng bố.

“U Minh Điện, không có dong nhân!” Nữ tử nói.

“Cái kia đến tột cùng là một cái dạng gì thế lực?” Dương Diệp trầm giọng nói. Đối với U Minh Điện, hắn xác thực rất là hiếu kỳ.

“Ngươi đắc tội qua U Minh Điện?” Nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trung thực nói: “Giết qua bọn hắn một ít người.”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, hồi lâu, nàng nói: “Thực lực không được, lá gan ngược lại là đại không có bên cạnh.”

Dương Diệp: “”

“U Minh Điện rất thần bí, tại Trung Thổ Thần Châu tuy nhiên không thể tính toán mạnh nhất một cái thế lực, nhưng là có thể tính toán thần bí nhất thế lực một trong. Tóm lại, thực lực ngươi còn rất yếu, không cách nào tiếp xúc đến cái kia cấp độ. Ngươi chỉ muốn nhớ kỹ một điểm, không muốn chết, tựu chớ trêu chọc cái này cái thế lực.” Nữ tử nói.

“Ta giống như đã trêu chọc!” Dương Diệp nói.

“Cái kia Chúc ngươi may mắn!” Nữ tử nói.

Dương Diệp: “”

Đột nhiên, hai người nện rơi trên mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên.

“Hô!”

Dương Diệp lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh, tuy nhiên nhục thể của hắn rất cường, nhưng là theo cao như vậy địa phương đến rơi xuống nện trên mặt đất, không bị thương, đó là không có khả năng. Bất quá cũng may, chỉ là chút thương nhỏ.

Về phần nữ nhân, nữ nhân hoàn toàn bò tới trên người hắn, do hắn đã nhận lấy đại bộ phận lực lượng, nữ nhân tuy nhiên nhận lấy một điểm ảnh hưởng, nhưng hoàn toàn có thể không đáng kể.

Dương Diệp cũng không dám nằm trên mặt đất nghỉ ngơi, hắn vội vàng ôm nữ tử đứng lên, toàn bộ tinh thần đề phòng. Ánh mắt của hắn không ngừng dò xét chung quanh, tại hắn tả hữu cùng phía sau, là vách núi. Nghĩ đến trước khi đến rơi xuống không sai biệt lắm nửa canh giờ mới trụy lạc trên mặt đất, Dương Diệp triệt để tuyệt theo vách núi chạy lên đi ý niệm!

Không thể đường cũ phản hồi, cái kia cũng chỉ có thể đi lên phía trước rồi!

Trầm ngâm một lát, Dương Diệp ôm nữ tử hướng mặt trước đi đến, trên đường đi, ngoại trừ cước bộ của hắn thanh âm, còn lại một điểm thanh âm đều không có, phi thường yên tĩnh!

“Ta cảm thấy được có đồ vật gì đó đang ngó chừng chúng ta!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Cẩn thận chút!” Nữ tử trong thanh âm mang theo một tia ngưng trọng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tiếp tục hướng phía trước đi tới, bất quá tốc độ nhưng lại thả chậm một ít. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp cảm thấy một cổ vô hình uy áp, càng đi về phía trước lấy, cái này cổ uy áp lại càng cường. Cái này lại để cho hắn bước chân biến thành càng chậm rồi!

“Ta cảm thấy được chúng ta là tại đi chịu chết, ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp nói.

“Vô số tuế nguyệt phong ấn, đối phương đã từng cho dù tại cường, đến vậy khắc, cũng sẽ (biết) suy yếu xuống.” Nữ tử bình tĩnh nói: “Cái thế giới này, cho không dưới Thánh giả phía trên, nó đã còn ở nơi này, cái này chứng minh, nó tại cường cũng không quá đáng là Thánh giả, muốn nói cùng bình thường Thánh giả chỗ bất đồng, đơn giản tựu là kỳ thật thực lực viễn siêu Bình thường Thánh giả cảnh cường giả mà thôi.”

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía nữ tử, nói: “Ta rất ngạc nhiên, vì cái gì mặc kệ sự tình gì, ngươi đều có thể luôn lạnh như vậy tĩnh? Cho dù là ta đối với ngươi như vậy”

Dương Diệp đột nhiên câm miệng rồi, bởi vì nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng về phía nàng, ánh mắt tuy nhiên bình tĩnh như trước, nhưng là hắn đã cảm thấy bất thiện.

Hồi lâu, nữ tử thu hồi ánh mắt, nói: “Tâm như băng thanh, trời sập cũng không sợ hãi.”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Được rồi, ta tâm tình không bằng ngươi!”

“Dừng lại!” Lúc này, nữ tử bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức dừng bước, nói: “Làm sao vậy?”

“Ngươi đáng xem đỉnh!” Nữ tử nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm lập tức cả kinh, khi bọn hắn đỉnh đầu ngàn trượng bên ngoài, có một cái màu đen màn sáng, màn sáng bao trùm lấy toàn bộ phía trên, trong đó, có quỷ dị màu đen năng lượng tại lưu động lấy. Không chỉ có đỉnh đầu, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, khi bọn hắn dưới chân, còn có bốn phía trên vách núi đá, đều xuất hiện quỷ dị này màu đen màn sáng!

“Đây là cái gì đồ chơi?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Nữ tử quét bốn phía liếc, trầm ngâm một lát, sau đó trầm giọng nói: “Đây là phong ma trận pháp, chuyên môn dùng để phong ấn cường đại Tà Ác sinh vật. Hiện tại, cái này phong ấn khởi động rồi. Không tốt, cái kia hung thú chỗ xung yếu phá phong ấn!”

“Rống!”

Nữ tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, xa xa đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ!

Rầm rập!

Trong chốc lát, Dương Diệp hai người chung quanh vách núi khởi đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất muốn đánh rách tả tơi ra. Mà Dương Diệp tại cái này gầm lên giận dữ phía dưới, đầu một hồi choáng váng, cùng lúc trước như vậy, hắn thất khiếu lần nữa chảy ra máu tươi. Cùng dĩ vãng không giống với, dĩ vãng hắn rất nhanh tựu khôi phục lại, nhưng là lần này, vẻ này mê muội không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại còn càng ngày càng nặng!

Nhìn thấy một màn này, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, do dự một cái chớp mắt, nàng đột nhiên mở ra cắn lấy Dương Diệp trước ngực.

Đau đớn kịch liệt làm cho Dương Diệp đầu lập tức thanh tỉnh rất nhiều, cái kia trong đầu mê muội cảm (giác) cũng giảm bớt rất nhiều. Hắn cúi đầu nhìn lại, lúc này nữ nhân đã buông ra hàm răng, chính ngẩng đầu nhìn hắn, tại nữ tử trên môi, còn tràn lấy máu tươi của hắn. Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, đột nhiên, nữ tử lè lưỡi liếm liếm trên môi máu tươi, trên mặt lộ ra một tia khác thường thần sắc.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nữ nhân này giống như rất ưa thích uống máu của hắn.

Rầm rập!

Lúc này, chung quanh những cái... Kia vách núi lay động càng tăng lên liệt, phảng phất sau một khắc muốn sụp xuống!

“Nó tại phá tan phong ấn!” Nữ tử đột nhiên nói.

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Dương Diệp nói.

Nữ tử trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Hai con đường, tại nó còn chưa phá tan phong ấn trước khi, chúng ta ly khai cái thế giới này; Thứ hai, đừng cho nó lao tới!”

Dương Diệp nói: “Vì sao không cho nó lao tới, sau đó khiến nó phá vỡ cái thế giới này, sau đó chúng ta cùng theo một lúc đi ra ngoài?”

“Ngươi là heo sao?”

Nữ tử nói: “Biết rõ cái gì gọi là hung thú sao? Ta hiện tại không có thời gian giải thích cho ngươi cái này. Ngươi chỉ cần biết rằng, nó như đi ra, chuyện thứ nhất khẳng định tựu là giết chết nó trong mắt chỗ đã thấy hết thảy. Cho dù nó lòng từ bi không giết, chỉ khi nào nó cưỡng ép hủy diệt cái thế giới này, khi đó, chúng ta cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Lao ra cái thế giới này cùng hủy diệt thế giới, là hai chủng bất đồng khái niệm, minh bạch?”

“Theo như ý của ngươi, chúng ta cũng chỉ có đi ngăn cản nó!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Phía dưới này, như thế có một Truyền Tống Trận, chỉ cần chúng ta tại nó lao tới trước khi tìm được cái truyền tống trận này truyền đưa ra ngoài, đến lúc đó, nó ra không đi ra đối với chúng ta đều không có ảnh hưởng gì!” Nữ tử nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, trước tìm Truyền Tống Trận!”

Nói xong, Dương Diệp không tại nói nhảm, thân hình khẽ động, hướng phía phía trước bắn mạnh tới.

Càng đi về phía trước, vẻ này uy áp lại càng khủng bố, đến cuối cùng, Dương Diệp cảm giác mình trên người phảng phất đè ép mấy tòa núi lớn giống như, trầm trọng vô cùng.

Cái này lại để cho hắn cùng với nữ tử thần sắc càng phát ra ngưng trọng lên!

Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, hắn biết rõ, hắn nhất định phải mau chóng tìm được Truyền Tống Trận ly khai cái chỗ này, bằng không thì đợi tí nữa khả năng tựu có được cũng không có ly khai rồi. Bởi vì hắn cảm giác được, cái kia hung thú sắp đi ra!

Dương Diệp trong ngực, nữ tử thần sắc cũng dần dần ngưng trọng lên.

Một lát sau, xa xa đột nhiên xuất hiện như có như không nhạt lam sắc quang mang.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cuồng hỉ, bởi vì cái này nhạt lam sắc quang mang theo chân bọn họ trước khi bị hấp đến cái thế giới này cái kia màn sáng đồng dạng!

Dương Diệp đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Nhanh, càng ngày càng gần rồi!

“Mau dừng lại!” Đột nhiên, nữ tử lo lắng thanh âm tại Dương Diệp vang lên bên tai!

Dương Diệp sững sờ, không do dự, hắn lập tức ngừng lại.

Đông đông đông

Trong tràng, đột nhiên vang lên tiếng bước chân.

Mỗi một đạo tiếng bước chân đều bị được mặt đất kịch liệt run lên!

Mà lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên xoay tròn, lúc này đây không có như dĩ vãng như vậy chỉ chuyển thoáng một phát, lúc này đây, nó từng cái thẳng tại chuyển!

Cảnh cáo!

Đến từ Tiểu Tuyền cơn xoáy cảnh cáo!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1028: Chết tiệt Thương Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, tiếng bước chân biến mất. Nhưng là, một cái Dương Diệp từng chưa bao giờ thấy qua yêu thú xuất hiện ở trước mặt hắn mười trượng có hơn.

Yêu thú bên ngoài như lão hổ, lớn nhỏ giống như, toàn thân hắc ám sắc, cái trán chiều dài hai cái màu vàng kim nhạt long giác, hắn miệng như Ưng mỏ, sau lưng một cặp màu đen cánh chim.

Tại yêu thú trên người, quấn quanh lấy một sợi cánh tay thô khóa sắt.

Khi thấy những... Này khóa sắt lúc, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, hắn không biết những... Này khóa sắt phải hay là không Đế cấp, nhưng là cũng không phải Thần giai!

Lúc này, những... Này khóa sắt, đã che kín vết rách!

Mà ở cái này yêu thú trên người, không chỉ có tản ra khủng bố khí thế uy áp, còn có một cổ chí tà chí ác Tà Ác khí tức, cái kia cổ Tà Ác khí tức, làm cho Dương Diệp đều chịu tim đập nhanh, nhịn không được hướng về sau lui hai bước.

Cái này quái vật đến tột cùng là cái gì đồ chơi?

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, tại trong lòng ngực của hắn nữ tử cũng là thần sắc mặt ngưng trọng.

Tại yêu thú sau lưng, là một cái màu lam nhạt quyển quyển, Dương Diệp biết rõ, cái này là Truyền Tống Trận, chỉ cần đi vào trong đó, là hắn có thể đủ ly khai cái này địa phương quỷ quái!

Nhưng là, hắn căn bản không dám vọng động!

“Nhân loại!”

Hung thú đột nhiên miệng phun tiếng người, “Ta tại trên người của ngươi cảm nhận được Tà Ác khí tức, nồng đậm Tà Ác khí tức, ta thích người tà ác!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, ngươi nói thẳng ta là người xấu không thì tốt rồi. Tuy nhiên không thích yêu thú nói lời, bất quá trong lòng hắn nhưng lại sâu sắc thở dài một hơi, vì vậy gia hỏa cũng không có như hắn tưởng tượng cái kia giống như gặp mặt tựu xông lên. Ngay tại lúc này, hắn là có thể không động thủ tựu tận lực không động thủ!

Dù sao tất cả mọi người là người văn minh!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó chân thành nói: “Kỳ thật, ta cũng ưa thích người tà ác cùng yêu thú. Cái kia mấy thứ gì đó miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, sau lưng lại làm lấy dơ bẩn sự tình bẩn thỉu ngụy quân tử là ta ghét nhất. Ác nhân tựu là ác nhân, tại sao phải đi ngụy trang chính mình đây này? Ngươi nói có đúng hay không?"

"Ngươi thật sự ưa thích Tà Ác yêu thú?" Hung thú hỏi.

Dương Diệp vội vàng nhẹ gật đầu, nói: "Đương nhiên!"

"Vậy ngươi có thể giúp ta một cái bề bộn?" Hung thú nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc ở.

"Ngươi thấy được, trên người của ta những... Này chết tiệt khóa sắt tựu là lúc trước những cái... Kia ngụy quân tử cho ta mặc lên, ngươi có thể cho ta bỏ? Nếu như ngươi nguyện ý giúp ta cái này chuyện nhỏ, ta sẽ cảm kích ngươi." Hung thú nói.

Thằng này tại lừa dối chính mình!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu, hắn biết rõ, hắn đánh giá thấp cái này hung thú chỉ số thông minh. Do dự hạ, hắn nói: "Tuy nhiên ta thật sự rất muốn giúp ngươi, nhưng là ngươi thấy được, hiện tại thực lực của ta là cỡ nào nhỏ yếu. Dùng thực lực của ta, căn bản phá không khai mở trên người của ngươi xích sắt kia."

Nếu như trước mắt thằng này là một cái người lương thiện, bang (giúp) đối phương một bả cũng là không sao cả. Vấn đề là thằng này xem xét tựu biết không phải là người lương thiện, giúp hắn? Hắn cũng không ngại chính mình mệnh trường mà lại hiện tại, hắn cũng xác thực không có biện pháp phá vỡ đối phương trên người khóa sắt, dù sao hắn hiện tại có thể không có biện pháp thúc dục Tiêu Vong Pháp Tắc!

"Nhân loại, ngươi cự tuyệt ta?" Hung thú cái kia nắm đấm lớn hai mắt lộ ra hung quang, bất quá thoáng qua tức thì.

Dương Diệp đem nữ tử lưng (vác) đến trên lưng, sau đó nói: "Lời nói không thể nói như vậy, chính ngươi nhìn xem, ta là cỡ nào nhỏ yếu, mà trên người của ngươi xích sắt kia nhưng lại cường đại như vậy, ta làm sao có thể đem nó bị phá huỷ? Còn nữa, ngay cả ngươi mạnh như vậy, đều không thể phá tan nó, ta tựu càng không có thể. Ngươi cứ nói đi?" Nói chuyện đồng thời, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, vận sức chờ phát động.

"Ngươi không thể, nhưng là nàng có thể!" Hung thú ánh mắt đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trên lưng trên người cô gái, “Ta tại trên người nàng cảm nhận được lực lượng cường đại!”

Dương Diệp nheo mắt, hắn cũng biết nữ nhân rất cường, nhưng vấn đề là nàng không thể ah tại điểm ấy, hắn vẫn tin tưởng nữ tử. Bởi vì nếu như nữ tử có thể vận dụng thực lực, khẳng định đã sớm động, căn bản không có khả năng lại nhiều lần tùy ý cái kia dạng.

“Nhân loại, ta Cùng Kỳ không phải một cái không biết báo ân thú, chỉ cần các ngươi giúp ta cởi bỏ cái này khóa sắt, ta sẽ báo đáp các ngươi!” Yêu thú nói xong chỉ vào xa xa một gốc cây, nói: “Thấy được ư? Cái kia thượng diện kết trái cây có thể trên phạm vi lớn tăng lên thực lực của các ngươi, chỉ cần các ngươi bang (giúp) cởi bỏ những... Này khóa sắt, cái kia trên cây trái cây đều là của các ngươi!”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy ở bên trái trăm trượng có hơn, có một khỏa màu vàng cây, trên cây đón lấy nguyên một đám nắm đấm lớn màu vàng trái cây, số lượng ước chừng có trên trăm khỏa!

“Kim cương quả!”

Dương Diệp trên lưng, nữ tử bỗng nhiên nói.

Hơn 100 khỏa kim cương quả!

Dương Diệp cảm giác trái tim nhảy gia tốc, những... Này trái cây mặc dù đối với nhân loại tổn thương rất lớn, nhưng là đối với yêu thú nhưng lại trợ giúp thật lớn, nếu như xuất ra đi cho những cái... Kia yêu thú phục dụng, tựu tương đương với hơn 100 tên Thánh giả ah!

“Thấy được ư? Chỉ cần các ngươi giúp ta cởi bỏ những... Này khóa sắt, đều là của ngươi!” Tên là Cùng Kỳ hung thủ đột nhiên lại nói.

Dương Diệp nhưng lại rung dắt, trái cây hắn là động tâm. Nhưng là, nữ nhân không thể ra tay, nếu như nữ nhân có thể ra tay, đoán chừng sớm cùng cái này yêu thú đã đánh nhau. Còn nữa, hắn không tin cái này Cùng Kỳ mà nói.

“Nhân loại, ngươi lại cự tuyệt!” Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, nói: “Dùng các hạ thực lực, các hạ chính mình như thế là có thể giãy giụa đi ra, cần gì phải cần Chúng ta hỗ trợ đây này? Hai người Chúng ta tới nơi này, cũng không phải nhằm vào các hạ, chỉ là muốn rời đi cái thế giới này!”

Hung thú yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, nó hai mắt lộ hung quang, âm thanh hung dữ nói: “Ly khai cái thế giới này? Không, ai cũng đừng muốn rời đi cái thế giới này!” Nói xong, đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là gầm lên giận dữ!

Một cổ sóng âm xẹt qua không gian, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Sóng âm những nơi đi qua, không gian như là nấu mở đích nước sôi Bình thường kịch liệt sôi trào lên, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Dương Diệp thần sắc dữ tợn... Mà bắt đầu, bởi vì sớm có phòng bị, ở đằng kia hung thú gào thét một sát na kia, hắn tựu mạnh mà một quyền oanh ra. Lực lượng cường đại khí thế cùng vẻ này sóng âm mạnh mà trên không trung oanh lại với nhau!

Lưỡng cổ lực lượng trên không trung một chạm vào nhau, toàn bộ không gian mạnh mà một hồi kịch liệt kích động, một cổ lực lượng vô hình tại thừa khuếch tán ra, Dương Diệp bị cổ lực lượng này trực tiếp chấn hướng về sau liền lội lại gần trăm bước, hắn trước ngực, xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết rạn. Mà cái kia hung thú tuy nhiên cũng bị cổ lực lượng này chấn đến, nhưng lại một chút sự tình đều không có.

Quá mạnh mẽ!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, cái này hung thú chỉ là gầm lên giận dữ, tựu làm cho hắn thiếu chút nữa gánh không được, như nếu như đối phương thoát khỏi xích sắt kia, vậy hắn chẳng phải là muốn bị hết hành hạ đến chết?

Hiện tại hắn có hai cái dương, một là quay người bỏ chạy, đương nhiên, cũng trốn không đi nơi nào, tối đa tựu là tạm thời không cần đối mặt cái này hung thú. Mà một khi cái này yêu thú chính mình giãy giụa xích sắt kia, khi đó, không thể nghi ngờ chính là của hắn tử kỳ. Thứ hai dương, tựu là thừa dịp hiện tại đối phương còn chưa triệt để giãy giụa xích sắt kia tiêu diệt đối phương, như vậy, không chỉ có không có nguy hiểm, còn có thể chạy đi.

Đáng tiếc chính là, dùng hiện ở loại tình huống này, đối phương không tiêu diệt hắn cho dù tốt rồi!

“Rống rống...”

Hung thú đột nhiên nổi giận... Mà bắt đầu, không ngừng rống giận, tại trên người hắn cái kia chút ít khóa sắt lập tức két sát két sát rung động, phảng phất sau một khắc muốn vỡ vụn Bình thường.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, hai đấm không ngừng oanh ra, chống cự lại cái kia hung thú Âm Ba Công kích.

“Uy (cho ăn), ngươi có biện pháp nào không?”

Ở đằng kia hung thú gào thét, Dương Diệp không ngừng hướng về sau nhanh lội lại, hắn hai đấm, đã vỡ ra, máu tươi không ngừng tuôn ra tiếp tục như vậy, hai người bọn họ tất bại. Trong lúc, hắn có triệu hồi ra một chỉ bóng đen đi ra công kích Cùng Kỳ, nhưng là, bóng đen cái kia gợn sóng công kích còn chưa tới Cùng Kỳ trước mặt đã bị Cùng Kỳ tiếng rống giận dữ chấn vỡ!

Cái này lại để cho Dương Diệp sắc mặt đại biến, liền tranh thủ bóng đen thu vào. Những hắc ảnh này nếu như đều chết ở chỗ này, cái kia thì thật là đáng tiếc. Phải biết rằng, nếu như có thể mang đi ra ngoài, cái kia những hắc ảnh này chính là một đại trợ lực ah!

“Muốn ta ra tay ư?”

Dương Diệp trên lưng, nữ tử bỗng nhiên trầm giọng nói.

“Ngươi ra tay sẽ như thế nào?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Cái thứ nhất chết đúng là ngươi!” Nữ tử nói.

“Vì cái gì!” Dương Diệp kêu lớn lên.

“Tại đây, ngươi yếu nhất!” Nữ tử nói.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Ngươi tựu không có thể khống chế chính mình lực lượng, đừng giết ta?”

“Ở bên ngoài có thể, ở chỗ này không được!” Nữ tử nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, nói: “Nói cách khác, ngươi ra tay, mọi người tựu là đồng quy vu tận ý tứ?”

“Là như thế này!” Nữ tử nói.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Tựu không có biện pháp khác sao?”

“Có!” Nữ tử nói.

“Nói mau ah!” Dương Diệp vội vàng nói.

“Ngươi cái kia hư ảo huyền!” Nữ tử nói: “Ta không biết nó có thể hay không đối kháng được cái này hung thú, nhưng nếu như ngươi có thể điều khiển nó, Chúng ta có lẽ còn có một đường cơ hội!”

Hồng Mông tháp!

Nghĩ vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đúng lúc này, cũng chỉ có thể thử xem cái này Hồng Mông tháp!

Dương Diệp không dám chần chờ, tâm thần chìm vào trong cơ thể, đang chuẩn bị cùng Tiểu Tuyền cơn xoáy câu thông, lúc này:

Xa xa cái kia Cùng Kỳ trên người khóa sắt đột nhiên nổ ra, một cổ kinh khủng uy áp tự Cùng Kỳ trong cơ thể mạnh mà bạo phát đi ra, cái này cổ uy áp lập tức mang tất cả ra!

Rầm rầm rầm!!

Trong chốc lát, chung quanh vách núi lập tức nổ tung, sau đó nát bấy!

Sơn Băng Địa Liệt!

“Chết tiệt dị thế man di, chết tiệt Thương Thiên, ta Cùng Kỳ đi ra!”

Cùng Kỳ ngửa mặt lên trời một tiếng hét giận dữ, thanh âm chấn động Thiên Địa, giờ khắc này, Thiên Địa run rẩy dữ dội!

Đột nhiên, nó ánh mắt dừng lại ở một bên Dương Diệp trên người, không nói nhảm, nó nâng lên phải trảo mạnh mà cách không tựu là đối với Dương Diệp cùng nữ tử vỗ!

Rầm rầm...

Cùng Kỳ trước mặt không gian lập tức sụp xuống, không gian một đường sụp xuống, từng đạo đen kịt lỗ đen hướng phía Dương Diệp lan tràn mà đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trên lưng nữ tử trong hai mắt hiện lên một vòng dữ tợn, sau một khắc, nữ tử theo Dương Diệp trên lưng chậm rãi phiêu... Mà bắt đầu này đồng thời, một tia hắc tuyến năng lượng xuất hiện ở nữ tử trong hai mắt.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1029: Tu La Vương?

Ở này nữ tử hai mắt muốn triệt để che kín màu đen năng lượng một khắc này, một đạo kim quang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Một tòa hư ảo màu vàng tiểu tháp xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu.

Nữ tử ngừng lại, dần dần jiàn, trong mắt nàng khôi phục bình thường. Khôi phục bình thường sau, nữ tử một Hạ Lạc trên mặt đất. Nàng ánh mắt gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp đỉnh đầu này tòa hư ảo màu vàng tiểu tháp, trong mắt có một tia kiêng kị cùng nghi hoặc.

Màu vàng tiểu tháp xuất hiện, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, cũng may quan jiàn Thời khắc, cái này Hồng Mông tháp nguyện ì Xuất thủ.

Hồng Mông tháp tại không ra tay, các loại nữ nhân ra tay, hắn khả năng tựu thật sự muốn đã xong!

Hư ảo màu vàng tiểu tháp bộc phát ra một nói kim sắc quang mang mang tất cả ra, cái kia nguyên vốn đã khoái công đến Dương Diệp trước mặt lực lượng thần bí lập tức tiêu tán!

Nhưng mà, Dương Diệp thần sắc nhưng lại càng thêm ngưng trọng. Bởi vì hắn phát hiện, hắn đỉnh đầu cái này tòa màu vàng tiểu tháp so với trước càng thêm hư ảo!

Cái này tháp sẽ suy yếu?

Nghĩ vậy, Dương Diệp tâm lập tức tóm... Mà bắt đầu.

“Cái này, đây là”

Đúng lúc này, một bên Cùng Kỳ nhìn xem Dương Diệp đỉnh đầu này tòa màu vàng tiểu tháp, ánh mắt lộ ra một tia mê mang cùng nghi hoặc còn có một tia kiêng kị. Nó gắt gao chằm chằm vào này tòa màu vàng tiểu tháp, giống như là muốn đem hắn xem thấu Bình thường.

“Có thể điều khiển tiểu tử này tháp ư?” Dương Diệp bên cạnh, nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nếm thử một chút, sau đó lắc đầu, hắn có thể phi thường cảm giác rõ rệt đạt được cái này màu vàng tiểu tháp, nhưng lại cũng không có thể khống chế.

“Đây là, đây là hồng”

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nghẹn ngào hoảng hốt, nhưng là nó còn chưa có nói xong, Dương Diệp đỉnh đầu cái kia màu vàng tiểu tháp đột nhiên hóa thành một đạo kim quang xuất hiện ở Cùng Kỳ đỉnh đầu, đón lấy, từng đạo màu vàng quyển quyển không ngừng từ màu vàng tiểu trong tháp hướng Hạ Lạc đi, những... Này màu vàng quyển quyển tầng tầng lớp lớp bộ đồ hướng Cùng Kỳ, chỉ chốc lát, Cùng Kỳ đã bị những... Này màu vàng chuồng cho bộ đồ... Mà bắt đầu!

Cùng Kỳ trong mắt có vẻ kinh hãi, nó điên cuồng mà gầm thét, thân thể không ngừng mà đụng phải, tại hắn điên cuồng mà va chạm hạ, những cái... Kia màu vàng quyển quyển vậy mà khởi đầu xuất hiện vết rách!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng nữ tử đều là biến sắc!

Đặc biệt là Dương Diệp, hắn không nghĩ tới cái này Cùng Kỳ vậy mà khủng bố đã đến loại trình độ này, ngay cả Hồng Mông tháp đều có thể phản kháng. Phải biết rằng, lúc trước cái kia Táng Thiên tại Hồng Mông tháp trước mặt, thế nhưng mà ngay cả cái rắm đều không dám phóng ah! Mà trước mắt cái này Cùng Kỳ, vậy mà còn dám phản kháng.

Đúng rồi!

Dương Diệp đột nhiên đồng tử co rụt lại, hắn nghĩ tới một chuyện, cái kia chính là trước khi cái này Cùng Kỳ giống như nhận thức Hồng Mông tháp! Bất quá thoáng qua tưởng tượng, cũng là thoải mái. Cái này Cùng Kỳ cùng Tần bất phàm các loại nghịch chủng huyền giả đến từ cùng một chỗ, nói không chừng, nó cũng là vì cái này Hồng Mông tháp mà đến!

Nghĩ vậy, Dương Diệp thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng lên, nữ tử nói, thế giới này khả năng còn có khác cá lọt lưới nghịch chủng huyền giả, mà mỗi một vị nghịch chủng huyền giả đều là như thế cường đại, ngày sau Hồng Mông tháp nếu là tiết lộ ra ngoài, những cái... Kia lọt lưới nghịch chủng huyền giả còn không được đầy đủ bộ đều đến tìm hắn?

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhịn không được đánh cho một cái lạnh run!

Rầm rầm rầm

Lúc này, cái kia Cùng Kỳ va chạm địa càng thêm điên cuồng. Không chỉ có quấn quanh tại nó trên người cái kia chút ít màu vàng khe hở khởi đầu rạn nứt, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, cái kia Cùng Kỳ đỉnh đầu màu vàng tiểu tháp cũng kịch liệt địa run lên.

“Tiểu tử này tháp sẽ không trấn không được người này a?”

[truyen cua tui đốt net]
Dương Diệp khóe miệng co giật... Mà bắt đầu, tuy nhiên hắn biết rõ, cái này màu vàng tiểu tháp bất quá là Hồng Mông tháp hình chiếu đi ra một cái ảo ảnh, nhưng đó cũng là Hồng Mông tháp ah!

Cái này Cùng Kỳ rốt cuộc là cái quái vật gì? Vậy mà đã cường đại đến loại trình độ này?

“Tiếp tục như vậy xuống dưới không được!” Nữ tử bỗng nhiên nói: “Ngươi tiểu tử này tháp so về trước khi thu phục chiếm được Tạo Hóa cây lúc, yếu đi quá nhiều. Nếu như ta không có đoán sai, tiểu tử này tháp vốn là trước khi tựu bị thụ thương rất nặng, tại thu phục chiếm được Tạo Hóa cây cùng đối kháng Thiên Đạo về sau, nó hẳn là tổn thương càng thêm thượng, mà bây giờ, nó đã là nỏ mạnh hết đà!”

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Nó trước kia xác thực bị thụ rất nghiêm trọng tổn thương.” Trảm Thiên Đạo một khắc này, không chỉ có chính hắn, ngay cả Hồng Mông tháp, Kiếm Linh, đều bị hắn liên lụy bị thụ rất nặng tổn thương, Hồng Mông tháp khá tốt, bao nhiêu khôi phục một ít, mà Kiếm Linh, đến nay vẫn còn ngủ say!

“Nghe qua hồn khế?” Nữ tử bỗng nhiên nói.

“Hồn khế?” Dương Diệp cau mày nói: “Cái gì đó?”

Nữ tử hai mắt khép hờ, hồi lâu nàng mở to mắt, nhìn thẳng Dương Diệp, “Hồn khế, lại xưng linh hồn khế ước, một loại có thể nô dịch yêu thú khế ước.”

“Nô dịch yêu thú khế ước?” Dương Diệp ngẩn người, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn chỉ vào xa xa Cùng Kỳ, nói: “Ngươi là muốn cho ta cùng với thằng này ký kết hồn khế?”

Nữ tử nhẹ gật đầu.

“Có thể?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử lần nữa nhẹ gật đầu.

“Cái kia nhanh lên truyền thụ bên ta pháp ah!” Dương Diệp nhịn không được hưng phấn lên. Ngoan ngoãn, nếu như có thể hàng phục cái này Cùng Kỳ, vậy sau này tại đây Thanh Châu, hắn Dương Diệp còn cần sợ ai? Cái gì Vân Tiêu Thánh Điện, trong nháy mắt tức diệt ah!

“Ngươi được cam đoan, quyết không truyền ra ngoài!” Nữ tử nói.

“Ta cam đoan!” Dương Diệp không hề nghĩ ngợi tựu đáp ứng.

“Ta là rất nghiêm túc!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, thần sắc vô cùng chăm chú.

“Cái này có cái gì chú ý?” Nhìn thấy nữ tử thần sắc, Dương Diệp trên mặt hưng phấn rút đi, nói.

Nữ tử nói: “Cái này hồn khế, chính là năm đó Linh giới một nhân loại sáng chế, đem làm cái này hồn khế sau khi xuất hiện, Chúng ta Yêu tộc xuất hiện trước nay chưa có nguy cơ. Bởi vì có cái này hồn khế tại, Chúng ta rất nhiều Yêu tộc không chỉ có cũng bị người loại chỗ nô dịch, càng sẽ bị nhân loại lợi dụng đến cùng đồng tộc tương tàn. Khi đó, sở hữu tất cả Yêu tộc đều cảm nhận được nguy cơ, bởi vậy sở hữu tất cả Yêu tộc toàn bộ liên hợp lại cùng nhân loại đã xảy ra một hồi đại chiến. Kết quả cuối cùng tựu là, song phương đều thừa bất trụ, các ngươi nhân loại không thể không lui một bước, cấm cái này hồn khế, hơn nữa hướng Chúng ta Yêu tộc hứa hẹn, ngày sau thế giới loài người bên trong, ai dám dùng như thế khế ước, Nhân tộc đem cùng Chúng ta Yêu tộc liên thủ diệt chi!”

Nghe được nữ tử mà nói, Dương Diệp nheo mắt, Nhân tộc cùng Yêu tộc liên thủ diệt chi nói cách khác, nếu là hắn dám truyền ra bên ngoài, hoặc là dám tiết lộ loại này khế ước, hắn đem là cả Linh giới Nhân tộc cùng Yêu tộc địch nhân

“Như truyền đi, ngươi sẽ chết, mà ta Yêu tộc rất nhiều yêu thú khả năng kết cục sẽ rất thê thảm!” Nữ tử nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không truyền đi. Ngày sau cho dù cùng yêu thú là địch, ta cũng chỉ sẽ giết đối phương, sẽ không lợi dụng cái này hồn khế đối phó Yêu tộc!”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đi chỗ đó Cùng Kỳ bên cạnh, đợi tí nữa nghe ta chỉ thị!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó đi tới cái kia Cùng Kỳ trước mặt, mới vừa đi tới Cùng Kỳ trước mặt, cái kia Cùng Kỳ tựu mãnh liệt mà đối với hắn gầm lên giận dữ, bất quá nó tiếng hô bị những cái... Kia màu vàng năng lượng vòng cho ngăn trở, bởi vậy, cũng không có cho Dương Diệp tạo thành ảnh hưởng gì.

“Tích một giọt máu huyết tại nó trên người!” Nữ tử nói.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám máu huyết từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, bắn ra tiến vào cái kia Cùng Kỳ trên người.

Máu huyết rơi vào cái kia Cùng Kỳ trên người sau, nữ tử khởi đầu mặc niệm vừa đứt Dương Diệp nghe không hiểu khẩu quyết, Dương Diệp ngay cả vội vàng đi theo niệm. Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, quỷ dị địa một màn xuất hiện, hai đạo màu đen vòng tròn phân đừng xuất hiện ở Dương Diệp dưới chân cùng cái kia Cùng Kỳ dưới chân.

Đem làm đạo này màu đen vòng tròn sau khi xuất hiện, Cùng Kỳ đột nhiên giật mình âm thanh nói: “Nhân loại, mau dừng lại, dừng lại!” Nói xong, nó khởi đầu điên cuồng mà đụng chạm lấy cái kia màu vàng quyển quyển, tại Cùng Kỳ điên cuồng mà va chạm hạ, những cái... Kia màu vàng quyển quyển khởi đầu phạm vi lớn rạn nứt, có thậm chí đã đứt gãy ra.

Mà ở Cùng Kỳ đỉnh đầu cái kia màu vàng tiểu tháp cũng càng thêm hư ảo!

Nữ tử niệm nhanh hơn!

Một đoạn thời khắc, nữ tử đột nhiên ngừng lại, cùng lúc đó, Dương Diệp cũng ngừng lại!

Cái kia quấn quanh tại Cùng Kỳ trên người cái kia chút ít màu vàng quyển quyển cùng đỉnh đầu tiểu tháp đột nhiên nổ ra, hóa thành lốm đa lốm đốm năng lượng mảnh vỡ!

Hư ảo tiểu tháp biến mất, Dương Diệp trong miệng mạnh mà p hồn ra một ngụm máu, giờ khắc này, hắn hư nhược rồi thiệt nhiều.

Mà lúc này, cái kia Cùng Kỳ đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang chui vào trong cơ thể hắn. Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp ngực xuất hiện một cái hình xăm cái kia hình dạng, đúng là cái kia Cùng Kỳ mô hình (khuôn đúc) àng!

Dương Diệp thoáng một phát co quắp ngồi dưới đất, sau đó nhìn về phía xa xa nữ tử, nói: “Cái này là được rồi?”

Nữ tử lắc đầu, nói: “Vốn là, dùng thực lực của ngươi là không thể cùng nó ký kết khế ước, bởi vì ngươi cái kia tiểu tháp trấn áp ở nó, khiến nó vô cùng suy yếu, bởi vậy ngươi mới có thể cùng nó thành công ký kết khế ước. Hiện tại, bởi vì khế ước nguyên nhân, nó ngủ say đi qua. Nhớ kỹ, đừng tỉnh lại nó, ngươi như tỉnh lại nó, nó khả năng người thứ nhất giết đúng là ngươi. Bởi vì ngươi thực lực quá yếu, căn bản áp chế không nổi nó!” Nói xong lời cuối cùng, nữ tử thần sắc phi thường ngưng trọng.

“Nói cách khác, chỉ cần ta không tỉnh lại nó, sẽ không sự tình?” Dương Diệp nói: “Sau đó các loại thực lực của ta đã đủ rồi, có thể áp chế nó?”

Nữ tử lại lắc đầu, nói: “Một năm, dùng thực lực của nó, tối đa một năm là có thể khôi phục, đến lúc đó nếu như ngươi hay là yếu như vậy, nó tất [nhiên] phệ chủ!”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên sửng sốt, đón lấy hắn cuồng hỉ, bởi vì hắn phát hiện, trong cơ thể hắn huyền khí vậy mà có thể vận chuyển!

“Cái này phiến thế giới tối đa một năm sẽ triệt để nghiền nát!” Lúc này, nữ tử bỗng nhiên nói: “Bởi vì nó đã phá thành mảnh nhỏ, không cách nào chính thức tự thành nhất thể, một lần, Linh giới linh khí khởi đầu thẩm thấu tiến đến!”

Nói đến đây, nữ tử đột nhiên lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Không tốt, cái kia quang nữ đã đến!”

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc, hắn không nói nhảm, phải tay khẽ vẫy, xa xa cái kia kim cương cây ăn quả lập tức bay đến trong tay hắn, sau đó thân hình hắn khẽ động đi vào nữ tử bên cạnh ôm lấy nữ tử tiến vào cái kia màu lam nhạt tròn trong vòng.

Tiến vào màu lam nhạt tròn trong vòng, Dương Diệp chợt cảm thấy một hồi mê muội!

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác vẻ này mê muội cảm (giác) biến mất, hắn chậm rãi mở hai mắt ra.

Trời xanh (Lam Thiên), mây trắng, biển cả, bọn hắn tại một tòa ở trên đảo, quan trọng nhất là, hắn cảm nhận được nồng đậm linh khí!

Thanh Châu!

Dương Diệp thật sâu hô thở ra một hơi, sau đó ôm lấy trong ngực nữ tử, cười nói: “C hồng ta rốt cục đi ra, ha ha”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt rồi đột nhiên kịch biến, vừa định trốn, thế nhưng mà đã chậm. Một gã mặc màu trắng váy dài, đầu đội Thanh thiết mặt nạ nữ tử cùng mười ba tên lão giả quỷ dị địa xuất hiện ở trước mặt hắn!

“Nàng tựu là Tu La Vương?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

“Thị!” Nữ tử nói: “Là tới tìm ta!”

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, đem nữ tử lưng (vác) đã đến trên lưng, sau đó thủ đoạn khẽ động, Hoàng Tuyền cùng Bích Lạc xuất hiện ở hai tay của hắn, cùng lúc đó, kiếm giáp cùng kiếm dực cũng lặng yên xuất hiện.

Dương Diệp ánh mắt tại nữ tử cùng hơn mười người lão giả trên người từng cái đảo qua, cuối cùng ánh mắt rơi vào trên người cô gái, nói: “Tu La Vương, nghe nói ngươi là Thanh Châu đệ nhất cường giả, có bản lĩnh Chúng ta solo!”

Dương Diệp trên lưng, nữ tử nhìn hắn một cái, sau đó có chút cúi đầu, mặt mày buông xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

Tu La Vương không có để ý Dương Diệp, mà là hướng phía trước đi hai bước, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, tựu muốn động thủ, lúc này, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, Tu La Vương đột nhiên chậm rãi quỳ xuống, nói: “Đồ nhi sơ sẩy, lại để cho sư phó thân hãm tuyệt cảnh, tội đáng chết vạn lần!”

Tu La Vương thanh âm rơi xuống, ở sau lưng nàng hơn mười người lão giả cũng ngay ngắn hướng quỳ xuống, cùng kêu lên nói: “Cầu chủ thượng tha thứ!”

Dương Diệp ngây người, hồi lâu, hắn quay đầu nhìn về phía nữ tử, mà lúc này nữ tử cũng đang nhìn hắn.

Hai người đối mặt, thời gian định dạng!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1030: Hành tẩu trên thế gian Đế nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu La Vương sư phó?

Chủ thượng?

Trước mắt nữ nhân này cùng Tu La Vương không là địch nhân, mà là thầy trò?

Giờ khắc này, Dương Diệp có chút mộng. { C hồng ta không ghi tiểu thuyết, Chúng ta chỉ là mạng lưới *internet văn tự công nhân bốc vác.

Đúng lúc này, chung quanh Thiên Địa linh khí đột nhiên điên cuồng hướng phía Dương Diệp bên này vọt tới, cuối cùng toàn bộ chui vào nữ tử trong cơ thể.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, bởi vì hắn phát hiện, phạm vi ít nhất mấy vạn dặm nội huyền khí đều tại triều lấy bên này vọt tới, cuối cùng toàn bộ chui vào nữ tử trong cơ thể. Không chỉ có như thế, Dương Diệp còn phát hiện, tại đây chút ít linh khí bên trong, còn kèm theo tí ti màu tím khí lưu. Dương Diệp biết rõ, đây tựu là thế giới này bổn nguyên tử khí!

Thời gian dần trôi qua, nữ tử theo trên lưng hắn chậm rãi phiêu... Mà bắt đầu.

Tại vô số huyền khí dũng mãnh vào hạ, Dương Diệp phát hiện, nữ tử cái kia khỏa thân lộ ra trên hai tay miệng vết thương tại khép lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó chậm rãi lui về phía sau, tựu phải ly khai, mà lúc này, cái kia Tu La Vương đột nhiên chắn trước mặt của hắn.

“Nhân loại?” Dưới mặt nạ, truyền đến Tu La Vương thanh âm. Tuy nhiên thanh âm bình tĩnh, nhưng là Dương Diệp nhưng lại cảm nhận được thấy lạnh cả người.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, ta lập tức đi ngay!” Hiện tại, hắn thầm nghĩ mau chóng trở lại Vân Hải Thư Viện đi, mà không phải ở chỗ này lãng phí thời gian.

“Tạo Hóa cây tựu là bởi vì ngươi mà biến mất?” Tu La Vương lại nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn biết rõ việc này không có cách nào thiện hiểu rõ. Căn cứ tiên hạ thủ vi cường hậu hạ thủ gặp nạn nguyên tắc làm người, Dương Diệp trường kiếm trong tay mạnh mà tựu là bổ một phát, một đạo kiếm khí từ hắn mũi kiếm bắn tung tóe ra. Nhưng mà đạo kiếm khí kia còn chưa tới Tu La Vương trước mặt, đã bị một cổ lực lượng vô hình cho chấn vỡ.

Bất quá lúc này, Dương Diệp đã tại mấy ở ngoài ngàn dặm!

Tại Tốc Chi Pháp Tắc cùng kiếm dực gia trì hạ, tốc độ của hắn đã viễn siêu Thánh giả.

Tu La Vương hai mắt nhắm lại, muốn truy, nhưng mà đúng lúc này, nàng đột nhiên ngừng lại, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc, bởi vì cái kia nguyên vốn đã đào tẩu Dương Diệp đột nhiên lại chạy trở về!

“Ta, ta cảm thấy được, Chúng ta hay là nên hảo hảo nói chuyện!” Dương Diệp phi thường chân thành nói: “Đánh nhau cùng chạy trốn là không có thể giải quyết vấn đề, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tu La Vương trong mắt như trước mang theo một tia nghi hoặc, bất quá rất nhanh, đem làm nàng nhìn về phía Dương Diệp sau lưng cách đó không xa lúc, trong mắt nàng nghi hoặc biến mất một ít. Bởi vì chẳng biết lúc nào, sau lưng Dương Diệp nhiều hơn một gã Hắc bào nhân.

Đem làm cảm giác được sau lưng Hắc bào nhân lúc, Dương Diệp khóe miệng co lại, vốn là hắn dùng vi tốc độ của mình đã rất nhanh, nhưng là hắn phát hiện, cùng cái này quang nữ so với, tốc độ của hắn hay là kém một mảng lớn! Không chỉ có tốc độ, thực lực phương diện, hắn cùng với đối phương cũng là còn có chênh lệch rất lớn.

Công kích của đối phương, nhanh đến ngay cả hắn đều nhìn không tới quỹ tích!

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể lại chạy về đến. Dù sao cái này Tu La Vương chán ghét nhân loại, không chuẩn đối phương nhìn quang nữ khó chịu, trước hết giết sạch nữ đây này? Hắn cũng có chút tò mò, đến tột cùng là cái này quang nữ cường, hay là được xưng Thanh Châu đệ nhất cường giả Tu La Vương Cường!

“Lại là nhân loại!” Tu La Vương lần này trong thanh âm mang theo không che dấu chút nào hàn ý cùng Sát Ý!

Quang nữ nhưng lại không có để ý Tu La Vương, mà là mặt hướng một bên Dương Diệp, giờ khắc này, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sau một khắc, một đạo nổ vang âm thanh tại trên người hắn vang lên, đón lấy, hắn trực tiếp bị chấn hướng về sau liền lội lại mấy trăm trượng. Hắn ngừng lại, cúi đầu xem xét, tại hắn kiếm giáp thượng nhiều hơn một đạo dấu vết!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt ngưng trọng vô cùng. Nữ nhân này tốc độ công kích quá kinh khủng, nếu như không phải có kiếm giáp tồn tại, hắn thật sự rất có thể bị đối phương trực tiếp miểu sát!

“Đến mà không hướng phi lễ vậy!”

Một tiếng gầm lên, Dương Diệp cả người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tới cái kia quang nữ trước mặt, cùng lúc đó, trong tay hắn Hoàng Tuyền kiếm đâm thẳng quang nữ đầu! Bất quá, ngay tại kiếm của hắn muốn tới đến quang nữ trước mặt lúc, một đạo quang bích đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, chặn kiếm của hắn!

Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền kiếm kịch liệt run lên, bất quá sau một khắc, Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền kiếm sau này có chút co rụt lại, sau đó lại mạnh mà đi phía trước một đâm.

Lúc này đây, cái kia quang bích không có ngăn cản Dương Diệp kiếm, trực tiếp ầm ầm vỡ vụn ra đến.

“Lực lượng khống chế không sai!”

Quang nữ đột nhiên nói một câu, đón lấy, nàng ngọc tay khẽ vẫy, cái kia vốn là vỡ vụn ra đến quang bích năng lượng đột nhiên hóa thành từng đạo quang nhận oanh hướng về phía Dương Diệp. Quang nhận tốc độ thật sự quá nhanh, Dương Diệp căn bản không cách nào trốn tránh! Cũng may Dương Diệp một mực sớm có đề phòng, tại nữ tử điều khiển những cái... Kia quang nhận một khắc này, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý theo trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, cùng lúc đó, trên người hắn kiếm giáp mạnh mà hóa thành mấy vạn nói kiếm quang oanh hướng những cái... Kia quang nhận!

Nữ tử những cái... Kia quang nhận lập tức bị kiếm quang bao phủ!

Rầm rầm...

Từng đạo nổ vang âm thanh không ngừng ở giữa sân vang lên. Rất nhanh, những cái... Kia quang nhận biến mất, Dương Diệp cái kia chút ít châm kiếm bắn về phía này quang nữ!

“Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!”

Quang nữ trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc, đón lấy, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, vô số đạo chùm tia sáng đột nhiên tự trước mặt nàng thoáng hiện mà ra, những... Này chùm tia sáng rất mạnh, lập tức liền đem Dương Diệp châm trên thân kiếm cái kia chút ít kiếm quang oanh tán, mà Dương Diệp cái kia chút ít châm kiếm cũng bị những... Này chùm tia sáng oanh bay rớt ra ngoài!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, phải tay khẽ vẫy, những cái... Kia châm kiếm lập tức trở lại trên người hắn, hóa thành kiếm giáp đưa hắn bao vây lại. Mà ngay một khắc này, tại hắn chung quanh chẳng biết lúc nào đột nhiên xuất hiện từng đạo quang nhận, những... Này quang nhận trải rộng hắn chung quanh, đưa hắn hoàn toàn phong tỏa bắt đầu. Sau một khắc, những... Này quang nhận lập tức đem Dương Diệp bao phủ!

Nhưng mà đúng lúc này, cái kia áo đen nữ tử sau lưng Ảnh Tử đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, đón lấy, Dương Diệp quỷ dị địa xuất hiện ở áo đen nữ tử sau lưng, đón lấy, chỉ một quyền đầu mạnh mà oanh hướng về phía nữ tử cái ót!

Quang nữ thân thể có chút dừng lại, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà đột nhiên thi triển ra ám chi pháp tắc. Bất quá nàng cũng không có bối rối, tại Dương Diệp nắm đấm muốn oanh tại nàng trên đầu lúc, một đạo quang mang rồi đột nhiên tự trong cơ thể nàng tuôn ra, oanh hướng về phía Dương Diệp nắm đấm.

Nữ tử những cái... Kia chùm tia sáng lập tức bị Dương Diệp nắm đấm oanh tán, bất quá trong chốc lát, vô số đạo quang nhận đột nhiên oanh tại trên người hắn, đưa hắn cho chấn ngược lại bay ra mấy trăm trượng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên người mình, giờ phút này, tại hắn kiếm giáp phía trên, tràn đầy vết kiếm. Giờ khắc này, hắn rốt cục minh bạch nữ tử trước khi vì sao nói, tại có quang địa phương, mười cái Thánh giả cũng không phải cái này quang nữ đối thủ. Bởi vì có quang địa phương, đều muốn là nữ nhân này có thể lợi dụng năng lượng!

Nếu như không phải có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý thêm kiếm giáp, hắn căn bản không thể nào là trước mắt nữ nhân này đối thủ!

“Ngươi là U Minh Điện quang nữ!” Đúng lúc này, một bên Tu La Vương đột nhiên nói chuyện.

Nhưng mà, quang nữ nhưng lại bỏ qua Tu La Vương, mà là mặt hướng Dương Diệp, nói: “Một thân thần trang... Dựa vào ngoại vật, chưa đủ vi nói!” Nói xong, lại muốn động thủ.

Mà lúc này, Tu La Vương đột nhiên mãnh liệt nâng lên bàn tay như ngọc trắng đối với quang nữ mạnh mà tựu là vỗ!

Một chưởng rơi xuống, một chỉ cự chưởng tự phía chân trời không gian vỡ ra đến, sau đó hướng phía quang nữ hung hăng trảo tới. Cái kia quang nữ phía dưới đảo nhỏ lập tức sụp xuống, lực lượng cường đại làm cho quang nữ chung quanh mấy ngàn trượng nội không gian toàn bộ nghiêm trọng bóp méo bắt đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, cái này Tu La Vương không hổ là được xưng Thanh Châu đệ nhất cường giả! Đây là nữ nhân này sẽ không sợ đưa tới Thiên Đạo ư? Phải biết rằng, cái này quang nữ cũng là Thánh giả ah!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên trút xuống mà tiếp theo phiến chùm tia sáng, cái kia phiến chùm tia sáng rơi vào cái con kia bàn tay khổng lồ phía trên, cả hai kịch liệt run lên, sau đó mạnh mà nổ tung, vô số khí lãng mang tất cả ra, cường đại dư uy lực lượng, làm cho phía dưới nước biển xoáy lên gần mấy ngàn trượng độ cao!

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, mặc kệ hai người, quay người muốn đi, mà lúc này, bị Tu La Vương xưng là sư phó nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp: “...”

Nữ tử nhìn hắn một cái, sau đó ánh mắt đã rơi vào xa xa cái kia quang nữ trên người, nói: “Ly khai tại đây!”

Nghe được nữ tử mà nói, cái kia vốn là muốn ra tay Tu La Vương lập tức ngừng lại, sau đó đi tới nữ tử bên cạnh, một bộ nhu thuận bộ dáng, cái này lại để cho Dương Diệp xem chính là trợn mắt há hốc mồm.

“Hắn phải chết!” Quang nữ nói.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nữ nhân này cũng thật là bá đạo một ít, chính mình bất quá là lĩnh ngộ ám chi pháp tắc, muốn phải giết chết chính mình! Nếu đối phương biết rõ mình giết ảnh nữ, không biết sẽ như thế nào!

“Ta nói ly khai!” Nữ tử thanh âm bình tĩnh như trước.

“Ta nếu không đây này?” Quang nữ cũng quá cứng rắn khí. Thân là U Minh Điện người, khi nào cần xem người khác sắc mặt?

Nữ tử khẽ gật đầu, sau đó tay phải đối với quang nữ cách không nắm chặt, một màn quỷ dị xuất hiện. Chỉ thấy phạm vi mấy vạn dặm ở trong quang đột nhiên lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tại biến mất, không đến ba tức, phạm vi mấy vạn dặm nội, không ánh sáng. Mà ở xa xôi phía chân trời, mặc dù có quang, nhưng là những cái... Kia quang nhưng lại phảng phất bị cái gì ngăn cản Bình thường, căn bản không rơi xuống nổi!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp kinh hãi, bởi vì đây là Vực Chi lực lượng! Lần thứ nhất, hắn lần thứ nhất gặp được Vực Chi lực lượng!

“Vực Chi lực lượng...” Cái kia quang nữ trong thanh âm mang theo kinh hãi, còn có một tia hoảng sợ, “Ngươi, ngươi chính là hành tẩu trên thế gian Đế nữ!”

Nữ tử tay phải vung lên, một ngụm máu từ cái này quang nữ trong miệng phun ra, sau đó quang nữ trực tiếp bay rớt ra ngoài, qua trong giây lát tựu hóa thành một đạo điểm đen biến mất tại phía chân trời.

“Xem tại U Minh Điện trên mặt mũi, không giết ngươi. Đến nay về sau, không được tại đặt chân Thanh Châu, nếu không, ta cho ngươi thần hồn câu diệt!”

Nữ tử thanh âm tại trong thiên địa sâm lãnh vang vọng.

Một bên, Dương Diệp trong nội tâm đã lật lên sóng to gió lớn. Vực! Hắn gặp được Vực Chi lực lượng! Nguyên lai Vực Chi lực lượng như thế khủng bố...

Giờ phút này, Dương Diệp minh bạch, không phải hắn Kiếm Vực không được, mà là chính bản thân hắn căn bản không có chính thức nắm giữ vực!

Lúc này, nữ tử đột nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Chuyện giữa Chúng ta tình đó giải quyết!”

“Sự tình gì!” Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này không phải là muốn thu được về tính sổ đi à nha!

“Ta nhớ được ngươi đã nói, sau khi đi ra, Chúng ta solo, ngươi như thắng, chuyện lúc ban đầu thôi. Mà ta như thắng, ngươi mặc ta xử trí. Hiện tại, ngươi ra tay đi!” Nữ tử bình tĩnh nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, nói: “Ta nhận thua!” Hay nói giỡn, cái kia quang nữ tại trước mắt nữ tử trước mặt một chiêu đều sống không qua, về phần hắn? Hắn ngay cả quang nữ đều đánh không lại!

Nữ tử khẽ gật đầu, nhưng lại không nói gì, trầm mặc.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nói: “Ta có chút không rõ, ngươi đã là Tu La Vương sư phó, cái kia tại sao lại bị quan ở chổ đó? Nhưng lại bị nàng phong ấn?”

Nữ tử khẽ lắc đầu, nói: “Là tự chính mình phong ấn chính mình!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu!

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta lực lượng quá mạnh mẽ, bạo phát đi ra, thế giới không chịu nổi!”

Dương Diệp: “...”

Nữ tử nói: “Đã ngươi nhận thua, ta đây đề yêu cầu. Ta có thể không giết ngươi, nhưng là, ta muốn ngươi cái kia tiểu tháp!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức kịch biến. Hắn nhìn xem nữ tử sau nửa ngày, sau một khắc, hắn mãnh liệt xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tu La vương triều trước bước ra một bước, muốn ra tay, bất quá cũng là bị nữ tử ngăn trở.

“Ta đến!”

Nữ tử nói xong câu đó, người đã biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1031: Bi kịch Táng Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thật không ngờ nữ nhân lại muốn Hồng Mông tháp!

Hồng Mông tháp có thể cho nàng ư? Tự nhiên là không thể! Không nói trước hắn căn bản không thể khống chế Hồng Mông tháp, cho dù có thể khống chế, đó cũng là tuyệt đối không thể cho, bởi vì Tô Thanh Thi bọn người nhưng vẫn là tại Hồng Mông trong tháp!

Nữ tử yêu cầu, làm cho Dương Diệp biết rõ, về sau Hồng Mông tháp tuyệt không có thể ở đơn giản bày ra người.

Đương nhiên, hắn vốn cho là ở đằng kia thế giới cùng nữ tử tuy nhiên náo đi một tí không thoải mái, nhưng tốt xấu mọi người cũng là trải qua sinh tử, như thế nào cũng coi như nửa người bằng hữu a! Nhưng là sự thật nói cho hắn biết, đối phương căn bản không có đưa hắn làm bằng hữu. Đối phương ở đằng kia thế giới làm hết thảy, bất quá là vì để cho hắn mang đối phương đi ra mà thôi!

Ở đằng kia thế giới giết nữ tử?

Ý nghĩ này đã từng có xuất hiện qua, dù sao hắn biết rõ Hồng Mông tháp sức hấp dẫn, nhưng là hắn rất nhanh liền đem chính mình ý niệm không nhận, chối bỏ. Bởi vì nữ tử tuy nhiên xem đã dậy chưa thực lực, nhưng là như đối phương theo như lời, đối phương chỉ là không thể dùng, mà không phải là không có. Mà một khi dùng, hắn tuyệt đối thập tử vô sinh.

Sự thật chứng minh, nữ tử không có lừa gạt hắn!

Dương Diệp cũng không có trên không trung tiếp tục phi hành, mà là rơi đến trên mặt đất, sau đó lợi dụng Kiếm Vực đem chính mình khí tức ẩn dấu đi. Tại phía chân trời, cho dù Kiếm Vực che giấu khí tức, cũng quá nguy hiểm, bởi vì làm mục tiêu quá lớn. Mà tại mặt đất, có vô số thứ đồ vật làm như yểm hộ, như vậy đối phương muốn đuổi tới hắn, tự nhiên muốn khó khăn rất nhiều!

Bất quá cân nhắc nữ tử khủng bố thực lực, Dương Diệp lần này càng thêm coi chừng, cái kia chính là trên đường đi chuyên chọn hắc ám địa phương đi, sau đó lợi dụng ám chi pháp tắc đem chính mình hóa thành Ảnh Tử.

Kiếm Vực tăng thêm ám chi pháp tắc, cái này lại để cho hắn bao nhiêu đã có chút ít lực lượng.

Hiện tại, hắn thầm nghĩ mau chóng chạy về Vân Hải Thành, ở đằng kia thế giới bị nhốt lâu như vậy, cũng không biết Vân Hải Thư Viện ra thế nào rồi!

Nghĩ vậy, hắn nhịn không được nhanh hơn tốc độ. Nhưng mà rất nhanh, hắn đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì ở trước mặt hắn bên ngoài hơn mười trượng, một nữ tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó. Nữ tử quần áo như tuyết, trần thế bất nhiễm, tú mục thanh tịnh như Thu Thủy, giếng nước yên tĩnh, mặt như nõn nà bạch ngọc, vô cùng mịn màng, toàn thân mang theo như có như không vầng sáng, tựa như cái kia trên chín tầng trời không ăn nhân gian khói lửa thần nữ!

Cô gái này không phải người khác, đúng là cái kia Tu La Vương sư phó!

Dương Diệp như trước núp trong bóng tối, hắn cùng với một khỏa cổ thụ bóng cây dung làm một thể, tăng thêm Kiếm Vực ẩn nấp, có thể nói, lúc này coi như là một gã Thánh giả theo bên cạnh hắn đi qua cũng phát hiện hắn không được.

[truyen cua tui | Net]
Nhưng là, hắn biết rõ, nữ tử phát hiện hắn!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp không có lựa chọn trốn, mà là đi ra ngoài. Trốn? Tàn khốc sự thật nói cho hắn biết, hắn căn bản trốn không thoát, tiếp tục trốn, bất quá là lãng phí thời gian mà thôi!

“Thật sự muốn như vậy đuổi tận giết tuyệt ư?”

Dương Diệp đi tới nữ tử trước mặt, nhìn thẳng nữ tử nói.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Cái kia tiểu tháp đối với ta hữu dụng!”

“Có thể đó là của ta!” Dương Diệp nói.

“Nếu như ta sẵn lòng, nó hiện tại tựu là của ta!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm bình tĩnh như trước, nhưng lại lộ ra sâm lãnh hàn ý.

“Vậy ngươi vì cái gì còn không đoạt?” Dương Diệp nói.

“Ta hy vọng chính ngươi cho ta!” Nữ tử nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu nói: “Dùng thực lực của ngươi, nếu là động thủ đoạt, có lẽ sớm đã tới tay. Không phải sao?”

Nữ tử không nói gì.

Dương Diệp nhìn xem nữ tử hồi lâu, gặp nữ tử không nói lời nào, hắn nói: “Nếu như ta không để cho ngươi đây này?”

“Ta đây sẽ đoạt!” Nữ tử nói.

Dương Diệp nhìn xem nữ tử, hồi lâu, trên người hắn khởi đầu tản mát ra nhàn nhạt hồng mang, cùng lúc đó, hắn tóc cùng hai mắt khởi đầu biến sắc, biến thành màu đỏ tươi.

Một đoạn thời khắc.

Một cổ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, đâm thẳng trời xanh, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời huyết hồng một mảnh, tựa như tận thế tiến đến!

Một thanh giống như máu tươi tạo thành huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trên tay!

“Ha ha… Dương Diệp, ngươi rốt cục nhịn không được muốn động dùng giết chóc sức mạnh. Tốt, rất tốt, ha ha… Đến, đừng phản kháng, tiếp nhận lực lượng của ta, ta và ngươi dắt tay, Chúng ta tàn sát hết ngàn vạn thế giới!”

Táng Thiên điên cuồng thanh âm ở giữa sân vang lên.

Đối mặt như Thần Nhất Bàn cường đại nữ tử, Dương Diệp căn bản không có biện pháp, chỉ có thể triệu hoán Táng Thiên. Tuy nhiên triệu hoán Táng Thiên, có thể sẽ bị Táng Thiên nô dịch, nhưng là, nếu như không triệu hoán, đối mặt nữ nhân này, hắn một điểm phần thắng đều không có!

Táng Thiên ra!

Hư vô cảnh Sát Ý trong nháy mắt từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, hơn nữa qua trong giây lát liền đem Hư Vô Cảnh Kiếm Ý ngăn chặn, cùng lúc đó, Dương Diệp trên người không ngừng tuôn ra tia máu, tia máu hướng phía chung quanh nhanh chóng khuếch tán ra, chung quanh gần vạn dặm nội đều bị tia máu bao phủ, trở thành huyết hồng một mảnh! Bất quá nữ tử vị trí không gian nhưng lại bình thường, những cái... Kia tia máu căn bản không cách nào tới gần nàng chung quanh một trượng nội!

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, nàng kia lông mày kẻ đen cau lại... Mà bắt đầu.

Mà lúc này, Dương Diệp trong mắt đã không có chút nào thanh minh. Trong tay hắn, huyết kiếm mở ra lòng bàn tay của hắn, hắn máu tươi không ngừng tràn vào huyết kiếm bên trong, theo máu tươi không ngừng dũng mãnh vào, huyết kiếm càng phát ra ngưng thực bắt đầu.

“Trảm!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nắm huyết kiếm đối với nữ tử mạnh mà tựu là chém.

Một kiếm rơi xuống, ngàn trượng nội không gian lập tức phá thành mảnh nhỏ!

Nhưng mà, tựu là khủng bố như thế một kiếm, cũng là bị nữ tử hai ngón tay cho kẹp lấy.

“Mượn ngoại lực, cuối cùng không phải chính đạo!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, chuôi này huyết kiếm ầm ầm vỡ vụn, cùng lúc đó, nữ tử hướng phía trước bước ra một bước, một ngón tay điểm vào Dương Diệp mi tâm, nói: “Chạy trở về đi!”

Thanh âm rơi xuống, một cổ lực lượng thần bí tự nữ tử đầu ngón tay thẩm thấu tiến Dương Diệp lông mày trong nội tâm!

“Ah!”

Lúc này, trong tràng vang lên cái kia Táng Thiên thê lương tiếng kêu thảm thiết, “Ngươi, ngươi là ai, ngươi đến tột cùng là ai... Cái này phiến thế giới căn bản không có khả năng xuất hiện loại lực lượng này, ah... Mau dừng lại...”

Thời gian dần trôi qua, Táng Thiên thanh âm càng ngày càng suy yếu, cuối cùng, Táng Thiên thanh âm triệt để biến mất. Cùng lúc đó, phía chân trời cùng chung quanh tia máu toàn bộ giống như thủy triều tuôn ra trở về Dương Diệp trong cơ thể. Rất nhanh, Dương Diệp khôi phục bình thường, nhưng lại là biến thành hư nhược rồi.

“Lúc này ngươi, quá yếu, tốt nhất đừng triệu hoán nó, bằng không thì, nó đem triệt để nô lệ hoá ngươi. Khi đó, đem ngươi không phải ngươi!” Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói.

“Ngươi căn bản không phải Thánh giả!” Dương Diệp nói. Vốn là, hắn cho rằng trước mắt nữ nhân này tuy nhiên thực lực khủng bố, nhưng như thế hay là Thánh giả, chỉ là thực lực viễn siêu Bình thường Thánh giả. Nhưng là hiện tại, hắn biết rõ chính mình sai rồi. Như nếu như đối phương chỉ là Thánh giả, cái kia căn bản không có khả năng như thế dễ dàng tựu trấn áp ở Táng Thiên!

Phải biết rằng, lúc trước hắn tế ra Táng Thiên sau, Cổ Kiếm Trai các loại Chúng Thánh giả đều không có thể trấn áp ở hắn ah!

Mà bây giờ, nữ tử chỉ là nhẹ nhẹ một chút, sẽ đem cái kia Táng Thiên cho đè lại. Cái này đều nhanh vượt qua Tiểu Tuyền cơn xoáy!

“Ngươi nếu muốn chính thức khống chế kiếm này, nhất định phải tăng cường ý chí của mình, mà muốn tăng cường ý chí, chỉ có ngươi không ngừng dùng Tinh Thần Chi Lực Thốt Thể, thẳng đến đem làm ngươi thích ứng Tinh Thần Chi Lực cho ngươi mang đến cắn trả sau, khi đó, ý chí của ngươi mới có thể đủ kiên định đến không bị kiếm này ảnh hưởng.” Nữ tử nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tháp không thể cho ngươi!”

“Ngươi tựa hồ không có năng lực phản kháng!” Nữ tử nói.

“Ta còn có Cùng Kỳ!” Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử. Nếu như bị bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có đem Cùng Kỳ phóng xuất.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng nàng khẽ lắc đầu, nói: “Nó tuy mạnh, nhưng lúc này nó nhưng lại suy yếu vô cùng. Đương nhiên, ta lúc này cũng không phải lúc toàn thịnh. Bất quá, nó không làm gì được được ta. Nhưng là, nó có thể làm gì được ngươi. Ngươi phóng nó đi ra, cái thứ nhất chết đúng là ngươi!” Nữ tử nói.

“Không phóng nó đi ra, ta khả năng cũng là chết, không phải sao?” Dương Diệp nói.

Nữ tử chầm chầm vào Dương Diệp xem sau nửa ngày, cuối cùng nhất nàng thò tay đối với Dương Diệp nắm chặt, lập tức, một cổ lực lượng vô hình lập tức bao phủ ở Dương Diệp, tại cổ lực lượng này bao phủ xuống, Dương Diệp phát hiện, chính mình vậy mà không thể động đậy. Giờ khắc này, bất kể là huyền kỹ, Kiếm Ý, hay là huyền khí, đều không thể vận dụng!

Đón lấy, nữ tử vươn ngọc thủ đặt ở Dương Diệp phần bụng, sau đó một cổ kỳ dị lực lượng tự nữ tử trong tay p hồn dũng mà ra!

Đồng thời, Dương Diệp toàn bộ mặt đều bóp méo bắt đầu!

Không chút nào nhược Tinh Thần Chi Lực cắn trả đau nhức, hắn cảm giác mình ngũ tạng lục phủ cùng với kinh mạch toàn thân kể cả huyết dịch đều cũng bị rút đi Bình thường!

Nhưng là hắn cũng không có thảm kêu đi ra, hắn gắt gao chằm chằm vào nữ tử, trước mắt cô gái này làm cho hắn chính thức minh bạch, kẻ yếu, căn bản không có quyền nói chuyện cùng với là cỡ nào bất đắc dĩ!

Kẻ yếu tại cường giả trước mặt tựu là, người ta muốn cướp ngươi thứ đồ vật, ngươi tựu chỉ có thể nhìn!

Lúc này, Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên xoay tròn, một nói lực lượng vô hình từ nhỏ vòng xoáy nội chấn ra, sau đó xuyên thấu qua Dương Diệp thân thể oanh hướng về phía nữ tử, bất quá nữ tử giống như là sớm có phòng bị, cổ lực lượng kia mới xuất hiện, nữ tử cái tay còn lại nhẹ nhàng vỗ, cổ lực lượng kia lập tức tan thành mây khói!

Bất quá nữ tử sắc mặt nhưng lại lập tức thảm trắng đi, hiển nhiên, nàng tuy nhiên hóa giải Tiểu Tuyền cơn xoáy công kích, nhưng lại cũng không sống khá giả!

Nữ tử cái kia dán tại Dương Diệp phần bụng bàn tay như ngọc trắng lại hướng phía trước dán dán, hấp lực tăng lớn, Dương Diệp hai mắt trợn lên, trong mắt lập tức che kín tơ máu, mà hắn toàn bộ mặt đều cực độ bắt đầu vặn vẹo, có thể nói, lúc này chỉ sợ coi như là Ngọc Vô Song tại đây đều không thể nhận ra hắn cái này khuôn mặt!

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền cơn xoáy vị trí vậy mà khởi đầu di động...

Chẳng lẽ Tiểu Tuyền cơn xoáy cứ như vậy cũng bị cướp đi?

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1032: Lâu Thiên Tiêu muốn xuất quan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy nhiên thống khổ đến nhanh đã bất tỉnh, nhưng là Dương Diệp nhưng như cũ cảm giác được rõ ràng trong cơ thể Tiểu Tuyền cơn xoáy đang di động!

Hắn biết rõ, Tiểu Tuyền cơn xoáy sắp ly hắn mà đi!

Tiểu Tuyền cơn xoáy ly khai trong cơ thể, Tô Thanh Thi bọn người làm sao bây giờ?

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong mắt lập tức che kín dữ tợn. Giờ này khắc này, hắn tại cũng bất chấp cái gì, muốn triệu hoán Cùng Kỳ, nhưng mà hắn nhưng lại kinh hãi phát hiện, giờ phút này hắn căn bản không cách nào triệu hoán Cùng Kỳ. Bởi vì một cổ lực lượng thần bí hoàn toàn phong tỏa hắn hết thảy lực lượng, đừng nói huyền khí, tựu là động thoáng một phát hắn đều làm không được!

Lúc này, Dương Diệp cảm giác mình đầu coi như nổ ra, đón lấy, đầu hắn trầm xuống, ý thức triệt để mơ hồ, hôn mê tới.

Mà lúc này, nữ tử nhưng lại đột nhiên ngừng lại.

Nữ tử vừa dừng lại, cái kia đã ly khai Dương Diệp đan điền vị trí Tiểu Tuyền cơn xoáy lập tức rụt trở về.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, thật lâu im lặng.

Nữ tử sau lưng không gian đột nhiên nổi lên một hồi rung động, đón lấy, Tu La Vương xuất hiện ở nữ tử sau lưng.

“Sư phó, vì sao dừng lại?” Tu La Vương hỏi.

Trầm mặc hồi lâu, nữ tử nói: “Vật ấy đã cùng hắn thần hồn dung hợp cùng một chỗ, bọn hắn nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn. Ta như cưỡng ép mang đi, hắn sẽ chết!”

“Bất quá là một đê tiện nhân loại, chết liền chết!” Tu La vương đạo.

Nữ tử đột nhiên quay người nhìn về phía Tu La Vương, nữ tử không nói gì, cái kia Tu La Vương nhưng lại thân thể mềm mại run lên, sau đó vội vàng quỳ xuống.

Hồi lâu, nữ tử tay phải vung lên, Tu La Vương bị một cổ lực lượng kéo. Tu La Vương nhìn thoáng qua nữ tử, không dám ở nói chuyện.

Nữ tử quay người nhìn xem đã co quắp té trên mặt đất Dương Diệp, hồi lâu, nàng nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Có thể ngài trong cơ thể...” Tu La vương đạo.

“Không sao, ta đã tạm thời ngăn chặn, ngày sau có rất nhiều biện pháp!” Nữ tử nói xong câu đó, thân hình khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Nữ tử sau khi rời đi, Tu La Vương đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, Tu La Vương trong mắt dần dần xuất hiện một tia hàn mang, bất quá nhưng lại cũng không có làm cái gì. Nàng nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Một ngày sau.

Nằm trên mặt đất Dương Diệp thân thể đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, đã qua ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra đến. Yên lặng một cái chớp mắt, hắn mạnh mà ngồi dậy, ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Chính mình còn chưa có chết?” Nói xong, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn liền tranh thủ tâm thần chìm vào trong cơ thể, khi thấy Tiểu Tuyền cơn xoáy vẫn còn lúc, trong lòng của hắn lập tức buông lỏng, sau đó thoáng một phát ngã trên mặt đất!

Tiểu Tuyền cơn xoáy không có việc gì!

Rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại! Tiểu Tuyền cơn xoáy vì cái gì không có việc gì? Chẳng lẽ là cái kia nữ tự động buông tha cho? Dựa theo trước khi nữ nhân kia thái độ, khả năng không lớn. Nếu như không phải đối phương chủ động buông tha cho, chẳng lẽ là Tiểu Tuyền cơn xoáy chính mình cuối cùng lại phản kháng? Ý nghĩ này rất nhanh bị Dương Diệp không nhận, chối bỏ.

Bởi vì Tiểu Tuyền cơn xoáy thu phục chiếm được Tạo Hóa cây, đối kháng Thiên Đạo, cuối cùng lại trấn áp Cùng Kỳ, có thể nói, mấy lần ra tay, nó biến thành đã phi thường suy yếu. Mà lúc trước cuối cùng trước mắt, nó lại lần nữa ra tay, nhưng lại bị nữ tử ngăn cản xuống dưới, nói cách khác, khi đó nó, căn bản vô lực đối kháng nữ tử!

Không phải nữ tử chính mình buông tha cho, cũng không phải Tiểu Tuyền cơn xoáy phản kháng, cái kia vì sao nữ tử muốn thả vứt bỏ?

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, không tại đi muốn những thứ này. Bởi vì lúc này muốn những thứ này, đều đã không có bất cứ ý nghĩa gì.

Hắn hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào trong cơ thể, nói: “Tiểu

Tuyền cơn xoáy, ta biết rõ ngươi có thể nghe được đến ta nói chuyện, hôm nay hai người Chúng ta là tốt rồi tốt trò chuyện a. Đầu tiên, Chúng ta muốn thừa nhận một điểm, đó chính là Chúng ta hai cái bị khi phụ sỉ nhục, hai người Chúng ta được hết hành hạ. Đối với cái này điểm, ngươi thừa nhận a?"

Trầm mặc một cái chớp mắt, Tiểu Tuyền cơn xoáy có chút vòng vo thoáng một phát.

Thấy thế, Dương Diệp lại nói: "Ta không cam lòng, ngươi đây này? Ngươi cam tâm ư?"

Tiểu Tuyền cơn xoáy quẹo trái một vòng, sau đó lại phải dạo qua một vòng, hiển nhiên là đang nói không cam lòng.

"Tốt, Chúng ta đạt thành chung nhận thức!" Dương Diệp nói: "Kế tiếp, Chúng ta nói chuyện biện pháp giải quyết. Đầu tiên, ngươi như thế ý thức được, cho dù ngươi tại cường, cũng không có trứng dùng, bởi vì ta không mạnh, đối phương chỉ cần cầm xuống ta, cũng tựu tương đương với cầm xuống ngươi rồi. Cho nên, ngươi không chỉ có chính mình muốn cố gắng khôi phục, còn phải trợ giúp ta trở nên mạnh mẽ, đương nhiên, ta biết rõ, ta muốn trở nên mạnh mẽ, đầu tiên được dựa vào tự chính mình, nhưng là, nếu như có thể mà nói, ta hy vọng ngươi tận lực giúp ta một tay!"

Trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, Tiểu Tuyền cơn xoáy nội đột nhiên lòe ra năm đạo kim quang, đón lấy, năm miếng màu vàng trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tạo Hóa quả!

Đây là Tiểu Tuyền cơn xoáy lúc trước thu phục chiếm được Tạo Hóa cây lúc đoạt được Tạo Hóa quả!

Dương Diệp thu hồi Tạo Hóa quả, trầm mặc hồi lâu, hắn nói: "Có thể làm cho ta tiến Hồng Mông tháp ư?" Dùng hắn thực lực bây giờ, chỉ cần có thể tiến Hồng Mông tháp, nhất định có thể mở ra Hồng Mông tháp tầng thứ ba. Ở đằng kia tầng thứ ba trung, khẳng định có đối với hắn có trợ giúp đồ vật. Hơn nữa Hồng Mông tháp còn có một công hiệu, cái kia chính là thời khắc mấu chốt có thể làm cho hắn che dấu.

Chỉ cần trốn vào Hồng Mông trong tháp, hắn có lòng tin, coi như là nàng kia khẳng định cũng không cách nào tìm được hắn. Trừ lần đó ra, Hồng Mông trong tháp còn có đại lượng Hồng Mông tử khí, chỉ cần đi vào trong đó, hắn nhất định có thể rất nhanh tăng thực lực

lên!

Nhưng mà Dương Diệp thất vọng rồi, bởi vì Tiểu Tuyền lốc xoáy tả hữu vòng vo hạ, Dương Diệp biết rõ, cái này thì không được. Đương nhiên, hắn biết rõ, không phải Tiểu Tuyền cơn xoáy cố ý không cho hắn đi vào, hẳn là Tiểu Tuyền cơn xoáy khẳng định cũng gặp phải vấn đề gì, bởi vậy, hắn mới không cách nào tiến vào trong đó.

“Muốn như thế nào mới có thể cho ngươi khôi phục?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Tiểu Tuyền cơn xoáy xoay tròn...

Ước chừng đã qua một canh giờ, Dương Diệp mới làm minh bạch Tiểu Tuyền cơn xoáy ý tứ. Tiểu Tuyền cơn xoáy có ý tứ là, muốn hắn trở nên mạnh mẽ! Chỉ cần hắn trở nên mạnh mẽ, Tiểu Tuyền cơn xoáy tựu có thể có được khôi phục!

Nói tóm lại, Tiểu Tuyền cơn xoáy lúc nào mới có thể chính thức khôi phục, quyết định bởi cho hắn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ánh mắt đã rơi vào trước mặt Tạo Hóa quả trên người. Hắn nhớ rõ, nữ tử từng nói qua, cái này Tạo Hóa quả không chỉ có có thể trên phạm vi lớn tăng lên người thực lực, còn có thể tăng lên huyền bảo, tăng lên huyền bảo, đây tuyệt đối là nghịch thiên tiến hành, bởi vì trừ đi một tí phát triển kiểu huyền bảo bên ngoài, còn lại huyền bảo cấp bậc cấp bậc là bị cố định, muốn tăng lên, có thể nói là cơ bản không có khả năng. Tựu giống với một tảng đá, đánh bóng thoáng một phát, có thể biến thành một khối phi thường bóng loáng Thạch Đầu, nhưng là, nó đúng là vẫn còn Thạch Đầu, là không thể nào biến thành vàng!

Mà cái này Tạo Hóa quả nhưng lại có thể cải biến huyền bảo cấp bậc! Nếu quả thật có thể, vậy nó tựu thật sự không hổ là ‘Tạo Hóa’ Hai chữ!

Tuy nhiên muốn thử xem, nhưng là Dương Diệp hay là nhịn được. Tạo Hóa quả chỉ có năm miếng, tạm thời vẫn không thể dùng tại huyền bảo thượng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Vân Hải Thư Viện phương hướng, sau đó lấy ra một cái phù lục bóp nát, hồi lâu sau, trước mặt hắn không gian một hồi rung động, đón lấy, Ngọc Vô Song kích động thanh âm tự trong đó truyền đến: “Rốt cục có thể liên lạc với ngươi rồi, ngươi đi nơi nào? Không có sao chứ? Bây giờ đang ở ở đâu?”

Nghe vậy, hiện tại ấm áp, cũng có chút nhẹ nhàng thở ra, bởi vì xem ra, Vân Hải Thành cũng không có gặp chuyện không may. Hắn lấy ra một tờ phù lục bóp nát, sau đó nói: “Hết thảy mạnh khỏe, hôm nay Vân Hải Thành như thế nào?”

“Tạm thời vô sự, tất cả mọi người còn tưởng rằng ngươi đang bế quan tu luyện!” Ngọc Vô Song nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta lập tức tựu gấp trở về!”

“Ân!” Ngọc Vô Song nói: “Đúng rồi, nghe nói cái kia Lâu Thiên Tiêu muốn xuất quan. Mà nghe nói, Vân Tiêu Thánh Điện đã đang chuẩn bị hắn sau khi xuất quan kết hôn công việc. Đối tượng, giống như chính là An Nam Tĩnh cùng Vân Tiêu Thánh Điện Trưởng Lão Mục Hàn San!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trầm ngâm hồi lâu, hắn bóp nát một cái Truyền Âm Phù, nói: “Ta đã biết. Tối đa một ngày ta tựu gấp trở về!”

Nói xong, Dương Diệp sắc mặt triệt để âm trầm bắt đầu.

“Lấy An Nam Tĩnh? Ta nhìn ngươi là muốn làm thái giám!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Vân Hải Thành.

Chỗ cửa thành, hai gã mặc trường bào màu trắng cùng một gã mặc màu xanh nhạt váy dài nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Vân Hải Thành cửa thành cách đó không xa.

“Khai Dương quân, cái này là cái kia Vân Hải Thành!”

Bên trái tên kia bên hông phiết lấy một thanh trường kiếm nam tử nhìn xem cái kia Vân Hải Thành, cười nói: “Thành tuy nhiên ít đi một chút, ngược lại còn có thể, dù sao là chơi đùa!”

Ở bên trong nam tử nhìn thoáng qua mang kiếm nam tử, nói: “Tần nguyên, Chúng ta lần này cũng không phải đến đùa. Trưởng Lão lần này cho nhiệm vụ của Chúng ta, Chúng ta nếu là kết thúc không thành, vậy sau này thời gian sẽ phải khổ sở. Những thứ không nói khác, mỗi tháng tu luyện tài nguyên nhất định là muốn giảm bớt đi nhiều.”

“Ngươi cảm thấy sẽ kết thúc không thành ư?”

Tên là Tần nguyên mang kiếm nam tử cười nói: “Đối với bọn họ mà nói, đây là một cái lớn lao ban ân, không phải sao?”

“Nghe nói cái này Vân Hải Thư Viện đã có Viện Trường!” Một bên, mặc màu xanh nhạt váy dài nữ tử bỗng nhiên nói: “Còn giống như là một người tuổi còn trẻ, tên gì dương...”

“Dương Diệp?” Tần nguyên nói: “Trước khi ta nghe ngóng lúc, hắn ở cái địa phương này có chút danh tiếng. Đúng rồi, nghe nói hắn cuồng vô cùng!”

“Có nhiều cuồng?” Chính giữa tên là Khai Dương quân nam tử bỗng nhiên cười nói.

“Nghe nói ưa thích một lời không hợp tựu khai mở làm!” Tần nguyên nói.

Khai Dương quân nhẹ cười cười, nói: “Ếch ngồi đáy giếng, cái dũng của thất phu, không đáng để lo!”

“Vạn nhất nếu là hắn không đồng ý đây này?” Nữ tử quần trắng nói.

“Cái này còn không đơn giản? Giết tựu là!”

Tần nguyên khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, sau đó hướng phía trước đi vài bước, tay phải cũng chỉ đối với xa xa mạnh mà một ngón tay, chỉ rơi, hắn bên hông kiếm hóa thành một đạo kiếm quang kích xạ mà ra.

Kiếm quang hiện lên, cửa thành ầm ầm vỡ vụn!

“Giờ phút này khởi, Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành do Chúng ta tiếp quản!”

Tần nguyên thanh âm tại Vân Hải Thành trên không vang vọng mà khởi!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1033: Dương Diệp không phải Viện Trường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tần nguyên, như vậy có thể hay không quá kiêu ngạo?”

Trong tràng, cái kia Khai Dương quân nhìn thoáng qua Tần nguyên, nhạt âm thanh nói.

“Hung hăng càn quấy ư?” Tần nguyên nhìn thoáng qua Khai Dương quân, sau đó lại nhìn về phía nàng kia, nói: “Tinh Thần, ngươi cảm thấy ta hung hăng càn quấy ư?”

“Có một chút như vậy!” Tên là Tinh Thần nữ tử nhạt âm thanh nói.

Tần nguyên n hồn vai, nói: “Ta cảm thấy được ta đã ngận đê điều (*rất ít xuất hiện).”

“Tại sao phải ít xuất hiện đây này?”

Lúc này, tên kia gọi Tinh Thần nữ tử đột nhiên nói: “C hồng ta pháp phái làm việc phải đúng là cao điệu, ít xuất hiện? Đó là nho phái đám kia người nhu nhược mới việc.”

“Các ngươi nói, lần này nho phái bên kia sẽ phái ai đến?” Khai Dương quân bỗng nhiên nói.

“Mặc kệ phái ai đến, lần này bọn hắn đều không có cơ hội.”

Tần nguyên nhạt âm thanh nói: “Cái này Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành thịt tuy nhỏ, những lão gia hỏa kia cùng những cái... Kia tên điên chướng mắt, nhưng là đối với Chúng ta mà nói có thể là một khối thịt mỡ. Cái này đối với ba người Chúng ta mà nói, là một cái khó được kỳ ngộ. Nếu như Chúng ta có thể khống chế tốt, ngày sau tựu tương đương với nhiều hơn một đầu tài lộ. Cho nên, Chúng ta phải tại nho phái đám kia gia hỏa đi vào trước khi, triệt để khống chế cái này Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành!”

“Trong lúc này có Thánh giả!” Khai Dương quân nói.

Tần nguyên cười nhạo một tiếng, nói: “Thánh giả? Ngươi sợ ư?”

“Nếu như cái kia Thương Vân Tịch vẫn còn, vẫn còn cố kỵ ba phần, bất quá lúc này” Khai Dương quân nói: “Cái kia Thương Vân Tịch năm đó ở trong thư viện cũng coi như thượng nhân vật số má, đáng tiếc lại không biết lượng sức, muốn cùng thư viện bực bội. Cũng không muốn muốn, bằng hắn, như thế nào tranh giành qua thư viện? Hiện tại tốt rồi, rơi vào cái thần hồn câu diệt!”

“Ta đối với lão gia hỏa kia không có hứng thú, ta đối với hắn bảo khố có hứng thú!” Tần nguyên nhạt âm thanh nói: “Cái này Vân Hải Thư Viện ở chỗ này cắm rễ nhiều năm như vậy, bắt được bảo vật khẳng định rất nhiều, hắc hắc, nghĩ vậy, ta đã có chút không thể chờ đợi được.”

“Ta cũng có chút chờ mong!” Khai Dương quân khóe miệng cũng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

“Bọn hắn đã đến!” Tinh Thần đột nhiên nói một câu.

Cửa thành nội, Ngọc Vô Song mang theo mười ba tên bóng đen người tự trong thành đi ra, đi tới Khai Dương quân ba người trước mặt.

“Tại sao là một cái tiểu thí hài?” Tần nguyên đánh giá liếc Ngọc Vô Song, cười nói: “Khai Dương quân, xem ra cái này Vân Hải Thư Viện cũng không có đem Chúng ta để vào mắt ah.”

“Dương Viện Trường bế quan, Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành bây giờ là do ta phụ trách!” Ngọc Vô Song nói.

“Ngươi phụ trách?”

Ba người trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, cái kia Tần nguyên cẩn thận đánh giá liếc Ngọc Vô Song, sau đó cười nhạo một tiếng, nói: “Chẳng lẽ Thương Vân Tịch sau khi chết, Vân Hải Thư Viện không người nào ư? Lại muốn luân lạc tới một cái tiểu thí hài đến chưởng quản, thật đáng buồn! Tốt rồi, đừng sóng f Ác i Thời gian, tốc độ lại để cho cái gì kia Dương Diệp đi ra gặp Chúng ta.”

“Nếu như ta không có đoán sai, ba vị như thế tự Trung Thổ Thần Châu mà đến, về phần thân phận, ba vị như thế tựu là Bạch Lộ Thư Viện pháp phe phái a?” Ngọc Vô Song nói.

Nghe được Ngọc Vô Song mà nói, ba người trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, cái kia Tần nguyên nói: “Ngươi làm sao thấy được?”

“Cái này không trọng yếu!”

Ngọc Vô Song nói: “Quan trọng là... Ta muốn biết ba vị ý đồ đến, nếu như ba vị là tới làm khách, ta Vân Hải Thư Viện nhiệt liệt hoan nghênh, nếu như ba vị là như trước khi như vậy đến bới móc”

“C hồng ta tựu là đến bới móc!”

Cái kia Tần nguyên đã cắt đứt Ngọc Vô Song mà nói, khóe miệng nổi lên một vòng đùa giỡn hành hạ, “Sau đó các ngươi muốn thế nào?”

“Vậy các ngươi như thế nhiều gọi điểm người đến!” Ngọc Vô Song nhìn thẳng Tần nguyên.

“Ha ha”

Tần nguyên điên cuồng phá lên cười, tại bên cạnh hắn Khai Dương quân cùng cái kia gọi Tinh Thần nữ tử cũng là nhẹ cười rộ lên. Cười chỉ chốc lát, Tần nguyên chỉ vào Ngọc Vô Song, nói: “Khai Dương quân, nếu như ta không có lý giải sai mà nói, cái này tiểu thí hài là nói ba người Chúng ta yếu, được rồi, ta được thừa nhận, tại Trung Thổ Thần Châu, Chúng ta ba cái xác thực không coi là cái gì, nhưng là ở cái địa phương này, cho ta khoe khoang thoáng một phát, nếu như Chúng ta ba cái ở chỗ này đều tính toán yếu đích lời nói, cái kia Thanh Châu sở hữu tất cả thanh niên thiên tài chẳng phải là yếu đích ngay cả cẩu đều không bằng?”

“Đừng nói như vậy!” Khai Dương quân nhạt âm thanh nói: “Truyền đi, người không biết còn cho là Chúng ta cố ý chạy đến Thanh Châu để khi phụ Thanh Châu đích thiên tài đây này!”

Tần nguyên n hồn vai, nói: “Ta đối với khi dễ tiểu thí hài không có hứng thú, hai người các ngươi ai ra tay?”

Khai Dương quân nhìn về phía Tinh Thần!

Yên lặng một cái chớp mắt, Tinh Thần cả người đột nhiên hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tới Ngọc Vô Song trước mặt, nhưng là Ngọc Vô Song nhưng lại mặt không đổi sắc. Bởi vì tại Tinh Thần ra tay một khắc này, phía sau nàng mười ba tên Hắc y nhân tựu động.

Một tiếng nổ vang, Tinh Thần về tới tại chỗ.

Lúc này, nàng hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia ngưng trọng, mà ở nàng bên cạnh Khai Dương quân cùng cái kia Tần nguyên trong mắt cũng xuất hiện một tia kinh ngạc.

Ba ánh mắt của người đều rơi vào đám kia bóng đen trên thân người.

“Đây là khôi lỗi!” Khai Dương quân trầm giọng nói.

“Mười ba tên cao cấp Bán Thánh, mà lại hơi nước cực nhỏ cao cấp Bán Thánh!” Tần vân thu hồi nụ cười trên mặt.

“Ngươi tới?” Khai Dương quân nhìn về phía Tần vân.

“Đến sẽ tới!”

Tần vân cười lạnh một tiếng, muốn ra tay, mà lúc này, mấy trăm đạo cột sáng đột nhiên tự trong thành phóng lên trời, rất nhanh, những... Này cột sáng đã rơi vào Ngọc Vô Song sau lưng.

Toàn bộ là cao cấp Bán Thánh!

“Tại đây, không chào đón các ngươi, nơi nào đến, chạy về chỗ đó!” Ngọc Vô Song quét Tần vân ba người liếc, nói.

“Khi dễ Chúng ta ít người ư?”

Tần vân cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Khai Dương quân, thứ hai trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó hắn đi lòng vòng tay mình chỉ thượng chiếc nhẫn, trong chốc lát, mười ba đạo kim quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, mười ba (chiếc) có đồng nhân xuất hiện ở trong tràng.

Mười ba tên Thánh giả!

Nhìn thấy một màn này, Ngọc Vô Song bọn người biến sắc.

Tần vân đi đến Ngọc Vô Song trước mặt, nhìn xem Ngọc Vô Song, nói: “Hiện tại khởi, mặc kệ Vân Hải Thư Viện là ai tại khống chế, cái kia đều không trọng yếu. Bởi vì kế tiếp, Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành, để cho ba người Chúng ta người quản lý. Sau đó, ngươi có ý kiến gì không? Nếu có, ngươi có thể nói đi ra, nhưng là ta không bảo đảm sẽ nghe, ha ha”

Lúc này, Trác Giáo Tập bọn bốn người xuất hiện ở Ngọc Vô Song bên cạnh.

“Trước khi Viện Trường vì giết các ngươi pháp phái người, không tiếc thiêu đốt linh hồn tự bạo, hiện tại, nếu có cần, Chúng ta bốn người lão gia hỏa tùy thời có thể tự bạo, cho nên? Ngươi phải thử một chút ư?” Trác Giáo Tập nói.

“Lão gia hỏa, ngươi làm ta sợ ư?” Tần vân thần sắc có chút dữ tợn bắt đầu.

“Phải thử một chút ư?” Trác Giáo Tập nói.

Tần vân đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Khai Dương quân nhưng lại đột nhiên nói: “Vị này Trường Lão có thể là đã hiểu lầm, Chúng ta lần này tới, thực sự không phải là muốn diệt Vân Hải Thư

Viện. Trái lại, Chúng ta tới, ngược lại là trợ giúp Vân Hải Thư Viện."

"Vậy sao?" Trác Giáo Tập cười lạnh nói.

"Đương nhiên!" Khai Dương quân nói: "Vân Hải Thư Viện là thương Viện Trường sáng chế, mà hắn đã từng lại là Chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Có thể nói, Vân Hải Thư Viện vốn là thuộc tại Chúng ta Bạch Lộ Thư Viện. Các ngươi đã từng không phải một mực hy vọng quay về Bạch Lộ Thư Viện ư? Hiện tại cơ hội tới. Lúc này đây, Chúng ta tựu là cho các ngươi quay về Bạch Lộc Thư Viện!"

Nghe được Khai Dương quân mà nói, Trác Giáo Tập bọn người sững sờ, lại để cho Vân Hải Thư Viện trở về Bạch Lộ Thư Viện?

"Ngươi nói là, Chúng ta có thể tiến về trước Trung Thổ Thần Châu?" Trác Giáo Tập trong thanh âm mang theo một tia thanh âm rung động. Trung Thổ Thần Châu, lại để cho Vân Hải Thư Viện trở về Bạch Lộ Thư Viện, không chỉ có là Thương Vân Tịch cả đời mộng tưởng, càng là bọn hắn cả đời mộng tưởng. Hôm nay nghe được nam tử mà nói, hắn tự nhiên là kích động.

"Không!" Khai Dương quân nói: "C hồng ta chỉ là sẽ cho các ngươi một cái cơ hội!"

"Có ý tứ gì!" Trác Giáo Tập cau mày nói.

Khai Dương quân nói: "Ý tứ tựu là, hiện tại khởi, Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành toàn bộ quy Bạch Lộ Thư Viện danh nghĩa. Tại nói đơn giản một chút tựu là, hiện tại Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành là Chúng ta Bạch Lộ Thư Viện tại Thanh Châu một cái sản nghiệp. Về phần các ngươi, dùng các hạ bốn người thực lực, tự nhiên có thể trở về Bạch Lộ Thư Viện, nhưng là còn lại Vân Hải Thư Viện đệ tử nhưng lại không thể. Đương nhiên, Chúng ta cũng sẽ không đem sự tình làm tuyệt, Chúng ta từ nay về sau lại ở chỗ này mở địa điểm thi, chỉ cần có thể thỏa mãn tiến vào Chúng ta Bạch Lộ Thư Viện điều kiện đệ tử, bọn hắn cũng có thể gia nhập Bạch Lộc Thư Viện."

"Thật đúng?" Trác Giáo Tập thần sắc kích động nói.

Khai Dương quân nói: "Ta ba người đến thế nhưng mà đại biểu Bạch Lộ Thư Viện mà đến, loại chuyện này, Chúng ta sẽ cùng các ngươi hay nói giỡn?"

"Ta nhớ được, các ngươi pháp phái trước khi còn muốn diệt Chúng ta Vân Hải Thư Viện a. Vì sao hiện tại, các ngươi lại sửa bức àn Chủ ý?” Lúc này, Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

“Bởi vì Thương Vân Tịch chết!”

Khai Dương quân nhạt âm thanh nói: “Ta pháp phái vốn là muốn trừ chính là hắn, mà hắn đã chết, Chúng ta tự nhiên sẽ không tại truy cứu xuống dưới. Vốn là, hắn lưu lại cái này Vân Hải Thư Viện, ta Bạch Lộ Thư Viện là muốn bỏ, để tránh các ngươi bại hoại Bạch Lộc Thư Viện thanh danh. Nhưng Thượng Thiên có đức hiếu sinh, ta Bạch Lộc Thư Viện cũng không muốn đem sự tình làm tuyệt, cho nên, Chúng ta nguyện yì Cho các ngươi một cái cơ hội.”

“Cơ hội này tựu là, các ngươi chỉ cần một câu, có thể được đạt được Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành hết thảy, đúng không?” Ngọc Vô Song nói.

“Có trả giá mới hiểu được đến, đạo lý này, ngươi không hiểu ư?” Khai Dương quân nhạt âm thanh nói: “Bằng không thì, ta Bạch Lộ Thư Viện vì sao phải cho không các ngươi một cái có thể gia nhập Bạch Lộc Thư Viện cơ hội? Ngươi phải biết rằng, Chúng ta Bạch Lộ Thư Viện vốn là đối với các ngươi cái chỗ này cái gọi là cái kia mấy thứ gì đó thiên tài là một chút hứng thú đều không có. Mà bây giờ, vì các ngươi, Chúng ta nguyện yì Cho cơ hội này, cái này đối với các ngươi mà nói, là một cái lớn lao cơ duyên cùng ban ân!”

Ngọc Vô Song không có để ý Khai Dương quân, mà là nhìn về phía Trác Giáo Tập, nói: “Thương Viện Trường cả đời truy cầu, là trở lại Bạch Lộc Thư Viện. Nhưng là, hắn là hy vọng Chúng ta có tôn nghiêm trở về, mà không phải như hiện tại như vậy bị người bố thí!”

“Có tôn nghiêm trở về?”

Khai Dương quân cười lạnh một tiếng, nói: “Như Thương Vân Tịch dĩ vãng như vậy, không ngừng dẫn người đi tham gia ta Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu]? Buồn cười chính là, kết quả các ngươi cũng nhìn thấy. Ngàn năm qua, hắn cái đó một lần không phải thảm bại mà về?”

“Nhưng eo của Chúng ta vẫn là thẳng!” Ngọc Vô Song nhìn xem Trác Giáo Tập, nói: “Trác Giáo Tập, Dương Diệp sẽ không đồng ý.”

“Không đồng ý?” Một bên Tần vân cười lạnh một tiếng, nói: “Không đồng ý cái kia còn không dễ làm? Trực tiếp giết tựu là!”

Khai Dương quân cũng nói: "Các ngươi khả năng còn không biết tình cảnh của các ngươi, bây giờ là, Chúng ta không phải tại trưng cầu ý kiến của các ngươi. Hiện tại bày ở trước mặt các ngươi tựu hai con đường, hoặc là quy thuận, hoặc là chết. Nói thật, muốn diệt các ngươi Vân Hải Thư Viện, căn bản không cần thư viện phái cường giả đến đây, theo Chúng ta cái này [điểm lực lượng] cũng đã đủ rồi.

Ngọc Vô Song còn muốn nói gì nữa, lúc này, Trác Giáo Tập đột nhiên nói: “Nha đầu, Chúng ta bốn người quyết định, quy thuận!”

Ngọc Vô Song biến sắc, hồi lâu, nàng nói: “Dương Diệp là Viện Trường, việc này như thế do hắn để làm quyết định!”

“Hiện tại khởi, hắn cũng không phải là!”

Khai Dương quân nhìn về phía cái kia Trác Giáo Tập, nói: “Vị này Trường Lão, ngươi cứ nói đi?”

Trác Giáo Tập bốn người trầm mặc.

Ngọc Vô Song hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại.

Trầm mặc tức cam chịu (*mặc định)!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1034: Vân Hải Thành kinh biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Trác Giáo Tập, ngươi thật đúng muốn bãi miễn Dương Diệp?”

Ngọc Vô Song nhìn thẳng Trác Giáo Tập, nói: “Vân Hải Thư Viện có thể có hôm nay, Dương Diệp không thể bỏ qua công lao, Trác Giáo Tập nếu là bởi vì ngoại nhân mấy câu, tựu liên hợp ba vị Trường Lão bãi miễn hắn, cử động lần này, không khỏi thật là làm cho người ta thất vọng đau khổ.”

Một bên, Tần vân đang muốn nói chuyện, tại bên cạnh hắn Khai Dương quân nhưng lại ngăn trở hắn, sau đó đùa giỡn hành hạ nhìn xem trong sân Ngọc Vô Song bọn người.

Trác Giáo Tập trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Nha đầu, cái này đối với Chúng ta Vân Hải Thư Viện tất cả mọi người mà nói, là một cái cơ hội khó được. Đây cũng là thương lão đầu suốt đời mong muốn, Chúng ta không cách nào cự tuyệt. Mà Dương Diệp, ta và ngươi cũng biết tính cách của hắn, hắn căn bản không thích hợp làm Viện Trường, nếu để cho hắn đến quyết định, chỉ sợ chỉ biết đem thư viện mang hướng diệt vong!”

“Trác Giáo Tập trước kia cũng không phải nói như vậy!” Ngọc Vô Song trầm giọng nói.

“Trước khác nay khác!” Trác Giáo Tập nói.

Ngọc Vô Song trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Trác Giáo Tập chẳng lẽ đã quên thương Viện Trường là như thế nào chết thảm được rồi ư?”

Trác Giáo Tập sắc mặt khó nhìn lại.

Lúc này, Trác Giáo Tập bên cạnh một gã áo đen lão giả, nói: “C hồng ta tự nhiên không có quên lão thương là như thế nào hi sinh, chỉ là nha đầu, nếu như Chúng ta không quy thuận Bạch Lộc Thư Viện, vậy ngươi nói một chút, Chúng ta Vân Hải Thư Viện tương lai ở nơi nào? Không có tương lai, nếu như không quy thuận, Chúng ta không có tương lai, không phải sao?”

&nbsbsb C hồng ta tựu nếu như vậy đem Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành chắp tay tặng người?" Ngọc Vô Song nói.

Trác Giáo Tập nói: “C hồng ta Vân Hải Thư Viện mục đích là có thể tiến vào Bạch Lộ Thư Viện, hôm nay có cái này ngàn năm khó gặp gỡ cơ hội, bỏ qua một ít vật ngoài thân, được coi là cái gì? Nha đầu, ánh mắt buông dài xa chút ít, nếu như ngươi có thể tiến vào Bạch Lộc Thư Viện, ngươi tựu sẽ phát hiện, những vật này căn bản chính là không có ý nghĩa!”

Ngọc Vô Song khẽ lắc đầu, nói: “Đã mấy vị Trường Lão đã quyết định, ta đây cũng không tại nói thêm cái gì.”

Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Ngọc Vô Song, sau đó thấp giọng thở dài, nói: “Nha đầu ngươi cần gì phải như vậy, dùng ông trời của ngươi phụ, muốn đi vào Bạch Lộc Thư Viện, chưa hẳn không có cơ hội. Không chỉ có ngươi, Dương Diệp cũng đại có cơ hội tiến vào Bạch Lộ Thư Viện.”

“Trác Giáo Tập, ngươi đem sự tình muốn rất đơn giản!”

Ngọc Vô Song nói xong, không tại quản Trác Giáo Tập bọn người, quay người rời đi. Hiện tại Dương Diệp không tại, đối với Trác Giáo Tập bọn người quyết định, nàng căn bản không thể làm gì.

Ngọc Vô Song quay người rời đi, trong tràng hơn bốn trăm tên cao cấp Bán Thánh cường giả không chút do dự, lập tức đuổi theo kịp Ngọc Vô Song.

Ngọc Vô Song bản thân tại Vân Hải Thành bên trong thì có uy vọng cực cao, tăng thêm nàng cùng Dương Diệp quan tư Lại như vậy thân cận, bởi vậy, rất nhiều người hay là quyết định lựa chọn Ngọc Vô Song bên này.

Lựa chọn Ngọc Vô Song, tựu tương đương với lựa chọn Dương Diệp!

Lúc này, Vân Hải Thư Viện phần đông đệ tử có thể sẽ lựa chọn đứng tại Trác Giáo Tập bọn người bên này, nhưng là cái này Vân Hải Thành mọi người, bọn hắn thêm nữa... Khuynh hướng chính là Dương Diệp bên này.

Có thể nói, Dương Diệp uy vọng, tựu trước mắt tại Vân Hải Thành là cao nhất!

“Đứng lại!”

Đúng lúc này, Khai Dương quân đột nhiên gọi lại Ngọc Vô Song.

Ngọc Vô Song quay người nhìn xem Khai Dương quân, nói: “Như thế nào?”

Khai Dương quân không nói gì, hắn tay phải vung lên, ở trước mặt hắn hai cái đồng nhân lập tức hướng phía Ngọc Vô Song bắn mạnh tới, Ngọc Vô Song sau lưng mọi người biến sắc, muốn ra tay, bất quá cũng là bị ngăn cản. Cùng lúc đó, ở sau lưng nàng mười ba tên Hắc y nhân không chỉ có không có ra tay, ngược lại là hóa thành một đạo bóng đen biến mất ngay tại chỗ.

Không có người ngăn cản, Ngọc Vô Song dễ dàng bị cái kia hai cái đồng nhân bắt!

“Các hạ!”

Lúc này, Trác Giáo Tập biến sắc, đang muốn nói cái gì, Khai Dương quân nhưng lại khoát tay áo, nói: “Trác Trường Lão buông, ta sẽ không giết nàng, chỉ là tạm shí Khống chế nàng mà thôi. Trác Trường Lão cũng nhìn thấy, nàng này tại trong thành này rất có uy vọng, nếu như không đem nàng khống chế lại, chỉ sợ trong thành có biến. Ta muốn, trác Trường Lão cũng không hy vọng Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện phát sinh đổ máu sự kiện a?”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập trong mắt hiện lên một vòng giãy dụa, hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, quay người nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Vô Song ngươi trước tĩnh táo một chút, các loại trong thành sự tình toàn bộ giải quyết, ta sẽ nhượng cho bọn hắn thả ngươi.” Nói xong, hắn lại quay người nhìn về phía cái kia Khai Dương quân, nói: “Không nên thương tổn nàng!”

“Đương nhiên!”

Khai Dương quân mỉm cười, nói: “Chỉ cần nàng hảo hảo phối hợp, ta sẽ không đả thương nàng một sợi lông. Đúng rồi, cái kia Dương Diệp đây này? Nếu như người này tại trong thành, cũng cần khống chế lại, ta không muốn có bất kỳ phiền toái không cần thiết!”

“Không thể!”

Trác Giáo Tập vội vàng nói: “Dương Diệp tính cách cương liệt, các ngươi nếu là ra tay với hắn, dùng hắn tính cách, tất nhiên sẽ cùng các ngươi giết bắt đầu. Ta muốn hai vị cũng không muốn sinh sự, như vậy như thế nào, cái kia bên cạnh do ta tự mình đi nói, ta sẽ đem lúc này giải quyết!”

Khai Dương quân mỉm cười, nói: “Cái này đương nhiên tốt. Chỉ là, ta hy vọng trác Trường Lão có thể giải quyết. Bằng không thì, bằng không thì tựu theo như phương thức của Chúng ta đến xử lý.”

“Ta sẽ xử lý tốt!” Trác Trường Lão trầm giọng nói.

Khai Dương quân nhẹ gật đầu, nói: “Vậy tạm shí Như vậy đi. Kính xin trác Trường Lão đem Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành nội sở hữu tất cả tài sản đưa trước đến, đương nhiên, cũng không phải cho ta. Những... Này ta đem trọn lý một phen sau muốn toàn bộ đưa về Bạch Lộc Thư Viện, chỉ có lại để cho Bạch Lộc Thư Viện cảm thấy Vân Hải Thư Viện có giá trị, Bạch Lộc Thư Viện mới có thể cho Vân Hải Thư Viện cơ hội, ngươi cứ nói đi?”

“Các hạ trước khi nói ta Vân Hải Thư Viện chỉ cần thỏa mãn điều kiện người đều có thể Hồi Bạch Lộc Thư Viện, lời ấy thật là?” Trác Trường Lão lại hỏi một câu.

“Tự nhiên!”

Khai Dương quân cam đoan nói: “Chỉ cần ngươi Vân Hải Thư Viện có thỏa mãn điều kiện người, đều có thể tiến về trước Bạch Lộc Thư Viện. Trừ lần đó ra, ngày sau cái này Vân Hải Thư Viện tại đây Thanh Châu, tựu tương đương với do ta Bạch Lộc Thư Viện bảo kê, bất kể là cái gì Mãng Tộc, Kim Cương Viên Tộc, hay là cái gì kia Vân Tiêu Thánh Điện, cũng không dám tại đến giương oai.”

Nghe vậy, trác Trường Lão không tại do dự, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Đợi tí nữa ta sẽ sai người đem thư viện đoạt được yêu thú nội đan, tinh thạch các loại vật phẩm đưa đến hai vị trước mặt.”

“Như thế rất tốt!”

Khai Dương quân mỉm cười, sau đó hướng Vân Hải Thành cửa thành đi đến, đi một hồi, hắn đột nhiên ngừng lại, nói: “Đúng rồi, hiện tại khởi, ta đem tạm shí Đại lý Vân Hải Thư Viện Viện Trường chức, mà bên cạnh ta vị này Tần nguyên niên đệ, hắn đem tạm thức đảm nhiệm Vân Hải Thành Thành Chủ chức.” Nói xong, ba người đi tiến vào trong thành.

Vừa mới tiến trong thành, Khai Dương quân bên cạnh Tần nguyên lập tức đối với Khai Dương quân giơ ngón tay cái lên, nói: “Khai Dương quân, cao, thật sự cao, không phế chút nào khí lực liền đem Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện khống chế... Mà bắt đầu.”

“Có đôi khi, chỉ dựa vào vũ lực là không được!” Khai Dương quân nhạt âm thanh nói: “Không chiến mà khuất người chi Binh mới được là thượng sách!”

“Bạch Lộc Thư Viện cũng không có đáp ứng có thể cho Vân Hải Thư Viện đệ tử tiến Bạch Lộc Thư Viện!” Tinh Thần bỗng nhiên nói.

“Ta biết rõ!” Khai Dương quân nói: “C hồng ta thư viện, làm sao có thể khiến cái này kẻ yếu gia nhập?”

“Cái kia trước ngươi đối với cái kia Thánh giả hứa hẹn?” Tinh Thần nói.

“Ta lừa gạt hắn, được hay không được?” Khai Dương quân nói.

“Ngươi thật là vô sỉ, bất quá ta ưa thích, ha ha” Tần nguyên cười to nói.

Khai Dương quân trầm giọng nói: “Thư viện để cho Chúng ta đến, ngoại trừ để cho Chúng ta giải quyết cái này Vân Hải Thư Viện, càng là muốn rèn luyện năng lực của Chúng ta. Mà đối với Chúng ta mà nói, lần này không í Là Chúng ta tuyệt hảo cơ hội, nếu như nắm chắc tốt, Chúng ta đem liên tục không ngừng đạt được tu luyện tài nguyên.”

“Kỳ thật, cái này Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện còn không phải rất kém cỏi kính, vì sao không đưa bọn Chúng triệt để khống chế trong tay, thành cho Chúng ta một đại trợ lực?” Tinh Thần bỗng nhiên nói.

“Bọn hắn?”

Khai Dương quân lắc đầu, nói: “Ta và ba người tương lai tại Trung Thổ Thần Châu, bồi dưỡng bọn hắn, đối với Chúng ta mà nói, bất quá là sóng f Ác i Thời gian mà thôi. Chờ Chúng ta cần thiết đã nhận được, cái này Vân Hải Thư Viện cũng cũng không cần phải tồn tại.”

“Tốt rồi, đừng nói nhảm, ta có chút không thể chờ đợi được muốn xem xem cái này Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện bảo vật, ha ha”

Rất nhanh, ba người biến mất tại trên đường phố.

Ngay tại ba người sau khi rời khỏi, một gã mặc Hắc Bạch trường bào, cầm trong tay một quyển sách cuốn nho nhã nam tử xuất hiện ở một hẻo lánh chỗ.

Nhìn xem cái kia Khai Dương quân ba người rời đi phương hướng, nho nhã nam tử khẽ lắc đầu, nói: “Có thể dùng Bán Thánh thực lực đánh chết Thánh giả người, tại sao có thể là kẻ yếu? Giết Thánh giả cũng là mà thôi, nhưng là, nhưng lại có thể đang cùng cái kia Yên Nữ Điện Hạ trong lúc giao thủ sống sót, cái này quả thực không đơn giản nữa à! Cũng thế, ta tựu tạm thời tại đợi chút đi!”

Nói xong, nho nhã nam tử quỷ dị địa biến mất ngay tại chỗ.

Ba canh giờ sau, mới nhậm chức Vân Hải Thành Thành Chủ Tần Nguyên Đột nhưng ban bố một cái mạng làm cho.

Cái kia chính là từ nay về sau khoảnh khắc, phàm là ở tại Vân Hải Thành nội huyền giả đều phải muốn nộp thuế, nộp thuế kim ngạch cũng cực kỳ cao, mỗi người mỗi tháng ít nhất cần giao nộp trăm miếng siêu phẩm đá năng lượng.

100 miếng siêu phẩm đá năng lượng!

Cái này đối với Vân Hải Thành nội rất nhiều huyền giả mà nói, không í Là một cái thiên văn sổ tự.

Rất nhiều người khởi đầu đi tìm Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song, hy vọng Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song đi ra vi bọn hắn làm chủ, nhưng là bọn hắn lại phát hiện, Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song bọn người đã không tại. Cuối cùng nhiều phiên điều tra, bọn hắn mới biết được, Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi còn có cùng Dương Diệp có quan hệ tư Người cũng đã bị đóng lại.

Mà về phần Dương Diệp, nhưng lại không biết ở nơi nào!

Không có Dương Diệp bọn người, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ không mặc người chém giết.

Phản kháng, Vân Hải Thành mọi người tự nhiên là muốn phản kháng!

Nhưng là, từng cái phản kháng người đều chết hết, thi thể toàn bộ bị đọng ở Vân Hải Thành tường thành trên tường thành!

Vân Hải Thành mọi người toàn bộ cộng lại đều khó có khả năng là mười ba tên Thánh giả khôi lỗi đối với, bất đắc dĩ, rất nhiều người lựa chọn ly khai Vân Hải Thành, nhưng là, lúc này Vân Hải Thành bốn phía đều có Thánh giả trấn thủ.

Bất luận kẻ nào không được ra Vân Hải Thành!

Muốn ra Vân Hải Thành, có thể, không thể mang đi bất kỳ vật gì!

Vân Hải Thành mọi người khởi đầu tìm kiếm Vân Hải Thư Viện trợ giúp, nhưng là bọn hắn nhưng lại kinh hãi phát hiện, rất nhiều Vân Hải Thư Viện đệ tử cùng Trưởng Lão đã trở thành Tần nguyên nanh vuốt!

Mà không có trở thành Tần nguyên nanh vuốt, cơ bản đều chết hết!

Lúc này, một gã nam tử xuất hiện ở Vân Hải Thành dưới tường thành.

“Cuối cùng đã tới! Uyển Nhi đan điền rốt cục có thể khôi phục!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1035: Ta gọi Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người tới dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Tốc độ cao nhất phía dưới, hắn sớm chạy tới Vân Hải Thành. Hắn đã có chút không thể chờ đợi được muốn xem đến Lục Uyển Nhi khôi phục đan điền sau cao hứng bộ dạng!

Ngay tại hắn muốn vào Thành lúc, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, bởi vì trên tường thành lại bị chằm chằm vào vô số cỗ thi thể! Thi thể chừng hơn vạn nhiều!

Vân Hải Thành đã xảy ra chuyện?

Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, vừa mới chuẩn bị xông đi vào, đột nhiên, hắn ngừng lại.

“Ta cho Vô Song bọn người lưu lại khôi lỗi y nguyên tồn tại, nói cách khác, Vô Song bọn người như thế không có việc gì, tối đa tựu là bị nhốt, hoặc là bị bắt. Lúc này ta như tùy tiện xông đi vào, đối phương nếu là dùng Vô Song bọn người áp chế ta, ta tất [nhiên] thụ người chế trụ. Tạm thời không thể dùng sức mạnh, được trước biết rõ ràng tình huống!”

Nghĩ vậy, Dương Diệp thân thể khẽ run lên, sau đó hóa thành một đạo bóng đen biến mất ngay tại chỗ.

Vân Hải Thành phủ thành chủ.

“1000 vạn siêu phẩm đá năng lượng, ha ha đoản ngắn không đến ba canh giờ, ta tựu cho tới gần 1000 vạn siêu phẩm đá năng lượng! Cứ theo đà này, không ra nửa tháng, ta đem phú khả địch quốc!”

Phủ thành chủ trong đại sảnh, Tần nguyên điên cuồng cười lớn. 1000 vạn siêu phẩm đá năng lượng, cho dù là đối với bọn họ, cũng là một số phi thường con số không nhỏ.

Tại Tần nguyên bên cạnh, là cái kia Tinh Thần cùng Khai Dương quân.

Nghe được cái kia Tần nguyên mà nói, Khai Dương quân khóe miệng cũng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Nhìn ngươi cái này chút tiền đồ, bất quá là 1000 vạn siêu phẩm đá năng lượng mà thôi. Bất quá nói thực ra, ta cũng không ngờ tới, cái này Vân Hải Thư Viện cùng cái này Vân Hải Thành thật không ngờ giàu có, những thứ không nói khác, bọn hắn vậy mà có được hơn một trăm năm mươi vạn miếng yêu thú nội đan, mà lại trong đó đại bộ phận đều là Hoàng cấp đã ngoài, thật là làm cho ta sâu sắc ngoài ý muốn ah!”

“Nghe nói trước khi cái này Vân Hải Thành cùng Thiên Lang Sơn

Mạch đại chiến một hồi, cái kia Thiên Lang Sơn Mạch đại bại mà về, những... Này yêu thú nội đan hẳn là theo Thiên Lang Sơn Mạch chỗ đạt được." Tinh Thần trên mặt cũng hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: "Bất kể như thế nào, dù sao đã có những vật này, ngày sau Chúng ta muốn thành thánh tài nguyên có thể không cần dựa vào thư viện, không chỉ có như thế, tương lai rất dài trong một thời gian ngắn, Chúng ta đều muốn không cần tại vì tu luyện tài nguyên mà phấn đấu!"

Tần nguyên cười nói: "Ngay từ đầu trong học viện những cái... Kia tên điên ngại đến nơi này phiền toái, cả đám đều không đến, cuối cùng các trưởng lão không có biện pháp, đành phải phái Chúng ta tới. Hắc hắc, không nghĩ tới đây cũng là tiện nghi Chúng ta. Các ngươi nói, nếu để cho chút ít tên điên biết rõ thu hoạch của Chúng ta, không biết có thể hay không vì chính mình cự tuyệt mà hối hận thổ huyết!"

"Sau khi trở về, việc này không thể đề!" Khai Dương quân đột nhiên thu hồi dáng tươi cười, nghiêm mặt nói.

Nghe được Khai Dương quân mà nói, cái kia Tần nguyên cùng Tinh Thần nụ cười trên mặt cũng thu liễm bắt đầu, hai người nhẹ gật đầu. Tiền tài không để ra ngoài, nếu để cho trong thư viện những cái... Kia tên điên biết rõ bọn hắn được lớn như vậy một chỗ tốt, cái kia ba người bọn hắn kết cục tuyệt đối rất thê thảm. Đương nhiên, mặc dù đối với phương không có khả năng rõ rệt đến đoạt, nhưng là vụng trộm đây này?

Ở cái địa phương này có thể hung hăng càn quấy một điểm, nhưng là trở về, nhất định phải ít xuất hiện một điểm!

Lúc này, Trác Giáo Tập cùng Vân Hải Thư Viện mặt khác ba gã Thánh giả đột nhiên xuất hiện ở trong đại sảnh.

Bốn người sắc mặt có chút khó coi!

"Ta cần một cách nói!" Trác Giáo Tập nhìn xem Khai Dương quân ba người, sắc mặt có chút Thanh. Trước mắt ba người hành vi, đã làm cho toàn bộ Vân Hải Thành tiếng oán than dậy đất, có thể nói, vốn là Vân Hải Thư Viện thành lập thanh danh, tại đoản ngắn không đến mấy canh giờ tựu hoàn toàn hủy. Hiện tại Vân Hải Thành, mọi người không có không mắng Vân Hải Thư Viện.

Mắng cái gì? Đương nhiên là mắng Vân Hải Thư Viện tá ma giết lừa, không giảng nhân nghĩa

“Thuyết pháp?” Khai Dương quân cười khẽ một tiếng, nói: “Ta không rõ Trác Giáo Tập ý tứ.”

“Các ngươi tại Vân Hải Thành hành vi!” Trác Giáo Tập gắt gao nhìn xem Khai Dương quân, nói: “Vân Hải Thành mọi người từng cùng Vân Hải Thư Viện chung hoạn nạn qua, hôm nay ta Vân Hải Thư Viện nhưng là như thế đối với đợi bọn hắn, cái này lại để cho”

“Trác Trưởng Lão!”

Lúc này, Tần Nguyên Đột nhưng đã cắt đứt Trác Giáo Tập mà nói, nói: “Trác Giáo Tập nhất định phải hiểu rõ một chút, hiện tại ngươi đã không phải là Vân Hải Thư Viện người, hiện tại ngươi là Bạch Lộc Thư Viện người. Cho nên, ta hy vọng ngươi hết thảy dùng Bạch Lộ Thư Viện lợi ích làm chủ, mà không phải dùng Vân Hải Thư Viện.”

“Cưỡng ép cướp lấy trong thành mọi người tài vụ, đây là vì Bạch Lộc Thư Viện?” Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Ta xem, đây là vì chính các ngươi tư dục a!”

“Nói thực ra, đây đúng là vi tự Chúng ta tư dục!” Lúc này, Khai Dương quân đột nhiên nói: “Chỉ là, điều này chẳng lẽ không được sao? Trác Trường Lão, ngươi nên biết, Chúng ta cũng không có đối với Vân Hải Thư Viện đệ tử ra tay, trái lại, tại giúp Chúng ta Vân Hải Thư Viện đệ tử, còn chiếm được Chúng ta chỗ tốt. Vì cái gì? Bởi vì Chúng ta là người một nhà. Nhớ kỹ, Chúng ta là người một nhà, mà Vân Hải Thành những người kia, hắn theo Chúng ta có quan hệ ư?”

Trác Giáo Tập trầm mặc một lát, sau đó nói: “Bọn hắn đã từng cùng Chúng ta Vân Hải Thư Viện dắt tay cùng tiến thối qua!”

“Sau đó thì sao?”

Khai Dương quân cười nói: “Chờ Chúng ta ngày sau trở lại Bạch Lộ Thư Viện, bọn họ cùng Chúng ta cuối cùng chính là người của hai thế giới, bởi vì Trác Giáo Tập ngươi như thế rất rõ ràng một điểm, đó chính là bọn họ căn bản không có khả năng tiến về trước Trung Thổ Thần Châu, càng không khả năng gia nhập Bạch Lộ Thư Viện. Tóm lại, ta hy vọng Vân Hải Thành sự tình, bốn vị không cần lo cho, ta không muốn cùng bốn vị trở thành địch nhân. Mà nếu như trở thành địch nhân, bốn vị như thế minh bạch, trừ phi các ngươi thiêu đốt linh hồn tự bạo, bằng không thì các ngươi một điểm cơ hội đều không có. Mà những người kia giá trị được các ngươi thiêu đốt linh hồn tự bạo ư?”

“Bốn vị hiện tại có thể lựa chọn, lựa chọn thành vi địch nhân của

Chúng ta, còn là trở thành bằng hữu của Chúng ta." Lúc này, Tần nguyên cười lạnh nói: "Nếu như là bằng hữu, cái kia mọi chuyện đều tốt nói. Nhưng nếu như là địch nhân, hắc hắc, Chúng ta pháp phái người thích nhất đúng là địch nhân, bởi vì như vậy, muốn giải quyết cũng không cần phiền toái như vậy!"

Theo Tần nguyên thanh âm rơi xuống, mười tên Thánh giả đồng nhân xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy cái kia mười tên Thánh giả đồng nhân, Trác Giáo Tập bọn người biến sắc. Trác Giáo Tập sắc mặt có chút khó coi, mười tên Thánh giả, trừ phi bốn người bọn họ thiêu đốt linh hồn tự bạo, bằng không thì một điểm thắng cơ hội đều không có!

Thiêu đốt linh hồn tự bạo! Đáng giá ư? Vì Vân Hải Thành những người kia, đáng giá ư?

Hồi lâu, Trác Giáo Tập nhìn thoáng qua Khai Dương quân ba người liếc, nói: "Hy vọng các ngươi nói mà có tín!" Nói xong, cùng bên cạnh ba người biến mất ngay tại chỗ.

"Ta xem lão gia hỏa này càng ngày càng không vừa mắt!" Tần nguyên âm thanh lạnh lộng nói.

"Tạm thời đừng đem bọn họ ép!" Khai Dương quân nhạt âm thanh nói: "Về sau có rất nhiều cơ hội làm cho bọn hắn, hiện tại đối với Chúng ta mà nói, chính yếu nhất chính là cái này Vân Hải Thành cùng Vân Hải sách tài vụ, cơ hội này đối với Chúng ta mà nói, thế nhưng mà khó được vô cùng. Phải biết rằng, nếu các loại nho phái người bên kia chạy đến, chỉ sợ sự tình sẽ sinh biến!"

"Đúng rồi, theo đạo lý mà nói, nho phái người bên kia như thế sớm đã đến mới được là, vì sao không có nhìn thấy bọn hắn bóng dáng?" Tinh Thần cau mày nói.

"Ai biết? Đám kia gia hỏa làm việc, luôn luôn là bó tay bó chân. Muốn ta nói, Chúng ta thư viện tựu không nên có tên gia hỏa này!" Tần nguyên âm thanh lạnh lộng nói.

"Nói cẩn thận!"

Khai Dương quân đột nhiên quát: "Tần nguyên, ngươi sớm muộn phải chết tại ngươi cái này há mồm thượng!"

"Hắn có thể là quên Chúng ta thư viện xếp hàng thứ nhất người kia!" Tinh Thần nhìn thoáng qua Tần nguyên, nhạt âm thanh nói.

Nghe vậy, Tần nguyên biến sắc, trong mắt có thật sâu kiêng kị.

Bạch Lộc Thư Viện một đời tuổi trẻ Top 10 cường giả, pháp phái chiếm thứ chín, nhưng là xếp hàng thứ nhất chính là cái kia nhưng lại nho phái!

Người kia, lại để cho pháp phái cơ hồ tuyệt vọng!

đọc truyện ở http://truyenyy/
Trầm mặc hồi lâu, Khai Dương quân dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, “Không nói những thứ này, Tần nguyên về sau nhiều chú ý cũng được. Đúng rồi, cái kia Dương Diệp có Hạ Lạc không có?”

Tinh Thần lắc đầu, nói: “Giống như biến mất Bình thường!”

“Ta xem là trực tiếp chạy đi, hoặc là ẩn nấp rồi a!” Tần nguyên cười lạnh nói.

Khai Dương quân trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Người này tại đây Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện bên trong danh vọng khá cao, nhất định phải khống chế được hắn, hoặc là giết chết hắn, bằng không thì, hắn một khi triệu tập Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện những người kia, Chúng ta tuy nhiên không sợ, nhưng lại sẽ lãng phí rất nhiều thời gian.”

“Ta cảm thấy được hắn khả năng ẩn núp trong bóng tối, chuẩn bị cho ta một kích trí mạng!” Lúc này, Tinh Thần trầm giọng nói: “Ta điều tra qua người này, người này cũng không phải một cái người tham sống sợ chết, phải nói hắn là một cái phi thường trọng tình nghĩa người. Mà nữ nhân của hắn vẫn còn trên tay của Chúng ta, cho nên, hắn rất không có khả năng đào tẩu, hắn là giấu ở âm thầm!”

“Đã hắn là một cái trọng tình người, cái này còn không đơn giản?” Lúc này, cái kia Tần nguyên cười hắc hắc nói: “Chỉ cần Chúng ta theo hắn trên người nữ nhân ra tay, ta cũng không tin hắn không đi ra!”

“Cũng là!” Khai Dương quân gật đầu nói.

“Có thể vạn nhất hắn hay là không đi ra đây này?” Tinh Thần cau mày nói.

“Dù sao Chúng ta lại không có gì tổn thất!” Tần nguyên cười nói: “Đương nhiên, nếu như hắn chứng kiến chính mình nữ nhân bị vũ nhục còn không ra, ta đây chỉ có thể nói bội phục. Kỳ thật, khoan hãy nói, hắn mấy cái nữ nhân lớn lên còn có thể, đương nhiên, cùng Tinh Thần muội tử so với cái kia chính là kém cách xa vạn dặm, nhưng là chơi đùa vẫn là có thể, ha ha”

Khai Dương quân nhìn thoáng qua Tần vân, nói: “Tùy ngươi!”

Tần nguyên ha ha cười cười, đứng dậy cửa trước bên ngoài đi đến, đem làm đi tới cửa lúc, hắn đột nhiên dừng lại quay người nhìn về phía Khai Dương quân, cười hắc hắc nói: “Có hứng thú hay không cùng một chỗ? Dù sao cái kia Dương Diệp nữ nhân có mấy cái!”

Khai Dương quân nhìn thoáng qua một bên Tinh Thần, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta không có hứng thú, chính ngươi đi chơi đi!”

Tần nguyên ha ha cười cười, nhưng sau đó xoay người hướng phía trước đi đến, nhưng mà lúc này, một người chắn trước mặt hắn.

“Ngươi là ai?” Tần nguyên biến sắc.

Người tới nhếch miệng cười cười, nói: “Ta gọi Dương Diệp!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1036: Tôn nghiêm không thể ném!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp một quyền oanh ra!

Tại Dương Diệp một quyền oanh ra một khắc này, cái kia Tần nguyên bên hông kiếm rồi đột nhiên lao ra vỏ kiếm, sau đó mãnh liệt mà đối với chém xuống một cái!

Quyền kiếm chạm vào nhau!

Kiếm toái, Tần nguyên bay ngược mà ra. Lực lượng cường đại dư uy, trực tiếp đem trọn cái phủ thành chủ chấn trở thành bột mịn.

Toàn bộ Vân Hải Thành ánh mắt của người đều không hẹn mà cùng nhìn về phía phủ thành chủ.

Khi thấy là Dương Diệp lúc, toàn bộ Vân Hải Thành lập tức sôi trào!

“Là Dương Diệp, là dương Viện Trường, hắn cũng không có vứt bỏ Chúng ta, hắn trở về, hắn trở về, ha ha...”

“Ta tựu đã từng nói qua, Dương Diệp làm sao có thể cùng Vân Hải Thư Viện những người kia thông đồng làm bậy đây này? Lúc trước hắn một mực không có xuất hiện, nhất định là đi viện binh. Ha ha, hiện tại Dương Diệp xuất hiện, ta ngược lại muốn nhìn những người này như thế nào hung hăng càn quấy!”

“Các ngươi đừng quên, đối phương có mười ba tên Thánh giả, tăng thêm Vân Hải Thư Viện bốn gã Trường Lão, tựu là mười bảy tên Thánh giả! Mà Dương Diệp, hắn chỉ có một người!”

Nghe vậy, đám người bắt đầu trầm mặc.

Một bên, lúc trước bị Dương Diệp một quyền đẩy lui Tần nguyên nhìn nhìn trong tay mình chỉ còn lại có chuôi kiếm kiếm, có chút mộng, chính mình lại bị đối phương một quyền đánh bay?

Sau một khắc, Tần nguyên trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, gầm lên giận dữ, muốn xông đi lên, nhưng lại bị bên cạnh hắn Khai Dương quân cho ngăn lại.

“Để cho ta giết chết hắn!” Tần nguyên nhìn xem Khai Dương quân, thần sắc dữ tợn.

“Gấp cái gì!”

Khai Dương quân cười khẽ một tiếng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không hổ là đã từng Vân Hải Thư Viện Viện Trường, xác thực thật sự có tài. Đảm lượng cũng quả thật không tệ, loại tình huống này, còn dám một thân một mình lại tới đây tìm Chúng ta. Bất quá, ta rất ngạc nhiên, theo như ta tra được tư liệu đến xem, ngươi Dương Diệp không giống như là một cái không có đầu óc người, nếu là một cái có đầu óc người, vậy tại sao còn phải đến đây này?”

Dương Diệp quét ba người liếc, không nói gì, hắn quay đầu nhìn về phía một bên, lúc này, xa xa mấy đạo hắc quang xẹt qua, rất nhanh, Ngọc Vô Song, Lục Uyển Nhi, Thương Thanh Ảnh bọn người cùng hai gã bóng đen người xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn Dương Diệp tự nhiên không phải một cái không có đầu óc người, tại trước khi đến, hắn cũng đã thăm dò được Ngọc Vô Song bọn người bị giam ở nơi nào, bởi vậy, hắn sớm phái ra bóng đen khôi lỗi tiến đến nghĩ cách cứu viện, mà chính hắn tắc thì chạy đến phủ thành chủ, mục, tự nhiên là♀dĩng ♀ Điểm♀ Tiểu♀ Nói,. ↓. O≠s_; Vì giữ vững vị trí đối phương, để ngừa sự tình có biến!

Chứng kiến Ngọc Vô Song bọn người vô sự, Dương Diệp trong nội tâm thở dài một hơi, tuy nhiên trước khi bởi vì đưa cho Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi khôi lỗi suy đoán, hai nữ cũng không có sự tình, nhưng là trong lòng của hắn đúng là vẫn còn tâm thần bất định. Hai nữ nhân này, cũng là vì hắn thiếu chút nữa mà người chết, hắn thật sự không muốn hai nữ tại có bất kỳ ngoài ý muốn!

Cũng may, hết thảy đều mạnh khỏe!

Gặp hai nữ dục nói chuyện, Dương Diệp đối với hai nữ mỉm cười, nói: “Vô sự là tốt rồi, ta trước xử lý sự tình.”

“Coi chừng!” Ngọc Vô Song nói khẽ. Nói xong, nàng tay phải vung lên, Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Cái này Chu Nguyên khôi lỗi là nàng cuối cùng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn, trước khi một mực vô dụng thôi là vì căn bản không có ý nghĩa, bởi vì đối phương có mười ba tên Thánh giả khôi lỗi. Còn có Trác Giáo Tập bốn người ủng hộ!

Loại tình huống đó hạ, một gã Thánh giả căn bản không có nổi chút tác dụng nào. Bởi vậy, nàng một mực không có triệu hoán đi ra!

“Xử lý sự tình? Ha ha, cũng tốt, cái kia nhóm (đám bọn họ) sẽ tới xử lý xử lý a!”

Khai Dương quân tay phải vung lên, mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả xuất hiện ở hắn hai bên trái phải, nói: “Dương Diệp, đến nói một chút, ngươi muốn xử lý như thế nào? Ta rất ngạc nhiên đây này!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, Trác Giáo Tập bốn người cùng rất nhiều Vân Hải Thư Viện đệ tử xuất hiện ở trong tràng.

“Dương Diệp, đừng xúc động!”

Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Ba người bọn họ lần này đến đây, thực sự không phải là muốn cùng Chúng ta Vân Hải Thư Viện là địch, mà là đến cùng Chúng ta Vân Hải Thư Viện hoà giải. Không chỉ có như thế, ngày sau, ta Vân Hải Thư Viện đệ tử đều muốn có cơ hội gia nhập Bạch Lộc Thư Viện. Đặc biệt là ngươi, dùng thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, gia nhập Bạch Lộc Thư Viện căn bản là dễ dàng!”

“Gia nhập Bạch Lộc Thư Viện?”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, nói: “Trác Giáo Tập, thương Viện

Trường cả đời mục tiêu là muốn quay về Bạch Lộ Thư Viện, nhưng là, hắn là hy vọng Chúng ta có tôn nghiêm trở về, mà không phải giống như bây giờ bị người bố thí. Trác Giáo Tập, thứ cho ta nói thẳng, dùng các ngươi bốn người thực lực, Bạch Lộc Thư Viện chắc chắn sẽ không cự tuyệt các ngươi, nhưng là, các ngươi hỏi hỏi mình, chính mình đi Bạch Lộc Thư Viện, cũng tìm được tôn trọng ư? Sẽ ư? Sẽ không! Bọn hắn chỉ biết xem thường các ngươi, bởi vì các ngươi không phải bằng chính mình bổn sự trở về, mà là bọn hắn đáng thương các ngươi, bố thí các ngươi, các ngươi mới có thể trở về, hiểu chưa?”

Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc hơi có vẻ dữ tợn, cơ hồ chỉ dùng rống, “C hồng ta sống ở trên đời này, cái gì cũng có thể ném, nhưng là tôn nghiêm không thể ném! Một người, ngay cả tôn nghiêm cũng không có, hắn hay là một người ư? Loại người này, ngươi trông cậy vào người ta tôn kính các ngươi ư? Ta không biết Bạch Lộc Thư Viện có thể hay không tôn kính các ngươi, dù sao ta bây giờ là phi thường xem thường các ngươi!”

Trác Giáo Tập bốn người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại!

“Lớn mật, Dương Diệp, ngươi như thế nào cùng Trường Lão bọn hắn nói chuyện!”

Lúc này, một bên một gã Vân Hải Thư Viện đệ tử phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi bây giờ đã không phải là Viện Trưởng. Hiện tại Chúng ta Vân Hải Thư Viện Viện Trưởng là Khai Dương quân, ngươi như thức thời, tựu nhanh chóng quỳ xuống đầu hàng, Khai Dương quân nhân từ, nói không chừng sẽ thả ngươi một con đường sống, bằng không thì, đem ngươi chết không có chỗ chôn!”

Dương Diệp xem nói với đó lời nói đệ tử, nói: “Đang nói một lần?”

Học sinh kia biến sắc, hắn nhìn về phía một bên Khai Dương quân, gặp đối với trên mặt chữ điền treo nụ cười thản nhiên, trong lòng của hắn buông lỏng, lại chứng kiến bên cạnh mười ba (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi, cái này lại để cho hắn đối với Dương Diệp sợ hãi giảm bớt rất nhiều. Nhưng vẫn còn có chút kiêng kị.

Lúc này, cái kia Khai Dương quân đột nhiên nhìn về phía hắn, cười nói: “Ngươi tên gì?”

Nghe được Khai Dương quân mà nói, nam tử kia nao nao, lập tức đại hỉ, hắn biết rõ, ngày sau có thể hay không tiến về trước Trung Thổ Thần Châu, gia nhập cái kia Bạch Lộ Thư Viện, đều xem cái này Khai Dương quân ba người. Hôm nay đối phương chú ý tới hắn, cái này chứng minh lúc trước hắn mã thí tâng bốc không có phí công đập, lập tức vội vàng nói: “Ta gọi đỗ minh!”

Khai Dương quân mỉm cười, nói: “Không tệ, ta nhớ kỹ ngươi rồi. Đúng rồi, hắn cho ngươi đang nói một lần, ngươi ngay tại nói quá, sợ cái gì!”

Nghe vậy, cái kia đỗ minh lập tức lực lượng mười phần, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, cười lạnh nói: “Dương Diệp, trợn to ánh mắt ngươi nhìn xem, Chúng ta có mười ba tên Thánh giả, tăng thêm trác Trường Lão bọn hắn, thì có mười bảy tên Thánh giả, đừng nói ngươi, coi như là ngươi Cổ Kiếm Trai toàn bộ cường giả đến đều vô dụng. Ta nếu ngươi...”

Đột nhiên, cái kia đỗ minh thanh âm im bặt mà dừng!

Mọi người định nhãn xem xét, lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì cái kia vốn là tại Khai Dương quân bọn người bên cạnh đỗ minh chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, mà Dương Diệp tay chính thủ sẵn cổ họng của hắn!

Khai Dương quân ba người biến sắc, ba người thần sắc không hẹn mà cùng ngưng trọng lên. Ba người cơ hồ đồng thời độ cao: Cao độ đề phòng... Mà bắt đầu, cùng lúc đó, cái kia mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả chắn trước mặt của bọn hắn.

Dương Diệp tốc độ, quá nhanh, nhanh đến ba người bọn họ đều tim đập nhanh!

“Tốc Chi Pháp Tắc!” Tinh Thần trầm giọng nói một câu.

“Sau lưng của hắn áo choàng là Thần giai!” Khai Dương quân hai tay nhanh nắm lại, trên mặt đã không có trước khi mây trôi nước chảy, trong mắt hắn, có không che dấu chút nào Sát Ý!

Lúc này, cái kia bị Dương Diệp nắm yết hầu đỗ minh hai mắt trợn lên, trong mắt, kinh hãi gần chết.

Dương Diệp nhẹ cười cười, tay trái chỉ vào cái kia Khai Dương quân, nói: “Ngươi lực lượng đến từ chính hắn, nhưng là ngươi thấy được ư? Ta muốn giết ngươi, hắn chỉ có thể nhìn.”

“Dương Diệp, hắn tuy nhiên ngôn ngữ mạo phạm ngươi, nhưng tội không đáng chết!” Lúc này, một bên Trác Giáo Tập trầm giọng nói: “Còn nữa, ngươi hôm nay xác thực đã không phải là ta Vân Hải Thư Viện Viện Trường, Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện sự tình, là tự Chúng ta bên trong sự tình, không cần ngươi tới n hồng tay, ngươi Hồi Cổ Kiếm Trai a!"

Két sát!

Một đạo xương cốt đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang lên.

Chứng kiến cái kia đỗ minh cổ bị bẻ gãy, Trác Giáo Tập bốn người sắc mặt lập tức âm trầm bắt đầu. Một bên Khai Dương quân hai mắt cũng híp mắt... Mà bắt đầu, bất quá hắn nhưng như cũ không có ra tay. Những người này muốn tự giết lẫn nhau, hắn vui với nhìn thấy!

"Dương Diệp, ngươi biết không biết mình đang làm cái gì?" Trác Giáo Tập trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Ta người này làm người là như thế này, người khác tôn kính ta, ta tựu tôn kính người khác, nếu như người khác không tôn kính ta, cái kia xin lỗi, ta Dương Diệp quản con mẹ nó ngươi chính là ai! Trác Giáo Tập, lúc trước ta không làm thư viện Viện Trường, ngươi không nên ta làm, được rồi, vì thương Viện Trường, làm liền làm a. Nhưng là hiện tại, Trác Giáo Tập các ngươi lại không quan tâm ta làm. Con mẹ nó chứ muốn hỏi một câu, ta Dương Diệp dễ khi dễ ư? Các ngươi để cho ta làm ta liền làm, để cho ta không làm tựu không làm?"

Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc dần dần dữ tợn bắt đầu, "Trác Giáo Tập, đã ngươi không tôn kính ta, ta đây tự nhiên cũng cũng không cần tôn kính ngươi rồi. Hiện tại, ta đang tại tất cả mọi người mặt nói cho ngươi biết, trừ phi là thương Viện Trường trọng sinh muốn giải trừ ta Vân Hải Thư Viện Viện Trường chức, bằng không thì, cái này Viện Trường, ta còn coi như định rồi."

Trác Giáo Tập hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia Sát Ý, "Dương Diệp, cái này Vân Hải Thư Viện, còn chưa tới phiên ngươi tới làm chủ!"

"Vậy sao?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó quét trong tràng Chúng Vân Hải Thư Viện đệ tử, sau đó nói: "Còn nhận thức ta là Vân Hải Thư Viện viện trưởng, đứng ở ta bên này. Nhớ kỹ, cơ hội chỉ có một lần." Nói đến đây, Dương Diệp thanh âm tăng thêm, lại nói một lần, "Nhớ kỹ, cơ hội chỉ có một lần!"

Trác Giáo Tập khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, Dương Diệp tuy nhiên tại thư viện có uy vọng, nhưng là có thể cùng bốn người bọn họ so ư? Căn bản không thể so!

Quả nhiên, ngoại trừ lúc trước cùng Dương Diệp cùng một chỗ trải qua sinh tử Phong Vũ Triêu bọn người đứng ở Dương Diệp sau lưng bên ngoài, còn lại không có người động!

“Thật sự là buồn cười, Dương Diệp, thấy được ư? Vân Hải Thư Viện không cần ngươi cái này Viện Trường!” Một bên, Tần nguyên mỉa mai nói: “Còn muốn tiếp tục mất mặt xấu hổ ư?”

Dương Diệp nhìn xem Trác Giáo Tập bọn người hồi lâu, sau đó nhìn về phía Khai Dương quân, bọn người, nói: “Thư viện sự tình ta xử lý xong, hiện tại đến xử lý chuyện của Chúng ta a. Trong khoảng thời gian này các ngươi tại Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện vơ vét đồ vật, là mình nhổ ra đây này, hay là muốn ta đánh chính là các ngươi nhổ ra?”

“Bằng ngươi?”

Tần nguyên cười lạnh một tiếng, muốn ra tay, bất quá cũng là bị Khai Dương quân ngăn lại.

Khai Dương quân nhẹ cười cười, nhìn về phía Trác Giáo Tập, nói: “Trác Trường Lão, ngươi đã nói, Dương Diệp sự tình ngươi sẽ giải quyết. Đúng rồi, còn có trước khi những cái... Kia làm phản Vân Hải Thư Viện đệ tử, ta không hi vọng đang nhìn đến bọn hắn.”

Trác Giáo Tập trầm mặc, một lát sau, hắn nhìn về phía Dương Diệp sau lưng Phong Vũ Triêu bọn người, nói: “Cho các ngươi cuối cùng một cái cơ hội, hiện tại như tới, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

Phong Vũ Triêu bọn người nhìn nhau liếc, sau đó lắc đầu!

Trác Giáo Tập hai mắt nhắm lại, trong mắt hiện lên một đạo hàn mang, nói: “Giết!”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập sau lưng Chúng Vân Hải Thư Viện đệ tử lập tức hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới. Mà Trác Giáo Tập cùng mặt khác ba gã Thánh giả ánh mắt tắc thì đã rơi vào Dương Diệp trên người, cùng lúc đó, bốn người khí tức khóa chặt lại Dương Diệp.

Nhìn thấy Vân Hải Thư Viện đệ tử vọt tới, Dương Diệp ánh mắt băng lạnh xuống, trong mắt, không tiếp tục một tia cảm tình!

Ps: Nói hai câu đề lời nói với người xa lạ. Không thích trực tiếp lược qua. Phía dưới miễn phí!

Có người nói, nhân tính không nên như vậy. Ta chỉ muốn nói, một người không có phản bội ngươi, vậy cũng có thể chỉ là bởi vì lợi ích còn chưa đủ. Làm thí nghiệm, cho ngươi một nhóm bạn tiễn, lại để cho bằng hữu của ngươi phản bội ngươi, hắn khẳng định không làm, nhưng là, cho hắn một trăm triệu, 1 tỷ đây này? Cho bạn gái của ngươi một khối, làm cho nàng cùng ngươi chia tay, nàng khẳng định không làm, nhưng là cho nàng 1 tỷ đây này?

Chư vị, môn tự vấn lòng thoáng một phát, các ngươi cái gọi là bằng hữu, thậm chí là thân nhân huynh đệ, có mấy cái chống lại tiền tài hấp dẫn?

Ta không phải dương ác, chỉ là muốn nói một điểm, người, muốn cố gắng, chứng minh bản thân giá trị. Bằng không thì, ngươi có một ngày sẽ phát hiện, ngươi không có giá trị, trắng ra một điểm nói tựu là, ngươi không có tiền lúc, ngươi sẽ phát hiện, xã hội này đến cỡ nào sự thật.

Ta đồng sự, cùng nàng nữ phiếu vé ở chung, nhà gái hài tử đều đã có, nhưng là nhà gái yêu cầu hai mươi vạn làm sính lễ, hắn cầm không đi ra, sau đó nhà gái bị nhà gái cha mẹ kéo đi đem hài tử làm mất. Nhà gái cha mẹ, tại ta đồng sự cầm không ra sính lễ lúc đến, bọn hắn ngay cả mình thân ngoại tôn đều có thể làm mất, cái này là nhân tính!

Trong mắt của ta, nhân tính là phức tạp, cũng là dễ dàng biến thành, đặc biệt là tại Chúng ta cái này tiền tài chí thượng xã hội!

Cuối cùng: Quyển sách này xem như ta đệ một quyển sách, xác thực có rất nhiều không địa phương tốt, các ngươi chỉ cần bất loạn mắng chửi người, tùy tiện phê bình đều không có sao. Phê bình, có thể làm cho ta tiến bộ, nhưng là mắng chửi người tựu sẽ khiến ta căm tức.

Tôn trọng là lẫn nhau, cám ơn!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1037: Ngươi tính toán cái thứ gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm quang xẹt qua, cầm đầu mấy tên Vân Hải Thư Viện đệ tử đầu trực tiếp ném bay ra ngoài.

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, Trác Giáo Tập bốn người hai mắt nhắm lại, trầm ngâm một cái chớp mắt, Trác Giáo Tập âm thanh hung dữ nói: “Giết!”

Nói xong, tại bên cạnh hắn một gã Thánh giả một tiếng gầm lên, thò tay tìm tòi, hướng Dương Diệp cách không mạnh mà đánh ra.

Mà lúc này, một gã bóng đen người quỷ dị địa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đón lấy, một đạo gợn sóng ở giữa sân chợt lóe lên!

“Ah!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân vang vọng mà khởi, mọi người thấy đi, chỉ thấy tên kia ra tay Thánh giả cả chi cánh tay cũng không trông thấy!

Mọi người hoảng hốt!

Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trước mặt cái kia thoáng như linh hồn thể bóng đen trên người!

Tăng thêm Ngọc Vô Song bọn người bên cạnh hai gã bóng đen người cùng cái kia Chu Nguyên khôi lỗi, Dương Diệp thậm chí có bốn gã

Tuy nhiên so sánh với Khai Dương quân bọn người mười ba tên khôi lỗi hay là chênh lệch rất nhiều, nhưng là Khai Dương quân bọn người giờ phút này sắc mặt nhưng lại ngưng trọng vô cùng, bởi vì bóng đen này người công kích quá quỷ dị, thực lực cũng quá cường hãn một ít. Cái kia Vân Hải Thư Viện Thánh giả tuy nhiên so ra kém Bạch Lộc Thư Viện cái kia chút ít Thánh giả, nhưng dầu gì cũng là Thánh giả ah!

Nhưng mà đều là Thánh giả, cái này Vân Hải Thư Viện Thánh giả nhưng lại trực tiếp bị bóng đen này lột bỏ cả chi cánh tay, nếu như không phải đối phương thời khắc mấu chốt lóe lên một cái, lần này nhưng chỉ có miểu sát nữa à!

Chênh lệch lớn như vậy?

Bất quá khá tốt, cái này Dương Diệp chỉ có ba gã bóng đen

Nghĩ vậy, Khai Dương quân ba người sắc mặt hơi lỏng.

“Dương Diệp, khó trách ngươi dám một người đến đây Vân Hải

Thành, nguyên lai là đã nhận được loại này cường đại thần bí”

Khai Dương quân âm thanh lạnh lộng nói: “Chỉ là, ngươi cho rằng ngươi có bốn gã khôi lỗi là có thể đối kháng Chúng ta sao? Trợn to ánh mắt của ngươi nhìn xem, Chúng ta có mười bảy tên Thánh giả! Dương Diệp, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, hiện tại, chỉ cần ngươi buông tha cho phản kháng, sau đó trở về trước mặt của ta, cho ta dập đầu mười cái đầu, ta có thể cân nhắc buông tha ngươi còn ngươi nữa sau lưng những người này!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Đã ngươi sẵn lòng cho ta một cái cơ hội, ta đây cũng cho ngươi một cái cơ hội. Giao ra các ngươi tại Vân Hải Thư Viện cùng với Vân Hải Thành thu hoạch được hết thảy, sau đó các ngươi ba người tại đến Vân Hải Thành cửa ra vào quỳ thượng ba ngày ba đêm, nếu như các ngươi làm được, ta có thể cân nhắc buông tha các ngươi!”

“Muốn chết”

Một bên, Tần nguyên một tiếng gầm lên, cũng chỉ đối với Dương Diệp mạnh mà một điểm, một đạo sâm bạch sắc kiếm khí từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, lập tức đến Dương Diệp trước mặt. Mà Dương Diệp nhưng lại không tránh không né, tùy ý đạo kiếm khí kia oanh tại trên người hắn. Sau đó, tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, đạo kiếm khí kia trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể!

“Nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Yếu như vậy Kiếm Ý, ngươi cũng không biết xấu hổ lộ ra đến?” Hắn Kiếm Ý là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, có thể nói, về sau kiếm tu, trừ phi đối phương là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, bằng không thì, ở trước mặt hắn, cái gì kiếm khí Kiếm Ý đều muốn là mây bay. Bởi vì hắn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý hết thảy có thể hấp thu!

“Ngươi”

Tần nguyên giống như là nghĩ tới điều gì, hắn kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin. Mà ở bên cạnh hắn Khai Dương quân cùng cái kia Tinh Thần giờ phút này trong mắt cũng đầy là vẻ khiếp sợ. Dùng nhãn lực của bọn hắn cùng kiến thức, tự nhiên biết rõ vì cái gì Tần nguyên kiếm khí đối với Dương Diệp không có hiệu quả.

Chỉ cần một lời giải thích, cái kia chính là Dương Diệp là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Đừng nói tại đây Thanh Châu, coi như là tại Trung Thổ Thần Châu đều là so sánh hiếm thấy đó a!

Giờ khắc này, Khai Dương quân tại cũng không có chơi mèo vờn chuột tâm tư, tay phải vung lên, nói: “Giết!”

Thanh âm rơi xuống, ở trước mặt hắn mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng nhân khôi lỗi thân hình khẽ động, hóa thành mười ba đạo kim quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới!

“Lấy nhiều khi ít?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, tay phải vung lên, giấu ở hắn Ảnh Tử dưới đáy bảy tên bóng đen người thoáng hiện mà ra, chắn trước mặt hắn, đón lấy, hơn mười nói mắt thường có thể thấy được gợn sóng ở giữa sân thoáng hiện mà qua!

Bành bành bành

Hơn mười nói nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Khai Dương quân ba người mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng nhân khôi lỗi cứ thế mà ngừng ngay tại chỗ, kim quang tán đi, ở đằng kia mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng trên thân người, mỗi một cỗ Thánh giả khôi lỗi chỗ ngực đều có được một đạo sâu tầm mười cen-ti-mét vết rách!

Mười tên bóng đen người!

Khai Dương quân ba người đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thậm chí có mười tên loại này thần bí mà lại cường đại

Mười tên

Ông trời, Dương Diệp là như thế nào đạt được?

Phải biết rằng, ba người bọn họ sở dĩ có mười ba (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi, đó là bởi vì Bạch Lộc Thư Viện cho, đối với Bạch Lộc Thư Viện mà nói, đừng nói mười ba (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi, tựu là 30 (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi đều là một bữa ăn sáng. Nhưng là, cái này Dương Diệp đây này? Ai cho hắn?

Đừng nói Khai Dương quân ba người, lúc này tựu là Trác Giáo Tập cùng Vân Hải Thư Viện bọn người cũng là chấn động vô cùng. Bọn hắn cùng Dương Diệp nhận thức được lâu, biết rõ Dương Diệp có luyện chế khôi lỗi bản lĩnh, nhưng là, đây chính là mười tên Thánh giả ah, chẳng lẽ cái này mười tên Thánh giả đều không phản kháng, ngồi ở chỗ kia tùy ý hắn Dương Diệp luyện?

Xem lên trước mặt mười đạo bóng đen khôi lỗi, Dương Diệp thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc. Đáng tiếc lúc trước lãng phí mười tên Thánh giả bóng đen, ở đằng kia thịji Ác, vốn là có hai mươi (chiếc) có bóng đen người, nhưng là vì chính hắn không coi trọng, lãng phí một cách vô ích gần mười bộ, nếu như không có lãng phí, hắn hoàn toàn có thể mang theo cái này hai mươi (chiếc) có khôi lỗi trực tiếp đánh lên Vân Tiêu Thánh Điện!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó tay phải vung lên, mười tên bóng đen người lập tức hướng phía cái kia mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả bắn mạnh tới. Rất nhanh, mười tên bóng đen người cùng mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả khôi lỗi trốn vào hư không. Bất kể là Dương Diệp hay là cái kia Khai Dương quân, có thể cũng không dám lại để cho chính mình khôi lỗi tại đây phiến thịji Ác đại chiến, đưa tới thiên phạt, vậy triệt để Game Over!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm ra hiện tại hắn trên tay, dẫn theo Man Thần Kiếm, Dương Diệp chậm rãi hướng phía Khai Dương quân ba người đi đến, nói: “Đến, cho ta xem xem, cái gọi là kim cương giai thịlì Đệ tử thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu. Đúng rồi, vì không lãng phí thời gian, ta khuyên các ngươi ba người hay là cùng tiến lên cho thỏa đáng!”

“Cùng tiến lên?”

Khai Dương Quân Nộ cực ngược lại cười, “Dương Diệp, ngươi có phải hay không quá để ý mình?” Tại Trung Thổ Thần Châu, có lẽ có người có thể dùng nhảy lên ba người bọn hắn, nhưng là tại đây Thanh Châu, Thánh giả phía dưới, có người có thể ư?

“Đã ngươi như vậy có tự tin, vậy các ngươi tựu từng bước từng bước lên đi, ai tới trước?” Dương Diệp nói. Hắn vốn không muốn lãng phí thời gian, bất quá như hắn theo như lời, hắn muốn nhìn một chút Bạch Lộc Thư Viện đệ tử thực lực.

“Ta đến!”

Tinh Thần hướng phía trước bước ra một bước, bàn tay như ngọc trắng chỉ lên trời tìm tòi, trong chốc lát, cái kia phiêu đãng tại phía chân trời mây trắng nhanh chóng hội tụ mà đến, qua trong giây lát là được hóa thành một đầu thô đạt gần ngàn trượng màu trắng Vân

Long, Vân Long thần sắc dữ tợn, gầm lên giận dữ, sau đó hóa thành một đạo bạch cầu vồng hướng phía phía dưới Dương Diệp mạnh mà đụng phải xuống dưới!

Vân Long đáp xuống, hắn những nơi đi qua không gian đều là một hồi vặn vẹo, phảng phất muốn bị cắn nát Bình thường, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Thần giai huyền kỹ!

Ít nhất là Thần giai huyền kỹ!

Nhìn thấy Tinh Thần như thế dễ dàng tựu thi triển đã xuất thần giai huyền kỹ, Ngọc Vô Song bọn người thần sắc lập tức khẩn trương lên.

Nhìn thấy cái này đầu Vân Long, Dương Diệp khẽ gật đầu, bằng một chiêu này, là hắn biết nữ nhân này thực lực không tệ, nếu là lúc trước, hắn muốn chiến thắng đối phương, chỉ sợ còn muốn phế một phen công phu. Nhưng là hiện tại

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà hướng phía trước một điểm!

Kiếm mặc dù là tiếp xúc đến cái kia Vân Long, nhưng là tràn đầy kiếm bên trong cường đại lực lượng Trực tiếp đem cái kia Vân Long chỗ tạo ra đến khí thế đánh xơ xác, mà cái kia Vân Long cũng Man Thần Kiếm bên trong lực lượng Bức cho đứng tại không trung!

“Phá!”

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà xoay tròn, không trung Vân Long trực tiếp nổ ra!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tinh Thần đồng tử kịch liệt co rụt lại, trong mắt có vẻ kinh hãi. Nàng đây chính là Thần giai hạ phẩm huyền kỹ ah, nhưng mà cứ như vậy bị đối phương một chiêu phá vỡ?

Nàng ánh mắt lại lần nữa rơi vào Dương Diệp trên người, lúc này đây, trong mắt nàng đã không có nửa phần khinh thị, có chỉ có ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng! Dương Diệp tuy nhiên xuất ra một chiêu, nhưng là nàng biết rõ, trước mắt nam nhân này thực lực căn bản không kém các nàng. Nàng biết chắc nói, cho tới nay, các nàng nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực!

Kỳ thật, không phải các nàng nghiêm trọng đánh giá thấp Dương

Diệp thực lực, mà là Dương Diệp thực lực trở nên mạnh mẽ!

Một bên Trác Giáo Tập các loại người trong lòng cũng là rung động tột đỉnh, bọn hắn đối với Dương Diệp thực lực tự nhiên là biết đến, có thể giết Thánh giả. Nhưng là, lúc này Dương Diệp thực lực rõ ràng so dĩ vãng cường đại quá nhiều, phải biết rằng, trước khi Dương Diệp căn bản không có thi triển Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng cường đại kiếm kỹ, chỉ là dùng đơn thuần thân thể lực lượng Ah!

Dương Diệp lúc nào biến thành như thế mạnh?

Nữ tử trầm mặc một cái chớp mắt, hai tay hư giơ lên, vừa muốn ra tay, nhưng mà đúng lúc này, một đạo tàn ảnh ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một thanh kiếm để ngang cổ của nàng chỗ.

Kiếm một chỗ khác, là Dương Diệp tay!

“Ta cảm thấy được, ngươi không cần phải tại xuất thủ!” Dương Diệp nói.

Nói xong, Dương Diệp muốn động kiếm, mà lúc này, một bên Trác Giáo Tập đột nhiên phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi cũng đã biết ngươi đang làm cái gì? Nàng chính là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, lần này các nàng không phải một mình đến đây, mà là đại biểu Bạch Lộc Thư Viện, ngươi như động nàng, chắc chắn để cho Chúng ta Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành vạn kiếp bất phục!”

“Dương Diệp, ngươi nếu dám động nàng, ta cam đoan, với ngươi sở hữu tất cả có quan hệ người, đều muốn cái chết sạch sẽ!” Lúc này, một bên Khai Dương quân âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Trác Giáo Tập, sau đó lại nhìn về phía Khai Dương quân, Xùy~~ cười một tiếng, nói: “Ngươi tính toán cái thứ gì?”

Nói xong, thủ đoạn khẽ động!

Một khỏa tuyệt mỹ đầu lâu mang theo một cổ cột máu phóng lên trời

“Không!”

Khai Dương quân cái kia tựa như dã thú gào thét tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang vọng mà khởi!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1038: Một tên cũng không để lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không? Sự tình giờ mới bắt đầu!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Khai Dương quân bắn mạnh tới.

“Ngăn lại hắn!”

Một bên, Trác Giáo Tập rống to. Nói xong, hắn cùng bên cạnh hai gã khác không có bị thương Thánh giả thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Theo bọn họ, Dương Diệp giết Khai Dương quân ba người, cái kia không thể nghi ngờ là muốn vi Vân Hải Thư Viện chiêu họa. Dương Diệp không quan tâm, nhưng là bọn hắn không thể không quan tâm! Nếu để cho Dương Diệp giết Khai Dương quân ba người, không cần phải nói, Vân Hải Thư Viện muốn trở lại Bạch Lộc Thư Viện kế hoạch tựu hoàn toàn ngâm nước nóng. Cho nên, Khai Dương quân ba người tuyệt đối không thể chết được!

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên đánh úp lại một đạo thanh mang cùng hồng mang, lưỡng đạo quang mang thoáng qua đã rơi vào Dương Diệp trước mặt, chặn cái kia Vân Hải Thư Viện Trác Giáo Tập ba người.

Hào quang tán đi, Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Nhìn thấy Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng, cái kia Trác Giáo Tập ba người lập tức ngừng lại, Trác Giáo Tập sắc mặt âm trầm nói: “Các hạ, đây là Chúng ta Vân Hải Thư Viện bên trong sự tình, còn hy vọng hai vị đừng n hồng tay!”

Tiểu Thanh không có để ý Trác Giáo Tập, mà là nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn hai nữ liếc, ánh mắt cuối cùng rơi vào Tiểu Hồng trên người, lúc này Tiểu Hồng đã là Thánh giả, bất quá khí tức so về Trác Giáo Tập các loại uy tín lâu năm Thánh giả tương đối yếu kém.

“Nhìn cái gì vậy? Có tin ta hay không đem ánh mắt ngươi móc ra?”

Gặp Dương Diệp ánh mắt tại trên người mình dò xét, Tiểu Hồng lập tức trừng Dương Diệp liếc, hung ác nói.

Dương Diệp không nhìn thẳng Tiểu Hồng, nhìn về phía Tiểu Thanh, nói: "Ngăn lại bọn hắn!"

Tiểu Thanh khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, khôi phục bản thể, một đầu khổng lồ Thanh mãng xuất hiện ở trong tràng, đón lấy, Thanh mãng cái kia mấy trăm trượng lớn lên đuôi rắn mạnh mà quét về phía Trác Giáo Tập bọn người.

Trác Giáo Tập bọn người biến sắc, muốn tránh cũng không được, chỉ có thể ra tay!

Cuối cùng, Trác Giáo Tập ba người không dám vi phạm Thanh Châu quy định bất thành văn, cùng Tiểu Thanh trốn vào hư không, ở trên hư không triển khai đại chiến.

"Đi giúp muội muội của ngươi!" Dương Diệp ánh mắt rơi vào Tiểu Hồng trên người.

"Muốn ngươi nói!"

Tiểu Hồng hừ lạnh một tiếng, hóa thành một đạo hồng mang phóng lên trời, thoáng qua biến mất tại phía chân trời.

"Dương Diệp!"

Lúc này, xa xa ôm cái kia Tinh Thần thi thể Khai Dương quân đột nhiên đứng lên. Khai Dương quân lúc này hai mắt đỏ bừng, sắc mặt dữ tợn, trên người tản mát ra Sát Ý vẫn còn như thực chất.

Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm có chút nâng lên, sử dụng kiếm chỉ chỉ Khai Dương quân cùng cái kia Tần nguyên, nói: "Cùng tiến lên?" Nói những lời này cũng không phải hắn cuồng vọng, đừng nói dùng hắn thực lực bây giờ, coi như là dùng trước kia thực lực, ba người này đều khó có khả năng chiến thắng hắn. Trước kia cùng hiện tại so sánh với, đơn giản ngay tại lúc này muốn giải quyết ba người, tương đối mà nói sẽ nhẹ nhõm, phi thường nhẹ nhõm!

"Tinh Thần ca ca của nàng là ta Bạch Lộc Thư Viện bài danh Top 10 năm cường giả, ngươi biết ta Bạch Lộc Thư Viện bài danh Top 10 năm là cái gì khái niệm ư?" Khai Dương quân âm thanh hung dữ nói: "Ngươi không biết, Dương Diệp, ngươi sẽ vì ngươi sở tác sở vi, trả giá ngươi cả đời này đều chịu không được thê thảm đau đớn một cái giá lớn. Tin tưởng ta, ngươi sẽ chết vô cùng thảm!"

“Bài danh mười lăm?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Nghe thật là lợi hại bộ dạng. Tốt rồi, ta thật sự là không muốn tại cùng các ngươi nói nhảm, các ngươi đã không động thủ, vậy hãy để cho ta đến đây đi.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, một tiếng nổ vang, hắn dưới chân địa mặt lập tức sụp xuống. Mà bản thân của hắn tắc thì mượn nhờ mặt đất truyền đến cường đại lực đẩy mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đến cái kia Khai Dương quân cùng Tần nguyên trước mặt, đón lấy, trong tay Man Thần Kiếm đối với hai người mạnh mà tựu là một đập.

Khai Dương quân hai người biến sắc, trong lúc vội vã, cái kia Khai Dương quân cùng Tần nguyên hai người mạnh mà một chưởng đánh ra, hai chưởng đánh ra, hai đạo mang theo khủng bố uy áp cự chưởng thoáng hiện mà ra, hôn lên Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm.

Một tiếng kinh thiên nổ mạnh ở giữa sân vang vọng mà khởi!

Cái kia hai đạo cự chưởng tại Dương Diệp Man Thần Kiếm trước mặt kịch liệt run lên, qua trong giây lát, ‘Két sát’ Một tiếng, vô số vết rách trải rộng hắn thượng. Nhìn thấy một màn này, cái kia Khai Dương quân cùng Tần nguyên hai người hoảng hốt, hai người thật không ngờ, cái này Dương Diệp vậy mà dùng bản thân Chi Lực cứ thế mà kháng trụ hai người bọn họ liên thủ một kích, mà khởi Dương Diệp vẫn chỉ là dùng thân thể lực lượng!

Dương Diệp thân thể lực lượng cường đã đến loại trình độ nào?

“Phá!”

Dương Diệp một tiếng gầm lên, trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà xoay tròn.

Một tiếng vang thật lớn, hai đạo bàn tay trên không trung lập tức nổ ra, từng đạo khí lãng ở giữa sân mạnh mà khuếch tán ra, cái kia Khai Dương quân cùng Tần nguyên lúc này bị chấn hướng về sau nhanh lội lại gần ngàn trượng, mà Dương Diệp nhưng lại tại chỗ bất động, bởi vì đem làm những cái... Kia khí lãng khuếch tán ra lúc, liền trực tiếp bị hắn phóng xuất ra Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nát bấy!

“Lôi Điện chỉ!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên cái kia Khai Dương quân tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, phía chân trời tầng mây đột nhiên bị vỡ ra đến, một căn trường mấy trăm trượng cự chỉ mang theo hủy diệt tính lôi hồ, từ ngày đó tế xé rách không gian chui ra, sau đó đối với phía dưới Dương Diệp mạnh mà rơi đi. Cự chỉ những nơi đi qua, mang theo một đạo thật dài Lôi Điện cái đuôi, cái kia Lôi Điện cái đuôi trực tiếp đem hắn những nơi đi qua không gian xé rách, nát bấy!

Ít nhất là Thần giai trung phẩm huyền kỹ!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số Vân Hải Thành huyền giả kinh hãi, nhao nhao hướng về sau nhanh lội lại, thẳng đến thối lui đến mấy ngàn trượng bên ngoài mới dừng lại đến, nhưng là cái kia Lôi Điện trong ngón tay ẩn chứa lực lượng cường đại y nguyên làm cho bọn hắn linh hồn một hồi sợ run.

Ngọc Vô Song các loại nữ cũng nhao nhao thối lui, lúc này các nàng tới gần Dương Diệp, chỉ biết cho Dương Diệp thè lưỡi ra liếm phiền toái!

C hồng nữ trong mắt, tràn đầy lo lắng!

Chứng kiến cái này nói Lôi Điện chỉ, Dương Diệp trong mắt cũng là nhiều hơn một tia ngưng trọng, không thể không nói, cái này gọi là Khai Dương quân nam tử thật đúng là thật sự có tài. Thần giai trung phẩm huyền kỹ, loại này huyền kỹ cũng không phải nói ngươi đã có có thể tu luyện thành công, tựu như là hắn nhất niệm thuấn sát còn có Băng Diệt Thần Quyền đồng dạng, đều có được nghiêm khắc hạn chế cùng yêu cầu!

“Ha ha, Dương Diệp, cái này huyền kỹ chính là Thần giai trung phẩm, chính là Khai Dương quân thành danh kỹ, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi phải như thế nào ngăn cản!” Một bên, Tần nguyên điên cuồng nói. Bởi vì hắn là kiếm tu, mà Dương Diệp lại là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, bởi vậy, hắn lúc này ở Dương Diệp trước mặt, căn bản chính là hữu lực sử (khiến cho) không ra! Cái này lại để cho hắn biệt khuất tới cực điểm!

Dương Diệp không nhìn thẳng cái kia Tần nguyên, thủ đoạn khẽ động, trong tay Man Thần Kiếm lập tức đổi thành Hoàng Tuyền kiếm. Nắm Hoàng Tuyền kiếm, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tự trong cơ thể hắn mang tất cả mà ra, sau một khắc, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang xé rách không gian phóng lên trời!

Phía chân trời, kiếm quang oanh ở đằng kia cự chỉ phía trên!

Yên lặng một cái chớp mắt!

Như sấm âm thanh nổ vang, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia cự chỉ trực tiếp nổ ra! Vô số năng lượng khí lãng tại phía chân trời phóng xạ ra, đem phía chân trời không gian đều chấn bóp méo bắt đầu.

Nhìn thấy một màn này, phía dưới cái kia Khai Dương quân cùng Tần nguyên hoảng hốt! Đặc biệt là cái kia Khai Dương quân, lúc này hắn đã bị Dương Diệp một kiếm này cho rung động đầu có chút chỗ trống.

Ngay cả Thần giai trung phẩm huyền kỹ đều không làm gì được được cái này Dương Diệp? Phải biết rằng, hắn trước kia thi triển ra cái này Lôi Điện chỉ, coi như là Thánh giả đều được tạm lánh mũi nhọn đó a! Mà trước mắt đây chẳng qua là trung cấp Bán Thánh Dương Diệp, vậy mà chính diện phá vỡ hắn Lôi Điện chỉ!

Cái này Dương Diệp thật là Thanh Châu người mà không phải Trung Thổ Thần Châu?

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo kiếm minh thanh, đón lấy, một đạo kiếm quang tự phía chân trời hướng phía cái kia phía dưới Khai Dương quân cùng Tần nguyên điện bắn đi!

Khai Dương quân cùng cái kia Tần nguyên hoảng hốt, một kiếm này uy lực hai người bọn họ thế nhưng mà tận mắt nhìn thấy, bọn hắn làm sao có thể đủ ngăn cản? Muốn trốn, nhưng là hai người nhưng lại kinh hãi phát hiện, một cổ kinh khủng ý cảnh như là núi lớn giống như đặt ở trên người bọn họ, làm cho bọn hắn nửa bước khó đi. Bất đắc dĩ, hai người chỉ có thể liên thủ ngạnh kháng.

Hai người tay phải hóa chưởng, đối với Dương Diệp đạo kia kiếm quang mạnh mà vỗ, hai đạo cự chưởng lần nữa thoáng hiện mà ra, oanh hướng về phía Dương Diệp kiếm quang!

Kiếm quang trực tiếp chấn vỡ hai người cự chưởng, sau đó thẳng tắp oanh tại lưỡng trên thân người.

Phốc phốc!

Hai người đồng thời phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ bay ngược ra trọn vẹn mấy ngàn trượng!

“Tốt!”

Giờ khắc này, trong tràng vô số Vân Hải Thành huyền giả lập tức sôi trào lên. Theo Khai Dương quân ba người khống chế Vân Hải Thư

Viện cùng Vân Hải Thành cái này trong khoảng thời gian ngắn, đối với mọi người mà nói không thể nghi ngờ là một cái ác mộng. Bình tĩnh mà xem xét, Vân Hải Thành bọn hắn cũng không muốn rời đi, phải nói, rất nhiều người đã đem Vân Hải Thành cho rằng là nhà của mình!

Nhưng là Khai Dương quân ba người đến một lần, mà bắt đầu vơ vét thuộc cho bọn hắn hết thảy, hơn nữa không phục, còn bị Khai Dương quân bọn người huyết tinh đồ sát, cái này lại để cho Vân Hải Thành mọi người là giận mà không dám nói gì. Hiện tại tốt rồi, nhìn thấy ba người chết thì chết, bại bại, Vân Hải Thành mọi người cái kia bị đè nén phẫn nộ giờ phút này lập tức bạo phát ra!

Khục khục!

Khai Dương quân cùng cái kia Tần nguyên chậm rãi bò lên, mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn, đón lấy, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đặt ở lưỡng trên thân người, lại đem hai người áp bò lên xuống dưới.

“Dương, Dương Diệp, ngươi nếu dám giết Chúng ta, Bạch Lộc Thư Viện tất [nhiên] tàn sát hết ngươi Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành!” Tần nguyên ngẩng đầu dữ tợn nhìn xem Dương Diệp.

Tần nguyên âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ, một đạo kiếm quang xẹt qua, đón lấy hắn đầu trực tiếp lăn xuống tại địa, máu tươi, như như nước suối tự khởi chỗ cổ tuôn ra!

Khai Dương quân sắc mặt lập tức trắng bệch!

Dương Diệp trong tay Hoàng Tuyền kiếm chống đỡ tại Khai Dương quân mi tâm, nói: “Ta đối với ngươi cái kia mười ba (chiếc) có khôi lỗi phi thường có hứng thú, như thế nào khống chế chúng?”

“Ngươi muốn khống chế chúng? Ha ha, Dương Diệp ngươi là đang nằm mơ!” Khai Dương quân điên cuồng cười nói: “Dương Diệp, muốn giết cứ giết, làm gì nói nhảm? Ta Bạch Lộc Thư Viện không có sợ cái chết!”

“Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm quang xẹt qua, Khai Dương quân đầu lăn xuống tại địa, cùng cái kia Tần nguyên đầu sắp xếp lại với nhau.

Giết hai người sau, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, hai người trên tay đeo đích nạp giới lập tức bay đến trong tay hắn, nhìn lướt qua, sau đó cong ngón búng ra, hai quả nạp giới bay đến một bên Ngọc Vô Song trước mặt, nói: “Bọn hắn vơ vét đồ vật đều ở bên trong, ngươi xử trí!”

Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, tâm niệm vừa động, mười tên bóng đen người lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, cái kia mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng nhân khôi lỗi cũng xuất hiện ở cách đó không xa cái kia Khai Dương quân bên cạnh. Lúc này mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng trên thân người, tràn đầy vết thương, đã phá thành mảnh nhỏ, nhưng lại còn có chiến lực!

Hắn đang muốn đi nghiên cứu một chút cái này mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng nhân khôi lỗi, lúc này, Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng xuất hiện ở trước mặt hắn, hai nữ sắc mặt trắng nhợt, khóe miệng mang theo máu tươi.

“C hồng ta kéo không thể!” Tiểu Thanh nói.

Dương Diệp quay người nhìn về phía xa xa, Trác Giáo Tập bốn người cũng theo hư không rơi xuống. Khi thấy xa xa cái kia Tần nguyên cùng Khai Dương quân thi thể lúc, bốn người sắc mặt đại biến, Trác Giáo Tập lúc này chỉ vào Dương Diệp giận dữ, nói: “Dương Diệp, ngươi cũng đã biết ngươi đang làm cái gì? Ngươi sẽ để cho Chúng ta Vân Hải Thư Viện vạn kiếp bất phục!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trác Giáo Tập bốn người, cuối cùng ánh mắt lại nhìn lướt qua xa xa những Vân Hải Thư Viện đó đệ tử, trầm ngâm sau một lúc lâu, nói: “Một tên cũng không để lại!”

Một tên cũng không để lại!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1039: Lựa chọn bất đồng mà thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tên cũng không để lại?

Mọi người sững sờ, Dương Diệp đây là ý gì? Đây là muốn giết Trác Giáo Tập cùng Vân Hải Thư Viện những học sinh kia?

Ông trời, hắn là đang nói đùa ư?

Vô số huyền giả không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp, hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp vậy mà đối với cái này Trác Giáo Tập bọn người sinh ra sát tâm.

Lúc này, mà ngay cả Trác Giáo Tập bọn người cũng là sửng sốt, Dương Diệp muốn giết bọn hắn? Dương Diệp vậy mà muốn giết bọn hắn?

Đem làm bọn hắn nhìn thấy Dương Diệp cái kia sâm lãnh biểu lộ lúc, Trác Giáo Tập các loại trong lòng người một giật mình, bọn hắn biết rõ, Dương Diệp đây không phải tại nói đùa bọn họ, lại càng không là đang hù dọa hắn!

Dương Diệp thật sự muốn giết bọn Chúng đi!

Nghĩ vậy, Trác Giáo Tập bọn người sắc mặt khó xem tới cực điểm. Trác Giáo Tập bốn người khá tốt, hơi chút trấn định một ít, mà sau lưng bọn họ những Vân Hải Thư Viện đó đệ tử tắc thì có chút không chịu nổi, mỗi người sắc mặt trắng bệch, có thậm chí thoáng một phát co quắp ngã trên mặt đất. Trước khi bọn hắn sở dĩ không đứng ở Dương Diệp bên kia đi, là vì nhìn thấy Dương Diệp thế đơn lực bạc, mà bọn hắn bên này, có mười bảy tên Thánh giả mà lại, bọn hắn cũng mơ ước đi Bạch Lộc Thư Viện, về phần dùng phương thức gì đi vào, bọn hắn không quan tâm, đối với bọn họ mà nói, chỉ cần có thể đi vào là được rồi!

Bởi vậy, bọn hắn tự nhiên sẽ không dương Dương Diệp.

Nhưng mà bọn hắn nhưng lại thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà nghịch tập (kích).

Dương Diệp sẽ bỏ qua bọn hắn ư? Đáp án dĩ nhiên là sẽ không đâu. Bởi vì Dương Diệp tính cách bọn hắn rất rõ ràng, trước khi Dương Diệp nói đó là bọn họ một cơ hội cuối cùng, cái kia chính là một cơ hội cuối cùng, mà bọn hắn, buông tha cho cái kia một cơ hội cuối cùng.

Không có người cầu xin tha thứ, bởi vì bọn hắn biết rõ đây là phí công.

Dương Diệp thanh âm rơi xuống sau, tại hắn chung quanh bóng đen người lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Trác Giáo Tập bọn người phiêu tới.

Trác Giáo Tập bốn người biến sắc, Trác Giáo Tập phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi thật đúng muốn đuổi tận giết tuyệt?”

Dương Diệp nhưng lại lý đều không có để ý đến hắn, quay người hướng phía cái kia mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả đi đến, mà lúc này, một bên Ngọc Vô Song đột nhiên chạy tới trước mặt hắn, sau đó đối với hắn rung dắt.

Dương Diệp dừng bước lại, cùng lúc đó, mười tên bóng đen người cũng ngừng lại, bất quá nhưng lại không có thối lui, mà là đem Trác Giáo Tập bọn người bao vây lại.

“Nếu như trước khi Chúng ta bại, bọn hắn sẽ không đối với Chúng ta hạ thủ lưu tình!” Dương Diệp nhìn xem Ngọc Vô Song, nói. Như hắn theo như lời, hắn phi thường rõ ràng, nếu như trước khi bọn hắn bên này bại, bọn hắn bên này mọi người sẽ chết. Bởi vậy, hắn mới có thể quyết đoán hạ lệnh tru sát Trác Giáo Tập bọn người là hắn không niệm tình xưa, đã song phương đã trở thành địch nhân, cái kia tại nhớ tình bạn cũ tình tựu là ngu xuẩn.

Bởi vì, đối phương cũng đã muốn giết ngươi, mà ngươi lại còn nhớ tình bạn cũ tình, đây không phải ngu xuẩn là cái gì?

“Ta biết rõ!” Ngọc Vô Song nói.

“Vậy ngươi còn muốn vi bọn hắn cầu tình?” Dương Diệp nói.

Ngọc Vô Song trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta biết rõ, với ngươi giảng bất luận cái gì đạo lý, ví dụ như giết bọn hắn, sẽ cho Chúng ta mang đến trùng trùng điệp điệp chỗ hỏng, những... Này, ngươi khẳng định cũng sẽ không nghe. Ta cũng không muốn giảng những... Này, ta chỉ muốn nói, ta cùng với Uyển Nhi các nàng sở dĩ an toàn, đại bộ phận là vì Trác Giáo Tập bốn người bọn họ nguyên nhân.”

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Bọn hắn chỉ là muốn gia nhập Bạch Lộc Thư Viện, mà ta tin tưởng, bọn hắn bản tâm là từ không nghĩ tới muốn hại ta đám bọn Chúng. C hồng ta cùng bọn họ, chỉ là dương bất đồng. Tuy nhiên bởi vì dương bất đồng mà đã trở thành địch nhân, nhưng là, ngươi phải nhớ kỹ, đã từng Chúng ta cùng bọn họ sóng vai chiến đấu qua, cái này vân a cùng Vân Hải Thư Viện hôm nay y nguyên vẫn còn, bọn hắn cũng có công lao.”

Dương Diệp trầm mặc.

Ngọc Vô Song lại nói: “C hồng ta không thể dùng cái loại nầy thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết phương thức để ý tới lý vân a cùng Vân Hải Thư Viện, cái loại nầy phương thức, tuy nhiên có thể chấn nhiếp người, lại để cho nhân sinh sợ, nhưng là, lại sẽ đánh mất nhân tâm. Bởi vì bọn hắn sẽ cảm thấy ngươi tàn nhẫn, sẽ cảm thấy ngày sau hơi có vi phạm ý chí của ngươi, sẽ lọt vào diệt sát. Thử hỏi, loại tình huống này, có ai sẽ cam tâm tình nguyện đi theo ngươi? Nếu ngươi không tin, có thể nhìn xem chung quanh, chung quanh những người kia đối với ngươi là sợ hay là kính!”

Lúc này, Thương Thanh Ảnh cũng đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Tuy nhiên ta cũng rất tức giận bọn hắn trước khi làm ra quyết định, nhưng là, như Vô Song theo như lời, bọn hắn chỉ là cùng Chúng ta dương bất đồng mà thôi. Dương Diệp, ta biết rõ ngươi làm người ưa thích chấm dứt hậu hoạn, nhưng là, lần này ta hy vọng ngươi có thể hạ thủ lưu tình vi cái khác, cho dù vì trước khi Trác Giáo Tập bọn hắn bảo hộ Ngọc Vô Song cùng Chúng ta, còn có ta gia gia được không nào? Tin tưởng ta, nếu để cho ông nội của ta đến dương, hắn tuyệt đối thà rằng giải tán Vân Hải Thư Viện cũng sẽ không giết bọn hắn!”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Trác Giáo Tập bọn người, nói: “Tại các ngươi nghe cái kia Khai Dương quân mệnh lệnh đối với Chúng ta động thủ lúc, trong lòng ta, các ngươi cũng đã là chết người đi được. Nhưng là, lần này, ta không giết các ngươi là ta không dám, lại càng không là ta để ý người khác thấy thế nào, mà là vì Vô Song cùng Uyển Nhi các nàng không có việc gì. Mà các nàng sở dĩ không có việc gì, ở trong đó có nguyên nhân của các ngươi. Cho nên, ta không giết các ngươi. Nhưng là, ta không muốn tại xem lại các ngươi. Một ngày sau, tại để cho ta nhìn thấy các ngươi tại vân a, có bao nhiêu ta giết bao nhiêu.”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi về hướng cái kia mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả khôi lỗi.

Thương Thanh Ảnh muốn nói cái gì, nhưng lại bị Ngọc Vô Song ngăn cản. Ngọc Vô Song nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thương cô nương, ngươi muốn làm cho hiểu rõ một chút. Cái này Vân Hải Thư Viện cái gọi là Viện Trường, hắn cũng không phải không phải đem làm không thể. Mà một khi hắn không muốn làm cái này Viện Trường, Chúng ta đây trước khi theo như lời hết thảy đều vô dụng.”

“Lại để cho Trác Giáo Tập bọn hắn rời đi, đây đã là kết cục tốt nhất!”

Lúc này, Lục Uyển Nhi nói: “Bằng không thì, lại để cho bọn hắn ở tại chỗ này, sẽ chỉ làm Vân Hải Thư Viện cùng vân a phân liệt. Còn nữa, cho dù Chúng ta tha thứ bọn hắn, nhưng là vân a đây này? Trước khi Trác Giáo Tập bọn hắn sở tác sở vi, vô số vân a người thế nhưng mà nhìn ở trong mắt. Bọn hắn tiếp tục lưu lại tại đây, ngày sau chắc chắn sinh sôi ra rất nhiều phiền toái.”

“Uyển Nhi tỷ nói cực kỳ!” Ngọc Vô Song nói: “Trác Giáo Tập bọn hắn xác thực không thích hợp ở lại vân a nội, ly khai vân a, đối với bọn họ mà nói, cũng không phải một chuyện xấu nhưng, không chừng Dương Diệp thằng này sát niệm lại khởi”

Thương Thanh Ảnh thấp giọng thở dài, nói: “Chỉ là kể từ đó, Chúng ta Vân Hải Thư Viện thực lực đem giảm bớt đi nhiều ah!” Trác Giáo Tập đám người này có thể nói, cơ bản đều là Vân Hải Thư Viện tinh anh, lại để cho bọn hắn ly khai, cái này đối với Vân Hải Thư Viện mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tổn thất thật lớn.

Ngọc Vô Song nhìn về phía xa xa Dương Diệp, nói: “Chỉ cần có hắn tại, những... Này cũng có thể xem nhẹ”

Nói xong, Ngọc Vô Song quay người đi tới cái kia bị bóng đen người vây quanh Trác Giáo Tập bọn người trước mặt. Ngọc Vô Song quét mọi người liếc, sau đó nói: “Chư vị, sau này còn gặp lại!”

“Vô Song thanh tú, thực, thật không có vãn hồi chỗ trống sao?”

Lúc này, một gã Vân Hải Thư Viện đệ tử rung giọng nói. Vân Hải Thư Viện chính là bọn họ căn, lại để cho bọn hắn ly khai Vân Hải Thư Viện, bọn hắn có thể đi nơi nào?

Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn hướng Trác Giáo Tập, nói: “Trác Giáo Tập, ngươi thật sự cảm thấy bằng cái kia Khai Dương quân ba người một câu, Chúng ta là có thể trở lại Bạch Lộc Thư Viện? Không, ta không biết là, nếu như Bạch Lộc Thư Viện thật sự có ý để cho Chúng ta trở về, bọn hắn sẽ không phái ba cái yếu như vậy người đến. Đây không phải coi trọng cùng không coi trọng vấn đề, mà là làm làm một cái siêu cấp thế lực xử sự phong phạm vấn đề.”

Lúc này, Lục Uyển Nhi cũng nói: “Trác Giáo Tập không ngại tỉnh táo ngẫm lại, ba người này đã đến về sau, còn có nửa điểm khảo thí Chúng ta Vân Hải Thư Viện đệ tử thiên phú cùng tiềm lực động tác không có? Không có { Nhóm (đám bọn họ) đến một lần, tựu là vơ vét, vơ vét Vân Hải Thư Viện cùng vân a nội đầy đủ mọi thứ đáng giá vật phẩm. Bạch Lộc Thư Viện cường giả khẳng định chướng mắt Chúng ta những... Này, lại càng không mảnh làm loại chuyện này. Như vậy, chỉ có một giải thích, cái kia chính là ba người này tới nơi này, căn bản không phải tới giúp Chúng ta Vân Hải Thư Viện.”

“Trác lão, chính ngươi hồi tưởng thoáng một phát, ba người kia đi vào vân a sau, Chúng ta vân a biến thành cái dạng gì!” Thương Thanh Ảnh thấp giọng thở dài, nói: “Ta biết rõ các ngươi muốn Hồi Bạch Lộc Thư Viện, cũng muốn mang theo Vân Hải Thư Viện rất nhiều đệ tử trở về. Dù cho ba người kia chỗ nói là sự thật, Chúng ta thực có cơ hội Hồi Bạch Lộc Thư Viện, nhưng là loại này dùng buông tha cho tôn nghiêm đổi lấy trở về, thật sự rất ư? Dù sao nếu như gia gia vẫn còn, hắn tuyệt đối sẽ không đồng ý!”

Trác Giáo Tập trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn có chút dắt, nói: “Bây giờ nói những... Này, đều đã không có bất cứ ý nghĩa gì!”

“Như thế nào sẽ không có ý nghĩa đây này?” Ngọc Vô Song nói: “Nếu như Trác Giáo Tập thật sự tỉnh ngộ, như vậy, các ngươi tựu còn có cơ hội!”

“Nha đầu, ngươi có ý tứ gì!” Trác Giáo Tập nhìn xem Ngọc Vô Song nói.

Ngọc Vô Song trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Nếu như Trác Giáo Tập còn muốn Hồi Vân Hải Thư Viện, như vậy, các ngươi ly khai vân a sau, có thể đi Cổ Kiếm Trai. Ta muốn, bọn hắn nhất định sẽ rất thích ý thu lưu các ngươi. Nếu như các ngươi không muốn Hồi Vân Hải Thư Viện, hoặc là nói, các ngươi muốn một lần nữa đoạt lại Vân Hải Thư Viện quyền khống chế mà nói, có thể đi Vân Tiêu Thánh Điện, hay hoặc là khác địa phương nào. Ta nói tự này, hết thảy, xem trác Trường Lão chính ngươi dương!”

Nói xong, Ngọc Vô Song tam nữ quay người rời đi.

Trác Giáo Tập trầm mặc, trong mắt có do dự cùng giãy dụa

Xa xa, Dương Diệp ánh mắt không ngừng đánh giá cái kia mười ba (chiếc) có Thánh giả đồng nhân khôi lỗi, tại đây mười ba (chiếc) có

Thánh giả khôi lỗi trên người, hiện đầy như đao khắc vết đao. Nhưng là Dương Diệp kinh ngạc phát hiện, những... Này Thánh giả đồng nhân khôi lỗi vậy mà tại mình chữa trị. Một ít so sánh tiềm tổn thương, đã khôi phục.

Sẽ mình chữa trị?

Dương Diệp vui vẻ, cái này mười ba (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi mặc dù không có hắn cái kia mười bộ bóng đen người cường đại, nhưng lại cũng không thể hú. Nếu như có thể thu phục chiếm được mà nói, vậy hắn hiện tại tựu tương đương với có hơn hai mươi tên Thánh giả khôi lỗi ah!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhẫn không tư phấn... Mà bắt đầu qua rất nhanh, hắn tựu gặp được phiền toái, cái kia chính là, phải như thế nào cái này mười ba (chiếc) có Thánh giả khôi lỗi?

Tuy nhiên hiện tại những... Này khôi lỗi không có người điều khiển, đều ngừng tại nguyên chỗ, sẽ không phản kháng, nhưng là hắn lại không chỗ ra tay, bởi vì những... Này Thánh giả đồng nhân căn bản không phải người, cho nên, hắn không có biện pháp dùng luyện chế khôi lỗi phương pháp đi luyện chế những... Này khôi lỗi.

Trầm ngâm một hồi, Dương Diệp chuẩn bị mở ra một cỗ đồng nhân khôi lỗi, muốn xem xem bên trong.

“Nếu như ta là ngươi, ta sẽ dừng tay!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại thừa vang lên: “Những... Này khôi lỗi, chính là ta Bạch Lộc Thư Viện dùng đặc thù phương pháp tạo thành, vì phòng ngừa bị thế lực đối địch thu hoạch, tại đây chút ít khôi lỗi trong thân thể, ta Bạch Lộc Thư Viện lắp đặt tự bạo trang bị, ngươi như mở ra bọn hắn, bọn hắn lập tức sẽ tự bạo. Một gã Thánh giả cảnh khôi lỗi tự bạo, ngươi cái này Thành chỉ sợ là muốn hủy!”

Dương Diệp dừng lại động tác, quay người nhìn lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, một gã mặc trường bào màu trắng, cầm trong tay quyển sách thanh niên nam tử chẳng biết lúc nào đứng ở chỗ đó.

“Bạch Lộc Thư Viện?” Dương Diệp nhìn đối phương, hỏi.

Thanh niên nam tử khẽ gật đầu, nói: “Nho phái, Phương Vân!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nói.

Phương Vân nhìn thoáng qua một bên Khai Dương quân ba người thi thể, sau đó nói: “Ta vốn định cùng ngươi hảo hảo nói chuyện, nhưng là hiện tại không cần phải. Ngươi giết bọn Chúng đi, pháp phái sẽ không từ bỏ ý đồ. Vân a, Vân Hải Thư Viện, ai cũng bị ở!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1040: Trung Thổ Thần Châu chờ ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi xuất hiện chính là vì nói cho ta biết cái này?”

Dương Diệp đánh giá liếc Phương Vân, nói: “Ta muốn, hẳn không phải là a!”

Phương Vân khẽ gật đầu, nói: “Nếu như, ngươi là cho ngươi những cái... Kia khôi lỗi giết Khai Dương quân bọn hắn, ta sẽ xoay người rời đi, hơn nữa sẽ trở về đề nghị để cho ta nho phái không tại n hồng tay Vân Hải Thư Viện sự tình. Nhưng là, để cho ta ngoài ý muốn cùng kinh hỉ chính là, ngươi lại có thể dùng bản thân Chi Lực diệt sát Khai Dương quân ba người.”

Nói đến đây, Phương Vân dừng một chút, lại nói: “Thiên phú của ngươi cùng tiềm lực rất mạnh, đặc biệt là thực lực của ngươi, thực lực của ngươi, đã vượt qua Thánh giả, đừng nói tại đây Thanh Châu, coi như là tại Chúng ta Bạch Lộc Thư Viện, dùng thực lực của ngươi, cũng có thể hỗn [lăn lộn] đi xuống. Khai Dương quân bọn hắn cũng điều tra qua ngươi, nhưng bọn hắn cũng không có chăm chú, chỉ là tùy ý hỏi thăm một chút, có thể nói, bọn họ là đã bị chết ở tại chính bọn hắn khinh địch thượng!”

“Nói ngươi ý đồ chân chính a!” Dương Diệp nói: “Ta là người không thích quanh co lòng vòng!”

“Gia nhập ta Bạch Lộc Thư Viện a!” Phương Vân nhìn thẳng Dương Diệp, chân thành nói.

Chung quanh mọi người sững sờ, gia nhập Bạch Lộ Thư Viện?

Dương Diệp cũng là sửng sờ, hắn không nghĩ tới cái này Phương Vân vậy mà mời hắn gia nhập Bạch Lộc Thư Viện! Trầm ngâm một lát, Dương Diệp nói: “Vì cái gì?”

“Rất sự tình đơn giản!”

Phương Vân mỉm cười, nói: “Dùng thiên phú của ngươi cùng thực lực, hoàn toàn có tư cách gia nhập ta Bạch Lộc Thư Viện! Nếu như ngươi sẵn lòng, ta có thể lập tức hướng thư viện đề cử ngươi, cho nên, ngươi căn bản không cần đi những cái... Kia rườm rà quá trình, có thể trực tiếp trở thành ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.”

Nghe được Phương Vân mà nói, người bên cạnh bầy lập tức sôi trào lên!

Gia nhập Bạch Lộc Thư Viện! Đây chính là kim cương giai thế lực ah!

Chỉ cần Dương Diệp gật đầu đáp ứng, cái kia Dương Diệp sau này tựu là kim cương giai thế lực đệ tử, khi đó, tại đây Thanh Châu, ai còn dám động Dương Diệp? Đây là tiếp theo, chủ yếu chính là, dùng Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực, rất có thể đạt được Bạch Lộc Thư Viện coi trọng, nếu như đạt được Bạch Lộc Thư Viện coi trọng, khi đó, Dương Diệp tựu thật sự sẽ Nhất Phi Trùng Thiên!

Bất quá rất nhanh, mọi người trên mặt hưng phấn cùng kích động rút đi, mà chuyển biến thành chính là lo lắng cùng khẩn trương!

Dương Diệp nếu như đã đáp ứng cái này Phương Vân, cái kia Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành làm sao bây giờ?

Một bên, còn chưa rời đi Trác Giáo Tập bọn người cũng là không thể tưởng tượng nổi nhìn xem cái kia Phương Vân, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới cái này Bạch Lộc Thư Viện không chỉ có đã đến pháp phái người, còn nho phái người, mà cái này nho phái đại biểu vậy mà mời Dương Diệp gia nhập Bạch Lộc Thư Viện! Bạch Lộc Thư Viện ah! Đây chính là lịch đại vô số Vân Hải Thư Viện đệ tử mục tiêu cuối cùng ah!

Vô số đệ tử phấn đấu cả đời đều không có thể đủ hoàn thành sự tình, mà bây giờ đối với Dương Diệp mà nói, chỉ cần điểm cái đầu là có thể thực hiện!

Nghĩ đến, Trác Giáo Tập bọn người trong mắt tràn đầy vẻ phức tạp, trong nội tâm càng là có chút không phải tư vị!

Một bên, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta cự tuyệt!”

Nghe được Dương Diệp mà nói, trong tràng trong lòng mọi người lập tức thở dài một hơi, nhưng là vi Dương Diệp buông tha cho mà đáng tiếc, loại cơ hội này, có thể là rất khó được đó a!

“Là vì Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành?” Phương Vân hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta biết rõ, Vân Hải Thành cùng Vân Hải sách đại bộ phận phần người cũng không có tư cách gia nhập Bạch Lộc Thư Viện, ta cũng sẽ không vọng tưởng mang của bọn hắn cùng nhau gia nhập Bạch Lộ Thư Viện. Nhưng là, ta cũng sẽ không gia nhập Bạch Lộ Thư Viện, ít nhất tạm thời sẽ không. Nguyên nhân rất nhiều, đệ nhất, ta đáp ứng qua thương lão đầu, muốn dẫn lấy Vân Hải Thư Viện người tham gia Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu], nếu như ta hiện tại gia nhập Bạch Lộc Thư Viện, ai đến dẫn bọn hắn? Thứ hai, cũng là trọng yếu nhất một điểm, ta bây giờ là Cổ Kiếm Trai đệ tử, tại không có được Cổ Kiếm Trai đồng ý trước khi tựu gia nhập thế lực khác, này bằng với là ở phản bội, cho nên, ta cự tuyệt!”

“Tốt! Dương Viện Trường nhân nghĩa!”

Nghe được Dương Diệp mà nói, trong tràng vô số Vân Hải Thành huyền giả lập tức nhịn không được vỗ tay kêu lên.

“Dương Viện Trường tuy nhiên làm việc quyết đoán, tàn nhẫn đi một tí, nhưng là, nhưng lại một cái trọng tình trọng nghĩa chi nhân. Đối với hắn, ta tâm phục khẩu phục!”

“Ta thật sự khó có thể tưởng tượng, nếu như cái này Vân Hải Thành không có dương Viện Trường sẽ như thế nào. Các ngươi nói hắn tàn nhẫn, nhưng là thử nghĩ thoáng một phát, thương Viện Trường rời đi, nếu như không phải máu của hắn tanh thủ đoạn, Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện có thể là hiện tại bộ dạng này cảnh tượng ư? Nếu như không phải hắn, chỉ sợ trong thành đã sớm rối loạn!”

“Nói cực kỳ, có dương Viện Trường tại, Vân Hải Thành những cái... Kia có dị tâm người mới không dám xằng bậy, cũng chỉ có hắn tại, Chúng ta Vân Hải Thành mới có thể tại đây Thanh Châu dừng chân (*có chỗ đứng để sinh sống). Dù sao, không có hắn, ta cái thứ nhất ly khai Vân Hải Thành. Ở chỗ này, tùy tiện đến Yêu tộc thế lực, tựu sẽ khiến Chúng ta cả đoàn bị diệt ah!”

“Có thể hắn buông tha cho tiến vào Bạch Lộc Thư Viện cơ hội...”

Một bên, Trác Giáo Tập bọn người ở tại nghe được Dương Diệp lời nói lúc, trong nội tâm xoáy lên sóng to gió lớn. Hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà sẽ buông tha cho gia nhập Bạch Lộc Thư Viện! Mà hắn một người trong lý do, dĩ nhiên là vì Vân Hải Thư Viện!

Giờ khắc này, kể cả Trác Giáo Tập bọn người ở tại nội sở hữu tất cả Vân Hải Thư Viện đệ tử trong nội tâm đều phức tạp... Mà bắt đầu!

Phương Vân trầm mặc hồi lâu, nhìn xem Dương Diệp, trong mắt của hắn cũng là có một tia phức tạp. Lần thứ nhất, hắn lần thứ nhất nhìn thấy có người cự tuyệt Bạch Lộc Thư Viện mời, mà cái này người còn là đến từ Thanh Châu.

Hồi lâu, Phương Vân nói: “Lựa chọn của ngươi, để cho ta kính nể. Thế nhưng mà, ngươi khả năng không rõ ràng lắm ta Bạch Lộc Thư Viện thực lực. Nói như vậy, Khai Dương quân ba người, bọn hắn tại ta Bạch Lộc Thư Viện chỉ có thể thuộc về tầng dưới chót nhất tồn tại. Pháp phái sở dĩ phái bọn hắn đến, là vì pháp phái những cái... Kia chính thức yêu nghiệt khinh thường tới đây Thanh Châu, ngươi có thể minh bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta biết rõ, bọn hắn thực lực mặc dù không tệ, nhưng là ta rất rõ ràng, bọn hắn không cách nào đại biểu Bạch Lộc Thư Viện thanh niên một đời chính thức trình độ!”

Phương Vân nói: “Còn một điều, pháp phái sở dĩ sẽ để cho bọn họ tới, là vì pháp phái cao tầng cũng không có nhìn thẳng vào Vân Hải Thư Viện. Trong mắt bọn hắn, đừng nói hiện tại Vân Hải Thư Viện, coi như là trước kia Thương Vân Tịch tại lúc, bọn hắn đều không nhìn ở trong mắt. Còn một điều ngươi phải hiểu được, Vân Hải Thư Viện sở dĩ tồn tại đến bây giờ, là vì Vân Hải Thư Viện đã trở thành Chúng ta nho phái cùng pháp phái tầm đó đọ sức một cái điểm, mà bây giờ, ngươi giết Khai Dương quân ba người, sẽ cùng là ở coi rẻ toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện, cho nên, Chúng ta nho phái nhất định sẽ không tại quản việc này. Mà Chúng ta nho phái như không n hồng tay vào, Vân Hải Thư Viện tại pháp phái trước mặt, không có một điểm hy vọng!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Mặc kệ Chúng ta Vân Hải Thư Viện như thế nào làm, pháp phái bọn họ đều là muốn diệt Chúng ta, đã như vậy, Chúng ta đây vì sao còn muốn bó tay bó chân đây này? Nếu như chiến tranh tránh không được, ta đây sẽ xuống tay trước, hơn nữa sẽ hạ tử thủ.”

Phương Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Cái kia Chúc ngươi may mắn!”

“Cám ơn!” Dương Diệp cười nói.

“Cái này Thánh giả đồng nhân khôi lỗi, có thể để cho ta mang đi?” Phương Vân đột nhiên nói: “Chỉ có Bạch Lộc Thư Viện bí pháp, mới có thể khởi động những... Này Thánh giả khôi lỗi, chúng ở lại trên tay ngươi, tựu là sắt vụn. Đương nhiên, không lấy không ngươi, nếu như ngươi đưa bọn Chúng cho ta, tính toán ta thiếu nợ cá nhân ngươi tình. Nếu như, nếu như ngươi có cơ hội tiến về trước Trung Thổ Thần Châu, tin tưởng ta, ta nhân tình này sẽ đáng giá!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Phương Vân, trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Mang đi a!"

Cũng không phải hắn hào phóng, hoặc là để ý đối phương chính là cái kia cái gọi là nhân tình, mà là hắn phát hiện, hắn căn bản không cách nào khống chế cái này Thánh giả đồng nhân khôi lỗi, những thứ không nói khác, hắn ngay cả thần hồn đều không thể xâm nhập trong đó. Hắn biết rõ, cái này Phương Vân không có lừa gạt hắn, những... Này Thánh giả khôi lỗi trong tay hắn, xác thực giống như sắt vụn.

Đã như vậy, vậy không bằng dứt khoát bán đối phương một cái nhân tình! Bởi vì trước mắt Phương Vân tại Bạch Lộc Thư Viện bên trong đích địa vị hiển nhiên không thấp! Ngày sau tiến về trước Trung Thổ Thần Châu, nói không chừng hữu dụng được lấy đối phương thời điểm!

Dù sao không lỗ!

Gặp Dương Diệp không chút do dự tựu đáp ứng, Phương Vân không khỏi nhìn thật sâu liếc Dương Diệp. Trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn nói: "Hy vọng tại Trung Thổ Thần Châu có thể nhìn thấy ngươi!"

Nói xong, hắn tay phải vung lên, cái kia mười ba (chiếc) có đồng nhân Thánh giả bị hắn thu vào, đón lấy, muốn quay người rời đi, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại bỗng nhiên nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi sau khi trở về, Bạch Lộc Thư Viện pháp phái cường giả khẳng định sẽ đến đây Thanh Châu, đúng không?"

"Nếu như ngươi cần, ta có thể vì ngươi kéo thượng một thời gian ngắn!" Phương Vân nói.

"Không cần!" Dương Diệp cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Ta hy vọng ngươi giúp ta mang mấy câu trở về cho Bạch Lộc Thư Viện những cái... Kia pháp phái người."

"Nói!" Phương Vân nói.

"Nói cho bọn hắn biết, không cần phái người đến. Bạch Lộc Thư Viện không phải có một tỷ thí cũng sắp đã tới rồi ư? Nói cho bọn hắn biết, cái này tỷ thí ta Dương Diệp sẽ mang theo ta Vân Hải Thư Viện tinh anh đi tham gia. Bọn hắn không phải muốn giết Chúng ta ư? Có bản lĩnh, đến lúc đó tựu để cho Chúng ta cả đoàn bị diệt. Bằng không thì, ta lại để cho đoàn bọn hắn diệt!" Dương Diệp nói.

Phương Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi không phải đang nói đùa?"

Dương Diệp nói: "Ngươi thấy ta giống là đang nói đùa ư?"

Phương Vân khẽ gật đầu, nói: "Ngươi chiêu này, quả thật không tệ. Bởi vì dùng pháp phái đám kia kiệt ngao bất tuần (*cương quyết bướng bỉnh) gia hỏa, bọn hắn nhất định sẽ chờ ngươi đi. Bởi như vậy, các ngươi trong thời gian ngắn nhất định sẽ không có việc gì. Nhưng là, chờ các ngươi đi về sau, ngươi cũng biết kết quả của các ngươi?"

"Ta biết rõ!" Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói.

"Lời kia còn muốn dẫn?" Phương Vân hỏi.

"Mang!" Dương Diệp nói.

Phương Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Trung Thổ Thần Châu chờ ngươi!"

Nói xong, Phương Vân không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem Phương Vân biến mất tại phía chân trời, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại. Vân Hải Thư Viện sự tình, hắn không muốn quản, nhưng là, hắn không thể không quản. Bởi vì hắn hiện tại, đã không phải là người cô đơn một cái, có quá nhiều người đi theo hắn. Những người này, tín nhiệm hắn, sẵn lòng đem mệnh giao cho hắn!

Hắn có thể vứt bỏ bọn hắn theo đuổi kiếm đạo của mình ư? Không thể, ít nhất tại không có đem Vân Hải Thư Viện chính thức dàn xếp tốt trước khi không thể!

Đây là trách nhiệm!

Nam nhân, nên đảm đương khởi thuộc tại trách nhiệm của mình!

"Ngươi xem!" Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Ngọc Vô Song bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy Trác Giáo Tập bọn người sau lưng những Vân Hải Thư Viện đó đệ tử đột nhiên hướng hắn đi tới, rất nhanh, mấy trăm người đi tới trước mặt hắn, sau đó mọi người đồng loạt địa quỳ xuống.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1041: Ta gọi Lâu Thiên Tiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quỳ xuống những Vân Hải Thư Viện đó đệ tử không nói gì, nhưng là bọn hắn biết rõ Dương Diệp minh bạch ý của bọn hắn!

Ly khai Vân Hải Thành, bọn hắn xác thực có thể đi Cổ Kiếm Trai, nhưng là kể từ đó, bọn hắn là được ăn nhờ ở đậu. Ai nguyện ý ăn nhờ ở đậu? Không có người sẵn lòng!

Bọn hắn muốn lưu lại, muốn tiếp tục lưu lại Vân Hải Thư Viện. Nhưng là bọn hắn biết rõ, muốn muốn lưu lại, chỉ có Dương Diệp đồng ý mới được. Dương Diệp nếu như không đồng ý, không ai dám lại để cho bọn hắn lưu lại, bọn hắn cũng không dám lưu lại.

Phải biết rằng, lúc này chung quanh những Vân Hải Thành đó huyền giả thế nhưng mà hận không thể ăn hết bọn hắn!

Dương Diệp trầm mặc, Ngọc Vô Song bọn người cũng trầm mặc.

Lúc này, Trác Giáo Tập đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Dương Diệp, Chúng ta bốn người lão gia hỏa có thể ly khai Vân Hải Thư Viện, nhưng là ta hy vọng ngươi lại để cho những tiểu tử này lưu lại. Bọn hắn trước khi cũng chỉ là nghe theo Chúng ta bốn người lão gia hỏa mệnh lệnh mà thôi, ngươi như thế minh bạch, dùng thực lực của bọn hắn, bọn hắn căn bản không dám vi phạm bốn gã Thánh giả mệnh lệnh.”

Trác Giáo Tập bên cạnh một gã khác Thánh giả cũng nói: “Dương Diệp, bọn hắn đối với Vân Hải Thư Viện cùng với Vân Hải Thành đều có công, hy vọng ngươi xem khi bọn hắn dĩ vãng công lao phân thượng, cho bọn hắn một cái cơ hội. Xin nhờ!” Nói xong, lão giả đối với Dương Diệp có chút thi lễ.

Dương Diệp sau lưng, Thương Thanh Ảnh có chút không đành lòng, dục nói cái gì, nhưng lại bị Ngọc Vô Song ngăn cản.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía chung quanh những Vân Hải Thành đó huyền giả, nói: “Những người này, đã từng cũng cùng Chúng ta kề vai chiến đấu qua. Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện sở dĩ có thể tại Thiên Lang Sơn Mạch các loại Yêu tộc liên quân hạ sống sót, dựa vào là bọn hắn, là bọn hắn tất cả mọi người lưu lại cùng Chúng ta đồng sanh cộng tử mới bảo trụ Vân Hải Thành. Mà các ngươi trước khi, vậy mà đem dao mổ bổ về phía bọn hắn!”

Nói đến đây, Dương Diệp quay người rời đi. Nhìn thấy một màn này, những cái... Kia quỳ xuống Vân Hải Thư Viện đệ tử sắc mặt lập tức tái đi (trắng), trong mắt một mảnh buồn bã sắc. Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại dừng bước, nói: “Muốn lưu lại, có thể, chỉ cần Vân Hải Thành những... Này huyền giả bọn hắn tha thứ các ngươi, các ngươi có thể lưu lại, bằng không thì, lập tức ly khai Vân Hải Thành.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, mang theo một bên Lục Uyển Nhi biến mất tại xa xa.

“Đứng lên đi!”

Dương Diệp đi rồi, Ngọc Vô Song đi tới những cái... Kia quỳ Vân Hải Thư Viện đệ tử trước mặt, nói: “Các ngươi có thể ở lại Vân Hải Thành!”

Mọi người sững sờ, cái kia Trác Giáo Tập kinh ngạc nói: “Nha đầu, Dương Diệp giống như cũng không có đáp ứng a?”

“Hắn không có trực tiếp đuổi các ngươi đi, tựu là đã đáp ứng!” Ngọc Vô Song nói: “Chuyện còn lại giao cho ta đến xử lý a, bất quá, ta cần các ngươi hoàn toàn phối hợp ta. Nếu như ai làm không được ta yêu cầu sự tình, lập tức ly khai Vân Hải Thành.”

“Ta sẽ nhượng cho bọn hắn toàn quyền phối hợp ngươi!” Trác Giáo Tập vội vàng cam đoan.

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu

Vân Hải Lâu.

Trong nội viện, Dương Diệp nắm Lục Uyển Nhi tay ngồi ở ghế đá, sau đó lấy ra một quả Tạo Hóa quả đưa tới Lục Uyển Nhi trước mặt, nói: “Hiện tại nuốt vào nó, ta vì ngươi hộ pháp!”

Xem lên trước mặt Tạo Hóa quả, Lục Uyển Nhi cảm giác mình tâm run lên một cái. Nàng ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nói: “Trước khi ngươi không tại Vân Hải Thành, là vì ngươi đi Ái Cầm Hải vực, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi đan điền nghiền nát, việc này kéo được càng lâu đối với ngươi lại càng bất lợi, cho nên, ta rút thì gian đi một chuyến. Khá tốt, ta vận khí không tệ, vừa đi tựu gặp Tạo Hóa quả!”

“Khẳng định rất nguy hiểm, đúng không?” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Nguy hiểm cái gì, không phải là một quả trái cây ư? Với ta mà nói, còn không phải một bữa ăn sáng?”

Lục Uyển Nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, nụ cười này, như trăm hoa đua nở, xinh đẹp động lòng người. Tuy nhiên đang cười, nhưng là trong mắt nàng nhưng lại chứa đựng óng ánh nước mắt.

Nàng không có ở nói chuyện, cầm lấy trước mặt Tạo Hóa quả khởi đầu ăn, chỉ chốc lát, cả khỏa Tạo Hóa quả bị nàng nuốt vào trong bụng.

Ngay từ đầu không có động tĩnh, nhưng là rất nhanh, Lục Uyển Nhi quanh thân khởi đầu tản mát ra nhàn nhạt kim sắc quang mang, cùng lúc đó, Lục Uyển Nhi khí tức trên thân cũng càng ngày càng mạnh!

Lục Uyển Nhi hai mắt chậm rãi đóng lại, đón lấy, bụng của nàng khởi đầu quỷ dị nhuyễn bắt đầu chuyển động.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, hiển nhiên, cái này Tạo Hóa quả có hiệu quả.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó tay phải vung lên, mười tên bóng đen người xuất hiện tại bốn phía.

Thả ra mười tên bóng đen khôi lỗi sau, hắn khởi đầu xếp bằng ở địa, sau đó lấy ra một quả Tạo Hóa quả, không do dự, trực tiếp đem hắn ăn vào. Hắn tầng nhớ rõ Tu La Vương sư phó, thì ra là cái kia nữ tử thần bí đã từng nói qua, cái này Tạo Hóa quả không chỉ có có thể cải tạo đan điền, càng có thể trên phạm vi lớn tăng lên người thực lực.

Mà bây giờ, hắn tựu cần tăng thực lực lên!

Tạo Hóa quả mới vừa vào trong cơ thể, Dương Diệp là được cảm thấy trong cơ thể lửa đốt sáng nóng lên, đón lấy, vô số màu vàng năng lượng liên tục không ngừng ra hiện tại hắn trong cơ thể, những... Này màu vàng năng lượng nhanh chóng lan tràn đến trong cơ thể hắn tất cả hẻo lánh, tràn ngập hắn toàn thân.

Một cổ kim mang tự trong cơ thể hắn phóng lên trời!

Cùng Lục Uyển Nhi đồng dạng, hắn khí tức trên thân càng ngày càng mạnh.

Ngay từ đầu, trên người hắn khí tức càng ngày càng mạnh, càng ngày càng cuồng bạo, nhưng là thời gian dần trôi qua, khí tức của hắn khởi đầu vững vàng xuống, thẳng đến một ngày sau, khí tức của hắn đã hoàn toàn biến mất. Mà Lục Uyển Nhi nhưng lại cùng hắn vừa mới trái lại, Lục Uyển Nhi khí tức càng ngày càng mạnh, có loại muốn bộc phát xu thế.

Cũng may trên người nàng phát ra khí tức đều bị mười tên bóng đen người phá vỡ, bằng không thì, toàn bộ Vân Hải Lâu sớm liền biến thành bột mịn!

Ba ngày sau, xếp bằng ở địa Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, hắn đứng người lên, hai đấm chậm rãi nắm chặt.

Két sát!

Quyền nắm cái kia một cái chớp mắt, tại hắn không gian chung quanh đột nhiên vỡ ra ra từng đạo thật nhỏ khe hở!

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, nói: “Cách Thánh giả, chỉ thiếu chút nữa!”

Dương Diệp thật không ngờ, nuốt một khỏa Tạo Hóa quả sau, cái này Tạo Hóa quả vậy mà trực tiếp làm cho hắn tấn thăng đến cao cấp Bán Thánh! Đạt tới cao cấp Bán Thánh sau, thực lực của hắn tự nhiên cũng sâu sắc tăng lên. Khỏi cần phải nói, tựu là huyền khí phương diện, hiện tại dùng hắn huyền khí chứa đựng lượng, hoàn toàn có thể cho hắn tại thời gian nhất định nội tùy ý sử dụng trên người một bộ thần trang!

Ngoại trừ huyền khí phương diện, đang thi triển kiếm kỹ cùng với tốc độ các phương diện, cũng là sâu sắc tăng lên. Đương nhiên, quan trọng nhất là Kiếm Vực tăng lên.

Đối với Kiếm Vực, hắn thật sự một lần lại một lần hoài nghi, hoài nghi cái gì? Tự nhiên là hoài nghi cái đồ chơi này đến cùng hữu dụng hay không! Phải biết rằng, cho tới bây giờ, hắn Kiếm Vực mặc dù có hiệu quả, nhưng lại còn không bằng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Sát Ý còn có Pháp Tắc Chi Lực trợ giúp đại. Có thể nói, Kiếm Vực hoàn toàn là có chút gân gà.

Nhưng là đem làm hắn chứng kiến cái kia nữ nhân thần bí thi triển ra Vực Chi lực lượng sau, hắn biết rõ, chính mình sai rồi. Không phải Kiếm Vực không ngưu, mà là chính bản thân hắn không ngưu!

Quang nữ thực lực có nhiều khủng bố? Dù sao cho dù hắn hiện tại đạt đến cao cấp Bán Thánh, cũng không có nắm chắc chiến thắng đối phương. Phải nói, hắn muốn chiến thắng đối phương tỷ lệ rất tiểu rất Tiểu Nhiên mà như vậy sao khủng bố một cường giả, ở đằng kia Vực Chi lực lượng trước mặt, nhưng lại ngay cả hoàn thủ Chi Lực đều không có!

Là thật không có hoàn thủ Chi Lực!

Hắn không biết cái kia nữ tử thần bí là như thế nào làm được, dù sao hắn chỉ biết là, cái kia quang nữ bị nàng theo tay vung lên tựu cho đập bay!

Sự thật chứng minh, không phải Kiếm Vực không được, mà là hắn không được, hoặc là nói, hắn còn chưa chính thức nắm giữ Kiếm Vực. Đương nhiên, cái này cũng không trách hắn. Theo huyền giả đến Linh giới, nắm giữ Vực Chi lực lượng, ngoại trừ chính hắn bên ngoài, hắn chỉ biết là hai cái, hắn một người trong là Kiếm Tông tổ sư, còn có một chính là nữ tử thần bí.

Hắn muốn đi học đều không có địa phương đi học, bởi vì vì người khác cũng căn bản không hiểu. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể đem Kiếm Vực cho rằng là Kiếm Ý đến dùng, thì ra là dùng để áp chế!

“Sớm biết như vậy ở đằng kia dã nhân thế giới nên thỉnh giáo thỉnh giáo nữ nhân kia, hiện tại, ai”

Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc. Lúc ấy nếu như hắn hướng cái kia nữ thỉnh giáo, đối phương như thế sẽ chỉ điểm. Nhưng là hiện tại, hiện tại hắn cũng không muốn đi tìm chết.

Lúc này, một bên Lục Uyển Nhi trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một đạo kim mang, một cổ kinh khủng khí thế tự hắn trong cơ thể tuôn ra, bất quá rất nhanh, cổ khí thế này đã bị mười tên bóng đen người chấn vỡ.

Cao cấp Bán Thánh!

Dương Diệp vui vẻ, Lục Uyển Nhi vậy mà tăng lên tới cao cấp Bán Thánh, nói cách khác, đan điền của nàng như thế khôi phục bình thường!

Đã qua sau nửa ngày, Lục Uyển Nhi hai mắt chậm rãi mở ra, tại hắn trong mắt, có vẻ mừng như điên. Nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Khôi phục!”

“Chúc mừng!” Dương Diệp cười nói, trong nội tâm cũng chính thức thở dài một hơi, nếu như Lục Uyển Nhi thật sự cả đời đều không thể khôi phục đan điền, vậy hắn tuyệt đối sẽ áy náy cả đời.

“Ta cảm giác hiện tại nơi này đan điền so mình trước kia đan điền còn tốt hơn, về phần tốt chỗ nào ở bên trong, ta cũng không nói lên được!” Lục Uyển Nhi nói.

“Chậm rãi nghiên cứu!” Dương Diệp cười nói.

Lục Uyển Nhi khẽ gật đầu, trầm ngâm một cái chớp mắt, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó nhẹ nhàng hoàn ở Dương Diệp eo, đem đầu dán tại Dương Diệp trước ngực. Không nói gì, càng không có nói cám ơn.

Bởi vì theo nàng, nàng cùng Dương Diệp tầm đó, căn bản không cần nói những... Này!

Dương Diệp hai tay cũng hoàn ở Lục Uyển Nhi eo, hai người đều không nói gì, tựu như vậy im im lặng lặng ôm ấp lấy.

“Dương Diệp đi ra vừa thấy!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Vân Hải Thành trên không vang lên.

Thoáng qua, đạo kia thanh âm lại vang lên: “Ah, giống như đã quên tự giới thiệu. Ta gọi Lâu Thiên Tiêu!”

Lâu Thiên Tiêu!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1042: Người thắng sinh, kẻ bại chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâu Thiên Tiêu!

Vân Hải Thành vô số người kinh hãi, từng đạo bóng người tự trong thành thiểm lược trên không, nhìn về phía thanh âm kia nơi phát ra chỗ.

Ở cửa thành trên không, đứng đấy một gã nam tử. Nam tử đang mặc một bộ màu xanh nhạt khảm tử kim bên cạnh trường bào, đao gọt lông mày, cao thẳng sống mũi, hơi mỏng bờ môi, tuấn mỹ tuyệt luân. Dù cho lẳng lặng yên đứng ở nơi đó, không nói một lời, cũng là phong thái kỳ thanh tú, say mê hấp dẫn siêu nhiên, nói không nên lời phiêu dật Xuất Trần, phảng phất Thiên Nhân Bình thường!

“Đây chính là Chúng ta Thanh Châu thanh niên đệ nhất cường giả Lâu Thiên Tiêu? Tuy nhiên không biết thực lực của hắn như thế nào, nhưng là quang khí chất này cùng say mê hấp dẫn, cũng đủ để chứng minh người này tuyệt không phải dong nhân!”

“Người này đứng ở cái kia, mặc dù không nói, không nói, nhưng lại tựa như cùng Thiên Địa nhất thể! Người này, thực lực chỉ sợ đã đạt đến một cái không thể tưởng tượng tình trạng!”

“Các ngươi nói, là hắn cường hay là Dương Diệp cường?”

“Vân Tiêu Thánh Điện chính là Thanh Châu đệ nhất thịlì, hắn nội tình thâm bất khả trắc, khi bọn hắn toàn lực bồi dưỡng phía dưới, coi như là một đầu heo chỉ sợ cũng có thể thành tinh, chớ nói chi là cái này thiên phú dị bẩm Lâu Thiên Tiêu. Huống chi, nghe nói cái này Lâu Thiên Tiêu còn đi qua Trung Thổ Thần Châu, ở đằng kia yêu nghiệt đi đầy đất Trung Thổ Thần Châu đạt được qua kỳ ngộ, cho nên”

“Dương Diệp giết qua Thánh giả!”

“Lâu Thiên Tiêu một năm trước cũng đã có thể cùng Thánh giả giao thủ!”

“Thánh giả đối với Chúng ta mà nói, là thần, là không thể vượt qua một đạo cái hào rộng, nhưng là đối với Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu loại thiên tài này mà nói, Thánh giả bất quá là người, một cái hơi chút cường lớn một chút người mà thôi.”

“Nói cực kỳ, hai người bọn họ đến tột cùng ai mạnh, được chiến qua mới biết được. Dùng Chúng ta Vân Hải Thành cùng Vân Tiêu Thánh Điện quan hệ trong đó, một trận chiến này, sớm muộn gì sẽ đến!”

“Lại nói, cái này Lâu Thiên Tiêu không sợ chết ư? Cũng dám độc thân đến đây, phải biết rằng, Chúng ta bên này thế nhưng mà có hơn mười vị Thánh giả ah. Nếu hiện tại một loạt trên xuống, hắn không được thần hồn câu diệt?”

“Người ta đã dám đến, vậy chứng minh người ta nắm chắc khí!”

“Dương Diệp đã đến!”

Mọi người ánh mắt chuyển di, ở đằng kia Lâu Thiên Tiêu đối diện mười trượng có hơn, Dương Diệp xuất hiện ở chỗ đó.

Nếu như nói Lâu Thiên Tiêu là phiêu dật Xuất Trần, cùng Thiên Địa nhất thể, cái kia Dương Diệp tựu là bộc lộ tài năng, phảng phất muốn đem Thiên Địa đâm cái khô lâu đi ra!

Hai người, hai chủng bất đồng khí chất!

Đánh giá liếc Lâu Thiên Tiêu, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia kinh ngạc, rất nhanh, trong mắt của hắn kinh ngạc biến mất, khôi phục lại bình tĩnh.

Lâu Thiên Tiêu ánh mắt tại Dương Diệp trên người đánh giá thoáng một phát, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Không tệ, cao cấp Bán Thánh, mặc dù mới vừa đột phá không lâu, nhưng khí tức lại có thể bảo trì ổn định, quả thực khó được. Đương nhiên, cùng ngươi Kiếm Ý so với, cũng có thể không đáng kể. Không thể không nói, tại Thanh Châu, kiếm đạo đem làm thuộc ngươi đệ nhất!”

“Còn có muốn nói đấy sao?” Dương Diệp nói.

Lâu Thiên Tiêu cười nói: “Biết rõ ta tại sao phải khiêu chiến toàn bộ Thanh Châu đích thiên tài ư? Bởi vì ta muốn cho Thanh Châu những cái... Kia cùng ta nổi danh đích thiên tài, như cái kia Hư Vô Thần, Lục Uyển Nhi bọn người, ta muốn cho bọn hắn biết rõ, bọn hắn căn bản không xứng cùng ta nổi danh, ta là bọn hắn cần nhìn lên tồn tại. Bất quá, sau đó ta cảm thấy được cũng rất không có ý nghĩa, bởi vì bọn hắn quá yếu, cùng bọn họ giao thủ, giống như là tại khi dễ người. Bất quá khá tốt, ngươi xuất hiện!”

“Bởi vì ta là một đóa rất hǎode Lá xanh, có thể phụ trợ ngươi cái này đóa hoa hồng, vậy sao?” Dương Diệp nói.

“Thông minh!”

Lâu Thiên Tiêu nói: “Hư Vô Thần Lục Uyển Nhi bọn hắn quá yếu, quá yếu. Cùng bọn họ giao thủ, với ta mà nói, tựu là tại lãng phí thời gian. Mà ngươi, hiện tại danh tiếng của ngươi, tại đây Thanh Châu, có thể nói, không chút nào nhược ta. Bởi vì ngươi Dương Diệp giết Thánh giả, tại Chúng ta Thanh Châu, ngươi là người thứ nhất giết Thánh giả người.”

“Ngươi cũng không giết qua Thánh giả ư?” Dương Diệp nói.

“Ta giết là Trung Thổ Thần Châu Thánh giả, không phải tại Thanh Châu giết!” Lâu Thiên Tiêu cười nói: “Dương Diệp, tương lai của ta, không phải tại Thanh Châu, mà là đang Trung Thổ Thần Châu. Bất quá, ta muốn tiến về trước Trung Thổ Thần Châu trước khi, tại đây Thanh Châu lưu lại một điểm thuộc về ta Lâu Thiên Tiêu truyền thuyết. Hiện tại, bởi vì sự xuất hiện của ngươi, của ta truyền thuyết này khẳng định phải càng thêm đặc sắc!”

“Có lẽ bởi vì sự xuất hiện của ta, ngươi truyền thuyết sẽ không có đây này!” Dương Diệp nói.

“Ngươi rất tự tin!” Lâu Thiên Tiêu nhìn xem Dương Diệp, nói: “Đương nhiên, ngươi có tự tin vốn liếng. Bất quá không có sao, một tháng sau, ngươi sẽ tinh tường nhận thức đến chính mình kỳ thật còn rất yếu!”

Nói xong, Lâu Thiên Tiêu cong ngón búng ra, lưỡng trương thiếp mời (*bài viết) xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Vốn là ta là muốn mời toàn bộ Thanh Châu đích thiên tài một trận chiến, nhưng là ngẫm lại, hay là được rồi, bởi vì hiện tại Thanh Châu một đời tuổi trẻ, trừ ngươi ở ngoài, không có người có tư cách đánh với ta một trận. Cho nên, một tháng sau đích tỷ thí, chỉ có ta và ngươi hai người!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ta sẽ đến đúng giờ tràng!”

“Ta biết rõ!”

Lâu Thiên Tiêu cười nói: “Tại Thanh Châu, thanh niên một đời, trừ ta cùng với Hư Vô Thần tên kia bên ngoài, ngươi cũng không có đối thủ. Mà chỉ cần ngươi đả bại ta, chẳng khác nào đánh bại Hư Vô Thần, cho nên, ngươi nhất định sẽ đến. Thứ hai trương thiếp mời (*bài viết) là vui thiếp, một tháng sau, là ta ngày đại hỉ! Bất quá, ta sợ ngươi không có cơ hội uống rượu mừng, bởi vì Chúng ta sẽ trước tỷ thí, sau đó tại đại hôn!"

"Cái này hôn, ngươi kết không được!" Dương Diệp nói.

Lâu Thiên Tiêu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đều nói ngươi Dương Diệp cuồng, ta xem như thấy được. Ta thật sự có chút ít không thể chờ đợi được một tháng sau đích tỷ thí, bởi vì ta muốn nhìn ngươi một chút tuyệt vọng biểu lộ."

"Một tháng sau gặp!" Dương Diệp nói.

"Qua hai chiêu?" Lâu Thiên Tiêu nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Không có ý nghĩa, không phải sao?"

"Ta kiên trì!" Lâu Thiên Tiêu nói.

"Ta đây tiễn ngươi một đoạn đường!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra. Kiếm quang nhanh đến mức tận cùng, nhanh đến trong tràng rất nhiều người đều không có thể đủ nhìn rõ ràng.

Đây là nhất niệm thuấn sát! Là không có gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nhất niệm thuấn sát!

Dùng Dương Diệp thực lực bây giờ thi triển cái này nhất niệm thuấn sát, dù cho không cần gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, uy lực kia cũng là khủng bố dọa người!

"Kiếm kỹ không tệ!"

Lâu Thiên Tiêu thanh âm rơi xuống, một ngón tay điểm ra, trong chốc lát, chung quanh mấy vạn dặm ở trong sở hữu tất cả linh khí trong nháy mắt bị rút không còn một mống, cùng lúc đó, Lâu Thiên Tiêu cái kia trên ngón tay xuất hiện một cái thật nhỏ quang điểm! Lúc này, Dương Diệp kiếm đã đi tới trước mặt hắn, Lâu Thiên Tiêu ngón tay nhẹ nhàng hướng phía trước một điểm, điểm vào Dương Diệp trên mũi kiếm!

Quang điểm cùng kiếm quang chạm nhau, yên lặng một cái chớp mắt!

Một đạo khủng bố năng lượng khí lãng mạnh mà tự trong hai người gian (ở giữa) muốn nổ tung lên, bất quá rất nhanh, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, những cái… Kia năng lượng khí lãng lập tức bị nát bấy thành hư vô.

“Dương Diệp, một tháng sau, Vân Tiêu Thánh Điện chờ ngươi!”

Lâu Thiên Tiêu hāhā Cười cười, cả người biến mất tại khí lãng bên trong.

“Vì cái gì không trực tiếp lưu lại hắn?”

Thương Thanh Ảnh đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, khó hiểu nói. Dương Diệp có được mười một gã Thánh giả khôi lỗi, nếu như hắn sẵn lòng, cái này mười một gã Thánh giả khôi lỗi hoàn toàn có thể trực tiếp diệt sát cái kia Lâu Thiên Tiêu. Bởi vì cái kia Lâu Thiên Tiêu cho dù tại cường, cũng không có khả năng một người chiến mười một gã Thánh giả, hơn nữa Dương Diệp Thánh giả khôi lỗi còn xa siêu Bình thường Thánh giả cảnh cường giả!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Đây không phải hắn bản thể!”

Nghe vậy, Thương Thanh Ảnh bọn người đồng tử co rụt lại, Thương Thanh Ảnh giật mình âm thanh nói: “Ngươi, ngươi nói là, vừa rồi Lâu Thiên Tiêu là phân thân?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu! Tại nhìn thấy Lâu Thiên Tiêu lần đầu tiên một khắc này, hắn tựu xem thấu đối phương. Bởi vậy, tại Lâu Thiên Tiêu đưa ra qua hai chiêu lúc, hắn trực tiếp cự tuyệt. Cùng một cái phân thân so chiêu, không có có ý gì. Nhưng là tại sau khi giao thủ, hắn mới phát hiện, cái này Lâu Thiên Tiêu thực lực, chỉ sợ so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Gặp Dương Diệp gật đầu, Thương Thanh Ảnh các loại nữ trong mắt có thần sắc. Ông trời, Lâu Thiên Tiêu một cái phân thân tựu khủng bố như vậy!

Nghĩ vậy, Thương Thanh Ảnh ánh mắt nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt đều có lấy vẻ lo lắng. Dương Diệp có thể địch qua cái này Lâu Thiên Tiêu ư?

Dương Diệp nhìn Ngọc Vô Song các loại nữ liếc, khẽ mỉm cười nói: “Đó làm gì nên cái gì, đừng lo lắng!”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đã đi ra Vân Hải Thành, đi tới Thiên Lang Sơn Mạch Thiên Lang Phong, lúc này Thiên Lang Phong đã không có bất luận cái gì yêu thú!

Dương Diệp đi tới Thiên Lang Phong đỉnh núi chỗ cao nhất, sau đó xếp bằng ở địa, chuẩn bị dẫn Tinh Thần nhập vào cơ thể bất ngờ luyện thân thể.

Tuy nhiên cái loại nầy tư vị thật sự không dễ chịu, nhưng lại có thể tăng lên thân thể ah! Vì tăng thực lực lên, hắn là ý định bất cứ giá nào.

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị dẫn Tinh Thần nhập vào cơ thể lúc, đột nhiên, hắn hai mắt rồi đột nhiên mở ra, tại hắn cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện ba người. Một gã râu ria lớn lên lau nhà lão giả, một gã mặc áo bào xám thanh niên nam tử. Tại cái này phía sau hai người, còn có một gã thân mặc hắc bào trung niên nhân.

Người trung niên này hắn nhận thức, đúng là lúc trước bị hắn lừa dối cái kia Thánh giả Hắc Long!

Long Tộc cường giả!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, ám nói: Thầm nghĩ không ổn, cái này hơn phân nửa là đến bới móc đó a! Bất quá hắn mặt ngoài nhưng vẫn là vô cùng bình tĩnh! Dù sao hắn có Long Tộc huyết mạch, còn có thể Long biến, có hai điểm này tại, là hắn có thể đủ tiếp tục lừa dối!

Lão giả kia đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là Long Tộc người phát ngôn?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp nói. Đúng lúc này, hắn tự nhiên không thể nói không phải!

“Long Tộc tộc trưởng thân phong?” Lão giả lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên!”

“Vì sao ta không biết?” Lão giả hỏi.

“Còn đây là ta Long Tộc cao nhất cơ mật, chỉ có Long Tộc tộc trưởng mới biết được!” Dương Diệp nói.

Dương Diệp không có phát hiện, lão giả bên cạnh thanh niên sắc mặt cổ quái bắt đầu, mà phía sau hai người Hắc Long sắc mặt tắc thì âm trầm bắt đầu.

“Ta chính là Long Tộc tộc trưởng!” Lão giả nói: “Mà ta vì cái gì không biết đây này?”

Dương Diệp trực tiếp hóa đá!

“Chưa từng có người dám giả mạo ta Long Tộc, trước kia không có, về sau cũng sẽ không có!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, Dương Diệp lập tức cảm giác được thân thể của mình giống như đè ép vạn tòa núi lớn, hắn hai chân khẽ cong, thiếu chút nữa trực tiếp quỳ đi xuống!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1043: Đế nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể mạnh mà tuôn ra ra, nhưng là sau một khắc, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý lại bị cái kia cổ lực lượng vô hình đè trở về trong cơ thể hắn!

Dương Diệp hoảng hốt!

Dương Diệp tự nhiên không sẽ dễ dàng như thế tựu nhận thua, hắn vội vàng kích trong cơ thể mình Long Tộc huyết mạch uy áp, đem làm huyết mạch uy áp sau khi xuất hiện, hắn chợt cảm thấy trên người cái kia cổ áp lực giảm bớt rất nhiều!

Rất nhanh, trên người hắn vẻ này áp lực triệt để biến mất!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lão giả, áp lực biến mất, không là vì huyết mạch của hắn uy áp, mà là lão giả này thu tay lại rồi. Nhưng ** nói ** thủ * (..)

Lúc này lão giả cũng đang nhìn hắn, tại lão giả trong mắt, có một tia nghi hoặc.

“Long Tộc, cũng chỉ sẽ lấy lớn hiếp nhỏ sao?” Dương Diệp nhìn xem lão giả, hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại. Trước mắt lão giả này thực lực rất cường, mạnh phi thường. Trực giác nói cho hắn biết, cho dù đem sở hữu tất cả Thánh giả khôi lỗi kêu đi ra đều vô dụng. Nếu muốn mạng sống, dùng sức mạnh là tuyệt đối không được đấy, chỉ có dùng trí!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., lão giả bên cạnh thanh niên kia muốn tiến lên, cũng là bị lão giả ngăn cản.

Lão giả từ đầu tới đuôi đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: "Trên người của ngươi xác thực có Long Tộc huyết mạch cùng Long Tộc truyền thừa, hơn nữa, ta cảm giác được ra, cái này truyền thừa cùng huyết mạch, cũng không phải ngươi cưỡng đoạt mà đến đấy, mà là đối phương tự nguyện truyền cho ngươi đấy. Điểm ấy, để cho ta rất không minh bạch. Bởi vì ta Long Tộc, căn bản không có khả năng đem chính mình truyền thừa truyền cho một vị nhân loại. Trừ lần đó ra, trên người của ngươi Long Tộc huyết mạch phi thường thuần khiết, phi thường cao quý, nói cách khác, vị kia Long Tộc cường giả tại ta trong long tộc, địa vị khẳng định rất cao.

Đây càng để cho ta nghi ngờ, bởi vì mấy ngàn năm qua, ta Long Tộc cường giả ta đều rõ như lòng bàn tay, cũng không có long tướng chính mình truyền thừa cho nhân loại đấy!"

“Ta không phải tại Linh giới đạt được truyền thừa!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Ta đoán cũng là!” Lão giả nói: “Ngươi tới tự vực bên ngoài? Hay là hạ vị mặt?”

“Hạ vị mặt!” Dương Diệp nói.

“Vị kia Long Tộc cường giả, vì sao phải đem chính mình truyền thừa tặng cùng ngươi?” Lão giả lại hỏi.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ta thông qua được hắn thí luyện, sau đó tựu đã lấy được. Đương nhiên, hắn vốn là hy vọng truyền thừa cho Long Tộc đấy. Nhưng là tại chúng ta thế giới kia Long Tộc đều quá yếu, không có Long có thể thông qua thí luyện. Cuối cùng nhất, hắn chỉ có thể đem truyền thừa cho ta, hơn nữa hy vọng ta ngày sau có thể trợ giúp Long Tộc!”

“Thì ra là thế!”

Lão giả khẽ gật đầu, nói: “Tuy nhiên như lời ngươi nói cái kia Long Tộc, cùng chúng ta Linh giới Long Tộc khả năng không phải cùng thuộc nhất mạch, nhưng dù sao cũng là Long Tộc. Ta tôn trọng đối phương lựa chọn!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, mà lúc này, lão giả lại nói: “Có thể ngươi vì sao phải lập một cái cái gọi là cái gì Long Tộc người phát ngôn?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả sau lưng cái kia Hắc Long, sau đó nói: “Ta vô tình ý mạo phạm Long Tộc, chỉ là của ta không muốn giết hắn, cho nên mới ra hạ sách nầy!”

“Giết ta?”

Hắc Long Lãnh Tâm một tiếng, nói: “Ta xem là vì sợ ta giết ngươi đi!”

Dương Diệp tay phải vung lên, ba gã bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: "Lúc trước ta như muốn giết ngươi, thật sự không uổng phí cái gì kính.

Bởi vì Long Tộc cường giả đối với ta có ân, cho nên, dù cho ngươi lúc ấy cùng ta là đối địch, ta cũng không có giết ngươi. Nhưng là, lúc ấy ngươi lại không phải muốn đối địch với ta, bất đắc dĩ, ta chỉ có thể suy nghĩ như vậy cái biện pháp đem ngươi khích lệ đi!"

Hắn đương nhiên là ở lừa dối, phải biết rằng, lúc trước hắn còn không có đạt được bóng đen này người khôi lỗi. Nếu như lúc ấy thì có bóng đen này người khôi lỗi, cái này Hắc Long sớm bị hắn rút gân lột da rồi.

Nhìn thấy cái kia ba bộ bóng đen người, Hắc Long sắc mặt biến hóa, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp thậm chí có ba gã Thánh giả khôi lỗi! Hắn mặc dù có tự tin, nhưng còn không có tự tin đến có thể dùng một con rồng Chi Lực đối kháng ba gã Thánh giả, hơn nữa, cái này ba bộ bóng đen Thánh giả khôi lỗi xem xét chính là chủng viễn siêu Bình thường Thánh giả khôi lỗi!

Chẳng lẽ thằng này lúc trước thật là không muốn giết mình mới lập cái gì kia Long Tộc người phát ngôn?

truy❤encuatuiNet

Hắc Long trong đầu đột nhiên toát ra ý nghĩ này, nhưng là rất nhanh, ý nghĩ này đã bị hắn xua tán đi. Trực giác nói cho hắn biết, Dương Diệp là ở lừa dối hắn! Tựu như lúc trước lừa dối hắn!

“Tử Linh!”

Đúng lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Đây là U Minh Điện mới làm cho đi ra Tử Linh, vì sao ngươi sẽ có? Mà lại ngươi có thể khống chế?”

Tử Linh?

Nguyên lai những hắc ảnh này người gọi Tử Linh!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngẫu nhiên đoạt được!” Hắn tự nhiên không thể nói là đoạt đấy, hiện tại, được ít xuất hiện một điểm!

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, không nói, không nói.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, trong cơ thể huyền khí cũng vận chuyển. Đúng lúc này, lão giả đột nhiên nhướng mày, ngẩng đầu nhìn hướng về phía hư không. Trầm ngâm một cái chớp mắt, thân hình hắn khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Trong hư không.

Khi lão giả đi vào hư không phía trên lúc, ở trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy một gã nữ tử quần trắng.

“Ngươi là ai!” Lão giả trầm giọng nói.

“Hồi Trung Thổ Thần Châu đi!” Nữ tử nói. Thanh âm chân thật đáng tin!

“Không ai có thể ra lệnh cho ta Long Tộc!” Lão giả hai mắt nhắm lại.

“Ta đây làm cái thứ nhất!”

Nữ tử nói xong, cũng không thấy nàng như thế nào động tác, trong chốc lát, toàn bộ hư không đều bóp méo bắt đầu!

“Ngươi ngươi là hành tẩu thế gian Đế nữ!”

Lão giả kinh hãi nhìn xem nữ tử, giờ khắc này, trong mắt của hắn tại đã không có chút nào khinh thị, có chỉ lại ngưng trọng cùng kiêng kị!

Nữ tử không nói gì, toàn bộ hư không cực độ bắt đầu vặn vẹo, cái kia cường đại vặn vẹo Chi Lực, làm cho lão giả toàn thân đùng đùng vang lên, phảng phất muốn đưa hắn xé rách nát bấy Bình thường!

“Rống!”

Lão giả gầm lên giận dữ, biến hóa nhanh chóng, một đầu gần vạn trượng lớn lên tím hoàng kim cự long xuất hiện ở trong hư không.

Đỉnh núi.

Dương Diệp chau mày, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc. Hắn cảm giác được ra, lão giả kia trước khi đối với hắn đã có sát tâm. Chỉ là không biết tại sao, đối phương đột nhiên rời đi.

Tại hắn đối diện, thanh niên kia cùng Hắc Long hai người lông mày cũng là nhíu lại, cùng Dương Diệp đồng dạng, trong con mắt của bọn họ cũng đầy là vẻ nghi hoặc! Hiển nhiên, hai người bọn họ cũng không biết lão giả kia vì cái gì đột nhiên rời đi. Cà chua tiểu □ nói ▽ võng ☆

Trầm mặc một hồi, cái kia áo bào xám thanh niên đột nhiên đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: "Ngươi ăn thịt giống như rất không tồi, khoa tay múa chân khoa tay múa chân?"

"Đến!"

Dương Diệp không có cự tuyệt, hắn hiện tại ăn thịt đạt đến một cái chính mình cũng không biết trình độ, Bình thường yêu thú, coi như là thánh giai yêu thú thân thể lực lượng khả năng đều không có hắn cường. Mà bây giờ, trước mặt hắn, này đây thân thể lực lượng Vô Địch Thiên Hạ Long Tộc, hắn muốn nhìn một chút, nhục thể của mình cùng Long Tộc so sánh với như thế nào!

"Ra tay đi!" Áo bào xám thanh niên nói.

Dương Diệp cũng không khách khí, thân hình khẽ động, một quyền oanh hướng về phía áo bào xám thanh niên!

Một tiếng nổ vang, Dương Diệp hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, tựu là 300 trượng!

Mà cái kia áo bào xám thanh niên nhưng lại không chút sứt mẻ!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, lúc trước một khắc này, hắn thậm chí ngay cả đối phương như thế nào ra tay đều không thấy rõ!

Trước mắt nam tử này thân thể lực lượng cùng tốc độ viễn siêu hắn!

Còn đối với phương cũng không quá đáng là cao cấp Bán Thánh giai!

"Lực lượng quá yếu, nhưng là đối với lực lượng khống chế nhưng lại không tệ!" Áo bào xám thanh niên nói: "Ra, tiếp tục, dùng ngươi toàn lực, cho ta xem xem, ngươi thân thể lực lượng đạt đến loại trình độ nào!"

Dương Diệp nắm tay phải chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, cả người hắn mãnh liệt bắn mà ra!

Lúc này đây, hắn không có lưu lực, cường đại thân thể lực lượng trực tiếp làm cho cả người hắn những nơi đi qua không gian nổ ra!

Nhưng là sau một khắc, một tiếng nổ vang về sau, hắn lần nữa bị đẩy lui, lúc này đây, hắn trọn vẹn lui hơn năm trăm trượng!

Dương Diệp nhìn nhìn mình đã vỡ ra cánh tay phải, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng áo bào xám thanh niên, nói: “Lực lượng của ngươi hảo cường!”

“Không phải ta lực lượng quá mạnh mẽ, là lực lượng ngươi quá yếu!” Thanh niên nói: “Đương nhiên, dùng lực lượng của ngươi, tại trong nhân loại, xem như không tệ rồi. Đặc biệt là ngươi đối với lực lượng khống chế, tại trong nhân loại cũng không có có bao nhiêu người có thể làm được.”

Nói đến đây, thanh niên dừng một chút, nói: “Kỳ thật, ngươi để cho ta có chút kinh ngạc, vậy mà dùng nhân loại thân thể nhanh đạt tới thân thể lục trọng Thần Dũng Cảnh.”

“Thân thể lục trọng? Thần Dũng Cảnh?” Dương Diệp khó hiểu nói: “Thân thể cũng chia cảnh giới?”

“Tự nhiên!”

Áo bào xám thanh niên nói: “Thân thể chia làm lục trọng cảnh, theo thứ tự là Thần Dũng Cảnh, Thần Lực Cảnh, Thần Biến Cảnh, Kỷ Nguyên Cảnh, cùng với Bất Tử Bất Diệt Cảnh.”

“Mới ngũ trọng!” Dương Diệp nói.

“Cuối cùng nhất trọng, toàn bộ Linh giới lịch sử đến nay, không có người cùng với yêu có thể đạt tới qua!” Áo bào xám thanh niên nói.

“Cái kia làm sao ngươi biết có đệ lục trọng?” Dương Diệp nói.

“Ta Long Tộc năm đó một vị cường giả đạt tới qua Bất Tử Bất Diệt Cảnh, mà hắn nói, bất tử bất diệt phía trên, còn có một cảnh. Nhưng là, đến tột cùng là cái gì, hắn cũng không nói gì.” Áo bào xám thanh niên nói.

“Ngươi là cái gì cảnh?” Dương Diệp hỏi lại.

“Miễn cưỡng đạt tới Thần Lực Cảnh!” Áo bào xám thanh niên nhạt âm thanh nói.

“Ta ngay cả Thần Dũng Cảnh đều không đạt được?” Dương Diệp nói.

Áo bào xám thanh niên nói: “Bộ này thân thể cảnh giới, là ta Long Tộc phân chia đấy. Mà ta Long Tộc theo sinh ra khởi đầu, tựu thân thể siêu việt một nửa Bán Thánh. Cho nên, đối với chúng ta mà nói, thánh giai thân thể, bất quá là vừa mới bắt đầu mà thôi. Ngươi nếu như đạt tới chúng ta Long Tộc thân thể Thần Dũng Cảnh, như vậy đại biểu, nhục thể của ngươi đã viễn siêu Bình thường Yêu tộc thánh giai yêu thú!”

“Các ngươi Long Tộc gặp may mắn!” Dương Diệp cười khổ cười, sinh ra tựu viễn siêu Bình thường Thánh giả, đó căn bản không cách nào so sánh được ah!

“Tuy nhiên như thế, nhưng là, chúng ta trả giá cũng không thể so với các ngươi nhân loại thiểu!” Áo bào xám thanh niên nói.

“Có lẽ a!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ngươi tại các ngươi Long Tộc một đời tuổi trẻ bên trong, tính toán ưu tú nhất?”

“Không!” Áo bào xám thanh niên khẽ lắc đầu, nói: “Chỉ có thể coi là Bình thường!”

Dương Diệp nhìn xem thanh niên sau nửa ngày, cuối cùng hắn nói: “Tiếp ta một kiếm, như thế nào?”

Áo bào xám thanh niên khẽ gật đầu.

Dương Diệp đang muốn động thủ, lúc này, cái kia lúc trước rời đi lão giả đột nhiên xuất hiện ở áo bào xám thanh niên trước mặt. Lão giả thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tay phải vung lên, một quả nắm đấm lớn long trảo kim bài xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi không phải muốn làm ta Long Tộc người phát ngôn sao? Ta thành toàn ngươi, có được này lệnh, tuy nhiên không cách nào làm cho ngươi hiệu lệnh Long Tộc, nhưng là phàm ta Long Tộc nhìn thấy này làm cho người, cũng sẽ không ra tay với ngươi. Mà ta cũng hy vọng, ngày sau sẽ không nghe được ngươi Dương Diệp Đồ Long tin tức!”

Nói xong, lão giả tay phải vung lên, cùng áo bào xám thanh niên còn có Hắc Long biến mất ngay tại chỗ.

Mấy vạn dặm bên ngoài.

“Tộc trưởng, hắn có được Long Tộc huyết mạch uy áp, nếu là muốn đối với ta Long Tộc ra tay, ta trong long tộc rất nhiều Long đều muốn không phải là đối thủ của hắn, vì sao không trực tiếp giết hắn đi?” Hắc Long nói.

“Giết hắn đi, chúng ta đều trở về không được”

Lão giả nói xong, một ngụm máu tự trong miệng hắn phun ra.

Áo bào xám thanh niên cùng Hắc Long hoảng hốt!

“Ngày sau, không muốn đơn giản tại đặt chân Thanh Châu!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1044: Dương Diệp, lăn ra đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn xem trong tay màu vàng long trảo lệnh bài, Dương Diệp có chút mộng. Cái này Long Tộc tộc trưởng vậy mà thật sự lại để cho hắn đem làm cái gì kia Long Tộc người phát ngôn!

Việc này có chút quỷ dị!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc. Trước khi, hắn có thể cảm giác được, lão giả kia đối với hắn là đã có sát tâm đấy. Chỉ là hắn không rõ chính là, đối phương xác thực đột nhiên rời đi, sau đó các loại đối phương sau khi trở về, vậy mà thái độ thoáng một phát chuyển biến rồi. Không chỉ có không giết hắn rồi, trả lại cho hắn cái này màu vàng long trảo lệnh bài!

Lão giả rời đi đoạn thời gian kia, đến tột cùng đã sinh cái gì?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng hư không.

Trong hư không, tại Dương Diệp nhìn không thấy một chỗ, một gã nữ tử quần trắng cúi đầu nhìn phía dưới Dương Diệp.

Hồi lâu, nữ tử quần trắng quay người hóa thành một đạo cầu vồng biến mất tại trong hư không.

Phía dưới.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, suy nghĩ hồi lâu, vẫn không có suy nghĩ cẩn thận lão giả vì sao đột nhiên như vậy. Cuối cùng hắn dứt khoát không nhớ tới, bất kể như thế nào, với hắn mà nói là một chuyện tốt.

Hiện tại với hắn mà nói, là hảo hảo tăng thực lực lên!

Xếp bằng ở đấy, Dương Diệp khởi đầu dẫn Tinh Thần nhập vào cơ thể.

Tại hắn vận chuyển xuống, trong tinh không, vô số Tinh Thần Chi Lực trút xuống mà xuống, cuối cùng toàn bộ chui vào trong cơ thể hắn. Bởi vì muốn lợi dụng Tinh Thần Chi Lực Thốt Thể, bởi vậy, hắn cũng không có vận chuyển Tử Sắc Huyền Khí đồng hóa những... Này Tinh Thần Chi Lực. Loại này huống xuống, hắn đem đã bị Tinh Thần Chi Lực cắn trả. Cũng may hắn sớm có chuẩn bị tâm lý!

Mặc dù có chuẩn bị tâm lý, nhưng là cái kia cắn trả thống khổ hãy để cho được hắn nhịn không được ngược lại hít một hơi khí lạnh!

Bất quá hắn hay là cứ thế mà nhịn được!

Chịu khổ trung khổ, mới là người trên người! Đạo lý này, tại lúc trước hắn làm tạp dịch lúc sẽ hiểu. ◇ cà chua tiểu thuyết Internet w`fqxsw

Vốn là hắn cảm giác mình thân thể rất tốt, phải nói rất mạnh. Nhưng là tại nhìn thấy người áo bào tro về sau, hắn mới hiện, nguyên đến chính mình thân thể một đường, giờ mới bắt đầu mà thôi!

Hắn chủ tu kiếm, nhưng là hắn hiện, nhiều khi, thân thể một đạo không thể so với kiếm đạo một đường yếu. Đương nhiên, cũng không thể nói so kiếm nói cường. Chỉ có thể nói, thân thể trở nên mạnh mẽ rồi, đối với chính hắn có rất nhiều chỗ tốt. Phải biết rằng, cho tới bây giờ, có rất nhiều lần, hắn có thể đều dựa vào lấy thân thể gây nên thắng đấy.

Đặc biệt là cùng cái kia nữ tử thần bí tại thế giới kia lúc, nếu như không là có thêm cường đại thân thể, đoán chừng hắn hiện tại đã hóa thành một đống đất vàng rồi!

Ngay từ đầu, hắn cũng không có dẫn quá nhiều Tinh Thần tiến vào trong cơ thể, mà là từ ít đến nhiều. Hắn phải lại để cho thân thể của mình thích ứng cái loại nầy cắn trả mang đến thống khổ, bằng không thì, hắn sợ chính mình sẽ đau nhức ngất đi.

Tuy nhiên như thế, nhưng là chút ít Tinh Thần Chi Lực mang đến cắn trả cũng làm cho hắn thống khổ!

Kiên trì! Hắn có thể làm đúng là cắn chặt răng kiên trì!

Một ngày một ngày đi qua, Dương Diệp theo lúc ban đầu thống khổ, đến bây giờ, thân thể của hắn đã dần dần thích ứng cái kia Tinh

Thần Chi Lực cắn trả mang đến thống khổ.

Trong lúc này, nhục thể của hắn tại trải qua Tinh Thần Chi Lực bất ngờ luyện, càng ngày càng mạnh, bất quá hắn cũng không có dừng lại, mà là mỗi ngày ban đêm tiếp tục dẫn Tinh Thần nhập vào cơ thể! Hắn hiện, buổi tối Tinh Thần Chi Lực so ban ngày Tinh Thần Chi Lực hiệu quả muốn lớn hơn nhiều. Cà chua

Về phần tại sao có thể như vậy, hắn không có đi so đo vấn đề này!

Năm ngày sau! Hắn ban ngày khởi đầu tu luyện kiếm kỹ, buổi tối dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể!

Vừa bắt đầu tu luyện chính là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật! Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật giai đoạn trước đối với hắn trợ giúp thật lớn, nhưng là theo thực lực của hắn tăng lên, tăng thêm hắn vừa học tập mới đích Thần giai kiếm kỹ, bởi vậy, cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật dần dần biến thành có chút gân gà rồi. Nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật so với kia nhất niệm thuấn sát còn muốn trọng yếu!

Vì cái gì? Bởi vì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật mạnh yếu quyết định bởi tại hắn chính mình thực lực của bản thân. Mà nhất niệm thuấn sát tuy nhiên có thể tiếp tục trở nên mạnh mẽ, nhưng là nó cuối cùng có một cái hạn độ! Mà cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, chỉ cần hắn thân thể lực lượng đủ cường, lực lượng điều khiển thật tốt, cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật uy lực, không có hạn mức cao nhất!

Cho nên, hắn quyết định khổ luyện cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Tại hắn cảnh giới tăng lên tới cao cấp Bán Thánh lúc, hắn có thể một lần thi triển gần 60 nói Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, 60 nói điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật không chút nào nhược Bình thường Thần giai hạ phẩm kiếm kỹ rồi! Mà gần đây mấy ngày này, bởi vì hắn thân thể không ngừng nhắc đến thăng, hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng càng ngày càng mạnh, cơ hồ mỗi cách một hai ngày, là có thể nhiều điệp gia mấy đạo kiếm khí!

Đã đến thứ bảy mươi nói lúc, hắn hiện, do ý kiếm ngưng tụ mà thành kiếm đã có chút không chịu nổi thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật mang đến khủng bố sức mạnh!

Mà lúc này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đã không chút nào nhược nhất niệm thuấn sát rồi!

Nhưng mà, hắn còn không có đình chỉ, vẫn còn tiếp tục điên cuồng tu luyện thân thể cùng cái này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Lại đi qua năm ngày, lúc này nhục thể của hắn cùng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật tăng lên biến thành phi thường chậm chạp. Cà chua tiểu thuyết □ võng

Đặc biệt là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, lúc này hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật đã có thể duy nhất một lần điệp gia tám mươi nói. Nhưng là, muốn tại tăng lên, cho dù là tăng lên một đạo, đều biến thành phi thường phi thường khó khăn!

Hắn thân thể cũng là như thế, lúc ban đầu, hắn thân thể khó có thể thừa nhận cái kia Tinh Thần Chi Lực cắn trả mang đến thống khổ, nhưng là đến bây giờ, hắn thân thể đã có thể thích ứng cái loại nầy thống khổ. Đương nhiên, thích ứng không có nghĩa là sẽ không thống khổ. Chỉ nói là, hắn hôm nay sẽ không tại giống như trước như vậy bị Tinh Thần Chi Lực tra tấn đánh mất thần trí hoặc là hôn mê!

Đáng giá một nói rất đúng, hắn hiện tại ý kiếm, chỉ có thể đủ thi triển hai lần điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật. Hư Vô Cảnh Kiếm Ý ngưng tụ mà thành ý kiếm, đều không chịu nổi hắn hiện tại Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cái kia là kinh khủng cỡ nào?

Dù sao theo như chính hắn suy đoán, tăng thêm Hư Vô Cảnh Kiếm Ý gia trì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, tuyệt đối không kém Thần giai thượng phẩm kiếm kỹ!

Mà nhục thể của hắn, lúc này cũng so nguyên lai mạnh ít nhất gấp đôi đã ngoài! Chỉ là không biết có tính không Thần Dũng Cảnh rồi!

Ngoại trừ thân thể cùng cảnh giới phương diện, hắn hiện, còn có một thu hoạch, cái kia chính là Tinh Thần hộ thể thuật cũng trở nên mạnh mẽ rồi. Phiên cà □

Tinh Thần hộ thể thuật, theo như trước kia Trác Giáo Tập thuyết pháp là tương đương với Vô Địch. Nhưng là tại gặp được những hắc ảnh kia người lúc, hắn biết rõ, cái này hoàn toàn là ở nói láo: Đánh rắm. Bởi vì cho dù là Tinh Thần hộ thể thuật, cũng không thể đủ kháng trụ những hắc ảnh kia người công kích. Bất quá cái này không có nghĩa là Tinh Thần hộ thể thuật không được, trái lại đấy, Tinh Thần hộ thể thuật cực kì khủng bố!

Phải biết rằng, hắn lúc trước nhưng chỉ có dựa vào cái này Tinh Thần hộ thể thuật, cứ thế mà đánh chạy trên trăm Thánh giả ah!

Tinh Thần hộ thể thuật, không tính Vô Địch, nhưng là sẽ sâu sắc tăng cường phòng ngự, cái này với hắn mà nói, cũng coi như một cái đại át chủ bài. Dùng hắn hiện tại đối với Tinh Thần hộ thể thuật tạo nghệ, coi như là thi triển gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý nhất niệm thuấn sát cũng phá không được Tinh Thần hộ thể thuật!

Kế tiếp thời gian, Dương Diệp như cũ là tu luyện, điên cuồng tu luyện!

Vân Hải Thành.

Bởi vì Ngọc Vô Song nguyên nhân, trước khi những cái... Kia thiếu chút nữa bị Dương Diệp đuổi đi Vân Hải Thành đệ tử toàn bộ đều giữ lại. Bất quá, muốn muốn lấy được Vân Hải Thành những cái... Kia huyền giả tha thứ, cũng không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Tại Dương Diệp tu luyện trong khoảng thời gian này, những học sinh kia toàn bộ bị Ngọc Vô Song an bài đến Vân Hải Thành tất cả cái địa phương đi giảng bài, đương nhiên, không phải đơn giản giảng bài. Bọn hắn giảng bài, là không hề giữ lại giảng bài, cũng chính là bọn họ bản thân sở học huyền kỹ công pháp vân... Vân, đợi một tý, toàn bộ đều không hề giữ lại!

Cử động lần này làm cho Vân Hải Thành những cái... Kia đi học đệ tử gia trưởng cao hứng cực kỳ khủng khiếp. Phải biết rằng, Vân Hải Thư Viện đệ tử, nhưng lại đều là tinh anh, như thế không hề giữ lại giáo thụ, con của bọn hắn tự nhiên được lợi lớn nhất. Bởi vậy, những cái... Kia vốn là xem Vân Hải Thư Viện đệ tử không vừa mắt huyền giả, cũng thời gian dần trôi qua cải biến thái độ rồi.

Tuy nhiên những cái... Kia thiếu chút nữa bị Dương Diệp đuổi đi Vân Hải Thư Viện đệ tử giữ lại, nhưng là Trác Giáo Tập bốn người nhưng lại không có thể đủ lưu lại. Ngọc Vô Song cũng không có cầu lại để cho bốn người bọn họ lưu lại, bốn người tồn tại, là Dương Diệp tuyệt đối không thể dễ dàng tha thứ đấy. Bởi vì một khi hắn Dương Diệp không tại, bốn người nếu là có ý đồ xấu, cái kia Vân Hải Thành sẽ vạn kiếp bất phục!

Kỳ thật Ngọc Vô Song biết rõ, Dương Diệp là căn bản không giống lại để cho Trác Giáo Tập bốn người sống. Hắn Dương Diệp tựu là một người như vậy, đem ngươi ta làm địch nhân, ta đây sẽ đem ngươi làm địch nhân. Còn đối với Dương Diệp mà nói, nếu là địch nhân, đây tuyệt đối là phải nhổ cỏ tận gốc đấy.

Như Dương Diệp theo như lời, hắn sở dĩ có thể buông tha đối phương, một là đối với chính mình có lòng tin, hai là vì nàng cùng

Lục Uyển Nhi không có chuyện!

Nghĩ vậy, Ngọc Vô Song trong nội tâm ấm áp.

Đứng tại trên tường thành Ngọc Vô Song ngẩng đầu nhìn hướng về phía Thiên Lang Sơn Mạch, thấp giọng nói: “Cũng không biết thằng này tu luyện ra thế nào rồi! Ân?”

Đột nhiên, nàng ánh mắt rơi xuống xa xa, ở phía xa, một gã lưng cõng trường thương, mặc trường bào màu đen nam tử chính chậm rãi hướng Vân Hải Thành đi tới.

“Người đến người phương nào!” Ngọc Vô Song trầm giọng nói.

Nam tử không nói gì, như trước đi lên phía trước lấy!

Ngọc Vô Song nhướng mày, tay phải vung lên, Dương Diệp lại để cho bảo hộ nàng cái kia Thánh giả khôi lỗi Chu Nguyên chắn tên nam tử kia trước mặt, nói: “Ngươi là người phương nào!”

Nam tử không có trả lời, hắn ngẩng đầu nhìn hướng ngăn cản ở trước mặt hắn Thánh giả khôi lỗi Chu Nguyên, sau một khắc, sau lưng của hắn trường thương hóa thành một đạo thương mang phóng lên trời, đem làm trường thương xuất hiện trên không trung lúc, nam tử quỷ dị địa xuất hiện ở trường thương trước mặt, sau đó duỗi tay nắm chặt trường thương.

“Cút!”

Một tiếng gầm lên, nam tử trong tay trường thương rời khỏi tay!

Cái kia Thánh giả khôi lỗi Chu Nguyên còn chưa phục hồi tinh thần lại, trực tiếp bị trường thương cắm ở trước ngực, cuối cùng bay rớt ra ngoài, đính tại Vân Hải Thành trên tường thành!

Hư vô cảnh thương ý!

Ngọc Vô Song đồng tử co rụt lại, trước mắt nam tử này là ai?

“Dương Diệp, lăn ra đây!”

Áo đen rơi trên mặt đất, gầm lên giận dữ, sau đó chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất.

Ở trước mặt hắn mặt đất trực tiếp vỡ ra, vỡ ra mặt đất nhanh chóng lan tràn, lập tức đến cái kia Vân Hải Thành cửa thành.

Cửa thành ầm ầm nghiền nát!

Một đạo mấy trăm trượng trường, sâu không thấy đáy khe rãnh xuất hiện ở nam tử trước mặt cùng đã nghiền nát cửa thành trước mặt.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1045: Bạch Lộc Thư Viện thiên tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kích miểu sát Thánh giả!

Trên tường thành, Ngọc Vô Song đồng tử co rụt lại, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Trước mắt nam tử này là ai?

Giờ phút này, toàn bộ vân a huyền giả đều bị kinh động, vô số huyền giả thiểm lược thượng trên tường thành. Khi thấy cái kia bị đinh tại trên tường thành Thánh giả khôi lỗi Chu Nguyên lúc, tất cả mọi người hoảng hốt.

Thánh giả ah!

Dương Diệp lúc trước cũng giết qua Thánh giả, nhưng là đó là kịch chiến hồi lâu mới đánh chết đó a hiện tại, trước mắt nam tử này vậy mà một kích tựu miểu sát Thánh giả.

Còn đối với mới cao cấp Bán Thánh!

Hắn là ai?

Áo đen nam tử nhìn về phía vân a, thần sắc dữ tợn, nói: “Không đi ra vậy sao? Cũng tốt, ta cho ngươi toàn bộ Vân Hải Thư Viện cùng vân a vi muội muội ta chôn cùng!”

Nói xong, hắn phải tay khẽ vẫy, cái kia đính tại trên tường thành trường thương lập tức hóa thành một đạo lưu quang bay trở về trong tay hắn, đón lấy, thân hình hắn khẽ động hướng phía vân a bắn mạnh tới qua ngay tại hắn muốn đi vào cửa thành lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, bởi vì Lục Uyển Nhi chắn trước mặt của hắn.

Lục Uyển Nhi không nói gì, trường kiếm trong tay đối với nam tử mạnh mà tựu là bổ một phát!

Một đạo kiếm khí từ kiếm tiêm kích xạ mà ra, lập tức đến nam tử kia trước mặt!

“Cút!”

Nam tử một tiếng gầm lên, trong tay trường thương mạnh mà bổ vào đạo kiếm khí kia phía trên, đạo kiếm khí kia lập tức bị đánh cho hư vô. Lục Uyển Nhi đồng tử co rụt lại, mà lúc này, nam tử kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, cùng lúc đó, nam tử trường thương trong tay đối với nàng mạnh mà hung ác bổ mà xuống.

Cái này bổ một phát, Lục Uyển Nhi không gian chung quanh trực tiếp nổ ra!

Lục Uyển Nhi sắc mặt đại biến, không dám khinh thường, trong cơ thể nửa bước Hư Vô Cảnh Kiếm Ý bạo tuôn ra mà ra rót vào nàng trường kiếm trong tay bên trong, đón lấy, nàng hai tay cầm kiếm mạnh mà nghiêng chọn trên xuống!

Một đạo chói tai kim thiết giao thương âm thanh tại thừa vang lên!

Lục Uyển Nhi dưới chân địa mặt trực tiếp hóa thành bột mịn, mà Lục Uyển Nhi kiếm trong tay đã ở lập tức trải rộng vô số vết rách × tịch một cái chớp mắt, nam tử kia nắm trường thương mạnh mà chúi xuống!

Lục Uyển Nhi trường kiếm trong tay trực tiếp vỡ vụn ra ra, Lục Uyển Nhi đồng tử kịch liệt co rụt lại, cũng may nàng phản ứng không chậm, tại kiếm toái một khắc này, bên nàng thân lóe lên, tránh thoát nam tử kia một kích trí mạng. Nhưng là, ngay tại nàng muốn đẩy ra lúc, nam tử trong tay trường thương mạnh mà một cái quét ngang quét tại bụng của nàng lên!

Một ngụm máu tự Lục Uyển Nhi trong miệng phun ra, đón lấy, Lục Uyển Nhi cả người ngoặt (khom) trở thành cong hình dáng hướng về sau bay ngược đi ra ngoài!

Một đạo thương mang tại thừa thoáng hiện mà ra, hướng phía cái kia bay rớt ra ngoài Lục Uyển Nhi điện bắn đi. Thương mang tốc độ cực nhanh, lập tức tựu đuổi theo bị đánh bay Lục Uyển Nhi.

“Uyển Nhi!”

Trên tường thành, Ngọc Vô Song các loại nữ tròn mắt muốn nứt người muốn cứu, nhưng là cái kia thương mang quá nhanh, mọi người căn bản không kịp!

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh tại phía chân trời vang vọng mà lên, sau một khắc, cái kia bắn về phía Lục Uyển Nhi thương mang ầm ầm vỡ vụn. Thương mang vỡ vụn, Dương Diệp xuất hiện ở Lục Uyển Nhi sau lưng, hắn tay phải nắm tại Lục Uyển Nhi sau trên lưng, Lục Uyển Nhi lập tức ngừng lại.

Chứng kiến Lục Uyển Nhi sắc mặt tái nhợt cùng khóe miệng màu đỏ tươi, Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống.

“Hắn rất cường!” Lục Uyển Nhi bàn tay như ngọc trắng cầm lấy Dương Diệp tay, chân thành nói.

“Giao cho ta!”

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng lau Lục Uyển Nhi khóe miệng máu tươi, nói: “Về sau loại chuyện này, tốt nhất là để cho ta tới. Ta không phải khinh thị ngươi, ngươi bây giờ vừa mới khôi phục đan điền, còn không phải như vậy ổn định, như thế nhiều tĩnh dưỡng cùng thích ứng.”

Lục Uyển Nhi khẽ gật đầu, nói: “Được!” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, xuất hiện ở trên tường thành.

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia áo đen nam tử, thủ đoạn khẽ động, man thần vẻn vẹn hiện tại hắn trên tay, không nói nhảm, hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, song tay nắm lấy Man Thần Kiếm đối với nam tử kia hung hăng bổ tới.

Hắn cũng không biết đối phương lai lịch, càng không biết đối phương tại sao phải tìm hắn, hắn chỉ biết là, đối phương thiếu chút nữa giết Lục Uyển Nhi.

Hơn nữa hắn gần đây cho rằng, nhiều khi, tốt nhất là động thủ trước tại dùng tài hùng biện!

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, áo đen nam tử khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, trong tay trường thương mãnh liệt mà đối với trước mặt một đâm, cái này một đâm, trực tiếp làm cho hắn chung quanh ngàn trượng nội không gian nổ ra!

Thương kiếm trên không trung một chạm vào nhau, trong chốc lát, vẫn còn như núi lửa bộc phát giống như, hai người chung quanh ngàn trượng nội không gian bởi vì không chịu nổi cả hai lực lượng, trực tiếp sụp xuống ra! Thần bí không gian lỗ đen, muốn thôn phệ hai người, bất quá rất nhanh, cái kia sụp xuống không gian lại đang thiên địa pháp tắc chữa trị phía dưới khôi phục bình thường!

Nhưng là sau một khắc!

Lưỡng người kiếm trong tay cùng thương lần nữa chạm vào nhau!

Không gian lần nữa sụp xuống ra!

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành mọi người mặt lộ vẻ thần sắc, Dương Diệp cường đại bọn họ là biết đến, mà cái này áo đen nam tử là ai? Hắn lại có thể cùng Dương Diệp chống lại!

Giờ phút này, tất cả mọi người tại hiếu kỳ cái này áo đen nam tử thân phận!

Nhìn phía dưới cùng Dương Diệp kịch chiến áo đen nam tử, Lục Uyển Nhi trầm giọng nói: “Vô Song, đoán được lai lịch của người này sao?”

Ngọc Vô Song trầm ngâm một lát, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hắn hẳn là đến từ Trung Thổ Thần Châu Bạch Lộc Thư Viện.”

“Vì cái gì?” Lục Uyển Nhi khó hiểu.

Ngọc Vô Song nói: “Còn nhớ rõ lúc trước Dương Diệp đánh chết tên kia gọi Tinh Thần nữ tử lúc, cái kia Khai Dương quân đã từng nói qua mà nói sao? Cái kia Khai Dương quân lúc ấy nói, cái kia Tinh Thần có một cái ca ca, là Vân Hải Thư Viện một đời tuổi trẻ xếp hạng mười lăm yêu nghiệt. Mà trước mắt nam tử này, trước khi nói muốn Vân Hải Thư Viện cùng vân a cho muội muội của hắn chôn cùng. Cho nên, nếu như ta không có đoán sai, người này như thế chính là Tinh Thần ca ca!”

Bạch Lộc Thư Viện!

Lục Uyển Nhi cùng Ngọc Vô Song hai nữ thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng lên!

Cái này áo đen nam tử tại Bạch Lộc Thư Viện bên trong chỉ có thể vỗ vào thứ mười lăm, mà thực lực của đối phương cũng đã như thế khủng bố. Có thể tưởng tượng, cái kia xếp hạng nam tử phía trước cái kia chút ít yêu nghiệt có nhiều khủng bố; Nghĩ đến Dương Diệp ngày sau muốn dẫn lấy Vân Hải Thư Viện đệ tử đi cùng những cái... Kia yêu nghiệt tỷ thí, hai nữ tâm tình là được biến thành vô cùng trầm trọng!

Lúc này, phía dưới đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn. Hai nữ vội vàng nhìn lại, lúc này, Dương Diệp cùng áo đen nam tử đã tách ra. Mà lúc này phía dưới mặt đất, đã sụp xuống trở thành một cái hố to!

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, trong mắt tràn đầy chiến ý. Trong khoảng thời gian này ra, thực lực của hắn chỉnh thể trên phạm vi lớn tăng lên rất nhiều, hắn hiện tại, cần đúng là chiến đấu chính là bởi vì như thế, hắn cũng không có triệu hồi ra bóng đen Thánh giả khôi lỗi đi ra hỗ trợ. Đương nhiên, còn có một nguyên nhân, đó chính là hắn không muốn cái gì đều dựa vào Thánh giả khôi lỗi!

“Lại đến!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, song tay nắm lấy Man Thần Kiếm mãnh liệt bắn mà ra. Bởi vì hắn cần thoải mái đầm đìa chiến đấu, bởi vậy, hắn cầm chính là Man Thần Kiếm, dùng là đơn thuần thân thể lực lượng. Nếu là lúc trước, đối phương có hư vô cảnh thương ý, hắn đơn thuần thân thể lực lượng căn bản chống đỡ không qua đối phương, nhưng là hiện tại, hắn thân thể lực lượng trên phạm vi lớn tăng lên, tăng thêm hắn đối với lực lượng siêu cường lực khống chế, hắn chỉ bằng đơn thuần thân thể lực lượng tựu đè lại đối phương hư vô cảnh thương ý!

Rầm rầm rầm...

Thừa không ngừng vang lên hai người kịch chiến tiếng nổ lớn, ngay từ đầu, nam tử còn có thể bằng vào hư vô cảnh thương ý cùng Dương Diệp đứng lực lượng ngang nhau, nhưng là rất nhanh, nam tử dần dần rơi xuống hạ phong. Bởi vì Dương Diệp càng đánh càng hăng, phảng phất không biết mỏi mệt Bình thường vẻn vẹn như thế, Dương Diệp phương thức chiến đấu tương đương điên cuồng, hắn hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, chiêu chiêu cùng đối phương dùng tổn thương đổi tổn thương!

Áo đen nam tử tự nhiên không dám cùng Dương Diệp như vậy liều mạng, phải biết rằng, hắn cũng không Dương Diệp khủng bố như vậy thân thể. Chính là bởi vì như thế, đang cùng Dương Diệp trong lúc kích chiến, hắn dần dần rơi xuống hạ phong.

Không đến một hồi, áo đen nam tử cánh tay khởi đầu vỡ ra, máu tươi không ngừng tràn ra.

Áo đen nam tử khởi đầu bị thương, nhưng là, áo đen nam tử trong mắt Sát Ý nhưng lại càng phát ra đầm đặc rồi. Nam tử hai mắt đỏ bừng, như là một đầu nổi giận dã thú!

Thương kiếm chạm vào nhau, hai người tách ra.

Dương Diệp đang muốn lần nữa xông đi lên, lúc này, một cổ kinh khủng khí thế từ cái này áo đen nam tử trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, áo đen nam tử trong tay trường thương phảng phất sống lại giống như, kịch liệt địa rung động, không ngừng phát ra từng đạo thương minh thanh!

“Muốn chơi thật sự sao? Cũng tốt, vừa vặn thử xem của ta Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!” Dương Diệp hai mắt nhắm lại. Cổ tay hắn khẽ động, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trong tay, cùng lúc đó, một thanh ý vẻn vẹn hiện ở trước mặt hắn.

Ý kiếm vào vỏ, Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, vang vọng phía chân trời!

“Dương Diệp, vi muội muội ta chôn cùng!”

Áo đen nam tử gầm lên giận dữ, nắm tay trung trường thương đối với Dương Diệp mạnh mà ném một cái, “Nộ Long Xuất Hải!”

Thương ra, cái kia trường thương trực tiếp vỡ vụn ra ra, nhưng là rất nhanh, những cái... Kia vỡ vụn trường thương mảnh vỡ đột nhiên hóa thành một đạo kim quang, hợp thành một đầu ngàn trượng lớn lên hoàng kim cự long!

Kim long một tiếng hét giận dữ, sau đó mạnh mà hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Rầm rầm rầm...

Kim long những nơi đi qua, không gian từng khúc sụp xuống!

“Trảm!”

Dương Diệp thanh âm tại thừa vang lên, đón lấy, một đạo kiếm quang tại thừa chợt lóe lên.

Bảy mươi nói điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm quang nhanh hơn tia chớp, thừa cơ hồ không ai có thể thấy rõ kiếm quang quỹ tích. Nhưng là bọn hắn thấy được cái kia đã vọt tới Dương Diệp trước mặt mấy trượng chỗ hoàng kim cự long dừng lại rồi, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia hoàng kim cự long trực tiếp chia làm hai nửa!

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành vô số người sôi trào hoan hô!

Ngọc Vô Song các loại nữ cũng là sâu sắc thở dài một hơi!

Cái kia áo đen nam tử sắc mặt trắng nhợt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin không cảnh thương ý tăng thêm Thần giai trung phẩm thương kỹ, coi như là không có nước phần đích Thánh giả, hắn cũng có lòng tin một kích oanh đối phương thần hồn câu diệt. Nhưng là, hắn cái này tự tin một kích, cũng là bị trước mắt Dương Diệp một kiếm phá đi rồi!

Khiếp sợ qua đi, nam tử trong mắt hiện lên một vòng quyết tuyệt cùng lệ khí!

Một cổ khí thế đột nhiên tự nam tử trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, nam tử trên người vậy mà tản mát ra nhàn nhạt hỏa diễm hào quang!

Thiêu đốt linh hồn!

Ps: Cảm tạ: Tịch mịch tàn thuốc đầu, liễu lúc trấn, không nhìn tựu không nhìn sắt, thư hữu 30258650, tuệ nương nương, hudschun, thỉnh bảo ta lâm bí hàng, thư hữu 30902462, điểm chỉ yên (thuốc) nice, fcgvhbjn, thư hữu 12177411, ta là Minh thúc, tịch mịch thiếu gia Tuấn 1987. Thư hữu 30579281, ngày tốt ngày thiên, diệp diệp cô được, ** máy tính khắc, liuhaoren360 các loại bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

Hai ngày này khôi phục bình thường đổi mới, bởi vì số 1 chuẩn bị bộc phát xuống.

Cuối cùng nói một vấn đề: Rất nhiều xem sách lậu đấy, các ngươi xem tựu nhìn, nhưng là có thể hay không đừng nhìn cái kia sao lẽ thẳng khí hùng? Đặc biệt là còn chạy đến trước mặt của ta đến lẽ thẳng khí hùng? Càng buồn cười đấy, tổng còn lấy một bộ ngươi xem sách của ta, là ta vinh hạnh bộ dạng. Còn có các loại uy hiếp ta nói hắn không nhìn đấy... Thật sự, làm người, có thể hay không có chút tự mình hiểu lấy?

Càng buồn cười chính là một ít, còn lẽ thẳng khí hùng chạy đến tìm ta muốn tồn cảo (giữ lại bản thảo), đối với cái này loại người, ta là thực mẹ nó phục rồi. Hiếm thấy cũng không phải như vậy hiếm thấy đấy.

Đưa cho rất nhiều xem sách lậu không có tự mình hiểu lấy người một câu, người ngốc không đáng sợ, sợ chính là mình ngốc còn cảm giác mình rất thông minh, còn cảm giác mình rất ngưu bức!

Rất nhiều sách lậu độc giả nói ta không tôn kính sách lậu độc giả, ta chỉ muốn nói, ta ghi ba xâm, ba xâm mới 1 mao tiền tả hữu, mà ta chỉ có thể phân đến năm phần, hội viên đẳng cấp cao đấy, đọc sách tiện nghi chút ít, ta chỉ có thể phân đến ba phần, một tháng, cho ăn bể bụng cũng tựu hai ba lon cola giá tiền mà thôi, nhưng là, các ngươi y nguyên không muốn ủng hộ chánh bản, các ngươi không tôn kính của ta lao động thành quả, sau đó miễn phí nhìn về sau, còn yêu cầu cái này, yêu cầu cái kia, ta dựa vào cái gì điểu ngươi à? Ngươi cho rằng ngươi là thương tỉnh không, võ đằng lan ah! Tao tâm, ta tuyệt đối không biết hai vị này...

Đồng thời, cũng cảm tạ ủng hộ chánh bản các bằng hữu, không là ủng hộ của các ngươi, Kiếm Vực không có khả năng đi cho tới hôm nay.

Rất nhiều sách lậu độc giả nói ta thích ở phía sau ps, ta muốn nói, ngươi cắn ta ah!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1046: Cho nên, thỉnh ngươi câm miệng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới trước mắt nam tử này vậy mà thiêu đốt linh hồn!

Thiêu đốt linh hồn có thể trên phạm vi lớn tăng lên thực lực bản thân, nhưng là, hắn trả giá cao tựu là thần hồn câu diệt! Trước mắt nam tử này cùng chính mình có cái gì thâm cừu đại hận? Vậy mà không tiếc muốn thiêu đốt linh hồn!

Không dám khinh thường, Dương Diệp tay phải tìm tòi, một thanh kiếm ngưng tụ mà thành, ý kiếm vào vỏ!

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, tại cuối chân trời, một đạo bạch sắc quang điểm xuất hiện ở hắn trong tầm mắt. Cà chua ∇ ``` rất nhanh, màu trắng quang điểm đã rơi vào một bên cái kia áo đen nam tử trước mặt.

Quang điểm tán đi, một gã áo trắng nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Áo trắng nam tử đi đến cái kia áo đen nam tử trước mặt, tay phải đối với áo đen nam tử nhẹ nhàng vỗ, một cổ màu trắng khí lưu tự bạch y nam tử trong tay tuôn ra, sau đó chui vào áo đen nam tử trong cơ thể. Rất nhanh, cái kia áo đen nam tử ngọn lửa trên người dần dần biến mất. Nhưng là áo đen nam tử nhưng lại thoáng một phát co quắp ngã trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, từng ngụm từng ngụm thở lấy, phảng phất bệnh nặng một hồi!

“Vì cái gì ngăn cản ta!” Áo đen nam tử gắt gao nhìn xem áo trắng nam tử, hỏi.

“Muốn báo thù, có rất nhiều cơ hội, làm gì ngu xuẩn thiêu đốt linh hồn?” Áo trắng nam tử nhạt âm thanh nói.

“Hắn đã giết Tinh Thần!” Áo đen nam tử thần sắc dữ tợn, như là dã thú giống như gào thét: “Hắn đã giết Tinh Thần!”

“Ta biết rõ!” Áo trắng nam tử khẽ gật đầu, nói: “Nhưng là, ngươi như thiêu đốt linh hồn về sau y nguyên giết không được hắn đâu này?”

Áo đen nam tử gắt gao nhìn xem áo trắng nam tử, không nói gì.. `

Áo trắng nam tử lại nói: “Muốn muốn thân thủ vi muội muội của ngươi báo thù, ngươi đầu tiên được còn sống.”

Nói xong, áo trắng nam tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không hổ là dám khiêu khích ta Bạch Lộc Thư Viện người, thực lực xác thực không kém. Chỉ là, đối với một cái nữ nhân hạ như thế sát thủ, không khỏi quá không chịu nổi một ít.”

“Nữ nhân?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Với ta mà nói, chỉ cần là địch nhân, mặc kệ đối phương là nữ nhân hay là cái gì, ta đều chiếu giết không tha. Phải biết rằng, nếu như thực lực của ta yếu, cái kia cái chết, Nhưng có thể tựu là chúng ta Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện nữ nhân. Khi đó, các hạ sẽ đến thay chúng ta Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành nữ nhân bênh vực kẻ yếu sao? Không, ngươi sẽ không đâu. Cho nên, thỉnh ngươi câm miệng. Muốn chiến, tựu động thủ, bằng không thì, thỉnh cút!"

Áo trắng nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: "Xem ra, ở cái địa phương này sống lâu rồi, cho ngươi tự tin đến cho là mình đã Vô Địch rồi."

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chém, một đạo kiếm khí lập tức đến cái kia áo trắng nam tử trước mặt!

Áo trắng nam tử đồng tử hơi co lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà trực tiếp ra tay, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, trong cơ thể hắn tựu mạnh mà tuôn ra một đạo bạch quang.

Một tiếng vang thật lớn, Bạch Quang tán đi, áo trắng nam tử hướng về sau lui mười bước!

Áo trắng nam tử hai mắt nhắm lại, trong mắt có Sát Ý.

Dương Diệp nhưng lại không để ý tới hai người, mà là quay người rời đi, đi một hồi, hắn đột nhiên ngừng lại, nói: "Không giết các ngươi, lưỡng nguyên nhân. Cà chua☆ tiểu thuyết △ võng ☆```` thứ nhất, ta hiện tại không có thời gian với các ngươi chơi đánh cho tiểu nhân đến lão trò chơi. Thứ hai, giúp ta mang câu nói trở về cho các ngươi pháp phái, Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu] ta sẽ đến đúng giờ, các ngươi không phải muốn giết ta, diệt Vân Hải Thư Viện sao? Đến lúc đó, có bản lĩnh, các ngươi cho dù đến!"

Áo trắng nam tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: "Thật sự là buồn cười đến cực điểm, ngươi vậy mà muốn chống lại ta Bạch Lộc Thư Viện! Tốt, chúng ta sẽ chờ ngươi, chờ ngươi cùng ngươi Vân Hải Thư Viện đệ tử đã đến. Dương Diệp, chúng ta biết rõ, ngươi đây là đang kéo dài thời gian, lại để cho chúng ta bây giờ không ra tay với Vân Hải Thư Viện. Ngươi yên tâm, chúng ta thành toàn ngươi. Chờ ngươi đi vào Trung Thổ Thần Châu, ngươi sẽ phát hiện mình vừa rồi nói là cỡ nào buồn cười!"

Nói xong, áo trắng nam tử quay người dẫn theo cái kia áo đen nam tử, thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Áo trắng nam tử hai người sau khi rời đi, hai đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

"Ngươi ngày sau thật đúng muốn đi trước Bạch Lộc Thư Viện?" Kiếm Vô Trần trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta không có lựa chọn.” Xác thực không có lựa chọn. Nếu như hắn không đi, Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành nhất định bị diệt. Mà hắn cũng sẽ (biết) lọt vào Bạch Lộc Thư Viện cường giả đuổi giết! Hắn chỉ có lựa chọn đi, hơn nữa đánh bại pháp phái cái kia chút ít yêu nghiệt, đạt được Bạch Lộc Thư Viện cao tầng tán thành, kể từ đó, hắn cùng với Vân Hải Thư Viện còn có Vân Hải Thành mới có thể bình an vô sự!

Người, chỉ có giá trị, mới sẽ có người tới rất ngươi. ☆ cà chua tiểu thuyết Internet ``` đi Bạch Lộc Thư Viện, hắn chính là muốn chứng minh giá trị của mình!

“Chỗ đó, Nhưng có thể so sánh ngươi tưởng tượng còn có khủng bố!” Kiếm Vô Trần trầm giọng nói.

“Ta biết rõ!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Kiếm Vô Trần, nói: “Ta muốn rời khỏi Cổ Kiếm Trai!”

Nghe vậy, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người sắc mặt biến hóa. Sau nửa ngày, Kiếm Vô Trần lắc đầu, nói: “Ta biết rõ ngươi là không muốn liên lụy chúng ta Cổ Kiếm Trai, nhưng là, ngươi cũng đã biết, cái này đối với ta Cổ Kiếm Trai đến cảm giác không phải là một cái cơ hội? Ngươi tuy nhiên là Vân Hải Thư Viện Viện Trường, nhưng cuối cùng là ta Cổ Kiếm Trai đệ tử. Ngươi nếu như thật sự ở đằng kia [thi đấu] bên trong đại phóng sáng rọi, ta Cổ Kiếm Trai cũng sẽ cùng theo thơm lây.”

“Có thể ta cũng có thể có thể cho Cổ Kiếm Trai mang đến tai hoạ ngập đầu!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Kiếm Vô Trần nói: “Không thể đồng hoạn nạn, làm sao có thể cùng phú quý?”

Lúc này, Cổ Chân Nhân cũng nhẹ gật đầu, nói: “Tiểu tử, ngươi phải biết rằng, qua nhiều năm như vậy, chúng ta Cổ Kiếm Trai cũng tựu ra Lục Uyển Nhi cùng ngươi như vậy lưỡng một thiên tài, Uyển Nhi tuy nhiên cũng là kiếm đạo thiên tài, nhưng là, nàng nếu như đến Trung Thổ Thần Châu đi, chỉ sợ cũng chỉ có thể tính toán bình thường. Cũng cũng chỉ có ngươi, chỉ có ngươi mới có thể cùng Trung Thổ Thần Châu những cái... Kia yêu nghiệt chống lại. Có thể nói, chúng ta Cổ Kiếm Trai nếu là muốn xông ra Thanh Châu, chỉ có thể dựa vào ngươi.”

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Trong lúc đó, cảm giác áp lực thật lớn. Tiền bối, tự cấp ta điểm thần trang cho ta, để cho ta giảm bớt giảm bớt áp lực!”

“Nói đến thần trang, ta ngược lại là nghĩ tới!” Kiếm Vô Trần nhạt âm thanh nói: “Tiểu tử ngươi trên người cái này vài món thần trang cũng nên vật quy nguyên chủ đi à nha!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, bất quá rất nhanh tựu khôi phục bình thường. ☆ cà chua tiểu thuyết Internet ``` hắn trong lúc đó biến thành cực kỳ chăm chú mà bắt đầu..., “Tiền bối, ngươi cũng thấy đấy, hiện tại địch nhân của ta đều là Thánh giả. Nếu như không có bộ này thần trang, ta khả năng tùy thời bị người giết chết! Với ta mà nói, bộ này thần trang tựu là ta bảo vệ tánh mạng đồ vật. Ngươi muốn thu hồi những... Này thần trang, bực này cùng là muốn mạng của ta ah.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần hai người khuôn mặt một hồi run rẩy. Kiếm Vô Trần bất đắc dĩ lắc đầu, nói: “Lúc trước cho ngươi mượn thần trang lúc, ta thì có dự cảm, cái này vài món đồ chơi tại cũng thu không trở lại. Ngươi cũng đừng một bộ ủy khuất bộ dạng rồi, chúng ta đã nhất trí quyết định, cái này vài món trang bị tặng cho ngươi rồi.”

“Cái này...”

Dương Diệp trong nội tâm cuồng hỉ, nhưng là trên mặt lại là có chút thẹn thùng, “Cái này, này làm sao không biết xấu hổ đâu này? Lúc trước đã nói rồi đấy là cho ta mượn đấy, các ngươi nhưng bây giờ nói là muốn tặng cho ta. Cái này, ta có chút ngượng ngùng ah!”

“Ngươi nếu cảm thấy không có ý tứ, đại khái có thể quy còn chúng ta!” Kiếm Vô Trần nói.

Dương Diệp lập tức lắc đầu, nói: “Đã các tiền bối có ý tốt, ta sao có thể cự tuyệt? Chư vị tiền bối yên tâm, ta nhất định đảm bảo tốt những... Này thần trang!”

Kiếm Vô Trần khóe miệng co lại, hắn lắc đầu, nói: “Ngươi, ngươi thật là vô sỉ đấy!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, bất quá xem tại thần trang phân thượng, hắn tựu không so đo rồi. Giống như là nghĩ tới điều gì, Dương Diệp cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Cổ Chân Nhân trước mặt, nói: “Đây là ta lúc đầu tại Thiên Lang Vương trong bảo khố đạt được đấy, toàn bộ là Tiên giai mỏ thiết. Ta muốn chúng toàn bộ chế tạo thành kiếm!”

Cổ Chân Nhân thần thức quét thoáng một phát, khi thấy bên trong cái kia chút ít Tiên giai mỏ thiết số lượng lúc, hắn tay lập tức run lên.

Sau nửa ngày, hắn yết hầu lăn lăn, nói: “Sớm, sớm biết như vậy Thiên Lang Vương như vậy giàu có, ta đã sớm đi đánh cướp.”

Dương Diệp: “...”

Cổ Chân Nhân hít sâu một hơi, nói: “Tiểu tử, những vật này ngươi cho ta xem như cho đúng người. Tại đây Thanh Châu, cũng chỉ có ta có năng lực đem chúng rèn đi ra. Tiểu tử, ngươi chờ, ta chuẩn bị cho ngươi một bộ tuyệt thế kiếm trận đi ra! Ha ha...” Nói xong, Cổ Chân Nhân vậy mà trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

“Hắn nếu như không si mê rèn một đường, chắc chắn là chúng ta Cổ Kiếm Trai đệ nhất cường giả!”

Kiếm Vô Trần khẽ lắc đầu, nói: “Tốt rồi, nhìn thấy ngươi không có việc gì, ta cũng cần phải trở về. Nếu có cần, đừng khách khí, Cổ Kiếm Trai thủy chung là hậu thuẫn của ngươi!”

Nói xong, Kiếm Vô Trần quay người biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân rời đi phương hướng, Dương Diệp trong nội tâm ấm áp. Bất kể như thế nào, Cổ Kiếm Trai thủy chung đưa hắn đem làm người một nhà.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía bắc giới phương hướng. Vân Tiêu Thánh Điện, Lâu Thiên Tiêu!

Còn có nửa tháng thời gian!

Hồi lâu, Dương Diệp lấy ra một cái phù lục, sau đó bóp nát. Không đến một hồi, Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Bảo chúng ta làm cái gì!” Tiểu Hồng âm thanh lạnh lùng nói.

“Mãng Tộc gần đây không có gì động tĩnh a?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thanh khẽ lắc đầu, nói: "Từ khi Thiên Lang Sơn Mạch bị ngươi đuổi đi về sau, Mãng Tộc bên trong tựu xuất hiện khác nhau, rất nhiều Trưởng Lão chủ trương chủ động cùng Vân Hải Thư Viện sửa chữa tốt, nhưng là vì tộc trưởng đương nhiệm nguyên nhân, bị không nhận, chối bỏ rồi.

“Bởi vì hắn muốn ôm Vân Tiêu Thánh Điện đùi, vậy sao?” Dương Diệp nói.

Tiểu Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Vân Tiêu Thánh Điện tựa hồ hứa hẹn qua hắn cái gì!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi!”

“Đi đâu?” Tiểu Thanh khó hiểu.

“Đi Mãng Tộc!” Dương Diệp nói.

“Ngươi, ngươi muốn giúp bọn ta đoạt lại Mãng Tộc quyền khống chế?” Tiểu Thanh kinh hỉ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Có thể, nhưng là bây giờ Mãng Tộc cùng Kim Cương Viên Tộc kết minh, song phương ước định, công thủ đồng minh, ta, chúng ta...”

“Vậy thì thật là tốt, cùng một chỗ thu thập!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1047: Động một cái thử xem?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn đi Vân Tiêu Thánh Điện trước khi, nhất định phải đem cái này hai tộc giải quyết, bằng không thì, hắn như thế nào dám an tâm thượng Vân Tiêu Thánh Điện?

Trước khi không thu thập đối phương, là vì Vân Hải Thành vừa mới ngưng chiến, cần nghỉ ngơi lấy lại sức, mà lại lúc kia hắn cũng không có đạt được mười tên bóng đen Thánh giả khôi lỗi. Lúc kia giao chiến, cho dù thắng, cũng là thắng thảm. Nhưng là hiện tại bất đồng, có được mười tên Thánh giả khôi lỗi hắn, căn bản không cần vận dụng Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành lực lượng!

Tại Tiểu Thanh hai tỷ muội dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp rất nhanh đi tới Mãng Tộc ở lại đấy, U Lâm Sơn Mạch.

Vừa xong U Lâm Sơn Mạch, một người trung niên cùng sáu gã lão giả tựu xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt.

“Lãnh Thanh, Lãnh Hồng, các ngươi lại vẫn dám trở về!”

Cầm đầu trung niên nhân sắc mặt âm trầm nói.

“Hắn tựu là Mãng Tộc tộc trưởng đương nhiệm, Vương Mãng!” Tiểu Thanh nói.

Nghe được Tiểu Thanh lời mà nói..., Vương Mãng bọn người ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người, tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, Vương Mãng biến sắc, nói: “Ngươi, ngươi là Vân Hải Thành Dương Diệp!”

Nghe được Vương Mãng lời mà nói..., tại bên cạnh hắn vài tên lão giả cũng là biến sắc, kinh hãi diệp.

Dương Diệp hai chữ này, hiện tại cái này Thanh Châu, có thể nói là không chút nào nhược cái kia Lâu Thiên Tiêu. Không chỉ có là Vân Hải Thư Viện từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Viện Trường, càng là Thanh Châu từ trước tới nay cái thứ nhất dùng Bán Thánh thực lực giết Thánh giả người. Đương nhiên, càng quan trọng hơn là Dương Diệp xử sự phong cách, huyết tinh, tàn nhẫn, vô tình!

Tại Thanh Châu, Dương Diệp còn có cái danh xưng, gọi Sát Thần!

Đối với những cái... Kia điều tra qua Dương Diệp người đến nói, ví dụ như Vương Mãng, hắn cảm thấy, Sát Thần cái này danh xưng đối với Dương Diệp mà nói, tuyệt đối là phi thường phù hợp đấy.

Dương Diệp ngoại trừ giết người như ngóe, còn một điều là hắn so sánh kiêng kị đấy, cái kia chính là hoàn toàn là một người điên! Tại điều tra của hắn ở bên trong, hắn phát hiện, Dương Diệp là thường xuyên ngôn ngữ bất hòa: Không cùng liền trực tiếp động thủ đấy. Mà động thủ lúc, hắn căn bản không thèm nghĩ nữa hậu quả, ví dụ như Dương Diệp tại đồ sát Vân Hải Thư Viện ám viện đệ tử thời gian.

Hắn điên mà bắt đầu..., người một nhà đều giết ah!

Đáng sợ nhất chính là, cái tên điên này còn có được thực lực cường đại!

“Ngươi nhận thức ta?” Dương Diệp mãng, hỏi.

Vương Mãng trầm giọng nói: “Ngươi Dương Diệp danh tiếng, tại đây Thanh Châu hôm nay là như sấm bên tai, ta làm sao có thể không biết đâu này? Ta rất ngạc nhiên, các hạ mang theo ta Mãng Tộc lưỡng tên phản đồ đến ta Mãng Tộc ý muốn như thế nào?”

“Tính sổ!”

Dương Diệp nhìn lướt qua Vương Mãng bọn người, nói: “Lúc trước, ta Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch tầm đó phát sinh chiến tranh, đây vốn là chúng ta Vân Hải Thư Viện cùng Thiên Lang Sơn Mạch chuyện giữa, nhưng là, ngươi Mãng Tộc nhưng lại không nên thò chân vào, xía vào. Cái này sổ sách, ta cảm thấy được, chúng ta phải hảo hảo tính cả tính toán!”

Tính sổ!

Nghe vậy, Vương Mãng sắc mặt trầm xuống, nói: “Dương Diệp, ta biết rõ ngươi có mười bộ thần bí Thánh giả khôi lỗi, nhưng là, ngươi cho rằng bằng ngươi mười bộ Thánh giả khôi lỗi có thể diệt ta Mãng Tộc cùng Kim Cương Viên Tộc?” Nói đến đây, Vương Mãng dừng một chút, lại nói: “Dương Diệp, hôm nay, bất kể là ngươi Vân Hải Thư Viện hay là ta Mãng Tộc, tất cả mọi người cần nghỉ ngơi lấy lại sức. Lần nữa phát phát động chiến tranh, đối với mọi người chúng ta đều không có lợi.”

“Bất Diệt các ngươi, ta được khó có thể bình an!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Vương Mãng bọn người sắc mặt triệt để âm trầm xuống. Vương Mãng giận quá thành cười, nói: “Vậy sao? Ta cũng muốn ngươi Dương Diệp như thế nào diệt chúng ta!” Nói xong, Vương Mãng đột nhiên đề cao thanh âm, “Viên Vương, đã đã đến, vì sao còn không ra?”

Vương Mãng thanh âm rơi xuống, tại cách đó không xa không gian một hồi chấn động, đón lấy, một gã khôi ngô nam tử cùng bảy tên lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Mười bốn người Thánh giả!

Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng hai nữ sắc mặt trầm xuống, Dương Diệp có mười tên Thánh giả khôi lỗi, tăng thêm các nàng hai cái, mới mười hai tên Thánh giả, còn đối với mới có mười bốn người Thánh giả!

Như thế nào chiến qua?

“Dương Diệp, chúng ta không muốn cùng Vân Hải Thư Viện đổ máu!”

Viên Vương ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Như mãng Vương nói, bất kể là ngươi Vân Hải Thư Viện còn có Mãng Tộc, cũng hoặc là ta Viên Tộc, chúng ta đều cần muốn hảo hảo nghỉ ngơi lấy lại sức. Phát phát động chiến tranh, đối với ngươi cũng hoặc là đối với chúng ta, đều không có lợi, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn lắc đầu, nói: “Hiện tại mặc dù mọi người an vô sự, nhưng là ta tin tưởng, chỉ cần cho các ngươi một điểm cơ hội, các ngươi sẽ không chút do dự đối với ta Vân Hải Thư Viện ra tay. Đã mọi người chúng ta, trong tương lai không cách nào tránh khỏi một trận chiến, ta đây vì cái gì không thừa dịp hiện tại có thực lực dưới tình huống tiên hạ thủ vi cường đâu này?”

Nói xong, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém!

Ý kiếm vỡ vụn, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Tám mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật! Gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tám mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Cái kia Vương Mãng hai mắt trợn lên, không thể tưởng tượng nổi địa diệp, nói: “Ngươi, ngươi...”

Vương Mãng còn chưa có nói xong, tại Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng còn có Viên Vương các loại Thánh giả kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Vương Mãng thân thể trực tiếp một phân thành hai, một cổ cột máu phóng lên trời, vô số nội tạng nương theo lấy máu tươi trên không trung trút xuống mà hạ!

Đón lấy, vô số linh khí ở giữa sân xuất hiện.

Một kiếm miểu sát Thánh giả!

Trong tràng tất cả mọi người hoảng hốt!

Dương Diệp tay phải vung lên, mười tên bóng đen người ra hiện tại hắn bên cạnh. Một thanh ý kiếm trọng mới xuất hiện trong tay hắn, ý kiếm vào vỏ, Dương Diệp Viên Vương, nói: “Tiếp ta một kiếm?”

Viên Vương nheo mắt, tiếp Dương Diệp một kiếm? Nếu là lúc trước, hắn biết nói tiếp mười kiếm đều không có sao. Nhưng là hiện tại... Cũng không phải nói hắn tiếp không dưới một kiếm này, mà là hắn biết rõ, cho dù tiếp được một kiếm này, khẳng định cũng sẽ (biết) trọng thương. Mà một khi hắn trọng thương, Viên Tộc đem gặp phải che diệt nguy cơ!

“Dương Diệp, ngươi thật đúng muốn cùng chúng ta cá chết lưới rách?” Viên Vương trầm giọng nói.

“Là các ngươi muốn đẩy, đưa ta Vân Hải Thư Viện vào chỗ chết, mà không phải ta muốn cùng ngươi nhóm (đám bọn họ) cá chết lưới rách!” Dương Diệp nói: “Ta Vân Hải Thư Viện tại Vân Tiêu Thánh Điện cuối cùng muốn chống lại, ta không muốn ngày sau ta Vân Hải Thư Viện tại Vân Tiêu Thánh Điện giao chiến lúc, hai người các ngươi tộc lại xuất hiện từ phía sau lưng chọc ta nhất đao. Cho nên, Bất Diệt các ngươi, ta như nghẹn ở cổ họng!”

Nói xong, Dương Diệp lại muốn động thủ, mà lúc này, cái kia Viên Vương đột nhiên nói: “Dương Diệp, nếu như ngươi là lo lắng cái này, vậy ngươi đại có thể không cần phải lo lắng, ta cam đoan với ngươi, ta Viên Tộc sẽ không tại đối với ngươi Vân Hải Thư Viện ra tay.”

“Ngươi cam đoan?” Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi lấy cái gì cam đoan!”

Viên Vương trầm giọng nói: “Trước kia ta Viên Tộc cùng Mãng Tộc sở dĩ ra tay với Vân Hải Thư Viện, là vì Trung Thổ Thần Châu cái vị kia đồng ý chúng ta một ít gì đó, sau đó muốn chúng ta liên thủ tiêu diệt Vân Hải Thư Viện. Nhưng là, cuối cùng, đối phương đồng ý đồ đạc của chúng ta, không có có một dạng thực hiện. Đối với Vân Hải Thư Viện xuất binh, chúng ta không chỉ có chết vô số yêu thú, còn cái gì đều không được đến!”

“Ta đối với ngươi những... Này không có hứng thú biết rõ!” Dương Diệp nói: “Ta chỉ hỏi ngươi, ngươi lấy cái gì cam đoan?”

Viên Vương diệp hồi lâu, cuối cùng nói: “Ta dùng linh hồn thề, tương lai chỉ cần ngươi Vân Hải Thư Viện không đúng ta Viên Tộc ra tay, ta Viên Tộc quyết không đối với ngươi Vân Hải Thư Viện ra tay. Như vi phạm lời ấy, ta tất [nhiên] thần hồn câu diệt!”

Phát xong thề, Viên Vương sắc mặt âm trầm tới cực điểm. Bị một nhân loại bức dưới tóc: Phát hạ thề độc, cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã. Nhưng là, hắn không thể không phát. Viên Tộc cùng Mãng Tộc liên thủ, Thánh giả vượt qua Dương Diệp bên này, nhưng là, muốn tinh tường một điểm, bọn hắn bên này Thánh giả đều là người sống, mà Dương Diệp bên này đều là khôi lỗi!

Một mạng chống đỡ một mạng, kẻ đần cũng biết ai thiếu (thiệt thòi)!

Hơn nữa quan trọng nhất là, Dương Diệp những hắc ảnh này người Thánh giả, cho hắn rất cảm giác nguy hiểm. Có thể nói, trừ hắn ra bản thân bên ngoài, bên cạnh hắn những... Này Thánh giả khả năng đều không bằng Dương Diệp những hắc ảnh này Thánh giả. Một khi giao thủ, bọn hắn bên này bại khả năng thật lớn. Mà một khi bọn hắn bại, dùng Dương Diệp phong cách hành sự, Viên Tộc có thể sẽ bị tàn sát hầu như không còn!

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể cầu hoà. Biệt khuất sao? Đương nhiên biệt khuất. Nhưng là hắn không có cách nào!

Dương Diệp Vương hồi lâu, sau đó nói: “Nhớ kỹ ngươi nói lời nói, ngày khác nếu khiến ta biết rõ ngươi Viên Tộc đối với ta Vân Hải Thư Viện trong lòng còn có làm loạn, ta sẽ nhượng cho ngươi Viên Tộc tại đây Thanh Châu triệt để biến mất! Viên Vương, ta muốn ngươi minh bạch, ta cái này là tại uy hiếp ngươi, ngươi càng phải hiểu, cho dù Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành che diệt, nhưng là, chỉ cần có ta Dương Diệp tại, ngươi Viên Tộc cũng đừng nghĩ sống yên ổn. Cho nên, lần sau nếu muốn đối với ta Vân Hải Thư Viện lòng mang làm loạn lúc, đa tưởng nghĩ tới ta Dương Diệp!”

Nếu như có thể, hắn dĩ nhiên muốn trực tiếp diệt đi Viên Tộc, dùng trừ hậu hoạn. Nhưng là, hiện tại nếu không có muốn động thủ, ép cái này hơn mười người Thánh giả, đối phương nhất định thiêu đốt linh hồn đổ máu. Khi đó, cho dù thắng, hắn Thánh giả khôi lỗi khẳng định cũng sẽ (biết) tổn thất rất nhiều. Những... Này Thánh giả khôi lỗi, hắn là giữ lại muốn đối phó Vân Tiêu Thánh Điện đấy, tại đây lãng phí, quá không đáng!

Một kiếm chém giết cái kia Vương Mãng, mục đích của hắn là chấn nhiếp, chấn nhiếp Viên Vương bọn người! Sự thật chứng minh, hắn chấn nhiếp phát ra nổi hiệu quả!

Viên Vương diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta sẽ nhớ kỹ ngươi lời nói đấy!”

Nói xong, hắn quay người thân hình khẽ động, mang theo Viên Tộc cường giả biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Viên Vương mang theo chúng thánh rời đi, còn lại Mãng Tộc Thánh giả sắc mặt cực kỳ khó đến. Viên Tộc không nhúng tay vào, bọn hắn Mãng Tộc như thế nào là Dương Diệp đối thủ?

Bất quá, muốn bọn hắn đầu hàng, đó là vạn không được có thể đấy. Bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, một khi Yêu tộc đầu hàng nhân loại, cái kia đại biểu sắp sửa bị thế thế đại đại nô dịch! Bị nô dịch Yêu tộc, cái kia còn không bằng chết đâu tốt!

Viên Vương đi rồi, Dương Diệp ở dưới Mãng Tộc các loại Thánh giả, nói: “Ta không muốn đem sự tình làm tuyệt, kể từ hôm nay, Tiểu Thanh chính là các ngươi Mãng Tộc tân nhiệm tộc trưởng, chư vị như thế không có ý kiến a!”

“Ngươi muốn thông qua các nàng khống chế ta Mãng Tộc!”

Một gã Mãng Tộc Thánh giả trầm giọng nói: “Ngươi đây là mơ tưởng!”

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia nói chuyện Mãng Tộc Thánh giả hai mắt rồi đột nhiên trợn lên, đón lấy, thân thể như lúc trước Vương Mãng như vậy bị một phân thành hai!

Vô số linh khí tự lão giả cái kia đã tách ra thân thể chậm rãi tràn ra, không đến một hồi, trong tràng đã bị vẫn còn như thực chất linh khí tràn ngập.

Một bên, còn lại Mãng Tộc Thánh giả kinh hãi, giận dữ. Tựu muốn động thủ.

“Động một cái thử xem?”

Dương Diệp sâm lãnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1048: Táng Thiên, xuất hiện đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mãng Tộc còn lại năm tên Thánh giả sắc mặt khó xem tới cực điểm, nhưng là, lại vẫn không có người dám động thủ.

Động thủ?

Động thủ cái kia chính là chết! Lúc này Dương Diệp bên này, đã có thực lực tuyệt đối!

Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: "Kỳ thật, ta là hy vọng các ngươi động thủ đấy. Bởi vì bởi như vậy, ta có thể triệt để diệt sát các ngươi. Nói thật, ta thật sự rất muốn dùng trừ hậu hoạn. Nhưng là không có biện pháp, trước khi đến, Tiểu Thanh nói với ta, chỉ giết Mãng Tộc tộc trưởng là được, bởi vì là cái kia Vương Mãng cướp lấy nguyên vốn hẳn nên thuộc về nàng tộc trưởng vị. Hơn nữa, lúc trước các nàng hai tỷ muội sở dĩ có thể sống sót, trong đó có công lao của các ngươi."

Nói đến đây, Dương Diệp quét cái kia năm tên Mãng Tộc Thánh giả liếc, nói: "Hiểu chưa? Không giết các ngươi, là vì ta thiếu nợ Tiểu Thanh nhân tình, mà bây giờ, ta là còn người nàng tình. Nói thật, nếu như không là vì các nàng hai tỷ muội, ta sớm diệt các ngươi Mãng Tộc rồi!"

Hắn lời này, nửa thật nửa giả. Thật là, xác thực, nếu như không là vì Tiểu Thanh hai tỷ muội, hắn sẽ trực tiếp tiêu diệt Mãng Tộc, bởi vì Mãng Tộc cách Vân Hải Thư Viện rất gần, muốn tập kích Vân Hải Thư Viện, phi thường dễ dàng, hắn không hy vọng Vân Hải Thư Viện bên cạnh có một cái căm thù Vân Hải Thư Viện hàng xóm; Giả dối là, hắn Bất Diệt đối phương năm người, không phải thiếu nợ Tiểu Thanh nhân tình, mà là hy vọng thông qua cử động lần này lại để cho Tiểu Thanh đến thiếu nợ nhân tình của hắn.

Nếu như đem năm người này đều giết, cái kia Mãng Tộc tính toán là chân chính nguyên khí đại thương rồi, chỉ có hai gã Thánh giả Mãng Tộc, đến lúc đó nhất định lưu lạc vi nhị lưu thế lực!

Hắn tin tưởng, đây không phải Tiểu Thanh hai tỷ muội hy vọng chứng kiến đấy!

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Thanh nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt nhiều hơn một tia cảm kích, mà ngay cả cái kia Tiểu Hồng cũng là như thế. Mãng Tộc là nhà của các nàng, các nàng tự nhiên không hy vọng Mãng Tộc lưu lạc vi nhị lưu thế lực, nhưng là, các nàng phi thường rõ ràng, lúc này các nàng căn bản không có cùng Dương Diệp cò kè mặc cả chỗ trống.

Dương Diệp nếu quả thật muốn diệt, các nàng chỉ có thể nhìn, cũng may Dương Diệp cũng không có như này làm, còn giúp các nàng lôi kéo nhân tâm!

Bên cạnh năm tên Thánh giả tại biết được bởi vì Tiểu Thanh hai tỷ muội nguyên nhân, Dương Diệp mới Bất Diệt bọn họ cùng Mãng Tộc lúc, vài tên lão giả nhìn về phía Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng lúc, trong mắt thần sắc nhu hòa rất nhiều.

Ngay từ đầu, bọn hắn cho rằng Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng là đái (dây lưng) lấy ngoại nhân đến báo thù Mãng Tộc đấy, nhưng là hiển nhiên không phải, Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng chỉ là muốn đoạt lại thuộc về nguyên vốn hẳn nên thuộc về vị trí của các nàng!

Nghĩ đến điểm này, chúng thánh trong nội tâm là được bình thường trở lại.

Trầm mặc một hồi, trong đó một gã lão giả nói: “Tiểu Thanh, lúc trước chúng ta sở dĩ ủng hộ Vương Mãng, là vì Mãng Tộc tộc trưởng, nhất định phải là Thánh giả. Mà ngay lúc đó ngươi, bất quá là cao cấp Bán Thánh. Nói thực ra, cao cấp Bán Thánh với tư cách Mãng Tộc tộc trưởng, đừng nếu nói đến ai khác, tựu là chúng ta những lão gia hỏa này trong lòng cũng là có chút không phục đấy. Sự tình trước kia ta cũng không muốn nói nhiều, dù sao Vương Mãng đã chết, mà ngươi hôm nay ngươi cũng đã trở thành Thánh giả, vậy ngươi thành cho chúng ta Mãng Tộc tộc trưởng, cũng là theo lý thường nên sự tình!”

Đang nói chuyện lão giả bên cạnh bốn gã Thánh giả đồng ý gật gật đầu, tỏ vẻ không dị nghị!

Gặp mấy người không dị nghị, Tiểu Thanh khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta tuyên bố, giờ phút này lên, ta Mãng Tộc cùng Vân Hải Thư Viện kết minh, chúng ta song phương, ngày sau đem cùng tiến thối.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ta đại biểu Vân Hải Thư Viện đáp ứng cùng Mãng Tộc kết minh!”

Nghe được Dương Diệp cùng Tiểu Thanh lời mà nói..., một bên chúng Thánh giả hai mặt nhìn nhau, trong mắt có một tia bất đắc dĩ. Cùng Vân Hải Thư Viện kết minh, chỗ tốt có, cái kia chính là về sau nhiều hơn Vân Hải Thư Viện như vậy một cái bạch kim giai thế lực, ngày sau coi như là nam giới đệ nhất Yêu tộc Hùng tộc cũng không dám ra tay với Mãng Tộc. Nhưng là, chỗ hỏng cũng có, cái kia chính là lúc này Vân Hải Thư Viện địch nhân thế nhưng mà Vân Tiêu Thánh Điện ah!

Vân Tiêu Thánh Điện, đây chính là Thanh Châu đệ nhất thế lực ah!

Ngày sau Vân Hải Thư Viện cùng Vân Tiêu Thánh Điện khai chiến, cái kia đem ý nghĩa, Mãng Tộc cũng muốn tham dự trong đó ah!

Nếu để cho năm người lựa chọn, năm người nhất định sẽ lựa chọn bên nào đều không đứng. Nhưng lúc này, bọn hắn rõ ràng không có quyền lựa chọn!

“Các ngươi đi theo ta thoáng một phát!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Ly khai mấy ngàn dặm về sau, Dương Diệp ngừng lại, sau đó cong ngón búng ra, năm đạo kim quang xuất hiện ở Tiểu Thanh cùng Tiểu Hồng trước mặt, kim quang tán đi, năm miếng màu vàng trái cây xuất hiện ở hai nữ trước mặt.

Dương Diệp nói: “Đây là Kim Cương Quả, chính là”

“Kim Cương Quả!”

Tiểu Thanh đột nhiên đánh cuộc Dương Diệp lời mà nói..., thất thanh nói: “Ngươi, ngươi nói cái quả này là Kim Cương Quả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi biết Kim Cương Quả?”

Tiểu Thanh hít sâu một hơi, sau đó nói: “Đương nhiên biết rõ, cái này Kim Cương Quả đối với chúng ta Yêu tộc mà nói, tựu là thần vật ah! Bởi vì nó có thể rất lớn trình độ tăng cường nhục thể của chúng ta, nhưng lại không có tác dụng phụ. Thứ này, đừng nói tại chúng ta Thanh Châu, coi như là tại Trung Thổ Thần Châu khẳng định đều xem như hi hữu vật phẩm.”

Dương Diệp nói: “Đây đúng là đồ tốt, ta cho các ngươi năm miếng, trong đó hai quả chính các ngươi phục dụng. Các ngươi tuy nhiên là Thánh giả, nhưng là nói thực ra, các ngươi thân thể hay là quá yếu, ngay cả ta đều so ra kém. Phục dụng cái này hai miếng Kim Cương Quả về sau, hai người các ngươi tỷ muội thực lực nhất định sẽ trên phạm vi lớn tăng lên, đến lúc đó các ngươi có thể chấn nhiếp chấn nhiếp các ngươi trong tộc cái kia năm cái lão gia hỏa!”

“Cái này quá trân quý!” Tiểu Thanh trầm giọng nói.

Tiểu Hồng nhưng lại trực tiếp đem năm miếng Kim Cương Quả thu vào, sau đó nói: “Hắn khẳng định có rất đa tài sẽ đưa cho chúng ta, chúng ta không thể cô phụ hắn một mảnh tâm ý!”

“Tỷ!” Tiểu Thanh trừng mắt liếc Tiểu Hồng, thứ hai nhưng lại nhếch miệng.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Thứ này ta còn có, cái này năm miếng các ngươi tựu thu hạ a. Hai quả chính mình dùng, còn lại đấy, ta đề nghị các ngươi dùng để lôi kéo tộc trưởng cường giả.”

Tiểu Thanh do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đa tạ! Ngày sau ngươi nếu là có cần gì muốn, cứ việc phân phó!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Sẽ đấy. Đương nhiên, các ngươi nếu là gặp được cái gì cực khổ, cũng đừng khách khí. Ta đi trước, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dương Diệp quay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

“Kỳ thật, hắn cái này người hay là rất không sai đấy!” Tiểu Hồng đột nhiên nói.

Tiểu Thanh kinh ngạc nhìn thoáng qua Tiểu Hồng, nói: “Ngươi không phải rất chán ghét hắn sao?”

Tiểu Hồng hừ lạnh một tiếng, nói: “Ai kêu hắn trước kia một bộ lão tử vô địch thiên hạ bộ dạng!”

Tiểu Thanh mỉm cười, nói: “Đi thôi, Mãng Tộc còn có rất nhiều chuyện cần tỷ muội chúng ta xử lý!” Nói xong, hai nữ biến mất ngay tại chỗ.

Vân Hải Thành.

Vân Hải Lâu, Dương Diệp trong phòng, trong phòng chỉ có Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song.

Dương Diệp đi đến Ngọc Vô Song trước mặt, nói: “Nửa tháng về sau, ta sẽ đi Vân Tiêu Thánh Điện, nếu như ta vừa đi không Hồi, nhớ kỹ, lập tức giải tán Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành, lại để cho tất cả mọi người tự hành rời đi. Mà ngươi cùng Uyển Nhi các nàng, lập tức tìm địa phương che dấu. Ngàn vạn đừng Hồi Cổ Kiếm Trai, bởi vì khi đó, Cổ Kiếm Trai khả năng đều có lẽ nhất các ngươi!”

Ngọc Vô Song trong nội tâm một giật mình, nói: “Ngươi, ngươi có ý tứ gì!”

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Đừng lo lắng, ta chỉ là ở chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất. Nếu như ta đi Vân Tiêu Thánh Điện, vừa đi không Hồi. Đến lúc đó, Vân Tiêu Thánh Điện chắc chắn sẽ không buông tha các ngươi, cho dù Vân Tiêu Thánh Điện buông tha các ngươi, Bạch Lộc Thư Viện cũng sẽ không bỏ qua các ngươi. Các ngươi chỉ có giải tán Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành, kể từ đó, có lẽ còn có một đường sinh cơ.”

“Không đi Vân Tiêu Thánh Điện, được không?” Ngọc Vô Song thò tay kéo lại Dương Diệp tay, trong mắt mang theo một tia khẩn cầu.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Vân Tiêu Thánh Điện ta là phải đi đấy, bởi vì cho dù ta không đi, bọn hắn cũng sẽ không từ bỏ ý đồ đấy. Chúng ta Vân Hải Thành cùng bọn họ tầm đó, ta cùng với Lâu Thiên Tiêu tầm đó, nhất định phải làm một cái chấm dứt, cái này tránh không được, ta cũng không muốn tránh cho.”

Hắn sở dĩ nói với Ngọc Vô Song những... Này, ngược lại không phải mình không có có lòng tin đối mặt Lâu Thiên Tiêu cùng Vân Tiêu Thánh Điện, chỉ là, hắn cảm thấy bất cứ chuyện gì, đều muốn chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

“Không, ta sẽ không giải tán Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành!” Ngọc Vô Song lắc đầu, nói.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, đang muốn nói cái gì, Ngọc Vô Song nhưng lại giành nói: “Nếu như ngươi thật sự ra ngoài ý muốn, cho dù ta giải tán Vân Hải Thư Viện cùng Vân Hải Thành đều vô dụng. Bởi vì đối với một cái bạch kim giai thế lực mà nói, phải tìm được chúng ta, thật sự là rất dễ dàng bất quá rồi. Cho nên, ngươi như nghĩ tới chúng ta không có gì bất ngờ xảy ra, vậy ngươi nhất định phải cho ta còn sống trở về.”

Nói đến đây, Ngọc Vô Song thần sắc biến thành cực kỳ chăm chú, “Dương Diệp, ngươi phải biết rằng, hiện tại ngươi một người quan hệ đến rất nhiều rất nhiều người sinh tử. Ngươi, không thể ra một chút ngoài ý muốn. Ngươi một khi ra ngoài ý muốn, Vân Hải Thành rất nhiều người, còn có Vân Hải Thư Viện đấy, còn có ta cùng Lục Uyển Nhi, còn có rất nhiều người khả năng muốn vì ngươi chôn cùng. Bởi vì ngươi đắc tội người cùng thế lực rất nhiều, mà không có ngươi, những người kia cùng thế lực này, muốn diệt chúng ta, thật sự là dễ dàng! Cho nên, ngươi phải trở về, phải!”

Dương Diệp cùng Ngọc Vô Song đối mặt hồi lâu, cuối cùng, hắn vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, nói: “Ngươi nói không sai, ta không nên đi mò mẫm muốn những thứ này. Ta cam đoan với ngươi, đến lúc đó nhất định sẽ trở về!”

“Nhất định?” Ngọc Vô Song nói.

“Nhất định!” Dương Diệp cười nói.

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, nói: “Ta tin tưởng ngươi!”

Dương Diệp cười cười, cùng Ngọc Vô Song nói chuyện phiếm sau khi, hắn đã đi ra Vân Hải Thành, đi tới Thiên Lang Sơn Mạch ở chỗ sâu trong một chỗ bình nguyên chỗ.

Nhìn lướt qua, xác định chung quanh không người, hắn tay phải vung lên, mười tên bóng đen người Thánh giả xuất hiện ở hắn chung quanh, đưa hắn vây lại.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, một cổ Sát Ý tự trong cơ thể hắn tràn ra, thời gian dần trôi qua, Sát Ý càng ngày càng mạnh, hắn tóc cùng hai mắt cũng khởi đầu biến thành màu đỏ như máu.

Lập tức muốn tiến đến Vân Tiêu Thánh Điện, hắn hy vọng tại trong khoảng thời gian này, chính thức khống chế cái này Táng Thiên!

Nếu như là trước khi, hắn khẳng định không dám triệu hoán Táng Thiên đấy, nhưng là hiện tại, ý chí của hắn tại trải qua Tinh Thần Chi Lực bất ngờ luyện về sau, so với trước mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, hiện tại, hắn có lòng tin có thể chống cự Táng Thiên ăn mòn!

“Táng Thiên, xuất hiện đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo cột máu tự trong cơ thể hắn phóng lên trời!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1049: Nửa tỉnh nửa điên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Táng Thiên cường sao?

Không thể nghi ngờ, Táng Thiên tuyệt đối là phi thường mạnh. Nhưng là, nếu như hắn không có thể khống chế ở Táng Thiên, dù cho Táng Thiên tại cường, đều không có dùng. Bởi vì một khi dùng, sẽ bị ăn mòn trở thành một đầu không để ý tới trí, chỉ biết là giết chóc máy móc. Một cái kiếm tu, một cái cường đại kiếm tu, bị Kiếm Nô dịch, đây tuyệt đối là một kiện phi thường thật đáng buồn sự tình!

Nói đơn giản một chút tựu là, nếu như không thể chính thức khống chế Táng Thiên, cái này Táng Thiên tựu tương đương với là sắt vụn một cái, hơn nữa còn là một kiện tùy thời có thể sẽ cắn trả hắn mối họa!

Cho nên, hắn phải triệt để khống chế cái này Táng Thiên!

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong cơ thể hắn giết chóc chi được khẽ run lên, nhưng là rất nhanh, vừa trầm tịch xuống dưới, tại không động tĩnh!

Dương Diệp sửng sốt, lần này hắn chủ động thúc dục Sát Ý, cái này Táng Thiên như thế nào không đi ra rồi hả?

Trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn lại thúc dục giết chóc Kiếm Ý, nhưng là Táng Thiên vẫn không có động tĩnh!

“Táng Thiên, ngươi làm cái quỷ gì? Ngươi không phải một mực hy vọng đi ra không? Hiện tại ta cho ngươi đi ra, ngươi mau ra đây ah!” Dương Diệp nói.

“Nhân loại vô sỉ!”

Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên Táng Thiên thanh âm tức giận, “Ngươi cái này nhân loại vô sỉ, ngươi gặp được không thể địch người, tựu để cho ta đi ra ngoài, để cho ta đi làm kẻ chết thay, ta sẽ không tại bị ngươi lừa rồi.”

Dương Diệp:

Hồi lâu, Dương Diệp mới hồi phục tinh thần lại. Nói thực ra, hắn đầu óc lúc này có chút mất trật tự. Hắn thật không ngờ, cái này Táng Thiên vậy mà không đi ra rồi, hơn nữa lý do hay là như vậy hiếm thấy. Bất quá ngẫm lại cũng thế, cái này Táng Thiên vừa đi ra, trước hết là bị Tiểu Tuyền cơn xoáy hành hạ một lần, các loại lần thứ hai thật vất vả đi ra, lại bị cái kia nữ tử thần bí hành hạ một lần, hơn nữa hai lần đều vẫn bị hành hạ không nhẹ.

Hiện tại, đối phương đoán chừng là có Âm Ảnh rồi.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Táng Thiên, lần này không gài ngươi, mau ra đây a, chỉ có một mình ta, lúc này đây, chúng ta solo!”

“Solo?”

Táng Thiên phẫn nộ quát: “Ta nghe ngươi nói láo: Đánh rắm, không có gặp được nguy hiểm, ngươi sẽ để cho ta đi ra ngoài? Ta nếu không có đoán sai, ngươi bây giờ khẳng định lại gặp cái gì khủng bố tồn tại, sau đó muốn lừa dối ta đi ra ngoài cho ngươi làm người chết thế, ta cho ngươi biết, ta sẽ không tại bị ngươi lừa rồi. Ta hiện tại tựu hảo hảo trong này đợi, so cái đó đều an toàn!”

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Trước mặt của ta có hay không địch nhân cường đại, chính ngươi cảm thụ không đến sao?”

“Cảm thụ cái búa!”

Táng Thiên cả giận nói: “Ngươi cái kia Tiểu Tuyền cơn xoáy ngăn cách ta hết thảy thần thức, ta cái gì đều nhìn không thấy, cái gì đều cảm thụ không đến. Tóm lại ta sẽ không đi ra ngoài đấy, ngươi bỏ cái ý nghĩ đó đi à ngươi!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến! Trầm mặc một hồi, hắn trầm giọng nói: “Táng Thiên, ngươi tại sao ư ngươi? Lại bị một cái nữ nhân dọa bể mật, thiếu (thiệt thòi) ngươi còn gọi Táng Thiên, ngươi thật sự là có nhục tên này.”

“Ngu xuẩn, ngươi có biết hay không nữ nhân kia là cái gì tồn tại?”

Táng Thiên cơ hồ đang dùng rống đấy, “Nữ nhân kia thực lực đã viễn siêu cái thế giới này có khả năng thừa nhận cực hạn, nàng căn bản không ứng nên xuất hiện ở chỗ này, nàng căn bản không ứng nên xuất hiện ở chỗ này đấy! Đừng nói ta còn không phải Đế cấp, cho dù ta tấn cấp đến Đế cấp chỉ sợ đều không phải là đối thủ của nàng.

Ngươi cái này hèn hạ vô sỉ gia hỏa, ngươi để cho ta hiện tại đi đối phó nàng, ngươi hại thảm lão tử rồi.”

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, hắn biết rõ nữ nhân rất cường, nhưng là nữ nhân đến tột cùng cường đã đến loại trình độ nào, hắn nhưng lại không biết. Bây giờ nghe Táng Thiên lời mà nói..., hắn mới biết được, chính mình khả năng xa xa đánh giá thấp nữ nhân thực lực.

“Không phải nói, cái thế giới này sẽ không để cho Thánh giả phía trên người tồn có ở đây không?” Dương Diệp trầm giọng nói: “Thực lực của nàng, đã viễn siêu Thánh giả, cái kia vì sao còn có thể ở chỗ này?”

“Đem làm ngươi nắm đấm lớn tới trình độ nhất định thời điểm, ông trời đều muốn cho mặt mũi ngươi, hiểu không?” Táng Thiên nói.

“Ngươi nói là, nàng ở tại chỗ này, hôm nay căn bản không thể làm gì?” Dương Diệp giật mình âm thanh nói.

“Cái này là nàng khủng bố địa phương!”

Táng Thiên trầm giọng nói: “Thánh giả phía trên, đã có thể nghiêm trọng uy hiếp thế giới này Thiên Đạo, nhưng là, bọn hắn hay là không dám cùng Thiên Đạo là địch. Bởi vì đem Thiên Đạo tên kia gây nóng nảy, đừng nói một cái Thánh giả phía trên, coi như là 100 cái Thánh giả phía trên cường giả đều vô dụng. Cho nên, đem làm tại đây cường giả đạt tới Thánh giả phía trên về sau, cũng sẽ bị bắt buộc ly khai, không ly khai? Không ly khai Thiên Đạo muốn với ngươi solo, ngươi nếu cảm thấy ngươi có thể một người làm qua nó, có thể không cần ly khai. Hiện tại đã biết rõ sao? Nữ nhân kia, nàng như thế tựu là thuộc về cái loại nầy có thể solo Thiên Đạo người, cho nên, nàng so với cái kia bị ép ly khai Thánh giả phía trên cường giả cường không biết bao nhiêu!”

Nói đến đây, Táng Thiên dừng một chút, lại nói: “Ta rất ngạc nhiên, ngươi tại sao lại đối địch với nàng? Đương nhiên, ta càng hiếu kỳ, vì sao ngươi đến bây giờ còn sống!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhạt âm thanh nói: “Nàng là nữ nhân ta!”

“Thả ngươi chó má!”

Táng Thiên gào thét mà bắt đầu..., “Ngươi cũng không nhìn một chút chính ngươi, chính ngươi yếu đích cùng con kiến đồng dạng, người ta sẽ vừa ý ngươi?”

“Vậy ngươi nói một chút, nàng vì cái gì không giết ta?” Dương Diệp nói.

“Ta nào biết đâu rằng!” Táng Thiên nói.

“Chưa từng nghe qua chúng ta nhân loại có một câu sao? Vợ chồng cãi nhau, đầu giường nhao nhao, cuối giường hòa. Lúc ấy ta cùng nàng tựu là tại cãi nhau, chỉ là có chút quá kích động, cho nên chúng ta đánh một cái, sau đó ta đánh không lại, bảo ngươi đi ra hỗ trợ, không nghĩ tới ngươi bị hết hành hạ.” Dương Diệp nói: “Nhưng là hiện tại, chúng ta đã cùng tốt. Cho nên, ngươi cho ta cẩn thận một chút, coi chừng ta làm cho nàng đem ngươi rút ra, đem ngươi biến thành sắt vụn!”

“Ngươi làm ta sợ ah!” Táng Thiên cả giận nói: “Ngươi có tin ta hay không tự bạo, cùng ngươi thần hồn câu diệt?”

Dương Diệp khóe miệng co lại, cái này Táng Thiên lúc này ẩn sâu trái tim của hắn ở chỗ sâu trong, cùng trái tim của hắn hoàn toàn làm một thể, nếu như hắn chơi tự bạo, hắn tuyệt đối sẽ cái chết không thể tại chết. Trầm mặc một hồi, Dương Diệp chân thành nói: “Táng Thiên, ngươi là kiếm, ta là kiếm tu, hai người chúng ta nếu là hợp tác, đối với chúng ta song phương đều mới có lợi. Mà chúng ta nếu là lẫn nhau tàn sát, ai cũng sẽ Game Over, ngươi cảm thấy thế nào?”

Táng Thiên trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Ngươi là kiếm, ta là kiếm tu, chúng ta vốn nên tựu là liên thủ, mà không phải lẫn nhau tàn sát đấy. Thử hỏi, ta và ngươi quen biết đến bây giờ, ta và ngươi song phương đối địch, chúng ta đã nhận được cái gì? Chúng ta chỉ lấy được lưỡng bại câu thương! Chúng ta hôm nay liền làm cái chấm dứt a, nếu như ngươi không muốn cùng ta hợp tác, vậy ngươi tựu rời đi thôi, ta không ngăn cản ngươi. Mà nếu như ngươi muốn khống chế ta, vậy ngươi muốn nghĩ kỹ hậu quả rồi, bất kể là ta nữ nhân kia, hay là Tiểu Tuyền cơn xoáy, bọn hắn đều có rất nhiều biện pháp trị ngươi!”

Trầm mặc hồi lâu, Táng Thiên trầm giọng nói: “Nhân loại, thực sự không phải là ta muốn khống chế ngươi, mà là chính ngươi quá yếu, căn bản không cách nào thừa nhận sát ý của ta cùng lực lượng.”

“Đây không phải chính ngươi khống chế đấy sao?” Dương Diệp nói: “Ngươi đừng ăn mòn ta không là được rồi?”

“Ngươi sai rồi!” Táng Thiên trầm giọng nói: “Ta bản thân chính là do giết chóc cùng lệ khí hình thành, giết chóc cùng lệ khí tựu là ta, ngươi muốn khống chế ta, nhất định phải muốn thừa nhận được của ta giết chóc cùng lệ khí. Mà ngươi, quá yếu, căn bản không cách nào tiếp nhận được của ta giết chóc cùng lệ khí!”

“Ý của ngươi là, ngươi cũng không có muốn khống chế ý của ta? Mà là ta chính mình không chịu nổi sát ý của ngươi, bị ngươi bị động khống chế?” Dương Diệp hỏi.

“Có thể nói như vậy!” Táng Thiên nói: “Dùng các ngươi nhân loại mà nói mà nói, ta giống như là một đoàn hỏa, ta không có muốn đốt (nấu) ý của ngươi, nhưng là, chính ngươi muốn khống chế ta, đem ta phóng ở lòng bàn tay, mà chính ngươi lại không đủ cường, cái này tự nhiên sẽ bị thương.”

“Người nói, kiếm cũng không rất xấu, tất cả nhân tâm. Mà ngươi lại hoàn toàn trái lại ah!” Dương Diệp nói.

“Ta linh trí đã thành, tuy nhiên muốn thông qua vô tận giết chóc đến đề thăng chính mình, nhưng là ta rất rõ ràng, lúc này chính mình còn không có có cái loại nầy có thể tùy ý làm bậy năng lực, bằng không thì, ta cũng sẽ không cam nguyện bị trấn áp tại Cổ Kiếm Trai nội đã nhiều năm như vậy. Nhưng là, bản tính của ta sẽ để cho ta muốn sát nhân. Tự chính mình đều không thể khống chế ta bản tính của mình, ngươi lại làm sao có thể khống chế ta?” Táng Thiên nói.

“Vậy ngươi trước kia vì sao phải hấp dẫn ta tiếp nhận lực lượng của ngươi?” Dương Diệp cau mày nói.

“Bởi vì ta muốn triệt để khống chế ngươi!” Táng Thiên nói: “Ta là kiếm, muốn muốn phát huy ra ta thực lực chân chính, nhất định phải dùng người làm môi giới mới được. Mà ngươi là kiếm tu, mà lại có được Sát Ý kiếm tu, nếu như có thể triệt để khống chế ngươi, ta có thể thông qua ngươi lại để cho mình có thể lực lớn đại tăng lên! Nhưng là, ngươi lực ý chí có chút vượt qua ta tưởng tượng, có thể miễn cưỡng ngăn cản được của ta ăn mòn. Tuy nhiên như thế, nhưng là muốn khống chế ta, nhưng vẫn là chênh lệch quá xa!”

“Ngươi bây giờ không có lấy trước như vậy hùng hổ dọa người rồi!” Dương Diệp nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên biết chính mình không cách nào chính thức nô dịch ta, đúng không?”

“Nữ nhân kia phải hay là không ngươi nữ nhân ta không biết, nàng mặc dù không có biện pháp cho ngươi khống chế ta, nhưng là, nàng có năng lực hủy diệt ta, hoặc là phong ấn ta, còn nữa, trong cơ thể ngươi cái kia Tiểu Tuyền cơn xoáy cũng có năng lực hủy diệt ta cùng với phong ấn ta. Như như lời ngươi nói, chúng ta được hợp tác. Nhưng là, có thể hay không ngăn cản được ta Sát Ý ăn mòn, xem chính ngươi.” Táng Thiên trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Xuất hiện đi, ta muốn phải thử một chút!”

“Như ngươi mong muốn!”

Táng Thiên thanh âm rơi xuống, một đạo cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời!

Dương Diệp cả người lập tức biến thành màu đỏ như máu, cùng lúc đó, một thanh huyết kiếm ra hiện trong tay hắn, huyết kiếm mới xuất hiện, tay của hắn đã bị đơn giản mở ra một đường vết rách, sau đó một tia máu tươi không ngừng từ hắn lòng bàn tay dũng mãnh vào Táng Thiên!

“Tại sao phải hút máu!”

Nói xong câu này, Dương Diệp trong mắt dần dần biến thành màu đỏ như máu.

“Giết chóc là bản tính của ta, khát máu cũng là bản tính của ta. Hoặc là hấp máu của địch nhân, hoặc là hấp Túc Chủ đấy. Nhớ kỹ, ta vừa xuất hiện, tất yếu gặp huyết! Không thấy được người khác huyết, vậy gặp ngươi đấy!” Táng Thiên trầm giọng nói.

Dương Diệp không có trả lời, lúc này, hắn hai mắt đã huyết hồng.

Dương Diệp thân thể đang kịch liệt run rẩy, từng đạo Sát Ý cùng lệ khí không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, trực tiếp đưa hắn chung quanh cái kia chút ít Hắc bào nhân chấn đã đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Tuy nhiên như thế, nhưng là Dương Diệp nhưng lại không có như lấy trước kia giống như khởi đầu nổi điên!

Ước chừng hai canh giờ về sau, Dương Diệp như trước không có nổi điên. Hắn mắt phải bên trong đích huyết sắc khởi đầu rút đi, không đến một hồi, hắn mắt phải khôi phục thanh minh, nhưng là rất nhanh, mắt phải lại lần nữa dần dần biến thành màu đỏ như máu, bất quá một lát sau, mắt phải lại bắt đầu khôi phục thanh minh, như thế không ngừng nhiều lần tuần hoàn!

Rất nhanh, Dương Diệp nhìn về phía xa xa Thánh giả bóng đen khôi lỗi.

“Sát!”

“Không giết!”

“Sát!”

“Không giết!”

“Nửa tỉnh nửa điên...”

Trong tràng, vang lên Táng Thiên thấp lẩm bẩm âm thanh.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1050: Kiếm Dực tiến giai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Dương Diệp hai mắt, mắt trái huyết hồng, mắt phải thanh minh, quỷ dị vô cùng.

Tại trên người hắn tản ra ngập trời Sát Ý cùng lệ khí, nhưng quỷ dị chính là, những... Này Sát Ý cùng lệ khí một hồi lại đổi thành Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, cả hai lẫn nhau luân chuyển, dị thường quỷ dị!

Hồi lâu, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng chặt, trong tay hắn huyết kiếm biến mất. Lại qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, trên người hắn Sát Ý cùng lệ khí cũng biến mất, rất nhanh, cả người hắn khôi phục bình thường.

Táng Thiên bị hắn một lần nữa trấn áp trở về trái tim!

Bởi vì Táng Thiên không có phản kháng, bởi vậy, lần này trấn áp ngược lại là phi thường nhẹ nhõm.

Hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra.

Nhìn trong tay mình vết máu, Dương Diệp đắng chát cười cười, nói: “Còn thì không cách nào hoàn toàn chống cự ngươi ăn mòn!”

“Kỳ thật, ngươi đã rất khó được rồi!”

Lúc này, Táng Thiên trầm giọng nói: “Ít nhất, ngươi không như dĩ vãng như vậy hoàn toàn bị sát ý của ta cùng lệ khí nô lệ hoá!”

“Ngươi chẳng lẻ không hy vọng nô lệ hoá ta?” Dương Diệp hiếu kỳ nói.

“Ngươi phải nhớ truân điểm, ta là cao sinh vật có trí khôn, sẽ dương đối với ta có lợi sự tình!” Táng Thiên trầm giọng nói.

Cao sinh vật có trí khôn!

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, sau nửa ngày, hắn rung dắt, nói: “Bất kể như thế nào, hai người chúng ta liên thủ, xác thực đối với mọi người chúng ta đều mới có lợi. Chỉ là đáng tiếc chính là, ta không cách nào hoàn toàn chống cự đủ Sát Ý cùng lệ khí. Về sau cùng người đối địch, triệu hồi ra ngươi, vẫn còn có chút nguy hiểm.”

Như trước khi Táng Thiên nói, hắn vừa rồi tựu ở vào nửa tỉnh nửa điên trạng thái. Lúc ấy, có cái thanh âm đang không ngừng lại để cho hắn diệt sát hết thảy, nhưng là, trong đầu hắn nhưng vẫn là có một thanh âm, cái thanh âm này lại để cho hắn đừng giết. Có thể nói, hắn là thuộc về một hồi thanh tỉnh, một sẽ bị lạc trạng thái.

Mà loại trạng thái này, cũng là phi thường nguy hiểm đấy. Bởi vì giết cùng không giết, thật sự chỉ là hắn một ý niệm!

“Ta cần máu tươi, đại lượng máu tươi!”

Lúc này, Táng Thiên bỗng nhiên nói: “Cường giả máu tươi, tốt nhất. Chỉ có máu tươi, mới có thể để cho ta nhanh chóng khôi phục thương thế, hơn nữa đạt được phát triển. Ta và ngươi liên thủ, ta cũng chỉ có yêu cầu này, không ngừng nhắc đến cung cấp máu tươi cho ta.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Đầu tiên, ngươi muốn biết một chút. Bất kể là ngươi, hay là ta, chúng ta đều quá yếu. Nếu ta thật sự bị ngươi nô lệ hoá, hoặc là chính ngươi chạy ra đi lung tung sát nhân, ta dám cam đoan, hai người chúng ta chắc là phải bị người giết chết đấy. Đương nhiên, ta cam đoan với ngươi, ngày sau nếu là có máu tươi, nhất định sẽ cho ngươi. Dù sao ngươi cũng thấy đấy, ta cừu gia cũng rất hơn.”

Hồi lâu, Táng Thiên nói: “Có thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng bắc giới.

Đã qua sau nửa ngày, hắn tâm niệm vừa động, Kiếm Dực lập tức từ trên người hắn tróc ra. Xem lên trước mặt Kiếm Dực, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó lấy ra một quả Tạo Hóa quả.

“Thôn phệ!”

Dương Diệp tâm niệm vừa động, Kiếm Dực bộc phát ra một đạo kiếm quang đem Tạo Hóa quả bao vây lại. Rất nhanh, tại Dương Diệp nhìn soi mói, Tạo Hóa quả hóa thành điểm một chút màu vàng năng lượng chui vào biến ảo thành áo choàng Kiếm Dực bên trong. Màu vàng năng lượng vừa chui vào Kiếm Dực nội, toàn bộ Kiếm Dực lập tức kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., hắn lên, lập tức thép ra một tầng nhàn nhạt màu vàng vầng sáng!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, lúc trước nữ tử thần bí nói Tạo Hóa quả có thể tăng lên huyền bảo đẳng cấp, hắn không biết đối phương nói có phải thật vậy hay không, nếu như là thật sự cũng may, nhưng nếu như là giả dối, vậy cũng tựu thiếu (thiệt thòi) đến chết nữa à. Tạo Hóa quả hắn tổng cộng chỉ có năm miếng, chính mình ăn một quả, Lục Uyển Nhi một quả, sau đó chỉ còn lại có ba miếng.

Hiện tại lại dùng một quả, hắn chỉ còn lại có hai quả. Cái này Tạo Hóa quả năng lượng tinh thuần, đừng nói hiện tại chỉ là Bán Thánh, coi như là đạt tới Thánh giả đều khẳng định có hiệu quả đấy. Nếu như có thể tăng lên Kiếm Dực, ngược lại cũng may, nếu như không thể tăng lên, hắn sẽ thật sự thổ huyết.

Sở dĩ muốn tăng lên Kiếm Dực, tự nhiên là bởi vì nửa tháng sau đích tỷ thí. Hắn không úy kỵ Lâu Thiên Tiêu, nhưng hắn cũng sẽ không khinh thị đối phương, càng sẽ không khinh thị Vân Tiêu Thánh Điện.

Tuy nhiên tại bắc giới, có Vô Cực nội kiềm chế Vân Tiêu Thánh Điện, nhưng là hắn theo sẽ không đem hy vọng ký thác vào trên thân người khác.

Người, tốt nhất là dựa vào chính mình!

Tại Dương Diệp nhìn soi mói, kiếm kia ý rung rung càng phát ra kịch liệt, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp phát hiện, Kiếm Dực đang tại lột xác lấy, phát hiện một màn này, Dương Diệp cuồng hỉ!

Kiếm Dực vốn là cho dù Thần giai trung phẩm, thúc dục mà bắt đầu..., tốc độ viễn siêu Thánh giả, nếu như nó có thể tăng lên tới Thần giai thượng phẩm, này sẽ là kinh khủng cở nào? Như tại tăng thêm Tốc Chi Pháp Tắc đâu này?

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi có chút hưng phấn lên.

Ngoại vật là phụ trợ, điểm ấy hắn tự nhiên biết rõ. Hắn cũng sẽ không quá độ ỷ lại ngoại vật, nhưng là, nếu như hoàn toàn không cần ngoại vật, tại hắn ra, cái kia chính là đầu tú đậu rồi.

Ngoại vật có thể dùng, chỉ là không thể ỷ lại!

Kiếm Dực tại lột xác, Dương Diệp cũng không có nhàn rỗi, hắn xếp bằng ở đấy, tiếp tục dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể.

Thân thể lực lượng càng cường, giới hạn pháp tắc lại càng cường.

Tóm lại, hắn hiện tại mục tiêu là trở nên mạnh mẽ, lại để cho chính mình biến thành càng mạnh hơn nữa.

Thời gian một ngày một ngày đi qua, Dương Diệp thân thể tại Tinh Thần Chi Lực bất ngờ luyện xuống, cũng càng ngày càng mạnh. Mà kiếm kia cánh tại Tạo Hóa quả cải tạo xuống, tuy nhiên còn không có có lột xác thành Thần giai thượng phẩm, nhưng là hắn mặt ngoài đã nhiều hơn một tầng hơi mỏng màu vàng kim nhạt. Dương Diệp cảm giác được, Kiếm Dực từ trong tới ngoài đang tại lột xác lấy!

Cái này lại để cho trong lòng của hắn không khỏi thở dài một hơi, hiển nhiên, Tạo Hóa quả có tác dụng, hắn không có uổng phí một khỏa Tạo Hóa quả!

Kế tiếp thời gian, Dương Diệp ngoại trừ điên cuồng bất ngờ luyện thân thể, tựu là tu luyện cử trọng nhược khinh cùng cử động nhẹ như trọng, hai cái này hắn đã có thể nắm giữ, nhưng còn có thể làm rất tốt & nên, phải hỏi, hắn càng luyện hai cái này, lại càng cảm giác mình đối với lực lượng khống chế còn có rất nhiều chưa đủ. Nhưng tiếc chính là lúc này cái kia nữ nhân thần bí không tại, bằng không thì hắn nhất định có thể đủ rất tốt tăng lên!

Mười ngày sau.

Dương Diệp dựng ở một chỗ ụ đá phía trên, trong tay Man Thần Kiếm chỉ xéo mặt đất, hai mắt khép hờ, cả người như là nhập định Bình thường. Không biết qua bao lâu, hắn hai mắt rồi đột nhiên mở ra, trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà hướng phía trước một điểm.

Man Thần Kiếm mũi kiếm chỗ, xuất hiện một cái chấm đen, đó là nghiền nát không gian mà hình thành!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trên mặt hiện lên một vòng vui vẻ, nếu là lúc trước, hắn một kiếm này lực lượng, tuyệt đối có thể chấn than chung quanh mấy chục ngàn trượng nội không gian. Nhưng là hiện tại, hắn có thể làm cho được từ mình lực lượng không chút nào tiết ra ngoài, thì ra là lại để cho chính mình lực lượng chính thức tập trung ở một điểm phía trên.

Đồng dạng lực lượng, nhưng là trải qua bất đồng điều khiển, nhưng lại có thể phát huy ra cách biệt một trời lực phá hoại!

Nhìn nhìn trong tay mình Man Thần Kiếm, Dương Diệp thấp giọng nói: “Ta lúc này thân thể tuyệt đối không kém Thần Dũng Cảnh, mà ta hiện tại đối với lực lượng điều khiển, cũng viễn siêu lúc trước. Hiện tại ta như thi triển giới hạn pháp tắc, nhất định có thể đủ đem ta lúc này thân thể lực lượng tăng lên tới 35 lần đến bốn mươi lần! Nếu như vẫn còn lúc trước cái kia thế giới, ta một quyền này, nói không chừng có thể trực tiếp phá vỡ cái kia phương thế giới!”

Nói đến đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Thánh giả, hôm nay trong mắt ta, tại cũng không coi là cái gì!”

Hiện tại nếu để cho hắn cùng với một gã Thánh giả solo, hắn có lòng tin không sử dụng kiếm kỹ, chỉ bằng vào thân thể tựu diệt sát đối phương, hơn nữa căn bản không cần phí bao nhiêu kính!

Tựu giống với hiện tại, hắn đã hoàn toàn viễn siêu chính hắn bóng đen kia người Thánh giả khôi lỗi. Đã từng nhục thể của hắn tại bóng đen người gợn sóng đánh hạ, yếu ớt như là giấy, nhưng là hiện tại, bóng đen này người gợn sóng đối với hắn đã không có quá lớn uy hiếp. Hiện tại, hắn không cần thi triển Tinh Thần hộ thể thuật là có thể chống cự thuê gợn sóng công kích!

Đúng lúc này, một bên Kiếm Dực đột nhiên bộc phát ra một đạo kiếm minh thanh.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, thân hình khẽ động, đi vào Kiếm Dực trước mặt, khi nhìn thấy Kiếm Dực lúc, Dương Diệp cuồng hỉ. Lúc này Kiếm Dực hình dạng cùng nguyên lai không có gì khác nhau, bất đồng chính là, lúc này Kiếm Dực mặt ngoài phảng phất bị độ một tầng hoàng kim giống như, hiện lên màu vàng kim óng ánh. Đương nhiên, quan trọng nhất là lúc này, Kiếm Dực đã là Thần giai thượng phẩm!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, kiếm kia cánh lập tức bay đến trên người hắn, sau một khắc, Kiếm Dực biến ảo thành cánh hình dáng.

“Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ. Xuất hiện lần nữa lúc, đã tại vạn dặm bên ngoài tại phía sau hắn, là một đầu dài gần vạn dặm vết nứt không gian, đó là bởi vì tốc độ quá nhanh, không gian thừa nhận không ngồi tạo thành đấy!

“Thật nhanh!”

Dương Diệp trong mắt có vẻ hưng phấn, hắn hiện tại cái tốc độ này, Thánh giả cho dù thúc ngựa cũng cản không nổi hắn!

Nếu là lúc trước, hắn thi triển cái này Kiếm Dực, thân thể tuyệt đối muốn bị xé nứt ra, bởi vì tốc độ quá nhanh, không chỉ có không gian không chịu nổi, chính hắn thân thể cũng là không chịu nổi đấy. Nhưng là hiện tại, nhục thể của hắn viễn siêu lúc trước, tuy nhiên tốc độ này hãy để cho hắn thân thể có chút không khỏe, nhưng lại không có vấn đề gì lớn rồi!

Quan trọng nhất là, đem làm tốc độ đạt tới trình độ nhất định, là có thể sinh ra không gì sánh kịp lực lượng cùng sức bật đấy. Nếu như hắn đang thi triển nhất niệm thuấn sát lúc đang thi triển cái này Kiếm Dực, hắn nhất niệm thuấn sát không chỉ có uy lực muốn tăng lên mấy lần, tốc độ kia cũng ít nhất sẽ tăng lên mấy lần. Có thể nói, một kiếm này, hoàn toàn có thể đơn giản chém giết Bình thường Thánh giả cảnh cường giả!

Bất quá có một khuyết điểm, cái kia chính là cái này tiêu hao huyền khí thật sự quá kinh khủng, thi triển một lần, hắn huyền khí đã bị rút đi một phần tư, nếu như đang thi triển nhất niệm thuấn sát, đoán chừng một lần sẽ tháo nước hắn một phần ba huyền khí!

Nếu như không phải hắn đã tấn thăng đến cao cấp Bán Thánh, hắn căn bản không dám loạn dùng cái này Kiếm Dực!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn hướng bắc giới, trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, “An Nam Tĩnh, chờ ta! Lâu Thiên Tiêu, ngươi cũng phải lấy!”

“Chẳng lẽ đại danh đỉnh đỉnh dương đại sát thần, cũng chỉ có chút bổn sự ấy sao? Thật là làm cho ta có chút thất vọng!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự một bên truyền đến.

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chẳng biết lúc nào, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt hắn ngoài trăm trượng.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1051: Lâu Thiên Tiêu, ta đã đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử đang mặc một bộ màu hồng phấn váy dài, dáng người thon thả, dung nhan xinh đẹp tuyệt trần tuyệt luân, toàn thân cao thấp tản ra như có như không mị ý.

Dương Diệp đánh giá đối phương liếc, sau đó nói: “Ta xác định ta không biết ngươi!”

“Yêu hồ tộc, Vân Hận Thiên!” Nữ tử nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi chính là Lâu Thiên Tiêu muốn kết hôn người!”

“Xác thực là!” Vân Hận Thiên nói.

Dương Diệp nói: “Ta muốn ngươi không phải tới tìm ta nói chuyện phiếm đấy, nói sự tình a!”

“Ta không muốn gả cho Lâu Thiên Tiêu!” Vân Hận Thiên nói: “Nhưng là, ta yêu hồ tộc, không có dương.”

“Không quan hệ với ta, không phải sao?” Dương Diệp nói.

“Ngươi nếu như có thể giết hắn đi, ta dĩ nhiên là không cần gả cho hắn rồi!” Vân Hận Thiên nói.

“Nói rõ ngươi ý đồ đến, bằng không thì, tựu ly khai.” Dương Diệp nói.

Vân Hận Thiên nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta cảm thấy được chúng ta song phương có thể hợp tác, không phải sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Trực giác nói cho ta biết, ngươi không có thành ý, hoặc là nói, ngươi muốn lợi dụng ta. Muốn hợp tác, không phải là không thể được, nhưng là, ta hy vọng chúng ta song phương đều có thể đầy đủ chân thành, ta không rất ưa thích âm mưu quỷ kế.”

“Ta muốn nhìn thấy ngươi chân thật thực lực, mới có thể quyết định chúng ta rốt cuộc muốn không muốn cùng ngươi hợp tác!” Vân Hận

Thiên nói: “Nếu như ngươi thực lương là vừa rồi như vậy, chúng ta đây xác thực không cần phải đang nói rồi.”

“Tin tưởng ta, ngươi sẽ không muốn chứng kiến ta thực lực chân thật đấy!” Dương Diệp nói.

“Nếu như ta rất muốn nhìn đâu này?” Vân Hận Thiên nói.

“Ta sợ ngươi sẽ chết!” Dương Diệp nói.

Vân Hận Thiên nhìn thẳng Dương Diệp, không nói. Hồi lâu, nàng nói: “Ngươi rất tự tin, tựu cùng Lâu Thiên Tiêu đồng dạng tự tin. Nhưng là, hắn tự tin, là vì hắn có tự tin lực lượng cùng vốn liếng. Mà ngươi, thứ cho ta nói thẳng, ngươi sẽ không thật sự cho rằng giết cái Thánh giả, tựu sẽ cảm giác mình rất lợi hại đi à nha?”

“Phải thử một chút sao?” Dương Diệp nói.

“Rất muốn!” Nữ tử nói.

Nữ tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, nàng đồng tử kịch liệt co rụt lại, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt nàng, mà cùng lúc đó, nàng mi tâm đang bị một thanh kiếm chống đỡ lấy.

Dương Diệp thu hồi kiếm, nói: “Nói thật, ta không biết là ngươi yêu hồ tộc có thể đến giúp ta cái gì.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

“Vân Tiêu Thành, có một tòa thượng cổ thần trận, trận này một khi mở ra, bất luận kẻ nào đều muốn Vô phúc Nhập Vân Tiêu Thành, mà bên trong là bất luận cái cái gì người cũng không cách nào Xuất Vân tiêu Thành. Trừ lần đó ra, trận này còn có thể trấn áp Thánh giả cảnh cường giả. Trận này, đã từng có vài chục tên Thánh giả liên hợp công kích đều không thể công phá trận này. Mà ta, có thể phá vỡ trận này!” Vân Hận Thiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Vân Hận Thiên, nói: “Vì cái gì?”

“Bởi vì trận này là ta tổ tiên sở kiến, mà ta tại chúng ta Thiên Hồ Tộc bên trong, trận đạo tạo nghệ mạnh nhất. Nếu như ngươi không tin, Nhưng dùng tại lui về sau hai bước!” Vân Hận Thiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Hận Thiên, nhưng sau đó xoay người hướng phía trước đi hai bước, đột nhiên, hắn nhướng mày, bởi vì trước mặt hắn không gian vậy mà bóp méo lên.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp rút kiếm mạnh mà chém xuống một cái!

Kiếm khí xẹt qua thừa, trước mặt hắn không gian lập tức bị xé nứt ra, nhưng là rất nhanh, những cái... Kia không gian lại khôi phục nguyên trạng. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu, sau một khắc, trên người hắn kiếm giáp mạnh mà bộc phát ra ra, vạn đạo kiếm quang kích xạ mà ra, lập tức đem trước mặt hắn vặn vẹo không gian xé rách nát bấy!

Nhưng là, đem làm những cái... Kia không gian bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị về sau, cũng đều bắt đầu vặn vẹo, đưa hắn ngăn cản lấy!

Dương Diệp quay người nhìn về phía cách đó không xa Vân Hận Thiên, nói: “Để cho ta có chút kinh ngạc!”

Vân Hận Thiên tay phải vung lên, chung quanh hết thảy khôi phục lại bình tĩnh, nói: “Bất quá là điêu trùng mảnh mà thôi. Ngươi là một cái ngay thẳng người, ta cũng không quẹo vào cái kia rồi. Ngươi tiến về trước Vân Tiêu Thánh Điện, nếu như ngươi có thể giết Lâu Thiên Tiêu, ta sẽ lập tức đứng tại ngươi bên này. Nhưng nếu như ngươi giết không được hắn, cái kia thật có lỗi, chúng ta hôm nay coi như chưa thấy qua.”

“Ngươi lần này tới, là đại biểu ngươi Thiên Hồ Tộc, hay là chính ngươi?” Dương Diệp nói.

“Tự chính mình!” Vân Hận Thiên nói: “Nhưng là nếu như ngươi có thể giết Lâu Thiên Tiêu, ta cam đoan, Thiên Hồ Tộc sẽ lập tức đứng tại ngươi bên này.”

Dương Diệp nhìn xem Vân Hận Thiên hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Vân Hận Thiên trầm giọng nói: “Dương Diệp, ngươi phải hiểu được một điểm, lúc này đây, các ngươi luận võ, không chỉ là hai người các ngươi sự tình. Càng quan hệ đến toàn bộ Thanh Châu chúng thế lực tương lai. Nói đơn giản một chút tựu là, ngươi nếu như chết, cái này toàn bộ Thanh Châu, chính là Vân Tiêu Thánh Điện đích thiên hạ. Khi đó, tại đây Thanh Châu, không người nào dám, cũng hoặc là có năng lực vi phạm Vân Tiêu Thánh Điện!”

“Ta thật không nghĩ quá chúa cứu thế!” Dương Diệp nói.

Vân Hận Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vân Tiêu Thánh Điện gặp!” Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Vân Hận Thiên đi rồi, Dương Diệp về tới Vân Hải Thành.

Vừa xong Vân Hải Thành, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân các loại Cổ Kiếm Trai cường giả tựu xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Hậu Thiên chúng ta cùng ngươi cùng nhau đi tới Vân Tiêu Thánh Điện!” Kiếm Vô Trần nhìn thấy Dương Diệp lúc, câu nói đầu tiên.

“Việc này không có quan hệ gì với Cổ Kiếm Trai, các ngươi không cần phải đến trộn lẫn cái này tranh vào vũng nước đục!” Dương Diệp nói.

“Ngươi bây giờ còn là ta Cổ Kiếm Trai đệ tử a?” Kiếm Vô Trần nói.

“Tự nhiên!” Dương Diệp gật đầu nói.

Kiếm Vô Trần cười nói: “Ngươi đã là ta Cổ Kiếm Trai đệ tử, vậy làm sao có thể nói cùng ta Cổ Kiếm Trai không quan hệ? Việc này chúng ta cũng đã quyết định, ngươi cũng đừng bà mẹ rồi. Ngươi muốn làm đấy, tựu là tại Vân Tiêu Thánh Điện đánh bại Lâu Thiên Tiêu. Nếu như ngươi đánh bại hắn, chúng ta Cổ Kiếm Trai nhất định danh chấn Thanh Châu!”

“Ta nếu giết hắn đi đâu này?” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Kiếm Vô Trần bọn người trên mặt dáng tươi cười dần dần biến mất, sau một lúc lâu, hắn trầm giọng nói: “Cái kia sẽ giết!”

Dương Diệp trong mắt có một tia kinh ngạc, lúc này, Kiếm Vô Trần lại nói: “Ta biết rõ, đối phương nếu là có cơ hội giết ngươi, chắc chắn sẽ không hạ thủ lưu tình đấy. Đã như vầy, ngươi cần gì phải hạ thủ lưu tình?”

“Đa tạ!” Dương Diệp nói. Hắn biết rõ, Kiếm Vô Trần nói như vậy, tựu đại biểu Cổ Kiếm Trai ủng hộ hắn rốt cuộc. Mà Cổ Kiếm Trai muốn làm quyết định này, nhất định là không dễ đấy. Phải biết rằng, Vân Tiêu Thánh Điện thế nhưng mà Thanh Châu đệ nhất thế lực ah!

“Hạnh, cái này cho ngươi!”

Lúc này, Cổ Chân Nhân đột nhiên tay phải vung lên, một đạo kiếm quang tại thừa chợt lóe lên, đón lấy, một thanh toàn thân xanh đậm hộp đựng kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Chính mình mở ra nhìn xem!” Cổ Chân Nhân cười nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, thò tay nắm chúc hộp, tâm niệm vừa động!

Ông...

Đột nhiên, hộp đựng kiếm bộc phát ra một đạo kiếm minh thanh, đón lấy, hơn ba nghìn nói kiếm quang đột nhiên phóng lên trời. Phía chân trời, kiếm quang tán đi, 3000 chuôi lớn nhỏ, dài ngắn đồng dạng kiếm xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

3600 chuôi Tiên giai thượng phẩm huyền kiếm!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn, hắn không nghĩ tới, Cổ Chân Nhân vậy mà cho hắn đánh tạo ra được 3000 chuôi Tiên giai thượng phẩm kiếm tiên!

“Bộ này hộp đựng kiếm nội, chất chứa một bộ kiếm trận, tên thập phương sát trận. Thúc dục mà bắt đầu..., phạm vi ngàn trượng nội, hoang tàn. Trận này nếu là do Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đến thúc dục, uy lực không chút nào nhược Thần giai thượng phẩm kiếm kỹ, thậm chí còn hơn lúc trước. Bất quá, nhớ lấy, trận này cực kỳ tiêu hao huyền khí, không được đơn giản thi triển, để tránh khí kiệt!” Cổ Chân Nhân trầm giọng nói.

“Có thể so với Thần giai thượng phẩm huyền kỹ?”

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, sau đó nói: “Ta thử xem!”

Nói xong, Dương Diệp muốn thúc dục, lúc này, Cổ Chân Nhân bọn người đột nhiên vội vàng nói: “Thử cái đầu của ngươi ah, ngươi muốn hủy diệt cái này Vân Hải Thành ah!”

Dương Diệp: “...”

Cổ Chân Nhân tức giận nói: “Trận này uy lực cực lớn, hoàn toàn có thể đơn giản xoắn giết Thánh giả cường giả, bộ này hộp đựng kiếm là cho ngươi dùng để bảo vệ tánh mạng đấy, hiểu chưa?”

Dương Diệp tâm niệm vừa động, phía chân trời 360 thanh tiên kiếm lập tức bay trở về kiếm trong tay hắn trong hộp. Đem hộp đựng kiếm thu lại, Dương Diệp nhìn về phía Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần, nói: “Đa tạ rồi!”

“Muốn thật muốn tạ, hãy theo chúng ta còn sống trở về!” Kiếm Vô Trần nói.

Dương Diệp cười nói: “Cái này còn không đơn giản?”

“Ha ha...”

Kiếm Vô Trần bọn người cười ha hả, khỏi cần phải nói, Dương Diệp phần này tự tin tựu lại để cho bọn hắn trong nội tâm sâu sắc tán thưởng.

Cùng Kiếm Vô Trần bọn người nói chuyện phiếm sau khi, Dương Diệp về tới Vân Hải Lâu.

Trong phòng chỉ có ba người, Dương Diệp, Lục Uyển Nhi, Ngọc Vô Song.

“Hai người các ngươi không thể đi, cứ như vậy quyết định!” Dương Diệp nói.

“Chúng ta sẽ không đi!” Ngọc Vô Song nói: “Nhưng là, ngươi nhất định phải trở về.”

Dương Diệp kinh ngạc, “Ngươi, các ngươi lúc nào biến thành tốt như vậy nói chuyện?”

Ngọc Vô Song có chút dắt, nói: “Lần này đi đấy, đều là Thánh giả cường giả, chúng ta đi, sẽ chỉ là liên lụy. Chúng ta thực lực yếu, không cách nào trợ giúp ngươi cái gì, duy nhất có thể làm đấy, tựu là không liên lụy ngươi, không để cho ngươi gây phiền toái!”

Dương Diệp thò tay vuốt vuốt Ngọc Vô Song đầu, nói: “Ta đi rồi, Mãng Tộc Thánh giả sẽ âm thầm bảo hộ Vân Hải Thành, các ngươi không cần lo lắng.”

“Thanh Đạo Môn bên đó đây?” Lục Uyển Nhi đột nhiên nói.

“Ta sẽ xử lý tốt!” Dương Diệp nói.

Lục Uyển Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, khẽ gật đầu.

Ngày thứ hai, Thanh Đạo Môn.

“Thanh Đạo Môn môn chủ đi ra vừa thấy!”

Sáng sớm, quét đường phố Phong đột nhiên vang lên một giọng nói.

Sở hữu tất cả Thanh Đạo Môn đệ tử kinh hãi, nhao nhao thiểm lược trên không, chỉ lên trời tế nhìn lại, tại quét đường phố Phong lối vào trên không, một gã thanh y nam tử lăng không mà đứng.

Người này, mọi người cũng không xa lạ gì, đúng là Dương Diệp!

Sáu đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp đối diện, sáu người đúng là Thanh Đạo Môn còn lại sáu gã Thánh giả!

Cầm đầu trung niên nam tử đúng là Thanh Đạo Môn môn chủ.

“Như thế nào, Dương Diệp, chẳng lẽ lại ngươi ngay cả ta Thanh Đạo Môn cũng không buông tha?” Thanh Đạo Môn môn chủ nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp nói: “Ngày mai ta tựu muốn đi trước bắc giới đánh với Lâu Thiên Tiêu một trận, nhưng là ta không yên lòng Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai, nguyên nhân nha, tự nhiên là bởi vì ngươi Thanh Đạo Môn!”

“Sau đó thì sao?” Thanh Đạo Môn môn chủ nói.

“Sau đó ta hy vọng ta ly khai trong khoảng thời gian này, các ngươi Thanh Đạo Môn có thể như trước khi đồng dạng an phận thủ thường.” Dương Diệp nói.

“Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi là ai!” Thanh Đạo Môn môn chủ trầm giọng nói: “Ngươi...”

“Ngươi chỉ cần nói hiểu rõ hay là làm không được là được rồi!” Dương Diệp đã cắt đứt Thanh Đạo Môn môn chủ lời mà nói..., nói.

“Ta nếu làm không được đâu này?” Thanh Đạo Môn âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, tay phải vung lên, mười tên bóng đen Thánh giả khôi lỗi cùng Cổ Kiếm Trai bảy tên Thánh giả còn có Mãng Tộc sáu gã Thánh giả xuất hiện ở thừa.

Nhìn thấy một màn này, Thanh Đạo Môn tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

“Hiện tại, có thể làm được hay không?” Dương Diệp nhìn thẳng Thanh Đạo Môn môn chủ.

Thanh Đạo Môn môn chủ bọn người sắc mặt khó xem tới cực điểm, hồi lâu, Thanh Đạo Môn môn không cam lòng gật gật đầu, muốn nói lời nói, mà Dương Diệp nhưng lại nói: “Ta muốn không là lời hứa của ngươi!”

Thanh Đạo Môn môn chủ hơi sững sờ, đúng lúc này, một gã hư ảo lão giả đột nhiên xuất hiện ở thừa.

Nhìn thấy người này lão giả, sở hữu tất cả Thanh Đạo Môn huyền giả, kể cả Thanh Đạo Môn môn chủ ở bên trong bảy tên Thánh giả đều vội vàng đã bái xuống dưới, “Bái kiến tổ sư!”

Lão giả không có để ý Thanh Đạo Môn mọi người, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên người, hồi lâu, hắn khẽ gật đầu, nói: “Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, đợi một thời gian, chúng ta những lão gia hỏa này chỉ sợ đều không làm gì được cho ngươi rồi!”

Dương Diệp nói: “Ta vô tình ý đối địch với Thanh Đạo Môn, càng vô tình ý xưng bá nam giới hoặc là Thanh Châu, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Thanh Đạo Môn đừng đến chọc ta.”

Thanh Đạo Môn tổ sư nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tại khi ngươi còn sống, ta Thanh Đạo Môn sẽ không đang cùng Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai là địch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng mọi người quay người rời đi.

“Của ta lời nói các ngươi đã nghe chưa?” Lão giả đột nhiên nói.

Thanh Đạo Môn môn chủ bọn người ngay cả vội vàng gật đầu.

“Từ nay về sau, chỉ cần kẻ này còn sống, ta Thanh Đạo Môn tựu lại để cho hắn ba phần.”

Lão giả nói xong, lập tức biến mất.

Một ngày sau.

Vân Hải Thành đột nhiên lao ra mấy đạo kiếm quang, kiếm quang xẹt qua Trường Không, thoáng qua tựu biến mất tại phía chân trời.

“Lâu Thiên Tiêu, ta đến rồi!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1052: Kiếm nơi tay, không sợ không sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bắc giới, Vân Tiêu Thành.

Nếu như nói Vân Hải Thành tính toán nam giới đệ nhất Thành lời mà nói..., cái kia Vân Tiêu Thành không thể nghi ngờ tựu là Thanh Châu đệ nhất Thành. Với tư cách Thanh Châu đệ nhất thế lực đại bản doanh, Vân Tiêu Thành quy mô không thể bảo là không lớn, quang chiếm diện tích tựu đủ có mấy vạn ở bên trong, về phần độ cao: Cao độ, như kỳ danh, hắn độ cao: Cao độ gần ngàn trượng, thẳng vào Vân Tiêu bên trong.

Thanh Châu lịch sử đến nay, nhân yêu cùng tồn tại, Nhân tộc tại Yêu tộc trước mặt, số lượng thượng không có ưu thế, trên thực lực càng không có ưu thế. Bởi vậy, từng cái thế lực đô thành đều cựu có thể kiến tạo chắc chắn một ít. Ngoại trừ chắc chắn phương diện, thành trì phòng ngự cùng công kích phương diện, cũng sẽ (biết) đại hạ công phu.

Mà ở nhân loại thế liêm ở bên trong, Vân Tiêu Thành không thể nghi ngờ là Thanh Châu tốt nhất một tòa đô thành.

Nghe đồn, Vân Tiêu nội thành đại trận nếu là mở ra, cho dù năm tên Thánh giả liên thủ cũng khó khăn dùng rung chuyển!

Vân Tiêu Thành tứ phía mỗi một mặt đều có năm đạo cửa thành, mỗi một đạo cửa thành trọn vẹn gần trăm trượng rộng, ngày hôm nay, hai mươi đạo cửa thành toàn bộ bị theo Thanh Châu các nơi đến người cùng yêu chật ních.

Hôm nay Vu Thanh châu mà nói, không thể nghi ngờ là một cái lễ lớn.

Bởi vì hôm nay là Thanh Châu nhất yêu nghiệt lưỡng một thiên tài quyết chiến ngày!

Lâu Thiên Tiêu rất sớm trước cũng đã là Thanh Châu đệ nhất thiên tài, cũng có lẽ là trước, tựu cùng Thánh giả giao thủ qua, càng đi qua trong truyền thuyết Trung Thổ Thần Châu. Kỳ thật thực lực, đã thâm bất khả trắc!

Mà Dương Diệp, tuy nhiên quật khởi không đến ngắn ngủn một hai năm, nhưng là, danh tiếng kia đã cơ hồ vượt qua Lâu Thiên Tiêu. Bất kể là đã từng một mình đánh lên Thanh Đạo Môn, hay là Vân Hải Thành bên ngoài một người đồ sát mấy chục vạn yêu thú, những... Này đều đủ để chứng minh kỳ thật thực lực khủng bố. Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn dùng Bán Thánh thực lực chém giết Thánh giả!

Dùng Bán Thánh thực lực chém giết Thánh giả!

Cái này tại toàn bộ Thanh Châu lịch sử đến nay, chưa bao giờ xuất hiện qua. Có thể nói, Dương Diệp là đệ nhất nhân!

Như vậy hai cái yêu nghiệt muốn solo, không chỉ có Nhân tộc, mà ngay cả Yêu tộc cũng nhẫn không quay tới quan sát rồi. Bởi vậy, hôm nay Vân Tiêu Thành có thể nói là người ta tấp nập. Cũng may Vân Tiêu Thành cũng đủ lớn, đương nhiên, chủ yếu là bởi vì đến người cơ bản đều là có chút thực lực đấy, phải biết rằng, muốn theo Thanh Châu các nơi đuổi tới Vân Tiêu Thành, không có chút thực lực là căn bản không có khả năng đấy.

Về phần những thế lực kia độ chênh lệch đấy, tự nhiên là không cách nào chạy đến!

Vân tiêu điện.

Lúc này Vân tiêu điện, giăng đèn kết hoa, khắp nơi đều dán hỏa hồng chữ hỷ, không có chút nào bởi vì Dương Diệp muốn tới đến cái chủng loại kia khẩn trương hào khí.

Đại điện phía trước, là một khối dài rộng gần nghìn dặm cực lớn quảng trường. Tại quảng trừ trung ương, là một tòa chiếm diện tích khoảng chừng dài mấy ngàn trượng rộng đích cực lớn sân khấu.

Đây là bởi vì Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu muốn tỷ thí mà tạm thời kiến tạo ra được luận võ đài!

Tại luận võ đài bốn phía, là mấy ngàn tên mặc màu vàng khôi giáp, cầm trong tay trường thương thị vệ!

Toàn bộ là cao cấp Bán Thánh, mà lại trên người mang theo lăng lệ ác liệt khí tức!

Hư không phía trên.

Tại vô tận trong hư không, đứng đấy một gã mỹ phụ, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, rất nhanh, một người trung niên nam tử xuất hiện ở chỗ đó.

“Yêu hồ Vương, ngươi tới ngược lại rất sớm!” Trung niên nam tử cười nói.

Mỹ phụ nhìn thoáng qua trung niên nam tử, nói: “Ma sư vương, đối với cái này Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu, ngươi như thế nào xem?”

Ma sư vương trầm ngâm hồi lâu, nói: “Dương Diệp người này, thân phận thần bí, về phần thực lực, bình tĩnh mà xem xét, kẻ này thực lực quả thực yêu nghiệt đến cực điểm. Tuy nhiên hắn chỉ là một gã cao cấp Bán Thánh, nhưng là, tại chúng ta Thanh Châu, ngoại trừ Tu La Vương cùng Vân Tiêu Thánh Điện còn có Vô Cực chán cái kia hai cái lão bất tử bên ngoài, chỉ sợ không có một gã Thánh giả có thể chiến qua hắn! Ta không được, ngươi cũng không được!”

“Thật đúng mạnh như vậy?” Yêu hồ Vương cau mày nói.

“Mãng Tộc tộc trưởng bị hắn một kiếm miểu sát!” Ma sư vương nhạt âm thanh nói: “Ta và ngươi xác thực so Mãng Tộc tộc trưởng cường, nhưng là, ngươi có thể miểu sát Mãng Tộc tộc trưởng sao?”

Yêu hồ Vương có chút dắt.

“Ta cũng không thể!” Ma sư vương trầm giọng nói: “Kẻ này thực lực, kỳ thật đã có thể so với Trung Thổ Thần Châu một ít thiên tài. Đặc biệt là kiếm đạo của hắn, người này kiếm đạo, ta không biết tại Trung Thổ Thần Châu tính toán cái gì trình độ, nhưng là tại chúng ta Thanh Châu, coi như là Cổ Kiếm Trai năm đó tổ sư tại hắn cái này tuổi lúc, cũng thì không bằng hắn ah!”

Yêu hồ Vương trầm ngâm hồi lâu, nói: “Lâu Thiên Tiêu đâu này?”

“Người này, so Dương Diệp càng thêm thần bí, cũng càng thêm đáng sợ!” Ma sư vương trầm giọng nói.

“Vì sao?” Yêu hồ vương đạo.

“Dùng Vân Tiêu Thánh Điện hệ thống tình báo, Lâu Thiên Tiêu không có khả năng không biết Dương Diệp thực lực, mà ở biết rõ dưới tình huống, hắn y nguyên dám cùng Dương Diệp solo. Mà Vân Tiêu Thánh Điện cái kia lão bất tử lại vẫn không ngăn cản, ngươi nói, cái kia lão bất tử cùng Lâu Thiên Tiêu là đầu bị cửa kẹp rồi, còn là vì là yên tâm có chỗ dựa chắc?” Ma sư vương nói.

Nghe vậy, mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Nói cách khác, cái kia Dương Diệp căn bản không có cái gì hy vọng, đúng không?”

“Yêu hồ Vương, ngươi tựa hồ muốn cái kia Dương Diệp thắng?” Ma sư vương nói: “Cái này không như thế ah, ngươi yêu hồ tộc cùng thiên hổ tộc còn muốn cuồng Tượng tộc không cũng đã cùng Vân Tiêu Thánh Điện triệt để đứng chung một chỗ sao?”

“Hận thiên không muốn gả cho Lâu Thiên Tiêu!” Yêu hồ vương đạo.

“Nói cũng đúng, Lâu Thiên Tiêu tuy nhiên là nhân trung long phượng, nhưng là hắn lấy nữ nhân, chẳng qua là muốn lợi dụng nữ nhân tới tăng lên thực lực của hắn. Con gái của ngươi nếu là gả cho hắn, chỉ sợ sẽ không có kết cục tốt. Nhưng là, lúc này trời hổ tộc cùng cuồng Tượng tộc đã triệt để đứng tại Vân Tiêu Thánh Điện bên này, dùng ngươi Thiên Hồ Tộc thực lực, căn bản không cách nào chống lại Vân Tiêu Thánh Điện, cho dù tăng thêm ta ma sư tộc cũng không được!” Ma sư vương nói.

“Có thể Dương Diệp nếu là thật giết cái kia Lâu Thiên Tiêu đâu này?” Yêu hồ Vương đột nhiên nói.

“Ngươi cảm thấy khả năng sao?” Ma sư vương nói: “Cho dù hắn có thể chiến thắng Lâu Thiên Tiêu, cũng căn bản không có khả năng giết Lâu Thiên Tiêu. Đừng quên, nơi này là Vân Tiêu Thánh Điện. Còn một điều, nghe đồn cái này Lâu Thiên Tiêu tại Trung Thổ Thần Châu truyền thừa cái gì cường đại truyền thừa, nếu như là thực, cái kia Dương Diệp, chỉ sợ là một điểm phần thắng đều không có!”

“Truyền thừa!”

Yêu hồ vương đạo: “Ta cũng nghe ngửi qua, chỉ là không biết là cái gì truyền thừa!”

“Có thể lưu lại truyền thừa đấy, tựu ý nghĩa là tự nhiên mình chính thống đạo Nho, mà có thể có được chính mình chính thống đạo Nho đấy, ít nhất cũng là Thánh giả phía trên cường giả. Mà ở Trung Thổ Thần Châu Thánh giả phía trên cường giả, kỳ thật thực lực chỉ sợ là chúng ta không cách nào tưởng tượng. Mà Lâu Thiên Tiêu nếu quả thật đạt được cường giả loại này truyền thừa, kỳ thật thực lực chỉ sợ đạt đến một cái phi thường trình độ khủng bố!” Ma sư vương trầm giọng nói: “Tóm lại, sau ngày hôm nay, Thanh Châu chỉ sợ là muốn thời tiết thay đổi!”

“Hắn đến rồi!”

Yêu hồ Vương đột nhiên nhìn về phía dưới phương.

Vân Tiêu Thành.

“Dương Diệp đến rồi!”

Trong thành, không biết ai rống lên một tiếng, lập tức, vô số người Triều Vân tiêu Thành cửa thành nhìn lại.

Cửa thành bên ngoài, một gã đang mặc Thanh Y, thân lưng (vác) màu xanh đậm hộp đựng kiếm nam tử chính hướng phía Vân Tiêu Thành đi tới.

“Dương Diệp, người này tựu là Dương Diệp, ta đã thấy hắn, chính là hắn lúc trước một kiếm chém giết một gã Thánh giả, lúc ấy thật sự là sáng mù mắt của ta!”

“Tuy nhiên không biết hắn thực lực chân chánh như thế nào, nhưng là, dám đến đây cái này Vân Tiêu Thánh Điện cùng Lâu Thiên Tiêu quyết chiến, tựu phần này gan dạ sáng suốt, cũng đủ để lại để cho người bội phục rồi. Phải biết rằng, đây chính là Vân Tiêu Thánh Điện địa bàn ah.”

“Cái này là kiếm tu phong thái... Kiếm nơi tay, không sợ không sợ!”

“Bất kể như thế nào, hôm nay một trận chiến này, chắc chắn danh truyền thiên cổ.”

Trên đài tỷ võ, nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, Lâu Thiên Tiêu khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Tại Lâu Thiên Tiêu bên cạnh có hai gã thanh niên nam tử, bên trái tên kia mặc áo bào xanh nam tử ánh mắt tại Dương Diệp trên người đánh giá thoáng một phát, nói: “Thiên Tiêu huynh, cái này là cái kia Dương Diệp? Ta xem cũng không có gì xuất chúng địa phương mà!”

“Hổ Nha, ngươi cũng đừng hấn hắn, nhưng hắn là chém giết qua Thánh giả đây này!” Tại Lâu Thiên Tiêu bên phải tên thanh niên kia cười nói.

“Thánh giả?”

Tên là Hổ Nha thanh niên khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, nói: “Vân Tượng, ngươi sợ Thánh giả? Ta và ngươi ba người lưu lạc Trung Thổ Thần Châu lúc, ai không có giết qua Thánh giả?”

Tên là vân Tượng nam tử cười cười, không nói.

Hổ Nha cười lạnh nói: “Buồn cười chính là cái này Dương Diệp, giết một gã Thánh giả, tựu cho là mình vô địch thiên hạ rồi, quả nhiên là có thể tân cực.”

“Vô tri cũng đáng sợ, Nhưng sợ chính là mình không biết mình vô tri!” Vân Tượng nhạt âm thanh nói: “Không làm thấp đi người này, người này thực lực tại đây Thanh Châu cảnh nội, xác thực là không tệ. Mà ở cái này Thanh Châu cảnh nội, thanh niên một đời, nếu như nói còn có người có tư cách cùng Thiên Tiêu huynh một trận chiến, không phải người này không ai có thể hơn!”

“Ta cảm thấy được hắn cũng không có tư cách cùng Thiên Tiêu huynh một trận chiến! Để cho ta tới chứng minh!”

Hổ Nha nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới, rất nhanh, hắn chắn Dương Diệp trước mặt.

“Là Thanh Châu Toàn Vương bên trong xếp hàng thứ nhất Hổ Nha, hắn như thế nào chống đỡ Dương Diệp? Xem điệu bộ này là muốn cùng Dương Diệp trước tranh tài một hồi ah!”

"Cái này Hổ Nha nhận thức cái kia Lâu Thiên Tiêu làm đại ca, nói cách khác, người này thực lực không bằng Lâu Thiên Tiêu. Nếu như Dương Diệp ngay cả hắn đều thắng không được, như vậy." Đằng sau tỷ thí cũng tựu không cần phải rồi."

“Thắng hẳn là không có vấn đề đấy, chỉ là thời gian dài cùng ngắn thì vấn đề. Hai người đều là thiên tài, nếu quả thật chiến mà bắt đầu..., chỉ sợ muốn đánh lên cái một ngày một đêm!”

“Như vậy cũng tốt, chúng ta có thể nhìn xem Dương Diệp thực lực chân thật!”

Dương Diệp dừng bước lại, nhìn Hổ Nha liếc, nói: “Có việc?”

“Ta cảm thấy cho ngươi không có tư cách cùng Thiên Tiêu huynh một trận chiến, ngươi cảm thấy thế nào?” Hổ Nha cười nói.

“Ta cảm thấy cho ngươi tốt nhất là mở ra!” Dương Diệp nói.

Hổ Nha chỉ chỉ chính mình, nói: “Giết ta, ngươi là có thể đi qua.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, mạnh mà rút kiếm chém, sau đó thu kiếm, đón lấy, trực tiếp vượt qua này Hổ Nha, tiếp tục đi lên phía trước.

Mà cái kia Hổ Nha nhưng lại sững sờ tại nguyên chỗ, cũng không có ngăn cản Dương Diệp.

Thừa tất cả mọi người mộng rồi, khó hiểu nhìn xem cái kia Hổ Nha.

Trên đài tỷ võ, Lâu Thiên Tiêu hai mắt nhắm lại, sau nửa ngày, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói khẽ: “Như vậy mới có chút ý tứ!”

Xùy~~...

Dương Diệp sau lưng, cái kia Hổ Nha tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, cả người trực tiếp phân thành hai nửa, máu tươi như suối phun!

Thừa, tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

“Hổ Nha bị miểu sát rồi!”

Hồi lâu, thừa có người nói một câu.

Mà lúc này, Dương Diệp chạy tới này luận võ dưới đài.

Lâu Thiên Tiêu bao quát lấy Dương Diệp, nói: “Ngươi thật ra khiến ta có chút...”

“Làm gì nói nhảm? Ra, chúng ta bây giờ mà bắt đầu a!”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Lâu Thiên Tiêu lời mà nói..., mạnh mà rút kiếm chém, kiếm minh tiếng vang lên, ý kiếm toái, kiếm khí ra!

Chín mươi đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1053: Bản năng pháp tắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm này, nhanh đến mức tận cùng, mà ngay cả thừa Thánh giả đều không thể lấy mắt thường trông thấy!

Bọn hắn chỉ cảm nhận được một điểm quang điểm tự Lâu Thiên Tiêu trên người một xuyên: Đeo mà qua, đón lấy, sau lưng Lâu Thiên Tiêu Vân tiêu điện đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Vân tiêu điện cũng không có bị hủy, bởi vì chẳng biết lúc nào, Vân tiêu điện bề ngoài nhiều hơn một đạo năng lượng màn hào quang, cái kia năng lượng màn hào quang chặn Dương Diệp cái kia một đạo kiếm khí.

Bất quá cái kia năng lượng màn hào quang lúc này đã che kín vết rạn, mà lúc này, không biết từ chỗ nào thổi tới một hồi gió nhẹ.

Một tiếng vang thật lớn, cái kia năng lượng màn hào quang ầm ầm vỡ vụn.

Đương nhiên, lúc này không có người đi quản cái kia Vân tiêu điện năng lượng vòng phòng hộ, ánh mắt mọi người đều rơi vào cái kia trên đài tỷ võ Lâu Thiên Tiêu trên người.

Bình thường huyền giả vẫn còn mộng bức trạng thái, bởi vì bọn hắn còn chưa hiểu xảy ra chuyện gì.

Mà thừa Thánh giả cảnh cường giả thần sắc nhưng lại không hẹn mà cùng địa ngưng trọng lên vi Dương Diệp một kiếm này, coi như là bọn hắn, cũng không có tin tưởng ngăn cản.

Một kiếm này, Nhưng đơn giản tru thánh!

Nhưng là, lúc này thừa chúng thánh ánh mắt lại cũng không là rơi vào Dương Diệp trên người, mà là rơi vào cái kia luận võ đài Lâu Thiên Tiêu trên người.

Bởi vì Lâu Thiên Tiêu cũng không có sự tình!

Yên lặng một cái chớp mắt, trên đài tỷ võ Lâu Thiên Tiêu đột nhiên dắt nhẹ cười cười, nói: “Dương Diệp, ngươi một kiếm này so với lúc trước một kiếm kia thế nhưng mà mạnh hơn nhiều. Ngươi xem, chúng ta Vân tiêu điện đều thiếu chút nữa bị ngươi bị phá huỷ, phải biết rằng, cái này Vân tiêu điện cái lồng năng lượng, Nhưng là có thể thừa nhận được được mài thiểu năm tên Thánh giả liên thủ một kích đấy! Hôm nay cũng là bị ngươi một diếu hủy.”

“Trong truyền thuyết bản năng pháp tắc!”

Một loại chỗ hư không phía trên, Kiếm Vô Trần thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

“Bản năng pháp tắc?” Kiếm Vô Trần sau lưng một gã Thánh giả khó hiểu, hỏi.

Kiếm Vô Trần hít sâu một hơi, nói: “Phương pháp này tắc thì ta cũng chỉ là nghe qua, chưa từng gặp qua. Không nghĩ tới, hôm nay gặp được. Phương pháp này tắc thì chỉ có một công hiệu, cái kia chính là đem bản thân bản năng tăng lên tới cực hạn. Đơn giản điểm giải thích, tay của chúng ta nếu là va chạm vào hỏa, sẽ bản năng rụt về lại. Hắn cái này pháp tắc, đang nói đơn giản điểm tựu là, chỉ cần bất lợi hắn đấy, hắn đều có thể tại trước tiên cảm ứng được, hơn nữa bản năng làm ra đối với chính mình có lợi nhất dương!”

Nói đến đây, Kiếm Vô Trần dừng một chút, sau đó trầm giọng nói: “Có được như thế pháp tắc người, mấy có lẽ đã là dựng ở thế bất bại. Trừ phi đối thủ của hắn có được tuyệt đối tính áp đảo thực lực, bằng không thì...”

Nghe vậy, Kiếm Tông bọn người thần sắc đều là chìm xuống đến.

Phía dưới, luận võ dưới đài, Dương Diệp nhìn xem Lâu Thiên Tiêu hồi lâu, sau đó thả người nhảy lên, rơi vào cái kia trên đài tỷ võ, nói: “Không thể không nói, ta hay là đánh giá thấp ngươi rồi.”

“Ta cũng đồng dạng!” Lâu Thiên Tiêu cười nói: “Bất quá, với ta mà nói, đây là kinh hỉ.”

Dương Diệp quét bốn phía liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Vân tiêu điện trước cổng chính những người kia trên người. Tại đại môn bên trái, là mười lăm tên mặc vân trường bào màu trắng lão giả, tại đây mười lăm tên lão giả phía trước, đứng đấy hai gã khôi ngô trung niên nhân, toàn bộ là Thánh giả cảnh cường giả. Hai gã khôi ngô trung niên nhân bên trong, bên trái cái kia cùng lúc trước bị hắn giết mất gọi Hổ Nha nam tử cực kỳ tương tự, lúc này, người này chính dữ tợn nhìn xem hắn!

Mà ở đại trước cửa điện bên phải chỉ có một gã lão giả áo lục, lão giả mặt hướng hèn mọn bỉ ổi, mắt mang dâm tục, ánh mắt không ngừng tại thừa trên người cô gái đánh giá. Đem làm phát hiện Dương Diệp nhìn về phía hắn lúc, lão giả lập tức quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười, lộ ra một ngụm răng vàng.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, người này cho hắn rất cảm giác không thoải mái, cũng cho hắn rất cảm giác nguy hiểm. Nhìn thật sâu liếc đối phương, hắn thu hồi ánh mắt, trong nội tâm âm thầm tự định giá lấy: Tại thừa, Vân Tiêu Thánh Điện bên này rõ rệt Thánh giả cũng đã có mười tám tên, mà đây nhất định còn không phải Vân Tiêu Thánh Điện thực lực chân chính.

Vì sao không thấy Vô Cực nội người?

Dương Diệp chân mày cau lại, thừa không có nhìn thấy bất luận cái gì Vô Cực nội người, theo đạo lý mà nói, đúng lúc này, Vô Cực nội nhất định là muốn phái người đến đấy. Còn có, hắn đi tới nơi này bắc giới về sau, Vô Cực nội người cũng không có phái bất luận kẻ nào cùng hắn liên hệ, cái này rất không bình thường.

Chẳng lẽ Vô Cực nội xuất hiện cái gì biến cố?

Sau nửa ngày, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn lướt qua luận võ đài, nói: “Tại đây, chỉ sợ không chịu nổi chúng ta chiến đấu!”

“Đương nhiên không chịu nổi!”

Lúc này, cửa đại điện bên phải cái kia tên lão giả áo lục đột nhiên cười hắc hắc, “Tuy nhiên ngươi rất yếu, nhưng là, muốn nghiền nát tại đây không gian, vẫn có thể đủ dễ dàng làm được đấy.”

Nói xong, lão giả áo lục thò tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó mãnh liệt nắm chặt, trên đài tỷ võ không gian chung quanh lập tức đã xảy ra rất nhỏ biến hóa.

Lão giả áo lục thu tay lại, nói: “Hiện tại, mười cái ngươi cũng phá không được trên đài không gian, không tin, thử xem!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả áo lục, sau đó một quyền oanh ra. Một tiếng nổ vang, vốn là có thể đơn giản chấn vỡ không gian, lúc này vậy mà phòng thủ kiên cố, ngay cả một tia rung động đều không có!

Dương Diệp thật sâu nhìn thoáng qua cái kia lão giả áo lục, lão giả kia nhưng lại khinh thường nhìn hắn một cái, sau đó nhìn về phía cái kia Lâu Thiên Tiêu, nói: “Thiên Tiêu, quyến giải quyết a. Các ngươi nơi này, thật sự là rác rưởi vô cùng, không chỉ có linh khí rất mỏng manh, nữ nhân xinh đẹp cũng không có nhiều, ta thật sự là không muốn tiếp tục chờ đợi!”

“Sẽ không để cho lục lão các loại lâu đấy!”

Lâu Thiên Tiêu nói xong, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Động thủ đi, lại để cho thế nhân cuối cùng nhìn xem ngươi Dương Diệp thực lực, bằng không thì, ta sợ ngươi không có cơ hội!”

“Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm xuất hiện trong tay, đón lấy, cả người mãnh liệt bắn mà ra, trong tay Man Thần Kiếm đối với Lâu Thiên Tiêu mạnh mà bổ xuống.

Nhưng mà đang ở Dương Diệp trong tay Man Thần Kiếm vừa tới đến Lâu Thiên Tiêu đỉnh đầu, Lâu Thiên Tiêu tựu quỷ dị địa biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã sau lưng Dương Diệp, cùng lúc đó, Lâu Thiên Tiêu một chưởng vỗ vào Dương Diệp phía sau lưng.

Một tiếng trầm đục, không gian khẽ run lên, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại biến mất ngay tại chỗ. Lúc này, Lâu Thiên Tiêu sau lưng Ảnh Tử có chút nhúc nhích, đón lấy, một thanh kiếm mang theo một đạo hàn quang mạnh mà đâm về Lâu Thiên Tiêu phần gáy. Nhưng là, đạo hàn quang kia vừa tới đến Lâu Thiên Tiêu phần gáy, cái kia Lâu Thiên Tiêu phảng phất trường sau mắt giống như, đầu lệch lạc, tránh thoát Dương Diệp cái kia trí mạng một kiếm, cùng lúc đó, hắn hướng về sau vừa lui, gần sát Dương Diệp, sau đó tay phải mạnh mà hướng chỉa vào Dương Diệp phần bụng!

Nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp trên người kiếm giáp mạnh mà bộc phát ra ra, vô số đạo kiếm quang lập tức bao phủ trọc [đục] Lâu Thiên Tiêu.

Dương Diệp bị chấn hướng về sau liền lùi lại mấy chục bước, hắn vừa dừng lại, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, khi thấy thừa cảnh tượng lúc, hắn đồng tử lập tức kịch liệt co rụt lại.

Bởi vì hắn cái kia chút ít do kiếm giáp biến thành châm tiêu nhưng toàn bộ đều hóa thành mảnh vỡ!

Kiếm giáp bị hủy!

"Ngươi cái này giáp ngược lại cũng không tệ, công thủ đều đủ, bất quá đáng tiếc, hay là không đủ cường!"

Lâu Thiên Tiêu nói xong, hướng phía trước bước ra một bước, chỉ là một bước, nhưng là hắn nhưng lại trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó một chưởng chụp về phía Dương Diệp.

Một chưởng này, phảng phất mang theo nào đó lực lượng thần bí, làm cho Dương Diệp giết chóc chi được mạnh mà nhảy dựng!

Dương Diệp không dám khinh thường, trường kiếm trong tay chuyển đổi thành Man Thần Kiếm, sau đó nắm Man Thần Kiếm hướng phía trước một đâm.

Kiếm chưởng tương giao!

Một tiếng vang thật lớn, hai người không gian chung quanh kịch liệt run lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, hai người từng người hướng về sau lui tầm mười bước.

Lâu Thiên Tiêu trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, nói: "Thân thể lực lượng cường cũng là mà thôi, không nghĩ tới ngươi đối với lực lượng khống chế vậy mà đạt đến loại trình độ này. Không thể không nói, ngươi thật là làm cho ta ngoài ý muốn. Đương nhiên, như vậy cũng càng thêm thú vị rồi. Bằng không thì, tùy tùy tiện tiện tựu giải quyết ngươi, không khỏi quá nhàm chán cũng quá không thú vị chút ít.”

“Vì cái gì luôn muốn một bộ khoan dung đâu này?”

Dương Diệp hai tay khẽ nhúc nhích, Hoàng Tuyền Kiếm Vực Bích Lạc kiếm ra hiện tại hắn trên tay, “Ta thật sự là có chút không quen nhìn ngươi bộ dạng này sắc mặt, chúng ta làm người, không thể khiêm tốn một điểm, ít xuất hiện một điểm sao? Ngươi xem ta, tuy nhiên ta cũng hiểu được ta rất lợi hại, nhưng ta vẫn luôn là tại ít xuất hiện làm người, chỉ có điều ta làm sự tình có chút cao điệu mà thôi.”

“Ngươi thật sự nhanh như vậy muốn chết?” Lâu Thiên Tiêu nói.

“Có thể đừng nói nhảm sao? Có thể tới điểm thật?”

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., trong chốc lát, trên tay hắn Hoàng Tuyền kiếm cùng Bích Lạc kiếm khởi đầu kịch liệt rung rung lên. Sau một khắc, toàn bộ đại địa đột nhiên tuôn ra vô số màu vàng đất năng lượng, những... Này màu vàng đất năng lượng liên tục không ngừng địa dũng mãnh vào hướng trong tay hắn Hoàng Tuyền kiếm bên trong, cùng lúc đó, tại phía chân trời, không biết từ đâu tinh khiết ra rất nhiều màu trắng năng lượng, những... Này năng lượng tắc thì liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong tay hắn Bích Lạc kiếm bên trong.

“Đại Địa Chi Lực, Thương Khung Chi Lực!”

Trong hư không, Yêu Hồ Vương chân mày cau lại, “Có hai chủng lực lượng gia trì, hắn thi triển là bất luận cái cái gì kiếm kỹ, uy lực kia chỉ sợ đều sẽ tăng lên mấy lần đã ngoài.”

“Đã ngươi bây giờ chết sớm, ta đây thành toàn ngươi!”

Lâu Thiên Tiêu thanh âm rơi xuống, hướng phía trước bước ra một bước, bàn tay có chút xoay tròn, trong chốc lát, toàn bộ trên đài tỷ võ không gian kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, đón lấy, một cổ kinh khủng hủy diệt khí tức xuất hiện ở thừa, cổ hơi thở này làm cho thừa tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

“Đây là Vân Tiêu Thánh Điện chuẩn Đế cấp huyền kỹ: Đại Hủy Diệt Thuật!”

Trong hư không, Yêu Hồ Vương đồng tử có chút co rụt lại, “Không nghĩ tới hắn vậy mà tu luyện thành rồi!”

“Một chiêu quyết thắng thua? Hay là mới vừa mới bắt đầu?” Trong hư không, Ma Sư Vương trầm giọng nói.

Cùng lúc đó, hắn đối diện Lâu Thiên Tiêu mạnh mà một chưởng đánh ra...

“Một kích giết ngươi!”

Thừa, vang lên Lâu Thiên Tiêu sâm lãnh thanh âm.

Thanh âm rơi xuống, một chỉ màu đen bàn tay xuất hiện ở thừa.

Màu đen bàn tay xuất hiện, hai người không gian chung quanh lập tức nổ ra!

Lúc này, Dương Diệp hai tay đột nhiên hợp lại, trong tay hắn hai thanh kiếm lập tức dung hợp đã trở thành một thanh, đón lấy, Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, cổ vỏ (kiếm, đao) ra hiện trong tay hắn, kiếm vào vỏ, sau một khắc, mạnh mà nhổ.

Kiếm minh thanh phóng lên trời!

Một trăm đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Tại đại địa chi lĩnh Thương Khung Chi Lực gia trì xuống, Dương Diệp thi triển ra một trăm đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1054: An Nam Tĩnh Liệt Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm khí ra, Dương Diệp không gian lập tức sụp xuống, tại sở hữu tất cả Thánh giả trong ánh mắt, Dương Diệp đạo kia nhanh như tốc độ ánh sáng kiếm khí cùng Lâu Thiên Tiêu đạo kia màu đen bàn tay hung hăng địa đụng vào nhau.

Ngay tại cả hai đụng vào nhau cái kia một cái chớp mắt, một bên lão giả áo lục sắc mặt biến hóa, hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó mạnh mà hợp lại, Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu chung quanh mấy ngàn trượng nội vốn là muốn sụp đổ không gian lập tức khôi phục nguyên trạng, cùng lúc đó, hai người không gian chung quanh so với trước càng thêm đã kiên cố.

Kiếm khí cùng màu đen bàn tay chạm vào nhau, lập tức vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, đón lấy, cả hai kịch liệt run lên, yên lặng một cái chớp mắt, cả hai tại ánh mắt mọi người bên trong ầm ầm muốn nổ tung lên!

Một cổ kinh khủng năng lượng khí lãng mạnh mà khuếch tán ra, trên đài tỷ võ không gian lập tức kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., như là nấu mở đích nước sôi giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Cái này lại để cho một bên lão giả áo lục sắc mặt có chút khó coi, trước khi hắn nói mười cái Dương Diệp cũng xấu hắn không được gia trì sau đích không gian, mà bây giờ sự thật nhưng lại nói cho hắn biết, hắn sai rồi.

Lão giả áo lục hừ lạnh một tiếng, hai tay lần nữa thò ra, sau đó mãnh liệt mà đối với trên đài tỷ võ không gian hợp lại, trong chốc lát, trên đài tỷ võ không gian lập tức khôi phục bình tĩnh. Lúc này đây, hắn không có dừng lại, mà là không ngừng mà gia trì tại gia trì trên đài tỷ võ không gian.

Trên đài tỷ võ.

Bởi vì luận võ đài bốn phía bị phong tỏa, bởi vậy, năng lượng khí lãng vẫn còn điên cuồng tàn sát bừa bãi lấy, nhưng là Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu lại là căn bản không có quản cái này khủng bố năng lượng khí lãng. Tại kiếm khí cùng màu đen bàn tay vỡ vụn một khắc này, hai người là được hướng phía đối phương mãnh liệt bắn mà ra, lần nữa chiến lại với nhau!

Chiến đấu đã tiến vào gay cấn, hai người cũng bắt đầu chính thức chăm chú lên.

Tuy nhiên thừa rất nhiều người đều thấy không rõ hai người giao thủ, nhưng lại là có thể cảm nhận được hai người khủng bố, bởi vì trên đài tỷ võ không gian thỉnh thoảng đang kịch liệt rung động!

Nhìn xem trên đài tỷ võ hai người kịch chiến, thừa sở hữu tất cả Thánh giả sắc mặt đều ngưng trọng lên, ở trong đó kể cả Vân Tiêu Thánh Điện các loại Thánh giả.

Sự thật chứng minh, Dương Diệp không có bọn hắn muốn yếu như vậy.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu hoàn toàn tiến nhập vật lộn trạng thái.

Lâu Thiên Tiêu có được bản năng pháp tắc, đối với nguy hiểm có thể sớm dự cảm, hơn nữa dự cảm sau có thể bản năng làm ra đối với chính mình có lợi nhất dương; Mà Dương Diệp tắc thì thân thể cường hãn, cho dù là Lâu Thiên Tiêu, cũng không cách nào đơn giản phá vỡ nhục thể của hắn phòng ngự, tăng thêm hắn chiến đấu ý thức siêu cường, lại có Hư Vô Cảnh Kiếm Ý áp chế, bởi vậy, hai người kịch chiến gần một canh giờ đến nay, ai cũng không có chiếm được tiện nghi!

Sau nửa canh giờ.

Thừa, đột nhiên vang lên một đạo thanh thúy kim thiết đứt gãy âm thanh. Đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, trọn vẹn thối lui đến luận võ bên bàn duyên mới dừng lại đến.

Khi nhìn thấy Dương Diệp tình huống lúc, hư không phía trên Kiếm Vô Trần bọn người sắc mặt đại biến!

Lúc này Dương Diệp trong tay cái kia do Hoàng Tuyền Kiếm Vực Bích Lạc kiếm dung hợp mà thành kiếm đã cắt thành hai đoạn, mà ở Dương Diệp trước ngực, nhiều hơn một cái nắm đấm lớn lỗ máu!

Mà lúc này, tại Dương Diệp đối diện Lâu Thiên Tiêu trong tay chẳng biết lúc nào nhiều ra một thanh màu vàng trường thương!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình đứt gãy kiếm, sau đó nhìn về phía Lâu Thiên Tiêu trường thương trong tay, nói: “Liệt Thiên, như thế nào sẽ trong tay ngươi!”

Lâu Thiên Tiêu trong tay, cầm đúng là thuộc về An Nam Tĩnh Liệt Thiên. Mà lúc này, cái này Liệt Thiên đã không phải là lúc trước Tiên giai! Lúc này Liệt Thiên, ít nhất là Thần giai thượng phẩm, hoặc là nói, cùng Táng Thiên đồng dạng, thuộc về chuẩn Đế cấp!

“Ngươi vậy mà biết rõ thương này!” Lâu Thiên Tiêu trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc.

“Nó như thế nào sẽ trong tay ngươi!”

Dương Diệp thần sắc dần dần dữ tợn... Mà bắt đầu. Liệt Thiên là An Nam Tĩnh vũ khí, mà An Nam Tĩnh tuyệt đối tuyệt đối sẽ không đem vũ khí này cho Lâu Thiên Tiêu! Trừ phi... Trừ phi An Nam Tĩnh mất.

Nghĩ vậy, Dương Diệp khí tức trên thân lập tức cuồng nổi hẳn lên, bất quá hắn hay là tại áp chế, không để cho mình mất đi lý trí.

“Nó nguyên chủ nhân đã không dùng được nó, cho nên, ta mượn đã đến. Đừng nói, thương này quả thật không tệ.” Lâu Thiên Tiêu cười nói: “Thậm chí ngay cả Thần giai thượng phẩm kiếm đều có thể như thế dễ dàng phá vỡ!”

“An Nam Tĩnh đây này!” Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

“Ngươi nhận thức nàng?” Lâu Thiên Tiêu hai mắt nhắm lại.

“Không nói đúng không, ta đánh chính là ngươi nói!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người mãnh liệt bắn mà ra, lúc này đây, hắn không có ở cầm kiếm, mà là dùng nắm đấm.

“Buồn cười!”

Lâu Thiên Tiêu cười lạnh một tiếng, đang muốn động thủ, lúc này, hai cổ vô hạn lực lượng đột nhiên đặt ở trên người hắn!

Kiếm Vực cùng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý!

Dùng hắn kiến thức, liếc thấy ra cái này hai cổ lực lượng là cái gì. Cái này hai cổ lực lượng áp chế, làm cho Lâu Thiên Tiêu động tác có chút dừng lại, tựu là cái này có chút dừng lại, Dương Diệp nắm đấm trực tiếp oanh tại trước ngực của hắn.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Lâu Thiên Tiêu toàn bộ bị chấn hai chân xoa xoa luận võ bãi đất cao mặt hướng sau liên tục nhanh lùi lại ⊥ tại Dương Diệp dao động thừa thắng xông lên lúc, Lâu Thiên Tiêu trong tay Liệt Thiên mạnh mà một đâm, một đạo thương mang kích xạ mà ra, lập tức đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, một quyền oanh ra, đạo kia thương mang lập tức bị oanh tán. Mà lúc này, cái kia vốn là bị đánh lui Lâu Thiên Tiêu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, hắn trong tay Liệt Thiên mang theo khủng bố lực lượng đâm thẳng hắn trước ngực.

Liệt Thiên quá mức khủng bố, Dương Diệp không có đối bính, chân phải chống đỡ chạm đất mặt, sau đó cả người mạnh mà xoay tròn chuyển, làm cho cái kia Liệt Thiên cùng hắn phần bụng gặp thoáng qua, mà lúc này, hắn đã gần sát cái kia Lâu Thiên Tiêu, không có chút nào chần chờ, hắn mạnh mà một quyền oanh hướng về phía Lâu

Thiên Tiêu đầu, quyền ra, không gian khẽ run lên!

Gặp Dương Diệp nắm đấm oanh ra, Lâu Thiên Tiêu sắc mặt biến hóa, lúc này đây, hắn không có dương trốn tránh, mà là tay trái nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp nắm đấm oanh tới.

Lưỡng quyền chạm nhau, hai người chung quanh không gian một hồi kích động, đón lấy, hai người từng người hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước.

Dương Diệp không có ở xông đi lên, hắn nhìn nhìn chính mình nắm tay phải, lúc này, quả đấm của hắn đã huyết nhục mơ hồ. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng Lâu Thiên Tiêu, tại Lâu Thiên Tiêu trên hai tay, chẳng biết lúc nào mang lên trên một đôi Xích kim sắc bao tay.

Lâu Thiên Tiêu khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Dương Diệp, đừng tưởng rằng chỉ có ngươi mới hữu thần trang, ta cái này hai đấm bộ đồ tên: Cuồng chiến bao tay, Thần giai thượng phẩm, là ta tại Trung Thổ Thần Châu đoạt được, có thể trên phạm vi lớn tăng lên người sử dụng lực lượng, hơn nữa còn có thể bắn ngược đối thủ 30% lực lượng. Có thể nói, đây là vật lộn...”

“Đánh thì đánh, ngươi nơi nào đến nhiều như vậy nói nhảm?”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cả người hắn tựu biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Lâu Thiên Tiêu trước mặt, sau đó một quyền oanh hướng về phía Lâu Thiên Tiêu trước ngực.

Lâu Thiên Tiêu khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, hắn vô dụng thôi Liệt Thiên đối phó Dương Diệp, mà là đồng dạng một quyền oanh hướng về phía Dương Diệp nắm đấm.

Ngay tại hai người nắm đấm muốn đụng vào cùng một chỗ lúc, Dương Diệp nắm đấm đột nhiên nới lỏng ra, sau đó trực tiếp tránh qua, tránh né Lâu Thiên Tiêu nắm đấm, tại Lâu Thiên Tiêu trước ngực, mà Lâu Thiên Tiêu nắm đấm cũng tại Dương Diệp trước ngực.

Một tiếng trầm đục, Dương Diệp hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, trọn vẹn lui gần mười trượng mới dừng lại đến.

Nhưng mà, lúc này tất cả mọi người không có xem Dương Diệp, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Lâu Thiên Tiêu trên người.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Lâu Thiên Tiêu trên người quần áo tại chậm rãi biến mất!

“Là Tiêu Vong Pháp Tắc!”

Thừa, không biết vị nào Thánh giả kinh hãi địa nói một câu.

Lâu Thiên Tiêu cúi đầu nhìn mình trước mặt đang tại biến mất quần áo, trong mắt rốt cục đã có một tia thần sắc. Rất nhanh, trước mặt hắn quần áo biến mất, nhưng là tại quần áo xuống, nhưng lại một kiện tử kim sắc giáp mềm mỏng, đem làm tử vong Chi Lực va chạm vào cái này tử kim sắc giáp mềm mỏng lúc, tử kim sắc giáp mềm mỏng lập tức bộc phát ra một đạo sáng chói ánh sáng tím, đạo kia ánh sáng tím ngăn cản được tử vong Chi Lực.

“Nhanh cởi tử kim giáp mềm mỏng!”

Một bên, cái kia lão giả áo lục đột nhiên quát.

Lâu Thiên Tiêu không dám chần chờ, tâm niệm vừa động, trên người hắn xuyên: Đeo cái kia tử kim giáp mềm mỏng lập tức thoát rơi xuống, vừa thoát rơi xuống, cái kia tử kim giáp mềm mỏng tại trong ánh mắt hắn trực tiếp hóa thành hư vô 4 đến một màn này, Lâu Thiên Tiêu sắc mặt khó nhìn lại. Hắn cái này tử kim giáp mềm mỏng thế nhưng mà Thần giai thượng phẩm ah!

Mà lúc này, cái kia vốn là bị đẩy lui Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Lâu Thiên Tiêu trước mặt. Lâu Thiên Tiêu vừa muốn tránh ra, Kiếm Vực cùng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý xuất hiện ở thừa, trấn áp tại trên người hắn, cái này làm cho lâu Thiên thân thể có chút dừng lại.

Tựu là bữa tiệc này, Dương Diệp hắn trong tay Man Thần Kiếm mạnh mà đập phá Lâu Thiên Tiêu trên người. Một tiếng trầm đục, Lâu Thiên Tiêu trực tiếp bay rớt ra ngoài, nhưng là vừa bay ra ngoài, Dương Diệp lại lần nữa lấn thân trên xuống, sau đó mạnh mà một kiếm đánh tới hướng Lâu Thiên Tiêu đầu, nếu như một kiếm này đập trúng, Lâu Thiên Tiêu đầu không thể nghi ngờ biết lái hoa!

Lâu Thiên Tiêu đầu vừa muốn né tránh, nhưng mà Kiếm Vực cùng Kiếm Ý áp chế xuất hiện lần nữa tại Lâu Thiên Tiêu trên người, cái này lại để cho Lâu Thiên Tiêu đầu chếch đi tốc độ lập tức chậm lại. Lâu Thiên Tiêu đồng tử co rụt lại, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp trong tay cái kia nguyên vốn đã muốn nện ở Lâu Thiên Tiêu trên đầu Man Thần Kiếm đột nhiên bỗng nhiên dừng lại: Một chầu.

Lâu Thiên Tiêu trảo thuê một cơ hội, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn!

Dương Diệp không có đuổi theo mau, ánh mắt của hắn nhìn về phía xa xa lão giả áo lục, mà lúc này, lão giả áo lục chính cười lạnh địa nhìn xem hắn.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Có thể tân cực!” Trước khi cái kia mấu chốt một kiếm không có đập trúng Lâu Thiên Tiêu, chính là vì lão giả này làm tay chân. Không qua đối phương làm vô cùng ẩn nấp, thế cho nên thừa không có người nhìn ra.

Lão giả áo lục không có để ý Dương Diệp, mà là nhìn về phía Lâu Thiên Tiêu, nói: “Đừng lãng phí thời gian, làm cuối cùng quyết chiến a!”

Lâu Thiên Tiêu khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, trong mắt hắn, có vẻ dữ tợn. Trước khi, hắn hai lần thiếu chút nữa bị giết. Lần thứ nhất, là Dương Diệp Tiêu Vong Pháp Tắc, nếu như không phải hắn mặc trên người tử kim giáp mềm mỏng, hắn cho dù Bất Tử, cũng phải tàn phế. Lần thứ hai là Dương Diệp cái kia một kích trí mạng...

“Dương Diệp, để cho ta tới nói cho ngươi biết, ngươi đến tột cùng có nhiều nhược!”

Lâu Thiên Tiêu thanh âm tại thừa vang vọng mà lên.

Thanh âm rơi xuống, một đạo khủng bố khí thế tự Lâu Thiên Tiêu trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cổ khí thế kia sau khi xuất hiện, vốn là phong tỏa hai người không gian chung quanh hàng rào ầm ầm vỡ vụn!

Thánh giả!

Lâu Thiên Tiêu là Thánh giả!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người ngây ra như phỗng!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1055: Đã sinh Lâu Thiên Tiêu, gì sinh Dương Diệp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh giả!

Lâu Thiên Tiêu là Thánh giả!

Toàn bộ Vân Tiêu Thành mọi người mộng rồi.

Đương kim Thanh Châu, vị nào Thánh giả không phải đều tu luyện hơn một ngàn năm hay sao? Dù cho thiên tài nhất đấy, cũng ít nhất tu luyện mấy trăm năm. Mà trước mắt cái này Lâu Thiên Tiêu mới hơn hai mươi tuổi!

Chỉ có một giải thích!

Trời sinh thánh nhân!

Lâu Thiên Tiêu là trời sinh thánh nhân!

Giờ khắc này, toàn bộ Vân Tiêu Thành sôi trào, đặc biệt là cái kia nguyên vốn thuộc về Vân Tiêu Thành người, còn có Vân tiêu điện cái kia chút ít huyền giả. Giờ khắc này, bọn hắn tại sôi trào, bọn hắn tại hoan hô.

“Thánh giả, ha ha... Thiếu điện chủ là Thánh giả, chúng ta Thanh Châu lịch sử đến nay, đệ nhất vị 30 tuổi phía dưới thành thánh Thánh giả!”

“Không nghĩ tới thiếu điện chủ che dấu sâu như vậy! Trời sinh thánh nhân, ha ha, hôm nay, cái kia Dương Diệp từng đã là những cái... Kia chiến tích, tại thiếu điện chủ trước mặt, ngay cả cái rắm đều không tính là rồi!”

“Dương Diệp? Tại thiếu điện chủ trước mặt, hắn tính toán lông hút. Bất quá là một cái không biết theo từ đâu xuất hiện tiểu dế nhũi mà thôi, giết đi một tí người, có hơi có chút thực lực, tựu cho là mình vô địch thiên hạ rồi. Loại người này, quả nhiên là đã buồn cười lại thật đáng buồn!”

“Hắn đã từng chém giết qua Thánh giả!”

“Theo ta được đến tin tức, thiếu điện chủ đã từng cũng chém giết qua, mà hôm nay, thiếu điện chủ đã là Thánh giả, hắn Dương Diệp có thể vượt cấp khiêu chiến thiếu điện chủ? Đừng nói giỡn, hiện tại, ta dám cam đoan, thiếu điện chủ muốn giết hắn, căn bản không cần mười chiêu!”

Hư không phía trên, Yêu Hồ Vương khẽ lắc đầu, nói: “Thắng (ván) cục đã định!”

“Đã sinh Lâu Thiên Tiêu, gì sinh Dương Diệp? Cùng Lâu Thiên Tiêu cùng thuộc Thanh Châu, là Dương Diệp bất hạnh!” Yêu Hồ Vương bên cạnh, Ma Sư Vương lắc đầu, nói.

Bên kia hư không phía trên, tại nhìn thấy Lâu Thiên Tiêu không tại che dấu thực lực của chính mình lúc, Kiếm Vô Trần bọn người sắc mặt âm trầm tới cực điểm.

Dương Diệp là có thể vượt cấp giết Thánh giả, nhưng là, đó cũng là ai. Lâu Thiên Tiêu không có thành thánh thời điểm, Dương Diệp tựu không làm gì được được hắn, mà hôm nay, Lâu Thiên Tiêu thành thánh, Dương Diệp như thế nào là đối thủ của hắn?

“Không tiếc bất cứ giá nào bảo trụ Dương Diệp!” Kiếm Vô Trần trầm giọng nói.

Nghe vậy, sau lưng Kiếm Vô Trần Cổ Chân Nhân các loại sáu người nhẹ gật đầu.

Phía dưới, trên đài tỷ võ.

≈dĩng≈ điểm ≈ tiểu ≈ nói,. ꜓ . ⊕os_; Thiên Tiêu là Thánh giả, Dương Diệp sắc mặt biến thành hơi chìm, hắn cũng không nghĩ tới cái này Lâu Thiên Tiêu là Thánh giả. Thánh giả siêu thoát Thiên Địa, có thể tự do điều động thiên địa linh khí đến liên tục không ngừng bổ sung đan điền của mình, trừ lần đó ra, Thánh giả có thể điều động thiên địa khí thế đối địch, nói cách khác, hắn hiện tại Kiếm Vực cùng Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đối với đối phương hiệu quả sẽ giảm yếu rất nhiều!

Ngoại trừ những... Này bên ngoài, tại đạt tới Thánh giả về sau, Thánh giả có thể lĩnh ngộ thuộc về Thánh giả đủ loại thần thông, nói tóm lại, Lâu Thiên Tiêu thực lực bây giờ, so với trước chỉ sợ muốn ít nhất cường gấp 10 lần đã ngoài!

Xa xa, Lâu Thiên Tiêu hít sâu một hơi, sau đó tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời không gian đều theo tay của hắn bóp méo lên.

Lâu Thiên Tiêu tham lam địa tay phải của mình, nói: “Thật là khiến người say mê lực lượng ah!” Nói xong, hắn bên cạnh Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, để cho ta tới nói cho ngươi biết, ngươi bây giờ có nhiều nhược!”

Nói xong, hắn tay phải đối với Dương Diệp mạnh mà vung lên.

Bàn tay rơi xuống, một chỉ màu đen bàn tay lập tức thoáng hiện mà ra, hướng phía Dương Diệp hung hăng đánh ra.

Đại Hủy Diệt Thuật!

Lúc này đây Đại Hủy Diệt Thuật so với trước mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, tốc độ kia cũng không biết nhanh gấp bao nhiêu lần. Lúc này đây, cái con kia màu đen bàn tay tại Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại tựu oanh trúng Dương Diệp.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bay rớt ra ngoài, bất quá rất nhanh, đã bị cái kia lão giả áo lục một lần nữa gia cố không gian hàng rào cho ngăn cản xuống dưới.

Dương Diệp đâm vào không gian hàng rào phía trên, toàn bộ không gian kịch liệt run lên, một ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun ra, Dương Diệp rơi đập tại luận võ đài biên giới.

Lúc này, hắn trên thân quần áo đã hóa thành tro tàn, tại hắn trước ngực, ấn lấy một đạo màu đen dấu bàn tay, cái kia màu đen dấu bàn tay sâu như tầm mười cen-ti-mét, nói cách khác, cái kia màu đen dấu bàn tay đã đánh xuyên qua trước ngực của hắn. Không chỉ có như thế, cái kia màu đen dấu bàn tay tại ăn mòn lấy lồng ngực của hắn, cũng may Tử Sắc Huyền Khí chữa trị xuống, miệng vết thương cũng không có mở rộng ra!

Nhìn thấy Dương Diệp bị một kích đánh bay tăng thêm tổn thương, Vân Tiêu Thánh Điện chúng huyền giả lần nữa hoan hô sôi trào lên.

", cái này là nam giới đệ nhất thiên tài Dương Diệp." Tại chúng ta thiểu Điện Hạ trước mặt, hắn ngay cả chống đỡ Chi Lực đều không có! Ha ha..."

“Thiểu điện chủ bây giờ là có chút khi dễ người ah! Bất quá cái này cũng không trách hắn, ai kêu cái này nam giới đệ nhất thiên tài yếu như vậy đâu này?”

“Được rồi, cuộc tỷ thí này đã không có ý nghĩa.”

“Lại nói, các ngươi nói cái này Dương Diệp có thể hay không nhận thua? Ta cảm thấy được, hắn rất có thể sẽ nhận thua. Bởi vì nếu như nhận thua lời mà nói..., thiểu điện chủ chắc chắn sẽ không giết hắn đấy, dù sao thiểu điện chủ sẽ không làm loại này không có phong độ sự tình.”

“Dương Diệp là kiếm tu, hắn như thế nào sẽ nhận thua? Nếu như hắn nhận thua, tuy nhiên có lẽ có thể giữ được một mạng, nhưng là, hắn cả đời này chỉ sợ là hủy...”

Trên đài tỷ võ, Lâu Thiên Tiêu cũng không có thừa thắng xông lên, hắn diệp, cười nói: “Dương Diệp, ngươi là một nhân tài, ta thật thưởng thức thức ngươi. Nếu như ngươi sẵn lòng thần phục ta, đi theo ta, ta có thể không giết ngươi. Dương Diệp, ngươi phải hiểu được, thần phục ta Lâu Thiên Tiêu, đối với ngươi mà nói, cũng không phải sỉ nhục!”

Dương Diệp chính mình trước ngực cái kia đã bị Tử Sắc Huyền Khí chữa trị không sai biệt lắm miệng vết thương, sau đó ngẩng đầu Thiên Tiêu, nói: “Ngươi cảm thấy ngươi rất lợi hại?”

Lâu Thiên Tiêu khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Tại đây Thanh Châu sở hữu tất cả cường giả bên trong, kể cả Thánh giả, có thể thắng ta đấy, không cao hơn ba cái. Dương Diệp, mặc kệ ngươi có thừa nhận hay không, hiện tại, ngươi cùng ta, chúng ta đã không phải là cùng một cái cấp độ.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi nói rất đúng, chúng ta xác thực không phải một cấp độ.” Nói đến đây, Dương Diệp trên mặt dáng tươi cười biến mất, “Ta chưa bao giờ đem ngươi Lâu Thiên Tiêu cho rằng là đối thủ chân chính, nói nhảm cũng đừng nhiều lời, đến đây đi, chúng ta một quyền quyết thắng thua!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ lập tức biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Lâu Thiên Tiêu đầu dĩng, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp một quyền oanh hướng về phía Lâu Thiên Tiêu!

“Lực lượng coi như không tệ, nhưng là đối với ở hiện tại ta, ngươi cái này thân thể lực lượng, phi thường buồn cười. Đã ngươi như vậy ưa thích chết, ta đây sẽ thanh toàn ngươi!”

Lâu Thiên Tiêu nói xong, đang muốn động thủ, đúng lúc này, ở đằng kia Vân Tiêu trong đại điện đột nhiên truyền ra một đạo lo lắng thanh âm, “Mau lui lại!”

Nghe thế nói thanh âm, Lâu Thiên Tiêu hơi sững sờ, bởi vì thanh âm này là phụ thân hắn thanh âm.

Chẳng lẽ Dương Diệp một quyền này có cái gì huyền diệu chỗ?

Đã không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Dương Diệp nắm đấm đã đi tới đầu của hắn dĩng. Bởi vì phụ thân hắn nhắc nhở nguyên nhân, Lâu Thiên

Tiêu không dám chủ quan khinh địch, lần nữa thi triển ra Đại Hủy Diệt Thuật.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp nắm đấm cùng cái kia màu đen bàn tay oanh lại với nhau. Nhưng kế tiếp một màn, nhưng lại lại để cho tất cả mọi người lập tức hóa đá.

Bởi vì Lâu Thiên Tiêu đạo kia màu đen bàn tay tựu như là tuyết gặp sôi dầu giống như, lập tức biến mất vô tung vô ảnh!

Lâu Thiên Tiêu kinh hãi gần chết, bản năng pháp tắc nói cho hắn biết, lúc này nguy hiểm, phi thường nguy hiểm. Nhưng mà, lúc này hắn lại thì không cách nào làm ra có lợi nhất lựa chọn. Loại tình huống này, tựu ý nghĩa, tuyệt cảnh!

Tuyệt cảnh!

Lâu Thiên Tiêu hoảng hốt, loại này nguy cấp thời khắc, hắn bất chấp tại dựa vào cái gì bản năng pháp tắc, đem làm trong hạ thể Thánh giả khủng bố khí tức bạo tuôn ra mà ra, sau đó hai tay chất chồng, hướng phía Dương Diệp cái kia nắm đấm ấn tới!

Một tiếng vang thật lớn, dùng Dương Diệp làm trung tâm, chung quanh không gian khởi đầu từng khúc sụp đổ, rất nhanh, chung quanh mấy ngàn trượng nội không gian đều sụp đổ, mà lại cũng không có đình chỉ, vẫn còn hướng ra ngoài nhanh chóng sụp đổ lấy.

Vân Tiêu trong thành, tất cả mọi người kinh hãi gần chết! Cái kia lão giả áo lục trong mắt cũng đầy là vẻ khiếp sợ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp một quyền đạt đến loại trình độ này!

Một quyền này, chính hắn đều không tin rằng tiếp được!

Mà đang ở cái kia sụp đổ không gian hướng chung quanh nhanh chóng lan tràn lúc, một gã Bạch Phát Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đón lấy, Bạch Phát Lão Giả tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, trong tràng hết thảy khôi phục bình thường.

Mà lúc này, cái kia đã sụp xuống luận võ đài phế tích lên, mọi người Dương Diệp cùng Lâu Thiên Tiêu.

Lúc này, Lâu Thiên Tiêu hai tay đã không biết đi nơi nào, hắn ngồi liệt tại phế tích lên, tại hắn yết hầu lên, hoành lấy một thanh kiếm, nắm chuôi kiếm chính là Dương Diệp!

Lâu Thiên Tiêu thất bại!

Tất cả mọi người lập tức hóa đá, đặc biệt là Vân Tiêu Thánh Điện những cái... Kia huyền giả!

Lâu Thiên Tiêu sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin...

Mà ở trên hư không phía trên, cái kia Yêu Hồ Vương cùng Ma Sư Vương cùng Lâu Thiên Tiêu giống như, trong mắt cũng đầy là vẻ không thể tin.

“Lực lượng của hắn tại một khắc này, ít nhất gia tăng lên 30 lần, không chỉ có như thế, hắn lại có thể đem như vậy lực lượng cường đại khống chế đến cái loại nầy trình độ, người này, đương, đương thực khủng bố...”

Yêu Hồ Vương đồng ý gật gật đầu.

Bên kia trong hư không, Kiếm Vô Trần bọn người rốt cục thở dài một hơi, nhưng là rất nhanh, mấy người thần sắc lại ngưng trọng lên, bởi vì lúc này, nếu như Dương Diệp giết Lâu Thiên Tiêu lời mà nói..., cái kia không thể nghi ngờ sự tình muốn biến thành càng thêm khó giải quyết rồi!

Trên đài tỷ võ.

Dương Diệp bên trong đích Bạch Phát Lão Giả, nói: “Ta muốn gặp An Nam Tĩnh!”

“Nếu như ta không đâu này?” Bạch Phát Lão Giả nói.

Lâu Thiên Tiêu chân phải trực tiếp cùng thân thể phân ra ra, Lâu Thiên Tiêu thiếu chút nữa thảm kêu đi ra, bất quá vẫn là bị hắn cưỡng ép nhịn xuống.

Bạch Phát Lão Giả hai mắt nhắm lại, trong mắt có Sát Ý.

“Còn muốn ta tại nói lần thứ hai sao?” Dương Diệp nhìn thẳng Bạch Phát Lão Giả.

Diệp hồi lâu, Bạch Phát Lão Giả nói: “Mang An Nam Tĩnh!”

Rất nhanh, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trong tràng.

Bất quá lúc này, An Nam Tĩnh không phải mình đi tới đấy, mà là ngồi ở một cái xe lăn bị đẩy ra đấy, quan trọng nhất là, lúc này An Nam Tĩnh hai tay đã không thấy...

Dương Diệp ngây người, sau một khắc, Dương Diệp dẫn theo Lâu

Thiên Tiêu đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, hắn tay phải vung lên, một gã bóng đen người xuất hiện ở giữa sân, sau đó khống chế được Lâu Thiên Tiêu. Hắn đi đến An Nam Tĩnh trước mặt, lúc này, An Nam Tĩnh đã ở.

“Ngươi đã đến rồi!” An Nam Tĩnh nói.

Dương Diệp không nói gì, hắn ngồi xổm ngồi ở An Nam Tĩnh trước mặt, hắn vươn tay đặt ở An Nam Tĩnh trên chân, hồi lâu, hắn nhắm mắt lại, rung giọng nói: “Tay không có, kinh mạch toàn thân (chiếc) có toái, kinh mạch toàn thân (chiếc) có toái...” Hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, nam tĩnh bên cạnh Mục Hàn San, nói: “Ngươi đã nói, nàng không có chuyện gì đâu! Ngươi đã nói đấy!”

Mục Hàn San có chút cúi đầu, trầm mặc một lát, nói: “Thể chất nàng đặc thù, thích hợp tu luyện phù hợp Lâu Thiên Tiêu cần âm sát huyền khí, nhưng là, nàng không có đáp ứng, còn kém điểm giết Lâu Thiên Tiêu. Bởi vậy, bị Lâu Thiên Tiêu phụ thân lâu Thiên vân phế bỏ hai tay cùng kinh mạch, sau đó cưỡng ép tại trong cơ thể nàng gieo xuống phù hợp Lâu Thiên Tiêu cần có âm sát huyền khí công pháp. Hôm nay, là trong cơ thể nàng, còn có ta trong cơ thể huyền khí âm sát huyền khí thành thục ngày, ngươi nếu không ra, ta cùng với nàng đều bị Lâu Thiên Tiêu cho rằng lô đỉnh thái bổ!”

Nói đến đây, Mục Hàn San dừng một chút, sau đó nói: “Âm sát huyền khí chí âm chí hàn, nàng bị bị thương căn bản nguyên khí, sống không quá hôm nay rồi!”

“Có thể gặp ngươi, đã trọn vậy!” An Nam Tĩnh diệp, nói khẽ.

Dương Diệp nhắm hai mắt lại, hồi lâu, hắn mở to mắt, duỗi nhẹ tay khẽ vuốt vuốt An Nam Tĩnh đôi má, cười nói: “Chúng ta về nhà!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1056: Ta Dương Diệp muốn làm tên điên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bảy đạo kiếm quang xẹt qua, Kiếm Vô Trần bọn người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Cổ Chân Nhân bọn người thần sắc đề phòng, huyền khí đã vận chuyển, tùy thời chuẩn bị ra tay. Bởi vì khi bọn hắn bốn phía, là Vân Tiêu Thánh Điện mười bảy tên Thánh giả!

“Chúng ta đi!” Kiếm Vô Trần nói.

Dương Diệp đứng dậy tại An Nam Tĩnh cái trán nhẹ nhàng vừa hôn, sau đó đi đến cái kia Lâu Thiên Tiêu trước mặt, nhìn thấy một màn này, Kiếm Vô Trần bọn người nheo mắt, nếu như Dương Diệp hiện tại giết Lâu Thiên Tiêu, trận kia trung mọi người chỉ sợ không có người nào có thể trở ra cái này Vân Tiêu Thành.

Một thanh kiếm để ngang Lâu Thiên Tiêu chỗ cổ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia không trung Bạch Phát Lão Giả, nói: “Để cho ta Cổ Kiếm Trai người đi, ngươi muốn nói nữa chữ không, ta cho ngươi người tóc bạc tiễn đưa tóc đen người!”

Bạch Phát Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngàn năm qua, ngươi là thứ hai dám uy hiếp người của ta.”

Kiếm quang xẹt qua.

Lâu Thiên Tiêu một con khác chân cũng cùng thân thể phân ra ra!

Trong tràng, tất cả mọi người hoảng hốt, cái này Dương Diệp, quả nhiên là một người điên!

Dương Diệp nhìn xem Bạch Phát Lão Giả, nói: “Ta nói, lại để cho bọn hắn đi, ngươi nghe không hiểu lời mà nói..., có muốn hay không ta đang nói một lần?”

Bạch Phát Lão Giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó tay có chút vung lên, lập tức, vây quanh ở Dương Diệp bọn người Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả lui ra.

“Bọn hắn có thể đi rồi!” Bạch Phát Lão Giả nói.

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Vô Trần, nói: “Làm phiền tiền bối dẫn bọn hắn Hồi Cổ Kiếm Trai!”

“Theo chúng ta cùng đi!” Kiếm Vô Trần nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Như vậy, chúng ta ai cũng đi không được.” Nếu như mang theo Lâu Thiên Tiêu đi, Vân Tiêu Thánh Điện người tuyệt đối sẽ không cho phép, bọn hắn không có ngu xuẩn như vậy.

“Ta lưu lại!” Cổ Chân Nhân trầm giọng nói.

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, nói: “Ta toàn lực phía dưới, Thánh giả cũng đuổi không kịp ta. Vô Trần tiền bối, cổ tiền bối, không muốn tại đây lãng phí thời gian. Các ngươi đi trước, ta Dương Diệp mạng lớn, sẽ không sớm như vậy cái chết.”

Kiếm Vô Trần nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, cuối cùng, hắn nhẹ gật đầu, nói: “Còn sống trở về, chỉ cần trở lại Cổ Kiếm Trai, Vân Tiêu Thánh Điện tựu giết không được ngươi. Bởi vì tại Cổ Kiếm Trai, chúng ta có thể câu thông tổ sư, lại để cho tổ sư hàng lâm. Cho nên, nhất định phải trở về, minh bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra, một quả Tạo Hóa quả rơi vào xe lăn An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Chờ ta trở lại!”

An Nam Tĩnh nhẹ nhàng thổi, cái kia miếng Tạo Hóa quả lập tức bay trở về đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Hồi đến cho ta.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhếch miệng cười cười, nói: “Nhất định!”

“Chúng ta đi!”

Kiếm Vô Trần tay phải vung lên, kiếm quang bao phủ ở mọi người, sau một khắc, Kiếm Vô Trần bọn người biến mất ngay tại chỗ.

“Bọn hắn đi rồi!” Bạch Phát Lão Giả nói.

“Có người từng theo ta nói, ta Dương Diệp hữu dũng vô mưu, không hiểu nhường nhịn, không hiểu lui một bước biển rộng trời cao, lại càng không hiểu lấy đại cục làm trọng. Trắng ra một điểm nói tựu là, ta Dương Diệp chính là một cái kẻ lỗ mãng, một cái chỉ cần cảm thấy sướng rồi, sẽ bất kể hậu quả kẻ lỗ mãng. Rất nhiều người nói đó là một khuyết điểm, mà nhiều khi, ta cũng hiểu được đó là một khuyết điểm, được sửa.” Dương Diệp đi đến Lâu Thiên Tiêu trước mặt, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Bạch Phát Lão Giả, nói: “Ngươi nói, ta có nên hay không sửa đâu này?”

“Giết hắn đi, ngươi hẳn phải chết!” Bạch Phát Lão Giả nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi nói, ngươi muốn hay không sửa?”

“Dương Diệp!”

Lúc này, xa xa lão giả áo lục đột nhiên phẫn nộ quát: “Lâu Thiên Tiêu chính là ta Hợp Hoan Phái truyền nhân, ngươi nếu dám giết hắn, lão phu tất [nhiên] cho ngươi thần hồn câu diệt.”

“Hợp Hoan Phái?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau một khắc, thần sắc hắn rồi đột nhiên dữ tợn mà bắt đầu..., nói: “Tại sao phải sửa đâu này? Sinh vi đàn ông, coi như có ân gấp 10 lần còn, có cừu oán gấp trăm lần báo; Sinh vi đàn ông, coi như nhất niệm không thuận, máu tươi ngàn dặm; Sinh vi đàn ông, coi như đó ra tay lúc tựu ra tay, đáng chết người lúc liền giết người!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang xẹt qua.

Lâu Thiên Tiêu đầu mang theo một đạo cột máu ném bay ra ngoài, không trung, một đạo kiếm quang kích xạ mà qua, cái kia Lâu Thiên Tiêu đầu trực tiếp nổ ra.

“Táng Thiên!”

Lúc này, Dương Diệp tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang lên.

Một đạo cột máu phóng lên trời, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời huyết hồng một mảnh, tựa như tận thế.

“Trảm!”

Dương Diệp thanh âm lần nữa vang lên, một đạo huyết màn ở giữa sân chợt lóe lên, hét thảm một tiếng, mọi người thấy đi, chỉ thấy Vân Tiêu Thánh Điện một gã Thánh giả cảnh cường giả thân thể trực tiếp nổ ra, vô số máu tươi lập tức dũng mãnh vào Dương Diệp trong tay cái kia chuôi huyết kiếm bên trong.

Một kiếm trảm Thánh giả!

Tất cả mọi người hóa đá!

“Ngươi muốn chết!”

Một bên, cái kia lão giả áo lục nhìn thấy Dương Diệp bỏ qua hắn, hơn nữa chém giết Lâu Thiên Tiêu, lập tức giận không thể nuốt, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở nói chuyện. Bởi vì, lúc này cả người hắn cũng đã biến thành màu đỏ như máu. Cùng dĩ vãng đồng dạng, hắn tả hữu màu đỏ như máu, mắt phải thanh minh.

Nửa tỉnh nửa điên hình dáng!

Cảm giác được cái kia lão giả áo lục đánh úp lại, Dương Diệp khuôn mặt hiện lên vẻ dữ tợn, huyết kiếm cắm vào cổ trong vỏ, sau đó mạnh mà nhổ!

Một trăm đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng hư vô cảnh Sát Ý một trăm đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Một đạo huyết sắc kiếm khí xẹt qua trong tràng kích xạ mà qua, xa xa, cái kia lão giả áo lục hoảng hốt, hắn trong cơ thể rồi đột nhiên tuôn ra vô số đạo màu hồng phấn khí lưu oanh hướng Dương Diệp đạo kia huyết sắc kiếm khí.

Một tiếng vang thật lớn, lão giả áo lục những cái... Kia màu hồng phấn khí lưu trực tiếp vỡ vụn ra ra, sau đó tại hét thảm một tiếng bên trong, lão giả áo lục trực tiếp không biết phi đi đâu rồi.

Một kiếm đánh lui lão giả áo lục, Dương Diệp tay phải vung lên, những hắc ảnh kia Thánh giả khôi lỗi hướng phía Vân Tiêu Thánh Điện cái kia chút ít Thánh giả vọt tới, rất nhanh, bóng đen Thánh giả khôi lỗi cùng Vân Tiêu Thánh Điện những cái... Kia Thánh giả tiến nhập trong hư không.

“Sát!”

Trong tràng, vô số Vân Tiêu Thánh Điện huyền giả hướng phía Dương Diệp vọt tới, nhưng đáng tiếc chính là, không có người nào chống đỡ được Dương Diệp một kiếm, trái lại đấy, một ít thực lực yếu kém Vân Tiêu Thánh Điện huyền giả tại Dương Diệp hư vô cảnh Sát Ý ảnh hưởng xuống, ngược lại khởi đầu công kích khởi chính bọn hắn người.

Trong tràng, hỗn loạn vô cùng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Bạch Phát Lão Giả, trên mặt hắn có vẻ giãy dụa, hồi lâu, hắn đột nhiên mở miệng, nói: “Phế bỏ An Nam Tĩnh hai tay cùng kinh mạch đấy, tựu là ngươi cái này lão cẩu, đúng không?”

Nói xong, hắn trực tiếp một kiếm chém ra, một đạo huyết sắc kiếm khí xẹt qua phía chân trời, bắn về phía này Bạch Phát Lão Giả. Nhưng mà, đạo kia khủng bố huyết sắc kiếm khí còn chưa tới Bạch Phát Lão Giả trước mặt, liền trực tiếp vô thanh vô tức biến mất.

Nhìn thấy một màn này, hư không phía trên cái kia Yêu Hồ Vương cùng Ma Sư Vương hai người đồng tử lập tức kịch liệt co rụt lại, hai người nhìn nhau, trong mắt đều có lấy khiếp sợ cùng vẻ kinh hãi.

Ngoại trừ khiếp sợ cùng kinh hãi, còn có nồng đậm khó có thể tin!

Bạch Phát Lão Giả hai mắt khép hờ, hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, nói: “Vốn là ta muốn im lặng ly khai cái thế giới này, nhưng là, xem ra ta là không thể như nguyện rồi. Thiên Tiêu đã chết, ta tại Vô lo lắng. Ta Lâu Thiên Vân hôm nay thề, tất [nhiên] tàn sát hết ngươi Cổ Kiếm Trai cùng ngươi Vân Hải Thư Viện tất cả mọi người, tất cả mọi người!”

Thanh âm rơi xuống, Bạch Phát Lão Giả một chưởng đánh ra, đón lấy, tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, phía dưới Dương Diệp trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, cái này vừa bay trọn vẹn bay ra mấy ngàn trượng, cuối cùng đụng vung một tòa kiến trúc sau mới dừng lại đến.

Nhưng mà sau một khắc, một đạo huyết sắc kiếm khí phóng lên trời, kích xạ hướng về phía cái kia Bạch Phát Lão Giả!

“Con sâu cái kiến Chi Lực!”

Bạch Phát Lão Giả tay phải nhẹ nhàng vung lên, Dương Diệp đạo kia huyết sắc kiếm khí trực tiếp hóa thành hư vô!

Lão giả tựu muốn động thủ, mà lúc này, một đạo kiếm quang tự phía chân trời đánh úp lại, lão giả hai mắt nhắm lại, một chưởng đánh ra, đạo kia kiếm quang trực tiếp vỡ vụn ra ra, sau đó hóa thành hư vô!

Kiếm quang toái, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân xuất hiện ở trong tràng.

Bạch Phát Lão Giả nhìn hai người liếc, âm thanh lạnh lùng nói: “Đi tìm cái chết sao?”

“Hai vị tiền bối!”

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện tại Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân bên cạnh, nói: “Ngươi, các ngươi tại sao trở về rồi hả?” Hắn lúc này tuy nhiên bị Sát Ý ăn mòn, nhưng may mắn thay, có chút lý trí.

Kiếm Vô Trần nhìn xem Bạch Phát Lão Giả hồi lâu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, lúc này Dương Diệp, trên người làn da đã vỡ ra, máu tươi không ngừng tràn ra, cuối cùng bị trong tay hắn huyết kiếm hút vào.

Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân nhìn nhau, hai người trong mắt đều là vô cùng ngưng trọng.

Kiếm Vô Trần trầm giọng nói: “Ngươi không phải đối thủ của hắn, Hồi Cổ Kiếm Trai đi!”

“Lập tức trở về!” Cổ Chân Nhân trầm giọng nói.

“Trở về?”

Bạch Phát Lão Giả hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, toàn bộ không gian bắt đầu vặn vẹo, “Hôm nay, các ngươi ai cũng đừng muốn đi rồi!”

“Lâu Thiên Vân, tiến vào hư không một trận chiến?”

Kiếm Vô Trần hướng phía trước bước ra một bước, kiếm khí trùng thiên!

“Hư không? Không, không cần phiền toái như vậy rồi!”

Bạch Phát Lão Giả tay phải hướng phía tìm tòi, một chỉ bàn tay khổng lồ tự trước mặt hắn không gian xé rách mà ra, sau đó chộp tới Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần!

Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người quyết đoán ra tay, vô số kiếm quang tự lưỡng trong cơ thể con người bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà sau một khắc, những cái... Kia kiếm quang đột nhiên ngừng ngay tại chỗ, yên lặng một cái chớp mắt, những cái... Kia kiếm quang trực tiếp hóa thành hư vô!

Tất cả mọi người ngây ra như phỗng, kể cả Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân!

Một tiếng vang thật lớn, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, cuối cùng nhập vào xa xa mặt đất!

Một kích đánh bại hai gã Thánh giả!

Cái này hai tên Thánh giả cũng không phải Bình thường Thánh giả, cái kia Kiếm Vô Trần thế nhưng mà được xưng nam giới đệ nhất kiếm ah!

Một bên, Dương Diệp trong nội tâm cũng xoáy lên sóng to gió lớn, Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân hai người thực lực, cái kia căn bản không phải Bình thường Thánh giả có thể so sánh đấy. Nhưng mà, hai người ngay cả cái này Lâu Thiên Vân một kích tựu đánh bại!

“Đế... Giai!”

Đúng lúc này, xa xa truyền đến Kiếm Vô Trần suy yếu vô cùng thanh âm!

Thanh âm rơi xuống, Kiếm Vô Trần cả người hóa thành một đạo kiếm quang kích xạ mà ra, lúc này đây, tại thân thể của hắn bốn phía, thiêu đốt lên hừng hực hỏa diễm!

Thiêu đốt linh hồn!

“Dương Diệp, ngươi nhập ta Cổ Kiếm Trai lúc, từng nói Cổ Kiếm Trai không phụ ngươi, ngươi tựu không phụ Cổ Kiếm Trai, lời ấy, ngươi muốn vĩnh viễn nhớ kỹ!”

Kiếm Vô Trần thanh âm rơi xuống!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn ở giữa sân ầm ầm vang vọng, đón lấy, một cổ ngập trời khí lãng kẹp cặn bã lấy vô số kiếm quang hướng phía bốn phía mạnh mà khuếch tán ra.

Tất cả mọi người kinh hãi gần chết!

Nhưng mà sau một khắc, thời gian phảng phất định dạng, đón lấy, những cái... Kia khí lãng cùng kiếm quang qua trong giây lát biến mất vô tung vô ảnh! Biến mất không chỉ có là những khí lãng này cùng kiếm quang, còn có Kiếm Vô Trần!

“Con sâu cái kiến Chi Lực!”

Lâu Thiên Vân tay phải vung lên, một bên Cổ Chân Nhân trực tiếp bị đập bay gần vạn trượng, cuối cùng nện rơi trên mặt đất, không biết sống chết.

Lâu Thiên Vân hướng phía Dương Diệp đi đến, nói: “Ta áp chế cảnh giới, là muốn các loại Thiên Tiêu danh chấn Thanh Châu, Nhưng tiếc, hắn đã chết. Không có sao, ta sẽ nhượng cho ngươi còn có với ngươi sở hữu tất cả có quan hệ người đi cùng hắn.”

Lâu Thiên Vân thanh âm rơi xuống, tay phải tìm tòi, Dương Diệp chung quanh không gian trực tiếp cứng lại!

“Vài năm không gặp, vừa thấy mặt, ngươi hay là lúc trước như vậy lại để cho người không bớt lo.”

Đúng lúc này, một nữ tử thanh âm đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Dương Diệp không gian chung quanh ầm ầm vỡ vụn!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1057: Chết một người Lâu Thiên Tiêu, không đủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ân?”

Phía chân trời, Lâu Thiên Vân nhíu mày, ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp mặt đi cái kia tên trên người cô gái. Đánh giá liếc nữ tử, Lâu Thiên Vân hai mắt lập tức nhắm lại lên, “Đế cấp thần khí!”

Xuất hiện nữ tử không để ý tới Lâu Thiên Vân, quay người một ngón tay điểm tại Dương Diệp mi tâm.

Kiếm minh thanh vang vọng mà lên, một đạo kiếm quang lập tức bao phủ ở Dương Diệp, rất nhanh, Dương Diệp Dương Diệp trên người tia máu biến mất không thấy gì nữa, Táng Thiên một lần nữa bị trấn áp Hồi trong cơ thể.

Một lát, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra, ánh mắt rơi vào trước mặt trên người cô gái, “Ngươi đã tỉnh!”

Trước mắt cô gái này không phải người khác, đúng là ngủ say nhiều năm Kiếm Linh.

Kiếm Linh khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía phía chân trời cái kia Lâu Thiên Vân, nói: “Người này thực lực rất mạnh, tuyệt không phải ta và ngươi hiện tại có khả năng địch. Chỉ là, dùng người này thực lực, hắn như thế lập tức ly khai cái này phương thịji ác mới được là.” Nói đến đây, Kiếm Linh ngẩng đầu nhìn hướng hư không, hồi lâu, nàng nói: “Ta hiểu được, cái này tòa thành trên không có một tòa trận pháp che lại hắn cường đại khí tức, bởi vậy, khí tức của hắn cũng không có bị cái này thịji ác Thiên Đạo chỗ phát giác được.”

“Sau đó?” Dương Diệp nói.

“Phá vỡ trận này, dẫn Thiên Đạo đối phó hắn!” Kiếm Linh nói những lời này, chỉ dùng truyền âm, bởi vậy, trong tràng chỉ có Dương Diệp có thể nghe được.

Đúng lúc này, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, Dương Diệp sắc mặt lập tức trắng bệch, đón lấy, năm tên Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy năm tên Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả, Dương Diệp hít sâu một hơi, mười tên bóng đen người Thánh giả khôi lỗi toàn bộ chết trận rồi! Vốn là hắn cho rằng mười tên bóng đen Thánh giả cho dù không địch lại đối phương, ít nhất cũng có thể kéo thượng hồi lâu đấy. Nhưng là hiện tại xem ra, hắn xa xa đánh giá thấp những... Này Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả cảnh cường giả!

“Đế cấp vũ khí, không nghĩ tới cái này phương thịji ác còn có Đế cấp vũ khí, thật đúng khiến người ngoài ý!”

Không trung, Lâu Thiên Vân ánh mắt rơi vào Kiếm Linh trên người, nói: “Bổn tọa vừa tấn thăng làm Đế, đang cần một kiện vũ khí, thần phục ta, ta có thể tha cho ngươi một mạng!”

“Ta ngăn chặn hắn, ngươi phá vỡ không trung ẩn nấp trận pháp. Sử dụng kiếm vực cảm thụ, ngươi là có thể cảm nhận được.”

Kiếm Linh thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên, Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại, Kiếm Linh trên người đột nhiên tuôn ra vạn đạo kiếm quang phóng lên trời, lập tức bao phủ ở cái kia Lâu Thiên Vân.

“Con sâu cái kiến Chi Lực, đã ngươi muốn chết, ta đây thành toàn ngươi!”

Kiếm quang nội, vang lên Lâu Thiên Vân khinh thường thanh âm.

Dương Diệp không có lãng phí thời gian, Kiếm Vực thi triển ra, lưỡng tức về sau, hắn mạnh mà ngẩng đầu, sau một khắc, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời!

Lưỡng tức sau.

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, sau một khắc, phía chân trời phảng phất cái gì đó biến mất, thoáng qua, phía chân trời đột nhiên xuất hiện dị biến, vô số mây đen tụ tập, rất nhanh, một chỉ cự mắt to xuất hiện ở phía chân trời trên không.

Thiên Đạo chi nhãn!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người bị sợ hồn phi phách tán!

Phía dưới, kiếm quang tán đi.

Kiếm Linh về tới Dương Diệp trước mặt, nhưng mà lúc này Kiếm Linh nhưng lại sắc mặt tái nhợt, thân thể cũng càng thêm hư ảo rồi. Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng nói: “Ngươi, ngươi không sao chớ?”

Kiếm Linh quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta đời trước nhất định là thiếu ngươi cái gì!”

Dương Diệp: “”

Xoẹt xẹt!

Phía chân trời, vô số dòng điện thoáng hiện, một cổ ngập trời khủng bố uy áp tự phía chân trời trút xuống mà xuống.

Giờ khắc này, toàn bộ Vân Tiêu Thành mọi người đang run sợ.

Nhưng là sau một khắc, một cổ kinh khủng khí thế tự Vân Tiêu trong thành phóng lên trời, chặn ngày đó uy. Cùng lúc đó, Lâu Thiên Vân thanh âm ở giữa sân vang lên: “Thiên Đạo? Thiên Đạo có thể làm khó dễ được ta? Vân Tiêu Thành sở hữu tất cả Thánh giả nghe, ngăn lại người này!”

Thanh âm rơi xuống, Lâu Thiên Vân phóng lên trời!

“Chúng ta phải ly khai!” Kiếm Linh trầm giọng nói: “Trừ phi Thiên Đạo thi triển diệt thế thần lôi, nếu không không làm gì được được người này, mà một khi hắn vọt lên tay ra, chúng ta hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, thân hình khẽ động, đi tới cái kia trước khi bị Lâu Thiên Vân đánh bay Cổ Chân Nhân rơi chỗ. Khi thấy Cổ Chân Nhân lúc, Dương Diệp thống khổ địa nhắm mắt lại. Cổ Chân

Nhân còn chưa có chết, nhưng là toàn thân đã vô cùng thê thảm

“Dương, Dương Diệp, tốt, tốt còn sống”

Thanh âm rơi xuống, vô số huyền khí tự Cổ Chân Nhân trong cơ thể tràn ra, chỉ chốc lát, chung quanh phía chân trời hạ nổi lên linh khí vũ.

“Ngăn lại hai người!”

Trong tràng, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên vang lên, trong chốc lát, năm tên Thánh giả cảnh cường giả cùng vô số Vân Tiêu Thánh Điện huyền giả hướng phía Dương Diệp cùng Kiếm Linh phóng đi.

Kiếm Linh hai mắt nhắm lại, bấm tay vẽ một cái!

“Ông!”

Một đạo kiếm khí ở giữa sân xẹt qua, Vân Tiêu Thánh Điện gần Thiên tên cao cấp Bán Thánh trực tiếp bị chém thành hai nửa.

“Chúng ta đi!”

Kiếm Linh bay đến Dương Diệp trước mặt, bắt lấy Dương Diệp bả vai quay người biến mất tại phía chân trời, ngay tại hai người chỗ xung yếu Xuất Vân tiêu Thành lúc, một đạo cự đại màu đen màn sáng xuất hiện ở trước mặt hai người, đón lấy, một đạo màu đen cột sáng tự trong đó mãnh liệt bắn mà ra, lập tức oanh tại lưỡng trên thân người.

Hai người bị đạo này màu đen cột sáng trực tiếp oanh bay ra mấy ngàn trượng!

“Trận pháp!”

Kiếm Linh sắc mặt âm trầm xuống, đang muốn ra tay, bên cạnh Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả đám người đã vây đi qua.

“Ngươi ngăn lại những người này, ta đến phá trận!”

Kiếm Linh thanh âm rơi xuống, vô số đạo kiếm quang theo trong cơ thể nàng mãnh liệt bắn mà ra, những... Này kiếm quang tốc độ cực nhanh, một đạo đón lấy một đạo hướng phía cái kia cửa thành màu đen màn sáng phía trên oanh khứ.

Một bên, Dương Diệp lấy ra một quả Tử Tinh thạch ăn vào, sau đó nhìn về phía này chút ít xông lại Vân Tiêu Thánh Điện cường giả. Sau một khắc, huyết kiếm ra hiện trong tay hắn.

“Ông!”

Kiếm minh thanh vang vọng mà lên, kiếm quang hiện lên, mấy ngàn tên Vân Tiêu Thánh Điện cường giả lập tức đầu thân chỗ khác biệt, trong tràng, vô số máu tươi phóng lên trời, tội hòu hội tụ mà thành một cổ cột máu chui vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm bên trong, lập tức, Dương Diệp trong tay huyết kiếm càng thêm ngưng thực rồi. Cái kia trong đó mùi máu tươi, toàn bộ Vân Tiêu Thành huyền giả đều có thể rõ ràng nghe thấy được!

Phía chân trời, một phương nào trong hư không.

Tại đây phiến hư không ở trong, đứng đấy mười bốn người, cầm đầu chính là một gã lão già tóc đỏ, mà ở bên cạnh hắn, là cái kia Hư Vô Thần.

“Phụ thân, ra tay?”

Nhìn phía xa Dương Diệp cùng Kiếm Linh bị nhốt, Hư Vô Thần trầm giọng nói.

Sau nửa ngày, lão già tóc đỏ khẽ lắc đầu.

“Cái kia phải đợi tới khi nào?” Hư Vô Thần cau mày nói.

“Lâu Thiên Vân ly khai cái này phiến thịji ác!” Lão già tóc đỏ trầm giọng nói: “Hắn không ly khai, chúng ta xuống dưới, không thể nghi ngờ là chịu chết.”

“Hắn có thể đối kháng Thiên Đạo?” Hư Vô Thần trầm giọng hỏi.

Lão già tóc đỏ nói: “Vốn là, hắn như thế trực tiếp ly khai cái này phiến thịji ác đấy, bởi vì, cùng Thiên Đạo đối kháng, phi thường không sáng suốt. Nhưng là, Lâu Thiên Tiêu thần hồn câu diệt, nếu không phải giết Dương Diệp, diệt đi Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai, hắn chỉ sợ sẽ sinh sôi Tâm Ma. Về phần Thiên Đạo, chỉ cần hắn không hủy diệt này thiên đạo chi nhãn, Thiên Đạo chi nhãn cũng sẽ không cùng hắn liều mạng đấy. Đế giả cảnh ah, loại nhân vật này, coi như là Thiên Đạo chi nhãn cũng sẽ (biết) nể tình đấy!”

“Ngươi nói, hắn nếu như vọt lên tay ra, có thể hay không đem chúng ta cũng cùng một chỗ diệt đi?”

Hư Vô Thần đột nhiên nói.

Lão già tóc đỏ sắc mặt trầm xuống.

“Không tốt, cái kia quy thuận Vân Tiêu Thánh Điện thiên hổ tộc còn muốn cuồng Tượng tộc Thánh giả chạy đến!” Lão già tóc đỏ sau lưng một gã Thánh giả đột nhiên nhìn về phía xa xa.

“Ngăn lại bọn hắn!” Lão già tóc đỏ trầm giọng nói.

“Tông chủ!” Lão già tóc đỏ sau lưng một gã lão giả nói: “Dương Diệp cùng cái kia nữ tử thần bí không có phần thắng!”

“Vô thần nói rất đúng, mặc kệ Dương Diệp cùng nàng kia có hay không phần thắng, cái này Lâu Thiên Vân khẳng định đều sẽ không bỏ qua chúng ta. Đã như vậy, chúng ta đây vì sao không trước cho hắn tìm một chút phiền toái? Vô thần, ngươi Hồi trong tông, lập tức khởi động gọi tổ nghi thức, một khi sự tình không ổn, lập tức gọi tổ hàng lâm!” Lão già tóc đỏ nói.

Hư Vô Thần nhẹ gật đầu, biến mất tại phía chân trời. Mà lão già tóc đỏ sau lưng chúng Thánh giả tắc thì biến mất tại nguyên chỗ, đi chặn đánh ngày đó hổ tộc còn có cuồng Tượng tộc!

Vân Tiêu nội thành.

Dương Diệp một người đối mặt năm tên Thánh giả cùng liên tục không ngừng địa Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả, tuy nhiên dựa vào Táng Thiên miễn cưỡng có thể chống lại, nhưng đã rơi xuống hạ phong.

Đúng lúc này, xa xa trong thành đột nhiên phóng lên trời bốn đạo nhân ảnh, rất nhanh, cái này bốn đạo nhân ảnh vọt vào Vân Tiêu Thánh Điện cường giả trận doanh ở bên trong, cùng Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả cảnh cường giả chiến... Mà bắt đầu.

“Dương Diệp, đi mau! Nhớ kỹ, chỉ cần ngươi còn sống, Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai tựu vĩnh viễn tồn tại!”

Trong đám người, truyền đến một giọng nói.

“Trác Giáo Tập”

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia bốn đạo nhân ảnh trên người, trong mắt có một tia kinh ngạc, bởi vì bốn người này, đúng là lúc trước bị hắn khu trục ra Vân Hải Thành Trác Giáo Tập bốn người.

Hắn không nghĩ tới bốn người vậy mà theo tới Vân Tiêu Thành, nhưng lại xuất thủ tương trợ!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Trác Giáo Tập, các ngươi lui tới!”

Nghe vậy, Trác Giáo Tập bốn người không do dự, thân hình khẽ động, thối lui đến Dương Diệp bên cạnh. Dương Diệp tâm niệm vừa động, sau lưng của hắn hộp đựng kiếm rồi đột nhiên lao ra hơn ba nghìn nói kiếm quang, kiếm quang trực tiếp chui vào hắn đối diện Vân Tiêu Thánh Điện các loại cường giả bên trong. Yên lặng một cái chớp mắt, vô số đạo kiếm quang tại phạm vi mấy ngàn trượng nội trong tràng cắt!

“Ah”

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân không ngừng vang lên, vô số máu tươi tự trong đó không ngừng phóng lên trời, tội hòu chui vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm bên trong. Lúc này đây, những cái... Kia cột máu tựu như là vỡ đê giống như, liên tục không ngừng, không có chút nào đình chỉ xu thế!

Sau một lát, kiếm quang biến mất, những cái... Kia Tiên giai huyền kiếm toàn bộ bay trở về đến Dương Diệp sau lưng hộp đựng kiếm nội.

Trong tràng, Vân Tiêu Thánh Điện ngoại trừ còn lại hai gã Thánh giả cảnh cường giả, những người còn lại toàn bộ vẫn lạc! Phải nói, toàn bộ Vân Tiêu Thành đều không có bao nhiêu người sống.

Trước khi Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả cùng Dương Diệp giao thủ, cái kia sinh ra dư uy liền trực tiếp diệt sát một mảng lớn huyền giả!

Lúc này, toàn bộ Vân Tiêu nội thành, vô số người cầu xin tha thứ lấy, hoảng sợ kêu thảm, còn có rất nhiều người điên cuồng mắng

Đúng lúc này, toàn bộ Vân Tiêu Thành kịch liệt run lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia bao phủ Vân Tiêu Thành màn hào quang ầm ầm phá vỡ đi ra.

Nhìn thấy một màn này, những cái... Kia may mắn còn sống sót xuống người cuồng hỉ, đón lấy nổi điên Bình thường hướng phía Thành chạy đi!

“Chúng ta đi!”

Kiếm Linh xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại lắc đầu.

Kiếm Linh sửng sốt, Trác Giáo Tập bốn người sửng sốt.

“Trác Giáo Tập, các ngươi tốc độ Hồi Vân Hải Thành!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Dương Diệp, ngươi lưu được núi xanh tại, không lo không có củi đốt!”

Trác Giáo Tập muốn nói cái gì, nhưng là Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, nói: “Trác Giáo Tập, nếu như ngươi còn nhận thức ta là Viện Trường, cái kia liền lập tức Hồi Vân Hải Thư Viện. Về phần ta, ta có lựa chọn của ta!”

“Các ngươi bốn người ly khai a!” Lúc này, Kiếm Linh bỗng nhiên thấp giọng nói.

Nói xong, Kiếm Linh cong ngón búng ra, một đạo kiếm quang bao phủ ở bốn người, thoáng qua, Trác Giáo Tập bốn người biến mất ngay tại chỗ.

“Kiếm Linh, ngươi cũng đi thôi!”

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, nói khẽ: “Ta không thể tại liên lụy ngươi rồi.”

“Thiên Đạo chi nhãn không được phép hắn tại đây phương thịji ác ngừng ở lại bao lâu đấy, chỉ cần chúng ta ly khai, kéo ở một thời gian ngắn, hắn cũng sẽ bị bách ly khai cái này phiến thịji ác!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chúng ta có thể trốn, nhưng là Vân Hải Thư Viện cùng Cổ Kiếm Trai đâu này? Bọn hắn trốn không thoát đâu. Hơn nữa, ta cũng không muốn chạy thoát. An Nam Tĩnh sự tình, chết một người Lâu Thiên Tiêu, làm sao có thể đủ? Ta muốn cho lầu này Thiên nguyên cùng toàn bộ Vân Tiêu Thánh Điện vi trả giá thật nhiều!”

Nói xong, Dương Diệp vạch tìm tòi trước mặt mình quần áo, tại hắn trước ngực, cái kia vốn là giấu ở hắn dưới làn da Cùng Kỳ hình xăm lập tức hiện ra ra, cái kia dữ tợn bộ dáng, phảng phất muốn thôn phệ cái này phương thịji ác!

Kiếm Linh đột nhiên kéo lại Dương Diệp cánh tay, nhìn xem Dương Diệp cái kia trước ngực Cùng Kỳ hình xăm, Kiếm Linh trong mắt có thật sâu kiêng kị chi sắc. Sau nửa ngày, nàng lắc đầu, nói: “Ta không biết đây là cái gì, nhưng là không hề nghi ngờ, ngươi như cưỡng ép triệu hoán nó, nó người thứ nhất giết tuyệt đối là ngươi.”

“Ta không có gì lựa chọn!”

Dương Diệp lắc đầu, hiện tại Lâu Thiên Vân bị bắt ở, hắn là có thể trốn. Nhưng là, Vân Hải Thành cùng Cổ Kiếm Trai làm sao bây giờ? Chẳng lẻ không quản Vân Hải Thành cùng Cổ Kiếm Trai, hắn một mình chạy trốn đây?

Còn nữa, An Nam Tĩnh sự tình, còn có Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần không thể chết vô ích!

Chết một người Lâu Thiên Tiêu, xa xa chưa đủ!

“Ngươi còn có lựa chọn!”

Kiếm Linh bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, rất nhanh, hắn hiểu được Kiếm Linh nói rất đúng cái gì. Lập tức, hắn quyết đoán lắc đầu, nói: “Ta không muốn tại hại ngươi!”

“Ngươi bây giờ đã không phải là lúc trước ngươi rồi!” Kiếm Linh nói: “Thực lực của ngươi, so về lúc trước, bất kể là thân thể lực lượng, hay là Kiếm Ý, hay là cảnh giới, đều không biết mạnh gấp bao nhiêu lần. Cho nên, lúc này đây, chúng ta sẽ không tại xuất hiện lần trước loại tình huống đó. Đương nhiên, nhất định sẽ có cắn trả, nhưng là, tuyệt đối không có trước đó lần thứ nhất nghiêm trọng như vậy, cũng khẳng định không có ngươi phóng thích trong cơ thể ngươi người này nghiêm trọng.”

Dương Diệp nhìn xem Kiếm Linh sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu.

Kiếm Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó hóa thành kiếm quang biến mất. Cùng lúc đó, Dương Diệp tay trái nhiều hơn một thanh cổ vỏ (kiếm, đao), mà tay phải tắc thì nhiều hơn một thanh kiếm!

Kiếm vào vỏ!

Một đạo kiếm minh thanh đâm thẳng trời xanh!

Giờ khắc này, toàn bộ Thanh Châu cũng nghe được đạo này kiếm minh thanh!

“Cái này kiếm không phải Đế cấp!”

Hư không phía trên, lão già tóc đỏ đồng tử kịch liệt co rụt lại, trong mắt có vẻ kinh hãi.

Vân Hải Thành trên không, Lâu Thiên Vân xuất hiện ở không trung, sau lưng hắn, là ngày đó Đạo chi mắt, nhưng là giờ phút này, ngày đó Đạo chi mắt không có xem Lâu Thiên Vân, mà là đang xem Dương Diệp.

Lâu Thiên Vân hai mắt nhắm lại, ánh mắt rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay trên người, nói: “Hợp thể sau đích kiếm cùng vỏ (kiếm, đao), vậy mà đã vượt qua phẩm giai, thế gian này vậy mà xuất hiện bực này thần vật. Nếu như Dương Diệp ngươi tại cường một điểm, có lẽ thật đúng là có thể uy hiếp được ta. Nhưng là hiện tại, ngươi hay là con sâu cái kiến!”

Thanh âm rơi xuống, Lâu Thiên Vân một chưởng đánh ra, một bàn tay tự phía chân trời thoáng hiện mà ra.

Bàn tay rất bình tĩnh, Vân Tiêu Thành cũng không có bị chút nào ảnh hưởng.

Nhưng là, Dương Diệp sắc mặt nhưng lại lập tức thảm trắng như tờ giấy, hiển nhiên, cái kia bàn tay chỉ nhằm vào hắn!

“Trảm!”

Dương Diệp tay mạnh mà nhổ, kiếm ra khỏi vỏ!

PS: Bảng vé tháng đệ nhất!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1058: Một kiếm trảm Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo kiếm minh thanh vang vọng Cửu Tiêu, một đạo kiếm khí phóng lên trời!

Kiếm khí ra, toàn bộ Vân Tiêu Thành cùng Vân Tiêu nội thành hết thảy lập tức hóa thành bột mịn!

Không chỉ có như thế, cái kia Yêu Hồ Vương cùng lão già tóc đỏ bọn người mở đi ra hư không cũng tại thời khắc này trực tiếp bị chấn nát, chúng Thánh giả kinh hãi gần chết, vội vàng xé rách không gian thoát đi!

Trừ lần đó ra, cái kia vốn là sau lưng Lâu Thiên Vân Thiên Đạo chi nhãn, tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, hắn vậy mà trực tiếp đào tẩu rồi!

Cùng lúc đó, cách Vân Tiêu Thành nghìn vạn dặm bên ngoài Ái Cầm Hải vực Bồng Lai đảo lên, vốn là bàn ngồi dưới đất Đế nữ đột nhiên mở hai mắt ra, ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vân Tiêu Thành phương hướng.

Sau một khắc, Đế nữ biến mất tại nguyên chỗ.

Vân Tiêu trong thành, tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, cái kia Lâu Thiên Vân hai mắt lập tức trợn lên mà bắt đầu..., trong mắt đồng dạng kinh hãi vô cùng. Dương Diệp trước khi thi triển qua cái này kiếm kỹ, uy lực quả thật không tệ, nhưng là, với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là tiểu hài tử qua mọi nhà, bởi vậy, đem làm Dương Diệp tiếp tục muốn thi triển cái này kiếm kỹ lúc, hắn căn bản không có để ở trong lòng.

Nhưng là, đem làm kiếm ra một khắc này, hắn thiếu chút nữa hồn phi phách tán!

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Lâu Thiên Vân tại cũng bất chấp ngọn gió nào phạm, lập tức song tay khẽ vẫy, chung quanh mấy mười vạn dặm nội Thiên Địa linh khí lập tức dũng mãnh vào trong cơ thể hắn, cuối cùng, những... Này linh khí toàn bộ tụ tập đến hữu chưởng của hắn phía trên, sau một khắc, một tiếng gầm lên, Lâu Thiên Vân mạnh mà một chưởng đối với phía dưới Dương Diệp vỗ xuống đi!

Cùng lúc đó, hắn song tay khẽ vẫy, hắn không gian chung quanh tầng tầng lớp lớp điệp cộng lại, bởi vì quá độ điệp gia, khắp chung quanh vạn dặm nội không gian đều quỷ dị địa bắt đầu vặn vẹo. Không chỉ có như thế, hắn trong cơ thể tuôn ra vô số đạo ánh sáng tím, những... Này ánh sáng tím tầng tầng lớp lớp ngăn cản tại chung quanh của hắn...

Chưởng ra, Dương Diệp chỗ đứng mặt đất trực tiếp tầng tầng sụp đổ...

Mà lúc này, Dương Diệp đạo kiếm khí kia dễ dàng địa chém vỡ Lâu Thiên Vân đạo thứ nhất năng lượng chưởng ấn, đón lấy tốc độ không giảm hướng phía Lâu Thiên Vân đạo thứ hai chưởng ấn chém tới.

Đem làm kiếm khí cùng cái kia đạo thứ hai chưởng ấn đụng vào nhau lúc, cả hai kịch liệt run lên, sau một khắc, Lâu Thiên Vân cái kia đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp nổ ra, kiếm khí tại không trở ngại ngại, phóng lên trời, oanh tại cái kia bao vây lấy Lâu Thiên Vân không gian hàng rào phía trên.

Cái kia vô số điệp gia không gian hàng rào lập tức vỡ vụn, tại hét thảm một tiếng bên trong, kiếm khí lần nữa phóng lên trời, chui vào xa xôi phía chân trời.

Ở đằng kia mắt thường ít có thể thấy được phía chân trời, xuất hiện một đóa mây hình nấm!

Rầm rập!

Giờ khắc này, toàn bộ Thanh Châu trời cùng đất cũng bắt đầu kịch liệt run rẩy lên. Toàn bộ Thanh Châu khu vực, vô số núi cùng đại địa văng tung tóe, vô số núi lửa tự sâu trong lòng đất còn có nước biển ở chỗ sâu trong bộc phát ra ra, trừ lần đó ra, Thanh Châu khu vực phía trên vùng biển toàn bộ tại đồng nhất khắc tầm đó bộc phát ra biển gầm, hằng hà biển gầm phóng lên trời, bao phủ một mảnh lại một mảnh lục địa.

Kinh khủng nhất đấy, hay là bắc giới linh khí tại thời khắc này phảng phất bị cái gì tháo nước giống như, toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh! Không thấy linh khí, đại địa chi mạch tại thời khắc này mỗi lần bị hủy tận!

Tóm lại, giờ khắc này, là Thanh Châu tận thế!

Vân Tiêu Thành... Không, lúc này Vân Tiêu Thành đã sớm không thấy, có chỉ có sâu không thấy đáy vực sâu.

Trong vực sâu, Dương Diệp nằm trên mặt đất, hồi lâu sau, hắn chậm rãi mở to mắt, mở to mắt về sau, hắn vội vàng tâm thần chìm vào trong cơ thể nói: “Kiếm Linh, Kiếm Linh...”

Không có trả lời!

Dương Diệp trong nội tâm bay lên một cổ khủng hoảng, cũng may đúng lúc này, trong đầu hắn vang lên một một đạo suy yếu thanh âm, “Ta, ta vô sự…”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm lập tức thở dài một hơi, đón lấy, hắn lại vội vàng nói: “Nhỏ, Tiểu Tuyền cơn xoáy…”

Trầm mặc một hồi, trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền cơn xoáy có chút một chuyến, thấy thế, Dương Diệp lần nữa thở dài một hơi.

Kiếm Linh cùng Tiểu Tuyền cơn xoáy đều không có việc gì!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, vừa muốn đứng lên, nhưng là hắn nhưng lại kinh hãi phát hiện, chính mình vậy mà không nhúc nhích được. Hắn vội vàng xem xét trong cơ thể, hồi lâu, hắn đắng chát cười cười, Kiếm Linh cùng Tiểu Tuyền cơn xoáy không có việc gì, nhưng là hắn có việc rồi.

Lúc này, trong cơ thể hắn không chỉ có không có một tia huyền khí, hơn nữa cả người cũng đều liệt ra, trừ lần đó ra, kinh mạch cũng vỡ ra… Duy nhất đáng được ăn mừng chính là, hắn cảnh giới không có mất, đầu hay là bình thường đấy.

Đột nhiên, hắn cảm giác mình dưới thân có đồ vật gì đó tại lưu động, mà lại phía sau lưng cảm giác nóng bỏng nóng bỏng đấy, hắn nghiêng đầu một khai mở, lập tức cả kinh, bởi vì tại hắn chung quanh vậy mà toàn bộ là nham thạch nóng chảy! Tuy nhiên những… Này nham thạch nóng chảy đối với hắn cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì, nhưng hắn cũng không muốn chính mình bị nham thạch nóng chảy bao phủ. Lập tức cố nén thân thể không khỏe, chậm rãi đứng lên.

Lần nữa xuất ra một quả Tử Tinh thạch nuốt vào, sau một lúc lâu, đem làm trong cơ thể có huyền khí về sau, Tiểu Tuyền cơn xoáy khởi đầu phi tốc xoay tròn, sau đó vô số tử khí không ngừng từ Tiểu Tuyền cơn xoáy nội tràn ra, cuối cùng tán nhập tứ chi của hắn bách hải, chữa trị lấy nhục thể của hắn.

Hồi lâu, hắn rốt cục có hơi có chút hành động năng lực. Ngự lấy kiếm, hắn chậm rãi bay ra vực sâu, đi tới mặt đất. Khi thấy mặt đất lúc, hắn ngây người.

Lúc này Vân Tiêu Thành không biết đi đâu, chung quanh, đầy đất hài cốt cùng Huyết Hà, đem làm hắn bay lên về sau, chung quanh những cái… Kia máu chảy đột nhiên toàn bộ phóng lên trời, cuối cùng toàn bộ chui vào trong cơ thể hắn, cuối cùng nhất, toàn bộ bị hắn giết lục chi được đều hấp thu.

Dương Diệp không có để ý những cái… Kia cột máu, ánh mắt của hắn không ngừng từ bốn phía tìm kiếm.

Lâu Thiên Vân đâu này?

Tuy nhiên, hắn một kiếm kia mấy ngày liền Đạo chi mắt đều có thể chém vỡ, nhưng là, Lâu Thiên Vân thế nhưng mà Đế cấp, đây chính là siêu việt Bình thường Thiên Đạo chi nhãn tồn tại ah!

Ánh mắt tại bốn phía quét hồi lâu, cuối cùng, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, hắn hai mắt rồi đột nhiên híp mắt mà bắt đầu…, ngự lấy kiếm, hắn hướng phía phía chân trời chậm rãi bay đi. Sau một hồi, hắn ngừng lại, ở trước mặt hắn vài chục trượng ngoại trạm lấy một người, người này đúng là cái kia Lâu Thiên Vân. Lúc này, Lâu Thiên Vân thân thể hư ảo, hai mắt vô thần, cả người như là si ngốc Bình thường.

Đem làm Dương Diệp ra hiện tại hắn đối diện lúc, hắn khẽ ngẩng đầu, nhìn về phía Dương Diệp. Sau nửa ngày, hắn buồn bả cười cười, nói: “Ta Lâu Thiên Vân, tu luyện mấy ngàn năm, ẩn nhẫn ngàn năm, rốt cục đạt được cơ duyên, thành tựu đế giả. Vốn nên tiêu dao rời đi, tìm tòi bên ngoài thế giới phấn khích, nhưng lại không ngờ tới, ta sẽ chết tại đây không có đế giả thế giới, càng không nghĩ tới, giết ta người, dĩ nhiên là một gã Bán Thánh.”

Dương Diệp không nói gì, thủ đoạn khẽ động, một thanh ý kiếm ra hiện tại hắn trên tay, đón lấy, hắn đạp trên hư không hướng phía Lâu Thiên Vân chậm rãi đi đến.

Với hắn mà nói, đều đến đúng lúc này rồi, đang nói nói nhảm tựu thuần túy là tại lãng phí thời gian. Đã đối phương còn chưa cái chết triệt để, hắn nên tại tiễn đưa đối phương đoạn đường.

“Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi mình đã thắng sao?”

Lâu Thiên Vân trên mặt đột nhiên xuất hiện một tia nhe răng cười, “Ngươi nhìn xem, ngươi nhìn xem cái này phiến thế giới, cái này phiến thế giới bị ngươi trảm phá thành mảnh nhỏ, vô số đại địa chi mạch cùng linh mạch bị ngươi bị phá huỷ, cái này Thanh Châu, rất nhanh muốn linh khí khô kiệt, không chỉ có linh khí khô kiệt, đã không có đại địa chi mạch thủ hộ, lòng đất nham thạch nóng chảy sẽ tràn ra thế giới, có thể nói, không cần trăm năm, cái này Thanh Châu muốn triệt để thành làm một cái không thích hợp người cùng yêu ở lại thế giới.”

“Theo như ngươi nói như vậy, ta Dương Diệp nên cho ngươi giết, mà không như thế phản kháng, đúng không?” Dương Diệp nói.

“Dương Diệp, trước ngươi gây nên, chính là nghịch thiên tiến hành, ngươi tuy nhiên chém giết ta, nhưng là, ta cho ngươi biết, cái này Linh giới thiên sẽ không bỏ qua ngươi, nó tuyệt đối sẽ không bỏ qua ngươi. Không chỉ có Linh giới thiên, tựu là cái này Linh giới Thủ Hộ Giả cũng sẽ không bỏ qua ngươi. Dương Diệp, chờ, ta chờ ngươi cái chết ngày đó!”

Lâu Thiên Vân nói xong, thân thể chậm rãi tiêu tán.

“Không tốt, đạt tới đế giả, chỉ cần nhất niệm không tiêu tan, tựu có cơ hội trọng sinh, hắn tuy nhiên thân thể bị hủy, linh hồn tiêu tán, nhưng là ý niệm nhưng lại ngưng tụ, hắn rất có thể sẽ đoạt xá trọng sinh!”

Lúc này, Kiếm Linh lo lắng thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp biến sắc, nói: “Ta nên như thế nào chặt đứt ý niệm của hắn?”

“Không được đấy, thực lực của ngươi còn chưa tới cái loại nầy trình độ, căn bản không cách nào một kiếm trảm niệm!” Kiếm Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, mà đúng lúc này, hắn trước ngực Cùng Kỳ hình xăm đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói hồng sắc quang mang, rất nhanh, một đạo hấp lực đột nhiên tự Dương Diệp trước ngực tuôn ra.

“Ah... Ah...”

Lúc này, Dương Diệp ở giữa sân đã nghe được cái kia Lâu Thiên Vân tiếng kêu thảm thiết!

Rất nhanh, ánh sáng màu đỏ biến mất, Dương Diệp trước ngực cái kia Cùng Kỳ hình xăm cũng biến mất.

Dương Diệp ngây người!

“Lâu Thiên Vân ý niệm bị trong cơ thể ngươi người kia ăn hết... Nó, nó đến tột cùng là một cái quái vật gì?”

Lúc này, Kiếm Linh thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên, Kiếm Linh thanh âm tràn ngập khiếp sợ, còn có một tia kiêng kị!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, hắn cũng muốn biết cái này Cùng Kỳ đến tột cùng là cái quái vật gì, không chỉ có Kiếm Linh đối với nó kiêng kị không thôi, mà ngay cả cái kia như thần Đế nữ đối với nó cũng kiêng kị. Quan trọng nhất là, mà ngay cả Tiểu Tuyền cơn xoáy cũng thiếu chút không có thể vây khốn người này ah. Người này muốn thực đi ra, ai có thể đở nổi nó?

Dù sao hắn là tuyệt đối ngăn không được đấy, nhưng mà, thằng này tối đa một năm thời gian sẽ lao tới.

Xấu nhất chính là, cái này Cùng Kỳ hấp thu cái kia Lâu Thiên Vân ý niệm về sau, hắn phát hiện Cùng Kỳ so trước kia tựa hồ hiếu thắng đi một tí...

Dương Diệp cảm thấy, có tất yếu muốn cái biện pháp phải đem thằng này cất bước mới được!

Ngay tại tại lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, một chỉ cự mắt to xuất hiện ở phía chân trời.

Thiên Đạo chi nhãn!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, thằng này như thế nào lại xuất hiện?

Ngày đó Đạo chi mắt quang đã rơi vào Dương Diệp trên người, sau một khắc, một đạo màu đen lôi trụ tự trong đó mãnh liệt bắn mà ra, hướng phía Dương Diệp thẳng tắp rơi đi!

Dương Diệp khóe miệng co lại, loại này thời điểm, hắn lấy cái gì đi chống lại cái này Thiên Đạo chi nhãn?

Mà đúng lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, nữ tử nhìn hắn một cái, đón lấy tay phải hướng về sau vung lên, không trung màu đen thần lôi trực tiếp hóa thành hư vô!

Đế nữ!

Dương Diệp ngây người, nàng làm sao tới rồi hả?

Nhưng mà đúng lúc này, ngày đó Đạo chi trong mắt rồi đột nhiên bộc phát ra vô số lôi quang, đón lấy, gần nghìn đạo màu đen thần lôi tự trong đó trút xuống mà xuống, hướng phía Dương Diệp cùng Đế nữ điện xạ mà đến!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1059: Thiên Đạo tự vẫn, phạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp ngưng trọng trong ánh mắt, cái kia Đế nữ bàn tay như ngọc trắng có chút xoay tròn, sau đó mạnh mà hướng vỗ một cái.

Dương Diệp đều không có, không trung nghìn đạo lôi trụ liền trực tiếp biến thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng không ngừng run rẩy. Cái kia Lâu Thiên Vân cũng là đế giả, mà nữ nhân này cũng hẳn là đế giả, đã đều là đế giả, vì sao chênh lệch lớn như vậy?

Lúc này, Đế nữ đột nhiên thiểm lược trên không, đi tới ngày đó Đạo chi mắt trước mặt.

“Ly khai, hoặc là chết!”

Đế nữ Đạo chi mắt, thanh âm bình tĩnh vô cùng. Nhưng là nói ra lời mà nói..., nhưng lại làm cho phía dưới Dương Diệp khuôn mặt quất thẳng tới.

Đây là Thiên Đạo chi nhãn, đây là Thiên Đạo chi nhãn ah!

Dương Diệp trong nội tâm tại gào thét, nữ nhân này vậy mà uy hiếp Thiên Đạo chi nhãn, thế giới này đến tột cùng làm sao vậy? Lúc nào, Thiên Đạo chi nhãn cũng bị người như vậy khi dễ rồi hả?

Yên lặng một cái chớp mắt, Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên nổ ra!

Cùng lúc đó, Dương Diệp sắc mặt lập tức trắng bệch, bởi vì hắn đột nhiên cảm giác cái trán một hồi đau đớn, đang lúc hắn khó hiểu lúc, Đế nữ ra hiện ở trước mặt hắn. Đế nữ, trong mắt có một tia phức tạp.

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp hỏi.

Đế nữ không nói gì, không biết từ chỗ nào lấy ra một cái gương, đem làm Dương Diệp theo trong gương mình cái trán lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì tại trán của hắn chỗ, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một cái ‘Tội’ chữ.

“Cái này, đây là cái gì?” Dương Diệp khó hiểu địa nữ.

Đế nữ trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Phàm có Nghịch Thiên Nhi Thiên Đạo chi nhãn không thể làm gì người, nó sẽ bản năng hi sinh mình, đem hắn định vị vi Thiên Địa tội nhân. Thiên Địa tội nhân người, thế gian chi nhân, mọi người đều có thể giết chi. Phàm giết hắn người, thụ Thiên Địa phù hộ, mà lại sẽ đạt được đại khí vận gia thân!”

Nói đến đây, Đế nữ diệp, nói: “Phàm thụ Thiên Địa đại khí vận gia thân người, tu hành như giẫm trên đất bằng, không gặp được một tia khó khăn, mà lại vận may nghịch thiên, thường xuyên thụ Thiên Địa tặng; Mà phàm thụ Thiên Địa phù hộ người, hắn gặp được nguy hiểm, Nhưng có thể đưa tới Thiên Đạo chi nhãn tương trợ, mà lại tại hắn tương lai độ kiếp bên trong, Thiên Đạo có thể sẽ lại để cho hắn trực tiếp vượt qua!”

Dương Diệp hóa đá, hồi lâu, hắn đắng chát cười cười, nói: “Theo như ngươi nói, ngày sau ta sẽ thành vì tất cả người đuổi giết đối tượng, vậy sao?”

“Còn có đáng sợ hơn đấy, muốn nghe sao?” Đế nữ nói.

Dương Diệp thân thể có chút cứng đờ, sau đó cười khổ nói: “Nói đi, để cho ta nghe một chút, có cái gì là so cái này bết bát hơn đấy!”

“Ngươi sẽ đụng phải Linh giới Thủ Hộ Giả đuổi giết!” Đế nữ trầm giọng nói.

“Linh giới Thủ Hộ Giả?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bọn họ là Linh giới Thủ Hộ Giả, chống cự lấy từ bên ngoài đến người xâm nhập, đồng thời, cũng giết Linh giới những cái... Kia nghịch thiên chi nhân, còn có Thiên Địa tội nhân.” Đế nữ nói.

“Rất lợi hại?” Dương Diệp hỏi.

“U Minh Điện đã từng có một người trở thành Thiên Địa tội nhân, bị Linh giới Thủ Hộ Giả biết được, cuối cùng, ngươi cũng biết kết quả?” Đế nữ hỏi.

Dương Diệp lắc đầu.

Đế nữ nói: “Cái kia người đã chết, đang tại U Minh Điện chúng cường giả mặt giết.”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, hắn nói: “Ta đã xong!” U Minh Điện khủng bố, hắn đã thấy được. Nhưng mà cho dù là khủng bố như vậy một cái thế lực, cũng không dám cùng cái kia mấy thứ gì đó Thủ Hộ Giả là địch, hắn Dương Diệp lấy cái gì đi cùng người khác liều? Cùng Kỳ? Đừng nói giỡn, thằng này tuy nhiên cường, nhưng có thể làm Phiên toàn bộ U Minh Điện sao? Còn nữa, thằng này vừa ra tới, người thứ nhất giết đoán chừng chính là hắn!

“Đừng cho người biết rõ ngươi trên trán cái chữ này, bằng không thì, ai cũng không thể nào cứu được ngươi!”

Đế nữ nói xong, cong ngón búng ra, một đầu màu đen khăn lụa quấn ở Dương Diệp trên trán, nói: “Vật ấy có thể ngăn cản đế giả thần thức, nhưng là, trên đời có thể vô số người, ta cũng không dám cam đoan không ai có thể bỏ qua vật ấy. Tóm lại, ngày sau thân Tạo Hóa. Còn nữa, trong tay ngươi kiếm kia, ngày sau tuyệt đối không được tại đơn giản xuất ra!”

“Vì sao?” Dương Diệp kiếm trong tay tổ, khó hiểu nói.

“Vật ấy bản thân là Đế cấp, mà cùng tay trái ngươi bên trong đích vỏ (kiếm, đao) hợp thể, đem siêu việt phẩm giai hạn chế, như thế thần vật, vốn không nên xuất hiện lúc này giới, như tại xuất hiện, tất [nhiên] đưa tới Thiên Đạo chi nhãn. Trừ Thiên Đạo chi nhãn bên ngoài, càng có thể sẽ đưa tới vô số cường giả tranh đoạt. Tại đây Thanh Châu, ngươi tự nhiên có thể không sợ hãi, nhưng ở cái kia Trung Thổ Thần Châu, có thể giết ngươi người, vô số!” Đế nữ nói.

“Ta nhớ kỹ!”

Dương Diệp sờ lên trên trán màu đen khăn lụa, sau đó nữ, nói: “Lúc trước ngươi vì sao phải buông tha cho?” Hắn chỉ tự nhiên là cái kia Tiểu Tuyền cơn xoáy sự tình, lúc ấy hắn không tin là nữ tử chính mình buông tha cho, nhưng là hiện tại, hắn không thể không đã tin tưởng. Bởi vì trước mắt nữ nhân này đối với hắn cũng không có ác ý, bằng không thì, đối phương cũng sẽ không giúp hắn rồi.

Đế nữ không nói gì.

Lại tới nữa!

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Bất kể như thế nào, cám ơn ngươi. Còn có, tuy nhiên ta không biết ngươi muốn tiểu tháp làm cái gì, nhưng là, thật sự, ta không cách nào chính thức điều khiển nó. Hơn nữa, nó bản thân cũng không phải một cái tiểu tháp đơn giản như vậy."

Nữ tử diệp sau nửa ngày, sau đó nói: "Kiếm của ta đưa ta!"

Dương Diệp sửng sốt, rất nhanh, hắn nghĩ tới điều gì, tay phải khẽ động, cái kia lúc trước theo trên người cô gái gỡ xuống bốn chuôi màu đen trường kiếm xuất hiện tại nữ tử trước mặt. Cái này bốn chuôi kiếm hắn cũng nghiên cứu qua, nhưng là phát hiện giống như cũng không có gì đặc thù chỗ, bởi vậy, hắn tựu tuyết dấu đi.

Nữ tử tay phải vung lên, bốn chuôi kiếm biến mất ở giữa sân. Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: "Ngươi, ngươi sẽ không tại như trước khi như vậy đối với chính mình a?" Nhưng hắn là nhớ rõ đấy, nữ nhân này lúc trước tựu là dùng cái này bốn chuôi kiếm đem chính mình đính tại trên tường thành đấy.

Nữ tử mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi cái kia Táng Thiên đâu!"

Dương Diệp nao nao, khó hiểu nữ nhân vì cái gì đột nhiên hỏi Táng Thiên, lúc này, nữ tử lại nói: "Nó hấp huyết quá nhiều, tiến hóa rồi."

"Đây là chuyện tốt ah!" Dương Diệp đại hỉ.

"Ngươi là muốn chết rồi!" Nữ tử nói.

Dương Diệp: "..."

Nữ tử tiếp tục nói: "Kiếm này hấp thu quá nhiều cường giả, kể cả Thánh giả, còn có cái kia đế giả huyết, bởi vậy, nó bản thân tiến hóa, nhưng là, một khi tiến hóa thành công, phải chết đầu tiên tựu là ngươi."

"Ta cùng nó đã hòa giải rồi!" Dương Diệp nói: "Hiện tại, nó sẽ không chủ động hại ta!"

Nữ tử khẽ lắc đầu, nói: "Cho dù nó không chủ động, ngươi bản thân cũng không chịu nổi cái kia Sát Ý cùng lệ khí. Đế cấp, không phải ngươi muốn đơn giản như vậy! Đến tại ngươi kiếm trong tay, nàng linh trí đã triệt để thành thục, mà lại tán thành ngươi, tăng thêm nàng thực sự không phải là hung kiếm, bởi vậy, nó sẽ không đối với ngươi tạo thành uy hiếp. Nhưng là, Táng Thiên, nó bản thân tựu là hung kiếm, một khi trở thành Đế cấp, thân là nó chủ nhân ngươi, người sáng lập hội trước đã bị sát ý của nó cùng lệ khí trùng kích, lúc này ngươi, căn bản ngăn cản không nổi!"

Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Vậy làm sao bây giờ?”

Nữ tử không nói gì, đi đến Dương Diệp trước mặt, bấm tay điểm vào Dương Diệp trước ngực, trong chốc lát, một cổ cột máu phóng lên trời, đón lấy, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay. Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn lúc này trong tay huyết kiếm cùng với triệt để ngưng thực, không chỉ có như thế, hắn cảm giác, cái này huyết kiếm muốn tránh thoát tay của hắn!

“Dương Diệp, mau cùng ngươi nữ nhân nói, chúng ta bây giờ là cùng, làm cho nàng đừng xằng bậy ah!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên Táng Thiên lo lắng thanh âm.

“Ngươi nữ nhân?” Nữ tử diệp.

Dương Diệp: “...”

“Đúng vậy a, hắn nói ngươi là nữ nhân của hắn!” Táng Thiên nói.

“Câm miệng!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến.

Nữ nhân ánh mắt như trước rơi vào Dương Diệp trên người, Dương Diệp toàn thân mất tự nhiên, sau nửa ngày, hắn ngượng ngập cười cười, nói: “Lúc trước sợ thằng này xằng bậy, cho nên cái kia cái gì...”

Đế nữ thu hồi ánh mắt, sau đó điểm tại Dương Diệp trước ngực tay đột nhiên hóa chưởng, sau đó nhẹ nhàng chấn động, trong chốc lát, lại là một đạo cột máu phóng lên trời.

“Ngươi chớ phản kháng, ta giúp ngươi thành Đế!” Đế nữ nói.

Nghe vậy, cái kia Táng Thiên đại hỉ, nói: “Đa tạ các hạ!”

Thanh âm rơi xuống, Táng Thiên không có ở phản kháng. Lúc này, Đế nữ phải tay khẽ vẫy, vô số máu tươi tự phía chân trời bốn phía hội tụ mà đến, những... Này máu tươi cuối cùng chui vào Dương Diệp trong cơ thể, đều bị Dương Diệp giết chóc chi được hấp thu. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp giết chóc chi tim đập động tốc độ càng lúc càng nhanh, trong đó, tích chứa không biết bao nhiêu Sát Ý cùng lệ khí.

Đúng lúc này, Đế nữ đột nhiên cong ngón búng ra, một giọt huyết châu tự nàng đầu ngón tay kích xạ mà ra, cuối cùng chui vào Dương

Diệp trước ngực, cái kia giọt máu châu mới vừa vào Dương Diệp trong cơ thể, tựu bị giết chóc chi được hấp thu, mà giết chóc chi được vừa hấp thu cái kia giọt máu châu, Dương Diệp hai mắt lập tức tựu đỏ thẫm mà bắt đầu..., một cổ ngập trời Sát Ý cùng lệ khí tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Giờ khắc này, toàn bộ phía chân trời đều là màu đỏ như máu!

Mà cái này cổ Sát Ý cùng lệ khí, cho dù là cách xa nhau mấy mười vạn dặm bên ngoài người cũng có thể rõ ràng cảm nhận được!

Mà đúng lúc này, Đế nữ đột nhiên thò tay đặt ở Dương Diệp đỉnh đầu, cái kia trong sân Sát Ý cùng lệ khí lập tức rút về Dương Diệp trong cơ thể, cuối cùng toàn bộ lui trở về giết chóc trong lòng.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp cả mới bắt đầu khôi phục bình thường. Hắn mở mắt ra về sau, trong mắt là sợ hãi. Vừa rồi, vẻ này Sát Ý cùng lệ khí lập tức tựu cắn nuốt hắn thần trí, làm cho hắn có loại muốn hủy diệt thế giới xúc động!

Hắn biết rõ, đây không phải Táng Thiên ý tứ! Chỉ có thể nói, hắn bản thân quá yếu, căn bản không cách nào chống cự trở thành Đế cấp Táng Thiên bản thân Sát Ý cùng lệ khí!

Hồi lâu, Đế nữ thu tay lại, nói: “Ta đem nó sở muốn lệ khí cùng sát khí đều áp chế Hồi ngươi giết chóc chi được, nhớ lấy, không được đơn giản tế ra Táng Thiên, bởi vì lúc này ngươi giết chóc chi được ở trong, ẩn chứa vô tận sát khí cùng lệ khí, một khi triệt để bộc phát ra ra, đủ để Hủy Thiên Diệt Địa. Mà khi đó, nếu như ngươi không cách nào chống cự ở cái kia lệ khí cùng Sát Ý, ngươi có thể sẽ bị hắn trực tiếp biến mất thuộc về ngươi thần trí cùng ý thức!”

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta nhớ kỹ rồi!”

Đế nữ khẽ gật đầu, nói: “Ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, nàng quay người, tựu muốn ly khai, mà đúng lúc này, nàng lại xoay người diệp, nói: “Trước kia có người nói ta là nữ nhân của hắn, ngươi biết hắn kết cục sao?”

Dương Diệp: “...”

“Hắn đã chết, mà hắn, là đế giả, mà ngươi thì sao?” Đế nữ diệp, nói.

Dương Diệp: “...”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1060: Đế Nữ bị thương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không có thực lực, cũng đừng có nói siêu ra thực lực của chính mình mà nói!”

Đế Nữ nói xong câu này, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp thật lâu im lặng. Không thể không nói, nữ tử nói lời là phi thường có lý đấy. Có cái gì năng lực thì làm cái đó sự tình, mà nếu như một người dã tâm vượt ra khỏi thực lực của mình phạm trù, không hề nghi ngờ, hắn sẽ tìm đường chết.

Lúc này, một gã mặc quần trắng nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tu La Vương!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, âm thầm đề phòng. Trước mắt nữ nhân này có thể không thể so với Đế Nữ, Đế Nữ cùng hắn bao nhiêu còn có chút tình cảm tại, bởi vậy, đối phương lại nhiều lần giúp hắn. Nhưng là, nữ nhân này cùng hắn cũng không tình cảm, không chỉ có không có tình cảm, nữ nhân này còn phi thường căm thù hắn. Phải biết rằng, chính là hắn đem đối phương Tạo Hóa cây cùng Tạo Hóa quả cho mang đi đấy!

“Ta thực không hiểu được sư phó vì sao phải giúp ngươi!”

Tu La Vương đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi đến tột cùng có cái gì tốt? Thực lực yếu, người lớn lên thù, còn tổng tự cho là đúng, nói thật, ta phi thường không rõ, ngươi vì sao có thể còn sống lớn lên!”

Nói đến đây, Tu La Vương thanh âm dữ tợn mà bắt đầu..., “Ngươi không có có bản lĩnh, cũng đừng có gây chuyện, không có bổn sự vừa muốn gây chuyện, gây chuyện về sau, chính mình lại không giải quyết được. Ngươi cũng đã biết, sư phó mỗi một lần ra tay, trong cơ thể nàng tổn thương sẽ trọng một phần? Vốn là thương thế của nàng đã khôi phục rất nhiều, nhưng là vì ngươi nguyên nhân, hiện tại, thương thế của nàng lại lần nữa chuyển biến xấu! Một khi nàng ép không được trong cơ thể Vũ Trụ Xạ Tuyến, nàng”

“Ngươi nói nàng bị thương?” Dương Diệp đã cắt đứt Tu La Vương lời mà nói..., nhíu mày hỏi.

“Nếu như không phải bị thương, nàng như thế nào lại ở cái thế giới này?” Tu La vương đạo: “Dương Diệp, về sau chính ngươi gây sự tình, ngươi tự mình giải quyết, Nhưng dùng?”

“Ai tổn thương nàng?” Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn khó có thể tưởng tượng, Đế Nữ dĩ nhiên là bị thương, hơn nữa, trên đời này, thậm chí có người có thể làm bị thương Đế Nữ. Người nọ thực lực, được cường đến loại trình độ nào?

“Một cái ngươi đời này cần nhìn lên người!” Tu La Vương lạnh lùng nói.

Nói xong câu này, Tu La Vương thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, nàng biến mất lúc nói lời ở giữa sân vang lên: “Đừng tưởng rằng giết cái đế giả tựu rất giỏi, nếu như không phải dựa vào ngươi chuôi này kiếm, đừng nói một cái ngươi, một vạn cái ngươi đều không gây thương tổn đế giả.”

Tại chỗ, Dương Diệp chau mày, đối với Tu La Vương châm chọc khiêu khích, hắn ngược lại là không thèm để ý, hắn để ý chính là Đế Nữ dĩ nhiên là bị trọng thương. Bất quá ngẫm lại cũng thế, nếu như không phải thân thể nàng có vấn đề, lúc trước nàng chắc chắn sẽ không đem chính mình phong ấn đấy, hơn nữa dùng thực lực của nàng, càng không cần đợi ở cái thế giới này.

“Nàng muốn tiểu tháp, là muốn áp chế trong cơ thể mình cái gì kia Vũ Trụ Xạ Tuyến?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nếu như có thể mà nói, hắn tự nhiên sẵn lòng thay đối phương giải quyết cái gì kia Vũ Trụ Xạ Tuyến, nhưng là, vấn đề là lúc này Hồng Mông tháp căn bản không có khôi phục, hơn nữa, lúc này Hồng Mông tháp lại hay là trọng thương trạng thái. Nếu như Hồng Mông tháp khôi phục, muốn giải quyết đối phương trong cơ thể chính là cái kia vấn đề gì, có lẽ còn có thể, nhưng là hiện tại, khả năng rất tiểu!

Có thể làm cho Đế Nữ đều thúc thủ vô sách tồn tại, dùng hiện tại Hồng Mông tháp, chỉ sợ không phải khả năng rất nhỏ, mà là căn bản không có khả năng!

“Nhất định phải mau chóng khôi phục Hồng Mông tháp rồi!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, bất kể là U Minh Điện, hay là cái gì kia Bạch Lộc Thư Viện, những... Này đều có thể là địch nhân của hắn, mà những địch nhân này thực lực đều cực kỳ cường đại, căn bản không phải hắn có thể chống lại đấy. Ngoại trừ cái này hai cái, còn có ngày đó Đạo chi mắt cùng cái gì kia Thủ Hộ Giả, cái này hai cái không phải có thể là hắn địch nhân, mà là đã là hắn địch nhân rồi!

Nếu như không có thực lực cường đại, những thế lực này tùy tiện một cái cũng có thể giết hắn vài ah!

Đúng lúc này, một gã lão già tóc đỏ ra hiện ở trước mặt hắn, tại đây lão già tóc đỏ bên cạnh, là cái kia Hư Vô Thần.

“Vô Cực Ma Tông tông chủ!” Lão già tóc đỏ nói.

Nói xong, lão giả tay phải vung lên, mười cổ thi thể xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Cái này là trước kia thiên hổ tộc cùng cuồng Tượng tộc đến tương trợ Vân Tiêu Thánh Điện Thánh giả, chúng ta giải quyết!” Lão già tóc đỏ bên cạnh, Hư Vô Thần nói: “Chúng ta tuy nhiên núp trong bóng tối, nhưng cũng không có khoanh tay đứng nhìn!”

Dương Diệp nhìn hai người liếc, phải tay khẽ vẫy, cái kia mười cổ thi thể bị hắn thu vào cổ vỏ (kiếm, đao) trong không gian, sau đó nói: “Vân Tiêu Thánh Điện đã vong, cái này bắc giới là các ngươi Vô Cực Ma Tông đích thiên hạ rồi.”

Nói xong, Dương Diệp ngự kiếm quay người rời đi.

“Đợi một chút!” Lúc này, lão già tóc đỏ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp dừng lại, quay người nhìn về phía lão già tóc đỏ. Lão giả trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ta muốn cho vô thần đi theo ngươi tiến về trước Bạch Lộc Thư Viện tham gia [thi đấu]!”

Dương Diệp nói: “Ngươi không biết Bạch Lộc Thư Viện khủng bố?”

“Ta biết rõ!” Lão già tóc đỏ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn Dương Diệp liếc, nói: “Nhưng ta biết chắc nói ngươi khủng bố!”

Dương Diệp nhìn xem lão giả hồi lâu, sau đó nói: “Đi, có thể sẽ chết.”

“Nếu như chết rồi, đó là mạng của hắn!” Lão già tóc đỏ nói.

Sau nửa ngày, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhìn về phía Hư Vô Thần, nói: “Đi thôi!”

Hư Vô Thần cười hắc hắc, đi vào Dương Diệp bên cạnh nhẹ nhàng nện cho chùy Dương Diệp lồng ngực, nói: “Về sau dẫn ta phi!”

“Trước khi chuyện đã xảy ra, ta sẽ phong tỏa, sẽ không truyền đi.” Lão già tóc đỏ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cứ như vậy, Hư Vô Thần đi theo Dương Diệp đi tới Vân Hải Thành.

Hai người vừa mới tiến Thành, Dương Diệp tựu thấy được Ngọc Vô Song cùng Lục Uyển Nhi, còn có trước mặt hai người An Nam Tĩnh.

Nhìn thấy Dương Diệp, tam nữ trên mặt đều là hiện ra dáng tươi cười

Dương Diệp tiến về trước bắc giới độc chiến Lâu Thiên Tiêu sự tình, truyền khắp toàn bộ Thanh Châu. Nhưng là cuối cùng, mọi người toàn bộ mộng rồi. Bởi vì Lâu Thiên Tiêu cùng toàn bộ Vân Tiêu Thánh Điện cũng không trông thấy rồi. Không chỉ có như thế, toàn bộ Thanh Châu còn như là muốn tận thế giống như, đương nhiên, Thanh Châu xuất hiện dị biến, không có người liên tưởng đến Dương Diệp trên người đi.

Toàn bộ Thanh Châu đều tại nghi vấn bắc giới đến cùng xảy ra chuyện gì, cuối cùng, các loại phiên bản đều xuất hiện. Bất quá, những... Này đều không trọng yếu. Quan trọng là..., Lâu Thiên Tiêu chết rồi, Vân Tiêu Thánh Điện diệt đi, mà Dương Diệp còn sống!

Đến tận đây, vô số người hướng phía Vân Hải Thành cùng Cổ Kiếm Trai tiến đến.

Đi Vân Hải Thư Viện đấy, phần lớn đều là muốn gia nhập Vân Hải Thư Viện, trở thành Vân Hải Thư Viện thủ hạ đệ tử, mà đi Cổ Kiếm Trai đấy, phần lớn đều là kiếm tu. Cổ Kiếm Trai có thể bồi dưỡng được Dương Diệp loại này tuyệt thế thiên tài, thân là kiếm tu, không đi tại đây, còn có thể đi nơi nào?

Đương nhiên, những chuyện này, Dương Diệp đều không có đi quan tâm.

Trong phòng, An Nam Tĩnh nằm ở trên giường, Dương Diệp ngồi ở nàng bên giường.

“Ta đó sớm chút tới tìm ngươi đích!” Dương Diệp nói.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nói: “Đi sớm, bất quá là chịu chết!”

Dương Diệp thò tay vuốt ve An Nam Tĩnh đôi má, nói: “Ta tại cũng sẽ không khiến ngươi cùng ta tách ra.” Nói xong, hắn xuất ra Tạo Hóa quả, nói: “Vật ấy mới có thể đủ cho ngươi thân thể khôi phục!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu.

Ăn vào Tạo Hóa quả về sau, An Nam Tĩnh thân thể lập tức tuôn ra nhàn nhạt kim quang. Dương Diệp tắc thì ngồi vào một bên, lẳng lặng cùng đợi.

Hai canh giờ về sau, An Nam Tĩnh phần bụng đột nhiên quỷ dị địa bành trướng, Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng đi đến trước mặt nàng, thò tay đặt tại nàng phần bụng, nhưng mà hắn tay vừa tiếp xúc đến An Nam Tĩnh phần bụng, đã bị mạnh mà bắn ra, cùng lúc đó, trên tay hắn vậy mà quỷ dị địa kết băng lên.

Lúc này, Mục Hàn San xuất hiện ở giữa sân, Dương Diệp nhìn về phía Mục Hàn San.

Mục Hàn San trầm giọng nói: “Nàng bị gieo xuống quỷ dị địa tu luyện công pháp, trong cơ thể huyền khí bị cải biến thành âm sát huyền khí, này huyền khí chí âm chí hàn, chỉ có đem nó mút vào ra, nàng mới có thể bảo vệ tánh mạng.”

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp cởi bỏ An Nam Tĩnh quần áo, sau đó thò tay đặt tại An Nam Tĩnh phần bụng, đúng lúc này, Mục Hàn San vội vàng ngăn trở hắn, nói: “Cái kia huyền khí chí âm chí hàn, nếu là nhập trong cơ thể ngươi, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nhập trong cơ thể ta, là nó hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Nói xong, bàn tay có chút xoay tròn, một cổ hấp lực phún dũng mà ra.

Trong cơ thể hắn đã phi thường không bình thường rồi, bất kể là Tiểu Tuyền cơn xoáy, hay là giết chóc chi được, cũng hoặc là Cùng Kỳ, cái nào là đèn đã cạn dầu? Cái này huyền khí tại ngưu có thể ngưu qua ba vị này hay sao?

Rất nhanh, một tia hàn khí tự An Nam Tĩnh phần bụng chậm rãi tràn ra, cuối cùng trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể, cái này lại để cho Dương Diệp toàn thân run lên, nhưng là rất nhanh, Tiểu Tuyền cơn xoáy đột nhiên xoay tròn, đón lấy, những... Này hàn khí đều chui vào Tiểu Tuyền cơn xoáy bên trong.

Nhìn thấy Dương Diệp vô sự, Mục Hàn San lập tức thở dài một hơi.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp thu tay về. Mà lúc này, An Nam Tĩnh chậm rãi mở hai mắt ra. Dương Diệp vội vàng nói: “Như thế nào?”

An Nam Tĩnh cảm thụ một trong hạ thể, sau đó nói: “Cơ bản chữa trị!” Nói xong, nàng tâm niệm vừa động, đón lấy, nàng bả vai đứt gãy ra khởi đầu nhúc nhích mà bắt đầu..., cũng không lâu lắm, tay của nàng một lần nữa dài đi ra.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Liệt Thiên ra hiện trong tay hắn, cầm trong tay Liệt Thiên đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Ngươi thực lực bây giờ như thế nào?”

“Có thể giết Thánh giả!” An Nam Tĩnh tiếp nhận Liệt Thiên, nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lần này tiến về trước Vân Hải Thư Viện, có ngươi tại, ta càng thêm có nắm chắc rồi.”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Mục Hàn San, Dương Diệp tự nhiên minh bạch ý nghĩa tư, lập tức nhìn về phía Mục Hàn San, thứ hai do dự xuống, sau đó nằm ở trên giường.

Dương Diệp cũng không nét mực, trực tiếp xốc lên đối phương áo, sau đó tay dán tại đối phương phần bụng.

Rất nhanh, Mục Hàn San trong cơ thể âm sát huyền khí cũng bị đều hấp thu.

Hai nữ đều vô sự về sau, Dương Diệp liền để cho hai nữ rời khỏi phòng, trong phòng, chỉ còn Dương Diệp một người.

Hai nữ vừa vừa ly khai, Dương Diệp là được trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, hắn chậm rãi cởi bỏ quần áo, tại hắn quần áo xuống, là cái kia tràn đầy vết rạn thân thể.

Thi triển thực Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mặc dù không có như dĩ vãng như vậy cảnh giới quy linh, thiếu chút nữa chết mất, nhưng là, cũng một chút cũng không dễ chịu. Đặc biệt là lúc này, hắn không chỉ có thân thể vỡ ra, mà ngay cả kinh mạch cũng vỡ ra, hắn hiện tại, một khi quá độ thúc dục huyền khí, tất nhiên sẽ lại để cho kinh mạch toàn thân nứt vỡ!

Hồi lâu, hắn xuất ra một quả Tử Tinh thạch nuốt vào, sau đó khởi đầu điên cuồng hấp thu huyền khí chữa trị trong cơ thể thương thế.

Ba ngày sau.

Trong phòng, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, lập tức, hắn toàn thân ‘Đùng’ vang lên.

“Rốt cục khôi phục!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này đây bị thương, làm cho hắn bỏ ra ba ngày thời gian mới khôi phục, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là bởi vì Tiểu Tuyền cơn xoáy trợ giúp, bằng không thì, đừng nói ba ngày, ba tháng chỉ sợ đều không thể khôi phục!

Lúc này, Ngọc Vô Song đột nhiên đi tiến trong phòng.

Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Song, thứ hai trầm mặc hồi lâu, sau đó lấy ra một trương màu vàng thiếp mời (*bài viết) đưa cho Dương Diệp.

Dương Diệp tiếp nhận thiếp mời (*bài viết), mở ra xem xét, chỉ thấy trên đó viết:

Nửa tháng về sau, thư viện [thi đấu], nếu không phải gặp ngươi Dương Diệp, huyết tẩy Vân Hải Thành.

Bạch Lộc Thư Viện, pháp phái

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1061: Cắt ngươi gà. Gà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Bọn hắn nói trước?” Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Song.

Ngọc Vô Song khẽ gật đầu, nói: “Hẳn là nói trước!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xem ra bọn họ là đã đợi không kịp ah! Cũng tốt, ta cũng nên đi Trung Thổ Thần Châu rồi. Đi thôi, triệu tập Trác Giáo Tập bọn người, ta có việc tuyên bố.”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, sau đó lui ra ngoài.

Nguyên bổn thành chủ phủ bị hủy, bởi vậy, lần này hội nghị tại Vân Hải Lâu trong đại sảnh cử hành.

Trong đại sảnh, chỉ có Trác Giáo Tập bốn người, còn có Ngọc Vô Song cùng với Thương Thanh Ảnh.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Trác Giáo Tập bốn trên thân người, nói: "Trác Giáo Tập, ta không nhìn trước kia, chỉ nhìn sau này. Hôm nay cho các ngươi ra, là có chút sự tình muốn bàn giao: Nhắn nhủ. Thứ nhất, ta đi rồi, Vân Hải Thành cùng Vân Hải Thư Viện toàn quyền do Ngọc Vô Song làm chủ, các ngươi bốn người phụ trợ, đương nhiên, các ngươi tại Vân Hải Thư Viện bên trong địa vị không thay đổi, cùng trước kia đồng dạng."

Trác Giáo Tập nhẹ gật đầu, nói: "Trải qua trước khi sự tình, chúng ta bốn người đã xem nhạt rất nhiều thứ đồ vật, đối với quyền lợi, càng là đã sớm xem nhạt. Ngươi để cho chúng ta quản, chúng ta cũng sẽ không quản, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không tại tùy tiện nhúng tay Vân Hải Thư Viện sự tình, dù sao, nha đầu kia làm việc chúng ta cũng yên tâm."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Lời nói trung thực lời nói, ta đối với thư viện không có gì niệm tưởng, ta cũng sẽ không vĩnh viễn tại trong thư viện. Ta thích chính là tự do tự tại, hơn nữa, ta cũng minh bạch, tính cách của ta không thích hợp làm Viện Trường. Cho nên, các loại Vân Hải Thư Viện lần này nguy cơ giải trừ về sau, ta sẽ đem thư viện trả lại cho thương cô nương!"

Nghe vậy, Thương Thanh Ảnh hơi sững sờ, nàng kinh ngạc nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp ánh mắt cũng rơi vào trên người nàng, nói: "Thương cô nương, thư viện là gia gia của ngươi một tay sáng tạo, ta sẽ không đoạt hắn thành quả. Ta Dương Diệp nói được thì làm được, sự tình chấm dứt, thư viện sẽ quy trả lại cho ngươi."

"Ông nội của ta tuyển chính là ngươi!" Thương Thanh Ảnh thấp giọng nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Gia gia của ngươi là biết rõ dùng thực lực của ngươi, căn bản không cách nào chưởng quản Vân Hải Thư Viện, đặc biệt là tại lúc ấy cái loại nầy Vân Hải Thư Viện tứ phía là địch dưới tình huống. Hắn không cho ngươi làm Viện Trường, là vì bảo hộ ngươi, cũng là vì bảo hộ Vân Hải Thư Viện. Điểm ấy, ta muốn, chính ngươi cũng hẳn là minh bạch đấy!"

Hồi lâu, Thương Thanh Ảnh lắc đầu, nói: "Ngươi so với ta thích hợp hơn làm Viện Trường!"

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Việc này trước không thảo luận, lần này đi Bạch Lộc Thư Viện, nếu như ta có đi không về, chúng ta đây nói những điều này đều là mây bay. Chuyện thứ hai, ta đi rồi, Vân Hải Thư Viện muốn tăng cường khởi đầu huấn luyện, cái này thế đạo rất không yên ổn, chỉ có thực lực, mới có thể để cho chúng ta không bị khi nhục, không bị bị diệt.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Vô Song, nói: “Vô Song, ta hy vọng ta sau khi trở về, có thể nhìn thấy một cái hoàn toàn mới thư viện.”

“Chúng ta không gia nhập Bạch Lộ Thư Viện rồi hả?” Ngọc Vô Song hỏi.

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Chỉ cần chúng ta bản thân có giá trị, không cần chúng ta cầu lấy đi gia nhập người khác? Còn nữa, chúng ta tại sao phải gia nhập Bạch Lộc Thư Viện đâu này? Bản thân phát triển, chẳng lẽ chúng ta không thể tấn thăng làm kim cương giai thế lực? Kim cương giai thế lực rất khó? Trong mắt của ta, tuyệt không khó, chỉ cần chúng ta chính mình đủ cố gắng!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng Trác Giáo Tập bọn người đều là cảm giác mình huyết dịch thiêu đốt bắt đầu!

Ngọc Vô Song cùng Thương Thanh Ảnh hai nữ trong mắt cũng là tản ra trước nay chưa có hào quang!

Tự chúng ta vì sao không thể tấn thăng làm kim cương giai thế lực?

Trước kia, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, kể cả Thương Vân Tịch tại lúc, đều không muốn qua vấn đề này. Hiện tại Dương Diệp nói lên, bọn hắn có chút bừng tỉnh đại ngộ, đúng vậy, tự chúng ta vì sao không cố gắng, tấn thăng làm kim cương giai thế lực đâu này?

Cái này có khả năng sao? Tự nhiên là có khả năng đấy!

Bởi vì có Dương Diệp tại! Hơn nữa, đặc biệt là đúng lúc này, vì vậy thời điểm, Dương Diệp cơ hồ đã trở thành toàn bộ Thanh Châu sở hữu tất cả tuổi trẻ huyền giả thần tượng, ở này ngắn ngủn trong ba ngày, không biết có bao nhiêu huyền giả chạy đến Vân Hải Thành muốn gia nhập Vân Hải Thư Viện. Có thể nói, lúc này Vân Hải Thư Viện tại Thanh Châu, tuy nhiên thực lực không phải mạnh nhất một phương thế lực, nhưng là, cũng tuyệt đối là hiệu triệu lực mạnh nhất đấy!

Bởi vì Dương Diệp tại Vân Hải Thư Viện!

“Đợi ngươi khi trở về, ta nhất định sẽ làm cho ngươi chứng kiến một cái hoàn toàn mới Thanh Châu, còn có hoàn toàn mới Vân Hải Thư Viện!” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp, kiên định nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, mười tên Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở trong tràng. Cái này mười tên Thánh giả khôi lỗi, đúng là cái kia lão già tóc đỏ tặng cho thi thể của hắn, lúc này đã bị hắn luyện chế thành khôi lỗi.

Dương Diệp nói: “Những... Này khôi lỗi, chỉ là Bình thường Thánh giả khôi lỗi, ta mang đi căn bản không có gì ý nghĩa, ở tại chỗ này, đối với các ngươi tác dụng càng lớn. Những... Này khôi lỗi như thế nào sử dụng, Vô Song ngươi tự hành xử trí a, ta đã cho bọn hắn ra lệnh, toàn quyền nghe lệnh bởi ngươi!”

Ngọc Vô Song nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi chừng nào thì đi?”

“Càng nhanh càng tốt!” Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn lần này có thể không đơn thuần là đi tham gia cái gì kia Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu]. Đi tìm Hiểu Vũ Tịch cùng Đinh Thược Dược mới được là hắn chính yếu nhất sự tình.

Đã có An Nam Tĩnh việc này, hắn thật sự không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian. Bởi vì lại để cho hai nữ ở bên ngoài chờ lâu một ngày, tựu nhiều một phần nguy hiểm!

“Bọn chúng ta đợi ngươi trở về!” Ngọc Vô Song nhìn xem Dương Diệp, trầm giọng nói.

“Nhất định sẽ đấy!” Dương Diệp nói.

Lúc này, Lục Uyển Nhi đi vào đại sảnh.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Cổ Kiếm Trai.

Vân Hải Thư Viện sự tình xử lý xong về sau, Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi đi tới Cổ Kiếm Trai.

Anh linh điện.

Đây là Cổ Kiếm Trai chuyên môn cung phụng những cái... Kia chết đi Cổ Kiếm Trai tiền bối đại điện, lúc này, anh linh trong điện, hai bên đứng đầy Cổ Kiếm Trai đệ tử, mà ở trên thủ vị, là rậm rạp chằng chịt linh vị bài. Trong đó, phía trước nhất chính là Kiếm Vô Trần cùng Cổ Chân Nhân.

http:// T ruyencuatui.net/
Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi vừa bước vào anh linh điện, mọi người ánh mắt là được đã rơi vào Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi trên người. Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp đi tới cái kia Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần linh vị bài trước, sau đó quỳ xuống.

“Ta Dương Diệp thề, cuộc đời này, tất [nhiên] không phụ Cổ Kiếm Trai!”

Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên. Nhìn xem Cổ Chân Nhân cùng Kiếm Vô Trần linh vị bài, Dương Diệp hai đấm nắm chặt, hai vị này, cũng không nợ hắn Dương Diệp cái gì, nhưng lại vì hắn Dương Diệp mà chết, hắn Dương Diệp hà đức hà năng?

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người thấy hướng Dương Diệp lúc, ánh mắt nhu hòa rất nhiều. Lúc này, một gã Trường Lão nâng dậy Dương Diệp, nói: “Ngươi là ta Cổ Kiếm Trai đệ tử, với tư cách sư phụ của ngươi, cùng Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ, bọn hắn làm sao có thể vứt bỏ ngươi mặc kệ? Bất kể như thế nào, Lâu Thiên Tiêu sinh tử, Vân Tiêu Thánh Điện hoàn toàn bị hủy, bọn hắn hai lão nầy thù cũng coi như được báo. Ngươi không cần tại tự trách!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, chậm rãi đứng dậy, sau đó quét bốn phía liếc, cuối cùng ánh mắt rơi vào cái kia lý trên người trưởng lão, nói: “Cổ Kiếm Trai nếu là có bất luận cái gì cần chỗ của ta, ta Dương Diệp theo gọi theo đến!”

Cái kia Lý Trường Lão trầm ngâm một lát, nói: “Chúng ta muốn đề cử ngươi vi Cổ Kiếm Trai Kiếm Chủ!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp có chút khó hiểu, hắn tại Cổ Kiếm Trai bối phận tuy nhiên không thấp, nhưng cũng không cao, cái này Kiếm Chủ vị, theo đạo lý mà nói, căn bản không tới phiên hắn đấy.

“Bởi vì ngươi thực lực mạnh nhất, cũng bởi vì chúng ta tin tưởng ngươi có thể dẫn đầu chúng ta Cổ Kiếm Trai đi về hướng hưng thịnh!” Lý Trường Lão trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chư vị Trường Lão, ta minh bạch ý của các ngươi, chỉ là, các ngươi thực cảm thấy ta có thể đủ đảm nhiệm Kiếm Chủ chức? Dù sao tự chính mình là không cảm giác mình là một cái hợp cách đứng đầu. Hơn nữa, ta lần này lại muốn đi trước Trung Thổ Thần Châu, căn bản không có thời gian quản lý một cái tông môn. Như vậy như thế nào, các ngươi khác tuyển một người đem làm Kiếm Chủ, mà ta, các ngươi có thể cho ta một cái hư chức!”

Lý Trường Lão bọn người hai mặt nhìn nhau, sau nửa ngày, Lý Trường Lão trầm giọng nói: “Cái kia như vậy đi, lại để cho Uyển Nhi đem làm Kiếm Chủ, mà ngươi, ngươi liền làm ta Cổ Kiếm Trai thái thượng trưởng lão a, địa vị cao cả, không bị Cổ Kiếm Trai bất luận cái gì ước thúc. Như thế nào?”

Một bên, Lục Uyển Nhi sửng sốt.

Dương Diệp nhìn nàng một cái, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể!”

Gặp Dương Diệp đáp ứng, mọi người lập tức nhẹ gật đầu.

Cổ Kiếm Trai bên ngoài, Dương Diệp cùng Lục Uyển Nhi song song hành tẩu cùng một trong núi.

“Ta không cách nào cùng ngươi đi Trung Thổ Thần Châu rồi!” Lục Uyển Nhi thấp giọng nói.

“Vậy chờ ta trở lại!” Dương Diệp dừng bước lại, giữ chặt Lục Uyển Nhi tay, nói khẽ.

“Ngươi sẽ không tại đâu đó đã có mới hoan tựu đã quên cựu yêu a!” Lục Uyển Nhi nói.

Dương Diệp: “”

Lúc này, Dương Diệp cảm giác một hồi làn gió thơm đánh úp lại, đón lấy, một cái thân thể mềm mại tựa vào trong lòng ngực của hắn, Lục Uyển Nhi nói khẽ: “Ngươi hậu cung đội ngũ không thể tại làm lớn ra, bằng không thì, bằng không thì”

Lục Uyển Nhi nói đến đây, Dương Diệp chợt cảm thấy chính mình một chỗ bị Lục Uyển Nhi nắm, Dương Diệp thân thể cứng đờ, lúc này, Lục Uyển Nhi lại nói: “Bằng không thì ta sẽ đem nó cắt!”

Dương Diệp: “”

Cùng Lục Uyển Nhi vuốt ve an ủi một hồi, Dương Diệp tại Lục Uyển Nhi không bỏ trong ánh mắt đã đi ra Cổ Kiếm Trai.

Ly khai Cổ Kiếm Trai về sau, phía sau hắn Kiếm Dực rồi đột nhiên mở ra, hóa thành một chỉ che trời cự cánh, đón lấy, hắn đem chính mình tốc độ thi triển đã đến cực hạn hướng phía một cái phương hướng kích bắn đi.

Ái Cầm Hải vực, Bồng Lai đảo.

Dương Diệp vừa dứt đến Bồng Lai đảo, hơn mười người lão giả tựu xuất hiện ở hắn chung quanh, ngoại trừ hơn mười người lão giả, còn có cái kia Tu La Vương.

“Ngươi tới làm cái gì!” Tu La Vương trầm giọng nói.

“Thấy nàng!” Dương Diệp nói.

“Ngươi cho rằng ngươi là ai?” Tu La Vương âm thanh hung dữ nói: “Hiện tại lập tức cút cho ta, bằng không thì”

“Lại để cho hắn tiến đến!”

Lúc này, Đế Nữ thanh âm đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Tu La Vương biến sắc, cuối cùng, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tu La Vương, nói: “Ngươi muốn thực xem ta khó chịu, chờ ta trở thành Thánh giả về sau, chúng ta có thể solo một hồi, dù sao ta cũng nhìn ngươi khó chịu.”

Tu La Vương dừng bước lại, quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta nhớ kỹ rồi!”

Dương Diệp nhún vai, biến mất tại nguyên chỗ.

Tu La trong điện.

Trong điện chỉ cần Đế Nữ cùng Dương Diệp.

Đế Nữ nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp cũng thói quen, lập tức nói: “Ta muốn thỉnh giáo thoáng một phát Vực Chi lực lượng!”

Kiếm Vực, không thể tại như vậy gân gà đi xuống. Bằng không thì, lần này đi Trung Thổ Thần Châu, không chừng thật sự tựu vừa đi không về rồi!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1062: Cùng ta làm bằng hữu, ngươi sẽ chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Đế Nữ lông mày kẻ đen có chút nhăn lại, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhưng là không nói gì.

“Không thể nói sao?” Dương Diệp nói.

Đế Nữ đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ta sớm đã biết được ngươi nắm giữ Kiếm Vực, cũng hiểu biết ngươi không có nắm giữ Kiếm Vực, nhưng ta không từng nói qua việc này, ngươi cũng biết vì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Đế Nữ vươn ngọc thủ điểm tại Dương Diệp trước ngực, nói: “Giờ phút này ngươi, tựu giống như một cái ba tuổi hài đồng, nhưng lại có được lấy vượt qua ngươi giờ phút này thân thể có khả năng thừa lực lượng. Bởi vậy, mỗi khi ngươi thi triển Kiếm Vực, ta muốn, ngươi như thế đều trả giá cực kỳ thảm trọng một cái giá lớn, Nhưng là?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Mỗi lần thi triển Kiếm Vực, ta tuổi thọ cơ hồ đều cũng bị tiêu hao quang!”

Đế Nữ thu tay lại, nói: “Ngươi vận khí rất tốt!”

Dương Diệp khó hiểu.

Đế Nữ lại nói: “Như ngươi như vậy sử dụng Vực Chi lực lượng, đến bây giờ còn sống, vận khí tự nhiên là vô cùng tốt!”

Dương Diệp: “”

“Vực Chi lực lượng, siêu việt ý cảnh, càng siêu việt Pháp Tắc Chi Lực, nhưng đồng thời, nó lại là khó khăn nhất khống chế một loại lực lượng. Cho dù là ta, cũng chỉ có điều nắm giữ hắn da lông mà thôi.” Đế Nữ nói.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, nói: “Ngươi, ngươi cũng không có chính thức nắm giữ Vực Chi lực lượng?”

“Vực, nó bao hàm, thời gian, không gian, Luân Hồi, nhân quả, vũ trụ, vạn vật bản chất, sinh mệnh bản chất, vũ trụ bản chất cùng với rất nhiều chúng ta đều không thể biết thần bí tồn tại. Cho nên, muốn nắm giữ vực, một người, chỉ sợ cùng kỳ cả đời đều không thể làm được.” Đế Nữ nói đến đây, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Vực, nói đơn giản một điểm, bất quá là ngộ, đối với đạo ngộ. Mỗi người vực đều không giống với, mà ngươi vực, ngươi là bởi vì kiếm mà ngộ vực, bởi vậy, ngươi nếu muốn nắm giữ Kiếm Vực, cái kia cũng chỉ có thể tăng lên kiếm đạo của mình!”

“Ta, ta cảm thấy được kiếm của ta đạo như thế đã không tệ rồi!” Dương Diệp có chút ‘Ngại ngùng’ nói.

Đế Nữ khóe miệng có chút run rẩy thoáng một phát, bất quá rất che giấu, mà lại rất nhanh tựu khôi phục bình thường. Nàng xem thấy Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó khẽ lắc đầu, nói: “Kiếm của ngươi nói, bất quá là tiểu hài tử qua mọi nhà!”

Dương Diệp: “”

Đế Nữ nói: “Tại ngươi không thể biết thế giới, có người từng một kiếm chém giết cách hắn có mấy chục cái thế giới xa địch nhân. Hắn một kiếm này, bỏ qua không gian cùng thế giới trở ngại, càng chặt đứt thời gian hạn chế. Mà ngươi, hôm nay ngay cả không gian đều không có chính thức hiểu thấu đáo, huống chi thời gian bực này hư vô mờ mịt tồn tại?”

Một kiếm chém giết mấy chục cái thế giới xa địch nhân!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., nói: “Thế gian thật đúng có mạnh như vậy một kiếm?”

“Mạnh hơn này đều có!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, cười khổ nói: “Ta, hay là ếch ngồi đáy giếng rồi.”

“Ngươi bởi vì kiếm mà ngộ vực, cùng ta vực bản chất bất đồng, hơn nữa, ta bản thân chút ngộ, cũng không thích hợp ngươi. Mỗi người đều có được con đường của mình, con đường của ta, không thích hợp ngươi. Cho nên, ngươi nếu muốn nắm giữ Kiếm Vực, chỉ có đi tăng lên kiếm của ngươi nói, mà kiếm đạo, cũng không phải cái gọi là tu luyện kiếm kỹ, mà là muốn ngộ, cảm ngộ Thiên Địa, cảm ngộ vạn vật, cảm ngộ vũ trụ.”

Nói đến đây, Đế Nữ hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau nửa ngày, nàng mở hai mắt ra nhìn xem Dương Diệp, nói: “Thế giới rất lớn, chúng ta, rất nhỏ bé. Lời ấy, ngươi phải nhớ cho kỹ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ không tại vì chính mình một điểm thành tựu mà đắc chí rồi!” Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Đế Nữ, nói: “Lại nói, chúng ta nhận thức lâu như vậy, ta còn không biết ngươi tên là gì.”

Đế Nữ không nói gì.

“Không thể nói sao?” Dương Diệp nói.

Hồi lâu, Đế Nữ nói: “Ta vô tình ý xem nhẹ ngươi, nhưng sự thật là, chúng ta xác thực không phải một cái thế giới người. Ta và ngươi tầm đó có nguyên nhân quả, nhưng, này bởi vì cùng quả đã bị ta hóa giải. Hôm nay ngươi rời đi về sau, chúng ta chỉ sợ sẽ không tại có ngày gặp mặt.”

Dương Diệp trầm mặc, nói thực ra, Đế Nữ lời này nói bị tổn thương người, nhưng hắn vẫn không cách nào phản bác. Sau nửa ngày, hắn bỗng nhiên cười cười, nói: “Ta cảm thấy cho ngươi có chút lấy tương rồi. Dù sao, ta là chuyện thích tựu đi làm, không thích tựu không đi làm, về phần những thứ khác, ta một mực bỏ qua. Đương nhiên, ta được thừa nhận, lời của ngươi thật sự bị tổn thương người, nhưng ta tin tưởng, cuối cùng có một ngày chúng ta sẽ là cùng một cái thế giới đấy.”

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, quay người rời đi.

Đế Nữ nhìn xem Dương Diệp bóng lưng biến mất tại cửa đại điện, hồi lâu, nàng có chút cúi đầu, nói: “Cùng ta làm bằng hữu, ngươi sẽ chết”

Ra Bồng Lai đảo, Dương Diệp còn không có phi hành bao lâu, một nữ tử tựu chắn trước mặt hắn. Nữ nhân này không phải người khác, đúng là cái kia Tu La Vương.

“Về sau đừng tại bước vào Ái Cầm Hải vực, bằng không thì, ta sẽ giết ngươi!” Tu La Vương gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta biết rõ ngươi trước kia một ít tao ngộ, nhưng là, ngươi cũng không thể một gậy tre quật ngã một thuyền người ah. Các ngươi yêu thú nhiều lần giết ta, nhưng ta cũng không có cừu thị toàn bộ Yêu tộc ah. Cho nên, ta cảm thấy được, ngươi được cải biến thoáng một phát quan niệm của mình, bằng không thì, ngày nào đó không chừng đã bị người cho thu thập!”

“Đừng nói với ta người này là ngươi!” Tu La Vương mỉa mai nói.

“Xem tại mặt mũi của nàng lên, ta tựu không cùng ngươi lải nhải rồi.”

Dương Diệp nói xong, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tu La Vương hai mắt nhắm lại, muốn ra tay, nhưng mà giống như là nghĩ đến cái gì, cuối cùng nhất nàng hay là buông lỏng tay ra.

Xa xa, Dương Diệp đem chính mình tốc độ thi triển đã đến cực hạn. Dùng hắn thực lực bây giờ, tuyệt không cần sợ hãi cái kia Tu La Vương, bất quá hắn biết rõ, ở chổ đó, có Đế Nữ tại, hai người bọn họ căn bản đánh không đứng dậy, cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn ly khai, không cùng đối phương lải nhải lãng phí thời gian.

Vân Hải Thành bên ngoài.

Dương Diệp vừa dứt đấy, An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần tựu xuất hiện ở bên cạnh hắn.

“Sự tình xử lý xong rồi hả?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hư Vô Thần, nói: “Lần này ngươi đi theo ta đi Trung Thổ Thần Châu, Nhưng có thể cũng không phải là trước ngươi đi theo Lâu Thiên Tiêu như vậy rồi. Nói thực ra, ta tuy nhiên không có đi qua Trung Thổ Thần Châu, nhưng là tại Trung Thổ Thần Châu cừu gia cũng đã có vài gia rồi. Ngươi đi theo ta đi, không chừng tựu thật sự có đi không về rồi!”

“Lão gia nhà ta tử tựu là nhìn trúng điểm ấy, mới khiến cho ta đi theo ngươi đi đấy!” Hư Vô Thần nói: “Hắn nói ta tại đây Thanh Châu qua Thái Bình rồi, là nên đi ra ngoài hảo hảo bị người tra tấn thoáng một phát mới được.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, nếu như ngươi chết, ta tuyệt đối bao vùi!”

Hư Vô Thần mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Ngươi có thể nói hay không nói điểm dễ nghe!”

Dương Diệp ha ha cười cười, nói: “Tốt, chúng ta đây lần này đi, tựu gặp lại Trung Thổ Thần Châu cái kia chút ít cái gọi là thiên kiêu, xem bọn hắn có phải thật vậy hay không có ba đầu sáu tay!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời, An Nam Tĩnh lập tức đi theo. Hư Vô Thần hít sâu một hơi, nói: “Lão gia tử, ngươi để cho ta đi theo cái tên điên này, ngươi không sợ, Nhưng ta có chút sợ ah”

Nói xong, hắn hóa thành một đạo quang mang phóng lên trời, hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đuổi theo.

Muốn đi Trung Thổ Thần Châu, ba người tự nhiên không có khả năng cứ như vậy bay lên đi đấy. Bởi vì, coi như là dùng ba người thực lực, muốn bay đến Trung Thổ Thần Châu, chỉ sợ cũng ít nhất phải trên trăm năm thời gian. Bởi vậy, bọn hắn muốn nghĩ đến Trung Thổ Thần Châu đi, nhất định phải cưỡi con thoi vân hạm. Mà con thoi vân hạm, chỉ có tại phía nam mấy trăm vạn dặm bên ngoài vân Thành có.

Vân Thành kỳ thật nghiêm khắc mà nói, cũng thuộc về Thanh Châu, nhưng là, nó thật sự quá vắng vẻ rồi, vắng vẻ đến cùng Thanh Châu tất cả thế lực lớn căn bản không có một điểm cùng xuất hiện. Cũng bởi vì nó quá vắng vẻ, bởi vậy, Thanh Châu tất cả thế lực lớn cũng không có bất kỳ một phương thế lực cùng chúng vãng lai. Bởi vậy, cái này vân Thành tuy nhiên chỗ Thanh Châu, nhưng đối với Thanh Châu nhóm thế lực mà nói nhưng lại rất xa lạ.

Bỏ ra gần ba ngày ba đêm thời gian, Dương Diệp ba người rốt cục đi tới vân Thành. Lại để cho ba người kinh ngạc chính là, cái này vân Thành dĩ nhiên là lơ lửng đấy. Ngược lại không cao lắm, chỉ là lơ lửng ở giữa không trung. Mà ở vân Thành trên không, tắc thì thỉnh thoảng bay qua nguyên một đám quái vật khổng lồ, những... Này quái vật khổng lồ tốc độ cực nhanh, nhanh đến cho dù là ba người họ khó có thể thấy rõ chúng quỹ tích!

“Cái này là vân hạm, tốc độ thật nhanh, hoàn toàn siêu việt Thánh giả, không, phải nói, Thánh giả cùng nó căn bản không cách nào so sánh được!” Hư Vô Thần nói: “Chúng ta muốn đi Trung Thổ Thần Châu, nhất định phải được ngồi cái này. Ngồi cái đồ chơi này quý chết rồi, ai, mỗi ngồi một lần, ta được đều tại giọt máu.”

“Làm một lần tiêu bao nhiêu siêu phẩm đá năng lượng?” Dương Diệp tò mò hỏi.

“Siêu phẩm đá năng lượng?” Hư Vô Thần khóe miệng co quắp rút, nói: “Cái này ngồi một lần, một người cần một quả Tử Tinh thạch, Tử Tinh thạch ah!”

Dương Diệp nheo mắt, một quả Tử Tinh thạch

“Đợi tí nữa hai người các ngươi đi theo ta là được rồi, cái chỗ này ta thục (quen thuộc)!” Hư Vô Thần nói đến đây, sắc mặt đột nhiên chăm chú mà bắt đầu..., nói: “Cái chỗ này bởi vì có thể đi hướng từng cái châu, bởi vậy, tại đây tam giáo cửu lưu đều có, trong đó rất nhiều người cùng thế lực đều là đến từ những châu khác đấy, thậm chí Trung Thổ Thần Châu người cũng có, cho nên, chúng ta tận lực muốn ít xuất hiện một điểm! Dù sao, đợi tí nữa sự tình đều do ta đến xử lý, có tốt không?”

Dương Diệp nói: “Ngươi cái tên này, nói rất hay giống ta yêu gây chuyện tựa như!”

“Không, ngươi không thích gây chuyện, nhưng sự tình ưa thích chọc giận ngươi!” Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp: “”

Tại Hư Vô Thần dưới sự dẫn dắt, ba người tới này lơ lửng trên không trung vân Thành trước cổng chính, tại đại môn hai bên, có hai gã thủ tướng. Lại để cho Dương Diệp kinh ngạc chính là, hai người vậy mà đều là Bán Thánh.

Hư Vô Thần đi đến cái kia trước mặt hai người, cũng không nói nhảm, cong ngón búng ra, hai quả nạp giới bay đến trước mặt hai người, hai người tất cả bắt được một quả nạp giới, quét thoáng một phát, sau đó đem nạp giới thu vào, đón lấy, đại môn từ từ mở ra.

“Đi thôi!” Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, cứ như vậy, ba người tiến vào vân Thành.

“Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi mua vân phiếu vé!”

Hư Vô Thần nói xong, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Chỉ chốc lát, Hư Vô Thần mang theo ba trương tinh tạp trở về rồi.

Hư Vô Thần cong ngón búng ra, trong đó lưỡng trương tinh tạp bay đến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Chúng ta đi thôi, vân hạm lập tức muốn bay lên.”

Rất nhanh, ba người tới một chiếc cùng loại thuyền vân hạm trước mặt, vân hạm không nhỏ, nhưng cũng không lớn, trường chừng trăm trượng, rộng hơn mười trượng. Tại giao tinh tạp về sau, ba người leo lên vân hạm. Tại vân hạm phía trên, có mấy chục cái xa hoa ghế lô, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đang muốn hướng những cái... Kia ghế lô đi đến, Hư Vô Thần nhưng lại ngăn cản hai người, sau đó cười khổ nói: “Ta mua chính là không có ghế lô vân phiếu vé, không có biện pháp, có ghế lô vân phiếu vé muốn năm miếng Tử Tinh thạch, thật sự là ngồi không nổi a! Cho nên, chúng ta chỉ có thể ở cái này bong thuyền đợi mấy ngày.”

Năm miếng Tử Tinh thạch!

Dương Diệp khóe miệng co lại, cái này khai mở vân hạm chính là tại đoạt ah!

Bất đắc dĩ, ba người chỉ có thể ở bong thuyền tùy tiện tìm cái địa phương bàn ngồi xuống.

“Vị cô nương này, bên ngoài gió lớn, không bằng đến túi của ta mái hiên nghỉ ngơi một chút, như thế nào?”

Đúng lúc này, một gã mặc cẩm y nam tử đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, cười nói.

An Nam Tĩnh lông mày kẻ đen cau lại, lúc này, cẩm y nam tử lại nói: “Là tại hạ càn rỡ thô lỗ rồi, bất quá, tại hạ cũng không ác ý, chỉ là thấy cô nương khí chất không tầm thường, định không phải phàm nhân, bởi vậy, muốn cùng cô nương làm người bằng hữu.” Nói xong, hắn tay phải vung lên, mười miếng Tử Tinh thạch xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Nho nhỏ lễ vật, coi như tại hạ trước khi càn rỡ thô lỗ mà bồi tội, kính xin cô nương tuyệt đối không được cự tuyệt.”

An Nam Tĩnh đang muốn nói chuyện, tại bên cạnh hắn Dương Diệp nhưng lại trực tiếp đem cái kia mười miếng Tử Tinh thạch thu vào, sau đó cười nói: “Vị huynh đài này khách khí, đi ra ngoài tại bên ngoài tựu là bằng hữu, huynh đài như thế hùng hồn giúp người, tại hạ kính nể, phi thường kính nể!”

Cẩm y nam tử trên mặt dáng tươi cười ở, nhưng là hắn rất nhanh lại khôi phục, nói: “Các hạ là?”

Dương Diệp cười nói: “Tại hạ Diệp Dương, bên cạnh vị này chính là muội muội ta!”

Một bên, Hư Vô Thần khóe miệng quất thẳng tới, nhìn thoáng qua cái kia cẩm y nam tử, trong mắt mang theo một tia thương cảm.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia cẩm y nam tử trên mặt dáng tươi cười lập tức tự nhiên nhiều hơn, nói: “Nguyên lai là Diệp huynh ah, kính đã lâu kính đã lâu, tại hạ lâm bệnh kinh phong, U Châu nhân sĩ, không biết Diệp huynh là cùng Diệp cô nương là cái đó một châu?”

“Thanh Châu!” Dương Diệp cười nói.

Thanh Châu!

Cẩm y nam tử trong mắt có một tia khinh miệt, nhưng là che dấu vô cùng tốt. Hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó cười nói: “Đi ra ngoài tại bên ngoài, quen biết tức là hữu duyên, không bằng ba vị đến túi của ta mái hiên ẩm mấy chén?” Tuy nhiên hắn là đang hỏi Dương Diệp, nhưng là ánh mắt nhưng lại thỉnh thoảng xem An Nam Tĩnh.

Cẩm y nam tử vốn cho là Dương Diệp sẽ đáp ứng, nhưng là Dương Diệp nhưng lại lắc đầu, nói: “Muội muội ta ưa thích yên tĩnh, không rất ưa thích ồn ào, ai, Nhưng tiếc, Nhưng tiếc ta nghèo rớt dái a, không cách nào cho nàng mua một trương có chứa ghế lô vân phiếu vé, ai”

Cẩm y nam tử hơi sững sờ, chứng kiến Dương Diệp một bộ tiếng buồn bã thở dài bộ dáng, hắn khuôn mặt có chút co lại, sau đó nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, nói: “Ghế lô sự tình là chuyện nhỏ, đã Diệp cô nương ưa thích yên tĩnh, cái kia ghế lô sự tình tựu giao cho tại hạ.”

Nói xong, hắn phủi tay chưởng, rất nhanh, một gã lão giả đã đi tới, sau đó đưa cho một trương màu vàng tạp đến An Nam Tĩnh trước mặt. Cẩm y nam tử tiếp nhận thẻ vàng, sau đó đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Đây là số 15 ghế lô, là thượng đẳng ghế lô, bên trong có cường đại Tụ Linh Trận pháp, đối với tu luyện trợ giúp thật lớn, mong rằng Diệp cô nương xin vui lòng nhận cho! Ân, tuy nhiên bỏ ra mười miếng Tử Tinh thạch, bất quá đều là chuyện nhỏ!”

An Nam Tĩnh không nhúc nhích, Dương Diệp nhưng lại vội vàng nhận lấy thẻ vàng, đem thẻ vàng thu lại về sau, hắn nhìn về phía cẩm y nam tử, sau đó nói: “Kỳ thật ta cũng ưa thích yên tĩnh”

Cẩm y nam tử: “”

PS: Cầu vé tháng!

Quyển sách đến từ /book/html/25

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1063: Chúng ta là bạn tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cẩm y nam tử biểu lộ có chút mất tự nhiên, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục tự nhiên. £ ∝, hắn đối với Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cười cười, sau đó nhìn về phía lão giả bên cạnh, lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, chỉ chốc lát tựu đã đi tới. Lúc này đây, trên tay hắn cầm lưỡng tấm thẻ vàng.

Cẩm y nam tử đem lưỡng tấm thẻ vàng đưa cho Dương Diệp, nói: “Diệp huynh cùng lệnh muội đều là người trung hào kiệt, ta Lâm Kinh Phong hôm nay hy vọng cùng hai vị làm bằng hữu, không biết hai vị?”

Dương Diệp liền tranh thủ lưỡng tấm thẻ vàng tiếp nhận đi, sau đó nói: “Lâm huynh, ta thật sự là rất ít gặp ngươi loại này hùng hồn người, ngươi yên tâm, từ giờ trở đi, chúng ta sẽ là bằng hữu.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng hơi nhấc lên, nổi lên một vòng hơi không thể tra độ cong.

Một bên Hư Vô Thần tắc thì há to mồm nhìn xem Dương Diệp, một bộ lần thứ nhất nhận thức Dương Diệp bộ dáng.

Cẩm y nam tử cười cười, nói: “Diệp huynh lần đi thế nhưng mà Trung Thổ Thần Châu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Như thế nào, Lâm huynh cũng là đi Trung Thổ Thần Châu?”

“Tự nhiên!”

Cẩm y nam tử cười nói: “Chuyến đi này, có gần năm ngày lộ trình, trong khoảng thời gian này, mọi người chúng ta chính dễ dàng lẫn nhau chiếu ứng chiếu ứng.”

“Vậy thì tốt quá!” Dương Diệp cười nói: “Hy vọng mọi người chúng ta ở chung vui sướng, đúng rồi, muội muội ta có chút mệt mỏi, tựu cáo từ trước.”

Nói xong, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Hư Vô Thần hướng ghế lô khu vực đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp ba người rời đi, Lâm Kinh Phong trên mặt dáng tươi cười chậm rãi thu liễm. Lúc này, hắn lão giả bên cạnh trầm giọng nói: “Thiếu gia, này ba người bất quá là chính là Bán Thánh mà thôi, thiếu gia cần gì phải hoa lớn như vậy một cái giá lớn tiếp cận ba người?”

Lâm Kinh Phong khẽ lắc đầu, sau đó cười nói: “Lâm Lão, ngươi nên biết, chúng ta Hợp Hoan Tông đều có một loại bí pháp, cái kia chính là có thể cảm ứng đặc thù thể chất nữ tử. Tuy nhiên ta không biết được nàng này đến tột cùng là cái gì tính chất đặc biệt, nhưng là, không hề nghi ngờ, nàng tuyệt đối là một cái hi hữu thể chất, hắc hắc, nếu như có thể đem hắn cho rằng lô đỉnh hấp thu, thực lực của ta nhất định bạo tăng!”

“Đặc thù thể chất!”

Lâm Lão hai mắt nhắm lại, nói: “Đã như vầy, sao không lại để cho lão nô trực tiếp đem hắn bắt giữ?”

Lâm Kinh Phong thấp giọng thở dài, nói: “Lâm Lão, ngươi phải hiểu được, tại đây không phải U Châu, không là địa bàn của chúng ta. Đến sau này, chúng ta làm việc nhất định phải ít xuất hiện một điểm, bằng không thì, chết như thế nào cũng không biết. Tựu như lúc này, nếu như chúng ta tại đây Vân Hạm phía trên động thủ, chỉ sợ sau một khắc sẽ bị người vứt bỏ đi!”

“Vì sao?” Lâm Lão khó hiểu.

Lâm Kinh Phong chỉ chỉ xa xa Vân Hạm thượng một cái đám mây tiêu chí, nói: “Thấy không, đây là Trung Thổ Thần Châu Vân Minh Thương Hội tiêu chí. Cái kia Vân Minh Thương Hội thế lực, trải rộng toàn bộ Linh giới, không chỉ có Linh giới, nghe nói vực Ngoại rất nhiều thế giới cũng có bọn hắn chi nhánh. Nếu như chúng ta tại đây Vân Hạm thượng nháo sự, chẳng khác nào là ở không nể mặt bọn họ, tại Trung Thổ Thần Châu, có lẽ có thế lực có thể không nể mặt bọn họ, nhưng là, tuyệt đối không kể cả chúng ta, cũng không kể cả chúng ta Hợp Hoan Tông!”

Sau nửa ngày, Lâm Lão đắng chát cười cười, nói: “Tại U Châu, Lâm gia chúng ta là đệ nhất thế gia, ai cũng muốn cho chúng ta mặt mũi, không nghĩ tới ra U Châu, ai”

Lâm Kinh Phong cười nói: “Lúc trước ta một mình một người ly khai

U Châu tiến về trước Trung Thổ Thần Châu, nhiều lần thiếu chút nữa bởi vì chính mình tự đại mà thân vẫn. Ta tại Trung Thổ Thần Châu, lớn nhất thành cũng không phải là gia nhập Hợp Hoan Tông, trở thành Hợp Hoan Tông ngoại môn đệ tử, mà là minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là, người, được ít xuất hiện. Càng phải hiểu, người nào có thể gây, người nào không thể gây!"

"Ba người này có thể gây?" Lâm Lão hỏi.

Lâm Kinh Phong cười nói: "Ba người khí tức trầm ổn, thực lực khẳng định không tệ, bất quá, đến bây giờ ba người họ bất quá là Bán Thánh mà thôi, đủ thấy ba người thiên phú. Hơn nữa, ba người họ đến từ Thanh Châu, Thanh Châu tuy nhiên không phải tất cả châu bên trong nhất xuống dốc đấy, nhưng là cũng tựu như vậy, qua nhiều năm như vậy, giống như cũng tựu xuất hiện một cái Lâu Thiên Tiêu, về phần cái kia Lâu Thiên Tiêu, người này ngược lại là có chút năng lực, nghe nói đã lấy được cái gì truyền thừa, bởi vậy đã nhận được ngoại môn Trường Lão coi trọng. Mà hiển nhiên, hai người này cũng không phải cái kia Lâu Thiên Tiêu."

"Cái kia thiếu gia vì sao không các loại chúng ta đã đến Trung Thổ Thần Châu, sau đó tại để cho ta bắt giữ nữ nhân kia?" Lâm Lão nói.

"Cái này tựu không có ý gì rồi!" Lâm Kinh Phong cười nói: "Ta là người, không thích cường ra, ta thích đối phương ngoan ngoãn địa nằm ở trước mặt ta, đặc biệt là loại này cao lạnh nữ tử, như vậy chinh phục bắt đầu mới có cảm giác thành tựu!"

"Thiếu gia có nắm chắc?" Lâm Lão nói.

Lâm Kinh Phong thủ đoạn khẽ động, một quả Tử Tinh thạch ra hiện trong tay hắn, nói: "Nhiều khi, không có tiền không giải quyết được sự tình!"

Số hai mươi trong rạp.

Vừa mới tiến ghế lô, Hư Vô Thần tựu đứng ở Dương Diệp trước mặt, sau đó cẩn thận đánh giá liếc Dương Diệp, nói: "Chậc chậc, Dương Diệp, không thể không nói, ta trước kia thật sự là nhìn lầm ngươi rồi. Theo mới quen thoáng một phát, ta gọi Hư Vô Thần!"

Dương Diệp cong ngón búng ra, một tấm thẻ vàng rơi vào Hư Vô Thần trước mặt, nói: "Mau cút đi cho xa!"

Hư Vô Thần ha ha cười cười, tiếp nhận thẻ vàng quay người ra ghế lô.

đọc⁕truyện với //truyenyy/
"Ngươi biến thành xấu!" An Nam Tĩnh nói.

Dương Diệp cười cười, nói: "Đi ra ngoài tại Ngoại, có thể không động thủ tựu tận lực không động thủ. Lại nói tiếp, có miễn phí Tử Tinh thạch, chúng ta vì cái gì không muốn đâu này?"

"Kỳ thật cũng tốt!" An Nam Tĩnh nói.

"Cái gì?" Dương Diệp có chút khó hiểu.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: "Ngươi so trước kia thành thục rất nhiều, cũng lý trí rất nhiều. Nếu là lúc trước, ngươi sẽ một kiếm đem đối phương chém thành hai khúc."

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Không nói cái này rồi. Đúng rồi, ngươi thực lực bây giờ như thế nào?"

"Có thể giết Thánh giả!" An Nam Tĩnh nói: "Ta đã dung hợp ta nhiều loại ý cảnh, mà lại đem năm đó huyền giả đại lục Vũ Thần ý niệm đều dung hợp. Cái kia Lâu Thiên Tiêu tuy nhiên có được bản năng pháp tắc, nhưng là nếu là cùng ta đơn đả độc đấu, hắn cái này bản năng pháp tắc đối với ta một điểm dùng đều không có. Ta lúc này cùng người đối chiến, đối phương chỉ cần vừa ra tay, phía sau mặt khả năng xuất hiện chiêu thức đều sẽ xuất hiện tại ta trong đầu."

"Thật muốn đánh với ngươi một trận!" Dương Diệp nói.

"Sẽ có cơ hội đấy!"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó nàng nhìn thoáng qua bốn phía, nói: "Này phòng linh khí tốt nồng đậm, phi thường thích hợp tu luyện!"

"Cảm nhận được!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đánh giá bốn phía liếc, không thể không nói, mười miếng tử kim thạch hoa vẫn có chút giá trị đấy, trong gian phòng đó, tuy nhiên không phải rất lớn, nhưng là cái gì cũng có, mà ngay cả trên mặt bàn trang hoa quả đều là Tiên giai đấy, chỉ là không nhiều lắm. Trừ lần đó ra, trong phòng linh khí phi thường nồng đậm, đã cơ hồ đạt đến thực chất tình trạng.

Đúng lúc này, Dương Diệp trước ngực nhuyễn bỗng nhúc nhích, đón lấy một cái màu trắng đầu theo hắn trước ngực chui ra, cái này màu trắng đầu dĩ nhiên là là Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch ánh mắt đi lòng vòng, sau đó cái mũi nhẹ nhàng vui vẻ, lập tức, chung quanh vô số linh khí chui vào nàng trong lỗ mũi.

An Nam Tĩnh: “”

Dương Diệp khóe miệng co lại, đem Tiểu Bạch kéo ra ngoài, sau đó nói: “Tử Điêu đâu này?”

Tiểu Bạch học Tử Điêu như vậy hai móng ôm Dương Diệp đôi má, sau đó dùng chính mình cái trán không ngừng cọ Dương Diệp cái trán, cứ như vậy cọ xát hồi lâu, nàng mới bắt đầu vung vẩy khởi tiểu trảo.

Dương Diệp: “”

Đã qua rất lâu, Dương Diệp rốt cục minh bạch Tiểu Bạch ý tứ. Tử Điêu lại đang tu luyện rồi. Phải nói, Tử Điêu khả năng chỗ xung yếu kích thánh giai rồi. Dương Diệp có chút xấu hổ, bởi vì Tử Điêu đều chỗ xung yếu kích Thánh giả rồi, mà hắn vừa mới đến cao cấp Bán Thánh. Dùng hắn trước mắt tình huống, chỗ xung yếu kích Thánh giả khẳng định là không được.

Cho dù đi, hắn cũng sẽ không đấy, bởi vì Đế Nữ từng nói qua, hắn căn cơ căn bản bất ổn, nếu như trong vòng năm năm trùng kích Thánh giả, có thể sẽ mang đến cho mình không cách nào vãn hồi tổn thương. Đương nhiên, hắn không có khả năng các loại 5 năm đấy, chỉ có thể nói, hắn sẽ nghĩ biện pháp đi vững chắc chính mình trụ cột, nền tảng vững chắc sau mới có thể tại đi trùng kích Thánh giả.

Đúng lúc này, Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch đột nhiên mở ra miệng nhỏ, đón lấy, trong phòng vô số linh khí đột nhiên bắt đầu chuyển động, cuối cùng toàn bộ chui vào Tiểu Bạch trong mồm.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trực tiếp ngây người, Dương Diệp chính muốn ngăn cản Tiểu Bạch, mà lúc này, Tiểu Bạch trong miệng đột nhiên hộc ra một khối sáng lóng lánh Thạch Đầu, Dương Diệp thò tay tiếp được hòn đá kia, lần nữa ngây người, bởi vì đây là Tử Tinh thạch.

Mà một bên An Nam Tĩnh tắc thì không hề chớp mắt nhìn xem Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, đang muốn nói chuyện, Tiểu Bạch đột nhiên lại há hốc miệng ra, sau đó khối thứ hai Tử Tinh thạch theo hắn trong mồm phun ra.

Dương Diệp vội vàng tiếp được, thu hồi Tử Tinh sau đá, lại vội vàng hai tay đặt ở Tiểu Bạch dưới miệng mặt

Cứ như vậy, đã qua ước chừng một phút đồng hồ, Tiểu Bạch tại An Nam Tĩnh trong ánh mắt, lại hộc ra một quả Tử Tinh thạch.

Dương Diệp hưng phấn đều nhanh nhảy dựng lên rồi, đồng thời cũng hối hận, hối hận một mực quên lãng tên tiểu tử này, nếu như sớm chút đem tên tiểu tử này ôm ra ra, hắn hiện tại chính là một cái siêu cấp phú hào ah!

“Nhanh, nhanh khiến nó dừng lại!” Đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên thất thanh nói.

Dương Diệp khó hiểu địa nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nói: “Ngươi không có phát hiện sao? Chúng ta gian phòng kia linh khí đều bị nó hấp đã xong.”

“Không có sao ah, hấp hết tựu hấp hết quá, dù sao để cho chúng ta hấp lời mà nói..., hấp một năm đều hấp không hết!” Dương Diệp không sao cả nói.

“Nó khởi đầu hấp cái khác gian phòng linh khí rồi!” An Nam Tĩnh trầm tư nói.

Dương Diệp sững sờ, vội vàng nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, lúc này trong phòng linh khí đã khô kiệt, nhưng là vô số linh khí đang từ bên ngoài gian phòng điên cuồng tuôn ra vào giữa phòng, cuối cùng toàn bộ tiến nhập Tiểu Bạch trong miệng.

Muốn chuyện xấu!

Dương Diệp vừa định ngăn lại Tiểu Bạch, mà lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại Vân Hạm phía trên vang lên: “Ai dám tại ta Vân Minh Thương Hội giương oai!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cảm giác được hơn mười đạo khí tức chính hướng bọn họ bên này vọt tới.

Những... Này khí tức ít nhất đều là Thánh giả!

Mà cái kia Tiểu Bạch vẫn còn giương cái miệng nhỏ nhắn hấp ah hấp

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1064: Vô sỉ Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tác giả: Thanh Loan Phong Thượng → download:

Đứng đầu tiểu thuyết

Đổi mới nhanh nhất đấy, Vô popup!

Dư Khánh là Vân Minh Thương Hội tại Vân Thành người phụ trách, lúc này, sắc mặt của hắn cực kỳ khó coi. Bởi vì hắn không nghĩ tới thậm chí có người dám tại Vân Hạm thượng quấy rối, đặc biệt là ở thời điểm này. Vừa nghĩ tới số 1 ghế lô vị kia trước khi xem ánh mắt của hắn, hắn tựu muốn giết người. Nhiều năm qua cố gắng, rất có thể ngay tại hôm nay toàn bộ ngâm nước nóng rồi!

Số hai mươi ghế lô!

Dị trạng tựu là theo số hai mươi ghế lô truyền đến đấy!

Dư Khánh mặt âm trầm mang theo hơn mười người lão giả hướng số hai mươi ghế lô tiến đến, vừa xong số hai mươi ghế lô, bên trong môn đột nhiên bị mở ra, đón lấy, một gã mặc thanh sam nam tử từ bên trong vọt ra, người này thanh sam nam tử trong miệng còn hô to lấy: “Chuyện gì xảy ra, cứu jìng chuyện gì xảy ra, vì cái gì phòng ta nội huyền khí toàn bộ cũng bị mất? Vì cái gì? Rốt cuộc là vì cái gì!”

Dư Khánh bọn người: “”

Đúng lúc này, người này thanh sam nam tử đột nhiên nhìn về phía Dư Khánh, nói: “Ngươi có phải hay không cái này Vân Hạm người phụ trách?”

Dư Khánh vô ý thức gật gật đầu.

“Vì cái gì phòng ta nội huyền khí đã không có!” Thanh sam nam tử thoáng một phát chạy tới Dư Khánh trước mặt, gào thét, nói: “Ngươi có biết hay không, ta bỏ ra hai mươi miếng Tử Tinh thạch mua ghế lô, tựu là hy vọng có thể ở bên trong hảo hảo tu luyện thoáng một phát, sau đó trùng kích Thánh giả, mà bây giờ bên trong linh khí nhưng lại đột nhiên toàn bộ không có. Ngươi nói, ngươi nói, phải hay là không các ngươi Vân Minh Thương Hội giở trò quỷ, cố ý lừa gạt chúng ta Tử Tinh thạch? Phải hay là không?”

Bởi vì biến cố, bởi vậy, rất nhiều trong rạp mọi người đi ra, nghe được thanh sam nam tử lời mà nói..., mọi người ánh mắt lập tức đã rơi vào cái kia Dư Khánh trên người, những người này trong ánh mắt, có hoài nghi, có nghi hoặc.

Phát giác được chung quanh ánh mắt của mọi người, Dư Khánh khuôn mặt một hồi run rẩy, hắn gắt gao nhìn xem thanh sam nam tử, nói: “Các hạ, nói lung tung, là gặp người chết đấy.”

“Ngươi”

Thanh sam nam tử hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước, chỉ vào Dư Khánh, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, “Ngươi, ngươi” nói xong, hắn giống như là bị Dư Khánh mà nói cho hù đến giống như, vậy mà nói không ra lời.

Dư Khánh: “”

Mà người chung quanh tắc thì lắc, cái này thanh sam nam tử lá gan cũng quá nhỏ hơn chút ít, bất quá ngẫm lại cũng thế, cái này Vân Minh Thương Hội thế đại, bị cái này vân mãnh liệt thương hội nguy hiểm, ai không sợ? Nghĩ vậy, mọi người ánh mắt lại đã rơi vào Dư Khánh bọn người trên thân, cái này Vân Minh Thương Hội tại sao phải uy hiếp cái này thanh sam nam tử? Đừng nói là đây quả thật là Vân Minh Thương Hội đang làm trò quỷ?

Nghĩ vậy, trong tràng rất nhiều người ánh mắt cổ quái lên, bất quá nhưng lại không ai dám đứng ra.

Phát giác được chung quanh ánh mắt của mọi người, Dư Khánh sắc mặt tái nhợt, đang muốn nói chuyện, lúc này, một đạo thanh thúy thanh âm theo Dư Khánh sau lưng truyền đến: “Vị này Tiểu ca nói đùa, ta Vân Minh Thương Hội như thế nào sẽ vì bởi vì chính là một điểm Tử Tinh thạch mà bại xấu thanh danh của mình? Trước khi xuất hiện dị biến, là vì Vân Hạm phía trên trận pháp xuất hiện một điểm vấn đề, mọi người không được nghĩ ngợi lung tung, đợi tí nữa sẽ khôi phục bình thường.”

Mọi người nghe thanh âm nhìn lại, chỉ thấy một gã mỹ phụ chính chậm rãi đi tới.

Mỹ phụ đang mặc trang phục lộng lẫy, cung tóc mai cao vãn, chân mày lá liễu mắt hạnh, da trắng như ngọc, dung mạo xinh đẹp tuyệt tục, hắn dáng người càng là trước sau lồi lõm, lửa nóng chọc người.

Nhìn thấy mỹ phụ, Dư Khánh biến sắc, vội vàng đi tới mỹ phụ trước mặt, sau đó khom người xuống, nói: “Đại tiểu thư, tiểu tử này sự tình, giao cho ta đến xử lý thì tốt rồi, làm sao có thể làm phiền ngài?”

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người sắc mặt đều là biến đổi, cái này Dư Khánh thế nhưng mà Thánh giả cảnh cường giả ah! Một gã Thánh giả cảnh cường giả vậy mà đối với nữ nhân này như thế tôn kính, nữ nhân này cứu jìng thân phận gì?

“Không sao!”

Mỹ phụ chậm rãi đi đến thanh sam nam tử trước mặt, nói: “Dị biến là trước theo các hạ gian phòng khởi đầu, nghĩ đến, có thể là ngươi trong phòng trận pháp xảy ra vấn đề, Nhưng hay không để cho ta các loại tiến qù kiểm tra một phen?”

Thanh sam nam tử đột nhiên chỉ vào một bên Dư Khánh, nói: “Hắn vừa uy hiếp ta”

Dư Khánh khóe miệng co lại, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng giống như là cố kỵ cái gì, chỉ có thể gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tiếp tục bắt đầu trầm mặc.

“Dư quản sự ngôn ngữ không lo, là hắn không phải.” Nói xong, mỹ phụ cong ngón búng ra, năm miếng Tử Tinh thạch đã rơi vào Dương Diệp trước mặt, “Cái này cho là bồi tội rồi, việc này như vậy bỏ qua, như thế nào?”

Thanh sam nam tử liền tranh thủ Tử Tinh thạch thu vào, sau đó cười hắc hắc nói: “Đại tỷ ngươi thật sự là quá khách khí, tựu là một chút chuyện nhỏ mà thôi, ta là cái loại nầy đúng lý không buông tha người người sao?”

Mọi người: “”

Cái kia Dư Khánh khóe miệng đều nhanh căng gân.

Mỹ phụ nhìn thoáng qua thanh sam nam tử, khẽ gật đầu, muốn đi tiến ghế lô, nhưng là, đột nhiên, nàng lại ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía chung quanh mọi người, nói: “Chư vị, Vân Minh Thương Hội danh dự nghĩ đến tất cả mọi người như thế minh bạch, đừng nói chính là mấy trăm Tử Tinh thạch, tựu là mấy vạn Tử Tinh thạch, cũng không có khả năng để cho ta vân mãnh liệt thương sẽ làm ra thất tín sự tình. Việc này bất quá là một cái hiểu lầm, đợi tí nữa chúng ta sẽ trọng khải trận pháp, chư vị tán đi a!”

Mọi người nhẹ gật đầu, chỉ chốc lát tựu từng người về tới bọc của mình mái hiên.

Mỹ phụ quay người nhìn thoáng qua thanh sam nam tử, sau đó đi vào trong rạp. Vừa mới tiến ghế lô, An Nam Tĩnh tựu chạy ra đón chào, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó đi tới thanh sam nam tử bên cạnh.

Thanh sam nam tử dĩ nhiên là là Dương Diệp.

Tiểu Bạch làm ra chuyện này, không nghĩ qua là, tiếp theo sẽ bạo lộ Tiểu Bạch, mà một khi bạo lộ Tiểu Bạch, chuyện kia khả năng tựu phiền toái lớn hơn. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể làm cái này một chỗ.

Mỹ phụ ánh mắt tại An Nam Tĩnh trên người đánh giá liếc, sau đó ánh mắt quét bốn phía liếc, cuối cùng, nàng nhìn về phía Dư Khánh, Dư Khánh khẽ lắc đầu.

Mỹ phụ ánh mắt lại lần nữa rơi vào Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trên người, sau nửa ngày, nàng nói: “Xác thực là trận pháp xuất hiện một vài vấn đề, làm cho linh khí tiết ra ngoài. Chúng ta sẽ một lần nữa tụ linh, chúc hai vị đường đi vui sướng!” Nói xong, quay người rời đi.

Dư Khánh thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó vội vàng đi theo.

Trong một gian phòng.

“Đại tiểu thư, hai người kia tuyệt đối tuyệt đối có vấn đề!” Dư Khánh trầm giọng nói.

Mỹ phụ trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Vân Hạm phía trên mỗi một cái ghế lô trong phòng linh khí, cũng có thể duy trì ba năm tả hữu, hai người là Bán Thánh, căn bản không cách nào hấp thu nhiều như vậy linh khí. Coi như là Thánh giả, có trận pháp trở ngại, bọn hắn cũng không có khả năng như thế dễ dàng địa hút đi toàn bộ Vân Hạm linh khí. Cái kia cũng chỉ còn lại có một lời giải thích rồi, lưỡng trên thân người không phải có chứa dị vật, tựu là thần vật!”

Nói đến đây, mỹ phụ dừng một chút lại nói: “Điều tra rõ hai người đến lì sao?”

“Đến từ Thanh Châu!” Dư Khánh nói.

“Thanh Châu ư”

Mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Trọng khải Tụ Linh Trận pháp, về phần hai người kia, trước giám thị lấy. Thương hội tuy nhiên không thiếu điểm ấy tinh thạch, nhưng là không thể mặc người trêu đùa.”

“Đã minh bạch!”

Dư Khánh nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Số hai mươi trong rạp.

Mỹ phụ bọn người vừa mới đi, Dương Diệp lập tức nở nụ cười khổ, lần này thiếu chút nữa tựu lại đã xảy ra chuyện. Hắn vươn tay, tại hắn trong lòng bàn tay, có mười miếng Tử Tinh thạch. Đây là Tiểu Bạch vừa mới nhổ ra, nói thực ra, hắn đều có điểm muốn cho Tiểu Bạch tiếp tục hấp. Đương nhiên, cái này là không được, tại hấp xuống dưới, khẳng định phải ra vấn đề lớn rồi.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên lại xông hắn trước ngực xông ra, nàng quét bốn phía liếc, sau đó lại há hốc miệng ra, một bên An Nam Tĩnh biến sắc, ngay cả vội vươn tay bụm miệng nàng lại ba.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tràn đầy khó hiểu.

An Nam Tĩnh buông lỏng tay ra, sau đó vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, trong mắt có nhu sắc.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch bế lên, nói: “Về sau không có lệnh của ta, không thể loạn hấp, hiểu chưa?”

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, sau đó duỗi ra tiểu trảo ôm lấy Dương Diệp đôi má, học Tử Điêu như vậy cọ ah cọ.

Dương Diệp cười cười, nói: “Mau trở về đi thôi!”

Tiểu Bạch nhưng lại lắc đầu, sau đó tiểu trảo vung vẩy lên. Sau nửa ngày, Dương Diệp làm đã hiểu ý của nàng, trong không gian, Tử Điêu bế quan, chỉ có nàng một cái, ở bên trong quá nhàm chán rồi. Cho nên, nàng không muốn tại tiến qù.

Dương Diệp có chút khó xử, bởi vì mang theo người này, không chừng sẽ trêu chọc phiền toái gì. Đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Tựu làm cho nàng ở bên ngoài a.”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Tiểu gia hỏa này đến lì Nhưng không tầm thường, nàng là Thiên Địa linh Vương, nếu để cho ngoại nhân biết rõ, phiền toái sẽ không nhỏ!”

“Cũng không thể sợ phiền toái, tựu ủy khuất nàng, ngươi nói có đúng không?” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cũng thế, nàng trước kia đã bị đóng lâu như vậy, ta không nên tại làm cho nàng bị giam giữ rồi.” Nói xong, hắn vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Đợi ở bên ngoài có thể, nhưng là, ngươi không thể không có lệnh của ta tựu loạn hấp, hiểu không?”

Tiểu Bạch mãnh liệt gật đầu, cuối cùng nàng ôm lấy Dương Diệp hôn một cái, sau đó lại bay đến An Nam Tĩnh trên bờ vai dùng chính mình cái trán cọ xát An Nam Tĩnh đôi má.

An Nam Tĩnh trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, sau đó đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, Tiểu Bạch tựa hồ cũng rất ưa thích An Nam Tĩnh, đầu không ngừng cọ An Nam Tĩnh tay.

“Ngươi rất thích hắn!” Dương Diệp cười nói.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu.

“Ngươi về sau có tính toán gì không?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta chỉ nhận thức ngươi rồi.”

Dương Diệp trong nội tâm một nhu, đang muốn nói chuyện. Lúc này

Toàn bộ Vân Hạm đột nhiên kịch liệt run lên!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh biến sắc, lúc này, cái kia Dư Khánh thanh âm đột nhiên tại Vân Hạm thượng vang lên: “Là Tà Thần Tông, mọi người coi chừng!”

Môn đột nhiên bị mở ra, Hư Vô Thần chạy tiến đến, Hư Vô Thần nhìn xem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sắc mặt cực kỳ ngưng trọng, “Cái này Tà Thần Tông, là một cái bạch kim giai thế lực, tuy nhiên chúng theo chúng ta Vô Cực Ma Tông đều là bạch kim giai thế lực, nhưng là, thực lực của bọn hắn căn bản không phải chúng ta có thể so với”

“Nói điểm chính!” Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Hư Vô Thần mà nói.

Hư Vô Thần nói: “Tên gia hỏa này chính là một cái cường đạo thêm lưu manh, chuyên môn làm ăn cướp sự tình.”

“Đã đến bao nhiêu Thánh giả?” Dương Diệp hỏi.

“Hai mươi vị!” Hư Vô Thần trầm giọng nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Cái này Trung Thổ Thần Châu Thánh giả đều là cẩu sao? Như thế nào đầy đất đều là Thánh giả!”

Hư Vô Thần lắc đầu, nói: “Không phải Trung Thổ Thần Châu Thánh giả nhiều, là bọn hắn nhiều người, ngươi cũng biết Trung Thổ Thần Châu nhiều đến bao nhiêu? Ít nhất là một ngàn cái Thanh Châu lớn như vậy, trong đó miệng người, cũng ít nhất là Thanh Châu gấp trăm lần nhiều. Nhiều người như vậy, tăng thêm Trung Thổ Thần Châu linh khí đầy đủ, linh mạch vô số, Thánh giả có thể không nhiều không?”

“Điều này cũng đúng!” Dương Diệp gật đầu nói.

“Ah”

Đúng lúc này, Vân Hạm truyền ra bên ngoài đến một cổ kinh khủng khí tức, đón lấy, mấy đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Trong rạp, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh biến sắc!

“Đế giả?”

Dương Diệp trong mắt có thần sắc.

PS: Cầu vé tháng!!!

Đổi mới nhanh nhất đấy, Vô popup!

Đứng đầu tiểu thuyết

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1065: Ngươi đây là đang vũ nhục ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Rất không có khả năng là Đế cấp!”

Hư Vô Thần trầm giọng nói.

“Vì cái gì?” An Nam Tĩnh hỏi.

Hư Vô Thần nói: "Bình thường đạt tới đế giả, nhất định phải phải ly khai cái này phiến thế giới,

Dương Diệp ba người ra ghế lô, đi vào bong thuyền, lúc này, Vân Hạm đã đình chỉ phi hành, tại bong thuyền, đứng đầy người. Mà ở cái kia xa xôi phía chân trời, Dương Diệp mơ hồ gặp được một ít người tại kịch chiến.

“Diệp cô nương, không có sao chứ?”

Ba người vừa đi ra, cái kia Lâm Kinh Phong tựu vội vàng chạy ra đón chào, trên mặt tràn đầy quan tâm chi sắc.

An Nam Tĩnh không nói gì, Dương Diệp đứng ở trước mặt nàng, nhìn xem Lâm Kinh Phong cười nói: “Lâm huynh, đã đến nhiều như vậy địch nhân, ngươi thật giống như rất trấn định!”

Lâm Kinh Phong mỉm cười, mang trên mặt nồng đậm tự tính, “Cái này Tà Thần Tông bất quá là một cái bạch kim giai thế lực mà thôi, đừng nói tại hạ chỗ tông môn, tựu là tại hạ chỗ gia tộc đều không sợ nó. Diệp cô nương, Diệp huynh, các ngươi yên tâm, chỉ cần có tại hạ tại, các ngươi ba người quả quyết không có việc gì!”

“Không biết Lâm huynh tông môn là?” Dương Diệp hỏi.

Lâm Kinh Phong cười cười, nói: “Kim cương giai thế lực!” Hắn tự nhiên sẽ không nói ra là Hợp Hoan Tông, vì vậy tông môn thanh danh cũng không có tốt như vậy.

Kim cương giai thế lực?

Dương Diệp hơi sững sờ.

Nhìn thấy Dương Diệp sửng sốt, không nói gì, Lâm Kinh Phong trên mặt dáng tươi cười càng đậm, nói: “Tại hạ bất quá là trong đó một gã ngoại môn đệ tử mà thôi, không đáng giá nhắc tới. Bất quá, tại đây Trung Thổ Thần Châu, đi ra ngoài tại Ngoại, người khác bao nhiêu sẽ cho tại hạ vài phần chút tình mọn. Hai vị nếu là có cái gì cần muốn giúp đỡ đấy, cũng có thể đề, năng lực trong phạm vi, tại hạ định không chối từ!”

“Thật sự?”

Dương Diệp con mắt sáng ngời, cái kia Lâm Kinh Phong nhìn thấy

Dương Diệp như vậy, lập tức sắc mặt biến hóa, nhưng mà lúc này Dương Diệp đột nhiên kéo tay hắn cánh tay, đem hắn kéo đến một bên, sau đó nói: “Lâm huynh, nói thực ra, chúng ta huynh muội hai người hiện tại tựu gặp một ít khó khăn, muội muội ta nàng da mặt mỏng, khó mà nói, không có biện pháp, chỉ có thể ta đã đến.”

Nghe được Dương Diệp nói đến An Nam Tĩnh, Lâm Kinh Phong thần sắc hơi chút dễ nhìn xuống, hắn do dự xuống, nói: “Không biết Diệp huynh cùng Diệp cô nương gặp cái gì khó khăn? Nếu như tại hạ đủ khả năng, tất [nhiên] không chối từ!”

“Cũng không có vấn đề gì lớn” Dương Diệp cười hắc hắc nói: “Ngươi cũng thấy đấy, ta cùng với muội muội ta mới Bán Thánh, dùng ta cùng với muội muội ta tư zhì, chúng ta sớm đó thành thánh nữa à. Vì cái gì không có thành thánh? Bởi vì không có tu luyện tài nguyên ah! Trước ngươi cũng nhìn được, chúng ta ngay cả ghế lô ngồi không dậy nổi, nghèo rớt dái a! Ai, ta vô năng ah, liên lụy muội muội ta không có thành thánh, ai”

Thành thánh?

Lâm Kinh Phong nhếch miệng, có thể tại 30 tuổi phía dưới thành thánh đấy, cơ bản đều là trời sinh thánh nhân, mà trước mắt thằng này như trời sinh thánh nhân sao? Dù sao hắn nhìn xem là tuyệt đối không giống!

Lâm Kinh Phong mặc dù đối với Dương Diệp sâu sắc khinh thường, nhưng trên mặt nhưng lại một mảnh dáng tươi cười, nói: “Thì ra là thế, tu luyện tài nguyên nha, như vậy như thế nào, đợi cho Trung Thổ Thần Châu về sau, do tại hạ thay hai vị dẫn tiến một ít bạch kim giai thế lực như thế nào?”

“Ai, muội muội ta chắc chắn sẽ không đi đấy!” Dương Diệp nói.

“Vì sao?” Lâm Kinh Phong khó hiểu nói.

“Ngươi cũng đã nhìn ra, nàng tính tình cao ngạo, là tuyệt đối sẽ không tiếp nhận người khác tương trợ đấy!” Dương Diệp giận dữ nói.

Lâm Kinh Phong trầm ngâm một cái chớp mắt, nói: “Ngươi đừng nói ta dẫn tiến đấy, không là được rồi?”

“Cái này” Dương Diệp do dự mà.

“Như thế nào, có vấn đề?” Lâm Kinh Phong nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó vỗ vỗ Lâm Kinh Phong bả vai, nói: "Lâm huynh, ngươi làm người trượng nghĩa, ta tựu không che giấu rồi. Gần đây huynh đệ ta đỉnh đầu có chút nhanh, Nhưng hay không cái kia cái gì, cái kia cái gì"

Lâm Kinh Phong khóe mắt hơi nhảy, sau nửa ngày, cổ tay hắn khẽ động, năm miếng Tử Tinh thạch ra hiện tại hắn trên tay, nói: "Cái này năm miếng Tử Tinh thạch coi như tại hạ đưa cho Diệp huynh lễ gặp mặt rồi, quen biết tức hữu duyên nha."

"Lâm huynh, ngươi đem làm ta là người như thế nào!" Dương Diệp đột nhiên sắc mặt tái nhợt, nói: "Ta là cái loại người này sao? Ta là cái loại người này sao? Thật là ta? Lâm huynh, ngươi đây là đang vũ nhục ta, ngươi là đang vũ nhục ta!"

Ngươi không phải loại người này sao?

Lâm Kinh Phong khuôn mặt một hồi run rẩy, sau nửa ngày, hắn cưỡng ép cố ra một cái dáng tươi cười, nói: "Diệp huynh, ngươi đã hiểu lầm. Tại hạ không có ý tứ gì khác, chỉ là muốn cùng Diệp huynh làm người bằng hữu. Cái này năm miếng tinh thạch, chỉ là của ta một điểm tâm ý, ngươi nếu không thu, cái kia chính là xem thường ta!"

"Ta như thế nào sẽ xem thường Diệp huynh đâu này?"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó đem năm miếng Tử Tinh thạch cầm đi qua, nói: "Nếu là Lâm huynh một mảnh tâm ý, ta đây tựu thu hạ rồi. Không thể không nói, Lâm huynh ngươi thật sự là một người tốt!"

Lâm Kinh Phong mất tự nhiên cười cười, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: "Lâm huynh, vừa rồi ta cảm nhận được một cổ cường đại khí tức, đó là đế giả cảnh cường giả?"

Đế giả?

Lâm Kinh Phong nhịn không được cười lên, nói: "Diệp huynh nói đùa, tại sao có thể là đế giả, cái kia bất quá là một gã trung cấp Thánh Giả mà thôi!"

"Trung cấp Thánh Giả?" Dương Diệp nói: "Thánh Giả cũng chia thấp trung cao?"

"Tự nhiên!" Lâm Kinh Phong nói: "Thánh Giả cảnh cường giả cũng có mạnh cùng yếu, bởi vậy, tự nhiên có phẩm giai chi phân."

Dương Diệp khẽ gật đầu, trong mắt có một tia ngưng trọng, vừa rồi đạo kia khí tức rất cường. Hắn thực lực bây giờ, tại không tế ra Kiếm Linh cùng Táng Thiên dưới tình huống, có thể đơn giản chém giết Thánh Giả. Nhưng là, nếu như gặp được vừa rồi đạo kia khí tức chủ nhân, thì ra là trung cấp Thánh Giả, chỉ sợ sẽ có chút ít cố hết sức rồi.

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến mấy đạo tiếng nổ lớn, rất nhanh, thanh âm khôi phục lại bình tĩnh, đón lấy, một gã áo bào xám lão giả xuất hiện ở Vân Hạm thượng.

Cùng lúc đó, hai mươi cổ thi thể xuất hiện ở Vân Hạm bong thuyền.

Hai mươi tên Thánh Giả!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người đều là biến sắc, nhìn về phía cái kia áo bào xám lão giả, trong mắt tràn đầy kiêng kị chi sắc.

Áo bào xám lão giả bỏ qua mọi người, trực tiếp đi tới hắn đối diện mỹ phụ bên cạnh, sau đó bắt đầu trầm mặc.

Mỹ phụ tay phải vung lên, cái kia hai mươi cổ thi thể trực tiếp bay lên, cuối cùng rơi xuống Vân Hạm, chỉ chốc lát, mọi người tựu thấy được hai mươi cổ thi thể hóa thành hai mươi đạo hỏa đoàn hướng phía phía dưới rơi đi.

“Chư vị yên tâm, ta Vân Minh Thương Hội đã lại để cho chư vị thượng Vân Hạm, thì có thực lực kia cam đoan chư vị an toàn. Đối với chúng ta Vân Minh Thương Hội mà nói, khách hàng chí thượng. Nhưng là, ta hy vọng chư vị tự giác một ít, không được đơn giản khiêu khích ta Vân Minh Thương Hội.” Nói đến đây, mỹ phụ nhìn thoáng qua trong đám người Dương Diệp, sau đó lại nói: “Nói đến thế thôi, chư vị đi về nghỉ ngơi đi!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau nửa ngày, hắn quay người cùng An Nam Tĩnh rời đi.

Nhìn xem Dương Diệp rời đi, cái kia Lâm Kinh Phong trên mặt dáng tươi cười dần dần thu liễm, lúc này, sau lưng hắn Lâm Lão nói: “Thiếu gia, ta xem người này tựu là giả ngây giả dại, muốn từ ngươi cái này lừa gạt Tử Tinh thạch!”

“Một cái tên ngu xuẩn mà thôi!”

Lâm Kinh Phong nhạt âm thanh nói: “Chỉ biết đùa nghịch chút ít tiểu thông minh, loại người này, đời này cũng cứ như vậy rồi. Về phần Tử Tinh thạch, ha ha, đến lúc đó ta sẽ nhượng cho hắn gấp 10 lần nhổ ra.”

“Có thể ta xem nàng kia đối với mấy cái này Tử Tinh thạch tựa hồ cũng không thèm để ý!” Lâm Lão nói.

Lâm Kinh Phong nhẹ cười cười, nói: “Lâm Lão cái này không hiểu. Nữ nhân ah, Bình thường đều là trên mặt một bộ, trong nội tâm một bộ, ta dám nói, nàng kia lúc này trong nội tâm khẳng định đã bắt đầu yêu thích ta rồi. Sở dĩ trên mặt biểu hiện làm ra một bộ cự nhân ở ngoài ngàn dặm thần sắc, đơn giản là da mặt mỏng mà thôi. Chỉ cần ta tại thêm chút sức, nàng sẽ ngoan ngoãn địa kéo xuống chính mình cái kia ngụy trang mặt nạ, sau đó thần phục ở trước mặt ta!”

Sau lưng Lâm Kinh Phong lão giả do dự xuống, muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng chứng kiến Lâm Kinh Phong cái kia tự tính bộ dạng, lập tức lập tức ngậm miệng lại.

Lâm Kinh Phong tay phải vung lên, một mặt lớn cỡ bàn tay hỏa hồng giáp mềm mỏng ra hiện trong tay hắn, nói: “Lâm Lão, đem vật ấy đưa đến số hai mươi ghế lô đi, tựu nói là của ta một điểm nhỏ tấm lòng nhỏ. Ân, nếu như cái kia Diệp cô nương không thu, ngươi sẽ đưa cho cái kia Diệp Dương, chỉ cần hắn còn không có ngu xuẩn đến như heo trình độ, đã biết rõ ta có ý tứ gì!”

Cái kia Lâm Lão biến sắc, nói: “Thiếu gia, này Thiên Hỏa giáp chính là Thần giai thượng phẩm, do địa tâm ở chỗ sâu trong Thần giai nhuyễn viêm thạch tạo thành, coi như là 30 tên Thánh Giả liên thủ một kích, cũng khó có thể đem hắn phá hủy, tuy nhiên này giáp chỉ thích hợp nữ tính, nhưng nếu như xuất ra đi bán ra, ít nhất cũng là giá trị 500 Tử Tinh thạch đã ngoài ah! Này giáp ngươi sao có thể đơn giản tặng người?”

Lâm Kinh Phong cười cười, nói: “Lâm Lão, ngươi cảm thấy nữ nhân kia có thể trốn ra ta lòng bàn tay sao?”

Lâm Lão: “”

“Nàng trốn không thoát ta lòng bàn tay đấy!” Lâm Kinh Phong cười nói: “Đến lúc đó, ta sẽ cả người cả của lưỡng được!”

Lâm Lão do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu. Đối phương bất quá là hai gã Bán Thánh, như nếu như đối phương thức thời mà nói còn chưa tính. Nếu như không thức thời, vậy hắn không giới yì cường đến!

Số hai mươi trong rạp.

Lâm Lão tiến vào ghế lô về sau, đem ngày đó hỏa giáp đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Diệp cô nương, đây là ta gọi thiếu gia một điểm tâm ý, kính xin xin vui lòng nhận cho!”

“Không muốn!”

An Nam Tĩnh trực tiếp đi tới một bên, bỏ qua lão giả.

Lão giả hai mắt nhắm lại, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, trầm ngâm một lát, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Diệp công tử, thiếu gia của chúng ta nói ngươi sẽ minh bạch ý của hắn đấy.” Nói xong, đem Thiên Hỏa giáp đưa tới Dương Diệp trước mặt.

“Hắn là muốn cùng ta làm bằng hữu, sau đó đây là hắn một điểm tâm ý, đúng hay không?” Dương Diệp hỏi.

Lâm Lão trầm ngâm xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đúng là ý này!”

Dương Diệp đem Thiên Hỏa giáp thu vào, nói: “Ai, Lâm huynh thật sự là quá trượng nghĩa rồi. Kính xin trở về nói cho Lâm huynh, tựu nói hắn cái này tâm ý, ta tựu thu nhận.”

Lâm Lão nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, thối lui ra khỏi gian phòng.

“Cái gì gọi là ngốc? Cái gì gọi là ngu xuẩn?”

Lúc này, một bên Hư Vô Thần lắc đầu, nói: “Hắn đổi mới (respawn) ta đối với ngốc cùng ngu xuẩn hai chữ này nhận thức!”

Nói xong, hắn lại lắc đầu, sau đó thối lui ra khỏi gian phòng.

“Dĩ nhiên là Thần giai thượng phẩm!”

Dương Diệp đánh giá thoáng một phát trong tay Thiên Hỏa giáp, nói: “Thằng này ngược lại thật là lớn phương ah!” Nói xong, hắn đem Thiên Hỏa giáp đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, nói: “Ta đưa cho ngươi!”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhận lấy Thiên Hỏa giáp.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1066: Các ngươi cứ như vậy đi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Xem thử xem?” Dương Diệp nói.

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, tâm niệm vừa động, ngày đó hỏa giáp lập tức hóa thành một đạo hỏa quang chui vào trong cơ thể nàng.

Hồi lâu, An Nam Tĩnh trong cơ thể rồi đột nhiên bộc phát ra một đạo hỏa mang, đón lấy, An Nam Tĩnh trên người xuất hiện rậm rạp chằng chịt địa hỏa hồng sắc lân giáp. An Nam Tĩnh có chút hoạt động xuống, sau nửa ngày, nàng nhìn về phía Dương Diệp nói: “Rất nhuyễn, rất thoải mái dễ chịu.”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám gia trì Hư Vô Cảnh Kiếm Ý kiếm khí kích xạ tại An Nam Tĩnh trên người, một tiếng vang nhỏ, kiếm khí biến mất, lân giáp nhưng lại lông tóc không tổn hại.

“Đúng vậy, Bình thường Thánh Giả cảnh cường giả căn bản khó có thể phá vỡ này giáp!” Dương Diệp cười nói.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó nói: “Nữ nhân kia trước khi là ở cảnh cáo chúng ta!”

Dương Diệp thần sắc dần dần jiàn ngưng trọng lên, nói: “Nếu như là ta, ta cũng sẽ không từ bỏ ý đồ đấy. Hiện tại bọn hắn mặc dù không có chứng cớ, tăng thêm ta trước khi náo loạn cái kia vừa ra, cho nên, bọn hắn tạm shí cầm chúng ta không có biện pháp. Nhưng là, bọn hắn chắc chắn sẽ không cứ như vậy được rồi.”

“Ngươi có tính toán gì không?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp cười cười, nói: “Có thể có tính toán gì không? Đi một bước xem một bước chứ sao. Lại nói, nếu như hai người chúng ta liên thủ, ngươi cử động được chúng ta có mấy thành nắm chắc khoảnh khắc áo bào xám lão giả?”

“Mười thành!” An Nam Tĩnh nói.

“Ta cũng hiểu được!”

Dương Diệp ha ha cười cười, nói: “Chúng ta tu luyện a!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, sau đó khởi đầu dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể. Hiện tại hắn phi thường chú trọng thân thể, vô số lần sự thật chứng minh, có một cái cường đại thân thể, là phi thường có ưu thế đấy. Hơn nữa, hắn lúc này tuy nhiên cảnh giới không có đạt tới Thánh Giả, nhưng là, hắn thân thể cũng đã vượt qua một Bán Thánh người.

Hắn hiện tại thân thể cảnh giới, hẳn là Thần Dũng Cảnh. Nếu như đạt tới Thần Lực Cảnh, như vậy, cho dù không cần kiếm, hắn cũng có lòng tin đánh chết một gã trung cấp Thánh Giả.

Tóm lại, bất kể là kiếm đạo, hay là thân thể, hắn đều sẽ cố gắng tăng lên.

Dùng hắn hiện tại thân thể cường hãn độ, Tinh Thần Chi Lực mang đến cắn trả tuy nhiên hay là rất khủng bố, nhưng lại sẽ không giống lấy trước kia giống như chết đi sống lại rồi.

Trong lúc tu luyện, cái kia Lâm Kinh Phong thỉnh thoảng lại tiễn đưa mấy thứ gì đó Tiên giai trái cây, còn có tinh thạch tới, đối với cái này chút ít, Dương Diệp tự nhiên là toàn bộ tiếp thu.

Với hắn mà nói, không muốn ngu sao mà không muốn!

Mấy ngày qua, tăng thêm hắn trước kia đấy, còn có Tiểu Bạch nhổ ra cùng Lâm Kinh Phong tiễn đưa đấy, hắn hiện tại đã có được 35 miếng Tử Tinh thạch.

35 miếng Tử Tinh thạch, hiển nhiên không nhiều lắm, bất quá đối với Dương Diệp mà nói, tạm shí trước mắt đủ rồi.

Hai ngày sau.

Dương Diệp mở hai mắt ra, khẽ nhếch miệng, một ngụm trọc khí tự trong đó nhổ ra. Đón lấy, hắn đứng dậy, sống bỗng nhúc nhích tứ chi. Lập tức, toàn thân cao thấp vang lên từng đạo như là pháo ‘Đùng’ âm thanh.

Dương Diệp duỗi ra nắm đấm, sau đó chậm rãi nắm chặt, theo hắn nắm đấm nắm chặt, hắn nắm đấm không gian chung quanh lập tức vặn vẹo lên, bất quá rất nhanh, hắn tựu buông lỏng ra nắm đấm, hắn cũng không muốn tại đây nháo sự.

“Ngươi thân thể lực lượng trở nên mạnh mẽ rồi!” Lúc này, An Nam

Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt, nói khẽ.

Dương Diệp cười cười, nói: “Nếu không thay đổi cường, ta mấy ngày nay khổ chẳng phải là nhận không rồi hả? Bất quá đáng tiếc, chỉ là tăng cường hơi có chút điểm, cách ta muốn đạt tới cảnh giới còn có khoảng cách không nhỏ, ai, gánh nặng đường xa ah!”

“Võ đạo một đường, chúng ta mới bất quá mới cất bước mà thôi!” An Nam Tĩnh nói: “Chính mình càng là trở nên mạnh mẽ, lại càng sẽ phát hiện mình kỳ thật rất nhỏ bé.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nhớ ngày đó ta và ngươi tại Huyền Giả Đại Lục lúc, chúng ta hai người được xưng là Kiếm Hoàng cùng Vũ Thần, khi đó chúng ta, có thể nói là hăng hái ha. Đã đến cái này Linh giới, ta mới phát hiện, tại đây ưu tú người rất nhiều, chúng ta tuy nhiên cũng không tệ, nhưng so với chúng ta ưu tú lại có khối người.”

“Còn trẻ, người phương nào không Khinh Cuồng!” Nhớ lại năm đó sự tình, An Nam Tĩnh khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Lúc này, môn đột nhiên vang lên.

“Tiến đến!” Dương Diệp nhìn về phía đại môn.

Rất nhanh, Hư Vô Thần tiến nhập trong rạp. Hư Vô Thần ánh mắt tại An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trên người đánh giá liếc, sau đó cười hắc hắc, nói: “Hai vị, chào buổi sáng nè!”

“Ngươi nụ cười này rất thiếu nợ đánh!” Dương Diệp nói.

“Luận bàn thoáng một phát?” An Nam Tĩnh nhìn về phía Hư Vô Thần, ánh mắt có chút bất thiện.

“Ngừng!”

Hư Vô Thần giơ lên hai tay, nói: “Ta đầu hàng, ta đầu hàng được hay không được?”

“Nói sự tình a!” Dương Diệp cười nói.

Hư Vô Thần nói: “Còn có nửa canh giờ chúng ta đi ra ‘Thiên Đô Thành’ rồi. Cái này ‘Thiên Đô Thành’ thuộc về Trung Thổ Thần Châu bên ngoài một cái tiểu Thành, tại đây đâu rồi, là từng cái châu người tiến vào Trung Thổ Thần Châu phải qua chỗ. Bởi vậy, tại đây không chỉ có có Trung Thổ Thần Châu người, còn có Thanh Châu, U Châu, Vân Châu cùng với lan châu người. Bởi vậy, tại đây rồng rắn lẫn lộn, có chút loạn. Bất quá cũng may, tại đây chỉ cần chúng ta giao phí bảo hộ, tựu không có chuyện gì!"

"Phí bảo hộ?" Dương Diệp có chút khó hiểu.

Hư Vô Thần nhún vai, nói: "Thiên Đô Thành một cái lão đại định ra quy củ, giao phí bảo hộ, chỉ cần ngươi không chủ động gây chuyện, sự tình bình thường sẽ không tới tìm ngươi. Bằng không thì, cho dù không có việc gì cũng có sự tình."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hư Vô Thần, nói: "Ngươi là sợ hai người chúng ta không giao, sau đó trước đó đến cho chúng ta làm thoáng một phát tư tưởng công tác, đúng không?"

Hư Vô Thần ngượng ngập cười cười, nói: "Nói thật, xác thực có chút lo lắng. Không phải ta sợ sự tình, mà là có nhiều chỗ có chế độ của hắn cùng quy củ, ta cảm thấy được, chúng ta không cần phải đi làm cái thứ nhất ăn con cua (*làm liều đầu tiên mà được lợi) người, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Diệp cười cười, nói: "Ta không phải cái loại nầy không có đầu óc người, vẫn là câu nói đó, người không phạm ta, ta không phạm người."

Hư Vô Thần nhẹ gật đầu, nói: "Rơi xuống Vân Hạm về sau, chúng ta liền lập tức đi ngồi trong thành Truyền Tống Trận tiến về trước Bạch Lộ Giới!"

"Bạch Lộ Giới?" Dương Diệp khó hiểu.

"Kim cương giai thế lực, đều có siêu cấp lão quái vật tọa trấn, loại này lão quái vật đều có được Thông Thiên Triệt Địa bổn sự, mở ra một cái một mình không gian đi ra, đối với bọn họ mà nói, căn bản chính là một bữa ăn sáng. Cho nên, Bình thường kim cương giai thế lực đều có được chính mình một mình biên giới. Mà biên giới thế giới bên ngoài, tắc thì do những cái... Kia tiểu thế lực chiếm cứ." Hư Vô Thần nói.

"Thì ra là thế!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đón lấy, hắn nhìn về phía Hư Vô Thần, nói: "Lúc này đây ta đi Bạch Lộc Thư Viện cũng không phải đi chơi đấy, ta phải đi đá quán đấy, ngươi thật xác định muốn đi theo ta đây?"

Hư Vô Thần trầm ngâm một lát, sau đó nghiêm mặt nói: "Ngươi biết ta lão gia tử tại sao phải để cho ta đi theo ngươi sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Hư Vô Thần nói: “Bởi vì hắn cử động cho ngươi có thể gây tai hoạ, đi theo ngươi, khẳng định có liên tục không ngừng địa phiền toái.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến.

Hư Vô Thần lại nói: “Hắn nói với ta, hắn tuy nhiên không biết ngươi trước kia kinh (trải qua) lì, nhưng theo ngươi tại Thanh Châu sau khi xuất hiện, hắn liền phát hiện hơi có chút, đó chính là ngươi phiền toái một mực không ngừng. Sau đó hắn còn phát hiện, ngươi mỗi một lần phiền toái về sau, thực lực của ngươi đều sẽ tăng lên, hơn nữa, theo hắn thu được tình báo xưng, ngươi rất dốc sức liều mạng địa tại tu luyện. Tóm lại, hắn cảm thấy ta đi theo ngươi, có thể đã bị rất tốt tôi luyện, mà cái này Bạch Lộc Thư Viện, tựu là ta tôi luyện trạm thứ nhất!”

Nói đến đây, Hư Vô Thần lời nói xoay chuyển, nói: “Kỳ thật, ta cảm thấy được ta không phải hắn thân sinh đấy, bằng không thì, hắn làm sao có thể sẽ để cho ta đi theo ngươi người này đâu này? Còn lại để cho ta với ngươi đi Bạch Lộc Thư Viện đá quán, ta cảm thấy được hắn là biến tướng muốn lộng chết ta!”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, ba người cảm giác Vân Hạm ngừng lại.

“Đã đến!” Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ba người đã đi ra ghế lô. Vừa ra ghế lô, một tòa Thành tựu xuất hiện ở ba người trong tầm mắt.

Phi thường đại!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên.

Vân Tiêu Thành cùng Vân Hải Thành đã khá lớn rồi, nhưng là cùng trước mắt cái này tòa Thiên Đô Thành gần đây, tựa như một đứa bé cùng đại nhân so sánh với đồng dạng!

Rất nhanh, ba người cùng một đoàn người đi tới trước cửa thành. Dương Diệp phát hiện, mỗi người đều giao một quả Tử Tinh thạch mới được cho phép tiến vào trong thành.

Mà đúng lúc này, một gã nam tử đột nhiên trực tiếp phóng qua này trước cửa thành hai gã thủ vệ, cái kia hai gã thủ vệ cũng không ngăn cản lấy, chỉ là cười lạnh không thôi.

“Thằng này chết chắc rồi!” Hư Vô Thần lắc đầu nói.

“Ah”

Đúng lúc này, một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết tự trong thành truyền đến, đón lấy, một cỗ thi thể từ bên trong bay ra.

“Thật là Bá Đạo đấy!” Dương Diệp nói.

“Thói quen là tốt rồi!” Hư Vô Thần cười nói.

Đã đến Dương Diệp ba người lúc, Dương Diệp cũng không có phá hư quy củ, muốn cầm Tử Tinh thạch, nhưng mà lúc này, cái kia Lâm Kinh Phong nhưng lại đột nhiên chắn trước mặt hắn, sau đó cười nói: “Diệp huynh, cái này vào thành phí tựu do ta ra, coi như là của ta một phen tâm ý!” Nói xong, hắn trực tiếp lấy ra mấy miếng Tử Tinh thạch ném cho này hai gã thủ vệ.

Làm xong đây hết thảy, hắn khóe mắt liếc qua liếc qua An Nam Tĩnh, đem làm phát hiện đối phương cũng không có xem hắn lúc, hắn cũng lơ đễnh.

“Lâm huynh, ngươi đủ trượng nghĩa!” Dương Diệp đối với Lâm Kinh Phong giơ ngón tay cái lên.

“Xác thực trượng nghĩa!” Hư Vô Thần cũng giơ ngón tay cái lên.

Lâm Kinh Phong mỉm cười, sau đó phi thường tiêu sả xoay người đi tiến vào trong thành. Hắn mang trên mặt tự tính dáng tươi cười, hắn tin tưởng, sau lưng ba người nhất định sẽ đi theo hắn, ôm thật chặt bắp đùi của hắn.

“Thiếu gia, bọn hắn chưa cùng đến!” Đúng lúc này, bên cạnh hắn Lâm Lão bỗng nhiên nói.

Lâm Kinh Phong nhướng mày, quay người nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp ba người chính hướng phía một phương hướng khác đi đến.

Lâm Kinh Phong sững sờ, sau đó thân hình khẽ động, ngăn ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Các ngươi đi đâu?”

Dương Diệp cười cười, nói: “Đương nhiên muốn đi chúng ta muốn đi địa phương rồi!”

“Ở đâu?” Lâm Kinh Phong hỏi lại.

“Cái này bất tiện nói Hàaa...!” Dương Diệp cười nói.

Lâm Kinh Phong nói: “Các ngươi cứ như vậy đi rồi hả?”

“Bằng không thì đâu này?” Dương Diệp nói.

Lâm Kinh Phong thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, trong mắt tràn đầy nhu tình, nói: “Diệp cô nương, từ lần đầu tiên nhìn thấy ngươi, ta tựu”

“Cút!”

An Nam Tĩnh trực tiếp một câu đem hắn kế tiếp mà nói cắt đứt.

Lâm Kinh Phong nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, lại nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng sắc mặt âm trầm nói: “Các ngươi âm ta!”

Dương Diệp mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy người vô tội!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1067: Khó chịu tựu làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Lâm huynh, ngươi nói lời nói, ta như thế nào nghe không rõ đâu này?” Dương Diệp nói.

“Nghe không rõ?”

Lâm Kinh Phong dữ tợn nói: “Ngươi nghe không rõ, ngươi bây giờ nói với ta nghe không rõ! Tốt! Tốt! Ta tới hỏi ngươi, ta tại sao phải tiễn đưa các ngươi thứ đồ vật?”

“Không phải ngươi muốn cùng ta làm bằng hữu sao?” Dương Diệp nói: “Ngươi không phải còn nói, ta nếu không thu, tựu là xem thường ngươi sao? Không có biện pháp, ta sao có thể xem thường ngươi thì sao? Cho nên ta chỉ có thể thu rồi!”

“Cùng ngươi làm bằng hữu?”

Lâm Kinh Phong giận quá thành cười, nói: “Ngươi cũng không nhìn một chút chính ngươi, một cái cùng ma-cà-bông, ngươi có tư cách gì lại để cho ta với ngươi làm bằng hữu? Lão tử tiễn đưa các ngươi thứ đồ vật, là vì muội muội của ngươi. Các ngươi thứ đồ vật thu, sau đó hiện tại cùng lão tử nói phải đi rồi, sau đó không xem ra gì rồi. Ngươi cho rằng ta là hầu ah, Nhưng dùng tùy tiện đùa nghịch phải hay là không?”

“Nguyên lai ngươi không phải muốn cùng ta làm bằng hữu ah!” Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Vậy ngươi bây giờ định làm như thế nào?”

Lâm Kinh Phong dữ tợn cười cười, nói: “Đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội, hôm nay ta sẽ đem lời nói đặt xuống sáng tỏ. Ta vừa ý muội muội của ngươi rồi, sau đó, ngươi nói làm sao bây giờ?”

“Ngươi như thế hỏi ta!” An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

“Ngươi?”

Lâm Kinh Phong nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Nữ nhân, đừng quá coi tự mình là chuyện quan trọng rồi. Ngươi loại nữ nhân này ta thấy nhiều hơn, mặt ngoài cao ngạo cao lạnh, kỳ thật nội tâm không biết”

Đột nhiên, hắn thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì một tay nhéo ở cổ họng của hắn.

Nhéo ở hắn yết hầu đúng là Dương Diệp!

Một bên, cái kia Lâm Lão sắc mặt đại biến, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, nhưng mà đúng lúc này, một thanh trường thương lập tức đến trước mặt hắn, lão giả trong nội tâm cả kinh, một chưởng đánh ra.

Một tiếng nổ vang, Lâm Lão bị chấn hướng về sau lui mấy trăm trượng. Cái kia Lâm Lão sau khi dừng lại, nhìn nhìn chính mình tay phải, lúc này, tay phải của hắn bàn tay cùng thực chỉ cánh tay phải đã toàn bộ vỡ ra!

Lâm lão đại giật mình!

Người chung quanh chứng kiến An Nam Tĩnh một đấu súng lui Lâm Lão, cũng là biến sắc. Dùng Bán Thánh đánh lui Thánh Giả, tại Trung Thổ Thần Châu tuy nhiên không có như vậy hi hữu, nhưng là rất khủng bố rồi.

“Nàng này hảo cường!”

Cách đó không xa, mỹ phụ sau lưng cái kia tên áo bào xám lão giả trầm giọng nói. Tại đây áo bào xám lão giả sau lưng còn đứng lấy một người trung niên, trung niên nhân này đúng là cái kia Dư Khánh.

“Xác thực cường!” Mỹ phụ khẽ gật đầu, sau đó lại nhìn về phía cái kia Dương Diệp, nói: “Người này thực lực cũng không tệ.”

“Tốc độ còn có thể, không biết khác như thế nào!” Áo bào xám lão giả nói.

“Đang nhìn xem!” Mỹ nữ tắc.

Trong tràng, Dương Diệp nắm bắt Lâm Kinh Phong yết hầu, Lâm Kinh Phong trong mắt tràn đầy thần sắc, hắn không nghĩ tới chính mình thậm chí ngay cả sức hoàn thủ đều không có đã bị Dương Diệp cho chế trụ.

Trước mắt thằng này tại giả heo ăn thịt hổ?

Đây là Lâm Kinh Phong trong đầu ý niệm đầu tiên!

Dương Diệp nhẹ cười cười nói: “Ta là người, là một cái giảng đạo lý người. Theo chúng ta vừa lên thuyền khởi đầu, ngươi cố ý đến đến gần, vốn là khi đó ngươi đáng chết rồi, bởi vì ngươi không có hảo ý. Nhưng là, ngươi phi thường thức thời, vội vàng nhận, không có biện pháp, ta mềm lòng, tạm tha ngươi. Cuối cùng, ngươi lại nhiều lần đến xin lỗi, hơn nữa vì muốn cùng ta làm bằng hữu, không ngừng tặng lễ, nhưng lại nói với ta, không thu tựu là xem thường ngươi, không có biện pháp, ta chỉ có thể miễn cưỡng nhận.”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng lại một chút, lại nói: “Hiện tại ngươi theo ta nói, ngươi nguyên lai không phải muốn cùng ta làm bằng hữu. Nói cách khác, ngươi muốn cùng ta làm địch nhân rồi. Đối đãi địch nhân, ta luôn luôn là không Thủ Nhuyễn đấy.”

“Làm càn!”

Lúc này, một bên Lâm Lão phẫn nộ quát: “Diệp Dương, thiếu gia hắn chính là Hợp Hoan Tông ngoại môn đệ tử, ngươi như giết hắn” nói xong nói xong, hắn câm miệng rồi.

Bởi vì Dương Diệp tay càng ngày càng gấp rồi!

Lâm Lão kinh hãi gần chết, tựu muốn động thủ, lúc này, xa xa đột nhiên đánh úp lại mấy đạo nhân ảnh, rất nhanh, một người trung niên cùng ba gã lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Trung niên nhân nhìn xem Dương Diệp, nói: “Thả hắn!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía trung niên nhân nói.

“Ta đang nói một lần, thả hắn!” Trung niên nhân nhìn xem Dương Diệp, nói.

Lúc này, Hư Vô Thần đi đến Dương Diệp bên cạnh, nói: “Bọn hắn như thế tựu là Thiên Đô Thành hộ vệ, xem như tại duy trì Thiên Đô Thành trật tự, phải nói, chuyên môn thanh lý nháo sự đấy, không giao phí bảo hộ đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay có chút dùng sức!

Két sát!

Một tiếng vang nhỏ, cái kia Lâm Kinh Phong đầu nghiêng một cái, triệt để khí tuyệt.

“Không!”

Lâm Lão tròn mắt muốn nứt, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, nhưng là sau một khắc, đã bị một đạo thương mang đẩy lui, lúc này đây, hắn không phải tay liệt, mà là tay trực tiếp cắt đứt.

Dương Diệp tay có chút buông lỏng, cái kia Lâm Kinh Phong thi thể lập tức rơi trên mặt đất, Dương Diệp nhìn về phía trung niên nhân kia, cười nói: “Nghe lời ngươi, ta thả!”

Trung niên nhân kia nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, cuối cùng, ánh mắt của hắn lại nhìn về phía An Nam Tĩnh, hắn hai đấm nắm chặt, nhưng không có động thủ.

Dương Diệp không nhìn thẳng hắn, nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Đừng nương tay, giết.”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, ‘Xùy~~’ một tiếng, cái kia Lâm Lão đầu trực tiếp cùng cổ phân ra ra.

Nhìn thấy một màn này, chung quanh mọi người sắc mặt lần nữa biến đổi, một gã Thánh Giả cứ như vậy bị giết, hay là khinh địch như vậy đã bị giết. Tất cả mọi người nhìn về phía An Nam Tĩnh, trong mắt đều là kiêng kị cùng hiếu kỳ.

Dương Diệp vẫy tay, Lâm Kinh Phong trên tay đeo đích chiếc nhẫn bay đến trong tay hắn, nhìn lướt qua, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đường cong, bên trong Tử Tinh thạch thậm chí có gần hai trăm khỏa.

Thu hồi nạp giới, Dương Diệp nhìn về phía Hư Vô Thần, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hư Vô Thần nhìn thoáng qua cái kia xa xa trung niên nhân, sau đó nhẹ gật đầu, hướng phía trước mặt đi đến.

Trung niên nhân hai tay nắm chặt, hồi lâu, hắn nhìn về phía bên cạnh một người, nói: “Thông tri Thiên Sát đại nhân!”

Người nọ vội vàng nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Xa xa, mỹ phụ kia sau lưng áo bào xám lão giả lắc đầu, nói: “Thực lực không tệ, nhưng tâm tính không được, hữu dũng vô mưu, làm người xử sự càng là kém cỏi vô cùng. Loại người này, đại tiểu thư không cần phải chú ý rồi. Cho dù đem hắn hít vào chúng ta thương hội, cuối cùng nhất cũng là tệ lớn hơn lợi.”

Mỹ phụ khẽ lắc đầu, nói: “Ngươi chứng kiến ánh mắt của hắn sao?”

Áo bào xám lão giả nao nao, sau đó nói: “Thỉnh đại tiểu thư bảo cho biết!”

Mỹ nữ tắc: “Lạnh, trong mắt của hắn rất lạnh, đó là đối với sinh mạng coi thường, hiển nhiên, bị hắn giết qua rất nhiều người, nhân mạng trong mắt hắn giống như cọng rơm cái rác. Ngoại trừ lạnh, còn có không sợ. Cho dù hắn bên cạnh cái kia bằng hữu nói cho hắn trung niên nhân kia bọn người thân phận, nhưng hắn hay là không chút do dự sẽ giết. Điều này nói rõ, hắn đối với thực lực mình rất tự tin, hoặc là nói, đối với chính mình thế lực phía sau rất tự tin. Mà ta, khuynh hướng cùng người phía trước.”

“Vì sao?” Áo bào xám lão giả hỏi.

Mỹ nữ tắc: “Theo chúng ta thu được tư liệu đến xem, hắn trước kia chưa bao giờ tại Vân Thành cưỡi qua Vân Hạm, điều này nói rõ, hắn xác thực là đến từ Thanh Châu. Mà ở Thanh Châu, coi như là cái kia mạnh nhất Vân Tiêu Thánh Điện, tại đây Trung Thổ Thần Châu cũng không quá đáng là không có ý nghĩa mà thôi, cho nên, tự tin của hắn không thể nào là dựa vào Vân Tiêu Thánh Điện. Còn có, ngươi nói hắn hữu dũng vô mưu, chẳng lẽ ngươi đã quên hắn tại Vân Hạm phía trên biểu hiện sao?”

Áo bào xám lão giả: “”

“Đại tiểu thư, cái này Thiên Đô Thành sẽ không từ bỏ ý đồ, có muốn hay không chúng ta ra mặt điều giải thoáng một phát?” Mỹ phụ sau lưng, cái kia Dư Khánh đột nhiên nói.

Mỹ phụ lắc đầu, nói: “Để cho chúng ta nhìn xem hắn đến tột cùng có bao nhiêu giá trị a!”

Tại Hư Vô Thần dưới sự dẫn dắt, ba người hướng phía Thành nam một đường tiến đến.

“Chúng ta có thể sẽ có phiền toái!” Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi sợ sao?”

Hư Vô Thần lắc đầu, nói: “Ta còn không có nhát gan như vậy.”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói vừa rồi người nọ, ta không giết hắn, hắn sẽ như thế nào?”

Hư Vô Thần trầm ngâm một lát, nói: “Lưỡng loại khả năng, một là trực tiếp động thủ, hai là trước nhịn một chút, tìm cơ hội ra tay với chúng ta.”

“Cho nên, chúng ta cùng bọn họ, căn bản không cách nào tránh khỏi động thủ, đúng không?” Dương Diệp nói.

Hư Vô Thần trầm tư hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Cha của ngươi cho ngươi đi theo ta, tự nhiên có đạo lý của hắn. Hôm nay, ta cho ngươi thượng bài học. Khi chúng ta cùng đối phương không cách nào tránh khỏi động thủ lúc, như vậy, chúng ta tốt nhất xuống tay trước. Ngươi không hạ thủ, người khác sẽ ra tay, mà khi đó, ngươi sẽ là bị động. Còn một điều, ở trước mặt địch nhân không đáng sợ, Nhưng sợ chính là sau lưng địch nhân. Cho nên, tại có thực lực dưới tình huống, chúng ta tốt nhất lại để cho địch nhân ở trước mặt sẽ chết mất, mà không phải lại để cho hắn trở thành sau lưng địch nhân, thời thời khắc khắc địa nghĩ đến đến hại ngươi!”

“Như vậy rất dễ dàng bị người giết chết đấy!” Hư Vô Thần cười khổ nói.

“Vậy ngươi muốn cố gắng trở nên mạnh mẽ!”

Dương Diệp nói: “Chỉ có cố gắng trở nên mạnh mẽ rồi, ngươi mới có thể tại trong phạm vi nhất định tùy tâm làm việc. Về phần ẩn nhẫn, ta không biết người khác có thích hay không ẩn nhẫn, dù sao ta không thích ẩn nhẫn, bởi vì ẩn nhẫn lâu rồi, ta sợ chính mình biến thành cháu trai. Khó chịu tựu làm, đây chính là ta sinh hoạt thái độ!”

Hư Vô Thần hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: “Về sau đi theo ngươi cùng một chỗ điên, nhớ kỹ, ngày nào đó ta chết đi, thỉnh bao vùi!”

Dương Diệp: “”

Chỉ chốc lát, ba người tới một tòa cự đại truyền tống đài. Hư Vô Thần chỉ vào cái kia truyền tống bên bàn duyên một cái màu xanh da trời vòng tròn, nói: “Cái này là tiến về trước Bạch Lộ Giới vực Truyền Tống Trận, chúng ta đi thôi!” Nói xong, hắn lấy ra mười lăm miếng Tử Tinh thạch đưa cho truyền tống dưới đài một gã lão giả.

Lão giả tiếp nhận Tử Tinh thạch, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Lên đi.”

Ba người đi vào cái kia màu xanh da trời vòng tròn, một đạo lam sắc quang mang lập tức đem ba người bao vây lại, nhưng là rất nhanh, cái kia lam sắc quang mang nhưng lại biến mất.

“Chúng ta đi không được nữa!” Hư Vô Thần nói: “Cái này Truyền Tống Trận bị quan bế rồi!”

“Các ngươi cứ như vậy đi có thể hay không quá không đem chúng ta Thiên Đô Thành hộ vệ đội để vào mắt rồi hả?”

Đúng lúc này, một giọng nói chỉ xa xa truyền đến.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1068: Có, sống người; Không có, Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, một gã thân mặc đồ đỏ, cầm trong tay trường đao nam tử mang theo bốn gã trung niên nhân hướng phía Dương Diệp ba người đi tới. Nam tử mặc áo hồng trường đao kéo trên mặt đất, theo hắn đi đi lại lại, trường đao trên mặt đất tóe lên từng đạo ánh lửa.

Tại đây tên nam tử mặc áo hồng sau khi xuất hiện, chung quanh rất nhiều người lập tức sắc mặt đại biến, nguyên một đám trong mắt tràn đầy kiêng kị chi sắc.

Nam tử mặc áo hồng dừng bước lại, sau đó quét bốn phía mọi người liếc, nói: “Còn chưa cút sao?”.

Chung quanh mọi người sắc mặt biến hóa, nhưng lại không ai dám đi ra chống đối, toàn bộ thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Nam tử mặc áo hồng nhẹ cười cười, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta gọi Thiên Sát, chuyên môn tới tìm các ngươi đấy, biết rõ ta tại sao tới tìm các ngươi sao?”.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Biết một chút.”

Dương Diệp cười nói: “Không cần như vậy lải nhải, nói thẳng ngươi muốn như thế nào làm a, sau đó ta tốt biết rõ muốn dùng phương thức gì đến đối với ngươi. Nam nhân mà, muốn sảng khoái chút ít, ngươi cứ nói đi?”

Thiên Sát nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó cười nói: “Tốt, đã ngươi muốn sảng khoái, ta đây cho ngươi sảng khoái. Các ngươi trái với nội thành quy củ, vốn nên bị tóm cổ ném tới Thành Ngoại đấy, nhưng là, ta hôm nay tâm tình tốt, quyết định tha các ngươi một con ngựa. Nhưng là đâu rồi, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha, các ngươi ba người mỗi người giao 100 miếng Tử Tinh thạch, sau đó tại quỳ xuống cho đằng sau ta mấy vị này huynh đệ nói lời xin lỗi, việc này coi như xong, như thế nào đây?”

Nói đến đây, Thiên Sát nhún vai, nói: “Nói thật, ta lần thứ nhất nhân từ như vậy!”

Dương Diệp cười nói: “Như vậy như thế nào, các ngươi mỗi người cho ta 100 miếng Tử Tinh thạch, sau đó ta cho các ngươi tựu rời đi, như thế nào đây?”

Thiên Sát móc móc lỗ tai, sau đó nói: “Ta không có nghe rõ, ngươi có thể ở nói một lần sao?”.

Đúng lúc này, Dương Diệp rồi đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, cái kia Thiên Sát sắc mặt đại biến, trong tay đại đao mạnh mà đánh xuống!

Một tiếng trầm đục, Thiên Sát tại ánh mắt của mọi người bên trong trực tiếp bay ngược mà ra, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại Thiên Sát trước mặt, sau đó mạnh mà một cước dẫm nát cái kia Thiên Sát phần bụng, thứ hai một ngụm máu phun ra, sau đó nặng nề mà nện trên mặt đất.

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, phòng ngự mấy trăm dặm nội mặt đất trong chốc lát toàn bộ rạn nứt ra!

Một bên những hộ vệ kia đội mọi người kinh hãi, muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo khủng bố khí tức đột nhiên đã tập trung vào bọn hắn, cái kia cổ hơi thở giống như núi lớn Bình thường trùng trùng điệp điệp áp tại trên người bọn họ, đừng nói động, tựu là hô hấp đều có chút khó khăn!

“Các ngươi, đứng đấy là tốt rồi!” An Nam Tĩnh nhạt âm thanh nói.

Cái kia bị An Nam Tĩnh khí tức khóa lại mấy người mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống!

“Người này, hảo cường!”

Xa xa một hẻo lánh, áo bào xám lão giả thần sắc mặt ngưng trọng, trầm giọng nói.

“Thiên Sát là cao cấp Bán Thánh, hơn nữa đã từng tựa hồ cùng Thánh Giả còn đã giao thủ, có thể nói, thực lực của hắn hơi nước không phải lớn như vậy đấy. Nhưng mà, hắn nhưng lại ngay cả sức hoàn thủ đều chưa!” Mỹ phụ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Mà người này dựa vào là chỉ là đơn thuần thân thể cùng tốc độ, hắn thực lực chân thật còn chưa bày ra không thể không nói, hắn xác thực rất không tồi.”

“Vẫn còn có chút lỗ mãng rồi!” Áo bào xám lão giả lắc đầu nói.

“Lỗ mãng không lỗ mãng, tiếp tục xem xem sẽ biết!” Mỹ phụ nhạt âm thanh nói.

Xa xa, cái kia Thiên Sát vừa nhớ tới, một chân nhưng lại dẫm nát hắn trước ngực, làm cho hắn lại nằm xuống.

Dương Diệp bao quát lấy Thiên Sát, nói: “Còn cần ta đang nói một lần sao?”.

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Thiên Sát gắt gao nhìn xem Dương Diệp. Trước mắt cái này người cùng hắn là Bán Thánh, nhưng là thực lực này, nhưng lại hắn thúc ngựa cũng cản không nổi. Hắn biết rõ, chính mình quá thay rồi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi, tăng thêm ngươi cái kia năm người bằng hữu, tổng cộng tựu là 500 miếng Tử Tinh thạch. Có, các ngươi còn sống. Không có, ngươi chết, cho nên, có còn không có?"

"Không có!"

Thiên Sát gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt thần kỳ bình tĩnh.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chân phải mãnh liệt nâng lên đối với Thiên Sát đầu giẫm dưới đi, Thiên Sát hai mắt bỗng nhiên co lại thành cây kim hình dáng, mà đúng lúc này, một đạo kình khí đột nhiên phá không mà đến, lập tức oanh tại Dương Diệp trên chân phải, làm cho Dương Diệp chân có chút lệch lạc, dán cái kia Thiên Sát đầu dẫm nát trên mặt đất.

Thiên Sát đầu bên cạnh mặt đất lập tức sụp xuống!

Cái kia Thiên Sát trên mặt lập tức trắng bệch, trên mặt mồ hôi lạnh không ngừng tràn ra, nhưng trong mắt nhưng như cũ không có sợ hãi hoặc là khẩn cầu!

"Ta cái này thủ hạ tính tình không tốt, nếu là có cái gì đắc tội bằng hữu địa phương, mong rằng bằng hữu rộng lòng tha thứ!"

Lúc này, một gã mặc hoa bào trung niên nhân mang theo hơn mười người mặc màu vàng áo giáp thị vệ chậm rãi đi tới. Đi đến Dương Diệp trước mặt, trung niên nhân kia nhìn lướt qua cái kia Thiên Sát, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến Dương Diệp trước mặt, nói: "Bên trong là 500 miếng Tử Tinh thạch, coi như là bồi lễ, mong rằng bằng hữu xin vui lòng nhận cho!"

Dương Diệp thu hồi chân, sau đó cầm lấy nạp giới, cười nói: "Khách khí, cũng chỉ là chuyện nhỏ mà thôi."

Hoa bào trung niên nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: "Tại hạ Thiên Đô Thành Đại thống lĩnh, Thạch Thiên, không biết các hạ xưng hô như thế nào?"

"Diệp Dương!" Dương Diệp nói.

Thạch Thiên nhẹ gật đầu, nói: "Xem mấy vị là muốn tiến về trước cái kia Bạch Lộ Sơn Mạch?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Xác thực, như thế nào?"

"Ba vị là muốn đi quan sát Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu]?" Thạch

Thiên nói.

“Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu], Nhưng dùng quan sát?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Tự nhiên!” Thạch Thiên cười nói: “Bạch Lộc Thư Viện với tư cách kim cương giai thế lực, bọn hắn [thi đấu] đều mời mời một ít bọn hắn hữu hảo tông môn quan sát. Đương nhiên, người bình thường cũng có thể đi quan sát, bất quá cần giao nộp Tử Tinh thạch.”

“Thì ra là thế!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Lần này Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu] thế nhưng mà rất có ý tứ vô cùng!” Thạch Thiên nói.

“Nói như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

“Diệp huynh chẳng lẽ chưa nghe nói qua sao?”. Thạch Thiên kinh ngạc nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chưa từng nghe nói!”

Thạch Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thường ngày Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu], là pháp phái cùng nho phái tranh chấp, còn có cái kia đến từ Thanh Châu Vân Hải Thư Viện, bất quá cái này Vân Hải Thư Viện dĩ vãng đến đều là qua đi ngang qua sân khấu đấy. Nhưng là lúc này đây có thể không giống với, lần này có thể có ý tứ nhiều hơn. Bởi vì cái này Bạch Lộc Thư Viện cái này đảm nhiệm Viện Trường, tên gì dương, dương”

“Dương Diệp?” Hư Vô Thần đột nhiên nói.

“Đúng, tựu là gọi Dương Diệp!” Thạch Thiên nhìn thoáng qua Hư Vô Thần, sau đó tiếp tục nói: “Nghe nói người này tuyên bố muốn cho pháp phái người cả đoàn bị diệt, ha ha hiện tại, chúng ta Trung Thổ Thần Châu vô số người đều đang đợi lấy cái này Thanh Châu Dương Diệp đến đây này. Bởi vì mọi người muốn nhìn, đến từ Thanh Châu cái này Dương Diệp đến tột cùng có bản lãnh gì, vậy mà tuyên bố muốn diệt pháp phái!”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, khá tốt chính mình vô dụng thôi tên thật, không nhưng đúng lúc này đã có thể nổi danh rồi. Chỉ là hắn không nghĩ tới, cái này pháp phái người vậy mà đưa hắn muốn tới khiêu chiến chuyện của bọn hắn cho tuyên dương đi ra ngoài.

Những cái thứ này là cái mục đích gì?

Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, Thạch Thiên lại nói: “Đúng rồi, tựa hồ là bởi vì cái này Dương Diệp nguyên nhân, lúc này đây Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu], nho phái mọi người không tham gia. Nói cách khác, lúc này đây, là cái này Vân Hải Thư Viện cùng pháp phái đơn đả độc đấu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không muốn tại tiếp tục ở đây ở bên trong lãng phí thời gian, lập tức nói: “Đã chuyện giữa chúng ta tình chỉ là một cái hiểu lầm, cái kia hiểu lầm cũng giải trừ rồi. Cái kia sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dương Diệp định rời đi.

“Chờ một chốc!”

Lúc này, Thạch Thiên bỗng nhiên gọi lại Dương Diệp, nói: “Cái này Truyền Tống Trận trước khi bởi vì cưỡng ép đình chỉ, bởi vậy xuất hiện một điểm vấn đề, cần một hai canh giờ mới có thể chữa trị, cho nên, ba vị được tạm thời trước dừng lại một lát rồi.”

Dương Diệp nhìn về phía Hư Vô Thần, Hư Vô Thần đi đến cái kia trên truyền tống trận đi, sau nửa ngày, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vậy, vậy tạm lưu một lát a, dù sao cũng không kịp!”

Thạch Thiên nói: “Ba vị không bằng tới trước ta trong phủ nghỉ ngơi một chút?”

“Không cần!” Dương Diệp nói.

Thạch Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vậy, cái kia ba vị thỉnh tự tiện, tại hạ cáo từ trước!”

Nói xong, cùng phía sau hắn mọi người quay người rời đi.

“Thằng này có chút không đúng ah!” Thạch Thiên đi rồi, Hư Vô Thần trầm giọng nói: “Ta cảm giác hắn là tại kéo dài thời gian!”

Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Hắn tốt nhất là để cho ta yên tĩnh ly khai, bằng không thì, bằng không thì ta sẽ nhượng cho bọn hắn cầu lấy ta ly khai!”

“Lại nói, nhìn thấy ngươi, ta đột nhiên phát hiện ta trước kia là đến cỡ nào choáng váng!” Hư Vô Thần bỗng nhiên nói.

“Ngươi vốn tựu ngốc!” An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Hư Vô Thần mặt mũi tràn đầy hắc tuyến

“Nói như thế nào?” Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, có chút buồn cười nói.

Hư Vô Thần nhếch miệng, sau đó nói: “Trước kia ta vì lợi nhuận tinh thạch, ngươi là không biết có nhiều vất vả, giết yêu thú, làm nhiệm vụ, các loại liều mạng ah. Nhưng là chính là như vậy, một tháng thoáng một phát đến tối đa cũng tựu hơn mười miếng mà thôi. Nhưng ngươi ngược lại tốt, vừa tới vẫn chưa tới một ngày, cũng đã lợi nhuận mấy trăm miếng rồi. Ai, hay là ăn cướp có tiền đồ ah!”

Dương Diệp: “”

“Thạch Thống lĩnh, ngươi vì sao”

Thạch Thiên bên cạnh, Thiên Sát khó hiểu nói.

“Ngu xuẩn, ngươi xem ba người kia thực lực, bọn họ là người bình thường sao?”. Thạch Thiên sắc mặt âm trầm, “Đừng nói ngươi, coi như là ta cũng không phải đối thủ của bọn họ. Ta nếu không xuất ra cái kia 500 miếng Tử Tinh thạch, con mẹ nó ngươi chết sớm rồi! Thiên Sát, không phải ta nói ngươi, ngươi có thể có điểm nhãn lực kính sao? Ba người này bất quá là giết hai cái cùng chúng ta không thể làm chung người, đã giết thì đã giết, ngươi đi tìm bọn họ phiền toái làm cái gì? Ngại chính mình mệnh trường sao?”.

“Bọn hắn bỏ qua chúng ta hộ vệ đội, cơn tức này, ta nuốt không trôi!” Thiên Sát trầm giọng nói: “Thạch Thống lĩnh, ngươi sẽ không thật sự cứ như vậy lại để cho bọn hắn đi đi à nha? Đây chính là 500 miếng Tử Tinh thạch ah!”

“Lại để cho bọn hắn đi?”

Thạch Thiên âm thanh hung dữ nói: “Ta cho hắn Tử Tinh thạch, đợi tí nữa ta sẽ nhượng cho hắn nhân đôi nhổ ra! Triệu tập ngự lâm vệ, còn có khác ba Đại thống lĩnh! Hôm nay, chúng ta phủ thành chủ ngay tại lập lập uy! Đúng rồi, việc này không cần thông tri Thành Chủ, hắn đang tại chiêu đãi Thiên Vũ Tông người, đừng đi quấy rầy hắn!”

“Thân phận của bọn hắn” lúc này, một người trung niên đột nhiên nói.

“Yên tâm, ba người kia không phải Trung Thổ Thần Châu chi nhân!” Thạch Thiên nói: “Bọn hắn đối với cái này Trung Thổ Thần Châu sự tình hoàn toàn không biết gì cả, hiển nhiên, bọn hắn không phải Trung Thổ Thần Châu người. Mà cái kia áo đen nam tử nhận thức Dương Diệp, cái này chứng minh, bọn hắn nhất định là đến từ Thanh Châu. Nếu là Thanh Châu đấy, chúng ta còn cần sợ hãi sao? Cái chỗ kia, liền một cái kim cương giai thế lực đều không có!”

“Nguyên lai Thạch Thống lĩnh trước ngươi cùng hắn nói chuyện với nhau, mục đích là cái này!” Thiên Sát nói.

“Bằng không thì ngươi cho rằng đâu này?” Thạch Thiên âm thanh lạnh lùng nói: “Học tập lấy một chút, làm người làm việc, đều muốn trước động não.”

“Thụ giáo!” Thiên Sát nói.

Một phút đồng hồ sau.

Rầm rầm rầm

Dương Diệp ba người chỗ đứng mặt đất đột nhiên khởi đầu kịch liệt run lên.

Rất nhanh, đem gần ngàn người xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người ở bên trong, cầm đầu đúng là cái kia Thạch Thiên, tại Thạch Thiên bên cạnh, còn có ba gã trung niên nhân.

Trừ Thạch Thiên cùng cái kia ba gã trung niên nhân là Thánh Giả bên ngoài, những người còn lại đều là cao cấp Bán Thánh!

“Các hạ đây là ý gì?” Dương Diệp cười nói.

Thạch Thiên cười cười, nói: “Chúng ta tựu không nhiều lời. Một Thiên miếng Tử Tinh thạch, sau đó các ngươi tự đoạn hai tay, ta cho các ngươi rời đi, ngươi nói tốt chứ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thạch Thiên, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Hôm nay, không có 2000 miếng Tử Tinh thạch, ta tựu không đi!”

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1069: Ngươi là thê tử của ta!

“2000 miếng Tử Tinh thạch?”

Thạch Thiên ha ha phá lên cười, cười chỉ chốc lát, trên mặt hắn rồi đột nhiên hiện lên vẻ dữ tợn, nói: “Đừng giết chết. Ta muốn bọn hắn hối hận đi tới nơi này thế giới!”

Thanh âm rơi xuống, hắn sau lưng mọi người lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp ba người bắn mạnh tới!

Lúc này, một đạo hắc quang ở giữa sân chợt lóe lên. Đón lấy, một thanh trường thương trực tiếp từ hơn mười người thị vệ ngực một xuyên: Đeo mà qua.

Thạch Thiên bọn người biến sắc, ánh mắt đã rơi vào cái kia người xuất thủ trên người.

Ra tay chính là Hư Vô Thần!

Dương Diệp kinh ngạc nhìn thoáng qua Hư Vô Thần, Hư Vô Thần nhún vai, nói: “Kỳ thật, ta cũng rất lợi hại đấy, chỉ là ngươi chưa cho ta cơ sẽ chứng minh!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó chỉ chỉ Thạch Thiên cùng cái kia ba gã Thánh Giả, nói: “Cái này bốn cái giao cho ngươi, đừng nói ta chưa cho ngươi cơ hội!”

Hư Vô Thần giơ hai tay lên, nói: “Đại ca, ta thu hồi vừa rồi câu nói kia!”

Lúc này, Thạch Thiên gầm lên giận dữ, cùng bên cạnh hắn ba người thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp ba người vọt tới. Tại ba người sau lưng, là cái kia gần ngàn cao cấp Bán Thánh!

Một đạo kim quang ở giữa sân chợt lóe lên, Thạch Thiên bên cạnh một gã Thánh Giả trực tiếp bị cái này đạo kim quang oanh bay rớt ra ngoài, sau một khắc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại đây tên Thánh Giả trước mặt, sau đó mạnh mà một cước đối với tên kia Thánh Giả đá tới. Một cước này nhanh đến cực hạn, tên kia Thánh Giả còn chưa kịp phản ứng, liền trực tiếp bị một cước đá vào ngực.

Một tiếng trầm đục, tên kia Thánh Giả tầm đó tự không trung trụy lạc, cuối cùng nện vào trong lòng đất, không biết sống chết!

Sau một khắc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở một gã khác Thánh Giả trước mặt, cùng lúc trước tên kia Thánh Giả giống như, tại giao thủ lưỡng hiệp về sau, người này Thánh Giả trực tiếp bay ngược đi ra ngoài, cái này vừa bay, tựu trọn vẹn mấy ngàn trượng.

Lập tức giải quyết hai gã Thánh Giả, An Nam Tĩnh nhìn về phía Thạch Thiên bên cạnh cái kia tên áo đen trung niên nhân, cái kia áo đen trung niên nhân đồng tử co rụt lại, đang muốn động thủ, một thanh trường thương mang theo một đạo kim quang vạch phá bầu trời, lập tức đến hắn trước mặt. Áo đen trung niên nhân hoảng hốt, hai tay vội vàng một chiêu, khắp chung quanh không gian lập tức áp súc mà bắt đầu..., hợp thành dày đặc không gian hàng rào!

Trường thương oanh tại không gian kia hàng rào phía trên, không gian hàng rào lập tức vỡ ra, đón lấy, trường thương từ cái này tên áo đen trung niên nhân ngực một xuyên: Đeo mà qua!

Tên kia áo đen trung niên nhân hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi! Thoáng qua, hắn trong mắt tại không màu màu, vô số linh khí tự hắn trong cơ thể tràn ra.

Thánh Giả vẫn!

Không đến hai mươi tức!

Hai gã Thánh Giả thảm bại, một gã Thánh Giả bị tru sát!

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về An Nam Tĩnh, cái kia Thạch Thiên cũng là, giờ phút này, thân thể của hắn đang run rẩy!

An Nam Tĩnh phải tay khẽ vẫy, Liệt Thiên bay trở về trong tay nàng, đón lấy, nàng quay người đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó bắt đầu trầm mặc.

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, trong mắt cũng là mang theo một tia khiếp sợ, hắn biết rõ An Nam Tĩnh thực lực rất cường, nhưng là không nghĩ tới An Nam Tĩnh cường đã đến loại trình độ này. Coi như là hắn ra tay, cũng không gì hơn cái này rồi. Bất quá cũng may, An Nam Tĩnh là người một nhà. Rất tốt chính là, lần này đi Bạch Lộc Thư Viện, có nàng tại!

Một bên Hư Vô Thần nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, khóe miệng quất thẳng tới, vô ý thức địa hướng bên cạnh dời đi. Tuy nhiên hắn biết rõ An Nam Tĩnh thực lực rất cường, nhưng là hắn cũng không nghĩ tới An Nam Tĩnh đã cường đã đến loại trình độ này.

“Về sau hay là thiểu gây nàng tốt!”

Hư Vô Thần trong nội tâm quyết định chủ ý, nhưng hắn là không có quên, cái này An Nam Tĩnh lúc trước nhưng là phải cùng hắn solo đấy. Hiện tại hắn rất may mắn lúc trước không có đáp ứng, bằng không thì, chết như thế nào cũng không biết!

Xa xa, cái kia Vân Minh Thương Hội mỹ phụ ba người mặt sắc ngưng trọng lên. Ba người ánh mắt đều đã rơi vào An Nam Tĩnh trên người!

“Đại tiểu thư, nàng này thực lực chỉ sợ có thể thượng võ bảng!” Mỹ phụ sau lưng, cái kia áo bào xám lão giả trầm giọng nói.

Võ bảng!

Nghe đến lão giả lời mà nói..., Dư Khánh đồng tử co rụt lại, võ bảng, đây chính là Trung Thổ Thần Châu hàm kim lượng cao nhất một cái bảng ah! Có thể đi lên người, đây tuyệt đối là thiên tài trong thiên tài!

Mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Nàng này thực lực xác thực cường hãn, về phần có thể hay không thượng võ bảng, còn nói còn quá sớm. Ít nhất, coi hắn trước mắt bày ra thực lực, hay là không đủ để thượng bảng đấy. Đương nhiên, ta tốt nhất kỳ hay là cái kia gọi Diệp Dương nam tử. Bởi vì cái này trong ba người, rõ ràng cho thấy dùng hắn làm chủ!”

“Người này tốc độ cùng lực lượng không tệ, hiển nhiên là tu luyện qua Nhục Thân, cũng không biết hắn chân thật Nhục Thân cùng thực lực!” Áo bào xám lão giả nói.

“Chúng ta lập tức có thể thấy được!” Mỹ nữ tắc

“Biết rõ vì cái gì không giết ngươi sao?”. Dương Diệp nhìn về phía cái kia Thạch Thiên, cười nói.

Thạch Thiên cùng phía sau hắn mọi người sắc mặt khó thấy được cực hạn, thế cục lập tức nghịch chuyển, giờ phút này bọn hắn biết rõ, nhân số nhiều, một điểm trứng dùng đều vô dụng.

Thạch Thiên hít sâu một hơi, nói: “Các hạ, ta nhận thức bại!” Nói xong, ống tay áo của hắn nội tay phải khẽ nhúc nhích, bóp nát một quả phù lục.

Dương Diệp nói: “Ta không rất ưa thích nói nhảm, 2000 miếng Tử Tinh thạch, có còn không có?”

Thạch Thiên hai tay nắm chặt, hồi lâu, hắn lắc đầu, nói: “Không có!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, bên cạnh hắn An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên mạnh mà rời khỏi tay, Liệt Thiên hóa thành một đạo kim quang lập tức đến cái kia Thạch Thiên trước mặt, Thạch Thiên hai mắt kịch liệt co rụt lại, hắn tự nhiên không có lựa chọn ngồi chờ chết, thủ đoạn khẽ động, một thanh đại đao ra hiện trong tay hắn, đón lấy, hai tay giơ đại đao mạnh mà bổ một phát!

Một đạo thanh thúy thanh âm ở giữa sân vang lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Thạch Thiên trong tay đại đao ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, lực lượng cường đại trực tiếp đem hắn đánh bay mấy trăm trượng. Mà hắn vừa té trên mặt đất, một đạo kim quang tựu lập tức tới, Thạch Thiên hoảng hốt, đúng lúc này, một chỉ bàn tay khổng lồ đột nhiên xé rách không gian mà đến, cái con kia bàn tay khổng lồ nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh tại An Nam Tĩnh Liệt Thiên phía trên.

An Nam Tĩnh Liệt Thiên có chút lệch lạc, từ cái này Thạch Thiên đầu bên cạnh một xuyên: Đeo mà qua, sau đó chui vào trong lòng đất.

An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, phải tay khẽ vẫy, cái kia Liệt Thiên bay trở về trong tay nàng, nàng muốn ra tay, bất quá cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

Lúc này, một gã mặc hoa bào lão giả xuất hiện ở cái kia Thạch Thiên trước mặt.

Trung cấp Thánh Giả!

Lão giả không có để ý cái kia Thạch Thiên, ánh mắt của hắn rơi vào An Nam Tĩnh trên người, một lát, hắn lại nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tại hạ Thiên Đô Thành phó Thành Chủ Mạc Vân, ba vị, chuyện hôm nay, như vậy thôi, như thế nào?”

Dương Diệp chỉ chỉ Thạch Thiên, nói: “Vừa rồi hắn cũng nói như vậy, nhưng mà kết quả ngươi cũng thấy đấy.”

“Ta chỉ có thấy được người của ta chết thì chết, Thương Thương!” Mạc Vân nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Hoặc là hiện tại rời đi, hoặc là nằm ra Thiên Đô Thành, ngươi tuyển cái?”

Một đôi màu đen cánh xuất hiện sau lưng Dương Diệp, sau một khắc, Dương Diệp thân hình khẽ động mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đến cái kia Mạc Vân trước mặt, sau đó một quyền mạnh mà hướng phía Mạc Vân oanh tới.

Quyền ra, Mạc Vân sau lưng mọi người trực tiếp bị cái kia lực lượng cường đại chấn bay ngược mà ra.

Mạc Vân hai mắt nhắm lại, tay phải chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, hắn trước mặt không gian rồi đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, không gian vặn vẹo, trực tiếp làm cho Dương Diệp nắm đấm đi theo bắt đầu vặn vẹo, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nắm đấm mạnh mà xoay tròn, những cái... Kia vặn vẹo không gian lập tức sụp xuống.

Nắm đấm tại không trở ngại ngại, đi tới cái kia Mạc Vân trước mặt, Mạc Vân khóe mắt hơi nhảy, trong mắt có một tia ngưng trọng, không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, sau đó toàn bộ dũng mãnh vào trong cánh tay phải, đón lấy một quyền hướng phía Dương Diệp nắm đấm đối oanh tới.

Một tiếng nổ vang, hai người không gian chung quanh lập tức nổ ra, cái kia Mạc Vân tại đây cổ lực lượng cường đại phía dưới bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cái này mà thôi lui tựu là trọn vẹn mười trượng trở lại, mà Dương Diệp nhưng lại không chỉ có không có lui, ngược lại còn lấn thân trên xuống, lần nữa đi tới cái kia Mạc Vân trước mặt, sau đó lại là một quyền oanh ra!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Mạc Vân lần nữa bị oanh nhanh lùi lại, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp lại ra hiện ở trước mặt hắn

Cứ như vậy, không đến mấy tức thời gian, cái kia Mạc Vân bị oanh trọn vẹn lui mấy trăm trượng, hơn nữa hắn ngay cả sức hoàn thủ đều không có. Một bên, Thạch Thiên bọn người kinh hãi tới cực điểm, cái này Mạc Vân thế nhưng mà Thiên Đô Thành phó Thành Chủ, hắn bản thân thực lực thế nhưng mà trung cấp Bán Thánh, nhưng mà hắn tại đây gọi diệp Dương Diệp mặt người trước ngay cả sức hoàn thủ đều chưa?

Cái này Diệp Dương đến tột cùng là thần thánh phương nào?

Cái này không chỉ có là Thạch Thiên bọn người nghi vấn, mà ngay cả cái kia Vân Minh Thương Hội ba người sắc mặt đều ngưng trọng lên.

“Cái này Diệp Dương hẳn là một thân thể tu!” Mỹ phụ sau lưng, áo bào xám lão giả trầm giọng nói: “Người này Nhục Thân, đã đạt tới Thần Dũng Cảnh, không nghĩ tới cái này Thanh Châu lại có thể xuất hiện bực này thiên tài!”

Mỹ phụ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, trầm mặc sau nửa ngày, nàng lấy ra một quả phù lục bóp nát.

“Đại tiểu thư ngươi?” Áo bào xám lão giả có chút khó hiểu.

“Một lần nữa điều tra!” Mỹ phụ trầm giọng nói

Xa xa, Dương Diệp một quyền oanh tại cái kia Mạc Vân phần bụng, thứ hai lập tức phun ra một ngụm máu, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất. Dương Diệp đang chuẩn bị xông đi lên, lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên; “Dừng tay!”

Thanh âm rơi xuống, một gã lão giả cùng mười tên mặc màu xanh nhạt váy dài nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

Lão giả gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đối với bên cạnh hắn một gã nữ tử quần trắng, nói: “Lâm Nguyệt Âm Trường Lão, cho ngươi chê cười. Đối đãi ta đem sự tình xử lý tốt, ta tự mình tiễn đưa các ngươi tiến về trước Bạch Lộ Sơn Mạch!”

Tên là Lâm Nguyệt Âm nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không cần làm phiền Trầm Thành Chủ rồi, chúng ta hiện tại tựu rời đi!”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chắn cái kia nguyệt âm bọn người trước mặt.

Lâm Nguyệt Âm lông mày kẻ đen cau lại, trong mắt hiện lên một vòng chán ghét, nói: “Cút!”

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại lý cũng không lý nàng, ánh mắt của hắn đã rơi vào Lâm Nguyệt Âm bên cạnh cái kia tên trên người cô gái, tay của hắn đang run rẩy, đó là quá hưng phấn cùng kích động đấy, “Vũ Tịch, là ngươi”

Trước mắt cô gái này, không phải người khác, đúng là Hiểu Vũ Tịch!

Dương Diệp không nghĩ tới vậy mà ở chỗ này gặp Hiểu Vũ Tịch, giờ phút này tâm tình của hắn khó có thể dùng ngôn ngữ để miêu tả.

“Ngươi nhận thức ta?” Hiểu Vũ Tịch lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu.

Dương Diệp ngẩn người, nói: “Ngươi là thê tử của ta, ngươi nói ta có biết hay không ngươi!”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, ở trước mặt hắn Hiểu Vũ Tịch đột nhiên rút đao chém, một đạo đao khí lập tức oanh tại Dương Diệp trên người.

Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui mấy trượng! Tại bộ ngực hắn, có một đạo mấy 10 cm vết máu!

Nhìn mình trước ngực đạo kia vết máu, Dương Diệp mộng rồi!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1070: Võ bảng cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, trong tay Liệt Thiên quay vòng lên, bất quá nàng nhưng lại không có động thủ.

“Thê tử?”

Cái kia Lâm Nguyệt Âm ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ai đưa cho ngươi gan chó, cho ngươi ngay cả ta Thiên Vũ Tông mọi người dám đùa giỡn?”

Dương Diệp không có để ý cái kia Lâm Nguyệt Âm, hắn nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Vũ Tịch, ngươi thật sự không biết ta rồi hả? Ngươi thật là thê tử của ta ah, ngươi...”

Hiểu Vũ Tịch trong mắt hiện lên một vòng chán ghét, rút đao lại là chém!

Một đạo đao khí kích xạ mà ra, lập tức đến Dương Diệp trước mặt, bất quá cũng là bị một thanh trường thương đánh xơ xác.

An Nam Tĩnh nắm Liệt Thiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói: “Nàng thật sự không nhớ rõ ngươi rồi.”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, ánh mắt đã rơi vào cái kia Lâm Nguyệt Âm trên người, nói: “Các hạ, ta cùng với nàng thật sự...”

“Ta đã thấy rất nhiều đến đến gần đấy, nhưng là như ngươi như vậy đến gần đấy, ta là lần đầu!”

Lâm Nguyệt Âm đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., nói: “Giết ngươi, ta sợ ô uế tay của ta. Vũ Tịch, chúng ta đi!” Nói xong, hắn mang theo Hiểu Vũ Tịch các loại nữ thân hình khẽ động, đã rơi vào cái kia đã chữa trị tốt rồi truyền tống trên đài, rất nhanh, một đạo ánh sáng màu lam tuôn ra, một hồi lập loè, mười người lập tức tiêu tán tại truyền tống trên đài.

Dương Diệp đang muốn đuổi theo mau, lúc này, cái kia Trầm Thành Chủ đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, nói: “Ta không biết ngươi là ai, nhưng không thể không nói, ngươi lá gan xác thực rất lớn, ngay cả Thiên Vũ Tông đệ tử cũng dám đùa giỡn. Ngươi...”

“Cút!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, một quyền mạnh mà oanh ra, một đạo năng lượng dấu quyền thoáng hiện mà ra, oanh hướng về phía cái kia Trầm Thành Chủ. Cái kia Trầm Thành Chủ hừ lạnh một tiếng, tay phải hóa chưởng mạnh mà vỗ, Dương Diệp cái kia đạo năng lượng quyền ứ lúc tiêu tán.

Nhưng mà lúc này, Dương Diệp đã đã rơi vào cái kia truyền thuyết trên đài Truyền Tống Trận bên trong. Nhưng là, cái kia Truyền Tống Trận nhưng lại không có chút nào động tĩnh.

“Ngươi cứ như vậy đi rồi, ta những cái... Kia thủ hạ chẳng phải là chết vô ích rồi hả?”

Trầm Thành Chủ hai tay thả lỏng phía sau, nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Trầm Thành Chủ, nói: “Không cho ta đi đúng không, tốt... Ta đây tựu không đi!”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần Kiếm ra hiện trong tay hắn, sau một khắc, phía sau hắn Kiếm Dực mạnh mà khẽ vỗ, hắn rồi đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, đón lấy, thừa xuất hiện từng đạo Dương Diệp tàn ảnh.

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, cái kia Trầm Thành Chủ sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì Dương Diệp tốc độ quá nhanh, nhanh đến ngay cả hắn đều chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được một điểm quỹ tích.

Thừa vang lên một tiếng vang thật lớn, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Trầm Thành Chủ hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, trọn vẹn lui gần ngàn trượng mới dừng lại ra, mà trong tay hắn, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một mặt khiên tròn, mà lúc này, mặt này khiên tròn đã nghiêm trọng móp méo đi vào.

Cái kia Trầm Thành Chủ vừa dừng lại, một thanh trường thương phá không tới, lập tức đâm vào hắn cái kia mặt khiên tròn phía trên, một tiếng nổ vang, trong tay hắn cái kia mặt khiên tròn trực tiếp hóa thành đầy trời mảnh vụn, cái kia cường đến dư uy làm cho hắn lần nữa nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại quỷ dị địa xuất hiện ở phía sau hắn, đón lấy, trong tay Man Thần Kiếm hướng phía đầu hắn mãnh liệt bổ mà hạ!

Cái này bổ một phát, một cổ kinh khủng khí thế lập tức khóa lại này Trầm Thành Chủ, làm cho hắn căn bản không cách nào trốn tránh!

Cái kia Trầm Thành Chủ kinh hãi, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực như thế khủng bố, vậy mà hoàn toàn đưa hắn áp chế 4 không kịp nghĩ lại khác, một cổ kinh khủng uy áp tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, hắn tay phải hóa chưởng mạnh mà đón Dương Diệp Man Thần Kiếm bổ tới, chưởng ra, một đạo bạch sắc hào quang bạo tuôn ra mà ra, lập tức đưa hắn cùng Dương Diệp bao phủ!

Một tiếng vang thật lớn, cái kia Bạch Quang lập tức tiêu tán, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Trầm Thành Chủ trực tiếp ném bay ra ngoài, mà đang ở hắn ném bay ra ngoài một khắc này, một thanh trường thương xẹt qua Trường Không, trong nháy mắt từ cái kia Trầm Thành Chủ vai chỗ một xuyên: Đeo mà qua, đem hắn đính tại xa xa một tòa kiến trúc lên!

Một bên, Thạch Thiên bọn người ngây ra như phỗng.

Mà bên kia, cái kia Vân Minh Thương Hội ba người cũng ngây người.

Cái này Trầm Thành Chủ thế nhưng mà Thánh Giả ah! Nhưng mà tại cái này trước mặt hai người, ngay cả sức hoàn thủ đều không có tựu bị đánh bại rồi hả?

“Cái này, hai người này thực lực... Bọn hắn liên thủ, chỉ sợ lão phu cũng không phải đối thủ!”

Mỹ phụ sau lưng, tên kia áo bào xám lão giả khóe miệng mang theo một tia đắng chát.

“Bọn hắn không phải người bình thường!” Áo bào xám lão giả bên cạnh, cái kia Dư Khánh trầm giọng nói.

Mỹ phụ không nói gì, chỉ là ánh mắt không ngừng ở đằng kia Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trên người dò xét.

Xa xa, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới cái kia Trầm Thành

Chủ trước mặt, nói: “2000 miếng Tử Tinh thạch, có sao?”

“Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!” Trầm Thành Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi căn bản không phải Thanh Châu người, Thanh Châu không có khả năng có ngươi cường đại như vậy người!”

Dương Diệp đột nhiên một quyền oanh tại Trầm Thành Chủ phần bụng, thứ hai lập tức phun ra một ngụm máu, Dương Diệp trở tay một trảo, bắt được cái kia Trầm Thành Chủ quần áo, sau đó mạnh mà hướng mặt đất một đập!

Toàn bộ mặt đất lập tức vỡ ra!

Cái kia Trầm Thành Chủ vừa nhớ tới, Dương Diệp lại là xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó Man Thần Kiếm đặt ở mi tâm của hắn chỗ, nói: “Ta hỏi một lần cuối cùng, 2000 miếng Tử Tinh thạch, có sao?”

Trầm Thành Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Có, nhưng là, ngươi dám cầm sao?”

“Lấy ra!” Dương Diệp nói.

Trầm Thành Chủ thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía một bên Thạch Thiên, thứ hai do dự xuống, nhưng sau đó xoay người rời đi. Chỉ chốc lát, Thạch Thiên xuất hiện lần nữa tại thừa, hắn cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn lướt qua nạp giới, bên trong vừa vặn có 2000 miếng Tử Tinh thạch. Mà lúc này, một giọng nói tự một bên truyền đến: “Nếu như ta là ngươi, tựu cũng không thu cái này nạp giới!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cái kia Vân Minh Thương Hội mỹ phụ ba người chính chậm rãi đi tới.

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, nói: “Thiên Đô Thành, thế lực rắc rối phức tạp, cái này Trầm Thành Chủ tuy nhiên là một vị thành chủ, nhưng bất quá là một ít thế lực đẩy ra khôi lỗi mà thôi. Trong thành này thu nhập, căn bản không phải hắn đấy, mà là thế lực này đấy. Hắn đã chết, thế lực này nhiều lắm là đổi một người đem làm Thành Chủ là được rồi. Bởi vì bọn hắn không cần phải đi đắc tội ba cái không rõ lai lịch mà lại thực số lượng nhiều người, nhưng là, nếu như ngươi thu này cái nạp giới, bọn hắn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!”

“Vậy ngươi nói, ta nên làm cái gì bây giờ?” Dương Diệp hỏi lại mỹ phụ.

Mỹ phụ nao nao, vấn đề này nàng ngược lại là không muốn, hiện tại Dương Diệp hỏi, nàng có chút sững sờ. Bởi vì, cũng không thể lại để cho cái này đến tay Tử Tinh thạch đã bay a!

Dương Diệp đem nạp giới thu hồi, nói: “Thành chủ này phủ thế lực sau lưng đều có nào? Ta dứt khoát duy nhất một lần giải quyết a!”

[tru y en cua tui | Ne
t] “Ngươi không giải quyết được!”

Mỹ phụ rung dắt, nói: “Đây không phải giết là có thể giải quyết đấy, những thế lực này rắc rối phức tạp, sau lưng bọn họ, còn có thế lực, mà tại phía sau bọn họ sau lưng, còn có thế lực... Đến cuối cùng, ngươi sẽ phát hiện, trong đó có thể sẽ có kim cương giai thế lực Ảnh Tử. Thứ cho ta nói thẳng, thực lực ngươi bây giờ, muốn đối kháng kim cương giai thế lực, không quá sự thật!”

“Xác thực phiền toái!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiện tại cũng không thời gian cùng bọn họ ở chỗ này lãng phí!” Nói xong, hắn nhìn về phía cái kia Trầm Thành Chủ, nói: “Còn có Tử Tinh thạch sao?”

“Đã không có!”

Cái kia Trầm Thành Chủ âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp trong tay man thần diếu có chút vẽ một cái, đón lấy, một đạo máu tươi từ cái này Trầm Thành Chủ yết hầu chỗ kích xạ mà ra.

Cái kia Trầm Thành Chủ hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Mà làm cho một bên, cái kia Thạch Thiên cùng Mạc Vân bọn người nhìn thấy một màn này lúc, vốn là kinh hãi, đón lấy toàn bộ thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bỏ chạy.

Lúc này, An Nam Tĩnh chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, cả người lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

Không đến năm tức, An Nam Tĩnh về tới tại chỗ, mà ở trước mặt nàng cách đó không xa, là ba người đầu, đúng là cái kia Mạc Vân cùng Thạch Thiên còn có Thiên Sát đấy.

“Ngươi đã thu Tử Tinh thạch!” Mỹ phụ trầm giọng nói: “Đã thu, cần gì phải đem sự tình làm tuyệt?”

“Ta cũng không nói thu Tử Tinh thạch hãy bỏ qua bọn hắn!” Dương Diệp cười nói: “Còn có, cái thế giới này chính là như vậy, mỗi người đều muốn làm hành vi của mình trả giá thật nhiều. Ngươi cứ nói đi?”

“Ngươi đây là đang cho mình tìm phiền toái!” Mỹ nữ tắc.

“Không giết bọn hắn, bọn hắn tựu cũng không gây phiền toái cho ta sao?” Dương Diệp nói.

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía bên cạnh Dư Khánh, thứ hai vội vàng nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Cáo từ!” Dương Diệp nói xong, quay người rời đi. Hắn không rất ưa thích cùng thương nhân liên hệ, những người này đều rất biết chơi tâm tư, mà hắn, đúng không thích chơi tâm tư.

“Vừa rồi những nữ nhân kia là Thiên Vũ Tông đấy, mà Thiên Vũ Tông, là kim cương giai thế lực. Trước khi cái kia dẫn đầu gọi Lâm Thiên Âm, là Thiên Vũ Tông một gã Trưởng Lão, cảnh giới là trung cấp Thánh Giả, nhưng thực lực cho dù siêu cái này Trầm Thành Chủ. Mà nàng bên cạnh cái kia danh nữ tử, nếu như ta không có đoán sai, như thế tựu là Thiên Vũ Tông trước mắt nội môn nổi danh nhất Hiểu Vũ Tịch...” Mỹ phụ nói đến đây, nhưng lại không nói rồi.

Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía mỹ phụ, nói: “Ta muốn biết tin tức liên quan tới nàng, như có thể cáo tri, vô cùng cảm kích!”

“Trả lời ta một vấn đề!” Mỹ nữ tắc.

“Nói!” Dương Diệp nói.

“Ngươi có phải hay không Dương Diệp!” Mỹ phụ gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp ba người sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, ba người họ không nghĩ tới cái này mỹ phụ vậy mà sẽ hỏi vấn đề này. Sau nửa ngày, Dương Diệp nói: “Vâng!”

“Quả nhiên là ngươi!”

Mỹ nữ tắc: “Đến từ Thanh Châu, thực lâm mạnh như thế hung hãn, đương nhiên, chủ yếu còn là vì tên của ngươi, Diệp Dương Diệp

Dương, trái lại niệm, chẳng phải là tựu là Dương Diệp?” Nói đến đây, mỹ phụ ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Diệp trên người, đánh giá một lát, nói: “Không hổ là dám tuyên bố muốn phản diệt pháp phái người, xác thực bất phàm!”

“Đó ngươi trả lời vấn đề của ta rồi!” Dương Diệp nói.

“Cụ thể ta không phải rất rõ ràng, chỉ biết là mấy năm trước, nàng đột nhiên xuất hiện tại Thiên Vũ Tông. Ta sở dĩ biết rõ nàng, là vì nàng cự tuyệt đến từ võ bảng xếp hạng thứ ba mươi lăm Mạc Vân thiên cầu ái. Cái này Mạc Vân thiên thế nhưng mà võ bảng cường giả, không biết có bao nhiêu nữ tử ngưỡng mộ trong lòng, mà nàng nhưng lại quyết đoán cự tuyệt, bởi vậy, bởi vì Mạc Vân thiên nguyên nhân, nàng cũng bị thế nhân biết. Đúng rồi, cái này Mạc Vân thiên, đúng là Bạch Lộc Thư Viện pháp phái đệ tử.”

Mỹ phụ chậm rãi nói: “Thiên Vũ Tông tuy nhiên là kim cương giai thế lực, nhưng là có thể thượng võ bảng đấy, nhưng lại không có người nào, bởi vậy, lần này Thiên Vũ Tông phái nàng tới, chỉ sợ cũng có tác hợp chi ý. Bởi vì chỉ cần là tại võ trên bảng đích thiên tài, tương lai nhất định đều là một phương cự phách, loại người này, bất luận cái gì thế lực đều sẵn lòng kết giao hoặc là lôi kéo đấy!”

“Nàng là thê tử của ta!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt rõ ràng không tin.

Lúc này, Hư Vô Thần cũng đi đến Dương Diệp trước mặt, rung dắt, nói: “Nói thật, ngươi cái này tán gái kỹ thuật, thật sự không lớn tích...”

Dương Diệp: “...”

PS: Cầu vé tháng!!!!!...

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1071: Giới hạn Kiếm Ý?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất kể là mỹ phụ hay là Hư Vô Thần, bọn hắn tự nhiên là không tin Dương Diệp mà nói đấy. Đặc biệt là Hư Vô Thần, hắn biết rõ, Dương

Diệp đến từ Thanh Châu, hơn nữa chưa bao giờ đã tới Trung Thổ Thần Châu, mà cái kia Hiểu Vũ Tịch nhưng lại Trung Thổ Thần Châu người. Cho nên, hắn cảm thấy Dương Diệp là vừa ý nhân gia.

Dương Diệp lắc đầu, không có giải thích, nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Ngươi làm gì hiện tại tựu tiến về trước Bạch Lộ Giới đâu này?” Lúc này, mỹ phụ kia nói: “Theo ta được biết, các ngươi cùng Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu] còn có mười ngày a?”

“Ta muốn đến hỏi cái minh bạch!” Dương Diệp trầm giọng nói. Hiểu Vũ Tịch không biết hắn, việc này như thế nào cũng bất giác được, hắn nhất định phải làm cho cái tinh tường.

“Vậy ngươi thì càng không như thế đi rồi!”

Mỹ nữ tắc: “Lúc này bọn hắn như thế đã tại Bạch Lộc Thư Viện rồi, mà với tư cách được thỉnh mời bọn hắn, khẳng định đã tiến nhập Bạch Lộc Thư Viện bên trong, ngươi cảm thấy ngươi có thể vụng trộm ẩn núp đến Bạch Lộc Thư Viện? Dù cho ngươi có thể tiến vào Bạch Lộc Thư Viện, nhưng là nàng hiện tại cũng không nhận ra ngươi, không phải sao?”

“Ngươi tin tưởng nàng là thê tử của ta rồi hả?” Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ.

Mỹ phụ khẽ lắc đầu, nói: “Ta không tin, nhưng là, ngươi hoàn toàn không cần phải lừa gạt ta!”

Dương Diệp trợn trắng mắt, lời này nói, chẳng khác gì là chưa nói ah!

Mỹ phụ lại nói: “Ta Vân Minh Thương Hội tại tình báo phương diện còn có thể, nếu như ngươi không gấp lời mà nói..., trước tiên có thể tại đây nội thành ở lại, ta thay ngươi tìm hiểu tìm hiểu, như thế nào?”

“Vì cái gì giúp ta!” Dương Diệp không có trả lời mỹ phụ vấn đề, mà là hỏi ngược lại.

Mỹ phụ cười nói: “Bởi vì ngươi gọi Dương Diệp!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không rõ!”

“Bởi vì ngươi cái này hai chữ buôn bán giá trị rất lớn!” Mỹ nữ tắc: “Ta cảm thấy được chúng ta có rất nhiều có thể hợp tác địa phương, cái này đối với chúng ta mà nói, đều mới có lợi. Không chỉ có như thế, ta bây giờ còn có thể đủ cho ngươi cung cấp rất nhiều trợ giúp.”

“Ta muốn trả giá cái gì?” Dương Diệp hỏi, hắn theo không tin Thiên Hạ có miễn phí cơm trưa.

“Tạm thời cái gì đều không cần!” Mỹ nữ tắc.

Dương Diệp nhìn mỹ phụ liếc, sau đó nói: “Có thể hay không bang (giúp) tại tra một người, nàng như thế đã ở Trung Thổ Thần Châu.”

“Có thể!” Mỹ phụ nhẹ gật đầu: “Chúng ta tới trước ta Vân Minh Thương Hội phân hội nghỉ ngơi một chút đi, ngươi yên tâm, nội thành sự tình, ta đã lại để cho người đi xử lý rồi, không sẽ có phiền toái gì!”

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu. Tuy nhiên hắn rất muốn biết Hiểu Vũ Tịch đến tột cùng vì cái gì như vậy, nhưng là hắn hiểu được, việc này gấp không đến, những thứ khác ngược lại không sao cả, chính yếu nhất chính là Hiểu Vũ Tịch đối với hắn có địch ý, đây là nhất chuyện phiền phức. Hơn nữa, ngoại trừ Hiểu Vũ Tịch, hắn còn phải tìm được Đinh Thược Dược. Mà thôi hắn lực lượng của mình, muốn cái này cái này so Thanh Châu đại vô số lần Trung Thổ Thần Châu tìm được một người, cái kia không thể nghi ngờ là khó như lên trời!

Hắn phải mượn nhờ người khác lực lượng!

Vân Minh Thương Hội phân hội, trong một gian phòng, trong phòng, chỉ có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

“Ngươi đang lo lắng nàng?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nàng xem ánh mắt của ta rất lạ lẫm, phi thường lạ lẫm, cái kia thật sự không biết ta, mà không phải giả vờ.”

“Tại trên người nàng, khẳng định xảy ra chuyện gì!” An Nam Tĩnh trầm giọng nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, đi đến An Nam Tĩnh trước mặt, duỗi ra hai tay nhẹ nhàng sờ lên An Nam Tĩnh hai tay, nói khẽ: “Biết không? Có khi ta cảm giác mình thật sự rất thất bại. Bởi vì, ta đời này đó bảo hộ người không có bảo hộ đến, hơn nữa, thường xuyên để cho ta để ý người bị thương. Đang nhìn đến ngươi tại Vân Tiêu Thánh Điện lúc khi đó bộ dạng lúc, ta thật sự rất hận chính mình, thật sự.”

An Nam Tĩnh có chút cúi đầu, nói: “Chúng ta quá yếu!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực quá yếu!”

Dùng hắn thực lực bây giờ, đối phó Bình thường Thánh Giả đó là dư xài, nhưng là nếu như đụng phải một ít cường giả chân chính, ví dụ như cái kia Long Tộc tộc trưởng, ví dụ như Cùng Kỳ, ví dụ như Đế Nữ, đụng phải loại này cấp bậc cường giả, hắn thật sự khả năng ngay cả sức hoàn thủ đều không có. Mà bất kể là Táng Thiên hay là Kiếm Linh, nói cho cùng đều là ngoại vật, không tính chính hắn thực lực chân chính!

Về phần Cùng Kỳ, vậy càng không cần phải nói. Thằng này tựu là dùng để đồng quy vu tận đấy!

Mà dứt bỏ cái này ba dạng, hắn cơ bản không có gì.

“Ngươi lúc trước đánh bại Lâu Thiên Tiêu, là dựa vào là cái gì?” An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi.

“Giới hạn pháp tắc!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Giới hạn pháp tắc?” An Nam Tĩnh có chút khó hiểu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó giải thích một phen. Hồi lâu An Nam Tĩnh, nói: “Ngươi cái này pháp tắc so về Lâu Thiên Tiêu bản năng pháp tắc muốn mạnh hơn rất nhiều!”

Dương Diệp nói: “Xác thực hiếu thắng rất nhiều, không chỉ có như thế, ta cái này Tiêu Vong Pháp Tắc chỉ sợ đều không có cái này giới hạn pháp tắc cường. Tiêu Vong Pháp Tắc uy lực cơ vốn đã cố định, nhưng là giới hạn pháp tắc lại sẽ không biết, chỉ cần ta lực lượng càng cường, nó uy lực lại càng lớn!”

“Chỉ có thể dùng tại trên lực lượng sao?” An Nam Tĩnh bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nao nao, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

An Nam Tĩnh không có trả lời vấn đề này phi, ngược lại là nói: “Ra, ngươi phóng xuất ra kiếm của ngươi ý!”

Dương Diệp tuy nhiên nghi hoặc, nhưng vẫn là nghe theo, lập tức đem Hư Vô Cảnh Kiếm Ý phóng xuất ra, mà lúc này, An Nam Tĩnh trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một cổ kinh khủng ý cảnh, cái này cổ ý cảnh xuất hiện, Dương Diệp Hư Vô Cảnh Kiếm Ý lập tức bị áp trở về trong cơ thể của hắn!

“Ngươi...” Dương Diệp khiếp sợ nhìn xem An Nam Tĩnh, hắn không nghĩ tới An Nam Tĩnh cái này ý cảnh thật không ngờ khủng bố, ngay cả hắn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đều có thể như thế dễ dàng tựu áp trở về. Đây quả thực là hắn tế ra Táng Thiên sau đích hư vô cảnh Sát Ý ah.

An Nam Tĩnh nói: “Của ta ý cảnh, dung hợp chiến ý, thương ý, quyền ý các loại sáu loại ý cảnh, sáu loại ý cảnh dung hợp, để cho ta ý cảnh uy lực viễn siêu mặt khác ý cảnh. Mà bây giờ, ta dùng quyền, ta đây ý cảnh tựu là sáu loại ý cảnh dung hợp mà thành quyền ý, ta dùng thương, tựu là sáu loại ý cảnh dung hợp thương ý. Ý của ta, ngươi hiểu chưa?”

“Ngươi nói là, của ta giới hạn pháp tắc có thể dùng đến cái khác trên người?” Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

“Đúng vậy!”

Dương Diệp trong hai mắt lóe ra hưng phấn sắc thái, đã lực lượng có thể giới hạn, sau đó bộc phát, kiếm kia ý, vì cái gì không thể giới hạn đâu này?

Dương Diệp phát hiện, chính mình giống như mở ra một cánh cửa sổ, tại kiếm đạo phương diện!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp nói: “Ta muốn bế quan!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, nói: “Có thể nếm thử một chút, nếu như thật sự không được, ngàn vạn chớ miễn cưỡng! Mười ngày sau, chúng ta muốn đi Bạch Lộc Thư Viện!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, ta tự có chừng mực. Đúng rồi, ngươi cũng có thể học tập cái này giới hạn pháp tắc, kể từ đó, thực lực của ngươi nhất định đại trường!”

An Nam Tĩnh lắc đầu, nói: “Nhục thể của ta không đủ cường! Căn bản không chịu nổi ta bản thân lực lượng, nếu như như ngươi như vậy áp súc lực lượng của mình, ta sẽ trước đem mình giết!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Cũng là!” Nhưng hắn là nhớ rõ hắn lần thứ nhất học giới hạn lúc tình cảnh, khi đó, hắn đem lực lượng toàn bộ áp súc đến chính mình trên nắm tay, một khắc này, cảm giác của hắn tựu là mình muốn nổ. Hơn nữa, cuối cùng đem lực lượng phóng xuất ra về phía sau, hắn thiếu chút nữa trực tiếp thoát lực Tử.

Nhục thể của hắn lúc ấy cũng đã vượt qua Thánh Giả, nhưng mà hay là sẽ xuất hiện loại tình huống đó, nếu như An Nam Tĩnh đến thi triển, dùng nhục thể của nàng, khẳng định không chịu nổi đấy!

Giới hạn pháp tắc, không chỉ có sẽ đối lực lượng khống chế đạt tới đỉnh phong, còn muốn thân thể có thể thừa nhận được ở cái loại nầy áp súc sau đích lực lượng.

Dương Diệp cảm thấy có chút đáng tiếc, bởi vì nếu như An Nam Tĩnh nắm giữ giới hạn pháp tắc, vậy nhất định siêu cấp khủng bố.

Giống như là biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, An Nam Tĩnh nói khẽ: “Ta có tự chính mình truyền thừa, những cái... Kia truyền thừa, chính thức dung hội quán thông về sau, cũng không thể so với giới hạn pháp tắc chênh lệch. Ngươi phải biết rằng, lúc trước nếu như không phải Lâu Thiên Vân, cái kia Lâu Thiên Tiêu thế nhưng mà đã chết tại trong tay của ta.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Trong khoảng thời gian này ta bế quan, chờ ta đi ra!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu!

Tại Dương Diệp yêu cầu xuống, Vân Minh Thương Hội mỹ phụ kia cho Dương Diệp an bài một gian phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp đứng tại nguyên chỗ trầm mặc sau một hồi, trong cơ thể hắn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý tuôn ra bên ngoài cơ thể, Kiếm Ý tuôn ra bên ngoài cơ thể về sau, hắn chậm rãi cảm thụ được những Kiếm Ý đó, cuối cùng thử đem hắn áp súc. Đương nhiên, kiếm ý của hắn là nhìn không tới đấy, hắn chỉ có thể cảm nhận được. Tại cảm thụ của hắn cùng điều khiển xuống, kiếm ý của hắn thời gian dần qua tại áp súc...

Trong tràng, đột nhiên bộc phát ra một đạo nổ vang, Dương Diệp trực tiếp bay rớt ra ngoài, cùng lúc đó, toàn bộ phòng tu luyện cũng lập tức sụp xuống hóa thành bột mịn!

Đã qua không sai biệt lắm trọn vẹn hai canh giờ, Dương Diệp mới từ trên mặt đất bò lên, sắc mặt tái nhợt vô cùng, đầu vẫn còn bốc lên sao Kim. Hắn tự nhiên là đã thất bại đấy, tại Kiếm Ý áp súc tới trình độ nhất định lúc, hắn một cái không có khống chế tốt, sau đó Kiếm Ý phát nổ. Đón lấy hắn tựu đã bay. Mà cái này Kiếm Ý phát nổ về sau cắn trả, đó là trực tiếp Thương linh hồn hắn cùng tinh thần lực đấy.

Cái loại nầy tư vị, thật sự không dễ chịu!

Lại nghỉ ngơi không sai biệt lắm nửa canh giờ, Dương Diệp cái này mới một lần nữa đổi một cái phòng tu luyện, sau đó tiếp tục Khai Thủy.

Lúc này đây, hắn không dám như trước khi như vậy lỗ mãng rồi.

Hắn vốn là thi triển ra Kiếm Vực, sau đó tại Khai Thủy phóng xuất ra Kiếm Ý. Đem làm phóng xuất ra Kiếm Ý tại Kiếm Vực nội áp súc sau một lát, Dương Diệp hai mắt lập tức phát sáng lên. Bởi vì hắn phát hiện, tại Kiếm Vực nội, hắn giác quan vượt ra khỏi bình thường ít nhất gấp 10 lần đã ngoài! Nói đơn giản một chút tựu là, tại Kiếm Vực nội, Kiếm Ý cho dù là xuất hiện từng chút một vi diệu biến hóa hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Gấp 10 lần!

Đó là cái gì khái niệm?

Cái này ý nghĩa nếu là hắn tại Kiếm Vực nội tu luyện kiếm kỹ, hoặc là khác, đem so với tại Kiếm Vực Ngoại ít nhất đơn giản gấp 10 lần đã ngoài!

Kiếm Vực!

Cái này một mực lại để cho hắn cảm thấy là gân gà đồ vật, nguyên đến khủng bố như vậy! Đương nhiên, trước kia là không có khủng bố như vậy đấy, hiện tại sở dĩ khủng bố như vậy, hẳn là hắn cảnh giới tăng lên nguyên nhân!

Mà Dương Diệp cuộc đời này trong nội tâm cũng nhịn không được nữa tại chửi mình ngu xuẩn!

Bởi vì cho tới nay, hắn vẫn muốn dùng như thế nào Kiếm Vực đến công kích, nhưng lại không ngờ qua Kiếm Vực khác tác dụng. Ngược lại là dùng qua Kiếm Vực đến phục chế pháp tắc, nhưng là, thế gian nào có nhiều như vậy pháp tắc cho hắn đến phục chế...

Bất kể như thế nào, phát hiện này, làm cho Dương Diệp mừng rỡ như điên!

Bởi vì giờ phút này lên, hắn phát hiện Kiếm Vực cũng không gân gà. Không chỉ có không gân gà, vẫn còn so sánh hắn tưởng tượng muốn khủng bố!

Đã có Kiếm Vực tại, về sau hắn tu luyện bất kỳ vật gì, cơ hồ cũng có thể đạt tới học cấp tốc!

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1072: Hắn tính toán cái gì đồ chơi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Ý, là một loại nhìn không thấy, nhưng lại có thể cảm nhận được tồn tại.

Cảm thụ được chung quanh Kiếm Ý, Dương Diệp chậm rãi khống chế những... Này Kiếm Ý, sau đó đem chúng tiến hành áp súc. Mặc dù có Kiếm Vực áp chế, nhưng hắn hay là không dám khinh thường. Vạn nhất cái này áp súc sau đích Kiếm Ý làm cho Kiếm Vực không chịu nổi, vậy hắn tựu làm chết rồi.

Thời gian dần trôi qua, bởi vì tinh thần lực độ cao: Cao độ tập trung, Dương Diệp trên mặt xuất hiện mồ hôi lạnh, cặp mắt của hắn bên trong cũng xuất hiện một chút tơ máu.

Mặc dù có Kiếm Vực tương trợ, nhưng là hắn phát hiện, áp súc Kiếm Ý, thật không phải là một cái đơn giản sống.

Kiếm Ý thứ này cùng lực lượng bất đồng chính là, cái này khảo nghiệm không chỉ có là hắn điều khiển lực, còn có tinh thần lực của hắn cùng linh hồn.

Bất quá cũng may, tại Kiếm Vực nội, hắn phát hiện bất kể là tinh thần lực của hắn cùng linh hồn đều đã nhận được sâu sắc tăng lên, tăng thêm hắn giới hạn qua lực lượng, bởi vậy, cái này lại để cho hắn tạm thời hết thảy cũng còn rất thuận lợi.

Thời gian dần trôi qua, Kiếm Vực nội, Dương Diệp chung quanh mười trượng nội không gian Khai Thủy rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp trên mặt mồ hôi ngày càng nhiều rồi!

Thời gian từng cái đi qua, Dương Diệp không gian chung quanh y nguyên vẫn còn rung rung, nhưng đã rúc vào tám trượng tả hữu.

Kế tiếp thời gian, tuy nhiên Dương Diệp chung quanh rung rung không gian còn đang không ngừng co lại, nhưng là, hoa thời gian nhưng lại càng ngày càng lâu rồi. Ví dụ như, vốn là theo mười trượng co lại đến tám trượng, chỉ dùng một canh giờ, nhưng là theo tám trượng co lại đến bảy trượng, trọn vẹn dùng ba canh giờ, mà theo bảy trượng co lại đến sáu trượng lúc, trọn vẹn bỏ ra mười canh giờ!

Tuy nhiên thời gian hoa ngày càng nhiều, nhưng là Dương Diệp nhưng lại càng ngày càng hưng phấn.

Bởi vì Kiếm Ý đang không ngừng bị hắn áp súc về sau, hắn phát hiện, Kiếm Ý uy lực càng ngày càng khủng bố rồi!

Cái này cũng rất bình thường, tựu như một khối sắt vụn, nếu như đem hắn không ngừng đả kích, không ngừng rèn luyện, không ngừng áp súc, đến cuối cùng, nó sẽ trở thành một thanh lợi kiếm. Khi đó, tuy nhiên đều là thiết, nhưng là cả hai uy lực nhưng lại cách biệt một trời. Mà bây giờ hắn áp súc Kiếm Ý, tựu như là tại rèn luyện sắt vụn!

Áp súc, điên cuồng áp súc!

Đây là Dương Diệp hiện tại cái này làm đấy!

Tại áp súc trong quá trình, Dương Diệp phát hiện một vấn đề, đó chính là hắn tuy nhiên lĩnh ngộ Kiếm Ý, nhưng là cho tới nay nhưng lại giống như cũng không chính thức hiểu rõ qua Kiếm Ý.

Kiếm Ý bản chất là cái gì? Lực lượng của nó bổn nguyên đến từ ở đâu?

Trước đó, hắn không cách nào trả lời!

Giờ phút này, tại đây Kiếm Vực nội, vì giới hạn Kiếm Ý, bởi vậy, hắn nhất định phải đi cảm thụ cái này hư vô mờ mịt Kiếm Ý, đi giải chúng, sau đó đi điều khiển chúng. Loại tình huống này, hắn đối với Kiếm Ý hơi chút hiểu được một ít.

Kiếm Ý, là một loại ý cảnh, cái này cách nào so với so sánh trừu tượng. Đơn giản, nó tựu là dùng kiếm làm cơ sở mà lĩnh ngộ một loại ý niệm.

Ý niệm!

Ý niệm tựu như là khí thế, một cái thân cư địa vị cao người, ví dụ như hoàng đế, bởi vì nắm giữ lấy vô số người sinh tử, bởi vậy, trên người hắn nhất định mang theo thuộc tại khí thế của mình. Ý niệm cùng khí thế không sai biệt lắm! Loại vật này, ngươi nhìn không thấy, nhưng nó quả thật tồn tại, hơn nữa đạt tới trình độ nhất định về sau, còn có thể thực chất hóa!

Mà Kiếm Ý, đặc biệt là Hư Vô Cảnh Kiếm Ý, đã không chỉ là thực chất hóa rồi.

Tại áp súc trong quá trình, Dương Diệp phát hiện vì cái gì hư vô cảnh Sát Ý so Hư Vô Cảnh Kiếm Ý hiếu thắng rồi, không có hắn, bởi vì hư vô cảnh Sát Ý so Hư Vô Cảnh Kiếm Ý muốn càng thêm ngưng thực!

Hiện tại, hắn muốn giới hạn Kiếm Ý, đầu tiên muốn lại để cho Hư Vô Cảnh Kiếm Ý trước ngưng thực!

Thời gian một ngày một ngày đi qua, đảo mắt tựu năm ngày sau.

Trong phòng tu luyện, lúc này, Dương Diệp không gian chung quanh đã triệt để khôi phục bình tĩnh, nhưng là Dương Diệp thần sắc nhưng lại ngưng trọng vô cùng. Tại trên tay hắn, là Man Thần Kiếm. Mà lúc này, Man Thần Kiếm đang kịch liệt run rẩy. Bởi vì tại hắn chung quanh Kiếm Ý đã bị hắn đậm đặc rúc vào cái này Man Thần Kiếm phía trên!

Lúc này kiếm ý của hắn, đã đạt đến giới hạn.

Hư Vô Cảnh Kiếm Ý đạt tới giới hạn có nhiều khủng bố?

Dù sao Dương Diệp cảm giác lúc này chính mình Kiếm Vực Khai Thủy không ổn định rồi! Nếu như hắn hiện đang thi triển nhất niệm thuấn sát, cái kia nhất niệm thuấn sát tại đây giới hạn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý gia trì xuống, uy lực kia chỉ sợ ít nhất phải tăng lên 50 lần!

Đây mới thực là nhất niệm thuấn sát!

Dĩ vãng, giới hạn pháp tắc, hắn tối đa chỉ dám thi triển một lần, bởi vì thi triển một lần về sau, nhục thể của hắn sẽ bị thương, ít nhất phải tu dưỡng vài ngày mới có thể khôi phục. Mà bây giờ, hắn có thể thi triển hai lần rồi. Một loại là lực lượng giới hạn, một loại là Kiếm Ý giới hạn. Người phía trước cần cường đại hơn Nhục Thân, một thi triển sẽ để cho lực lượng hao hết, rồi sau đó người tiêu hao thì còn lại là tinh thần lực cùng linh hồn lực lượng!

Về phần hai chủng giới hạn loại nào càng mạnh hơn nữa, cái này quyết định bởi hắn bản thân, nếu như Nhục Thân cường, cái kia chính là lực lượng giới hạn cường, nếu như Kiếm Ý cường, cái kia dĩ nhiên là là Kiếm Ý giới hạn cường!

Đương nhiên, nếu như phóng xuất ra hư vô cảnh Sát Ý, hai chủng ý cảnh giới hạn, đây tuyệt đối là viễn siêu lực lượng giới hạn đấy, nếu như hai chủng ý cảnh tại thêm Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, uy lực kia Dương Diệp không cảm tưởng, cũng không dám làm. Loại tình huống đó, dùng hắn thực lực bây giờ, tuyệt đối là trước đem mình chơi tàn!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp Khai Thủy tán đi Man Thần Kiếm phía trên đạt tới giới hạn Hư Vô Cảnh Kiếm Ý. Nếu là lúc trước, hắn tự nhiên làm không được, nhưng là có Kiếm Vực áp chế, đây cũng là không có vấn đề.

Tại đem Kiếm Ý tiêu tán về sau, Dương Diệp lại bắt đầu một lần nữa áp súc lên.

Thứ nhất, hắn giới hạn Kiếm Ý, còn không thuần thục, theo giới hạn Kiếm Ý đến bây giờ, hắn tổng cộng bỏ ra vài ngày thời gian, nếu như cùng người đối địch lúc là loại tốc độ này, cái kia còn giới hạn cái rắm, người ta sớm giết chết hắn rồi. Thứ hai, đang không ngừng áp súc Kiếm Ý về sau, hắn phát hiện, chính mình Kiếm Ý giống như tại lột xác!

Phát hiện này, làm cho Dương Diệp cuồng hỉ.

Kiếm Linh cũng tốt, Táng Thiên cũng tốt, đều xem như ngoại vật, mà cái này Hư Vô Cảnh Kiếm Ý cùng Nhục Thân lại là chính bản thân hắn đấy. Kiếm Ý cường, lực lượng cường, đó mới là thật sự cường!

Cứ như vậy, Dương Diệp tại trong phòng tu luyện điên cuồng mà áp súc, sau đó tiêu tán, sau đó lại áp súc

Hai ngày sau.

Thiên Đô Thành, truyền tống đài chỗ.

Một đoạn thời khắc, truyền tống trên đài đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói ánh sáng màu lam. Đón lấy, ba gã nam tử xuất hiện ở truyền tống trên đài. Ba gã nam tử mặc vân trường bào màu trắng, tại ba người ngực, đều khắc có một cái ‘Sách’ chữ.

Cầm đầu nam tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía hắn bên trái tên thanh niên kia, nói: “Lâm, đi thăm dò thoáng một phát, cái kia mở miệng khiêu khích chúng ta tương lai chị dâu người tên gì, bây giờ đang ở đâu. Tuy nhiên lão đại đối với loại người này khinh thường, nhưng chúng ta làm đệ đấy, cũng không thể để cho chúng ta tương lai đại tẩu bị người chiếm tiện nghi a?”

Tên là lâm thanh niên cười hắc hắc, nói: “Đàm Phong Ca, ngươi, cái này Hiểu Vũ Tịch chị dâu cùng đại ca của chúng ta sự tình, có thể hay không thành à?”

“Ngươi cái này không phải nói nhảm sao?” Đàm Phong cười mắng: “Lão đại của chúng ta thế nhưng mà Vũ Bảng Thượng người, câu đối với Hiểu Vũ Tịch chị dâu bất kính lời mà nói..., lão đại của chúng ta vừa ý nàng, là phúc khí của nàng. Tuy nhiên nàng trước kia cự tuyệt qua lão đại của chúng ta, nhưng là ta tin tưởng, chỉ cần nàng cùng lão đại của chúng ta tại tiếp xúc một thời gian ngắn, nàng tất nhiên sẽ thần phục tại lão đại của chúng ta dưới thân."

Đến cái này, Đàm Phong cười nói: "Các ngươi xem, lần này Thiên Vũ Tông lại để cho người đến xem chúng ta thư viện [thi đấu], đem nàng phái tới, điều này đại biểu cái gì? Đại biểu Thiên Vũ Tông cũng muốn nàng cùng lão đại của chúng ta cùng một chỗ. Cho nên ah, chúng ta cái này chị dâu là không chạy thoát được đâu. Ta đoán chừng, lần này các loại cái kia cái gì Vân Hải Thư Viện sự tình giải quyết về sau, chính là bọn họ cùng một chỗ thời điểm rồi!"

"Vân Hải Thư Viện?"

Lâm trong mắt hiện lên một vòng khinh miệt, "Ta thật không rõ, chúng ta tại sao phải đáp ứng cái gì kia Dương Diệp, loại này rác rưởi thế lực, trực tiếp phái người đi qua diệt đi là được!"

Đàm Phong lắc đầu, nói: "Chúng ta tự nhiên sẽ không đi để ý loại này rầu~ rầu~, lần này sở dĩ đáp ứng bọn hắn, tựa hồ là bởi vì chúng ta người ra mặt cùng nho phái người đã đạt thành cái gì hiệp nghị. Tốt rồi, không những... Này nhiều lời. Ngươi nhanh chóng đi nghe ngóng những người kia Hạ Lạc, giải quyết bọn hắn, chúng ta tốt trở về!"

"Sự tình một cái cọc!"

Lâm cười hắc hắc, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Vân Minh Thương Hội phân hội.

Bởi vì Bạch Lộc Thư Viện [thi đấu] sắp tới, bởi vậy, bất kể là Dương Diệp hay là An Nam Tĩnh, cũng hoặc là cái kia Hư Vô Thần, đều tại điên cuồng mà trong khi tu luyện.

Một gian trong đại điện.

"Đại tỷ, ngài thật đúng muốn làm như vậy?" Mỹ phụ trước mặt, cái kia áo bào xám lão giả trầm giọng nói.

Mỹ phụ trầm mặc hồi lâu, sau đó đầu, nói: "Cầu phú quý trong nguy hiểm, nếu như chúng ta đánh bạc thắng, cái này không chỉ có sẽ cho chúng ta mang đến vô số lợi nhuận, mà ta, cũng đem khả năng trở thành chấp sự."

“Có thể nếu như thua, ngài nhất định sẽ bị lập tức cướp đoạt quyền sở hữu lợi, hơn nữa vĩnh viễn không được tại mướn người!” Áo bào xám lão giả trầm giọng nói: “Thậm chí sẽ ảnh hưởng Gia Chủ!”

Mỹ phụ hai mắt khép hờ, trầm mặc!

Áo bào xám lão giả lại nói: “Cái này Dương Diệp ba người thực lực quả thật không tệ, nhưng cái kia Bạch Lộc Thư Viện bên trong thế nhưng mà ngọa hổ tàng long ah. Quan trọng nhất là, cái này pháp phái thế nhưng mà có hai gã Vũ Bảng Thượng yêu nghiệt! Cái này Dương Diệp ba người bọn hắn có thể địch qua hai người kia? Ít nhất trước mắt bọn hắn bày ra thực lực đến xem, so sánh với cái kia Vũ Bảng Thượng cường giả, ta cảm thấy được bọn hắn vẫn còn có chút nhược!”

Mỹ phụ trầm mặc như trước.

Áo bào xám lão giả đang muốn lời nói, đột nhiên, hắn sắc mặt biến hóa, quay đầu nhìn về phía ngoài điện, nói: “Có người đến, lai giả bất thiện!”

Mỹ phụ hai mắt mở ra, nói: “Đi, ra đi xem!”

Mỹ phụ cùng áo bào xám lão giả vừa ra đại điện, liền gặp được Đàm Phong ba người. Khi nhìn thấy ba người lúc, mỹ phụ lông mày lập tức nhíu lại!

Bạch Lộc Thư Viện!

Chẳng lẽ cái này Bạch Lộc Thư Viện đã đã biết Dương Diệp ba người thân phận?

Đàm Phong ánh mắt rơi vào mỹ phụ trên người, cười hắc hắc, nói: “Không nghĩ tới là cái mỹ phụ, ta tựu ưa thích loại này, ha ha... Tốt rồi, chính sự, cái kia gọi Diệp Dương người thế nhưng mà tại các ngươi tại đây?”

“Các hạ lời nói khách khí!”

Áo bào xám lão giả hướng phía trước bước ra Nhất Bộ, trầm giọng nói.

Đàm Phong âm thanh lạnh lùng nói: “Ta pháp phái làm việc, chưa bao giờ biết rõ cái gì gọi là khách khí!”

“Ta đây giáo giáo ngươi!”

Áo bào xám lão giả thân hình khẽ động, hướng phía ba người bắn mạnh tới.

Đàm Phong một tiếng cười lạnh, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo bạch quang hướng phía áo bào xám lão giả đụng tới.

Một tiếng vang thật lớn về sau, cái kia áo bào xám lão giả liên tiếp lui về phía sau, cho đến thối lui đến vách tường chỗ mới dừng lại ra, mà lúc này, tay phải của hắn bàn tay không có!

“Trung cấp Thánh Giả?”

Đàm Phong chuyển động trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một bả màu trắng dao găm, nói: “Yếu như vậy, uống thuốc đi lên a?”

Áo bào xám lão giả sắc mặt trầm xuống, tựu muốn động thủ, đột nhiên, hắn ngừng lại, nhìn về phía xa xa.

Xa xa, Dương Diệp chính chậm rãi đi tới.

“Ngươi đang tìm ta?” Dương Diệp nhìn về phía cái kia Đàm Phong.

“Ngươi chính là Diệp Dương?” Đàm Phong nhìn về phía Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp đầu.

“Tựu là trước ngươi đùa giỡn ta chị dâu?” Đàm Phong lại hỏi.

“Ngươi chị dâu?” Dương Diệp khó hiểu.

“Thiên Vũ Tông, Hiểu Vũ Tịch, tựu là ta chị dâu!” Đàm Phong nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại: “Đại ca ngươi là?”

“Võ bảng Mạc Vân Thiên!” Đàm Phong nói, khóe miệng mang theo mỉm cười.

“Hắn tính toán cái gì đồ chơi?”

Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên.

Convert by: Nguyen thuc

------oOo------

Chương 1073: Một là sát, 100 cái cũng là sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn tính toán cái cái gì đồ chơi!

Nghe Dương Diệp nói, chỗ xa Áo xám lão giả cùng mỹ phụ khóe mắt hơi nhảy. Mạc Vân Thiên thế nhưng mà vũ bảng cường giả ah!

Vũ bảng, đó là cái gì khái niệm?

Trung Thổ Thần Châu, nhân khẩu mấy vạn tỷ, có thể thượng bảng người, chỉ có 50 người. Có thể, có thể tiến vào vũ bảng người, đều là thiên tài trong siêu cấp thiên tài.

Cái người, chưa tới nhất định là một phương cự phách!

Mà sự thật cũng chứng tỏ xác thực như thế, bởi vì đương kim Trung Thổ Thần Châu cái kia chút ít tiêm cường người, tựu có hơn nhiều là năm ấy vũ bảng cường giả.

Còn nữa, Trung Thổ Thần Châu Kim Cương thế lực mặc dù không ít, nhưng việc này thế lực bên trong có thể thượng bảng đấy, lại là ít càng thêm ít. Tựu như này Bạch Lộc Thư Viện, Bạch Lộc Thư Viện hào xưng Trung Thổ Thần Châu thứ nhất thư viện, nhưng là, trong đó có thể thượng bảng thiên tài, cũng bất quá ba vị mà thôi. Bởi vậy có thể thấy, hắn vũ bảng là cỡ nào khủng bố!

Mà lúc này, Dương Diệp vậy mà cái kia lên bảng Mạc Vân Thiên tính toán cái gì cái gì...

Lúc này, mỹ phụ bọn người rất muốn biết cái kia Mạc Vân Thiên tại Dương Diệp trong mắt đến cùng tính toán cái gì!

Nghe Dương Diệp nói, cái kia Thanh Phong ba người sắc mặt nhất thời âm trầm rồi đứng dậy, một lát, Thanh Phong nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi...”

Hắn đang muốn thoại, nhưng mà Dương Diệp lại là đã biến mất ngay tại chỗ, này một khắc, cái kia Thanh Phong sắc mặt kịch biến, chủy thủ trong tay mạnh mà hướng phía trước một hoạch, hàn quang loáng qua, nhưng là sau một khắc, đạo hàn quang kia liền trực tiếp tiêu tán, tiếp theo, chỉ một quyền đầu đến trước mặt của hắn.

Két sát!

Quyền đến, cường đại lực lượng trực tiếp đem Thanh Phong bao quanh không gian đánh rách tả tơi!

Cái kia Thanh Phong trong mắt loáng qua một vòng hãi sắc, hắn không ngờ tới Dương Diệp lực lượng vậy mà đã cường đến rồi cái trình độ, lập tức không dám khinh thường, bên trong thân thể huyền khí dũng mãnh vào dao găm bên trong, sau đó mạnh mà một trảm!

Dao găm đoạn liệt, tiếp theo, cái kia Thanh Phong một ngụm máu phún ra, sau đó cả người trực tiếp ngược lại bay ra ngoài.

Một quyền kích bại!

Một bên, Áo xám lão giả cùng mỹ phụ ngốc như gà gỗ.

Này Thanh Phong mặc dù chỉ là một gã cao cấp Bán Thánh, nhưng là hắn thực lực đó là tuyệt đối có thể háo thắng Thánh giả cảnh cường người đấy. Kim Cương thế lực Bạch Lộc Thư Viện bồi dưỡng thiên tài, cái kia căn bản không thể dùng bình thường đến hình dung. Việc này thiên tài, được cho lấy tốt nhất tu luyện tư nguyên, được cho lấy tốt nhất ◎◎◎◎, m. ≦. Co★m công pháp cùng huyền kỹ, còn được cho lấy vô số cường người lão sư!

Bọn hắn, gặp may mắn!

Nhưng mà, này gặp may mắn Thanh Phong lại là bị một quyền kích bại rồi!

Cùng Thanh Phong cùng một chỗ đến cái kia lâm hai người giờ phút này cũng ngây dại, bọn hắn không ngờ tới, này Thanh Phong dĩ nhiên cũng làm này sao bại rồi! Này Thanh Phong tại pháp phái bên trong, cũng có thể đủ sắp xếp tiến trước hai mươi tồn tại ah!

Trước mắt người này đến tột cùng là ai?

đăng nhập❤h
ttp://truyen c uatui.net/ để đọc truyện Cái kia Thanh Phong cũng có chút ít mộng bức, xác thực, là bị đánh cho hồ đồ. Hắn đối với chính mình thực lực còn là phi thường có lòng tin đấy, trừ phi là cái kia loại không có hơi nước Thánh giả, bằng không thì, bình thường Thánh giả hắn căn bản không nhìn ở trong mắt. Nhưng mà, lúc này hắn lại bị một gã Bán Thánh giai huyền giả cho một quyền kích bại rồi!

Một bên, Dương Diệp đang chuẩn bị tiếp theo xuất thủ, mà một bên mỹ phụ bỗng nhiên nói: “Diệp công tử, có thể cho ta một mặt mũi?”

Dương Diệp dừng lại bước chân, nhìn về phía mỹ phụ.

Mỹ phụ nói: “Này ba người chính là Bạch Lộc Thư Viện học sinh, ít nhất là nội viện học sinh, nếu như chết ở chỗ nầy, chúng ta thương (nhà buôn) sẽ chỉ sợ sẽ có chút quấy rầy.”

Dương Diệp rung động rồi nhún vai, đang muốn thoại, lúc này, mỹ phụ bên cạnh Áo xám lão giả đột nhiên thất thanh kêu lên: “Diệp công tử tâm!”

Áo xám lão giả thanh âm vừa dứt xuống, cái kia Thanh Phong tựu xuất hiện tại Dương Diệp sau lưng, tiếp theo, môt con dao găm hoành tại Dương Diệp cổ họng xử, cùng lúc đó, Thanh Phong cái kia hung ác thanh âm tại Dương Diệp sau lưng vang khởi: “Ngươi hắn con mẹ nó...”

Nhưng mà cái kia Thanh Phong thoại còn chưa xong, hắn cả người liền trực tiếp hướng về sau ngược lại bay đi ra ngoài.

Mọi người lần nữa hóa đá!

Đặc biệt cái kia Áo xám lão giả, lúc này, trong mắt của hắn tràn đầy hãi sắc. Chỉ có hắn nhìn thấy trước kia phát đã sinh cái gì, cũng đang bởi vì nhìn thấy, hắn mới kinh hãi vô cùng. Tại Thanh Phong thoại đồng thời, Dương Diệp động thủ rồi, mà cái kia Thanh Phong cũng động thủ rồi. Nhưng là, đương Thanh Phong cái kia dao găm tại Dương Diệp cổ họng xử bôi lỗi thời, Dương Diệp lại là một chuyện đều không có!

Như thế nhân loại thân thể?

Chỗ xa, Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia Thanh Phong, thứ hai chính không ngừng nhả lấy máu huyết, bụng của hắn, đã hoàn toàn móp méo vào, Dương Diệp vừa mới một quyền kia, trực tiếp đánh rách tả tơi rồi hắn năm tạng lục phủ!

Dương Diệp thân hình một động, hướng về cái kia Thanh Phong bắn mạnh tới, mà lúc này, cái kia lâm hai người lại là đột nhiên chống ở rồi Dương Diệp trước mặt, lâm, nói: “Các hạ, việc này là chúng ta ba người lỗ mãng rồi, còn nhìn qua các hạ...”

“Sớm này sao, có lẽ tựu không sự rồi. Bây giờ? Ha ha...”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia Lâm Nhị người trực tiếp bay đi ra ngoài, không trung, hai người thân trực tiếp nổ tung mở đến, hóa thành vô số mảnh vỡ!

Mà lúc này, Dương Diệp đã đến cái kia Thanh Phong trước mặt, sau đó mạnh mà một chân hướng về cái kia Thanh Phong đầu đá quá khứ.

Pháp phái!

Đối với Dương Diệp đến, tựu là địch nhân. Bởi vì, hắn biết rõ, nếu như hắn chết, pháp phái nhất định sẽ huyết tẩy cả Vân Hải thành cùng Vân Hải thư viện! Hơn nữa, lần này đến Bạch Lộc Thư Viện cùng pháp phái tỉ thí, hắn tin tưởng, này pháp phái tuyệt đối sẽ không đối với hắn hạ thủ lưu tình đấy. Đã như vậy, vậy hắn vì cái gì muốn hạ thủ lưu tình?

Sát một là sát, sát 100 cái cũng là sát, dù sao đều là sát, vậy thì dứt khoát sát tuyệt!

Dương Diệp một chân lại là rơi vào khoảng không, trực tiếp đem không gian đá sập, bởi vì cái kia Thanh Phong biến mất ngay tại chỗ. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, chỗ đó, một cái bàn tay khổng lồ tê liệt không gian, hướng hắn bắt lại đây.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, cả người trùng thiên mà lên, như là một quả phát xạ pháo đạn bình thường đâm vào này chỉ bàn tay khổng lồ chi thủ.

Bầu trời vang khởi một đạo tiếng vang lớn thanh, toàn bộ bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán.

Dương Diệp rơi trên mặt đất, mà lúc này, ở trước mặt hắn ngoài mười trượng, xuất hiện một rồi một gã hoa bào lão giả. Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đưa tay thượng cái kia Thanh Phong nhưng trên mặt đất, nói: “Làm pháp phái đệ tử, vậy mà hướng thư viện cầu cứu, mà ngươi địch nhân còn chỉ là Bán Thánh, ngươi cũng quá có đã có tiền đồ!”

Thanh Phong sắc mặt cáu tiết, lại là không dám có một chút phản bác!

Hoa bào lão giả không có tại quản Thanh Phong, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Cũng dám sát ta Bạch Lộc Thư Viện người, ngươi can đảm ngược lại là không tệ, hi vọng ngươi thực lực có thể cùng ngươi can đảm tướng thất!”

Lấy, muốn động thủ, mà lúc này, một bên mỹ phụ đột nhiên nói: “Tiền bối, việc này chính là...”

“Ngươi có thể câm miệng!”

Hoa bào lão giả trực tiếp đả đoạn mỹ phụ nói, lạnh thanh nói: “Ta không muốn nghe ngươi bất luận cái gì phế thoại, ta chỉ biết là, hắn giết ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, hơn nữa vẫn ta pháp phái đấy. Về phần các ngươi hai cái, xem tại Vân Minh Thương Hội sẽ phân thượng, ta tha các ngươi một mạng, nhưng là, ngày sau biệt để ta đang nhìn đến các ngươi tại thiên đô thành xuất hiện, bằng không thì, ai mặt mũi ta đều không cho!”

Mỹ phụ cùng Áo xám lão giả sắc mặt trầm xuống, lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Ta tại Thanh Châu lúc, tựu nghe các ngươi Bạch Lộc Thư Viện pháp phái người làm việc rầm rĩ trương bá đạo, hôm nay vừa thấy, quả là thế.”

“Thanh Châu?”

Hoa bào lão giả ánh mắt tại Dương Diệp trên người dò xét rất lâu, sau một lát, hắn trầm giọng nói: “Thân thể có thể so với Thánh giả, đến từ Thanh Châu... Ngươi là Dương Diệp!”

Nghe hoa bào lão giả nói, cái kia nằm trên mặt đất Thanh Phong sững sờ, không thể tưởng ra nhìn về phía Dương Diệp!

Dương Diệp cũng là hơi sững sờ, nói: “Làm sao ngươi biết?”

“Quả nhiên là ngươi!”

Hoa bào lão giả nói: “Không nghĩ đến ngươi đã đến Trung Thổ Thần Châu, ngươi ngược lại là có loại, thực lực ngược lại là cũng có vài phần, khó trách dám khẩu xử cuồng ngôn. Bất quá, ngươi chung sẽ biết rõ chính mình là cỡ nào vô tri cùng buồn cười. Hôm nay ta không giết ngươi, hậu thiên chúng ta thư viện thấy!” Thanh âm rơi xuống, hoa bào lão giả thân hình một động, muốn rời khỏi.

Mà lúc này, một đạo kiếm khí tại tràng trong thoáng qua một cái, cái kia hoa bào lão giả bên cạnh Thanh Phong đầu trực tiếp bay đi ra ngoài.

Hoa bào lão giả dừng lại bước chân, sắc mặt âm trầm rồi đứng dậy.

Dương Diệp cười cười, nói: “Trở về cho biết các ngươi pháp phái cái kia chút ít cái gọi là thiên tài, chờ ta!”

“Nếu như không là bởi vì có chút nguyên nhân, ta bây giờ tựu muốn giết chết ngươi!”

Hoa bào lão giả âm trầm lấy má nhìn Dương Diệp, nói: “Bất quá không quan hệ, có thể để ngươi sống lâu hai ngày!”

Thanh âm rơi xuống, hoa bào lão giả biến mất ngay tại chỗ.

“Ngươi có nắm chắc sao?” Mỹ phụ lên tiếng nói.

Dương Diệp tự nhiên biết rõ đối phương chỉ chính là cái gì, lập tức lắc lắc đầu.

Mỹ phụ cùng Áo xám lão giả sững sờ, mỹ phụ nói: “Ngươi, ngươi không nắm chắc?”

Dương Diệp nói: “Ta thấy qua pháp phái một người, hắn thực lực phi thường không tệ, mà hắn chỉ ở pháp phái đập thứ mười lăm. Có thể tưởng tượng, pháp phái phía trước cái kia chút ít đến cỡ nào cường.”

Mỹ phụ trầm giọng nói: “Trung thực, nếu như ngươi chỉ có này thực lực, xác thực xa xa không đủ!”

Dương Diệp cười cười, không có thoại. Đến này Bạch Lộc Thư Viện, hắn xác thực không có bao nhiêu nắm chắc. Bạch Lộc Thư Viện có thể không thể so với Vân Hải thư viện, chỗ nầy mặt khẳng định có hơn nhiều siêu việt cái kia lâu ngàn tiêu yêu nghiệt, thậm chí kinh khủng hơn đấy. Nhưng là, không biện pháp, biệt siêu việt lâu ngàn tiêu cái kia loại thiên tài, tựu là có đế giả, hắn đều được đến!

Bởi vì nếu như hắn không đến, cái kia chiến trường tựu sẽ xuất hiện tại Thanh Châu Vân Hải thành, mà nếu như hắn đến, cái kia chiến trường tựu là tại này Bạch Lộc Thư Viện.

Lúc này Vân Hải thư viện cùng Vân Hải thành, thật tại là trải qua không dậy nổi cái gì vùi dập!

“Đúng..., ngươi để ta giúp ngươi nghe ngóng cái kia gọi Đinh Thược Dược nữ tử, có tin tức!” Mỹ phụ đột nhiên nói.

“Ân?”

Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ, nói: “Biết rõ tung tích của nàng?”

Mỹ phụ lắc lắc đầu, nói: “Chỉ biết là nàng tại tiếp dẫn thành xuất hiện qua!”

“Tiếp dẫn thành?” Dương Diệp nhíu mày, nói: “Chính là cái chỉ cần là hạ vị diện đến người đều sẽ xuất hiện tại đó thành?”

Mỹ phụ gật đầu, nói: “Bằng hữu của ngươi đến từ hạ vị diện?”

Dương Diệp gật đầu.

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Cái kia Hiểu Vũ Tịch khả năng cũng là đến từ hạ vị diện!”

“Nàng vốn là được!” Dương Diệp nói.

“Vậy ngươi cũng là?” Mỹ phụ thốt ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó gật đầu.

“Nguyên lai như thế!” Mỹ phụ gật đầu, nói: “Cái kia ta hiểu được!”

“Ha ha...”

Ngay tại lúc này, bầu trời đột nhiên truyền tới mấy đạo tiếng cười, “Dương Diệp đâu này? Cái dương nói muốn diệt chúng ta pháp phái Dương Diệp ở chỗ nào? Đến, mau ra đến để chúng ta nhìn xem...”

Tiếng cười rơi xuống, mười ki đạo năng lượng chùm tia sáng tự bầu trời kích xạ mà hạ!

Oanh oanh oanh!

Cả Vân Minh Thương Hội sẽ phân sẽ trong nháy mắt hóa làm tê phấn!

Cùng lúc đó, vô số đạo kêu thảm thanh tự Vân Minh Thương Hội sẽ phân sẽ nội vang triệt mà lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1074: Đem đầu đều xuyến đứng dậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vân Minh Thương Hội sẽ phân sẽ phá hư phía trên chỉ còn lại có năm người, phân biệt là Dương Diệp ba người, còn có mỹ phụ cùng cái kia Áo xám lão giả.

Trừ hắn ra môn năm người bên ngoài, cả Vân Minh Thương Hội sẽ phân sẽ nội người toàn bộ bị chôn ở phá hư phía dưới.

Mà trước đó, này Vân Minh Thương Hội sẽ nội khoảng chừng mấy ngàn nhiều người!

Dương Diệp không có nghĩ đến, Áo xám lão giả cùng mỹ phụ cũng không nghĩ đến, không nghĩ đến này Bạch Lộc Thư Viện học sinh sẽ đối với Vân Minh Thương Hội sẽ phân sẽ xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay tựu là như thế tuyệt!

Dương Diệp hai bàn tay thong thả chặt cầm rồi đứng dậy, hắn ngẩng đầu nhìn lại, ở trước mặt hắn chỗ không xa, xuất hiện hơn hai mươi tên mặc màu xám trường bào huyền giả, trong đó, nữ có nam có, mà ở bọn hắn trên quần áo, đều tú khắc lên một nho nhỏ 'Thư' chữ.

“Ngươi chính là Dương Diệp?”

Trong đám người, cầm đầu một gã cầm trong tay một căn thiết côn thanh niên đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó cười nói: “Ngươi có phải hay không giờ hậu đầu bị cửa kẹp qua được?”

“Lâm Du huynh, vì sao này sao nói?”

Nơi tay cầm thiết côn thanh niên bên cạnh, một gã cầm lấy một thanh dao găm nam tử cười nói.

“Hắn giờ hậu nếu không có bị cửa kẹp qua, sẽ bày tỏ cái kia loại muốn diệt ta pháp phái cuồng ngôn sao?” Tên gọi lâm du nam tử cười to nói.

“Ta cảm thấy, cũng có khả năng là đầu bị lừa đá qua, ha ha...”

“Khen, nguyên lai này gia hỏa tựu là Dương Diệp, ta xem hắn cũng không cái gì đặc thù ở chỗ nha. Vì cái gì dám bày tỏ cái kia loại cuồng ngôn đâu này? Ta thật sự là nghĩ mãi mà không rõ. Uy, Dương Diệp, có thể hay không cho biết ta, ngươi vì cái gì dám bày tỏ cái thoại đâu này? Nan đạo ngươi đầu thật sự bị cửa kẹp qua? Ha ha...”

“Ta cảm thấy, chúng ta không tất yếu cùng hắn đợi đến lúc hậu thiên rồi, hôm nay tựu giải quyết hắn, như thế nào dạng?”

“Này biện pháp tốt, Ân, đến, trước để hắn nói nói di nói a, bằng không thì, người khác muốn nói chúng ta pháp phái quá bất cận nhân tình rồi!”

Dương Diệp quét lâm du bọn người liếc, trầm mặc một hồi, hắn nói: “Các ngươi mục tiêu là ta, vì sao muốn sát Vân Minh Thương Hội sẽ người?” Hắn Dương Diệp không phải một người lương thiện, nhưng là, hắn lại càng không là một vui vẻ liên mệt mõi người khác người.

“Vân Minh Thương Hội sẽ người?”

Lâm du quét tràng trong liếc, sau đó ra vẻ kinh ngạc nói: “Ai nha, không nghĩ đến chỗ nầy còn có những người khác, ai nha, thật sự là không tốt ∝↑dĭng∝↑ điểm ∝↑ tiểu ∝↑ nói,. ¤. ♀os_; Ý tứ, nghe ngươi Dương Diệp đến, chúng ta quá hưng phấn, một không chú ý, xuất thủ quá lớn chút ít. Ai, chúng ta thật không phải là cố ý đấy. Nếu như, nếu như các ngươi cảm thấy tâm lý khó chịu, đến đánh chúng ta ah! Ha ha...”

“Ha ha... Đến đánh chúng ta ah! Ha ha...”

“Đã sớm như lĩnh giáo lĩnh dạy ngươi Dương Diệp biện pháp hay rồi, tới đi, chúng ta đã đói khát khó chịu rồi, tới đi, hung hăng văn vê đánh chúng ta a!”

“Lão tử chịu không được này giúp loại ngu vk nờ~ rồi!”

Một bên, hư không thần chân phải mãnh liệt đạp địa mặt, cả người mãnh liệt bắn mà ra.

“Một cũng biệt lưu, hôm nay, mượn này hai mươi người người đầu đến khai lộ!”

Dương Diệp thanh âm tại tràng trong vang lên, tiếp theo, cả người biến mất tại nguyên chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã xuất hiện ở đằng kia lâm du bọn người trong đám người, tiếp theo, một đạo nhân ảnh trực tiếp ném bay đi ra ngoài, không trung, một đạo kiếm quang kích xạ mà qua, cái kia bay ra ngoài Bạch Lộc Thư Viện học sinh đầu cùng cổ trực tiếp chia tách.

Tươi huyết như trụ!

“Sát!”

Xem thấy Dương Diệp ba người động thủ, lâm du trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, đang muốn động thủ, một đạo phá không thanh đột nhiên vang lên, tiếp theo, một thanh trường thương trong nháy mắt đến trước mặt hắn.

Lâm du trong nội tâm cả kinh, không dám khinh thường, trong tay thiết côn mạnh mà nện xuống!

Lâm du trong tay trường côn trực tiếp quy liệt mở đến, mà bản thân của hắn thì tại này cổ sức lực lớn trước mặt bị chấn hướng về sau ngược lại bay ra ngoài, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại phía sau hắn, lâm du đồng tử đột nhiên co lại, như thế trong mắt của hắn cuối cùng sắc thái, bởi vì chỉ một quyền đầu oanh tại phía sau lưng của hắn.

Lâm du thân trực tiếp nổ tung mở đến, vô số tươi huyết nội tạng khuynh vấy mà hạ!

Tràng ở bên trong, xem thấy này một màn pháp phái đệ tử đại kinh, này một khắc, bọn hắn tựu tính toán tại ngu xuẩn cũng biết nhóm người mình khinh địch rồi, hơn nữa vẫn nghiêm trọng khinh địch rồi.

Mà đang ở đếm tức thời gian lý, hai mươi đến người đã chết rồi năm sáu cái rồi!

Đối mặt Dương Diệp ba người, đặc biệt tại đối mặt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lúc, hơn nhiều người căn bản liên hoàn thủ chi lực đều không. Này một khắc, còn lại cái kia mười ki tên học sinh trong nội tâm đã đã có sợ ý cùng thoái ý.

“Rút lui!”

Tràng ở bên trong, trong đó một gã học sinh đột nhiên hô một câu.

Nhưng mà hắn thanh âm vừa dứt xuống, một thanh trường thương trực tiếp từ hắn trước ngực một xuyên mà qua, này tên học sinh thân cứng đờ, cả người tự không trung trụy lạc mà xuống.

“Ai trước trốn sát ai!”

Dương Diệp thanh âm tại tràng trong vang lên, tiếp theo, hắn cũng chỉ đối diện chỗ xa một ngón tay, một đạo kiếm khí từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, vài trăm trượng bên ngoài, một gã học sinh đầu trực tiếp ném bay ra ngoài!

Này một ngón tay, cũng không phải đơn thuần kiếm khí, cái kia kiếm khí thế nhưng mà gia trì rồi hư không cảnh kiếm ý!

Mà lúc này hắn hư không cảnh kiếm ý, ít nhất là lúc đó mấy lần cường!

Tàn sát!

Chỉ tựu là tàn sát!

Tại Dương Diệp ba người liên thủ xuống, này Bạch Lộc Thư Viện học sinh tựu như là cừu non giống như, này để phía dưới cái kia Áo xám lão giả cùng mỹ phụ trực tiếp hóa đá tại nguyên chỗ.

Sau nửa ngày, Áo xám lão giả nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, cổ họng cổn rồi cổn, nói: “Là bọn hắn quá cường, vẫn này Bạch Lộc Thư Viện học sinh quá yếu?”

“Việc này học sinh, phải biết chỉ là ngoại viện học sinh!” Mỹ phụ trầm giọng nói: “Nhưng là, cũng không đáp ứng đáng này sao bị tàn sát ah!” Mỹ phụ thanh âm bên trong, cũng dẫn rõ ràng chấn kinh.

Trầm mặc một cái chớp mắt, mỹ phụ trong mắt loáng qua một vòng quyết tuyệt, nói: “Thông tri xuống dưới, phàm ta khống chế phân sẽ toàn bộ khai thiết sòng bạc, phàm là mua Bạch Lộc Thư Viện thắng người: Trăm so... Không, mười so một, mà mua Vân Hải thư viện thắng người: Một so một!”

“Đại tiểu thư... Ngươi...”

Áo xám lão giả trong mắt tràn đầy chấn kinh, này tỉ lệ, tựu ý nghĩa tại mỹ phụ trong mắt, Dương Diệp bọn người thắng xuất gặp dịp là phi thường đại đấy. Đương nhiên, hắn chính thức chấn kinh chính là, nếu như lần này đổ thua, vậy hắn môn thì xong rồi. Bởi vì hắn không cần nghĩ cũng biết, một khi khai thiết sòng bạc đi, không biết bao nhiêu người sẽ mua sắm Bạch Lộc Thư Viện thắng!

Mà lúc đó, một khi Dương Diệp bọn người bại, vậy hắn môn tựu chính thức đã xong, thậm chí còn sẽ để được gia tộc dao động!

Mỹ phụ hít thật sâu một hơi khí, nói: “Tổ tiên từng có nói, đói chết nhát gan đấy, mở ra chết lớn mật đấy, phú quý hiểm trong cầu. Ta, nguyện ý cầm tiền đồ của mình đến đổ một lần!”

Áo xám lão giả do dự xuống, sau đó gật gật đầu, nói: “Vậy thì đổ một lần đại a! Ta để người về xử lý sự kiện này!”

Mỹ phụ gật gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, mà lúc này, Bạch Lộc Thư Viện một phương chỉ còn lại có ba người rồi.

Ba người không có tuyển chọn chạy trốn, bởi vì bọn hắn phát hiện, bọn hắn tốc độ căn bản không phải Dương Diệp đối thủ, phàm là muốn chạy trốn đấy, đều là đệ nhất cái chết.

Không đến nửa khắc chung, bọn hắn đến hai mươi người, cũng chỉ còn lại có rồi ba người!

Lưỡng đạo nhân ảnh ngược lại bay ra ngoài, trong đó một gã trước ngực bị đánh xuyên, một danh khác đầu bay đi ra ngoài.

Như vậy, tràng trong Bạch Lộc Thư Viện học sinh cũng chỉ còn lại có rồi một gã nữ học sinh. Nữ tử khoảng chừng hai mươi đến tuổi, lúc này hai tay nàng chặt cầm lấy trong tay một thanh kiếm, mặc dù mặt ngoài nhìn như rất kiên cường, nhưng là nàng cái kia run rẩy kiếm lại là bán đứng nàng.

“Lạt thủ tồi hoa sự tình, ta làm không đi!”

Hư không thần lắc lắc đầu, lui qua một bên.

“Nếu như là ngươi bại, ngươi cảm thấy nàng có thể hay không đối với ngươi hạ thủ lưu tình?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư không thần, sau đó đang muốn xuất thủ, lúc này, bầu trời không gian đột nhiên một trận rung động, tiếp theo, cái kia lúc trước rời đi hoa bào lão giả lại xuất hiện tại tràng trong.

Đương chứng kiến tràng trong tình cảnh lúc, hoa bào lão giả sắc mặt trong nháy mắt hung ác đứng dậy, nói: “Dương Diệp, ngươi muốn chết!”

Đang nói, muốn động thủ, mà lúc này, Dương Diệp lại là thân hình một động, một quyền hướng về cái kia hoa bào lão giả mạnh mà oanh rồi quá khứ. Mà ở Dương Diệp bên cạnh An Nam Tĩnh cũng không nhàn lấy, tại nghiêm cách dùng ra quyền một khắc này, nàng cầm lấy trong tay Liệt Thiên mạnh mà hướng về cái kia hoa bào lão giả tựu là một trịch, cái kia Liệt Thiên trong nháy mắt đến cái kia hoa bào lão giả trước mặt, so Dương Diệp tốc độ đều nhanh thượng ba phần!

Hoa bào lão giả đại hãi, này thương bên trong tích hàm lực lượng để được hắn đều cảm giác được tim đập nhanh, không dám ngạnh kháng, muốn né tránh, nhưng cũng ngay vào lúc này, lưỡng cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên đặt tại trên người hắn!

Hoa bào lão giả kinh hãi dục tuyệt, sau một khắc...

Liệt Thiên trực tiếp oanh tại hoa bào lão giả trước ngực, hoa bào lão giả trực tiếp ngược lại bay đi ra ngoài, nhưng là Liệt Thiên lại là không có xuyên qua đi, bởi vì tại chỗ mấu chốt thời khắc, hoa bào lão giả bên trong thân thể đã tuôn ra một đạo kim quang, này đạo kim quang ngăn cản được Liệt Thiên!

Mà đang ở cái kia hoa bào lão giả nới lỏng một hơi lúc, đột nhiên, hắn đồng tử đột nhiên co lại, cả người tóc gáy thụ rồi đứng dậy, tiếp theo mạnh mà xoay người một chưởng đánh ra!

Chưởng xuất, chỉ một quyền đầu trong nháy mắt đến, lưỡng người chạm vào nhau!

Két sát!

Một đạo xương đầu đoạn liệt thanh tại tràng trong vang lên, cái kia hoa bào lão giả trong nháy mắt ngược lại bay ra ngoài, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại hắn trước mặt, tiếp theo, trường thương mạnh mà quét tại phía sau lưng.

Hoa bào lão giả hai mắt đột nhiên trợn tròn, cả người tự không trung trụy lạc mà xuống, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện tại mặt đất, không biết sống chết.

Dương Diệp đang muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, bầu trời không gian đột nhiên liệt khai, một cái bàn tay khổng lồ tự trong đó thò ra, sau đó mạnh mà chụp về phía rồi Dương Diệp.

“Bạch Lộc Thư Viện đều là này sao không biết thẹn sao? Một không được, đến một đám, một đám không được, đến lão đấy, lão không được, đến già hơn hay sao?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cổ vỏ (kiếm, đao) xuất hiện trong tay hắn, tiếp theo, một thanh ý kiếm mạnh mà cắm vào cổ vỏ (kiếm, đao), sau một khắc, mạnh mà nhổ!

Tám mươi đạo điệp thêm trảm thiên nhổ kiếm thuật!

Một đạo kiếm khí trùng thiên mà lên, kiếm khí tê liệt trường không, oanh tại cái con kia cự trên lòng bàn tay. Yên lặng một cái chớp mắt, cái con kia cự chưởng ầm ầm nghiền nát!

“Tốt một Dương Diệp, ta pháp phái ngược lại là có chút xem nhẹ ngươi rồi!”

Bầu trời, truyền tới rồi một đạo thanh âm.

Dương Diệp không có lý đạo kia thanh âm, chuyển đầu nhìn về phía cái kia nằm trên mặt đất hoa bào lão giả, bấm tay một đạn, một lũ kiếm khí kích xạ mà ra, cái kia hoa bào lão giả đầu nhất thời cùng thân chia tách.

Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía hư không thần, nói: “Dùng dây thừng đem những người này đầu xuyến đứng dậy, chúng ta lần đầu đến Bạch Lộc Thư Viện, sao có thể tay không đến? Chúng ta tiễn đưa bọn hắn một phần đại lễ!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1075: Bạch Lộc Thư Viện, ta Dương Diệp đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe Dương Diệp nói, Hư Vô Thần sắc mặt biến đổi, nói: “Như vậy, có thể hay không quá rầm rĩ trương một điểm?”

“Ta chính là muốn rầm rĩ trương!”

Dương Diệp hai mắt thong thả nhắm lại, hắn không phải một không đầu óc người, tự nhiên sẽ không làm làm vô tình nghĩa sự tình. Lập tức hắn cùng Bạch Lộc Thư Viện pháp phái đã không có hoà giải khả năng, tựu tính toán hắn muốn cùng giải, cũng bất quá là tự rước lấy nhục mà thôi. Mà pháp phái thực lực xa hướng Vân Hải thư viện, nếu như toàn diện khai chiến, Vân Hải thư viện một điểm thắng tính toán đều không!

Cái dưới tình huống, hắn chỉ có tìm ngoại viện!

Này ngoại viện là ai? Tự nhiên là nho phái!

Nho phái cùng pháp phái không hợp, hắn chỉ có liên hợp nho phái mới có thể đối với kháng pháp phái. Mà Vân Hải thư viện thế yếu, có cái gì tư cách cùng nho phái liên thủ?

Không có tư cách, mà bây giờ, hắn chính là muốn sáng tạo tư cách!

Thương Vân tịch vốn là chúc vu nho phái người, bởi vậy, tại nho phái trong mắt những người kia, Vân Hải thư viện xem như nho phái một chi nhánh, cũng chính là bởi vì cái nguyên nhân, việc này năm đến, nho phái một mực bảo vệ Vân Hải thư viện. Cho nên, hắn sát pháp phái người, nói đáy ngọn nguồn, xem như Bạch Lộc Thư Viện nội bộ sự tình.

Bởi vậy, hắn chỉ biết chọc giận pháp phái, mà sẽ không chọc giận nho phái, thậm chí hắn tin tưởng, nho phái bên trong hơn nhiều người khẳng định vui thích tại xem thấy pháp phái người ăn biết.

Nói ngắn lại, hắn càng mạnh, giá trị càng lớn, nho phái lại càng sẽ không để hắn cùng Vân Hải thư viện chết!

Này thế giới tựu là như vậy, ngươi bản thân chỉ cần có giá trị, tự nhiên sẽ có người đến đầu tư ngươi.

Sự thật tàn không tàn khốc, lấy quyết tại ngươi năng lực của mình.

Hư Vô Thần nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Theo ngươi, ta cảm thấy ta đảm càng lúc càng mập rồi!” Đang nói, hắn xoay người rời đi, không đồng nhất sẽ, hai mươi người đầu bị một căn dây thừng mặc đứng dậy.

“Pháp phái, các ngươi không phải hung ác sao? Chúng ta đến nhìn xem đến tột cùng chúng ta ai ác hơn!”

Dương Diệp không có tuyển chọn phi hành, mà là dẫn Hư Vô Thần ba người từ trên đường hướng về truyện tống đài đi đến.

“Đại tiểu thư, người này, người này là một phong (người điên)!”

Mỹ phụ sau lưng, Áo xám lão giả thanh âm có chút chiến. Giết pháp phái người cũng tựu mà thôi, còn này sao chơi, đó là muốn chọc giận cả pháp phái ah. Hơn nữa, lịch sử tới nay, pháp phái giống như tựu không bị người này sao vũ nhục qua ah!

Mỹ phụ nhìn Dương Diệp bóng lưng, rất lâu, nàng nói: “Kỳ lão, ngươi để người đi Thanh Châu một chuyến, đem sở hữu tất cả quan không sai người tư liệu toàn bộ cho ta thu thập đứng dậy. Chúng ta đối với hắn hiểu rõ, vẫn quá ít!”

Áo xám lão giả có chút gật đầu, nói: “Việc này ta sẽ xử lý tốt! Chỉ là, cái kia sòng bạc sự tình, thật sự muốn khai?”

“Khai, càng nhanh càng tốt! Về phần tư kim, ta có thể điều động mười vạn miếng Tử Tinh Thạch, này chỉ sợ xa xa không đủ, để người truyền tín cho Nhị tiểu thư, tựu nói ta cần nàng trợ giúp, còn có cha ta thân, thương (nhà buôn) sẽ tư kim không cách nào điều động, chúng ta tựu điều dùng chính mình đấy. Lần này nếu là thắng, phụ thân hội trưởng một chức, ít nhất có thể tại làm hai mươi năm!” Mỹ phụ trầm giọng nói.

“Nhưng nếu như thất bại” kỳ lão muốn nói lại thôi.

“Phú quý hiểm trong cầu!”

Mỹ phụ nói: “Chỗ nầy người bị chết, mỗi người người nhà phủ lo lắng 500 siêu phẩm đá năng lượng, hơn nữa, ngày sau phàm là thủ hạ ta thương (nhà buôn) sẽ, hết thảy không hoan nghênh Bạch Lộc Thư Viện pháp phái học sinh. Còn có, việc này cáo tri cha ta thân, để hắn triệu khai trưởng lão sẽ, hướng Bạch Lộc Thư Viện pháp phái áp suất, tốt nhất là toàn diện cấm Bạch Lộc Thư Viện pháp phái học sinh tiến vào ta Vân Minh Thương Hội sẽ!”

“Ta lập tức đi làm!”

Kỳ lão nói xong, xoay người rời đi.

Mỹ phụ nhìn Dương Diệp bóng lưng, thấp giọng nói: “Ngươi như thắng, ta gia tộc hưng, ta tiễn đưa ngươi một kiện đại lễ!”

An Nam Tĩnh đi theo Dương Diệp bên cạnh, mặt không biểu lộ. Mà Dương Diệp bên phải Hư Vô Thần khóe miệng thì không ngừng tại co bóp lấy, bởi vì trong tay hắn đem theo hai mươi người đầu.

Trên đường đi, vô số ánh mắt của người không ngừng khắp nơi trên người hắn đánh giá lấy, này để hắn cả người không được tự nhiên!

“Đó là Bạch Lộc Thư Viện học sinh!”

Ngay tại lúc này, vây xem trong đám người, không biết ai hô một tiếng.

Tràng trong nhất thời một mảnh hoa nhưng!

Tiếp theo, lại một người thanh âm vang khởi: “Xác thật là Bạch Lộc Thư Viện đấy, cái kia đệ nhất người đầu là Bạch Lộc Thư Viện ngoại viện học sinh Thanh Phong đấy, ta nhận ra hắn, trước kia cùng ta cùng một chỗ tham gia Bạch Lộc Thư Viện thử luyện qua. Hắn, hắn đầu như thế nào bị cắt lấy đến”

“Cái kia thứ ba người đầu là rõ thấy ta từng đi qua bạch lộ giới, xem thấy qua hắn, hắn như thế nào cũng”

“Việc này học sinh, giống như đều là Bạch Lộc Thư Viện pháp phái”

Tràng ở bên trong, kinh hãi thanh không ngừng. Rất nhanh, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

“Này ba người đến tột cùng là thần thánh phương nào? Cũng dám như thế vũ nhục Bạch Lộc Thư Viện pháp phái? Bọn hắn nan đạo không muốn sống chăng sao?”

“Ngu xuẩn, người ta dám này sao làm, tự nhiên là có đáy ngọn nguồn khí đấy. Cũng không biết này ba người là phương nào thế lực đấy!”

“U Minh điện? Võ Tông? Ma Đạo? Tà phái? Vài này cái, ngược lại là có ngạo thị Bạch Lộc Thư Viện thực lực, nhưng này ba người cũng không giống là vài này cái thế lực đó a. Nan đạo là tứ đại thế gia người?”

“Đoán mò cái gì, xem bọn hắn như vậy, là muốn đi bạch lộ giới, chúng ta theo nhìn chẳng phải sẽ biết rồi hả?”

“Đi khởi”

Như vậy, Dương Diệp ba người người đứng phía sau càng ngày càng nhiều.

Rất nhanh, Dương Diệp bọn người đến truyện tống đài, này một lần, không có tại xuất cái gì vấn đề. Ba người tiến vào truyền tiễn đưa trận về sau, rất nhanh, truyền tiễn đưa trận tuôn ra một đạo lam ánh sáng đem ba người bao khỏa. Ngay lập tức về sau, ba người biến mất tại truyện tống đài thượng.

Bạch lộ giới.

Bạch lộ giới là bạch lộ thư viện cường người khai trừ ra đến độc lập thế giới, này thế giới tương đương tại Thanh Châu lớn như vậy, bên trong ở lấy nhân khẩu ước chừng có mấy chục tỷ.

Ngoại trừ thiểu số Kim Cương thế lực bên ngoài, bình thường Kim Cương thế lực, đều sẽ khai tích độc lập thế giới, sau đó để vô số người ở vào. Này mục đích, tự nhiên là vì bồi dưỡng nhân tài.

Bất luận cái gì một thế lực, đều cần nhân tài, chỉ cần cuồn cuộn không ngừng nhân tài, mới có thể bảo chứng một thế lực hưng thịnh, không đến mức sa sút. Bởi vậy, tại linh giới, các đại thế lực ngoại trừ muốn tranh đoạt tư nguyên bên ngoài, còn muốn tranh đoạt nhân tài. Mà nếu như đều là tại Trung Thổ Thần Châu tranh đoạt nhân tài, cái kia không hề nghi ngờ, Trung Thổ Thần Châu chắc chắn sẽ đại loạn.

truyencuatuinet Bởi vậy, hơn nhiều Kim Cương thế lực khai tích độc lập thế giới, sau đó ở trong đó bồi dưỡng nhân tài. Như thế một đến, tránh khỏi cùng người tranh đoạt, cũng để việc này ở tại trong đó người có lòng trung thành!

Không biết qua được bao lâu, Dương Diệp thong thả mở hé con mắt, lúc này, bọn hắn đã xuất hiện tại một tòa truyện tống đài lên, tại bọn hắn trước mặt, là một tòa thành.

“Bạch lộ thành, chúc vu Bạch Lộc Thư Viện thế lực.” Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần nói: “Chúng ta muốn tới Bạch Lộc Thư Viện, đầu tiên được qua này tòa thành, sau đó tại trải qua Thanh Vân Sơn, này Thanh Vân Sơn, là một cái thử luyện chi lộ, là Bạch Lộc Thư Viện dùng đến kiểm tra thử dùng đấy. Chỉ cần là bạch lộc giới cư dân, xuyên qua này Thanh Vân Sơn, tựu có cơ hội gia nhập Bạch Lộc Thư Viện. Có thể nói, này núi, là bạch lộc giới cư dân một cái mây xanh đường, bởi vì chỉ cần xuyên qua rồi, bọn hắn vận mệnh tựu sẽ bị trở nên!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hư Vô Thần, nói: “Ngươi đối với này Bạch Lộc Thư Viện rất nhanh giải!”

Hư Vô Thần lắc lắc đầu, nói: “Đã đã quyết định muốn đến, sao có thể một điểm chuẩn bị đều không đâu này? Đúng..., này thành thế nhưng mà có đế giả bố trí xuống trận pháp, coi như là Thánh giả đều không cách nào phi hành, phải nên nói là, cả bạch lộ giới đều không cách nào phi hành, cho nên, chúng ta chỉ có thể đi đi!”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Đi thôi, để chúng ta nhìn xem, này pháp phái cái gọi là thiên tài a!”

Dương Diệp thanh âm vừa dứt xuống, bốn năm đạo nhân ảnh đột nhiên từ cái này trong thành lướt đi, vài này đạo nhân ảnh tốc độ nhanh chóng, ngàn trượng cự ly, không đến lưỡng tức là đến Dương Diệp ba người trước mặt.

Ba nam lưỡng nữ! Trong đó một nữ tử đúng là trước kia tại thiên đô thành Dương Diệp ba người không có sát mất cái kia danh nữ!

Năm người quét Dương Diệp ba người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Hư Vô Thần trên tay cái kia căn dây thừng lên, ki người ánh mắt thuận theo dây thừng đến Hư Vô Thần sau lưng, đương chứng kiến Hư Vô Thần sau lưng cái kia hai mươi khỏa máu chảy đầm đìa người đầu lúc, năm người sắc mặt trong nháy mắt âm trầm rồi đứng dậy.

Cái kia cầm đầu nam tử nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp đúng không? Không thể không nói, chúng ta xác thật là có chút đánh giá thấp ngươi rồi. Không chỉ đánh giá thấp ngươi thực lực, cũng đánh giá thấp ngươi đảm lượng.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nhìn về phía cái kia cầm đầu nam tử.

“Ngươi sẽ làm ngươi hành vi trả giá đại giá đấy!” Cầm đầu nam tử gắt gao nhìn Dương Diệp, nói: “Ta pháp phái đã phái cường người tiến về trước Thanh Châu, ngươi yên tâm, tại ngươi trước khi chết, chúng ta sẽ không đối với Vân Hải thành cùng Vân Hải thư viện động thủ đấy. Nhưng là, tại ngươi chết về sau, chúng ta sẽ để ngươi Vân Hải thành cùng ngươi Vân Hải thư viện tất cả mọi người đến cùng ngươi. Như thế nào dạng, chúng ta đối với ngươi được rồi? Ha ha... Chúng ta tại thư viện chờ ngươi!”

Đang nói, muốn rời đi.

“Ta để ngươi đi rồi sao?”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên tại tràng trong vang lên.

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại bên cạnh hắn An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên mạnh mà cởi tay mà ra, trường thương hóa thành một đạo trường cầu vồng trong nháy mắt cắm ở cái kia nói chuyện nam tử trước ngực, cuối cùng mang theo khởi cái kia nói chuyện nam tử ném bay ra ngoài, đinh tại cái kia bạch lộ thành phía trên. Nam tử hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Hắn không nghĩ đến, chính mình chỉ là mà nói ki câu thoại, tựu này sao chết rồi!

Hư Vô Thần lắc lắc đầu, nói: “Để ngươi đi trang! Việc này chết đi à nha!”

Còn lại bốn người đại kinh! Muốn trốn, mà lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đồng thời bước ra một bước, tiếp theo, lưỡng cổ kinh khủng ý cảnh tự hai người bên trong thân thể bạo tuôn ra mà ra, trong nháy mắt lung bao lại bốn người kia. Tại hai phần ý cảnh áp chế xuống, cái kia trong bốn người trong đó một nữ tử trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất.

Mà lúc này, mấy đạo kiếm quang tại tràng trong thoáng qua một cái!

Xuy xuy xuy xuy!

Bốn người đầu trực tiếp cùng cổ chia tách, ngã nhào ở một bên!

“Mặc vào đến!” Dương Diệp nhìn về phía Hư Vô Thần.

Hư Vô Thần nhìn thoáng qua cùng Dương Diệp, nói: “Các ngươi hai cái thêm cùng một chỗ, là muốn nghịch thiên” đang nói, hắn bắt đầu đi xuyên người đầu.

Dương Diệp không có quản Hư Vô Thần, mà là nhìn về phía ngày đó tế, một lát, nói: “Bạch Lộc Thư Viện, ta Dương Diệp đến!”

Thanh âm tại huyền khí gia trì xuống, như sấm thanh giống như xa xa truyền đi.

Yên lặng một lát.

Sưu sưu sưu sưu

Bầu trời xuất hiện vài trăm đạo lưu quang, việc này lưu quang chảy qua bầu trời, hướng về Dương Diệp ba người kích xạ mà đến.

Cái kia cường đại hơi thở, dù cho cách xa nhau mấy vạn trượng, Dương Diệp ba người đều có thể đủ rõ ràng cảm nhận được!

“Đùa thật được rồi!”

Hư Vô Thần thần sắc mặt ngưng trọng rồi đứng dậy!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1076: Như thế nào, thâu không nổi a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, vài trăm tên mặc màu xám trường bào huyền giả xuất hiện tại bạch lộ dưới thành.

Dương Diệp ba người ánh mắt đã rơi vào cái kia cái kia cầm đầu một gã cầm trong tay trường đao nam tử trên người, bởi vì người này là Thánh giả.

Trời sinh thánh nhân?

Dương Diệp hai mắt hơi mị rồi đứng dậy, rốt cuộc muốn đến thật sự rồi sao? Cũng thế, nếu như tại tiếp theo phái cái kia loại ngoại viện học sinh đến, cái kia này Bạch Lộc Thư Viện pháp phái cao tầng không khỏi tựu quá não tàn rồi.

“Ngươi tựu là Dương Diệp?”

Cái kia cầm đao nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ta gọi Tả Thương, pháp phái ngoại viện thủ tịch.”

“Trước kia, ngươi ngoại viện học sinh nói các ngươi phái người tiến về trước Thanh Châu rồi. Ta muốn hỏi, này thật sự?” Dương Diệp nói.

“Thật sự!”

Tả Thương nói: “Bất quá, đã bị chúng ta triệu hồi. Ta pháp phái, đã đã đáp ứng cùng ngươi Vân Hải thư viện tỉ thí, tự nhiên sẽ không làm ra cái xuất ngươi phản ngươi sự tình. Đương nhiên, nếu như ngươi chết. Vân Hải thư viện cùng Vân Hải thành, chúng ta là sẽ không bỏ qua đấy. Cho nên, ngươi tốt nhất để chính mình biệt chết. Bất quá ta xem, ngươi tựa hồ không này năng lực!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tả Thương bọn người, nói: “Các ngươi là cùng tiến lên, vẫn từng cái từng cái một đến?”

Tràng trong một mảnh hoa nhưng!

“Hắn tính toán cái cái gì cái gì? Tả Thương, biệt cùng hắn phế thoại, trực tiếp giết chết hắn a! Ngươi không làm cho, ta đến làm cho cũng được.”

“Thật sự là bản thế kỷ tới nay ta nghe buồn cười nhất chuyện cười, ba người thiêu chúng ta toàn bộ? Hắn tưởng hắn là ai? Vũ bảng Top 10 cường người sao? Thật sự là buồn cười đến cực!”

“Không cần chờ đến hậu thiên rồi, chúng ta hôm nay tựu giải quyết hắn a.”

“Giết chúng ta ngoại viện người, nếu như không để hắn trả giá đại giá, nho phái cái kia giúp gia hỏa còn không chừng như thế nào cười nhạo chúng ta đây này!”

“Sát...”

Tả Thương sau lưng, vô số người gầm rú đứng dậy.

Nhưng mà Tả Thương lại là không có nói chuyện, ánh mắt của hắn không ngừng tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trên người đánh giá lấy. Đến rồi hắn cái trình độ, đối với uy hiếp người cùng vật đều có lấy bản năng cảm giác ứng. Mà lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cho hắn phi thường nguy hiểm cảm giác. Hắn biết rõ, trước kia từ Thanh Châu truyền trở về tin tức có lầm!

Này Dương Diệp cũng không yếu, không chỉ không kém, ngược lại còn rất cường!

Dương Diệp cười nhẹ cười, hướng phía trước bước ra một bước, nói: “Các ngươi pháp chỉ trích dương nói muốn sát ta sao? Không phải muốn để ta Dương Diệp nhìn xem các ngươi đến cỡ nào ngưu sao? Đến ah, để ta nhìn xem các ngươi pháp phái đến đáy ngọn nguồn đều là mấy thứ gì đó hóa sắc.”

Dương Diệp lời này, những cái... Kia pháp phái học sinh như thế nào chịu được?

Lập tức tại cũng mặc kệ cái kia Tả Thương, toàn bộ phát rồi phong (người điên) bình thường hướng về Dương Diệp trùng rồi lại đây.

“Tĩnh nhi, ngăn ở cái kia Tả Thương!”

Dương Diệp thanh âm vừa dứt xuống, An Nam Tĩnh chân phải mãnh liệt đạp địa mặt, cả người mãnh liệt bắn mà ra. Cái kia Tả Thương hai mắt hơi mị, trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, trong tay trường búa mạnh mà bổ một phát!

Thương búa tương giao, một đạo tạc tiếng vang tại tràng trong như sấm thanh giống như vang triệt mà lên, tiếp theo, Tả Thương hướng về sau liên lui mười đến bước, mà An Nam Tĩnh lại là không có lui nửa bộ, không chỉ như thế, tại Tả Thương lui một khắc này, An Nam Tĩnh cả người lần nữa trùng rồi đi ra ngoài, lại đến cái kia Tả Thương trước mặt.

Tả Thương sắc mặt trong nháy mắt hung ác đứng dậy, “Tới đi!”

Ngữ rơi, hắn cả người mãnh liệt bắn mà ra, cùng An Nam Tĩnh chiến lại với nhau!

Một bên, xem thấy những cái... Kia ngoại viện học sinh trùng đến, Dương Diệp trong mắt loáng qua một vòng hàn quang, tiếp theo, trên lưng hắn xuất hiện một màu lam kiếm hộp.

Sau một khắc!

Một đạo kiếm minh thanh trùng thiên hơn nữa, phảng phất tê liệt thiên địa!

Tiếp theo, hơn ba nghìn đạo kiếm quang tự Dương Diệp kiếm hộp nội kích xạ mà ra, vào một cái này vài trăm trong đám người.

Xuy xuy Xùy~~...

Tràng ở bên trong, kiếm khí di khắp, vô số đạo kiếm quang hiện lên

Thập tự hình tung hoành đang chéo nhau, việc này kiếm quang, biệt nói người, tựu liên không gian đều dễ dàng tê liệt khai.

Trong chốc lát, vô số đạo kêu thảm thanh từ cái này thập phương sát trong trận vang triệt mà lên.

Nhưng là, y nguyên có người xong ra sát trận, sau đó hướng về Dương Diệp xong qua. Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần tay phải chặt cầm trường thương, cả người mãnh liệt bắn mà ra, hướng về đối phương giết qua.

Dương Diệp không có quản đối phương, tiếp theo điều khiển lấy những cái... Kia tiên giai huyền kiếm điên cuồng giết.

Không đến ba tức, tràng trong tựu chết rồi hơn một trăm người.

“Dừng tay!”

Ngay tại lúc này, bầu trời đột nhiên truyền tới một đạo gào thét thanh, tiếp theo, một gã lão giả xuất hiện tại tràng ở bên trong, lão giả phải tay khẽ vẫy, Dương Diệp những cái... Kia tiên giai huyền kiếm nhất thời cứng lại, sau một khắc, cái kia hơn ba nghìn chuôi tiên giai huyền kiếm ầm ầm vỡ vụn!

Dương Diệp hai mắt hơi mị, trong mắt có một tia ngưng trọng, này lão giả ít nhất là cao cấp Thánh giả, hơn nữa còn không phải bình thường cao cấp Thánh giả!

Lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tay phải hướng chỗ xa vỗ, chỗ xa, cái kia đang tại cùng Tả Thương giao thủ An Nam Tĩnh nhất thời sắc mặt biến đổi, nguyên bản muốn đâm về Tả Thương Liệt Thiên đột nhiên một chuyển, oanh hướng nàng bên phải.

Một tiếng buồn bực vang, Liệt Thiên kịch liệt một chiến, An Nam Tĩnh cả người hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, này vừa lui, trọn vẹn lui vài trăm trượng!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, thủ đoạn một động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay hắn, sau một khắc, ý kiếm ngưng tụ mà thành, tiếp theo, kiếm vào vỏ, sau đó mạnh mà nhổ!

Một đạo kiếm khí tự kiếm vỏ (kiếm, đao) nội kích xạ mà ra!

70 đạo điệp thêm trảm thiên rút kiếm thuật!

Xem thấy Dương Diệp rút kiếm, lão giả kia sắc mặt trầm xuống, nhưng mà đương xem thấy đạo kia kiếm khí lúc, trong mắt của hắn loáng qua một vòng lạ lùng, nói: “Xác thực thật sự có tài! Bất quá, cũng quá không biết lượng sức rồi.”

Thanh âm rơi xuống, lão giả tay phải hướng phía trước đánh ra, sau đó mạnh mà nắm chặt!

Nhất thời, Dương Diệp đạo kia kiếm quang ầm ầm vỡ vụn! Nhưng mà cường đại dư uy lại để được lão giả kia hướng về sau liên lui mười đến bước!

Cũng ngay vào lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại lão giả kia trước mặt, trong tay Liệt Thiên mạnh mà đâm một phát, lão giả hai mắt hơi mị, trong mắt loáng qua một vòng âm ế, nói: “Cổn!”

Thanh âm rơi xuống, một chưởng đánh ra.

An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên kịch liệt một chiến, An Nam Tĩnh bị đẩy lui hơn mười trượng, mà lão giả kia lòng bàn tay lại là liệt mở chút ít hứa khe hẹp, tươi huyết tự trong đó tràn ra.

“Muốn chết!”

Xem thấy chính mình bị thương, lão giả sắc mặt trong nháy mắt hung ác đứng dậy, đang muốn xuất thủ, mà lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn tròn, bởi vì Dương Diệp không biết khi nào quỷ dị xuất hiện tại phía sau hắn, tiếp theo, một thanh kiếm đến hắn sau cảnh. Lão giả phản ứng không chậm, thân có chút lệch lạc, trốn qua được cái kia mũi kiếm, tiếp theo, trở tay một chưởng vỗ vào Dương Diệp phần bụng!

Dương Diệp hướng về sau liên lui mười đến bước, sau một khắc, hắn lại là lần nữa mãnh liệt bắn mà ra, sau đó trong tay kiếm thay trở thành man thần kiếm, tiếp theo, đối diện lão giả kia mãnh liệt bổ mà xuống, này một đám, trực tiếp để được lão giả kia bao quanh không gian liệt khai.

Lão giả trong mắt loáng qua một vòng chấn kinh, này Dương Diệp thân thể thật không ngờ khủng bố? Cứng rắn bị thụ chính mình một chưởng đều vô sự? Lão giả trong mắt khi dễ thiếu đi vài phần, nhiều hơn vài phần ngưng trọng. Không dám khinh thường, hắn hai bàn tay mạnh mà xoay tròn, sau đó hướng vỗ một cái. Nhất thời, hai phần khí sóng tự hắn chưởng trong phun tuôn ra mà ra, oanh tại Dương Diệp man thần trên kiếm.

Một đạo kinh thiên tiếng vang lớn thanh tại tràng trong vang triệt mà lên, bao quanh không gian trong nháy mắt sụp xuống, nhưng là không đến nửa hơi tựu lại lập tức khôi phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng cái kia An Nam Tĩnh đã cùng lão giả kia chiến lại với nhau.

Ba người chiến đấu, tốc độ quá nhanh, tràng trong ngoại trừ cái kia Tả Thương, cơ bản không ai có thể thấy rõ, bọn hắn chỉ thấy đến ba đạo cái bóng mơ hồ tại tràng trong thổi đến phiêu đi, sau đó không gian một hồi liệt khai, một hồi sụp xuống, một hồi khôi phục.

Này một khắc, Bạch Lộc Thư Viện những cái... Kia ngoại viện học sinh trong mắt tràn đầy chấn kinh chi sắc. Bởi vì này lão giả là ngoại viện giáo tập, đây chính là thực đánh thực cao cấp Thánh giả ah! Hơn nữa là không cái gì hơi nước đấy. Biệt nói tại Bạch Lộc Thư Viện, tựu là ở bên ngoài đều có thể tính toán mùng một nhân vật đó a. Nhưng mà lúc này, này Dương Diệp hai người rõ ràng có thể cùng hắn chiến một cờ trống tương đương!

Này ý nghĩa cái gì?

Ý nghĩa Dương Diệp hai người thực lực xa hướng rồi bọn hắn!

Ý nghĩa người ta đến Bạch Lộc Thư Viện không phải đến chịu chết đấy, mà thật sự có thực lực đấy.

Chỗ xa, không gian trong nháy mắt sụp xuống, sau một khắc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có lão giả kia phân ra mở đến.

Lúc này, lão giả sắc mặt hung ác vô cùng, tại trên người hắn, có thương thương, còn có kiếm thương! Hắn không nghĩ đến, chính mình tại chúng dưới con mắt nhìn trừng trừng, bị hai tên Bán Thánh lâu nghĩ cho thương đến rồi.

“Các ngươi hai cái đã này sao muốn chết, ta đây thành toàn các ngươi!”

Lão giả một tiếng gầm lên, đang muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm, một đạo kiếm khí tự hắn cổ trong vỏ trùng thiên mà lên, sau đó đối diện lão giả kia hung ác trảm mà xuống.

Tám mươi đạo trảm thiên rút kiếm thuật! Gia trì rồi hư không cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật!

Kiếm khí phá khai tới, lão giả kia sắc mặt biến đổi, bởi vì này đạo kiếm khí uy lực so với trước cao hơn rồi không biết bao nhiêu, không dám khinh thường, hắn song tay khẽ vẫy, bao quanh vô số linh khí dũng mãnh vào hắn, tiếp theo, song chưởng hướng về Dương Diệp đạo kia kiếm khí mạnh mà vỗ.

Tiếng vang lớn tiếng vang lên, cả đại địa cùng tràng ánh sáng gian trong nháy mắt quy liệt mở đến. Tại ánh mắt mọi người bên trong, lão giả kia hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Diệp quỷ dị xuất hiện tại lão giả sau lưng, sau đó một quyền mạnh mà oanh hướng về phía lão giả phía sau lưng.

Phát hiện đến sau lưng nắm tay, lão giả đồng tử kịch liệt co lại, thân cường đi uốn éo, sau đó một quyền cùng Dương Diệp đối với oanh rơi qua!

Nắm tay chạm vào nhau, lão giả lần nữa bị đẩy lui, mà lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện tại phía sau hắn, tiếp theo, trong tay Liệt Thiên đối diện lão giả phía sau lưng mạnh mà đâm một phát.

Này đâm một phát, nhanh như Thiểm Điện, tăng thêm lão giả trước kia bị Dương Diệp đẩy lui quen tính, lão giả căn bản không cách nào né tránh, bất quá tại chỗ mấu chốt thời khắc, hắn thân cường đi uốn éo, để được cái kia nguyên bản muốn cắm vào lòng hắn tạng Liệt Thiên chọc vào đến rồi hắn vai trái xử.

Lão giả bị Liệt Thiên đâm lấy ném bay đi ra ngoài, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại lão giả kia trước mặt, sau đó mạnh mà một chân dẫm nát lão giả phần bụng.

Một ngụm máu tự lão giả trong miệng phún ra, tiếp theo, lão giả nện rơi trên mặt đất, cả mặt đất kịch liệt một chiến.

Dương Diệp rơi trên mặt đất về sau, thân hình một động, đến lão giả kia trước mặt, sau đó mạnh mà một chân hướng về lão giả đầu đá rơi qua.

Cũng ngay vào lúc này, bầu trời không gian đột nhiên tê liệt mở đến, tiếp theo, một đạo quang mang tự trong đó kích xạ mà ra, trong nháy mắt oanh tại Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp nhất thời ngược lại bay đi ra ngoài.

An Nam Tĩnh sắc mặt hơi biến, thân hình một động, xuất hiện tại Dương Diệp sau lưng, thò tay cản được Dương Diệp, nhưng mà cái kia cường đại lực lượng để được hai người y nguyên hướng về sau lui gần mười trượng mới dừng lại đến!

Dương Diệp lau khóe miệng tươi huyết, ngẩng đầu nhìn về phía ngày đó tế, hung ác nói: “Như thế nào, thâu không nổi a?”

Thanh âm tại huyền khí gia trì xuống, như buồn bực lôi tại này bạch lộ giới tạc vang!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1077: Mặt đâu này? Các ngươi còn muốn mặt sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta pháp phái tự nhiên thua nổi!”

Phía chân trời, truyền đến một giọng nói.

“Thua nỗi?”

Dương Diệp phá lên cười.

“Ngươi cười cái gì?” Thanh âm tự phía chân trời truyền đến.

“Ta cười lời của ngươi buồn cười!”

Dương Diệp nhìn xem phía chân trời, âm thanh hung dữ nói: “Ngươi pháp phái thua nổi? Lời này của ngươi không biết là buồn cười không? Theo chúng ta tới đến Trung Thổ Thần Châu lên, ngươi pháp phái tựu không ngừng phái người tới tìm chúng ta phiền toái. Vốn là đến trẻ đấy, trẻ không được, các ngươi sẽ tới nhiều, nhiều không được, sẽ tới lão đấy, lão không được, sẽ tới già hơn đấy. Cái này là ngươi cái gọi là thua nỗi? Mặt đâu này? Các ngươi còn muốn mặt sao?”.

“Làm càn!”

Phía chân trời, âm thanh như sấm tạc, không gian rung rung, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

“Làm càn?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng những cái... Kia pháp phái đệ tử sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Một bên cái kia ngoại viện giáo viên sắc mặt cũng là có chút khó coi, bất quá hơn nữa là âm trầm. Trước kia, nếu như không phải trong thư viện cường giả xuất thủ, hắn thiếu chút nữa chết nữa à!

Tại ngoại viện đệ tử trước ném đi lớn như vậy mặt mũi, cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là cả đời này sỉ nhục. Quan trọng nhất là, sau ngày hôm nay, hắn cái này ngoại viện giáo viên cũng đừng muốn làm rồi.

Hồi lâu, phía chân trời lại vang lên thanh âm: "Ta pháp phái tự nhiên là thua nổi đấy, chỉ là ngươi tựa hồ quên rồi, ngươi cùng cuộc tỷ thí của chúng ta là tại từ nay trở đi a? Nếu là từ nay trở đi, vậy ngươi vì sao hôm nay tới giết ta pháp phái đệ tử? Ngươi cũng đã biết, nếu không là vì muốn cùng ngươi tỷ thí, trước kia ta tựu đập chết ngươi. Ngươi có lẽ cảm ơn!"

"Ta rốt cục nhìn thấy có người so ngươi còn vô sỉ được rồi!"

Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần lắc đầu nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: "Nguyên lai các ngươi cũng biết tỷ thí là từ nay trở đi ah! Ta đây tựu không rõ. Vì sao ngươi pháp phái những học sinh này hôm nay sẽ tới giết ta đâu này? Được rồi, hai chúng ta bên cạnh vốn chính là đối địch, bọn hắn tới giết ta, cũng không gì đáng trách. Chỉ là, ta muốn nói, các ngươi có thể tới hay không điểm lợi hại hay sao? Đừng đến một ít rác rưởi lãng phí thời gian của ta OK?"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên cái kia chút ít ngoại viện đệ tử lập tức nổ.

"Dương Diệp, ngươi hung hăng càn quấy cái gì? Nơi này là Bạch Lộc Thư Viện, không phải ngươi Thanh Châu ngươi cái thâm sơn cùng cốc, đừng cho là mình có vài phần thực lực tựu đắc sắt, ta pháp phái có rất nhiều người có thể trị ngươi!"

"Thật sự là buồn cười đến cực điểm, ta theo bái kiến như thế cuồng vọng lại vô tri người, Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi là ai? Ngươi cho rằng ngươi là vũ bảng cường giả? Đừng nói vũ bảng, ngươi ngay cả chúng ta thủ tịch đều không bằng. Tu luyện đến bây giờ rồi, liền Thánh giả cũng không phải, ngươi có cái gì vốn liếng đắc sắt? Ngươi không biết là e lệ sao?".

"Rác rưởi địa phương đến người, tựu như là bộc phát phú giống như, ngoại trừ vô tri hay là vô tri. Cho là mình có chút thực lực, tựu vô địch thiên hạ rồi. Thật sự là buồn cười, càng thật đáng buồn!"

“”

Dương Diệp nhẹ cười cười, hướng phía trước đi rồi hai bước, nhìn xem những cái... Kia ngoại viện đệ tử, nói: “Các ngươi không phải rác rưởi, đi ra khoa tay múa chân khoa tay múa chân?”

Những cái... Kia ngoại viện đệ tử sắc mặt khó nhìn lại, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nếu như các ngươi không dám solo, tựu cùng tiến lên? Chúng ta bên này tựu ba cái, ba cái đối với các ngươi toàn bộ, các ngươi sẽ không không dám a?”

Lúc này đây, cái kia Tả Thương sắc mặt cũng có chút khó coi rồi. Dương Diệp thực lực hắn không phải rất rõ ràng, nhưng là Dương Diệp bên cạnh An Nam Tĩnh thực lực hắn lại là phi thường tinh tường. Tuy nhiên hắn so An Nam Tĩnh cao nhất giai, nhưng là, hắn không có một điểm nắm chắc chiến thắng An Nam Tĩnh. Vừa rồi tuy nhiên giao thủ không đến một hồi, nhưng là hắn phi thường tinh tường An Nam Tĩnh khủng bố.

Mà một khi hắn bị kiềm chế, hắn ngoại viện chống lại Dương Diệp hai người, cũng chỉ có bị tàn sát phần. Trước kia nếu như không phải giáo viên xuất thủ, lúc này ngoại viện chỉ sợ đã bị tàn sát hết!

“Như thế nào, không nói gì rồi hả?”

Dương Diệp quét ngoại viện mọi người liếc, nói: “Các ngươi không phải rác rưởi, để chứng minh ah!” Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên cười cười, nói: “Kỳ thật, các ngươi căn bản không cần sợ đấy. Bởi vì tựu coi như các ngươi là rác rưởi, các ngươi sau lưng còn có giáo viên, còn có so giáo viên lợi hại hơn trưởng lão hoặc là khác, có bọn họ, các ngươi còn có thể chết sao? Sẽ không đâu, có bọn họ, các ngươi một chút sự tình đều chưa, không phải sao?”.

Bị người ở trước mặt như thế vũ nhục, chỉ cần có chút huyết tính người cũng nhịn không được đấy. Lập tức, trong đó một đứa học sinh giận dữ hét: “Con mẹ nó chứ liều mạng với ngươi!”

Nói xong, hắn hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Phanh!

Một tiếng nổ vang, một đạo nhân ảnh bị chấn liên tiếp lui về phía sau. Cái này người không phải cái kia ngoại viện đệ tử, mà là Dương

Diệp.

Dương Diệp trọn vẹn lui gần trăm trượng mới dừng lại ra, tại trước ngực của hắn, nhiều hơn một đạo dấu bàn tay. An Nam Tĩnh xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, tại trong mắt nàng, có không chút nào che dấu sát ý.

“Lão phu nhìn không được rồi!”

Đúng lúc này, một gã mặc ma bào, chân xuyên giầy rơm lão giả xuất hiện ở trong tràng. Lão giả nhìn về phía phía chân trời nói: “Ta thuyết pháp phái đám lão già này, các ngươi quảng phát bài viết, lại để cho Trung Thổ Thần Châu một ít thế lực đến đang xem cuộc chiến, chính là vì xem các ngươi lấy lớn hiếp nhỏ? Đương nhiên, cái này bản chuyện không liên quan đến ta, chỉ là, nếu như các ngươi nếu mời chúng ta tới thăm đám các người như thế nào ỷ lớn hiếp nhỏ, cái kia lão phu vậy thì đi trở về.”

Phía chân trời trầm mặc sau một lúc lâu, thanh âm lại vang lên: “Sở hữu tất cả ngoại viện đệ tử hồi thư viện, không có thư viện mệnh lệnh, mặc kệ người phương nào không được tại một mình cách viện. Dương Diệp, ta pháp phái sẽ không lấy lớn hiếp nhỏ, từ nay trở đi chỉ cần ngươi có bản lĩnh, ngươi cứ việc giết. Bất quá ngươi yên tâm, ngươi khẳng định không có cơ hội đó kia.”

“Chúng ta đi!”

Tả Thương nhìn thoáng qua Dương Diệp ba người, nhưng sau đó xoay người rời đi. Tại phía sau hắn chúng ngoại viện đệ tử vội vàng đi theo.

“Đa tạ tiền bối!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia ma bào lão giả, ôm quyền, nói.

Ma bào lão giả đánh giá liếc Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, cuối cùng nói: “Không thể không nói, khó có thể tưởng tượng các ngươi là theo Thanh Châu đến đấy. Hai người các ngươi không sai!” Nói đến đây, hắn đột nhiên lại nhìn về phía Hư Vô Thần, tại Hư Vô Thần trên người dừng lại một chút, hắn lại nói: “Ngươi cũng rất không tệ đấy.”

Hư Vô Thần nhìn thoáng qua lão giả, không nói gì.

Lúc này, lão giả lại nói: “Đáng tiếc, các ngươi mệnh không dài rồi.”

“Chỉ giáo cho?” Dương Diệp cau mày nói.

Ma bào lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Pháp phái phái người mời vô số người đến đây xem lễ, mục đích là cái gì? Mục đích thực sự lão phu là không biết rồi. Nhưng là, ta biết đến là, bọn hắn tuyệt đối sẽ không cho các ngươi ba người thắng, càng sẽ không cho các ngươi còn sống. Bằng không thì, bọn hắn cái này không phải mình khiêng đá đầu nện đầu mình sao?”.

Dương Diệp trầm mặc, kỳ thật, tại biết được pháp phái mời rất nhiều người đến xem lễ lúc, hắn liền nghĩ đến điểm ấy. Nhưng là hắn không có lựa chọn, cái này Bạch Lộc Thư Viện coi như là núi đao biển lửa, hắn đều phải đến.

“Cái này Bạch Lộc Thư Viện ah, cũng là tìm đường chết!”

Lão giả lắc đầu, nói: “Năm đó Bạch Lộc Thư Viện là bực nào phong quang, nhưng mà bởi vì nội bộ phân công, nội đấu, những năm gần đây này là một năm không bằng một năm rồi. Tốt rồi, không nhiều lời.” Nói xong, lão giả thân thể khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Lão giả sau khi rời đi, trong tràng, Dương Diệp ba người trầm mặc.

Sau nửa ngày, Dương Diệp nhìn về phía Hư Vô Thần nói: “Kỳ thật, ngươi thật sự không cần phải đúc kết tiến đến.”

Hư Vô Thần cười khổ cười, nói: “Ngươi cái tên này, không phải là cảm thấy ta là vướng víu a. Ngươi yên tâm, thật đã đánh nhau, ngươi bất kể ta, ta tự mình tới kháng!”

Dương Diệp lắc đầu, chân thành nói: “Nói thực ra, đối với kế tiếp thi đấu, tự chính mình đều không có gì tin tưởng. Ngươi cũng đã nghe được lão giả kia lời nói rồi, tên gia hỏa này có thể sẽ không theo chúng ta theo như quy tắc đến đấy.”

Hư Vô Thần trầm ngâm một lát, nói: “Trên tay của ta đã dính Bạch Lộc Thư Viện đệ tử huyết, hiện tại, cũng chỉ có đi theo ngươi đi rốt cuộc. Bằng không thì, ta vừa ly khai tại đây, chỉ sợ cũng sẽ bị đối phương kiếm cớ cho đập chết.”

Dương Diệp nhìn xem Hư Vô Thần sau nửa ngày, nói: “Ta không biết nhà của ngươi lão gia tử cho ngươi đi theo ta đến tột cùng xuất phát từ cái mục đích gì, nhưng là, đã chúng ta bây giờ đã là một cái đoàn thể rồi, vậy là tốt rồi tốt hợp tác a.”

“Ngươi yên tâm, chúng ta đối với ngươi không có ác ý gì, điểm ấy, ta có thể dùng linh hồn thề cam đoan!” Hư Vô Thần nhìn thẳng Dương

Diệp.

Dương Diệp nói: “Ta không biết là các ngươi sẽ đối với ta có cái gì ác ý, chỉ là của ta cảm thấy, ngươi nếu như tiếp tục đi theo ta, khả năng thật sự muốn treo ở chỗ này rồi.”

Hư Vô Thần cười cười, nói: “Ngươi biết không? Trước kia đi vào Trung Thổ Thần Châu, ta tựa như cháu trai đồng dạng, cái này không dám chọc, cái kia không dám đụng vào, vì cái gì? Bởi vì ta sợ ah, sợ gây chuyện ah! Khi đó sống thật sự biệt khuất ah! Hiện tại đi theo ngươi, tuy nhiên mỗi ngày đều chờ đợi lo lắng đấy, nhưng là ít nhất không biệt khuất ah.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi yên tâm, nếu như ngươi thật chết rồi, ta nhất định bao vùi!”

Hư Vô Thần: “”

Đúng lúc này, một đạo nhân ảnh từ cái này Bạch Lộ trong thành nhảy ra, rất nhanh, đạo nhân ảnh kia xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt.

“Phương Vân?” Thấy rõ người tới, Dương Diệp trong mắt có một tia kinh ngạc, cái này người đúng là lúc trước đi Vân Hải thành cái kia nho phái Phương Vân.

“Ngươi thật sự đến rồi!” Phương Vân nhìn xem Dương Diệp, nói.

“Bằng không thì đâu này?” Dương Diệp nói.

Phương Vân nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi, cùng ta vào thành.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, mang theo An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần đi theo Phương Vân tiến nhập Bạch Lộ thành.

Phương Vân mang theo Dương Diệp ba người tới rồi một nhà tên là ‘Tiên vân cư’ lầu các, tiến vào trong lầu các, lập tức, hai gã mặc trường bào màu trắng nam tử chạy ra đón chào.

“Hắn tựu là Dương Diệp?” Trong đó một gã nam tử hỏi.

Phương Vân nhẹ gật đầu, nói: “Đêm nay mọi người tựu chớ ngủ, đều trông coi.”

Hai người nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, đi ra ngoài.

Dương Diệp phát hiện, tại đây lầu các bốn phía, trong lúc đó nhiều hơn hơn trăm người, hơn nữa khí tức đều cực kỳ hùng hậu, rõ ràng không phải kẻ yếu.

Phương Vân quay người nhìn xem Dương Diệp, nói: “Hai ngày này, ngươi an tâm dưỡng thương, không có người sẽ ở tới quấy rầy ngươi.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

“Thiên Vũ tông người là tại trong thành này, hay là tại Bạch Lộc Thư Viện?” Dương Diệp hỏi.

Phương Vân dừng bước lại, nói: “Tại thành nam hương tạ lâu, ngươi nhận thức các nàng?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Phương Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Cái này Bạch Lộc Thư Viện rất không đúng, khẳng định có cái đại sự gì phát sinh!” Hư Vô Thần trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng cảm giác được hào khí có chút không đúng. Sau nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: “Mặc kệ những thứ này, hảo hảo tĩnh dưỡng a, hậu thiên còn muốn tràng trận đánh ác liệt tại chờ chúng ta!”

An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần nhẹ gật đầu.

Đêm khuya, Dương Diệp đã đi ra tiên vân cư. Tại Kiếm Vực cùng Hắc Ám pháp tắc che dấu xuống, hết thảy cũng rất thuận lợi, không làm kinh động bất luận kẻ nào.

Dương Diệp đi tới thành nam hương tạ lâu, thần thức quét bốn phía xuống, rất nhanh, hắn biến mất ngay tại chỗ.

Hương tạ lâu, trong một gian phòng, Hiểu Vũ Tịch ngồi tại trên giường, hai mắt khép hờ. Một đoạn thời khắc, nàng hai mắt đột nhiên mở ra, tại nàng trong phòng, thêm một người.

Hiểu Vũ Tịch đang muốn động thủ, lúc này người nọ đột nhiên nói: “Tại ngươi trước ngực phía dưới, có một khỏa nốt ruồi, mà ở ngươi dưới phần bụng hướng về mấy cen-ti-mét chỗ, có một đầu nho nhỏ vết sẹo, ngón trỏ lớn nhỏ, đó là ngươi đã từng lúc tu luyện bởi vì không chuyên tâm mà bị chính mình cắt đến đấy, vì để cho chính mình ngày sau không tại sơ sẩy, ngươi không có lau đi cái kia vết sẹo. Mà ở ngươi bên đùi, có”

“Câm miệng!”

Hiểu Vũ Tịch đột nhiên gầm lên, tại trong mắt nàng, tràn đầy khiếp sợ cùng nghi hoặc

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1078: Không cần biết ngươi là ai, ta tất nhiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiểu Vũ Tịch gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, tại trong tay nàng, là một thanh mang vỏ (kiếm, đao) đao.

Dương Diệp cũng đang nhìn Hiểu Vũ Tịch, hắn không nói gì.

Hai người đối mặt một lát, Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

“Ngươi là thê tử của ta, ngươi nói ta là ai!” Dương Diệp nói.

“Ngươi muốn chết phải không?”.

Hiểu Vũ Tịch hai mắt nhắm lại, tay nắm chặt rồi chuôi đao.

Dương Diệp hít sâu một hơi, đi đến Hiểu Vũ Tịch trước mặt, nói: “Ngươi còn nhớ rõ dĩ vãng sự sao?”.

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không nhớ rõ!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng thống khổ, nói: “Tại trên người của ngươi, khẳng định chuyện gì xảy ra. Vũ Tịch, thật có lỗi, lúc trước ta thật sự không nên cho các ngươi ly khai.”

XÍU... UU!!

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đao trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ, đón lấy, Dương Diệp yết hầu thượng bị một thanh đao chống đỡ lấy. Hiểu Vũ Tịch lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta đang nói một lần, ta không biết ngươi!”

Trên người của ngươi cái kia chút ít bí mật?" Dương Diệp nhìn thẳng Hiểu Vũ Tịch.

“Cái này cũng chính là ta muốn biết đấy!” Hiểu Vũ Tịch trong mắt có sát ý.

“Ngươi nói ngươi không nhớ rõ sự tình trước kia, cái kia ta cho ngươi biết, trước kia ngươi tựu là thê tử của ta.”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Hiểu Vũ Tịch bàn tay như ngọc trắng mạnh mà vẽ một cái.

Keng!

Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại mấy bước, tại hắn yết hầu chỗ, có một đạo dấu đỏ vết đao.

Nhìn thấy đao của mình vậy mà không có phá vỡ Dương Diệp làn da, Hiểu Vũ Tịch trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc cùng khiếp sợ. Hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp phòng ngự vậy mà mạnh như vậy.

Dương Diệp sờ lên yết hầu chỗ dấu đỏ, sau đó nói: “Ta theo không nghĩ tới có một ngày ngươi sẽ giết ta, bất quá ta sẽ không trách ngươi. Ngươi yên tâm, ta sẽ để cho ngươi khôi phục trí nhớ đấy.”

“Ngươi chỉ sợ không có cơ hội này!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở bên ngoài vang lên. Thanh âm này Dương Diệp quen thuộc, đúng là cái kia gọi Lâm Nguyệt Âm trưởng lão đấy.

Dương Diệp ra cửa gian phòng, lúc này, cái kia Lâm Nguyệt Âm chính lạnh lùng nhìn xem hắn, tại Lâm Nguyệt Âm bên cạnh, còn có ba danh nữ.

“Lá gan của ngươi ngược lại là vượt qua tưởng tượng của ta, không nghĩ tới theo thiên đô thành truy đến nơi này.” Lâm Nguyệt Âm âm thanh lạnh lùng nói.

“Có thể hảo hảo nói chuyện sao?”. Dương Diệp nói.

“Ngươi xứng sao?”. Lâm Nguyệt Âm khinh thường nói: “Ta cho ngươi biết, Vũ Tịch đã có người theo đuổi, cái kia chính là Mạc Vân Thiên, biết rõ Mạc Vân Thiên sao? Đó là vũ bảng bài danh thứ ba mươi lăm tuyệt thế thiên tài. Mà ngươi thì sao? Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Ngươi có tư cách gì truy cầu Vũ Tịch? Làm người, có thể có điểm tự mình hiểu lấy sao?”.

Dương Diệp nói: “Thật cao hứng ngươi như vậy giữ gìn Vũ Tịch, nhưng là, đây là ta cùng Vũ Tịch chuyện giữa, có thể làm cho ta cùng chính cô ta đến xử lý?”

“Vũ Tịch sự tựu là ta Thiên Vũ tông sự!” Lâm Nguyệt Âm âm thanh lạnh lùng nói: “Nàng sẽ là Mạc Vân Thiên nữ nhân, điểm ấy, ai cũng không cải biến được!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Lời này của ngươi ta còn có điểm không thích nghe rồi!”

“Thì tính sao?” Lâm Nguyệt Âm khinh thường nói: “Chính là một gã Bán Thánh, ngươi”

“Lâm trưởng lão!”

Đúng lúc này, một bên Hiểu Vũ Tịch đột nhiên đã cắt đứt Lâm Nguyệt Âm lời mà nói..., nói: “Việc này là ta cùng chuyện của hắn, lại để cho tự chúng ta xử lý!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, tay chậm rãi nới lỏng ra.

“Vũ Tịch!”

Lâm Nguyệt Âm sắc mặt trầm xuống, nói: “Ta không biết người kia là ai, cũng không muốn biết hắn là ai. Ta chỉ muốn nói cho ngươi biết, ngươi cùng Mạc Vân Thiên ở giữa sự, không chỉ là ngươi chuyện cá nhân, càng là chúng ta Thiên Vũ tông sự. Còn có, Mạc công tử đối với ngươi một khối tình si, nếu là cho hắn biết ngươi cùng cái khác nam tử thông đồng, chẳng phải là tổn thương lòng hắn?”

“Tổn thương lòng của hắn?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ta cùng Vũ Tịch sự, liên quan đến hắn cái rắm ấy?”

“Ta không biết ngươi có gì lực lượng dám như thế cuồng ngôn!” Lâm Nguyệt Âm nhìn xem Dương Diệp, nói: “Nhưng là, ngươi phải hiểu được, ở trước mặt hắn, ngươi liền con sâu cái kiến đều không bằng!”

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nhìn xem Lâm Nguyệt Âm, nói: “Lâm trưởng lão, ta nói, đây là ta chuyện của mình! Chẳng lẽ ta liền chuyện của mình đều không có quyền lợi xử lý sao?”.

Lâm Nguyệt Âm nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, hừ lạnh một tiếng, nói: “Hi vọng ngươi tự trọng!” Lập tức lại lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mang theo ba người quay người rời đi.

“Nếu là lúc trước, nàng nói như vậy ta, ngươi nhất định sẽ lấy đao chém nàng đấy!” Lâm Nguyệt Âm đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói.

“Ta thật sự không biết ngươi!” Hiểu Vũ Tịch nói.

“Đó là bởi vì ngươi đã mất đi trí nhớ!” Dương Diệp nói: “Đợi Bạch Lộc Thư Viện sự tình xử lý xong, ta sẽ nghĩ biện pháp cho ngươi khôi phục trí nhớ! Còn có, ngươi tại đây cái gì Thiên Vũ tông tựa hồ qua cũng không được tốt lắm!”

“Đây là ta chuyện của mình!” Hiểu Vũ Tịch nói.

Dương Diệp đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở Hiểu Vũ Tịch trước mặt, Hiểu Vũ Tịch đang muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp hai tay đột nhiên đặt tại rồi Hiểu Vũ Tịch song trên vai, lập tức, Hiểu Vũ Tịch không cách nào tại nhúc nhích. Dương Diệp nhìn xem Hiểu Vũ Tịch, nói: “Vũ Tịch, ngươi nhớ kỹ, chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta. Ta biết rõ, hiện tại ta đã nói với ngươi trong nhiều đều không có gì ý nghĩa. Nhưng là ngươi phải nhớ kỹ, mặc kệ lúc nào, ta cũng sẽ là hậu thuẫn của ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp buông ra Hiểu Vũ Tịch bả vai, nhưng sau đó xoay người biến mất tại nguyên chỗ

Ly khai hương tạ sau lầu, Dương Diệp còn chưa đi bao lâu, đột nhiên, một người chắn trước mặt hắn. Người này không phải người khác, đúng là cái kia Lâm Nguyệt Âm.

“Tại thiên đô thành ta nên giết ngươi!” Lâm Nguyệt Âm âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt Âm, không để ý tới đối phương, trực tiếp vượt qua đối phương, mà lúc này, Lâm Nguyệt Âm lại chắn trước mặt hắn, nói: “Đừng tại”

Lâm Nguyệt Âm thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, Lâm Nguyệt Âm sắc mặt biến hóa, đang muốn xuất thủ, lúc này, một cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên đặt ở rồi trên người nàng, cái này lại để cho Lâm Nguyệt

Âm thân thể vừa dừng lại, mà như vậy một chầu, một bàn tay trực tiếp phiến tại nàng má phải lên!

BA~!

Một đạo vang dội cái tát âm thanh tại yên tĩnh trong đêm tối vang vọng mà khởi! Đón lấy, cái kia Lâm Nguyệt Âm trực tiếp đã bay đi ra ngoài. Nhưng mà vừa bay ra ngoài, Dương Diệp nhưng lại xuất hiện lần nữa tại trước mặt nàng, sau đó lại là một cái tát phiến tại cái kia còn có tâm mộng bức Lâm Nguyệt Âm trên gương mặt.

BA~!

Lâm Nguyệt Âm lần nữa bay ra ngoài, tại bay ra gần mấy trăm trượng về sau, Lâm Nguyệt Âm ngừng lại, nhưng là nàng vừa dừng lại ra, Dương Diệp nhưng lại lại quỷ dị xuất hiện ở trước mặt nàng, lúc này đây, Lâm Nguyệt Âm không có ở như trước kia như vậy mộng rồi. Dương Diệp mới xuất hiện tại trước mặt nàng, nàng tựu mạnh mà một chưởng chụp về phía rồi Dương Diệp!

Dương Diệp nhưng lại không né không tránh, mặc kệ do nàng đập ở trước ngực.

Phanh!

Lâm Nguyệt Âm một chưởng vỗ vào Dương Diệp trước ngực, tay của nàng lập tức kịch liệt run lên, mà Dương Diệp lại không chút sứt mẻ. Lâm Nguyệt Âm trong nội tâm một giật mình, nàng tuy nhiên dưới tình thế cấp bách xuất thủ, không có phát huy ra thực lực chân chính, nhưng cũng không trở thành một điểm tổn thương đều không có ah. Trước mắt thằng này thân thể là Long sao?

Mà đang ở Lâm Nguyệt Âm ngây người cái này một cái chớp mắt, Dương Diệp nâng lên tay phải lại là một cái tát ngã ở nàng trên gương mặt.

PHỐC!

Lâm Nguyệt Âm phun ra một ngụm máu, sau đó bay rớt ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào trên mặt đất. Nàng vừa nhớ tới, Dương Diệp lại là xuất hiện ở rồi trước mặt nàng, sau đó chân dẫm nát nàng phần bụng. Cái này lại để cho Lâm Nguyệt Âm trong miệng lần nữa phun ra một ngụm máu.

Lâm Nguyệt Âm kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, chính mình đường đường Thánh giả, lại bị một gã Bán Thánh như thế hết hành hạ rồi hả?

Dương Diệp bao quát lấy Lâm Nguyệt Âm, tay phải nâng lên, Lâm Nguyệt Âm biến sắc, đầu không thể lệch lạc, nhưng mà chờ giây lát, Dương Diệp bàn tay lại là căn bản không có rơi xuống.

Sau nửa ngày, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cả giận nói: “Ngươi đùa bỡn ta!”

BA~!

Dương Diệp một cái tát ngã ở Lâm Nguyệt Âm trên gương mặt, nói: “Không đánh ngươi, ngươi nói ta đùa nghịch ngươi, đã như vậy, ta đây chỉ có thể đánh ngươi nữa, miễn cho ngươi nói ta đùa nghịch ngươi!”

PHỐC!

Lâm Nguyệt Âm trong miệng phun ra một ngụm máu, lúc này đây, không biết là bị tức còn là vì bị tổn thương đấy.

Dương Diệp bao quát lấy Lâm Nguyệt Âm, nói: “Nữ nhân, trước kia ta muốn cùng ngươi nói chuyện, nhưng là ngươi tựa hồ cũng chẳng phải cam tâm tình nguyện. Hiện tại, ta muốn cùng ngươi nói chuyện, có thể sao?”.

Lâm Nguyệt Âm gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

“Có thể chứ?”.

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, cái kia Lâm Nguyệt Âm thân thể mềm mại lập tức run lên, nhìn xem Dương Diệp vậy có chút ít dữ tợn sắc mặt, Lâm Nguyệt Âm bản năng gật đầu một cái.

“Cái này không thì tốt rồi?”

Dương Diệp nói: “Ta hảo ngôn hảo ngữ muốn cùng ngươi đàm lúc, ngươi thiên đừng, không muốn cho ta dùng loại phương thức này đối với ngươi. Được rồi, chỉ cần ngươi ưa thích là tốt rồi. Hiện tại, ta hỏi mấy vấn đề, ta hi vọng ngươi trung thực trả lời ta. Nếu như ngươi dám gạt ta, ta tựu lột sạch quần áo ngươi, đem ngươi xâu ở cửa thành bên ngoài, Ân, ta sẽ để cho ngươi còn sống, bất quá khi đó, ngươi khả năng chính mình sẽ nhớ chết!”

Lâm Nguyệt Âm sắc mặt kịch biến, trong mắt đã có hoảng sợ.

Dương Diệp nói: “Hiểu Vũ Tịch như thế nào sẽ ở Thiên Vũ tông?”

Lâm Nguyệt Âm chần chờ xuống, sau đó nói: “Là Đinh Lâm sư thúc mang nàng đến đấy! Về phần những thứ khác, ta không biết!”

“Nàng kia vì sao mất đi trí nhớ, ngươi cũng đã biết?” Dương Diệp lại hỏi.

Lâm Nguyệt Âm lắc đầu, nói: “Đinh Lâm sư thúc nên biết, ngươi về sau có thể đi hỏi nàng!”

Dương Diệp trầm mặc, cái này Lâm Nguyệt Âm có lẽ không nói gì, cũng không có cái kia lá gan nói dối. Đinh Lâm? Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, nếu là muốn biết Hiểu Vũ Tịch tại sao lại mất đi trí nhớ, chỉ có thể đi tìm cái này Đinh Lâm rồi.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Lâm Nguyệt Âm, nói: “Về sau đâu rồi, Vũ Tịch sự tình, chính cô ta đến xử lý, ngươi trẻ xen vào việc của người khác, có thể làm được sao?”.

Lâm Nguyệt Âm nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

“Có nghe hay không?”

Dương Diệp thanh âm tăng lớn đi một tí, Lâm Nguyệt Âm liền vội vàng gật đầu.

Dương Diệp vỗ vỗ Lâm Nguyệt Âm cái kia sưng đỏ đôi má, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên, nói: “Ta cho mặt mũi ngươi!” Nói xong, Dương Diệp thả Lâm Nguyệt Âm, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Giết Lâm Nguyệt Âm, Hiểu Vũ Tịch tình cảnh khẳng định có thể lo, mà hắn hiện tại việc cấp bách, là muốn trước xử lý Bạch Lộc Thư Viện sự tình.

Dương Diệp đi rồi, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở Lâm Nguyệt Âm trước mặt, Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt Âm, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lâm Nguyệt Âm đưa thay sờ sờ chính mình cái kia sưng đỏ đôi má, sắc mặt dữ tợn, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, “Không cần biết ngươi là ai, ta tất nhiên”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên lại xuất hiện ở trước mặt nàng, nhìn xem Lâm Nguyệt Âm, Dương Diệp nói: “Ngươi tất nhiên như thế nào đây?”

Lâm Nguyệt Âm: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1079: Ta sợ ngươi cản trở

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lâm Nguyệt Âm giờ phút này sắc mặt khó thấy được cực!

Một bên, vốn chuẩn bị rời đi Hiểu Vũ Tịch lại ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp thò tay vỗ vỗ Lâm Nguyệt Âm bên trái cái kia bình thường đôi má, cười nói: “Kỳ thật ngươi muốn báo thù ta, cái này rất bình thường, coi như là ta ta cũng phải làm như vậy đấy. Ân? Đừng cái này bộ dáng, người không biết còn tưởng rằng ta là tại khi dễ ngươi đây này!”

Lúc này, Lâm Nguyệt Âm thân thể mềm mại khẽ run, sắc mặt trắng bệch, tăng thêm trên mặt cái kia sưng vù đôi má, quả nhiên là điềm đạm đáng yêu!

Dương Diệp nhìn xem Lâm Nguyệt Âm lắc đầu, nói: “Trước kia, Thánh giả trong mắt ta, là cao như vậy cao tại thượng, nhưng khi ta có đủ thực lực về sau, ta phát hiện, bọn hắn kỳ thật cùng người bình thường không có gì quá lớn khác nhau, đều là có hỉ nộ ái ố đấy, cũng đều là sợ chết đấy.”

Đến cái này, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Ta giết nàng, ngươi có thể hay không chịu ảnh hưởng?”

“Sẽ!” Hiểu Vũ Tịch trả lời không chút do dự.

“Nếu là lúc trước, ngươi có thể hay không!”

Dương Diệp xong, quay người rời đi, đi rồi hai bước, hắn lại ngừng lại nhìn về phía Lâm Nguyệt Âm, nói: “Nếu để cho ta biết rõ ngươi lại can thiệp Vũ Tịch tự do, ta nhất định đem ngươi lột hết dán tại thiên đô thành lên, ân, ta sẽ để cho ngươi còn sống.” Xong, Dương Diệp hướng phía không trung nhìn thoáng qua, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó thân hình run lên, biến mất trong bóng đêm.

"Hắn đến tột cùng là ai!"

Dương Diệp đi rồi, Lâm Nguyệt Âm nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch. Nàng không ngu xuẩn, dùng Bán Thánh thực lực tựu làm cho nàng không hề có lực hoàn thủ, loại người này, tuyệt đối với không thể nào là người bình thường.

"Không biết!" Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt Âm, nói: "Ngươi tốt nhất đừng tại gây hắn, bởi vì ta cảm thấy, lúc trước hắn lời mà nói..., không hề giống là đang nói đùa!" Xong, Hiểu Vũ Tịch quay người rời đi.

Tại chỗ, Lâm Nguyệt Âm hai đấm nắm chặt, hai mắt khép hờ, không biết đang suy nghĩ gì!

Dương Diệp về tới tiên vân cư.

Kỳ thật nếu như có thể, hắn là muốn trực tiếp giải quyết Lâm Nguyệt Âm đấy, bởi vì dùng đầu ngón chân muốn cũng biết nữ nhân kia ngày sau sẽ trả thù. Nhưng là, nếu như vừa rồi giết Lâm Nguyệt Âm, Hiểu Vũ Tịch tất nhiên sẽ có phiền toái, bởi vì lúc trước chứng kiến hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch cùng một chỗ có thể không ngớt Lâm Nguyệt Âm. Hơn nữa, cái này Bạch Lộc Thư Viện cũng sẽ không khiến hắn giết!

Trước kia hắn không có, m. ⊥. C⊕ tại che giấu khí tức lúc, hắn cũng cảm giác được có người tại nhìn chăm chú hắn, bất quá hắn không có quản, bởi vì đối phương không có ác ý. Nhưng là hắn biết rõ, nếu như hắn động thủ sát nhân, đối phương nhất định sẽ nhúng tay. Tại đây tốt xấu là Bạch Lộc Thư Viện địa bàn, nếu như Thiên Vũ tông người chết ở chỗ này, Bạch Lộc Thư Viện mặt hướng cái đó đặt?

Đương nhiên, hắn nếu quả thật muốn giết, lúc ấy loại tình huống đó, Bạch Lộc Thư Viện cường giả khẳng định không cách nào ngăn cản hắn đấy, bất quá cái kia cũng không cần phải rồi. Cái kia giấu ở âm thầm cường giả không có ác ý, hiển nhiên là nho phái đấy. Nếu vì này cái Lâm Nguyệt Âm mà cùng nho phái trở mặt, cái kia không khỏi quá ngu xuẩn rồi chút ít.

Dù sao, muốn khoảnh khắc Lâm Nguyệt Âm, đối với hắn ra, tùy thời cũng có thể!

Ngồi tại trên giường, Dương Diệp thở nhẹ thở ra một hơi, sau đó hai mắt khép hờ, hồi tưởng đến hôm nay phát sinh hết thảy.

Hôm nay hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ đối phó cái kia ngoại viện giáo viên lão giả, đối phương là một gã Thánh giả, cao cấp Thánh giả, mà cái kia Vân Minh Thương Hội sẽ Áo xám lão giả cũng là một gã cao cấp Thánh giả, nhưng là hai người thực lực lại là có thêm cách biệt một trời. Cái này rõ cái gì? Rõ cảnh giới cũng không phải duy nhất cân nhắc một cá nhân thực lực tiêu chuẩn!

Đơn giản nhất ví dụ chính là hắn cùng An Nam Tĩnh, bọn hắn bất quá là cao cấp Bán Thánh, nhưng là hai người bọn họ thực lực, không chút nào nhược cao cấp Thánh giả. Bằng chính là cái gì? Có rất nhiều, ví dụ như huyền kỹ, ví dụ như ý cảnh, ví dụ như chiến đấu ý thức, ví dụ như thân thể vân... Vân, đợi một tý.

Đơn giản đến tựu là, một người thực lực, không thể chỉ nhìn một cách đơn thuần cảnh giới, muốn xem các phương diện.

Điều này cũng làm cho hắn thời khắc nhớ rõ, mặc kệ khi nào hậu đều đừng khinh thị cảnh giới so với chính mình thấp người. Ví dụ như minh nữ, lúc trước minh nữ so với hắn thấp suốt nhất giai, nhưng là thực lực nhưng lại không thể so với hắn nhược! Mà tại đây Trung Thổ Thần Châu, loại người này, tuyệt đối sẽ không trẻ. Chỉ là hắn hiện tại còn chưa gặp được, nhưng là hắn biết rõ, hắn lập tức tựu gặp được rồi!

Trên giường, trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một quả màu vàng trái cây xuất hiện tại hắn trên tay.

Kim Cương Quả!

Ở đằng kia dã nhân thế giới, hắn nhớ rõ cái kia đẹp trai văn dương từng qua, thứ này, đối với yêu thú có trợ giúp rất lớn, nhưng là đối với nhân loại nhưng lại có hại, bởi vì vì nhân loại ngay từ đầu thân thể căn bản không cách nào tiếp nhận được cái này Kim Cương Quả. Cường hành phục dụng, tựu tương đương với tại tiêu hao thân thể, bởi vậy, tựu tính toán thân thể thành thánh, cũng nhất định sống không lâu!

Do dự xuống, Dương Diệp trực tiếp nuốt vào rồi Kim Cương Quả. Nhục thể của hắn, không thể so với yêu thú yếu, cái này Kim Cương Quả tại cái gì kia tác dụng phụ đối với hắn có lẽ không có không có hiệu quả! Sở dĩ nhớ tới cái này Kim Cương Quả, chủ yếu là bởi vì dùng hắn trước mắt thân thể, tại dùng Tinh Thần Chi Lực cắn trả đã không có bao nhiêu hiệu quả.

Mà thân thể đối với hắn ra, không thể nghi ngờ là trọng yếu phi thường đấy. Bởi vì bất kể là thi triển giới hạn lực lượng, hay là thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, đều cần cường đại hơn thân thể lực lượng. Không có thân thể lực lượng, thực lực của hắn ít nhất sẽ giảm xuống nhiều cái cấp bậc! Cho nên, hắn quyết định thử xem cái này Kim Cương Quả, dù sao hắn có hơn 100 khỏa!

Kim Cương Quả vào bụng, Dương Diệp lập tức cảm giác trong cơ thể phảng phất bay lên rồi một đoàn hỏa, cả người đều lửa nóng lửa nóng đấy, nhưng là trừ đó ra, nhưng lại không có có chỗ đặc biết gì.

“Không có có hiệu quả?”

Dương Diệp chân mày cau lại, mà đúng lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên lên, bởi vì trên người hắn vậy mà tản mát ra rồi hừng hực hỏa diễm, đây không phải chính yếu nhất đấy, chính yếu nhất chính là hắn cảm giác mình trong cơ thể kinh mạch cốt cách phảng phất đều thiêu đốt lên, tựu như là trước kia dùng U Minh ma trơi bất ngờ thể bình thường!

Bất đồng chính là, cái này hỏa diễm so U Minh ma trơi khủng bố nhiều hơn, bất quá vẫn là so ra kém lúc ban đầu Tinh Thần Chi Lực cắn trả mà mang đến cái chủng loại kia thống khổ.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp phát hiện nhục thể của hắn, kể cả kinh mạch trong cơ thể cùng cốt cách tựa hồ cũng tại lột xác. Phát hiện này, làm cho Dương Diệp cuồng hỉ, bởi vì cái này chứng minh cái này Kim Cương Quả đối với hắn là có hiệu quả đấy. Bất quá, không sai biệt lắm chỉ qua rồi nửa canh giờ, hắn ngọn lửa trên người tựu chậm rãi tiêu tán rồi, mà trong cơ thể hắn cái chủng loại kia lột xác cảm giác cũng dần dần tại biến mất!

Dương Diệp chân mày cau lại, trầm ngâm một lát, hắn lại lấy ra rồi một quả Kim Cương Quả nuốt vào.

Cứ như vậy, mỗi khi một quả Kim Cương Quả hiệu quả muốn không có lúc, hắn tựu lập tức lại lấy ra rồi một quả Kim Cương Quả nuốt vào. Cứ như vậy, đảo mắt đến rồi thứ hai, ngày hôm sau vẫn không có chấm dứt, hắn vẫn còn tiếp tục phục dụng Kim Cương Quả.

Mà lúc này, trên người hắn quần áo đã biến mất, cái kia trần trụi trên người làn da vậy mà như là xà tróc da giống như, đang tại từng cái tróc ra lấy!

Nếu như An Nam Tĩnh bọn người ở tại tại đây, nhất định sẽ bị kinh ngạc đến ngây người, bởi vì Dương Diệp thân thể là kinh khủng cở nào? Đừng tróc da, coi như là một gã Thánh giả cầm một thanh Thần giai thượng phẩm đao đến cắt, đều không nhất định có thể cắt da của hắn!

Không sai biệt lắm ba canh giờ về sau, Dương Diệp nửa người trên làn da đã toàn bộ cởi sạch, mà chuyển biến thành chính là một tầng hơi mỏng đấy, màu vàng nhạt làn da.

Thời gian từng cái đi qua, Dương Diệp nửa người dưới bắt đầu ở lột da, mà hắn vẫn không có đình chỉ phục dụng Kim Cương Quả.

Hơn một ngày ra, hắn đã phục dụng không sai biệt lắm hơn năm mươi miếng Kim Cương Quả!

Nếu để cho ngoại nhân biết rõ hắn như vậy ăn Kim Cương Quả, đặc biệt là những cái... Kia yêu thú, nhất định sẽ giết hắn đi đấy. Bởi vì Kim Cương Quả căn bản không phải như vậy dùng

Trong đại sảnh, An Nam Tĩnh ngồi ở trên mặt ghế, hai mắt khép hờ. Mà ở trước mặt nàng, Hư Vô Thần không ngừng qua lại đi tới, trên mặt tràn đầy ưu sầu cùng lo lắng.

Một lát sau, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Còn có nửa canh giờ tựu trời đã sáng. Tên kia đến cùng đang làm cái gì? Hắn có thể ngàn vạn đừng ở thời điểm này xảy ra chuyện gì ah, bằng không thì, chúng ta cái này mặt đã có thể ném đi được rồi!”

An Nam Tĩnh mở to mắt nhìn thoáng qua Hư Vô Thần, nói: “Tại tu luyện!”

“Tu luyện?”

Hư Vô Thần vỗ vỗ chính mình cái trán, nói: “Đúng lúc này tu luyện? Đúng lúc này tu luyện? Hắn có biết hay không hôm nay chúng ta muốn làm cái gì? Hôm nay chúng ta muốn cùng Bạch Lộc Thư Viện pháp phái đám kia gia hỏa solo ah! Có rất nhiều người nhìn xem đấy! Lần này chúng ta đại biểu không chỉ có riêng là Vân Hải thư viện, còn có toàn bộ Thanh Châu. Lần này nếu là mất thể diện, về sau theo Thanh Châu đi ra người đều muốn không ngẩng đầu được lên rồi!”

“Không phải còn ngươi nữa cùng ta sao?” An Nam Tĩnh nói.

“Ta”

Hư Vô Thần khóe miệng quất thẳng tới, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, nói: “Có thể hay không lại để cho tên kia tạm thời đừng tu luyện rồi hả?”

Lúc này, Phương Vân cũng đi vào đại sảnh. Phương Vân nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần, sau đó nói: “Dương Diệp đâu này?”

“Tại tu luyện!” Hư Vô Thần nói.

Phương Vân nhướng mày, sau đó nói: “Hiện tại có thể đều đang đợi các ngươi rồi.”

An Nam Tĩnh trầm ngâm một lát, nhưng sau đó xoay người đi lên lầu. Rất nhanh, nàng đi tới Dương Diệp gian phòng. Lúc này, Dương Diệp nửa người dưới vẫn còn lột da, chỉ còn lại có hai chân rồi.

Nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, An Nam Tĩnh quay người rời đi, rất nhanh, nàng đi tới trong đại sảnh.

“Dương Diệp đâu này?” Hư Vô Thần hỏi.

An Nam Tĩnh thủ đoạn khẽ nhúc nhích, Liệt Thiên xuất hiện tại trong tay nàng, sau đó nàng hướng ra phía ngoài đi đến.

Hư Vô Thần ngẩn người, liền vội hỏi: “Ngươi đi đâu?”

“Bạch Lộc Thư Viện!” An Nam Tĩnh nói.

Hư Vô Thần biến sắc, chắn An Nam Tĩnh nói: “Ngươi muốn chính mình đây? Dương Diệp đây này!”

“Hắn rất nhanh sẽ tới!”

An Nam Tĩnh xong, vượt qua rồi Hư Vô Thần, hướng ra phía ngoài đi đến.

Hư Vô Thần tại nguyên chỗ do dự hồi lâu, sau đó hít sâu một hơi, đuổi kịp rồi An Nam Tĩnh.

Mà An Nam Tĩnh nhưng lại đột nhiên ngừng lại nhìn về phía hắn, nói: “Ngươi đừng đến!”

“Ta không sợ chết!” Hư Vô Thần nói.

“Ta sợ ngươi cản trở!”

An Nam Tĩnh hết thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ.

Hư Vô Thần: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1080: Lão phu đập chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Lộc Thư Viện.

Bạch Lộc Thư Viện ở vào một tòa cao vút trong mây trên núi, tự chân núi hướng thượng nhìn lại, ở đằng kia mây trôi lượn lờ ở bên trong, mơ hồ có thể thấy được lầu các; Mà ở cái kia núi biên giới chỗ, vô số đầu như là rồng nước cột nước trút xuống mà xuống, tựa như Ngân Hà rơi cửu thiên, cực kỳ đồ sộ. Mà ở cái kia núi chính giữa, tắc thì có Nhất đầu gần như thẳng tắp cầu thang, tự núi đến chân núi, mấy vạn trượng!

“Cái này bậc thang tên Thanh Vân thê!”

Chân núi, An Nam Tĩnh bên cạnh Phương Vân nói: “Đây là cuối cùng một đạo cửa khẩu, cũng là chúng ta thư viện đối với Bạch Lộ giới cư dân cuối cùng một đạo khảo thí. Leo lên này bậc thang, từ nay về sau một bước lên mây. Ân, không thể mượn nhờ ngoại vật, càng không thể vận dụng huyền khí, đương nhiên, ngươi cũng không cách nào vận dụng huyền khí, bởi vì phía trên này có trận pháp, sẽ áp chế người huyền khí. Cái này quan, khảo thi chính là nghị lực. Võ đạo chi lộ vô tận đầu, nếu như không có nghị lực, làm sao có thể trở thành một gã cường giả?”

“So với chúng ta Vô Cực Ma Tông khảo hạch biến thái nhiều hơn!” Một bên, Hư Vô Thần thần sắc mặt ngưng trọng nói. Cái này thềm đá trường tựu không được, còn cơ hồ thẳng tắp, cái này lại để cho một người không sử dụng huyền khí leo đi lên, sao có thể không thay đổi thái? Quan trọng nhất là còn không cách nào vận dụng huyền khí, thì ra là, nếu leo đến một nửa té xuống, cái kia chính là hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

“Đối với hai người các ngươi ra, hẳn không phải là cái gì nan đề a?” Phương Vân nói.

Hư Vô Thần mấp máy miệng, trên mặt cố ra Nhất cái dáng tươi cười, nói: “Ứng, có lẽ không có quá lớn vấn đề!”

Phương Vân rồi đầu, nói: “Ngươi đều cảm thấy không có vấn đề, cái kia An cô nương khẳng định càng không có vấn đề rồi!”

Hư Vô Thần mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, trừng mắt liếc Phương Vân, nói: “Lão Phương, ngươi như vậy lời nói, ngươi về sau sẽ không có bằng hữu đấy!”

“Vui đùa nói như vậy!”

Phương Vân cười cười, sau đó chân thành nói: “Cái này bậc thang, ta Bạch Lộc Thư Viện đã từng có một người, chỉ không dùng đến trăm tức tựu lên rồi. Trăm tức, là chúng ta thư viện từ trước tới nay tốt nhất thành tích.”

“Trăm tức!”

Hư Vô Thần hai mắt trợn lên, nói: “Ngươi, ngươi không phải đang nói đùa?”

Một bên An Nam Tĩnh cũng nhìn về phía Phương Vân, trong mắt mang theo một tia khiếp sợ.

Trăm tức? Đó là cái gì khái niệm! Cái này ý nghĩa đối phương hoàn toàn đem làm cái này thang đá là đất bằng ah!

Phương Vân nhìn Hư Vô Thần liếc, nói: “Ngươi cảm thấy ta có tất nhiên muốn cùng ngươi hay nói giỡn?”

Hư Vô Thần thần sắc ngưng trọng lên, nói: “Cái kia ∽♂∽♂∽♂∽♂, m. ∨. C←om người là nho phái hay là pháp phái hay sao?”

“Nho phái!”

Phương Vân nói. Hư Vô Thần lập tức thở dài một hơi, mà lúc này, Phương Vân lại nói: “Tên thứ hai là 109 tức, mà hắn, là pháp phái! Đáng giá Nhất chính là, cái này tên thứ hai hiện tại tựu là pháp phái một đời tuổi trẻ bên trong đệ nhất cường giả. Bất định, đợi sẽ các ngươi là có thể nhìn thấy hắn, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là các ngươi đầy đủ cường, mới có tư cách nhìn thấy hắn, bằng không thì, hắn căn bản sẽ không điểu các ngươi!”

Hư Vô Thần biểu lộ cứng đờ, đang muốn lời nói, lúc này An Nam Tĩnh nhưng lại hướng phía cái kia thang đá đi tới.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh đi qua, Phương Vân thần sắc ngưng trọng lên.

Đem làm An Nam Tĩnh đạp vào tiết thứ nhất thềm đá lúc, cái kia toàn bộ thềm đá lập tức như là đang sống, khẽ run lên, đón lấy, phía chân trời xuất hiện Nhất cái ‘Nhất’ chữ.

“Đã bắt đầu!”

Phương Vân hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

...

Trên núi, một ngôi lầu các trước, là một tòa dài rộng gần mấy vạn trượng to lớn cực lớn quảng trường. Tại quảng trường chính giữa có Nhất tòa cự đại luận võ đài, luận võ đài trưởng rộng gần ngàn trượng. Tại luận võ đài phía sau một tòa trên bệ đá phân biệt có hai nhóm đang mặc bất đồng người, bên trái thuần một sắc Nguyệt trường bào màu trắng, mà bên phải là quy tắc thuần một sắc áo bào xám.

Mà ở luận võ đài bên phải trên bệ đá, thì là Vân Hải thư viện pháp phái mời đến xem lễ người.

Khi nhìn thấy phía chân trời xuất hiện Nhất cái 'Nhất' chữ lúc, trong tràng đột nhiên có có người nói: "Có người trèo lên bậc thang rồi!"

Ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía này cầu thang chỗ.

Xem lễ trên đài, một gã thân mặc hắc bào lão giả đột nhiên nhìn về phía bên cạnh hắn mặc ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, nói: "Không nghĩ tới các ngươi Võ Tông vậy mà cũng tới, thật sự là không nghĩ tới!"

"Ta cũng không nghĩ tới các ngươi Ma tông cũng tới!" Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói.

Áo đen lão giả nhìn thoáng qua xa xa Bạch Lộc Thư Viện nho phái cùng pháp phái bọn người, sau đó nói: "Lần này cái gì tỷ thí là giả, muốn nội loạn mới là thật ah. A, năm đó Tiêu Vô Tình tại lúc Bạch Lộc Thư Viện là bực nào phong quang, khi đó Bạch Lộc Thư Viện, hay là ngươi Võ Tông cùng ta Ma tông, coi như là U Minh điện cùng tà phái cái này hai cái quái thai cũng phải cho bọn hắn Bạch Lộc Thư Viện mặt mũi, nhưng là hiện tại, chậc chậc..."

"Có hưng thịnh, tựu có... Hay không rơi!" Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói.

Áo đen lão giả cười hắc hắc, nói: "Không mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì rồi, dù sao đối với chúng ta ra, bọn hắn thế nào chúng ta đều không có tổn thất, thậm chí còn sẽ mới có lợi."

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đầu.

"Đúng rồi, cái này Vân Hải thư viện cái kia cái gì Thương Vân tịch nghe chết rồi. Lần này tới chính là cái kia gọi Dương Diệp hay sao?" Áo đen lão giả bỗng nhiên nói.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả có chút đầu, nói: “Lúc đến, ta gặp được qua hắn, lần này, bọn hắn chỉ rồi ba người.”

“Đi tìm cái chết đấy sao?” Áo đen lão giả lắc đầu, nói: “Thuần túy là lãng phí thời gian, dứt khoát lại để cho cái này nho phái cùng pháp phái trực tiếp ngả bài được rồi.”

“Cái này ba cái gia hỏa không có ngươi muốn yếu như vậy!” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói.

“Ah?”

Áo đen lão giả trong mắt đã có một tia hứng thú, nói: “Có thể nhập ngươi Vũ Nguyên chi nhãn người cũng không nhiều, chẳng lẽ cái này trong ba người có trời sinh thánh nhân?”

“Thế thì chưa!” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói: “Bọn hắn thực lực chân thật ta không biết được, nhưng theo bọn hắn xuất thủ đến xem, ba người xác thực bất phàm, đặc biệt là cái kia trong đó có một cầm thương nữ oa. Đáng tiếc lúc ấy bị lão phu ngăn trở, không có thể nhìn ra nàng thực lực chân chính.”

“Ngươi như vậy, ta ngược lại là có chút hứng thú rồi!”

Áo đen lão giả nói: “Nếu không chúng ta tới đánh cuộc một keo?”

“Đổ cái gì?” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn thoáng qua áo đen lão giả nói.

Áo đen lão giả nói: “Hiện tại đã qua rồi 50 tức, ta cá là trèo lên bậc thang cái này người ít nhất cần dùng 300 tức! 300 tức đã ngoài, coi như ta thắng, 300 tức phía dưới, coi như ngươi thắng, như thế nào?”

“Tiền đặt cược?” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hỏi.

“Một ngàn miếng Tử Tinh Thạch, có dám hay không!” Áo đen lão giả cười hắc hắc nói. 300 tức, cái kia đã tính toán siêu cấp thiên tài rồi. Hắn không cho rằng đến từ Thanh Châu người có loại thiên tài này.

Vũ Nguyên nhìn về phía phía chân trời, đã qua rồi chín mươi tức. Trầm ngâm mấy tức, hắn nói: “Đánh bạc!”

“Tốt! Ha ha...”

Đột nhiên, áo đen lão giả thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì phía chân trời cái kia tính theo thời gian con số đình chỉ. Cùng lúc đó, một nữ tử đứng ở cái kia vách núi chỗ.

100 tức!

100 tức!

Trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi, kể cả cái kia nho phái cùng pháp phái cầm đầu hai gã lão giả! Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn xem cái kia xa xa cầm trong tay màu vàng trường thương nữ tử!

Ma tông cái kia áo đen lão giả biểu lộ cứng ngắc ở, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, mà ở hắn cách đó không xa ma bào (áo bào sợi gai) lão giả tắc thì trực tiếp đứng lên, trong mắt hắn đồng dạng tràn đầy khiếp sợ.

100 tức!

Đó là cái gì khái niệm?

Bạch Lộc Thư Viện từ trước tới nay, tốt nhất thành tích là 100 tức, mà trước mắt cô gái này vậy mà bình rồi Bạch Lộc Thư Viện từ trước tới nay tốt nhất thành tích!

Mà đúng lúc này, không trung tính theo thời gian con số đột nhiên quy linh, sau đó lại bắt đầu nhảy lên.

Lại có người tại trèo lên bậc thang!

Tất cả mọi người ánh mắt không hẹn mà cùng nhìn về phía rồi thang đá chỗ, giờ khắc này, trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

“Hàn Dũ Lão Ma, muốn hay không tại đánh bạc một lần?” Vũ Nguyên đột nhiên nhìn về phía một bên áo đen lão giả nói.

Tên gọi Hàn Dũ áo đen lão giả khóe miệng co lại, hắn nhìn thoáng qua xa xa An Nam Tĩnh, sau đó tay phải vung lên, một quả nạp giới xuất hiện tại Vũ Nguyên trước mặt, nói: “Ta có chơi có chịu!”

Vũ Nguyên cười hắc hắc thu hồi nạp giới, sau đó nói: “Còn muốn không cần tiếp tục đánh bạc?”

Hàn Dũ hừ lạnh một tiếng, không có lời nói.

Vũ Nguyên cười cười, sau đó nhìn về phía rồi thềm đá chỗ, trong mắt hứng thú càng ngày càng đậm.

Rất nhanh, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, phía chân trời cái kia tính theo thời gian con số đạt đến 100 tức, nhưng lại không có xuất hiện người. Nhìn thấy một màn này, Bạch Lộc Thư Viện bọn người lập tức thở dài một hơi, đặc biệt là pháp phái đám người này. Nếu như Vân Hải thư viện đến mọi người đều có thể bình ghi chép, cái kia này bằng với là tại vẽ mặt ah! Bởi vì bọn hắn lúc trước muốn diệt Vân Hải thư viện, ngoại trừ bởi vì là Thương Vân tịch phản ngoài viện, cũng bởi vì cảm thấy Vân Hải thư viện tồn đang vũ nhục rồi Bạch Lộc Thư Viện.

Mà Thương Vân tịch lần nào đến đều tham gia Bạch Lộc Thư Viện thi đấu, dĩ nhiên là là muốn chứng minh Vân Hải thư viện thiên tài không kém Bạch Lộc Thư Viện!

Nếu như Vân Hải thư viện đến người đều có thể phá ghi chép, cái kia mặt của bọn hắn hướng cái đó đặt? Có lẽ, bọn hắn hiện tại mặt cũng đã nhanh không có địa phương đặt rồi. Pháp phái từ trước tới nay thành tích tốt nhất là 109 tức, mà trước mắt cái này Vân Hải thư viện đến nữ tử nhưng lại 100 tức...

Pháp phái bên trong, rất nhiều người sắc mặt âm trầm xuống.

Trái lại đấy, nho phái rất nhiều người nhìn về phía An Nam Tĩnh lúc, ánh mắt nhu hòa, mặt mang vui vẻ. Thương Vân tịch là nho phái đi ra người, theo bọn hắn nghĩ, cái này An Nam Tĩnh kỳ thật tựu là nho phái người!

Trong tràng, 200 tức đi qua, nhưng là vẫn không có người đi lên.

Rất nhanh, 300 tức đi qua!

Đem làm 300 tức sau khi đi qua vẫn chưa có người nào đi lên lúc, cái kia Ma tông Hàn Dũ sắc mặt khó nhìn lại!

Một bên Vũ Nguyên giang tay ra, nói: “Hàn Dũ, không thể trách ta, là chính ngươi không đánh bạc đấy!”

Hàn Dũ sắc mặt càng thêm khó coi rồi!

Đem làm ba trăm linh chín tức lúc, một người theo cái kia thềm đá chỗ bò lên đi lên.

Cái này người tự nhiên là Hư Vô Thần.

Hư Vô Thần bò lên về sau, trực tiếp nằm trên mặt đất từng ngụm từng ngụm thở lấy, như là một bãi đống bùn nhão.

Mà đúng lúc này, không trung tính theo thời gian con số lại bắt đầu nhảy lên.

Lại có người trèo lên bậc thang!

Bất quá bởi vì Hư Vô Thần nguyên nhân, lúc này đây mọi người không có giống trước kia như vậy khẩn trương.

“Vũ Nguyên, còn đánh bạc không, lần này chúng ta đánh bạc 3000 miếng Tử Tinh Thạch!” Xem lễ trên đài, Hàn Dũ đột nhiên nhìn về phía Vũ Nguyên nói.

“Ngươi có 3000 miếng Tử Tinh Thạch!” Vũ Nguyên nói.

“Không có ta lấy đồ đạc thế chấp cho ngươi được hay không được?” Hàn Dũ hỏa khí rất xông: “Ngươi không phải là không dám a?”

“Vẫn quy củ cũ?” Vũ Nguyên nói.

Hàn Dũ do dự xuống, sau đó nói: “200 tức, 200 tức phía dưới coi như ngươi thắng, 200 tức đã ngoài tính toán ta thắng, thế nào!”

Vũ Nguyên trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Đánh bạc!”

“Tốt, Vũ Nguyên, ngươi có gan, ta Hàn Dũ kính nể ngươi!” Hàn Dũ ha ha cười nói.

Mà đúng lúc này, không trung tính theo thời gian con số đột nhiên đứng tại 61 thượng.

Mọi người sững sờ.

Mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia thềm đá chỗ!

61 tức?

Tất cả mọi người bộ hóa đá!

Cái kia Hàn Dũ hai mắt trợn lên, ngón tay lấy cái kia thanh sam nam tử, toàn bộ người phảng phất bị người rồi huyệt.

Cái kia Vũ Nguyên cũng là sững sờ tại nguyên chỗ, giống như hóa đá!

“Làm càn, cũng dám tại ta Bạch Lộc Thư Viện ăn gian, lão phu đập chết ngươi!”

Đúng lúc này, cái kia pháp phái cầm đầu lão giả đột nhiên một tiếng gầm lên, sau đó tay phải mãnh liệt mà đối với Dương Diệp cách không vỗ, một đạo cự chưởng thoáng hiện mà ra, mang theo hủy thiên diệt địa khủng bố uy áp hướng phía Dương Diệp oanh tới.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1081: Cái này tính tình, gạch thẳng đánh dấu đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại thân thể da triệt để cởi sạch về sau, bởi vì sợ An Nam Tĩnh hai người gặp chuyện không may, bởi vậy Dương Diệp lập tức chạy tới.

Nhưng là hắn không nghĩ tới vừa xong, đã có người đối với hắn xuất thủ!

Nhìn xem tên kia Áo xám lão giả, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, bởi vì người này tựu là ban đầu ở Bạch Lộ thành bên ngoài đối với hắn cùng An Nam Tĩnh xuất thủ cái kia tên thần bí lão giả.

Khí này tức, hắn không có quên!

Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà hướng phía trước Nhất oanh!

“Sụp đổ diệt thần quyền!”

Thanh âm rơi xuống, quyền xuất, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Áo xám lão giả bàn tay kịch liệt run lên, sau đó ầm ầm vỡ vụn. Mà Dương Diệp nhưng lại hướng về sau rút lui rồi mấy chục bước!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người đồng tử co rụt lại, đặc biệt là Bạch Lộc Thư Viện người, bởi vì bọn hắn phi thường tinh tường cái này Áo xám lão giả thực lực, cũng chính bởi vì hiểu rõ, cho nên mới khiếp sợ!

Cái kia Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ hai người nhìn nhau, song phương trong mắt đều có được một tia khiếp sợ.

Mà một bên Thiên Vũ tông cái kia Lâm Nguyệt Âm tại hoàn toàn ngốc như gà gỗ, tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này nàng cũng đã ngây dại. Bởi vì nàng không nghĩ tới ngày hôm trước vũ nhục nàng cái kia người dĩ nhiên cũng làm là đến từ Thanh Châu khiêu chiến Bạch Lộ thư viện Dương Diệp! Tại nàng bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch trong mắt cũng là mang theo một tia khiếp sợ, đồng dạng, nàng cũng không nghĩ tới cái này tự xưng nàng là vợ hắn người tựu là đến từ Thanh Châu khiêu chiến Bạch Lộc Thư Viện Dương Diệp!

Cái kia xuất thủ Áo xám lão giả tại nhìn thấy chính mình chưởng ấn bị oanh toái lúc, hắn lập tức sửng sốt, rất nhanh, trong mắt của hắn cũng hiện lên một vòng khiếp sợ, tuy nhiên hắn tại khiếp sợ phía dưới chỉ ra rồi không đến ba thành thực lực, nhưng đây cũng không phải là một gã Bán Thánh giai cường giả có thể ngăn cản đó a! Rất nhanh, trong mắt của hắn khiếp sợ tựu biến thành không chút nào che dấu sâm lãnh sát ý.

Áo xám lão giả lại muốn xuất thủ, mà lúc này, xa xa Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhìn về phía pháp phái bọn người, nói: “Pháp phái đám bọn họ, các ngươi còn muốn mặt sao? Mặt của các ngươi đâu này?”

“Mặt đều là dùng nắm đấm tránh đến đấy!”

Áo xám lão giả hừ lạnh một tiếng, muốn xuất thủ, lúc này Dương Diệp đột nhiên ngưng tụ ra một thanh ý kiếm, sau đó chỉ vào Áo xám lão giả, nói: “Phải hay là không lần này cùng ta Vân Hải thư viện thi đấu người tựu là ngươi? Nếu như ngươi nói là, ta một câu không cần nói nhảm nhiều lời, chúng ta bây giờ mà bắt đầu chiến, sinh tử do trời định!”

“Thú vị!”

Xa xa, Vũ Nguyên khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Cái này tính tình, gạch thẳng đánh dấu đấy!”

“Xác thực có tính tình, chỉ là không biết thực lực như thế nào!” Hàn Dũ nói.

Vũ Nguyên ánh mắt rơi vào cái kia xa xa Áo xám lão giả trên người, nói: “Ta ngược lại là muốn biết cái này La Sâm cái này da mặt dày đến trình độ nào!”

Tên gọi La Sâm Áo xám lão giả sắc mặt âm trầm đến cực điểm, hắn tự nhiên sẽ không nói cùng Vân Hải thư viện tỷ thí người chính là hắn, hắn càng không khả năng đi cùng Dương Diệp tỷ thí. Hay nói giỡn, hắn đường đường pháp phái Thủ tịch trưởng lão, đi cùng một gã Bán Thánh huyền giả solo, bất kể là thắng hay là thua, đều lại để cho thế nhân chế nhạo đấy.

La Sâm gắt gao nhìn xem Dương Diệp, một lát, hắn nói: “Ta sở dĩ xuất thủ, là vì ngươi tại ta Bạch Lộc Thư Viện ăn gian, như thế hành vi, là đang vũ nhục ta Bạch Lộc Thư Viện, thật sự nên tru!”

“Ăn gian?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Ta không rõ ngươi đang nói cái gì!”

“Ngươi còn trang!” La Sâm phẫn nộ quát: “Ta lại hỏi ngươi, ngươi thế nhưng mà theo trên thềm đá đến hay sao?”

“Ngươi không phải thấy được sao?” Dương Diệp nói.

“Vì sao ngươi trong một ngắn ngủi thời gian tựu tự chân núi đi vào đỉnh núi?” La Sâm chất vấn.

Dương Diệp nhướng mày, hay là có chút không rõ cái này La Sâm đang giở trò quỷ gì, lúc này, Hư Vô Thần đi đến trước mặt hắn, sau đó cùng hắn nói cái này thềm đá sự tình.

Nói xong, Hư Vô Thần tới gần Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi thật sự không có ăn gian?”

Nghe xong Hư Vô Thần nói lời, Dương Diệp lập tức đã minh bạch. Dương Diệp bỏ qua Hư Vô Thần, hắn nhìn về phía La Sâm, khẽ cười nói: “Nguyên lai là ta dùng thời gian quá ngắn, sau đó ngươi nói ta ăn gian.” Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên lạnh cười rộ lên, “Thật sự là buồn cười, ngươi pháp phái bò cái thang lầu đều cần dùng hơn 100 tức, chính mình vô năng thì cũng thôi đi, còn không thể gặp người khác nhanh, các ngươi mặt đâu này?”

“Làm càn! Ngươi”

La Sâm gầm lên, đang muốn nói cái gì, Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt hắn mà nói, phẫn nộ quát: “Ngươi mới làm càn, đã ngươi cảm thấy ta ăn gian, có muốn hay không ta chống đỡ các ngươi tất cả mọi người mặt tại bò một lần? Nếu như ta không có ăn gian, ngươi đang tại tất cả mọi người mặt nói ngươi pháp phái vô năng, ngươi dám hay là không dám? Nếu như ta ăn gian, ta tự vận ở chỗ này, có dám hay không?”

La Sâm sắc mặt khó xem tới cực điểm, tại hắn quanh thân, tản ra khủng bố sát ý.

Lúc này, Dương Diệp quét bốn phía liếc, nói: “Ta Vân Hải thư viện bất quá là Nhất cái tiểu thế lực, nói cho cùng, chúng ta cùng Bạch Lộc Thư Viện vẫn là cùng thuộc nhất mạch, thương (nhà buôn) viện trưởng suốt đời tâm nguyện là có thể mang theo Vân Hải thư viện người trở lại Bạch Lộc Thư Viện. Nhưng là, bất đắc dĩ pháp phái người lại là không cho phép, không chỉ không cho phép, còn lại nhiều lần phái người đi chúng ta Thanh Châu đối phó chúng ta. Thương (nhà buôn) viện trưởng vì bảo hộ Vân Hải thư viện, bị pháp phái cường giả bức tự bạo đồng quy vu tận!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó lại nói: “Được rồi, đây là chúng ta thực lực của chính mình yếu, không trách các ngươi. Hiện tại, ta đại biểu Vân Hải thư viện ứng ước mà đến, nếu như là tại công bình trong chiến đấu, ta Dương Diệp thất bại, bị các ngươi giết, ta cái chết không câu oán hận nào. Nhưng là, ngươi pháp phái không cùng chúng ta công bình chiến đấu, mà là nhiều lần muốn dùng bất chính đem làm phương thức đưa ta vào chỗ chết. Ta nói cho các ngươi biết, các ngươi loại hành vi này, ta xem thường các ngươi, xem thường các ngươi!”

Âm thanh như tiếng sấm, vang vọng Cửu Tiêu!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Bạch Lộc Thư Viện pháp phái bọn người lập tức giận không thể nuốt, trong đó một đứa học sinh thả người nhảy lên, đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Dương Diệp, ngươi không phải muốn công bằng một trận chiến sao? Ta hãy theo ngươi công bình một trận chiến”

Nói xong, tựu muốn động thủ, nhưng mà hắn còn chưa động thủ, một đạo nhân ảnh lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, hắn cảm giác phần bụng một hồi quặn đau, Nhất ngụm máu phun ra, sau đó toàn bộ người bay ngược rồi đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp rơi đập trên mặt đất, thân thể run rẩy rồi sau khi liền tại không động tĩnh.

Đập phát chết luôn!

“Làm càn!”

La Sâm sắc mặt tái nhợt, lại muốn xuất thủ, lúc này Dương Diệp nhưng lại đột nhiên cười nói: “Ngươi nhìn xem, tiểu nhân đánh không lại, lão muốn xuất thủ, pháp phái, các ngươi còn có thể có chút tiền đồ sao? Còn có thể có chút tiền đồ sao?”

“Ta nói hai câu a!”

Đúng lúc này, một bên theo không nói chuyện nho phái cầm đầu áo bào trắng lão giả đột nhiên đứng lên. Ánh mắt của hắn tại Dương Diệp trên người đánh giá thoáng một phát, đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía La Sâm, nói: “Lão La, đứa nhỏ này trước kia có hay không ăn gian, ngươi so với ai khác đều tinh tường, đang ngồi cũng đều là người biết chuyện, làm gì tại như tiểu sửu đồng dạng tiếp tục giày vò xuống dưới đâu này?”

La Sâm cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Lão phu bất quá là thấy hắn cũng không tệ lắm, bởi vậy muốn ra tay chỉ điểm một chút, đáng tiếc ah, người ta không lĩnh tình.”

“Lão gia hỏa này da mặt so ngươi còn dầy hơn!”

Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần nhếch miệng, trong mắt tràn đầy khinh thường.

Áo bào trắng lão giả nhẹ gật đầu, đạo; “Nguyên lai là như vậy, ta hãy nói đi, ngươi La Sâm cũng không giống là Nhất cái vô liêm sỉ người, làm sao có thể sẽ làm ra loại này ỷ lớn hiếp nhỏ sự tình đâu này?”

La Sâm khuôn mặt hơi rút, lạnh lùng nhìn thoáng qua áo bào trắng lão giả, nói: “Vân Tinh Tử, ngươi cũng đừng âm dương quái khí rồi. Cái này Dương Diệp hắn không phải muốn công bằng chiến đấu sao? Tốt, ta đây tựu cho hắn công bình chiến đấu, bằng không thì, hắn còn tưởng rằng ta pháp phái không có người nữa nha.”

Nói xong hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, các ngươi đã tới tham gia ta Bạch Lộc Thư Viện thi đấu, vậy thì được dựa theo ta Bạch Lộc Thư Viện quy củ ra, không có vấn đề a?”

“Đương nhiên không có vấn đề!” Dương Diệp cười nói: “Dù sao lấy lớn hiếp nhỏ vô sỉ như vậy sự ta đều gặp rồi, tại đến càng vô sỉ cũng không sao cả rồi.”

La Sâm cười lạnh một tiếng, nói: “Dựa theo ta thư viện thi đấu quy củ, trận đầu là đấu vòng loại, tựu là tự do chém giết, thẳng đến một phương chết hết, hoặc là nhận thua mới thôi! Thế nào, có vấn đề sao?”

“Không có vấn đề!” Dương Diệp nói.

La Sâm nói: “Đã không có vấn đề, vậy thì bắt đầu a!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, mười đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trên đài tỷ võ, trong đó, tám nam hai nữ!

Toàn bộ là Thánh giả!

Mười tên Thánh giả!

“Quá không biết xấu hổ!” Hư Vô Thần lập tức mắng lên, bọn hắn bên này chỉ có ba người, hơn nữa đều là Bán Thánh, mà cái này pháp phái nhưng lại phái ra mười người, mà lại đều là Thánh giả, cái này thật sự không có ý định muốn mặt rồi.

“Không biết xấu hổ?”

La Sâm cười lạnh nói: “Các ngươi Vân Hải thư viện vô năng, ba người các ngươi vô năng, quái chúng ta rầu~?”

Dương Diệp ánh mắt ở đằng kia mười tên Thánh giả trên người quét thoáng một phát, mười người khí tức thâm trầm như biển, không hề nghi ngờ, đây không phải bình thường Thánh giả. Bất quá cũng thế, cái này pháp phái cũng biết rồi hắn cùng với An Nam Tĩnh thực lực, làm sao có thể còn có thể phái kẻ yếu xuất đi tìm cái chết? Đối phương cái này hiển nhiên là muốn tại cuộc tranh tài này lý tựu tuyệt giết ba người bọn hắn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên nho phái lão giả, thứ hai trầm mặc, không nói gì.

“Dương Diệp, ngươi nếu sợ, không có sao, chúng ta pháp chỉ trích cái loại này không giảng nhân tình người. Chỉ cần ngươi quỳ gối luận võ dưới đài, hướng ta pháp phái tất cả mọi người dập đầu nhận lầm xin lỗi, ta để lại ngươi một con đường sống, như thế nào?” La Sâm cười nói.

“Làm gì tướng kích?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi đã nghĩ như vậy giết chúng ta, cái kia thì tới đi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới trên đài tỷ võ, cùng lúc đó, An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần theo sát phía sau.

“Tốt!”

La Sâm cười lạnh nói: “Ngươi Dương Diệp có gan, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cho ngươi lưu cái toàn thi.”

“Ngươi cái đó đến nhiều như vậy nói nhảm?” Dương Diệp nhìn thẳng La Sâm nói: “Đừng lãng phí thời gian được không nào?”

La Sâm trên mặt hiện lên một vòng dữ tợn, nói: “Đã ngươi muốn chết như vậy, ta thành toàn ngươi!” Nói xong. La Sâm tay phải vung lên, trong tràng luận võ đài lập tức bộc phát ra một đạo sáng chói bạch quang, bạch quang như cùng một cái chung tráo bình thường bảo kê luận võ đài.

Cùng lúc đó, trên đài tỷ võ, Dương Diệp bọn người trong tầm mắt tràng cảnh vặn vẹo lên, rất nhanh, mọi người xuất hiện ở một mảnh hoang vu bên trên bình nguyên.

“Đây là hư không chiến trường!” Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần trầm giọng nói: “Nhưng là chúng ta hay là tại trên đài tỷ võ, người ở phía ngoài vẫn là có thể chứng kiến. Cái này luận võ đài có trận pháp đặc biệt! Cho nên”

Hư Vô Thần còn chưa có nói xong, đột nhiên, bọn hắn đối diện cái kia mười tên Thánh giả thân hình khẽ động, hướng phía ba người lao đến!

“Chiến a!”

Dương Diệp nói xong, cùng An Nam Tĩnh biến mất ngay tại chỗ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1082: Lão cẩu, ta nhẫn ngươi đã lâu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Vô Thần cũng chưa cùng lấy tiến lên, tại chỗ, hắn do dự một chút, nhưng sau đó xoay người hướng phía xa xa thiểm lược mà đi, chỉ chốc lát, tựu biến mất tại phía chân trời.

Lâm trận bỏ chạy?

Luận võ đài bên ngoài, mọi người nhìn thấy một màn này, đều là sững sờ.

Một lát sau, Bạch Lộc Thư Viện pháp phái bọn người bắt đầu lạnh cười rộ lên.

“Cái này là Vân Hải thư viện cái gọi là tinh anh? Cái này Vân Hải thư viện là không có ai sao? Thậm chí ngay cả loại này mất mặt mặt hàng đều phái tới!”

“Cái loại này rác rưởi địa phương, có thể xuất người nào? Bất quá hắn ngược lại là rất có tự biết hiển nhiên đấy, ha ha...”

“...”

Xem lễ trên đài, Hàn Dũ cùng Vũ Nguyên nhìn nhau, hai người trong mắt đều là mang theo mỉm cười. Hàn Dũ nói: “Thằng này ngược lại là rất thú vị đấy, biết rõ chính mình sẽ cản trở, lập tức rời đi.”

Vũ Nguyên nhìn thoáng qua xa xa Bạch Lộc Thư Viện bọn người liếc, nói: “Ngươi phát hiện chưa, bất kể là nho phái hay là pháp phái, một đời tuổi trẻ so sánh nổi danh đều không có ở đây. Xem ra, hôm nay xác thực muốn chuyện gì phát sinh ah!”

“Đợi cái kia ba cái bé con vừa chết, chúng ta tựu sẽ biết cái này Bạch Lộc Thư Viện đến tột cùng muốn làm cái gì rồi!” Hàn Dũ nói đến đây, nhìn về phía Vũ Nguyên, nói: “Muốn hay không tại đánh bạc một lần? Ta cá là cái này ba cái bé con hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Vũ Nguyên ngẩng đầu nhìn hướng luận võ đài, trầm ngâm một lát, sau đó lắc đầu.

Hàn Dũ cười hắc hắc, nói: “Xem ra ngươi cũng đã nhìn ra. Mười người này không chỉ có là Thánh giả, khẳng định còn tu luyện rồi đánh hội đồng (hợp kích) kỹ, bọn hắn mười người liên thủ, đừng nói cái này hai cái bé con, coi như là ngươi cùng ta đặt mình vào trong đó, chỉ sợ trong thời gian ngắn đều không biết làm sao bọn hắn không được. Cái này La Sâm tuy nhiên da mặt dày, nhưng người lại không ngốc ah, không có khinh địch phái người đi chịu chết!”

“Cái này nho phái rõ ràng cố ý giữ gìn cái này hai bé con, vì sao bọn hắn không ngăn cản?” Vũ Nguyên có chút tò mò nói.

“Đơn giản hai loại khả năng!” Hàn Dũ nói: “Thứ nhất, bọn hắn căn bản không để ý hai thằng này chết sống; Thứ hai, bọn hắn muốn nhìn một chút cái này hai cái bé con cực hạn ở nơi nào!”

Vũ Nguyên nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng muốn nhìn một chút cái này hai cái bé con cực hạn ở nơi nào!”

...

Hư không chiến trường trong.

Chiến không đến nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp sắc mặt tựu ngưng trọng lên. Cái này pháp phái phái ra mười người không phải bình thường Thánh giả, mỗi người thực lực đều rất mạnh, hơn nữa, mười người tại phối hợp phương diện càng là có chút khủng bố, cơ hồ không có bất kỳ sơ hở, cho dù là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, tại thời khắc này cũng không có gì dùng.

Kiếm Tâm Thông Minh, có thể tìm sơ hở, nhưng là cái kia cũng phải nhìn đối tượng, có người, là sẽ đem chính mình sơ hở tu luyện đến không đấy. Mà trước mắt mười người này, nếu như một cái đến xem, mỗi người đều có sơ hở, nhưng là bọn hắn liên hợp lại, công thủ hỗ trợ, mỗi người sơ hở lập tức được bù đắp, biến thành không có sơ hở!

Tăng thêm mười người cảnh giới so với hắn cùng An Nam Tĩnh suốt cao hơn nhất giai, bởi vậy, chiến rồi một hồi, hắn cùng với An Nam Tĩnh đã có bị áp chế dấu hiệu.

Phải nói, nếu như hắn không phải ỷ vào thân thể ưu thế, đã sớm thất bại. Mà An Nam Tĩnh, nếu như không phải ỷ vào siêu cường chiến đấu ý thức, cũng sớm bị thua.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp mạnh mà quát: “Tĩnh nhi!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., An Nam Tĩnh khóe mắt hơi nhảy, sau một khắc, trong cơ thể nàng mạnh mà tuôn ra một cổ kinh khủng ý cảnh, cùng lúc đó, Dương Diệp trong cơ thể hư vô cảnh kiếm ý cũng bạo tuôn ra mà ra, hai cổ ý cảnh xuất hiện ở giữa sân, cái kia pháp phái mười tên Thánh giả lập tức cảm giác giống như vô số núi lớn đặt ở trên người bọn họ, cái này lại để cho mười người liên thủ khẽ biến!

Bất quá sau một khắc, mười trong cơ thể con người đồng dạng tuôn ra một cổ kinh khủng khí thế!

Thánh giả cường giả khí thế!

Mười cổ khí thế lập tức kết hợp cùng một chỗ, ngăn cản được rồi Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ý cảnh!

Mà lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã thoát ly vòng chiến đấu, xuất hiện ở tầm hơn mười trượng có hơn.

"Trảm!"

Dương Diệp một tiếng gầm lên, phải tay nắm lấy cổ trong vỏ ý cảnh mạnh mà nhổ!

Ông!

Nương theo lấy kiếm minh thanh vang lên, một đạo sáng như tuyết kiếm khí từ xưa trong vỏ kích xạ mà ra, kiếm khí tại đây hư không bên trong chiến trường tựa như một đạo kích xạ lưu tinh, chói mắt đến cực điểm.

Chín mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Giờ khắc này, toàn bộ hư không đều chịu chấn động!

Xa xa, mười người biến sắc, một người trong đó vội vàng quát: "Hợp!"

Thanh âm rơi xuống, mười người lập tức hợp thành một đầu một đường, đón lấy, mười người dưới chân xuất hiện một đạo màu xanh da trời khe hở, đem làm Dương Diệp đạo kiếm khí kia đi vào mười người trước mặt lúc, một đạo màu xanh da trời bình chướng từ cái này trên mặt đất khe hở thoáng hiện mà ra, chặn Dương Diệp đạo kiếm khí kia.

Oanh!

đọc truyện ở http://truy e ncuatui.net/
Một tiếng vang thật lớn, đạo kia màu xanh da trời bình chướng kịch liệt run lên, nhưng là cũng không có bị oanh toái!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng. Đúng lúc này, cái kia trong mười người đột nhiên vang lên một giọng nói: "Công!"

Thanh âm rơi xuống, mười người kia dưới chân màu xanh da trời khe hở đột nhiên tuôn ra một đạo ánh sáng màu lam đem mười người bao vây lại, sau một khắc, một đạo màu xanh da trời cột sáng tự trong đó mãnh liệt bắn mà ra. Tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt liền đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt.

An Nam Tĩnh trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, chặt chẽ ở trong tay Liệt Thiên, sau đó mạnh mà hướng phía trước đâm một phát!

Oanh!

Liệt Thiên cùng màu xanh da trời cột sáng kịch liệt run lên, ngay lập tức về sau, cái kia màu xanh da trời khe hở rạn nứt ra, nhưng là An Nam Tĩnh sắc mặt lại hơi hơi một trắng. Lúc này, một đạo kiếm khí oanh tại cái kia màu xanh da trời cột sáng phía trên, kiếm khí trực tiếp đem cái kia rạn nứt màu xanh da trời cột sáng chia làm hai nửa, một tiếng vang thật lớn về sau, một đạo khủng bố khí lãng mạnh mà khuếch tán ra, muốn đem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bao phủ, bất quá đều bị hai người ý cảnh cho ngăn trở!

“Sát!”

Xa xa, trong mười người lại vang lên một giọng nói, đón lấy, vô số đạo màu xanh da trời chùm tia sáng từ cái này màu xanh da trời khe hở nội bạo tuôn ra mà ra, như là hạt mưa bình thường hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kích bắn đi.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trường kiếm trong tay tật vung, không vài đạo kiếm khí kích xạ mà ra, đón nhận những cái... Kia màu xanh da trời chùm tia sáng, mà An Nam Tĩnh tắc thì thân hình khẽ động, đón những cái... Kia màu xanh da trời chùm tia sáng hướng phía mười người bắn mạnh tới.

...

Luận võ đài bên ngoài, tất cả mọi người thần sắc đều là ngưng trọng đấy, kể cả pháp phái cái kia La Sâm bọn người.

Hai gã Bán Thánh chiến mười tên Thánh giả, nhưng lại chiến rồi cái không sai biệt lắm lực lượng ngang nhau, giờ khắc này, trong mọi người tâm đều là rung động đấy. Phải biết, pháp phái cái này mười tên Thánh giả, cũng không phải bình thường Thánh giả ah. Những điều này đều là pháp phái tinh anh ah! Hơn nữa, bọn hắn còn tu luyện rồi cường đại đánh hội đồng (hợp kích) kỹ, có thể nói, mười người tựu tính toán đối mặt hai mươi tên không có nước phân Thánh giả cũng có thể chiến thắng!

Nhưng là hiện tại, mười người cũng là bị hai gã Bán Thánh cho chiến rồi cái lực lượng ngang nhau!

La Sâm sắc mặt âm trầm lên, tại hắn trong mắt, sát ý thoáng hiện!

Xem lễ trên đài, Lâm Nguyệt Âm hoàn toàn ngây người, nàng không nghĩ tới cái này Dương Diệp thực lực vậy mà cường đến rồi loại trình độ này. Nghĩ đến trước kia tự ngươi nói Dương Diệp những lời kia, Lâm Nguyệt Âm lập tức cảm giác mình mặt nóng bỏng lên.

Hiểu Vũ Tịch ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người một lát sau bắt đầu rơi vào trầm tư, rất nhanh, nàng chau mày lên, trong mắt có một tia đau đớn.

“Hai người này... Thật là đến từ Thanh Châu?”

Một bên, Hàn Dũ đột nhiên nói.

Vũ Nguyên nói: “Nếu như không phải bọn hắn cuốn vào cái này Bạch Lộc Thư Viện vòng xoáy bên trong, đưa bọn chúng thu nhập ta Võ Tông, ngược lại cũng không phải là không thể được. Chỉ là đáng tiếc.”

“Xác thực đáng tiếc!” Hàn Dũ nhẹ gật đầu, đồng ý nói.

Hư không chiến trường ở trong, Dương Diệp hai người cùng pháp phái mười tên Thánh giả đã chiến đến rồi gay cấn. Song phương ngươi tới ta đi, nhưng là ai cũng không làm gì được được ai, trong lúc nhất thời giằng co!

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm lại mà bắt đầu..., tại mang xuống, đối với hắn cùng An Nam Tĩnh chỉ biết càng bất lợi. Mà nếu như phải nhanh nhanh chóng giải quyết, nhất định phải muốn bạo lộ một ít át chủ bài. Dương Diệp rất rõ ràng, mười người này tuy nhiên rất cường, nhưng tuyệt đối với không phải Bạch Lộc Thư Viện mạnh nhất đấy, nói cách khác, ở phía sau khả năng còn có càng mạnh hơn nữa ở chờ hắn cùng An Nam Tĩnh, mà bây giờ tựu bạo lộ át chủ bài, quả thực có chút không sáng suốt!

Nhưng nếu như không bạo lộ át chủ bài, chiến cuộc không thể nghi ngờ sẽ tiếp tục giằng co nữa, tuy nhiên hắn có lòng tin tại đánh tiếp, có thể kéo suy sụp đối phương, bởi vì một khi đối phương hơi chút xuất hiện sơ hở, như vậy, chính là bọn họ thắng lợi thời điểm!

Ngay tại Dương Diệp do dự lúc, lúc này, phía chân trời đột nhiên đánh úp lại một đạo hồng mang.

Cái kia hồng mang tựa như một đạo huyết sắc lưu tinh tự phía chân trời kích xạ mà đến, những nơi đi qua, hư không không gian đều nổi lên một hồi Liên Y, trong đó khủng bố khí tức làm cho Dương Diệp đều chịu động dung.

Đế cấp huyền kỹ!

Ít nhất là Đế cấp huyền kỹ!

Giờ khắc này, trong hư không Dương Diệp bọn người sửng sốt, luận võ đài bên ngoài mọi người cũng sửng sốt, như thế nào lại đột nhiên xuất hiện cái này Đế cấp huyền kỹ?

“Là cái kia chạy trốn gia hỏa!”

Trong tràng, không biết ai đột nhiên hô một câu.

Mọi người lập tức nhớ tới trước kia chạy trốn Hư Vô Thần, bởi vì Dương Diệp hai người cùng pháp phái cường giả chiến đấu quá kịch liệt, bởi vậy, trong tràng rất nhiều người đều tiềm thức quên rồi chạy trốn Hư Vô Thần, mà bọn hắn không nghĩ tới, thằng này vậy mà lại chạy trở về, nhưng lại đã mang đến một cái đại chiêu!

Giờ khắc này, pháp phái bọn người sắc mặt khó thấy được cực hạn!

Oanh!

Trong hư không, hồng mang chui vào pháp phái mười tên Thánh giả bên trong, lập tức, toàn bộ hư không kịch liệt run lên, vô số đạo hồng mang bắn tung tóe ra, pháp phái mười người trận hình lập tức bị đánh tan, trong đó một gã Thánh giả càng là lúc trước bị đánh gục, mà còn lại bọn người bởi vì không có phòng bị, bị đánh trở tay không kịp, mặc dù không có bị trực tiếp đánh gục, nhưng là đều nhận lấy cực trọng tổn thương.

“Sát!”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia những cái... Kia trọng thương Thánh giả vọt tới.

“Dừng tay! Trận này chúng ta nhận thua!”

Luận võ đài bên ngoài, nhìn thấy hư không một màn kia, La Sâm sắc mặt đại biến, vội vàng phẫn nộ quát. Đồng thời, hắn tay phải vung lên, trong hư không tràng cảnh lập tức bắt đầu vặn vẹo, rất nhanh, Dương Diệp ba người xuất hiện ở trên đài tỷ võ, nhưng là, lại không có pháp phái người.

Nhìn thấy một màn này, La Sâm ngẩn người, lập tức giận dữ hét: “Ngươi giết bọn chúng đi!”

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Ngươi hô quá chậm, không thể trách ta đi!”

“Ngươi căn bản chính là cố ý!” La Sâm âm thanh hung dữ nói: “Cho ta chết đi!”

Nói xong, La Sâm tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cái bàn tay khổng lồ thoáng hiện mà ra, hướng phía trên đài tỷ võ Dương Diệp ba người trảo tới.

“Lão cẩu, ta nhẫn ngươi đã lâu rồi!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm rơi xuống, một đạo cột máu tự hắn trong cơ thể phóng lên trời, khắp phía chân trời lập tức một mảnh huyết hồng!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1083: Vũ bảng thứ ba mươi chín!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo cột máu phóng lên trời, một đạo huyết sắc kiếm khí mang theo vô tận lệ khí cùng sát ý, còn có hư vô cảnh kiếm ý ở giữa sân chợt lóe lên.

Vô số người cũng còn không phục hồi tinh thần lại, cái kia La Sâm bàn tay liền trực tiếp bị chém thành rồi hư vô, đón lấy, tia máu từ cái này luận võ đài sau La Sâm thân thể Nhất xuyên mà qua.

La Sâm hai mắt lập tức trợn lên, thân thể cứng ngắc ở.

Mà đạo kia tia máu nhưng lại còn chưa biến mất, hướng phía cái kia sau phát lâu viện kích bắn đi, bất quá muốn oanh ở đằng kia lâu viện lúc, một cái bàn tay khổng lồ tê liệt không gian, sau đó oanh tại cái kia huyết sắc kiếm khí thượng.

Oanh!

Huyết sắc kiếm khí ầm ầm tiêu tán, cái kia bàn tay khổng lồ nhẹ nhàng phất một cái, đạo kia huyết sắc kiếm khí bạo tạc nổ tung sau chỗ sinh ra sóng xung kích lập tức biến mất, rất nhanh, bàn tay khổng lồ biến mất, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Đón lấy, một gã lão già tóc bạc xuất hiện ở trong tràng.

Lão giả nhìn thoáng qua xa xa cái kia La Sâm, La Sâm lúc này cũng nhìn về phía lão già tóc bạc, trong mắt hắn, tràn đầy cầu xin chi sắc. Nhưng là, lão già tóc bạc lại là khẽ lắc đầu.

Oanh!

La Sâm cả người triệt để nổ tung ra, vô số huyền khí tự hắn trong cơ thể như là vỡ đê bình thường tuôn ra!

Thánh giả chết!

Một gã cao cấp Thánh giả cứ như vậy vẫn lạc!

Tất cả mọi người thần sắc đều ngưng trọng lên! Kể cả nho phái Vân Tinh Tử cùng với cái kia Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ. Dương Diệp vừa rồi một kiếm này, quá kinh khủng! Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, đừng nói cái kia La Sâm, coi như là bọn hắn đều có thể vẫn lạc!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào trong tràng cái kia giống như huyết nhân Dương Diệp trên người.

Lúc này, Dương Diệp trong cơ thể tản ra ngập trời lệ khí cùng sát ý, kinh khủng kia sát ý làm cho trong tràng mọi người không rét mà run, đặc biệt là những thế lực kia khá thấp người, càng là nhịn không được run... Mà bắt đầu.

Tại Dương Diệp trong tay trái, là một thanh huyết kiếm, giờ phút này, cái này chuôi huyết kiếm đang tại điên cuồng hấp thu trước kia chém giết La Sâm máu tươi.

Đối với Táng Thiên mà nói, càng mạnh người huyết càng mỹ vị!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, cả người không ngừng run rẩy, tại bên cạnh hắn, là An Nam Tĩnh. An Nam Tĩnh ánh mắt đã rơi vào cái kia mới xuất hiện lão già tóc bạc trên người, trong tay Liệt Thiên cao tốc xoay tròn lấy, thần sắc đề phòng.

Lão già tóc bạc nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó hướng Dương Diệp đi đến!

Nhìn thấy một màn này, một bên nho phái Vân Tinh Tử hai mắt nhắm lại, sau đó tay phải hơi →dĭng→ điễm→ tiểu → nói,. ▯. O

< >s_ (); Hơi xoáy, Nhất cái phù lục tự hắn trong tay bạo nổ tung ra.

Rất nhanh, lão già tóc bạc đi vào Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ.

Xùy~~!

An Nam Tĩnh trong tay trường thương mạnh mà thói quen bắn mà ra, lập tức đến cái kia lão già tóc bạc trước mặt.

Lão già tóc bạc sắc mặt không nên, bấm tay một cái tại An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên phía trên, Liệt Thiên lập tức kịch liệt run lên, sau đó bắn ra mà quay về, mà lão già tóc bạc cái kia ngón tay cũng là khẽ run lên, hắn lên, xuất hiện một chút hơi không thể tra liệt tơ. Lão già tóc bạc trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, ngẩng đầu nhìn hướng An Nam Tĩnh, nói: “Vũ khí không tệ, người càng không tệ, ngươi là Vân Hải thư viện đệ tử?”

[truyen cua t ui . net] http:
//truy e ncuatui.net/ An Nam Tĩnh nắm chặt Liệt Thiên, giờ phút này, tay của nàng đang run rẩy, không là vì sợ hãi, mà là trước kia nàng tiếp được Liệt Thiên lúc, Liệt Thiên bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại bố trí!

“Mặc dù không tệ, nhưng vẫn là quá yếu!”

Lão già tóc bạc thanh âm rơi xuống, tay phải hướng phía trước tìm tòi, Nhất cổ cường đại uy áp phún dũng mà ra, lập tức bao phủ ở An Nam Tĩnh.

Oanh!

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh trong cơ thể đột nhiên tuôn ra Nhất cổ kinh khủng ý cảnh chống cự lại lão già tóc bạc uy áp.

“Quyền ý? Không tệ, nhưng vẫn là chưa đủ!”

Lão già tóc bạc khẽ lắc đầu!

Mà đúng lúc này...

Oanh!

Lại một cỗ ý cảnh tự An Nam Tĩnh trong cơ thể tuôn ra, hai cổ ý cảnh lập tức dung hợp thành một cỗ chống cự lại lão già tóc bạc uy áp.

“Chiến ý?” Lão già tóc bạc trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

Lão già tóc bạc âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ!

Rầm rầm rầm...

Lại là mấy đạo ý cảnh tự An Nam Tĩnh trong cơ thể tuôn ra, những... Này ý cảnh lập tức dung hợp cùng một chỗ, hợp thành một cỗ mới ý cảnh, lúc này, lão già tóc bạc uy áp đối với An Nam Tĩnh đã không có chút nào hiệu quả!

Mà giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, cái kia Vũ Nguyên càng là trực tiếp đứng lên, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi.

“Chiến ý, quyền ý, thương ý...”

Lão già tóc bạc trong mắt cũng mang theo khiếp sợ, “Ngươi vậy mà có được sáu chương ý cảnh, mà lại đều là hư vô cảnh, càng khó được chính là ngươi vậy mà đem chúng đều dung hợp cùng một chỗ, trở thành một loại mới ý cảnh, tốt, rất tốt, không nghĩ tới Thanh Châu khu vực vậy mà xuất hiện ngươi bực này thiên tài. Ta vốn có thương tài chi ý, nhưng xem ngươi thần sắc, có lẽ ngươi cũng sẽ không hàng ta pháp phái. Đã như vậy, vậy thì đều đi chết đi!”

Lão già tóc bạc đang muốn xuất thủ, lúc này, một bên Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, trong đó, hai đạo cột máu kích xạ mà ra, lập tức đến lão già tóc bạc trước mặt.

Lão già tóc bạc mặt không biểu tình, tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái kia hai đạo cột máu lập tức tiêu tán, “Hung kiếm, khát máu, lưu ngươi chính là một cái tai họa, chết đi!”

Nói xong tựu muốn động thủ, mà lúc này, một gã áo bào tím lão giả đột nhiên xuất hiện ở trong tràng. Áo bào tím lão giả không có để ý lão già tóc bạc, mà là đi tới Dương Diệp trước mặt, một bên An Nam Tĩnh tựu muốn động thủ, áo bào tím lão giả nhìn xem An Nam Tĩnh mỉm cười, nói: “Ta đối với hắn không có ác ý!” Nói xong bấm tay một cái tại Dương Diệp mi tâm, một cỗ màu xanh da trời huyền khí tự hắn đầu ngón tay chui vào Dương Diệp mi tâm.

Oanh!

Đột nhiên, Dương Diệp mi tâm tuôn ra một cỗ tia máu, cái kia áo bào tím lão giả ngón tay lập tức bị bắn ra, áo bào tím lão giả cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại mấy bước.

“Hảo cường hung kiếm, ngay cả ta đều trấn không được!” Áo bào tím lão giả trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhắm mắt lại, sau nửa ngày, thân thể của hắn bắt đầu khôi phục bình thường, rất nhanh, Dương Diệp hoàn toàn khôi phục bình thường. Mở hai mắt ra, Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, trong nội tâm một trận hoảng sợ. Trước kia, hắn chênh lệch điểm tựu ép không được Táng Thiên sát ý cùng lệ khí rồi. Nếu như không phải hắn hư vô cảnh kiếm ý tăng lên thật nhiều, hắn căn bản không dám tế ra Táng Thiên!

Trước kia, hắn tựu là lợi dụng hư vô cảnh kiếm ý áp chế sát ý, này mới khiến hắn không có bị sát ý ăn mòn! Nếu là lúc trước, hư vô cảnh kiếm ý căn bản ép không được sát ý. Nhưng là hắn lúc này hư vô cảnh kiếm ý đã không phải là lúc trước hư vô cảnh kiếm ý, tại trải qua hắn vô số lần áp súc về sau, hắn không chỉ học xong giới hạn kiếm ý, còn làm cho hư vô cảnh kiếm ý đạt được lột xác, bởi vậy, lúc này hư vô cảnh kiếm ý đã không kém hư vô cảnh sát ý!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía trước mắt áo bào tím lão giả, trong nội tâm có chút buông lỏng. Hắn đột nhiên tế ra Táng Thiên, ngoại trừ là vì xác thực muốn giết cái kia La Sâm bên ngoài, còn có một mục đích, cái kia chính là hướng nho phái chứng minh giá trị của hắn. Nho phái theo bắt đầu đến La Sâm lấy lớn hiếp nhỏ đều không có xuất thủ, ở trong mắt hắn xem ra, chỉ có hai loại khả năng.

Một là triệt để buông tha cho Vân Hải thư viện, hai là muốn nhìn giá trị của hắn, có đáng giá hay không được nho phái cùng pháp phái liều. Hắn không dám cam đoan là thứ hai, nhưng là hắn nhất định phải liều một lần, bởi vì cái kia La Sâm đã nói rõ rồi không biết xấu hổ. Hiện tại nhìn thấy cái này áo bào tím lão giả, hắn biết rõ, là thứ hai!

“Đã nhiều năm như vậy, Thương Vân tịch ngược lại là mang ra rồi hai cái không sai người.” Áo bào tím lão giả nhìn xem Dương Diệp, có chút điểm đầu, nói: “Thương Vân tịch là đệ tử của ta một trong, hắn đã từng rất không tồi, đáng tiếc tựu là tính tình quá vừa đi một tí, với ngươi đồng dạng.”

Dương Diệp không nói gì, cũng không có lại nói.

“Tô Sĩ Hà, ngươi muốn bảo vệ hai người này?” Đúng lúc này, xa xa lão già tóc bạc đột nhiên nói.

Tên gọi Tô Sĩ Hà áo bào tím lão giả quay người nhìn về phía áo bào trắng lão giả, nói: “Từ Phạm, pháp phái lần này đã qua!”

“Đã qua?”

Tên gọi Từ Phạm lão già tóc bạc nhẹ cười cười, nói: “Người này giết ta pháp phái vô số đệ tử, vừa rồi lại giết ta pháp phái Thủ tịch trưởng lão, ngươi chẳng lẽ không thấy sao?”

“Hắn vì cái gì giết ngươi pháp phái đệ tử, ngươi có lẽ rất rõ ràng.” Tô Sĩ Hà nhạt âm thanh nói.

“Ta không rõ!” Từ Phạm nói: “Ta chỉ biết là, kẻ giết người đền mạng!”

“Ta và ngươi rất nhiều năm không có giao thủ, muốn qua hai chiêu sao?” Tô Sĩ Hà nói.

Từ Phạm hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta có thể nói hai câu sao?”

“Nói nói xem!” Tô Sĩ Hà nói.

Dương Diệp quét bốn phía liếc, sau đó nói: “Ở đây có Bạch Lộc Thư Viện đấy, cũng có Trung Thổ Thần Châu hắn thế lực của nó. Trước kia phát sinh hết thảy, chắc hẳn chư vị cũng đã xem tại trong mắt, trong nội tâm cũng minh bạch. Đương nhiên, ta không là muốn cho chư vị mà nói ai đúng ai sai, bởi vì, nắm tay người nào lớn, người đó là đúng đích. Pháp phái hiện tại nắm đấm so với chúng ta đại, cho nên, hắn nói cái gì chính là cái gì a!”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Từ Phạm, nói: “Ta Vân Hải thư viện bất quá là Nhất cái tiểu thế lực, chịu không được pháp phái giày vò, cũng đắc tội không nổi các ngươi. Pháp phái chư vị, lần này tỷ thí, ta Vân Hải thư viện nhận thua được hay không được? Bởi vì ta sợ tại so xuống dưới, sẽ có đế giả cường giả đi ra!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi pháp phái bọn người.

Vũ Nguyên nhìn xem pháp phái bọn người, nhếch miệng, khóe miệng mang theo một tia khinh thường. Pháp phái lần này, hoàn toàn tựu là tại lấy lớn hiếp nhỏ, lấy thế đè người, loại hành vi này, không nên là Nhất cái kim cương giai thực lực nên làm. Nếu như nói cái kia La Sâm xuất thủ mấy lần, trực tiếp diệt sát rồi Dương Diệp, cái kia vậy thì thôi, kể từ đó, chuyện gì cũng cũng không có.

Nhưng buồn cười chính là lấy lớn hiếp nhỏ không có khi dễ đến người khác, chính mình ngược lại còn bị giết, cái này mất mặt ah! Nhất buồn cười chính là, hiện tại lại đi ra Nhất lão quái vật cấp bậc đi ra muốn lấy lớn hiếp nhỏ...

Pháp phái rất nhiều đệ tử giờ phút này sắc mặt cũng có chút ít lúng túng, việc này muốn truyền đi, pháp phái mặt thật có thể ném đi được rồi.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Thật sự, pháp phái chư vị, còn mời các ngươi giơ cao đánh khẽ thả ta Vân Hải thư viện một con ngựa, ta Dương Diệp tuy nhiên tự tin, nhưng còn không có tự tin đến solo đế giả trình độ. Thật sự, chúng ta nhận thua, chúng ta so không dậy nổi rồi!”

Pháp phái bọn người sắc mặt càng thêm khó coi rồi, Dương Diệp lời này tựu là tại bạt tai ah!

Từ Phạm nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó điểm rồi điểm đầu, nói: “Ngươi muốn công bằng một trận chiến, ta cho ngươi công bình một trận chiến!” Nói xong, hắn quay người hai tay kéo một phát, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị kéo ra, đón lấy, tay phải hướng phía trước một trảo, rất nhanh, một gã nam tử tự trong đó bắt đi ra.

“Quân Hoa Lạc!”

Nhìn thấy người này nam tử, Tô Sĩ Hà biến sắc, không chỉ Tô Sĩ Hà, mà ngay cả xa xa Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ cũng là biến sắc!

Quân Hoa Lạc!

Vũ bảng thứ ba mươi chín cường giả!

“Từ sư?” Nam tử khó hiểu nhìn về phía Hàn Dũ.

“Ba người này giải quyết hết!” Từ Phạm nhạt âm thanh nói.

Quân Hoa Lạc nao nao, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp ba người, đánh giá Dương Diệp ba người liếc, sau đó nói: “Đừng lãng phí thời gian, cùng lên đi!”

Cùng tiến lên...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1084: Dùng võ thần danh tiếng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng tiến lên!

Tất cả mọi người ngây người!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thực lực mọi người tại đây đều là rõ như ban ngày, có thể nói, hai người tuy nhiên là Bán Thánh, nhưng là thực lực kia không chút nào nhược Thánh giả, phải nói viễn siêu Thánh giả.

Mà Quân Hoa Lạc vậy mà lại để cho hai người cùng tiến lên!

Mọi người vốn là khiếp sợ, phục hồi tinh thần lại về sau, mọi người cũng không có cười nhạo, càng không có cảm thấy cái này Quân Hoa Lạc là tại không biết tự lượng sức mình.

Vũ bảng!

Bằng hai chữ này, Quân Hoa Lạc tựu có cuồng vốn liếng!

Võ trên bảng không cần người!

Những lời này, tuyệt đối với không phải Nhất cái vui đùa lời nói!

“Từ Phạm, tại sao ư?”

Tô Sĩ Hà nhìn về phía Từ Phạm, nói: “Bất quá là một hồi tiểu bối tỷ thí, ngươi liền vũ bảng thượng người đều kêu đi ra rồi.”

Từ Phạm cười lạnh nói: “Bọn hắn không phải muốn công bằng sao? Ta cho bọn hắn công bình! Về phần vũ bảng, ha ha, hoa lạc có thể thượng vũ bảng, bọn hắn không thể lên, chẳng lẽ còn có thể trách hoa lạc?”

Tô Sĩ Hà sắc mặt trầm xuống, lúc này, Từ Phạm lại nói: “Còn nữa, hoa lạc không phải đã nói rồi sao? Ba người bọn hắn có thể cùng tiến lên, nói cho cùng, bọn hắn còn chiếm rồi tiện nghi! Đương nhiên, nếu như bọn hắn không dám, cái kia cũng không phải là không thể được, chỉ cần ba người tại ta pháp phái trước mặt một người dập đầu một vạn cái đầu, sau đó tự phế hai tay, ta có thể cân nhắc thả bọn họ một con ngựa!”

Tô Sĩ Hà nhìn thoáng qua Từ Phạm, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: “Võ trên bảng không cần người, ngươi mình lựa chọn!”

Dương Diệp nhìn thẳng Tô Sĩ Hà, nói: “Chiến, chúng ta không sợ, chúng ta sợ chính là có chút không biết xấu hổ đợi tí nữa lại muốn nhúng tay rồi. Thậm chí còn có già hơn càng không biết xấu hổ đi ra!”

“Ta cam đoan với ngươi, tỷ thí tuyệt đối với công bình!” Tô Sĩ Hà nhìn xem Dương Diệp, nói: “Mà nếu như các ngươi giết hắn đi, ta cam đoan với ngươi, tựu tính toán đế giả hàng lâm, cũng giết không được ngươi!”

Nếu như Dương Diệp ba người giết Quân Hoa Lạc, cái kia đại biểu ba người thực lực có thể thượng vũ bảng rồi, phải biết, Quân Hoa Lạc là Thánh giả, mà Dương Diệp ba người mới Bán Thánh!

Mà có thể thượng vũ bảng thiên tài, đáng giá nho phái không tiếc một cái giá lớn lực bảo vệ!

Lúc này, Từ Phạm cười lạnh nói: “Ngươi yên tâm, lão phu tuyệt đối sẽ không nhúng tay các ngươi ở giữa chiến đấu, chỉ cần các ngươi có bổn sự kia, cứ việc giết, ta cam đoan không ra tay.”

“Xuất thủ chính là cháu trai, được hay không được?” Dương Diệp nhìn về phía Từ Phạm.

⊕ đĩnh⊕ điễm⊕ tiểu ⊕ nói,. ↓. ¤o< >s_ ();</>

Từ Phạm hai mắt nhắm lại, một lát sau, hắn nhìn thoáng qua một bên Tô Sĩ Hà, nói: “Đi, đợi sẽ nếu ai xuất thủ, người đó là cháu trai! Tô Sĩ Hà, ngươi có thể nhớ kỹ. Đừng đợi tí nữa không nghĩ qua là liền trở thành cháu!”

Tô Sĩ Hà khẽ lắc đầu, Dương Diệp lời này, chẳng khác gì là đem con đường của mình cho đánh bạc chết rồi.

Dương Diệp không có ở nói nhảm, đang muốn thượng luận võ đài, mà lúc này, An Nam Tĩnh nhưng lại đột nhiên chắn trước mặt hắn, nói: “Ta đến!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên đài tỷ võ cái kia Quân Hoa Lạc, nói: “Hắn rất cường!”

“Tin ta!” An Nam Tĩnh nói.

Dương Diệp nhìn xem An Nam Tĩnh hồi lâu, sau đó điểm rồi điểm đầu, nói: “Coi chừng!”

Hắn biết rõ, An Nam Tĩnh đây là lại để cho hắn bảo tồn thực lực. Bởi vì một trận chiến này, rất có thể không phải chấm dứt, mà là bắt đầu.

An Nam Tĩnh có chút điểm đầu, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, đã rơi vào trên đài tỷ võ.

“Nàng muốn solo Quân Hoa Lạc?”

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người là sững sờ! An Nam Tĩnh bất quá là Bán Thánh, mà cái này Quân Hoa Lạc có thể đã là Thánh giả rồi, hơn nữa còn là vũ bảng thượng cường giả.

Nàng muốn vượt cấp khiêu chiến vũ bảng thượng Quân Hoa Lạc!

Trong tràng một mảnh xôn xao!

“Cái này nữ đầu không có vấn đề a? Cái kia Quân Hoa Lạc thế nhưng mà vũ bảng thượng cường giả ah! Nàng, nàng lại muốn vượt cấp khiêu chiến? Nàng phải hay là không choáng váng?”

“Không hề nghi ngờ, cái này nữ là thiên tài, mà thiên tài đều là tự tin đấy, nhưng là, cái này tự tin không nghĩ qua là tựu sẽ biến thành là tự phụ rồi. Nữ nhân này, hiện tại tựu là tự phụ nữa à!”

“Nàng nếu là có thể vượt cấp đánh bại Quân Hoa Lạc học trưởng, ta một đầu đụng chết ở chỗ này!”

“Vượt cấp khiêu chiến vũ bảng cường giả, vấn đề này trước kia đều là cũng đã xuất hiện, chỉ là cái kia đều là truyền thuyết, không nghĩ tới hôm nay nhưng lại gặp được. Thú vị...”

“...”

Xem lễ trên đài, Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ nhìn nhau rồi liếc, hai người trong mắt đều là mang theo nồng đậm hứng thú chi sắc.

“Ta đối với cái này nữ oa là càng ngày càng hiếu kỳ rồi!” Vũ Nguyên cười nói.

“Quả thật có chút ý tứ!” Hàn Dũ có chút điểm đầu, nói.

Luận võ dưới đài, Tô Sĩ Hà nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi xác định lại để cho chính cô ta một người?”

Dương Diệp điểm rồi điểm đầu, nói: “Ta tín nàng!”

Tô Sĩ Hà nhìn thật sâu liếc Dương Diệp, sau đó không nói chuyện. Mà ở hắn đối diện Từ Phạm tắc thì cười lạnh nói: “Cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình, ta xem như thấy được.”

Dương Diệp không có để ý Từ Phạm, mà là nhìn về phía trên đài tỷ võ An Nam Tĩnh, lúc này, An Nam Tĩnh cùng cái kia Quân Hoa Lạc đã xuất hiện ở trên hư không chiến trường trong.

Hư không chiến trường ở bên trong, Quân Hoa Lạc ánh mắt tại An Nam Tĩnh trên người đánh giá liếc, sau đó lắc đầu, nói: “Dũng khí có thể khen, đáng tiếc nhưng lại không biết lượng sức, ta tự cấp các ngươi một cái cơ hội, cho ngươi cái kia mặt khác hai cái bằng hữu cùng lên đi. Nói thực ra, ta đối với các ngươi, Nhất điểm hứng thú đều chưa, cho nên, ta không muốn cùng các ngươi lãng phí thời gian!”

An Nam Tĩnh không nói gì, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người nắm Liệt Thiên hóa thành Nhất đạo kim quang mãnh liệt bắn mà ra.

Quân Hoa Lạc mặt không đổi sắc, thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một bả màu bạc quạt xếp xuất hiện trong tay hắn, mà lúc này, An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên đã đi tới trước mặt hắn. Quân Hoa Lạc nắm quạt xếp hướng phía trước Nhất điểm, điểm tại An Nam Tĩnh Liệt Thiên mũi thương phía trên.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, Liệt Thiên cùng quạt xếp kịch liệt run lên, An Nam Tĩnh hướng về sau liền lùi lại mấy chục bước, mà Quân Hoa Lạc nhưng lại không chút sứt mẻ, nhưng là hắn quạt xếp thượng nhưng lại xuất hiện một chút hơi không thể tra vết rạn.

Nhìn thấy một màn này, luận võ đài bên ngoài Hư Vô Thần thần sắc lập tức ngưng trọng vô cùng. Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng lại gặp Dương Diệp rất bình tĩnh, lập tức không khỏi hỏi: “Ngươi không lo lắng?”

“Nàng lại để cho ta tín nàng!” Dương Diệp nói: “Cho nên, nàng nhất định sẽ thắng!”

Hư Vô Thần ngẩn người, sau đó nằm trên mặt đất. Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía hắn, nói: “Không có sao chứ?” Theo trước kia Hư Vô Thần thi triển cái kia Đế cấp huyền kỹ về sau, hắn tựa như bệnh nặng rồi một hồi, khởi đều dậy không nổi.

Hư Vô Thần khẽ lắc đầu, nói: “Chỉ là có chút thoát lực, nghỉ ngơi một hồi thì tốt rồi.”

Dương Diệp có chút điểm đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia trên đài tỷ võ.

Hư không chiến trường ở bên trong, Quân Hoa Lạc nhìn xem An Nam Tĩnh có chút điểm đầu, nói: “Thương không tệ, thực lực cũng không tệ, nhưng vẫn là xa xa chưa đủ!”

Quân Hoa Lạc thanh âm rơi xuống, hướng phía trước bước ra một bước, lập tức đi vào An Nam Tĩnh trước mặt, sau đó trong tay quạt xếp hướng phía trước Nhất điểm, trong chốc lát, hơn mười đạo Ngân Quang từ cái này gãy trong quạt kích xạ mà ra, lập tức bao phủ ở An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh chân phải có chút lui về phía sau, mũi chân chống đỡ tại mặt đất, nắm thật chặc trong tay Liệt Thiên, sau một khắc, hắn mạnh mà quát: “Quán Nguyệt!”

Thanh âm rơi xuống, An Nam Tĩnh toàn bộ nhân hóa làm một đạo kim quang mãnh liệt bắn mà ra, những nơi đi qua, hư không sợ hãi một hồi kịch liệt kích động, mà cái kia Quân Hoa Lạc thi triển đi ra cái kia chút ít Ngân Quang lập tức hóa thành hư vô, đón lấy, trường thương mang theo chói mắt kim quang đâm thẳng Quân Hoa Lạc.

Muốn tránh cũng không được!

Quân Hoa Lạc hai mắt nhắm lại, chân trái nhẹ nhàng Nhất đập mạnh mặt đất, toàn bộ nhân hóa làm một đạo Ngân Quang mãnh liệt bắn mà ra, hắn trong tay quạt xếp hung hăng điểm tại An Nam Tĩnh Liệt Thiên mũi thương phía trên!

Oanh!

Thương phiến chạm vào nhau, hai người chung quanh không gian lập tức kịch liệt run lên!

Lúc này đây, hai người ai đều không có bị đẩy lui!

“Trảm hư!”

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh thanh âm lần nữa vang lên, đón lấy, hắn toàn bộ người phóng lên trời, đón lấy, hắn song tay nắm lấy Liệt

Thiên tự không trung hung ác trảm mà xuống.

Nhìn thấy một chiêu này, luận võ đài bên ngoài sắc mặt của mọi người đều thay đổi.

Bởi vì An Nam Tĩnh những nơi đi qua hư không không gian vậy mà bắt đầu xuất hiện khe hở!

Cái kia Quân Hoa Lạc trong mắt cũng là xuất hiện một tia ngưng trọng, hắn trong cơ thể huyền khí bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, hắn tay phải khẽ nhúc nhích, hắn trong tay quạt xếp 'Xôn xao' một tiếng mở ra, một đạo màu bạc cột sáng phóng lên trời, oanh tại An Nam Tĩnh mũi thương phía trên.

Oanh!

Cơ hồ là trong nháy mắt, đạo kia màu bạc cột sáng tựu phá vỡ đi ra, đón lấy, An Nam Tĩnh liền người đeo thương tiến nhanh thẳng xuống dưới, lập tức đi tới Quân Hoa Lạc đỉnh đầu. Thứ hai sắc mặt biến hóa, vội vàng dùng quạt xếp Nhất Đ-A-N-G... G!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ không gian lần nữa một hồi kích động! Cái kia Quân Hoa Lạc hai chân lập tức ngoặt dưới đi, bất quá rất nhanh, hắn một tiếng gầm lên, một đạo màu bạc cột sáng tự trong cơ thể hắn phóng lên trời, đem An Nam Tĩnh chấn ra, mà hắn tắc thì thân hình khẽ động, hướng về sau lui tầm hơn mười trượng.

"Liệt Thiên!"

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh thanh âm lại ở giữa sân vang lên, đón lấy, chỗ trên không trung An Nam Tĩnh phải tay nắm lấy Liệt Thiên đối với cái kia Quân Hoa Lạc mạnh mà ném một cái!

Trường thương phá không, những nơi đi qua, hư không không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Giờ khắc này, luận võ đài bên ngoài tất cả mọi người thần sắc đều ngưng trọng lên!

Hư không không gian trình độ chắc chắn, đây chính là phi thường khủng bố đấy, coi như là mấy mươi tên Thánh giả liên thủ một kích, cũng khó có thể chấn vỡ hư không không gian đấy! Mà cái này An Nam Tĩnh vậy mà dùng sức một mình tựu vỡ ra rồi hư không không gian!

Giờ phút này, cái kia Từ Phạm thần sắc có chút khó coi... Mà bắt đầu!

Hư không chiến trường, trường thương tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong nháy mắt liền đi tới cái kia Quân Hoa Lạc trước mặt, thứ hai đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bản năng dùng hắn quạt xếp ngăn cản đi lên.

Phanh!

Quạt xếp mới vừa cùng trường thương tiếp xúc tựu ầm ầm vỡ vụn, hóa thành hư vô! Bất quá An Nam Tĩnh Liệt Thiên cũng là bị Quân Hoa Lạc cho cầm, nhưng là cái kia trong đó lực lượng cường đại nhưng lại trực tiếp đem Quân Hoa Lạc cho chấn hướng về sau nhanh lùi lại, tại lui trọn vẹn gần ngàn trượng về sau, Quân Hoa Lạc cái này mới ngừng lại được, mà lúc này, Liệt Thiên đã đâm vào rồi hắn trước ngực, bất quá không sâu, chỉ có vài cen-ti-mét!

“Tốt!”

Đúng lúc này, luận võ đài bên ngoài cái kia Vũ Nguyên đột nhiên hưng phấn mà kêu lên, “Tốt Nhất cái tiểu nữ oa, cái này ba thức mỗi nhất thức đều không kém Thần giai thượng phẩm, ba thức hợp nhất, hoàn toàn có thể so với Đế cấp. Mà khó khăn nhất được chính là, lại có thể như thế dễ dàng tựu thi triển ra cái này ba thức, hơn nữa không hề sơ hở! Tốt!”

Tại Vũ Nguyên bên cạnh, cái kia Hàn Dũ cũng hơi hơi điểm đầu, nói: “Xác thực khó được!”

Lúc này, Từ Phạm đột nhiên nhìn lướt qua Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ, nói: “Hai vị gấp cái gì? Cái này tỷ thí không phải còn không có chấm dứt sao?”

Vũ Nguyên cười nói: “Từ huynh, ta cũng không ý tứ gì khác ha ha, tựu là cảm khái cảm khái, ha ha...”

Từ Phạm nhìn thoáng qua Vũ Nguyên, sau đó lại nhìn về phía luận võ đài, giờ phút này, sắc mặt của hắn có chút âm trầm.

Hư không chiến trường ở bên trong, An Nam Tĩnh phải tay khẽ vẫy, cái kia Liệt Thiên bay trở về đến trong tay nàng, nàng đang muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, cái kia Quân Hoa Lạc đột nhiên khẽ cười nói: “Không nghĩ tới ta lại bị Nhất cái Bán Thánh làm bị thương rồi, tốt, ngươi đáng giá ta nhận thức thật!”

Nói xong, Quân Hoa Lạc tay phải hướng phía trước có chút tìm tòi, sau đó mạnh mà xoay tròn, trong chốc lát, Nhất điểm màu bạc ánh sáng điểm từ hắn nắm đấm trong bắn ra, xuất hiện lúc chỉ có hạt gạo lớn nhỏ, nhưng lập tức lại vô hạn mở rộng, không đến một hơi, toàn bộ trong hư không đều biến thành màu bạc.

“Đã từng bà mẹ nó này kỹ một trận chiến thượng vũ bảng, hôm nay, ngươi chết lúc này kỹ phía dưới, là ngươi vinh hạnh!”

Quân Hoa Lạc thanh âm ở giữa sân vang lên.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh nhưng lại đột nhiên nhìn về phía phía chân trời, nói: “Ngươi có lẽ rất muốn nhìn ta thực lực chân thật!”

Dương Diệp ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, hắn biết rõ, An Nam Tĩnh là tại đối với hắn nói.

Lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: “Đời thứ nhất võ thần nói cho ta biết, không có vũ khí võ thần mới thật sự là võ thần!”

Thanh âm rơi xuống, An Nam Tĩnh buông lỏng ra Liệt Thiên, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, nói: “Dùng võ thần danh tiếng…”

…

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1085: Võ thần thể chất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Dùng võ thần danh tiếng, gọi thiên địa chi linh, tụ!”

An Nam Tĩnh thanh âm ở giữa sân vang lên, trong tràng dị biến nổi lên, vô số màu xanh năng lượng đột nhiên xuất hiện ở trên hư không bên trong chiến trường, đón lấy, những… Này màu xanh năng lượng liên tục không ngừng dũng mãnh vào An Nam Tĩnh trong cơ thể, theo những… Này màu xanh năng lượng không ngừng dũng mãnh vào, An Nam Tĩnh thân thể bắt đầu biến lớn, không đến hai tức, An Nam Tĩnh cũng đã cao tới gần mười trượng, tựa như một chống trời cự nhân!

“Thiên địa chi linh…”

Luận võ đài bên ngoài, Vũ Nguyên đột nhiên run rẩy thân thể đứng lên, rung giọng nói: “Nàng, nàng, nàng dĩ nhiên là võ thần thân thể... Nàng vậy mà sẽ chiêu này, nàng vậy mà sẽ chiêu này... Làm sao có thể, làm sao có thể...”

Một bên Hàn Dũ cũng là đứng lên, trong mắt hắn, tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

Ngoại trừ hai người, cái kia một bên Tô Sĩ Hà cùng Từ Phạm cũng là khó có thể tin nhìn xem cái kia trong hư không An Nam Tĩnh.

Võ thần thân thể!

Sở hữu tất cả đặc thù thể chất bên trong, xếp hạng thứ hai!

Toàn bộ Linh giới lịch sử đến nay chỉ xuất hiện qua một lần, cái kia chính là năm đó Linh giới đệ nhất cường giả, Võ Tông tổ sư!

Dương Diệp cùng Hư Vô Thần hai cái tắc thì mặt mũi tràn đầy mộng bức, cái gì võ thần thân thể, hai người bọn họ là hoàn toàn không rõ ràng lắm đấy.

Hư không chiến trường ở trong, lúc này An Nam Tĩnh đã đạt tới gần hai mươi trượng, nàng bao quát lấy xa xa cái kia cũng ngây người Quân Hoa Lạc, không nói gì, nàng một quyền oanh ra!

“Dừng tay!”

Luận võ đài bên ngoài, cái kia Từ Phạm sắc mặt đại biến, phải tay khẽ vẫy, muốn xuất thủ, mà lúc này, Tô Sĩ Hà nhưng lại đột nhiên chắn trước mặt hắn, nói: “Như thế nào, muốn làm cháu?”

“Cút ngay!”

Từ Phạm giận dữ, muốn xuất thủ, mà lúc này, cái kia trên đài tỷ võ nhưng lại đột nhiên truyền đến một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, đón lấy, toàn bộ luận võ đài vậy mà bắt đầu kịch liệt run rẩy lên.

Tất cả mọi người ánh mắt nhìn hướng luận võ đài, lúc này, cái kia luận võ đài nội hư không chiến trường ở bên trong, cái kia Quân Hoa Lạc tại ánh mắt mọi người bên trong, trực tiếp bị An Nam Tĩnh một quyền oanh thành rồi hư vô! Đồng thời, cái kia hư không chiến trường phảng phất không chịu nổi An Nam Tĩnh một quyền này chi uy giống như, toàn bộ hư không chiến trường bắt đầu phá thành mảnh nhỏ, rất nhanh, cái kia luận võ đài tại ánh mắt mọi người bên trong trực tiếp hóa thành bột mịn, đón lấy, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Lúc này, An Nam Tĩnh vẫn là cự nhân hình dạng ◎~ đĩnh◎~ điễm◎~ tiểu ◎~ nói,. 2∨3. O< >s_ ();!

“Ngươi giết hoa lạc!”

Từ Phạm tròn mắt muốn nứt, cổ tay khẽ đảo, mạnh mà cách không một chưởng chụp về phía rồi An Nam Tĩnh, chưởng xuất, một cái bàn tay khổng lồ tự không gian tê liệt mà ra, hung hăng oanh hướng về phía An Nam Tĩnh.

Tô Sĩ Hà cùng Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hai người tựu muốn động thủ, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Ta đến!”

Thanh âm rơi xuống, trước mặt nàng không gian vậy mà rạn nứt ra...

Tại ánh mắt mọi người bên trong, An Nam Tĩnh tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà một quyền oanh ra.

Oanh!

Từ Phạm cái con kia bàn tay khổng lồ lập tức hóa thành hư vô, đón lấy, An Nam Tĩnh nắm đấm đi thẳng tới này Từ Phạm trước mặt, Từ Phạm sắc mặt đại biến, hai tay vội vàng chất chồng, sau đó mạnh mà đánh ra.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn về sau, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Từ Phạm trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cuối cùng đâm vào này tòa nhà cự trên lầu, cả tòa cự lâu kịch liệt run lên, nhưng lại hoàn hảo không tổn hao gì.

Nhìn thấy một màn này, không chỉ những người khác, mà ngay cả Dương Diệp cũng ngây người, cái này An Nam Tĩnh vậy mà lợi hại như vậy...

An Nam Tĩnh hướng phía trước bước ra một bước, muốn xuất thủ, mà lúc này, nàng lông mày đột nhiên nhíu một cái, đón lấy, vô số màu xanh năng lượng tự trong cơ thể nàng tràn ra, cuối cùng tiêu tán tại trong trời đất, mà An Nam Tĩnh thân thể cũng nhanh chóng khôi phục bình thường. Khôi phục bình thường sau An Nam Tĩnh hiển nhiên dị thường suy yếu, nàng sắc mặt trắng bệch không có chút máu, càng là liền đứng cũng không vững, Dương Diệp vội vàng đi vào nàng bên cạnh, đem nàng ôm vào trong lòng.

“Không có sao chứ?” Dương Diệp vội vàng lấy ra một quả Tử Tinh Thạch cho nàng ăn vào, ôn nhu nói.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Ta lợi hại sao?”

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Rất lợi hại, nếu như ngươi biến thân đánh với ta, ta nhất định sẽ bị ngươi đánh bay!” Hắn không là nói giả, vừa rồi An Nam Tĩnh, hắn coi như là thi triển giới hạn lực lượng chỉ sợ đều liều bất quá.

An Nam Tĩnh khóe miệng nổi lên một vòng hơi không thể tra độ cong, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ngươi vừa rồi lực lượng, tựa hồ không phải thân thể lực lượng, nhưng là nếu so với thân thể lực lượng càng mạnh hơn nữa!”

“Đó là thiên địa chi linh, đời thứ nhất võ thần sáng chế một chiêu, tụ tập ở giữa thiên địa sở hữu tất cả che dấu năng lượng vì chính mình chỗ dùng! Ví dụ như Phong Linh, tươi ngon mọng nước (*thủy linh), Mộc Linh, thổ linh... Tóm lại, phàm là tồn tại trong thiên địa năng lượng, ta đều có thể mượn.” An Nam Tĩnh nói khẽ, “Vừa rồi ta, cùng cấp mượn ở giữa thiên địa sở hữu tất cả có thể sử dụng năng lượng.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp có chút điểm đầu, sau đó lại nói: “Ta có thể dùng sao?”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nói: “Giống như chỉ có ta loại này đặc thù thể chất, mới có thể chứa nạp những... Này năng lượng!”

Dương Diệp thầm nghĩ có chút đáng tiếc, đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa đột nhiên vang lên cái kia Từ Phạm dữ tợn thanh âm, “Các ngươi vậy mà giết hoa lạc, cho ta chết đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, lập tức, một cái bàn tay khổng lồ tê liệt không gian đi vào trước mặt hắn, một bên, cái kia Tô Sĩ Hà đang chuẩn bị xuất thủ, đột nhiên, một gã ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đột nhiên xuất hiện ở An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trước mặt, sau đó lão giả đối với cái con kia bàn tay khổng lồ mạnh mà một quyền oanh ra!

Oanh!

Bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, sau đó tiêu tán trên không trung!

Vũ Nguyên?

Tô Sĩ Hà trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, rất nhanh, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, sắc mặt lập tức khó thấy được cực điểm.

“Vũ Nguyên!”

Xa xa, Từ Phạm sắc mặt dữ tợn nói: “Đây là ta Bạch Lộc Thư Viện sự tình, với ngươi Võ Tông không có vấn đề gì!”

“Không có vấn đề gì?”

Vũ Nguyên cười lạnh một tiếng, nói: “Trước kia xác thực không có, nhưng là, từ giờ trở đi, đã có! Từ Phạm, ta cho ngươi biết, ta đã thu được ta tông chủ mệnh lệnh, từ giờ trở đi, nếu ai dám động cái này nữ oa, hắn tựu là ta Võ Tông địch nhân!” Nói đến đây, Vũ Nguyên ngữ khí hơi trì hoãn, nói: “Từ Phạm, lão phu không có cố ý cùng ngươi pháp phái khó xử ý tứ, kính xin cho lão phu Nhất cái chút tình mọn, đừng làm khó dễ cái này nữ oa!”

“Cái kia hoa lạc chẳng lẽ tựu chết vô ích rồi hay sao?” Từ Phạm âm thanh hung dữ nói: “Vũ Nguyên, đây là đang ta Bạch Lộc Thư Viện, không phải tại ngươi Võ Tông!”

“Đã như vậy, vậy ngươi tựu ra tay đi!” Vũ Nguyên nhạt âm thanh nói.

Từ Phạm hai đấm nắm chặt, đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, Tô Sĩ Hà đột nhiên nói: “Vũ Nguyên, đây đúng là ta Bạch Lộc Thư Viện sự tình, cái này tiểu nữ oa an toàn, ta nho phái sẽ phụ trách đến cùng, ngươi cũng đừng có mò mẫm quan tâm.”

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ba người đều là sững sờ, trước mắt cuối cùng là cái gì chuyện gì xảy ra?

Đúng lúc này, cái kia Hàn Dũ đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, Hàn Dũ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong ngực An Nam Tĩnh trên người, cười nói: “Tự giới thiệu thoáng một phát, ta gọi Hàn Dũ, Ma tông ngoại môn trưởng lão. Ân, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, ta vừa lấy được chúng ta tông chủ truyền đến lời mà nói..., chỉ cần ngươi nguyện ý, hắn hiện tại tựu thu ngươi làm đồ đệ, chỉ cần ngươi điểm đầu, hiện tại lên, ai cũng không dám động tới ngươi, chỉ...”

“Câm miệng!”

Lúc này, một bên Tô Sĩ Hà cùng Vũ Nguyên đồng thời phẫn nộ quát.

Tô Sĩ Hà nhìn thoáng qua Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ, sau đó nói: “Hai vị, cái này nữ oa là ta Bạch Lộc Thư Viện đấy!”

“Tô Sĩ Hà, ngươi cũng không biết xấu hổ ah!”

Vũ Nguyên cười lạnh một tiếng, nói: “Cái này nữ oa rõ ràng là Vân Hải thư viện đấy, lúc nào biến thành ngươi Bạch Lộc Thư Viện rồi hả?”

“Vân Hải thư viện tựu là ta Bạch Lộc Thư Viện nho phái đấy!” Tô Sĩ Hà trầm giọng nói: “Nàng dĩ nhiên là là ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử!”

“Thả ngươi chó má!”

Vũ Nguyên đột nhiên quát: “Chiếu ngươi cái này thuyết pháp, đây chẳng phải là thiên hạ học võ đều là ta Võ Tông đệ tử? Ta cũng không với các ngươi lải nhải, ta Võ Tông cường giả đã chạy đến, tối đa còn có 30 tức đi ra, đến lúc đó mọi người dùng thực lực nói chuyện!”

“Tốt! Ta tán thành!” Hàn Dũ âm thanh lạnh lùng nói: “Dù sao ta Ma tông người cũng đang tại chạy đến trên đường!”

“Các ngươi tựa hồ quên rồi, đây là Bạch Lộc Thư Viện!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở phía xa trong hư không vang lên, đón lấy, một gã chống quải trượng lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy người này lão giả, Vũ Nguyên cùng Hàn Dũ còn có cái kia Tô Sĩ Hà đều là sắc mặt kịch biến!

Một bên Dương Diệp cũng là sắc mặt vô cùng ngưng trọng lên!

Lão giả này cho cảm giác của hắn tựu như lúc trước hắn đối mặt Lâu Thiên Vân cái loại cảm giác này!

Tô Sĩ Hà đang muốn nói chuyện, quải trượng lão giả nhưng lại nhìn hắn một cái, nói: “Tiểu Tô, nhiều lời nói tựu không cần nhiều lời rồi. Nếu như muốn ngăn cản ta, vậy ngươi tựu tốt nhất là hiện tại lập tức tỉnh lại **! Bất quá ta cảm thấy được, ngươi tựu tính toán hiện tại tỉnh lại cũng không còn kịp rồi.”

Tô Sĩ Hà sắc mặt vô cùng khó coi!

Quải trượng lão giả bỏ qua Tô Sĩ Hà cùng Vũ Nguyên hai người, ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên người, nói: “Nếu như ngươi nguyện ý gia nhập ta pháp phái, dĩ vãng sự, xóa bỏ.”

“Thà đứng đấy chết, chớ quỳ mà sống!”

Lúc này An Nam Tĩnh trả lời.

Quải trượng lão giả nhìn xem An Nam Tĩnh sau nửa ngày, sau đó điễm rồi điễm đầu, nói: “Không hổ là võ thần thân thể, thực lực không tệ, tâm tính càng thêm không sai. Đã như vậy, vậy thì đi chết đi!”

Quải trượng lão giả đang muốn động thủ, lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, “Tốt! Tốt một câu thà đứng đấy chết, chớ quỳ mà sống, không hổ là ta Hạo Thiên đồ đệ, ha ha...”

Thanh âm rơi xuống, một gã áo bào xanh lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy người này lão giả, cái kia quải trượng lão giả sắc mặt trầm xuống, phải nói có một ít khó coi.

“Sư thúc tổ!”

Vũ Nguyên vội vàng nghênh đón tiếp lấy, cung kính nói.

Hạo Thiên đột nhiên phẫn nộ quát: “Ta hỏi ngươi, phát hiện võ thần thân thể, ngươi vì sao không trước cho ta biết? Mà là thông tri rõ uyên đám kia tiểu thí hài? Vì cái gì?”

Vũ Nguyên: “...”

“Ngươi chờ đó cho ta, xem ta về sau như thế nào chơi chết ngươi!”

Hạo Thiên hung hăng trừng mắt liếc Vũ Nguyên, thứ hai sắc mặt lập tức khổ... Mà bắt đầu.

Hạo Thiên không tại quản Vũ Nguyên, mà là quay người nhìn về phía cái kia quải trượng lão giả, hắn đánh giá liếc quải trượng lão giả, cười nói: “Ôi!!! A, Lý Lão Quải, rất nhiều năm không thấy, biến thành nửa bước đế giả nữa à! Nhớ năm đó, lão phu trở thành nửa bước đế giả lúc, ngươi còn bất quá là một gã Thánh giả, này thiên phú, không sai ah! Thế nào, muốn hay không luận bàn một chút? Bất quá chuyện ta đầu tiên nói trước ha ha, ngươi cũng biết, ta là người, một khi động thủ, tựu có điểm khống chế không nổi trong cơ thể mình Hồng Hoang chi lực, vạn không nghĩ qua là đem ngươi đánh chết, vậy cũng sẽ không tốt!”

Tên gọi Lý Lão Quải quải trượng lão giả sắc mặt âm trầm đến rồi cực điểm, sau nửa ngày, hắn nói: “Nếu là hạo Thiên tiền bối nhìn trúng người, cái kia lão phu sao có thể không để cho cái này mặt mũi? Các hạ mang đi a!”

“Co được dãn được! Không sai! Khó trách pháp phái những lão gia hỏa kia sẽ để cho ngươi đem làm pháp phái người phát ngôn!”

Hạo Thiên ha ha cười cười, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Đồ đệ, chúng ta đi thôi.”

Lúc này, Vũ Nguyên đi đến Hạo Thiên bên cạnh, sau đó chỉ vào Dương Diệp, nói: “Sư thúc tổ, tiểu tử này cũng không tệ.” Ngụ ý, là lại để cho hắn đem Dương Diệp cũng cùng một chỗ mang đi.

Nghe được Hạo Thiên lời mà nói..., một bên Tô Sĩ Hà sắc mặt đại biến, muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Hạo Thiên nhưng lại khoát tay áo, nói: “Tại đây tiểu nữ oa trước mặt, hắn tựu là cặn bã cặn bã!”

Dương Diệp: “...”

An Nam Tĩnh đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi ở đâu, ta ở đâu!”

Hạo Thiên ngẩn người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chân thành nói: “Tiểu tử, lão phu xem ngươi cốt cách ngạc nhiên, nhất định là một vị luyện võ kỳ tài, như vậy đi, cùng ta hồi trở lại Võ Tông, lão phu là ngươi tìm một vị không kém lão phu sư phó, như thế nào đây?”

Dương Diệp: “...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1086: Ngươi là cẩu ah, nói nhảm nhiều như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trầm mặc.

Nhìn thấy Dương Diệp trầm mặc, một bên Tô Sĩ Hà lập tức thở dài một hơi, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi yên tâm, chỉ cần các ngươi tại ta Bạch Lộc Thư Viện, ta lấy tánh mạng cam đoan an toàn của các

ngươi!”

“Đừng nghe hắn đánh rắm!”

Hạo Thiên hào không khách khí nói: “Tiểu tử này chính là một cái cặn bã cặn bã, hắn căn bản không phải Lý Lão Quải đối thủ. Mà bọn hắn nho phái một gã khác nửa bước đế giả hiện tại bản thân đều khó bảo toàn, càng không khả năng đến bảo vệ các ngươi. Đi theo ta, ta không chỉ có thể cam đoan cái này tiểu nữ oa an toàn, càng có thể làm cho nàng thực lực đạt được đại đại tăng lên!”

Tô Sĩ Hà lại muốn nói chuyện, lúc này, Hạo Thiên đột nhiên nhìn hằm hằm lấy hắn, nói: “Tiểu tử, ngươi có phải hay không muốn cùng ta solo? Phải hay là không muốn solo?”

Tô Sĩ Hà: “...”

Hạo Thiên hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Tiểu nữ oa, ngươi là võ thần thân thể, ngươi chỉ có đến ta Võ Tông mới có thể rất tốt khai quật ngươi thể chất ưu thế. Hơn nữa, ta Võ Tông, có vô số tài nguyên, chỉ cần ngươi đến Võ Tông, ta bảo vệ ngươi tại trong ba năm là có thể thượng vũ bảng, nhưng lại ít nhất là trước hai mươi!”

“Mới hai mươi?” Dương Diệp nhíu mày, có chút bất mãn đến.

“Tiểu tử!”

Hạo Thiên Đạo: “Ngươi có biết hay không vũ bảng có hay thay đổi thái? Cái kia cái gì Quân Hoa Lạc tuy nhiên là vũ bảng thượng huyền giả, nhưng chỉ là thuộc về kế cuối tồn tại. Ngươi biết rõ phía trước những tiểu tử kia có hay thay đổi thái sao? Nói như vậy, Top 10 cái kia chút ít yêu nghiệt, coi như là lão phu cũng không dám nói có thể thắng bọn hắn, hiểu chưa?”

Dương Diệp biến sắc, hắn không biết Top 10 những cái... Kia yêu nghiệt có nhiều khủng bố, nhưng lão nhân này khủng bố hắn là tinh tường đấy. Có thể nói, lão nhân này tuy nhiên không phải chân chánh đế giả, nhưng tuyệt đối với không kém cái kia trở thành đế giả Lâu Thiên Vân!

Hạo Thiên lại nói: “Tiểu tử, cái này tiểu nữ oa thiên phú tuyệt hảo, tại cái này Bạch Lộc Thư Viện tựu là lãng phí, càng khả năng có nguy hiểm tánh mạng. Ngươi cũng thấy đấy, cái này Bạch Lộc Thư Viện hiện tại nội bộ mâu thuẫn cùng với đến rồi loại trình độ này, ngươi cần gì phải lại để cho nàng đến chuyến cái này tranh vào vũng nước đục đâu này?”

Tô Sĩ Hà muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng nhất tuy nhiên cũng hóa thành thở dài một tiếng.

Hắn rất muốn để lại hạ An Nam Tĩnh, võ thần thân thể ah! Linh giới từ trước tới nay đều chỉ xuất hiện qua một lần mà thôi ah! Nhưng là, hắn biết rõ, trừ phi là nho phái cùng pháp phái liên thủ, cái này mới có thể lưu lại An Nam Tĩnh, mà thôi trước mắt tình huống này đến xem, đó căn bản là chuyện không thể nào!

⑦ đĩnh⑦ điễm⑦ tiểu ⑦ nói,. 2≯3. ↓o< >s_ (); Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó cúi đầu nhìn về phía trong ngực An Nam Tĩnh, nói: “Ngươi thấy thế nào?”

“Ta đi theo ngươi!” An Nam Tĩnh trả lời không chút do dự.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Tĩnh nhi, ngươi thấy được. Cái thế giới này cường giả quá nhiều, mà chúng ta lại quá nhỏ bé. Ta cũng nhớ ngươi đi theo ta, ta cũng không muốn cùng ngươi tách ra, nhưng là, ngươi đi theo ta, ta căn bản giúp cũng không đến phiên ngươi cái gì, hoặc là nói, đi theo ta, chỉ biết hạn chế ngươi, hiểu chưa?”

Hắn tự nhiên sẽ không để cho An Nam Tĩnh ở lại Bạch Lộc Thư Viện, cái này Bạch Lộc Thư Viện nho phái mình cũng nhanh có lẽ nhất chính mình rồi, làm sao có thể giữ được An Nam Tĩnh? Tựa như trước kia, nếu như không phải cái này Võ Tông lão đầu chạy đến, hậu quả không thể lường được! Còn nữa, An Nam Tĩnh thiên phú vốn tựu tuyệt đỉnh, so với hắn đều hiếu thắng, loại thiên phú này, chỉ cần cho nàng một cái cơ hội, Nhất cái giàn giáo: Bình đài, nàng nhất định nhất phi trùng thiên!

Tuy nhiên hắn thật sự không muốn An Nam Tĩnh ly khai, hơn nữa hắn cũng biết, chỉ cần hắn mở miệng, An Nam Tĩnh nhất định sẽ lưu lại. Nhưng là hắn không thể như vậy ích kỷ, An Nam Tĩnh không phải hắn Dương Diệp An Nam Tĩnh, nàng ưa thích võ đạo, nàng khẳng định muốn tại võ đạo trên con đường này đi xa hơn. Cho nên, hắn không muốn trói buộc An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp, nói: “Chúng ta có thể cùng đi!”

Nghe được An Nam Tĩnh lời mà nói..., một bên Tô Sĩ Hà sắc mặt đại biến, cái này An Nam Tĩnh đi, đối với Bạch Lộc Thư Viện mà nói, đều là Nhất cái khó có thể đoán chừng tổn thất, nếu như cái này Dương Diệp cũng đi, cái kia nho phái tựu thật sự thiệt thòi đến chết rồi.

Tô Sĩ Hà muốn nói chuyện, mà Dương Diệp nhưng lại lắc đầu. Hắn như thế nào nhìn không ra, cái này Võ Tông lão đầu coi trọng chỉ là An Nam Tĩnh, hắn đi theo đi qua, căn bản không cũng tìm được coi trọng. Còn nữa, hắn cũng không thể lập tức Bạch Lộc Thư Viện. Cũng không phải hắn đối với Bạch Lộc Thư Viện có cảm tình, mà là Vân Hải thư viện còn cần nho phái tới bảo hộ!

Võ Tông cùng Vân Hải thư viện Nhất điểm cảm tình đều không có, cũng không có cái gì lợi ích, căn bản không có khả năng vì Vân Hải thư viện mà đến cùng pháp phái là địch.

Nhìn thấy Dương Diệp lắc đầu, Tô Sĩ Hà lập tức thở dài một hơi.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh trầm mặc, Dương Diệp cười cười, nói: “Mặc kệ ngươi làm quyết định gì, ta đều ủng hộ ngươi.”

An Nam Tĩnh đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Hạo Thiên, nói: “Ngươi mạnh bao nhiêu?”

Cường giả sẽ chọn lựa đồ đệ, mà những cái... Kia chính thức yêu nghiệt thiên tài tự nhiên cũng sẽ chọn lựa sư phó. Hạo Thiên tự nhiên minh bạch đạo lý này, hắn chỉ chỉ xa xa Lý Lão Quải, nói: “Hắn cùng với ta đều là nửa bước đế giả, trăm chiêu ở trong, hắn tất bại!” Nói xong, hắn nhìn về phía cái kia sắc mặt khó coi Lý Lão Quải, nói: “Ngươi nếu không phục, chúng ta hiện trường khoa tay múa chân khoa tay múa chân!”

Lý Lão Quải sắc mặt âm trầm đến cực điểm, sau nửa ngày, hắn nhạt âm thanh nói: “Hạo Thiên tiền bối cũng là muốn ly khai thế giới này người rồi, ta như thế nào là hạo Thiên tiền bối đối thủ?”

Hạo Thiên ha ha cười cười, nói: “Tính toán tiểu tử ngươi thức thời, bằng không thì lão phu tất nhiên đánh ngươi một chầu!” Nói xong, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Tiểu nữ oa, lão phu cũng không cùng ngươi quanh co lòng vòng. Lão phu sở dĩ vội vã thu đệ tử, là vì lão phu tại qua không lâu liền đem ly khai cái này Phương thế giới, lão phu nếu là trước khi đi không đem bản thân sở học ở tại chỗ này, cái kia lão phu tại Linh giới tựu tương đương với cản phía sau rồi. Trước kia không có đồ đệ, là lão phu đều chướng mắt, mà những cái... Kia phi thường ưu tú đấy, lại không thích hợp lão phu. Mà ngươi, không chỉ ưu tú, còn phi thường thích hợp lão phu truyền thừa!”

“Ta với ngươi đi!” An Nam Tĩnh nói.

“Có sảng khoái!” Hạo Thiên cười nói

“Bất quá ta có một điều kiện!” An Nam Tĩnh nói.

“Ngươi nói!” Hạo Thiên Đạo.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta muốn lưu lại cùng hắn cùng nhau đối mặt pháp phái!”

Hạo Thiên khẽ chau mày, lúc này, Dương Diệp nói: “Không cần, còn lại đấy, tựu lại để cho ta tự mình tới a!” Hắn không muốn An Nam Tĩnh bởi vì hắn mà sai sót cơ hội này.

“Ta kiên trì!” An Nam Tĩnh nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Hạo Thiên bên cạnh Vũ Nguyên đột nhiên nói: “Các ngươi cùng pháp phái tỷ thí chung phân ba tràng, mà hôm nay, các ngươi đã thắng hai trận, cho nên, hoàn toàn không cần phải tại so không bằng.”

“Ai nói không cần phải?”

Lúc này, cái kia Lý Lão Quải đột nhiên nói: “Ba cục hai thắng điều kiện tiên quyết là bọn hắn tại ván thứ ba có thể sống sót, nếu như ván thứ ba bọn hắn chết rồi, cái kia tự nhiên xem như ta pháp phái thắng.”

“Lý Lão Quải, bất quá là ba cái tiểu bối, có tất yếu như vậy tuyệt?” Hạo Thiên nhạt âm thanh nói.

Lý lão quái nhìn xem Hạo Thiên, nói: “Việc này, quan hệ ta pháp phái thanh danh, càng quan hệ ta pháp phái tương lai. Đương nhiên, nếu như hạo Thiên tiền bối thật muốn nhúng tay lời mà nói..., ta khẳng định ngăn không được hạo Thiên tiền bối. Bất quá ta pháp phái cũng không phải mặc người khi nhục đấy, đáng lo, mọi người tựu lại để cho lão tổ tông đám bọn họ đều hạ giới đến chơi đùa tốt rồi.”

“Ngươi uy hiếp ta?” Hạo Thiên hai mắt nhắm lại, thần sắc bất thiện.

“Ta Bạch Lộc Thư Viện còn chưa tới lại để cho ngoại nhân để làm Chủ tình trạng!” Lý Lão Quải nhìn thẳng Hạo Thiên, không chút nào nhượng bộ.

Trong tràng, mùi thuốc súng mười phần!

“Đã muốn tỷ thí, cái kia cứ tiếp tục đến tỷ thí a!”

Đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói chuyện. Nếu như có thể mà nói, hắn dĩ nhiên muốn sự tình cứ như vậy đã xong. Nhưng là, pháp phái rõ ràng không muốn buông tha bọn hắn. Sở dĩ đáp ứng, là vì pháp phái bây giờ còn đang tuân thủ tỷ thí quy tắc này, nếu như cái này Võ Tông lão đầu xuất thủ, cái kia pháp phái rất có thể tựu không tuân thủ quy tắc này rồi.

Mà pháp phái một khi không tuân thủ quy tắc, cái kia Vân Hải thư viện đem gặp phải diệt đỉnh tai ương. Khỏi cần phải nói, tựu trước kia cái kia Từ Phạm một người đi Thanh Châu, cũng đủ để tiêu diệt Vân Hải thư viện cùng Vân Hải thành rồi. Về phần Võ Tông, hắn cũng sẽ không nhận thức là Võ Tông sẽ vì Vân Hải thư viện mà đi cùng pháp phái liều! Việc này, còn phải dựa vào chính hắn!

Lý Lão Quải nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhạt âm thanh nói: “Đã ngươi không có vấn đề, chúng ta đây cứ tiếp tục bắt đầu?”

“Chậm đã!”

Hạo Thiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tiểu tử, người ta đây là nói rõ muốn giết ngươi ah! Ngươi cần phải nghĩ kỹ!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhìn về phía Lý Lão Quải, nói: “Ván thứ ba về sau, sẽ không còn có ván thứ tư a?”

“Yên tâm, đây tuyệt đối là cuối cùng một ván!” Lý Lão Quải nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp điểm rồi điểm đầu, lại nói: “Nếu như chúng ta thắng, phải như thế nào?”

“Thắng, ngươi có thể còn sống, bằng không thì ngươi còn muốn như thế nào?” Lý lão quái nói.

Lúc này, một bên Tô Sĩ Hà đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi yên tâm, đến nay về sau, ai đối với Vân Hải thư viện xuất thủ, chẳng khác nào đối với ta nho phái ra tay.” Đã đi rồi Nhất cái An Nam Tĩnh, hắn không thể tại lại để cho Dương Diệp cũng đi nha. Nếu như hắn không như vậy hứa hẹn, Dương Diệp rất có thể quay người quăng hướng Võ Tông, tìm kiếm Võ Tông phù hộ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Sĩ Hà, nói: “Đa tạ!” Hắn muốn đúng là Tô Sĩ Hà cái này cam đoan.

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nói: “Điều kiện tiên quyết là ngươi được còn sống, nếu như ngươi chết. Ngươi nhìn xem nho phái có thể hay không che chở ngươi Vân Hải thư viện!”

“Nói nhảm cũng đừng nhiều lời!”

Dương Diệp nhìn thẳng Lý Lão Quải, nói: “Ván thứ ba chơi như thế nào?”

“Một ván định thắng bại?” Lý Lão Quải nói.

“Có thể!” Dương Diệp nói. An Nam Tĩnh cùng Hư Vô Thần đều bị thương, căn bản không thích hợp tại chiến, ván này định thắng bại, chánh hợp hắn ý.

Lý Lão Quải tay phải vung lên, một tòa bệ đá xuất hiện ở phía xa trong sân rộng, rất nhanh, này tòa bệ đá biến hóa nhanh chóng, biến thành rồi một tòa cùng lúc trước đồng dạng lớn nhỏ luận võ đài.

“Lên đi!” Lý Lão Quải nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lý Lão Quải, nói: “Cùng ta solo người, không phải là ngươi đi?”

“Ngươi không có tư cách!”

Lý Lão Quải thanh âm rơi xuống, một đạo nhân ảnh lập tức rơi vào trên đài tỷ võ, cái này người không phải người khác, đúng là cái kia Từ Phạm...

“Đối thủ của ngươi là ta!” Từ Phạm lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, nói.

“Quá vô sỉ rồi!”

Phía dưới, nằm trên mặt đất Hư Vô Thần trực tiếp nhảy dựng lên.

Một bên Hạo Thiên lắc đầu, nói: “Ta xem như nhìn thấy cái gì gọi là không biết xấu hổ!”

Tô Sĩ Hà cũng sắc mặt khó thấy được cực điểm, nói: “Từ Phạm, mặt của ngươi đâu này? Ngươi có mặt?”

Từ Phạm cười lạnh nói: “Hắn Dương Diệp cảnh giới thấp, chẳng lẽ quái ta? Nếu như không phục, ngươi Vân Hải thư viện cũng có thể phái ra một gã cao cấp Thánh giả đi ra.”

Dương Diệp trầm mặc.

“Như thế nào, không có à?” Từ Phạm cười lạnh nói: “Đã không có, cái kia cũng không thể quái ta đi? Muốn trách cũng chỉ có thể trách ngươi Vân Hải thư viện vô năng!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trên tay, đón lấy, ngưng tụ ý kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), làm xong đây hết thảy, hắn nhìn về phía một bên Lý Lão Quải, nói: “Bắt đầu đi!”

Lý Lão Quải nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tay phải vung lên, trên đài tỷ võ, Dương Diệp cùng Từ Phạm lập tức tiến nhập hư không chiến trường.

Tiến vào hư không chiến trường về sau, Từ Phạm cười lạnh nói: “Dương Diệp, ngươi...”

“Ngươi là cẩu ah, nói nhảm nhiều như vậy?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mạnh mà vừa rút kiếm!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1087: Nửa đế xuất thủ!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo sáng như tuyết kiếm khí tự Dương Diệp cổ sao (kiếm, vỏ) nội thoáng hiện mà ra, kiếm khí xẹt qua trời cao, hư không chiến trường nội không gian lập tức chịu một hồi kích động, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Chín mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Hắn thân thể đạt tới thần lực cảnh về sau, đã có thể dễ dàng thi triển xuất chín mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Từ Phạm hai mắt nhắm lại, trong mắt khinh thị giảm bớt rất nhiều. Hắn tuy nhiên khó chịu Dương Diệp, nhưng cũng không dám khinh thị Dương Diệp. Dương Diệp trước kia thực lực, nhưng hắn là nhìn rõ ràng đấy, cái kia đã hoàn toàn có thể có uy hiếp được hắn rồi.

Không khinh địch cũng may, một khi khinh địch, rất có thể tựu lật thuyền trong mương rồi.

“Vô Gian Chỉ!”

Từ Phạm thanh âm rơi xuống, một ngón tay điểm xuất, một đạo trăm trượng lớn nhỏ màu đen cự chỉ từ hắn đầu ngón tay điện xạ mà ra, cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh lại với nhau.

Oanh!

Cả hai chạm vào nhau, lập tức như là hai khỏa thiên thạch chạm vào nhau, trong chốc lát bộc phát ra Nhất cổ kinh khủng khí lãng, khí lãng hướng phía bốn Châu Tấn nhanh chóng bộc phát ra ra, những nơi đi qua, hư không chiến trường không gian lập tức nổi lên một hồi Liên Y.

“Trảm!”

Đúng lúc này, hư không bên trong chiến trường đột nhiên vang lên Dương Diệp tiếng rống giận dữ. Đón lấy, Dương Diệp toàn bộ nhân hóa làm một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, kiếm quang những nơi đi qua, những cái... Kia khí lãng lập tức như là cắt giấy bình thường bị đơn giản vỡ ra đến.

Kiếm khí đánh úp lại, Từ Phạm trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, tay phải hóa chưởng, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra, sau đó mạnh mà bổ một phát: “Vô Gian chưởng!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo cự chưởng thoáng hiện mà ra, dùng chưởng là đao, đối với Dương Diệp mạnh mà chém xuống.

Oanh!

Cả hai chạm vào nhau, toàn bộ hư không chiến trường lập tức tạc lên, vô số khí lãng lập tức bao phủ rồi Dương Diệp cùng cái kia Từ Phạm, ở đằng kia khí lãng bên trong, thỉnh thoảng có kiếm quang lập loè cùng chưởng ảnh bay vút lên!

Luận võ đài bên ngoài, nhìn thấy hư không chiến trường một màn này, tất cả mọi người đều là thần sắc mặt ngưng trọng.

Nguyên bản, mọi người cho rằng Dương Diệp tại đây Từ Phạm trước mặt, căn bản chống không được bao lâu, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể cùng Từ Phạm chống lại mà không rơi vào thế hạ phong!

Mọi người biết rõ, bọn hắn nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp rồi.

Xem lễ trên đài, Hạo Thiên có chút điểm đầu, nói: “Tiểu tử này giống như cũng cũng không tệ lắm nha...” Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, cười nói: “Bất quá so về ngươi, ☆ đĩnh☆ điểm☆ tiểu ☆ nói,.. O ± < > s_ (); Kém xa.”

An Nam Tĩnh không nói gì, Dương Diệp có mạnh hay không, đợi hội chúng người tự nhiên sẽ biết rõ.

Hạo Thiên cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Hàn Dũ, nói: “Ngươi Ma tông mấy cái lão gia hỏa như thế nào còn chưa tới?”

Hàn Dũ nhìn thoáng qua Hạo Thiên, nói: “Đã hạo Thiên tiền bối nhìn trúng cái này tiểu nữ oa, ta Ma tông tiền bối tự nhiên muốn cho hạo Thiên tiền bối cái này mặt mũi.”

“Thả ngươi chó má!”

Hạo Thiên mắng: “Tiểu tử ngươi sẽ kéo, rõ ràng là lão phu đến nhanh, ngươi Ma tông mấy cái lão thất phu biết rõ đến rồi cũng vô dụng mới là, cái gì gọi là cho ta mặt mũi, lão phu có thể không thừa các ngươi Ma tông tình!”

Hàn Dũ khóe miệng hơi rút, cười khan cười, không nói lời nào.

“Sư thúc tổ...”

Lúc này, Vũ Nguyên đột nhiên đi đến Hạo Thiên trước mặt, nói: “Cái kia Dương Diệp, thật sự không tệ, người này kiếm đạo thiên phú trác tuyệt, thân thể càng là khủng bố vô cùng. Người này nếu là nhập ta Võ Tông, hắn...”

“Ngươi cũng thả rắm chó!”

Hạo Thiên trực tiếp đã cắt đứt Vũ Nguyên lời mà nói..., nói: “Kiếm đạo thiên phú trác tuyệt? Có đỉnh phong thành Diệp Lang Tà lợi hại sao? Thân thể khủng bố? Có Thể Tông cái kia Chiến Thiên Nhai khủng bố sao? Đừng nói cái này hai cái, tựu là cái này tiểu nữ oa hắn đều so ra kém. Lão phu cũng không phải người lương thiện, là thứ người sẽ thu.” Nhìn thấy Vũ Nguyên còn muốn nói điều gì, Hạo Thiên lập tức trừng mắt, “Muốn thu chính ngươi đi thu, lão phu cũng không muốn thanh danh của mình ngày sau bị người bại hoại!”

Vũ Nguyên cười khổ cười, thầm nghĩ: Cái này Dương Diệp kiếm đạo không có Diệp Cô Thành lợi hại, thân thể không có Chiến Thiên Nhai lợi hại, nhưng là cái này Diệp Cô Thành không có Dương Diệp thân thể lợi hại, Chiến Thiên nhai càng không có hắn kiếm đạo cường ah!

Bất quá hắn cũng không có ở nói, bởi vì lúc này Hạo Thiên đã bị An Nam Tĩnh võ thần thân thể cho hưng phấn đầu đều không bình thường rồi. Tại nói tiếp, khả năng muốn bị đánh rồi.

Hư không chiến trường ở trong, kiếm khí cùng chưởng thắng tung hoành, toàn bộ hư không chiến trường cũng bắt đầu đang kích động, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Từ Phạm lúc này mặt mũi tràn đầy ngưng trọng, càng đánh hắn là càng kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện cái này Dương Diệp tuy nhiên là Bán Thánh, nhưng là bất kể là chiến đấu ý thức hay là bản thân thực lực, đều viễn siêu suy đoán của hắn. Đặc biệt là Dương Diệp thân thể, Dương Diệp thân thể cường đến làm hắn đều kiêng kị, cũng làm cho hắn căm tức, bởi vì đang cùng Dương Diệp giao thủ lúc, Dương Diệp hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, mỗi một chiêu đều là lấy mạng đổi mạng...

Hắn là cao cấp Thánh giả, thân thể tự nhiên cũng cường, nhưng tuyệt đối với không có cường đến Dương Diệp loại trình độ này, càng không có cường đến có thể bỏ qua Dương Diệp kiếm khí!

Cho nên, một phen giao chiến xuống, hắn đường đường cao cấp Thánh giả, vậy mà cùng một gã Bán Thánh chiến rồi cái lực lượng ngang nhau!

“Còn muốn tiếp tục mất mặt sao?”

Đúng lúc này, luận võ đài bên ngoài Lý Lão Quải thanh âm đột nhiên ở trên hư không bên trong chiến trường vang vọng mà lên. Lúc này, Lý Lão Quải sắc mặt âm trầm đến rồi cực điểm. Nguyên bản hắn lại để cho Từ Phạm xuất thủ, tựu là hi vọng Từ Phạm có thể nhanh chóng giải quyết Dương Diệp. Chỉ cần giải quyết Dương Diệp, cái kia trước kia pháp phái là bất luận cái cái gì không tốt ảnh hưởng đều biến mất.

Lịch sử, vĩnh viễn là người thắng thư đến ghi đấy!

Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này Từ Phạm không chỉ không có có thể nhanh chóng giải quyết Dương Diệp, ngược lại còn cùng Dương Diệp chiến rồi cái lực lượng ngang nhau! Dương Diệp là Bán Thánh, mà Từ Phạm là cao cấp Thánh giả ah! Không chỉ có là cao cấp Thánh giả, hay là Bạch Lộc Thư Viện pháp phái trừ hắn bên ngoài người mạnh nhất ah. Nếu truyền đi, mất mặt không chỉ có riêng là Từ Phạm, còn có toàn bộ pháp phái!

Đặc biệt là ở thời điểm này, lúc này pháp phái rất nhiều đệ tử cùng với sĩ khí sa sút, đang tiếp tục mang xuống, đối với pháp phái kế hoạch thì càng thêm bất lợi, bởi vậy, hắn mới sẽ trực tiếp truyền âm đến hư không chiến trường nội nhắc nhở Từ Phạm.

Hư không chiến trường ở trong, đang cùng Dương Diệp kịch chiến Từ Phạm nghe được Lý Lão Quải lời mà nói..., lập tức trong nội tâm rùng mình, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn liền phách vài chưởng, tại đẩy lui Dương Diệp đồng thời, trực tiếp cũng thân hình lóe lên, thối lui đến rồi trăm trượng có hơn, sau đó hai tay chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., trong chốc lát, Nhất cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế này tựu như là vỡ đê giống như, mãnh liệt mà cuồng bạo, toàn bộ hư không chiến trường nội đều bị cái này cổ kinh khủng khí thế cho bao phủ!

“Dương Diệp, ta không phải không thừa nhận, ngươi xác thực rất không tồi, nhưng là, ngươi đúng là vẫn còn quá non rồi. Hiện tại, tựu để cho chúng ta một chiêu định thắng bại?”

Từ Phạm thanh âm ở trên hư không chiến trường nội vang vọng mà lên, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn tuôn ra khí thế cũng càng ngày càng mạnh!

“Rốt cục muốn chơi thật sự rồi sao?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, tay phải hơi động một chút, Man Thần kiếm thả lại trong nạp giới, đón lấy, hắn chậm rãi hướng phía Từ Phạm đi đến. Thời gian dần trôi qua, mọi người phát hiện, Dương Diệp thân thể vậy mà bắt đầu biến hồng...

Oanh!

Một đạo cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, trong chốc lát, cả phiến hư không chiến trường một mảnh huyết hồng, vô tận lệ khí cùng sát ý tràn ngập toàn bộ hư không chiến trường, cái kia trong đó ngập trời mùi máu tươi, coi như là luận võ đài bên ngoài tất cả mọi người có thể cảm nhận được!

Đế cấp!

Xem lễ trên đài, Hạo Thiên nhướng mày, nói: “Đế cấp hung kiếm... Xem hắn bộ dạng như vậy, còn giống như có thần trí, thằng này cũng không phải như vậy lại mà!”

Vũ Nguyên thần sắc vui vẻ, nếu như có thể lại để cho Hạo Thiên đem Dương Diệp cũng cưỡng hành đưa đến Võ Tông đi, vậy đối với Võ Tông mà nói, hoàn toàn là Nhất kiện đại hảo sự. Hắn đang chuẩn bị nói chuyện, mà lúc này Hạo Thiên lại nói: “Bất quá so về đồ đệ của ta hay là chênh lệch nhiều lắm...”

Vũ Nguyên: “...”

Hư không chiến trường ở trong, Dương Diệp thủ đoạn huyết kiếm, đón lấy hai cổ ý cảnh tự trong cơ thể hắn phóng lên trời, cái kia Từ Phạm bạo phát đi ra những khí thế kia lập tức bị cái này hai cổ ý cảnh cho tách ra.

“Hư vô cảnh kiếm ý, hư vô cảnh sát ý!”

Luận võ đài bên ngoài, Hạo Thiên trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, “Kiếm ý ngưng luyện, sát ý ngưng thực, đặc biệt là cái này sát ý... Thằng này không phải là tà phái a?”

Tại nhìn thấy Dương Diệp hai cổ ý cảnh lúc, cái kia Lý Lão Quải sắc mặt càng thêm âm trầm. Lĩnh ngộ hai chủng ý cảnh, cũng không khó, khó chính là hai chủng ý cảnh cũng như này ngưng thực, cái này đã có thể khó khăn rồi. Cho dù hắn phi thường muốn giết Dương Diệp cái này hung hăng càn quấy gia hỏa, nhưng là giờ phút này, hắn không phải không thừa nhận, Dương Diệp xác thực rất không tồi!

Đáng tiếc, là địch nhân, mà là địch nhân, tự nhiên đáng chết, đặc biệt là loại này có thiên phú địch nhân, hiện tại không giết, về sau khả năng tựu giết không được rồi!

Hư không chiến trường ở trong, chứng kiến cái kia giống như huyết nhân Dương Diệp, Từ Phạm trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, thân thể của hắn chậm rãi phiêu khởi, đến không trung về sau, hắn tay phải chậm rãi nâng lên, trong chốc lát, khắp chung quanh gần ngàn trượng nội không gian vậy mà cũng bắt đầu bắt đầu vặn vẹo!

Yên lặng một cái chớp mắt, Từ Phạm tay phải đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là vỗ: “Phúc Thiên chưởng!”

Thanh âm rơi xuống, một dấu bàn tay tự Từ Phạm trước mặt thoáng hiện mà ra, chưởng ấn vừa xuất hiện, toàn bộ hư không chiến trường không gian lập tức ‘Két sát’ một tiếng rạn nứt ra, vô số khe hở trải rộng toàn bộ hư không chiến trường, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Đế cấp huyền kỹ!

Xa xa, Dương Diệp trong tay huyết kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau một khắc, hắn mạnh mà nhổ.

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh thanh vang vọng Cửu Tiêu, một đạo gia trì rồi hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý huyết sắc kiếm khí phóng lên trời!

Một trăm mười đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Huyết sắc kiếm khí xuất, không gian chung quanh nhưng lại cũng không có bị chấn nát, nhưng là huyết sắc kiếm khí những nơi đi qua không gian cũng là bị vỡ ra đến. Sở dĩ như vậy, đương nhiên là vì hắn đối với ý cảnh khống chế, hắn lúc này, bất kể là đối với lực lượng khống chế hay là kiếm ý, đều viễn siêu lúc trước, cho nên, căn bản sẽ không để cho lực lượng tiết ra ngoài!

Cũng chính là bởi vì như thế, kiếm khí của hắn càng tăng kinh khủng!

Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, huyết sắc kiếm khí oanh tại cái con kia bàn tay khổng lồ phía trên, nhưng mà chỉ là có chút dừng lại, cái kia huyết sắc kiếm khí tựu vạch tìm tòi cái con kia bàn tay khổng lồ, sau đó oanh tại cái kia bàn tay khổng lồ về sau ngây ra như phỗng Từ Phạm trên người.

Oanh!

Từ Phạm toàn bộ người trực tiếp bay rớt ra ngoài, bay ra ngoài trong quá trình, vô số máu tươi tự hắn trong cơ thể tuôn ra, hóa thành từng đạo cột máu chui vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm bên trong.

Từ Phạm thất bại!

Tất cả mọi người sửng sốt.

“Dừng tay!”

Nhìn thấy cái kia Từ Phạm trong cơ thể máu tươi liên tục không ngừng tại xói mòn, một bên Lý Lão Quải một tiếng gầm lên, muốn xuất thủ, mà lúc này, hư không chiến trường ở trong, một đạo huyết sắc kiếm khí vạch phá bầu trời, sau đó từ cái này Từ Phạm thân thể Nhất xuyên mà qua, cái kia Từ Phạm thân thể lập tức bị phân làm hai nửa, vô số máu tươi như suối phun bình thường hướng phía

Dương Diệp trong tay huyết kiếm dũng mãnh lao tới!

Về phần cái kia Từ Phạm, tắc thì thần hồn câu diệt!

“Ngươi muốn chết!”

Nhìn thấy Dương Diệp bỏ qua lời của mình, Lý Lão Quải sắc mặt lập tức dữ tợn mà bắt đầu..., đón lấy, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở cái kia hư không bên trong chiến trường, sau đó hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1088: Bạch Lộc Thư Viện phân liệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, Tô Sĩ Hà bọn người sắc mặt đại biến, bọn hắn căn bản không có nghĩ vậy Lý Lão Quải vậy mà cũng có thể không biết xấu hổ đến loại tình trạng này!

Cái này Lý Lão Quải thế nhưng mà nửa bước đế giả ah!

Tô Sĩ Hà thân hình khẽ động, hướng phía luận võ đài phóng đi, bất quá có một người so với hắn nhanh hơn, cái kia chính là An Nam Tĩnh. Tại Lý Lão Quải xuất hiện ở trên hư không chiến trường lúc, An Nam Tĩnh cũng đã động.

Hư không chiến trường ở trong, một kiếm chém giết Từ Phạm về sau, Dương Diệp đang chuẩn bị ly khai, mà lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, hắn không nghĩ tới có người sẽ đến đánh lén hắn, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, hắn chỉ có thể quay người rút kiếm chém.

Xùy~~!

Một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, nhưng là rất nhanh, đạo này huyết sắc kiếm khí đã bị cái kia Lý Lão Quải một quyền nổ nát, đón lấy, hắn sau đó lại lần một quyền oanh ra, một quyền này nhanh đến mức tận cùng, Dương Diệp căn bản không cách nào trốn tránh, trực tiếp bị một quyền này oanh trúng.

Phanh!

Nhất ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun ra, đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người bay rớt ra ngoài.

Lý Lão Quải muốn lần nữa động thủ, mà lúc này, một thanh trường thương mang theo Nhất đạo kim sắc mũi thương phá không tới. Lý Lão Quải khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, tay phải vỗ, mũi thương lập tức tiêu tán, cái kia trường thương cũng bay ngược mà quay về.

Lý Lão Quải thân hình khẽ động, hướng phía cái kia còn trên không trung bay ngược Dương Diệp bắn mạnh tới, đúng lúc này, Hạo Thiên đột nhiên xuất hiện ở Lý Lão Quải trước mặt.

Hạo Thiên cười hắc hắc, nói: "Lý Lão Quải, lão phu cũng đúng lúc ngứa tay, muốn tìm người luận bàn một chút, đến đây đi.

Nói xong, hắn căn bản không để cho Lý Lão Quải cơ hội nói chuyện, trực tiếp tựu là một quyền oanh ra.

Oanh!

Quyền xuất, toàn bộ hư không chiến trường lập tức sụp đổ.

Sau một lát, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất hiện ở cái kia đã hóa thành bột mịn luận võ đài chỗ, lúc này, Dương Diệp đã thu hồi Táng Thiên, nhưng là tại hắn trước ngực, lại là có thêm một đạo dị thường dễ làm người khác chú ý chưởng ấn, đạo này chưởng ấn trực tiếp đem Dương Diệp trước ngực cùng chấn móp méo đi vào, lúc này Dương Diệp lồng ngực đã nghiêm trọng biến hình, không chỉ như thế, tại hắn nửa người trên còn xuất hiện rất nhiều giống như mạng nhện vết rạn.

Tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, là cái kia Hạo Thiên, mà ở Hạo Thiên đối diện, là cái kia Lý Lão Quải, lúc này, Lý Lão Quải sắc mặt âm trầm vô cùng, còn mang theo một tia tái nhợt, cái kia phụ tại sau lưng tay phải lúc này ở run rẩy.

“Hạo Thiên, ngươi thật đúng muốn nhúng tay ta pháp phái sự tình?” Lý Lão Quải trầm giọng nói.

“Nhúng tay ngươi pháp phái sự tình?”

Hạo Thiên nao nao, sau đó lắc đầu, nói: “Lý Lão Quải, ta có thể không có hứng thú quản ngươi pháp phái đánh rắm. Ta à, tựu là ngứa tay rồi, muốn tìm người luận bàn một chút, không hơn.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Bất quá, ta được nói một câu lời công đạo. Lý Lão Quải, đã nói rồi đấy công bình giao thủ, ngươi rõ ràng nhúng tay, nhưng lại dùng nửa đế thân phận đi khi dễ Nhất cái Bán Thánh, nói thực ra, cái này nếu truyền đi, về sau ngươi Lý Lão Quải đã có thể nổi danh rồi.

Lý Lão Quải nhìn xem Hạo Thiên hồi lâu, cuối cùng nói: “Lần này mời Võ Tông đấy, là ta pháp phái, hiện tại, ta pháp phái không chào đón Võ Tông người, hạo Thiên tiền bối có thể rời đi.”

“Muốn đuổi người rồi!”

Hạo Thiên cười hắc hắc, nói: “Ngươi không nói ta đều muốn đi nha. Ở chỗ này xem những người khác vô liêm sỉ lấy lớn hiếp nhỏ, thật sự là không có ý gì.”

Nói xong, hắn bỏ qua cái kia sắc mặt khó coi Lý Lão Quải, quay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Đồ đệ ngoan, người ta không chào đón chúng ta, chúng ta được đi nha.”

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp ngực cái kia chưởng ấn hồi lâu, cuối cùng, nàng hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia Lý Lão Quải, nói: “Cuối cùng có một ngày, ta tất nhiên tự tay cắt lấy đầu của ngươi!”

Lý Lão Quải sắc mặt biến hóa, nếu như là người bình thường nói lời này, hắn sẽ đem làm đối phương tại đánh rắm, nhưng là do võ thần thân thể chủ nhân nói ra, hắn tựu không thể không ngưng trọng.

Trong mắt hắn, có sát ý.

Lúc này, Hạo Thiên ha ha cười cười, nói: “Ta cái này đồ đệ hay nói giỡn đấy, hay nói giỡn đấy, Lý Lão Quải ngươi nghe một chút là tốt rồi, ngàn vạn đừng coi là thật ha. Nếu như ngươi không nên thật đúng, cái kia lão phu cũng chỉ có thể tưởng thật.”

Lý Lão Quải thật sâu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Mấy vị xin mời!”

Hạo Thiên nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh tắc thì nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta sẽ cố gắng trở nên mạnh mẽ đấy!” Nói xong, nàng đi tới Hạo Thiên bên cạnh.

Hạo Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Tính tình không tệ, hi vọng lần sau nhìn thấy ngươi lúc, ngươi không có bị đồ đệ của ta bỏ xa!”

Thanh âm rơi xuống, Hạo Thiên tay phải vung lên, cùng Vũ Nguyên còn có An Nam Tĩnh lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

Vài mươi vạn dặm bên ngoài, Vũ Nguyên truyền âm cho Hạo Thiên, nói: “Sư thúc tổ, đã ngươi cũng tán thành hắn, cái kia vì sao không đem hắn cùng một chỗ mang về Võ Tông? Thằng này cũng tuyệt đúng là cái thiên tài ah!”

“Ngươi là heo sao?”

Hạo Thiên truyền âm mắng: “Ngươi đem làm Bạch Lộc Thư Viện thật sự như vậy mặc chúng ta khi dễ à? Mang đi cái nha đầu này, chúng ta đã đắc tội pháp phái, cái kia nho phái cũng có chút ít khó chịu, nhưng là bọn hắn đều không muốn cùng lão phu cùng chết, đặc biệt là nho phái, nha đầu kia là võ thần thân thể, bọn hắn biết rõ, thích hợp nhất nàng chính là Võ Tông, biết chắc nói, nếu như không cho ta mang đi, chúng ta nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên, bọn hắn lựa chọn nhường một bước, lại để cho ta thiếu nợ bọn hắn một cái nhân tình. Nhưng là, nếu như ta lòng tham, liền tiểu tử kia cũng muốn mang đi, ngươi nói, bọn hắn cho phép sao?”

Vũ Nguyên: “...”

Hạo Thiên lại nói: “Thật đem bọn họ gây nóng nảy, chúng ta Nhất cái đều không chiếm được. Hiện tại Bạch Lộc Thư Viện tuy nhiên bởi vì nội bộ phân liệt mà không bằng năm đó, nhưng là tại năm đó cường thịnh thời kì, coi như là U Minh điện tà phái các loại biến thái thế lực cũng muốn cho bọn hắn mặt mũi đấy. Bọn hắn nội tình, thủy chung tại, bằng không thì, cũng sẽ không đến bây giờ còn không có bị người chiếm đoạt rồi!”

Vũ Nguyên cười khổ cười, đối với Hạo Thiên có chút thi lễ, nói: “Sư điệt thụ giáo!”

"Kỳ thật, tiểu tử kia quả thật không tệ... Đáng tiếc.

“...”

truye❤ncuatuinet

Bạch Lộc Thư Viện, Dương Diệp nuốt vào Nhất khỏa Tử Tinh Thạch về sau, sau đó chậm rãi đứng lên, lúc này, cái kia Lý Lão Quải ánh mắt đã rơi vào trên người hắn. Dương Diệp cũng nhìn về phía đối phương, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng mỉa mai, nói: “Như thế nào, ngươi sẽ không nói cho ta biết còn có thứ tư tràng a? Nếu quả thật còn có, ta đây thật sự đối với ngươi nói Nhất cái ‘Phục’ chữ.”

Tô Sĩ Hà chắn Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, bên cạnh nho phái cường giả cũng đi tới Dương Diệp trước mặt, lúc này Dương Diệp có thể nói là cần trọng điểm bảo hộ đấy. Bởi vì cái này Lý Lão Quải đã hoàn toàn không biết xấu hổ!

Dương Diệp tay phải cũng là chậm rãi nhanh nắm lại, lão gia hỏa này vô liêm sỉ đã vượt qua hắn tưởng tượng, đối với đối phương, hắn cần bảo trì độ cao cảnh giác.

Lý Lão Quải nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Không thể không nói, ngươi quả thật không tệ. Đáng tiếc, đáng tiếc lão phu cùng Từ Phạm lại nhiều lần muốn giết chết ngươi đều không có thể.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, không nói gì, đúng lúc này, nói cái gì đều không có ý nghĩa. Bất quá hắn biết rõ, pháp phái chắc chắn sẽ không cứ như vậy được rồi.

Lúc này, một bên xem lễ trên đài Hàn Dũ đột nhiên đứng dậy, nói: “Chư vị, hiện tại tỷ thí cũng đã chấm dứt, lão phu tại đợi ở chỗ này cũng không có ý gì rồi. Cái này liền cáo từ rồi!” Cùng Võ Tông đồng dạng, hắn cũng không có hứng thú đi quản cái này nho phái cùng pháp phái cái kia chút ít đánh rắm.

Một bên Lâm Nguyệt Âm cũng đứng dậy, nói: “Lý tiền bối, vãn bối bọn người cũng cáo từ!”

“Chậm đã!”

Ngay tại Hàn Dũ cùng Thiên Vũ tông bọn người phải đi lúc, Lý Lão Quải đột nhiên nói: “Chư vị, còn xin chờ một chút một lát.”

Hàn Dũ quay người nhìn về phía Lý Lão Quải, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc. Lý Lão Quải nói: “Lần này ta pháp phái sở dĩ mời chư vị ra, là muốn mời chư vị chứng kiến một sự kiện, cho nên, kính xin chư vị chờ một chốc một lát.”

Hàn Dũ trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vầy, ta đây ngay tại chờ lâu một lát a!” Nói xong, hắn một lần nữa về tới chỗ ngồi. Hắn cũng muốn nhìn một chút cái này pháp phái đến tột cùng muốn làm cái quỷ gì.

Nhìn thấy Hàn Dũ lưu lại, một bên Lâm Nguyệt Âm do dự một chút sau đó cũng giữ lại.

Lý Lão Quải đối với Hàn Dũ bọn người khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Tô Sĩ Hà nói: “Từ khi ta Bạch Lộc Thư Viện xuất hiện nho phái cùng pháp phái về sau, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện tại Trung Thổ Thần Châu địa vị tựu rớt xuống ngàn trượng. Vì sao? Bởi vì chúng ta Bạch Lộc Thư Viện nội bộ không đoàn kết! Điểm này, ngươi nho phái minh bạch, ta pháp phái càng minh bạch!”

Tô Sĩ Hà sắc mặt trầm xuống, nói: “Ngươi muốn nói cái gì.”

Lý Lão Quải nói: “Ta muốn nói, hai chúng ta phái tiếp tục ở đây dạng đấu xuống dưới, Bạch Lộc Thư Viện sớm muộn cũng bị chúng ta đấu vượt qua, khi đó, Bạch Lộc Thư Viện chỉ sợ tại không cách nào tại Trung Thổ Thần Châu dừng chân, mà các loại đối đãi chúng ta pháp phái cùng các ngươi nho phái đấy, cũng chỉ có diệt vong.”

“Những năm gần đây này, ta nho phái một mực tại nhường nhịn, là ngươi pháp phái càng ngày càng được một tấc lại muốn tiến một thước!” Tô Sĩ Hà trầm giọng nói.

Lý Lão Quải khoát tay áo, nói: “Ai đúng ai sai, một điểm ý nghĩa đều không có. Ta chỉ muốn nói, nếu như hai chúng ta phái tiếp tục ở đây dạng đấu xuống dưới, cũng chỉ có lưỡng bại câu thương.”

“Ngươi đến tột cùng muốn nói cái gì!” Tô Sĩ Hà chau mày... Mà bắt đầu.

Lý Lão Quải hít sâu một hơi, ánh mắt của hắn quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Đã đạo bất đồng, vậy tại sao còn phải cùng một chỗ tạo thành Nhất cái dị dạng cái gọi là ‘Bạch Lộc Thư Viện’ ? Ta pháp trong phái bộ đã nhất trí quyết định, quyết định cùng các ngươi pháp phái ở riêng, về sau các ngươi đi các ngươi Dương quan đạo, chúng ta đi chúng ta cầu độc mộc!”

Lý Lão Quải thanh âm rơi xuống, lúc này, xa xa hơn mười đạo cột sáng phóng lên trời, đón lấy hơn mười người xuất hiện ở Lý Lão Quải sau lưng.

Toàn bộ là cao cấp Thánh giả!

“Ở riêng!” Lý Lão Quải nhìn thẳng Tô Sĩ Hà nói.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1089: Vũ bảng hai mươi mốt, Phong Khinh Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở riêng!

Nghe được Lý Lão Quải lời mà nói..., trong tràng một mảnh xôn xao!

Bạch Lộc Thư Viện sở dĩ hay là kim cương giai thế lực, là vì pháp phái cùng nho phái tuy nhiên nội chiến, nhưng là nếu như gặp được kẻ thù bên ngoài lúc, hai phái hay là sẽ liên thủ. Cũng chính là bởi vì như thế, bởi vậy, Bạch Lộc Thư Viện hay là Bạch Lộc Thư Viện, nó hay là kim cương giai thế lực.

Bất kể là pháp phái hay là nho phái, cũng đều minh bạch đạo lý này, bởi vậy, tuy nhiên hai phái thường xuyên giận dỗi, nhưng cũng sẽ không làm cho không cách nào thu thập.

Đại cục làm trọng!

Hơn một nghìn năm đến nay, tựu tính ra hiện tại đại mâu thuẫn, nhưng là tại dùng cái này trụ cột điều kiện tiên quyết, Bạch Lộc Thư Viện đều không đến mức náo phân liệt.

Nhưng là hiện tại, pháp phái lại muốn đưa ra ở riêng!

Ở riêng, cũng tựu ngoài ý muốn lấy, từng đã là Trung Thổ Thần Châu thứ nhất viện, sắp thành là lịch sử.

“Bạch Lộc Thư Viện... Thế gian tại không Bạch Lộc Thư Viện rồi...”

Xem lễ trên đài, Hàn Dũ khẽ lắc đầu. Một khi ở riêng, Bạch Lộc Thư Viện tựu cũng không tại lúc trước Bạch Lộc Thư Viện, thậm chí gây chuyện không tốt, còn có thể té bạch kim giai thế lực.

Một bên, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn đi đến một bên, xếp bằng ở đấy, bắt đầu chữa thương.

Đây là Bạch Lộc Thư Viện sự tình, hắn không có tư cách nhúng tay, cũng không muốn nhúng tay.

Xa xa, Tô Sĩ Hà nhìn xem Lý Lão Quải hồi lâu, cuối cùng khẽ lắc đầu, nói: “Kỳ thật, ta nho phái cũng sớm đã đoán được ngày hôm nay sẽ tới ra, chỉ là không nghĩ tới các ngươi vào hôm nay tựu nói ra rồi. Ngươi đã dám đưa ra ở riêng, có lẽ ngươi pháp phái những cái... Kia lão tổ đã đáp ứng, hoặc hứa chấp nhận chuyện này. Cho nên, việc này, đã thành kết cục đã định!”

Nói đến đây, Tô Sĩ Hà trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, nói: “Ta nho phái vô năng, cuối cùng không có thể ngăn cản thư viện phân liệt, thẹn với Tiêu viện trưởng ah!”

“Nên đến cuối cùng là muốn tới đấy!”

Đúng lúc này, một gã áo bào trắng lão giả đột nhiên xuất hiện ở trong tràng. Áo bào trắng lão giả trên mặt che kín nếp nhăn, già nua đáng sợ, mà lại mang theo bệnh trạng tái nhợt, phảng phất được cái gì quái bệnh.

“Tiêu sư!”

Nhìn thấy áo bào trắng lão giả, Tô Sĩ Hà vội vàng nghênh đón, nói: "Ngài như thế nào đi ra?"

"Đều muốn ở riêng rồi, ta còn có thể tiếp tục co đầu rút cổ bắt đầu sao?"

Áo bào trắng lão giả khoát tay áo, sau đó ánh mắt nhìn hướng một bên bàn ngồi dưới đất Dương Diệp, nói: "Ngươi tựu là Dương Diệp?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Tiền bối là?"

"Lão phu Tiêu Biệt Ly, Bạch Lộc Thư Viện trên danh nghĩa viện trưởng!" Áo bào trắng lão giả mỉm cười, nói: "Ngươi rất không tồi."

Nói xong, Tiêu Biệt Ly quay người nhìn về phía Lý Lão Quải, nói: "Đã muốn ở riêng, vậy thì nói nói cái nhà này phải như thế nào phân a."

"Các ngươi nho phái, ly khai Bạch Lộ giới!" Lý Lão Quải nhạt âm thanh nói.

"Chuyện cười! Dựa vào cái gì!"

Tiêu Biệt Ly còn không nói chuyện, cái kia Tô Sĩ Hà cả giận nói: "Dựa vào cái gì không phải các ngươi pháp phái ly khai Bạch Lộ giới? Những năm gần đây này, ta nho phái ngươi pháp phái khắp nơi nhường nhịn, đây là vì rồi đại cục, ngươi đừng tưởng rằng là ta nho phái sợ ngươi pháp phái."

"Đúng đấy, dựa vào cái gì ta nho phái ly khai Bạch Lộ giới? Dựa vào cái gì? Bọn hắn pháp phái người, lão tử đã sớm xem không sướng rồi, đáng lo tựu tranh tài một trận chiến!"

"Cái này pháp phái quả nhiên là dụng tâm ngoan độc ah, vậy mà muốn ta nho phái đuổi ra Bạch Lộ giới, không có Bạch Lộ giới làm làm căn cơ, ta nho phái chẳng phải là liền một cái bạch kim giai thế lực đều không bằng?"

"Đệ tử chờ lệnh cùng pháp phái quyết nhất tử chiến!"

"Đệ tử chờ lệnh..."

Trong tràng, vô số nho phái đệ tử thanh âm vang lên. Bạch Lộ giới là nhà của bọn hắn, cái này pháp phái muốn đưa bọn chúng đuổi đi ra, bọn hắn làm sao có thể đáp ứng?

Tiêu Biệt Ly thản nhiên nhìn liếc Lý Lão Quải, nói: "Ngươi cũng thấy đấy."

Lý Lão Quải nhẹ cười cười, nói: “Ngươi nho phái không muốn rời đi Bạch Lộ giới, mà ta pháp phái cũng không muốn ly khai Bạch Lộ giới. Nếu như chúng ta song phương giao chiến, cái kia cuối cùng tựu tính toán thắng, cũng là thắng thảm, hơn nữa Bạch Lộ giới chỉ sợ cũng phải phá thành mảnh nhỏ. Cho nên, ta có một đề nghị, đó chính là chúng ta song phương tỷ thí một chút? Người nào thắng, ai ở lại Bạch Lộ giới, ai thua rồi, ai ly khai Bạch Lộ giới! Như thế nào?”

Tiêu Biệt Ly nhìn xem Lý Quải Lão hồi lâu, sau đó nói: “Không nên đi đến nước này?”

T R uyện Của Tui chấm
Net Lý Lão Quải nói: “Tiêu viện trưởng, ngươi nói, chúng ta không đi đến một bước này, còn có thể đi một bước kia? Tiếp tục như vậy xuống dưới, đối với ngươi nho phái cùng ta pháp phái đều không có lợi, bởi vì mọi người cùng một chỗ, sớm muộn có một ngày sẽ phát sinh không cách nào điều tiết mâu thuẫn, khi đó, khả năng nho phái cùng pháp phái đều muốn không còn tồn tại. Cùng chia đều gia, đối với ngươi nho phái cùng ta pháp phái đều tốt!”

Tiêu Biệt Ly trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài, nói: “Cũng thế, cường hành cùng một chỗ, luôn luôn một ngày sẽ như cùng núi lửa bộc phát. Ngươi nói tỷ thí, là chúng ta những lão gia hỏa này nhiều lần: So so, hay là những... Này tiểu nhân?”

“Thư viện là tương lai những tiểu tử này đấy, cho nên, tự nhiên là do chính bọn hắn đến quyết định bọn hắn tương lai của mình!” Lý Lão Quải nhạt âm thanh nói.

Tiêu Biệt Ly nhẹ cười cười, nói: “Tỷ thí, tự nhiên không có vấn đề đấy. Chỉ là, ngươi pháp phái tác phong, ta nho phái thật sự không dám lấy lòng. Ta cũng không muốn đợi tí nữa cùng các ngươi cãi cọ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi sợ ta pháp phái chơi xấu, ta pháp phái đồng dạng sợ ngươi nho phái chơi xấu. Đã chúng ta song phương đều không tin đảm nhiệm song phương, cái này dạng OK? Ngươi nho phái tất cả mọi người cùng ta pháp phái tất cả mọi người thể dùng linh hồn thề, ai như chơi xấu, ngày sau chắc chắn thần hồn câu diệt, như thế nào?”

Linh hồn thề!

Nghe được Lý Lão Quải lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đều là biến đổi, đặc biệt là nho phái bọn người. Linh hồn thề, là thuộc về một loại phi thường ước hẹn bó lực Lời Thề. Vi phạm với

Lời Thề, ngày sau có thể hay không thần hồn câu diệt không nhất định, nhưng lại tuyệt đối sẽ sinh sôi Tâm Ma. Bình thường cũng may, mà một khi tại xung kích Thánh giả thời điểm có tâm ma, đặc biệt là vi phạm với dùng linh hồn thề Lời Thề mà sinh sôi Tâm Ma, đây tuyệt đối là thập tử vô sinh!

Mà đã trở thành thánh cái kia chút ít cường giả muốn so với cái kia còn không có thành thánh người càng thêm sợ hãi cái này linh hồn Lời Thề, bởi vì bọn hắn phi thường tinh tường Tâm Ma đáng sợ, nó sẽ như cùng Ác Mộng đồng dạng, không giây phút nào quấn quít lấy ngươi.

Cho nên, cơ hồ không có người sẽ đơn giản đi dùng linh hồn đến thề!

Tô Sĩ Hà đi đến Tiêu Biệt Ly bên cạnh, huyền khí truyền âm, “Tiêu sư, việc này có chút quỷ dị, cần cẩn thận!”

Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Lý Lão Quải, nói: “Xem ra, ngươi pháp phái là tin tưởng mười phần!”

"Một ván định thắng bại! Người thắng, ở lại Bạch Lộ giới, người thua, ly khai Bạch Lộ giới, hơn nữa không được tại dùng Bạch Lộc Thư Viện danh hào!" Lý Lão Quải nhạt âm thanh nói: "Tiêu viện trưởng, so hay là không thể so với, cho câu nói a.

“So! Theo chân bọn họ so! Chúng ta có Phong học trưởng, tại sao phải sợ bọn hắn làm cái gì!”

“Đúng đấy, Phong học trưởng một người, cũng đủ để thiêu bọn hắn pháp phái toàn bộ, Tiêu viện trưởng, theo chân bọn họ so, là thời điểm giáo huấn một chút bọn hắn pháp phái những... Này cuồng vọng gia hỏa rồi!”

“...”

“Cái này Phong học trưởng là ai?”

Một bên, Dương Diệp hỏi cái kia chẳng biết lúc nào đi vào bên cạnh hắn Phương Vân.

Nghe vậy, Phương Vân trong mắt hiện lên một vòng cuồng nhiệt cùng sùng bái, “Ta Bạch Lộc Thư Viện một đời tuổi trẻ Tối Cường Giả, đồng thời, hắn càng là tại vũ bảng thượng bài danh hai mươi mốt, đây là một năm trước chiến tích, hắn hiện tại, có lẽ có thể tiến hai mươi rồi. Ở trước mặt hắn, pháp phái một đời tuổi trẻ đều là cặn bã cặn bã!”

Hai mươi mốt...

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không biết vũ bảng thượng những người kia đến tột cùng có nhiều yêu nghiệt, bất quá trước kia cái kia Quân Hoa Lạc thực lực ngược lại là rất tốt, nếu như An Nam Tĩnh không phải thả ra rồi tuyệt chiêu, chỉ sợ đều không làm gì được đối phương. Mà cái kia Quân Hoa Lạc mới sắp xếp ba mươi chín, có thể tưởng tượng, thứ hạng này hai mươi mốt là kinh khủng cỡ nào!

Chỉ là lại để cho Dương Diệp khó hiểu chính là, cái này pháp phái đã biết đạo nho phái bên này có mạnh như vậy tồn tại, vậy tại sao còn phải đưa ra loại này tỷ thí?

Cái này Lý Lão Quải tuy nhiên vô sỉ đi một tí, nhưng cũng không ngốc ah!

Có âm mưu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lý Lão Quải cùng pháp phái bọn người, cái này pháp phái tuyệt đối với có âm mưu.

Tiêu Biệt Ly cùng Tô Sĩ Hà nhướng mày lên, hai người bọn họ cũng không ngốc, pháp phái đột nhiên làm khó dễ, lại biết rõ nho phái có siêu cấp yêu nghiệt dưới tình huống còn đưa ra loại này tỷ thí, dùng đầu ngón chân muốn cũng biết đối phương khẳng định có âm mưu!

“So hay là không thể so với?” Lý Lão Quải lại nói: “Nếu như các ngươi không thể so với, chúng ta đây hai phái cũng chỉ có chính thức tranh tài một hồi rồi!”

Toàn diện khai chiến!

Tiêu Biệt Ly sắc mặt trầm xuống, hồi lâu, hắn nói: “Đã ngươi pháp phái nếu so với, vậy thì so a. Một ván định thắng bại!”

Lý Lão Quải khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Đã như vậy, cái kia mọi người hiện tại mà bắt đầu thề a. Ta tới trước, ta dùng linh hồn thề, nếu như đợi tí nữa trận đấu chấm dứt, ta không tuân thủ trận đấu kết quả, ta Lý Lão Quải ngày sau chắc chắn thần hồn câu diệt, trọn đời không được Luân Hồi.” Phát xong thề, Lý Lão Quải nhìn về phía Tiêu Biệt Ly bọn người, nói: “Nên các ngươi rồi!”

Tiêu Biệt Ly cùng Tô Sĩ Hà trầm ngâm một lát, sau đó cũng bắt đầu thề.

Cứ như vậy, trong tràng sở hữu tất cả pháp phái cùng nho phái người cũng bắt đầu dùng linh hồn thề.

“Này, cái này Bạch Lộc Thư Viện nội đấu đã bắt đầu. Chúng ta làm sao bây giờ?” Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần trầm giọng nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Xem trước một chút a. Hiện tại chúng ta vô luận như thế nào cũng là không thể nào ly khai đấy, hiện tại ly khai, vừa vặn cho cái kia lão cẩu lấy cớ xuất thủ đối phó chúng ta.”

Hư Vô Thần nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng muốn nhìn một chút cái này pháp phái đến tột cùng đang giở trò quỷ gì!”

15' về sau, tất cả mọi người thề hoàn tất.

“Hiện tại bắt đầu?” Lý Quải Lão nói.

“Ta nho phái muốn phái người, ngươi có lẽ đã rõ ràng. Mà ngươi như thế tự tin, có lẽ đối với chính mình muốn phái ra người phi thường có lòng tin, ra, cho ta xem xem, ngươi pháp phái lại xảy ra điều gì thiên tài!” Tiêu Biệt Ly nói.

“Ha ha... Đã nghe chưa? Đã Tiêu viện trưởng muốn gặp ngươi, cái kia còn không ra?” Lý Quải Lão tiếng cười to ở giữa sân vang lên.

Lý Quải Lão thanh âm rơi xuống, một đạo thanh mang tự phía chân trời đánh úp lại, rất nhanh, một gã cầm trong tay màu xanh ngọc tiêu thanh sam nam tử xuất hiện ở trong tràng.

“Phong Khinh Ý!”

Nhìn thấy người này nam tử, nho phái tất cả mọi người sửng sốt.

Sau một khắc, nho phái tất cả mọi người sắc mặt đều cực kỳ khó nhìn lại!

Thanh sam nam tử hai mắt khép hờ, nói: “Nho phái, trừ Tiêu viện trưởng bên ngoài, mặc kệ người phương nào đều có thể ra, không hạn nhân số!”

..

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1090: Trợn to mắt chó của ngươi nhìn xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trừ Tiêu viện trưởng bên ngoài... Bất luận kẻ nào...

Nói cách khác, mà ngay cả Tô Sĩ Hà cũng có thể lên!

Cuồng!

Phi thường cuồng!

Đây là Dương Diệp cùng Hư Vô Thần lúc này nghĩ cách.

Dương Diệp ánh mắt lại lần nữa rơi vào cái kia Phong Khinh Ý trên người, Phong Khinh Ý nhìn về phía trên chỉ có hơn hai mươi tuổi, một bộ thanh sam, tóc dài bị Nhất căn tóc xanh buộc lên xâu ở sau ót, tựa như đuôi ngựa. Tay trái thả lỏng phía sau, tay phải tắc thì cầm Nhất căn màu xanh ngọc tiêu, toàn bộ người toàn thân lộ ra nhàn nhạt dáng vẻ thư sinh tức.

Bất phàm!

Đây là Dương Diệp cảm giác, trước mắt nam tử này bất phàm, ít nhất so với kia lâu ngàn tiêu muốn cao hơn nhiều cái cấp bậc!

Lúc này, trong tràng nho phái bên này đã tạc mở nồi.

“Làm sao có thể... Phong học trưởng làm sao có thể giúp nho phái, làm sao có thể, nhất định là pháp phái buộc hắn đấy, nhất định là như vậy đấy! Pháp phái, các ngươi vô sỉ!”

“Âm mưu, đây hết thảy đều là pháp phái âm mưu, Phong học trưởng nhất định là bị bọn hắn áp chế rồi. Phong học trưởng, ngươi nói có đúng hay không, ngươi có phải hay không bị pháp phái đám này hèn hạ người vô sỉ cấp cho mình cầm rồi hả? Ngươi nói ah!”

“Phong học trưởng, Tiêu viện trưởng ở chỗ này, mặc kệ ngươi có cái gì nỗi khổ tâm, ngươi nói ra ra, Tiêu viện trưởng nhất định sẽ cho ngươi giải quyết đấy!”

“...”

“Vì cái gì?”

Tiêu Biệt Ly gắt gao nhìn xem Phong Khinh Ý, lại nói: “Vì cái gì?”

Phong Khinh Ý mở hai mắt ra, nhìn thẳng Tiêu Biệt Ly, nói: “Một người làm việc, tất nhiên có lý do của hắn cùng nguyên nhân, ta tự nhiên cũng có, chỉ là cái này đã không có ý nghĩa gì rồi.”

“Khinh Ý, ta nho phái còn có từng bạc đãi qua ngươi? Có từng thực xin lỗi qua ngươi?” Tô Sĩ Hà trầm giọng nói.

Phong Khinh Ý khẽ lắc đầu, “Không có nho phái tụ tập cả phái tài nguyên bồi dưỡng ta, khó có ta hôm nay thành tựu!”

“Vậy ngươi vì sao phải làm như vậy?” Tô Sĩ Hà giận dữ hét: “Ngươi cũng biết, chúng ta nho phái một khi ly khai Bạch Lộ giới, kết cục đem sẽ như thế nào? Chúng ta một khi ly khai Bạch Lộ giới, liền cư trú chi địa đều chưa, từ đó về sau, ta nho phái sắp thành là chó nhà có tang, ngươi, ngươi cũng đã biết?”

Phong Khinh Ý nhẹ gật đầu, nói: “Biết rõ!”

“Vậy ngươi vì sao còn muốn làm như vậy?”

Tô Sĩ Hà chỉ vào xa xa nho phái những học sinh kia, cơ hồ chỉ dùng rống đấy, “Bọn hắn mời ngươi như thần, ta cùng Tiêu viện trưởng huống chi đem ngươi cho rằng là hạ nhiệm viện trưởng đến bồi dưỡng, ngươi vì sao phải như vậy đối đãi với chúng ta?”

“Chim khôn biết chọn cây mà đậu!”

Lúc này, Lý Lão Quải đột nhiên cười nói: “Đơn giản cho rằng đi theo ngươi nho phái không có tiền đồ, bởi vậy ngược lại đi theo ta pháp phái, điều này chẳng lẽ có sai sao? Tiêu viện trưởng, những năm gần đây này, các ngươi nho phái làm việc không quả quyết, không chỉ lại để cho chúng ta xem thường, mà ngay cả Trung Thổ Thần Châu thế lực khác cũng xem thường. Bạch Lộc Thư Viện tại trong tay các ngươi, sớm muộn cũng bị các ngươi bị phá huỷ. Đơn giản đi theo ta pháp phái, đây là cử chỉ sáng suốt, bởi vì chỉ có ta pháp phái mới có thể lại để cho Bạch Lộc Thư Viện tái hiện năm đó huy hoàng!”

“Thả ngươi chó má!”

Tô Sĩ Hà phẫn nộ quát: “Lý Lão Quải, Khinh Ý đích thị là bị ngươi pháp phái uy hiếp. Bằng không thì, dùng tính cách của hắn, hắn căn bản sẽ không làm bán đứng thư viện sự tình.”

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi có thể hỏi hỏi hắn, xem ta pháp phái có uy hiếp hay không hắn!”

Tô Sĩ Hà lạnh lùng nhìn thoáng qua Lý Lão Quải, sau đó nhìn về phía Phong Khinh Ý, nói: “Khinh Ý, ngươi nói, phải hay là không pháp phái người uy hiếp ngươi rồi? Ngươi yên tâm, ta cùng Tiêu viện trưởng sẽ vì ngươi làm chủ. Tựu tính toán ta cùng Tiêu viện trưởng thực lực không đủ, ta nho phái ở trên còn có lão tổ, mặc kệ ngươi có bất kỳ nỗi khổ tâm, chúng ta thậm chí toàn bộ nho phái đều làm cho ngươi Chủ!”

Phong Khinh Ý trầm mặc một lát, sau đó khẽ lắc đầu, nói: “Không có người uy hiếp ta!”

Tô Sĩ Hà lập tức chán nản, đang muốn nói chuyện, Tiêu Biệt Ly nhưng lại ngăn trở hắn. Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Lý Lão Quải, nói: “Không thể không nói, ngươi pháp phái lần này quân cờ cao nhất (*) chiêu. Xem ra, các ngươi vì chuyện lần này, mưu đồ rồi thật lâu. Hôm nay, các ngươi cùng Vân Hải thư viện thi đấu là giả, hướng ta nho phái làm khó dễ mới là thật ah!”

“Ta cảm thấy được, nói nhảm hay là tựu đừng bảo là.” Lý Lão Quải nói: “Ta pháp phái ra chiến người đã đi ra, phía dưới, nên ngươi nho phái ra chiến người rồi!”

Tiêu Biệt Ly hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, toàn bộ nho phái lâm vào một mảnh tĩnh mịch.

Phong Khinh Ý là nho phái một đời tuổi trẻ Tối Cường Giả, cũng là cả Bạch Lộc Thư Viện một đời tuổi trẻ Tối Cường Giả. Từng đã là hắn, dùng lực lượng một người áp toàn bộ pháp phái một đời tuổi trẻ người trì hoãn không được khí. Đồng thời, hắn lại là vũ bảng xếp hạng 23 cường giả. Có thể nói, toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện, ngoại trừ hai vị nửa bước đế giả bên ngoài, không có bất kỳ người có nắm chắc chiến thắng hắn!

Mà ngay cả Tô Sĩ Hà cũng không có một điểm nắm chắc!

Về phần những cái... Kia một đời tuổi trẻ đấy, liền làm đối thủ của hắn tư cách đều chưa!

Ai thượng?

Nho phái một mảnh tĩnh mịch!

Lúc này, Tô Sĩ Hà hướng phía trước đi rồi hai bước, đang muốn nói chuyện, cái kia một bên Lý Lão Quải đột nhiên mỉa mai nói: “Như thế nào, Tô Sĩ Hà, ngươi cái này mặt mo thật sự đừng rồi hả? Ta có thể nhớ rõ, vừa rồi ai còn nói ta không biết xấu hổ kia mà.”

Tô Sĩ Hà bỏ qua Lý Lão Quải, nhìn thẳng cái kia Phong Khinh Ý, nói: “Một năm trước, ngươi cũng đã có thể cùng ta giao thủ, khi đó, ta biết ngay, tại qua không lâu, chỉ sợ ta cũng không làm gì được cho ngươi. Hiện tại, ta rất muốn nhìn một chút, ngươi đến tột cùng phát triển đến rồi loại tình trạng nào.”

“Tô Sĩ Hà, xem ra ngươi thật sự không biết xấu hổ!”

Lý Lão Quải cười lạnh nói: “Đường đường nho phái thủ tịch, lại muốn cùng một gã tuổi trẻ tiểu bối solo, mặt đâu này? Tô Sĩ Hà, mặt của ngươi đâu này?”

Lý Lão Quải trong thanh âm, tràn đầy trả thù khoái ý. Trước kia hắn muốn giết Dương Diệp lúc, cũng không trẻ bị Tô Sĩ Hà mỉa mai chế ngạo, hiện tại, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này mỉa mai Tô Sĩ Hà cơ hội.

Tô Sĩ Hà hai tay nắm chặt, sắc mặt khó coi.

“Tô thủ tịch, ta đến!” Lúc này, Phương Vân đột nhiên đi tới Tô Sĩ Hà bên cạnh, nói: “Ta nho phái tựu tính toán thua, cũng muốn thua thể diện, cũng muốn thua có cốt khí!”

“Đúng, ta nho phái tựu tính toán thua cũng muốn thua có cốt khí, Tô thủ tịch, dùng thân phận của ngươi, sao có thể cùng Nhất cái tiểu bối solo? Để cho ta tới!”

“Để cho ta tới... Ta không dám cam đoan sẽ thắng, nhưng ta dám cam đoan nhất định sẽ không ném chúng ta nho phái mặt!”

“Trước kia một mực tựu muốn hướng Phong học trưởng lãnh giáo một chút, hôm nay cơ hội này tựu lại để cho cho ta đi...”

Trong tràng, vô số nho phái đệ tử xung phong nhận việc, muốn cùng Phong Khinh Ý solo.

“Im miệng!”

Đúng lúc này, Tô Sĩ Hà đột nhiên phẫn nộ quát: “Một trận chiến này, quan hệ không chỉ có là chúng ta nho phái vinh nhục, càng quan hệ đến chúng ta nho phái tương lai, còn có chúng ta Bạch Lộc Thư Viện tương lai. Chúng ta có thể thua sao? Không! Chúng ta không thể thua, càng thua không nổi.”

“Cho nên ngươi tựu không biết xấu hổ?”

Lý Lão Quải cười lạnh nói: “Tô Sĩ Hà, ngươi có thể phải hiểu. Nếu như ngươi thua, cái kia ném cũng không phải cá nhân ngươi mặt, còn ngươi nữa toàn bộ nho phái mặt. Đến lúc đó, ly khai Bạch Lộ giới các ngươi, đem thực sự trở thành chó nhà có tang, cũng sẽ trở thành toàn bộ Trung Thổ Thần Châu trò cười.”

Tô Sĩ Hà đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiêu Ly Biệt nhưng lại đột nhiên lắc đầu, nói: “Sĩ Hà, mọi người nói không sai. Chúng ta nho phái, tựu tính toán thua, cũng muốn thua có cốt khí. Ngươi là trưởng bối, mặc kệ Phong Khinh Ý thực lực của hắn như thế nào, ngươi cùng hắn giao thủ, đều là tại lấy lớn hiếp nhỏ. Hơn nữa, đã nói rồi đấy là vãn bối kiện chiến đấu, ngươi lại có thể nào xuất thủ đâu này?”

“Hay là Tiêu viện trưởng rõ lý!”

Lý Lão Quải cười nói: “Nói thực ra, dùng Khinh Ý thực lực, tại cái này Bạch Lộc Thư Viện bên trong, ngoại trừ ngoài ta ngươi, một đời tuổi trẻ bên trong, còn có một người có thể cùng hắn làm đối thủ.”

“Ngươi nói như vậy, ta ngược lại rất là hiếu kỳ rồi!” Tiêu Biệt Ly nói.

Lý Lão Quải cười hắc hắc, sau đó chỉ một ngón tay xa xa Dương Diệp, nói: “Các ngươi chẳng lẽ quên hắn rồi sao? Lúc trước hắn thế nhưng mà một kiếm chém giết Từ Phạm ah! Từ Phạm là ai? Đây chính là ta pháp phái thủ tịch, thực lực không kém Tô Sĩ Hà ah. Các ngươi lại để cho hắn đến tỷ thí, nói không chừng hắn thật có thể có thắng đây này!” Nói xong lời cuối cùng, Lý Lão Quải trong mắt đã tràn đầy dữ tợn sắc.

Nghe được Lý Lão Quải lời mà nói..., ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi Dương Diệp.

Dương Diệp nhưng lại sắc mặt trầm xuống, bởi vì cái này Lý Lão Quải rõ ràng cho thấy muốn mượn đao giết người. Hiện tại hắn cùng pháp phái ở giữa tỷ thí đã chấm dứt, pháp phái muốn một mình giết hắn, tựu được đối mặt toàn bộ nho phái, đây nhất định không dễ dàng. Nhưng là nếu như hắn lại đi ra tỷ thí, vậy bọn họ có thể mượn cái này gọi là Phong Khinh Ý nam tử giết hắn đi!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Lý Lão Quải, mà đối phương lúc này cũng đang nhìn hắn, tại đối phương trong mắt, sát ý không chút nào thêm che dấu!

Cái này lão cẩu vong ta chi tâm bất tử ah!

Dương Diệp sắc mặt cũng là âm trầm lên.

Nho phái bọn người chứng kiến Dương Diệp, bọn hắn con mắt lập tức phát sáng lên, trước kia Dương Diệp một kiếm chém giết cái kia Từ Phạm tràng cảnh bọn hắn cũng không quên. Cái kia Từ Phạm thực lực cùng Tô Sĩ Hà không sai biệt lắm, nói cách khác, cái này Dương Diệp thực lực đã đã vượt qua Tô Sĩ Hà. Lại để cho hắn cùng với Phong Khinh Ý giao thủ, nói không chừng có cơ hội...

“Không được!”

Lúc này, Tiêu Biệt Ly đột nhiên trầm giọng nói: “Dương Diệp sẽ không cùng Phong Khinh Ý tỷ thí!” Nho phái đã không có Phong Khinh Ý, không thể tại không có Dương Diệp, có thể nói, Dương Diệp tựu là tương lai nho phái trụ cột. Cái này Lý Lão Quải không chỉ muốn giết Dương Diệp báo thù, càng hướng gãy đi nho phái tương lai!

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, hắn không có để ý Tiêu Biệt Ly, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi Vân Hải thư viện ngày sau có thể hay không bình an vô sự, chủ yếu xem nho phái. Mà nếu như lần này nho phái thua, cái kia nho phái sẽ phải trở thành chó nhà có tang rồi. Khi đó, nho phái mình cũng giữ không được, còn có năng lực bảo hộ Vân Hải thư viện? So hay là không thể so với, ngươi cần phải rõ ràng!”

Uy hiếp!

Cầm Vân Hải thư viện uy hiếp!

Tiêu Biệt Ly đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, nói: “Tiêu viện trưởng, xem ra, cuộc tỷ thí này ta không tham gia còn không được rồi!”

“Dương Diệp, ngươi yên tâm, chỉ cần ta nho phái vẫn còn một ngày, tựu cũng không lại để cho người đối với Vân Hải thư viện xuất thủ!” Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói.

“Khi đó, các ngươi bản thân cũng khó khăn bảo vệ!” Lý Lão Quải âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Lý Lão Quải, cười nói: “Ngươi nói nhiều như vậy, đơn giản tựu là hi vọng ta cùng hắn tỷ thí, sau đó lại để cho hắn hiện tại sẽ giết ta, đúng không?”

“Là thì như thế nào?” Lý Lão Quải âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp trên mặt đột nhiên hiện lên một vòng lệ khí, hắn chỉ vào cái kia Phong Khinh Ý, âm thanh hung dữ nói: “Trợn to mắt chó của ngươi nhìn xem, nhìn xem hắn có thể hay không giết ta!”

Nói xong, hắn bàn tay lớn một ngón tay, chỉ vào xa xa Phong Khinh Ý, nói: “Đến chiến!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1091: Ngự Linh độ ách điều

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Lộc Thư Viện nho phái cùng pháp phái sự tình, Dương Diệp vốn không muốn đúc kết, bởi vì bây giờ nói đến cùng, hắn hay là một ngoại nhân. Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này Lý Lão Quải vậy mà cầm Vân Hải thư viện đến uy hiếp hắn.

Đứng ra, không phải xúc động, mà là vì Lý Lão Quải lời nói lại để cho hắn ý thức được một điểm, cái kia chính là nho phái nếu quả thật bị đuổi ra khỏi Bạch Lộ giới, khi đó nho phái, thật sự có năng lực đi chú ý Vân Hải thư viện?

Không, như Lý Lão Quải nói, khi đó nho phái, khẳng định bản thân cũng khó khăn bảo vệ!

Nếu như nho phái còn có người, hắn không sẽ ra ngoài, nhưng là lúc này nho phái một đời tuổi trẻ rõ ràng đã không người có thể chiến rồi.

Vân Hải thư viện cùng nho phái bây giờ là nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn!

Nhìn thấy Dương Diệp đứng ra, một bên Tô Sĩ Hà biến sắc, chính muốn ngăn cản Dương Diệp, lúc này, một bên Lý Lão Quải nhưng lại ha ha cười nói: “Tốt, Dương Diệp, ngươi có gan, ha ha” cười, hắn tay phải vung lên, một tòa mới luận võ đài xuất hiện ở xa xa trong sân rộng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Bắt đầu đi?”

Phong Khinh Ý nhìn thoáng qua Dương Diệp, thân hình khẽ run lên, xuất hiện ở trên đài tỷ võ.

Dương Diệp đang muốn đi lên, lúc này, Tiêu Biệt Ly đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, nói: “Ngươi cũng biết thực lực của hắn?”

“Không biết!” Dương Diệp nói. Hắn ngược lại là chưa nói giả, hắn biết rõ cái này gọi là Phong Khinh Ý nam tử khẳng định rất cường, nhưng đến cùng cường đến loại trình độ nào, hắn nhưng lại tuyệt không tinh tường.

“Rất cường!” Tiêu Biệt Ly nhìn thẳng Dương Diệp.

Có thể làm cho một vị nửa bước đế giả nói ra loại lời này, cái này đã đủ để chứng minh cái kia Phong Khinh Ý thực lực là kinh khủng cở nào rồi!

Dương Diệp nhìn thẳng Tiêu Biệt Ly, nói: “Nếu có người so với ta thích hợp hơn, ta nguyện ý nhượng xuất cơ hội này.”

Tiêu Biệt Ly nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Mặc kệ kết quả như thế nào, ta đáp ứng ngươi, Vân Hải thư viện sự tình tựu là ta Tiêu Biệt Ly sự tình, chỉ cần có người không sợ một vị nửa đế điên cuồng trả thù, cho dù có thể đối phó Vân Hải thư viện!”

Lời này, hiển nhiên là nhằm vào pháp phái nói.

Một bên, Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nhưng lại không nói gì.

“Đa tạ!” Dương Diệp nói. Có một vị nửa đế tại, mặc kệ người phương nào muốn động Vân Hải thư viện, đều muốn nghĩ kĩ rồi.

Dương Diệp không nói chuyện, thân hình khẽ động, xuất hiện ở cái kia trên đài tỷ võ. Hắn mới xuất hiện, cái kia Lý Lão Quải tựu song tay khẽ vẫy, Dương Diệp cùng cái kia Phong Khinh Ý hãy tiến vào rồi hư không bên trong chiến trường.

“Ra tay đi!”

Phong Khinh Ý tay trái thả lỏng phía sau, nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Man Thần kiếm xuất hiện trong tay, sau một khắc, hắn ‘Xùy~~’ một tiếng hóa thành Nhất đạo bóng đen biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Phong Khinh Ý đỉnh đầu.

Dương Diệp song tay nắm lấy Man Thần kiếm mạnh mà bổ một phát!

Ngay tại Man Thần kiếm muốn tới đến Phong Khinh Ý đỉnh đầu lúc, Nhất căn màu xanh ngọc Tiêu chỉa vào Dương Diệp trong tay Man

Thần kiếm trên mũi kiếm.

Phanh!

Man Thần kiếm kịch liệt run lên, Man Thần kiếm cùng ngọc tiêu chạm vào nhau chỗ không gian càng là trực tiếp rạn nứt ra. Yên lặng một cái chớp mắt, nắm ngọc tiêu Phong Khinh Ý tay phải có chút xoay tròn.

Keng!

Nương theo lấy một đạo thanh thúy tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người bị đẩy lui gần trăm trượng. Mà trong tay hắn, Man Thần kiếm đang run, mà lại hắn thượng đã xuất hiện rất nhiều vết rạn.

“Lực lượng không tệ, đối với lực lượng khống chế cũng còn có thể, thực lực của ngươi, đã có thể vào vũ bảng!” Phong Khinh Ý nói.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Man Thần kiếm, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn đem Man Thần kiếm thu vào, nói: “Ra, cho ta xem xem vũ bảng thượng bài danh hai mươi mốt người đến tột cùng mạnh bao nhiêu!”

Oanh!

đọc t ruyện với http://tru y encuatui.net/

Một cỗ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, đón lấy, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở trong tay hắn. Sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ nhân hóa làm một đạo huyết sắc kiếm quang hướng phía cái kia Phong Khinh Ý bắn mạnh tới.

Nhìn xem đạo kia huyết sắc kiếm quang, Phong Khinh Ý trầm ngâm một cái chớp mắt, sau một khắc, cả người hắn hóa thành một đạo thanh mang mãnh liệt bắn mà ra, cùng đạo kia huyết sắc kiếm quang hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Toàn bộ hư không kịch liệt run lên, vô số màu xanh khí lãng cùng huyết sắc khí lãng hướng phía bốn Châu Tấn nhanh chóng lan tràn ra, hai cổ kinh khủng năng lượng những nơi đi qua, hư không chiến trường không gian trực tiếp rạn nứt ra, không đến nửa hơi thời gian, mọi người tầm mắt đạt tới hư không chiến trường cũng đã trải rộng vết rạn.

Rất nhanh, ở đằng kia vô tận khí lãng bên trong, xuất hiện ở một cỗ huyết sắc kiếm quang cùng một cỗ ánh sáng màu xanh lẫn nhau giăng khắp nơi lấy. Theo hai cổ năng lượng không ngừng chạm vào nhau, không ngừng cắt, cả phiến hư không chiến trường kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất sau một khắc muốn triệt để nghiền nát giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Không chỉ hư không chiến trường ở trong, mà ngay cả hư không chiến trường bên ngoài cái kia luận võ đài giờ phút này cũng kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động!

Luận võ đài bên ngoài, Lý Lão Quải cùng Tiêu Biệt Ly nhìn nhau, sau đó hai người đồng thời hướng phía trước duỗi ra một tay, trong chốc lát, cái kia nguyên bản rung rung luận võ đài lập tức bình tĩnh lại, cùng lúc đó, cái kia hư không chiến trường nội không gian cũng khôi phục bình tĩnh.

Hư không chiến trường ở trong, mọi người y nguyên có thể nhìn thấy huyết quang cùng ánh sáng màu xanh tung hoành.

Theo hai người giao thủ đến bây giờ, đã đem gần nửa canh giờ! Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể cùng Phong Khinh Ý tranh tài nửa canh giờ!

Hơn nữa Dương Diệp vẫn chỉ là Bán Thánh!

Nho phái bọn người trong mắt đã xuất hiện hưng phấn cùng chờ mong chi sắc, đúng vậy, lúc này bọn hắn thấy được hi vọng. Dương Diệp so với bọn hắn tưởng tượng muốn càng mạnh hơn nữa, cường đến đã có thể cùng Phong Khinh Ý chống lại! Trái lại đấy, pháp phái bọn người tắc thì sắc mặt trầm xuống, đồng dạng, bọn hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp thật không ngờ khủng bố, liền Phong Khinh Ý đều có thể chống lại!

Mặc kệ cái kia Lý Lão Quải sắc mặt lại là phi thường bình tĩnh, tại khóe miệng của hắn, chứa đựng một vòng cười lạnh.

“Cái này Dương Diệp vậy mà có thể cùng Phong Khinh Ý chống lại hơn nữa còn là dùng Bán Thánh thực lực. Chậc chậc”

Xem lễ trên đài, Hàn Dũ trong mắt tràn đầy hứng thú.

Tại hắn cách đó không xa, cái kia Thiên Vũ tông Lâm Nguyệt Âm tắc thì mặt mũi tràn đầy khiếp sợ, nàng biết rõ Dương Diệp rất lợi hại, cũng tự thể nghiệm qua sự lợi hại của hắn, nhưng là nàng thật không ngờ Dương Diệp lại có thể cùng vũ bảng thượng bài danh 23 Phong Khinh Ý chống lại, hơn nữa còn là dùng Bán Thánh thực lực! Có thể nói, dùng Dương Diệp thực lực, đã hoàn toàn có thể có nhập vũ bảng rồi!

Trầm ngâm một lát, nàng quay người nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Vũ Tịch, ngươi thật là vợ hắn?”

Hiểu Vũ Tịch lông mày kẻ đen cau lại, lúc này, Lâm Nguyệt Âm lại nói: “Ngươi có lẽ cũng biết, chính mình trí nhớ mất đi qua, nói cách khác, ngươi trí nhớ trước kia, ngươi khả năng thật là vợ hắn!”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Hiểu Vũ Tịch nói.

Lâm Nguyệt Âm nhạt âm thanh nói: “Vũ Tịch, ngươi nên biết, Mạc Vân Thiên có thể không đơn thuần là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, hắn hay là bốn Đại Thế Giới một trong Mạc gia đệ tử. Ta thừa nhận, cái này Dương Diệp quả thật không tệ, nhưng là, tại không sai thì như thế nào? Bất quá là Nhất cái mãng phu không có bối cảnh tiểu lâu lâu mà thôi. Mạc gia muốn hắn chết, ngươi cảm thấy Bạch Lộc Thư Viện giữ được hắn sao? Nếu là lúc trước không có phân liệt Bạch Lộc Thư Viện, có lẽ có thể, nhưng là lúc này nho phái, ha ha, bọn hắn bản thân đều nhanh khó bảo toàn!”

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt Âm, nói: “Lâm trưởng lão, người phải có tự biết, bằng không thì, khả năng tựu là chết người đi được.”

Nghe vậy, Lâm Nguyệt Âm sắc mặt lập tức âm trầm lên, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, không tại ngôn ngữ.

Hiểu Vũ Tịch cũng không có tại quản Lâm Nguyệt Âm, ánh mắt quăng đến rồi hư không chiến trường nội.

Lúc này, hư không chiến trường ở trong, nàng chỉ có thể nhìn đến huyết quang cùng ánh sáng màu xanh ở trên hư không chiến trường nội không ngừng giăng khắp nơi, bởi vì hai người tốc độ thật sự quá nhanh, nhanh đến nàng đều nhìn không thấy hai người bản thể!

Oanh!

Đúng lúc này, hư không chiến trường nội đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, đón lấy, cái kia huyết quang cùng ánh sáng màu xanh phân biệt hướng về sau nhanh lùi lại rồi mấy trăm trượng. Rất nhanh, mọi người thấy đến rồi Dương Diệp cùng Phong Khinh Ý.

Nhìn thấy hai người, trong tràng pháp phái mọi người lập tức vui vẻ, mà nho phái bọn người tắc thì sắc mặt trầm xuống.

Bởi vì lúc này Dương Diệp trên người vậy mà hiện đầy từng đạo vết máu, những cái... Kia vết máu bên trong máu tươi chính chậm rãi tràn ra, cuối cùng dũng mãnh vào trong tay hắn huyết kiếm bên trong. Mà một bên Phong Khinh Ý nhưng lại hoàn hảo như lúc ban đầu, tuyệt không như trải qua kịch chiến bình thường!

Dương Diệp rơi xuống hạ phong!

Nhìn thấy một màn này, một bên Lâm Nguyệt Âm khóe miệng lập tức nổi lên một vòng cười lạnh, đối với nàng mà nói, Dương Diệp nếu như chết rồi vậy thì càng tốt hơn!

Hư không chiến trường nội.

Dương Diệp trên người sát ý cùng lệ khí chậm rãi tiêu tán, rất nhanh, trong tay hắn huyết kiếm cũng biến mất. Chỉ chốc lát, Dương Diệp khôi phục bình thường. Dương Diệp nhìn về phía xa xa Phong Khinh Ý, trong mắt ngưng trọng vô cùng. Cầm Táng Thiên hắn, tăng thêm hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý vậy mà đều không làm gì được được trước mắt cái này người.

Không chỉ không làm gì được được, ngược lại còn bị áp chế!

Quan trọng nhất là đối phương còn không có có xuất toàn lực!

Lúc này, Phong Khinh Ý ngẩng đầu nhìn hướng hư không, sau nửa ngày, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Thời gian không còn sớm, chúng ta một chiêu quyết thắng thua a, như thế nào?”

“Một chiêu định sinh tử sao?” Dương Diệp nói.

Phong Khinh Ý khẽ lắc đầu, nói: “Ta cảnh giới so ngươi cao, cùng ta giao thủ, coi như ta tại lấy lớn hiếp nhỏ. Như vậy đi, nếu như ngươi có thể tiếp được ta kế tiếp một chiêu mà bất tử, coi như ta thua, như thế nào?”

“Ngươi như vậy tự tin?” Dương Diệp nói.

“Tự tin nguồn gốc từ tại thực lực!” Phong Khinh Ý nói: “Ta có thực lực này, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn xem Phong Khinh Ý sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia đến đây đi, cho ta xem xem, ngươi phải như thế nào một chiêu giây sát ta!”

Phong Khinh Ý khẽ gật đầu, sau đó cầm lấy trong tay ngọc tiêu bắt đầu thổi mà bắt đầu..., rất nhanh, một đoạn mỹ diệu âm nhạc xuất hiện ở trên hư không chiến trường nội.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tiêu Biệt Ly sắc mặt đại biến, nghẹn ngào quát: “Ngự Linh độ ách điều! Dương Diệp coi chừng!”

“Ha ha Ngự Linh độ ách điều ha ha” một bên, Lý Lão Quải điên cuồng phá lên cười, trong tiếng cười, tràn đầy khoái ý.

Bởi vì, Dương Diệp muốn chết rồi!

Hư không chiến trường ở trong, Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, trong chốc lát, trong cơ thể hắn lực lượng như là vỡ đê bình thường hướng hắn nắm đấm hội tụ mà đi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1092: Các ngươi thật là lớn ngu xuẩn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngự Linh độ ách điều!

Luận võ đài bên ngoài, xem lễ trên đài, Hàn Dũ thần sắc cũng ngưng trọng lên. Cái này ‘Ngự Linh độ ách điều’ nhưng hắn là nghe qua đấy, đây là Bạch Lộc Thư Viện người sáng tạo Tiêu Vô Tình năm đó sáng chế Nhất môn Đế cấp huyền kỹ, đây cũng không phải là bình thường Đế cấp, đây là Nhất môn phát triển hình Đế cấp huyền kỹ. Nói cách khác, từ loại nào trình độ đi lên nói, uy lực của nó không có hạn mức cao nhất!

Uy lực của nó có thể đạt tới trình độ nào, hoàn toàn xem người sử dụng năng lực!

Có thể nói, đây là Nhất môn có thể một nửa bước đế giả đều tạo thành uy hiếp huyền kỹ!

Bạch Lộc Thư Viện bọn người hiển nhiên cũng biết cái môn này huyền kỹ, nho phái bọn người sắc mặt đều là vô cùng khó nhìn lại, rất nhiều người thậm chí trong mắt đã xuất hiện tuyệt vọng.

Mà pháp phái bọn người tắc thì thở dài một hơi, bởi vì Phong Khinh

Ý nhận thức thật. Mà rất nghiêm túc Phong Khinh Ý, Dương Diệp như thế nào lại là đối thủ?

Theo Tiêu tiếng vang lên, trong tràng vang lên mỹ diệu động lòng người âm điệu.

Âm điệu lúc ban đầu bằng phẳng, nhưng rất nhanh tựu dồn dập lên, đón lấy, hư không chiến trường nội xuất hiện làm cho người ta sợ hãi vô cùng một màn. Toàn bộ hư không chiến trường không gian vậy mà bắt đầu phá thành mảnh nhỏ.

Luận võ đài bên ngoài, Lý Lão Quải ánh mắt rơi vào Tiêu Biệt Ly trên người, hai tay chậm rãi nắm chặt, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Hư không chiến trường nội.

Cảm thụ được chung quanh những cái... Kia đòi mạng âm điệu, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, hắn thả người nhảy lên, toàn bộ nhân hóa làm một đạo trưởng cầu vồng mãnh liệt bắn mà ra, mà lúc này, trên người hắn phảng phất tại bị đao cắt giống như, từng đạo vết máu một đạo đón lấy một đạo chảy máu tại trên mặt hắn, trên người, không đến nửa hơi, hắn toàn thân tựu tựa như Nhất cái huyết nhân!

“PHÁ...!”

Tại đi vào cái kia Phong Khinh Ý trước mặt mấy trượng lúc, Dương Diệp một tiếng gầm lên, một quyền oanh ra!

Quyền xuất, một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng tự Dương Diệp nắm đấm trong đổ xuống mà ra!

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, toàn bộ hư không chiến trường lập tức nghiền nát, cùng lúc đó, cái kia luận võ đài đã ở trong khoảnh khắc biến thành bột mịn, không chỉ như thế, hai cổ kinh khủng năng lượng từ cái này trên đài tỷ võ mạnh mà khuếch tán ra, những nơi đi qua, toàn bộ mặt đất kể cả không gian đều phá vỡ đi ra.

Vô số người hoảng hốt!

Lúc này, một cái bàn tay khổng lồ ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia hai cổ năng lượng ảnh hưởng còn lại lập tức bị quét qua quét sạch, mà cái kia nghiền nát không gian đã ở Thiên Đạo pháp tắc chữa trị hạ khôi phục bình thường.

Tất cả mọi người hóa đá.

Cái này dĩ nhiên là một gã Bán Thánh cùng một gã Thánh giả tạo ra đến đấy!

Liền hư không chiến trường không gian, hơn nữa còn là hai vị nửa đế gia trì không gian đều chịu không được cái này Dương Diệp cùng Phong Khinh Ý công kích! Phong Khinh Ý thì cũng thôi đi, hắn vốn là tuyệt thế thiên tài, tăng thêm hắn thi triển lại là 'Ngự Linh độ ách điều' loại này khủng bố huyền kỹ, uy lực kia tự nhiên không cần phải nói.

Nhưng là Dương Diệp đâu này? Dương Diệp thi triển vậy là cái gì? Mặc kệ thi triển chính là cái gì, phải biết, hắn chỉ là Bán Thánh!

Bán Thánh mà thôi!

Trong tràng, ánh mắt mọi người đều nhìn về này bị năng lượng Phong bạo bao phủ trong sân rộng. Dương Diệp cùng Phong Khinh Ý ở giữa chiến đấu, thế nhưng mà quan hệ đến hai phái tương lai!

Người nào đi ai lưu?

Rất nhanh, những cái... Kia năng lượng Phong bạo chậm rãi tiêu tán, đón lấy, Dương Diệp cùng Phong Khinh Ý xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

"Tinh Thần Hộ Thể Thuật!"

Trong tràng, có người đột nhiên thất thanh nói. Sở hữu tất cả ánh mắt đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, lúc này, tại Dương Diệp trên người, có một đạo hơi mỏng tinh màu xanh da trời năng lượng vòng bảo hộ, bất quá, lúc này cái này màu xanh da trời năng lượng vòng bảo hộ đã che kín vết rạn, mà lại không trọn vẹn không được đầy đủ!

"Hắn vậy mà đem Tinh Thần Hộ Thể Thuật tu luyện thành công!"

Trong tràng, một mảnh kinh hô.

Tinh Thần Hộ Thể Thuật, cái này tại Bạch Lộc Thư Viện coi như là Nhất môn phi thường nổi danh huyền kỹ, bởi vì nó là Bạch Lộc Thư Viện ít có dựa vào Tinh Thần Chi Lực đến tu luyện huyền kỹ, đương nhiên, quan trọng nhất là cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật biến thái. Cho dù ở có nghị lực người, tại đây Tinh Thần Chi Lực cắn trả trước mặt đều bò xuống.

Cái kia thật không phải là người có thể thừa nhận được đấy!

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại tu luyện thành công!

Tất cả mọi người khiếp sợ đồng thời cũng mang theo hiếu kỳ. Đương nhiên, đúng lúc này không có người sẽ đi quản cái này cái gì Tinh Thần Hộ Thể Thuật. Mọi người chỉ quan tâm, ván này, đến tột cùng ai thua ai thắng rồi.

Theo mặt ngoài đến xem, tựa hồ là cái kia Phong Khinh Ý mạnh hơn một bậc, bởi vì Dương Diệp tương đối so sánh chật vật một ít, tại Dương Diệp toàn thân, đều hiện đầy vết máu, lúc này Dương Diệp, thoạt nhìn hơi có chút khủng bố. Mà cái kia Phong Khinh Ý nhưng lại trước sau như một hoàn hảo không tổn hao gì, trước sau như một mây trôi nước chảy, trước sau như một thong dong bình tĩnh!

Yên lặng hồi lâu, Phong Khinh Ý đột nhiên nhìn về phía trong tay mình cái kia căn màu xanh ngọc tiêu, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia căn màu xanh ngọc tiêu đột nhiên hóa thành vô số mảnh vỡ tán lạc tại.

Nhìn thấy một màn này, pháp phái bọn người sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Nhìn xem cái kia đầy đất mảnh vỡ, Phong Khinh Ý trong mắt có một tia phức tạp, nói: “Đi theo ta lâu như vậy, không nghĩ tới ngươi hôm nay gãy ở chỗ này.” Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ngươi thật sự là khiến ta kinh nha, không chỉ đem Tinh Thần Hộ Thể Thuật tu luyện thành công, vậy mà còn có thể đem bản thân lực lượng khống chế đến loại trình độ này. Đáng tiếc, ngươi chỉ là Bán Thánh, nếu như ngươi cùng ta bình thường là Thánh giả, một quyền này, ta khả năng tựu tiếp không được!”

Theo Phong Khinh Ý mở miệng nói chuyện, mọi người lần nữa kinh hãi phát hiện, một vòng màu đỏ tươi tự Phong Khinh Ý khóe miệng chậm rãi tràn ra...

Pháp phái bọn người, đặc biệt là cái kia Lý Lão Quải giờ phút này sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Dương Diệp nhìn nhìn trên người mình những cái... Kia vết máu, một lát, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Phong Khinh Ý, nói: “Ngươi cũng khiến ta kinh nha!” Xác thực, thực lực của đối phương hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của hắn. Nếu như không phải hắn tại thời khắc mấu chốt thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, hắn khả năng cũng không phải là bị thương nhẹ đơn giản như vậy.

đọc truyện với http://truyencuatui.net/
Trước kia Phong Khinh Ý thi triển cái gì kia ‘Ngự Linh độ ách điều’ đã có thể phá hắn thân thể rồi. Bất quá lại để cho hắn chính thức kinh ngạc chính là, đối phương vậy mà cứ thế mà kháng trụ rồi hắn giới hạn pháp tắc. Không thể không nói, thực lực của đối phương xác thực rất cường.

Vũ bảng rất khủng bố!

Cái này Phong Khinh Ý bất quá là bài danh thứ hai mươi mốt, cũng đã giống như này thực lực, cái kia xếp hạng hắn phía trước những thiên tài kia, đặc biệt là Top 10 cái kia chút ít yêu nghiệt được là kinh khủng cở nào?

“Ta thua!”

Đúng lúc này, Phong Khinh Ý bình tĩnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

Trong tràng một mảnh xôn xao!

Bất kể là nho phái người hay là pháp phái người, giờ phút này ánh mắt đều làm Phong Khinh Ý trên người.

“Không, ngươi không có thua!”

Lúc này, một bên Lý Lão Quải đột nhiên giận dữ hét: “Ngươi như thế nào thất bại! Hắn Dương Diệp bất quá là Nhất cái tự Thanh Châu đến con sâu cái kiến, ngươi làm sao có thể sẽ thua bởi hắn? Chiến, tiếp tục chiến, giết hắn đi, giết hắn đi ah!”

Dương Diệp nhìn về phía Lý Lão Quải, trong mắt sát ý thoáng hiện, lão nhân này thật sự vong hắn chi tâm bất tử ah. Lạnh lùng nhìn thoáng qua Lý Lão Quải, Dương Diệp nhìn về phía Phong Khinh Ý, nói: “Kỳ thật hắn nói không sai, ngươi cũng không có bại.”

Phong Khinh Ý khẽ lắc đầu, nói: “Ngươi dùng Bán Thánh thực lực cùng ta chiến rồi cái ngang tay, ta đã thua. Mà lại trước kia ta đã nói trước, ngươi nếu có thể tiếp được ta một chiêu kia Ngự Linh độ ách điều, ta tựu nhận thua, ngươi tiếp được rồi, cho nên, ta thua.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Lý Lão Quải, nói: “Lý thủ tịch, năm đó ngươi cứu ta, hơn nữa an bài ta tiến vào nho phái, lại để cho ta đã có hôm nay thành tựu, tình này, ta chưa bao giờ quên qua. Hôm nay, ta giúp ngươi đối phó nho phái, tuy nhiên ta thua, nhưng ta không thẹn với lương tâm, bởi vì ta đã hết lực.”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Tiêu viện trưởng, nho phái chưa bao giờ bạc đãi qua ta, hôm nay ta lại trợ pháp phái Phó nho phái, việc này là ta Phong Khinh Ý làm không mà nói. Sau ngày hôm nay, ta sẽ không đang thi triển tại nho phái sở học hết thảy.”

Nói xong, Phong Khinh Ý ánh mắt quét trong tràng tất cả mọi người liếc, sau đó nói: “Ta Phong Khinh Ý hôm nay tuyên bố, ta rời khỏi Bạch Lộc Thư Viện, từ nay về sau khoảnh khắc, ta không phải là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, sau này Bạch Lộc Thư Viện hết thảy tất cả phân tranh cùng ta không quan hệ, mà ta sau này hết thảy hành vi, cũng cùng thư viện không quan hệ.”

Nói xong, Phong Khinh Ý chân phải nhẹ đạp địa mặt, toàn bộ nhân hóa làm một đạo ánh sáng màu xanh phóng lên trời.

“Ngươi không thể đi!”

Lý Lão Quải gầm lên giận dữ, tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cái cự trảo tê liệt không gian hướng phía cái kia Phong Khinh Ý trảo tới.

Oanh!

Phía chân trời đột nhiên bộc phát ra một đạo ánh sáng màu xanh oanh tại Lý Lão Quải cái con kia cự trảo lên, cự trảo kịch liệt run lên, sau đó rụt trở về, mà lúc này, Phong Khinh Ý đã biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

“Ngu xuẩn ah!”

Trên đài tỷ võ, Hàn Dũ nhịn không được mắng lên, “Bạch Lộc Thư Viện, trong các ngươi đấu, đem mình kiệt xuất nhất đệ tử đều bức cho đi, ngươi, các ngươi thật là lớn ngu xuẩn!”

Nói xong, Hàn Dũ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, bất kể là nho phái hay là pháp phái đều trầm mặc.

Sau nửa ngày, Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Lý Lão Quải, nói: “Nguyên lai Khinh Ý năm đó tiến vào thư viện, hơn nữa gia nhập ta nho phái, tất cả đều là do ngươi một người thao tác. Lý Lão Quải, ngươi ván này bố quả nhiên là sâu ah.” Nói đến đây, Tiêu Biệt Ly thanh âm đột nhiên dữ tợn mà bắt đầu..., “Hôm nay, ngươi hài lòng chưa? À? Ngươi hài lòng chưa?”

Lý Lão Quải hai đấm nắm chặt, sắc mặt âm trầm đáng sợ!

Tiêu Biệt Ly hai mắt khép hờ, hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, nhìn lướt qua trong tràng pháp phái bọn người liếc, nói: “Nên ngừng không ngừng, tất nhiên thụ hắn loạn. Ta nho phái qua nhiều năm như vậy dễ dàng tha thứ, đổi lấy nhưng lại các ngươi nho phái được một tấc lại muốn tiến một thước. Như các ngươi theo như lời, tiếp tục như vậy xuống dưới, Bạch Lộc Thư Viện sớm muộn có một ngày sẽ diệt vong. Đã như vậy, còn không bằng thừa dịp hiện tại giải quyết dứt khoát. Sở hữu tất cả pháp phái người, các ngươi đi thôi!”

Giờ khắc này, pháp phái bọn người sắc mặt lập tức trắng đi.

Chẳng lẽ thật sự phải ly khai Bạch Lộ giới? Chẳng lẽ thật sự muốn trở thành chó nhà có tang?

Tĩnh, trong tràng tĩnh đáng sợ!

“Ngươi cảm thấy bọn hắn có thể hay không ly khai?” Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Lý Lão Quải, sau đó nói: “Lão gia hỏa này vô sỉ vô cùng, khẳng định còn có cái gì xiếc!”

Đúng lúc này, Lý Lão Quải đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Tiêu Biệt Ly, nói: “Nếu như chúng ta không đi đâu này?”

Theo Lý Lão Quải những lời này, trong tràng hào khí lập tức khẩn trương lên, giống như một tòa muốn núi lửa bộc phát giống như kinh ngạc.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1093: Ta xem hắn là muốn chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không đi?”

Tiêu Biệt Ly nhẹ cười cười, sau đó thần sắc lạnh như băng xuống, nói: “Không đi, ta giết ngươi, phải thử một chút sao?”

Trong tràng hào khí lần nữa khẩn trương, bất kể là nho phái hay là pháp phái người đều kéo căng rồi thần kinh.

Lý Lão Quải nhìn xem Tiêu Biệt Ly hồi lâu, cuối cùng hắn nhẹ nhàng cười cười, nói: “Có chơi có chịu, ta pháp phái đã thua, chúng ta tự nhiên sẽ không nuốt lời. Chúng ta đi! Bất quá, tin tưởng ta, sớm muộn có một ngày, chúng ta sẽ ở trở về đấy!”

“Không tiễn!” Tiêu Biệt Ly nhạt âm thanh nói.

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía rồi một bên Dương Diệp, nói: “Dương Diệp đúng không? Tốt, rất tốt. Ta pháp phái hôm nay thanh minh quét rác, càng là bại đè xuống bôi đấy, ngươi không thể bỏ qua công lao ah!”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Vốn ta không muốn đến Bạch Lộc Thư Viện đấy, không có biện pháp, ngươi pháp phái không nên ép ta. Mà vừa rồi ta cũng không muốn đứng ra, ngươi lại bức ta, không có biện pháp, ta chỉ có thể đứng ra. Muốn ta nói, đây hết thảy đều là chính ngươi tại bị coi thường, ngươi không bức ta đi ra, không nên cái gì sự cũng bị mất sao? Ngươi cứ nói đi?”

Lý Lão Quải hai mắt nhắm lại, hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Dương Diệp, ta nhớ kỹ ngươi rồi.”

Nói xong, hắn không hề nói nhảm, quay người nhìn về phía pháp phái bọn người, nói: “Chư vị, lần này tỷ thí là chúng ta thua. Nhưng là, chúng ta còn chưa triệt để thua. Tin tưởng ta, chúng ta cuối cùng có một ngày sẽ một lần nữa về tới đây đoạt lại thuộc tại chúng ta hết thảy. Ngày hôm nay, sẽ không quá lâu, tin tưởng ta!”

“Phàm thì nguyện ý hối cải để làm người mới pháp phái đệ tử, có thể lưu lại!”

Đúng lúc này, Tiêu Biệt Ly thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Bất quá, lưu lại về sau, ngày sau thư viện không tại phân cái gì nho phái pháp phái, đều là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Chỉ cần có thể làm được điểm này, đều có thể lưu lại, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua.”

Nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., trong tràng rất nhiều pháp phái đệ tử lập tức có chút ý động.

Nếu như có thể, ai lại nguyện ý ly khai nhà của mình, đi làm chó nhà có tang đâu này?

“Các ngươi cần phải nghĩ kỹ!”

Lúc này, Lý Lão Quải đột nhiên nói: “Các ngươi nếu là muốn lưu lại, ngày ấy sau tựu không phải là ta pháp phái đệ tử. Ngày khác chúng ta khi trở về, ta sẽ không van xin hộ mặt!”

“Vạn nhất hắn không về được đâu này?”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Lý Lão Quải sắc mặt trầm xuống, quay người lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nhưng lại nhún vai, nói: “Ta chỉ là giả thiết thoáng một phát, ân, các hạ da mặt dầy như vậy, ngày sau muốn trở về, cũng không phải là không được. Dù sao chỉ cần ngươi thiệt tình hối cải, ta muốn, Tiêu viện trưởng nhất định sẽ cho ngươi Nhất cái hối cải để làm người mới cơ hội.”

Cái này Lý Lão Quải nói rõ là giết hắn chi tâm bất tử, hắn cùng với đối phương tầm đó căn bản không có hoà giải khả năng, đã như vậy, hắn không ngại tại năng lực trong phạm vi cho đối phương tìm một chút phiền toái.

Dù sao đối phương hiện tại lại không làm gì được được hắn!

“Tiêu viện trưởng, ta nguyện ý lưu lại!”

Lúc này, một gã pháp phái đệ tử đứng dậy, nói: “Ta không muốn ly khai Bạch Lộc Thư Viện, cũng cam đoan buông trước kia ân oán, còn hi vọng Tiêu viện trưởng bất kể hiềm khích lúc trước!”

“Ta cũng nguyện ý lưu lại!”

“Ta cũng nguyện ý...”

Rất nhanh, gần hơn một ngàn tên pháp phái đệ tử đứng ra, trong đó, còn kể cả đi một tí pháp phái giáo viên cùng với trưởng lão.

Lý Lão Quải thần sắc âm trầm đáng sợ, cái này vốn là hắn trong kế hoạch sự tình, hôm nay lại trở thành người khác đang thi triển.

Một lát sau, trong tràng đã đem gần có 2000 tên pháp phái đệ tử biểu thị nguyện ý lưu lại, bất quá cái này 2000 người cũng chỉ có thể tính toán một số nhỏ, bởi vì toàn bộ pháp phái đệ tử thế nhưng mà tổng cộng có hơn hai vạn.

Lý Lão Quải lạnh lùng nhìn thoáng qua nho phái bọn người, sau đó nói: “Tin tưởng ta, cuối cùng có một ngày, ta pháp phái sẽ một lần nữa đứng ở chỗ này.”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía pháp phái bọn người, nói: “Chúng ta đi!”

Cứ như vậy, tại nho phái bọn người đưa mắt nhìn xuống, vô số pháp phái đệ tử tại Lý Lão Quải dưới sự dẫn dắt đã đi ra Bạch Lộc Thư Viện.

Không có hoan hô, không có thắng lợi. Pháp phái ly khai, cũng ý nghĩa Bạch Lộc Thư Viện từ nay về sau sau thực lực đại giảm, tại không cách nào cùng những cái... Kia chính thức kim cương giai thế lực chống lại.

Đối với Bạch Lộc Thư Viện tương lai, tất cả mọi người mê mang rồi!

“Chư vị!”

Lúc này, Tiêu Biệt Ly thanh âm ở giữa sân vang lên: “Hôm nay đối với chúng ta Bạch Lộc Thư Viện mà nói, không thể nghi ngờ là Nhất cái tai nạn mặt trời. Pháp phái ly khai, để cho chúng ta Bạch Lộc Thư Viện thực lực thoáng một phát rút lại một nửa. Ta được thừa nhận, đến nay về sau, tại sở hữu tất cả kim cương giai trong thế lực, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện chỉ sợ sẽ trở thành là kế cuối tồn tại. Nhưng là...”

Nói đến đây, Tiêu Biệt Ly thanh âm tăng lớn: “Nhưng là, pháp phái ly khai, đối với chúng ta Bạch Lộc Thư Viện mà nói, lại vẫn có thể xem là một cái cơ hội. Bởi vì về sau, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện ở trong, đem chỉ có một thanh âm; Đến nay về sau, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đem so với dĩ vãng bất luận cái gì thời điểm đều muốn đoàn kết! Còn có, pháp phái mặc dù cách mở, nhưng là chúng ta Bạch Lộc Thư Viện căn cơ vẫn còn, chỉ cần chúng ta tất cả mọi người đoàn kết nhất trí, ngày sau tại đây Trung Thổ Thần Châu, ta Bạch Lộc Thư Viện chắc chắn tại tách ra hào quang!”

“Bạch Lộc Thư Viện vạn tuế!”

“Bạch Lộc Thư Viện vạn tuế...”

Trong tràng, vô số Bạch Lộc Thư Viện đệ tử lớn tiếng hô hô lên.

Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên đánh úp lại một đạo bạch quang, bạch quang rơi xuống đất, một gã áo lam lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Nửa đế!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này không phải là Bạch Lộc Thư Viện địch nhân a?

Nhìn thấy người này áo lam lão giả, Tiêu Biệt Ly trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, nói: "Phong huynh, ngươi đến ngược lại là nhanh!"

"Đang chấp hành nhiệm vụ!"

Áo lam lão giả nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng nói: "Đã nhiều năm như vậy, các ngươi đúng là vẫn còn phân ra. Bất quá cũng tốt, đến nay về sau, mọi người các phát triển các đấy, sẽ không tại lẫn nhau bới móc rồi."

"Phong huynh, có thể dàn xếp?" Tiêu Biệt Ly nói.

Áo lam lão giả khẽ lắc đầu, nói: "Ngươi biết rõ quy củ đấy!"

Nghe vậy, Tiêu Biệt Ly thấp giọng thở dài, sau đó thân hình khẽ động đi tới cái kia hư không, đón lấy, song tay khẽ vẫy, trong chốc lát, toàn bộ Bạch Lộ giới đều rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp phát hiện, cái này lòng đất có đồ vật gì đó muốn chui từ dưới đất lên mà ra!

"Hắn đang làm cái gì?" Dương Diệp hỏi bên cạnh Phương Vân.

Phương Vân thấp giọng thở dài, nói: "Tại Trung Thổ Thần Châu, có các loại tuyệt phẩm linh mạch hơn 100 đầu, tất cả mọi người muốn cái này tuyệt phẩm linh mạch, nhưng là là để tránh cho Trung Thổ Thần Châu lâm vào vĩnh viễn tranh đấu cùng giết chóc ở bên trong, mọi người liên hợp lại hợp thành Nhất cái liên hợp minh. Cái này liên hợp minh quy định, chỉ có thượng vũ bảng thế lực, mới có thể có được Nhất đầu tuyệt phẩm linh mạch. Nguyên bản, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện có được ba đầu bên cạnh linh mạch, bởi vì Phong Khinh Ý, còn có cái kia Quân Hoa Lạc, cùng với Mạc Vân Thiên đều là vũ bảng cường giả, mà bây giờ, Phong Khinh Ý ly khai, mà cái kia Mạc Vân Thiên hai người lại là pháp phái đấy, nói cách khác, chúng ta đã không có tư cách vốn có tuyệt phẩm linh mạch rồi!"

"Khó trách nhiều như vậy thế lực tranh nhau cường giả muốn thiên tài!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, hiện tại hắn có chút minh bạch cái kia Võ Tông vì cái gì để ý như vậy An Nam Tĩnh rồi. Ngoại trừ An Nam Tĩnh thiên phú bên ngoài, khẳng định cũng bởi vì dùng An Nam Tĩnh thiên phú cùng tiềm lực, bởi vì dùng An Nam Tĩnh thiên phú cùng tiềm lực, cũng đã tương đương với dự định Nhất đầu linh mạch rồi.

“Vũ bảng, không chỉ là Nhất cái bảng, nó hay là Trung Thổ Thần Châu sở hữu tất cả thế lực mạch máu. Không có tuyệt phẩm linh mạch kim cương giai thế lực, nghiêm khắc mà nói, đã không thể tính toán kim cương giai thế lực rồi. Tựu như là hiện tại Thiên Vũ tông, các nàng tông môn tuy nhiên hay là được xưng kim cương giai thế lực, nhưng là tại chính thức kim cương giai thế lực trong mắt, kỳ thật bọn hắn đã không phải là rồi! Không nó, đơn giản là bọn hắn không có vũ bảng cường giả, không có tuyệt phẩm linh mạch!”

Nói xong lời cuối cùng, Phương Vân trong giọng nói mang theo nồng đậm đắng chát cùng không cam lòng.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, ba đầu gần vạn trượng lớn lên màu trắng Cự Long tự lòng đất bay lên mà lên, lúc này, cái kia áo lam lão giả lấy ra Nhất cái tử kim sắc bát đối với cái kia ba đầu màu trắng Cự Long Nhất chiếu, Nhất đạo kim quang tuôn ra, rất nhanh, cái kia ba đầu màu trắng Cự Long toàn bộ bị hút vào này kim bát nội.

Đem làm ba đầu Bạch Long biến mất lúc, giờ khắc này, toàn bộ Bạch Lộ giới người đều cảm giác được cái gì đó tại biến mất.

Là linh khí!

Linh khí chính đang nhanh chóng biến mất, không đến một hồi, toàn bộ Bạch Lộ giới linh khí tựu so với trước phai nhạt ít nhất mấy chục lần!

“Tại đây linh khí, hiện tại theo chúng ta Thanh Châu không sai biệt lắm!”

Dương Diệp bên cạnh, Hư Vô Thần trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hiện tại cái này Bạch Lộ giới linh khí xác thực cùng Thanh Châu không sai biệt lắm. Ở loại địa phương này tu luyện, không cần phải nói, tất cả mọi người tu hành tốc độ đều muốn hạ thấp.

Nếu như Bạch Lộc Thư Viện không thể mau chóng một lần nữa đạt được linh mạch, dùng không được bao lâu, Bạch Lộc Thư Viện muốn triệt để xuống dốc!

Không trung, áo lam lão giả cất kỹ kim bát, sau đó nhìn về phía cái kia thần sắc tiêu điều Tiêu Biệt Ly, do dự một chút, hắn thấp giọng thở dài, nói: “Tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, áo lam lão giả thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

“Kỳ thật, Dương Diệp có thể thượng vũ bảng đấy!”

Đúng lúc này, trong tràng không biết ai đột nhiên nói một câu. Lập tức, vô số ánh mắt của người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Tiêu Biệt Ly ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt hắn, là một tia hưng phấn cùng sắc mặt vui mừng.

Nhìn xem ánh mắt của mọi người, Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nghĩa bất dung từ!” Vân Hải thư viện cùng Bạch Lộc Thư Viện hiện tại nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn, Bạch Lộc Thư Viện cường đại, đối với hắn cùng Vân Hải thư viện đều mới có lợi.

Nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, trong tràng vô số người lập tức bộc phát ra tiếng hoan hô, Tiêu Biệt Ly cùng cái kia Tô Sĩ Hà trên mặt cũng lập tức lộ ra rồi một vòng dáng tươi cười.

Dương Diệp ánh mắt rơi xuống một bên Hiểu Vũ Tịch trên người, hắn trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó thân hình khẽ động, đi tới cái kia Thiên Vũ tông bọn người trước mặt. Mà lúc này, cái kia Lâm Nguyệt Âm đột nhiên nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Vũ Tịch, tông môn truyền đến tin tức, ba ngày sau Mạc gia đem phái người đến tông môn cầu thân. Tông môn truyền lời, lại để cho chúng ta lập tức trở về.”

“Cầu thân?”

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở đằng kia Lâm Nguyệt Âm trước mặt, nói: “Cầu ai?”

Nhìn thấy Dương Diệp, Lâm Nguyệt Âm biến sắc, vô ý thức hướng về sau lui một bước.

“Ta nói cầu ai!” Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Lâm Nguyệt Âm thân thể mềm mại lập tức khẽ run lên, vội vàng nói: “Đừng, Mạc gia phái người vội tới Mạc Vân Thiên cầu thân, cầu đấy, tự nhiên là Vũ Tịch...”

“Ta xem hắn là muốn chết!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm ở giữa sân vang lên.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1094: Nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Lâm Nguyệt Âm trong lòng có chút khinh thường, Mạc gia là Trung Thổ Thần Châu tứ đại gia tộc một trong, cũng là xưa nhất một trong những gia tộc, hắn nội tình, đừng nói Bạch Lộc Thư Viện, coi như là Võ Tông Ma tông đều so ra kém. Mà Dương Diệp, bất quá là Nhất cái thiên phú hơi tốt một chút người mà thôi. Tại loại này cổ xưa gia tộc trước mặt, Dương Diệp liền cái rắm đều không tính là!

Đương nhiên, nàng sẽ không ngốc đến nói ra. Nàng ước gì Dương Diệp đi tìm Mạc gia phiền toái, kể từ đó, nàng có thể chứng kiến Dương Diệp thê thảm kết cục.

“Như thế nào?”

Lúc này, Tiêu Biệt Ly đi đến Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Tiêu viện trưởng, Vũ Tịch cùng ta đến từ cùng một chỗ, năm đó bởi vì một ít nguyên nhân, nàng trước ta một bước đi tới Linh giới. Nhưng là, nàng hiện tại chẳng biết tại sao không nhớ nổi rồi dĩ vãng sự tình. Kính xin tiền bối hỗ trợ xem xét một phen!”

“Ngươi đến từ hạ vị diện?” Tiêu Biệt Ly nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Thì ra là thế!”

Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, trầm ngâm một lát, hắn nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, một bên, Lâm Nguyệt Âm đang muốn nói chuyện, cũng là bị Dương Diệp một ánh mắt trừng sắc mặt trắng nhợt, một câu cũng không dám nói.

Tiêu Biệt Ly duỗi ra một ngón tay điểm tại Hiểu Vũ Tịch giữa lông mày, Hiểu Vũ Tịch lông mày kẻ đen cau lại, muốn phản kháng, lúc này, Dương Diệp nói: “Vũ Tịch, ngươi không muốn biết chính mình trước kia hết thảy sao?”

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc sau nửa ngày, sau đó không hề phản kháng. Hiển nhiên, nàng cũng muốn biết dĩ vãng cái kia phiến chỗ trống trí nhớ.

Thời gian dần trôi qua, Tiêu Biệt Ly chân mày cau lại, ước chừng lại qua 15', Tiêu Biệt Ly thu tay về, hắn sắc mặt biến thành ngưng trọng.

“Như thế nào?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiêu Biệt Ly trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng không phải quên rồi chuyện trước kia, là vì trí nhớ của nàng bị phong ấn.”

“Bị phong ấn!”

Dương Diệp biến sắc, nói: “Trí nhớ bị phong ấn, cái này sẽ như thế nào?”

“Sẽ làm bị thương căn bản!” Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp sắc mặt triệt để âm trầm lên, nói: “Tiền bối, ngươi có thể cởi bỏ nàng bị đóng cửa trí nhớ?”

Tiêu Ly Biệt lắc đầu, nói: “Đây là đặc thù thủ pháp phong ấn đấy, trừ phi chính thức đế giả, bằng không thì ngoại nhân muốn mạnh mẽ bỏ niêm phong lời mà nói..., rất có thể sẽ trực tiếp xóa đi nàng sở hữu tất cả trí nhớ, lại để cho nàng trở thành một người ngu ngốc...”

Dương Diệp hai đấm chậm rãi nắm chặt, sau nửa ngày, hắn hít sâu một hơi, nhìn về phía Lâm Nguyệt Âm, nói: “Ngươi Thiên Vũ tông vì sao phải phong ấn Vũ Tịch trí nhớ?”

Nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt, Lâm Nguyệt Âm biến sắc, đối với Dương Diệp cái tên điên này, nàng thật sự có chút sợ. Đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiêu Biệt Ly nói: “Phong ấn trí nhớ của nàng, có phải là vì rồi lại để cho nàng triệt để quên trước kia hạ vị diện sự tình. Nha đầu kia thiên phú cùng tiềm lực rất không tồi, nếu như tiến hành bồi dưỡng, tương lai khẳng định thành tựu bất phàm. Nhưng nếu như nàng còn có được hạ vị diện thế giới trí nhớ, cái kia Thiên Vũ tông khả năng sẽ thay người khác nuôi dưỡng. Vì dưới sự khống chế vị diện đến thiên tài, phong ấn trí nhớ loại chuyện này, tại Trung Thổ Thần Châu rất thông thường.”

“Thiên Vũ tông!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng che lấp.

Tiêu Ly Biệt đột nhiên nói: “Ngươi cùng nha đầu kia quan hệ?”

“Nàng là thê tử của ta!” Dương Diệp nói.

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly sắc mặt biến hóa, nói: “Việc này có chút khó giải quyết rồi.”

“Lại để cho ta cùng Vũ Tịch một mình tâm sự a!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Lâm Nguyệt Âm, nói: “Muốn ta cho ngươi lăn sao?”

Lâm Nguyệt Âm nhìn thoáng qua Dương Diệp, không dám ở kích thích Dương Diệp, lập tức cùng phía sau nàng Thiên Vũ tông bọn người đã đi ra trong tràng.

Dương Diệp đi đến Hiểu Vũ Tịch trước mặt, nói: “Vũ Tịch, ta biết rõ ngươi hết thảy bí mật, biết chắc đạo ngươi hết thảy yêu thích, còn biết ngươi chỗ sẽ hết thảy. Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh ngươi đã từng quả thật là thê tử của ta.” Nói xong, Dương Diệp bắt đầu cùng Hiểu Vũ Tịch giảng thuật hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch tại huyền giả đại lục hết thảy sự tình.

Hồi lâu, Dương Diệp sau khi nói xong, Hiểu Vũ Tịch trầm mặc.

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Ta rất mê mang, ta không biết mình đã từng là ai, cũng không biết mình tương lai muốn làm cái gì. Ngươi nói ta là thê tử ngươi, ta biết rõ, ngươi khả năng không giả, bởi vì ngươi biết rõ rất nhiều ta ngay cả ta chính mình cũng không biết sự tình, mà những chuyện này, nhưng lại lại phi thường chân thật. Có lẽ, đã từng ta rất yêu ngươi, nhưng là hiện tại, ta không có loại cảm giác này, đừng dùng ta không có trí nhớ cùng không có có cảm giác dĩ vãng đến bức bách hiện tại ta, được không nào?”

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng vuốt ve rồi thoáng một phát Hiểu Vũ

Tịch sợi tóc, nhẹ giọng, nói: “Tốt, ta không bức ngươi. Ngươi yên tâm, cũng không ai có thể bức ngươi làm ngươi không chyện thích, bất kể là cái gì kia Thiên Vũ tông hay là cái gì kia Mạc gia.”

“Ta phải đi về rồi!” Hiểu Vũ Tịch nói.

“Có thể không quay về sao?” Dương Diệp nói.

“Ta không quay về, ngươi sẽ trở thành là Thiên Vũ tông cùng Mạc gia cùng chung địch nhân.” Hiểu Vũ Tịch nói.

Nghe được Hiểu Vũ Tịch lời mà nói..., Dương Diệp nao nao, lập tức cuồng hỉ, nói: “Ngươi lo lắng ta, Vũ Tịch ngươi đang lo lắng ta... Ha ha... Ta biết ngay, ngươi mặc dù không có rồi trí nhớ, nhưng như thế nào lại đối với ta một điểm cảm giác đều chưa? Ha ha...”

Hiểu Vũ Tịch: “...”

Cười chỉ chốc lát, Dương Diệp nói: “Đừng nói Thiên Vũ tông cùng Mạc gia, vì ngươi, coi như là cùng toàn bộ thế giới là địch ta còn không sợ.”

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, cổ tay nàng khẽ động, một thanh mỏng như cánh ve đao xuất hiện ở trong tay nàng.

Cánh ve sầu!

Dương Diệp liếc tựu nhận ra cái này chuôi đao, đao này đúng là hắn lúc trước đưa cho Hiểu Vũ Tịch đấy.

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem đao trong tay hồi lâu, nói: “Theo ta ghi việc lên, cái này chuôi đao vẫn đi theo ta, ta nhiều lần muốn ném đi, nhưng là mỗi một lần đều không có ném. Ngươi vừa rồi nói với ta, ngươi đã từng tiễn đưa qua ta một bả đao, nếu như ta không có đoán sai, tựu là cái thanh này a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hiểu Vũ Tịch nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta cũng rất muốn biết sự tình trước kia, cho thời gian của ta.”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng nhu sắc, nói: “Đừng quá ép mình, từ từ sẽ đến. Về phần Thiên Vũ tông cùng Mạc gia sự tình, giao cho ta.”

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp, trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, sau đó nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, Hiểu Vũ Tịch bọn người ở tại Lâm Nguyệt Âm dưới sự dẫn dắt đã đi ra Bạch Lộc Thư Viện.

Tại chỗ, nhìn xem Hiểu Vũ Tịch rời đi phương hướng, Dương Diệp trầm mặc.

“Vấn đề này có chút khó giải quyết!” Lúc này, Tiêu Ly Biệt xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói: “Mạc Vân Thiên là pháp phái người, nếu như chỉ là như vậy, thế thì không có gì. Nhưng vấn đề là, hắn hay là Mạc gia người. Mạc gia, gia tộc này là Trung Thổ Thần Châu tứ đại gia tộc một trong, cũng là xưa nhất một trong những gia tộc. Chúng ta Bạch Lộc Thư Viện nếu như không có phân liệt, thật cũng không sợ bọn hắn, nhưng là hiện tại...”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Quan trọng nhất là Thiên Vũ tông thái độ, bọn hắn rất sớm ngay tại tác hợp Vũ Tịch cùng Mạc Vân Thiên hai người rồi. Nói cách khác, lại để cho hai người bọn họ cùng một chỗ, đây là Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cộng đồng ý tứ, nếu như chúng ta nhúng tay, sẽ trở thành Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cùng chung địch nhân!”

“Thiên Vũ tông muốn tác hợp Vũ Tịch cùng cái gì kia Mạc Vân Thiên, mục đích là linh mạch, hay là muốn đậu vào Mạc gia?” Dương Diệp hỏi.

“Cả hai đều có!” Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tiêu viện trưởng, ngươi đối với Bạch Lộc Thư Viện tương lai thấy thế nào?”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Hôm nay Bạch Lộc Thư Viện, có thể nói là té rồi đáy cốc. Nếu như muốn bình thường đến phát triển, không có mấy trăm năm sợ là phát triển không nổi rồi. Thậm chí gây chuyện không tốt, còn có thể chưa gượng dậy nổi, từ nay về sau triệt để xuống dốc, sau đó cuối cùng bị người khác chiếm đoạt. Điểm ấy, Tiêu viện trưởng không phủ nhận a!”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thẳng Tiêu Ly Biệt, nói: “Phi thường thời khắc, dùng thủ đoạn phi thường.”

“Có ý tứ gì!” Tiêu Ly Biệt trầm giọng nói. Trực giác nói cho hắn biết, có chút không ổn.

Dương Diệp nói: “Ta hi vọng Tiêu viện trưởng có thể đi với ta Thiên Vũ tông cầu hôn!”

Tiêu Ly Biệt nao nao, lập tức cười khổ nói: “Ngươi đây là muốn lại để cho ta Bạch Lộc Thư Viện rõ rệt cùng Mạc gia can ah!”

Dương Diệp nói: “Có Nhất chỗ tốt, thứ nhất, có thể lại để cho thế nhân cùng thư viện đệ tử biết rõ, ta Bạch Lộc Thư Viện tuy nhiên phân liệt rồi, nhưng là tâm huyết vẫn còn, chúng ta không sợ bất luận cái gì kim cương giai thế lực. Chúng ta bây giờ, thiếu đúng là thanh danh. Bởi vì ta có thể tưởng tượng, lúc này ở bên ngoài, khẳng định rất nhiều người cùng thế lực đều tại xem chúng ta chuyện cười, chuyện cười cái gì? Chuyện cười chúng ta Bạch Lộc Thư Viện xuống dốc rồi. Chúng ta có thể dùng sự thật đến nói cho bọn hắn biết, chúng ta không có, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện không sợ bất luận kẻ nào cùng bất luận cái gì thế lực!”

Tiêu Biệt Ly trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Đương nhiên, ta sở dĩ nói như vậy, tự nhiên là có tư tâm đấy, bởi vì ta muốn thư viện cho ta làm hậu thuẫn. Nếu như thư viện không để cho ta chỗ dựa, ta cũng sẽ không trách các ngươi, cái này dù sao cũng là thuộc về ta Dương Diệp cá nhân việc tư. Bất quá ta sẽ rời đi thư viện, sau đó mang theo Vũ Tịch đi tìm nơi nương tựa Võ Tông hoặc là Ma tông, cũng hoặc là khác cái gì kim cương giai thế lực. Ta không phải tại uy hiếp Tiêu viện trưởng, mà là, thư viện không rất ta, đây chính là ta cuối cùng đường, cũng là duy nhất lộ rồi!”

Tiêu Biệt Ly trầm mặc hồi lâu, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập Dương Diệp bả vai, quay người rời đi, rất nhanh, thanh âm của hắn truyền đến: “Ba ngày chúng ta đi Thiên Vũ tông cầu hôn.”

“Đa tạ rồi!”

Dương Diệp trong nội tâm có chút buông lỏng, nếu như không có Bạch Lộc Thư Viện ủng hộ, hắn thật sự cũng chỉ có thể mang theo Hiểu Vũ Tịch chạy thoát. Nhất cái kim cương giai thế lực có nhiều khủng bố, hắn tự nhiên phi thường tinh tường. Khỏi cần phải nói, tựu chỉ cần thuyết pháp phái a, nếu như pháp chỉ trích cùng nho phái náo mâu thuẫn, không cùng hắn tới một đôi Nhất solo, hắn căn bản không có thắng khả năng.

Cho nên, phải cứu Hiểu Vũ Tịch, chỉ có thể lại để cho Bạch Lộc Thư Viện tương trợ. Hơn nữa, tốt nhất dùng trí. Đương nhiên, hắn sẽ không để ý dùng sức mạnh!

Lúc này, Phương Vân đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó lấy ra rồi Nhất cuốn quyển trục đưa cho Dương Diệp, nói: "Đây là Tinh Thần Hộ Thể Thuật cả bộ, là viện trưởng lại để cho ta giao đưa cho ngươi. Hắn nói ngươi tốt nhất là mau chóng học hội, bằng không thì các ngươi khả năng tựu có đi không về rồi."

Dương Diệp: "..."

Cáo biệt Phương Vân về sau, Dương Diệp về tới gian phòng, sau đó mở ra cái kia quyển trục, nhìn lướt qua, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

"Không có phẩm giai? Nói đùa gì vậy..."

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1095: Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì nghi hoặc, Dương Diệp lại đi tìm rồi Tiêu Biệt Ly.

"Này kỹ chính là Bạch Lộc Thư Viện tiền bối tự Ngoại Vực đoạt được, bởi vì tu chính là Tinh Thần Chi Lực, tăng thêm lại không người tu luyện thành công qua, bởi vậy, chúng ta cũng không biết nó đến cùng thuộc về cái gì cấp bậc." Tiêu Biệt Ly nói: "Bất quá, nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật, thấp nhất sẽ không thua Đế cấp hạ phẩm, điểm ấy không thể nghi ngờ!"

"Thì ra là thế!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cáo biệt Tiêu Biệt Ly, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, Tiêu Biệt Ly trong mắt hiện lên một vòng phức tạp.

Phong Khinh Ý đã đã đi ra Bạch Lộc Thư Viện, nếu như Dương Diệp rời đi, vậy đối với Bạch Lộc Thư Viện mà nói, không thể nghi ngờ là Nhất cái trầm trọng đả kích. Hơn nữa, Bạch Lộc Thư Viện nếu là muốn đạt được Nhất đầu linh mạch, cũng phải cần dựa vào Dương Diệp. Cho nên, vô luận như thế nào, cũng không thể khiến Dương Diệp ly khai Bạch Lộc Thư Viện!

Dương Diệp cần Bạch Lộc Thư Viện, mà Bạch Lộc Thư Viện cảm giác không phải là cần Dương Diệp?

...

Dương Diệp cũng không trở về đến gian phòng, mà là đi tới Bạch Lộc Thư Viện phía sau một tòa trên đỉnh núi.

Lúc này, đã vào đêm, phồn tinh đầy trời.

Dương Diệp mở ra quyển trục, lập tức, một cỗ tin tức trào vào Dương Diệp trong đầu.

“Tinh Thần Chi Lực, nguyên ở vũ trụ, không bị Thiên Đạo chế ước...”

Trên đỉnh núi, Dương Diệp trọn vẹn tĩnh tọa gần một canh giờ mới chậm rãi mở hai mắt ra. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng cái kia đầy trời phồn tinh, có chút mê mang.

Cái này nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật trong đối với Tinh Thần Chi Lực có rất nhiều giới thiệu, cái này lại để cho hắn đối với Tinh Thần Chi Lực đã có rõ ràng hơn tích nhận thức. Tại đây mênh mông vũ trụ, ngoại trừ linh khí bên ngoài, còn có Tinh Thần Chi Lực, cùng với hắn biết rõ Hồng Mông tử khí. Hắn biết rõ, ngoại trừ cái này ba loại, khẳng định còn có rất nhiều hắn không biết phương thức tu luyện cùng linh khí.

Bởi vì tiểu Thất tu luyện cũng không phải là Tinh Thần Chi Lực, cũng không phải linh khí, lại càng không là Hồng Mông tử khí!

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới đế nữ một câu: Thế giới rất lớn, chúng ta rất nhỏ bé.

Sau nửa ngày, Dương Diệp khẽ lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó bắt đầu hấp thu Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể.

Cùng hắn mê mang tương lai, không bằng hiện tại cố gắng, tranh thủ tương lai có thể có rất tốt thực lực đối mặt tương lai. Với hắn mà nói, thế giới này, rất nhiều rất nhiều chuyện là không có nắm đấm không giải quyết được đấy.

Lần này, Dương Diệp không dùng Tinh Thần Chi Lực đến bất ngờ luyện thân thể, mà là đem Tinh Thần Chi Lực đều hút nhận được trong cơ thể, sau đó dựa theo Tinh Thần Hộ Thể Thuật phương pháp đến vận chuyển những... Này Tinh Thần Chi Lực.

Trên đỉnh núi, vô số tinh màu xanh da trời Tinh Thần Chi Lực tự phía chân trời phô thiên cái địa trút xuống mà xuống, cuối cùng hóa thành từng đạo tinh màu xanh da trời cột sáng chui vào Dương Diệp trong cơ thể. Giờ khắc này, Dương Diệp toàn thân đều tản ra tinh màu xanh da trời hào quang, tựa như Nhất khỏa sáng chói ngôi sao.

Không trọn vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật cùng nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật có hai cái lớn nhất khác nhau, cái thứ nhất tựu là không trọn vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật hấp thu Tinh Thần Chi Lực cũng không thể trong người tồn tại quá lâu, nhưng là nguyên vẹn lại sẽ không biết, bởi vì nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật còn xứng rồi một bộ khẩu quyết tâm pháp, bộ này khẩu quyết tâm pháp có thể cho Tinh Thần Chi Lực tồn trong người.

Đương nhiên, bởi vì Tinh Thần Chi Lực cùng huyền khí tương trùng nguyên nhân, có thể nói, tu luyện rồi huyền khí nhân loại, căn bản không cách nào tại tu luyện Tinh Thần Chi Lực. Nhưng là Dương Diệp lại sẽ không biết, tại Hồng Mông tử khí điều hòa xuống, hắn Tinh Thần Chi Lực cùng huyền khí cũng sẽ không phát sinh xung đột, nói cách khác, Tinh Thần Chi Lực hoàn toàn có thể như là huyền khí như vậy bị hắn tồn trong người!

Đem làm phát hiện điểm ấy lúc, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt lóe ra dị thường hưng phấn cùng kích động.

Tinh Thần Chi Lực có thể tồn trong người, vậy có phải hay không có thể lợi dụng Tinh Thần Chi Lực đến thi triển huyền kỹ? Bất quá hắn cũng không có lập tức tựu đi làm như vậy.

Hiện tại hắn mục đích chính yếu nhất là đem Tinh Thần Hộ Thể Thuật tu luyện xong cả!

Trước kia cùng Phong Khinh Ý một trận chiến, hắn tựu là dựa vào Tinh Thần Hộ Thể Thuật cứ thế mà kháng trụ này Phong Khinh Ý cái kia: Ngự Linh độ ách điều. Mà cái kia Ngự Linh độ ách điều ít nhất là Đế cấp hạ phẩm, nói cách khác, nếu như hắn tu luyện thành nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật, ngày sau thi triển ra, tăng thêm hắn vốn thân thể, tựu tính toán Đế cấp thượng phẩm huyền kỹ cũng khó tổn thương hắn!

Không trọn vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật cùng nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật thứ hai khác nhau tựu là, không trọn vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật chỉ có thể đem Tinh Thần Chi Lực tràn ra bên ngoài cơ thể, hình thành vòng phòng hộ, mà nguyên vẹn là quy tắc không chỉ có thể tràn ra bên ngoài cơ thể hình thành vòng phòng hộ, còn có thể lại để cho Tinh Thần Chi Lực tràn ngập hắn toàn thân, cùng hắn cả người dung làm một thể!

Nói cách khác, khi đó hắn, do nội ra ngoài, kể cả mỗi một tế bào đều có Tinh Thần Chi Lực bao khỏa.

Nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật đối với thân thể yêu cầu cực kỳ nghiêm khắc, bởi vì thân thể nếu như không thể tiếp nhận được những... Này Tinh Thần Chi Lực, cái kia kết quả chính là trực tiếp bạo thể mà vong. Bất quá cũng may, Dương Diệp thân thể miễn cưỡng phù hợp cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật yêu cầu.

Hấp thu Tinh Thần Chi Lực, Dương Diệp cũng là tại Kiếm Vực nội hạ hấp thu. Tại Kiếm Vực nội tu luyện bất kỳ vật gì, đều làm chơi ăn thật.

Một ngày sau.

Trên đỉnh núi, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, trong chốc lát, hắn trong cơ thể tuôn ra Nhất cổ kinh khủng tinh màu xanh da trời năng lượng, bất quá rất nhanh, những... Này tinh màu xanh da trời năng lượng lại lùi về trong cơ thể của hắn. Đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người biến thành tinh màu xanh da trời.

Nhìn mình trên người cái kia chút ít Tinh Thần Chi Lực, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, lúc này, hắn toàn thân đều hiện đầy Tinh Thần Chi Lực, hắn hiện tại, hoàn toàn có thể ngạnh kháng Đế cấp huyền kỹ. Nếu như tại đối mặt cái kia Phong Khinh Ý, hắn tựu là đứng ở nơi đó làm cho đối phương thi triển cái kia Ngự Linh độ ách điều, hắn đều không có việc gì!

Bất quá cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật vẫn có Nhất cái chỗ thiếu hụt, cái kia chính là thi triển ra về sau, thời gian lâu rồi, sẽ đối với thân thể tạo thành tổn thương. Tựu như hắn hiện tại, tại triệt hồi Tinh Thần Hộ Thể Thuật về sau, hắn toàn thân đều cảm nhận được một hồi nhức mỏi cảm giác, phảng phất bị người bị đánh một trận rồi. Mà lúc này mới gần kề không đến mấy mươi tức, nếu như tại lâu một chút, hắn đoán chừng khả năng trực tiếp cũng bị làm tê liệt!

“15' ở trong, 15' tựu là ta thân thể có khả năng thừa nhận cực hạn, nếu như vượt qua 15', ta thân thể tất nhiên sẽ sụp đổ!” Dương Diệp nghĩ đến.

Tuy nhiên chỉ có 15', nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, cũng rất tốt. Bởi vì 15' ở trong, đế giả không xuất, hắn cơ hồ là tương đương vô địch tồn tại. Đương nhiên, chỉ có thể nói đối với những người khác, nếu như đụng phải nhân nữ cùng minh nữ loại này tồn tại đặc thù, đừng nói 15', tựu là mấy canh giờ hắn đều không có nắm chắc chịu đựng được đối phương.

Tại chỗ, Dương Diệp lấy ra một quả Tử Tinh Thạch nuốt vào, một lúc lâu sau, tại thân thể không sai biệt lắm chữa trị về sau, hắn bắt đầu thử điều khiển Tinh Thần Chi Lực đến thi triển huyền kỹ.

Kiếm kĩ của hắn cùng kiếm dực thi triển, đều cần đại lượng huyền khí, đặc biệt là trảm thiên rút kiếm thuật cùng với nhất niệm thuấn sát, mỗi một lần thi triển, cơ hồ đều muốn đem hắn làm cho dầu hết đèn tắt.

Nếu như có thể thi triển Tinh Thần Chi Lực, cái kia ngoài ý muốn lấy cái gì? Ý nghĩa hắn về sau nếu như huyền khí thi triển xong rồi, còn có thể thi triển Tinh Thần Chi Lực. Nói ngắn lại tựu là, nếu như có thể thi triển Tinh Thần Chi Lực, hắn đem so với người khác nhiều một loại lực lượng nơi phát ra. Cũng ý nghĩa, dù cho ngày sau cái thế giới này linh khí khô kiệt rồi, hắn cũng sẽ không có quá lớn ảnh hưởng, bởi vì Tinh Thần Chi Lực sẽ không khô kiệt!

Nói làm liền làm!

Không có có cái gì đặc biệt phương pháp, hắn cứ dựa theo điều khiển huyền khí phương thức đến điều khiển Tinh Thần Chi Lực.

Ngay từ đầu, Dương Diệp rất cẩn thận từng li từng tí, bởi vì hắn cũng sợ phạm sai lầm, trong người vừa ra sai, phiền toái cũng không nhỏ. Nhưng là rất nhanh, hắn phát hiện, sự tình cũng không có hắn muốn khó khăn như vậy. Tại hắn điều khiển xuống, một đám Tinh Thần Chi Lực theo kinh mạch của hắn đi tới cánh tay của hắn, cuối cùng đi tới hắn đầu ngón tay.

Sau một khắc, Dương Diệp đối với xa xa một điểm.

Xùy~~!

Một đạo tinh màu xanh da trời kiếm khí lập tức từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, tinh màu xanh da trời kiếm khí xẹt qua trời cao, lập tức biến mất tại cái kia cuối chân trời, giống như một vì sao rơi xẹt qua bầu trời đêm, sáng chói đến cực điểm.

“Thật sự có thể!”

Dương Diệp trong mắt lóe ra vẻ mừng như điên.

Nguyên bản, hắn nếu như thi triển một trăm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, tối đa có thể liên tục thi triển năm lần, nhưng là hiện tại, đã có Tinh Thần Chi Lực, hắn có thể liên tục thi triển mười lần!

Ngăn chặn nội tâm kích động cùng hưng phấn, hắn lại bấm tay liền chút, rất nhanh, mấy đạo tinh màu xanh da trời kiếm khí không ngừng từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, biến mất ngày hôm đó tế.

Tinh Thần Chi Lực!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia mênh mông tinh không, khóe miệng nhịn không được nổi lên một vòng vui vẻ.

Cái này Tinh Thần Chi Lực, cũng tương đương với hắn Nhất cái át chủ bài!

Lại quen thuộc một hồi vận chuyển Tinh Thần Chi Lực về sau, Dương Diệp bắt đầu tu luyện ‘Nhất niệm thuấn sát’. Theo thực lực của hắn tăng lên cùng thân thể tăng lên, trảm thiên rút kiếm thuật đạt đến có thể điệp gia một trăm đạo, nếu như sử dụng Táng Thiên, thậm chí cũng được đạt tới một trăm mười nói, một trăm mười đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật hoàn toàn có thể một kiếm đập phát chết luôn bình thường cao cấp Thánh giả!

Trảm thiên rút kiếm thuật trở nên mạnh mẽ, cái này lại để cho nhất niệm thuấn sát biến thành có chút gân gà rồi.

Muốn cho nhất niệm thuấn sát trở nên mạnh mẽ, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là đem tốc độ tăng lên!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp tế ra rồi kiếm dực, sau đó thò tay tìm tòi, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn.

Trước kia, hắn thi triển nhất niệm thuấn sát, cũng chỉ đơn thuần thi triển nhất niệm thuấn sát, cũng không có lợi dụng những thứ khác ngoại vật đến gia trì, ví dụ như kiếm dực, còn có thân thể lực lượng, còn có nhanh chóng chi pháp tắc!

Lần này, hắn muốn lợi dụng đầy đủ mọi thứ đến gia trì nhất niệm thuấn sát tốc độ!

Trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, rất nhanh, Dương Diệp sau lưng kiếm dực lập tức rung động bắt đầu chuyển động, mà Dương Diệp toàn bộ người tắc thì chậm rãi phiêu... Mà bắt đầu.

Sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, nơi đặt chân không gian lập tức ‘Oanh’ một tiếng sụp đổ, mà hắn tắc thì mượn nhờ cỗ lực lượng này toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, tại bắn ra mà ra một khắc này, phía sau hắn kiếm dực mạnh mà phiến bắt đầu chuyển động, cùng lúc đó, hắn thuận thế thi triển ra nhanh chóng chi pháp tắc...

Một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên, cơ hồ như là tốc độ ánh sáng!

Oanh!

Quang điểm mới xuất hiện, một đầu dài ngàn trượng vết nứt không gian xuất hiện ở không trung, tựa như Nhất đầu đen kịt Trường Hà. Cùng lúc đó, ngàn trượng bên ngoài một tòa mấy ngàn trượng cao núi lớn lập tức oanh một tiếng biến thành bột mịn.

Ba tức qua đi.

Dương Diệp nằm trên mặt đất, hắn toàn thân quần áo đã không thấy, tại trên người hắn, tràn đầy một mảnh dài hẹp ngón tay thô khe hở, loại này khe hở, trải rộng hắn toàn thân mỗi một chỗ, liền trên mặt đều là.

“Chơi... Chơi... Đại... Rồi...”

Nói xong, Dương Diệp đầu nghiêng một cái, trực tiếp đã bất tỉnh rồi.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1096: Ta sẽ không xằng bậy đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tỉnh lại thì, hắn đã tại trong thư viện rồi.

Trong phòng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cảm thụ thoáng một phát thân thể, tại Hồng Mông tử khí tự động chữa trị xuống, hắn lúc này thân thể bên ngoài đã chữa trị không sai biệt lắm, nhưng là ngũ tạng lục phủ kể cả kinh mạch toàn thân xương cốt nhưng lại còn chưa triệt để chữa trị. Hơi chút nhúc nhích, toàn thân tựu như là bị phân trôi qua chuyển xương đồng dạng đau!

Dương Diệp đắng chát cười cười, lúc này đây, hắn sơ suất quá.

Nhất niệm thuấn sát bản thân tốc độ tựu đã đạt đến Nhất cái phi thường trình độ khủng bố, mà hắn lại tăng thêm thân thể lực lượng cùng kiếm dực, còn có nhanh chóng chi pháp tắc. Loại tình huống này, không hề nghi ngờ, tốc độ của hắn đạt đến hắn hiện tại có khả năng đạt tới cực hạn. Nhưng là, hắn nhưng lại không để ý đến một điểm, cái kia chính là thân thể có thể hay không thừa nhận vấn đề!

Nguyên bản, hắn đối với nhục thể của mình là phi thường có lòng tin đấy, bởi vì lúc này nhục thể của hắn đã là thần lực cảnh, nói cách khác, lúc này nhục thể của hắn đã đạt tới cao cấp Thánh giả yêu thú tình trạng.

Bất quá hắn hay là không nghĩ tới, tại hắn toàn lực phía dưới, tốc độ của hắn thậm chí ngay cả thần lực cảnh thân thể cũng không thể thừa nhận được!

Trước kia nếu như nếu tại nhanh một chút, nói không chừng hắn đã bị mình cho tê liệt thành cặn bã cặn bã.

Bất quá Dương Diệp hay là cao hứng đấy. Bởi vì tại hắn toàn lực phía dưới, cái này 'Nhất niệm thuấn sát' uy lực có thể đạt tới loại trình độ này. Có thể không chút nào khách khí mà nói, hắn một kiếm này, đặc biệt là tại tăng thêm Táng Thiên lúc, hoàn toàn có thể có uy hiếp được nửa đế.

Một kiếm này, quá là nhanh. So với lúc trước hắn nhìn thấy chính là cái kia ánh sáng nữ tốc độ đánh nhanh hơn rất nhiều!

Về phần thân thể vấn đề, kỳ thật cũng không phải vấn đề quá lớn. Bởi vì hắn có thể thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật sau đang thi triển cái này nhất niệm thuấn sát, đã có Tinh Thần Hộ Thể Thuật gia trì thân thể, nhục thể của hắn tựu hoàn toàn có thể thừa nhận được được hắn đạt đến cực hạn tốc độ.

Nói cách khác, cái này chung cực ‘Nhất niệm thuấn sát’ chỉ có thể phối hợp lấy Tinh Thần Hộ Thể Thuật đến thi triển.

Ít nhất trước mắt chỉ có như vậy!

Lúc này, cửa phòng mở ra, Hư Vô Thần đi vào gian phòng. Hư Vô Thần đi đến Dương Diệp bên giường, đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Chậc chậc, Dương Diệp, ngươi tự mình một người tu luyện, lại đem chính mình tu luyện nửa chết nửa sống đấy, ngươi, ngươi thật là quá trâu rồi. Bội phục bội phục!”

Nói xong, Hư Vô Thần chân thành nói: “Đến cùng chuyện gì xảy ra? Chúng ta phát hiện ngươi lúc, đều nghĩ đến ngươi bị người cho đánh rồi.”

“Tu luyện quá độ, không có khống chế tốt, sau đó cứ như vậy rồi!” Dương Diệp nói.

Hư Vô Thần sửng sốt sau nửa ngày, cuối cùng giơ ngón tay cái lên, “Ngươi, ngươi thật sự ngưu!”

“Ngươi bây giờ đã gia nhập Bạch Lộc Thư Viện rồi hả?” Dương Diệp hỏi.

Nghe Dương Diệp hỏi cái này, Hư Vô Thần trên mặt lập tức lộ ra rồi dáng tươi cười, nói: “Biết không? Ta trực tiếp đã trở thành nội viện đệ tử, hơn nữa, cái này Bạch Lộc Thư Viện đám kia gia hỏa đối với ta rất tôn kính đấy, ngoại trừ cái này bên ngoài, Tiêu viện trưởng càng là mở cho ta rất nhiều đặc quyền, tóm lại, bọn hắn bây giờ đang ở đem ta đem làm hạch tâm đệ tử đến bồi dưỡng!”

“Chúc mừng!” Dương Diệp cười nói.

“Về sau ta không thể tại đi theo ngươi khắp nơi chạy loạn rồi.” Hư Vô Thần đột nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hiếu kỳ hỏi.

“Bởi vì ta muốn đánh vũ bảng!” Hư Vô Thần chân thành nói: “Trước kia đến Trung Thổ Thần Châu, đối với cái này vũ bảng, ta là nghĩ cũng không dám nghĩ đấy. Nhưng là hiện tại, Bạch Lộc Thư Viện Đại Lực bồi dưỡng ta, ta muốn cố gắng thoáng một phát, sau đó đi đánh thoáng một phát cái này bảng. Tựu tính toán nhất thời đánh không đi lên cũng không có sao, dù sao ta liền đem nó cho rằng là là một mục tiêu, vũ bảng tựu là ta Hư Vô Thần đời này phấn đấu mục tiêu.”

Dương Diệp cười nói: “Cái này hoàn toàn có thể có. Trước kia ngươi là không có giàn giáo: Bình đài, không có tốt thế lực bồi dưỡng, nhưng là hiện tại đã có. Nếu như ngươi có thể cố gắng đánh lên vũ bảng, giúp thư viện đạt được linh mạch, có thể tưởng tượng, thư viện nhất định sẽ càng tăng lớn lực bồi dưỡng ngươi, ngươi Vô Cực Ma Tông khẳng định cũng có thể thơm lây.”

Hư Vô Thần nhẹ gật đầu, nói: “Đợi tí nữa ta sau khi rời đi liền chuẩn bị xung kích Thánh giả, xung kích Thánh giả tài nguyên, thư viện cũng đã an bài tốt, mà lại còn chuyên môn phái người chỉ điểm ta phải chú ý nào, hơn nữa cho ta hộ pháp. A, hiện tại ta mới hiểu được, những cái... Kia kim cương giai thế lực thiên tài vì cái gì lợi hại như vậy rồi. Thiên phú của bọn hắn cùng cố gắng là một bộ phận, nhưng là trọng yếu nhất hay là đám bọn hắn thế lực phía sau bồi dưỡng. Ngươi xem ta hiện tại, nói muốn thành thánh, thư viện cái gì đều cho ta chuẩn bị xong.”

“Giàn giáo: Bình đài đã có, ngày sau thành tựu như thế nào, xem chính ngươi!” Dương Diệp nói.

Hư Vô Thần hít sâu một hơi, sau đó nói: “Thiên Vũ tông ta tựu không đi theo ngươi rồi, theo như viện trưởng lời nói tựu là, ta đi tựu là cản trở đấy. Chính ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hư Vô Thần khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi. Ước chừng một lát sau, một gã mỹ phụ đi vào gian phòng.

Nhìn thấy người này mỹ phụ, Dương Diệp nao nao, bởi vì người này mỹ phụ đúng là cái kia Vân Minh Thương Hội sẽ người phụ trách.

“Ta gọi Bạch Tương Dao!” Mỹ phụ đi tới Dương Diệp bên giường, mỉm cười, “Ngươi có thể bảo ta bạch quản sự!”

“Bạch quản sự có việc?” Dương Diệp nói. `

“Đầu tiên, chúc mừng Dương công tử đang cùng pháp phái thi đấu bên trong chiến thắng.” Bạch Tương Dao nói: “Một người độc chiến pháp phái, không chỉ chiến thắng pháp phái vũ bảng cường giả, còn cùng Bạch Lộc Thư Viện một đời tuổi trẻ đệ nhất cường giả Phong Khinh Ý giao thủ mà bất bại. Hôm nay Dương công tử thanh danh, thế nhưng mà như mặt trời ban trưa.”

“Bạch quản sự khẳng định không phải cố ý tới chúc mừng của ta a!” Dương Diệp cười nói.

Bạch Tương Dao mỉm cười, nói: “Trước kia Dương công tử đến cùng pháp phái thi đấu lúc, ta quản hạt nội Vân Minh Thương Hội biết lái rồi Nhất cái ván bài. Đánh bạc tự nhiên là Dương công tử sẽ thắng hay là pháp phái sẽ thắng. Đến ném người rất nhiều, rất nhiều, đáng tiếc đều là đến quăng Dương công tử thua.”

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Ngươi lá gan ngược lại là rất lớn, nếu như ta thua, ngươi không được phá sản?”

“Không chỉ phá sản, còn yếu nhân vong!”

Bạch Tương Dao nói: “Thế nhưng mà, đoán đúng. Lúc này đây đánh bạc, không chỉ là Vân Minh Thương Hội sẽ đã mang đến một số kinh người tài phú, còn lại để cho ta gia tộc khởi tử hồi sinh. Đây hết thảy, đều là bởi vì Dương công tử ban tặng.” Nói xong, nàng lấy ra một trương thẻ màu vàng bỏ vào Dương Diệp bên giường, nói: “Đây là ta Vân Minh Thương Hội sẽ thẻ vàng, gần thứ ta Vân Minh Thương Hội sẽ hắc. Tạp. Cầm cái này thẻ vàng, Dương công tử có thể tại ta Vân Minh Thương Hội cũng tìm được rất nhiều ngươi không thể tưởng được ưu đãi, mà lại, cầm cái này thẻ vàng, còn có thể tại ta Vân Minh Thương Hội sẽ mượn Tử Tinh Thạch, hạn mức cao nhất là một vạn, tiền lãi toàn bộ miễn!”

Dương Diệp nhìn xem cái kia tấm thẻ vàng hồi lâu, sau đó nhìn về phía Bạch Tương Dao nói: “Kỳ thật, ngươi hoàn toàn không cần làm như vậy. Ngươi lợi dụng ta cùng pháp phái thi đấu khai mở đánh bạc, đây là của ngươi phách lực (*), cùng ta không quan hệ đấy.”

“Muốn cùng Dương công tử kết giao bằng hữu!” Bạch Tương Dao nói.

“Cái này thiện ý, ta không cách nào cự tuyệt!”

Nói xong, Dương Diệp thu hồi thẻ vàng.

Nhìn thấy Dương Diệp thu hồi thẻ vàng, Bạch Tương Dao mỉm cười, sau đó nói: “Hôm nay tới, còn có một phần đại lễ muốn muốn tặng cho Dương công tử. Phần này lễ, ta tin tưởng Dương công tử nhất định sẽ ưa thích!”

“Ta rất chờ mong!” Dương Diệp cười nói.

Bạch Tương Dao thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một đôi màu vàng lợt bảo vệ tay xuất hiện ở trên tay nàng.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

“Quang tử kiếm cánh tay!”

Bạch Tương Dao nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Cái này quang tử kiếm cánh tay, diệu dụng vô cùng, Dương công tử hiện tại có thể thử xem!”

Nghe vậy, Dương Diệp chậm rãi mà bắt đầu..., sau đó hai tay duỗi ra, kiếm ý tuôn ra, lập tức, cái kia quang tử kiếm cánh tay ‘Vèo’ một tiếng bọc tại rồi hắn trên hai tay.

Dương Diệp cảm thụ thoáng một phát cái này kiếm cánh tay, tâm niệm vừa động, lập tức, ‘XÍU... UU!’ Một tiếng, hai thanh kiếm quang từ hắn kiếm kia cánh tay bên trong xuyến rồi đi ra.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, bởi vì trong tay hắn cái này hai thanh kiếm vậy mà đều là Thần giai thượng phẩm, hơn nữa đều là trong suốt, phảng phất do ánh sáng tạo thành giống như, như thế tiếp theo, chính yếu nhất chính là cái này kiếm cánh tay cùng cái này hai thanh kiếm phảng phất cùng hắn hai cánh tay cánh tay là nhất thể giống như, nói đơn giản một chút tựu là, hắn cảm giác hai cái tay của mình cánh tay tựu là hai thanh kiếm!

“Cái này hai thanh kiếm còn có thể thuấn di!”

Lúc này, Bạch Tương Dao đột nhiên cười nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bạch Tương Dao, sau đó tâm niệm vừa động, lập tức, hắn kiếm trên cánh tay hai thanh kiếm quang trực tiếp xuất hiện ở phía sau hắn, sau một khắc, cái kia hai thanh kiếm lại xuất hiện ở hắn bên phải, tại hắn không ngừng mà điều khiển xuống, rất nhanh, trong tràng xuất hiện vô số đạo kiếm quang, đương nhiên, trong đó chỉ có hai đạo thật sự, còn lại đấy, đều là hai thanh kiếm quang thuấn di tốc độ quá nhanh mà lưu lại tàn ảnh!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên.

Hai thanh kiếm quang so ra kém Táng Thiên cùng kiếm tổ, nhưng là, ngoại trừ cái này Táng Thiên cùng kiếm tổ, cái này hai thanh kiếm có thể nói là hắn trước mắt bái kiến kinh khủng nhất kiếm. So với kia Bích Lạc cùng Hoàng Tuyền còn muốn khủng bố.

Cái này kiếm kinh khủng nhất địa phương tựu là tốc độ quá nhanh, thật nhanh, phải biết, vừa rồi một màn này, chỉ là kiếm bản thân tốc độ, nếu như do hắn hư vô cảnh kiếm ý đến thúc dục, cái này kiếm tốc độ còn sẽ nhanh hơn!

Dùng Man Thần kiếm, hắn này đây lực thủ thắng. Mà nếu như dùng cái này hai thanh kiếm, hắn tắc thì có thể dùng tốc độ tới lấy thắng!

“Cái này quang tử kiếm cánh tay, lớn nhất đặc biệt tựu là: Cao tốc, thuấn di, xuất kỳ bất ý. Dương công tử bản thân là hư vô cảnh kiếm ý, kiếm này cánh tay trong tay ngươi, uy lực đem đạt được đại đại tăng lên.” Bạch Tương Dao nói.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, lập tức, cái kia hai thanh kiếm quang về tới hắn kiếm cánh tay bên trong. Hắn nhìn về phía Bạch Tương Dao, nói: “Thứ này, ta không cách nào cự tuyệt.”

“Tại sao phải cự tuyệt?” Bạch Tương Dao cười nói: “Ta rất có thành ý cùng Dương công tử làm bằng hữu!”

“Về sau nếu là có cần chỗ của ta, đủ khả năng, định không chối từ!” Dương Diệp chân thành nói.

Nghe vậy, Bạch Tương Dao trên mặt vui vẻ càng đậm, nàng muốn đúng là những lời này.

Bạch Tương Dao cùng Dương Diệp nói chuyện phiếm rồi sau khi chính là đã đi ra, trước khi đi, cũng lại để cho Dương Diệp nếu có cái gì cần phải trợ giúp, có thể phái người đến Vân Minh Thương Hội sẽ tìm nàng.

Đối với này, Dương Diệp tự nhiên không có cự tuyệt.

Hắn không phải Nhất cái ngốc nghếch người, nhiều người bằng hữu hơn đường, đạo lý này hắn hiểu được!

Trong phòng tu dưỡng rồi sau khi, Dương Diệp ly khai đi phòng tu luyện, sau đó bắt đầu thích ứng cái này quang tử kiếm cánh tay.

Đem làm hắn bắt đầu thúc dục quang tử kiếm cánh tay một khắc này, toàn bộ phòng tu luyện lập tức hiện đầy màu vàng kiếm quang tàn ảnh!

Ngày hôm sau.

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Dương Diệp cùng Tiêu Biệt Ly tựu xuất hiện ở Bạch Lộ thành thành bên ngoài.

"Ngươi đi trước Thiên Vũ tông, ta đi bái biết mấy cái bằng hữu cũ!" Tiêu Biệt Ly nói.

"Vì cái gì?" Dương Diệp có chút khó hiểu, lão nhân này không phải là muốn đổi ý a.

"Vì cái gì?"

Tiêu Biệt Ly tức giận nói: "Ta sợ hai người chúng ta có đi không về!"

"Cái kia Mạc gia thật sự liền ngươi cũng dám giết?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Những... Này thế gia, để ý nhất đúng là mặt mũi, mà lần này, chúng ta đi chẳng khác gì là muốn đánh mặt của bọn hắn, loại tình huống này, đừng nói giết ta, tựu là chúng ta thư viện đế giả đích thân tới, đoán chừng bọn hắn cũng dám động thủ!" Tiêu Biệt Ly nói: "Đương nhiên, đây là xấu nhất tình huống. Bọn hắn tuy nhiên để ý mặt mũi, nhưng cũng không phải ngốc nghếch. Hơn nữa lần này chúng ta đi Thiên Vũ tông, cũng không phải đi giết bọn hắn, chẳng qua là chém giết người, tóm lại, hay là nhiều gọi điểm bằng hữu cũ trợ trận an toàn chút ít..."

Nói đến đây, Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: "Ngươi đi trước Thiên Vũ giới chờ ta, nhớ kỹ, ta không đến, ngươi đừng xằng bậy, cái chỗ kia có thể không phải chúng ta Bạch Lộ giới, người ta cũng không có nội loạn, ngươi muốn xằng bậy, chờ đợi ngươi đúng là toàn bộ Thiên Vũ tông cường giả!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ta sẽ không xằng bậy đấy!"

Gặp Dương Diệp đáp ứng, Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tiêu Biệt Ly đi rồi, Dương Diệp cũng thân hình khẽ động, đã đi ra tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1097: Đỉnh phong thành, kiếm si, trúc kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn tới Thiên Vũ giới, tựu được tới trước thiên đô thành cưỡi con thoi vân hạm. Bởi vì Thiên Vũ giới cách Bạch Lộ giới phi thường xa, nếu như phi hành, ít nhất cần mấy ngày mới có thể đạt tới.

Mà Dương Diệp chỉ có thời gian một ngày.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới thiên đô thành. Bất quá khi hắn đi mua sắm vân phiếu vé lúc, bán vân phiếu vé người nhưng lại nói cho hắn biết thiên đô thành con thoi vân hạm tạm dừng phi hành. Về phần nguyên nhân, đối phương cũng không biết, chỉ nói là thượng cấp mệnh lệnh.

Bởi vì con thoi vân hạm là Vân Minh Thương Hội sẽ sản nghiệp, bởi vậy, Dương Diệp đi trước Vân Minh Thương Hội sẽ phân hội.

Vừa mới tiến thương hội, một gã thanh niên tựu chạy ra đón chào, nói: “Các hạ có cái gì cần?”

“Ta tìm các ngươi bạch quản sự!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, thanh niên nao nao, hắn đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ tìm chúng ta bạch quản sự có thể hẹn trước?”

“Hẹn trước?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Còn cần hẹn trước?”

“Tự nhiên!”

Thanh niên nói: “Phàm là muốn gặp bạch quản sự người, đều cần sớm hẹn trước, nếu như các hạ không có hẹn trước, cái kia xin lỗi.”

Nghĩ nghĩ, Dương Diệp lấy ra Bạch Tương Dao đưa cho hắn cái kia tấm thẻ vàng, nói: “Cái này có thể chứ?”

Nhìn thấy cái kia tấm thẻ vàng, thanh niên biến sắc, sau đó thần sắc lập tức biến thành cung kính, “Có thể, có thể, tôn kính khách nhân, ngươi chờ một chốc, ta vậy thì đi báo cáo.” Nói xong, thanh niên đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi. Hơn nữa không đến một hồi, một gã thị nữ tựu vội vàng mang sang rồi tốt nhất linh trà đi ra.

Nhìn xem cái này trà, Dương Diệp trong mắt có một tia kinh ngạc, bởi vì cái này trà dĩ nhiên là Tiên giai hạ phẩm!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay thẻ vàng, nói: “Cái đồ chơi này còn rất hữu dụng đấy!”

Không đến một hồi, tên thanh niên kia lại đi trở về. Thanh niên đi đến Dương Diệp trước mặt, có chút thi lễ, nói: “Thật có lỗi, bạch quản sự vẫn còn tiếp đãi khách nhân, ta, ta không cách nào nhìn thấy!”

“Đại khái cần bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

“Tối đa cá biệt thời cơ!” Thanh niên cung kính nói.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Không có việc gì, chúng ta đợi!”

"Tốt!"Thanh niên nói: "Ta gọi tiểu Lý, nếu có cái gì cần, tùy thời phân phó ta!" Nói xong, thanh niên quay người lui xuống.

Thanh niên đi rồi, Dương Diệp hai mắt khép hờ, trầm tư lên.

Lần này đi Thiên Vũ tông, vấn đề lớn nhất không phải Thiên Vũ tông, lại càng không là Mạc gia, mà là Hiểu Vũ Tịch. Hiểu Vũ Tịch mặc dù đối với hắn có chút cảm giác, cũng tin tưởng nàng là thê tử của mình, nhưng nàng trí nhớ cuối cùng không có khôi phục, Dương Diệp cảm giác được, Hiểu Vũ Tịch rất thống khổ. Còn nữa, đối với Dương Diệp mà nói, chỉ có trí nhớ hoàn toàn khôi phục Hiểu Vũ Tịch mới là nguyên vẹn Hiểu Vũ Tịch, mà đối với Hiểu Vũ Tịch chính mình mà nói cũng là như thế!

Trí nhớ bị phong ấn Hiểu Vũ Tịch, là không hoàn toàn đấy!

Cho nên, lần này đi Thiên Vũ tông, hắn hàng đầu mục đích là phải nghĩ biện pháp lại để cho Hiểu Vũ Tịch trí nhớ khôi phục.

Mà muốn cho Hiểu Vũ Tịch trí nhớ khôi phục, tựu được theo Hiểu Vũ Tịch người sư phụ kia ra tay!

Thời gian dần trôi qua, một cái ý niệm trong đầu cùng một cái kế hoạch xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu...

Đúng lúc này, một gã quần đỏ nữ tử xuất hiện ở trong đại sảnh, đem làm người này quần đỏ nữ tử xuất hiện lúc, cái kia tiểu Lý cũng không biết từ chỗ nào xông ra. Tiểu Lý vội vàng chạy đến cái kia quần đỏ nữ tử trước mặt, đang muốn nói chuyện, quần đỏ nữ tử nhưng lại khoát tay áo, nói: “Bạch Tương Dao còn chưa có đi ra sao?”

Tiểu Lý vội vàng nói: “Hồi trở lại Lý tiểu thư, bạch quản sự còn chưa đi ra.”

Quần đỏ nữ tử đột nhiên mạnh mà một chưởng vỗ vào nàng bên cạnh trên mặt bàn, cái kia cái bàn lập tức hóa thành bột mịn, chỉ thấy cái kia quần đỏ nữ tử đứng dậy phẫn nộ quát: “Nàng Bạch Tương Dao cái này cái giá đỡ là càng lúc càng lớn nữa à, lại để cho ta Lý Tuyết thanh đợi nàng nửa canh giờ rồi còn chưa đủ, phải hay là không muốn chúng ta một ngày à?”

Cái kia tiểu Lý liền vội cung kính thi lễ, nói: “Lý tiểu thư bớt giận, bạch quản sự xác thực là tại chiêu đãi khách nhân, nàng có hạ mệnh lệnh, mặc kệ người phương nào không nên quấy nhiễu nàng. Đợi nàng đi ra, ta lập tức...”

“BA~!”

Lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh đột nhiên một cái tát lắc tại này tiểu Lý trên mặt, thứ hai lập tức phun ra Nhất ngụm máu, toàn bộ người bay ngược rồi đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đâm vào trên vách tường, đón lấy nện rơi trên mặt đất.

“Đi nói cho nàng biết, hoặc là ai cũng đi, 15 ‘, 15’ ở trong, ta nếu là không thấy được nàng, ta tựu chính mình đi đem những cái... Kia vân hạm mang đi!” Lý Tuyết thanh lạnh lùng nhìn thoáng qua ngươi nằm trên mặt đất tiểu Lý, nói: “Đừng cho là mình làm Nhất đơn đại sinh ý, có thể cùng ta Lý gia tự cao tự đại rồi. Nói cho nàng biết, nàng cùng nàng Bạch gia còn chưa đủ tư cách!”

Một bên, Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám kình phong lập tức xuất hiện ở đằng kia tiểu Lý trên người, đem hắn vịn lên, Dương Diệp nói: “Đi xuống đi!”

Cái kia tiểu Lý vội vàng hướng lấy Dương Diệp thi lễ một cái, sau đó chật vật lui xuống.

“Ngươi có ý tứ gì?” Lý Tuyết thanh đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, nói: “Không có có ý gì.”

Cái kia Lý Tuyết thanh đang muốn nói chuyện, lúc này, Bạch Tương Dao cùng một gã mặc màu xanh trắng váy dài nữ tử từ cái này trong sảnh đi ra.

“Diệp tiểu thư yên tâm, ngươi chỗ lời nhắn nhủ, ta cũng đã sai người chuẩn bị xong. Về phần cái kia con thoi vân hạm, đợi sẽ ta sẽ phái người đi theo ngươi, chỉ cần ngươi có cần, tùy thời có thể khởi động!” Bạch Tương Dao đối với cái kia váy dài nữ tử nói khẽ, thái độ có chút tôn kính.

đọc truyện cùng http://truyencuatu I .net/
Váy dài nữ tử khẽ gật đầu, nói: “Hết thảy làm phiền Bạch tiểu thư rồi.”

“Nên phải đấy!” Bạch Tương Dao cười nói: “Lần sau Diệp tiểu thư nếu là ngày nữa đô thành, có bất kỳ cần, mời cứ việc phân phó.”

“Tự nhiên!”

Váy dài nữ tử nói: “Thời điểm không còn sớm, ta còn có việc, cáo từ!”

Nói xong váy dài nữ tử quay người tựu muốn ly khai, lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh đột nhiên chắn cái kia trường thương nữ tử trước mặt. Váy dài nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Ngươi là?”

“Ta vừa rồi nghe nói, ngươi muốn mượn con thoi vân hạm?” Lý Tuyết thanh nói.

Trường thương nữ tử khẽ gật đầu.

Lý Tuyết thanh cười lạnh một tiếng, nói: “Thật có lỗi, cái này con thoi vân hạm không cách nào cho ngươi mượn rồi.”

“Vì sao?” Trường bầy nữ tử hỏi.

Lý Tuyết thanh không có trả lời váy dài nữ tử, mà là nhìn về phía một bên đồng dạng chân mày cau lại Bạch Tương Dao, sau đó lấy ra rồi một quả lệnh bài, nói: "Bạch Tương Dao, tổng bộ có lệnh, thiên đô thành sở hữu tất cả con thoi vân hạm tạm thời do ta Vân Minh thành tiếp quản, đợi sẽ ta sẽ phái người đem sở hữu tất cả con thoi vân hạm khai mở hướng Vân Minh thành.

Bạch Tương Dao nhìn thoáng qua lệnh bài kia, cau mày nói: “Vì sao ta không có nhận được tổng bộ mệnh lệnh!”

“Ngươi rất nhanh sẽ nhận được!” Lý Tuyết thanh nói: “Hiện tại ta muốn mang đi sở hữu tất cả con thoi vân hạm, hiện tại, ngươi hạ lệnh lại để cho dưới tay ngươi những người kia toàn quyền phối hợp ta.”

Bạch Tương Dao nhìn thoáng qua Lý Tuyết thanh, lại nhìn thoáng qua trong tay đối phương cái kia miếng lệnh bài, trầm ngâm một lát, nàng nói: “Lệnh bài không giả, đợi sẽ ta sẽ để cho người phối hợp ngươi, cho ngươi mang đi con thoi vân hạm. Bất quá, con thoi vân hạm nhất định phải lưu Nhất chiếc cho Diệp tiểu thư, cho nên, ngươi chỉ có thể mang đi chín chiếc!”

Lý Tuyết thanh cười lạnh một tiếng, nói: “Bạch Tương Dao, ngươi không có nghe rõ vậy sao? Tốt, ta đây đang nói một lần. Tổng bộ có ý tứ là lại để cho ta tiếp quản sở hữu tất cả con thoi vân hạm, ngươi thiên đô thành có mười chiếc con thoi vân hạm, mười chiếc ta đều muốn dẫn đi, minh bạch?”

“Phải cho Diệp tiểu thư Nhất chiếc!” Bạch Tương Dao sắc mặt trầm xuống.

“Nàng?”

Lý Tuyết thanh lạnh lùng đánh giá liếc cái kia váy dài nữ tử, cười nhạo rồi một tiếng, nói: “Dựa vào cái gì cho nàng Nhất chiếc? Bạch Tương Dao, ta còn sẽ nói cho ngươi biết, ta thiên không mượn cho nàng!”

“Vị cô nương này, chúng ta tựa hồ cũng không quen biết!” Lúc này, cái kia váy dài nữ tử đột nhiên nhìn xem cái kia Lý Tuyết thanh nói: “Ngươi vì sao đối với ta tràn ngập địch ý?”

“Xem ngươi khó chịu, được hay không được?” Lý Tuyết thanh nói.

Váy dài nữ tử nhìn thoáng qua Lý Tuyết thanh, nói: “Vì cái gì?”

Một bên, Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nữ nhân này... Người ta nói rõ rồi là tìm mảnh vụn (gốc) ah.

Cái kia Bạch Tương Dao không nói gì rồi, nhìn về phía Lý Tuyết thanh lúc, nàng trong ánh mắt mang theo một tia thương cảm.

Lý Tuyết thanh bị váy dài nữ tử cái này vừa hỏi hỏi lập tức khẽ giật mình, đón lấy, nàng chỉ vào váy dài nữ tử, nói: “Tiện nhân, ta xem ngươi khó chịu, hiểu chưa? Xem ngươi khó chịu, cho nên không mượn ngươi con thoi vân hạm! Hiện tại đã biết rõ rồi sao?”

“Làm càn!” Lúc này, một bên Bạch Tương Dao phẫn nộ quát: “Lý Tuyết thanh, cho Diệp tiểu thư xin lỗi, lập tức, bằng không thì ta cho ngươi không xảy ra cái này môn!”

“Ngươi mới làm càn!”

Lý Tuyết thanh phẫn nộ quát: “Bạch Tương Dao, ngươi cho rằng ngươi là ai? Lại để cho ta không xảy ra cái này môn, bằng ngươi?” Nói xong, nàng phủi tay, lập tức, hai gã lão giả xuất hiện ở phía sau nàng.

Cao cấp Thánh giả!

Bạch Tương Dao sắc mặt âm trầm xuống, lúc này, Lý Tuyết thanh đột nhiên chỉa về phía nàng trước mặt váy dài nữ tử, nói: “Ta hoài nghi cái này người có vấn đề, cầm xuống, cho ta mang về hảo hảo thẩm vấn!”

Lý Tuyết thanh sau lưng một gã lão giả thò tay tìm tòi, hướng phía cái kia váy dài nữ tử trảo tới, mà đúng lúc này, tên lão giả kia hai mắt đột nhiên trợn lên lên, đón lấy, hắn ánh mắt lộ ra rồi cực độ vẻ kinh hãi, thời gian dần trôi qua, trong mắt của hắn sắc thái chậm rãi tiêu tán, sau đó thẳng tắp hướng về sau té xuống.

Tại lão giả mi tâm, có một đạo huyết sắc kiếm động.

Mà ở cái kia váy dài nữ tử trong tay, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thanh trúc kiếm.

Một bên, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, trong mắt mang theo vẻ khiếp sợ.

Lý Tuyết thanh cùng phía sau nàng lão giả trực tiếp ngây người, khi thấy váy dài nữ tử trong tay cái kia chuôi trúc kiếm lúc, Lý Tuyết thanh sau lưng lão giả lập tức nghẹn ngào giật mình nói: “Ngươi, ngươi là đỉnh phong thành kiếm si Diệp Diệu Trúc!”

“Là ta!” Váy dài nữ tử nhẹ gật đầu.

Nghe được váy dài nữ tử lời mà nói..., cái kia câu hỏi lão giả lập tức như bị sét đánh, sắc mặt lập tức trắng bệch, mà cái kia Lý Tuyết thanh càng thêm không chịu nổi, trực tiếp co quắp ngồi trên mặt đất.

Diệp Diệu Trúc cũng không có để ý hai người, nàng thu hồi trúc kiếm, nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vượt qua hai người, đã đi ra đại sảnh.

Nhìn đối phương bóng lưng biến mất, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, đi đến cái kia Bạch Tương Dao trước mặt, nói: “Bạch quản sự, ta cũng muốn hướng ngươi mượn Nhất chiếc vân hạm.”

Bạch Tương Dao nao nao, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh đột nhiên đứng lên, chỉ vào Dương Diệp quát: “Ngươi cũng muốn mượn con thoi vân hạm, ngươi dựa vào cái gì? Ngươi dựa vào cái gì?”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1098: Tinh thần tổn thất phí, học phí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta không có tìm ngươi mượn!”

Dương Diệp nhìn xem cái kia Lý Tuyết thanh, bình tĩnh nói.

“Hiện tại cái này toàn bộ thiên đô thành con thoi vân hạm đều quy ta quản!” Lý Tuyết thanh cười lạnh nói.

Dương Diệp bỏ qua Lý Tuyết thanh, nhìn về phía Bạch Tương Dao, thứ hai có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Dương công tử ngươi muốn con thoi vân hạm, là muốn đi trước ở đâu?”

“Bạch Lộ giới!” Dương Diệp nói.

“Bạch Lộ giới!”

Bạch Tương Dao nao nao, sau đó nói: “Vậy ngươi có thể cùng Diệp tiểu thư cùng đường, nàng phải về đỉnh phong thành, vừa vặn phải đi qua Bạch Lộ giới.”

“Vừa rồi vị kia?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Tương Dao nhẹ gật đầu.

Dương Diệp trầm ngâm một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cũng tốt.” Cái này con thoi vân hạm rõ ràng không phải bình thường đồ đạc, mà bây giờ lại không thuộc về Bạch Tương Dao quản, hắn cũng không tốt quá phiền toái đối phương.

Bạch Tương Dao mỉm cười, nói: “Đi thôi, ta tiễn đưa các ngươi đoạn đường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, muốn quay người rời đi, lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt.

“Làm cái gì?” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

“Nói xin lỗi ta!” Lý Thanh tuyết nói.

Dương Diệp: “...”

“Nói xin lỗi ta!” Lý Thanh tuyết sắc mặt âm trầm lên.

Dương Diệp nhìn xem Lý Thanh tuyết rơi khắc, không khỏi khẽ nở nụ cười, nói: “Ta thật sự rất ngạc nhiên, ta tại sao phải cho ngươi xin lỗi, ngươi cho ta Nhất cái lý do được không?”

“Ta xem ngươi khó chịu!” Lý Tuyết thanh nói: “Lý do này, được hay không được?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Theo vừa rồi ngươi ngôn hành cử chỉ, ta biết rõ, sau lưng ngươi thế lực khẳng định không nhỏ, mà ngươi, có lẽ thuộc về từ nhỏ bị nuông chiều từ bé tồn tại. Loại người như ngươi người, ngạo mạn, tự đại, hoàn toàn dùng mình làm trung tâm, khắp thiên hạ đều muốn xem ngươi sắc mặt, thuận ngươi tâm ý mới được. Hơi có không hài lòng ý, ngươi sẽ nhìn đối phương khó chịu, mà hết lần này tới lần khác chính ngươi lại không có nửa điểm bổn sự, ngươi sở hữu tất cả dựa vào, bất quá là cha ngươi, hoặc là gia gia của ngươi. Ta nói rất đúng không đúng?”

“Ngươi là người thứ nhất dám như vậy nói chuyện với ta người!” Lý Tuyết thanh hai mắt nhắm lại, nói: “Ta cam đoan, ngươi cũng là cuối cùng Nhất cái!” Nói xong, nàng lui qua một bên, nói: “Giết.” Sát nhân, đây mới là mục đích của nàng. Nàng cũng không muốn chính mình vừa rồi trò hề bị người trông thấy, hơn nữa truyền đi.

Nhưng mà phía sau nàng lão giả còn chưa động thủ, nàng chính là hai mắt trợn lên lên, bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt nàng, cùng lúc đó, cổ họng của nàng bị Dương Diệp gắt gao cho nắm rồi.

“Lớn mật!”

Một bên, lão giả kia sắc mặt đại biến, phẫn nộ quát: “Nhanh buông xuống nhà ta tiểu thư!”

Cái kia Bạch Tương Dao cũng là sắc mặt biến hóa, sau đó vội vàng nói: “Dương công tử, kính xin không nên vọng động.” Đối với Dương Diệp tính tình cùng tính cách nàng là biết đến, cái này hoàn toàn chính là một cái coi trời bằng vung Chủ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bạch Tương Dao, nói: “Bạch cô nương yên tâm, ta hôm nay tâm huyết dâng trào, muốn cho nàng tốt nhất khóa.” Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lý Tuyết thanh, nói: “Thấy được sao? Mình nếu là không có bổn sự, mạng của mình tùy thời nắm giữ ở trong tay người khác. Về phần cha của ngươi, hoặc là gia gia của ngươi, ngươi cảm thấy đúng lúc này, bọn hắn có thể cứu ngươi sao?”

“Ngươi, ngươi nếu là dám giết ta, ta, ta gia...”

Lý Tuyết thanh nhìn hầm hầm lấy Dương Diệp, giống như là muốn nói cái gì, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên chế trụ cổ nàng hướng mặt đất mạnh mà một đập!

Phanh!

Lý Tuyết thanh mặt lập tức cùng cái kia mặt đất đến rồi Nhất cái thân mật tiếp xúc, một tiếng nổ vang, cái kia mặt đất trực tiếp rạn nứt ra, mấy đạo máu tươi kích xạ mà ra.

“Ah!”

Lý Tuyết thanh tiếng kêu thảm thiết lập tức ở giữa sân vang vọng mà lên.

“Làm càn!”

Một bên, tên lão giả kia giận dữ, tại cũng không thèm để ý, lập tức tay phải hóa chưởng hướng phía Dương Diệp mạnh mà đánh ra. Mà nghênh tiếp hắn chính là một đạo sáng như tuyết kiếm quang, kiếm quang cùng hắn chưởng vừa mới tiếp xúc, tên lão giả kia sắc mặt chính là kịch biến, bởi vì đạo kia kiếm quang trực tiếp từ hắn lòng bàn tay Nhất xuyên mà qua, từ bả vai chỗ kích xạ mà ra!

Máu tươi như trụ!

Lão giả hoảng hốt, nói: “Ngươi, ngươi đến tột cùng là người phương nào!” Một kiếm tựu đâm xuyên qua bàn tay của hắn, mà đối phương chỉ là Bán Thánh, lúc này đây, lão giả trong nội tâm rung động tới cực điểm. Đồng thời cũng minh bạch, lúc này đây, hắn cùng mình gia tiểu thư lại đá trúng thiết bản rồi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó đem cái kia Lý Tuyết thanh nhấc lên, lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh xinh đẹp trên mặt đã tràn đầy máu tươi, mà lại ngũ quan cũng đã biến hình.

“Ngươi, ah, ta muốn giết...”

Lý Tuyết thanh nhìn xem Dương Diệp, điên cuồng mà tru lên, mà lúc này, Dương Diệp lại nắm hắn yết hầu sau đó mạnh mà hướng bên cạnh mặt đất một đập.

Phanh!

Máu tươi văng khắp nơi, mặt đất rạn nứt, Lý Tuyết thanh tiếng kêu thảm thiết lần nữa vang lên.

“Ngươi...”

Một bên, lão giả hoảng hốt, tựa hồ tựu muốn động thủ, lúc này Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía hắn, nói: “Ngươi tại động thủ thử xem xem!”

Lão giả trong nội tâm rùng mình, do dự một cái chớp mắt, cuối cùng không có dám ở động thủ. Bất quá, hắn tự nhiên không có khả năng nhìn xem Lý Tuyết thanh như thế ngược đãi, lập tức nói: “Các hạ, tiểu thư nhà ta không hiểu chuyện, chỗ đắc tội, ta thay nàng hướng ngươi xin lỗi, mong rằng các hạ rộng lòng tha thứ.” Hắn không ngốc, trước mắt cái này người thực lực khủng bố như thế, và chỉ là Bán Thánh, loại thiên tài này, tuyệt đối với lai lịch bất phàm.

“Ta không có thực lực, ngươi tựu tùy ý tiểu thư nhà ngươi xằng bậy; Ta có thực lực, ngươi tựu chịu thua, xin lỗi. Nếu như là trước kia, ngươi xin lỗi ta có lẽ sẽ tiếp nhận, nhưng là hiện tại, đã chậm.”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, đem Lý Tuyết thanh nhấc lên, nói: “Hiện tại đầu thanh tỉnh một ít sao? Nếu như còn không thanh tỉnh, thấy không rõ tình thế, ta tại cho ngươi tỉnh não, như thế nào đây?”

“Ngươi, ngươi đến tột cùng muốn thế nào!” Lý Tuyết thanh hoảng sợ nhìn xem Dương Diệp, đối với Dương Diệp, nàng thật sự có chút sợ.

“Ta vừa rồi nói với ngươi đạo lý kia, hiểu chưa?” Dương Diệp nói.

“Cái..., cái gì đạo lý...”

Lý Tuyết thanh âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, đầu của nàng chính là lần nữa cùng mặt đất đến rồi Nhất cái tiếp xúc thân mật.

Một bên, Bạch Tương Dao trong mắt hiện lên một tia không đành lòng, bất quá nhưng lại không nói gì, chỉ là nghiêng rồi đầu.

Lão giả kia trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, trên mặt xuất hiện vẻ phẫn nộ, nhưng là cuối cùng không có dám động tay, cuối cùng chỉ có thể xin giúp đỡ nhìn về phía Bạch Tương Dao, bất quá Bạch Tương Dao rõ ràng không muốn quản chuyện này, lập tức trực tiếp giả bộ như không có trông thấy lão giả xin giúp đỡ ánh mắt.

Dương Diệp đem cái kia Lý Tuyết thanh nhấc lên, sau đó nói: “Hiện tại nghĩ tới sao?”

“Muốn, nghĩ tới...” Lý Tuyết thanh trong thanh âm mang theo hoảng sợ, “Ta, chính mình không có thực lực, tùy thời đều có thể mặc người chém giết... Ta, ta thật sự đã minh bạch. Ngươi, ngươi đừng tại đánh ta rồi.” Nói xong, hắn vậy mà khóc lên.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Bạch Tương Dao nhịn không được, nói: “Dương công tử...”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Được rồi, hiện tại như vậy ta như người xấu.” Nói xong, Dương Diệp buông lỏng ra Lý Tuyết thanh, sau đó nói: “Đã ngươi đã hiểu, cái kia cũng không cần phải tự cấp ngươi đi học. Hiện tại, chúng ta tới tính tính toán toán sổ sách. Trước kia ngươi đe dọa ta, cho ta tinh thần cùng tâm linh đã tạo thành thương tổn nghiêm trọng, thương thế kia, không có 500 Tử Tinh Thạch trị không hết. Mà vừa rồi là cho ngươi đi học, cho ngươi minh bạch đạo lý làm người, ta tiêu hao đại lượng trí nhớ cùng tâm lực, cái này học phí, ít nhất được 500 Tử Tinh Thạch.”

Nói đến đây, Dương Diệp đưa tay ra, nói: “Tổng cộng một ngàn miếng Tử Tinh Thạch, cám ơn!”

Bạch Tương Dao: “...”

Cái kia Lý Tuyết thanh cũng sửng sốt, phục hồi tinh thần lại về sau, nàng lập tức nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, nói: “Nhất, một ngàn miếng Tử Tinh Thạch, ngươi...”

“Ngươi ngại ít rồi hả?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Vậy thì tốt, tựu 1500 miếng a.”

“Ta... Ngươi...”

Lý Tuyết thanh nhìn hằm hằm cái này Dương Diệp, không biết là bởi vì bị khí còn là vì miệng bị tổn thương nguyên nhân, lời nói đều nói không hoàn chỉnh rồi.

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Như thế nào? Ngươi vẫn cảm thấy quá ít? Vậy thì...”

“Không!”

Lý Tuyết thanh đột nhiên đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., nói: “Ta, ta không có ngại ít...”

“Cái kia lấy ra a!” Dương Diệp đưa tay ra, nói.

“Ta, ta không có nhiều như vậy!” Lý Tuyết thanh nói.

“Chúng ta đây tiếp tục đến đi học!” Dương Diệp nói.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Lý Tuyết thanh sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Ta có thể lấy... Ngay ở chỗ này lấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vậy ngươi nhanh lấy a, ta còn thời gian đang gấp.”

Lý Tuyết thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lấy ra rồi Nhất tấm thẻ vàng đưa cho cái kia Bạch Tương Dao, Bạch Tương Dao nhìn thoáng qua Lý Tuyết thanh, nhưng sau đó xoay người rời đi, chỉ chốc lát, nàng tựu đã đi tới, sau đó lấy ra rồi một quả nạp giới đưa tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Bên trong có 1500 miếng Tử Tinh Thạch!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó thu hồi nạp giới, khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, tăng thêm cái này 1500 miếng, hắn hiện tại tựu khoảng chừng bốn ngàn miếng Tử Tinh Thạch, đây chính là một khoản tiền lớn.

“Chúng ta đi thôi!” Bạch Tương Dao nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, mà lúc này, cái kia Lý Tuyết thanh đột nhiên nói: “Ngươi, ngươi tên gì...”

Dương Diệp nhìn về phía Lý Tuyết thanh, nói: “Như thế nào, muốn về sau tìm ta tính sổ?”

“Chưa, không có...” Lý Tuyết thanh không dám nhìn Dương Diệp con mắt, thấp giọng nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Không có sao, muốn tìm ta phiền toái, tùy thời đến Bạch Lộc Thư Viện tìm ta, ân, ta gọi Hư Vô Thần!” Nói xong, Dương Diệp phi thường tiêu sái xoay người đi ra đại sảnh.

“Hư, Hư Vô Thần…”

Lý Tuyết thanh hai tay chậm rãi nhanh nắm lại…

…

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1099: Hay là ngươi chết a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đa tạ!”

Tiến về trước con thoi vân hạm trên đường, Bạch Tương Dao đột nhiên nói.

“Cám ơn cái gì?”

Dương Diệp có chút khó hiểu nhìn xem Bạch Tương Dao.

Bạch Tương Dao nói khẽ: “Cảm ơn ngươi không có giết bọn hắn. Nếu như ngươi tại phân hội nội giết bọn chúng đi, ta sẽ có phiền toái rất lớn.”

Dương Diệp nói: “Ta cũng không phải sát nhân cuồng ma. Đúng rồi, cái kia Diệp tiểu thư là phương nào thánh thần, ta nhìn Lý Tuyết thanh hai người tựa hồ rất e ngại nàng, bị giết một người cũng không dám lên tiếng.”

Bạch Tương Dao khẽ lắc đầu, nói: “Thân phận nàng đặc thù, đừng nói chỉ giết một người, tựu tính toán đem ba người bọn hắn toàn bộ giết đều không có việc gì. Lý Tuyết thanh từ nhỏ bị kiêu căng đã quen, lần này nàng xem như xông đại họa. Ta đoán chừng lần này nàng sau khi trở về, ngày sau một đoạn thời gian rất dài nội đều khó có khả năng tại đi ra ngoài rồi.”

“Cái kia Diệp tiểu thư cái gì lai lịch?” Dương Diệp có chút tò mò hỏi.

“Nàng đến từ đỉnh phong thành!” Bạch Tương Dao thần sắc mặt ngưng trọng nói.

“Chưa từng nghe qua!” Dương Diệp trung thực nói.

Bạch Tương Dao khóe miệng hơi rút, sau nửa ngày nàng cười khổ cười, nói: “Lời này ngươi có thể đừng đi ra nói, bằng không thì sẽ bị người cười vô tri đấy. Cái này đỉnh phong thành, tại Trung Thổ Thần Châu sở hữu tất cả trong thành sắp xếp thứ ba, phi thường nổi danh. Đỉnh phong thành, không phải kim cương giai thế lực, nhưng là, rất nhiều kim cương giai thế lực cũng không dám đơn giản trêu chọc. Đặc biệt là hiện giữ thành chủ Diệp Lang Tà, càng là được xưng Thần Châu đệ nhất kiếm. Tại vũ bảng lên, hắn bài danh thứ mười!”

“Vũ bảng Top 10!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, Top 10, vậy thì có chút khủng bố rồi. Phải biết, cái kia Phong Khinh Ý thực lực đã phi thường lợi hại, nhưng là đều chỉ có thể xếp tên hai mươi có hơn, có thể tưởng tượng, sắp xếp thứ mười cái này Diệp Lang Tà là kinh khủng cở nào.

Bạch Tương Dao nhẹ gật đầu, nói: “Có thể nói, ngoại trừ số ít mấy cái kim cương giai thế lực bên ngoài, có rất ít thế lực dám đắc tội đỉnh phong thành, về phần là địch, vậy thì càng không mấy cái rồi. Bởi vì khỏi cần phải nói, tựu cái kia Diệp Lang Tà một người, tựu đầy đủ rất nhiều thế lực phi thường đau đầu được rồi. Loại nhân vật này, đế giả không xuất, ai cũng không làm gì được được đấy!”

“Cái này Diệp Diệu Trúc cùng cái kia Diệp Lang Tà cái gì quan hệ?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Là muội muội của hắn!”

Bạch Tương Dao nói: “Làm người rất hòa khí, tại Trung Thổ Thần Châu thanh danh phi thường tốt. Thực lực cũng mạnh phi thường, bất quá cường đến loại trình độ nào nhưng lại không người biết được. Bởi vì nàng rất ít sinh khí, tăng thêm lại không ai dám đi trêu chọc nàng, cho nên, nàng thực lực chân thật vẫn là một điều bí ẩn.”

“Nàng không có thượng vũ bảng sao?” Dương Diệp nói.

Bạch Tương Dao khẽ lắc đầu, nói: “Không có. Bất quá, không phải thực lực vấn đề, dùng thực lực của nàng, thượng vũ bảng một điểm vấn đề đều không có. Về phần tại sao không đi đánh vũ bảng, có lẽ là bởi vì tính cách của nàng.”

Nói đến đây, Bạch Tương Dao đột nhiên ngừng lại, nói: “Chúng ta đã đến!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, Nhất tòa cự đại con thoi vân hạm ngay tại trước mặt bọn họ cách đó không xa.

Hai người lên vân hạm chính là gặp được cái kia Diệp Diệu Trúc, thứ hai nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Bạch Tương Dao, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

“Diệp tiểu thư, Dương công tử muốn đi trước Thiên Vũ giới, ngươi phải về đỉnh phong thành, vừa vặn muốn đi ngang qua Thiên Vũ giới, cho nên...” Bạch Tương Dao nói.

“Không có vấn đề!” Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, nói.

Nghe vậy, Bạch Tương Dao mỉm cười, sau đó nhìn Dương Diệp cùng Diệp Diệu Trúc liếc, nói: “Hai vị bảo trọng!” Nói xong, Bạch Tương Dao quay người rời đi.

Rất nhanh, con thoi vân hạm khởi động.

“Ngươi là kiếm tu?”

Bong thuyền, Diệp Diệu Trúc đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Đã tới hư vô cảnh kiếm ý?” Diệp Diệu Trúc lại hỏi.

Dương Diệp lần nữa nhẹ gật đầu, nói: “Kiếm của ngươi ý có lẽ cũng đạt tới hư vô cảnh kiếm ý đi à nha!”

Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta rất ít nhìn thấy đỉnh phong thành ngoại trừ kiếm tu, qua hai chiêu sao?”

Dương Diệp quét bốn phía liếc, nói: “Giống như không quá phù hợp!”

Diệp Diệu Trúc nói: “Cũng không cần chiến.” Nói xong, nàng mặt hướng tiền phương, nói: “Cảm nhận được sao? Con thoi vân hạm càng lúc càng nhanh. Rất nhanh, cái này con thoi vân hạm tốc độ tựu sẽ đạt tới Nhất cái phi thường trình độ khủng bố, khi đó, nếu như không tiến vào trong rạp, coi như là một gã cao cấp Thánh giả đều có thể bị xé nứt thành hư vô.”

“Nói tiếp!” Dương Diệp nói.

Diệp Diệu Trúc thò tay nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai một đám mái tóc, nói khẽ: “Nhìn xem ta và ngươi ai trước không kiên trì nổi, như thế

nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Diệp Diệu Trúc, nói: “Có thể!”

Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, không tại ngôn ngữ.

Dương Diệp cũng không nói chuyện, hai người mặt hướng tiền phương. Vân hạm tốc độ càng lúc càng nhanh, lúc này vân hạm tốc độ, đã đã vượt qua một gã Bán Thánh cường giả đỉnh phong vận tốc. Cái kia cường đại sức gió đè ép, đã để hai người có chút không khỏe rồi.

Lại qua một lát, cái kia Phong đã tựa như vô số chuôi sắc bén đao, những... Này đao không ngừng mà tại cắt lấy hai người toàn thân.

Đây là hai người lúc này cảm giác.

Lúc này, một cỗ kiếm ý đột nhiên từ cái này Diệp Diệu Trúc trong cơ thể tuôn ra, cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, tại nàng xuất hiện trước mặt rồi Nhất đạo bình chướng vô hình, lập tức, cái kia Diệp Diệu Trúc khôi phục bình thường, bất quá tại trước mặt nàng không gian nhưng lại quỷ dị phù bắt đầu chuyển động.

Mà Dương Diệp nhưng lại không có bất kỳ động tác, mặc kệ do thân thể của mình cùng không khí chung quanh cao tốc ma sát. Cái này vân hạm tốc độ tuy nhiên thật nhanh, nhưng là còn chưa tới có thể tê liệt hắn thân thể tình trạng. Muốn đạt tới tê liệt hắn thân thể trình độ cái chủng loại kia tốc độ, trừ phi hướng lúc trước hắn toàn lực thi triển ‘Nhất niệm thuấn sát’ cái loại này tốc độ.

Mà lúc này vân hạm tốc độ so về cái loại này tốc độ, còn kém quá xa!

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp cảm giác mình toàn thân nóng lên, phát nhiệt mà bắt đầu..., hơn nữa cảm thấy tê liệt cảm giác, bất quá đối với lúc này nhục thể của hắn mà nói, điểm ấy tốc độ còn là xa xa không đủ xem.

Một bên, Diệp Diệu Trúc hai tay thả lỏng phía sau, hai mắt khép hờ, toàn bộ người như là nhập định rồi. Cao tốc hạ sinh ra ma sát, tựa hồ đối với nàng không có chút nào ảnh hưởng.

Nàng cùng Dương Diệp bất đồng chính là, nàng dùng chính là kiếm ý tại chống cự, mà Dương Diệp dùng chính là thân thể!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, vân hạm tốc độ cũng dần dần đạt đến cực hạn của nó.

Lúc này, Dương Diệp trên người vậy mà xuất hiện tí ti hỏa diễm, hiện tại, hắn cảm nhận được đã không phải là từng chút một tê liệt cảm giác rồi, mà là đau từng cơn, tựa như bị xoắn giống như đau từng cơn. Hơn nữa, lúc này hắn toàn thân xương cốt đều đã bắt đầu 'BA~ BA~' vang lên.

Một bên, Diệp Diệu Trúc bình tĩnh như trước, nhưng nàng không gian chung quanh nhưng lại như là cùng thủy triều bình thường phù bắt đầu chuyển động.

Đã qua hồi lâu, con thoi vân hạm tốc độ chậm rãi chậm lại.

Lúc này, Diệp Diệu Trúc đột nhiên mở mắt, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Thần lực cảnh thân thể!"

Dương Diệp cũng không giấu diếm, lập tức nhẹ gật đầu.

"Lại để cho người kinh ngạc!" Diệp Diệu Trúc nói: "Ngươi với tư cách kiếm tu, thân thể vậy mà đạt tới thần lực cảnh. Không biết đấy, còn tưởng rằng ngươi là thể tu đây này!"

Dương Diệp nói: "Nói thực ra, lần thứ nhất nhìn thấy ngươi, ta còn tưởng rằng ngươi là một gã con gái yếu ớt. Bởi vì ta tại trên người của ngươi không có cảm nhận được huyền khí chấn động, càng không cảm nhận được chút nào kiếm ý."

Diệp Diệu Trúc mỉm cười, nói: "Vốn là muốn nhìn ngươi một chút kiếm đạo tu vi, ngươi lại không sử dụng kiếm ý."

"Về sau như có cơ hội, chúng ta tỷ thí một chút a!" Dương Diệp nói: "Ta rất ít nhìn thấy cường đại kiếm tu, đặc biệt là một đời tuổi trẻ, ngươi tính toán là người thứ nhất."

Cùng kiếm tu tỷ thí, đặc biệt là cường đại kiếm tu, cái này đối với hắn bản thân kiếm đạo tăng lên có rất nhiều chỗ tốt. Kiếm đạo, mặc dù mọi người đều sử dụng kiếm, nhưng là mỗi người kiếm đạo đều là bất đồng đấy, nếu như có thể tỷ thí luận bàn, lẫn nhau đền bù, vậy khẳng định là mới có lợi đấy. Đáng tiếc chính là hiện tại không chỉ bất tiện, hắn cũng không có thời gian!

"Đến đỉnh phong thành, ngươi hội kiến đến rất nhiều!" Diệp Diệu Trúc cười nói.

"Có cơ hội nhất định đi nhìn xem!" Dương Diệp nói.

Mà đúng lúc này, Diệp Diệu Trúc cùng Dương Diệp hai người sắc mặt đột nhiên biến đổi, hai người đồng thời quay người hướng phía xa xa nhìn lại, ở đằng kia xa xôi cuối chân trời, một đạo điểm đen đang theo lấy bọn hắn bên này chạy đến. Rất nhanh, không đến nửa hơi, một gã thân mặc hắc bào khô gầy lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng Diệp Diệu Trúc trước mặt.

Nửa đế!

Diệp Diệu Trúc sắc mặt trầm xuống.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đối phương, lại nhìn thoáng qua Diệp Diệu Trúc, không cần phải nói, lão nhân kia mục tiêu là Diệp Diệu Trúc, bởi vì hắn căn bản không biết đối phương.

Lão giả ánh mắt rơi vào Diệp Diệu Trúc trên người, nói: “Ngươi hư không con thoi kiếm thuật xác thực rất cao minh, ngay cả ta đều bỏ qua rồi. Đáng tiếc ngươi bây giờ bản thân bị trọng thương, cái kia hư không con thoi kiếm thuật chắc hẳn cũng không cách nào thi triển. Hiện tại, là chính ngươi theo ta đi, hay là ta mang ngươi đi?”

Trọng thương!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, hắn quay đầu nhìn về phía Diệp Diệu Trúc, trong mắt có một tia khiếp sợ, hắn không nghĩ tới nữ nhân này vậy mà bị trọng thương!

Nghĩ kĩ cực sợ!

Diệp Diệu Trúc nhìn về phía lão giả, nói: “Ngươi tà phái là làm thế nào biết ta hành tung hay sao?”

Tà phái!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão giả, trước mắt lão giả này dĩ nhiên là tà phái đấy. Hắn không biết tà phái, nhưng là theo lấy trước kia Vũ Nguyên trong giọng nói còn có nghe ra, hắn đối với cái này cái thế lực rất kiêng kị.

“Cái này ngươi không cần biết rõ.” Lão giả nói: “Ngươi yên tâm, ta tà phái sẽ không giết ngươi, chỉ là cần ca của ngươi thay chúng ta làm chút chuyện. Đương nhiên, nếu như hắn không muốn lời nói... Ha ha, ta tin tưởng, chỉ cần ngươi tại chúng ta trong tay, hắn chắc chắn sẽ không không muốn đấy, cũng không dám không muốn!”

Diệp Diệu Trúc trầm mặc một lát, sau đó nói: “Lại để cho thân thể của ta bên cạnh vị bằng hữu kia ly khai, ta với ngươi đi!”

“Cái này không thể được!” Lão giả khẽ lắc đầu, nói: “Tạm thời vẫn không thể lại để cho đỉnh phong thành biết rõ ngươi tại chúng ta tà phái trong tay! Cho nên, hắn phải chết!”

“Hay là ngươi chết a!”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh thanh vang lên, một đạo kiếm khí vạch phá bầu trời, hung hăng chém về phía rồi lão giả kia.

Một trăm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1100: Thí thần một kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn mặc dù đối với cái này Diệp Diệu Trúc có hảo cảm hơn, nhưng hắn có thể không có hứng thú đúc kết đến tà phái cùng đỉnh phong chi thành ân oán đi. Địch nhân của hắn đã rất nhiều, tại thêm Nhất cái tà phái, cái kia thật là làm chết rồi. Cho nên, trước kia hắn đã có thoái ý. Nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương lại muốn giết người diệt khẩu!

Cái này, hắn không đúc kết cũng phải đúc kết rồi.

Đối với Dương Diệp mà nói, tận lực không gây chuyện, nhưng là nếu như người khác không nên tìm hắn phiền toái, vậy hắn cũng sẽ không cùng đối phương khách khí.

Nhân sinh của hắn thái độ tựu là: Đừng kinh sợ, tựu là Móa! Can bất quá? Vậy thì chạy!

Đối phương là nửa đế, cho nên, hắn vừa ra tay cũng không có lưu tay.

Bởi vì hai người rất gần, tăng thêm Dương Diệp lại thần kỳ không dễ, lão giả kia vừa kịp phản ứng, kiếm khí tựu đã đi tới rồi trước mặt hắn.

Oanh!

Phía chân trời bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, cái kia con thoi vân hạm kịch liệt run lên, bắt đầu tả hữu kịch liệt lắc lư lên.

Thoáng qua, phía chân trời tựu khôi phục bình tĩnh.

Mà lúc này, con thoi vân hạm phía trên đã không có Dương Diệp cùng Diệp Diệu Trúc thân ảnh.

“Lần này ngược lại là mắt vụng về rồi!”

Khô gầy lão giả hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến biến mất tại cuối chân trời.

Dương Diệp tự nhiên muốn trốn, nửa đế cường giả, hắn không có giao thủ qua, nhưng là hắn biết rõ, cùng đối phương giao thủ, trừ phi hắn át chủ bài ra hết, ví dụ như giới hạn pháp tắc cùng ý cảnh pháp tắc đều thi triển đi ra, hoặc là chung cực bản ‘Nhất niệm thuấn sát’. Bằng không thì, căn bản không có thắng khả năng. Mà một khi thi triển những cái... Kia át chủ bài, vậy thì ý nghĩa muốn chơi mệnh rồi.

Đúng lúc này, hắn có thể không có hứng thú cùng đối phương liều mạng.

Đào tẩu trước, Dương Diệp thuận tiện đem cái kia Diệp Diệu Trúc cùng một chỗ mang đi. Diệp Diệu Trúc bản thân bị trọng thương, căn bản không thể nào là lão giả kia đối thủ, các loại đối phương thu thập Diệp Diệu Trúc, cũng sẽ đến truy hắn. Cho nên, hắn dứt khoát mang đi Diệp Diệu Trúc, thân phận đối phương đặc thù, nhất định đã hướng đỉnh phong thành cầu cứu rồi. Nói không chừng, lúc này đỉnh phong thành cường giả đã tại chạy đến trên đường.

Quả nhiên, bị Dương Diệp ôm lấy eo Diệp Diệu Trúc lúc này đột nhiên nói: “Kiên trì 15 ‘, ta đỉnh phong thành đã tới người. Tối đa 15’ sẽ đuổi tới!”

“15' sao?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, nói: “Ngươi xác định bọn hắn có thể chính xác tìm được ngươi?”

“Có thể!” Diệp Diệu Trúc nói.

☆ đĩnh ☆ điễm ☆ tiểu☆ nói,. □. ¤o< >s_ (); Dương Diệp có chút điểm đầu, nói: “Cái kia tốt!” Nói xong, Dương Diệp đem Diệp Diệu Trúc lưng đến rồi trên lưng, sau đó sau lưng kiếm dực đột nhiên trải ra ra, tại kiếm dực gia trì xuống, Dương Diệp tốc độ đột nhiên bạo tăng, trực tiếp hóa thành Nhất điểm ánh sáng điểm biến mất tại phía chân trời. Còn chưa kết thúc, tại thúc dục kiếm dực về sau, Dương Diệp lại thi triển ra nhanh chóng chi pháp tắc!

Tại kiếm dực cùng nhanh chóng chi pháp tắc gia trì xuống, Dương Diệp tốc độ đạt đến Nhất cái phi thường khủng bố tình trạng, hắn những nơi đi qua không gian trực tiếp rạn nứt ra, cuối cùng ầm ầm vỡ vụn. Mà bản thân của hắn cũng bởi vì tốc độ quá nhanh, thân thể bắt đầu chậm rãi xuất hiện mảnh cái khe nhỏ.

Dương Diệp không dám tại vận dụng thân thể lực lượng đến thúc dục tốc độ, bởi vì tại vận dụng thân thể lực lượng, cái kia không cần đối phương truy, chính hắn tựu sẽ khiến chính mình tàn!

Hiện tại cái tốc độ này, vừa lúc là hắn thân thể có thể thừa nhận được cực hạn!

“Hắn càng ngày càng gần rồi!” Trên lưng, Diệp Diệu Trúc đột nhiên nói.

“Cái này tà phái rất cường sao?” Dương Diệp nói.

Diệp Diệu Trúc trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Rất cường!”

“Rất cường là mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp nói.

“Nghe qua U Minh điện sao?” Diệp Diệu Trúc nói.

“Nghe qua!” Dương Diệp nói.

“Bọn hắn dám cùng U Minh điện khiêu chiến!” Diệp Diệu Trúc nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, thầm nghĩ: “Tiêu lão đầu, ngươi cũng không nên trách ta, lần này ta thật không có gây chuyện, là người ta đến gây chuyện ta đấy.” Nếu để cho Tiêu viện trưởng biết rõ hắn lại trêu chọc tà phái, không biết có thể hay không bị tức thổ huyết.

“Thật có lỗi, liên lụy ngươi rồi!” Diệp Diệu Trúc thấp giọng nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Cái này ah, hoàn toàn là ta tự tìm đấy.” Nói xong, hắn lại nói: “Lão đầu kia thực lực mạnh bao nhiêu?”

“Uy tín lâu năm nửa đế!” Diệp Diệu Trúc trầm giọng nói: “Ngươi cảnh giới quá thấp, không phải là đối thủ của hắn! Chỉ cần kéo lên 15', chúng ta tựu an toàn.”

“Ta cảm giác hắn càng ngày càng gần rồi, không cần 15', tối đa trăm tức hắn sẽ đuổi theo chúng ta!” Dương Diệp nói.

“Vậy ngươi buông ta xuống a!” Diệp Diệu Trúc nói: “Ta có lẽ có thể ngăn chặn hắn một lát.”

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Ngươi không có nói đùa?”

“Tự nhiên!”

Diệp Diệu Trúc nói: “Việc này vốn là ta ngay cả mệt mõi ngươi, ta đã băn khoăn, lại có thể nào tại liên lụy ngươi. Dùng thực lực của ngươi cùng tốc độ, một mình chạy trốn, có rất lớn tỷ lệ kéo dài tới ta đỉnh phong thành cường giả chạy đến.”

“Ngươi nói ta có điểm động tâm roài!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Đáng tiếc, không còn kịp rồi.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, cái kia tà phái khô gầy lão giả đứng ở chỗ đó.

Lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ngươi là đỉnh phong thành kiếm tu a! Lần này ta ngược lại là có chút mắt vụng về rồi. Không thể không nói, các ngươi đỉnh phong thành kiếm tu xác thực đều rất tốt, cái kia Diệp Lang Tà đừng nói rồi, nha đầu kia kiếm đạo tạo nghệ cũng là mạnh không hợp thói thường, ngay cả ta đều chênh lệch điểm thất thủ bị tổn thương. Mà ngươi, nho nhỏ Nhất cái Bán Thánh tựu giống như kiếm này đạo tu vi, cũng là cực kỳ khó được.”

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Ta tại đỉnh phong thành tập kiếm hơn mười năm, hôm nay xuất đạo, tự cho là không sợ đế giả phía dưới bất luận kẻ nào, không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy tiền bối về sau mới phát hiện, cái thế giới này căn bản không phải ta nghĩ như vậy. Tựu như thế giờ phút này, phía trước bối trước mặt, vãn bối giống như lâm vào vũng bùn, cảm giác sâu sắc vô lực.”

Hắn tự nhiên sẽ không ngốc đến nói mình là Bạch Lộc Thư Viện người, lúc này Bạch Lộc Thư Viện đã chịu không được giằng co. Đối phương đem hắn đem làm đỉnh phong thành người, cái này đang cùng hắn ý.

Dương Diệp trên lưng, Diệp Diệu Trúc nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., khô gầy lão giả trong mắt đã có một tia hứng thú, nói: “Ngươi xem như Nhất cái người biết chuyện, ngươi tuy nhiên thực lực không tệ, bất quá tại lão phu trước mặt, xác thực không có sức hoàn thủ. Bất quá, tốc độ của ngươi ngược lại là rất không tệ đấy. Cùng giai bên trong, chỉ sợ có rất ít người có thể so với coi trọng ngươi!”

“Đáng tiếc phía trước bối trước mặt, đây hết thảy đều là mây bay!” Dương Diệp thở dài nói.

“Mặc dù biết ngươi là tại kéo dài thời gian, nhưng là không thể không nói, ta xác thực Thủ Hữu điểm không muốn giết ngươi. Đáng tiếc không có biện pháp, đang mang ta tà phái đại kế, ngươi không có thể còn sống!” Khô gầy lão giả nói xong, tựu muốn động thủ.

“Chậm đã!”

Dương Diệp lúc này đột nhiên nói.

“Như thế nào?” Khô gầy lão giả nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trên mặt tràn đầy quyết tuyệt chi sắc, nói: “Tiền bối, vãn bối tại đỉnh phong thành tu kiếm hơn mười năm, trong đó có một chiêu kiếm kỹ, ta tu luyện rồi mười năm đã ngoài, tên: Thí thần một kích. Chiêu này vừa ra, được xưng liền đế giả đều có thể đánh chết! Vãn bối tự học luyện đến nay, còn chưa bao giờ thi triển qua, hôm nay, gặp được tiền bối, vãn bối tự biết đại nạn đã đến. Nhưng vãn bối hi vọng tiền bối có thể cho vãn bối một cái cơ hội, Nhất cái thi triển cái này ‘Thí thần một kích’ cơ hội. Kể từ đó, vãn bối tựu tính toán chết cũng nhắm mắt.”

“Thí thần một kích?”

Khô gầy lão giả nao nao, hắn nhìn về phía Diệp Diệu Trúc, nói: “Các ngươi đỉnh phong thành có cái này kiếm kỹ? Liền đế giả đều có thể đập phát chết luôn?”

Diệp Diệu Trúc đang muốn nói chuyện, Dương Diệp đột nhiên tại nàng trên mông đít ngắt thoáng một phát. Diệp Diệu Trúc đôi má lập tức đỏ lên, nàng điểm rồi điểm đầu, sau đó cúi đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có một tia nổi giận.

Gặp Diệp Diệu Trúc điểm đầu, khô gầy lão giả nhìn về phía Dương

Diệp, nói: “Liền đế giả đều có thể đập phát chết luôn, ngươi vừa nói như vậy, ta ngược lại là có chút tò mò rồi. Ra, ngươi thi triển nhìn xem, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi nói cái này thí thần một kích đến cùng có hay không ngươi nói mạnh như vậy.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, một kích này có thể sẽ trực tiếp đập phát chết luôn ngươi, ngươi thật đúng nguyện ý lại để cho ta thi triển?”

“Chuyện cười!”

Khô gầy lão giả cười nhạo rồi một tiếng, nói: “Giây sát ta? Đừng nói ngươi chính là Nhất cái Bán Thánh, coi như là đế giả xuất thủ, cũng đừng muốn giây sát ta khô khốc. Ra, ngươi cho dù xuất thủ, lão phu ngược lại muốn nhìn, ngươi có bao nhiêu năng lực.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, thủ đoạn khẽ động, một thanh ý kiếm ngưng tụ trong tay hắn, tay cầm ý kiếm, Dương Diệp trong cơ thể hư vô cảnh kiếm ý bạo tuôn ra mà ra, kiếm ý tuôn ra, hắn không gian chung quanh lập tức kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., thanh thế làm cho người ta sợ hãi. Sau một khắc, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong tay ý kiếm kịch liệt run lên.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, đâm thẳng Thương Khung.

Rất nhanh, vô số đạo kiếm quang xuất hiện tại Dương Diệp bốn phía, tại hư vô cảnh kiếm ý thúc dục xuống, những... Này kiếm quang không ngừng phát ra từng đạo chói tai kiếm minh thanh. Bất quá dùng khô khốc nhãn lực, tự nhiên liếc thấy ra những... Này kiếm quang đại bộ phận đều là tàn ảnh, chính thức bản thể chỉ có hai thanh.

Lúc này, một thanh cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở Dương Diệp tay trái ở bên trong, đón lấy, Dương Diệp tay phải ý kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ).

Kiếm vào vỏ, Dương Diệp toàn bộ người khí thế lập tức biến thành vô cùng lăng lệ ác liệt mà bắt đầu..., phảng phất mấy ngày liền đều muốn đâm cái lổ thủng đi ra.

Nhìn thấy một màn này, lão khô khốc hai mắt nhắm lại, trong mắt đã có một tia ngưng trọng, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn huyền khí vận chuyển, trong chốc lát, vô số đạo lôi sắc vòng phòng hộ xuất hiện ở hắn làn da phía trên, nếu như nhìn kỹ, tựu sẽ phát hiện, những... Này phảng phất tráo điệp gia rồi ít nhất trăm đạo. Không chỉ như thế, hắn tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, trên nắm tay, lóe ra chói mắt hàn mang.

Với tư cách nửa đế, chỗ kinh nghiệm qua chiến đấu có thể nói là vô số, khinh địch loại chuyện này, hắn tự nhiên sẽ không làm. Phải biết, đã từng không biết có bao nhiêu người tựu là chết tại chính mình chủ quan cùng khinh địch phía dưới.

“Thí... Thần... Nhất... Kích...”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia khô khốc sắc mặt biến hóa, tay phải hướng phía trước thò ra, toàn bộ không gian lập tức biến thành mờ đi, nhưng mà đúng lúc này, cái kia Dương Diệp đột nhiên quay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại cuối chân trời.

Chạy thoát...

Nhìn thấy một màn này, khô khốc lập tức sững sờ, đón lấy, hắn sắc mặt lập tức âm trầm lên.

Hắn lại bị trêu đùa rồi!

Hắn tay phải chậm rãi buông ra, trên người vòng phòng hộ cũng triệt hồi, tựu muốn đuổi kịp đi, mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng điểm, nhìn thấy đạo này ánh sáng điểm, khô khốc đồng tử kịch liệt co rụt lại, ngay lập tức về sau, một thanh kiếm đâm tại hắn giữa lông mày chỗ...

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1101: Hư không con thoi kiếm thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trốn?

Dương Diệp từng có cái này ý niệm, cũng làm như vậy rồi. Nhưng sự thật là tốc độ của đối phương viễn siêu hắn, hắn căn bản trốn không thoát. Tiếp tục trốn, chỉ biết lãng phí thể lực cùng thời gian.

Cho nên, tại kéo dài thời gian kế sách sau khi thất bại, hắn quyết đoán lựa chọn chiến!

Lúc này đây xuất thủ, hắn trực tiếp thi triển ra nhất niệm thuấn sát. Bất quá cũng không có đem hết toàn lực, chỉ là gia trì rồi kiếm dực cùng nhanh chóng chi pháp tắc. Ngay cả như vậy, tăng thêm hắn nhất niệm thuấn sát nguyên bản tốc độ, lúc này tốc độ của hắn cũng đạt tới Nhất cái cực kì khủng bố tình trạng. Trái lại hắn những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, hơn nữa nhanh chóng hướng phía bốn phía khuếch tán.

Nhất đầu vết nứt không gian Trường Hà xuất hiện ở phía chân trời!

Mà Dương Diệp bản thân thân thể cũng bắt đầu vỡ ra ra, bất quá cũng may, tại hắn có thể thừa nhận được phạm vi.

Một kiếm này, nhanh đến mức tận cùng.

Nhưng là, ngay tại mũi kiếm vừa đâm rách khô khốc làn da lúc, ngay tại không cách nào tiến nửa tấc rồi.

Bởi vì khô khốc tay trực tiếp bắt được Dương Diệp ý kiếm!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nói: “PHÁ...!”

Nói xong, Dương Diệp song tay nắm lấy ý kiếm mạnh mà xoay tròn.

Phanh!

Khô khốc thân thể bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng là Dương Diệp trong tay ý kiếm nhưng lại thủy chung không cách nào tiến nửa tấc.

“Ngươi một kiếm này, không tệ, kế sách của ngươi cũng không tệ, làm bị thương rồi ta. Nhưng là muốn giết ta, còn xa xa chưa đủ!”

Khô khốc thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong tay ý kiếm ầm ầm nghiền nát, đón lấy, khô khốc một chưởng vỗ vào Dương Diệp trước ngực.

Bành!

Dương Diệp phun ra Nhất ngụm máu về sau, cùng trên lưng Diệp Diệu Trúc trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, tựu là mấy ngàn trượng. Mà ở sau lưng của hắn Diệp Diệu Trúc cũng là bị chấn ‘PHỐC’ phún ra Nhất ngụm máu.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn nhìn chính mình cái kia đã lõm đi vào trước ngực, thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, giờ khắc này, hắn mới biết được cái này nửa đế thực lực có nhiều khủng bố!

“Không sai thân thể, ngươi lại để cho ta quả thực có chút kinh ngạc!”

Khô khốc thanh âm rơi xuống, hắn chính là trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp hai người trước mặt, Dương Diệp biến sắc, rút kiếm mạnh mà tựu là chém, mau lẹ vô cùng.

Phanh!

Kiếm rơi xuống một khắc này, Dương Diệp chợt cảm thấy chính mình phần bụng truyền đến một hồi quặn đau, đón lấy, cả người hắn lần nữa bay ngược rồi đi ra ngoài. Lúc này đây, hắn liền đối Phương như thế nào xuất thủ đều không phát hiện!

“Trăm tức, trăm tức về sau, chúng ta được cứu trợ!”

Lúc này, Dương Diệp sau lưng Diệp Diệu Trúc đột nhiên nói.

“Mười tức đều là vấn đề ah!”

Dương Diệp cười khổ cười, mà lúc này, cái kia khô khốc hướng phía trước bước ra một bước, lập tức đến trước mặt hắn, Dương Diệp biến sắc, trực tiếp đem Diệp Diệu Trúc ném đi đi ra ngoài, đón lấy, một cỗ cột máu phóng lên trời, cùng lúc đó, Nhất cổ kinh khủng tia máu tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, lập tức đem cái kia khô Vinh lão người cho bắn ra.

“Đế cấp? Có phải hung kiếm!”

Khô khốc trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, nói: “Như thế hung kiếm, ngươi lại có thể trấn áp ở, hảo cường nghị lực. Kiếm này tràn đầy sát khí cùng lệ khí, có lẽ tiểu tử ngươi cũng không phải cái người tốt lành gì. Tiểu tử, nếu như ngươi nguyện ý dùng thần hồn thề, gia nhập ta tà phái, thuần phục ta tà phái, lão phu hôm nay nên tha cho ngươi một mạng, như thế nào?”

“Trảm!”

Dương Diệp không nói nhảm, thân hình khẽ động, trực tiếp mang theo một đạo tia máu hướng phía khô khốc hung ác trảm tới. Nếu như là trước kia, hắn nhất định sẽ cùng đối phương dong dài một phen, nhưng là lúc này, trong đầu hắn tuy nhiên hoàn toàn thanh tỉnh, nhưng lại tràn đầy sát niệm cùng lệ khí. Đúng lúc này, hắn chỉ muốn giết người.

Nắm Táng Thiên Dương Diệp, tăng thêm hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý về sau, thực lực lập tức hiện lên bội số gia tăng.

Nhìn thấy Dương Diệp chém tới, khô khốc hai mắt nhắm lại, tay phải có chút xoay tròn, Nhất đạo bạch sắc hào quang lập tức xuất hiện tại hắn trên bàn tay, sau một khắc, hắn mạnh mà một chưởng chụp về phía rồi Dương Diệp.

Bành!

Kiếm cùng chưởng chạm vào nhau, toàn bộ phía chân trời lập tức kịch liệt run lên, Nhất đạo bạch sắc khí lãng cùng huyết sắc khí lãng hỗn hợp có mạnh mà khuếch tán ra, trong chốc lát tựu bao phủ rồi toàn bộ phía chân trời.

Khí lãng bên trong, huyết sắc kiếm khí trùng thiên!

Rất nhanh, phía chân trời cái kia chút ít khí lãng tựu bị xé nứt, nát bấy, đón lấy, Dương Diệp cùng cái kia khô khốc xuất hiện ở Diệp Diệu Trúc trong tầm mắt.

Nhìn thấy hai người, Diệp Diệu Trúc lông mày kẻ đen lập tức nhàu lên, bởi vì Dương Diệp rõ ràng đang ở hạ phong!

Lúc này Dương Diệp, tuy nhiên tay cầm Táng Thiên, nhưng là cảnh giới cùng khô Vinh lão người chênh lệch thật sự quá lớn, hơn nữa tại chiến đấu ý thức phương diện, cũng là đại đại không bằng khô khốc, nếu như không phải ỷ vào Táng Thiên cùng hai chủng hư vô cảnh ý cảnh, hắn đã sớm thất bại. Bởi vì hai chủng ý cảnh, tăng thêm Táng Thiên sắc bén, bởi vậy hắn miễn cưỡng có thể cùng khô khốc chống lại.

Một bên, Diệp Diệu Trúc trầm ngâm một cái chớp mắt, sau một khắc, nàng thân hình khẽ động, hướng phía cái kia khô khốc bắn mạnh tới, đem làm nàng đi vào khô khốc miễn cưỡng mấy trượng lúc, mấy trăm đạo màu xanh kiếm khí đột nhiên tự trong cơ thể nàng bạo tuôn ra mà ra, hướng phía cái kia khô khốc bắn mạnh tới. Mà coi như những... Này màu xanh kiếm khí đi vào khô khốc miễn cưỡng lúc, những... Này kiếm khí đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó lập tức dung hợp trở thành một thanh màu xanh Cự Kiếm.

Sau một khắc, màu xanh Cự Kiếm tốc độ đột nhiên bạo tăng, lập tức đi tới cái kia khô khốc sau lưng.

Phát giác được sau lưng Cự Kiếm đánh úp lại, đang tại cùng Dương Diệp giao thủ khô khốc hai mắt nhắm lại, hai tay của hắn có chút xoay tròn, sau một khắc, song chưởng mãnh liệt mà đối với hai bên hư không vỗ.

Oanh!

Hai đạo bạch quang mạnh mà từ hắn song chưởng thời gian khuếch tán ra, lập tức đem cái kia Diệp Diệu Trúc cùng Dương Diệp chấn bay ngược rồi đi ra ngoài.

Dương Diệp cũng may, bay rớt ra ngoài về sau, sau một khắc hắn lại hóa thành một đạo Huyết Quang Trảm hướng về phía khô khốc. Mà cái kia Diệp Diệu Trúc bị đánh bay về sau, liền trực tiếp đã mất đi năng lực chiến đấu. Nàng nguyên vốn là trọng thương, trước kia xuất thủ, cái này lại để cho nàng tổn thương càng thêm tổn thương, hiện tại lại bị khô khốc đánh bay, có thể nghĩ, nàng lúc này tình huống có nhiều không xong.

Kỳ thật lúc này Dương Diệp tình huống cũng không khá hơn bao nhiêu, cái này khô khốc thực lực, là hoàn toàn có thể phá vỡ hắn phòng ngự đấy. Bởi vậy, lúc này hắn cũng là cả người là tổn thương.

Dương Diệp là có chút biệt khuất đấy, bởi vì chuyện này vốn cùng hắn một chút quan hệ đều không có. Cũng bởi vì hắn cùng với Diệp Diệu Trúc tại trên một cái thuyền, tựu chọc rồi một nửa đế, mà đối phương còn không phải muốn giết hắn diệt khẩu. Có thể nói, một trận chiến này, đánh chính là thật sự là có chút oan. Nhưng là không có biện pháp, hắn không đánh cũng được đánh!

“Mười tức!”

Đúng lúc này, xa xa vang lên Diệp Diệu Trúc thanh âm.

Phanh!

Lúc này, Dương Diệp lần nữa bị đánh bay ra ngoài. Bất quá cùng trước kia đồng dạng, hắn thân thể cứ thế mà kháng xuống dưới.

“Nếu như là bình thường Bán Thánh, thụ ta một kích, đã sớm phấn thân toái cốt, mà ngươi, lại là bị ta nhiều như vậy kích đều còn có thể kiên quyết. Ngươi cái này thân thể, là đạt đến thần lực cảnh nữa à!”

Khô khốc nói xong, tựu muốn động thủ, lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, quay người, đột nhiên, một đạo kiếm quang không hề dấu hiệu tự trước mặt hắn không gian vỡ ra ra, khô khốc sắc mặt lần nữa biến đổi, tay phải mạnh mà đánh ra.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, khô khốc toàn bộ người bị chấn hướng về sau liền lùi lại mấy trăm trượng.

Ngoài trăm trượng, khô khốc nhìn nhìn tay của mình, lúc này, lòng bàn tay của hắn xuất hiện Nhất cái kiếm động. Khô khốc hai mắt nhắm lại, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hướng phía cái kia Diệp Diệu Trúc bắn mạnh tới.

Một bên, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp không có chút gì do dự, chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ nhân hóa làm một đạo huyết sắc kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đi tới cái kia khô khốc trước mặt.

“Cút!”

Khô khốc một tiếng gầm lên, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh ra.

Oanh!

Quyền kiếm chạm vào nhau, hai người không gian chung quanh lập tức sụp xuống ra, bất quá qua trong giây lát không gian tựu được chữa trị. Mà lúc này, Dương Diệp phun ra Nhất ngụm máu, toàn bộ nhân hóa làm một đạo huyết ánh sáng bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, hắn lại song tay nắm lấy huyết kiếm hướng phía cái kia khô khốc hung ác trảm mà đi, cái này lại để cho cái kia khô khốc toàn bộ sắc mặt đều dữ tợn... Mà bắt đầu!

“Cho ta chết!”

Khô khốc thanh âm rơi xuống, muốn xuất thủ, mà lúc này, hắn đồng tử kịch liệt co rụt lại, không chút nghĩ ngợi thân hình lóe lên, xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp cũng ngừng lại. Ở trước mặt hắn không gian, con mắt có thể chứng kiến không gian cũng bắt đầu đang kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất có đồ vật gì đó muốn từ bên trong chui đi ra.

“Không hổ là vũ bảng thứ mười tồn tại!”

Đúng lúc này, khô khốc thanh âm ở giữa sân vang lên. Dương Diệp quay người nhìn về phía khô khốc, khô khốc ánh mắt cũng rơi vào trên người hắn, nói: “Ta nhớ kỹ ngươi rồi!”

Nói xong, khô khốc thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại khô khốc biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, một đạo kiếm quang đột nhiên tê liệt không gian, xuất hiện tại khô khốc trước kia chỗ chỗ đứng, tuy nhiên đã đã chậm một bước, nhưng là lại để cho Dương Diệp kinh ngạc chính là, đạo kia kiếm quang vậy mà vòng vo một chỗ ngoặt vạch tìm tòi khô khốc tại chỗ chỗ chỗ đứng không gian, sau đó chui đi vào.

Oanh!

Tại mấy vạn dặm bên ngoài, truyền đến một đạo tiếng vang.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đột nhiên, hắn đột nhiên quay người, tại hắn cách đó không xa, xuất hiện một gã nam tử.

Nam tử đang mặc một bộ thủy mặc sắc trường bào, đầu đội một mảnh màu đen chiên khăn, lạnh như băng cao ngạo con mắt phảng phất không có tiêu cự, am hiểu sâu đáy mắt tràn đầy bình tĩnh. Tại cái hông của hắn, treo một thanh màu đen trường kiếm, kiếm dài ba thước, chỗ chuôi kiếm, buộc lên Nhất căn màu đen đoản dây thừng, đoản dây thừng phần đuôi, là một thanh ngón cái lớn nhỏ bỏ túi tiểu Kiếm.

Nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, một lát sau, hắn khẽ chau mày, nói: “Hung kiếm?”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, trong tay hắn huyết kiếm bắt đầu mờ đi, cùng lúc đó, vô tận sát ý cùng lệ khí cũng bắt đầu tuôn ra hồi trở lại trong cơ thể hắn, trên người hắn cũng bắt đầu khôi phục bình thường. Chỉ chốc lát, Dương Diệp toàn bộ người triệt để khôi phục bình thường.

Lúc này, Diệp Diệu Trúc đã đi tới.

Nam tử quay đầu nhìn về phía Diệp Diệu Trúc, trong mắt hiện lên một tia nhu sắc, “Vô sự?”

Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nhờ có hắn!”

Nói xong, Diệp Diệu Trúc cong ngón búng ra, Nhất cuốn xanh ngọc cuốn đồng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Hư không con thoi kiếm thuật, Đế cấp trung phẩm kiếm kỹ, tu luyện đến mức tận cùng, trong thời gian ngắn có thể dời năm mười vạn dặm. Nếu là huyền khí có, đế giả cũng không cách nào đuổi tới ngươi. Đương nhiên, ảo diệu trong đó vô cùng, ngươi ngày sau tự hành nghiên cứu.”

Nhìn thấy một màn này, một bên nam tử khẽ chau mày, bất quá nhưng lại cái gì cũng không nói.

Năm mười vạn dặm!

Dương Diệp mí mắt hơi nhảy, đây là cái gì khái niệm? Chỉ cần huyền khí có, nửa bước đế giả liền ngươi bóng dáng đều nhìn không thấy. Dương Diệp không có sĩ diện cãi láo, hắn thu hồi quyển trục, nói: “Đa tạ!”

“Là ta nên Tạ ngươi!”

Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, đón lấy, nàng lại nhìn về phía một bên nam tử, nói: “Mạng của ta, chỉ trị giá Nhất môn Đế cấp kiếm kỹ?”

Nam tử có chút trầm ngâm, một lát sau, hắn cong ngón búng ra, một trương màu đen phù lục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Nếu có sự, thúc dục này phù, 15' ở trong, ta tất nhiên đến. Năng lực trong phạm vi, tất nhiên không chối từ.”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay màu đen phù lục, cũng không có cự tuyệt, thu vào. Lúc này, Diệp Diệu Trúc nói: “Như có thời gian, hoan nghênh đến đỉnh phong thành làm khách.”

“Nhất định!” Dương Diệp nói.

Diệp Diệu Trúc khẽ gật đầu, sau đó hai người quay người biến mất ngay tại chỗ.

Diệp Diệu Trúc sau khi hai người đi, Dương Diệp trầm ngâm một lát, đột nhiên, hắn biến sắc, nói: “Thiên Vũ giới!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1102: Ngươi càng yếu thế, hắn càng thoải mái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn nhất định phải tại đêm nay đuổi tới Thiên Vũ giới. Nhưng vấn đề là, hiện tại con thoi vân hạm đã không có. Cái này còn không phải vấn đề lớn nhất, vấn đề lớn nhất là hắn căn bản không biết Thiên Vũ giới ở nơi nào!

Hắn vốn chính là một cái dân mù đường, trước kia cùng lão giả kia chiến rồi cái long trời lỡ đất, hắn lúc này, đã sớm không có phương hướng cảm giác. Tựu tính toán có phương pháp hướng cảm giác, hắn cũng không biết nên như thế nào đi.

Phải biết, hơi chút đi thiên, vậy cũng có thể tựu đều rời đi Thiên Vũ giới rồi.

Hỏi người!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn nhất định phải tìm được người. Ánh mắt của hắn nhìn lướt qua phía dưới, một mắt nhìn đi, tất cả đều là sơn mạch cùng bình nguyên, đừng nói người, liền yêu thú đều không có một cái.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, kiếm dực kích động, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang tại phía chân trời đi nhanh.

Không trung, Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong đầu không ngừng nhớ lại lấy trước kia một màn kia.

Cái kia đến nam tử không hề nghi ngờ, chính là vũ bảng sắp xếp thứ mười Diệp Lang Tà. Thực lực của đối phương cường sao? Rất cường! Người chưa tới, kiếm khí tựu đẩy lui một gã nửa đế, người đến, nửa đế trực tiếp rút đi, cái này còn không được sao? Đặc biệt là đối phương cái kia một tay kiếm kỹ, càng là xuất thần nhập hóa, vô cùng quỷ dị.

Dương Diệp biết rõ, kiếm của đối phương đạo tạo nghệ tuyệt không nhược hắn, thậm chí viễn siêu hắn.

Mất mặt sao? Không, hắn tuyệt không cảm thấy mất mặt. Hắn chưa bao giờ cảm giác mình kiếm đạo thiên hạ thứ nhất, trái lại đấy, như cái kia đế nữ nói, hắn kiếm đạo của mình giờ mới bắt đầu.

Kiếm đạo cái này một đường, cơ bản không có người đã dạy hắn, hết thảy đều là chính bản thân hắn đang sờ tác, hắn cũng biết, kiếm đạo của mình cùng rất nhiều người đều không giống với, người khác muốn giáo chỉ sợ cũng không cách nào.

Kỳ thật, hắn đối với kiếm đạo cái này một phương diện, cũng hiểu rõ phi thường trẻ.

Đối với kiếm đạo, hắn chỉ biết một chút, cũng một mực dựa theo điểm này đến đi, cái kia chính là: Thà gãy chớ ngoặt!

Theo như hắn suy đoán, hắn tại kiếm đạo phương diện thành tựu còn có thể, có lẽ cũng là bởi vì điểm này, bởi vì có thể làm được thà gãy chớ ngoặt, vậy thì đại biểu cho lòng hắn cảnh không tạp niệm.

Một người, bị thế tục quy tắc trói buộc, hắn làm việc sẽ sợ trước Sói, nghĩ mà sợ hổ. Tựu giống với một người bị người khi dễ, thực lực của hắn rõ ràng có thể thắng được đối phương, nhưng lại bởi vì đối phương bối cảnh hoặc là khác nhân tố mà không dám động tay. Kể từ đó, hắn sẽ nhẫn, mỹ kỳ danh ngày, nhỏ không nhẫn sẽ bị loạn đại mưu, hoặc là cái gọi là lấy đại cục làm trọng.

Cái này sai lầm rồi sao?

Kỳ thật đúng vậy, tại Dương Diệp xem ra, cái này cũng không sai. Bởi vì xác thực, có đôi khi nhỏ không nhẫn hoàn toàn chính xác sẽ loạn đại mưu.

Thế nhưng mà, thế giới này nhiều khi, cũng không phải ngươi nhẫn, đối phương tựu sẽ bỏ qua ngươi. Có khi ngươi nhường nhịn, tại đối phương xem ra tựu là tại là mềm yếu. Bởi vậy, nhiều khi, ngươi nhường nhịn đổi lấy đúng là đối phương làm tầm trọng thêm khi nhục. Rất nhiều người chính là như vậy, ngươi càng yếu thế, hắn càng thoải mái!

Đương nhiên, nhẫn cùng không đành lòng, xử lý như thế nào sự tình, mỗi người phương thức xử lý đều bất đồng. Không thể nói ai đúng ai sai, dù sao hắn Dương Diệp bình thường là sẽ không nhẫn đấy.

Nhưng hắn biết chắc nói, muốn làm đến tâm niệm hiểu rõ, tùy tâm rút kiếm, vậy thì cần muốn thực lực cường đại, hoặc là hậu trường...

Dựa vào người, thủy chung không đáng tin cậy, cho nên, chỉ có dựa vào mình mới là Vương Đạo!

Trở nên mạnh mẽ!

Mặc kệ làm cái gì, chỉ có thực lực cường đại mới được!

“Ân?”

Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn hướng xuống Phương nhìn lại, tại hắn phía dưới, hắn thấy được một đội người chính hướng phía phía trước phi hành. Đám người chỉ có sáu người, một nữ năm nam, thực lực thấp nhất một gã là Tôn Giả cảnh, cao nhất chính là cao cấp Bán Thánh.

Không do dự, Dương Diệp thân hình khẽ động, xuất hiện ở đám người kia trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên xuất hiện, đám người kia biến sắc, sáu người vội vàng tế chỗ vũ khí, thần sắc đề phòng.

“Các hạ là ai?”

Nói chuyện chính là cầm đầu một gã thanh niên, cũng là trong tràng thực lực cao nhất đấy. Lúc này, người này thanh niên ánh mắt bất thiện.

Dương Diệp quét bốn người liếc, nói: “Tại hạ cũng không ác ý, chỉ là muốn hướng mấy vị nghe ngóng một chỗ.”

“Địa phương nào!” Thanh niên trầm giọng nói. Trong mắt như trước tràn đầy đề phòng.

“Thiên Vũ giới!” Dương Diệp nói.

“Ngươi cũng là tới tham gia hôn lễ hay sao?” Thanh niên kia kinh ngạc nói, trong mắt đề phòng trẻ rất nhiều.

“Hôn lễ? Cái gì hôn lễ?” Dương Diệp khó hiểu nói.

“Ngươi chẳng lẽ không biết sao?” Thanh niên kinh ngạc nói: “Ngày mai tựu là Mạc gia tiểu thiếu gia Mạc Vân Thiên cưới vợ Thiên Vũ giới đệ tử Hiểu Vũ Tịch thời gian ah, tại Thiên Vũ giới phương viên vài mười vạn dặm nội thế lực đều nhận được Thiên Vũ tông mời!”

“Không phải cầu hôn, là đón dâu?” Dương Diệp hỏi.

Thanh niên nói: “Tự nhiên không phải cầu hôn, nếu như là cầu hôn, Thiên Vũ tông như thế nào sẽ mời nhiều người như vậy?”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn biết rõ, chính mình bị cái kia Lâm Nguyệt Âm lừa gạt rồi. Mạc gia không phải nhắc tới thân đấy, mà là tới đón thân!

Nghĩ vậy, một vòng sát ý xuất hiện ở Dương Diệp trong mắt.

“Các hạ, ngươi...” Lúc này, thanh niên kia đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía thanh niên, nói: “Ta vừa vặn muốn đi Thiên Vũ giới, vừa vặn cùng đường, chư vị không ngại mang ta lên a?” Nói xong, Dương Diệp không có ở che dấu khí tức.

Thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, phát hiện Dương Diệp chỉ là cao cấp Bán Thánh, cùng hắn, trong nội tâm lập tức buông lỏng, trong mắt đề phòng muốn trẻ rất nhiều, lập tức nói: “Đã đều là đi Thiên Vũ giới, vậy thì thật là tốt có thể kết bạn đồng hành.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cách Thiên Vũ giới, đại khái có còn xa lắm không?”

“Dùng tốc độ của chúng ta, không sai biệt lắm còn có hai canh giờ có thể đến rồi.” Thanh niên nói.

“Hai canh giờ sao!”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Thiên Vũ giới tại phương hướng nào?” Hắn vốn định cùng đối phương cùng một chỗ đồng hành, nhưng là đám người này tốc độ quá chậm, mà hắn hiện tại cần có nhất chính là thời gian.

Thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó hướng một bên một ngón tay, nói: “Hướng bên này đi thẳng, là có thể đến Thiên Vũ sơn mạch rồi. Tại sơn mạch ở trong chỗ sâu, có một tòa Truyền Tống Trận, Truyền Tống Trận có thể truyền tống đến Thiên Vũ giới.”

“Đa tạ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tựu muốn ly khai, lúc này, ba đạo nhân ảnh tự xa xa thiểm lược mà đến, chỉ chốc lát, ba tên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt.

Ba người đều là cao cấp Bán Thánh!

Nhìn thấy ba người này, Dương Diệp bên cạnh sáu người kia sắc mặt lập tức kịch biến, nguyên bản thu lại vũ khí, sáu người lại lần nữa thanh toán đi ra.

“Chậc chậc... Không nghĩ tới đụng phải các ngươi Thu Sơn Phái đấy... Cảnh Thu, thật sự là oan gia ngõ hẹp ah!” Cái kia trong ba người cầm đầu một gã thân mặc hắc bào thanh niên cười hắc hắc nói.

Trong sáu người, cái kia cầm đầu tên gọi Cảnh Thu thanh niên sắc mặt âm trầm nói: “Phạm vân, không nghĩ tới ngươi Thanh Sơn phái cũng nhận được Thiên Vũ tông mời!”

“Đó là tự nhiên!”

Tên gọi phạm vân áo đen nam tử cười lạnh nói: “Cảnh Thu, đã gặp huynh đệ chúng ta ba cái, vậy các ngươi cũng cũng không cần đi Thiên Vũ tông rồi.” Nói xong, áo đen nam tử tay phải vung lên, nói: “Nam đều giết, đúng rồi, cái này Cảnh Thu muội muội cảnh vũ đừng giết rồi. Hắc hắc...”

“Minh bạch!”

Phạm vân sau lưng hai người một tiếng cười lạnh, muốn xuất thủ, lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia phạm vân mặt mũi, thứ hai còn chưa phục hồi tinh thần lại, cổ liền trực tiếp bị Dương Diệp cho giữ ở.

Trong tràng tất cả mọi người ngây người.

Cái kia phạm vân càng là hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Nhìn xem phạm vân một lát, Dương Diệp nhẹ buông tay, nói: “Cút đi!” Hắn không biết cái này Thu Sơn Phái cùng cái này Thanh Sơn phái có cái gì ân oán, cũng không muốn biết. Sở dĩ xuất thủ, bất quá là xem ba người này không vừa mắt cùng còn vừa rồi hỏi đường nhân tình.

Cái kia phạm vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Các hạ là ai!”

Dương Diệp không để ý tới đối phương, mà là quay người nhìn về phía cái kia vẫn còn hóa đá Cảnh Thu bọn người, nói: “Ta tiễn đưa các ngươi đoạn đường!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Cảnh Thu lập tức phục hồi tinh thần lại, lập tức đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, muốn đi, lúc này, cái kia phạm vân đột nhiên trầm giọng nói: “Các hạ đây là không đem ta Thanh Sơn phái để ở trong mắt sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia phạm vân, nói: “Ngươi tại nói một câu, ta cắt mất đầu của ngươi!”

Nghe vậy, cái kia phạm vân biến sắc, hắn hai đấm nắm chặt, sắc mặt khó xem tới cực điểm, nhưng lại không dám nói lời nào.

Tại phạm vân ba ánh mắt của người bên trong, Dương Diệp một đoàn người biến mất tại phía chân trời.

“Đa tạ!”

Ly khai sau đó không lâu, cái kia Cảnh Thu lần nữa đối với Dương Diệp ôm quyền, nói.

“Việc nhỏ, ta còn có việc, cáo từ trước.”

Dương Diệp nói xong, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

“Thật nhanh!”

Cảnh Thu bên cạnh, tên kia nữ tử sợ hãi than nói.

“Hắn thật sự chỉ là cao cấp Bán Thánh?” Một gã nam tử đưa ra nghi vấn.

“Hắn khẳng định đến từ kim cương giai thế lực!” Một danh khác nam tử nói.

“Tốt rồi, chúng ta đi nhanh đi!”

“...”

Thiên Vũ giới.

Cùng Bạch Lộ giới đồng dạng, Thiên Vũ giới cũng có được lấy chính mình phụ thuộc cư dân, trong đó Thiên Vũ giới bên trong lớn nhất một tòa thành tên Thiên Vũ thành, mà Thiên Vũ thành tọa lạc tại Thiên Vũ tông chân núi.

Dương Diệp không có ở Thiên Vũ thành dừng lại, mà là đi thẳng tới rồi Thiên Vũ tông, đương nhiên, hắn cũng sẽ không trắng trợn hãy tiến vào Thiên Vũ tông. Tại Kiếm Vực cùng Hắc Ám pháp tắc che dấu xuống, hắn phi thường thuận lợi tiến nhập Thiên Vũ tông.

Dương Diệp không có dám xâm nhập, dù sao cũng là kim cương giai thế lực, không thể khinh thường cùng khinh địch.

Tại Thiên Vũ trong tông ẩn núp hồi lâu, Dương Diệp như trước không có cảm nhận được Hiểu Vũ Tịch. Coi như Dương Diệp chuẩn bị tiếp tục xâm nhập lúc, một đạo làm hắn thanh âm quen thuộc ở phía xa vang lên: “Ngày mai sẽ là Mạc công tử tới đón lấy thời gian, các ngươi đều an bài xong xuôi, lại để cho ta ngoại môn đệ tử đều hảo hảo cách ăn mặc cách ăn mặc, nếu để cho Mạc công tử nhìn trúng, đem bọn ngươi cùng một chỗ mang đi, vậy các ngươi đời này coi như là xuất đầu rồi.”

Thanh âm này đúng là cái kia Lâm Nguyệt Âm đấy!

“Lâm trưởng lão, nghe nói cái kia Mạc công tử có hơn mười phòng tiểu thiếp, có phải thật vậy hay không?” Trong đó có người hỏi.

“Nam nhân có bản lĩnh, nữ nhân nhiều, đây không phải rất bình thường sao?” Lâm Nguyệt Âm nói.

“Vì sao Vũ Tịch sư muội không đồng ý gả cho Mạc công tử?” Lúc này, lại có người hỏi.

“Con kỹ nữ kia là không tán thưởng!” Lâm Nguyệt Âm thanh âm âm lạnh xuống, “Mạc công tử nhìn trúng nàng, là nàng tam thế đã tu luyện phúc khí, nàng còn lại nhiều lần cự tuyệt, thật sự là rượu mời không uống uống rượu phạt. Ngày mai nàng gả cũng phải gả, không lấy chồng cũng phải gả! Tốt rồi, các ngươi đều xuống dưới chuẩn bị chuyện ngày mai nghi a!”

“Vâng!”

Rất nhanh, Lâm Nguyệt Âm về tới gian phòng của mình.

Ngay tại nàng vừa đóng cửa lại một khắc này, nàng bóng dáng đột nhiên nhuyễn bắt đầu chuyển động, Lâm Nguyệt Âm cũng phát giác được một màn này, lập tức biến sắc, muốn quay người, mà lúc này, một thanh kiếm quang để ngang nàng yết hầu chỗ.

“Lâm trưởng lão, chúng ta lại gặp mặt. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là còn nhớ rõ ta đối với ngươi đã từng nói qua lời nói sao?”

Dương Diệp thanh âm tại Lâm Nguyệt Âm vang lên bên tai.

Nghe được Dương Diệp thanh âm, Lâm Nguyệt Âm sắc mặt lập tức trắng bệch, sau đó toàn bộ thân người thể mềm nhũn, trực tiếp ngồi phịch ở rồi Dương Diệp trên người.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1103: Song tu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Dương Diệp, Lâm Nguyệt Âm tự nhiên là sợ hãi đấy.

Dương Diệp tại Bạch Lộc Thư Viện sở tác sở vi, nàng thế nhưng mà tận mắt nhìn thấy đấy, đây tuyệt đối là một người điên, Nhất cái gì sự cũng dám làm tên điên. Đặc biệt là nghĩ đến Dương Diệp đối với nàng đã làm sự tình cùng đã từng nói qua lời mà nói..., cái này lại để cho Lâm Nguyệt Âm thân thể mềm mại càng thêm mềm nhũn. Nàng không biết là Dương Diệp sẽ là tại cùng nàng hay nói giỡn, hoặc là làm không được!

“Vũ Tịch ở đâu?”

Dương Diệp có thể không có hứng thú cùng nữ nhân này lãng phí thời gian, lập tức hỏi.

“Tại, ở bên trong môn...” Lâm Nguyệt Âm nói.

Xùy~~!

Đột nhiên, một thanh kiếm quang cắm ở rồi Lâm Nguyệt Âm trên đùi, Lâm Nguyệt Âm hai mắt trợn mắt, muốn kêu thảm thiết, bất quá cũng là bị Dương Diệp gắt gao bịt miệng lại ba.

Dương Diệp cánh tay phải có chút xoay tròn, cái kia kiếm quang tại Lâm Nguyệt Âm lui nội đi theo xoay tròn, Lâm Nguyệt Âm sắc mặt lập tức trắng bệch lên. Hắn cũng không có đình chỉ, tiếp tục dùng kiếm quang tại Lâm Nguyệt Âm đùi nội quấy lấy.

Máu tươi như trụ!

Lâm Nguyệt Âm hai mắt trợn lên, con mắt gần muốn lồi ra đến. Rất nhanh, thân thể nàng kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Bất quá nhưng lại không có chút nào tác dụng, bởi vì lúc này Dương Diệp thế nhưng mà dùng hư vô cảnh kiếm ý còn có Kiếm Vực song trọng áp chế nàng, tăng thêm nhục thể của hắn lực lượng khóa lại rồi Lâm

Nguyệt Âm, lúc này Lâm Nguyệt Âm một điểm năng lực phản kháng đều không có!

Đã qua một hồi lâu, Dương Diệp ngừng lại, sau đó nói: "Nghĩ thông suốt sao?"

Lâm Nguyệt Âm mãnh liệt gật đầu.

Dương Diệp buông lỏng ra Lâm Nguyệt Âm miệng, Lâm Nguyệt Âm run giọng, nói: "Nàng, nàng bị nhốt tại rồi Thiên U ngục."

"Các ngươi đem nàng giam lại rồi hả?" Dương Diệp thanh âm băng lạnh xuống.

Chênh lệch đến Dương Diệp cảm xúc, Lâm Nguyệt Âm thân thể mềm mại khẽ run lên, nói: "Nàng, nàng tựa hồ nhớ tới chút gì đó, sau đó nàng phải ly khai, bất quá bị sư phó của nàng Đinh Lâm phát hiện, sau đó, sau đó đã bị đóng lại."

Đinh Lâm!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn nói: "Cái kia Mạc Vân Thiên tại sao phải lấy Vũ Tịch?"

"Hắn, hắn là Nhất cái Hoa Hoa Công Tử (Play Boy), nhìn trúng nữ nhân bình thường đều nghĩ biện pháp đạt được." Lâm Nguyệt Âm rung giọng nói: "Hắn mặt ngoài chỉ có mười cái tiểu thiếp, kỳ thật tại hắn trong phủ, chí ít có mấy ngàn nữ tử, đủ loại đều có. Về phần Vũ Tịch, tựa hồ là lúc trước hắn nhìn thấy Vũ Tịch lúc, Vũ Tịch đối với hắn rất lãnh đạm, hơn nữa còn đối với hắn xuất thủ, cái này, cái này ngược lại lại để cho hắn đã có hứng thú, sau đó trước mặt mọi người cùng bằng hữu của hắn đánh cuộc, nói nhất định phải đạt được Vũ Tịch..."

"Nói cách khác, Mạc Vân Thiên muốn kết hôn Vũ Tịch, cũng không phải Mạc gia ý tứ, mà là Mạc Vân Thiên ý của mình?" Dương Diệp nói.

Lâm Nguyệt Âm khẽ gật đầu.

"Ngươi Thiên Vũ tông thật sự là buồn cười!" Dương Diệp mỉa mai nói: "Dầu gì cũng là kim cương giai thế lực, cần bán đứng đệ tử của mình, đi đút lót Nhất cái công tử ca sao? Sẽ không sợ thế nhân chế nhạo sao?"

"Không có tuyệt phẩm linh mạch kim cương giai thế lực, căn bản không tính chính thức kim cương giai thế lực.” Lâm Nguyệt Âm thấp giọng nói.

“Hắn đáp ứng cho ngươi Thiên Vũ tông linh mạch?” Dương Diệp hỏi.

Lâm Nguyệt Âm nhẹ gật đầu, nói: “Hắn đã thoát ly pháp phái, hắn hướng ta Thiên Vũ tông hứa hẹn, chỉ cần đem Hiểu Vũ Tịch gả cho hắn làm thiếp, nguyên vốn thuộc về Bạch Lộc Thư Viện cái kia đầu tuyệt phẩm linh mạch tựu Hội Quy ta Thiên Vũ tông. Điều kiện này, ta Thiên Vũ tông không cách nào cự tuyệt. Đừng nói Nhất cái Hiểu Vũ Tịch, tựu là tông chủ con gái, ta Thiên Vũ tông đều đáp ứng!”

“Lại để cho thê tử của ta đi cho người khác làm thiếp, sau đó cho các ngươi đổi tuyệt phẩm linh mạch, Thiên Vũ tông... Ha ha...”

Dương Diệp tuy nhiên đang cười, nhưng là trên mặt nhưng lại dữ tợn lên, nụ cười kia cũng biến thành nhe răng cười.

“Ngươi, ngươi tốt nhất nhanh đi Thiên U ngục, bởi vì Hiểu Vũ Tịch nhớ tới chút gì đó, bởi vậy, sư phó của nàng Đinh Lâm giống như muốn trực tiếp rút sạch nàng trí nhớ trước kia. Hơn nữa nếu có tất yếu, sẽ phế bỏ nàng tu vi, lại để cho nàng thành là người bình thường. Dù sao đối với Mạc Vân Thiên mà nói, bất kỳ một cái nào nữ nhân, bất quá đều là chơi đùa mà thôi.” Lâm Nguyệt Âm nói.

“Thiên U ngục ở đâu!” Dương Diệp hỏi.

“Ta có thể nói cho ngươi biết, nhưng là ngươi không thể giết ta!” Lâm Nguyệt Âm bắt đầu đàm điều kiện rồi. Nàng không ngốc, một khi nàng đã không có giá trị lợi dụng, Dương Diệp nhất định sẽ giết nàng đấy.

“Tốt!” Dương Diệp nói.

Nghe được Dương Diệp đáp ứng, Lâm Nguyệt Âm trong nội tâm lập tức buông lỏng, nàng biết rõ, như Dương Diệp loại người này bình thường đều là cực kỳ cao ngạo đấy, sẽ không nuốt lời đấy. Lập tức nói: “Thiên U ngục tại Thiên Vũ tông phía sau núi, cùng sở hữu năm thành, chỗ đó, chuyên môn giam giữ rồi ta Thiên Vũ tông phản đồ cùng một ít đặc thù phạm nhân. Hiểu Vũ Tịch phạm sự, không phải đại sự, có lẽ ngay tại tầng thứ nhất.”

Xùy~~!

Lâm Nguyệt Âm vừa nói xong, nàng yết hầu chỗ tựu bắn tung tóe xuất một đạo máu tươi đi ra.

Lâm Nguyệt Âm hai mắt trợn lên, nói: “Ngươi, ngươi, đáp…”

“Cùng giảng danh dự người, ta giảng danh dự, cùng không giảng danh dự người, ta vì cái gì còn muốn giảng danh dự? Đừng quên, đã từng ngươi thế nhưng mà lừa gạt qua ta đấy. Hiện tại, chúng ta huề nhau.”

Nói xong, Dương Diệp tay triệt để buông ra, sau đó vỗ vỗ chính mình trước ngực, lập tức, Tiểu Bạch đầu chui ra.

Tại Tiểu Bạch đi ra một khắc này, Lâm Nguyệt Âm trong cơ thể linh khí bắt đầu điên cuồng tuôn ra, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch con mắt sáng ngời, sau đó há mồm khẽ hấp, lập tức, những cái… Kia linh khí toàn bộ chui vào rồi Tiểu Bạch trong miệng.

Bởi vì tại Kiếm Vực ở trong, bởi vậy, trong phòng tuy nhiên động tĩnh không nhỏ, nhưng là bên ngoài gian phòng nhưng lại bình tĩnh vô cùng, dù cho có người đi ngang qua Lâm Nguyệt Âm gian phòng, cũng cảm giác không thấy bất luận cái gì dị trạng.

Rất nhanh, Lâm Nguyệt Âm phát ra linh khí đều bị Tiểu Bạch hấp thu, đem làm hấp thu hết về sau, Tiểu Bạch há mồm nhổ, Tử Tinh Thạch một quả đón lấy một quả tự nàng trong miệng thốt ra đến.

Dương Diệp vội vàng tiếp được, đã qua không sai biệt lắm 15', Tiểu Bạch mới dừng lại đến. Mà lúc này, Dương Diệp trong ngực có đem gần một trăm miếng Tử Tinh Thạch!

100 miếng!

Dương Diệp động dung, giết một gã Thánh giả tựu có 100 miếng Tử Tinh Thạch, mười tên tựu là một ngàn… Dương Diệp phảng phất phát hiện Nhất đầu con đường phát tài.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên há mồm ngáp một cái, sau đó bay đến Dương Diệp trước mặt ôm Dương Diệp đầu cọ xát, đón lấy nàng hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp ngực.

“Tiểu gia hỏa này sẽ không theo Tử nhi đồng dạng, có thể tấn cấp a?”

Dương Diệp phát hiện, mỗi một lần Tiểu Bạch hấp thu linh khí về sau, trên người linh khí tựu càng ngày càng không giống với lúc trước. Đặc biệt là lúc này đây, tại hấp thu nhiều như vậy linh khí về sau, hắn cảm giác Tiểu Bạch trên người đã xảy ra có chút biến hóa, bất quá đến tột cùng là cái gì biến hóa hắn cũng không cách nào nói rõ ràng.

Tiểu Bạch là thiên địa linh vật, thụ thiên địa phù hộ, mà hắn nhưng lại thụ thiên địa trừng phạt, hai người bọn họ cùng một chỗ, không thể không nói, rất quái lạ!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Thiên Vũ tông phía sau núi, vừa xong phía sau núi, hắn tựu thấy được một tòa đen kịt cung điện, cung điện cùng Nhất tòa Mountains tương liên, tại cung điện cùng Mountains bốn phía, hiện đầy thần bí phù văn.

Dương Diệp biết rõ, cái này nhất định là một cái trận pháp!

Lúc này, cung điện đại môn đóng chặt, Dương Diệp không dám khinh thường, bởi vậy không có xông vào. Tại đây Thiên Vũ tông, hắn đã cảm nhận được hai đạo cường đại khí tức, trong đó có đạo không chút nào nhược Tiêu Biệt Ly. Hắn biết rõ, đó là nửa đế, nhưng lại không chỉ một vị. Lúc này đây, hắn là tới cứu người đấy, không phải đến đá tông đấy, được ít xuất hiện một điểm.

Dương Diệp vận khí không tệ, không đến nửa canh giờ, cung điện đại môn tựu mở ra, đón lấy, một gã Thiên Vũ tông đệ tử tự trong đó đi ra. Thừa cơ hội này, Dương Diệp thân hình khẽ động, trực tiếp hóa thành Nhất đạo bóng đen tiến nhập trong cung điện. Vừa mới tiến cung điện, Dương Diệp lập tức đem chính mình dung tiến vào Nhất hẻo lánh trong bóng đen.

Ánh mắt của hắn nhìn lướt qua, rất nhanh, hắn phát hiện Hiểu Vũ Tịch.

Ở trước mặt hắn cách đó không xa một gian trong suốt màn hào quang lý, Hiểu Vũ Tịch xếp bằng ở đấy, thần sắc có chút tiều tụy.

Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, thân hình khẽ động, đi tới cái kia thấu Minh Quang tráo bên cạnh, lúc này, Hiểu Vũ Tịch mở mắt, khi thấy Dương Diệp lúc, Hiểu Vũ Tịch nao nao, lập tức nàng nói: “Phu...” Nói đến đây, nàng đột nhiên không nói.

Mà Dương Diệp nhưng lại cuồng hỉ, nói: “Vũ Tịch, ngươi, ngươi nhớ lại ta rồi hả?”

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp cảm xúc, nói: “Chỉ có một chút.”

“Đều nhớ lại cái gì?” Dương Diệp như trước cuồng hỉ.

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Song tu...”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, song tu, vấn đề này hắn tự nhiên nhớ rõ, bởi vì lúc trước vì cứu Hiểu Vũ Tịch, hắn thi triển kia song tu quyết... Hắn không nghĩ tới Hiểu Vũ Tịch bút lên dĩ nhiên là việc này. Bất quá cũng không có gì tốt xấu hổ đấy, dù sao hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch là vợ chồng, sự tình như này không phải rất bình thường sao?

Dương Diệp khôi phục bình thường, nói: “Vũ Tịch, ngoại trừ cái này, ngươi còn nhớ rõ sự tình khác sao?”

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu.

Dương Diệp nói: “Không có sao, ngươi yên tâm, ta sẽ nghĩ biện pháp cho ngươi khôi phục trí nhớ đấy. Ra, hiện tại ta cứu ngươi đi ra!” Nói xong, hắn tựu muốn động thủ phá hủy ổ khóa này ở Hiểu Vũ Tịch màn hào quang.

Mà lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, đón lấy, hắn thu tay về, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp biến mất một khắc này, cung điện đại môn mở ra, đón lấy, một gã mỹ phụ đi đến.

“Sư phó?” Hiểu Vũ Tịch lông mày kẻ đen cau lại.

Người tới chính là Hiểu Vũ Tịch sư phó Đinh Lâm.

Mỹ phụ đi đến quang bích trước, nói: “Vũ Tịch, hiểu rõ ràng không có!”

“Ta đã có phu quân rồi!” Hiểu Vũ Tịch nói. Tuy nhiên nàng chưa hoàn toàn khôi phục trí nhớ, nhưng là đã nhớ lại một điểm nàng cùng Dương Diệp phát sinh qua một sự tình.

Đinh Lâm hai mắt nhắm lại, nói: “Vũ Tịch, việc này đang mang ta Thiên Vũ tông tương lai, chúng ta không có lựa chọn, ngươi cũng không có lựa chọn.”

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc.

“Xem ra ngươi là gian ngoan mất linh rồi!”

Đinh Lâm tay phải vung lên, cái kia quang bích lập tức biến mất, mỹ phụ đi đến Hiểu Vũ Tịch trước mặt, nói: “Đã như vậy, ta đây tựu cho ngươi triệt để quên sự tình trước kia a.”

Mà đúng lúc này, Đinh Lâm sắc mặt đột nhiên đại biến, nàng mãnh liệt xoay người, mà đang ở nàng quay người một khắc này, hai cổ lực lượng thần bí đột nhiên đặt ở rồi trên người nàng, cái này lại để cho Đinh Lâm thân thể có chút dừng lại, mà như vậy một chầu, một thanh kiếm quang đã để ngang nàng yết hầu thượng.

“Ngươi, ngươi là ai!” Đinh Lâm giật mình âm thanh nói.

“Ta không muốn nói nhảm, lập tức bỏ niêm phong Vũ Tịch trí nhớ.” Dương Diệp nói.

“Ngươi có biết hay không...”

Đinh Lâm đang muốn nói cái gì, lúc này, một thanh kiếm đột nhiên cắm vào nàng cánh tay trái, Đinh Lâm hai mắt đột nhiên trợn lên, muốn kêu cứu, bất quá cũng là bị Dương Diệp tay trái gắt gao bịt miệng lại ba.

Đinh Lâm là cao cấp Thánh giả, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, trừ phi cái loại này đặc biệt yêu nghiệt cao cấp Thánh giả, bằng không thì, bình thường cao cấp Thánh giả hắn căn bản không nhìn ở trong mắt.

Phải biết, lúc này nhục thể của hắn thế nhưng mà đã viễn siêu bình thường cao cấp thánh giai yêu thú rồi.

Gần trăm khỏa Kim Cương Quả cũng không phải ăn chùa đấy!

Một kiếm cắm vào Đinh Lâm cánh tay chi về sau, Dương Diệp cũng không có dừng lại, tay trái gắt gao bụm lấy Đinh Lâm miệng, cánh tay phải kiếm quang mạnh mà tại Đinh Lâm trên người mãnh liệt đâm, thủ pháp của hắn rất đặc thù, mỗi một kiếm xuống dưới, đều lại để cho kiếm quang tại Đinh Lâm trong cơ thể xương cốt thượng hung hăng quả, thẳng đến xương cốt triệt để quả toái về sau, hắn lại sẽ đổi cái địa phương lại lần nữa bắt đầu.

Không đến năm tức, Đinh Lâm trên người cũng đã bị đâm mười mấy đao, đao đao quả xương!

Cái loại này đau đớn, làm cho Đinh Lâm sắc mặt đều cực độ vặn vẹo lên, nàng vội vàng khàn giọng nói: “Ta... Giải...”

“Giải?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Không, bỏ niêm phong ấn sự tình, chúng ta đợi tí nữa đang nói. Hiện tại trước hết để cho ta tính toán thoáng một phát ngươi uy hiếp thê tử của ta sổ sách!”

Nói xong, Dương Diệp kiếm quang rút... Ra, sau đó lại đối với Đinh Lâm trên người đâm xuống dưới...

Máu tươi bắn tung tóe, Đinh Lâm toàn thân đều bị nhuộm đỏ, giống như Nhất cái huyết nhân!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1104: Có ta ở đây, đế giả cũng đừng muốn thương tổn ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một bên, Hiểu Vũ Tịch nhìn xem một màn này, thần kỳ chính là nàng không có ở ngăn cản, nàng nhớ lại trí nhớ không nhiều lắm, nhưng là đã đầy đủ rồi.

Nàng cảm giác được, Dương Diệp tại phẫn nộ, phi thường phẫn nộ. Mà sở dĩ phẫn nộ, là vì nàng. Giờ phút này, một cỗ khác thường cảm xúc tự nàng đáy lòng lan tràn ra.

Trong tràng, Đinh Lâm thân thể không ngừng run rẩy lấy, mặt cực độ vặn vẹo, trong mắt tràn đầy hoảng sợ, bởi vì lúc này trên người nàng đã bị Dương Diệp đâm không dưới 100 đao rồi.

Đao đao quả xương!

Cái loại này kịch liệt đau nhức tư vị, đối với không có tận lực tu luyện qua thân thể nàng, không thể nghi ngờ là một loại như Địa ngục tra tấn. Nàng muốn gọi, muốn gào rú, nhưng là bất đắc dĩ, Dương Diệp Kiếm Vực cùng kiếm ý gắt gao áp chế nàng, lại để cho nàng không cách nào nhúc nhích nửa phần.

Dương Diệp kiếm không ngừng tại Đinh Lâm trên người cắm, chỉ chốc lát, Đinh Lâm toàn thân cũng đã nhuộm đỏ. Đối với nữ nhân này, hắn tự nhiên là phẫn nộ đấy. Nếu như hắn muộn một hồi, Hiểu Vũ Tịch trí nhớ khả năng muốn bị nữ nhân này triệt để xóa đi rồi.

Thậm chí, vì nịnh nọt cái gì kia Mạc Vân Thiên, nàng còn có thể sẽ phế bỏ Hiểu Vũ Tịch tu vi!

Còn nữa, nghĩ đến đây nữ nhân đã từng vì khống chế Hiểu Vũ Tịch, phong ấn Hiểu Vũ Tịch trí nhớ, Dương Diệp liền không nhịn được muốn sát nhân!

Nửa khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp dừng tay.

Giờ phút này, cái kia Đinh Lâm đã hấp hối, tại trong mắt nàng, tràn đầy hoảng sợ. Lúc này nét mặt của nàng, cùng lúc trước Lâm Nguyệt Âm không có gì khác nhau.

Dương Diệp nói: “Hiện tại, ngươi có thể bỏ niêm phong Vũ Tịch nhớ. Đúng rồi, ngươi sẽ không chơi cái gì bịp bợm a?”

Đinh Lâm mãnh liệt lắc đầu.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Như vậy tốt nhất, nhớ kỹ, nếu như ngươi dám chơi bịp bợm, ta sẽ để cho ngươi hối hận đi tới nơi này trên đời.”

Đinh Lâm liền vội vàng gật đầu.

Dương Diệp thả Đinh Lâm hai tay, nhưng là kiếm nhưng lại còn để ngang Đinh Lâm yết hầu chỗ, “Ngươi có thể đã bắt đầu.”

Đinh Lâm run rẩy vươn hai tay đặt ở Hiểu Vũ Tịch trên đầu, rất nhanh, hai cổ lực lượng thần bí tự Đinh Lâm song chưởng trong chui vào Hiểu Vũ Tịch trong đầu, Hiểu Vũ Tịch lông mày lập tức nhanh nhíu lại, tại trên mặt nàng, mang theo thống khổ.

Dương Diệp biến sắc, lúc này, Đinh Lâm vội vàng nói: “Cái này, đây là bình thường đấy.”

Nghe vậy, Dương Diệp để ngang Đinh Lâm yết hầu chỗ kiếm quang lập tức sau này rụt rụt, cái này lại để cho Đinh Lâm đại đại thở dài một hơi.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đối với Dương Diệp cùng Đinh Lâm mà nói, đều là Nhất cái tra tấn. Đinh Lâm tự nhiên là sợ xảy ra vấn đề, sau đó chính mình mạng nhỏ tựu khai báo. Mà Dương Diệp tự nhiên là sợ Vũ Tịch trừ vấn đề, với hắn mà nói, Hiểu Vũ Tịch là tuyệt đối với không thể ra vấn đề đấy.

Ước chừng đã qua 15' về sau, Đinh Lâm thu hồi hai tay. Dương Diệp cảm giác được, Đinh Lâm thở dài một hơi. Điều này cũng làm cho trong lòng của hắn có chút buông lỏng.

Một lát sau, tại Dương Diệp cùng Đinh Lâm thấp thỏm không yên trong ánh mắt, Hiểu Vũ Tịch chậm rãi mở hai mắt ra, đón lấy, nàng nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp trên mặt lập tức lộ ra rồi dáng tươi cười, cái này ánh mắt, không tại lạ lẫm.

“Ngươi rốt cuộc đã tới!” Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp, thanh âm bình tĩnh, trong mắt nhưng lại tràn ra nước mắt.

Lúc trước cùng Dương Diệp phân biệt lúc, huyền giả đại lục đang đứng ở hủy diệt tình cảnh, nàng sau khi rời đi, tại trí nhớ không có bị phong ấn lúc, nàng không giây phút nào đang lo lắng Dương Diệp. Hôm nay, nhìn thấy Dương Diệp còn sống, lúc này tâm tình của nàng, không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Ngươi rốt cục chính thức nhớ lại ta rồi!”

“Ta chưa bao giờ quên ngươi!” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

“Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nói xong, muốn kết quả Đinh Lâm, mà lúc này, Hiểu Vũ Tịch nhưng lại đột nhiên nói: “Không thể giết nàng!”

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

“Với tư cách Thánh giả, tại trong tông môn đều có lưu hồn bài, nàng như chết, hồn bài tất nhiên bạo liệt, khi đó, ta và ngươi chắc chắn bạo lộ.” Hiểu Vũ Tịch nói.

“Hồn bài!”

Dương Diệp biến sắc, nói: “Không xong rồi. Ta khả năng đã bại lộ!”

“Như thế nào?” Hiểu Vũ Tịch hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta giết cái kia Lâm Nguyệt Âm, nếu như ta không có đoán sai, lúc này Thiên Vũ tông khả năng đã đang tìm ta rồi.” Nói xong, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì hắn phát hiện mấy đạo thần thức hướng hướng bọn hắn bên này quét tới.

Dương Diệp như trước hay là lợi dụng Kiếm Vực tại ẩn nấp chính mình khí tức, rất nhanh, cái kia vài đạo thần thức đã đi ra bọn hắn, Dương Diệp có chút buông lỏng, mà đúng lúc này, trong đó một đạo thần sắc đột nhiên lộn trở lại, sau đó ngừng lưu tại hắn đang chỗ đứng. Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn biết rõ, bại lộ!

Oanh!

Ngoài điện, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn.

“Trận pháp mở ra!” Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói.

“Ngươi là mình đi ra, hay là ta bắt ngươi đi ra?”

Một đạo uy nghiêm giọng nữ từ cung điện bên ngoài vang lên.

Nửa đế!

Dương Diệp triệt hồi Kiếm Vực, tay phải vung lên, mười tên Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở Hiểu Vũ Tịch chung quanh, cái này mười tên Thánh giả khôi lỗi, đúng là lúc trước hắn cùng với An Nam Tĩnh cùng pháp phái trận chiến mở màn lúc cái kia mười tên Thánh giả. Lúc ấy đánh chết cái kia mười tên Thánh giả lúc, hắn cũng không có triệt để phá hủy mười người này, mà là đem mười người thi thể giữ lại.

Tuy nhiên mười người chỉ là Thánh giả, nhưng là liên thủ mà bắt đầu..., bình thường cao cấp Thánh giả căn bản không phải đối thủ. Đương nhiên, đúng lúc này tại đây Thiên Vũ tông nhất định là không có gì dùng đấy, bởi vì bên ngoài chí ít có hai gã nửa đế tồn tại, bất quá tổng so không có tốt, dù sao ngoại trừ nửa đế, bình thường cao cấp Thánh giả căn bản không cách nào đơn giản phá vỡ mười người liên thủ đánh hội đồng (hợp kích) kỹ.

Dương Diệp điều khiển một gã Thánh giả khôi lỗi khống chế được cái kia Đinh Lâm, sau đó nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Ngươi sợ sao?”

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu.

Dương Diệp đưa tay ra, Hiểu Vũ Tịch lập tức thò tay giữ chặt Dương Diệp tay, Dương Diệp ha ha cười cười, cứ như vậy, một đoàn người đi ra cung điện.

Cung điện bên ngoài, đã tụ tập mấy ngàn tên Thiên Vũ tông đệ tử, hắn trung cao cấp Thánh giả tựu khoảng chừng trên trăm, còn lại thấp nhất cũng đều là Bán Thánh.

“Nội môn đệ tử cùng chấp pháp đội!” Hiểu Vũ Tịch nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, ánh mắt của hắn nhìn về phía này cầm đầu một gã mặc màu xanh váy dài nữ tử, người này nữ tử chỉ là trung cấp Thánh giả, nhưng lại so với cái kia cao cấp Thánh giả khí tức còn mạnh hơn. Lúc này, Hiểu Vũ Tịch ánh mắt cũng đã rơi vào cái kia màu xanh váy dài trên người cô gái, nói: “Hoa Mộc Cẩn, Thiên Vũ tông đương đại kiệt xuất nhất đệ tử một trong, tại Thiên Vũ tông một đời tuổi trẻ bên trong bài danh thứ hai, nàng cùng thứ nhất mộc Lưu Phong là Thiên Vũ tông nhất có hi vọng đánh lên vũ bảng đấy.”

“Lâm Nguyệt Âm trưởng lão là ngươi giết?” Hoa Mộc Cẩn ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, hỏi.

“Ta nói không phải, ngươi tin sao?” Dương Diệp nói.

Hoa Mộc Cẩn nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng ánh mắt rơi ở một bên Đinh Lâm trên người, khi nhìn thấy Đinh Lâm trên người tổn thương lúc, Hoa Mộc Cẩn sắc mặt lập tức âm trầm lên, cuối cùng nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao phải lẻn vào ta Thiên Vũ tông, giết ta Thiên Vũ tông trưởng lão.”

Dương Diệp nói: “Hiểu Vũ Tịch là thê tử của ta, lần này tới Thiên Vũ tông, vì nàng mà đến.”

“Một bên nói bậy nói bạ!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một giọng nói, “Vũ Tịch ngày mai tựu muốn gả cho Mạc gia công tử Mạc Vân Thiên, tại sao có thể là thê tử của ngươi.”

“Ta là vợ hắn!” Đúng lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên đứng dậy, nói: “Ta cùng hắn đến từ hạ vị diện, tại hạ vị diện chúng ta đã kết hôn. Tông chủ, Vũ Tịch cảm tạ Thiên Vũ tông ngày gần đây thu lưu, nhưng là hôm nay ta đã khôi phục trí nhớ, mong rằng Thiên Vũ tông thả ta cùng phu quân ta rời đi, vô cùng cảm kích!”

Nghe được Hiểu Vũ Tịch lời mà nói..., trong tràng một mảnh xôn xao, rất nhiều nữ đệ tử hai mặt nhìn nhau, các nàng không nghĩ tới Hiểu Vũ Tịch đã lập gia đình.

Phải biết, ngày mai sẽ là Mạc Vân Thiên tới đón lấy Hiểu Vũ Tịch thời gian ah. Như nếu như đối phương biết rõ tin tức này... Cái này tương đương với Thiên Vũ tông tại đánh Mạc Vân Thiên cùng Mạc gia mặt ah.

"Vũ Tịch, ngươi cũng biết ngươi đang nói cái gì!" Phía chân trời, thanh âm kia lần nữa vang lên.

Hiểu Vũ Tịch trầm giọng nói: "Tự nhiên!"

"Ngày mai tựu là Mạc công tử cưới vợ cuộc sống của ngươi, việc này quan hệ đến ta Thiên Vũ tông tương lai, việc này, không thể ra Nhất một chút lầm lỗi, ngươi minh bạch?" Thanh âm kia nói.

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt chìm... Mà bắt đầu. Lúc này, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, Dương Diệp đem Hiểu Vũ Tịch kéo về phía sau, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: "Đường đường Nhất cái kim cương giai thế lực, dĩ nhiên là cần dựa vào đem chính mình đệ tử tặng người, mới có tương lai, quả nhiên là buồn cười ah! Được rồi, các ngươi muốn như thế nào làm, cái này không quan hệ với ta. Nhưng là, các ngươi Thiên Vũ tông lại muốn cầm thê tử của ta đi tặng người, sau đó cho các ngươi đổi tương lai, có phải hay không các người quá đáng rồi một điểm?"

"Quá phận?"

Thanh âm kia nói: "Hiểu Vũ Tịch đã ta Thiên Vũ tông đệ tử, ta đây Thiên Vũ tông tựu có quyền xử lý nàng tương lai, bản thân nàng cũng có nghĩa vụ là ta Thiên Vũ tông tương lai hiến ra bản thân. Thân là tông môn đệ tử, lúc này lấy tông môn lợi ích là thượng. Còn nữa, nàng như gả cho Mạc Vân Thiên, Mạc Vân Thiên cũng sẽ không bạc đãi nàng, lại bất lực, cũng so đi theo ngươi Nhất cái Bán Thánh được rồi?"

Nói đến đây, thanh âm kia dừng một chút, lại nói: "Vũ Tịch, bản tôn sở dĩ cùng hắn nói nhảm, là muốn ngươi minh bạch, ta Thiên Vũ tông không có lựa chọn, ngươi cũng không có lựa chọn. Nếu như ngươi đáp ứng gả cho Mạc Vân Thiên, nam nhân này, ta có thể cho hắn còn sống, hơn nữa cũng có thể giữ lại trí nhớ của ngươi. Như nếu không, ta sẽ giết cái này nam đấy, tại bỏ trí nhớ của ngươi!"

Hiểu Vũ Tịch không có để ý cái kia người nói chuyện, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Hết thảy nghe lời ngươi!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: "Để cho chúng ta đi!"

"Ngươi như có bản lĩnh, có thể chính mình đi nhìn xem!" Thanh âm kia nói.

Oanh!

Một cỗ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, toàn bộ Thiên Vũ tông phía chân trời lập tức biến thành một mảnh huyết hồng, cái kia trong đó mùi huyết tinh cùng lệ khí, làm cho Dương Diệp đối diện cái kia chút ít Thiên Vũ tông đệ tử sắc mặt đại biến, nguyên một đám nhịn không được hướng về sau nhanh lùi lại, mà trong đó một ít đã lui muộn đấy, trực tiếp bị sát khí cùng lệ khí ăn mòn, đã trở thành một đầu giết chóc máy móc.

Một thanh huyết kiếm xuất hiện tại Dương Diệp trong tay, Dương Diệp tay trái giữ chặt Hiểu Vũ Tịch, nói: “Có ta ở đây, đế giả cũng đừng muốn thương tổn ngươi. Chúng ta đi!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1105: Ra, tiếp ta một quyền!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đế cấp, hung kiếm...”

Phía chân trời, đạo kia trong thanh âm mang theo một tia ngưng trọng, “Xem ra, ta ngược lại là khinh thường ngươi rồi, nếu như ngươi cho rằng bằng vào một thanh kiếm, là có thể bỏ qua ta Thiên Vũ tông, vậy ngươi không khỏi quá ngây thơ rồi chút ít.”

Thanh âm rơi xuống, một bên cái kia Hoa Mộc Cẩn đột nhiên thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Trảm!”

Dương Diệp tay phải vung lên, một đạo huyết sắc kiếm khí trong nháy mắt từ trong tay hắn huyết kiếm kích xạ mà ra.

Bành!

Một đạo nổ vang, cái kia Hoa Mộc Cẩn toàn bộ người bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng, tại nàng trước ngực, có một mặt màu xanh da trời gấu, mà giờ khắc này, mặt này gấu đã triệt để rạn nứt ra.

Cái này gấu thế nhưng mà Thần giai thượng phẩm ah!

Hoa Mộc Cẩn có chút ngẩn ngơ, nàng thò tay có chút một vòng cái kia gấu, lập tức, gấu trực tiếp hóa thành bột mịn.

Dương Diệp không có để ý cái kia Hoa Mộc Cẩn, hắn phải tay khẽ vẫy, chung quanh Thánh giả khôi lỗi lập tức bị hắn thu vào, đón lấy, hắn tay trái hoàn □ Vũ Tịch eo, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết mang hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Cái kia nguyên bản bị Dương Diệp khôi lỗi khống chế được Đinh Lâm nhìn thấy một màn này, lập tức thở dài một hơi, nàng co quắp ngồi dưới đất, oán độc nhìn xem cái kia hóa thành tia máu hướng phía xa xa kích bắn đi Dương Diệp, nói: “Ta muốn các ngươi sinh không bằng...”

Đúng lúc này, một đạo huyết sắc kiếm khí tự phía chân trời đánh úp lại, lập tức chui vào Đinh Lâm trong đầu, Đinh Lâm toàn bộ người trực tiếp nổ tung ra, máu tươi văng khắp nơi!

“Làm càn!”

Phía chân trời, âm thanh như sấm nổ vang. Đón lấy, một cái bàn tay khổng lồ tê liệt không gian, hướng phía cái kia Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch trảo tới ∞ tốc độ tay độ cực nhanh, nháy mắt tựu đuổi theo rồi Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch, muốn đem hai người trảo thành bột mịn.

Không trung, phát giác được sau lưng bàn tay khổng lồ đánh úp lại, Dương Diệp cái kia thanh minh mắt phải trong hiện lên một vòng lệ khí, quay người mạnh mà tựu là chém. Một đạo huyết quang lập tức mang tất cả mà ra, lập tức cùng cái con kia bàn tay khổng lồ oanh lại với nhau.

Oanh!

Bàn tay khổng lồ kịch liệt run lên, sau đó trên không trung trực tiếp nổ tung ra, trong chốc lát, một đạo khủng bố khí lãng Phong bạo đột nhiên khuếch tán ra. Mà Dương Diệp nhưng lại bật ra Hiểu Vũ Tịch quay người thân hình khẽ động, hướng phía xa xa kích bắn đi.

“Làm càn!”

Phía chân trời truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ, sau một khắc, một đạo cầu vồng tại phía chân trời chợt lóe lên, rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại giới." Bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa, nhiều hơn một nữ tử. Nữ tử thoạt nhìn bất quá hơn hai mươi tuổi, đang mặc một bộ quần trắng, dung nhan tuyệt lệ, trên người tản ra một cỗ không giận tự uy khí chất.

“Thiên Vũ tông hiện giữ phó tông chủ, Thiên Vấn Lan. Tông chủ bế quan, lập tức Thiên Vũ tông là nàng tại phụ trách.” Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch âm thanh nói.

Thiên Vấn Lan nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đế cấp kiếm, hư vô cảnh kiếm ý, ngươi đến tột cùng là người phương nào!”

“Bạch Lộc Thư Viện, Dương Diệp!” Dương Diệp nói. Việc này không có gì giấu diếm đấy, cũng không cách nào giấu diếm.

“Bạch Lộc Thư Viện!”

Thiên Vấn Lan hai mắt nhắm lại, nói: “Ngươi chính là cái chiến thắng pháp phái thủ tịch Từ Phạm, hơn nữa cùng Phong Khinh Ý kịch chiến mà bất bại Dương Diệp?” Đối với Bạch Lộc Thư Viện sự tình, nàng với tư cách tông chủ, tự nhiên là biết đến. Bởi vậy, Dương Diệp cái tên này, nàng cũng không xa lạ gì, phải nói, Bạch Lộ giới chung quanh thế lực người có lẽ cũng sẽ không lạ lẫm rồi.

Khỏi cần phải nói, tựu chỉ bằng vào cùng Phong Khinh Ý kịch chiến mà bất bại điểm này, tựu đầy đủ bọn hắn những... Này kim cương giai thế lực người coi trọng.

“Là ta!” Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Vấn Lan, trên người sát ý cùng lệ khí như trước bắt đầu khởi động, “Hiện tại, ta chỉ muốn mang Vũ Tịch đi.”

“Ngươi đem ta Thiên Vũ tông đem làm cái gì?”

Thiên Vấn Lan tay phải chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., “Nơi này là ngươi hậu viện? Ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi? Dương Diệp, ta không không cần biết ngươi là cái gì thiên tài. Hôm nay, ngươi lẻn vào ta Thiên Vũ tông, giết ta Thiên Vũ tông trưởng lão, lại tù binh ta Thiên Vũ tông đệ tử, ta cho ngươi biết, hôm nay coi như là Tiêu Biệt Ly đích thân đến cũng không thể nào cứu được ngươi!”

“Vậy thì chiến a!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mạnh mà một kiếm chém ra, một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức đến cái kia Thiên Vấn Lan trước mặt.

“Muốn chết!”

Thiên Vấn Lan trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, mạnh mà một quyền oanh ra, quyền xuất, một đạo màu xanh da trời quyền ấn thoáng hiện mà ra, lập tức cùng Dương Diệp huyết sắc kiếm khí oanh lại với nhau.

Oanh!

Cả hai kịch liệt run lên, rất nhanh Dương Diệp cái kia đạo huyết sắc kiếm khí lập tức vỡ vụn ra ra, nhưng là sau một khắc, một đạo gia trì rồi hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý kiếm khí lập tức tới, oanh tại cái kia màu xanh da trời quyền thẳng lên, cái kia màu xanh da trời quyền cứng rắn thời gian bị huyết sắc kiếm khí vỡ ra ra, kiếm khí tốc độ không giảm, hướng phía cái kia Thiên Vấn Lan bắn mạnh tới.

Mà đúng lúc này, Thiên Vấn Lan đột nhiên hóa thành một đạo ánh sáng màu lam đâm vào rồi Dương Diệp đạo kia huyết sắc kiếm khí phía trên, có chút dừng lại, Dương Diệp đạo kia huyết sắc kiếm khí liền trực tiếp hóa thành hư vô, cùng lúc đó, ánh sáng màu lam lập tức đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, tay trái có chút dùng sức, Hiểu Vũ Tịch lập tức đã bay đi ra ngoài. Sau một khắc, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện tại hắn trong tay trái, đón lấy, huyết lấy nhập cổ trong vỏ, sau đó mạnh mà rút kiếm chém!

Ông!

Một đạo huyết sắc quang điểm tự Dương Diệp cổ trong vỏ kích xạ mà ra!

Một trăm mười đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Huyết sắc quang điểm cùng cái kia lam sắc quang điểm trên không trung đụng vào nhau, toàn bộ phía chân trời lập tức bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, một cỗ ngập trời khí lãng lập tức tràn ngập toàn bộ phía chân trời. Mà ở cái kia khí lãng bên trong, thỉnh thoảng truyền đến kiếm minh thanh cùng kịch liệt tiếng va đập, toàn bộ phía chân trời tại thời khắc này kịch liệt run rẩy lên.

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn xem một màn này.

Mọi người thật không ngờ, Dương Diệp lại có thể cùng Thiên Vấn Lan kịch chiến, phải biết, Dương Diệp bất quá là Bán Thánh, mà Thiên Vấn Lan thì là nửa đế ah!

Hai người cảnh giới thế nhưng mà kém một mảng lớn ah!

Oanh!

Phía chân trời, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, một đạo lam mang cùng tia máu tại phía chân trời phân ra ra, mà phía chân trời cái kia chút ít khí lãng đã sớm biến thành hư vô.

Thiên Vấn Lan lúc này sắc mặt âm trầm tới cực điểm, một cổ cuồng bạo khí tức không ngừng từ trong cơ thể nàng tuôn ra. Nguyên bản nàng cho rằng có thể mấy chiêu mượn hạ Dương Diệp, nhưng là một phen chiến xuống, nàng phát hiện, mặc dù đối với Phương nhảy lên hạ phong, nhưng lại có thể cùng nàng chống lại, hơn nữa nàng còn nhất định phải tâm, bởi vì một cái không tâm, khả năng sẽ bị kiếm khí làm bị thương!

Hai chủng lăng lệ ác liệt hư vô cảnh ý cảnh đã hoàn toàn có thể có cho nàng tạo thành uy hiếp!

Một bên, Dương Diệp tay trái nắm chặt cổ sao (kiếm, vỏ), cổ sao (kiếm, vỏ) ở trong, là huyết kiếm, mà Dương Diệp tay phải tắc thì nắm huyết kiếm. Từng đạo sát ý cùng lệ khí không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, cùng lúc đó, tại trong cơ thể hắn giết chóc chi tâm cũng kịch liệt nhảy bắt đầu chuyển động, cái kia sát ý cùng lệ khí phảng phất vỡ đê bình thường tự trong đó không ngừng tuôn ra!

Dương Diệp trên thân quần áo đã không thấy, tại hắn trên thân, có mười mấy đạo vết thương, mỗi một vết thương đều khoảng chừng vài cen-ti-mét sâu, mỗi một vết thương đều tại tràn huyết, bất quá vừa xuất thể bên ngoài, đã bị Dương Diệp cổ sao (kiếm, vỏ) nội huyết tẫn hấp thu. Dương Diệp tay phải nắm thật chặc kiếm, hắn toàn bộ cánh tay phải đã kéo căng mà bắt đầu..., hắn lên, một mảnh dài hẹp bạo khởi gân xanh giống như con rắn nhỏ, thật là dữ tợn.

“Không thể không nói, ta thật sự là hấn ngươi rồi!”

Thiên Vấn Lan gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Bạch Lộc Thư Viện đi rồi pháp phái, đi rồi Phong Khinh Ý, lại lại thêm ngươi, vận khí của bọn hắn quả thật không tệ. Đáng tiếc, bọn hắn không nên cho ngươi đến ta Thiên Vũ tông.”

“Để cho chúng ta đi!” Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, thân thể của hắn tại bắt đầu rung rung.

“Cho các ngươi đi?”

Thiên Vấn Lan cười lạnh một tiếng, nói: “Hôm nay, ngươi hẳn phải chết, bằng không thì, ta Thiên Vũ tông chẳng phải là muốn trở thành người trong thiên hạ trò cười?”

Nói xong, Thiên Vấn Lan trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một đạo màu xanh da trời cột sáng, cột sáng tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt, hai đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, cùng đạo kia màu xanh da trời cột sáng hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn về sau, Dương Diệp tay phải mạnh mà rút kiếm chém!

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh thanh vang lên, một đạo huyết sắc kiếm khí tại thừa chợt lóe lên.

120 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Dương Diệp lúc này cực hạn!

Nhìn thấy cái này đạo kiếm khí, Thiên Vấn Lan đồng tử có chút co rụt lại, lúc này đây, trong mắt nàng đã có vẻ mặt ngưng trọng 』 dám chủ quan, Thiên Vấn Lan hai tay mạnh mà hướng phía trước vỗ, một đạo màu xanh da trời màn sáng mang tất cả mà ra, oanh hướng về phía đạo kiếm khí kia.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn về sau, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Thiên Vấn Lan toàn bộ người bị chấn hướng về sau trọn vẹn lui mấy ngàn trượng.

Dương Diệp cũng không có để ý Thiên Vấn Lan, thân hình hắn khẽ động đi vào Hiểu Vũ Tịch bên người, ôm lấy Hiểu Vũ Tịch, sau đó toàn bộ người hướng phía xa xa kích bắn đi, tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt muốn chạy ra khỏi Thiên Vũ tông.

Mà đúng lúc này, ở đằng kia Thiên Vũ bên ngoài tông vật đột nhiên bộc phát ra một đạo bạch quang, Dương Diệp toàn bộ người đụng ở phía trên, bạch quang kịch liệt run lên, mà Dương Diệp cũng là bị chấn bay ngược mà quay về.

“Đây là công kích trận pháp!”

Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch âm thanh nói.

Tại Hiểu Vũ Tịch thanh âm rơi xuống một khắc này, lại là một đạo cột sáng màu trắng lăng không xuất hiện, hướng phía hai người bọn họ hung hăng oanh đi qua.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, trong tay phải huyết kiếm lần nữa chém, Huyết Thủ kiếm khí kích xạ mà ra, nhưng là kiếm khí của hắn lại không có thể ngăn cản cái kia cột sáng màu trắng, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, liền tranh thủ Hiểu Vũ Tịch kéo về phía sau.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp hai người bị đẩy lui rồi gần mấy ngàn trượng, lúc này, hắn lại nhớ tới rồi Thiên Vũ trong tông.

“Ta nói, hôm nay, ngươi phải chết!”

Dương Diệp vừa dừng lại, một giọng nói tự xa xa truyền đến, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là cái kia Thiên Vấn Lan.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, rất nhanh, chung quanh sát ý cùng lệ khí toàn bộ tuôn ra hồi trở lại trong cơ thể hắn, chỉ chốc lát, Dương Diệp toàn bộ người khôi phục bình thường, nhưng là khóe miệng của hắn nhưng lại không ngừng tại tràn huyết, trên người hắn cũng nhiều chỗ bị thương.

“Như thế nào, muốn đầu hàng?” Nhìn thấy Dương Diệp thu hồi Táng Thiên, Thiên Vấn Lan cười lạnh nói.

“Không cho ta đi đúng không...”

Dương Diệp đem Hiểu Vũ Tịch kéo về phía sau, sau đó hướng phía cái kia Thiên Vấn Lan đi đến, cùng lúc đó, hắn tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, rất nhanh, hắn toàn bộ cánh tay phải nổi gân xanh, phảng phất muốn nổ tung ra. Cùng lúc đó, tại Dương Diệp không gian chung quanh vậy mà kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, từng đạo cánh tay thô vết nứt không gian dùng Dương Diệp làm trung tâm hướng phía bốn Châu Tấn nhanh chóng lan tràn, trong thời gian ngắn chính là lan tràn đến rồi chung quanh mấy ngàn trượng nội.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Vấn Lan sắc mặt lập tức kịch biến!

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Ra, tiếp ta một quyền!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1106: Đã từng uống qua đế giả huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, đón lấy, tay phải nắm đấm đối với cái kia Thiên Vấn Lan oanh tới.

Giờ khắc này, Dương Diệp nắm đấm những nơi đi qua không gian trực tiếp bị xé nứt ra, bất quá hắn không gian chung quanh nhưng lại cũng không có sụp đổ, bởi vì hắn đã đem lực lượng toàn bộ khống chế tại trên nắm tay, lực lượng không có tiết ra ngoài, bởi vậy, không gian chung quanh cũng không có bị ảnh hưởng gì.

Nhưng là, cái kia Thiên Vấn Lan đồng tử nhưng lại bỗng nhiên co lại... Mà bắt đầu.

Giờ khắc này, nàng sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng!

Dưới tình huống bình thường, nàng nên dương tránh lui một quyền này, nhưng là, nàng không thể lui. Bởi vì chung quanh có rất nhiều Thiên Vũ tông đệ tử đang nhìn, bởi vì nàng là nửa đế!

Đường đường nửa đế, liền một gã Bán Thánh một quyền cũng không dám tiếp, truyền đi, mất mặt không chỉ có là nàng Thiên Vấn Lan, còn có toàn bộ Thiên Vũ tông, mà chính nàng cũng sẽ sinh ra Tâm Ma.

Cho nên, một quyền này, nàng phải tiếp!

Thiên Vấn Lan trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, chắp tay trước ngực, trong chốc lát, một đạo ánh sáng màu lam tự nàng song chưởng bên trong mạnh mà bộc phát ra đến.

“Thiên Sát Chưởng!”

Thiên Vấn Lan thanh âm tại thừa vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo xoay tròn màu xanh da trời cự chưởng ấn thoáng hiện mà ra, hướng phía Dương Diệp hung hăng oanh tới.

Đem làm đạo này màu xanh da trời chưởng ấn xuất hiện lúc, một cỗ ngập trời uy áp tự phía chân trời trút xuống mà xuống, cái kia uy áp áp thừa rất nhiều thực lực khá thấp Thiên Vũ tông đệ tử cơ hồ thở không nổi!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Oanh!

Tựa như thần lôi nổ vang, toàn bộ phía chân trời không gian lập tức sụp xuống ra, bất quá thoáng qua đã bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị, nhưng là sau một khắc, những cái... Kia không gian tựu toàn bộ rạn nứt ra, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời không gian đều trải rộng một mảnh dài hẹp cây cột (Trụ tử) thô khe hở, yên lặng một cái chớp mắt, tại ánh mắt mọi người bên trong, không trung không gian 'Oanh' một tiếng lần nữa sụp đổ ra!

Thoáng qua, phía chân trời không gian bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị, nhưng là cùng lúc trước như vậy đồng dạng, không gian vừa được chữa trị, tựu lập tức lần nữa rạn nứt ra, đón lấy lần nữa sụp đổ.

Cứ như vậy, trọn vẹn nhiều lần lặp lại bốn lần về sau, một mảnh kia phía chân trời không gian bình tĩnh trở lại.

Phía chân trời, Dương Diệp cùng Thiên Vấn Lan xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Mọi người có thể thấy rõ ràng, lúc này Dương Diệp tựa như một cái huyết nhân, cái kia trần trụi trên thân đã triệt để rạn nứt ra, đặc biệt là trước ngực, cái kia rạn nứt trình độ giới, đã đủ để nhìn thấy bên trong Bạch Cốt 』 chỉ là trước ngực, Dương Diệp trên mặt cũng trải rộng vết rách, bộ dáng kia, cực kỳ dữ tợn khủng bố. Mà Dương Diệp cái kia cánh tay phải càng là khủng bố, tuy nhiên tay vẫn còn, nhưng là toàn bộ tay đã triệt để bạo liệt biến hình, cái kia tay, đã không giống như là tay rồi.

Bất quá, Thiên Vũ tông người đều không có quản Dương Diệp, mà là xem Thiên Vấn Lan.

Theo mặt ngoài đến xem, Thiên Vấn đến không thể nghi ngờ so Dương Diệp tốt hơn vô số lần, bởi vì nàng toàn bộ người thoạt nhìn một chút việc cũng không có! Bất quá lúc này sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử sắc mặt đều thay đổi.

Bởi vì lúc này Dương Diệp tay trái chính thủ sẵn Thiên Vấn Lan yết hầu!

Thiên Vấn Lan, đường đường nửa đế, bị một gã Bán Thánh cho bắt được!

Sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử đầu trực tiếp trống rỗng, ngơ ngác nhìn xem phía chân trời Dương Diệp cùng Thiên Vấn Lan!

Đường đường Thiên Vũ tông phó tông chủ lại bị một gã Bán Thánh cho bắt được!

"Đỉnh phong lực lượng khống chế... Song trọng hư vô cảnh ý cảnh... Đế cấp hung kiếm... Nhanh chóng chi pháp tắc... Ám chi pháp tắc... Tuy là Bán Thánh, đã có nửa đế thực lực. Bạch Lộc Thư Viện đi rồi một cái Phong Khinh Ý, lại đây một cái Dương Diệp, thiên không dứt hẳn Bạch Lộc Thư Viện ah.”

Theo một giọng nói rơi xuống, một gã cung trang mỹ phụ xuất hiện ở Dương Diệp đối diện.

“Bái kiến tông chủ!”

Nhìn thấy người này mỹ phụ, thừa sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử cùng trưởng lão lập tức ngay ngắn hướng đã bái xuống dưới.

“Thiên Vũ tông tông chủ, Phượng Tinh Vũ!”

Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch âm thanh nói: “Nhiều năm bế quan, cảnh giới tuy là nửa đế, nhưng chỉ sợ đã có thể xung kích đế giả. Thực lực, thâm bất khả trắc, chúng ta không là đối thủ.” Nói xong, Hiểu Vũ Tịch thò tay muốn đi sờ Dương Diệp, nhưng khi muốn đụng phải Dương Diệp cái kia vỡ ra thân thể lúc, nàng lại rụt trở về, đón lấy, hai hàng thanh tịnh chất lỏng tự trong mắt nàng chậm rãi tràn ra đến.

“Thả nàng!” Phượng Tinh Vũ nhìn xem Dương Diệp, thanh âm vẫn bình tĩnh, nhưng lại mang theo một cỗ uy nghiêm cùng chân thật đáng tin.

“Ngươi là nói cười đùa?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Thả ta cùng Vũ Tịch ly khai, nữ nhân này, có thể sống.”

“Ta nếu không phóng đâu này?” Phượng Tinh Vũ nói.

Dương Diệp tay trái mạnh mà dùng sức, cái kia Thiên Vấn Lan hai mắt lập tức trợn lên lên. Dương Diệp dữ tợn cười cười, nói: “Ngươi cho rằng ta không dám giết nàng sao? Nữ nhân, ngươi có muốn thử một chút hay không?”

“Ngươi nếu dám giết nàng, ta...”

Phượng Tinh Vũ đang muốn nói cái gì, Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Phượng Tinh Vũ lời mà nói..., nói: “Chứng kiến kiếm của ta rồi sao? Đó là hung kiếm, đã từng uống qua đế giả huyết; Cảm nhận được sát ý của ta rồi sao? Đó là do đồ sát hằng hà người mà lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý, đừng uy hiếp ta, cái thế giới này, không có ta Dương Diệp chuyện không dám làm!”

“Ngươi như giết nàng, ta Thiên Vũ tông lập tức hướng Bạch Lộc Thư Viện khai chiến!” Phượng Tinh Vũ nói.

Nếu là lúc trước, Phượng Tinh Vũ tự nhiên không dám nói như vậy, nhưng là hiện tại, Bạch Lộc Thư Viện vừa mới ở riêng, thực lực té từ trước tới nay yếu nhất. Có thể nói, lúc này Bạch Lộc Thư Viện hoàn toàn đánh không lại Thiên Vũ tông đấy. Bởi vậy, nàng lúc này mới dám dùng Bạch Lộc Thư Viện đến uy hiếp Dương Diệp.

“Khai chiến?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, tâm niệm vừa động, một thanh ý kiếm tại thừa chợt lóe lên, đón lấy, cái kia Thiên Vấn Lan một cái cánh tay phải trực tiếp đã bay đi ra ngoài, “Khai chiến tựu khai chiến, ta Bạch Lộc Thư Viện tựu tính toán bại, cũng muốn đánh cho tàn phế ngươi Thiên Vũ tông!”

Nhìn thấy một màn này, một bên Phượng Tinh Vũ sắc mặt lập tức âm trầm mà bắt đầu..., muốn xuất thủ, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ngươi dám động, ta cho ngươi Thiên Vũ tông thiếu một vị nửa đế. Chỉ cần ngươi dám động, ta tựu dám giết. Bán Thánh mệnh đổi nửa đế mệnh, ta cảm thấy được rất đáng, ngươi cảm thấy có đáng giá hay không?”

Giá trị sao?

Tự nhiên không đáng!

Dương Diệp biết rõ điểm ấy, Phượng Tinh Vũ cũng biết điểm ấy, bởi vậy, dù cho đến bây giờ nàng cũng không có động thủ. Một gã nửa đế, đây chính là một cái kim cương giai thế lực cao đoan lực lượng. Nếu như Thiên Vũ tông chết rồi một gã nửa đế, ngày ấy sau tại đây Trung Thổ Thần Châu sẽ một chút nhiều lời quyền.

Phượng Tinh Vũ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Thả nàng, các ngươi đi!”

“Ngươi cho ta là ba tuổi hiếu sao?”

Dương Diệp nói: “Chờ chúng ta an toàn, ta tự nhiên sẽ phóng nàng đi.”

“Ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước!” Phượng Tinh Vũ hai mắt nhắm lại, trong mắt sát ý thoáng hiện, “Lại càng không muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta, bằng không thì, đợi sẽ các ngươi một cái đều đi không hết.”

Dương Diệp nói: “Đừng uy hiếp ta, như vậy, một điểm dùng đều không có. Hiện tại, ngươi chỉ cần hai cái dương, một là để cho chúng ta ly khai, đợi sẽ ta sẽ thả nàng, chỉ cần ta trở lại Bạch Lộc Thư Viện, ta muốn, tựu tính toán ta muốn giết nàng, ta Bạch Lộc Thư Viện cũng sẽ không đồng ý; Thứ hai, tựu là ngươi bây giờ xuất thủ, ta giết nàng, ngươi giết ta.”

“Ta cuối cùng nói một lần, thả nàng, các ngươi đi, không muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta!” Phượng Tinh Vũ nói.

Oanh!

Một đạo cột máu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, cột máu trùng thiên, trong chốc lát, khắp phía chân trời một mảnh huyết hồng, Dương Diệp toàn bộ người đã ở trong chốc lát lập tức biến thành một cái huyết nhân, cùng lúc đó, hắn hai mắt cũng dần dần bị huyết hồng ăn mòn.

Dương Diệp sắc mặt dữ tợn nhìn xem Phượng Tinh Vũ, nói: “Nữ nhân, ngươi cũng đừng chọn chiến sự kiên nhẫn của ta. Đợi tí nữa ta không có kiên nhẫn rồi, chúng ta nên cái gì đều không cần nói chuyện.”

Nói xong, một thanh huyết kiếm chống đỡ tại cái kia Thiên Vấn Lan giữa lông mày.

“Ta chỉ hỏi ngươi một câu, để cho hay không chúng ta đi, không cho, hiện tại lão tử sẽ giết nàng, chúng ta tại đến liều mạng!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm tại thừa vang vọng mà lên.

Phượng Tinh Vũ sắc mặt âm trầm tới cực điểm, bị một cái Bán Thánh như thế uy hiếp, đây là nàng cả đời này lần thứ nhất.

“Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu không để cho chúng ta đi, ta sẽ giết nàng! Ta nói đến nhất đến!”

Dương Diệp nhìn thẳng Phượng Tinh Vũ, nói: “Một!”

Phượng Tinh Vũ nhìn thẳng Dương Diệp, không nói gì.

“Hai!” Dương Diệp hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu.

Phượng Tinh Vũ như trước không nói gì.

“Ba!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chuôi này huyết kiếm lập tức xoay tròn, đúng lúc này, Phượng Tinh Vũ đột nhiên nói: “Các ngươi đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chuôi này huyết kiếm lập tức ngừng lại, mà lúc này, chuôi này huyết kiếm đã đâm vào Thiên Vấn Lan giữa lông mày nửa tấc, tại xâm nhập một ít, tựu tính toán đế giả đi ra cũng cứu không được Thiên Vấn Lan.

“Lần sau đừng tại thăm dò ta, trừ mình ra người, không có gì người là ta không dám giết đấy!”

Dương Diệp nói xong, mang theo cái kia Thiên Vấn Lan cùng Hiểu Vũ Tịch biến mất tại xa xa phía chân trời.

“Chúng ta cần đến Thiên Vũ thành Truyền Tống Trận truyền tống đến thiên đô thành, bất quá điều này cần Thiên Vũ thành đồng ý mới được, mỗi cái thế lực đều có Truyền Tống Trận, nhưng là bình thường chỉ có thể đơn phương truyền tống, ngoại nhân muốn muốn từ địa phương khác trực tiếp truyền tống đến Thiên Vũ thành, chỉ có Thiên Vũ thành đồng ý mới có thể. Mà bây giờ, chúng ta muốn truyền đưa ra ngoài, cũng cần Thiên Vũ tông đáp ứng mới có thể!” Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch âm thanh đến.

“Bọn hắn dám không đáp ứng sao?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, tại Hiểu Vũ Tịch dưới sự dẫn dắt đi tới Thiên Vũ thành trên truyền tống trận.

“Vũ Tịch, ngươi đi trước!” Dương Diệp nói.

“Cùng đi!” Hiểu Vũ Tịch đến.

Dương Diệp rung dắt, nói: “Chỉ có ta ở đây tại đây, ngươi mới có thể ly khai, bằng không thì, chúng ta đều đi không được.” Tiến vào Truyền Tống Trận về sau, đối phương hoàn toàn có năng lực động tay chân, phải biết, nửa đế thực lực, cũng không phải hoàng giả, cường giả loại này, tê liệt không gian cường hành bắt người, đó là dễ dàng đấy.

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Đừng tại lại để cho ta một người!”

Dương Diệp trong nội tâm đau xót, hắn hít sâu một hơi, cười nói: “Yên tâm, năm đó huyền giả đại lục loại tình huống đó đều không có thể có để giết ta, huống chi một cái nửa đế? Ngươi đi trước, ta sau đó đi ra!”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, không tại chần chờ, nàng thân hình khẽ động, xuất hiện ở trong đó một tòa trên truyền tống trận. Rất nhanh, một đạo ánh sáng màu lam bao khỏa □ Vũ Tịch, mà đúng lúc này, đạo kia ánh sáng màu lam nhưng lại đột nhiên biến mất.

Đón lấy, một đạo âm thanh hung dữ tại thừa vang lên: “Cũng dám đoạt ta Mạc Vân Thiên nữ nhân, là ai đưa cho ngươi gan chó?”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1107: Nửa đế? Rất giỏi à?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phía chân trời đánh úp lại một đạo bóng đen, rất nhanh, một gã mặc màu mực trường bào nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Tại nam tử trước ngực, thêu có khắc một cái nho nhỏ ‘Mạc’ chữ.

“Mạc Vân Thiên!”

Hiểu Vũ Tịch đi đến Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp tay phải vung lên, mười tên Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở trong tràng, mười tên Thánh giả khôi lỗi đem Hiểu Vũ Tịch cùng cái kia trọng thương Thiên Vấn Lan vây lại.

Dương Diệp nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Khống chế tốt nữ nhân này, nếu có cần, trực tiếp giết.”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, sau đó lấy ra một thanh đao để ngang này Thiên Vấn Lan yết hầu chỗ. Đao nhập một phần, máu tươi lập tức tràn ra.

Giờ khắc này, không có người sẽ hoài nghi Hiểu Vũ Tịch sẽ không dám giết Thiên Vấn Lan.

Dương Diệp nhìn nhìn chính mình thân thể, lúc này, nhục thể của hắn tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, đã khôi phục sáu bảy phần, nói cách khác, lúc này hắn chiến lực đã khôi phục rất nhiều.

Mạc Vân Thiên đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Lần thứ nhất, lần thứ nhất có người dám đoạt ta Mạc Vân Thiên nữ nhân. Không thể không nói, ngươi rất có gan. Chỉ là không biết...”

Mạc Vân Thiên nói đến đây, thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng. Bởi vì phía dưới Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, một thanh kiếm đối với hắn mãnh liệt bổ mà hạ!

Mạc Vân Thiên không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên động thủ, hắn sắc mặt lập tức dữ tợn lên, thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện trong tay hắn, đón lấy, hướng phía Dương Diệp kiếm mạnh mà nghiêng thiêu trên xuống.

Keng!

Một đạo thanh thúy kim thiết giao thương âm thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, tại Dương Diệp lực lượng cường đại phía dưới, Mạc Vân Thiên toàn bộ người trực tiếp bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này Dương Diệp nhưng lại như là như giòi trong xương, lập tức lấn lên, đi tới Mạc Vân Thiên trước mặt, sau đó trong tay trường kiếm mạnh mà một cái trước đâm!

Mạc Vân Thiên biến sắc, người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không. Không dám ở có chút chủ quan, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trường kiếm bên trong, đón lấy cũng là mạnh mà đâm một phát!

Keng!

Một đạo thanh thúy đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, Mạc Vân Thiên kiếm trong tay lên tiếng vỡ vụn, Mạc Vân Thiên sắc mặt đại biến, mà lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay cùng với đâm vào rồi trước ngực của hắn.

Phanh!

Một tiếng trầm đục, Mạc Vân Thiên hướng về sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng, tại hắn trước ngực, lộ ra rồi một kiện màu vàng tỏa giáp.

Mạc Vân Thiên còn chưa phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp tựu xuất hiện lần nữa tại trước mặt hắn, đón lấy, một đạo hàn quang thoáng hiện, một thanh kiếm hướng phía hắn yết hầu quét ngang mà đi. Mạc Vân Thiên đồng tử kịch liệt co rụt lại, hắn yết hầu cũng không tỏa giáp bảo hộ, như thế nào dám bị một kiếm này quét trúng? Lập tức thân thể của hắn như là bẻ gẫy giống như sau này khẽ cong, tránh thoát cái này trí mạng một kiếm.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại phảng phất biết rõ hắn có thể như vậy giống như, một kiếm thất bại về sau, Dương Diệp đá mạnh một cước tại cái kia Mạc Vân Thiên chân căn.

Két sát!

Một đạo xương cốt đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang lên, đón lấy, cái kia Mạc Vân Thiên toàn bộ người bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó song tay nắm lấy kiếm lần nữa một cái chạy nước rút.

Một nhát này, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp toàn bộ người đều hóa thành một đạo quang điểm.

Phanh!

Một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, Dương Diệp toàn bộ người hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng.

Xa xa, cái kia Phượng Tinh Vũ chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Mạc Vân Thiên trước mặt.

Dương Diệp múa qua múa lại trong tay ý kiếm, lập tức, từng đạo kiếm hoa tại hắn chung quanh thoáng hiện, cái kia Phượng Tinh Vũ đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Đem nàng cái tay còn lại cánh tay cũng phế đi!”

Không do dự, Hiểu Vũ Tịch giơ tay chém xuống, cái kia Thiên Vấn Lan cái tay còn lại cánh tay lập tức cùng thân thể phân ra ra, máu tươi như trụ. Bất quá Thiên Vấn Lan nhưng lại thủy chung mặt không đổi sắc!

Nhìn thấy một màn này, Phượng Tinh Vũ sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nói: “Tựu tính toán Tiêu Biệt Ly đích thân đến, ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Dương Diệp nhìn thẳng Phượng Tinh Vũ, nói: “Mở ra Truyền Tống Trận, lại để cho Vũ Tịch đi.”

“Ta xem ai dám!”

Lúc này, Phượng Tinh Vũ sau lưng Mạc Vân Thiên đột nhiên đi ra, hắn lấy ra một cái phù lục bóp nát về sau, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, dữ tợn nói: “Không cần biết ngươi là ai, ngươi...”

“Câm miệng a!”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Mạc Vân Thiên lời mà nói..., nói: “Nếu như ta là ngươi, thất bại, hoặc là chết trận, hoặc là tựu ngoan ngoãn câm miệng. Nam nhân, hoặc là động thủ, hoặc là tựu câm miệng, đừng cả cùng một cái nữ nhân đồng dạng, chơi miệng trận chiến. Còn có, đừng thua rồi tựu chuyển xuất lưng của mình cảnh, như vậy, chỉ sẽ có vẻ ngươi vô năng. Có bản lĩnh, chúng ta tựu đao thật thật. Bắn nhau một hồi, có dám hay không?”

Mạc Vân Thiên sắc mặt khó coi tới cực điểm, lúc này, Phượng Tinh Vũ đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi rất có năng lực, cũng rất có đảm lược, nhưng là, ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì? Đắc tội ta Thiên Vũ tông cùng Mạc gia, đừng nói hôm nay Bạch Lộc Thư Viện, coi như là nguyên vẹn Bạch Lộc Thư Viện đều bảo vệ không được ngươi. Không chỉ ngươi, ngươi còn sẽ liên lụy Bạch Lộc Thư Viện mấy vạn đệ tử. Minh bạch?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ngươi nói, ta rất rõ ràng. Nhưng là, ngươi nói ta nên làm như thế nào? Ngươi Thiên Vũ tông muốn triệt để phong ấn thê tử của ta trí nhớ, còn muốn đem nàng tiễn đưa cho người khác, sau đó là ngươi Thiên Vũ tông mang đến cái gọi là lợi ích. Ngươi lại để cho ta như thế nào làm? Lấy đại cục làm trọng, mặc kệ nàng, thành toàn ngươi Thiên Vũ tông?”

Nói đến đây, Dương Diệp sắc mặt dữ tợn mà bắt đầu..., “Về sau ta không biết sẽ như thế nào, cũng không muốn quản về sau, ta chỉ biết là, hiện tại ai dám động đến nàng, ta giết kẻ ấy.”

Một bên, Hiểu Vũ Tịch thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, tay của nàng nắm chặt đao, đang run rẩy.

“Vậy sao? Ta Mạc gia ngược lại là phải thử một chút xem!”

Đúng lúc này, một gã Áo xám lão giả lăng không xuất hiện ở trong tràng.

Nửa đế!

“Mạc cơ!” Phượng Tinh Vũ nhìn thoáng qua Áo xám lão giả, nói.

Tên gọi Mạc cơ lão giả đối với Phượng Tinh Vũ khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Mạc Vân Thiên, thứ hai liền bước lên phía trước cung kính thi lễ, muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Mạc cơ đột nhiên một cái tát lắc tại rồi Mạc Vân Thiên trên mặt, thứ hai một ngụm máu phun ra, sau đó toàn bộ người bay ngược rồi đi ra ngoài.

Bất quá sau một khắc, cái kia Mạc Vân Thiên lại quỷ dị phi về tới Mạc cơ trước mặt.

“Nhị thúc...” Mạc Vân Thiên hoàn toàn mộng rồi.

Mạc cơ lạnh lùng nhìn thoáng qua Mạc Vân Thiên, nói: “Biết rõ cái gì gọi là đáng xấu hổ sao? Biết rõ cái gì gọi là vô năng sao? Biết rõ cái gì gọi là mất mặt sao? Ngươi tựu là đáng xấu hổ, ngươi tựu là vô năng, ngươi tựu là mất mặt. Ta Mạc gia đệ tử ở bên ngoài lăn lộn, ngươi là người thứ nhất vận dụng truyền âm phù cầu cứu đấy. Hơn nữa đối thủ của ngươi vẫn chỉ là một gã Bán Thánh. Việc này nếu là truyền đi, chẳng phải là lại để cho khác Tam gia cười ta Mạc gia? Còn nữa, nếu như là ngươi đường ca, hắn sẽ không cầu cứu, hắn sẽ cùng đối phương tử chiến, cho dù là chết trận, hắn cũng sẽ không cầu cứu. Mạc gia người, có thể bại, có thể chết, nhưng mặt mũi không thể ném!”

Mạc Vân Thiên thân thể khẽ run lên, vội vàng quỳ gối rồi không trung, nói: “Vân Thiên biết sai rồi!”

Mạc cơ hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía một bên Phượng Tinh Vũ, nói: “Phượng tông chủ, cái này nam cùng cái kia nữ, phải chết. Đặc biệt là cái kia nữ, nếu như nàng bất tử, ngươi Thiên Vũ tông bắt buộc người khác thê tử lập gia đình, còn có ta Mạc gia đệ tử cường lấy người khác thê tử sự tình nếu truyền đi, ta Mạc gia mặt mũi không có địa phương phóng, ngươi Thiên Vũ tông thanh danh chỉ sợ cũng phải rớt xuống ngàn trượng!”

Phượng Tinh Vũ sắc mặt trầm xuống, nàng như thế nào không rõ Mạc cơ ý tứ? Đối phương đây là muốn nàng buông tha cho Thiên Vấn Lan mệnh. Nửa đế ah! Thiên Vấn Lan là nửa đế! Buông tha cho một gã nửa đế, nàng như thế nào cam tâm?

Hơn nữa Thiên Vấn Lan hay là nàng một tay mang lên, cũng là tương lai nàng sau khi rời đi với tư cách tiếp nhận Thiên Vũ tông người.

Cứ như vậy buông tha cho Thiên Vấn Lan, nàng không cam lòng!

Giống như là biết rõ Phượng Tinh Vũ suy nghĩ, Mạc cơ lại nói: “Mạc tông chủ, cho ngươi buông tha cho Thiên phó tông chủ, quả thật có chút khó xử. Thế nhưng mà ngươi có từng nghĩ tới, nếu để cho người này mang theo Thiên phó tông chủ, ngươi Thiên Vũ tông khi đó tình cảnh sẽ như thế nào? Đường đường một cái kim cương giai thế lực, lại bị một cái Bán Thánh lẻn vào sát nhân, hơn nữa còn bị bắt được một gã phó tông chủ. Ngươi Thiên Vũ Tông Hội trở thành toàn bộ Trung Thổ Thần Châu trò cười!”

Phượng Tinh Vũ hai mắt nhắm lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Như Mạc cơ nói, nếu quả thật lại để cho Dương Diệp mang đi Thiên Vấn Lan, cái kia Thiên Vũ tông thanh danh có thể nói thật sự mất hết. Đường đường một cái kim cương giai thế lực, bị một cái Bán Thánh giết đến tận tông môn, hơn nữa đường đường nửa đế phó tông chủ còn bị bắt...

Nghĩ đến ngày sau cái chủng loại kia dư luận, Phượng Tinh Vũ trong mắt dần dần đã có sát ý.

Nhìn thấy một màn này, Mạc cơ lại nói: “Phượng tông chủ, việc này là ta Mạc gia người gây ra sự tình, như vậy như thế nào, giết hai người này về sau, Vân Thiên vũ bảng thượng cái kia đầu linh mạch sẽ đưa cho Thiên Vũ tông, dùng làm ta Mạc gia áy náy, như thế nào?”

Hắn chi như vậy không thể chờ đợi được muốn giết Dương Diệp, như hắn đang nói, tự nhiên là vì Mạc gia thanh danh cùng tôn nghiêm. Đối với thế gia mà nói, tôn nghiêm cùng thanh danh chí thượng! Nhưng là hắn biết rõ, muốn tại đây Thiên Vũ tông khu vực sát nhân, nhất định phải tốt đến Phượng Tinh Vũ đồng ý, nếu như nàng không đồng ý, tại đến hai gã nửa đế đô không có dùng!

Từng cái kim cương giai thế lực đều có chính mình hộ tông đại trận, cái này đại trận một khi mở ra, đừng nói nửa đế, coi như là đế giả khả năng đều sẽ vẫn lạc!

Về phần linh mạch, Mạc gia cũng không thiếu.

Nghe được Mạc cơ lời mà nói..., Phượng Tinh Vũ khóe mắt hơi nhảy, nói: “Thật đúng?”

“Tự nhiên!” Mạc cơ nói.

Phượng Tinh Vũ hai mắt khép hờ, ngay lập tức về sau, nàng mở to mắt nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Thả nàng, ta cho phép hai người các ngươi tự vận. Bằng không thì, nếu là do chúng ta xuất thủ, hai người các ngươi chắc chắn thần hồn câu diệt!”

Dương Diệp không có để ý Phượng Tinh Vũ, hắn đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt, nhìn xem Hiểu Vũ Tịch, cười nói: “Sợ sao?”

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu.

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng vuốt ve rồi thoáng một phát Hiểu Vũ Tịch đôi má, nói: “Ta cũng không sợ!”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, một đạo kiếm quang kích xạ mà ra, một bên, Thiên Vấn Lan đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Đón lấy, Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Phượng Tinh Vũ cùng Mạc cơ, âm thanh hung dữ nói: “Nửa đế? Rất giỏi à?”

Nói xong, hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, sau một khắc, cái này hai cổ ý cảnh đột nhiên bắt đầu áp súc lên...

Ngay lập tức sau.

Két sát...

Phương viên mấy vạn dặm nội không gian trực tiếp rạn nứt ra...

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1108: Chơi đúng là hung ác, chơi đúng là mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, trong tràng cái kia Mạc cơ cùng Phượng Tinh Vũ hai người sắc mặt lập tức biến đổi!

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Đây là hai người lúc này cảm giác. Trong lòng hai người đã là sóng to gió lớn, bọn hắn chưa bao giờ nghĩ tới, một gã Bán Thánh vậy mà sẽ cho bọn hắn cảm giác như vậy.

Hai người nhìn nhau, sau đó khẽ gật đầu, muốn xuất thủ.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, sau đó Tiêu Biệt Ly cùng một gã mặc áo bào xanh mỹ phụ xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy Tiêu Biệt Ly cùng mỹ phụ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó tâm niệm vừa động, lập tức, hắn chung quanh cái kia hư vô cảnh sát ý cùng kiếm ý lập tức phân tán ra ra, cuối cùng toàn bộ tuôn ra hồi trở lại trong cơ thể hắn.

Giới hạn kiếm ý, hơn nữa còn là hai chủng ý cảnh, đây cơ hồ là đồng quy vu tận đấu pháp. Bởi vì chính hắn đều không có giới hạn qua hai chủng ý cảnh, một khi hắn thành công giới hạn rồi hai chủng ý cảnh, dù cho có thể diệt sát đối phương, hoặc là trọng thương đối phương, nhưng là chính bản thân hắn cũng nhất định sẽ bị cắn trả. Hơn nữa cái này cắn trả khẳng định cực kỳ nghiêm trọng, so giới hạn thân thể lực lượng còn muốn nghiêm trọng!

Đương nhiên, nếu như Tiêu Biệt Ly không đến, đừng nói giới hạn hai chủng ý cảnh, Cùng Kỳ hắn đều chuẩn bị phóng xuất rồi.

Người đều phải chết rồi, còn cần quản cái gì?

Không, hắn sẽ không quản cái gì, hắn sẽ chỉ làm đối phương cùng theo một lúc chết!

Chơi đúng là hung ác, chơi đúng là mệnh!

Nhìn thấy Tiêu Biệt Ly cùng tên kia áo bào xanh mỹ phụ, nguyên bản muốn xuất thủ Mạc cơ cùng Phượng Tinh Vũ lập tức ngừng lại.

“Tiêu viện trưởng, ngươi đệ tử lẻn vào ta Thiên Vũ tông, giết ta Thiên Vũ tông hai gã trưởng lão, một gã phó tông chủ, quả nhiên là tốt năng lực ah!” Phượng Tinh Vũ gắt gao nhìn xem Tiêu Biệt Ly, nói: “Đã ngươi bây giờ đến rồi, vậy thì cho ta một cách nói a. Ta tin tưởng, dùng Tiêu viện trưởng làm người, chắc chắn sẽ không thiên vị chính mình đệ tử đấy, đúng không!”

Hai gã trưởng lão, một gã phó tông chủ!

Nghe được Phượng Tinh Vũ lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ khóe mắt hơi nhảy, hai người trong mắt đều có được vẻ khiếp sợ. Tên kia áo bào xanh mỹ phụ ánh mắt lập tức rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt mang theo nồng đậm hứng thú.

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Phượng Tinh Vũ, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đã nói chờ ta đến đấy.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Kế hoạch có biến, bọn hắn muốn triệt để cướp đoạt Vũ Tịch trí nhớ. Không có biện pháp, ta chỉ có thể hiện thân đem Vũ Tịch mang đi.”

“Vậy tại sao muốn sát nhân!” Tiêu Biệt Ly lại hỏi.

“Không có biện pháp, bọn hắn không cho ta đi, ta chỉ có thể giết đi ra!” Dương Diệp nói.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên Phượng Tinh Vũ sắc mặt lập tức vô cùng âm trầm lên.

Tiêu Biệt Ly khóe miệng co lại, người ta không cho ngươi đi, ngươi liền giết đi ra. Đây là Thiên Vũ tông ah! Lúc này, Tiêu Biệt Ly thật là nhức đầu. Hắn xem như xem đã minh bạch. Dương Diệp thiên phú trác tuyệt, nhưng là, đây tuyệt đối không phải một cái loại lương thiện, tuyệt đúng là một cái gây tai hoạ Chủ. Bình tĩnh mà xem xét, Dương Diệp không có lẽ tại Bạch Lộc Thư Viện, mà hẳn là tại tà phái, hoặc là U Minh điện!

Bởi vì cái này hai cái thế lực người đều là không kiêng nể gì cả đích nhân vật, đều là tên điên!

“Làm sao bây giờ!” Tiêu Biệt Ly nhìn xem Dương Diệp, nói. Hắn thật sự không có biện pháp rồi. Thiên Vũ tông cùng Mạc gia người sẽ từ bỏ ý đồ sao? Tuyệt đối sẽ không. Cùng Thiên Vũ tông cùng với Mạc gia khai chiến? Cái kia càng không khả năng, biết được chết rất nhiều người. Phải biết, Bạch Lộ giới cũng không phải chỉ có Bạch Lộc Thư Viện, còn có rất nhiều thổ dân cư dân, đây chính là hơn trăm triệu ah!

Hoà giải không có biện pháp, chiến cũng không được, chẳng lẽ đem Dương Diệp giao ra đây?

Như thế một cái biện pháp...

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nhìn về phía Phượng Tinh Vũ, nói: “Ta vô tình ý cùng Thiên Vũ tông là địch, càng vô tình ý cùng Mạc gia vô địch. Nhưng là, các ngươi nhưng vẫn muốn cùng ta là địch. Thê tử của ta tự hạ vị diện mà đến, bị ngươi Thiên Vũ tông mang đi, nếu như các ngươi đối xử tử tế nàng, ta đây rất cảm kích, hơn nữa sẽ báo đáp các ngươi. Nhưng là các ngươi không có, các ngươi mang đi nàng, phong ấn trí nhớ của nàng, sau đó muốn đem nàng tiễn đưa cho người khác để đổi lấy ngươi Thiên Vũ tông lợi ích!”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Ta chỉ muốn nói, không phải ta Dương Diệp muốn cố ý gây chuyện, mà là nàng Thiên Vũ tông muốn khi dễ ta Dương Diệp cùng Vũ Tịch. Đương nhiên, ta minh bạch Tiêu viện trưởng khó xử, Tiêu viện trưởng nếu như muốn lấy đại cục làm trọng mà mặc kệ ta vợ chồng, có thể tự hành rời đi, yên tâm, ta sẽ không trách Tiêu viện trưởng, dù sao Bạch Lộc Thư Viện không nợ ta cái gì! Không cần phải vì ta mà cùng Thiên Vũ tông cùng Mạc gia là địch."

"Tiểu gia hỏa, chúng ta rời đi, ngươi tựu muốn chết rồi, hiểu chưa?" Tiêu Biệt Ly bên cạnh, cái kia áo bào xanh mỹ phụ cười nói.

"Tiền bối thấy ta giống người sợ chết sao?" Dương Diệp nói.

Áo bào xanh mỹ phụ đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó khẽ lắc đầu, nói: "Không giống!"

Dương Diệp nhún vai, sau đó thối lui đến rồi Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, nói: "Có ta ở đây, không ai có thể tại tổn thương ngươi, nếu có, cái kia chính là ta chết đi!"

Hiểu Vũ Tịch đi đến Dương Diệp trước mặt, ôm lấy Dương Diệp nói khẽ: "Không có, bởi vì ngươi chết rồi, ta cũng đã chết!"

"Tiêu Biệt Ly!"

Lúc này, cái kia Phượng Tinh Vũ nói: "Ngươi Bạch Lộc Thư Viện cùng ta Thiên Vũ tông gần đây giao hảo, lần này ngươi đệ tử giết ta Thiên Vũ tông đệ tử, cường hành bắt đi ta Thiên Vũ tông đệ tử, việc này, chẳng lẽ ngươi tựu không để cho ta Thiên Vũ tông một cái công đạo ư? Có phải nói, ngươi cảm thấy ta Thiên Vũ tông dễ khi dễ?"

"Người này nhục ta Mạc gia, hắn phải chết!" Lúc này, một bên Mạc cơ đột nhiên nói.

"Hắn như thế nào nhục ngươi Mạc gia rồi hả?" Áo bào xanh mỹ phụ đột nhiên hỏi.

Mạc cơ cười lạnh một tiếng, nói: "Cái này Hiểu Vũ Tịch ngày mai muốn gả vào ta Mạc gia, trở thành cháu của ta tiểu thiếp, mà hôm nay, cái này Dương Diệp nhưng lại cường hành bắt đi nàng, việc này nếu là truyền đi, chẳng phải là lại để cho ngoại nhân cười ta Mạc gia liền một cái nữ nhân đều có lẽ nhất?"

"Nếu như ta Bạch Lộc Thư Viện không nên bảo vệ hắn đâu này?"

Đúng lúc này, Tiêu Biệt Ly đột nhiên nói.

Nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., Phượng Tinh Vũ cùng Mạc cơ hai người hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu. Phượng Tinh Vũ gắt gao nhìn xem Tiêu Biệt Ly, nói: "Tiêu viện trưởng, vì một đệ tử, cùng ta Thiên Vũ tông còn có Mạc gia là địch, thật đúng đáng giá?"

"Tiêu Biệt Ly, ngươi cần phải hiểu rõ!"

Lúc này, cái kia Mạc cơ cũng nói: "Lúc này ngươi Bạch Lộc Thư Viện, đúng là cần nghỉ ngơi lấy lại sức thời điểm, nếu là ở cây cường địch, chỉ sợ ngươi Bạch Lộc Thư Viện từ nay về sau muốn xuống dốc rồi. Nói không chừng, một cái sơ sẩy, cái này Trung Thổ Thần Châu ngay tại cũng không có ngươi Bạch Lộc Thư Viện rồi."

Tiêu Biệt Ly đang muốn nói chuyện, bên cạnh hắn cái kia áo bào xanh mỹ phụ nhưng lại dẫn đầu nói: "Sự tình ta cũng coi như đã minh bạch. Cái này hai cái bé con đều là đến từ hạ vị diện, bởi vì một ít nguyên nhân phân tán. Ngươi Thiên Vũ tông tiếp đi rồi cái này tiểu nữ oa, nhưng là, các ngươi nhưng lại muốn lợi dụng nàng để đổi lấy chính mình tông môn lợi ích, bởi vậy không tiếc phong ấn nàng trí nhớ. Mà tiểu tử này sau khi biết, trực tiếp đến Thiên Vũ Tông tới cứu người, nhưng là các ngươi không cho, cho nên hắn giết người. Ân, việc này ta xem không có lông bệnh, là ngươi Thiên Vũ tông cùng Mạc gia muốn ỷ thế hiếp người, đáng tiếc chính là bọn ngươi đánh giá thấp tiểu tử này thực lực, người không có giết lấy, ngược lại bị hắn phản giết."

Nói đến đây, áo bào xanh mỹ phụ nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: "Tiểu tử này tuy nhiên tàn nhẫn, bất kể hậu quả, nhưng là, vẫn có thể xem là một cái có tình có nghĩa đàn ông. Hắn, đáng giá ngươi không tiếc bất cứ giá nào lực bảo vệ." Nói xong, mỹ phụ cười cười, nói: "Bạch Lộc Thư Viện hôm nay tình huống đã như vậy, tại xấu lại có thể xấu đi nơi nào? Hơn nữa, ta cảm thấy cho ngươi cái kia sách nát viện hiện tại tựu thiếu hắn loại này dám đánh dám xông người. Không có loại người này dẫn đầu, ngươi thư viện một đời tuổi trẻ đều là một đám loại nhu nhược!"

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua áo bào xanh mỹ phụ, nói: "Ngươi ngược lại là rất coi trọng hắn!"

"Ít nhất hắn so ngươi có gan, vì mình nữ nhân, có can đảm độc thân giết một cái đằng trước kim cương giai thế lực, hơn nữa cùng hai cái thế lực lớn là địch!" Áo bào xanh mỹ phụ nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, nhạt âm thanh nói.

Tiêu Biệt Ly sắc mặt có chút mất tự nhiên, hắn không dám xem mỹ phụ, trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch, nói: "Hồi trở lại Bạch Lộc Thư Viện, hồi trở lại tới đó, đế giả cũng đừng muốn giết ngươi."

Dương Diệp tự nhiên sẽ không ngu xuẩn đến muốn lưu lại cùng tiến thối, dùng Tiêu Biệt Ly thực lực, hắn ở chỗ này, tựu là liên lụy đấy. Lập tức, hắn ôm lấy Hiểu Vũ Tịch chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ người phóng lên trời, hướng phía Bạch Lộ Giới Ngoại bắn mạnh tới.

“Làm càn!”

Phượng Tinh Vũ sắc mặt lập tức dữ tợn lên, “Mở ra đại trận, sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử nghe lệnh, tru sát Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch.”

“Đi mau!”

Tiêu Biệt Ly thanh âm ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ thân hình khẽ động, hướng phía Mạc cơ cùng Phượng Tinh Vũ vọt tới.

“Muốn chết!”

Mạc cơ sắc mặt cũng dữ tợn lên, rất nhanh, bốn người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Bốn người đều là nửa đế, ở chỗ này giao thủ, đó là sẽ đưa tới Thiên Đạo đấy, thậm chí sẽ đưa tới Thủ Hộ Giả. Bởi vậy, bốn người trực tiếp tiến vào hư không.

Dương Diệp ôm Hiểu Vũ Tịch đem tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, mà đang ở bọn hắn chỗ xung yếu xuất Thiên Vũ thành lúc, một đạo cự đại màn sáng đột nhiên bao phủ ở rồi toàn bộ Thiên Vũ thành.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, cong ngón búng ra, một đám kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức oanh ở đằng kia màn sáng phía trên.

Đem làm đạo kiếm khí kia oanh tại màn sáng thượng lúc, kiếm khí trực tiếp tiêu tán, quét sạch màn nhưng lại không chút nào tổn hại!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa. Lúc này, bên cạnh hắn Hiểu Vũ Tịch nói khẽ: “Cái này là năm đó Thiên Vũ tổ tông sư lưu lại đấy, những năm này mỗi mặc cho tông chủ đều gia trì trận pháp này, có thể nói, chỉ có đế giả mới có thể phá vỡ trận pháp này, cũng hoặc là rất nhiều nửa đế liên thủ!”

Sưu sưu sưu...

Đúng lúc này, mấy ngàn đạo cột sáng tự Thiên Vũ trong tông phóng lên trời, đón lấy, những... Này cột sáng trên không trung đột nhiên một chuyến, hướng phía Thiên Vũ thành mãnh liệt bắn mà đến.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Vũ nội thành cũng thiểm lược xuất từng đạo thân ảnh, những người này toàn bộ hướng phía Dương Diệp lao đi.

Dương Diệp tay phải vung lên, mười tên Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở Hiểu Vũ Tịch chung quanh, đem Hiểu Vũ Tịch vây lại.

“Không cho ta đi, vậy thì không đi!”

Dương Diệp duỗi ra tay phải, giận dữ hét: “Táng Thiên!”

Oanh!

Một đạo cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, trong chốc lát, vô tận sát ý cùng lệ khí tự Dương Diệp trong cơ thể giống như thủy triều bạo tuôn ra mà ra.

“Táng Thiên, hôm nay cho ngươi uống cái có!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, vô số đạo huyết sắc kiếm khí phô thiên cái địa hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra...

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1109: Cỡ nào mỹ vị ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết sắc kiếm khí bắn tung tóe ra, gần trăm tên Thiên Vũ thành cường giả tại chỗ bị một phân thành hai, vô số máu tươi lập tức hóa thành từng đạo cột máu hướng phía Dương Diệp hội tụ hơn nữa, cuối cùng đều chui vào rồi Dương Diệp trong tay huyết kiếm bên trong.

“Sát!”

Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người bắn lên, không trung, hai tay của hắn nắm huyết kiếm mãnh liệt mà đối với xa xa chém. Ngàn trượng bên ngoài, một đám vừa xông lại Thiên Vũ thành cường giả thân thể trực tiếp bị phân số tròn đoạn. Cuối cùng trong cơ thể của bọn họ máu tươi phóng lên trời, sau đó toàn bộ hướng phía Dương Diệp hội tụ hơn nữa.

Không trung, Dương Diệp huyết kiếm tật vung, kiếm khí bắn tung tóe, vô số đạo tiếng kêu thảm thiết tại Thiên Vũ nội thành vang vọng mà lên.

Thiên Vũ nội thành, cột máu một đạo đón lấy một đạo phóng lên trời hướng phía Dương Diệp hội tụ hơn nữa.

Đồ sát!

Trần trụi. Trắng trợn đồ sát!

Tại hư vô cảnh sát ý cùng kiếm ý gia trì xuống, Dương Diệp kiếm khí đạt đến cực kì khủng bố tồn tại, trừ đi một tí cao cấp Thánh giả, người còn lại căn bản là hơi dính sẽ chết!

Mà lúc này, Thiên Vũ tông cường giả đã đuổi tới, cầm đầu chính là cái kia Hoa Mộc Cẩn.

Trong đó, cao cấp Thánh giả khoảng chừng gần trăm, mà còn lại đều là Thánh giả. Hiển nhiên, Thiên Vũ tông biết rõ Dương Diệp lợi hại, cũng không có phái bình thường đệ tử qua đi tìm cái chết.

“Giết hắn đi!”

Hoa Mộc Cẩn sâm lãnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

Lập tức, vô số cường giả hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới!

Không trung, Dương Diệp cầm trong tay huyết kiếm kề sát mi tâm, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo tia máu điện xạ mà ra, tốc độ nhanh đến mức tận cùng!

Nhất niệm thuấn sát!

Dương Diệp không có thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, chỉ là gia trì rồi kiếm dực tốc độ cùng nhanh chóng chi pháp tắc nhất niệm thuấn sát, nhưng là, tại hai chủng ý cảnh gia trì xuống, tăng thêm cầm lại là Táng Thiên, bởi vậy, một kiếm này uy lực cũng là cực kì khủng bố!

Xuy xuy Xùy~~...

Trong tràng, rất nhiều người còn chưa phục hồi tinh thần lại, ba tên cao cấp Thánh giả đầu liền trực tiếp đã bay đi ra ngoài, mà người này cao cấp Thánh giả thân thể vẫn còn hướng về phía... Thẳng đến vọt tới ngoài mấy trăm trượng mới dừng lại ra, cuối cùng tự không trung trụy lạc. Mà trong cơ thể của bọn họ máu tươi nhưng lại phóng lên trời, hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Một kiếm giết ba tên cao cấp Thánh giả!

“Người này thực lực phi phàm, mọi người không được khinh địch, toàn lực tru sát người này!” Trong tràng, Hoa Mộc Cẩn thanh âm lần nữa vang lên.

Trong chốc lát, trăm tên cao cấp Thánh giả tăng thêm mấy trăm Thánh giả cảnh cường giả trực tiếp đem Dương Diệp bao vây lại.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt đại biến, Dương Diệp tuy nhiên thực lực cường hãn, nhưng vậy cũng tuyệt đối với không có khả năng chiến hơn trăm tên cao cấp Thánh giả cùng mấy trăm Thánh giả đấy.

Trăm tên cao cấp Thánh giả ah! Cái kia đã hoàn toàn có thể có vây giết nửa đế rồi! Nếu như Dương Diệp không có bị thương, có lẽ còn có thể chống lại thoáng một phát, nhưng là, lúc này Dương Diệp thế nhưng mà thân bị trọng thương!

Oanh!

Trong tràng, một đạo nổ vang tiếng vang lên, đón lấy, một đạo nhân ảnh bay ngược mà ra, nhìn thấy đạo nhân ảnh này, Hiểu Vũ Tịch đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Đây là Dương Diệp!

Lúc này, Dương Diệp trên người tràn đầy vết thương, thậm chí rất nhiều địa phương cũng đã lồi lõm biến hình. Có thể nói, hắn sở dĩ có thể cùng trăm tên cao cấp Thánh giả còn có mấy trăm Thánh giả chống lại, dựa vào đúng là thân thể cường hãn. Bởi vì một ít Thánh giả căn bản khó có thể phá vỡ phòng ngự của hắn, nhưng là, thân thể phòng ngự tại cường, cũng chống đỡ không được nhiều người ah! Hơn nữa, một ít cao cấp Thánh giả đã có thể phá phòng ngự của hắn rồi!

“Hắn đã là nỏ mạnh hết đà, Sát!” Hoa Mộc Cẩn tay phải vung lên, toàn bộ người dẫn đầu mãnh liệt bắn mà ra, hướng phía Dương Diệp giết tới.

Tại Hoa Mộc Cẩn sau lưng, những cái... Kia cao cấp Thánh giả cùng bình thường Thánh giả cũng là thân hình khẽ động, vội vàng đi theo.

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo tinh màu xanh da trời chùm tia sáng đột nhiên tự phía chân trời đánh xuống, cuối cùng chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể. Trong chốc lát, Dương Diệp cả người đều biến thành tinh màu xanh da trời.

Chính thức Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay hắn, huyết kiếm vào vỏ, sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà nhổ!

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo huyết sắc kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, xa xa, một gã cao cấp Thánh giả trực tiếp bị phách trở thành hai nửa, ngũ tạng lục phủ nương theo lấy máu tươi tự không trung ném rơi vãi ra, huyết tinh đến cực điểm!

Một trăm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Đây là gia trì rồi hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật!

Một kiếm trảm cao cấp Thánh giả!

Sau một khắc, Dương Diệp trong tay huyết kiếm lần nữa vào vỏ, sau đó lại lần mạnh mà nhổ!

Kiếm khí thoáng hiện mà ra, Thiên Vũ tông một gã cao cấp Thánh giả đầu lập tức đã bay đi ra ngoài!

Huyết kiếm vào vỏ, rút kiếm...

Không đến ba tức, Dương Diệp rút kiếm mười lần, mà Thiên Vũ tông mười tên cao cấp Thánh giả vẫn lạc!

Mà lúc này, Dương Diệp lần nữa bị Thiên Vũ tông chúng cường giả bao vây lại, bất quá Dương Diệp lần này không có như trên lần như vậy ngược đãi, tại Tinh Thần Chi Lực thủ hộ xuống, Dương Diệp cứ thế mà kháng trụ rồi chung quanh mọi người công kích, tuy nhiên cũng không chịu nổi, nhưng xác thực là kháng trụ rồi. Dương Diệp triệt để buông tha cho phòng ngự, loại tình huống này, cũng không cách nào phòng ngự.

Phàm là bị Dương Diệp chống lại huyền giả, bất kể là bình thường Thánh giả hay là cao cấp Thánh giả, cơ hồ đều hẳn phải chết!

Vẫn chưa tới nửa khắc đồng hồ, tràng trung cao cấp Thánh giả tựu vẫn lạc hai mươi tên, về phần bình thường Thánh giả, tắc thì chết rồi gần trăm tên. Đáng giá một nói rất đúng, trong tràng phàm là vẫn lạc Thánh giả cường giả, tại bọn hắn linh khí tiêu tán lúc, đều toàn bộ hướng Dương Diệp ngực hội tụ mà đi, tựu như máu của bọn hắn hướng Dương Diệp kiếm trong tay hội tụ mà đi.

Hút máu, là Táng Thiên hành vi, hút linh khí, tự nhiên là Tiểu Bạch làm. Bất quá nàng không dám xuất hiện, chỉ có thể ẩn núp đi vụng trộm hút.

Trong tràng, bởi vì Dương Diệp kinh khủng kia lực phòng ngự, Thiên Vũ tông chúng cường giả càng đánh càng kinh ngạc. Dương Diệp kiếm đạo rất cường, đặc biệt là có được hai chủng ý cảnh Dương Diệp, tăng thêm cầm lại là Đế cấp, mỗi một kiếm đều khủng bố vô cùng, cao cấp Thánh giả cũng may, bình thường Thánh giả bị hắn vừa chạm vào sẽ chết! Nếu như chỉ là như vậy, thế thì cũng may, bởi vì Dương Diệp tại cường, cũng chỉ có là một người, cũng không phải đế giả.

Nhưng vấn đề là, phòng ngự của hắn!

Dương Diệp phòng ngự thật sự quá kinh khủng!

Trong tràng ngoại trừ số ít một ít người, những người còn lại căn bản không cách nào phá vỡ lúc này Dương Diệp phòng ngự, mà những cái... Kia số ít có thể phá phòng thủ đấy, dù cho đã phá vỡ Dương Diệp phòng ngự, cho hắn đã tạo thành nhất định được tổn thương, nhưng là không nguy hiểm đến tánh mạng. Bởi vậy, khẽ đảo kịch chiến xuống, Thiên Vũ tông bên này người càng chết càng nhiều. Mà Dương Diệp, tuy nhiên nhìn về phía trên ở vào trọng thương, nhưng là hắn lại như cũ còn có chiến lực, hơn nữa cái này chiến lực còn phi thường khủng bố!

Lại sau một lúc lâu, tràng trung cao cấp Thánh giả đã vẫn lạc chừng ba mươi tên, mà Bán Thánh cường giả tắc thì chết rồi gần 200.

Một bên, Hoa Mộc Cẩn sắc mặt khó xem tới cực điểm, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía rồi một bên Hiểu Vũ Tịch, nói: “Bắt Hiểu Vũ Tịch!” Chỉ cần bắt Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp cũng chỉ có thúc thủ chịu trói.

Trong tràng, đang cùng Dương Diệp giao thủ Thiên Vũ tông cái kia chút ít cao cấp Thánh giả nao nao, lập tức một gã cao cấp Thánh giả buông tha cho vây công Dương Diệp, quay người thân hình khẽ động hướng phía Hiểu Vũ Tịch bắn mạnh tới, mà còn lại cao cấp Thánh giả tắc thì gắt gao cuốn lấy Dương Diệp.

Trong đám người, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía rồi Hoa Mộc Cẩn, thứ hai sắc mặt đại biến, mà lúc này, Dương Diệp toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng tiêu tán ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Hoa Mộc Cẩn sau lưng.

Xùy~~!

Hoa Mộc Cẩn đầu trực tiếp phóng lên trời, huyết như suối nước phun!

Hoa Mộc Cẩn cái kia cái đầu hai mắt trợn lên, bên trong, là khó có thể tin, hiển nhiên, đến chết nàng đều không ngờ tới chính mình lại bị một kiếm đập phát chết luôn rồi.

Một kiếm kia, nhanh đến rồi cực hạn!

Dương Diệp không có để ý Hoa Mộc Cẩn, chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, cả phiến không gian trong chốc lát sụp đổ, mà hắn bản thân tắc thì ‘Xùy~~’ một tiếng hóa thành một đạo huyết quang biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, cái kia đã vọt tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt Thiên Vũ tông cao cấp Thánh giả hai mắt đột nhiên trợn lên, sau một khắc, nàng đầu cùng Hoa Mộc Cẩn như vậy trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại thiếu chút nữa trực tiếp co quắp ngã xuống, nếu như không phải trong tay hắn huyết kiếm chèo chống lấy, hắn đã ngã xuống rồi. Tại trên người hắn, những cái... Kia tinh màu xanh da trời làn da giờ phút này đã bắt đầu rạn nứt, cùng lúc đó, tại trên người hắn, vô số địa phương hiện ra móp méo đi vào, đặc biệt là trước ngực cùng phía sau lưng, đã hoàn toàn biến hình.

Hiểu Vũ Tịch biến sắc, hướng phía Dương Diệp chạy tới, nhưng mà nàng vừa xong Dương Diệp trước mặt ba trượng chỗ, đã bị một cổ kinh khủng sát ý cho chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Diệp song tay nắm lấy huyết kiếm, chung quanh vô số cột máu hướng phía hắn hội tụ mà đến, theo những... Này cột máu dũng mãnh vào, trên người hắn hồng mang càng ngày càng hồng, đến bây giờ, đã biến thành màu đỏ thẫm, cùng lúc đó, vô tận sát ý cùng lệ khí không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, lúc này Dương Diệp, tựa như một vị Sát Thần.

“Vũ Tịch, đợi sẽ không nên tới gần ta!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở miệng. Lúc này, Dương Diệp cái kia nguyên bản thanh minh mắt phải đã tại bắt đầu biến sắc.

Giết chóc quá nhiều, hư vô cảnh kiếm ý đã nhanh ép không được hư vô cảnh sát ý rồi!

“Giết, hắn đã là nỏ mạnh hết đà!”

Xa xa, Thiên Vũ tông bọn người nhìn thấy Dương Diệp bộ dạng, lập tức vui vẻ, dùng nhãn lực của bọn hắn tự nhiên đó có thể thấy được, lúc này Dương Diệp không chỉ huyền khí đã nhanh khô kiệt, nhưng lại bản thân bị trọng thương. Có thể nói, lúc này Dương Diệp đã là chân chính nỏ mạnh hết đà, chỉ cần bọn hắn tại thêm chút sức, Dương Diệp có thể chết rồi!

Rất nhanh, mọi người thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Thiên Vũ tông bọn người hướng chính mình giết qua ra, Dương Diệp trong mắt lệ khí thoáng hiện, hắn phải nhẹ buông tay, huyết kiếm hóa thành một đạo huyết quang chui vào trong cơ thể hắn, đón lấy, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, trong chốc lát, hắn không gian chung quanh kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động!

Khí thế!

Một cổ khí thế cường đại lăng không ở giữa sân xuất hiện!

Sau một khắc, Dương Diệp nắm tay phải mạnh mà hướng phía trước một oanh!

Oanh!

Một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng tự Dương Diệp nắm đấm bên trong đổ xuống mà ra, Dương Diệp trước mặt không gian lập tức sụp đổ ra, trong tràng, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Cùng lúc đó, vô số đạo máu tươi không ngừng dũng mãnh vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm bên trong.

Sau một lát, phía chân trời không gian khôi phục lại bình tĩnh, lúc này, Thiên Vũ tông cao cấp Thánh giả chỉ còn lại có 30 tên, bình thường Thánh giả, cơ hồ toàn bộ chết hết! Về phần còn lại cái kia chút ít bình thường huyền giả, không cách nào đoán chừng...

Còn lại cái kia 30 tên cao cấp Thánh giả mặc dù không có chết, nhưng là đều bị trọng thương. Lúc này, ba mươi người toàn bộ đều tại kinh hãi nhìn xem Dương Diệp.

Giờ khắc này, trong bọn họ tâm chính thức sợ hãi rồi!

Tại chỗ trong cuối cùng một giọt máu tươi chui vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm lúc, Dương Diệp cái kia nguyên bản còn có chút thanh minh mắt phải lập tức biến thành huyết hồng. Mà Dương Diệp toàn bộ mặt tại thời khắc này biến thành dữ tợn... Mà bắt đầu.

Dương Diệp lè lưỡi liếm liếm khóe miệng tràn ra máu tươi, tham lam nói: “Cỡ nào mỹ vị ah...”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1110: Huyền khí khô kiệt rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hắn điên rồi!”

Một bên, Thiên Vũ tông một gã cao cấp Thánh giả rung giọng nói: “Hắn đã hoàn toàn bị sát niệm khống chế, hắn, hắn điên rồi.”

Xùy~~!

Người này cao cấp Thánh giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo tia máu ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, đầu của hắn trực tiếp ném bay ra ngoài.

“Sát!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm ở giữa sân vang lên, sau một khắc, cả người hắn biến mất tại nguyên chỗ, đón lấy, vô số đạo huyết quang hướng phía cái kia còn lại 29 tên cao cấp Thánh giả kích bắn đi.

“Rút lui!”

Nhìn thấy một màn này, trong tràng còn lại cao cấp Thánh giả sắc mặt đại biến, tại cũng bất chấp cái gì tông chủ mệnh lệnh, lập tức quay người thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Vũ tông kích bắn đi.

Lúc này Dương Diệp đã nhập ma, quan trọng nhất là, kiếm trong tay hắn uy lực so với trước mạnh không biết bao nhiêu, cái kia trong đó sát ý cùng lệ khí liền bọn hắn đều bị ảnh hưởng. Bị sát khí cùng lệ khí ảnh hưởng, tuy nhiên không đến mức lại để cho bọn hắn bị ăn mòn thành một đầu giết chóc máy móc, nhưng là thực lực kia cũng là sẽ giảm nhiều rất nhiều đấy, bởi vì bọn hắn muốn phân ra một bộ phận tinh lực đến chống cự Dương Diệp sát khí cùng lệ khí.

Nói tóm lại, lúc này bọn hắn sợ hãi rồi. Bọn hắn đã không dám ở đối mặt Dương Diệp rồi!

Thế nhưng mà Dương Diệp nhưng lại cũng không có ý bỏ qua cho bọn họ, lập tức hướng phía cái kia hai mươi mấy tên cao cấp Thánh giả đuổi tới. Tuy nhiên Dương Diệp cảnh giới so với bọn hắn thấp, nhưng là Dương Diệp tốc độ nhưng lại không thể so với bọn hắn yếu, đem làm Dương Diệp đuổi theo một gã cao cấp Thánh giả lúc, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém.

Một đạo huyết sắc kiếm khí tại phía chân trời chợt lóe lên!

Xùy~~!

Tại Dương Diệp phía trước cái kia tên Thánh giả thân thể trực tiếp phân ra ra!

Dương Diệp cũng không có dừng lại, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng tiêu tán tại nguyên chỗ, hướng phía một gã khác cao cấp Thánh giả đuổi tới...

Một bên, Hiểu Vũ Tịch hơi sững sờ, đón lấy, nàng vội vàng hướng phía Dương Diệp đuổi tới, cái kia bảo hộ nàng mười tên Thánh giả khôi lỗi cũng lập tức đi theo.

Rất nhanh, Hiểu Vũ Tịch đi tới Thiên Vũ tông sơn môn bên ngoài, mà lúc này, Dương Diệp đã lại giết rồi ba tên cao cấp Thánh giả.

Lúc này, toàn bộ Thiên Vũ tông đều bị một đạo màn sáng bao phủ. Mà Dương Diệp, hắn tắc thì dùng trong tay huyết kiếm một kiếm lại một kiếm chém lấy cái kia màn sáng, tại hắn mãnh liệt chém phía dưới, cái kia màn sáng không ngừng phát ra từng đạo vù vù âm thanh.

Ở đằng kia màn sáng phía dưới, là vô số Thiên Vũ tông đệ tử.

Lúc này, sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử đều đang nhìn phía chân trời cái kia tựa như huyết nhân Dương Diệp. Tại Dương Diệp trên mặt, mang theo tà mị dáng tươi cười, nụ cười này thấm người.

“Hắn muốn làm gì?”

Nhìn xem Dương Diệp một kiếm lại một kiếm chém lấy màn sáng, trong tràng vô số Thiên Vũ tông đệ tử kinh hãi vô cùng.

Gần trăm cao cấp Thánh giả tăng thêm mấy trăm Thánh giả đều thảm bại mà về, nếu để cho Dương Diệp phá vỡ cái này màn sáng, trong tràng ai có thể có ngăn cản hắn? Không có! Nửa đế không xuất, không ai có thể ngăn cản hắn!

“Làm càn!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ tự Thiên Vũ trong tông vang vọng mà lên, đón lấy, một gã lão phụ xuất hiện ở trong tràng, lão phụ cách màn sáng nhìn xem Dương Diệp, phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua lão phụ, lão phụ sắc mặt lập tức biến đổi, vô ý thức hướng về sau lui một bước, lúc này Dương Diệp, trong mắt tựa như một cái biển máu, cái kia trong đó sát khí cùng lệ khí, cho dù là cách một đạo phòng hộ trận, cũng không khỏi làm nàng một hồi tim đập nhanh.

Không thể để cho Dương Diệp nhập Thiên Vũ tông!

Đây là lão phụ lúc này nghĩ cách, Dương Diệp thực lực cùng phòng ngự quá kinh khủng, một khi lại để cho hắn sát nhập Thiên Vũ tông, dù cho Thiên Vũ tông mọi người có thể giết hắn đi, nhưng vậy cũng tuyệt đối sẽ tổn thất thảm trọng.

Lúc này Thiên Vũ tông, đã không thể tại tổn thất cường giả!

Dương Diệp không có để ý lão phụ, lại nắm huyết kiếm mãnh liệt bổ cái kia màn sáng.

“Thiên Vũ tông các đệ tử nghe lệnh, Thiên Vũ trận!”

Đúng lúc này, lão phụ thanh âm tại toàn bộ Thiên Vũ tông vang lên. Theo lão phụ thanh âm rơi xuống, trong tràng, mấy vạn Thiên Vũ tông đệ tử lập tức phục hồi tinh thần lại, sau đó thân hình khẽ động, ở giữa sân rất nhanh bài vị, rất nhanh, mọi người hợp thành một cái cực lớn vòng tròn trận hình, đón lấy, mọi người hai tay một hồi múa vũ động, kết thành một cái kỳ dị thủ ấn.

Thủ ấn xuất, một đạo cự đại màu xanh da trời khe hở xuất hiện tại mọi người dưới chân, rất nhanh, cái này màu xanh da trời khe hở rất nhanh xoay tròn, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Vũ tông linh khí đều hướng phía cái này vòng tròn vọt tới.

"Sát!"

Lão phụ sâm lãnh thanh âm ở giữa sân vang lên.

"Sát!"

Mấy vạn tên Thiên Vũ tông đệ tử cùng kêu lên gầm lên, đón lấy, mỗi một gã Thiên Vũ tông đệ tử trong cơ thể đều vọt lên một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng, trong chốc lát, mấy vạn đạo màu xanh da trời chùm tia sáng phóng lên trời. Không trung, cái này mấy vạn đạo màu xanh da trời chùm tia sáng hội tụ hơn nữa, lập tức hợp thành một đạo mấy trăm trượng thô cực lớn chùm tia sáng, sau một khắc, đạo này chùm tia sáng bay thẳng đến màn sáng bên ngoài Dương Diệp hung hăng oanh tới!

Màn sáng bên ngoài, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn về phía đạo kia chùm tia sáng, sắc mặt vô ý thức ngưng trọng lên. Tuy nhiên lúc này hắn thần trí có chút không rõ, nhưng không có nghĩa là hắn ngốc. Hắn hiện tại, chỉ là muốn giết người, vô cùng khát vọng sát nhân, về phần khác, ví dụ như chiến đấu ý thức các loại..., cũng đều là phi thường bình thường đấy.

"Sát!"

Một tiếng gầm lên, Dương Diệp song tay nắm lấy huyết kiếm mãnh liệt mà đối với đạo kia chùm tia sáng bổ một phát.

Một đạo huyết sắc kiếm khí từ hắn huyết kiếm bên trong kích xạ mà ra, cùng đạo kia chùm tia sáng hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tại phía chân trời vang vọng mà lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp đạo kiếm khí kia ầm ầm vỡ vụn, màu xanh da trời chùm tia sáng tốc độ không giảm, lập tức oanh tại cái kia huyết sắc kiếm khí sau Dương Diệp trước ngực.

PHỐC!

Một ngụm máu lập tức tự Dương Diệp trong miệng phun ra, đón lấy, Dương Diệp bay thẳng đến sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng, mà lúc này, tại trên người hắn cái kia chút ít tinh màu xanh da trời làn da đã rạn nứt ra.

“Tốt!”

Thiên Vũ trong tông, vô số Thiên Vũ tông đệ tử cùng kêu lên hoan hô lên. Một kích này, làm cho bọn hắn đã có tin tưởng. Dương Diệp tại cường, có thể địch nổi mấy vạn tên cường giả liên thủ sao? Hắn chẳng qua là Bán Thánh, mà không phải đế giả!

Một bên, nhìn thấy Dương Diệp bị kích thương, Hiểu Vũ Tịch biến sắc, hướng phía Dương Diệp phóng đi, nhưng mà như trước kia như vậy, còn chưa tới gần Dương Diệp, nàng đã bị Dương Diệp trên người phát ra sát ý cho đẩy lui. Hiểu Vũ Tịch hai tay nắm chặt, trong mắt tràn đầy sát ý, còn có một tia thật sâu bất đắc dĩ!

Xa xa, Dương Diệp lè lưỡi liếm liếm khóe miệng máu tươi, hắn hoàn toàn không thấy trên người tổn thương, tay trái hơi động một chút, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay hắn, sau một khắc, trong tay hắn huyết kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ). Đón lấy, hắn đạp trên hư không hướng phía cái kia Thiên Vũ tông đi đến.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Vũ tông bọn người biến sắc, bọn hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà còn không bỏ qua!

“Sát!”

Đúng lúc này, lão phụ kia thanh âm lần nữa ở giữa sân vang vọng mà lên. Lập tức, vô số đạo màu xanh da trời chùm tia sáng lần nữa phóng lên trời, cùng lúc trước như vậy, những... Này màu xanh da trời chùm tia sáng cuối cùng hội tụ thành rồi một đạo cự đại chùm tia sáng, đem làm đạo này chùm tia sáng sau khi xuất hiện, toàn bộ phía chân trời không gian đều chịu rung động bắt đầu chuyển động.

“Trảm!”

Phía chân trời, Dương Diệp dữ tợn thanh âm vang vọng mà lên, đón lấy, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém.

Một đạo huyết sắc quang điểm ở giữa sân chợt lóe lên, tại rất nhiều người còn chưa kịp phản ứng, đạo này huyết sắc quang điểm tựu cùng cái kia đạo cự đại chùm tia sáng oanh lại với nhau.

120 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Yên lặng một cái chớp mắt!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng trực tiếp trên không trung bị một phân thành hai, sau một khắc, đạo kia huyết sắc kiếm khí trực tiếp oanh tại cái kia Thiên Vũ tông hộ tông màn sáng phía trên.

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn ở giữa sân vang lên, toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, hắn lên, xuất hiện một chút khe hở.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử hoảng hốt.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia màn sáng trước, đón lấy, trong tay hắn Táng Thiên chống đỡ tại cái kia màn sáng phía trên, mũi kiếm xoay tròn, tiêu vong pháp tắc theo Táng Thiên thẩm thấu tiến cái kia màn sáng phía trên. Đem làm tiêu vong pháp tắc xuất hiện ở đằng kia màn sáng phía trên lúc, cái kia màn sáng lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, sau đó màn sáng bắt đầu biến mỏng bắt đầu!

Phía dưới, sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử đồng tử kịch liệt co rụt lại.

Cái này hộ tông đại trận thế nhưng mà liền nửa đế đều có thể ngăn cản đó a, phải nói, muốn phá vỡ cái này đại trận, ít nhất cũng cần ba tên nửa đế liên thủ mới có thể. Mà bây giờ, cái này Dương Diệp vậy mà dùng sức một mình tựu rung chuyển rồi cái này màn sáng!

Cái này Dương Diệp đến tột cùng là một cái như thế nào yêu nghiệt?

“Tất cả mọi người, chuẩn bị!”

Đúng lúc này, Thiên Vũ tông tên kia lão phụ thanh âm lần nữa vang lên.

“Trưởng lão, không được!” Lúc này, một gã Thiên Vũ tông đệ tử đi đến lão phụ kia bên cạnh, nói: “Chúng đệ tử huyền khí đã tiêu hao không sai biệt lắm, tại thúc dục trận pháp, mọi người huyền khí sẽ khô kiệt, khi đó, nếu như trận pháp bị phá, chúng ta cũng chỉ có bị tàn sát phần rồi. Hiện tại việc cấp bách, là mau chóng thông tri tông chủ, hoặc là triệu hoán lão tổ hàng lâm!”

“Triệu hoán lão tổ?”

Lão phụ đột nhiên phẫn nộ quát: “Một cái Bán Thánh đánh đến tận cửa ra, ngươi vậy mà để cho chúng ta triệu hoán lão tổ? Ngươi là muốn cho chúng ta Thiên Vũ tông trở thành toàn bộ Trung Thổ Thần Châu trò cười sao?”

Nói đến đây, lão phụ hít sâu một hơi, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta đã thông tri tông chủ rồi. Lại để cho tất cả mọi người lần nữa xuất động trận pháp, người này huyền khí đã đạt tới khô kiệt tình trạng, chỉ cần hắn huyền khí khô kiệt, chính là hắn táng thân thời điểm!”

Tên đệ tử kia do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu.

“Sát!”

Trong tràng, lần nữa vang lên mấy vạn Thiên Vũ tông đệ tử thanh âm, đón lấy, một đạo cự đại màu xanh da trời chùm tia sáng hướng phía Dương Diệp hung hăng oanh tới.

“Coi chừng!”

Màn sáng bên ngoài, Hiểu Vũ Tịch vội vàng hô.

Dương Diệp đình chỉ công kích cái kia màn sáng, trong tay hắn huyết kiếm mạnh mà cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ) ở trong, sau một khắc, hắn mạnh mà rút kiếm chém!

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí lần nữa kích xạ mà ra...

Đem làm kiếm khí phát ra cái kia một cái chớp mắt, mọi người tinh tường trông thấy, Dương Diệp thân thể phảng phất bị cái gì rút sạch - bớt thời giờ rồi giống như, thiếu chút nữa tự không trung trụy lạc.

Nhìn thấy một màn này, sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử đại hỉ.

Dương Diệp huyền khí khô kiệt rồi!

Oanh!

Phía chân trời, Dương Diệp Huyết Thủ kiếm khí cùng đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng nháy rồi ra, vô số đạo khí lãng bắn tung tóe ra, mà Dương Diệp, cái kia không ai bì nổi Dương Diệp lại bị cỗ này khí lãng cho chấn hướng về sau lui mấy trăm trượng.

“Ha ha... Dương Diệp, ngươi huyền khí rốt cục khô kiệt đi à nha!”

Đúng lúc này, trước kia không biết tàng đi nơi nào Mạc Vân Thiên đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời.

“Rút lui trận!”

Thiên Vũ trong tông, lão phụ kia đột nhiên âm thanh hung dữ nói: “Cái kia Hiểu Vũ Tịch tiểu tiện nhân cùng cái này Dương Diệp, một cái cũng không được buông tha!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói: “Không muốn giết chết, lưu một hơi, ta muốn thiêu đốt bọn hắn linh hồn, lại để cho bọn hắn vĩnh viễn nhận hết đốt hồn nỗi khổ!”

Đây là Phượng Tinh Vũ thanh âm.

“Cái kia Hiểu Vũ Tịch đừng giết chết, ta Mạc Vân Thiên muốn lấy được người, tựu nhất định sẽ đạt được! Ta muốn tại đây Dương Diệp trước mặt cùng nàng sinh hoạt vợ chồng, ha ha... Ngẫm lại tựu kích thích ah!” Một bên, Mạc Vân Thiên dữ tợn nở nụ cười.

Đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên chậm rãi ngẩng đầu lên... Tại khóe miệng của hắn, chứa đựng một vòng tà mị dáng tươi cười.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1111: Hiện tại, lập tức cút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía chân trời, Mạc Vân Thiên nhìn về phía xa xa Hiểu Vũ Tịch, âm thanh hung dữ nói: “Tiện nhân, ngươi cũng dám sau lưng ta đi theo nam nhân khác chạy. Đã ta cho ngươi mặt mũi ngươi đừng, đợi sẽ ta tựu cho ngươi triệt để không có mặt.”

Mạc Vân Thiên tự nhiên là phi thường phẫn nộ đấy, Hiểu Vũ Tịch là hắn muốn kết hôn nữ nhân, nhưng mà đối phương lại đi theo một cái khác nam chạy. Nếu như việc này truyền đi, Trung Thổ Thần Châu người sẽ như thế nào đối đãi hắn Mạc Vân Thiên? Đặc biệt là Mạc gia những cái... Kia cùng hắn bất thường Mạc gia đệ tử, còn có khác tam đại gia tộc đệ tử!

Vừa nghĩ tới cái loại này tình cảnh, Mạc Vân Thiên trong nội tâm lệ khí lập tức bạo tăng.

“Đồ đê tiện!”

Một tiếng gầm lên, Mạc Vân Thiên thân hình khẽ động, hướng phía xa xa Hiểu Vũ Tịch thiểm lược mà đi.

“Coi chừng!”

Mà đúng lúc này, xa xa Thiên Vũ trong tông đột nhiên vang lên một đạo kinh hãi âm thanh.

Mạc Vân Thiên nao nao, sau một khắc, một người xuất hiện ở trước mặt hắn, một cỗ gay mũi mùi máu tươi lập tức dũng mãnh vào hắn ngũ tạng, cái này lại để cho hắn khí tức cứng lại, thiếu chút nữa không có nhổ ra. Tuy nhiên vội vàng không kịp chuẩn bị, nhưng là Mạc Vân Thiên tốt xấu là vũ bảng cường giả, tại ý thức được không ổn lúc, hắn tựu mạnh mà một kiếm chém xuống.

Keng!

Mạc Vân Thiên cảm giác mình kiếm chém vào rồi một khối thiết lên, lực lượng cường đại chấn hắn cả cánh tay kịch liệt tê rần. Mạc Vân Thiên trong nội tâm một giật mình, hắn định nhãn xem xét, chỉ gặp kiếm của mình chém thẳng tại Dương Diệp trên đầu, nhưng là, kiếm của hắn nhưng lại không có thể có phá vỡ Dương Diệp phòng ngự. Nhìn thấy một màn này, Mạc Vân Thiên sắc mặt lập tức trắng bệch!

Đã xong!

Đây là hắn trong đầu cuối cùng một cái ý niệm trong đầu.

Quả nhiên, một thanh kiếm để ngang rồi hắn yết hầu thượng.

Xuất thủ tự nhiên là Dương Diệp! Hắn huyền khí tự nhiên là khô kiệt rồi, nhưng là, nhưng hắn là còn có Tinh Thần Chi Lực! Hơn nữa, có Tiểu Bạch tại, hắn huyền khí khôi phục tốc độ, hướng ra cái gì người muốn xiàng!

“Dừng tay!”

Một đạo tiếng rống giận dữ tại phía chân trời vang vọng mà lên, đón lấy, Mạc cơ cùng một danh mỹ phụ xuất hiện ở trong tràng, cùng lúc đó, cái kia Tiêu Biệt Ly cùng Phượng Tinh Vũ cũng xuất hiện ở phía chân trời.

Ánh mắt mọi người đều tụ tập tại Dương Diệp trên người.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà còn có huyền khí chẳng lẽ trước kia hắn huyền khí cũng không có khô kiệt? Sở dĩ như vậy, chỉ là vì mê hoặc mọi người?

Nghĩ vậy, Thiên Vũ tông cùng cái kia Phượng Tinh Vũ sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại. Đương nhiên, sắc mặt khó khăn nhất xem còn thuộc Mạc Thiên Cơ. Vốn cho là có thể đi ra chim sẻ núp đằng sau, nhưng là lại không nghĩ rằng đem mình bồi vào được.

Lúc này, trong tràng Phượng Tinh Vũ cùng Mạc cơ, kể cả Tiêu Biệt Ly còn có cái kia áo bào xanh mỹ phụ đang nhìn đến Dương Diệp bộ dáng lúc, đều cảm thấy một hồi không hiểu tim đập nhanh. Dương Diệp hoàn toàn không giống như là một nhân loại, toàn thân huyết hồng, kể cả trong ánh mắt đều là một cái biển máu, cái kia trên người phát ra lệ khí cùng sát ý, cho dù là bọn hắn, cũng không dám khinh thị!

Đây là giết bao nhiêu người mới sẽ biến thành như vậy?

“Thả hắn!” Mạc cơ gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp trong mắt không có sắc thái, chỉ có huyết hồng một mảnh. Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, Dương Diệp trên mặt biểu lộ tại giãy dụa, Tiêu Biệt Ly bọn người biết rõ, Dương Diệp đây là đang chống cự sát ý.

Hồi lâu, Dương Diệp mắt phải xuất hiện một tia thanh minh, nhìn thấy một màn này, Tiêu Biệt Ly lập tức thở dài một hơi, đồng thời trong mắt có một tia khiếp sợ. Mà cái kia Phượng Tinh Vũ cùng Mạc cơ trong mắt tắc thì xuất hiện một tia ngưng trọng.

Vừa rồi Dương Diệp, đã hoàn toàn bị sát ý ăn mòn, đã trở thành một đầu giết chóc máy móc. Như vậy tuy nhiên cường, nhưng cuối cùng chẳng qua là bị sát ý nô dịch một cái khôi lỗi. Nhưng là, nếu như hắn có thể chống cự sát ý, trái lại nô dịch sát ý, vậy thì lộ ra phi thường đáng sợ. Mà Dương Diệp mặc dù không có hoàn toàn làm được, nhưng là, ít nhất hắn chống cự ở sát ý!

Đối với một cái Bán Thánh mà nói, phần này tâm tính cùng nghị lực, đã không phải Thường Phi thường khủng bố rồi!

“Thả hắn? Có thể, hiện tại, ngươi, lập tức lăn. Ba ngày về sau, đến

Bạch Lộc Thư Viện đòi người." Dương Diệp nhìn xem Mạc cơ, tại trên mặt hắn, tràn đầy vẻ dữ tợn.

"Ngươi uy hiếp ta!" Mạc cơ mặt âm trầm nói.

"Ta chính là uy hiếp ngươi!" Dương Diệp âm thanh hung dữ nói: "Muốn hắn còn sống, hiện tại, lập tức lăn."

"Ta Mạc gia cũng không bị người uy hiếp, cũng không!" Mạc cơ sắc mặt cũng dữ tợn lên, nói: "Dương Diệp, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có dám hay không giết hắn."

"Nhị thúc!"

Mạc Vân Thiên sắc mặt biến, đang muốn nói chuyện, cái kia Mạc cơ đột nhiên giận dữ hét: "Câm miệng, thân là Mạc gia đệ tử, cho dù chết, nếu không có thể ném ta Mạc gia mặt mũi. Hôm nay, ta tựu muốn nhìn, hắn có dám hay không giết ngươi." Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Tiêu Biệt Ly, nói: "Mạc Vân Thiên như chết, ngươi Bạch Lộc Thư Viện liền đem là ta Mạc gia địch nhân!"

Tiêu Biệt Ly sắc mặt trầm xuống. Lúc này hắn tuy nhiên cùng Mạc cơ tại giao thủ, nhưng là cái này chỉ có thể coi là cá nhân thời gian ân oán, nếu như Dương Diệp giết Mạc Vân Thiên, cái kia ân oán cá nhân đem biến thành Bạch Lộc Thư Viện cùng Mạc gia ân oán.

Lúc này Bạch Lộc Thư Viện, như thế nào địch nổi Mạc gia?

Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: "Tiêu viện trưởng, ta như thả cái này Mạc Vân Thiên, cái này Mạc cơ chịu rời đi sao? Không, hắn sẽ không đâu. Phía sau hắn có Mạc gia, có Mạc gia với tư cách dựa vào, hắn có thể không kiêng nể gì cả đối phó ta cùng với Bạch Lộc Thư Viện, bởi vì hắn ăn chuẩn chúng ta không dám giết bọn hắn, một khi giết bọn chúng đi, chẳng khác nào là muốn cùng Mạc gia là địch. Bởi vậy, hắn có thể không kiêng nể gì cả khi dễ chúng ta, áp bách chúng ta!"

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Hôm nay chúng ta nhường nhịn, đổi lấy khả năng không phải cùng bình, mà là bọn hắn được một tấc lại muốn tiến một thước khi nhục. Hơn nữa, hôm nay chúng ta nếu là nhường nhịn, truyền ra ngoài, Trung Thổ Thần Châu thế lực cùng người sẽ cảm thấy chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đại thế đã mất, đến lúc đó, đừng nói kim cương giai thế lực, chỉ sợ sẽ là bạch kim giai thế lực cũng dám để khi phụ chúng ta!"

Tiêu Biệt Ly hai mắt nhắm lại, sau nửa ngày, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại. Dương Diệp nói, hắn như thế nào không biết? Lúc này, bất kể là Thiên Vũ tông hay là Mạc gia, đều đoán chừng rồi Bạch Lộc Thư Viện không dám cùng bọn họ khai chiến, cho nên, cái này hai phái căn bản không để cho hắn mặt mũi. Quan trọng nhất là, như Dương Diệp theo như lời, hôm nay nếu là nhường nhịn khuất phục, ngày khác Bạch Lộc Thư Viện có thể sẽ có vô cùng vô tận phiền toái!

Thế giới này chính là như vậy, người đều ưa thích khi dễ dễ khi dễ đấy!

Sau nửa ngày, Tiêu Biệt Ly mở miệng, "Chính ngươi xử lý a! Mặc kệ ngươi như thế nào làm, Bạch Lộc Thư Viện là hậu thuẫn của ngươi." Như là đã lên Dương Diệp cái này đầu thuyền hải tặc, hắn tự nhiên có thể tuyển ghế ngồi vào đáy ngọn nguồn. Bởi vì hắn không có khác tuyển ghế rồi. Phóng qì Dương Diệp, đổi lấy cùng bình? Đừng nói đây không phải phong cách của hắn, nếu như hắn làm như vậy, cái kia Bạch Lộc Thư Viện lập tức đem nhân tâm tan rả!

Hơn nữa, về sau chỉ sợ không có thiên tài sẽ gia nhập Bạch Lộc Thư Viện. Chỉ nếu một người, cũng sẽ không đi gia nhập một cái sẽ hi sinh chính mình đệ tử mệnh để đổi lấy cùng bình thế lực.

Cho nên, phóng qì Dương Diệp, tương đương với tự chui đầu vào rọ.

Bất quá, lúc này Tiêu Biệt Ly cũng mê mang rồi. Đối với Bạch Lộc Thư Viện tương lai mê mang rồi! Bởi vì có Dương Diệp cái tên điên này đệ tử tại, đối với Bạch Lộc Thư Viện mà nói, phúc họa làm bạn ah!

Trong tràng, nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., cái kia Mạc cơ sắc mặt càng thêm âm trầm. Cái kia Phượng Tinh Vũ sắc mặt cũng khó nhìn lại, Dương Diệp sở dĩ kiêu ngạo như vậy, bởi vì sao? Bởi vì có Tiêu Biệt Ly cùng Bạch Lộc Thư Viện bảo kê. Nếu như đã không có Tiêu Biệt Ly tương trợ, muốn giết Dương Diệp, từng phút đồng hồ chung sự tình!

Nhưng là hiện tại, Tiêu Biệt Ly lại muốn cùng Dương Diệp cùng một chỗ điên. Tuy nhiên hiện tại Bạch Lộc Thư Viện thực lực giảm lớn, nhưng là cũng không thể khinh thường ah!

Lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: "Mạc gia cái vị kia, hiện tại, ngươi là lăn hay là không lăn?"

Mạc cơ sắc mặt vô cùng khó nhìn lại, hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hồi lâu, hắn âm thanh hung dữ nói: "Không ai có thể uy hiếp ta

Mạc gia, ta Mạc gia cũng tuyệt không bị người uy hiếp. Dương Diệp, ngươi nếu dám”

“Ah”

Đúng lúc này, trong tràng cái kia Mạc Vân Thiên đột nhiên phát ra rồi một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết. Đón lấy, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt kịch biến. Cái kia Tiêu Biệt Ly cũng là đồng tử hơi co lại, trong mắt tràn đầy khiếp sợ. Tại nàng bên cạnh cái kia danh mỹ phụ cùng Tiêu Biệt Ly đồng dạng, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, còn có một tia kiêng kị.

Về phần phía dưới cái kia chút ít Thiên Vũ tông đệ tử, tắc thì như là nhìn thấy quỷ rồi giống như, nguyên một đám há to miệng, trong mắt bọn hắn, ngoại trừ khiếp sợ còn có kiêng kị cùng hoảng sợ!

Trong tràng, tại Mạc cơ nói chuyện một khắc này, Dương Diệp đột nhiên nắm huyết kiếm đối với Mạc Vân Thiên yết hầu như là cưa mộc bình thường cưa lên, máu tươi như là phun nước giống như tự Mạc Vân Thiên yết hầu kích xạ mà ra. Ngay từ đầu, Mạc Vân Thiên còn có thể phát ra kêu thảm thiết, nhưng là rất nhanh, hắn tại cũng kêu không được rồi, hắn hai mắt trợn lên, con mắt cơ hồ lồi ra ra, bên trong tràn đầy hoảng sợ cùng khẩn cầu chi sắc, toàn thân càng là kịch liệt run rẩy lấy, như là bị kinh phong bình thường!

Mạc Vân Thiên hai tay nắm chặt, trong mắt sát ý vẫn còn như thực chất.

Phượng Tinh Vũ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt cùng Mạc Vân Thiên đồng dạng tràn đầy sát ý, nhưng là ngoại trừ sát ý bên ngoài, trong mắt nàng còn có một tia kiêng kị.

Không người sợ chết không đáng sợ, đáng sợ chính là không sợ chết lại bị điên người!

Không hề nghi vấn, Dương Diệp tựu là thuộc về loại người này!

Xùy~~

Rất nhanh, Mạc Vân Thiên đầu cứ như vậy bị Dương Diệp chậm rãi cắt xuống, máu tươi tự Mạc Vân Thiên yết hầu chỗ phóng lên trời. Dương Diệp dẫn theo Mạc Vân Thiên đầu người tùy thời quăng ra, Mạc Vân Thiên đầu người đã rơi vào Mạc cơ trước mặt, nói: “Ngươi nói ta không dám, hiện tại ta cho ngươi biết, ngươi sai rồi.”

Nhìn xem Mạc Vân Thiên đầu người sau nửa ngày, Mạc cơ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, tựa như dã thú giống như gào thét giận dữ hét: “Dương Diệp!!”

Thanh âm rơi xuống, mạc cơ thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, nhưng mà Tiêu Biệt Ly nhưng lại chắn trước mặt hắn.

“Cút!” Mạc Vân Thiên gầm lên giận dữ, mạnh mà xuất thủ.

Tiêu Biệt Ly tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, quyết đoán xuất thủ, hai người lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Phượng Tinh Vũ cũng không có nhàn rỗi, tại Mạc Vân Thiên xuất thủ một khắc này, nàng muốn xuất thủ, nhưng mà, nàng sắc mặt đột nhiên đại biến, bởi vì Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Thiên Vũ tông vọt tới.

Giờ khắc này, Thiên Vũ tông các đệ tử sắc mặt đại biến!

“Dương Diệp, ngươi dám!” Phượng Tinh Vũ gào thét.

“Ta hiện tại liền giết cho ngươi xem!”

Xa xa, truyền đến Dương Diệp thanh âm.

Đón lấy, một đạo huyết sắc kiếm khí trực tiếp xẹt qua trời cao, chui vào rồi Thiên Vũ tông đệ tử trong đám người

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1112: Hoặc là rơi lệ, hoặc là đổ máu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xùy~~...

Kiếm khí xẹt qua, mười mấy tên Thiên Vũ tông đệ tử thân thể trực tiếp bị chém thành hai đoạn.

Rất nhanh, Dương Diệp sát nhập vào Thiên Vũ tông trong đám người, lúc này Dương Diệp tựu giống như Sói nhập bầy cừu, tại Dương Diệp hai chủng ý cảnh gia trì kiếm khí trước mặt, trong tràng vô số Thiên Vũ tông đệ tử căn bản không có chống cự chi lực. Lúc này, bọn hắn cũng không có chống cự chi tâm cùng dũng khí, trước kia một mộ mộ, đã để các nàng đối với Dương Diệp đã có tâm mang sợ hãi.

Thử hỏi, đối mặt như vậy một cái Sát Thần, ai không úy kỵ?

Bởi vậy, đem làm Dương Diệp sát nhập trong đám người lúc, trong tràng rất nhiều Thiên Vũ tông đệ tử cũng không có lựa chọn chống cự, mà là lựa chọn trốn!

Nếu như mọi người tề tâm hợp lực, kỳ thật vẫn có thể có chống cự Dương Diệp đấy, thậm chí đánh lui Dương Diệp. Bởi vì Dương Diệp cuối cùng chỉ là một người, hơn nữa lúc này Dương Diệp, bất kể là thân thể hay là tinh thần, đã đều phi thường yếu đi. Cho nên, Thiên Vũ tông bọn người nếu là tề tâm hợp lực, chặn đánh lui Dương Diệp, phi thường có khả năng đấy.

Nhưng là, lúc này Thiên Vũ tông đệ tử cũng không có làm như vậy. Bọn hắn rối loạn.

Một đám không có người dẫn đầu, tăng thêm lại tự loạn trận cước người, đối với Dương Diệp mà nói, uy hiếp đã hạ xuống thấp nhất!

Sát nhập trong đám người, không đến mấy tức, hơn trăm người liền trực tiếp bị Dương Diệp chém giết.

Thiên Vũ trong tông, tiếng kêu rên một mảnh.

Bất quá tốt xấu là kim cương giai thế lực, trong tràng rất nhanh tựu có cường giả tổ chức, sau đó đối với Dương Diệp triển khai vây giết. Nhưng là, lúc này Dương Diệp đã thế không thể đỡ, mỗi một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, đều mang theo mấy chục tánh mạng con người.

“Dương Diệp, ta cho ngươi đi!”

Đúng lúc này, Thiên Vũ tông đột nhiên vang lên Phượng Tinh Vũ thanh âm.

Lúc này Phượng Tinh Vũ, hai tay nắm chặt, sắc mặt âm trầm đáng sợ, nàng gắt gao nhìn xem cái kia trong đám người Dương Diệp, trong mắt sát ý cơ hồ hóa thành thực chất. Thiên Vũ tông đã tổn thất rất nhiều cường giả rồi, tại lại để cho Dương Diệp giết xuống dưới, Thiên Vũ tông trong cao tầng cường giả sẽ xuất hiện nghiêm trọng đoạn thiếu.

Lại để cho Dương Diệp đi, là hành động bất đắc dĩ, nhưng ít ra có thể giải quyết trước mắt nguy cơ!

Trong đám người, nghe được Phượng Tinh Vũ thanh âm, Dương Diệp lập tức ngừng lại, hắn quay người nhìn về phía cái kia Phượng Tinh Vũ, nói: “Không cho ta đi chính là ngươi, lại để cho ta đi lại là ngươi, ngươi cho rằng ta là ai? Ngươi lại để cho ta không đi tựu không đi, lại để cho ta đi thì đi?” Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, một đạo kiếm khí chém ngang mà ra, trong tràng hơn mười người Thiên Vũ tông đệ tử thân thể trực tiếp bị một phân thành hai.

“Dương Diệp, ngươi có phải thật vậy hay không muốn chết?”

Lúc này, Phượng Tinh Vũ âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, áo bào xanh mỹ phụ đột nhiên nói: “Tiểu tử, mau dẫn lấy ngươi nữ nhân đi!”

Hiểu Vũ Tịch lúc này cũng nói: “Chúng ta đi!”

Dương Diệp lúc này thần trí không rõ lắm tỉnh, nhưng là các nàng hai cái có thể là phi thường tinh tường đấy. Thiên Vũ tông mặc dù không có rồi nửa đế, nhưng là bọn hắn thế nhưng mà còn có lão tổ. Một khi gọi tổ hàng lâm, khi đó, đừng nói Dương Diệp, coi như là Tiêu Biệt Ly đều có thể đi không được nữa. Đương nhiên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, Thiên Vũ tông chắc chắn sẽ không gọi tổ đấy.

Đế giả hàng lâm Linh giới, đó là muốn trả giá thật nhiều đấy!

Vì một Bán Thánh tựu gọi tổ, cái này mặt, Thiên Vũ tông gánh không nổi, cũng chịu không nỗi hàng lâm sau lão tổ lửa giận. Nhưng là, nếu như Dương Diệp tại giết xuống dưới, cái kia Thiên Vũ tông cũng chỉ có thể gọi tổ rồi.

Trong tràng, nghe được áo bào xanh mỹ phụ cùng Hiểu Vũ Tịch lời mà nói..., Dương Diệp trong mắt lập tức thanh minh đi một tí. Giãy dụa hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nhìn xem Hiểu Vũ Tịch hồi lâu, hắn hai mắt chậm rãi đóng chặt mà bắt đầu..., trên mặt như trước tràn đầy giãy dụa.

Hồi lâu, Dương Diệp mắt phải càng phát ra thanh minh, lúc này, hắn không có ở do dự, thân hình khẽ động, đi tới Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, nói: “Chúng ta đi!” Lần này tới Thiên Vũ tông, mục đích là cứu Hiểu Vũ Tịch, mà không phải sát nhân. Trước kia đồ sát người, một là vì tự cứu, hai là vì bức Phượng Tinh Vũ thả bọn họ đi. Hiện tại kế hoạch đã thực hiện được, nếu như tại náo xuống dưới, khả năng tựu được không bù mất rồi!

Tại Phượng Tinh Vũ cùng Thiên Vũ tông bọn người nhìn soi mói, Dương Diệp mang theo Hiểu Vũ Tịch hướng phía phía chân trời bay đi, đem làm đi vào Thiên Vũ thành cái kia màn sáng lúc trước, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phượng Tinh Vũ.

Thứ hai gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Đợi lấy!”

Dương Diệp nhìn thẳng Phượng Tinh Vũ, nói: “Tại nói nhảm, ta tựu không đi!”

Phượng Tinh Vũ nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Rút lui trận!”

Theo Phượng Tinh Vũ thanh âm rơi xuống, phía chân trời cái kia màn sáng chậm rãi tiêu tán, đem làm màn sáng triệt để tiêu tán một khắc này, Dương Diệp ôm Hiểu Vũ Tịch thân hình khẽ động, tiêu tán tại Thiên Vũ thành.

“Từ hôm nay, ta Thiên Vũ tông hướng Bạch Lộc Thư Viện tuyên chiến! Hướng sở hữu tất cả tại bên ngoài Thiên Vũ tông đệ tử truyền lệnh, phàm ta Thiên Vũ tông đệ tử tại bên ngoài nhìn thấy Bạch Lộc Thư Viện đệ tử người, giết không tha!”

Đem làm Dương Diệp ly khai một khắc này, Phượng Tinh Vũ thanh âm tại toàn bộ Bạch Lộ giới vang vọng.

Oanh!

Phía chân trời, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn. Đón lấy, Tiêu Biệt Ly cùng Mạc cơ xuất hiện ở trong tràng. Tại Mạc cơ khóe miệng, chứa đựng một vòng đỏ tươi.

“Ngươi không phải đối thủ của ta!” Nhìn xem Mạc cơ, Tiêu Biệt Ly nhạt âm thanh nói.

Mạc cơ lau khóe miệng đỏ tươi, nói: “Đợi lấy, chờ ta Mạc gia đến!” Thanh âm rơi xuống, mạc cơ thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn xem phía chân trời một lát, Tiêu Biệt Ly thu hồi ánh mắt nhìn hướng Phượng Tinh Vũ, nói: “Phượng tông chủ, việc này có thể thiện rồi hả?”

“Thiện rồi hả?”

Phượng Tinh Vũ nhe răng cười nói: “Tiêu Biệt Ly, ngươi là tại nói với ta cười sao?”

Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, nói: “Vậy cứ như thế a!” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên áo bào xanh mỹ phụ, nói: “Giúp ta đưa tiễn cái kia hai cái tiểu gia hỏa, thẳng đến bọn hắn trở lại Bạch Lộc Thư Viện mới thôi. Ta đi đưa tiễn Mạc gia trưởng lão, thuận tiện đi bái phỏng bái phỏng mấy vị lão hữu.” Không cần phải nói, sự tình lần này tuyệt đối với không có cách nào thiện rồi.

Hiện tại việc cấp bách, tựu là hô bằng hữu gọi hữu! Bởi vì không có gì bất ngờ xảy ra, Thiên Vũ tông cùng Mạc gia rất nhanh sẽ triển khai trả thù. Hai cái kim cương giai thế lực trả thù, đặc biệt là Mạc gia, đây cũng không phải là bình thường kim cương giai thế lực ah, đây là truyền thừa rồi không biết bao nhiêu năm cổ xưa gia tộc, hắn nội tình, chỉ có thể dùng khủng bố để hình dung.

Đừng nói hiện tại Bạch Lộc Thư Viện, cho dù là trước kia Bạch Lộc Thư Viện cũng khó có thể thừa nhận hai cái kim cương giai thế lực nhằm vào ah!

Có thể nói, hiện tại Bạch Lộc Thư Viện là chân chính đến rồi sinh tử tồn vong thời điểm rồi.

Áo bào xanh mỹ phụ nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Sau đó, Tiêu Biệt Ly cũng thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Trong tràng, Phượng Tinh Vũ hai tay nắm chặt, sau một lát, hắn thanh âm lần nữa tại phía chân trời vang lên: “Truyền lệnh, để ở bên ngoài sở hữu tất cả thí luyện trưởng lão toàn bộ hồi trở lại tông!”

...

Thiên Vũ Giới Ngoại.

“Cách Bạch Lộ giới gần đây một tòa thành là ‘Bắc Minh thành’. Tại trong thành, có Truyền Tống Trận, chúng ta phải tới đó mới có thể truyền tống đến Bạch Lộ giới.” Dương Diệp trong ngực, Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

Trước kia tại Thiên Vũ nội thành, không biết là Dương Diệp nguyên nhân, hay là Thiên Vũ tông cố ý gây nên, trong thành Truyền Tống Trận đã hóa thành bột mịn. Bởi vậy, hai người chỉ có thể tìm những phương pháp khác hồi trở lại Bạch Lộ giới.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hướng phía Hiểu Vũ Tịch chỗ chỉ phương hướng bay đi.

Hiểu Vũ Tịch thò tay vuốt ve Dương Diệp trước ngực cái kia đã rạn nứt ra làn da, nói khẽ: “Đau không?”

“Đã thành thói quen!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch trong mắt lập tức chảy xuống hai hàng thanh tịnh chất lỏng.

Dương Diệp cúi đầu hôn một chút Hiểu Vũ Tịch cái trán, nói khẽ: “Nam nhân đời này, hoặc là đổ máu, hoặc là tựu rơi lệ. Ta lựa chọn đổ máu! Đây là ta lựa chọn đường, cho nên, ở lại nhiều huyết, ta cũng muốn tiếp tục đi tới đích!”

“Thế nhưng mà, ngươi rất nhiều huyết, cũng là vì chúng ta mà lưu!” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

“Ngươi là nữ nhân của ta, ta không là ngươi đổ máu, chẳng lẻ muốn cái khác nam là ngươi đổ máu? Ta đây có thể không đáp ứng!” Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta Dương Diệp cả đời này, không làm người xấu, lại càng không làm người tốt. Ai dám động đến người của ta, mặc kệ hắn là người tốt hay là người xấu, ta đều chiếu giết không tha. Vì các ngươi, trên đời đều địch thì như thế nào!”

“Hay là xúc động như vậy!”

Hiểu Vũ Tịch đem chính mình đôi má dán tại Dương Diệp ngực, lại nói: “Bất quá, ta thích.”

Đối với nữ nhân mà nói, rất nhiều nữ nhân mà nói, các nàng hi vọng là nam nhân là các nàng mà đi làm anh hùng, cũng hoặc là ma đầu.

Nói ngắn lại, nữ nhân quan tâm nhất là nam nhân yêu hay không yêu nàng. Cái loại này vì cái gọi là nhân nghĩa đạo đức hoặc là thiên hạ muôn dân trăm họ mà hi sinh chính mình nữ nhân nam nhân, mà cái kia bị hy sinh nữ nhân tới chết y nguyên còn yêu lấy người nam nhân kia, thậm chí còn tán thành nam nhân cách làm đấy. Loại chuyện này, chỉ có tại truyền lưu cái chủng loại kia hiệp nghĩa trong tiểu thuyết có thể nhìn thấy.

Người đều là ích kỷ đấy, nữ nhân cũng đồng dạng, đặc biệt là tại tình yêu trước mặt.

Dương Diệp ôm Hiểu Vũ Tịch vòng eo tay nắm thật chặt, hưởng thụ lấy cái này ngắn ngủi Ninh Tịnh.

Vì sao nói ngắn tạm Ninh Tịnh? Bởi vì hắn biết rõ, bão tố rất nhanh muốn đến rồi.

Tại Dương Diệp tốc độ cao nhất phía dưới, hai người rất nhanh đi tới cái kia Bắc Minh thành. Cùng cái khác thành đồng dạng, vào thành muốn giao phí, Dương Diệp giao rồi hai quả Tử Tinh Thạch về sau, tiến nhập Bắc Minh thành.

Hắn hiện tại nhiệm vụ thiết yếu tựu là đem Hiểu Vũ Tịch đưa về Bạch Lộc Thư Viện, chỉ có hồi trở lại tới đó, Hiểu Vũ Tịch mới có thể tạm thời chính thức an toàn. Không có dừng lại, Dương Diệp đi tới Bắc Minh thành truyền tống đài.

Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch đứng ở một cái màu xanh da trời truyền tống trong vòng, lập tức, một đạo ánh sáng màu lam tuôn ra, đem hai người hoàn toàn bao phủ, đón lấy, hai người thân thể bắt đầu dần dần mờ đi.

Mà đúng lúc này, hai người trên người ánh sáng màu lam đột nhiên biến mất.

Đón lấy, một đạo lệnh Dương Diệp thanh âm quen thuộc đột nhiên xuất hiện ở trong tràng: “Dương Diệp, đã nhiều năm không thấy rồi.”

Nửa đế!

Dương Diệp hai mắt lập tức híp mắt lên, bởi vì đối phương khí thế bao phủ ở rồi hắn cùng với Hiểu Vũ Tịch.

Lai giả bất thiện (*)!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1113: Còn có cứu a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay người nhìn lại, tại hắn cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người trung niên, mà người này trung niên nhân hắn vậy mà nhận thức!

Trung niên nhân này không phải người khác, đúng là lúc trước huyền giả đại lục cổ vực thành thành chủ Lục Nguyên hạo. @,

“Dương Diệp, sẽ không quên ta đi à nha!” Lục Nguyên hạo khẽ cười nói.

“Sao lại thế này!” Dương Diệp nói. Hắn tự nhiên sẽ không quên đối phương, lúc trước hắn cùng với đối phương, nhưng vẫn là hợp tác quan hệ. Bất quá hiện tại khẳng định không phải rồi, đối phương hiện tại thế nhưng mà tại đánh hắn Hồng Mông tháp chủ ý.

Lục Nguyên hạo cười cười, nói: “Ngươi cùng lúc trước đồng dạng, hay là lòng dạ độc ác như vậy. Phái ta người đi tìm ngươi, ngươi nhưng lại trực tiếp giết hắn đi, quả nhiên là một điểm tình cũ đều không niệm ah! Bất quá, việc này cũng cho ta biết rõ, ngươi Dương Diệp đã không phải là lúc trước Dương Diệp rồi. Thánh giả, đối với ngươi đã không có uy hiếp. Cho nên, hôm nay ta tự mình đến rồi.”

Nói đến đây, Lục Nguyên hạo dừng một chút, lại nói: “Thiếu chút nữa quên rồi. Cái kia ở phía sau thủ hộ ngươi nửa đế, lúc này nàng khả năng không tạp niệm bận tâm ngươi rồi.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hư không, sắc mặt khẽ biến thành hơi chìm, đến không chỉ một vị nửa đế. Sau nửa ngày, hắn nhìn về phía Lục Nguyên hạo, nói: “Lục thành chủ cái này đến có chuẩn bị ah!”

“Tự nhiên!”

Lục Nguyên hạo nhìn xem Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, mục đích của ta, ngươi có lẽ rất rõ ràng. Đồ đạc cho ta, ngươi đi, ta quyết không làm khó dễ ngươi, thậm chí, nếu như ngươi nguyện ý, chúng ta còn có thể kết minh. Thiên Vũ tông cùng với Mạc gia, ta cũng có thể là ngươi chu toàn một chút. Như thế nào đây? Ta rất có thành ý!”

“Nói ta hảo tâm động!”

Dương Diệp cười cười, nói: "Thế nhưng mà, lục thành chủ, ngươi đây là đang vũ nhục của ta chỉ số thông minh hay là đang vũ nhục chính ngươi chỉ số thông minh? Đồ đạc cho ngươi, ta còn có mạng sống cơ hội sao? Không, vật tới tay rồi, ngươi người thứ nhất giết đúng là ta. Vì cái gì? Bởi vì giết ta, trên đời này tựu không có ai biết đồ đạc tại trên tay ngươi rồi, ngươi nói đúng hay không?"

Lục Nguyên hạo nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: "Dương Diệp, năm đó ngươi cảnh giới tuy nhiên so với ta kém một đại giai, nhưng là, thực lực của ngươi nhưng lại không thể so với ta yếu. Hôm nay, ta đã là nửa đế, mà ngươi cũng là Bán Thánh, ta rất muốn biết, lúc này ngươi, hay không còn như năm đó như vậy yêu nghiệt!"

"Ta không có lựa chọn, không phải sao?"

Dương Diệp buông ra Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lui qua một bên.

"Ngươi xác thực không có lựa chọn. Đã ngươi không muốn chính mình giao ra đây, cái kia ta tự mình tới lấy!"

Lục Nguyên hạo thanh âm rơi xuống, người đã biến mất tại nguyên chỗ, cùng lúc đó, Dương Diệp cũng biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Một tiếng nổ vang, chung quanh không gian lập tức rạn nứt ra, đón lấy, Dương Diệp cùng Lục Nguyên hạo hai người một lần nữa về tới tại chỗ. Lúc này, Dương Diệp trước ngực đã bị máu tươi nhuộm đỏ, huyết là từ cái kia trên phạm vi lớn rạn nứt trong thân thể chảy ra đấy. Mà ở khóe miệng của hắn, máu tươi không ngừng theo khóe miệng tràn ra.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt đại biến, muốn hướng Dương Diệp tiến lên, bất quá cũng là bị Dương Diệp thò tay ngăn lại.

"Quên rồi, ngươi bị thương!"

Lục Nguyên hạo nói: "Không chỉ bị thương, còn giống như thụ không nhẹ. Lúc này cùng ngươi giao thủ, có chút thắng chi không võ."

"Vậy không bằng ngày khác tại chiến?" Dương Diệp nói.

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Lục Nguyên hạo nói.

“Đã không thể, cái kia cần gì phải lải nhải?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, cùng lúc đó, hắn cả người lập tức biến thành huyết hồng, cùng lúc đó, huyết kiếm xuất hiện trong tay hắn. Song tay nắm lấy huyết kiếm, Dương Diệp đi vào Lục Nguyên hạo trước mặt về sau, mạnh mà tự thượng chém xuống một cái, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho chung quanh không gian rạn nứt sụp đổ!

Lục Nguyên hạo hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chặt thành quyền, lập tức, hắn cả cánh tay lập tức biến thành đỏ bừng, giống như một khối trải qua nhiệt độ cao thiêu qua bàn ủi. Sau một khắc, Lục Nguyên hạo một quyền oanh ra, cùng Dương Diệp huyết kiếm đụng vào nhau.

Phanh!

Dương Diệp trong tay huyết kiếm cùng Lục Nguyên hạo cả cánh tay đồng thời kịch liệt run lên, sau một khắc, Lục Nguyên hạo chấn động mạnh một cái, một cỗ hỏa diễm từ hắn cánh tay bên trong mang tất cả mà ra, lập tức đem Dương Diệp bao khỏa, đón lấy, hắn hướng phía trước bước ra một bước, mạnh mà hướng cái kia trong ngọn lửa Dương Diệp oanh tới.

Phanh!

Một tiếng trầm đục, bị ngọn lửa bao khỏa Dương Diệp bay ngược rồi đi ra ngoài, Lục Nguyên hạo tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, muốn lấn thân trên xuống, mà đúng lúc này, cái kia bao khỏa Dương Diệp hỏa diễm đột nhiên toàn bộ biến mất, đón lấy, một đạo huyết sắc quang điểm ở giữa sân chợt lóe lên, Lục Nguyên hạo lập tức hai mắt trợn lên.

Bởi vì một thanh huyết kiếm đâm vào rồi trước ngực của hắn!

Bất quá kiếm chỉ đâm vào không đến vài cen-ti-mét, bởi vì Lục Nguyên hạo cái kia đỏ bừng cánh tay bắt được Dương Diệp trong tay huyết kiếm!

“PHÁ...!”

Trong tràng, vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, Dương Diệp song tay nắm lấy huyết kiếm mạnh mà xoay tròn, Lục Nguyên hạo toàn bộ người lập tức bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay huyết kiếm cũng đang từng điểm từng điểm tiến vào Lục Nguyên hạo thân thể. Nhưng là Lục

Nguyên hạo sắc mặt nhưng lại bình tĩnh vô cùng.

“Đúng là vẫn còn xem nhẹ ngươi rồi. Cho dù là thân thể bị trọng thương, lại còn có cường đại như thế chiến lực!”

Lục Nguyên hạo thanh âm rơi xuống, hắn bắt lấy Dương Diệp huyết kiếm tay phải chấn động mạnh một cái, lập tức, Dương Diệp huyết kiếm run lên, sau đó toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng bị đẩy lui đến rồi mấy trăm trượng có hơn.

Lục Nguyên hạo đạp trên hư không chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, nói: “Dương Diệp, không thể không nói, ta rất thưởng thức ngươi. Ngươi tuy nhiên đến từ hạ vị diện, nhưng là thiên phú của ngươi cùng với tâm tính, tuyệt không so cái này Trung Thổ Thần Châu rất nhiều thiên tài chênh lệch. Quan trọng nhất là, ngươi điên rồi, có quyết đoán, còn phi thường có gan. Tựu cái này ba điểm, ngươi liền đem rất nhiều cái gọi là thiên tài so không bằng. Nói thật, ta rất coi trọng ngươi đấy, đã từng thậm chí còn muốn cho gia nhập Lục gia, giúp ta thành tựu sự thống trị!”

Nói đến đây, Lục Nguyên hạo khẽ lắc đầu, nói: “Bất quá đáng tiếc, ngươi có được ta cần đồ vật, mà vật này, quyết không thể lại để cho ngoại nhân biết rõ. Cho nên, ngươi phải chết! Lúc này ngươi, đã huyền khí khô kiệt, đồ đạc giao ra đây, ta cho ngươi thể diện điểm chết.”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo tinh màu xanh da trời ánh sáng mãnh liệt bắn mà ra.

Lục Nguyên hạo hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia kinh ngạc, nói: “Tinh Thần Chi Lực, ngươi vậy mà có thể dùng Tinh Thần Chi Lực!”

Thanh âm rơi xuống, Lục Nguyên hạo mạnh mà một chưởng đánh ra, lập tức, một đạo sóng lửa từ lòng bàn tay của hắn mang tất cả ra, lập tức đem trọn cái phía chân trời bao phủ.

Bất quá rất nhanh, một đạo tinh màu xanh da trời kiếm khí liền đem cái kia khắp biển lửa vỡ ra ra, nát bấy. Đón lấy, một đạo tinh lam sắc quang điểm ở giữa sân chợt lóe lên, đâm thẳng cái kia Lục Nguyên hạo.

Tốc độ cực nhanh!

Bất quá đối với Lục Nguyên hạo mà nói, mặc dù nhanh, nhưng còn chưa tới lại để cho hắn đều không thể kịp phản ứng trình độ. Hắn bàn tay bình thân mà ra, dùng lòng bàn tay chặn Dương Diệp mũi kiếm.

Keng!

Một đạo thanh thúy tiếng vang ở giữa sân vang vọng mà lên, Lục Nguyên hạo cả cánh tay kịch liệt run lên, mà bản thân của hắn càng là đạp trên hư không hướng về sau liền lùi lại mấy trượng. Nhưng là sau một khắc, một cỗ hỏa hồng lực lượng từ hắn lòng bàn tay mạnh mà tuôn ra!

Bành!

Một tiếng trầm đục, Dương Diệp lần nữa bị chấn rút lui rồi mấy trăm trượng.

Lục Nguyên hạo nhìn nhìn chính mình lòng bàn tay, lúc này, lòng bàn tay của hắn đã bị đâm ra rồi một cái kiếm động. Lục Nguyên hạo ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi quả nhiên là lại để cho ta càng ngày càng kinh ngạc. Ngươi là ta thấy đến cái thứ nhất không chỉ có thể sử dụng huyền khí còn có thể sử dụng Tinh Thần Chi Lực người, có thể làm cho hai chủng huyền khí tại trong cơ thể ngươi cùng tồn tại, hơn nữa không xung đột, là vật kia nguyên nhân a?”

Nói xong lời cuối cùng, Lục Nguyên hạo trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn cùng cuồng nhiệt.

Không đợi Dương Diệp nói chuyện, Lục Nguyên hạo lại nói: “Ta đã không thể chờ đợi được muốn xem xem cái này trong truyền thuyết thần vật rồi!”

Lục Nguyên hạo thanh âm rơi xuống, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, Dương Diệp trước mặt không gian kịch liệt run lên, đón lấy, Tiêu Biệt Ly xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Cùng lúc đó, cái kia áo bào xanh mỹ phụ cũng xuất hiện ở Tiêu Biệt Ly bên cạnh.

Mà ở Lục Nguyên hạo bên cạnh, cũng nhiều một gã áo đen lão giả.

“Ngươi rốt cục chạy đến!” Áo bào xanh mỹ phụ chứng kiến Tiêu Biệt Ly, lập tức thở dài một hơi. Trước kia bị bắt ở, nàng đã biết rõ sự tình không ổn, bởi vậy vội vàng truyền âm thông tri Tiêu Biệt Ly. Cũng may, Tiêu Biệt Ly đuổi đến trở về.

Nhìn thấy Tiêu Biệt Ly, Lục Nguyên hạo sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

“Lục gia người?”

Tiêu Biệt Ly nhìn xem Lục Nguyên hạo, sắc mặt âm trầm.

“Tiêu viện trưởng liền Mạc gia còn không sợ, chắc có lẽ không sợ ta Lục gia a!” Lục Nguyên hạo nhạt âm thanh nói.

Tiêu Biệt Ly nói: “Ta nghĩ mãi mà không rõ, ngươi Lục gia vì sao phải đối với ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử xuất thủ. Giúp Thiên Vũ tông, cũng hoặc là Mạc gia? Có thể ta cảm giác cũng không phải như vậy.”

Lục Nguyên hạo nói: “Tiêu viện trưởng không cần đoán. Đối với hắn xuất thủ, là vì một ít năm xưa ân oán. Bất quá, đã Tiêu viện trưởng đến rồi, cái này ân oán xem ra chỉ có về sau xử lý. Dương Diệp, Tiêu viện trưởng, chúng ta lần sau tại gặp. Ta tin tưởng, dùng các ngươi Bạch Lộc Thư Viện trước mắt tình cảnh, chúng ta rất nhanh sẽ gặp mặt đấy!”

Lục Nguyên hạo nói xong, cùng bên cạnh hắn áo đen lão giả trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tiêu Biệt Ly hai đấm nắm chặt, sắc mặt vô cùng âm trầm. Một bên mỹ phụ sắc mặt cũng có chút ít âm trầm, lúc này Bạch Lộc Thư Viện tình cảnh, nói là tuyệt cảnh cũng không đủ ah!

Sau nửa ngày, Tiêu Biệt Ly khẽ lắc đầu, nói: “Nhìn xem tiểu tử kia như thế nào!”

Nói xong, hai người quay người nhìn về phía Dương Diệp, mà khi bọn hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp lúc, xa xa Dương Diệp nhưng lại thẳng tắp té xuống, hai người biến sắc, mỹ phụ thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp sau lưng, lại để cho Dương Diệp ngã xuống nàng trong ngực. Đem làm hai người chứng kiến Dương Diệp trên người tổn thương lúc, hai người lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh.

“Cái này, tiểu tử này, còn có cứu a?” Mỹ phụ nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, trong thanh âm tràn đầy không tự tin.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1114: Trò chơi, vừa mới bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bị thương nặng đến trình độ nào?

Lúc này Dương Diệp, toàn bộ người đã không giống như là người rồi.∴, trên người hắn khe hở đã liệt đến rồi một loại phi thường làm cho người ta sợ hãi trình độ, đặc biệt là trước ngực, khoảng chừng gần cánh tay thô, giống như là bị người mở ngực bể bụng giống như, bên trong ngũ tạng lục phủ, mà ngay cả cái kia giết chóc chi tâm đều có thể rõ ràng trông thấy.

Có thể nói, Dương Diệp là nên chết đâu.

Nhưng hết lần này tới lần khác là hắn còn có hô hấp, còn sống.

Dương Diệp sở dĩ thụ như thế trọng tổn thương, cũng là phi thường bình thường đấy. Tại Thiên Vũ tông cùng Thiên Vấn Lan một trận chiến, hắn cũng đã bị thương, cuối cùng tại Thiên Vũ trong tông, dựa vào sát ý cùng lệ khí cùng một cỗ ý chí chiến đấu mới có thể tại Thiên Vũ trong tông đại giết đặc biệt giết, mà khi đó, hắn đã là tổn thương càng thêm tổn thương, nhưng lại đến rồi một cái vô cùng nghiêm trọng tình trạng.

Có thể nói, nếu như không phải Hồng Mông tử khí đang không ngừng cho hắn chữa trị, tại Thiên Vũ tông hắn đáng chết rồi. Bởi vì có Hồng Mông tử khí chữa trị, hắn còn có chiến lực.

Nhưng là, vừa rồi cùng Lục Nguyên hạo một trận chiến, một trận chiến này, tựu là cuối cùng một căn rơm rạ, thân thể của hắn tại cũng không chịu nổi rồi.

Hồng Mông tử khí mặc dù có nghịch thiên chữa trị năng lực, nhưng là cũng nhịn không được hắn như vậy tàn phá cùng tiêu hao thân thể của mình, lại càng không cần phải nói còn bị Lục Nguyên hạo trọng thương.

Nhìn xem mỹ phụ trong ngực Dương Diệp, Tiêu Biệt Ly thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, nói: “Đi, trước hồi thư viện!”

Bạch Lộc Thư Viện.

Một gian trong mật thất, trong phòng chỉ có bốn người, nằm trên mặt đất Dương Diệp, cái kia áo bào xanh mỹ phụ cùng Tiêu Biệt Ly, còn có Hiểu Vũ Tịch.

“Thằng này... Hay là người sao?” Mỹ phụ thấp giọng nói: “Thân thể tiêu hao đến cái loại này trình độ, vậy mà còn có thể cùng một gã nửa đế giao thủ. Hắn... Thật sự là một cái quái dị thai!”

Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói: “Vừa rồi chúng ta nếu là ở đi muộn một chút, hắn thân thể khả năng trực tiếp bạo nổ tung ra.”

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Hắn tại ngươi Bạch Lộc Thư Viện, là phúc, cũng có thể là họa!”

//truyeNcuatui.net/ Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, hắn tự nhiên biết rõ mỹ phụ ý tứ. Phúc, tự nhiên là Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực, Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực lợi hại sao? Không thể nói lợi hại, phải nói là khủng bố. Dùng Bán Thánh thực lực giết nửa đế, nhưng lại tại Thiên Vũ trong tông giết cái long trời lỡ đất, thực lực thế này, lại để cho nhân sinh sợ ah!

Trừ đó ra, Dương Diệp nghị lực cùng tâm tính cũng là cực kì khủng bố, liền viễn siêu hắn một đại giai hung kiếm đều có thể trấn trụ, cái này nghị lực cùng tâm tính, được là kinh khủng cở nào?

Có thể nói, tương lai Dương Diệp nhất định là không tầm thường đấy, tựu giống như cái kia võ trên bảng những thiên tài kia đồng dạng.

Nhưng là, cái này đồng thời cũng là họa. Khỏi cần phải nói, Dương Diệp mới gia nhập Bạch Lộc Thư Viện không có vài ngày, Bạch Lộc Thư Viện cũng đã cùng hai cái kim cương giai thế lực là địch rồi, nếu như tăng thêm cái kia Lục gia, cái kia chính là ba cái rồi.

Một cái gây chuyện không tốt, bạch lộ cây viện tiếp theo hủy diệt.

Hồi lâu, Tiêu Biệt Ly hít sâu một hơi, nói: “Ta Bạch Lộc Thư Viện, đã không có lựa chọn nào khác. Thắng, tắc thì Bạch Lộc Thư Viện nhưng, thua, tắc thì Bạch Lộc Thư Viện vong.”

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, trong mắt có hiện lên một tia nhu sắc, nói khẽ: “Không cần nghĩ quá nhiều, dù sao ngươi Bạch Lộc Thư Viện hôm nay cũng nửa chết nửa sống đấy, không bằng hãy theo tiểu tử này hảo hảo điên cuồng điên cuồng, không chuẩn còn có thể xuất hiện chuyển cơ. Bằng không thì, đoán chừng ngươi cả đời này cũng không dám đi lên gặp ngươi Bạch Lộc Thư Viện tiền bối!”

Tiêu Biệt Ly cười khổ cười, nói: “Không nói những thứ này, cho ta xem xem tiểu tử này như thế nào!”

Nói xong, Tiêu Biệt Ly đi đến Dương Diệp trước mặt, khi thấy Dương Diệp lúc, Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ trong mắt đều có được một tia kinh ngạc. Bởi vì Dương Diệp thân thể vậy mà tại khôi phục lấy, hơn nữa cái kia khôi phục tốc độ còn thật nhanh. Ngoại trừ số ít mấy chỗ vô cùng nghiêm trọng tổn thương bên ngoài, còn lại rất nhiều vết thương nhỏ đã triệt để khôi phục.

“Cái này...”

Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ trong mắt đều có được vẻ kinh ngạc, bọn hắn nhìn về phía rồi Hiểu Vũ Tịch.

Hiểu Vũ Tịch tự nhiên biết rõ đây là vì cái gì, nhưng là nàng biết rõ, Dương Diệp trong cơ thể vật kia, không thể bạo lộ tại người. Bởi vậy, nàng có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Khả năng cùng hắn thể chất có quan hệ!”

“Thể chất?”

Tiêu Biệt Ly nao nao, sau đó tra nhìn thoáng qua Dương Diệp thể chất, sau nửa ngày, hắn nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, tựa hồ đã minh bạch cái gì, lập tức cũng không tại truy hỏi vấn đề này.

“Có cần hay không chúng ta cho hắn làm cho chút gì đó chữa thương đồ vật đến?” Áo bào xanh mỹ phụ hỏi.

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu, nói: “Trước kia hắn mặc kệ thụ bao nhiêu nặng tổn thương, đều sẽ tự động chữa trị. Cho nên, chúng ta chỉ cần cho hắn thời gian là được rồi. Nếu như đến lúc đó có vấn đề gì, ta tại thông tri các ngươi, như thế nào?”

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi chăm sóc tốt hắn, có việc cho chúng ta biết!”

Nói xong, Tiêu Biệt Ly cùng mỹ phụ quay người đã đi ra mật thất.

Tiêu Biệt Ly cùng mỹ phụ đi rồi, Hiểu Vũ Tịch quỳ ngồi ở Dương Diệp trước mặt, nhìn xem Dương Diệp trên người cái kia chút ít miệng vết thương, Hiểu Vũ Tịch trong mắt nước mắt chậm rãi tràn ra ra, thời gian dần trôi qua, tóc của nàng bắt đầu biến sắc, không đến một hồi, nàng đầu đầy màu xanh biến thành bạch ngân sắc...

Bạch Lộc Thư Viện, chính khí điện.

Trong đại điện, chỉ có ba người, Tiêu Biệt Ly cùng mỹ phụ, còn có Tô Sĩ Hà.

Trong tràng yên tĩnh im ắng, hào khí có chút áp lực, trầm trọng.

Hồi lâu, Tiêu Biệt Ly nhìn về phía Tô Sĩ Hà, nói: “Nói nói a!”

Tô Sĩ Hà khẽ gật đầu, sau đó nói: “Thiên Vũ tông đã tuyên bố hướng ta Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, Mạc gia cũng tuyên bố cùng ta Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, trừ đó ra, Thiên Vũ tông một ít nước phụ thuộc thế lực, cùng với Mạc gia một ít nước phụ thuộc đều nhao nhao hướng chúng ta khai chiến. Còn có, ta thu được tình báo, chúng ta chung quanh có người gặp được pháp phái bóng người, nói cách khác, pháp phái lần này nhất định sẽ chọc vào một cước!”

“Đều là địch nhân ah!” Tiêu Biệt Ly hít sâu một hơi, giờ khắc này, hắn phảng phất thương già đi rất nhiều.

“Tình huống xác thực không lạc quan!” Tô Sĩ Hà nói đến đây, dừng một chút, lại nói: “Thật là không lạc quan!”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Truyền lệnh xuống, lại để cho sở hữu tất cả tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện đệ tử, còn có Ngoại Vực lịch lãm rèn luyện đệ tử, đều lập tức đuổi hồi thư viện. Còn có, Bạch Lộ giới hộ tông đại trận mở ra, trong thư viện sở hữu tất cả Tử Tinh Thạch toàn bộ phân phát cho sở hữu tất cả đệ tử, huyền bảo các lập tức cởi mở, lại để cho sở hữu tất cả đệ tử đi vào chọn lựa huyền bảo!”

Nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., Tô Sĩ Hà biến sắc, nói: “Đã nghiêm trọng đến nước này rồi hả?”

“So với ngươi nghĩ còn muốn nghiêm trọng!”

Tiêu Biệt Ly nói: “Còn có, đem Bạch Lộ nội thành cái kia chút ít Bán Thánh đã ngoài cường giả toàn bộ triệu tập lại, lại để cho bọn hắn tạo thành một cái hộ vệ đội, tùy thời chờ lệnh. Thư viện cường giả, cao cấp Bán Thánh toàn bộ trấn thủ tại Bạch Lộ thành lối vào, còn lại đệ tử, đặc biệt là những cái... Kia từng tu luyện qua đánh hội đồng (hợp kích) kỹ cùng với trận pháp đệ tử, lại để cho bọn hắn gấp rút thao luyện đánh hội đồng (hợp kích) kỹ cùng trận pháp, hơn nữa tùy thời chuẩn bị cho tốt chiến đấu!”

Tô Sĩ Hà hít sâu một hơi, thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng. Hắn biết rõ, Bạch Lộc Thư Viện sinh tử tồn vong thời điểm đến rồi.

“Sĩ Hà, ngươi phái một đôi người, tốt nhất đều là thực lực cường đại đấy. Lại để cho bọn hắn tại trong thành tuần tra, phàm là có loạn quân tâm người, hoặc là có cái gì mờ ám đấy, trực tiếp giết không tha.” Tiêu Biệt Ly nói.

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người lui ra ngoài.

Tô Sĩ Hà đi rồi, Tiêu Biệt Ly một lần nữa ngồi xuống trên mặt ghế, thật lâu im lặng.

“Trước ngươi đi tìm được ngươi rồi mấy cái bằng hữu cũ, bọn hắn không đến?” Áo bào xanh mỹ nữ tắc.

“Ta không có đi!” Tiêu Biệt Ly nói.

“Vì cái gì?” Áo bào xanh mỹ phụ khó hiểu nói.

Tiêu Biệt Ly khẽ lắc đầu, nói: “Mấy người bọn hắn lão gia hỏa, không phải là tự nhiên mình tông môn, tựu là có gia tộc của mình, lại để cho bọn hắn liên lụy vào ra, đây là đang hại bọn hắn ah.”

Áo bào xanh mỹ phụ nhìn xem Tiêu Biệt Ly sau nửa ngày, sau đó nói: “Đã nhiều năm như vậy, ngươi hay là cùng năm đó đồng dạng ưa thích vì người khác suy nghĩ.”

Tiêu Biệt Ly quay đầu nhìn về phía áo bào xanh mỹ phụ, nói: “Linh Nhi, ngươi cũng đi thôi!”

“Ta một giới tán tu, không có tông môn, cũng không có thế lực, sẽ không liên lụy người khác!” Áo bào xanh mỹ phụ nhìn xem Tiêu Biệt Ly, cười nói: “Nhiều năm như vậy phiêu lưu, có chút mệt mỏi. Ngươi Bạch Lộc Thư Viện có lẽ còn thiếu trưởng lão hoặc là phó viện trưởng cái gì đấy, ngươi xem ta có thể phù hợp?”

“Ngươi đây cũng là làm gì!” Tiêu Biệt Ly nói khẽ.

“Ngươi biết rõ ta ghét nhất ngươi cái gì sao?” Áo bào xanh mỹ nữ tắc: “Ta ghét nhất đúng là ngươi không quả quyết, còn ngươi nữa tự cho là đúng. Có đôi khi ngươi cảm giác mình sở tác sở vi là là đối phương tốt, nhưng là ngươi có thể có nghĩ qua, cái kia kỳ thật cũng không phải đối phương muốn đấy. Đối phương muốn đấy, là muốn cùng ngươi cùng nhau đối mặt khó khăn, mà không phải ngươi một mình một người đối mặt khó khăn, minh bạch?”

Tiêu Biệt Ly nhìn xem áo bào xanh mỹ phụ hồi lâu, khi thấy mỹ phụ trong mắt nước mắt lúc, Tiêu Biệt Ly trong nội tâm có chút đau xót, sau nửa ngày, hắn cười nói: “Ta cam đoan, về sau tại cũng sẽ không rồi. Sinh, cùng một chỗ sinh, chết, cùng chết!”

Nghe vậy, áo bào xanh mỹ phụ khóe miệng lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Sau một lúc lâu, áo bào xanh mỹ nữ tắc: “Ngươi thật sự không giống ngươi những cái... Kia bằng hữu cũ xin giúp đỡ? Phải biết, Mạc gia cùng Thiên Vũ Tông Như quả đồng thời xuất thủ, dù cho có hộ tông đại trận tại, chúng ta khả năng cũng chi chống không được bao lâu.”

Tiêu Biệt Ly lắc đầu, nói: “Dùng ta cùng giao tình của bọn hắn, bọn hắn nhất định sẽ đến. Nhưng là, ta không thể hại bọn hắn. Nếu như bọn họ đều là lẻ loi một mình, ta khẳng định lập tức thông tri bọn hắn. Nhưng là, bọn họ đều là có nỗi lo về sau đấy. Liên lụy vào ra, sẽ hại chết bọn hắn rất nhiều thân nhân đấy!”

Áo bào xanh mỹ phụ nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, sau đó nhẹ gật đầu, không tại khuyên bảo.

Làm người, không thể ích kỷ!

Đúng lúc này, Tô Sĩ Hà đột nhiên xuất hiện ở trong đại điện, nói: “Đã xảy ra chuyện! Đi!”

Nói xong, Tô Sĩ Hà thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tiêu Biệt Ly cùng mỹ phụ cũng đồng thời biến mất tại trong đại điện.

Bạch Lộ thành trên tường thành, Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại.

Ở đằng kia dưới tường thành, có năm cỗ quan tài, bên trong, nằm năm người, toàn bộ là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Mà ở cái kia trên mặt đất, còn có một chuyến chữ bằng máu:

“Trò chơi, vừa mới bắt đầu!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1115: Người chết trứng chỉ lên trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tường thành bên ngoài, mỗi cách một hồi đều nhiều một cỗ quan tài, trong quan tài, là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, những học sinh này, có chỉ có một tay, có chỉ có một cái đầu, có càng là chỉ có một bãi thịt nát. Sở dĩ biết rõ bọn họ đều là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, là vì trong quan tài, đều có những học sinh này danh tự cùng Bạch Lộc Thư Viện tiêu chí.

Quan tài ngày càng nhiều, không đến 15', trở thành cũng đã có vài chục tòa, nhưng lại đang không ngừng gia tăng lấy.

“Đều là tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện đệ tử!”

Trên tường thành, Tô Sĩ Hà mặt âm trầm, nói: “Có lẽ đều là tại gấp trở về lúc bị người chặn giết rồi. Cái này Thiên Vũ tông cùng Mạc gia đây là muốn tuyệt sát ta Bạch Lộc Thư Viện ah!”

“Còn có bao nhiêu đệ tử ở bên ngoài?” Tiêu Biệt Ly hỏi.

“Ước chừng đều biết Thiên!” Tô Sĩ Hà trầm giọng nói.

Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, nói: “Ta đi đón ứng bọn hắn!”

Thanh âm rơi xuống, Tiêu Biệt Ly thân hình khẽ động, biến mất tại trên tường thành. Nhưng là vẫn chưa tới mấy mươi tức, Tiêu Biệt Ly lại nhớ tới rồi trên tường thành, lúc này, hắn sắc mặt vô cùng âm trầm.

“Làm sao vậy?” Áo bào xanh mỹ phụ liền vội hỏi.

Tiêu Biệt Ly ngẩng đầu nhìn hướng Bạch Lộ thành bên ngoài phía chân trời, nói: “Tốt một cái Mạc gia ah! Vậy mà phái tới rồi ba tên nửa đế, thật là muốn tuyệt sát ta Bạch Lộc Thư Viện ah!” Nói xong lời cuối cùng, Tiêu Biệt Ly trong mắt lệ khí hiện lên.

Ba tên nửa đế!

Nghe vậy, Tô Sĩ Hà cùng áo bào xanh mỹ phụ đều là biến sắc, ba tên nửa đế thủ ở bên ngoài, ý vị như thế nào? Ý nghĩa Bạch Lộc Thư Viện đem vô hạn lâm vào bị động. Bởi vì lúc này Bạch Lộc Thư Viện, chỉ có hai gã nửa đế. Dù cho Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ ra khỏi thành, cũng không cách nào làm cái gì. Nói cách khác, Bạch Lộc Thư Viện ở bên ngoài lịch lãm rèn luyện những học sinh kia, khả năng đều cũng bị diệt sạch!

“Bọn hắn đây là muốn trước cho chúng ta tới cái ra oai phủ đầu!” Tô Sĩ Hà trầm giọng nói.

“Truyền âm cho sở hữu tất cả tại bên ngoài Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, lại để cho bọn hắn trước đừng đuổi hồi thư viện. Hơn nữa nói cho bọn hắn biết, thư viện bất luận cái gì thời điểm đều sẽ không buông tha cho bọn hắn. Còn có, truyền lệnh toàn bộ Bạch Lộ giới, từ nay về sau khoảnh khắc, Bạch Lộc Thư Viện tiến vào một cấp chiến tranh trạng thái.” Tiêu Biệt Ly nói.

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Chúng ta phải phải nghĩ biện pháp đem bên ngoài đệ tử tiếp trở về!” Áo bào xanh mỹ nữ tắc.

“Bọn hắn khả năng không ngớt ba tên nửa đế!” Tiêu Biệt Ly nói.

Áo bào xanh mỹ phụ khóe mắt hơi nhảy, sau nửa ngày, nàng thần sắc mặt ngưng trọng nói: “Mạc gia đây là muốn cầm chúng ta Bạch Lộc Thư Viện khai đao, ngoại trừ Mạc gia, Thiên Vũ tông, còn có pháp phái người khẳng định cũng đã đang âm thầm nhìn xem.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Triệu hoán ngươi Bạch Lộc Thư Viện tại thượng giới cường giả hàng lâm?”

Tiêu Biệt Ly lắc đầu, nói: “Bọn hắn xuống, trả giá cao quá lớn. Hơn nữa, tựu tính toán xuống, cũng không làm nên chuyện gì. Bởi vì Mạc gia cùng Thiên Vũ tông bọn hắn, cũng không thiếu đế giả cường giả. Nói cho cùng, sự hiện hữu của bọn hắn, chỉ có thể bảo chứng chúng ta không bị triệt để bị diệt, nhưng là, những thứ khác, hay là cần tự chúng ta. Đáng tiếc chính là, lúc này chúng ta, quá yếu ah!”

“Lập tức phải làm như thế nào?” Áo bào xanh mỹ phụ hỏi.

“Trước nghĩ biện pháp đem bên ngoài đệ tử tiếp trở về!”

Tiêu Biệt Ly nói đến đây, nhìn về phía mỹ phụ, nói: “Ngươi trước thay ta trấn thủ Bạch Lộ giới, ta đi cùng Mạc Gia cùng với Gia Cát gia nói chuyện.”

“Ngươi ra không được!” Mỹ phụ trầm giọng nói.

Tiêu Biệt Ly khẽ lắc đầu, nói: “Không cần đi ra ngoài, truyền âm cũng đủ để.”

“Bọn hắn sẽ ra tay giúp chúng ta?” Mỹ phụ hỏi.

Tiêu Biệt Ly hít sâu một hơi, nói: “Dù sao cũng phải thử xem ah!” Nói xong, Tiêu Biệt Ly thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tiêu Biệt Ly đi rồi, áo bào xanh mỹ phụ quay đầu nhìn về phía rồi thành bên ngoài, lúc này, thành bên ngoài lại thêm mười mấy cỗ quan tài. Nhìn xem cái kia từng dãy quan tài, áo bào xanh mỹ phụ trong mắt ngoại trừ sâm lãnh sát ý, còn có thật sâu ưu sầu. Nếu như là toàn thịnh Bạch Lộc Thư Viện, cho dù là Mạc gia, cũng không dám đơn giản hướng Bạch Lộc Thư Viện khai chiến đấy. Bởi vì khi đó Bạch Lộc Thư Viện thực lực có cường, một khi khai chiến, cho dù là Mạc gia thắng, nhưng là tuyệt đúng là thắng thảm.

Nhưng là hiện tại bất đồng, lúc này Bạch Lộc Thư Viện là từ trước tới nay yếu nhất thời điểm.

Có thể nói, lúc này Bạch Lộc Thư Viện tình cảnh thật sự rất có thể lo. Một cái không tốt, khả năng Trung Thổ Thần Châu ngay tại cũng không có Bạch Lộc Thư Viện rồi.

Bạch Lộ trong thành, theo Tô Sĩ Hà nguyên một đám mệnh lệnh ban bố xuống dưới, Bạch Lộ thành lập tức lòng người bàng hoàng, bất quá rất nhanh đã bị ổn định lại. Đối với Bạch Lộ thành, Bạch Lộc Thư Viện có thể là có thêm tuyệt đối địch khống chế lực. Còn nữa, Bạch Lộ thành cư dân tuy nhiên lòng người bàng hoàng, nhưng là thư viện đệ tử không có.

Có thể trở thành Bạch Lộc Thư Viện đệ tử đấy, há lại sẽ là dong nhân?

Tại Bạch Lộc Thư Viện đệ tử tổ chức xuống, Bạch Lộc Thư Viện nhân tâm bắt đầu ổn định lại, đón lấy, vô số đệ tử lên Bạch Lộ thành tường thành. Nhìn xem cái kia dưới thành quan tài, rất nhiều Bạch Lộc Thư Viện đệ tử lập tức tức nổ phổi, nếu như không phải Tô Sĩ Hà nghiêm cấm bất luận kẻ nào một mình ra khỏi thành, rất nhiều đệ tử đã lao ra rồi.

“Mạc gia khinh người quá đáng!”

“Ta Bạch Lộc Thư Viện tự Tiêu tổ sư khai mở viện đến nay, còn chưa bao giờ bị người như thế khi nhục qua, thù này không tuyết, ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ngày sau có gì mặt mũi đi gặp thư viện lịch đại tiền bối? Có gì mặt mũi đi gặp Tiêu tổ sư?”

Truyệ n Của Tui . net “Quả nhiên, cái này người một yếu đi, người ta tựu để khi phụ ngươi rồi ah!”

“Bọn hắn sở dĩ hướng ta Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, tựa hồ là bởi vì Dương Diệp...”

“Ngu xuẩn!”

Trên tường thành, Phương Vân đột nhiên nhìn về phía trước kia đã nói rồi đấy tên kia đệ tử, quát: “Bởi vì Dương Diệp? Đúng, Thiên Vũ tông cùng Mạc gia lần này hướng chúng ta khai chiến, là vì Dương Diệp. Nhưng là, Dương Diệp phải hay là không ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử? Là còn phải hay là không?”

Tên kia đệ tử nhẹ gật đầu, nói: “Vâng!”

“Cái này không phải là rồi hả?”

Phương Vân nói: “Dương Diệp là ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, chẳng lẽ ta Bạch Lộc Thư Viện muốn thả vứt bỏ hắn, hướng đi Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cầu xin tha thứ sao? Ta hỏi các ngươi, nếu như viện trưởng thật sự làm như vậy, các ngươi đáp ứng không? Các ngươi đáp ứng không?”

“Không đáp ứng!”

Trong tràng, rất nhiều Bạch Lộc Thư Viện đệ tử cùng kêu lên nói.

Mà trước kia đã nói rồi đấy tên kia đệ tử tắc thì sắc mặt trở nên hồng, lúc này, Phương Vân lại nói: “Nếu như thư viện thật sự buông tha cho Dương Diệp, dùng này để đổi lấy chúng ta Bạch Lộc Thư Viện tham sống sợ chết. Ta lại hỏi ngươi đám bọn họ, ngày sau đi ra ngoài tại bên ngoài, eo của các ngươi còn thẳng sao? Cái khác kim cương giai thực lực đệ tử khi dễ các ngươi, các ngươi còn dám hoàn thủ sao? Không dám, bởi vì một khi hoàn thủ, gây tai hoạ rồi, thư viện sẽ hi sinh các ngươi, dùng này để đổi lấy cùng bình!”

Nói đến đây, Phương Vân sắc mặt dữ tợn mà bắt đầu..., nói: “Chết đáng sợ sao? Không đáng sợ! Sợ chính là người sống lấy, lại còn không bằng chết rồi. Khi chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử eo không thẳng thời điểm, tôn nghiêm đã không có thời điểm, khi đó chúng ta, còn sống tựu là tham sống sợ chết, như vậy còn sống, lão tử tình nguyện chết rồi!”

“Tốt!”

Lúc này, Phương Vân bên cạnh Hư Vô Thần đột nhiên vỗ tay lên, ánh mắt của hắn từng cái đảo qua trong sân Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, nói: “Các ngươi biết rõ trước kia bên ngoài như thế nào đánh giá chúng ta Bạch Lộc Thư Viện sao? Mềm yếu! Đúng vậy, là mềm yếu, pháp phái xem thường chúng ta, muốn cùng chúng ta ở riêng, cũng là bởi vì chúng ta mềm yếu, chúng ta không đủ kiên cường.”

Nói đến đây, Hư Vô Thần thanh âm đột nhiên tăng lớn, cơ hồ chỉ dùng rống, “Nhưng là hiện tại, ai dám nói chúng ta Bạch Lộc Thư Viện mềm yếu? Dương Diệp một người giết đến tận Thiên Vũ tông, không chỉ giết Thiên Vũ tông một gã nửa đế phó tông chủ, càng là tại Thiên Vũ tông giết một cái qua lại. Mà hắn, là chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Hiện ở bên ngoài, ai dám nói chúng ta Bạch Lộc Thư Viện mềm yếu? Hiện ở bên ngoài chỉ cần nói lên Bạch Lộc Thư Viện, tựu sẽ nghĩ tới Dương Diệp, mà chỉ cần nói đến Dương Diệp, cũng sẽ nghĩ tới Bạch Lộc Thư Viện!”

Nói xong, Hư Vô Thần hít sâu một hơi, lại nói: “Nếu như đúng lúc này chúng ta từ bỏ hắn, hi sinh hắn để đổi lấy cùng bình, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện sắp thành là toàn bộ Trung Châu trò cười.”

Lúc này, Phương Vân nói tiếp: “Hiện tại, là chúng ta Bạch Lộc Thư Viện sinh tử tồn vong thời điểm. Chúng ta muốn làm đấy, là đoàn kết nhất trí, cộng đồng tiến thối, mà không phải đi quái cái này quái cái kia. Bằng không thì, còn không có chính thức khai chiến, chúng ta tựu thua.”

“Thực xin lỗi!”

Lúc này, trước kia tên kia nói chuyện đệ tử đứng dậy, áy náy nói.

Phương Vân khẽ lắc đầu, nói: “Hiện tại, toàn bộ Trung Thổ Thần Châu thế lực đều tại xem chúng ta, nếu như chúng ta Bạch Lộc Thư Viện gắng gượng qua đi, ngày sau Trung Thổ Thần Châu ai còn dám xem thường chúng ta? Ai còn dám nói chúng ta xuống dốc rồi hả? Nhưng là, nếu như chúng ta không chịu đựng, ha ha, nếu như không có thể có chịu đựng, tự nhiên là mọi người cùng nhau chết chứ sao. Các ngươi, sợ chết sao?”

“Sợ cái gì? Người chết trứng chỉ lên trời!”

“Phương Vân học trưởng nói rất đúng, chúng ta thà rằng đứng đấy chết, cũng bất khuất nhục còn sống!”

“Quyết không khuất nhục còn sống!”

“...”

Xa xa, áo bào xanh mỹ phụ cùng Tô Sĩ Hà hai người trong mắt có một tia vui mừng, mà hai người nhìn về phía Hư Vô Thần cùng Phương Vân lúc, trong mắt đều có lấy một tia tán thưởng.

“Hai người này không sai!” Áo bào xanh mỹ nữ tắc.

“Cái này Hư Vô Thần lại để cho ta cùng viện trưởng có chút kinh ngạc!” Tô Sĩ Hà nói: “Chúng ta phát hiện một điểm, kỳ thật hắn, thậm chí kể cả rất nhiều Trung Thổ Thần Châu ngoại trừ thiên tài cũng không phải thiên phú không được, mà là bọn hắn tầm mắt quá chật, không có một cái nào tốt giàn giáo: Bình đài cùng một tốt thế lực bồi dưỡng. Thiên phú cùng cố gắng tuy nhiên trọng yếu, nhưng là tu luyện tài nguyên cùng bồi dưỡng cũng trọng yếu.”

Nói đến đây, Tô Sĩ Hà dừng một chút, nói: “Trước kia, chúng ta đã chuẩn bị phái người đi những châu khác nhận người, đáng tiếc, phát sinh vấn đề này, kế hoạch này chỉ có thể tạm thời mắc cạn rồi.”

Áo bào xanh mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Gắng gượng qua cái này quan, Bạch Lộc Thư Viện đem nghênh đón tân sinh.”

Phanh...

Đúng lúc này, Bạch Lộ thành bên ngoài, đột nhiên lại nhiều hơn mười mấy cỗ quan tài.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1116: Bất tử thể chất?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Bạch Lộ thành bên ngoài, đã đem gần hơn năm mươi cỗ quan tài. ()

Nhìn thấy một màn này, Bạch Lộc Thư Viện sắc mặt của mọi người đều âm trầm lên.

Toàn bộ Bạch Lộ giới, mưa gió nổi lên.

Trong mật thất.

Dương Diệp nằm trên mặt đất, tại hắn trên người, tản ra nhàn nhạt tử khí, những... Này tử khí đang nhanh chóng chữa trị lấy hắn toàn thân.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là đầu đầy tóc bạc Hiểu Vũ Tịch. Hiểu Vũ Tịch ngồi chồm hỗm tại Dương Diệp bên cạnh, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt vô thần mà lại mang theo một tia ngốc trệ.

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Theo thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp trên người vết rách cũng càng ngày càng ít, đến cuối cùng, chỉ còn lại có trước ngực cái kia vết rách, tuy nhiên tại tử khí chữa trị xuống, cái kia vết rách cũng càng ngày càng nhỏ, nhưng là bởi vì lúc trước thật sự là bị tổn thương quá nặng, bởi vậy, dù cho đến bây giờ, cái kia vết rách còn khoảng chừng vài cen-ti-mét đến rộng!

Cẩn thận quan sát xuống, y nguyên có thể nhìn thấy Dương Diệp trong cơ thể cái kia khỏa giết chóc chi tâm.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trong tràng. Cùng lúc đó, gần 2000 miếng Tử Tinh Thạch tán lạc tại Dương Diệp bên cạnh. Đây là nàng trước kia hấp thu Thiên Vũ tông vô số Thánh giả cảnh cường giả linh khí có được.

Tiểu Bạch hai móng bưng lấy một đống Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp trước mặt, trên mặt tràn đầy nịnh nọt dáng tươi cười, nhưng là rất nhanh, nàng nụ cười trên mặt cứng đờ, bởi vì Dương Diệp vẫn còn hôn mê.

Tiểu Bạch vứt bỏ trong tay Tử Tinh Thạch, đi vào Dương Diệp khuôn mặt, dùng nàng lông xù đầu không ngừng cọ lấy Dương Diệp đôi má, trong miệng ‘Ô ô’ thấp lẩm bẩm, giống như là như nói cái gì.

Một lát sau, nhìn thấy Dương Diệp còn chưa tỉnh lại, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía rồi một bên Hiểu Vũ Tịch, trong mắt nháy nha nháy, tựa hồ đang hỏi vì cái gì.

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nàng đưa tay ra mời tay, Tiểu Bạch do dự xuống, sau đó nhảy tới trước mặt nàng, sau đó tiểu trảo chỉ vào một bên Dương Diệp, trong mắt tràn đầy hỏi thăm cùng lo lắng.

Hiểu Vũ Tịch nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Hắn ngủ rồi, rất nhanh sẽ tỉnh.”

Nghe vậy, Tiểu Bạch hai mắt lập tức nhíu lại, lộ ra rồi cái đáng yêu dáng tươi cười, sau đó tiểu trảo một chiêu, một đống Tử Tinh Thạch xuất hiện tại Hiểu Vũ Tịch trước mặt, hiển nhiên là muốn tặng cho Hiểu Vũ Tịch.

Nhìn xem đống kia Tử Tinh Thạch, Hiểu Vũ Tịch cái kia mặt không biểu tình trên mặt lộ ra rồi một vòng nhu sắc, nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó đem trong tràng gần 2000 miếng Tử Tinh Thạch thu vào.

[truyen Cua tui dot net] http://truyencu
atui . net/ Gặp Hiểu Vũ Tịch đem Tử Tinh Thạch thu lại, Tiểu Bạch lộ ra rồi một cái khuôn mặt tươi cười, thân hình khẽ động, sau đó bò tới rồi Dương Diệp trên bờ vai, sau đó đầu dán Dương Diệp đầu, chỉ chốc lát tựu truyền ra tiếng hít thở.

Theo thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp trên người ngoại trừ trước ngực tổn thương, còn lại cơ vốn đã chữa trị. Cùng lúc đó, trên người hắn tử khí cũng ngày càng nhiều, hơn nữa đến cuối cùng, những cái... Kia tử khí toàn bộ đều tập trung vào Dương Diệp trước ngực. Tại vô số tử khí không ngừng chữa trị xuống, Dương Diệp trước ngực miệng vết thương chữa trị tốc độ nhanh hơn.

Một ngày sau.

Dương Diệp trước ngực miệng vết thương đã triệt để khôi phục, nhưng là Dương Diệp nhưng lại còn chưa triệt để tỉnh lại!

Trong mật thất, nhìn thấy Dương Diệp thương thế khỏi hẳn nhưng lại còn chưa tỉnh lại, Hiểu Vũ Tịch cùng áo bào xanh mỹ phụ lông mày lập tức nhíu lại.

“Chuyện gì xảy ra?” Hiểu Vũ Tịch nhìn về phía áo bào xanh mỹ phụ.

Áo bào xanh mỹ phụ đi đến Dương Diệp bên cạnh, nàng ngồi xổm xuống thò tay đặt ở Dương Diệp trước ngực, sau nửa ngày, áo bào xanh mỹ phụ trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, nói: “Hắn, da của hắn vậy mà tại lột xác, ngươi xem, hắn làn da lý tổ chức đang tại lột xác...”

“Lột xác?” Hiểu Vũ Tịch khó hiểu.

Áo bào xanh mỹ phụ trên mặt nở một nụ cười, nói: “Đúng, hắn thân thể tại lột xác, đơn giản mà nói, tựu là tại trở nên mạnh mẽ. Chậc chậc, thằng này quả nhiên là một cái quái dị thai. Nói thực ra, nếu như không phải ta biết rõ bất tử thể chất một cái đặc thù, ta cũng hoài nghi hắn là trong truyền thuyết bất tử thể chất. Truyền thuyết, bất tử thể chất, có được siêu cường mình chữa trị năng lực, hơn nữa bị thương càng nặng, chỉ cần không phải hủy diệt tính cái loại này, hắn sẽ càng cường.”

Nói đến đây, áo bào xanh mỹ phụ nhéo nhéo Dương Diệp làn da, nói: “Người này, cùng trong truyền thuyết loại này bất tử thể chất phi thường giống. Đáng tiếc chính là, hắn cũng không phải không chết thể chất.”

“Vì cái gì?” Hiểu Vũ Tịch khó hiểu hỏi.

“Bất tử thể chất, có một cái phi thường rõ ràng đặc thù, cái này đặc thù cũng là chứng minh một người phải hay là không bất tử thể chất là tối trọng yếu nhất một cái đặc thù. Cái này đặc thù tựu là có được bất tử thể chất người, phải là tinh khiết nguyên chi nữ hoặc là Thuần Dương chi thân, nói đơn giản một chút tựu là, nếu như là nữ, nàng kia phải là thân xử nữ, nếu như là nam đấy, hắn phải là đồng nam chi thân. Về phần người này, phải hay là không đồng nam chi thân, ngươi có lẽ rất rõ ràng.” Nói xong lời cuối cùng, mỹ phụ nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, trong mắt mang theo một tia không hiểu vui vẻ.

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch đôi má hơi đỏ lên.

Áo bào xanh mỹ phụ lại nói: “Tuy nhiên hắn không phải Bất Tử Chi Thân, nhưng là cũng quả thực quá nghịch thiên một ít. Đặc biệt là cái này chữa trị tốc độ... Ngươi biết không? Lúc trước nhìn thấy thương thế của hắn lúc, ta cũng đã chuẩn bị đem hắn chôn. Người bình thường nếu như bị thụ nặng như vậy tổn thương, sinh cơ nhất định sẽ tiêu tán, nhưng là thằng này không có. Ngoại trừ sinh cơ không tiêu tan, hắn chữa trị năng lực cũng quả thực nghịch thiên, người bình thường, nếu như không có cả tháng, căn bản không có khả năng khôi phục, nhưng là ngươi nhìn xem hắn, hiện tại cũng đã không sai biệt lắm!”

Nói đến đây, áo bào xanh mỹ phụ dừng một chút, lại nói: “Loại này biến thái, thật là đáng sợ đấy. Bởi vì ngươi cùng hắn giao thủ lúc, hắn một mực tại mình chữa trị, trừ phi là tính áp đảo đánh chết hắn, bằng không thì, hắn hao tổn đều có thể mài chết ngươi! Tựu như trước kia, hắn sở dĩ có thể tại giết một gã nửa đế về sau, còn có thể tại Thiên Vũ tông đại giết đặc biệt giết, hơn nữa cuối cùng còn có thể cùng một vị nửa đế giao thủ, cũng là bởi vì hắn cái này chữa trị năng lực.”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, trước kia nàng bởi vì nóng vội không có phát hiện, lúc này cẩn thận quan sát xuống, Dương Diệp toàn bộ làn da xác thực là tại phát sinh nào đó lột xác.

“Hắn thân thể không là bị trọng thương rồi sao? Vì sao còn có thể tăng lên?” Hiểu Vũ Tịch đưa ra nghi vấn của mình.

Áo bào xanh mỹ phụ trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta không phải quá rõ ràng, bất quá, hắn khả năng này tựu cùng Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh đồng dạng. Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh, chỉ cần có thể chịu đựng được ngọn lửa kia đốt cháy, chúng tiếp theo lại lần nữa thu hoạch tân sinh, đạt tới mới một cái độ cao. Nhục thể của hắn, khả năng cũng là như thế này, tại đã nhận lấy bản thân có khả năng thừa nhận cực hạn về sau, nếu như bất tử, khả năng cũng sẽ lại lần nữa thu hoạch tân sinh.”

Nói đến đây, áo bào xanh mỹ phụ thở sâu thở ra một hơi, nói: “Bất kể như thế nào, không có việc gì là tốt rồi. Nếu như ta không có đoán chừng sai, hắn rất nhanh sẽ tỉnh.”

Hiểu Vũ Tịch nhẹ gật đầu, ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt tràn đầy nhu sắc.

Áo bào xanh mỹ phụ nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nhìn xem Hiểu Vũ Tịch cái kia đầu đầy tóc bạc, trong mắt có một tia phức tạp cùng nhu sắc, nói: “Nha đầu, hắn không phụ lòng ngươi trả giá yêu, mà ngươi cũng không phụ lòng hắn yêu. Nói thật, ta rất hâm mộ hai người các ngươi tiểu gia hỏa đấy. Tốt rồi, không nói những thứ này. Ngươi chăm sóc tốt hắn, ta đi xử lý chuyện bên ngoài rồi!”

Nói xong, áo bào xanh mỹ phụ quay người đã đi ra mật thất.

Ba canh giờ sau.

Dương Diệp chậm rãi mở mắt, Dương Diệp vừa trợn mắt, liền gặp được rồi một đôi Thu Thủy y hệt con ngươi. Đón lấy, hắn thấy được Hiểu Vũ Tịch đầu đầy tơ bạc.

“Vũ Tịch, ngươi...” Dương Diệp thò tay hướng Hiểu Vũ Tịch tóc sờ soạng, bất quá cũng là bị Hiểu Vũ Tịch tay bắt được.

“Ngươi đã tỉnh là tốt rồi!” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

Dương Diệp nhìn xem Hiểu Vũ Tịch tóc bạc sau nửa ngày, sau đó nói: “Đợi tí nữa ta cho ngươi khôi phục!”

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu, nói: “Cứ như vậy đi!”

Dương Diệp nhẹ véo nhẹ niết Hiểu Vũ Tịch tay, nói: “Nghe lời ngươi!”

Cùng Hiểu Vũ Tịch vuốt ve an ủi một hồi, Dương Diệp hai mắt khép hờ, xem xét trong cơ thể mình. Lúc này, trong cơ thể hắn nguyên bản văng tung tóe kinh mạch cùng ngũ tạng tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, đã toàn bộ khỏi hẳn. Trừ đó ra, hắn bên ngoài cơ thể tổn thương cũng toàn bộ chữa trị. Không chỉ được chữa trị, hắn còn cảm giác mình thân thể trở nên mạnh mẽ rồi!

Dương Diệp đứng dậy, hai đấm chậm rãi nắm chặt.

Két sát!

Một tiếng vang nhỏ, không gian chung quanh phảng phất không chịu nổi hắn cái này nắm chặt lực lượng giống như, trực tiếp rạn nứt ra!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, hắn nhìn nhìn chính mình nắm đấm, chính mình lực lượng vậy mà biến thành khủng bố như vậy rồi hả? Hắn quay người hướng phía Hiểu Vũ Tịch đi đến, nhưng mà theo hắn bước chân bước ra, ‘Két sát’ một tiếng, mật thất mặt đất lập tức rạn nứt, không chỉ mặt đất rạn nứt, tính cả không gian đều trực tiếp rạn nứt ra, qua trong giây lát, toàn bộ mật thất toàn bộ bất mãn từng đạo cánh tay thô khe hở.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch nhìn thấy một màn này, trong mắt có một tia thần sắc.

Dương Diệp mình cũng sững sờ tại nguyên chỗ.

Chính mình lực lượng lúc nào biến thành khủng bố như vậy rồi hả?

Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, vội vàng hai mắt khép hờ, xem xét thân thể của mình, hồi lâu, hắn một lần nữa mở to mắt, trong mắt có cuồng hỉ, “Thần biến, ta thân thể đạt tới thần biến cảnh rồi!”

Trước kia nhục thể của hắn chỉ là thần lực cảnh, đơn giản mà nói, chỉ là lực lượng tăng lớn rồi. Mà bây giờ, thần biến cảnh, điều này đại biểu lực lượng của hắn bản chất đã tăng lên, so với trước cao hơn rồi một cái cấp bậc, bởi vậy, cái này một cảnh giới là ‘Thần biến’. Ý tứ là, lực lượng biến chất.

Lại để cho Dương Diệp nghĩ mãi mà không rõ chính là, hắn tại sao lại trong lúc đó thì đến được thần biến cảnh!

Bất quá khi Hiểu Vũ Tịch đem áo bào xanh mỹ phụ lời nói nói cho hắn biết lúc, hắn cũng có chút đã minh bạch. Cái này khả năng chủ yếu là Hồng Mông tử khí nguyên nhân, Hồng Mông tử khí có thể cải biến người tư chất cùng gân cốt cùng thể chất, đây là hắn rất sớm trước cũng đã đã biết. Cũng chính là Hồng Mông tử khí lúc trước cho thân thể của hắn cải tạo, nhục thể của hắn mới có thể như vậy nghịch thiên.

Lúc này đây, hắn thân thể bị thương đến rồi một cái cực hạn, nhưng là người khác nhưng lại không chết, sau đó tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, hoặc là nói cải tạo xuống, hắn đạt đến cực hạn thân thể không chỉ chữa trị, còn trực tiếp biến chất, lại để cho hắn thân thể đạt đến mới một cái độ cao!

Thần biến!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhìn nhìn chính mình hai đấm, sau đó nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, nói: “Ta muốn bế quan, thích ứng thoáng một phát nhục thể của ta.”

Lực lượng quá mạnh mẽ, nếu như hắn không có thể khống chế, cái kia đừng nói đối địch, tựu là đi đường đều thành vấn đề.

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thối lui ra khỏi mật thất.

Nhìn nhìn chính mình nắm đấm, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn hiện tại ngoại trừ muốn khống chế nhục thể của mình lực lượng, còn muốn đem lúc trước Diệp Diệu Trúc tặng đưa cho hắn cái kia ‘Hư không con thoi kiếm thuật’ học hội. Cái này kiếm kỹ, cũng không phải chỉ có thể dùng để chạy trốn, nó, diệu dụng vô cùng!

...

Tại Dương Diệp thanh tỉnh về sau, Bạch Lộ thành bên ngoài, áo bào xanh mỹ phụ cùng Tô Sĩ Hà lông mày nhưng lại nhăn càng sâu rồi.

Bởi vì, lúc này Bạch Lộ thành bên ngoài, quan tài đã đạt tới gần 200 cụ!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1117: Rút lui trận, mở cửa thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên tường thành. ↖,

Khi thấy từng tòa quan tài xuất hiện tại Bạch Lộ thành bên ngoài, Tô Sĩ Hà sắc mặt âm trầm như nước, hắn nhìn về phía áo bào xanh mỹ phụ, nói: “Tiêu linh tiền bối, viện trưởng có thể có tin tức?”

Tên gọi Tiêu Linh áo bào xanh mỹ phụ đang muốn nói chuyện, lúc này, nàng bên cạnh không gian khẽ run lên, đón lấy, Tiêu Biệt Ly xuất hiện ở áo bào xanh mỹ phụ bên cạnh.

“Như thế nào?” Tô Sĩ Hà liền vội hỏi.

Tiêu Biệt Ly khẽ lắc đầu, nói: “Gia Cát gia cùng Danh Gia thái độ đều đồng dạng, không tham gia cùng chúng ta cùng Mạc gia cùng với Thiên Vũ tông ở giữa ân oán. Trừ phi...”

“Trừ phi cái gì?” Tiêu Linh hỏi.

“Trừ phi chúng ta nguyện ý làm bọn hắn nước phụ thuộc!” Tiêu Biệt Ly nhạt âm thanh nói.

“Khinh người quá đáng!”

Nghe vậy, Tô Sĩ Hà lập tức cả giận nói: “Lời này hắn Gia Cát gia cùng Danh Gia cũng nói đi ra! Muốn ta Bạch Lộc Thư Viện làm bọn hắn nước phụ thuộc, bọn hắn sẽ không sợ đau đầu lưỡi?” Bạch Lộc Thư Viện dầu gì cũng là kim cương giai thế lực, Gia Cát gia cùng Danh Gia khai ra loại này điều kiện, đối với Bạch Lộc Thư Viện mà nói, không thể nghi ngờ là một loại vũ nhục, Tô Sĩ Hà tự nhiên tức giận.

Tiêu Biệt Ly nói: “Việc này, trách không được người khác. Chúng ta Bạch Lộc Thư Viện cùng bọn họ không thân chẳng quen, tìm kiếm bọn hắn trợ giúp, bọn hắn tự nhiên muốn khai ra điều kiện, tuy nhiên điều kiện này hà khắc, không hề có thành ý, nhưng là, ai kêu là chúng ta có việc cầu người gia đâu này?” Nói đến đây, Tiêu Biệt Ly hít sâu một hơi, nói: “Thông qua việc này, ta phát hiện một điểm, cái kia chính là, lúc này Trung Thổ Thần Châu một ít kim cương giai thế lực, đặc biệt là những thế lực kia cường đại kim cương giai thế lực, đã không tại đem ta Bạch Lộc Thư Viện cùng bọn họ đặt ở ngang nhau trên vị trí rồi!”

Tô Sĩ Hà trầm mặc, Tiêu Linh cũng trầm mặc.

Lúc này Bạch Lộc Thư Viện thực lực xác thực không thể tính toán tiêu chuẩn kim cương giai thế lực rồi, điểm ấy, không mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì có thừa nhận hay không, đều là sự thật.

Tiêu Biệt Ly ánh mắt nhìn hướng dưới thành cái kia từng dãy quan tài, hồi lâu, hắn nói: “Có hay không thông tri bên ngoài đệ tử, lại để cho bọn hắn đừng tại gấp trở về?”

Bạch Lộ Giới Ngoại, khẳng định có Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, thậm chí là pháp phái cường giả trấn thủ. Bạch Lộc Thư Viện đệ tử gấp trở về, không có người đi ra ngoài tiếp ứng, bất quá là hồi trở lại đi tìm cái chết.

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã truyền âm đi ra ngoài rồi. Nhưng là, y nguyên vẫn có người bị giết. Nếu như ta không có đoán sai, Mạc gia bọn hắn nhất định là có phái người đi bên ngoài bốn phía bắt giết học sinh của chúng ta. Những học sinh kia ở bên ngoài, dù cho có thể lẫn mất nhất thời, cũng trốn không được cả đời. Chúng ta phải phải nghĩ biện pháp đưa bọn chúng tiếp trở về!”

“Viện trưởng, chúng ta giết đi ra ngoài đi!”

Đúng lúc này, Phương Vân cùng Hư Vô Thần mang theo bổ một phát đệ tử đi tới Tiêu Biệt Ly bọn người trước mặt. Phương Vân chỉ vào phía dưới cái kia chút ít quan tài, trầm giọng nói: “Mạc gia cùng Thiên Vũ tông bọn hắn làm như vậy, không cách nào là muốn cho chúng ta sợ hãi, muốn trước cho chúng ta một hạ mã uy, muốn để cho chúng ta nhân tâm tan rả. Nếu như chúng ta tiếp tục tại trong thành không với tư cách, mặc kệ do bọn hắn đồ sát chúng ta ở bên ngoài đệ tử, cái kia ở giữa bọn hắn lòng kẻ dưới (tự nguyện chịu thiệt)!”

Lúc này, Hư Vô Thần cũng nói: “Viện trưởng, chúng ta mỗi kéo một ngày, thành bên ngoài những huynh đệ kia sẽ nhiều chết rất nhiều. Hơn nữa, tiếp tục không với tư cách, tinh thần của chúng ta cũng sẽ càng ngày càng thấp rơi. Nói tóm lại, chúng ta không thể tại bị động như vậy đi xuống. Bằng không thì, dù cho tạm thời an toàn, nhưng là theo lâu dài mở ra, tổn thất lớn nhất hay là chúng ta!”

“Người, tự nhiên muốn đi ra ngoài cứu!”

Một bên, Tiêu Linh trầm giọng nói: “Nhưng là, nếu như cứ như vậy đi ra ngoài, bất quá là đi chịu chết mà thôi. Biệt ly, ngươi xuất đi tìm hiểu tìm hiểu, bên ngoài đến cùng có mấy vị nửa đế. Tô trưởng lão, ngươi lập tức liên hệ bên ngoài đệ tử, lại để cho bọn hắn đưa bọn chúng che dấu vị trí nói cho chúng ta biết, sau đó ngươi từng cái ghi chép lại.”

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Tiêu Linh, sau đó nhẹ gật đầu, thân hình hắn khẽ động, tiêu tán ngay tại chỗ.

Tô Sĩ Hà cũng lập tức quay người lui ra, đi liên lạc tại bên ngoài Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.

Sau khi hai người đi, Tiêu Linh quay người nhìn về phía Bạch Lộ thành, nói: “Đạt tới cao cấp Thánh giả người, đều đi ra!”

Theo Tiêu Linh thanh âm rơi xuống, xa xa trong thành lập tức lướt đi từng đạo bóng người, rất nhanh, gần 60 tên cao cấp Thánh giả xuất hiện ở Tiêu Linh trước mặt.

Tiêu Linh nhìn lướt qua cái này 60 tên cao cấp Thánh giả, nói: “Chuẩn bị sẵn sàng, tùy thời cùng ta ra khỏi thành.”

Mọi người lập tức nhẹ gật đầu. Lúc này Tiêu Linh có thể không đơn thuần là thư viện phó viện trưởng, tất cả mọi người nhìn ra, nàng cùng Tiêu Biệt Ly quan hệ không giống bình thường, có lẽ sau này sẽ là viện trưởng phu nhân. Đương nhiên, mọi người đối với Tiêu Linh sở dĩ phi thường tôn kính, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là tại Bạch Lộc Thư Viện cái này thời khắc nguy nan, nàng lựa chọn giữ lại.

Đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi!

Tiêu Linh cử động, có thể nói đã lấy được toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện cùng với Bạch Lộ thành người hảo cảm.

“Chúng ta làm cái gì?” Lúc này, Phương Vân vội vàng nói.

Tiêu Linh nhìn thoáng qua Phương Vân bọn người, nói: “Các ngươi trấn thủ trong thành, duy trì trong thành trật tự, sau đó chờ đợi ta cùng viện trưởng mệnh lệnh. Đặc biệt là những tu luyện kia trận pháp cùng đánh hội đồng (hợp kích) kỹ đệ tử, hiện tại, lập tức trở về đi luyện tập. Bởi vì tại ngày sau đại chiến ở bên trong, các ngươi đánh hội đồng (hợp kích) kỹ cùng trận pháp liên kích chính là chúng ta một đạo át chủ bài.”

Phương Vân còn muốn nói điều gì, Hư Vô Thần nhưng lại ngăn trở hắn, sau đó nói: “Chúng ta vậy thì đi làm.” Nói xong, hắn lôi kéo Phương Vân mang theo chúng đệ tử quay người rời đi.

Tất cả mọi người rời đi về sau, Tiêu Linh ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, trong mắt là lo lắng.

Tuy nhiên nàng cùng Tiêu Biệt Ly biểu hiện vô cùng trấn định, nhưng là, kỳ thật hai người bọn họ so với ai khác đều minh bạch hiện tại Bạch Lộc Thư Viện tình cảnh. Mà quan trọng nhất là, nàng cùng Tiêu Biệt Ly lúc này đều không có biện pháp gì rồi. Lúc này Bạch Lộc Thư Viện, đừng nói muốn đối mặt Thiên Vũ tông cùng Mạc gia, tựu là chỉ cần một cái Mạc gia, bọn hắn cũng đã chịu không được rồi.

Mà lúc này, Bạch Lộc Thư Viện mặt đối địch cũng không phải một cái Mạc gia, còn có Thiên Vũ tông, cùng với cái kia âm thầm nhìn xem pháp phái, thậm chí còn có cái kia cùng Dương Diệp không biết có cái gì ân oán Lục gia.

Tuyệt cảnh!

Lúc này Bạch Lộc Thư Viện, kỳ thật thật sự đã là tuyệt cảnh!

Hồi lâu, trên tường thành Tiêu Linh bên cạnh không gian kịch liệt run lên, đón lấy, Tiêu Biệt Ly xuất hiện ở Tiêu Linh bên cạnh. Lúc này, Tiêu Biệt Ly sắc mặt có chút tái nhợt.

“Như thế nào đây?” Tiêu Linh hỏi.

“Ba vị!”

Tiêu Biệt Ly nhìn về phía phía chân trời, nói: “Ở bên ngoài, chỉ có ba vị nửa đế, đều là Mạc gia cường giả. Lúc này đây, Mạc gia là muốn bắt ta Bạch Lộc Thư Viện khai đao, chấn nhiếp Trung Thổ Thần Châu ah!”

“Chỉ có ba vị sao?”

Tiêu Linh trầm ngâm một lát, nói: “Ta và ngươi liên thủ, có thể ngăn ba người bọn họ bao lâu?”

Tiêu Biệt Ly trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nửa canh giờ! Chúng ta liên thủ, có thể ngăn chặn bọn hắn nửa canh giờ.”

“Nửa canh giờ!”

đọc truyện cù
ng //tru y encuatui.net/ Tiêu Linh trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Đợi Tô trưởng lão được đi ra bên ngoài những tiểu tử kia chỗ ẩn thân về sau, lập tức khởi hành, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Việc này xác thực không thể tại kéo, tại mang xuống, bên ngoài những tiểu tử kia chỉ sợ cũng bị bọn hắn tàn sát hết.”

“Ngươi có từng hối hận?” Tiêu Linh bỗng nhiên nói.

Tiêu Biệt Ly nao nao, rất nhanh, hắn hiểu được Tiêu Linh chỉ cái gì. Lập tức lắc đầu cười cười, nói: “Dương Diệp đến Bạch Lộc Thư Viện, tuy nhiên là vì Vân Hải thư viện, nhưng là, có một điểm ta không phải không thừa nhận, cái kia chính là nếu như không phải hắn, lúc này ở cái này Bạch Lộ giới đấy, không phải chúng ta nho phái mà là pháp phái.”

Nói đến đây, Tiêu Biệt Ly cười khổ cười, nói: “Đương nhiên, ta cũng là hối hận đấy. Hối hận lúc trước không có trực tiếp lại để cho cái kia hiểu nha đầu lưu lại, nếu như lúc ấy cường hành lại để cho nàng lưu lại, không mang theo Dương Diệp đi Thiên Vũ tông, khả năng sự tình tựu cũng không náo đến loại trình độ này rồi. Bất quá, lúc này nói những... Này đều không có ý nghĩa rồi.”

Tiêu Linh khẽ gật đầu, nói: “Dương Diệp người này, tuy nhiên lỗ mãng, tàn nhẫn, nhưng là tâm tính nhưng lại rất không tồi, ít nhất trọng cảm tình. Lúc trước, hắn vì Vân Hải thư viện dám đến Bạch Lộc Thư Viện cùng toàn bộ pháp phái là địch, đằng sau lại dám vì rồi hiểu nha đầu cùng toàn bộ Thiên Vũ tông cùng với Mạc gia là địch, những... Này đều đủ để chứng minh, hắn là một cái giảng tình nghĩa người. Cho nên, ngươi cùng Bạch Lộc Thư Viện trả giá, sẽ không trở thành tại bồi dưỡng bạch nhãn lang!”

Tiêu Biệt Ly cười cười, nói: “Ngược lại là không có nghĩ nhiều như vậy, chỉ là cảm thấy, hắn nếu là thư viện đệ tử, tựu không nên vứt bỏ hắn. Đừng nói là hắn, coi như là bất kỳ một cái nào thư viện đệ tử, ta cũng sẽ không vứt bỏ. Đã thu bọn hắn là đệ tử, vậy thì nên đối với bọn họ phụ trách.”

Tiêu Linh nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, nói khẽ: “Ngươi nha, tính cách này cũng không thích hợp lắm làm viện trưởng. Lúc trước nếu như tàn nhẫn một điểm, huyết tinh một điểm, như là Dương Diệp tiểu tử này đồng dạng, có lẽ Bạch Lộc Thư Viện tựu cũng không phân liệt rồi.”

“Tính cách, không đổi được rồi!” Tiêu Biệt Ly nói: “Hết thảy, nhưng cầu không thẹn với lương tâm a!”

“Ân?”

Đúng lúc này, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh hai người lông mày đột nhiên nhíu một cái, hai người bọn họ đồng thời quay đầu nhìn về phía xa xa, tại cách đó không xa, mười mấy tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử chính hướng phía Bạch Lộ thành chạy đến. Tại những học sinh này sau lưng, có hơn 100 danh thủ cầm dao găm Hắc y nhân, mỗi cách mấy tức, tựu có Bạch Lộc Thư Viện đệ tử bị những cái... Kia Hắc y nhân chém giết.

Những... Này Hắc y nhân, đều là cao cấp Thánh giả!

“Cứu người!”

Tiêu Biệt Ly thanh âm rơi xuống, lập tức hóa thành một đạo quang mang biến mất tại nguyên chỗ, áo bào xanh mỹ phụ cũng lập tức nhảy ra khỏi thành bên ngoài, mà hai người vừa ra khỏi thành, hai cái bàn tay khổng lồ tựu tự phía chân trời tê liệt hướng phía hai người trảo đi qua.

Tiêu Biệt Ly hai người biến sắc, không thể không ra tay, vừa ra tay, nhất định phải chui vào hư không!

“Nội thành tất cả mọi người, không được ra khỏi thành! Không được rút lui trận! Không được mở cửa thành!”

Phía chân trời, truyền đến Tiêu Linh lo lắng thanh âm.

Đây là một cái âm mưu!

Tiêu Linh ra khỏi thành một khắc này liền ý thức được, nhưng là đã đã chậm.

Thành bên ngoài, hơn 100 tên Hắc y nhân đem còn lại hơn ba mươi tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử dồn đến dưới tường thành, bọn hắn cũng không có bắt đầu đồ sát, mà là mỗi cách một hồi chọn một cái đi ra giết chết, sau đó theo trong nạp giới xuất ra một cỗ quan tài, đem giết chết Bạch Lộc Thư Viện quần áo học sinh đi vào.

“Cứu người!”

Trên tường thành, thấy như vậy một màn, sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử tròn mắt muốn nứt.

“Không được!”

Một bên, Hư Vô Thần vội vàng nói: “Ngươi xem!” Nói xong, hắn chỉ vào xa xa.

Mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, tại những cái... Kia Hắc y nhân sau lưng cách đó không xa, có một gã cầm trong tay dao găm, đầu đội mũ rộng vành người áo đen. Người áo đen chơi lấy dao găm trong tay, cái kia dao găm trong tay hắn tựa như đang sống, không ngừng tại hắn đầu ngón tay xoay tròn.

Nửa đế!

“Ah...”

Dưới tường thành, vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người thấy đi, chỉ thấy một gã Bạch Lộc Thư Viện đệ tử đầu đã bị một gã Hắc y nhân cắt xuống.

Nhìn thấy một màn này, trên tường thành rất nhiều người lập tức rống kêu lên.

“Mở cửa thành!”

“Rút lui trận, mở cửa thành, gọi bọn hắn vô! Nhanh gọi bọn hắn vô!”

“Không được!”

Lúc này, Phương Vân đột nhiên phẫn nộ quát: “Các ngươi không nghe thấy Tiêu Linh phó viện trưởng lời nói sao? Còn có, các ngươi đi ra ngoài có thể làm cái gì? Một khi rút lui trận, những người này tiến vào trong thành, còn có tên kia nửa đế, chúng ta ai có thể đỡ nổi bọn hắn?”

“Chẳng lẽ tựu thấy chết mà không cứu sao?” Có đệ tử giận dữ hét: “Ngươi nhìn xem, bọn hắn hiện ở chánh diện gặp đồ sát, chẳng lẽ chúng ta ở này ở trên nhìn xem, nhìn xem bọn hắn một tên tiếp theo một tên bị giết sao? À?”

Còn lại đệ tử cũng là nhìn hầm hầm lấy Phương Vân, lúc này, mọi người phẫn nộ đã đạt tới rồi một cái điểm, tựu như là muốn núi lửa bộc phát.

Phương Vân hai đấm nắm chặt, thân thể đang run rẩy. Tại bên cạnh hắn Hư Vô Thần cũng là nắm đấm nắm chặt, trong mắt tràn đầy giãy dụa.

Hai người bọn họ tự nhiên là muốn rút lui trận, mở cửa thành ra cứu những người kia, nhưng là, bọn hắn còn sót lại lý trí nói cho bọn hắn biết, không thể làm như vậy! Bởi vì một khi mở cửa thành, cái kia nửa đế cùng những cái... Kia Hắc y nhân tiến vào trong thành, cái kia cũng không phải là chết mấy chục người rồi. Lúc kia, dù cho Bạch Lộc Thư Viện có thể bảo trụ, nhưng là Bạch Lộ thành cũng muốn bị mất!

Bạch Lộ thành một khi mất đi, cái kia Bạch Lộc Thư Viện căn cơ cũng chẳng khác nào không có!

Cho nên, cái này thành tuyệt đối với không thể khai mở!

Dưới tường thành, những học sinh kia không phải là không có phản kháng, nhưng là quả bất địch chúng, bọn hắn căn bản không phải đối thủ, chỉ có thể nhìn người bên cạnh một tên tiếp theo một tên bị giết.

Thực lực quá cách xa rồi!

Giờ khắc này, rất nhiều người ngẩng đầu nhìn hướng về phía trên tường thành mọi người.

Đó là bọn họ duy nhất hi vọng!

Nhưng là rất nhanh, trong con mắt của bọn họ hi vọng biến thành tuyệt vọng. Không có trách cứ, có chỉ có tuyệt vọng cùng quyết tuyệt. Bọn hắn không ngốc, bọn hắn giờ khắc này đã minh bạch, những cái... Kia Hắc y nhân thả bọn họ lại tới đây, chính là vì dẫn Bạch Lộ thư viện người rút lui trận, sau đó mở cửa thành ra.

Mở cửa thành, chẳng khác nào hại cả tòa thành người!

“Giết, liều mạng với tụi nó!”

Dưới tường thành, một ít học sinh gào thét mà bắt đầu..., muốn hướng những cái... Kia Hắc y nhân tiến lên.

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại toàn bộ Bạch Lộ trên thành không hưởng khởi:

“Rút lui trận, mở cửa thành!”

Mọi người sững sờ, quay người nhìn lại, chỉ thấy một gã toàn thân huyết hồng, cầm trong tay huyết kiếm huyết nhân chính từ đằng xa đi tới.

Dương Diệp!

Tất cả mọi người lần nữa sửng sốt, sau một khắc, Phương Vân mạnh mà quát: “Rút lui trận, mở cửa thành!”

Oanh!

Theo Phương Vân thanh âm rơi xuống, cái kia thủ hộ Bạch Lộ thành màn sáng ầm ầm tiêu tán, cùng lúc đó, cửa thành chậm rãi mở ra.

“Thánh giả đã ngoài người, cùng ta ra khỏi thành!”

Trong tràng, Dương Diệp thanh âm vang lên, đón lấy, một đạo tia máu ở giữa sân xẹt qua, trong chốc lát, khắp phía chân trời đều bị nhuộm đỏ, giống như một khối thật dài huyết bố.

“Ra khỏi thành, giết đi ra ngoài!”

Trong thành, vô số Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ngay ngắn hướng rống kêu lên, đón lấy, từng đạo bóng người phóng lên trời, hướng phía thành bên ngoài bắn mạnh tới.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1118: Nợ máu, tự nhiên muốn huyết nếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Lộ thành bên ngoài.

Khi thấy Bạch Lộ thành hộ thành màn sáng tiêu tán một khắc này, xa xa tên kia đầu đội mũ rộng vành người áo đen khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười. Hắn chậm rãi hướng phía Bạch Lộ thành đi đến, nói: “Giết, vào thành!”

Thanh âm rơi xuống, tại hắn phía trước những cái... Kia Hắc y nhân lập tức thân hình khẽ động, hướng phía cái kia tại dưới tường thành Bạch Lộc Thư Viện đệ tử tiến lên.

Mà đúng lúc này, một cỗ gay mũi mùi máu tươi đột nhiên đánh úp lại, những cái... Kia Hắc y nhân biến sắc, ngẩng đầu nhìn lại.

Huyết sắc quang điểm lóe lên!

Xuy xuy xuy xuy Xùy~~!

Năm tên Hắc y nhân đầu trực tiếp mang theo một đạo cột máu phóng lên trời, sau một khắc, một đạo huyết quang tại thừa chợt lóe lên, lại là mấy tên Hắc y nhân đầu ném bay ra ngoài.

Giờ khắc này, sở hữu tất cả Hắc y nhân đều phục hồi tinh thần lại rồi!

“Làm càn!”

Xa xa, tên kia người áo đen một tiếng gầm lên, đang muốn xuất thủ, lúc này, một đạo Huyết Ảnh tại hắn trong ánh mắt dùng tốc độ cực nhanh phóng đại lấy. Áo đen đồng tử có chút co rụt lại, chủy thủ trong tay mạnh mà bổ một phát.

Keng!

Một đạo chói tai kim thiết tương giao âm thanh tại thừa vang lên, tại sở hữu tất cả hắc y ánh mắt của người bên trong, cái kia người áo đen toàn bộ người hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng!

Sở hữu tất cả Hắc y nhân ngây người!

Cái kia người áo đen nhìn nhìn chủy thủ trong tay mình, lúc này, cái kia dao găm đã thiếu một cái lỗ hổng, hắn thượng càng là vết rách trải rộng. Nhìn thấy dao găm như vậy, người áo đen hơi sững sờ, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, mà lúc này, một cỗ tia máu hướng hắn điện xạ mà đến, người áo đen sắc mặt đột nhiên biến đổi, không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí tuôn ra vào trong tay không trọn vẹn dao găm, sau đó mạnh mà đánh xuống!

Bành!

Tại sở hữu tất cả hắc y ánh mắt của người bên trong, người áo đen dao găm trong tay ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, người áo đen hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau liền lùi lại gần 500 trượng.

Mặt đất, giống như cày giống như xuất hiện một đầu khe rãnh!

Sở hữu tất cả Hắc y nhân đồng tử co rụt lại, trong mắt có thần sắc.

“Sát!”

Đúng lúc này, trong thành truyền đến một hồi tiếng rống giận dữ, đón lấy, không mấy bóng người tự trong thành lướt đi, qua trong giây lát, vô số Bạch Lộ thành cường giả liền đem những cái... Kia Hắc y nhân bao vây lại.

Không có chút nào nói nhảm, trực tiếp khai mở Móa!

Bạch Lộ thành vốn tựu nhiều người, tăng thêm mỗi người phẫn nộ giá trị đều là chật ních trạng thái, một phát tay, cái kia giới, chút ít Hắc y nhân tựu rơi xuống hạ phong 』 qua tốt xấu đều là cao cấp Thánh giả, nào có dễ dàng như vậy bị diệt?

Dưới thành, Bạch Lộc Thư Viện bọn người cùng những cái... Kia Hắc y nhân chiến hừng hực khí thế.

Mà một bên, Dương Diệp cũng không có chút nào nói nhảm, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng hướng phía cái kia người áo đen bắn mạnh tới. Trong nháy mắt, Dương Diệp liền đi tới cái kia người áo đen trước mặt, cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay huyết kiếm mũi kiếm cũng đi tới cái kia người áo đen trước ngực.

Người áo đen phản ứng không chậm, mũi kiếm vừa xong, hắn tiện tay cổ tay khẽ động, trong tay nhiều hơn một thanh mới dao găm, sau đó mạnh mà hướng thượng nhảy lên.

Keng!

Dương Diệp trong tay Huyết Giới liệt run lên, bị cái kia dao găm chấn hướng thượng chếch đi, người áo đen trảo thuê một cơ hội, chân phải nhẹ trừng mặt đất, toàn bộ người lấn thân trên xuống, chủy thủ trong tay đâm thẳng Dương Diệp yết hầu.

Ngoài dự liệu của hắn là, Dương Diệp cũng không có trốn tránh.

Keng!

Người áo đen dao găm như nguyện mà nếm đâm vào rồi Dương Diệp trước ngực, nhưng mà lại để cho hắn kinh hãi chính là, dao găm của hắn vậy mà như là đâm vào kim thiết thượng đồng dạng, không chỉ không có như hắn muốn cái kia giống như đem Dương Diệp yết hầu bôi đoạn, tay của hắn còn một hồi nhức mỏi.

Giờ khắc này, người áo đen trong nội tâm hoảng hốt, đồng thời thầm nghĩ không ổn, đang muốn lui lại, mà lúc này, Dương Diệp trong tay cái kia chuôi huyết kiếm đã đâm vào rồi trước ngực của hắn.

Xùy~~!

Kiếm nhập hai mươi cen-ti-mét tựu đình chỉ rồi, bởi vì người áo đen tay trái bắt được Dương Diệp huyết kiếm!

http://t R u

yencuatui.net/ Lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đạp mặt đất, người áo đen lập tức rút lui gần trăm trượng, mà Dương Diệp kiếm y nguyên cắm ở hắn trước ngực, cùng lúc đó, Dương Diệp huyết kiếm lại tiến vào thân thể của hắn mấy cen-ti-mét rồi.

Người áo đen hoảng hốt, chân phải mạnh mà hướng phía trước trừng mắt, toàn bộ người hướng về sau nhanh lùi lại, muốn thoát ly chiến đấu, nhưng mà, đem làm hắn lui lúc, Dương Diệp nhưng lại như là như giòi trong xương bình thường dính sát lấy hắn, hơn nữa hắn trong tay huyết kiếm vẫn còn tiếp tục tiến vào thân thể của hắn, mà hắn trong cơ thể máu tươi cũng như suối phun bình thường hướng phía Dương Diệp huyết kiếm hội tụ hơn nữa.

Hút máu!

Dương Diệp kiếm trong tay tại hút người áo đen huyết!

Người áo đen phát giác được một màn này, trong nội tâm kinh hãi vạn phần, hắn trong cơ thể huyền khí lập tức lăn mình mà bắt đầu..., đón lấy, một cổ kinh khủng khí thế tự hắn trong cơ thể như là Phong bạo bình thường mang tất cả mà ra, muốn đem Dương Diệp chấn khai.

Nửa đế khí thế, đây chính là có thể so với thiên địa chi uy, sao mà khủng bố?

Nhưng mà, khí thế của nó vừa tuôn ra một khắc này, hai cổ ý cảnh cũng trong nháy mắt từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, đem làm Dương Diệp hai cổ ý cảnh xuất hiện lúc, người áo đen kinh khủng kia khí thế bị trấn áp, sau đó bị nát bấy, hóa thành hư vô. Sau một khắc, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, đón lấy mặt đất truyền đến lực lượng cường đại trực tiếp lúc này đem người áo đen chấn hướng về sau nhanh lùi lại, cái này vừa lui, gần ngàn trượng!

Mà lúc này, Dương Diệp trong tay huyết kiếm đã nhanh đâm mặc hắc bào người phía sau lưng, mà người áo đen cái kia nắm Dương Diệp huyết kiếm tay trái cũng đã biến thành một cái Huyết Thủ, trong đó hai ngón tay đầu đã không tại, cái này lại để cho hắn tay phải không thể không vứt bỏ dao găm, sau đó cũng cầm lấy Dương Diệp huyết kiếm.

“PHÁ...!”

Một tiếng quát nhẹ, Dương Diệp chân phải lần nữa mạnh mà đạp mạnh, người áo đen toàn bộ người lần nữa trực tiếp xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài, lúc này đây, Dương Diệp trong tay huyết kiếm đã đâm xuyên qua phía sau lưng của hắn. Huyết kiếm tại người áo đen trong cơ thể điên cuồng mà hấp thu người áo đen huyết, bất quá người áo đen cũng không có buông tha cho chống cự, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, sau đó chống cự lại Dương Diệp Táng Thiên thôn phệ!

Nhưng là, lúc này trong lòng của hắn là tuyệt vọng đấy.

Lực lượng, lực lượng quá mạnh mẽ, cho dù là hắn, đều không thể chống cự Dương Diệp lực lượng, mà tốc độ, tốc độ tựu càng không cần phải nói. Nếu như hắn tốc độ có Dương Diệp nhanh, tựu cũng không lâm vào bị động như thế rồi.

Chỉ là một cái sơ sẩy cùng chủ quan, hắn tựu rơi vào như thế tuyệt cảnh!

Lúc này, người áo đen đột nhiên hướng bên kia đám kia Hắc y nhân giận dữ hét: “Trợ giúp ta!” Đúng lúc này, hắn phải thoát khỏi trước mắt cái này huyết nhân, hắn mới có thể có cơ hội phản kích, phải nói, mới có mạng sống cơ hội 』 nhưng, tiếp tục như vậy xuống dưới, hắn sẽ bị kiếm kia tươi sống hút thành một cổ thây khô.

Nghe được người áo đen lời mà nói..., xa xa những cái... Kia cùng Bạch Lộc Thư Viện bọn người giao thủ Hắc y nhân không chút do dự, lập tức buông tha cho Bạch Lộc Thư Viện bọn người, sau đó hướng phía Dương Diệp tiến lên.

“Ngăn đón □ đám bọn họ!”

Một bên, Phương Vân gầm lên, thân hình khẽ động, hướng phía những cái... Kia Hắc y nhân đánh tới. Mà hắn sau lưng chúng Bạch Lộc Thư Viện cường giả cũng là đem tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, đi ngăn cản những cái... Kia Hắc y nhân.

Tuy nhiên Bạch Lộc Thư Viện bọn người toàn lực ngăn cản, nhưng vẫn là có hai gã Hắc y nhân chạy ra khỏi lớp lớp vòng vây đi tới Dương Diệp sau lưng.

“Tâm!”

Xa xa, Hư Vô Thần vội vàng lớn tiếng nhắc nhở Dương Diệp.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại quản đều mặc kệ hai người kia, hai tay của hắn nắm huyết kiếm mạnh mà xoay tròn.

Xùy～～!

Mấy đạo máu tươi lập tức từ cái này người áo đen hai tay bắn tung tóe đi ra, giờ khắc này, người áo đen hai tay thiếu chút nữa trực tiếp bị phế!

Mà lúc này, cái kia hai gã Hắc y nhân đã đi tới Dương Diệp sau lưng, đón lấy, hai thanh dao găm phân biệt bôi hướng về phía Dương Diệp phần gáy cùng phía sau lưng.

“Ngươi có lẽ không có khí lực đi à nha!”

Dương Diệp nhìn xem cái kia người áo đen, khóe miệng nổi lên một vòng tà mị dáng tươi cười, thanh âm rơi xuống, một đôi cánh đột nhiên xuất hiện tại hắn sau lưng, cánh mạnh mà khẽ vỗ.

Xùy~~!

Dương Diệp toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại người áo đen sau lưng trăm trượng có hơn, mà cái kia người áo đen tắc thì hai mắt trợn lên, toàn bộ thân người thể cứng ngắc ngay tại chỗ. Người áo đen hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy khiếp sợ cùng vẻ không thể tin được.

Khắp nơi hắn ngực, có một cái huyết sắc kiếm động, lúc này, vô số máu tươi cùng linh khí đang từ cái này kiếm trong động phún dũng mà ra, cuối cùng phân biệt chui vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm còn có hắn trước ngực.

“Nửa... Bán Thánh... Ta vậy mà chết ở một cái nửa...”

Người áo đen còn chưa có nói xong, Dương Diệp lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, một thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng hắn mi tâm, người áo đen trong mắt sắc thái lập tức tiêu tán.

Dương Diệp tay phải vung lên, người áo đen thi thể biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người biến mất tại nguyên chỗ, một đạo huyết sắc quang điểm tại thừa chợt lóe lên, một bên, cái kia trước kia tại Dương Diệp sau lưng trong đó một gã người áo đen thân thể lập tức cứng rắn ở, sau một khắc, vô số linh khí tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Những cái... Kia linh khí trong khoảnh khắc đã bị Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch hút sạch, mà đối phương trong cơ thể máu tươi tắc thì quân bị Dương Diệp trong tay huyết kiếm hấp thu.

Còn lại cái kia tên Hắc y nhân hoảng hốt, sau một khắc, hắn mạnh mà hướng xa xa những cái... Kia vẫn còn cùng Bạch Lộc Thư Viện đệ tử giao thủ Hắc y nhân quát: “Rút lui, mau bỏ đi!”

“Rút lui? Hướng ở đâu rút lui?”

Dương Diệp xuất hiện ở đằng kia tên kêu gọi đầu hàng Hắc y nhân trước mặt, cái kia Hắc y nhân hoảng hốt, chủy thủ trong tay không chút nghĩ ngợi tựu mạnh mà bổ một phát mà xuống.

Keng!

Một đạo thanh thúy tiếng vang lên, sau một khắc, Hắc y nhân chủy thủ trong tay lập tức vỡ vụn, mà hắn bản thân đã ở Dương Diệp lực lượng cường đại phía dưới hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Huyết quang lóe lên!

Xùy~~!

Một đạo huyết sắc kiếm khí tự cái kia Hắc y nhân trước ngực một xuyên mà qua, thứ hai thân thể trực tiếp cứng đờ, trong mắt sắc thái chậm rãi tiêu tán.

Mà Dương Diệp đã biến mất tại nguyên chỗ, sát nhập vào cái kia xa xa hắc y trong đám người.

Đã có Dương Diệp gia nhập, thừa chiến đấu lập tức hiện lên nghiêng về đúng một bên.

Không đến 15', mười mấy tên cao cấp Bán Thánh tại Dương Diệp bọn người hợp lực bao vây tiêu diệt phía dưới tựu toàn quân bị diệt.

Dương Diệp nhìn lướt qua thừa những cái... Kia Hắc y nhân thi thể, tay phải vung lên, những cái... Kia thi thể toàn bộ bị hắn thu vào cổ sao (kiếm, vỏ) trong không gian, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời.

“Hiện tại như thế nào làm?” Dương Diệp bên cạnh, Phương Vân hỏi. Tại phía sau bọn họ, là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.

Hiển nhiên, lúc này bọn hắn dùng Dương Diệp như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.

“Nợ máu, tự nhiên muốn trả bằng máu!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết sắc kiếm khí phóng lên trời, thẳng đến cái kia hư không...

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1119: Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xôi trong hư không.

Tiêu Biệt Ly cùng áo bào xanh mỹ phụ đang tại cùng ba tên nửa đế đại chiến, tuy nhiên là hai người đối với ba người, nhưng là Tiêu Biệt Ly thực lực cường hãn, dùng lực lượng một người cứ thế mà kéo lại hai gã nửa đế, bởi vậy, hai người cũng không có bị thua. Nhưng là, lúc này hai người thế nhưng mà lòng nóng như lửa đốt, bởi vì cái này rõ ràng cho thấy một cái âm mưu!

Một cái dụ bọn hắn đi ra, ngăn chặn bọn hắn, sau đó tuyệt sát Bạch Lộ thành âm mưu!

Bởi vậy, hai người căn bản là vô tâm ham chiến, nhưng lại không thể làm gì, bởi vì đối phương ba người gắt gao cuốn lấy bọn hắn, không chút nào cho bọn hắn ly khai cơ hội.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh từ cách xa phía dưới vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo huyết quang phá không mà đến, xuất hiện ở trong hư không.

Giao chiến năm người lập tức ngừng lại!

Huyết quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh Nhãn trong.

Dương Diệp!

“Dương Diệp!”

Xa xa, một gã lão giả sắc mặt lập tức âm trầm xuống. Người này lão giả không phải người khác, đúng là cái kia Mạc cơ.

Dương Diệp không có để ý Mạc cơ, mà là nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Phía dưới đã giải quyết! Đem ba người này cũng lưu lại?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng chúng nửa đế đều là sững sờ, rất nhanh, năm người đồng thời thi triển tinh thần lực xem xét phía dưới. Chỉ chốc lát, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh lập tức thở dài một hơi, hai người trên mặt không hẹn mà cùng hiện ra rồi một vòng vui vẻ. Mà một bên Mạc cơ ba người tắc thì sắc mặt vô cùng khó nhìn lại!

Đồng thời, Mạc cơ trong lòng ba người cũng khiếp sợ, phía dưới thế nhưng mà có gần trăm cao cấp Thánh giả, còn có một gã nửa đế ah! Mà bây giờ đã toàn quân bị diệt, cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa Dương Diệp đã có giết nửa đế thực lực!

Dương Diệp phải chết!

Đây là Mạc cơ ba người lúc này trong đầu ý niệm, bọn hắn Mạc gia tuy nhiên thực lực cường đại, nhưng là, nếu như tùy ý Dương Diệp lớn lên, đối với Mạc gia mà nói, tương lai nhất định là một cái đại phiền toái.

Mà đang ở bọn hắn tại tính toán muốn Dương Diệp khi chết, một bên Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo huyết quang hướng phía Mạc cơ bắn mạnh tới. Nhìn thấy Dương Diệp quyết đoán xuất thủ, một bên Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh nao nao, lập tức cũng lập tức xuất thủ. Đến rồi loại này thời điểm, hai người bọn họ tự nhiên sẽ không ngốc đến muốn đi cùng đối phương đàm phán!

Đây đã là ngươi chết ta sống rồi!

Không có đàm phán chỗ trống!

Nhìn thấy Dương Diệp ba người xuất thủ, Mạc cơ ba người sắc mặt biến hóa, nhưng cũng không dám yếu thế, quyết đoán xuất thủ. Nhất là Mạc cơ, nhìn thấy Dương Diệp mục tiêu là hắn, ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp đây là đang coi rẻ hắn, lập tức trong mắt sát ý bạo tuôn. Hắn lập tức thân hình khẽ động, hóa thành một đạo cầu vồng hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới!

Rầm rầm rầm!

Cả phiến trong hư không, truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn. Bất quá ở trên hư không, bởi vậy, Linh giới thế giới cũng không có bị ảnh hưởng. Bằng không thì, dùng sáu người thực lực, nếu như tại Linh giới đấu võ, cái kia lực phá hoại không nói Thủ Hộ Giả cùng Thiên Đạo chi nhãn, coi như là thế lực khác cường giả cũng sẽ không đồng ý.

Linh giới không phải bất cứ người nào hoặc là một cái thế lực Linh giới, đây là mọi người Linh giới, đây là một mảnh gia viên, ai dám hủy diệt gia viên, cái kia chính là tất cả mọi người địch nhân.

Không đến một hồi, trong tràng Mạc gia ba tên nửa đế tựu ở vào hoàn cảnh xấu rồi.

Tiêu Biệt Ly thực lực của bản thân tựu cao hơn Mạc gia ba tên nửa đế bất luận cái gì một người, trước kia là có thể dùng một địch hai, hiện tại đã có Dương Diệp gia nhập, dùng 1 vs 1 dưới tình huống, Mạc gia nửa đế căn Vốn là không phải là đối thủ của hắn, còn giao thủ không đến một lát, đã bị Tiêu Biệt Ly gắt gao áp chế, cơ hồ không sức hoàn thủ.

Mà một bên, cái kia cùng Dương Diệp giao thủ Mạc cơ thì là càng đánh càng kinh ngạc, Dương Diệp tốc độ cùng lực lượng thật sự là quá kinh khủng. Cái kia lực lượng mạnh, đã để hắn đều chịu kiêng kị, còn có tốc độ kia, tốc độ kia càng làm cho lòng hắn kinh. Trừ đó ra, Dương Diệp kiếm đạo cũng là mạnh không hợp thói thường, đặc biệt là gia trì rồi hai chủng ý cảnh về sau, kiếm kia khí cho dù là hắn, cũng không dám khinh thị.

Tuy nhiên xem Dương Diệp phi thường khó chịu, hận không thể cắt lấy Dương Diệp đầu, nhưng là giờ phút này hắn không phải không thừa nhận, Dương Diệp thực lực rất cường hãn, đã hoàn toàn có thể có uy hiếp nửa đế rồi!

Oanh!

Mạc cơ trong tay thiết chùy cùng Dương Diệp trong tay huyết kiếm trên không trung hung hăng đụng vào nhau, một tiếng vang thật lớn, Mạc cơ toàn bộ người bị chấn hướng về sau liền lùi lại tầm hơn mười trượng, mà Dương Diệp nhưng lại không chút sứt mẻ. Cảm thụ được tay phải truyền đến nhức mỏi cảm giác, Mạc cơ sắc mặt vô cùng âm trầm, Dương Diệp lực lượng này, mạnh quá không hợp thói thường rồi, cái này căn bản không phải Bán Thánh nên có được lực lượng!

Sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, tại xuất hiện lúc, đã tại hắn đỉnh đầu, đón lấy, Dương Diệp song tay nắm lấy huyết kiếm đối với hắn mạnh mà chém xuống một cái.

Cái này chém, cơ hồ tê liệt hư không không gian!

Mạc cơ đồng tử hơi co lại, biết rõ Dương Diệp lực lượng, không dám khinh thường, lập tức chân phải sau này xoay tròn, trong chốc lát, toàn bộ không gian bỗng nhiên áp súc, hắn dưới chân không gian lập tức gia cố vô số lần, đón lấy, hai tay của hắn nắm tay trong thiết chùy, cơ hồ dùng hết toàn thân chi lực hướng thượng mạnh mà nhảy lên, cùng Dương Diệp huyết kiếm hung hăng đụng vào nhau.

Bành!

Chùy kiếm chạm vào nhau, hai người không gian phảng phất bị thiết chùy va chạm giống như, kịch liệt run lên, tí ti khe hở xuất hiện ở hai người chung quanh. Mà cái kia Mạc cơ bởi vì dưới chân gia cố sau không gian chèo chống, bởi vậy, hắn cũng không có bị Dương Diệp chấn xuống dưới, nhưng là, hai tay của hắn trên cánh tay nhưng lại xuất hiện vô số giống như giống như mạng nhện khe hở!

Cứ như vậy, hai người trên không trung bảo trì kiếm chùy tương giao tư thế, giống như cứng lại!

Kiếm cùng chùy tương giao chỗ, không gian rung rung, tại hai người chung quanh, không gian cũng bắt đầu bắt đầu run rẩy. Mà cái kia Mạc cơ sắc mặt tắc thì càng ngày càng khó coi, bởi vì Dương Diệp huyết kiếm vậy mà chậm rãi cắt vào hắn thiết chùy bên trong, đem làm Dương Diệp huyết kiếm triệt để đưa hắn thiết chùy cắt thành hai nửa lúc, kiếm kia sẽ theo đầu hắn thượng chém xuống một cái!

Hắn đã nghĩ đến cái loại này tràng cảnh rồi! Nhưng là, hắn lúc này, căn bản không có biện pháp. Đúng lúc này lui lại? Căn bản không được, đúng lúc này lui lại, tựu là muốn chết. Bởi vì hắn không có Dương Diệp tốc độ nhanh, hơn nữa, lúc này hai người lực lượng cũng đã tập trung vào cùng một chỗ, lui lại, ắt gặp cắn trả!

Bởi vậy, hắn hiện tại, đã tiến thối không đường. Lui, không phải chết tựu là tàn; Tiến, lực lượng của hắn căn bản không có Dương Diệp cường, vũ khí trong tay cũng không có Dương Diệp vũ khí cường, nếu như vũ khí có thể ngăn trở Dương Diệp huyết kiếm, không bị cắt mở, cái kia có lẽ còn có thể chèo chống hồi lâu, nhưng là hiện tại, dùng trước mắt loại tốc độ này đến xem, tối đa mười mấy hơi, Dương Diệp kiếm sẽ cùng đầu hắn đến tiếp xúc thân mật!

Không dám ở chần chờ, Mạc cơ mạnh mà quát: “Giúp ta!”

Nghe được Mạc cơ lời mà nói..., một bên cùng Tiêu Biệt Ly còn có Tiêu linh giao chiến hai gã Mạc cơ nửa đế lập tức trong nội tâm cả kinh, thần thức quét qua, khi thấy Mạc cơ tình cảnh lúc, hai người sắc mặt lập tức ngưng trọng lên, trong lòng cũng là kinh hãi lên. Hai người cũng không nghĩ tới, Mạc cơ lại bị một gã Bán Thánh cho dồn đến loại tình trạng này!

Cái kia cùng Tiêu Biệt Ly giao thủ Mạc cơ nửa đế khóe miệng nổi lên một vòng đắng chát, lúc này hắn bản thân đều khó bảo toàn, như thế nào còn có thể trợ giúp Mạc cơ? Mà cùng cái kia Tiêu linh giao thủ Mạc gia nửa đế hiển nhiên cũng minh bạch điểm ấy, hắn không có ở cùng Tiêu linh kịch chiến, quay người thân hình lóe lên, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Một thân còn chưa tới, một đạo năng lượng cự quyền tựu đã đi tới rồi Dương Diệp sau lưng, muốn đem Dương Diệp nổ nát!

Không trung, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn tuy nhiên thân thể cường hãn, nhưng không có nghĩa là đã có thể bỏ qua nửa đế cường giả. Một kích này nếu là ngạnh kháng, tuy nhiên không bị chết hoặc là trọng thương, nhưng hắn sẽ bị lâm vào bị động, bởi vì phía dưới cái kia Mạc cơ chắc chắn sẽ không buông tha cơ hội này. Lập tức, thân thể của hắn có chút xoay tròn, trong tay huyết kiếm mạnh mà rút ra, sau đó hướng phía một bên chém xuống một cái, cùng lúc đó, hắn chân phải mạnh mà dẫm nát cái kia Mạc cơ trong tay đã nhanh bị phân thành hai nửa thiết chùy.

Oanh!

Bành!

Huyết kiếm chém xuống, cái kia đạo năng lượng cự quyền lập tức bị một phân thành hai, cùng lúc đó, cái kia Mạc cơ toàn bộ người bị Dương Diệp một cước chấn trực tiếp từ không trung trụy lạc.

Một kiếm chém vỡ cái kia năng lượng quyền ấn về sau, Dương Diệp lập tức quay người, song tay nắm lấy huyết kiếm tự không trung hướng phía phía dưới Mạc cơ hung ác bổ mà xuống. Nhưng mà lúc này, cái kia Mạc cơ lại là phi thường thông minh, không đang cùng Dương Diệp đối bính, cũng không dám cùng Dương Diệp ngạnh kháng, lập tức trên không trung mãnh liệt đập mạnh không gian, toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn mãnh liệt xoay người chém xuống một cái.

Bành!

Một thanh thiết chùy trực tiếp bị hắn một kiếm trảm phi!

Oanh!

Lúc này, xa xa cùng Tiêu Biệt Ly giao thủ cái kia tên nửa đế đột nhiên quẳng rồi đi ra ngoài, Tiêu Biệt Ly đang muốn truy kích, đột nhiên, hắn sắc mặt đột nhiên đại biến, mãnh liệt xoay người hướng phía xa xa Dương Diệp quát: “Đi mau!”

Dương Diệp nhướng mày, không do dự, lập tức xoay người rời đi. Tuy nhiên hắn không biết Tiêu Biệt Ly vì cái gì đột nhiên làm như vậy, nhưng là hắn biết rõ, đối phương sẽ không hại hắn.

Mà cái kia Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh cũng là lập tức xoay người rời đi.

Ngay tại ba người vừa khởi hành đi một khắc này, một gã lão già tóc bạc cùng Phượng Tinh Vũ xuất hiện ở phía chân trời hư không, hai người không có truy kích Tiêu Biệt Ly ba người, bởi vì nửa đế nếu là muốn trốn, bọn hắn căn bản ngăn không được, phải nói, đã mất đi tiên cơ. Bằng không thì, vẫn là có thể ngăn chặn Tiêu Biệt Ly ba người đấy.

Nhìn thấy lão già tóc bạc cùng Phượng Tinh Vũ, cái kia Mạc cơ ba người lập tức thở dài một hơi, cái kia căng cứng thần kinh cũng nới lỏng ra. Bởi vì tại tiếp tục nữa, bọn hắn khẳng định có người muốn nằm ngủ ở chỗ này.

Nhưng mà đúng lúc này, một điểm huyết quang tại đây hư không chợt lóe lên.

Cái kia lão già tóc bạc cùng Phượng Tinh Vũ hai người lập tức sắc mặt kịch biến.

“Làm càn!” Lão già tóc bạc sắc mặt lập tức dữ tợn mà bắt đầu..., sau đó trực tiếp một chưởng đánh ra.

“Dương Diệp, ngươi điên rồi!”

Tiêu Biệt Ly hoảng sợ thanh âm cũng đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Cái kia Mạc cơ còn có chút mộng, sau một khắc, ánh mắt hắn đột nhiên trợn lên lên.

Cái kia nguyên bản hắn cho rằng đã đào tẩu Dương Diệp xuất hiện ở phía sau của hắn, mà ở cổ họng của hắn chỗ, đột nhiên tràn ra một vòng đỏ tươi

“So, còn hơn hồi nãy nữa nhanh thiệt nhiều”

Mạc cơ thanh âm rơi xuống, đầu nghiêng một cái, tự không trung rơi xuống, máu tươi như trụ.

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1120: Nửa đế khôi lỗi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bành!

Đem làm Mạc cơ đầu rớt xuống một khắc này, một dấu bàn tay lập tức oanh tại Dương Diệp trên người. Dương Diệp đồng tử co rụt lại, một ngụm máu tự trong miệng phun ra, sau đó toàn bộ người hướng về sau bay ngược xuất mấy ngàn trượng.

“Rút lui!”

Không trung, nhìn thấy Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh muốn lộn trở lại, Dương Diệp mạnh mà quát.

Tiêu Biệt Ly nao nao, lập tức cùng Tiêu linh quay người tiến nhập Bạch Lộ thành. Hắn sở dĩ không có xuất thủ, là bởi vì lúc này Dương Diệp bị đánh bay phương hướng, vừa lúc là Bạch Lộ thành!

Rất nhanh, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh xuất hiện ở Bạch Lộ thành trên tường thành, hai người liền bề bộn ngẩng đầu nhìn lại.

Một đạo huyết quang tại hai người trong mắt chợt lóe lên, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở trên tường thành.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh tâm trong lập tức thở dài một hơi.

“Mở ra trận pháp!”

Tiêu Biệt Ly thanh âm tại toàn bộ Bạch Lộ giới trên không vang vọng mà lên, theo hắn thanh âm rơi xuống, một đạo cự đại màn sáng lập tức bao phủ ở rồi toàn bộ Bạch Lộ thành.

Nhìn thấy màn sáng mở ra, Tiêu Biệt Ly lần nữa thở dài một hơi, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, hắn sắc mặt lập tức biến đổi. Dương Diệp trên thân quần áo đã biến mất, tại hắn trên thân, trải rộng giống như giống như mạng nhện mảnh cái khe nhỏ, kể cả mặt của hắn đều tràn đầy mảnh cái khe nhỏ, nhìn về phía trên cực kỳ làm cho người ta sợ hãi!

tRuyencuatuinet

Những cái... Kia mảnh cái khe nhỏ ở bên trong, không ngừng có chút tơ máu tươi tràn ra, nhưng là những... Này tơ máu mới vừa xuất hiện, đã bị hắn dùng đến chèo chống trên mặt đất huyết kiếm đều hấp thu.

“Ngươi không sao chớ?” Tiêu Biệt Ly liền vội hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nghỉ ngơi một chút thì tốt rồi.”

Trước kia đột nhiên cải biến chủ ý muốn giết Mạc cơ, nhưng thật ra là nhất thời tâm huyết dâng trào, hắn chỉ là cảm thấy, vừa rồi Mạc cơ đã là nỏ mạnh hết đà, nếu như bỏ qua cơ hội này, lần sau tại muốn giết đối phương tựu khó khăn. Bởi vậy, hắn không có thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật liền trực tiếp thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Loại tình huống đó, hắn cũng không có thời gian đang thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, bởi vì như nếu như đối phương đã có phòng bị, muốn một kích tất sát đối phương, tựu không quá thực tế. Bởi vậy, hắn trực tiếp thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, đạt tới xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Kết quả là hắn thành công rồi!

Tuy nhiên thân thể tan vỡ, nhưng cũng may, dùng hắn hiện tại thân thể, hay là cứ thế mà chống được!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, trước kia Dương Diệp tổn thương, thế nhưng mà so hiện tại nghiêm trọng không biết gấp bao nhiêu lần, khi đó đều không có việc gì, hiện tại điểm ấy tổn thương đối với Dương Diệp mà nói, có lẽ chỉ là vấn đề nhỏ.

Nếu như Dương Diệp biết rõ Tiêu Biệt Ly trong nội tâm suy nghĩ, nhất định sẽ thổ huyết. Tuy nhiên hắn kháng trụ rồi, nhưng là cái kia thân thể tê liệt chi thống cũng không hay thụ, chính là hắn hiện tại, thân thể đều giống như tại bị người xé rách giống như, cái loại cảm giác này, thật sự có thể dùng tê tâm liệt phế để hình dung. Chỉ có điều hắn cố kiềm nén lại, không có biểu hiện ra ngoài!

“Tốt một cái Dương Diệp!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói, Tiêu Biệt Ly bọn người ngẩng đầu nhìn lại, tại màn sáng bên ngoài, cái kia lão già tóc bạc cùng Phượng Tinh Vũ cùng với Mạc gia hai gã nửa đế chính nhìn xem trên tường thành Dương Diệp.

Lúc này, cái kia lão già tóc bạc cùng Phượng Tinh Vũ hai người sắc mặt là dữ tợn đấy, đặc biệt là lão già tóc bạc, Dương Diệp ở trước mặt hắn giết một cái hồi mã thương, Tương Mạc cơ một kích đánh chết giết, cái này đối với hắn cùng với Mạc gia mà nói, là một cái sỉ nhục, vô cùng nhục nhã!

Mà cái kia Phượng Tinh Vũ sắc mặt khó coi, là vì nàng không nghĩ tới, trong khoảng thời gian ngắn, cái này Dương Diệp không chỉ thương thế khôi phục, nhưng lại mạnh hơn! Đây là người sao? Mà Dương Diệp mới Bán Thánh, nếu để cho hắn đạt tới Thánh giả, cái kia muốn nghịch thiên đến loại trình độ nào? Lúc kia, chỉ sợ coi như là nàng, cũng không làm gì được được hắn rồi.

Nghĩ vậy, Phượng Tinh Vũ trong mắt sát ý càng phát ra dày đặc.

“Mạc Thiên!”

Lúc này, Tiêu Biệt Ly chắn Dương Diệp trước mặt, nhìn thẳng cái kia lão già tóc bạc, nói: “Không nghĩ tới Mạc gia đem ngươi phái đến rồi!” Tại Tiêu Biệt Ly trong mắt, có vẻ mặt ngưng trọng.

Nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly bên cạnh Tiêu linh biến sắc, Mạc Thiên, cái tên này nàng tự nhiên biết rõ, đây chính là đã từng vũ bảng trước hai mươi cường giả, hơn nữa còn là thành danh hồi lâu cường giả. Đối phương là nửa đế lúc, Tiêu Biệt Ly khi đó vẫn chỉ là cao cấp Thánh giả. Lần này Mạc gia đưa hắn phái tới, cái này ý nghĩa Mạc gia là đùa thật đấy, mà không phải chơi hư đấy!

Mạc Thiên ánh mắt theo Dương Diệp trên người dời, đã rơi vào Tiêu Biệt Ly trên người, nói: “Tiêu Biệt Ly, qua nhiều năm như vậy, ngươi Bạch Lộc Thư Viện cùng ta Mạc gia không có gì giao tình, nhưng cũng không có cái gì ân oán. Trước kia, ngươi Bạch Lộc Thư Viện giết ta Mạc gia đệ tử, hiện tại lại giết ta Mạc gia trưởng lão cùng, ta rất muốn biết, đến tột cùng là ai mượn cho lá gan của ngươi, cho ngươi như thế coi rẻ ta Mạc gia?”

“Chẳng lẽ chỉ cho phép ngươi Mạc gia giết học trò ta?”

Tiêu Biệt Ly cười lạnh một tiếng, nói: “Mạc Thiên, đến rồi hiện ngay tại lúc này rồi, cần gì phải đến luận đối với sai?”

“Ngươi nói rất đúng, đối với sai đều không trọng yếu!”

Mạc Thiên ánh mắt đảo qua toàn bộ Bạch Lộ thành, nói: “Ta Mạc gia những năm này có chút thấp quay lại rồi, thế cho nên tùy tiện người nào đều dám đụng đến ta đám bọn họ. Xem ra, ta Mạc gia nhất định phải cao điệu cao điệu rồi.”

Tiêu Biệt Ly nhìn lướt qua phía chân trời, sau đó cười lạnh nói: “Mạc Thiên, ta không tin ngươi Mạc gia sẽ vì một người đệ tử cùng ta Bạch Lộc Thư Viện toàn diện khai chiến, ngươi Mạc gia tuy nhiên sĩ diện, nhưng lại không ngốc, cái này không phù hợp ngươi Mạc gia lợi ích. Cho nên, nếu như ta không có đoán sai lời mà nói..., các ngươi lần này tới, không đơn thuần là vì cái gọi là cái gì mặt mũi a!”

“Ngươi cứ nói đi?” Mạc Thiên nhạt âm thanh nói.

Tiêu Biệt Ly nhìn lướt qua phía chân trời, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Lý Lão Quải, đã đến rồi, gì không đi ra? Hiện tại có Mạc gia cho ngươi chỗ dựa, ngươi thì sợ gì?”

Tiêu Biệt Ly thanh âm rơi xuống, ở đằng kia Mạc Thiên bên cạnh, lập tức lại thêm một người, người này không phải người khác, đúng là cái kia Lý Lão Quải.

Lý Lão Quải nhìn lướt qua Tiêu Biệt Ly bọn người, sau đó cười lạnh nói: “Tiêu Biệt Ly, ta nói rồi, ta pháp phái sẽ trở lại, không nghĩ tới chúng ta trở về nhanh như vậy a?”

"Xác thực không nghĩ tới!" Tiêu Biệt Ly nhạt âm thanh nói: "Không nghĩ tới ngươi pháp phái đi làm Mạc gia chó săn! Ngươi pháp phái tổ tiên nếu là ở Ngoại Vực biết được, không biết có thể hay không bị ngươi tức chết.

“Vậy thì không cần ngươi đến quan tâm.”

Lý Lão Quải âm thanh lạnh lùng nói: “Tiêu Biệt Ly, đến nay về sau, cái này Trung Thổ Thần Châu, đem tại không có ngươi nho phái, cũng sẽ không tại có cái gì Bạch Lộc Thư Viện, từ nay về sau, Trung Thổ Thần Châu chỉ có một thư viện, cái kia chính là ta: Khai Dương thư viện. Tiêu Biệt Ly, cùng ngươi nho phái người, còn ngươi nữa Dương Diệp, các ngươi hảo hảo hưởng thụ cuối cùng này thời gian a!”

Thanh âm rơi xuống, Lý Lão Quải nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ta pháp phái sở dĩ mất đi hết thảy, đều là vì ngươi trợ nho phái, ngươi chờ, ta sẽ để cho ngươi minh bạch cái gì gọi là chết là một loại hy vọng xa vời!” Nói xong, hắn cười lạnh một tiếng, nhưng sau đó xoay người biến mất tại phía chân trời.

Mạc Thiên bọn người cũng quay người rời đi.

Chỉ chốc lát, hơn bốn mươi cỗ quan tài xuất hiện ở Bạch Lộ thành thành bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

“Bọn hắn vì sao không trực tiếp công thành!” Sau một lúc lâu, Tiêu Biệt Ly bên cạnh, Tiêu linh hỏi.

Tiêu Biệt Ly nhìn xem phía chân trời sau nửa ngày, sau đó nói: “Hiển nhiên, bọn hắn không muốn cứ như vậy diệt đi chúng ta, cứ như vậy diệt chúng ta, biểu hiện không xuất hắn Mạc gia cường hãn, càng chấn nhiếp không được Trung Thổ Thần Châu. Chết, cũng không đáng sợ, ta Bạch Lộc Thư Viện rất nhiều người cũng không sợ chết, so chết đáng sợ chính là, cái loại này chờ đợi tử vong tư vị. Chứng kiến những cái... Kia quan tài rồi sao? Bọn hắn hiện tại chính là muốn để cho chúng ta chờ đợi tử vong. Kể từ đó, không những được chấn nhiếp Trung Thổ Thần Châu, càng có thể chậm rãi tan rã chúng ta đệ tử tâm lý phòng ngự.”

Tiêu linh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Bên ngoài còn có rất nhiều đệ tử, chúng ta nhất định phải hướng biện pháp đưa bọn chúng tiếp trở về!”

Nhìn xem phía chân trời, Tiêu Biệt Ly hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, cái kia Mạc Thiên bọn người căn bản không có rời đi, tựu trấn thủ ở bên ngoài. Năm tên nửa đế, Bạch Lộ giới người căn bản ra không được!

“Tiếp người sự, để cho ta tới a!”

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên đứng lên, nói.

“Không được!”

Tiêu Biệt Ly lúc này không nhận, chối bỏ, nói: “Ngươi hảo hảo dưỡng thương, tiếp người sự tình, ta thì sẽ nghĩ biện pháp.” Dương Diệp tuy nhiên là Bán Thánh, nhưng đã có nửa đế thực lực, lại để cho hắn đi ra ngoài, nếu như có cái tốt xấu, cái kia Bạch Lộc Thư Viện thật sự đã xong.

“Ngươi có nắm chắc?” Một bên Tiêu linh nhưng lại bỗng nhiên nói. Cùng Dương Diệp tuy nhiên tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng là nàng biết rõ, Dương Diệp không phải một cái ngu xuẩn người, tại biết bên ngoài có mấy vị nửa đế dưới tình huống, còn dám nói ra lời này, nhất định là có cái gì nắm chắc.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có thể hay không đưa bọn chúng an toàn cứu trở về ra, không dám cam đoan, nhưng là, ít nhất trước mắt cũng chỉ có ta có thể có thần không biết quỷ không hay đi ra ngoài, hơn nữa có thực lực kia ở bên ngoài cứu người. Tiêu viện trưởng, còn có Tiêu linh tiền bối phận, các ngươi không có khác lựa chọn rồi. Lại nói tiếp, dùng thực lực của ta, toàn lực trốn, coi như là cái kia Mạc Thiên cũng không nhất định có thể ngăn lại ta!”

Tiêu Biệt Ly muốn nói cái gì, lúc này, cái kia Tiêu Linh Đạo: “Lại để cho hắn thử xem a!”

“Có thể...”

Tiêu Biệt Ly vừa muốn nói chuyện, Tiêu linh lại nói: “Chúng ta bây giờ không có lựa chọn. Ngươi cùng ta, tuyệt đối với không có khả năng đi ra ngoài đấy, cũng không thể ra đi, không có chúng ta tại, đối phương nếu đột nhiên công thành, hậu quả không thể lường được. Mà trừ ngươi ra cùng ta, cũng chỉ có tiểu tử này có thực lực xuất đi cứu người rồi.”

Tiêu Biệt Ly trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nắm chắc được bao nhiêu phần?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chỉ có thể nói, hết sức nỗ lực!”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Hết sức nỗ lực! Có cái gì cần hay sao?”

“Ta cần muốn biết những người kia che dấu vị trí!” Dương Diệp nói.

“Sĩ Hà đã tại liên hệ, đợi sẽ ta lại để cho hắn cho ngươi đưa tới!” Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đợi tí nữa lại để cho hắn cho ta đưa đến ta phòng tu luyện, sau đó, các ngươi coi như ta là đang bế quan.”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, sau đó lại nói: “Thư viện hôm nay như vậy tình cảnh, ngươi có khác cái gì tâm lý gánh nặng. Pháp phái cùng Mạc gia nhanh như vậy tựu liên thủ, hiển nhiên, bọn hắn đã sớm cấu kết lại với nhau, mà ngươi khoảnh khắc Mạc Vân Thiên, bất quá là vừa vặn cho bọn hắn một cái lấy cớ, một cái danh chính ngôn thuận hướng ta Bạch Lộc Thư Viện động thủ lấy cớ mà thôi. Cho nên, tựu tính toán không có ngươi, bọn hắn sớm muộn một ngày hay là sẽ đối với ta Bạch Lộc Thư Viện động thủ đấy. Chẳng qua là sớm cùng muộn mà thôi!"

Lúc này, cái kia Tiêu linh cũng nói: "Tiêu lão đầu lời này, không phải đang an ủi ngươi, là xác thực chính là như vậy. Pháp phái Lý Lão Quải dã tâm bừng bừng, hắn căn bản sẽ không cam lòng ly khai Bạch Lộ giới, bởi vậy, hắn muốn giết trở về, là chuyện sớm hay muộn. Đương nhiên, ta bản thân cảm thấy, hiện tại các ngươi đều không có lẽ đi xoắn xuýt những... Này, bởi vì chúng ta hiện tại Vốn là chính là một cái đoàn thể. Bất kể là ân oán của ngươi, hay là nho phái ân oán, đều là mọi người chúng ta cộng đồng ân oán. Chúng ta bây giờ muốn làm đấy, là cùng nhau đối mặt trước mắt cửa ải khó."

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Tiêu linh, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ta cũng là như thế muốn!"

Dương Diệp nhìn hai người liếc, sau đó nói: "Yên tâm, ta sẽ không để tâm vào chuyện vụn vặt đấy. Ta đi trước chuẩn bị." Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

"Phát hiện chưa, tiểu tử này rất thần bí đấy!" Dương Diệp đi rồi, Tiêu linh bỗng nhiên nói.

"Hắn đến từ hạ vị diện, một đường phát triển đến bây giờ, làm sao có thể không có một điểm kỳ ngộ? Có chút bí mật, rất bình thường." Tiêu Biệt Ly nói.

Tiêu linh nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Bất kể như thế nào, hi vọng chúng ta có thể sống quá đi cái này quan!"

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, trong mắt lại là có thêm một tia ưu sầu. Trước mắt thư viện tình cảnh, đừng nói hắn, tựu là tùy tiện một người đều có thể minh bạch.

Nói là tuyệt cảnh, cũng không đủ ah!

Trong phòng tu luyện.

Dương Diệp tay phải vung lên, 100 tên Hắc y nhân xuất hiện ở trước mặt hắn, mà ở cái này 100 tên Hắc y nhân trước mặt, còn có cái kia nửa đế người áo đen.

Trước kia đánh chết nửa đế người áo đen lúc, hắn tựu thuận tay đem đối phương thi thể thu vào, nửa đế khôi lỗi, cái này đối với hắn cùng hiện tại Bạch Lộc Thư Viện mà nói, trợ giúp cũng không phải từng chút một! Còn có cái kia 100 cao cấp Thánh giả, vận dụng tốt rồi, cũng là một đại siêu cấp trợ lực. Duy nhất lại để cho hắn cảm thấy so sánh đáng tiếc chính là cái kia Mạc cơ!

Bởi vì hắn tuy nhiên giết cái kia Mạc cơ, nhưng lại không có biện pháp đem đối phương luyện chế thành khôi lỗi rồi. Đầu của đối phương đều bị hắn cắt xuống, còn thế nào luyện khôi lỗi? Lúc ấy loại tình huống đó, hắn chỉ có thể lựa chọn cắt đầu, bởi vì cho dù là đâm thủng đối phương trước ngực, hắn cũng không có nắm chắc có thể đối phương có thể lập tức sẽ chết!

Mà đầu nếu như bị cắt, đừng nói cái gì linh đan diệu dược, chính là hắn Hồng Mông tử khí đi lên đều là không tốt!

Rất nhanh, Dương Diệp bắt đầu luyện chế lên.

Luyện chế cao cấp Thánh giả cũng may, không tốn quá lớn khí lực, nhưng là tại luyện chế nửa đế lúc, Dương Diệp thiếu chút nữa bị cắn trả. Nếu là lúc trước, hắn căn bản không cách nào luyện chế nửa đế, hoặc là nói, dù cho có thể luyện chế, cũng sẽ có rất lớn phong hiểm. Nhưng là hiện tại, hắn bản thân mình thực lực tăng nhiều, bất kể là kiếm ý hay là hư vô cảnh sát ý, hay là linh hồn lực cùng với tinh thần lực, đều vượt qua xa trước kia có thể so, bởi vậy, tuy nhiên gặp rất nhiều vấn đề, nhưng là cuối cùng đều bị hắn từng cái giải quyết.

Một ngày về sau, ban đêm.

Một đạo bóng đen tự Bạch Lộ thành tường thành môn lặng lẽ nhẹ nhàng đi ra, sau đó biến mất tại xa xa, rất nhanh, bóng đen cùng toàn bộ cảnh ban đêm dung làm một thể.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1121: Không có việc gì, ta đã giết hai cái rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bóng đen dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Tại đem sở hữu tất cả khôi lỗi toàn bộ đều luyện chế tốt về sau, hắn liền lập tức khởi hành trước đi cứu người. Tuy nhiên Bạch Lộ thư viện từ trên xuống dưới, đều không có người trách cứ hắn, nhưng là, Bạch Lộ thư viện hôm nay gặp phải loại này tuyệt cảnh, còn chết rồi nhiều người như vậy, tuy nhiên Tiêu Biệt Ly nói dù cho không có hắn, pháp phái cùng Mạc gia cũng sẽ đối với Bạch Lộc Thư Viện động thủ, nhưng là, hắn Dương Diệp trong nội tâm có thể nào không thẹn?

Hắn giết người rất nhiều, nhiều đến chính hắn đều đếm không hết, nhưng là hắn chưa bao giờ có áy náy. Những người kia, với hắn mà nói, đều đáng chết, đều đáng chết. Nhưng là những... Này chết đi Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, từ loại nào trình độ đi lên nói, lại là vì hắn mới chết.

Đương nhiên, hắn hiểu được, như Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh theo như lời, xoắn xuýt những... Này một điểm ý nghĩa đều không có. Đem làm hắn vì Vân Hải thư viện đến Bạch Lộc Thư Viện một khắc này lên, hắn tựu quấn vào nho phái cùng pháp phái ân oán bên trong, mà bây giờ, hắn cùng với Bạch Lộc Thư Viện chính là một cái đoàn thể, bất kể là Bạch Lộc Thư Viện phiền toái, hay là hắn Dương Diệp phiền toái, đều là mọi người cùng nhau phiền toái, bởi vì bọn hắn hiện tại là người một nhà.

Tại phải ly khai Bạch Lộ giới lúc, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia tinh không, ở đằng kia xa xôi hư không phía trên, chí ít có năm tên nửa đế. Trừ đó ra, còn có cái kia âm thầm nhìn xem Lục Nguyên hạo.

Hiện tại Bạch Lộc Thư Viện, tình cảnh không thể lạc quan!

Mà chính hắn, tình cảnh cũng cũng không khá hơn chút nào. Cái kia Lục Nguyên hạo chắc chắn sẽ không buông tha cho Hồng Mông tháp đấy, đối phương nhất định sẽ tại thời khắc mấu chốt xuất đưa cho hắn một kích trí mạng!

Sau nửa ngày, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, thân hình lóe lên, đã đi ra Bạch Lộ giới

Mạc gia cùng Thiên Vũ tông vây công Bạch Lộc Thư Viện một chuyện, tại Trung Thổ Thần Châu đã truyền ra. Lúc này Trung Thổ Thần Châu rất nhiều thế lực cùng người đều tại chú ý Bạch Lộc Thư Viện, bọn hắn muốn xem xem, cái này từng tại Trung Thổ Thần Châu từng có huy hoàng lịch sử Bạch Lộc Thư Viện kết cục. Đương nhiên, tất cả mọi người hiểu rõ một chút.

Cái kia chính là, dù cho Bạch Lộc Thư Viện thắng, cái kia khẳng định cũng là thắng thảm! Mà Bạch Lộc Thư Viện thắng tỷ lệ, cơ hồ không có!

Bạch Lộ giới chung quanh, nguyên bản những cái... Kia cùng Bạch Lộ thư viện giao hảo thế lực, nhao nhao phát ra tiếng rõ cùng Bạch Lộc Thư Viện phủi sạch quan hệ, sợ bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông nhằm vào.

Mà những cái... Kia ở bên ngoài bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cường giả đuổi giết Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, càng là không người nào dám xuất thủ tương trợ, cũng không có ai dám thu lưu, thế cho nên những học sinh kia như chó nhà có tang bình thường bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông ở bên ngoài đuổi giết.

Lúc này Bạch Lộc Thư Viện, không thể bảo là không thảm

Thiên đô thành.

Tại thiên đô thành trong một gian phòng trong mật thất, hơn ba mươi tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử vây quanh ở một cái bàn trước.

Sở hữu tất cả đệ tử đều đang nhìn cái kia cầm đầu một gã mặc áo tím trên người cô gái.

Cô gái áo tím nhìn về phía trên chỉ có hơn hai mươi tuổi, đang mặc một bộ bó sát người áo tím, dung mạo thanh tú, trên mặt lộ ra một cỗ kiên nghị, tại trên người nàng, có vài chỗ vết máu, kể cả trên mặt đều có được một đạo vài cen-ti- mét lớn lên vết thương.

Lúc này, tràng học sinh trung học đều dùng cô gái áo tím cầm đầu, bởi vì cô gái áo tím là trong tràng duy nhất một gã cao cấp Thánh giả.

“Tử Nam học tỷ, thư viện nói như thế nào?” Lúc này, một gã thanh niên hỏi.

Tất cả mọi người ánh mắt lập tức chăm chú nhìn tên gọi Tử Nam nữ tử, hiện ở bên ngoài vô số cường giả tại truy giết bọn hắn, trong đó thậm chí còn có nửa đế thân ảnh, dùng bọn hắn chút thực lực ấy, nếu như không có thư viện cứu viện, căn bản không có khả năng còn sống trở lại thư viện. Nếu như không thể trở lại thư viện, bọn hắn chỉ có một con đường chết!

Bởi vì đối phương căn bản không tiếp thụ đầu hàng! Trước kia có đệ tử đầu hàng, nhưng mà y nguyên vẫn bị Sát!

Tử Nam nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói: “Thư viện đã phái người tới đón ứng chúng ta rồi.”

“Phái ai? Lúc nào đến?” Có người liền vội hỏi.

Tử Nam khẽ lắc đầu, nói: “Chưa nói. Có phải là vì rồi giữ bí mật!”

“Kỳ thật, căn bản không sẽ có người tới cứu chúng ta rồi.”

Lúc này, một gã cụt tay nam tử bỗng nhiên nói: “Lúc này thư viện tình huống, mọi người có lẽ cũng hiểu rõ. Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, còn có pháp phái đám kia gia hỏa ngăn ở chúng ta thư viện, mà chúng ta thư viện chỉ có Tiêu viện trưởng cùng cái kia mới tới phó viện trưởng hai gã nửa đế, chính bọn hắn đều ốc còn không mang nổi mình ốc rồi, làm sao có thể còn đằng xuất thủ tới cứu chúng ta?”

Mọi người trầm mặc, Tử Nam cũng trầm mặc.

Cụt tay nam tử lại nói: “Nếu như thư viện thật sự có năng lực tới cứu chúng ta, người có lẽ sớm là đến. Nhưng là, đến bây giờ chúng ta đều không có gặp, cái này ý nghĩa, kỳ thật, bọn hắn đã bỏ đi chúng ta những... Này ở bên ngoài đệ tử rồi.”

Đúng lúc này, cái kia vị trí đầu não Tử Nam đột nhiên xuất hiện ở cái kia cụt tay nam tử trước mặt, cùng lúc đó, một thanh đoản đao để ngang này cụt tay nam tử yết hầu thượng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người lập tức biến sắc.

Tử Nam nhìn thẳng cụt tay nam tử, nói: “Thu Nguyên, ngươi muốn dao động nhân tâm sao?”.

Cụt tay nam tử trong mắt không hề sợ hãi, hắn nhìn thẳng Tử Nam, nói: “Ta không muốn dao động nhân tâm, nhân tâm cũng không cần ta đến dao động, bởi vì lúc này, nhân tâm đã dao động. Tử Nam, chính ngươi hỏi hỏi mình, ngươi cảm thấy thư viện thật sự còn có cái kia năng lực tới cứu chúng ta sao? Đã không có, nói không chừng bọn hắn tình cảnh hiện tại so với chúng ta còn không xong!”

Tử Nam nhìn xem cụt tay nam tử hồi lâu, nàng thu hồi đao, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Các ngươi quái thư viện sao?”.

Mọi người trầm mặc.

Tử Nam nói: “Ta biết rõ, các ngươi trong nội tâm khẳng định có oán trách qua đấy. Ta cũng đồng dạng, ta trước kia đã ở quái thư viện vì sao không tới cứu chúng ta, vì sao tùy ý chúng ta bị bị người đuổi giết. Nhưng là, các ngươi cẩn thận ngẫm lại, nếu như thư viện có cái kia năng lực, bọn hắn sẽ không tới cứu chúng ta sao? Sân nhỏ có thể sẽ buông tha cho chúng ta sao?”.

Nói đến đây, Tử Nam thanh âm tăng thêm, “Thư viện đến bây giờ đều không có phái người đi ra, như Thu Nguyên theo như lời, cái này ý nghĩa bọn hắn tình cảnh hiện tại khả năng so với chúng ta còn không xong. Hiện tại, chúng ta muốn làm đấy, không phải tại đây oán trời trách đất, lại càng không là tại đây oán trách thư viện không với tư cách, chúng ta muốn làm đấy, là như thế nào sống sót. Hiện tại, chúng ta chỉ có thể dựa vào tự chúng ta, mà nếu như chúng ta còn ở lại chỗ này oán trời trách đất, chúng ta đây cách cái chết thật sự không xa!”

Mọi người trầm mặc.

Sau nửa ngày, cái kia Thu Nguyên nói: “Tử Nam, ta không muốn dao động quân tâm. Nhưng là, ta phải phải nói, dùng chúng ta bây giờ chút thực lực ấy, căn bản không có khả năng còn sống trở lại thư viện. Bên ngoài ngoại trừ Thiên Vũ tông cùng pháp phái còn có Mạc gia cao cấp Thánh giả, thậm chí khả năng còn có nửa đế. Thực lực quá cách xa rồi. Điểm ấy, chúng ta nhất định phải nhận rõ ràng!”

“Kỳ thật chúng ta vì cái gì nhất định phải hồi thư viện đâu này?”

Lúc này, một gã khóe miệng có một khỏa đại nốt ruồi đệ tử đột nhiên nói.

Nghe vậy, mọi người lập tức nhìn về phía này tên mang nốt ruồi đệ tử, cái kia mang nốt ruồi đệ tử nhìn mọi người liếc, sau đó nói: “Trước kia Thu Nguyên học trưởng cùng Tử Nam học tỷ cũng nói, hiện tại thư viện tình cảnh khả năng so với chúng ta còn không xong, dưới tình huống như vậy, dù cho chúng ta có thể trở về, nhưng là chúng ta trở về lại có thể làm cái gì? Đơn giản là các loại chết mà thôi!”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Tử Nam nhạt âm thanh nói.

Mang nốt ruồi đệ tử nhìn mọi người liếc, do dự một chút, sau đó nói: "Hiện tại, chúng ta đã là tuyệt cảnh. Dù cho chúng ta có thể đào tẩu, sống sót, nhưng là, pháp phái cũng biết lai lịch của chúng ta, cũng biết chúng ta căn, cho nên, bọn hắn phải tìm được chúng ta, căn bản chính là một kiện phi thường chuyện dễ dàng."

"Sau đó thì sao?" Tử Nam hỏi.

Mang nốt ruồi đệ tử hít sâu một hơi, sau đó nói: "Hiện tại, chúng ta nếu muốn mạng sống, chỉ có một lựa chọn, cái kia chính là đầu hàng pháp phái, chúng ta cùng pháp phái vốn chính là nhất mạch, chúng ta như đầu hàng, bọn hắn nhất định"

Xùy~~!

Đúng lúc này, Tử Nam đột nhiên xuất hiện ở cái kia mang nốt ruồi đệ tử sau lưng, mà cái kia mang nốt ruồi đệ tử yết hầu tắc thì hai mắt trợn lên, ngay lập tức về sau, một đạo máu tươi tự hắn yết hầu chỗ bắn tung tóe mà ra.

Trong tràng tất cả mọi người sắc mặt kịch biến!

Tử Nam quét mọi người liếc, nói: "Đầu hàng? Còn có ai muốn đầu hàng đấy sao?".

"Hắn chỉ là muốn sống lấy!" Một bên, Thu Vân nói.

"Còn sống?"

Tử Nam lạnh lùng nhìn hắn một cái, nói: "Hắn có thể sẽ hại chết chúng ta tất cả mọi người. Pháp phái, đã từng xác thực cùng chúng ta là nhất mạch, nhưng là hiện tại, bọn hắn đã theo chúng ta không có bất cứ quan hệ nào. Bọn hắn cấu kết Mạc gia cùng Thiên Vũ tông đối với chúng ta thư viện xuất thủ, đây cũng không phải là nội đấu, đây là muốn bị diệt thư viện! Hiện tại đầu hàng, đó là phản bội, là phản bội Bạch Lộc Thư Viện."

"Thế nhưng mà, chúng ta đáng chết sao?".

Lúc này, lại một đứa học sinh đứng dậy, nói: "Việc này nói cho cùng là cái kia Dương Diệp gây ra họa, hắn gây họa, nhưng lại muốn chúng ta tới thay hắn gánh chịu hậu quả, cái này công bình sao?".

"Xác thực, hắn Dương Diệp vì mình nữ nhân, chọc Thiên Vũ tông cùng Mạc gia, nhưng lại muốn chúng ta toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện đến là hắn gánh chịu, đừng nói ta, ta tin tưởng đang ngồi chư vị, trong nội tâm khẳng định đều khó chịu."

"Nếu như không phải hắn lỗ mãng, giết Mạc gia người, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện như thế nào sẽ rơi vào kết quả như vậy? Chúng ta những người này lại tại sao lại ở chỗ này các loại chết?"

"Vì thư viện, cho dù là chết, ta cũng không oán không hối, nhưng là vì hắn Dương Diệp, ta không phục, cũng không muốn!"

""

Tử Nam quét mọi người liếc, nói: "Có thể các ngươi có nghĩ tới hay không, nếu như không phải hắn, hiện tại ly khai Bạch Lộ giới đấy, cũng không phải là pháp phái, mà là chúng ta nho phái. Hiện tại pháp phái là cái gì tình cảnh? Bọn hắn hiện tại cùng Mạc gia hợp tác, các ngươi cho là bọn họ sẽ cùng Mạc gia bình khởi bình tọa sao? Không, bây giờ đang ở Mạc gia cùng tất cả mọi người xem ra, pháp phái chính là một cái chó nhà có tang. Mà không có Dương Diệp, trở thành chó nhà có tang chính là chúng ta nho phái!"

Nói đến đây, Tử Nam dừng một chút, lại nói: "Ta cũng oán hắn, bởi vì không phải hắn mà nói, chúng ta sẽ không rơi vào như thế tuyệt cảnh, càng sẽ không chết nhiều người như vậy. Nhưng là, ta biết chắc nói, là hắn để cho chúng ta nho phái tránh cho đã trở thành chó nhà có tang, là hắn để cho chúng ta Bạch Lộc Thư Viện không người nào dám khinh thị. Cũng chỉ có hắn, mới có thể mang theo chúng ta chúng ta thư viện một đời tuổi trẻ quật khởi. Chỉ muốn người ta xấu, không muốn lấy người ta tốt, làm người, có thể như vậy?"

"Cảm ơn!"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt kịch biến, kể cả cái kia Tử Nam, mọi người như lâm đại địch.

Một gã thanh sam nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, mọi người lập tức sững sờ.

"Ngươi, làm sao ngươi tới tại đây rồi hả?" Tử Nam kinh ngạc nói.

"Tới đón các ngươi!" Dương Diệp nói.

"Chỉ một mình ngươi?" Tử Nam kinh ngạc nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Cùng ta rời đi!”

“Cứ như vậy đi?” Tử Nam mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

“Bằng không thì ngươi muốn như thế nào đi?” Dương Diệp hỏi lại.

Tử Nam khóe miệng có chút co lại, sau đó nói: “Chỉ cần chúng ta đi ra ngoài, lập tức sẽ có rất nhiều cao cấp Thánh giả cường chạy đến, thậm chí còn có nửa đế.”

“Nửa đế? Không có việc gì, ta đã giết hai cái rồi.”

Dương Diệp nói xong, quay người cửa trước bên ngoài đi đến.

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1122: Có phải như vậy hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Dương Diệp muốn đi ra đại môn lúc, Tử Nam đột nhiên chắn trước mặt hắn.

Tử Nam nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta biết rõ ngươi rất cường, cũng biết ngươi giết qua nửa đế, nhưng là, ngươi phải hiểu được một điểm, chúng ta không có ngươi mạnh như vậy, đừng nói đối mặt nửa đế, tựu là một ít cao cấp Thánh giả, chúng ta đều không thể làm gì. Vấn đề này, quan hệ đến chúng ta tất cả mọi người sinh tử, không thể trò đùa!”

Mọi người cũng đều nhìn về Dương Diệp, Dương Diệp có thể đến nơi đây, cái này đã đã chứng minh thực lực của hắn, nhưng là, như Tử Nam theo như lời, bọn hắn cũng không có Dương Diệp thực lực. Đi ra ngoài, một cái gây chuyện không tốt, khả năng muốn toàn quân bị diệt.

Dương Diệp nhìn xem Tử Nam, nói: “Lo lắng của ngươi rất đúng, nhưng là, hiện tại chúng ta không giết đi ra ngoài, còn có thể như thế nào đây? Tiếp tục giấu ở chỗ này? Cùng hắn giấu ở chỗ này các loại chết, không bằng cùng ta cùng một chỗ giết đi ra ngoài, cho dù là chết, cũng muốn kéo một hai cái đệm lưng, các ngươi cảm thấy thế

nào?”

Hắn có nửa đế khôi lỗi, còn có 100 cao cấp Thánh giả khôi lỗi, nhưng là hắn cũng không có lấy đi ra cho chúng người tín tâm. Người, chỉ có vức đi tánh mạng đấy, mới có thể kích phát tiềm lực của bọn hắn.

Nếu như mỗi người đều ôm hẳn phải chết chi tâm, hắn tin tưởng, những học sinh này chiến lực khẳng định đều sẽ tăng lên mấy thành đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tử Nam hít sâu một hơi, sau đó nói: “Thật sự chỉ có một mình ngươi đến?”

“Ngươi cảm thấy thư viện còn có người phái ra sao?”. Dương Diệp hỏi lại.

Tử Linh nhìn xem Dương Diệp một hồi lâu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía mọi người, nói: “Các ngươi là nguyện ý tiếp tục lưu lại tại đây, còn là theo chân hắn cùng một chỗ giết đi ra ngoài? Nếu như phải ở lại chỗ này đấy, ta không phản đối.”

“Ở tại chỗ này làm cái gì? Các loại chết?”

Lúc này, cái kia Thu Vân nhìn về phía Dương Diệp nói: “Đi theo hắn, dù cho không thể an toàn trở lại thư viện, ít nhất cũng có thể giết mấy cái người đệm lưng. Ở tại chỗ này, đợi nhân gia tìm tới, đừng nói giết người, chỉ sợ sức hoàn thủ đều không có. Cho nên, ta đi theo hắn đi!”

“Giết đi ra ngoài!”

“Nói rất đúng, cùng hắn các loại chết, không bằng giết đi ra ngoài, dù cho chết, ta cũng muốn giết mấy cái người đệm lưng, bằng không thì quá thua lỗ!”

“Đi, chúng ta giết đi ra ngoài!”

Trong tràng mọi người nhao nhao tỏ thái độ, Dương Diệp nhìn thoáng qua, không ai muốn lưu lại.

Trong tràng tất cả mọi người không ngốc, giết đi ra ngoài, có lẽ còn có một đường cơ hội, dù sao Dương Diệp thực lực bọn hắn tuy nhiên chưa thấy qua, nhưng là đều nghe qua, có thể giết nửa đế, có thể nhược? Ở tại chỗ này, ngoại trừ các loại chết, sống ở trong sự sợ hãi, ôm may mắn tưởng tượng, một điểm dùng đều không có.

Dương Diệp lập tức nhẹ gật đầu, cong ngón búng ra, mỗi người trước mặt nhiều hơn ba miếng Tử Tinh Thạch, nói: “Ta biết rõ các ngươi rất nhiều người có tổn thương, nhưng là không có thời gian chờ các ngươi trước chữa thương, bởi vì còn có rất nhiều người chờ chúng ta đi cứu. Cái này Tử Tinh Thạch, chính các ngươi trước nuốt vào một quả, khôi phục trong cơ thể huyền khí, nhớ kỹ, có thể hay không còn sống, chỉ có thể dựa vào tự chúng ta. Cho nên, đợi sẽ nếu là gặp được địch nhân, mời dốc sức liều mạng!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi, mọi người vội vàng đuổi theo.

Ra thiên đô thành, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Tại cách nơi này mấy vạn dặm bên ngoài một tòa đại sơn ở trong chỗ sâu, có hơn hai trăm danh học sinh, hiện tại mục đích của chúng ta chính là chỗ đó. Nhưng là, chúng ta không thể phi hành, một khi phi hành, mục tiêu quá lớn, dễ dàng bạo lộ, cho nên, chúng ta chỉ có thể đi bộ, các ngươi đi theo ta, ta ẩn nấp khí tức của các ngươi.”

Mọi người liền vội vàng gật đầu.

Dương Diệp nói xong muốn khởi hành, mà đúng lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên xuất hiện hơn mười đạo lưu quang, nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người sắc mặt lập tức kịch biến.

Bởi vì những người kia ít nhất đều là Thánh giả!

Nhìn xem cái kia hơn mười đạo lưu quang, Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Không cần đã ẩn tàng, các ngươi dùng chính mình tốc độ nhanh nhất tiến đến cùng những học sinh kia hội hợp, ta sau đó đi ra!” Tại trong thành, mục tiêu quá lớn, dù cho ẩn nấp rồi những người này khí tức, cũng không có tác dụng quá lớn, dù sao những người này không thể như hắn, không chỉ có thể che giấu khí tức, còn có thể tàng hình.

“Ta lưu lại cùng ngươi cùng một chỗ!” Tử Nam nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Nam, nói: “Hiện tại lên, nghe ta mệnh lệnh, tất cả mọi người, lập tức nhanh đi cùng bọn họ hiệp.” Những người này ở tại chỗ này, cũng không phải đối với hắn không có trợ giúp, chỉ là hắn xác thực không cần. Hiện tại việc cấp bách, là muốn cho bên ngoài sở hữu tất cả đệ tử hiệp, sau đó đưa bọn chúng toàn bộ mang về.

Tử Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Coi chừng!”

Nói xong, Tử Nam mang theo một đoàn người thân hình khẽ động, hướng phía xa xa phía chân trời bắn mạnh tới.

“Muốn chạy trốn? Không có cửa đâu cưng. Rốt cuộc tìm được mấy cái cá lọt lưới rồi, ha ha”

Phía chân trời, truyền đến một đạo tiếng cười to, nhưng là rất nhanh, theo một đạo kiếm quang tại phía chân trời chợt lóe lên, đạo này tiếng cười to lập tức im bặt mà dừng, đón lấy, một đạo nhân ảnh tự không trung trụy lạc.

“Ngươi”

Phía chân trời mọi người kinh hãi, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang phóng lên trời, đón lấy, mấy đạo kiếm quang ở giữa sân không ngừng giăng khắp nơi hiện lên, phía chân trời, lập tức vang lên mấy đạo tiếng kêu thảm thiết.

Không đến ba tức, năm người chính là tự không trung rơi xuống phía dưới.

“Dừng tay!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự xa xa trong thành vang lên, đón lấy, một gã mặc hoa bào trung niên nhân xuất hiện ở giữa sân.

Cao cấp Thánh giả!

Mà ở trung niên nhân sau lưng, còn có năm tên trung cấp Thánh giả.

Dương Diệp ngừng lại, nhìn về phía đối phương, hoa bào trung niên nhân mặt âm trầm nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng một bên còn lại mười mấy người, nói: “Tại hạ thiên đô thành thành chủ Cát Minh, chư vị, đây là thiên đô thành, cấm chiến đấu, chẳng lẽ chư vị không biết sao?”.

Lúc này, Dương Diệp đối diện cái kia mười trong mấy người, một gã áo bào xanh trung niên nhân đứng dậy, nói: “Ta là Mạc gia người.”

Mà ở bên cạnh hắn, một cô gái trung niên cũng đứng dậy, nói: “Ta là Thiên Vũ tông đấy!”

Nghe được hai người lời mà nói..., cái kia Cát Minh sắc mặt lập tức biến đổi, đều là kim cương giai thế lực ah. Đặc biệt là cái này Mạc gia đây chính là Thần Châu một trong tứ đại thế gia.

Thiên đô thành không thể trêu vào, chính hắn càng là không thể trêu vào!

Cát Minh thần sắc nhu hòa rất nhiều, đối với hai người khẽ gật đầu, nói: “Nguyên lai là Mạc gia cùng Thiên Vũ tông bằng hữu” nói xong, hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, các hạ tựu là Bạch Lộc Thư Viện người?” Mạc gia cùng Thiên Vũ tông tại đuổi giết Bạch Lộc Thư Viện người, việc này, toàn bộ Trung Thổ Thần Châu cũng biết rồi, hắn tự nhiên cũng không ngoại lệ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đối phương, sau đó nhẹ gật đầu, “Xác thực là!”

Gặp Dương Diệp gật đầu, Cát Minh sắc mặt lập tức chìm xuống ra, chất vấn: “Ngươi vì sao tại ta thiên đô thành động thủ?” Đang cùng Bạch Lộc Thư Viện cùng Mạc gia cùng với Thiên Vũ tông tầm đó, hắn tự nhiên là lựa chọn Mạc gia cùng Thiên Vũ tông. Hôm nay Bạch Lộc Thư Viện, người sáng suốt cũng biết muốn đã xong. Đúng lúc này, hắn không ngại bán Mạc gia cùng Thiên Vũ tông một cái mặt mũi.

Sống đến hắn cái tuổi này, phi thường minh bạch một cái đạo lý, cái kia chính là, phải học được làm người!

Lúc này cái này giao hảo Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cơ hội, hắn làm sao có thể buông tha cho?

Nghe được Cát Minh lời mà nói..., một bên Mạc gia cùng Thiên Vũ tông các loại cường giả vốn là khẽ giật mình, lập tức vui vẻ, bọn hắn không ngốc, tự nhiên biết rõ đối phương đây là đang giúp bọn hắn. Cái kia áo bào xanh nam tử lập tức nói: “Cát thành chủ, tình này ta Mạc gia nhớ kỹ.”

“Ta Thiên Vũ tông cũng nhớ kỹ!” Áo bào xanh nam tử bên cạnh nữ tử cũng nói.

Cát Minh mỉm cười, nói: “Hai vị khách khí.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhạt âm thanh nói: “Thiên đô thành quy củ, không thể động thủ, ngươi ở nơi này động thủ, đây là đang coi rẻ ta thiên đô thành. Ngươi là mình tự vận, hay là ta đến động thủ?” Nếu là lúc trước, hắn sẽ thông minh lựa chọn mặc kệ việc này, bởi vì Bạch Lộc Thư Viện hắn cũng không thể trêu vào. Nhưng là hiện tại, Bạch Lộc Thư Viện ở riêng, thực lực đại giảm, lại bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông nhằm vào, loại tình huống này, Bạch Lộc Thư Viện còn có xoay người khả năng sao?

Ở trong mắt hắn xem ra, một điểm khả năng đều không có!

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Phải hay là không cảm thấy, Mạc gia cùng Thiên Vũ tông không dễ chọc, ta Bạch Lộc Thư Viện dễ trêu, cho nên, ngươi cầm ta khai đao, thuận tiện hướng Mạc gia cùng Thiên Vũ tông bán cái nhân tình?”

Một bên, cái kia Mạc gia áo bào xanh nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cát thành chủ, kẻ này thực lực không tệ, tốt nhất là cẩn thận chút. Đương nhiên, có chúng ta tại, tăng thêm thành chủ, hắn trở mình không được thiên, bất quá vẫn là phải cẩn thận một ít.” Trước kia khẽ đảo giao thủ, hắn biết rõ, trước mắt nam tử này không phải loại lương thiện, phải biết, trước kia cái kia vài tên Thánh giả cơ hồ không có sức hoàn thủ đã bị đập phát chết luôn rồi.

Cát Minh cười lạnh một tiếng, nói: “Bất quá là Bán Thánh mà thôi. Cái này Bạch Lộc Thư Viện thiên tài, ta cũng biết một hai, nếu như là cái kia Phong Khinh Ý cùng cái kia tên điên Dương Diệp, ta có lẽ sẽ kiêng kị một hai, đáng tiếc, cái kia Phong Khinh Ý lúc này đã ly khai Bạch Lộc Thư Viện. Về phần cái kia Dương Diệp, cái này người rõ ràng cũng không phải Dương Diệp!”

Dương Diệp nói: “”

“Vì cái gì?” Một bên Mạc gia áo bào xanh nam tử hiếu kỳ hỏi.

Cát Minh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nghe đồn cái này Dương Diệp tính cách thô bạo, khát máu thành tánh, toàn bộ người tựu cùng một người điên đồng dạng, mà trước mắt cái này người, thực lực tuy nhiên nhược hơi có chút, nhưng không hề giống một người điên. Hơn nữa, nghe nói cái này Dương Diệp Thiên Vũ tông một trận chiến, trọng thương hôn mê, hắn lúc này, có lẽ vẫn còn Bạch Lộ giới dưỡng thương mới là. Còn nữa, cái này Dương Diệp sở dĩ chiến lực cường hãn, là vì dựa vào một thanh Đế cấp hung kiếm, mà mỗi khi hắn sử dụng chuôi này hung kiếm lúc, hắn tựu sẽ biến thành một cái huyết nhân, hắn”

“Có phải như vậy hay không?”

Lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Cát Minh lời nói.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, trong mắt bọn hắn, thanh sam nam tử không thấy, mà chuyển biến thành chính là một cái cầm trong tay một thanh huyết kiếm huyết nhân.

Hai mắt huyết hồng, toàn thân tản ra khủng bố sát ý cùng lệ khí, cùng với cái kia làm cho người buồn nôn mùi máu tươi.

“Ngươi” cái kia Cát Minh hai mắt trợn lên, miệng giương thật to, cơ hồ có thể nhét kế tiếp nắm đấm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1123: Ngươi là một cái không sai học vấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

?

Đem làm thúc dục Đế Vân hạm một khắc này, Dương Diệp sắc mặt lập tức hắc... Mà bắt đầu.

Bởi vì ánh sáng thúc dục Đế Vân hạm, tựu cần 100 miếng Tử Tinh Thạch!

100 miếng Tử Tinh Thạch ah!

Đây vẫn chỉ là khởi động, muốn cho Đế Vân hạm thời khắc bảo trì tàng hình hơn nữa cao tốc phi hành, hắn tính toán một cái, mỗi nửa canh giờ, ít nhất cần 300 miếng Tử Tinh Thạch.

Hắn đi vào Trung Thổ Thần Châu về sau, các loại xảo trá, các loại cướp bóc, tăng thêm Tiểu Bạch cộng hưởng, hiện tại mới có bảy ngàn miếng Tử Tinh Thạch, nói cách khác, dùng của cải của nhà hắn, tối đa chỉ có thể duy trì cái đồ chơi này phi hành mười canh giờ tả hữu.

Hắn xem như đã minh bạch, cái đồ chơi này, căn bản không phải người bình thường dùng khởi đấy.

Tuy nhiên quý, mà lại đối với Tử Tinh Thạch nhu cầu thật lớn, nhưng là, hắn không phải không thừa nhận, đáng giá. Hắn thử một chút, cái này Đế Vân hạm, cho dù là nửa đế cũng rất khó rung chuyển, coi như là hắn, tại không thi triển xuất vài loại át chủ bài dưới tình huống, cũng khó có thể rung chuyển cái này Đế Vân hạm. Về phần tốc độ, cái này Đế Vân hạm tốc độ, ít nhược tất cả của hắn nhanh chóng phía dưới!

Nói ngắn lại, có cái này Đế Vân hạm tại, muốn đem bên ngoài những học sinh này an toàn cứu trở về, cơ hội không thể nghi ngờ gia tăng lên rất nhiều rất nhiều.

Về phần Tử Tinh Thạch, hắn đã nghĩ kỹ, hồi trở lại đi thì đi tìm Tiêu Biệt Ly thanh lý!

Không đến một hồi, Dương Diệp bọn người liền đi tới một tòa đại sơn ở trong chỗ sâu.

Vừa xong đại sơn ở trong chỗ sâu, Dương Diệp lông mày tựu là nhíu một cái, bởi vì hắn đã nghe được tiếng đánh nhau.

Bị phát hiện rồi hả?

Dương Diệp vội vàng thúc dục Đế Vân hạm hướng phía xa xa chạy gấp mà đi.

Một tòa đại chân núi, Tử Nam cùng Thu Vân bọn người lúc này đang cùng một đoàn người giằng co lấy, tại bọn hắn đối diện, không phải hơn hai trăm người, mà là hơn năm trăm người, đều là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.

“Cố Vân Thành, ngươi đây là muốn phản bội thư viện sao?” Tử Nam lạnh lùng nhìn xem đối diện cái kia cầm đầu một đứa học sinh.

Tên kia gọi Cố Vân Thành đệ tử hừ lạnh một tiếng, nói: “Phản bội thư viện? Thật sự là buồn cười, Tử Nam, chính ngươi nhìn xem, chúng ta tại đây bên ngoài bị người đuổi giết đã bao lâu? Vài ngày rồi! Mấy ngày qua, chúng ta mỗi ngày bị người đuổi giết, trong đó thấp nhất là Thánh giả cùng cao cấp Thánh giả, thậm chí liền nửa đế thân ảnh đều có. Có thể chúng ta thư viện cường giả đâu này? Sách của chúng ta viện cường giả ở nơi nào? Đến bây giờ, thư viện đều không có phái người tới cứu chúng ta, ngươi nói chúng ta phản bội thư viện, có thể ta muốn nói, không phải chúng ta phản bội thư viện, mà là thư viện đã bỏ đi rồi chúng ta!”

Nói xong lời cuối cùng, Cố Vân Thành cơ hồ chỉ dùng rống đấy.

Mà ở Cố Vân Thành sau lưng những học sinh kia cũng là mặt mũi tràn đầy tức giận, trong mắt mang theo lửa giận.

“Thư viện không có buông tha cho chúng ta!” Tử Nam trầm giọng nói: “Ta trước kia đã đã nói với ngươi, bọn hắn đã phái người tới cứu chúng ta rồi.”

“Cái kia Dương Diệp?”

Cố Vân Thành cười lạnh một tiếng, nói: “Một cái Bán Thánh, tới cứu chúng ta, Tử Nam, ngươi còn có thể ngây thơ một điểm sao?”

Tử Nam nhìn thẳng Cố Vân Thành, nói: “Cố Vân Thành, trước kia ngươi một mực tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện, đối với Dương Diệp không biết, ta hiểu. Nhưng là ta cho ngươi biết, hắn không phải bình thường Bán Thánh, hắn chém giết hơn phân nửa đế, hắn đã từng lấy lực lượng một người tại Thiên Vũ tông giết Thiên Vũ tông mảnh giáp không lưu. Nếu ngươi không tin, ngươi hỏi một chút ngươi sau lưng những học sinh này, ta có hay không lừa gạt ngươi!”

“Ta không cần hỏi bọn hắn!”

Cố Vân Thành âm thanh lạnh lùng nói: “Ta chỉ biết là, nhiều ngày như vậy, thư viện không có để ý chúng ta sinh tử, mặc kệ do chúng ta ở bên ngoài như bị cẩu đồng dạng đuổi giết.”

Nói đến đây, hắn quay người nhìn về phía sau lưng những người kia, nói: “Các ngươi rất nhiều người trước khi tới đây, ta tin tưởng, bên người khẳng định đều có rất nhiều người, nhưng là hiện tại, các ngươi nhìn xem, các ngươi bên người những người kia còn có ở đây không? Mất! Mạc gia cùng Thiên Vũ tông phái ra bọn hắn trưởng lão cùng tinh anh cấp bậc cường giả tới giết chúng ta những học sinh này, mà chúng ta thư viện trưởng lão cùng tinh anh nhưng lại đối với chúng ta chẳng quan tâm, mặc kệ do chúng ta bị đuổi giết, ta hỏi các ngươi, chúng ta phản bội thư viện, hay là thư viện phản bội chúng ta?”

“Cố Vân Thành!”

Lúc này, một bên Tử Nam âm thanh hung dữ nói: “Ngươi đây là muốn tạo phản?”

“Tạo phản?”

Cố Vân Thành âm thanh lạnh lùng nói: “Chúng ta, thầm nghĩ còn sống!”

“Còn sống?”

Tử Nam nhìn về phía Cố Vân Thành sau lưng những học sinh kia, nói: “Ta biết rõ, các ngươi trong lòng có oán. Bởi vì Mạc gia cùng Thiên Vũ tông phái ra cường giả đều là Thánh giả phía trên, những người này, chúng ta căn bản không phải đối thủ. Mà chúng ta trong thư viện Thánh giả cùng cường giả vừa rồi không có đi ra trợ giúp chúng ta, cho nên, các ngươi trong lòng có hận cũng là bình thường đấy, bởi vì chúng ta trước kia trong nội tâm cũng có oán! Nhưng là...”

Nói đến đây, Tử Nam thanh âm tăng lớn: “Các ngươi thầm nghĩ đến chính mình, có thể có nghĩ qua thư viện? Lúc này thư viện, bị vài tên nửa đế chắn lấy, tình huống của bọn hắn, so với chúng ta còn không xong. Ta...”

“Chúng ta đây đáng chết sao?”

Một bên, Cố Vân Thành đột nhiên đã cắt đứt Tử Nam lời mà nói..., phẫn nộ quát: “Chẳng lẽ chúng ta những người này đáng chết? Còn có, Tử Nam, ngươi nói cái kia Dương Diệp muốn dẫn lĩnh chúng ta trở về, ta hỏi ngươi, lúc này thư viện tình huống so với chúng ta còn bị, chúng ta trở về là muốn làm cái gì? Hồi trở lại đi chịu chết sao? À?”

Tử Nam sắc mặt âm trầm, muốn nói cái gì, tại nàng bên cạnh Thu Vân nhưng lại ngăn trở nàng, nói: “Còn xem không rõ sao? Hắn dụng tâm kín đáo!”

Nghe vậy, Tử Nam lập tức bừng tỉnh đại ngộ, nàng hiện tại mới hiểu được, đối phương kỳ thật căn bản không phải tại oán trách thư viện không cứu, như Thu Vân nói, đối phương đó căn bản là dụng tâm kín đáo!

Cố Vân Thành nhìn thoáng qua Thu Vân, sau đó nói: “Ta là dụng tâm kín đáo, nhưng ta cái này dụng tâm kín đáo là hảo tâm. Tử Nam, Thu Vân, trước mắt thư viện tình huống các ngươi có lẽ so với ta rõ ràng hơn. Tại đây bên ngoài là chết, trở về càng là chết. Ta muốn, hai người các ngươi cũng không muốn chết, đúng không?”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Thu Vân nhạt âm thanh nói.

Cố Vân Thành nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chư vị, hiện ở loại tình huống này, chúng ta nếu muốn sống, vậy cũng chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là thoát ly Bạch Lộc Thư Viện, thay phù hộ!”

Xoạt!

Trong tràng một mảnh xôn xao, mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Cố Vân Thành.

Thoát ly Bạch Lộc Thư Viện!

Trong tràng rất nhiều người đối với thư viện xác thực là có oán, nhưng bọn hắn thật không nghĩ qua muốn thoát ly thư viện, đối với thư viện, mọi người tự nhiên là có cảm tình đấy, hơn nữa, ngay tại lúc này phản bội thư viện, biết được lại để cho Trung Thổ Thần Châu người trơ trẽn đấy. Vì vậy thời điểm, là Bạch Lộc Thư Viện nhất thời điểm khó khăn!

Một cái thế lực, nếu không phải có thể bảo vệ tốt người của mình, sẽ bị thế lực khác coi là vô năng biểu hiện; Mà nếu như một người đệ tử tại một cái thế lực nhất thời khắc nguy nan phản bội, loại người này, đừng nếu nói đến ai khác, rất nhiều người mình cũng sẽ xem thường chính mình. Không thể chung hoạn nạn người, ai để mắt?

Bởi vậy, đem làm Cố Vân Thành đưa ra thoát ly Bạch Lộc Thư Viện lúc, trong tràng rất nhiều người nhìn về phía ánh mắt của hắn, đã có địch ý, kể cả phía sau hắn những người kia.

Phát giác được một màn này, Cố Vân Thành sắc mặt biến hóa, nhưng là rất nhanh tựu trấn định lại, sau đó nói: “Thoát ly Bạch Lộc Thư Viện, cũng không phải đại biểu tựu là phản bội thư viện... Ta...”

“Cái kia đại biểu cái gì?” Tử Nam đã cắt đứt Cố Vân Thành lời mà nói..., hỏi.

Cố Vân Thành nhìn lướt qua bốn phía, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đảm nhiệm trưởng lão, xuất hiện đi!”

Cố Vân Thành thanh âm rơi xuống, một gã mặc màu mực trường bào lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy người này lão giả, mọi người sắc mặt đại biến!

Bởi vì cái này đảm nhiệm trưởng lão bọn hắn nhận thức, đây là pháp phái trưởng lão!

“Ngươi cùng pháp phái cấu kết!” Tử Nam nhìn về phía cái kia Cố Vân Thành, trong mắt đã có sát ý.

“Cấu kết?”

Cố Vân Thành cười lạnh một tiếng, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Các ngươi cũng biết vì sao chúng ta đến bây giờ đều không có chết? Không là vì Bạch Lộc Thư Viện, mà là vì pháp phái, bởi vì đảm nhiệm trưởng lão cùng Lý sư tổ là chúng ta hướng Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cầu tình, chúng ta mới có thể sống đến bây giờ. Về phần vừa rồi Tử Nam nói phản bội, hừ, pháp phái vốn tựu cùng chúng ta là nhất mạch, hiện tại chúng ta trở về pháp phái, này làm sao sao nói là phản bội Bạch Lộc Thư Viện? Chỉ có thể nói chúng ta là bỏ gian tà theo chính nghĩa!"

"Thả ngươi chó má!"

Tử Nam nhịn không được bạo thô, "Cố Vân Thành, pháp phái trở thành Mạc gia cùng Thiên Vũ tông tay sai, đồ sát chúng ta nhiều như vậy đệ tử, ngươi bây giờ muốn chúng ta đầu hàng bọn hắn, theo chân bọn họ đồng dạng trở thành Mạc gia cùng Thiên Vũ tông chó săn! Cố Vân Thành, ngươi có thể có nghĩ qua những cái... Kia chết ở Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có bọn hắn pháp phái trong tay đệ tử? Ngươi có thể có nghĩ qua?"

Cố Vân Thành bị nói sắc mặt khó coi, hắn đang muốn nói cái gì, lúc này, cái kia đảm nhiệm trưởng lão nhưng lại khoát tay áo, nói: "Nói nhảm tựu không cần nhiều lời. Ta không có nhiều thời gian như vậy cùng kiên nhẫn nghe các ngươi nói nhảm, hiện tại, muốn mạng sống đấy, đứng ở đằng sau ta ra, chỉ cần đi vào đằng sau ta, ta pháp phái chuyện cũ sẽ bỏ qua, các ngươi còn là học sinh của chúng ta, hơn nữa về sau cũng chẳng phân biệt được cái gì pháp phái cùng nho phái. Nhớ kỹ, cơ hội chỉ có một lần, chúng ta ái tài, nhưng các ngươi còn không đến mức để cho chúng ta đến ăn nói khép nép trình độ!"

Nghe được cái kia đảm nhiệm trưởng lão lời mà nói..., trong tràng rất nhiều đệ tử sắc mặt lập tức thay đổi. Mọi người biết rõ, không đã đứng đi, tựu ý nghĩa muốn chết rồi.

Không có ngoài ý muốn, cái kia Cố Vân Thành trực tiếp đứng ở cái kia đảm nhiệm trưởng lão sau lưng.

Rất nhanh, trong tràng rất nhiều người bắt đầu do dự mà bắt đầu..., ngay tại tên thứ hai đệ tử muốn đi qua lúc, một bên Tử Nam đột nhiên rống to: "Dương Diệp, ngươi còn không ra!"

Dương Diệp!

Nghe được Tử Nam lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người là sững sờ!

Cái kia đảm nhiệm trưởng lão cũng là sửng sờ!

Đúng lúc này, Dương Diệp lăng không xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy Dương Diệp lúc, cái kia đảm nhiệm trưởng lão lập tức sắc mặt kịch biến, toàn bộ người như lâm đại địch. Dương Diệp, hắn tự nhiên không xa lạ gì, đây chính là tru sát hơn phân nửa đế tồn tại ah!

Lập tức, hắn tay phải vung lên, hơn mười người cao cấp Thánh giả xuất hiện ở phía sau hắn.

Dương Diệp không có để ý đối phương, mà là nhìn về phía Tử Nam, nói: “Ngươi có lẽ lại để cho ta tối nay đi ra đấy!”

Tử Nam nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Không phải mỗi người cũng giống như ngươi đồng dạng không sợ chết, bọn hắn kiên trì đến bây giờ đều không có đầu hàng, cái này đã đầy đủ rồi. Hơn nữa, lúc này đây, là thư viện thiếu nợ bọn hắn đấy, bởi vì những người kia, căn bản không phải bọn hắn có thể chống lại đấy, những người kia, hẳn là thư viện Thánh giả đã ngoài cường giả để đối phó đấy, nhưng là thư viện không có phái tới, đây không phải lỗi của bọn hắn! Ngươi không thể như vậy đối với đợi bọn hắn! Đừng làm cho bọn hắn phạm sai lầm, coi như ta cầu ngươi!”

Nàng biết rõ, một khi lại để cho những cái... Kia muốn mạng sống đệ tử bước ra một bước kia, vậy thì ý nghĩa không có đường quay về rồi. Bởi vì bước ra, tức đại biểu phản bội. Khi đó, dùng Dương Diệp tính cách, nhất định sẽ tru sát những người này, đừng nói Dương Diệp, chính là nàng đều sẽ ra tay giết những người đó. Cho nên, nàng lập tức đem Dương Diệp hô lên!

Vì cái gì?

Những người này, không nên chết. Chỉ cần Dương Diệp đi ra, những người này không có bước ra một bước kia, bọn hắn tựu hay là Bạch Lộc Thư Viện người, mọi người ngày sau tựu không có ngăn cách! Thế nhưng mà một khi bước ra rồi, dù cho Dương Diệp không giết, nàng không giết, ngày sau mọi người cũng sẽ có ngăn cách!

Dương Diệp nhìn xem Tử Nam hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi là một cái không sai học vấn!”

Nói xong, Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia đảm nhiệm trưởng lão, thứ hai đang muốn nói chuyện, Dương Diệp đột nhiên mạnh mà rút kiếm chém xuống một cái.

Một đạo kiếm khí kích xạ mà ra!

Một trăm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Gia trì rồi hai chủng ý cảnh trảm thiên rút kiếm thuật!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia đảm nhiệm trưởng lão hai mắt đột nhiên trợn lên mà bắt đầu..., sau một khắc, thân thể của hắn trực tiếp từ chính giữa phân ra ra.

Xùy~~!

Máu tươi nương theo lấy ngũ tạng nghiêng rơi vãi trên đất!

Đập phát chết luôn!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1124: Chuẩn bị đại chiến một hồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái kia đảm nhiệm trưởng lão bị tại chỗ một kiếm đập phát chết luôn, cái này lại để cho còn lại cái kia chút ít pháp phái cùng cái kia Cố Vận Thành trực tiếp hóa đá. Bất quá bọn hắn phản ứng cũng không chậm, rất nhanh tựu phục hồi tinh thần lại. Phục hồi tinh thần lại về sau, bọn hắn cũng không có hướng phía Dương Diệp một loạt trên xuống, mà là quay người thân hình lóe lên, hướng phía xa xa điên cuồng bỏ chạy.

Hay nói giỡn, mặc kệ trưởng lão tại trong bọn họ thế nhưng mà Tối Cường Giả, nhưng mà cho dù là hắn đều bị một kiếm đập phát chết luôn, huống chi bọn hắn?

Tại toàn lực của bọn hắn phía dưới, trong chớp mắt chính là đã trốn ra mấy trăm dặm, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, tốc độ của bọn hắn không thể nghi ngờ cùng con rùa đen không có khác nhau.

Tại sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử trong mắt, Dương Diệp biến mất tại trong tràng, nhưng mà vẫn chưa tới ba tức, hắn lại nhớ tới rồi tại chỗ. Cùng lúc đó, mười mấy người đầu đã rơi vào Dương Diệp dưới chân, đúng là cái kia vừa rồi đào tẩu chú ý vận heo heo đảo tiểu thuyết ` thành bọn người đấy.

Nhìn thấy một màn này, mọi người sắc mặt kịch biến.

Bọn hắn đều nghe qua Dương Diệp một ít sự, thậm chí trong đó một ít người vẫn còn Dương Diệp cùng pháp phái thi đấu lúc xem qua Dương Diệp thực lực, nhưng là, bọn hắn thật không ngờ, cái này Dương Diệp vậy mà đã cường đến rồi loại trình độ này!

Những... Này Thánh giả ở trước mặt hắn cơ hồ không sức hoàn thủ ah!

Kỳ thật, Dương Diệp mặc dù chỉ là Bán Thánh, nhưng là nhục thể của hắn kỳ thật đã tương đương với nửa đế cảnh rồi. Cho nên, căn bản không thể dùng cảnh giới đến luận Dương Diệp thực lực. Đương nhiên, ai lại sẽ nghĩ tới Dương Diệp thân thể đã đạt tới thần biến cảnh đâu này? Phải biết, Dương Diệp thế nhưng mà kiếm tu, mà không phải thể tu ah!

Cũng chính bởi vì nguyên nhân này, bởi vậy rất nhiều người đang cùng Dương Diệp lúc đối chiến, đều không có thể rất tốt tính ra Dương Diệp thực lực, bởi vậy khinh địch, hoặc là đánh giá thấp.

Cho nên, cảnh giới mặc dù không có đạt tới Thánh giả, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, kỳ thật cũng mới có lợi, bởi vì có thể mê hoặc địch nhân, có thể làm cho đối phương đánh giá thấp thực lực của hắn, thậm chí là trực tiếp khinh thị thực lực của hắn. Đương nhiên, không thể nói cảnh giới chưa kể tới thăng lên, cảnh giới là hết thảy chi căn bản, xung kích Thánh giả, với hắn mà nói, cũng là cần đấy. Phải biết, đạt tới Thánh giả, thực lực của hắn nhất định sẽ trên phạm vi lớn tăng lên đấy.

Bất quá Bạch Lộc Thư Viện nguy cơ không có giải quyết trước kia, nhất định là không cách nào xung kích Thánh giả rồi. Hơn nữa, đế nữ từng nói hắn căn cơ bất ổn, việc này cũng là cần giải quyết đấy.

“Chúng ta bây giờ hồi thư viện?” Lúc này, một bên Tử Nam đã cắt đứt Dương Diệp suy nghĩ.

Dương Diệp nhìn về phía mọi người, sau đó nói: “Trừ bọn ngươi ra, chúng ta còn có không sai biệt lắm chừng hai ngàn đệ tử tại đây bên ngoài, những người này, đều chờ đợi chúng ta đi cứu. Hiện tại chúng ta nếu là trở về đi, bọn hắn có thể sẽ chết rất nhiều người. Cho nên, ta quyết định đem tất cả mọi người tập hợp về sau, sau đó cùng một chỗ mang bọn ngươi trở về.”

Tuy nhiên cái này có chút mạo hiểm, nhưng cũng là không có biện pháp sự tình, bởi vì nếu như muốn đem những người này đều mang về, tất nhiên sẽ kinh động Bạch Lộ thành Mạc Thiên bọn người, đến lúc đó, nếu muốn ở xuất tới cứu người, tựu khó khăn. Hơn nữa, chuyến đi này vừa đến, trong đó nhất định muốn lãng phí rất nhiều thời gian, trong khoảng thời gian này, không chừng lại muốn bao nhiêu người chết ở Mạc gia các loại trong tay người rồi.

Tử Nam khẽ gật đầu, nói: “Ngươi nói rất đúng, hiện tại chúng ta như trở về, cái này bên ngoài những học sinh kia, nhất định sẽ có rất nhiều người chết ở Mạc gia bọn người trong tay. Bọn hắn hiện tại, khẳng định đều đang đợi chúng ta đi cứu bọn họ.” Nói xong, nàng quay người nhìn về phía mọi người, nói: “Trước đi cứu người, các ngươi có thể có ý kiến?”

Mọi người lập tức lắc đầu, bọn hắn nhận thức qua cái loại này chờ đợi tư vị, hiện tại rất nhiều đệ tử khẳng định đã nhanh tuyệt vọng!

Tử Nam nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Đã đều không có ý kiến, vậy thì thượng Đế Vân hạm a!”

Nói xong, hắn tay vung lên, giấu ở một bên Đế Vân hạm lập tức xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

“Đế Vân hạm!”

Một bên, Tử Nam nghẹn ngào hoảng sợ nói.

Dương Diệp kinh ngạc nhìn thoáng qua Tử Nam, nói: “Ngươi nhận thức cái đồ chơi này?”

Tử Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi thật khiến ta kinh nha, thậm chí ngay cả thứ này đều có thể lấy tới. Đã có nó, chúng ta muốn bình an trở về tỷ lệ ít nhất có thể đạt tới sáu bảy thành đã ngoài. Tốt rồi, đừng lãng phí thời gian, chúng ta lập tức lên đường a.” Nói xong, nàng dẫn đầu mọi người leo lên rồi Đế Vân hạm.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tử Nam, sau đó thân hình khẽ động, cũng leo lên rồi Đế Vân hạm.

Rất nhanh, Đế Vân hạm biến mất tại nguyên chỗ.

Đế Vân hạm cùng bình thường con thoi vân hạm bất đồng, tại nó cao tốc lúc phi hành, có một đạo màu tím màn sáng bao phủ vân hạm quanh thân, có thể lại để cho người dừng lại ở vân hạm phía trên mà không bị tốc độ ảnh hưởng.

“Bọn hắn đều ở nơi nào?” Vân hạm lên, Dương Diệp bên cạnh, Tử Nam hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tại cách nơi này mười vạn dặm bên ngoài một tòa tên là Nam Phong Thành ở trong, có không sai biệt lắm hơn một trăm người, còn lại tóm lại, đây là một cái phiền phức sự.” Xác thực là một cái phiền phức sự, những học sinh kia cũng không phải tập trung cùng một chỗ, mà là phân bố tại các cái địa phương, cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện phi thường chuyện phiền phức.

“Như vậy cứu, quá lãng phí thời gian!”

Lúc này, cái kia Thu Vân đột nhiên đi tới hai người bên cạnh, nói.

“Ngươi có biện pháp nào?” Dương Diệp nhìn về phía Thu Vân.

“Thông tri tất cả mọi người, toàn bộ đến một chỗ tập hợp.” Thu Vân trầm giọng nói: “Kể từ đó, chúng ta có thể tiết kiệm không ít thời gian, cũng có thể giảm xuống mọi người nguy hiểm. Phải biết, tại đây bên ngoài lãng phí thời gian càng nhiều, rất nhiều người lại càng có thể sẽ chết đi.”

“Không được!”

Tử Nam phản bác nói: “Rất nhiều người sở dĩ còn sống, cũng là bởi vì bọn hắn ẩn dấu đi, nếu như bọn hắn bạo lộ, này sẽ càng nguy hiểm.”

“Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, còn có pháp phái tổng cộng phái bao nhiêu đến vây giết chúng ta?” Thu Vân đột nhiên hỏi.

“Ngươi có ý tứ gì!” Tử Nam hỏi.

Thu Vân nói: “Bọn hắn sở dĩ có thể đồ sát chúng ta, không là vì bọn hắn nhiều người, mà là vì bọn hắn phái ra đều là tinh anh cùng trưởng lão cấp bậc cường giả, mà chúng ta tinh anh cùng trưởng lão đều bị bọn hắn ngăn ở rồi Bạch Lộ thành, bởi vậy, chúng ta những học sinh này tại mặt đối với bọn họ lúc, cơ hồ không có gì sức hoàn thủ. Cho nên, theo ta đoán chừng, bọn hắn Tam gia tổng cộng phái ra cao cấp Thánh giả, sẽ không vượt qua 200 Thánh giả.”

Nói đến đây, Thu Vân dừng một chút, lại nói: “Mà chúng ta tại người ở phía ngoài, còn có gần chừng hai ngàn. Những người này, phân bố tại địa phương khác nhau, bọn hắn cùng một chỗ bạo lộ, sau đó hướng phía chúng ta chỉ định vị trí chạy đến, loại tình huống này, Mạc gia các loại cường giả, tựu tính toán muốn giết, cũng chỉ có thể giết một số nhỏ người, bởi vì bọn hắn ít người.”

Trầm mặc hồi lâu, Tử Nam trầm giọng nói: “Vẫn sẽ có người chết!”

“Có thể không làm như vậy, có thể sẽ chết thêm nữa... Người, hơn nữa, lúc này rất nhiều người khẳng định đã nhanh đến bên bờ biên giới sắp sụp đổ, có lẽ, bọn hắn không cần Mạc gia bọn người tới giết hắn đám bọn họ, chính bọn hắn cũng đã triệt để sụp đổ, sau đó làm ra một ít ngu xuẩn cử động!” Thu Vân nói.

Tử Nam khe khẽ thở dài, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Thu Vân, thứ hai cũng nhìn về phía hắn, nói: “Đây là chúng ta trước mắt mới chỉ tốt nhất một cái biện pháp, nhưng là, có một cái trí mạng nguy hiểm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Một khi những cái... Kia ở bên ngoài đệ tử chịu không được tử vong sợ hãi mà đầu hàng, chúng ta đây hành động này, khả năng sẽ hại chết tất cả mọi người, đúng không?”

Thu Vân gật đầu nói: “Chúng ta muốn tụ tập tất cả mọi người, sau đó cùng một chỗ hồi thư viện. Nhưng là, nếu như bị Mạc gia bọn người phát hiện, vậy bọn họ nhất định sẽ tụ tập sở hữu tất cả cường giả tại chúng ta muốn tụ tập địa phương mai phục chúng ta. Lúc kia, một cái gây chuyện không tốt, chúng ta tựu là mình đào hầm mai táng tự chúng ta rồi. Cho nên, nếu như thực hành kế hoạch này, ngươi có lòng tin hay không đối mặt Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái cái kia chút ít cường giả? Trong đó, thậm chí khả năng có nửa đế, có lẽ còn không chỉ một vị!”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám bạch quang chui vào cái kia Thu Vân mi tâm, nói: “Đây là Tô trưởng lão cho của ta những học sinh kia chỗ ẩn thân, còn có tư liệu của bọn hắn cùng với cùng bọn họ phương thức liên lạc. Ngươi truyền âm cho bọn hắn, lại để cho bọn hắn toàn bộ đuổi tới Nam Phong Thành đi, đến rồi Nam Phong Thành, có thể mạng sống. Là sống là chết, xem bọn hắn bản thân Tạo Hóa.”

Như Tử Nam theo như lời, hắn căn bản không có biện pháp đi mỗi một đệ tử chỗ ẩn thân cứu người, quá nguy hiểm. Không phải hắn nguy hiểm, mà là đang bên ngoài những học sinh kia quá nguy hiểm. Phải biết, những học sinh kia ẩn thân thiên nam địa bắc, hắn nếu như muốn đuổi tới mỗi một chỗ đi, hơn nữa còn là mang theo những người này, đoán chừng không có tầm vài ngày là không được.

Vài ngày thời gian, thế cục thay đổi trong nháy mắt, khi đó, khả năng lại có rất nhiều sự cố rồi.

Mà lại để cho những người kia toàn bộ đều đuổi tới Nam Phong Thành, như vậy tựu cái gì thời gian nhiều hơn, tối đa một ngày, dùng những học sinh kia thực lực cùng tốc độ, tối đa một ngày là có thể toàn bộ đuổi tới Nam Phong Thành!

“Ngươi thật sự có nắm chắc?” Thu Vân nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

“Ngoại trừ ta, ngươi còn có thể tin tưởng ai?” Dương Diệp hỏi lại.

Thu Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

“Ngươi thật sự có nắm chắc?” Thu Vân đi rồi, cái kia Tử Nam lại hỏi.

Dương Diệp trợn trắng mắt, nói: “Chúng ta bây giờ ngoại trừ biện pháp này, còn có rất tốt phương pháp xử lý sao? Còn có, ngoại trừ ta, ngươi bây giờ còn có thể tin tưởng ai?”

“Thế nhưng mà nếu như ngươi không có nắm chắc, đến lúc đó chúng ta khả năng toàn quân bị diệt!” Tử Nam chân thành nói.

“Vậy ngươi nói làm sao bây giờ?” Dương Diệp hỏi lại.

Tử Nam nghĩ nửa ngày, sau đó nói: “Ta không có cách nào.”

Dương Diệp nói: “Cái này không phải là rồi hả? Tốt rồi, đừng xoắn xuýt vấn đề này rồi. Trở về nghỉ ngơi thật tốt thoáng một phát, không chuẩn chúng ta thật sự khả năng được đại chiến một hồi!”

Tử Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

15' sau.

Giấu ở bên ngoài Bạch Lộc Thư Viện đệ tử tại nhận được Thu Vân tin tức về sau, toàn bộ đã đi ra chỗ ẩn thân, sau đó hướng phía Nam Phong Thành tiến đến

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1125: Ta là người, tính tình không tốt lắm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Phong Thành.

Nam Phong Thành thuộc về một cái dân cư bất quá ngàn vạn tiểu thành, cái này tòa tiểu thành, không thuộc về thế lực, bởi vì nó căn bản không có giá bao nhiêu giá trị. Bởi vậy, cho tới nay, Nam Phong Thành người cũng còn tính toán an cư lạc nghiệp.

Nhưng hôm nay, cái này tòa Nam Phong Thành nhất định không bình tĩnh.

Nam Phong Thành bên ngoài, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tại phía sau hắn, là Tử Nam các loại Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.

Sở dĩ không tại trong thành, đây là Tử Nam đề nghị, bởi vì tại nàng xem ra, sự tình chịu sẽ không thuận lợi như vậy. Một khi phát sinh chiến tranh, nếu như tại trong thành, này tòa tiểu thành khẳng định chịu đựng không dậy nổi bọn hắn tàn phá. Hơn nữa, trong thành cũng có rất nhiều không tiện. Cho nên, tại nàng theo đề nghị, tất cả mọi người canh giữ ở rồi Nam Phong Thành thành bên ngoài.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, mười mấy đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp các loại tầm mắt của người trong.

“Là Lý Mộc duyên!”

Nhìn thấy cái này mười mấy người, trong tràng Tử Nam bọn người lập tức vui vẻ, vội vàng nghênh đón tiếp lấy.

“Tử Nam, Thu Vân!”

Cái kia mười mấy người nhìn thấy Tử Nam bọn người, cũng là đại hỉ, vội vàng chạy tới. Trong đó cái kia cầm đầu nam tử thoáng cái ôm lấy Thu Vân, cười nói: “Ta biết ngay, dùng ngươi chỉ số thông minh, chắc chắn sẽ không dễ dàng chết như vậy.” Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Tử Nam, sau đó ôm hướng Tử Nam, nói: “Ra, Tử Nam, cũng ôm một cái, chúc mừng thoáng một phát!”

Bất quá nghênh đón hắn chính là Tử Nam nắm đấm.

Mọi người một hồi đùa giỡn chơi đùa, lúc này, Thu Vân mang theo cái kia cầm đầu gọi Lý Mộc duyên nam tử đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Giới thiệu thoáng một phát, Dương Diệp, là thư viện phái tới tiếp người của chúng ta; Lý Mộc duyên, nội viện đệ tử, trước kia tại chúng ta nho phái bài danh thứ tư, thực lực rất tốt.”

Dương Diệp nhìn đối phương, khẽ gật đầu, trước mắt cái này Lý Mộc duyên là Thánh giả, hơn nữa còn là trung cấp Thánh giả, lấy đối phương cái này tuổi đạt tới loại thực lực này, xác thực coi là không tệ.

“Ngươi tựu là Dương Diệp?” Lý Mộc duyên nhìn thẳng Dương Diệp, trên mặt đã không có vui vẻ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Lần này Mạc gia cùng Thiên Vũ tông đột nhiên đối với chúng ta Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, tựu là của ngươi duyên cớ a?” Lý Mộc duyên thanh âm lạnh xuống.

Nghe thế, mọi người tựu là tại ngốc cũng biết Lý Mộc duyên là muốn tìm việc rồi.

Thu Vân đem Lý Mộc duyên kéo lui đi một tí, nói: “Mộc duyên, đúng lúc này, đúng là mọi người nên đồng tâm hiệp lực thời điểm. Chỉ có chúng ta đoàn kết nhất trí, chúng ta mới có thể trở lại”

Lý Mộc duyên đột nhiên giãy giụa rồi Thu Vân tay, hắn đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi phải cứu nữ nhân của mình, ta Lý Mộc duyên không xen vào, nhưng là, ngươi có biết hay không, ngươi làm phiền hà chúng ta toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện? Ngươi có biết hay không, có bao nhiêu người bởi vì ngươi mà chết? Những người kia, sao mà người vô tội? Ngươi”

“Đã đủ rồi!”

Lúc này, Thu Vân phẫn nộ quát: “Mộc duyên, bây giờ không phải là nói những sự tình này thời điểm. Ta”

“Sao có thể có?”

Lý Mộc duyên trực tiếp đã cắt đứt Thu Vân lời mà nói..., nói: “Biết không? Nguyên bản theo chúng ta cùng một chỗ đấy, có hơn năm mươi người, nhưng là hiện tại, các ngươi nhìn xem, chúng ta chỉ có mười mấy người rồi. Những người kia, bọn hắn đáng chết sao? Không, bọn hắn không nên chết.” Nói đến đây, hắn đột nhiên chỉ vào một bên Dương Diệp, cả giận nói: “Cũng là bởi vì hắn, nếu như không phải hắn, chúng ta thư viện sẽ không phải chết nhiều người như vậy, cũng sẽ không rơi vào hôm nay như vậy tuyệt cảnh!”

“Cũng là hắn đã cứu chúng ta!” Lúc này, Tử Nam bỗng nhiên nói.

Lý Mộc duyên cười lạnh một tiếng, nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi cho rằng như vậy có thể chuộc tội rồi sao? Không, ngươi”

Đột nhiên, hắn thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó nắm rồi hắn yết hầu.

[truy e n cua tui đốt net]
Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

“Dương Diệp, đừng” một bên, Tử Nam nghẹn ngào hô.

“Dương, Dương Diệp, đừng xúc động” cái kia Thu Vân cũng là vội vàng nói.

Mà ở cái kia Lý Mộc duyên sau lưng những người kia nhưng lại trực tiếp tế ra rồi vũ khí, sau đó hướng phía Dương Diệp vọt tới. Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua, nói: “Ở trên trước một bước, Tiêu lão đầu đến đều cứu không được các ngươi.”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia Tử Nam cùng Thu Vân lập tức thân hình khẽ động, chắn những người kia trước mặt, Tử Nam phẫn nộ quát: “Các ngươi muốn chết phải không?”

Cái kia mười mấy người nhìn nhìn Tử Nam, lại nhìn một chút Dương Diệp, đúng là vẫn còn không có dám động tay.

Tử Nam cùng Thu Vân quay người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhưng lại không có để ý bọn hắn, mà là thủ sẵn cái kia Lý Mộc duyên yết hầu, đem hắn chậm rãi nhấc lên, nói: “Chuộc tội? Ngươi là tại cùng ta đùa giỡn hay sao?” Nói xong, hắn quay đầu quét Tử Nam bọn người liếc, nói: “Các ngươi cảm thấy ta tới cứu các ngươi, là tại chuộc tội sao?”

“Dương Diệp”

Tử Nam muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại đã cắt đứt hắn mà nói, nói: “Ta tới cứu các ngươi, chỉ là một nguyên nhân, cái kia chính là Tiêu viện trưởng. Ta Dương Diệp cứu nữ nhân ta, giết đến tận Thiên Vũ tông cùng Mạc gia, lúc kia, là Tiêu viện trưởng tận hết sức lực giúp ta, hắn đối với ta có ân, cái này ân, ta có lẽ báo đáp.”

Nói đến đây, Dương Diệp khẽ cười nói: “Các ngươi đâu này? Các ngươi đối với ta có ân sao? Các ngươi là ta Dương Diệp đã làm cái gì? Ta tại Thiên Vũ tông bị mọi người vây công lúc, các ngươi đầy hứa hẹn ta Dương Diệp đã làm cái gì?" Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia sắc mặt Tử Thanh Lý Mộc duyên, nói: "Ngươi thì sao? Ngươi Lý Mộc duyên là ta đã làm cái gì? Bọn hắn không có, ngươi càng không có. Đã không có, ngươi có tư cách gì đến chỉ trích ta? Ngươi ở đâu ra tư cách? Ngươi ở đâu ra cảm giác về sự ưu việt?"

Nói xong, Dương Diệp mạnh mà đem hắn hướng mặt đất một đập.

Bành!

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, một cái hố xuất hiện ở Dương Diệp dưới chân.

Dương Diệp không có để ý cái kia Lý Mộc duyên, mà là quay người nhìn về phía mọi người, nói: "Các ngươi nhớ kỹ một điểm, các ngươi bị giết, ta thẹn trong lòng, nhưng là, cái này xấu hổ là vì Tiêu viện trưởng, bởi vì hắn giúp ta, làm cho hắn cùng với Bạch Lộ thư viện đệ tử bị liên lụy, nói thật, trong nội tâm của ta xác thực cảm giác rất áy náy, bởi vì đây hết thảy đều là vì ta. Nhưng là, các ngươi muốn nhớ kỹ cho ta, ta Dương Diệp không nợ các ngươi cái gì. Sở dĩ tới cứu các ngươi, không phải xấu hổ đối với các ngươi, mà là thẹn với Tiêu viện trưởng, các ngươi đừng mình cảm giác quá tốt."

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía cái kia trên mặt đất Lý Mộc duyên, nói: "Ta người này, tính tình không tốt lắm, cũng không rất ưa thích lấy người lải nhải, lần sau tại đến cùng ta lải nhải, bày ra ngươi cảm giác về sự ưu việt còn có không hiểu phẫn nộ cảm xúc lúc, ngươi tốt nhất trước hết nghĩ muốn đầu mình có đủ hay không cứng rắn."

Nói xong, Dương Diệp không có lý mọi người, quay người đi tới một bên, sau đó bàn ngồi xuống.

Như hắn đang nói, Bạch Lộc Thư Viện những người này bị giết, trong lòng của hắn xác thực có xấu hổ, nhưng cái này xấu hổ, không phải đối với những học sinh này, mà là đối với Tiêu Biệt Ly. Tới cứu những học sinh này, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì Tiêu Biệt Ly, bởi vì lúc trước hắn tại Thiên Vũ tông lúc, là Tiêu Biệt Ly không để ý hậu quả xuất thủ trợ hắn.

Về phần những học sinh này, lời nói không dễ nghe đấy, những học sinh này là hắn Dương Diệp đã làm cái gì?

Không có cái gì!

Trong tràng trầm mặc.

Lý Mộc duyên hai tay nắm chặt, sắc mặt tái nhợt, lúc này, cái kia Thu Vân đi đến trước mặt hắn, nói: “Hắn không phải tại với ngươi hay nói giỡn, một cái sát ý đã đạt tới hư vô cảnh người, người nào là hắn không dám giết hay sao? Cái kia Mạc gia cùng Thiên Vũ tông tựu là tốt nhất ví dụ. Còn có, hiện tại, đối với chúng ta mà nói, còn sống hồi trở lại Bạch Lộc Thư Viện mới là nhất một chuyện khẩn cấp!”

Nói xong, hắn vỗ vỗ Lý Mộc duyên bả vai, nhưng sau đó xoay người đi đến một bên bàn ngồi xuống.

Lý Mộc duyên như trước hai đấm nắm chặt, sắc mặt tái nhợt lấy. Bất quá lúc này lại là không có người tại mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì rồi. Như Thu Vân nói, hiện tại, an toàn trở lại Bạch Lộc Thư Viện mới là nhất một chuyện khẩn cấp.

Tử Nam xếp bằng ở Dương Diệp bên cạnh, nói: “Kỳ thật, không cần phải đem sự tình làm cho như vậy cương!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nàng, nói: “Ngươi có lẽ đối với bọn họ nói.”

“Bọn hắn trong lòng có hận, có oán, chúng ta cũng đồng dạng, bởi vì chết rồi rất nhiều người, trong đó rất nhiều người, còn là bằng hữu của chúng ta!” Tử Nam nói: “Nếu như bằng hữu của ngươi bởi vì cái khác người mà bị liên luỵ, ngươi sẽ như thế nào?”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp nói.

“Ngươi làm việc, quá cực đoan, làm cho rất nhiều việc nhỏ biến thành đại sự, đại sự biến thành không thể vãn hồi sự.” Tử Nam nói.

“Chứng kiến chung quanh rồi sao? Hiện tại rất yên tĩnh!” Dương Diệp nói: “Biết tại sao không? Ngươi cũng biết. Có thể trước kia nếu như ta đổi loại phương pháp, cùng hắn lý luận? Cùng hắn phân rõ phải trái? Kết cục có thể sẽ biến thành cái gì? Sẽ biến thành chính thức không thể vãn hồi. Bởi vì trong đám người, cùng hắn có một dạng nghĩ cách người, khẳng định không ít, thậm chí còn kể cả ngươi. Nhưng là hiện tại, người nào dám ra đây nói nhảm một câu? Nên ngừng không ngừng, tất nhiên thụ hắn loạn.”

Tử Nam trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi như vậy, sẽ đắc tội với người!”

Dương Diệp nhìn Tử Nam liếc, nói: “Ngươi cảm thấy ta quan tâm sao?”

Tử Nam khóe mắt hơi nhảy, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại đã quay đầu rồi. Cho tới giờ khắc này, nàng mới hiểu rõ một chút. Cái kia chính là, các nàng, kể cả Bạch Lộc Thư Viện những học sinh này, kỳ thật cùng Dương Diệp cũng không phải một cái cấp bậc đấy.

Dương Diệp đối thủ là cao cấp Thánh giả, là nửa đế!

Không phải một cấp độ người nói đơn giản điểm, cách nghĩ của các nàng, đối với Dương Diệp mà nói, một chút cũng không trọng yếu, bởi vì vì bọn nàng đối với Dương Diệp căn bản không tạo được uy hiếp.

Tựa như vừa rồi Lý Mộc duyên, đối với Dương Diệp mà nói, muốn giết hắn, sao mà đơn giản?

Tử Nam cười khổ cười, cũng không tại ngôn ngữ.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ngày càng nhiều Bạch Lộc Thư Viện đệ tử đuổi tới Nam Phong Thành bên ngoài, lúc này Nam Phong Thành, đã có hơn một ngàn tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử.

Trong lúc có mấy cái đệ tử bới móc đấy, muốn tìm Dương Diệp xuất khí đấy, bất quá Dương Diệp còn chưa động thủ, cái kia vài tên đệ tử liền trực tiếp bị Tử Nam cùng Thu Vân bọn người cho đánh bò xuống rồi.

Dùng Tử Nam lời nói mà nói tựu là: Đây là cho các ngươi tốt!

Lại để cho Dương Diệp xuất thủ, những học sinh này không chừng tựu mất mạng. Bọn hắn coi như là đã nhìn ra, Dương Diệp hoàn toàn chính là một cái không thể theo lẽ thường đến luận tên điên.

Ít chọc mới tốt!

Đây là Tử Nam bọn người nghĩ cách!

Ngày kế tiếp, một vòng hồng nhật xuất hiện tại cuối chân trời.

Ánh mắt mọi người đều đang nhìn cái kia xa xa cuối cùng, bởi vì ngoại trừ nửa đường chết đi những người kia, còn thừa cuối cùng năm người không tới rồi.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, năm tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Hô!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người lập tức thở dài một hơi, trên mặt càng là hiện ra rồi vui sướng dáng tươi cười.

“Rốt cục đều đến đông đủ ah!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại phía chân trời vang lên.

Trong tràng mọi người sắc mặt kịch biến, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, ngày hôm đó tế, chẳng biết lúc nào xuất hiện một gã Áo xám lão giả, mà ở lão giả này sau lưng, có đem gần 150 tên huyền giả, toàn bộ là cao cấp Thánh giả!

Mà cái kia Áo xám lão giả thì là nửa đế!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1126: Ngoài ý muốn a? Kinh hỉ a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một gã nửa đế, hơn một trăm năm mươi tên cao cấp Thánh giả!

Trong tràng, sở hữu tất cả Bạch Lộ học viện đệ tử sắc mặt biến đổi lớn, bọn hắn không nghĩ tới cái này Mạc gia bọn người cường giả thật sự đến rồi, hơn nữa thứ nhất là đến hơn một trăm năm mươi chức cao cấp Thánh giả, cao cấp Thánh giả thì cũng thôi đi. Liền nửa đế đô xuất động!

Nửa đế ah!

Tại đây không có đế giả Linh giới, ngoại trừ những cái... Kia siêu cấp yêu nghiệt bên ngoài, cái này có thể nói là Linh giới trước mắt cao cấp nhất sức mạnh.

Tất cả mọi người ánh mắt đều nhìn về rồi Dương Diệp!

Dương Diệp có thể đỡ nổi cái này nửa đế cùng những cái... Kia cao cấp Thánh giả sao?

Đây là lúc này sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử nghi vấn trong lòng!

Không trung, tên kia Áo xám lão giả nhìn lướt qua phía dưới mọi người, nói: “Nếu như các ngươi đều ẩn núp đi, muốn tiêu diệt các ngươi, thật đúng là có một điểm phiền toái. Nhưng là, ta không nghĩ tới, các ngươi vậy mà toàn bộ chạy đến, hơn nữa còn tập hợp cùng một chỗ. Đây quả thật là lại để cho ta quá ngoài ý muốn đi một tí ah!"

Nói xong, ánh mắt của hắn đã rơi vào phía dưới Dương Diệp trên người, nói: "Ngươi chính là giết qua nửa đế Dương Diệp a! Xem ra ngươi tương đương tự tin, bằng không thì, cũng sẽ không khiến bọn hắn toàn bộ tới nơi này tập hợp. Ta thật sự muốn nhìn một chút, ngươi tự tin lực lượng là cái gì."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Nam, nói: "Lại để cho tất cả mọi người leo lên Đế Vân hạm, sau đó các ngươi đi trước, ta sau đó đi ra!"

Nói xong, Dương Diệp tâm niệm vừa động, giấu ở một bên Đế Vân hạm xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Tử Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, lập tức xoay người nói: "Tất cả mọi người lên hạm, lập tức!" Nàng biết rõ, các nàng những người này ở tại chỗ này, căn bản không giúp được Dương Diệp cái gì, chỉ làm liên lụy.

Mọi người không chần chờ, nguyên một đám thân hình khẽ động, hướng phía Đế Vân hạm lao đi.

"Đều nói ngươi Dương Diệp hung hăng càn quấy, quả nhiên!"

Áo xám lão giả nhẹ cười cười, sau đó tay phải có chút nâng lên, sau một khắc, hắn đối với phía dưới Đế Vân hạm mạnh mà một trảo, trong chốc lát, toàn bộ Đế Vân hạm không gian chung quanh lập tức bắt đầu vặn vẹo, những cái... Kia còn chưa leo lên Đế Vân hạm đệ tử hoảng hốt, bởi vì bọn hắn cảm giác mình phảng phất tại bị cái gì đè xuống, thân thể muốn bạo liệt.

Ông!

Lúc này, một đạo huyết sắc kiếm khí tự phía dưới phóng lên trời, lập tức đến cái kia Áo xám lão giả trước mặt.

Áo xám lão giả hai mắt nhắm lại, tay có chút dừng lại, sau đó mạnh mà khẽ đảo, cái kia Huyết Thủ kiếm khí không gian chung quanh lập tức như là gợn sóng bình thường phập phồng mà bắt đầu..., đón lấy, lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ bị không gian kia đè ép, cho đến triệt để tiêu tán.

Mà lúc này, Bạch Lộc Thư Viện các loại đệ tử đã toàn bộ leo lên Đế Vân hạm, hơn nữa ly khai.

“Ngăn lại bọn hắn!”

Áo xám lão giả thanh âm rơi xuống, tại phía sau hắn hơn 100 tên cao cấp Thánh giả lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Đế Vân hạm phi tốc hơn nữa. Mà đúng lúc này, 100 tên Hắc y nhân chắn những cái... Kia cao cấp Thánh giả trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, Áo xám lão giả cùng cái kia hơn một trăm năm mươi tên cao cấp Thánh giả sắc mặt lập tức thay đổi.

“Nguyên lai cái này là ngươi lực lượng!” Áo xám lão giả nhìn xem Dương Diệp, trầm giọng nói.

“Ngoài ý muốn a? Kinh hỉ a?” Dương Diệp cười nói.

Áo xám lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp chung quanh những cái... Kia khôi lỗi trên người, nói: “Không nghĩ tới ban đầu ở Bạch Lộ thành chết đi những người kia đều bị ngươi luyện chế thành khôi lỗi rồi. Thật sự là hảo thủ đoạn ah!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Áo xám lão giả sau lưng những người kia, nói: “Một cái chống đỡ một cái, ta không có ý kiến, ngươi thì sao?”

Áo xám lão giả sắc mặt âm trầm, hắn đương nhiên là có ý kiến, Dương Diệp cái kia chút ít đều là khôi lỗi, hắn những... Này thế nhưng mà người, một cái chống đỡ một cái, hắn lại không ngốc! Đương nhiên, hắn cũng minh bạch Dương Diệp là có ý gì. Lập tức, nói: “Cứ như vậy cho ngươi ly khai, ta thật sự có chút không cam lòng, qua hai chiêu? Ta vừa vặn muốn nhìn một chút được xưng Sát Thần ngươi đến tột cùng có nhiều nghịch thiên!”

“Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp tâm niệm vừa động, phía sau hắn 100 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi lập tức thối lui đến rồi sau lưng mấy ngàn trượng có hơn.

Áo xám lão giả tay phải vung lên, bên cạnh hắn cái kia chút ít cao cấp Thánh giả cũng thối lui đến rồi mấy ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh ý kiếm ngưng tụ mà thành, không nói nhảm, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía không trung Áo xám lão giả bắn mạnh tới.

Tại Dương Diệp động thủ một khắc này, Áo xám lão giả hai mắt tựu nhắm lại lên, trong mắt có một tia ngưng trọng, không dám khinh thường, hắn tay phải khẽ nhúc nhích, một căn màu đen côn sắt xuất hiện tại hắn trên tay. Sau một khắc, thứ nhất âm thanh gầm lên, lập tức song tay nắm lấy côn sắt đối với phía dưới mạnh mà tựu là bổ một phát.

Keng!

Một đạo bén nhọn chói tai kim thiết tương giao âm thanh tại toàn bộ phía chân trời ầm ầm vang vọng, theo cái kia chói tai tiếng vang triệt, toàn bộ phía chân trời không gian trong chốc lát rạn nứt ra, từng đạo thật nhỏ khe hở tràn ngập toàn bộ phía chân trời. Bất quá rất nhanh, những... Này khe hở đã bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị. Hai người đều không có nhận thức thật, căn bản còn chưa đủ để dùng lại để cho Thiên Đạo pháp tắc đều chữa trị không đến.

Vừa chạm vào tức Phong.

Dương Diệp về tới trước kia vị trí.

Dương Diệp nhìn xem Áo xám lão giả lạnh lùng cười cười, nói: “Mạc gia đúng không, ta không biết các ngươi nội tình có nhiều dày, thực lực mạnh bao nhiêu, nhưng là, các ngươi đã muốn giết ta Dương Diệp, ta đây không ngại cùng các ngươi hảo hảo chơi đùa.”

“Ngươi chơi nổi sao?” Áo xám lão giả cười lạnh nói.

“Chơi chẳng phải sẽ biết rồi hả?”

Dương Diệp nói xong, không tại nói nhảm, tay phải vung lên, đem những cái... Kia khôi lỗi thu vào, hắn đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua phía chân trời một chỗ, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, Áo xám lão giả sau lưng một gã huyền giả trầm giọng nói: “Lâm trưởng lão, vì sao không ở lại hắn? Chúng ta người so với hắn nhiều người!”

Áo xám lão giả thu có chút buông lỏng, trong tay hắn cái kia căn côn sắt lập tức hóa thành một hồi bột mịn trên không trung tiêu tán. Nhìn thấy một màn này, tại Áo xám lão giả sau lưng những người kia sắc mặt kịch biến.

Áo xám lão giả nhìn xem phía chân trời hồi lâu, sau đó nói: “Lưu lại bọn hắn? Cho các ngươi đi theo những cái... Kia khôi lỗi một mạng chống đỡ một mạng? Không đáng ah! Lần này là ta thất sách. Không nghĩ tới hắn có luyện chế khôi lỗi bản lĩnh, việc này nhất định phải lại để cho gia tộc biết rõ. Đi thôi, đi Bạch Lộ thành. Không mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì như thế nào trốn, bọn hắn cuối cùng hồi trở lại Bạch Lộ thành, ta ngược lại muốn nhìn, hắn phải như thế nào vào thành!”

Nói xong, Áo xám lão giả thân hình khẽ động, cùng người chung quanh biến mất ngay tại chỗ.

Tại Áo xám lão giả bọn người sau khi rời đi, một người trung niên đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Trung niên nhân này không phải người khác, đúng là cái kia Lục Nguyên hạo!

Nhìn xem không trung, Lục Nguyên hạo thấp giọng nói: “Thực lực lại trở nên mạnh mẽ nữa à quả nhiên là một quái thai! Xem ra, không thể đang tiếp tục kéo.”

Nói xong, Lục Nguyên hạo biến mất ngay tại chỗ.

Mà đang ở Lục Nguyên hạo sau khi rời khỏi, cái kia trước kia nguyên bản rời đi Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trong tràng. Nhìn xem cái kia Lục Nguyên hạo rời đi phương hướng, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Trước kia, hắn sở dĩ không đem nửa đế khôi lỗi kêu đi ra, cũng là bởi vì hắn phát hiện cái này Lục Nguyên hạo. Nếu như không phải cái này Lục Nguyên hạo tại, lúc trước hắn hoàn toàn có thể tàn sát này Áo xám lão giả bọn người. Nhưng là có cái này Lục Nguyên hạo tại, hắn không dám mạo hiểm hiểm. Bởi vì tại hắn cùng với Áo xám lão giả giao thủ lúc, cái này Lục Nguyên hạo nhất định sẽ nhúng một tay.

“Phải phải nghĩ biện pháp tru sát người này!”

Đối với Dương Diệp mà nói, cái này Lục Nguyên hạo nhất định phải chết đấy. Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, đối phương một mực đang âm thầm nhìn xem hắn, cái này lại để cho hắn như vác trên lưng. Hơn nữa, đối phương còn biết trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ bí mật. Đương nhiên, tại đối phương trong mắt, đó là vô tận thức hải. Nhưng là, lúc trước cái đồ chơi này thế nhưng mà lại để cho vô số cường giả điên cuồng đấy, trong đó kể cả những cái... Kia nghịch loại huyền giả.

Nếu như việc này tiết lộ ra ngoài, cái này Linh giới tựu thật không có hắn dung thân chi địa rồi.

Cho nên, cái này Lục Nguyên hạo nhất định phải giải quyết!

Tại nguyên chỗ trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Đế Vân hạm.

Lúc này Đế Vân hạm chính cao tốc tại trong không gian xuyên toa lấy, bất quá tốc độ không nhanh, phải nói rất chậm, hiển nhiên đây là đang các loại Dương Diệp.

“Hắn có thể chống đở được tên kia nửa đế sao?” Vân hạm lên, Tử Nam bên cạnh, Thu Vân trầm giọng hỏi.

Tuy nhiên bọn họ cũng đều biết Dương Diệp thực lực cường đại, nhưng là, đây chính là một gã nửa đế thêm hơn 100 tên cao cấp Thánh giả ah! Mà Dương Diệp, chỉ là một gã Bán Thánh, nhưng lại chỉ là một người.

Tử Nam khẽ lắc đầu, nói: “Hắn thực lực chân thật cùng át chủ bài, ta cũng không biết. Bất quá, hắn không giống như là một cái ngốc nghếch người, đã dám lưu lại ngăn đón bọn hắn, hắn hẳn là có nắm chắc!”

“Có thể vạn nhất nếu là hắn chết nữa nha?”

Lúc này, một bên Lý Mộc duyên đột nhiên nói.

Nghe được Lý Mộc duyên lời mà nói..., Tử Nam cùng Thu Vân đều là sắc mặt trầm xuống, Tử Nam nhìn về phía Lý Mộc duyên, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

Lý Mộc duyên nhạt âm thanh nói: “Không có ý gì, ta chỉ là muốn nói, chúng ta bây giờ việc cấp bách là mau chóng đuổi hồi thư viện, mà không phải tại đây lãng phí thời gian. Một khi bị đối phương cường giả đuổi theo, chúng ta đây cái này hơn hai ngàn người chẳng phải là muốn toàn quân bị diệt?”

“Ý của ngươi là mặc kệ Dương Diệp rồi hả?” Tử Nam thanh âm chìm xuống đến.

“Ta chỉ là là mọi người an toàn suy nghĩ!” Lý Mộc duyên nhạt âm thanh nói.

“Ta xem ngươi là ghi hận trong lòng a!” Tử Nam hào không khách khí nói: “Lý Mộc duyên, không có Dương Diệp, ngươi cảm thấy chúng ta có thể còn sống trở lại thư viện? Không phải hắn, hiện tại các ngươi vẫn còn bốn phía ẩn núp; Không phải hắn lưu lại ngăn đón những người kia, chúng ta vừa rồi tựu toàn quân bị diệt rồi. Mà bây giờ, ngươi lại muốn chúng ta bỏ xuống hắn, tốc độ cao nhất đuổi hồi thư viện? Lương tâm của ngươi đâu này?”

Lý Mộc duyên bình tĩnh liền nhìn hướng Tử Nam, nói: “Cái kia ta hỏi ngươi, nếu như Dương Diệp chết rồi. Mà chúng ta còn ở lại chỗ này chậm rì rì, đến lúc đó những cái... Kia cường giả đuổi theo làm sao bây giờ? Ngươi là muốn để cho chúng ta tất cả mọi người là hắn chôn cùng sao?”

“Thế nhưng mà vạn nhất hắn không chết đâu này?” Tử Nam cả giận nói: “Nếu là hắn không chết, chúng ta tốc độ cao nhất phía dưới, dùng tốc độ của hắn, căn bản theo không kịp Đế Vân hạm! Ngươi phải biết, cái này Đế Vân hạm là hắn đấy, không phải chúng ta đấy.”

“Ta nói là, vạn nhất nếu là hắn chết nữa nha?” Lý Mộc duyên trầm giọng nói.

Tử Nam đang muốn nói chuyện, lúc này, một giọng nói đột nhiên tại vân hạm phía trên vang lên: “Ngươi cứ như vậy hi vọng ta chết?”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp xuất hiện ở Lý Mộc duyên trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp, cái kia Lý Mộc duyên sắc mặt tựa như ăn hết phẩn giống như, vô cùng khó nhìn lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1127: Bằng không thì, ly khai cút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Mộc duyên nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Ta cho ngươi đi rồi chưa?”

Dương Diệp đột nhiên mở miệng.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng hào khí đột nhiên khẩn trương lên. Cái kia Lý Mộc duyên dừng bước lại, cùng lúc đó, trước kia cùng hắn cùng một chỗ hơn mười người đệ tử lập tức đứng ở bên cạnh hắn, toàn bộ tinh thần đề phòng.

Một bên Tử Nam cùng Thu Vân cũng là sắc mặt biến hóa, đối với Dương Diệp tính tình, hai người bọn họ đã là đã lĩnh giáo rồi đấy. Một khi nổi điên, chỉ sợ coi như là Tiêu Biệt Ly đến đều không chế trụ nổi hắn.

Tử Nam do dự heo - heo đảo - tiểu thuyết xuống, sau đó đang muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại nhìn về phía nàng, nói: “Ta người này, người khác tôn kính ta, ta tựu tôn kính người khác. Người khác nếu không phải tôn kính ta, ta tuyệt sẽ không đi tôn kính người khác. Còn có, ta ghét nhất sau lưng chơi thủ đoạn người.” Nói xong, hắn nhìn về phía Lý Mộc duyên, nói: “Ngươi có phải hay không cảm thấy, ta thật sự không dám giết ngươi?”

Lý Mộc duyên nói: “Ta chỉ là chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất!”

“Vậy sao?”

Dương Diệp nói: “Được rồi, mặc kệ ngươi xuất phát từ cái mục đích gì. Hiện tại, ta xem ngươi rất không thoải mái, cũng không muốn đang tiếp tục mang theo ngươi, cho nên, ngươi là mình lăn, hay là ta cho ngươi lăn?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong lòng mọi người rùng mình, đúng lúc này lại để cho Lý Mộc duyên ly khai, không thể nghi ngờ là muốn cho hắn đi chịu chết ah!

Mặc kệ lúc này, rất nhiều đệ tử nhưng lại không có đứng lại đến nói cái gì.

Đối với rất nhiều người mà nói, bọn hắn cũng xem Lý Mộc duyên khó chịu, đừng nói Dương Diệp, Lý Mộc duyên vừa rồi cái loại này cách làm, mặc kệ ai cũng sẽ không thoải mái đấy.

Cái kia Lý Mộc duyên nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cũng là sắc mặt đột nhiên biến đổi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại muốn đưa hắn đuổi xuống dưới! Dùng hắn thực lực của mình, làm sao có thể trở lại Bạch Lộc Thư Viện? Mà bây giờ, nếu như không hồi trở lại

Bạch Lộc Thư Viện, hắn lại có thể đi đâu? Lại dám đi thì sao? Cái đó đều không đi được, cũng cái đó cũng không dám đi!

Trừ phi là vĩnh cửu ẩn núp đi!

Phải biết, hiện ở bên ngoài đều là Mạc gia cùng Thiên Vũ tông thiên hạ, cái đó cái thế lực sẽ thu lưu hắn? Dám thu lưu hắn?

“Dương Diệp, sự tình không nên làm như vậy tuyệt?” Lý Mộc duyên trầm giọng nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Xem tại Tiêu lão đầu trên mặt mũi, ta đã hạ thủ lưu tình rồi. Theo như cá nhân ta ý tứ, ta là muốn một kiếm kết quả ngươi đấy. Cho nên, hiện tại thừa dịp ta còn không có cải biến chủ ý, mau chóng lăn. Bằng không thì, đợi sẽ ngươi muốn lăn đều không có cơ hội.”

Hắn Dương Diệp có thể không hi vọng chính mình đi cứu một cái liếc mắt Sói, theo vừa rồi cái này Lý Mộc duyên cử động, hắn biết rõ, đây tuyệt đối không phải một lần cuối cùng, một khi hắn không tại, đối phương khẳng định còn có thể làm mặt khác mờ ám. Hắn không có hứng thú cùng đối phương đến chơi những... Này tiểu âm mưu, cho nên, hắn trực tiếp làm cho đối phương xéo đi.

Hắn không muốn lưu một cái căm thù chính mình, hơn nữa muốn hại người của mình tại vân hạm lên, càng sẽ không đi cứu một cái loại người này, hắn Dương Diệp cũng không phải người lương thiện!

Lấy ơn báo oán?

Không! Hắn ưa thích dùng oán báo oán!

“Dương Diệp đều là người một nhà, không cần phải náo như thế!”

Lúc này, Thu Vân đột nhiên nói: “Ta biết rõ, việc này là mộc duyên làm có chút không mà nói, lại để cho hắn cho ngươi nói lời xin lỗi, như thế nào? Mọi người chúng ta đều là thư viện đệ tử, náo ngươi chết ta sống, cái này nhất định không phải là Tiêu viện trưởng hi vọng trông thấy đấy.”

Tử Nam cũng nói: “Thu Vân nói rất đúng. Hiện tại chúng ta thư viện đúng là thời khắc nguy nan, mọi người chúng ta có lẽ đoàn kết nhất trí, mà không phải lẫn nhau náo mâu thuẫn. Mộc duyên, hướng Dương Diệp nói lời xin lỗi, việc này coi như xong. Còn có, nếu như về sau ngươi tại có vừa rồi cái loại này lời nói và việc làm, đừng nói Dương Diệp, ta Tử Nam cái thứ nhất tựu sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Mộc duyên, nói lời xin lỗi a! Tất cả mọi người là người một nhà, không cần phải làm cho ngươi chết ta sống!”

“Đúng đấy, chúng ta bây giờ địch nhân là Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, còn có pháp phái. Chúng ta tại đây tự giết lẫn nhau, chỉ biết tiện nghi Mạc gia những cái... Kia tạp chủng.”

“Nói lời xin lỗi a, việc này tựu tính toán bỏ qua rồi. Lý Mộc duyên, ngươi cũng đừng cảm thấy ủy khuất, việc này cũng trách ngươi. Dương Diệp là chúng ta ngăn cản cường địch, ngươi lại ở sau lưng đùa nghịch chút ít thủ đoạn nhỏ, việc này, tất cả mọi người nhìn ở trong mắt, xác thực là ngươi làm không mà nói. Hiện tại, nói lời xin lỗi, ta tin tưởng, Dương Diệp học trưởng sẽ cho ngươi một cái cơ hội đấy!”

“”

Lý Mộc duyên quét bốn phía mọi người liếc, sau đó nói: “Xin lỗi? Ta dựa vào cái gì xin lỗi? Ta mới vừa rồi còn không là bởi vì các ngươi? Còn có, chẳng lẽ ta vừa rồi làm sai lầm rồi sao? Hắn Dương Diệp vạn nhất nếu chết rồi, mà chúng ta lại còn ở lại chỗ này chậm rì rì, cái kia Mạc gia bọn người đuổi theo tới, khi đó, chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Ta lại để cho mọi người đi trước, sai lầm rồi sao?”

“Mộc duyên!”

Một bên, Thu Vân trầm giọng nói: “Việc này, ngươi nói lời xin lỗi tựu tính toán vạch trần đi qua. Minh bạch?”

“Ta không xin lỗi!”

Lý Mộc duyên cười lạnh một tiếng, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi so với ta mạnh hơn, ngươi muốn đuổi ta đi, ta không có cách nào phản kháng. Ngươi yên tâm, ta không phải cái loại này không biết xấu hổ người, ta hiện tại tựu đi. Vân hạm dừng lại, ta hiện tại tựu đi!”

“Ta với ngươi đi!”

“Ta cũng đi theo ngươi”

Rất nhanh, trước kia đi theo Lý Mộc duyên cùng một chỗ cái kia mười mấy người đều đứng dậy.

“Vân hạm dừng lại!” Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên.

Vân hạm như trước tại phi.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Bây giờ là chuyện gì xảy ra?”

“Sự tình thật sự không cần phải làm như vậy tuyệt!” Thu Vân trầm giọng nói.

Dương Diệp đi đến cái kia Thu Vân trước mặt, nói: “Theo như ý của ngươi, là muốn ta Dương Diệp cầu lấy hắn lưu lại? Sau đó ta còn muốn cầu lấy hắn lại để cho ta bảo hộ hắn, ngươi là ý tứ này sao?”

“Hắn có sai, nhưng tội không đáng chết!” Thu Vân nói.

Dương Diệp nhìn xem Thu Vân một lát, sau đó quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Có phải hay không các người cảm thấy ta không phải muốn cứu ngươi đám bọn họ không thể? Có phải cảm thấy, Bạch Lộc Thư Viện không có ngươi đám bọn họ, ngày sau cũng chưa có tương lai?”

Nghe vậy, mọi người sắc mặt kịch biến.

Dương Diệp là có ý gì?

Nghĩ đến nào đó loại khả năng, trong mắt mọi người lập tức hiện ra vẻ kinh hãi.

“Dương Diệp, ngươi” cái kia Tử Nam trong mắt cũng man là vẻ kinh hãi.

Dương Diệp quét chung quanh mọi người liếc, nói: “Ta Dương Diệp, ngày sau sẽ không tại thư viện phát triển, cũng sẽ không trở thành Bạch Lộc Thư Viện viện trưởng. Cho nên, thư viện là bất luận cái cái gì quy tắc đều trói buộc không được ta, các ngươi đối với ta là cái gì cái nhìn, càng không trọng yếu. Ta hiện tại, sở dĩ đứng ở chỗ này, là vì Tiêu viện trưởng. Ta sở dĩ cùng Bạch Lộc Thư Viện cùng tiến thối, cũng là bởi vì hắn, mà không phải bởi vì các ngươi, lại càng không là vì Bạch Lộc Thư Viện. Các ngươi, tốt nhất là bày chính tâm tình của mình! Hiện tại, các ngươi đã lên của ta vân hạm, ta đây hi vọng, các ngươi theo như quy tắc của ta ra, bằng không thì, lập tức cút!”

Nói xong, Dương Diệp mạnh mà một đập mạnh vân hạm.

Bành!

Toàn bộ vân hạm kịch liệt run lên.

Dương Diệp nói: “Hiện tại, dừng lại vân hạm, không để cho ta đang nói lần thứ hai!”

Hai tức về sau, vân hạm ngừng lại.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Cảm thấy không quen nhìn ta đấy, hoặc là tâm lý khó chịu, có thể đi theo hắn cùng đi, yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không ngăn đón các ngươi. Về phần các ngươi chỉ điểm Tiêu viện trưởng trách cứ cái gì đấy, xin cứ tự nhiên.”

Hắn không muốn tại đây cùng những học sinh này lãng phí thời gian, với hắn mà nói, hắn còn có càng quan trọng hơn chuyện làm.

Lúc này đây, mọi người không phải kinh hãi, mà là hoảng sợ rồi. Đến bây giờ, bọn hắn mới hiểu được một cái đạo lý. Cái kia chính là, sinh tử của bọn hắn, kỳ thật tại Dương Diệp trong mắt, căn bản không đáng tiền

Người ta tới đây, căn bản không phải vì bọn hắn, mà là vì bút Tiêu viện trưởng tình.

Mà bọn hắn trước kia, nhưng lại đem cái này trở thành đương nhiên, thậm chí có người còn cảm thấy là Dương Diệp thua thiệt bọn hắn

Trong tràng, Lý Mộc duyên lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, nhảy ra rồi Đế Vân hạm, phía sau hắn cái kia mười mấy người cũng không do dự nhao nhao nhảy rồi đi ra ngoài.

“Dương Diệp, phong thủy luân chuyển, cái nhục ngày hôm nay, ta Lý Mộc duyên nhớ kỹ. Ngươi tốt nhất cầu xin ngươi có khác gặp rủi ro ngày đó, bằng không thì, cái nhục ngày hôm nay, ta định gấp trăm lần hoàn trả!” Phía chân trời, truyền đến Lý Mộc duyên thanh âm.

Không lưu hai cục ngoan thoại tựu rời đi, Lý Mộc duyên như thế nào cam tâm?

Nguyên bản đi về hướng vân hạm ghế lô Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía rồi phía chân trời, nói: “Phong thủy luân chuyển? Ta ngược lại muốn nhìn, không có đầu, ngươi muốn như thế nào chuyển!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp rút kiếm mạnh mà chém, một đạo kiếm khí xẹt qua trời cao, biến mất tại cái kia cuối chân trời.

“Ah”

Ngay lập tức về sau, cuối chân trời truyền đến cái kia Lý Mộc duyên tiếng kêu thảm thiết, còn có trước kia đi theo Lý Mộc duyên rời đi đệ tử tiếng kêu sợ hãi.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người nhịn không được vô ý thức lui về phía sau rồi một bước, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt bọn hắn tràn đầy khiếp sợ, còn có thật sâu kiêng kị.

Dương Diệp bỏ qua mọi người, quay người đi vào ghế lô, cùng lúc đó, thanh âm của hắn tự trong rạp truyền đến: “Quay đầu, tiến về trước Thiên Vũ giới.”

Trong tràng, tất cả mọi người vẫn còn trong rung động.

Cái này Dương Diệp thật sự dám giết bọn hắn, hắn không phải đang nói đùa!

Sau nửa ngày, Thu Vân nói: “Ta hay là đánh giá thấp hắn tàn nhẫn rồi. Mộc duyên cũng đánh giá thấp.”

“Chúng ta đều đánh giá thấp!” Tử Nam nói.

Trầm mặc hồi lâu, Thu Vân nói: “Hắn mới vừa nói quay đầu đi Thiên Vũ giới ngươi đi hỏi hỏi hắn, hắn là có ý gì.”

Tử Nam nhẹ gật đầu, đi về hướng rồi Dương Diệp ghế lô.

Trong rạp.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, một quả Tử Tinh Thạch tại trong cơ thể hắn liên tục không ngừng tản ra linh khí tùy ý hắn hấp thu. Trước kia cùng lão nhân kia một trận chiến, lãng phí không ít huyền khí, được bổ trở về!

Lúc này, Tử Nam đi vào ghế lô, nàng ngồi xếp bằng đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi mới vừa nói đi Thiên Vũ giới, là có ý gì?”

Dương Diệp trợn mắt nhìn về phía Tử Nam, nói: “Ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ như vậy hồi trở lại lấy được Bạch Lộc Thư Viện sao?”

“Vì cái gì không thể quay về?” Tử Nam khó hiểu: “Có cái này Đế Vân hạm tại, chúng ta hoàn toàn cũng được.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tại Bạch Lộ thành bên ngoài, có năm tên nửa đế trấn thủ. Vừa rồi tên kia nửa đế cùng những cái... Kia cường giả, khẳng định đã chạy về Bạch Lộ thành. Hiện tại chúng ta trở về, căn bản vào không được thành, cũng không có biện pháp vào thành. Sáu gã nửa đế, hoàn toàn có thể tại lập tức tựu hủy diệt chúng ta!"

"Cái kia cái này cùng ngươi đi Thiên Vũ giới có quan hệ gì?" Tử Nam khó hiểu.

"Ngươi cứ nói đi?" Dương Diệp hỏi lại.

Tử Nam nghĩ nghĩ, đột nhiên, nàng hai mắt trợn lên, kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, nói: "Ngươi, ngươi muốn đánh lén Thiên Vũ tông"

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1128: Cướp sạch Thiên Vũ tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Nam không ngốc, nàng như thế nào không rõ Dương Diệp ý tứ?

Hiện tại Bạch Lộ thành bị người chắn lấy, bọn hắn muốn trở lại trong thành, ít khả năng. Mà Dương Diệp đúng lúc này lựa chọn đi Thiên Vũ tông, tự nhiên không phải là đi làm khách đấy.

Đánh lén Thiên Vũ tông!

Nghĩ vậy, Tử Nam không khỏi một hồi hãi hùng khiếp vía.

Đây chính là kim cương giai thế lực ah! Cái này Dương Diệp chớ không phải là thật sự điên rồi phải không?

Chứng kiến Tử Nam biểu lộ, Dương Diệp cười nói: "Như thế nào, sợ?"

Tử Nam thành thật gật gật đầu.

Dương Diệp nói: "Ngươi ngẫm lại, hiện tại Bạch Lộ thành tình cảnh khả năng so với chúng ta còn muốn nguy hiểm, bởi vì Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái tùy thời khả năng công thành. Bọn hắn toàn bộ thêm cùng một chỗ, thực lực là chúng ta Bạch Lộc Thư Viện mấy lần. Dù cho chúng ta có hộ thành đại trận, nhưng là, ngươi cảm thấy chúng ta lại có thể có kiên trì bao lâu đâu này?"

Tử Nam trầm mặc.

“Thực lực của chúng ta quá yếu!” Tử Nam trầm giọng nói.

“Thiên Vũ tông cũng không được!”

Dương Diệp nói: “Các nàng hiện tại duy nhất một gã nửa đế đô tại chúng ta Bạch Lộ thành, còn có những cái... Kia cao cấp Thánh giả cũng có không trẻ tại chúng ta Bạch Lộ thành bên ngoài, cho nên, ta đoán chừng, các nàng hiện tại trong tông cao cấp Thánh giả số lượng tuyệt đối với rất ít, sẽ không vượt qua hai mươi. Đương nhiên, chúng ta không phải đi diệt tông, chúng ta không có thực lực kia, cũng không có lúc kia, chúng ta muốn làm chính là giết nhiều điểm người, làm cho các nàng tự loạn trận cước, sau đó thuận tiện gia tăng điểm chúng ta Bạch Lộc Thư Viện sĩ khí.”

Tử Nam trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi ý nghĩ này, rất điên cuồng, cũng rất nguy hiểm.”

“Chúng ta bây giờ bản thân tựu rất nguy hiểm rồi!”

Dương Diệp nói: “Bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cùng với pháp phái vây công, chẳng lẽ còn không nguy hiểm sao? Tử Nam, nhìn rõ ràng chính mình tình cảnh hiện tại. Lời nói không dễ nghe đấy, có lẽ sau một khắc chúng ta cũng sẽ bị chết.”

Tử Nam thở sâu thở ra một hơi, sau đó nói: “Nghe lời ngươi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Đi thôi!”

Nói xong, Dương Diệp đứng dậy cửa trước bên ngoài đi đến, Tử Nam lập tức đuổi kịp.

Đế Vân hạm lên, tại Dương Diệp trước mặt, là hơn hai ngàn tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Trong đó có cao cấp Thánh giả, có bình thường Thánh giả, cũng có Bán Thánh, thậm chí hoàng giả cảnh đều có một ít.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Hiện tại, mục tiêu của chúng ta là Thiên Vũ tông. Đúng vậy, chúng ta chính là muốn đánh lén Thiên Vũ tông. Các ngươi có dám?”

Đánh lén Thiên Vũ tông!

Trong tràng một mảnh xôn xao.

Cái này đối với mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện khó có thể tưởng tượng sự tình. Phải biết, bọn hắn hiện tại chẳng qua là một đám đệ tử, hơn nữa phần lớn cũng còn là bị tổn thương đấy. Đánh lén Thiên Vũ tông? Đây không phải là đi chịu chết sao? Thiên Vũ tông, cái kia mặc dù không có Mạc gia loại này thế lực cường, nhưng dầu gì cũng là một cái kim cương giai thế lực ah!

Cái này Dương Diệp không phải là thật sự điên rồi a!

Dương Diệp nói: “Bây giờ đang ở Bạch Lộ thành, chí ít có năm vị nửa đế đã ngoài, chúng ta trở về, đi vào rồi thành sao? Vào không được! Dù cho tiến vào thành, chúng ta lại có thể làm cái gì? Cái gì đều không làm được. Nhiều lắm là tựu là đại chiến bắt đầu, chúng ta đi làm bia đỡ đạn. Nhưng là, ở bên ngoài, chúng ta có thể làm rất nhiều chuyện, ví dụ như đánh lén Thiên Vũ tông!”

“Thế nhưng mà, chúng ta người quá ít, hơn nữa thực lực cũng quá nhược!” Lúc này, một đứa học sinh nói.

Dương Diệp nhìn về phía tên kia đệ tử, nói: “Chúng ta không phải đi theo chân bọn họ triển khai trận thế solo, chúng ta là đi đánh lén. Cho nên, ít người, ngược lại có ưu thế. Về phần ngươi nói thực lực quá yếu, kỳ thật, không phải thực lực ngươi quá yếu, là ngươi đối với chính mình không có có lòng tin. Lúc trước ta một người ngay tại Thiên Vũ tông giết cái long trời lỡ đất, hiện tại, chúng ta là một đám người, là một đám người!”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn lướt qua mọi người, nói: “Trước kia, các ngươi bị đuổi giết như chó nhà có tang, chẳng lẽ hiện tại tựu không muốn báo thù sao?”.

Nghe được Dương Diệp cuối cùng câu, trong tràng mọi người sắc mặt lập tức khó nhìn lại, Dương Diệp những lời này không thể nghi ngờ đâm chọt rồi bọn hắn chỗ đau. Trước kia bị đuổi giết đoạn thời gian kia, đối với mọi người mà nói, tuyệt đối với là phi thường biệt khuất đấy. Phải biết, với tư cách Bạch Lộc Thư Viện đệ tử bọn hắn, chưa từng bị người đuổi giết như chó nhà có tang qua?

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nếu như các ngươi thật sự không dám đi, ta cũng sẽ không cưỡng cầu, bất quá, ta sẽ chính mình đi.”

“Ta với ngươi đi!” Lúc này, Tử Nam cái thứ nhất tỏ thái độ.

“Ta cũng đi!” Thứ hai tỏ thái độ chính là Thu Vân.

Theo hai người tỏ thái độ, trong tràng rất nhiều người lập tức không tại do dự.

“Đánh lén Thiên Vũ tông, kệ con mẹ hắn chứ!”

“Ta Bạch Lộc Thư Viện không có bọn hèn nhát, coi như ta một cái, tựu tính toán chết, ta cũng muốn đi kéo mấy cái Thiên Vũ tông đệ tử chôn cùng.”

“Giết đến tận Thiên Vũ tông!”

“Giết”

“”

Dương Diệp khẽ gật đầu, tuy nhiên Bạch Lộc Thư Viện hiện tại ở vào tuyệt cảnh, nhưng còn có hi vọng. Bởi vì những học sinh này còn có tâm huyết!

Dương Diệp nhìn về phía Tử Nam, nói: “Cách Thiên Vũ tông đại khái còn có bao nhiêu lộ trình?”

“Một canh giờ!” Tử Nam nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra, trong tràng mỗi người trước mặt lập tức nhiều hơn một quả Tử Tinh Thạch, nói: “Ăn vào, tổn thương dưỡng tốt.”

Nhìn thấy Tử Tinh Thạch, mọi người lập tức vui vẻ, đây chính là rất nhanh khôi phục huyền khí thứ tốt, hơn nữa một quả Tử Tinh Thạch đối với bọn họ mà nói, cái kia tác dụng ít nhất có thể tiếp tục hai canh giờ. Cái này đối với sắp cùng Thiên Vũ tông khai chiến bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái bảo vệ tánh mạng đồ vật.

Lập tức mọi người vội vàng hướng Dương Diệp nói lời cảm tạ.

Dương Diệp nhìn về phía Tử Nam, nói: “Ngươi đem người phân thoáng một phát, đạt tới Bán Thánh cùng Bán Thánh đã ngoài người đều phân ra đến, đợi sẽ để cho bọn họ cùng chúng ta cùng một chỗ giết tiến Thiên Vũ tông, còn lại Bán Thánh phía dưới đấy, cũng đừng nhàn rỗi, cho bọn hắn một cái nhiệm vụ, cái kia chính là tiến vào Thiên Vũ tông về sau, lại để cho bọn hắn chém giết kiếp, có thể đoạt bao nhiêu là bao nhiêu!”

“Cướp bóc?” Tử Nam mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Dương Diệp nói: “Tự nhiên, Thiên Vũ tông dầu gì cũng là một cái kim cương giai thế lực, thứ tốt có lẽ không ít, chúng ta đã đến rồi, sao có thể tay không hồi trở lại đâu này?”

Tử Nam nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu.

“Nhớ kỹ, 100 tức!”

Dương Diệp nhìn về phía mọi người, nói: “Chúng ta chỉ có 100 tức thời gian, 100 tức vừa đến, tất cả mọi người ly khai về đến vân hạm lên!”

“Vì cái gì?” Tử Nam khó hiểu.

Lúc này, Thu Vân nói: “Bởi vì theo chúng ta động thủ một khắc này, đến Thiên Vũ tông thông tri các nàng tông chủ, sau đó đến một gã nửa đế gấp trở về thời gian, không sai biệt lắm cần 100 tức. Cho nên, chúng ta nhất định phải đuổi tại Thiên Vũ tông tông chủ cùng Mạc gia cường giả hồi trở lại trước khi đến ly khai, bằng không thì, chúng ta sẽ chết rất nhiều người! Thậm chí toàn quân bị diệt!”

Tử Nam nhìn thoáng qua Thu Vân, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch!”

Dương Diệp không có ở nói chuyện, quay người nhìn về phía phía chân trời, trong mắt hắn đồng dạng mang theo một tia ưu sầu. Tuy nhiên hắn có được trăm tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi, còn có một gã nửa đế khôi lỗi, nhưng là, cái này điểm lực lượng, tại Mạc gia cùng Thiên Vũ tông cùng với pháp phái trước mặt, căn bản không đủ xem. Đặc biệt là cái kia Mạc gia, đến bây giờ, cái kia Mạc gia bày ra thực lực, khả năng vẫn chỉ là một góc của băng sơn.

Ngoại trừ Mạc gia, còn có cái kia Lục Nguyên hạo đang âm thầm nhìn xem.

Bất kể là Bạch Lộc Thư Viện, hay là hắn, tình cảnh đều phi thường không ổn.

“Ngươi đang suy nghĩ gì?” Lúc này, Tử Nam đột nhiên đi đến Dương Diệp trước mặt, nhẹ giọng hỏi.

“Ta bàn giao: Nhắn nhủ chuyện của ngươi, ngươi nhanh như vậy tựu đã làm xong?” Dương Diệp hỏi lại.

Tử Nam chỉ chỉ xa xa Thu Vân, nói: “Hắn đi làm. Hắn so với ta am hiểu những... Này!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Thu Vân, nói: “Xác thực!”

“Kỳ thật, ta trước kia suy nghĩ một vấn đề, nếu như chúng ta Bạch

Lộc Thư Viện không có ngươi, sẽ thay đổi như thế nào.” Tử Nam bỗng nhiên nói.

“Không có ta, Bạch Lộc Thư Viện hay là Bạch Lộc Thư Viện!” Dương Diệp nói.

Tử Nam khẽ lắc đầu, nói: “Không có ngươi, lúc trước chúng ta sẽ bị pháp phái đuổi đi. Mà pháp phái sẽ không giống chúng ta nho phái, bọn hắn nhất định sẽ châm đối với chúng ta, khi đó chúng ta, kết cục khẳng định rất thê thảm. Mà bây giờ, nếu như không có ngươi, chúng ta những người này khả năng đều chết. Đương nhiên, hôm nay thư viện bị Mạc gia cùng Thiên Vũ tông vây công, trong đó bao nhiêu có ngươi nguyên nhân. Nhưng là, nói tóm lại, ngươi công tầm lớn hơn qua.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tử Nam, nói: “Ta nếu muốn gia nhập Võ Tông, cũng hoặc là tà phái, ngươi cảm thấy bọn hắn có thể hay không thu ta? Ngươi cảm thấy bọn hắn có thể hay không bảo vệ ta?”

Tử Nam trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Sẽ!”

Dương Diệp thiên phú cùng thực lực, tuyệt đối với có thể tiến vào vũ bảng, hơn nữa ít nhất hay là trước hai mươi đã ngoài. Loại thiên tài này, mặc kệ gì thế lực đều không thể cự tuyệt.

Dương Diệp nói: “Ta nói những... Này, không có ý tứ gì khác. Chỉ là muốn nói cho ngươi biết, thư viện không phụ ta, ta tựu quyết không phụ thư viện. Người không phụ ta, ta không phụ người, đây là ta làm người điểm mấu chốt cùng nguyên tắc. Hiện tại chúng ta, tính toán là người một nhà, cho nên, các ngươi không cùng ta ngầm đấy, ta tựu cũng không bỏ xuống các ngươi.”

Tử Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta hiểu được!”

Lúc này, Thu Vân đã đi tới, nói: “Trong chúng ta, Bán Thánh đã ngoài, có 1100 hai mươi người, còn lại đều là Bán Thánh phía dưới. Đợi tí nữa Bán Thánh đã ngoài người đều sẽ cùng theo ngươi, nghe ngươi chỉ huy, người còn lại, ta đã phân phó bọn hắn, lại để cho bọn hắn thừa dịp loạn đi Thiên Vũ tông huyền kỹ các cùng với huyền bảo các, còn có bọn hắn tàng bảo khố này địa phương tiến hành cướp sạch, tóm lại, phàm là có khả năng có bảo bối địa phương, bọn hắn đều đi bất quá, những địa phương này khả năng đều có cường giả thủ hộ!”

Dương Diệp tay phải vung lên, 50 tên cao cấp Thánh giả xuất hiện ở trong tràng, nói: “Những... Này sẽ bảo hộ bọn hắn.”

Nhìn thấy 50 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi, mọi người sắc mặt lập tức biến đổi, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà có nhiều như vậy khôi lỗi, nhưng lại đều là cao cấp Thánh giả!

Lúc này, Thu Vân lại nói: "Có những... Này cao cấp Thánh giả khôi lỗi bảo hộ, bọn hắn mới có thể thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng là, nếu như ta không có đoán sai lời mà nói..., Thiên Vũ trong tông có thủ hộ trận, dù cho chúng ta phá trận, trong bọn họ khẳng định còn có các loại công kích trận pháp, những... Này"

"Ta đến!" Dương Diệp nói.

Thu Vân nói: "Cuối cùng một vấn đề, ai đến thủ Đế Vân hạm?"

"Yên tâm, ta đã sắp xếp xong xuôi." Dương Diệp nói.

Thu Vân thở sâu thở ra một hơi, nói: "Không có vấn đề rồi."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thu Vân, nói: "Cân nhắc vô cùng chu toàn, rất không tồi. Đợi tí nữa, ngươi phụ trách chỉ huy mọi người, còn có cái này 50 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi đợi tí nữa cũng do ngươi chỉ huy, tận lực để cho chúng ta chết ít người. Về phần Thiên Vũ tông những cái... Kia đạt trình độ cao nhất cường giả, ta đến phụ trách xử lý!"

"Sẽ không để cho ngươi thất vọng đấy!" Thu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, quay đầu nhìn về phía phía chân trời.

Sau nửa canh giờ, Thiên Vũ giới đến rồi.

Tại Dương Diệp một đoàn người tiến vào Thiên Vũ giới, đi vào Thiên Vũ thành lúc, mọi người mới bị Thiên Vũ tông phát hiện.

Ngay tại Thiên Vũ tông muốn khởi động hộ thành đại trận lúc, đáng tiếc đã đã xong.

Một đạo cột máu phóng lên trời, đón lấy, cái kia giam cầm phi hành trận pháp ầm ầm nghiền nát.

"Nợ máu trả bằng máu!"

Trong tràng, không biết ai hô một câu, lập tức, sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử đều ngay ngắn hướng rống kêu lên.

Tại một đạo huyết sắc cột sáng dưới sự dẫn dắt, vô số đạo cột sáng xẹt qua phía chân trời, thẳng đến Thiên Vũ tông.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1129: Huyết chiến Thiên Vũ tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bởi vì là đánh lén, bởi vậy, Dương Diệp bọn người phi thường thuận lợi hãy tiến vào rồi Thiên Vũ giới, hơn nữa trực tiếp lướt qua rồi Thiên Vũ thành, đi tới Thiên Vũ tông.

Bất quá, ngay tại bọn hắn muốn giết tiến Thiên Vũ tông lúc, một đạo cự đại màn sáng lập tức bao phủ ở rồi toàn bộ Thiên Vũ tông.

Cùng lúc đó, vô số Thiên Vũ tông cường giả cùng đệ tử theo bốn phương tám hướng đi tới Thiên Vũ tông, không đến một hồi, Thiên Vũ trong tông tựu trọn vẹn tụ tập mấy vạn người.

“Là Dương Diệp!”

Chứng kiến cái kia màn sáng bên ngoài huyết nhân, trong tràng vô số Thiên Vũ tông đệ tử lập tức nghẹn ngào kêu lên.

Đối với Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên là không xa lạ gì đấy. Lúc trước Dương Diệp thế nhưng mà tại Thiên Vũ trong tông giết các nàng phó tông chủ, hơn nữa vẫn còn Thiên Vũ trong tông đại giết đặc biệt Sát!

Cái kia huyết tinh một màn, đối với rất nhiều Thiên Vũ tông đệ tử mà nói, tuyệt đúng là cả đời khó quên đấy!

Thiên Vũ trong tông, khi thấy là Dương Diệp về sau, rất nhiều Thiên Vũ tông đệ tử sắc mặt trực tiếp tái nhợt lên. Đặc biệt là tại Dương Diệp sau lưng, còn có một đám người, hơn nữa trong đó còn có cao cấp Thánh giả hơn năm mươi người! Bất quá, tốt xấu là kim cương giai thế lực, còn chưa tới bị Dương Diệp tựu bị hù toàn bộ tông môn tê liệt tình trạng.

“Kết trận! Mở ra sở hữu tất cả trận pháp! Truyền tin tông chủ!”

Một đạo tiếng rống giận dữ tại Thiên Vũ trong tông vang vọng mà lên, đón lấy, toàn bộ Thiên Vũ tông đệ tử lập tức khôi phục trấn định, sau đó đâu vào đấy sắp xếp trận lên.

Một người trung niên mỹ phụ thân hình khẽ động, đi tới phía chân trời, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi tới làm cái gì!” Hiện tại đối với nàng mà nói, tự nhiên là muốn kéo dài thời gian, kéo dài tới Phượng Tinh Vũ chạy đến!

“Mở ra!”

Ngay tại Thiên Vũ trong tông những cái... Kia đệ tử tại sắp xếp trận lúc, Dương Diệp thanh âm cũng ở giữa sân vang lên.

Bạch Lộc Thư Viện bọn người không chần chờ, nhao nhao hướng về sau lui ra.

Dương Diệp không để ý tới trung niên mỹ phụ kia, hai tay của hắn nắm huyết kiếm, chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng trực tiếp đâm vào này hộ tông màn sáng phía trên.

Bành!

Toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, một đạo vù vù âm thanh tại phía chân trời vang vọng mà lên. Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia hộ tông màn sáng xuất hiện vô số cánh tay thô khe hở.

Nhìn thấy một màn này, trung niên mỹ phụ kia cùng sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử sắc mặt đại biến.

“Công!”

Trung niên mỹ phụ vội vàng gầm lên.

“Công!”

Phía dưới, vô số Thiên Vũ tông đệ tử gầm lên giận dữ, trong chốc lát, vô số đạo màu xanh da trời chùm tia sáng phóng lên trời, những... Này màu xanh da trời chùm tia sáng trên không trung trong chốc lát hợp thành một đạo cự đại chùm tia sáng, sau đó hướng phía cái kia màn sáng bên ngoài Dương Diệp oanh tới.

“Sát!”

Màn sáng bên ngoài, vang lên Thu Vân thanh âm.

http://trUyencuatui.net/ Theo Thu Vân thanh âm vang lên, tại bên cạnh hắn 50 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi, còn có điều có Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ngay ngắn hướng xuất thủ, vô số đạo năng lượng chùm tia sáng phô thiên cái địa hướng phía đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng bắn mạnh tới.

Rầm rầm rầm...

Phía chân trời, vang lên từng đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh.

Thu Vân bọn người tự nhiên không cách nào địch qua Thiên Vũ trong tông mấy vạn người liên thủ, bởi vậy, công kích của bọn hắn chỉ là cản trở thoáng một phát đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng. Bất quá đối với Dương Diệp mà nói, cái này đã đầy đủ rồi.

“PHÁ...!”

Phía chân trời, vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp song tay nắm lấy huyết kiếm chống đỡ ở đằng kia màn sáng phía trên mạnh mà xoay tròn, tiêu vong pháp tắc thẩm thấu mà ra, tăng thêm hắn toàn lực phía dưới, cái kia cực lớn màn sáng tại mọi ánh mắt bên trong, ‘Oanh’ một tiếng, trực tiếp nổ tung rồi một cái cực lớn động. Tuy nhiên không phải rất lớn, nhưng là đối với Dương Diệp bọn người mà nói, cái này đã đầy đủ rồi!

“Sát!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng vọt vào Thiên Vũ tông.

Trung niên mỹ phụ kia hai chân bỗng nhiên co rụt lại, nàng rất nhanh kịp phản ứng, lập tức giận dữ hét: “Kết trận, công! Tất cả mọi người nghe lệnh, mở ra sở hữu tất cả công kích trận pháp. Giết cho ta! Ta...”

Xùy~~!

Một đạo huyết quang đột nhiên tự trung niên mỹ phụ kia yết hầu chỗ chợt lóe lên, đón lấy, trung niên mỹ phụ đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

“Sát!”

Thu Vân bọn người theo sát Dương Diệp sau lưng.

Mà lúc này, toàn bộ Thiên Vũ trong tông, đột nhiên không biết từ chỗ nào tuôn ra vô số đạo màu xanh da trời chùm tia sáng, những... Này chùm tia sáng phô thiên cái địa hướng phía Dương Diệp bọn người bắn mạnh tới.

“Thu Vân, giữ nguyên kế hoạch tiến hành!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ thân người hình khẽ động, trong tay huyết kiếm một hồi tật vung, vô số đạo huyết sắc kiếm khí hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, mỗi một đạo huyết sắc kiếm khí đều chống lại một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng, bởi vậy, những cái... Kia màu xanh da trời chùm tia sáng cũng không có đối với Dương Diệp bọn người tạo thành ảnh hưởng gì.

Lúc này, Thu Vân mạnh mà nhìn về phía trong tràng một gã Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, nói: “Viên Minh, tốc độ!”

“Theo ta đi!”

Cái kia gọi Viên Minh Bạch Lộc Thư Viện đệ tử thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Vũ tông ở trong chỗ sâu lao đi, tại phía sau hắn, là hơn một ngàn tên Bạch Lộc Thư Viện đệ tử. Trừ đó ra, còn có 30 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi tại bọn hắn bốn phía. Phàm là có gặp được trở ngại đấy, đều bị cái này 30 tên cao cấp Thánh giả vô tình diệt sát, bởi vậy, Viên Phong bọn người một đường phi thường thuận lợi, chỉ chốc lát tựu biến mất tại xa xa.

Trong tràng, lúc này chính tiến hành một hồi kịch liệt kịch chiến.

Bạch Lộc Thư Viện ít người, mà lại thực lực lớn nhiều đều không như thế lúc Thiên Vũ tông, nhưng là, có Dương Diệp tại, bởi vậy, trong tràng rơi xuống hạ phong chính là Thiên Vũ tông bọn người. Bởi vì Dương Diệp dùng lực lượng một người kháng trụ rồi Thiên Vũ trong tông cái kia chút ít trận pháp, còn trên không trung không ngừng điểm giết Thiên Vũ tông những cái... Kia cao cấp Thánh giả, loại tình huống này, trong tràng cơ hồ là đồ sát!

Vô số Thiên Vũ tông đệ tử ở giữa sân không ngừng kêu thảm thiết!

Bất quá, nhưng lại không có người nào đào tẩu! Ngày càng nhiều Thiên Vũ tông đệ tử theo các cái địa phương chạy đến, còn có Thiên Vũ nội thành cũng có rất nhiều cường giả chạy đến.

Theo ngày càng nhiều Thiên Vũ tông đệ tử chạy đến, bởi vậy, trong tràng Bạch Lộc Thư Viện theo ưu thế dần dần biến thành hoàn cảnh xấu.

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn tâm niệm vừa động, trong tràng một gã cao cấp Thánh giả khôi lỗi biến mất ngay tại chỗ. Chỉ chốc lát, Thiên Vũ tông phía sau núi truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, vô số đạo tiếng cười to tự Thiên Vũ tông phía sau núi truyền đến.

“Thiên U ngục!”

Trong tràng Thiên Vũ tông một ít trưởng lão sắc mặt đại biến, Dương

Diệp đây là đem Thiên U ngục hủy ah. Trong lúc này thế nhưng mà giam giữ rất nhiều Thiên Vũ tông thế lực đối địch, nhưng hơn nữa là Thiên Vũ tông người một nhà, những người này đối với Thiên Vũ tông nhất định là có thật lớn oán khí đấy, bởi vì bình thường tiến vào Thiên U ngục, căn bản là đừng muốn sống lấy đi ra!

Quả nhiên, rất nhanh, Thiên Vũ tông phía sau núi đại loạn cả lên.

Bất quá lúc này Thiên Vũ tông những cái... Kia cao cấp Thánh giả nhưng lại không có người đi quản những người kia, bởi vì tướng so với cái kia người, Dương Diệp bọn người càng thêm đáng sợ! Những người kia, tại giết lại có thể giết bao nhiêu người? Mà cái này Dương Diệp, nếu như không có người kiềm chế, đó là sẽ giết sạch Thiên Vũ tông đệ tử đấy!

Lúc này Thiên Vũ tông vì đối phó Dương Diệp bọn người, cũng là không tiếc bất cứ giá nào rồi. Các loại công kích trận pháp không ngừng thúc dục, loại này trận pháp mỗi một lần thúc dục, đó là cần tiêu hao rất nhiều Tử Tinh Thạch đấy. Nhưng là, lúc này đối với các nàng mà nói, các nàng không được không làm như vậy. Bởi vì nếu như không phải có những... Này trận pháp khiên chế trụ Dương Diệp, những cái... Kia bình thường Thiên Vũ tông đệ tử, căn bản không phải Dương Diệp một kiếm chi địch.

Nhưng là, cho dù là sở hữu tất cả công kích trận pháp đều nhằm vào Dương Diệp, nhưng cũng khó có thể khiên chế trụ Dương Diệp.

“Tất cả mọi người theo sát ta!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên.

Bạch Lộc Thư Viện đệ tử nghe được Dương Diệp lời mà nói..., không chần chờ, toàn bộ hướng phía Dương Diệp ngang nhiên xông qua, tuy nhiên chính giữa có người ngăn cản, bất quá đều bị Dương Diệp từng cái điểm giết. Trong tràng, Dương Diệp kiếm khí chỗ chỉ, cơ hồ không ai có thể mạng sống. Chỉ chốc lát, Bạch Lộc Thư Viện đệ tử cơ bản đều tựa vào Dương Diệp chung quanh.

Mà ở chung quanh bọn họ, toàn bộ là Thiên Vũ tông đệ tử. Lúc này, những... Này Thiên Vũ tông đệ tử cũng là giết đỏ cả mắt rồi, nguyên một đám hung hãn không sợ chết.

Rốt cuộc là kim cương giai thế lực, cũng không có như bình thường thế lực như vậy không chịu nổi.

Không trung, Dương Diệp quét bốn phía liếc, lúc này, bọn hắn mấy có lẽ đã bị vây quanh, hơn nữa, còn có Thiên Vũ tông đệ tử cùng thị vệ liên tục không ngừng theo Thiên Vũ thành chạy đến!

Không thể tại ở lâu!

Dương Diệp nhìn về phía trong sân Thu Vân, nói: “Lại để cho tất cả mọi người bộ gấp trở về, chúng ta hồi trở lại Đế Vân hạm!”

Thu Vân không dám chần chờ, lập tức vội vàng truyền âm cho những cái... Kia chém giết kiếp Thiên Vũ tông đệ tử. Chỉ chốc lát, những học sinh kia tại cao cấp Thánh giả khôi lỗi hộ tống hạ đuổi đến trở về.

“Đừng làm cho bọn hắn đi, ngăn lại bọn hắn, tông chủ các loại người nhiều nhất mười mấy hơi là có thể đuổi tới!” Trong tràng, một gã Thiên Vũ tông trưởng lão nhìn thấy Dương Diệp bọn người muốn chạy trốn, lập tức vội vàng rống to.

Nếu như không thể đem Dương Diệp bọn người ở tại chỗ này, cái kia Thiên Vũ tông tựu thật sự muốn trở thành toàn bộ Trung Thổ Thần Châu chê cười! Khi đó Thiên Vũ tông tất cả mọi người, tại cái khác kim cương giai thế lực đệ tử trước mặt, đem tại cũng không ngẩng đầu được lên!

Nghe thế tên trưởng lão lời mà nói..., trong tràng sở hữu tất cả Thiên Vũ tông đệ tử lập tức như là phát điên bình thường hướng Dương Diệp bọn người đánh tới, tại đây chút ít Thiên Vũ tông đệ tử hung hãn không sợ chết ngăn trở xuống, trong tràng Bạch Lộc Thư Viện các loại đệ tử sắc mặt lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên tay phải vung lên, lập tức, lại là 50 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Vũ tông bọn người lập tức sắc mặt đại biến.

Dương Diệp nhưng lại không có để ý Thiên Vũ tông bọn người, tay phải vung lên, nói: “Theo sát rồi, cùng một chỗ giết đi ra ngoài!”

Nói xong, hắn mạnh mà rút kiếm chém, một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, cái kia ngăn tại trước mặt bọn họ hơn 100 tên Thiên Vũ tông đệ tử trực tiếp bị một kiếm phân thây!

“Sát!”

Dương Diệp thân hình khẽ động hướng phía xa xa bắn mạnh tới, phía sau hắn Bạch Lộc Thư Viện các loại đệ tử lập tức đi theo.

Trong nhiều xuất 50 tên cao cấp Thánh giả về sau, những cái... Kia Thiên Vũ tông đệ tử tại cũng vô lực ngăn cản Dương Diệp bọn người, chỉ có thể trơ mắt ếch ra nhìn Dương Diệp bọn người biến mất ngày hôm đó tế.

Ngay tại Dương Diệp bọn người ly khai Thiên Vũ giới vẫn chưa tới năm tức, Phượng Tinh Vũ cùng cái kia Mạc Thiên xuất hiện ở Thiên Vũ tông.

Khi thấy Thiên Vũ tông cái kia đầy đất thi thể lúc, Phượng Tinh Vũ sắc mặt lập tức dữ tợn... Mà bắt đầu.

“Dương Diệp!”

Phượng Tinh Vũ cái kia tựa như dã thú gào thét thanh âm tại toàn bộ Thiên Vũ giới vang vọng mà lên.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1130: Điên kiếm Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp dẫn đầu 2000 Bạch Lộc Thư Viện đệ tử đánh Thiên Vũ tông một chuyện, như là ôn dịch bình thường tại toàn bộ Trung Thổ Thần Châu nhanh chóng lan tràn ra!

Toàn bộ Trung Thổ Thần Châu sôi trào!

Thiên Vũ tông tuy nhiên đã xuống dốc, nhưng dầu gì cũng là kim cương giai thế lực ah! Bọn hắn nội tình vẫn phải có ah! Mà lên, quan trọng nhất là, Dương Diệp bất quá là Bán Thánh, mà hắn mang cái kia chút ít Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, nói là tàn binh bại tướng cũng không đủ. Mà như vậy dạng, bọn hắn nhưng lại đánh lên rồi Thiên Vũ tông.

Hơn nữa giết Thiên Vũ tông gần hơn một vạn tên đệ tử, trừ đó ra, Thiên Vũ trong tông huyền bảo các, huyền kỹ các, dược liệu các các loại thứ đáng giá, cũng cơ hồ bị cướp sạch không còn!

Quan trọng nhất là, cuối cùng bọn hắn còn nghênh ngang rời đi

Một trận chiến này, làm cho toàn bộ Trung Thổ Thần Châu người đều nhớ kỹ một cái tên, cái kia chính là: Dương Diệp!

Bất kể như thế nào, một trận chiến này, làm cho thế nhân không thể không một lần nữa đối đãi Bạch Lộc Thư Viện.

Trước kia, tại trong mắt mọi người, Bạch Lộc Thư Viện kết cục kỳ thật đã nhất định. Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái liên thủ, Bạch Lộc Thư Viện căn bản không có xoay người khả năng. Nhưng là hiện tại, mọi người không thể không một lần nữa xem kỹ vấn đề này. Không là khác, đơn giản là Bạch Lộc Thư Viện có điên kiếm Dương Diệp!

Nửa đế, cái này là Linh giới trước mắt đỉnh cao nhất lực lượng.

Nhưng là, đó cũng không phải mạnh nhất. Chính thức mạnh, là những cái... Kia võ trên bảng yêu nghiệt. Có lẽ cái kia ở trên một ít yêu nghiệt bất quá là Bán Thánh, ví dụ như Dương Diệp, nhưng là thực lực của bọn hắn nhưng lại đã có thể trảm nửa đế. Còn có một chút, ví dụ như Top 10 cái kia chút ít siêu cấp thiên tài, thậm chí liền đế giả đều có thể trảm!

Nói tóm lại, Dương Diệp xuất hiện, lại để cho mọi người cảm thấy Bạch Lộc Thư Viện có lẽ còn có cơ hội!

Bạch Lộ giới.

Lúc này Bạch Lộ giới, vô số người tại hoan hô sôi trào!

Bởi vì, Dương Diệp mang theo mọi người đánh lén Thiên Vũ tông một chuyện, lúc này Bạch Lộ giới người cũng đã biết rõ.

“Dương Diệp cùng Tử Nam bọn hắn vậy mới tốt chứ, tốt! Hôm nay đây là mấy tháng này ra, nhất hả giận một ngày! Đi một chút, uống hai chén đi!”

“Tru sát Thiên Vũ tông gần vạn người, cướp đi Thiên Vũ tông vô số bảo bối, ha ha thống khoái ah! Thật con mẹ nó thống khoái ah!”

“Thật muốn đi theo đám bọn hắn cùng một chỗ giết đến tận Thiên Vũ tông ah! Thật muốn ah! Ah”

“Ngươi quỷ kêu cái gì? Về sau nhiều cơ hội chính là! Ta tin tưởng, ngày đó rất nhanh đi ra đến!”

“Giết đến tận Thiên Vũ tông tính toán cái gì, lão tử ngày sau muốn giết đến tận Mạc gia, giết sạch những... Này cái gọi là cổ xưa thế gia, lại để cho bọn hắn biết rõ, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện tuy nhiên phân liệt rồi, nhưng cũng không phải ai muốn khi dễ là có thể khi dễ đấy!”

“Giết đến tận Thiên Vũ tông! Giết đến tận Mạc gia!”

“”

Chính khí trong điện.

Trong điện chỉ có ba người, Tiêu Biệt Ly, Tiêu linh, còn có Tô Sĩ Hà.

“Tiểu tử này, đúng là điên cuồng!” Trong tràng, Tô Sĩ Hà đột nhiên trách cứ nói: “Hắn đây là đang cầm sở hữu tất cả đệ tử tánh mạng tại xằng bậy ah!” Tuy nhiên là tại trách cứ, nhưng là hắn trên mặt nhưng lại mang theo dáng tươi cười, trong thanh âm cũng không có chút nào trách cứ ý tứ hàm xúc, ngược lại giống như là đang khích lệ.

Tiêu linh nhìn thoáng qua Tô Sĩ Hà, sau đó cười nói: “Tuy nhiên lúc này đây, hắn quá điên cuồng một ít, nhưng không thể không nói, một trận chiến này, để cho chúng ta Bạch Lộc Thư Viện bị Trung Thổ Thần Châu người lau mắt mà nhìn, hơn nữa, còn chấn phấn tinh thần của chúng ta. Ngươi nghe một chút, trong thành những tiểu tử kia, hiện tại nguyên một đám chính hô hào muốn giết đến tận Thiên Vũ tông cùng Mạc gia đây này!”

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Tiêu linh cùng Tô Sĩ Hà, sau đó cười khổ cười, nói: “Tiểu tử này, thật sự không cho người bớt lo ah. Mà thôi, đừng nói ở bên ngoài, coi như là ở chỗ này, lão phu khả năng cũng không cần biết hắn, theo hắn đi náo a. Dùng tiểu tử này tàn nhẫn cùng vô sỉ, hắn nhất định là không thiệt thòi đấy.”

Tiêu linh cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Chúng ta nhất định phải Nghiêm gia đề phòng, bởi vì Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, còn có pháp gia, rất có thể sẽ trực tiếp xuất thủ.”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Truyền lệnh xuống, toàn thành như trước đề phòng. Còn có, truyền âm cho tiểu tử kia, lại để cho hắn cùng với những tiểu tử kia ở bên ngoài cẩn thận một chút.”

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người lui ra ngoài.

“Điên kiếm ha ha, cái này danh xưng, ngược lại là cùng tiểu tử kia xứng!”

Đế Vân hạm thượng.

Ly khai Thiên Vũ tông về sau, Dương Diệp bọn người trực tiếp đem Đế Vân hạm tốc độ thúc dục đến rồi cực hạn. Lúc này bọn hắn Đế Vân hạm tốc độ, coi như là một gã nửa đế, cũng đừng muốn đơn giản đuổi theo.

“Bán Thánh đã ngoài, chết rồi hai trăm hai mươi mốt tên, Bán Thánh phía dưới, bởi vì không có tham gia chiến đấu, chỉ chết rồi 32 người.” Vân hạm lên, Thu Vân trầm giọng nói.

Trong tràng trầm mặc.

Tuy nhiên bọn hắn thương thế kia vong tính toán rất nhỏ, nhưng là, những cái... Kia chết đi đều là bằng hữu của bọn hắn, thậm chí có chút hay là thân nhân của bọn hắn.

Lúc này, Thu Vân lại nói: “Chúng ta dùng như vậy trả giá thật nhỏ lại để cho Thiên Vũ tông bỏ ra thảm như vậy trọng một cái giá lớn, nói cho cùng, là chúng ta kiếm lợi lớn.”

Dương Diệp nhìn về phía Thu Vân, nói: “Đem những cái... Kia người bị chết danh tự nhớ kỹ, ngày sau những người này gia tộc cùng người nhà, Bạch Lộc Thư Viện trọng điểm chiếu cố.”

Thu Vân nhẹ gật đầu.

“Nói nói lúc này đây thu hoạch a!” Dương Diệp nói.

Thu Vân nói: “Ta sơ bộ đoán chừng một chút, lúc này đây, chúng ta thu hoạch được huyền kỹ, huyền bảo, các loại khoáng thạch, linh thảo các loại đồ đạc tổng cộng giá trị, ít nhất giá trị năm vạn miếng Tử Tinh Thạch đã ngoài!”

Năm vạn!

Nghe được Thu Vân lời mà nói..., trong tràng mọi người lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Năm vạn miếng Tử Tinh Thạch! Đó là cái gì khái niệm? Có thể nói, trong tràng mọi người tựu tính toán lợi nhuận cả đời, khả năng cũng lợi nhuận không đến nhiều như vậy Tử Tinh Thạch!

Cho dù là hiện tại Bạch Lộc Thư Viện, cũng không có khả năng thoáng cái mượn xuất năm vạn miếng Tử Tinh Thạch đi ra. Trong tràng mọi người máu tươi lập tức sôi trào lên!

Lúc này, Thu Vân cười khổ nói: "Tuy nhiên giá thấp nhất giá trị ít nhất năm vạn trở lên, nhưng là, bán thế nào đi ra ngoài, đây là một vấn đề."

"Ta ra bán a!" Dương Diệp nói. Hắn nhận thức Bạch Tương Dao, dùng Vân Minh Thương Hội sẽ thực lực, muốn nuốt vào những vật này, có lẽ chỉ là một bữa ăn sáng.

"Ngươi có nguồn tiêu thụ?" Thu Vân nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Đem những vật kia lấy ra, lại để cho mọi người trước tuyển một tuyển, ví dụ như những cái... Kia huyền bảo, có phù hợp đấy, mọi người có thể mua đi. Nhớ kỹ, là mua. Đợi tí nữa đồ đạc toàn bộ bán về sau, theo mọi người có lẽ phân Tử Tinh Thạch bên trong khấu. Về phần bán bao nhiêu, Thu Vân ngươi đến định."

"Ngươi nói là, những... Này Tử Tinh Thạch mọi người cùng nhau phân?" Thu Vân kinh ngạc nói.

Trong tràng mọi người cũng kinh ngạc nhìn về phía Dương Diệp.

"Bằng không thì đâu này?" Dương Diệp hỏi ngược lại.

Thu Vân ngẩn người, sau đó nói: "Cái này, những vật này, kỳ thật, có lẽ đều là của ngươi, bởi vì nếu như không phải ngươi, chúng ta sớm đã bị chết. Lúc này đây, không có ngươi, chúng ta cũng không có khả năng còn sống đi ra, ta"

Dương Diệp khoát tay áo, nói: "Ta minh bạch ý của ngươi. Ta muốn nói cho mọi người, hiện tại, chúng ta là tại trên một cái thuyền, có nạn cùng chịu, có phúc, tự nhiên cùng hưởng! Những vật này, đều là mọi người liều mạng lợi nhuận đến đấy, mà không phải ta Dương Diệp một người lợi nhuận đến đấy. Việc này, quyết định như vậy đi!"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người thấy hướng Dương Diệp lúc, trong ánh mắt nhiều đi một tí cái khác ý tứ hàm xúc, đó là tin phục! Phải biết, nếu như Dương Diệp muốn độc chiếm những vật này, kỳ thật trong tràng không người nào dám phản kháng đấy. Bởi vì, nếu như không phải Dương Diệp, bọn hắn liền Thiên Vũ tông cũng không dám đi. Nhưng là, hắn cũng không có chính thức làm!

Dương Diệp tuy nhiên tàn nhẫn, bá đạo, Duy Ngã Độc Tôn, nhưng là, một khi hắn đem làm ngươi là người một nhà, hắn tựu cũng không bạc đãi ngươi, càng sẽ không vứt bỏ ngươi, cũng sẽ không ích kỷ.

Hắn đối với ngươi là cái gì thái độ, quyết định bởi tại ngươi đối với hắn là cái gì thái độ!

Dương Diệp không có ở quản mọi người, hắn quay người nhìn về phía rồi phía chân trời, rơi vào trầm tư.

“Trước kia vì cái gì không trực tiếp đem những cái... Kia cao cấp Thánh giả khôi lỗi đều kêu đi ra đâu này?” Lúc này, Tử Nam đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, hỏi.

“Bởi vì nếu như như vậy, chúng ta khả năng tựu ra không được rồi!”

Lúc này, Thu Vân đi đến hai người bên cạnh, nói.

“Vì cái gì?” Tử Nam khó hiểu.

Thu Vân giải thích nói: “Nếu như thực lực của chúng ta cùng Thiên Vũ tông quá cách xa, thì ra là, các nàng cảm thấy không có chút nào thắng khả năng, ngươi nói, các nàng sẽ như thế nào làm?”

Tử Nam nghĩ nghĩ, biến sắc, nói: “Các nàng sẽ gọi tổ!”

Thu Vân nhẹ gật đầu, nói: “100 tên cao cấp Thánh giả, tăng thêm có thể so với nửa đế Dương Diệp, các nàng căn bản không cách nào chống cự, loại tình huống đó xuống, các nàng chỉ có một con đường, cái kia chính là gọi tổ. Mà một khi bức các nàng gọi tổ, chúng ta đừng nói sát nhân cướp bóc rồi. Tựu là có thể hay không còn sống đi ra, đều là một vấn đề rồi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thu Vân, khẽ gật đầu. Kỳ thật, trước kia hắn có thể trực tiếp triệu hồi ra nửa đế khôi lỗi, còn có còn lại cái kia 100 tên khôi lỗi đấy. Hắn cũng không có làm như vậy, vì cái gì? Sợ đúng là những cái... Kia Thiên Vũ tông người gọi tổ.

Một khi đế giả hàng lâm, bọn hắn khả năng thật sự toàn quân bị diệt! Mà nếu như chỉ có 50 tên cao cấp Thánh giả lời mà nói..., cái kia Thiên Vũ tông người chắc chắn sẽ không gọi tổ, tuy nhiên hắn không biết gọi tổ một cái giá lớn có bao nhiêu, nhưng khẳng định rất lớn, bằng không thì, lúc trước hắn đồ sát Thiên Vũ tông lúc, loại tình huống đó xuống, đối phương đều không có gọi tổ, cái này đủ để chứng minh, gọi tổ một cái giá lớn là rất lớn!

Nghe được Thu Vân lời mà nói..., Tử Nam khẽ gật đầu, nói: “Đã minh bạch!”

“Thiên đô thành đến rồi!” Lúc này, Thu Vân đột nhiên nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Thu Vân, thứ hai cong ngón búng ra, mười miếng nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trong tay. Đây là trước kia ăn cướp Thiên Vũ tông đồ vật.

Dương Diệp nói: “Ta đi một chút sẽ trở lại, các ngươi mở ra Đế Vân hạm tàng hình trận pháp. Nếu có ngoài ý muốn, lập tức cho ta biết.”

Hai người gật đầu.

Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại Đế Vân hạm thượng.

“Ngươi cảm thấy hắn như thế nào?” Lúc này, Tử Nam bỗng nhiên nói.

“Không phải một cái hợp cách người lãnh đạo!” Thu Vân nói.

Tử Nam trầm mặc.

Lúc này, Thu Vân lại nói: “Nhưng là, nhưng lại chúng ta đúng lúc này cần có nhất người lãnh đạo. Đúng lúc này chúng ta, tựu cần một cái trấn ở tràng diện, dám đánh dám xông người lãnh đạo. Hắn tựu là, chỉ có điều, chúng ta đã có thể nguy hiểm.”

Tử Nam: “”

Dương Diệp vụng trộm lẻn vào thiên đô thành, tiến vào thiên đô thành về sau, hắn thẳng đến Vân Minh Thương Hội hội.

Hắn không có quang minh chính đại đi vào, mà là vụng trộm tiềm nhập Vân Minh Thương Hội hội. Đúng lúc này quang minh chính đại tiến Vân Minh Thương Hội sẽ, đây là cho Bạch Tương Dao tìm phiền toái, cũng cho chính hắn tìm phiền toái.

Thần thức quét qua, rất nhanh, Dương Diệp phát hiện Bạch Tương Dao gian phòng, đem làm hắn đi tới Bạch Tương Dao gian phòng lúc, sắc mặt nhưng lại biến đổi.

Bởi vì tại Bạch Tương Dao trong phòng, thậm chí có một gã nửa đế!

“Tương ngọc, ngươi, ngươi thật là lớn gan đến cực điểm, vậy mà đem Đế Vân hạm mượn người! Hơn nữa còn là cấp cho Dương Diệp cái người điên kia, ngươi cũng đã biết, hiện tại, Mạc gia, pháp phái, Thiên Vũ tông cường giả tìm khắp đến cha của ngươi ta, hỏi ta Bạch gia phải hay là không muốn cùng bọn họ là địch. Trừ bọn họ ra, trong thương hội Lý gia cùng Phạm gia những cái... Kia vương bát đản cũng tới tìm ta phiền toái, nói chúng ta liên lụy Vân Minh Thương Hội sẽ"

Một giọng nói tự trong phòng truyền ra.

Bạch Tương Dao phụ thân?

Ngoài phòng, Dương Diệp khẽ nhíu mày.

Trong phòng, Bạch Tương Dao trầm giọng nói: "Đế Vân hạm là chúng ta Bạch gia đấy, theo chân bọn họ Lý gia còn có Phạm gia có quan hệ gì?"

"Ta cũng cho rằng như vậy ah!"

Bạch Tương Dao phụ thân tức giận nói: "Nhưng là có biện pháp nào? Bởi vì chúng ta hiện tại xác thực đã làm phiền hà thương hội. Mạc gia đã có nói, nếu như chúng ta không thu hồi trở lại Đế Vân hạm, cùng Dương Diệp phủi sạch quan hệ, ngày ấy về sau, tại bọn hắn trong phạm vi thế lực, tốt nhất đừng xuất hiện Vân Minh Thương Hội sẽ bóng dáng, bằng không thì, có bao nhiêu, bọn hắn giết bao nhiêu!"

"Khinh người quá đáng!" Bạch Tương Dao cả giận nói: "Chẳng lẽ chúng ta Vân Minh Thương Hội sẽ tựu tùy ý hắn Mạc gia uy hiếp?"

"Chúng ta là người làm ăn, làm một chuyện gì, đều muốn xem giá trị. Ngươi nói, cái kia Dương Diệp đáng giá chúng ta vì hắn đi đắc tội Mạc gia sao? Tại thương hội xem ra, một chút cũng không đáng. Dương Diệp thiên phú là không tệ, nhưng thì tính sao? Hắn cuối cùng chỉ là một người. Về phần Bạch Lộc Thư Viện, Bạch Lộc Thư Viện hiện tại đã tàn rồi. Muốn quật khởi, trừ phi Phong Khinh Ý trở về, tăng thêm cái này Dương Diệp, nhưng lại muốn Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có cái kia pháp phái buông tha bọn hắn mới có thể quật khởi. Có thể điều này có thể sao?". Bạch Tương Dao phụ thân nói.

"Ngươi muốn nói cái gì!" Bạch Tương Dao nói.

"Ta biết rõ, ngươi nhất định có biện pháp liên hệ Dương Diệp tiểu tử kia. Ngươi bây giờ, tốc độ đưa hắn gọi tới!"

"Ngươi muốn bắt lấy hắn, sau đó đưa hắn giao cho Mạc gia?" Bạch Tương Dao nói.

“Cha ngươi còn không có ngu như vậy. Cái này Dương Diệp mặc dù chỉ là một cái Bán Thánh, nhưng tiềm lực nhưng lại vô cùng đại. Vạn một ngày sau hắn bất tử, ta đây đã có thể cho chúng ta Bạch gia trêu chọc một cái tương lai siêu cấp cường giả. Gọi hắn ra, chỉ là muốn cho hắn đem Đế Vân hạm còn cho chúng ta. Sau đó, ngươi phát cái thanh minh, cùng hắn phủi sạch quan hệ. Việc này, cũng không tính đi qua.”

Trầm mặc sau nửa ngày, Bạch Tương Dao nói: “Ta không có cách nào liên hệ hắn!”

“Tương ngọc, ngươi có phải hay không ưa thích là tiểu tử kia rồi hả?” Lúc này, Bạch Tương Dao phụ thân bỗng nhiên nói.

“Ngươi nói bậy bạ gì đó?” Bạch Tương Dao trong thanh âm mang theo một tia ôn nộ.

“Không thích là tốt rồi, tiểu tử này, chính là một cái tên điên, hắn đến chúng ta Bạch gia, tuy nhiên không có nhục không có chúng ta Bạch gia, nhưng là ta Bạch gia có thể chịu không được hắn giày vò.”

Bạch Tương Dao: “”

“Tốt rồi, nha đầu, mau đem hắn gọi ra, lại để cho hắn đem Đế Vân hạm còn cho chúng ta. Tựu coi như ngươi không là cha của ngươi ta, cũng phải là chúng ta Bạch gia ngẫm lại.”

Bạch Tương Dao trầm mặc.

“Bạch quản sự, lại để cho làm phiền ngươi rồi.”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1131: Mạc gia muốn chơi mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xuất hiện ở trong phòng, trong phòng, ngoại trừ Bạch Tương Dao, còn có một vị cùng Bạch Tương Dao có vài phần tương tự hoa bào trung niên nhân. Không cần phải nói, cái này là Bạch Tương Dao phụ thân.

“Dương công tử?” Bạch Tương Dao trong mắt có kinh ngạc. Hiển nhiên, nàng thật không ngờ Dương Diệp lại đột nhiên xuất hiện.

Hoa bào trung niên nhân ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp trên người, không ngừng đánh giá Dương Diệp.

Dương Diệp đối với Bạch Tương Dao khẽ gật đầu, nói: “Thật có lỗi, không nghĩ tới làm phiền hà bạch quản sự.” Hắn không nghĩ tới, cái này Thiên Vũ tông cùng Mạc gia vậy mà đã biết Đế Vân hạm, hơn nữa còn tra được rồi cái này Đế Vân hạm là Bạch Tương Dao cấp cho hắn đấy. Bất quá cũng thế, hắn nhiều lần xuất hiện tại thiên đô thành, cùng Bạch Tương Dao cũng có qua mấy lần lui tới, dùng Mạc gia thực lực, tra được Bạch Tương Dao trên đầu, cũng là hợp tình lý.

“Là ta sơ sót!” Bạch Tương Dao nói. Nàng cũng không nghĩ tới Mạc gia cùng Thiên Vũ tông tra được rồi trên đầu nàng, hơn nữa còn như Bạch gia tạo áp lực.

“Đối với ngươi mới có lợi sao?”. Dương Diệp hỏi lại.

“Như thế nào không có chỗ tốt? Nếu như bắt ngươi, Thiên Vũ tông cùng Mạc gia tất nhiên sẽ cùng ta Bạch gia giao hảo, ngày sau ta Bạch gia cùng bọn họ làm kinh doanh, khẳng định có rất nhiều chỗ tốt!” Hoa bào trung niên nhân nói.

“Ta sợ ngươi mất mạng hưởng thụ những chỗ tốt này.” Dương Diệp nhìn thẳng hoa bào trung niên nhân.

Hoa bào trung niên nhân nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Không hổ là tru sát hơn phân nửa đế người, dùng Bán Thánh thực lực tại nửa đế trước mặt, nhưng lại không có chút nào sợ hãi. Tốt rồi, cũng không nhiều lời. Lão phu không có hứng thú đúc kết ngươi Bạch Lộc Thư Viện cùng Mạc gia còn có Thiên Vũ tông những cái... Kia chuyện hư hỏng, Đế Vân hạm trả lại, ngày sau hai chúng ta không thiếu nợ nhau.”

“Không trả!” Dương Diệp quyết đoán nói.

Hoa bào trung niên nhân sững sờ, sau đó nói: “Tiểu tử ngươi phải hay là không muốn chơi xỏ lá?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua người trong, sau đó nhìn về phía Bạch Tương Dao, nói: “Bạch cô nương, thật xin lỗi, liên lụy ngươi, đợi sẽ ta tựu sẽ khiến người đem Đế Vân hạm đưa tới.”

Tuy nhiên Đế Vân hạm đối với hắn hiện tại mà nói, trọng yếu phi thường, nhưng là, hắn hay là muốn trả lại cho Bạch Tương Dao. Đối với địch nhân, có thể vô sỉ, có thể hạ lưu, có thể không biết xấu hổ. Nhưng là đối với bằng hữu của mình cũng như vậy, cái kia làm người tựu không có ý nghĩa rồi. Đối với ở trước mắt Bạch Tương Dao, hắn Dương Diệp là làm bằng hữu đối đãi đấy.

“Tạm thời không cần trả lại!” Lúc này, Bạch Tương Dao bỗng nhiên nói.

Trong tràng, Dương Diệp cùng cái kia hoa bào trung niên nhân đều là sững sờ, cái kia hoa bào trung niên nhân vội vàng nói: “Nha đầu, ngươi nói bậy bạ gì đó?”

Bạch Tương Dao hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía hoa bào trung niên nhân, nói: “Phụ thân, cái này Đế Vân hạm là tự chính mình đấy, ta có quyền chỗ đem nó cho ai mượn!”

“Đây là lúc trước ngươi lập gia đình lúc, ta làm cho ngươi đồ cưới đấy!” Hoa bào trung niên nhân trầm giọng nói.

“Cái này không phải là rồi hả? Nó hiện tại tựu là của ta.” Bạch Tương Dao nói.

“Ngươi” hoa bào trung niên nhân chán nản.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Bạch cô nương, không cần phải như vậy. Dù cho không có Đế Vân hạm, ta cũng có thể mang theo ta thư viện đệ tử trở lại Bạch Lộc Thư Viện.”

“Tính toán tiểu tử ngươi còn có lương tâm!” Hoa bào trung niên nhân trừng mắt liếc Dương Diệp nói.

Bạch Tương Dao khẽ lắc đầu, nói: “Nhưng ta tin tưởng, có Đế Vân hạm tại, ngươi có thể làm rất nhiều chuyện. Việc này ta đã quyết định, nếu như ngươi còn đem ta làm bằng hữu, đừng nói là rồi.”

“Nha đầu, ngươi đây là muốn lừa bố mày phải hay là không!” Hoa bào trung niên nhân nói.

Bạch Tương Dao nhìn về phía hoa bào trung niên nhân, nói: “Phụ thân, Đế Vân hạm là ta Bạch gia đấy, cho ai mượn, cái kia là chúng ta tự do, dựa vào cái gì muốn Mạc gia cùng Thiên Vũ tông người đến khoa tay múa chân? Còn có Lý gia cùng Phạm gia, cái này theo chân bọn họ lại có quan hệ gì? Nếu như bọn hắn nói chúng ta Bạch gia làm phiền hà thương hội, cái này dạng tốt rồi, ta Bạch gia rời khỏi Vân Minh Thương Hội sẽ!”

Rời khỏi Vân Minh Thương Hội sẽ!

Hoa bào trung niên nhân sắc mặt biến hóa, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, nói: “Ngươi cùng Nhị nha đầu một cái đức hạnh, động một chút lại muốn rời khỏi thương hội.”

“Hôm nay thương hội, sớm đã không có năm đó hài hòa, thương hội nội những cái... Kia lão bất tử ngoại trừ lục đục với nhau bên ngoài, còn biết cái gì? Tiếp tục lưu lại bên trong, đối với chúng ta Bạch gia mà nói, tệ tầm lớn hơn lợi!” Bạch Tương Dao nói.

“Ngươi đừng cho ta nói sang chuyện khác, thương hội sự tình, trời ơi sau sẽ xử lý thích đáng tốt. Ngươi yên tâm đi, cha của ngươi không phải cái loại này mềm yếu người.” Hoa bào trung niên nhân, nói: “Hiện tại, chúng ta nên nói chuyện cái này Đế Vân hạm cùng tiểu tử này sự tình.”

“Không có gì có thể đàm đấy, ta đã cho mượn đi rồi!” Bạch Tương Dao thái độ rất kiên quyết.

Hoa bào trung niên nhân nói: “Ta tôn trọng quyết định của ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp cùng Bạch Tương Dao đều là sững sờ, thằng này cải biến chủ ý?

Giống như là biết rõ hai người suy nghĩ, hoa bào trung niên nhân nói: “Biết rõ ta vì cái gì đột nhiên cải biến chủ ý sao? Bởi vì tiểu tử này sẽ thay ngươi suy nghĩ, cái này chứng minh tiểu tử này không phải một cái vô tình cùng người ích kỷ. Nói sự thật điểm, tiểu tử này tiềm lực rất lớn, ngày sau nói không chừng có thể đến giúp ta Bạch gia. Đương nhiên, nếu như hắn là một cái vô tình cùng người ích kỷ, cho dù hắn tiềm lực tại đại, ta đều sẽ không tán thành. Dùng lão tổ tông lời nói mà nói, đầu tư một người, trước xem phẩm đức, đang nhìn tiềm lực.”

“Có thể Mạc gia cùng Thiên Vũ tông” Bạch Tương Dao nói khẽ.

“Bọn hắn không làm gì được được ta!” Hoa bào trung niên nhân, nói: “Nhiều lắm là tựu là không tại bọn hắn trong phạm vi thế lực làm kinh doanh mà thôi. Về phần thương hội ở trong, bọn hắn còn dám bãi miễn ta hay sao? Cho bọn hắn mười cái lá gan, bọn hắn cũng không dám.”

“Đa tưởng!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Hoa bào trung niên nhân quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói:

“Ngươi cảm giác mình rất cường, đúng không?”.

“Còn có thể a!” Dương Diệp nói.

“Ngươi cho rằng trước kia ta không có phát hiện ngươi sao?”. Hoa bào trung niên nhân lại nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào trung niên nhân, nói: “Phát hiện, thì tính sao?”

Hoa bào trung niên nhân nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Hôm nào, hôm nào có thời gian chúng ta solo solo, ta cho ngươi biết rõ, không phải sở hữu tất cả nửa đế đô cùng Thiên Vũ tông vị kia đồng dạng yếu. Tựa như ngươi, ngươi tuy nhiên là Bán Thánh, nhưng là cũng không phải sở hữu tất cả Bán Thánh cũng giống như ngươi mạnh như vậy. Nửa đế bên trong, cũng có mạnh cùng yếu!”

Nói xong, hoa bào trung niên nhân hừ hừ rồi hai tiếng, nhưng sau đó xoay người rời khỏi phòng.

Dương Diệp: “”

“Dương công tử tới tìm ta, có thể là có chuyện?” Lúc này, Bạch Tương Dao đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra này mười miếng nạp giới đưa cho Bạch Tương Dao, nói: “Ngươi nhìn xem, giá trị bao nhiêu.”

“Đây là ngươi tại Thiên Vũ tông đoạt đến hay sao?” Bạch Tương Dao hỏi.

truyenc❤uatuinet

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Sẽ không cho ngươi mang đến phiền toái a?”

Bạch Tương Dao khẽ lắc đầu, nói: “Ta Vân Minh Thương Hội sẽ thu đồ đạc, chưa bao giờ xem ra trải qua. Ngươi chờ một chốc, ta nhìn xem đều có chút cái gì, sau đó cho ngươi định giá.” Nói xong, nàng lui qua một bên.

“Tiểu tử, đi ra tâm sự!” Lúc này, cái kia hoa bào trung niên nhân thanh âm đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trong đầu.

Dương Diệp có chút chần chờ, nhưng sau đó xoay người rời khỏi phòng. Một bên, Bạch Tương Dao nhìn thoáng qua đi ra Dương Diệp, trầm ngâm một lát, nàng cầm lấy một quả nạp giới lại bắt đầu điều tra lên.

Ngoài phòng.

“Tiền bối có việc?” Dương Diệp đi đến cái kia hoa bào trung niên nhân bên cạnh, nói.

“Bạch Lộc Thư Viện, hiện tại chính là một cái tử cục. Có hứng thú hay không đến ta Bạch gia? Yên tâm, chỉ cần ngươi nguyện ý, Mạc gia cùng Thiên Vũ tông bên kia, ta sẽ đến giải quyết!” Trung niên nhân nói.

“Ta ra, ngươi thật sự sẽ thu sao?”. Dương Diệp hỏi lại.

Trung niên trầm mặc một lát, sau đó cười nói: “Xác thực, nếu như ngươi bây giờ vứt bỏ Bạch Lộc Thư Viện, lão phu còn thật không dám thu ngươi. Dưỡng bạch nhãn lang loại chuyện này, ta cũng sẽ không làm.”

Nói đến đây, trung niên nhân nghiêm mặt nói: “Nói thực ra, hôm nay Bạch Lộc Thư Viện tình cảnh, có thể nói là tuyệt cảnh, ít nhất trong mắt của ta, các ngươi không có lật bàn khả năng. Ngươi có tính toán gì không?”

“Còn có thể làm sao? Bọn hắn muốn giết chúng ta, chúng ta đây chỉ có thể giết bọn hắn rồi!” Dương Diệp nói.

“Mạc gia nếu là thật sự muốn chơi mệnh, tựu coi như ngươi Bạch Lộc Thư Viện không có phân liệt cũng sẽ không là đối thủ của bọn hắn!” Trung niên nhân nói.

“Tiền bối đây là muốn giúp ta Bạch Lộc Thư Viện?” Dương Diệp hỏi lại.

“Ngươi đừng đánh chủ ý của ta rồi!” Trung niên nhân nói: “Ta Bạch gia là tuyệt sẽ không liên lụy đến các ngươi cùng Mạc gia còn có Thiên Vũ tông tầm đó ân oán đấy. Chỉ rất là hiếu kỳ, ngươi tương lai là như thế nào ý định đấy.”

Dương Diệp nói: “Không có tính toán, chiến đến cùng!”

Trung niên nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, đang muốn nói cái gì, lúc này, Bạch Tương Dao đi ra, nàng xem hai người liếc, sau đó đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ta đoán chừng một chút, mười miếng trong nạp giới vật phẩm, không sai biệt lắm giá trị gần năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, nhưng là, nếu như ngươi không duy nhất một lần bán, mà là để cho chúng ta đến bán đấu giá, đến lúc đó khả năng bán đi sáu vạn, thậm chí là bảy vạn miếng Tử Tinh Thạch. Bất quá đấu giá, chúng ta sẽ rút ra tiền thuê, đến lúc đó thương hội không sai biệt lắm sẽ rút ra 5000 miếng Tử Tinh Thạch!"

"Ngươi nha đầu kia, nào có ngươi làm như vậy sinh ý đấy!" Một bên, trung niên nhân cười khổ nói: "Đem nội tình đều tiết lộ cho hắn!"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Đấu giá, ta không có nhiều thời gian như vậy các loại."

"Ta đây trực tiếp cho ngươi năm vạn miếng Tử Tinh Thạch?" Bạch Tương Dao nói: "Bất quá bởi như vậy, ngươi sẽ thiệt thòi rất nhiều."

Dương Diệp nói: "Thiệt thòi tựu thiệt thòi a, dù sao với ta mà nói, đã buôn bán lời!"

Bạch Tương Dao mỉm cười, nói: "Cái này với ta mà nói, thế nhưng mà một số đại sinh ý, lần này tích hiệu bình xét, đoán chừng không ai có thể vượt qua ta rồi."

Nói xong, nàng quay người rời đi, chỉ chốc lát, nàng lại đi trở về, sau đó nàng cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn cũng không nhìn tựu thu vào, sau đó nói: "Tiền bối, Bạch cô nương, chuyện của ta tương đối nhiều, tựu cáo từ trước."

"Về sau có mới đồ vật, cũng có thể tới đây ra, mặc kệ có bao nhiêu, chúng ta đều nuốt trôi!" Trung niên nhân cười hắc hắc nói.

Bạch Tương Dao trừng mắt liếc trung niên nhân, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: "Hết thảy coi chừng!"

"Sau này còn gặp lại!"

Dương Diệp nói xong, không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Bạch Tương Dao nhìn phía xa, lông mày kẻ đen cau lại, không biết đang suy nghĩ gì.

"Nha đầu, ngươi có phải hay không vừa ý tiểu tử này rồi hả?" Trung niên nhân bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Bạch Tương Dao trên mặt hiện ra một vòng ôn nộ, nói: "Ngươi nói bậy bạ gì đó?" Nói xong, nàng quay người rời đi.

Trung niên nhân lập tức thở dài một hơi, nói: “Cũng may, ngươi muốn thật thích thằng này, vậy ngươi cha ta đời này cũng đừng nghĩ an tâm. Ta xem như phát hiện, tiểu tử này chính là một cái tên điên, cũng chỉ có U Minh điện cùng tà phái cái này hai cái thế lực mới tráo được hắn điên.”

Dương Diệp vừa trở lại Đế Vân hạm, Thu Vân cùng Tử Nam tựu vội vàng chạy ra đón chào, hai người sắc mặt đều vô cùng ngưng trọng.

“Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái, bắt đầu công thành rồi!” Thu Vân trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức híp mắt... Mà bắt đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1132: Cùng tiến thối, cùng sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế Vân hạm thượng.

“Mạc gia ba tên nửa đế, còn có pháp phái Lý Lão Quải, lúc này đang tại Bạch Lộ thành bên ngoài công thành. Trừ đó ra, bọn hắn còn tụ tập gần 500 tên cao cấp Thánh giả, cùng với hơn hai ngàn tên bình thường Thánh giả. Có thể nói, trừ Mạc gia bên ngoài, pháp phái cùng Thiên Vũ Tông sở có tinh nhuệ đều phái ra rồi.” Thu Vân trầm giọng nói.

“Bạch Lộ thành có thể kiên trì bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

“Có đại trận trông coi, tăng thêm viện trưởng còn có Tiêu phó viện trưởng tại, có lẽ có thể kiên trì một hai canh giờ.” Thu Vân nói.

“Thành phá, thư viện có thể hay không gọi tổ?” Dương Diệp lại hỏi.

Nói đến đây, Phương Vân thanh âm trầm trọng lên, “Hơn nữa, đế giả tồn trên thế gian tối đa cũng tựu 15 ‘tác dụng, nếu như 15’ nội hắn diệt không được tất cả mọi người, cái kia các loại đối đãi chúng ta đấy, tựu là chân chính diệt vong. Bởi vì lúc kia, chúng ta thư viện người, chỉ sợ đã không có chút nào chống cự chi lực rồi.”

“Khó trách Thiên Vũ tông không dám đơn giản gọi tổ!” Dương Diệp nói. Nếu như Thiên Vũ tông gọi tổ, cho dù là giết bọn chúng đi, nhưng là, nếu có thế lực khác đột nhiên đối với Thiên Vũ tông khởi xướng đánh lén, cái kia Thiên Vũ tông đoán chừng muốn theo Trung Thổ Thần Châu biến mất.

Gọi tổ!

Nói cho cùng tựu tương đương là đồng quy vu tận, không phải vạn bất đắc dĩ, là không có cái đó cái thế lực nguyện ý làm như vậy đấy.

Thiên Vũ tông là, Bạch Lộc Thư Viện cũng là!

“Hiện tại, chúng ta làm sao bây giờ?” Thu Vân nhìn về phía Dương Diệp.

Trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, sau đó nói: “Hiện tại, các ngươi có hai lựa chọn, một là ly khai Trung Thổ Thần Châu, đi địa phương khác, là thư viện giữ lại một tia hỏa chủng; Hai là theo chân ta giết bằng được, cùng thư viện cùng tiến thối. Bất kể là lựa chọn một, hay là lựa chọn hai, cũng là vì thư viện, không có khác nhau!”

“Ta tự nhiên là phải đi về!” Tử Nam nói.

Thu Vân cũng nhẹ gật đầu, nói: “Cái gọi là hỏa chủng nói thực ra, không có Bạch Lộc Thư Viện, để cho chúng ta trọng chấn thư viện? Đừng nói giỡn, khi đó chúng ta chỉ sợ mỗi ngày đều được trốn đông trốn tây, cái loại này thời gian, ai nghĩ tới? Hơn nữa, hiện tại thư viện đúng là cần người thời điểm, chúng ta làm sao có thể ở thời điểm này rời đi?”

Tử Nam nhẹ gật đầu, nói: “Nói rất đúng, nếu như chúng ta đào tẩu, nếu như thư viện thắng, đến lúc đó, chúng ta có mặt mũi nào đi gặp thư viện những huynh đệ kia tỷ muội?”

“Hồi thư viện! Cùng thư viện cùng tiến thối, cùng sinh tử!”

“Đúng, cùng tiến thối, cùng sinh tử!”

Trong tràng mọi người, nhao nhao tỏ thái độ, không có người nào lựa chọn ly khai Trung Thổ Thần Châu.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc, sau đó cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến Thu Vân trước mặt, nói: “Bên trong là năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, đều phân ra a!”

“Cầm một vạn đi ra phân cho mọi người là được rồi!” Lúc này, Tử Nam bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía Tử Nam.

Tử Nam nhẹ nhàng chà chà Đế Vân hạm, nói: “Cái đồ chơi này đối với Tử Tinh Thạch tiêu hao, các ngươi có lẽ đều rất rõ ràng, chúng ta cũng không thể một mực cho ngươi xuất cái này Tử Tinh Thạch a. Còn có, cái này Đế Vân hạm cũng không phải chỉ có tốc độ nhanh, nó còn có công kích trận pháp, chỉ cần có đầy đủ Tử Tinh Thạch, nó có thể đối kháng một gã nửa đế. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Tử Tinh Thạch được có! Bởi vì mỗi một lần khởi động trận pháp, ít nhất cần một ngàn miếng Tử Tinh Thạch!”

Một ngàn miếng Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp khóe mắt hơi nhảy, một ngàn miếng Tử Tinh Thạch, cái này Đế Vân hạm chính là một cái đốt tiền hàng ah!

Dương Diệp nhìn thoáng qua mọi người, sau đó nói: “Theo Tử Nam nói, xuất ra một vạn miếng Tử Tinh Thạch đi ra phân, còn lại Tử Tinh Thạch toàn bộ lưu lại duy trì Đế Vân hạm. Các ngươi không có ý kiến a!”

“Không có ý kiến!”

Lập tức mọi người vội vàng lắc đầu tỏ thái độ, đúng lúc này rồi, nếu ai tại ích kỷ, vậy thì thật là muốn làm chết rồi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tử Nam, nói: “Đế Vân hạm ngươi đến điều khiển, đánh nhau về sau, đừng đau lòng Tử Tinh Thạch, bỏ ra bao nhiêu, đến lúc đó chúng ta tìm viện trưởng thanh lý.”

Tử Nam: “”

Dương Diệp quay người nhìn về phía xa xa, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn tay phải vung lên, nói: “Hồi thư viện!”

“Hồi thư viện!”

Trong tràng, tất cả mọi người cùng kêu lên rống lên.

Rất nhanh, Đế Vân hạm phương hướng một chuyển, hướng phía Bạch Lộ thành phương hướng tật bắn đi.

Bạch Lộ thành.

Rầm rầm rầm

Lúc này Bạch Lộ trên thành không, không ngừng truyền đến từng đạo tiếng oanh minh, theo tiếng oanh minh không ngừng vang vọng mà lên, phía chân trời màn sáng cùng toàn bộ Bạch Lộ thành đô đang kịch liệt run rẩy.

Ngày hôm đó tế, là bốn gã nửa đế tại điên cuồng công kích tới.

Mà trong thành, vô số người liên tục không ngừng địa vi cái kia màn sáng truyền thâu huyền khí. Như loại này hộ thành đại trận, đối với huyền khí tiêu hao là thật lớn đấy, nếu như không có liên tục không ngừng huyền khí ủng hộ, căn bản nhịn không được nửa đế công kích.

Trên tường thành, Tiêu Biệt Ly hai tay thả lỏng phía sau, ngẩng đầu nhìn không trung, trong mắt tràn đầy âm trầm cùng ngưng trọng. Tại bên cạnh hắn, là Tiêu linh cùng Tô Sĩ Hà.

“Dương Diệp đánh lén Thiên Vũ tông một trận chiến, diệt bọn hắn uy phong, trường rồi chúng ta sĩ khí. Bọn hắn đây là không dám ở dông dài nữa à!” Tiêu Biệt Ly bên cạnh, Tô Sĩ Hà nói.

“Cái này thành, khả năng thủ không được!” Tiêu Biệt Ly bên cạnh, Tiêu linh bỗng nhiên nói.

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nói: “Cái này hộ thành đại trận so về chúng ta hộ tông đại trận chênh lệch rất nhiều, không bằng lại để cho tất cả mọi người rút lui đến trên núi Thanh Vân?”

“Phải giữ vững vị trí!”

Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói: “Này thành là của chúng ta căn cơ, nếu là mất đi, tổn thất tài phú không nói, trong đó không biết bao nhiêu người phải chết. Thư viện đệ tử là người, nội thành những người kia cũng là người, ai cũng đừng buông tha cho, ai cũng đừng ném rơi xuống.”

Tô Sĩ Hà nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, sau đó nói: “Chúng ta phải làm tốt xấu nhất ý định!”

“Xấu nhất ý định tựu là gọi tổ!” Tiêu Biệt Ly nói.

Nghe vậy, Tô Sĩ Hà khóe mắt hơi nhảy, nói: “Thật muốn đi đến một bước kia?” Một khi gọi tổ, vậy thì thật là liều mạng nữa à!

"Không đi một bước kia, chúng ta còn có thể đi một bước kia?"

Tiêu Biệt Ly nhìn xem phía chân trời, "Thấy được sao? Cái này Mạc gia cùng Thiên Vũ tông, lúc này toàn bộ Trung Thổ Thần Châu người đều đang nhìn bọn hắn, bọn hắn hiện tại cũng là đâm lao phải theo lao, nếu như không tiêu diệt chúng ta, khi đó, không chỉ có là Thiên Vũ tông, chính là hắn Mạc gia cũng sẽ trở thành Trung Thổ Thần Châu trò cười. Về phần Thiên Vũ tông vậy thì càng không cần phải nói, về phần triệt để diệt đi chúng ta nho phái, mới có thể rửa sạch bọn hắn sỉ nhục. Cho nên, một khi lại để cho bọn hắn vào thành, ngươi cảm thấy trong thành người còn có sống khả năng sao?".

Tô Sĩ Hà trầm giọng nói: "Nhưng nếu như gọi tổ về sau, hay là diệt bọn họ không được, làm sao bây giờ?"

Tiêu Biệt Ly trầm mặc, thả lỏng phía sau hai tay chậm rãi nắm chặc lên.

Hồi lâu, Tiêu Biệt Ly nói: "Truyền lệnh cho Dương Diệp bọn hắn, lại để cho bọn hắn đừng trở về rồi. Lại để cho bọn hắn rời xa Trung Thổ Thần Châu, có xa lắm không tựu đi thật xa, để cho chúng ta có một cái niệm tưởng."

Tô Sĩ Hà sắc mặt trầm xuống, sau nửa ngày, hắn nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

"Cho dù là gọi tổ, cũng không thể diệt bọn hắn sao?". Tô Sĩ Hà sau khi rời đi, Tiêu Linh Đạo.

"Nhất định có thể!"

Tiêu Biệt Ly nói: "Nhưng là, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ không nghĩ tới chúng ta muốn gọi tổ sao? Bọn hắn nhất định sẽ nghĩ đến đấy, khẳng định cũng có chuẩn bị đấy. Ngươi phải biết, đế giả, tuy nhiên rất cường, nhưng là, cũng không có nghĩa là vô địch. Đặc biệt là cường hành hàng lâm này giới, thực lực hoặc nhiều hoặc ít sẽ có giảm giá đấy."

"Trong lúc bất tri bất giác, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện đã đến sinh tử tồn vong tình trạng!" Tiêu Linh Đạo.

Tiêu Biệt Ly ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nhìn xem phía chân trời vài tên nửa đế điên cuồng mà công thành, Tiêu Biệt Ly trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, nói: "Yên tâm, tựu tính toán ta Bạch Lộc Thư Viện bị diệt, ta cũng phải nhường bọn họ trả giá khó có thể thừa nhận một cái giá lớn. Đặc biệt là Mạc gia, ha ha cổ xưa thế gia, ta ngược lại muốn nhìn, hắn nội tình đến cùng nhiều bao nhiêu dày!”

Đúng lúc này, Tô Sĩ Hà đã đi tới, nói: “Bọn hắn chưa có trở về.”

Tiêu Biệt Ly nhướng mày, lúc này, Tiêu Linh Đạo: “Đừng quan tâm bọn hắn rồi, có Dương Diệp tại, bọn hắn sẽ không lỗ lả đấy. Về phần ngươi lại để cho bọn hắn ly khai Trung Thổ Thần Châu, cái khác người ta không biết, nhưng là Dương Diệp chắc chắn sẽ không ly khai đấy.”

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, đồng ý nói: “Người này lúc trước chịu vì Vân Hải thư viện đi vào Trung Thổ Thần Châu, đủ thấy người này làm người, lúc này đây, hắn chắc chắn sẽ không bỏ xuống thư viện ly khai. Ha ha nói thật, ta cũng không biết nên vui mừng hay là bất đắc dĩ. Nói thực ra, ta là hi vọng hắn mang theo đám người này ly khai đấy, chỉ cần bọn hắn còn sống, đặc biệt là có hắn Dương Diệp tại, dù cho chúng ta thư viện bị diệt, nhưng là còn có hi vọng!”

Oanh!

Đúng lúc này, phía chân trời vang lên một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, không trung màn sáng vậy mà bắt đầu rạn nứt ra.

“Bạch Lộc Thư Viện, nếu là toàn thể đầu hàng, thần phục ta Mạc gia, còn có thể mạng sống, bằng không thì, trên đời tại không Bạch Lộc Thư Viện.” Phía chân trời, vang lên cái kia Mạc Thiên thanh âm.

“Mạc Thiên, đều đúng lúc này rồi, cần gì phải tại chơi những tâm lý này chiến thuật? Ngươi có bản lĩnh, tựu cho dù đến!” Tiêu Biệt Ly âm thanh lạnh lùng nói.

“Ta biết ngay ngươi sẽ nói như vậy!”

Phía chân trời, Mạc Thiên thanh âm rơi xuống, sau đó đưa tay đối với phía dưới màn sáng mạnh mà vỗ, tại bên cạnh hắn, Lý Lão Quải cùng Mạc gia ba tên nửa đế cũng liền bề bộn xuất thủ.

Năm tên nửa đế ngay ngắn hướng xuất thủ, cái kia thanh thế sao mà làm cho người ta sợ hãi?

Dù cho có màn sáng ngăn cản, mọi người cũng cảm giác phảng phất thiên muốn sụp bình thường!

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia hộ thành đại trận trực tiếp ầm ầm vỡ vụn ra đến.

“Ha ha Tiêu Biệt Ly, ta Lý Lão Quải đã từng nói qua muốn trở về đấy, ta không có lừa ngươi a?”

Phía chân trời vang lên cái kia Lý Lão Quải điên cuồng tiếng cười to.

“Sát!” Mạc Thiên thanh âm sau đó vang lên.

Sưu sưu sưu sưu

Cái kia nguyên bản thủ ở ngoài thành hơn một ngàn tên cường giả thân hình khẽ động, hướng phía Bạch Lộ thành thiểm lược mà đi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1133: Đao Quân! Đao xuất người không lưu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm tên nửa đế, hơn năm trăm tên cao cấp Thánh giả, hơn một ngàn tên Thánh giả!

Như vậy đội hình, cho dù là còn chưa phân liệt Bạch Lộc Thư Viện chỉ sợ cũng khó khăn dùng chống cự, huống chi hiện tại?

Còn chưa triệt để khai chiến, nhưng là những người này khí thế tựu áp Bạch Lộ trong thành người có chút không thở nổi.

“Khởi động trận pháp!”

Lúc này, trong trăng vang lên Tiêu Biệt Ly thanh âm.

Theo Tiêu Biệt Ly thanh âm rơi xuống, trong thành mọi người lập tức trấn định lại, giấu ở Bạch Lộ thành tứ giác đệ tử hai tay kết lấy kỳ dị thủ ấn, đón lấy, toàn bộ Bạch Lộ thành giờ khắc này kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, đặc biệt là Bạch Lộ thành lòng đất, phảng phất có đồ vật gì đó muốn chui từ dưới đất lên mà ra. Rất nhanh, bốn đạo cự đại cột sáng tự trong thành tứ giác phóng lên trời. Tại mỗi một đạo cột sáng ở trong, đều có một đầu Cự Thú, trong đó theo thứ tự là một đầu màu xanh Cự Long, một đầu màu đỏ rực Phượng Hoàng, một đầu toàn thân Thâm Lam con rùa đen, còn có một đầu

Thuần Bạch Sắc Bạch Hổ.

Tuy nhiên mỗi một đầu Cự Thú đều là do năng lượng ngưng tụ mà thành, nhưng là giờ phút này, những... Này Cự Thú nhưng lại tựa như thật thể giống như chân thật, cái kia trong đó uy áp càng là không chút nào nhược cái kia trong sân nửa đế!

“Tứ Tượng trận!”

Phía chân trời, nhìn thấy cái này bốn đầu Cự Thú, cái kia Lý Lão Quải nghẹn ngào giật mình nói: “Tiêu Biệt Ly, ngươi điên rồi, vậy mà lợi dụng Bạch Lộ thành địa mạch ngưng tụ Tứ Tượng Thánh Thú!” Cái này địa mạch, dĩ nhiên là là Bạch Lộ thành dưới mặt đất địa mạch chi lực, tương đương với linh mạch, bất quá không có thượng phẩm linh mạch tốt như vậy, nhưng lại thuộc về Bạch Lộ thành căn cơ.

Một khi địa mạch biến mất, như vậy Bạch Lộ thành coi như là triệt để hủy. Bởi vì đã không có địa mạch chi lực, Bạch Lộ thành tựu sẽ từ từ mất đi sinh cơ, hơn nữa sẽ đối với linh khí bài xích, đơn giản điểm tới nói, tựu như là một tòa phế thành rồi. Khi đó, Bạch Lộ nội thành tuyệt đối với không có khả năng tại xuất hiện nhân tài rồi.

Nói cách khác, cho dù hắn đã nhận được cái này Bạch Lộ thành, cũng không quá đáng là phế thành một tòa rồi.

“Hủy địa mạch, tổng so chết một thành người tốt!”

Tiêu Biệt Ly lạnh lùng nhìn thoáng qua Lý Lão Quải, sau đó lại nói: “Sở hữu tất cả trận pháp mở ra, vào thành người, một tên cũng không để lại!”

Theo Tiêu Biệt Ly thanh âm rơi xuống, trong thành lập tức xuất hiện nguyên một đám màu xanh da trời màn sáng vòng tròn, những... Này màn sáng vòng tròn ở trong, không ngừng lóe ra từng đạo chùm tia sáng hướng phía cái kia Mạc gia bọn người kích bắn đi.

Cùng lúc đó, cái kia Bạch Lộ thành tứ giác phía trên bốn đại năng lượng Thánh Thú cũng ngay ngắn hướng phát ra một tiếng hét giận dữ, sau đó hướng phía không trung Mạc Thiên bọn người bắn mạnh tới.

“Một tên cũng không để lại? Tiêu Biệt Ly, ngươi khẩu khí thật lớn, chính là mấy cái phá trận pháp, tựu muốn giết chúng ta, ngươi muốn quá ngây thơ rồi!”

Theo Mạc Thiên thanh âm rơi xuống, Mạc Thiên sau lưng ba tên Mạc gia trưởng lão lập tức hướng phía cái kia bốn đại năng lượng Thánh Thú vọt tới. Mà Mạc Thiên cùng Lý Lão Quải tắc thì nhìn về phía rồi Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh, song phương đều đã tập trung vào song phương, như động, một phương khác tất nhiên sẽ xuất thủ. Bất quá, lúc này song phương đều không có xuất thủ.

Trong tràng, tuy nhiên Bạch Lộc Thư Viện cao cấp Thánh giả cùng bình thường Thánh giả không có Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái nhiều, nhưng là, tại các loại trận pháp phụ trợ xuống, mọi người hay là kháng trụ này hơn một ngàn năm trăm tên cường giả. Bất quá mặc cho ai đều nhìn ra, lúc này Bạch Lộc Thư Viện toàn diện ở vào hạ phong.

Tuy nhiên cái kia bốn đầu Thánh Thú cực kỳ cường hãn, nhưng đối với thượng ba tên nửa đế, y nguyên còn là xa xa không đủ, bởi vì chúng cuối cùng chỉ là một cái năng lượng thể, mà không phải chân chánh Thánh Thú. Mà phía dưới cái kia chút ít Bạch Lộc Thư Viện đệ tử, tuy nhiên bọn hắn dựa vào trận pháp phụ trợ kháng trụ rồi Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái những cái... Kia cao cấp Thánh giả, nhưng là, một khi trận pháp bị ép, cái kia đợi đến lúc bọn hắn đúng là chết!

Song phương cao đoan lực lượng kém thật sự là quá cách xa rồi!

“Tiêu Biệt Ly, không nghĩ tới ngươi nho phái cũng có hôm nay đem?” Phía chân trời, Lý Lão Quải cười lạnh nhìn xem Tiêu Biệt Ly, trong nội tâm nói không nên lời khoái ý. Lúc trước, hắn cùng với pháp phái bị đuổi đi ra. Hiện tại, hắn cùng với pháp phái cường thế trở về, cái này lại để cho hắn có một loại hãnh diện cùng trả thù khoái cảm.

Tiêu Biệt Ly nhìn thoáng qua Lý Lão Quải, nhạt âm thanh nói: “Ta nho phái tại như thế nào, chúng ta cuối cùng đứng thẳng, là một người. Mà ngươi pháp phái, ngươi pháp phái cùng ngươi Lý Lão Quải hôm nay bất quá là Mạc gia một con chó. Ta tựu nghĩ không thông, với tư cách một đầu tay sai, ngươi có cái gì tốt đắc ý hay sao?”

Lý Lão Quải sắc mặt âm trầm xuống, hắn cùng với Mạc gia cấu kết lại, tự nhiên là đồng ý rồi Mạc gia điều kiện, bằng không thì, Mạc gia căn bản không có khả năng sẽ trực tiếp cùng Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, nhiều lắm là sẽ chỉ làm Bạch Lộc Thư Viện giao ra Dương Diệp, nhằm vào Dương Diệp một người. Bởi vì nếu như khai chiến, Mạc gia tổn thất sẽ rất lớn. Tựu như hiện tại, Mạc gia cùng Bạch Lộc Thư Viện khai chiến đến nay, đã bị chết một gã nửa đế.

Mạc gia không ngốc, cũng không đủ lợi ích, bọn hắn như thế nào sẽ đi làm tổn hại chính mình lợi ích sự tình?

Mà cái này lợi ích, dĩ nhiên là là hắn Lý Lão Quải đồng ý Mạc gia sự tình, tuy nhiên hắn đồng ý đấy, lại để cho hắn cũng khó khăn dùng tiếp nhận, nhưng là, vì có thể trở lại Bạch Lộ giới, một lần nữa đoạt lại đã từng thuộc về pháp phái hết thảy, điều kiện gì đều là đáng giá đấy.

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nói: “Tiêu Biệt Ly, ngươi tựu sính miệng lưỡi a. Hi vọng đợi tí nữa chứng kiến ngươi nho phái tất cả mọi người chết thảm lúc, ngươi còn có thể như vậy sính!”

Tiêu Biệt Ly không có ở nói nhảm, hắn quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, sắc mặt lập tức chìm... Mà bắt đầu. Trong tràng, đã có nhiều chỗ trận pháp bị phá, rất nhiều Bạch Lộc Thư Viện đệ tử bị giết. Mà một bên Tứ Tượng Thánh Thú tại Mạc gia ba tên nửa đế liên thủ vây công xuống, thân thể càng ngày càng hư ảo, phảng phất tùy thời muốn triệt để biến mất bình thường!

Tiêu Biệt Ly hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Một bên, Mạc Thiên hai mắt khép hờ, nhưng là tại phía sau hắn hai tay cũng nắm chặt lên, mà ở bên cạnh hắn Lý Lão Quải tắc thì mang trên mặt cười lạnh nhìn xem Tiêu Biệt Ly.

Oanh!

Đúng lúc này, thành bên ngoài đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, một đạo màu đen cột sáng xẹt qua phía chân trời oanh hướng về phía một bên một gã Mạc gia nửa đế.

Màu đen cột sáng tốc độ cực nhanh, tăng thêm lại là xuất kỳ bất ý, bởi vậy, tên kia Mạc gia nửa đế phục hồi tinh thần lại lúc, đã không có thời gian tránh né, chỉ có thể đối bính.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, tại ánh mắt mọi người bên trong, tên kia Mạc gia nửa đế toàn bộ người trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn về phía rồi thành bên ngoài, ở ngoài thành, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một tòa cự Đại Vân hạm, mà ở cái kia vân hạm phía trên, đứng đấy một gã tất cả mọi người người quen.

Dương Diệp!

“Là Dương Diệp!” Trong tràng, có người lúc này nghẹn ngào kêu lên.

Nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, chẳng biết tại sao, trong tràng rất nhiều người lập tức thở dài một hơi, trên mặt kìm lòng không được hiện ra rồi dáng tươi cười.

Tiêu Biệt Ly trên mặt cũng là hiện ra rồi vẻ tươi cười, tại bên cạnh hắn Tiêu Linh Đạo: “Xem đi, ta nói tiểu tử này sẽ trở lại. Dạ, còn có những tiểu tử kia cũng đi theo trở về rồi.”

Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, tuy nhiên hắn hi vọng Dương Diệp mang theo Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ly khai Trung Thổ Thần Châu, nhưng khi chứng kiến Dương Diệp bọn người trở về, trong lòng của hắn còn là phi thường vui mừng đấy.

Một bên, Mạc Thiên cùng Lý Lão Quải cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, hai người sắc mặt đều chìm xuống đến. Đối với Lý Lão Quải mà nói, hắn cùng với pháp phái sở dĩ biến thành chó nhà có tang, có thể nói đều là bái Dương Diệp ban tặng. Đối với Dương Diệp, hắn là nằm mộng cũng muốn lấy giết!

Mà Mạc Thiên tự nhiên cũng là muốn giết Dương Diệp đấy, Dương Diệp không chỉ giết Mạc gia Mạc Vân Thiên, còn tưởng là lấy hắn mặt giết Mạc cơ, cái này đối với hắn cùng Mạc gia mà nói, đều là một cái sỉ nhục. Không giết rồi Dương Diệp, sỉ nhục này sẽ nương theo lấy hắn cùng với Mạc gia cả đời!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Thiên cùng Lý Lão Quải, sau đó tay phải vung lên, 100 tên hắc y khôi lỗi thân hình khẽ động, sát nhập vào trong thành. Đột nhiên nhiều hơn 100 tên cao cấp Thánh giả, trong tràng Bạch Lộc Thư Viện đệ tử áp lực lập tức giảm bớt rất nhiều.

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới Tiêu Biệt Ly bên cạnh, đối với Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, nói: “Ta không có trở về muộn a!”

Tiêu Biệt Ly nói: “Kỳ thật, các ngươi có lẽ ly khai!”

“Loại chuyện này, ta có thể làm không được!” Dương Diệp nói.

Tiêu Biệt Ly cười khổ cười, sau đó nói: “Cũng thế, đã trở về rồi. Chúng ta đây là tốt rồi tốt cùng bọn họ tranh tài một trận chiến, hôm nay chúng ta tựu nhìn xem, chúng ta Bạch Lộc Thư Viện có thể hay không theo Trung Thổ Thần Châu xoá tên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Lý Lão Quải cùng Mạc Thiên, lúc này, cái kia Mạc Thiên đột nhiên nói: "Dương Diệp, chờ ngươi lâu như vậy, rốt cục trở về rồi."

Nghe được Mạc Thiên lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly lông mày lập tức nhíu lại, trong nội tâm bay lên một cỗ không ổn.

Dương Diệp cũng là như thế.

Mạc Thiên nhìn xem ba người cười lạnh một tiếng, nói: "Tiêu Biệt Ly, Dương Diệp, các ngươi sẽ không đã cho ta Mạc gia tựu chút thực lực ấy a? Lúc này đây, chúng ta thế nhưng mà đùa thật đấy."

Theo Mạc Thiên thanh âm rơi xuống, Mạc Thiên bên cạnh không gian khẽ run lên, đón lấy, cái kia Phượng Tinh Vũ cùng hai gã Áo xám lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Ba tên nửa đế!

Tăng thêm nguyên bản năm vị nửa đế, nói cách khác, Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái cộng lại tổng cộng có tám vị nửa đế!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Lộc Thư Viện bọn người sắc mặt lập tức thảm trắng đi!

Nếu như là năm vị nửa đế, mọi người còn có một đường hi vọng, nhưng là tám vị

Này làm sao đánh?

"Xem ra ngươi Mạc gia, thật sự muốn diệt tuyệt ta Bạch Lộc Thư Viện ah!" Tiêu Biệt Ly hai tay nắm thật chặc, trong mắt sát ý nghiêm nghị.

"Ngươi cho rằng ta Mạc gia là đang cùng ngươi đùa giỡn sao?"

Mạc Thiên cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía một bên Phượng Tinh Vũ, nói: "Phượng tông chủ, cái này Dương Diệp tựu giao cho ngươi rồi. Không có vấn đề a?"

"Tự nhiên không có vấn đề!"

Phượng Tinh Vũ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, sau một khắc, nàng bàn tay như ngọc trắng ném đi, trong tràng không gian một hồi vặn vẹo, đón lấy, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã cùng Phượng Tinh Vũ tại phía chân trời một cái màu xanh da trời màn hào quang nội.

Phượng Tinh Vũ dữ tợn lấy nhìn xem Dương Diệp nói: “Ta muốn đem da của ngươi bới, sau đó đem ngươi kinh mạch toàn thân một căn một căn rút ra, tại giam cầm linh hồn của ngươi, cho ngươi vĩnh viễn sống ở trong thống khổ. Đúng rồi, ngươi yên tâm, ngươi nữ nhân kia Hiểu Vũ Tịch, ta cũng sẽ lại để cho nàng cùng ngươi đấy!”

Thanh âm rơi xuống, Phượng Tinh Vũ thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Động thủ!”

Phía dưới, Mạc Thiên thanh âm cũng ở giữa sân vang lên.

“Gọi tổ!”

Đúng lúc này, Tiêu Biệt Ly thanh âm ở giữa sân vang vọng mà lên, sau đó một đạo huyền khí cột sáng tự hắn trong cơ thể phóng lên trời, đâm thẳng phía chân trời Thương Khung.

Theo Tiêu Biệt Ly thanh âm vang lên, trong tràng tất cả mọi người lập tức sững sờ, nhưng là rất nhanh, mọi người lập tức thúc dục lấy trong cơ thể huyền khí, đón lấy, từng đạo huyền khí cột sáng đâm thẳng Thương Khung.

Thiên địa biến sắc!

Rất nhanh, một cỗ ngập trời uy áp tự Thương Khung chi thủ trút xuống mà xuống.

“Rốt cục gọi tổ rồi sao?”

Một bên, Mạc Thiên hai mắt nhắm lại, đón lấy, hắn quay người nhìn về phía xa xa, nói: “Các hạ, nên ngươi xuất thủ.”

Theo Mạc Thiên thanh âm rơi xuống, ở trước mặt hắn cách đó không xa không gian đột nhiên liệt rồi ra, đón lấy, một gã mặc trường bào màu trắng cụt tay nam tử tự trong đó đi ra.

Tại cụt tay nam tử bên hông, phiết lấy một thanh không có vỏ đao đao, đao dài ba thước có thừa, ở trên vết rỉ loang lổ, tựa như một thanh sắt vụn.

Cụt tay nam tử bỏ qua tất cả mọi người, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, trong mắt không hề bận tâm.

Tại nhìn thấy người này cụt tay nam tử lúc, một bên Tiêu Biệt Ly sắc mặt lập tức kịch biến, hắn giật mình âm thanh nói: “Ngươi, ngươi là đao Quân Dạ linh Phong!"

Nghe được Tiêu Biệt Ly lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người sắc mặt kịch biến, kể cả cái kia Mạc Thiên bên cạnh Lý Lão Quải.

Đao Quân Dạ linh Phong, đao xuất người không lưu.

Vũ bảng thứ bảy!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1134: Đế giả hàng lâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ bảng Top 10 cường giả, từ trước đến nay đều là thần bí đấy, bởi vì phần lớn tiến vào Top 10 cường giả, cũng sẽ không tại ngừng ở lại đây Linh giới, mà là tiến về trước Ngoại Vực lịch lãm rèn luyện.

Vì cái gì?

Bởi vì đối với bọn họ mà nói, không có đế giả Linh giới, đối với bọn họ đã không có gì uy hiếp. Đối với một cái đối với bọn họ không có uy hiếp thế giới, bọn hắn như thế nào tiến thêm một bước? Bởi vậy, rất nhiều người tại thực lực đạt tới trình độ nhất định về sau, tựu chọn ly khai, sau đó tiến về trước Ngoại Vực lịch lãm rèn luyện.

Chính là bởi vì như vậy, rất ít người nhìn thấy những thiên tài này.

Nhưng là, đối với những... Này yêu nghiệt truyền thuyết, Trung Thổ Thần Châu người nhưng lại không người không biết, không người không hiểu.

Tựu như đao này quân Dạ Linh Phong, về hắn truyền thuyết, đây chính là nhiều không kể xiết. Trong đó nhất người quen thuộc chính là, nghe đồn hắn tại Ngoại Vực chém giết qua đế giả!

Là thật là giả không biết, nhưng là, không có lửa làm sao có khói, đã đã xuất hiện loại này truyền thuyết, cái kia chứng minh, cho dù hắn không có chém giết qua đế giả, nhưng khẳng định có cùng đế giả đã giao thủ!

Phải biết, cái này Dạ Linh Phong, bất quá là một gã cao cấp Thánh giả mà thôi ah!

Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào cái kia Dạ Linh Phong trên người.

Dạ Linh Phong đang mặc một bộ trường bào màu trắng, trường bào về sau, còn có kiện Bạch Sắc Phi Phong; Làm cho người ta chú mục chính là tóc của hắn cũng là màu trắng đấy, đương nhiên, ánh mắt của mọi người đều không có rơi vào hắn trên tóc, mà là rơi vào hắn cánh tay trái chỗ, chỗ đó, ống tay áo phiêu đãng, trong tay áo, không có vật gì. Hiển nhiên, là cụt tay!

Đây cũng là tất cả mọi người hiếu kỳ địa phương, bởi vì đạt tới Thánh giả về sau, cũng đã có thể gãy chi trọng sinh, nhưng là, cái này Dạ Linh Phong nhưng lại vẫn luôn là cụt tay.

Không có biết là vì cái gì!

Lúc này mọi người cũng không có hứng thú đi biết rõ nguyên nhân này, đối với Bạch Lộc Thư Viện bọn người mà nói, Dạ Linh Phong xuất hiện, không thể nghi ngờ là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, bởi vì cái này Dạ Linh Phong là Mạc Thiên kêu đi ra đấy.

Cái này Dạ Linh Phong như thế nào sẽ cùng Mạc gia đi cùng một chỗ?

Đây là lúc này nghi vấn của mọi người.

Oanh!

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên bày biện ra một mảnh sương mù màu trắng, đón lấy, một đạo cột sáng tự trong đó rơi xuống, tốc hành Bạch Lộ trong thành. Tại ánh mắt mọi người bên trong, một gã cầm trong tay màu ngọc bạch thước, mặc màu tím trường bào lão giả tự trong đó chậm rãi chậm lại. Cùng lúc đó, một cổ kinh khủng khí tức tự ở trên trút xuống mà xuống.

Đem làm cổ hơi thở này xuất hiện lúc, toàn bộ đại địa đều đang run rẩy, mà trong thành rất nhiều người càng là trực tiếp nằm sấp phục trên mặt đất. Đương nhiên, mọi người hiện tại chi như vậy không chịu nổi, nguyên nhân chủ yếu hay là mọi người đem trong cơ thể huyền khí đều tế ra đi gọi tổ rồi. Bởi vậy, bọn hắn căn bản không cách nào điều động huyền khí chống cự uy áp!

Đế giả uy áp, đó là siêu việt thiên địa uy áp đấy!

Bất quá rất nhanh, cỗ này uy áp tựu biến mất. Trong tràng hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Đem làm người này áo bào tím lão giả sau khi xuất hiện, Tiêu Biệt Ly cùng trong tràng sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử lập tức hướng phía áo bào tím lão giả thi lễ một cái, cùng kêu lên nói: “Bái kiến sư tổ!”

Xa xa, cái kia Dạ Linh Phong ánh mắt rơi vào cái kia áo bào tím lão giả trên người, lúc này, hắn phải tay nắm chặt rồi chuôi đao.

Mà ở bên cạnh hắn Mạc Thiên bọn người tắc thì mặt sắc ngưng trọng lên, đế giả ah! Tuy nhiên bọn hắn đối với Dạ Linh Phong có lòng tin, nhưng là vạn nhất hắn hữu danh vô thực, vậy bọn họ đã có thể Game Over rồi.

Áo bào tím lão giả nhìn lướt qua trong tràng, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào Tiêu Biệt Ly trên người, nói: “Biệt ly?”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Bái kiến anh sư thúc!”

Áo bào tím lão giả lần nữa quét trong tràng liếc, sau đó nói: “Không nghĩ tới, ta Bạch Lộc Thư Viện sẽ có hôm nay.”

Nghe vậy, Tiêu Biệt Ly một hồi xấu hổ, nói: “Là ta vô năng.”

Áo bào tím lão giả khẽ lắc đầu, nói: “Lúc trước thư viện tựu không nên phân cái gọi là nho phái cùng pháp phái, này họa năm đó tựu gieo xuống, chỉ bất quá bây giờ mới bộc phát mà thôi. Đương nhiên, thư viện biến thành hôm nay như vậy, ngươi cũng khó từ hắn tội trạng. Nhân từ, là ưu điểm của ngươi, nhưng cũng là khuyết điểm của ngươi.”

Tiêu Biệt Ly có chút khom người, không có phản bác.

Áo bào tím lão giả không nói nhảm, mà là nhìn về phía rồi một bên Mạc Thiên, nói: “Việc này có thể hoà giải?”

“Không thể!” Mạc Thiên nói.

Áo bào tím lão giả khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt đã rơi vào cái kia Dạ Linh Phong trên người, nói: “Ở giữa sân, có bốn người cho ta cảm giác nguy hiểm, hắn trong một người chính là ngươi. Mà ngươi ánh mắt một mực tập trung vào ta, có lẽ ngươi là bọn hắn mời để đối phó ta đấy. Đến đây đi, cho ta xem xem, ta Linh giới hiện tại thiên tài, cường đến rồi loại trình độ nào!”

Dạ Linh Phong hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hướng phía trước duỗi ra, nói: “Mượn đao!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng thiên địa đột nhiên biến sắc, đón lấy, phòng ngự chung quanh mấy vạn dặm nội linh khí đột nhiên hướng phía Dạ Linh Phong hội tụ mà đến, trong thời gian ngắn, một thanh do vô số linh khí ngưng tụ mà thành đao xuất hiện ở Dạ Linh Phong trong tay, đao không hề dài, chỉ có hai xích có thừa, rộng càng là chỉ không đến một ngón tay!

Nhưng là, đem làm Dạ Linh Phong nắm chặt chuôi này do linh khí ngưng tụ mà thành đao lúc, một cổ kinh khủng khí thế tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế kia phảng phất là một thanh vô hình đao, chém thẳng vào phía chân trời áo bào tím lão giả.

Phía chân trời, áo bào tím lão giả phải tay nắm lấy cái kia màu trắng ngọc xích hơi khẽ chấn động, một đạo thanh thúy tiếng chuông tự trong đó khuếch tán ra.

Oanh!

Phía chân trời đột nhiên bộc phát ra một đạo nổ vang âm thanh.

Áo bào tím lão giả tay trái có chút phất một cái, lập tức, phía chân trời hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

“Trảm!”

Lúc này, Dạ Linh Phong thanh âm ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo màu tuyết trắng đao khí mang tất cả mà ra, đao khí xuất, hắn trước mặt không gian trực tiếp bị nát bấy. Cùng lúc đó, mọi người kinh hãi phát hiện, đạo kia đao khí dĩ nhiên là hiện lên đinh ốc phương thức hướng áo bào tím lão giả bổ tới, hắn những nơi đi qua không gian trực tiếp bị xoắn nát bấy, liền Thiên Đạo pháp tắc đều không có thể có lập tức chữa trị!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng Tiêu Biệt Ly bọn người thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Không chỉ Tiêu Biệt Ly, tựu là bên cạnh Mạc Thiên các loại nửa đế sắc mặt cũng ngưng trọng lên. Một đao kia chi uy, coi như là bọn hắn mấy vị nửa đế, chỉ sợ cũng khó có thể tiếp được.

Chỉ bằng một đao kia, bọn hắn đã biết rõ, trước mắt cái này Dạ Linh Phong không phải hữu danh vô thực, mà là nổi danh có thực!

Phía chân trời, nhìn xem đạo kia đao khí, áo bào tím lão giả sắc mặt bình tĩnh, đem làm đạo kia đao khí đi vào trước mặt hắn lúc, áo bào tím lão giả phải tay nắm lấy màu trắng ngọc xích hướng lên trước mặt nhẹ nhẹ một chút, một điểm hàn quang lập tức từ cái này ngọc xích đỉnh thoáng hiện.

Oanh!

Đạo kia đao khí đâm vào rồi áo bào tím lão giả trong tay màu trắng ngọc xích phía trên, phía chân trời lập tức vang lên một đạo tiếng oanh minh, toàn bộ thiên địa tại đây một đạo tiếng oanh minh hạ kịch liệt run lên, không trung phía trên không gian càng là trực tiếp rạn nứt ra, từng đạo khe hở trải rộng phía chân trời, làm cho người ta sợ hãi vô cùng. Quan trọng nhất là, mọi người phát hiện, cái kia áo bào tím lão giả tại một đao kia phía dưới, vậy mà hướng về sau lui năm bước.

Kinh khủng hơn chính là, đạo kia đao khí cũng không có biến mất! Nó còn chống đỡ tại áo bào tím lão giả màu trắng ngọc xích lên!

Áo bào tím lão giả hai mắt nhắm lại, hắn phải tay nắm lấy màu trắng ngọc xích mạnh mà xoay tròn, một đạo hàn mang lập tức tại phía chân trời nổ tung ra.

Oanh!

Hàn quang hiện, đạo kia đao khí lập tức tại phía chân trời ầm ầm vỡ vụn ra đến. Nhìn thấy một màn này, Tiêu Biệt Ly bọn người lập tức thở dài một hơi, mà đúng lúc này, cái kia vỡ vụn ra đến đao khí tại phía chân trời khẽ run lên, sau đó lại nhanh chóng hội tụ lại với nhau, đón lấy, đạo kia đao khí vậy mà trực tiếp bổ về phía này áo bào tím lão giả.

Cái kia áo bào tím lão giả trong mắt có một tia kinh ngạc, bất quá lại mặt không đổi sắc, hắn nắm màu trắng ngọc xích mạnh mà quét qua, một đạo bạch sắc chùm tia sáng kích xạ mà ra, cùng đạo kia đao khí đụng vào nhau.

Oanh!

Phía chân trời lần nữa truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí lãng tại phía chân trời mang tất cả ra, toàn bộ phía chân trời không gian lập tức như là thủy triều bình thường kịch liệt phập phồng... Mà bắt đầu.

Rất nhanh, phía chân trời khôi phục lại bình tĩnh.

Áo bào tím lão giả nhìn về phía Dạ Linh Phong, trong mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng.

Phía dưới, Dạ Linh Phong trầm ngâm một cái chớp mắt, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, đón lấy, toàn bộ người mang theo một đạo đao khí phóng lên trời, hắn những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra! Sắp tới áo bào tím lão giả trước mặt lúc, Dạ Linh Phong lại là giơ lên đao trong tay mạnh mà bổ một phát mà hạ!

Áo bào tím lão giả trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, không dám khinh thường, trong tay màu trắng ngọc xích mạnh mà nghênh đón tiếp lấy.

Bành!

Đao xích chạm vào nhau, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên.

Vừa chạm vào tức phân.

Áo bào tím lão giả hướng về sau liền lùi lại mấy chục bước!

Nhưng là sau một khắc, Dạ Linh Phong nhưng lại lần nữa quỷ dị xuất hiện ở áo bào tím lão giả trước mặt, đón lấy, lại là một đao chém xuống

Cứ như vậy, không đến một hơi thời gian, Dạ Linh Phong mà ngay cả chém gần trăm lần!

Đao của hắn mỗi một lần rơi xuống, áo bào tím lão giả đều bị đẩy lui, hơn nữa mỗi một lần bị đẩy lui khoảng cách đều càng ngày càng xa!

Hoàn toàn bị áp chế!

Trong tràng Bạch Lộc Thư Viện tất cả mọi người sắc mặt thảm trắng đi!

Hồi lâu sau, tại một đạo tiếng nổ lớn phía dưới, áo bào tím lão giả hướng về sau liền lùi lại rồi gần trăm trượng. Lúc này đây, Dạ Linh Phong không có ở xuất thủ, mà là lui qua một bên, nói: “Ta và ngươi không ân oán, không giết ngươi.”

Theo Dạ Linh Phong thanh âm rơi xuống, phía chân trời đột nhiên mây đen rậm rạp, đón lấy, một cái cự nhãn xuất hiện ở phía chân trời, cái con kia cự nhãn khóa chặt lại rồi trong sân áo bào tím lão giả.

Thiên Đạo chi nhãn!

Áo bào tím lão giả hít sâu một hơi, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dạ Linh Phong trên người, nói: “Tốt, rất tốt.” Theo hắn mở miệng, một vòng đỏ tươi tự hắn khóe miệng tràn ra đến.

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Tiêu Biệt Ly bọn người, nói: “Ta phải rời đi, hay không Tắc Thiên phạt sẽ hủy thư viện. Ta mặc dù rời đi, phần ngoại lệ viện còn có một đường sinh cơ!”

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua xa xa đang cùng Phượng Tinh Vũ kịch chiến Dương Diệp, sau đó lại nhìn một chút cuối chân trời một chỗ, đón lấy, hắn không tại dừng lại, thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ.

Áo bào tím lão giả đi rồi, một bên Dạ Linh Phong nhẹ buông tay, trong tay chuôi này đao lập tức hóa thành vô số linh khí tản ra. Đón lấy, hắn quay đầu nhìn về phía một bên Mạc Thiên, nói: “Từ đó về sau, ta cùng ngươi Mạc gia hai không thiếu nợ nhau!”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, trực tiếp biến mất tại trong tràng.

Trong tràng, sở hữu tất cả Bạch Lộc Thư Viện đệ tử sắc mặt như tro tàn. Lúc này thì bọn hắn, đã huyền khí khô kiệt, có thể nói, bọn hắn đã không có chiến lực rồi. Hiện tại, bọn hắn như thế nào ngăn cản Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái những cái... Kia cường giả?

Cái kia Tiêu Biệt Ly cũng là sắc mặt như tro tàn, trong mắt tĩnh mịch một mảnh.

“Thiên Đạo chi nhãn không có rời đi!”

Đúng lúc này, trong tràng không biết ai đột nhiên thất thanh nói.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, phát hiện cái kia Thiên Đạo chi nhãn vậy mà còn ở phía trên. Mọi người lập tức sững sờ, đế giả đều đã đi ra, cái này Thiên Đạo chi nhãn như thế nào còn không đi?

Mạc Thiên bọn người cũng là sửng sốt, theo đạo lý mà nói, cái này Thiên Đạo chi nhãn nên ly khai mới là! Nó như thế nào còn đợi không đi?

Đúng lúc này, Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên nhìn về phía rồi phía chân trời xa xa Dương Diệp cùng Phượng Tinh Vũ.

Sau một khắc, một đạo màu đen thần lôi tự trong đó điện xạ mà ra, hướng phía cái kia đang tại kịch chiến Dương Diệp cùng Phượng Tinh Vũ rơi xuống suy sụp.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người lần nữa sửng sốt.

Cái này Thiên Đạo chi nhãn làm cái quỷ gì? Như thế nào sẽ đối với Dương Diệp cùng Phượng Tinh Vũ xuất thủ?

Xa xa, bị Thiên Đạo chi nhãn tập trung, cái kia Phượng Tinh Vũ vốn là ngẩn người, sau đó sắc mặt vô cùng khó nhìn lại, như ăn phẩn rồi bình thường

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1135: Lão thiên, nhanh bổ hắn a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phượng Tinh Vũ sở dĩ sắc mặt khó bởi vì nàng phát hiện, cái này Thiên Đạo chi nhãn đã tập trung vào nàng. Mời mọi người tìm tòi! Cái này màu đen thần lôi, đối với nàng nguy hiểm không phải đặc biệt lớn, dù sao đã là nửa đế rồi.

Nhưng là, nàng nghĩ mãi mà không rõ chính là cái này Thiên Đạo chi nhãn tại sao phải công kích nàng!

Tự hỏi, nàng Phượng Tinh Vũ không có làm qua cái gì chuyện nghịch thiên ah!

Không kịp nghĩ nhiều, Phượng Tinh Vũ tay có chút khẽ múa, trong tay nàng một căn màu sắc rực rỡ dây lưng lụa lập tức phóng lên trời, đón nhận đạo kia màu đen thần lôi.

Nhìn thấy một màn này, một bên nguyên bản muốn động thủ Dương Diệp lập tức ngừng lại, hắn không thể tưởng tượng nổi tinh vũ, hắn tự nhiên biết rõ cái này Thiên Đạo chi nhãn vì cái gì không rời đi, còn phải nói? Nhất định là nghe thấy được khí tức của hắn. Hắn cùng cái này Linh giới Thiên Đạo có thể nói là kẻ thù cũ rồi, đối phương nhìn thấy hắn, làm sao có thể đơn giản rời đi?

Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này Phượng Tinh Vũ rõ ràng xuất thủ!

Cái này Phượng Tinh Vũ rõ ràng hảo tâm như vậy, thay hắn ngăn cản Thiên Phạt?

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp tựu suy nghĩ cẩn thận rồi. Lúc trước hắn cùng Phượng Tinh Vũ cùng một chỗ, cách phi thường gần, cái này Thiên Đạo chi nhãn tại nhằm vào hắn lúc, khẳng định trong vô thức cũng đem Phượng Tinh Vũ thêm tiến vào. Sau đó cái này Phượng Tinh Vũ khẳng định cho rằng cái này Thiên Đạo chi nhãn tại nhằm vào nàng... Cũng thế, ai sẽ cho rằng Thiên Đạo chi nhãn sẽ đi nhằm vào một cái Bán Thánh đâu này?

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn hướng bên cạnh có chút lui đi một tí, bất quá nhưng lại không có lui quá xa. Hắn cũng không có thừa cơ đánh lén, bởi vì hiện tại không thích hợp, cái này Phượng Tinh Vũ tuy nhiên tại đối kháng Thiên Đạo chi nhãn, nhưng là Dương Diệp biết rõ, đối phương thế nhưng mà thời thời khắc khắc tại đề phòng hắn.

Không chỉ Phượng Tinh Vũ, bên cạnh Mạc Thiên bọn người lúc này khí tức cũng tập trung tại trên người hắn, chỉ cần hắn xuất thủ, khẳng định vài vị nửa đế đối với hắn phát động công kích.

Dù sao đánh lén cũng sẽ không thành công, hắn dứt khoát lui qua một bên, Phượng Tinh Vũ cùng Thiên Đạo chi nhãn solo.

Oanh!

Phía chân trời cái kia đạo hắc sắc thần lôi bị Phượng Tinh Vũ một kích đánh nát, mà lúc này, cái kia Thiên Đạo chi nhãn tựa hồ nổi giận. Nó ánh mắt trực tiếp đã tập trung vào Phượng Tinh Vũ, sau đó lại là một đạo màu đen thần Lôi Điện bắn mà ra. Lúc này đây, đạo kia màu đen thần lôi so với trước màu đen thần lôi lớn rồi trọn vẹn gấp năm lần không ngớt, uy lực kia cũng là mạnh gấp bội!

Nhìn thấy một màn này, Phượng Tinh Vũ đồng tử hơi co lại, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng vẻ nghi hoặc.

Cái này Thiên Đạo chi nhãn nổi điên làm gì?

Không chỉ Phượng Tinh Vũ, trong tràng tất cả mọi người tràn đầy khó hiểu mà nói chi nhãn, bất quá rất nhanh, bọn hắn ánh mắt tựu một bên Phượng Tinh Vũ, kể cả Mạc Thiên bọn người cũng Phượng Tinh Vũ.

Cái này Phượng Tinh Vũ tạo rồi cái gì nghiệt? Vậy mà nhắm trúng Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào!

Đây là ý nghĩ trong lòng mọi người, kể cả Mạc Thiên bọn người cũng thế. Bởi vì Thiên Đạo chi nhãn bình thường là sẽ không xằng bậy đấy, ít nhất cho tới bây giờ, còn không nghe thấy qua Thiên Đạo chi nhãn xằng bậy qua đấy.

Mạc Thiên bọn người sắc mặt có chút khó Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào Phượng Tinh Vũ, đúng lúc này, còn thế nào diệt Bạch Lộc Thư Viện? Đương nhiên, hắn cũng có thể mặc kệ Phượng Tinh Vũ, nhưng là, cái này Thiên Đạo chi nhãn nếu như giết không được Phượng Tinh Vũ, vậy khẳng định là muốn chơi đại đấy, đến lúc đó, toàn bộ Bạch Lộ giới đều bị ảnh hướng đến!

Hắn lo lắng nhất chính là, vạn nhất mấy người bọn hắn lão gia hỏa xuất thủ, rước lấy rồi cái này Thiên Đạo chi nhãn chú ý, khi đó phiền toái có thể to lắm.

Bởi vì Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện, trong tràng vốn nên ngươi chết ta sống tràng diện, nhưng lại đột nhiên đều ngừng lại, song phương ánh mắt đều Thiên Đạo chi nhãn còn có Phượng Tinh Vũ.

Thiên Đạo chi nhãn không đi, ai cũng không dám động thủ.

Rầm rầm rầm...

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Phượng Tinh Vũ nổ nát rồi một đạo lại một đạo màu đen thần lôi.

Mà cái kia Phượng Tinh Vũ cũng một lần so một lần khó ra, bởi vì đến bây giờ, nàng đều không biết mình tại sao phải bị Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào.

“Phượng tông chủ, ngươi đến rốt cuộc đã làm gì chuyện gì, lại lại để cho cái này Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào ngươi?” Lúc này, Mạc Thiên đột nhiên nhịn không được hỏi.

“Ta cũng muốn biết!” Phượng Tinh Vũ mặt âm trầm nói.

“Ngươi thật không có đã làm cái gì người người oán trách sự?” Mạc Thiên vẫn còn có chút không tin. Xác thực, nếu như Phượng Tinh Vũ chưa làm qua cái gì chuyện nghịch thiên, cái này Thiên Đạo chi nhãn làm sao có thể sẽ nhằm vào nàng? Cái này Thiên Đạo chi nhãn như thế nào cũng không giống là một cái sẽ xằng bậy hàng ah. Bởi vì nếu như nó nếu xằng bậy lời mà nói..., cái này Linh giới không còn sớm tựu đại loạn rồi.

“Ngươi thích tin hay không!” Phượng Tinh Vũ cũng nổi giận.

Mạc Thiên sắc mặt trầm xuống, chung quanh hắn, trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Phượng tông chủ, ngươi đem Thiên Đạo chi nhãn dẫn tới nơi khác OK?” Hiện tại Bạch Lộc Thư Viện đều là một đám tàn binh bại tướng, chỉ cần cái này Thiên Đạo chi nhãn ly khai, bọn hắn căn bản không cần nhiều Đại Lực khí là có thể diệt đi Bạch Lộc Thư Viện tất cả mọi người.

Nghe được Mạc Thiên lời mà nói..., một bên Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nếu như cái này Phượng Tinh Vũ thật sự ly khai, hắn đoán chừng cái này Thiên Đạo chi nhãn nhất định sẽ buông tha cho nàng, sau đó đến nhằm vào hắn. Đối với điểm ấy, hắn là phi thường tự tin đấy. Phượng Tinh Vũ nhiều lắm là chỉ có thể coi là giận chó đánh mèo rồi Thiên Đạo chi nhãn, không tính lớn sự, mà nhưng hắn là thiên địa tội nhân!

Bởi vì đế nữ đưa cho hắn khăn trùm đầu nguyên nhân, người khác không biết điểm ấy, nhưng là hắn tin tưởng, cái này Thiên Đạo chi nhãn khẳng định biết rõ, hoặc là nói, hắn cho Thiên Đạo chi nhãn phi thường khó chịu cảm giác...

Xa xa, Phượng Tinh Vũ trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, tuy nhiên nàng rất căm tức, nhưng là cũng biết, trước mắt phải dùng đại cục làm trọng. Hơn nữa, đối với diệt Bạch Lộc Thư Viện, nàng so Mạc Thiên càng khát vọng!

Phượng Tinh Vũ không tại chần chờ, thân hình lóe lên, hướng xa xa lao đi, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên thân hình khẽ động, đi theo nàng đi. Hay nói giỡn, hắn không đi theo, cái này Thiên Đạo chi nhãn nhất định sẽ buông tha cho Phượng Tinh Vũ.

Bất quá đúng lúc này, Lý Lão Quải đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, nói: “Dương Diệp, ngươi hay là tựu ngoan ngoãn đợi ở chỗ này a!” Bọn hắn tự nhiên sẽ không để cho Dương Diệp ly khai trong tràng, bất kể là Mạc gia hay là pháp phái, ngoại trừ diệt Bạch Lộc Thư Viện, bọn hắn còn có một nhiệm vụ thiết yếu, cái kia chính là giết Dương Diệp!

Dương Diệp mắt Lý Lão Quải, sau đó nhún vai, nói: “Cái kia cứ đợi ở chỗ này a.”

Lý Lão Quải cười lạnh một tiếng, nói: “Dương Diệp, có hay không nhớ tốt chính ngươi kết cục? Nếu như không nghĩ tốt, ta thay ngươi nghĩ kỹ. Ngươi yên tâm, ta thay ngươi suy nghĩ kỹ mấy ngàn loại chết kiểu này, khẳng định có ngươi thoả mãn đấy.”

Dương Diệp có thể không có hứng thú cùng Lý Lão Quải chơi nước miếng chiến, hắn nhìn lướt qua trong tràng, nắm cổ sao (kiếm, vỏ) tay chậm rãi nhanh... Mà bắt đầu.

Lúc này, Phượng Tinh Vũ đã xuất hiện ở hơn mười dặm bên ngoài, mà cái kia Thiên Đạo chi nhãn cũng hướng phía Phượng Tinh Vũ đuổi theo, nhìn thấy một màn này, Mạc Thiên bọn người có chút buông lỏng, mà đang ở bọn hắn chuẩn bị động thủ lúc, mọi người nhưng lại kinh ngạc phát hiện, cái kia nguyên bản đuổi theo Phượng Tinh Vũ Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên lại hồi trở lại đến rồi!

Hồi trở lại đến rồi!

Tất cả mọi người mộng rồi.

Cái kia đã chạy trốn tới xa xa Phượng Tinh Vũ cũng mộng rồi, cái này Thiên Đạo chi nhãn đến cùng đang làm cái gì?

Trong tràng Mạc Thiên bọn người nghi hoặc địa thiên tế Thiên Đạo chi nhãn, cái này Thiên Đạo chi nhãn đến cùng muốn làm gì? Có phải nói, nó thật sự điên rồi, tại xằng bậy?

Lúc này, Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên một bên Dương Diệp cùng Lý Lão Quải.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người lần nữa sững sờ, cái này Thiên Đạo chi nhãn muốn nhằm vào Lý Lão Quải? Nhằm vào Lý Lão Quải?

Cái kia Lý Lão Quải lúc này cũng là có chút mộng, cái này Thiên Đạo chi nhãn lại muốn nhằm vào hắn? Cái kia Mạc Thiên càng là chau mày, hắn nghi hoặc mắt Lý Lão Quải, chẳng lẽ thằng này cũng đã làm nên trò gì chuyện nghịch thiên?

Không có người nghĩ vậy Thiên Đạo chi nhãn là tại nhằm vào Dương Diệp, vì cái gì? Bởi vì Dương Diệp mới Bán Thánh. Không có người sẽ cảm thấy, Thiên Đạo chi nhãn sẽ đi nhằm vào một cái Bán Thánh. Nói như vậy, chỉ có thành thánh cùng thành nửa đế còn có thành đế người mới sẽ lại để cho Thiên Đạo chi nhãn chú ý, bởi vì loại người này, đã đối với nó có uy hiếp.

Về phần Thánh giả phía dưới, nếu như ngay cả Bán Thánh đều có thể đối với nó tạo thành uy hiếp, cái kia Thiên Đạo chi nhãn không khỏi cũng quá yếu một ít.

Bởi vì Dương Diệp cảnh giới nguyên nhân, bởi vậy, trong tràng tất cả mọi người tiềm thức đưa hắn không để ý đến.

Oanh!

Thiên Đạo chi nhãn nội đột nhiên điện xạ xuất một đạo đen kịt sắc thần lôi, không có ngoài ý muốn, đạo này đen kịt sắc thần lôi bay thẳng đến Dương Diệp cùng Lý Lão Quải điện bắn đi. Lúc này đây, đạo này đen kịt sắc thần lôi khoảng chừng mấy trăm trượng như vậy thô, đem làm nó xuất hiện tại phía chân trời lúc, một cổ kinh khủng uy áp lập tức trút xuống mà xuống.

Đây mới thực là thiên địa chi uy, mặc dù không có đế giả khí tức cường đại như vậy, nhưng thực sự cực kì khủng bố rồi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lý Lão Quải biến sắc, Thiên Đạo chi nhãn, cả giận nói: “Ngươi nổi điên làm gì à?” Tuy nhiên tức giận mắng, nhưng là hắn có thể không dám khinh thường, lập tức đưa tay một chưởng hướng thượng phái ra, một đạo năng lượng cự chưởng lập tức thoáng hiện mà ra, hướng phía đạo kia đen kịt sắc thần lôi oanh tới.

Oanh!

Năng lượng chưởng ấn cùng đen kịt sắc thần lôi chạm vào nhau, phía chân trời lập tức bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, nhưng mà sau một khắc, một đạo so với lúc trước Đạo Thần lôi càng lớn thần lôi lại xuất hiện ở mọi người trong ánh mắt. Lúc này đây, mục tiêu của nó hay là cái kia Lý Lão Quải.

Nhìn thấy một màn này, Lý Lão Quải sắc mặt vô cùng khó đến.

“Mọi người!”

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên chỉ vào Lý Lão Quải bọn người giận dữ hét: “Mọi người? Bọn hắn đánh chúng ta Bạch Lộc Thư Viện, Thiên Đạo không cho, bởi vậy đánh xuống Thiên Phạt xử phạt bọn hắn!”

Mọi người sững sờ, đặc biệt là Bạch Lộc Thư Viện bọn người, bọn hắn trừng mắt nhìn, Thiên Đạo chi nhãn. Chẳng lẽ thật là bởi vì Mạc Thiên bọn người đến đánh chính mình thư viện là Thiên Đạo không cho? Cái này Thiên Đạo là tới giúp chúng ta hay sao?

Tuy nhiên rất nhiều người trong nội tâm vẫn có nghi hoặc, nhưng là thêm nữa... Người nhưng lại tin. Lập tức cùng kêu lên quát: “Thiên Đạo không cho! Mạc gia, pháp phái, Thiên Vũ tông, các ngươi đánh chúng ta Bạch Lộc Thư Viện, chính là nghịch thiên mà làm, các ngươi còn không mau mau đầu hàng?”

“Nghịch thiên mà làm! Mạc gia, Thiên Vũ tông, pháp phái, các ngươi sao? Hành vi của các ngươi liền lão thiên đều đi. Các ngươi đây là đang nghịch thiên, tại không đầu hàng, coi chừng thần hồn câu diệt!”

“...”

Cái kia Tiêu Biệt Ly cũng nói chi nhãn, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc, chẳng lẽ cái này Thiên Đạo chi nhãn thật là đến giúp mình thư viện hay sao?

Mà trong tràng những cái... Kia Mạc gia còn có Thiên Vũ tông cùng với pháp phái cường giả tắc thì hai mặt nhìn nhau, trong mắt, ngoại trừ khiếp sợ còn có một tia kiêng kị. Nghịch thiên mà làm, bọn hắn cũng không dám!

“Dương Diệp, thả ngươi chó má!”

Lúc này, cái kia Mạc Thiên đột nhiên giận dữ hét: “Nghịch thiên mà làm? Thật sự là buồn cười đến cực điểm, ngươi cho rằng ngươi Bạch Lộc Thư Viện là cái gì? Sẽ để cho Thiên Đạo tương trợ? Ngươi quá ngươi Bạch Lộc Thư Viện rồi!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: "Ngươi không tin? Ta đây chứng minh cho ngươi

“Ra, nhanh chứng minh cho ta muốn chứng minh không được, lão phu tự tay đập chết ngươi!” Mạc Thiên âm thanh hung dữ nói. Hắn tự nhiên không tin Dương Diệp chuyện ma quỷ, nghịch thiên mà làm? Vô nghĩa a!

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới Mạc Thiên đối diện, sau đó chỉ vào cái kia Mạc Thiên, cả giận nói: “Người này tựu là đầu sỏ gây nên, lão thiên, nhanh bổ hắn a!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Thiên Đạo chi nhãn nội đột nhiên bắn ra một đạo màu đen thần lôi, sau đó, sau đó mọi người hai mắt lập tức trợn lên lên, bởi vì đạo kia màu đen thần lôi vậy mà không có đi công kích Lý Lão Quải, mà là hướng một bên Mạc Thiên rơi đi...

Mọi người: “...”

Cái kia Mạc Thiên song cũng mắt trợn lên, liền miệng cũng Trương lên, trong mắt hắn, là khó có thể tin còn có một tia mờ mịt.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1136: Thay trời hành đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ Mạc Thiên, lúc này Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái cường giả đều khó có thể tin nhìn xem cái kia Thiên Đạo chi nhãn.

Chẳng lẽ mình bọn người hành vi, thật là nghịch thiên mà làm? Là thiên không cho?

Lúc này, mọi người trong đầu bay lên rồi cái này lại để cho bọn hắn cảm thấy có chút hoang đường ý niệm.

Vì cái gì nói có chút hoang đường đâu này?

Bởi vì Bạch Lộc Thư Viện tính toán cái gì? Cái gì đều không tính! Cái này Thiên Đạo chi nhãn như thế nào sẽ vì bọn hắn tự mình ra mặt, còn đánh xuống Thiên Phạt. Cái này không hợp lý ah! Hoàn toàn không hợp lý ah!

Nếu như Bạch Lộc Thư Viện có Thiên Đạo bảo kê, về sau Trung Thổ Thần Châu ai dám động đến bọn hắn?

Nhưng là, điều này sao có thể đâu này? Thiên Đạo chi nhãn làm sao có thể sẽ bảo kê Bạch Lộc Thư Viện đâu này? Bạch Lộc Thư Viện hà đức hà năng?

Bọn hắn trong đầu như thế nào đều không tin mình là tại nghịch thiên mà làm, càng không tin cái này Thiên Đạo chi nhãn sẽ bảo kê Bạch Lộc Thư Viện. Nhưng là, sự thật là cái này Thiên Đạo chi nhãn vậy mà thật sự đi đối phó Mạc Thiên rồi.

, lập tức phân phó xuống dưới, lại để cho Bạch Lộc Thư Viện tất cả mọi người nuốt vào Tử Tinh Thạch, khôi phục huyền khí. Tuy nhiên hiện tại có chút không kịp, nhưng tổng không có một điểm huyền khí, mặc người chém giết thì tốt hơn.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó hắn đột nhiên chỉ vào Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái cái kia chút ít cường giả, phẫn nộ quát: “Thấy không? Hành vi của các ngươi là tại nghịch thiên, các ngươi đã vì thượng thiên không cho. Hiện tại, nếu là tranh thủ thời gian bỏ vũ khí xuống đầu hàng, có lẽ còn có một đường sinh cơ, nếu là đúng kháng Thiên Đạo, các ngươi nên biết là cái gì hậu quả!”

Hắn tự nhiên sẽ không ngốc đến cứ như vậy có thể đã lừa gạt Mạc Thiên bọn người, hiện tại, hắn cần phải làm là tận lực kéo dài thời gian! Cho Bạch Lộc Thư Viện người tranh thủ thời gian!

Đối kháng Thiên Đạo!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mọi người biến sắc.

Tuy nhiên Linh giới có vô số người hô qua nghịch thiên cái gì đấy, nhưng là, chính thức dám làm như thế đấy, lại có mấy người? Phải biết, nghịch thiên mà làm, không chỉ có là muốn cùng Thiên Đạo chi nhãn là địch, hay là cùng cái kia Linh giới Thủ Hộ Giả là địch ah.

Linh giới Thủ Hộ Giả!

Đừng nói Mạc gia, tựu là U Minh điện còn có tà phái cùng với những cái... Kia che dấu siêu cấp thế lực cũng không dám đơn giản trêu chọc tồn tại ah!

Lúc này, trong tràng rất nhiều người đã trong nội tâm sinh e sợ.

Xa xa, Mạc Thiên tại đối kháng Thiên Đạo chi nhãn, nhưng là, nét mặt của hắn tựu cùng lúc trước Phượng Tinh Vũ còn có Lý Lão Quải đồng dạng, khó có thể tin, phi thường khó có thể tin!

Thiên Đạo chi nhãn như thế nào sẽ châm đối với bọn họ? Làm sao lại như vậy? Tại sao phải?

Đây là Mạc Thiên bọn người lúc này nghĩ như thế nào cũng nghĩ không thông sự tình!

“Sát!”

Đúng lúc này, Dương Diệp tâm niệm vừa động, hắn hơn 100 tên cao cấp Thánh giả khôi lỗi trực tiếp sát nhập vào trong đám người, mà hắn tắc thì theo sát cái kia Mạc Thiên.

Đối với Dương Diệp mà nói, hiện ở thời điểm này đúng là động thủ tốt nhất thời điểm, vì vậy thời điểm Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái bọn người sĩ khí đúng là thấp nhất rơi thời điểm, cũng là mê mang thời điểm, đúng lúc này động thủ, làm chơi ăn thật!

Theo Dương Diệp bắt đầu động thủ, trở thành Đế Vân hạm thượng Tử Nam bọn người cũng lập tức động thủ, bất quá bọn hắn không có xông vào trong thành sát nhân, mà là thúc dục rồi Đế Vân hạm thượng trận pháp, một đạo lại một đạo chùm tia sáng pháo tự Đế Vân hạm phía trên kích xạ mà ra, hướng phía trong thành Mạc gia cùng pháp phái còn có Thiên Vũ tông các loại cường giả oanh khứ.

Bạch Lộc Thư Viện bọn người cũng không có nhàn rỗi, những cái... Kia còn có chiến lực Bạch Lộc Thư Viện cường giả cũng quyết đoán xuất thủ.

Trong tràng, đại chiến tái khởi!

Có lẽ là bởi vì Thiên Đạo chi nhãn nguyên nhân, lúc này với tư cách tuyệt đối với nhược một bên Bạch Lộc Thư Viện khí thế vậy mà so Mạc gia cùng pháp phái còn có Thiên Vũ tông các loại cường giả khí thế còn mạnh hơn.

Giờ khắc này, trong lòng bọn họ, là vô cùng ý chí chiến đấu. Bởi vì Thiên Đạo chi nhãn là đứng tại bọn hắn bên này đấy, những cái... Kia Mạc gia cùng pháp phái, còn có Thiên Vũ tông đều là tại nghịch thiên mà làm, những... Này là là thượng thiên không cho đấy. Bọn hắn Bạch Lộc Thư Viện giết những người này, đó là tại thay trời hành đạo!

“Thay trời hành đạo!”

Trong tràng, vô số Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ngay ngắn hướng rống kêu lên.

Nghe được ‘Thay trời hành đạo’ bốn chữ, trong tràng Mạc gia các loại người khí thế yếu hơn.

Theo bọn hắn nghĩ, không trung lơ lửng Thiên Đạo chi nhãn tựu là tới giết hắn đám bọn chúng bởi vậy, tại động thủ lúc, bọn hắn không chỉ khí thế nhược thêm vài phần, còn muốn chờ đợi lo lắng đề phòng cái kia Thiên Đạo chi nhãn!

Mà lúc này, Mạc gia cái kia chút ít nửa đế cường giả tựu muốn động thủ, nhưng mà đang ở bọn hắn muốn động thủ lúc, Dương Diệp đột nhiên đi vào trong đó một gã nửa đế trước mặt, sau đó chỉ vào hắn nói: “Người này là đồng lõa, nhanh bổ hắn.”

Tên kia Mạc gia cường giả nao nao, sau một khắc, phía chân trời một đạo đen kịt sắc thần lôi hướng phía hắn cùng với Dương Diệp vị trí rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, dù cho dùng tâm trí của hắn, cũng là không khỏi trong nội tâm một giật mình. Nhìn xem đạo kia màu đen thần lôi, trong mắt của hắn nhiều hơn một tia mê mang.

Chẳng lẽ mình bọn người thật là tại nghịch thiên mà làm?

Mặc dù có chút mê mang, nhưng là hắn cũng sẽ không ngốc đến các loại chết, bởi vậy, hắn quyết đoán xuất thủ.

Nhìn thấy đối phương xuất thủ, thành công trêu chọc cái kia Thiên Đạo chi nhãn, Dương Diệp chính là không có ở quản đối phương, mà là lại chạy đến mặt khác đi một bên chỉ vào một gã khác nửa đế, nói: “Hắn cũng là đồng lõa, nhanh bổ hắn, đánh chết tiên sư bà ngoại nhà nó chứ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, lại là một đạo đen kịt sắc thần lôi rơi xuống.

Giờ khắc này, trong tràng rất nhiều Bạch Lộc Thư Viện đệ tử nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy sùng bái. Xem, Dương Diệp ngón tay lấy ai, cái kia Thiên Đạo chi nhãn tựu bổ ai, nhiều uy phong

Hiện tại Dương Diệp xác thực là phi thường làm cho người ta chú mục đấy, bởi vì hắn đi đến đâu, chỉ vào ai, Thiên Đạo chi nhãn tựu bổ ai, bởi vậy, trong tràng những cái... Kia nửa đế đều có chút kiêng kị hắn rồi. Đương nhiên, bọn hắn trong nội tâm càng nghi hoặc chính là, vì cái gì Dương Diệp chỉ vào ai, cái này Thiên Đạo chi nhãn tựu bổ ai đó?

Trong tràng, giết chóc như trước đang tiếp tục.

Dương Diệp một người cơ hồ kéo lại trong tràng sở hữu tất cả nửa đế, hắn hiện tại tựu là không ngừng ở đằng kia vài tên nửa đế chung quanh chạy tới chạy lui, mà cái kia Thiên Đạo chi nhãn tựa hồ càng phát ra nổi giận. Cái kia đen kịt sắc thần lôi một đạo so một đạo thô, một đạo so một đạo tốc độ nhanh hơn, bởi vậy, toàn bộ phía chân trời Dương Diệp cùng những cái... Kia nửa đế chung quanh, cơ hồ biến thành một cái Lôi Trì.

Đến cuối cùng, cái kia Thiên Đạo chi nhãn cơ hồ là không khác biệt công kích.

Tại Dương Diệp kiềm chế xuống, Mạc Thiên bọn người bị Thiên Đạo chi nhãn khiên chế trụ, mà trong tràng Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái những cái... Kia cường giả thì tại Đế Vân hạm pháo oanh xuống, chết tổn thương thảm trọng.

Bởi vậy, tựu xuất hiện quỷ dị này một màn. Rõ ràng Bạch Lộc Thư Viện lúc này đều là tàn binh nhược đem, nhưng lại đem cái kia Mạc gia còn có pháp phái cùng với Thiên Vũ tông các loại cường giả gắt gao đè nặng đánh. Hơn nữa còn là càng đánh càng dũng cảm, càng đánh càng hưng phấn, phảng phất Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái những cái... Kia cường giả mới là tàn binh nhược đem bình thường!

“Trước hết giết rồi Dương Diệp!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên cái kia Mạc Thiên dữ tợn thanh âm. Bị Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào, cái này đã để hắn vô cùng biệt khuất rồi. Sau đó còn nhìn thấy Dương Diệp ở giữa sân nhảy đến nhảy đi, nhất biệt khuất hay là, cái này Dương Diệp chỉ ai, cái kia Thiên Đạo chi nhãn tựu bổ ai! Tuy nhiên hắn không rõ tại sao phải như vậy, nhưng là hắn chỉ biết là, nhất định phải tiêu diệt Dương Diệp!

Bởi vì Dương Diệp quá kiêu ngạo rồi!

Nghe được Mạc Thiên lời mà nói..., trong tràng Mạc gia bọn người không có chút nào chần chờ, tại chém nát một đạo màu đen thần lôi về sau, quyết đoán đối với một bên Dương Diệp xuất thủ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, hắn có thể ngăn không được tám gã nửa đế liên thủ một kích. Thế nhưng mà hắn lại không thể chạy, một khi chạy, vậy cũng sẽ mặc giúp ah! Bởi vì Thiên Đạo chi nhãn khẳng định đi theo hắn chạy!

Cho nên, hắn chỉ có thể đối bính!

Bất quá, tám gã nửa đế ah! Như thế nào đối bính?

Ngay tại Dương Diệp muốn sử dụng xuất Tinh Thần Hộ Thể Thuật đối bính lúc, Tiêu Biệt Ly đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, nhìn thấy Tiêu Biệt Ly, nguyên bản muốn xuất thủ Mạc Thiên bọn người lập tức biến sắc, không hẹn mà cùng toàn bộ ngừng lại. Đúng lúc này, nửa đế tại đây xuất thủ, vậy cũng có thể cũng không phải là màu đen thần lôi, mà là màu tím thần lôi rồi!

Một khi xuất màu tím thần lôi, cái kia tất cả mọi người xong đời!

Nếu như là bình thường không có việc gì, nhưng là hiện tại, Thiên Đạo chi nhãn tựu ở phía trên ah! Hơn nữa, cái này Thiên Đạo chi nhãn lúc này còn giống như cùng điên rồi đồng dạng, ai biết nó có thể hay không nổi điên chỗ màu tím thần lôi?

Màu tím thần lôi, đây chính là liền đế giả đều có thể gánh không được tồn tại ah!

Rầm rầm rầm rầm rầm

Phía chân trời, từng đạo đen kịt sắc thần lôi không ngừng rơi xuống, vô tận thiên địa chi uy phô thiên cái địa trút xuống mà xuống, toàn bộ đại địa cùng Bạch Lộ thành đô đang run sợ.

Giờ khắc này, Trung Thổ Thần Châu vô số thế lực cùng cường giả đều nhìn về rồi Bạch Lộ giới.

Hiếu kỳ!

Cho nên người đều tại hiếu kỳ, cái này Thiên Đạo chi nhãn như thế nào chạy xuống rồi, nhưng lại tại đánh Mạc gia bọn người

Cái kia Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái bọn người tắc thì càng thêm biệt khuất rồi, bởi vì đến bây giờ, bọn hắn cũng không biết đến tột cùng là ở đâu trêu chọc cái này Thiên Đạo chi nhãn rồi!

“Ngu xuẩn!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, một cái che trời bàn tay lớn xẹt qua phía chân trời, rất nhanh, không trung muốn rơi xuống sở hữu tất cả màu đen thần lôi đều biến mất.

Rất nhanh, một gã mặc màu vàng lợt trường bào trung niên nhân xuất hiện ở không trung.

“Tộc trưởng?”

Nhìn thấy người này màu vàng lợt trường bào trung niên nhân, Mạc Thiên cùng Mạc gia bọn người biến sắc, vội vàng đã bái xuống dưới, cái kia Mạc Thiên cũng là vội vàng có chút hành lễ.

Mà cái kia Tiêu Biệt Ly tắc thì sắc mặt khó nhìn lại!

Mạc Khinh Phong!

Mạc gia gia chủ!

Mạc Khinh Phong ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó nói: “Tất cả mọi người thối lui!”

Những cái... Kia Mạc gia cường giả nào dám cải lời? Lập tức liền vội vàng lui lại ra, mà Dương Diệp cũng muốn động, lúc này, cái kia Mạc Khinh Phong đột nhiên thò tay một trảo, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp tầng tầng co rút lại, đem Dương Diệp vây ở này lý.

Lúc này, Mạc Khinh Phong thân hình lóe lên, thối lui đến rồi một bên.

Rầm rầm!

Vô số đạo thần lôi tự phía chân trời trút xuống mà xuống, còn lần này, mọi người lần nữa hóa đá, bởi vì những cái... Kia đen kịt sắc thần lôi toàn bộ là hướng phía Dương Diệp rơi đi!

Thiên Đạo chi nhãn châm đối địch là Dương Diệp!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã minh bạch!

PHỐC PHỐC

Một bên cái kia Mạc Thiên bọn người hiểu được về sau, Mạc Thiên cùng hắn trong vài tên nửa đế lúc này khí trực tiếp phún ra mấy ngụm máu

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1137: Dương Diệp giúp đỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạc Thiên bọn người lúc này trong nội tâm cái kia biệt khuất cùng hận, quả thực không cách nào diễn tả bằng ngôn từ!

Từ đầu đến cuối, cái này Thiên Đạo chi nhãn châm đối địch đều là Dương Diệp, mà không phải bọn hắn. Bởi vì bọn hắn cách Dương Diệp rất gần, bởi vậy, trực tiếp bị cái kia màu đen thần lôi bao phủ, cái này lại để cho bọn hắn sai cho rằng cái kia Thiên Đạo chi nhãn châm đối địch là bọn hắn, sau đó xuất thủ chặn đường màu đen thần lôi. Sau đó đổi lấy kết quả chính là thật sự dời Nộ Thiên đạo chi nhãn, bị Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào!

Giờ khắc này, trong tràng rất nhiều người tự nhiên cũng đã minh bạch vì cái gì Dương Diệp chỉ ai, cái kia Thiên Đạo chi nhãn tựu bổ ai rồi. Không phải hắn chỉ ai bổ ai, mà là hắn đi đến đâu, Thiên Đạo chi nhãn sẽ hướng cái đó bổ!

Phải biết, Thiên Đạo chi nhãn vốn châm đối địch là Dương Diệp, mà bọn hắn lại xuất thủ chặn đường, tại Thiên Đạo chi nhãn xem ra, bọn hắn tự nhiên là đồng lõa rồi. Hơn nữa, ngăn trở Thiên Phạt, này bằng với là khiêu khích Thiên Đạo chi nhãn, nó tự nhiên sẽ xuất thủ. Nói cách khác, từ đầu đến cuối, đều là chính bọn hắn tại thay Dương Diệp ngăn cản Thiên Phạt!

Nghĩ đến điểm này, Mạc Thiên cùng Phượng Tinh Vũ còn có Lý Lão Quải các loại nửa đế sắc mặt quả thực như là ăn hết mười cân phân người đồng dạng khó coi.

Ngu xuẩn!

Thật sự ngu xuẩn!

Lúc này, chính là bọn họ chính mình cũng nhịn không được tại trong lòng chửi mình. Đường đường tám vị nửa đế, lại bị một cái Bán Thánh đem làm hầu đồng dạng chơi, đây không phải ngu xuẩn là cái gì?

Lập tức, Mạc Thiên các loại nửa đế toàn bộ nhìn về phía rồi xa xa Dương Diệp, nếu như ánh mắt có thể sát nhân, hiện tại Dương Diệp đã hóa thành tro tàn rồi.

Khi thấy những cái... Kia thần lôi hướng Dương Diệp rơi đi lúc, trong tràng Tiêu Biệt Ly bọn người hoàn toàn mộng ở, bọn hắn như thế nào cũng không nghĩ ra, cái này Thiên Đạo chi nhãn vậy mà sẽ nhằm vào Dương Diệp.

Dương Diệp chỉ là Bán Thánh ah!

Cái này Thiên Đạo chi nhãn như thế nào sẽ nhằm vào hắn?

Xa xa, Dương Diệp nhìn xem cái kia la xuống màu đen thần lôi, trong mắt nhưng lại bình tĩnh, cùng Thiên Đạo chi nhãn liên hệ nhiều hơn, cái đồ chơi này, hắn đã thấy nhưng không thể trách rồi.

Oanh!

Một cỗ cột máu tự trong cơ thể hắn phóng lên trời, tại hắn chung quanh cái kia chút ít co rút lại không gian lập tức bị tách ra, bất quá thoáng qua tựu được chữa trị.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một thanh huyết kiếm xuất hiện trong tay hắn. Sau một khắc, vô số đạo huyết sắc kiếm khí phóng lên trời, hướng phía những cái... Kia màu đen thần lôi bắn mạnh tới.

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời, truyền đến từng đạo tiếng oanh minh, rất nhanh, những cái... Kia màu đen thần lôi cùng huyết sắc kiếm khí trên không trung tiêu tán.

Dương Diệp không có để ý cái kia Thiên Đạo chi nhãn, mà là nhìn về phía một bên Đế Vân hạm thượng Tử Nam, sau đó trong tay huyết kiếm chỉ vào xa xa Mạc gia nửa đế, nói: “Cho ta oanh, không muốn sống oanh, tất cả mọi người Tử Tinh Thạch đều lấy ra, cho ta hung hăng oanh, đến lúc đó Tử Tinh Thạch tìm viện trưởng thanh lý.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía một bên Tiêu Biệt Ly, nói: “Tiêu lão đầu, có thể hay không ngăn lại ở trên vị kia?”

Tiêu Biệt Ly ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời cái kia Mạc Khinh Phong, sau đó nói: “Ngăn không được cũng muốn ngăn đón!” Nói xong, hắn phóng lên trời, hướng phía cái kia Mạc Khinh Phong bắn mạnh tới.

Một bên, Tiêu linh nhìn thoáng qua Tiêu Biệt Ly, trong mắt có một tia lo lắng, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Tiêu linh tiền bối phận, ngươi đi giúp viện trưởng, tại đây ta chơi được!”

“Thật sự?” Tiêu linh nhìn về phía Dương Diệp.

“Ta sẽ không mạo xưng là trang hảo hán đấy!” Dương Diệp nói: “Ngươi nhanh đi giúp hắn, hắn bị thương, một người khẳng định không phải cái kia Mạc gia gia chủ đối thủ!”

“Ngươi coi chừng!”

Tiêu linh nói xong, toàn bộ thân người hình khẽ động, chui vào rồi phía chân trời.

Rất nhanh, phía chân trời trong hư không, truyền đến từng cơn tiếng oanh minh.

“Bạch Lộc Thư Viện sở hữu tất cả đệ tử nghe, còn có chiến lực mở cho ta khải trận pháp, toàn bộ hướng phía những cái... Kia còn sót lại cao cấp Thánh giả cho ta đánh, hung hăng đánh, đừng đau lòng Tử Tinh Thạch, đánh xong đến lúc đó tìm viện trưởng thanh lý. Không có chiến lực đấy, toàn bộ rút lui đến Thanh Vân Sơn đi khôi phục huyền khí đi. Hiện tại, lập tức chấp hành.” Lúc này, Dương Diệp thanh âm lần nữa tại phía chân trời vang vọng mà lên.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mọi người không có chút nào chần chờ, Bạch Lộc Thư Viện những cái... Kia còn có chiến lực đệ tử, lập tức một lần nữa mở ra trận pháp đối kháng Mạc gia cùng pháp gia còn có Thiên Vũ tông cái kia chút ít cao cấp Thánh giả, bởi vì lúc trước những người kia bị bọn hắn chôn giết không ít, tăng thêm còn có Dương Diệp 100 tên cao cấp Thánh giả, không đúng, hiện tại chỉ còn lại có hơn bảy mươi tên.

Bất kể như thế nào, hiện tại Bạch Lộc Thư Viện các học sinh áp lực tương đối hơi ít.

Trong tràng, Thiên Đạo chi nhãn như trước vẫn còn đánh xuống Thiên Phạt, bất quá đối với hiện tại Dương Diệp mà nói, cái kia Thiên Phạt uy hiếp không phải đặc biệt lớn, nhiều lắm là tựu là phi thường phiền toái, đương nhiên, chỉ là tạm thời. Bởi vì mỗi một lần Thiên Phạt uy lực đều tại càng ngày càng mạnh, tại qua một hồi, liền hắn đều không chịu đựng nổi!

Một bên, Mạc Thiên mỉa mai nói: “Dương Diệp, như thế nào, ngươi muốn dùng lực lượng một người solo chúng ta sáu vị nửa đế?”

Sở dĩ là sáu vị, là vì cái kia Đế Vân hạm cứ thế mà kéo lại hai gã nửa đế, đương nhiên, Tử Nam bọn người lòng đang nhỏ máu, đây là đang cầm Tử Tinh Thạch kéo nửa đế ah!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó la lớn: “Cứu mạng ah!”

Cứu mạng à?

Nhìn thấy một màn này, Mạc Thiên bọn người khóe miệng một hồi run rẩy, hô cứu mạng? Cái này Dương Diệp không phải là thấy ngu chưa?

Xa xa Tử Nam cùng trong tràng rất nhiều Bạch Lộc Thư Viện nghe được Dương Diệp lời mà nói..., thiếu chút nữa không có một đầu trồng xuống đi, cứu mạng? Bọn hắn cho rằng Dương Diệp nhất định là có cái gì át chủ bài, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp vậy mà hô cứu mạng... Đúng lúc này, ai sẽ đến trợ giúp Bạch Lộc Thư Viện?

Một bên, Mạc Thiên bọn người trên mặt tràn đầy mỉa mai, nói: “Dương Diệp, lão phu thật là là ngươi chỉ số thông minh thuyết phục. Ra, ngươi tại hô hai tiếng, ta ngược lại muốn nhìn, ai sẽ đến cứu ngươi, ai lại dám tới cứu ngươi!”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Cho chút mặt mũi, mau ra đây!”

Không có người.

Mạc Thiên bọn người trên mặt mỉa mai càng phát ra nồng đậm, lúc này, Mạc Thiên lại nói: "Dương Diệp, nguyên bản ta cảm thấy cho ngươi là một cái nhân vật, nhưng là hiện tại xem ra, ngươi bất quá chính là một cái tiểu sửu.

Không có người sẽ đến cứu Bạch Lộc Thư Viện, cũng không có ai dám đến! Tại đây Trung Thổ Thần Châu, ai dám không để cho ta Mạc gia mặt mũi?"

“Vậy sao?”

Đúng lúc này, một đạo giọng nữ đột nhiên ở giữa sân vang lên. Đón lấy, hai gã nữ tử xuất hiện ở trong tràng. Trong đó một gã, mặc áo gai, đi chân trần, trên người quấn quanh lấy một căn đen kịt sắc khóa sắt; Một danh khác, mặc một bộ trắng noãn sắc váy dài, trong ngực ôm một con hồ ly, ôn nhu im lặng.

Nhìn thấy hai nữ, Mạc Thiên bọn người lông mày lập tức nhíu lại, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

U Minh điện điện hạ đều là xuất quỷ nhập thần, bọn hắn rất ít nhìn thấy, bởi vậy, không biết Minh Nữ hai người, cũng không có cái gì kỳ quái đấy.

Nhìn thấy hai nữ, Dương Diệp nao nao, lúc trước hắn cũng đã cảm nhận được Minh Nữ khí tức, nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này nhân nữ cũng tới. Dương Diệp rút kiếm một trận chiến, một đạo huyết sắc kiếm khí phóng lên trời, thừa cơ hội này, Dương Diệp đi tới hai nữ trước mặt.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Minh Nữ trên người, mỉm cười, nói: “Đã lâu không gặp.” Nói xong, hắn lại nhìn về phía một bên nhân nữ, nói: “Chậc chậc, ngươi tốc độ thực vui vẻ, hiện tại cũng đã trung cấp Thánh giả rồi.” Bộ kia bộ dáng, thật giống như hai người thị phi Thường Phi thường tốt bằng hữu...

Nhân nữ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lại cúi đầu đi vuốt ve trong ngực hồ ly.

Bị không để ý tới!

Dương Diệp cũng không xấu hổ, cười cười, sau đó đem Minh Nữ kéo đến rồi một bên, nói: “Nàng làm sao tới rồi hả?” Minh Nữ ra, hắn không phải thật bất ngờ, hắn tại Trung Thổ Thần Châu làm ra chuyện lớn như vậy, Minh Nữ nhất định là biết đến, lấy đối phương tính cách, nhất định sẽ đến đấy. Cũng không phải hắn tự mình đa tình, bởi vì nếu như Minh Nữ nếu có khó, hắn khẳng định cũng sẽ trước tiên đi đấy.

Trong lòng hắn, đem Minh Nữ làm bằng hữu, mà hắn cũng tin tưởng, Minh Nữ khẳng định cũng là như thế.

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy ta một người ra, hữu dụng sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên, tám vị nửa đế... Minh Nữ một người ra, tựa hồ thật đúng là không có tác dụng quá lớn, dù sao người ta nhiều người. Dương Diệp ngượng ngập cười cười, nói: “Nàng như thế nào sẽ tới giúp ngươi?” Hắn cũng không quên, lúc trước hắn cùng với cái này nhân nữ thế nhưng mà giết thiếu chút nữa đồng quy vu tận đấy, tựu tính toán đối phương không mang thù, nhưng cũng sẽ không tới giúp hắn a.

Minh Nữ nhạt âm thanh nói: “Nàng thiếu nợ ta một cái nhân tình, bây giờ là đến trả đấy!”

“Ngươi ra, U Minh điện biết không?” Dương Diệp lại hỏi.

Minh Nữ khẽ lắc đầu.

“Bọn hắn đã biết, có thể hay không trách ngươi nhúng tay Bạch Lộc Thư Viện cùng Mạc gia sự tình?” Dương Diệp vẫn tương đối lo lắng điểm ấy.

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Không có người sẽ quản chúng ta!”

Dương Diệp còn chuẩn bị nói chuyện, lúc này, một bên Mạc Thiên đột nhiên nói: “Không biết hai vị là người phương nào?” Hắn cũng không ngốc, trước mắt cái này hai nữ dám lại tới đây, cái này chứng minh người ta căn bản không sợ hắn Mạc gia, hoặc là nói, người ta có thực lực.

Minh Nữ không có để ý Mạc Thiên, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Sự tình đã xong, dứt khoát gia nhập chúng ta a!”

Dương Diệp sửng sốt, sau đó nói: “Vì cái gì?”

“Được rồi, ngươi hay là đừng đến rồi.” Minh Nữ lại nói: “Ngươi đã đến rồi, chúng ta chỉ sợ tại cũng không thể an bình rồi.”

Theo nàng nhìn thấy Dương Diệp một khắc này lên, Dương Diệp phiền toái liền từ chưa ngừng qua. Hơn nữa, hắn gây phiền toái còn một lần so một lần đại. Kỳ thật, nàng thật sự rất muốn hỏi Dương Diệp: Ngươi như thế nào còn có thể sống đến bây giờ? Các nàng U Minh điện người xem như rất khoa trương, nhưng là cùng Dương Diệp vừa so sánh với, các nàng thật sự rất ít xuất hiện rồi.

Dương Diệp: “...”

Một lát sau, Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi tựu cam chịu số phận đi, ai bảo ngươi cùng ta là bằng hữu?”

Minh Nữ khóe miệng là rút, nàng xem thấy Dương Diệp, nói: “Vài năm thời gian, ngươi da mặt không chỉ biến tăng thêm, còn học hội chơi xỏ lá rồi!”

Dương Diệp: “...”

“Đã đủ rồi!”

Lúc này, một bên Mạc Thiên đột nhiên phẫn nộ quát: “Hai người các ngươi nữ nhân, không quản các ngươi là ai, lai lịch ra sao, thừa dịp hiện lão phu không có cải biến chủ ý, lập tức cút cho ta, bằng không thì, đợi biết về già phu cho các ngươi sống không bằng chết!”

A...

Theo Mạc Thiên một một tiếng gầm lên, cái kia nhân nữ trong ngực hồ ly đột nhiên giật giật, nhìn thấy một màn này, cái kia nhân nữ vội vàng vỗ nhè nhẹ đánh hồ ly, đã qua một hồi lâu, hồ ly lúc này mới lại yên tĩnh thiếp đi.

Lúc này, nhân nữ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia Mạc Thiên, trong mắt nàng, một mảnh lạnh như băng.

Mạc Thiên tắc thì khóe miệng mang theo mỉa mai nhìn đối phương, một gã trung cấp Thánh giả mà thôi, loại người này, hắn có thể đánh 100 cái!

Oanh!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên rơi hạ một đạo gần ngàn trượng lớn lên màu đen thần lôi, màu đen thần lôi chui ra Thiên Đạo chi nhãn tựu hướng phía Dương Diệp cùng Minh Nữ còn có nhân nữ vị trí rơi đi.

Nhân nữ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng đạo kia màu đen thần lôi, tại nàng nhìn soi mói, đạo kia màu đen thần lôi vậy mà từng điểm từng điểm phân giải... Không đến một hơi, đạo kia gần ngàn trượng lớn lên màu đen thần lôi liền trực tiếp phân giải không có.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

Mà cái kia Mạc Thiên càng là nghĩ tới điều gì, sắc mặt lập tức trắng bệch, chỉ vào nhân nữ, rung giọng nói: “Ngươi, ngươi là U Minh điện điện hạ...”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1138: Chiến hay là không chiến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

U Minh điện!

Ba chữ kia tại Linh giới sức nặng có thể không nhẹ, phải nói rất nặng. Ít nhất, trước mắt mới chỉ, ngoại trừ Linh giới Thủ Hộ Giả bên ngoài, không có cái đó cái thế lực dám công nhiên khiêu khích cái này cái thế lực. Cho dù là tà phái, còn có một chút che dấu siêu cấp thế lực, cũng không dám công nhiên đối kháng U Minh điện. Về phần tứ đại thế gia, trừ phi thế gia liên thủ, bằng không thì, cũng không dám đơn giản mạo phạm cái này thần bí thế lực.

U Minh điện điện chủ, không có ai biết là ai, về phần đối phương mạnh bao nhiêu, tựu càng không có ai biết.

Nhưng là, mọi người biết rõ những cái... Kia U Minh điện hạ mạnh bao nhiêu.

U Minh có Thập Điện, mỗi một điện đại biểu một vị điện hạ, mà mỗi một vị điện hạ, đều là nghịch Thiên cấp cái khác yêu nghiệt. Tuy nhiên những... Này điện hạ đều không có thượng vũ bảng, nhưng là, không có bất kỳ người hoài nghi thực lực của các nàng.

Đã từng có người đoán chừng, nếu như cái này U Minh điện điện hạ toàn bộ đều đi đánh vũ bảng, Top 10 chí ít có năm cái ghế sẽ bị U Minh điện bao hết.

Càng có người đoán chừng, kỳ thật U Minh điện thực lực, đã đạt tới ám kim giai.

Bất quá chỉ là đoán chừng, bởi vì toàn bộ Linh giới, đạt tới ám kim giai thế lực chỉ có một, cái kia chính là Linh giới Thủ Hộ Giả.

Tuy nhiên như thế, nhưng bởi vậy có thể thấy được, U Minh điện là kinh khủng cở nào!

Tại biết được Yên Nữ hai nữ là đến từ U Minh điện lúc, cái kia Mạc Thiên bọn người sắc mặt đều trắng đi, thanh âm càng là mang theo run giọng. Với tư cách nửa đế, tâm tính cùng gan dạ sáng suốt nhất định là có. Nhưng là, không có đạt tới nhất định cấp độ người, căn bản không biết cái này cái thế lực khủng bố. U Minh điện mười vị điện hạ, từng cái thực lực đây tuyệt đối là viễn siêu nửa đế đấy.

Thậm chí, còn có có thể so với đế giả, có lẽ, hệ so sánh đế giả còn muốn khủng bố đều có!

Cái này Dương Diệp như thế nào sẽ nhận thức U Minh điện người?

Mạc Thiên bọn người sắc mặt khó xem tới cực điểm!

Không người nào dám tại động thủ, Mạc gia cùng Thiên Vũ tông còn có pháp phái tất cả mọi người ngừng lại, sự tình nếu như không làm tinh tường, bọn hắn căn bản không dám ở đánh tiếp. Bởi vì bọn hắn sợ đập vào đập vào cùng U Minh điện chống lại rồi. Mạc gia tuy nhiên tự tin, tuy nhiên sĩ diện, nhưng là không ngốc, nếu như cùng U Minh điện chống lại, Bạch Lộc Thư Viện hiện tại kết cục chính là bọn họ vết xe đổ.

Mạc gia cùng pháp phái còn có Thiên Vũ tông dừng tay, Bạch Lộc Thư Viện bọn người cũng dừng tay, bọn hắn cũng không nhàn rỗi, mà là toàn bộ lấy ra Tử Tinh Thạch, sau đó bắt đầu khôi phục huyền khí. Hiện tại đối với bọn họ mà nói, thời gian là quý giá nhất đấy!

Rầm rầm!

Đúng lúc này, phía chân trời, Mạc Khinh Phong cùng Tiêu Biệt Ly còn có Tiêu linh xuất hiện ở phía chân trời. Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, tại hai người khóe miệng, đều có được một vòng cực kỳ dễ làm người khác chú ý đỏ tươi. Hiển nhiên, hai người thất bại. Cũng thế, bởi vì gọi tổ, hai người đều tiêu hao quá nhiều huyền khí, lúc kia bọn hắn, làm sao có thể sẽ là toàn thịnh thời kỳ Mạc Khinh Phong đối thủ?

Mạc Khinh Phong không có để ý Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh, mà là ánh mắt đã rơi vào phía dưới Minh Nữ cùng Yên Nữ trên người. Nhìn xem hai nữ sau nửa ngày, Mạc Khinh Phong nói: “Ta Mạc gia cùng U Minh điện, tựa hồ cũng không có gì ân oán.”

“Không có!” Minh Nữ nói.

“Cái kia vì sao hai vị điện hạ muốn tới nhúng tay ta Mạc gia cùng Bạch Lộc Thư Viện chuyện giữa? Hẳn là, đó cũng không phải U Minh điện ý tứ, mà là hai vị điện hạ ý của mình?” Mạc Khinh Phong nói.

“Ngươi đoán?” Minh Nữ hỏi lại.

Mạc Khinh Phong hai mắt nhắm lại, thả lỏng phía sau hai tay chậm rãi nắm chặt lên, một lát sau, hắn nói: “Ta Mạc gia cùng U Minh điện, chưa bao giờ có bất luận cái gì ân oán, ta Mạc gia càng là không có làm qua bất luận cái gì đắc tội U Minh điện sự tình, hai vị điện hạ hôm nay đến đây nhúng tay ta Mạc gia cùng Bạch Lộc Thư Viện chuyện giữa, có chút không ổn đâu?”

Minh Nữ ngẩng đầu nhìn Mạc Khinh Phong, nói: “Dương Diệp cùng Bạch Lộc Thư Viện cùng chúng ta có chút giao tình, việc này, cứ như vậy được rồi, như thế nào?”

“Được rồi?”

Mạc Khinh Phong sắc mặt băng lạnh xuống, nói: “Dương Diệp giết ta Mạc gia Mạc Vân Thiên, lại giết ta Mạc gia một vị nửa đế, việc này cứ như vậy được rồi?” Đương nhiên không thể như vậy tính toán, nếu như hiện tại buông tha cho, cái kia Mạc gia hi sinh đều hy sinh vô ích? Hơn nữa, sự tình truyền đi, vậy hắn Mạc gia còn mặt mũi nào mà tồn tại?

U Minh điện hai vị điện hạ tựu bị hù Mạc gia lui binh đầu hàng...

Khi đó, Mạc gia thật sự sẽ trở thành là toàn bộ Trung Thổ Thần Châu trò cười, cả đời khả năng đều không thể xoay người.

Minh Nữ tay trắng nõn nà vung lên, trên người nàng khóa sắt xuất hiện trên tay nàng, nàng ngẩng đầu nhìn Mạc Khinh Phong, nói: “Vậy thì chiến!”

Vậy thì chiến!

Âm thanh như sấm rền nổ vang, tại đây toàn bộ Bạch Lộ giới vang vọng mà lên.

Giờ phút này, mọi người mới chính thức minh bạch, cái này U Minh điện làm việc là có nhiều hung hăng càn quấy, có nhiều bá đạo!

Chiến hay là không chiến?

Ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi phía chân trời Mạc Khinh Phong, đây chính là U Minh điện điện hạ, cái này Mạc gia dám chiến sao?

Mặc kệ chiến hay là không chiến, đối với Bạch Lộc Thư Viện mọi người mà nói, U Minh người xuất hiện, không thể nghi ngờ cho bọn hắn hi vọng. Tuy nhiên bọn hắn không biết Dương Diệp như thế nào sẽ nhận thức U Minh điện người, nhưng là, cái này không trọng yếu, quan trọng là... Hiện tại U Minh điện người đứng tại Bạch Lộc Thư Viện bên này, cái này như vậy đủ rồi!

Mạc Khinh Phong hai tay nắm thật chặc, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn phía dưới Minh Nữ, sau một lúc lâu, hắn nói: “Trung Thổ Thần Châu, một mực nghe đồn U Minh điện điện hạ mỗi người độc nhất vô nhị, ta rất muốn kiến thức kiến thức, hôm nay được hạnh gặp phải, kính xin hai vị chỉ giáo.”

Hắn đương nhiên muốn chiến! Cái này không chỉ quan hệ đến Mạc gia lợi ích, càng quan hệ đến Mạc gia thanh danh. Nếu như không chiến, vậy đối với Mạc gia ảnh hưởng là sao mà đại! Đương nhiên, nếu như Minh Nữ vừa rồi câu nói kia là đại biểu toàn bộ U Minh điện nói, vậy hắn tự nhiên không dám như vậy qua loa tựu đáp ứng, nhưng đáng tiếc chính là, theo như hắn suy đoán, đối phương chỉ là đại biểu cá nhân, mà không phải toàn bộ U Minh điện!

Chỉ cần hắn không giết rồi đối phương, tựu cũng không có U Minh kết thành tử thù!

Phải nói, chỉ cần hắn khiên chế trụ hai nữ, Mạc Thiên bọn người có thể diệt đi Bạch Lộc Thư Viện rồi.

“Hai vị?”

Minh Nữ khẽ lắc đầu, nói: “Một vị tựu là đủ!” Nói xong, Minh Nữ toàn bộ người phóng lên trời, hướng phía cái kia Mạc Khinh Phong bắn mạnh tới.

Mạc Khinh Phong hai mắt nhắm lại, trong mắt không có nửa phần khinh thị, có, chỉ cần ngưng trọng cùng nhận thức thật. Hắn tuy nhiên so Minh Nữ cao hơn rồi nhất giai, nhưng là, hắn sao dám chủ quan? Trước mắt vị này chính là U Minh điện điện hạ!

Rầm rầm rầm...

Rất nhanh, phía chân trời truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, Minh Nữ không có lựa chọn tiến vào hư không, cái kia Mạc Khinh Phong tự nhiên cũng chỉ có thể ở giữa sân cùng Minh Nữ giao thủ.

Một phát tay, toàn bộ phía chân trời tựu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., không gian nghiền nát, linh khí sụp đổ...

Không trung Thiên Đạo chi nhãn lập tức khóa chặt lại rồi phía chân trời Minh Nữ cùng Mạc Khinh Phong, đón lấy, từng đạo đen kịt sắc thần lôi không ngừng điện xạ mà ra, hướng phía hai người rơi đi.

“Sát!”

Phía dưới, Mạc Thiên một tiếng gầm lên, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Tại bên cạnh hắn Mạc gia nửa đế cũng quyết đoán xuất thủ, mục tiêu toàn bộ là Dương Diệp!

Bốn vị nửa đế!

Mà cái kia Phượng Tinh Vũ cùng Lý Lão Quải tắc thì xông về một bên Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu linh.

Dương Diệp lui đến đó Yên Nữ bên cạnh, nói: “Ngươi có thể đánh mấy vị?”

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Đều là của ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Oanh!

Một đạo tinh màu xanh da trời cột sáng đột nhiên tự phía chân trời rơi xuống, sau đó chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể, trong chốc lát, Dương Diệp cả người lập tức biến thành tinh màu xanh da trời.

“Trảm!”

Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức oanh tại cái kia xông lên phía trước nhất Mạc Thiên trên người.

Oanh!

Một tiếng nổ vang, cái kia Mạc Thiên trực tiếp bị một kiếm này chấn hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng. Mà lúc này, Dương Diệp lại mạnh mà rút kiếm quét qua, một đạo huyết sắc kiếm khí chém ngang mà ra, cái kia đã xông ở trước mặt hắn ba tên nửa đế đồng dạng bị chấn hướng về sau liền lùi lại rồi mấy trăm trượng.

Một kiếm trảm lui mấy tên nửa đế, Dương Diệp vội vàng quay đầu nhìn về phía Yên Nữ, nói: “Nhanh giúp đỡ chút!”

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

“Ta phục ngươi rồi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, xông về Mạc Thiên bốn người.

Một người độc chiến bốn gã nửa đế!

Nói thật dễ nghe điểm là như thế này, nói khó nghe điểm tựu là một người bị bốn gã nửa đế treo lên đánh! Mạc Thiên bốn người đều là đã sống không biết bao lâu lão quái vật, bất kể là chiến đấu ý thức hay là khác, đều so Dương Diệp hiếu thắng, bởi vậy, vừa mở chiến, Dương Diệp đã bị gắt gao áp chế, nếu như không phải có chung cực bản Tinh Thần Hộ Thể Thuật, hắn tuyệt đối với không căng được ba tức!

“Xuất thủ!” Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến Minh Nữ thanh âm.

Phía dưới, Yên Nữ trầm ngâm một cái chớp mắt, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng trong đó một gã Mạc gia nửa đế, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, trước mặt nàng không gian vậy mà trực tiếp bắt đầu phân giải, trong thời gian ngắn tựu phân giải đến đó tên nửa đế trước mặt. Cái kia đang tại vây xem Dương Diệp Mạc gia nửa đế hoảng hốt, hắn vội vàng một chưởng đánh ra, nhưng mà, chưởng vừa đánh ra, hắn cái tay kia chưởng liền trực tiếp bắt đầu phân giải!

Nhìn thấy một màn này, tên kia Mạc gia nửa đế bị hù hồn phi phách tán, lúc này, một bên Mạc Thiên quyết đoán xuất thủ, một đạo chưởng nhận chợt lóe lên, tên kia Mạc gia nửa đế cả cánh tay trực tiếp đã bay đi ra ngoài!

Mạc Thiên bọn người không dám tại xuất thủ, bọn hắn đề phòng nhìn về phía cái kia Yên Nữ, cái này Yên Nữ công kích, thật là quỷ dị!

“Nghịch!”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên Minh Nữ thanh âm, đón lấy, toàn bộ phía chân trời đột nhiên hiện ra một mảnh màu đen, hồi lâu sau, phía chân trời khôi phục bình thường.

Cùng ngày tế khôi phục bình thường về sau, Minh Nữ xuất hiện ở Yên Nữ bên cạnh, mà cái kia Mạc Khinh Phong tắc thì xuất hiện ở Mạc Thiên bọn người bên cạnh, mọi người phát hiện, lúc này Mạc Khinh Phong hai tay không thấy rồi!

Mạc Khinh Phong thua!

“Tốt một cái U Minh điện điện hạ!”

Mạc Khinh Phong nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Lão phu hôm nay xem như lĩnh giáo. Cuối cùng một câu, hai vị rời đi hay là không rời đi?”

Minh Nữ nhạt âm thanh nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Mạc Khinh Phong khẽ gật đầu, sau đó hắn tâm niệm vừa động, một đạo quyển trục xuất hiện ở trước mặt hắn, sau một khắc, đạo kia quyển trục hóa thành một đạo cột sáng phóng lên trời.

Rất nhanh, đạo kia quyển trục trực tiếp hóa thành ba đạo màu đen môn lơ lửng tại phía chân trời.

“Thế gia minh ước!”

Dương Diệp bên cạnh, Minh Nữ lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu.

“Thế gia minh ước?” Dương Diệp khó hiểu.

“Cái gọi là thế gia minh ước, tựu là tứ đại gia một cái minh ước, đây là một cái nhằm vào ta U Minh điện còn có tà phái, cùng với một ít che dấu thế lực một cái minh ước. Chỉ muốn chống lại chúng ta U Minh điện hoặc là tà phái, còn có những cái... Kia che dấu thế lực, tứ đại thế gia cũng sẽ lập tức bị động kết minh, bởi vì bất kỳ một cái nào thế gia, đều khó có khả năng địch qua chúng ta U Minh điện cùng tà phái còn có một chút che dấu thế lực.” Minh Nữ giải thích nói.

“Nói cách khác, hiện tại chúng ta muốn đối mặt tứ đại thế gia?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ nhẹ gật đầu.

“Không nghĩ tới là ngươi Mạc gia đầu tiên vận dụng minh ước!”

Đúng lúc này, không trung bên trái một cánh cửa nội truyền đến một giọng nói, đón lấy, một gã lão già tóc bạc cùng bảy vị lão giả tự trong đó đi ra.

Tại tám người này trên quần áo, thêu lên một cái nho nhỏ ‘Lục’ chữ.

Hiển nhiên, đây là một trong tứ đại thế gia Lục gia!

Tám vị nửa đế!

“Ta cũng không nghĩ tới!”

Lúc này, ở đằng kia bên phải trong môn cũng truyền đến một giọng nói, đón lấy, một gã cầm trong tay một Vốn là tựa như do phù văn vẽ mà thành sách vở trung niên nam tử tự trong đó đi ra, tại nam tử sau lưng, đồng dạng là bảy vị lão giả.

Toàn bộ là nửa đế!

Đem làm tám người này xuất hiện lúc, cái kia cầm đầu trung niên nhân đột nhiên hơi khẽ chấn động trong tay cái kia Vốn là dày đặc sách vở, trong chốc lát, toàn bộ trong thiên địa lập tức hiện đầy phù lục, mà ngay cả cái kia Thiên Đạo chi nhãn chung quanh cũng bị thần bí phù văn che kín. Đón lấy, những... Này phù lục toàn bộ bắt đầu lóe ra nhàn nhạt lam sắc quang mang, cũng lại chậm rãi xoay tròn.

Giờ khắc này, tất cả mọi người tựa như đặt mình vào tại một cái phù văn thế giới.

Kinh khủng nhất chính là, bọn hắn phát hiện, đem làm những... Này phù lục sau khi xuất hiện, trong cơ thể của bọn họ huyền khí vậy mà đang tại chậm rãi xói mòn!

Đem làm phát hiện điểm ấy, tất cả mọi người hoảng hốt, Dương Diệp vội vàng điều động trong cơ thể huyền khí, nhưng là xác thực vẫn không có ngăn cản trong cơ thể huyền khí xói mòn, cũng may đúng lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ xoay tròn, theo vòng xoáy nhỏ xoay tròn, trong cơ thể hắn cái này mới khôi phục bình thường.

Mà còn lại Bạch Lộc Thư Viện bọn người tắc thì không có vận tốt như vậy! Tất cả mọi người huyền khí đều tại chậm rãi trôi qua, dựa theo cái tốc độ này, tăng thêm trong cơ thể của bọn họ vốn tựu không có có bao nhiêu huyền khí, bởi vậy, tối đa không cần nửa canh giờ, tất cả mọi người huyền khí sẽ triệt để khô kiệt!

Tại những người này trên người, đều thêu có khắc một cái nho nhỏ 'Phù' chữ.

Đây là một trong tứ đại thế gia, Gia Cát gia!

Đúng lúc này, trong lúc này thời gian cánh cửa kia (đạo môn) đột nhiên chạy ra một gã đang mặc trang phục lộng lẫy mỹ phụ, mỹ phụ quét trong tràng mọi người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào phía dưới Minh Nữ còn có Yên Nữ trên người, đánh giá liếc hai nữ, sau đó đi tới một bên, trầm mặc.

Tại đây danh mỹ phụ sau lưng, đồng dạng là bảy vị nửa đế!

Tại mỹ phụ bọn người trước mặt, thêu lên một cái nho nhỏ 'Mộ' chữ.

Đây là Mộ gia!

Tứ đại thế gia tề tụ!

Tổng cộng hơn ba mươi vị nửa đế!

Hơn ba mươi vị nửa đế!

Hơn nữa trong đó nhiều đều là uy tín lâu năm nửa đế, thậm chí một ít còn cũng là muốn ly khai cái thế giới này nửa đế!

Giờ khắc này, Bạch Lộc Thư Viện bọn người lập tức sắc mặt như tro tàn. Hiện tại, bọn họ là một điểm hi vọng đều nhìn không tới rồi.

Xa xa, Dương Diệp cũng là sắc mặt trầm xuống, muốn hay không đem Cùng Kỳ phóng xuất?

Không phóng Cùng Kỳ, hắn cũng không có chiêu.

“Hai vị điện hạ, rời đi?” Lúc này, Mạc Khinh Phong đột nhiên nói chuyện. Nhìn như là đang thương lượng, nhưng là trong thanh âm nhưng lại mang theo một cỗ uy hiếp cùng bắt buộc.

Yên Nữ nhìn phía chân trời những cái... Kia nửa đế liếc, sau đó cúi đầu nói khẽ: “Bọn hắn người tốt nhiều!”

“Bọn hắn đây là muốn khi dễ chúng ta!” Minh Nữ nói.

“Không thể đi, bằng không thì cũng bị các nàng cười!” Yên Nữ nói.

“Cái kia gọi người!” Minh Nữ nói.

Yên Nữ do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì gọi người a!”

“Ngươi gọi!” Minh Nữ nói.

“Ta không gọi, tốt mất mặt, ngươi gọi!” Yên Nữ nói.

“Ta cũng không gọi!” Minh Nữ nói.

“Ta thay các ngươi gọi được hay không được? Ta không sợ mất mặt!” Một bên, Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến.

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lấy ra rồi một cái phù lục, sau một khắc, cái kia trong tay phù lục trực tiếp vỡ vụn ra đến.

Cùng lúc đó, Minh Nữ thanh âm ở giữa sân vang lên: “Đánh nhau... Khuyết điểm người, ai đến...”

Tuy nhiên Minh Nữ thanh âm rất nhẹ, nhưng là giờ khắc này, toàn bộ Trung Thổ Thần Châu người cũng nghe được rồi lời của nàng.

Yên lặng một cái chớp mắt, Minh Nữ bọn người sau lưng không gian đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1139: Kỵ heo thiếu nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, thừa nhận tứ đại thế gia người sắc mặt đều cực kỳ ngưng trọng lên.

Tứ đại thế gia lúc trước ký kết thế gia minh hữu, mục đích tự nhiên là vì đối kháng như U Minh điện còn có tà phái cùng với những cái... Kia thần bí thế lực. Bởi vì nếu như thế gia không làm như vậy, bọn hắn bất luận cái gì một nhà nếu không phải tâm trêu chọc phải U Minh điện cùng tà phái loại này thế lực, kết cục đều chỉ có một, cái kia chính là chết.

Chỉ khi nào tứ đại thế gia liên thủ, vậy cho dù U Minh điện cùng tà phái cũng không dám hú!

Nhưng là, hiện tại chính thức chống lại rồi U Minh điện, trong lòng mọi người vẫn còn có chút không chắc. Vì vậy thế lực thực lực chân chánh, cho tới nay đều là một điều bí ẩn. Không có người biết rõ bọn hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu, càng không người biết rõ bọn hắn còn lại những cái... Kia chưa bao giờ tại Trung Thổ Thần Châu đã xuất hiện điện hạ có nhiều khủng bố!

Bất quá bọn hắn biết rõ, những... Này, bọn hắn rất nhanh tựu sẽ biết rồi.

Ngoại trừ tứ đại thế gia người, còn lại mọi người ánh mắt cũng nhìn về phía rồi Minh Nữ cùng Yên Nữ sau lưng cái kia phiến không gian, bọn hắn cũng muốn nhìn một chút cái này Minh Nữ gọi tới là vị nào điện hạ.

Rất nhanh, không gian vỡ ra, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, một gã ăn mặc toái hoa váy thiếu nữ xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Nhìn thấy người này thiếu nữ, thừa nhận tất cả mọi người sửng sốt.

Thiếu nữ ước chừng hai mươi tuổi, cái kia đầu đầy mái tóc bị kết thành một căn cánh tay thô bánh quai chèo biện hạ xuống sau đầu, nàng dung mạo không thể nói xinh đẹp, chỉ có thể nói ngũ quan thanh tú, duy nhất tương đối sáng mắt chính là ánh mắt của nàng, rất lớn, rất tươi ngon mọng nước (*thủy linh). Thân hình của nàng rất nhỏ nhắn xinh xắn, nếu như chỉ nhìn dáng người lời mà nói..., cái này lại để cho nàng thoạt nhìn giống như chỉ có mười lăm mười sáu tuổi.

Dáng người tuy nhiên nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng là nàng lại cho người dã man cảm giác, mà lại mang theo một tia buồn cười.

Vì sao?

Bởi vì thiếu nữ này trên bờ vai, khiêng một căn so người nàng đều còn muốn lớn hơn ba phần màu đen Lang Nha bổng! Trừ đó ra, nàng cũng không phải một người đến đấy, nàng còn cưỡi một đầu... Còn cưỡi một đầu heo!

Không nhìn lầm!

Nàng tựu là cưỡi heo đến Z nàng tọa hạ, là một đầu tai to mặt lớn đại heo mập, mà lúc này, cái này đầu heo trong miệng còn ngậm một cục xương.

Không có một điểm mỹ cảm, chỉ có thô cuồng cùng cuồng dã!

Kỵ heo thiếu nữ!

Thừa nhận rất nhiều người không khỏi xoa xoa mắt của mình, đây là U Minh điện điện hạ? Thật sự không có tới lầm người?

Dương Diệp nhưng lại phát hiện, khi nhìn thấy người này thiếu nữ lúc, giới, Minh Nữ cùng cái kia Yên Nữ hai nữ trong mắt vậy mà ngưng trọng lên. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, bất kể là Yên Nữ hay là Minh Nữ, thực lực kia đều là cực kỳ khủng bố đấy, có thể làm cho cái này hai nữ đều ngưng trọng, thiếu nữ này tuyệt đối với không phải một người đơn giản!

“Nàng là ai?” Minh Nữ bên cạnh, Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

“Ngươi bây giờ thân thể đạt tới thần biến cảnh rồi, đúng không?” Minh Nữ hỏi lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt có vẻ đắc ý, trong nhân loại, đạt tới hắn loại này thân thể hẳn là rất ít đấy. Phải biết, hắn hiện tại thân thể có thể đã tương đương với nửa đế rồi!

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhạt âm thanh nói: “Nàng đã từng tay xé qua một đầu long, cái kia Long là thần biến cảnh đỉnh phong.”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ.

Minh Nữ lại nói: “Cái kia Thần Long bị nàng cứ thế mà tê liệt thành gần một vạn khối, sau đó toàn bộ bị nàng lấy ra nuôi heo.”

Dương Diệp: “...”

Kỵ heo thiếu nữ ngẩng đầu nhìn rồi tứ đại thế gia người liếc, sau đó cưỡi heo đi tới Minh Nữ cùng Yên Nữ trước mặt, nói: “Đánh nhau có thể, có không có lợi!”

Yên Nữ rất không có nghĩa khí thối lui đến rồi một bên, nàng chỉ là đến hỗ trợ đấy.

Minh Nữ trầm ngâm một lát, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chỗ tốt này nên Dương Diệp cho, bởi vì là giúp hắn đánh nhau.

Dương Diệp: “...”

Cái kia kỵ heo thiếu nữ cũng nhìn về phía Dương Diệp, nàng đánh giá liếc Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, nói: “Ai ôi!!!, thiếu niên không sai ha ha, vậy mà đạt tới thần biến cảnh thân thể rồi. Chúng ta tới khoa tay múa chân khoa tay múa chân? Yên tâm, tỷ sẽ không đánh chết ngươi đấy.”

Dương Diệp khóe miệng co lại, nếu như không phải biết rõ đối phương đã từng tay xé qua thần biến cảnh đỉnh phong Cự Long, hắn không chuẩn tựu hào khí đích đã đáp ứng. Nhưng là hiện tại... Hiện tại cũng không thể yếu đi uy phong ah { rất rõ ràng những... Này thiên kiêu, ngươi nếu là yếu thế, bọn hắn không sẽ cho rằng ngươi là tại khiêm tốn, mà là sẽ xem thường ngươi!

Lập tức, Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Khoa tay múa chân khoa tay múa chân là có thể, chỉ là, chỉ là của ta cái này người xuất thủ không có nặng nhẹ, vạn nhất đem ngươi đánh chết hoặc là đả thương, vậy cũng không tốt.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên Yên Nữ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, bộ kia bộ dáng, thật giống như đang nói: Ta không nghe lầm chứ?

Mà một bên Minh Nữ cũng là khóe miệng hơi rút, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa quay đầu. Đầu thẳng dao động.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia kỵ heo thiếu nữ ánh mắt lại là sáng ngời, nói: “Có đàn ông, ngươi yên tâm, chỉ bằng ngươi cái này hào khí, tỷ tuyệt đối sẽ không đánh chết ngươi, nhiều lắm là tựu đánh cho tàn phế ngươi!”

Khục!

Dương Diệp sắc mặt có chút mất tự nhiên, bất quá rất nhanh tựu khôi phục lại bình tĩnh, hắn sờ lên cái mũi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cái kia tứ đại thế gia người, nói: “Ngươi xem, chúng ta phải hay là không trước đem bọn họ giải quyết đang nói solo sự tình?”

Thiếu nữ phất phất tay, nói: “Đều là một ít đám ô hợp, không đáng để lo. Ngươi nói trước đi chỗ tốt, mới có lợi rồi ta đang giúp ngươi đánh nhau!”

truyencuat❤uiNet
Nghe được thiếu nữ lời nói, thừa nhận tứ đại thế gia mặt người sắc lập tức âm trầm xuống, đều nói U Minh điện người hung hăng càn quấy, bọn hắn hiện tại xem như thấy được.

Dương Diệp cũng là khóe miệng co lại, đám ô hợp... Hiện tại, người ta có hơn ba mươi vị nửa đế ah! Hơn ba mươi vị ah!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Cho ngươi chỗ tốt, ngươi đem những này người toàn bộ đều giải quyết?”

“Ngươi cho ta là thần ah!” Thiếu nữ tức giận nói: “Nếu như bọn hắn từng bước từng bước ra, ngược lại là không có vấn đề gì lớn, nhưng là nếu như cùng tiến lên, ta cũng phải trượt. Nếu như ngươi cho ta chỗ tốt, ngươi chỉ ai, ta giết ai, giết năm cái, thừa nhận bất luận kẻ nào, ân, cái này hai nữ người không được, ta giết không được các nàng.”

“Các hạ khẩu khí thật lớn!”

Dương Diệp còn không nói chuyện, một bên, một gã Lục gia nửa đế đứng dậy, nói: “Đều nói U Minh điện điện hạ như thế nào như thế nào cường, ta Lục Xuyên muốn kiến thức kiến thức, các ngươi những... Này cái gọi là điện hạ, mạnh như thế nào.”

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua cái kia Lục Xuyên, sau một khắc, nàng hai chân vỗ nhè nhẹ đánh một cái cái kia heo trắng.

“Hừ!”

Heo trắng một tiếng hừ nhẹ, sau một khắc, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia heo trắng trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang biến mất ngay tại chỗ. Đón lấy, một đạo thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở phía chân trời, đó là cái kia heo trắng tạo thành đấy...

Đây là heo?

Đây quả thật là heo?

“Cái này heo là ăn các loại thiên tài địa bảo, còn có Thánh Thú lớn lên đấy!” Dương Diệp bên cạnh, Minh Nữ bỗng nhiên nói một câu.

Dương Diệp: “...”

Phanh!

Một tiếng trầm đục, cái kia Lục Xuyên trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, cái kia heo trắng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia heo trắng một ngụm rung cái kia Lục Xuyên, sau đó trực tiếp bắt đầu bắt đầu ăn.

“Làm càn!”

Một bên, cái kia Lục gia cầm đầu lão giả giận dữ, muốn xuất thủ, mà lúc này, một cái Lang Nha bổng lập tức đến trước mặt hắn, lão giả kia đồng tử kịch liệt co rụt lại, không dám có chút chủ quan, hai tay chất chồng mạnh mà đánh ra.

Bành!

Cái kia Lục gia lão giả trực tiếp bị đánh bay, cái này vừa bay, trọn vẹn mấy ngàn trượng mà lại hắn bay ra ngoài lúc, bởi vì tốc độ quá nhanh, hắn những nơi đi qua không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Kinh khủng nhất hay là đem làm lão giả kia dừng lại lúc, hai tay của hắn vậy mà trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát G lão giả nhìn xem một màn này, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, trước mắt thiếu nữ này thật không ngờ khủng bố, một kích này, thiếu chút nữa trực tiếp giây giết hắn đi. Mà đối phương, còn bất quá là một gã cao cấp Thánh giả mà thôi!

Nếu như nàng đạt tới đế giả, cái kia nhiều lắm biến thái?

Thừa nhận tất cả mọi người cũng là sắc mặt đại biến!

Bọn hắn biết rõ thiếu nữ này khẳng định rất cường, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, nữ nhân này vậy mà thiếu chút nữa một kích đập phát chết luôn rồi một vị uy tín lâu năm nửa đế!

Tất cả mọi người trong nội tâm rung động tột đỉnh!

Dương Diệp cũng là đồng tử co rụt lại, cái này kỵ heo thiếu nữ lực lượng này, thật là khủng khiếp n quan trọng là... Đối phương đối với lực lượng khống chế, hắn cảm thấy, so với hắn ít nhất phải cao hơn một cấp độ!

Cái gì là thiên tài? Cái gì là yêu nghiệt? Như trước kia đêm đó linh Phong, còn có Minh Nữ cùng với Yên Nữ, còn có hiện tại nơi này kỵ heo thiếu nữ là được!

Hắn Dương Diệp so về những người này như thế nào?

Trở nên mạnh mẽ, lực!

Đây là Dương Diệp lúc này trong đầu suy nghĩ!

Thừa nhận, sở hữu tất cả thế gia người cường giả sắc mặt đều khó nhìn lại. Kỵ heo thiếu nữ thực lực, thật sự là xa xa vượt ra khỏi dự liệu của bọn hắn!

Xa xa, cái kia kỵ heo thiếu nữ phải tay khẽ vẫy, cái kia Lang Nha bổng lại bay trở về trong tay nàng, đón lấy nàng vỗ vỗ dưới thân heo trắng, nói: “Hứa mau ăn!”

Cái kia heo trắng ăn lấy cái kia Lục Xuyên thi thể, ăn lấy ăn lấy, giống như là ghét bỏ, nó trực tiếp phun ra, sau đó rung nghi Phì Đầu đại não, tràn đầy ghét bỏ.

“Thật sự là kiêng ăn, hôm nào ta mang ngươi đi ăn Long!”

Thiếu nữ vỗ nhẹ nhẹ đập heo trắng, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Cái chết cái này, coi như ta đưa cho ngươi. Hiện tại, ngươi ra giá đi, xem ở đằng kia hai nữ người trên mặt mũi, ta có thể cho ngươi giảm giá. Ân, ta đám người đánh nhau, cất bước giá là ít nhất một vạn miếng Tử Tinh Thạch.”

Một vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp ngược lại hít một hơi khí lạnh, nữ nhân này, thực sẽ làm kinh doanh ah!

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, thứ hai nói: “Cái này không phải chúng ta U Minh điện sự tình, thuộc về việc tư, hơn nữa còn là chuyện của ngươi, cho nên... Cho nàng a!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía xa xa Tử Nam, thứ hai hiểu ý, cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện tại hắn trên tay, hắn nhìn lướt qua nạp giới, bên trong có hơn hai vạn miếng Tử Tinh Thạch.

Dương Diệp trực tiếp cong ngón búng ra, cái kia miếng nạp giới bay đến cái kia kỵ heo thiếu nữ trước mặt, nói: “Hai vạn, ta muốn giết mười cái!” Nói xong, hắn chỉ vào xa xa Mạc gia bọn người, nói: “Chính là bọn họ, trước cho ta giết chết bọn hắn, còn có cái kia Thiên Vũ tông tông chủ, còn có cái kia pháp phái Lý Lão Quải, giết, giết sạch bọn hắn!”

Cái này Mạc gia còn có Thiên Vũ tông cùng pháp phái đấy, hắn đã sớm xem không sướng rồi.

Cái kia Mạc gia Mạc Khinh Phong cùng Mạc gia bọn người sắc mặt lúc này âm trầm lên, bất quá rất nhanh, cái kia Mạc Khinh Phong thần sắc tựu dữ tợn lên, hắn nhìn về phía cái kia kỵ heo thiếu nữ, nói: “Ta ngược lại muốn nhìn, ngươi như thế nào giết chúng ta!”

“Ta Lục gia cũng phải nhìn xem, chỉ bằng ngươi ba vị điện hạ, muốn như thế nào Sát!” Lục gia tên kia cầm đầu lão già tóc bạc sắc mặt đồng dạng dữ tợn lên.

Cùng lúc đó, màn... Này gia bọn người, còn có Gia Cát gia cường giả trong cơ thể huyền khí toàn bộ vận chuyển.

Tứ đại thế gia không muốn cùng U Minh điện là địch, nhưng là, đúng lúc này bọn hắn phải động thủ, bằng không thì, cái gọi là thế gia minh ước, chính là một cái thiên đại chuyện cười!

Hơn ba mươi vị nửa đế, có thể nói, tứ đại thế gia tinh nhuệ toàn bộ xuất.

“Mạc gia tất cả mọi người nghe, đợi sẽ trực tiếp tàn sát cũng có Bạch

Lộ thành tất cả mọi người!”

Lúc này, Mạc Khinh Phong dữ tợn thanh âm tại phía chân trời vang vọng mà lên. Lúc này đây, hắn là chân chính nổi giận.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trước ngực dần dần thép ra Cùng Kỳ hình xăm, hắn đương nhiên sẽ không đem hi vọng đều ký thác vào cái kia kỵ heo thiếu nữ trên người, đối phương tuy nhiên cường đại vô cùng, nhưng là, hơn ba mươi vị nửa đế ah! Hơn ba mươi vị uy tín lâu năm nửa đế chơi khởi mệnh ra, coi như là hai vị đế giả đều có thể giết chết!

Vạn bất đắc dĩ lúc, hắn nhất định sẽ đem Cùng Kỳ phóng xuất. Cùng Kỳ mạnh bao nhiêu, hắn không biết, hắn chỉ biết là, đế nữ đều kiêng kị nó, điểm ấy như vậy đủ rồi.

Kỵ heo thiếu nữ quét thừa nhận mọi người liếc, sau đó nói: “Hôm nay ta ra, là muốn cho các ngươi biết rõ, các ngươi tứ đại thế gia tựu là một đám đám ô hợp, một đám không nhập lưu mặt hàng. Đối kháng ta U Minh điện? Còn muốn lấy nhiều khi ít? Nhìn xem, hành vi của các ngươi là đến cỡ nào buồn cười!”

Nói xong, kỵ heo thiếu nữ trong tay Lang Nha bổng rất nhanh xoay tròn, nàng ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Giới nữ, cho ta phong kín bọn hắn!”

Còn có một vị U Minh điện điện hạ!

Tứ đại thế gia mặt người sắc kịch biến, bốn vị U Minh điện điện hạ!

Cái này U Minh điện điện hạ cơ hồ đến rồi một nửa ah!

Thừa nhận, kỵ heo thiếu nữ thanh âm rơi xuống, thừa nhận không gian đột nhiên vặn vẹo lên, ngay lập tức về sau, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, tứ đại thế gia trừ Mộ gia bên ngoài, thừa nhận tất cả mọi người, kể cả chung quanh của hắn đều xuất hiện một đạo cơ hồ trong suốt khối lập phương, cái này khối lập phương giống như một cái lao lung, gắt gao đưa bọn chúng lang.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp rút kiếm chém, một đạo kiếm khí bổ vào đạo kia trong suốt khối lập phương phía trên. Tại Dương Diệp khiếp sợ trong ánh mắt, kiếm khí của hắn tại va chạm vào cái kia khối lập phương lúc, vậy mà vô thanh vô tức tiêu tán rồi ra!

Đúng lúc này, Minh Nữ đột nhiên đi tới bên cạnh hắn, sau đó thò tay đặt tại này khối lập phương phía trên, nói: “Còn đây là kết giới, liền đế giả đều có thể quỹ!”

Thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp chung quanh khối lập phương trực tiếp biến mất.

“Thừa cơ hội này, giết đi!” Minh Nữ thanh âm rơi xuống, hướng phía cái kia Mạc gia bắn mạnh tới.

Cái kia Yên Nữ cũng không có nhàn rỗi, tay phải đối với cái kia Mạc gia phương hướng cường giả chậm rãi duỗi ra...

Cái kia kỵ heo thiếu nữ càng là đã vọt tới.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, một đạo cột máu phóng lên trời, đón lấy, một thanh huyết vẻn vẹn hiện trong tay hắn, sau đó cả người hắn hóa thành một đạo huyết quang hướng phía cái kia Mạc gia phương hướng bắn mạnh tới.

“Mạc gia, lão tử hôm nay muốn các ngươi tại đây Trung Thổ Thần Châu xoá tên!”

Dương Diệp thanh âm tại thừa nhận vang lên.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1140: Màu tím thần lôi xuất!!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục gia, Mộ gia, Gia Cát gia Tam gia cường giả toàn bộ bị kết giới quỹ.

Bọn hắn tự nhiên sẽ không cam lòng thụ khốn, nhao nhao xuất thủ, nhưng mà lại để cho bọn hắn kinh hãi chính là, cho dù là bọn hắn mọi người liên thủ, vậy mà cũng không thể có phá vỡ cái kia lợi đám bọn chúng kết giới!

Mạc gia tăng thêm Thiên Vũ tông còn có pháp phái, cùng sở hữu tám vị nửa đế, mà U Minh điện chỉ có ba người, tăng thêm Dương Diệp, tính toán bốn cái, nhưng là, lúc này bốn người này vậy mà đè nặng tám vị nửa đế đánh! Thừa nhận kinh khủng nhất hay là U Minh điện tam nữ, cái kia kỵ heo thiếu nữ quả thực chính là một cái bạo lực cuồng, mỗi một gậy rơi xuống, đều là không chết tức tổn thương.

Mà cái kia Yên Nữ cùng Minh Nữ hai người cũng là cực kì khủng bố, hai nữ công kích quá quỷ dị, quỷ dị lại để cho những cái... Kia Mạc gia nửa đế trong mắt đều lộ ra rồi vẻ hoảng sợ.

So sánh với tam nữ, Dương Diệp ngược lại lộ ra có chút bình thường rồi. So bỉ lực lượng, lực lượng của hắn xác thực rất cường, nhưng là so với kia kỵ heo thiếu nữ hay là chênh lệch rất nhiều, so năng lực quỷ dị, hắn thì càng so ra kém cái kia Yên Nữ cùng Minh Nữ rồi. Nhưng là, hắn nhưng lại thừa nhận bắt mắt nhất một cái, một thân huyết hồng, vô tận lệ khí cùng sát ý phát ra, muốn cho người không chú ý cũng khó khăn!

15' sau.

“Ah!”

Lúc này, thừa nhận đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người thấy đi, chỉ thấy một gã Mạc gia nửa đế bị cái kia kỵ heo thiếu nữ một gậy nện trở thành một bãi thịt nát.

“Ah!”

Lại một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, mọi người thấy đi, chỉ thấy một gã Mạc gia nửa đế ở đằng kia không trung trực tiếp không ngừng phân giải lấy, không đến một hồi liền trực tiếp phân giải trở thành hư vô!

“Ah...”

Tiếng kêu thảm thiết như trước tại vang vọng!

Một bên, Lý Lão Quải cùng cùng cái kia Phượng Tinh Vũ nhìn thấy một màn này, hai người trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, bởi vì Dương Diệp bốn người hàng đầu mục tiêu là cái kia Mạc gia bọn người, bởi vậy, hai người bọn họ ngược lại là so sánh rỗi rãnh. Bọn hắn Vốn là muốn ra tay, nhưng là, tại nhìn thấy còn lại ba đại thế gia người bị nhốt, Mạc gia nửa đế bị tàn sát lúc, hai người tại cũng không có xuất thủ ý niệm rồi.

Hai người nhìn nhau rồi liếc, trong mắt đều có rồi thoái ý!

“Ta Mạc gia nguyện ý rút đi!”

Đúng lúc này, thừa nhận đột nhiên vang lên cái kia Mạc Khinh Phong thanh âm. Lúc này, Mạc Khinh Phong hai mắt huyết hồng, toàn bộ người đã nhanh lâm vào điên cuồng. Bởi vì giao thủ đến bây giờ, trong thời gian thật ngắn, Mạc gia tựu đã bị chết bốn gã nửa đế. Trước mặt bốn người, tuy nhiên cảnh giới cao nhất chỉ là cao cấp Thánh giả, nhưng là, bốn người thực lực, nhưng lại so nửa đế còn muốn khủng bố!

Thậm chí, hắn cảm thấy, đừng nói đối phó bọn hắn, dù cho bốn người chống lại vài tên đế giả, chỉ sợ cũng có thể tranh tài một trận chiến!

Bốn người này, quá biến thái rồi!

Đáng sợ nhất chính là còn có một gã không biết giấu ở nơi nào U Minh điện điện hạ, đối phương cái này kết giới chi lực, trực tiếp làm cho còn lại Tam gia phế đi.

Tại đánh tiếp, Mạc gia sở hữu tất cả nửa đế đều phải chết ở chỗ này rồi, kể cả hắn Mạc Khinh Phong!

Nếu như bọn hắn đều chết ở chỗ này, cái kia Mạc gia thật sự muốn theo Trung Thổ Thần Châu xoá tên rồi.

Không có dương, chỉ có thể nhận thua!

Nghe được Mạc Khinh Phong lời mà nói..., một bên Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, một bên cái kia kỵ heo thiếu nữ nhưng lại dẫn đầu nói: “Hiện tại muốn đầu hàng? Đã chậm 8 ta U Minh điện người, giết sạch ánh sáng!”

Thanh âm rơi xuống, kỵ heo thiếu nữ cưỡi cái kia Đại Bạch heo toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, hướng phía đối diện nàng cái kia tên Mạc gia nửa đế hung hăng đụng tới. Tại trước mặt nàng cái kia tên Mạc gia nửa đế đồng tử co rụt lại, còn chưa phục hồi tinh thần lại, trực tiếp đã bị cái kia heo trắng đâm vào rồi trên người, cùng lúc đó, một căn Lang Nha bổng trực tiếp đập vào đầu hắn thượng.

Bành!

Tên kia Mạc gia nửa đế đầu trực tiếp bạo nổ tung ra, cùng lúc đó, thân thể của đối phương cũng tại thời khắc này trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát tự không trung phiêu tán mà xuống.

“Ah!”

Lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người vội vàng nhìn lại, chỉ thấy một căn đen kịt sắc khóa sắt từ một danh Mạc gia nửa đế mi tâm một xuyên mà qua.

Tên kia Mạc gia nửa đế hai mắt trợn lên, chỉ chốc lát, trong mắt không tiếp tục sắc thái.

Hiện tại, thừa nhận chỉ còn lại có Mạc Khinh Phong cùng cái kia Mạc Thiên.

Bốn cặp hai!

Mạc Khinh Phong hít sâu một hơi, hắn hai mắt chậm rãi đóng chặt, sau một khắc, Mạc Khinh Phong hai mắt đột nhiên mở ra, trong mắt tràn đầy dữ tợn cùng điên cuồng. Hắn không có ở nói nhảm, tại ánh mắt mọi người bên trong, Mạc Khinh Phong phần bụng dùng tốc độ cực nhanh bành trướng, cùng lúc đó, chung quanh linh khí lập tức bắt đầu cuồng bạo!

Tự bạo!

Nửa đế tự bạo!

Nhìn thấy một màn này, thừa nhận tất cả mọi người hoảng hốt. Một bên, Tiêu Biệt Ly bọn người cũng là sắc mặt đại biến, cái này Mạc Khinh Phong tự bạo, không cần phải nói, dù cho Bạch Lộ giới không bị hủy, cái này Bạch Lộ thành cũng là bị ở. Hơn nữa, thừa nhận Thánh giả phía dưới người, đoán chừng đều phải chết, thậm chí liền Thánh giả đều không thể may mắn thoát khỏi.

Nửa đế tự bạo, uy lực kia sao mà khủng bố?

Dương Diệp tự nhiên cũng biết điểm này, muốn xuất thủ, bất quá lại bị Minh Nữ ngăn cản. Dương Diệp khó hiểu nhìn về phía Minh Nữ, thứ hai nhạt âm thanh nói: “Lại để cho hắn bạo!”

Từ đối với Minh Nữ tín nhiệm, Dương Diệp khẽ gật đầu, không có xuất thủ. Tuy nhiên nàng không biết Minh Nữ ba người vì sao không ra tay, nhưng là hắn biết rõ, đối phương nhất định là có lòng tin, hoặc là nói có biện pháp ứng đối với đối phương tự bạo!

Nhìn thấy Mạc Khinh Phong tự bạo, một bên cái kia Phượng Tinh Vũ còn có Lý Lão Quải sắc mặt đại biến, hai người không hề có do dự chút nào, quay người lóe lên, hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

Nhưng mà hai người vừa chạy ra mấy ngàn trượng, một cái cơ hồ trong suốt khối lập phương tựu xuất hiện ở hai người chung quanh, đem hai người khốn gắt gao đấy.

“Ba cái tiện nhân, mọi người cùng nhau chết đi!”

Lúc này, xa xa cái kia Mạc Khinh Phong đột nhiên điên cuồng cười to nói, đón lấy, hắn toàn bộ người trực tiếp bạo nổ tung ra, hắn vừa bạo liệt, một đạo khủng bố khí lãng Phong bạo tựu đột nhiên khuếch tán ra, trong thời gian ngắn tựu khuếch tán đến trăm trượng có hơn. Tất cả mọi người sắc mặt đại biến, vô số người hướng về sau điên cuồng bỏ chạy.

Nhưng mà lúc này, tại ánh mắt mọi người bên trong, vẻ này Phong Bạo Khí sóng vậy mà ngừng lại, đón lấy, lại từng điểm từng điểm hướng nội co rút lại!

Mọi người sững sờ!

Dương Diệp cũng là sửng sờ, bất quá rất nhanh hắn liền phát hiện vấn đề. Một đạo hình vuông mỏng vách tường xuất hiện ở đằng kia cổ Phong bạo chung quanh, không phải những cái... Kia Phong bạo tại co rút lại, mà là cái kia hình vuông mỏng vách tường tại tìm tòi, mà cái kia cỗ cuồng bạo Phong bạo năng lượng ở đằng kia hình vuông mỏng vách tường đè xuống, không ngừng co rút lại lấy!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đồng tử lập tức co rụt lại!

Cái này nửa đế tự bạo sinh ra năng lượng sao mà khủng bố? Mà bây giờ cũng là bị cái này kết giới quỹ, thi triển cái này kết giới cái vị kia điện hạ thực lực khủng bố đến trình độ nào?

Thừa nhận còn lại ba đại thế gia người cũng là bị trước mắt một màn này cho rung động, trước kia, bọn hắn đã phi thường đánh giá cao U Minh điện những cái... Kia điện hạ thực lực, nhưng là hiện tại, bọn hắn biết rõ, bọn hắn đánh giá thấp, rất xa đánh giá thấp. Những... Này U Minh điện điện hạ thực lực, so với bọn hắn muốn hiếu thắng rất nhiều!

Chỉ là bốn gã U Minh điện điện hạ, tựu làm cho bọn hắn tứ đại thế gia thúc thủ vô sách, nếu như là mười tên đều đi ra...

Rất nhanh, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, cái kia Mạc Khinh Phong tự bạo chỗ sinh ra năng lượng Phong bạo dần dần bị áp súc nát bấy, cho đến cuối cùng hóa thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Mạc gia cuối cùng một gã nửa đế

Mạc Thiên sắc mặt lập tức tro tàn.

Đã xong!

Hết thảy đều đã xong!

Trung Thổ Thần Châu một trong tứ đại thế gia Mạc gia, cứ như vậy đã xong. Tuy nhiên, bọn hắn Mạc gia y nguyên vẫn tồn tại, nhưng là, đánh mất cơ hồ toàn bộ nửa đế Mạc gia, ngày sau như thế nào cái này Trung Thổ Thần Châu dừng chân?

Hiện tại lên, Trung Thổ Thần Châu không có tứ đại thế gia rồi, chỉ có ba đại thế gia!

Lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, xa xa, cái kia Mạc Thiên sắc mặt đại biến, sau một khắc, Dương Diệp đã xuất hiện tại phía sau của hắn, mà cái kia Mạc Thiên tắc thì hai mắt trợn lên, chỉ chốc lát, trong hai mắt không tiếp tục sắc thái.

Chém tận giết tuyệt!

Thật ác độc người!

Nhìn thấy một màn này, ba đại thế gia người đều là trong nội tâm rùng mình G kỵ heo thiếu nữ cũng là nhìn thoáng qua Dương Diệp, bất quá nàng không nói gì thêm.

Lúc này, Sói ba đại thế gia cái kia chút ít kết giới đột nhiên biến mất. Nhưng là, không có người nào dám động tay, cũng không có ai dám đi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía rồi Mộ gia, Mộ gia bọn người lập tức sắc mặt biến hóa 』 qua cái kia cầm đầu mỹ phụ ngược lại là sắc mặt bình tĩnh, không có chút nào gợn sóng.

“Nghe ngóng một người, Mộ gia còn có một gã gọi a Thanh người?” Dương Diệp không có quên Mộ lão lời nhắn nhủ sự tình, lúc trước Mộ lão đốt hồn tự bạo lúc, lại để cho hắn đến Linh giới nghe ngóng cái kia a Thanh người. Nếu như Mộ gia không có người này, cái kia theo như Mộ lão chỗ bàn giao: Nhắn nhủ... Cái này Mộ gia cũng không cần phải tồn tại!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Mộ gia bọn người sắc mặt đủ biến, cái kia cầm đầu mỹ phụ trong mắt mang theo khiếp sợ cùng nghi hoặc, còn có một tia kích động, “Ngươi là ai!” Thanh âm có chút rung động.

“Ngươi trả lời ta!” Dương Diệp tay chậm rãi nắm chặt trong tay huyết kiếm.

“Ngươi nhận thức hắn, ngươi nhất định nhận thức hắn, ngươi đến từ hạ giới, ngươi đến từ hạ giới, đúng hay không!” Mỹ phụ kích động có chút nói năng lộn xộn.

Dương Diệp nhìn xem mỹ phụ sau nửa ngày, tay chậm rãi buông ra, ngữ khí mang lên rồi vẻ tôn kính, “Ngươi tựu là a Thanh?”

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, sau đó rung giọng nói: “Hắn, hắn khá tốt?”

Dương Diệp có chút dắt, nói: “Chết rồi.”

Chết rồi!

Mỹ phụ kia như bị sét đánh, toàn bộ mặt người sắc lập tức trắng bệch, hồi lâu, nàng ánh mắt có chút ngây ngốc nhìn về phía xa xa, “Chết rồi, chết rồi...”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hắn lại để cho ta mang câu nói cho tiền bối, không cần chờ hắn rồi.”

Nói xong, Dương Diệp ánh mắt nhìn hướng một bên Gia Cát gia, nói: “Gia Cát vận có đó không?”

Nếu như là trước kia, bọn hắn nhất định sẽ bỏ qua Dương Diệp, nhưng là hiện tại, không người nào dám làm như vậy!

Cái kia Gia Cát người sử dụng thủ trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không lúc này giới!”

“Vậy coi như rồi!”

Dương Diệp quét thừa nhận ba đại thế gia liếc, nói: “Hiện tại, các ngươi cũng có thể đi thôi!”

Lưu lại cái này ba Đại Thế Giới người? Không thực tế không có cái kia tất yếu, bởi vì cái này ba đại thế gia cùng Bạch Lộc Thư Viện không có trực tiếp mâu thuẫn. Có trực tiếp mâu thuẫn chính là Mạc gia, mà Mạc gia đã đã xong.

Hiện tại Bạch Lộc Thư Viện, cần nghỉ ngơi lấy lại sức!

Gia Cát gia cùng Lục gia nhìn thoáng qua Dương Diệp nhưng sau đó xoay người rời đi.

Đem làm Gia Cát gia rời đi lúc, cái kia xuất hiện tại phía chân trời cái kia chút ít phù lục lập tức biến mất, lúc này, cái kia Thiên Đạo chi nhãn trọng mới xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chúng ta đi nha.”

Nói xong, cùng mặt khác hai nữ tựu muốn ly khai, nhưng mà đúng lúc này, cái kia Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên bộc phát ra một đạo khủng bố thiên địa chi uy, đem làm cỗ này uy áp xuất hiện lúc, thừa nhận một ít Thánh giả vậy mà trực tiếp bị áp nằm sấp phục trên mặt đất!

Đón lấy, cái kia Thiên Đạo chi nhãn ở trong xuất hiện một điểm ánh sáng tím, rất nhanh, một đạo màu tím thần lôi xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

Diệt thế thần lôi!

Nhìn thấy một màn này, thừa nhận tất cả mọi người mộng rồi!

Cái kia kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ còn có Yên Nữ cũng là mở to hai mắt, trong mắt tràn đầy không thể tưởng tượng nổi!

“Đã xong!”

Một bên, Dương Diệp sắc mặt khó nhìn lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1141: Thiên muốn diệt ta, ta liền trảm thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Màu tím thần lôi!

Đó là cái gì khái niệm? Đó là diệt thế thần lôi ah!

Đừng nói nửa đế, coi như là đế giả tại nó trước mặt đều muốn run rẩy!

Như thế nào sẽ xuất hiện diệt thế thần lôi?

Đây là giờ phút này ý nghĩ trong lòng mọi người. Bởi vì xuất hiện diệt thế thần lôi, bình thường sẽ chỉ là hai loại tình huống. Một là có người muốn hủy diệt thế giới, ví dụ như đế giả hàng lâm Linh giới, sau đó đại quy mô phá hư, loại tình huống này, vô cùng có khả năng đưa tới diệt thế thần lôi, bởi vì bình thường màu đen thần lôi đối với đế giả một điểm dùng đều không có!

Loại thứ hai tình huống là đi nghịch thiên tiến hành hoặc là từng có nghịch thiên tiến hành thiên địa tội nhân!

Phàm là bị Thiên Đạo chi nhãn định vì thiên địa tội nhân đấy, cái kia đại biểu đã từng đối phương từng có nghịch thiên tiến hành, hơn nữa ngay lúc đó Thiên Đạo chi nhãn không thể làm gì đối phương, bởi vậy, Thiên Đạo chi nhãn mình hi sinh, đem đối phương định vì thiên địa tội nhân!

Trước mắt, cũng không có đế giả phá hư thế giới, nói cách khác, có thiên địa tội nhân!

Ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi Dương Diệp!

Dương Diệp là thiên địa tội nhân?

Rất nhiều người lúc này trong nội tâm xác thực là nghĩ như vậy, nhưng là, rất nhanh bọn hắn lại mình phủ nhận. Hay nói giỡn, Dương Diệp bất quá là Bán Thánh, cho dù ở nghịch thiên lại có thể nghịch thiên đi nơi nào? Dùng Dương Diệp thực lực, căn bản không có khả năng lại để cho Thiên Đạo chi nhãn đều không thể làm gì, sau đó mình hi sinh đến đưa hắn định vì tội nhân!

Dương Diệp tuy nhiên rất cường, nhưng là tuyệt đối với không có cường đến cái loại này trình độ!

Chỉ là, nếu như Dương Diệp không phải thiên địa tội nhân, cái kia Thiên Đạo chi nhãn vì sao phải đối với hắn đánh xuống diệt thế thần lôi?

//truyeNcua
tui.net/ Cái kia màu tím thần lôi tự nhiên là nhằm vào Dương Diệp đấy, tại nó sau khi xuất hiện, nó liền trực tiếp khóa chặt lại dưới Phương Dương Diệp.

Một bên, kỵ heo thiếu nữ ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trên người, tại nàng bên cạnh Yên Nữ còn có Minh Nữ ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trên người ⊥ là Minh Nữ chính mình cũng nghĩ không thông, cái này Thiên Đạo chi nhãn tại sao lại nhằm vào Dương Diệp, nhưng lại đánh xuống màu tím thần lôi. Tuy nhiên Dương Diệp xác thực đã gây họa điểm, nhưng cũng không trở thành gây Nộ Thiên đạo chi nhãn đến loại trình độ này ah!

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn tay trái khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay, đón lấy huyết lấy nhập cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm chém.

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo huyết sắc kiếm khí phóng lên trời, hướng phía phía chân trời cái kia màu tím thần lôi bắn mạnh tới.

120 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Dương Diệp tự nhiên là không dám khinh thường đấy, cái này màu tím thần lôi so về ban đầu ở huyền giả đại lục lúc màu tím thần lôi không biết cường to được bao nhiêu. Hắn như thế nào dám có chút khinh thị cùng chủ quan?

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp đạo kia huyết sắc kiếm khí cùng phía chân trời đạo kia màu tím thần lôi oanh lại với nhau.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn tại phía chân trời vang vọng mà lên, vô số đạo tơ máu tại phía chân trời kích xạ ra. Kiếm khí đã không tại, nhưng là cái kia màu tím thần lôi nhưng lại y nguyên tồn tại, hơn nữa tốc độ không giảm hướng Dương Diệp vị trí rơi đi.

Nhìn thấy một màn này, Bạch Lộc Thư Viện bọn người sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

Một bên, Minh Nữ lông mày kẻ đen cau lại, muốn xuất thủ, cũng là bị Yên Nữ ngăn lại. Yên Nữ không nói gì, cái kia kỵ heo thiếu nữ nói: "Đây là diệt thế thần lôi, ngươi như nhúng tay, tất nhiên dẫn lôi phạt mình! Ta biết rõ ngươi không quan tâm, nhưng là, ngươi bây giờ xuất thủ, sẽ chỉ làm sự tình càng thêm phức tạp."

Minh Nữ do dự một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp. Xác thực, nếu như nàng hiện tại xuất thủ, cái kia Thiên Đạo chi nhãn nhất định sẽ đánh xuống hai đạo tử sắc thần lôi ↓ không phải nàng có thể trực tiếp diệt đi cái này Thiên Đạo chi nhãn, bằng không thì, sự tình vĩnh viễn sẽ không chấm dứt. Mà diệt Thiên Đạo chi nhãn... Coi như là toàn bộ U Minh điện, cũng muốn nghĩ kĩ!

Xa xa, nhìn thấy chính mình kiếm khí không có cho cái này màu tím thần lôi tạo thành một điểm ảnh hưởng, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, lúc này đây, hắn không dám ở có lưu thủ.

Bởi vì màu tím thần lôi đã cách hắn chưa đủ trăm trượng rồi!

Một khi khiến nó rơi xuống, toàn bộ Bạch Lộ giới đem trong khoảnh khắc hủy diệt!

Huyết kiếm kề sát mi tâm, hai mắt khép hờ, sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia màu tím thần lôi sau.

Mà cái kia màu tím thần lôi y nguyên tại xuống hàng, nhưng mà đã qua hai tức về sau, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia màu tím thần lôi ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời màu tím dòng điện. Lúc này, phía chân trời Dương Diệp huyết kiếm tật vung, từng đạo kiếm khí tại thừa nhận không ngừng hiện lên, rất nhanh, những cái... Kia màu tím dòng điện toàn bộ bị huyết sắc kiếm khí chém thành hư vô!

“Kiếm pháp này không sai!”

Lúc này, một bên cái kia kỵ heo thiếu nữ bỗng nhiên tán thưởng nói: “Thân thể tốc độ, nhanh chóng chi pháp tắc, tăng thêm hắn hai chủng ý cảnh, còn có cái kia áo choàng tốc độ, một kiếm này, tựu tính toán đế giả cũng không thể khinh thị.” Nói xong, nàng nhìn về phía một bên Yên Nữ cùng Minh Nữ, nói: “Cái này nam với các ngươi cái gì quan hệ? Các ngươi vậy mà vì hắn không tiếc không sĩ diện kêu cứu!”

Yên Nữ hướng về sau lui một bước, biểu thị cùng nàng không có sao.

Minh Nữ nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó nói: “Bằng hữu!”

“Bằng hữu?”

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua Minh Nữ, trong mắt có nồng đậm hứng thú, nói: “Ta đây đã có thể hiếu kỳ rồi.”

Yên Nữ nhìn thoáng qua Minh Nữ, không nói gì.

Xa xa phía chân trời, Dương Diệp tại đánh nát một đạo màu tím thần lôi về sau, không có gì bất ngờ xảy ra đấy, lại một đạo màu tím thần lôi xuất hiện. Cái này một đạo màu tím thần lôi, so với trước cái kia đạo tử sắc thần lôi còn muốn lớn hơn, khoảng chừng gần trăm trượng trường { đến một màn này, thừa nhận Tiêu Biệt Ly bọn người vừa buông ra lông mày lại lần nữa nhíu lại!

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, sau đó nhìn về phía một bên kỵ heo thiếu nữ, nói: “Này, một vạn miếng Tử Tinh Thạch, ngươi giúp ta đem cái này Thiên Đạo chi nhãn tiêu diệt biết không? Hai vạn miếng cũng là có thể thương lượng đấy!”

Kỵ heo thiếu nữ trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Ngươi đem làm tỷ là chày gỗ sao?”

Dương Diệp nhún vai, ngẩng đầu nhìn hướng đạo kia màu tím thần lôi, nhìn xem đạo kia màu tím thần lôi, Dương Diệp trong mắt có một vòng dữ tợn. Theo hắn tại huyền giả đại lục trảm Thiên Đạo một khắc này, là hắn biết, hắn cùng cái này Thiên Đạo chống lại rồi. Đây là một cái phiền phức, là một cái siêu cấp phiền toái. Nhưng là, ngay lúc đó hắn căn bản không có dương!

Thiên Đạo vì muốn diệt nghịch loại huyền giả, không tiếc muốn tiêu diệt toàn bộ huyền giả đại lục, hắn thân là huyền giả đại lục một phần tử, tự nhiên chỉ có thể rút kiếm tới một trận chiến!

Tựa như hiện tại, hắn đồng dạng không có dương!

Cũng không phải hắn muốn cùng Thiên Đạo chi nhãn là địch, mà là Thiên Đạo chi nhãn không nên hắn Dương Diệp chết. Đối với Dương Diệp mà nói, người muốn giết ta, ta liền giết người, thiên nếu muốn diệt ta, ta đây liền Diệt Thiên!

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh tại thừa nhận vang vọng mà lên, đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người phóng lên trời, một đạo cột máu đâm thẳng Thương Khung, trong thời gian ngắn, đạo kia cột máu trực tiếp từ đạo kia màu tím thần lôi bên trong một xuyên mà qua. Nhưng mà còn chưa kết thúc, đạo kia cột máu tốc độ không giảm, hướng phía cái kia huyền cương vị phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn hung hăng oanh tới!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi!

Cái này Dương Diệp điên rồi? Vậy mà đi chém Thiên Đạo chi nhãn!

Tiêu Biệt Ly tay đang run rẩy. Hắn biết rõ Dương Diệp rất điên, nhưng là hắn không nghĩ tới Dương Diệp như vậy điên, liền Thiên Đạo chi nhãn cũng dám chém, đó là Thiên Đạo chi nhãn ah G là đại biểu cho Thiên Đạo đó a!

Dương Diệp hắn thật là muốn nghịch thiên?

Không chỉ Tiêu Biệt Ly bọn người, cái kia kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ còn có Minh Nữ sắc mặt cũng thay đổi, tại tam nữ trong mắt, đều mang theo một tia khiếp sợ cùng khó có thể tin!

Chém Thiên Đạo chi nhãn, cái kia ý nghĩa Dương Diệp cùng Thiên Đạo chi nhãn đối nghịch, cũng ý nghĩa hắn đứng ở Linh giới Thủ Hộ Giả đối diện!

“Gan, thật mập!” Kỵ heo thiếu nữ bỗng nhiên nói một câu.

Yên Nữ nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Minh Nữ trong mắt nhưng lại thép ra vẻ lo lắng.

Phía chân trời, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp hóa thành một đạo huyết quang đâm vào này Thiên Đạo chi trên mắt.

Oanh!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, vô số đạo huyết sắc kiếm khí tại phía chân trời bắn tung tóe ra, mỗi một đạo huyết sắc kiếm khí xẹt qua phía chân trời, đều đem phía chân trời không gian mổ ra ra, trong chốc lát, vô số đạo đen kịt khe hở xuất hiện ở không trung trên không.

Oanh!

Lúc này, phía chân trời lại truyền tới một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời hung hăng rơi xuống dưới đến.

Đạo nhân ảnh này tự nhiên là Dương Diệp!

Một bên Minh Nữ sắc mặt biến hóa, thân hình khẽ động, đi tới cái kia Dương Diệp phía dưới, tay phải nhẹ nhàng chống đỡ tại Dương Diệp phía sau lưng, lập tức, Dương Diệp ngừng lại, nhưng mà Minh Nữ tay phải nhưng lại biến thành màu đỏ như máu.

Minh Nữ trong nội tâm cả kinh, nàng nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đã rạn nứt ra, máu tươi chính chậm rãi tràn ra!

Minh Nữ đồng tử hơi co lại, nàng ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, phía chân trời, cái kia Thiên Đạo chi nhãn y nguyên tồn tại, nhưng là tại trên của hắn, nhưng lại nhiều hơn mấy đạo khe hở.

Lúc này, một đạo màu tím thần lôi lại tự trong đó chậm rãi chui ra.

Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ hai mắt nhắm lại, muốn xuất thủ, bất quá cũng là bị Dương Diệp giữ chặt. Minh Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhìn xem nàng có chút dắt, nói: "Ngươi đã giúp ta rất nhiều, không thể tại liên lụy ngươi rồi. Việc này, lại để cho ta tự mình tới a!"

"Còn muốn cậy mạnh?" Minh Nữ nói.

Dương Diệp có chút dắt, nói: "Lại để cho ta tự mình tới a!"

Đối kháng Thiên Đạo chi nhãn, cái này ý nghĩa muốn cùng Thiên Đạo đối nghịch, hắn không muốn liên lụy Minh Nữ.

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, lui qua một bên.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía không trung rơi xuống màu tím thần lôi, một lát sau, hắn tay có chút mở ra, trong tay Huyết Thủ trường kiếm lập tức hoan hô tiêu tán, cùng lúc đó, trên người hắn cái kia chút ít sát khí cùng lệ khí cũng toàn bộ tuôn ra hồi trở lại trong cơ thể.

Nhìn xem đạo kia màu tím thần lôi, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, mạnh mà quát: "Kiếm Linh!"

Ông!

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, không trung cái kia đạo tử sắc thần lôi vậy mà trên không trung trực tiếp rạn nứt ra, vô số đạo khe hở tràn ngập hắn lên!

Tất cả mọi người đồng tử co rụt lại!

Xa xa, cái kia kỵ heo thiếu nữ trong mắt lần thứ nhất đã có vẻ khiếp sợ, ánh mắt của nàng gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp trong tay phải cái kia chuôi kiếm lên, tại trong mắt nàng, ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia kiêng kị!

Tại nàng bên cạnh Yên Nữ cùng Minh Nữ cũng như thế!

Dương Diệp nắm kiếm tổ mạnh mà cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ)!

Ông!

Lại một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời!

Oanh!

Tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, đạo kia màu tím thần lôi trực tiếp bị đạo này kiếm minh thanh cả toái, sau đó hóa thành hư vô...

“Ngươi muốn ta chết, ta muốn ngươi vong!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm tại thừa nhận vang vọng mà khởi!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1142: Huyết phạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoại trừ đạo kia màu tím thần lôi, mà ngay cả phía chân trời cái kia Thiên Đạo chi nhãn tại đây đạo kiếm minh thanh đâm xuyên xuống, đều đã nứt ra vô số đạo khe hở, phảng phất muốn bạo nổ tung ra.

Kiếm Linh có thể nói là Dương Diệp cuối cùng thủ đoạn một trong, trước kia không sử dụng, chính là sợ đưa tới Thiên Đạo chi nhãn, nhưng là hiện tại, Thiên Đạo chi nhãn đã tới rồi, căn bản không nên hắn dẫn. Loại tình huống này, hắn đương nhiên sẽ không tại có cái gì cố kỵ. Bởi vì, cái kia màu tím thần lôi thật sự quá kinh khủng, nếu như không hủy diệt cái này Thiên Đạo chi nhãn, hắn sẽ bị cái kia màu tím thần lôi cho đùa chơi chết!

Không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể rút kiếm!

Mà đang ở Dương Diệp phải tay nắm chặt chuôi kiếm một khắc này, không trung Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói hào quang, đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, nó trực tiếp bạo nổ tung ra, sau đó một đạo màu đỏ chùm tia sáng tự phía chân trời điện xạ mà xuống, tốc độ cực nhanh, nhanh đến Dương Diệp đều không có kịp phản ứng tựu chui vào rồi trong cơ thể hắn!

Oanh!

Một đạo cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, bất quá cùng trước kia không đồng dạng như vậy là, đạo này cột máu không có chút nào sát khí cùng lệ khí, liền mùi máu tươi đều không có.

Nhưng mà, Dương Diệp tóc nhưng lại biến thành cùng dĩ vãng như vậy màu đỏ như máu, hơn nữa, tại Dương Diệp đỉnh đầu, nhiều hơn một cái màu đỏ như máu chữ: Phạt.

Màu đỏ như máu 'Phạt' chữ!

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Biệt Ly bọn người trong mắt là mặt mũi tràn đầy vẻ nghi hoặc. Bọn hắn thật không ngờ, cái này Thiên Đạo chi nhãn vậy mà tự bạo, sau đó làm như vậy vừa ra.

Đây là ý gì?

Tiêu Biệt Ly cùng Bạch Lộc Thư Viện bọn người nghi hoặc nhìn xem Dương Diệp đỉnh đầu cái kia 'Phạt' chữ.

Nhưng mà, cái kia U Minh điện kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ còn có Yên Nữ nhưng lại sắc mặt kịch biến, giờ khắc này, ba người trong mắt khiếp sợ so với trước Dương Diệp xuất ra kiếm tổ lúc còn muốn đậm đặc!

"Huyết phạt, làm sao có thể"

Kỵ heo thiếu nữ trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng kinh hãi, còn có một tia nghi hoặc cùng khó hiểu. Tại nàng bên cạnh Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó liền vội cúi đầu nhìn trong lòng ngực của mình hồ ly, tại trong mắt nàng, cùng kỵ heo thiếu nữ đồng dạng, là khiếp sợ, còn có một tia kiêng kị. Mà một bên Minh Nữ tắc thì sắc mặt tắc thì trắng đi, tại trong mắt nàng, là khó có thể tin!

Dương Diệp cũng phát hiện đỉnh đầu của mình nhiều hơn một cái màu đỏ như máu 'Phạt' chữ.

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn tâm niệm vừa động, một đạo kiếm khí thoáng hiện mà ra, cuối cùng bổ vào hắn đỉnh đầu chính là cái kia 'Phạt' chữ thượng.

Phanh!

Một tiếng nổ vang, kiếm khí tiêu tán, nhưng mà cái kia 'Phạt' chữ nhưng lại không chút nào tổn hại!

"Đây là huyết phạt!"

Đúng lúc này, Minh Nữ đột nhiên đi tới bên cạnh hắn, sau đó nói: “So Thiên Phạt càng thêm khủng bố huyết phạt, Thiên Phạt, đây chẳng qua là đem một người định vị thiên địa tội nhân, Thiên Đạo không cho hắn. Mà huyết phạt, tắc thì đại biểu cái này Phương thế giới Thiên Đạo cùng đối phương không chết không ngớt, không chết không ngớt!”

Không chết không ngớt!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu.

Lúc này, Minh Nữ lại nói: “Ngươi có lẽ nghe qua, năm đó ta U Minh điện ra một cái thiên địa tội nhân a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nghe qua!”

Minh Nữ nói: “Kỳ thật, nàng không phải thiên địa tội nhân, nếu như chỉ là thiên địa tội nhân, dùng ta U Minh điện thực lực, hoàn toàn có thể cho nàng ly khai cái này phiến thế giới, đi hướng thế giới khác. Như thế như vậy, cái kia Thiên Đạo liền đối với nàng không thể làm gì. Nhưng mà, nàng không phải thiên địa tội nhân, mà là bị Thiên Đạo huyết phạt. Thiên Đạo sẽ không để cho nàng ly khai, đối với loại người này, Thiên Đạo thậm chí sẽ không tiếc hủy diệt một cái thế giới đến hủy diệt loại người này.”

Nói đến đây, Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Lúc trước, cũng không phải ta U Minh điện sợ Thủ Hộ Giả, mà là chúng ta không muốn hủy diệt cái này phiến thế giới, càng không muốn cùng Thiên Đạo liều chết. Thiên Đạo chi nhãn, chỉ là Thiên Đạo một cái phân thân, chính thức Thiên Đạo, xa ở thế giới bên ngoài, nó khống chế lấy gần trên trăm Linh giới loại này thế giới. Mà ở Thiên Đạo chi nhãn sau lưng, còn có thế lực nước. Rất sâu, lúc trước ta U Minh điện có một nửa người chưa giác tỉnh, cho nên, chúng ta thỏa hiệp rồi!”

Dương Diệp: “”

Minh Nữ hít sâu một hơi, sau đó nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi đến cùng làm cái gì? Ngươi đến cùng làm cái gì?” Trong thanh âm mang theo một tia run rẩy.

Một bên, kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp, các nàng cũng muốn biết Dương Diệp đến cùng làm cái gì.

Dương Diệp thở nhẹ thở ra một hơi, sau đó nói: “Còn nhớ rõ huyền giả đại lục a? Biết rõ lúc trước ta là sống thế nào xuống đấy sao?”

Minh Nữ lắc đầu.

Dương Diệp nói: “Lúc trước, Thiên Đạo là diệt nghịch loại huyền giả, không tiếc đánh xuống diệt thế thần lôi. Chúng ta tự nhiên không cam lòng ngồi chờ chết, tất cả mọi người liên thủ đối kháng. Bởi vì một ít nguyên nhân, vô số nghịch loại huyền giả thành thánh, vô số huyền giả tự bạo, cuối cùng bị thương nặng cái kia Thiên Đạo chi nhãn. Mà ở thời khắc mấu chốt, ta một kiếm diệt đi nó. Sau đó, sau đó nó tựu bút thượng ta rồi. Ta thành Bán Thánh, nó cũng tới, người khác thành thánh, chỉ cần ta ở đây, nó nhìn thấy ta, nó cũng muốn điện báo ta, tóm lại, chỉ cần khiến nó nghe thấy được ta khí tức, nó tựu sẽ không bỏ qua ta!”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Kỳ thật, ủy khuất chính là ta. Lúc trước, nó muốn hủy diệt toàn bộ đại lục, ta muốn sống mệnh, không có biện pháp, chỉ có thể can nó. Đi vào Linh giới về sau, bởi vì một ít nguyên nhân, tại Thanh Châu nó lại bị diệt. Được rồi, ta không nghĩ tới nó chẳng qua là một cái phân thân, sau đó còn đặc biệt mang thù”

Minh Nữ: “”

“Ngươi chém qua Thiên Đạo chi nhãn?” Lúc này, một bên kỵ heo thiếu nữ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Không giống sao?”

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay chuôi này kiếm, sau đó nói: “Ngươi cái này kiếm rất tốt. Ngươi bán không?”

Dương Diệp: “”

Kỵ heo thiếu nữ nhún vai nói: “Dù sao ngươi cũng muốn chết rồi, không bằng đem cái này kiếm bán cho ta, đến lúc đó ta nói không chừng có thể báo thù cho ngươi đây này. Như thế nào đây? Ta có thể cho ngươi mười vạn miếng Tử Tinh Thạch! Đây là ta sở hữu tất cả tích súc rồi!”

“Nàng có hơn mấy chục vạn!” Lúc này, một bên Yên Nữ bỗng nhiên nói.

Kỵ heo thiếu nữ nghe vậy lập tức giận dữ, nàng hung hăng trừng mắt liếc Yên Nữ, nói: “Ngươi cái này tên phản đồ! Hôm nào ta muốn đem ngươi hồ ly nướng ăn hết!”

“Ta đây đem ngươi heo nướng ăn hết!” Yên Nữ không cam lòng yếu thế.

“Ngừng!”

Nhìn thấy kỵ heo thiếu nữ còn muốn nói gì nữa, lúc này, Dương Diệp tức giận nói: “Hai vị đại tỷ? Các ngươi có thể hay không cố kỵ thoáng một phát cảm thụ của ta? Ta hiện tại cũng như vậy, các ngươi còn ở lại chỗ này thảo luận ăn, các ngươi có thể hay không đừng như vậy kích thích ta?”

“Ngươi muốn chết rồi!” Kỵ heo thiếu nữ nhìn xem Dương Diệp, một bộ ngươi rất bộ dáng đáng thương.

Yên Nữ nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

“Vì cái gì? Ta cảm giác không có vấn đề gì ah!” Dương Diệp khó hiểu nói, tuy nhiên đỉnh đầu nhiều hơn một cái lơ lửng ‘Phạt’ chữ. Nhưng là, thân thể của hắn cũng không có có cảm giác đến cái gì không khỏe.

“Thủ Hộ Giả muốn tới tìm ngươi rồi!” Kỵ heo thiếu nữ nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó nói: “Nếu như muốn tới, dùng thực lực của bọn hắn, có lẽ sớm là đến. Hiện tại cũng không có tới, nhất định là bọn hắn đừng tới.”

“Mơ đi cưng đây này!”

Kỵ heo thiếu nữ không lưu tình chút nào đả kích nói: “Bọn hắn sở dĩ còn chưa tới, là vì bọn hắn không ở cái thế giới này. Nếu như ta không có đoán sai, hiện tại bọn hắn đã trên đường tới lên. Chờ bọn hắn vừa đến, ngươi tựu Game Over rồi.”

“Trốn!” Lúc này, một bên Minh Nữ bỗng nhiên nói.

Trốn?

Dương Diệp sửng sốt.

“Chạy đi đâu?” Kỵ heo thiếu nữ nói: “Trừ phi hắn có thể hiện tại đã đột phá cái thế giới này, chạy trốn tới Ngoại Vực Tinh Không đi, bất quá, dùng thực lực của hắn, muốn đột phá cái thế giới này, còn kém thật xa. Hơn nữa, hắn tựu tính toán chạy trốn tới Ngoại Vực đi, người ta phải tìm được hắn còn không phải dễ dàng? Đừng quên, cái này phiến tinh vực đều tại đối phương trong khống chế!”

Minh Nữ trầm mặc sau nửa ngày.

Dương Diệp cũng trầm mặc, sau một lát, hắn nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, thứ hai vội vàng nói: “Ta cho ngươi biết, ngươi đừng đánh chủ ý của ta. Việc này, ta có thể không tiếp. Ngươi cho bao nhiêu Tử Tinh Thạch đều không tiếp!” Nói đến đây, nàng lại nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Còn ngươi nữa, ngươi đừng đánh chủ ý của ta, việc này, chính là một cái thâm hụt tiền mua bán! Nói không chừng Liên tỷ đều muốn bồi đi vào!”

Minh Nữ hai đấm nắm chặt, trong mắt hàn quang lập loè.

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ nhìn xem Minh Nữ, nói: “Tiểu mười, đây cũng không phải là hay nói giỡn. Ngươi như xuất thủ, sẽ dính dấp đến chúng ta toàn bộ U Minh điện!”

“Không thể giúp rồi!” Lúc này, cái kia Yên Nữ cũng đến.

Bất kể là kỵ heo thiếu nữ hay là Yên Nữ, hai người trong mắt đều là vẻ mặt ngưng trọng.

“Lúc này đây, cũng hãy để cho ta tự mình tới đối mặt a!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Ngươi đã giúp ta rất nhiều. Hơn nữa, ngươi không phải một người, ngươi mỗi tiếng nói cử động, đều sẽ dính dấp đến người khác.”

“Ngươi đánh không lại hắn đám bọn chúng!” Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía một bên kỵ heo thiếu nữ, nói: “Nếu như ta đầu hàng, bọn hắn có thể hay không giết ta?”

“Đầu hàng, muốn xem song phương thực lực kém không phải rất lớn, nhược một mới vừa có cơ hội đầu hàng. Mà ngươi chống lại bọn hắn, ngươi yếu như vậy, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ để cho ngươi đầu hàng sao?” Kỵ heo thiếu nữ nhạt âm thanh nói.

“Cái kia không có biện pháp rồi, chỉ có thể chiến rồi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Các ngươi đi thôi!”

Minh Nữ không nói gì, kỵ heo thiếu nữ đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, nàng đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Đến rồi!”

Kỵ heo thiếu nữ thanh âm rơi xuống, cuối chân trời đột nhiên xuất hiện hai điểm kim quang, rất nhanh, hai gã mặc màu vàng khôi giáp, cầm trong tay màu vàng trường thương trung niên nam tử xuất hiện ở Bạch Lộ giới trên không.

Đế giả!

Hai gã đế giả!

Hai gã trung niên nhân bỏ qua tất cả mọi người, ánh mắt trực tiếp đã rơi vào Dương Diệp trên người, khi thấy Dương Diệp đỉnh đầu cái kia màu đỏ như máu 'Phạt' chữ lúc, hai người trong mắt lập tức thoáng hiện sát ý.

Cái kia bên trái kim giáp nam tử đang muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang tự phía chân trời đánh úp lại, rất nhanh, một gã thân mặc hắc bào nam tử xuất hiện ở trong tràng.

“Diệp Lang Tà?”

Nhìn thấy người này áo đen nam tử, Tiêu Biệt Ly bọn người nao nao, hiển nhiên, bọn hắn nhận thức Diệp Lang Tà, hoặc là nói bái kiến Diệp Lang Tà.

Diệp Lang Tà ánh mắt trực tiếp rơi vào Dương Diệp trên người, khi thấy Dương Diệp đỉnh đầu cái kia màu đỏ như máu 'Phạt' chữ lúc, Diệp Lang Tà sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, hắn nghe qua huyết phạt. Rất nhanh, hắn ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, khi nhìn thấy hai gã đế giả lúc, hắn sắc mặt trầm xuống, sau đó lại nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn tựa hồ minh bạch cái gì.

“Ngươi thiếu nợ ta một cái nhân tình, đúng vậy a?” Dương Diệp nhìn xem Diệp Lang Tà nói.

Diệp Lang Tà không có đổi ý, khẽ gật đầu.

Dương Diệp chỉ chỉ ở trên cái kia hai vị kim giáp trung niên nhân, nói: “Ta giết một cái, ngươi giết một cái!”

Diệp Lang Tà nheo mắt, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi, lừa người!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1143: Kỳ thật, ta cũng không muốn như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lừa người!

Diệp Lang Tà trong nội tâm như vạn mã lao nhanh, Dương Diệp cứu muội muội của hắn, đối kháng chỉ là nửa đế, nhưng bây giờ Dương Diệp ngược lại tốt, lại để cho hắn tới giết đế giả, hơn nữa còn là Thủ Hộ Giả!

Nếu như chỉ là bình thường đế giả thì cũng thôi đi. Nhưng là, đây là Thủ Hộ Giả ah!

Hắn đương nhiên biết rõ Thủ Hộ Giả ý vị như thế nào!

Lúc trước U Minh điện cũng không dám giết ah!

“Nếu như ngươi cảm thấy khó khăn, có thể cự tuyệt.” Dương Diệp nói.

Diệp Lang Tà tay phải chậm rãi nắm chặt, nhưng là rất nhanh lại buông ra, bất quá cũng không lâu lắm, lại chậm rãi nhanh nắm lại. Một lát sau, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ta Diệp gia thiếu nợ ngươi một mạng, hôm nay, thay ngươi trảm đế một vị!”

“Trảm đế?”

Lúc này, phía chân trời bên trái tên kia kim giáp người đột nhiên nhìn xem Diệp Lang Tà nói: “Các hạ ngút trời kỳ tài, tương lai tiền đồ bất khả hạn lượng (*), cần gì phải tự tìm đường chết? Ngươi chính là ta Linh giới anh tài, Bổn đế tích tài, lúc này ngươi như rời đi, Bổn đế có thể thả ngươi một con đường sống. Nếu là ở gian ngoan mất linh, đợi sẽ tựu là ngươi thần hồn câu diệt thời điểm!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng tên kia nói chuyện kim giáp người, nói: “Ta cũng là Linh giới anh tài, ngươi có thể hay không cũng tha ta một mạng?”

“Ngươi?”

Tên kia kim giáp người ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Bổn đế không biết ngươi từng làm qua cái gì, nhưng là, ngươi lại để cho Thiên Đạo chi nhãn không tiếc hi sinh dùng này đến đối với ngươi thi triển huyết phạt, có lẽ ngươi nhất định là làm nhân thần cộng phẫn sự tình. Hôm nay, không chỉ ngươi phải chết, phàm cùng ngươi có liên quan chi nhân đều phải chết!"

Nghe được kim giáp người lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly bọn người sắc mặt lập tức chìm xuống ra, đây là muốn tru cửu tộc ah

Một bên, Dương Diệp sắc mặt cũng là âm trầm lên, hắn tay phải chậm rãi cầm kiếm tổ chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí cùng Tinh Thần Chi Lực đồng thời vận chuyển.

Mà lúc này, cái kia kim giáp người lại nhìn về phía một bên kỵ heo thiếu nữ ba người, nói: "U Minh điện người?"

Kỵ heo thiếu nữ nhìn đối phương liếc, không nhìn thẳng đối phương, nhưng tựu nhìn về phía một bên Minh Nữ, nói: "Chúng ta đi thôi, việc này, chúng ta U Minh điện không thể tại nhúng tay rồi."

Bị không để ý tới, cái kia kim giáp mặt người sắc lúc này chìm lên, lập tức nói: "Muốn ngươi U Minh điện cũng không dám nhúng tay, năm đó ngươi U Minh điện oán nữ"

Nghe được kim giáp người lời mà nói..., kỵ heo thiếu nữ sắc mặt lập tức âm trầm mà bắt đầu..., nàng ngẩng đầu nhìn hướng kim giáp người, âm thanh hung dữ nói: "Ngươi tại dám đề nàng, ta hiện tại sẽ giết ngươi."

Một bên Minh Nữ cùng Yên Nữ sắc mặt cũng âm trầm lên.

Cái kia kim giáp người hai mắt nhắm lại, muốn nói chuyện, lúc này, tại bên cạnh hắn cái kia tên trên mặt có một đạo trăng lưỡi liềm hình sách lậu nam tử đột nhiên ngăn trở hắn, nhưng tựu nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, nói: "Năm đó sự tình, đã qua, tại luận, không có chút ý nghĩa nào, hôm nay chúng ta đến đây, không phải là U Minh điện, mà là là huyết phạt chi nhân. Cho nên, bốn vị có thể rời đi!"

Kỵ heo thiếu nữ lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia kim giáp nam tử, nói: "Ngươi phải hiểu được, năm đó, chúng ta sở dĩ thỏa hiệp, thực sự không phải là sợ bọn ngươi. Còn có, năm đó chi thù, bọn ngươi nhớ kỹ, cuối cùng có một ngày, muốn ngươi các loại nợ máu trả bằng máu!"

"Buồn cười!" Cái kia kim giáp nam tử cười lạnh nói: "Bằng ngươi U Minh điện?."

Lúc này, cái kia kỵ heo thiếu nữ đột nhiên cưỡi heo trắng phóng lên trời, đi tới cái kia kim giáp nam tử trước mặt cách đó không xa, nói:

“Không nói nói nhảm, chúng ta bốn người, ngươi có thể đảm nhiệm tuyển một người cùng ngươi solo, trăm chiêu nội giết không được ngươi, chúng ta bốn người tự vận ở đây, ngươi như trăm chiêu nội giết không được chúng ta, ngươi tự vận ở đây, ngươi có dám?”

Kim giáp nam tử hai mắt nhắm lại, muốn nói chuyện, nhưng là lần nữa bị bên cạnh hắn cái kia đàn ông mặt sẹo ngăn cản. Đàn ông mặt sẹo nhìn thẳng kỵ heo thiếu nữ, nói: “U Minh điện điện hạ, mỗi người năng lực thông thiên, ta Thủ Hộ Giả không có khinh thị quý điện ý tứ. Ta tại nhắc lại một lần, lần này đến đây, cũng không phải là là U Minh điện, mà là huyết phạt chi nhân. Ta muốn, các hạ cũng không muốn phức tạp a?”

Kỵ heo thiếu nữ lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia kim giáp nam tử, nhưng tựu nói: “Bất quá là một cái chân chạy rác rưởi, không biết ngươi ở đâu ra cảm giác về sự ưu việt!”

Nói xong, kỵ heo thiếu nữ quay người rời đi, mà lúc này, cái kia kim giáp nam tử đột nhiên âm thanh hung dữ nói: “Tiện nhân, ngươi nói cái gì!” Hắn tại Thủ Hộ Giả bên trong, xác thực chỉ có thể coi là chân chạy đấy, cũng bởi vì như thế, đem làm kỵ heo thiếu nữ nói như vậy lúc, hắn quyết đoán nhịn không được.

Kim giáp nam tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia kỵ heo thiếu nữ đột nhiên quay người mạnh mà một gậy nện xuống, một cổ kinh khủng khí thế trực tiếp bao phủ ở cái kia kim giáp nam tử, cái kia kim giáp nam tử biến sắc, lập tức trong tay trường thương mạnh mà đâm ra.

Phanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia kim giáp nam tử bị đẩy lui rồi gần ngàn trượng!

Một bên, cái kia đàn ông mặt sẹo biến sắc, tựu muốn động thủ, nhưng mà lúc này, Yên Nữ đột nhiên xuất hiện tại hắn trước mặt, đàn ông mặt sẹo nao nao, tựu muốn động thủ, lúc này, Yên Nữ đột nhiên nói khẽ: “Vạn vật quy linh!”

Thanh âm rơi xuống, Yên Nữ nhìn thẳng đàn ông mặt sẹo, tại nàng nhìn soi mói, đàn ông mặt sẹo không gian chung quanh vậy mà bắt đầu phân giải, không chỉ chung quanh không gian, mà ngay cả đàn ông mặt sẹo trên người khôi giáp cũng bắt đầu nhúc nhích mà bắt đầu..., nhưng tựu bắt đầu phân giải

Cái kia đàn ông mặt sẹo sắc mặt đại biến, trong tay trường thương mạnh mà ném một cái, trường thương phá không, mang theo một đạo kim sắc trường mang lập tức đến Yên Nữ trước mặt. Yên Nữ chỉ một ngón tay điểm ở đằng kia trường thương trước.

Cái kia trường thương chung quanh màu vàng mũi thương lập tức giống như tuyết gặp sôi dầu, lập tức tiêu tán, mà cái kia trường thương đã ở cái kia đàn ông mặt sẹo kinh hãi trong ánh mắt phân giải lấy!

Đàn ông mặt sẹo hoảng hốt!

Không dám có chút chủ quan, hắn trong cơ thể mạnh mà tuôn ra một cổ kinh khủng khí thế, vô số đạo kim quang tầng tầng lớp lớp vây quanh ở chung quanh của hắn ngăn cản Yên Nữ cái kia quỷ dị phân giải năng lực!

Mà xa xa, cái kia kim giáp nam tử tại kỵ heo thiếu nữ điên cuồng công kích đến, liên tiếp bại lui. Hoàn toàn bị áp chế, theo hai người giao thủ đến bây giờ, kim giáp nam tử cơ hồ không có còn qua tay!

Phía dưới, nhìn thấy hai nữ xuất thủ, Dương Diệp muốn xuất thủ, hắn có thể sẽ không bỏ qua cái này cơ chịu. Nhưng mà lúc này, Minh Nữ nhưng lại chắn trước mặt hắn, nói: “Trốn!”

“Có thể giết bọn chúng đi đấy!” Dương Diệp nói. Đối phương mặc dù có hai gã nửa đế, nhưng là nếu như hắn cùng với tam nữ còn có Diệp Lang Tà liên thủ, muốn giết đối phương, căn bản chính là chuyện dễ dàng.

“Các nàng sẽ không giết bọn hắn đấy!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức minh bạch, đây là tam nữ tự cấp hắn tranh thủ thời gian, có thể trốn sao? Hắn đương nhiên là có thể trốn đấy. Hắn muốn che dấu, đế giả đều tìm không thấy hắn.

Nhưng là, Bạch Lộc Thư Viện làm sao bây giờ?

Nếu như hắn chạy thoát, cái này Thủ Hộ Giả nhất định giận chó đánh mèo Bạch Lộc Thư Viện, Bạch Lộc Thư Viện làm sao có thể có thừa nhận s tựu được cái này Thủ Hộ Giả lửa giận?

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhưng tựu lắc đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp lắc đầu, Minh Nữ phức tạp nhìn hắn một cái, không nói gì. Lúc này, phía chân trời kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ đột nhiên dừng tay, lui qua một bên.

Kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ dừng tay, cái kia kim giáp nam tử cùng đàn ông mặt sẹo lập tức thở dài một hơi, trong lòng hai người đều kinh hãi tột đỉnh, kim giáp nam tử lúc này trường thương đã vặn vẹo biến hình đã trở thành một khối sắt vụn, mà cái kia đàn ông mặt sẹo khôi giáp tắc thì biến mất hơn phân nửa

Kỵ heo thiếu nữ không có để ý kim giáp nam tử, mà là nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, nói: “Tính toán cái nam nhân!” Nói xong, nàng nhìn về phía một bên Minh Nữ, nói: “Đi thôi, chớ liên lụy bọn tỷ muội rồi. Nếu như đây là ngươi chuyện của mình, đến 100 cái Thủ Hộ Giả, chúng ta đều thay ngươi khiêng, nhưng là, đây không phải chuyện của ngươi!”

Minh Nữ trầm mặc.

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Chuyện của ta, ta tự mình tới a. Nếu như có thể mà nói, ta nói nếu như, nếu là ta xong rồi. Ngươi giúp ta chiếu cố thoáng một phát Thanh Châu còn có Bạch Lộc Thư Viện người.”

“Việc này, ta có thể đáp ứng ngươi!”

Lúc này, một bên kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói một câu, nhưng tựu nàng ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế cái kia hai gã đế giả, nói: “Dương Diệp là huyết phạt chi nhân, nhưng Bạch Lộc Thư Viện người lại không phải, hơn nữa, bọn hắn trước kia cũng không biết rõ tình hình, cho nên, việc này theo chân bọn họ không có quan tư, các ngươi nói có đúng hay không?”

Cái kia hai gã đế giả sắc mặt có chút khó coi, đây là đang uy hiếp ah!

Trầm mặc sau nửa ngày, cái kia đàn ông mặt sẹo nói: “Tự nhiên!”

Kỵ heo thiếu nữ thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Dương Diệp. Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Đa tạ rồi!” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Diệp Lang Tà, nói: “Ta sửa biàn chủ ý, cái này hai cái, ta tự mình tới giải quyết. Bất quá, ta hi vọng về sau nếu là Bạch Lộc Thư Viện gặp nạn, ngươi có thể xuất thủ tương trợ!”

“Ta có thể thay ngươi giết một người!” Diệp Lang Tà chân thành nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta tự mình tới là tốt rồi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình lóe lên, biến mất tại phía chân trời, tại đây Bạch Lộ giới đại chiến, không cần phải nói, Bạch Lộ giới đều cũng bị hủy.

Không trung hai gã đế giả cũng lập tức biến mất tại nguyên chỗ.

Diệp Lang Tà do dự xuống, nhưng tựu cũng đi theo. Một bên Minh Nữ cũng muốn theo sau, bất quá cũng là bị kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ chống đỡ.

“Ta không ra tay, chỉ là nhìn xem, các ngươi chẳng lẻ không muốn nhìn một chút hắn thực lực chân chính sao?” Minh Nữ nói.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn xem Minh Nữ sau nửa ngày, nhưng tựu nói: “Vậy thì xem một chút đi!”

Nói xong, ba người biến mất ngay tại chỗ.

Một mảnh hoang vu chi địa, chung quanh vài mười vạn dặm đều không có người ở.

Dương Diệp đứng trên mặt đất, tại hắn đỉnh đầu cách đó không xa, là cái kia hai gã đế giả.

“Việc này, không có cách nào thiện rồi, đúng không?” Dương Diệp nhìn xem cái kia hai gã đế giả nói.

“Ngươi cứ nói đi?” Kim giáp trung niên nhân âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Kỳ thật, ta là thay các ngươi suy nghĩ.”

“Vậy sao?” Kim giáp trung niên nhân khóe miệng mang theo mỉa mai, “Ra, không cần là chúng ta suy nghĩ, cho dù xuất ra ngươi thực lực chân chính.”

Oanh!

Một cỗ Tinh Thần Chi Lực tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, lập tức chui vào Dương Diệp trong cơ thể, Dương Diệp toàn bộ người lập tức biến thành tinh màu xanh da trời.

Cùng lúc đó, hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra.

Sau một khắc, Dương Diệp cầm chặt chuôi kiếm, ngẩng đầu nhìn hai người kia, nói: “Kỳ thật, ta cũng không muốn như vậy!”

Nói xong.

Dương Diệp mạnh mà nhổ.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, phương viên vài mười vạn dặm nội không gian tại thời khắc này lập tức sụp đổ.

Một đạo màu tím kiếm khí phóng lên trời.

Tê liệt thiên địa!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1144: Trảm đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm khí phóng lên trời, cuối cùng chui vào cái kia xa xôi phía chân trời.

Oanh!

Nương theo lấy một đạo che lấp phía chân trời cực lớn mây hình nấm xuất hiện, một đạo rung trời rung động tiếng nổ lớn ở đằng kia xa xôi phía chân trời ầm ầm vang lên. Đón lấy, không trung trực tiếp biến thành một phiến Hắc Ám.

Ầm ầm.

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, chung quanh vài mười vạn dặm nội núi bắt đầu sụp đổ, những cái... Kia núi, cơ hồ tại trong khoảnh khắc liền biến thành rồi bột mịn, cho đến cuối cùng hóa thành hư vô. Cùng lúc đó, vài mười vạn dặm nội cũng bắt đầu không ngừng hạ xuống. Kinh khủng nhất hay là, cái kia chung quanh vài mười vạn dặm nội không gian tại bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị về sau, lại bắt đầu sụp đổ, mà Thiên Đạo pháp tắc lại chữa trị

Cứ như vậy lặp đi lặp lại gần 30 lần, chung quanh thiên địa không gian mới khôi phục bình thường.

Ở đằng kia xa xôi phía chân trời, không gian tuy nhiên khôi phục bình thường, nhưng là một cỗ màu xám khí lưu nhưng lại che lại rồi toàn bộ phía chân trời, liền ánh mặt trời đều không thể xuyên thấu!

Thế giới, một mảnh u ám.

Về phần trước kia cái kia hai vị nửa đế, lúc này, đã không thấy bóng dáng. Không phải chạy thoát, mà là cái chết liền cặn bã đều không thừa rồi.

Hơn nữa, một kiếm này chém ra, thế giới này tựa hồ bớt chút cái gì.

Giờ khắc này, cơ hồ toàn bộ Trung Thổ Thần Châu cường giả ánh mắt đều nhìn về rồi Dương Diệp phương hướng, sở hữu tất cả cường giả sắc mặt đều biến thành cực kỳ khó nhìn lên. Ngoại trừ khó coi, còn có khiếp sợ!

Sở dĩ sắc mặt khó coi, là vì bọn hắn phát hiện, cái này linh khí trong thiên địa vậy mà biến thành hiếm mỏng hơn, không đến mười mấy hơi thời gian, cái kia linh khí so với trước thiếu đi ít nhất ba thành đã ngoài.

Có người tại phá hư thế giới!

Sở hữu tất cả cường giả trong đầu toát ra ý nghĩ này. Linh khí biến mất, chỉ có hai loại khả năng, một là Thiên Đạo chi nhãn bị hủy, Thiên Đạo chi nhãn tuy nhiên là Thiên Đạo phân thân, nhưng kỳ thật nó là do trên thế giới các loại năng lượng hình thành, những... Này năng lượng hợp thành Thiên Đạo chi nhãn. Thiên Đạo chi nhãn bị hủy, biến mất đấy, nhưng thật ra là cái thế giới này các loại năng lượng, kể cả huyền khí.

Diệt Thiên Đạo, tổn hại thế giới!

Đây cũng là vì cái gì rất nhiều người có thực lực kia trảm Thiên Đạo chi nhãn, nhưng là không có làm, bởi vì diệt đi nó, tựu tương đương với tại hủy thế giới căn bản. Một cái thế giới, linh khí, kể cả các loại năng lượng cũng không phải vô cùng vô tận đấy, một khi những... Này đều biến mất, cái kia người của thế giới này đem tại không cách nào tu luyện, chỉ có thể là người bình thường.

Loại thứ hai tựu là đại quy mô phá hư thế giới!

Mà bây giờ, có người tại đại quy mô phá hư thế giới!

Vô số cường giả sắc mặt âm trầm lên, đón lấy, từng đạo chùm tia sáng tự Trung Thổ Thần Châu phóng lên trời, hướng phía Dương Diệp vị trí mãnh liệt bắn mà đến.

Linh giới có quy định, một khi đạt tới Thánh giả, nếu như cùng người giao thủ, nhất định phải tiến vào mở đi ra trong hư không, không thể tại Linh giới động thủ. Vì cái gì? Bởi vì chỉ sợ hủy hoại thế giới.

Cái này là Linh giới sở hữu tất cả cường giả quy định!

Cơ hồ không người nào dám không tuân thủ cái này quy định, bởi vì một khi không tuân thủ quy định lấy, đem đã bị Linh giới sở hữu tất cả Thánh giả đã ngoài cường giả đuổi giết.

Mà bây giờ, có người vậy mà tại đại quy mô phá hư thế giới, tổn thương rồi Linh giới căn bản, làm cho linh khí giảm mạnh.

Mặc kệ đối phương là ai, đều muốn trở thành Linh giới công địch!

Hoang vu chi địa, không trung.

Dương Diệp song tay nắm lấy kiếm tổ chèo chống trên không trung trong hư không, hắn hai mắt khép hờ, toàn bộ người tại run nhè nhẹ lấy. Tại chung quanh hắn, là kỵ heo thiếu nữ cùng Yên Nữ, còn có Minh Nữ cùng với cái kia Diệp Lang Tà.

Mấy người ánh mắt đều rơi vào Dương Diệp trên người.

Mấy người đều là siêu cấp thiên tài, vượt cấp khiêu chiến loại chuyện này, đối với bọn họ mà nói tựu cùng ăn cơm đồng dạng đơn giản, cho dù là Bán Thánh giết đế giả, bọn hắn cũng sẽ không cảm thấy kỳ quái. Nhưng là hiện tại, mấy trong lòng người cũng như sóng to gió lớn. Dương Diệp dùng Bán Thánh giết đế giả, vậy thì thôi, hắn còn một lần giết hai cái!

Một lần giết hai cái vậy thì thôi, hắn còn một kiếm bị thương Linh giới căn bản!

Đây cũng không phải là người bình thường có thể làm được đấy, có thể làm cho toàn bộ Linh giới linh khí đều biến thành mỏng manh, cái này ít nhất cũng phải thiệt nhiều đế giả liên thủ mới có thể làm được!

Mà bây giờ, Dương Diệp một người tựu làm được!

Diệp Lang Tà gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ chấn hàn bên ngoài, còn có một tia chiến ý.

“Kiếm của hắn hảo cường!” Kỵ heo thiếu nữ bên cạnh, Yên Nữ bỗng nhiên nói một câu: “Lúc trước hắn xuất ra cái này kiếm, ta có thể tựu chết rồi.”

Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía Yên Nữ, nói: “Ngươi cảm thấy, là kiếm của hắn cường, mà không phải người khác cường, đúng không?”

Yên Nữ thành thật nhẹ gật đầu.

Kỵ heo thiếu nữ khẽ lắc đầu, nhưng tựu nhìn về phía một bên Diệp Lang Tà, nói: “Sử dụng kiếm đấy, thanh kiếm kia cho ngươi, ngươi có thể thi triển xuất một kiếm này sao?”

Diệp Lang Tà nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ, nhưng tựu lắc đầu.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía khó hiểu Yên Nữ, giải thích nói: “Chứng kiến hắn hiện tại tình huống rồi sao? Nếu như ta không có đoán sai, này Kiếm Lực lượng quá mạnh mẽ, cho dù là hắn, đều không thể hoàn toàn khống chế, cho nên mới đã tạo thành hắn như bây giờ.”

“Hay là không rõ!” Yên Nữ nói.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Một kiếm kia uy lực sở dĩ mạnh như vậy, là hắn gia trì rồi hai chủng hư vô cảnh ý cảnh, còn có huyền khí cùng với Tinh Thần Chi Lực, ngoại trừ hai loại, còn có một loại màu tím năng lượng, ngay từ đầu ta tưởng rằng bổn nguyên tử khí, nhưng là không hề giống. Ngoại trừ những... Này, hắn còn tăng thêm đã đạt tới thần biến cảnh thân thể lực lượng! Cho nên, một kiếm này, cũng không đơn thuần là kiếm uy lực. Đương nhiên, chính yếu nhất hay là cái này kiếm!”

Nói đến đây, kỵ heo thiếu nữ dừng một chút, nhưng tựu lại nói: “Những... Này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là, một kiếm này, đế giả phía dưới, đoán chừng cũng tựu hắn có thể thi triển.”

“Vì cái gì?” Yên Nữ lại hỏi.

Kỵ heo thiếu nữ nói: “Nhục thể của hắn đã đạt tới thần biến cảnh, mới vừa rồi còn dẫn ngôi sao nhập vào cơ thể, những cái... Kia Tinh Thần Chi Lực tiến vào trong cơ thể hắn về sau, nhục thể của hắn lực lượng, chỉ sợ đã có thể cùng ta vật lộn rồi. Mà hắn ngay lúc đó thân thể phòng ngự, chỉ sợ coi như là lực lượng của ta, hắn đều có thể ngạnh kháng! Nhưng mà, cho dù là như vậy, hắn rút... Ra một kiếm kia về sau, nhục thể của hắn đều thiếu chút nữa nứt toác ra, có thể suy nghĩ, một kiếm này uy lực cường đến rồi loại trình độ nào.”

Nói đến đây, kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía một bên Diệp Lang Tà, nói: “Nếu như thanh kiếm kia cho thằng này, hắn đoán chừng liền kiếm đều không nhổ ra được!”

Diệp Lang Tà nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ, không nói gì. Bởi vì, hắn xác thực không nhổ ra được hắn là kiếm đạo cường, không phải thân thể cường!

“Ngươi có thể rút sao?” Lúc này, Yên Nữ đột nhiên hỏi kỵ heo thiếu nữ.

Diệp Lang Tà cũng nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ.

Kỵ heo thiếu nữ nhẹ gật đầu, nói: “Rút đi ra, nhưng là, ta sẽ chết. Cái này kiếm lực lượng, quá mạnh mẽ. Không có kiếm ý còn có cường đại thân thể phòng ngự chèo chống, rút một khắc này, thân thể của ta nhận thức bị nó vỡ ra đến. Bất quá, nếu như ta đạt tới đế giả, có lẽ tựu không có vấn đề rồi. Đương nhiên, dù cho có thể rút, uy lực cũng không có mạnh như vậy. Cái này kiếm đã nhận thức hắn làm chủ, bọn hắn ở giữa hoàn mỹ dung hợp, không phải bất luận cái gì có thể so với đấy!”

Nói đến đây, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Bất quá ta hiểu rõ một người nhất định có thể có rút, hơn nữa một chút việc cũng sẽ không có!”

“Ai?” Yên Nữ hỏi.

“Không nói cho ngươi. Ha ha” kỵ heo thiếu nữ đắc ý nở nụ cười.

Yên Nữ nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ, nhưng tựu nói: “Ta biết rõ ở đâu có Kim Cương Quả!”

“Ở đâu?” Kỵ heo thiếu nữ liền vội hỏi, nàng Đại Bạch heo thế nhưng mà thích ăn nhất Kim Cương Quả đấy.

“Ta cũng không nói cho ngươi!” Yên Nữ nói xong, không tại quản kỵ heo thiếu nữ, nhưng tựu cúi đầu nhẹ khẽ vuốt vuốt trong ngực hồ ly.

Kỵ heo thiếu nữ: “”

“Có người đến rồi!” Lúc này, Minh Nữ bỗng nhiên nói.

Kỵ heo thiếu nữ ngẩng đầu nhìn rồi xa xa phía chân trời liếc, nhưng tựu nói: “Thằng này náo động ẩn quá lớn, cái này có thể phiền toái.”

“Còn có càng phiền toái ở phía sau!” Yên Nữ nói.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua Minh Nữ, nói: “Chúng ta đã giúp hắn rất nhiều.”

“Một lần cuối cùng, như thế nào?” Minh Nữ nói: “Lại để cho thương thế hắn khôi phục là được rồi.”

Kỵ heo thiếu nữ nhẹ gật đầu, nhưng tựu nói: “Ta đi phương Bắc!” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, hướng phía phương Bắc lao đi.

Yên Nữ do dự xuống, nhưng tựu nói: “Ta đây đi phía nam!” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, hướng phía phía nam lao đi.

“Ta đi phía đông!” Diệp Lang Tà thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ.

Minh Nữ nhìn thoáng qua trong sân Dương Diệp, nhưng mà về phía tây bên cạnh bay đi.

Rất nhanh, những cái... Kia theo bốn phương tám hướng đến cường giả đều bị bốn người ngăn cản. Ngay từ đầu, rất nhiều người tự nhiên khó chịu, tựu muốn động thủ, nhưng là, tại biết rõ bốn người thân phận về sau, lập tức không người nào dám làm như vậy rồi. Bất quá, những người kia cũng không có thối lui.

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, trên người những cái... Kia rạn nứt ra làn da đang nhanh chóng chữa trị lấy.

Đang thi triển xuất chính thức Tinh Thần Hộ Thể Thuật về sau, hắn đang thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, đã bị tổn thương so với trước yếu nhược nhiều lắm. Tại Thanh Châu thi triển qua một lần, khi đó hắn, cơ hồ động liên tục ngón tay lực lượng đều không có. Mà bây giờ, thi triển một lần cái này chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, kỳ thật tựu tương đương với thi triển một lần không có gia trì Tinh Thần Hộ Thể Thuật chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Đương nhiên, sở dĩ như vậy, ngoại trừ nhục thể của hắn đạt tới thần biến cảnh bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là chính thức Tinh Thần Hộ Thể Thuật gia trì.

Nếu như không có chính thức Tinh Thần Hộ Thể Thuật gia trì, hắn thần biến cảnh thân thể đều gánh không được một kiếm kia uy lực!

Nói tóm lại, thân thể tăng lên, tăng thêm chính thức bản Tinh Thần Hộ Thể Thuật, đã có thể làm cho hắn bình thường thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng không khỏi nổi lên một vòng vui vẻ. Đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn có thể không xiàn lần thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, tựu như hiện tại, hắn mặc dù không có trọng thương tàn phế, nhưng là nếu như tại tới một lần, nhục thể của hắn nhất định sẽ văng tung tóe. Hiện tại, hắn thân thể mặc dù không có văng tung tóe, nhưng là ở vào văng tung tóe biên giới!

Tại tới một lần, đó là 100% phải chết người đấy! Bất quá theo như hắn đoán chừng, tối đa chỉ cần qua một canh giờ, nhục thể của hắn là có thể không sai biệt lắm hoàn toàn chữa trị, khi đó, đang thi triển tựu không có vấn đề rồi.

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên xuất hiện gần mười đạo kim quang, kim quang tán đi, một gã áo bào trắng lão giả cùng chín tên mặc màu vàng lợt khôi giáp trung niên nhân xuất hiện ở phía chân trời!

Mười tên đế giả!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đồng tử co rụt lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1145: Cùng Kỳ xuất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ còn có Yên Nữ cùng với cái kia Diệp Lang Tà lại xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nhìn xem cái kia mười tên đế giả, kỵ heo thiếu nữ bọn người sắc mặt đều ngưng trọng lên.

Phía chân trời, cái kia cầm đầu áo bào trắng lão giả tay phải nhẹ nhàng vung lên, lập tức, cái kia tràn ngập tại phía chân trời cái kia chút ít màu xám khí lưu lập tức tiêu tán. Đón lấy, hắn nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ bọn người, đột nhiên, hắn cong ngón búng ra, đón lấy, phương viên mười vạn dặm nội không gian như là gợn sóng bình thường phập phồng rồi thoáng một phát.

Phanh!

Một tiếng trầm đục tại phía chân trời vang vọng mà lên, đón lấy, một gã thanh váy nữ tử xuất hiện ở kỵ heo thiếu nữ bên cạnh.

“Không có sao chứ?” Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía thanh váy nữ tử.

Thanh váy nữ tử khẽ lắc đầu, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, nói: “Hắn phá của ta thập phương kết giới! Người này, thực lực thâm bất khả trắc, trừ phi Nhị tỷ hoặc là Tam tỷ ra, bằng không thì, chúng ta không phải đối với hắn!”

Kỵ heo thiếu nữ có chút trầm ngâm, nhưng tựu nhìn về phía Minh Nữ, nói: “Tiểu mười!”

Minh Nữ trầm mặc.

Áo bào trắng lão giả nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ bọn người liếc, nhưng tựu ánh mắt nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Huyết phạt, không nghĩ tới cái này Phương thế giới xuất hiện một cái huyết phạt. Mà huyết phạt chi nhân, vậy mà bất quá là một gã Bán Thánh, hơn nữa thực lực của ngươi, thật không ngờ rất cao minh, một kiếm giết hai gã đế giả, ngươi quả thực lại để cho ta có chút kinh sợ!”

Dương Diệp không nói gì, hắn tay trái nắm thật chặc cổ sao (kiếm, vỏ), trong cơ thể là số không nhiều huyền khí chậm rãi vận chuyển, tại hắn trước ngực, một đầu hung thủ hình xăm chậm rãi hiển hiện.

Áo bào trắng lão giả không có ở xem Dương Diệp, mà là nhìn về phía rồi một bên kỵ heo thiếu nữ bọn người, sau một lát, hắn nói: “Lúc trước sự tình, thôi. Hiện tại, lập tức ly khai tầm mắt của ta. Bằng không thì, các ngươi tốt nhất là đem bọn ngươi trong điện mạnh nhất những người kia kêu đi ra, bởi vì tựu các ngươi bốn cái, còn quá yếu quá yếu!”

Kỵ heo thiếu nữ đang muốn nói chuyện, một bên Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Các ngươi đi!”

Minh Nữ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cũng quay đầu nhìn về phía nàng, nói: “Nghe ta đấy, mang theo các nàng đi, ly khai, ở cách xa xa đấy, không muốn quay đầu.”

“Ngươi muốn điều gì!” Minh Nữ trầm giọng nói.

“Ta muốn triệu hoán thứ gì đi ra cắn người!” Dương Diệp nói.

“Ngươi bây giờ coi như là đem Long tộc tộc trưởng triệu hoán đi ra đều không có dùng!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng tựu chân thành nói: “Ngươi không phải một người, ngươi lưu lại, còn sẽ liên lụy các nàng. Hơn nữa, nói thật, đúng lúc này, ngươi lưu lại cũng không có cái gì dùng, sẽ chỉ làm ta cố kỵ.”

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nhưng tựu nói: “Nếu như ngươi chết, yên tâm, cuối cùng có một ngày, ta sẽ thay ngươi báo thù.”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Kiếm của ngươi đến cùng bán hay không? Ta có thể cho ngươi mười vạn miếng Tử Tinh Thạch! Mười vạn miếng ah! Tỷ toàn bộ gia sản!”

Dương Diệp không nhìn thẳng kỵ heo thiếu nữ, thứ hai tự đòi rồi cái mất mặt, lập tức nhún vai, nhưng tựu cưỡi nàng Đại Bạch heo quay người rời đi.

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng do dự một chút, nhưng tựu nói: “Ta nghe người ta nói, trên người của ngươi có Kim Cương Quả, bán ta mấy khỏa được không?”

Không cần phải nói, Yên Nữ nhất định là nghe Quang Nữ nói. Dương Diệp cũng không hẹp hòi, lập tức cong ngón búng ra, mười miếng Kim Cương Quả xuất hiện ở Yên Nữ trước mặt.

Nhìn thấy Kim Cương Quả, Yên Nữ vội vàng thu lại, nhưng tựu nàng nói: “Ta có thể không lấy không đồ đạc của ngươi!” Nói xong, nàng cong ngón búng ra, nhưng tựu quay người lóe lên, trực tiếp biến mất tại xa xa.

Dương Diệp xem xét, ở trước mặt hắn, là một quả Tử Tinh Thạch

Một quả Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp mặt đều đen rồi. Ngươi không để cho cũng may, cho một quả, đây là ý gì?

“Bọn hắn, ta đánh không lại!” Lúc này, một bên Diệp Lang Tà nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía Diệp Lang Tà, nói: “Giúp ta chiếu cố thoáng một phát Bạch Lộc Thư Viện!” Lúc trước hắn lại để cho Diệp Lang Tà giúp hắn giết đế giả, cũng không thật sự hi vọng đối phương giúp hắn giết đế giả, mà là muốn thử xem nhìn đối phương thủ không giữ lời hứa. Sự thật chứng minh, đối phương rất thủ tín dùng. Kể từ đó, hắn tự nhiên càng không thể lại để cho để đối phó Thủ Hộ Giả rồi.

Bởi vì đối phương để đối phó Thủ Hộ Giả, chẳng qua là đi tìm cái chết mà thôi. Làm cho đối phương chiếu cố Bạch Lộc Thư Viện, đây mới là hắn mục đích thực sự. Có một gã vũ bảng Top 10 cường giả chiếu cố, cho dù hắn ra một cái ngoài ý muốn, Bạch Lộc Thư Viện cũng không trở thành bị người khi dễ.

Diệp Lang Tà nhìn xem Dương Diệp một lát, nhưng tựu nói: “Có thể!” Nói xong, hắn quay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Tất cả mọi người đi rồi, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, tại đó, có mười tên đế giả. Mười tên đế giả! Cho dù hắn đang thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cũng vô dụng rồi.

Mười tên đế giả ah!

“Ta biết rõ, ngươi còn có át chủ bài!” Áo bào trắng lão giả bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Áo bào trắng lão giả nhìn xem Dương Diệp, nói: “Dù cho này giới sở hữu tất cả cường giả toàn bộ ra, với ta mà nói, đều không có quá lớn uy hiếp. Mà này giới cái kia chút ít thần bí cường giả, hiển nhiên không sẽ vì ngươi cùng chúng ta Thủ Hộ Giả là địch. Ra, cho ta xem xem, ngươi cái gọi là át chủ bài, cứu ẩn là cái gì. Thật sự rất ngạc nhiên!”

Dương Diệp nói: “Mặc dù có chút tự đòi mất mặt, nhưng ta là hay là muốn hỏi một câu, các ngươi Thủ Hộ Giả, sẽ không bỏ qua ta đấy, đúng không?”

“Huyết phạt chi nhân, đáng giết cửu tộc!” Áo bào trắng lão giả nói.

“Đã minh bạch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhưng tựu thò tay vạch tìm tòi y phục của mình, hắn hít sâu một hơi, nhưng tựu trong mắt đột nhiên hiển hiện một vòng lệ khí, “Cùng Kỳ, đi ra cắn người!”

Rống!

Một đạo tiếng hô ở giữa sân đột nhiên vang vọng mà lên.

Mấy ngàn dặm bên ngoài, cái kia kỵ heo thiếu nữ dưới thân Đại Bạch heo đang nghe cái này âm thanh tiếng rống giận dữ lúc, lập tức phát ra một đạo tiếng thảm thiết, nhưng tựu thoáng cái co quắp ngã trên mặt đất, lạnh run.

Cái kia Yên Nữ trong ngực cái kia hồ ly cũng là phát ra một đạo kêu rên, nhưng tựu hai tay gắt gao ôm đầu của mình, không ngừng phát ra từng đạo tiếng thảm thiết.

Tứ nữ kinh hãi, các nàng ngay ngắn hướng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp phương hướng.

Hắn triệu hoán chính là cái gì?

Ở đằng kia đạo rống tiếng vang lên một khắc này, phương viên trăm vạn dặm ở trong, chỉ cần là yêu thú, chẳng phân biệt được cấp bậc, chẳng phân biệt được chủng loại, toàn bộ thống khổ nằm sấp trên mặt đất, không ngừng phát ra từng đạo tiếng kêu rên.

Cùng lúc đó, Linh giới phía chân trời, lại xuất hiện một đạo Thiên Đạo chi nhãn.

Lúc này đây, cái kia Thiên Đạo chi nhãn so với trước đấy, lớn rồi ít nhất gấp 10 lần!

Vô tận Thiên Uy tự trong đó trút xuống mà xuống, giờ khắc này, cơ hồ toàn bộ Trung Thổ Thần Châu người đều đang run sợ!

“Bản tôn, rốt cục đi ra! Rốt cục đi ra!”

Cùng lúc đó, một đạo dữ tợn dã thú gào thét tại đây trong thiên địa vang vọng mà khởi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1146: Cùng Kỳ chi uy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, xuất hiện một cái bên ngoài như hổ, lớn nhỏ giống như, toàn thân hắc ám sắc, cái trán chiều dài hai cây màu vàng kim nhạt sừng rồng, sau lưng một cặp màu đen cánh chim hung thú.

Cái này hung thú, dĩ nhiên là là lúc trước bị vòng xoáy nhỏ cùng đế nữ liên thủ phong ấn Cùng Kỳ!

Tại Cùng Kỳ đi ra một khắc này, phía chân trời cái kia áo bào trắng lão giả cùng mười tên đế giả sắc mặt lúc này tựu thay đổi. Biến thành khó coi, biến thành ngưng trọng. Tuy nhiên bọn hắn không biết trước mắt cái này con quái vật đến tột cùng là cái gì đồ chơi, nhưng là, bản năng nói cho bọn hắn biết, nguy hiểm, phi thường nguy hiểm!

Không chỉ áo bào trắng lão giả bọn người, tựu là Dương Diệp sắc mặt cũng biến thành cực kỳ ngưng trọng lên.

Bởi vì cái này Cùng Kỳ so về lúc trước, hiếu thắng quá nhiều! Vừa rồi đối phương cái kia một tiếng rống to, làm cho hắn thiếu chút nữa tinh thần sụp đổ! Quan trọng nhất là, đối phương mới vừa ra tới, liền trực tiếp chặt đứt rồi cùng hắn ở giữa khế ước liên hệ!

Nhìn xem cái kia trong mắt tràn đầy huyết hồng cùng lệ khí Cùng Kỳ, Dương Diệp phải tay nắm chặt rồi kiếm tổ chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí cùng Tinh Thần Chi Lực bắt đầu chậm rãi vận chuyển lại.

Hắn sở dĩ nếu kêu lên Cùng Kỳ đi ra, ngoại trừ bởi vì hắn thực lực của chính mình tăng nhiều bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là cái này Thiên Đạo cùng Thủ Hộ Giả khẳng định không cho Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ thế nhưng mà cùng nghịch loại huyền giả đến từ cùng một chỗ!

Hơn nữa, thằng này còn cực kỳ căm hận cái này phiến thế giới trời xanh, tựu tính toán cái này phiến thế giới Thiên Đạo buông tha nó, nó khẳng định cũng sẽ không bỏ qua cái này phiến thế giới Thiên Đạo.

Hắn đoán không lầm, đem làm Cùng Kỳ đi ra một khắc này, lại xuất hiện một cái Thiên Đạo chi nhãn, hơn nữa, cái này Thiên Đạo chi nhãn so với trước còn muốn lớn hơn. Mà cái kia Cùng Kỳ tại đi ra một khắc này, đầu tiên xem không phải hắn, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía không trung Thiên Đạo chi nhãn.

Cái này lại để cho Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, tốt nhất là Cùng Kỳ cùng đối phương can mà bắt đầu..., hắn ở bên cạnh sửa mái nhà dột (*mua rẻ bán đắt)!

Nhưng mà đúng lúc này, cái kia Cùng Kỳ nhưng lại đột nhiên thu hồi ánh mắt nhìn hướng hắn, Dương Diệp nheo mắt, tay phải chậm rãi nắm chặt chuôi kiếm.

Cùng Kỳ chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại mà bắt đầu..., đúng lúc này, không trung áo bào trắng lão giả bỗng nhiên nói: “Hung thú... Ngươi là năm đó cùng nghịch loại huyền giả cùng đi đến thế giới này hung thú, không nghĩ tới cái này Phương thế giới còn có dư nghiệt, cũng tốt, hôm nay tựu cùng một chỗ giải quyết.”

Áo bào trắng lão giả thanh âm rơi xuống, tại bên cạnh hắn một gã mặc màu vàng lợt khôi giáp đế giả thân hình khẽ động, hóa thành một đạo cự đại màu vàng chùm tia sáng hướng phía Cùng Kỳ bắn mạnh tới.

Cùng Kỳ dừng bước lại, ánh mắt theo Dương Diệp trên người dời, nó ngẩng đầu nhìn hướng đạo kia đánh úp về phía hắn màu vàng chùm tia sáng, trong mắt lệ khí thoáng hiện, sau một khắc, thứ nhất âm thanh hét giận dữ, hóa thành một đạo hắc quang mãnh liệt bắn mà ra.

Oanh!

Tại Dương Diệp cùng áo bào trắng lão giả bọn người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia đạo kim quang trực tiếp tiêu tán, phía chân trời, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn cùng tiếng rên rỉ, kim quang cùng hắc quang tán đi, Cùng Kỳ cùng tên kia mặc màu vàng lợt khôi giáp đế giả xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Khi nhìn thấy trong tràng tràng cảnh lúc, Dương Diệp mí mắt lần nữa nhịn không được nhảy dựng, cái trán cũng không khỏi hiện ra rồi một giọt mồ hôi lạnh.

Cùng Kỳ hay là Cùng Kỳ, tên kia đế giả cũng vẫn còn, chỉ có điều thiếu đi một cái đầu, mà đầu của hắn, tại Cùng Kỳ móng vuốt trong.

Một kích đập phát chết luôn đế giả!

Hơn nữa còn là như thế nhẹ nhõm!

Dương Diệp cảm giác mình đầu có chút không đủ dùng, lúc nào, đế giả biến thành yếu như vậy rồi hả?

Cái kia áo bào trắng lão giả bọn người sắc mặt cũng trước nay chưa có ngưng trọng lên!

Cùng Kỳ đem cái kia đầu ném vào chính mình trong miệng, cắn mấy ngụm, hắn lại phun ra, nói: “Cấp thấp thế giới con sâu cái kiến, khó ăn.” Nói xong, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Thịt của ngươi có lẽ không sai!”

Thua người không thua trận!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Cùng Kỳ, nhạt âm thanh nói: “Ta sợ ngươi hàm răng không đủ cứng rắn!”

“Ta thử xem!”

Cùng Kỳ nói xong, tựu muốn động thủ, Dương Diệp cũng chuẩn bị rút kiếm, mà đúng lúc này, không trung Thiên Đạo chi trong mắt đột nhiên chui ra một đạo màu tím thần lôi, đạo kia màu tím thần lôi bay thẳng đến một bên Cùng Kỳ rơi xuống suy sụp.

Cùng Kỳ ánh mắt lần nữa theo Dương Diệp trên người thu hồi, ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Thiên Đạo chi nhãn, trong mắt tràn đầy khinh thường, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang đâm vào này đạo tử sắc thần lôi phía trên.

Bành!

[truyen cua tu i 00 net] Bị Cùng Kỳ va chạm, đạo kia màu tím thần lôi trực tiếp hóa thành hư vô, phảng phất từ không đã xuất hiện!

Phía dưới, Dương Diệp khóe miệng có chút co lại. Thằng này, mạnh có chút không hợp thói thường ah!

Cùng Kỳ cũng không có dừng tay, mà là thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Thiên Đạo chi nhãn đánh tới.

“Làm càn!”

Phía chân trời, cái kia áo bào trắng lão giả gầm lên giận dữ, cách không đối với Cùng Kỳ một chưởng đánh ra, chưởng xuất, một đạo năng lượng chưởng ấn lập tức tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, hướng phía cái kia Cùng Kỳ oanh tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong mắt hiển hiện một vòng kinh hãi, bởi vì hắn phát hiện, một chưởng này, ít nhất điệp gia rồi hơn vạn đạo!

Năng lượng chưởng ấn oanh tại Cùng Kỳ trên người, phía chân trời kịch liệt run lên, không gian muốn nghiền nát, bất quá nhưng lại không biết nguyên nhân gì, lập tức lại khôi phục nguyên trạng, hơn nữa Dương Diệp phát hiện, không gian chung quanh càng phát ra chắc chắn. Chỉ sợ hắn tựu tính toán là đang thi triển một lần chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, cũng khó khăn dùng phá hư!

Năng lượng chưởng ấn cùng Cùng Kỳ chạm vào nhau, Cùng Kỳ thân hình lập tức ngừng trên không trung, mà đạo kia điệp gia rồi ít nhất nghìn đạo năng lượng chưởng ấn lập tức nghiền nát, cho đến hóa thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, áo bào trắng lão giả nheo mắt, trong mắt có một tia khiếp sợ, không dám ở có chút khinh thị, lập tức nói: “Trước hết giết con thú này!”

Tại áo bào trắng lão giả trong nội tâm, Dương Diệp tự nhiên là không cách nào cùng Cùng Kỳ so đấy, hơn nữa, Cùng Kỳ với hắn mà nói uy hiếp lớn nhất, chỉ cần giải quyết Cùng Kỳ, về phần Dương Diệp, đây còn không phải là phất phất tay sự tình?

Áo bào trắng lão giả thanh âm rơi xuống, hắn cùng hắn sau lưng tám gã đế giả ngay ngắn hướng xuất thủ, hướng phía cái kia Cùng Kỳ bắn mạnh tới.

Oanh!

Tám gã đế giả liên thủ một kích, cái kia Cùng Kỳ trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, bất quá rất nhanh, hắn lại mạnh mà phóng lên trời, đón lấy, thân thể của hắn không ngừng biến lớn, đem làm vọt tới phía chân trời lúc, hắn thân hình đã lớn rồi không sai biệt lắm gấp 10 lần.

Oanh!

Một gã đế giả bị hắn đụng vào, trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến bay rớt ra ngoài, Dương Diệp phát hiện, tên kia đế giả trực tiếp đã trở thành một cục thịt bùn.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, chính thức trảm thiên rút kiếm thuật có thể làm thịt tên không này? Trước kia hắn hay là rất có lòng tin đấy, nhưng là hiện tại...

Biến lớn sau Cùng Kỳ thực lực quả thực hiện lên bội số gia tăng, phàm là bị nó đụng vào đấy, căn bản là trực tiếp bị mất mạng. Cho dù là cái kia mạnh nhất áo bào trắng lão giả, cũng không dám cùng Cùng Kỳ đối bính!

Cùng Kỳ kinh khủng nhất còn không phải nhục thể của hắn lực lượng, mà là hắn móng vuốt còn có hàm răng, cái kia trình độ sắc bén, dễ dàng tựu đã phá vỡ hắn xẹt qua chỗ không gian.

Không đến 15', trong tràng tựu chết rồi trọn vẹn năm tên nửa đế!

Dương Diệp xem chính là hãi hùng khiếp vía, hắn ngược lại là muốn chạy trốn, nhưng vấn đề là, hắn có thể trốn đi đâu? Hơn nữa, hắn phát hiện, Cùng Kỳ thằng này khí tức một mực tại tập trung vào hắn, chỉ cần hắn dám trốn, đối phương nhất định sẽ hướng hắn đánh tới. Hắn tuy nhiên tốc độ rất nhanh, nhưng là tại đây Cùng Kỳ trước mặt, hoàn toàn tựu là đồ chơi cho con nít!

Lúc này, không trung Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên mở mắt, một đạo gần ngàn trượng lớn lên màu tím thần lôi tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, tốc độ kia cực nhanh, trong chớp mắt tựu oanh tại cái kia biến lớn Cùng Kỳ trên người.

Bành!

Cùng Kỳ tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, bất quá tại trụy lạc mấy trăm trượng về sau, nó tựu ngừng lại.

Dương Diệp phát hiện, tại Cùng Kỳ trên người, có mười mấy đạo vết thương, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, khá tốt thằng này không phải vô địch đấy!

Cũng thế, chín tên đế giả, còn tăng thêm cái kia Thiên Đạo chi nhãn, cái này Cùng Kỳ nếu như còn có thể không chút nào tổn hại, vậy thế giới này tựu quá điên cuồng.

Tuy nghèo kỳ bị thương, nhưng là những cái... Kia Thủ Hộ Giả nhưng lại tổng cộng chết rồi sáu gã!

Sáu gã đế giả!

Đáng sợ cở nào một cái số lượng!

Cùng Kỳ không có xuất thủ, cái kia áo bào trắng lão giả bọn người cũng không có tại xuất thủ, cái kia Thiên Đạo chi nhãn nhưng lại không có dừng lại, mà là lại hàng hạ một đạo màu tím thần lôi, lúc này đây, đạo này màu tím thần lôi khoảng chừng gần 2000 trượng. Hắn vừa xuất hiện, phương viên mười vạn dặm nội không gian cũng bắt đầu kịch liệt kích động bắt đầu!

Cùng Kỳ trong mắt lệ khí thoáng hiện, hắn lần nữa phóng lên trời, giơ lên móng trái hướng phía đạo kia màu tím thần lôi hung hăng đánh ra.

Bành!

Lúc này đây, cái kia màu tím thần lôi không có biến mất, mà là kịch liệt run lên, rạn nứt ra, sau một khắc, Cùng Kỳ một con khác móng vuốt mạnh mà một trảo vỗ vào cái kia màu tím thần lôi thượng.

Oanh!

Màu tím thần lôi ầm ầm vỡ vụn, nhưng là Cùng Kỳ cũng là bị chấn hướng xuống trụy lạc mấy trăm trượng!

Dương Diệp phát hiện, tại Cùng Kỳ khóe miệng, có một vòng màu đỏ tươi.

Bị thương!

Nếu như Cùng Kỳ chịu hợp tác, hắn ngược lại là không ngại hỗ trợ, nhưng là, đối phương dù cho cho tới bây giờ, cũng còn tại tập trung hắn, hắn nào dám giúp? Giải quyết những cái... Kia Thủ Hộ Giả, thằng này tuyệt đối với lập tức đối với hắn xuất thủ!

“Xuất thủ!”

Lúc này, một bên áo bào trắng lão giả đột nhiên mở miệng, đón lấy, khác bốn người lần nữa cúi người lao xuống, hướng phía Cùng Kỳ bắn mạnh tới.

“Cút!”

Cùng Kỳ một tiếng hét giận dữ, hắn nâng lên móng trái mạnh mà chỉ lên trời tế vỗ.

Oanh!

Chung quanh không gian kịch liệt run lên, một đạo cự trảo trực tiếp vỡ ra không gian, oanh tại không trung một gã đế giả trên người,

người này đế giả lập tức bị xé nứt thành hư vô.

“Lui!”

Đúng lúc này, một đạo mang theo cổ xưa khí tức thanh âm từ cái này xa xôi phía chân trời truyền đến.

Nghe thế đạo thanh âm, cái kia áo bào trắng lão giả ba người sắc mặt lập tức vui vẻ, thân hình lóe lên, lui ra, cái kia Thiên Đạo chi nhãn vốn đã phát ra màu tím thần lôi lại bị nó nuốt trở về.

Dương Diệp phát hiện, Cùng Kỳ thần sắc ngưng trọng lên.

Rất nhanh, một cỗ cổ xưa mà lại mang theo tang thương chi ý khí tức xuất hiện ở cái này phiến thiên địa thời gian. Chỉ chốc lát, một gã mặc áo bào xám, cung lấy eo lão giả xuất hiện ở phía chân trời.

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, lão gia hỏa này cho hắn thâm bất khả trắc cảm giác!

Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ điên cuồng xoay tròn!

Báo động trước!

Vòng xoáy nhỏ cảm nhận được uy hiếp!

Đế giả phía trên?

Áo xám lão giả tại Dương Diệp trên người nhìn thoáng qua, sau đó ánh mắt rơi vào Cùng Kỳ trên người, nói: “Ngoại Vực hung thú... Thực lực cũng là còn có thể, ta vừa vặn thiếu một đầu ngồi ký, ngươi có thể nguyện thần phục ta?”

“Rống!”

Cùng Kỳ hóa thành một đạo hắc quang phóng lên trời, hướng phía cái kia Áo xám lão giả đụng tới.

Đây là câu trả lời của nó!

“Nếu như là ngươi đỉnh phong kỳ, lão phu có lẽ còn muốn kiêng kị một hai, ngươi bây giờ, liền đỉnh phong kỳ một phần năm lực lượng đều chưa, cũng dám tại lão phu trước mặt làm càn!”

Áo xám lão giả thanh âm rơi xuống, hắn chỉ một ngón tay điểm ra, cái này một ngón tay, phảng phất có vô cùng lực lượng giống như, cái kia Cùng Kỳ tại đụng vào cái này một ngón tay lúc, lập tức phát ra một đạo thống khổ tiếng gào thét, sau đó tự không trung rơi xuống phía dưới, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện vào rồi trong lòng đất.

Bất quá rất nhanh, Cùng Kỳ lại chui ra, bất quá lúc này, nó toàn thân làn da đều rạn nứt rồi ra.

Áo xám lão giả đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Hay là trước giải quyết ngươi đi, huyết phạt chi nhân, giữ lại là một cái tai họa.” Nói đến đây, hắn lông mày đột nhiên nhíu một cái, ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp cái trán đế nữ tặng đưa cho hắn cái kia căn dây lưng lụa phía trên, có chút trầm ngâm, hắn bấm tay một điểm, một đám tinh mang điện xạ mà ra, Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại, hắn cái trán cái kia căn dây lưng lụa tựu ầm ầm vỡ vụn.

Dây lưng lụa vỡ vụn một khắc này, Thanh Châu, biển Aegean [Ái Cầm Hải], Bồng Lai đảo, một tòa cung điện ở trong, bàn ngồi dưới đất đế nữ đột nhiên mở mắt.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1147: Đình chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, đem làm Dương Diệp trên trán dây lưng lụa nghiền nát lúc, tại hắn trên trán chính là cái kia ‘Tội’ chữ xuất hiện ở Áo xám lão giả các loại tầm mắt của người trong.

Nhìn thấy cái này ‘Tội’ chữ, Áo xám lão giả bọn người hai mắt lập tức nhắm lại lên, trong mắt bọn hắn, có một tia khiếp sợ. Hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp không chỉ là huyết phạt, hay là thiên địa tội nhân!

Áo xám lão giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Huyết phạt, thiên địa tội nhân... Ngươi ngược lại thật sự là khiến ta kinh nha rồi.”

Dương Diệp không nói gì, trong cơ thể huyền khí cùng Tinh Thần Chi Lực điên cuồng vận chuyển, tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm, trong cơ thể lực lượng điên cuồng tích súc lấy, tại hắn không gian chung quanh vô thanh vô tức phập phồng lên.

Tuy nhiên trước mắt lão giả này thực lực thâm bất khả trắc, căn bản không phải hắn có thể địch, nhưng là, hắn Dương Diệp cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Đối với hắn hiện tại mà nói, đánh thắng được muốn đánh, đánh không lại, cũng muốn đánh!

“Ngươi biết rõ chính mình có nhiều buồn cười không?”

Nhìn thấy Dương Diệp vận sức chờ phát động, Áo xám lão giả đột nhiên nói: “Ngươi cái này kiếm không tệ, ngươi cảnh giới tuy nhiên thấp, nhưng thực lực cũng là còn không có trở ngại. Ngươi tăng thêm chuôi kiếm nầy, thực lực miễn cưỡng có thể. Nhưng là, ngươi lại muốn giết ta, như vậy cũng tốt so một con kiến, đối mặt một con voi lớn lúc, nói ta muốn giết ngươi. Vô tri mà lại buồn cười!”

Dương Diệp không để ý tới Áo xám lão giả, mà là quay đầu nhìn về phía Cùng Kỳ, nói: “Ngươi bây giờ có hai lựa chọn, một là các loại sau khi ta chết, ngươi tại chết, hai là ta và ngươi liên thủ, lại để cho bọn hắn chết trước.”

Cùng Kỳ nhìn về phía Dương Diệp, trầm mặc.

Dương Diệp thò tay chỉ vào xa xa Thiên Đạo chi nhãn, lại nói: “Ta và ngươi đều là cái này Thiên Đạo không cho, từ loại nào trình độ đi lên nói, chúng ta xem như một loại người. Hiện tại, ta và ngươi liên thủ, còn có một đường sinh cơ, bằng không thì, mọi người cùng nhau Game Over!”

“Buồn cười!”

Lúc này, phía chân trời Áo xám lão giả khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, bộ dáng như vậy, giống như là đang nhìn hai con kiến đang thương lượng lấy như thế nào giết một con voi lớn đồng dạng.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua phía chân trời Áo xám lão giả, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đi lên!” Hắn tuy nhiên cuồng vọng, nhưng không ngốc, hiện tại cái này tình thế, căn bản không phải hắn có thể đối kháng đấy. Như Dương Diệp theo như lời, liên thủ, còn có một đường sinh cơ. Bằng không thì, bất kể là hắn hay là Dương Diệp, đều phải chết.

Nghe được Cùng Kỳ lời mà nói..., Dương Diệp nao nao, lập tức thân hình khẽ động, đã rơi vào Cùng Kỳ trên lưng.

“Trước hết giết Thiên Đạo chi nhãn!” Cùng Kỳ đột nhiên nói.

“Vì sao không trước hết giết lão nhân kia?” Dương Diệp khó hiểu. Bởi vì trong tràng cái kia Áo xám lão giả thực lực mạnh nhất, chỉ cần giải quyết đối phương, còn lại tựu không có quá lớn uy hiếp.

“Hắn chỉ là một cỗ phân thân!”

Cùng Kỳ nói: “Chém chết Thiên Đạo chi nhãn, ta và ngươi cùng một chỗ lao ra cái này Phương thế giới, bằng không thì, bản thể hắn đi vào lúc, trừ phi ta đỉnh phong thời kì, nếu không ta và ngươi đều phải chết.”

Phân thân!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, hắn không nghĩ tới lão nhân này cũng chỉ là một cỗ phân thân! Một cỗ phân thân cũng đã mạnh như thế, hắn bản thể được khủng bố đến loại trình độ nào?

“Đem kiếm phiết tại bên hông, tay trái bắt lấy sừng của ta, đợi ta và ngươi vọt tới cái kia Thiên Đạo chi nhãn trước mặt lúc, ngươi tại rút kiếm chém.” Cùng Kỳ nói.

“Cái này, ta tự mình tới có thể!” Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ nói: “Thiên Đạo chi nhãn bất quá là cặn bã cặn bã, ta và ngươi muốn nhất cổ tác khí (*) phá vỡ cái này phiến thiên địa bình chướng, ly khai cái này phiến tinh vực. Bằng không thì, đối phương cường giả sẽ vô cùng vô tận đến.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia lên đi!”

“Trước quỷ!”

Cùng Kỳ cả giận nói: “Ngươi thân thể căn bản chịu không được tốc độ của ta cùng lực lượng, ngươi phải dùng Tinh Thần Chi Lực gia cố nhục thể của ngươi, bằng không thì, ta hiện tại xông lên, ngươi cũng sẽ bị tê liệt thành mảnh vỡ.”

Dương Diệp có chút xấu hổ, vội vàng dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể, tại thân thể đạt được gia cố về sau, Dương Diệp đem kiếm phiết tại bên hông, tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm, sau đó tay trái gắt gao bắt lấy Cùng Kỳ giác [góc], nói:

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Lên đi!”

“Buồn cười đến cực điểm!”

Lúc này, cái kia Áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện tại Thiên Đạo chi nhãn phía dưới, nói: “Ra, lại để cho lão phu nhìn xem, hai người các ngươi con sâu cái kiến, phải như thế nào đang tại của ta mặt chém vỡ Thiên Đạo chi nhãn.”

“Làm sao bây giờ!” Dương Diệp nói.

“Cùng một chỗ Sát!”

Cùng Kỳ thanh âm rơi xuống, hai móng mạnh mà vỗ mặt đất, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra.

Đem làm Cùng Kỳ mãnh liệt bắn mà ra một khắc này, Dương Diệp con mắt lập tức mở thật to đấy, sau đó hắn cảm giác mình toàn thân phảng phất bị mấy mươi vạn con ngựa tại lôi kéo giống như, toàn bộ người đều không tốt rồi.

“Rút kiếm!”

Lúc này, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp một cái giật mình, tay phải vội vàng rút kiếm chém.

Đem làm kiếm xuất một khắc này, hắn cùng với Cùng Kỳ vừa vặn đi vào cái kia Áo xám lão giả trước mặt, Áo xám lão giả hai mắt nhắm lại, tay phải hóa chưởng một chưởng vỗ vào Dương Diệp trên thân kiếm.

Xùy~~!

Một tiếng vang thật lớn, ở một bên áo bào trắng lão giả bọn người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Áo xám lão giả cả cánh tay trực tiếp bị cắt ra. Áo xám lão giả sắc mặt lúc này đại biến, hắn không nghĩ tới trong mắt của hắn cái này hai cái con sâu cái kiến liên thủ mà bắt đầu..., thật không ngờ cường! Nếu như không phải hắn thời khắc mấu chốt thân hình lóe lên, hắn trực tiếp bị một kiếm này cho chém thành hai khúc rồi!

Mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ nhưng lại tốc độ không giảm, hướng phía cái kia Thiên Đạo chi nhãn vọt tới. Cái kia Thiên Đạo chi nhãn phát giác được nguy cơ, lập tức bộc phát ra một đạo sáng chói ánh sáng tím, sau đó một đạo màu tím lôi trụ tự trong đó thoáng hiện mà ra, oanh hướng Dương Diệp cùng Cùng Kỳ. Bất quá khi cái kia màu tím lôi trụ đụng phải Dương Diệp kiếm lúc, tựu giống như giấy bị sắc bén lưỡi dao xẹt qua...

Màu tím lôi trụ dễ dàng bị cắt mở, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đi thẳng tới này Thiên Đạo chi nhãn trước mặt, đón lấy, Dương Diệp kiếm chém vào này Thiên Đạo chi trên mắt!

Oanh!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, cái kia Thiên Đạo chi nhãn ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số năng lượng tự phía chân trời tán rơi xuống.

Nhưng mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ vẫn không có dừng lại, hai người hóa thành một đạo ánh sáng tím hướng phía không trung ở trong chỗ sâu phá không mà đi.

Dương Diệp chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, tăng thêm Cùng Kỳ tốc độ cùng lực lượng, uy lực kia, hoàn toàn có thể có hủy thiên diệt địa. Có thể nói, hiện tại Dương Diệp trảm thiên rút kiếm thuật, so với trước dĩ vãng bất luận cái gì một lần trảm thiên rút kiếm thuật đều muốn mạnh hơn ít nhất vô số lần. Cũng chính là bởi vì như thế, cho dù là cái kia Áo xám lão giả đều thiếu chút nữa bị một kiếm đập phát chết luôn!

Về phần cái này Thiên Đạo chi nhãn, càng là dễ dàng đã bị nát bấy. Quan trọng nhất là, còn chưa kết thúc!

“Ngăn lại bọn hắn!”

Lúc này, Áo xám lão giả thanh âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, hắn cùng một bên ba tên đế giả thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đuổi tới.

Nhưng mà bọn hắn lại kinh hãi phát hiện, bọn hắn căn bản đuổi không kịp, chỉ có thể nhìn Cùng Kỳ mang theo cái kia giơ cao lên kiếm Dương Diệp hướng phía không trung ở trong chỗ sâu bắn mạnh tới.

Kỳ thật, tựu tính toán đuổi theo, bọn hắn cũng không dám ngăn cản vào lúc này Cùng Kỳ cùng Dương Diệp trước mặt. Hiện tại cái này một người một thú trạng thái, giết đế giả tựu cùng giết chó đồng dạng.

Mười tức sau.

Oanh!

Phía chân trời ở trong chỗ sâu đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, ở đằng kia xa xôi phía chân trời, đột nhiên đã nứt ra một đạo cự đại lỗ hổng.

Phía dưới, Áo xám lão giả bọn người sắc mặt triệt để âm trầm lên. Bởi vì cái này phiến thế giới bình chướng bị chém vỡ rồi! Như thế nào thế giới bình chướng? Tựu là chỉ ngăn cản lấy một phương thế giới người tiến vào Ngoại Vực một cánh cửa. Đạt tới đế giả, có thể ly khai thế giới này, nhưng là, đó là tại vượt qua thiên kiếp về sau, Thiên Đạo chủ động lại để cho hắn ly khai thế giới, nói cách khác, một người đạt tới đế giả, thế giới bình chướng sẽ chủ động mở ra, lại để cho hắn ly khai cái này Phương thế giới.

Nhưng là hiện tại, đây không phải Thiên Đạo chủ động mở ra đấy, mà là bị người cường hành phá vỡ đấy!

Nói cách khác, ở thế giới bình chướng không có chữa trị trước kia, Linh giới rất nhiều dù cho không có đạt tới đế giả người cũng có thể tùy thời ly khai Linh giới. Đương nhiên, không có cái kia

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thực lực người, ly khai Linh giới tiến về trước Ngoại Vực, tựu là muốn chết đấy.

Phía chân trời.

Thế giới bình chướng nghiền nát một khắc này, đột nhiên, một cái che kín nếp nhăn ngón tay đột nhiên tự trong đó chui ra, sau đó điểm ở đằng kia Cùng Kỳ trên người.

Bành!

Cùng Kỳ mang theo Dương Diệp trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, không đến mấy tức, tựu nện vào rồi trong lòng đất.

Bất quá rất nhanh, một người một thú liền từ mặt đất vọt ra. Bất quá lúc này thời điểm Cùng Kỳ cùng Dương Diệp, trên người đều hiện đầy tổn thương, bị thương nặng nhất hay là Dương Diệp, lúc này đây, hắn thật sự tàn rồi. Tại trên người hắn làn da toàn bộ rạn nứt ra... Tóm lại, cùng hắn ban đầu ở Thiên Vũ tông một trận chiến sau chỗ bị thương không sai biệt lắm.

Khác biệt duy nhất là hắn hiện tại còn tỉnh dậy, đương nhiên, hắn càng hi vọng chính mình hôn mê.

Cùng Kỳ cũng tốt không được đi đâu, toàn thân lân phiến cũng đều liệt rồi ra, đặc biệt là hắn đỉnh đầu, trực tiếp xuất hiện một cái lỗ máu. Đó là mới vừa rồi bị cái kia cả ngón tay điểm đấy!

Một người một thú ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, ngày hôm đó tế vỡ ra lỗ hổng bên trong, một gã lão giả tự trong đó chậm rãi đi ra. Lão giả này vậy mà cùng cái kia Áo xám lão giả lớn lên vừa sờ đồng dạng!

Xa xa cái kia Áo xám lão giả tại nhìn thấy người này lão giả lúc, lập tức thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang chui vào rồi không trung lão giả trong cơ thể.

“Đây là hắn bản thể!” Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, trong cơ thể vòng xoáy nhỏ xoay tròn.

Sau nửa ngày, lão giả kia ánh mắt đã rơi vào phía dưới Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trên người, nói: “Không nghĩ tới cái này Phương thế giới, xuất hiện hai người các ngươi dị dạng. Giết Thủ Hộ Giả, tru Thiên Đạo chi nhãn, các ngươi ngược lại là rất có năng lực ah! Ta vốn định trực tiếp tru sát ngươi đám bọn họ, bất quá bởi như vậy, tựu không có ý gì rồi. Ta chuẩn bị đem bọn ngươi hồn phách câu đi ra, sau đó dán tại cái này Linh giới bình chướng trước, vĩnh viễn thụ cái kia mặt trời lửa đốt sáng hồn nỗi khổ!”

Nói xong, lão giả không tại nói nhảm, tay phải hướng xuống vừa mới dò xét, một cái khô tay trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trên không.

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị thúc dục trong cơ thể vòng xoáy nhỏ liều chết một trận chiến chết, đột nhiên, một đạo quen thuộc bóng lưng xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Người nọ nâng lên bàn tay như ngọc trắng hướng thượng nhẹ nhẹ một chút!

Oanh!

Lão giả cái con kia bàn tay khổng lồ trực tiếp ầm ầm vỡ vụn.

Đế nữ!

Người tới chính là đế nữ!

Nhìn thấy đế nữ, lão giả nhướng mày, nói: “Nhân gian đế giả... Không nghĩ tới thế giới này còn có một dị dạng. Cũng thế, cùng một chỗ giải quyết!”

Nói xong, lão giả tựu muốn động thủ, mà đúng lúc này, đế nữ đột nhiên đối với thiên duỗi ra tay phải, nói: “Đình chiến!”

Thanh âm rơi xuống.

Xa xôi Vực Ngoại Tinh Không ở trong chỗ sâu, một đạo bạch quang vạch phá tinh không, ven đường những nơi đi qua, Tinh Quang đều bị dập tắt.

Rất nhanh.

Một đạo bạch quang tự phía chân trời điện xạ mà đến đã rơi vào đế nữ trong tay.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1148: Mỗi người có thể chém chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phương Thiên Họa Kích!

Tại đế nữ trong tay, là một thanh màu trắng Phương Thiên Họa Kích, toàn thân tuyết trắng, tựa như bạch ngọc tạo thành. Dài ước chừng một trượng năm, bề rộng chừng ba chỉ, tại kích cán phía trên, vẽ lấy một đầu mở ra răng nanh Cự Thú, Cự Thú bộ dáng dữ tợn, như muốn nhắm người mà phệ.

Nắm Phương Thiên Họa Kích, đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời. Ánh mắt thâm thúy, phảng phất xuyên thấu tinh không.

Tại xa xôi sâu trong vũ trụ, vô tận trong tinh không, một tòa tinh cầu phía trên, một gian trong cung điện, đem làm đế nữ nắm Phương Thiên Họa Kích một khắc này, xếp bằng ở cung điện thủ tọa một người trung niên nam tử đột nhiên mở mắt, trong mắt hắn, có một tia hưng phấn cùng kích động.

“Tiểu thư, rốt cuộc tìm được ngươi rồi. Tất cả mọi người, lập tức lên đường, đừng tiết kiệm linh lực, trực tiếp Bước Nhảy Không Gian.”

Thanh âm rơi xuống, trung niên nam tử phóng lên trời, tại phía sau hắn, là 50 tên mặc hỏa giáp huyền giả.

Toàn bộ là đế giả!

Sau một khắc, trung niên nam tử bọn người liền trực tiếp vượt qua rồi mấy cái vị diện

Linh giới.

Đế nữ thu hồi ánh mắt, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng không trung lão giả, nói: “Ngươi nhưng là phải chiến?”

Lão giả nhìn xem đế nữ nói: “Ngươi không phải này giới chi nhân!”

“Là cùng không phải, lại có ý nghĩa gì?” Đế nữ nhìn xem lão giả, bình tĩnh nói.

Lão giả nhìn xem đế nữ sau nửa ngày, sau đó nói: “Cũng là!”

Thanh âm rơi xuống, lão giả hai tay hư giơ lên, sau đó nhẹ nhàng nhấn một cái, trong chốc lát, vốn ban ngày mặt trời, lập tức biến thành đêm tối, vô số ngôi sao trải rộng Linh giới trên không, đón lấy, cái kia vô số ngôi sao bắt đầu ở phía chân trời xoay tròn, tạo thành vòng xoáy y hệt ngân hà.

Phía dưới, thấy như vậy một màn, ngồi ở Cùng Kỳ trên người Dương Diệp đồng tử co rụt lại, trong nội tâm rung động tột đỉnh, lập tức thiên địa cải biến, ngân hà treo ngược, đây là cái gì thần thông? Giờ khắc này, Dương Diệp trong nội tâm không khỏi bay lên một cỗ cảm giác bị thất bại.

Bởi vì hắn phát hiện, tức là là của mình chính thức trảm thiên rút kiếm thuật tại đây trước mặt, chỉ sợ cũng không đủ xem. Lúc này đây, hắn chính thức cảm nhận được chính mình nhỏ bé.

Thừa nhận chính mình yếu, cái này đáng xấu hổ sao?

Tại Dương Diệp xem ra, cái này đương nhiên không đáng xấu hổ. Một người nếu như không thể tinh tường nhận biết mình, định vị chính mình, đó mới đáng xấu hổ, không chỉ đáng xấu hổ, còn rất thật đáng buồn.

Phía chân trời, đem làm cái kia ngân hà vòng xoáy sau khi xuất hiện, vô số tinh màu xanh da trời chùm tia sáng từ cái này ngân hà vòng xoáy nội mãnh liệt bắn mà ra, như là hạt mưa bình thường hướng phía cái kia đế nữ bắn mạnh tới, phải nói hướng phía đế nữ cùng Dương Diệp còn có Cùng Kỳ rơi đi, bởi vì ba người bọn họ đều bị cái này phiến ngân hà vòng xoáy chỗ bao phủ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, những cái... Kia tinh màu xanh da trời chùm tia sáng nội ẩn chứa năng lượng căn bản không phải hắn có thể cho chống lại đấy, dù là coi như là một đạo, hắn cũng đỡ không nổi, bởi vì tại đây chút ít tinh màu xanh da trời chùm tia sáng ở trong, còn ẩn chứa nào đó lực lượng thần bí!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia xa xa đế nữ, trong mắt có một tia lo lắng.

Tại Dương Diệp tọa hạ: Ngồi xuống Cùng Kỳ đồng tử cũng hơi hơi co rụt lại, nếu như là hắn toàn thịnh thời kỳ, những... Này hắn tự nhiên không sợ, nhưng là hiện tại, nếu như bị những... Này năng lượng cột sáng oanh trúng, hắn tựu tính toán bất tử cũng muốn tàn. Cùng Kỳ ánh mắt cũng đã rơi vào đế nữ trên người, hiện tại, hắn cũng chỉ có đem hi vọng ký thác vào trước mắt trên người nữ nhân rồi.

Nhìn xem không trung như như mưa to đánh úp lại tinh màu xanh da trời chùm tia sáng, đế nữ mặt không biểu tình, nàng tay trái lấy ra một căn màu trắng dây lưng lụa, sau đó vây quanh chính mình sau đầu, đem chính mình cái kia tóc dài xõa vai buộc chặt lên. Đem làm những cái... Kia tinh màu xanh da trời chùm tia sáng đi vào nàng trên đỉnh đầu mấy trăm trượng lúc, đế nữ đột nhiên nắm chặt trong tay Phương Thiên Họa Kích, sau đó mạnh mà từ đuôi đến đầu nhảy lên.

Giới hạn!

Một bên, Dương Diệp đồng tử co rụt lại.

Xùy~~!

Một đạo giống như lưỡi dao xẹt qua vải vóc thanh âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, những cái... Kia tinh màu xanh da trời chùm tia sáng lập tức tan thành mây khói, cùng lúc đó, cái kia phiến tinh không vòng xoáy đã ở trong chốc lát phá thành mảnh nhỏ, ngay lập tức về sau, trong tràng hết thảy khôi phục bình thường.

Phía chân trời, lão giả kia nhìn xem đế nữ, thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng.

Dương Diệp ngồi xuống, Cùng Kỳ trong mắt cũng mang theo ngưng trọng, còn có một tia kiêng kị.

“Khởi!”

Lúc này, đế giọng nữ âm ở giữa sân vang lên, đón lấy, hắn toàn bộ người phóng lên trời. Tốc độ của nàng rất quỷ dị, ngay từ đầu lúc, tốc độ của nàng rất nhanh, nhưng là thời gian dần trôi qua, tốc độ của nàng nhưng lại chậm lại, càng ngày càng chậm, không đến một hồi, tựu như là tại đi đường bình thường!

“Thời gian chi lực!”

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tọa hạ: Ngồi xuống Cùng Kỳ đột nhiên ngưng trọng nói. Cùng lúc đó, không trung lão giả sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại.

“Thời gian chi lực?” Dương Diệp khó hiểu.

“Nữ nhân này hảo cường!”

Cùng Kỳ ngưng trọng nói: “Nàng đã nắm giữ bộ phận thời gian chi lực, ngươi đừng nhìn nàng tốc độ bây giờ rất chậm, đây chẳng qua là tại chúng ta xem ra rất chậm. Kỳ thật, tốc độ của nàng đã nhanh đến rồi một loại lấy mắt thường khó có thể thấy rõ trình độ. Thấy được cái kia này lão bất tử sắc mặt rồi sao? Hắn hiện tại đang bị thời gian chi lực nhằm vào, tại thế giới của hắn lý, mặt đối địch là nữ nhân này chính thức tốc độ!”

Đúng lúc này, phía chân trời đế nữ cùng lão giả đồng thời biến mất.

“Lão đầu phản kích rồi!” Cùng Kỳ trầm giọng nói.

“Ngươi có thể chứng kiến bọn hắn?” Dương Diệp hỏi.

“Nói nhảm!”

Cùng Kỳ lạnh giọng đến: “Bản tôn đỉnh phong thời kì, hai người bọn họ liên thủ cũng không phải đối thủ của ta.” Nói đến đây, cùng kỳ dừng một chút, sau đó nói: “Kỳ thật, trong cơ thể ngươi cái kia đồ chơi mới lợi hại. Nếu như ngươi có thể cho phát huy uy lực của nó, cái này Phương thế giới đều có thể cho bị nó phong ấn, hoặc là trực tiếp sắp xếp. Không đúng, là cái này phiến tinh vực đều có thể cho bị nó phong ấn.”

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc, nói: “Ngươi, ngươi biết rõ lai lịch của nó?”

“Biết một chút!” Cùng Kỳ nói.

“Vậy ngươi như thế nào không đoạt?” Dương Diệp khó hiểu, Hồng Mông tháp, hạng gì nghịch thiên, đừng nói Cùng Kỳ, hắn tin tưởng, nếu quả thật chính bạo lộ hắn công hiệu, chỉ sợ cái này phiến ngân hà sở hữu tất cả chí cường giả đều muốn tới đoạt.

“Ta không muốn chết!” Cùng Kỳ nhạt âm thanh nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Nó đã nhận ngươi làm chủ nhân, nói cách khác, ngươi là vị kia đạo thống người thừa kế” nói đến đây, Cùng Kỳ trong thanh âm mang lên rồi một tia kiêng kị, sau đó hắn không nói.

“Vị kia là ai?” Dương Diệp liền vội hỏi. Đối với Hồng Mông tháp, hắn kỳ thật biết đến cũng rất ít, kể cả tiểu Thất cùng cái kia tại trong tháp đã xuất hiện lão già tóc bạc thân phận, hắn đều không rõ ràng lắm. Bất quá hắn biết rõ, cái này Cùng Kỳ nói ‘Hắn’ có lẽ chính là lão già tóc bạc.

“Thân thể khôi phục bao nhiêu?” Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Dương Diệp hơi sững sờ, lập tức nói: “Năm sáu trở thành.”

Nghe vậy, Cùng Kỳ nheo mắt, hắn thiếu chút nữa nhịn không được bạo thô rồi. Dương Diệp vừa rồi bị thương không thể so với hắn yếu, mà bây giờ, Dương Diệp đã khôi phục không sai biệt lắm năm sáu thành. Cái này khôi phục năng lực đây là người khôi phục năng lực sao?

Cùng Kỳ nhổ một bải nước miếng trọc khí, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng không trung áo bào trắng lão giả ba người, nói: “Liên thủ tiêu diệt bọn hắn, như thế nào?”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia áo bào trắng lão giả ba người, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Chính hợp ý ta! Bất quá, không thể đang thi triển cái kia rút kiếm thuật rồi. Ngươi nghe ta chỉ huy, như thế nào?”

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Cùng Kỳ nhẹ gật đầu.

Gặp Cùng Kỳ gật đầu, Dương Diệp tay phải khẽ nhúc nhích, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn, ý kiếm kề sát mi tâm, hắn trong cơ thể là số không nhiều huyền khí vận chuyển.

Phía chân trời, đem làm Dương Diệp cùng Cùng Kỳ ánh mắt rơi vào cái kia áo bào trắng lão giả trên người lúc, áo bào trắng lão giả bọn người sắc mặt biến hóa, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, cái kia Cùng Kỳ đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại phía sau của hắn trăm trượng có hơn.

Trong tràng, áo bào trắng lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thân thể cứng ngắc, trong mắt là khó có thể tin. Rất nhanh, áo bào trắng lão giả trong mắt sắc thái chậm rãi tiêu tán, đón lấy, hắn đầu nghiêng một cái, lăn xuống phía chân trời!

Một kiếm đập phát chết luôn đế giả!

Bên cạnh, hai gã khác đế giả hoảng hốt!

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Dương Diệp không có thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, uy lực kia mặc dù cường, nhưng là di chứng thật sự quá mạnh mẽ, hơn nữa, dùng hắn hiện tại thân thể đang thi triển, khẳng định phải Game Over. Bởi vậy, hắn thi triển ra chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Lúc này đây nhất niệm thuấn sát, so dĩ vãng bất luận cái gì một lần đều hiếu thắng mấy lần!

Bởi vì lúc này đây trừ hắn ra bản thân tốc độ cùng lực lượng còn có các loại gia trì bên ngoài, còn tăng thêm Cùng Kỳ lực lượng tốc độ!

Một kiếm này, có thể giây đế giả!

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ nhìn về phía rồi hai gã khác đế giả, cái kia hai gã đế giả hoảng hốt, muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lại hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~!

Một gã khác đế giả đầu lập tức ném bay ra ngoài

Cùng Kỳ có chỗ xung yếu, Dương Diệp nhưng lại vội vàng ngăn trở đối phương, hắn thân thể tuy nhiên đạt đến thần biến cảnh, nhưng là chịu không được như thế nhiều lần thi triển nhất niệm thuấn sát ah!

Chém giết hai gã đế giả về sau, đã là hắn hiện tại thân thể cực hạn.

Cùng Kỳ muốn nói điều gì, lúc này, cái kia biến mất đế nữ cùng lão giả lại xuất hiện ở phía chân trời. Đế nữ hay là đứng tại trước kia vị trí, hay là một bộ quần trắng, hay là một trần thế bất nhiễm. Lão giả kia cũng hay là đứng tại nguyên lai vị trí, nhưng là, hai cánh tay của hắn nhưng lại không thấy rồi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm lập tức buông lỏng, mà lúc này, đế nữ khóe miệng nhưng lại tràn ra một vòng đỏ tươi. Dương Diệp biến sắc, đế nữ bị thương?

Phía chân trời, lão giả kia gắt gao nhìn xem đế nữ, nói: “Ngươi, đến tột cùng là ai!”

Đế nữ trong tay Phương Thiên Họa Kích trực chỉ một bên Dương Diệp, nói: “Người này mệnh, ta muốn giữ lại!”

“Thiên địa tội nhân, mỗi người được mà chém chết! Ngươi hộ thiên địa tội nhân, cũng nên đáng giết!” Lão giả âm thanh hung dữ nói.

“Bằng ngươi?” Đế giọng nữ âm rất bình tĩnh, nhưng lại lộ ra một cỗ mỉa mai.

“Nếu như tại tăng thêm chúng ta đây?” Lúc này, một giọng nói tại phía chân trời ở trong chỗ sâu vang lên, đón lấy, gần hai mươi tên đế giả cùng một gã áo bào đỏ lão giả xuất hiện ở phía chân trời trên không.

Hai mươi mốt tên đế giả! Tăng thêm cái kia không cánh tay lão giả, trong tràng tổng cộng hai mươi hai tên đế giả!

Áo bào đỏ lão giả nhìn thoáng qua không cánh tay lão giả, nói: “Đoạn mộc, không nghĩ tới ngươi liên thủ đều bị người phế đi!”

Không cánh tay lão giả nhìn đối phương liếc, nói: “Nếu không ngươi đi cùng nàng thử xem?”

Áo bào đỏ lão giả ánh mắt nhìn hướng đế nữ, trầm ngâm sau nửa ngày, hắn nói: “Mặc kệ ngươi đến từ ở đâu, nhưng là, đã ngươi phạm vào chúng ta tinh vực quy củ, vậy thì lưu ngươi không được.”

“Làm càn!”

Đúng lúc này, ở đằng kia vỡ ra thế giới bình chướng bên ngoài, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Nghe thế đạo tiếng hét phẫn nộ, áo bào đỏ lão giả cùng không cánh tay lão giả sắc mặt lập tức biến đổi, quay đầu nhìn về phía rồi không trung.

Đế nữ đang nghe đạo này thanh âm lúc, khóe mắt hơi nhảy, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Rất nhanh, một gã mặc màu đỏ rực áo giáp, cầm trong tay màu đỏ rực trường thương trung niên nam tử cùng 50 tên mặc hỏa giáp nam tử xuất hiện ở Linh giới phía chân trời.

51 tên đế giả!

Cái kia áo bào đỏ lão giả cùng không cánh tay lão giả bọn người sắc mặt lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Đặc biệt là cái kia cầm đầu cầm trong tay màu đỏ trường thương trung niên nam tử, theo khí tức đến xem, có thể nói là trong tràng mạnh nhất kinh khủng nhất tồn tại!

Cái kia cầm trong tay màu đỏ rực trường thương nam tử không nhìn thẳng áo bào đỏ lão giả cùng không cánh tay lão giả, cùng sau lưng một đoàn người đi tới đế nữ trước mặt, sau đó tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, ngay ngắn hướng đối với đế nữ quỳ một gối xuống, nói: “Thiên Hỏa điện điện chủ Phần Thương Viêm bái kiến tiểu thư!”

“Bái kiến tiểu thư!”

Tại trung niên nhân kia sau lưng, cái kia 50 tên mặc hỏa giáp đế giả cũng liền bề bộn một gối quỳ xuống, cúi đầu, cùng kêu lên nói.

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1149: Đế nữ thân thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người ngây ra như phỗng, kể cả Dương Diệp.

Hắn không nghĩ tới, đế nữ không chỉ thực lực cường đại, hơn nữa nhìn bộ dạng như vậy, thân phận của nàng cũng không tầm thường. Cái kia quỳ gối đế nữ trước mặt trung niên nhân, thực lực tuyệt đúng là đế giả phía trên cường giả.

Mà như vậy dạng một cường giả, vậy mà đối với đế nữ cung kính như thế, thậm chí còn quỳ xuống!

Đế nữ đến tột cùng cái gì lai lịch?

Dương Diệp trong nội tâm tràn ngập tò mò.

Phía chân trời cái kia không cánh tay lão giả cùng áo bào đỏ lão giả tại nhìn thấy một màn này lúc, sắc mặt lập tức ngưng trọng lên.

Đế nữ không nói gì, hai mắt như trước khép hờ lấy.

Mà cái kia niệm thương viêm bọn người tắc thì một mực quỳ!

Trong tràng hào khí có chút trầm trọng.

Hồi lâu, đế nữ nói: “Trong nhà như thế nào?”

“Chủ mẫu rất lo lắng ngươi, đã phát động ra Ngũ Hành điện tất cả mọi người tìm kiếm tiểu thư.” Niệm thương viêm cung kính nói.

Niệm thương viêm do dự xuống, sau đó nói: “Tiểu thư, thứ cho thuộc hạ nhiều lời, chủ mẫu cùng tôn thượng bọn hắn cũng là bất đắc dĩ, chúng ta thiên vân tinh vực mặt lâm đại địch, hôm nay đã mất đi hơn mười cái thế giới, nếu như không có Man Hoang tinh vực tương trợ, chúng ta chỉ sợ” nói đến đây, niệm thương viêm không dám tại nói tiếp.

“Phụ thân hắn, già rồi!”

Đế nữ đột nhiên mở to mắt nhìn xem trong tay Phương Thiên Họa Kích, nói: “Năm đó cái kia bằng vào một bả Phương Thiên Họa Kích đánh xuất mấy chục cái thế giới Chiến Thần hào khí không có.” Nói đến đây, đế nữ trong thanh âm mang theo một tia không cam lòng, còn có một tia bất đắc dĩ.

Niệm thương viêm không dám nói tiếp.

Đế nữ nhìn xem trong tay Phương Thiên Họa Kích, lại nói: "Lúc trước hắn đem vật ấy giao cho ta, lại để cho ta đừng bôi nhọ ‘Chiến Thần’ danh xưng. Vì cái này danh xưng, ta cũng không dám có chút lười biếng, cũng chưa bao giờ lại để cho này danh xưng bị bôi nhọ.

Nhưng mà hôm nay, hắn nhưng lại muốn cho một cái ‘Chiến Thần’ bỏ vũ khí xuống, đi dùng quan hệ thông gia phương thức đến cứu vớt đế quốc của hắn!"

Nói đến đây, đế nữ đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi biết rõ ta nhất thưởng thức ngươi cái gì sao?”.

Dương Diệp: “”

Cái kia niệm thương viêm ánh mắt cũng nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp, nói: “Thiên phú của ngươi, tại ta đã thấy trong đám người, chỉ có thể coi là. Trí tuệ của ngươi, nhiều khi, chỉ có thể dùng nhược trí để hình dung. Nhưng là, tại trên người của ngươi, có một vật, nhưng lại rất nhiều thiên phú so ngươi tốt gấp 10 lần, trí tuệ so ngươi cao gấp 10 lần người đều không có.”

Nói đến đây, đế giọng nữ âm tăng thêm, nói: “Cái kia chính là ‘Thà gãy chớ ngoặt’. Mặc kệ mặt ngươi đối với nhiều địch nhân cường đại, ngươi chưa bao giờ khuất phục qua, cũng chưa bao giờ sợ qua, chỉ cần là địch nhân của ngươi, ngươi tựu dám rút kiếm. Rất nhiều người, làm không được điểm ấy. Kể cả nhiều khi ta, còn có ta cái kia đã từng được xưng Chiến Thần phụ thân. Từ loại nào trình độ đi lên nói, ngươi so với hắn càng nam nhân!”

Nghe được đế nữ lời mà nói..., cái kia niệm thương viêm hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu.

Bị đế nữ như vậy khoa trương, Dương Diệp lập tức có chút ngượng ngùng. Hắn đang muốn khiêm tốn vài câu, lúc này, đế nữ lại nói: “Thế nhưng mà, loại người như ngươi người, nhất định là sống không được lâu đâu. Ngươi có thể sống đến bây giờ, kỳ thật, đã là một loại kỳ tích.”

Dương Diệp: “”

“Tiểu nữ oa, lời này của ngươi tựu nói sai rồi!” Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Đế nữ nhìn về phía Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ nói: “Hắn có thể sống đến bây giờ, không phải dựa vào kỳ tích, mà là hắn trọng tình. Ta đi theo tiểu tử này cũng có một thời gian ngắn, như như lời ngươi nói, trước kia ta cũng hiểu được hắn có thể sống đến bây giờ, là một loại kỳ tích. Nhưng là, cuối cùng ta phát hiện, kỳ thật bằng không thì. Tiểu tử này, tuy nhiên tàn nhẫn, huyết tinh, giết người như ngóe, nhưng là, hắn lại trọng tình. Cũng chính bởi vì như thế, hắn có thể có sống lâu như thế, bởi vì hắn luôn luôn quý nhân tương trợ. Ví dụ như ngươi bây giờ, ngươi sở dĩ trợ giúp hắn, khẳng định không đơn giản chỉ là bởi vì thưởng thức cái kia tên điên tính cách a?”

Đế nữ trầm mặc, trong đầu không khỏi hiện ra sảng khoái sơ một sự tình

Trầm mặc một lát, đế nữ đột nhiên thò tay vung lên, trong chốc lát, trong tràng tràng cảnh một hồi biến ảo, đã trở thành một mảnh tinh không thế giới, vô số ngôi sao che kín bầu trời, thâm thúy mê người.

Mà trong tràng, chỉ có Dương Diệp cùng nàng!

Đế nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân thể chậm rãi nằm ở rồi trong hư không, ánh mắt quăng hướng về phía phía chân trời ngân hà.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới đế nữ bên cạnh, nằm ở rồi bên người nàng.

“Ngươi muốn nói cái gì!” Dương Diệp dẫn đầu phá vỡ trầm mặc.

Đế nữ nhìn xem cái kia phiến tinh không, nói khẽ: "Ta đến từ thiên vân tinh vực, cái kia phiến tinh vực, có hơn 100 cái như Linh giới loại này tiểu thế giới. Những... Này tiểu thế giới, toàn bộ là do nhà của ta khống chế. Những... Này thế giới, đều là cha ta một tay đánh đi ra đấy, lúc kia, hắn được xưng là Chiến Thần, tại thiên vân tinh vực, hắn thuộc về vô địch tồn tại. Rất nhanh, hắn thống nhất rồi toàn bộ thiên vân tinh vực.

Nhưng là, thiên vân tinh vực xuất hiện một cái cường địch, cái này cường địch rất cường, cha ta lần thứ nhất nếm thử đến rồi thất bại tư vị. Hắn cái này tại thiên vân tinh vực cơ hồ chưa bao giờ bị bại Chiến Thần, lần thứ nhất thua ở rồi một người trên người. Đón lấy, chúng ta thiên vân tinh vực liên tiếp bại lui, tổn thất mười cái tiểu thế giới."

Nói đến đây, đế nữ đột nhiên nghiêng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi biết rõ thương thế của ta làm sao tới đấy sao?”.

Dương Diệp khẽ lắc đầu.

Đế nữ nói: “Cha ta muốn cho ta đi cùng Man Hoang tinh vực Chi Chủ

Man tộc quan hệ thông gia, dùng này đạt được Man Hoang tinh vực trợ giúp. Ta không có đáp ứng, ta lấy lấy cha ta cho của ta đình chiến độc thân tiến đến khiêu chiến cái kia đánh bại ta người của phụ thân, ta muốn hướng hắn chứng minh, ta có thể để bảo vệ thiên vân tinh vực. Kết quả ngươi cũng thấy đấy, ta đã thất bại. Cảnh giới ngã xuống, vĩnh viễn thụ cái kia tia vũ trụ nỗi khổ!"

Dương Diệp đột nhiên thò tay kéo lại đế nữ tay, đế nữ nhìn xem Dương Diệp, không có giãy giụa, chỉ là như vậy nhìn xem.

Dương Diệp nói: "Cái gì kia tia vũ trụ, vẫn còn trong cơ thể ngươi, đúng không?"

"Vâng!" Đế nữ nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi nhắm lại, rất nhanh, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ đột nhiên xoay tròn, vòng xoáy nhỏ tốc độ càng lúc càng nhanh, đón lấy, một cỗ hấp lực tự Dương Diệp cánh tay truyền ra.

Đế nữ đồng tử co rụt lại, nói: "Dừng lại!"

Nhưng mà vẻ này hấp lực nhưng lại càng lúc càng lớn rồi!

Rất nhanh, ba căn như là may vá màu đỏ thẫm đường cong theo đế nữ cánh tay trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể. Đem làm cái kia màu đỏ thẫm đường cong tiến vào Dương Diệp trong cơ thể một sát na kia, Dương Diệp hai mắt đột nhiên trợn lên, con mắt cơ hồ phá tan hốc mắt, đón lấy, hắn toàn bộ mặt lập tức bóp méo lên. Sau một khắc, hắn trực tiếp hôn mê tới.

Cái kia ba căn tia vũ trụ cũng không có tiến vào vòng xoáy nhỏ, mà là chiếm giữ tại Dương Diệp giết chóc chi tâm chung quanh.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp ý thức thanh tỉnh một ít, hắn chậm rãi mở to mắt, hay là ở đằng kia phiến trong tinh không. Mà hắn tắc thì nằm ở đế nữ trong ngực, lúc này, đế nữ đang tại nhìn chăm chú lên hắn.

"Vì cái gì?" Đế nữ nói.

"Ngươi chính là cái kia cái gì địch nhân, ta khả năng giết không được. Bất quá, cho ngươi thương thế khôi phục, ta vẫn là có thể làm được đấy." Dương Diệp cười nói: "Giống như, cũng là ta duy nhất có thể làm đấy."

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cái kia phiến tinh không, nói: “Biết không? Cái này tại phiến tinh không bên ngoài, còn có vô số cái tinh không, vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận. Rất nhiều tinh vực, là nhân loại chúa tể, nhưng là cũng có rất nhiều tinh vực, là tộc khác loại chúa tể. Tóm lại, thế giới rất lớn, chúng ta rất yếu, rất nhỏ bé.”

Nói đến đây, đế nữ cúi đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Lần này ta trở về, chỉ có hai con đường, một là chết trận, hai là cùng người quan hệ thông gia. Ngươi hi vọng ta đi đầu nào lộ?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1150: Bị ép lưu đày!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hai cái đều đừng!” Dương Diệp quyết đoán nói.

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đón lấy, nàng lấy ra một cái nhẫn, chiếc nhẫn hiện lên màu vàng lợt, ấn có một dữ tợn dã thú đầu lâu, mà ở đầu lâu kia chính giữa, có khắc một cái nho nhỏ ‘Chiến’ chữ. Đế nữ tướng chiếc nhẫn đeo tại rồi Dương Diệp trên ngón trỏ, nói: “Trong ba năm, đến vân tinh vực, sau đó đối với ta đang nói một lần ngươi mới vừa nói lời nói. Vượt qua ba năm, tựu không cần đến rồi. Bởi vì, khi đó hết thảy đều không có ý nghĩa. Minh bạch?”

“Nếu như ngươi nguyện ý nói cho ta biết tên của ngươi, ta nhất định đến!” Dương Diệp nhìn thẳng đế nữ.

“Trang Vị Nhiên!” Đế nữ nói.

“Đợi ta!” Dương Diệp nói.

“Ta không có lựa chọn, đúng không?”. Dương Diệp nói.

“Tại đó, căn cơ vững chắc về sau, ngươi có thể rất nhanh tăng lên thực lực của chính mình, bởi vì chỗ đó không có Thiên Đạo, dù cho ngươi trực tiếp đột phá đến đế giả, cũng sẽ không có Thiên Đạo đến phạt ngươi. Mà ở thế giới khác không được, tựu như thế giới, ngươi như hiện tại tấn chức Thánh giả, tất nhiên đưa tới Thiên Đạo bản tôn hàng lâm. Thiên Đạo bản tôn thực lực, cho dù là đỉnh phong thời kì ta, cũng không cách nào chống lại.”

Đế nữ nói: “Quan trọng nhất là, tại đó, có một vật, đối với ngươi tác dụng thật lớn, ngươi cần mang tới.”

“Vật gì?” Dương Diệp hỏi.

“Ngân hà kiếm đồ!” Đế nữ nói.

“Ngân hà kiếm đồ?” Dương Diệp nhíu mày.

Đế nữ khẽ gật đầu, nói: “Vật ấy từ một vị Viễn Cổ đại năng xem vũ trụ tinh không chỗ vẽ, một khi thúc dục vật ấy, đem dẫn động cửu thiên Tinh Thần Chi Lực hóa thành kiếm khí! Nếu có một thanh tuyệt thế hảo kiếm làm dẫn, nó cơ hồ có thể bị phá huỷ một mảnh tinh vực. Quan trọng nhất là, vật ấy có lẽ có thể làm cho ngươi nắm giữ Kiếm Vực.”

“Nắm giữ Kiếm Vực!”

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, tuy nhiên đế nữ đã từng có cùng hắn muốn nắm giữ Kiếm Vực, cần dựa vào ngộ. Nhưng là, như thế nào ngộ? Hắn một điểm môn đạo đều không có, liền thấy đều chưa thấy qua Kiếm Vực. Nếu như muốn hắn ngồi xuống bế quan cái mấy trăm tuổi, có lẽ có thể ngộ ra đến chút gì đó, nhưng vấn đề là, hắn căn bản không có thời gian!

Đế nữ gật đầu nói: “Bởi vì muốn thúc dục vật ấy, nhất định phải dùng Kiếm Vực làm căn cơ. Vật ấy phía trên, chắc chắn Kiếm Vực chi pháp môn.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Có vật kia chuẩn xác vị trí sao?”.

Đế nữ khẽ lắc đầu.

Dương Diệp: “”

Đế nữ nói: “Kỳ thật, vật ấy khả năng cùng ngươi có liên quan hệ!”

“Cùng ta có liên quan hệ?” Dương Diệp sửng sốt.

Đế nữ nói: “Có thể còn nhớ rõ Tạo Hóa cây?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên!”

Đế nữ nói: “Năm đó ở thiên vân tinh vực, khi đó ta còn tuổi nhỏ, vô tình gặp được một gã mặc màu xanh trắng đạo bào, cầm trong tay phất trần lão già tóc bạc. Hắn tựa hồ đang tìm tìm người nào, sai đem ta trở thành đối phương, cuối cùng lại phát hiện tìm nhầm người. Hắn nói quen biết tức hữu duyên, sau đó hắn tặng một khỏa Tạo Hóa quả hơn nữa dạy ta một thời gian ngắn. Cái kia khỏa Tạo Hóa quả, cuối cùng bị ta chủng tại rồi của ta giây lát, chốc lát không gian, sau đó phát triển trở thành Tạo Hóa cây."

Màu xanh trắng đạo bào, cầm trong tay phất trần

Dương Diệp nhíu mày trầm tư một chút, đột nhiên, ánh mắt hắn trợn lên, nói: "Là hắn!"

Dương Diệp trong miệng chính là cái kia 'Hắn' dĩ nhiên là là Hồng Mông trong tòa tháp đã xuất hiện lão đầu kia, cái kia cùng tiểu Thất đến từ cùng một chỗ lão đầu.

Đế nữ nói: "Lúc ấy, tại hắn đạo bào lên, có một tòa tiểu tháp, tựu là trong cơ thể ngươi này tòa tiểu tháp. Lúc trước ta tìm ngươi muốn này tháp, ngoại trừ chữa thương, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là hi vọng thông qua này tháp giúp hắn tìm kiếm hắn muốn tìm chi nhân. Có thể ta không nghĩ tới, này tháp đã nhận ngươi làm chủ nhân."

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: "Ngươi cũng biết thực lực của hắn mạnh bao nhiêu?"

"Rất cường!"

Đế nữ nhìn thẳng Dương Diệp, thần sắc rất chân thành, nói: "Ngươi cũng biết, năm đó minh ngục tinh vực chính là trung đẳng thế giới, tương đương với 100 cái Linh giới lớn như vậy. Trong đó, cường giả vô số, nhưng là cái kia thế giới Thiên Đạo cùng một ít thần bí cường giả không biết nguyên nhân nào trêu chọc vị lão giả kia, sau đó, thế giới kia Thiên Đạo, kể cả thế giới kia cái kia chút ít thần bí cường giả toàn bộ bị tru sát. Thế giới kia, trực tiếp biến thành tiểu thế giới, linh khí dần dần khô kiệt, còn có thần bí chi lực bao phủ hắn lên, không người có thể xuất mà hắn, chỉ là ức vạn một đám phân thân"

Dương Diệp: ""

Sau nửa ngày, Dương Diệp nói: "Cái kia ngân hà kiếm đồ cùng cái này có quan hệ gì?"

"Cái kia trung đẳng thế giới Tối Cường Giả, là một gã kiếm tu, đang cùng hắn đối địch lúc, thi triển cái này ngân hà kiếm đồ. Dẫn động rồi cửu thiên Tinh Thần Chi Lực hóa thành kiếm khí kết quả cuối cùng là, đạo bào lão giả biến mất. Mà gã cường giả kia cũng đã chết.

Nhưng là hắn ngân hà kiếm đồ nhưng lại rơi mất ở đằng kia minh ngục tinh vực.” Đế nữ nói.

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngày sau ta phải như thế nào tìm ngươi?”

//
truyen c uatui.net/ “Thực lực có, ngươi tự nhiên sẽ biết rõ. Thực lực không đủ, biết rõ cũng vô tình ý nghĩa!”

Đế nữ nói xong, tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong tràng tràng cảnh một hồi biến ảo, rất nhanh, hai người chung quanh hết thảy khôi phục bình thường.

Cái kia niệm thương viêm đang muốn nói chuyện, đột nhiên, ánh mắt của hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp trên ngón tay cái kia cái nhẫn, khi thấy cái giới chỉ này lúc, niệm thương viêm sắc mặt lúc này đại biến, cả giận nói: “Làm càn, ngươi”

Nói đến đây, niệm thương viêm thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì đế nữ nhìn về phía rồi hắn, nói: “Là ta cho hắn đấy!”

Niệm thương viêm nao nao, lập tức sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, nói: “Tiểu thư, hắn hà đức hà năng? Đây chính là”

“Ta làm cái gì, cần ngươi đồng ý?” Đế nữ nói.

“Không dám!” Niệm thương viêm vội vàng cúi đầu, rung giọng nói.

Đế nữ thu hồi ánh mắt, nhìn về phía một bên Cùng Kỳ, nói: “Mười năm, đi theo hắn mười năm, ta cứu ngươi một mạng.”

Cùng Kỳ ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời áo bào đỏ lão giả bọn người, không do dự bao lâu, hắn lập tức nhẹ gật đầu. Mười năm với hắn mà nói, trong nháy mắt thời gian sự tình.

Đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng không trung áo bào đỏ lão giả, nói: “Ta lại để cho hắn ly khai này giới, việc này, như vậy chấm dứt, như thế nào?”

Áo bào đỏ lão giả nhìn xem đế nữ bọn người sau nửa ngày, sau đó nói: “Cùng hắn có quan hệ chi nhân, đều được ly khai này giới!”

“Hai năm!”

Đế nữ, nói: “Hai năm sau, những người này sẽ rời đi, nếu như không có, là giết hay là lưu đày, mặc kệ do các ngươi xử trí!”

Áo bào đỏ lão giả trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Đế nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đối với ngươi mà nói, có chút hà khắc, nhưng là, cái này là ngươi ‘Thà gãy chớ ngoặt’ muốn trả giá cao. Nhớ kỹ, nếu như ngươi không thể vương giả trở về, sở hữu tất cả có liên hệ với ngươi người, đều phải chết!”

Nói xong, nàng hai tay lần nữa có chút nâng lên, trong chốc lát, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ không gian chung quanh lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, sau một khắc, một người một thú trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Ah!”

“Rống!”

Không biết từ chỗ nào truyền đến Dương Diệp cùng Cùng Kỳ tiếng kêu thảm thiết

“Tiểu thư, bọn hắn chỉ sợ không chịu nổi vượt qua hư không lực lượng”

“Ta đã quên.”

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1151: Đầu ngươi không có xấu a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở to mắt.

Đập vào mắt, không phải trời xanh cùng mây trắng, mà là một mảnh tối tăm lu mờ mịt, ở đằng kia tối tăm lu mờ mịt tầng mây ở trong, thỉnh thoảng có tia chớp xẹt qua, một đạo đón lấy một đạo.

Thế giới có không giống với.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó lại lần đã ngủ say.

“Thương Lan tỷ, cái này có một người, đáng tiếc, mới Bán Thánh.”

Một đạo hơi có chút tiếc hận thanh âm ở giữa sân vang lên.

Rất nhanh, ba danh nữ đi tới nằm trên mặt đất Dương Diệp trước mặt, cầm đầu nữ tử ước chừng hơn hai mươi tuổi, thân mặc một bộ màu bạc bó sát người giáp, dáng người có lồi có lõm, bất quá cái kia thanh tú má trái thượng lại là có thêm một đầu vài cen-ti-mét lớn lên vết sẹo, vết sẹo tựa như một đầu dữ tợn con rết, nhìn về phía trên có chút dữ tợn khủng bố.

Vết sẹo nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người đánh giá một lát, đột nhiên, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên ngón tay trên mặt nhẫn, nàng phải tay khẽ vẫy, cái kia cái nhẫn lập tức bay đến trong tay nàng.

“Là nạp giới sao? Có đá năng lượng sao?” Tại vết sẹo nữ tử bên cạnh, một nữ tử liền vội hỏi.

Vết sẹo nữ tử khẽ lắc đầu, sau đó lấy ra rồi một thanh dao găm nhẹ nhàng ở đằng kia trên mặt nhẫn vẽ một cái.

Keng!

Một đạo hỏa quang hiện lên, vết sẹo nữ tử dao găm trong tay lập tức đứt gãy thành vô số mảnh vỡ.

“Thứ tốt!”

Vết sẹo nữ tử bên cạnh một gã mặc da thú nữ tử thấy như vậy một màn, con mắt lập tức sáng ngời, phải biết, cái kia dao găm thế nhưng mà Thần giai hạ phẩm ah!

Cái kia vết sẹo nữ tử trong mắt cũng là hiện lên một vòng kinh ngạc, nàng xem thấy trong tay chiếc nhẫn một hồi, sau đó đem hắn thu vào. Đón lấy, nàng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người.

“Xử trí như thế nào?” Vết sẹo nữ tử bên cạnh, tên kia ăn mặc da thú nữ tử nói.

“Giết!”

Vết sẹo nữ tử xong, quay người rời đi.

Dương Diệp bên cạnh, một nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, chủy thủ trong tay mạnh mà hướng phía Dương Diệp yết hầu cắt tới.

“Keng!”

Tên kia nữ tử chủy thủ trong tay trực tiếp đứt gãy, mà tên kia nữ tử cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại mấy chục bước.

Mặt sẹo nữ tử dừng bước, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, cùng nàng chung quanh chúng nữ đồng dạng, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

“Thương Lan tỷ, hắn hình như là một thân thể tu.” Đao sẹo nữ tử bên cạnh, mặc da thú nữ tử nói: “Chúng ta có thể đem hắn bán đi.”

Mặt sẹo nữ tử có chút trầm ngâm, sau đó rồi đầu, lập tức quay người biến mất ngay tại chỗ.

...

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, trầm mặc một cái chớp mắt, ánh mắt của hắn nhìn lướt qua bốn phía, lập tức sững sờ, bởi vì hắn phát hiện mình vậy mà tại một gian trong lao tù.

Dương Diệp không có suy nghĩ đây là nơi nào, mà là vội vàng xem xét thương thế của mình, sau nửa ngày, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, thấp giọng nói: “Cũng may, chỉ là bị trọng thương, khác đều là bình thường đấy.”

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại. Bởi vì hắn phát hiện, trong cơ thể mình một tia huyền khí đều không có, quan trọng nhất là, hắn phát hiện mình chung quanh đều không có linh khí, không đúng, không phải là không có linh khí, mà là linh khí phi thường mỏng manh, mỏng manh đến cơ hồ nhanh không có tình trạng rồi.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp vội vàng hai mắt khép hờ, hấp thu Tinh Thần Chi Lực. Một lát sau, Dương Diệp mở mắt, sắc mặt có chút khó coi... Mà bắt đầu.

Bởi vì, Tinh Thần Chi Lực vậy mà không cách nào rơi xuống!

Không có huyền khí, không có Tinh Thần Chi Lực, hắn tựu không cách nào làm cho vòng xoáy cho hắn chữa trị thân thể. Hắn hiện tại thân thể... Thế nhưng mà hiện đầy vết rách.

Tại vượt qua hư không thời điểm, nhục thể của hắn kỳ thật so hiện tại còn muốn nghiêm trọng, bất quá khi đó trong cơ thể hắn còn có huyền khí, bởi vậy, tại vòng xoáy chữa trị xuống, thân thể thương thế khôi phục một ít. Bất quá hiện tại, huyền khí đã dùng hết rồi.

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, hắn mạnh mà cúi đầu nhìn về phía tay của mình, ở đằng kia trên ngón trỏ chiếc nhẫn, đã không thấy bóng dáng.

Chiếc nhẫn!

Dương Diệp sắc mặt âm trầm lên, đó là đế nữ đưa cho hắn chiếc nhẫn, tuy nhiên hắn không biết vậy thì có sao, vậy thì sao hàm nghĩa, nhưng là, theo cái kia niệm thương viêm thái độ ở bên trong, hắn biết rõ, cái giới chỉ này khẳng định rất trọng yếu. Quan trọng nhất là, đây là đế nữ đưa cho hắn đấy!

Dương Diệp cố gắng lại để cho chính mình tỉnh táo lại, hắn hiện tại hàng đầu mục đích là đem chính mình thương thế khôi phục.

Không có linh khí, Tinh Thần Chi Lực không thể hấp thu, vậy cũng chỉ có một cái biện pháp, cái kia chính là đá năng lượng! Đáng tiếc, hắn trang bị đá năng lượng chiếc nhẫn tại vượt qua hư không lúc trực tiếp hóa thành hư vô rồi.

Cùng Kỳ!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến Cùng Kỳ, hắn liền vội cúi đầu nhìn về phía chính mình trước ngực, tại hắn trước ngực, có một đạo nhàn nhạt Cùng Kỳ hình xăm. Bất quá, mặc kệ do hắn như thế nào triệu hoán, đều không có một hồi ứng.

Dương Diệp sắc mặt càng phát ra âm trầm, hắn lại triệu hoán Kiếm Linh, đồng dạng không có trả lời.

“Xem ra đều bị thương nặng nữa à!”

Dương Diệp không khỏi nở nụ cười khổ, lúc này đây, thật là dốc hết sức lượng cũng không có.

Đúng lúc này, một gã mặc da thú nữ tử đi đến, nữ tử trên thân cùng hạ thân đều chỉ có một kiện da thú, còn lại bộ vị, toàn bộ lỏa lồ trong không khí, lộ ra một cỗ dã tính hấp dẫn. Dung mạo không thể đẹp mắt, nhưng là không khó xem.

Cao cấp Thánh giả!

Dương Diệp có chút kinh ngạc, nữ nhân này còn trẻ như vậy cũng đã là cao cấp Thánh giả, như thế nào tu luyện hay sao? Địa phương quỷ quái này linh khí ít đến thương cảm ah!

Da thú nữ tử đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là ai?”

“Không nhớ rõ!” Dương Diệp nói.

Dùng mất đi trí nhớ lấy cớ này, không thể nghi ngờ là thích hợp nhất cũng đơn giản nhất đấy.

Da thú nữ tử đánh giá Dương Diệp, tựa hồ đang nhìn hắn có hay không dối.

Lúc này, Dương Diệp có chút e sợ âm thanh nói: “Ngươi, ngươi sẽ không giết ta đi?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., da thú nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Sẽ không, bởi vì ngươi không sai biệt lắm có thể bán một vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng!”

Dương Diệp khẽ giật mình, hắn trừng mắt nhìn, nói: “Bán ta? Một vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng?”

“Đúng vậy a!”

Da thú nữ tử lấy ra một cây màu xanh da trời thảo đặt ở Dương Diệp trước ngực, nói: “Rất nhiều thế lực ưa thích thu thể tu, sau đó luyện chế thành khôi lỗi. Hoặc là thu để làm cu li, đào móc tinh thạch. Còn có một chút nữ tử cũng ưa thích thể tu, bởi vì vì bọn nàng có thể hái dương bổ thân. Đáng tiếc, thực lực ngươi quá yếu. Bằng không thì, nhất định có thể có bán một tốt giá tiền. Đúng rồi, cỏ này tranh thủ thời gian ăn hết, mới có thể có lại để cho thương thế của ngươi khôi phục. Mang thương ngươi, chỉ sợ năm cái siêu phẩm đá năng lượng đều không có người muốn!”

Dương Diệp: “...”

Da thú nữ tử hết muốn đi, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Cái kia, có thể hay không cho ta mượn một khối Tử Tinh Thạch?” Nếu có một khối Tử Tinh Thạch, là hắn có thể có lại để cho chính mình tổn thương khôi phục một chút. Hắn hiện tại, cùng phế nhân không có gì khác nhau.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., da thú nữ tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, nàng tựu như vậy nhìn xem, xem Dương Diệp có chút sợ hãi sau mới nói: “Tử Tinh Thạch? Ngươi tìm ta mượn Tử Tinh Thạch?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua da thú nữ tử, nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ trả lại ngươi đấy!”

Da thú đi đến Dương Diệp trước mặt ngồi xổm xuống nhìn xem Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi biết rõ một quả Tử Tinh Thạch tương đương bao nhiêu siêu phẩm đá năng lượng sao?”

“Một trăm vạn miếng!” Dương Diệp tự nhiên nhớ rõ.

“Một trăm vạn?”

Da thú nữ tử vỗ vỗ Dương Diệp đầu, nói: “Đầu ngươi không có xấu a ngươi!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1152: Kỳ thật, ta bình thường không giết người đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Làm sao vậy?” Dương Diệp khó hiểu.

“Tử Tinh Thạch tuy nhiên trân quý vô cùng, nhưng là, cũng không có khả năng giá trị một trăm vạn siêu phẩm đá năng lượng ah! Một quả Tử Tinh Thạch, tương đương không sai biệt lắm mười vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng.” Da thú nữ tử nói.

Dương Diệp khẽ nhíu mày, rất nhanh, hắn chính là muốn đã minh bạch. Hẳn là Linh giới cùng tại đây không giống với.

Da thú nữ tử lại nói: “Ngươi, tối đa tối đa có thể bán một vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng, mà một quả Tử Tinh Thạch, tương đương với mười cái ngươi. Mười cái ngươi đều không đáng một quả Tử Tinh Thạch, ngươi còn tìm ta mượn Tử Tinh Thạch... Ngươi bệnh có thể không nhẹ. Tại, một quả Tử Tinh Thạch, ta muốn ăn mặc tiết kiệm đã nhiều năm mới có thể kiếm được, sao có thể cho ngươi mượn? Ta còn muốn đột phá nửa đế đây này!”

Dương Diệp: “...”

“Mau đưa thảo ăn hết, ngươi nếu không vội vàng đem tổn thương dưỡng tốt, Thương Lan tỷ sẽ giết ngươi. Nàng có thể không dưỡng không có giá trị phế nhân!”

Da thú nữ tử xong, quay người đi ra ngoài.

Dương Diệp nhìn xem trong tay thảo, có chút im lặng, đây rốt cuộc là một cái dạng gì thế giới? Tử Tinh Thạch cùng siêu phẩm đá năng lượng vậy mà trân quý đến rồi loại trình độ này!

Đúng lúc này, da thú nữ tử đột nhiên lại đi đến, sau đó nói: “Đi!”

“Ngươi muốn thả rồi ta?” Dương Diệp nói.

Phanh!

Da thú nữ tử tại Dương Diệp đầu gõ một cái, nói: “Ngươi thật sự là suy nghĩ nhiều. Ta phát hiện, ngươi có không bình thường đây này! Ngươi bị bắt lại, cũng bị bán đi, ta phát hiện, ngươi thật giống như một cũng không thương tâm, cũng không sợ hãi.”

Dương Diệp nao nao, lập tức vô cùng chân thành nói: “Ngươi xinh đẹp như vậy, thiện lương như vậy, làm sao có thể sẽ làm ra tàn nhẫn như vậy sự tình? Ngươi đúng hay không?”

“Ngươi trẻ vuốt mông ngựa, nếu không phải ngươi lớn lên có như một người, ta mới lười quản ngươi. Đừng nói nhảm rồi, đi mau. Chúng ta phát hiện một tòa sơn mạch, khả năng có linh mạch.” Da thú nữ tử xong, sau đó cầm lấy Dương Diệp bả vai tựu hướng mặt ngoài đi.

...

Ra địa lao, Dương Diệp nhìn về phía phía chân trời, một mảnh tối tăm lu mờ mịt, ở đằng kia tối tăm lu mờ mịt tầng mây ở trong, thỉnh thoảng có tia chớp xẹt qua, một đạo đón lấy một đạo. Mà chung quanh linh khí, linh khí có, nhưng lại cực kỳ mỏng manh. Như đế nữ nói, đây là một cái linh khí sắp khô kiệt thế giới. Hiện tại hắn minh bạch cái thế giới này đá năng lượng vì sao như vậy trân quý rồi!

Đá năng lượng đều là do linh khí sinh ra, nơi này linh khí như thế mỏng manh, cái kia đá năng lượng tự nhiên trân quý vô cùng.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía xa xa, ở phía xa, có hơn mười người nữ tử, trong đó cảnh giới thấp nhất đều là Thánh giả!

Cầm đầu chính là một gã trên mặt có vết đao chém nữ tử, cũng là trong tràng Tối Cường Giả, cao cấp Thánh giả. Mặc dù đối với Phương là cao cấp Thánh giả, nhưng là đối phương lại cho hắn nửa đế cường giả cảm giác.

Cái thế giới này thiên tài, không đơn giản!

Dương Diệp trong nội tâm nghĩ đến.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng da thú nữ tử, cái kia mặt sẹo nữ tử bên cạnh một nữ tử cau mày nói: “Nam Sương, không phải lại để cho ngươi giết hắn sao? Ngươi dẫn hắn xuất tới làm cái gì?”

Dương Diệp: “...”

Tên gọi Nam Sương da thú nữ tử nhìn về phía mặt sẹo nữ tử, nói: “Thương Lan tỷ, lại để cho thằng này đi theo ta đi. Dù sao giết hắn đi, hắn cũng sẽ không bạo linh khí đi ra.”

“Nam Sương, ngươi còn đang suy nghĩ lấy cái kia Lâm Tinh, người ta bây giờ là Huyền Thiên tông đệ tử, đã sớm đã quên ngươi. Ngươi mau tỉnh lại a!” Mặt sẹo nữ tử bên cạnh cái kia danh nữ lại nói.

“Cốc Lam, ngươi muốn bị đánh là không!” Nam Sương hai tay nắm chặt, nhìn hằm hằm lấy tên kia nữ tử, tựa như một đầu tức giận cọp cái.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh Nam Sương, chẳng lẽ mình cùng cái gì kia Lâm Tinh thật sự lớn lên có như? Bất kể như thế nào, vậy cũng là chuyện tốt, bởi vì nếu như không phải nữ nhân này che chở, hắn hiện tại tình cảnh chỉ sợ...

“Tốt rồi!”

Lúc này, cái kia mặt sẹo nữ tử nhìn về phía Nam Sương, nói: “Ngươi muốn dẫn lấy hắn, có thể, nhưng là nếu như hắn có chút ảnh hưởng đến chúng ta, ta sẽ đích thân giết hắn đi.”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, giống như là phát giác được Dương Diệp ánh mắt, mặt sẹo nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, bất quá lúc này Dương Diệp đã thu hồi ánh mắt, hơn nữa trốn được Nam Sương sau lưng.

Mặt sẹo nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, bất quá lại không làm cái gì.

Lúc này, xa xa đột nhiên chạy tới một nữ tử, nữ tử mang trên mặt một tia hưng phấn cùng kích động, “Thương Lan tỷ, phía trước phát hiện một cái lạc đàn Thánh giả, còn giống như bị thương.”

Nghe được tên kia nữ tử lời mà nói..., mặt sẹo nữ tử bên cạnh các loại nữ tử lập tức con mắt sáng ngời, trong mắt có một tia hưng phấn cùng kích động, sau đó nhìn về phía đàn ông mặt sẹo.

[truy E n cua t
ui ΘΘ net] “Đi!”

Mặt sẹo nữ tử thanh âm rơi xuống, cùng nàng bên cạnh thân người hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

“Đi, sát nhân đi!” Nam Sương cầm lấy Dương Diệp tựu hướng phía xa xa bay đi.

“Bị phát hiện cái kia người, là cừu gia của các ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Không đúng a!” Nam Sương nói.

“Vậy các ngươi làm gì vậy đi giết người ta?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

“Thật là đần, giết Thánh giả có thể bạo linh khí ah!” Nam Sương nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, hắn yết hầu lăn lăn, nói: “Các ngươi đi giết người ta, cũng là bởi vì giết đối phương, có thể bạo linh khí?”

“Bằng không thì đâu này?” Nam Sương nói.

Dương Diệp cảm giác mình đầu có chút không đủ dùng, Thánh giả vẫn lạc, hắn trong cơ thể linh khí sẽ phản hồi cho thế giới, cái này, hắn tự nhiên là biết đến. Nhưng là, hắn không nghĩ tới, những nữ nhân này, vậy mà thì ra là vì vậy linh khí, đi giết một cái cùng bọn họ không có bất kỳ thù hận người. Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi một trận hoảng sợ, bởi vì nếu như hắn là Thánh giả, đoán chừng sớm đã bị những nữ nhân này giết đi bạo linh khí rồi.

Tuy nhiên hắn thân thể đã đạt tới thần biến cảnh, nhưng là, như nếu như đối phương thật muốn giết hắn, nhất định là có thể giết chết hắn đấy, nhiều chính là muốn dùng nhiều chút ít khí lực. Dù sao, thần biến cảnh cũng không phải vô địch.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Như vậy, phải hay là không có không tốt lắm à?”

Nam Sương quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nhìn không ra, ngươi cái này người còn rất thiện lương đấy. Không giết Thánh giả bạo linh khí, chúng ta như thế nào đạt được đá năng lượng?

Không có đá năng lượng, chúng ta như thế nào tăng thực lực lên? Không có thực lực, chúng ta như thế nào sinh tồn? Lời nói, ngươi đến bây giờ đều vẫn chỉ là Bán Thánh, phải hay là không bởi vì theo chưa từng giết người à?”

Dương Diệp biểu lộ có chút mất tự nhiên, hắn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Kỳ thật, ta bình thường là không giết người đấy.”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1153: Cái này đôi mắt con ngươi, ta thay ngươi hái được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cái này không thể được!”

Nam Sương nói: “Không giết người, ngươi không có biện pháp ở cái thế giới này sinh tồn đấy! Đương nhiên, những... Này đối với ngươi mà nói, khả năng cũng không có gì dùng. Bởi vì đến lúc đó ngươi thân thể tốt rồi, ta sẽ đem ngươi bán đi. Ngươi thế nhưng mà giá trị một vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng ah!”

Dương Diệp: “”

“Đến rồi!”

Nam Sương ngừng lại.

“Các ngươi là ai! Cũng biết ta chính là”

Xa xa, truyền đến một đạo = heo = heo = đảo = tiểu thuyết = một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, xa xa, một người trung niên đang bị cái kia mặt sẹo nữ tử bọn người vây công, tên kia trung niên nam tử thực lực cũng không tệ, vậy mà cứ thế mà kháng trụ rồi mặt sẹo nữ tử bọn người vây công, bất quá hắn cũng không có kháng bao lâu, không đến một hồi, đã bị mặt sẹo nữ tử bọn người liên thủ giải quyết.

Đem làm trung niên nhân kia chết mất một khắc này, vô số linh khí tự hắn trong cơ thể tuôn ra, phản hồi thiên địa.

Bất quá, đang ở đó chút ít linh khí xuất hiện một khắc này, cái kia mặt sẹo nữ tử vội vàng lấy ra một cái màu đen hồ lô, cái kia màu đen tiểu hồ lô tuôn ra một cỗ hấp lực, những cái... Kia linh khí lập tức đều bị hút vào trong đó, Dương Diệp phát hiện, cái kia màu đen hồ lô bộc phát ra một đạo sáng chói hào quang.

Nam Sương vội vàng mang theo Dương Diệp đi tới, lúc này, mặt sẹo nữ tử mở ra màu đen hồ lô, Dương Diệp thần thức nhìn lướt qua, bên trong không sai biệt lắm có mười vạn miếng tả hữu siêu phẩm đá năng lượng.

Tụ Linh thành đá?

Dương Diệp nhìn thoáng qua hồ lô kia, trong lòng có chút kinh ngạc, bởi vì hắn không nghĩ tới cái đồ chơi này vậy mà đem linh khí biến thành siêu phẩm đá năng lượng, cái này cùng Tiểu Bạch năng lực có chút cùng loại. Bất quá, cái đồ chơi này so Tiểu Bạch chênh lệch nhiều lắm. Bởi vì cái này hồ lô tại chế tác siêu phẩm đá năng lượng lúc, lãng phí quá nhiều. Nếu như là Tiểu Bạch đến hút, những cái... Kia linh khí, ít nhất có thể biến thành mười miếng Tử Tinh Thạch tả hữu!

Đương nhiên, hắn sẽ không ngốc đến đem Tiểu Bạch phóng xuất.

Lúc này, trong tràng mặt sẹo nữ tử bấm tay liên đạn, trong tràng mỗi một nữ tử trước mặt đều nhiều hơn rồi một đống siêu phẩm đá năng lượng. Dương Diệp nhìn lướt qua, mỗi người trước mặt không sai biệt lắm có 5000 miếng siêu phẩm đá năng lượng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua mặt sẹo nữ tử, nữ nhân này, chính mình chiếm được không sai biệt lắm một nửa. Bất quá lại để cho hắn ngoài ý muốn chính là, trong tràng những nữ nhân kia cũng không có ý kiến gì hoặc là bất mãn, ngược lại còn cảm thấy rất thỏa mãn.

Nhìn trước mắt một màn này, Dương Diệp trầm mặc.

Cái thế giới này sinh tồn quy tắc, so Linh giới còn muốn tàn khốc vô số lần, đây là một cái chính thức người ăn người thế giới!

Nhất định phải mau chóng khôi phục thực lực!

Chỉ có khôi phục thực lực, hắn có thể có ở chỗ này sống sót! Về phần ngân hà kiếm đồ, còn có xung kích Thánh giả sự tình, đều được tạm hoãn trì hoãn, hiện tại hàng đầu mục đích là còn sống!

Vèo!

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên đánh úp lại một đạo lưu quang, đón lấy, một người trung niên nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy người này trung niên nam tử, trong tràng chúng nữ ánh mắt lập tức đã rơi vào đối phương trên người. Ánh mắt bất thiện! Bởi vì người này trung niên nam tử là một gã cao cấp Thánh giả!

“Ta hay là đã tới chậm!”

Trung niên nam tử hai đấm nắm chặt, sắc mặt có chút dữ tợn, hắn hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía mặt sẹo nữ tử bọn người, nói: “Ngay cả ta 'Phệ Hồn dong binh đoàn người cũng dám giết, các ngươi là ăn hết tim gấu gan báo!”

Nghe được trung niên nam tử lời mà nói..., Dương Diệp phát hiện, trong tràng chúng nữ sắc mặt lập tức ngay ngắn hướng biến đổi, biến thành có chút khó coi, còn mang một ít tái nhợt.

“Đừng để cho hắn chạy thoát!”

Lúc này, mặt sẹo nữ tử thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, hắn thân hình khẽ động, hướng phía trung niên nam tử kia bắn mạnh tới, mà ở nàng bên cạnh những cô gái kia cũng là vội vàng thân hình khẽ động, hướng phía trung niên nam tử bắn mạnh tới.

Tên kia trung niên nam tử sắc mặt biến hóa, hắn không nghĩ tới chính mình tại lộ ra thân phận về sau, những nữ nhân này còn dám giết hắn. Hắn sắc mặt càng thêm dữ tợn mà bắt đầu..., bất quá hắn nhưng lại không có động thủ, mà là quay người thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới. Những người trước mắt này thực lực không kém hắn, người nhanh hơn hắn nhiều, hắn không có chút nào thắng khả năng!

Rất nhanh, tên kia trung niên nam tử cùng mặt sẹo nữ tử bọn người biến mất tại Dương Diệp trong ánh mắt.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng nhất còn không có lựa chọn hiện tại rời đi. Cái thế giới này quá nguy hiểm, đi ra ngoài tùy thời khả năng bị người giết chết tuy nhiên những nữ nhân này đối với hắn cũng không phải như vậy hữu hảo, nhưng là ít nhất những... Này nữ tạm thời không có muốn giết ý nghĩ của hắn. Nói tóm lại, hay là ở tại chỗ này tương đối an toàn.

Rất nhanh, mặt sẹo nữ tử bọn người lại trở về rồi. Dương Diệp phát hiện, chúng nữ sắc mặt rất khó nhìn.

Không cần phải nói, nhất định là trung niên nhân kia trốn đi nha.

“Thương Lan tỷ, làm sao bây giờ?” Nam Sương hỏi.

Tên gọi Thương Lan nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng xa xa một tòa sơn mạch, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Lên núi mạch!”

Nam Sương do dự xuống, sau đó nói: “Thương Lan tỷ, linh mạch tuy nhiên trọng yếu, nhưng là”

Thương Lan đã cắt đứt Nam Sương lời mà nói..., nói: “Phệ Hồn dong binh đoàn muốn chạy đến, ít nhất cần hai canh giờ, hai canh giờ, đối với chúng ta mà nói, vậy là đủ rồi. Đi!”

Nói xong, Thương Lan thân hình khẽ động, hướng phía xa xa sơn mạch lao đi.

Còn lại chúng nữ cũng vội vàng đuổi theo, Nam Sương đi vào Dương Diệp bên cạnh, cầm lấy Dương Diệp cũng hướng xa xa lao đi.

“Các ngươi vì sao không thúc dục huyền khí? Như vậy tốc độ nhanh hơn!” Dương Diệp hỏi Nam Sương. Hắn phát hiện, những nữ nhân này đều dựa vào thân thể, mà không có sử dụng huyền khí, nếu như vận dụng huyền khí, tốc độ ít nhất có thể tăng lên gấp bội.

“Đần à!”

Nam Sương nói: “Huyền khí chỉ dùng để chiến đấu đấy, nếu như dùng đến đề thăng tốc độ, đến lúc đó gặp được nguy hiểm, không có huyền khí làm sao bây giờ?”

Dương Diệp: “”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên cúi đầu nhìn về phía Nam Sương eo bên cạnh, tại đó, có một đạo huyết hồng chưởng ấn.

“Ngươi bị thương?” Dương Diệp nói.

“Vết thương nhỏ!” Nam Sương nói.

Dương Diệp nói: “Cho ta mười miếng siêu phẩm đá năng lượng, được hay không được?”

“Không được!” Nam Sương quyết đoán cự tuyệt, “Ta muốn tồn mà bắt đầu..., sau đó tấn thăng đến nửa đế.”

Dương Diệp khóe miệng co lại, nói: “Cho ta mượn mười miếng siêu phẩm đá năng lượng được hay không được? Về sau ta trả lại ngươi mười miếng Tử Tinh Thạch!”

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi cái này người, thực lực tuy nhiên nhược không được, nhưng lại rất có thể thổi đấy.”

Dương Diệp im lặng.

Một lát sau, Nam Sương đột nhiên xuất ra mười miếng siêu phẩm đá năng lượng đưa tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Nhớ kỹ, mười miếng Tử Tinh Thạch, về sau phải trả ta mười miếng Tử Tinh Thạch!”

Dương Diệp cũng không nói nhảm, cầm qua siêu phẩm đá năng lượng tựu nuốt vào, một lát sau, trong cơ thể hắn nhiều hơn tí ti tử khí. Sau đó hắn duỗi ra tay phải đặt ở Nam Sương bên hông, Dương Diệp tay vừa phóng tới Nam Sương bên hông, Nam Sương tay đột nhiên tựu nhéo ở rồi cổ của hắn, nói: “Ngươi không chỉ rất có thể thổi, còn rất sắc đó a!”

Dương Diệp không có giải thích, tay thu trở về, Nam Sương nhưng lại ngây ngẩn cả người.

Nàng cúi đầu nhìn về phía cái hông của mình, chỗ đó, trước kia đạo kia huyết hồng thủ ấn đã biến mất. Sau nửa ngày, nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ngươi huyền khí có thể chữa thương?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Hắn ngược lại là muốn cho mình chữa thương, nhưng là, điểm này siêu phẩm đá năng lượng căn bản không được. Thương thế của hắn, muốn triệt để khôi phục, ít nhất cũng phải mười Tử Tinh Thạch đã ngoài.

Gặp Dương Diệp gật đầu, Nam Sương thân hình khẽ động, lôi kéo Dương Diệp đi tới cái kia cầm đầu mặt sẹo nữ tử trước mặt, nói: “Thương Lan tỷ, hắn sẽ chữa thương, hắn huyền khí là đặc thù huyền khí, có thể chữa thương.”

Mặt sẹo nữ tử bọn người lập tức ngừng lại, mặt sẹo nữ tử ánh mắt tại Nam Sương eo bên cạnh nhìn thoáng qua, sau đó lại nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi huyền khí có thể chữa thương?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có cách nào giấu diếm, cũng không muốn giấu diếm. Hắn phải có giá trị, những nữ nhân này mới có lý do không giết hắn.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng chúng nữ lập tức vui vẻ, mà cái kia mặt sẹo nữ tử nhưng lại trầm mặc.

“Thương Lan tỷ, đừng do dự rồi. Nhanh lại để cho hắn cho ngươi đem tổn thương chuẩn bị cho tốt, bằng không thì không chỉ ảnh hưởng thực lực của ngươi phát huy, còn có thể có thể làm cho thương thế của ngươi thế chuyển biến xấu, lưu lại tai hoạ ngầm.” Nam Sương nói.

Mặt sẹo nữ tử không tại do dự, hắn bắt lấy Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp bị mặt sẹo nữ tử dẫn tới một cái đất trống, chung quanh không người.

“Chính ngươi có tổn thương, vì sao không cho mình trị liệu?” Thương Lan nhìn thẳng Dương Diệp, hỏi.

“Không có đá năng lượng!” Dương Diệp trung thực nói.

Thương Lan chằm chằm vào Dương Diệp nhìn sau nửa ngày, sau đó cong ngón búng ra, mười miếng siêu phẩm đá năng lượng đã rơi vào trước mặt hắn, Dương Diệp cũng không nói nhảm, cầm lên tựu ăn. Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía Thương Lan, nói: “Có thể đã bắt đầu.”

Thương Lan nhưng lại trầm mặc, ước chừng đã qua mười mấy hơi, Thương Lan không tại do dự, nàng giải khai trên mình thân màu bạc tiểu giáp, sau đó đem chính mình một đôi thỏ trắng bạo lộ tại Dương Diệp trong tầm mắt. Nàng không có ngượng ngùng, chỉ là mặt không biểu tình nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không phải sơ ca (*newbie), tự nhiên sẽ không bị trước mắt cảnh tượng chỗ mê hoặc, ánh mắt của hắn rơi vào Thương Lan trước ngực, phát hiện ở đằng kia Thương Lan trước ngực chính giữa, có một đạo dựng thẳng lấy vết đao, khoảng chừng hai mươi cen-ti-mét trường!

Nhìn thấy đạo này vết đao, Dương Diệp nhướng mày, sau nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: “Ta y không tốt!”

“Vậy ngươi chết!” Thương Lan nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, sau đó nói: “Của ta huyền khí quá ít, ngươi thương thế kia phải hay là không bình thường cường giả gây thương tích, muốn triệt để y tốt, ít nhất cần một ngàn miếng siêu phẩm đá năng lượng.”

Thương Lan bàn tay như ngọc trắng bắn ra, một ngàn miếng siêu phẩm đá năng lượng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp không có ở nói nhảm, hắn đi đến Thương Lan trước mặt, đang chuẩn bị bắt đầu, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn nhìn về phía Thương Lan, nói: “Ta đây là tại chữa thương cho ngươi, không phải chiếm ngươi tiện nghi, ngươi có lẽ minh bạch a?”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Thương Lan nói.

“Đợi tí nữa ngươi sẽ không dùng ta nhìn thân thể của ngươi, hoặc là sờ soạng thân thể của ngươi là lấy cớ giết ta đi?” Dương Diệp cảm thấy có tất yếu trước nói rõ ràng thoáng một phát, hắn hiện tại có thể chiêu không nổi nữ nhân này.

Thương Lan nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Không giết ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không tại cố kỵ cái gì, thò tay đặt ở Thương Lan trước ngực, sau đó trong cơ thể tử khí truyền ra.

Kỳ thật, trước mắt nữ nhân này tổn thương cũng không tính nghiêm trọng, đương nhiên, không cần Hồng Mông tử khí, bình thường tử khí như vậy đủ rồi. Đương nhiên, đây là đối với hắn tử khí mà nói. Nếu để cho cái này nữ chính mình chữa trị, nàng đoán chừng ít nhất phải dùng cả tháng thời gian. Về phần một ngàn miếng siêu phẩm đá năng lượng, kỳ thật cũng không dùng được nhiều như vậy, tối đa mấy mươi miếng là được rồi.

Sở dĩ nói như vậy, tự nhiên là vì có thể kiếm chút siêu phẩm đá năng lượng. Tuy nhiên những cái... Kia siêu phẩm đá năng lượng không cách nào chữa trị tốt thương thế của hắn, nhưng là, có thể tu một điểm là một điểm.

Không đến 15', Dương Diệp tại hấp thu sở hữu tất cả siêu phẩm đá năng lượng về sau, hắn thu hồi tay của mình, sau đó thoáng một phát co quắp té trên mặt đất, một bộ tinh bì lực tẫn (*) bộ dáng.

Lúc này, cái kia Thương Lan đột nhiên cúi người bắt được Dương Diệp cổ áo, Dương Diệp biến sắc, ‘Hoảng sợ’ nói: “Ngươi, ngươi muốn điều gì! Ngươi đã nói không giết ta đấy!”

Thương Lan không có chú ý tới, Dương Diệp cái kia giấu ở eo bên cạnh tay phải cũng lên, hắn lên, lóe ra tí ti hàn mang.

“Ta không thể giết ngươi, nhưng là, ngươi nhìn thứ không nên thấy, cho nên, cái này đôi mắt con ngươi, ta thay ngươi hái được!”

Thương Lan thanh âm rơi xuống, cong lên hai ngón tay đâm tại Dương Diệp trên hai mắt.

“Ah!”

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu sợ hãi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1154: Kỳ thật, ta là vì tốt cho nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếng kêu sợ hãi không phải Dương Diệp phát ra đấy, Nam Sương chẳng biết lúc nào xuất hiện ở một bên, nàng mở to mắt to không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp cùng Thương Lan.

Lúc này Dương Diệp cùng Thương Lan tư thế không thể không nói có chút mập mờ, Thương Lan trên thân toàn bộ. Khỏa thân, nàng cúi người thủ sẵn Dương Diệp yết hầu, bộ dáng kia, giống như là đặt ở Dương Diệp trên người đồng dạng. Mà Dương Diệp tay trái không biết lúc nào chống đỡ tại Thương Lan trên ngực theo góc độ nhìn lại, cái kia có điểm giống là đang sờ.

Bởi vì Nam Sương tiếng kêu, Thương Lan ngón tay tại cách Dương Diệp con mắt không đến nửa tấc chỗ ngừng lại.

Lúc này, còn lại hơn mười người nữ tử đang nghe Nam Sương tiếng kêu cũng liền bề bộn chạy tới, khi thấy Thương Lan cùng Dương Diệp tư thế lúc, chúng nữ đều là sửng sốt, rất nhanh, chúng nữ sắc mặt cổ quái lên.

Nam Sương do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Thương Lan tỷ cái kia, hiện tại, có chút không phải lúc ah!”

Bên cạnh chúng nữ liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý.

“Vô năng!”

Thương Lan nói xong, đứng dậy mặc quần áo xong, sau đó nói: “Đi!” Nói xong, hắn thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia biến mất ở phía xa Thương Lan, cái kia giấu ở eo bên cạnh trên tay phải hàn mang lập tức tiêu tán. Trước kia tự cấp Thương Lan chữa thương lúc, hắn cũng cảm giác, nữ nhân này có thể sẽ không buông tha hắn. Bởi vậy, hắn hấp thu cái kia chút ít huyền khí còn lại đến đấy, hắn cũng không dùng đến chữa trị nhục thể của mình, mà là chứa đựng lên.

Những cái... Kia huyền khí, đủ để cho hắn phát một đạo kiếm khí. Lúc ấy gần như vậy dưới tình huống, cái kia một đạo kiếm khí, hắn có sáu thành nắm chắc một kích tất sát đối phương. Tựu tính toán kiếm khí không cách nào đánh chết đối phương, hắn còn có một chiêu, cái kia chính là tiêu vong pháp tắc. Hắn tay trái đặt ở đối phương trên ngực, cũng không phải muốn sắp chết chiếm cái tiện nghi, nếu như Nam Sương không hiện ra, kiếm khí cùng tiêu vong pháp tắc đều trúng mục tiêu cái này Thương Lan.

Đương nhiên, tựu tính toán Thương Lan chết, hắn khẳng định cũng phải xong đời. Bởi vì trong cơ thể hắn huyền khí, tối đa cũng chỉ có thể lại để cho hắn phát một đạo kiếm khí, hơn nữa, bởi vì thân thể cùng trong cơ thể kinh mạch bị hao tổn nguyên nhân, cường hành thúc dục kiếm khí cùng tiêu vong pháp tắc, nhất định lại để cho thương thế của hắn càng thêm tổn thương, khi đó hắn, đối mặt Nam Sương bọn người, cũng chỉ có các loại chết!

Cũng may, Nam Sương chạy tới.

Bên cạnh chúng nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cũng liền bề bộn đi theo.

Nam Sương đi đến Dương Diệp bên cạnh, không nói gì, nàng cầm lấy Dương Diệp cũng đi theo.

Trên đường, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Sương, nói: “Trước ngươi là cố ý tới cứu ta hay sao?” Nam Sương bọn người không ngốc, loại tình huống đó xuống, nếu như các nàng còn nhìn không ra Thương Lan sẽ đối hắn bất lợi lời mà nói..., cái kia không khỏi tựu quá ngu xuẩn chút ít.

“Không trách ta xấu chuyện tốt của ngươi sao?”. Nam Sương nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: “Cảm ơn.” Tuy nhiên nữ nhân này đối với chiếu cố của hắn là vì hắn lớn lên như nào đó người, nhưng là, với hắn mà nói, cái này không trọng yếu. Quan trọng là..., cái này tình, hắn nhớ kỹ rồi.

Nam Sương không nói gì.

Dương Diệp nhìn xa xa Thương Lan liếc, sau đó nói: “Trên tay của ta chiếc nhẫn tại trong tay nàng, đúng không?”.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Nam Sương đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi tốt nhất không chỉ nói việc này, bằng không thì Thương Lan tỷ nhất định sẽ giết ngươi. Ta cho ngươi biết, nàng giết người, nhiều đến ngươi không cách nào tưởng tượng. Tại trong mắt nàng, ngoại trừ tự chúng ta người, nàng sẽ không đối với bất kỳ người nào có một điểm lòng nhân từ. Ngươi muốn không muốn chết, tựu tốt nhất quên việc này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hiện tại thân thể không có khôi phục, hắn tự nhiên sẽ không đi tìm đường chết.

“Thương thế của ngươi đại khái cần bao nhiêu siêu phẩm đá năng lượng mới có thể chữa trị?” Nam Sương đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, vội vàng nói: “Toàn bộ khôi phục lời mà nói..., không sai biệt lắm muốn mười miếng Tử Tinh Thạch, nếu như chỉ khôi phục một ít lời mà nói..., không sai biệt lắm”

“Ngừng!”

Nam Sương đột nhiên đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., nói: “Ta tựu tùy tiện hỏi hỏi, không có ý tứ gì khác.”

Dương Diệp: “”

Rất nhanh, Thương Lan một đoàn người tiến nhập một mảnh sơn mạch nội. Thương Lan bên cạnh một nữ tử trong tay cầm một cái cùng loại la bàn màu trắng khay ngọc, khay ngọc bên trong, có một căn màu trắng ngọc châm. Thương Lan một đoàn người tiến vào sơn mạch về sau, các nàng tựu án lấy cái kia căn ngọc châm chỗ chỉ đến đi.

“Thương Lan tỷ, trắc linh bàn có động tĩnh rồi!”

Lúc này, Thương Lan bên cạnh cái kia danh nữ đột nhiên nói.

Mọi người thấy đi, chỉ thấy cái kia trắc linh trên bàn, cái kia căn màu trắng ngọc châm chỉ vào xa xa một cái hướng khác không ngừng kịch liệt rung động. Nhìn thấy một màn này, chúng nữ lập tức vui vẻ, chính là Thương Lan trên mặt cũng mang theo vẻ tươi cười.

Nhưng mà, một bên Dương Diệp nhưng lại chân mày cau lại.

“Đi, tăng thêm tốc độ!”

Thương Lan nói xong, dẫn đầu hướng phía trước mặt lao đi.

Còn lại chúng nữ cũng vội vàng đuổi theo, cái kia Nam Sương cầm lấy Dương Diệp muốn theo sau, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên bắt được tay của nàng, nói: “Gặp nguy hiểm!” Bởi vì không có huyền khí nguyên nhân, hắn tuy nhiên thần thức không cách nào triển khai, nhưng là đối với nguy hiểm bản năng lại vẫn phải có. Trực giác nói cho hắn biết, xa xa gặp nguy hiểm.

Có thể làm cho hắn cảm giác được nguy hiểm đấy, vậy nhất định không phải bình thường nguy hiểm.

Dương Diệp vừa nói xong, cái kia xa xa Thương Lan đột nhiên thân hình khẽ động, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Nguy hiểm? Ngươi nói gặp nguy hiểm? Làm sao ngươi biết gặp nguy hiểm?”

Còn lại chúng nữ cũng ngừng lại, ánh mắt nhìn hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nữ nhân này vậy mà tại trộm nghe hắn nói lời nói. Hắn nhìn thoáng qua Thương Lan, trong mắt lại lộ ra rồi sợ hãi cùng hoảng sợ, sau đó trốn được Nam Sương sau lưng.

Nhìn thấy một màn này, một bên chúng nữ trong mắt lập tức lắc đầu. Nam nhân này, cũng quá vô dụng một ít khó trách đến bây giờ mới lăn lộn đến Bán Thánh.

Thương Lan hai mắt nhắm lại, lúc này, Nam Sương liền tranh thủ Dương Diệp kéo ra ngoài, sau đó nói: “Nói mau, vì cái gì nói gặp nguy hiểm?”

Dương Diệp nhìn Nam Sương liếc, sau đó nói khẽ: "Trực giác, bởi vì ta lá gan rất nhỏ, cho nên, gặp nguy hiểm xuất hiện, ta đều có thể cảm giác được.

Phía trước cho ta cảm giác nguy hiểm, cho nên, chúng ta tốt nhất hay là đừng đi qua." Hắn chỉ có thể như vậy giải thích, đương nhiên, hắn biết rõ, những nữ nhân này tuyệt đối sẽ không tín.

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp lời mà nói..., những nữ nhân kia lập tức lắc đầu, cái kia Thương Lan nhìn Dương Diệp mắt, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa lao đi.

Một bên, tên kia gọi cốc Lam nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Nam Sương, nói: “Nam Sương, ngươi muốn tìm vật thay thế, cũng tìm tốt một chút nha. Thằng này, hoàn toàn chính là một cái siêu cấp đại bao cỏ, ngươi tìm hắn, về sau nếu gặp được ngươi cái kia vị hôn phu Lâm Tinh, ngươi còn không chừng bị như thế nào cười nhạo đây này!”

Nói xong, cốc Lam cũng không đợi Nam Sương nói chuyện liền xoay người rời đi.

Nam Sương không nói gì, cầm lấy Dương Diệp tiếp tục đi lên phía trước.

“Vì cái gì ngươi tại Thương Lan tỷ trước mặt muốn giả dạng làm một bộ nhu nhược bộ dạng? Tuy nhiên ngươi nhược hơi có chút, nhưng là, ngươi cũng không có như vậy không chịu nổi.” Lúc này, Nam Sương thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Huyền khí truyền âm!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Kỳ thật, ta là vì tốt cho nàng!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1155: Ta không thể tại ít xuất hiện rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Có ý tứ gì?” Nam Sương khó hiểu.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, không nói gì. Cái kia Thương Lan, xem xét chính là một cái tàn nhẫn quyết đoán người, loại người này, mặc kệ gì đối với nàng có uy hiếp sự tình, nàng khẳng định cũng sẽ không cho phép tồn tại. Nếu như hắn biểu hiện quá trấn định, quá không tầm thường, đối phương nhất định sẽ giết hắn đi, dùng trừ hậu hoạn. Mà hắn sở dĩ nói là là đối phương tốt, nguyên nhân nha, tự nhiên là nếu như Thương Lan động thủ, hắn nhất định sẽ liều chết phản kích.

Nếu như là trước kia, hắn khẳng định không có sức hoàn thủ, mà bây giờ, trong cơ thể hắn đã có một đạo kiếm khí huyền khí. Thời khắc mấu chốt, cái này một đạo kiếm khí đủ để đánh chết đối phương rồi.

Gặp Dương Diệp không nói lời nào, Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhanh hơn tốc độ.

Rất nhanh, một đoàn người đi tới một cái ba mặt núi vây quanh tiểu hạp cốc.

“Đến rồi!”

Nghe vậy, còn lại chúng nữ cũng là hưng phấn lên. Trung phẩm linh mạch, nếu như toàn bộ hấp thu trong đó linh khí, cái kia chí ít có trên trăm miếng Tử Tinh Thạch ah! Trên trăm miếng Tử Tinh Thạch, phân xuống, các nàng mỗi người ít nhất đều có mười miếng tả hữu. Mà mười miếng Tử Tinh Thạch, đã không sai biệt lắm có thể cho các nàng xung kích nửa đế rồi!

Dương Diệp bên cạnh, Nam Sương cũng là một hồi hưng phấn, nói: "Trung phẩm linh mạch, trung phẩm linh mạch, ta có cơ hội trở thành nửa đế rồi!"

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên giữ chặt tay của nàng, sau đó lôi kéo nàng sau này đi. Nam Sương nhướng mày, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cả giận nói: "Ngươi làm cái gì?" Nói xong, nàng trực tiếp bỏ qua rồi Dương Diệp tay.

Lúc này, một bên Thương Lan đột nhiên biến sắc, nói: "Coi chừng!"

Hắn thanh âm rơi xuống, đột nhiên, hạp cốc chung quanh ngọn núi bên trong đột nhiên mãnh liệt bắn xuất gần trăm đạo năng lượng chùm tia sáng, những... Này chùm tia sáng tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới Thương Lan bọn người trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, Nam Sương chúng nữ lập tức sắc mặt đại biến, chúng nữ không dám ở giữ lại huyền khí, ngay ngắn hướng xuất thủ, ngăn cản cái kia đầy trời năng lượng chùm tia sáng.

Những cái... Kia chùm tia sáng uy lực không phải rất cường, rất nhanh bị chúng nữ đều phá hủy.

"Rút lui!"

Thương Lan không chút do dự, chuẩn bị mang theo chúng nữ ly khai hạp cốc. Đúng lúc này, tựu tính toán tại ngốc cũng biết đây là một cái bẫy rồi.

"Rút lui? Hướng ở đâu rút lui?"

Lúc này, duy nhất đường ra đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, đón lấy, chừng ba mươi người xuất hiện ở Thương Lan chúng tầm mắt của người trong.

Nhìn thấy cái này chừng ba mươi người, Thương Lan chúng nữ sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Bởi vì cái này chừng ba mươi người, thực lực thấp nhất đều là Thánh giả, mà cái kia cầm đầu đầu trọc trung niên nam tử, thì là nửa đế!

Một gã nửa đế, tăng thêm chừng ba mươi tên Thánh giả!

"Lão đại, không nghĩ tới lần này lưỡi câu đến cá lớn rồi Hàaa...!

Mười ba tên Thánh giả, chậc chậc, cái này được bạo bao nhiêu linh khí ah! Hơn nữa, cũng đều là nữ, ha ha lão đại, những... Này nữ, có thể hay không trước đừng giết chết, trước hết để cho các huynh đệ trước sung sướng à?"

Đầu trọc trung niên nam tử bên cạnh, một gã mặt khỉ nam tử ánh mắt không ngừng đánh giá Thương Lan bọn người, dâm. Cười nói.

Nghe được mặt khỉ nam tử lời mà nói..., khắp chung quanh cái kia chút ít nam tử lập tức nở nụ cười, trong đó một ít còn chằm chằm vào Thương Lan bọn người bắt đầu làm ra dâm. Dâm loạn động tác.

Cầm đầu trung niên nhân ánh mắt rơi vào Thương Lan trên người, nói: "Các hạ tựu là Dark Phoenix Mục Thương Lan a?"

Nghe được trung niên nhân lời mà nói..., phía sau hắn mọi người trên mặt dáng tươi cười lập tức trẻ rất nhiều, ánh mắt đã rơi vào Thương Lan trên người.

Thương Lan ánh mắt tại trung niên nhân chỗ cổ dừng lại thoáng một phát, chỗ đó, hoa văn một đầu dữ tợn Sói. Có chút trầm ngâm, Thương Lan nói: "Lang hồn dong binh đoàn?"

Nghe được Thương Lan lời mà nói..., phía sau nàng Nam Sương chúng nữ sắc mặt có chút khó coi... Mà bắt đầu.

Trung niên nhân mỉm cười, nói: "Dark Phoenix, ta Viên Phong không không thích nói nhảm. Ngươi Hỏa Phượng dong binh đoàn không tệ, nếu như ngươi nguyện ý mang theo ngươi người gia nhập ta Lang hồn dong binh đoàn, hơn nữa gả cho ta, về sau mọi người tựu là người một nhà. Nếu như không muốn, ngươi biết rõ kết quả của các ngươi đấy."

Mục Thương Lan thủ đoạn khẽ nhúc nhích, môt con dao găm xuất hiện tại trong tay nàng, "Muốn làm nam nhân của ta, nhất định phải thắng qua ta."

"Thú vị!"

Viên Phong khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Mục Thương Lan bắn mạnh tới.

Mục Thương Lan cũng không cam chịu yếu thế, chủy thủ trong tay mang theo từng đạo hàn quang hướng phía Viên Phong kích bắn đi.

Rất nhanh, hai người chiến lại với nhau.

Dương Diệp phát hiện, hai người cũng không có tiến vào hư không, hơn nữa, không gian chung quanh rất chắc chắn, cho dù là một gã nửa đế cùng một gã có thể so với nửa đế cường giả chiến đấu, cũng không thể có phá hư không gian.

“Không hổ đã từng là trong thế giới!”

Dương Diệp trong nội tâm khẽ gật đầu, thế giới này không gian, chỉ sợ chỉ có đế giả mới có thể chấn vỡ.

“Này!”

Lúc này, Nam Sương đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đợi tí nữa ta, ta chẳng quan tâm ngươi rồi. Ngươi, chính ngươi nhìn xem xử lý a!”

Dương Diệp nao nao, hắn nhìn thoáng qua chúng nữ, khi thấy chúng nữ trên người tản ra nhàn nhạt huyền khí lúc lập tức đã minh bạch. Các nàng sẽ không đầu hàng. Cũng thế, cái kia Mục Thương Lan xem xét chính là một cái tâm cao khí ngạo chi nhân, nàng thì như thế nào nguyện ý thành vì người khác thủ hạ? Hơn nữa, hay là muốn dùng gả cho đối phương loại khuất nhục này phương thức.

Dương Diệp nhìn liếc chung quanh, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Không có việc gì, đáng lo ta tựu đầu hàng, ta muốn bọn hắn chắc có lẽ không giết ta đấy.”

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

“Thiên địa tù khóa!”

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến Mục Thương Lan thanh âm, đón lấy, vô số đạo dao găm tàn ảnh xuất hiện tại phía chân trời xuất hiện, những... Này dao găm lập tức hợp thành một lao tù, đem cái kia Viên Phong vây khốn rồi phía chân trời.

“Đi!”

Mục Thương Lan một tiếng gầm lên, sau đó thân hình khẽ động, xông vào cái kia xa xa Lang hồn dong binh đoàn trong đám người, chủy thủ trong tay không ngừng xẹt qua

Tại Mục Thương Lan thanh âm rơi xuống một khắc này, Nam Sương bọn người cũng không tại chần chờ, thủ đoạn khẽ động, mỗi người trên tay xuất hiện một cái phù lục, Dương Diệp nhận ra rồi, đây là tuyệt phẩm Thần Hành Phù.

Chúng nữ vỗ vào trên người mình, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành từng đạo lưu quang hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới. Nhìn thấy Nam Sương bọn người đào tẩu, cái kia Mục Thương Lan không tại ham chiến, thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Dương Diệp tay chậm rãi nhanh nắm lại, mà đúng lúc này, cái kia đã rời đi Nam Sương đột nhiên lại gãy rồi trở về, xem lên trước mặt Nam Sương, Dương Diệp sững sờ, vừa muốn nói chuyện, Nam Sương nhưng lại bắt lấy bờ vai của hắn hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Oanh!

Lúc này, phía chân trời cái kia vây khốn Viên Phong cái kia chút ít dao găm tàn ảnh ầm ầm tiêu tán, đón lấy, một đạo nhân ảnh chắn Nam Sương cùng Dương Diệp trước mặt.

Đúng là cái kia Viên Phong.

Lúc này, Viên Phong bọn người sắc mặt cực kỳ khó coi, đặc biệt là Viên Phong, hắn không nghĩ tới, cái kia Mục Thương Lan lại dám gạt hắn! Hắn quay đầu nhìn thoáng qua một bên, trên mặt đất, có bốn cỗ thi thể, là Mục Thương Lan rời đi lúc giết!

Viên Phong quay đầu nhìn về phía phía chân trời, lúc này, Mục Thương Lan bọn người đã vô tung ảnh.

Viên Phong sắc mặt càng thêm âm trầm!

Lúc này, cái kia Nam Sương đột nhiên thò tay nhéo ở rồi Dương Diệp eo, hung hăng véo lấy, nói: “Đều là ngươi, đều là vì ngươi, hiện tại ta muốn chết rồi. Sớm biết như vậy ta tựu không tới cứu ngươi rồi! Ta không muốn chết, ta muốn trở thành nửa đế, ta muốn đi tìm người kia báo thù” nói xong lời cuối cùng, hắn thanh âm mang lên rồi khóc nức nở.

Dương Diệp: “”

Viên Phong lạnh lùng nhìn thoáng qua Nam Sương, nói: “Các ngươi không phải muốn thoải mái sao? Hiện tại các ngươi có thể hảo hảo sung sướng rồi!”

Viên Phong sau lưng mọi người ánh mắt rơi vào Nam Sương trên người, nở nụ cười lạnh, đón lấy, mấy người hướng phía Nam Sương lao đến.

Nam Sương biến sắc, trong mắt có quyết tuyệt cùng không cam lòng.

“Đợi một chút!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem Nam Sương kéo về phía sau, hắn quét Viên Phong bọn người liếc, sau đó hít sâu một hơi, nói: “Xem ra, ta không thể tại ít xuất hiện rồi!”

Viên Phong bọn người ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1156: Ta đầu hàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, tay trái thả lỏng phía sau, nhìn xem Viên Phong bọn người, trong mắt bình tĩnh, phải nói là coi thường, tựu phảng phất Viên Phong bọn người là con sâu cái kiến đồng dạng.

Dương Diệp sau lưng, Nam Sương không hề chớp mắt chằm chằm vào Dương Diệp, có chút mộng.

“Giết hắn đi!”

Lúc này, Viên Phong đột nhiên nói. Hắn tự nhiên sẽ không bị một cái Bán Thánh huyền giả hù đến!

Trước kia phóng tới Nam Sương vài tên Lang hồn dong binh đoàn thành viên không tại do dự, hướng phía Dương Diệp phóng đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thủ đoạn khẽ động, một thanh ý kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Nhìn thấy cái này chuôi ý kiếm, trong tràng mọi người đều là sững sờ, mà cái kia phóng tới Dương Diệp mấy người cũng ngừng lại.

Hư vô cảnh kiếm ý!

Tất cả mọi người không phải người bình thường, tự nhiên nhận ra Dương Diệp kiếm trong tay là kiếm ý biến thành, hơn nữa còn là hư vô cảnh kiếm ý biến thành.

Dương Diệp sau lưng, Nam Sương con mắt trợn càng lớn. Hiển nhiên, nàng thật không ngờ, Dương Diệp dĩ nhiên là hư vô cảnh kiếm ý!

Viên Phong nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Hư vô cảnh kiếm ý, ta ngược lại là mắt vụng về rồi. Chỉ là, ngươi cuối cùng bất quá là Bán Thánh, ta ngược lại là có chút tò mò, ngươi muốn như thế nào cái không thấp điều. Nếu như ngươi muốn dùng thân phận đến làm ta sợ, ta đây khuyên ngươi tựu đừng lãng phí nước miếng rồi. Dù cho ngươi là diệt thế đạo đệ tử, hôm nay ngươi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Dùng Bán Thánh cảnh giới tựu lĩnh ngộ hư vô cảnh kiếm ý, tại Viên Phong xem ra, đây nhất định không phải người bình thường. Bất quá, đây càng lại để cho hắn đã có sát tâm. Tại thế giới này, nếu như đắc tội một cái mình không thể gây thế lực người, thực lực cho phép dưới tình huống, tốt nhất là đem đối phương triệt để tuyệt sát, vĩnh viễn trừ hậu hoạn! Bởi vì nếu như không như vậy, đây mới thực sự là mối họa vô cùng! Thậm chí khả năng lọt vào tai hoạ ngập đầu.

Bất quá hắn vẫn còn có chút cố kỵ, bởi vì như trước mắt loại này lai lịch bất phàm người, khẳng định đều có chút át chủ bài.

Cho nên, Viên Phong quyết định lại để cho Dương Diệp xuất thủ trước nhìn xem, để tránh bị đánh trở tay không kịp.

Tuy nhiên hắn là nửa đế, nhưng là hắn làm người vẫn là yêu cầu mình muốn cẩn thận, cẩn thận! Bởi vì cẩn thận, hắn có thể có sống đến bây giờ!

Dương Diệp quét Viên Phong bọn người liếc, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Viên Phong trên người, nói: “Một kiếm giết ngươi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Viên Phong chung quanh những người kia lập tức phá lên cười, trong tươi cười, tràn đầy mỉa mai cùng buồn cười.

Dương Diệp sau lưng Nam Sương lắc đầu, hướng bên cạnh đi rồi hai bước, một bộ nàng không biết Dương Diệp bộ dáng.

Bán Thánh giết nửa đế!

Loại chuyện này, không phải là không có qua, nhưng là có thể làm được như vậy đấy, đều là cái thế giới này đỉnh tuyệt thế thiên tài.

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp tính toán tuyệt thế thiên tài sao? Khẳng định không tính đấy, nếu như tính toán tuyệt thế thiên tài, làm sao có thể mới Bán Thánh? Phải biết, nàng tuy nhiên so Dương Diệp muốn tiểu vài tuổi, nhưng cũng đã cao cấp Thánh giả rồi.

Mà Dương Diệp, mới Bán Thánh!

Cùng Dương Diệp ở chung thời gian không dài, nàng biết rõ Dương Diệp có chút ưa thích khoác lác, nhưng là nàng không nghĩ tới Dương Diệp như vậy có thể thổi!

Cái kia Viên Phong nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trước là nao nao, lập tức nở nụ cười, nói: “Ta thật sự rất ngạc nhiên, hiếu kỳ ngươi như thế nào một kiếm giết ta, ra, cho ta xem xem!”

Dùng Viên Phong nhãn lực, tự nhiên nhìn ra Dương Diệp bị thương, nhưng lại không nhẹ. Một cái bị thương Bán Thánh lại còn nói một kiếm giết hắn...

“Ngươi không tin ta!” Dương Diệp cả giận nói.

“Ta tín, ta tín, ra, cho ngươi một cái cơ hội, cho ta xem xem, ngươi muốn như thế nào một kiếm giết ta!” Viên Phong cười nói, trong nội tâm, đối với Dương Diệp lại xem nhẹ thêm vài phần. Ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp thuộc về cái loại này không có trải qua lịch lãm rèn luyện đệ tử, có lẽ sau lưng thế lực có chút cường đại, nhưng bản thân nhưng lại một cái bao cỏ.

“Ta hiện tại liền giết cho ngươi xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang quyển quyển xuất hiện tại hắn dưới chân, đạo kia quyển quyển chậm rãi hướng thượng bao trùm.

Nhìn thấy một màn này, Viên Phong bọn người sắc mặt lúc này biến đổi, bởi vì đây ít nhất là Đế cấp kiếm kỹ!

Viên Phong không dám khinh thường, tay vung lên, từng đạo huyền khí vòng phòng hộ xuất hiện tại hắn thân thể bốn phía, cùng lúc đó, hai tay của hắn chậm rãi nhanh nắm lại, hai đấm phía trên, lóe ra sâm lãnh quyền mang.

Một hơi đi qua, hai tức đi qua...

Đem làm đệ tam tức lúc, Dương Diệp đột nhiên một tiếng gầm lên, Viên Phong bọn người mí mắt lập tức nhảy dựng, ngay tại bọn hắn cho rằng Dương Diệp muốn phát ra đại chiêu lúc, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên quay người đem sau lưng Nam Sương kéo trong ngực gắt gao ôm, nói: “Con thoi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cùng Nam Sương trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mặt bọn họ trong không gian.

Không thấy rồi.

Viên Phong bọn người sửng sốt, một hơi về sau, Viên Phong bọn người mới hồi phục tinh thần lại.

“Đồ vô sỉ!”

Viên Phong tiếng rống giận dữ tại trong hạp cốc ầm ầm vang vọng, hắn vậy mà lại bị chơi xỏ! Lại bị chơi xỏ! Vẫn bị một gã Bán Thánh đùa nghịch rồi! Đối phương từ đầu đến cuối căn bản là không muốn qua cùng bọn họ giao thủ, đối phương sở dĩ làm như vậy, chỉ là muốn kéo dài thời gian thi triển kiếm kỹ trốn chạy để khỏi chết. Mà hắn vậy mà còn trì độn thật sự cho đối phương thời gian thi triển kiếm kỹ...

Kỳ thật, ngoại trừ phẫn nộ, Viên Phong trong nội tâm vẫn có một tia khiếp sợ đấy, bởi vì đối phương một kiếm này trực tiếp trốn ra hắn thần thức bao trùm phạm vi.

Hắn thần thức, là có thể bao trùm ở chung quanh gần mười vạn dặm đấy!

“Lão đại, làm sao bây giờ?” Viên Phong bên cạnh, một gã Lang hồn dong binh đoàn trầm giọng hỏi.

Trầm ngâm sau nửa ngày, Viên Phong mặt âm trầm, nói: “Tìm!” Cơn tức này, hắn nuốt không trôi!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

...

Một tòa thâm sơn trong rừng cây, Dương Diệp nằm trên mặt đất, Nam Sương bò tới trong ngực của hắn. Tại chung quanh bọn họ, là mười mấy khỏa đứt gãy đại thụ.

Yên lặng một cái chớp mắt, Nam Sương đột nhiên mở mắt, nàng hai tay chống Dương Diệp thân thể vội vàng bò lên, lúc này, dưới người nàng Dương Diệp lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh, đón lấy, một vòng màu đỏ tươi tự khóe miệng của hắn chậm rãi tràn ra đến.

Nam Sương cúi đầu nhìn lại, khi thấy Dương Diệp lúc, nàng lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh. Dương Diệp khóe miệng huyết còn không có gì, quan trọng nhất là trên người hắn huyết. Lúc này Dương Diệp toàn thân quần áo cũng đã biến thành màu đỏ, đó là máu tươi nhuộm đỏ đấy. Nam Sương ánh mắt rơi vào Dương Diệp trước ngực cái kia khỏa thân. Lộ ra trên thân thể, chỗ đó, đã rạn nứt ra, máu tươi từng điểm từng điểm lưu, nhìn thấy mà giật mình!

Ngẩn người, Nam Sương vội vàng lấy ra mười mấy khỏa màu xanh da trời thảo đưa tới Dương Diệp bên miệng, nói: “Ngươi ăn...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia màu xanh da trời thảo, sau đó lắc đầu, nói: “Thứ này đối với ta không dùng!” Nói xong, hắn nhìn về phía rồi Nam Sương nạp giới. Trong lúc này, có siêu phẩm đá năng lượng.

Phát giác được Dương Diệp ánh mắt, Nam Sương vội vàng bắt tay rúc vào sau lưng, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Cái này, đây là ta đấy...”

Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, hắn thu hồi ánh mắt, trong nội tâm thấp giọng thở dài. Không phải than thở Nam Sương keo kiệt, mà là than thở chính mình không may. Vốn tổn thương không có tốt, hiện đang thi triển hư không con thoi kiếm thuật lại tổn thương càng thêm thượng. Hiện tại nếu gặp được nguy hiểm gì lời mà nói..., hắn cũng chỉ có thể chờ chết.

Lúc này, Nam Sương bỗng nhiên nói khẽ: “Ngươi, ngươi đại khái muốn nhìu ít siêu phẩm đá năng lượng mới có thể đem mình y tốt?”

“Mười...” Dương Diệp vốn định nói mười miếng Tử Tinh Thạch, nhưng là vừa nghĩ tới Tử Tinh Thạch trân quý trình độ, tăng thêm Nam Sương đối với Tử Tinh Thạch thái độ, hắn vội vàng đổi giọng, “Cái kia, ngươi cho ta, không, ngươi cho ta mượn ba miếng Tử Tinh Thạch là tốt rồi.” Ba miếng Tử Tinh Thạch, tuy nhiên không cách nào triệt để chữa trị tốt thương thế của hắn, nhưng là, ít nhất có thể cho hắn khôi phục ba thành thực lực.

“Ba miếng Tử Tinh Thạch!”

Nam Sương mở to mắt to nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi... Ta... Muốn, nếu không, ngươi hay là ăn cỏ a. Ta, ta có rất nhiều thảo.”

Dương Diệp: “...”

Sau nửa ngày, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nói: “Ngươi đi nhanh đi, những người kia có thể sẽ không buông tha chúng ta, bọn hắn có thể sẽ phái người tới tìm chúng ta.”

“Cái kia, vậy ngươi làm sao bây giờ?” Nam Sương nói khẽ.

“Nơi này mát mẻ, ta chuyến một hồi tại đi!” Dương Diệp nói.

Nam Sương do dự một chút, sau đó nói: “Ta, ta đi thật nha.”

“Đi thôi!” Dương Diệp nói.

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, Nam Sương rời đi, hắn ngược lại là không trách đối phương, cũng không có tư cách quái đối phương, đối phương không nợ hắn cái gì, trái lại đấy, đối phương còn giúp rồi hắn rất nhiều lần.

Cảm thụ được bốn phía cái kia mỏng manh linh khí, Dương Diệp im lặng hỏi trời xanh. Dùng cái này mỏng manh linh khí, hắn đoán chừng được nằm thượng hơn mấy tháng mới có thể có hành động tự nhiên năng lực.

“Thật là đồ địa phương quỷ quái ah!”

Dương Diệp trong nội tâm thở dài. Không có huyền khí thì cũng thôi đi, liền Tinh Thần Chi Lực đều không có. Lúc trước đạo kia bào lão đầu đến cùng đối với thế giới này làm cái gì? Thậm chí ngay cả Tinh Thần Chi Lực đều ngăn cách rồi!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, đập vào mắt chính là một đôi như nước trong veo con mắt, cái này đôi mắt con ngươi chủ nhân đúng là Nam Sương.

“Ngươi hồi trở lại tới làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nam Sương hai tay nắm chặt, trên mặt tại giãy dụa, giống như là đang làm cái gì trọng đại quyết định đồng dạng. Sau nửa ngày, nàng hít sâu một hơi, sau đó thủ đoạn khẽ nhúc nhích, lấy ra một quả Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng, nói: “Ngươi ăn đi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Sương, Nam Sương nói: “Ngươi mau ăn nha, bằng không thì, bằng không thì ta phải hối hận rồi!”

Dương Diệp không tại do dự, vội vàng nuốt vào này khỏa Tử Tinh

Thạch. Đem làm Tử Tinh Thạch rơi vào trong bụng, lập tức hóa thành vô số linh khí bị vòng xoáy nhỏ hấp thu, đón lấy, một tia Hồng Mông tử khí tự vòng xoáy nhỏ nội truyền ra, sau đó chữa trị lấy Dương Diệp trong cơ thể những cái... Kia bị hao tổn kinh mạch cùng ngũ tạng.

Rất nhanh, Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía Nam Sương.

“Còn chưa đủ sao?” Nam Sương yếu ớt nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu.

Nam Sương hít sâu một hơi, lại lấy ra rồi một quả Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng, cũng không khách khí, trực tiếp nuốt xuống.

15' về sau, Dương Diệp lại mở mắt, nhìn về phía Nam Sương, nhìn xem Nam Sương cái kia sắp khóc đâu biểu lộ, Dương Diệp không khỏi sinh ra một cỗ áy náy, đang muốn mở miệng đừng rồi.

Lúc này, Nam Sương đột nhiên lấy ra một quả Tử Tinh Thạch nhét vào Dương Diệp trong tay, sau đó nàng thoáng cái ngồi xuống một bên, hai tay ôm đầu gối, đem đầu chôn ở trên đầu gối.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, hắn đứng dậy đi đến Nam Sương trước mặt, nói khẽ: “Tính toán ta thiếu nợ ngươi đấy, về sau chờ ta phát tài, gấp 10 lần, không, gấp trăm lần trả lại ngươi, được không?”

Nam Sương không nói gì.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa đột nhiên nhảy đến một đạo quang ảnh, rất nhanh, hai gã nữ tử xuất hiện ở hai người trước mặt. Người tới không phải người khác, đúng là cái kia Mục Thương Lan cùng cốc Lam.

Nhìn thấy Nam Sương không có việc gì, Mục Thương Lan hai người sắc mặt lập tức buông lỏng, đột nhiên, Mục Thương Lan ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên tay cái kia miếng Tử Tinh Thạch lên, nhìn thấy Dương Diệp nắm Tử Tinh Thạch, Mục Thương Lan sắc mặt lúc này chìm xuống ra,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nàng phải tay khẽ vẫy, Nam Sương trên tay như vậy nạp giới lập tức bay đến trên tay nàng.

Tinh thần lực quét qua, đem làm phát hiện trong đó rỗng tuếch lúc, Mục Thương Lan sắc mặt lập tức dữ tợn lên, nàng thân hình khẽ động, chủy thủ trong tay hướng phía Dương Diệp cắt tới.

Nữ nhân này lại nổi điên làm gì?

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, tay phải cũng chỉ, đầu ngón tay, kiếm quang lập loè. Đúng lúc này, Nam Sương đột nhiên chắn trước mặt hắn. Cái kia Mục Thương Lan lập tức ngừng lại.

“Thương Lan tỷ, đúng, đúng ta cho hắn đấy, cùng hắn không có sao!” Nam Sương nói khẽ.

“Mở ra!” Mục Thương Lan nói.

Nam Sương khẽ lắc đầu, nói: “Thương Lan tỷ, cái này, đây là tự chính mình Tử Tinh Thạch, ngươi lại để cho tự chính mình xử lý, được không?”

“Ta nói mở ra!” Mục Thương Lan thanh âm dữ tợn... Mà bắt đầu.

Nhìn thấy Mục Thương Lan tức giận, Nam Sương thân thể mềm mại khẽ run lên, hiển nhiên, nàng có chút sợ tức giận Mục Thương Lan. Lúc này, Dương Diệp đem Nam Sương kéo đến rồi bên cạnh, nhìn xem Mục Thương Lan, nói: “Ba miếng Tử Tinh Thạch... Ta chính là tìm nàng cho mượn ba miếng Tử Tinh Thạch mà thôi, ngươi, ngươi về phần như vầy phải không ngươi?”

Dương Diệp trong lòng là phi thường phiền muộn đấy, ba miếng Tử Tinh Thạch, cái đồ chơi này, hắn đã từng có vài vạn đó a! Vài vạn đấy!

“Ba miếng Tử Tinh Thạch!”

Lúc này, Mục Thương Lan bên cạnh cốc Lam đột nhiên cả giận nói: “Ngươi biết rõ cái kia ba miếng Tử Tinh Thạch là Nam Sương tồn rồi bao lâu mới có sao? Ngươi biết rõ nàng có cái này ba miếng Tử Tinh Thạch bỏ ra bao nhiêu sao? Ba năm, suốt ba năm! Cái này ba miếng Tử Tinh Thạch, là nàng tồn rồi ba năm mới có! Ba năm này trong lúc, nàng liền một bả tốt vũ khí, một kiện tốt hộ giáp đều không bỏ được mua, dù cho bị thương, cũng là ăn bình thường nhất Lam Linh thảo trị liệu, mà không phải lấy lòng (mua tốt) chữa thương phù! Ngươi, ngươi lại dám gạt nàng Tử Tinh Thạch, ngươi, ngươi nên thiên lôi đánh xuống à!”

Dương Diệp: “...”

Cốc Lam đạo lại nói: “Nam Sương, ngươi cũng là ngốc, ngươi, ngươi mau tránh ra, để cho chúng ta giết hắn đi!”

Nam Sương khẽ lắc đầu, nói: “Hắn không có lừa gạt ta, là tự chính mình cho hắn đấy. Cốc Lam, Thương Lan tỷ, cái này, đây là chuyện của ta, các ngươi lại để cho tự chính mình xử lý tốt không tốt?”

“Ngươi xử lý cái đầu!” Cốc Lam cả giận nói: “Ngươi tựu là thiếu tâm nhãn, ngươi, ngươi tựu là quá ngốc. Người nam nhân này xem xét cũng không phải là vật gì tốt, hắn phải hay là không nói cho ngươi, hắn không phải muốn ngươi Tử Tinh Thạch, mà là tìm ngươi mượn? Hơn nữa về sau sẽ gấp bội trả lại cho ngươi?”

Dương Diệp: “...”

“Làm sao ngươi biết?” Nam Sương ngẩng đầu nhìn hướng cốc Lam, có chút kinh ngạc nói.

“Ngươi hết thuốc chữa!”

Cốc Lam chỉ tiếc rèn sắt không thành thép (*) nhìn thoáng qua Nam Sương, nói: “Loại này nhược trí nói dối, ngươi vậy mà cũng tin tưởng. Ngươi, ta nói là ngươi ngây thơ đây này? Có phải nói ngươi ngốc? Ngươi, ngươi mở ra, ta giết hắn đi!”

Nói xong, cốc Lam tựu muốn động thủ.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên sắc mặt đại biến, nói: “Coi chừng!”

Lúc này, ba căn màu đen mực mũi tên đột nhiên tự ba người trước mặt không gian chui ra.

Cái kia Mục Thương Lan cùng cốc Lam lập tức sắc mặt kịch biến, hai người mạnh mà xuất ra dao găm chém xuống.

Bành bành!

Mục Thương Lan cùng cốc Lam bị chấn hướng về sau liền lùi lại gần trăm trượng mới dừng lại ra, mà Dương Diệp nhưng lại ở đằng kia ba mũi tên đi ra lúc, ôm bên cạnh Nam Sương hướng bên cạnh dời rồi một bước, cùng một mũi tên gặp thoáng qua.

Lúc này, một gã cầm trong tay trường cung nữ tử xuất hiện ở Mục Thương Lan bọn người trong mắt, cùng lúc đó, tại chung quanh bọn họ, xuất hiện mấy trăm người, vậy mà toàn bộ đều là Thánh giả.

Quan trọng nhất là, ở đằng kia trường cung nữ tử bên cạnh, có sáu bảy lồng giam, bên trong toàn bộ là Phượng Hoàng dong binh đoàn thành viên.

“Phệ Hồn dong binh đoàn!” Một bên, Mục Thương Lan sắc mặt trầm xuống.

Nam Sương bên cạnh, Dương Diệp nói khẽ: “Chúng ta đi!” Nói xong, hắn ôm Nam Sương định thi triển hư không con thoi kiếm thuật đào tẩu. Hiện tại, thương thế hắn khôi phục một ít, thi triển hư không con thoi kiếm thuật tối đa chỉ cần một hơi có thể.

“Mang Thương Lan tỷ các nàng cùng đi!” Nam Sương nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Ta chỉ có thể mang một cái!” Đây cũng không phải nói giả, hắn thực lực bây giờ, chỉ có thể mang một cái, nếu như mang hai cái, rất có thể tất cả mọi người sẽ chết ở trên hư không loạn lưu trong.

“Ta đây không đi!” Nam Sương nói.

Mà đúng lúc này, xa xa cái kia trường cung nữ tử đột nhiên xuất ra một căn mũi tên khoác lên rồi dây cung lên, sau đó nhắm ngay trong sân Dương Diệp.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức sững sờ, sau đó vội vàng giơ hai tay lên, nói: “Ta đầu hàng!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1157: Muốn chiếm ta tiện nghi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầu hàng!

Trong tràng mọi người đều là sững sờ, cái kia trường cung nữ tử cũng là hơi sững sờ, nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, nàng thu hồi trường cung.

“Không có cốt khí!”

Dương Diệp cùng Nam Sương sau lưng, cái kia cốc Lam hung hăng trừng mắt liếc Dương Diệp.

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp chính là thu hồi ánh mắt.

Dương Diệp bên cạnh Nam Sương tắc thì hướng bên cạnh đi rồi hai bước, một bộ cùng Dương Diệp không quen bộ dạng.

Đầu hàng là đáng xấu hổ đấy! Đặc biệt là một người nam nhân đầu hàng, vậy thì càng đáng xấu hổ rồi.

Nhìn thấy nữ tử thu hồi trường cung, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi. Nữ nhân này, thế nhưng mà nửa đế, cái này một mũi tên tới, thân thể của hắn chỉ sợ sẽ bị đánh về nguyên hình. Hiện tại, cũng không Tử Tinh Thạch tự cấp hắn chữa trị thân thể, thật vất vả lại để cho thân thể khôi phục một ít, hắn cũng không muốn tại tàn phế. Về phần cái kia cốc Lam lời mà nói..., hắn căn bản không có để ở trong lòng.

Bất quá trong lòng hắn vẫn còn có chút biệt khuất đấy, đi vào cái chỗ này về sau, rất được tức giận!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia trường cung nữ tử, trường cung nữ tử dáng người cực kỳ cao gầy, so với hắn cũng cao hơn xuất ít nhất một cái đầu, mặc một bộ màu xanh lá bó sát người trang phục, dáng người hết sức nhỏ, cầm trong tay một bả màu xanh sẫm trường cung. Về phần tướng mạo, tướng mạo không phải đặc biệt mỹ, nhưng đã có một cỗ tư thế hiên ngang khí chất.

Dương Diệp ánh mắt trái dời, đã rơi vào trường cung nữ tử bên phải một gã lão giả trên người, lão giả là nửa đế!

Hai gã nửa đế!

Trường cung nữ tử ánh mắt đã rơi vào Mục Thương Lan trên người, nói: “Dark Phoenix, ta nghe qua ngươi. Tại đây tận thế thành vùng, ngươi tính toán nhân vật số má. Ngươi Phượng Hoàng dong binh đoàn giết ta Phệ Hồn dong binh đoàn người, cái này sổ sách, ngươi cảm thấy làm như thế nào tính toán?”

“Nói thẳng đi, làm gì dong dài?” Mục Thương Lan nói.

“Sảng khoái!”

Trường cung nữ tử nói: “Ngươi Phượng Hoàng dong binh đoàn, rất không tồi, ta Dạ Lưu Vân coi trọng. Mang lên ngươi người, đi theo ta, về sau có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu!”

“Nếu như ta không đâu này?” Mục Thương Lan nói.

“Các ngươi tất cả mọi người phải chết!” Dạ Lưu Vân nhạt âm thanh nói.

Mục Thương Lan trầm mặc.

Dạ Lưu Vân cũng trầm mặc, bất quá Dương Diệp phát hiện, cái này Dạ Lưu Vân ánh mắt vậy mà thỉnh thoảng rơi vào trên người hắn. Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, hắn biết rõ, nhất định là trước kia hắn mang theo Nam Sương né tránh đối phương mũi tên nguyên nhân. Bất quá cũng may, cái này Dạ Lưu Vân không giống Mục Thương Lan nữ nhân kia đồng dạng tâm ngoan thủ lạt, đối phương có lẽ chỉ là hiếu kỳ, mà không có quá lớn ác ý, bằng không thì trước kia cũng sẽ không thu cung.

Trầm mặc hồi lâu, Mục Thương Lan ngẩng đầu nhìn hướng Dạ Lưu Vân bên cạnh cái kia chút ít lao lung, bên trong đều là Phượng Hoàng dong binh đoàn thành viên, tuy nhiên những người này đều bị đóng lại, nhưng là cũng không có bị thương.

Lại qua một hồi, Mục Thương Lan ngẩng đầu nhìn hướng một bên Dạ Lưu Vân, nói: “Giờ phút này lên, trên đời tại không Phượng Hoàng dong binh đoàn!”

Dạ Lưu Vân trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Kể từ hôm nay, Mục Thương Lan chính là ta Phệ Hồn dong binh đoàn Phó đoàn trưởng, còn không bái kiến Phó đoàn trưởng?”

“Bái kiến Phó đoàn trưởng!”

Chung quanh, vô số Phệ Hồn dong binh đoàn thành viên đối với Mục Thương Lan có chút thi lễ.

Dạ Lưu Vân lại nói: “Dark Phoenix, tại ta Phệ Hồn dong binh đoàn ở trong, ngươi chỉ nghe một mình ta mệnh lệnh, ngươi Phượng Hoàng dong binh đoàn người cũng đều vẫn là của ngươi người, do chính ngươi quản.”

Mục Thương Lan đi đến Dạ Lưu Vân trước mặt, một gối dục quỳ xuống, mà Dạ Lưu Vân nhưng lại ngăn cản nàng, nói: “Những... Này hoa cũng không cần rồi. Từ hôm nay, ta và ngươi dùng tỷ muội tương xứng!”

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, khẽ gật đầu, sau đó đứng ở Dạ Lưu Vân bên cạnh.

Dạ Lưu Vân tay có chút vung lên, những cái... Kia bị giam lại Phượng Hoàng dong binh đoàn thành viên lập tức phóng ra.

Một bên, Dương Diệp cũng hơi hơi thở dài một hơi, khá tốt cùng bình giải quyết. Nếu quả thật đánh nhau, hắn nhất định là muốn dẫn lấy Nam Sương trốn đấy, mà một khi thi triển hư không con thoi kiếm thuật, hắn nhất định sẽ lại lần bị thương này. Cũng may, sự tình không có hướng xấu phương hướng phát triển.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tràng mọi người, muốn chạy đi. Tuy nhiên bên ngoài cũng có chút nguy hiểm, nhưng là, ở tại chỗ này càng nguy hiểm, cái kia Mục Thương Lan cùng cái kia cốc Lam thế nhưng mà tùy thời nghĩ đến giết hắn đấy. Hiện tại hắn thân thể đã khôi phục một ít, chí ít có hai thành thực lực. Tăng thêm chính hắn đối với nguy hiểm cảm ứng, sau khi rời đi, cẩn thận chút, chắc có lẽ không có nguy hiểm tánh mạng.

Về phần đế nữ đưa cho hắn chiếc nhẫn, dùng hắn thực lực bây giờ, căn bản không cách nào đoạt lại. Cho nên, biện pháp tốt nhất là trước khôi phục thực lực về sau, tại trở về tìm cái này Mục Thương Lan. Dù sao cái kia trên mặt nhẫn có hắn lưu lại tinh thần lạc ấn, mặc kệ tại trong tay ai, hắn đều có thể cảm ứng được.

Phệ Hồn dong binh đoàn người không có để ý Dương Diệp, Dương Diệp chỉ là Bán Thánh, quá yếu, bọn hắn căn bản không có hứng thú. Dương Diệp thả chậm bước chân, đi tới đi tới, hắn đi tới đằng sau đi, ngay tại hắn muốn quay người đào tẩu lúc, đột nhiên, Dương Diệp biến sắc, đón lấy, một đạo thân ảnh hiện lên, cái kia Mục Thương Lan xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Đi nơi nào?” Mục Thương Lan nói.

Nữ nhân này nhìn chằm chằm vào chính mình rồi ah!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó trung thực nói: “Muốn chạy trốn!” Nữ nhân này rất thông minh, muốn lừa dối, cái kia căn bản là không thể nào đấy, còn không bằng trung thực một ít.

Mục Thương Lan không nói gì, chỉ là như vậy chằm chằm vào Dương Diệp.

Dương Diệp có chút cúi đầu, không cùng đối phương đối mặt, bất quá hắn dấu ở phía sau tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

“Thương Lan, làm sao vậy?” Đúng lúc này, cái kia Dạ Lưu Vân đã đi tới.

Mục Thương Lan thu hồi ánh mắt, nói: “Xử lý chút ít sự!”

Lúc này, Nam Sương cùng cốc Lam cũng đã đi tới, khi thấy Mục Thương Lan đứng tại Dương Diệp trước mặt, Nam Sương sắc mặt hơi đổi, vội vàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói khẽ: “Thương Lan tỷ, hắn, hắn thật không có lừa gạt ta, đúng, đúng tự chính mình muốn mượn cho hắn đấy.”

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Nam Sương, sau đó khẽ lắc đầu, nói: “Việc này, ta mặc kệ!”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Đoàn trưởng có thể là có chuyện?”

“Bảo ta Lưu Tô tựu có thể!”

Dạ Lưu Vân mỉm cười, nói: “Ta được đến một tin tức, cách nơi này mười vạn dặm bên ngoài một tòa sơn mạch bên trong, có người phát hiện di tích. Rất có thể là năm đó minh ngục đại lục tận thế nguy cơ lúc che diệt tông môn, cũng không biết là cái gì giai thế lực khác. Bất quá, bất kể là cái gì giai thế lực khác, ta cảm thấy được chúng ta đều không có lẽ buông tha.”

Mục Thương Lan trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Tin tức có thể tin được không?”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu.

Mục Thương Lan nói: “Xác thực không có lẽ buông tha, chỉ là, bình thường xuất hiện loại này di tích, đều có vô số dong binh đoàn xuất hiện, thậm chí liền ba thành hai tông một đạo người đều có thể xuất hiện. Thực lực của chúng ta”

“Ba thành hai tông một đạo người có lẽ còn chướng mắt, trừ phi là kim cương giai thực lực đã ngoài di tích. Nhưng là, cái kia chỗ di tích hẳn không phải là kim cương giai thế lực, bằng không thì, hiện tại chỉ sợ đã sớm bị ba thành hai tông một đạo người cho chiếm lĩnh.” Dạ Lưu Vân nói: “Đương nhiên, dù cho không phải, lần đi cũng cực kỳ nguy hiểm. Nhưng là, ta cảm thấy được chúng ta có lẽ muốn liều thoáng một phát, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Kỳ thật, ngươi quyết định thì tốt rồi!” Mục Thương Lan nói.

Dạ Lưu Vân cười nói: “Ngươi là Phó đoàn trưởng, ta tự nhiên là muốn tìm ngươi thương lượng đấy. Thương Lan, ta và ngươi đều là nữ nhân, chúng ta nữ nhân muốn tại nơi này dị dạng thế giới sinh tồn, là một kiện không chuyện dễ dàng. Cho nên, ta không có đem ngươi đem làm thủ hạ đối đãi, mà là đem ngươi đem làm tỷ muội, ta hi vọng ngươi cũng có thể thả lỏng trong lòng trong khúc mắc, cùng ta cùng một chỗ cố gắng, để cho chúng ta có thể rất tốt ở thế giới này sinh tồn!”

Mục Thương Lan trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Ta biết rồi!”

Dạ Lưu Vân cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nói: “Đã vào đêm, đêm nay nghỉ ngơi một đêm, sáng mai chúng ta xuất phát.”

Nói xong, Dạ Lưu Vân quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia rời đi Dạ Lưu Vân, nữ nhân này, không phải đại gian tựu là đại thiện. Tại thế giới này, người thiện lương nhất định là sống không được đến đấy. Bất quá, không thể không nói, nữ nhân này thủ đoạn rất cường, ít nhất, Nam Sương bọn người đối với nàng tựa hồ rất có hảo cảm, mà ngay cả cái kia Mục Thương Lan đối với thái độ của nàng cũng có chỗ cải biến.

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Cái kia cốc Lam hung hăng trừng mắt liếc Dương Diệp, sau đó cũng đi theo rời đi.

“Ngươi, phải hay là không muốn chạy trốn?” Nam Sương nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi Thương Lan tỷ mỗi ngày muốn giết ta, ta không trốn không được ah!”

“Người nàng, kỳ thật rất tốt!” Nam Sương nói.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Đó là đối với các ngươi, đối với ta, ngươi nhìn xem, nàng động một chút lại muốn giết ta.”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một quả Tử Tinh Thạch xuất hiện ở trên tay hắn, đó là trước kia Nam Sương cho hắn đấy, hắn còn không có ăn. Cầm trong tay Tử Tinh Thạch đưa tới Nam Sương trước mặt, nói: “Thật có lỗi, ta không biết ngươi Tử Tinh Thạch như vậy đến từ không dễ. Ngươi yên tâm, ta nói rồi lời nói chắc chắn, về sau, ta cho ngươi có dùng không hết Tử Tinh Thạch.”

“Ngươi lại đồ mặt dầy rồi!”

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Tử Tinh Thạch, sau đó nói: “Chính ngươi cầm dùng a!”

Nói xong, nàng đi đến bên cạnh một gốc cây trước ngồi xuống, thân thể dựa vào cây, hai tay ôm đầu gối, ngửa đầu, nhìn xem cái kia đầy trời mây đen.

Tuy nhiên ánh trăng không cách nào xuyên thấu cái kia phiến mây đen, nhưng là trong tràng lại là có thêm nhàn nhạt ánh trăng, đó là Phệ Hồn dong binh đoàn dùng Nguyệt Quang Thạch thả ra.

Dương Diệp đi đến Nam Sương bên cạnh ngồi xuống, nói: “Ngươi đối với ta tốt như vậy, là vì ta lớn lên như cái kia cái gì Lâm Tinh?”

Nam Sương không nói gì, chỉ là nhìn xem cái kia phiến mây đen, trong mắt có một tia mờ mịt.

Dương Diệp lại nói: “Có thể nói cho ta một chút hắn sao?”

Nam Sương quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhìn xem sau nửa ngày, sau đó nói khẽ: “Hắn là vị hôn phu của ta, vốn chúng ta là muốn kết hôn đấy, nhưng là, hắn đột nhiên đã thức tỉnh thiên phú, là vạn trong không một trời sinh Linh Thể, sau đó bị tam tông một trong Huyền Thiên tông phó tông chủ nhìn trúng. Ngươi biết rõ Huyền Thiên tông sao? Rất lợi hại đấy. Chúng ta minh ngục đại lục, có một đạo hai tông ba thành, cái này Huyền Thiên tông tựu là hai tông một trong, thuộc về kim cương giai thế lực! Tại Huyền Thiên tông, có tuyệt phẩm linh mạch đấy! Mà tuyệt phẩm linh mạch, tại toàn bộ minh ngục đại lục, không cao hơn mười đầu!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nói.

Nam Sương có chút cúi đầu, trầm mặc hồi lâu, mới nói: “Sau đó hắn nói ta không xứng với hắn, sẽ đem ta cho bỏ.” Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Kỳ thật cái kia cái gì trời sinh Linh Thể cũng không có gì không dậy nổi đấy, ngươi nói đúng hay không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực không có gì không dậy nổi đấy!”

Đạt được Dương Diệp đáp án, Nam Sương tâm tình tựa hồ khá hơn một chút, nàng lại nói: “Nghe nói hắn đến bây giờ còn chưa trở thành nửa đế, hừ, ta chính là nếu so với hắn tới trước nửa đế, ta muốn cho hắn biết, không phải ta không xứng với hắn, mà là hắn không xứng với ta!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên thấp giọng thở dài, trong mắt có một tia bất đắc dĩ cùng chán chường, “Nhưng là phải trở thành nửa đế, ít nhất cần năm sáu miếng Tử Tinh Thạch, đây là vận khí tốt đấy, vận khí không tốt, mười miếng Tử Tinh Thạch khả năng cũng không đủ. Mười miếng Tử Tinh Thạch đây này! Ta được tồn mười năm mới có đây này! Mười năm ah! Ai!”

Dương Diệp mỉm cười, thò tay vuốt vuốt Nam Sương đầu, nói: “Không chuẩn có kỳ tích phát sinh đây này!”

Nam Sương đầu lệch lạc, tránh qua, tránh né Dương Diệp tay, nàng bất mãn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi an ủi ta là giả, muốn chiếm ta tiện nghi mới là thật a! Cốc Lam nói ngươi là sắc lang, lại để cho ta cách ngươi xa một chút.”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1158: Thượng cổ di tích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vào đêm, toàn bộ thiên địa càng thêm hắc ám. Ngẩng đầu nhìn lại, một mảnh tối mờ mịt, tựa như một cái hắc động thật lớn.

Dương Diệp dựa vào sau lưng đại thụ, tại bên cạnh hắn là Nam Sương, Nam Sương thân thể dựa vào đại thụ, đầu nhưng lại chẳng biết lúc nào tựa vào Dương Diệp trên bờ vai.

Nhìn xem phía chân trời, Dương Diệp trầm mặc.

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rất nhiều người, tại Hồng Mông trong tháp Tô Thanh Thi bọn người, còn có tại Linh giới Hiểu Vũ Tịch cùng An Nam Tĩnh cùng với Bạch Lộc Thư Viện bọn người, còn có cái kia không biết ở nơi nào đế nữ Trang Vị Nhiên.

Ba năm!

Ba năm nếu như không có thể trở về, những người này đều chết!

Hắn chỉ có ba năm thời gian!

Nghĩ vậy, Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, không thể tại đây lãng phí thời gian, phải mau chóng khôi phục thân thể, sau đó tăng lên cảnh giới, dễ tìm nhất đến cái kia ngân hà kiếm đồ!

Tận lớn nhất cố gắng lại để cho chính mình trở nên mạnh mẽ!

Hồi lâu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hai mắt chậm rãi nhắm lại, chỉ chốc lát, tựu truyền ra tiếng hít thở.

Mục Thương Lan chẳng biết lúc nào xuất hiện ở Dương Diệp cùng Nam Sương đối diện cách đó không xa, tại trong tay nàng, là một thanh dao găm. Nhìn xem Dương Diệp cùng Nam Sương, trầm mặc hồi lâu, Mục Thương Lan quay người biến mất trong bóng đêm.

Đem làm Mục Thương Lan biến mất một khắc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, nhìn xem Mục Thương Lan rời đi phương hướng sau nửa ngày, Dương Diệp lại nhắm mắt lại.

Dựng thẳng mặt trời.

Trời tờ mờ sáng, Phệ Hồn dong binh đoàn người cũng đã bắt đầu lên đường rồi. Trong tràng cũng không phải kẻ yếu, dù cho không thi triển huyền khí, tốc độ kia cũng là phi thường nhanh đến. Bởi vậy, không đến hai canh giờ, mọi người liền đi tới một tòa sơn mạch ở trong chỗ sâu một tòa cao vút trong mây, không ngớt gần vạn dặm đại sơn trước.

Lúc này, ở đằng kia đại sơn trước, đã tụ tập không ít người, hơn nữa, còn có ngày càng nhiều lính đánh thuê cùng với tán tu hướng tại đây chạy đến.

Đem làm Phệ Hồn dong binh đoàn xuất hiện ở chỗ này lúc, trong tràng rất nhiều ánh mắt của người lập tức xem đi qua, trong mắt ngoại trừ kiêng kị còn có một tia đề phòng. Hiển nhiên, trong tràng rất nhiều người nhận thức Phệ Hồn dong binh đoàn.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, trong nội tâm lập tức rùng mình, chung quanh nửa đế vậy mà không dưới mười tên!

Lúc này, Dạ Lưu Vân hướng phía trước đi rồi hai bước, đối với trong tràng mọi người ôm quyền, nói: “Chư vị, ta Phệ Hồn dong binh đoàn đến đây, cùng chư vị đồng dạng, chỉ vì cầu tài. Có lẽ chư vị đã đã đạt thành cái gì quy tắc...” Nói đến đây, Dạ Lưu Vân ánh mắt đã rơi vào xa xa một gã lão giả trên người, nói: “Các hạ tựu là phát hiện cái này di tích Tuyết Sư dong binh đoàn đoàn trưởng Mặc lão tiền bối a?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân theo như lời lão giả, lão giả là nửa đế, mà ở lão giả bên cạnh, còn có hai gã trung niên nhân, cũng là nửa đế! Trừ đó ra, tại ba người sau lưng, có bảy trăm người tới, thực lực thấp nhất đều là Thánh giả!

Có thể nói, cái này Tuyết Sư dong binh đoàn là trong tràng mạnh nhất một chi dong binh đoàn!

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp không khỏi lắc đầu, cái này minh ngục đại lục tuy nhiên linh khí mỏng manh, nhưng là cường giả không thể so với Linh giới trẻ. Nguyên nhân chủ yếu, khẳng định còn là vì không có Thiên Đạo. Tại Linh giới, hàng năm xung kích Thánh giả cùng nửa đế người có rất nhiều đều chết ở Thiên Đạo Thiên Phạt bên trong, mà ở chỗ này, không có Thiên Đạo!

Loại tình huống này, cái này minh ngục đại lục Thánh giả cùng nửa đế nhiều, cũng tựu không kỳ lạ quý hiếm rồi.

Cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, nói: “Dạ đoàn trưởng ngược lại là rất nhanh đó a!”

Dạ Lưu Vân mỉm cười, nói: “Mặc tiền bối, ta Phệ Hồn dong binh đoàn cũng muốn tiến cái này di tích thử thời vận, mong rằng Mặc tiền bối cho một cơ hội!”

Mặc lão nhìn xem Dạ Lưu Vân sau nửa ngày, sau đó nói: “Đương nhiên!”

“Đa tạ!”

Dạ Lưu Vân đối với Mặc lão ôm quyền, nói: “Mặc tiền bối bọn người hiện tại cũng còn chưa tiến vào trong đó, có lẽ là gặp vấn đề gì đi à nha?”

Mặc lão khẽ gật đầu, nói: “Nơi này có một cái trận pháp, trận pháp ngược lại là chuyện nhỏ, chỉ là nếu như cường hành phá trận, có thể sẽ lại để cho cái này cả tòa núi mạch sụp xuống.”

“Thì ra là thế!”

Dạ Lưu Vân nói: “Cái kia Mặc tiền bối có lẽ tìm được giải quyết chi pháp đi à nha?”

“Ta mời Trận Pháp sư đã ở bên trong phá trận, tối đa tại qua nửa canh giờ là có thể phá trận!" Mặc lão nói.

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn người đi tới bên kia, nguyên bản chỗ đó có rất nhiều tán tu, nhưng là thấy đến Phệ Hồn dong binh đoàn người đi qua lúc, đều rất tự giác lại để cho rồi ra.

"Đa tạ chư vị!" Dạ Lưu Vân đối với những cái... Kia tán tu ôm quyền.

Dạ Lưu Vân một cử động kia, lập tức lại để cho những cái... Kia trong lòng có chút khó chịu tán tu dễ chịu nhiều hơn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Tuyết Sư dong binh đoàn, cái kia Mặc lão cùng với Tuyết Sư dong binh đoàn mặt người sắc đều có chút khó coi. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng có chút buồn cười. Không hề nghi ngờ, cái này Tuyết Sư dong binh đoàn phát hiện cái này di tích, muốn nuốt một mình, nhưng là không biết nguyên nhân gì bị để lộ. Tuy nhiên bọn hắn Tuyết Sư dong binh đoàn thực lực là trong tràng mạnh nhất đấy, nhưng là bọn hắn căn bản không dám độc chiếm.

Nếu như làm như vậy, cái thứ nhất cái chết tuyệt đúng là Tuyết Sư dong binh đoàn.

Tại đây loạn thế, phát hiện một chỗ di tích, đối với rất nhiều lính đánh thuê cùng với tán tu mà nói, và có khả năng là một cái cải biến vận mệnh cơ hội. Trừ phi có được tuyệt đối địch thực lực, bằng không thì, mặc kệ người nào dám độc chiếm, đều lọt vào tất cả mọi người vây công.

Dạ Lưu Vân tuy nhiên một mực khách khí đấy, nhưng là Dương Diệp cảm giác được xuất, nữ nhân này chỉ là cho Tuyết Sư dong binh đoàn mặt mũi. Mặc kệ Tuyết Sư dong binh đoàn đồng ý hay là không đồng ý, cái này di tích, Phệ Hồn dong binh đoàn khẳng định cũng là muốn kiếm một chén canh đấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, cái này tay của nữ nhân đoạn, có thể so với vô song còn có cây thược dược!

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên lại đến rồi một đám người, khi nhìn thấy đám người này lúc, Dương Diệp cùng Mục Thương Lan chúng Phượng Hoàng dong binh đoàn nữ nhân lập tức sững sờ, bởi vì đám người này đúng là lúc trước mai phục bọn hắn Lang hồn dong binh đoàn.

Lang hồn dong binh đoàn người cũng nhìn thấy Mục Thương Lan chúng nữ, cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt. Lang hồn dong binh đoàn rất nhiều người muốn xông lên, bất quá cũng là bị cái kia đoàn trưởng Viên Phong cho ngăn lại.

Cái kia Viên Phong nhìn nhìn Mục Thương Lan, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, sau đó cười nói: “Không nghĩ tới Mục đoàn trưởng vậy mà gia nhập Phệ Hồn dong binh đoàn, Dạ đoàn trưởng, chúc mừng!”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Viên Phong, nói: “Thương Lan hiện tại cùng ta là tỷ muội, trước kia nàng cùng Viên đoàn trưởng tầm đó nếu là có cái gì hiểu lầm, xóa bỏ, như thế nào?”

Viên Phong nhìn thoáng qua Mục Thương Lan, cười nói: “Đương nhiên!”

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, không nói chuyện.

Viên Phong nhìn thoáng qua Mục Thương Lan cùng Dạ Lưu Vân, đang muốn mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn người rời đi, đột nhiên, ánh mắt của hắn đã rơi vào một bên Dương Diệp trên người. Phát giác được Viên Phong ánh mắt, Dương Diệp nheo mắt, thằng này là không muốn buông tha hắn ah!

Viên Phong chỉ vào Dương Diệp, nói: “Dạ đoàn trưởng, người này hẳn không phải là Phệ Hồn dong binh đoàn người a?”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía Mục Thương Lan, trong mắt có chứa hỏi thăm. Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, nữ nhân này thấy chết mà không cứu được ah!

Tại Dương Diệp bên cạnh Nam Sương nhìn thấy Mục Thương Lan lắc đầu, đang muốn nói chuyện, cũng là bị Mục Thương Lan ngăn lại.

Nhìn thấy Mục Thương Lan lắc đầu, cái kia Viên Phong mỉm cười, nói: “Dạ đoàn trưởng, ta cùng hắn tầm đó có chút ân oán! Có thể cho tại kế tiếp chút tình mọn, đưa hắn giao cho ta? Nếu là Dạ đoàn trưởng thả người, coi như ta Viên nào đó người thiếu nợ Phệ Hồn dong binh đoàn một cái nhân tình.”

Một cái nửa đế cường giả nhân tình!

Dạ Lưu Vân cơ hồ không có cân nhắc, đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa trong lòng núi đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, toàn bộ sơn mạch cùng đại địa khẽ run lên!

“Trận phá!”

Trong tràng lập tức tao bắt đầu chuyển động, nhưng mà lại là không người nào dám hướng bên trong xông, mà là đều nhìn về này Tuyết Sư dong binh đoàn.

Mặc lão bỏ qua chung quanh ánh mắt của người, dẫn đầu mang theo Tuyết Sư dong binh đoàn người đi vào đi vào.

“Đi!”

Dạ Lưu Vân không có có tâm tư tại đi quản Dương Diệp cùng Lang hồn dong binh đoàn sự tình, lập tức mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn người đuổi kịp rồi Tuyết Sư dong binh đoàn.

Cái kia Viên Phong cũng liền bề bộn mang theo Lang hồn lính đánh thuê người đi theo, tại chỗ trong thực lực so sánh mạnh dong binh đoàn đều sau khi tiến vào, còn lại những cái... Kia tiểu nhân dong binh đoàn cùng với tán tu lập tức một loạt trên xuống, toàn bộ hướng phía vách núi vọt tới.

...

Tiến vào lòng núi về sau, nhưng lại một cái khác phiên tràng cảnh. Toàn bộ đại sơn phảng phất là bị lấy hết giống như, ánh mắt liếc nhìn không tới đầu.

Ở trước mặt mọi người, là một ít tường đổ vách xiêu, có sụp đổ cung điện, còn có vô số dài đến gần vạn trượng không trọn vẹn cột đá, cùng với rất nhiều đủ loại yêu thú thạch điêu. Tuy nhiên đều là tường đổ vách xiêu, nhưng theo quy mô đến xem, có thể nhìn ra được, từng tại tại đây thế lực khẳng định không phải một cái tiểu thế lực.

“Đi!”

Lúc này, xa xa Mặc lão thanh âm rơi xuống, rất nhanh, Tuyết Sư dong binh đoàn hướng phía chính phía trước vọt tới.

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Đi!” Nói xong, nàng mang theo mọi người hướng phía bên phải phương hướng tiến đến.

Nếu như không muốn huyết tinh chém giết, vậy cũng chỉ có tách ra đi, mọi người toàn bộ bằng vận khí. Đương nhiên, nhiều khi, đặc biệt là tại loại này di tích ở trong, tùy thời đều có thể sẽ xuất hiện chém giết.

Tại Tuyết Sư dong binh đoàn cùng Phệ Hồn dong binh đoàn đều sau khi rời khỏi, còn lại dong binh đoàn cùng tán tu cũng liền bề bộn hướng phía các cái địa phương lao đi.

Nam Sương theo sát Mục Thương Lan, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía sau lưng, nguyên bản Dương Diệp tựu ở sau lưng nàng đấy, nhưng là hiện tại, Dương Diệp đã mất. Nàng ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, đều không có phát hiện Dương Diệp thân ảnh.

Nam Sương ngẩn người, sau đó nói khẽ: “Cũng tốt, chạy thoát cũng tốt...” Nói xong, nàng quay người đuổi kịp rồi Mục Thương Lan bọn người.

...

Dương Diệp cũng chưa cùng lấy Phệ Hồn dong binh đoàn người đi, mà là đi tới một cái góc tối không người. Khi xác định chung quanh không có người về sau, Dương Diệp vỗ vỗ chính mình trước ngực, nói: “Tiểu Bạch, mau ra đây!”

Yên lặng một cái chớp mắt, rất nhanh, một cái màu trắng đầu theo hắn trước ngực xông ra.

Tiểu Bạch theo Dương Diệp lồng ngực bò tới Dương Diệp dưới cổ, hai cái tiểu trảo ôm Dương Diệp yết hầu, đầu cọ lấy Dương Diệp cái cằm. Nàng hai mắt nhập nhèm, nửa khép hờ lấy, một bộ không ngủ có bộ dạng.

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, vỗ nhẹ nhẹ đập Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: “Nhanh chớ ngủ. Mang ta đi tìm bảo bối!”

Tiểu Bạch hai cái tiểu trảo vuốt vuốt ánh mắt của mình, đem làm nàng chứng kiến Dương Diệp lúc, sau đó lập tức lộ ra rồi một cái khuôn mặt tươi cười, đột nhiên, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, cái mũi hít hít, đón lấy, nàng khuôn mặt tươi cười biến thành khóc mặt, sau đó ủy khuất nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo không ngừng vung vẩy lấy.

Dương Diệp cười khổ cười, hắn tự nhiên rõ Bạch Tiểu Bạch ý tứ, nàng không thích tại đây, bởi vì nơi này không có linh khí.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Ngoan, về sau chúng ta tựu sẽ rời đi tại đây rồi.” Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, sau đó lấy ra rồi một quả Tử Tinh Thạch, nói: “Có thể hay không đem cái này biến thành hai cái?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng duỗi ra tiểu trảo tiếp nhận Tử Tinh Thạch, tại Dương Diệp ánh mắt mong chờ bên trong, Tiểu Bạch hai cái tiểu trảo cầm lấy Tử Tinh Thạch hai đầu một tách ra.

Két sát!

Cái kia miếng Tử Tinh Thạch biến thành hai nửa.

Tiểu Bạch hai cái tiểu trảo phân biệt cầm một nửa Tử Tinh Thạch tranh công giống như đưa tới Dương Diệp trước mặt...

Dương Diệp: “...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1159: Tốt bảo bối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn xem Tiểu Bạch cái kia ánh mắt mong chờ, Dương Diệp mỉm cười, tiếp nhận Tiểu Bạch móng vuốt trong Tử Tinh Thạch, sau đó vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Thật lợi hại!”

Nghe được Dương Diệp khích lệ, tiểu bạch kiểm bữa nay lúc lộ ra rồi một cái sáng lạn khuôn mặt tươi cười, sau đó hai móng ôm Dương Diệp đôi má không ngừng cọ Dương Diệp cái trán.

Dương Diệp nhẹ nhẹ xoa Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Ngươi có thể cảm nhận được tại đây ở đâu có bảo bối sao?”.

Tiểu Bạch hướng phía bốn phía nhìn nhìn, cái mũi nhẹ nhàng hít hít, đột nhiên, ánh mắt của nàng sáng ngời, tiểu trảo chỉ hướng rồi xa xa.

Thấy thế, Dương Diệp vui vẻ, cầm trong tay hai nửa Tử Tinh Thạch nuốt vào về sau, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi.

Hắn sở dĩ đem Tiểu Bạch kêu đi ra, là vì Tiểu Bạch là thiên địa linh vật, đối với bảo vật có trời sinh cảm ứng năng lực, đặc biệt là đối với huyền khí. Hắn tự mình một người tìm lời mà nói..., khẳng định tìm bất quá những lính đánh thuê kia đoàn, nhưng là có Tiểu Bạch lại bất đồng. Có Tiểu Bạch tại, hắn có thể nhanh người một bước, trực tiếp đã biết rõ ở đâu có bảo bối!

Phải ly khai Phệ Hồn dong binh đoàn nguyên nhân!

Ở lại Phệ Hồn dong binh đoàn, có lẽ an toàn một ít, nhưng là, hắn căn bản không có biện pháp khôi phục thực lực, bởi vì Phệ Hồn dong binh đoàn cho dù tìm được bảo bối gì hoặc là đá năng lượng, cũng sẽ không phân cho hắn. Hơn nữa, cái kia Mục Thương Lan còn chuyên môn nhằm vào hắn, hắn nếu muốn ở chỗ đó khôi phục thực lực, căn bản là chuyện không thể nào!

Bởi vậy, hắn thừa dịp loạn vụng trộm đã đi ra Phệ Hồn dong binh đoàn, đương nhiên, vì sợ cái kia Mục Thương Lan lại quấy rối, lúc rời đi, hắn dùng lên Kiếm Vực ẩn nấp rồi khí tức của mình.

Ấn lấy Tiểu Bạch chỉ dẫn, Dương Diệp một đường tiến lên, bất quá nhưng lại cẩn thận từng li từng tí đấy, tận lực tránh đi người. Hiện tại hắn mặc dù có hơi có chút thực lực, nhưng vẫn là cần ít xuất hiện một điểm.

Hiện tại, mục đích chính yếu nhất là tìm đến bảo bối, đặc biệt là linh khí, trước tiên đem tổn thương dưỡng tốt!

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, tại hắn cách đó không xa, là một tòa tàn phá cung điện, cao tới gần ngàn trượng, cung điện đỉnh phảng phất bị người một kiếm tiêu diệt, bóng loáng trong như gương. Ở đằng kia cung điện chính vị trí trung tâm, có ba chữ to: Hạo Nhiên điện. Mà ở cung điện phía dưới mặt đất, tắc thì đều biết đầu dài rộng gần mấy trăm trượng khe hở, Dương Diệp nhìn lướt qua, dùng nhãn lực của hắn, vậy mà đều không thể chứng kiến đáy ngọn nguồn!

Dương Diệp khẽ nhíu mày, cái này tông môn trước kia trải qua cái gì? Vậy mà thảm như vậy!

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ xa xa cái kia cung điện, tựa hồ gọi Dương Diệp nhanh đi.

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn khởi hành, đột nhiên, hắn sắc mặt biến hóa, vội vàng ẩn dấu đi, rất nhanh, xa xa bay tới một đạo nhân ảnh, đón lấy, một người trung niên nam tử xuất hiện ở hắn cách đó không xa, nhìn thấy cái kia cung điện, trung niên nam tử kia sắc mặt vui vẻ, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia cung điện bay

đi.

Nhưng mà, trung niên nam tử kia vừa xong cái kia cửa cung điện, một đạo Lôi Điện đột nhiên từ cung điện nội điện xạ mà ra, lập tức oanh tại trung niên nam tử kia trên người. Thứ hai hét thảm một tiếng, trực tiếp ngược lại bay ra mấy trăm trượng, sau đó vẫn không nhúc nhích.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trung niên nam tử kia thế nhưng mà cao cấp Thánh giả ah! Dĩ nhiên cũng làm như vậy bị đập phát chết luôn rồi!

Trong cung điện có người?

Dương Diệp lắc đầu, khẳng định không có người, bởi vì hắn không có cảm giác đã có tánh mạng khí tức. Không có người, như vậy nói cách khác, có trận pháp! Có trận pháp tựu đại biểu khả năng có Tử Tinh Thạch! Bởi vì có Tử Tinh Thạch mới có thể duy trì trận pháp.

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, thân hình hắn khẽ động, đi tới trung niên nam tử kia bên cạnh thi thể, phải tay khẽ vẫy, trung niên nam tử kia trên tay nạp giới lập tức bay đến trên tay hắn. Nhìn lướt qua, Dương Diệp lập tức vui vẻ, bởi vì trung niên nam tử này trong nạp giới thậm chí có một quả Tử Tinh Thạch cùng hơn hai vạn miếng siêu phẩm đá năng lượng!

Dương Diệp đem Tử Tinh Thạch nuốt vào, siêu phẩm đá năng lượng bỏ vào trong nạp giới, một quả một quả nuốt, hoặc là hấp thu, quá lãng phí thời gian.

Cất kỹ siêu phẩm đá năng lượng về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động đi tới cái kia cửa cung điện, hắn không có chính diện tiến vào, mà chỉ dùng kiếm vực ẩn nấp chính mình khí tức, sau đó lại tăng thêm ám chi pháp tắc, lại để cho chính mình hóa thành một đạo bóng đen chui vào rồi trong đại điện. Tiến vào đại điện, Dương Diệp thi triển xuất kiếm vực bao phủ toàn bộ đại điện, rất nhanh, khóe miệng của hắn hơi nhấc lên, thân hình khẽ động, đi tới đại điện một hẻo lánh.

Tại cái đó nơi hẻo lánh có một căn cột đá, Dương Diệp cong ngón búng ra, cột đá lập tức tiêu tán, hai quả lóe ra ánh sáng tím Tử Tinh Thạch xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp khóe miệng nhấc lên một vòng đường cong, cầm lấy Tử Tinh Thạch tựu nuốt vào, sau đó lại đây đến mặt khác ba hẻo lánh, rất nhanh, sáu miếng Tử Tinh Thạch đến tay!

Không do dự, hắn trực tiếp đem sáu miếng Tử Tinh Thạch đều toàn bộ nuốt vào, Tử Tinh Thạch nhập vào cơ thể ở trong, vòng xoáy nhỏ lập tức quay vòng lên, rất nhanh, những cái... Kia linh khí bị vòng xoáy nhỏ hút đi, chỉ chốc lát, một tia Hồng Mông tử khí tự vòng xoáy nhỏ nội chảy ra, đón lấy, những... Này tử khí toàn bộ tự động tán nhập trong cơ thể của hắn các nơi chữa trị lấy thân thể.

Cảm thụ được trong cơ thể tử khí liên tục không ngừng chữa trị lấy thân thể, Dương Diệp trên mặt không khỏi lộ ra rồi dáng tươi cười, thân thể chữa trị, hắn thì có tự bảo vệ mình chi lực.

Cái này địa phương quỷ quái, so Linh giới còn chưa an toàn ah!

Đột nhiên, hắn nhướng mày, hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào trong cơ thể, tại trái tim của hắn bốn phía, có ba căn màu đỏ thẫm sợi tơ!

Tia vũ trụ!

Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống, hắn vậy mà đem cái đồ chơi này quên mất rồi!

Tuy nhiên hắn không biết tia vũ trụ rốt cuộc là cái thứ gì, hơn nữa bây giờ nhìn lại còn giống như rất yên tĩnh đấy, nhưng là hắn biết rõ, cái đồ chơi này tuyệt đối với không phải một cái đơn giản đồ đạc. Đế nữ thực lực nghịch thiên, nhưng mà đều bị nó làm cho trọng thương ngã xuống cảnh giới, điều này có thể là đơn giản đồ chơi?

Dương Diệp trầm ngâm một lát, hắn bắt đầu thúc dục một tia tử khí hướng cái kia tia vũ trụ tới gần, đúng lúc này, cái kia trong đó một căn tia vũ trụ đột nhiên bỗng nhúc nhích, vừa động, Dương Diệp chính là thoáng cái co quắp ngã trên mặt đất, toàn bộ người như là sốt đồng dạng run rẩy lấy. Tốt tại lúc này, cái kia vòng xoáy nhỏ đột nhiên cũng động.

Tại vòng xoáy nhỏ động về sau, cái kia tia vũ trụ lập tức yên tĩnh trở lại, chỉ là chiếm giữ tại Dương Diệp giết chóc chi tâm bốn phía.

Ước chừng đã qua 15', Dương Diệp cái kia vặn vẹo sắc mặt mới khôi phục rồi bình thường một ít. Hắn nhìn xem cái kia mặt mũi tràn đầy lo lắng Tiểu Bạch, mỉm cười, nói: “Không có việc gì!”

Tiểu Bạch bay đến trên bả vai hắn, tiểu trảo ôm cổ của hắn, đem đầu mình không ngừng nhẹ nhàng cọ lấy Dương Diệp đôi má.

Nằm trên mặt đất, Dương Diệp hồi tưởng đến trước kia một màn kia, trong mắt có vẻ kinh hãi, vừa rồi, hắn vậy mà cảm giác mình phảng phất muốn thần hồn câu diệt! Nếu như không phải vòng xoáy nhỏ chuyển bỗng nhúc nhích, hắn hiện tại đoán chừng đã hóa thành hư vô rồi!

Nhìn xem trong cơ thể cái kia ba căn màu đỏ thẫm tia vũ trụ, Dương Diệp một trận hoảng sợ, hắn hiện tại biết rõ vòng xoáy nhỏ vì cái gì không đem đối phương hút đi hoặc là trực tiếp hủy diệt. Vòng xoáy nhỏ hiện tại cũng là trọng thương trạng thái, đoán chừng dùng nó hiện tại tình huống, cũng không cách nào hoàn toàn hủy diệt cái này ba căn tia vũ trụ, bằng không thì, nó sớm liền trực tiếp hút đi, mà không phải chấn nhiếp rồi!

Dương Diệp cũng không dám đi trêu chọc cái này tia vũ trụ rồi, hắn phát hiện, chỉ cần hắn không chủ động trêu chọc, cái này tia vũ trụ cũng không trêu chọc hắn, dù cho những cái... Kia tử khí chảy qua trên người của bọn nó, nó cũng không phản kháng. Tuy nhiên như thế, nhưng là Dương Diệp vẫn còn có chút lo lắng, cái đồ chơi này quá nguy hiểm, lưu trong người, một cái gây chuyện không tốt, hắn sẽ bị đùa chơi chết!

Bất quá lúc này hắn cũng không có biện pháp!

Hít sâu một hơi, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tạm thời không đi quản tia vũ trụ vấn đề. Hắn búng trước ngực của mình quần áo, cúi đầu xem xét, trước ngực cái kia chút ít tổn thương tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, đã tốt rồi không sai biệt lắm năm sáu trở thành.

Lại nghỉ ngơi một hồi, Dương Diệp đứng dậy, sau đó vuốt vuốt trên bờ vai Tiểu Bạch đầu, nói khẽ: “Hiện tại chúng ta hướng chạy đi đâu?”

đọc truyện tại⁜http://t r uyencuatui.net/
Tiểu Bạch chỉ chỉ đại điện ở trong chỗ sâu, Dương Diệp không do dự, thân hình khẽ động, hướng phía đại điện ở trong chỗ sâu lao đi.

Càng đi đi, Dương Diệp càng kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, cái này đại điện vậy mà trong điện có điện, tại đây đại điện ở trong chỗ sâu, còn có rất nhiều tiểu điện, rất nhanh, lòng của hắn kinh tựu biến thành kinh hỉ, bởi vì hắn đi tới một gian tên là ‘Thần binh các’ tiểu điện trước. Tiểu điện cũng có trận pháp, bất quá đã nhược cơ hồ có thể không cần tính rồi.

Tiến vào thần binh các về sau, Dương Diệp con mắt lập tức phát sáng lên!

Bởi vì tại thần binh trong các, có gần hơn năm trăm đạo đá thủy tinh trụ, mà ở những... Này đá thủy tinh trụ ở trong, đều có một thanh huyền bảo, hơn nữa thấp nhất đều là tuyệt phẩm!

Phát tài!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay, tay phải vung lên, những cái... Kia đá thủy tinh trụ ầm ầm vỡ vụn, lập tức, một ít linh khí tự trong đó tản đi ra.

Vũ khí tự nhiên cần linh khí bảo dưỡng, bằng không thì, phóng thượng vài vạn năm, coi như là Chuẩn Đế giai thần khí sợ rằng cũng phải hóa thành tro tàn.

Những cái... Kia linh khí tràn ra đến về sau, Tiểu Bạch lập tức há mồm khẽ hấp, những cái... Kia linh khí đều chui vào nàng trong bụng, rất nhanh, mười miếng Tử Tinh Thạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch hung hăng hôn một cái, cười nói: “Ngươi tựu là phúc tinh của ta!” Xác thực, nếu như không có Tiểu Bạch, hắn hiện tại đoán chừng còn đi theo Phệ Hồn dong binh đoàn phía sau cái mông nghĩ đến như thế nào sửa mái nhà dột (*mua rẻ bán đắt).

Tiểu Bạch bị Dương Diệp hôn một cái, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, đương nhiên, nàng sở dĩ hồng không có bất kỳ ý tứ, mà là vì trước kia chứng kiến chồn tía bị Dương Diệp thân sau sẽ xấu hổ, cho nên nàng cũng đi theo xấu hổ

Đem sở hữu tất cả vũ khí đều sau khi bỏ vào trong túi, Dương Diệp đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên, Tiểu Bạch chỉ chỉ xa xa thạch bích, Dương Diệp không chần chờ, cong ngón búng ra, một đám kiếm khí kích xạ mà ra, xa xa cái kia thạch bích lập tức ầm ầm vỡ vụn, rất nhanh, một gian mật thất nhỏ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tại thạch bích ở trong, có hai cây Thuần Bạch Sắc cột đá. Tại làm bên cạnh trong cột đá là một trương màu đỏ rực trường cung, khom lưng chính giữa là một đầu dữ tợn mini bản đầu rồng, đầu rồng giương dữ tợn miệng, lộ ra sâm lãnh hàm răng, dục nhắm người mà phệ. Mà ở đầu rồng hai bên khom lưng, tắc thì tựa như hai cái bị kéo thẳng mini bản Thần Long thân hình!

Tại màu đỏ rực trường cung bên cạnh, còn có hai chi màu đỏ rực mũi tên, Dương Diệp nhìn kỹ phía dưới phát hiện, cái này vậy mà toàn bộ là do màu đỏ rực Long Lân chế tạo!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia màu trắng dưới cột đá Phương một hàng chữ thượng: Hỏa Long cung, Chuẩn Đế giai, nếu có Đế cấp long hồn phong ấn trong đó, có thể kích phát Long chi lực, này cung cũng sắp thành là Đế cấp.

Dương Diệp tay phải vung lên, cột sáng màu trắng tiêu tán, cái kia Hỏa Long cung cùng mũi tên bị hắn thu vào, hắn đối với cung không có hứng thú. Hắn quay đầu nhìn về phía rồi cái khác cột đá.

Nhìn thấy cột sáng nội đồ vật, Dương Diệp con mắt lập tức phát sáng lên, nói: “Tốt bảo bối! Vừa vặn ta dùng!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1160: Đợi Dương Diệp thành thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long hồn phong ấn?

Dương Diệp có chút trầm ngâm, hắn cong ngón búng ra, cái kia cột sáng màu trắng ầm ầm nghiền nát, tay khẽ vẫy, vậy đối với Hỏa Long chiến quyền lập tức bọc tại rồi trên tay hắn. Vừa bộ đồ tiến hai tay, vậy đối với Hỏa Long trạm quyền tựu bộc phát ra một đạo hỏa diễm đem Dương Diệp bao khỏa, đón lấy, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, hắn hai cánh tay cánh tay vậy mà lập tức hiện đầy màu đỏ rực Long Lân.

Không chỉ như thế, tại hắn mười ngón đỉnh, còn đột nhiên nhiều ra rồi mười căn màu đỏ rực long trảo, long trảo rộng chỉ có không đến một ngón tay, trường đã có gần 50 cen-ti-mét, so với bình thường đoản kiếm còn muốn dài hơn nhiều!

“Thứ tốt!”

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia mười căn long trảo lập tức rút về bao tay ở trong, sau đó hai cái bao tay một hồi biến ảo, biến thành một đôi che kín lấy bén nhọn thật nhỏ Long gai bao tay. Dương Diệp mười ngón bỗng nhúc nhích vận động, không có một điểm không khỏe, bởi vì cái này bao tay đã cùng hai tay của hắn hoàn toàn dung hợp làm một thể rồi!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp nắm tay phải mạnh mà chém ra.

Xùy~~!

Quyền qua chỗ, không gian trực tiếp xuất hiện tí ti vết rạn, tuy nhiên rất mảnh, nhưng xác thực là vết rạn! Bất quá cơ hồ tại cùng một thời gian không gian kia liền trực tiếp được chữa trị rồi.

Dương Diệp có chút kinh ngạc, kinh ngạc cái này Hỏa Long chiến quyền uy lực, càng kinh ngạc cái này không gian chữa trị tốc độ, phải biết, cái này phiến thế giới thế nhưng mà không có Thiên Đạo đấy, không có Thiên Đạo pháp tắc, cái này không gian là cái gì lực lượng chữa trị hay sao?

Không có suy nghĩ vấn đề này, Dương Diệp ánh mắt rơi trên tay Hỏa Long trạm quyền lên, trên mặt không khỏi hiện ra rồi một vòng dáng tươi cười. Cái này Hỏa Long trạm quyền với hắn mà nói, đặc biệt là đối với nhục thể của hắn lực lượng mà nói, không thể nghi ngờ là như hổ thêm cánh, hơn nữa, hai tay đã có cái này Long Lân bảo hộ, ngày sau đang thi triển giới hạn pháp tắc, hai tay cùng nắm đấm đã bị giới hạn cắn trả khẳng định phải nhỏ rất nhiều rất nhiều!

Đại thu hoạch!

Dương Diệp cười cười, thò tay vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó thối lui ra khỏi tiểu điện, hướng phía kế tiếp tiểu điện đi đến. Rất nhanh, Dương Diệp đi tới thứ hai tiểu điện, thứ hai tiểu điện là một gian 'Huyền kỹ điện' bất quá lại để cho hắn thất vọng chính là, bên trong rỗng tuếch, cái gì cũng không có, đệ tam cái, đệ tứ tiểu điện y nguyên như thế.

Không phải người khác nhanh chân đến trước, mà là những cái... Kia tiểu trong điện cột sáng cùng đồ đạc tựa hồ bị cái gì lực lượng phá hủy rồi.

Rất nhanh, Dương Diệp đến đến cuối cùng một cái tiểu điện, kỳ thật điện không nhỏ, nhưng là nếu như cùng chung quanh bọn họ chính là cái kia đại điện so sánh với lời mà nói..., chỉ có thể coi là nhỏ hơn.

Vừa mới tiến điện, Dương Diệp lập tức sững sờ, bởi vì ở trước mặt hắn dĩ nhiên là ba chiếc Đế Vân hạm!

Đế Vân hạm!

Nhưng lại không phải bình thường Đế Vân hạm, Dương Diệp phát hiện, tại đây ba chiếc Đế Vân hạm hai tấn vậy mà còn có một đôi cực lớn hai cánh, trừ đó ra, tại Đế Vân hạm bốn phía còn phân biệt có một đạo cùng loại pháo đồng phù văn trận vòng. Cái này hắn bái kiến, lúc trước Bạch Tương Dao cấp cho hắn Đế Vân hạm ở trên tựu có, bất quá cái kia Đế Vân hạm chỉ có một, mà cái này ba chiếc Đế Vân hạm có bốn cái!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, ngay từ đầu, hắn cũng nhận thức vì cái này đã từng bị hủy diệt thế lực khả năng không phải kim cương giai thế lực, nhưng là hiện tại xem ra, cái này vô cùng có khả năng tựu là kim cương giai thế lực. Hơn nữa, còn không phải bình thường kim cương giai thế lực, đương nhiên, đây là dùng Linh giới tiêu chuẩn đến xem.

Cái thế giới này đã từng là trong Thiên thế giới, tại đây võ đạo truyền thừa cùng với văn minh là muốn viễn siêu Linh giới đấy, nói cách khác, cái này che diệt thế lực, theo như cái này trước kia minh ngục đại lục đến luận lời mà nói..., khả năng cũng chỉ có thể tính toán. Đương nhiên, nếu như dựa theo hiện tại minh ngục đại lục đến luận lời mà nói..., cái kia khẳng định thuộc về siêu cấp ngưu đấy!

truyen
cuatuiNet Bất quá, những... Này đều không trọng yếu, quan trọng là... Hắn buôn bán lời!

Dương Diệp tay phải vung lên, ba chiếc Đế Vân hạm toàn bộ bị hắn đã thu vào cổ sao (kiếm, vỏ) trong không gian.

Nhìn thoáng qua bốn phía, Dương Diệp đã đi ra tiểu điện, sau đó nhìn về phía trên bờ vai Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tự nhiên minh bạch ý của hắn, tiểu trảo chỉ hướng xa xa.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nếu như không phải Tiểu Bạch, hắn muốn tìm tới nơi này, cơ bản rất không có khả năng, bởi vì vị này đưa có chút vắng vẻ, trong lúc hắn vượt qua rồi nhiều cái núi nhỏ mới tìm tới nơi này.

Đúng lúc này, Dương Diệp khẽ chau mày, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa, nói: “Không nghĩ tới có người đến rồi! Xem ra ta phải nắm chặc rồi.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Dương Diệp vừa đi không bao lâu, một đám người liền đi tới Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng, đám người này không phải người khác, đúng là cái kia Lang hồn dong binh đoàn.

“Lão đại, trước kia cái kia thần binh trong các có huyền khí chấn động, hiển nhiên, có người đã tới qua, hơn nữa còn chiếm được đồ đạc! Đều là lâm bốn cái này tạp chủng, phát hiện cung điện vậy mà cũng không trước cho chúng ta biết, đáng đời hắn bị người tru sát.” Viên Phong bên cạnh, một người trung niên nam tử trầm giọng nói.

Viên Phong sắc mặt âm trầm, nói: “Đối phương có lẽ còn chưa đi xa, truy.”

Nói xong, Viên Phong một đoàn người biến mất ngay tại chỗ

Án lấy Tiểu Bạch chỗ chỉ, Dương Diệp rất nhanh đi tới một đầu rộng lớn dòng sông trước, dòng sông rộng không sai biệt lắm gần hơn một ngàn trượng, mặt nước bình tĩnh, tựa như ao tù nước đọng.

Tiểu Bạch chỉ chỉ phía dưới, tựa hồ lại để cho Dương Diệp xuống dưới.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, thần thức rót vào trong đó, đã qua hồi lâu, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì đem làm hắn tinh thần lực rót vào dưới nước mấy trăm trượng về sau, đã bị cái gì lực lượng cho cản trở.

Tiểu Bạch vừa chỉ chỉ phía dưới.

Không do dự, Dương Diệp thân hình khẽ động, nhảy đi vào.

Hắn hiện tại, thương thế đã khôi phục thất thất bát bát, phía dưới coi như là có đế giả hắn cũng có thể liều mạng một phen! Rất nhanh, Dương Diệp xâm nhập dưới nước gần hơn ba nghìn trượng sau ngừng lại.

Khi nhìn thấy dưới nước một màn lúc, Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Tại hắn phía dưới, là một cái cực lớn phù văn trận pháp, ở đằng kia trong trận pháp, có một đầu dài ước 200 trượng màu trắng tiểu Long, lúc này cái này màu trắng tiểu Long nằm sấp trên mặt đất, hai mắt khép hờ, đang ngủ say.

Linh mạch!

Nhìn thấy cái này đầu màu trắng tiểu Long, Dương Diệp con mắt lập tức phát sáng lên, trên bả vai hắn Tiểu Bạch cũng là như thế, muốn há mồm hút, bất quá cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

Linh mạch phân hạ phẩm linh mạch, trung phẩm linh mạch, thượng phẩm linh mạch, tiên phẩm linh mạch, tuyệt phẩm linh mạch, trong đó, tuyệt phẩm linh mạch tốt nhất. Mà trước mắt cái này đầu linh mạch tuy nhiên chỉ có thể coi là thượng phẩm linh mạch, nhưng là tại đây linh khí khô kiệt minh ngục đại lục, kỳ trân quý trình độ không chút nào nhược Linh giới tiên phẩm linh mạch.

Lại để cho Tiểu Bạch hấp tuy nhiên có thể có rất nhiều Tử Tinh Thạch, nhưng là, cái này tương đương với mổ gà lấy trứng, cái này linh mạch, hắn giữ lại khác chỗ hữu dụng!

Dương Diệp đi tới cái kia Bạch Long trước mặt, tay phải đặt ở cái kia phù văn lên, cái kia phù văn vừa dần hiện ra một đạo sáng chói hào quang đã bị Dương Diệp trong tay tiêu vong pháp tắc hóa thành hư vô. Đem làm cái kia phù văn trận hóa thành hư vô lúc, một cỗ cực kỳ khủng bố linh khí tản đi ra, cũng may đều bị Dương Diệp kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý cho trấn đè lại.

Lúc này, cái kia Bạch Long tỉnh.

Bất quá Bạch Long vừa mới tỉnh, đã bị Dương Diệp hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý cho trấn đè lại.

Bạch Long nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy cầu xin chi sắc.

Ở chỗ này, nó ít nhất bị đã trấn áp mấy vạn năm rồi. Linh mạch cũng là có thể phát triển đấy, nhưng là điều kiện tiên quyết là nhất định phải có linh khí hấp thu, tuy nhiên chúng mình có thể tăng phúc một phương linh khí, nhưng là, nếu như không có linh khí hấp thu, chúng cuối cùng có tử vong ngày đó. Mà trước mắt cái này đầu Bạch Long sở dĩ đến bây giờ vẫn tồn tại, là vì bị trận pháp phong ấn chặt, nó phát ra linh khí không cách nào tiết ra ngoài, bởi vậy, nó xem như tự dưỡng tự mãn!

Tiểu Bạch chỉ chỉ Bạch Long, sau đó lại nhẹ nhàng sờ lên Dương Diệp đôi má, giống như là tại thay Bạch Long cầu tình. Chứng kiến Bạch Long, nàng nghĩ tới từng đã là chính mình. Khi đó, nàng cũng bị Thiên Lang Vương đóng thật nhiều năm.

Dương Diệp nói: “Ta có thể không giết ngươi, bất quá ngươi muốn nghe của ta, có thể?”

Bạch Long mãnh liệt gật đầu!

“Được hay không được nhỏ đi?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Long lần nữa nhẹ gật đầu, sau đó biến hóa nhanh chóng, biến thành một cái cùng Tiểu Bạch đồng dạng lớn nhỏ Tiểu Bạch Long, bất quá hắn tựa hồ rất sợ Tiểu Bạch, không dám tới gần Tiểu Bạch. Tuy nhiên đều xem như trong thiên địa linh vật, nhưng là cái này Tiểu Bạch thế nhưng mà chuyên môn dựa vào ăn linh khí phát triển đấy, mà bọn hắn linh mạch, có thể nói là trên thế giới này tinh thuần nhất linh khí sinh vật rồi.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Đừng sợ, nàng sẽ không hút ngươi đấy.”

Tiểu Bạch nhìn nhìn Dương Diệp, lại nhìn một chút cái kia Tiểu Bạch Long, sau đó há to miệng, cái kia Tiểu Bạch Long lập tức sắc mặt đại biến, vội vàng chạy tới Dương Diệp trong ngực, thân thể lạnh run. Mà lúc này, Tiểu Bạch nhưng lại ngậm miệng lại, trên khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy dáng tươi cười.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Nó rất nghe lời, ngươi cũng đừng dọa nó. Về sau gặp được không nghe lời đấy, ngươi tại hút, được không?”

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, đầu cọ xát Dương Diệp đôi má, một bộ ngươi nói tính toán.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch Long đưa vào chồn tía mở đi ra không gian về sau, hắn nói: “Đem chung quanh những... Này linh khí hấp a!”

Tiểu Bạch chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp miệng.

“Ngươi nói là lại để cho ta hút?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu, hắn hiện tại thương thế tuy nhiên khôi phục thất thất bát bát rồi. Nhưng lại vẫn chưa hoàn toàn khôi phục, hơn nữa, trong cơ thể Hồng Mông tử khí tất cả đều bị dùng để chữa trị thân thể, bởi vậy, trong cơ thể tử khí cơ hồ không có. Tuy nhiên hắn thân thể cường hãn, nhưng là nếu như gặp được chính thức cường địch, hay là cần dùng kiếm, mà sử dụng kiếm, dĩ nhiên là cần huyền khí.

Dương Diệp ngay tại chỗ xếp bằng ở cái kia linh khí chính giữa, chung quanh linh khí đậm úc, cơ hồ đạt tới thực chất hóa, nhưng lại rất nhiều, nếu để cho Tiểu Bạch hấp lời mà nói..., ít nhất có thể có mấy ngàn miếng Tử Tinh Thạch.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp bắt đầu thúc dục vòng xoáy nhỏ, đem làm vòng xoáy nhỏ xoay tròn một khắc này, Dương Diệp thân thể lập tức như cùng một cái vòng xoáy, chung quanh những cái... Kia huyền khí lập tức chui vào trong cơ thể hắn, đón lấy, một tia Hồng Mông tử khí đi tới Dương Diệp trong cơ thể. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh, khắp chung quanh nước bắt đầu kịch liệt sôi trào lên.

15' về sau, Dương Diệp khí tức trên thân mạnh hơn.

Cả đầu sông nước sông bắt đầu bốc hơi, hơn nữa là lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tại bốc hơi!

Sau nửa canh giờ, cả Thiên Hà nước sông cũng đã biến mất.

Lúc này, cái kia Lang hồn dong binh đoàn người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt cách đó không xa. Bọn họ là bị nước sông động tĩnh cho hấp dẫn đến đấy! Đem làm lại tới đây chứng kiến Dương Diệp lúc, Viên Phong bọn người lập tức ngây ngẩn cả người.

Bọn hắn không nghĩ tới vậy mà tại đây gặp được Dương Diệp!

Phục hồi tinh thần lại về sau, trong đó một gã Phệ Hồn dong binh đoàn thành viên muốn tiến lên đi giết Dương Diệp, nhưng là hắn cũng là bị Viên Phong ngăn lại.

“Thấy được sao? Hắn tại xung kích Thánh giả!” Viên Phong khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Nghe vậy, tên kia lính đánh thuê con mắt sáng ngời, nói: “Lão đại ý của ngươi là lại để cho hắn đột phá Thánh giả sau tại giết hắn bạo linh khí?”

“Tiểu tử này thiên phú thật tốt, thành thánh cơ Vốn là không là vấn đề, mà hắn đạt tới Thánh giả về sau, nếu như chúng ta giết chết hắn, ít nhất có thể tuôn ra năm miếng Tử Tinh Thạch!” Viên Phong nhạt âm thanh nói: “Mà bây giờ giết hắn đi, cả gốc cọng lông đều không có! Cho nên, chờ hắn thành thánh!”

Nghe vậy, còn lại Phệ Hồn dong binh đoàn thành viên liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1161: Cuối cùng thành thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thành thánh!

Kỳ thật Dương Diệp căn bản không có ý nghĩ này, bởi vì đế nữ từng đã nói với hắn, cuối cùng là trụ cột ổn định sau tại thành thánh. Bởi vậy, theo như tính toán của hắn là trước ổn định trụ cột, sau đó tại xung kích Thánh giả.

Nhưng là, hắn không nghĩ tới, giờ khắc này, hắn lại muốn thành thánh rồi.

Tại sao phải như vậy?

Kỳ thật, chỉ có thể nói nước chảy thành sông. Hắn tại cao cấp Bán Thánh đợi quá lâu quá lâu, đã tích súc tới trình độ nhất định rồi. Tựu giống với một chén nước, đem làm nước rót đầy lúc, nó tựu sẽ tự động tràn ra tới, dù cho ly tại như thế nào không muốn, cũng là không thể làm gì đấy. Hắn hiện tại tựu thuộc về loại tình huống này!

Ngay từ đầu Dương Diệp vẫn còn có chút lo lắng, lo lắng trụ cột vấn đề sẽ ảnh hưởng tương lai, nhưng là hắn nghĩ nghĩ, cũng tựu không tại đi lo lắng vấn đề này rồi. Bán Thánh có thể vững chắc trụ cột, Thánh giả đồng dạng cũng có thể vững chắc trụ cột. Hơn nữa, hắn trụ cột vấn đề cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng, đặc biệt là gần đây, vì vững chắc trụ cột, hắn đã áp chế chính mình cảnh giới đã lâu rồi.

Kỳ thật hắn trong lòng cũng là có chút nghĩ mà sợ đấy, bởi vì nếu như là tại Linh giới xung kích Thánh giả lời mà nói..., này sẽ không chuẩn đã đưa tới Thiên Đạo chi nhãn rồi. Mà ở cái này minh ngục đại lục, hắn hoàn toàn không cần lo lắng vấn đề này. Hắn cần phải làm là cố gắng hấp thu linh khí, sau đó xung kích Bán Thánh đến Thánh giả ở giữa đạo này bình chướng!

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch nhìn phía xa Viên Phong bọn người, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, vừa chỉ chỉ Viên Phong bọn người, cuối cùng vừa chỉ chỉ xa xa.

Đây là đang gọi bọn hắn đi nhanh lên.

Tiểu Bạch so sánh nhát gan, nhưng là nàng không ngốc, nàng bái kiến Dương Diệp thực lực, biết rõ Dương Diệp lợi hại, mà Viên Phong bọn người ở tại nàng xem ra, nhất định là không có Dương Diệp lợi hại đấy. Cho nên, nàng xuất phát từ hảo ý lại để cho Viên Phong bọn người tranh thủ thời gian ly khai, bởi vì nếu như không ly khai lời mà nói..., đợi lát nữa khẳng định tựu không có ly khai rồi.

Nàng không phải lo lắng Viên Phong bọn người có thể hay không chết, nàng là có chút sợ biến thành huyết nhân Dương Diệp. Trước kia Dương Diệp biến thành huyết nhân lúc, thiếu chút nữa liền nàng đều giết, thật đáng sợ đấy!

Viên Phong bọn người tự nhiên là xem không rõ Bạch Tiểu Bạch ý tứ đấy, tựu tính toán xem hiểu, khẳng định cũng sẽ bỏ qua đấy.

Nhìn thấy Viên Phong bọn người còn không đi, Tiểu Bạch có chút nổi giận. Nàng nhìn hằm hằm lấy Viên Phong bọn người, tiểu trảo vừa chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ Viên Phong bọn người

“Đại ca, cái này tiểu bất điểm phải hay là không ngốc à?” Viên Phong bên cạnh, một người trung niên nam tử hỏi.

Viên Phong nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nói: “Nàng đây là đang cầu chúng ta buông tha chủ nhân của nó!”

“Thì ra là thế!” Trung niên nhân kia ánh mắt nhìn hướng Tiểu Bạch, nói: “Nhìn không ra, tiểu gia hỏa này còn rất trung tâm đấy, vậy mà đến rồi loại này thời điểm đều đối với chủ nhân của mình bất ly bất khí, nhưng lại hướng chúng ta thay nó chủ nhân cầu tình, được đó.”

“Cái này yêu thú, có khi so người muốn trung tâm!” Viên Phong nhạt âm thanh nói.

Viên Phong tựa hồ có hàm ý khác, trung niên nam tử kia không dám nói tiếp rồi.

Trong tràng, nhìn thấy Viên Phong bọn người thờ ơ, Tiểu Bạch cũng không vung trảo rồi. Nàng hung dữ trừng mắt liếc Viên Phong bọn người, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Nàng thế nhưng mà không thích biến thành huyết nhân Dương Diệp!

Dương Diệp khí tức trên thân càng ngày càng mạnh, ngay từ đầu Viên Phong bọn người còn không có cảm thấy thế nào, nhưng là đến bây giờ, cái kia cổ hơi thở vậy mà đối với bọn họ đã tạo thành một tia uy áp, cái này làm cho bọn hắn không thể không phóng xuất khí thế của mình đến chống cự. Nhưng mà, đây vẫn chỉ là bắt đầu, bởi vì

Dương Diệp khí tức trên thân đột nhiên dùng tốc độ cực nhanh tại trở nên mạnh mẽ lấy.

Rất nhanh, Lang hồn dong binh đoàn một ít thực lực yếu kém thành viên thậm chí có chút ít để kháng không nổi Dương Diệp khí thế.

“Tiểu tử này là tại xung kích Thánh giả, hay là tại xung kích nửa đế?” Viên Phong bên cạnh, trung niên nhân kia nhìn phía xa Dương Diệp, trong thanh âm mang theo một tia khiếp sợ.

“Cái này bất chính được không nào?”.

Viên Phong cười lạnh nói: “Hắn gây ra động tĩnh càng lớn, cái này chứng minh hắn thành thánh sau thực lực càng cường, mà hắn càng cường, chúng ta giết hắn về sau, tuôn ra linh khí thì càng nhiều. Gọi các huynh đệ đều chú ý một chút, phong tỏa tốt bốn phía không gian, tiểu tử này cái kia Ngự Kiếm Thuật rất cường, đợi sẽ đừng làm cho hắn cho lẻn.”

Nghe vậy, chung quanh cái kia chút ít Lang hồn dong binh đoàn thành viên liền vội vàng gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp bốn phía, đem Dương Diệp vây lại, cùng lúc đó, mọi người bắt đầu gia cố Dương Diệp bốn phía không gian.

Mà trong tràng, Dương Diệp như trước là hai mắt nhắm nghiền lấy.

Sau nửa canh giờ, Viên Phong bọn người thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì Dương Diệp trên người phát ra khí tức quá kinh khủng. Trong tràng một ít Thánh giả đã không chịu nổi Dương Diệp trên người phát ra uy áp, nhao nhao hướng bốn phía lui ra. Mọi người như xem quái vật đồng dạng nhìn xem Dương Diệp, đây quả thật là tại xung kích Thánh giả?

Bọn họ đều là Thánh giả, nhưng là, bọn hắn lúc trước khí tức cũng không khủng bố như vậy!

Cái kia Viên Phong lông mày cũng nhíu lại, bởi vì cái này có chút không bình thường rồi. Ở nơi này là tại xung kích Thánh giả, cái này có điểm giống tại xung kích nửa đế ah!

Viên Phong tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, lúc này, tại bên cạnh hắn trung niên nhân kia đột nhiên nói: “Lão đại, tiểu tử này có chút tà môn, không thể để cho hắn tiếp tục như vậy xuống dưới, động thủ đi!”

Viên Phong do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đừng giết, trước phế bỏ hắn!”

Trung niên nhân kia nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Đem làm đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, trung niên nhân kia thò tay chộp tới cái kia bàn ngồi dưới đất Dương Diệp.

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo khủng bố khí tức đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cái này cổ kinh khủng khí tức trực tiếp đem cái kia đã đạt tới cao cấp Thánh giả trung niên nhân đẩy lui đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Mọi người biến sắc!

Lúc này, Dương Diệp mở mắt, hắn chậm rãi đứng lên, bỏ qua mọi người, Dương Diệp hai đấm nắm chặt, tham lam hít sâu một hơi, nói: “Thánh giả, rốt cục đến Thánh giả rồi!”

Nói xong, hắn bỗng nhúc nhích vận động thân thể, lập tức, cả người phát ra từng đạo ‘Đùng đùng’ âm thanh. Mà ở hắn không gian chung quanh tắc thì phát khởi từng đạo Liên Y!

Cảnh giới tăng lên, hắn không chỉ thân thể tăng lên, thực lực cũng đại đại tăng lên!

Hiện tại, bình thường nửa đế đối với hắn đã hoàn toàn không có uy hiếp!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Viên Phong, sau đó thò tay ngoéo... Một cái. Hiện tại, hắn chính cần một gã đối thủ luyện luyện.

Nhìn thấy Dương Diệp động tác, Viên Phong sắc mặt lập tức âm trầm lên, đây là đang khiêu khích ah! Hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, đột nhiên, thân hình hắn trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc đã tại Dương Diệp trước mặt, sau đó một quyền oanh hướng về phía Dương Diệp, quyền xuất, nửa đế khí thế như là đại sơn bình thường áp hướng Dương Diệp, làm cho Dương Diệp không gian chung quanh đều có chút bắt đầu vặn vẹo!

Bành!

Một đạo trầm đục ở giữa sân vang lên, đón lấy, tại vô số người kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia Viên Phong trực tiếp bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng!

Mọi người sửng sốt, đầy trong đầu nghi hoặc.

Mà cái kia Viên Phong nhưng lại hai mắt trợn lên lên, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng không thể tưởng tượng nổi.

“Làm sao có thể!”

Viên Phong nhìn nhìn chính mình cái kia còn đang run rẩy cánh tay phải, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, lần nữa mãnh liệt bắn mà ra, lúc này đây, trong tay hắn nhiều hơn một thanh đoản đao. Đi vào Dương Diệp trước mặt về sau, hắn mũi chân điểm nhẹ mặt đất, toàn bộ người có chút bắn lên, sau đó từ trên xuống dưới mạnh mà bổ một phát. Lúc này đây, hắn hiển nhiên không có ở như trước kia như vậy giữ lại.

Keng!

Một đạo thanh thúy âm thanh ở giữa sân vang lên.

Sau đó trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được, một bên Phệ Hồn dong binh đoàn bọn người con mắt trợn lên, khẽ nhếch miệng, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem trong sân một màn.

Bởi vì cái kia Viên Phong lại bị oanh bay ngược về tới tại chỗ, mà trong tay hắn đoản đao chỉ còn lại có một cái chuôi đao!

“Sát!”

Lúc này, một bên một gã Lang hồn dong binh đoàn đột nhiên quát, đón lấy, chung quanh Lang hồn dong binh đoàn thân người hình khẽ động, muốn hướng Dương Diệp tiến lên.

“Dừng tay!”

Lúc này, Viên Phong thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Những cái... Kia Lang hồn dong binh đoàn thành viên lập tức ngừng lại.

Viên Phong nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Các hạ, là ta Lang hồn dong binh đoàn có mắt không tròng mạo phạm các hạ, kính xin các hạ giơ cao đánh khẽ!” Mặc dù chỉ là giao thủ hai cái hiệp, nhưng là, hắn biết rõ, đối phương phải đi, hắn căn bản không làm gì được được. Mà thực lực đối phương như thế nghịch thiên, hậu trường khẳng định cực kì khủng bố, một khi đối phương đào tẩu, đến lúc đó

Lang hồn dong binh đoàn khả năng muốn theo trên đời xoá tên rồi.

Hoà giải, đây là đối với Lang hồn dong binh đoàn trước mắt mà nói cuối cùng một cái lựa chọn!

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn đi đến Viên Phong trước mặt nói: “Đúng vậy, rất có nhãn lực, cũng rất xem xét thời thế, đáng tiếc, trong lòng ngươi còn có may mắn. Ta muốn, tại trong lòng ngươi ngươi nhất định là nghĩ như vậy, một khi ta không đáp ứng, ngươi sẽ không tiếc bất cứ giá nào diệt sát ta, đúng không?”.

Viên Phong không nói gì, chỉ là hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Dương Diệp nhìn thẳng Viên Phong, nói: “Đi theo ta lăn lộn, bằng không thì, ở chỗ này sở hữu tất cả Lang hồn dong binh đoàn người đều phải chết.”

Đi theo một gã Thánh giả lăn lộn?

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người lập tức giận không thể nuốt, trong đó một gã cầm trong tay trường đao nam tử chỉ vào Dương Diệp, cả giận nói: “Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao? Vậy mà”

Đột nhiên, hắn thanh âm im bặt mà dừng.

Bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, Dương Diệp tay giữ ở cổ họng của hắn, hơn nữa đem hắn nhấc lên.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt kịch biến, bị Dương Diệp trảo chính là cái người kia thế nhưng mà cao cấp Thánh giả ah!

Vậy mà không hề có lực hoàn thủ?

Tất cả mọi người trong nội tâm đều lặng yên lan tràn ra một tia hoảng sợ!

Nhìn xem trong tay sắc mặt đã bắt đầu phát tím người, Dương Diệp mỉm cười, sau đó nhẹ buông tay, thứ hai rơi trên mặt đất. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên Viên Phong, nói: “Tuy nhiên các ngươi nhiều người, nhưng là, nói thật, nhiều người với ta mà nói một điểm ý nghĩa đều không có. Muốn giết các ngươi, thật sự không cần phí quá lớn kình, cũng kể cả ngươi!”

“Ta có chút không tin!” Viên Phong nói. Lúc trước hắn tuy nhiên rơi xuống hạ phong, nhưng là, hắn cũng không có chính thức đem hết toàn lực.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn tay trái khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay hắn, tay phải hướng phía trước tìm tòi, một thanh huyết kiếm xuất hiện tại hắn trong tay phải, đón lấy, huyết kiếm vào vỏ, một cổ kinh khủng khí thế trong nháy mắt từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, cùng lúc đó, hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên.

Đem làm hư vô cảnh sát ý đi ra một khắc này, trong tràng lập tức biến thành huyết hồng một mảnh, tựa như tận thế tiến đến!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Viên Phong, nói: “Một kiếm này, ngươi tiếp hay là không tiếp?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1162: Kiếm minh mới thành lập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp hay là không tiếp!

Trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Người ở chỗ này cũng không phải kẻ yếu, đem làm Dương Diệp đem kiếm cắm vào vỏ kiếm cái kia một cái chớp mắt, bọn hắn tựu cảm nhận được nguy hiểm, phi thường nguy hiểm! Trong tràng không có người có lòng tin có thể tiếp một kiếm này, kể cả cái kia Viên Phong.

Lúc này, Viên Phong sắc mặt trầm thấp như nước, hai đấm nắm chặt, ánh mắt của hắn gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) cùng kiếm.

Trực giác nói cho hắn biết, một kiếm này sẽ để cho hắn vẫn lạc!

Trầm mặc hồi lâu, Viên Phong trên mặt hiện ra rồi mồ hôi. Lại sau một lúc lâu, Viên Phong tay chậm rãi nới lỏng ra, “Các hạ ngút trời kỳ tài, Viên nào đó tự nhận không địch lại!”

Chung quanh mọi người trầm mặc.

Mất mặt sao?

Không, không có người cảm thấy mất mặt, tuy nhiên kiếm không xuất, nhưng là, bọn hắn đã cảm nhận được một kiếm kia cường đại. Một kiếm kia, tuyệt đối với có thể trảm nửa đế!

Dương Diệp khí thế vừa thu lại, nói: “Cùng ta lăn lộn?”

Dương Diệp tự nhiên minh bạch Viên Phong ý tứ, đối phương là muốn biết hắn thu phục chiếm được Lang hồn dong binh đoàn dụng ý, là muốn chơi đùa, hay là nói có đại mưu. Nếu như chỉ là chơi đùa, đối phương dù cho hiện tại không phản đối, ngày sau khẳng định cũng sẽ nghĩ biện pháp ly khai, nhưng nếu có đại mưu nói đơn giản một chút tựu là, đối phương là muốn biết cùng hắn lăn lộn có hay không tiền đồ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lang hồn dong binh đoàn mọi người, cuối cùng hắn đi tới Viên Phong trước mặt, sau đó vỗ vỗ chính mình trước ngực, lập tức, cái kia Tiểu Bạch Long xuất hiện ở Viên Phong trước mặt.

Chung quanh mọi người sững sờ, khó hiểu Dương Diệp ý tứ.

Mà cái kia Viên Phong nhưng lại đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, người khác không biết, hắn làm sao có thể không biết? Đây là linh mạch ah! Hơn nữa còn là một đầu tiên phẩm linh mạch!

Bọn hắn những lính đánh thuê này đoàn cả đời hành tẩu tại bên ngoài, chỗ làm như vậy là vì cái gì?

Linh khí!

Bởi vì không có linh khí, mọi người tựu không cách nào tăng thực lực lên, nếu như không thể tăng thực lực lên, mọi người cuối cùng sẽ tuổi thọ hao hết vẫn lạc. Có thể nói, linh khí tựu là mọi người mệnh. Mà nếu có một đầu linh mạch, bọn hắn có thể không cần tại bên ngoài đề cái đầu sống, mà là như là cái kia một đạo hai tông ba thành người đồng dạng kiến thế lực của chính mình, hảo hảo phát triển!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là thực lực ngươi có cường! Bằng không thì, căn bản có lẽ nhất linh mạch!

Viên Phong nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp tại Viên Phong trong mắt vừa thần bí đi một tí. Hắn không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà có được loại này tiên phẩm linh mạch. Hắn đến tột cùng là ai?

Viên Phong không hỏi, hắn không ngốc.

Trầm ngâm một lát, Viên Phong nói: “Lấy thực lực của chúng ta, khả năng có lẽ nhất”

Dương Diệp minh bạch Viên Phong ý tứ, lập tức cười nói: “Tăng thêm ta còn có ta người phía sau đâu này?”

Nghe vậy, Viên Phong không chần chờ nữa, lập tức đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Ta Viên nào đó nguyện ý đi theo các hạ lăn lộn!”

Dương Diệp tuy nhiên cường, nhưng cuối cùng chỉ là một người, đây cũng là Viên Phong lo lắng đấy, nhưng là bây giờ nghe đến Dương Diệp nói đằng sau còn có người, hắn lập tức không tại chần chờ. Dương Diệp cũng như này nghịch thiên, cái kia hắn người phía sau sẽ là kinh khủng cở nào? Đối với Viên Phong mà nói, hiện tại Dương Diệp tựu là tương đương với một cái đùi!

Nhìn thấy Viên Phong như vậy, những cái... Kia Lang hồn dong binh đoàn người do dự một chút, sau đó ngay ngắn hướng đối với Dương

Diệp ôm quyền.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Giờ phút này lên, chúng ta là kiếm minh. Ta gọi Dương Diệp, các ngươi tại bên ngoài xưng hô ta kiếm chủ là đủ.”

“Bái kiến kiếm chủ!”

Mọi người đối với Dương Diệp có chút thi lễ, cùng kêu lên nói.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc, sau đó thu hồi ánh mắt, hắn biết rõ, mình bây giờ uy tín còn chưa đủ, còn chưa đủ để dùng khiến cái này người thiệt tình thần phục, bất quá không có sao, hắn có lòng tin có thể làm cho những người này thiệt tình thần phục hắn.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, hai mắt híp lại, Linh giới, hắn là phải đi về đấy, nhưng là, một người trở về sao được? Song quyền nan địch tứ thủ ah!

Được làm cho điểm giúp đỡ mới được ah!

“Kiếm chủ, hiện tại ngươi có tính toán gì không?” Lúc này, Viên Phong đột nhiên nói. Hắn là một người thông minh, biết rõ bày chính tâm tình của mình cùng vị trí.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nói: “Ngươi có ý kiến gì không?”

Viên Phong có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chắc hẳn kiếm chủ đã đã nhận ra, cái này đã từng che diệt tông môn vô cùng có khả năng là thuộc về kim cương giai thế lực, nói cách khác, tại đây rất có thể có tuyệt phẩm linh mạch. Mà một khi có tuyệt phẩm linh mạch, một đạo hai tông ba thành người tuyệt đối sẽ không buông tha. Nếu như ta không có đoán sai, hiện tại cách nơi này gần đây tận thế thành khả năng đã được đến rồi tại đây tin tức.”

“Nói tiếp!” Dương Diệp nói.

Viên Phong nói: “Tận thế thành làm việc hung hăng càn quấy bá đạo, một khi biết rõ nơi này là kim cương giai thế lực, bọn hắn nhất định muốn thanh người. Cho nên, chúng ta phải mau chóng ở chỗ này vơ vét, sau đó tranh thủ tại bọn hắn cường giả trước khi đến ly khai tại đây.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó vỗ vỗ trước ngực, Tiểu Bạch lập tức xông ra, đem làm Tiểu Bạch đi ra lúc, cái kia Tiểu Bạch Long vội vàng hóa thành một đạo bạch mang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ vào Viên Phong bọn người nhìn xem Dương Diệp, trừng mắt nhìn, giống như là đang hỏi những người này tại sao không có chết.

Tại chồn tía từng đã là 'Tôi luyện hạ '' Dương Diệp thú nói cơ hồ là max level đấy, hắn như thế nào không hiểu Tiểu Bạch ý tứ? Lập tức cười vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: "Về sau tại nói cho ngươi biết, ra, nghe xem, ở đâu còn có bảo bối?"

Viên Phong: “”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ chính mình cái trán, hiện tại, nàng cũng học hội nói điều kiện rồi.

Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó ôm Tiểu Bạch nhẹ nhàng tại nàng cái trán vừa hôn, sau đó nói: “Có thể đi à nha?”

Tiểu Bạch đỏ lên khuôn mặt nhỏ nhắn nhẹ gật đầu, sau đó cái mũi nhẹ nhàng hít hít, đã qua hồi lâu, ánh mắt của nàng đột nhiên sáng ngời, sau đó chỉ vào xa xa, trong mắt vậy mà còn mang theo một tia hưng phấn.

Oanh!

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, toàn bộ sơn mạch đều kịch liệt run lên một cái, đón lấy, Dương Diệp bọn người cảm nhận được một cỗ nồng đậm linh khí!

“Là tuyệt phẩm linh mạch!”

Viên Phong bọn người kích bắt đầu chuyển động, sau đó ánh mắt đều nhìn về rồi Dương Diệp, đợi Dương Diệp phát mệnh lệnh.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại nhìn về phía Tiểu Bạch, nói: “Còn có... Hay không địa phương khác có bảo bối? Không cần tốt như vậy đấy, bình thường cũng có thể.”

Tiểu Bạch hít hít cái mũi, tiểu trảo lại phân biệt hướng mấy cái phương hướng chỉ chỉ, nhưng là nàng ánh mắt nhưng lại vẫn nhìn vừa bắt đầu chỉ địa phương, thì ra là có tuyệt phẩm linh mạch địa phương.

Dương Diệp nhìn về phía Viên Phong nói: “Vừa rồi nàng chỉ phương hướng nhớ kỹ chưa? Các ngươi hướng cái này mấy cái phương hướng đi sưu, có thể lục soát tựu sưu, nếu như sưu không đến, vậy thì lập tức ly khai tại đây.”

Viên Phong không nói gì, bên cạnh hắn một người trung niên nhịn không được nói: “Kiếm chủ, đây chính là tuyệt phẩm linh mạch ah!”

“Ngươi có mệnh tranh giành sao?”.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nhân kia, nói: “Ngươi tranh giành qua Tuyết Sư dong binh đoàn sao? Ngươi tranh giành qua Phệ Hồn dong binh đoàn sao? Trừ bọn họ ra, còn có rất nhiều tán tu cùng với dong binh đoàn, ngươi tranh giành qua bọn hắn sao?”.

Trung niên nhân kia do dự một chút, nói: “Trước kia là không được, nhưng là hiện tại đã có kiếm chủ ngươi, chúng ta có rất lớn cơ hội!”

Dương Diệp quét chung quanh mọi người liếc, nói: “Là có cơ hội, nhưng là, các ngươi nói nói, các ngươi sẽ chết mất bao nhiêu người? Ta biết rõ, các ngươi đều là ở bên ngoài lăn lộn đấy, nhiều khi không sợ chết. Nhưng là, đáng giá sao? Trong mắt của ta, chết ở chỗ này, một chút cũng không đáng. Hơn nữa, dù cho chết thượng rất nhiều người, cũng không nhất định có thể có được tuyệt phẩm linh mạch. Cùng hắn như vậy, vì sao không thừa dịp tất cả mọi người tại tranh đoạt tuyệt phẩm linh mạch lúc, chúng ta đi địa phương khác vơ vét bảo vật đâu này?”

Mọi người trầm mặc.

Lúc này, Viên Phong nhẹ gật đầu, nói: “Kiếm chủ nói đúng, đúng ta bị ma quỷ ám ảnh rồi. Cái kia đợi thần vật, đừng nói chúng ta có thể hay không đạt được, tựu tính toán đã nhận được. Sợ là chúng ta cũng sẽ thành vì tất cả người mục tiêu công kích, cùng hắn như vậy, còn không bằng đi vơ vét điểm khác bảo vật thật sự, ít nhất mệnh vẫn còn!”

Dương Diệp gật đầu nói: “Đi thôi, sau khi kết thúc, ở bên ngoài chờ ta!”

Viên Phong nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, quay người mang theo mọi người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Viên Phong bọn người, sau đó thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Viên Phong bên cạnh, tên kia trung niên nam tử trầm giọng nói: “Lão đại, chúng ta thật sự muốn cùng hắn lăn lộn sao?”.

Viên Phong dừng bước lại quay đầu nhìn về phía tên kia trung niên nam tử, nói: “Hắc Tử, về sau chúng ta chỉ có một lão đại, cái kia chính là kiếm chủ, ngươi muốn nhớ kỹ cho ta.”

“Có thể”

Tên kia gọi Hắc Tử trung niên nhân muốn nói cái gì, Viên Phong nhưng lại khoát tay áo, sau đó quay đầu nhìn về phía mọi người, nói: “Ta đối với Hắc Tử nói lời, cũng là nói với các ngươi đấy. Ai như tại dám nói loại này lời tương tự, đừng trách ta không giảng nhiều năm tình nghĩa!”

Mọi người gặp Viên Phong là rất nghiêm túc, lập tức cũng không dám tại nói thêm cái gì, vội vàng nhẹ gật đầu.

Viên Phong thu hồi ánh mắt, hít sâu một hơi. Mọi người khả năng quên rồi, nhưng là hắn cũng không quên. Trước kia Dương Diệp thi triển xuất hai chủng hư vô cảnh ý cảnh bên trong, có một loại thế nhưng mà hư vô cảnh sát ý ah!

Hư vô cảnh sát ý!

Lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý người sẽ là một cái người lương thiện sao?

Loại người này, hơn phân nửa là đều là tâm ngoan thủ lạt, làm việc quyết đoán đấy. Nếu như bọn hắn trong đó có người có phản bội chi tâm, sau đó bị phát hiện, đối phương tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình đấy!

“Ta đây là cho các ngươi tốt!”

Viên Phong trầm giọng nói: “Đã chúng ta đã nói cùng hắn lăn lộn, vậy là tốt rồi tốt cùng hắn hòa với, cái khác trước hết đừng suy nghĩ nhiều.”

Mọi người nhẹ gật đầu.

Viên Phong không nói chuyện, mang theo mọi người thân hình khẽ động, hướng phía xa xa lao đi

Cùng Viên Phong bọn người phân biệt về sau, Dương Diệp hướng phía cái kia tuyệt phẩm linh mạch phương hướng tiến đến. Có hai cái mục đích, một là vì Nam Sương, tuyệt phẩm linh mạch xuất hiện, Phệ Hồn dong binh đoàn nhất định sẽ đúc kết trong đó, khi đó, Nam Sương khẳng định gặp nguy hiểm. Thứ nhì là hắn muốn nhìn một chút có cơ hội hay không đạt được tuyệt phẩm linh mạch.

Nếu có cơ hội, hắn chắc chắn sẽ không buông tha cho.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một tòa hạp cốc, hạp cốc không phải tự nhiên hình thành, mà là phảng phất bị cái gì lực lượng cứ thế mà bổ ra. Không phải kiếm, nếu như là kiếm bổ ra đấy, Dương Diệp tự nhiên có thể nhìn ra.

Tại trong hạp cốc đáy ngọn nguồn, có một đầu dài mấy ngàn trượng Bạch Long, vô số linh khí tự trong đó tràn ngập ra đến. Bất quá lúc này cái này đầu Bạch Long bị mấy chục căn màu vàng dây thừng dài gắt gao buộc.

Tại Bạch Long bốn phía có vô số người, trong đó, có cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn, còn có Phệ Hồn dong binh đoàn.

Trong tràng tất cả mọi người ánh mắt đều đang nhìn cái kia Bạch Long, trong mắt tràn đầy lửa nóng.

Mà lúc này, Dạ Lưu Vân cùng Tuyết Sư dong binh đoàn cái kia Mặc lão, còn có hai gã lão giả ở giữa sân giằng co lấy, mấy người tựa hồ đang thương lượng cái gì, nhưng là hào khí có chút khẩn trương.

Dương Diệp bỏ qua những người này, thiếu đi liếc, rất nhanh, hắn thấy được Nam Sương, thân hình khẽ động, hắn đi tới Nam Sương bên cạnh.

“Là ngươi!” Nam Sương chứng kiến Dương Diệp, kinh ngạc nói.

“Như thế nào, thật bất ngờ?” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi không phải chạy thoát sao? Tại sao lại trở về rồi hả?” Nam Sương hỏi.

“Lo lắng ngươi, cho nên sẽ trở lại rồi!” Dương Diệp cười nói.

Nam Sương hơi sững sờ, đón lấy, nàng có chút cúi đầu, một lát sau, nàng ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, khẽ hừ một tiếng, nói: “Cốc Lam nói, đàn ông các ngươi hoa ngôn xảo ngữ lúc, tựu là có bất lương mục đích là thời điểm.”

Nói xong, cổ tay nàng khẽ động, trong tay nhiều ra rồi hai quả Tử Tinh Thạch, sau đó nhét vào Dương Diệp trong tay, nói: “Đây là ta vừa mới phân đến đấy, chỉ có bao nhiêu thôi. Ngươi cầm đi nhanh đi, về sau đừng đến rồi, Thương Lan tỷ sẽ giết ngươi. Còn, còn có, về sau đừng khoác lác rồi, cũng đừng lừa gạt nữ hài tử.”

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1163: Ta kiếm minh không phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn xem trong tay hai quả Tử Tinh Thạch hồi lâu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Nam Sương, cười nói: “Ngươi biết rõ ta tại lừa ngươi, vì cái gì còn muốn đem Tử Tinh Thạch cho ta?”

Nam Sương nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Xem ngươi đáng thương mà!”

Dương Diệp khẽ giật mình, lập tức lắc đầu cười cười, nói: “Ngươi nha đầu kia.”

“Ngươi đi nhanh đi, Thương Lan tỷ nếu biết rõ ta đem Tử Tinh Thạch cho ngươi rồi. Nàng khẳng định sẽ giết ngươi, nàng, nàng tính tình có chút không tốt!” Nam Sương nói khẽ.

“Ta tỳ khí cũng không được khá lắm đấy!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi lại đánh không lại nàng!” Nam Sương trắng rồi Dương Diệp liếc, nói: “Thực lực không tốt, tính tình muốn tốt một chút, biết không?”.

Dương Diệp cười cười, sau đó ánh mắt quăng đến rồi xa xa cái kia Mục Thương Lan trên người, hắn chiếc nhẫn thế nhưng mà còn ở lại chỗ này trên người nữ nhân, cái kia chiếc nhẫn là đế nữ cho hắn đấy, sao có thể ném đâu này?

“Hắn, hắn đến rồi!” Đúng lúc này, Nam Sương đột nhiên chỉ vào xa xa thất thanh nói.

Đến rồi? Đang muốn đi qua chào hỏi, lúc này, Nam Sương nhưng lại đột nhiên giữ chặt tay của hắn bỏ chạy.

Dương Diệp: “”

Rất nhanh, Nam Sương lôi kéo Dương Diệp tay đi tới Mục Thương Lan bọn người sau lưng, Mục Thương Lan quay đầu lại nhìn thoáng qua Nam Sương, rất nhanh, nàng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, đón lấy lại nhìn thoáng qua xa xa Viên Phong. Chứng kiến Viên Phong, Mục Thương Lan khẽ nhíu mày, sau đó nhìn về phía

Dương Diệp nói: “Nguyên lai là bị đuổi giết trở về đấy!”

Nói xong, nàng đột nhiên nhìn về phía rồi Dương Diệp tay, tại Dương Diệp trong tay, là Nam Sương vừa rồi cho hắn Tử Tinh Thạch.

Nhìn thấy cái này hai quả Tử Tinh Thạch, Mục Thương Lan trong mắt sát ý chợt lóe lên, nhưng lại không có động thủ, chỉ là lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu.

Nam Sương nhìn thấy Mục Thương Lan không có muốn ý tứ động thủ, lập tức thở dài một hơi, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa Viên Phong, Viên Phong vẫn còn hướng cái này vừa đi tới.

“Ngươi, ngươi đừng sợ, có Thương Lan tỷ tại, tên kia không dám xằng bậy đấy!” Nam Sương an ủi Dương Diệp.

Nhìn xem Nam Sương, Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, nhẹ cười cười, không nói gì.

Viên Phong chính hướng phía Dương Diệp đi đến, lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện tại hắn trong đầu: “Ngươi không phải muốn giết hắn sao? Ta cho ngươi một cái cơ hội.”

Huyền khí truyền âm!

Viên Phong sững sờ, hắn dừng bước lại, nhìn về phía rồi xa xa Mục Thương Lan, nói: “Giết ai?”

Mục Thương Lan quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, lại huyền khí truyền âm, “Hắn!”

Viên Phong: “”

Lúc này, Mục Thương Lan thanh âm lại đang Viên Phong trong đầu vang lên: “Đợi tí nữa ta sẽ rời đi thoáng một phát, ngươi thừa cơ động thủ, yên tâm, Phệ Hồn dong binh đoàn cùng người của ta sẽ không ngăn trở ngươi.” Chính cô ta tuy nhiên cũng có thể giết, nhưng là, như vậy sẽ ảnh hưởng nàng cùng Nam Sương ở giữa cảm tình, nàng không muốn vì một người nam nhân ảnh hưởng cùng Nam Sương ở giữa cảm tình!

“Ngươi có bệnh?”

Lúc này, Viên Phong đột nhiên nhìn về phía Mục Thương Lan, lúc này đây, hắn không có huyền khí truyền âm, bởi vậy, người chung quanh đều nghe thấy được.

Mọi người ánh mắt nhao nhao hướng phía bên này quăng đi qua.

Mục Thương Lan lông mày kẻ đen cau lại, Viên Phong nhưng lại mặc kệ nàng, trực tiếp đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó tại Mục Thương Lan bọn người kinh ngạc trong ánh mắt, đối với Dương Diệp có chút thi lễ. Kỳ thật hắn cùng với Dương Diệp tầm đó, không cần phải chơi loại này hư đấy, nhưng là hắn là một người thông minh, biết rõ tại loại trường hợp này nên làm như thế nào.

Dương Diệp bỏ qua chung quanh Mục Thương Lan cùng Nam Sương bọn người kinh ngạc ánh mắt, nhìn xem Viên Phong nói: “Sao ngươi lại tới đây?”

Viên Phong nói: “Kiếm chủ không để cho bọn họ tới, là vì bọn hắn thực lực yếu, đến rồi chỉ có thể là hy sinh vô vị, nhưng là ta mới có thể đến giúp kiếm chủ. Nhiều người, nhiều chiếu ứng. Kiếm chủ yên tâm, trước khi đến, sự tình ta cũng đã toàn bộ an bài thỏa đáng.”

Dương Diệp trầm ngâm xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cũng tốt!” Một gã nửa đế, đối với hắn xác thực có trợ giúp.

Viên Phong nhẹ gật đầu, sau đó thối lui đến rồi Dương Diệp sau lưng, hoàn toàn một bộ cấp dưới bộ dáng cùng tư thái.

Giờ khắc này, chung quanh ánh mắt của mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, đều tại hiếu kỳ Dương Diệp thân phận.

Cái kia Mục Thương Lan thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Viên Phong, sau đó vừa quay đầu nhìn về phía xa xa.

Nam Sương giữ chặt Dương Diệp tay đi tới một bên, nói khẽ: “Tại sao có thể như vậy? Hắn như thế nào sẽ đối với ngươi tôn kính như vậy?”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, đang muốn nói chuyện, Nam Sương lại nói: “Cốc Lam nói, đàn ông các ngươi làm như vậy lúc, tựu là đang nghĩ như thế nào lừa gạt nữ hài tử.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nhưng lại không cách nào phản bác bởi vì hắn xác thực là đang nghĩ lấy cớ. Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua xa xa cái kia Mục Thương Lan bên cạnh cốc Lam, không thể không nói, nữ nhân này, nữ tử hiếm thấy ah!

“Nói mau nha!” Nam Sương nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ngươi biết rõ chúng ta minh ngục đại lục mạnh nhất thế lực là cái đó cái thế lực sao?”.

“Đương nhiên là diệt thế đạo ah! Bọn hắn lợi hại nhất đây này!” Nam Sương nói.

đọc t
ruyện ở //truyencuat u i.net/ Dương Diệp cẩn thận từng li từng tí nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói khẽ: “Ta cùng hắn khoác lác ta là diệt thế Đạo Tông Chủ đệ tử, sau đó hắn tin.”

Nam Sương trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Như vậy cũng được?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam Sương yết hầu lăn lăn, nàng nhìn thoáng qua một bên Viên Phong, sau đó nói khẽ: “Hắn, hắn đần như vậy?”

“Không phải hắn đần, mà là ta quá thông minh!” Dương Diệp chân thành nói.

Nam Sương đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, cái kia Mục Thương Lan đột nhiên đem nàng gọi tới, không biết hai nữ nói gì đó, rất nhanh, Mục Thương Lan quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng co lại, không cần phải nói, nha đầu kia khẳng định đem lúc trước hắn lời nói cùng cái này Mục Thương Lan nói.

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp sau chính là thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía xa xa Viên Phong, huyền khí truyền âm, “Viên đoàn trưởng, hắn căn bản không phải cái gì diệt thế Đạo Tông Chủ đệ tử, hắn là đang dối gạt ngươi.”

Viên Phong sững sờ, hắn nhìn về phía Mục Thương Lan, lại nhìn một chút Mục Thương Lan bên cạnh Nam Sương, đón lấy lại nhìn về phía xa xa Dương Diệp, rất nhanh, hắn yết hầu lăn lăn, huyền khí truyền âm, nói: “Hắn với ngươi bên cạnh chính là cái kia tiểu nữ oa nói hắn là diệt thế Đạo Tông Chủ đệ tử?”

Mục Thương Lan nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh.

Nhìn thấy Mục Thương Lan gật đầu, Viên Phong thần sắc lập tức nghiêm nghị lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt càng thêm tôn kính rồi. Mục Thương Lan không tin Dương Diệp là diệt thế Đạo Tông Chủ đệ tử, nhưng là hắn tín ah! Loại này yêu nghiệt thiên tài, cũng chỉ có diệt thế đạo loại này thế lực mới có thể bồi dưỡng được nữa à!

Diệt thế đạo đó là cái gì tồn tại?

Đó là minh ngục đại lục đệ nhất thế lực ah!

Đùi!

Cái này là một cây chính thức đùi! Nhất định phải ôm thật chặt!

Viên Phong trên mặt kìm lòng không được hiện ra rồi hưng phấn cùng kích động.

Nhìn thấy cái kia Viên Phong thần sắc, Mục Thương Lan ngây ngẩn cả người, cái này Viên Phong đầu chớ không phải là hư mất hay sao? Biết rõ bị gạt còn cao hứng như vậy?

“Chư vị, ta Phệ Hồn dong binh đoàn rời khỏi linh mạch tranh đoạt!”

Đúng lúc này, Dạ Lưu Vân thanh âm ở giữa sân vang lên.

Mọi người ánh mắt lập tức quăng đến rồi trong sân Dạ Lưu Vân trên người, trong mắt tràn đầy khó hiểu, cái này Phệ Hồn dong binh đoàn làm sao lại buông tha cho đâu này?

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Dạ Lưu Vân, thầm nghĩ thật thông minh nữ tử. Nguyên bản hắn cho rằng cái này Dạ Lưu Vân cũng bị linh mạch xông váng đầu não, nhưng là hiện tại xem ra, cũng không có. Nếu như không có đoán sai, trước mắt nữ tử trước kia sở dĩ bày làm ra một bộ muốn tranh đoạt linh mạch tư thái, nhất định là vì tranh thủ chỗ tốt!

Phệ Hồn dong binh đoàn rời khỏi, nhất định là cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn cùng mặt khác vài tên lão giả bỏ ra có chút một cái giá lớn đổi lấy đấy!

Quả nhiên, tại Dạ Lưu Vân tuyên bố rời khỏi về sau, Tuyết Sư dong binh đoàn cùng với bên cạnh lão giả nhao nhao cong ngón búng ra, một quả miếng nạp giới xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt.

“Dạ đoàn trưởng, sẽ không nói không giữ lời a!” Mặc lão nhìn xem Dạ Lưu Vân, nhạt âm thanh nói.

Dạ Lưu Vân tay phải vung lên, nạp giới toàn bộ bị nàng thu lại, nàng quét mọi người liếc, nói: “Ta Phệ Hồn dong binh đoàn tại trên đường danh dự như thế nào, chắc hẳn tất cả mọi người có nghe qua. Ta đã nói rời khỏi, cái kia chính là rời khỏi. Ta chỉ là một cái giới con gái yếu ớt, thầm nghĩ an an ổn ổn sống, không có quá lớn dã tâm, cho nên, ta lựa chọn rời khỏi. Chư vị, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dạ Lưu Vân không chút do dự, mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn người xoay người rời đi.

“Đi? Hướng chạy đi đâu?”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, phía chân trời không gian khẽ run lên, sau đó một gã áo đen nam tử cùng năm tên lão giả xuất hiện ở phía chân trời.

Năm tên nửa đế!

Mọi người biến sắc, nhao nhao đề phòng... Mà bắt đầu.

“Bọn họ là tận thế thành đấy!” Đúng lúc này, trong tràng không biết ai nói một câu.

Mọi người ánh mắt nhìn hướng cái kia áo đen nam tử trước ngực, tại nam tử trước ngực, có một tòa tiểu thành tiêu chí, đây chính là tận thế thành tiêu chí.

Biết được áo đen nam tử bọn người thân phận về sau, cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn cùng chung quanh những cái... Kia nửa đế lão giả sắc mặt khó nhìn lại.

Áo đen nam tử nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, chỗ này di tích thuộc về ta tận thế thành phạm vi thế lực, nhưng mà chư vị không thông qua ta tận thế thành cho phép, tựu một mình tiến đến trộm lấy trong đó bảo vật, việc này, có chút không thể nào nói nổi a?”

Không có có người nói chuyện, cũng không có ai dám nói lời nói. Mặc dù mọi người trong nội tâm khó chịu, nhưng là không người nào dám đắc tội tận thế thành, bởi vậy, người ta thực lực cường, tự nhiên là người ta nói cái gì là cái gì.

Áo đen nam tử khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Đương nhiên, ta tận thế thành làm việc từ trước đến nay đều là lưu một đường đấy, hôm nay, người ở chỗ này chỉ phải ly khai lúc, đem chính mình tại đây di tích bên trong đoạt được một nửa giao ra đây, có thể tự hành rời đi. Nếu như không muốn, hiện tại có thể đứng ra!”

Không có người đứng ra đi, ai dám đứng ra đây?

Thấy thế, áo đen nam tử cười nói: “Đã tất cả mọi người không có ý kiến, vậy bây giờ mà bắt đầu a.”

Áo đen nam tử thanh âm rơi xuống, một đám mặc thiết giáp huyền giả xuất hiện ở hạp cốc lối ra. Đám người này ước chừng có chừng một ngàn người, toàn bộ là cao cấp Thánh giả!

“Ta được nhắc nhở thoáng một phát, lối đi ra chúng ta cũng có người trấn thủ, cho nên, những cái... Kia ôm may mắn chi tâm người, cũng nên cẩn thận. Đừng không nghĩ qua là, chính mình mạng nhỏ sẽ không có!” Áo đen nam tử cười nói.

Trong tràng mọi người trầm mặc.

Dương Diệp quét chung quanh mọi người liếc, sau đó huyền khí truyền âm hỏi Viên Phong, “Người của chúng ta đi ra ngoài chưa?”

“Không có!” Viên Phong hồi đáp.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, người chung quanh khẳng định đều không muốn giao Tử Tinh Thạch, nhưng là nhưng không ai dám đứng ra phản kháng. Hoặc là nói, không có một cái nào dẫn đầu đi ra.

Hắn nhất định là không sẽ đem mình đoạt được một nửa giao ra đi đấy, cũng sẽ không khiến kiếm minh người làm như vậy. Nhưng là, nếu như chẳng phải làm, nhất định muốn cùng cái này tận thế thành đánh nhau. Tuy nhiên có thể tiêu diệt năm người này, nhưng là kiếm minh ngày sau phiền toái nhưng lại nhất định sẽ liên tục không ngừng, hơn nữa, chung quanh những người này còn có thể bạch lấy tiện nghi!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhìn về phía Viên Phong, huyền khí truyền âm, nói: “Ngươi đứng ra đi, tựu nói không muốn, nói bá khí một điểm!”

Viên Phong sững sờ, hắn do dự một chút, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp thanh âm lại đang trong đầu hắn vang lên, “Chúng ta kiếm minh cần sợ bọn họ cái gì tận thế thành sao?”.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Viên Phong nao nao, đúng vậy! Kiếm minh cần sợ tận thế thành sao? Phải biết, kiếm minh sau lưng thế nhưng mà diệt thế đạo ah!

Nghĩ đến diệt thế nói, Viên Phong lực lượng lập tức mười phần, thân hình hắn khẽ động, xuất hiện ở giữa sân, sau đó tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, chỉ vào cái kia áo đen nam tử, cả giận nói: “Tận thế thành? Tận thế thành tính là cái đếch ấy, ta kiếm minh cái thứ nhất không phục!”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1164: Linh mạch khắc tinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm minh?

Đó là cái gì đồ chơi?

Trong tràng tất cả mọi người kinh ngạc nhìn xem cái kia xa xa Viên Phong, không thể không nói, Viên Phong cử động quả thật làm cho bọn hắn kinh ngạc. Bọn hắn không nghĩ tới thậm chí có người dám đứng ra nói không phục, tuy nhiên là một gã nửa đế, nhưng là, cái này lá gan cũng quá lớn điểm ah! Phải biết, tận thế thành thế nhưng mà minh ngục đại lục mạnh nhất mấy cái thế lực một trong ah!

Hơn nữa, ở chỗ này tựu có sáu vị nửa đế ah!

Cái kia áo đen nam tử cũng là sửng sờ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới thật sự có dám đứng ra nói không phục, đang muốn xuất thủ giết gà dọa khỉ, lúc này, cái kia Viên Phong lại đột nhiên nói: “Chư vị, cái này di tích là mọi người cộng đồng phát hiện đấy, dựa vào cái gì nói là hắn tận thế thành hay sao? Hắn tận thế thành dựa vào cái gì muốn chúng ta đoạt được một nửa? Chúng ta tựu là của chúng ta, dựa vào cái gì muốn cho bọn hắn?”

Nghe vậy, trong tràng rất nhiều người thần sắc lập tức chìm xuống ra, hiển nhiên, Viên Phong lời nói đưa tới bọn hắn cộng minh. Đồ đạc của mình, dựa vào cái gì muốn phân cho tận thế thành một nửa?

“Muốn chết!”

Phía chân trời, cái kia áo đen nam tử muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, mấy đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân xuất hiện, đón lấy, trong tràng cái kia Đại Bạch Long sợi dây trên người lập tức bị chém đứt.

“Ngang!”

Dây thừng đứt rời, cái kia Bạch Long mở choàng mắt, nó ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành một đạo bạch quang phóng lên trời, sau đó hướng phía xa xa bỏ chạy.

“Linh mạch!”

Áo đen nam tử kinh hãi, lập tức bất chấp Viên Phong, mang theo sau lưng mấy người thân hình khẽ động, hướng phía linh mạch đuổi theo.

Bất quá rất nhanh, áo đen nam tử thanh âm lại tự phía chân trời truyền đến, “Đừng thả bọn hắn thoát! Ai dám động đến, giết chết bất luận tội!”

Áo đen nam tử thanh âm rơi xuống, cái kia canh giữ ở giao lộ hơn một ngàn tận thế thành cao cấp Thánh giả lập tức nhìn về phía rồi trong tràng mọi người, trong mắt sát ý nghiêm nghị.

“Sợ bọn họ cái cầu, giết ah!”

Trong tràng, không biết ai quái kêu một tiếng, đón lấy, một đạo kiếm quang chui vào cái kia tận thế thành thủ vệ bên trong, một gã thủ vệ đầu trực tiếp bị chém rụng.

“Làm càn!”

Đám kia thủ vệ bên trong cầm đầu một gã lão giả một tiếng gầm lên, nói: “Các ngươi là muốn chết phải không?” Hắn hay là không dám hạ sát lệnh, bởi vì bọn hắn nửa đế đô đuổi theo linh mạch đi. Mà trong sân nửa đế, có hơn mười vị!

“Gan nhỏ chết đói đấy, gan lớn ăn no đấy!”

Trước kia đạo kia thanh âm ở giữa sân vang lên, “Giết ah!”

Thanh âm rơi xuống, lại một đạo kiếm quang sát nhập cái kia tận thế thành trong đám người, một gã tận thế thành cường giả đầu lần nữa đã bay đi ra ngoài.

“Sát!”

Lúc này đây, trong tràng rất nhiều người không có ở do dự, nhao nhao hướng phía cái kia hạp cốc vọt tới. Một nhóm người xông, những người còn lại cũng chỉ có vọt lên.

Bởi vì hiện tại tất cả mọi người rất rõ ràng, một khi đợi cái kia sáu gã nửa đế chạy đến, cái kia tất cả mọi người muốn chơi hết!

Dạ Lưu Vân ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, vẫn không có tìm được phát kiếm quang người, trầm ngâm mấy tức, nàng tay phải vung lên, nói: “Giết đi ra ngoài!” Hiện tại không đi, đợi cái kia áo đen nam tử bọn người chạy đến, cái kia đã nghĩ chạy đi cũng không được. Về phần tận thế thành... Hiện tại nàng đã không có thời gian suy nghĩ những cái... Kia rồi.

“Sát!”

Phệ Hồn dong binh đoàn người lập tức như một cỗ nước lũ hướng phía hạp cốc khẩu phóng đi.

“Giết đi ra ngoài!”

Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão cũng theo sát phía sau, mang theo Tuyết Sư dong binh đoàn người hướng phía hạp cốc khẩu phóng đi.

Cái kia canh giữ ở hạp cốc khẩu cái kia chút ít tận thế thành cường giả lập tức mộng ép.

Tuy nhiên tại trước mặt bọn họ những người này đều là tán tu cùng không nhập lưu lính đánh thuê, nhưng là hiện tại những người này thêm cùng một chỗ thực lực đó là viễn siêu bọn hắn đấy, bọn hắn như thế nào dám ngăn cản?

Cầm đầu trung niên nhân kia không ngốc, lập tức tay phải vung lên, nói: “Rút lui!”

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng người đứng phía sau lập tức rút lui khai mở, nhượng xuất rồi con đường.

Những lính đánh thuê kia cùng tán tu cũng không có đuổi theo giết, mà là hướng ra ngoài bỏ chạy. Đối với bọn họ hiện tại mà nói, trốn rất xa, sau đó rời đi tận thế thành phạm vi thế lực mới là trọng yếu nhất, bằng không thì, đợi đợi bọn hắn đấy, chỉ có chết!

Hỗn loạn trong đám người, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia xa xa Viên Phong, nói: “Mang theo kiếm minh người rút lui đi ra bên ngoài, sau đó che dấu.”

“Minh bạch!”

Viên Phong đối với Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay

người rời đi.

Dương Diệp quét liếc chung quanh, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa cái kia Bạch Long bay đi phương hướng lao đi. Tuyệt phẩm linh mạch, nếu có cơ hội, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua. Nếu là lúc trước, sáu gã nửa đế, hắn tựu tính toán át chủ bài ra hết, cũng tuyệt đối với can bất quá, trừ phi là Kiếm Linh hoặc là Cùng Kỳ thức tỉnh.

Nhưng là hiện tại, đừng nói sáu gã nửa đế, tựu tính toán tại đến sáu gã nửa đế hắn cũng không sợ hãi. Hắn hiện tại, tựu tính toán đế giả hắn cũng dám chính diện một trận chiến!

Đúng lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu một cái, thân hình hắn run lên, toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ. ` rất nhanh, ba người theo Dương Diệp trước kia vị trí xẹt qua.

Ba người này không phải người khác, đúng là cái kia Dạ Lưu Vân cùng Mục Thương Lan, còn có cái kia Phệ Hồn dong binh đoàn một danh khác lão giả nửa đế.

Chỗ tối, Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân bóng lưng, có chút trầm ngâm, hắn vẫn còn có chút xem nhẹ nữ nhân này dã tâm rồi. Đối phương cũng là muốn đánh cái này tuyệt phẩm linh mạch chú ý ah! Bất quá cũng thế, có được cái này tuyệt phẩm linh mạch tựu ý nghĩa hoàn toàn có cơ hội sáng tạo ra một cái kim cương giai thế lực, bởi vì có tuyệt phẩm linh mạch thế lực, tất nhiên sẽ gây rất nhiều người đến gia nhập.

Hơn nữa, tựu tính toán không phát triển thế lực, cái này tuyệt phẩm linh mạch cũng là có rất nhiều chỗ tốt đấy, ví dụ như cầm lấy đi bán đi vân... Vân, đợi một tý. Tóm lại, chỉ cần là một cái có chút thực lực cùng dã tâm người, đều sẽ không dễ dàng buông tha cho đấy.

Rất nhanh, lại là mấy đạo lưu quang theo Dương Diệp trước kia vị trí xẹt qua.

Dương Diệp nhìn lướt qua, là Tuyết Sư dong binh đoàn người, còn có cái khác một ít dong binh đoàn, tán tu cũng có.

Đều là nửa đế cường giả!

“Cái này thú vị nữa à!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

“Ngang!”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo rồng ngâm thanh âm, trong thanh âm mang theo một tia thống khổ.

Đã bị bắt!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tốc độ nhanh hơn.

Bạch Long chỉ là linh mạch, tuy nhiên nó là tự nhiên mình ý thức, nhưng là, nó dù sao không phải chân chánh Long tộc, tại chiến lực phương diện, đó là rất yếu đấy. Đương nhiên, coi như là chính thức Long tộc nửa Đế cấp cường giả, chỉ sợ cũng đánh không lại sáu gã nửa đế cường giả liên thủ!

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được cái kia áo đen nam tử bọn người, lúc này ở áo đen nam tử bọn người chính giữa, cái kia Bạch Long lại bị một căn tơ bạc gắt gao vây khốn rồi.

Mà lúc này, áo đen nam tử bọn người nhưng lại thần sắc có chút dữ tợn cùng khó coi, bởi vì ở trước mặt bọn họ, là Dạ Lưu Vân bọn người. Dạ Lưu Vân bọn người bên này, gần mười ba tên nửa đế! Hơn nữa nhìn lấy bộ dáng, Dạ Lưu Vân bọn người còn đã đạt thành cái gì hiệp nghị.

“Các ngươi là muốn chết phải không?” Áo đen nam tử nhìn xem Dạ Lưu Vân bọn người, trong mắt mang theo vẻ dữ tợn.

Dạ Lưu Vân nhạt âm thanh nói: “Muốn trách thì trách các hạ làm việc quá ‘Lưu một đường’ rồi. Dùng các ngươi tận thế thành phong cách hành sự, đợi ngươi sau khi rời khỏi đây, chúng ta những người này khẳng định đều muốn bị đuổi giết. Như là đã đắc tội các ngươi, chúng ta đây vì sao không dứt khoát đắc tội đến cùng đâu này? Dù sao các ngươi đều sẽ không bỏ qua chúng ta! Nói nhảm đừng nhiều lời, chúng ta chỉ cần linh mạch, linh mạch giao ra đây, chúng ta lập tức rời đi, bằng không thì...”

“Bằng không thì như thế nào?” Áo đen nam tử cười lạnh nói.

“Bằng không thì hôm nay chính là các ngươi vẫn lạc thời điểm!”

Dạ Lưu Vân thủ đoạn khẽ động, một bả màu xanh sẫm trường cung xuất hiện ở trong tay nàng.

“Chỉ bằng các ngươi những... Này không nhập lưu lính đánh thuê cùng tán tu?”

Áo đen nam tử khinh thường nói: “Muốn diệt các ngươi…”

“Sát!”

Dạ Lưu Vân trực tiếp đã cắt đứt áo đen nam tử lời mà nói..., thanh âm rơi xuống, một cái Mặc mũi tên điện xạ mà ra, cùng lúc đó, ở chung quanh nàng cái kia chút ít nửa đế cũng ngay ngắn hướng xuất thủ.

“Ngăn trở bọn hắn! Tối đa trăm tức, ta tận thế thành cường giả sẽ chạy đến!”

Áo đen nam tử nói xong câu này, thân hình khẽ động, hướng phía Dạ Lưu Vân bọn người vọt tới, tại phía sau hắn sáu gã nửa đế cũng ngay ngắn hướng xuất thủ. Tuyệt phẩm linh mạch, bọn hắn như thế nào sẽ thả tay? Cũng không dám buông tay!

Bất quá áo đen nam tử bọn người có chút bi thúc, còn không có giao thủ đến mười tức, tựu có một gã nửa đế vẫn lạc. Không có biện pháp, Dạ Lưu Vân bọn người số lượng là bọn hắn gấp đôi, nhưng lại đều là dân liều mạng, đặc biệt là loại này thời điểm, đều là ôm ngọc thạch câu phần chi tâm đấy. Bởi vậy, áo đen nam tử bọn người hoàn toàn đang ở hạ phong, toàn quân bị diệt, chỉ là vấn đề thời gian!

Ngay tại áo đen nam tử bọn người cùng Dạ Lưu Vân bọn người chiến kịch liệt lúc, đột nhiên, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia vây khốn Bạch Long tơ bạc trực tiếp đứt đoạn. Đón lấy, một đạo bóng đen đột nhiên xuất hiện ở cái kia Bạch Long trước mặt, sau đó tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, đạo nhân ảnh kia bắt lấy cái kia Bạch Long giác [góc] trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại xa xa.

Mọi người ngẩn người, sau một khắc, Dạ Lưu Vân cùng áo đen nam tử bọn người sắc mặt lập tức khó nhìn lại, bọ ngựa bắt ve ah!

Mọi người không có chút nào nói nhảm, không hẹn mà cùng đuổi tới.

Bóng đen dĩ nhiên là là Dương Diệp, Dương Diệp cầm lấy Bạch Long sừng rồng đem chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, bởi vì tốc độ quá nhanh, cái kia Bạch Long đều nhanh chịu không được rồi.

Dương Diệp nhưng lại mặc kệ nó, tiếp tục tăng thêm tốc độ, tốc độ càng lúc càng nhanh, Bạch Long biểu lộ đã biến thành phi thường thống khổ. Về phần Tiểu Bạch, Tiểu Bạch đã sớm trốn đến chồn tía mở đi ra không gian đi.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó vỗ vỗ chính mình trước ngực, Tiểu Bạch lập tức chui ra.

Dương Diệp đứng ở đó bò trên mặt đất Bạch Long trước mặt, nhìn xem cái kia đã không sai biệt lắm nhanh hấp hối Bạch Long, nói: "Đi theo ta lăn lộn, bằng không thì..." Nói đến đây, hắn xem chỉ vào Tiểu Bạch, nói: "Bằng không thì ta lại để cho nàng hiện tại tựu nuốt ngươi."

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó phi thường phối hợp há hốc miệng ra.

Bạch Long nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lại nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, hắn cực lớn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong mắt có một tia hoảng sợ.

Tiểu Bạch phi thường đắc ý, há mồm miệng có chút khẽ hấp, lập tức, cái kia Bạch Long trên người phát ra một ít linh khí chui vào rồi Tiểu Bạch miệng.

Bạch Long thân thể lập tức run lên, vô ý thức sau này bò lên bò, nhìn xem Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cái này Tiểu Bạch tựu là những... Này linh mạch khắc tinh ah!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Bạch Long, nói: "Mười tức, mười tức sau bọn hắn sẽ truy đến nơi đây. Ta cho ngươi năm tức thời gian, ngươi nếu không gật đầu, ta hiện tại tựu lại để cho Tiểu Bạch ăn hết ngươi!"

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó phối hợp há hốc miệng ra, nàng nước miếng đều chảy ra rồi.

Bạch Long nhìn nhìn Dương Diệp, lại nhìn một chút Tiểu Bạch, do dự một chút, cuối cùng tại Tiểu Bạch uy hiếp hạ nhẹ gật đầu.

Dương Diệp tay phải vung lên, Bạch Long cùng Tiểu Bạch lập tức chui vào rồi hắn trước ngực, mà lúc này, cái kia Dạ Lưu Vân bọn người lại là xuất hiện ở rồi phía chân trời.

Không kịp ẩn nấp rồi! Bởi vì đối phương đã chứng kiến hắn rồi. Hiện tại ẩn nấp, đối phương nhất định sẽ chết truy hắn!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó trực tiếp nằm trên mặt đất, thân thể không ngừng mà run rẩy, phảng phất gặp cái gì chuyện đáng sợ...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1165: Nửa đế? Ta có thể đánh mười cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áo đen nam tử đám người đi tới rồi Dương Diệp trên không ngừng, bởi vì Bạch Long khí tức đã không có.

Mọi người sắc mặt đều cực kỳ khó coi.

Rất nhanh, mọi người ánh mắt đã rơi vào phía dưới thân thể lạnh run Dương Diệp trên người.

Mục Thương Lan cùng Dạ Lưu Vân tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, nhướng mày, các nàng không nghĩ tới người phía dưới là Dương Diệp.

Lúc này, cái kia áo đen nam tử đột nhiên nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi có thể thấy được đến một đầu Bạch Long bay qua?”

Dương Diệp hoảng sợ nhìn thoáng qua áo đen nam tử, sau đó duỗi ra cái kia run rẩy ngón tay hướng về phía xa xa, rung giọng nói: “Có, có một người mặc áo đen lão già tóc bạc, sử dụng kiếm đấy, cầm lấy một đầu long từ nơi này bên cạnh bay qua rồi.”

“Lão già tóc bạc?”

Áo đen nam tử khẽ nhíu mày, đang muốn rời đi, đột nhiên, hắn lại nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi vì sao run rẩy?”

“Hại... Sợ...” Dương Diệp nói chuyện đều có điểm bất lợi tác rồi.

“Phế vật!”

Áo đen nam tử thanh âm rơi xuống, tay phải vung lên, một đạo kình khí kích xạ mà ra, lập tức oanh tại Dương Diệp trên người.

“Ah...”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân vang lên, Dương Diệp toàn bộ người bị oanh tiến vào mặt đất.

Áo đen nam tử nhìn cũng chưa từng nhìn, cùng phía sau hắn mọi người thân hình khẽ động tiêu tán tại xa xa.

Mà trong tràng Dạ Lưu Vân bọn người nhưng lại không có tiếp tục đuổi rồi. Bọn hắn đã mất đi cơ hội tốt nhất, hiện tại đuổi theo, chỉ sẽ đem mình hãm tại chỗ này.

“Chư vị, tự giải quyết cho tốt!”

Mặc lão đối với Dạ Lưu Vân bọn người ôm quyền, sau đó mang theo Tuyết Sư dong binh đoàn cường giả quay người rời đi, còn lại những lính đánh thuê kia đoàn nửa đế cường giả cùng tán tu nửa đế do dự một chút, sau đó cũng quay người rời đi. Hiện tại, là trốn chạy để khỏi chết thời điểm. Bởi vì bọn hắn biết rõ, qua không được bao lâu, tận thế thành sẽ đến truy giết bọn hắn, hoặc có lẽ bây giờ cường giả đã trên đường tới lên.

Trong tràng chỉ còn lại có Phệ Hồn dong binh đoàn ba người!

Trong tràng, Dạ Lưu Vân tay phải nắm chặt trong tay màu xanh sẫm trường cung, trầm mặc.

“Nha đầu, ngươi có tính toán gì không?” Dạ Lưu Vân bên cạnh, tên kia Áo xám lão giả hỏi.

Dạ Lưu Vân đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới chính là cái kia hố sâu, tay phải một trảo, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị nàng bắt lại, đạo nhân ảnh này dĩ nhiên là là Dương Diệp.

Khi thấy Dương Diệp lúc, Mục Thương Lan cùng lão giả kia đều hơi sững sờ, bởi vì Dương Diệp còn sống. Phải biết, vừa rồi Dương Diệp bị đánh trúng lúc, bọn hắn thế nhưng mà cảm nhận được Dương Diệp khí tức biến mất đấy.

Dương Diệp nhìn xem ba người, biểu lộ còn mang theo một điểm hoảng sợ.

“Ngươi như thế nào sẽ tới nơi này?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mục Thương Lan, nói: “Ta... Sợ nàng giết ta, cho nên, ta, ta bỏ chạy rồi.”

Dạ Lưu Vân nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi là ai!”

“Cái gì?” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Dạ Lưu Vân nhìn xem Dương Diệp nói: “Lúc trước lần thứ nhất nhìn thấy các ngươi lúc, Thương Lan hai người bọn họ không có tránh thoát của ta mũi tên, mà ngươi lại tránh thoát. Lần thứ hai, tựu là trước kia, ngươi theo Bán Thánh đạt tới Thánh giả rồi. Mà bây giờ, ngươi xuất hiện ở chỗ này, nhưng lại thụ nửa đế cường giả một kích mà một chút việc đều không có. Ngươi... Còn muốn tiếp tục giả vờ xuống dưới sao?”

Mục Thương Lan cùng Áo xám lão giả ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt mang theo nghi hoặc.

Dương Diệp trầm mặc.

Dạ Lưu Vân lại nói: “Vừa rồi cái kia đem tuyệt phẩm linh mạch mang đi người, có liên hệ với ngươi a?”

Dương Diệp quyết đoán lắc đầu, hay nói giỡn, cái này cũng không thể thừa nhận, bằng không thì, chờ đợi đúng là tất cả mọi người vây công, còn có tận thế thành đấy. Hắn tuy nhiên không sợ, nhưng cũng sẽ không ngốc đến vô duyên vô cớ chiêu địch.

“Vậy ngươi tại sao lại xuất hiện tại đây? Đừng nói với ta là vì Thương Lan muốn giết ngươi, nếu thật là như vậy, vậy ngươi có lẽ hướng mặt ngoài trốn, mà không phải hướng tại đây!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Kỳ thật, kỳ thật ta chỉ là muốn vào đến lấy điểm tiện nghi, nhưng là không nghĩ tới gặp các ngươi đoạt cái gì kia Bạch Long.”

Dạ Lưu Vân còn chuẩn bị nói cái gì, lúc này, nàng bên cạnh Áo xám lão giả nói: “Nha đầu, chúng ta phải đã đi ra.”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Theo chúng ta đi, nếu như ngươi nếu không muốn chết!”

Nói xong, Dạ Lưu Vân thân hình khẽ động, quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, sau đó thân hình khẽ động, đi theo.

Dạ Lưu Vân bọn người một chuyến ra di tích về sau, sắc mặt lập tức thay đổi. Bởi vì, trước kia di tích nội sở hữu tất cả đi ra người, lúc này đều ở phía xa.

Tại bốn phía, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đám mặc trường bào màu lam người, khoảng chừng mấy ngàn người, đều là Thánh giả đã ngoài, những người này hợp thành một vòng tròn, đem tất cả mọi người vây lại. Tại trước mọi người mặt cách đó không xa, đứng đấy một gã eo xứng trường kiếm xanh trắng trường bào nam tử cùng một gã mặc màu xanh da trời váy dài nữ tử, mà ở một nam một nữ này sau lưng, là năm tên áo bào trắng lão giả.

Một nam một nữ kể cả năm tên áo bào trắng lão giả đều là nửa đế!

Đem làm Dương Diệp chứng kiến cái kia bội kiếm nam tử lúc, lập tức sững sờ, bởi vì cái này nam cùng hắn vậy mà lớn lên có vài phần tương tự. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa Nam Sương, quả nhiên, Nam Sương ánh mắt gắt gao chằm chằm vào xa xa cái kia tên bội kiếm nam tử.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, đi tới Nam Sương bên cạnh, nói khẽ: “Hắn tựu là ngươi cái kia cái gì vị hôn phu?”

Nam Sương không nói gì.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Nam Sương đầu, sau đó nhìn về phía rồi xa xa cái kia bội kiếm nam tử. Lúc này, cái kia bội kiếm nam tử nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, ta Huyền Thiên tông không có làm khó chư vị ý tứ, ta Huyền Thiên tông thầm nghĩ muốn tuyệt phẩm linh mạch!”

“Tuyệt phẩm linh mạch tại tận thế thành trong tay, các hạ có thể đi vào tìm bọn hắn muốn!” Lúc này, Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão nói.

“Chúng ta đây chờ bọn hắn đi ra!”

Bội kiếm nam tử cười cười, sau đó nói: “Đã quên một sự kiện, ta Huyền Thiên tông đối với cái này di tích nội đồ vật có chút hứng thú, cho nên, chư vị tại đây di tích nội đoạt được đồ vật, có thể bán cho chúng ta Huyền Thiên tông, chư vị yên tâm, chúng ta Huyền Thiên tông giá cả vừa phải, tuyệt sẽ không bạc đãi chư vị!”

Nói xong, hắn chỉ vào sau lưng xa xa vài tên Huyền Thiên tông đệ tử, nói: “Chư vị nếu như hiện tại muốn muốn ly khai, cũng có thể, chỉ cần đem bọn ngươi trong nạp giới vật phẩm cho chúng ta nhìn xem, nếu như chúng ta cảm thấy hứng thú, sẽ mua xuống, nếu như không có hứng thú, chư vị có thể trực tiếp rời đi. Đúng rồi, xin khuyên một câu, đừng đùa nghịch bịp bợm, bằng không thì, đừng trách ta Huyền Thiên tông không giảng nhân nghĩa!”

Nghe được bội kiếm nam tử lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người sắc mặt lập tức âm trầm lên, trong nạp giới vật phẩm cho bọn hắn nhìn xem?

Đây là nói rõ rồi muốn cướp ah!

Bội kiếm nam tử cười cười, sau đó lui đến đó Lam váy nữ tử bên cạnh.

Mà lúc này, cái kia Lam váy nữ tử ánh mắt đột nhiên đã rơi vào xa xa trong đám người Nam Sương trên người, nhìn thấy một màn này, Nam Sương trước mặt những người kia vội vàng tránh rồi ra, cứ như vậy, Nam Sương cùng Lam váy nữ tử mặt đối mặt rồi.

Lúc này, cái kia bội kiếm nam tử cũng nhìn về phía rồi Nam Sương, khi thấy Nam Sương lúc, hắn lập tức sững sờ.

Lam váy nữ tử đi về hướng Nam Sương, cái kia bội kiếm nam tử vội vàng đi theo, Nam Sương bàn tay nhỏ bé nắm chặt, ánh mắt như trước rơi vào cái kia bội kiếm nam tử trên người.

Trong tràng, Phượng Hoàng dong binh đoàn thành viên biến sắc, vội vàng đi tới Nam Sương sau lưng, cái kia Mục Thương Lan cũng là xuất hiện ở rồi Nam Sương bên cạnh, trong mắt tràn đầy đề phòng.

Một bên, cái kia Dạ Lưu Vân nhìn thấy một màn này, lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu.

Đem làm Lam váy nữ tử đi đến Nam Sương trước mặt mấy trượng chỗ lúc, Nam Sương mới nhìn hướng Lam váy nữ tử.

“Ta phát hiện, ta cùng Lâm lang sau khi xuất hiện, ngươi tựu nhìn chằm chằm vào hắn xem, nói cho ta biết, vì cái gì?” Lam váy nữ tử nhìn xem Nam Sương, nói.

Nam Sương nhìn thoáng qua cái kia bội kiếm nam tử, không nói gì.

Lúc này, cái kia bội kiếm nam tử do dự một chút, sau đó nói: “Nhạn, nàng, nàng đã từng là vị hôn thê của ta!”

“Vị hôn thê!”

Nghe được bội kiếm nam tử lời mà nói..., cái kia Lam váy nữ tử hai mắt lập tức nhắm lại, ánh mắt lạnh như băng... Mà bắt đầu.

Nhìn thấy một màn này, cái kia bội kiếm nam tử sắc mặt biến hóa, vội vàng lại nói: “Nhưng là hiện tại, ta đã cùng nàng không có vấn đề gì rồi. Lúc trước ta bị sư phó nhìn trúng lúc, ta cũng đã đã đem nàng bỏ. Ta cùng nàng, một chút quan hệ đều không có.”

“Thật không có quan hệ?” Lam váy nữ tử nhìn xem bội kiếm nam tử, hỏi.

Bội kiếm nam tử liền vội vàng gật đầu, nói: “Đương nhiên không có vấn đề gì, nhạn nhi ngươi nhìn xem, nàng cái đó điểm như ngươi? Tướng mạo không bằng ngươi, thiên phú không bằng ngươi, ta làm sao có thể sẽ đối với nàng có quan hệ? Trong nội tâm của ta chỉ có nhạn nhi một mình ngươi, ta có thể thề với trời.”

“Cái kia ngươi giết nàng!” Lam váy nữ tử nói.

Nghe được Lam váy nữ tử lời mà nói..., Mục Thương Lan bọn người lập tức sắc mặt đại biến.

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Lam váy nữ tử, sau đó nhìn về phía cái kia bội kiếm nam tử.

Nam Sương cũng nhìn về phía rồi bội kiếm nam tử.

Cái kia bội kiếm nam tử nghe được Lam váy nữ tử lời nói cũng là sửng sờ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Lam váy nữ tử sẽ nói như vậy. Lúc này, cái kia Lam váy nữ tử lại nói: “Như thế nào, không nỡ à?”

Bội kiếm nam tử sắc mặt biến hóa, lúc này, cái kia Lam váy nữ tử đột nhiên nói: “Không nỡ, không có sao ah! Vậy ngươi cùng nàng ah!”

Nói xong, Lam váy nữ tử quay người rời đi.

“Ta Sát!”

Đúng lúc này, bội kiếm nam tử thanh âm ở giữa sân vang lên.

Lam váy nữ tử dừng bước lại, quay người nhìn về phía bội kiếm nam tử, nói: “Ta nhìn!”

Bội kiếm nam tử mặt âm trầm nhìn về phía Nam Sương, âm thanh hung dữ nói: “Chớ có trách ta, muốn trách cũng chỉ có thể quái chính ngươi, không có việc gì ngươi nhìn lung tung cái gì? Ta trước kia tựu đã nói với ngươi, ta cùng ngươi tầm đó không có vấn đề gì rồi. Ngươi cùng ta căn bản không phải một cái thế giới người, ngươi cùng ta căn bản không phải một cái thế giới đấy!”

Nam Sương hai đấm nắm chặt, nói: “Lâm Tinh, ngươi, ngươi có gì đặc biệt hơn người đấy! Không phải là nửa đế sao?” Nói xong, nàng cảm giác mình lời nói có chút không chắc khí, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi nói đúng hay không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, phi thường phối hợp nói: “Nửa đế, xác thực không có gì không dậy nổi đấy.”

Lâm Tinh khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, nói: “Là không có gì không dậy nổi, nhưng là muốn giết các ngươi, tựu như giết chết một con kiến đơn giản như vậy!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó vuốt vuốt bên cạnh Nam Sương đầu, nói: “Ngươi có phải hay không muốn đánh hắn?”

Nam Sương vô ý thức gật gật đầu.

“Ta giúp ngươi đánh hắn, được không?” Dương Diệp cười nói.

Nam Sương lại muốn gật đầu, đột nhiên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói khẽ: “Đến lúc nào rồi rồi, ngươi, ngươi còn muốn khoác lác. Ngươi, ngươi đi đi!”

“Còn chưa động thủ sao?” Lúc này, xa xa Lam váy nữ tử đột nhiên mở miệng.

Lâm Tinh không tại chần chờ, tâm niệm vừa động, trường kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Nam Sương điện bắn đi.

Nam Sương sắc mặt lập tức trắng đi, lúc này, Dương Diệp đột nhiên giữ chặt tay của nàng, đem nàng kéo về phía sau.

Nam Sương sắc mặt đại biến, đang muốn đem Dương Diệp đẩy ra, lúc này, ánh mắt của nàng trợn lên, cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Trong tràng mọi người cũng là như thế.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Lâm Tinh kiếm bị hai ngón tay kẹp lấy.

Dương Diệp nhìn phía xa cái kia bị kinh sợ Lâm Tinh, khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, nói: “Nửa đế? Ta có thể đánh mười cái!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1166: Đến, chui qua đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cong ngón búng ra, cái kia Lâm Tinh kiếm lập tức hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà quay về.

Tốc độ tật như điện!

Lâm Tinh đồng tử co rụt lại, tay phải hóa chưởng, trên lòng bàn tay bao trùm lấy một tầng kiếm quang, sau đó hướng chuôi này kiếm ấn tới.

Keng!

Một đạo thanh thúy tiếng vang lên, chuôi này kiếm bị Lâm Tinh bàn tay ngăn trở, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở chuôi này thân kiếm về sau, sau đó một ngón tay điểm vào chuôi này trên thân kiếm.

Xùy~~!

Chuôi này kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuyên qua Lâm Tinh bàn tay, một đạo máu tươi kích xạ mà ra, cùng lúc đó, cái kia Lâm Tinh tức thì bị một kiếm này chấn hướng về sau liền lùi lại gần trăm trượng!

Tất cả mọi người ngây ra như phỗng!

Đặc biệt là cái kia Mục Thương Lan bọn người, các nàng cùng Dương Diệp là có ở chung qua một thời gian ngắn đấy, tại các nàng trong mắt, Dương Diệp thuộc về cái loại này mềm yếu, sợ chết, không có cốt khí, thiên phú chênh lệch tóm lại, tại các nàng trong mắt cùng trong nội tâm, Dương Diệp chính là một cái bao cỏ! Nhưng là hiện tại, Dương Diệp chiêu thức ấy, triệt để phá vỡ các nàng đối với Dương Diệp nhận thức!

Mặc dù chỉ là một kích, nhưng là phải biết, đối diện cái kia thế nhưng mà nửa đế ah!

Một kích tổn thương nửa đế!

Mà Dương Diệp mới là Thánh giả, kém rồi suốt nhất giai ah!

Mục Thương Lan gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, giống như là muốn đem hắn xem thấu. Mà ở nàng bên cạnh Nam Sương cũng là cái miệng nhỏ nhắn khẻ nhếch, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp.

Cái kia Dạ Lưu Vân giờ phút này trong nội tâm cũng khiếp sợ không thôi, nàng tuy nhiên cảm thấy Dương Diệp có chút không đơn giản, nhưng là không nghĩ tới Dương Diệp thật không ngờ thâm tàng bất lộ, tuy nhiên Dương Diệp chỉ là lộ liễu một tay, nhưng là chỉ cần không phải ngu ngốc cũng biết, Dương Diệp thực lực rất cường, không kém nửa đế. Thánh giả cảnh giới không kém nửa đế, đây chỉ có những thiên tài kia yêu nghiệt mới có thể làm được ah!

Hắn là ai?

Dạ Lưu Vân cùng trong tràng rất nhiều người trong nội tâm giờ phút này đều là cái nghi vấn này.

Một bên Viên Phong tắc thì hai đấm nắm chặt, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, hiện tại, hắn đối với Dương Diệp là diệt thế đạo đạo Chủ đệ tử càng làm sâu sắc tin không nghi rồi.

Xa xa, đem làm Lâm Tinh bị một kiếm đâm thủng bàn tay một khắc này, Lâm Tinh sau lưng cái kia chút ít nửa đế cường giả muốn đi lên, nhưng lại bị một bên Lam váy nữ tử ngăn cản. Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía một bên Lâm Tinh, nói: “Ngươi sẽ không liền một cái Thánh giả cảnh con sâu cái kiến đều đánh không lại a?”

Lâm Tinh sắc mặt khó nhìn lại, người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không, hắn biết rõ, trước mắt đối thủ này thực lực rất cường, căn bản không kém hắn. Đương nhiên, cái này không có nghĩa là cái gì, trên đời này yêu nghiệt nhiều hơn đi. Hắn đã từng cũng có thể vượt cấp khiêu chiến! Tuy nhiên ăn hết một cái thiệt thòi, nhưng là hắn vẫn có tin tưởng!

Lâm Tinh ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, mà lúc này Dương Diệp nhưng lại nhìn về phía một bên Nam Sương, nói: “Thiếu chút nữa đã quên rồi hỏi. Ngươi hi vọng đánh hắn ở đâu?”

Nam Sương yết hầu lăn lăn, có chút do dự, nhưng là tại Dương Diệp cái kia cổ vũ mỉm cười hạ cũng không do dự bao lâu, chỉ là một cái chớp mắt về sau, nàng nói khẽ: “Muốn, nếu không đánh trước miệng hắn a! Ai bảo hắn nói chuyện khó nghe như vậy đây này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

“Làm càn!”

Lúc này, cái kia Lâm Tinh đột nhiên một tiếng gầm lên, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, cùng lúc đó, một thanh kiếm chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn, kiếm trong ẩn chứa sâm lãnh chói mắt kiếm quang. Đem làm đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, cái kia Lâm Tinh tay phải mạnh mà cầm chặt chuôi kiếm, sau đó toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp thói quen bắn đi.

“Coi chừng!”

Xa xa, Nam Sương nhìn thấy một màn này, vội vàng hướng phía Dương Diệp hô.

Dương Diệp đối với Nam Sương mỉm cười, quay người nhìn về phía cái kia đã đi tới trước mặt hắn kiếm quang, sau đó một đám oanh ra!

Oanh!

Quyền xuất, cái kia Lâm Tinh quanh thân kiếm quang ầm ầm tiêu tán, lực lượng cường đại trực tiếp đem cái kia Lâm Tinh chấn hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng, cái kia Lâm Tinh hoảng hốt, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Lâm Tinh kinh hãi, trường kiếm trong tay mạnh mà hướng phía Dương Diệp trước ngực đâm tới, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại không tránh không né.

Keng!

Một đạo chói tai tiếng vang lên, Lâm Tinh đồng tử đồng tử co rụt lại, bởi vì hắn cảm giác mình kiếm phảng phất đâm vào kim thiết phía trên, không chỉ không có phá phòng thủ, cánh tay mình còn kịch liệt tê rần!

Mà đúng lúc này

BA~!

Một đạo vang dội cái tát thượng ở giữa sân vang lên, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Lâm Tinh trực tiếp đã bay đi ra

ngoài.

Tất cả mọi người thấy được, mấy khỏa mang theo máu tươi hàm răng từ cái này Lâm Tinh trong miệng bay ra!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong mắt mọi người lập tức lộ ra rồi vẻ kinh hãi.

Không hề có lực hoàn thủ!

Một gã nửa đế tại một gã Thánh giả trước mặt vậy mà không hề có lực hoàn thủ!

Tất cả mọi người rung động tột đỉnh, mà cái kia Viên Phong tắc thì càng thêm kích động rồi. Không chỉ hắn, giờ phút này những cái... Kia kiếm minh cũng là như thế. Cái thế giới này, có một đùi ôm, hội an toàn nhiều a!

Trong tràng, Nam Sương nhìn xem Dương Diệp, vốn nên cao hứng nàng, giờ phút này nhưng trong lòng thì thần kỳ bình tĩnh. Nàng theo bị hưu một khắc này bắt đầu, tựu thề muốn cho cái kia Lâm Tinh biết rõ, không phải nàng Nam Sương không xứng với hắn, mà là hắn không xứng với nàng Nam Sương. Nhưng là, mặc kệ nàng cố gắng như thế nào, không có tu luyện tài nguyên nàng, căn bản theo không kịp Lâm Tinh bước chân.

Nhưng là, nàng một mực không có buông tha cho!

Đem làm nàng đem mình tồn Tử Tinh Thạch cho Dương Diệp một khắc này, nàng biết rõ, chính mình không có khả năng tại đuổi đến thượng Lâm Tinh rồi. Một khắc này lên, nàng đối với Tử Tinh Thạch chấp nhất biến mất. Phải nói, nàng tỉnh mộng.

Trước kia gặp được Lâm Tinh, nàng rất muốn chạy đi lên một cái tát đập bay Lâm Tinh, sau đó nói cho hắn biết, không phải nàng Nam Sương không xứng với hắn Lâm Tinh, mà là hắn Lâm Tinh mù mắt chó, không xứng với nàng Nam Sương. Nhưng là, nàng biết rõ chính mình làm không được. Một khắc này, trong nội tâm nàng là mê mang, càng là bất lực đấy.

Mà khi Lâm Tinh muốn giết nàng một khắc này, nàng biết rõ tánh mạng của mình đến cuối cùng rồi. Nửa đế rất lợi hại phải không? Kỳ thật trong lòng hắn, nửa đế là rất lợi hại đấy.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện.

Chứng kiến Dương Diệp án lấy nàng theo như lời đánh Lâm Tinh, nhưng là nàng nhưng trong lòng thì không có gì khoái cảm, có chỉ là lo lắng, lo lắng Dương Diệp gây tai hoạ. Bởi vì cái kia Lâm Tinh là Huyền Thiên tông đấy!

Bởi vậy, tại Dương Diệp lại muốn xuất thủ lúc, Nam Sương vội vàng chạy tới Dương Diệp bên cạnh kéo lại Dương Diệp cánh tay, sau đó lắc đầu, nói: “Được rồi, ta, chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Sương, sau đó cười nói: “Nghe lời ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa Viên Phong bọn người, nói: “Chúng ta đi!”

Viên Phong cùng kiếm minh người vội vàng đuổi theo rồi Dương Diệp, một bên, cái kia Dạ Lưu Vân do dự một chút, sau đó cũng mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn người đi theo Dương Diệp sau lưng. Nhìn thấy Dạ Lưu Vân như thế, cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão cũng liền bề bộn mang theo Tuyết Sư dong binh đoàn người đi theo. Còn lại những cái... Kia tán tu cùng dong binh đoàn do dự một chút, cũng liền bề bộn đi theo Dương Diệp bọn người sau lưng.

Không có người muốn đem mình đồ đạc giao cho Huyền Thiên tông, nhưng là, Huyền Thiên tông thế đại, không người nào dám phản kháng. Nhưng là hiện tại, có người xuất đầu rồi. Tại có người dẫn đầu dưới tình huống, bọn hắn tự nhiên là vội vàng theo đi lên ôm đùi, dù sao, không có người muốn bị Huyền Thiên tông ức hiếp.

“Coi chừng!”

Đúng lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Sương đột nhiên thất thanh nói.

Mọi người đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy trước kia xa xa cái kia bị Dương Diệp đập bay Lâm Tinh đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đến, lúc này đây bất đồng, ở đằng kia Lâm Tinh trên người mang theo một cổ cường đại uy áp.

Nửa bước hư vô cảnh kiếm ý!

Cảm nhận được cỗ này uy áp, trong lòng mọi người rùng mình, ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, giờ khắc này, bọn hắn tự nhiên là không hi vọng Dương Diệp gặp chuyện không may đấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia điện xạ mà đến Lâm Tinh, không nói nhảm, trực tiếp một quyền oanh ra!

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trên nắm tay đổ xuống mà ra, không gian lập tức nổi lên một hồi Liên Y, mà cái kia Lâm Tinh trên người cái kia chút ít kiếm quang cùng kiếm ý uy áp tắc thì lập tức tiêu tán, cùng lúc đó, Lâm Tinh lần nữa bị chấn bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa lui, trọn vẹn gần ngàn trượng, lúc rơi xuống đất còn hai chân xoa xoa mặt đất lại rời khỏi gần trăm trượng!

Trong tràng chúng cường giả đồng tử co rụt lại, Dương Diệp một quyền này, chỉ là đơn thuần thân thể lực lượng ah!

Một gã Thánh giả chỉ dùng đơn thuần thân thể lực lượng liền đem một gã nửa đế đánh chính là liền sức hoàn thủ đều không có đây là người hay là Thần Long à?

Trong lòng mọi người rung động vô cùng!

Dương Diệp nhìn về phía Nam Sương, chỉ vào xa xa cái kia Lâm Tinh, nói: “Ta giết hắn đi, ngươi có thể hay không mất hứng?”

Nghe vậy, Nam Sương trong nội tâm không khỏi xiết chặt, vội vàng nói: “Ta, ta tại sao phải mất hứng?”

“Ta đây có thể giết hắn đi rồi!” Dương Diệp nói.

Nam Sương do dự một chút, sau đó nói: “Đừng giết hắn được không?”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm khẽ lắc đầu, nha đầu kia hay là đối với cái kia Lâm Tinh có cảm tình ah! Mà lúc này, Nam Sương lại nói: “Giết hắn đi, Huyền Thiên tông khẳng định sẽ không bỏ qua ngươi, Huyền Thiên tông, rất lợi hại đấy.”

Nghe được Nam Sương lời mà nói..., Dương Diệp nao nao, lập tức trong nội tâm ấm áp, nguyên lai nha đầu kia là là hắn suy nghĩ. Dương Diệp vuốt vuốt Nam Sương đầu, sau đó cười nói: “Nghe lời ngươi!”

Nói xong Dương Diệp thân hình khẽ động đi tới cái kia Lâm Tinh trước mặt, cái kia Lâm Tinh hoảng hốt, vừa muốn xuất thủ, nhưng lại cảm giác phần bụng một hồi quặn đau, sau đó toàn bộ người lần nữa bay rớt ra ngoài. Tại hắn bay rớt ra ngoài một khắc này, trên tay hắn nạp giới hóa thành một đạo quang mang bay đến Dương Diệp trong tay.

Dương Diệp nhìn lướt qua, Tử Tinh Thạch có đem gần một trăm miếng. Hắn lắc đầu, sau đó đem nạp giới ném cho Nam Sương, nói: “Nghèo quá rồi, mới 100 miếng Tử Tinh Thạch.”

Nói xong, hắn quay người mang theo mọi người hướng xa xa đi đến.

Nam Sương nhìn nhìn trong tay nạp giới, tay có chút rung động, 100 miếng Tử Tinh Thạch ah! 100 miếng ah!

Mà cái kia cốc Lam bọn người tắc thì trong mắt có chút hâm mộ, 100 miếng Tử Tinh Thạch đối với Lâm Tinh loại này tông môn đệ tử tính toán không được cái gì, nhưng là đối với nàng đám bọn họ những lính đánh thuê này mà nói, thật là một số toàn cục mục ah! Mà Dương Diệp nhưng lại như ném rác rưởi đồng dạng ném cho rồi Nam Sương

Đúng lúc này, cái kia Lam váy nữ tử thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Đứng lại!”

Lam váy nữ tử thanh âm rơi xuống, xa xa những cái... Kia Huyền Thiên tông cường giả lập tức thân hình khẽ động, ngăn ở rồi Dương Diệp bọn người trước mặt cách đó không xa.

Trong lòng mọi người rùng mình, thần sắc có chút khó coi!

Lam váy nữ tử mang theo Huyền Thiên tông năm tên nửa đế cường giả đi đến Dương Diệp trước mặt, Lam váy nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi cảm thấy ngươi rất cường?”

Dương Diệp nhìn lướt qua Lam váy nữ tử bọn người, sau đó nói: “Ta cùng ta những người bạn nầy chỉ muốn rời đi, chúng ta không cùng Huyền Thiên tông là địch ý tứ. Thật sự, ngươi chỉ cần mở ra con đường, chúng ta lập tức biến mất tại trước mắt ngươi.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dương Diệp sau lưng những người kia liền vội vàng gật đầu. Dương Diệp nói đúng là bọn hắn suy nghĩ!

Lam váy nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nàng duỗi ngón tay chỉ Dương Diệp, nói: “Ngươi cho rằng ngươi là ai? Cùng ta Huyền Thiên tông là địch? Ngươi cũng xứng cùng ta Huyền Thiên tông là địch? Ta Huyền Thiên tông hôm nay tựu không để cho mở!”

Dương Diệp nhìn xem Lam váy nữ tử, nói: “Chúng ta chỉ là muốn rời đi, thật sự!”

Dương Diệp sau lưng mọi người lần nữa liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý!

Lam váy nữ tử đi đến Dương Diệp trước mặt, nàng chân phải hướng bên cạnh dời đi, sau đó chỉ chỉ chính mình dưới háng, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Đừng nói ta Huyền Thiên tông làm người không lưu một đường, phải ly khai? Có thể, ra, chui qua đi, ta cho các ngươi ly khai!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1167: Các ngươi muốn chết phải không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Lam váy nữ tử lời mà nói..., Dương Diệp sau lưng bọn người sắc mặt đều khó nhìn lại!

Khinh người quá đáng!

Dương Diệp sau lưng, mọi người sắc mặt tái nhợt, cho dù là cái kia Nam Sương cũng là đầy mặt sương lạnh, bàn tay nhỏ bé nắm chặt, muốn nhịn không được động thủ bộ dạng.

Không chỉ Nam Sương, trong tràng một ít huyền giả cũng là nhịn không được muốn động thủ rồi. Đều là chút ít vết đao thè lưỡi ra liếm huyết người, tâm huyết tự nhiên là có đấy. Bị một cái nữ nhân như thế vũ nhục, bọn hắn làm sao có thể thờ ơ? Nhưng là, lý trí nói cho bọn hắn biết, không thể động thủ, bởi vì người ta đối diện có năm vị nửa đế, hơn nữa còn là Huyền Thiên tông đấy!

Động, tựu là chết ah!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn xem Lam váy nữ tử mấy tức, sau đó nói: “Chúng ta đều là một ít không lý tưởng người, so ra kém Huyền Thiên tông, kính xin các hạ giơ cao đánh khẽ!”

Lam váy nữ tử nhún vai, nói: “Ta cho các ngươi cơ hội đấy, ra, theo ta dưới háng chui qua đi, ta”

Lam váy nữ tử thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp đột nhiên mạnh mà một quyền oanh ra, nhìn thấy một màn này, cái kia Lam váy nữ tử nhưng lại tuyệt không khẩn trương, khóe miệng còn nổi lên một vòng mỉa mai.

Ngay tại Dương Diệp nắm đấm đi vào Lam váy nữ tử trước mặt lúc, Lam váy nữ tử trước mặt đột nhiên xuất hiện một đạo màu xanh da trời bình chướng chặn Dương Diệp nắm đấm.

Phanh!

Bình chướng kịch liệt run lên, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại hai bước, mà cái kia Lam váy nữ tử nhưng lại tại chỗ bất động.

Lam váy nữ tử cười nhạo rồi một tiếng, sau đó chỉ chỉ chính mình trước ngực một quả màu xanh da trời dây chuyền, nói: “Còn đây là Chuẩn Đế giai Lam chi thủ hộ, coi như là nửa đế”

“Kiếm đến!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên vẫy tay, xa xa cái kia Lâm Tinh trong tay bội kiếm đột nhiên phát ra một đạo kiếm minh thanh, sau đó trực tiếp giãy giụa cái kia Lâm Tinh tay hóa thành một đạo kiếm quang bay đến Dương Diệp trong tay. Sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện tại Lam váy nữ tử trước mặt, trường kiếm trong tay một cái nhanh đâm trực tiếp đâm vào cái kia Lam váy nữ tử trước mặt bình chướng thượng.

Két sát!

Một đạo thanh thúy tiếng vang lên, cái kia màu xanh da trời bình chướng trực tiếp rạn nứt ra, cái kia Lam váy nữ tử sắc mặt đại biến, đang muốn lui về phía sau, mà lúc này, Dương Diệp tay phải có chút dùng sức.

Oanh!

Đạo kia bình chướng trực tiếp nghiền nát, Lam váy trong mắt có thần sắc, đang muốn trốn, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại lấn thân đi tới trước mặt nàng, sau đó một quyền oanh tại nàng phần bụng.

“PHỐC!”

Lam váy nữ tử phun ra một ngụm máu, toàn bộ người cung lấy thân thể hướng về sau bay ngược mà ra, mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại lần nữa quỷ dị xuất hiện tại trước mặt nàng, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bắt được cái kia Lam váy nữ tử tóc, dẫn theo Lam váy nữ tử đầu tự không trung mạnh mà rớt xuống, đi vào mặt đất về sau, Dương Diệp dẫn theo cái kia Lam váy nữ tử đầu hướng trên mặt đất dùng sức một đập!

Bành!

Mặt đất sụp xuống, máu tươi văng khắp nơi!

“Làm càn!”

Xa xa, cái kia Huyền Thiên tông đợi cường giả phục hồi tinh thần lại, lập tức giận dữ, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên duỗi ra chân phải dẫm nát cái kia Lam váy nữ tử trên đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn cái kia Huyền Thiên tông bọn người, nói: “Ở trên trước một bước, ta giẫm bạo đầu của nàng!”

“Ngươi dám!”

Trong đó, một gã lão giả phẫn nộ quát: “Ngươi cũng biết nàng là”

Đúng lúc này, lão giả thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp chân bắt đầu ở dùng sức, cái kia Lam váy nữ tử đầu trực tiếp lâm vào mặt đất. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn tên lão giả kia, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Muốn hay không tại thử xem?”

“Ngươi” lão giả kia sắc mặt dữ tợn đáng sợ, nhưng lại không dám ở nhiều lời rồi. Sợ chọc giận Dương Diệp, cái kia Lam váy nữ tử đầu tựu nổ bung rồi.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, cúi đầu nhìn về phía dưới chân nữ tử, nói: “Ngươi sao phải khổ vậy chứ? Ta thật dễ nói chuyện, ngươi không phải không nghe, hiện tại tốt rồi. Tất cả mọi người xấu hổ rồi!” Nói xong, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, cái kia đọng ở Lam váy nữ tử trước ngực màu xanh da trời dây chuyền cùng nạp giới lập tức bay đến trong tay hắn.

Dương Diệp tinh thần lực lướt qua nạp giới, đem làm phát hiện trong đó đồ vật về sau, hắn nhếch miệng, cái này thân phận nữ nhân không tầm thường, nhưng là rất cùng đấy. Trong đó Tử Tinh Thạch chỉ có hơn ba trăm miếng, còn lại thượng vàng hạ cám đồ vật cũng rất nhiều, kể cả huyền kỹ cùng huyền bảo đều có, nhưng là phần lớn cũng chỉ là một ít tuyệt phẩm.

Lắc đầu, Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia miếng nạp giới trực tiếp bay đến Nam Sương trước mặt, nói: “Cho ngươi!”

Nam Sương nhìn lướt qua trong nạp giới đồ vật về sau, nàng hô hấp lập tức dồn dập lên, mấy trăm miếng Tử Tinh Thạch ah! Nàng muốn tồn thiệt nhiều thật nhiều năm đấy!

Nam Sương nắm bàn tay nhỏ bé có chút rung động!

Dương Diệp đem nạp giới ném cho Nam Sương về sau, ánh mắt của hắn đã rơi vào trong tay mình màu xanh da trời dây chuyền lên, khẽ gật đầu, xác thực là Chuẩn Đế giai bảo vật, bất quá cái đồ chơi này đối với hắn không có gì dùng, bởi vì thứ này cái kia bình chướng còn không có có hắn thân thể cường. Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia miếng dây chuyền trực tiếp bay đến Nam Sương trước mặt, nói: “Cho ngươi!”

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người thần sắc động dung, cái này màu xanh da trời dây chuyền thế nhưng mà Chuẩn Đế giai ah! Cứ như vậy tặng người rồi

Cái kia Nam Sương cũng là có chút mộng, nàng không nghĩ tới Dương Diệp liền cái này Chuẩn Đế giai huyền bảo cũng đưa cho nàng. Thứ này, ít nhất có thể bán hơn vạn miếng Tử Tinh Thạch đó a!

http://truyencuatu I .n
et/ Hơn vạn Tử Tinh Thạch cứ như vậy cho nàng rồi.

Nhìn xem trong tay dây chuyền, Nam Sương ngây dại.

Một bên, cốc Lam bọn người nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nam Sương, trong mắt có hâm mộ, dùng cái kia Lam váy thân phận của cô gái, trong nạp giới khẳng định có rất nhiều bảo bối, những... Này thì cũng thôi đi. Nhưng là cái này màu xanh da trời dây chuyền thế nhưng mà Chuẩn Đế giai ah! Mà cái này Dương Diệp nhưng lại tiện tay sẽ đưa cho Nam Sương tuy nhiên hâm mộ, nhưng càng nhiều nữa hay là cao hứng, là Nam Sương cao hứng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia xa xa một gã áo bào trắng lão giả, nói: “Muốn nữ nhân này mạng sống sao?”

“Ngươi sẽ chết!” Áo bào trắng lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

“Ah!”

Lúc này, Dương Diệp dưới chân Lam váy nữ tử đột nhiên phát ra một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết, mọi người thấy đi, chỉ thấy nữ tử đầu đã triệt để chui vào rồi trong lòng đất.

"Làm càn!'

Tên kia áo bào trắng lão giả giận dữ, muốn xuất thủ, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đến nha, nhìn xem là ngươi nhanh, hay là nàng đầu bạo phát nhanh!”

Áo bào trắng lão giả hít sâu một hơi, cố gắng lại để cho chính mình bình tĩnh trở lại, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đến tột cùng muốn thế nào!”

“5000 miếng Tử Tinh Thạch, cho ta 5000 miếng Tử Tinh Thạch, ta thả nàng!” Dương Diệp nhìn thẳng áo bào trắng lão giả, nói: “Đừng cho ta cò kè mặc cả, cũng đừng cùng ta lải nhải, ta không có kiên nhẫn rồi. Nếu như ngươi cho rằng ta không dám giết nàng, ngươi bây giờ có thể thử xem!”

Áo bào trắng lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trầm mặc.

Dương Diệp cũng nhìn xem áo bào trắng lão giả, bất quá chân của hắn bắt đầu ở dùng sức.

“Cho, cho hắn” lúc này, Dương Diệp dưới chân truyền đến cái kia Lam váy nữ tử suy yếu âm thanh.

Dương Diệp cúi đầu nhìn xem Lam váy nữ tử cười nói: “Thức thời!” Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía xa xa áo bào trắng lão giả, sau đó đưa tay ra.

Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên đi đến Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ: “Chúng ta bây giờ có thể bức hiếp nàng, sau đó an toàn ly khai!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, sau đó lại quay đầu nhìn về phía xa xa áo bào trắng lão giả.

Dạ Lưu Vân đồng tử hơi co lại, nàng có chút minh bạch Dương Diệp mục đích thực sự rồi.

Áo bào trắng lão giả gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía bên cạnh bốn gã lão giả, cái kia vài tên lão giả do dự một chút, sau đó nhao nhao lấy ra một quả nạp giới, nhưng còn giống như là không đủ, bọn hắn lại tìm sau lưng cái kia chút ít huyền thiết tông đệ tử gom góp đi một tí. Cuối cùng, áo bào trắng lão giả cầm một quả nạp giới đi tới Dương Diệp trước mặt.

“Trước thả nàng!” Áo bào trắng lão giả nói.

“Ngươi có tư cách cò kè mặc cả sao?” Dương Diệp nói.

Áo bào trắng lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, cầm trong tay nạp giới đưa đến rồi Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp nhìn lướt qua nạp giới, sau đó phải tay khẽ vẫy, nạp giới bay đến trong tay hắn. Đón lấy, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp buông lỏng ra chân, sau đó lui qua một bên, nói: “Xem, ta rất thủ tín dùng đấy!”

Như Dạ Lưu Vân theo như lời, bức hiếp cô gái này, bọn hắn xác thực có thể rời đi. Nhưng là, hắn không phải làm như vậy. Vì cái gì? Bởi vì người đều là ích kỷ đấy. Nếu như hắn bức hiếp lấy cô gái này mang theo những người này rời đi, những người này tối đa tựu là cảm tạ hắn thoáng một phát, thậm chí cảm tạ cũng sẽ không. Sau khi rời đi, những người này sẽ lập tức trốn.

Sau đó hắn Dương Diệp cùng kiếm minh gặp phải lấy toàn bộ Huyền Thiên tông trả thù!

Khi đó, những người này sẽ không tới giúp hắn, chỉ biết trốn, rất xa trốn.

Đơn giản điểm tới nói, những người này hiện tại đi theo hắn, bất quá tựu là muốn lợi dụng hắn mà thôi. Hắn Dương Diệp có thể không phải người ngu, muốn sống mọi người cùng nhau sống, nhưng là, gặp nạn mọi người cũng phải cùng một chỗ gánh!

Một bên, áo bào trắng lão giả thân hình khẽ động, liền tranh thủ cái kia Lam váy nữ tử bắt lại, lúc này, mọi người thấy rõ ràng cái kia Lam váy nữ tử bộ dáng, Lam váy nữ tử ngũ quan đã biến hình, ở trên còn mang theo loang lổ vết máu, bộ dáng so về trước kia, không chỉ trên trời dưới đất, còn có chút khủng bố.

Lam váy nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, mà Dương Diệp nhưng lại bỏ qua đối phương, hắn quay đầu nhìn Nam Sương, nói: “Đợi tí nữa đừng xuất thủ, hảo hảo đi theo ta là tốt rồi, hiểu chưa?”

Nam Sương trừng mắt nhìn, có chút khó hiểu Dương Diệp vì sao phải nói như vậy. Đúng lúc này, cái kia xa xa Lam váy nữ tử đột nhiên nhìn về phía Nam Sương, dữ tợn nói: “Tiện nhân, ta muốn ngươi sống không bằng chết. Ngoại trừ cái này nữ, trong tràng tất cả mọi người giết cho ta rồi, toàn bộ giết, một cái đều đừng lưu!”

Nghe vậy, Nam Sương bên cạnh cái kia tên áo bào trắng lão giả sắc mặt lập tức chìm xuống ra, Lam váy nữ tử không có đầu óc, hắn tự nhiên cũng sẽ không không có đầu óc. Trước mắt loại này cục diện, tốt nhất là Huyền Thiên tông trước tạm thời lui một bước, buông tha những người này, sau đó sau đó tại đến tính sổ. Bởi vì trong tràng những người này tuy nhiên cũng chỉ là một ít không nhập lưu lính đánh thuê cùng tán tu, nhưng thêm cùng một chỗ lời mà nói..., thực lực kia là vượt qua bọn hắn bên này đó a!

Nhưng là hắn biết rõ, căn bản không có cách nào khích lệ, bởi vì lúc này Lam váy nữ tử ý nghĩ đều có chút không bình thường rồi.

Năm tên nửa đế lão giả có chút do dự, nhưng là phía sau bọn họ cái kia chút ít cường giả nhưng cũng không dám vi phạm Lam váy nữ tử mệnh lệnh, lập tức thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp bọn người vọt tới.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía sau lưng mọi người, nói: “Các ngươi muốn chết phải không?”

“Không muốn!” Trong tràng lập tức có người đáp lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Không muốn chết, vậy thì cùng ta cùng một chỗ giết đi ra ngoài!” Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động mãnh liệt bắn mà ra, hướng phía những cái... Kia Huyền Thiên tông cường giả vọt tới.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1168: Ba tên đế giả? Một bữa ăn sáng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp cái thứ nhất tiến lên, trong tràng một ít nguyên vốn cả chút do dự người lập tức cũng không tại do dự, liền vội vàng đi theo xông tới.

Đúng lúc này, bọn hắn đã không có đường lui rồi! Hiện tại giết đi ra ngoài, tuy nhiên đắc tội Huyền Thiên tông, nhưng ít ra bây giờ có thể còn sống, về sau cũng cơ hội còn sống. Nhưng là nếu như không động thủ, vậy bây giờ thì phải chết!

Không có lựa chọn, chỉ có thể Sát!

Xa xa, Dạ Lưu Vân nhìn xa xa liếc Dương Diệp, nàng trước kia sẽ hiểu Dương Diệp ý tứ.

Dương Diệp đây là muốn đưa bọn chúng tất cả mọi người buộc cùng một chỗ!

Mặc dù (heo) (heo) (đảo) tiểu thuyết nhưng biết rõ Dương Diệp âm mưu, phải nói đây là dương mưu trong tràng rất nhiều người cùng nàng đồng dạng cũng biết Dương Diệp ý đồ, nhưng là, mọi người không có lựa chọn. Bởi vì nếu như không đi theo Dương Diệp giết, Huyền Thiên tông những người này, hiện tại sẽ giết sạch bọn hắn. Mà mọi người liên thủ, hãy còn có một đường sinh cơ!

Thấp giọng thở dài, Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua cái kia xông lên phía trước nhất Dương Diệp liếc, không tại do dự, lập tức mang theo Phệ Hồn dong binh đoàn bọn người hướng phía Huyền Thiên tông cường giả vọt tới.

Nhìn thấy Dạ Lưu Vân bọn người xuất thủ, cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn còn có còn lại những lính đánh thuê kia đoàn cũng không tại do dự, nhao nhao mang theo mọi người hướng phía Huyền Thiên tông cường giả vọt tới.

Nhìn thấy Dương Diệp bọn người xuất thủ, cái kia Huyền Thiên tông vài tên nửa đế cường giả cũng không tại chần chờ, vội vàng xuất thủ. Bọn hắn không ra tay, cái kia Huyền Thiên tông những... Này cường giả cũng chỉ có thể bị tàn sát rồi.

“Giết ah! Giết đi ra ngoài!”

Trong tràng, Dương Diệp sau lưng vô số người ngay ngắn hướng nộ rống lên. Đều là dân liều mạng, chơi khởi mệnh đến chắc chắn sẽ không chênh lệch đấy, đặc biệt là tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, chúng người khí thế càng là vượng không được.

“Cho ta bắt lấy cái kia nữ, bắt lấy cái kia nữ!” Trong đám người, Lam váy nữ tử chỉ vào xa xa Nam Sương, dữ tợn gào thét.

Lam váy nữ tử thanh âm rơi xuống, lập tức có vô số Huyền Thiên tông cường giả hướng phía Nam Sương phóng đi, bất quá còn chưa tới Nam Sương trước mặt mười trượng tựu nhao nhao hướng về sau quẳng rồi đi ra ngoài, sau đó tại phía chân trời hóa thành một buông buông thịt nát!

Nam Sương nhìn xem cái kia ngăn tại trước mặt nàng Dương Diệp, bàn tay nhỏ bé nắm chặt, nói: “Ta, ta cũng được!”

Dương Diệp quay đầu nhìn nhìn Nam Sương, cười nói: “Ta biết rõ, ngươi thế nhưng mà giết qua rất nhiều người đấy! Ha ha”

Dương Diệp nói xong, quay người biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia Lam váy nữ tử trước mặt, Lam váy nữ tử hoảng hốt, bất quá nàng cuối cùng không ngốc, phản ứng cũng không chậm, song chưởng mạnh mà hướng phía Dương Diệp đánh ra, một đạo sáng chói ánh sáng màu lam mạnh mà tự nàng lòng bàn tay bộc phát ra ra, bất quá vừa bộc phát ra đến liền trực tiếp bị Dương Diệp một quyền oanh bạo!

Lam váy nữ tử đồng tử co rụt lại, chân phải mạnh mà trừng mắt mặt đất, sau đó toàn bộ người hướng về sau nhanh lùi lại, bất quá nàng vừa lui, Dương Diệp tựu xuất hiện ở trước mặt nàng, sau đó hắn yết hầu liền trực tiếp bị Dương Diệp cho giữ ở.

“Làm càn!”

Xa xa, tên kia áo bào trắng lão giả nhìn thấy một màn này, giận dữ, không tại quản cùng hắn giao thủ một gã tán tu nửa đế, thân hình lóe lên, hướng phía Dương Diệp bên này mãnh liệt bắn mà đến.

“Giết đi ra ngoài!”

đọc❤truyện cùng http://truyenyy/
Dương Diệp nhưng lại không có để ý đối phương, cầm lấy Lam váy nữ tử yết hầu hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

“Giết đi ra ngoài!”

Trong tràng, vô số người giận dữ hét lên, theo sát lấy Dương Diệp.

Tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, mọi người rất nhanh giết ra một đầu đường ra, lao ra về sau, một ít tán tu tựu muốn rời đi, nhưng là còn chưa đi ra bao lâu, đã bị Huyền Thiên tông cường giả cho diệt sát, cái này lại để cho rất nhiều Vốn là muốn chạy trốn người lập tức bỏ đi ý nghĩ này, hiện tại mọi người cùng một chỗ, thực lực viễn siêu sau lưng những cái... Kia Huyền Thiên tông cường giả, nhưng là vừa chia tay, bọn hắn căn bản không phải Huyền Thiên tông những cái... Kia cường giả đối thủ!

Dương Diệp bọn người chạy ra gần ngàn trượng về sau, Huyền Thiên tông đợi cường giả còn theo sát lấy, cái này lại để cho trong tràng rất nhiều người sắc mặt biến thành có chút dữ tợn rồi. Vốn, như Dương Diệp theo như lời, bọn hắn chỉ là muốn rời đi, căn vốn không muốn đắc tội Huyền Thiên tông, nhưng là, cái này Huyền Thiên tông nhưng lại không nên đưa bọn họ cùng tử địch! Cái này lại để cho trong tràng rất nhiều người trong mắt đã có sát ý!

Tuy nhiên Huyền Thiên tông thế đại, nhưng là tượng đất cũng còn có ba phần hỏa khí, huống chi bọn hắn những... Này dân liều mạng!

Giống như là biết rõ mọi người suy nghĩ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia đuổi theo Huyền Thiên tông bọn người, nói: “Chư vị, giết một người là giết, giết một vạn cái cũng là giết. Những người này không nên đưa chúng ta vào chỗ chết, đã như vầy, chúng ta đây còn muốn bận tâm cái gì? Diệt bọn hắn! Đến lúc đó cho dù chết, chúng ta cũng buôn bán lời!”

Nói xong Dương Diệp cầm trong tay Lam váy nữ tử ném cho Dạ Lưu Vân, nói: “Hỗ trợ nhìn một chút!” Nói xong, Dương Diệp bay thẳng đến cái kia Huyền Thiên tông bọn người vọt tới.

Viên Phong cùng kiếm minh người không do dự, vội vàng đi theo.

Mà người còn lại tắc thì có chút do dự, bất quá rất nhanh, cái kia Dạ Lưu Vân tay phải vung lên, cái kia Phệ Hồn dong binh đoàn người cũng liền vội vàng đi theo vọt tới. Đón lấy, Tuyết Sư dong binh đoàn bọn người cũng đi theo xông tới.

Nhìn thấy những... Này đại lão đều xông tới, mọi người cũng không chần chờ nữa, nhao nhao đi theo.

Bọn hắn không muốn cùng Huyền Thiên tông là địch, nhưng là, bây giờ là Huyền Thiên tông không nên đưa bọn hắn vào chỗ chết. Hơn nữa, trong tràng rất nhiều người đều minh bạch một cái đạo lý. Cái kia chính là, lúc này thì bọn hắn, cùng Huyền Thiên tông đã không có hoà giải khả năng. Dùng Huyền Thiên tông xử sự phong cách, nhất định sẽ không bỏ qua bọn hắn!

Đã như vầy, tại nhường nhịn cùng tránh lui, chỉ có thể nói là ngu xuẩn rồi.

Cái kia Huyền Thiên tông bọn người nhìn thấy Dương Diệp phản giết qua ra, lập tức biến sắc. Những lính đánh thuê này đoàn cùng tán tu tuy nhiên cũng chỉ là không nhập lưu, nhưng là toàn bộ thêm cùng một chỗ, cái kia căn bản không phải bọn hắn bây giờ có thể có chống lại đấy. Trước kia nhìn thấy những lính đánh thuê này đoàn cùng tán tu chạy trốn, bọn hắn đuổi theo, là vì bọn hắn cảm thấy những người này chỉ muốn bỏ chạy, căn bản không dám cùng bọn họ chứng minh chém giết, bởi vì cái kia đại biểu cùng toàn bộ Huyền Thiên tông là địch!

Nhưng là, hiện tại những người này vậy mà phản giết tới đây!

“Trước rút lui!” Lúc này, trong tràng một gã áo bào trắng lão giả trầm giọng nói.

“Có thể tiểu thư” áo bào trắng lão giả bên cạnh, một danh khác nửa đế lão giả do dự nói.

Tên kia áo bào trắng lão giả lắc đầu, nói: “Trước rút lui, chờ chúng ta trong tông cường giả đã đến đang nói. Bằng không thì, chúng ta đều chết ở chỗ này!”

Nói xong, áo bào trắng lão giả mang theo mọi người quay người thân hình khẽ động, hướng xa xa bỏ chạy.

Nhìn thấy áo bào trắng lão giả bọn người đào tẩu, Dương Diệp ngừng lại, phía sau hắn những người kia cũng lập tức ngừng lại.

Tuy nhiên Huyền Thiên tông cường giả đều đào tẩu rồi, nhưng là, mọi người sắc mặt nhưng lại trầm thấp như nước.

Huyền Thiên tông!

Kim cương giai thế lực! Có đế giả tồn tại ah!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên quay người nhìn về phía mọi người, nói: “Chư vị, không biết các ngươi có tính toán gì không?”

Mọi người thấy hướng Dương Diệp.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Mọi người chúng ta cùng một chỗ giết Huyền Thiên tông nhiều đệ tử như vậy, Huyền Thiên tông nhất định sẽ không bỏ qua chúng ta, ta muốn, đối với điểm ấy, mọi người có lẽ đều rất rõ ràng.”

“Ngươi không phải là rất lợi hại sao?”

Lúc này, xa xa cái kia bị Dạ Lưu Vân khống chế trong tay Lam váy nữ tử đột nhiên nhe răng cười nói: “Như thế nào, hiện tại sợ?”

Dương Diệp nhìn về phía Lam váy nữ tử, nói: “Ta biết rõ, ngươi tại Huyền Thiên tông địa vị khẳng định không thấp, nhưng là, ngươi bây giờ tốt nhất cho ta ít xuất hiện một điểm, ta là người tính tình không tốt, bằng không thì xông lên động, khả năng đầu ngươi tựu ở riêng rồi. Cho nên, vì ngươi đầu của mình, thật sự, ít xuất hiện một điểm.”

Lam váy nữ tử nhìn xem Dương Diệp, trong mắt như trước tràn đầy oán độc, nhưng lại không dám nhiều lời.

Dương Diệp nhìn về phía mọi người, nói: “Chư vị nếu như không có tính toán lời mà nói..., ta ngược lại là có một ý định, không biết chư vị có nguyện ý hay không nghe một chút.”

“Các hạ mời nói!” Lúc này, Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão trầm giọng nói.

Mọi người cũng nhẹ gật đầu, nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp mặc dù chỉ là một gã Thánh giả, nhưng là, trong tràng nhưng lại không có bất kỳ người dám khinh thị hắn. Nửa đế giết nửa đế, không đáng sợ, đáng sợ chính là Thánh giả giết nửa đế, vậy thì có chút khủng bố rồi. Tất cả mọi người không ngốc, có thể dùng Thánh giả đánh chết nửa đế, hơn nữa còn trẻ tuổi như vậy người, sẽ là người bình thường sao?

Sau lưng nếu là không có thế lực hoặc là hậu trường, đánh chết bọn hắn đều không tin!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Huyền Thiên tông sẽ không bỏ qua chúng ta, điểm ấy, có thể xác định, ta muốn chư vị cũng sẽ không ôm lấy may mắn tâm lý. Chúng ta bất cứ người nào, kể cả dong binh đoàn, đều khó có khả năng cùng Huyền Thiên tông chống lại, cho nên, nếu như chúng ta nếu muốn còn sống, nhất định phải ôm thành một đoàn (*đoàn kết), các ngươi cảm thấy thế nào?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng rất nhiều người sắc mặt có chút mất tự nhiên rồi. Đều là ít nhất sống rồi mấy trăm năm trở lên lão quái vật rồi, như thế nào không rõ Dương Diệp ý tứ?

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Tất cả mọi người là người thông minh, ta cũng không quanh co lòng vòng rồi. Ta tổ kiến rồi một cái kiếm minh dong binh đoàn, ta hi vọng mọi người gia nhập. Không gia nhập cũng không có sao, mọi người vừa rồi chung hoạn nạn tình cảm y nguyên tại!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Viên Phong cùng kiếm minh thành viên lập tức nhao nhao đi tới Dương Diệp sau lưng.

Mọi người trầm mặc.

Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên nói: “Gia nhập kiếm minh có chỗ tốt gì? Tại sao phải gia nhập kiếm minh?”

Dương Diệp cười cười, sau đó tay phải vỗ vỗ chính mình trước ngực, lập tức, Tiểu Bạch Long chui ra, lập tức, trong sân linh khí nồng đậm... Mà bắt đầu.

Linh mạch!

Nhìn thấy một màn này, mọi người biến sắc, không thể tưởng tượng nổi nhìn xem Dương Diệp. Hiển nhiên, mọi người thật không ngờ Dương Diệp vậy mà có được linh mạch. Cái kia Viên Phong bọn người cũng là như thế, bất quá đối với bọn hắn mà nói, cái này tự nhiên là một kiện thiên đại chuyện tốt.

Dương Diệp nói: “Đây không phải cái kia tuyệt phẩm linh mạch, mà là một đầu tiên phẩm linh mạch. Có cái này đầu linh mạch tại, ta tin tưởng, mọi người về sau tu luyện sẽ nhanh rất nhiều rất nhiều, cái này là chỗ tốt. Về phần tại sao muốn gia nhập kiếm minh ta lúc trước đã nói. Chúng ta về phần liên hợp lại mới có thể đối kháng Huyền Thiên tông.”

“Chúng ta liên thủ cũng không cách nào chống lại Huyền Thiên tông!” Mặc lão trầm giọng nói: “Bọn hắn có đế giả cường giả, một vị đế giả, cũng đủ để đem chúng ta tất cả mọi người quét ngang rồi.”

Còn lại mọi người nhẹ gật đầu, đế giả, đó là lại để cho người tuyệt vọng cường giả ah!.

“Đế giả, ta để đối phó!”

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Mọi người sững sờ, cho là mình nghe lầm.

Cái kia Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi đang nói một lần?”

Dương Diệp nói: “Ta nói, đế giả, ta để đối phó!”

Mọi người: “”

Lúc này, Nam Sương nói khẽ: “Bọn hắn chí ít có ba tên đế giả đâu rồi, ngươi, ngươi có thể đánh thắng được ba cái sao?”

Mọi người thấy hướng Dương Diệp, chờ đợi Dương Diệp đáp án.

Ba cái

Dương Diệp có chút khó khăn rồi. Đúng lúc này, muốn nói can bất quá, có chút mất mặt ah! Tất cả mọi người đang nhìn ah!

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp vung tay lên, hào khí nói: “Ba tên đế giả mà thôi, một bữa ăn sáng!”

Đúng lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên tự phía chân trời đè xuống, đem làm cỗ này uy áp sau khi xuất hiện, trong tràng rất nhiều thực lực khá thấp huyền giả trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất!

Đế giả uy áp!

Rất nhanh, một gã ma bào (áo bào sợi gai) lão giả xuất hiện ở phía chân trời, lão giả bao quát lấy mọi người, vô tận uy áp tự hắn trong cơ thể tuôn ra, xuống tầng tầng áp đi.

Đế giả!

“Là Huyền Thiên tông đế giả!”

Trong tràng sắc mặt của mọi người đều thảm trắng đi, bất quá rất nhanh, bọn hắn tựu ngay ngắn hướng nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1169: Đế giả cũng không có gì không dậy nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người tự nhiên sẽ không tin tưởng Dương Diệp một người có thể treo lên đánh ba tên đế giả đấy, đừng nói ba tên, tựu là một gã bọn hắn đều sẽ không tin tưởng. Thánh giả đối kháng nửa đế, cái này đã có nghịch thiên.

Về phần Thánh giả đối kháng đế giả... Trong lịch sử không thể không đã xuất hiện, nhưng cái kia đều là ít nhất mấy ngàn năm xuất một cái đấy. Đương nhiên, đây là chỉ hiện tại minh ngục đại lục. Vài vạn năm trước minh ngục đại lục, thiên tài vô số, đừng nói tại minh ngục đại lục, tựu là tại Ngoại Vực Tinh Không, cũng đều là sắp xếp thượng đẳng đấy.

Mọi người không tin Dương Diệp có thể đối kháng đế giả, nhưng là bọn hắn cảm thấy, Dương Diệp nhất định có hậu trường, hoặc là át chủ bài. Tóm lại, Dương Diệp hiện tại chính là bọn họ cuối cùng hi vọng.

Oanh!

Đúng lúc này, hư vô cảnh ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, sau đó cuộn tất cả lên, đối kháng lấy cái kia Áo xám lão giả khủng bố uy áp.

Hư vô cảnh kiếm ý!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng mọi người cả kinh, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên là hư vô cảnh kiếm ý!

Không trung ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong mắt cũng là có một tia kinh ngạc, bởi vì hiện tại minh ngục đại Lục Kiếm tu thế nhưng mà cực nhỏ rồi, đặc biệt là cường đại kiếm tu.

“Có chút năng lực! Nhưng là, hay là quá yếu!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hướng phía trước bước ra một bước, đế giả uy áp đổ xuống mà ra, Dương Diệp hư vô cảnh kiếm ý lập tức bị áp xuống dưới.

“Vậy sao?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hướng phía trước bước ra một không, hư vô cảnh sát ý tự trong cơ thể hắn phóng lên trời, đem làm hai cổ ý cảnh sau khi xuất hiện, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đế giả uy áp lập tức bị đè ép trở về.

Hư vô cảnh sát ý!

Trong tràng mọi người ngây ra như phỗng!

Thân sợ hai chủng ý cảnh!

Trong lòng mọi người rung động tột đỉnh! Kể cả cái kia Dạ Lưu Vân cùng Mục Thương Lan còn có những lính đánh thuê kia nửa đế cường giả. Hiển nhiên, bọn hắn đều không nghĩ tới Dương Diệp ngoại trừ hư vô cảnh kiếm ý bên ngoài, còn lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý!

Hai chủng hư vô cảnh ý cảnh, đây là nơi nào đến yêu nghiệt?

Cái kia Viên Phong bọn người tắc thì hưng phấn lên, thiên tài, tuyệt thế thiên tài, loại thiên tài này, ngoại trừ diệt thế đạo loại này thế lực, ai còn bồi dưỡng đi ra?

Phía chân trời, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu. Một loại hư vô cảnh ý cảnh vẫn không thể lại để cho hắn coi trọng, nhưng là hai chủng hư vô cảnh ý cảnh, cho dù là hắn, cũng không thể khinh thường. Quan trọng nhất là, có thể lĩnh ngộ hai chủng hư vô cảnh ý cảnh người, sẽ là người bình thường sao?

“Ngươi là ai!” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta là ai, không trọng yếu!”

Nói xong, Dương Diệp chỉ vào xa xa cái kia Lam váy nữ tử, nói: “Chúng ta đây, kỳ thật cũng không muốn cùng Huyền Thiên tông là địch, nhưng là không có biện pháp, nữ nhân này quá não tàn rồi, không nên đưa chúng ta vào chỗ chết, cho nên, vì mạng sống, chúng ta chỉ có thể giết đi ra. Hiện tại, ta lại một lần nữa biểu hiện thành ý của ta, nữ nhân này trả lại cho các ngươi, trước kia sự, mọi người xóa bỏ, như thế nào?”

“Ngươi là nói cười sao?” Áo xám lão giả nói: “Giết ta Huyền Thiên tông nhiều như vậy người, còn cưỡng ép ta Huyền Thiên tông người, xóa bỏ? Ngươi không cảm giác mình lời nói rất buồn cười không?”

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, nói: “Chúng ta vô tình ý cùng Huyền Thiên tông là địch, nhưng là, ngươi người không nên đưa chúng ta vào chỗ chết, không có biện pháp, chúng ta chỉ có thể động thủ. Không bằng, chúng ta cũng không thể ngồi chờ chết a?”

“Buồn cười!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả cười nhạo rồi một tiếng, nói: “Ngươi đây là muốn cùng ta giảng đạo lý?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chẳng lẽ ngươi không muốn giảng đạo lý sao?”

“Đạo lý? Đó là cái gì?”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, nói: “Ngươi sống đến bây giờ, chẳng lẽ người trong nhà không dạy qua ngươi, cái thế giới này, nắm đấm lớn mới là có lý sao? Ta Huyền Thiên tông muốn giết các ngươi, vậy các ngươi nên nghểnh cổ thụ lục!”

Nghe được ma bào (áo bào sợi gai) lão giả lời mà nói..., Dương Diệp sau lưng bọn người sắc mặt triệt để khó nhìn lại!

Lúc này, Nam Sương đi tới Dương Diệp

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bên cạnh nói khẽ: “Đồ đần, cái thế giới này là không thể giảng đạo lý đấy, ngươi càng giảng đạo lý, hắn lại càng sẽ cảm thấy ngươi dễ khi dễ, sau đó dùng sức khi dễ ngươi. Muốn giảng đạo lý, chỉ có cái loại này tại hai phe thực lực đều không sai biệt lắm dưới tình huống, song Phương mới có thể ngồi xuống giảng đạo lý. Hoặc là, ngươi dùng nắm đấm đánh bò đối phương, khi đó, ngươi không giảng đạo lý, đối phương sẽ cầu lấy ngươi đến giảng đạo lý!”

Dương Diệp vuốt vuốt Nam Sương đầu, nói khẽ: “Trước kia có người nói ta tính cách quá cực đoan, làm việc không hiểu biến báo, sau đó đem việc nhỏ biến lớn, đại sự biến thành không thể vãn hồi... Nhiều khi, ta cũng hiểu được hình như là như vậy.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Thế nhưng mà ta phát hiện, nhiều khi, cái gọi là biến báo kỳ thật tựu là tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục. Người khác muốn đánh ta, ta không thể phản kháng, sau đó còn muốn đem mặt đưa tới cho đối phương đánh, bởi vì ta đánh rồi đối phương, phiền toái sẽ không ngừng, như vậy, sự tình tựu càng lúc càng lớn rồi. Tựa như vừa rồi, bọn hắn muốn giết chúng ta, chúng ta không thể giết bọn hắn, bởi vì giết bọn chúng đi, phiền toái sẽ càng lúc càng lớn, thế nhưng mà, không giết bọn hắn, chúng ta sẽ chết.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Nam Sương, nói: “Ngươi nói, ta làm như thế nào biến báo?”

Nam Sương nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Sát! Giết đến không ai dám đến chọc chúng, tựa như diệt thế Đạo Nhất dạng, bởi vì bọn hắn cường, cho nên không có bất kỳ người dám đi chọc bọn hắn!”

Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó nói: “Nha đầu, ngươi nói rất đúng! Ta Dương Diệp cả đời, đừng tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục! Ngươi nếu dám lấn ta, ta tất nhiên gấp 10 lần hoàn trả; Ngươi nếu dám giết ta, tựu coi như ngươi là Thiên Đạo, ta cũng muốn giết chết ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp đi đến cái kia Lam váy nữ tử trước mặt, cái kia Lam váy nữ tử biến sắc, cho rằng Dương Diệp muốn giết nàng, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại bắt lấy bờ vai của nàng sau đó hướng thượng ném đi, đem Lam váy nữ tử tiễn đưa đến đó ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt.

đọc tru y ện tại http
://truye ո cuatui.net/ Mọi người sửng sốt, mà ngay cả cái kia Lam váy nữ tử cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả cũng là như thế, đều không nghĩ tới phải làm như vậy.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn, hắn ngẩng đầu nhìn không trung ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, nói: “Dùng nữ nhân tới làm uy hiếp, ta gần đây trơ trẽn, ta Dương Diệp cũng khinh thường dùng nữ nhân tới uy hiếp địch nhân của mình! Ngươi Huyền Thiên tông muốn diệt chúng ta, hiện tại, đến!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Đợi tí nữa, ngươi chung quanh những nữ nhân này, có thể còn sống!”

Thanh âm rơi xuống, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bấm tay một điểm, một căn đen kịt sắc thủ chỉ trực tiếp tê liệt không gian, mang theo khủng bố uy áp đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, muốn đem Dương Diệp áp thành thịt nát.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một đạo kiếm quang phóng lên trời, oanh tại cái kia cùng màu đen trên ngón tay, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia căn màu đen ngón tay kịch liệt run lên, sau đó ầm ầm vỡ vụn. Kiếm quang tốc độ không giảm, đâm thẳng không trung ma bào (áo bào sợi gai) lão giả.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả tay phải vung lên, bên cạnh hắn Lam váy nữ tử trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, đón lấy, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới.

Oanh!

Quyền xuất, một đạo sáng chói quyền mang từ hắn quyền trong thoáng hiện mà ra, cùng Dương Diệp đạo kia kiếm quang đụng vào nhau.

Mà đúng lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thân thể có chút lệch lạc, đón lấy, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả cái con kia cánh tay phải trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài.

Mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở ma bào (áo bào sợi gai) lão giả sau lưng trăm trượng chỗ.

Mọi người hóa đá tại nguyên chỗ!

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Kiếm quang là giả, Dương Diệp mục đích là chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Đối phó đế giả, hắn tự nhiên sẽ không lưu thủ, vừa ra tay, tựu là toàn lực ứng phó!

Nhưng là, hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp đế giả rồi. Lúc trước tuy nhiên hắn cũng đã giết hơn nhiều tên đế giả, nhưng là khi đó cùng Cùng Kỳ liên thủ dưới tình huống, mà bây giờ, hắn một mình một người muốn muốn dễ dàng đánh chết đế giả, hiển nhiên không thực tế. Dù là hắn bây giờ là Thánh giả, thực lực tăng nhiều rồi, cũng không thực tế!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Người quay người nhìn về phía Dương Diệp, hắn vai phải chỗ, chính nghĩa mắt thường có thể thấy được tốc độ tại khôi phục bắt tay vào làm cánh tay. Hắn nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, “Ta ngược lại là có chút...”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp nhưng lại lấy ra một thanh cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó rút kiếm mạnh mà chém, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra. Kiếm khí nhanh như tật điện mấy chục lần, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị mổ ra ra, phía chân trời, lộ ra rồi một đạo thật dài không gian hắc tuyến khe hở.

150 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Đạt tới Thánh giả về sau, hắn một kiếm có thể điệp gia 150 đạo! Tại song trọng ý cảnh thêm thân thể lực lượng gia trì xuống, kiếm khí uy lực khủng bố vô cùng, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả tại nhìn thấy cái này một đạo kiếm khí lúc, sắc mặt lúc này vô cùng ngưng trọng lên.

“Không gian áp súc!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thanh âm rơi xuống, hai tay của hắn một chiêu, chung quanh trong thiên địa không gian lập tức tầng tầng áp súc lên, trong nháy mắt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt không gian tựu điệp gia rồi ít nhất trăm đạo, thế cho nên mọi người thấy hướng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả lúc, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả toàn bộ người đều là vặn vẹo đấy. Lúc này, Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh tại ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt điệp gia không gian thượng.

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tại phía chân trời vang vọng ra!

Dương Diệp kiếm khí cắt ra ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt không gian, nhưng lại rất nhanh tựu ngừng lại, đón lấy, những cái... Kia không gian quỷ dị vặn vẹo lên, trong chốc lát, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị phấn vỡ đi ra.

Lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ hư không kịch liệt run lên, sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bổ tới.

Oanh!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt cái kia chút ít không gian tại Dương Diệp cái này xung kích hạ trực tiếp tán loạn, đón lấy, vô số đạo kiếm quang tại phía chân trời không ngừng thoáng hiện, đem cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bao vây lại.

Rất nhanh, phía chân trời truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, không gian chung quanh càng là không ngừng run rẩy.

Phía dưới, mọi người thấy lấy không trung một màn, trong nội tâm rung động tột đỉnh.

Thánh giả đối kháng đế giả...

Đã từng chỉ ở trong truyền thuyết nghe qua sự tình, hiện tại, tại trước mặt bọn họ đã xảy ra.

Bành!

Lúc này, phía chân trời truyền đến một đạo trầm đục, đón lấy, một đạo nhân ảnh bay ngược mà ra. Nhìn thấy một màn này, trong lòng mọi người rùng mình, bởi vì đây là Dương Diệp!

Tại bay ra gần ngàn trượng về sau, Dương Diệp cái này mới dừng lại đến.

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn chính mình trước ngực, tại hắn trước ngực, có một dấu bàn tay, bất quá rất nhạt. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trên mặt nhiều hơn một đạo vết máu, đó là kiếm quang bố trí.

“Xác thực xem nhẹ ngươi rồi!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hai tay chậm rãi nắm chặt, nói: “Bất quá ngươi yên tâm, hiện tại sẽ không rồi.”

Thanh âm rơi xuống, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả cùng Dương Diệp không gian chung quanh lập tức như là dòng nước xiết nước sông bình thường kịch liệt phập phồng... Mà bắt đầu.

Xa xa, Dương Diệp trong tay ý kiếm chậm rãi tiêu tán, tay phải hóa chưởng, Hỏa Long trạm quyền xuất hiện tại hắn trên tay, hắn quay đầu nhìn về phía phía dưới Nam Sương, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Kỳ thật, đế giả cũng không có gì không dậy nổi đấy!”

Thanh âm rơi xuống, sau một khắc, hắn tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

Két sát!

Một đạo thanh thúy âm thanh ở giữa sân vang lên.

Không gian rạn nứt rồi.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1170: Kiếm của ta, khát khao khó nhịn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại ánh mắt mọi người bên trong, phía chân trời không gian xuất hiện từng đạo cánh tay thô khe hở, những... Này khe hở dùng tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan tràn ra, không đến một hồi, Dương Diệp cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả phương viên mấy ngàn trượng nội không gian toàn bộ rạn nứt ra. Cùng lúc đó, một cỗ cực kỳ khủng bố lực lượng uy áp tự phía chân trời như là mười vạn tòa đại sơn bình thường trút xuống xuống.

Trong tràng, vô số người hoảng hốt, nhao nhao hướng phía bốn phía thối lui.

Phía chân trời, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả sắc mặt cũng cực kỳ ngưng trọng lên, Dương Diệp tuy nhiên còn không có xuất thủ, nhưng là, Dương Diệp nắm đấm bên trong ẩn chứa lực lượng, đã để hắn cảm nhận được tim đập nhanh.

Cái này thật sự chỉ là Thánh giả?

Không có nhớ bao nhiêu, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hai tay hư giơ lên, sau đó một trảo, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời không gian lập tức được chữa trị, đón lấy, hắn mạnh mà quát: “Thắt cổ: Xoắn giết!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thanh âm rơi xuống, tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, phía chân trời Dương Diệp không gian chung quanh như là vặn bánh quai chèo bình thường lập tức bắt đầu vặn vẹo.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, tay phải nắm đấm mạnh mà hướng phía trước một oanh!

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng như là vỡ đê bình thường tự Dương Diệp nắm đấm đổ xuống mà ra, Dương Diệp trước mặt không gian lập tức sụp đổ

Trong tràng, vô số người hoảng hốt, lần nữa hướng về sau điên cuồng bỏ chạy, không dám tới gần Dương Diệp cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả một khu vực như vậy.

Rất lâu sau đó, phía chân trời không gian khôi phục bình thường, Dương Diệp cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đã tại

Dương Diệp đối diện mấy ngàn trượng bên ngoài. Tại ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng, có một vòng màu đỏ tươi.

Đế giả bị thương!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người trong nội tâm lập tức khắp qua một mảnh nước biển.

Rất nhanh, mọi người thấy hướng Dương Diệp, trái lại Dương Diệp, nhưng lại cùng trước kia không có gì khác nhau, giống như một chút việc cũng không có.

Đế giả thất bại?

Phía chân trời, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng của hắn vẫn còn tràn lấy máu tươi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đi đến, đi tới đi tới, một cỗ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, đón lấy, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay phải, sau một khắc, huyết kiếm vào vỏ, một cổ kinh khủng khí thế cùng ngập trời sát ý cùng với lệ khí xuất hiện tại phía chân trời, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả không khỏi hướng về sau lui một bước!

Dương Diệp nhìn xem ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “Ta một kiếm này, từng chém qua đế. Lão đầu, ngươi muốn hay không tiếp vừa tiếp xúc với?”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Tốt, rất tốt, lão phu hôm nay ngược lại thật sự mắt vụng về rồi.” Nói xong, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng máu tươi không ngừng chảy ròng.

“Tiếp sao?”. Dương Diệp lại hỏi.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, quay người hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại phía chân trời.

Chạy thoát!

Tất cả mọi người há hốc mồm, đầu có chút mộng. Một gã đế giả đối chiến một gã Thánh giả, vậy mà trọng thương chạy thoát!

Việc này nếu không phải bọn hắn tận mắt nhìn thấy, bọn hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng!

Bất quá, bất kể như thế nào, sự tình ít nhất tạm thời đã qua một đoạn thời gian. Mọi người cũng thở dài một hơi, nhưng mà đúng lúc này, xa xa sơn mạch chỗ động khẩu, đột nhiên lướt đi mấy bóng người.

Tận thế thành cường giả!

Cái kia cầm đầu áo đen nam tử ở giữa sân nhìn lướt qua, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, khi thấy toàn thân huyết hồng Dương Diệp lúc, hắn hơi sững sờ, nói: “Ngươi vậy mà không có chết!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia áo đen nam tử, nói: “Ngươi rất muốn ta chết?”

Áo đen nam tử hai mắt nhắm lại, “Không có sao, đã không chết, ta đây tại giết một lần!”

Thanh âm rơi xuống, áo đen nam tử muốn xuất thủ, mà lúc này, một đạo tia máu ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, cái kia áo đen nam tử thân thể cứng ngắc, hai mắt trợn lên... Mà bắt đầu. Ngay lập tức về sau, tại ánh mắt mọi người bên trong, áo đen nam tử đầu nghiêng một cái, trực tiếp theo trên cổ rơi xuống.

đọc t r uyện cùng http://truyenc
ua t ui.net/ Máu tươi như trụ!

Đập phát chết luôn!

Một kiếm đập phát chết luôn nửa đế!

Cái kia còn lại vài tên tận thế thành cường giả hoảng hốt, như xem quái vật đồng dạng nhìn xem Dương Diệp, mà lúc này, lại là một đạo huyết quang xẹt qua, lại một gã nửa đế cường giả đầu quẳng rồi đi ra ngoài.

Lúc này đây, cái kia còn lại hai gã tận thế thành cường giả không dám ở ngây người rồi, lập tức quay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Dương Diệp tựu muốn đuổi kịp đi, mà lúc này, cái kia Dạ Lưu Vân đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, nói: “Lưu bọn hắn một mạng, đối với chúng ta chỗ hữu dụng, ngươi”

Nói đến đây, Dạ Lưu Vân thanh âm im bặt mà dừng, nàng kìm lòng không được hướng về sau liền lùi lại mấy bước, bởi vì Dương Diệp nhìn về phía nàng, mà lại trong mắt mang theo khủng bố sát ý.

Dương Diệp hướng phía Dạ Lưu Vân đi đến, kiếm trong tay đang run!

Dạ Lưu Vân hoảng hốt, cũng may đúng lúc này, Dương Diệp ngực đột nhiên toát ra một cái màu trắng cái đầu nhỏ, cái kia màu trắng cái đầu nhỏ nhìn chung quanh, sau đó duỗi ra tiểu trảo vỗ nhẹ nhẹ đập Dương Diệp lồng ngực, đón lấy nàng lại vội vàng rụt trở về. Lúc này, Dương Diệp ngừng lại, hắn hai mắt chậm rãi nhắm lại, sau một hồi, trên người hắn cái kia chút ít hồng mang bắt đầu chậm rãi lùi về trong cơ thể.

Mười mấy hơi về sau, Dương Diệp mở mắt, lúc này, trong mắt của hắn đã khôi phục thanh minh.

Nhìn thấy một màn này, Dạ Lưu Vân lập tức thở dài một hơi. Vừa rồi một khắc này, nàng cảm giác mình muốn chết rồi. Nàng tuy nhiên là nửa đế, nhưng là, đối mặt Dương Diệp, nàng một điểm lực lượng đều không có.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó quay đầu nhìn trong tràng mọi người liếc, nói: “Chư vị, hiện tại, ta đại biểu kiếm minh thành tâm mời chư vị gia nhập ta kiếm minh. Nguyện ý đấy, về sau mọi người tựu là người một nhà, có ta Dương Diệp ăn, tựu tuyệt đối với có các ngươi đấy. Không muốn cũng không có sao, mọi người đã gặp nhau thì cũng có lúc chia tay!”

Mọi người trầm mặc.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, nói: “Dạ cô nương, ngươi nghĩ như thế nào?”

Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta nguyện ý gia nhập kiếm minh!”

Dương Diệp thực lực đã có thể so với đế giả, loại người này, muốn nói sau lưng không có có thần bí thế lực, coi như là nàng đều sẽ không tin tưởng. Hiện tại bọn hắn khẳng định đã tại Huyền Thiên tông sổ đen ở trong, nếu như không tìm một cái chỗ dựa, vậy bọn họ cũng chỉ có thể trốn, hơn nữa còn là giải tán dong binh đoàn sau trốn, bởi vì nhiều người căn bản không cách nào trốn, mục tiêu quá lớn, hơn nữa đào tẩu sau còn muốn mai danh ẩn tích!

Cái loại này thời gian, nàng không muốn qua!

Nhìn thấy Dạ Lưu Vân đáp ứng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó tay phải vung lên, cái kia Hỏa Long cung xuất hiện tại Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Dạ cô nương, này cung ta ngẫu nhiên đoạt được, đối với ngươi có lẽ chỗ hữu dụng.”

Chuẩn Đế giai!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người sắc mặt động dung. Đây chính là Chuẩn Đế giai ah! Cái này Dương Diệp dĩ nhiên cũng làm như vậy đưa đi ra? Cái này, cái này quá lớn Phương đi à nha!

Cái kia Dạ Lưu Vân cũng là nao nao, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà trực tiếp tiễn đưa nàng một thanh Chuẩn Đế giai huyền bảo. Thứ này, cho dù là ở đằng kia chút ít thế lực lớn cũng là thuộc về cực kỳ trân quý tồn tại ah! Mà Dương Diệp cứ như vậy đưa cho nàng!

Dạ Lưu Vân phức tạp nhìn thoáng qua, sau đó đem Hỏa Long cung thu vào, nói: “Ngươi không phụ chúng ta, chúng ta tất nhiên không phụ ngươi!”

Dương Diệp cười cười, nói: “Chúng ta có một cái cùng chung mục tiêu, cái kia chính là còn sống, hảo hảo còn sống, không phải sao?”.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó đứng ở Dương Diệp sau lưng, nhìn thấy Dạ Lưu Vân như vậy, còn lại Phệ Hồn dong binh đoàn người cũng liền bề bộn đứng ở Dương Diệp sau lưng.

“Ta Tuyết Sư dong binh đoàn cũng nguyện ý gia nhập!”

Lúc này, Tuyết Sư dong binh đoàn cái kia Mặc lão cũng đứng dậy.

Dương Diệp nhìn về phía Mặc lão, nói: “Hoan nghênh gia nhập!”

Mặc lão đối với Dương Diệp ôm quyền, sau đó mang theo sau lưng mọi người đi tới rồi Dương Diệp sau lưng.

Rất nhanh, ngày càng nhiều dong binh đoàn cùng tán tu biểu thị nguyện ý gia nhập kiếm minh. Cuối cùng, có chín thành lính đánh thuê cùng tán tu gia nhập kiếm minh, mà những cái... Kia không muốn là quy tắc rời đi.

Những người này không thích bị trói buộc, hoặc là có mặt khác ý định đấy, Dương Diệp cũng không bắt buộc, mặc kệ do đối với Phương Ly đi.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, trong đó nửa đế có mười vị. Mười vị nửa đế, không thể nghi ngờ quá ít. Thế giới này nửa đế cường giả có thể so sánh Linh giới nhiều hơn nhiều, hơn nữa, tại thế giới này thế nhưng mà còn có đế giả tồn tại đấy. Còn một điều, hắn biết rõ, những người này sở dĩ lựa chọn gia nhập kiếm minh, chưa hẳn đều là thật tâm đấy.

Lúc này, những người này kỳ thật đều không có gì lựa chọn, bởi vì bọn hắn biết rõ Huyền Thiên tông tuyệt đối sẽ không buông tha bọn hắn. Mà bọn hắn vừa rồi không có địa phương khác có thể bị che chở, bởi vậy, chỉ có thể lựa chọn gia nhập kiếm minh. Điểm ấy, Dương Diệp rất rõ ràng, bất quá hắn cũng không để ý, chỉ cần kiếm minh có tiềm lực phát triển, hắn tin tưởng, những người này sẽ thiệt tình ở lại kiếm minh đấy!

Hắn không tin những người này nguyện ý đem làm lính đánh thuê cả đời!

“Ngươi bây giờ có tính toán gì không?” Lúc này, Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Ngươi có đề nghị gì?”

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chúng ta trước mắt cần một cái căn cứ địa, tại cách nơi này mười vạn dặm bên ngoài, có một tòa tiểu thành, tên Lạc Vân thành. Chỗ đó bởi vì tới gần sa mạc, bởi vậy, linh khí thực tế trẻ, cơ hồ không có. Chính là bởi vì như thế, tòa thành kia tương đương với một tòa Tử Thành. Chúng ta có linh mạch, đi nơi nào, có thể chậm rãi phát triển.”

Dương Diệp nhìn Dạ Lưu Vân liếc, sau đó quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Hiện tại lên, Dạ cô nương tựu là ta kiếm minh đấy, ân, là ta kiếm minh quân sư. Thấy nàng như gặp ta! Ta nếu không tại kiếm minh, hết thảy sự vật do nàng quyết đoán.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người sững sờ, kể cả Dạ Lưu Vân, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp đột nhiên làm như vậy. Đây là trực tiếp uỷ quyền ah, hơn nữa còn là quyền hành!

Lúc này, cái kia Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão bên cạnh một người trung niên nam tử đột nhiên nói: “Các hạ, cái này không công bình”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía tên kia trung niên nam tử, nói: “Ngươi tựa hồ còn giống như không có bày chính thân phận của mình!”

Tên kia trung niên nam tử sững sờ, lúc này, Dương Diệp quét trong tràng tất cả mọi người liếc, nói: “Một sự tình, ta sẽ cùng với mọi người thương lượng đến giải quyết, nhưng là, ta như đã quyết định sự tình, ta hi vọng không cần có người đến phản đối. Ta càng không hi vọng, ta cần thông qua giết gà dọa khỉ phương thức đến chấn nhiếp mọi người. Cuối cùng, nhắc nhở chư vị một điểm, hiện tại tất cả mọi người là kiếm minh người, các ngươi tầm đó những cái... Kia lục đục với nhau thói quen, đừng đưa đến ta kiếm minh ra, bằng không thì, có bao nhiêu, ta giết bao nhiêu!”

Mọi người biến sắc, trầm mặc.

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Lên đường đi Lạc Vân thành.”

“Còn có một vấn đề!” Dạ Lưu Vân nói.

“Nói!” Dương Diệp nói.

“Tận thế thành cùng Huyền Thiên tông” Dạ Lưu Vân nói khẽ.

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Chúng ta bây giờ ở vào tuyệt cảnh, chúng ta duy nhất có thể làm đấy, cái kia chính là tuyệt cảnh muốn sống. Cho nên, đừng muốn quá nhiều, bọn hắn nếu như ra, chúng ta đây liền giết, giết đến bọn hắn không dám tới mới thôi! Tựu là đơn giản như vậy!”

Đúng lúc này, xa xa phía chân trời đột nhiên truyền đến một cổ khủng bố uy áp, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy hơn mười người xuất hiện ở cái kia cuối chân trời.

Toàn bộ là nửa đế!

“Là tận thế thành cường giả!” Dạ Lưu Vân trầm giọng nói.

Trong tràng rất nhiều người sắc mặt lập tức trắng bệch!

“Các ngươi đi trước!”

Dương Diệp nói xong, quay người hướng không trung đi đến.

“Ngươi đi đâu vậy?” Một bên, Nam Sương vội vàng hô.

“Sát nhân! Kiếm của ta đã khát khao khó nhịn.”

Xa xa, truyền đến Dương Diệp thanh âm.

“Bọn hắn rất nhiều người ah!” Nam Sương hô.

“Như vậy mới giết tận hứng!”

Xa xa, Dương Diệp thanh âm truyền đến.

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1171: Tìm mấy ngàn thế giới

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chúng ta đi!”

Dạ Lưu Vân không chút do dự, lập tức hạ mệnh lệnh, sau đó hướng xa xa lao đi.

Ở sau lưng nàng, mọi người do dự xuống, cũng liền bề bộn đi theo. Nam Sương muốn lưu lại, bất quá cũng là bị Mục Thương Lan đợi nữ cho mang đi.

Xa xa, Dương Diệp dừng bước lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, là 35 tên mặc áo bào xám huyền giả, toàn bộ là nửa đế!

“Nửa đế như cẩu đi đầy đất ah!”

Nhìn xem trong tràng cái kia 35 tên nửa đế, Dương Diệp nắm thật chặt trong tay cổ sao (kiếm, vỏ). Cái này minh ngục đại lục không có Thiên Đạo, cái này lại để cho hứa, heo, heo, đảo, tiểu thuyết nhiều người cũng có thể trở thành nửa đế, nhưng là, cái kia chất lượng nhưng thật ra là so ra kém Linh giới đấy. Linh giới nửa đế, đều là trải qua Thiên Phạt mà sống sót đấy, mà những cái... Kia không có thực lực đấy, đều tại Thiên Phạt hạ thần hồn câu diệt rồi.

Bởi vậy, có thể còn sống xuống nửa đế, thực lực cũng sẽ không quá kém.

Mà cái này minh ngục đại lục nửa đế hơi nước tắc thì có chút nhiều hơn, bởi vì đều không có trải qua Thiên Phạt. Lúc trước hắn có thể nhẹ nhõm đập phát chết luôn nửa đế, ngoại trừ chính hắn thực lực tăng nhiều bên ngoài, còn có một nguyên nhân tựu là cái này!

Dương Diệp đối diện, cầm đầu chính là một gã Áo xám lão giả. Tại bên cạnh hắn, là trước kia đào tẩu cái kia hai gã tận thế thành nửa đế.

“Ta tận thế thành người tựu là ngươi giết?” Áo xám lão giả nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Là ta giết!”

Áo xám lão giả sắc mặt lúc này âm trầm lên, nói: “Ai đưa cho ngươi gan chó?”

Dương Diệp không nói gì, hắn tay phải hơi động một chút, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn, đón lấy, ý kiếm vào vỏ, sau một khắc, hắn mạnh mà rút kiếm chém!

Ông!

Theo một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên!

150 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật! Mà lại hay là gia trì rồi hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật!

Kiếm khí chợt lóe lên, những nơi đi qua không gian trực tiếp bị xé nứt ra. Xa xa, cái kia Áo xám lão giả bọn người đồng tử co rụt lại, tuy nhiên kinh hãi, nhưng là Áo xám lão giả phản ứng nhưng lại không chậm, trong cơ thể hắn huyền khí lập tức dũng mãnh vào trong tay hắn một căn màu đen quải trượng phía trên, sau đó đối với lên trước mặt mạnh mà bổ một phát!

Xùy~~!

Áo xám lão giả cái kia căn màu đen quải trượng trực tiếp vỡ vụn, Áo xám lão giả kinh hãi gần chết, trong cơ thể mạnh mà tuôn ra một tia sáng trắng oanh hướng Dương Diệp đạo kiếm khí kia.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, cái kia Áo xám lão giả trực tiếp bay ngược xuất ngàn trượng bên ngoài, tại hắn trước ngực, đã huyết nhục mơ hồ.

Nhìn thấy một màn này, cái kia còn lại nửa đế quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, muốn xuất thủ, lúc này, Dương Diệp trong tay ý kiếm lần nữa cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó nhìn những cái... Kia nửa đế cường giả nhe răng cười nói: “Đến ah!”

Mọi người biến sắc, có chút kiêng kị nhìn xem Dương Diệp, tuy nhiên Dương Diệp chỉ là Thánh giả, nhưng là bọn hắn cũng không dám có chút khinh thường, bởi vì cái kia Áo xám lão giả là trong bọn họ mạnh nhất một người. Liền Áo xám lão giả đều thiếu chút nữa bị một kiếm này đập phát chết luôn, nếu như là bọn hắn, bọn hắn căn bản ngăn không được một kiếm này!

Bất quá tốt xấu đều là nửa đế, hơn nữa nhân số còn nhiều như vậy, tự nhiên không có khả năng bởi vì Dương Diệp câu nói đầu tiên bị sợ ở, bằng không thì, vậy cũng quá phế vật đi một tí.

Mọi người thân hình khẽ động, ngay ngắn hướng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Ông!

Một đạo kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, đón lấy, cái kia xông lên phía trước nhất một gã nửa đế cường giả đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, trong tràng, lại một gã nửa đế cường giả đầu ném bay ra ngoài.

Đón lấy Dương Diệp lại hóa thành một đạo kiếm quang

Không đến năm tức, trong tràng năm tên nửa đế vẫn lạc!

Kiếm quang xẹt qua, Dương Diệp xuất hiện tại ngàn trượng bên ngoài, tay cầm cổ sao (kiếm, vỏ), cổ sao (kiếm, vỏ) ở trong, là một thanh ý kiếm, mà Dương Diệp tay phải nắm thật chặc ý kiếm, hắn nhìn xem cái kia xa xa tận thế thành đợi cường giả, mang trên mặt một tia điên cuồng, nói: “Tiếp tục đến nha!”

Những cái... Kia tận thế thành cường giả thần sắc mặt ngưng trọng nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy kiêng kị, không có người tại dám lên trước rồi.

Đây là Thánh giả? Đây là đế giả ah! Giết nửa đế, cùng giết gà đồng dạng ah!

“Ngươi đến tột cùng là ai!”

Đúng lúc này, trước kia cái kia bị Dương Diệp trọng thương Áo xám lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Áo xám lão giả, khóe miệng nổi lên cười lạnh, nói: “Ngươi đoán ah!”

Áo xám lão giả khuôn mặt co lại, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Không động thủ? Ta đi đây.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

“Đứng lại!”

Áo xám lão giả nhìn thấy Dương Diệp quay người rời đi, vội vàng quát, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người mạnh mà rút kiếm chém, một đạo kiếm khí chợt lóe lên, hướng cái kia Áo xám lão giả kích bắn đi!

Tốc độ cực nhanh, trong tràng nửa đế cơ hồ đều nhìn không thấy đạo kiếm khí kia quỹ tích!

Kiếm khí xuất hiện một khắc này, cái kia Áo xám lão giả hoảng hốt, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra, từng đạo huyền khí tráo xuất hiện ở trước mặt hắn.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, cái kia Áo xám lão giả trước mặt cái kia chút ít huyền khí tráo ầm ầm vỡ vụn, cái kia Áo xám lão giả phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ người hướng về sau bay ngược xuất hơn một ngàn trượng! Sau khi dừng lại, hắn lại liền phun vài ngụm máu!

Dương Diệp nhìn xem đám kia nửa đế cường giả, lạnh lùng cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lúc này đây, không người nào dám ngăn cản.

Đem làm Dương Diệp sau khi rời đi, trong đó một gã nửa đế đi đến cái kia Áo xám lão giả trước mặt, nói: “Ngọc lão, người này thực lực nghịch thiên, thân phận tuyệt đối với không tầm thường!”

Áo xám lão giả sắc mặt trầm thấp như nước, trầm mặc hồi lâu, hắn quay đầu nhìn về phía một người trung niên, nói: “Ở đằng kia di tích bên trong, cướp đi cái kia tuyệt phẩm linh mạch đấy, thật chỉ dùng kiếm ánh sáng bỏ chạy hay sao?”

Trung niên nhân kia nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đuổi tới cuối cùng, phát hiện đối phương không thấy tung tích, nhưng lại gặp được hắn, bất quá khi lúc bởi vì hắn cảnh giới quá thấp, bởi vậy, chúng ta trực tiếp không để ý đến hắn. Hiện tại xem ra, cái kia tuyệt phẩm linh mạch khẳng định tại trên tay hắn!”

“Tuyệt phẩm linh mạch!”

Áo xám lão giả hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, sau một hồi, hắn nói:

“Đi, về trước thành. Đợi thành chủ bọn người theo Kiếm Thần cung di tích sau khi trở về đang nói việc này!”

Nói xong, Áo xám lão giả cùng mọi người quay người biến mất tại cuối chân trời

Phía chân trời, Dương Diệp xếp bằng ở hư không, tại khóe miệng của hắn, tràn lấy một vòng màu đỏ tươi, cùng lúc đó, thân thể của hắn cũng rạn nứt rồi ra.

Hắn có thể chiến qua hơn ba mươi tên nửa đế sao? Đáp án tự nhiên là không thể! Hắn còn chưa tới vô địch trình độ! Hắn vừa rồi liên tục đập phát chết luôn năm vị nửa đế, là dựa vào thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, nhưng mà mỗi một lần thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, đều đối với thân thể của hắn tạo thành nhất định tổn thương đấy.

Uy lực tuy nhiên cường, nhưng là một cái giá lớn cũng không nhỏ!

Đương nhiên, chính yếu nhất hay là trước kia cùng đế giả giao thủ nguyên nhân, cùng cái kia đế giả giao thủ lúc, hắn thi triển giới hạn lực lượng, tuy nhiên chấn bị thương đối phương, nhưng là chính bản thân hắn thân thể cũng nhận được rồi trình độ nhất định tổn thương. Có thể nói, cùng đế giả giao thủ sau hắn, kỳ thật cũng đã là mang thương rồi.

Vừa rồi lại quá độ tiêu hao, có thể nói là tổn thương càng thêm tổn thương. Như nếu như đối phương thật sự liều mạng, kỳ thật hắn cũng chỉ có thể trượt!

Cũng may hiện tại hắn Tử Tinh Thạch đầy đủ, bởi vậy, thương thế kia với hắn mà nói cũng không coi vào đâu.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp thương thế tại Hồng Mông tử khí chữa trị hạ cơ bản khỏi hẳn. Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp nhướng mày, hắn hai mắt khép hờ, sau một hồi, hắn mở to mắt, thấp giọng nói: “Chẳng lẽ là ảo giác?” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Ngay tại Dương Diệp sau khi rời đi, một gã người áo đen đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước kia vị trí.

“Thú vị, đem làm thật thú vị, tựu là không biết có phải hay không là ta người muốn tìm mấy ngàn thế giới ah hi vọng không để cho ta tại thất vọng rồi ah!”

Người áo đen thanh âm rơi xuống, biến mất ngay tại chỗ.

Tại người áo đen biến mất tại nguyên chỗ sau đó không lâu, Dương Diệp lại xuất hiện ở trong tràng, hắn nhìn xem trước kia người áo đen chỗ chỗ đứng hồi lâu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Lạc Vân thành.

Đem làm Dương Diệp đi vào Lạc Vân thành lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại, bởi vì ở đằng kia Lạc Vân thành chỗ cửa thành, Dạ Lưu Vân bọn người chính bị một đám người vây quanh. Dương Diệp nhìn lướt qua, hắn phát hiện vây quanh Dạ Lưu Vân cái đám kia người thực lực vậy mà cũng không tệ lắm, có gần 17 vị nửa đế, mà Thánh giả càng là đều biết Thiên!

Không do dự, Dương Diệp đã rơi vào Dạ Lưu Vân bên cạnh. Nhìn thấy Dương Diệp bình an trở về, kiếm minh người lập tức thở dài một hơi. Có thể nói, hiện tại Dương Diệp chính là bọn họ người tâm phúc.

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân.

“Chúng ta tới đã chậm, cái này Lạc Vân thành bị độc nhãn dong binh đoàn chiếm lĩnh.” Dạ Lưu Vân nói xong, huyền khí truyền âm cho Dương Diệp, nói: “Lính đánh thuê này đoàn thanh danh bất hảo, đặc biệt là cái kia đoàn trưởng Tống Cát Cát, làm việc không nắm chắc tuyến, thông đồng hắn trước kia lão đại thê tử Mã Vinh đưa hắn lão đại hại chết, đoạt được dong binh đoàn. Người này, làm việc tàn nhẫn, tiếng xấu rõ ràng! Chúng ta không muốn gây, vừa rồi chuẩn bị ly khai, nhưng là hắn không cho, muốn để cho chúng ta giao ra 5000 miếng Tử Tinh Thạch, nói là qua đường phí. Còn có hắn coi trọng ta cùng Thương Lan còn có Nam Sương.”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia cầm đầu trung niên nam tử, trung niên nam tử cũng là nửa đế, hai mắt đeo một cái trong suốt bịt mắt, trên vai khiêng một thanh đại đao, mặt mang lệ khí, hình dạng hèn mọn bỉ ổi, xem xét cũng không phải là một cái loại người tốt.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nói: “Thứ tự đến trước và sau, đã người khác tới trước, cái kia chúng ta đi thôi!”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Ngay tại Dương Diệp bọn người muốn ly khai lúc, lúc này, cái kia xa xa Tống Cát Cát đột nhiên nói: “Các ngươi cứ như vậy đi rồi hả?”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Tống Cát Cát, nói: “Như thế nào? Ngươi muốn lưu lại chúng ta ăn cơm hay sao?”

“Ăn cơm?”

Tống Cát Cát khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Cơm không có, phân ngược lại là có, ngươi có muốn ăn hay không?”

Dương Diệp nhìn xem Tống Cát Cát, vừa muốn nói chuyện, cái kia Tống Cát Cát đột nhiên cười nói: “Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn ăn phân? Không phải đâu, ngươi thậm chí có cái này yêu thích!”

Nói xong Tống Cát Cát cùng chung quanh độc nhãn dong binh đoàn người lập tức phá lên cười.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Lại để cho người chuẩn bị một ít phân, ân, đến mười cân a. Hôm nay, ta muốn cho hắn từng miếng từng miếng ăn hết! Thiếu một khẩu đều không được!”

Dạ Lưu Vân: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1172: Ăn, mười cân đều là của ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gặp Dương Diệp thần sắc nhận thức thật, Dạ Lưu Vân do dự xuống, sau đó quay đầu nhìn về phía rồi bên cạnh xa xa một người, người nọ khẽ gật đầu, sau đó lui xuống.

Xa xa, cái kia Tống Cát Cát nghe được Dương Diệp lời mà nói..., vốn là ngẩn người, sau đó hắn móc móc lỗ tai của mình, nói: “Ngươi mới vừa nói cái gì? Ta không có nghe rõ, ngươi đang nói một lần OK?”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia Tống Cát Cát trước mặt, cái kia Tống Cát Cát đồng tử co rụt lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà mời đến đều không đánh cho tựu xuất thủ, hơn nữa tốc độ như thế nhanh, liền hắn đều chỉ có thể cảm nhận được một đạo mơ hồ thân ảnh quỹ tích!

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, độc nhãn nam tử không cách nào trốn tránh, chỉ có thể mạnh mà một đao đánh xuống!

Dương Diệp nhưng lại không tránh không né, mặc kệ do đối phương đại đao bổ vào đầu hắn lên, mà hắn tắc thì một quyền oanh tại đối phương trước ngực.

Keng!

Phanh!

Dương Diệp không chút sứt mẻ, cái kia Tống Cát Cát nhưng lại trực tiếp thân người cong lại bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lần nữa đột nhiên xuất hiện ở Tống Cát Cát trước mặt, cái kia độc nhãn nam tử kinh hãi, lần nữa một đao đánh xuống, nhưng mà Dương Diệp còn không có trốn tránh, trực tiếp một quyền oanh ra!

Keng!

PHỐC!

Dương Diệp như trước không chút sứt mẻ, mà cái kia Tống Cát Cát tắc thì phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ người lần nữa bay ngược rồi đi ra ngoài. Tại Tống Cát Cát vừa bay ra ngoài một khắc này, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó tay phải trực tiếp bắt được cái kia Tống Cát Cát yết hầu, đón lấy, hắn chế trụ Tống Cát Cát yết hầu mạnh mà hướng mặt đất một đập!

Bành!

Mặt đất rạn nứt ra, cái kia Tống Cát Cát đầu trực tiếp lâm vào trong lòng đất.

Theo Dương Diệp xuất thủ đến chiến đấu chấm dứt, vẫn chưa tới ba tức, bởi vậy, lúc này trong tràng rất nhiều người cũng còn là mộng trạng thái.

Xa xa, cái kia độc nhãn dong binh đoàn bọn người lúc này mới hồi phục tinh thần lại, lập tức tựu muốn động thủ, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng những cái... Kia độc nhãn dong binh đoàn người, nói: “Ở trên trước một bước, ta lại để cho đầu hắn nở hoa!”

Độc nhãn dong binh đoàn bọn người biến sắc, nhưng cũng không dám tiến lên rồi.

Dương Diệp nhắc tới cái kia độc nhãn nam tử, chân phải dẫm nát độc nhãn nam tử phần bụng vùng đan điền, sau đó quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, đón lấy, một gã nam tử tay phải vung lên, một cái chậu lớn xuất hiện ở Tống Cát Cát đầu bên cạnh, tại đại trong chậu... Trong đó mùi lạ, làm cho cái kia độc nhãn nam tử trực tiếp ọe ói ra!

Dương Diệp cái cằm giương lên, nói: “Ăn, ăn xong, thiếu một tích, ta đem đầu ngươi dữ tợn xuống!”

Cái kia Tống Cát Cát biến sắc, do dự xuống, hắn nói: “Huynh đệ, ta Tống Cát Cát nhận thua rồi, kính xin giơ cao đánh khẽ!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Hắn ngoại hiệu độc nhãn, chúng ta đều ưa thích gọi hắn bạch nhãn lang. Hắn trước kia kỳ thật không phải độc nhãn dong binh đoàn đoàn trưởng, khi đó, độc nhãn dong binh đoàn còn không gọi độc nhãn dong binh đoàn, mà gọi là Lưu Phong dong binh đoàn. Hắn là lúc trước Lưu Phong dong binh đoàn đoàn trưởng nhận thức huynh đệ, nhưng là cuối cùng hắn liên hợp cái kia Mã Vinh ám sát Lưu Phong dong binh đoàn đoàn trưởng, hơn nữa đến cuối cùng, hắn vì độc chiếm Lưu Phong dong binh đoàn, vậy mà cùng hơn một trăm người đem cái kia Mã Vinh luân... Người này, vô tình vô nghĩa, làm việc không hề điểm mấu chốt, giữ lại không được!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức bỏ đi trong nội tâm một ít nghĩ cách, sau đó cúi đầu nhìn xem cái kia Tống Cát Cát, nói: “Ăn! Mười cân đều là của ngươi!”

Tống Cát Cát sắc mặt âm trầm lên, nói: “Huynh đệ, sự tình không nên làm như vậy tuyệt sao?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Ta làm việc, thích xem người. ` mà ngươi, ta cảm thấy được có tất yếu như vậy tuyệt. Bởi vì, nếu như ta đều không có thực lực lời mà nói..., kết quả của chúng ta nhất định sẽ so ngươi bây giờ mặt đối địch còn muốn thê thảm gấp 10 lần. Ta không có hành hạ người ham mê, nhưng là, ta thích ăn miếng trả miếng! Hiện tại, bắt đầu ăn!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải chậm rãi dùng sức, cái kia Tống Cát Cát sắc mặt lập tức thống khổ lên.

“Giết hắn đi!” Lúc này, Tống Cát Cát gào thét.

Mà ngay một khắc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chém, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, xa xa một gã đang chuẩn bị xuất thủ nửa đế đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài, máu tươi như trụ!

Dương Diệp thiếu đi liếc độc nhãn dong binh đoàn người, nói: “Đều đứng yên đừng nhúc nhích, ai động ai chết!”

Độc nhãn dong binh đoàn người biến sắc, trong mắt mọi người tràn đầy khiếp sợ cùng kiêng kị. Một kiếm đập phát chết luôn nửa đế, thực lực này, quá nghịch thiên ah!

Dương Diệp bỏ qua mọi người, cúi đầu nhìn về phía cái kia Tống Cát Cát, nói: “Cho ta uy (cho ăn) hắn!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., xa xa Dạ Lưu Vân tay phải vung lên, lập tức, một gã nam tử đi tới, sau đó nâng lên bồn tựu hướng cái kia Tống Cát Cát uy (cho ăn) đi.

“Dừng tay!” Tống Cát Cát rống to: “Cho lão tử dừng tay, dừng tay...”

Tự nhiên không có dừng tay. Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, cái kia độc nhãn bị uy (cho ăn) lấy ăn... Ước chừng đã qua 15', trong chậu đã trống trơn.

“Cô!”

Lúc này, cái kia Tống Cát Cát đánh rồi một trọn vẹn nấc, vừa nuốt vào một ít lập tức theo Tống Cát Cát trong miệng lại xông ra.

Tống Cát Cát không nói gì, chỉ là nhìn xem Dương Diệp, trong mắt cũng không có oán độc, rất bình tĩnh, phảng phất vừa rồi cái kia mười cân phân người không phải hắn ăn đồng dạng.

Dương Diệp nhìn xem Tống Cát Cát, nhẹ cười cười, nói: “Phải hay là không nghĩ đến về sau phải như thế nào như thế nào trả thù ta?”

Tống Cát Cát sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó ánh mắt lộ ra rồi một tia cầu xin, nói: “Đại ca, ta sai rồi. Là ta độc nhãn có mắt không tròng mạo phạm ngươi, hiện tại, ta đã bị trừng phạt, hi vọng đại ca giơ cao đánh khẽ tha ta một mạng, ta nguyện ý mang theo độc nhãn dong binh đoàn đi theo đại ca, là đại ca hiệu khuyển mã chi lực!”

“Hành động không sai!”

Dương Diệp nói: “Đáng tiếc, ta không ăn ngươi cái này một bộ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia Tống Cát Cát tự biết tại vô sinh còn có thể có thể, lập tức sắc mặt lập tức dữ tợn mà bắt đầu..., oán độc nói: “Ta...”

Xùy~~!

Tống Cát Cát còn chưa có nói xong, một đạo kiếm quang xẹt qua, Tống Cát Cát đầu trực tiếp cùng cổ phân ra ra.

Thu kiếm, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa độc nhãn dong binh đoàn bọn người, nói: “Hàng tắc thì sinh, nếu không chết!”

Dạ Lưu Vân tay phải vung lên, trong tràng kiếm minh người lập tức đem độc nhãn dong binh đoàn người phản bao vây lại. Không có ngoài ý muốn, tại Dương Diệp nhìn soi mói, người trong sân toàn bộ đầu hàng. Bởi vì có một người không muốn, hướng ra ngoài bỏ chạy, sau đó trực tiếp bị một kiếm cho đập phát chết luôn rồi. Mọi người không muốn chết!

Tất cả mọi người đầu hàng về sau, Dương Diệp nói: “Vào thành!”

Lạc Vân thành, kích thước không lớn, không sai biệt lắm chỉ có thể dung nạp mấy mươi vạn người, bất quá đối với Dương Diệp bọn người mà nói, tạm thời hoàn toàn đã đủ rồi. Trong thành, cơ hồ không có gì người, dù cho có, cũng là một ít bởi vì không có linh khí mà sắp tuổi thọ hao hết huyền giả.

Tiến vào thành về sau, tại Dạ Lưu Vân chỉ huy cùng bố trí xuống, hết thảy đều ngay ngắn rõ ràng, tất cả mọi người phân công tự động, cái này lại để cho rất nhiều người đối với Dạ Lưu Vân cũng càng thêm tin phục rồi.

Điều này cũng làm cho Dương Diệp rất hài lòng!

Một gian có chút đơn sơ trong đại điện, Dương Diệp ngồi ở trên một cái ghế, ở trước mặt hắn, là Dạ Lưu Vân.

“Không biết kiếm chủ tìm ta đến đây, cái gọi là chuyện gì?” Dạ Lưu Vân nói. Thanh âm mang theo một tia cung kính, nàng là người thông minh, rất nhiều chuyện tự nhiên nên biết phải làm sao.

Dương Diệp chỉ chỉ cái ghế đối diện, nói: “Ngồi!”

Dạ Lưu Vân do dự một chút, sau đó ngồi xuống trên mặt ghế.

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân hồi lâu, sau đó nói: “Dạ cô nương, ngươi là một người thông minh, trong mọi người, nói thực ra, cũng chỉ có ngươi có thể làm cho ta coi trọng. Hiện tại, để cho chúng ta chân thành đến trao đổi một lần.”

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Dạ cô nương đối với tương lai có thể có tính toán gì không? Ta muốn biết Dạ cô nương chân thật nghĩ cách!”

Trầm mặc một hồi, Dạ Lưu Vân nói: “Không có có cái gì đặc biệt ý định, chỉ là muốn mang lấy ta trước kia người tốt tốt còn sống!”

Dương Diệp đứng dậy, nói: “Cái này Phương thế giới, là một cái lồng giam, tù ở hết thảy mọi người. Cho dù là đến đế giả, cũng không cách nào đột phá cái này Phương thế giới. Mà Dạ cô nương cũng nên biết, cái này Phương thế giới linh khí, kỳ thật đã đến cơ hồ nhanh khô kiệt tình trạng. Một khi linh khí chính thức khô kiệt, tất cả mọi người sẽ chết, không ai có thể may mắn thoát khỏi, điểm ấy, Dạ cô nương có lẽ không phản đối a?”

Dạ Lưu Vân nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Kiếm chủ muốn nói cái gì!”

Dương Diệp cười nói: 'Dạ cô nương có thể có nghĩ qua ly khai cái này phiến thế giới?"

Dạ Lưu Vân đột nhiên đứng lên, nhìn xem Dương Diệp rất lâu sau đó, nàng nói: “Ta có thể Vấn Kiếm Chủ mấy vấn đề?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Hỏi!”

“Kiếm chủ sau lưng còn có người?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tại thế giới này, ta lẻ loi một mình, không có hậu trường!”

Dạ Lưu Vân trầm mặc một lát, lại nói: “Kiếm chủ đến từ nơi nào?”

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân mấy tức, sau đó nói: “Thế giới bên ngoài!”

Dạ Lưu Vân đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, nhìn xem Dương Diệp rất lâu sau đó, nàng hít sâu một hơi, nói: “Cuối cùng một vấn đề, kiếm chủ tổ kiến kiếm minh mục đích, là muốn trở thành thứ sáu cái kim cương giai thế lực?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tại thế giới này, trở thành thứ nhất lại có ý tứ gì? Mục đích của ta, là mang theo mọi người lao ra cái này Phương thế giới! Dạ cô nương có lẽ cũng muốn đi xem xem thế giới bên ngoài a!”

Dạ Lưu Vân hai đấm nắm chặt, nói: “Vài vạn năm ra, không ai có thể trở ra đi!”

“Đó là bởi vì ta không có tới!” Dương Diệp nhìn thẳng Dạ Lưu Vân, nói: “Hiện tại, ta đến rồi.”

Hồi lâu, Dạ Lưu Vân chậm rãi quỳ một gối xuống, nói: “Ta Dạ Lưu Vân, nguyện thề chết theo kiếm chủ!”

Dương Diệp đem Dạ Lưu Vân vịn lên, nói: “Tính tình của ta, không thích hợp quản lý kiếm minh, mà ngươi lại phi thường thích hợp. Kiếm minh ở trong, rất nhiều người đều chỉ an tại hiện trạng, ta hi vọng ngươi có thể cải biến điểm này. Còn có, ta hi vọng mọi người có thể mau chóng tăng thực lực lên, Thánh giả cùng nửa đế, quá yếu, không chỉ không cách nào ở cái thế giới này sinh tồn, càng không cách nào tại Ngoại Vực sinh tồn.”

Nói xong, Dương Diệp cong ngón búng ra, một quả nạp giới rơi vào Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Bên trong là trước kia ta xảo trá Huyền Thiên tông Tử Tinh Thạch, 5000 miếng, ta để lại một ngàn miếng, còn lại bốn ngàn miếng mặc ngươi xử trí.”

Dạ Lưu Vân không có cự tuyệt, nhận nạp giới, hiện tại trong thành rất nhiều thứ đều cần Tử Tinh Thạch, bốn ngàn miếng, kỳ thật còn có chút thiếu đi.

Dương Diệp lại nói: “Hiện tại, hai kiện sự, thứ nhất, tất cả mọi người tận khả năng tăng lên thực lực của chính mình, đợi sẽ ta sẽ đem linh mạch phóng xuất, mà những cái... Kia tư chất tốt, hoặc là muốn đột phá đấy, ngươi có thể phân Tử Tinh Thạch đi ra ngoài, lại để cho bọn hắn trước tấn cấp, về phần như thế nào làm, chính ngươi an bài. Thứ hai, giúp ta nghe ngóng một vật, vật ấy tên: Ngân hà kiếm đồ...”

“Ngân hà kiếm đồ?”

Dạ Lưu Vân kinh ngạc nói: “Kiếm chủ ngươi muốn tìm ngân hà kiếm đồ?”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1173: Phạm ta tận thế thành người chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi biết rõ?”

Dương Diệp có chút kinh ngạc nhìn xem Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Minh ngục đại lục, không người không biết, không người không hiểu!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu hỏi.

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, lập tức nói: “Năm đó, nghe đồn Ngoại Vực có một gã đạo bào lão giả muốn hủy diệt diệt này giới, minh ngục đại lục vô số cường giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên ngăn cản người này, nhưng là đều vẫn lạc. Cuối cùng, từng tại minh ngục đại lục sinh ra đệ nhất cường giả Kiếm Thần Kiếm Vô Cực tự Ngoại Vực chạy đến, sau đó thúc dục ngân hà kiếm đồ, dẫn vô số Tinh Thần Chi Lực hóa thành kiếm khí... Ngày đó, minh ngục đại lục trên không cùng Vực Ngoại Tinh Không đều là kiếm khí, trận chiến ấy, kinh thiên địa, quỷ thần khiếp...”

Nói đến đây, Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu, trong thanh âm mang theo vẻ cô đơn: “Cuối cùng, đạo bào lão giả không biết gì tung, mà Kiếm Vô Cực tắc thì tự phía chân trời trụy lạc, hắn rơi xuống đất chỗ, mười vạn dặm ở trong, trải rộng khủng bố kiếm ý, chỗ đó, được xưng là vẫn thần chi địa, cũng là minh ngục đại lục thứ nhất cấm địa, bởi vì, trong lúc này chết thần trên núi kiếm ý mạnh, cho dù là đế giả cũng không cách nào trèo lên đỉnh.”

Dương Diệp khẽ nhíu mày, bởi vì Dạ Lưu Vân cái này phiên bản cùng đế nữ nói với hắn chính là cái kia phiên bản không quá đồng dạng, đương nhiên, hắn càng có khuynh hướng đế nữ phiên bản. Đạo kia bào lão giả, thấy thế nào cũng không giống là một cái hung thần ác sát chi nhân, nếu như không phải cái này minh ngục đại lục người làm cái gì, đối phương chắc chắn sẽ không làm ra loại chuyện này!

Bất quá hắn không có hứng thú đi giải chuyện năm đó, lập tức hỏi, “Cái kia ngân hà kiếm đồ tại vẫn thần chi địa?”

“Chỉ là có khả năng!”

Dạ Lưu Vân nói: “Chỗ đó, có khả năng nhất là ngân hà kiếm đồ tồn tại địa phương, bởi vì lúc trước Kiếm Vô Cực vẫn lạc tại chỗ đó. Vài vạn năm ra, cũng có vô số cường giả tiến về trước chỗ đó, muốn đạt được ngân hà kiếm đồ, bởi vì một khi đạt được như thế thần vật, có thể phá vỡ bao phủ tại minh ngục trên đại lục thần bí kia chi lực, sau đó rời đi tại đây. Nhưng là, vài vạn năm ra, không có người đạt được!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Bất kể như thế nào, ta đều được đi xem đi!”

Dạ Lưu Vân do dự một chút, sau đó nói: “Kiếm chủ ngươi tới đây giới, tựu là cái này ngân hà kiếm đồ?”

Dương Diệp khẽ giật mình, lập tức khẽ lắc đầu, nói: “Ta là không có biện pháp, tựu tính toán không có ngân hà kiếm đồ, ta cũng nhất định phải đến.”

“Vì cái gì?” Dạ Lưu Vân khó hiểu.

“Thiên Đạo không cho!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Dạ cô nương, dã tâm của ta rất lớn, không lúc này giới. Nhưng là, cá nhân ta năng lực lãnh đạo cũng không được, bởi vậy, ta cần trợ giúp của ngươi. Dùng năng lực của ngươi, muốn quản lý kiếm minh, hoàn toàn không là vấn đề, chỉ là, cái này xa xa không đủ, hiện tại kiếm minh thực lực, quá yếu quá yếu!”

Dạ Lưu Vân thần sắc mặt ngưng trọng, nói: “Ta sẽ đem hết khả năng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó vỗ vỗ chính mình trước ngực, lập tức, Tiểu Bạch Long bò lên đi ra. Dương Diệp đem Tiểu Bạch Long đưa tới Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Vật ấy có linh, nhưng là đã từng nhưng lại mất đi tự do, bị giam cầm mấy vạn năm. Ngươi không được hạn chế nó tự do, chỉ cần nó tại trong thành sẽ xảy đến!”

Nói xong Dương Diệp đi đến cái kia Tiểu Bạch Long trước mặt, vỗ nhẹ nhẹ đập Tiểu Bạch Long đầu, nói: “Chỉ có thể ở trong thành, không thể ra thành, bằng không thì ngươi sẽ bị người chộp tới, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch Long lúc này liền vội vàng gật đầu, chỉ cần không hạn chế tự do, cái này đã để nó cao hứng phi thường rồi.

“Nó có thể hay không chạy?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Nghe vậy, Tiểu Bạch Long lập tức quay đầu trừng mắt liếc Dạ Lưu Vân, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, một bộ nhu thuận bộ dáng, tốt tựa như nói, ta nhất định sẽ không trốn.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi nếu như trốn, ta sẽ để cho nàng tới tìm ngươi, đến lúc đó nàng sẽ ăn hết ngươi đấy!”

Tiểu Bạch Long hiển nhiên minh bạch Dương Diệp nói rất đúng Tiểu Bạch, lập tức mắt lộ vẻ hoảng sợ, sau đó vội vàng lắc đầu, biểu thị sẽ không trốn.

Dương Diệp ha ha cười cười, vỗ nhẹ nhẹ đập Tiểu Bạch Long đầu, nói: “Dạ cô nương, ngươi mang nó đi xuống đi!”

Dạ Lưu Vân đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó ôm cái kia Tiểu Bạch Long quay người đi ra đại điện. Ngay tại Dạ Lưu Vân vừa sau khi rời đi, Mục Thương Lan cùng Nam Sương còn có cốc Lam đi vào trong đại điện.

Dương Diệp nhìn về phía tam nữ, Mục Thương Lan đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó lấy ra rồi một cái nhẫn đưa cho Dương Diệp, Dương Diệp nhìn đối phương liếc, không có lấy. Nhìn thấy một màn này, cốc Lam cùng Nam Sương biến sắc, Nam Sương vội vàng nói: “Ngươi, ngươi đừng nóng giận được không? Lúc trước là Thương Lan tỷ không đúng, đoạt rồi đồ đạc của ngươi, ta...”

Dương Diệp nhẹ cười cười, tiếp nhận chiếc nhẫn, đã cắt đứt Nam Sương lời mà nói..., nói: “Ta là cái loại này người hẹp hòi sao?” Nói xong hắn nhìn thoáng qua Mục Thương Lan, nói: “Đã từng sự tình, như vậy thôi, hôm nay chúng ta tính toán là người một nhà, trong nội tâm phải có khúc mắc.”

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu một cái, lui qua một bên.

Thấy thế, Nam Sương cùng cốc Lam lập tức thở dài một hơi, các nàng còn tưởng rằng Dương Diệp ghi hận chuyện lúc ban đầu, sợ Dương Diệp bạo khởi sát nhân.

Dương Diệp cong ngón búng ra, tam nữ trước mặt từng người xuất hiện 100 miếng Tử Tinh Thạch, nói: “Ta xem các ngươi ba người tu vi đều đạt đến một cái điểm, sở dĩ không có đột phá, hẳn là không có Tử Tinh Thạch nguyên nhân.” Nói xong, hắn nhìn về phía Mục Thương Lan, nói: “Ngươi thực lực không tệ, mặc dù không có đạt tới nửa đế, nhưng lại có được nửa đế thực lực, như có thể đột phá nửa đế, thực lực nhất định viễn siêu bình thường nửa đế. Dạ cô nương quản lý kiếm minh không dễ, ta hi vọng ngươi có thể hảo hảo phụ trợ nàng!"

Mục Thương Lan nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cầm lấy Tử Tinh Thạch, đối với Dương Diệp có chút thi lễ.

"Ta đây cũng không khách khí!" Cốc Lam cười hì hì nói. Nàng cầm lấy Tử Tinh Thạch về sau, do dự một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Cái kia, cái kia, ngươi sẽ không giận ta a? Trước kia ta nhưng là phải giết ngươi kia mà, nhưng lại thường xuyên tại Nam Sương trước mặt nói xấu về ngươi."

"Ngươi hi vọng ta sinh giận dữ với ngươi sao?" Dương Diệp cười nói.

"Không hi vọng!"

Cốc Lam vội vàng nói.

Nghe vậy, trong tràng bốn người đều là cười cười. Rất nhanh, Mục Thương Lan cùng cốc Lam đã đi ra đại điện, trong đại điện, chỉ còn lại có Nam Sương cùng Dương Diệp.

"Nguyên, nguyên lai ngươi lợi hại như vậy!" Nam Sương nói khẽ.

"Lúc trước ngươi còn nói ta đồ mặt dầy kia mà!" Dương Diệp cười nói.

Nam Sương khuôn mặt nhỏ đỏ lên, nói khẽ: "Ai kêu ngươi lúc trước thảm như vậy, nhưng lại thường xuyên trang nhược kia mà!"

"Lúc ấy, ta không thể là giả yếu, mà là thật nhược!"

Dương Diệp nhìn xem Nam Sương, trong mắt có một tia nhu sắc, nói: "Lúc trước nếu như không phải ngươi, ta khả năng thật sự bị ngươi Thương Lan tỷ làm mất. Cuối cùng nếu như không phải ngươi đem Tử Tinh Thạch cho ta, lại để cho ta chữa trị thân thể, ta hiện tại chỉ sợ còn đang khắp nơi tìm Tử Tinh Thạch khôi phục thân thể. Nói thật, rất cám ơn!"

Nam Sương ngẩng đầu nhìn rồi một Dương Diệp, nói khẽ: "Làm gì vậy biến thành khách khí như vậy, ta đều có chút không thói quen."

Dương Diệp cười cười, nói: "Tốt, về sau chúng ta không cần khách khí như thế. Ngươi nếu là có cần phải trợ giúp, hoặc là có chuyện gì, có thể tìm Dạ cô nương, cũng có thể trực tiếp tới tìm ta.”

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Cùng Nam Sương hàn huyên sau khi, Nam Sương rời đi, Dương Diệp quay người tiến nhập đại điện {Nội Đường}. Xếp bằng ở đấy, hắn lấy ra 100 miếng Tử Tinh Thạch đặt ở trước mặt, sau đó bắt đầu điên cuồng hấp thu Tử Tinh Thạch nội linh khí. Tử Tinh Thạch hóa thành huyền khí nhập vào cơ thể nội về sau, đều bị Hồng Mông tháp hấp thu, sau đó Hồng Mông trong tháp truyền ra tí ti tử khí trở lại Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp cũng không dùng đến xung kích trung cấp Thánh giả, mà là lợi dụng những... Này Hồng Mông tử khí bất ngờ luyện thân thể. Nếu như hắn hiện tại xung kích trung cấp Thánh giả, kỳ thật phi thường dễ dàng. Đã không có Thiên Đạo hạn chế, chỉ cần Tử Tinh Thạch đầy đủ, xung kích đến nửa đế cũng không phải vấn đề gì. Nhưng là, hắn cũng không có làm như vậy.

Đế nữ lời mà nói..., nhưng hắn là còn nhớ rõ đấy!

Hắn cảnh giới tăng lên quá nhanh, thân thể đã có tai hoạ ngầm, mà trước kia ngoài ý muốn tấn thăng đến rồi Thánh giả, tuy nhiên ảnh hưởng không lớn, nhưng là bao nhiêu vẫn có ảnh hưởng đấy. Mà nếu như hắn hiện tại tựu vọt mạnh cảnh giới, tuy nhiên có thể tăng thực lực lên, nhưng là lâu dài đến xem, được không bù mất. Bởi vậy, hắn quyết định trong thời gian ngắn trước vững chắc bản thân!

Đem trụ cột triệt để vững chắc về sau, tại chạy nước rút nửa đế!

Dương Diệp trong cơ thể, vòng xoáy nhỏ chậm rãi xoay tròn, Hồng Mông tử khí tự trong đó từng điểm từng điểm tràn ra, sau đó tán nhập hắn tứ chi bách hài.

Hồng Mông tử khí có thể chữa trị thân thể, cũng có thể bất ngờ luyện thân thể, bất quá tại hắn thân thể đạt đến thần biến cảnh về sau, cái này hiệu quả tựu nhược rất nhiều, bởi vậy, lúc trước hắn cũng rất ít tại dùng Hồng Mông tử khí đến bất ngờ luyện thân thể. Nhưng là, tuy nhiên hiệu quả nhược rất nhiều, nhưng y nguyên có hiệu quả. Hơn nữa, Hồng Mông tử khí không chỉ có thể bất ngờ luyện thân thể, còn có thể cải biến nhục thể của hắn.

Kinh mạch của hắn cùng cốt cách sở dĩ như vậy cứng cỏi, chính yếu nhất một nguyên nhân tựu là bị lúc trước Hồng Mông tử khí cải tạo qua.

Có thể nói, kinh mạch của hắn cùng cốt cách cả người căn bản không giống với!

Mà cảnh giới tăng lên quá nhanh, căn cơ bất ổn, nói cho cùng tựu là kinh mạch cùng cốt cách chưa cùng thượng bản thân cảnh giới. Như tạo phòng, căn cơ còn không có triệt để vững chắc, tựu đi tạo tiếp theo tầng, ngay từ đầu có lẽ không sẽ như thế nào, nhưng là đến cuối cùng, hậu hoạn vô cùng!

Bởi vậy, hắn hiện tại cần phải làm là vững chắc kinh mạch cùng cốt cách!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt mấy ngày đi qua.

Mấy ngày ra, Dương Diệp ngoại trừ mỗi ngày vững chắc căn cơ bên ngoài, còn có tu luyện bản thân kiếm kỹ cùng giới hạn lực lượng còn có giới hạn kiếm ý. Đặc biệt là giới hạn lực lượng cùng giới hạn kiếm ý, cái này cùng chung cực bản nhất niệm thuấn sát có thể nói là hắn hiện tại mạnh nhất át chủ bài rồi. Ba chiêu này, cũng là có thể uy hiếp đế giả đấy!

Đặc biệt là giới hạn kiếm ý, theo lĩnh ngộ đến bây giờ, hắn còn chưa bao giờ dùng qua! Đơn thuần kiếm ý giới hạn, đã không kém lực lượng giới hạn, mà nếu như hai chủng ý cảnh kết hợp, sau đó tại giới hạn, uy lực kia...

Đương nhiên, hắn hiện tại còn không số lượng, giới hạn hai chủng ý cảnh, còn có chút nguy hiểm! Bất quá cũng may, tại Kiếm Vực nội giới hạn hai chủng ý cảnh, hắn có thể đem nguy hiểm xuống đến điểm thấp nhất!

Đối với Kiếm Vực cái này công hiệu, Dương Diệp thật sự cảm giác được rất khủng bố!

Nếu để cho hắn tại Kiếm Vực cùng hai chủng ý cảnh bên trong làm lựa chọn, hắn nhất định lựa chọn Kiếm Vực!

Ngày thứ năm sau.

Một cổ kinh khủng uy áp xuất hiện ở Lạc Vân thành trên không!

Đế giả hàng lâm!

“Phạm ta tận thế thành người, chết!”

Một giọng nói tại Lạc Vân trên thành không hưởng triệt mà lên.

Đại điện trong hậu đường, bàn ngồi dưới đất Dương Diệp chậm rãi mở mắt, sau đó nói: “Rốt cuộc đã tới ah! Đã đến rồi, vậy thì lưu lại a!”

Nói xong, Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, sau đó cửa trước bên ngoài đi đến.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1174: Cái này là liều mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lạc Vân nội thành.

Đem làm đế giả uy áp xuất hiện tại Lạc Vân nội thành lúc, vô số người ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, trong mắt là khiếp sợ cùng hoảng sợ.

Đế giả, minh ngục đại lục đỉnh cao nhất lực lượng! Đó là Kim Tự Tháp đỉnh cao nhất tồn tại!

Dù cho rất nhiều người tận mắt nhìn đến qua Dương Diệp đánh lui đế giả, nhưng là, đối với đế giả, mọi người y nguyên hay là bảo trì bản năng kính sợ.

Theo đế giả thanh âm rơi xuống, một gã mặc hoa bào trung niên nam tử xuất hiện ở Lạc Vân trên thành không, mà đang ở hoa bào trung niên nam tử sau khi xuất hiện, một đạo kiếm quang xẹt qua, Dương Diệp xuất hiện ở hoa bào trung niên nam tử đối diện.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, Dạ Lưu Vân đợi trong lòng người buông lỏng.

Có thể nói, hiện tại Dương Diệp tựu là tất cả mọi người trong nội tâm trụ cột, tuy nhiên hắn chỉ là một gã Thánh giả!

Hoa bào trung niên nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ngươi là được...”

“Không cần nói nhảm, không phải ngươi chết, tựu là ta mất mạng!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ phía chân trời hư không kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia hoa bào trung niên nam tử trước mặt, cùng lúc đó, hai cổ hư vô cảnh ý cảnh lập tức bao phủ cái kia hoa bào trung niên nam tử, làm cho thứ hai khí tức có chút cứng lại!

Trung niên nam tử hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp đi lên tựu động thủ, cái này lại để cho hắn có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, đã mất đi tiên cơ!

Bất quá hắn phản ứng cuối cùng bất mãn, một thanh màu đen trường thương xuất hiện trong tay hắn, đón lấy, một điểm hàn mang thoáng hiện, thương xuất như rồng, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên!

Keng!

Dương Diệp kiếm cùng hoa bào trung niên nam tử màu đen trường thương kích cùng một chỗ, một đạo chói tai bén nhọn tiếng vang thông thiên tế, làm cho phía dưới mọi người không khỏi tâm thần run lên.

Phía chân trời, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp cùng hoa bào trung niên nam tử từng người lập tức rút lui gần ngàn trượng!

Hoa bào trung niên nam tử trong mắt đã có một tia ngưng trọng, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ta ngược lại là xem nhẹ...”

Hoa bào trung niên nam tử còn chưa có nói xong, một đạo kiếm minh thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, một thanh mũi kiếm đâm thẳng hắn mi tâm. Kiếm còn chưa tới, cường đại kiếm khí cùng khí thế tựu áp trung niên nam tử không gian chung quanh có chút bóp méo bắt đầu!

Gặp Dương Diệp như thế hùng hổ dọa người, trung niên nam tử trong mắt hiện lên một đám hàn mang, tay phải có chút một chuyển, trong tay trường thương mạnh mà đâm ra, thương xuất, phía chân trời lập tức che kín vô số thương ảnh, những cái... Kia thương ảnh trực tiếp đem Dương Diệp bao vây lại.

Oanh!

Hoa bào trung niên nam tử hướng về sau rút lui mấy trăm trượng, trong tràng, thương ảnh tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, lúc này, Dương Diệp trên mặt có một đạo vết máu.

Nhìn thấy một màn này, Lạc Vân trong thành kiếm minh người tâm lập tức xiết chặt. Dương Diệp nếu là bại, bọn hắn kết cục không cần nói cũng biết!

Dạ Lưu Vân hai tay chặt chẽ nắm lại, trận chiến này, Dương Diệp nếu là thắng, Dương Diệp danh tiếng, chắc chắn khiếp sợ toàn bộ minh ngục đại lục, cùng lúc đó, kiếm minh cũng đem danh chấn minh ngục đại lục. Ngược lại khi đó, không người nào dám tại nhiệm ý khi nhục kiếm minh, cho dù là mấy cái kim cương giai thế lực. Vì sao? Bởi vì kiếm minh có có thể giết đế người!

Một cái có thể giết đế thế lực, ai dám khinh thị?

Phải biết, cho dù là kim cương giai thế lực, đế giả cũng sẽ không rất nhiều đấy! Bởi vậy, trừ phi là song phương là tử địch cái loại này, bằng không thì, không có người sẽ đi vô cớ trêu chọc một cái có thể giết đế người.

Có thể nói, Dương Diệp nếu là thắng, kiếm minh đem thừa thế quật khởi! Khi đó, tăng thêm kiếm minh có linh mạch, nhất định có vô số dong binh đoàn cùng rất nhiều tán tu cường giả đến đây gia nhập. Có thể nói, nếu như Dương Diệp thắng, đến tiếp sau hết thảy, nàng đều đã có kế hoạch!

Nhưng là, nếu như Dương Diệp bại! Nếu như bại... Tất cả mọi người sẽ chết!

Phía chân trời, Dương Diệp đưa thay sờ sờ chính mình trên mặt miệng vết thương, hắn biết rõ, chính mình có chút khinh thị đối phương rồi. Trước mắt trung niên nam tử này, so với lúc trước Huyền Thiên tông đế giả muốn mạnh hơn một ít.

Phải chính thức nhận thức thật!

“Thực lực không tệ, khó trách dám giết ta tận thế thành người! Đáng tiếc, ngươi quá không biết lượng sức, khiêu khích ta tận thế thành, hôm nay, Bổn đế tựu cho ngươi này thiên tài thần hồn...”

Hoa bào trung niên nam tử nói xong nói xong, xa xa Dương Diệp đột nhiên tuôn ra một cỗ tia máu, đón lấy, một đạo huyết sắc kiếm quang tự xa xa điện xạ mà đến.

Huyết sắc kiếm quang còn chưa tới, cái kia gay mũi mùi máu tươi cùng lệ khí tựu làm cho hoa bào trung niên nam tử sắc mặt đại biến! Không dám khinh thường, hoa bào trung niên nam tử trong tay trường thương mạnh mà từ trên xuống dưới bổ một phát!

Cái này bổ một phát, tựa như có bổ thiên chi lực, toàn bộ không gian đều theo hắn trường thương bóp méo bắt đầu!

Keng!

Thương kiếm chạm vào nhau, phía chân trời toàn bộ không gian kịch liệt run lên, sau đó hoa bào trung niên nam tử cùng Dương Diệp từng người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng mà đúng lúc này, cái kia vừa bay rớt ra ngoài Dương Diệp lại đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đi tới hoa bào trung niên nam tử trước mặt, sau đó một mảnh tia máu lập tức bao phủ cái kia hoa bào trung niên nam tử!

Hoa bào trung niên nam tử cũng đánh ra hỏa khí, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, sau đó trong tay trường thương mạnh mà đâm ra. Thương xuất, vô số đạo mũi thương kích xạ mà ra, cùng Dương Diệp cái kia phiến tia máu oanh lại với nhau!

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời, mũi thương cùng kiếm khí tại phía chân trời không ngừng bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, không gian nổi lên từng đợt Liên Y, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Thần biến cảnh thân thể, tuy nhiên cường hãn, nhưng là đối với đế giả cảnh cường giả loại này mà nói, mặc dù có chút phiền toái, nhưng là giới hạn không sai. Dù sao, thần biến cảnh, cũng chỉ là tương đương với đế giả mà thôi. Bởi vậy, một phen kịch chiến xuống, Dương Diệp trên người xuất hiện rất nhiều vết thương. Bất quá hoa bào trung niên nam tử cũng cũng không khá hơn chút nào, tại Dương Diệp không công kích liều mạng xuống, trên người hắn cũng xuất hiện vô số miệng vết thương.

Nhưng là, Dương Diệp đang ở hạ phong!

Đế giả, sống rồi đều ít nhất trên vạn năm, cái kia tâm tính cùng chiến đấu ý thức, tuyệt không phải Dương Diệp có thể so sánh, Dương Diệp nếu như không phải dựa vào thần biến cảnh thân thể, chỉ sợ đã sớm vẫn lạc. Bởi vì có cường đại thân thể tại, bởi vậy, hắn căn bản không cần đi phòng ngự. Hắn đấu pháp rất đơn giản, ngươi gai ta một thương, ta không đề phòng, nhưng ta muốn đâm ngươi một kiếm!

Dùng tổn thương đổi tổn thương!

Chơi đúng là mệnh!

Cũng chính là bởi vì Dương Diệp loại này đấu pháp, trung niên nam tử kia đánh chính là có chút biệt khuất, bởi vì hắn muốn bận tâm rất nhiều, ví dụ như hắn gai Dương Diệp trước ngực một thương lúc, Dương Diệp cũng sẽ đâm hắn trước ngực một thương. Như vậy hắn tự nhiên không dám, bởi vì Dương Diệp thân thể viễn siêu hắn, hơn nữa Dương Diệp kiếm cực kỳ lăng lệ ác liệt, hoàn toàn có thể phá vỡ hắn huyền khí tráo cùng phòng ngự!

Mà thương của hắn tuy nhiên cũng có thể phá vỡ Dương Diệp phòng ngự, nhưng là...

Nói cho cùng, hắn không muốn dùng mạng của mình đổi Dương Diệp mệnh. Dù sao, chính hắn là đế giả, mà Dương Diệp, chỉ là một cái Thánh giả!

Đế giả mệnh đổi Thánh giả mệnh? Hắn không ngốc!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại càng đánh càng điên, càng đánh càng dũng cảm, nhưng lại chiêu chiêu lấy mạng đổi mạng! Cái này lại để cho trung niên nam tử kia càng thêm biệt khuất cùng căm tức rồi!

Bởi vì trung niên nam tử cố kỵ cái này cố kỵ cái kia, bởi vậy, trong tràng Dương Diệp vậy mà dần dần chiếm cứ thượng phong, không đến sau khi, biến thành Dương Diệp bắt đầu áp chế trung niên nam tử kia!

Nhìn thấy một màn này, Lạc Vân trong thành rất nhiều người lập tức thở dài một hơi, đồng thời trong nội tâm đối với Dương Diệp càng thêm kính sợ, không, phải nói càng thêm sùng bái rồi!

Dùng Thánh giả áp chế đế giả đánh!

Mà cái này người, là lão đại của bọn hắn!

Có một cái cường đại lão đại, bọn hắn những người này tự nhiên sống sống lưng đều thẳng một điểm! Tựa như những cái... Kia kim cương giai thế lực trước kia tại mặt đối với bọn họ những lính đánh thuê này đoàn cùng tán tu lúc, luôn mang theo một loại cảm giác về sự ưu việt, vì cái gì? Bởi vì người ta hậu trường cứng rắn!

Người trong giang hồ lăn lộn, ngoại trừ giảng thực lực của chính mình bên ngoài, còn muốn giảng sau lưng hậu trường!

Oanh!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, sau đó trung niên nam tử kia cùng Dương Diệp tại phía chân trời phân ra ra.

Lúc này, trung niên nam tử toàn thân từ trên xuống dưới cơ hồ có trăm đạo thân kiếm, mà Dương Diệp cũng cũng không khá hơn chút nào, toàn thân cơ hồ đều là tổn thương, bất quá những cái... Kia tổn thương với hắn mà nói, thật sự thật sự chỉ có thể coi là đồ chơi cho con nít. Đương nhiên, quan trọng nhất là, hắn có Hồng Mông tử khí chữa trị thân thể, bởi vậy, cho dù là một ít hơi chút nghiêm trọng tổn thương, cũng sẽ rất nhanh chữa trị.

Đây là ưu thế của hắn!

Trung niên nam tử sắc mặt âm trầm nhìn xem Dương Diệp, trong mắt hắn, có một tia dữ tợn, “Tốt, rất tốt, ta...”

Trung niên nam tử không biết muốn nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp lại là cả người hóa làm một đạo huyết sắc kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía hắn mãnh liệt bắn mà đến.

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn thật sự là không có hứng thú cùng trung niên nam tử nói nhảm. Đối phương muốn đẩy, đưa hắn vào chỗ chết, vậy bọn họ tầm đó dĩ nhiên là là tử địa, nếu là tử địch, cái kia dĩ nhiên là phải hay là không ngươi chết chính là ta sống. Đến rồi cái này phân thượng rồi, nói nhảm còn có có ý nghĩa sao?

Đối với cái loại này cuộc chiến sinh tử đấu lúc còn muốn phế lời nói hết bài này đến bài khác người, hắn luôn luôn là phi thường khinh bỉ đấy!

Nếu là địch nhân, vậy thì Móa!

Nói nhảm trăm câu, không bằng một kiếm đến thật sự!

Nhìn thấy Dương Diệp lại xuất thủ, trung niên nam tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, tại Dương Diệp đi vào trước mặt hắn lúc, kiếm đâm hắn trước ngực, nhưng mà giờ khắc này, trung niên nam tử nhưng lại không có như trước kia như vậy né tránh, mà là trường thương mạnh mà hướng phía trước đâm ra, thương xuất, những nơi đi qua không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Lấy mạng đổi mạng!

Giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bất quá hắn lại không có tránh ra, đúng lúc này, cũng không còn kịp rồi. Trong tay mạnh mà dùng sức, huyết kiếm đâm vào rồi trung niên nam tử trước ngực, nhưng mà đang ở huyết kiếm đâm vào trong nam tử trước mặt trước ngực lúc, một đạo màu xanh da trời vòng tròn xuất hiện ở trung niên nam tử trước ngực chặn Dương Diệp kiếm.

“Với tư cách đế giả, như thế nào liền một kiện phòng thân đồ vật đều không có? Thật sự đã cho ta trước kia ta sợ ngươi không muốn sống đấu pháp? Ngươi, còn quá non!”

Trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, trường thương trực tiếp đâm vào rồi Dương Diệp trước ngực, không có chút nào ngoài ý muốn, trường thương trực tiếp đâm xuyên qua Dương Diệp trước ngực, một đạo máu tươi tự Dương Diệp phía sau lưng kích xạ mà ra!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người sắc mặt lập tức trắng bệch, sợ đến vỡ mật!

Nhưng mà ngay một khắc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên lấn thân trên xuống, lại để cho cái kia trường thương tiếp tục xuyên qua thân thể của hắn, sau đó trở về rồi trung niên nam tử kia trước mặt, hắn tay trái trực tiếp bắt được trung niên nam tử bả vai, đón lấy, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng nhe răng cười, “Lại để cho ta cho ngươi biết cái gì gọi là liều mạng, cái này là liều mạng!”

Két sát!

Trung niên nam tử bả vai trực tiếp bị Dương Diệp cứ thế mà kéo xuống dưới,

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1175: Ta chính là uy hiếp ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên nam tử nơi bả vai, máu tươi như trụ!

Trung niên nam tử hoảng hốt, mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người trực tiếp đâm vào rồi trung niên nam tử trên người.

Phanh!

Trung niên nam tử trực tiếp bị Dương Diệp đụng bay ngược rồi đi ra ngoài, mà đang ở hắn vừa bay ra ngoài một khắc này, Dương Diệp lần nữa mãnh liệt đập mạnh hư không, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang đâm vào rồi trung niên nam tử kia trên người.

PHỐC!

Một ngụm máu tự trung niên nam tử trong miệng phun ra, trung niên nam tử lần nữa bay rớt ra ngoài!

Không trung, trung niên nam tử liền phun vài ngụm máu, lúc này đây, trong mắt của hắn đã có vẻ kinh hãi, Dương Diệp cái này không muốn sống đấu pháp, lúc này đây hắn thật sự có chút sợ rồi.

Bởi vì lúc này cái kia chuôi trường thương y nguyên cắm ở Dương Diệp ngực!

Dương Diệp sắc mặt huyết hồng bên trong còn mang theo một tia tái nhợt, hiển nhiên, cái này là bị trọng thương dấu hiệu. Nhưng là, Dương Diệp lại như cũ còn mạnh hơn công dồn sức đánh, hơn nữa còn là như là trước kia như vậy dùng tổn thương đổi tổn thương!

Lúc này đây, trong nam tử chân chính có chút ít sợ rồi!

Trung niên nam tử đã có thoái ý, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại lần nữa đi tới trước mặt hắn, sau đó trong tay huyết kiếm hướng phía hắn như mưa rơi bổ tới.

Không có một tay, trung niên nam tử lúc này đây là chân chính bị áp chế, cơ hồ chỉ có thể bị động bị đánh. Hắn là đế giả, tự nhiên có thể gãy chi trọng sinh, nhưng là, đó cũng là cần phải thời gian đó a! Mà bây giờ, Dương Diệp căn bản không để cho hắn một chút thời gian, đừng nói khôi phục cánh tay, hắn liền thời gian hô hấp cơ hồ đều không có!

Phía chân trời, tại ánh mắt mọi người bên trong, trong nam tử liên tiếp bại lui, máu tươi liền phun, tuy nhiên như thế, nhưng là trung niên nam tử nhưng vẫn là y nguyên ương ngạnh chống cự lại.

Bất quá tất cả mọi người nhìn ra, trung niên nam tử chi chống không được bao lâu.

Oanh!

Lúc này, trung niên nam tử trong cơ thể bạo tuôn ra một cổ kinh khủng khí thế, khí thế tựa như vỡ đê, trực tiếp đem trước mặt hắn Dương Diệp chấn hướng về sau liền lùi lại mấy trượng.

Mọi người ở đây cho rằng trung niên nam tử muốn tuyệt địa phản kích lúc, hắn nhưng lại đột nhiên quay người thân hình run lên biến mất tại phía chân trời, đón lấy, trung niên nam tử thanh âm từ cách xa phía chân trời truyền đến: “Tốt, rất tốt, chuyện hôm nay, ta nhớ kỹ.”

Chạy thoát!

Tất cả mọi người lần nữa mộng rồi.

Lại một gã đế giả bị đánh chạy thoát!

Bất quá, bất kể như thế nào, đây là chuyện tốt, ít nhất nguy cơ giải trừ rồi!

“Ngươi hay là quên tốt!”

Lúc này phía chân trời, Dương Diệp đột nhiên nhẹ giọng nói một câu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trong hư không.

Hư không con thoi kiếm thuật!

Vài mười vạn dặm bên ngoài, trung niên nam tử quay đầu lại nhìn thoáng qua, nhìn thấy Dương Diệp không có đuổi theo, lập tức thở dài một hơi. Sắc mặt của hắn có chút âm trầm, có chút dữ tợn. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình vậy mà sẽ bị một cái Thánh giả hoàn toàn áp chế, thậm chí còn thiếu chút nữa bị giết chết. Sỉ nhục! Vô cùng nhục nhã ah!

Kỳ thật, trung niên nam tử sở dĩ thảm như vậy, nguyên nhân chủ yếu còn là chính bản thân hắn có chút khinh địch rồi. Nếu như ngay từ đầu đi lên, là hắn có thể có đem Dương Diệp cho rằng là là ngang hàng đối thủ đối đãi, hắn tuyệt sẽ không rơi vào thảm như vậy. Nhưng là hắn không có! Bất quá cái này cũng bình thường, một cái đế giả, như thế nào lại nhận thức thật đối đãi một gã Thánh giả đâu này?

Đừng nói Thánh giả, tựu là nửa đế trong mắt bọn hắn đều thuộc về con sâu cái kiến tồn tại!

Nhưng mà, hôm nay hắn đụng phải quái thai rồi!

Trung niên nam tử hít sâu một hơi, tay trái chậm rãi nắm chặt, trong mắt sát ý thoáng hiện, việc này, hắn đương nhiên sẽ không như vậy tính toán! Không giết mất Dương Diệp, hắn về sau tại đế giả trong vòng luẩn quẩn còn thế nào lăn lộn?

Trung niên nam tử lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua Lạc Vân thành phương hướng, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nói: “Đợi lấy!”

Nói xong, hắn quay người dục ly khai, nhưng mà đúng lúc này, trung niên nam tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, toàn thân tóc gáy đều tạc lên, hắn mãnh liệt xoay người, tay trái một chưởng đánh ra.

Tại hắn quay người vỗ tay một khắc này, một đạo huyết sắc kiếm quang xuất hiện ở trước mặt hắn...

Xùy~~!

Đạo kia huyết sắc kiếm quang trực tiếp chui vào trung niên nam tử cánh tay bên trong, sau đó từ bả vai chỗ kích xạ mà ra, trung niên nam tử kia toàn bộ cánh tay trái trực tiếp chia làm hai nửa.

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Không!”

Trung niên nam tử hai mắt trợn lên, tròn mắt muốn nứt.

“Dừng tay!”

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ tự xa xa không gian truyền đến, người chưa tới, nhưng cái kia tiếng hét phẫn nộ nhưng lại chấn Dương Diệp chung quanh không gian một hồi kịch liệt kích động.

Lại là một gã đế giả!

Nhưng mà, Dương Diệp lại lông mày đều không có nhăn thoáng một phát, kiếm trong tay càng là một điểm dừng lại đều không có, trực tiếp chui vào rồi trung niên nam tử kia mi tâm.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự trung niên nam tử sau đầu kích xạ mà ra, trung niên nam tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sau một khắc, hắn trong mắt sắc thái chậm rãi tiêu tán, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng linh khí như là vỡ đê bình thường tự trung niên nam tử trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, trong vòng ngàn dặm nội lập tức linh khí đầy đủ, tựa như đặt mình vào linh khí trong hải dương.

Lúc này, Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch lập tức chui truyền đến, sau đó há mồm khẽ hấp, những cái... Kia linh khí lập tức hóa thành một hàng dài chui vào Tiểu Bạch trong cái miệng nhỏ nhắn.

Theo ngày càng nhiều linh khí chui vào Tiểu Bạch trong miệng, Tiểu Bạch thân thể càng phát ra trắng rồi.

Rất nhanh, trong tràng sở hữu tất cả linh khí đều bị Tiểu Bạch hấp thu, Tiểu Bạch đánh rồi trọn vẹn nấc, nhưng sau đó xoay người chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp phải tay nắm chặt cái kia còn cắm ở hắn trước ngực trường thương chậm rãi rút... Ra, theo trường thương bị rút... Ra, máu tươi lập tức từ hắn trước ngực kích xạ mà ra, sau đó đều chui vào trong tay hắn huyết kiếm bên trong. Rút... Ra trường thương về sau, Dương Diệp nguyên bản muốn trực tiếp ném đi, nhưng là vừa nhìn thấy là Chuẩn Đế giai đấy, hắn quyết đoán thu vào.

Đón lấy, ánh mắt của hắn nhìn về phía này xa xa trung niên nam tử thi thể, hắn tay phải vung lên, trung niên nam tử kia trên tay mang hai quả nạp giới rơi trong tay hắn, hắn đang muốn quan sát, đột nhiên, hắn sắc mặt hơi đổi, sau đó tay phải vung lên, trung niên nam tử kia thi thể cùng nạp giới toàn bộ bị hắn thu vào. Đón lấy, hắn quay người nhìn về phía xa xa, xa xa, không gian một hồi rung rung, sau đó không gian chậm rãi vỡ ra ra, một gã mặc áo bào màu vàng trung niên nam tử tự trong đó đi ra!

Trung niên nam tử cùng trước kia bị Dương Diệp giết tên kia hoa bào trung niên nam tử lớn lên có chút tương tự.

“Ta cho ngươi dừng tay, ngươi là không nghe thấy sao?” Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, tuy nhiên ngữ khí bình tĩnh, nhưng lại lộ ra một cỗ sâm lãnh.

“Dừng tay?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, nói: “Ta ngốc à? Để đó hắn không giết, sau đó lại để cho hắn cùng với ngươi liên thủ tới giết ta? Nếu như ta thật như vậy làm, ta đây nhiều lắm não tàn à?”

Hắn buông tha trung niên nam tử, cái này tận thế thành sẽ cùng hắn và giải sao? Không! Đối phương sẽ liên thủ làm mất hắn!

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thật sự, ngươi để cho chúng ta ngoài ý muốn rồi. Khinh thị ngươi, là ta tận thế thành làm một kiện cực kỳ chuyện ngu xuẩn. Nhưng là, hiện tại sẽ không rồi!”

“Làm sao ngươi biết ngươi bây giờ còn không phải tại khinh thị ta?” Dương Diệp khẽ cười nói.

“Vậy sao?”

Áo bào màu vàng trung niên nam tử tay phải chậm rãi nắm chặt, nói: “Ta muốn nhìn một chút, ta có hay không khinh thị ngươi!”

Dương Diệp nhưng lại lắc đầu, nói: “Hiện tại ta không đánh với ngươi, ngươi muốn động thủ, ta sẽ chạy. Tin tưởng ta, ngươi tuyệt đối với đuổi không kịp ta.”

“Không có sao, còn có Lạc Vân thành người!” Áo bào màu vàng trung niên nhân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi giết đi! Toàn bộ giết sạch đều không có sao! Bởi vì ngươi tận thế thành nếu là toàn quân xuất động lời mà nói..., ta xác thực bảo hộ bọn họ không được!”

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía áo bào màu vàng trung niên nhân, chân thành nói: “Nhưng là, ta sẽ vì bọn hắn báo thù. Ta quãng đời còn lại đem chuyên môn săn giết ngươi tận thế thành người, thẳng đến ngươi tận thế thành tất cả mọi người chết hết mới thôi. Đúng rồi, còn ngươi nữa. Cũng có lẽ bây giờ ta còn giết không được ngươi, nhưng là chờ ta đến nửa đế nữa nha? Hoặc là đế giả nữa nha?”

“Ngươi uy hiếp ta?” Áo bào màu vàng trung niên nhân nhìn thẳng Dương Diệp, nói.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “Cái này dạng như thế nào? Ngươi đi Lạc Vân thành sát nhân, ta đi ngươi tận thế thành sát nhân. Ta không sao cả đấy, ngươi xem, ta sát ý đã đến hư vô cảnh, biết rõ ta giết bao nhiêu người sát ý mới đến hư vô cảnh đấy sao? Khẳng định so ngươi tận thế thành cả tòa thành người còn nhiều hơn! Cho nên, ngươi muốn chơi lời mà nói..., ta thật sự không sao cả đấy, chết một điểm người mà thôi, ta thật sự không quan tâm!”

“Ta trước tiên có thể giết ngươi!”

Áo bào màu vàng trung niên nhân thanh âm rơi xuống, bấm tay một điểm, toàn bộ không gian kịch liệt run lên, đón lấy, một điểm hàn mang ở giữa sân thoáng hiện, trong chốc lát, vô số đạo sâm lãnh lưỡi dao sắc bén tự bốn phía không gian thoáng hiện mà ra, hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt lệ khí thoáng hiện, trong tay hắn huyết kiếm mạnh mà bổ một phát, một đạo tia máu tự trước mặt hắn kích xạ ra, cùng những cái... Kia lưỡi dao sắc bén oanh lại với nhau!

Oanh!

Từng đạo năng lượng nổ vang âm thanh tại phía chân trời không ngừng vang lên, phía chân trời không gian không ngừng một hồi kịch liệt kích động!

Xa xa, cái kia áo bào màu vàng trung niên nhân hừ lạnh một tiếng, muốn lần nữa xuất thủ, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại quay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời. Nhìn thấy một màn này, cái kia áo bào màu vàng trung niên nhân sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì Dương Diệp đi phương hướng là tận thế thành phương hướng!

“Làm càn!”

Áo bào màu vàng trung niên nhân một tiếng gầm lên, thân hình run lên, biến mất tại phía chân trời.

Đuổi theo đuổi theo, áo bào màu vàng trung niên nhân sắc mặt có chút khó coi lên, bởi vì hắn phát hiện Dương Diệp tốc độ tuyệt không so với hắn chậm, đặc biệt là Dương Diệp cái kia xuyên toa hư không kiếm kỹ, càng là so với hắn còn mau hơn rất nhiều.

Áo bào màu vàng trung niên nam tử biết rõ, Dương Diệp trước kia nói nếu như muốn chạy trốn lời mà nói..., hắn tuyệt đối với đuổi không kịp lời nói cũng không có nói giả!

Ước chừng 15' về sau, một đạo đại thành xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, Dương Diệp không có đi xem đại thành, mà là dừng lại, quay người nhìn về phía cái kia vừa mới xuất hiện tại cách đó không xa áo bào màu vàng trung niên nhân, sau đó nắm tay trong huyết kiếm trực chỉ đối phương, nói: “Ngươi đi Lạc Vân thành sát nhân, ta đi tận thế thành sát nhân, có dám hay không? Nói thật, ta hi vọng ngươi đi, bởi vì ta kiếm, đã tại Đế cấp ngừng quá lâu. Hiện tại nếu như tại giết một thành người lời mà nói..., không chuẩn có thể đột phá Đế cấp!"

"Ngươi uy hiếp ta?" Áo bào màu vàng nam tử sắc mặt dữ tợn... Mà bắt đầu!

"Ta chính là uy hiếp ngươi!"

Dương Diệp dữ tợn thanh âm rơi xuống, không tại nói nhảm, trực tiếp hóa thành một đạo tia máu hướng phía cái kia tận thế thành kích bắn đi.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1176: Đế giả khôi lỗi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại Dương Diệp chỗ xung yếu nhập cái kia tận thế thành lúc, áo bào màu vàng trung niên nam tử chắn Dương Diệp trước mặt, đón lấy, áo bào màu vàng trung niên nam tử tay phải tự thượng nâng lên, sau đó hóa chưởng như đao giống như hướng trước mặt mạnh mà bổ một phát.

Xùy~~!

Một đạo gần ngàn trượng lớn lên đao khí lăng không thoáng hiện, hướng phía Dương Diệp hung hăng bổ tới.

Cái này bổ một phát, chung quanh không gian trực tiếp rạn nứt ra, thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Xa xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, huyết kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm chém.

Ông!

Nương theo lấy một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, một đạo huyết sắc kiếm khí vạch phá bầu trời, hung hăng bổ vào đạo kia đao khí phía trên.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, đao khí cùng kiếm khí ầm ầm nổ tung ra, vô số kiếm khí cùng năng lượng đao khí hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra.

Trong tràng, áo bào màu vàng trung niên nam tử cùng Dương Diệp cách xa nhau trăm trượng, hai người cũng không có ở xuất thủ.

Dương Diệp nhìn xem áo bào màu vàng trung niên nam tử, mang trên mặt mỉm cười, “Ngươi muốn giây sát ta, thứ cho ta nói thẳng, ngươi còn không được! Đương nhiên, ngươi như đem hết toàn lực, xác thực có cơ hội giết ta. Nhưng là, ta như đổ máu, đồng dạng có cơ hội giết ngươi, dù cho giết không được ngươi, nhưng ít ra cũng có thể trọng thương ngươi! Ngươi như trọng thương, ngươi tận thế thành đã có thể nguy hiểm. Đương nhiên, có lẽ ngươi tận thế thành còn có đế giả, nhưng là nếu như ta không có đoán sai, hắn hiện tại cũng còn chưa có đi ra, không phải không tại tận thế thành, đoán chừng tựu là có khác cái gì việc gấp, ngươi cứ nói đi?”

Áo bào màu vàng trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Việc này, không để yên!”

Nói xong, hắn quay người trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang biến mất chui vào rồi xa xa tận thế thành.

Nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên rút kiếm chém, một đạo kiếm khí trực tiếp chui vào xa xa một chỗ trong không gian, một tiếng vang thật lớn về sau, cái kia lúc trước đã rời đi áo bào màu vàng trung niên nam tử lại xuất hiện ở Dương Diệp đối diện.

“Phải hay là không muốn nhìn ta tổn thương đến trình độ nào, sau đó dễ giết ta?” Nhìn xem áo bào màu vàng trung niên nam tử, Dương Diệp cười nói.

Áo bào màu vàng trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, không nói gì, lúc này Dương Diệp lại nói: “Kỳ thật, ta tổn thương hoàn toàn chính xác thực không nhẹ, ngươi nếu đem hết toàn lực, khẳng định có rất lớn tỷ lệ đánh chết ta. Vấn đề là, ngươi dám sao? Ngươi sẽ sao? Ngươi không dám, ngươi không biết. Lạc Vân thành người, với ta mà nói, tùy thời cũng có thể vứt bỏ, dù sao nhất thời cao hứng kéo lên. Nhưng là, ngươi tận thế thành thế nhưng mà gia đại nghiệp đại, ngươi cam lòng (cho) vứt bỏ sao?”

Áo bào màu vàng trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp một lát, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi nói nhiều như vậy, làm nhiều như vậy, mục đích thực sự kỳ thật tựu là muốn bảo hộ Lạc Vân thành, ta nói không sai a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn hướng áo bào màu vàng trung niên nam tử, nói: “Đã ngươi đã nhìn thấu, vậy ngươi vì sao không dám cùng ta chơi đâu này? Phải biết, ngươi muốn diệt Lạc Vân thành, mấy hơi thở sự tình. Mà ta muốn diệt tận thế thành, trong thời gian ngắn chỉ sợ không được. Bất quá ngươi tận thế thành về sau sẽ phải khó trách, bởi vì một cái có thể so với đế giả cường giả sẽ thời thời khắc khắc từ một nơi bí mật gần đó nhìn xem lấy các ngươi!”

Áo bào màu vàng trung niên nhân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta chờ xem!”

“Phụng bồi đến cùng!”

Dương Diệp nói xong, quay người hướng phía phía chân trời điện bắn đi.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, áo bào màu vàng trung niên nhân hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong mắt một mảnh sâm lãnh. Trước kia, hắn đã từng có vô số lần động thủ ý niệm. Nhưng là, hay là nhịn được.

Hắn xác thực là băn khoăn, băn khoăn tận thế thành có một gã có thể so với đế giả cường giả ở sau lưng nhìn trộm lấy tận thế thành, đặc biệt là lúc này tận thế thành đã vẫn lạc một gã đế giả thời điểm. Tận thế thành, làm là cái thế giới này đạt trình độ cao nhất mấy cái thế lực một trong, thế lực đối địch cùng cừu gia tự nhiên không ít, một khi cho những người này cơ hội, những người này tuyệt đối sẽ đối với tận thế thành xuất thủ!

Còn có, Dương Diệp thoạt nhìn giống như là một người điên, không, phải nói chính là một cái tên điên. Một cái lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý người, là có chuyện gì làm không được hay sao?

Nói cho cùng, áo bào màu vàng trung niên nam tử hiện tại còn không muốn ngọc thạch câu phần, dù sao, báo thù, không cần phải nóng lòng nhất thời.

Tại chỗ, áo bào màu vàng trung niên nam tử hít sâu một hơi, đem sát ý trong lòng cường hành đè ép xuống dưới, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Lạc Vân thành phương hướng, nhưng sau đó xoay người biến mất tại phía chân trời.

Lạc Vân thành.

đọc tru y ện cùng http://truyencuatui.ne t /
Dương Diệp trở lại Lạc Vân thành về sau, toàn bộ Lạc Vân thành người lập tức sôi trào lên.

Dương Diệp trở về, cái này chứng minh Dương Diệp thắng! Cái này cũng chứng minh, Dương Diệp thực lực không phải có thể so với đế giả, mà là có thể vượt qua rất nhiều đế giả!

Giờ khắc này, mọi người đối với tương lai tiền đồ, không tại mê mang!

Có một so với bình thường đế giả muốn mạnh hơn rất nhiều cường giả tồn tại, kiếm minh ngày sau hoàn toàn có khả năng trở thành minh ngục đại lục kim cương giai thế lực! Nghĩ vậy, rất nhiều người không khỏi lần nữa sôi trào, toàn thân huyết dịch phảng phất tại thiêu!

Dương Diệp trở lại Lạc Vân thành về sau, trực tiếp về tới bên trong phòng của mình, vừa trở lại gian phòng, một ngụm máu lập tức tự trong miệng hắn phun ra.

Lau khóe miệng máu tươi, Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó xếp bằng ở đấy, lấy ra Tử Tinh Thạch bắt đầu hấp thu.

Kỳ thật, cái kia áo bào màu vàng trung niên nam tử không biết, lúc trước hắn đã cơ hồ là nỏ mạnh hết đà rồi. Cùng đế giả kịch chiến, hắn bản thân tiêu hao đại lượng huyền khí, mà lại thân thể cũng đã mỏi mệt, cuối cùng vì khoảnh khắc tên đế giả, hắn lại dùng tổn thương đổi tổn thương, có thể nói, thương thế của hắn khi đó đã rất nghiêm trọng rồi.

Đương nhiên, so với trước kia thân thể tan vỡ cái loại này tổn thương mà nói, thương thế kia ngược lại chỉ có thể nói một loại. Nhưng là, nếu như trước kia tên kia áo bào màu vàng trung niên nhân tiếp tục động thủ lời mà nói..., hắn tựu thật sự nguy hiểm. Bởi vậy, hắn chỉ có thể bày làm ra một bộ ta là tên điên, ta không muốn sống tư thái. Thế giới này chính là như vậy, nhược sợ mạnh, mạnh sợ không muốn sống đấy, không muốn sống sợ bị điên.

Một người bình thường, sẽ đi cùng một người điên dốc sức liều mạng sao?

Cái kia áo bào màu vàng trung niên nam tử là một người bình thường, hơn nữa còn là một cái có lý trí người, bởi vậy, hắn tự nhiên là sẽ không đâu!

Đương nhiên, chủ yếu là Dương Diệp có thực lực, nếu như không có thực lực còn nổi điên lời mà nói..., đó là loại ngu vk nờ~!

Theo Hồng Mông tử khí không ngừng mà chữa trị, Dương Diệp trong cơ thể bên ngoài cơ thể tổn thương dần dần khép lại, chưa tới một canh giờ, hắn toàn thân tổn thương cũng đã khôi phục thất thất bát bát.

Cho dù là Dương Diệp đã thành thói quen Hồng Mông tử khí nghịch thiên, nhưng y nguyên bị cái này Hồng Mông tử khí cho khiếp sợ.

Hồng Mông tử khí, tại chữa thương phương diện, thật sự quá nghịch thiên. Nếu như không phải Hồng Mông tử khí, hắn căn bản không dám dùng tổn thương đổi tổn thương đấu pháp, có thể nói, hắn sở dĩ dám điên cuồng như vậy, trừ mình ra thân thể có cường đại bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là có Hồng Mông tử khí tại. Chỉ cần hắn không bị một kích bị mất mạng, có một hơi tại, Hồng Mông tử khí là có thể đem hắn cứu trở về đến!

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, nhìn xem trong cơ thể cái kia xoay tròn vòng xoáy nhỏ, trầm mặc.

Hắn đã đạt tới Thánh giả, nhưng là vòng xoáy nhỏ như trước không có muốn khôi phục dấu hiệu, chẳng lẽ là mình còn chưa đủ cường? Nếu là lúc trước, hắn sẽ không cho rằng như vậy, bởi vì Thánh giả, đã rất mạnh. Đặc biệt là hắn, hắn bản thân chiến lực cũng coi như có thể, ít nhất cùng giai bên trong, khó tìm địch thủ.

Nhưng là tại kiến thức quá nhiều cường giả về sau, hắn biết rõ, Thánh giả, kỳ thật rất yếu! Đừng nói Thánh giả, tựu là đế giả đều rất yếu.

Đế nữ, Cùng Kỳ, còn có lúc trước cái kia cùng đế nữ giao thủ Thủ Hộ Giả, không người nào là có thể đơn giản trảm đế tồn tại? Mà ở những người này phía trên, còn có cường giả. Không nói đạo kia bào lão giả, tựu là cái này minh ngục đại lục đã từng đệ nhất cường giả, thì ra là cái kia sáng tạo ra ngân hà kiếm đồ Kiếm Vô Cực, cũng đủ để lại để cho vô số người nhìn lên rồi!

Mà đạo kia bào lão giả

Nói tóm lại, theo thực lực tăng lên, hắn càng phát ra cảm giác mình nhỏ bé.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó mở mắt. Bất kể như thế nào, chỉ cần Tô Thanh Thi bọn người không có việc gì là tốt rồi, về phần Hồng Mông tháp, hắn tin tưởng, ly khai khải không xa.

Bởi vì hiện tại vòng xoáy nhỏ rõ ràng so trước kia sinh động rất nhiều, nhưng lại nguyện ý cùng hắn trao đổi, ví dụ như hắn cần Hồng Mông tử khí lúc, vòng xoáy nhỏ sẽ lập tức tựu cho hắn Hồng Mông tử khí, mà không giống như trước, muốn cái Hồng Mông tử khí còn muốn dong dài tốt ban ngày

Lắc đầu, thu hồi suy nghĩ.

Dương Diệp lấy ra cái kia trước kia bị hắn đánh chết đế giả nạp giới, nhìn lướt qua, ở bên trong, Tử Tinh Thạch có gần 5000 đến miếng, trừ đó ra, còn có khác thượng vàng hạ cám đồ vật một đống lớn, bất quá với hắn mà nói, đều chướng mắt, bởi vì những cái... Kia huyền bảo huyền kỹ cái gì đấy, đều không sai biệt lắm chỉ là Thần giai.

Tuy nhiên hắn không dùng được, nhưng lại có thể cho kiếm minh người, hoặc là cầm lấy đi bán đi, hiện tại kiếm minh chính cần Tử Tinh Thạch còn có tăng thực lực lên!

Đem nạp giới thu lại, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một thanh trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, thương hiện lên đen kịt sắc, xúc tu một hồi lạnh buốt, trên thân thương, vẽ có thần bí phù văn.

Chuẩn Đế giai!

Dương Diệp đánh giá trường thương sau nửa ngày, khẽ gật đầu, sau đó đặt ở một bên, đón lấy, cổ tay hắn lần nữa khẽ đảo, một quả to cỡ lòng bàn tay màu xanh da trời tấm gương xuất hiện ở trên tay của hắn. Cái này là trước kia cái kia đế giả dùng đến ngăn trở hắn một kiếm đồ vật!

Tấm gương toàn thân hiện lên màu xanh da trời, nhìn về phía trên tựa hồ không có gì xuất chúng đấy, nhưng là Dương Diệp lại biết, thứ này không đơn giản, bởi vì lúc trước hắn một kích toàn lực, đều không có thể tại đây trên gương lưu lại một tia dấu vết.

Do dự xuống, Dương Diệp đem tấm gương thu vào, thứ này mặc dù không tệ, nhưng là với hắn mà nói, tác dụng có chút gân gà, bởi vì nhục thể của hắn đã là có thể so với Đế cấp rồi, cũng tương đương với Đế cấp huyền bảo đâu. Bởi vậy, như quả thực lực của đối phương có thể phá vỡ nhục thể của hắn, dĩ nhiên là có thể phá vỡ cái này tấm gương!

Cho nên, thứ này cho chính hắn mang, có chút lãng phí!

Đem tấm gương thu lại về sau, Dương Diệp trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó tay phải vung lên, cái kia đế giả thi thể xuất hiện ở trước mặt hắn.

Hắn chưa bao giờ luyện chế qua đế giả khôi lỗi, nói thực ra, có chút không chắc! Bởi vì, luyện chế khôi lỗi ngoại trừ sẽ tiêu hao tinh thần lực, cũng có thể sẽ bị cắn trả.

Cắn trả lời mà nói..., vậy cũng tựu có chút nghiêm trọng rồi. Đây không phải là thân thể, Hồng Mông tử khí tu hai cái thì tốt rồi đấy. Nếu là lúc trước, cắn trả thoáng một phát cũng không có việc gì, nhưng là hiện tại, nếu như hắn bị cắn trả trọng thương, cái kia Lạc Vân thành đã có thể nguy hiểm.

Đương nhiên, hắn không có khả năng buông tha cho.

Nếu như hắn vẫn chỉ là Bán Thánh, tuyệt sẽ không nếm thử. Nhưng là, hiện tại hắn là Thánh giả!

Không do dự, Dương Diệp hai tay hư giơ lên, bắt đầu luyện chế bắt đầu

Rất nhanh, cái kia đế giả thi thể bắt đầu kịch liệt rung rung, mà Dương Diệp tắc thì chau mày lên, trên mặt cũng hiện ra rồi mồ hôi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1177: Là địch nhân, có kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phòng, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp lúc này đã là đầu đầy mồ hôi, trong mắt của hắn càng là hiện đầy tơ máu.

Đế giả khôi lỗi so nửa đế khôi lỗi quả thực mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, không, cả hai căn Vốn là không thể so sánh. Có thể nói, nếu như không phải hắn đã đạt tới Thánh giả, hiện tại hắn chỉ sợ đã bị cắn trả.

Cho dù là hắn hiện tại đã là Thánh giả, nhưng luyện chế bắt đầu cũng cực kỳ không dễ dàng!

Ước chừng đã qua sau nửa canh giờ, đột nhiên, Dương Diệp biến sắc, một ngụm máu phun ra, sau đó toàn bộ người hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước, mà hắn xa xa cái kia đế giả thi thể tắc thì chậm rãi ngã trên mặt đất.

Thất bại!

&{ heo }{ heo }{ đảo } tiểu thuyết }; Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, cái này luyện chế đế giả khôi lỗi độ khó so với hắn đoán trước còn muốn khó!

Hắn tự nhiên sẽ không buông tha cho!

Tại nghỉ ngơi một lúc lâu sau, hắn lại bắt đầu luyện chế lại một lần lên.

Đảo mắt ba ngày đi qua, Dương Diệp như trước không có có thành công, trong lúc, hắn ít nhất đã thất bại mấy mươi lần!

Luyện chế đến cuối cùng, Dương Diệp bắt đầu nghĩ lại, bởi vì hắn phát hiện, sở dĩ thất bại, không đơn thuần là hắn cảnh giới thấp nguyên nhân, còn có một nguyên nhân, có thể là cái này luyện chế khôi lỗi bí pháp nguyên nhân!

Vì sao?

Bởi vì hắn hiện tại mới đột nhiên vang lên, cái này sáng tạo ra cái này luyện chế khôi lỗi cái vị kia cường giả, chỉ sợ bản thân đều không có đạt tới đế giả

Nghĩ vậy, Dương Diệp càng phát ra cảm thấy khả năng!

Bởi vậy, cuối cùng hắn tại luyện chế khôi lỗi trong quá trình, không phải một mặt luyện chế, mà là bên cạnh luyện chế bên cạnh cân nhắc, từng điểm từng điểm cân nhắc, sau đó cải thiện cái này luyện chế khôi lỗi bí pháp. Cái này tuy nhiên càng thêm khổ cực, nhưng là không có biện pháp, đế giả khôi lỗi, hắn không muốn buông tha cho, bởi vì hiện tại nếu như nhiều một vị đế giả khôi lỗi lời mà nói..., đối với hắn là có cự trợ giúp lớn đấy!

Đảo mắt, lại là hai ngày đi qua.

Trong phòng, Dương Diệp thần sắc theo nguyên bản căng cứng đến bây giờ chậm rãi buông lỏng xuống ra, tuy nhiên hai ngày qua, vẫn là đã thất bại nhiều lần, nhưng là hắn nhưng lại phát hiện càng nhiều nữa vấn đề, hơn nữa từng bước từng bước giải quyết những vấn đề này.

Lại đi qua một ngày, một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên nhổ ra một ngụm trọc khí, sau đó toàn bộ người đi sau khẽ đảo, toàn bộ người từng ngụm từng ngụm thở lấy.

Mà ở trước mặt hắn cái kia đế giả khôi lỗi tắc thì đi tới trước mặt hắn, chậm rãi quỳ một gối xuống.

Thành công rồi!

Trải qua mấy ngày qua không ngừng cố gắng, Kiếm Nô bí pháp bị hắn cải thiện về sau, sau đó cuối cùng thành công!

Nhưng là, quá mệt mỏi!

Dương Diệp lúc này tựu là cảm giác mình phảng phất cùng đế giả đại chiến ba ngày ba đêm đồng dạng! Không chỉ thân thể mệt mõi, tinh thần cùng tâm càng mệt mõi. Bởi gì mấy ngày qua mệt mõi, thần kinh của hắn cơ hồ đều là căng cứng lấy đấy, không dám có chút thư giãn!

Bất quá cũng may, tại mệt mõi cũng là đáng được đấy! Bởi vì nhiều hơn một gã đế giả khôi lỗi!

Nghỉ ngơi sau một lát, Dương Diệp đứng dậy, sau đó cong ngón búng ra, chuôi này màu đen trường thương đã rơi vào đế giả khôi lỗi trước mặt, thứ hai vội vàng tiếp nhận trường thương, sau đó đứng ở Dương Diệp sau lưng.

Cái này Chuẩn Đế giai trường thương, hắn suy nghĩ hồi lâu, hay là quyết định cho cái này đế giả khôi lỗi dùng, bởi vì cái này có thể đại đại tăng lên cái này đế giả khôi lỗi thực lực. Bởi vì khôi lỗi chiến lực cùng chính thức đế giả khẳng định vẫn còn có chút chênh lệch đấy, nếu như cái này khôi lỗi có được cái này trường thương, chiến lực khẳng định có thể có được tăng lên rất nhiều đấy!

Đúng lúc này, Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch đột nhiên chui ra, nhìn thấy Tiểu Bạch, Dương Diệp lập tức sững sờ, bởi vì lúc này Tiểu Bạch so trước kia lớn rồi suốt một vòng!

Dương Diệp ngẩn người về sau, sau đó nói: “Ngươi, ngươi béo lên rồi hả?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, không hiểu Dương Diệp ý tứ. Đột nhiên, ánh mắt của nàng sáng ngời, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực, không đến một hồi, nàng lại chui ra, sau đó tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, nàng chu cái miệng nhỏ, sau đó nhẹ nhàng nhổ, từng đống Tử Tinh Thạch theo nàng trong cái miệng nhỏ nhắn bừng lên!

“Một ngàn!”

“2000!”

“5000!”

“Bảy ngàn!”

“”

Nhìn xem không ngừng nhả Tử Tinh Thạch Tiểu Bạch, Dương Diệp tay đang run rẩy rồi, đó là kích động đấy!

Rất nhanh, rốt cục ói ra rồi. Tại Dương Diệp trước mặt, gần một vạn hơn một ngàn miếng Tử Tinh Thạch!

Hơn một vạn miếng Tử Tinh Thạch!

[truyen cua❤tui @@ Net]
Dương Diệp nhịn không được ngược lại hít một hơi khí lạnh, nếu như là tại Linh giới, điểm ấy Tử Tinh Thạch, tuy nhiên còn có thể, nhưng hắn tuyệt sẽ không chịu động dung. Nhưng là, đây là đang minh ngục đại lục ah! Ở chỗ này, cái này một vạn miếng Tử Tinh Thạch tuyệt đối với tương đương với Linh giới mười vạn miếng Tử Tinh Thạch, thậm chí thêm nữa...! Không có biện pháp, tại đây Tử Tinh Thạch cùng linh khí, thật sự là quá hiếm có!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó bàn tay đến Tiểu Bạch trước mặt, nói: “Còn, còn gì nữa không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng cúi đầu lè lưỡi liếm liếm Dương Diệp tay, đón lấy, một vòng chất lỏng xuất hiện ở Dương Diệp lòng bàn tay.

Nước miếng?

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, bất quá hắn rất nhanh phát hiện, cái kia kỳ thật không phải nước miếng, cũng là linh khí, hơn nữa còn là phi thường nồng đậm linh khí.

Dương Diệp đem Tử Tinh Thạch thu vào, sau đó vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, trong mắt có mỉm cười, nói: “Hấp thu những cái... Kia linh khí, ngươi sẽ tăng lên, đúng hay không?”

Lúc trước hắn liền phát hiện, hấp thu càng nhiều linh khí, Tiểu Bạch sẽ phát sinh biến hóa, nhưng là khi đó, có lẽ là bởi vì hấp thu quá ít nguyên nhân, bởi vậy, sự biến hóa này cũng không phải như vậy rõ ràng. Nhưng là hiện tại, tại hấp thu một cái đế giả bạo phát đi ra linh khí về sau, Tiểu Bạch không chỉ hình thể biến lớn rồi một vòng, hơn nữa hắn còn cảm thấy một ít cái khác!

Bất quá, cái này cái khác hắn hay là nói không ra, mà hỏi Tiểu Bạch, hỏi cũng tương đương hỏi không, vừa hỏi, nàng tựu trong nháy mắt hiển nhiên, nàng chính mình cũng không biết mình rốt cuộc là thứ cái gì.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, cười nói: “Đi, chúng ta đi ra ngoài!”

Tiểu Bạch nhưng lại lắc đầu, sau đó nàng hai mắt hơi híp híp, đón lấy tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp trước ngực.

“Ngươi buồn ngủ?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch vội vàng điểm cái đầu nhỏ.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Nhanh tiến đi ngủ đi!”

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, sau đó nàng bay đến Dương Diệp trước mặt, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng hôn một cái Dương Diệp cái trán, vừa thân xong, nàng khuôn mặt nhỏ đỏ lên, vội vàng hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp ha ha cười cười, tay phải vung lên, đem cái kia đế giả khôi lỗi thu vào, nhưng sau đó xoay người ra gian phòng.

Trong đại điện.

Lúc này đại điện đã không phải là lúc trước cái kia rách rưới đại điện, không chỉ quy mô biến lớn, có thể ít nhất dung nạp trên vạn người, còn có chút to lớn khí phái.

Cái này tự nhiên là Dạ Lưu Vân công lao!

Dương Diệp ngồi ở trên đại điện Phương vị trí đầu não, tại hắn phía dưới, là Dạ Lưu Vân bọn người, ngoại trừ Dạ Lưu Vân, còn nhiều hơn rất nhiều mặt lạ hoắc, nhưng lại đều là nửa đế!

Cái này lại để cho Dương Diệp có chút kinh ngạc!

“Bái kiến kiếm chủ!”

Trong tràng, tất cả mọi người ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp thi lễ, cung kính nói. Dương Diệp mặc dù chỉ là Thánh giả, nhưng là cái này cũng không ảnh hưởng mọi người đối với hắn tôn kính. Có thể nói, Dương Diệp trong lòng mọi người uy vọng, không ai bằng!

Trước kia còn có rất nhiều người trong nội tâm có chút bảng cửu chương, nhưng là hiện tại, tựu tính toán có, cũng không dám có chút biểu lộ. Dương Diệp không chỉ thực lực cường đại, thủ đoạn cũng là tàn nhẫn vô cùng đấy.

Tại tất cả mọi người đối với Dương Diệp hành lễ lúc, phía dưới cái kia Nam Sương lại là đối với Dương Diệp thè lưỡi, trong lòng hắn, hay là đem Dương Diệp trở thành cái kia ưa thích đồ mặt dầy, ưa thích trang nhược thê thảm tiểu tử.

Dương Diệp nhìn xem Nam Sương, lắc đầu cười cười, sau đó ánh mắt quét mọi người liếc, nghiêm mặt, nói: “Không cần đa lễ!”

Mọi người đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Dạ cô nương, chúng ta nội thành tựa hồ nhiều hơn rất nhiều người, hơn nữa, ta cảm nhận được, nội thành cường giả khí tức so với trước nhiều cũng không phải một điểm hai điểm.”

Dạ Lưu Vân đứng dậy, nói: “Cái này tự nhiên là nhờ có kiếm chủ. Mấy ngày trước, kiếm chủ dùng Thánh giả thực lực đánh chết tận thế thành một gã đế giả, việc này, minh ngục đại lục đã không người không biết, không người không hiểu. Tăng thêm ta tận thế thành có linh mạch, vừa lớn lực tìm người, bởi vậy, chúng ta vùng này rất nhiều lính đánh thuê nhao nhao chạy đến, biểu thị nguyện ý gia nhập kiếm minh.”

Nói đến đây, Dạ Lưu Vân trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Cho tới bây giờ, chúng ta kiếm minh ở trong, nửa đế cường giả có 56 tên, hắn trung cao cấp Thánh giả cùng Thánh giả tổng cộng có hơn bảy nghìn tên, hơn nữa, trong đó còn có một chút người đều phải nhanh tấn thăng đến nửa đế, chỉ là Tử Tinh Thạch không đủ, chỉ có thể tạm thời buông tha cho!”

Nói xong, Dạ Lưu Vân trong thanh âm cũng mang theo một tia bất đắc dĩ, bởi vì, hiện tại kiếm minh thiếu nhất đúng là Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Có bao nhiêu người sắp đạt tới nửa đế?”

“Mười một vị, bọn hắn đã đứng ở cao cấp Thánh giả hồi lâu rồi. Sở dĩ không có đạt tới nửa đế, cũng là bởi vì Tử Tinh Thạch chưa đủ!” Dạ Lưu Vân nói.

“Đứng ra!” Dương Diệp quét trong tràng liếc.

Rất nhanh, mười một thân người hình khẽ động, đi tới Dương Diệp chỗ phía dưới, sau đó đối với Dương Diệp có chút thi lễ.

“Xung kích nửa đế, cần bao nhiêu Tử Tinh Thạch!” Dương Diệp hỏi Dạ Lưu Vân.

“Tối đa 500!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia mười một mặt người trước mỗi người trước mặt lập tức xuất hiện 500 miếng Tử Tinh Thạch.

Nhìn thấy một màn này, mọi người lập tức sửng sốt, rất nhanh, tất cả mọi người kích bắt đầu chuyển động, đặc biệt là cái kia mười một người, càng là vội vàng hướng lấy Dương Diệp một gối quỳ xuống, cùng kêu lên nói: “Kiếm chủ đại ân, chúng ta trọn đời khó quên!”

Phải biết, rất nhiều người dừng lại tại cao cấp Thánh giả khả năng mấy trăm tuổi, thậm chí hơn một ngàn tuổi, có lẽ càng lâu, nếu như không thể đột phá nửa đế, cái kia đợi đợi bọn hắn đúng là tuổi thọ hao hết, sau đó vẫn lạc. Dương Diệp cử động lần này kỳ thật đối với bọn họ mà nói, tương đương với tái tạo chi ân! Cái này lại để cho bọn hắn như thế nào không kích động?

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Vừa vào kiếm minh, tựu là người một nhà, mà đối với chính mình người, ta Dương Diệp chưa bao giờ keo kiệt. Nhưng là, đối với những cái... Kia tâm hoài quỷ thai người, ta Dương Diệp cũng sẽ không nương tay. Kiếm minh không phải ta một người kiếm minh, mà là mọi người kiếm minh, ta hi vọng mọi người có thể đồng tâm hiệp lực, lại để cho kiếm minh danh tiếng, không chỉ muốn vang vọng toàn bộ minh ngục đại lục, còn muốn vang vọng toàn bộ vũ trụ tinh không!”

“Chúng ta thề sống chết đi theo kiếm chủ!”

Mọi người ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp thi lễ, cung kính âm thanh nói.

“Vang vọng toàn bộ minh ngục đại lục? Vang vọng toàn bộ vũ trụ tinh không? Các hạ cái này dã tâm có chút đại ah!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Lạc Vân trên thành không hưởng lên, “Chỉ là, không sợ đau đầu lưỡi sao?”

Đế giả cường giả!

Trong đại điện, mọi người biến sắc, nhưng lại không bối rối.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó hướng đại điện bên ngoài đi đến, lúc này, Dạ Lưu Vân đi đến Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng, nói: “Coi chừng, hẳn là Huyền Thiên tông đấy!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, nói: “Vô sự, là bằng hữu, có rượu có thịt, là địch nhân, có kiếm!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1178: Thật có lỗi, tay run rồi thoáng một phát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lạc Vân trên thành không, tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, là một gã mặc màu bạc trường bào trung niên nam tử, trung niên nam tử nhìn về phía trên chỉ có chừng ba mươi tuổi, tư thái cao mà thon dài, diện mạo thanh tú nho nhã, trong hai mắt, bình tĩnh vô cùng, nhưng lại lộ ra một cỗ không hiểu lạnh như băng, mà lại hắn quanh thân tản ra lạnh như băng khí tức.

Tại áo bào màu bạc trong nam tử bên cạnh, còn có một người, cái này người Dương Diệp nhận thức, đúng là lúc trước cái kia Lam váy nữ tử. Lúc này cái này Lam váy nữ tử chính nhìn xem hắn, trong mắt lạnh như băng, mà lại mang theo một tia sát ý.

Áo bào màu bạc trung niên nam tử đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Xác thực bất phàm, không nghĩ tới ta minh ngục đại lục ra đệ tam cái có thể dùng Thánh giả trảm đế thiên tài.”

Dương Diệp cười nói: “Các hạ không phải là chuyên môn đến khoa trương a?”

Áo bào màu bạc trung niên nam tử nói: “Ta gọi Nguyên Thiên Y, Huyền Thiên tông phó tông chủ.”

“Kính đã lâu kính đã lâu!” Dương Diệp cũng đã ra động tác giọng quan, kỳ thật, hắn căn bản chưa từng nghe qua. Nhưng là, bây giờ người ta hòa hòa khí khí đấy, hắn cũng không thể không nể tình ah!

Áo bào màu bạc trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta cũng không quanh co lòng vòng rồi. Trước ngươi giết ta Huyền Thiên tông vô số người, lại cầm ta cái này cháu gái, hơn nữa đoạt nàng bảo vật. Ta rất muốn biết, việc này ngươi cảm thấy có lẽ muốn như thế nào tính toán? Nếu như ngươi không muốn tính toán lời mà nói..., cũng không có sao, ta hiện tại tựu rời đi. Bất quá, ta có thể cam đoan, 15' về sau, Lạc Vân thành cùng ngươi cái này cái gọi là kiếm minh, sẽ theo minh ngục đại lục biến mất!”

Dương Diệp nhún vai nói: “Ta là một cái yêu thích cùng bình người, càng là một cái không muốn gây chuyện người. Cho nên, chúng ta hay là đến tính tính toán toán a. Tôn nữ của ngươi trước kia muốn giết bằng hữu của ta, đáng tiếc, nàng thực lực có chút yếu, mặc dù không có giết đến bằng hữu của ta, nhưng y nguyên đối với bằng hữu của ta đã tạo thành nhất định được tinh thần cùng tâm lý tổn thương. Tại tăng thêm trước kia nàng mở miệng vũ nhục ta, tuy nhiên ta trước kia rộng lượng thả nàng, nhưng là, đã ngươi có thể coi là sổ sách, chúng ta đây tựu cùng tính một lượt tính toán tốt rồi. Bằng hữu của ta tinh thần tổn thất phí, tăng thêm tinh thần của ta tổn thất phí, ta cho ngươi đánh cho 80% giảm giá, tựu một vạn miếng Tử Tinh Thạch, như thế nào?”

“Thả ngươi chó má!”

Áo bào màu bạc trung niên nam tử còn không nói chuyện, cái kia Lam váy nữ tử lập tức nổi giận mắng: “Tinh thần tổn thất phí? Ta xem ngươi”

“Ngươi có phải hay không cảm thấy có gia gia của ngươi tại, ngươi có thể phi thường trâu bò hổ báo?”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Lam váy nữ tử, nói: “Có muốn thử một chút hay không xem, xem ta có thể hay không chống đỡ gia gia của ngươi mặt giết chết ngươi?”

Lam váy nữ tử biến sắc, giờ phút này nàng mới nhớ lại, trước mắt cái này cùng nàng không sai biệt lắm đồng dạng đại người, là có thể đánh chết đế giả tồn tại! Nghĩ vậy, Lam váy nữ tử lập tức không dám đang nói cái gì rồi, chỉ có thể dùng con mắt để diễn tả mình phẫn nộ. Nàng mặc dù có cái gia gia đế giả, nhưng là, nàng không muốn chính mình bị một cái so đế giả còn mạnh hơn người nhằm vào! Nếu như bị loại người này nhằm vào, đây tuyệt đối là ác mộng!

“Ngươi cảm giác mình rất cường?”

Lúc này Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp nói: “Hay là nói, ngươi cảm thấy, ta Huyền Thiên tông thật sự dễ ăn hiếp như vậy?”

“Không!”

Dương Diệp nhìn thẳng Nguyên Thiên Y, nói: “Ta không cảm giác mình rất cường, nhưng ta cũng không thấy được ta yếu, ít nhất tại ngươi Huyền Thiên tông trước mặt, ta không cảm giác mình yếu. Về phần ngươi vấn đề thứ hai, ta chỉ muốn nói, không phải ta kiếm minh muốn khi dễ ngươi Huyền Thiên tông, mà là ngươi Huyền Thiên tông muốn khi dễ ta kiếm minh. Ta cùng ngươi Huyền Thiên tông ở giữa ân oán, lúc trước là ai trước tìm ai phiền toái, chắc hẳn ngươi so với ta rõ ràng hơn đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, không phải sao?”

“Thì tính sao?”

Nguyên Thiên Y nhẹ cười cười, nói: “Cái thế giới này, ai thực lực cường, ai làm sự cùng nói lời, tựu là đúng đích, không phải sao? Mà bây giờ, ta Huyền Thiên tông cần ngươi kiếm minh một cách nói!”

“Thuyết pháp?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn thẳng Nguyên Thiên Y, nói: “Thuyết pháp tựu là, ngươi Huyền Thiên tông, muốn đánh thì đánh!”

Muốn đánh thì đánh!

Trong tràng, mọi người nghe được Dương Diệp những lời này lúc, lập tức cảm giác mình toàn thân huyết dịch đều tại sôi trào. Huyền Thiên tông ah! Đây chính là cái này đại lục đỉnh cao nhất mấy cái thế lực một trong! Mà Dương Diệp nhưng lại chút nào không thỏa hiệp, muốn đánh thì đánh!

Bá khí!

Vô số kiếm minh người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt nhiều hơn một tia cuồng nhiệt cùng sùng bái!

Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì chiến a!”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Thiên Y sau lưng không gian kịch liệt run lên, đón lấy, gần một vạn tên cường giả xuất hiện ở Nguyên Thiên Y sau lưng. Toàn bộ là Thánh giả đã ngoài, trong đó, nửa đế càng là đạt tới gần trăm vị! Hơn nữa, những... Này cường giả trang bị tốt, cơ hồ mỗi người cầm trên tay cùng xuyên đấy, đều là Thần giai đã ngoài. Có thể nói, tuy nhiên cùng kiếm minh bên này đồng dạng, cảnh giới không kém là bao nhiêu, nhân số cũng không kém là bao nhiêu, nhưng là, thực lực của hai bên cũng tuyệt đối có thể nói là cách biệt một trời!

Những... Này là Huyền Thiên tông tinh nhuệ!

Mà kiếm minh vừa mới thành lập, rất nhiều nửa đế cùng thành viên đều vừa mới gia nhập kiếm minh, tăng thêm trang bị đợi vấn đề, có thể nói, lúc này kiếm minh cùng Huyền Thiên tông xác thực không thể so sánh!

Tuy nhiên thực lực so Huyền Thiên tông chênh lệch, nhưng là trong tràng mọi người nhưng lại không hề sợ hãi, nhao nhao đi tới Dương Diệp sau lưng.

Tại kỷ luật phương diện, Dạ Lưu Vân làm là phi thường tốt. Đương nhiên, chính yếu nhất chính là mọi người đối với kiếm minh vẫn có lòng trung thành đấy. Bởi vì tại đây Lạc Vân thành, mọi người có thể không cần đi trải qua vết đao thè lưỡi ra liếm huyết thời gian, ở chỗ này, có linh mạch, chỉ cần ngươi cố gắng, tiếp theo tấn cấp, tăng lên tuổi thọ.

Có thể nói, tại đây đối với mọi người mà nói, tựu là Thiên Đường.

Huyền Thiên tông muốn diệt tại đây, bọn hắn tự nhiên không đáp ứng, hơn nữa, Huyền Thiên tông muốn giết, thế nhưng mà bọn hắn tất cả mọi người, mà không phải nói chỉ là muốn giết Dương Diệp.

Liên thủ đoàn kết, còn có một đường sinh cơ!

Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp, nói: “Hiện tại, là ngươi vô tri cùng tự đại trả giá thật nhiều a!”

Nói xong, Nguyên Thiên Y sau lưng mọi người tựu muốn động thủ, nhưng mà lúc này, tại Dương Diệp bên cạnh quỷ dị xuất hiện một gã cầm trong tay trường thương người áo đen, chứng kiến người này người áo đen, Nguyên Thiên Y cùng phía sau hắn mọi người lập tức sắc mặt đại biến. Mà Dương Diệp sau lưng mọi người vốn là ngẩn người, sau đó cuồng hỉ!

Đế giả!

Người này người áo đen là đế giả!

Kiếm minh trừ Dương Diệp bên ngoài, còn có một gã thần bí đế giả cảnh cường giả!

Đây là lúc này tất cả mọi người nghĩ cách, bất đồng chính là, Nguyên Thiên Y bọn người sắc mặt khó nhìn lại, bởi vì đây là bọn hắn thật không ngờ, có thể nói, hai gã đế giả, đã hoàn toàn có thể có quét ngang bọn hắn đến tất cả mọi người rồi. Tuy nhiên Dương Diệp không phải đế giả, nhưng là, hắn so với bình thường đế giả còn khủng bố!

Thất sách!

Đại đại thất sách!

So sánh với Nguyên Thiên Y bọn người, mà kiếm minh bọn người tắc thì sĩ khí phóng đại, hai gã đế giả, kiếm minh tối cao đoan lực lượng, tuy nhiên y nguyên so ra kém Huyền Thiên tông, nhưng là Huyền Thiên tông cũng tuyệt đối không dám ở khinh thường kiếm minh!

Dương Diệp hướng Nguyên Thiên Y đi đến, đem làm đi đến Nguyên Thiên Y trước mặt mười trượng trở lại lúc, Dương Diệp nhìn thẳng Nguyên Thiên Y, nói: “Ta người này, dễ dàng xúc động, xông lên động, tựu ưa thích sát nhân, một giết mà bắt đầu..., tự chính mình đều khống chế không nổi chính mình. Hiện tại, ta cũng rất muốn giết người. Sau đó, ta tại hỏi một câu, ngươi Huyền Thiên tông là muốn chiến sao?”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân thể bắt đầu dần dần biến hồng, chỉ chốc lát, Dương Diệp trực tiếp biến thành một cái huyết nhân, tại hắn trong hai mắt, tựa như một cái biển máu!

Tại Dương Diệp biến thành huyết nhân một khắc này, phương viên gần nghìn dặm ở trong phía chân trời đều biến thành một mảnh huyết hồng, cái kia gay mũi mùi máu tươi cùng lệ khí lập tức xuất hiện ở giữa sân, trong đó, một ít thực lực yếu kém huyền giả trực tiếp ói ra, thậm chí có còn hai mắt đi theo chậm rãi đỏ lên.

Mà ở Dương Diệp đối diện, cái kia Huyền Thiên tông bọn người càng là đứng mũi chịu sào, trong đó rất nhiều người bị giống như huyết nhân Dương Diệp kinh hãi hướng về sau liên tiếp lui về phía sau!

Cái kia Nguyên Thiên Y cũng là biến sắc, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn vội vàng dùng đế giả khí thế đến chống cự những... Này mùi máu tươi cùng lệ khí, nhưng là, tại Dương Diệp song trọng hư vô cảnh ý cảnh trấn áp phía dưới, hắn đế giả khí thế mới vừa ra tới liền trực tiếp bị đánh tan!

Song trọng hư vô cảnh ý cảnh!

Nguyên Thiên Y sắc mặt lần nữa biến đổi.

Lúc này, một thanh huyết kiếm xuất hiện tại Dương Diệp trong tay, Dương Diệp nhìn thẳng Nguyên Thiên Y, dữ tợn nói: “Nếu như chiến, giờ phút này lên, ta kiếm minh cùng ngươi Huyền Thiên tông không chết không ngớt! Tựu tính toán ta kiếm minh toàn quân bị diệt, ta cũng muốn đánh cho tàn phế ngươi Huyền Thiên tông, cho ngươi Huyền Thiên tông ngã xuống kim cương giai thế lực. Ngươi Huyền Thiên tông có dám hay không ngọc thạch câu phần?”

Nguyên Thiên Y hai tay nắm chặt, trong mắt cũng là tràn đầy sát ý cùng dữ tợn, với tư cách đế giả, ai không còn cách nào khác? Bị Dương Diệp như thế uy hiếp, hắn làm sao có thể nuốt hạ cơn tức này?

“Vậy thì ngọc thạch”

Nguyên Thiên Y nói đến đây, đột nhiên, trước mặt hắn không gian có chút run rẩy một cái, rất nhanh, Nguyên Thiên Y sắc mặt dần dần bình tĩnh lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Tin tưởng ta, ngươi kiếm minh nhảy không được bao lâu đấy, thật sự!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, nói: “Chúng ta đi!”

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dạ Lưu Vân lập tức thở dài một hơi, tuy nhiên kiếm minh bên này đã làm tốt rồi liều đánh một trận tử chiến chuẩn bị, nhưng là, nếu như có thể không chiến lời mà nói..., cái kia rất tốt. Bởi vì lúc này kiếm minh, so sánh với Huyền Thiên tông, thực lực xác thực quá yếu. Một trận chiến đánh xuống, đoán chừng kiếm minh người muốn trẻ ít nhất một nhiều hơn phân nửa, thậm chí toàn quân bị diệt đều có thể!

Đối với kiếm minh mà nói, hiện tại cần có nhất chính là thời gian, phát triển thời gian!

Nếu như hiện tại đánh một trận chiến, kiếm minh muốn chính thức quật khởi, cái kia hi vọng thật sự không lớn rồi. Hơn nữa, một khi đánh nhau, nhất định là như Dương Diệp theo như lời, cùng Huyền Thiên tông là không chết không ngớt, khi đó, kiếm minh càng không cơ hội phát triển.

Nhưng mà đang ở tất cả mọi người cho rằng sự tình tạm thời cáo một giai đoạn, một đoạn lúc, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau đó một đạo huyết sắc kiếm khí xẹt qua trời cao, xa xa, cái kia Huyền Thiên tông một gã nửa đế đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Nguyên Thiên Y bọn người sắc mặt cũng như thế, nhao nhao quay người nhìn về phía Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại giang tay ra, có chút bất đắc dĩ nói: “Thật có lỗi, tay run rồi thoáng một phát, lần sau ta nhất định chú ý!”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1179: Phong Ma huyết mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, hồi lâu

Mà Dương Diệp tắc thì mặt mũi tràn đầy người vô tội.

Trong tràng, hào khí lần nữa khẩn trương lên, mùi thuốc súng mười phần, song phương đều giương cung bạt kiếm, mặt mũi tràn đầy đề phòng.

Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp trọn vẹn gần hai mươi tức về sau, nói: “Ngươi xác thực có gan, bất quá, tin tưởng ta, loại người như ngươi người, sống không được lâu đâu!”

Dương Diệp nhún vai, không nói gì, hắn gần đây không thích cãi nhau.

Nguyên Thiên Y lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mang theo Huyền Thiên tông chúng cường giả quay người biến mất tại phía chân trời.

+ Heo + heo + đảo + tiểu thuyết +

Nhìn thấy Huyền Thiên tông bọn người rời đi, Lạc Vân nội thành, cử động thành sôi trào.

Mọi người là hưng phấn đấy, càng là kích động đấy, còn có một loại không hiểu cảm xúc. Chẳng bao lâu sau, những... Này cao cao tại thượng tông môn, xem đợi bọn họ đều là đem làm xem con sâu cái kiến đấy, mà một khi gặp được những... Này tông môn đệ tử, bọn hắn không phải vội vàng tránh đi chính là muốn khúm núm, khuôn mặt tươi cười đón chào. Nhưng là hiện tại, giờ phút này, những người này nhưng lại tại trước mặt bọn họ bị giết một người về sau liền cái rắm cũng không dám phóng một cái!

Hả giận!

Lúc này tất cả mọi người cảm thấy vô cùng hả giận, cho dù là cái kia Dạ Lưu Vân, nàng tại thở dài một hơi đồng thời, cũng hiểu được chưa bao giờ như thế hả giận qua.

Lúc trước Huyền Thiên tông bá đạo vô cùng, hiếu thắng đoạt bọn hắn những lính đánh thuê này đoàn cùng tán tu đồ vật sự tình, nàng cũng không quên qua! Còn lại mọi người cũng không có quên, bởi vậy, hôm nay chứng kiến Huyền Thiên tông đợi đệ tử cái kia sắc mặt khó coi lúc mới cảm thấy vô cùng hả giận!

Trong đại điện.

Trong điện chỉ có đã khôi phục bình thường Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân hai người.

“Kiếm chủ trước kia tiến hành, tuy nhiên phấn chấn ta kiếm minh sĩ khí cùng nhân tâm, nhưng là, có chút xúc động rồi!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân sắc mặt hơi đổi, nhưng nàng còn tiếp tục nói: “Một khi Huyền Thiên tông chính thức muốn cùng chúng ta ngọc thạch câu phần, ta kiếm minh ngày gần đây thành tựu, nhất định hủy hoại chỉ trong chốc lát. Dù cho kiếm minh chống cự ở Huyền Thiên tông công kích, nhưng là, khẳng định cũng sẽ nguyên khí đại thương, muốn tại quật khởi, khó! Bởi vì một khi người chung quanh biết rõ chúng ta cùng Huyền Thiên chiến đang tại khai chiến, khẳng định không có người nguyện ý đến gia nhập chúng ta!”

Dương Diệp chậm rãi đi đến Dạ Lưu Vân trước mặt, Dạ Lưu Vân có chút cúi đầu, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Dạ cô nương không thể so với khẩn trương, ta mặc dù có thời điểm tương đối nóng động, ưa thích xằng bậy, nhưng là, ta chưa bao giờ đối với chính mình người như vậy. Hơn nữa, ta cũng không phải một cái bảo thủ người, ngươi ngày sau như có ý kiến gì không, cứ việc nói đi ra.”

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân có chút thở dài một hơi, cùng Dương Diệp tiếp xúc không sâu, nàng chỉ biết là, trước mắt cái này kiếm chủ tuyệt đối với không phải một cái loại lương thiện, thậm chí có đôi khi còn có chút tiểu hài tử trêu tức nàng trước kia cũng sợ Dương Diệp là cái loại này bảo thủ người, nếu thật là như vậy, kiếm kia minh tiền đồ tựu thật sự có thể lo rồi!

Khá tốt không phải!

Dương Diệp lại nói: “Trước ngươi nói, ta đều minh bạch, yên tâm, về sau ta sẽ chú ý đấy. Nói thật, trước kia động thủ, xác thực là xúc động tiến hành, kỳ thật, ta trước kia không chỉ muốn động thủ, còn muốn trực tiếp lưu lại những người kia, bởi vì chúng ta cùng Huyền Thiên tông tầm đó, căn bản là không có cách nào thiện hiểu rõ. Nhưng là, như ngươi nói, lúc này kiếm minh, cần phải thời gian, ta cũng cần phải thời gian.”

Hắn cũng không nói gì giả, trước kia nếu như hắn hay là một người, sẽ trực tiếp lưu lại những người kia, tựu tính toán không thể toàn diệt, ít nhất cũng giết hắn cái một nửa! Nhưng là, hắn bây giờ không phải là một người, mà là sau lưng còn có một kiếm minh. Hắn ngược lại không biết là cái này kiếm minh là ràng buộc, bởi vì ngày sau kiếm minh một khi phát triển mà bắt đầu..., đối với trợ giúp của hắn là cực lớn đấy!

Ở chỗ này muốn phát triển bắt đầu một cái thế lực, kỳ thật hay là dễ dàng đấy, chỉ cần có Tử Tinh Thạch cùng linh mạch lời nói!

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, nói: “Chỉ cần kiếm chủ minh bạch là tốt rồi!” Nàng lo lắng nhất đúng là Dương Diệp đảm nhiệm lấy tính tình xằng bậy, như vậy, đối với kiếm minh mà nói, chỉ cần chỗ hỏng mà không có lợi. Một cái thế lực đầu não, nhất định phải lý trí, bằng không thì, tuyệt đối với không có biện pháp phát triển lên. Bất quá cũng may, Dương Diệp tuy nhiên rất điên, nhưng nhiều khi cũng hay là rất bình thường đấy.

Dương Diệp tay trái hơi động một chút, hai quả nạp giới xuất hiện trong tay hắn, hắn cong ngón búng ra, nạp giới bay đến Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Hai quả trong nạp giới, trong đó một quả có một vạn miếng Tử Tinh Thạch, ta muốn, hiện tại ngươi có lẽ rất thiếu! Một cái khác miếng ở trong, có rất nhiều thượng vàng hạ cám đồ vật, như huyền bảo huyền kỹ đều có, phẩm giai không tính thấp, ngươi tự hành an bài sẽ xảy đến!”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, không hỏi cái này là ở đâu ra, trực tiếp thu vào, như Dương Diệp theo như lời, hiện tại Lạc Vân thành xác thực rất thiếu Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia miếng Chuẩn Đế giai màu xanh da trời tấm gương xuất hiện tại Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Vật ấy cũng không tệ lắm, đối với ngươi có lẽ hữu dụng.”

Chuẩn Đế giai!

Dạ Lưu Vân hít sâu một hơi, sau đó tiếp nhận màu xanh da trời tấm gương, nói: “Đa tạ kiếm chủ!”

Dương Diệp nói: “Không, hẳn là ta muốn cám ơn ngươi. Ta là một cái người lười, không rất ưa thích quản những cái... Kia việc vặt, cũng quản không đến. Kiếm minh nội hết thảy sự tình đều là ngươi tại quản lý, ta biết rõ, cái này nhất định không dễ, ta cũng hi vọng, ngươi có thể nhiều tha thứ thoáng một phát.”

Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu, nói: “Kỳ thật so sánh với tại bên ngoài mỗi ngày tìm kiếm Tử Tinh Thạch, ta càng ưa thích cuộc sống bây giờ. Mặc dù có chút mệt mõi, nhưng là, đối với tương lai lại không tại mê mang, ta tin tưởng, rất nhiều người cùng ta đều là đồng dạng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đúng rồi, ta chuẩn bị đi chỗ đó vẫn thần di tích một chuyến!”

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân sắc mặt hơi đổi, nói: “Kiếm chủ, thứ cho ta nhiều lời, cái kia vẫn thần di tích mười vạn dặm nội trải rộng kiếm ý, kiếm kia ý, chính là năm đó Kiếm Vô Cực còn sót lại đấy, chúng bản năng hộ chủ, mặc kệ người phương nào tới gần, đều sẽ phải chịu bọn nó công kích. Dù cho, cho dù là đế giả, cũng căn bản không cách nào xâm nhập trong đó, bởi vì càng hướng cái kia chết Thần Sơn tới gần, kiếm kia ý lại càng cường. Tóm lại, rất nguy hiểm!”

Vài vạn năm bản năng hộ chủ đế giả không cách nào tới gần!

Đây là siêu việt hư vô cảnh kiếm ý tồn tại ah!

Dương Diệp sắc mặt có chút động dung. Hắn hư vô cảnh kiếm ý, cũng có thể còn sót lại vài vạn năm không tiêu tán, nhưng là, đừng nói đế giả, tựu là nửa đế hoặc là một ít thực lực cường một điểm Thánh giả đều tổn thương không đến. Dù sao, trải qua hơn vạn năm thời gian trôi qua, kiếm ý tuyệt đúng là sẽ biến yếu đấy. Mà cái kia Kiếm Vô Cực kiếm ý, dù cho cách vài vạn năm, y nguyên có thể giết đế giả

Tuy nhiên Dạ Lưu Vân nói nguy hiểm, bất quá, Dương Diệp trong mắt nhưng lại càng phát ra lửa nóng rồi. Dù cho chỗ đó không có ngân hà kiếm đồ, hắn cũng mau mau đến xem, nhìn xem cái kia đã từng minh ngục đại lục đệ nhất cường giả, nhìn xem cái kia có thể cùng đạo bào lão giả qua hai chiêu Kiếm Thần!

Bởi vì hắn là kiếm tu!

Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có lẽ kiếm chủ đã quyết định, ta khuyên nhiều cũng vô tình ý nghĩa. Chỉ là, ta hi vọng kiếm chủ muốn ngàn vạn coi chừng, bởi vì ngươi nếu là có cái tốt xấu, kiếm minh lập tức sụp đổ. Hiện tại mọi người sở dĩ đợi tại đây, là vì có ngươi tại, mà ngươi nếu không phải tại”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Yên tâm, ta minh bạch ý của ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, cái kia đế giả khôi lỗi xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt, lại nói: “Ta đã cho hắn hạ mệnh lệnh, hắn từ nay về sau khoảnh khắc sẽ nghe theo mệnh lệnh của ngươi. Ta không tại trong khoảng thời gian này, do hắn đến tọa trấn Lạc Vân thành. Trừ đó ra, trong thành nếu là có không phục ngươi người, ngươi có thể tiên trảm hậu tấu!"

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua cái kia đế giả khôi lỗi, hít sâu một hơi, sau đó nói: "Sẽ không để cho kiếm chủ thất vọng!" Hiện tại, nàng là muốn tiền có tiền, muốn người có người, bên ngoài nguy cơ cũng tạm thời giải trừ, có thể nói, hiện tại đúng là nàng đại triển tay chân thời điểm.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Lạc Vân thành nếu là xuất hiện nguy cơ, nhớ rõ cho ta biết, ta sẽ ở trong thời gian nhanh nhất chạy đến. Đúng rồi, cái kia Nam Sương, giúp ta nhiều chiếu cố thoáng một phát."

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: "Minh bạch!"

Dương Diệp nói: "Là để tránh cho có người đánh Lạc Vân thành chủ ý, ngươi tựu đối ngoại cho ta biết đang bế quan, chỉ cần chúng ta tại trong thành, ta tin tưởng, bất kể là tận thế thành hay là Huyền Thiên tông, tạm thời cũng sẽ không đến tìm phiền toái đấy, về phần trong thành người, ta muốn, thì càng không dám."

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, nói: "Kiếm chủ yên tâm, nội thành sự tình, ta sẽ xử lý tốt. Kiếm chủ chính mình khá bảo trọng tựu có thể!"

Dương Diệp cười cười, nói: "Yên tâm, ta không dễ dàng như vậy cái chết! Không có việc gì rồi, ngươi đi xuống đi!"

Dạ Lưu Vân đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người mang theo cái kia đế giả khôi lỗi đã đi ra đại điện.

Dạ Lưu Vân đi rồi, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tại đem trạng thái khôi phục đầy về sau, sau đó lặng lẽ đã đi ra Lạc Vân thành.

Lạc Vân thành bên ngoài, nhìn phía xa Lạc Vân thành, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, đây là hắn cái thứ nhất chính thức nhận thức thật sáng tạo một cái thế lực, cũng là hắn muốn chính thức hảo hảo phát triển một cái thế lực. Linh giới một trận chiến làm cho hắn biết rõ, chỉ bằng vào dựa vào cá nhân, là không thể thực hiện được đấy. Đương nhiên, nếu như hắn chỉ là lẻ loi một mình, tựu như là cái kia Tiêu Dao Tử đồng dạng, vô khiên vô quải (*không có gánh nặng trên người) lời mà nói..., một người, kỳ thật cũng hoàn toàn đã đủ rồi!

Nhưng là, hắn không phải một người!

Hiện tại, hắn có rất nhiều ràng buộc, như Bạch Lộc Thư Viện, Thanh Châu Vân Hải thư viện, còn có cái kia đế nữ hắn phải kiến tạo một chi thế lực cường đại, mà cái này minh ngục đại lục vừa vặn phù hợp, bởi vì ở chỗ này, không có Thiên Đạo, chỉ cần có linh mạch cùng Tử Tinh Thạch, có thể rất nhanh tạo ra một đám cường giả đi ra!

Đây là một cái cơ hội!

“Kiếm minh!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nhưng sau đó xoay người tựu muốn ly khai, đột nhiên, hắn nhíu mày, nhìn lướt qua chung quanh, có chút do dự, thân hình hắn khẽ động biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía vẫn thần chi địa phương hướng kích bắn đi.

Mà đang ở Dương Diệp ly khai sau đó không lâu, một gã áo đen nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng.

Áo đen nam tử nhìn về phía Dương Diệp biến mất vị trí, thấp giọng nói: “Ngoan độc có điên như điên Ma Huyết mạch chỉ là của ta vì sao cảm thụ không đến điên Ma Huyết mạch? Không phải gia tộc chi nhân? Cũng hoặc là không có kích phát điên Ma Huyết mạch chi lực? Quái tai”

Áo đen nam tử nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1180: Kiếm tu hành hương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đang ở áo đen nam tử biến mất tại nguyên chỗ về sau, Dương Diệp lại xuất hiện ở trước kia chỗ chỗ đứng.

Nhìn xem trước kia áo đen nam tử chỗ chỗ đứng, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng. Đối phương ẩn nấp rất cường, mạnh phi thường, có thể nói là hắn trước mắt đến trừ đế nữ bên ngoài bái kiến người mạnh nhất. Về phần thực lực, thực lực hắn nhìn không thấu, bởi vì đối phương một điểm khí tức đều không có, nếu như không phải vòng xoáy nhỏ nhắc nhở hắn, chính hắn đều phát hiện không được!

Hắn không có xuất thủ, bởi vì hắn không có có cảm giác đến ác ý. Hơn nữa đúng lúc này, hắn cũng không được lung tung vì chính mình gây thù hằn. Hắn tuy nhiên cảm thụ không đến đối phương khí tức, nhưng là không hề nghi ngờ, có bổn sự này người, sẽ nhược sao? Cái kia ít nhất là đế giả!

Chỉ là hắn nghĩ mãi mà không rõ chính là đối phương vì sao phải đi theo hắn!

“Chẳng lẽ là cái nào đó thần bí thế lực nhìn trúng thiên phú của mình, muốn thu chính mình là chân truyền đệ tử?”

Tại chỗ, Dương Diệp trong đầu toát ra ý nghĩ này, rất nhanh, hắn lắc đầu, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Vẫn Thần Sơn.

? Bởi vì nếu như không phải vẫn lạc tại Vẫn Thần Sơn cái vị kia thân kiếm Kiếm Vô Cực, minh ngục đại lục đã sớm không tồn tại nữa!

Minh ngục đại lục sở dĩ vẫn tồn tại, là Kiếm Vô Cực hy sinh chính mình đổi lấy đấy!

Bởi vì lúc trước hắn, đã đã đi ra minh ngục đại lục, tại minh ngục đại lục gặp diệt thế nguy cơ lúc, hắn hoàn toàn có thể không cần trở về đấy, nhưng là hắn hồi trở lại đến rồi!

Trong lòng còn có kính sợ!

Bởi vậy, Vẫn Thần Sơn được xưng là minh ngục đại lục thứ nhất cấm địa.

Tại còn chưa chính thức đến vẫn thần di tích lúc, Dương Diệp xa xa tựu cảm nhận được một cỗ lăng lệ ác liệt kiếm ý, đem làm cảm nhận được cỗ này kiếm ý lúc, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại. Cái này kiếm ý, cùng hắn đã thấy kiếm ý đều bất đồng, cái này kiếm ý không chỉ lăng lệ ác liệt, còn tràn đầy một cỗ lệ khí!

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp nhanh hơn tốc độ.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp xa xa gặp được một tòa cao vút trong mây ngọn núi, xa xa nhìn lại, ngọn núi tựa như một thanh chống trời lợi kiếm xuyên thẳng Thương Khung!

Vẫn Thần Sơn!

Dương Diệp không có ở đã bay, mà là ngừng lại, bởi vì hắn đã tiến nhập vẫn thần di tích phạm vi, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là như Dạ Lưu Vân nói, tại đây tràn đầy kiếm ý, hắn đang tiếp tục phi, sẽ bị những... Này kiếm ý cho nhằm vào rồi. Hắn tuy nhiên không sợ, nhưng là thật sự không cần phải tìm phiền toái.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn phát hiện, ở bên phải vài dặm bên ngoài có một đám người, ước chừng hơn mười người, nữ có nam có, mà lại đều là kiếm tu! Lại để cho Dương Diệp có chút khiếp sợ chính là những người này vậy mà đều là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý!

Do dự một chút, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía đám người kia cái kia lao đi.

“Lại có người đến rồi!”

Dương Diệp vừa xong, cái kia trong đám người lại đột nhiên vang lên một giọng nói, đón lấy, hơn mười người quay đầu nhìn về Dương Diệp xem đi qua.

Lúc này, một gã có chút đầu trọc nam tử thân hình khẽ động đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn đánh giá liếc Dương Diệp, cười nói: “Bằng hữu cũng là kiếm tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Quả nhiên là kiếm tu ha ha!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia đầu trọc nam tử ha ha cười cười, cùng lúc đó, trong tràng mọi người thấy hướng Dương Diệp lúc, ánh mắt biến thành có chút hiền lành rồi, cái này lại để cho Dương Diệp có chút khó hiểu.

Đầu trọc nam tử cười nói: “Thiên hạ kiếm tu người một nhà, ra, có lẽ ngươi nhất định cũng là vì hành hương đến đấy!”

“Hành hương?” Dương Diệp nhìn về phía đầu trọc nam tử, có chút khó hiểu.

Đầu trọc nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút kinh ngạc, nói: “Ngươi chẳng lẽ không phải vì hành hương đến? Có phải nói, ngươi không biết hành hương?”

“Xác thực không biết, kính xin cáo tri!” Dương Diệp trung thực nói.

Đầu trọc nam tử đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Ngươi thật là kiếm tu?”

Bên cạnh trong mắt mọi người cũng là mang lên rồi một tia nghi hoặc.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Tự nhiên!” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một đám kiếm quang tại hắn đầu ngón tay thoáng hiện mà ra.

Nhìn thấy một màn này, mọi người không tại hoài nghi, cái kia đầu trọc nam tử khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng xa xa này tòa Vẫn Thần Sơn, nói: “Biết rõ chỗ đó chôn cất lấy người nào a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Biết rõ!”

Đầu trọc nam tử trong mắt có một tia phức tạp, nhưng hơn nữa là sùng bái, “Năm đó Kiếm Vô Cực tiền bối dùng sức một mình cứu vớt toàn bộ minh ngục đại lục, cũng vì chi bỏ ra tánh mạng của mình đến vậy sau này, mỗi một năm chúng ta minh ngục đại lục cường đại kiếm tu đều đến đây hành hương, bởi vì Kiếm Vô Cực tiền bối không chỉ cứu được toàn bộ minh ngục đại lục, càng để cho chúng ta kiếm tu đã lấy được toàn bộ minh ngục đại lục tôn kính. Đáng tiếc”

Nói đến đây, đầu trọc nam tử thấp giọng thở dài, mà một bên một gã thanh váy nữ tử đột nhiên nói: “Đáng tiếc đến Kiếm Vô Cực tiền bối vẫn lạc về sau, ta minh ngục đại Lục Kiếm tu từ nay về sau chưa gượng dậy nổi, cho dù là Kiếm Vô Cực tiền bối năm đó đạo thống Kiếm Thần cung, cũng triệt để xuống dốc, sau đó biến mất tại trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử.”

“Bị người hủy diệt hay sao?” Dương Diệp hỏi.

Thanh váy nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp: “”

Lúc này, cái kia đầu trọc nam tử nói: “Làm sao có thể, tuy nhiên Kiếm Vô Cực tiền bối vẫn lạc về sau, Kiếm Thần cung không có siêu cấp cường giả, nhưng bọn hắn vẫn là lúc trước đại lục mạnh nhất một cái thế lực. Đáng tiếc ah! Đám kia gia hỏa, vậy mà vì cái gọi là cái gì Cung Chủ vị, sau đó nội đấu. Cái này một đấu, liền trực tiếp đấu rồi vài trăm tuổi, sau đó đem cường giả đều đấu chết sạch. Thật đáng buồn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực thật đáng buồn!” Kỳ thật, hứa nhiều thế lực cường đại cùng Đế Quốc, nhiều khi cũng không phải ngoài chăn hủy diệt đấy, càng nhiều nữa đều là mình nội bộ nội đấu. Tựu giống với Bạch Lộc Thư Viện, cái này một nội đấu, thiếu chút nữa trực tiếp lại để cho Bạch Lộc Thư Viện theo Linh giới biến mất.

Đầu trọc nam tử thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Không nói cái này rồi. Đúng rồi, ta gọi Huyễn Không, ân, bên cạnh vị kia muội tử gọi Cầm Trúc Ngọc, ta cho ngươi biết, nàng có thể rất lợi hại, lần này không chuẩn có thể trực tiếp bước vào hư vô cảnh kiếm ý! Chỉ là" nói đến đây, đầu trọc nam tử thấp giọng nói: "Nàng có chút không bình thường, ngươi, ngươi đừng trêu chọc nàng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Cầm Trúc Ngọc, có chút khó hiểu, đối phương dung mạo xinh đẹp tuyệt trần, chỉ là nhìn từ ngoài hơi có vẻ cao lạnh, không có gì không bình thường đó a!

"Đúng rồi, huynh đệ ngươi tên gì?" Lúc này, Huyễn Không đột nhiên hỏi.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói: "Hôm nay đã là ngày cuối cùng, xem ra hôm nay cái kia Dương Diệp là sẽ không tới rồi!"

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Cầm Trúc Ngọc, nàng nhận biết mình? Chính mình muốn tới? Hắn có chút mộng!

Lúc này cái kia Huyễn Không nhẹ gật đầu, nói: "Hẳn là đừng tới!"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó hỏi: "Vì cái gì các ngươi cảm thấy hắn có lẽ muốn tới? Còn có, các ngươi nhận thức Dương Diệp?"

Huyễn Không nhìn thoáng qua Dương Diệp nói: "Ngươi chẳng lẻ không nhận thức Dương Diệp sao? Hắn hiện tại thế nhưng mà chúng ta minh ngục đại Lục Kiếm tu danh vọng cao nhất tồn tại ah! Trảm đế ah! Dùng Thánh giả thực lực trảm đế! Hư vô cảnh kiếm ý! Còn lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý! Ngạch tích thần ah! Hắn tựu là thần tượng của ta ah! Không, hắn là chúng ta sở hữu tất cả kiếm tu thần tượng!"

Nói xong lời cuối cùng, Huyễn Không trong mắt hiện ra rất nhiều vẻ sùng bái.

Bị người ở trước mặt khoa trương, Dương Diệp có chút ngượng ngùng. Hắn ho nhẹ thoáng một phát, sau đó chuẩn bị nói cho đối phương biết chính mình danh tự, nhưng mà đúng lúc này, cái kia Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói: "Hiện tại lên, hắn không phải rồi!"

Dương Diệp sửng sốt, lúc này cái kia Huyễn Không cũng nói: “Xác thực. Liền hướng thánh đều không đến, ta xem thường hắn, lại để cho ta thấy đến hắn, ta chỉ điểm hắn solo! Ta muốn đem hắn đánh chính là bò xuống, lại để cho hắn”

“Ngươi có thể hay không đừng khoác lác ép ngươi!”

Lúc này, một bên một gã ôm kiếm nam tử áo đen nhịn không được nói: “Người ta có thể dùng Thánh giả trảm đế, ngươi thì sao? Ngươi bây giờ đã là nửa đế, nhưng là thấy đến đế giả, đoán chừng ngươi cũng chỉ có nước mà chạy trốn a!”

“Lâm Phàm, thả ngươi chó má!”

Huyễn Không cả giận nói: “Lão tử thế nhưng mà cùng đế giả đã giao thủ đấy! Đã giao thủ đấy!”

“Phóng mấy đạo kiếm khí bỏ chạy, vậy cũng gọi đã giao thủ lời mà nói..., đem làm ta chưa nói!” Tên gọi Lâm Phàm nam tử áo đen nhạt âm thanh nói.

“Solo!”

Huyễn Không đột nhiên xuất ra một thanh kiếm chỉ lấy Lâm Phàm, nói: “Lâm Phàm, lão tử muốn trước tiên đem ngươi làm cho bò xuống, cho ngươi biết rõ, cái gì gọi là chính thức kiếm tu!”

“Là tiện tu a!” Lâm Phàm cười lạnh hai tiếng, nói: “Nếu như là so tiện nói, ta Lâm Phàm thật sự tự nhận không bằng, không chỉ ta, tin tưởng chư vị ở đây đều tự nhận không bằng!”

“Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ!”

Huyễn không khí chính là sắc mặt đỏ bừng, tựu muốn động thủ, lúc này, Cầm Trúc Ngọc đột nhiên chắn hai người chính giữa, nói: “Nếu so với, đợi sẽ hành hương thời điểm có so, hiện tại đánh cái gì đánh?”

Lâm Phàm nhún vai, nói: “Không sao cả!”

Huyễn Không hừ một tiếng, cũng không có tại động thủ. Lúc này, Dương Diệp lại hỏi, “Các ngươi trước kia đều rất sùng bái cái kia Dương Diệp?”

Huyễn Không nhẹ gật đầu, nói: “Hắn đã giết đế giả, lại để cho kiếm tu một từ lần nữa khiếp sợ đại lục, với tư cách kiếm tu, chúng ta tự nhiên sùng bái hắn. Nhưng là, hắn vậy mà không tới tham gia hành hương hành hương là chúng ta sở hữu tất cả kiếm tu tâm trong thần thánh nhất sự tình, đây là chúng ta với tư cách kiếm tu đối với Kiếm Vô Cực tiền bối kính ý, nhưng là, hắn lại không đến, chênh lệch bình luận!"

Dương Diệp: “”

“Tốt rồi, không nói hắn rồi. Chúng ta bắt đầu đi!”

Lúc này, Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng mọi người thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, cái kia Cầm Trúc Ngọc nhưng lại đột nhiên nói: “Đi!”

Thanh âm rơi xuống, dùng Cầm Trúc Ngọc cầm đầu mọi người lập tức bước ra rồi bước chân, từng bước một hướng phía cái kia Vẫn Thần Sơn đi đến.

Trong tràng, Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng đi theo

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1181: Mười kiếm tất nhiên lấy Dương Diệp đầu người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi theo Huyễn Không bọn người đi rồi một hồi, Dương Diệp rốt cục minh bạch Huyễn Không bọn người cái gọi là hành hương là có ý gì rồi.

Cái gọi là hành hương, tựu là mọi người thi triển xuất kiếm của mình ý, sau đó hướng phía cái kia Vẫn Thần Sơn đi đến. Nghe rất đơn giản, kỳ thật, một chút cũng không đơn giản.

Có thể nói như vậy, kiếm ý không có đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm tu tới nơi này đi, tuyệt đối với đi không được 15'!

Cho dù là trong tràng những... Này đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm ý kiếm tu, tại đi rồi không đến không canh giờ sau cũng bắt đầu cố hết sức rồi.

Dương Diệp thần sắc, là ngưng trọng đấy. Tại đây kiếm ý, lăng lệ ác liệt, phi thường lăng lệ ác liệt. Ngoại trừ số ít kiếm tu bên ngoài, từng cái kiếm tu kiếm ý đều lăng: Heo: Heo: Đảo: Tiểu thuyết lệ, kiếm người, bộc lộ tài năng, đây là kiếm tu đặc thù! Kể cả hắn Dương Diệp kiếm ý đều là thuộc về lăng lệ ác liệt đấy, nhưng là, bọn họ cùng tại đây kiếm ý so với, tựu giống với tiểu hài tử cùng đại nhân!

Hơn nữa, cái này kiếm ý bên trong còn ẩn chứa một cỗ Duy Ngã Độc Tôn bá khí cùng làm cho người tim đập nhanh lệ khí.

Đi tới đi tới, ước chừng một lúc lâu sau, cho dù là dùng hắn hư vô cảnh kiếm ý đều cảm giác có chút cố hết sức rồi.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nhìn thấy mọi người thần sắc lúc, không khỏi âm thầm gật đầu. Không hổ là minh ngục đại lục kiệt xuất nhất một ít kiếm tu, những người này tâm tính cùng nghị lực xác thực rất cường. Bởi vì trong tràng rất nhiều người rõ ràng cảm giác phi thường cố hết sức rồi, nhưng lại không ai lựa chọn lùi bước, hơn nữa trong mắt sắc thái càng phát ra lửa nóng.

Kiếm tu, tự nhiên là nên gặp mạnh càng mạnh hơn nữa!

Dương Diệp phát hiện, trong tràng có ba người thực lực tương đối xuất sắc, ba người này chính là Huyễn Không, Lâm Phàm, còn có cái kia Cầm Trúc Ngọc. Mà cái này trong ba người, lại thuộc cái kia Cầm Trúc Ngọc xuất sắc nhất. Dương Diệp đánh giá liếc cái kia Cầm Trúc Ngọc, cái kia Huyễn Không nói không sai, nữ nhân này kiếm ý có thể nói đã đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm ý đỉnh phong rồi.

Nếu như nói trong tràng mọi người nửa bước hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh cảnh kiếm ý tầm đó còn kém chỉ nửa bước lời mà nói..., cái kia nữ nhân này kiếm ý cùng hư vô cảnh kiếm ý thì là chỉ kém một trương hơi mỏng giấy!

Cơ duyên như đến, nàng chỉ cần nhẹ nhẹ một chút, cái này trang giấy sẽ PHÁ...!

Đúng lúc này, cái kia Cầm Trúc Ngọc đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, tựa hồ không có gì chịu ảnh hưởng, trong mắt nàng hiện lên một vòng kinh ngạc. Đánh giá liếc Dương Diệp, nàng thu hồi ánh mắt, sau đó bước nhanh hơn.

Nhìn thấy Cầm Trúc Ngọc nhanh hơn bước chân, một bên Huyễn Không cùng cái kia Lâm Phàm hai người sắc mặt có chút khó coi lên, do dự một chút, hai người cũng đi theo bước nhanh hơn.

Mà còn lại những cái... Kia kiếm tu tại do dự một chút về sau, cũng bước nhanh hơn!

Kiếm tu, từng cái kiếm tu đều là có ngạo khí đấy. Phải nói, chỉ cần là võ giả, đều có tranh giành cường chi tâm! Về phần kiếm tu, thì càng như thế.

Dương Diệp quét mọi người liếc, sau đó cũng bắt đầu nhanh hơn bước chân.

Giờ khắc này, Dương Diệp cũng nổi lên tranh giành cường chi tâm. Trước kia đều là tại chém chém giết giết, loại này cùng người cùng một chỗ lẫn nhau so sánh, lẫn nhau tranh giành mạnh, còn là lần đầu tiên. Với hắn mà nói, rất tiên hương đấy, cũng rất thú vị đấy.

Cứ như vậy, một đám kiếm tu dùng một loại phi thường có quy luật bước chân hướng phía cái kia Vẫn Thần Sơn đi đến.

Càng chạy càng cố hết sức, bởi vì trong sân kiếm ý càng phát ra cường, rất nhiều kiếm tu sắc mặt đã bắt đầu tái nhợt, mà thân thể của bọn hắn càng là phảng phất bị đè ép một tòa núi giống như, có chút cất bước duy gian!

Nhưng là ngay cả như vậy, đi đến bây giờ, vẫn không có người thả vứt bỏ!

Trong tràng nhất bình tĩnh hay là Cầm Trúc Ngọc ba người, đương nhiên, cũng kể cả Dương Diệp. Cầm Trúc Ngọc ba người so về những người khác, tương đối muốn nhẹ lỏng một ít, đặc biệt là Cầm Trúc Ngọc, tuy nhiên trên mặt nàng đã hiện ra một chút mồ hôi, nhưng sắc mặt lại như cũ bình tĩnh, bước chân cũng như trước kia như vậy vững vàng. Nói ngắn lại, nàng theo bắt đầu đến bây giờ, y nguyên bảo trì một cái trạng thái!

Mà cái kia Huyễn Không cùng Lâm Sơn tắc thì có chút cố hết sức rồi, ít nhất hai người bước chân đã tại càng ngày càng chậm. Bất quá hai người tại lẫn nhau phân cao thấp, ai cũng không chịu chịu thua, bởi vậy, hai người một khi ai trước nhanh hơi có chút, cái kia một cái khác tựu sẽ lập tức đuổi theo kịp đến. Dưới loại tình huống này, hai người ngược lại là càng càng mạnh hơn rồi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa, cách... Này Vẫn Thần

Sơn chân núi, ít nhất còn có một ngàn trượng khoảng cách.

Đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Cầm Trúc Ngọc, lúc này đối phương đã ở xem hắn, hắn khẽ gật đầu, nhưng mà đối phương nhưng lại lập tức đem đầu chuyển tới, sau đó lại nhanh hơn tốc độ.

Dương Diệp: “”

“Ha ha”

Đúng lúc này, tại mọi người sau lưng đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã quanh thân tản ra nhàn nhạt kiếm quang nam tử chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bên này đi tới, không, phải nói là tại chạy, hơn nữa, nam tử tốc độ còn càng lúc càng nhanh.

“Dương Diệp đến rồi?”

Một bên, Huyễn Không có chút hưng phấn nói.

Dương Diệp: “”

Mọi người cũng đều nhìn về xa xa, trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ, còn có một tia khiếp sợ, bởi vì nam tử tốc độ cực nhanh, tại đây kiếm ý đối với hắn giống như không có gì dùng. Dương Diệp cũng nhìn về phía rồi đối phương, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, thực lực của đối phương xác thực rất không tồi, chỉ sợ không thể so với cái kia Cầm Trúc Ngọc yếu, có lẽ còn phải mạnh hơn một ít!

Đương nhiên, hắn không dám xác định, dù sao hắn đối với song phương đều chưa quen thuộc, đến tột cùng ai mạnh, hay là muốn đánh qua mới biết được.

Rất nhanh, không đến 15', tên nam tử kia liền đi tới Dương Diệp bọn người cách đó không xa.

Nam tử mặc một bộ hoa lệ cẩm y trường bào, bên hông trang bị ba thanh kiếm, hắn nhìn xem Dương Diệp bọn người, nói: “Các ngươi, thật chậm ah!” Nói xong, khóe miệng của hắn chứa đựng một vòng vui vẻ, bất quá cái này vui vẻ, mang theo một tia như có như không mỉa mai.

Nghe vậy, cái kia Cầm Trúc Ngọc bọn người thần sắc lập tức chân mày cau lại.

“Ngươi là Dương Diệp?” Một bên, Huyễn Không hỏi.

“Dương Diệp? Đó là một cái gì rác rưởi?”

Nam tử nhìn về phía Huyễn Không, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta chính là Tử Kinh thành Thiếu thành chủ Độc Cô Kiếm!”

“Độc Cô Kiếm?”

Huyễn Không lắc đầu, nói: “Chưa từng nghe qua, nguyên bản còn tưởng rằng ngươi là Dương Diệp, vậy mà không phải, chênh lệch bình luận!” Nói xong, hắn trực tiếp đi tới một bên, không đang cùng đối phương nói nhảm.

“Không có sao!”

Độc Cô Kiếm khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Hiện tại các ngươi chưa từng nghe qua đại danh của ta, ta hiểu, bất quá, sau ngày hôm nay, ta Độc Cô Kiếm đem danh chấn toàn bộ minh ngục đại lục!”

“Rốt cục nhìn thấy có người đồ mặt dầy có thể cùng ngươi so sánh với được rồi!” Huyễn Không bên cạnh, Lâm Phàm nhìn thoáng qua Huyễn Không, nhạt âm thanh nói.

“Khối băng mặt, ngươi có tin ta hay không giết chết ngươi ah!” Huyễn Không nhìn hầm hầm lấy Lâm Phàm.

“Tự cấp ngươi mười năm, ngươi cũng làm không được!” Lâm Phàm nhạt âm thanh nói.

Huyễn Không đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Độc Cô Kiếm đột nhiên nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Vốn cho rằng cái này hành hương hội kiến đến rất nhiều không sai kiếm tu, nhưng là hiện tại xem ra ha ha”

Nghe được Độc Cô Kiếm lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía rồi Độc Cô Kiếm, mọi người ánh mắt có chút bất thiện rồi. Lúc này, cái kia vốn cãi nhau Huyễn Không cùng Lâm Phàm cũng nhìn về phía rồi Độc Cô Kiếm, Huyễn Không đánh giá liếc Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi có phải hay không cảm giác mình rất lợi hại?”

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Huyễn Không, nhạt âm thanh nói: “Loại người như ngươi, tùy tiện đến mười cái đều không là vấn đề!”

Nói xong, hắn lại nhìn trong tràng tất cả mọi người liếc, lại nói: “Các ngươi cũng là như thế!”

Mọi người: “”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, cái gì gọi là cao điệu, cái gì gọi là hung hăng càn quấy, cái này là! Lần thứ nhất, Dương Diệp cảm giác mình thật thấp điều!

Lúc này, Lâm Phàm đột nhiên nhìn về phía Huyễn Không, nói: “Ta thu hồi lời nói mới rồi, hắn so ngươi có thể thổi nhiều hơn!”

Huyễn Không trừng mắt liếc Lâm Phàm, nói: “Ta sẽ chờ tại tính sổ với ngươi!” Nói xong, hắn quay người hướng cái kia Độc Cô Kiếm đi đến, nói: “Ngươi đánh ta mười cái? Đừng nói là ngươi, coi như là Dương Diệp nói như vậy ta đều không phục, về phần ngươi? Ta đỉnh ngươi mỗ mỗ! Ra, tới, chúng ta đọ sức đọ sức!”

“Bằng ngươi?”

Độc Cô Kiếm khinh thường nói: “Mười kiếm giết ngươi!”

“Ta đỉnh ngươi mỗ mỗ cái phế!”

Huyễn Không tay phải mạnh mà rút kiếm, muốn xuất thủ, nhưng mà lúc này, cái kia Cầm Trúc Ngọc chắn Huyễn Không trước mặt, nói: “Nơi đây không thể động võ!”

“Lão tử nhịn không được ah!” Huyễn Không trừng mắt nói.

Cầm Trúc Ngọc quay đầu nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi cảm thấy ngươi rất lợi hại?”

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Cầm Trúc Ngọc, nói: “Nói thật, trong tràng cũng tựu ngươi coi như không tệ, về phần người còn lại, đều là không nhập lưu.”

Mọi người giận dữ, lúc này, Cầm Trúc Ngọc nói: “Cái kia nhiều lần: So so?”

“Như thế nào so?” Độc Cô Kiếm nói.

Cầm Trúc Ngọc quay đầu nhìn nhìn cái kia Vẫn Thần Sơn, nói: “Xem ai đi xa hơn!”

Độc Cô Kiếm quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Vẫn Thần Sơn, sau đó nói: “Ta nếu là thắng, như thế nào?”

“Ngươi nói!” Cầm Trúc Ngọc nói.

Độc Cô Kiếm nhìn trong tràng mọi người liếc, nói: “Ta nếu là thắng, về sau các ngươi nhìn thấy ta, đều muốn đi quỳ lạy chi lễ!”

“Ngươi phải thua đâu này?” Cầm Trúc Ngọc hỏi.

“Ta sẽ không thua!” Độc Cô Kiếm nhạt âm thanh nói: “Mấy vạn năm trước là Kiếm Vô Cực xưng bá minh ngục đại lục, mấy vạn năm về sau, là ta Độc Cô Kiếm thiên hạ!”

“Ta muốn nhổ ra!”

Một bên, Huyễn Không khoát tay áo, nói: “Cái này da trâu thổi đấy, lão tử cam bái hạ phong!”

“Tuyệt đúng là chưa thấy qua các mặt của xã hội đấy, trong nhà sẽ hai tay, sau đó tựu tự nhận là vô địch thiên hạ rồi.” Một bên, Lâm Phàm nhạt âm thanh nói: “Loại người này đi ra lăn lộn, sớm muộn cũng bị người đánh chết!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Cái kia Cầm Trúc Ngọc nheo mắt, xem nàng biểu lộ, nàng cũng có chút muốn động thủ rồi.

Lúc này, cái kia Huyễn Không đột nhiên nhìn xem Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi giết qua đế giả sao?”

Độc Cô Kiếm thản nhiên nhìn đồng dạng Huyễn Không, nói: “Còn không tìm được người thích hợp!”

Mọi người: “”

“Không có giết qua tựu không có giết qua, ngươi nói lại để cho người nghĩ đến ngươi giết qua thiệt nhiều tựa như!” Huyễn Không cười lạnh nói.

“Có người thích hợp xuất hiện, ta nhất định giết cho ngươi xem!” Độc Cô Kiếm nói.

“Người ta Dương Diệp đã giết qua rồi!” Huyễn Không nói: “Hơn nữa còn là dùng Thánh giả thực lực giết! Ngươi, ngươi sẽ không chưa từng nghe qua Dương Diệp a?”

Độc Cô Kiếm nhướng mày, nói: “Vừa bế quan đi ra, chưa từng nghe qua. Bất quá, tựu tính toán hắn có thể trảm đế thì tính sao? Mười kiếm ở trong, ta tất nhiên lấy hắn trên cổ đầu người!”

Dương Diệp: “”

“Ngừng ngừng!”

Huyễn Không nói: “Chúng ta chớ nói chuyện, nói cho ngươi lời nói, ta tổn thương không dậy nổi. Chúng ta trực tiếp bắt đầu tỷ thí a!”

“Ta một người thiêu các ngươi toàn bộ!” Độc Cô Kiếm nhìn xem chúng nhân nói: “Các ngươi bất luận cái gì một người đi so với ta xa, tựu tính toán ta thua, ta như thua, mặc kệ các ngươi xử trí!”

Nói đến đây, Độc Cô Kiếm dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, ta chắc chắn sẽ không thua!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1182: Đến từ Vẫn Thần Sơn kiếm ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Độc Cô Kiếm lời mà nói..., trong tràng mọi người khóe miệng quất thẳng tới, cái này tự tin thật là nghịch thiên ah!

“Làm người, không thể ít xuất hiện một điểm sao?” Huyễn Không nhìn xem Độc Cô Kiếm nói.

“Ít xuất hiện?”

Độc Cô Kiếm cười lạnh một tiếng, nói: “Đó là kẻ yếu hành vi, tốt rồi, đừng nhiều lời, hiện tại mà bắt đầu a. Vì hôm nay, ta đã đợi rồi quá lâu!”

Cầm Trúc Ngọc thản nhiên nhìn liếc Độc Cô Kiếm, sau đó nhìn lướt qua mọi người, nói: “Chư vị không có ý nghĩa gì a?”

Mọi người vội vàng lắc đầu, hiển nhiên, tất cả mọi người bị cái này, Độc Cô Kiếm làm cho phát hỏa tức giận.

Cầm Trúc Ngọc khẽ gật đầu, nói: “Đã không có ý kiến, chúng ta đây cứ tiếp tục a!”

Nói xong, nàng quay người hướng phía cái kia Vẫn Thần Sơn đi đến.

Huyễn Không nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Đi thôi, da trâu đại sư, để cho chúng ta nhìn xem ngươi ngưu đến rồi loại tình trạng nào.”

Nói xong, hắn không đều Độc Cô Kiếm đáp lời liền xoay người đuổi kịp rồi Cầm Trúc Ngọc.

Lâm Phàm nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, sau đó cũng đi theo. Một bên Dương Diệp cũng đuổi kịp rồi cái này Cầm Trúc Ngọc, đối với cái này tỷ thí, hắn ngược lại không có quá rất hứng thú, hắn có hứng thú chính là ở đằng kia Vẫn Thần Sơn đỉnh núi, có hay không Ngân Hà Kiếm Đồ. Ngân Hà Kiếm Đồ, không chỉ uy lực cực lớn, càng khả năng có Kiếm Vực chi huyền bí, hắn nhất định phải đến!

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Cầm Trúc Ngọc bọn người, hừ lạnh một tiếng, sau đó mở ra rồi bước chân, hắn tốc độ cực nhanh, thoáng một phát liền đi tới phía trước nhất. Cầm Trúc Ngọc cùng mọi người tự nhiên không đáp ứng, lập tức nhao nhao nhanh hơn bước chân, đặc biệt là cái kia Huyễn Không cùng Lâm Phàm, hai người lúc này tựu cùng ăn hết Thần Hành Phù đồng dạng, bước chân nhanh chóng.

Dương Diệp nhìn xem mọi người cười cười, sau đó cũng bước nhanh hơn.

Ngay từ đầu, tất cả mọi người còn có thể trước mặt bảo trì không sai biệt lắm khoảng cách, nhưng là đi tới đi tới, chênh lệch tựu hiển hiện ra rồi. Rất nhiều người càng chạy càng chậm, đến cuối cùng, cơ hồ đều là tại cường chống. Có thể y nguyên bảo trì vững vàng tốc độ đấy, chỉ có Cầm Trúc Ngọc cùng cái kia Độc Cô Kiếm, còn có Dương Diệp cùng với cái kia Lâm Phàm cùng Huyễn Không.

Dương Diệp cùng Cầm Trúc Ngọc còn có Độc Cô Kiếm cũng may, cái kia Lâm Phàm cùng Huyễn Không hai người cũng có chút ít ăn không tiêu.

Cách Vẫn Thần Sơn càng gần, cái kia Kiếm Vô Cực còn sót lại kiếm ý lại càng khủng bố, đến bây giờ, trên thân mọi người cảm giác đè ép vài chục tòa đại sơn giống như, mỗi một bước, đều trọng vạn cân! Hơn nữa, chung quanh những cái... Kia kiếm ý bên trong lệ khí cũng càng ngày càng mạnh, trong tràng rất nhiều người đều nhanh ngăn cản không nổi cái kia lệ khí.

Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì tại đây cổ kiếm ý ở trong, không chỉ có lệ khí, hắn còn phát hiện rồi sát ý cái này hai cái lại để cho hắn còn không phải kinh ngạc, kinh ngạc nhất chính là, hắn phát hiện kiếm ý bên trong ẩn chứa một tia không cam lòng hương vị, loại cảm giác này, càng đi về phía trước, càng dày đặc liệt.

Lệ khí, sát ý, không cam lòng

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Vẫn Thần Sơn, cái này là năm đó cái kia Kiếm Vô Cực tâm tình sao?

“Ta, ta không được!”

Đúng lúc này, mọi người sau lưng đột nhiên truyền đến một đạo suy yếu thanh âm, mọi người quay người nhìn lại, chỉ thấy một gã ma bào (áo bào sợi gai) thanh niên quỳ một gối xuống trên mặt đất, từng ngụm từng ngụm thở lấy.

Mọi người chỉ nhìn thoáng qua liền thu hồi ánh mắt, sau đó tiếp tục đi. Bởi vì đây là phi thường bình thường sự tình, mỗi một năm đều có rất nhiều người còn chưa đi đến chân núi tựu đã thất bại.

Nhìn thấy mọi người tiếp tục đi tới, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) nam tử thần sắc buông lỏng, sau đó nằm trên mặt đất, toàn thân đều là buông lỏng.

Cái thế giới này chính là như vậy, chỉ cần ngươi buông tha cho, ngươi thời thời khắc khắc cũng có thể sống phi thường nhẹ nhõm. Nhưng là, nhìn như nhẹ nhõm, nhưng thật ra là bi ai.

Nhìn xem tên kia ma bào (áo bào sợi gai) nam tử, Dương Diệp do dự xuống, sau đó thân hình khẽ động đi tới bên cạnh hắn, nói: “Cứ như vậy buông tha cho sao?”

Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta, ta kiên trì không nổi nữa!”

“Bọn họ đều là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, ngươi cũng thế, vì cái gì bọn hắn có thể, mà ngươi lại không thể?” Dương Diệp hỏi.

“Ta” ma bào (áo bào sợi gai) nam tử bờ môi giật giật, lại cái gì cũng không nói đi ra.

Dương Diệp nhìn xem ma bào (áo bào sợi gai) nam tử, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ở giữa sân, thực lực của ngươi thuộc về kém cỏi nhất, đúng hay không?”

Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử sắc mặt có chút khó coi, nhưng lại không pháp phản bác, bởi vì xác thực như thế.

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa mọi người, nói: “Tất cả mọi người có thể kiên trì, mà ngươi lại buông tha cho, như vậy ngươi, có thể được đến mọi người tán thành cùng tôn trọng sao? Thứ cho ta nói thẳng, ta tin tưởng, chỉ cần là một cái người có thực lực, tựu cũng không đi kết giao một cái lời nói nhẹ nhàng buông tha cho người, càng sẽ không đi tôn trọng. Đây là một cái thực lực vi tôn thế giới, có thực lực mới có thể được đến tôn trọng!"

"Ta"

Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại đánh gãy hắn mà nói, lại nói: "Ngươi hi vọng cả đời mình cũng chỉ là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý sao?"

"Không muốn!" Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử lúc này trả lời.

Dương Diệp nói: "Thế nhưng mà, ngươi cảm thấy một cái ưa thích lời nói nhẹ nhàng buông tha cho người, có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý sao? Thứ cho ta nói thẳng, ngươi tuy nhiên cùng tất cả mọi người là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, nhưng là của ngươi kiếm ý so với bọn hắn nhược rất nhiều, nếu như ngươi không đi cố gắng, đi kiên trì, đi cải biến, ngươi cả đời đều là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý!"

Nói xong, Dương Diệp đưa tay ra, nói: "Nói nhảm đừng nhiều lời. Là nam nhân, bắt đầu tiếp tục đi!"

Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó đưa tay ra kéo tại Dương Diệp tay, Dương Diệp có chút dùng sức, lập tức đem hắn nhấc lên, nói: "Tin tưởng ta, ngươi không bức một bức chính ngươi, ngươi vĩnh viễn không sẽ biết chính mình đến cỡ nào ưu tú."

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng Vẫn Thần Sơn đi đến.

Dương Diệp sau lưng, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) nam tử hít sâu một hơi, sau đó lại bước chân ra bước. Tuy nhiên y nguyên phi thường cố hết sức, nhưng là, lúc này đây, hắn không có ở buông tha cho, mà là cắn răng kiên trì.

Dương Diệp không có đi vô cùng nhanh, mà là đi theo ma bào (áo bào sợi gai) nam tử bên cạnh, nói: "Xem, ngươi kiên trì thoáng một phát, tựu lại đi rồi nhiều như vậy."

Ma bào (áo bào sợi gai) nam tử nhẹ gật đầu, khóe miệng chứa đựng một vòng vui vẻ.

Đi rồi không sai biệt lắm 15' sẽ, ma bào (áo bào sợi gai) nam tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta gọi Tả Lãng, ngươi tên là gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Dương Diệp!”

Tả Lãng ngẩn người, sau đó lắc đầu, nói: “Đã ngươi không muốn nói, vậy coi như rồi. Bất kể như thế nào, đa tạ chỉ điểm của ngươi. Ngươi nói rất đúng, ta là nên ép mình một bả.”

Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, còn không tin.

“Bọn hắn tăng thêm tốc độ rồi!” Lúc này, Tả Lãng đột nhiên nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên, cái kia Cầm Trúc Ngọc cùng Độc Cô Kiếm hai người tốc độ đang không ngừng nhanh hơn, hiện tại hai người cơ hồ đang dùng chạy chậm lấy.

Về phần cái kia Lâm Phàm cùng Huyễn Không bọn người tất bị xa xa quăng ra.

“Cái kia Độc Cô Kiếm mạnh nhất đấy!” Tả Lãng nói.

Dương Diệp nhìn cái kia Độc Cô Kiếm liếc, khẽ gật đầu, nói: “Xác thực cũng không tệ lắm!”

“Ta xem ngươi cũng rất lợi hại đấy!” Tả Lãng đột nhiên nói.

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Còn có thể a!”

Tả Lãng nói: “Ngươi đi trước a, không cần chờ ta rồi. Ta sẽ kiên trì đến chính mình bò xuống mới thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tả Lãng, sau đó nói: “Ngươi là tán tu sao?”

Tả Lãng nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật đang ngồi, mọi người không sai biệt lắm đều là tán tu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta tại Lạc Vân thành, về sau có cơ hội có thể tới Lạc Vân thành chơi, mọi người có thể luận bàn một chút kiếm đạo!”

“Nhất định!” Tả Lãng cười nói.

Dương Diệp cười cười, chỉ điểm Tả Lãng, nhưng thật ra là hắn nhất thời cao hứng. Chứng kiến đối phương buông tha cho, hắn là rất có cảm xúc, bởi vì năm đó ở Kiếm Tông làm tạp dịch lúc, chẳng bao lâu sau hắn cũng nghĩ qua buông tha cho. Nhưng là, một khi buông tha cho, hậu quả là cái gì? Tại thực lực này vi tôn thế giới, không có thực lực cường đại, tùy thời đều có thể chết đi đó a!

Buông tha cho rất dễ dàng, kiên trì rất khó khăn. Người, nhiều khi nên ép mình một bả. Bức thoáng một phát chính mình, thật sự sẽ phát hiện, mình nguyên lai là so với chính mình muốn còn muốn ưu tú! Như vậy cũng tốt so nhục thể của hắn, người khác đều chỉ thấy nhục thể của hắn cường đại, nhưng lại không biết, đó là tại chịu đựng qua không thuộc mình thống khổ đổi lấy đấy. Nếu như hắn không chịu đựng những thống khổ kia, nhục thể của hắn có thể biến thành cường đại như thế sao? Hiển nhiên là không thể đấy.

Theo lúc trước tạp dịch đến bây giờ Thánh giả, hắn Dương Diệp, vẫn luôn là đang không ngừng ép mình!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía xa xa, lúc này, cái kia Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc đã đem mọi người xa xa bỏ qua, cách... Này Vẫn Thần Sơn không đến trăm trượng khoảng cách, nhưng là, hai người tốc độ cũng chậm lại, hơn nữa, hai người sắc mặt cũng bắt đầu tái nhợt mà bắt đầu..., thậm chí hai người mỗi một lần đặt chân cũng sẽ ở mặt đất rơi kế tiếp dấu chân thật sâu.

Đây là hai người kiếm ý đỡ không nổi tại đây kiếm ý biểu hiện!

Mà ở hắn chung quanh, rất nhiều người bước chân cũng chậm, rất nhiều người đi một bước, thậm chí lên giá tốt nhất trăm tức thời gian. Bất quá, lại để cho Dương Diệp âm thầm có chút kinh ngạc chính là rõ ràng không có người nào buông tha cho, kể cả trước kia cái kia Tả Lãng, lúc này tất cả mọi người tại cắn răng gắt gao chèo chống lấy, có con mắt càng là đã hiện đầy tơ máu.

Nhưng là, đều không có buông tha cho!

“Những người này, rất không tồi ah”

Dương Diệp nhìn lướt qua mọi người, mặt mày buông xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

“Không tốt, cái kia Độc Cô Kiếm muốn đuổi kịp và vượt qua rồi!”

Lúc này, trong tràng không biết ai đột nhiên nói một câu, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa, cái kia cô độc kiếm đã đuổi kịp và vượt qua rồi Cầm Trúc Ngọc không sai biệt lắm nửa trượng khoảng cách.

Nhìn thấy một màn này, mọi người sắc mặt biến hóa, bọn hắn tự nhiên là không hi vọng Độc Cô Kiếm thắng đấy. Nhưng khi nhìn như bây giờ, cái kia Độc Cô Kiếm thắng cơ hội rất lớn!

“Các ngươi xem, Cầm Trúc Ngọc gia tốc rồi!”

Lúc này, Cầm Trúc Ngọc tốc độ càng lúc càng nhanh, cùng cái kia Độc Cô Kiếm ở giữa khoảng cách cũng là càng ngày càng gần, ẩn ẩn có đuổi kịp và vượt qua dấu hiệu.

Cứ như vậy, hai người ngươi truy ta đuổi, rất nhanh liền đi tới cái kia Vẫn Thần Sơn chân núi, mà đang ở hai người mới vừa lên núi một khắc này, một cổ kinh khủng uy áp tựa như trời sập bình thường áp xuống tới, trực tiếp đem hai người bắn cho đến rồi mặt đất.

PHỐC!

PHỐC!

Hai người đồng thời phún ra một ngụm máu, hơn nữa thiếu chút nữa trực tiếp quỳ đi xuống, bất quá hai người cứ thế mà chống được.

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt đều có lấy thần sắc. Sau một khắc, hai người lại xông đi lên, nhưng là cùng lúc trước như vậy, lại trực tiếp bị áp xuống dưới.

“Không thể đi lên rồi!” Đuổi tới phía sau hai người Huyễn Không nói.

Lâm Phàm nhẹ gật đầu, nói: “Lịch sử đến nay, có thể lên núi đấy, không cao hơn năm cái! Về phần có thể đạt tới đỉnh núi đấy, chưa bao giờ có, lợi hại nhất đấy, cũng chỉ là hướng thượng đi rồi mấy trăm trượng khoảng cách mà thôi!”

Huyễn Không quay đầu nhìn về phía cái kia Độc Cô Kiếm, nói: “Tính toán thế hoà không phân thắng bại?”

“Thế hoà không phân thắng bại? Buồn cười!”

Độc Cô Kiếm một tiếng cười lạnh, đón lấy, một cổ kinh khủng kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, Cầm Trúc Ngọc bọn người trực tiếp bị chấn hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước!

Hư vô cảnh kiếm ý!

Tất cả mọi người hoàn toàn mộng ở!

Độc Cô Kiếm thả người nhảy lên, trực tiếp lên cái kia núi, nhảy ra mấy trượng về sau, hắn quay người bao quát lấy phía dưới Cầm Trúc Ngọc bọn người, nói: “Ta là hư vô cảnh kiếm ý!” Nói xong, hắn tự tay từng cái chỉ qua mọi người, quát: “Ta Độc Cô Kiếm, là hư vô cảnh kiếm ý! Ha ha”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1183: Chính xác là hủy thiên diệt địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người như trước vẫn còn trong lúc khiếp sợ, kể cả cái kia Cầm Trúc Ngọc.

Hư vô cảnh kiếm ý, cái kia cùng nửa bước hư vô cảnh kiếm ý căn bản không phải một cái cấp bậc. Kiếm tu có thể hấp thu so với chính mình nhược đối thủ kiếm ý, nói cách khác, trong tràng sở hữu tất cả là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý người đều đối với Độc Cô Kiếm không tạo được uy hiếp, trừ phi bọn hắn không cần kiếm ý hoặc là kiếm khí. Một cái kiếm tu không sử dụng kiếm ý cùng kiếm khí, cái kia hay là kiếm tu sao?

Thua!

Đây là Huyễn Không bọn người lúc này trong đầu ý niệm.

Độc Cô Kiếm bao quát lấy mọi người, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Trước kia, ta nói các ngươi yếu, các ngươi không tin, hiện tại, tin chưa?” Nói xong, Độc Cô Kiếm quay đầu nhìn về phía cái kia đỉnh núi, trong mắt tràn đầy lửa nóng, nói: “Ta nói rồi, vài vạn năm trước, đại lục thiên hạ là Kiếm Vô Cực đấy, mà bây giờ, đại lục thiên hạ là ta Độc Cô Kiếm đấy!”

Huyễn Không bọn người trầm mặc, Độc Cô Kiếm thực lực bày ở chỗ này, bọn hắn tại sính miệng lưỡi, không có bất kỳ ý nghĩa.

Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên quay đầu nhìn về phía Huyễn Không bọn người, nói: “Tại ta trèo lên đỉnh trước, có phải hay không các người nên thực hiện trước kia điều kiện rồi hả? Đến đây đi, quỳ a!”

Nghe vậy, Huyễn Không bọn người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại.

“Muốn đổi ý sao?” Độc Cô Kiếm nói.

“Kỳ thật, hư vô cảnh kiếm ý cũng không có gì không dậy nổi đấy.”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người sững sờ, lập tức quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp. Lời nói là Dương Diệp nói.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc, sau đó đi về hướng cái kia Độc Cô Kiếm, nói: “Chỉ là hư vô cảnh kiếm ý mà thôi, vì cái gì không thể ít xuất hiện một điểm đâu này? Như vậy hư vô cảnh kiếm ý tựu là vô địch thiên hạ như vậy.” Cũng không phải nói hắn tại trang, chỉ là ở trong mắt hắn xem ra, hư vô cảnh kiếm ý xác thực không có gì không dậy nổi.

Hắn bái kiến cường giả, nhiều lắm!

Độc Cô Kiếm đột nhiên một ngón tay Dương Diệp, cười nói: “Nhịn không được sao? Ta trước kia tựu quan sát qua ngươi, trong tràng ngoại trừ nữ nhân này bên ngoài, tựu thuộc ngươi mạnh nhất, bất quá ngươi tại che dấu thực lực của mình.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không có ẩn dấu thực lực, chỉ là ngươi quá yếu, nhìn không ra mà thôi.”

Độc Cô Kiếm nhược!

Trong tràng một mảnh xôn xao, mọi người không thể tưởng tượng nổi địa nhìn về phía Dương Diệp, cái kia Độc Cô Kiếm thế nhưng mà hư vô cảnh kiếm ý ah! Lĩnh ngộ hư vô cảnh kiếm ý Độc Cô Kiếm nhược lời mà nói..., vậy bọn họ tính toán cái gì?

Một bên, Huyễn Không yết hầu lăn lăn, sau đó nhẹ giọng hỏi bên cạnh Lâm Phàm, nói: “Khối băng mặt, hắn là tại thổi sao?”

Lâm Phàm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Có chút không giống, hoặc là hắn là ngưu bức, hoặc là thổi ngưu bức!”

“Hỏi không rồi!” Huyễn Không trợn trắng mắt, sau đó nhìn về phía rồi Dương Diệp.

“Ha ha...”

Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên phá lên cười, cười chỉ chốc lát, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Biết không? Ngươi mới vừa nói nghe được lời này, là ta đời này nghe được buồn cười nhất chuyện cười, thật sự cười đã, ta hiện tại còn muốn cười, ha ha...”

[tru y en cua tui @@ Net]
Nhìn xem cái kia điên cuồng cười to Độc Cô Kiếm, Dương Diệp có chút im lặng. Hắn lắc đầu, nói: “Không nói những... Này, chúng ta cùng cuộc tỷ thí của ngươi còn chưa kết thúc, cho nên, quỳ lời mà nói..., còn nói còn quá sớm.”

“Xem ra là ngươi muốn đi ra làm bọn hắn chúa cứu thế rồi!” Độc Cô Kiếm đối với Dương Diệp vẫy vẫy tay, nói: “Vậy ngươi đi lên ah!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thả người nhảy lên đã rơi vào cái kia Độc Cô Kiếm cách đó không xa, mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp cũng bị oanh xuống lúc, Dương Diệp lại là đối với cái kia Độc Cô Kiếm giang tay ra, nói: “Xem, ta lên đây.”

Mọi người: “...”

Độc Cô Kiếm trên mặt dáng tươi cười biến mất, hắn nhìn xem Dương Diệp sau một lúc lâu, nói: “Ngươi là hư vô cảnh kiếm ý!”

Hư vô cảnh kiếm ý!

Trong tràng lần nữa một mảnh xôn xao, lại thấy hư vô cảnh kiếm ý! Tất cả mọi người là kiếm tu, tự nhiên biết rõ muốn đạt tới hư vô cảnh kiếm ý là cỡ nào khó. Có thể nói, toàn bộ minh ngục đại lục hiện tại sở hữu tất cả kiếm tu bên trong, đạt tới hư vô cảnh kiếm ý đấy, bọn hắn chỉ nghe qua một cái, bái kiến hai cái. Gặp hai cái ngay tại trước mặt bọn họ, mà nghe đấy, dĩ nhiên là là Dương Diệp.

Bất quá bọn hắn cũng không biết, Dương Diệp ngay tại trước mặt bọn họ!

Dương Diệp không có để ý Độc Cô Kiếm, mà là quay đầu xem hướng phía dưới mọi người, nói: “Hư vô cảnh kiếm ý rất rất giỏi sao?” Nói đến đây, Dương Diệp không đều mọi người trả lời, lập tức tay phải chỉ vào cái kia Vẫn Thần Sơn, nói: “Không, hư vô cảnh kiếm ý một chút cũng rất giỏi, thấy được sao? Dù cho kiếm ý đạt tới Kiếm Vô Cực cái loại này trình độ, y nguyên bị người giết chết, cho nên, các ngươi cảm thấy hư vô cảnh kiếm ý rất giỏi sao?”

Mọi người trầm mặc.

Lúc này, một bên cái kia Độc Cô Kiếm đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhìn về phía hắn, nói: “Ngươi trước câm miệng, ta đợi tí nữa sẽ nói với ngươi.”

"Làm càn!" Độc Cô Kiếm giận dữ, hắn Độc Cô Kiếm khi nào thụ qua như thế vũ nhục?

Mà lúc này, Dương Diệp hóa thủ làm kiếm mạnh mà bổ một phát, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra. Cái kia Độc Cô Kiếm biến sắc, hắn không nghĩ tới Dương Diệp rõ ràng dám ở chỗ này xuất thủ, mặc dù có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, nhưng hắn phản ứng nhưng lại không chậm, lập tức bấm tay vẽ một cái, một đạo kiếm khí điện xạ mà ra cùng Dương Diệp kiếm khí oanh lại với nhau.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Độc Cô Kiếm bị đẩy lui gần mười trượng trở lại! Độc Cô Kiếm ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia khiếp sợ, hắn không nghĩ tới chính mình lại bị một cái kiếm tu cho đánh lui.

Phía dưới, mọi người cũng sửng sốt, tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt mang theo khiếp sợ cùng hiếu kỳ, bất quá còn có một tia phẫn nộ.

"Ngươi vậy mà ở chỗ này động thủ!" Một bên, một gã kiếm tu hữu chút ít cả giận nói. Vẫn thần di tích là cả đại lục trong lòng người cấm địa, đặc biệt là đối với bọn họ kiếm đã tu luyện nói. Bởi vậy, mặc kệ gì cường giả đều không lại ở chỗ này động thủ, về phần kiếm tu, lại càng không có người rồi. Bởi vì, ở chỗ này động thủ, theo bọn hắn nghĩ là không tôn trọng Kiếm Vô Cực!

Dương Diệp không có để ý kiếm kia tu, mà là quay đầu nhìn thoáng qua cái kia đang muốn động thủ Độc Cô Kiếm, nói: "Muốn động thủ? Có thể! Bất quá ngươi phải đợi đến, ta có chút cảm tưởng muốn nói, ngươi đợi ta nói xong chúng ta tại đến giải quyết chuyện giữa chúng ta tình. Ta cảnh cáo ngươi, ngươi nếu dám đánh gãy ta nói chuyện, ta nhất định đánh chính là cha ngươi cũng không nhận ra ngươi."

Độc Cô Kiếm sắc mặt một hồi khó coi, hắn cười lạnh cười, nói: "Ngươi nói, ta cho ngươi nói, ta Độc Cô Kiếm hay là sẽ cho đối thủ nói di ngôn cơ hội."

Dương Diệp bỏ qua Độc Cô Kiếm, quay đầu nhìn về phía phía dưới Cầm Trúc Ngọc bọn người, nói: "Ta ở chỗ này động thủ, các ngươi rất phẫn nộ, ta hiểu, bởi vì các ngươi tôn kính Kiếm Vô Cực, hắn cũng đáng được tôn kính. Nhưng là, ta muốn muốn nói cho các ngươi biết, các ngươi không phải tôn kính hắn, các ngươi là tại kính sợ hắn!"

“Cái này có khác nhau sao?” Phía dưới, Huyễn Không nói.

“Đương nhiên là có khác nhau!”

Dương Diệp nói: “Các ngươi kính sợ hắn, đem hắn đem làm thần, trong nội tâm tiềm thức cảm thấy cả đời mình không đạt được cái kia loại độ cao, hoặc là cảm thấy có thể đạt tới cái kia cái độ cao là tốt rồi. Tại trong lòng của các ngươi, hắn là một tòa núi cao, một tòa không cách nào vượt qua núi cao, đúng hay không?”

“Cái này có vấn đề?” Huyễn Không lại hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên là có vấn đề, ta nói cho các ngươi biết, tại các ngươi trong nội tâm, có một cái không cách nào vượt qua núi cao, các ngươi tựu vĩnh viễn chỉ có thể là như vậy thành tựu!” Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên chỉ vào một bên Độc Cô Kiếm, nói: “Biết rõ hắn vì cái gì có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý sao? Biết rõ hắn vì cái gì so các ngươi cường sao?”

Mọi người trầm mặc.

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nói: “Trong mắt của ta, cá nhân ta xem ra, các ngươi cùng hắn khác nhau ngay tại ở, hắn chưa bao giờ đem Kiếm Vô Cực đem làm thần, trong lòng của hắn thời thời khắc khắc đều muốn lấy Kiếm Vô Cực căn bản tính toán không được cái gì, ta nhất định phải siêu việt hắn. Hắn tuy nhiên tự tin, hoặc là nói tự đại, nhưng là, hắn không tự ti, trong lòng hắn, Kiếm Vô Cực không phải một tòa không thể vượt qua núi cao, mà là hắn Độc Cô Kiếm đá đặt chân! Mà các ngươi đâu này?”

Mọi người: “...”

Độc Cô Kiếm lại nhìn thoáng qua Dương Diệp, vẫn không có nói chuyện.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Kiếm giả, đem làm không sợ không sợ. Các ngươi trong lòng có sợ, như thế nào du ngoạn sơn thuỷ kiếm đạo đỉnh phong?”

Mọi người trầm mặc như trước, nhưng là rất nhiều người tay nhưng lại nhanh nắm lại, cái kia Cầm Trúc Ngọc cũng như thế.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Chúng ta có thể mời người, kính địa, kính thiên, nhưng là, chúng ta không thể sợ người, sợ địa, sợ thiên!

Kiếm giả, chỉ cần kiếm nơi tay, đem làm không sợ thế gian hết thảy, chỉ cần dám ngăn ta người, là sát nhân sát nhân, chính xác là hủy thiên diệt địa!”

Mọi người vẫn là trầm mặc, nhưng là rất nhiều người trong mắt nhưng lại nhiều hơn rất nhiều trước kia chưa bao giờ có sắc thái.

Dương Diệp chỉ vào cái kia Vẫn Thần Sơn đỉnh, lại nói: “Hắn là đại lục hi sinh, chúng ta là nên kính hắn, nhưng là, chúng ta không có lẽ lại để cho hắn thành là tâm ma của mình. Hắn năm đó có thể mạnh như vậy, chúng ta đây vì cái gì không thể làm đến? Đều là người, ai lại so với ai khác kém? Các ngươi cảm giác mình chênh lệch sao? Dù sao ta không cảm giác mình chênh lệch, trong lòng ta, ta là sớm muộn muốn siêu việt nam nhân của hắn!”

“Nói rất hay!” Lúc này, phía dưới Lâm Phàm đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi nói không sai, những năm gần đây này, chúng ta rất nhiều người cũng đã nhập ma chướng, đáng tiếc chính là chúng ta còn không tự biết. Kiếm tu, đem làm không sợ không sợ, mà chúng ta, lại vẫn còn sợ một cái đã chết đi vài vạn năm người, có loại tâm tính này, làm sao có thể có đạt tới hư vô cảnh kiếm ý?”

“Đúng!”

Một bên Huyễn Không cũng nói: “Lão tử những năm này thật sự là sống vô dụng rồi, bà ngoại ơi, ta nói ta như thế nào không có đạt tới hư vô cảnh kiếm ý, nguyên lai là có chuyện như vậy, nếu ta sớm chút suy nghĩ cẩn thận, lão tử hiện tại chỉ sợ đã là hư vô cảnh kiếm ý phía trên rồi.”

“Ngươi không thổi sẽ chết ah!” Lâm Phàm trừng mắt liếc Huyễn Không.

Nghe vậy, mọi người trên mặt lập tức hiện ra một vòng dáng tươi cười.

Dương Diệp cũng là cười cười, hắn cũng không tại nói nhảm, quay đầu nhìn về phía một bên Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi không phải nếu so với sao? Hiện tại, chúng ta sẽ tới nhiều lần: So so.”

“Như thế nào so!” Độc Cô Kiếm không cam lòng yếu thế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Vẫn Thần Sơn, nói: “Nhìn xem người nào đi xa hơn, như thế nào?”

“Tiền đặt cược hay là vừa rồi cái kia?” Độc Cô Kiếm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Bắt đầu?” Độc Cô Kiếm.

Dương Diệp cười cười, nói: “Bắt đầu!”

Thanh âm rơi xuống, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp cùng Độc Cô Kiếm thân hình khẽ động, hướng phía cái kia đỉnh núi lao đi.

Sau đó, mọi người hóa đá rồi.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1184: Địa không thể thừa nhận, thiên không dám ngăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì cái gì?

Bởi vì Dương Diệp tốc độ nhanh, quá nhanh! Nếu như nói Độc Cô Kiếm là tại chạy, cái kia Dương Diệp tựu là tại phi. Không đến mấy hơi thời gian, Dương Diệp liền trực tiếp đem Độc Cô Kiếm bỏ qua rồi gần trăm trượng!

Trăm trượng!

Ở nơi này là tại so? Đây là đang khi dễ người!

Cái kia Độc Cô Kiếm ngừng lại, hắn nhìn phía xa cái kia Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Tại hạ Phương mọi người cũng là như thế.

Đều là hư vô cảnh kiếm ý, vì sao chênh lệch lớn như vậy?

Đây là mọi người trong đầu nghĩ cách.

Dương Diệp kiếm ý mặc dù chỉ là hư vô cảnh kiếm ý, nhưng, kiếm ý của hắn thế nhưng mà hư vô cảnh đỉnh phong kiếm ý, có thể nói, hắn hư vô cảnh kiếm ý so Độc Cô Kiếm muốn mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa tại tăng thêm hắn thần biến cảnh thân thể, Độc Cô Kiếm như thế nào so ra mà vượt? Tựu lại càng không cần phải nói hắn còn có hư vô cảnh sát ý cùng Kiếm Vực rồi.

Không cần thân thể cùng hư vô cảnh sát ý còn có Kiếm Vực, bằng vào kiếm ý là hắn có thể bỏ qua Độc Cô Kiếm mấy cái phố rồi!

Độc Cô Kiếm nhìn xem Dương Diệp sửng sốt hồi lâu, cuối cùng, trong mắt của hắn hiện lên một vòng quyết tuyệt, thân hình khẽ động, hướng thượng đuổi tới.

Chân núi, cái kia Cầm Trúc Ngọc nhìn xem phía trên Dương Diệp cùng Độc Cô Kiếm một lát sau, nàng cũng thân hình khẽ động lướt lên rồi Vẫn Thần Sơn, nhưng là nhiều lần đi lên đều trực tiếp bị oanh xuống dưới.

Nhưng nàng cũng không có buông tha cho!

Một lần lại một lần xông đi lên, cho dù khóe miệng nàng đã tràn ra một vòng màu đỏ tươi, nhưng là, nàng như trước không có buông tha cho, cứ như vậy, té rồi, lại đứng lên tiếp tục xông.

Rốt cục, không biết tại đã thất bại bao nhiêu lần sau...

Oanh!

Một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự Cầm Trúc Ngọc trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cỗ này kiếm ý tuôn ra về sau, nàng đứng vững bước chân, không có ở bị oanh xuống dưới rồi.

Hư vô cảnh kiếm ý!

Trong tràng một mảnh xôn xao!

Cầm Trúc Ngọc lau khóe miệng máu tươi, tại trong mắt nàng, là hưng phấn còn có một tia lửa nóng. Không có dừng lại, nàng thân hình khẽ động, hướng phía phía trên Dương Diệp cùng Độc Cô Kiếm đuổi theo.

Chân núi, Huyễn Không yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Lãnh diện, như vậy cũng có thể?”

Lâm Phàm hai tay nhanh nắm lại, hắn nhìn xem cái kia trên núi Dương Diệp ba người sau nửa ngày, sau đó quay đầu hỏi Huyễn Không, nói: “Vì cái gì bọn hắn có thể, chúng ta lại không thể?”

Huyễn Không mấp máy miệng, nói: “Có lẽ, có lẽ, cái kia cái gì... Đúng vậy, vì cái gì bọn hắn có thể, chúng ta không thể? Lão tử không phục ah!"

"Thượng?" Lâm Phàm hỏi.

Huyễn Không hít sâu một hơi, nói: "Thượng tựu lên!"

"Ai buông tha cho, người đó là cháu trai!" Lâm Phàm nói.

"Ta sợ ngươi ah!"

Huyễn Không thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động hướng phía cái kia vẫn thần thượng xông tới, cái kia Lâm Phàm cũng lập tức vọt tới. Không có ngoài ý muốn, hai người trực tiếp bị oanh xuống dưới, nhưng là, hai người cũng không có buông tha cho, mà là đứng lên lại tiếp tục xông đi lên. Một lần lại một lần...

Rất nhanh, ngày càng nhiều kiếm tu bắt đầu xông đi lên, tuy nhiên một lần lại một lần bị oanh xuống, nhưng bọn hắn như trước không có buông tha cho.

Vẫn Thần Sơn dưới chân, một cái kiếm tu đón lấy một cái kiếm tu hướng Vẫn Thần Sơn xông lên, bộ dạng này tràng cảnh, có chút đồ sộ, phải nói thê thảm, bởi vì có bị Vẫn Thần Sơn kiếm ý oanh xuống dưới về sau, cơ hồ là mình đầy thương tích. Ngay cả như vậy, vẫn không có người thả vứt bỏ, một lần đón lấy một lần đứng lên tiếp tục xông đi lên.

Vì cái gì người khác có thể, chính mình không thể?

Đây là những... Này kiếm tu tâm trong lúc này nghĩ cách. Có thể đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm ý kiếm tu, thiên phú như thế nào lại nhược? Hoặc là nói, trong tràng rất nhiều người thiên phú thậm chí tại Dương Diệp phía trên, nhưng là, bọn hắn nhưng lại thiếu khuyết rồi như Dương Diệp loại này chơi liều.

Một người, nếu như đối với chính mình đều hung ác, hắn tuyệt đối không phải là một cái dong nhân.

Vẫn Thần Sơn lên, Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, không đến 15', Dương Diệp cũng đã vượt ra khỏi Độc Cô Kiếm mấy trăm trượng khoảng cách, hơn nữa tốc độ không có giảm bớt chút nào, như trước bảo trì trước kia tốc độ. Mà ở phía sau hắn Độc Cô Kiếm tắc thì tốc độ dần dần chậm lại, ánh mắt của hắn vẫn nhìn xa xa cái kia càng ngày càng xa Dương Diệp, trong mắt, đã không có khiếp sợ cùng khó có thể tin, có chỉ có hung ác sắc.

Tại phía sau hắn là Cầm Trúc Ngọc, tốc độ của nàng càng lúc càng nhanh, tựu muốn đuổi kịp Độc Cô Kiếm. Ánh mắt của nàng cũng đang ngó chừng Dương Diệp, trong mắt đồng dạng là hung ác sắc.

Đối với Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc loại này tâm cao khí ngạo người đến nói, bọn hắn như thế nào lại đơn giản chịu thua?

Nhưng là, hai người bọn họ tốc độ nhưng lại càng ngày càng chậm, mà Dương Diệp tốc độ không chỉ không có chậm, ngược lại còn có càng lúc càng nhanh dấu hiệu.

Mà Huyễn Không bọn người...

Tại kinh nghiệm vô số lần thất bại về sau, Huyễn Không cùng Lâm Phàm còn có vài tên kiếm tu bắt đầu có thể tại Vẫn Thần Sơn thượng đi vài bước rồi. Nhưng là, bọn hắn không có đi ra bao nhiêu tựu lại bị oanh dưới đi. Tuy nhiên như thế, nhưng là, trong con mắt của bọn họ càng phát ra lửa nóng rồi. Bởi vì trước đây, bọn hắn căn bản không có nghĩ tới muốn lên núi.

Bởi vì theo bọn hắn nghĩ, chính bọn hắn quá yếu, khẳng định lên không nổi! Nhưng là hiện tại, bọn hắn có thể lên đây. Không chỉ có thể đi lên, nhưng lại có thể đi một khoảng cách!

Giờ khắc này, bọn hắn chính thức đã minh bạch một cái đạo lý, không phải bọn hắn không được, mà là bọn hắn trước kia chính mình cảm giác mình không được, hoặc là nói, trong lòng bọn họ, vẫn cảm thấy chính mình không bằng Kiếm Vô Cực, bởi vậy, căn bản không dám có chút khiêu chiến ý nghĩ của hắn.

Trong lòng mình cho mình tại kiếm trên đường thiết một đạo chính mình cho rằng không thể vượt qua núi cao, loại tâm tính này phía dưới, như thế nào phát triển?

Kiếm Tâm Thông Minh, ý niệm hiểu rõ!

Có rất ít người có thể chính thức làm được hai điểm này!

Huyễn Không bọn người một lần lại một lần xông đi lên, tuy nhiên cuối cùng y nguyên bị oanh dưới đi, nhưng là, đổi lấy nhưng lại tại Vẫn Thần Sơn thượng đi càng dài.

Mọi người chiến ý dâng cao!

Vẫn Thần Sơn lên, Dương Diệp đã đem Độc Cô Kiếm bỏ qua rồi gần hơn sáu trăm trượng, mà tốc độ của hắn vẫn không có chậm lại. Về phần Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc, lúc này hai người đã không có ở dùng chạy đấy, mà là đang dùng đi đấy, hơn nữa tốc độ chạy là càng ngày càng chậm. Càng lên cao đi, vẻ này kiếm ý uy áp lại càng nặng, mà lúc này, cho dù là bọn hắn hư vô cảnh kiếm ý cũng đã nhanh không cách nào kháng trụ rồi.

Rất nhanh, Cầm Trúc Ngọc vượt qua rồi Độc Cô Kiếm.

“Hắn, hắn là ai?” Độc Cô Kiếm nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, hỏi.

Cầm Trúc Ngọc nhìn phía xa Dương Diệp bóng lưng, nói: “Một cái là chúng ta kiếm tu không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành) người.” Lúc này, nàng tự nhiên nhận ra Dương Diệp thân phận. Dương Diệp là Thánh giả cảnh, lại là hư vô cảnh kiếm ý, cái này còn có những người khác à...

“Dương Diệp?” Độc Cô Kiếm hỏi.

Cầm Trúc Ngọc không có ở trả lời, mà là phóng ra bước chân, từng bước một hướng thượng đi tới.

Độc Cô Kiếm cũng không có đang nói chuyện, tiếp tục hướng thượng đi.

Ước chừng đã qua 15' về sau, đột nhiên, trên núi truyền đến một đạo nổ vang, Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở đằng kia Vẫn Thần Sơn chỗ giữa sườn núi, Dương Diệp đột nhiên tự hắn thượng rơi xuống phía dưới, cái này một rơi, trực tiếp rơi đến rồi hai người bọn họ sau lưng. Hai người sửng sốt, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại chân phải mạnh mà đạp mạnh, sau đó toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng thượng bắn mạnh tới.

Cũng sắp đến cái kia chỗ giữa sườn núi lúc, một cổ kinh khủng kiếm ý tự đỉnh núi oanh xuống dưới, cùng Dương Diệp đụng vào nhau.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn tại sườn núi chỗ vang lên, rất nhanh, Vẫn Thần Sơn hạ xuống tới cái kia cổ kiếm ý trực tiếp bị Dương Diệp chấn thành hư vô, Dương Diệp thân hình lóe lên lướt rồi đi lên, nhưng là, Dương Diệp tốc độ nhưng lại chậm lại, bởi vì Vẫn Thần Sơn thượng không giây phút nào đều có được kiếm ý không ngừng mà hướng thượng áp xuống tới, tựa như không ngừng nghỉ thác nước nước chảy bình thường!

Nhưng là, Dương Diệp nhưng lại cứ thế mà kháng trụ rồi, hơn nữa ngược dòng trên xuống!

Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc cũng đi tới chỗ giữa sườn núi, hai người không có tiếp tục đi nha.

“Đây là một cái đường ranh giới.” Độc Cô Kiếm nói.

Cầm Trúc Ngọc nhẹ gật đầu, tại hướng thượng đi, bọn hắn sẽ có nguy hiểm tánh mạng, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là ở trên kiếm ý đã không phải là bọn hắn có thể chống lại. Tại xông đi lên, cái kia không gọi không sợ, mà gọi là muốn chết.

“Ngươi nói hắn có thể đến đỉnh núi sao?” Độc Cô Kiếm hỏi.

Cầm Trúc Ngọc lắc đầu, nói: “Không biết!”

Độc Cô Kiếm khẽ gật đầu, không nói chuyện, chỉ là ánh mắt nhìn chằm chằm vào cái kia xa xa một mực hướng thượng đi Dương Diệp.

Cầm Trúc Ngọc cũng là như thế, nàng ánh mắt gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, nàng muốn biết, vị này đột nhiên quật khởi trảm Đế Thiên mới, đến tột cùng mạnh bao nhiêu.

Lúc này Dương Diệp lông mày cũng là nhíu lại, bởi vì hắn phát hiện, hiện tại hắn thừa nhận kiếm ý uy lực, đã so hư vô cảnh kiếm ý mạnh không biết bao nhiêu, nếu như không phải hắn dựa vào chính mình thân thể, chỉ bằng vào hư vô cảnh kiếm ý căn bản không cách nào chống lại hiện tại kiếm ý. Mà bây giờ, hắn mới đi đến giữa sườn núi, cách đỉnh núi, ít nhất còn có 5000 trượng khoảng cách!

Cái này Kiếm Vô Cực kiếm ý, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người bắn ra mà ra. Ngay từ đầu, Dương Diệp thế như chẻ tre, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp tốc độ chậm lại, hơn nữa còn là dùng tốc độ cực nhanh chậm lại, mấy tức về sau, Dương Diệp hoàn toàn biến thành rồi ốc sên, liền bước chân cơ hồ đều bước không mở.

“PHÁ...!”

Dương Diệp gầm lên giận dữ, hư vô cảnh sát ý như vỡ đê giống như tuôn ra, tại Dương Diệp hư vô cảnh kiếm ý hào cùng hư vô cảnh sát ý tuôn ra về sau, tốc độ của hắn thêm nhanh hơn rất nhiều, không đến một hồi tựu chạy ra khỏi gần 2000 trượng, hơn nữa tốc độ còn càng lúc càng nhanh.

Thấy như vậy một màn, phía dưới Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc trực tiếp ngây người.

Hai chủng hư vô cảnh ý cảnh, hơn nữa, đều là đỉnh phong!

“Khó trách hắn có thể dùng Thánh giả cảnh trảm đế...” Cầm Trúc Ngọc nhìn phía xa hóa thành một cỗ hồng mang Dương Diệp, thấp giọng lẩm bẩm nói.

Cầm Trúc Ngọc bên cạnh, Độc Cô Kiếm trong mắt tràn đầy khó có thể tin, giống như mất hồn giống như nói khẽ: “Hai chủng ý cảnh... Đây là ăn gian nha...”

Rất nhanh, tại Dương Diệp lao ra đem 3000 trượng về sau, hắn đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa, lơ lững một thanh do ý kiếm ngưng tụ mà thành kiếm.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn mở ra bước chân đi tới. Nhưng mà, đem làm hắn đi đến chuôi này ý kiếm trước mặt không đến mười trượng lúc, hắn bên ngoài cơ thể hư vô cảnh kiếm ý trực tiếp tuôn ra trở về trong cơ thể, đón lấy, hư vô cảnh sát ý cũng tuôn ra trở về trong cơ thể!

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, sau một khắc, hắn mạnh mà đem hư vô cảnh sát ý cùng hư vô cảnh kiếm ý tuôn ra bên ngoài cơ thể, nhưng là, hai cổ ý cảnh vừa ra bên ngoài cơ thể, tựu lại trực tiếp rút về trong cơ thể hắn.

Vậy thì như chuột thấy mèo...

“Kiếm này ý, địa không thể thừa nhận, thiên không dám ngăn, con đường của ngươi đến cuối cùng rồi.”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1185: Ta tâm, không sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã lôi thôi lão đầu xuất hiện ở cách đó không xa.

Sở dĩ nói lôi thôi, là vì lão đầu toàn thân xuyên như tên ăn mày, tóc càng là loạn như vài năm không có tẩy trừ qua. Dương Diệp tại lão đầu bên hông nhìn thoáng qua, chỗ đó, có một thanh kiếm.

“Ngươi là vài vạn năm ra, đệ tam cái đến người tới chỗ này.”

Lôi thôi lão đầu đi đến Dương Diệp trước mặt đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Quả thật không tệ, kiếm ý ngưng luyện, sát ý càng ngưng luyện, là thứ tốt hạt giống, đáng tiếc tựu là cảnh giới thấp hơi có chút.”

“Tiền bối là?” Dương Diệp hỏi.

“Một cái lôi thôi lão đầu mà thôi!”

Lão đầu khoát tay áo, nói: “Ngươi có thể đến nơi đây, đã rất tốt. Phía trước, cũng đừng có đang tiếp tục đi nha. Tại đi, ngươi khả năng tựu muốn chết rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lão đầu nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi phải hiểu được, đây không phải Kiếm Vô Cực tiền bối lưu lại thí nghiệm, mà là hắn kiếm ý bản năng tại hộ chủ, ngươi tiếp tục hướng thượng đi, nó sẽ đem ngươi cho rằng là là địch nhân.” Nói xong, hắn nhìn về phía xa xa chuôi này ý kiếm, nói: “Ý này kiếm, chính là Kiếm Vô Cực tiền bối thiện niệm lưu lại, vì chính là ngăn cản người tới tiếp tục đi tới.”

“Thiện niệm?” Dương Diệp khó hiểu.

Lôi thôi lão đầu ngẩng đầu nhìn hướng cái kia đỉnh núi, nói: “Là người tựu có thiện một mặt cùng ác một mặt, có lẽ ngươi cũng cảm giác được. Tại đây kiếm ý bên trong tràn đầy lệ khí cùng sát ý, còn có không cam lòng. Những... Này, kỳ thật tựu là lúc trước Kiếm Vô Cực tiền bối mặt trái cảm xúc, mà hắn một bộ phận kiếm ý chịu tải rồi cái này mặt trái cảm xúc. Ở đằng kia chút ít mặt trái cảm xúc kiếm ý trước mặt, đừng nói ngươi, tựu là đế giả đều bị trực tiếp chém giết. Về phần ngươi, vậy thì càng không cần phải nói!”

Dương Diệp trầm mặc, hắn biết rõ, đối phương không phải đang hù dọa hắn. Bởi vì, trước mặt hắn cái này chuôi ý kiếm cũng đã so đế giả còn mạnh hơn rồi. Cho dù là đế giả khí thế, cũng không có khả năng làm cho hắn hư vô cảnh kiếm ý không dám đối với kháng, mà bây giờ, hắn hai cổ hư vô cảnh ý cảnh vậy mà cũng không dám cùng cái này chuôi ý kiếm chống lại!

Mà xem cái này lôi thôi lão đầu ý tứ, tại đây chuôi ý kiếm về sau kiếm ý, mới thật sự là khủng bố.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp nhìn về phía lôi thôi lão đầu, nói: “Tiền bối nói đã từng có ba người đi vào qua tại đây, ta là một cái trong đó, tiền bối là một cái, còn có một là ai? Có chút hiếu kỳ!”

Lôi thôi lão đầu chỉ chỉ xa xa nói: “Ngươi xem!”

Dương Diệp theo lão đầu ngón tay nhìn lại, tại cách đó không xa có một tảng đá lớn, trên khối đá khổng lồ, giữ lại một hàng chữ, nhìn thấy cái này hàng chữ, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Tại hòn đá kia thượng viết: “Kiếm Thần? Có chút ý tứ.”

Cái chữ này dấu vết (tích), hắn nhận thức, ở đằng kia chữ viết bên trong, ẩn chứa kiếm ý, hắn càng là quen thuộc.

Đây là Kiếm Tông tổ sư Tiêu Dao Tử lưu lại đấy!

Tiêu Dao Tử!

Người này, hắn tự nhiên là nhận thức đấy, hắn cũng nhận được đối phương trợ giúp qua. Theo huyền giả đại lục đến Linh giới, đều có được đối phương truyền thuyết. Mà hắn không nghĩ tới, đối phương vậy mà trả lại qua minh ngục đại lục!

“Thấy được sao?”

Lúc này, lôi thôi lão giả đột nhiên nói: “Cái kia nhanh thạch đầu, bởi vì có kiếm ý của hắn tại, bởi vậy, chung quanh Kiếm Vô Cực tiền bối kiếm ý căn bản không thể tới gần. Không nghĩ tới, ta minh ngục đại lục tự Kiếm Vô Cực tiền bối về sau, còn đã xuất hiện khủng bố như thế kiếm tu cường giả, chỉ là, vì sao chưa từng nghe qua?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn thoáng qua lôi thôi lão giả, sau đó nói: “Tiền bối thực lực, ta nhìn không thấu, có lẽ đã đạt đến một rất khủng bố tình trạng. Chỉ là, chẳng lẽ lấy tiền bối thực lực đều không thể trèo lên đỉnh sao?”

“Trèo lên đỉnh làm cái gì?”

Lôi thôi lão giả cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Liền tại đây hai cổ kiếm ý đều không thể đạt tới, tựu tính toán trèo lên đỉnh lại có gì dùng?”

Dương Diệp trầm mặc.

“Trở về đi!”

Lôi thôi lão giả phất phất tay, nói: “Đại lục xuất hiện một gã kiếm tu thiên tài không dễ, chớ để gãy ở chỗ này. Đối đãi ngươi đạt tới đế giả về sau, hoặc là kiếm ý lần nữa thăng hoa về sau tại tới nơi này thử xem.”

“Hư vô cảnh kiếm ý phía trên là cái gì?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Không biết!”

Lôi thôi lão giả nói: “Chỉ có hai người biết rõ, cũng chỉ có bọn hắn đạt tới qua!”

Dương Diệp biết rõ, đối phương nói rất đúng Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực.

“Đi thôi!”

Lôi thôi lão giả phất phất tay, nhưng sau đó xoay người hướng một bên đi đến.

“Vãn bối có câu nói muốn nói!”

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Lôi thôi lão giả quay người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Kiếm tu, nên dũng mãnh tinh tiến, gặp mạnh càng mạnh hơn nữa. Tiền bối, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nói xong, nhẹ cười cười, sau đó hướng phía chuôi này ý kiếm đi đến, nói: “Kiếm của ta ý cùng sát ý không dám đối mặt cái này chuôi ý kiếm, ngươi biết rõ ta là nghĩ như thế nào đấy sao? Ta muốn không phải cái này chuôi ý kiếm mạnh cỡ bao nhiêu, mà là muốn nguyên lai ta kiếm ý cùng sát ý dĩ nhiên là yếu như vậy.”

“Cái này có khác nhau sao?” Lôi thôi lão giả hỏi.

“Đương nhiên là có khác nhau!”

Dương Diệp đi tới chuôi này ý kiếm trước mặt ngừng lại, sau đó nói: “Nếu như ta muốn chính là cái này chuôi ý kiếm là như thế nào như thế nào cường đại, cái kia trong nội tâm của ta sẽ đối với nó sinh ra.

Tựu như lúc này tiền bối ngươi, tại trong lòng ngươi, Kiếm Vô Cực tiền bối kiếm ý chỉ sợ là một tòa không thể vượt qua núi cao, cho nên, ngươi căn bản không dám nhìn tới phía sau hắn càng mạnh hơn nữa kiếm ý, chỉ có thể ở tại đây nhìn xem cái này chuôi ý kiếm mỗi ngày cảm khái, thở dài. Ta không có đoán sai a?"

Nói đến đây, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lôi thôi lão giả, nói: "Tiền bối ngừng ở tại chỗ này, là hi vọng lại để cho chính mình kiếm ý đạt tới cái này chuôi ý kiếm độ cao, nhưng là, thật tình không biết, cái này chuôi ý kiếm đã là tiền bối tâm ma của ngươi."

Lôi thôi lão giả nhìn xem Dương Diệp, trầm mặc.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trước mặt ý kiếm, nói: "Đời ta kiếm tu, cầm trong tay kiếm, đem làm không sợ địa, không sợ thiên! Trong nội tâm người không biết sợ, vô địch!"

Nói xong, một vòng hung ác sắc tự Dương Diệp trong mắt chợt lóe lên, đón lấy, hư vô cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà cái này hai cổ ý cảnh vừa tuôn ra bên ngoài cơ thể, tựu như là chuột thấy mèo bình thường lại tuôn ra hồi trở lại Dương Diệp trong cơ thể. Mà ở Dương Diệp trước mặt cái kia chuôi ý kiếm, nhưng lại ngay cả động cũng không động đậy!

"Thật đúng là cường đây này!" Dương Diệp cười nói.

Lúc này, cái kia lôi thôi lão giả đi tới Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, nói: "Tiểu tử, ngươi nói lời nói, rất đúng. Nhưng là, ngươi cảm nhận được sao? Cỗ này kiếm ý, căn bản không phải hư vô cảnh kiếm ý có thể chống lại đấy. Kiếm của ngươi ý cùng sát ý cũng không yếu, nhưng là, chúng cùng cỗ này kiếm ý không phải một cái cấp bậc đấy. Tự tin là tốt, nhưng không thể tự đại!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Tiền bối, như thế nào kiếm ý?"

Lôi thôi lão giả nói: "Kiếm ý là hình thần cùng thần hồn kết hợp, hư thật có không cân đối, đã sống ở ngoài ý muốn, lại bao hàm tại giống như nội. Nó hư vô mờ mịt, nhưng là, đem làm đạt tới trình độ nhất định về sau, ngươi không chỉ có thể cảm nhận được nó, còn có thể chứng kiến nó. Kiếm ý là chúng ta bổn nguyên một cái kéo dài, mà bổn nguyên, tựu là chúng ta kiếm trong tay. Có được kiếm ý kiếm tu, kiếm trong tay hắn tựu không phải là tử vật, mà là có sinh mạng tồn tại."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Tiền bối đối với kiếm ý lý giải rất sâu. Ta đây đang hỏi thoáng một phát, như thế nào kiếm tu?"

“Cầm trong tay kiếm, ngộ kiếm ý người, đem làm thuộc kiếm tu!” Lôi thôi lão giả đáp.

“Cái kia phải làm như thế nào một cái ưu tú kiếm tu?” Dương Diệp lại hỏi.

Lôi thôi lão giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Kiếm Tâm Thông Minh, ý niệm hiểu rõ, không sợ không sợ người! Ngươi là móc lấy ngoặt lại để cho lão phu đến khen ngươi sao?”

Dương Diệp thò tay nắm chặt, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn, nhưng là như trước kia như vậy, chuôi này ý kiếm mới xuất hiện liền trực tiếp biến mất. Dương Diệp nhìn mình tay sau nửa ngày, sau đó quay đầu nhìn về phía lôi thôi lão giả, nói: “Tiền bối, ngươi tại kiếm đạo phương diện tạo nghệ so với ta cao, ta muốn hỏi, lúc này, kiếm của ta ý không dám một trận chiến, ta coi như một cái kiếm tu sao?”

Lôi thôi lão giả sửng sốt, kiếm ý không dám một trận chiến, nói cách khác, đã không có kiếm ý kiếm tu hay là kiếm tu sao? Kiếm tu sở dĩ cường, vì sao? Bởi vì có kiếm ý tồn tại. Tựu như Dương Diệp, hắn tại Bán Thánh là có thể giết nửa đế, dựa vào là cái gì? Ngoại trừ thân thể bên ngoài, còn có kiếm ý. Bởi vì kiếm ý trên phạm vi lớn gia tăng lên thực lực của hắn, bằng không thì, kiếm khí của hắn căn bản không cách nào uy hiếp được nửa đế cường giả!

Có thể nói, hắn sở dĩ mạnh như vậy, trong đó kiếm ý chiếm được rất lớn một bộ phận công lao!

Mà bây giờ, kiếm ý không dám một trận chiến, cái này kiếm tu coi như là một gã kiếm tu sao?

Lôi thôi lão giả hai tay chậm rãi nắm chặt, thật lâu không lấy lại tinh thần.

Dương Diệp lại nói: “Có thể nói, chúng ta kiếm tu sở dĩ cường, là bởi vì chúng ta lĩnh ngộ kiếm ý, nói cách khác, kiếm ý là của chúng ta căn bản, nhưng là hiện tại, kiếm ý cũng không dám chính diện một trận chiến. Tiền bối, ngươi kiến thức rộng rãi, có thể không chỉ điểm một chút vãn bối? Hiện tại vãn bối nên như thế nào?”

Dương Diệp không phải một cái ưa thích lải nhải người, lúc này trong lòng của hắn quả thật có chút mê mang. Bởi vì kiếm ý của hắn chưa bao giờ đã xuất hiện loại tình huống này! Không dám một trận chiến, liền tại đối phương trước mặt Ngưng Hình cũng không dám. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày kiếm của mình ý cùng sát ý có thể như vậy!

Lôi thôi lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu tử, ngươi còn trẻ, thật sự không có tất nhiên phải ở chỗ này cùng chết. Dùng thiên phú của ngươi, ngày sau chưa hẳn không thể đạt tới hư vô cảnh phía trên. Thật sự, vạn năm qua, ngươi là lão phu bái kiến cực kỳ có thiên phú kiếm tu, nếu là gãy ở chỗ này, đối với ta minh ngục đại lục mà nói, là một cái tổn thất!”

“Tiền bối cũng không có biện pháp sao?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Đã tiền bối cũng không có cách nào, cái kia cứ dựa theo ta biện pháp của mình đến đây đi.”

“Ngươi muốn làm cái gì?” Lôi thôi lão giả hai mắt nhắm lại.

Dương Diệp xem lên trước mặt cái kia chuôi ý kiếm, nói: “Hôm nay, ta như bị kiếm này ngăn, ta đây sẽ có Tâm Ma. Cho nên, vô luận như thế nào, ta cũng có đi qua, bằng không thì, nó ngăn ta không phải nhất thời, mà là cả đời.”

Nói đến đây, Dương Diệp trong mắt đột nhiên huyết hồng một mảnh, trong mắt tràn đầy lệ khí, nói: “Ta Dương Diệp, không sợ địa, không sợ thiên, không sợ bất luận kẻ nào! Đã kiếm của ta ý sợ hãi, ta đây Dương Diệp thà cũng không nên cái này kiếm ý! Ta tâm, không sợ!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trên người đột nhiên tuôn ra một cỗ nhàn nhạt Địa Hỏa mang!

Thiêu đốt kiếm ý!

Dương Diệp tại thiêu đốt hư vô cảnh kiếm ý!

Một bên, lão giả hai mắt trợn lên, kinh hãi địa nhìn xem một màn này, nói: “Ngươi, ngươi điên rồi?”

Hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà thiêu đốt hư vô cảnh kiếm ý! Chỉ là bởi vì hư vô cảnh kiếm ý sợ hãi, tựu thiêu đốt kiếm ý... Điên rồi!

Dương Diệp không để ý tới lão giả, hư vô cảnh kiếm ý điên cuồng thiêu đốt...

Rất nhanh.

Nửa bước hư vô cảnh...

Thiên giai kiếm ý...

Lục trọng...

Tam trọng...

“...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1186: Trong nháy mắt tức diệt, phất tay tức vong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp hai mắt khép hờ, kiếm ý điên cuồng thiêu đốt.

Thiêu đốt kiếm ý, là xúc động tiến hành sao? Xem như! Nhưng là, hắn biết rõ, nếu như hôm nay dừng lại tại đây, vậy hắn khả năng cả đời đều đừng muốn tại tiến thêm một bước. Hơn nữa, chính hắn thủ vững kiếm đạo tín niệm cũng sẽ lập tức sụp đổ. Không thể lui, tuyệt đối với không thể lui! Là tiến lên một bước, cũng vì thủ vững kiếm đạo của hắn bản tâm!

Bằng không thì, hắn cho tới nay thủ vững kiếm tu đem làm không sợ chẳng phải là đã trở thành một câu nói suông?

Hối hận sao?

Không hối hận!

Dương Diệp một chút cũng không có hối hận, hắn không sợ, nhưng là kiếm ý có sợ, đã như vầy, cái kia cũng đừng có cái này kiếm ý!

Một bên, lôi thôi lão giả không thể nghi ngờ là bị trước mắt Dương Diệp cho rung động đến rồi.

Một lời không hợp tựu thiêu đốt kiếm ý cái này quá điên cuồng. Hư vô cảnh kiếm ý ah! Có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý, đó là muốn có bao nhiêu cơ duyên cùng nhìu ít khổ mới có thể đạt tới ah! Mà bây giờ, cứ như vậy không có!

Một cái tuyệt đỉnh kiếm tu cứ như vậy hủy. Không có kiếm ý kiếm tu, căn bản không thể tính toán kiếm tu! Về phần chiến lực chỉ sợ còn không bằng một người bình thường huyền giả.

Rất nhanh, Dương Diệp kiếm ý thiêu đốt đến nhất trọng, nhưng là Dương Diệp vẫn còn tiếp tục.

Lại qua sau một lát, Dương Diệp kiếm ý đã hoàn toàn biến mất. Tại kiếm ý triệt để biến mất một khắc này, Dương Diệp thân thể buông lỏng, sắc mặt tái nhợt vô cùng, khóe miệng nhưng lại mang theo mỉm cười.

“Đáng tiếc!”

Lúc này, lôi thôi lão giả lại lắc đầu, sau đó quay đầu dục ly khai, nhưng mà đúng lúc này, chuôi này ngăn tại Dương Diệp trước mặt ý kiếm đột nhiên trong suốt mà bắt đầu..., rất nhanh, chuôi này ý kiếm chậm rãi tiêu tán tại không trung.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng lôi thôi lão giả đều ngây ngẩn cả người.

Nhưng mà đúng lúc này, chung quanh kiếm ý đột nhiên điên cuồng hướng phía Dương Diệp trong cơ thể dũng mãnh lao tới, ngay từ đầu chỉ là Dương Diệp chung quanh kiếm ý, nhưng là cuối cùng, ngày càng nhiều kiếm ý không ngừng hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới.

Một bên, lôi thôi lão đầu sững sờ tại nguyên chỗ.

Bởi vì hắn phát hiện, giờ khắc này, toàn bộ vẫn thần chi địa kiếm ý toàn bộ hướng phía Dương Diệp điên cuồng dũng để.

Dương Diệp cũng sửng sốt, những... Này kiếm ý toàn bộ dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn về sau, hắn cũng không có cảm nhận được cái gì khác thường, thậm chí liền kiếm ý đều không có cảm nhận được, tựu cùng bình thường đồng dạng.

“Tiểu tử, nhanh nhắm mắt cảm thụ, đây là Kiếm Vô Cực tiền bối tại giúp ngươi tăng lên kiếm ý, hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý, cần chính là dựa vào ngộ! Hiện tại, hắn nhất định là tại nhắc nhở ngươi!” Một bên, lôi thôi lão giả đột nhiên mở miệng.

Ngộ!

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, không do dự, hắn hai mắt chậm rãi nhắm lại, cảm thụ được chung quanh những cái... Kia kiếm ý liên tục không ngừng địa dũng mãnh vào trong cơ thể của hắn.

Một bên, lôi thôi lão giả nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có một tia hưng phấn cùng kích động, bởi vì, hắn có thể sẽ tận mắt nhìn đến hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý sinh ra đời. Nhưng là, trong mắt hắn hơn nữa là đắng chát cùng cô đơn. Hắn vẫn cho là chuôi này ý kiếm là Kiếm Vô Cực dùng để ngăn cản kẻ đến sau lên núi đấy, nhưng là, hắn sai rồi.

Chuôi này ý kiếm chỉ dùng đến khảo nghiệm đấy!

Khảo nghiệm cái gì? Quyết tâm? Dũng khí? Quyết tuyệt? Không sợ?

Hắn không biết, nhưng là hắn biết rõ, trước mắt hắn cái này hơn hai mươi tuổi thiếu niên hợp cách rồi.

“Chẳng lẽ mình kiếm đạo chi tâm liền một thiếu niên đều không bằng?”

Lôi thôi lão giả trong mắt xuất hiện một tia mờ mịt.

Một bên, Dương Diệp hai mắt khép hờ, vô số kiếm ý điên cuồng mà hướng phía trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới, nhưng là cuối cùng, những... Này kiếm ý tại trong cơ thể hắn chờ đợi một hồi về sau lại từ trong cơ thể hắn tràn ra đến. Bất quá, cũng không lâu lắm, những... Này tràn ra tới kiếm ý lại lần nữa hướng hắn dũng mãnh lao tới, như thế vòng đi vòng lại, không ngừng tuần hoàn.

Vẫn Thần Sơn xuống, Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc còn có Huyễn Không bọn người toàn bộ ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh núi, trong ánh mắt, là kinh hãi. Bởi vì tại chung quanh bọn họ cái kia chút ít kiếm ý cũng toàn bộ tại triều lấy đỉnh núi dũng mãnh lao tới.

Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Đây là lúc này mọi người nghi vấn.

Vẫn thần chi địa kiếm ý đột biến động tĩnh quá lớn, bởi vậy, không đến một hồi, rất nhiều cường giả từ bốn phương tám hướng lướt đến, những... Này cường giả, có rất nhiều nửa đế, nhưng hơn nữa là đế giả!

“Trừ kiếm tu bên ngoài, mặc kệ người phương nào dám can đảm tới gần Vẫn Thần Sơn ngàn trượng ở trong, hoặc là dám dùng thần thức quét Vẫn Thần Sơn người, chết!”

Đúng lúc này, một đạo sâm lãnh thanh âm tự Vẫn Thần Sơn đỉnh hướng phía bốn phía xa xa khuếch tán mà đi.

Nói chuyện chính là lôi thôi lão giả, ánh mắt của hắn càn quét bốn phía, ánh mắt lăng lệ ác liệt, lộ ra chói mắt mũi nhọn, tại không giống trước kia như vậy lôi thôi dạng. Đúng lúc này, trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một vòng hàn mang, nói: “Muốn chết!”

Thanh âm rơi xuống hắn bấm tay một chuyến, sau đó hướng phía xa xa một ngón tay, vạch, hắn bên hông cái kia chuôi kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra.

“Ah!”

Ngàn trượng bên ngoài, một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, sau một khắc, đạo kia thanh âm kinh hãi nói: “Ngự kiếm chỉ ngươi, ngươi là kiếm người của Thần cung”

“Tại dám tới gần, tất sát ngươi!” Lôi thôi lão giả lạnh lùng nhìn đối phương liếc.

Đạo kia thanh âm không có trả lời rồi.

Vẫn thần chi địa chung quanh những cái... Kia vốn muốn thử xem người lập tức cũng bỏ đi ý nghĩ trong lòng.

Kiếm Thần cung!

Kiếm Vô Cực năm đó tựu tính toán Kiếm Thần cung đấy, tuy nhiên Kiếm Thần cung hôm nay đã biến mất, nhưng là, trôi qua đại lục đệ nhất thế lực, vẫn không có người dám khinh thị! Hơn nữa, tuy nhiên Kiếm Thần cung biến mất, nhưng là Kiếm Thần cung rất nhiều người cũng không biến mất, đặc biệt là những cái... Kia người còn sống sót, chỉ cần vừa xuất hiện, đều là tuyệt đỉnh cường giả!

Hiện tại xuất hiện một cái!

Tuy nhiên mọi người y nguyên hiếu kỳ Vẫn Thần Sơn tại sao phải xuất hiện dị biến, nhưng là nhưng không ai dám ở tiến lên, hoặc là dùng thần thức dò xét.

Vẫn Thần Sơn lên, lôi thôi lão giả trước mặt, Dương Diệp hai mắt khép hờ, vẫn không nhúc nhích, tựa như hóa đá.

Lôi thôi lão giả nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp. Bởi vì dù cho Dương Diệp tựu tính toán không có đột phá kiếm ý, nhưng là nhất định sẽ có cực lớn thu hoạch.

Mà một khi đột phá

Lôi thôi lão giả thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn hướng về phía Vẫn Thần Sơn đỉnh, trong mắt đồng dạng mang theo vẻ phức tạp.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp như trước hay là tại đóng chặt lại hai mắt, bất quá cùng lúc trước không đồng dạng như vậy là, hai tay của hắn chậm rãi nhanh nắm lại, hơn nữa lông mày cũng thật sâu nhíu lại.

Tại bên cạnh hắn lôi thôi lão giả thần sắc nhưng lại dần dần khẩn trương lên, hư vô cảnh kiếm ý phía trên là cái gì? Đừng nói hắn, toàn bộ đại lục kiếm tu đều hiếu kỳ.

Là thành công hay là thất bại?

Đảo mắt hai ngày đi qua, Dương Diệp hay là tại nhắm chặc hai mắt, mà vẫn thần chi địa cái kia chút ít kiếm ý y nguyên vẫn còn vòng đi vòng lại địa tuôn hướng hắn, sau đó tại tràn ra bên ngoài cơ thể.

Ngày thứ năm về sau, một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Đem làm hắn trợn mắt về sau, trong cơ thể hắn cái kia chút ít kiếm ý lập tức tràn ra, lúc này đây, những cái... Kia kiếm ý không có ở tuôn hướng hắn, mà là toàn bộ trở về đến rồi tại chỗ, rất nhanh, vẫn thần chi địa khôi phục trở thành dĩ vãng như vậy.

“Thành công rồi hả?” Một bên, lôi thôi lão giả có chút khẩn trương hỏi.

Dương Diệp không có trả lời, mà là lại nhắm hai mắt lại, cái này khép lại tựu đóng gần một canh giờ mới mở ra. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lôi thôi lão giả, nói: “Kỳ thật, kiếm ý không chỗ nào không có.”

Nói xong, hắn quay đầu thò tay một điểm, đón lấy, tại lôi thôi lão giả kinh hãi trong ánh mắt, một thanh ý kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Cái này chuôi ý kiếm, không phải vừa rồi chuôi này ý kiếm, nhưng là, nhưng lại cho lúc trước hắn chuôi này ý kiếm cảm giác.

Thành công rồi!

Lôi thôi lão giả hướng về sau lui hai bước, hắn ánh mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt là phức tạp, nhưng càng nhiều hơn là đắng chát. Hắn có nghĩ qua mình bây giờ đến thiêu đốt kiếm ý, nhưng là, hắn rất nhanh không nhận, chối bỏ rồi cái này ngu xuẩn ý niệm. Bởi vì nếu như làm như vậy, vậy hắn tựu là chân chính tìm đường chết.

Kiếm Vô Cực hoàn toàn có thể dùng đơn giản nhất phương thức đến nói cho hậu bối người, nhưng là hắn không có, vì cái gì? Là hắn tàng tư sao? Không! Nếu như hắn muốn tàng tư, tựu cũng không lưu lại cái này chuôi ý kiếm rồi. Hắn sở dĩ làm như vậy, là vì kiếm ý phía trên, cần chính là dựa vào cá nhân chính thức cảm ngộ, cái này cảm ngộ, không phải người khác nói cho ngươi biết, mà là muốn chính ngươi cảm ngộ!

Tựa như rất nhiều chuyện, người khác nói bắt đầu rất đơn giản, nhìn về phía trên cũng xác thực là có chuyện như vậy, nhưng khi chính ngươi tại chính thức làm thời điểm, ngươi mới sẽ phát hiện, nguyên lai vấn đề này tuyệt không đơn giản.

Ngộ!

Phát ra từ nội tâm ngộ, mới có thể đột phá hư vô cảnh kiếm ý, nếu như trông mèo vẽ hổ, kết quả sẽ chỉ là tìm đường chết.

Một bên, Dương Diệp lại chậm rãi nhắm hai mắt lại, năm sáu ngày thời gian, hắn rốt cục minh bạch cái này Kiếm Vô Cực muốn nói cho hắn cái gì. Hắn vốn là hư vô cảnh kiếm ý, đây đã là thân thể của hắn có thể đạt tới kiếm ý cực hạn, như vậy cũng tốt so, một cái ly có thể giả bộ bao nhiêu nước tựu là bao nhiêu nước, ngươi không có khả năng lại để cho một cái ly đi trang một chậu nước lượng nước!

Đạt đến cực hạn sau làm sao bây giờ?

Cái kia chính là lại để cho thân thể của mình trở thành một cái biển cả, kể từ đó, ngươi trang cũng không phải là một chén nước, mà là một mảnh biển!

Mà muốn cho thân thể của mình trở thành một cái biển cả, vậy thì muốn phá rồi lại lập, thì ra là hủy diệt 'Ly' cái này cực hạn. Hiện tại, kiếm ý của hắn đã không phải là theo trong cơ thể mình phát ra, mà là chỉ cần hắn nguyện ý, kiếm ý không chỗ nào không có! Có thể nói như vậy, hắn hiện tại ngưng tụ ra đến ý kiếm, so Đế cấp thần khí còn mạnh hơn!

Đối với kiếm tu kiếm ý áp chế, vậy thì kinh khủng hơn rồi.

Tựu như hiện tại, hắn ngưng tụ ra đến cái này chuôi ý kiếm, coi như là đến trăm Độc Cô Kiếm cũng không làm gì được được. Đừng nói Độc Cô Kiếm, chính là hắn bên cạnh cái này lôi thôi lão giả đều không làm gì được được. Trừ phi đối phương không thi triển kiếm khí cùng kiếm ý, bằng không thì, tựu tính toán đối phương đạt tới đế giả phía trên, hắn cũng có thể dựa vào kiếm ý áp chế chết đối phương!

Tuyệt đối với áp chế!

Tựu như trước kia hắn bị Kiếm Vô Cực kiếm ý áp chế cái kia dạng!

Dương Diệp mở to mắt, hắn đang chuẩn bị tiếp tục đi lên phía trước, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía một bên lôi thôi lão giả, nói: “Tiền bối thế nhưng mà lẻ loi một mình?”

Lôi thôi lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Không biết tiền bối có thể nguyện đến Lạc Vân thành ở lại? Vãn bối tựu ở đâu. Tiền bối kiếm đạo trác tuyệt, vãn bối muốn Hướng tiền bối nhiều lãnh giáo một chút!”

Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Tiểu tử ngươi cũng đừng quanh co lòng vòng rồi. Hiện tại kiếm của ngươi ý, đã hoàn toàn có thể có áp chế ta. Hướng ta lãnh giáo? Ta hướng ngươi lãnh giáo mới là. Ngươi lại để cho ta đến cái kia cái gì Lạc Vân thành, là hi vọng ta làm cho ngươi tay chân a.”

Bị nhìn thấu, Dương Diệp cũng không xấu hổ, cười cười, nói: “Bổn ý như thế, nhưng Hướng tiền bối thỉnh giáo chi tâm lại không giả, có lẽ tiền bối cũng đã nhìn ra, vãn bối tuy nhiên kiếm ý đạt được đột phá, nhưng là đối với kiếm đạo tri thức nhưng lại cực kỳ có hạn. Đương nhiên, nếu như tiền bối không muốn, coi như vãn bối không có đề!”

Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tựu coi như ngươi không nói, ta cũng sẽ cùng theo ngươi đấy.” Hắn muốn muốn đột phá, chỉ có đi theo Dương Diệp, bởi vì như vậy cơ hội lớn nhất. Tại đây Kiếm Vô Cực kiếm ý tuy nhiên là hư vô cảnh phía trên, nhưng là, trước mắt thằng này thế nhưng mà còn sống hư vô cảnh phía trên!

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, trước mắt lão nhân này không chỉ có là đế giả, hay là một gã kiếm tu, kỳ thật thực lực căn bản không phải bình thường đế giả có thể so đấy. Có hắn tọa trấn, tận thế thành cùng cái kia Huyền Thiên tông ngay tại cũng không cần sợ rồi. Đương nhiên, tựu tính toán không có đối với Phương, hắn hiện tại cũng không cần sợ, dù cho tận thế thành cùng Huyền Thiên tông liên thủ hắn cũng không sợ!

Hiện tại với hắn mà nói, bình thường đế giả, trong nháy mắt tức diệt, phất tay tức vong!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1187: Đánh khắp mấy trăm thế giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiền bối muốn đi lên xem một chút sao?”

Dương Diệp chỉ chỉ Vẫn Thần Sơn đỉnh, nói: “Ta muốn, tiền bối có lẽ rất ngạc nhiên đỉnh núi mới là.”

Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua đỉnh núi, sau đó lắc đầu, tuy nhiên hiện tại có Dương Diệp tại, hắn xác thực có thể đi theo đi lên, nhưng là, chính hắn cũng là một cái cao ngạo người, làm sao có thể làm loại chuyện này? Tựu tính toán muốn lên, đó cũng là muốn bằng mượn thực lực của chính mình lên, mà không phải đi theo người khác đằng sau.

Dương Diệp minh bạch lôi thôi lão giả tâm tư, lập tức cũng không tại nói thêm cái gì, nói: “Không biết tiền bối xưng hô như thế nào?”

“Kiếm hư.”

Lôi thôi lão giả đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Ngươi tựu là đại lục gần đây cái kia hỏa bó tay rồi Dương Diệp a?”

Thánh giả cảnh thực lực, hư vô cảnh kiếm ý, cái này không phải là Dương Diệp sao?

Dương Diệp không có giấu diếm, cũng không cần phải giấu diếm, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy vãn bối trước lên rồi.”

“Ngươi chuôi kiếm nầy...” Đúng lúc này, lôi thôi lão giả đột nhiên chỉ vào Dương Diệp trước kia sử dụng kiếm ý ngưng tụ ra đến cái kia chuôi kiếm, nói: “Không thu đi sao?”

Dương Diệp nhìn xem lão giả mỉm cười, nói: “Ta muốn, nó đối với người đến sau có lẽ có trợ giúp, cho nên, tựu ở tại chỗ này a.”

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, quay người hướng phía đỉnh núi đi đến.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., lão giả trên mặt hiện ra một vòng vui vẻ, khẽ gật đầu, trong mắt có một tia tán thưởng. Trên đời này, rất nhiều người đều là ưa thích tàng tư đấy, hoặc là nói là ích kỷ đấy. Loại người này, đều là không thể gặp người khác tốt, sợ tuyệt học của mình bị người khác sở học. Cũng may, Dương Diệp không phải loại người này.

Kỳ thật, Dương Diệp xác thực là một cái người ích kỷ, nhưng là, hắn ích kỷ là xem đối với người nào cùng chuyện gì. Người khác đối với hắn ích kỷ, vậy hắn tựu đối với người khác ích kỷ. Cái này Kiếm Vô Cực đem kiếm ý ở tại chỗ này, là vì trợ hậu nhân đột phá kiếm ý, hắn bị thụ đối phương ân huệ, làm sao có thể không đem đối phương cái này vô tư tinh thần truyền thừa xuống dưới đâu này?

Hắn bây giờ là hư vô cảnh kiếm ý phía trên, nếu như là người khác, khả năng thật sự sẽ ích kỷ không ở lại chuôi này ý kiếm, vì sao? Bởi vì kể từ đó, vậy hắn tựu là đại lục độc nhất vô nhị hư vô cảnh phía trên. Nhưng là Dương Diệp không có loại suy nghĩ này, sợ người khác cường đại, đó là kẻ yếu mới có thể đi nghĩ như vậy!

Cường giả, vĩnh viễn cũng sẽ không đi sợ người khác cường đại!

Cách đỉnh núi còn có gần ngàn trượng. Đi tới đi tới, Dương Diệp lông mày lần nữa nhíu lại. Theo đạo lý mà nói, hắn hiện tại kiếm ý đã đạt tới hư vô cảnh phía trên, chắc có lẽ không tại sợ cái này Kiếm Vô Cực kiếm ý mới là. Nhưng là, hắn phát hiện, hắn hiện tại cảm nhận được kiếm ý so với trước cảm nhận được hiếu thắng ít nhất mấy lần!

Quan trọng nhất là, hiện tại kiếm ý bên trong tràn đầy lệ khí cùng sát ý còn có không cam lòng loại này mặt trái cảm xúc, ở trong đó sát ý cùng lệ khí so về hắn hư vô cảnh sát ý không biết mạnh bao nhiêu, phải nói, căn Vốn là không thể so sánh. Nếu như hắn không phải kiếm ý tăng lên, lại tới đây, tựu tính toán hắn có được hai chủng ý cảnh cũng sẽ bị cái này sát ý cùng lệ khí ăn mòn!

“Lại để cho ta hấp thu những... Này lệ khí cùng sát ý a!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Là Táng Thiên thanh âm.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Ngươi có thể?” Tại đây sát ý cùng lệ khí quá mạnh mẽ, cường đến hư vô cảnh sát ý đều để kháng không nổi, hắn có chút bận tâm Táng Thiên sát ý không có hấp thu đến ngược lại còn đem mình bồi đi vào.

Táng Thiên nói: “Tiểu tử, ngươi chớ xem thường kiếm, ta là giết chóc mà sinh, càng mạnh lệ khí cùng sát ý với ta mà nói lại càng bổ. Tuy nhiên tại đây có chút quá mạnh mẽ, nhưng không có gì đáng ngại. Còn có, ta cũng nhất định phải tăng lên. Bằng không thì đi theo ngươi người này, ta đều không có cảm giác an toàn rồi. Ngươi, thật không phải là bình thường có thể gây tai hoạ!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Ngươi không phải là ưa thích như vầy phải không?”

“Ưa thích cái cái đầu của ngươi!”

Táng Thiên có chút cả giận nói: “Chính ngươi nhìn xem ngươi trêu chọc đều là những người nào, Linh giới một trận chiến, nếu như không phải nữ nhân kia xuất hiện, ngươi không chỉ phải chết, ta Táng Thiên còn muốn chôn cất chính mình. Tóm lại, đi theo ngươi quá nguy hiểm, ta hay là tăng lên tăng lên an toàn một ít. Ngươi đem ta ở tại chỗ này, chính ngươi lên đi.”

Nó là ưa thích sát nhân, nhưng là cái kia cũng phải nhìn người nào ah! Dương Diệp trêu chọc đều là những người nào? Không phải đế giả tựu là Thiên Đạo chi nhãn, thậm chí liền đế giả phía trên tuyệt thế cường giả đều trêu chọc. Như vậy chơi, nó bị tổn thương không dậy nổi đấy! Đương nhiên, nó chính thức dụng ý là hi vọng mình có thể cùng mà vượt Dương Diệp bước chân.

Dương Diệp thực lực càng ngày càng mạnh, nếu như nó theo không kịp, kết quả là cái gì? Không cần nói cũng biết!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng không tại nói nhảm, tâm niệm vừa động, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở trước mặt hắn. Kỳ thật, cái này chuôi huyết kiếm cũng không phải Táng Thiên bản thể, như Táng Thiên trước kia theo như lời, nó kỳ thật không có chính thức bản thể, chỉ cần có máu tươi, nó tựu tồn tại. Nhưng là, nó mặc dù không có bản thể, nhưng lại có ý thức, mà cái này ý thức, là tương đương với một người linh hồn đồng dạng.

Nó đã từng đem chính mình ý thức giấu ở Dương Diệp giết chóc trong lòng, làm như vậy là để uy hiếp Dương Diệp, nhưng là hiện tại, nó cùng Dương Diệp tầm đó đã hoàn toàn không cần phải như vậy. Bởi vì dùng Dương Diệp thực lực bây giờ, muốn tiêu diệt nó, thật sự trong nháy mắt thời gian sự tình. Phải biết, hắn hiện tại kiếm ý, là có thể hoàn toàn nghiền áp hư vô cảnh sát ý đấy. Hơn nữa tựu chớ nói chi là vòng xoáy nhỏ cái này nghịch thiên đồ vật rồi.

Lúc này huyết kiếm cùng trước mắt huyết kiếm có chút không giống với, bởi vì Táng Thiên ý thức ở bên trong. Trước kia huyết kiếm, không có Dương Diệp điều khiển, tựu là một thanh tử vật, nhưng là hiện tại cái này chuôi, dù cho không có Dương Diệp điều khiển cũng có được thực lực cường đại. Đương nhiên, chỉ cần là kiếm, đều cần dùng người làm môi giới mới có thể phát huy ra thực lực chân chính.

Cho dù là Kiếm Linh, không có hắn Dương Diệp, có thể phát huy ra thực lực cũng là cực kỳ có hạn!

“Cảm giác như thế nào?” Dương Diệp xem lên trước mặt kịch liệt run rẩy trảm thiên, hỏi.

“Rất cường!” Táng Thiên trầm giọng nói: “Hắn mặc dù không có lĩnh ngộ sát ý, nhưng là ở trong đó sát ý cùng lệ khí nhưng lại so hư vô cảnh sát ý còn mạnh hơn vô số lần. Tiểu tử, ngươi cùng hắn ở giữa chênh lệch rất lớn ah!”

“Ngươi có thể đạt tới đế trên bậc sao?” Dương Diệp hỏi. Đây là hắn vấn đề quan tâm nhất. Nếu như Táng Thiên có thể lần nữa tăng lên, cái kia với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện thiên đại chuyện tốt.

“Không biết, thử xem a!”

Táng Thiên thanh âm rơi xuống, Dương Diệp lập tức cảm giác được chung quanh vô số sát ý cùng lệ khí toàn bộ hướng phía Táng Thiên mạnh vọt qua, theo sát ý cùng lệ khí điên cuồng bị Táng Thiên hấp thu, Táng Thiên chuôi này huyết kiếm càng phát ra ngưng thực rồi.

Dương Diệp nhìn một hồi, sau đó lên núi thượng đi đến.

Hắn rất muốn nhìn một chút trên núi có cái gì, đương nhiên, chính yếu nhất chính là muốn nhìn một chút có hay không Ngân Hà Kiếm Đồ. Đế nữ tướng hắn tiễn đưa đến nơi đây, mục đích đúng là lại để cho hắn đạt được vật này!

Hướng phía đỉnh núi đi đến, Dương Diệp không có đi vô cùng nhanh, dùng hắn thực lực bây giờ, hắn hoàn toàn có thể lập tức đạt tới đỉnh núi đấy, nhưng là hắn không có, mà là cảm thụ được chung quanh cái kia chút ít kiếm ý. Tuy nhiên hắn hiện tại đã đạt tới hư vô cảnh phía trên, nhưng là hắn biết rõ, mình cùng Kiếm Vô Cực kiếm ý vẫn có lấy chênh lệch rất lớn.

Hắn Dương Diệp chưa bao giờ cảm giác mình là vô địch đấy, cũng không có cảm giác mình có nhiều rất giỏi. Bởi vì, trên cái thế giới này, cường giả cùng người tài ba rất nhiều nhiều nữa...

Tựu như hiện tại, dù cho cái kia Kiếm Vô Cực đã vẫn lạc không biết đã bao nhiêu năm, nhưng là, hắn y nguyên có thể cảm nhận được đối phương cường đại.

15' về sau, Dương Diệp dừng bước, ở trước mặt hắn cách đó không xa, xuất hiện hai khối tấm bia đá, trên tấm bia đá có chữ viết. Dương

Diệp nhìn về phía rồi bên trái cái kia khối tấm bia đá.

“Ta ba tuổi tập kiếm, năm tuổi ngộ kiếm ý, mười tuổi kiếm ý Đại viên mãn, mười lăm tuổi hư vô cảnh kiếm ý, mười chín tuổi, đại lục một đời tuổi trẻ tung hoành vô địch thủ, hai mươi hai tuổi, ta phong Kiếm Thần, toàn bộ đại lục tung hoành vô địch thủ. 23 tuổi, phá khai thiên địa bình chướng tiến về trước Ngoại Vực, 30 tuổi, tại Ngoại Vực Tinh Không lấy được thượng cổ kiếm tu cường giả truyền thừa, ngộ Kiếm Vực. Đến tận đây về sau, ta đánh khắp mấy trăm thế giới, y nguyên khó một bại, ta...”

Đến nơi này, chữ viết gián đoạn.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, nội tâm khắp qua một mảnh thủy triều. Cái gì gọi là thiên tài? Cái này là thiên tài! Thiên phú của hắn tại đây Kiếm Vô Cực trước mặt, thật sự chỉ có thể dùng cặn bã để hình dung. Bởi vì đem làm hắn đang luyện kiếm lúc, người ta cũng đã hư vô cảnh kiếm ý rồi. Mà khi hắn hư vô cảnh kiếm ý lúc, người ta đã bị phong Kiếm Thần, toàn bộ đại lục tung hoành vô địch thủ rồi.

Khi đó minh ngục đại lục có thể là trung đẳng thế giới, khi đó những thiên tài kia, tuyệt đối với tuyệt đối với nếu so với Linh giới khủng bố không biết bao nhiêu! Tại thời đại kia đánh khắp đại lục vô địch thủ, cái kia là kinh khủng cỡ nào?

Cái này có chút đả kích người...

Dương Diệp có loại bị thương cảm giác. Cái này người so với người, thật là nếu so với người chết ah!

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía rồi bên phải cái kia khối tấm bia đá, trên tấm bia đá chỉ có một câu:

“Đánh khắp mấy trăm thế giới khó một bại? Đó là ngươi không có gặp được ta!”

Dương Diệp: '..."

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, không cần phải nói, những lời này tuyệt đúng là Tiêu Dao Tử lưu lại đấy. Hai người này, một cái so một cái ngưu ah! Kỳ thật hắn có chút hiếu kỳ, đỉnh phong thời kì Tiêu Dao Tử cùng cái này đỉnh phong thời kì Kiếm Vô Cực đến tột cùng ai lợi hại hơn một ít. Hai người đều thuộc về tuyệt đỉnh thiên tài, hơn nữa đều ngộ rồi Kiếm Vực, hơn nữa đều là đang khắp nơi tìm đúng tay solo, hai người nếu là đánh lên một hồi, cái kia tuyệt đối với rất đặc sắc!

Đáng tiếc, một màn này không thể nào thấy được rồi.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp do dự xuống, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cách đó không xa một tảng đá lớn, hắn phải tay khẽ vẫy, tảng đá kia đã rơi vào hai khối tấm bia đá bên cạnh, hắn bấm tay nhẹ nhàng tìm vài cái, tảng đá kia lập tức biến thành một khối tấm bia đá, đón lấy, Dương Diệp cũng chỉ không ngừng tật vung, sau một lúc lâu, Dương Diệp nhìn xem cái kia trên tấm bia đá chữ cười cười, sau đó lên núi đỉnh đi đến.

Cách đỉnh núi còn có không đến trăm trượng, Dương Diệp cũng không nóng nảy, chậm rãi đi tới. Những năm gần đây này, hắn cơ hồ không có có một ngày rỗi rãnh qua, như loại này ổn định lại tâm thần không nóng không vội, thật sự rất ít qua.

Đời này, hắn bận quá rồi!

Chậm rãi đi tới, rất nhanh, Dương Diệp đi tới đỉnh núi, đem làm đạp lên đỉnh núi một khắc này, Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1188: Ngón tay chỉ trời xanh, trời xanh đem làm diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng hắn muốn không giống với, đỉnh núi không có cái gì, chỉ có tại cách đó không xa có một khối màu đen tấm bia đá.

Tấm bia đá rất cao, không sai biệt lắm đều biết trượng, nhưng là ở trên chỉ có ngắn ngủn một câu:

“Ngươi biết rõ ta có nhiều nhược sao?”

Chứng kiến những lời này, Dương Diệp nội tâm lập tức xoáy lên một mảnh thủy triều.

Trầm mặc.

Dương Diệp gắt gao nhìn xem những lời này, trầm mặc.

Kiếm Vô Cực nhược sao?

Khẳng định không kém, nhưng là hắn vì sao phải lưu lại những lời này?

Dương Diệp đại khái minh bạch một ít, Kiếm Vô Cực cuối cùng một trận chiến là cùng đạo bào lão giả giao thủ, một trận chiến này, hắn thất bại. Mà đạo bào lão giả chỉ là một đám phân thân. Trước đó, hắn Kiếm Vô Cực là vô địch đấy, chưa bao giờ bị bại đấy. Nhưng mà, hắn nhưng bây giờ là thua ở rồi một đám phân thân trong tay. Sự đả kích này, có thể không đại sao?

Đương nhiên, khẳng định không chỉ không sai, bởi vì Kiếm Vô Cực dù sao không phải người bình thường, thất bại với hắn mà nói, tuyệt đối không phải là đả kích, hắn cùng với đạo bào lão giả tầm đó, khẳng định còn xảy ra chuyện gì, thế cho nên hắn nói ra những lời này.

Dương Diệp nội tâm cũng là rung động đấy, đạo bào lão giả đến tột cùng cường đại loại trình độ nào? Thế cho nên lại để cho một đời Kiếm Thần nói ra loại lời này. Hắn biết rõ đạo bào lão giả rất cường, theo Hồng Mông tháp còn có đế nữ cùng với cái này Kiếm Vô Cực sự tình có thể nhìn ra, nhưng là, về phần đối phương đến tột cùng mạnh bao nhiêu, hắn cũng không rõ ràng lắm.

Không có khái niệm!

Đối phương cường đến rồi loại trình độ nào, hắn không có biện pháp tưởng tượng!

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, không nhớ tới vấn đề này, quay người dục rời đi, mà đúng lúc này, xa xa cái kia tấm bia đá đột nhiên ‘Két sát’ một tiếng, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong hóa thành hư vô, đón lấy, một cái màu đen quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Ngân Hà Kiếm Đồ?

//truyenyy/
Dương Diệp vui vẻ, vẫy tay, cái kia màu đen quyển trục bay đến trong tay của hắn,

Màu đen quyển trục mới vừa vào tay liền trực tiếp hóa thành một đạo quang mang chui vào Dương Diệp mi tâm, đón lấy, Dương Diệp trước mắt một phiến Hắc Ám, tại một hồi trời đất quay cuồng về sau, Dương Diệp chậm rãi mở mắt. Lúc này, hắn tại một mảnh tối tăm lu mờ mịt thế giới, tại hắn cách đó không xa đứng đấy một gã lưng đeo trường kiếm người, đối phương đưa lưng về phía hắn, bởi vậy, hắn không có chứng kiến mặt của đối phương.

Kiếm Vô Cực?

Dương Diệp khẽ nhíu mày.

“Này kỹ tên: Chỉ thiên một kiếm, hư giai. Chính là ta tại Vực Ngoại Tinh Không ngẫu nhiên đoạt được. Năm đó vị tiền bối kia từng có nói, chớ lại để cho này kỹ tuyệt tích nhân gian, bởi vậy ta lưu lại này kỹ truyền thừa, nhìn qua kẻ đến sau trân hắn. Kẻ đến sau nhớ lấy, như tập này kỹ, tất nhiên đạt Niết Bàn kiếm ý, nếu không tất nhiên chết.”

Dương Diệp cách đó không xa, cái kia lưng đeo trường kiếm người hướng phía xa xa đi đến, nói: “Thời kỳ viễn cổ, Thiên Đạo bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cẩu, đời ta tu sĩ là cùng trời tranh mệnh, tự nhiên kiếm chỉ trời xanh. Này kỹ chính là châm đối với Thiên Đạo sáng chế, Thiên Đạo nếu không phải nhân, trợ Trụ vi ngược, ngón tay chỉ trời xanh, trời xanh đem làm diệt!”

Thanh âm rơi xuống, nam tử tay phải đột nhiên cũng thành kiếm chỉ, sau đó mạnh mà một ngón tay phía chân trời.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo kiếm khí phóng lên trời. Kiếm khí phá không, tại Dương Diệp kinh hãi trong ánh mắt, đạo kiếm khí kia càng ngày càng nhỏ, vốn có cây cột (Trụ tử) thô kiếm khí, nhưng là tại đạt tới phía chân trời về sau nhưng lại mảnh tựa như một căn tú hoa châm, mà khởi vẫn còn nhỏ đi.

Mấy tức sau.

Oanh!

Phía chân trời truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, trong chốc lát, toàn bộ thiên đều liệt rồi. Rất nhanh, tràng cảnh một hồi biến ảo, Dương Diệp về tới sự thật.

Dương Diệp như trước nhắm chặc hai mắt, hắn tại nhớ lại vừa rồi một màn kia. Chỉ thiên một kiếm, châm đối với Thiên Đạo sáng chế, cùng trảm thiên rút kiếm thuật tương tự, nhưng lại có khác nhau. Trảm thiên rút kiếm thuật, cần dựa vào Kiếm Linh cùng cổ sao (kiếm, vỏ) tương trợ mới có thể thi triển đi ra, mà cái này chỉ thiên một kiếm, nhưng lại không cần ngoại vật, chỉ cần hắn kiếm ý đạt tới Niết Bàn Cảnh là có thể thi triển.

Chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cùng chỉ thiên một kiếm cái nào càng mạnh hơn nữa?

Không hề nghi ngờ, là trảm thiên rút kiếm thuật. Trảm thiên rút kiếm thuật sở dĩ so chỉ thiên một kiếm cường, nguyên nhân chủ yếu tự nhiên là bởi vì Kiếm Linh. Đem làm hắn cùng với Kiếm Linh chính thức liên thủ thời điểm, vậy cũng tựu tương đương với người cùng kiếm hợp nhất, hơn nữa cái này kiếm, hay là siêu việt phẩm giai kiếm. Mà chỉ thiên một kiếm lại chỉ là đơn thuần một môn kiếm kỹ, một môn châm đối với Thiên Đạo chi nhãn mà chế kiếm kỹ.

Có thể nói như vậy, nếu như hiện tại hắn gặp được Linh giới cái kia Thiên Đạo chi nhãn, căn bản không cần phí quá lớn kình, có chút một ngón tay, là có thể làm cho đối phương biến mất. Từ loại nào trình độ đi lên nói, chỉ thiên một kiếm tại châm đối với Thiên Đạo chi nhãn phương diện, nếu so với trảm thiên rút kiếm thuật càng thêm đơn giản hữu hiệu. Bởi vì trảm thiên rút kiếm thuật tuy nhiên được xưng trảm thiên, nhưng là, nó cũng không phải châm đối với Thiên Đạo chi nhãn mà chế đấy, mà chỉ thiên một kiếm nhưng lại chuyên môn châm đối với Thiên Đạo chi nhãn sáng chế đấy.

Ở đằng kia trong truyền thừa, có rất nhiều tin tức xuất hiện tại hắn trong đầu, ở trong đó, đại bộ phận tựu là Thiên Đạo chi nhãn nhược điểm, mà chỉ thiên một kiếm, tựu là chuyên môn châm đối với mấy cái này nhược điểm đấy. Như vậy cũng tốt so ăn cơm, hai cây chiếc đũa là được rồi, nhưng là, cho ngươi hai cây cây gỗ đâu này? Có lẽ ngươi cũng có thể ăn... Nhưng là có thể có chiếc đũa đơn giản hữu hiệu sao?

Hơn nữa, trảm thiên rút kiếm thuật cùng chỉ thiên một kiếm còn có một khác nhau, cái kia chính là thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, hắn nhất định phải mượn nhờ Kiếm Linh, nếu như không có Kiếm Linh, vậy thì không có trảm thiên rút kiếm thuật. Nhưng là, thi triển chỉ thiên một kiếm tựu không cần, hơn nữa chỉ thiên một kiếm dù cho sẽ cắn trả, tối đa cũng chỉ là tiêu hao huyền khí mà thôi, nhưng là trảm thiên rút kiếm thuật cắn trả... Đó là muốn chết đấy!

Trảm thiên rút kiếm thuật là liều mạng dùng đấy, mà chỉ thiên một kiếm là bình thường dùng đấy.

Nói tóm lại, cái môn này kiếm kỹ hắn coi như ưa thích. Dù sao hắn cùng Thiên Đạo chi nhãn một mực không hợp nhãn, về sau khẳng định có rất nhiều cơ hội dùng.

Không có lựa chọn xuống núi, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, thi triển ra Kiếm Vực, sau đó bắt đầu tu tập cái này chỉ thiên một kiếm.

Bởi vì có Kiếm Vực tại, bởi vậy, hắn tu tập bất luận cái gì kiếm kỹ đều có thể rất nhanh. Đáng tiếc chính là, cái này Kiếm Vực đến bây giờ, hắn cũng chỉ có thể dùng để tu luyện kiếm kỹ. Càng đáng tiếc chính là, đi tới nơi này Vẫn Thần Sơn, hắn cũng không có được Ngân Hà Kiếm Đồ, hơn nữa Kiếm Vô Cực càng không có để lại thần hồn, chỉ lưu lại một đã từng chế tạo ra đến hình ảnh, cái này lại để cho hắn có chút thất vọng.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ba ngày sau, xếp bằng ở Vẫn Thần Sơn đỉnh Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

Dương Diệp tay phải cũng chỉ, lập tức, một cổ kinh khủng khí thế lăng không mà xuống, hắn tọa hạ Vẫn Thần Sơn lúc này rạn nứt ra, cùng lúc đó, hắn không gian chung quanh cũng là lập tức rạn nứt ra, Dương Diệp vội vàng buông lỏng tay ra chỉ, hắn cũng không muốn hủy cái này Vẫn Thần Sơn.

Dương Diệp nhìn xem ngón tay của mình nhẹ cười cười, sau đó đi xuống chân núi, đi vào Táng Thiên chỗ đó, Dương Diệp nhìn thoáng qua Táng Thiên, Táng Thiên vẫn còn hấp thu, lúc này Táng Thiên càng phát ra ngưng thực rồi, hơn nữa trong đó lệ khí cùng huyết tinh làm cho hắn đều có chút tim đập nhanh.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khẽ gật đầu, nếu như Táng Thiên có thể tấn cấp vậy thì càng tốt hơn.

Không có quấy rầy Táng Thiên, Dương Diệp tiếp tục đi xuống dưới, hắn muốn hỏi kiếm kia hư một chút sự tình.

Chỉ chốc lát, hắn gặp được kiếm kia hư.

“Đã lấy được truyền thừa?” Kiếm hư hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Trên núi chỉ có Kiếm Vô Cực tiền bối lưu lại một môn kiếm kỹ, mà cái môn này kiếm kỹ chính là hắn ngẫu nhiên đoạt được, sở dĩ lưu lại, là vì năm đó truyền hắn cái môn này kiếm kỹ chi nhân có bàn giao: Nhắn nhủ. Về phần Kiếm Vô Cực tiền bối chính mình truyền thừa... Cái gì cũng không có.”

“Đáng tiếc!” Kiếm hư lắc đầu nói.

Dương Diệp cười cười, giống như là nghĩ tới chuyện gì tình, hắn do dự xuống, sau đó hỏi: “Kiếm hư tiền bối, ngươi cũng biết Ngân Hà Kiếm Đồ ở nơi nào?”

Nghe vậy, kiếm hư sắc mặt biến hóa, nói: “Ngươi cũng muốn đánh cái kia Ngân Hà Kiếm Đồ chủ ý?”

Dương Diệp cũng không giấu diếm, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực muốn.”

Kiếm hư nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Kỳ thật, vật ấy hiện tại tựu coi như ngươi đạt được cũng vô dụng.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Kiếm hư ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nói: “Thấy được sao? Ở đằng kia ở trên, có lực lượng thần bí, lực lượng này, không chỉ để cho chúng ta ra không được, tựu là Tinh Thần Chi Lực cũng bị ngăn cách. Ngân Hà Kiếm Đồ, cần chính là Tinh Thần Chi Lực đến thúc dục, không có Tinh Thần Chi Lực, nó tựu là vừa chết vật! Hơn nữa dù cho có Tinh Thần Chi Lực, không có Kiếm Vực, ngươi y nguyên không cách nào sử dụng. Buồn cười chính là, thế gian nhưng lại có rất nhiều người người trước ngã xuống, người sau tiến lên địa đi tìm nó, thật tình không biết, tựu tính toán bọn hắn đạt được, cũng không quá đáng là vừa chết vật mà thôi.”

“Tiền bối biết rõ nó ở nơi nào?” Dương Diệp nhìn về phía kiếm hư.

“Ngươi còn muốn?” Kiếm hư nhìn về phía Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Kiếm Vực hắn có, về phần Tinh Thần Chi Lực, đợi đi ra ngoài rồi không thì có? Về phần có thể hay không đi ra ngoài, cái này hắn ngược lại là không lo lắng. Nếu như cái kia lực lượng là thế giới khác đại năng lưu lại, vậy hắn có lẽ sẽ lo lắng, nhưng là, cái kia lực lượng là đạo bào lão giả lưu lại...

Hắn cảm thấy, nếu là đối phương lưu lại, cái kia chắc có lẽ không khó xử hắn đấy, dù sao hắn cũng coi như đối phương nửa người đệ tử a! Ít nhất, hắn thì cho là như vậy đấy.

Đương nhiên, dù cho khó xử hắn cũng không sợ, đáng lo bổ ra tựu là, hắn không được, còn có Kiếm Linh, Kiếm Linh không đủ, còn có Cùng Kỳ, ba người bọn hắn thêm cùng một chỗ đều còn không được lời mà nói..., hắn còn có Hồng Mông tháp!

Nếu như cái này đều còn không được... Vậy thì nhức hết cả bi rồi.

Kiếm hư nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Xác thực ta cũng không biết, bất quá, theo như ta suy đoán, nó có lẽ tại Kiếm Thần cung di chỉ. Bởi vì năm đó Kiếm Vô Cực tiền bối vẫn lạc về sau, Kiếm Thần cung mà bắt đầu nội đấu, mà bọn hắn sở dĩ nội đấu, ngoại trừ là tranh đoạt Cung Chủ vị bên ngoài, còn có tranh giành cái này Ngân Hà Kiếm Đồ. Cuối cùng, Kiếm Thần cung bị diệt... Cái kia Ngân Hà Kiếm Đồ có lẽ tại Kiếm Thần cung di chỉ.”

“Kiếm Thần cung là bị diệt hay sao?” Dương Diệp có chút khiếp sợ, nói: “Bị ai diệt hay sao?”

Nghe vậy, kiếm hư giống như là nghĩ tới điều gì, trong mắt tràn đầy kiêng kị, còn có một tia hoảng sợ, hồi lâu, hắn chậm rãi nhắm hai mắt lại, nói: “Trong tông môn đấu, chết rồi không người đáng chết, cuối cùng trêu chọc đại họa, trong vòng một đêm, trên trăm kiếm tu đế giả chết thảm, vô số tông môn đệ tử hồn phi phách tán, chỉ là một đêm, Kiếm Thần cung liền từ trên đời xoá tên... Ha ha...”

Nói đến đây, kiếm hư ngẩng đầu nhìn hướng Vẫn Thần Sơn đỉnh, nói: “Thẹn với tổ sư ah!”

“Nguyên lai tiền bối là kiếm người của Thần cung!” Dương Diệp nói.

Kiếm hư lắc đầu, nói: “Ta cũng không phải là kiếm người của Thần cung, chẳng qua là khi sơ đang muốn gia nhập Kiếm Thần cung, nhưng là còn chưa tham gia khảo hạch, Kiếm Thần cung tựu đại biến, cũng chính là bởi vì như thế, lúc trước mới có thể sống mệnh. Bất quá, ta chỗ tập, đều là tại Kiếm Thần cung đoạt được, xưng hô Kiếm Vô Cực là tổ sư, cũng không đủ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch.”

Kiếm hư nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta còn có một ít chuyện phải xử lý, đợi ta xử lý xong sau sẽ gặp đi Lạc Vân thành, cáo từ trước.”

Nói xong, kiếm hư thân hình khẽ động, hóa thành một vòng kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm hư đi rồi, Dương Diệp chân mày cau lại, là ai diệt Kiếm Thần cung? Một đêm chết thảm trăm tên đế giả... Thực lực thế này, chỉ sợ có thể so với đỉnh phong kỳ đế nữ ah!

Dương Diệp hít sâu một hơi, cái này minh ngục đại lục không đơn giản ah! Vạn vạn không thể bởi vì chính mình đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý tựu có lòng kiêu ngạo!

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo cột máu đột nhiên tự trên núi phóng lên trời, cột máu trùng thiên, trong chốc lát, mười vạn dặm nội phía chân trời lập tức biến thành một khối huyết bố, vô tận sát ý cùng lệ khí tràn ngập vẫn thần chi địa từng cái nơi hẻo lánh.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1189: Dương Diệp, tiếp được ta ba kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Táng Thiên tấn cấp rồi hả?

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ. Táng Thiên tuy nhiên là Đế cấp, nhưng là, đối với hắn hiện tại mà nói, có chút không đủ rồi. Mà Kiếm Linh lại quá mạnh mẽ, cho dù là hắn hiện tại, cũng không dám tùy ý dùng. Nếu như Táng Thiên có thể siêu việt Đế cấp, cái kia thật là không thể tốt hơn rồi.

Dương Diệp đang muốn đi lên xem một chút, mà đúng lúc này, hắn hai mắt nhắm lại, ngẩng đầu nhìn lại, một đạo tia máu đang đỉnh núi hướng hắn chém ngang mà đến.

Táng Thiên làm cái quỷ gì?

Dương Diệp nhướng mày, bấm tay một điểm, một điểm kiếm quang hiện, trong chốc lát, cái kia phiến tia máu lập tức hóa thành hư vô.

Mà đúng lúc này, một thanh huyết kiếm phá không mà đến, lập tức đến trước mặt hắn. Huyết kiếm đến, Dương Diệp chợt cảm thấy chính mình tựa như đặt mình vào một cái biển máu, vô tận lệ khí cùng sát ý giống như một cỗ vòi rồng bình thường xung kích đại não của hắn, làm cho hắn tinh thần một hồi hoảng hốt, cùng lúc đó, hắn hai mắt đã ở trong chốc lát biến thành huyết hồng một mảnh.

Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp hai mắt lập tức khôi phục thanh minh, sau đó thò tay từng chút một tại chuôi này huyết kiếm trên mũi kiếm.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức một hồi kịch liệt kích động.

Dương Diệp xem lên trước mặt huyết kiếm, lúc này huyết kiếm cùng lúc trước đã đại bất đồng, trước kia huyết kiếm là màu đỏ thẫm đấy, mà bây giờ huyết kiếm là màu đỏ sậm đấy, trong đó lệ khí cùng sát ý so với trước mạnh không biết bao nhiêu lần, cho dù hắn hiện tại đã là Niết Bàn Cảnh kiếm ý đều sẽ chịu ảnh hưởng.

“Sát!”

Lúc này, huyết kiếm bên trong đột nhiên truyền đến Táng Thiên thanh âm, đón lấy, huyết kiếm mũi kiếm mạnh mà bộc phát ra một đạo huyết sắc kiếm quang, nhưng mà lại là bị Dương Diệp đầu ngón tay một điểm kiếm quang lập tức đánh tan.

Dương Diệp tay có chút một chuyển, sau đó hai ngón kẹp lấy huyết kiếm, nói: “Táng Thiên, ngươi nổi điên làm gì à!”

“Giết, sát nhân!”

Táng Thiên kịch liệt địa rung động, từng đạo sát ý cùng lệ khí hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới, bất quá tại Dương Diệp quanh thân phảng phất có cái gì bình chướng giống như, sát ý cùng lệ khí căn bản không cách nào tới gần.

Dương Diệp chau mày, hắn biết rõ, cái này Táng Thiên bị Kiếm Vô Cực lệ khí cùng sát ý ảnh hưởng tới. Kiếm Vô Cực lệ khí cùng sát ý không có chủ ý thức, nhưng là có tiềm thức. Đơn giản mà nói, lúc này huyết kiếm bên trong không chỉ có Táng Thiên ý thức, còn có cái kia Kiếm Vô Cực mặt trái ý thức. Hiện tại tình huống này tựu là Táng Thiên đã không thanh tỉnh rồi, thậm chí còn khả năng bị Kiếm Vô Cực mặt trái ý thức cho gạt bỏ!

Táng Thiên ý thức là do vô số lệ khí cùng sát ý sinh ra, nhưng là, nếu có so nó cường đại hơn giết chóc ý thức, muốn gạt bỏ nó, cũng không phải là không được!

“Sát!”

Lúc này, huyết kiếm bên trong đột nhiên truyền đến gầm lên giận dữ, huyết kiếm kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp giãy giụa rồi Dương Diệp ngón tay chỉ, đón lấy huyết kiếm tiến quân thần tốc, hướng phía Dương Diệp trái tim đâm tới. Bất quá kiếm còn chưa đụng phải

Dương Diệp quần áo tựu dừng lại, bởi vì Dương Diệp trực tiếp cầm huyết kiếm. Sau một khắc, một cỗ kiếm ý đột nhiên dũng mãnh vào huyết kiếm bên trong.

“Ah!”

Lập tức, huyết kiếm nội truyền đến Táng Thiên tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp nắm huyết kiếm trầm giọng nói: “Ngươi cho ta thanh tỉnh một điểm!”

“Ta nhanh nhịn không được rồi...” Táng Thiên tiếng rống giận dữ tự huyết kiếm bên trong truyền ra.

Dương Diệp chau mày, Táng Thiên ngạo khí hắn là biết đến, nếu như không thật sự rất nghiêm trọng, Táng Thiên tuyệt đối sẽ không như vậy nhận thua đấy. Bất quá cũng thế, Táng Thiên chỉ là Đế cấp, mà cái kia Kiếm Vô Cực thuộc về cái gì tồn tại? Đây chính là tuyệt thế cường giả, Táng Thiên ở trước mặt hắn, chỉ sợ liền cặn bã cặn bã đều không tính là. Dù cho những... Này lệ khí cùng sát ý chỉ là Kiếm Vô Cực hắn một điểm mặt trái cảm xúc, nhưng cái kia cũng không phải Táng Thiên có thể thu phục chiếm được đấy.

Biến mất Kiếm Vô Cực lệ khí cùng sát ý?

Hắn hiện tại ngược lại là có thể làm được, nhưng là, nói như vậy, Táng Thiên ý thức khả năng cũng muốn biến mất, bởi vì lúc này Táng Thiên cùng Kiếm Vô Cực mặt trái ý thức đã hòa hợp cùng một chỗ.

Trầm mặc sau nửa ngày, Dương Diệp nói: “Tiến vào của ta giết chóc chi tâm, ta để đối phó!”

“Nguy, nguy hiểm... Rất, rất cường...” Táng Thiên thanh âm mang lên rồi một tia thống khổ.

“Đến đây đi!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Bằng không thì, ngươi muốn xong đời.”

“Ngươi, ngươi có nắm chắc?” Táng Thiên hỏi.

“Thử xem!” Dương Diệp nói.

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, trong tay hắn huyết kiếm đột nhiên hóa thành một đạo tia máu chui vào trong cơ thể hắn, sau đó trực tiếp chui vào hắn giết chóc trong lòng.

Oanh!

Trong chốc lát, một cỗ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, đâm thẳng Thương Khung. Cùng lúc đó, Dương Diệp toàn bộ người lập tức biến thành một cái huyết nhân.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, thời gian dần trôi qua, hắn xếp bằng ở.

Lúc này Dương Diệp là có chút khủng bố đấy, từng đạo huyết khí cùng sát ý còn có lệ khí như là suối phun giống như, tự trong cơ thể hắn một đạo đón lấy một đạo tuôn ra.

Thiên phú, hắn Dương Diệp không tính yêu nghiệt, nhưng là, lực ý chí, hắn tự nhận chính mình còn là rất tốt đấy. Đã từng bất ngờ thể, cái kia chỗ thụ thống khổ, người bình thường tuyệt đối với chịu không được xuống. Bất kể là huyền giả đại lục hay là tại Linh giới, xuất sắc hình thể đều phi thường trẻ, vì cái gì? Bởi vì muốn cho chính mình thân thể so yêu thú còn mạnh hơn, cái kia cũng phải cần chịu đựng không thuộc mình tra tấn đấy.

Mà cái loại này tra tấn, người bình thường tuyệt đối với không chịu nổi. Mà một khi có thể thừa nhận được xuống đấy, đây tuyệt đối là lực ý chí không phải Thường Phi thường cứng cỏi đấy.

Dương Diệp biết rõ cái kia Kiếm Vô Cực mặt trái ý thức cường, nhưng là, hắn cũng không úy kỵ. Nếu như hắn liền đối Phương còn sót lại một điểm mặt trái ý thức đều sợ hãi lời mà nói..., vậy hắn thật đúng là sống vô dụng rồi.

Trong tràng, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, lông mày nhanh rồi tùng, nới lỏng lại nhanh...

...

Vẫn Thần Sơn dưới núi.

Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc bọn người cũng không rời đi, bọn hắn đều đang đợi, đợi Dương Diệp từ trên núi xuống.

Vẫn Thần Sơn đỉnh, vẫn là bọn hắn trong nội tâm kính ngưỡng cùng hiếu kỳ địa phương, bởi vì theo bọn hắn nghĩ, lúc trước Kiếm Vô Cực vẫn lạc tại tại đây, nhất định là để lại truyền thừa hoặc là cái gì khác.

Tóm lại, bọn hắn tựu là muốn nhìn một chút.

“Hắn thật là Dương Diệp?” Cầm Trúc Ngọc bên cạnh, Huyễn Không đột nhiên hỏi.

“Ngươi có phiền hay không?”

Lúc này, một bên Lâm Phàm đột nhiên nói: “Những lời này, ngươi đã hỏi không dưới 100 lần. Ngươi không phiền, chúng ta đều phiền rồi.”

Cầm Trúc Ngọc nhìn thoáng qua Huyễn Không, không nói gì.

Huyễn Không lần này không cùng Lâm Phàm cãi nhau, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Vẫn Thần Sơn đỉnh, trong mắt tràn đầy sùng bái, nói: “Thật là Dương Diệp, nguyên lai hắn thật là Dương Diệp! Thiên ah, ta trước kia rõ ràng còn nói với hắn nói chuyện...” Nói đến đây, Huyễn Không giống như là nghĩ tới điều gì, hắn biến sắc, nhìn về phía một bên Lâm Phàm, nói: “Không xong, ta trước kia nói hắn nói bậy, ngươi nói, hắn có thể hay không ghi hận ta à! Ah ah ah! Ta cái này há mồm ah!”

Mọi người: “...”

Lâm Phàm khóe miệng co lại, nói: “Ngươi tại sao ư ngươi?”

Huyễn Không liếc qua Lâm Phàm, nói: “Ngươi biết cái gì! Ta hỏi các ngươi, đến Kiếm Vô Cực tiền bối vẫn lạc cùng Kiếm Thần cung biến mất về sau, chúng ta kiếm tu tại đại lục địa vị như thế nào? Không! Kiếm tu không có địa vị. Đương kim đại lục, có hai vị tuyệt thế thiên mới có thể dùng Thánh giả trảm đế, nhưng là, lại không có người nào là kiếm tu! Là Dương Diệp, một lần nữa để cho chúng ta kiếm tu danh chấn minh ngục đại lục!”

Mọi người trầm mặc.

Huyễn Không lại nói: “Kiếm Thần cung về sau, tập kiếm chi nhân càng ngày càng ít, vì sao? Bởi vì kiếm tu xuống dốc rồi. Tuy nhiên đã từng huy hoàng, nhưng là hiện tại xuống dốc rồi. Dương Diệp xuất hiện, lại để cho kiếm tu theo hồi trở lại thế nhân trong mắt, cũng đại biểu kiếm tu đem quật khởi, bởi vì, thế nhân đem không dám ở khinh thị kiếm tu. Ngươi nói, ta sùng bái hắn có sai sao?”

Lâm Phàm nhìn thoáng qua Huyễn Không, nói: “Chưa nói ngươi có sai, chỉ là ngươi không thể ít xuất hiện một điểm? Chúng ta cũng đã biết rõ ngươi sùng bái hắn rồi. Cho nên, ngươi yên tĩnh điểm a ngươi!”

“Ta kích động ah! Ta hưng phấn ah! Ta khống chế không nổi chính mình ah!” Huyễn Không nhìn xem Vẫn Thần Sơn đỉnh, toàn bộ người như là đánh rồi máu gà.

“Không phải là giết một cái đế giả sao?”

Lúc này, xa xa Độc Cô Kiếm đột nhiên nói: “Hôm nào ta cũng đi giết một cái!”

“Ngươi!”

Huyễn Không nghe vậy, chỉ vào Độc Cô Kiếm, nói: “Đều là yêu thổi đấy, chúng ta có thể hay không không muốn tại lẫn nhau tổn thương rồi hả?”

“Ngươi cho rằng ta giết không được đế giả sao?” Độc Cô Kiếm nhìn về phía Huyễn Không.

Huyễn Không khoát tay áo, nói: “Tốt, tựu tính toán, tựu coi như ngươi có thể giết đế giả, ta nói là tựu tính toán ah, không phải nói ngươi có thể giết đế giả, ngươi không thích nghe sai rồi. Tựu coi như ngươi có thể giết đế giả, nhưng là thì tính sao? Ngươi có thể lên núi sao? Ngươi có thể ư ngươi? Nhìn xem, người ta cũng đã lên núi rồi. Nhưng là ngươi thì sao?”

Lâm Phàm nhìn thoáng qua Huyễn Không, nói: “Nói chuyện uyển chuyển một điểm!”

Huyễn Không giang tay ra, nói: “Không có biện pháp, người trung thực!”

“Không phải là lên núi sao?”

Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên nói: “Trước núi có gì đặc biệt hơn người hay sao?”

Nói xong, Độc Cô Kiếm ngẩng đầu nhìn hướng đỉnh núi, trong mắt tràn đầy quyết tuyệt. Rất nhanh, hắn bước ra bước chân hướng phía đỉnh núi đi đến.

Trong tràng mọi người ánh mắt cũng nhìn về phía rồi Độc Cô Kiếm, mọi người trên mặt đã không có vui vẻ, cái kia Huyễn Không cũng thế. Nhưng mà đúng lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên lại đi trở về, sau đó nói: “Hôm nay không thoải mái, ta hôm nào ở trên!”

Mọi người: “...”

Độc Cô Kiếm nhìn mọi người liếc, nói: “Ta hôm nào nhất định lên!”

Huyễn Không yết hầu lăn lăn, hắn đột nhiên đi đến Độc Cô Kiếm cách đó không xa, sau đó đối với Độc Cô Kiếm có chút thi lễ, nói: “Đối với ngươi vô sỉ, ta Huyễn Không cam bái hạ phong!”

Nói xong, Huyễn Không nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, lại nói: “Ngươi, ngươi thật sự rất cường đại!”

Mọi người thấy hướng Độc Cô Kiếm, trong mắt cũng là viết ‘Phục’.

Độc Cô Kiếm: “...”

Đúng lúc này, trong tràng tất cả mọi người đột nhiên ngẩng đầu lên núi thượng nhìn lại, chỗ đó, một người chính chậm rãi đi xuống.

Là Dương Diệp!

Trong mắt mọi người một hồi lửa nóng, cho dù là cái kia tỉnh táo nhất Cầm Trúc Ngọc cũng không khỏi hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trước mặt mọi người, Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Độc Cô Kiếm đột nhiên rút kiếm chỉ vào Dương Diệp, nói: “Trước kia tỷ thí, là ta thua. Ngươi có yêu cầu gì, đợi sẽ có thể đề. Hiện tại, ta hướng ngươi khiêu chiến, chỉ cần ngươi có thể ngươi tiếp được ta ba kiếm, ta tựu nhận thua!”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1190: Sĩ có thể sát, không thể nhục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người sửng sốt, hiển nhiên, đều không nghĩ đến Độc Cô Kiếm đột nhiên thiêu chiến Dương Diệp.

Dương Diệp cũng là nao nao, hắn cũng không nghĩ đến Độc Cô Kiếm muốn tìm chiến hắn! Trung thực nói, nếu như là trước kia, Độc Cô Kiếm tựu tính toán không bằng hắn, nhưng muốn cùng hắn chiến thượng một hồi vẫn cũng được, dù sao Độc Cô Kiếm cũng là hư không cảnh kiếm ý. Nhưng là bây giờ... Biệt nói một Độc Cô Kiếm, đến 100 cái Độc Cô Kiếm đều không dùng được!

“Như thế nào, ngươi không dám?”

Thấy Dương Diệp không nói thoại, Độc Cô Kiếm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi xác định?”

“Ta phi thường xác định!” Độc Cô Kiếm nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Vậy thì tới đi!”

“Đi, xuống dưới tỉ thí!”

Độc Cô Kiếm nói xong muốn xoay người xuống dưới, mà lúc này Dương Diệp lại nói: “Không cần như vậy quấy rầy, trực tiếp ra tay đi.”

Độc Cô Kiếm nhìn về phía Dương Diệp, sau nửa ngày, hắn gật gật đầu, nói: “Tốt!”

Thanh âm rơi xuống, Độc Cô Kiếm tay phải chặt chẽ cầm lấy trong tay kiếm, hư không cảnh kiếm ý từ hắn bên trong thân thể bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà, này hư không cảnh kiếm ý mới xuất thân thể bên ngoài liền trực tiếp tiêu tán!

Là tiêu tán, mà không phải tuôn ra hồi trở lại hắn bên trong thân thể!

Xem thấy này một màn, tràng trong tất cả mọi người sửng sốt. Kể cả cái kia Độc Cô Kiếm, hắn hiển nhiên không có tới trước sự tình vì cái gì sẽ như vậy. Do dự thoáng một phát, hắn lại thúc động hư không cảnh kiếm ý, nhưng mà cùng trước kia như vậy, hư không cảnh kiếm ý mới xuất thân thể bên ngoài liền trực tiếp tiêu tán, không phải là bị tồi hủy, mà là mình tiêu tán!

Này một khắc, tràng trong tất cả mọi người trong nội tâm đại hãi, bọn hắn toàn bộ nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt tràn đầy chấn kinh cùng khó có thể tin, kể cả cái kia Độc Cô Kiếm.

Vì cái gì sẽ như vậy? Kỳ thật tất cả mọi người minh bạch, cũng đang bởi vì minh bạch, cho nên mọi người mới sẽ chấn kinh.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi thua.”

Độc Cô Kiếm sắc mặt một trắng, nói: “Ngươi, ngươi đã là hư không cảnh phía trên...”

“Xác thực.” Dương Diệp gật gật đầu.

Xem thấy Dương Diệp thừa nhận, tràng trong mọi người trong mắt nhất thời biến phục tạp rồi. Hư không cảnh phía trên, minh ngục đại lục từ trước tới nay, ngoại trừ kiếm không cực bên ngoài, thứ hai hư không cảnh phía trên kiếm ý người xuất hiện. Tại bọn hắn trước mặt xuất hiện.

“Ta... Ta thua!”

Độc Cô Kiếm sắc mặt thảm bạch, trong mắt dẫn mờ mịt, qua chỉ chốc lát, hắn thong thả nhắm hai mắt, nói: “Ta Độc Cô Kiếm ngẫu được kiếm tu truyền thừa nhận, tiềm tâm tu kiếm mười đếm tái, vốn dĩ làm có thể bỗng nhiên nổi tiếng, nhưng là... Ha ha... Quả nhiên, người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên.” Nói đến đây, Độc Cô Kiếm mạnh mà mở hé con mắt nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta Độc Cô Kiếm thâu lên, nhưng là, ta Độc Cô Kiếm tuyệt không bị nhục!”

Thanh âm rơi xuống, Độc Cô Kiếm thủ đoạn một chuyển, trong tay trường kiếm mạnh mà bôi hướng cổ của mình lung.

Xem thấy này một màn, tràng trong mọi người đều là sửng sốt.

Tự sát!

Bọn hắn không nghĩ đến này Độc Cô Kiếm rõ ràng tự sát!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang kích xạ mà ra, ‘Oanh’ một tiếng, cái kia Độc Cô Kiếm trong tay kiếm trực tiếp bị oanh trở thành hư không. Mà cái kia Độc Cô Kiếm cũng bị chấn hướng về sau liên lui mười đến trượng.

“Ngươi có ý tứ gì!” Độc Cô Kiếm nhìn về phía Dương Diệp, “Muốn vũ nhục ta sao?”

“Vũ nhục ngươi?”

Dương Diệp cười nhẹ cười, nói: “Ta không cái kia ác thú vị. Trước kia ngươi cùng chúng ta đặt cược, ngươi thua. Mà bây giờ, ngươi lại thua. Ta cảm thấy, đã thua, vậy thì đáng hết lòng tuân thủ chấp thuận, mà không phải dùng tự sát đến trốn tránh. Tự sát? Thoạt nhìn giống như rất kiểu như trâu bò dáng vẻ, kỳ thật tựu là thâu không dậy nổi, có phải không?”

“Nói đối với!”

Huyễn Không đột nhiên nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Độc Cô Kiếm, ngươi chết, sự tình tựu kết thúc sao? Không! Ngươi tự sát, không chỉ là thâu không dậy nổi, vẫn ngu xuẩn hành vi, càng là sẽ hại chúng ta cùng ngươi Tử Kinh Thành. Ngươi thử ngẫm lại xem, ngươi như tự sát, ngươi Tử Kinh Thành sẽ đem này bút sổ sách tính toán tại ai trên đầu? Nhất định là chúng ta ah! Cho nên, ngươi muốn thật muốn tự sát, chờ ta môn đưa ra điều kiện, sau đó ngươi sau khi hoàn thành, ngươi tại tự sát a!”

Mọi người: “...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Huyễn Không, sau đó nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Đệ nhất điều kiện, kỳ thật cũng không khó, phải nên nói là rất đơn giản, cái kia chính là hướng chúng ta mọi người xin lỗi. Bởi vì trước ngươi hành vi thật tại là quá thiếu nợ đánh, việc này, ngươi phải xin lỗi.”

Xin lỗi!

Nghe Dương Diệp nói, mọi người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt đều có một tia lạ lùng, bọn hắn đều không nghĩ đến Dương Diệp dĩ nhiên là đưa ra này điều kiện. Bất quá này cũng chính là mọi người muốn đấy, Độc Cô Kiếm trước kia mặc dù rầm rĩ trương bá đạo thêm trong mắt không người, nhưng là cũng không có thương hại bọn hắn, cho nên, tội không đáng chết, xin lỗi, hợp tình hợp lý!

Xin lỗi!

Độc Cô Kiếm sắc mặt lại là có chút khó coi rồi đứng dậy, hắn Độc Cô Kiếm từ nhỏ đến lớn, gì từ xin lỗi qua? Cũng ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Như thế nào, rất khó sao?”

“Có thể hay không thay cái điều kiện?” Độc Cô Kiếm nói.

Dương Diệp cười nhẹ cười, sau đó nói: “Xin lỗi, đã là tiện nghi ngươi rồi. Thật sự. Ta không quá vui vẻ cùng người lải nhải, nếu như ngươi không xin lỗi, vậy thì tốt, ngươi bây giờ tựu tự sát a. Về phần Tử Kinh Thành? Không sự, bọn hắn muốn lúc dám đem này sổ sách tính toán đến ta trên đầu, ta đây tựu diệt rồi Tử Kinh Thành!”

“Ngươi dám!”

Độc Cô Kiếm giận dữ, nhưng cũng ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, tiếp theo, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào rồi Độc Cô Kiếm mi tâm ở chỗ, kiếm nhập làn da, một Ti Ti tươi huyết nhất thời tự Độc Cô Kiếm mi tâm tràn ra.

Dương Diệp cười nói: “Không có ta chuyện không dám làm. Cuối cùng một câu, xin lỗi vẫn không xin lỗi? Nếu như xin lỗi, chúng ta tiếp được đến còn có đàm, nếu như không xin lỗi, vậy thì không tất yếu nói chuyện.”

Độc Cô Kiếm nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Ta xin lỗi!”

Dương Diệp thu kiếm, lui qua một bên, nói: “Ta người này tựu là như vậy, ngươi cùng khí đối với ta, ta cùng với khí đối với ngươi, có thể ngươi muốn cùng ta rầm rĩ trương, thật sự, ta rầm rĩ trương đứng dậy tự chính mình đều khống chế không nổi chính mình. Còn có, ngươi phải biết ăn mừng ta gần đây tâm tình tốt, bằng không thì, ngươi thầm nghĩ xin lỗi đều không có cơ hội.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn Độc Cô Kiếm, tay phải thong thả bóp chặt ở trong tay kiếm, nếu như đối phương trong mắt dám có một chút sát ý, hắn sẽ không chút nào do dự trảm sát đối phương.

Để hắn có chút ngoài ý muốn chính là Độc Cô Kiếm cũng không có như hắn muốn cái kia giống như mắt lộ hung ác sắc hoặc là sát ý, Độc Cô Kiếm hít thật sâu một hơi khí, nói: “Ta Độc Cô Kiếm thâu lên, ta xin lỗi.” Đang nói, hắn xoay người đối diện tràng trong mọi người có chút một lễ, nói: “Trước kia sự là ta Độc Cô Kiếm lổi, thật có lỗi!”

“Không sự không sự!”

Lúc này Huyễn Không mở rồi mở tay, nói: “Nhân sinh trên đời, ai có thể không qua? Biết lổi tựu sửa, là hảo hài tử. Ân, về sau ra cửa ah, muốn thấp điều một điểm, ngươi xem xem người ta Dương Diệp, vừa mới đều không nói chính mình là Dương Diệp, nhiều thấp điều ah! Ngươi ah, tựu phải biết cùng hắn hảo hảo học học. Thấp điều mới là Vương Đạo ah!”

Dương Diệp: “...”

Độc Cô Kiếm khóe miệng co lại, trực tiếp không đếm xỉa Huyễn Không, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi nói thứ hai điều kiện a!”

Dương Diệp nhìn Độc Cô Kiếm sau nửa ngày, sau đó nói: “Tính toán nam nhân, ngươi đi đi!”

Mọi người lổi ngạc địa nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ đến Dương Diệp vậy mà sẽ trực tiếp để cho chạy Độc Cô Kiếm. Độc Cô Kiếm chính hắn cũng không nghĩ đến, tại ngẩn người về sau, hắn do dự thoáng một phát, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt đối diện Dương Diệp thong thả quỳ xuống, nói: “Ta bái ngươi vi sư!”

Lần này thay Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Bên cạnh mọi người cũng ngây ngẩn cả người. Vừa mới còn muốn ngươi chết ta sống, bây giờ tựu bái sư... Mọi người đầu có chút lộn xộn.

Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt cúi xuống Độc Cô Kiếm, nói: “Vì cái gì?”

Độc Cô Kiếm ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Bởi vì ta muốn đánh bại ngươi, nhưng ngươi là đương kim đại lục nhất cường kiếm tu, muốn đánh bại ngươi, tựu phải hướng ngươi học tập, bằng không thì, ta cả đời đều không khả năng đánh bại ngươi!”

Dương Diệp nhìn Độc Cô Kiếm rất lâu, sau đó nói: “Ta không thu đồ đệ, bất quá, ta thành lập một kiếm minh, nếu như ngươi nguyện ý, có thể gia nhập ta này kiếm minh. Về phần học tập... Ngày sau ta sẽ tại kiếm minh nội thỉnh thoảng cùng kiếm tu thành viên luận bàn điều tra. Kiếm đạo không cùng không tận, mặc dù ta đã là hư không cảnh kiếm ý phía trên, nhưng là, ta tin tưởng chỉ có không ngừng học tập, mới có thể để chính mình kiếm đạo chi lộ đi xa hơn!”

“Kiếm minh!”

Độc Cô Kiếm do dự thoáng một phát, sau đó hỏi: “Cho dù là tăng lên hư không cảnh kiếm ý tâm đắc cùng kinh nghiệm, ngươi cũng nguyện ý chia xẻ sao?”

Nghe Độc Cô Kiếm nói, tràng trong mọi người đều nhìn về rồi Dương Diệp.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đương nhiên, chỉ cần nhập ta kiếm minh, đối với ta Dương Diệp mà nói, tựu là người một nhà, đối với người một nhà, ta gần đây vui lòng sắc.”

“Ta nguyện ý gia nhập kiếm minh!” Độc Cô Kiếm đương nói ngay.

“Ta, ta có thể gia nhập sao?”

Ngay tại lúc này, một bên truyền tới rồi một đạo thanh âm, Dương

Diệp nhìn lại, đúng là cái kia ma bào (áo bào sợi gai) nam tử Tả Lãng.

Dương Diệp cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Huyễn Không cũng đột nhiên nói: “Ta cũng có thể gia nhập sao?”

“Ta cũng muốn gia nhập!” Tại Huyễn Không bên cạnh, Lâm Phàm cũng nói.

Rất nhanh, tràng trong trừ cầm trúc dao bên ngoài, sở hữu tất cả kiếm tu đều biểu thị muốn gia nhập kiếm minh. Hư không cảnh kiếm ý phía trên, này hấp dẫn, biệt nói bọn hắn, chính là kiếm hư đều không cách nào cự tuyệt.

Đương kim thiên hạ, Dương Diệp có thể nói là cuối cùng một hư không cảnh kiếm ý phía trên, nếu như bọn hắn muốn tăng lên kiếm ý, tại kiếm đạo chi lộ đi xa hơn, theo Dương Diệp là tốt nhất tuyển chọn.

Dương Diệp quét tràng trong mọi người liếc, nói: “Trước đó nói tốt, nhập ta kiếm minh có thể, nhưng là, một khi nhập ta kiếm minh, cái kia mọi người tựu không phải là tán tu, mà là một tổ chức, hơn nữa, phải nghe ta hào lệnh, nếu như làm không được, cái kia vẫn biệt nhập tốt, ta không muốn đến lúc đó mọi người trở mặt thành thù!”

Nghe nói, mọi người nhất thời có chút do dự, bọn hắn đều là tán tu, tự do quen rồi, muốn bị hạn chế, này đối với mọi người mà nói, không nghi ngờ có chút khó tiếp nhận.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Đương nhiên, kiếm minh không phải ta Dương Diệp kiếm minh, là mọi người kiếm minh, nếu như đến lúc đó các ngươi không phục ta, có thể hướng ta thiêu chiến, chúng ta kiếm minh, hết thảy dùng thực lực làm tôn, ngươi thực lực nhất cường, ngươi có thể làm lão đại, ngươi thực lực không được, vậy thì làm thiếp đệ, cho nên, đều xem ngươi bổn sự. Còn có, đến lúc đó các ngươi nếu như muốn rời khỏi, ta tuyệt không ngăn ngăn, nhưng là, chỉ cần các ngươi dừng lại ở kiếm minh một ngày, tựu phải nghe ta mệnh lệnh. Đây là yêu cầu của ta!”

“Thực lực làm tôn!”

Lúc này, Độc Cô Kiếm, nói: “Tốt một thực lực làm tôn, ai thực lực cường ai liền làm lão đại, ta không ý kiến!”

“Ta cũng không ý kiến!” Lúc này, Huyễn Không nói: “Thế đạo vốn là như thế, ai thực lực cường tựu thủy tố lão đại. Còn có, chúng ta kiếm tu cũng đáng là đoàn kết rồi, bằng không thì, này đại lục đều không chúng ta kiếm tu địa vị.”

“Thật là đoàn kết rồi!” Lâm Phàm gật gật đầu, tán đồng nói.

“Ta cũng không ý kiến!”

“Không ý kiến...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1191: Hay là quá ít, không đủ đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng trừ Cầm Trúc Ngọc bên ngoài, tất cả mọi người biểu thị gia nhập kiếm minh.

Cuối cùng, Dương Diệp nhìn về phía Cầm Trúc Ngọc, nói: “Cầm cô nương, ta đại biểu kiếm minh mời ngươi gia nhập kiếm minh.” Cầm Trúc Ngọc thực lực không thể so với Độc Cô Kiếm yếu, đặc biệt là hiện tại nàng đã đạt tới hư vô cảnh kiếm ý, hơn nữa Cầm Trúc Ngọc lại là nửa đế, có thể nói, thực lực của đối phương tựu tính toán so đế giả nhược cũng nhược không đi nơi nào.

Theo như hắn đoán chừng, Cầm Trúc Ngọc nếu là cùng Độc Cô Kiếm liên thủ, có rất lớn cơ hội đánh chết một gã đế giả.

Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi sáng tạo kiếm minh mục đích là cái gì.”

“Về sau ngươi sẽ biết!” Dương Diệp nói.

“Hiện tại không thể nói sao?” Cầm Trúc Ngọc nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không phải là không thể được nói, mà là hiện tại có nói hay chưa bất cứ ý nghĩa gì.”

Cầm Trúc Ngọc trầm mặc một lát, lại hỏi: “Chúng ta tùy thời có thể hướng ngươi khiêu chiến?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chỉ cần ngươi cảm giác mình có thực lực kia, tùy thời cũng có thể, nếu như ngươi thắng, kiếm minh lão đại ngươi để làm, sau đó ta nghe ngươi. Nhưng là, ở trước đó, ngươi phải nghe ta đấy.”

“Ta gia nhập!”

Lúc này đây, Cầm Trúc Ngọc không do dự.

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười. Trong tràng kiếm tu tổng cộng có 35 tên, hư vô cảnh kiếm ý có Cầm Trúc Ngọc cùng Độc Cô Kiếm, mà còn lại thấp nhất đều là nửa bước hư vô cảnh kiếm ý, quan trọng nhất là những người này toàn bộ đều là nửa đế! Đừng nhìn cái này đội hình rất cường đại, phải biết, minh ngục đại lục chỉ sợ chín thành tả hữu cường đại kiếm tu đều ở đây lý!

Hiện tại kiếm minh thực lực, đã hoàn toàn không sợ tận thế thành cùng Huyền Thiên tông, nhưng là, Dương Diệp chưa bao giờ đem tận thế thành cùng Huyền Thiên tông cho rằng là là kiếm minh đối thủ. Ánh mắt của hắn, một mực xem xa, rất xa!

“Lão đại, hư vô cảnh kiếm ý phía trên là cái gì cảnh giới?” Lúc này, Huyễn Không đột nhiên hỏi.

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, đây là bọn hắn hiếu kỳ đấy.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Các ngươi biết rõ vì cái gì rất ít người biết rõ hư vô cảnh kiếm ý phía trên cảnh giới sao?”

Mọi người lắc đầu.

Dương Diệp nói: “Vì vậy cảnh giới, chỉ có thể ý hội, không thể nói truyền.” Hắn chưa nói giả, như thế nào Niết Bàn? Tựu là phá rồi lại lập. Mà muốn phá rồi lại lập, nhất định phải là mình phải có cái này giác ngộ, mà không phải người khác tới nói cho ngươi biết, bởi vì vì người khác đến nói cho ngươi biết, chỉ biết hoàn toàn ngược lại.

Như vậy cũng tốt so nhân sinh, người chỉ có trải qua mới có thể gọi nhân sinh, nếu như ngươi không có trải qua, người khác nói cho ngươi biết cái gì gọi là nhân sinh, ngươi thật sự hiểu không?

Nếu như hắn hiện tại nói cho những người này, mà chính bọn hắn vừa rồi không có chính thức cái loại này phá rồi lại lập giác ngộ, vậy bọn họ thiêu đốt kiếm ý... Cái kia trên căn bản là tìm đường chết đấy.

Mọi người trầm mặc, Dương Diệp lại nói: “Cũng không phải là ta tàng tư, chỉ là, này cảnh thật sự chỉ có thể ý hội, không thể nói truyền. Còn có, các ngươi cũng không được thật cao theo đuổi xa, kể cả Độc Cô Kiếm cùng cầm cô nương, các ngươi hai người tuy nhiên đã tới hư vô cảnh kiếm ý, nhưng là kiếm ý lại không đủ ngưng thực, cũng chưa vững chắc. Các ngươi hiện tại cần không phải như thế nào suy nghĩ đột phá hư vô cảnh kiếm ý, mà là muốn như thế nào lại để cho chính mình kiếm ý càng thêm ngưng luyện, còn có đối với kiếm ý điều khiển.”

“Đối với kiếm ý điều khiển?” Độc Cô Kiếm hỏi, “Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nhìn mọi người liếc, sau đó phải tay vừa lộn, một thanh ý kiếm xuất hiện tại hắn chưởng ở bên trong, chuôi này ý kiếm sau khi xuất hiện, Độc Cô Kiếm bọn người lập tức sắc mặt đại biến, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Dương Diệp nao nao, lập tức tâm niệm vừa động, cái kia sợi kiếm ý khí tức lập tức biến mất, trong tràng mọi người tại cũng cảm thụ không đến Niết Bàn Cảnh kiếm ý.

Không có khí tức, Độc Cô Kiếm bọn người sắc mặt hơi chút dễ nhìn một ít.

Dương Diệp nói: “Các ngươi nhìn xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp lòng bàn tay chuôi này ý kiếm bắt đầu dần dần nhỏ đi, càng ngày càng nhỏ, không đến một hồi, chuôi này ý kiếm cũng đã biến thành không sai biệt lắm một căn tú hoa châm lớn nhỏ.

“Áp súc?”

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người hai mắt trợn lên, bọn hắn không nghĩ tới, kiếm ý còn có thể như vậy.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Thấy được sao? Hiện tại cái này chuôi ý kiếm uy lực, so với trước mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, hơn nữa, nó còn có thể tiếp tục áp súc. Các ngươi xưng nó là áp súc, ta càng ưa thích xưng nó là giới hạn, giới hạn kiếm ý, đem kiếm ý áp súc đến một cái điểm tới hạn, sau đó tại bộc phát! Có thể nói, Độc Cô Kiếm còn có trúc ngọc, các ngươi hai người nếu là tập được này kỹ, coi như là đế giả các ngươi đều có cơ hội một mình đánh chết!”

Nói xong, Dương Diệp cong ngón búng ra, chuôi này ý kiếm lập tức biến mất, hắn lại nói: “Này kỹ là ta át chủ bài một trong, nó không đơn thuần là một môn lực sát thương cường đại kiếm kỹ, càng có thể dùng đến ngưng thực kiếm ý. Ta muốn, đối với các ngươi bất luận kẻ nào có lẽ đều rất hữu dụng.”

Trong tràng mọi người thấy lấy Dương Diệp, trong mắt nhiều hơn một tia kính nể cùng tin phục. Chiêu này giới hạn kiếm ý, tuyệt đối với nếu so với Đế cấp kiếm kỹ cường đại rất nhiều, mà Dương Diệp nhưng lại cứ như vậy chia sẻ đi ra. Bởi vì nếu như là bọn hắn mà nói, chỉ sợ rất khó làm đến đem lá bài tẩy của mình như vậy chia xẻ đi ra. Dù sao, người đều là ích kỷ đấy.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Người đều là ích kỷ đấy, ta càng là. Nhưng là, ta minh bạch, nếu như mọi người chúng ta đều ích kỷ lời mà nói..., kiếm kia minh tồn tại cũng cũng không sao ý nghĩa. Mỗi người kiếm đạo đều bất đồng, các ngươi tại kiếm đạo của mình chi lộ thượng hành tẩu lâu như vậy, khẳng định là tự nhiên mình lĩnh ngộ cùng tâm đắc. Hiện tại, ta hi vọng tất cả mọi người có thể chia xẻ, lại để cho mọi người lấy thừa bù thiếu, cùng một chỗ phát triển. Ta đã dẫn đầu, bây giờ nhìn các ngươi.”

Trầm mặc một hồi, lúc này, Độc Cô Kiếm muốn đi ra ra, mà một bên Huyễn Không nhưng lại đoạt trước một bước, nói: “Ta tới trước ta tới trước, hôm nay, ta tựu cho các ngươi nhìn xem ta lĩnh ngộ cái này...”

Đã có cái thứ nhất đứng ra tựu có thứ hai, rất nhanh, trong tràng đã bắt đầu luận kiếm đại hội.

Một bên, Dương Diệp nhìn thấy một màn này, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười. Hồi lâu, hắn ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế. Kỳ thật, hắn có chút hâm mộ Tiêu Dao Tử, bởi vì đối phương lẻ loi một mình, thiên hạ có thể đi. Đối phương cả đời này, có thể chỉ vì kiếm sống.

Hắn Dương Diệp kiếm, là có trói buộc đấy, cái này trói buộc, chính là của hắn thân nhân. Kiếm tu, từ xưa đến nay, rất cường đại kiếm tu đều là truy cầu không muốn vô niệm, trong nội tâm chỉ có kiếm, truy cầu kiếm đạo cực hạn. Loại người này, cường đại sao? Rất cường đại, như Tiêu Dao Tử. Một người, đặc biệt là một cái phi thường yêu nghiệt người nếu như chuyên tác một sự kiện, đây tuyệt đối là phi thường khủng bố đấy.

Kiếm tu tâm không thể bị trói buộc, những lời này, hắn cũng là đồng ý đấy. Nhưng là, hắn Dương Diệp tâm, là có bị trói buộc đấy, bị cái gì? Bị ‘Tình’ chữ.

Dương Diệp biết rõ điểm ấy, nhưng là, hắn vĩnh viễn sẽ không đi vì kiếm mà chém đoạn cái chữ này. Bởi vì hắn sở dĩ luyện kiếm, sở dĩ không ngừng cố gắng trở nên mạnh mẽ, làm như vậy là vì cái gì? Vì chính là thủ hộ chính mình để ý người. Nếu như mình để ý người đều không tại rồi, vậy hắn Dương Diệp tựu tính toán vũ trụ vô địch, lại có ý nghĩa gì?

Hắn Dương Diệp kiếm, chỉ vì tình!

Nếu có cần, hắn sẽ không chút do dự vì thân nhân của mình buông tha cho kiếm. Nhưng là, hắn tuyệt sẽ không vì kiếm mà đi buông tha cho thân nhân mình!

Đúng lúc này, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một hồi Liên Y, sau một hồi, Dương Diệp chân mày cau lại. Hắn quay đầu nhìn về phía Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Chúng ta kiếm minh tổng bộ đã xảy ra chuyện.”

“Kiếm minh tổng bộ?” Một gã kiếm tu đệ tử có chút khó hiểu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Kiếm minh không ngớt các ngươi, còn có rất nhiều người, mà chúng ta tổng bộ tại Lạc Vân thành, những... Này về sau tại nói với các ngươi, hiện tại theo ta đi, đem bọn ngươi tốc độ tăng lên tới nhanh nhất. Là dùng phòng ngừa vạn nhất, ta đi trước một bước!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại trong mắt mọi người.

“Thật nhanh!” Một bên, Huyễn Không cả kinh nói: “Chiêu này chính con mẹ nó đẹp trai, không được, đợi đi đến cái gì kia Lạc Vân thành, nhất định phải van cầu lão, lại để cho hắn dạy ta!”

“Đi nhanh đi, bằng không thì, đợi sẽ liền lão đại bóng dáng đều không thấy được!”

Lâm Phàm thanh âm rơi xuống, lập tức cùng người chung quanh hóa thành từng đạo kiếm quang bay thẳn đến chân trời.

Lạc Vân thành, kiếm chủ điện.

Nguyên bản thành chủ phủ bị Dạ Lưu Vân cải biến về sau, tựu mệnh danh là kiếm chủ điện. Lúc này, trong đại điện, kiếm minh đạt tới nửa đế cường giả đều trong điện, cầm đầu chính là Dạ Lưu Vân.

Trong tràng hào khí có chút trầm trọng.

“Tin tức có thể tin được không?”

Lúc này, phía dưới Viên Phong đột nhiên hỏi.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Ta tại tận thế thành thám tử cùng tại Huyền Thiên tông thám tử cũng đã truyền tin trở về, tận thế thành cùng Huyền Thiên tông gần đây động tác nhiều lần, nếu như ta không có đoán sai, bọn hắn khả năng đã liên thủ. Dù sao, đối với bọn họ mà nói, địch nhân của địch nhân tựu là bằng hữu, tăng thêm bọn hắn tầm đó cũng không có gì quá lớn lợi ích xung đột, cho nên, bọn hắn liên thủ rất bình thường.”

“Bọn hắn vì sao trước kia không động thủ?” Viên Phong khó hiểu.

Dạ Lưu Vân nói: “Theo ta được biết, trừ diệt thế đạo bên ngoài, hai tông ba thành người trước kia giống như đều đi đến Kiếm Thần cung di chỉ, mà bọn hắn đi đấy, có lẽ tựu là đế giả. Nói cách khác, lúc kia lực lượng của bọn hắn căn bản không đủ diệt chúng ta Lạc Vân thành, hoặc là nói, bọn hắn không muốn đổ máu, bởi vì tăng thêm kiếm chủ, chúng ta Lạc Vân thành có thể tương đương có hai gã đế giả. Mà bây giờ, bọn hắn trong tông môn đế giả trở về, nếu như bọn hắn tại liên thủ, vậy bọn họ thì có tuyệt đối địch thực lực, căn bản không cần đổ máu.”

Nói đến đây, Dạ Lưu Vân hít sâu một hơi, nói: “Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, ta đã thông tri kiếm chủ, ta muốn, hiện tại kiếm chủ có lẽ tại chạy đến trên đường.”

“Nếu như bọn hắn thật sự liên thủ, kiếm chủ trở về chỉ sợ cũng không có dùng!” Lúc này, Viên Phong trầm giọng nói.

Dạ Lưu Vân ngẩng đầu nhìn hướng ngoài điện, không nói gì.

Lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên xuất hiện ở toàn bộ Lạc Vân trên thành không.

Đế giả hàng lâm!

Nhưng mà đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại Lạc Vân trên thành không hưởng lên.

Nghe thế đạo kiếm minh thanh, Dạ Lưu Vân bọn người lập tức thở dài một hơi.

Lạc Vân trên thành không.

Tại liên tục thi triển mấy đạo hư không con thoi kiếm thuật về sau, Dương Diệp rốt cục đuổi đến trở về. Ở trước mặt hắn cách đó không xa, là cái kia Nguyên Thiên Y còn có cái kia tận thế thành áo bào tím nam tử.

“Chỉ có hai gã đế giả? Giống như có chút chưa đủ!” Dương Diệp cười nói.

“Sao lại thế này!”

Nguyên Thiên Y cười cười, hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, tại chung quanh hắn lập tức xuất hiện ba tên lão giả.

Năm tên đế giả!

Nguyên Thiên Y nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta nói rồi, ngươi tận thế thành nhảy đáp không được bao lâu đấy. Lúc trước chúng ta nói đi tới xem, hiện tại, ngươi thấy thế nào?”

Dương Diệp quét Nguyên Thiên Y bọn người liếc, sau đó lắc đầu, nói: “Hay là quá ít, không đủ đánh!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1192: Ta chính là chân ngứa mà thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm tên đế giả, không đủ đánh...

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Nguyên Thiên Y năm người vốn là sững sờ, lập tức chính là lắc đầu nở nụ cười. Minh ngục đại lục có cường giả có thể dùng một địch năm đấy sao? Khẳng định có, hơn nữa khả năng còn không chỉ một cái, nhưng ở trong đó tuyệt đối với không kể cả Dương Diệp.

Một cái Thánh giả nếu là có thể solo năm tên đế giả?

Kiếm Vô Cực trọng sinh, có lẽ phải thử một chút!

“Nguyên lai ngươi đã cuồng vọng đến rồi loại tình trạng này!”

Nguyên Thiên Y lắc đầu, nói: “Đối phó ngươi, kỳ thật căn bản không cần chúng ta liên thủ, thậm chí xuất động năm tên đế giả. Ngươi phải hiểu được, chúng ta xuất động năm tên đế giả, không phải vì ngươi, mà là là ngươi người đứng phía sau. Hôm nay, mặc kệ ngươi người phía sau là ai, ta Huyền Thiên tông cùng tận thế thành đô không phải diệt ngươi không thể!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nguyên Thiên Y bọn người, sau đó nói: “Ta lại tới đây, kỳ thật, thật sự không muốn gây chuyện, cũng không có đem bọn ngươi cho rằng là là đối thủ. Có thể các ngươi lại không nên đem ta đem làm làm đối thủ, hơn nữa không giết ta không bỏ qua.” Nói xong, Dương Diệp giang tay ra, nói: “Ta cuối cùng cho chúng ta song phương một cái cơ hội, hiện tại, các ngươi rời đi, chúng ta song phương nước giếng không phạm nước sông, như thế nào?”

“Nếu như chúng ta không rời đi đâu này?” Nguyên Thiên Y cười nói.

“Ngươi xác định?” Dương Diệp hỏi.

“Ta phi thường xác định!” Nguyên Thiên Y nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn xem Nguyên Thiên Y sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta là người, làm việc ưa thích làm tuyệt, đặc biệt là đối với ta địch nhân, các ngươi đã lựa chọn làm địch nhân, cái kia sau ngày hôm nay, Huyền Thiên tông cùng tận thế thành sẽ theo trên đời biến mất. Trảm thảo, nhất định phải trừ tận gốc nha.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Nguyên Thiên Y đợi năm tên đế giả sắc mặt lập tức kịch biến, nguy hiểm, phi thường nguy hiểm, đây là bọn hắn năm người lúc này cảm giác. Nhưng là, Dương Diệp tốc độ quá nhanh quá là nhanh.

Cho dù là bọn hắn, cũng chỉ có thể cảm nhận được một điểm Dương Diệp khí tức cùng tốc độ quỹ tích!

Ngay lập tức về sau, Dương Diệp đã xuất hiện ở đằng kia Huyền Thiên tông một gã đế giả sau lưng. Phát giác được Dương Diệp tại phía sau mình, người này đế giả định quay người xuất thủ, mà đúng lúc này...

Xùy~~!

Một đạo máu tươi đột nhiên từ hắn mi tâm kích xạ mà ra, lão giả lúc này hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng khó có thể tin.

Đập phát chết luôn!

Một kiếm đập phát chết luôn đế giả!

Trong tràng, Nguyên Thiên Y bọn người sắc mặt lập tức kịch biến, cùng cái kia chết đi lão giả đồng dạng, trong mắt bọn hắn cũng là khó có thể tin.

Dương Diệp nhưng lại không có để ý bọn hắn, vỗ vỗ bụng của mình, Tiểu Bạch xông ra, sau đó há mồm khẽ hấp, phía sau hắn cái kia tên đế giả tràn ra linh khí lập tức toàn bộ dũng mãnh vào Tiểu Bạch trong miệng. Tiểu Bạch đánh rồi trọn vẹn nấc, đầu cọ xát Dương Diệp trước ngực, sau đó con mắt lưu chuyển, không ngừng đánh giá trong tràng Nguyên Thiên Y bọn người, vừa nhìn nàng còn bên cạnh liếm láp cái miệng nhỏ nhắn.

Tại nàng xem ra, những người này đều là đại bổ chi vật!

“Ngươi, ngươi là hư vô cảnh kiếm ý phía trên...” Nguyên Thiên Y kinh hãi địa nhìn xem Dương Diệp, rung giọng nói.

Dương Diệp không nói gì, phải tay khẽ vẫy, đem cái kia đế giả thi thể thu vào, sau đó chân phải lần nữa mạnh mà đạp mạnh, hư không run lên... Kiếm quang còn chưa xuất hiện, Nguyên Thiên Y bọn người tựu sắc mặt đại biến, từng đạo khủng bố khí tức tự trong cơ thể của bọn họ bạo tuôn ra mà ra, cùng lúc đó, rậm rạp chằng chịt Địa Huyền cái lồng khí xuất hiện ở bọn hắn bốn phía, có hai gã lão giả còn lấy ra tấm chắn ngăn cản ở trước mặt mình.

Bốn người như lâm đại địch!

Không thể nói bốn người không chịu nổi, chỉ có thể nói, Dương Diệp trước kia một kiếm kia thật sự là quá kinh khủng. Đế giả ah! Bị đập phát chết luôn rồi... Bọn hắn hiểu rõ sao? Bốn người bọn họ thêm cùng một chỗ đều làm không được!

Nhưng mà coi như bốn người cho rằng Dương Diệp là xuất lúc tay, Dương Diệp nhưng lại nhẹ cười cười, nói: “Các ngươi làm cái gì vậy? Ta chính là chân ngứa mà thôi.”

Nghe vậy, Nguyên Thiên Y bốn người sắc mặt lập tức khó nhìn lại, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên lần nữa mãnh liệt đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người ‘Xùy~~’ địa một tiếng biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia Nguyên Thiên Y bên cạnh một gã Áo xám lão giả trước mặt. Tên kia Áo xám lão giả tại Dương Diệp biến mất một khắc này tựu đồng tử co rụt lại, sau đó trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trước mặt hắn một mặt trên tấm chắn, cùng lúc đó, từng đạo huyền khí tráo không ngừng xuất hiện tại hắn trên người!

“Xuất thủ!”

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Nguyên Thiên Y quyết định thật nhanh, quyết đoán xuất thủ. Mà còn lại hai gã đế giả cũng không do dự, lập tức xuất thủ.

Mà lúc này, một thanh kiếm đâm tại cái kia Áo xám lão giả trên tấm chắn.

Oanh!

Phía chân trời kịch liệt run lên, cái kia Áo xám lão giả trước mặt tấm chắn cùng tấm chắn đằng sau cái kia chút ít huyền khí tráo lập tức rạn nứt ra, cùng lúc đó, Áo xám lão giả tức thì bị một kiếm này chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Nhưng mà, Dương Diệp chuôi này kiếm nhưng lại như là cùng như giòi trong xương giống như, dính sát tại hắn trên tấm chắn.

Dương Diệp nhìn xem cái kia mặt mũi tràn đầy kinh hãi lão giả mỉm cười, sau một khắc, hai tay của hắn nắm kiếm mạnh mà xoay tròn.

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang từ cái này Áo xám lão giả trước ngực một xuyên mà qua, một đạo máu tươi kích xạ mà ra, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lập tức phá hủy Áo xám lão giả trong cơ thể hết thảy sinh cơ, rất nhanh, Áo xám lão giả trong mắt tại không màu màu.

Tiểu Bạch vội vàng chui ra rồi đầu sau đó hé miệng hút...

Lúc này, Nguyên Thiên Y bọn người đã đi tới rồi Dương Diệp sau lưng, nhưng mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, trực tiếp đem Nguyên Thiên Y ba người chấn hướng về sau nhanh lùi lại gần ngàn trượng.

Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Hư vô cảnh kiếm ý cũng đã có thể cùng đế giả khí thế chống lại, mà Niết Bàn Cảnh kiếm ý, cái kia là hoàn toàn siêu việt đế giả đấy. Nói đơn giản một chút tựu là, một gã đế giả có lẽ liền hắn ngưng tụ ra đến ý kiếm đều thắng không được.

Mà ở gia trì rồi Niết Bàn Cảnh kiếm ý chung cực bản nhất niệm thuấn sát về sau, uy lực kia, so với trước ít nhất mạnh ba không chỉ gấp mười lần!

Một kiếm này, nhẹ nhõm trảm đế!

Nói tóm lại, tựu tính toán hắn hiện tại tùy tiện thi triển một đạo kiếm khí, mà cái này đạo kiếm khí nếu có Niết Bàn Cảnh kiếm ý gia trì lời mà nói..., cái này đạo kiếm khí uy lực đều có thể so với Đế cấp kiếm kỹ!

Cái này là Niết Bàn Cảnh kiếm ý khủng bố!

Bị Dương Diệp kiếm ý đẩy lui, Nguyên Thiên Y trong lòng ba người kinh hãi tới cực điểm, giờ khắc này, bọn hắn biết rõ, chính mình ba người tại không thắng khả năng.

Đập phát chết luôn đế giả ah!

Lúc này, Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch hút đã xong. Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ, tay phải vung lên đem cái kia đế giả thi thể thu vào, sau đó nhìn về phía Nguyên Thiên Y, nói: “Có một vấn đề rất ngạc nhiên, đó chính là ngươi sau khi chết, ngươi Huyền Thiên tông còn có bao nhiêu đế giả? Ta muốn, có lẽ không cao hơn hai cái rồi, đúng không?”

Nguyên Thiên Y hít sâu một hơi, sau đó nói: “Các hạ, việc này là ta Huyền Thiên tông không đúng, ta Huyền Thiên tông nguyện chịu trước sự xin lỗi, hơn nữa cam đoan, ngày sau tuyệt không cùng kiếm minh là địch.”

“Ta tận thế thành cũng nguyện ý xin lỗi, hơn nữa cam đoan không cùng kiếm minh là địch!” Nguyên Thiên Y bên cạnh tên kia áo bào tím trung niên nhân cũng nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ta và các ngươi giảng đạo lý, các ngươi không nên cùng ta giảng nắm đấm, hiện tại, ta và các ngươi giảng nắm đấm, mà các ngươi lại muốn cùng ta giảng đạo lý... Còn nhớ rõ ta trước kia nói lời sao? Ta cho các ngươi cuối cùng một cái cơ hội, đáng tiếc, các ngươi không có quý trọng. Tại nhắc lại một lần, như là đã là địch nhân, ta đây Dương Diệp tựu ưa thích trảm thảo trừ căn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người lần nữa biến mất tại nguyên chỗ.

“Trốn!”

Nguyên Thiên Y quyết định thật nhanh, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa điện bắn đi, tại bên cạnh hắn tận thế thành hai gã đế giả cũng là thân hình khẽ động hướng phía mặt khác hai cái phương hướng đào tẩu.

Chiến?

Ba người cũng bị mất chiến ý, hay nói giỡn, Dương Diệp là tại đập phát chết luôn đế giả ah! Là đập phát chết luôn ah!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nguyên Thiên Y, do dự một chút, hắn quay đầu nhìn về phía rồi tận thế thành tên kia áo bào tím trung niên nhân. Hắn hiện trong người huyền khí còn có hắn thi triển một đạo chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Giết ai? Hắn lựa chọn rồi tận thế thành áo bào tím trung niên nhân. Sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người biến mất tại nguyên chỗ.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, cái kia áo bào tím trung niên nhân đứng tại không trung, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn cách đó không xa.

Áo bào tím trung niên nhân nhìn nhìn trước ngực của mình kiếm động, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tốt, thật nhanh kiếm...”

“Bình thường thôi rồi!” Dương Diệp khiêm tốn nói.

Áo bào tím trung niên nhân khí tức cứng lại, sau đó khí tuyệt. Lúc này, Tiểu Bạch lại chui ra rồi đầu, sau đó cái miệng nhỏ nhắn khẽ hấp, áo bào tím trung niên nhân những cái... Kia huyền khí còn chưa bắt đầu tràn ra trong cơ thể liền trực tiếp bị Tiểu Bạch cho hút vào.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hắn đột nhiên nghĩ đến một cái khả năng, nếu cái này Tiểu Bạch ngày nào đó trực tiếp có thể hút đừng trong cơ thể con người linh khí... Nghĩ vậy, Dương Diệp da đầu có chút run lên, bởi vì cái này quá quá kinh khủng! Phải biết, linh khí là một cái huyền giả căn bản, nếu như không có linh khí...

Rất nhiều người sẽ trở thành là phế nhân!

Đừng nếu nói đến ai khác, tựu là chính bản thân hắn đều sợ! Hắn tuy nhiên thân thể cường hãn, dù cho không có linh khí cũng cường, nhưng là, nếu như không có linh khí, thực lực của hắn ít nhất phải mất năm thành, hơn nữa, không có linh khí, nếu như bị thương, lấy cái gì đến chữa trị thân thể?

Bất quá cũng may, Tiểu Bạch là người một nhà!

Nghĩ vậy, Dương Diệp trong nội tâm có chút thở dài một hơi, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt cái kia Tiểu Bạch cái đầu nhỏ. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, lúc này, cái kia tận thế thành cái kia tên đế giả đã đào tẩu, mà cái kia Nguyên Thiên Y cũng là đã không thấy bóng dáng.

Lúc này, Độc Cô Kiếm bọn người xuất hiện ở một bên, lúc này, Độc Cô Kiếm bọn người nhìn về phía Dương Diệp lúc, ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia cuồng nhiệt.

Trước kia một màn kia, bọn hắn đều nhìn thấy. Sở dĩ không có đi ra, là Dương Diệp không cho bọn hắn đi ra đấy.

Phất tay tầm đó chém giết ba tên đế giả, hơn nữa còn là dùng Thánh giả cảnh thực lực...

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm bọn người, khẽ gật đầu. Sở dĩ không khiến cái này người đi ra, nguyên nhân rất đơn giản, chấn nhiếp. Kiếm tu, đều là cao ngạo đấy, ngươi nếu không có tuyệt đối địch thực lực, những ngững người này sẽ không phục ngươi đấy. Hơn nữa, bày ra thực lực, cũng có thể chấn nhiếp một ít trong lòng có bảng cửu chương người.

Mà bây giờ, khi thấy mọi người vẻ mặt lúc, hắn biết rõ, hiệu quả rất tốt.

“Bái kiến kiếm chủ!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân mang theo mọi người đi tới rồi Dương Diệp trước mặt, sau đó đối với Dương Diệp cung kính thi lễ. Trước kia Dương Diệp đập phát chết luôn ba tên đế giả một màn kia, bọn hắn thế nhưng mà tận mắt nhìn thấy đấy.

Giờ khắc này, Dương Diệp trong lòng mọi người đã có thể so với thần!

“Không cần đa lễ!”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Lại để cho đạt tới nửa đế cùng nửa đế đã ngoài người theo ta đi!”

“Đi đâu?” Viên Phong hỏi.

“Trước tru tận thế thành, sau diệt Huyền Thiên tông!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1193: Ta mất mạng cho ngươi xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệt tận thế thành! Tru Huyền Thiên tông!

Trong lòng mọi người rùng mình, minh ngục đại lục thế lực muốn một lần nữa tẩy bài rồi.

Không có người phản đối, cũng không có ai dám phản đối, tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, một đoàn người hướng phía tận thế thành tiến đến.

“Có thể hay không quá gấp gáp điểm?” Dương Diệp bên cạnh, Dạ Lưu Vân nói khẽ. Trước kia Dương Diệp làm quyết định lúc, nàng không hỏi. Đây cũng là nàng thông minh chỗ, tại nói lý ra, nàng có thể không kiêng nể gì cả hỏi, thậm chí phản đối Dương Diệp, nhưng là tại công cộng nơi, nàng rất rõ ràng chính mình nên làm cái gì. Dương Diệp uy tín, nàng không thể phá hư, cũng không dám phá hư!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Hiện tại chúng ta sĩ khí chính vượng, chính thích hợp xuất kích, hơn nữa, cũng không có gì vội vàng không vội vàng đấy, hiện tại tận thế thành đối với chúng ta mà nói, không có gì uy hiếp. Ân, ngươi đi trước an bài thoáng một phát, đợi sẽ chúng ta diệt đi tận thế thành về sau, kiếm minh nhập trú tận thế thành công việc. Lạc Vân thành địa phương quá vắng vẻ, cũng quá nhỏ, không thích hợp kiếm minh phát triển, mà tận thế thành miễn cưỡng còn có thể.”

“Ân?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, trong mắt có một tia kinh ngạc, “Ngươi đã kế hoạch tốt rồi?”

Dạ Lưu Vân bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai mái tóc, nói khẽ: “Như kiếm chủ nói, Lạc Vân thành địa phương quá vắng vẻ, lại nhỏ, hơn nữa, cũng không thích hợp linh mạch sinh trưởng. Cho nên, chúng ta kiếm minh nếu muốn phát triển lớn mạnh, nhất định phải đổi địa phương, mà cái chỗ này, tự nhiên là tận thế thành thích hợp nhất.”

“Cho nên ngươi tựu sớm kế hoạch, đúng không?”. Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Đối với tận thế thành hết thảy, ta cũng đã quen thuộc nắm giữ, cũng có một loạt kế hoạch, chỉ cần chúng ta tiến vào tận thế thành, ta có thể tại thời gian ngắn nhất an bài tốt hết thảy!”

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân một lát sau, sau đó nói: “Dạ cô nương, ta rất may mắn có ngươi tại!” Nếu như không có Dạ Lưu Vân, kiếm minh căn bản không có khả năng bị thống trị như thế ngay ngắn rõ ràng.

“Kỳ thật, ta cũng may mắn gặp được kiếm chủ!” Dạ Lưu Vân nói khẽ.

Hai người nhìn nhau cười cười, hết thảy đều ở không nói lời nào.

“Lão đại!”

Lúc này, Huyễn Không đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Cái kia, trước kia ngươi thi triển cái kia chiêu kiếm kỹ rất đẹp trai, thật là đẹp trai cái kia, ân, Lâm Phàm muốn học, hắn để cho ta giúp hắn hỏi một chút, có thể truyền ra bên ngoài sao?”.

“Thả ngươi chó má!”

Lúc này, một bên một mực tại chú ý bên này Lâm Phàm lập tức cả giận nói: “Là chính ngươi muốn học còn ỷ lại trên người của ta, ngươi có thể hay không yếu điểm mặt!”

“Ngươi dám nói ngươi không muốn học sao?”. Huyễn Không nhìn thoáng qua Lâm Phàm, nhạt âm thanh nói.

Lâm Phàm: “”

Dương Diệp nhìn Huyễn Không bọn người, nói: “Các ngươi đều muốn học?”

Mọi người liền vội vàng gật đầu, kể cả cái kia Lâm Phàm.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có thể dạy các ngươi, bất quá, có điều kiện.”

“Điều kiện gì!” Huyễn Không liền vội hỏi.

Dương Diệp nói: “Về sau kiếm minh hội thực hành điểm tích lũy chế, muốn huyền bảo? Kiếm kỹ? Cầm điểm tích lũy để đổi. Về phần như thế nào đạt được điểm tích lũy, rất đơn giản, làm kiếm minh làm nhiệm vụ, hoặc là ngươi cầm đồ tốt để đổi điểm tích lũy. Trừ đó ra, ta còn chuẩn bị tại kiếm minh nội thiết trí một cái kiếm bảng, kiếm bảng, chỉ có mười cái danh ngạch, tiến vào Top 10 người, mỗi tháng được hưởng nhất định điểm tích lũy tóm lại, cái này điểm tích lũy chế đến lúc đó ta sẽ để cho Dạ cô nương làm cho một cái càng thêm kỹ càng đi ra!”

Một bên, Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua, khẽ gật đầu. Thế nhân đều cảm thấy Dương Diệp xúc động, ngốc nghếch, nhưng là nàng cảm thấy, kỳ thật nhiều khi Dương Diệp hay là rất thông minh đấy. Tựu như chuyện này, hắn cũng không có đem kiếm kỹ trực tiếp giáo sư cho những người này. Không làm mà hưởng đồ vật, người luôn sẽ không quý trọng đấy, hơn nữa thời gian lâu rồi, ngược lại còn cảm thấy đây là theo lý thường nên sự tình.

Mà thực hành loại này điểm tích lũy chế, chuyện kia tựu đơn giản. Muốn muốn cái gì? Có thể, cầm điểm tích lũy để đổi! Mà muốn điểm tích lũy, nhất định phải làm kiếm minh làm việc, hoặc là đánh kiếm bảng. Có thể nói, cái này điểm tích lũy chế tiêu trừ không tốt mịt mờ, càng kéo rồi mọi người tính tích cực.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Huyễn Không bọn người nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý. Đều là người thông minh, tự nhiên biết rõ Dương Diệp dụng ý.

“Đến rồi!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, một tòa đại thành xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

“Chứng kiến trên tường thành cái kia chút ít ụ súng chưa? Đó là tận thế thành theo Viễn Cổ di tích bên trong đạt được ma năng pháo, uy lực rất mạnh, có thể uy hiếp đế giả.” Dương Diệp bên cạnh, Dạ Lưu Vân nói khẽ.

Dương Diệp nhìn lại, ở đằng kia tận thế thành phía trên, cái kia ma năng pháo có năm tòa.

Dương Diệp thân hình khẽ động, đi vào tận thế thành trên không, lúc này, một gã lão giả tự trong thành lướt đi, lão giả này đúng là trước kia theo Dương Diệp dưới thân kiếm đào tẩu lão giả.

“Các hạ có ý tứ gì!” Lão giả trầm giọng nói.

“Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi là tới khôi hài đấy sao? Ngươi cảm thấy chúng ta tới là có ý gì?”

“Các hạ thật đúng muốn ngọc thạch câu phần?” Lão giả mặt âm trầm nói.

“Ngọc thạch câu phần? Ngươi xứng sao?”.

Dương Diệp nhìn xem lão giả, nói: “Một câu, tận thế thành, người đầu hàng không giết, không người đầu hàng, có một cái, ta giết một cái, có mười cái, ta giết mười cái, đều không hàng, ta đây tựu tàn sát hàng loạt dân trong thành!”

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

truy cập http://truyencuatui. Net/ để đọc trUyện
Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng lão giả biến sắc, không chỉ lão giả, tựu là kiếm minh người cũng là sắc mặt biến hóa, bất quá, mọi người ngược lại không nói gì. Minh ngục đại lục là một người ăn người thế giới, có thể sống đến bây giờ đấy, đều tuyệt sẽ không là cái gì loại người cổ hủ.

Lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Các hạ, việc này là ta tận thế thành không phải, ta tận thế thành nguyện ý xin lỗi, hơn nữa bồi thường.”

Dương Diệp đi về hướng lão giả, nói: “Ta mà nói..., ngươi nghe không hiểu sao?”.

Theo Dương Diệp không ngừng đi về hướng lão giả kia, một cổ kinh khủng uy áp lập tức áp lão giả kia hướng về sau không ngừng lui về phía sau.

Lão giả kia hoảng hốt, nhìn thấy Dương Diệp muốn động thủ bộ dạng, lập tức vội vàng nói: “Ngươi không thể phá hư trật tự!”

“Trật tự? Cái gì trật tự?” Dương Diệp ngừng lại.

Lão giả thở dài một hơi, nói: “Một đạo hai tông ba thành là đại lục công nhận năm cái kim cương giai thế lực, là phòng ngừa đại lục đại quy mô lẫn nhau tàn sát, diệt thế đạo hữu nói, các thế lực lớn tầm đó, không được lẫn nhau đồ sát, đây chính là vì cái gì qua nhiều năm như vậy, dù cho hai tông ba thành tầm đó ma sát không ngừng, nhưng cũng không có đánh nhau duyên cớ. Ngươi nếu dám diệt chúng ta tận thế thành, tựu là đang gây hấn với diệt thế đạo lập thành trật tự, phá hư trật tự, chẳng khác nào khiêu khích diệt thế đạo!"

"Hắn nói không sai!"

Lúc này, cái kia Độc Cô Kiếm đột nhiên đi vào Dương Diệp bên cạnh, nói: "Bất quá, hắn còn một điều chưa nói, tựu là hai tông ba thành người hàng năm đều chỉ điểm diệt thế đạo giao Tử Tinh Thạch. Tuy nhiên một đạo hai tông ba thành đô là kim cương giai thế lực, nhưng là, diệt thế đạo mới thật sự là lão đại, hai tông ba thành đô cần dựa vào bọn hắn hơi thở. Diệt thế đạo chế định cái này cái gọi là trật tự, vì cái gì nhưng thật ra là bọn hắn ích lợi của mình. Những... Này, có rất ít người biết rõ, nếu ta không phải Tử Kinh thành Thiếu thành chủ, cũng sẽ không biết rõ!"

"Ý của ngươi là chúng ta nếu là diệt tận thế thành, diệt thế đạo sẽ ra ngoài trợ bọn hắn?" Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nói: "Rất có thể, bởi vì bọn hắn từng có nói, ai nếu là dám phá hư cái này trật tự, tựu là diệt thế đạo địch nhân."

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Ta mặc kệ cái gì diệt thế nói, ta chỉ biết là, cái này tận thế thành muốn diệt ta kiếm minh, đã hắn muốn diệt ta kiếm minh, ta đây kiếm minh muốn diệt hắn, sự tình, tựu là đơn giản như vậy. Nếu như diệt thế đạo bởi vậy muốn tới diệt ta kiếm minh, cái kia không có sao, lại để cho hắn đến!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia tận thế thành lão giả, nói: "Hàng hay là không hàng?"

"Ngươi"

Lão giả muốn nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại lắc đầu, nói: "Xem ngươi bộ dạng như vậy là không định giảm, đã như vầy, vậy ngươi trước hết đi chết đi!"

Nói xong, Dương Diệp muốn xuất thủ, mà lão giả kia nhưng lại sớm có chuẩn bị, thân hình khẽ run lên, sau đó toàn bộ người biến mất tại trong tràng.

“Nã pháo!”

Cùng lúc đó, một giọng nói tại tận thế trên thành không hưởng triệt mà lên.

Rầm rầm rầm rầm rầm!

Năm đạo cự đại màu đen chùm tia sáng đột nhiên tự tận thế thành mãnh liệt bắn mà ra, mục tiêu, đúng là Dương Diệp bọn người.

Dương Diệp tay phải cầm kiếm vung lên, một đạo kiếm quang quét ngang mà ra, cái kia năm đạo cự đại màu đen chùm tia sáng trực tiếp bị chém thành hư vô, sau một khắc, Dương Diệp một kiếm chém ra, lập tức, một đạo kiếm quang oanh tại cái kia tận thế thành đại trên cửa.

Oanh!

Đại môn lập tức hóa thành bột mịn.

“Giết đi vào, người phản kháng, hết thảy giết không tha!”

Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên.

Mọi người không do dự, thân hình khẽ động, hướng phía tận thế thành dũng mãnh lao tới.

Mà đúng lúc này, một gã áo lam lão giả xuất hiện ở đại môn trước mặt, áo lam lão giả tay phải có chút vừa nhấc, sau đó mạnh mà hướng phía kiếm minh bọn người vỗ.

Oanh!

Kiếm minh bọn người trước mặt không gian lập tức sụp xuống văng tung tóe, mọi người hoảng hốt, mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở kiếm minh bọn người trước mặt, một cỗ kiếm ý tạo thành một đạo bình chướng ở trước mặt mọi người, cái kia sụp xuống không gian lập tức bị vững chắc.

Một lát sau, trong tràng hết thảy khôi phục bình thường.

“Dám miệt thị ta diệt thế đạo đấy, ngươi là người thứ nhất!”

Áo lam lão giả nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Bất quá, quả thật có chút năng lực.”

“Ngươi diệt thế đạo muốn bảo vệ cái này tận thế thành?” Dương

Diệp hỏi.

Áo lam lão giả nói: “Ta diệt thế đạo chế định trật tự, không thể bị phá hư, cho nên, cái này tận thế thành, không thể vong!”

“Ta mất mạng cho ngươi xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang điện xạ mà ra, cùng lúc đó, hắn thanh âm lần nữa ở giữa sân vang lên: “Giết đi vào, dám phản kháng người, hết thảy giết không tha!”

“Làm càn!”

Áo lam lão giả một tiếng gầm lên, muốn xuất thủ, nhưng mà lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên đặt ở rồi trên người hắn, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, áo lam lão giả thiếu chút nữa trực tiếp quỳ đi xuống!

“Hư vô cảnh kiếm ý phía trên!”

Áo lam lão giả hoảng hốt, nhưng mà đúng lúc này, một thanh kiếm chống đỡ tại hắn giữa lông mày.

“Ngươi, ngươi dĩ nhiên là hư vô cảnh kiếm ý phía trên!” Áo lam lão giả kinh hãi nhìn xem Dương Diệp.

“Ta không muốn cùng diệt thế đạo là địch!” Dương Diệp nói.

Áo lam lão giả liền nói ngay: “Tin rằng ngươi cũng không dám! Lập tức cho ngươi người rời khỏi tận thế thành, bằng không thì”

Xùy~~!

Dương Diệp mũi kiếm trực tiếp chui vào áo lam lão giả trong đầu, một đạo máu tươi tự áo lam lão giả sau đầu kích xạ mà ra, áo lam lão giả hai mắt đột nhiên trợn lên... Mà bắt đầu.

“Cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ!”

Dương Diệp thanh âm tại áo lam lão giả vang lên bên tai

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1194: Hoặc là thắng, hoặc là chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áo lam lão giả tay phải khẽ run lên, hắn chung quanh không gian nổi lên một hồi Liên Y, lập tức khí tuyệt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo lam lão giả cái kia chung quanh nổi lên một hồi Liên Y không gian, sau đó vỗ vỗ trước ngực, Tiểu Bạch lập tức chui ra, lại hé miệng bắt đầu hút, đợi Tiểu Bạch hút xong sau, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, áo lam thi thể của lão giả bị hắn thu vào.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó hướng trong thành đi đến.

“Đầu hàng!”

Đúng lúc này, tận thế thành tên kia đế giả đột nhiên mang theo một đám người xuất hiện ở kiếm minh bọn người cách đó không xa. Tên kia đế giả lão giả nhìn xem Dương Diệp, trong mắt khiếp sợ không chút nào che dấu. Hắn không nghĩ tới Dương Diệp thậm chí ngay cả diệt thế đạo người cũng dám Sát! Đây chính là diệt thế đạo ah! Minh ngục đại lục hiện tại được xưng mạnh nhất một cái thế lực ah!

Hắn biết rõ, cái này cái gọi là kiếm minh nhất định sẽ theo trên đời biến mất. Nhưng là, hắn trước hết đầu hàng, bằng không thì, hắn đợi không được lúc kia rồi.

“Chúng ta đầu hàng!” Lão giả lại nói.

“Đầu hàng? Đã muộn!”

Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người hóa làm một điểm kiếm quang biến mất ở giữa sân, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại tên lão giả kia sau lưng.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự tên lão giả kia trước ngực như suối phun bình thường kích xạ mà ra.

Lão giả đồng tử co rụt lại, hắn nhìn nhìn chính mình trước ngực, trong mắt là khó có thể tin, hắn không nghĩ tới chính mình cứ như vậy chết rồi

“Cho lúc trước ngươi cơ hội, ngươi không quý trọng, ngươi bây giờ muốn? Đáng tiếc, ta không để cho rồi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn trước ngực Tiểu Bạch lập tức há mồm khẽ hấp, lão giả kia trong cơ thể huyền khí lập tức chui vào rồi Tiểu Bạch trong mồm.

Nhìn thấy đầu hàng đều bị giết, tận thế thành bên trong rất nhiều người sắc mặt đại biến, nhưng là nhưng không ai dám động tay, nếu như thực lực sai biệt không phải rất lớn, mọi người nhất định sẽ liều đánh một trận tử chiến. Nhưng là cái này thực lực sai biệt không phải lớn kiểu bình thường! Đế giả đều bị đập phát chết luôn, huống chi bọn hắn những người này đâu này?

Dương Diệp quét trong tràng liếc, nói: “Vừa rồi ta cho hắn cơ hội, hắn không quý trọng, hiện tại, ta cũng cho các ngươi một cái cơ hội, các ngươi đầu hàng sao?”.

Mọi người liền vội vàng gật đầu, hay nói giỡn, ai muốn chết?

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Nội thành sự tình, giao cho ngươi. Thành bên ngoài sự tình, giao cho ta!”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó mang theo sau lưng mọi người hướng trong thành đi đến.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Theo ta lên thành!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở tận thế thành trên tường thành, Độc Cô Kiếm bọn người cũng lập tức đi theo.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Trong các ngươi, có cùng đế giả đã giao thủ chưa?”

Mọi người lắc đầu, lúc này, Cầm Trúc Ngọc nói: “Ta giao qua!”

Mọi người thấy hướng Cầm Trúc Ngọc, Cầm Trúc Ngọc lại nói: “Ta thua rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Kỳ thật, đế giả không có các ngươi muốn mạnh như vậy. Ta đã thấy rất nhiều thiên tài, bọn hắn so đế giả khủng bố nhiều lắm rồi. Mà các ngươi cũng là thiên tài, nhưng là, các ngươi cùng bọn họ so sánh với, thiếu khuyết rồi cá gì biết đạo sao? Thiếu khuyết rồi chơi liều cùng đảm lượng. Tại các ngươi rất nhiều người trong nội tâm, cảm thấy đế giả rất cường, cao không thể chạm, không thể chiến thắng, các ngươi nếu là ôm loại tâm tính này, đừng nói đối chiến đế giả, tựu là một gã Thánh giả, các ngươi đều khó có khả năng thắng!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút lại nói: “Ta thực sự không phải là muốn các ngươi đi làm các ngươi không biết lượng sức sự tình, ta chỉ là muốn nói cho các ngươi biết, tin tưởng cùng đảm lượng rất trọng yếu. Tựu giống với Độc Cô Kiếm, ta rất thưởng thức hắn một điểm, tựu là cho dù hắn biết rõ ta so với hắn cường, nhưng là hắn y nguyên dám khiêu chiến ta, tuy nhiên hắn thất bại, nhưng là, hắn không phụ lòng lòng của mình! Bởi vì hắn tận lực!”

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Có phải hay không các người cảm thấy ta rất lợi hại?”

Mọi người gật đầu!

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tại các ngươi xem ra, ta xác thực là rất lợi hại rồi. Bởi vì đế giả ở trước mặt ta liền một chiêu đều không tránh thoát! Thế nhưng mà, ta muốn nói cho các ngươi biết, trên thế giới này có rất nhiều so với ta lợi hại đấy. Ta không biết đừng nói rồi, ta nói nói ta biết đến, có thể dùng Thánh giả cảnh cùng nửa đế thực lực trảm đế đấy, tại ta người quen biết bên trong, tựu không ít hơn mười cái!”

“Lão đại, ngươi muốn nói cái gì!” Huyễn Không nói.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Ta là muốn nói cho các ngươi biết, cái thế giới này, ưu tú người rất nhiều nhiều nữa... Các ngươi nhất định phải có thật lớn dã tâm mới được, ví dụ như, giết đế giả! Giết đế giả, rất khó sao? Đối với các ngươi rất nhiều người mà nói, rất khó. Nhưng là, ta nói cho các ngươi biết, kỳ thật, các ngươi rất nhiều người thực lực cũng không kém, các ngươi chính thức chênh lệch chính là tâm tính. Kiếm tu, đem làm không sợ, nói đơn giản điểm, chính là muốn không sợ chết. Ngươi liền chết còn không sợ, còn có thể sợ đế giả sao? Ngươi nếu là cùng người giao thủ lúc, ôm hẳn phải chết chi tâm, ta tin tưởng, nhất định sẽ có không tưởng được thu hoạch!”

Lúc này, cái kia Cầm Trúc Ngọc nhẹ gật đầu, nói: “Lúc trước ta gặp được tên kia đế giả lúc, đối phương muốn giết ta, ta không cách nào đào tẩu, bởi vậy, ôm hẳn phải chết chi tâm cùng đối phương một trận chiến. Lúc ấy ý nghĩ của ta tựu là, cho dù chết cũng muốn chém đối phương một kiếm. Có thể ta không nghĩ tới chính là, tại ta không muốn sống đấu pháp xuống, đối phương vậy mà buông tha cho giết ta. Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu là vì lúc ấy còn có cái khác cường giả, hắn là tại kiêng kị cái khác cường giả. Kiếm của ta ý đạt tới nửa bước hư vô cảnh đỉnh phong, tựu là lúc kia."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Kiếm tu cầm kiếm, đem làm không sợ. Thông tục điểm giảng, kiếm tại chúng ta trong tay, chúng ta đây tựu nếu không sợ chết, cho dù là đối mặt tại địch nhân cường đại, chúng ta y nguyên nếu dám tại rút kiếm, cho dù là cuối cùng chúng ta chết trận, nhưng là, cái này kiếm nhất định phải rút. Chết trận không đáng xấu hổ, đáng xấu hổ chính là không dám chiến!"

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía rồi vẫn thần chi địa phương hướng, nói: "Năm đó Kiếm Vô Cực tiền bối gặp được đạo kia bào lão giả lúc, hắn không biết đạo bào lão giả cường đại sao? Hắn biết rõ! Nhưng là, hắn rút lui sao? Hắn không có! Hắn rút kiếm đánh một trận! Tuy nhiên hắn vẫn lạc. Nhưng là, ta tin tưởng hắn chết cũng nhắm mắt."

"Thụ giáo!"

Độc Cô Kiếm đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nói: "Ta hiện tại rốt cục minh bạch, vì sao đều là kiếm tu, mà ngươi lại so với chúng ta hiếu thắng nhiều như vậy. Một người thành công, không có may mắn."

Cầm Trúc Ngọc cũng đúng lấy Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng là nhưng không có lên tiếng.

Huyễn Không bọn người trầm mặc hồi lâu, rất nhanh, lục tục ngo ngoe có người bắt đầu đối với Dương Diệp hành lễ.

Dương Diệp quay người nhìn về phía phía chân trời, nói: "Chư vị, con đường của chúng ta rất dài, ta sẽ đi vô cùng nhanh, nếu như các ngươi theo không kịp cước bộ của ta, vậy các ngươi chỉ có thể bị ta đào thải. Không quan hệ tình nghĩa, các ngươi có thể minh bạch?"

Mọi người gật đầu.

Cũng không phải kẻ ngu dốt, tự nhiên minh bạch Dương Diệp ý tứ. Cái thế giới này chính là như vậy, tất cả mọi người tại tiến bộ, mà ngươi cũng tại lui bước, ai nguyện ý cùng ngươi cùng một chỗ?

Người, muốn làm một cái có giá trị người!

“Độc Cô Kiếm, ngươi hồi trở lại Tử Kinh thành a!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Độc Cô Kiếm nao nao, lập tức đã minh bạch. Hắn là Tử Kinh thành người, mà bây giờ kiếm minh cùng diệt thế đạo gạch lên, hắn tại nơi này, khó tránh khỏi sẽ liên lụy tới Tử Kinh thành.

Độc Cô Kiếm lắc đầu, nói: “Các ngươi không nói, không có người biết rõ ta là Tử Kinh thành Thiếu thành chủ. Tựu tính toán biết rõ thì như thế nào, đáng lo ta không làm Thiếu thành chủ tựu là, dù sao cái này Thiếu thành chủ cũng không có ý gì!”

“Bạn thân!”

Huyễn Không đối với Độc Cô Kiếm giơ ngón tay cái lên, nói: “Độc Cô da trâu, ta đối với ngươi lau mắt mà nhìn!”

Độc Cô Kiếm khóe mắt hơi nhảy, bất quá hắn chưa cùng Lâm Phàm như vậy cùng Huyễn Không đấu võ mồm, cái này Huyễn Không là ngươi cùng hắn đấu võ mồm hắn là càng mạnh hơn người.

“Nghĩ kỹ?” Dương Diệp nhìn xem Độc Cô Kiếm hỏi.

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại ta là kiếm minh người, tự nhiên nên cùng kiếm minh chung hoạn nạn!”

Dương Diệp mỉm cười, nói: “Đợi tí nữa cho ngươi một cái đế giả! Dám hay là không dám?”

“Dám!”

Độc Cô Kiếm tay đặt ở bên hông mình trên thân kiếm, trong mắt không có sợ hãi, chỉ có chiến ý.

“Ta cũng muốn một vị!” Lúc này, Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói.

Lúc này, Huyễn Không nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc, hắn do dự xuống, sau đó đi đến Lâm Phàm bên cạnh, nói: “Lãnh diện, hai người chúng ta cùng một chỗ đánh một cái như thế nào đây? Ngươi đây là cái gì ánh mắt? Ta cái này đều là vì muốn tốt cho ngươi, nếu không phải là ngươi suy nghĩ, sợ ngươi mất mặt, lão tử một cái solo hai cái!”

“Vậy ngươi solo hai cái a!” Lâm Phàm nhạt âm thanh nói.

Huyễn Không: “”

"Huyễn Không, Lâm Phàm, các ngươi hai người đối kháng một gã, người còn lại đối kháng một gã!"

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: "Nhớ kỹ, ta sẽ không cứu các ngươi, cũng không cách nào cứu các ngươi, đợi sẽ sống hay chết, đều cần nhờ chính các ngươi. Nếu như các ngươi trong đó có người chết, chúng ta người sống sẽ báo thù cho ngươi, hơn nữa bao vùi!"

Mọi người: ""

"Diệt thế đạo người sẽ đến không?". Lúc này, Cầm Trúc Ngọc đột nhiên hỏi.

"Nhất định sẽ!"

Độc Cô Kiếm nói: "Bọn hắn tôn nghiêm tuyệt không có thể bị khiêu khích, nếu như bọn hắn không đến, vậy bọn họ uy tín đem rớt xuống ngàn trượng, cái này đối với bọn họ mà nói, là tuyệt đối với không cho phép đấy."

"Diệt thế đạo mạnh bao nhiêu?" Huyễn Không hỏi.

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Huyễn Không, sau đó trầm giọng nói: "Rất cường, quan trọng nhất là còn thần bí. Không có người biết rõ bọn hắn tổng bộ ở nơi nào, chỉ biết là người của bọn hắn đều thân mặc lam bào. Nghe đồn, bọn hắn khả năng có đế giả phía trên cường giả, chỉ là không biết thiệt giả."

Nghe vậy, mọi người thần sắc đều là ngưng trọng lên. Đế giả phía trên tại minh ngục đại lục, đã mấy ngàn năm không có đã xuất hiện loại nhân vật này nữa à! Không phải là không có, mà là không có đã xuất hiện. Đương nhiên, có phải thật vậy hay không có, bọn hắn cũng không phải rất rõ ràng. Nhưng là, nếu như diệt thế đạo thật sự có cường giả loại này, chuyện kia tựu lớn rồi!

"Đến rồi!"

Đúng lúc này, một bên Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói.

Cầm Trúc Ngọc thanh âm rơi xuống, tại tận thế thành xa xa trên không không gian lập tức từng đợt kịch liệt kích động, đón lấy, cái kia một chỗ không gian vỡ ra ra, sau đó mười tên áo lam lão giả tự trong đó đi ra!

Mười tên đế giả!

“Giết ta diệt thế đạo người rất nhiều tuổi không có đã xuất hiện rồi!”

Phía chân trời, đám kia áo lam lão giả bên trong, một gã lưng còng lão giả chậm rãi đi ra, hắn nhìn lướt qua hạ Phương Dương diệp bọn người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Tựu là ngươi giết a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực là ta giết!”

Lưng còng lão giả bao quát lấy Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó tay phải vung lên, nói: “Trong thành tất cả mọi người, một cái đều không lưu!”

Lưng còng lão giả thanh âm rơi xuống, tại phía sau hắn bên cạnh chín người lập tức tuôn ra một cổ kinh khủng khí thế, chín cổ đáng sợ đế giả chi uy bay thẳng đến tận thế thành nghiền áp mà đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Hôm nay, kiếm minh trận chiến đầu tiên, hoặc là thắng, hoặc là chết!”

“Hoặc là thắng, hoặc là chết!”

Mọi người giận dữ hét lên.

Thanh âm rơi xuống, hơn ba mươi đạo kiếm quang phóng lên trời!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1195: Không được, ta muốn giết người diệt khẩu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Buồn cười!”

Phía chân trời, nhìn xem Dương Diệp bọn người, cái kia lưng còng lão giả ánh mắt coi thường. Một đám nửa đế, lại muốn đối kháng bọn hắn mười tên đế giả!

Mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự phía dưới tận thế thành bên trong cuộn tất cả lên, kiếm ý xuất, cái kia chín tên đế giả cường giả khủng bố uy áp lập tức bị cỗ này kiếm ý cho tách ra.

“Hư vô cảnh kiếm ý phía trên!”

Nhìn thấy một màn này, phía chân trời lưng còng lão giả bọn người đồng tử co rụt lại, lúc này đây, trong con mắt của bọn họ tại đã không có khinh thị, chỉ có khiếp sợ!

“Đến đây đi!”

Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang phóng lên trời, không trung, hắn tay trái hơi động một chút, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trong tay hắn, sau một khắc, hắn mạnh mà lần nữa đạp mạnh hư không, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, đón lấy, cả người hắn trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia lưng còng lão giả trước mặt, sau đó rút kiếm mạnh mà chém!

200 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt, cái kia lưng còng lão giả đồng tử bỗng nhiên co lại trở thành cây kim hình dáng, hắn không nghĩ tới một gã Thánh giả lại có thể phát ra khủng bố như vậy một kích. Một kích này, lại để cho lòng hắn thần sợ rung động! Tuy nhiên như thế, nhưng là lưng còng lão giả phản ứng nhưng lại không chậm, một cỗ chói mắt kim sắc quang mang đột nhiên tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, cùng Dương Diệp một kiếm này đụng vào nhau.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, cái kia lưng còng lão giả bên ngoài cơ thể những cái... Kia kim sắc quang mang lập tức tiêu tán, cùng lúc đó, lưng còng lão giả liền phun hơn mười ngụm máu, sau đó toàn bộ người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài.

Mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp nhưng lại đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, lưng còng lão giả hai mắt trợn lên, mạnh mà quát: “Không!”

Xùy~~!

Lưng còng lão giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo kiếm quang từ hắn giữa lông mày một xuyên mà qua, Dương Diệp xuất hiện ở phía sau hắn.

Phía chân trời, còn lại chín tên đế giả ngây ra như phỗng.

Hai kiếm!

Hai kiếm giết đế!

Chín người không có thời gian chấn kinh rồi, bởi vì kiếm minh người đã đi tới rồi trước mặt bọn họ.

Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc một người tuyển một gã đế giả, mà Huyễn Không cùng Lâm Phàm liên thủ tuyển một gã đế giả, còn lại kiếm minh người vây công một gã đế giả. Ngoại trừ chết đi cái kia lưng còng lão giả, trong tràng còn nhiều xuất năm tên đế giả.

[truyen cua tui❤đốt net]
Một kiếm đập phát chết luôn lưng còng lão giả về sau, Dương Diệp đem tiểu bạch kêu lên, đem làm Tiểu Bạch hấp thu hết về sau, hắn đem lưng còng lão giả thi thể thu vào, sau đó một cỗ kiếm ý mang tất cả mà ra, bao phủ ở này nhiều ra đến năm tên đế giả, “Ai động trước, ai chết trước!”

Nghe vậy, cái kia năm tên đế giả sắc mặt khó nhìn lại, bất quá sau một khắc, năm người ngay ngắn hướng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Hay nói giỡn, đều là đế giả, sống rồi ít nhất trên vạn năm lão quái vật, làm sao có thể sẽ bị một gã Thánh giả cảnh huyền giả cho hù dọa ở? Dù cho người này Thánh giả thực lực nghịch thiên thì như thế nào? Bọn họ là đế giả, không phải bao cỏ!

Nhìn thấy năm người xông lại, Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó đầu co rụt lại, đem chính mình dấu đi. Bất quá rất nhanh, nàng đầu lại chui ra, nàng xem xem Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ nhàng huy vũ thoáng một phát, giống như là lại để cho

Dương Diệp coi chừng. Tại Dương Diệp nhẹ gật đầu về sau, nàng tròng mắt hơi híp, lộ ra rồi một cái khuôn mặt tươi cười, sau đó lúc này mới rụt trở về.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia năm tên đế giả, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, một cổ kinh khủng kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra.

Oanh!

Cái kia vọt tới Dương Diệp trước mặt năm tên đế giả lập tức bị cỗ này kiếm ý chấn hướng về sau lui gần ngàn trượng!

Năm người hoảng hốt!

Bọn hắn tuy nhiên tâm lý đã có chuẩn bị, nhưng là y nguyên không nghĩ tới cái này kiếm ý đã cường đến rồi loại trình độ này, bọn hắn đế giả khí thế tại đây kiếm ý trước mặt tựa như tiểu hài tử đối mặt đại nhân đồng dạng, căn bản không cách nào đối kháng!

Xa xa, Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, một thanh ý kiếm xuất hiện trong tay hắn, ý kiếm vào vỏ, Dương Diệp nhìn về phía rồi trước mặt hắn xa xa gần đây cái kia tên đế giả, phát giác được Dương Diệp ánh mắt, tên kia đế giả hoảng hốt, hắn không chút nghĩ ngợi tựu mạnh mà hướng phía trước một quyền oanh ra. Quyền xuất, từng đạo năng lượng cự quyền không ngớt không ngừng từ hắn quyền trong thoáng hiện mà ra.

Nhưng mà, quỷ dị địa một màn xuất hiện. Đem làm những... Này năng lượng cự quyền không ngớt không ngừng mà xuất hiện tại phía chân trời lúc, đột nhiên, những... Này năng lượng cự quyền toàn bộ bị một phân thành hai, trở thành hai nửa...

Ở này chút ít năng lượng cự quyền bị một phân thành hai một sát na kia, tên lão giả kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, đón lấy, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một thanh kiếm từ trên xuống dưới hướng hắn bổ xuống dưới, lão giả hoảng hốt, muốn trốn, mà lúc này, một cổ kinh khủng kiếm ý như là vạn tòa đại sơn bình thường đặt ở rồi trên người hắn.

“Không!”

Phía chân trời, vang lên một đạo thê lương địa tiếng kêu thảm thiết.

Xùy~~!

Một tiếng vang nhỏ, tên lão giả kia toàn bộ người trực tiếp bị phách trở thành hai nửa.

Nhìn thấy một màn này, bên cạnh bốn người hoảng hốt!

Đập phát chết luôn đế giả!

Trước mắt cái này người thật sự chỉ là Thánh giả?

Dương Diệp bỏ qua bốn người, lấy ra một bả Tử Tinh Thạch ném vào chính mình trong miệng, sau đó vỗ vỗ trước ngực, Tiểu Bạch chui ra, há mồm khẽ hấp.

Nhìn xem cái kia đã bị phân thây lão giả, Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Đáng tiếc, dùng sức quá lớn, thiếu một cái khôi lỗi rồi.” Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên bốn người, nói: “Các ngươi là cùng tiến lên, hay là từng bước từng bước đến?”

Dương Diệp không phải một cái ưa thích tại chiến đấu lúc nói nói nhảm người, hắn sở dĩ như vậy, mục đích tự nhiên là vì kéo dài thời gian. Tăng thêm trước kia tận thế thành tên lão giả kia, hắn đã liền giết ba tên đế giả. Cơ hồ đều là đập phát chết luôn! Vì cái gì có thể đập phát chết luôn? Bởi vì hắn thi triển đều là chung cực bản nhất niệm thuấn sát cùng đạt tới hắn cực hạn trảm thiên rút kiếm thuật!

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát cùng trảm thiên rút kiếm thuật tăng thêm Niết Bàn Cảnh kiếm ý về sau, hắn uy lực có thể dùng cường đến tức lộn ruột để hình dung. Nhưng là, đây cũng là cực kỳ tiêu hao huyền khí! Dùng hắn hiện trong người huyền khí chứa đựng lượng, tối đa cũng chỉ có thể thi triển bốn đạo chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Có thể nói, bốn đạo, là cực hạn của hắn rồi.

Tựa như hiện tại, kỳ thật, trong cơ thể hắn đã không có huyền khí!

Nếu như bốn người này hiện tại động thủ, hắn duy nhất có thể làm đúng là dùng thân thể mạnh bạo kháng, sau đó chờ đợi huyền khí khôi phục... Mà hắn hiện tại thân thể, chỉ sợ gánh không được bốn gã đế giả liên thủ.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., bốn người kia sắc mặt lập tức biến đổi, lúc này đây, bốn người không có như trước kia như vậy động thủ. Giờ khắc này, bọn họ là chính thức có chút sợ rồi.

Đế giả ah!

Đập phát chết luôn đế giả!

Coi như là bốn người bọn họ liên thủ cũng không có khả năng thoáng một phát tựu đập phát chết luôn một gã đế giả ah!

“Không động thủ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì tốt, chúng ta tới tâm sự tốt rồi. Vừa vặn ta có mấy vấn đề muốn hỏi các ngươi.”

Bốn người nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhìn lướt qua xa xa, lúc này Độc Cô Kiếm bọn người đang muốn bốn gã đế giả kịch chiến, tình huống không thể lạc quan, bất kể là Độc Cô Kiếm hay là Cầm Trúc Ngọc, cũng hoặc là Huyễn Không bọn người. Bởi vì lúc này tất cả mọi người đang ở hạ phong, đặc biệt là Huyễn Không cùng Lâm Phàm, hai người nhiều lần thiếu chút nữa bị giết, còn lại mọi người cũng giống như vậy!

Đáng giá một nói rất đúng, đã bị chết bốn gã kiếm minh thành viên!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng chặt. Hắn có thể xuất thủ sao? Cũng được! Nhưng là, hắn không thể ra tay. Những người này muốn muốn trở thành trường, nhất định phải kinh nghiệm loại này cuộc chiến sinh tử đấu. Hơn nữa, hắn cứu được bọn hắn nhất thời, cũng không có khả năng cứu được bọn hắn cả đời. Cho nên, bọn hắn phải tự mình gắng gượng qua cửa ải này!

Chỉ cần gắng gượng qua cửa ải này, hắn tin tưởng, rất nhiều người nhất định sẽ lột xác!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía xa xa bốn gã áo lam lão giả, nói: “Kỳ thật, hôm nay việc này với các ngươi không có quan hệ gì đấy. Ta nghĩ mãi mà không rõ, các ngươi tại sao phải chọc vào đi đâu này?”

Bốn gã áo lam lão giả sắc mặt trầm thấp như nước, nếu như là trước kia, bọn hắn khẳng định khinh thường trả lời, nhưng là hiện tại... Trầm ngâm một lát, một gã lão giả đứng dậy, nói: “Ta diệt thế đạo hữu quy định, mặc kệ gì thế lực không thể phá hư hiện tại minh ngục đại lục trật tự, ngươi phá hủy.”

“Là tận thế thành trước muốn diệt ta kiếm minh đấy!” Dương Diệp cười nói: “Chẳng lẽ, chỉ có thể tận thế thành diệt chúng ta, mà chúng ta không thể diệt bọn hắn?”

Lão giả kia trầm mặc, nếu như là trước kia, hắn biết nói là, bởi vì diệt thế đạo nắm đấm lớn nhất. Diệt thế đạo cần lấy người giảng đạo lý sao? Không cần! Diệt thế đạo cho tới bây giờ đều là lấy người giảng nắm đấm đấy.

Nhưng là hiện tại, hắn không dám nói là. Bởi vì hiện tại Dương Diệp nắm đấm lớn nhất! Ít nhất bây giờ là!

Dương Diệp lại nói: “Các ngươi diệt thế đạo người vừa đến, tựu điểm danh muốn tiêu diệt chúng ta kiếm minh tất cả mọi người. Không thể không nói, các ngươi làm việc quả nhiên là hung hăng càn quấy bá đạo ah! Ta cũng không phải ưa thích nói nhảm người, việc đã đến nước này, chúng ta song phương cũng không có đường lui, đã mọi người cũng không có đường lui, vậy thì xem nắm tay người nào lớn rồi. Ngươi diệt thế đạo là đại lục đệ nhất thế lực, ta ngược lại muốn nhìn, ngươi có thể hay không diệt đi ta kiếm minh.”

Tên lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Đã như vầy, cái kia chuyện giữa chúng ta tình tạm thời thôi, ngày khác chúng ta song phương ước định tại chiến?” Hắn không ngốc, đúng lúc này nói ngoan thoại, không thể nghi ngờ là muốn chết. Hiện tại lựa chọn tốt nhất tựu là về trước diệt thế nói, bởi vì, bọn hắn nghiêm trọng đánh giá thấp đại lục này bỗng nhiên ngay lúc đó quật khởi kiếm minh.

“Ngày khác ước chiến?”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, có chút ý động.

Nhìn thấy Dương Diệp có chút ý động bộ dạng, tên lão giả kia vội vàng lại nói: “Các hạ, ngươi cũng thấy đấy. Hôm nay đang tiếp tục chiến xuống dưới, đối với các ngươi cùng chúng ta đều không có chỗ tốt. Chúng ta có thể tạm thời ngưng chiến, về phần ngày sau là tại chiến, hay là đàm phán cái gì, vậy thì xem ta diệt thế Đạo Tông Chủ cùng các hạ ý tứ.”

“Ngươi nói cái này...” Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ngược lại là có chút đạo lý.”

Lão giả kia trong nội tâm buông lỏng, nói: “Ta đây đợi rời đi?”

“Chậm đã chậm đã!”

Dương Diệp nói: “Ta còn có mấy vấn đề muốn hỏi một chút, ta đối với các ngươi diệt thế đạo hữu điểm hiếu kỳ, rất muốn biết các ngươi có bao nhiêu đế giả, cái kia...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đối diện lão giả kia đột nhiên mặt âm trầm, nói: “Các hạ là muốn kéo dài thời gian sao?”

"Ai nha! Bị phát hiện rồi. Không được, ta muốn giết người diệt khẩu!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chân phải mạnh mà đạp hư không, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1196: Ai động thủ trước, ta trước hết giết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xuất hiện lần nữa lúc, đã tại lão giả kia sau lưng, yên lặng một cái chớp mắt.

Xùy~~!

Dương Diệp sau lưng tên lão giả kia mi tâm kích xạ xuất một đạo máu tươi, sắp chết một khắc này, trong mắt của hắn như trước mang theo khiếp sợ, còn có một tia hoảng sợ.

Kiếm, quá nhanh!

Nhanh đến rồi cho dù là hắn đều không thể trốn tránh!

Lại một gã đế giả vẫn lạc!

Còn lại ba người tại kinh hãi qua đi về sau, quyết đoán xuất thủ. Lúc này đây, bọn hắn minh bạch, Dương Diệp là tuyệt sẽ không bỏ qua bọn hắn đấy. Loại tình huống này, bọn hắn trong nội tâm nếu là ở ôm có bất kỳ may mắn hoặc là tưởng tượng, cái kia chính là ngu xuẩn rồi. Bọn hắn hiện tại, nếu muốn mạng sống, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là liều!

Tại Tiểu Bạch đem lão giả kia linh khí hút sạch về sau, Dương Diệp tay phải vung lên, đem lão giả thi thể thu vào, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía cái kia ba tên đế giả vọt tới. Cùng lúc đó, một đạo kiếm khí tại phía chân trời chém ngang ra.

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời, vang lên từng đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Lúc này đây, tại ba tên đế giả vây công xuống, Dương Diệp hoàn toàn đang ở hạ phong. Cái này cũng không kỳ lạ quý hiếm, bởi vì Dương Diệp dù sao chỉ là Thánh giả, mà không phải thần. Trước kia đừng nhìn hắn một lần lại một lần nhẹ nhõm đập phát chết luôn đế giả, nhưng cái kia đều là tương đương với hắn một kích mạnh nhất. Hắn hiện đang thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, đã sẽ không giống lấy trước kia giống như tự mình hại mình rồi. Nhưng là, huyền khí là một đại vấn đề!

Mỗi một lần thi triển, cơ hồ muốn tiêu hao hết hắn một phần tư huyền khí. Dù cho trước kia có Tử Tinh Thạch khôi phục, nhưng Tử Tinh Thạch cũng không có khả năng nhanh như vậy tựu lại để cho trong cơ thể hắn huyền khí khôi phục đầy.

Hiện tại, tại vừa rồi dùng còn sót lại huyền khí đánh chết tên kia đế giả cùng phát ra một đạo kiếm khí về sau, hắn hiện trong người đã không có chút nào huyền khí!

Hiện tại Dương Diệp không có ở sử dụng kiếm, mà là dùng thân thể lực lượng!

Hỏa Long chiến quyền xuất hiện ở hắn trên hai tay, mỗi một quyền oanh ra, đều bị được phía chân trời không gian từng đợt kích động.

“Oanh!”

Phía chân trời, một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp bị một gã đế giả oanh tại trước ngực, Dương Diệp toàn bộ người hướng về sau bay ngược mà ra.

“Hắn không có huyền khí, Sát!”

Một gã đế giả thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo cầu vồng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, tại bên cạnh hắn, là hai gã khác đế giả.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hắn hướng trong miệng ném đi mấy miếng Tử Tinh Thạch, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, nắm chặt mà bắt đầu..., trong chốc lát, hắn chung quanh không gian trực tiếp rạn nứt ra, sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà một quyền oanh ra!

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng tựa như vỡ đê bình thường tự Dương Diệp trên nắm tay đổ xuống mà ra, cái kia ba tên đế giả sắc mặt đại biến, ba người không nghĩ tới Dương Diệp đã không có huyền khí thi triển kiếm kỹ về sau, vậy mà còn có thể phát ra khủng bố như vậy một kích, lập tức đều có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, bất quá tốt xấu là đế giả, rất nhanh tựu ổn định tâm thần, sau đó ba người ngay ngắn hướng hướng phía trước một chưởng đánh ra.

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời, vạn trượng nội không gian kịch liệt run lên, sau đó ‘Két sát’ một tiếng trực tiếp rạn nứt ra. Mà lúc này, cái kia ba tên đế giả đã tại Dương Diệp đối diện ngàn trượng bên ngoài, lúc này ba người sắc mặt đều có chút khó coi, tại ba người khóe miệng, đều mang theo một vòng đỏ thẫm. Mà ở bọn hắn đối diện Dương Diệp khóe miệng cũng là mang theo một vòng máu tươi.

Ba tên áo lam đế giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lúc này, trong đó một gã lão giả nói: “Sát!”

Thanh âm rơi xuống, ba tên lão giả lần nữa thân hình khẽ động, hướng phía xa xa Dương Diệp bắn mạnh tới, người chưa tới, hai đạo năng lượng chưởng ấn cùng một đạo quyền ấn cũng đã dẫn đầu hướng Dương Diệp oanh tới.

Lúc này, một thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, khi thấy kiếm xuất hiện tại Dương Diệp trong tay một khắc này, cái kia hướng phía Dương Diệp tiến lên ba tên đế giả sắc mặt lập tức đại biến, sau đó ba người trên không trung cường hành ngược lại xoay người, về tới tại chỗ, cùng lúc đó, từng đạo huyền khí tráo cùng với đế giả khí thế nhao nhao tuôn ra ba người bên ngoài cơ thể, trong đó hai gã đế giả càng là lấy ra mặt tấm chắn!

Ba người nhìn xem Dương Diệp, như lâm đại địch!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Các ngươi ai tới trước?”

Ba người thần sắc xiết chặt, không người nào dám động thủ, mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, ba người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia cùng Độc Cô Kiếm giao thủ một gã đế giả một cánh tay trực tiếp đã bay đi ra ngoài, đón lấy, vô số đạo kiếm quang hướng phía tên kia đế giả rậm rạp chằng chịt địa kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đối diện ba người sắc mặt biến hóa, tựu muốn động thủ, nhưng mà lúc này, một cỗ kiếm ý đột nhiên đè xuống bọn hắn, ba người biến sắc, nhìn về phía đối diện Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng như trước mang theo dáng tươi cười, “Ai xuất thủ trước, ta trước hết giết ai!”

“Ah!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tự xa xa vang vọng mà lên.

Dương Diệp đối diện ba tên lão giả quay đầu nhìn lại, chỉ thấy trước kia tên kia cùng Độc Cô Kiếm giao thủ đế giả toàn thân cao thấp đều hiện đầy kiếm động, linh khí đang cái kia đế giả trong cơ thể tràn ra. Linh khí mới xuất hiện, liền trực tiếp bị Dương Diệp trước ngực Tiểu Bạch há mồm khẽ hấp, toàn bộ hút tiến vào trong bụng.

Đế giả chết!

Ba tên lão giả sắc mặt khó nhìn lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, khi thấy Độc Cô Kiếm lúc, trong lòng của hắn rùng mình, lúc này Độc Cô Kiếm sắc mặt trắng bệch, máu tươi không ngừng từ trong miệng hắn còn có trước ngực phun ra, đặc biệt là trước ngực, quả thực giống như là tại suối phun. Bất quá, trong mắt hắn nhưng lại tràn đầy hưng phấn cùng kích động, còn có hừng hực chiến ý!

Độc Cô Kiếm quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta giết đế giả rồi!”

Thanh âm rơi xuống, Độc Cô Kiếm khóe miệng nhếch miệng cười cười, sau đó toàn bộ người tự không trung rơi xuống. Bất quá rất nhanh, một thanh ý kiếm xuất hiện ở Độc Cô Kiếm dưới thân, sau đó đem Độc Cô Kiếm chậm rãi đưa vào rồi tận thế trong thành.

Dương Diệp tay phải vung lên, cái kia Độc Cô Kiếm giết tên kia đế giả thi thể bị hắn thu vào, sau đó hắn nhìn về phía rồi một bên Cầm Trúc Ngọc, lúc này, Cầm Trúc Ngọc như trước rơi xuống hạ phong, nhưng là, nhưng lại không mất trật tự, hơn nữa, trên người cũng không có gì tổn thương, trái lại đấy, tại đối diện nàng cái kia tên đế giả trên người đã xuất hiện mấy cái kiếm động.

Dương Diệp trong nội tâm âm thầm gật đầu, cái này Cầm Trúc Ngọc rất có thể tìm sơ hở, cùng nàng đối địch cái kia tên đế giả thực lực tuy nhiên viễn siêu nàng, nhưng là sơ hở nhưng lại không ít, có phải là vì rồi nóng lòng giết nàng, bởi vậy giờ phút này xuất thủ có chút vội vàng. Thật tình không biết, cái này chính cho Cầm Trúc Ngọc cơ hội.

“Kiếm động bát phương!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên Cầm Trúc Ngọc quát lạnh thanh âm, chỉ thấy Cầm Trúc Ngọc lấn đến gần này tên đế giả trước mặt, sau đó hai tay cầm kiếm mạnh mà hướng xuống cắm xuống. Đón lấy, không vài đạo kiếm khí hiện lên một loại cực kỳ quỷ dị là phương thức xuất hiện ở tên kia đế giả cùng nàng bốn phía. Vì cái gì nói những... Này kiếm khí quỷ dị đâu này? Bởi vì những... Này kiếm khí như có như không, bất quá rất nhanh, những... Này kiếm khí lập tức như là gợn sóng bình thường phập phồng mà bắt đầu..., không chỉ kiếm khí, ngay tiếp theo chung quanh những cái... Kia không gian đều phập phồng... Mà bắt đầu!

Xùy~~...

Vô số đạo kiếm quang lập tức bao khỏa tên kia đế giả cùng Cầm Trúc Ngọc.

Hừ!

Lúc này, kiếm quang nội đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rên rỉ, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì đạo này thanh âm là Cầm Trúc Ngọc đấy.

Bành!

Một đạo bóng hình xinh đẹp tự kia kiếm quang bên trong bay ngược mà ra.

Là Cầm Trúc Ngọc!

Dương Diệp cong ngón búng ra, một thanh ý kiếm xuất hiện ở cái kia Cầm Trúc Ngọc dưới thân, sau đó đem cái kia Cầm Trúc Ngọc hướng xuống Phương tận thế thành đưa đi. Ý trên thân kiếm, Cầm Trúc Ngọc sắc mặt trắng bệch, khóe miệng máu tươi không ngừng tràn ra, mà nàng một cái cánh tay phải đã không tại. Nàng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đầu nghiêng một cái, trực tiếp ngất đi.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên, kiếm quang tán đi, kiếm quang vừa tán đi, hắn trước ngực Tiểu Bạch tựu xông ra, sau đó cái miệng nhỏ nhắn khẽ hấp...

Cầm Trúc Ngọc thắng. Tuy nhiên bỏ ra thật lớn một cái giá lớn, nhưng là nàng thắng. Hôm nay giết đế, hắn tin tưởng, Cầm Trúc Ngọc sẽ lột xác, bất kể là trên thực lực hay là trên tâm cảnh!

Tiểu Bạch hút xong sau, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, kia kiếm quang nội đế giả thi thể trực tiếp bị hắn thu vào. Đón lấy, hắn nhìn thoáng qua hắn đối diện cái kia ba tên sắc mặt khó coi lão giả, sau đó nói: “Muốn động thủ?”

Ba tên lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong đó một gã lão giả nói: “Ngươi cùng ta diệt thế nói, đem không chết không ngớt!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, “Phụng bồi đến cùng!”

“Ngươi cảm giác mình rất cường?” Cái kia cầm đầu lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

“Giết ngươi không là vấn đề!” Dương Diệp nói.

Cái kia cầm đầu lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Ta được thừa nhận, ngươi xác thực rất cường, nhưng là, ngươi chỉ có một người, không phải sao? Hôm nay, chúng ta nghiêm trọng đánh giá thấp thực lực của ngươi, ăn hết như vậy một cái thiệt thòi, bất quá, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không tại đánh giá thấp ngươi. Chờ ngươi thấy rõ ta diệt thế đạo thực lực chân chính lúc, ngươi sẽ cảm giác mình là đến cỡ nào nhỏ bé cùng buồn cười!”

“Ngươi biết rõ ta thực lực chân chính sao?” Dương Diệp nhìn xem lão giả, cười nói.

Không đều lão giả nói chuyện, Dương Diệp lại nói: “Đừng uy hiếp ta, thật sự, cái gì các mặt của xã hội ta chưa thấy qua? Ta Dương Diệp, xuất hiện ở chỗ này, không muốn gây chuyện, nhưng là, cái này không có nghĩa là ta sợ sự. Tận thế thành muốn diệt ta kiếm minh, hiện tại, ta đã giết hắn, mà ngươi diệt thế đạo hiện tại muốn diệt ta kiếm minh, yên tâm, tận thế thành tựu là kết cục của các ngươi!”

“Buồn cười!”

Tên lão giả kia khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi thật là cường, bình thường đế giả đối với ngươi căn bản không có uy hiếp, nhưng là đế giả phía trên đâu này? Người trẻ tuổi, thế giới này rất lớn, cường giả xa so với ngươi nghĩ nhiều hơn nhiều, cũng muốn mạnh hơn nhiều. Đừng chính mình đã có được một chút thực lực, tựu cho là mình vô địch thiên hạ rồi.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Ta huyền khí khôi phục năm trở thành.”

Nghe vậy, ba tên lão giả nheo mắt, cái kia cầm đầu lão giả không có ở do dự, lập tức nói: “Rút lui!”

Thanh âm rơi xuống, ba người quay người thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Mà ở một bên cùng kiếm minh giao thủ cái kia hai gã đế giả cũng là thân hình lóe lên, biến mất tại trong tràng.

Lúc này, Tiểu Bạch theo Dương Diệp trong ngực xông ra, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp phần bụng, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa, giống như là nói, đã huyền khí khôi phục, vì cái gì buông tha những người kia, phải biết, giết những người kia, có thể hấp thu thiệt nhiều thiệt nhiều linh khí đấy...

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, cười nói: “Kỳ thật, ta là lừa gạt bọn hắn đấy, ta huyền khí một thành cũng còn không có khôi phục.”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1197: Hiện tại, chiến tranh mới vừa mới bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn tự nhiên là lừa gạt đối phương đấy.

Tử Tinh Thạch tuy nhiên có thể rất nhanh khôi phục huyền khí, nhưng là, cũng không có khả năng tại nhiều như vậy trong thời gian ngắn tựu lại để cho hắn khôi phục năm thành đấy.

Kỳ thật, cái kia ba tên đế giả là bị Dương Diệp hù đến rồi. Nếu như bọn hắn tại tỉnh táo một điểm, tựu sẽ biết Dương Diệp nhưng thật ra là đang hù dọa bọn hắn đấy. Nhưng là, tại tận mắt nhìn đến Dương Diệp đập phát chết luôn vài tên đế giả về sau, tâm lý của bọn hắn phòng ngự đã hoàn toàn bị hỏng mất.

Bởi vậy, tại nhìn thấy Dương Diệp một lần nữa cầm kiếm một khắc này, mấy người quyết đoán lựa chọn rồi trốn.

Không có người tại dám đối mặt cầm kiếm Dương Diệp!

Dương Diệp cũng muốn lưu lại đối phương, nhưng là, hắn hiện tại làm không được rồi. Huyền khí không đủ, chỉ bằng vào thân thể, nếu như chống lại một gã đế giả cũng không bị gì vấn đề, nhưng là vài tên đế giả dùng hắn hiện tại thân thể, căn bản không cách nào đánh chết ba tên đế giả. Bởi vậy, hắn chỉ có thể đem đối phương dọa đi. Bởi vì nếu như không dọa đi đối phương, không chỉ hắn gặp nguy hiểm, còn lại kiếm minh người đều có thể muốn chết rồi. Trước kia hắn cũng đã lưu ý dưới bốn phía, Huyễn Không cùng Lâm Phàm bọn người đã nhanh chống đỡ không nổi rồi.

Tuy nhiên mọi người dám đối mặt đế giả, cùng đế giả tử chiến, nhưng là thực lực cuối cùng là một vấn đề! Hắn tuy nhiên muốn cho kiếm minh người phát triển, nhưng sẽ không thật sự khiến cái này người đi không công chịu chết. Lúc này đây tất cả mọi người có thể cùng đế giả giao thủ, hắn tin tưởng, mọi người khẳng định có rất nhiều rất nhiều thu hoạch, cái này thu hoạch, không chỉ có là trên thực lực đấy, còn có trên tâm cảnh đấy!

“Lão đại, thật có lỗi!”

Lúc này, Huyễn Không cùng Lâm Phàm bọn người đi tới Dương Diệp trước mặt.

Nguyên bản kiếm minh tổng cộng có 35 người, hiện tại, trừ ra Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc bên ngoài, trong tràng chỉ còn lại có hai mươi sáu người. Nói cách khác, một trận chiến này, kiếm minh chết rồi bảy người.

Dương Diệp quét mọi người liếc, sau đó nói: “Không có gì thật có lỗi không ôm xin lỗi đấy, các ngươi phải nhớ kỹ, mệnh, là chính các ngươi đấy, nếu như các ngươi không đủ cường, chết chính là các ngươi. Cho nên, các ngươi không phải sẽ đối ta phụ trách, mà là muốn đối với chính mình phụ trách. Về sau, ta sẽ chế định một bộ kế hoạch huấn luyện. Các ngươi, còn có ta, chúng ta đều cần trở nên mạnh mẽ!”

Huyễn Không bọn người nhẹ gật đầu.

Dương Diệp lại nói: “Đem hi sinh huynh đệ danh tự đều nhớ kỹ, nếu như bọn hắn có người nhà, cực kỳ chiếu cố, nếu như không có đấy, hảo hảo an táng.”

“Ta sẽ an bài tốt!” Huyễn Không nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Làm tốt ta nói hết thảy về sau, tất cả mọi người, lập tức chữa thương. Hiện tại, chiến tranh mới vừa mới bắt đầu!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiến nhập tận thế trong thành.

Tận thế thành.

Tại Dạ Lưu Vân an bài xuống, kiếm minh tiếp nhận tận thế thành cũng không có bị cái gì ngăn trở, nguyên lai tận thế thành đế giả cũng đã bị toàn bộ tru, lúc này tận thế vùng ven Vốn là không cách nào chống lại kiếm minh. Tại tuyệt đối địch thực lực trước mặt, không có bất kỳ người dám có dị nghị. Bởi vậy, tận thế thành cơ vốn đã tại kiếm minh trong khống chế.

Vừa tiếp nhận tận thế thành, kiếm minh tựu nghênh đón đại địch, mà cái này đại địch dĩ nhiên cũng làm là đại lục đệ nhất thế lực diệt thế nói. Tuy nhiên lúc này kiếm minh đã thắng lợi, nhưng là trong thành mọi người tâm vẫn là nặng trịch đấy. Diệt thế nói, chỉ cần là minh ngục đại lục người, tựu không có không biết cái này cái thế lực đấy.

Cái này cái thế lực, rất nhiều người có lẽ cũng không biết, nhưng là, bọn hắn biết rõ, cái này cái thế lực rất cường, mạnh phi thường! Theo trước kia đối phương vừa ra tay tựu là mười tên đế giả cũng có thể thấy được.

Mà kiếm minh đế giả chỉ có một vị. Tăng thêm Dương Diệp bọn người, cũng nhiều lắm là cũng chỉ có thể tính toán bốn năm vị

Tóm lại, lúc này kiếm minh mọi người đều là tâm tình trầm trọng, lo lắng vô cùng.

Trong một gian phòng, Dương Diệp trước mặt nằm chính là Độc Cô Kiếm, Dương Diệp tay phải đặt ở Độc Cô Kiếm trước ngực, một tia tử khí tự hắn trong tay tràn ra, sau đó chui vào Độc Cô Kiếm trong cơ thể.

“Đế giả, cũng không có mạnh như vậy!” Độc Cô Kiếm nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lần sau ngươi đánh mười cái!”

Độc Cô Kiếm: “”

“Ngươi đến tột cùng mạnh bao nhiêu?” Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Nhanh như vậy tựu muốn làm kiếm minh lão đại rồi?”

Độc Cô Kiếm nói: “Xác thực có chút muốn, bất quá, hiện tại còn đánh không lại ngươi!”

“Vậy ngươi tựu cố gắng, không chuẩn ngày nào đó kiếm minh lão đại tựu là ngươi rồi!” Dương Diệp nói.

“Ta sẽ cố gắng đấy!” Độc Cô Kiếm nói xong, lại nói: “Trước ngươi nói, cùng giai bên trong, có rất nhiều người so ngươi còn mạnh hơn, có thật không vậy?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không quên U Minh điện, còn có Linh giới vũ bảng thượng cái kia chút ít tên điên. Vũ bảng hắn bái kiến Top 10 Diệp Lang Tà cùng cái kia Đao Quân, hai người này đều có trảm đế thực lực. Mà hai người này thực lực, còn cũng chỉ là vũ bảng thứ bảy cùng thứ mười có thể tưởng tượng, thứ nhất thứ hai đệ tam những ngững người kia kinh khủng cỡ nào!

“Ta vẫn có chút yếu, vậy sao?” Độc Cô Kiếm hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Muốn nghe nói thật hay là giả lời nói?”

“Nói thật!” Độc Cô Kiếm nói.

Dương Diệp nhìn xem Độc Cô Kiếm một lát, sau đó nói: “Ngươi không phải có chút yếu, ngươi là phi thường yếu.”

Độc Cô Kiếm khóe miệng co lại

Dương Diệp thu tay về, nói: “Trong cơ thể ngươi ngũ tạng lục phủ bị thương đã không sai biệt lắm, mình bây giờ phục điểm Tử Tinh Thạch tu dưỡng thoáng một phát có lẽ tựu không có vấn đề rồi. Ta đi xem trúc ngọc!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời khỏi phòng.

Độc Cô Kiếm nhìn xem Dương Diệp bóng lưng rời đi, hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, nói: “Cố gắng!”

Mặt khác một gian phòng.

Dương Diệp nhìn xem nằm ở trước mặt hắn Cầm Trúc Ngọc, nói: “Ngươi thụ chính là ngoại thương, hắn thụ chính là nội thương, so ngươi nghiêm trọng, cho nên ta đi trước y hắn rồi.”

Nói xong, hắn tay phải đặt ở Cầm Trúc Ngọc bụng dưới vị trí, trong cơ thể Hồng Mông tử khí tuôn ra.

“Cảm ơn!” Lúc này, Cầm Trúc Ngọc đột nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn thoáng qua Cầm Trúc Ngọc, khó hiểu.

Cầm Trúc Ngọc nói: “Trước kia, ta cùng đế giả đã giao thủ, nhưng là, lúc ấy mục đích cuối cùng nhất là muốn chạy trốn. Mà trước kia, ta không có loại này ý niệm. Vừa rồi, ta muốn chính là, không phải hắn chết tựu là ta mất mạng. Sau đó, hắn đã chết. Cám ơn ngươi, bởi vì, nếu như không phải ngươi, ta vĩnh viễn không sẽ biết mình nguyên lai là có thể trảm đế”

Dương Diệp nói: “Chúng ta mỗi người tiềm lực đều là cực lớn đấy, mà cái này tiềm lực, giống như là thấm nước quần áo, ngươi nếu như dùng sức lách vào, nó tổng có thể bài trừ đi ra nước đấy. Cái này ví von khả năng không quá thỏa đáng, bất quá chỉ cần ngươi minh bạch ý của ta là tốt rồi.”

“Ngươi tựu là thường xuyên ép mình, đúng không?” Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ta còn trẻ lúc, gia nhập qua một cái tông môn, nhưng bởi vì một vài vấn đề, ta bị giáng chức là tạp dịch đệ tử. Nhưng là, lúc ấy ta cũng không có buông tha cho, ta thời thời khắc khắc tại kiên trì, thời thời khắc khắc tại ép mình. Kết quả, ngươi bây giờ cũng nhìn thấy. Thử nghĩ, nếu như lúc trước ta cam chịu, hoặc là không ép mình một bả, kết quả lại sẽ như thế nào?”

Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Theo gặp ngươi lần đầu tiên lên, ta biết ngay, ngươi không phải một người đơn giản. Bởi vì, trong mắt của ngươi tràn đầy tự tin, tự tin của ngươi cùng Độc Cô Kiếm còn có Huyễn Không cái kia hai cái ngu ngốc không giống với, tự tin của bọn hắn càng nhiều nữa thời điểm là tự đại, nhưng ngươi không giống với, ngươi thật sự tự tin, cái loại này nắm giữ hết thảy tự tin!”

Dương Diệp cười cười nói: “Cái gọi là tự tin, nguyên ở thực lực cùng kiến thức. Thứ cho ta nói thẳng, ngươi cùng Độc Cô Kiếm còn có kiếm minh những người khác, đều có điểm ếch ngồi đáy giếng. Cái thế giới này, rất lớn, ngươi hiểu chưa?"

"Đạo lý minh bạch, nhưng là, không có tự thể nghiệm qua!" Cầm Trúc Ngọc nói.

Dương Diệp cười nói: "Về sau mang bọn ngươi tự thể nghiệm thoáng một phát, như thế nào đây?"

Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thực lực của ngươi như thế nghịch thiên, vì sao trước kia minh ngục đại lục chưa bao giờ có ngươi một chút việc dấu vết (tích)? Đừng nói với ta ngươi cùng Độc Cô Kiếm đồng dạng, vì bỗng nhiên nổi tiếng."

"Ngươi thật sự muốn biết sao?" Dương Diệp nhìn về phía Cầm Trúc Ngọc, hỏi.

Cầm Trúc Ngọc nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: "Kỳ thật, ta đến từ thế giới bên ngoài."

Cầm Trúc Ngọc đồng tử co rụt lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Dương Diệp nói: "Tin sao?"

Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Tín."

Dương Diệp cười cười nói: "Thế giới lớn như vậy, có nghĩ tới hay không đi xem?"

"Không có!"

Cầm Trúc Ngọc nói: "Bởi vì không ai có thể làm được."

Dương Diệp nói: "Không có người có thể làm được, chúng ta đây liền làm cái thứ nhất, như thế nào đây?"

"Ngươi là rất nghiêm túc?" Cầm Trúc Ngọc nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cầm Trúc Ngọc nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Tốt, thế giới lớn như vậy, mọi người chúng ta cùng đi xem xem!"

Dương Diệp thu tay về, sau đó cong ngón búng ra, hơn 100 miếng Tử

Tinh Thạch xuất hiện ở Cầm Trúc Ngọc bên giường, nói: “Ở trước đó, trước tiên đem tổn thương dưỡng tốt, sau đó lại để cho chính mình biến thành cường đại hơn. Bằng không thì, thế giới lớn như vậy, chúng ta cũng không phải là đi xem, mà là đi tiễn đưa chết rồi.” Nói xong, Dương Diệp quay người rời khỏi phòng!

Dương Diệp đi rồi, Cầm Trúc Ngọc hít sâu một hơi, trong mắt hiện ra rồi một tia cuồng nhiệt.

“Thế giới bên ngoài”

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, ở trước mặt hắn là Tiểu Bạch, lúc này Tiểu Bạch thân thể không có biến lớn, nhưng là tại trên người nàng nhưng lại tản ra nhàn nhạt lưu quang.

Dương Diệp hai tay cầm lấy Tiểu Bạch lỗ tai, nói: “Theo trước kia trước kia bắt đầu đến vừa rồi, ngươi tổng cộng hấp chín tên đế giả linh khí, chín tên đế giả linh khí! Dựa theo trước kia phép tính, hấp thu một gã đế giả không sai biệt lắm có một vạn miếng Tử Tinh Thạch, nói cách khác, ngươi bây giờ có chín vạn miếng Tử Tinh Thạch! Đúng hay không!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn

Dương Diệp thò tay một quán, nói: “Hiện tại, nên hiến rồi!”

Tiểu Bạch tiểu trảo một quán, một quả Tử Tinh Thạch xuất hiện tại nàng móng vuốt ở bên trong, nàng tiểu trảo nắm Tử Tinh Thạch tại Dương Diệp trước mặt giương lên, sau đó một con khác tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, giống như là nói, đó là nàng đấy.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, tiểu gia hỏa này vậy mà phân nổi lên ta và ngươi, như vậy sao được?

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, tại Tiểu Bạch trên trán hôn một cái, sau đó nói: “Ngươi đấy, tựu là của ta, ta tựu là của ta, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, hiển nhiên không phải rất rõ ràng.

Dương Diệp lại hôn một chút Tiểu Bạch cái trán, nói: “Những vật kia cho ta giúp ngươi đảm bảo, ngươi nếu muốn, có thể tìm ta muốn, được không?” Nói xong, Dương Diệp lấy ra một quả Tử Tinh Thạch, sau đó nhẹ nhàng chỉ chỉ Tiểu Bạch, vừa chỉ chỉ chính mình, cuối cùng nói: “Là của ngươi, cũng là của ta, ngươi tựu là của ta, của ta còn là của ta, ân không đúng, của ta cũng là của ngươi, hiểu chưa?”

Nói xong, Dương Diệp đem trong tay mình Tử Tinh Thạch đưa cho Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau nửa ngày, tại Dương Diệp trong ánh mắt, nàng lấy ra một quả Tử Tinh Thạch đưa cho Dương Diệp.

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, nói: “Đúng, tựu là ý tứ này!”

Tiểu Bạch tròng mắt hơi híp, lộ ra rồi một nụ cười sáng lạn, sau đó nó tiểu trảo không ngừng huy động, đón lấy, từng khối Tử Tinh Thạch như là mưa rơi bình thường xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1198: Chín cụ đế giả khôi lỗi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chín vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Như Dương Diệp sở liệu, tại hấp thu chín tên đế giả linh khí về sau, Tiểu Bạch chế tạo ra hơn chín vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Chín vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Nhìn trước mắt chồng chất như núi Tử Tinh Thạch, Dương Diệp ngược lại hít một hơi khí lạnh, cho dù là bái kiến đại các mặt của xã hội hắn giờ phút này cũng không thể bình tĩnh rồi. Chín vạn miếng Tử Tinh Thạch, đừng nói tại đây minh ngục đại lục, coi như là tại Linh giới đều là một số thiên văn sổ tự!

Kiếm minh tài chính đã có!

Muốn sáng tạo một cái thế lực, cần gì? Cần có nhất có khác nhau, một là người, hai là tiền. Người, hắn hiện tại đã có, hiện tại, tiền hắn cũng có!

Chỉ cần cho kiếm minh thời gian, kiếm minh tất nhiên sẽ bay vọt phát triển!

Đáng tiếc, Dương Diệp biết rõ, hiện tại kiếm minh thiếu nhất chính là thời gian!

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, nàng tiểu trảo chỉ chỉ gian phòng chồng chất như núi Tử Tinh Thạch, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp, đón lấy vừa chỉ chỉ chính mình, cuối cùng, nàng ôm Dương Diệp đôi má hôn một cái Dương Diệp cái mũi, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp sờ lên cái mũi của mình, nhẹ cười cười, sau đó tay phải vung lên, đem trong tràng Tử Tinh Thạch toàn bộ thu vào, nói: “Tiến đến!”

Thanh âm rơi xuống, môn bị mở ra, Dạ Lưu Vân đi vào trong phòng.

“Trong thành như thế nào?” Dương Diệp hỏi. Kiếm minh mới vừa vào thành, nhất định sẽ gặp được rất nhiều vấn đề, hơn nữa tăng thêm vừa rồi lại bị diệt thế đạo tìm tới cửa, trong thành nhân tâm khẳng định rất không ổn định, hắn có chút lo lắng sẽ sai lầm. Tuy nhiên hắn không sợ nhiễu loạn, nhưng là, hắn sợ lãng phí thời gian, hiện tại với hắn mà nói, thời gian quý giá nhất!

Dạ Lưu Vân nói: “Nhân tâm không phải rất ổn định, nhưng cũng may, đều tại khống chế ở trong.” Nói đến đây, Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chúng ta, thật sự cùng diệt thế đạo gạch lên?”

“Ngươi cũng sợ diệt thế đạo?” Dương Diệp cười nói.

“Không có người không sợ!”

Dạ Lưu Vân nói: “Cái này cái thế lực tương đối thần bí, nhưng là, mỗi một lần xuất thủ, đều đủ để chấn nhiếp toàn bộ minh ngục đại lục. Những thứ không nói khác, tựu như thế lần, bọn hắn vừa ra tay tựu là mười một gã đế giả, phần này thực lực, phóng nhãn toàn bộ đại lục, cũng chỉ có bọn hắn cầm đi ra. Hơn nữa, bọn hắn rất có thể có đế giả phía trên cường giả, khả năng này, rất lớn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi không cần lo lắng những... Này, ngươi xử lý tốt trong thành sự tình cùng kiếm minh nội bộ sự tình là tốt rồi. Về phần chuyện bên ngoài, hết thảy có ta. Nếu như ngươi đã quan tâm trong thành cùng kiếm minh nội bộ sự tình, lại quan tâm chuyện bên ngoài, ta sợ ngươi sẽ bị đè sập!”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ta hiểu được.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dạ Lưu Vân xác thực trong nội tâm buông lỏng, kiếm minh mới vừa vào tận thế thành, một đống lớn sự tình phải xử lý, cái này đã cho nàng rất lớn áp lực. Hiện tại, kiếm minh lại cùng diệt thế đạo gạch lên, vừa nghĩ tới diệt thế đạo khủng bố, đừng nói trong thành những người kia, coi như là lòng của nàng đều là nặng trịch đấy.

Bất quá cũng may, hiện trong lòng hắn tảng đá kia rốt cục rơi xuống.

Bởi vì Dương Diệp rất trấn định!

Nàng trước kia tiến đến gian phòng một khắc này, sợ nhất sự tình tựu là nhìn thấy chau mày, hoặc là mặt mũi tràn đầy vẻ buồn rầu Dương Diệp. Cũng may, cũng không có. Nàng nhìn thấy Dương Diệp, cùng dĩ vãng như vậy, y nguyên tràn đầy tự tin! Cái này lại để cho nàng chính thức thở dài một hơi. Bởi vì nếu như ngay cả Dương Diệp đều không thể trấn định tỉnh táo lời mà nói..., kiếm kia minh khả năng thật sự thì xong rồi.

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân, cười nói: “Dạ cô nương...”

“Bảo ta Lưu Vân là tốt rồi!” Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói.

“Tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lưu Vân, ta và ngươi là người một nhà, ta cũng không muốn đầy ngươi cái gì. Nhưng là, rất nhiều sự tình hiện tại cũng vẫn chưa tới thời điểm nói cho ngươi biết. Tóm lại, ngươi chỉ muốn hiểu rõ một chút, cái kia chính là, trời sập rồi, do ta tới chống đỡ. Cho nên, đừng cho mình áp lực quá lớn, tâm bình tĩnh là tốt rồi, hiểu chưa?”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta sẽ xử lý tốt trong thành cùng kiếm minh nội bộ sự tình, phương diện này, kiếm chủ không cần lo lắng.” Nói xong, nàng lấy ra một quả nạp giới, nói: “Ở trong đó có hơn hai vạn miếng Tử Tinh Thạch, toàn bộ là theo trước kia tận thế thành thành chủ phủ vơ vét đến đấy.”

Dương Diệp không có tiếp nạp giới, mà là hỏi: “Ngươi bây giờ đại khái cần bao nhiêu Tử Tinh Thạch?”

Dạ Lưu Vân trầm ngâm một lát, nói: “Ít nhất năm vạn miếng! Có năm vạn Tử Tinh Thạch, chúng ta kiếm minh nội rất nhiều người cũng có thể trên phạm vi lớn tăng thực lực lên. Trừ đó ra, kiếm minh nội rất nhiều đồ đạc muốn hoàn thiện, ví dụ như kiếm chủ ngươi cái kia điểm tích lũy chế vân... Vân, đợi một tý, muốn kiến thiết nguyên vẹn, đều cần Tử Tinh Thạch. Tóm lại, chúng ta như muốn trở thành một cái khổng lồ mà lại chế độ nguyên vẹn thế lực, cần rất nhiều rất nhiều Tử Tinh Thạch...”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Bên trong có năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, tăng thêm chính ngươi theo trong thành đạt được đấy, tổng cộng tựu có bảy vạn Tử Tinh Thạch. Nếu như còn chưa đủ, tìm ta muốn!”

Dạ Lưu Vân cũng không sĩ diện cãi láo, đem nạp giới thu vào, sau đó nói: “Kiếm chủ, ngươi cái kia đế giả khôi lỗi...”

Dương Diệp nói: “Hiện tại hắn hãy theo cho ngươi, nghe ngươi chỉ huy, cũng là bảo vệ ngươi.” Trước kia dù cho một người độc chiến năm tên đế giả, hắn đều không có thu hồi nửa đế khôi lỗi, nguyên nhân tự nhiên cũng là bởi vì Dạ Lưu Vân. Dạ Lưu Vân hiện tại thế nhưng mà trọng yếu vô cùng, không thể ra một điểm vấn đề.

“Đa tạ!”

Dạ Lưu Vân đối với Dương Diệp có chút thi lễ. Nàng tại kiếm minh nội thực lực cũng không tính quá mạnh mẽ, mặc dù có Dương Diệp chỗ dựa, nhưng vẫn là trẻ hơi có chút lực chấn nhiếp, chính lệnh nhiều khi cũng khó khăn dùng hiểu rõ. Đã có một cái đế giả cảnh cường giả tùy ý nàng phân công, rất nhiều sự tình tựu dễ làm nhiều hơn.

“Đi mau lên!” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân lần nữa đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời khỏi phòng.

“Vào đi!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, rất nhanh, Nam Sương đi vào gian phòng.

“Ngươi đạt tới nửa đế rồi hả?” Nhìn xem Nam Sương, Dương Diệp trong mắt có chút kinh ngạc.

Nam Sương đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó đối với Dương Diệp cung kính địa thi lễ một cái, nói: “Bái kiến kiếm chủ.”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, hắn nói: “Tại sao phải như vậy.”

“Ngươi không thích như vầy phải không?” Nam Sương có chút cúi đầu, nói khẽ.

Dương Diệp đi đến Nam Sương trước mặt, vuốt vuốt Nam Sương đầu, nói: “Ngươi cảm thấy ta thích sao?”

Nam Sương cúi đầu, bàn tay nhỏ bé không ngừng xoay quanh vòng, nói khẽ: “Ta không biết!”

“Xem ta!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nam Sương do dự một chút, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, bất quá nàng rất nhanh lại cúi đầu, nói: “Xấu quá!”

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn lắc đầu, lôi kéo Nam Sương tay ngồi xuống một bên trên mặt ghế, sau đó nói: “Nam Sương, ngươi cảm thấy ta là đem ngươi làm bằng hữu, hay là đem ngươi đem làm thuộc hạ? Đừng nói không biết, cũng đừng giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, nhận thức thật trả lời vấn đề của ta.”

Nam Sương trầm mặc.

Nhìn xem trầm mặc Nam Sương, Dương Diệp đột nhiên cảm giác được chính mình có chút khó chịu, hắn giữ chặt Nam Sương tay, nói khẽ: “Hôm nay vì cái gì như vậy? Phải hay là không ta làm cái gì cho ngươi khổ sở sự tình?”

Nam Sương lắc đầu.

“Nam Sương, ngươi như vậy cái gì cũng không nói, ta có thể mất hứng.” Dương Diệp nói: “Trong lòng ta, lao thẳng đến ngươi cho rằng là thị phi Thường Phi thường tốt bằng hữu đấy, ta tin tưởng, ngươi cũng là đấy, đúng hay không? Đã chúng ta là như vậy tốt như vậy bằng hữu, mà ngươi lại sự tình gì đều gạt ta, cái này có chút không có suy nghĩ ah!”

Nam Sương ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi mạnh như vậy, mà ta, ta yếu vãi...”

Dương Diệp ngẩn người, nhịn không được cười lên, nói: “Ngươi không vui thì ra là vì vậy?”

“Không được sao?” Nam Sương bàn tay nhỏ bé nắm chặt, có chút tức giận.

“Có thể, đương nhiên có thể!”

Dương Diệp nói: “Chỉ là, ta có chút không rõ, ngươi tại sao phải vì vậy mà tức giận đâu này? Ngươi thật là muốn so với ta mạnh hơn sao?”

Nam Sương nhẹ gật đầu, nói: “Vâng!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì như vậy có thể khi dễ ngươi rồi!” Nam Sương nhìn thoáng qua, nói khẽ.

Dương Diệp sững sờ, lúc này, Nam Sương lại nói: “Ta thích giống như trước như vậy khi dễ ngươi, đáng tiếc, ta hiện tại đánh không lại ngươi rồi.”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Nam Sương đầu, nói: “Ngươi bây giờ cũng có thể khi dễ ta đấy, ta cam đoan không hoàn thủ!”

Nam Sương lắc đầu, nói: “Cốc Lam nói không thể như vậy, bởi vì ngươi là kiếm chủ, chúng ta không thể không biết lớn nhỏ.”

Cốc Lam...

Dương Diệp lắc đầu, trong mắt có một tia nhu sắc, nói: “Đồ đần, ta đều không có đem ngươi đem làm thuộc hạ, ngươi làm gì thế muốn đem ta đem làm kiếm chủ đâu này?”

“Nói cũng đúng đây này!” Nam Sương trừng mắt nhìn, nói: “Ta giống như có hại chịu thiệt rồi.”

Dương Diệp cười nói: “Là thua thiệt lớn!”

Nam Sương trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nàng xem thấy Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta hôm nay phải hay là không có chút tùy hứng rồi hả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Nam Sương ánh mắt có chút bất thiện rồi, Dương Diệp vội vàng lại nói: “Bất quá ta thích như vậy ngươi.”

Nam Sương khẽ giật mình, lập tức nói: “Vì cái gì?”

“Bởi vì đây mới là chân thật ngươi!” Dương Diệp cười nói: “Bất quá, về sau ngươi nhưng không cho tại đây dạng, bởi vì ngươi tại như vừa rồi như vậy, ta hội thương tâm đấy.”

Nam Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp, nói: “Ta sẽ cố gắng đấy, sẽ phi thường cố gắng đấy!” Nói xong, Nam Sương quay người chạy ra gian phòng.

Nhìn xem Nam Sương bóng lưng, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó tay phải vung lên, đem cửa phòng đóng lại. Đón lấy, hắn tay phải lần nữa vung lên, chín cỗ thi thể nằm ở rồi trước mặt của hắn.

Cái này chín cỗ thi thể, dĩ nhiên là chính là hắn giết cái kia chín tên đế giả!

Chín tên đế giả khôi lỗi!

Hiện tại kiếm minh thực lực có thể nói còn là phi thường yếu, đặc biệt là so sánh với cái kia diệt thế nói tới nói. Diệt thế đạo theo tùy tiện tựu phái ra mười một gã đế giả, thực lực thế này, sao mà khủng bố?

Diệt thế đạo thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu hắn không biết, nhưng là hắn biết rõ, tuyệt đối với không phải kiếm minh lúc này có thể chống lại đấy. Nhưng là, đã có cái này chín tên đế giả khôi lỗi, hắn thì có rất nhiều lực lượng.

Nhìn lướt qua trong tràng chín cỗ thi thể, Dương Diệp hai tay khẽ nhúc nhích, bắt đầu luyện chế lên.

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1199: Người không phạm ta, ta không phạm người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nếu là lúc trước, luyện chế đế giả khôi lỗi, hay là chín tên, dùng Dương Diệp thực lực căn bản không được. Phải biết, lúc trước luyện chế một gã tựu mệt mỏi hắn thiếu chút nữa hư thoát, hơn nữa cuối cùng tuy nhiên thành công rồi, nhưng đó cũng là đã trải qua vô số lần thất bại đổi lấy đấy. Nhưng là hiện tại, đã đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý hắn, luyện chế đế giả khôi lỗi với hắn mà nói, đã không phải là việc khó gì.

Gần kề dùng không đến một ngày, sở hữu tất cả đế giả khôi lỗi tựu toàn bộ bị hắn luyện chế thành công!

Chín tên đế giả!

Ngoại trừ cái kia thần bí diệt thế nói, kiếm minh thực lực bây giờ, không thua đại lục bất luận cái gì thế lực!

Kiếm chủ điện.

Nguyên bản tận thế thành thành chủ phủ bị Dạ Lưu Vân một lần nữa cải tạo khẽ đảo, sau đó mệnh danh là kiếm chủ điện, thì ra là kiếm minh chuyên môn dùng để thương thảo sự tình địa phương.

Trong điện, Dương Diệp ngồi ở chủ vị, phía dưới chính là Dạ Lưu Vân cùng Độc Cô Kiếm bọn người, toàn bộ đều là nửa đế đã ngoài cường giả. Dạ Lưu Vân cùng những lính đánh thuê kia cùng với tán tu đứng trái, mà Độc Cô Kiếm bọn người tắc thì đứng bên phải.

Dương Diệp quét phía dưới mọi người liếc, sau đó ánh mắt rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, nói: “Huyền Thiên tông cùng diệt thế đạo có cái gì động tĩnh?”

Dạ Lưu Vân đứng dậy, đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nói: “Bất kể là Huyền Thiên tông hay là diệt thế nói, đều không có chút nào động tĩnh. Cái này rất không tầm thường, đặc biệt là Huyền Thiên tông, trước kia một trận chiến, chúng ta diệt sát sáu gã diệt thế đạo đế giả, theo đạo lý mà nói, Huyền Thiên tông có lẽ có chỗ biểu thị mới là, nhưng là bọn hắn nhưng lại thần kỳ bình tĩnh.”

“Ngươi nghĩ như thế nào!” Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân, hỏi.

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Huyền Thiên tông sở dĩ bình tĩnh, đơn giản một điểm, bọn hắn có tự tin, cái này tự tin ai có thể có cho bọn hắn? Dĩ nhiên là là diệt thế nói. Kiếm chủ, chúng ta kiếm minh quật khởi quá nhanh, lại quá cường thế, đây nhất định đã khiến cho Tử Kinh thành cùng với Phong Tuyết thành còn có thương Thủy tông kiêng kị cùng bất an. Nói cách khác, mấy người bọn hắn thế lực rất có thể liên thủ.”

Liên thủ!

Nghe được Dạ Lưu Vân lời mà nói..., trong tràng mọi người sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

Một cái diệt thế đạo cũng đã cực kỳ khủng bố rồi, nếu như Huyền Thiên tông cùng thương Thủy tông còn có Phong Tuyết thành cùng với Tử Kinh thành tại liên thủ đối kháng kiếm minh, kiếm kia minh tựu tương đương với đang cùng toàn bộ minh ngục đại lục mạnh nhất mấy cái thế lực là địch ah!

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Các ngươi sợ sao?”

Mọi người trầm mặc.

Dương Diệp đứng dậy hướng phía trước đi vài bước, nói: “Nhớ kỹ, chúng ta kiếm minh tôn chỉ là: Người không phạm ta, ta không phạm người! Người nếu phạm ta, ta tất sát người! Về phần Huyền Thiên tông cùng diệt thế đạo những... Này, bọn hắn nếu là muốn xâm phạm chúng ta, chơi hắn là được!”

“Lão đại nói không sai!”

Trong đám người, Huyễn Không đột nhiên đi ra, nói: “Chúng ta kiếm minh quật khởi, tất nhiên sẽ cùng diệt thế đạo phát sinh xung đột, mà còn lại mấy cái kim cương thế lực lại là diệt thế đạo nanh vuốt, cho nên, chúng ta bây giờ muốn làm tốt cùng bọn họ là địch chuẩn bị, mà không phải ôm lấy may mắn chi tâm!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Chúng ta bây giờ, xác thực muốn chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất. Giờ phút này lên, sở hữu tất cả kiếm minh nội người không được một mình ra ngoài, để tránh bị diệt thế đạo cùng với Huyền Thiên tông nhằm vào.”

“Vâng!”

Điện hạ, mọi người đối với Dương Diệp có chút thi lễ, cùng kêu lên nói.

“Còn có một chuyện!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân lại nói: “Trong thành cái kia nguyên vốn thuộc về tận thế thành tuyệt phẩm linh mạch có chút không nghe lời, nó không biết dùng biện pháp gì, lại để cho chính mình linh khí không cách nào tràn ra ngoài, bởi vậy...”

“Đợi tí nữa ta đến xử lý!”

Dương Diệp nói: “Chư vị, kế tiếp khả năng còn có một hồi trận đánh ác liệt đang chờ chúng ta kiếm minh. Ta hi vọng mọi người có thể đoàn kết nhất trí, đồng tâm hiệp lực đối địch. Ta không thích đấu tranh nội bộ, càng không thích có người tại đây thời khắc mấu chốt cho ta ở sau lưng nháo sự, nếu để cho ta phát hiện, cái kia thật có lỗi, đừng trách ta đến lúc đó không van xin hộ mặt!”

Nghe vậy, trong lòng mọi người rùng mình, tuy nhiên Dương Diệp thoạt nhìn hòa hòa khí khí đấy, nhưng là tất cả mọi người phi thường tinh tường, bọn hắn trước mắt vị này giết khởi người đến thế nhưng mà không có chút nào nương tay đấy.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Trong mắt của ta, mọi người muốn cùng phú quý, như vậy nhất định trước đồng hoạn nạn, nếu như thầm nghĩ cùng phú quý mà không muốn đồng hoạn nạn, cái kia thật có lỗi, ta kiếm minh không chào đón loại người này. Đương nhiên, ta tin tưởng chư vị ở đây đều không phải loại người như vậy, đúng không?” Nói xong, Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc.

Tuy nhiên Dương Diệp không có phóng thích bất luận cái gì khí thế cùng kiếm ý, nhưng là mọi người nhưng lại cảm thấy một cổ áp lực vô hình.

Không có người do dự, lập tức ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp thi lễ một cái, cùng kêu lên nói: “Chúng ta nguyện cùng kiếm minh chung hoạn nạn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Độc Cô Kiếm cùng Lưu Vân lưu lại, những người còn lại đi xuống đi.”

Mọi người quay người rời đi, trong tràng chỉ còn Dạ Lưu Vân cùng Độc Cô Kiếm.

Dương Diệp nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Trước kia Lưu Vân nói mấy cái thế lực liên thủ, khả năng này, đại sao?”

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nói: “Rất lớn! Nếu như diệt thế đạo đúc kết, cái kia cũng không phải là đại, mà là nhất định rồi.”

“Có biện pháp nào không thuyết phục phụ thân ngươi đừng cùng diệt thế đạo bọn hắn đúc kết cùng một chỗ?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Khó, rất khó. Bất quá ta sẽ hết sức!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đợi tí nữa chuyện của ta xử lý xong về sau, cùng ngươi đi Tử Kinh thành một chuyến.” Hắn không sợ Tử Kinh thành, nhưng không muốn Độc Cô Kiếm khó xử. Hơn nữa, nếu quả thật có thể thuyết phục Tử Kinh thành cùng kiếm minh kết minh lời mà nói..., vậy đối với kiếm minh mà nói, cũng là một một chuyện tốt.

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhẹ gật đầu. Hắn cũng không được Tử Kinh thành cùng kiếm minh là địch, trừ hắn ra cá nhân nguyên nhân bên ngoài, còn có một nguyên nhân, đó chính là hắn không muốn Tử Kinh thành tìm đường chết. Dương Diệp là hắn trước mắt mới chỉ y nguyên hay là nhìn không thấu một người, không chỉ có là lai lịch, còn có thực lực!

Dương Diệp một người chém giết Ngũ Đế đế giả, cái này đã cực kì khủng bố rồi. Nhưng là, hắn thật sự đem hết toàn lực rồi sao? Cái kia thật chính là của hắn toàn bộ thực lực sao?

Nếu như không phải, vậy hắn thực lực chân chính lại có nhiều khủng bố?

Dùng Dương Diệp tính cách, Tử Kinh thành nếu là cùng kiếm minh là địch, đến lúc đó, chỉ sợ sẽ rơi vào cái cùng tận thế thành đồng dạng kết cục.

Trên điện, Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Chúng ta đi nhìn xem cái kia tuyệt phẩm linh mạch a!”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp đi đến Độc Cô Kiếm bên cạnh, nói: “Không cần lo lắng, phụ thân ngươi sẽ làm ra lựa chọn sáng suốt đấy.” Nói xong, Dương Diệp đi ra đại điện.

Độc Cô Kiếm hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong mắt có một tia vẻ buồn rầu.

Một chỗ rộng lớn trên quảng trường, một đầu dài mấy ngàn trượng Bạch Long bị vô số căn màu đen sợi tơ gắt gao quấn quanh, tại chung quanh của nó, còn có hơn ba mươi tên nửa đế cường giả không ngừng gia cố Bạch Long không gian chung quanh.

“Tốc độ nó rất nhanh, nếu như không phải có cái kia đế giả khôi lỗi, trước kia thiếu chút nữa khiến nó trốn đi nha.”

Dương Diệp bên cạnh, Dạ Lưu Vân nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi về hướng cái kia Bạch Long, một bên Dạ Lưu Vân vội vàng đi theo.

Đem làm Dương Diệp hai người đi đến Bạch Long trước mặt lúc, Bạch Long cái kia cực lớn con mắt đột nhiên loong coong rồi ra, sau đó một cổ vô hình Long Uy hướng phía Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân nghiền áp mà đến. Bất quá rất nhanh, cỗ này Long Uy liền trực tiếp tán loạn, đón lấy, cái kia Bạch Long đồng tử kịch liệt co rụt lại, sau đó thân thể bò trên mặt đất lạnh run, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Long Uy tại Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý trước mặt... Chính là một cái chuyện cười.

“Nghe nói ngươi rất không nghe lời?” Dương Diệp nhìn xem Bạch Long, hỏi.

Dạ Lưu Vân: “...”

Bạch Long nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy kiêng kị chi sắc.

Dương Diệp hướng phía trước đi rồi hai bước, nhìn xem Bạch Long, nói: “Ngươi có hai lựa chọn, một là cùng lấy trước kia dạng, ngoan ngoãn địa đợi ở chỗ này, chỉ cần ngươi không ly khai tận thế thành, ta không hạn chế ngươi tự do. Còn có một lựa chọn, cái kia chính là ta giết chết ngươi, ngươi chọn cái nào?”

Bạch Long không nói gì.

“Không nói lời nào?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, rất nhanh, một cổ kinh khủng kiếm ý xuất hiện ở Bạch Long đỉnh đầu.

Két sát!

Bạch Long dưới thân mặt đất trực tiếp rạn nứt ra, mà cái kia Bạch Long thân hình tất bị cỗ này kiếm ý đè đều biến hình rồi. Thời gian dần trôi qua, Bạch Long thân hình càng ngày càng dẹp...

Rất nhanh, Bạch Long trong mắt xuất hiện cầu xin chi sắc.

Dương Diệp hướng về sau lui một bước, vẻ này kiếm ý lập tức theo Bạch Long trên người biến mất.

Dương Diệp tay phải vung lên, cái kia vây khốn Bạch Long cái kia chút ít màu đen sợi tơ trực tiếp biến mất, Bạch Long khôi phục tự do, bất quá nó cũng không có trốn. Đạt tới tuyệt phẩm linh mạch, cái kia linh trí đều là không thua người loại đấy. Hiện tại chạy, cái kia chính là tìm đường chết!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Đừng hạn chế nó tự do, trong thành, nó có thể tự do hoạt động.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu.

Lúc này, Dương Diệp vỗ vỗ trước ngực, rất nhanh, lại một sợi Bạch Long xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tuyệt phẩm linh mạch!

Dạ Lưu Vân đồng tử co rụt lại, nàng nhìn thoáng qua cái kia Bạch Long, cuối cùng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Lúc trước cái kia tuyệt phẩm linh mạch, quả nhiên tại kiếm chủ trong tay!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía cái kia hai cái Bạch Long, nói: “Các ngươi muốn triệt để tự do, ta minh bạch. Nhưng là, các ngươi không có khả năng có chính thức tự do, các ngươi có lẽ cũng minh bạch, trừ phi là các ngươi có thể càng tiến một tầng. Đi theo chúng ta, về sau các ngươi nói không chừng có thể càng tiến một tầng!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

15' về sau, Dương Diệp cùng Độc Cô Kiếm lặng lẽ đã đi ra tận thế thành.

Hắn ly khai, tự nhiên không thể để cho kiếm minh người biết rõ, bằng không thì tất nhiên sẽ rối loạn nhân tâm. Có thể nói, hiện tại hắn là kiếm minh người tâm phúc, chỉ cần hắn tại, kiếm minh mới có thể an tâm.

“Lão đại, nếu như ta lão tía hắn gian ngoan mất linh làm sao bây giờ?” Không trung, Độc Cô Kiếm hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi đánh thắng được cha của ngươi không?”

Độc Cô Kiếm khuôn mặt co lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ hỏi vấn đề này. Hắn lắc đầu, nói: “Ba thành bên trong, ta Tử Kinh thành mạnh nhất, đồng dạng, Tam đại thành chủ, cũng là ta lão tía mạnh nhất. Ân, còn có, mẹ của ta cũng rất mạnh, so với ta lão tía còn mạnh hơn, trước kia nàng thế nhưng mà dùng nửa đế thực lực chém giết qua đế giả, hơn nữa còn là hai gã!”

“Nói cách khác, OK mẹ ngươi chẳng khác nào OK cha của ngươi?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm nói: “Có thể nói như vậy, nhưng là, ngoại sự mẹ của ta gần đây không tham dự, bởi vì chúng ta gia là mẹ của ta Chủ ở trong, ta lão tía Chủ bên ngoài.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta có một nghĩ cách.”

“Cái gì?” Độc Cô Kiếm hỏi.

Dương Diệp nói: “Cha ngươi là thành chủ, ngươi là Thiếu thành chủ, không bằng như vậy, chúng ta đem cha của ngươi đánh ngã, cho ngươi làm thành chủ, bởi như vậy, sự tình chẳng phải hoàn mỹ giải quyết sao?”

Độc Cô Kiếm: “...”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1200: Ảnh võ giả: Ngươi xuất thủ trước!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Biện pháp này như thế nào?” Dương Diệp có chút hưng phấn nói.

Độc Cô Kiếm do dự một chút, nói: “Lão đại, cái này có chút cái kia đại nghịch bất đạo a?”

“Cổ hủ!”

Dương Diệp nghiêm mặt nói: “Này làm sao giao đại nghịch bất đạo đâu này? Chính ngươi ngẫm lại xem, nếu như cha của ngươi thật sự đi theo diệt thế đạo muốn cùng chúng ta kiếm minh là địch, ngươi làm sao bây giờ? Ngươi khẳng định khó làm. Hơn nữa, ta kiếm minh thực lực ngươi có lẽ cũng tinh tường, có lẽ chúng ta diệt không được diệt thế nói, nhưng là muốn diệt Tử Kinh thành cùng Huyền Thiên tông có lẽ hay là không có vấn đề đấy! Không cần phải nói kiếm minh, tựu là ta tự mình một người, đều có thể lại để cho Tử Kinh thành gà chó không yên!”

“Lão đại, thực lực ngươi đến tột cùng mạnh bao nhiêu? Ta rất ngạc nhiên!” Độc Cô Kiếm bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Lời nói trung thực lời nói, ta như muốn ám giết một người, trừ phi hắn là đế giả phía trên, bằng không thì, không ai có thể chống đỡ được ta!”

Độc Cô Kiếm than khẽ, nói: “Việc này, chúng ta đã đến Tử Kinh thành đang nói a. Ta sẽ hảo hảo khuyên nhủ ta cái kia ngoan cố lão tía đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nếu như có thể mà nói, hắn thật sự muốn lôi kéo Tử Kinh thành, nhiều một người bạn, tự nhiên là nếu so với nhiều địch nhân tốt.

Một lúc lâu sau, Tử Kinh thành.

Tử Kinh thành so tận thế thành còn muốn lớn hơn ít nhất không sai biệt lắm một nửa, cả tòa thành đột ngột từ mặt đất mọc lên, cao gần mấy trăm trượng, tại trên tường thành có từng tòa dữ tợn yêu thú thạch điêu, những... Này thạch điêu, có rất nhiều Sư, có rất nhiều hổ, có rất nhiều Long, còn có một ít là tương đối quái dị yêu thú. Những... Này thạch điêu tản ra khủng bố khí tức, dù cho cách xa nhau mấy ngàn trượng đều có thể rõ ràng cảm nhận được.

“Ta Tử Kinh thành so tận thế thành cường a?” Không trung, Độc Cô Kiếm nói.

Dương Diệp chỉ chỉ những cái... Kia thạch điêu, nói: “Những... Này là cái gì?”

“Thú hồn trận!” Độc Cô Kiếm nói: “Mỗi một tòa thạch điêu bên trong đều có một vị yêu thú chi hồn, những... Này yêu thú chi hồn có thể khi còn sống đều là ít nhất Đế cấp! Tuy nhiên hiện tại chúng đã không có khi còn sống thực lực, nhưng là trận pháp này nếu là thúc giục động, thấy không, trên tường thành 108 tòa thạch điêu sẽ phóng thích yêu thú chi hồn tạo thành một cái cường đại trận pháp. Theo như ta lão tía thuyết pháp tựu là, tựu tính ra hai mươi vị đế giả cũng có thể vây khốn!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ngươi Tử Kinh thành thực lực rất cường, có lẽ không thể so với Huyền Thiên tông yếu, thế nhưng mà các ngươi vì sao xếp hạng Huyền Thiên tông sau?”

Độc Cô Kiếm nói: “Kỳ thật, chúng ta rất sớm trước kia cũng đã vượt qua hai tông rồi. Nhưng là, theo như mẹ của ta có ý tứ là, ít xuất hiện, chúng ta muốn ít xuất hiện, hảo hảo phát triển, không gây chuyện là tốt rồi.”

Dương Diệp cười nói: “Mẹ ngươi là một cái rất giỏi người!”

Độc Cô Kiếm sâu chấp nhận gật gật đầu, nói: “Không có mẹ của ta, chúng ta Tử Kinh thành khẳng định không hữu hiện tại cường đại như vậy. Tốt rồi, cùng ta vào thành a!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hai người vừa tới đến dưới thành, trên thành tựu truyền ra một tiếng thét kinh hãi, “Là Thiếu thành chủ, mở cửa nhanh, chúng ta đại lục đệ nhất kiếm trở về rồi.”

Nghe vậy, Độc Cô Kiếm sắc mặt có chút xấu hổ, nói: “Cái kia, trước kia...”

Dương Diệp cười cười, nói: “Cái này không có gì, trước kia giấc mộng của ta cũng là cái này.”

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nhưng sắc mặt vẫn còn có chút mất tự nhiên. Trước kia hắn vẫn cảm thấy chính mình là đại lục đệ nhất kiếm, nhưng mà xuất tới kiến thức rồi thoáng một phát các mặt của xã hội sau mới phát hiện, nguyên lai chính hắn ếch ngồi đáy giếng rồi.

Oanh!

Lúc này, cửa thành mở ra, một đám mặc tử kim sắc kỵ binh tại một người trung niên nam tử dưới sự dẫn dắt ra đón.

Dương Diệp nhìn lướt qua, trong mắt có một tia kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, những người này tọa hạ mã vậy mà đều là thánh giai! Mà những kỵ binh này thực lực đều là nửa đế, trong tràng nửa đế tựu khoảng chừng gần ba mươi vị, trừ đó ra, cái kia cầm đầu trung niên nam tử càng là một gã đế giả.

“Cái này Tử Kinh thành so với chính mình muốn còn mạnh hơn ah!” Dương Diệp thầm nghĩ.

“Tiểu tử ngươi rốt cục hồi trở lại đến rồi!”

Trung niên nam tử đi vào Độc Cô Kiếm trước mặt, cười nói: “Có thể ta như thế nào không nghe thấy ngươi Độc Cô Kiếm ba chữ tại đại lục vang vọng ah! Ta thế nhưng mà nhớ rõ, ngươi ly khai lúc nói, chờ ngươi trở về một khắc này, toàn bộ đại lục đều muốn sẽ vì ngươi Độc Cô Kiếm mà sợ run.”

Độc Cô Kiếm mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, gặp Dương Diệp thần sắc bình thường, lập tức trong nội tâm buông lỏng. Hắn quay đầu nhìn về phía trung niên nam tử, nói: "Minh thúc

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

, ra, vị ngươi giới thiệu một chút, vị này chính là đại ca của ta."

“Đại ca?”

Trung niên nam tử khẽ giật mình, lập tức hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, Dương Diệp đối với trung niên nam tử kia khẽ gật đầu.

“Đại ca?” Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp sau lại nhìn về phía Độc Cô Kiếm, giống như là có chút không tin.

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nói: “Vừa nhận thức đấy! Chúng ta vào thành a, ta đại ca cùng ta tìm ta lão tía có chút việc.”

Gặp Độc Cô Kiếm lần nữa thừa nhận, trung niên nam tử quay đầu đánh giá liếc Dương Diệp, giống như là muốn đem Dương Diệp xem thấu.

Dương Diệp lần nữa đối với trung niên nam tử nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp hướng nội thành đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp cùng Độc Cô Kiếm bóng lưng, trung niên nam tử chân mày cau lại, nói: “Nhận biết một cái đại ca… Hay là một cái Thánh giả cảnh… Tiểu tử này đầu sẽ không luyện kiếm luyện hư mất a!”

…

Trong thành.

Dương Diệp không ngừng dò xét bốn phía, trong lòng có chút khiếp sợ, trong thành không ít người, hơn nữa thực lực đều còn không yếu. Lúc này, những người này đều đang đánh giá Độc Cô Kiếm cùng hắn, đương nhiên, hơn nữa là đang đánh giá hắn.

“Mẹ của ta rất lợi hại!”

Dương Diệp bên cạnh, Độc Cô Kiếm nói: “Nàng đem Tử Kinh thành dò xét ngay ngắn rõ ràng, tại trong thành, nhiều khi, ta lão tía uy vọng còn không có nàng cao.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này Tử Kinh thành không thể làm địch nhân, bằng không thì, sẽ là một cái phi thường phiền toái địch nhân. Một cái đoàn kết Tử Kinh thành, cái kia không thể nghi ngờ là rất phiền toái đấy. Hơn nữa, hắn cũng không muốn lại để cho Độc Cô Kiếm khó xử. Lúc này Độc Cô Kiếm là kiếm minh người, nếu như kiếm minh cùng Tử Kinh thành đánh nhau, khó khăn nhất không thể nghi ngờ là Độc Cô Kiếm rồi.

“Độc Cô Kiếm!”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một gã thanh niên nam tử, nam tử mặc một bộ tử sam, trong tay nắm một thanh kiếm, lúc này nam tử ánh mắt chính chằm chằm vào Độc Cô Kiếm, ánh mắt bất thiện.

“Hắn là?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm nói: “Ta biểu đệ Tiêu Vân, cùng ta đồng dạng đều là luyện kiếm đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Tiêu Vân đột nhiên rút kiếm hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Độc Cô Kiếm hung ác bổ mà đến. Độc Cô Kiếm hừ lạnh một tiếng, rút kiếm đối với lên trước mặt tựu là một điểm, kiếm xuất, hơn mười đạo kiếm khí kích xạ mà ra.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, đón lấy, Độc Cô Kiếm hướng về sau liền lùi lại rồi tầm mười bước, mà cái kia Lâm Vân cũng đồng dạng hướng về sau lui vài chục bước!

Hư vô cảnh kiếm ý!

Dương Diệp trong mắt có một tia kinh ngạc, hắn không nghĩ tới, cái này Tiêu Vân vậy mà cũng là hư vô cảnh kiếm ý. Dương Diệp đến rồi một tia hứng thú, nhìn về phía này Lâm Vân.

“Ồ?”

“Ồ?”

Độc Cô Kiếm cùng Tiêu Vân đồng thời phát ra một đạo nhẹ ‘Ồ’ thanh âm, hai người nhìn về phía đối phương, trong mắt đều có được một tia kinh ngạc, cái kia Tiêu Vân nói: “Ngươi trở nên mạnh mẽ rồi!”

Độc Cô Kiếm đánh giá liếc Tiêu Vân, nói: “Ngươi cũng trở nên mạnh mẽ rồi.”

“Tại đến!”

Tiêu Vân thanh âm rơi xuống, muốn xuất thủ, mà lúc này, Độc Cô

Kiếm nhưng lại khoát tay áo, nói: “Muốn chiến, về sau có rất nhiều cơ hội, hôm nay ta có chính sự, ngươi trước một bên mát mẻ đi.”

“Ngươi có thể có cái gì chính sự? Không phải là sợ rồi sao?” Tiêu Vân cười lạnh nói.

“Ta sẽ sợ ngươi?”

Độc Cô Kiếm nói: “Cũng không nhìn một chút trước kia là ai thua nhiều.”

“Cái kia lúc trước!”

Tiêu Vân nói: “Độc Cô Kiếm, nói cho ngươi biết, ta gần đây thực lực tăng nhiều, ra, lúc này đây, ta nhất định phải đánh chính là dượng cùng di nương cũng không nhận ra ngươi!”

Nói xong, tựu muốn động thủ. Mà lúc này, một giọng nói đột nhiên tự xa xa truyền đến: “Vân nhi, đây cũng không phải là đạo đãi khách. Tiểu Kiếm, mang bằng hữu của ngươi vào đi!”

Đế giả!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, lúc này, Độc Cô Kiếm nói: “Ta lão tía.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng lấy Độc Cô Kiếm hướng phía trước mặt đi đến. Đem làm đi đến cái kia Tiêu Vân trước mặt lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn thoáng qua Tiêu Vân, thứ hai lập tức trừng mắt liếc Dương Diệp, nói: “Nhìn cái gì vậy? Phải hay là không muốn thiếu nợ đánh?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên đi đến

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tiêu Vân trước mặt, nói: “Xem tại cậu phân thượng, ta làm một lần người tốt, thật sự, người anh em, ngươi ít xuất hiện một điểm a!” Nói xong, Độc Cô Kiếm quay người đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Đại ca, chúng ta đi, đừng để ý tới thằng này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng lấy Độc Cô Kiếm thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

“Đại ca?”

Tiêu Vân cau mày, sau đó thân hình khẽ động, đi theo.

Trong đại điện.

Đại điện vị trí đầu não ngồi một gã mặc áo bào tím trung niên nam tử, nam tử xem tướng mạo chỉ có khoảng bốn mươi tuổi, hai đầu lông mày mang theo một cỗ uy nghiêm. Tại trung niên nam tử sau lưng, là một gã mặc cung trang mỹ phụ. Mỹ phụ sắc mặt bình tĩnh, ánh mắt rơi vào phía dưới Dương Diệp trên người.

“Ngươi chính là Dương Diệp?” Áo bào tím trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ta trước nhận thức lão đại!” Lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên nói.

“Lão đại?”

Áo bào tím trung niên nam tử cùng cung trang mỹ phụ đều là khẽ giật mình, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới Độc Cô Kiếm sẽ nói như vậy.

“Ngươi nhận thức lão đại?” Áo bào tím trung niên nam tử lại hỏi.

Độc Cô Kiếm nhẹ gật đầu, nói: “Lão tía, lần này tới, chúng ta là có chuyện tìm ngươi thương lượng.”

“Tận thế thành sự?” Áo bào tím trung niên nam tử hỏi.

Độc Cô Kiếm kinh ngạc nói: “Ngươi biết rõ?”

“Ra chuyện lớn như vậy, cha của ngươi nếu còn không biết, đây chẳng phải là thành thùng cơm rồi hả?” Áo bào tím trung niên nhân nhạt âm thanh nói.

Độc Cô Kiếm ngượng ngập cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, áo bào tím trung niên nhân sau lưng cung trang mỹ phụ đột nhiên nói: “Kiếm nhi tới!”

Độc Cô Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp gật đầu cười, Độc Cô Kiếm trong mắt hiện lên một vòng áy náy, sau đó đi tới cái kia cung trang mỹ phụ trước mặt. Hắn chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó cùng cung trang mỹ phụ thấp giọng trao đổi... Mà bắt đầu.

“Nghe nói ngươi giết đế giả như giết chó?” Áo bào tím trung niên nhân ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người.

“Khá tốt!” Dương Diệp nói.

“Ta có chút không tin!” Áo bào tím trung niên nhân nói.

Dương Diệp nói: “Ta ra, là muốn cùng Độc Cô thành chủ đàm một ít chuyện.”

Áo bào tím trung niên nhân nói: “Ta muốn nhìn ngươi một chút thực lực!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo bào tím trung niên nhân, nói: “Cái kia ra tay đi!”

“Tựu ngươi cũng xứng dượng xuất thủ?”

Đúng lúc này, cái kia Tiêu Vân đột nhiên theo ngoài cửa đi đến, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Cái này Độc Cô Kiếm cũng là càng sống càng đi trở về, vậy mà nhận thức một cái Thánh giả cảnh làm lão đại!” Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Độc Cô Kiếm, nói: “Ngươi về sau đi ra ngoài đừng nói ta Tiêu Vân là ngươi người anh em, ta gánh không nổi người này!”

Độc Cô Kiếm: “...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiêu Vân, sau đó nhìn về phía cái kia áo bào tím trung niên nhân, nói: “Lại để cho hắn cùng với ta giao thủ?”

“Ngươi sẽ không đánh không lại hắn a?” Áo bào tím trung niên nhân nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiêu Vân, nói: “Ra tay đi!”

“Ngươi xuất thủ trước!”

Tiêu Vân âm thanh lạnh lùng nói: “Bằng không thì, ngươi tựu không có cơ hội xuất thủ rồi!”

Dương Diệp: “...”

Xa xa, Độc Cô Kiếm lắc đầu, thấp giọng nói: “Người anh em, ta là ngươi mặc niệm.”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1201: Người anh em, đừng thật xấu hổ chết người ta rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Vân nhìn xem Dương Diệp, hai tay thả lỏng phía sau, một bộ ngươi cho dù đến bộ dạng.

Dương Diệp sờ lên cái mũi, sau đó nói: “Ta đây thật sự xuất thủ?”

Tiêu Vân dựng thẳng lên ba ngón tay đầu, nói: “Ba chiêu, cho ngươi ba chiêu, miễn cho người khác nói ta Tử Kinh thành lấy lớn hiếp nhỏ!”

Xa xa, Độc Cô Kiếm khóe miệng co lại, hắn vừa quay đầu, hắn đã không đành lòng nhìn thẳng rồi.

Dương Diệp lắc đầu, hướng phía trước bước ra một bước, mặc dù chỉ là một bước, nhưng là cái kia trên đại điện áo bào tím trung niên nam tử cùng phía sau hắn cung trang mỹ phụ sắc mặt lập tức kịch biến.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, cái kia Tiêu Vân nhưng lại khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, một cỗ kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà kiếm ý của hắn mới xuất hiện liền trực tiếp tán loạn!

Tiêu Vân sững sờ, mà lúc này, Dương Diệp đã đi tới rồi trước mặt hắn, sau đó một quyền oanh ra.

Oanh!

Tiêu Vân toàn bộ người trực tiếp bay rớt ra ngoài, Dương Diệp cũng không dùng lực, bởi vậy, Tiêu Vân lui tầm hơn mười trượng tựu ngừng lại.

“Ngươi...” Tiêu Vân kinh ngạc nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta, kiếm của ta ý làm sao có thể sẽ biến mất.”

Dương Diệp nhìn Tiêu Vân liếc, nói: “Ngươi thua!”

“Thua?”

Tiêu Vân tay phải mạnh mà rút kiếm, sau đó chân phải dùng sức đạp mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang điện xạ mà ra. Kiếm quang tốc độ cực nhanh, trong thời gian ngắn liền đi tới Dương Diệp trước mặt.

Trên điện, cái kia áo bào tím trung niên nhân đột nhiên đứng lên, trong mắt hắn, có một tia khiếp sợ, mà ở phía sau hắn cái kia tên cung trang mỹ phụ tắc thì lông mày kẻ đen cau lại... Mà bắt đầu.

Bởi vì cái kia Tiêu Vân kiếm bị Dương Diệp hai ngón tay cho kẹp lấy.

Dương Diệp lắc đầu, có chút dùng sức.

Ông!

Trường kiếm kịch liệt run lên, Tiêu Vân trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn, cuối cùng đâm vào rồi trên vách tường mới dừng lại đến.

Tiêu Vân nhìn nhìn trong tay mình kiếm, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, lẩm bẩm nói: “Cái này, điều này sao có thể...”

Nói xong, hắn lại muốn động thủ, lúc này, Độc Cô Kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, nói: “Người anh em, đừng thật xấu hổ chết người ta rồi.”

Tiêu Vân nhưng lại mặc kệ Độc Cô Kiếm, thân hình khẽ động, mang theo một đạo hình cung kiếm quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Tại hư vô cảnh kiếm ý gia trì xuống, kiếm quang lăng lệ ác liệt vô cùng, tốc độ cũng là nhanh như tia chớp, nhưng mà, còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, những... Này kiếm quang cùng kiếm ý liền trực tiếp tiêu tán...

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, lập tức đi vào cái kia Tiêu Vân trước mặt, sau đó thò tay một trảo, trực tiếp giữ ở cái kia Tiêu Vân yết hầu. Tiêu Vân trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, hắn thật không ngờ, chính mình vậy mà không hề có lực hoàn thủ!

Dương Diệp nhìn xem Tiêu Vân một lát, sau đó nhẹ buông tay, hướng về sau lui hai bước, nói: “Tuy nhiên là hư vô cảnh kiếm ý, nhưng kiếm ý phù phiếm, tâm tính càng là không tốt, khó coi, cho ngươi chênh lệch bình luận.”

Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trên điện áo bào tím trung niên nam tử, nói: “Hiện tại thực lực của ta đạt được Độc Cô thành chủ đã đồng ý sao?”

Áo bào tím trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, ta Độc Cô Thiên Uy xem như trướng kiến thức.” Nói xong, hắn nhìn thoáng qua một bên Độc Cô Kiếm cùng vẫn còn thất hồn lạc phách Tiêu Vân, nói: “Các ngươi đi xuống trước!”

Độc Cô Kiếm có chút do dự, lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên nói: “Kiếm nhi ngươi trước mang Vân nhi xuống dưới nghỉ ngơi một chút!”

Độc Cô Kiếm không dám vi phạm cung trang mỹ phụ lời mà nói..., lập tức nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Bất kể như thế nào, ta là kiếm minh người!”

Nói xong, hắn mang theo bên cạnh Tiêu Vân quay người đi ra đại điện.

Lúc này, trong đại điện tựu ba người.

Độc Cô Thiên Uy nói: “Kiếm nhi hắn tâm cao khí ngạo, chưa bao giờ mà phục một ai, nhưng là hắn nhưng lại nhận thức ngươi làm lão đại, nói thực ra, ta đối với ngươi rất ngạc nhiên. Tại ngươi trước khi đến, ta cũng đã lại để cho người đi điều tra ngươi. Ta tin tưởng không chỉ ta Tử Kinh thành, lúc này đại lục sở hữu tất cả thế lực, kể cả diệt thế đạo đều tại tra ngươi. Nhưng là, ngươi giống như là theo trong viên đá bỗng xuất hiện đồng dạng. Đối với ngươi thân phận chân thật cùng lai lịch, chúng ta hoàn toàn không biết gì cả.”

Dương Diệp nói: “Ta cảm thấy được, đây không phải trọng điểm. Ta hôm nay ra, là muốn biết, Độc Cô thành chủ là muốn làm ta kiếm minh bằng hữu hay là ta kiếm minh địch nhân. Cá nhân ta là hi vọng Độc Cô thành chủ có thể làm ta kiếm minh bằng hữu!”

Độc Cô Thiên Uy nói: “Ta có thể rất rõ ràng nói cho ngươi biết, lúc này diệt thế đạo cùng Huyền Thiên tông, còn có thương Thủy tông, cùng với Phong Tuyết thành đã liên thủ. Kỳ thật, tựu một cái diệt thế nói, ngươi kiếm minh tựu không đối phó được. Ngươi lại để cho ta Tử Kinh thành cùng ngươi kiếm minh liên minh, thứ cho ta nói thẳng, ngươi đây là lại để cho ta Tử Kinh thành chịu chết!”

Dương Diệp nhìn thẳng Độc Cô Thiên Uy, nói: “Ngươi cùng diệt thế đạo bọn hắn liên thủ, giống nhau là chết, hơn nữa, cái chết sẽ nhanh hơn!”

“Ngươi rất tự tin!” Độc Cô Thiên Uy nói.

Dương Diệp nói: “Hai vị, ta sở dĩ ra, là vì Độc Cô Kiếm. Bởi vì hắn là ta kiếm minh người, nếu như kiếm minh cùng Tử Kinh thành là địch, hắn sẽ vì khó, đương nhiên, ta cũng hi vọng Tử Kinh thành có thể đứng tại ta kiếm minh bên này. Nhưng là, các ngươi nếu như không phải muốn lựa chọn diệt thế đạo bên kia, vậy cũng không có sao. Dù sao ta hiện tại địch nhân đã rất nhiều, tại nhiều cũng không sao cả.”

“Ngươi thật là rất tự tin!”

Độc Cô Thiên Uy nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ngươi xác thực rất cường, có trảm đế năng lực. Nhưng là, cái thế giới này, không chỉ có đế giả, hơn nữa, không phải từng đế giả đều là như bị ngươi giết những cái... Kia đế giả đồng dạng yếu, tựu như không phải từng Thánh giả đều cùng ngươi đồng dạng cường đồng dạng, ngươi hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cường giả rất nhiều, đạo lý này, ta một mực đều rất rõ ràng. Hiện tại, ta chỉ muốn biết Độc Cô thành chủ ý tứ. Độc Cô thành chủ nếu như lựa chọn kiếm minh, cái kia giờ phút này lên, kiếm minh cùng Tử Kinh thành tựu là minh hữu. Nếu như Độc Cô thành chủ lựa chọn diệt thế nói, cái kia giờ phút này lên, chúng ta tựu là địch nhân.”

“Ta có chút không thích ngươi!” Độc Cô Thiên Uy nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi quá vênh váo hung hăng!”

“Ta chỉ là so sánh thẳng thắn, mà lại không thích dong dài!” Dương Diệp nói.

“Cùng kiếm minh, ta nhìn không thấy bất luận cái gì hi vọng!” Độc Cô Thiên Uy nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Ta hiểu được. Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

“Chậm đã!” Lúc này, Độc Cô Thiên Uy đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Độc Cô Thiên Uy, nói: “Như thế nào?”

Độc Cô Thiên Uy nói: “Ta điều tra, ngươi kiếm minh ở trong, thực lực ngươi mạnh nhất, có thể nói, kiếm minh sở dĩ cường, là vì ngươi. Nếu như ngươi chết lời mà nói..., kiếm minh lập tức sụp đổ, ngươi nói có đúng hay không?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Độc Cô thành chủ là muốn giết ta?”

“Có ý nghĩ này!” Độc Cô Thiên Uy nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Độc Cô Thiên Uy, nói: “Thứ cho ta nói thẳng, Độc Cô thành chủ thực lực chỉ sợ không đủ. Đừng nói Độc Cô thành chủ, ta nếu muốn đi, ngươi toàn bộ Tử Kinh thành cường giả thêm cùng một chỗ đều ngăn không được ta!”

Độc Cô Thiên Uy đang muốn nói chuyện, lúc này, phía sau hắn cái kia tên cung trang mỹ phụ đột nhiên thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nắm tay phải mạnh mà oanh ra!

Oanh!

Một tiếng nổ vang, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại mười trượng trở lại, tại hắn trên nắm tay, xuất hiện một đạo dấu móng tay vết máu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, mà lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, một đạo bén nhọn chói tai âm thanh xé gió ghé vào lỗ tai hắn vang vọng mà lên.

Nhanh!

Mỹ phụ tốc độ công kích quá nhanh, nhanh đến cho dù là Dương Diệp đều thấy không rõ!

Một dấu bàn tay đột nhiên khắc ở rồi Dương Diệp trước ngực.

Bành!

Dương Diệp nhướng mày, toàn bộ người lại hướng về sau liền lùi lại mười trượng trở lại. Lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ nhưng lại đã về tới nguyên lai vị trí, nhìn xem Dương Diệp, nói: “Sự thật chứng minh, chúng ta không có ngươi muốn yếu như vậy!”

Dương Diệp nhìn nhìn chính mình trước ngực, chỗ đó, có một đạo Huyết thủ ấn.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cung trang mỹ phụ, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ. Kiếm quang rất mảnh rất mảnh, phi thường mảnh, cơ hồ so một cây châm tuyến còn muốn mảnh.

Đây là nhanh đến mức tận cùng biểu hiện.

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, Độc Cô Thiên Uy cùng cung trang mỹ phụ hai người đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, đặc biệt là cái kia cung trang mỹ phụ. Cơ hồ là tại Dương Diệp biến mất cùng lúc đó, cung trang mỹ phụ hai tay hóa chưởng, sau đó có chút một chuyển, đón lấy mạnh mà hướng phía trước vỗ.

Oanh!

Trong đại điện, vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Sau một lát, trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở cung trang mỹ phụ trước mặt, mà kiếm của hắn, tắc thì chống đỡ tại cung trang mỹ phụ giữa lông mày. Một bên Độc Cô Thiên Uy hoảng hốt, nhưng lại không dám có chút động tác.

Cung trang mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, trong mắt không tại giống như trước kia như vậy bình tĩnh, bây giờ đang ở trong mắt nàng, chỉ có khiếp sợ!

Dương Diệp nhìn xem cung trang mỹ phụ một lát, sau đó thu hồi kiếm, nói: “Hai vị, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi tuy nhiên so với bình thường đế giả hiếu thắng rất nhiều, nhưng là, ta nếu thật muốn giết các ngươi, kỳ thật, thì ra là so giết bình thường đế giả muốn thật lãng phí một ít huyền khí mà thôi. Lúc này đây, xem tại Độc Cô Kiếm trên mặt mũi, ta lưu thủ. Nhưng là, sẽ không có lần nữa. Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người cửa trước bên ngoài đi đến.

“Chúng ta Tử Kinh thành không đúc kết kiếm minh cùng diệt thế đạo chuyện giữa!”

Đúng lúc này, Độc Cô Thiên Uy đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Độc Cô Thiên Uy, nói: “Cái kia không còn gì tốt hơn. Bất quá, Độc Cô thành chủ, lần này các ngươi không đứng tại diệt thế đạo bên này, bọn hắn sẽ bỏ qua các ngươi sao? Dù cho hiện tại bọn hắn không ra tay, cái kia nếu là chúng ta kiếm minh bị hắn diệt đi về sau đâu này?”

Độc Cô Thiên Uy sắc mặt có chút khó coi, lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên nói: “Ngươi muốn chúng ta Tử Kinh thành với các ngươi kiếm minh kết minh, vậy ngươi muốn để cho chúng ta biết rõ ngươi kiếm minh thực lực. Nếu như nói, ngươi kiếm minh chỉ có ngươi một người lời mà nói..., cái kia thật có lỗi, chúng ta sẽ đứng tại diệt thế đạo bên này.”

Nói đến đây, cung trang mỹ phụ đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi xác thực rất cường, nhưng là, ngươi tại cường, có thể đánh thắng được mười vị đế giả sao? Dù cho ngươi đánh thắng được mười vị, nhưng là ngươi đánh thắng được hai mươi vị sao? Không cần phải nói diệt thế nói, theo chúng ta hai thành cùng hai tông cộng lại, đế giả cũng có thể gom góp cái hơn hai mươi vị, nếu như tại tăng thêm diệt thế đạo đâu này?”

Dương Diệp nhìn thẳng cung trang mỹ phụ một lát, sau đó nói: “Nếu như, ta trước diệt đi diệt thế đạo đâu này?”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1202: Ai lại sợ rồi ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước diệt diệt thế đạo!

Nghe Dương Diệp nói, Độc Cô Thiên Uy cùng cung trang nữ tử sắc mặt biến đổi.

Sau một lúc lâu, cung trang nữ tử nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi xác định ngươi không phải tại nói giỡn?”

Dương Diệp nói: “Ta là này sao muốn đấy, cũng chuẩn bị này sao làm!”

Cung trang nữ tử nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Diệt thế đạo, nó chính thức thực lực, cho tới bây giờ đều là một mê, bởi vì không có cái thế lực cùng người có thể để bọn hắn chính thức nhận chân. Thứ cho ta nói thẳng, biệt nói ngươi, tựu coi như ngươi kiếm minh cùng chúng ta hai tông hai thành liên thủ đều có thể không làm gì được được bọn hắn.”

“Sự tại bởi vì!”

Dương Diệp nói: “Hai vị, ta cuối cùng nhiều một câu miệng. Diệt thế đạo cái là có bá quyền tư tưởng đấy, đối với bọn hắn mà nói, thuận ta người sinh, kẻ nghịch ta chết. Các ngươi muốn tách ra này tuyền qua, chỉ biết lưỡng mặt không nịnh hót."

"Thế nhưng mà, ta nhìn không thấy ngươi kiếm minh có bất kỳ hi vọng!" Cung trang mỹ phụ thẳng nhì kỷ Dương Diệp.

"Hắn là Kiếm Vô Cực tiền bối truyền nhân!"

Ngay tại lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên tự ngoài cửa truyền tới.

Ba người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một gã lão giả chính hướng ngoài cửa đi tới. Đến người đúng là cái kia Kiếm Hư.

"Kiếm Hư tiền bối?"

Độc Cô Thiên Uy cùng cung trang mỹ phụ vội vàng nghênh đón tiếp lấy, hai người đối diện Kiếm Hư có chút một lễ, thần sắc pha làm cung kính.

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Hư, trong mắt có một tia lạ lùng, Kiếm Hư nhìn một Dương Diệp, nói: "! Năm ấy bọn hắn bị người truy sát, ta vừa mới đi qua, tựu thuận tay giúp rồi một bả. Ân, cái kia Độc Cô Kiếm cùng cái kia tiêu vân kiếm đạo truyền thừa nhận tựu là ta lưu lại đấy."

"Nguyên lai như thế!" Dương Diệp gật gật đầu.

"Vừa mới Kiếm Hư tiền bối nói hắn là Kiếm Vô Cực tiền bối truyền nhân?" Lúc này, cung trang mỹ phụ đột nhiên hỏi.

Kiếm Hư nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, nói: "Ngươi nan đạo còn không cảm nhận được sao? Hắn bây giờ, đã là hư không cảnh kiếm ý phía trên." Đang nói, hắn nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp có chút gật đầu, sau một khắc, một cổ kinh khủng kiếm ý xuất hiện tại trong đại điện, đương này cổ kiếm ý xuất hiện về sau, không chỉ cung trang mỹ phụ cùng Độc Cô Thiên Uy, tựu liên cái kia Kiếm Hư thần sắc cũng hơi hơi biến đổi, hắn là kiếm tu, này kiếm ý đối với hắn áp chế cùng trói buộc là lớn nhất.

Rất nhanh, vẻ này kiếm ý biến mất.

Kiếm ý biến mất, tràng trong trong lòng ba người nhất thời buông lỏng. Niết Bàn Cảnh kiếm ý, cái kia thật sự hoàn toàn có thể nghiền đè đế giả cảnh cường người khí thế đấy.

Cung trang nữ tử nhìn một Dương Diệp, trong mắt có một tia phục tạp, nói: “Trước kia tựu có truyền ngươi là hư không cảnh kiếm ý phía trên, nhưng là, không nghĩ đến ngươi thật là. Khó trách kiếm nhi sẽ nhận ngươi làm đại ca, bây giờ ngươi, chỉ sợ sẽ là đại lục thứ nhất kiếm tu!”

Lúc này, Kiếm Hư nói: “Thiên Uy, tiêu nha đầu, lần này đến, ta cũng không phải không nên khuyên các ngươi cùng kiếm minh liên thủ. Bởi vì ta biết rõ, lúc này kiếm minh chỉnh thể thực lực, xác thực không cách nào cùng diệt thế đạo chống lại. Nhưng là” đang nói, hắn chỉ lấy Dương Diệp, nói: “Ta cảm thấy, các ngươi không đáp ứng đáng xem kiếm minh, mà là xem hắn. Các ngươi thử muốn, hắn bây giờ chỉ là Thánh giả, đã trải qua có thể yên ổn thắng đế giả, mà nếu như hắn đạt tới đế giả đâu này?”

Nghe nói, cung trang mỹ phụ cùng Độc Cô Thiên Uy sắc mặt biến đổi, đúng vậy a, Dương Diệp bây giờ đã trải qua có thể trảm đế, cái kia nếu là hắn đạt tới đế giả đâu này?

Hai người nhỏ tư cực sợ!

Rất lâu, cung trang mỹ phụ nhìn về phía Kiếm Hư, nói: “Tiền bối là đứng tại kiếm minh bên này?”

“Xem như thế đi!” Kiếm Hư đang nói, hắn nhìn một Dương Diệp, nói: “Về sau còn muốn này tiểu tử giúp việc nhỏ sự kiện, ta người này, không hoan hỉ nợ nhân tình, cho nên, tựu để hắn trước thiếu nợ chúng ta tình a, như vậy, về sau lên tiếng cũng sẽ không cảm thấy khẩu khó mở.”

Cung trang mỹ phụ trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Cho ta phu phụ hai người cân nhắc cân nhắc, như thế nào?”

“Đương nhiên!”

http://truyenyy/
Kiếm Hư gật gật đầu, sau đó nhìn một Dương Diệp, Dương Diệp hiểu ý, lập tức theo Kiếm Hư rời khỏi đại điện.

“Vũ nhi, kẻ này như thế nào?”

Dương Diệp cùng Kiếm Hư đi rồi, Độc Cô Thiên Uy đột nhiên hỏi.

“Thiên thả kỳ tài, nếu như có thể đủ rất qua lần này, chưa tới nhất định là một vị tuyệt thế cường người, dù cho so ra kém năm ấy Kiếm Vô Cực, nhưng là tuyệt đối không phải bất luận cái gì một thế lực có thể chống lại đấy." Cung trang mỹ phụ trầm giọng nói.

Độc Cô Thiên Uy hạ giọng một thở dài, nói: "Vốn định An An yên ổn yên ổn qua cả đời, nhưng là không biết làm sao lão thiên không được ah!"

Tiêu Vũ Nhi ngẩng đầu nhìn về phía ngoài điện, trong mắt có một tia phục tạp, nói: "Nếu như ta không đoán lổi, diệt thế đạo người phải biết cũng muốn đến."

Thanh âm rơi xuống, một đạo màu đen lưu quang đột nhiên tự chỗ xa bầu trời chảy qua, tiếp theo, một gã người áo bào tro xuất hiện tại trong điện.

Người áo bào tro tay phải một huy, nhất trương cuộn phi hướng về phía Độc Cô Thiên Uy, "Đạo chủ có lệnh, mệnh Tử Kinh Thành sở hữu tất cả đế giả toàn bộ tiến về trước Huyền Thiên tông tập hợp, không được có lầm!"

Nói xong, người áo bào tro thân có chút một chiến, biến mất tại tràng trong.

Độc Cô Thiên Uy nhìn nhìn trong tay cuộn, nói: "Vẫn bá đạo như vậy ah!"

Đang nói, Độc Cô Thiên Uy nhìn về phía rồi Tiêu Vũ Nhi, nói: "Tuyển cái đó biên?"

Tiêu Vũ Nhi hai mắt hơi mị rồi đứng dậy

Trong căn phòng.

Dương Diệp bàn ngồi trên mặt đất, bên trong thân thể màu tím khí không ngừng bất ngờ luyện lấy bên trong thân thể kinh mạch cùng cốt cách. Bây giờ hắn chỉ cần có không, tựu sẽ dùng màu tím khí đến bất ngờ luyện kinh mạch cùng cốt cách. Tại này không có Thiên Đạo chi nhãn thế giới, hắn muốn muốn tăng lên cảnh giới, kỳ thật rất đơn giản, linh khí cũng đủ là được rồi. Nhưng là, bây giờ hắn, tại không có đem chính mình căn cơ triệt đáy ngọn nguồn củng cố trước kia, căn bản không dám ở dễ dàng tăng lên cảnh giới.

Đêm khuya.

Dương Diệp cửa đột nhiên bị mở ra, tiếp theo, Độc Cô Kiếm đi vào rồi trong phòng. Dương Diệp mở hé con mắt, nhìn về phía Độc Cô Kiếm.

“Lão đại, đi mau!” Độc Cô Kiếm đi đến Dương Diệp trước mặt, trong mắt có một tia lo lắng.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm lắc lắc đầu, nói: “Biệt nói, đi nhanh đi!”

“Bọn hắn tuyển trạch diệt thế đạo?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Kiếm gật gật đầu, nói: “Căn bản là rồi. Trước kia mở hội, gần như cũng là muốn cầu tuyển chọn diệt thế đạo, hơn nữa, có người kiến nghị vây giết ngươi. Tóm lại, đi nhanh đi, tại không đi, vân... Vân, đợi một tý khả năng ngươi sẽ bị vây đánh rồi. Ta biết rõ lão đại ngươi thực lực cường hung hãn, nhưng là, ngươi thật sự không tất yếu tại chỗ nầy cùng chết!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, trong mắt loáng qua một vòng vui mừng, hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ Độc Cô Kiếm bả vai, sau đó đi ra căn phòng.

Rời khỏi căn phòng về sau, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một vòng kiếm quang biến mất tại bầu trời.

Ngoài cửa, Độc Cô Kiếm nhìn bầu trời, trong mắt có một tia phục tạp.

Nào đó cái nơi hẻo lánh, một gã Áo xám lão giả ngẩng đầu rồi liếc bầu trời, ở đằng kia đạo kiếm quang biến mất tại chỗ xa trong bóng đêm về sau, Áo xám lão giả thu hồi ánh mắt, sau đó lấy ra rồi nhất trương thần phù, “Hết thảy bình thường!”

Một tòa núi điên phía trên, Dương Diệp bàn ngồi trên mặt đất, tại bên cạnh hắn là Kiếm Hư.

“Bây giờ như thế nào ý định?” Kiếm Hư hỏi.

Dương Diệp nói: “Tiền bối, kiếm thần cung năm ấy người phải biết đều không có chết tuyệt a?”

“Đương nhiên!”

Kiếm Hư nói: “Năm ấy kiếm thần cung thế lực khổng lồ, so diệt thế đạo còn muốn cường không ngớt gấp bao nhiêu lần. Mặc dù cuối cùng bị một nồi đầu, nhưng là, những cái... Kia không có tại kiếm thần cung đệ tử lại là đã sống xuống. Bất quá, lại là không ai thì ra xưng là kiếm thần cung đệ tử. Đều là sợ vị nào báo phục.”

“Những người này hạ lạc, tiền bối biết rõ sao?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm Hư nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi tưởng thu phục bọn hắn?”

Dương Diệp gật gật đầu.

“Bỏ đi này niệm đầu a!”

Kiếm Hư nói: “Những người này đều là tâm cao khí ngạo chi bối, mặc dù ngươi là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, nhưng là đừng tưởng bọn hắn theo ngươi.”

“Nếu như cùng bọn hắn nói ta là Kiếm Vô Cực tiền bối truyền nhân đâu này?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Kiếm Hư khẽ giật mình, hắn nghĩ nghĩ, nói: “Nếu như như vậy nói, ngược lại là có khả năng. Bọn hắn đối với kiếm thần cung đều có rất sâu cảm tình, không chỉ bọn hắn, kỳ thật tựu là ta cũng đối với kiếm thần cung có cảm tình. Nhưng là, ngươi có thể phải biết, một khi để người đã biết ngươi triệu tập việc này kiếm thần cung trước kia người, đặc biệt lúc đó vị kia, ngươi rất có thể có diệt đỉnh chi nạn!”

Dương Diệp trầm mặc.

Kiếm Hư nói hắn tự nhiên biết rõ, kiếm thần cung địch nhân khẳng định rất cường, phi thường cường. Nếu như để đối phương biết rõ hắn một lần nữa triệu hồi kiếm thần cung lấy trước kia chút ít đệ tử, đối phương chắc chắn sẽ tưởng hắn muốn từ kiến kiếm thần cung, tăng thêm hắn lại tự xưng là Kiếm Vô Cực truyền nhân như thế một đến, diệt kiếm thần cung vị kia tuyệt thế cường người khả năng sẽ đến tìm hắn!

Khi đó, thật là diệt đỉnh chi nạn.

“Nếu như ngươi tự xưng là Kiếm Vô Cực tiền bối truyền nhân, tăng thêm ngươi bản thân lại là hư không cảnh kiếm ý phía trên, ta muốn hơn nhiều người chắc chắn sẽ nguyện ý đến đi theo ngươi. Những người này, đều là đã sống hơn nhiều tuổi lão quái vật, bọn hắn thực lực là không thể nghi ngờ đấy. Nhưng là, ngươi cũng phải hiểu, nếu như lúc đó vị kia còn trên đời, đối phương khả năng sẽ đi tìm ngươi! Bởi vì, vị kia đối với kiếm thần cung oán niệm rất sâu.” Kiếm Hư nói.

Dương Diệp trầm mặc rất lâu, cổ tay hắn một động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện trên tay, nhìn cổ sao (kiếm, vỏ) một lát, hắn nói: “Đói chết nhát gan đấy, mở ra chết lớn mật đấy. Nếu như đối phương thật sự còn không bỏ xuống được năm ấy ân oán, vậy thì tới đi, ai lại sợ rồi ai!"

Kiếm Hư nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: "Ngươi, xác thực có loại!"

Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía Kiếm Hư, nói: "Kiếm Hư tiền bối, liên lạc kiếm thần cung lấy trước kia chút ít người sự tựu quấy rầy ngươi rồi. Bây giờ, ta thật tại rút không mở thân, hơn nữa, ta còn có một việc muốn làm."

"Ngươi thật sự xác định tốt rồi?" Kiếm Hư hỏi.

Dương Diệp đứng dậy, thở sâu rồi một hơi, nói: "Xem như đổ một lần a. Đổ đối phương yên tâm năm ấy ân oán. Nếu như đối phương không có buông, không nên đến sát chúng ta, vậy thì tới đi. Vẫn câu kia thoại, ai lại sợ rồi ai!"

Kiếm Hư trầm ngâm một lát, sau đó nói: "Hơn nhiều người khả năng sẽ không rời núi!"

Dương Diệp nói: "Thay ta hỏi bọn hắn một câu, bọn hắn phải hay là không muốn cả đời như vậy làm súc đầu ô quy, nếu như là, cái kia cái người, đừng cũng bãi."

"Đã minh bạch!" Kiếm Hư gật gật đầu, nói: "Ta đây đi. Thoại nói, ngươi tiếp được đến có tính toán gì không?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía rồi bầu trời, nói: "Chuẩn bị đi Huyền Thiên tông dạo chơi."

"Diệt thế đạo đã để hai thành hai tông đế giả tiến về trước Huyền Thiên tông tập hợp biệt đem mình đi dạo không!"

Kiếm Hư nói xong, thân hình một động, biến mất tại bầu trời.

Kiếm Hư đi rồi, Dương Diệp cũng thân hình một động, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang vào một cái rồi trước mặt trong không gian.

Hắn muốn nhìn một chút này một đạo hai tông hai thành đến tột cùng tập hợp bao nhiêu đế giả, nếu như cũng được thoại, tiêu diệt mấy, lấy về đương khôi lỗi tựu tốt hơn.

Hư không con thoi kiếm thuật là nhanh chóng đấy, không đến hai cái thời gian, Dương Diệp tựu đến Huyền Thiên tông.

Vốn muốn vụng trộm ẩn vào Huyền Thiên tông Dương Diệp đột nhiên dừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Huyền Thiên tông phương hướng, trầm ngâm rất lâu, nói: “Một, hai cái, mười, 17 cái, 23 cái tổng cộng 23 vị đế giả”

Cảm nhận được 23 vị đế giả hơi thở, Dương Diệp khóe miệng co lại, sau nửa ngày, hắn do dự xuống, thấp giọng nói: “Nếu không, ta vẫn hôm nào tại đến đi dạo a.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1203: Kinh hỉ a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Thiên tông, Huyền Thiên điện.

Lúc này lúc trong đại điện, có hai mươi ba người, toàn bộ là đế giả, đại điện vị trí đầu não chính là Huyền Thiên tông phó tông chủ Nguyên Thiên Y. Mà ở phía dưới thì phân biệt là thương Thủy tông tông chủ Lý thương biển, phong tuyết thành thành chủ cung Tuyết Mai, cùng với Tử Kinh Thành thành chủ Độc Cô Thiên Uy.

“Kiếm minh công nhiên khiêu khích chúng ta minh ngục đại lục trật tự, như thế không đem chúng ta hai tông hai thành cùng với diệt thế đạo để vào mắt.”

Nguyên Thiên Y nhìn xuống phía dưới mọi người, nói: “Ta biết rõ, lần này là ta Huyền Thiên tông cùng kiếm minh giữa sự tình, nhưng là, kiếm minh làm việc phong cách chư vị cũng nhìn thấy. Bất diệt kiếm minh, ngày sau chúng ta...”

“Nguyên Thiên Y!”

Lúc này, Độc Cô Thiên Uy đả đoạn Nguyên Thiên Y nói, nói: “Ngươi tựu biệt nói việc này có không được rồi. Chúng ta lần này đến, không phải xem ngươi Huyền Thiên tông mặt mũi, mà là xem diệt thế đạo mặt mũi. Để diệt thế đạo người đi a!”

Nguyên Thiên Y nhìn thoáng qua Độc Cô Thiên Uy, sắc mặt có chút âm trầm, nhưng mà Độc Cô Thiên Uy lại là điểu đều không điểu hắn.

Sau nửa ngày, Nguyên Thiên Y nhếch miệng cười cười, nói: “Ta nghe nói độc cô gia thành chủ nhi Độc Cô Kiếm cùng cái kia kiếm minh Dương Diệp đi vô cùng gần, chúng ta bây giờ tất cả mọi người là một cái người trên thuyền, ta có chút lo lắng có người tại cái này trên thuyền loạn đến ah!”

Nghe nói, tràng trong mọi người đều nhìn về rồi Độc Cô Thiên Uy.

Độc Cô Thiên Uy đứng dậy thẳng nhì kỷ Nguyên Thiên Y, nói: “Nguyên Thiên Y, ta nhi cùng cái kia Dương Diệp đi gần vẫn không gần, quan ngươi đánh rắm? Còn có, ngươi bất quá là một phó tông chủ, biệt nói ngươi, tựu là ngươi Huyền Thiên tông tông chủ Tần Thiên cũng không tư cách đến lão tử trước mặt lải nhải. Ngươi nếu không phục, bây giờ chúng ta tựu đi ra ngoài qua lưỡng chiêu?”

Nguyên Thiên Y sắc mặt cực kì khó coi rồi đứng dậy, đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên thương Thủy tông tông chủ Lý thương biển đứng cả đứng dậy, nói: “Tốt rồi, hai vị đều trẻ nói lưỡng câu a. Độc cô gia thành chủ đã có thể dẫn Tử Kinh Thành người đi tới chỗ nầy, này đã đủ để chứng tỏ hắn thái độ cùng tuyển trạch.”

Độc Cô Thiên Uy lạnh hừ một tiếng, sau đó ngồi trở lại rồi tại chỗ.

Nguyên Thiên Y lạnh lùng nhìn thoáng qua Độc Cô Thiên Uy, nhưng là lại không có tại nói chuyện.

Lúc này, Lý thương biển nói: “Nguyên huynh, độc cô gia huynh nói cũng không lổi, diệt thế đạo để chúng ta đến Huyền Thiên tông, nhưng là lại không thấy bọn hắn người, này có chút nói bất quá đi thôi? Còn có, Tần huynh đến này sau đó đều không đi thấy thấy chúng ta việc này bằng hữu cũ, này cũng có chút ít không ổn đâu?”

Độc Cô Thiên Uy đột nhiên lại nói: “Bây giờ của ta cảm giác tựu là, diệt thế đạo cùng hắn Huyền Thiên Tông tài là một nhà, chúng ta Tử Kinh Thành cùng thương Thủy tông còn có phong tuyết thành đô là ngoại nhân.”

“Độc cô gia thành chủ, thoại cũng không thể nói lung tung!” Nguyên Thiên Y lạnh lùng nhìn thoáng qua Độc Cô Thiên Uy.

Độc Cô Thiên Uy cười nhạo rồi một tiếng, nói: “Phải hay là không, ngươi Huyền Thiên tông trong nội tâm rõ ràng nhất.”

Lý thương biển cùng một bên cung Tuyết Mai nhìn về phía rồi Nguyên Thiên Y, Nguyên Thiên Y trầm ngâm đếm tức, sau đó nói: “Tông chủ tại bế quan, hắn cũng không phải gần đây mới bắt đầu bế quan, vài năm trước đã trải qua tại bế quan rồi. Về phần diệt thế đạo, trung thực nói, ta cũng không biết bọn hắn ở đâu. Chư vị phải biết đều tinh tường, bọn hắn luôn luôn thần bí, bất quá, bọn hắn có cho chúng ta chỉ lệnh, thì ra là, chúng ta người đến tề về sau, liền trực tiếp sát hướng tận thế thành."

"Bọn hắn không ra tay, tựu để chúng ta đây?" Lúc này, một bên cung Tuyết Mai đột nhiên nhíu mày nói.

Một bên Lý thương biển lông mày cũng nhăn đứng dậy, bởi vì hắn có chút bị người đương thương khiến cho cảm giác.

Nguyên Thiên Y trầm giọng nói: "Chư vị, kiếm minh có thể tại trong một khoảng thời gian quật khởi nếu như nhanh, các ngươi tin tưởng bọn hắn sau lưng không ai sao? Hơn nữa cái kia Dương Diệp giống như là từ đá đầu lý nhảy ra đến như, cái người, tựu tính toán tại thiên tài, nhưng là nếu như không có thế lực Đại Lực bồi dưỡng, hắn căn bản không có khả năng này sao yêu nghiệt. Diệt thế đạo có ý tứ là, khẳng định có thần bí thế lực ở sau lưng rất kiếm minh. Cho nên, này cũng là vì cái gì bọn hắn tại chết rồi năm tên đế giả về sau, cũng không có tại đối với kiếm minh xuất thủ nguyên nhân."

Nghe nói, mọi người trầm mặc. Muốn nói kiếm minh sau lưng không ai, bọn hắn cũng là không tin đấy. Kiếm minh quật khởi quá là nhanh, Dương Diệp quá yêu nghiệt rồi. Đặc biệt Dương Diệp, tựu tính toán hắn thiên phú phi thường yêu nghiệt, nhưng là nếu như không có thế lực Đại Lực bồi dưỡng, vậy cũng tuyệt đối không có khả năng này sao cường. Hơn nữa, trước đó, đại lục phía trên căn bản không có Dương Diệp này người!

Dương Diệp giống như là dựa vào không xuất hiện đấy!

Âm mưu!

Không chỉ diệt thế đạo cảm thấy như thế một âm mưu, tựu là tràng trong mọi người cũng cảm thấy này nhất định là một âm mưu, một kim đối với bọn hắn, hoặc là nói kim đối với diệt thế đạo âm mưu.

Trước kia chúng trong lòng người đều là có chút nghi hoặc khó hiểu đấy, kiếm minh mặc dù thực lực còn không tệ, nhưng là tuyệt đối không có khả năng cùng diệt thế đạo chống lại, mà diệt thế đạo lại là không ra tay, hơn nữa còn muốn liên hợp bọn hắn cùng một chỗ! Bây giờ, bọn hắn đã minh bạch. Diệt thế đạo mục đích không phải kiếm minh, mà là kiếm minh sau lưng thế lực.

Mà bọn hắn hai tông hai thành, thì đã trở thành diệt thế đạo bên ngoài nanh vuốt, mà diệt thế đạo thì tàng trong bóng tối, tứ cơ mà động.

Tràng trong chúng trong lòng người đều là có chút khó chịu đấy, không ai nguyện ý trở thành bị lợi dụng đối tượng, nhưng là, khó chịu cũng không người dám nói. Diệt thế đạo, không ai dám đắc tội, cũng đắc tội không nổi!

Nguyên Thiên Y đứng dậy quét tràng trong mọi người liếc, nói: “Chư vị, dùng chúng ta thực lực, hoàn toàn có thể nghiền đè kiếm minh, mà kiếm minh người sau lưng, tự nhiên sẽ có diệt thế đạo đi đối phó. Cho nên, lần này, chúng ta tất thắng không nghi ngờ! Đúng..., diệt thế đạo có ý tứ là, cả tận thế thành đô muốn biến mất, không vẫn giữ lại làm gì người sống!”

Nói xong, Nguyên Thiên Y khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Chư vị, xuất phát...”

Ngay tại lúc này, tràng trong dị biến nổi lên, một đạo kiếm quang ánh sáng điểm không hề dấu hiệu xuất hiện tại tràng ở bên trong, này một khắc, tràng trong tất cả mọi người sắc mặt trong nháy mắt kịch biến. Đặc biệt cái kia Nguyên Thiên Y, tại này một khắc, hắn cả người tóc gáy đều thụ rồi đứng dậy, bản năng muốn né tránh, nhưng mà một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên đặt tại trên người hắn, này cổ lực lượng trực tiếp đem hắn đè hai đùi có chút một loan, thiếu chút quỳ đi xuống.

Một đạo nhỏ hơi tiếng vang vang lên, mọi người ngẩng đầu nhìn về phía trên đại điện Phương, chỉ thấy cái kia Nguyên Thiên Y hai mắt trợn tròn, tại hắn giữa lông mày, có một điểm huyết điểm, mà ở phía sau hắn, không biết khi nào nhiều hơn một gã cầm trong tay màu đen kiếm vỏ (kiếm, đao) thanh sam nam tử.

Nguyên Thiên Y trong mắt tiêu cự càng lúc càng nhỏ, lẩm bẩm nói: “Tốt, thật nhanh...”

Thanh âm rơi xuống.

Một đạo tươi huyết tự Nguyên Thiên Y giữa lông mày kích xạ mà ra, sau một khắc, Nguyên Thiên Y thi thân thể trực tiếp biến mất tại tràng trong. Thanh sam nam tử xoay người nhìn về phía mọi người, khóe miệng liệt khởi một dáng tươi cười, “Không dọa đến các ngươi a?”

Thanh âm rơi xuống, thanh sam nam tử chân phải mạnh mà đạp mạnh, sau đó cả người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại tràng trong.

Tràng ở bên trong, mọi người ngẩn người, sau một khắc, Huyền Thiên tông duy nhất một gã đế giả đột nhiên quát: “Truy, biệt để hắn chạy!”

Thanh âm rơi xuống, tràng trong mọi người do dự thoáng một phát, sau đó hướng ngoài cửa đuổi theo. Nếu như tựu để đối phương này sao đào tẩu, cái kia truyền đến đi, bọn hắn hai thành hai tông tựu không má thấy người rồi.

Thanh sam nam tử dĩ nhiên là là Dương Diệp, hắn đi tới Huyền Thiên tông về sau, Vốn là không muốn ra tay sát người, chỉ là muốn đánh nhau dò xét tìm hiểu tình huống, nhưng là cuối cùng vẫn quyết định xuất thủ. Một là nhìn Nguyên Thiên Y khó chịu, hai là hắn cũng muốn ra tay chấn nhiếp thoáng một phát hai tông hai thành người, tốt nhất là trước loạn rồi những người này quân tâm!

Dương Diệp thi triển chính là hư không con thoi kiếm thuật, nhưng là, ngay tại hắn muốn rời khỏi Huyền Thiên tông một khắc này, một đạo màn sáng đột nhiên xuất hiện tại hắn đang xuyên toa không gian ở chỗ, đương này đạo quang Mộ xuất hiện về sau, không gian nhất thời tầng chập chùng thêm, Dương Diệp không thể không hiện thân. Lúc này, hắn còn tại Huyền Thiên tông nội.

Nhìn trước mặt cái kia đạo quang Mộ, Dương Diệp trong mắt loáng qua một vòng hàn mang, sau một khắc, ý kiếm vào vỏ, sau đó mạnh mà rút kiếm một trảm!

Lưỡng trăm đạo điệp thêm trảm thiên rút kiếm thuật!

Hắn tự nhiên sẽ không lưu thủ, cũng sẽ không khi dễ này màn sáng, này sau đó nếu như không xuất toàn lực, đợi sẽ bị những người kia đuổi theo, vừa nghĩ tới bị hơn hai mươi vị đế giả vây đánh, coi như là hắn cũng nhịn không được nữa da đầu tê liệt. Chơi đùa đánh lén, giết người bỏ chạy còn đi, nhưng là nếu như muốn cùng hơn hai mươi vị đế giả đơn thiêu... Cái việc ngốc hắn nhất định là tuyệt đối sẽ không làm!

Một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, trong nháy mắt oanh tại đạo kia màn sáng phía trên.

Màn sáng trực tiếp bị kiếm khí xé mở một đạo cự đại lỗ hổng. Dương Diệp chuyển đầu nhìn thoáng qua, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau một khắc, thân hình hắn một động, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại tràng trong. Ngay lập tức về sau, Huyền Thiên tông cùng Lý thương biển bọn người xuất hiện tại Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng.

Lúc này, mọi người đã cảm thụ không đến Dương Diệp hơi thở.

Mọi người sắc mặt đều có chút khó coi, một Thánh giả cảnh huyền giả, tại bọn hắn hơn hai mươi vị đế giả trước mặt giây giết một gã đế giả, hơn nữa còn dương trường mà đi... Này đối với mọi người mà nói, là sỉ nhục ah! Bất quá, lúc này mọi người hơn nữa là lòng còn sợ hãi. Giây sát ah! Mặc dù trước kia tất cả mọi người nghe nói Dương Diệp có sát giây sát đế giả thực lực, nhưng cái kia chung cuộc chỉ là nghe nói, mà bây giờ, bọn hắn là thân mắt thấy đến!

Cái kia một kiếm, quá nhanh, quá cường!

Môn tâm tự hỏi, chính mình tiếp được sao?

Nghĩ đến này điểm, tràng trong mọi người sắc mặt càng ra tay tấn công nhìn đứng dậy. Bởi vì, không ai có lòng tin có thể tiếp được.

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang ánh sáng điểm không hề dấu hiệu xuất hiện tại tràng ở bên trong, tràng trong mọi người sắc mặt đại biến, tiếp theo, tràng trong cái kia Huyền Thiên tông một gã đế giả hai mắt trong nháy mắt trợn tròn rồi đứng dậy.

Một đạo tươi huyết từ cái này tên đế giả giữa lông mày kích xạ mà ra, ở đằng kia đế giả trong mắt, tràn đầy chấn kinh cùng khó có thể tin...

Tên kia đế giả sau lưng, Dương Diệp quét tràng trong mọi người liếc, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Ngoài ý muốn a? Kinh hỉ a?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1204: Hắn để ta này sao làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyền Thiên tông tên kia đế giả đến tử nhãn con ngươi đều là tĩnh lấy đấy, hắn như thế nào cũng không nghĩ đến Dương Diệp cũng dám đi mà phục phản. Hơn hai mươi tên đế giả tại chỗ nầy ah! Hơn hai mươi tên đế giả! Dương Diệp làm sao dám tại sát trở về?

Nhưng là, Dương Diệp tựu là trở về rồi.

Mọi người kinh hãi địa nhìn cái kia cầm trong tay kiếm vỏ (kiếm, đao) Dương Diệp, trong lúc nhất thời vậy mà đã quên xuất thủ.

Dương Diệp tay một huy, cái kia mới muốn tán linh khí Huyền Thiên tông đế giả đã bị hắn cất vào đến, bây giờ nhiều người, này linh khí, vẫn để bạch trốn đi hút tương đối tốt.

“Diệt ta kiếm minh?”

Dương Diệp quét tràng trong mọi người liếc, nói: “Chỉ cần các ngươi dám đến, ta tất nhiên để các ngươi có đến không hồi trở lại!”

“Phải không? Ta tiêu thiên tựu muốn nhìn!”

Ngay tại lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên tự bầu trời vang triệt mà lên, tiếp theo, một đạo kim sắc chùm tia sáng tự bầu trời điện bắn mà xuống, màu vàng chùm tia sáng tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt tựu đến Dương Diệp đầu.

Gần như là tại màu vàng chùm tia sáng xuất hiện một khắc này, một đạo kiếm khí trùng thiên mà lên, cùng cái kia đạo kim sắc chùm tia sáng hung hăng đụng vào nhau.

Lưỡng người chạm vào nhau, bầu trời vang khởi một đạo tiếng vang lớn thanh, vô số màu vàng năng lượng cùng kiếm khí hướng về bốn phía lắp bắp mở đến, cũng ngay vào lúc này, một cái màu vàng bàn tay khổng lồ đột nhiên phá không mà đến, trong nháy mắt tựu xuất hiện tại Dương Diệp đầu.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, tay phải rút kiếm tựu là một trảm.

Một đạo kiếm minh tiếng vang triệt bầu trời, kiếm khí trùng thiên!

Gia trì rồi Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Gia trì kiếm khí về sau, Dương Diệp kiếm khí cường không biết gấp bao nhiêu lần, kiếm khí chỗ qua xử, không gian trực tiếp bị xé nứt mở đến. Tại tất cả mọi người chăm chú xuống, kiếm khí cùng cái con kia màu vàng bàn tay khổng lồ đụng vào nhau.

Kiếm khí trực tiếp đem cái con kia màu vàng bàn tay khổng lồ tê liệt mở đến, sau đó trường chạy thẳng vào, hướng ngày đó tế bắn mạnh tới.

Bầu trời hư chỗ không truyền tới một đạo tiếng vang lớn thanh, lúc này, tiêu thiên thanh âm tự hư không nội vang lên, “Còn không khoái động thủ?”

Nghe tiêu thiên nói, tràng trong chúng đế nhất thời bình tĩnh trở lại, muốn động thủ, nhưng mà Dương Diệp lại là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại tràng trong. Nhìn cái kia biến mất Dương Diệp, mọi người sắc mặt nhất thời chìm xuống đến. Không phải không truy, mà là quá nhanh, mọi người căn bản đuổi không kịp.

Một đạo kim quang loáng qua, tiêu thiên xuất hiện tại tràng trong.

Nhìn bầu trời, tiêu thiên hai bàn tay chặt cầm thành quyền, sắc mặt âm trầm đáng sợ. Dương Diệp xông vào Huyền Thiên tông, liên sát Huyền Thiên tông hai tên đế giả, sau đó dương trường mà đi, có thể, Huyền Thiên tông thanh danh xem như hủy. Thanh danh hủy cũng tựu mà thôi, quan trọng nhất là Huyền Thiên tông bây giờ cũng chỉ còn lại có hắn này tông chủ là đế giả rồi.

Tựu tính toán diệt rồi kiếm minh, Huyền Thiên tông cũng sẽ chìm nổi làm nhị lưu thế lực!

Tiêu thiên hai mắt hơi bế, lúc này, hắn muốn nhất sát không phải Dương Diệp, mà là cái kia đã chết đi Nguyên Thiên Y. Vốn Huyền Thiên tông là có thể không cần cùng kiếm minh cứng rắn gạch đấy, lúc đó hắn để Nguyên Thiên Y đi tìm kiếm minh, mục đích là hóa giải song phương cừu hận, dù sao khi đó cùng kiếm minh cũng không có quá lớn lợi ích xung đột.

Nhưng mà Nguyên Thiên Y lại là vì hắn tôn nữ nhi cùng kiếm minh lúc dập đầu đứng dậy, không chỉ hại chết Huyền Thiên tông đếm tên đế giả, còn làm hại mình cũng đã chết, càng làm hại Huyền Thiên tông đã trở thành nhị lưu thế lực!

Mà này hết thảy, nguyên bản đều là có thể tránh cho đấy!

Ngay tại lúc này, một gã Áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện tại tràng trong.

Diệt thế đạo!

Tiêu thiên mở hé con mắt nhìn về phía Áo xám lão giả, nói: "Các hạ trước kia một mực tàng trong bóng tối, vì sao không ra tay?"

Áo xám lão giả nói: "Tiêu tông chủ, ta hiểu tâm tình của ngươi, nhưng là, ta hi vọng ngươi phải hiểu được, cho dù là ta, cũng không có nghĩ đến cái kia Dương Diệp cũng dám sát đến Huyền Thiên tông. Trước kia, ta cũng vội vàng không kịp chuẩn bị."

"Diệt thế đạo muốn chúng ta diệt kiếm minh, nhưng là lại một mực tàng trong bóng tối, diệt thế đạo như thế muốn đem chúng ta tại tràng người đương thương khiến cho sao?" Lúc này, Độc Cô Thiên Uy đột nhiên nói.

Nghe nói, mọi người tề tề nhìn về phía rồi Áo xám lão giả. Nếu như là trước kia, mọi người khẳng định sẽ không như thế hùng hổ dọa người. Nhưng là bây giờ, xem thấy Dương Diệp khủng bố về sau, mọi người đối với tại diệt thế đạo không phái cường người đi cách làm cực kỳ khó chịu. Bởi vì muốn diệt kiếm minh chính là diệt thế đạo, nhưng mà diệt thế đạo lại để bọn hắn những người này đến cùng kiếm minh cùng chết.

Trước kia mọi người đều cảm thấy muốn diệt kiếm minh, phải biết là một đĩa đồ ăn, dù sao toàn bộ thêm đứng dậy thế nhưng mà có hơn hai mươi vị đế giả! Mà kiếm minh tối đa cũng nhỏ vài vị mà thôi. Nhưng là bây giờ, mọi người phát hiện, dù cho mọi người có thể diệt kiếm minh, nhưng là bọn hắn chỉ sợ cũng sẽ tổn thất thảm trọng. Cái kia Dương Diệp, quá kinh khủng!

Không ai nguyện ý đối mặt Dương Diệp!

Áo xám lão giả nhìn thoáng qua Độc Cô Thiên Uy, nói: "Độc cô gia thành chủ, ta diệt thế đạo không có muốn lợi dụng chư vị ý tứ. Ta muốn, trước kia nguyên phó tông chủ cũng cùng chư vị qua, cái kia Dương Diệp sau lưng khả năng có người, ta bây giờ có thể rõ xác cho biết chư vị, cái kia Dương Diệp sau lưng không phải khả năng có người, mà là nhất định có người. Ta diệt thế đạo cường người phát hiện ở đằng kia Dương Diệp bên cạnh, theo một cực kỳ thần bí cường người, bất quá, đương chúng ta phát hiện đối phương về sau, đối phương giống như cũng phát hiện chúng ta, bởi vậy, bây giờ đối phương đã tiềm ẩn rồi đứng dậy, nhưng chúng ta có thể khẳng định, đối phương khẳng định trốn trong bóng tối chuẩn bị tứ cơ mà động!"

"Đại lục còn có những thế lực khác?" Tiêu thiên nhíu mày nói.

"Tự nhiên có!"

Áo xám lão giả quét liếc tràng ở bên trong, nói: "Chư vị, mặc dù bây giờ đại lục sa sút, nhưng là chư vị biệt quên, chúng ta đại lục từng có thể là trung đẳng thế giới. Khi đó, không biết có bao nhiêu thế gia cùng tông cửa, mặc dù cuối cùng hơn nhiều đều biến mất, nhưng là, biến mất không có nghĩa là che diệt. Có hơn nhiều thế gia cùng thế lực đều kéo dài dưới đến, bất quá phần lớn đều tuyển chọn ở ẩn. Ta diệt thế đạo từng cũng như thế, bất quá, cuối cùng chúng ta tuyển chọn xuất thế!"

Nghe nói, mọi người má sắc mặt ngưng trọng rồi đứng dậy. Nguyên bản bọn hắn tưởng bọn hắn tựu là đại lục nhất quả nhiên thế lực, nhưng là bây giờ xem ra, cũng không phải như thế.

Áo xám lão giả lại nói: "Chư vị đều tưởng như thế ta diệt thế đạo sự tình, nhưng là, ta muốn hỏi chư vị một câu. Cái kia kiếm minh quật khởi về sau, nếu như cùng các ngươi phát sinh xung đột, khi đó các ngươi phải như thế nào? Tựu như trước kia tận thế thành. Các ngươi phải chăng có năng lực đáng ở kiếm minh? Thứ cho ta nói thẳng, tựu tính toán chư vị liên thủ, chỉ sợ cũng đáng không ở kia kiếm minh, không biệt đấy, chính là Dương Diệp một người cũng đủ để để chư vị tiêu đầu lạn ngạch rồi."

Mọi người trầm mặc.

Áo xám lão giả quét mọi người liếc, nói: "Bây giờ đại lục đại bộ phận tư nguyên bị chúng ta một đạo hai tông hai thành người chia cắt, các ngươi hi vọng có kẻ thứ ba thế lực đi chen chân sao? Nếu như không hi vọng, chúng ta đây cũng chỉ có một tuyển chọn, cái kia chính là liên thủ tiêu diệt này kiếm minh cùng sau lưng của hắn thần bí thế lực."

Trầm mặc rất lâu, tiêu thiên bỗng nhiên nói: "Dương Diệp sau lưng thế lực các ngươi điều tra rõ rồi sao?"

Áo xám lão giả lắc lắc đầu, nói: "Một ít ẩn thế thế gia cùng thế lực, ta diệt thế đạo cũng biết một ít, nhưng là, cũng không phải. Này Dương Diệp sau lưng thế lực tựu cùng Dương Diệp như, đều rất thần bí. Bất quá, mọi người không râu sợ hãi, này Dương Diệp sau lưng thế lực ta diệt thế đạo sẽ giải quyết, mà các ngươi, chỉ cần giải quyết cái kiếm minh là được rồi.”

“Kiếm minh là sự, chỉ là cái kia Dương Diệp” tiêu thiên trầm giọng nói: “Người này thực lực quá mức yêu nghiệt, chúng ta bên trong, không ai có thể đáng được hắn!”

“Yên tâm, hắn đều có người đến đối phó!” Áo xám lão giả nói.

“Ai?” Tiêu thiên hỏi.

Áo xám lão giả khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, nói: “Đến lúc đó các ngươi sẽ biết. Đêm nay các ngươi nghỉ ngơi một đêm, hai ngày sau các ngươi xuất phát kiếm minh. Nhớ lấy, giờ phút này lên, các ngươi muốn tùy thời giới bị, để ngừa cái kia Dương Diệp đánh lén.”

“Vì sao không bây giờ tựu xuất phát?” Tiêu thiên nhíu mày nói.

Áo xám lão giả ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nói: “Bởi vì đối phó Dương Diệp cái kia cá nhân hai ngày sau mới sẽ đến!”

Huyền Thiên tông mấy vạn lý bên ngoài một tòa núi mạch bên trong, tại một chỗ thủy đàm xử, Dương Diệp bàn ngồi ở thủy đàm bên cạnh một khối bóng loáng trên đá lớn, ở trước mặt hắn, là cái kia đã bị bạch hút sạch đâu hai cái đế giả thi thân thể.

Luyện chế đế giả thi thân thể đối với hắn đến, đã không phải cái gì nan đề. Tại trải qua một thời gian luyện chế về sau, hai tên đế giả thi thân thể đã bị hắn luyện chế đã trở thành kiếm nô. Giờ phút này lên, trên người hắn tựu dẫn mười một cụ đế giả khôi lỗi, nếu như tại tăng thêm tận thế trong thành Dạ Lưu Vân bên cạnh cái kia tên, cái kia chính là mười hai tên đế giả khôi lỗi!

Bất quá Dương Diệp biết rõ, này còn xa xa không đủ.

Bất diệt thế đạo, chính là Huyền Thiên tông đợi thế lực liên hợp đứng dậy đế giả cường người đã trải qua xa hướng kiếm minh, nếu như tại tăng thêm diệt thế đạo, kiếm minh một ưu thế đều không có. Này thì ra là hắn vì cái gì muốn Kiếm Hư đi liên hệ kiếm thần cung lấy trước kia chút ít cường người, không biện pháp, kiếm minh bây giờ thế yếu, nếu như không nhiều lắm đến đế giả cảnh cường người, kiếm minh căn bản chiến bất quá một đạo hai tông hai thành!

Đặc biệt cái kia diệt thế đạo, diệt thế đạo bây giờ bày ra đi thực lực có thể mới một góc của băng sơn!

Dương Diệp nhìn nhìn trước mặt hai cái đế giả khôi lỗi, tay phải một huy, đem khôi lỗi thu hồi đến về sau, Dương Diệp vỗ vỗ trước ngực, bạch đầu nhất thời túa ra đến.

Dương Diệp đưa bàn tay ra, bạch trừng mắt nhìn, nàng bưng lấy Dương Diệp tay đem chính mình đầu tại Dương Diệp lòng bàn tay nhẹ nhàng cọ xát, sau đó trảo một huy, một mảng lớn Tử Tinh Thạch đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt.

Hơn hai vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Nhìn trước mặt chất đống như núi Tử Tinh Thạch, Dương Diệp trong nội tâm cảm khái không thôi, lúc đó hắn mới đi tới minh ngục đại lục lúc, này đồ chơi đối với hắn đến, tựu cùng bầu trời ánh sao sáng như. Nhưng là bây giờ, trong mắt hắn, này cùng đá đầu không sai biệt lắm!

Lắc lắc đầu, Dương Diệp đem Tử Tinh Thạch toàn bộ cất vào đến. Lúc này, năm đạo kiếm quang đột nhiên tại tràng trong loáng qua, tiếp theo, Kiếm Hư cùng năm tên lão giả xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt.

“Ngươi là sư tổ truyền nhân?” Kiếm Hư bên cạnh, một gã lưng đeo trường kiếm lão giả đi đến Dương Diệp trước mặt, hỏi.

Dương Diệp gật đầu, hắn tính toán Kiếm Vô Cực truyền nhân sao? Kỳ thật này xem chính hắn, hắn như nguyện ý, cái kia chính là, hắn như không muốn cái kia cũng không phải là!

Bây giờ, hắn nguyện ý!

“Chứng cứ đâu này?” Lưng kiếm lão giả hỏi.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, tựa như mấy chục vạn tòa đại sơn hướng cái kia lưng kiếm lão giả đè quá khứ giống như, cái kia lưng kiếm lão giả nhất thời hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, này vừa lui, tựu trọn vẹn lui hơn mười trượng mới dừng lại đến.

“Hư không cảnh kiếm ý phía trên!”

Năm người ngược lại hít một hơi lương khí, trong mắt tràn đầy chấn kinh chi sắc.

Năm người tướng nhì kỷ rồi liếc, cái kia lưng kiếm lão giả lại nói: “Ngươi triệu tập chúng ta mục đích là cái gì?”

Dương Diệp nói: “Kiếm tu sa sút, mục đích của ta là chấn hưng kiếm tu!”

“Vì cái gì không phải trùng kiến kiếm thần cung?” Lưng kiếm lão giả hỏi.

Dương Diệp thẳng nhì kỷ lưng kiếm lão giả, “Vì sao tầm mắt không phóng khoan một đâu này?”

“Có ý tứ gì!” Lưng kiếm lão giả chìm thanh hỏi.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hư không, nói: “Ta muốn này chư thiên vạn giới, đều kính chúng ta kiếm tu nhất phái!” Xong, Dương Diệp nhìn về phía lưng kiếm lão giả bọn người, lại nói: “Ân, này cũng là Kiếm Vô Cực tiền bối ý tứ, là hắn muốn ta này sao làm đấy.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1205: Kiếm thần ấn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mắt năm vị lão giả đều là đế giả, hơn nữa còn đều là hư không cảnh kiếm ý, cái người, tuyệt đối đều là tâm cao khí ngạo chi bối. Để những người này cam tâm đi theo hắn Dương Diệp? Không sự thật. Duy nhất biện pháp tựu là kéo Kiếm Vô Cực này trương da hổ, bởi vì hắn nhìn ra, những người này đối với Kiếm Vô Cực cực kỳ tôn trọng, nếu như là Kiếm Vô Cực di nói, những người này chắc chắn sẽ tuân thủ.

Quả nhiên, nghe được Dương Diệp nói, tràng trong năm người nhìn về phía Dương Diệp lúc, thần sắc nhu hòa hơn nhiều.

Mà một bên Kiếm Hư thì nhìn thoáng qua, trong mắt có một tia hồ nghi. Nhưng hắn là nhớ kỹ đấy, lúc đó Dương Diệp cùng hắn đã nói, vẫn Thần Sơn không có Kiếm Vô Cực lưu lại thần thức Ảnh Tượng đấy.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người đối diện vẫn Thần Sơn vị trí có chút một lễ, trên khuôn mặt tràn đầy cung kính, “Kiếm Vô Cực tiền bối, ngươi di nguyện, ta Dương Diệp tựu là phấn thân toái cốt cũng sẽ hoàn thành.” Nói cuối cùng nhất, Dương Diệp trên khuôn mặt tràn đầy quyết tuyệt chi sắc, một bộ ngay lập tức muốn phấn thân toái cốt hình dạng.

Nghe được Dương Diệp nói, cái kia lưng kiếm lão giả năm người nhìn về phía Dương Diệp lúc, thần sắc càng phát nhu hòa.

Dương Diệp đột nhiên xoay người nhìn về phía cái kia lưng kiếm lão giả năm người, vậy sau, rồi mới đối diện năm người có chút một lễ, đạo: "Năm vị tiền bối, đương kim thiên hạ, kiếm tu sa sút, vãn bối thực lực thấp kém, muốn lực vãn cuồng lan, thật tại là lòng có dư mà lực chưa đủ, còn mời năm vị tiền bối giúp ta, để chúng ta huề tay cùng một chỗ hoàn thành Kiếm Vô Cực tiền bối di nguyện, để kiếm tu nhất phái, thụ chư thiên vạn giới kính ngưỡng!"

Năm người tướng nhì kỷ rồi liếc, cuối cùng nhất, cái kia lưng kiếm lão giả gật gật đầu, đạo: "Ngươi thiên phú trác tuyệt, nho nhỏ tuổi tựu đạt tới hư không cảnh kiếm ý phía trên, khó trách sư tổ tuyển ngươi làm truyền nhân. Ngươi đã là sư tổ truyền nhân, mà lại kiếm ý đã đạt tới hư không cảnh kiếm ý phía trên, quan tuyệt đương kim đại lục. Chắc, vậy ngươi tựu là ta kiếm thần cung cung Chủ. Từ bây giờ lên, ta kiếm phong nguyện ý thề sống chết truy tùy ngươi."

Đang nói, hắn đối diện Dương Diệp cung kính một lễ.

"Ta kiếm lâm nguyện ý thề sống chết truy tùy cung Chủ!"

"Ta kiếm khai nguyện ý thề sống chết truy tùy cung Chủ!"

"Ta kiếm nguyện ý thề sống chết truy tùy cung Chủ!"

"Ta kiếm minh nguyện ý thề sống chết truy tùy cung Chủ!"

Còn lại bốn người cũng đối diện Dương Diệp cung kính một lễ, cung kính thanh nói.

Thấy tình trạng đó, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, có năm người gia nhập, kiếm minh thực lực chỉnh thể tăng lên ít nhất mấy lần. Hắn có chút gật đầu, vậy sau, rồi mới hỏi: "Các ngươi đều là kiếm họ?"

Việc này, cái kia Kiếm Hư đạo: "Tự nhiên không phải. Sở dĩ đều là dùng kiếm làm họ, như thế kiếm thần cung năm ấy quy củ, phàm là đạt tới đế giả, kiếm ý đạt tới hư không cảnh, tựu có thể bắt được kiếm họ, này xem như một bối phân. Tại kiếm thần cung, kiếm chữ lưng sắp xếp thứ hai."

"Sắp xếp thứ nhất đây này?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi.

Kiếm Hư cười nói: “Đập thứ nhất đúng là cung Chủ, duy nhất đấy, tựu là bây giờ ngươi.”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, có chút buồn cười, không nghĩ đến chính mình đã trở thành kiếm thần cung bối phân cao nhất người, bất quá này đối với hắn mà nói cũng là chuyện tốt.

“Đúng..., bây giờ ngươi mặc dù xem như kiếm thần cung cung Chủ, nhưng là, ngươi còn cần như cái gì mới có thể tính toán chính thức tiếng đồn không sai.” Kiếm Hư đột nhiên nói.

“Cái gì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Kiếm thần ấn!”

Kiếm Hư nói đến đây, trong mắt có một tia ngưng trọng, đạo: “Này ấn chính là đế giai phía trên, thì ra là hư giai đến bảo, tại ta kiếm thần trong cung, địa vị cùng uy lực cận lần cái kia ngân hà kiếm đồ. Ngân hà kiếm đồ là sư tổ năm ấy chỗ tạo, nhưng là kiếm thần ấn lại là kiếm thần cung từ xa cổ thời kỳ tựu lưu truyền xuống cung Chủ tín vật. Cho nên, ngươi phải tốt đến vậy vật!”

“Vì cái gì muốn phải đạt được vật ấy?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

“Bởi vì chỉ có được cho vật ấy, hơn nhiều nhân tài sẽ nhận ngươi làm cung Chủ, đặc biệt những cái... Kia lão ngoan cố!” Kiếm phong đột nhiên nói: “Kiếm thần cung lúc đó còn sống xuống người, tự nhiên không chỉ chúng ta những người này. Nhưng là, có chút lão ngoan cố là chỉ nhận ấn không nhận người, bởi vì kiếm thần cung có tổ huấn, cầm kiếm thần ấn người, tức làm kiếm thần cung cung Chủ!”

“Kỳ thật, vật kia đối với ngươi trợ giúp cũng cực đại!”

Lúc này, Kiếm Hư đạo: “Vật ấy chính là hư giai đến bảo, nếu như ngươi được cho nó, nó có thể tại nhất định được thời gian nội, để ngươi kiếm khí cùng kiếm ý uy lực tăng lên ít nhất gấp ba!”

Gấp ba!

Dương Diệp đồng tử co lại, tăng lên gấp ba, cái kia ý nghĩa cái gì? Hắn bây giờ đã là niết cảnh kiếm ý, nếu như uy lực tại tăng lên gấp ba... Nếu như hắn thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, vậy sau, rồi mới uy lực kia tại tăng lên gấp ba... Dương Diệp không dám ở nghĩ tiếp, bởi vì như vậy thật tại là quá điên cuồng rồi.

Kiếm Hư lại nói: “Trừ đó ra, ngươi như được cho vật ấy, còn có thể mượn nhờ vật ấy thi triển kiếm thần cung đời thứ nhất tổ sư uẩn tàng ở trong đó tru thiên kiếm trận, này trận vừa ra, mười vạn lý nội, không có một ngọn cỏ! Tại ngân hà kiếm đồ không xuất thế trước kia, vật ấy chính là đại lục thứ nhất bảo vật!”

“Kiếm thần ấn, ngân hà kiếm đồ... Đều là của ta, đều là ta đấy!”

Dương Diệp hai bàn tay thong thả chặt cầm rồi đứng dậy, bất kể là này kiếm thần ấn vẫn ngân hà kiếm đồ, hắn đều phải muốn cố gắng tốt đến. Bởi vì này lưỡng kiện bảo vật đối với hắn mà nói tác dụng đều cực đại! Mặc dù hắn cũng không tán thành quá theo lại ngoại vật, nhưng là, tận lực không đi dùng ngoại vật, cái kia chính là choáng váng. Đương nhiên, hắn sẽ không lẫn lộn đầu đuôi.

“Này khắc ở nơi nào?” Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Hư.

Kiếm Hư trầm ngâm một lát, vậy sau, rồi mới đạo: “Kiếm thần cung di chỉ!”

“Các ngươi vì sao không đi đem hắn xuất ra?” Dương Diệp khó hiểu.

“Không thể đi, cũng không dám đi!” Kiếm Hư nói.

“Vì sao?” Dương Diệp lại càng không giải rồi.

Tràng trong sáu người tướng nhì kỷ rồi liếc, trong mắt đều là có một tia nể nang cùng ngưng trọng. Trầm mặc một lát, cái kia Kiếm Hư mới nói: “Năm ấy vị kia từng có nói, phàm kiếm tu giả, không thể bước vào kiếm thần cung vùng biển. Cũng đang bởi vì như thế, đại lục kiếm tu mới dần dần sa sút. Bởi vì đại lục tốt nhất kiếm tu truyền thừa nhận cùng với kiếm tu kiếm kỹ, đều tại kiếm thần cung di chỉ.”

“Vị kia là ai?” Dương Diệp trầm thanh hỏi.

“Không biết!” Kiếm Hư lắc lắc đầu, nói, “Nhưng là đối phương khẳng định còn tại đại lục, bởi vì từng có kiếm tu tiến về trước kiếm thần cung di chỉ, vậy sau, rồi mới tại cũng không có trở về.”

Dương Diệp lông mày có chút nhăn một cái, vị kia đối với kiếm thần cung đến tột cùng là có bao nhiêu oán hận? Diệt rồi cửa cũng tựu mà thôi, vậy mà còn không để kiếm tu tới gần!

“Chúng ta không khả năng!”

Lúc này, cái kia kiếm phong lắc lắc đầu, đạo: “Nếu như sư tổ còn tại, ai người dám lấn ta kiếm thần cung?”

Mọi người trầm mặc. Diệt kiếm thần cung vị kia xác thực rất cường, nhưng là nếu như Kiếm Vô Cực còn tại nói, đối phương còn có thể diệt được rồi kiếm thần cung sao?

Dương Diệp hai mắt nhắm lại rồi đứng dậy, hắn tiếp nhận kiếm thần cung việc này cường người, cũng chẳng khác nào tiếp nhận kiếm thần cung cùng vị kia thần bí cường người giữa ân oán. Có thể nói, ngày sau nói không chừng sẽ có cây gai (thuốc lá) phiền. Bất quá, hắn cũng không sợ, hắn không muốn gây quấy rầy, nhưng là, nếu như đối phương thật sự còn không bỏ xuống được năm ấy ân oán mà đến tìm hắn, như trước kia hắn đang nói, đều là người, ai còn sợ ai!

Trầm ngâm đếm tức, Dương Diệp lại hỏi: “Kiếm tu không thể đi, khác người phải biết có thể đi a.”

Kiếm Hư gật gật đầu, đạo: “Đại lục có hơn nhiều không phải kiếm tu người thỉnh thoảng đi kiếm thần cung, nhưng là, kiếm thần cung phòng ngự kiếm trận không biết có bao nhiêu tòa, coi như là đế giả cũng đừng tưởng xâm nhập kiếm thần cung. Có thể nói, bây giờ kiếm thần cung di chỉ còn tính toán là hoàn toàn đấy.”

Dương Diệp nhìn Kiếm Hư bọn người liếc, đạo: “Các ngươi trước kia nói cái kia kiếm ấn, là muốn để ta đi kiếm thần cung di chỉ a! Đương nhiên, ta biết rõ các ngươi không có chỗ hiểm ý của ta, chỉ là, ta muốn biết các ngươi chính thức dụng ý!”

Kiếm Hư bọn người tương nhì kỷ rồi liếc, vậy sau, rồi mới tề tề đối diện Dương Diệp có chút một lễ, Kiếm Hư đạo: “Lúc đó kiếm thần cung bị diệt, vị kia cường người có nói bất luận cái gì kiếm tu không thể bước vào kiếm thần cung di chỉ. Này không chỉ là chúng ta kiếm thần cung cả đời sỉ nhục, càng là chúng ta cả đại lục kiếm tu sỉ nhục. Chúng ta này phê lão gia hỏa tự biết không có năng lực đi đối với kháng đối phương, nhưng là, ngươi có. Ngươi còn còn trẻ, ngươi như thế còn trẻ đã trải qua hư không cảnh kiếm ý phía trên, chúng ta tin tưởng, tổng có một ngày, ngươi nhất định có thể trở thành như sư tổ như vậy tuyệt thế cường người! Nếu như đến đó một ngày, chúng ta hi vọng ngươi có thể dẫn chúng ta trở lại kiếm thần cung.”

Nói xong, Kiếm Hư sáu người lần nữa đối diện Dương Diệp một lễ.

Nhìn Kiếm Hư sáu người, Dương Diệp trong lòng có lấy một tia phục tạp, những người này, đối với kiếm thần cung y nguyên còn có lấy rất sâu cảm tình ah! Bất quá cũng thế, một tông môn đối với một ít người mà nói, kỳ thật giống như là gia như, đối với gia, dù cho này gia đã không tồn tại, nhưng là cảm tình khẳng định vẫn tại đấy.

Thu hồi tư tự, Dương Diệp cười nhẹ cười, đạo: “Chư vị tiền bối, ta đã bắt được Kiếm Vô Cực tiền bối truyền thừa nhận, hơn nữa lại để các ngươi đến giúp ta, vậy, kiếm thần cung năm ấy ân oán tự nhiên cũng bị ta tiếp được. Các ngươi yên tâm, chúng ta sẽ đi chỗ đó kiếm thần cung di chỉ đấy, tin tưởng ta, này một ngày, sẽ không quá xa, phải nên nói là sẽ rất nhanh!”

Nghe được Dương Diệp nói, Kiếm Hư bọn người không chỉ không có cao hứng, ngược lại còn sắc mặt biến đổi, cái kia Kiếm Hư vội vàng đạo: “Ngươi biệt trùng động! Chúng ta không phải muốn ngươi bây giờ tựu đi kiếm thần cung di chỉ, chúng ta là hi vọng ngươi sau này biến cường lớn rồi tại trở về. Ta biết rõ, ngươi thực lực cực cường, coi như là chúng ta mấy lão gia hỏa cũng không phải ngươi đối thủ, nhưng là, vị kia cường người thật không phải là ngươi bây giờ có khả năng địch thủ, minh bạch sao?”

Kiếm phong bọn người cũng vội vàng gật đầu, biểu thị tán đồng.

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không làm không biết lượng sức sự tình đấy!”

Nói xong, Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía rồi Huyền Thiên tông phương hướng, đạo: “Bất quá, bây giờ chúng ta việc cấp bách là muốn giải quyết diệt thế đạo cùng hai tông hai thành sự tình.”

“Diệt thế đạo không thể tiểu dò xét!” Kiếm phong trầm giọng nói: “Này thế lực năm ấy còn chỉ là một tiểu thế lực, nhưng là bây giờ đã thành khí hậu, bọn hắn chính thức thực lực, vẫn là một mê!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đạo: “Này một lần, ta muốn bọn hắn không phải là một mê.”

“Đúng..., có cái người, ta hi vọng ngươi tự mình đi xem đi!” Lúc này, Kiếm Hư đột nhiên nói.

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

“Tại trước ngươi đại lục thứ nhất kiếm tu cùng bây giờ đại lục thứ nhất kiếm trận sư.” Kiếm tu trầm giọng nói: “Nếu có hắn tương trợ, này một chiến, chúng ta thắng gặp dịp không nghi ngờ muốn đại hơn nhiều. Bất quá, người này có chút lão ngoan cố, chỉ nhận ấn không nhận người. Cho nên, ta hi vọng ngươi tự mình đi xem đi.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, vậy sau, rồi mới nhìn về phía một bên kiếm phong, đạo: “Kiếm phong tiền bối, ta có chuyện cần các ngươi giúp ta làm, là như vậy, các ngươi…”

Một lát sau khi, kiếm phong đạo: “Mặc kệ tận thế thành rồi hả?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, đạo: “Tốt nhất phòng thủ tựu là tiến công, ta không thể bị bọn hắn dắt lấy cái mũi đến, ta muốn nắm giữ này tràng chiến tranh Chủ động.”

Kiếm phong năm người tương nhìn kỷ rồi liếc, vậy sau, rồi mới gật gật đầu, kiếm phong đạo: “Yên tâm, chúng ta sẽ làm thỏa đấy!”

Nói xong, năm người thân hình một động, biến mất tại tràng trong.

Năm người sau khi đi, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Hư, đạo: “Đi thôi, chúng ta đi xem này ta trước kia đại lục thứ nhất kiếm tu cùng bây giờ kiếm trận sư a!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1206: Đến xách (cầm) Dương Diệp đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Kiếm Hư dưới sự dẫn dắt, hai người đến một mảnh rừng trúc xử, phóng nhãn nhìn lại, mấy vạn lý nội đều là cao đến mấy chục trượng độ cao trường trúc. Phong thổi, rừng trúc nhất thời liên tiếp, tựa như một mảnh hiện lấy gợn sóng trúc biển.

“Đấy này Phương, vắng vẻ!” Rừng trúc bên ngoài, nhìn trước mắt trúc biển, Dương Diệp lên tiếng nói. Bọn hắn lúc này, có thể nói là tại nhỏ tòa núi mạch vực thẩm, hơn nữa tại này phiến rừng trúc bốn phía lại có đứng vững trong mây núi cao. Người trên trời phi, nếu như không chỉ ý dùng thần thức tra, căn bản phát hiện không được này phiến trúc biển.

“Muốn không thế nào nói ẩn thế đâu này?”

Kiếm Hư cười cười, sau đó nói: “Chúng ta vào a!”

“Không ngự kiếm phi vào?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm Hư cười nói: “Lần này ngươi có thể mắt vụng về rồi, ngươi tại xem thật kỹ xem!”

Dương Diệp khẽ giật mình, hắn chuyển đầu nhìn về phía cái kia phiến trúc biển, sau một lát, hắn lông mày nhăn đứng dậy, nói: “Trúc trong uẩn tàng kiếm ý, này phiến trúc biển là một kiếm trận?”

Kiếm Hư gật gật đầu, nói: “Này mấy vạn lý nội trúc biển tựu là một kiếm trận, từng có một đế giả cứng rắn sấm chỗ nầy, trực tiếp bị này kiếm trận tại chỗ giảo sát. Đương nhiên, ngươi tự nhiên không sợ, bất quá chúng ta lần này đến cũng không phải đến đá tràng đấy.”

“Đương nhiên!” Dương Diệp cười nói.

Như vậy, hai người ven theo trước mặt một cái đá vụn tiểu đạo hướng rừng trúc vực thẩm đi đến.

Dương Diệp không ngừng địa đánh giá lấy bốn phía, mới bắt đầu không chú ý, bây giờ hắn tử tế quan sát hạ phát hiện, này mỗi một căn cây trúc đều giống như một thanh kiếm, hơn nữa, tại bọn hắn bước vào rừng trúc một khắc này, việc này cây trúc lá trúc vậy mà đều liền liền bắt đầu chuyển chuyển động đứng dậy. Vô số lá trúc chuyển động, tràng trong nhất thời vang nổi lên từng đạo ‘Tuôn rơi’ thanh.

“Giống như đối với chúng ta có chút không hữu hảo ah!” Dương Diệp nói.

Kiếm Hư nói: “Không sự, rất bình thường. Chỉ cần tiến vào này trong trận, này trận pháp tựu sẽ tự động thúc động. Chỉ cần chúng ta không ra tay cùng loạn đến, bọn chúng cũng sẽ không đối với chúng ta xuất thủ.”

“Ngươi xác định?” Dương Diệp nói.

Kiếm Hư gật gật đầu nói: “Đương nhiên, ta đến qua một lượng lần đấy.”

Ngay tại lúc này, hai người trước mặt chỗ không xa một căn cây trúc đột nhiên tại chỗ xoay tròn rồi đứng dậy, sau một khắc, cái kia căn cây trúc thượng lá trúc đột nhiên hóa thành mấy chục đạo kiếm quang hướng về Dương Diệp hai người kích xạ mà đến.

Kiếm Hư biểu lộ cứng đờ.

Dương Diệp cũng chỉ một điểm, cái kia mấy chục đạo lá trúc kiếm quang nhất thời tiêu tán, mấy chục phiến lá trúc xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp thò tay một trảo, cái kia mấy chục phiến lá trúc nhất thời đã rơi vào trong tay hắn. Ngay tại Dương Diệp muốn xuất thủ lúc, Kiếm Hư đột nhiên ngăn ở hắn, nói: “Này phải biết là một ngoài ý muốn!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Hư, nói: “Hy vọng đi!”

Kiếm Hư gật gật đầu, nói: “Chúng ta đi nhanh điểm a!”

Hai người mới phải đi, đột nhiên, tại hai người bao quanh những trúc kia toàn bộ bắt đầu tại nguyên chỗ xoay tròn rồi đứng dậy, hơn nữa, rầm rầm nhiều hơn cây trúc dựa vào không xuất hiện tại hai người trước mặt đá vụn trên đường nhỏ. Xem thấy này một màn, Kiếm Hư sắc mặt có chút khó coi rồi đứng dậy, này đánh má đánh thôi...

“Bọn hắn là không hoan nghênh ta vẫn không hoan nghênh ngươi?” Dương Diệp hỏi Kiếm Hư.

Kiếm Hư do dự thoáng một phát, nói: “Ta cũng không phải rất rõ ràng.”

“Ngươi cùng vị kia quan hệ như thế nào?” Dương Diệp lại hỏi.

“Không thật là tốt!” Kiếm Hư nói.

Dương Diệp mặt tràn đầy hắc tuyến, hắn một mực tưởng Kiếm Hư cùng vị kia đại lục thứ nhất kiếm trận sư là hảo hữu, sau đó này gia hỏa bây giờ khước thuyết hai người quan hệ cũng không tốt...

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Trước để ta phá vỡ này trận pháp a!”

“Thật lớn khẩu khí!”

Ngay tại lúc này, chỗ xa dày đặc rừng trúc đột nhiên phân ra mở đến, tiếp theo, một gã cầm trong tay một thanh màu xanh trường kiếm nữ tử xuất hiện tại hai người ánh mắt trong. Nữ tử thân lấy vui vẻ màu xanh quần dài, dáng người uyển chuyển, dung mạo thanh tú, chỉ bất quá ánh mắt lạnh như băng, cho nhân sinh người chớ gần cảm giác.

Xem thấy này danh nữ, Dương Diệp sững sờ, lập tức kinh ngạc nói: “Trúc dao? Ngươi, ngươi như thế nào tại này?”

“Ngươi nhận ra ta tỷ?” Cái kia quần dài nữ tử lông mày kẻ đen cau lại.

“Chị của ngươi?” Dương Diệp ngẩn người, nói: “Ngươi không phải trúc dao?”

“Trả lời của ta vấn đề!” Quần dài nữ tử nhíu mày nói.

Dương Diệp khẽ giật mình, lập tức nói: “Nhận ra, nàng bây giờ cùng ta cùng một chỗ!”

“Với ngươi cùng một chỗ?”

Quần dài nữ tử hai mắt hơi mị, nói: “Ít một Thánh giả cảnh, ta tỷ làm sao có thể sẽ vừa ý ngươi!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, lúc này, cái kia Kiếm Hư nói: “Ý của hắn là nói, chị của ngươi bây giờ tại cùng hắn lăn lộn. Tốt rồi, nha đầu, chúng ta là đến tìm ngươi sư phụ đấy, ngươi đi thông báo một tiếng.”

“Ta sư phụ là các ngươi tương kiến có thể thấy sao?” Quần dài nữ tử lạnh thanh nói.

Kiếm Hư muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Kiếm Hư tiền bối, dùng phương pháp của ta tới đi.” Đang nói, Dương Diệp hướng phía trước một bước bước ra, trong chốc lát, một cổ kinh khủng kiếm ý dựa vào không xuất hiện tại phương viên mấy vạn lý trong vòng.

Đương này cổ kiếm ý xuất hiện về sau, cái kia quần dài nữ tử sắc mặt đại biến, hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, gần lui vài trăm trượng mới dừng lại đến. Mà bao quanh cái kia chút ít trúc biển tại này một khắc toàn bộ rung động đứng dậy, từng đạo kiếm minh thanh tự trong đó không ngừng phát ra.

Đó là tại rùng mình!

“Ngươi... Ngươi...” Quần dài nữ tử kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, có chút nói năng lộn xộn.

Dương Diệp lại là không có lý đối phương, mà là nhìn về phía này trúc biển vực thẩm, nói: “Tiền bối nếu là muốn thử ta, ta muốn, bây giờ tiền bối đã thử đến rồi. Không biết tiền bối có thể vừa thấy?”

Lúc này, Kiếm Hư nói: “Kiếm cực, Dương Diệp đã bị chúng ta tôn làm kiếm thần cung đương đại cung Chủ, ngươi liên kiếm thần cung cung Chủ đều không thấy sao?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, chỗ xa đột nhiên truyền tới một đạo thanh âm, “Cung Chủ? Buồn cười, không có kiếm thần ấn, hắn cũng dám tự xưng cung Chủ? Kiếm Hư, lão phu đã nói, nhận ấn không nhận người, muốn lão phu rời núi tương trợ, có thể, cầm kiếm thần ấn đến!”

Kiếm Hư sắc mặt trầm xuống, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp lại là mở rồi mở tay, nói: “Kiếm Hư tiền bối, không được nhiều lời rồi, chúng ta đi thôi!”

“Ngươi...” Kiếm Hư lổi ngạc địa nhìn Dương Diệp, hắn không nghĩ đến Dương Diệp này sao nhanh để lại khí.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia trúc biển vực thẩm, nói: “Cái lão ngoan cố, đừng cũng bãi.”

“Làm càn, ngươi dám vũ nhục ta sư phụ!”

Lúc này, một bên cái kia quần dài nữ tử đột nhiên gầm lên, nhưng mà, nàng thanh âm vừa dứt xuống, Dương Diệp lại đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện tại trước mặt nàng, tiếp theo, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại cái kia quần dài nữ tử giữa lông mày.

Dương Diệp nhìn cái kia mãn mắt kinh hãi quần dài nữ tử, nói: “Tính tình, có thể có. Nhưng là, cái kia được thành lập tại chính mình thực lực phía trên. Không có thực lực, tính tình tốt nhất thu liễm một điểm.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình một động, về tới tại chỗ, sau đó nhìn về phía Kiếm Hư, nói: “Chúng ta đi!”

“Muốn đến tựu đến, muốn đi thì đi? Không dễ dàng như vậy!”

Lúc này, trúc biển vực thẩm đột nhiên truyền tới một đạo gầm lên thanh. Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cùng Kiếm Hư bao quanh sở hữu tất cả trường trúc toàn bộ chuyển chuyển động đứng dậy, tiếp theo, bao quanh những cái... Kia trường trúc phía trên lá trúc toàn bộ hóa thành từng đạo kiếm mang hướng về Dương Diệp cùng Kiếm Hư điện bắn mà đến. Xem thấy này một màn, Kiếm Hư trong mắt có một tia ngưng trọng.

Bởi vì hắn phát hiện, việc này lá trúc tại đi tới bọn hắn trước mặt lúc, vậy mà toàn bộ trùng điệp lại với nhau, lá trúc trùng điệp, kiếm quang tự nhiên cũng trùng điệp. Giờ phút này bọn hắn trước mặt mỗi đạo kiếm quang, đều ít nhất điệp bỏ thêm hơn một ngàn đạo!

Kiếm Hư tay đặt ở phần eo trên kiếm, muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp lại là hướng phía trước bước ra rồi một bước, một bước rơi xuống, một cỗ kiếm ý dựa vào không xuất hiện tại chung quanh hắn, đương này cổ kiếm ý xuất hiện về sau, quỷ dị địa một màn xuất hiện. Tại hai người bao quanh cái kia chút ít kiếm quang vậy mà tại lúc này toàn bộ dừng lại, tiếp theo, kiếm quang tiêu tán, lá trúc liền liền trụy lạc.

Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Tuyệt đối áp chế!

Lúc này, một đạo bén nhọn kiếm minh thanh đột nhiên tự trúc biển vực thẩm vang lên, rất nhanh, một đạo kiếm quang từ cái này trúc biển vực thẩm bắn đi, trong nháy mắt tựu đến Dương Diệp trước mặt. Nhưng mà Dương Diệp lại là không thiểm không tránh, mặc kệ do đạo kia kiếm quang xuất tại trên người hắn. Ở đằng kia quần dài nữ tử kinh hãi trong ánh mắt, đạo kia kiếm quang trực tiếp vào một cái rồi Dương Diệp bên trong thân thể, sau đó, sau đó không có sau đó, đạo kia kiếm quang tựu phảng phất chưa từng xuất hiện qua.

“Kiếm cực, biệt phí công khí lực rồi. Hắn kiếm ý đã đạt hư không cảnh kiếm ý phía trên, trừ phi ngươi kiếm ý cũng siêu việt hư không cảnh kiếm ý, hoặc là ngươi không cần kiếm, nếu không, hắn tại trước mặt ngươi gần như là không địch thủ đấy.” Kiếm Hư nói.

Lúc này, một gã mặc lam bào lão giả từ cái này trúc biển vực thẩm đi rồi đi. Một bên, cái kia quần dài nữ tử vội vàng nghênh đón tiếp lấy, nói: “Sư phụ.”

Lam bào lão giả có chút gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Không nghĩ đến, tự sư tổ về sau, đại lục lại xuất hiện một gã hư không cảnh kiếm ý phía trên kiếm tu.”

Dương Diệp nói: “Hư không cảnh kiếm ý phía trên thì như thế nào? Kiếm tu nhất phái sa sút, kiếm thần cung di chỉ đến nay mới thôi không kiếm tu dám bước vào, như thế kiếm thần cung cùng kiếm tu chi sỉ. Ta Dương Diệp, xấu hổ đối với Kiếm Vô Cực tiền bối!”

Lam bào lão giả trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Này không là của ngươi lổi.”

“Này tựu đó là lỗi của ta!”

Dương Diệp đột nhiên kích chuyển động đứng dậy, “Là ta thực lực quá yếu, là ta thanh nhìn qua không đủ, không biện pháp triệu tập kiếm thần cung lúc đó còn sống xuống sở hữu tất cả cường người. Bằng không thì, ta kiếm tu nhất phái, tất nhiên đương trọng hiện năm ấy huy hoàng!”

“Này thật không phải là ngươi lổi!” Một bên, Kiếm Hư cũng nhịn không được nữa khuyên rồi đứng dậy.

“Không, tựu đó là lỗi của ta!”

Dương Diệp hai bàn tay chặt cầm rồi đứng dậy, nói: “Nếu như ta...”

“Được rồi được rồi!”

Lúc này, lam bào lão giả đột nhiên đả đoạn Dương Diệp nói, nói: “Ngươi biệt tại này trước mặt của ta chơi này bộ đồ, lão phu chỉ là muốn nhìn ngươi một chút triệu tập chúng ta này phê lão gia hỏa mục đích, mặc dù ngươi có lợi dụng chúng ta này phê lão gia hỏa hiềm nghi, nhưng là, không thể không nói, mục đích của ngươi còn tính toán cùng chúng ta cùng chung chí hướng. Hơn nữa, có thể chấn hưng kiếm tu nhất phái đấy, xác thực không phải ngươi không phải của ai.”

“Đâu có đâu có!” Dương Diệp vội vàng khiêm tốn nói: “Chấn hưng kiếm tu nhất phái, còn cần chư vị tiền bối to lớn tương trợ mới được, vãn bối một người, thật tại là lòng có dư mà lực chưa đủ!”

“Muốn ta đi theo ngươi, có thể, bất quá, ta có một điều kiện!” Lam bào lão giả thẳng nhì kỷ Dương Diệp.

“Nói!” Dương Diệp nghiêm mặt nói.

“Cầm lại kiếm thần cung kiếm thần ấn! Này ấn, là ta kiếm thần cung biểu tượng, phải cầm lại. Ta biết rõ rất khó, nhưng là ta tin tưởng, chung có một ngày ngươi có thể tiến về trước kiếm thần cung di chỉ!” Lam bào lão giả nhận chân nói.

“Không vấn đề!” Dương Diệp trả lời không có một chút chần chờ. Kiếm thần cung di chỉ hắn nhất định là muốn đi đấy, bởi vì ngân hà kiếm đồ khả năng là ở chỗ này.

Lam bào lão giả gật gật đầu, nói: “Cái kia đi thôi, bây giờ đi trước tận thế thành trước cho ngươi bố một tòa kiếm trận!”

“Cầu còn không được!” Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Bốn người thân hình một động, hóa thành bốn đạo kiếm quang biến mất tại bầu trời.

Tận thế thành.

Mặt trời lặn phía tây, sắc trời dần dần ám.

Tận thế thành bên ngoài, một gã trường phát đến eo nam tử xách theo một khỏa máu chảy đầm đìa người đầu chính hướng về tận thế thành thong thả đi tới.

“Đến người dừng lại!” Thành tường phía trên, một gã kiếm minh huyền giả quát.

Trường phát nam tử dừng lại bước chân, hắn nghiêng lấy đầu nhìn về phía thành tường phía trên, sau một khắc, trong tay hắn người đầu mất hẳn trên mặt đất, nhưng là chuyển trong nháy mắt, trên tay hắn lại thêm một người đầu.

Thành tường phía trên, trước kia tên kia kiếm minh huyền giả đầu đã không tại, một cỗ cột máu như là phun tuyền bình thường từ cái này tên huyền giả cổ xử phun tuôn ra mà ra.

Tất cả mọi người đại hãi!

Trường phát nam tử khóe miệng liệt khởi một dáng tươi cười, “Ta, ta, gọi, xách (cầm) đầu người, đến, đến xách (cầm) Dương Diệp người, người đầu...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1207: Thành bên ngoài đại chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xách (cầm) đầu người!

Xuất hiện tại thành tường phía trên Dạ Lưu Vân nghe này ba chữ, sắc mặt thốt nhiên đại biến.

Dương Diệp cũng không phải đệ nhất dùng Thánh giả cảnh thực lực sát đế giả người, tại Dương Diệp trước kia, còn có hai người từng tựu lấy Thánh giả cảnh càng giai sát qua đế giả, một người trong đó, tựu là xách (cầm) đầu người.

Xách (cầm) đầu người, không ai biết hắn tên gì, chỉ biết là hắn giết người về sau vui vẻ xách theo đối thủ người đầu, cho nên thế nhân cũng gọi hắn xách (cầm) đầu người. Như thế một lệnh vô số thế lực cùng cường người đều nể nang không thôi người, bởi vì như thế cái biến thái. Không chỉ người là biến thái, cái kia thực lực càng là biến thái không được!

Dạ Lưu Vân sắc mặt khó thấy được cực điểm, nàng như thế nào cũng không nghĩ đến này sao cái biến thái vậy mà đến tìm kiếm minh quấy rầy, kiếm minh cùng đối phương cũng không có phát sinh qua cái gì xung đột ah!

Bất quá rất nhanh, Dạ Lưu Vân cũng có chút đã minh bạch. Mặc dù kiếm minh so với xách (cầm) đầu người không có phát sinh qua cái gì xung đột, nhưng là kiếm minh cùng diệt thế đạo cùng với Huyền Thiên tông đợi thế lực có xung đột. Thì ra là nói, này xách (cầm) đầu người cực có thể là diệt thế đạo hoặc là Huyền Thiên tông phái đến đấy. Nghĩ đến này, Dạ Lưu Vân thần sắc càng thêm khó coi rồi.

Nàng đối với Dương Diệp tự nhiên là có tin tưởng, nhưng là, nếu như Dương Diệp bị này xách (cầm) đầu người ngăn chặn, cái kia kiếm minh cơ bản thì xong rồi. Lúc này kiếm minh thực lực mặc dù đột nhiên tăng mạnh, nhưng là, thời gian quá ngắn, kiếm minh căn bản không cách nào chống lại Huyền Thiên tông đợi thế lực liên thủ.

Ngay tại lúc này, cái kia xách (cầm) đầu người đột nhiên nhìn về phía rồi Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân sắc mặt đại biến, đế giả khôi lỗi trong nháy mắt xuất hiện tại trước mặt của nàng, nhưng là sau một khắc, trước mặt nàng cái kia đế giả khôi lỗi đầu trực tiếp biến mất, mà ở cái kia xách (cầm) đầu trong tay người, đúng là cái kia biến mất khôi lỗi đế giả đầu!

Giây sát đế giả!

Xem thấy này một màn, tràng trong tất cả mọi người đại hãi!

Xách (cầm) đầu người nhìn nhìn trong tay đầu lô, nhếch miệng cười cười, nói: “Đầu... Không tệ!” Nói xong, hắn lại ngẩng đầu nhìn về phía thành tường phía trên Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân đồng tử co lại, cũng ngay vào lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên tự bầu trời tập đến, kiếm quang tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt đến cái kia xách (cầm) đầu người đỉnh đầu.

Sau một khắc, một người đầu trùng thiên mà lên, đón nhận cái kia đột nhiên xuất hiện kiếm quang.

Người đầu cùng kiếm quang đồng thời nổ tung mở đến, chuyển trong nháy mắt cùng một chỗ hóa vì hư không.

Lúc này, một gã thanh sam nam tử xuất hiện tại thành tường phía dưới.

“Là kiếm Chủ!”

Xem thấy tên kia thanh sam nam tử, thành tường mọi người nhất thời hoan hô rồi đứng dậy, cái kia Dạ Lưu Vân cũng là đại đại nới lỏng một hơi. Dương Diệp tựu là kiếm minh người tâm phúc, chỉ cần có Dương Diệp tại, mọi người tựu hiểu ý an. Này tự nhiên không là bởi vì Dương Diệp có Vương Bá chi khí, chủ yếu là bởi vì Dương Diệp thực lực!

Tại xem thấy lúc đó Dương Diệp liên sát năm tên đế giả về sau, tại chúng trong lòng người, Dương Diệp gần như tựu là thần!

Xem thấy Dương Diệp xuất hiện về sau, Dạ Lưu Vân chuyển đầu nhìn về phía rồi chỗ xa, tại chỗ không xa, là Cầm Trúc Ngọc bọn người, trước kia Cầm Trúc Ngọc bọn người tựu chuẩn bị xuất thủ, bất quá Dương Diệp đến, Cầm Trúc Ngọc bọn người tựu không có tại xuất thủ. Dạ Lưu Vân đối diện Cầm Trúc Ngọc bọn người có chút gật đầu, Cầm Trúc Ngọc hiểu ý, lập tức dẫn sau lưng hơn hai mươi người biến mất ngay tại chỗ.

Thành bên ngoài, Dương Diệp nhìn trước mặt hắn xách (cầm) đầu người, không có phế thoại, rút kiếm một trảm, một đạo kiếm khí lắp bắp mà ra, trong nháy mắt đến cái kia xách (cầm) đầu mặt người trước.

Xách (cầm) đầu người thò tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó một trảo, Dương Diệp đạo kia kiếm khí ầm ầm vỡ vụn, hóa thành hư không.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, hắn đang muốn động thủ, lúc này, hai mươi mốt đạo khủng bố hơi thở đột nhiên xuất hiện tại tận thế trên thành Phương. Tiếp theo, hai mươi mốt người xuất hiện tại thành bên ngoài trên không.

Hai mươi mốt vị đế giả!

Tận thế thành tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Lúc này, kiếm minh người nội tâm là sụp đổ đấy. Hai mươi mốt vị đế giả ah! Kiếm minh bây giờ trong thành, chỉ có Cầm Trúc Ngọc cùng cái kia hơn hai mươi vị kiếm tu hữu chống lại đế giả thực lực... Dương Diệp ngược lại là có thể dùng một địch thủ vài, nhưng là, bây giờ Dương Diệp bị xách (cầm) đầu người kiềm chế, hơn nữa, tựu tính toán không có xách (cầm) đầu người, Dương Diệp cũng không có khả năng chiến qua hai mươi mốt vị đế giả ah!

Như thế nào đánh?

Như thế kiếm minh lúc này tất cả mọi người nghĩ cách.

Thành tường phía trên Dạ Lưu Vân song quyền chặt chẽ cầm lấy, nàng mặc dù mặt ngoài thoạt nhìn trấn định, nhưng là nội tâm như những người khác như mê mang. Đối với Dương Diệp, nàng là tín nhiệm đấy, phi thường tín nhiệm đấy. Dương Diệp cùng nàng nói, ngoại sự hết thảy có hắn, nhưng là bây giờ này tình huống...

[truy
en cua tui . net❤] http://truyencuatսi.net/ “Dương Diệp, hôm nay tựu coi như ngươi cùng ngươi kiếm minh tử kỳ!”

Bầu trời, Huyền Thiên tông tông chủ tiêu thiên nhìn xuống Dương Diệp, nói: “Tin tưởng ta, với ngươi liên quan đến hệ người, một đều sẽ không sống.”

“Phải không?”

Dương Diệp cười nhẹ cười, nói: “Các ngươi bây giờ không ngại liên hệ thoáng một phát từng người tông môn nhìn xem!”

Tiêu thiên bọn người lông mày nhăn một cái, ngay tại lúc này, tại tiêu thiên bọn người trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một trận lăn tăn, rất nhanh, tiêu thiên bọn người sắc mặt cực kì khó coi rồi đứng dậy.

Tiêu thiên hai bàn tay chặt cầm, nhìn Dương Diệp âm trầm nói: “Ngươi vậy mà phái người đánh lén chúng ta tông môn!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Việc này xác thật là ta làm!”

Tiêu thiên trong mắt loáng qua một vòng hung ác, nói: “Chư vị, bây giờ trở về, đã đến không kịp, chúng ta bây giờ muốn làm chính là liên thủ cùng một chỗ diệt rồi này kiếm minh cùng tận thế thành. Chỉ cần diệt rồi này kiếm minh cùng Dương Diệp, thắng lợi tựu chúc vu chúng ta! Sát!”

Thanh âm rơi xuống, tiêu thiên bọn người muốn xuất thủ, cũng ngay vào lúc này, lưỡng đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện tại tràng ở bên trong, rất nhanh, Kiếm Hư cùng kiếm cực xuất hiện tại tiêu thiên bọn người trước mặt.

“Hai tên đế giả? Buồn cười, đây là lá bài tẩy của ngươi?”

Tiêu thiên chế nhạo địa nhìn Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp tay phải một huy, mười một gã đế giả khôi lỗi xuất hiện tại bầu trời.

Xem thấy này một màn, tiêu thiên bọn người sắc mặt rốt cuộc biến thành.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Sát!”

Thanh âm rơi xuống, Kiếm Hư cùng kiếm cực trực tiếp hóa thành lưỡng đạo kiếm quang hướng cái kia tiêu thiên bọn người bắn mạnh tới, mà ở hai người sau lưng, là cái kia mười một gã đế giả khôi lỗi.

“Bọn hắn mới mười ba tên đế giả, chúng ta có hai mươi mốt tên, chúng ta có tuyệt đối ưu thế, sát!”

Tiêu Thiên Hữu tay một huy, muốn động thủ, cũng ngay vào lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì một dấu bàn tay không hề dấu hiệu xuất hiện tại phía sau hắn, bất ngờ không đề phòng, tiêu thiên trực tiếp bị này đạo chưởng ấn oanh ở bên trong, cả người hướng về sau ngược lại phi ra mấy ngàn trượng.

Tràng trong mọi người ngốc như gà gỗ, bởi vì xuất thủ chính là cái kia Độc Cô Thiên Uy!

Độc Cô Thiên Uy nhìn xuống vừa mới mắt Dương Diệp, Dương Diệp có chút gật đầu. Tử Kinh Thành lúc đó kỳ thật tuyển chọn đúng là kiếm minh, bất quá tại Độc Cô Thiên Uy thê tử kiến nghị xuống, mọi người chơi này sao vừa ra. Bởi vì khi ấy diệt thế đạo người ngay tại Tử Kinh Thành, nếu như khi ấy Tử Kinh Thành tuyển chọn kiếm minh, cái kia diệt thế đạo chắc chắn sẽ xuất thủ.

Như thế một đến, khi đó quấy rầy cũng không phải là kiếm minh, còn có Tử Kinh Thành, cũng không đã có bây giờ này xuất kỳ bất ý hiệu quả.

Tử Kinh Thành tổng cộng có năm tên đế giả, tăng thêm kiếm minh, tựu là mười tám tên đế giả, tại tăng thêm Kiếm Hư cùng kiếm cực đều là có thể dùng một địch thủ hai cường người, tràng trung cuộc thế trong nháy mắt nghịch chuyển!

“Độc Cô Thiên Uy, ngươi thật lớn đảm, ngươi sẽ không sợ…”

Trước kia cái kia bị oanh phi tiêu thiên chỉ lấy Độc Cô Thiên Uy nộ mắng nói, nhưng là, hắn thoại còn không nói xong, một đạo kiếm quang tựu hướng về hắn điện bắn đi…

Bầu trời, mấy chục tên đế giả đại chiến, tại Tử Kinh Thành quay giáo về sau, tràng trong chiến đấu thật là hiện lên nghiêng về đúng một bên, không đến mười nhỏ tức, đã trải qua có một gã đế giả suy sụp.

“Ta… Môn, có thể… Bắt đầu… A?” Dương Diệp đối diện, cái kia xách (cầm) đầu người đột nhiên nói.

“Ngươi là kết ba?” Dương Diệp nhìn về phía xách (cầm) đầu người hỏi.

Nghe nói, xách (cầm) đầu người sắc mặt trong nháy mắt hung ác rồi đứng dậy, nói: “Ta… Nhất thảo… Ghê…”

“Ngươi vẫn bế miệng a! Nghe ngươi nói chuyện, ta củ kết vô cùng!”

Dương Diệp đả đoạn xách (cầm) đầu người nói, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Chung cực bản nhất niệm trong nháy mắt sát!

Trước mắt xách (cầm) đầu người mặc dù là nửa đế, nhưng là, đối phương thực lực so đế giả còn muốn khủng bố hơn nhiều, hắn không có khinh địch, trực tiếp thi triển ra chung cực bản nhất niệm trong nháy mắt sát!

Ngay tại Dương Diệp biến mất một khắc này, xách (cầm) đầu người đồng tử đột nhiên co lại, sau một khắc, một mặt huyết thuẫn xuất hiện tại trước mặt của hắn.

Một thanh mũi kiếm đâm vào này huyết thuẫn lên, cả huyết thuẫn kịch liệt một chiến, vô số liệt lằn vân trải rộng hắn lên, cái kia xách (cầm) đầu người thì bị này cổ sức lực lớn chấn hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, mà Dương Diệp kiếm lại là chặt áp sát chặt lấy cái kia huyết sắc màn sáng.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, trong mắt có một tia ngưng trọng, hắn không nghĩ đến chính mình này có thể một kích giây sát đế giả một kiếm lại bị này trường phát nam tử cho cản được!

Mà cái kia trường phát nam tử thì trong mắt có kinh hãi chi sắc, hắn này huyết thuẫn thế nhưng mà đế giai, nhưng mà lại là thiếu chút bị này một kiếm cho tiêu hủy. Nhìn cái kia trải rộng liệt lằn vân huyết thuẫn, trường phát nam tử lòng còn sợ hãi. Sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, mặt đất kịch liệt một chiến, sau đó hắn dừng lại.

Cũng ngay vào lúc này, Dương Diệp cũng cùng dạng mạnh mà đạp lên mặt đất, này đạp mạnh, cả mặt đất trực tiếp sụp đổ! Đồng thời, mượn nhờ mặt đất truyền tới lực lượng, Dương Diệp hai tay nắm kiếm mạnh mà xoay tròn.

Cái kia trường phát nam tử lần nữa bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại, cùng dạng đấy, Dương Diệp kiếm y nguyên chống đỡ ở đằng kia huyết thuẫn phía trên. Cái kia huyết thuẫn phía trên, liệt lằn vân càng ngày càng nhiều rồi.

“Cổn!”

Xách (cầm) đầu người đột nhiên một tiếng gào thét, một cỗ tia máu đột nhiên từ cái này huyết thuẫn bên trong bộc phát đi, sau đó oanh hướng về phía Dương Diệp, nhưng mà Dương Diệp lại là không thiểm không tránh.

Vẻ này tia máu trực tiếp oanh tại Dương Diệp trên người, nhưng là Dương Diệp lại là một điểm sự đều không có, cuối cùng, việc này tia máu toàn bộ tiến vào rồi Dương Diệp thân, sau đó tuôn ra tiến vào cái kia sát lục trong lòng.

“Làm... Cái gì!” Cái kia xách (cầm) đầu người mặt tràn đầy kinh ngạc.

“Ngươi đoán ah!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hai tay nắm kiếm mạnh mà xoay tròn.

Cái kia xách (cầm) đầu người trực tiếp bị chấn hướng về sau lui gần ngàn trượng, Dương Diệp muốn lấn thân trên xuống lúc, cái kia xách (cầm) đầu người lại là đột nhiên hóa thành một đạo tia máu biến mất tại tràng ở bên trong, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài. Sau đó hắn duỗi ra hai bàn tay đối diện Dương Diệp quát: “Hái đầu!”

Thanh âm rơi xuống, cái kia chỗ xa đang muốn xuất thủ Dương Diệp đột nhiên sắc mặt đại biến, sau một khắc, hắn cổ họng trực tiếp liệt mở một đường vết rách, một đạo tươi huyết từ hắn cổ họng kích xạ mà ra.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1208: Diệt thế đạo đạo chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem thấy này một màn, thành tường phía trên chư người sắc mặt trong nháy mắt thảm bạch, mà cái kia chỗ xa xách (cầm) đầu người thì khóe miệng nổi lên một vòng sâm lãnh dáng tươi cười.

Cũng ngay vào lúc này, ở đằng kia xách (cầm) đầu người kinh ngạc dưới ánh mắt, Dương Diệp cổ họng xử miệng vết thương vậy mà trực tiếp khép lại rồi!

“Như thế nào… Có thể… Có thể!” Xách (cầm) đầu người trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Dương Diệp sờ lên chính mình cổ họng, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia xách (cầm) đầu người, trong mắt ngưng trọng vô cùng. Trước kia cái kia một sát na, hắn vậy mà cảm giác chính mình toàn thân huyết dịch giống như là bị cái gì cái gì thúc chuyển động giống như, đặc biệt cổ họng xử huyết dịch, phảng phất biến thành rồi một thanh sắc bén đao, sau đó từ nội mà bên ngoài hướng về hắn cổ họng cắt mở đến.

Cũng may tại chỗ mấu chốt thời khắc, bên trong thân thể Tiểu Tuyền qua chuyển chuyển động thoáng một phát, đem những cái… Kia bị lực lượng thần bí thúc động huyết dịch cho trấn áp dưới đến, bằng không thì, hắn này một lần thật sự khả năng trực tiếp bị cắt đầu. Đương nhiên, chỉ là khả năng. Mặc dù hắn cổ họng xử đã bị cắt mở một đường vết rách, nhưng là, này lỗ lớn tịnh không đủ để trí mạng, mà đã có phòng bị hắn, dù cho không có Tiểu Tuyền qua, cũng có thể đủ dựa vào mượn kiếm ý trấn áp bên trong thân thể huyết mạch!

Dương Diệp chính thức thu hồi khi dễ chi tâm, không, phải nên nói là hắn toàn bộ tinh thần giới bị rồi đứng dậy. Hắn từ mới bắt đầu tựu không có khi dễ này xách (cầm) đầu người, chỉ là này xách (cầm) đầu người này quỷ dị công kích thủ đoạn để được hắn thiếu chút quá thay rồi bổ nhào.

“Ngươi… Như thế nào…”

Xách (cầm) đầu người giống như là muốn nói cái gì, nhưng là Dương Diệp lại là không tâm tình nghe hắn phế thoại. Một thanh cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện tại Dương Diệp trên tay, sau một khắc, ý kiếm vào vỏ, sau đó Dương Diệp mạnh mà nhổ.

Chói tai kiếm minh tiếng vang triệt bầu trời, một đạo kiếm khí chảy qua trường không hướng về cái kia xách (cầm) đầu người hung ác trảm mà đi.

Lưỡng trăm đạo điệp thêm trảm thiên rút kiếm thuật lại tăng thêm Niết Bàn Cảnh kiếm ý, này đạo điệp thêm kiếm khí uy lực chỉ cường khủng bố, chỗ qua ở chỗ không gian trực tiếp bị nát bấy mở đến. Kiếm khí còn chưa đến, cái kia trong đó cường đại kiếm ý cùng năng lượng tựu đem cái kia xách (cầm) đầu người chấn hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại.

Xách (cầm) đầu người đồng tử co lại, trong nội tâm đại kinh, tâm niệm một động, một mặt huyết thuẫn nhất thời xuất hiện tại trước mặt của hắn, sau đó hắn mãnh liệt cắn chính mình đầu lưỡi, một giọt máu huyết kích xạ mà ra, vào một cái này huyết thuẫn bên trong, đương máu huyết vào một cái huyết thuẫn về sau, cả huyết thuẫn phía trên cái kia chút ít liệt lần vân nhất thời lấy mắt thường có thể thấy tốc độ khôi phục, mà lại tại huyết thuẫn mặt ngoài nhiều hơn một đạo huyết hồng sắc hơi mỏng màn sáng.

Kiếm khí oanh ở đằng kia huyết thuẫn phía trên, cái kia huyết thuẫn phía trên hồng sắc hơi mỏng màn sáng trong nháy mắt vỡ vụn, cái kia xách (cầm) đầu người cả người bị này một kiếm chấn trực tiếp rút lui rồi mấy ngàn trượng!

Xách (cầm) đầu người mới dừng lại, một đạo một chút không kém trước kia đạo kia kiếm khí kiếm khí đột nhiên phá không tới, oanh tại trước mặt hắn huyết thuẫn phía trên.

Huyết thuẫn quy liệt mở đến, mà cái kia xách (cầm) đầu người lần nữa bị chấn địa hướng về sau lui mấy ngàn trượng!

Này một lần, xách (cầm) đầu người còn không dừng lại, Dương Diệp liền trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng về cái kia xách (cầm) đầu người hung ác bổ mà đến, Dương Diệp tốc độ quá nhanh, dù cho cái kia xách (cầm) đầu người đã nhìn thấy, nhưng là lại không có cách khác, hắn có thể làm đấy, chỉ có lần nữa mãnh liệt cắn đầu lưỡi, sau đó để máu tươi của mình phun ở đằng kia huyết thuẫn phía trên.

truy❤cập http://truyencuatui . net/ để đọ c truyện

Giờ phút này, hắn là tuyệt đối không thể để trước mặt mình này đạo huyết thuẫn nghiền nát đấy, bằng không thì, hắn chỉ có đường chết một cái!

Huyết thuẫn bị máu huyết xịt ra về sau, huyết thuẫn kịch liệt một chiến, mặt ngoài lần nữa bao trùm rồi một tầng huyết sắc màn sáng. Huyết sắc màn sáng mới bao trùm tại huyết thuẫn phía trên, một thanh kiếm liền trực tiếp chống đỡ tại cái kia huyết thuẫn phía trên.

Dương Diệp cùng xách (cầm) đầu người bao quanh không gian trực tiếp quy liệt mở đến, cái kia xách (cầm) đầu người liên phun nhỏ ngụm máu ở đằng kia huyết thuẫn phía trên, lần này, không phải hắn cố ý phun đấy, mà là bị chấn hại ngũ tạng, bất đắc dĩ phún ra đến đấy. Cùng lúc đó, xách (cầm) đầu người lần nữa bị này một kiếm chấn hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại.

Nhưng mà Dương Diệp lại là như là như giòi trong xương bình thường lần nữa xuất hiện tại xách (cầm) đầu người trước mặt, này một lần, Dương Diệp không có tại xuất kiếm, mà là tâm niệm một động, tại hắn hai tay cùng hai bàn tay phía trên, trong nháy mắt bao trùm cháy hồng sắc long lân, tiếp theo, ở đằng kia xách (cầm) đầu người kinh hãi trong ánh mắt, Dương Diệp dùng cái kia bố mãn long lân hai bàn tay bắt được cái kia mặt huyết thuẫn!

Thưởng thuẫn!

Xách (cầm) đầu trong lòng người đại hãi, tâm niệm một động, cái kia mặt huyết thuẫn nhất thời xoay tròn đứng dậy, vô số đạo huyết ánh sáng màu nhận tự trong đó mãnh liệt bắn mà ra. Nhưng mà Dương Diệp lại là không thiểm không tránh... Cuối cùng, những cái... Kia huyết sắc quang nhận tận đếm vào một cái rồi Dương Diệp trong thân thể.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hai bàn tay mạnh mà dùng sức, cái kia huyết thuẫn nhất thời bị hắn thưởng rồi lại đây, bất quá cái kia huyết thuẫn lại là điên cuồng run rẩy đứng dậy. Huyết thuẫn cùng xách (cầm) đầu người có tinh thần liên hệ, nó đã nhận xách (cầm) đầu bởi vì Chủ, bây giờ bị thưởng, nó tự nhiên là không làm. Nhưng là, mặc kệ dựa vào nó như thế nào vùng vẫy, tựu là tránh không cởi Dương Diệp tay.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay huyết thuẫn, sau đó trực tiếp đem hắn ném tiến vào Tiểu Tuyền qua nội.

Tại huyết thuẫn bị Dương Diệp mất hẳn tiến Tiểu Tuyền qua một khắc này, cái kia chỗ xa xách (cầm) đầu người hai mắt nhất thời trợn tròn rồi đứng dậy, nói: “Sao, sao…”

“Ngươi vẫn biệt nói chuyện tốt!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người hóa thành một đạo kiếm quang điện bắn mà ra. Chỗ xa, cái kia xách (cầm) đầu trong lòng người đại hãi, hắn căn bản không cách nào trốn, bởi vì Dương Diệp tốc độ xa hướng hắn, bởi vậy, hắn chỉ có thể đối bính!

Ngay lập tức gian, kiếm đã tới, mũi kiếm ly xách (cầm) đầu người giữa lông mày còn không đến nửa tấc xử dừng lại, bởi vì Dương Diệp kiếm bị xách (cầm) đầu người hai bàn tay cho gắt gao bắt được.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, tay phải cầm kiếm mạnh mà xoay tròn.

Xách (cầm) đầu người hai bàn tay trực tiếp bị giảo toái, tiếp theo, Dương Diệp lấn thân trên xuống, trực tiếp đâm vào này xách (cầm) đầu thân người thượng.

Một tiếng trọng vang, xách (cầm) đầu người trực tiếp ngược lại bay đi ra ngoài, không trung, một đạo kiếm khí phá vỡ trường không, hung ác trảm cái kia xách (cầm) đầu người. Ngay tại kiếm khí muốn chém vào cái kia xách (cầm) đầu thân người thượng lúc, một cái độc thủ đột nhiên tê liệt không gian, xuất hiện tại cái kia xách (cầm) đầu người trước mặt, sau đó trực tiếp đem Dương Diệp đạo kia kiếm quang cho cầm chặt.

Kiếm quang nghiền nát, bàn tay khổng lồ biến mất, một gã lam bào lão giả xuất hiện tại xách (cầm) đầu người trước mặt.

“Ngươi…”

Lam bào lão giả đang muốn nói chuyện, Dương Diệp lại là đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã ở đằng kia cái kia lam bào lão giả trước mặt, tiếp theo, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm một trảm.

Lam bào lão giả đồng tử co lại, không dám khinh thường, hai bàn tay chặt cầm thành quyền, sau đó mạnh mà hướng Dương Diệp oanh xuất.

Quyền kiếm tương giao, cái kia lam bào lão giả hai tay trực tiếp quy liệt mở đến, tiếp theo, hắn cả người trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

“Ah!”

Lúc này, chỗ xa đột nhiên truyền tới một đạo kêu thảm thanh. Lam bào lão giả giơ lên mắt nhìn đi, chỉ thấy một thanh kiếm chính cắm ở cái kia xách (cầm) đầu người giữa lông mày. Xem thấy này một màn, lam bào lão giả hai mắt nhất thời hơi mị rồi đứng dậy, trong mắt có một tia chấn kinh.

Chỗ xa, Dương Diệp vẫy tay, cái kia xách (cầm) đầu nhân thủ thượng nạp giới nhất thời bay tới rồi trong tay hắn, tiếp theo, hắn tay phải một huy, xách (cầm) đầu người trực tiếp bị hắn nhận được nạp giới bên trong.

Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía lam bào lão giả, cười nói: “Ngươi diệt thế đạo, rốt cuộc nhịn không được sao?”

Lam bào lão giả tay phải một huy, tại chung quanh hắn nhất thời xuất hiện mười lăm tên lam bào lão giả.

Mười lăm tên đế giả!

Lúc này, kiếm minh cùng Huyền Thiên tông đợi thế lực cũng dừng lại.

Lúc này, kiếm minh bên này, Dương Diệp khôi lỗi chết rồi sáu cụ, chỉ còn lại có ba cỗ khôi lỗi, Tử Kinh Thành chết rồi một gã đế giả, kiếm cực cùng Kiếm Hư chỉ là bị một điểm thương nhẹ. Mà Huyền Thiên tông bên này cũng có chút thảm trọng rồi. Kiếm cực cùng Kiếm Hư hai người đều là có thể dùng một địch thủ hai, đặc biệt cái kia kiếm cực, thậm chí dùng một địch thủ ba đều là cũng được, bởi vậy, phàm là đơn độc đối với thượng hai người đấy, cơ bản đều là suy sụp.

Huyền Thiên tông bên này nguyên bản có 16 tên đế giả, nhưng là bây giờ, bọn hắn chỉ còn lại có chín tên đế giả.

Tổn thất thảm trọng!

Huyền Thiên tông tông chủ tiêu thiên cùng cái kia thương Thủy tông tông chủ Lý Thương Hải cùng với phong tuyết thành thành chủ ba người sắc mặt khó thấy được cực điểm, lần này, bọn hắn thật sự tổn thất thảm trọng! Không có mấy trăm tuổi, chỉ sợ đều khôi phục không được nguyên khí.

“Không nghĩ đến, ngươi người sau lưng là kiếm thần cung dư nghiệt!”

Lúc này, một gã cầm trong tay một bả quạt xếp trung niên nam tử xuất hiện tại bầu trời.

“Thấy qua đạo chủ!”

Xem thấy này tên trung niên nam tử, tràng trong những cái... Kia lam bào lão giả nhất thời đối diện trung niên nam tử kia có chút một lễ, cung kính thanh nói.

“Dư nghiệt?”

Kiếm Hư trong mắt loáng qua một vòng hàn mang, nói: “Năm ấy ta kiếm thần cung thời đại, ngươi diệt thế đạo chỉ sợ liên không nhập lưu đều không tính a!”

“Ta đối với Kiếm Vô Cực tiền bối vẫn tôn trọng đấy!”

Trung niên nam tử nhạt thanh nói: “Nhưng là, ngươi kiếm thần cung, ha ha... Hôm nay các ngươi liên nhà của mình cũng không dám trở về, bất quá là một đám tang gia chi khuyển mà thôi. Vốn các ngươi không xuất thế cũng tựu mà thôi, nhưng là, các ngươi lại hết lần này tới lần khác tìm đường chết, đã như vầy, vậy thì do ta diệt thế đạo tự mình đến kết thúc ngươi kiếm thần cung a!”

“Dựa vào các ngươi?”

Lúc này, kiếm cực đột nhiên xuất ra một rồi cái kiếm hộp, nói: “Diệt thế đạo đạo chủ? Ha ha, đến, ta lĩnh giáo lĩnh dạy ngươi biện pháp hay!”

“Như ngươi mong muốn!”

Trung niên nam tử thản nhiên nhìn liếc kiếm cực, sau đó chuyển đầu nhìn về phía một bên lam bào lão giả bọn người, nói: “Sát, một không cần lưu!”

Thanh âm rơi xuống, trung niên nam tử trùng thiên mà lên, mà cái kia kiếm cực chặt tùy phía sau.

Tràng ở bên trong, bởi vì diệt thế đạo xuất hiện, kiếm minh bên này từ nguyên bản ưu thế biến làm bất lợi, bởi vì diệt thế đạo bên này tăng thêm Huyền Thiên tông đợi thế lực tổng cộng có 24 tên đế giả! Mà kiếm minh bên này, chỉ còn lại có mười tên đế giả!

Chênh lệch quá lớn quá lớn!

Kiếm Hư bọn người sắc mặt đều là khó coi rồi đứng dậy.

Lúc này, cái kia tiêu thiên sắc mặt hung ác nói: “Dương Diệp, hôm nay, ta muốn nhìn, ai còn có thể cứu cho ngươi cùng ngươi cái cái gì kiếm minh. Ngươi yên tâm, ta sẽ đương lấy ngươi mặt đem ngươi kiếm minh người toàn bộ tru sát!”

Dương Diệp cười nhẹ cười, nói: “Kỳ thật, ta một mực đang đợi diệt thế đạo người xuất hiện!”

“Vì cái gì!” Một bên, một gã lam bào lão giả nhíu mày nói.

Dương Diệp nhìn về phía tên kia lam bào lão giả, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Bởi vì như vậy, mới có thể đem các ngươi toàn bộ một nồi bưng!”

“Dựa vào ngươi?” Lam bào lão giả khóe miệng nổi lên một vòng chế nhạo.

“Tựu dựa vào ta!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt trong nháy mắt huyết hồng.

“Táng Thiên!”

Thuận theo Dương Diệp thanh âm vang lên.

Một cỗ cột máu tự Dương Diệp bên trong thân thể mạnh mà khoách tán mở đến, đương này cổ cột máu đi một khắc này, tràng trong sở hữu tất cả đế giả trực tiếp bị này cổ cột máu chấn hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1209: Độc chiến mười đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư giai!

Tràng trong sở hữu tất cả đế giả kinh hãi địa nhìn Dương Diệp, tại bọn hắn trong mắt, ngoại trừ kinh hãi, còn có khó có thể tin!

Hư giai, thì ra là đế giai phía trên. Cái bảo vật, cả minh ngục đại lục một tay đều đếm lại đây ah! Mọi người không nghĩ đến Dương Diệp trong tay vậy mà còn có này đẳng cấp thần vật!

Huyền Thiên tông cùng diệt thế đạo đẳng cấp cường người sắc mặt cực kì khó coi rồi đứng dậy.

Dương Diệp tay phải hướng phía trước nắm chặt, một thanh huyết kiếm dựa vào không xuất hiện trong tay hắn, tay cầm huyết kiếm một khắc này, một cỗ tia máu đột nhiên từ hắn dưới chân bay lên, sau đó đem hắn bao khỏa rồi đứng dậy. Cùng lúc đó, một cổ kinh khủng sát khí cùng sát ý cùng với lệ khí trong nháy mắt tuôn ra hiện trường trong Huyền Thiên tông cùng diệt thế đạo đẳng cấp đế giả!

“Sát!”

Tia máu bên trong, Dương Diệp hung ác thanh âm vang triệt mà lên, gần như là thanh âm vang lên một khắc này, một đạo huyết quang tại tràng trong thoáng qua một cái.

Chỗ xa, cái kia tiêu thiên thân tại chỗ cứng ngắc, một đạo tươi huyết tự hắn giữa lông mày kích xạ mà ra, tiêu thiên hai mắt trợn tròn, đến cái chết một khắc này, trong mắt đều dẫn khó có thể tin cùng sợ hãi. Hắn không nghĩ đến chính mình đường đường Huyền Thiên tông tông chủ, lại bị một Thánh giả cảnh huyền giả một kiếm giây giết. Liên hoàn thủ chi lực đều không có!

Chết không nhắm mắt!

Chuyển trong nháy mắt, tiêu thiên thân biến mất tại tràng trong. Sau một khắc, một đạo huyết quang lần nữa thoáng qua một cái.

Chỗ xa một gã thương Thủy tông đế giả cùng tiêu thiên như vậy, giữa lông mày kích xạ xuất một đạo tươi huyết, tại hắn sau lưng, là bị tia máu bao khỏa Dương Diệp. Chuyển trong nháy mắt, này tên đế giả thi thân thể biến mất ngay tại chỗ.

Này một khắc, tràng trong mọi người bình tĩnh trở lại rồi!

“Liên thủ giết hắn, giết hắn!”

Diệt thế đạo một gã lam bào lão giả thất thanh giận dữ hét.

Tràng ở bên trong, vô số đế giả hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới, mà kiếm minh bên này đế giả cũng không nhàn lấy, tại diệt thế đạo cùng Huyền Thiên tông đẳng cấp cường người động thủ một khắc này, liền liền xuất thủ.

Diệt thế đạo cùng thương Thủy tông đẵng cấp đế giả mới trùng đến Dương Diệp trước mặt, mà lúc này, một mảnh huyết sắc kiếm khí đột nhiên tự Dương Diệp chỗ chỗ đứng hoành trảm mà ra.

Xem thấy này phiến huyết sắc kiếm khí, diệt thế đạo đẵng cấp đế giả cường người đại hãi, liền liền hướng về sau chớp mắt mở đến, không dám cứng rắn nói tiếp kiếm khí, mà trong đó nhỏ tên đế giả né tránh không kịp, chỉ có thể đối bính này đạo kiếm khí.

Oanh oanh oanh...

Đếm tên đế giả trực tiếp bị này đạo huyết sắc kiếm khí oanh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, trong đó hai tên đế giả thân đều thiếu chút bị phân ra mở đến, mà còn có hai tên đế giả hai bàn tay càng là trực tiếp bị một kiếm trảm trở thành lưỡng nửa, nếu như không phải né tránh nhanh, cả thân chỉ sợ đều đã trải qua bị trảm rồi khai A Lí.

Xem thấy này một màn, tràng trong diệt thế đạo đẵng cấp cường người trong nội tâm hãi đến rồi cực điểm!

Như thế Thánh giả? Như thế Thánh giả?

Không chỉ là diệt thế đạo bọn người cường người đầu có chút mộng, tựu là Kiếm Hư bọn người giờ phút này cũng là bị Dương Diệp chấn trụ, coi như là cầm lấy hư giai bảo vật, cũng không có lý do cường đến cái trình độ ah!

Táng Thiên tại vẫn Thần Sơn hấp thu Kiếm Vô Cực sát ý cùng lệ khí về sau, trực tiếp tấn cấp làm hư giai. Phẩm giai tăng lên, hắn uy lực tự nhiên cũng là trên phạm vi lớn tăng lên. Mặc dù không có để Dương Diệp sát ý tăng lên tới Niết Bàn Cảnh, nhưng là, lúc này này Táng Thiên nội, thế nhưng mà được cho lấy lúc đó Kiếm Vô Cực cái kia chút ít sát ý cùng lệ khí!

Phải biết, lúc đó việc này sát ý cùng lệ khí tại vẫn Thần Sơn đỉnh lúc, tựu là liên đế giả cũng không dám tới gần ah! Hơn nữa, cái sau đó, đã là đế giai Táng Thiên đều hàng phục không được việc này sát ý cùng lệ khí, có thể tưởng tượng, việc này sát ý cùng lệ khí là kinh khủng cở nào. Mà bây giờ, Dương Diệp nắm giữ việc này sát ý cùng lệ khí!

Vốn Táng Thiên tích hàm sát ý cùng lệ khí đã trải qua có thể uy hiếp đế giả, bây giờ, lại tăng thêm Kiếm Vô Cực việc này sát ý cùng lệ khí, uy lực kia tự nhiên là hiện lên lần đếm tăng lên đấy. Hơn nữa, lại tăng thêm Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý, uy lực kia, sẽ là kinh khủng cở nào? Có thể nói, không cần chung cực bản nhất niệm trong nháy mắt sát, tựu là tùy tiện một đạo kiếm khí đều có thể đủ sát đế giả!

Tràng ở bên trong, Dương Diệp dưới chân, một đạo tia máu tiếp theo một đạo tia máu từ Dương Diệp bàn chân dâng lên, bị tia máu ngăn lại, mọi người nhìn không tới Dương Diệp lúc này tình huống, nhưng là, mọi người cảm thụ đạt được Dương Diệp sát ý, đặc biệt diệt thế đạo những cái... Kia cường người. Dương Diệp sát ý cùng hơi thở một mực tại nhấn chìm lấy bọn hắn!

“Sát!”

Ngay tại lúc này, tia máu bên trong lần nữa truyền đến Dương Diệp thanh âm. Sau một khắc, Dương Diệp cả người hóa thành một đạo tơ máu biến mất tại tràng trong. Đương Dương Diệp biến mất một khắc này, tràng trong diệt thế đạo đẳng cấp đế giả tóc gáy trong nháy mắt thụ rồi đứng dậy. Tràng trong hơn nhiều đế giả còn không bình tĩnh trở lại, diệt thế đạo một gã lam bào lão giả giữa lông mày liền trực tiếp bắn ra rồi một đạo tươi huyết.

Giây sát!

Không hề huyền niệm giây sát!

“Sát, giết hắn, đừng lưu thủ!”

Tràng ở bên trong, một gã diệt thế đạo đế giả cuồng loạn gào thét rồi đứng dậy.

Nhưng mà hắn thanh âm vừa dứt xuống, một đạo huyết sắc kiếm quang tựu hướng về hắn mãnh liệt bắn mà đến, này sao đế giả đại hãi, cũng may hắn giống như là sớm có chuẩn bị, tại huyết quang xuất hiện một khắc này, hắn đầu tựu có chút lệch lạc.

Tên lão giả kia nửa bên hai má đều bị nạo xuống, tươi huyết như trụ!

Mà lúc này, còn lại những cái... Kia đế giả liền liền xuất thủ, tràng trong vô số đạo năng lượng quyền ấn cùng chưởng ấn, còn có các loại huyền kỹ phô thiên che địa hướng về Dương Diệp oanh đi.

Hơn hai mươi tên đế giả tề tề xuất thủ, uy lực kia sao mà khủng bố?

Cả tận thế thành bên ngoài không gian đều quy liệt rồi mở đến, mà cái kia Kiếm Hư bọn người cũng là sắc mặt biến đổi, lúc này việc này diệt thế đạo đế giả cường người là bị Dương Diệp sát xuất chân hỏa nữa à!

“Xuất thủ!”

Kiếm Hư thanh âm rơi xuống, hắn cùng Tử Kinh Thành còn có Dương Diệp khôi lỗi hướng về cái kia diệt thế đạo đẵng cấp cường người xong qua.

Tràng ở bên trong, từng đạo huyết sắc kiếm khí không ngừng tự bao khỏa Dương Diệp cái kia phiến tia máu bên trong kích xạ mở đến, việc này huyết sắc kiếm khí cực kỳ khủng bố, tựu là đế giả cũng không dám đối bính, chỉ có thể tuyển chọn né tránh.

Tràng ở bên trong, chiến đấu kịch liệt vô cùng.

Mặc dù Dương Diệp rất khủng bố, nhưng là bây giờ diệt thế đạo đẵng cấp cường người đã có tâm lý chuẩn bị, bởi vậy, Dương Diệp cũng không có giống như... Nữa trước kia như vậy thấy một tựu sát một, bởi vì có gần mười tên đế giả tại xung quanh Dương Diệp, chỉ cần Dương Diệp xuất thủ, thay đến đúng là mười tên đế giả liên thủ công kích! Bất quá, bởi vì có Dương Diệp kiềm chế, tràng trong vốn là bất lợi kiếm minh lại là dần dần chiếm cứ rồi thượng phong.

Mà cái kia xung quanh Dương Diệp mười tên đế giả thì thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, mười người đều là như lâm đại địch thủ, không dám có một chút lười biếng, cái kia huyết sắc kiếm khí, quá kinh khủng! Trừ phi là có đế giai phòng ngự thần khí, bằng không thì, bọn hắn căn bản không dám ngạnh kháng, bởi vì căn bản đỡ không nổi, ai kháng ai cái chết!

“Sát!”

Ngay tại lúc này, tận thế thành bên trong, hơn hai mươi đạo kiếm quang đột nhiên trùng thiên mà lên, hướng về cái kia diệt thế đạo đẵng cấp cường người xong qua.

Là Cầm Trúc Ngọc bọn người!

Trước kia Cầm Trúc Ngọc bọn người không ra tay, là bởi vì thực lực quá huyền thù, bọn hắn đi tựu là chịu chết. Nhưng là bây giờ, kiếm minh đã chiếm cứ thượng phong, bọn hắn đi có thể ít nhất ngăn chặn lưỡng ba tên đế giả! Như thế một đến, kiếm minh ưu thế sẽ càng thêm rõ ràng. Quan trọng nhất là, bọn hắn muốn cho Dương Diệp tranh thủ gặp dịp!

Cái gì gặp dịp? Cởi ra cái kia mười tên đế giả vây đánh gặp dịp!

Cầm Trúc Ngọc bọn người mục tiêu chính là xung quanh Dương Diệp mười tên đế giả, quả nhiên, tại Cầm Trúc Ngọc bọn người xuất hiện về sau, cái kia mười tên đế giả sắc mặt biến đổi. Rất nhanh, một gã đế giả hướng Cầm Trúc Ngọc bọn người nghênh rơi qua. Tại bọn hắn xem ra, phía dưới đều là một ít nửa đế lâu nghĩ, một gã đế giả cũng đủ để!

Bất quá rất nhanh, bọn hắn tựu đã hối hận.

Bởi vì tên kia đế giả tại hơn hai mươi tên kiếm tu vây đánh xuống, không đến nửa khắc chung đã bị giết!

“Sát!”

Cầm Trúc Ngọc thanh âm rơi xuống, hai mươi nhỏ người lần nữa hướng về cái kia xung quanh Dương Diệp chín tên đế giả xong qua.

“Còn có ta!”

Lúc này, chỗ xa truyền tới một đạo Cầm Trúc Ngọc bọn người quen thuộc thanh âm, tiếp theo, một đạo kiếm quang xuất hiện tại tràng trong.

Độc Cô Kiếm!

Đến người đúng là Độc Cô Kiếm!

Huyễn Không nhìn thoáng qua Độc Cô Kiếm, nói: “Độc cô gia da mặt, tốt dạng đấy, chúng ta không xem lổi ngươi! Sát!”

Thanh âm rơi xuống, mọi người hướng về cái kia chín tên đế giả xong qua.

Này một lần, cái kia chín tên đế giả không dám ở chủ quan, phái ra ba tên đế giả đi đối với kháng Độc Cô Kiếm bọn người. Đương ba tên đế giả rời khỏi về sau, còn lại cái kia sáu gã đế giả sắc mặt nhất thời đại biến, trong đó một gã đế giả vội vàng quát: “Trở về!”

Hắn thanh âm vừa dứt xuống, một đạo huyết sắc kiếm khí đột nhiên vào một cái rồi mi tâm của hắn bên trong, huyết sắc kiếm khí cũng không biến mất, mà là từ cái này đế giả não sau mang theo khởi một đạo tươi huyết kích xạ mà ra, biến mất tại bầu trời tận đầu.

“Trốn!”

Lúc này, cái kia vây sát Dương Diệp Lý Thương Hải không có một chút do dự, lập tức dẫn bao quanh nhỏ tên thương Thủy tông đế giả xoay người bỏ chạy. Một bên cái kia phong tuyết thành thành chủ cung Tuyết Mai xem thấy Lý Thương Hải trốn, lập tức do dự thoáng một phát, cũng nói: “Chúng ta đi!”

Lúc này Dương Diệp đã hướng thần, tại ở lại chỗ nầy, bọn hắn của cải tất cả đều muốn chôn vùi tại đấy này Phương rồi. Bọn hắn không ngu, tự nhiên là muốn chạy trốn đấy.

“Trở về!”

Một bên, một gã diệt thế đạo cường người gầm lên. Nhưng mà thương Thủy tông cùng phong tuyết thành lý đều không để ý đến hắn!

Rất nhanh, Thương Hải tông cùng phong tuyết thành cường người toàn bộ rút lui ly. Tràng ở bên trong, chỉ còn lại có diệt thế đạo bảy tên đế giả!

Thừa dịp ngươi bệnh, muốn ngươi mệnh, Kiếm Hư bọn người hiểu được này đạo lý, muốn động thủ, cũng ngay vào lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự bầu trời hư không trụy lạc mà xuống.

Xem thấy này một màn, Kiếm Hư bọn người sắc mặt đại biến, bởi vì này đạo nhân ảnh là cái kia kiếm cực!

Kiếm Hư thân hình một động, đem cái kia kiếm cực tiếp được.

PHỐC PHỐC PHỐC!

Cái kia kiếm cực trong miệng liên phun mấy đạo máu huyết, bất quá này lại để Kiếm Hư nới lỏng một hơi, bởi vì kiếm cực còn sống!

Một bên diệt thế đạo bảy tên đế giả cũng nới lỏng một hơi, bởi vì cái kia quạt xếp trung niên nam tử, thì ra là diệt thế đạo đạo chủ xuất hiện tại bọn hắn trước mặt.

Quạt xếp trung niên nam tử quét liếc tràng ở bên trong, sắc mặt cực kì âm chìm xuống đến, hắn không nghĩ đến, tuyệt đối ưu thế vậy mà biến thành rồi thảm bại!

Trung niên nam tử tay phải thong thả chặt cầm, nhưng là rất nhanh, lại nới lỏng mở đến. Hắn nhìn về phía một bên bị tia máu bao khỏa Dương Diệp, nói: “Hư giai hung kiếm, ta ngược lại thật sự là nghiêm trọng đánh giá thấp ngươi rồi.” Nói đến đây, hắn ngừng ngừng, lại nói: “Chuyện hôm nay, như vậy làm bãi, ta diệt thế đạo thừa nhận ngươi kiếm minh tại đại lục địa vị, ngày sau chúng ta nước giếng không phạm nước sông, ta…”

“Ta kiếm minh cần ngươi thừa nhận? Ngươi tính toán lão nhỏ?”

Tia máu bên trong, truyền tới Dương Diệp thanh âm, nói: “Sát, một không lưu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang hướng về trung niên nam tử kia bắn mạnh tới.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1210: Ngàn dặm truy sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Sát!”

Kiếm Hư thanh âm đã ở tràng trong vang lên, rất nhanh, tràng trúng kiếm minh tất cả mọi người liền liền hướng về cái kia diệt thế đạo bọn người xong qua.

Này sau đó diệt thế đạo yêu cầu hòa, không chỉ Dương Diệp không đáp ứng, tựu là kiếm minh bọn người cũng sẽ không đáp ứng. Cũng không phải ngu xuẩn người, diệt thế đạo bây giờ yêu cầu hòa, đó là không đường chọn lựa chi cử, bởi vì lúc này kiếm minh thực lực xa hướng diệt thế đạo. Hơn nữa, mọi người cũng không tin diệt thế đạo thật sự muốn cầu hòa, diệt thế đạo cầu hoà, không gì nhưng là quyền nghi chi kế mà thôi.

Này điểm, Dương Diệp hiểu, kiếm minh người cũng hiểu!

Xem thấy Dương Diệp động thủ, cái kia quạt xếp trung niên nam tử sắc mặt âm chìm xuống đến, trong mắt sát ý thiểm hiện, mà lúc này, kiếm khí đã tới trước mặt hắn. Trung niên nam tử tay phải một chuyển, trong tay quạt xếp đột nhiên triển khai, chống ở này đạo huyết sắc kiếm quang trước mặt.

Quạt xếp kịch liệt một chiến, trung niên nam tử hướng về sau liên lui mười đến bước. Trung niên nam tử trong mắt loáng qua một vòng lạ lùng cùng ngưng trọng, hiển nhiên, hắn không nghĩ đến Dương Diệp một đạo kiếm khí thật không ngờ khủng bố!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trung niên nam tử trước mặt, sau đó một thanh huyết kiếm từ trên xuống dưới mạnh mà trong triều tuổi nam tử hung ác bổ mà xuống.

Trung niên nam tử hai mắt hơi mị, không dám khinh thường, bên trong thân thể huyền khí tuôn ra động, một cổ kinh khủng khí thế từ hắn bên trong thân thể bạo tuôn ra mà ra, oanh hướng cái kia Dương Diệp. Nhưng mà này cổ khí thế mới đi, liền trực tiếp bị Dương Diệp huyết kiếm bên trong tích hàm sát ý cùng lệ khí cùng với Niết Bàn Cảnh kiếm ý làm vỡ nát. Trung niên nam tử đồng tử co lại, sắc mặt càng là biến đổi, đến không kịp né tránh, trong tay quạt xếp hợp lại, sau đó mạnh mà hướng Dương Diệp chuôi này huyết kiếm đỉnh rơi qua.

Trung niên nam tử kia trực tiếp bị Dương Diệp này một kiếm chấn hướng xuống trụy lạc mà đi, nhưng là sau một khắc, trung niên nam tử đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang trùng thiên mà khởi!

Không trung, Dương Diệp huyết hồng hai mắt đột nhiên một mị, sau đó hai tay nắm lấy trong tay huyết kiếm lần nữa mạnh mà hướng xuống bổ một phát.

Két sát!

Phiến kiếm chạm vào nhau, hai người bao quanh không gian trực tiếp quy liệt mở đến. Trung niên nam tử kia tại Dương Diệp này một dưới kiếm, lần nữa bị chấn hướng xuống Phương trụy lạc mà đi.

Không trung, Dương Diệp thân đảo huyền, sau đó hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang hướng về phía dưới trung niên nam tử điện bắn đi.

Phía dưới, trung niên nam tử kia xem thấy Dương Diệp điện bắn mà đến, đồng tử co lại, sau một khắc, cổ tay hắn một chuyển, trong tay quạt xếp mạnh mà triển khai, sau đó một đạo bạch sắc chùm tia sáng tự trong đó trùng thiên mà lên, oanh hướng về phía cái kia Dương Diệp. Nhưng là, đương cái kia màu trắng chùm tia sáng tiếp xúc đến Dương Diệp huyết kiếm lúc, trong nháy mắt đã bị Dương Diệp kiếm xé mở đến, Dương Diệp tốc độ không giảm, trong nháy mắt đến trung niên nam tử kia đỉnh đầu.

Trung niên nam tử đồng tử lần nữa co lại, này một lần, trong mắt của hắn đã có kinh hãi chi sắc. Dương Diệp này kiếm khí, quá sắc bén rồi. Cho dù là hắn, cũng không dám có một chút chủ quan!

Không dám ở giữ lại, trung niên nam tử thủ đoạn một chuyển, trong tay quạt xếp trùng thiên mà lên, cái kia quạt xếp nghênh cơn lốc trướng, đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, đã có trăm trượng chi khoan, ở trong đó, đột nhiên bắn ra một đạo khoan gần ngàn trượng màu trắng chùm tia sáng, cái kia đạo bạch sắc chùm tia sáng tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt tựu oanh tại Dương Diệp huyết trên kiếm.

Dương Diệp trong tay huyết kiếm kịch liệt một chiến, mà Dương Diệp thì bị này đạo bạch sắc chùm tia sáng chấn bay tới rồi ngàn trượng bên ngoài.

Trung niên nam tử đang muốn thừa thắng truy kích, nhưng mà lúc này, một bên đột nhiên truyền tới rồi một đạo kêu thảm thanh, hắn chuyển đầu nhìn lại, chỉ thấy diệt thế đạo một gã đế giả giữa lông mày bị đâm ra rồi một lỗ máu. Mà tràng ở bên trong, nguyên bản bảy tên đế giả, chỉ còn lại có bốn gã. Xem thấy này một màn, trung niên nam tử hai bàn tay chặt cầm, trong mắt lệ khí thiểm hiện.

Trung niên nam tử cũng không có động thủ, mà là tay một huy, nói: “Rút lui!”

Lúc này diệt thế đạo đã đại thế đã qua, tại kịch chiến, còn lại vài này tên đế giả đều sẽ bàn giao: Nhắn nhủ tại chỗ nầy. Diệt thế đạo mặc dù rất cường, nhưng còn không cường đến đế giả mãn địa đi tình trạng, mỗi một gã đế giả, đều là diệt thế đạo trụ cột vững vàng!

Nghe trung niên nam tử nói, cái kia diệt thế đạo nhỏ tên đế giả không có một chút chần chờ, xoay người bỏ chạy.

Mà lúc này, chỗ xa Dương Diệp đột nhiên chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, sau đó cả người hóa thành một đạo huyết sắc ánh sáng điểm biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài. Tại phía sau hắn, là một gã diệt thế đạo đế giả cảnh cường người.

Một đạo tươi huyết từ cái này tên đế giả giữa lông mày kích xạ mà ra, chuyển trong nháy mắt, tên kia đế giả thi thân thể biến mất tại nguyên chỗ.

“Làm càn!”

Chỗ xa, cái kia diệt thế đạo đạo chủ trong mắt lệ khí thiểm hiện, thân hình một động, trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, tiếp theo, trong tay hắn quạt xếp mạnh mà hướng Dương Diệp bổ rơi qua.

Vốn muốn đi truy sát còn lại hai tên đế giả Dương Diệp không thể không dừng lại, chuyển trong nháy mắt rút kiếm bổ về phía trung niên nam tử kia. Này diệt thế đạo đạo chủ mặc dù cũng là đế giả, nhưng là đối phương không phải bình thường đế giả, kỳ thật lực rất cường, hắn cũng không dám có một chút chủ quan cùng khi dễ.

Kiếm phiến tương giao, trung niên nam tử kia trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng khai bên ngoài.

So về thân thể lực lượng, cho dù là trung niên nam tử kia, cũng căn bản so ra kém Dương Diệp. Có thể nói, thân thể lực lượng, tại nhân loại bên trong, có rất ít có thể cùng Dương Diệp so sánh với đấy.

Một kiếm đẩy lui trung niên nam tử kia về sau, Dương Diệp xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang vào một cái rồi trước mặt không gian, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại mười vạn lý bên ngoài, cùng lúc đó, ở trước mặt hắn chỗ không xa là một gã diệt thế đạo đế giả.

Xem thấy Dương Diệp truy đến, tên kia đế giả đại hãi, rất nhanh, trong mắt của hắn loáng qua một vòng lệ khí cùng quyết tuyệt, tiếp theo, hắn phần bụng trực tiếp bành trướng rồi đứng dậy!

Tự bạo!

Như thế hắn duy nhất tuyển chọn!

Chiến? Hắn căn bản không phải Dương Diệp một kiếm chi địch thủ; Trốn? Sự thật chứng tỏ, Dương Diệp tốc độ hoàn toàn siêu việt hắn!

Cùng quy tại hết sức là hắn duy nhất có thể làm đấy!

Nhưng mà, bụng của hắn mới bành trướng lên đến, Dương Diệp liền trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại phía sau của hắn. Tại bụng của hắn, nhiều ra rồi một đạo kiếm động.

Một đạo cột máu từ cái này đế giả phần bụng tuôn ra, cái kia đế giả phần bụng như là tiết khí tính tình giống như, trực tiếp súc rồi trở về, sau một khắc, một đạo kiếm quang từ cái này đế giả sau não muôi một xuyên mà qua, cái kia đế giả trong mắt tại không sắc thái.

Ngay tại lúc này, cái kia diệt thế đạo đạo chủ xuất hiện tại chỗ xa, xem thấy tràng trong một màn kia, cái kia diệt thế đạo đạo chủ thần sắc trong nháy mắt hung ác rồi đứng dậy, “Tốt một đuổi kịp tận sát tuyệt, Dương Diệp, ta diệt thế đạo cùng ngươi kiếm minh không chết không ngớt!”

Dương Diệp tay phải một huy, đem cái kia đế giả thi thân thể cất vào đến, sau đó nói: “Không chết không ngớt? Ngươi bây giờ mới chuẩn bị cùng ta kiếm minh không chết không ngớt? Tại các ngươi xuất hiện tại tận thế thành bên ngoài một khắc này, ta kiếm minh đã trải qua cùng các ngươi không chết không ngớt rồi.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp xoay người lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang vào một cái rồi trước mặt hắn không gian.

“Làm càn!”

Trung niên nam tử sắc mặt đại biến, thân hình một động, biến mất ngay tại chỗ.

Mấy chục vạn lý bên ngoài, trung niên nam tử mới từ không gian kiềm đi, một đạo kêu thảm thanh ngay tại hắn bên tai vang lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, ngàn trượng bên ngoài, cái kia diệt thế đạo duy nhất một gã đế giả giữa lông mày đang tại phun huyết.

Dương Diệp khóe miệng liệt khởi một vòng cười tà, “Thật có lỗi, ngươi lại đến đã muộn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải một huy, đem cái kia đế giả thi thân thể cất vào đến, sau đó từng bước một hướng về trung niên nam tử kia đi đến, “Thật lâu trước kia, ta tựu cùng ngươi diệt thế đạo người đã nói, ta kiếm minh không muốn gây chuyện, càng không muốn cùng các ngươi làm địch thủ. Đáng tiếc, các ngươi không điểu chúng ta, không nên đưa chúng ta vào chỗ chết. Bây giờ hối hận? Đã muộn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, cả người đạn bắn mà ra, trong nháy mắt đến trung niên nam tử kia trước mặt, sau đó hai tay nắm lấy huyết kiếm đối diện trung niên nam tử hung ác bổ mà hạ!

Trung niên nam tử trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, hắn tay phải mạnh mà hướng xuống một đè.

Này một đè, hắn bao quanh không gian nhất thời kịch liệt kích đãng đứng dậy, tựa như cái kia sôi sục nước sôi. Sau một khắc, trung niên nam tử tay phải mạnh mà hướng Dương Diệp vỗ.

“Chấn Thiên Chưởng!”

Thuận theo trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, một đạo gần như trong suốt năng lượng chưởng ấn tự trung niên nam tử trong lòng bàn tay thiểm hiện mà ra, này đạo trong suốt năng lượng chưởng ấn xuất hiện về sau, trung niên nam tử phương viên mấy vạn lý nội không gian trực tiếp kịch liệt kích đãng rồi đứng dậy, cùng lúc đó, mấy vạn lý nội sở hữu tất cả núi mạch tại này một khắc trực tiếp bị chấn sụp xuống!

Ít nhất là đế giai điên Phong huyền kỹ!

Chỗ xa, phát hiện đến này đạo chưởng ấn khủng bố, Dương Diệp huyết đồng co lại, vội vàng đưa tay trong huyết kiếm cắm vào cổ trong vỏ, sau đó vận chuyển bên trong thân thể còn thừa không nhiều lắm huyền khí, tiếp theo, mạnh mà rút kiếm một trảm, một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra.

Lưỡng trăm đạo điệp thêm trảm thiên rút kiếm thuật!

Tại Dương Diệp cùng trung niên nam tử trong ánh mắt, đạo kia chưởng ấn cùng huyết sắc kiếm khí oanh lại với nhau. Yên lặng một cái chớp mắt.

Hai người trung gian, đột nhiên bộc phát xuất một đạo khủng bố khí sóng, khí sóng tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt tựu đem Dương Diệp cùng trung niên nam tử nhấn chìm. Không trung, khí sóng không ngừng tàn sát bừa bãi, khí sóng chỗ qua ở chỗ, không gian từng khúc sụp xuống sụp đổ, tại một đoạn thời khắc, phòng ngự vạn lý nội không gian đều đã trở thành một đen kịt hắc động, bất quá rất nhanh, không gian đã bị thần bí chi lực phục hồi, nhưng là, vẻ này khí sóng y nguyên tồn tại.

Vẻ này khí sóng trọn vẹn tàn sát bừa bãi rồi gần một nửa thời gian mới dần dần tiêu tán.

Không biết qua được bao lâu, tràng trong truyền tới một đạo ho khan thanh, rất nhanh, trên mặt đất một gã nam tử thong thả đứng cả đứng dậy.

Diệt thế đạo đạo chủ!

Đứng lên đúng là cái kia cầm trong tay quạt xếp trung niên nam tử, trung niên nam tử mới đứng lên tựu liên phun đếm ngụm máu, hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình trước ngực, lúc này hắn trước ngực đã huyết nhục mơ hồ, liên bên trong ngũ tạng đều lờ mờ có thể thấy. Trung niên nam tử hai mắt hơi mị, ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa, tại chỗ không xa, ngửa ra một toàn thân huyết hồng người.

Là Dương Diệp!

Xem thấy Dương Diệp còn tại hôn mê, trung niên nam tử trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, sau đó hoãn bước hướng về Dương Diệp đi đến.

Ngay tại lúc này, một màu trắng đầu từ Dương Diệp ngực kiềm rồi đi, Tiểu Bạch chứng kiến trung niên nam tử kia, mặt nhỏ nhất thời biến đổi, nàng vội vàng lại kiềm rồi trở về, nhưng là rất nhanh, nàng lại kiềm rồi đi, sau đó vuốt ve Dương Diệp hai má hứng thú vẫy Dương Diệp đầu, vẫy chỉ chốc lát, nhưng là Dương Diệp theo đó không có tỉnh.

Chứng kiến cái trung niên nam tử càng chạy càng gần, Tiểu Bạch nhanh chóng nước mắt đều ra đến, bất quá đó là linh khí.

Dương Diệp y nguyên không có tỉnh.

Mà lúc này, trung niên nam tử kia đã đi tới Dương Diệp trước mặt nửa trượng xử, trung niên nam tử tay phải thong thả nâng lên, muốn xuất thủ, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chống ở rồi trung niên nam tử kia trước mặt, nàng tiểu trảo tật huy, vài trăm khối Tử Tinh Thạch đã rơi vào trung niên nam tử trước mặt, trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

“Yên tâm, ta sẽ để ngươi đi cùng hắn đấy!”

Trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, sau đó một chưởng chụp về phía rồi Tiểu Bạch cùng Dương Diệp.

Tiểu Bạch con mắt trợn tròn, cả người cọng lông phát đều thụ rồi đứng dậy, sau một khắc, nàng xoay người đánh đến rồi Dương Diệp trước ngực, tiểu trảo gắt gao vuốt ve Dương Diệp cổ họng, thân không ngừng run rẩy lấy, nàng sợ hãi cực kỳ.

Nhưng là, nàng lại không có kiềm trở về.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1211: Đế giả phía trên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, một đạo huyết quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một thanh huyết kiếm đâm vào trung niên nam tử kia giữa lông mày.

Trung niên nam tử hai mắt đột nhiên trợn lên, thân thể liên tiếp lui về phía sau, trong mắt hắn, hiện đầy vẻ hoảng sợ.

Xa xa, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hắn không có đi quản trung niên nam tử kia, mà là nhìn về phía trong ngực Tiểu Bạch, nhìn xem cái kia lạnh run Tiểu Bạch, Dương Diệp trong nội tâm một nhu. Tiểu Bạch trước kia bị Thiên Lang Vương quan qua, bởi vậy, lá gan của nàng rất nhỏ, đặc biệt nhỏ, lần này, nàng tuy nhiên sợ hãi cực kỳ, nhưng lại không có lựa chọn ẩn núp đi.

Nghĩ vậy, Dương Diệp ánh mắt càng phát ra nhu hòa. Hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, ôn nhu nói: “Đừng sợ, có ta ở đây, không ai có thể làm bị thương ngươi.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Bạch nhẹ nhàng nâng đầu nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp thanh tỉnh một khắc này, Tiểu Bạch cái miệng nhỏ nhắn một dẹp, nước mắt lập tức như là vỡ đê giống như bừng lên. Đem làm nàng nước mắt đi ra một khắc này, trong tràng linh khí lập tức nồng đậm rất nhiều rất nhiều

“Đừng khóc, đang khóc đã có thể khó coi!” Dương Diệp nhẹ nhẹ xoa Tiểu Bạch đôi má, cười nói.

Tiểu Bạch nhưng lại khóc càng dữ tợn.

Dương Diệp: “”

Khóc một hồi, Tiểu Bạch đột nhiên nhớ ra cái gì đó, nàng quay người trừng mắt xa xa trung niên nam tử kia, tiểu trảo không ngừng tật vung.

Thú nói max level Dương Diệp đã nhìn ra, nàng đây là đang cáo trạng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng trung niên nam tử kia, tuy nhiên trong đầu bị đâm một thanh kiếm, nhưng là trung niên nam tử kia lại là còn chưa khí tuyệt. Lúc này trung niên nam tử đang xem lấy hắn, trong mắt hắn, ngoại trừ hoảng sợ, còn có khó có thể tin. Bởi vì trong mắt hắn Dương Diệp, ngoại trừ khóe miệng mang theo một tia lưu lại vết máu bên ngoài, giống như một điểm tổn thương đều không có.

Giống như là biết rõ trung niên nam tử nghĩ cách, Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ đập bộ ngực của mình, nói: “Thấy được sao? Đế cấp yêu thú thân thể. Ta cái này thân thể, ngạnh kháng một môn Đế cấp huyền kỹ đều không có vấn đề gì.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, trung niên nam tử kia giữa lông mày huyết kiếm lập tức bay đến trong tay hắn, huyết kiếm biến mất, một cỗ máu tươi như là suối phun bình thường tự trung niên nam tử kia giữa lông mày phun bừng lên, thoáng qua, trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại.

Tại trung niên nam tử nhắm mắt một khắc này, vô số linh khí tự trung niên nam tử trong cơ thể bừng lên, một bên Tiểu Bạch cũng sẽ không khách khí, há mồm khẽ hấp, trung niên nam tử trong cơ thể linh khí lập tức toàn bộ chui vào rồi Tiểu Bạch trong miệng.

Dương Diệp tay phải vung lên, trung niên nam tử trên tay nạp giới lập tức bay đến trong tay hắn. Tra xét thoáng một phát, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, bởi vì tại trong nạp giới, chỉ có 5000 không đến Tử Tinh Thạch, còn lại thượng vàng hạ cám đồ vật ngược lại là rất nhiều, nhưng là, ngoại trừ cái thanh kia quạt xếp bên ngoài, những cái... Kia thượng vàng hạ cám hắn căn bản chướng mắt.

“Với tư cách một cái đạo chủ, vậy mà nghèo như vậy, chậc chậc”

Dương Diệp lắc đầu, nhìn về phía trong tay quạt xếp. Đúng lúc này, cái kia quạt xếp đột nhiên tuôn ra một đạo cột sáng màu trắng oanh hướng Dương Diệp, bất quá đạo bạch quang kia mới xuất hiện, liền trực tiếp bị Dương Diệp kiếm ý áp phấn vỡ đi ra.

“Quả nhiên là có linh trí đấy!”

Dương Diệp đánh giá liếc trong tay quạt xếp, lúc này, quạt xếp tại lạnh run, bởi vì nó đang bị Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý cho trấn áp lấy. Quạt xếp toàn thân hiện lên màu ngọc bạch, nhìn kỹ phía dưới Dương Diệp mới phát hiện, cái này quạt xếp phiến xương dĩ nhiên là dùng không biết tên yêu thú xương cốt chế tạo. Trừ đó ra, cái kia mặt quạt cũng thực sự không phải là dùng giấy, mà là một loại da mềm, sờ tới sờ lui đặc biệt tinh tế tỉ mỉ mềm nhẵn, như là tân sinh hài nhi da thịt.

Tại mặt quạt hai bên, vẽ có khắc kỳ dị phù văn. Dương Diệp trong cơ thể huyền khí dũng mãnh vào mặt quạt ở trong, cái kia kỳ dị phù văn lập tức bộc phát ra một đạo sáng chói cột sáng bay thẳng Thương Khung!

Nhìn xem cái kia bay thẳng Thương Khung cột sáng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Cũng không tệ lắm!”

Nói xong, Dương Diệp đem quạt xếp thu vào, sau đó phải tay vừa lộn, một mặt huyết thuẫn xuất hiện ở trên tay hắn. Cái này huyết thuẫn dĩ nhiên là là trước kia hắn khoảnh khắc xách (cầm) thủ lĩnh đoạt được đấy, đối với cái này huyết thuẫn, hắn là phi thường kinh ngạc đấy, bởi vì cái này tấm chắn chặn hắn chung cực bản nhất niệm thuấn sát cùng với trảm thiên rút kiếm thuật, nhưng lại không chỉ một lần!

Huyết thuẫn mới xuất hiện, một cỗ mùi máu tươi đập vào mặt, bất quá đối với Dương Diệp mà nói, cái này mùi máu tươi hoàn toàn là chút lòng thành.

Huyết thuẫn hiện lên hình tròn, toàn thân huyết hồng, như Táng Thiên giống như, tựa như máu tươi tạo thành. Tại huyết thuẫn bên trong, có một tay chuôi, vừa dễ dàng dùng còng tay ở. Trừ đó ra, ngược lại không có đặc biệt gì địa phương. Bất quá Dương Diệp biết rõ, tuy nhiên cái này huyết thuẫn cùng cái kia quạt xếp đều là Đế cấp, nhưng là cái này huyết thuẫn khẳng định phải so với kia quạt xếp tốt rất nhiều.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp cong ngón búng ra, một giọt máu tươi chui vào cái kia huyết thuẫn bên trong, trong chốc lát, cái kia huyết thuẫn tựa như đang sống, đột nhiên bộc phát ra một đạo tia máu, rất nhanh, tại huyết thuẫn phía trên bao trùm một tầng hơi mỏng màn máu, mà ở màn máu phía dưới, huyết thuẫn tựa như một cái biển máu, bên trong máu tươi bắt đầu khởi động, rất là làm cho người ta sợ hãi.

“Đúng vậy, coi như không tệ!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, cái này huyết thuẫn với hắn mà nói phi thường phù hợp, đã có cái này huyết thuẫn tại tăng thêm hắn thân thể, ngày sau bình thường đế giả công kích cơ bản có thể miễn dịch.

Tương Thuẫn bài thu lại, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, cười nói: “Tử Tinh Thạch!” Trước kia hắn tổng cộng đánh chết bảy tên đế giả, nói cách khác, Tiểu Bạch khẳng định chế tạo ra bảy vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Bảy vạn miếng Tử Tinh Thạch ah! Cái này có thể chế tạo ra bao nhiêu cường giả? Bất quá có chút đáng tiếc chính là, kiếm hư bọn người cũng đã giết rất nhiều đế giả, nhưng là, hắn cũng không để cho Tiểu Bạch đi hút. Bởi vì lúc trước quá rối loạn, hắn căn bản không dám để cho Tiểu Bạch ly khai chính mình.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng tiểu trảo tật vung, rất nhanh, từng khối Tử Tinh Thạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, không đến một hồi, tựu chồng chất như là một tòa núi nhỏ.

Xem lên trước mặt Tử Tinh Thạch, Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó ôm Tiểu Bạch hung hăng địa hôn một cái, Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức thông đỏ lên, bất quá lần này nàng không có ẩn núp đi, mà là cũng học Dương Diệp ôm nàng như vậy ôm Dương Diệp đôi má hôn một cái Dương Diệp cái mũi.

Dương Diệp lần nữa ha ha cười cười, hắn tay phải vung lên, đem trước mặt Tử Tinh Thạch đều thu vào về sau, sau đó ôm Tiểu Bạch thân hình khẽ động, hướng tận thế thành tiến đến.

Tận thế thành.

Lúc này kiếm hư bọn người đang nhìn phía chân trời, bọn hắn đang đợi, đẵng cấp Dương Diệp! Không chỉ kiếm hư bọn người, toàn bộ tận thế thành người đều đang đợi Dương Diệp.

Tuy nhiên một trận chiến này là tận thế thành đại thắng, nhưng là, nếu như Dương Diệp không về được. Như vậy, cái này đại thắng cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn, toàn bộ kiếm minh lập tức sẽ sụp đổ.

Kiếm minh là do rất nhiều thế lực tạo thành đấy, có lính đánh thuê, có kiếm tu, có tán tu, còn có Kiếm Thần cung trước kia người. Những người này, sở dĩ gia nhập kiếm minh, đơn giản là một người, cái kia chính là Dương Diệp. Nếu như Dương Diệp mất, đổi lại người đến đem làm kiếm minh kiếm chủ, những người này sẽ phục sao?

Ngoại trừ Dương Diệp, lại có ai có cái kia năng lực dám đảm đương kiếm minh kiếm chủ?

Rốt cục, tại ánh mắt mọi người bên trong, phía chân trời xuất hiện một đạo kiếm quang.

Nhìn thấy đạo này kiếm quang quang điểm, toàn bộ tận thế thành người lập tức sôi trào lên, vô số người cùng kêu lên hoan hô, thanh âm xông thẳng lên trời. Kiếm hư bọn người tại thời khắc này cũng là thở dài một hơi, Dương Diệp trở về, kiếm minh mới xem như chính thức thắng lợi!

Xa xa, Độc Cô Thiên Uy tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, trong nội tâm đại thạch đầu lập tức rơi xuống suy sụp. Tử Kinh thành lựa chọn cùng kiếm minh hợp tác, là vợ hắn ý tứ, lúc trước hẳn là có chút phản đúng đích, bởi vì kiếm minh thấy thế nào đều không có phần thắng. Nhưng là, cuối cùng hắn hay là lựa chọn nghe theo vợ hắn ý kiến.

Bởi vì vợ hắn ánh mắt nếu so với hắn độc đáo, sự thật chứng minh, cũng là như thế.

Tử Kinh thành lựa chọn kiếm minh, là một rất đại đánh bạc, thắng, Tử Kinh thành ngày sau địa vị đón gió tăng vọt, nếu như thua, ngày ấy sau tại không có Tử Kinh thành. Hiện tại, Tử Kinh thành đánh bạc thắng.

Tận thế thành, kiếm trong điện.

Trong đại điện, Dương Diệp ngồi ở chủ vị, phía dưới là kiếm hư cùng Dạ Lưu Vân bọn người.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào Độc Cô Thiên Uy trên người, nói: “Tử Kinh thành tổn thất bao nhiêu đế giả?”

Độc Cô Thiên Uy có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Hai gã.”

Hai gã!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, Tử Kinh thành đế giả tổng cộng cũng tựu mới năm sáu tên, hiện tại thoáng một phát tựu tổn thất hai gã, không thể không nói, tổn thất rất thảm trọng.

Về phần kiếm minh, kiếm minh tuy nhiên cũng tổn thất gần mười tên đế giả, nhưng là, cái này mười tên đế giả toàn bộ đều là khôi lỗi. Đế giả khôi lỗi so về chính thức đế giả, chênh lệch vẫn phải có. Khôi lỗi cuối cùng là khôi lỗi, tự nhiên là so ra kém chính thức người đấy.

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Độc Cô thành chủ, lần này Tử Kinh thành tương trợ chi tình, ta Dương Diệp khắc trong tâm khảm.” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến Độc Cô Thiên Uy trước mặt, nói: “Này giới bên trong, có một vạn miếng Tử Tinh Thạch, xem như của ta một điểm tâm ý.”

Độc Cô Thiên Uy do dự xuống, sau đó nói: “Tử Tinh Thạch ta cũng đừng có rồi, ta có một cái yêu cầu quá đáng, còn hi vọng kiếm chủ đáp ứng.”

“Mời nói!”

Dương Diệp cười nói: “Đúng rồi, ta cùng Độc Cô Kiếm là huynh đệ, Độc Cô thành chủ xưng hô ta Dương Diệp là đủ.”

Độc Cô Thiên Uy nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại Phong Tuyết thành cùng Huyền Thiên tông cùng với thương Thủy tông đại thế đã mất, ta Tử Kinh thành muốn nuốt Huyền Thiên tông, đương nhiên, nếu như ngươi có tính toán của mình, đem làm ta chưa nói. Hi vọng, cái này cũng không ảnh hưởng chúng ta Tử Kinh thành cùng kiếm minh ở giữa hữu nghị!”

Một bên, Dạ Lưu Vân có chút nhíu mày, cái này Huyền Thiên tông là kim cương giai thế lực, có tuyệt phẩm linh mạch, càng có vô số tài nguyên, tuy nhiên Tử Kinh thành giúp kiếm minh chiếu cố rất lớn, nhưng là, yêu cầu này có chút đã qua. Bởi vì dùng Tử Kinh thành thực lực nếu như cùng Huyền Thiên tông liều mạng lời mà nói..., bọn hắn tựu tính toán thắng Huyền Thiên tông, cũng tuyệt đúng là thắng thảm. Mà bây giờ, Huyền Thiên tông đế giả đều bị Dương Diệp tru sát, bọn hắn chỉ cần duỗi tay ra, Huyền Thiên tông chính là bọn họ đấy!

Dạ Lưu Vân đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Có thể! Nếu như Tử Kinh thành thu phục chiếm được Huyền Thiên tông có phiền toái gì, chỉ cần nói một tiếng, ta kiếm minh định xuất thủ tương trợ!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Cái kia Độc Cô Thiên Uy nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Độc Cô Thiên Uy, nói: “Độc Cô thành chủ, cũng biết diệt thế đạo tổng bộ chỗ chỗ?”

“Ngươi muốn tiêu diệt diệt thế đạo?” Độc Cô Thiên Uy hỏi.

“Đương nhiên!”

Dương Diệp nói: “Trảm thảo, có thể nào chưa trừ diệt căn?”

“Tốt một cái trảm thảo trừ căn!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại tận thế trên thành không hưởng khởi: “Không cần làm phiền ngươi, ta tự mình tiễn đưa đến thăm.”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ uy áp lăng không xuất hiện ở trong đại điện, trong tràng sở hữu tất cả đế giả tại thời khắc này đều không thể động đậy, về phần những cái... Kia nửa đế, trực tiếp nằm sấp phục trên mặt đất không ngừng run rẩy.

Mọi người sắc mặt lập tức kịch biến!

“Hư giả cảnh cường giả diệt thế đạo thật sự có hư giả cảnh cường giả”

Một bên, Độc Cô Thiên Uy trong mắt một mảnh tro tàn.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1212: Trời sập rồi, ta đỉnh lấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện, mọi người bị vẻ này uy áp trấn áp không cách nào nhúc nhích. Không chỉ Độc Cô Thiên Uy, trong tràng cơ hồ trong mắt mọi người đều là một mảnh tro tàn.

Đế giả cảnh phía trên là hư giả cảnh, mà hư giả cảnh cường giả loại này, tại minh ngục đại lục đã rất nhiều rất nhiều tuổi không có đã xuất hiện rồi. Không phải là không có, mà là không hữu hiện thân qua. Đến rồi loại trình độ này cường giả, bình thường đồ đạc đã rất khó khiến cho hứng thú của bọn hắn rồi. Bởi vậy, đại lục rất nhiều người đều tiềm thức quên rồi sự hiện hữu của bọn hắn.

Mà mọi người thật không ngờ, cái này diệt thế đạo thậm chí có hư giả cảnh cường giả!

Tuyệt vọng!

Kể cả giờ phút này Dạ Lưu Vân đều tuyệt vọng. Dương Diệp là nghịch thiên, hắn có thể giây đế giả, nhưng là, hắn cuối cùng chỉ là Thánh giả. Nàng tin tưởng, nếu như cho Dương Diệp nhiều một chút thời gian, về sau Dương Diệp nhất định có thể chống lại hư giả cảnh cường giả, nhưng là hiện tại cảnh giới chênh lệch thật sự là quá lớn ah!

Không chỉ Dạ Lưu Vân nghĩ như vậy, trong tràng tất cả mọi người lúc này đều là loại ý nghĩ này.

Oanh!

Đúng lúc này, một cỗ kiếm ý đột nhiên ở giữa sân mang tất cả ra, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, trong tràng mọi người lập tức cảm giác buông lỏng, khôi phục bình thường.

“Niết Bàn Cảnh kiếm ý xác thực rất cao minh.” Đại điện bên ngoài, truyền đến một giọng nói.

Trong đại điện, mọi người thấy hướng Dương Diệp.

Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, hắn quét mọi người liếc, cười cười, sau đó hướng phía đại điện bên ngoài đi đến.

Mọi người: “”

Ngay tại Dương Diệp muốn đi ra đại điện lúc, một bên Nam Sương đột nhiên đi tới bên cạnh hắn, Dương Diệp nhìn về phía Nam Sương, Nam Sương nhìn thẳng Dương Diệp nói: “Ta, ta với ngươi cùng đi!”

“Ngươi không sợ sao?” Dương Diệp cười nói.

“Sợ!” Nam Sương nhìn xem Dương Diệp, trung thực nói.

Dương Diệp nhìn xem Nam Sương một lát, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đây cùng đi ra!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên cũng đi tới Dương Diệp sau lưng, rất nhanh, Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc bọn người cũng đi tới Dương Diệp sau lưng, không đến một hồi, trong tràng trong đại điện người đều đi tới Dương Diệp sau lưng.

Dương Diệp quay đầu nhìn mọi người liếc, cười nói: “Đừng làm ta là đi chịu chết đồng dạng, các ngươi cũng phải lo lắng, trời sập rồi, có ta đỉnh trước lấy!”

Nói xong, Dương Diệp giữ chặt Nam Sương tay đi ra đại điện.

Mọi người vội vàng đi theo.

Tận thế trên thành không, một gã mặc xanh trắng tương giao trường bào lão giả ngạo nghễ mà đứng, lão giả dáng người thẳng tắp, ánh mắt lợi hại như đao, lại để cho người không dám nhìn thẳng.

Kiếm quang hiện lên, Dương Diệp xuất hiện ở lão giả trước mặt.

Đem làm Dương Diệp xuất hiện tại lão giả trước mặt một khắc này, một cổ vô hình khí thế như là trăm tòa đại sơn giống như hướng phía Dương Diệp nghiền áp mà đi. Cổ khí thế kia nhìn không thấy, nhưng là mọi người nhưng lại cảm thụ đạt được.

Cổ khí thế kia so đế giả khí thế muốn khủng bố không biết gấp bao nhiêu lần!

Đúng lúc này, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đem làm kiếm ý sau khi xuất hiện, lão giả kia khí thế lập tức bị cản trở xuống.

Nhưng mà Dương Diệp cùng lão giả không gian chung quanh nhưng lại kịch liệt kích động lên, từng đạo cánh tay thô vết nứt không gian không ngừng xuất hiện tại hai người bốn phía, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

Phía dưới, mọi người hai tay nắm chặt, khẩn trương địa nhìn xem phía chân trời Dương Diệp cùng lão giả kia. Bất kể như thế nào, hiện tại Dương Diệp là bọn hắn duy nhất hi vọng!

Phía chân trời, yên lặng một lát, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng lão giả khí thế đồng thời biến mất tại không trung.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, nói: “Vạn năm qua, một đời tuổi trẻ, đem làm thuộc ngươi thứ nhất!”

“Quá khen!” Dương Diệp nói: “Các hạ xuống đây, cũng không có trực tiếp xuất thủ, có lẽ là có lời gì muốn nói, ta xin lắng tai nghe.”

Lão giả nói: “Ta Vốn là đang bế quan, bọn hắn đột nhiên tới tìm ta, ta đi ra xem xét, không nghĩ tới, diệt thế Đạo Tông Chủ cùng mười mấy tên đế giả chết thảm, mà hết thảy này, nhưng lại một gã Thánh giả cảnh cùng trước kia chưa từng nghe qua kiếm minh cái gọi là. Hiếu kỳ, phi thường tò mò. Bây giờ nhìn đến ngươi, không thể không nói, bọn hắn cái chết không oan, ngươi tuy là Thánh giả, nhưng là có Niết Bàn Cảnh kiếm ý tại, bình thường đế giả đối với ngươi mà nói, căn bản không có uy hiếp.”

Nói đến đây, lão giả khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, nói: “Nhưng, hơn nữa là kinh hỉ.”

“Kinh hỉ?”

Dương Diệp nao nao, nói: “Kinh hỉ ta giết diệt thế đạo nhiều người như vậy?”

Lão giả cười nói: “Có thể nói như vậy.” Nói xong, hắn nhìn lướt qua phía dưới tận thế thành, sau đó nhìn về phía Dương Diệp nói: “Ngươi khẳng định không muốn cùng ta ở chỗ này động thủ đi?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Vậy thì đến!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đang muốn rời đi, lúc này, phía dưới Dạ Lưu Vân đột nhiên hô: “Kiếm chủ!”

Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, lúc này, tận thế trong thành tất cả mọi người đang nhìn hắn.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ta rời đi về sau, kiếm minh nội hết thảy nội sự, toàn bộ do Lưu Vân làm chủ, mà ngoại sự, hết thảy do kiếm hư tiền bối làm chủ. Còn đây là mệnh lệnh của ta, mặc kệ người phương nào không được cải lời, dám can đảm cải lời người, Lưu Vân cùng kiếm hư tiền bối có thể tiên trảm hậu tấu.”

“Vâng!”

Tận thế thành tất cả mọi người đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, cùng kêu lên nói.

“Ngươi nhất định sẽ trở lại!”

Lúc này, Nam Sương đột nhiên nhìn xem Dương Diệp, nói: “Nhất định sẽ đấy, đúng không?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Ta nếu về không được, ngươi sẽ như thế nào?”

Nam Sương thật không ngờ Dương Diệp sẽ hỏi như vậy, lập tức sửng sốt. Lúc này, Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem cái kia biến mất Dương Diệp, Nam Sương ngẩn ngơ, sau đó lẩm bẩm nói: “Ta ta cũng không biết thế nào”

Dương Diệp sau khi rời đi, trong tràng một mảnh tĩnh mịch.

Đã qua hồi lâu, Dạ Lưu Vân hít sâu một hơi, nói: “Các tư hắn chức, đừng cho kiếm chủ trở về chứng kiến chính là một cái lộn xộn tận thế thành!”

“Vâng!”

Mọi người không dám chần chờ, lập tức vội vàng đáp ứng. Nhưng là, trong mắt mọi người như trước mang theo không chút nào che dấu lo lắng. Mà rất nhiều người con mắt tắc thì híp mắt lên, không biết đang suy nghĩ gì

Vô tận hư không phía trên, Dương Diệp ngự kiếm chạy gấp, những nơi đi qua không gian đều đang run động. Mà ở trước mặt hắn cách đó không xa, là lão giả kia. Nhưng là, mặc kệ Dương Diệp như thế nào gia tốc, đều không thể đuổi theo lão giả kia. Cho dù hắn cuối cùng dùng tới rồi hư không con thoi kiếm thuật, vẫn không có truy đến lão giả.

Lão giả ngay tại trước mắt, nhưng lại như vậy xa không thể chạm.

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, hư giả cảnh cường giả, hắn tự nhiên là gặp được qua đấy. Ban đầu ở Linh giới, cái kia cùng đế nữ giao thủ cường giả có lẽ tựu là hư giả cảnh, nhưng là, hắn cũng không có cùng đối phương đã giao thủ. Ngay từ đầu là có đã giao thủ, nhưng khi đó, đối phương chỉ là một cỗ phân thân, mà khi đối phương bản thể sau khi xuất hiện, đế nữ cũng xuất hiện.

Cho nên, hắn cũng không biết hư giả cảnh cường giả đến tột cùng mạnh bao nhiêu. Nhưng là, khẳng định rất cường. Bất quá, hắn hiện tại cũng rất mạnh!

Nếu là lúc trước, hắn khẳng định không cách nào một mình cùng cường giả loại này một trận chiến, nhưng là hiện tại, hắn muốn thử xem!

Ước chừng đã qua hơn một canh giờ, lão giả đột nhiên ngừng lại, lão giả vừa dừng lại, Dương Diệp tựu xuất hiện ở phía sau hắn trăm trượng có hơn.

Lúc này, hai người đã tại một mảnh phương viên vài mươi vạn dặm đều là sa mạc địa phương.

Lão giả quay người nhìn xem Dương Diệp, khẽ gật đầu, nói: “Ngươi cái này kiếm kỹ không tệ, đặc biệt là gia trì rồi ngươi Niết Bàn Cảnh kiếm ý sau!”

“Hay là không có ngươi nhanh!” Dương Diệp nói.

“Lão phu dù sao so ngươi sống lâu rồi nhiều năm như vậy!”

Lão giả tay phải có chút một quán, nói: “Đến đây đi, cho ta xem xem, thực lực của ngươi đến tột cùng mạnh bao nhiêu.”

“Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp cũng không tại nói nhảm, huyết kiếm xuất hiện trong tay hắn, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt đạp mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết ánh sáng hướng phía lão giả kia bắn mạnh tới.

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Đối mặt cường giả loại này, hắn tự nhiên là muốn động thật.

Huyết Thủ kiếm khí cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới lão giả trước mặt, nhưng là, cũng là bị hai ngón tay ngăn trở.

Lão giả ngón tay chỉ điểm vào Dương Diệp huyết trên thân kiếm, tựu là cái này hai cái ngón tay chỉ, làm cho Dương Diệp một kiếm kia tại không cách nào tiến nửa tấc.

“Hư giai hung kiếm, thật làm cho ta ngoài ý muốn!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, ngón tay chỉ có chút bắn ra.

Ông!

Huyết kiếm kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài.

“Chiêu này mặc dù không tệ, nhưng là, còn xa xa chưa đủ!” Lão giả hai tay thả lỏng phía sau, nhạt âm thanh nói: “Ra, dùng ngươi chính thức lợi hại để cho ta xem!”

Lão giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp đột nhiên đến trước mặt hắn, đón lấy, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém.

200 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Một kiếm xuất, lão giả dưới thân một mảnh kia sa mạc trực tiếp bị chấn sụp xuống hạ xuống gần ngàn trượng!

Mà lão giả nhưng lại không tránh không né, đưa tay một ngón tay điểm đi.

Bành!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn bay đến ngàn trượng có hơn. Nhưng là, lão giả kia nhưng lại cũng hướng về sau liền lùi lại rồi mấy bước.

“Một kiếm này không sai! Bình thường đế giả xác thực ngăn không được.” Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

Dương Diệp không có ở động thủ, mà chỉ nói: “Cái này hai kiếm tựu là ta mạnh nhất một kích, hiện tại ta đã dùng hết rồi.”

“Ta cũng hiểu được!”

Lão giả nhẹ gật đầu, ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Biết rõ ta vì cái gì không trực tiếp ra tay giết rồi ngươi sao?”

“Rất muốn biết!” Dương Diệp nói.

Lão giả khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Nhục thể của ngươi đã đạt tới Đế cấp, càng là có được hư vô cảnh sát ý cùng với Niết Bàn Cảnh kiếm ý, còn có hư giai hung kiếm, ân, ngươi vỏ kiếm kia cũng không phải là phàm vật. Ngươi sáng tạo cái kia kiếm minh cũng còn có thể, có rất lớn tiềm lực phát triển. Quan trọng nhất là thiên phú của ngươi, bằng chừng ấy tuổi, tựu có như vậy thành tựu, thiên phú của ngươi vạn năm qua, tuyệt đúng là số một!”

“Ngươi có ý tứ gì!” Dương Diệp hai mắt nhắm lại.

Lão giả khóe miệng dáng tươi cười dần dần mở rộng, nói: “Ngươi biết rõ ta vì cái gì bế quan sao? Bởi vì ta thọ nguyên gần! Ta rất là tự nhiên biết hiển nhiên, hư giả cảnh đã là cực hạn của ta. Ta như còn muốn tiếp tục còn sống, cái kia chỉ có một biện pháp, cái kia chính là đoạt xá!”

Đoạt xá!

Dương Diệp nao nao, nói: “Ngươi muốn đoạt xá ta?”

“Đương nhiên!” Lão giả nụ cười trên mặt dần dần biến thành có chút điên cuồng, “Trước kia vốn định tại diệt thế đạo tìm một cái, nhưng là, không có một cái nào là ta nhìn trúng đấy. Cũng may, ngươi xuất hiện. Thật là trời cũng giúp ta!”

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau một khắc, hắn quay người bỏ chạy.

“Muốn chạy trốn? Đã muộn!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, thò tay một trảo, xa xa, Dương Diệp trực tiếp bị một cổ lực lượng thần bí giam cầm ngay tại chỗ. Rất nhanh, lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhe răng cười nói: “Ngươi yên tâm, đem làm ta nắm giữ thân thể của ngươi về sau, ta sẽ dẫn đầu kiếm của ngươi minh trở thành đại lục đệ nhất thế lực, còn có, ta cũng sẽ chăm sóc tốt ngươi những nữ nhân kia đấy, ha ha”

Thanh âm rơi xuống, lão giả linh hồn ‘Vèo’ một tiếng trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp mi tâm.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1213: Tự gây nghiệt, không thể sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả không có phát hiện, đem làm linh hồn hắn chui vào Dương Diệp mi tâm lúc, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Lão giả linh hồn vừa chui vào Dương Diệp mi tâm, mà bắt đầu tranh đoạt Dương Diệp thân thể quyền khống chế, mà hắn làm chuyện thứ nhất tựu là cắn nuốt sạch Dương Diệp linh hồn.

Nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể vòng xoáy nhỏ đột nhiên điên cuồng xoay tròn.

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu vang lên lão giả kia kinh hãi âm thanh: “Đây là cái gì, đây là cái gì? Đây là vật gì? Ah đây là vật gì khiến nó dừng lại, nhanh khiến nó dừng lại!”

Vòng xoáy nhỏ chuyển tốc độ nhanh hơn rồi.

“Dương Diệp, lão phu nhận lầm, lão phu thật sự nhận lầm, ngươi thả lão phu, lão phu giúp ngươi chưởng quản quét đường phố môn, cho ngươi kiếm minh trở thành đại lục đệ nhất thế lực nhanh, lão phu cầu ngươi nhanh khiến nó dừng lại”

Dương Diệp trong đầu, vang lên lão giả không ngừng tiếng cầu xin tha thứ.

Dương Diệp ngốc sao? Hắn đương nhiên không ngốc, bởi vậy, vòng xoáy nhỏ chuyển so với trước nhanh hơn rồi.

“Ah ah nhanh, nhanh khiến nó dừng lại”

Lúc này đây, lão giả thanh âm biến thành tiếng kêu thảm thiết.

Thời gian dần trôi qua, lão giả thanh âm càng ngày càng suy yếu, ước chừng đã qua 15' về sau, lão giả thanh âm tại cũng không có xuất hiện. Lúc này, Dương Diệp chậm rãi mở mắt. Xem lên trước mặt thi thể của lão giả, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Tự gây nghiệt!”

Lão giả rất cường sao? Rất cường, mạnh phi thường!

Có thể nói, trừ phi là hắn thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cùng Cùng Kỳ thức tỉnh, bằng không thì, hắn căn bản không phải lão giả đối thủ. Nhưng là, hắn không nghĩ tới chính là lão giả này lại muốn đoạt xá!

Đoạt xá!

Cái này đối với Dương Diệp đến nói thật là thiên đại chuyện tốt ah! Vì cái gì? Bởi vì lão giả này tựu là muốn chết.

Nếu như là ở bên ngoài, hắn tựu tính toán thúc dục vòng xoáy nhỏ, chỉ sợ cũng khó có thể chống lại lão giả này. Bởi vì vòng xoáy nhỏ thực lực cùng tổn thương cũng chưa xong toàn bộ khôi phục, phải biết, lúc trước vòng xoáy nhỏ trấn áp Cùng Kỳ lúc, hay là dựa vào là đế nữ trợ giúp. Mà lão giả này thực lực, khẳng định so với lúc trước bị thương Cùng Kỳ cường!

Nhưng là, hắn không nghĩ tới chính là lão giả này vậy mà lại để cho chính mình linh hồn tiến vào trong cơ thể hắn tiến hành đoạt xá!

Linh hồn đã đi ra thân thể, tuy nhiên cũng có nhất định được thực lực, nhưng là, thực lực kia ít nhất phải so nguyên lai nhược ít nhất bảy tám tầng đã ngoài. Bởi vì đã không có thân thể làm môi giới, trừ phi là một ít chuyên tu linh hồn huyền giả, bằng không thì, bọn hắn một thân thần thông căn bản không cách nào thi triển. Mà ở Dương Diệp trong cơ thể, đây cũng là vòng xoáy nhỏ địa bàn, lão giả này không phải mình muốn chết sao?

Đương nhiên, nếu như không có vòng xoáy nhỏ, lão giả mưu đồ có rất lớn tỷ lệ thành công đấy, bởi vì Dương Diệp linh hồn căn bản không cách nào cùng hắn chống lại. Nhưng vấn đề là, có vòng xoáy nhỏ!

Thần hồn câu diệt!

Cái này là lão giả kết cục.

Như lão giả loại này chết kiểu này, khả năng minh ngục đại lục từ trước tới nay đều không có đã xuất hiện!

Dương Diệp đánh giá liếc trước mặt lão giả thân thể, lắc đầu, thầm nghĩ đáng tiếc. Bởi vì cái này thi thể của lão giả không cách nào luyện chế thành khôi lỗi. Muốn luyện chế thành khôi lỗi, nhất định phải có linh hồn tại, cái loại này không có chủ thể ý thức linh hồn. Mà trước mắt cỗ thi thể này, không có linh hồn, căn bản không cách nào luyện chế thành khôi lỗi.

Hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, cứ như vậy không có!

Không chỉ có là đáng tiếc, Dương Diệp còn có chút đau lòng!

Đau lòng rồi một hồi, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào lão giả trên tay nạp giới, hắn tay khẽ vẫy, nạp giới bay đến trong tay hắn. Nhìn xem trong tay nạp giới, Dương Diệp thấp giọng nói: “Hi vọng đến điểm thứ tốt!”

Nói xong, hắn tinh thần lực quét qua, cái này quét qua, Dương Diệp lập tức sửng sốt. Bởi vì hắn tinh thần lực vậy mà không cách nào xuyên thấu chiếc nhẫn kia!

Dương Diệp nhìn kỹ thoáng một phát, hắn phát hiện, tại đây miếng trong nạp giới, có một đạo tinh thần bình chướng. Có chút trầm ngâm, Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám kiếm ý đem cái kia nạp giới bao vây lại. Ước chừng đã qua nửa khắc đồng hồ, nạp giới đột nhiên truyền đến một đạo nhẹ vang lên âm thanh. Nghe thế đạo nhẹ vang lên thanh âm, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, tinh thần lực rót vào trong nạp giới.

Rất nhanh, Dương Diệp trên mặt dáng tươi cười làm lớn ra.

Bởi vì tại trong nạp giới, Tử Tinh Thạch vậy mà khoảng chừng ba vạn miếng! Trừ đó ra, trong đó còn có một kiện màu vàng trường giáp cùng với một thanh màu vàng trường búa, hai kiện bảo vật đều là Chuẩn Đế giai!

Còn lại một ít gì đó mặc dù không tệ, nhưng là không thể nhập mắt của hắn rồi.

“Thu hoạch tương đối khá!”

Dương Diệp thu hồi nạp giới, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, đã rơi vào mặt đất. Hắn không có lựa chọn trở về, bởi vì hắn cảm giác mình muốn tấn cấp rồi!

đọ c truyện với htt
p:// t ruyencuatui.net Không phải hắn muốn tấn cấp, mà là, nước đầy

Phương thức gì tăng thực lực lên nhanh nhất? Đương nhiên không phải ngồi xuống tu luyện! Là chiến đấu! Chiến đấu là có thể... Nhất có tăng lên người thực lực một loại phương thức. Những cái... Kia siêu cấp thiên tài, không người nào là thân kinh bách chiến? Mà hắn Dương Diệp cũng là như thế, không nói trước kia, ngay tại lúc này, hắn theo đi vào cái thế giới này, chiến đấu tựu cơ hồ không có đình chỉ qua!

Loại này nhiều lần chiến đấu, với hắn mà nói, kỳ thật chỗ tốt rất lớn đấy, bởi vì cái này không chỉ gia tăng kinh nghiệm chiến đấu của hắn, càng có thể không ngừng kích thích thân thể của hắn tiềm năng.

Dương Diệp cũng không có xung kích trung cấp Bán Thánh, mà là áp chế chính mình!

Tuy nhiên tăng lên tới trung cấp Bán Thánh, có thể lại để cho hắn thực lực tăng nhiều, nhưng là theo lâu dài đến xem, được không bù mất. Đế nữ lời mà nói..., hắn tự nhiên là tin tưởng đấy. Hắn hiện tại việc cấp bách không phải xung kích nửa đế hoặc là đế giả, mà là vững chắc chính mình căn cơ. Đem làm căn cơ vững chắc về sau, cảnh giới với hắn mà nói cũng không phải việc khó gì.

Dù sao ở cái địa phương này, không có Thiên Đạo trở ngại!

Trong tràng, Dương Diệp khí tức không ngừng bành trướng, nhưng là rất nhanh, cái kia khí tức lại bị hắn áp chế xuống dưới, bất quá không đến một hồi, hắn khí tức lại bành trướng cứ như vậy, Dương Diệp như thế như vậy vòng đi vòng lại không ngừng tuần hoàn lấy.

Kỳ thật, hắn căn cơ so về rất nhiều người, đã tính toán là phi thường kiên cố rồi. Nhưng là, nếu như cùng những cái... Kia đạt trình độ cao nhất thiên tài, ví dụ như cùng đế nữ tướng so, vậy thì chênh lệch rất nhiều rồi.

Vì không cho ngày sau xuất hiện tai hoạ ngầm, hắn hiện tại phải áp chế chính mình!

Trên đời này, rất nhiều người ước gì rất nhanh tăng thực lực lên, thậm chí vì tăng lên cảnh giới mà không từ thủ đoạn, như Dương Diệp loại này cố ý áp chế chính mình không tấn cấp đấy, không thể nói không có, nhưng tuyệt đối với rất ít.

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua

Tận thế thành.

Lúc này tận thế thành không có ngày xưa náo nhiệt, trong thành hào khí trầm trọng, cơ hồ mỗi người trên mặt đều mang theo mây đen.

Tuy nhiên mọi người đối với Dương Diệp phi thường có lòng tin, nhưng là lần này, đây cũng không phải là đế giả cảnh cường giả, mà là hư giả cảnh ah! Đế giả cảnh cường giả căn bản không cách nào cùng cường giả loại này đánh đồng đấy!

Dương Diệp có thể còn sống trở về sao?

Đây là tất cả mọi người nghĩ cách.

Rất nhanh, một ngày đi qua rồi. Nhưng là, Dương Diệp như trước chưa có trở về.

Thứ hai ngày trôi qua, Dương Diệp còn không có trở về.

Lúc này, trong thành rất nhiều người bắt đầu kiềm chế không được. Bất quá trong thành hay là rất bình tĩnh, không có xuất cái gì nhiễu loạn.

Đệ tam ngày trôi qua, hay là không gặp Dương Diệp bóng dáng. Lúc này, trong thành bắt đầu chảy ra Dương Diệp vẫn lạc tin tức. Ngay từ đầu chỉ là một nhóm người truyền, rất nhanh, ngày càng nhiều người truyền.

Trong thành bắt đầu lòng người bàng hoàng.

Ngày thứ tư đi qua, tận thế nội thành cơ hồ khắp nơi đều tại truyền lưu Dương Diệp vẫn lạc tin tức.

Kiếm trong điện, Dạ Lưu Vân ngồi ở Đại điện hạ Phương một trương bàn gỗ trước, tại trước mặt nàng trên bàn gỗ, chồng chất lấy một đống lớn rậm rạp chằng chịt quyển trục.

Muốn xen vào lý một cái thành, vấn đề tự nhiên thì rất nhiều, những vấn đề này, có nhân viên ở lại địa phân phối, có tinh thạch phân phối, còn có nhiệm vụ phân phối, còn có rất nhiều nhiều thượng vàng hạ cám vấn đề. Dương Diệp tự nhiên không có thời gian đến xử lý những vật này, bởi vậy, những vật này đều đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người.

Đương nhiên, nàng không có khả năng đi đích thân tới mỗi một sự kiện, nhưng là, trong thành một sự tình đều cần nàng làm quyết đoán, đây cũng là chính cô ta yêu cầu đấy. Bởi vì một cái thành, đặc biệt là lúc này tận thế thành, thế lực rắc rối phức tạp, rất nhiều sự tình một khi xử lý không tốt, rất có thể dẫn phát nhiễu loạn lớn.

Rất nhiều chuyện, là không thể dùng vũ lực trấn áp đấy!

“Lưu Vân tỷ, nghỉ ngơi một chút a!”

Lúc này, Nam Sương đột nhiên xuất hiện ở Dạ Lưu Vân bên cạnh. Nhìn xem Dạ Lưu Vân, Nam Sương trong mắt có một tia đau lòng. Tận thế thành hôm nay có thể ngay ngắn rõ ràng, có thể nói, Dạ Lưu Vân không thể bỏ qua công lao!

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Nam Sương, cười nói: “Vô sự, ngươi đi chơi đi!”

Nam Sương lắc đầu, nàng do dự một chút, sau đó nói: “Lưu Vân tỷ, hắn, hắn sẽ trở về sao?”

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân thân thể cứng đờ, một lát sau, nàng đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một đám người đột nhiên đi vào đại điện. Dạ Lưu Vân lông mày nhàu lên, bởi vì nàng từng có bàn giao: Nhắn nhủ, không có nàng cho phép, mặc kệ người phương nào không thể vào đến đấy.

Đến người đều là người quen, có lúc trước Tuyết Sư dong binh đoàn Mặc lão bọn người, còn có vừa bắt đầu đi theo Dương Diệp Lang hồn dong binh đoàn bọn người, cùng với một ít tán tu.

Đều là nửa đế!

Khoảng chừng hơn bảy mươi vị!

Dạ Lưu Vân ánh mắt rơi vào cái kia Mặc lão trên người, nói: “Mặc lão ngươi đây là ý gì?”

Mặc lão cùng Viên Phong nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng, Mặc lão nói: “Dạ quân sư, chúng ta hôm nay tới là muốn biết, kiếm chủ trở về rồi sao?”

“Không có, bất quá, có lẽ mau trở lại rồi!” Dạ Lưu Vân nói.

“Có lẽ mau trở lại rồi hả?”

Mặc lão nhẹ cười cười, nói: “Dạ quân sư, tất cả mọi người là người biết chuyện, lời này của ngươi, ai mà tin?”

Dạ Lưu Vân chậm rãi đứng dậy, nhìn thẳng Mặc lão, nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

Mặc lão nhìn thẳng Dạ Lưu Vân, nói: “Dạ đoàn trưởng, ta cũng không quanh co lòng vòng rồi. Kiếm chủ, hắn nhất định là không về được.”

“Ngươi có biết hay không ngươi đang nói cái gì?” Dạ Lưu Vân hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu.

“Đương nhiên biết rõ!”

Mặc lão nói: “Dạ đoàn trưởng, tỉnh a. Đây chính là hư giả cảnh cường giả, kiếm chủ tuy nhiên hắn rất cường, nhưng là hắn địch qua hư giả cảnh cường giả sao? Nhiều ngày như vậy không có tin tức, kiếm chủ nhất định là đã vẫn lạc.”

“Làm càn!”

Một bên, Nam Sương phẫn nộ quát: “Mặc lão quỷ, ngươi có phải hay không muốn tạo phản?”

“Tạo phản?”

Mặc lão lạnh lùng nhìn thoáng qua Nam Sương, nói: “Tiểu tiểu nha đầu, tại đây không có ngươi nói chuyện phần, cút sang một bên!”

“Ngươi”

Nam Sương chính muốn nói cái gì, Dạ Lưu Vân nhưng lại ngăn trở nàng, sau đó nói: “Mặc lão, nói rõ ngươi ý đồ đến a!”

Mặc lão hít sâu một hơi, sau đó cùng phía sau hắn mọi người đối với Dạ Lưu Vân có chút thi lễ, nói: “Dạ đoàn trưởng, gia không thể một ngày vô chủ, quốc không thể một ngày không có vua. Hôm nay kiếm minh rắn mất đầu, chúng ta nguyện ý tôn ngươi làm kiếm minh minh chủ!”

Nam Sương khẽ giật mình, nàng quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, tại trong mắt nàng, đã có một tia đề phòng.

Dạ Lưu Vân hai mắt nhắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Mặc lão lại nói: “Dạ đoàn trưởng, lúc này diệt thế đạo cùng mặt khác hai tông hai thành đã nguyên khí đại thương, cái này đúng là chúng ta kiếm minh quật khởi tốt nhất thời điểm. Về phần những cái... Kia kiếm tu cùng cái kia hai gã đế giả, bọn hắn gia nhập kiếm minh chỉ là bởi vì cái kia Dương Diệp, cái kia Dương Diệp vẫn lạc, bọn hắn tất nhiên sẽ rời đi. Dạ đoàn trưởng, chỉ cần ngươi gật đầu, từ nay về sau khoảnh khắc, kiếm minh tựu là ngươi cùng mọi người chúng ta đấy!”

“Các ngươi mưu đồ đã lâu rồi?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Mặc lão cười nói: “Không có bao lâu, bất quá, lúc này tận thế thành đã tại chúng ta trong khống chế, phàm là có dị tâm hoặc là không có đáp ứng đấy, chúng ta đã khống chế lên, kể cả cái kia Phượng Hoàng dong binh đoàn cùng với một ít tán tu, cũng đã bị chúng ta khống chế lại. Hiện tại, Dạ đoàn trưởng, tựu xem ngươi có đáp ứng hay không rồi!”

“Lưu Vân tỷ” Nam Sương nhìn về phía Dạ Lưu Vân, trong mắt đề phòng so với trước càng đậm rồi. Bởi vì nàng là biết rõ Dạ Lưu Vân có một cái đế giả khôi lỗi đấy, nếu như Dạ Lưu Vân đem khôi lỗi phóng xuất, tựu tính toán giết không được những người này, cũng có thể mang theo hai người bọn họ lao ra đấy. Nhưng là, Dạ Lưu Vân không có thả ra đế giả khôi lỗi!

Vì cái gì? Bởi vì nàng khả năng cũng có được ý tứ

Mặc lão lại nói: “Dạ đoàn trưởng, người sáng mắt không nói tiếng lóng, lúc này trong thành tuy nhiên chúng ta đã đã khống chế đại bộ phận, nhưng là, rất nhiều người vẫn có dị tâm, mà nếu như là ngươi ra mặt lời mà nói..., ta tin tưởng, những người này đều vô điều kiện ủng hộ ngươi, bởi vì tại những người kia trong nội tâm, ngươi tựu là Dương Diệp người phát ngôn, ngươi nói lời nói, bọn hắn sẽ cho rằng là là Dương Diệp nói.”

Dạ Lưu Vân hai tay nắm chặt, thần sắc giống như là có chút ý động.

Thấy thế, cái kia Viên Phong cũng vội vàng nói: “Dạ đoàn trưởng, chúng ta đây không tính là là phản bội Dương Diệp, hắn đã chết, chúng ta không cần phải đang tiếp tục đẵng cấp một người chết rồi, không phải sao? Chỉ cần chúng ta mọi người hợp tác, ngày sau kiếm minh tất nhiên sẽ trở thành đại lục đệ nhất thế lực, bởi vì lúc này đã không có thế lực dám đến trêu chọc chúng ta, hơn nữa, chúng ta trong thành có hai cái tuyệt phẩm linh mạch cùng một sợi tiên phẩm linh mạch. Chỉ cần chúng ta mọi người đồng tâm hiệp lực, tương lai đại lục tựu là của chúng ta!”

“Các ngươi những... Này bạch nhãn lang!”

Lúc này, Nam Sương chỉ vào Mặc lão bọn người nổi giận mắng: “Lương tâm của các ngươi bị cẩu ăn chưa? Nếu như không phải Dương Diệp, các ngươi hiện tại cũng đã bị Huyền Thiên tông diệt đi! Nếu như không phải Dương Diệp, các ngươi cũng còn tại trải qua vết đao thè lưỡi ra liếm huyết thời gian; Nếu như không phải Dương Diệp, các ngươi trong đó đại bộ phận phần người cả đời này đều không có cơ hội tấn chức nửa đế, hiện tại, các ngươi lại muốn tạo phản, các ngươi”

“Im miệng!”

Lúc này, Mặc lão đột nhiên gầm lên, ánh mắt của hắn đã rơi vào Nam Sương trên người, trong mắt có một tia dữ tợn,: “Trước kia ngươi ỷ có Dương Diệp chỗ dựa, tại trong thành địa vị đặc thù, không đem chúng ta để vào mắt, chúng ta đã sớm xem ngươi khó chịu rồi. Hiện tại, không có Dương Diệp cho ngươi chỗ dựa, ta xem ai có thể bảo vệ ngươi!” Nói xong, hắn tay phải vung lên, nói: “Bắt lại, tùy cho các ngươi xử trí, muốn chơi như thế nào cũng có thể!”

Thanh âm rơi xuống, Mặc lão sau lưng vài tên nửa đế lính đánh thuê lập tức hướng phía Nam Sương đi tới.

Nghe vậy, Nam Sương sắc mặt lập tức một trắng, nàng vội vàng nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nhưng mà Dạ Lưu Vân lại hơi hơi cúi đầu, trầm mặc không nói

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1214: Ta có Tu La Thủ đoạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chậm đã!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên mở miệng.

Trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dạ Lưu Vân.

Nam Sương trong nội tâm buông lỏng, mà cái kia Mặc lão bọn người trong mắt tắc thì hàn mang lập loè, thần sắc bất thiện.

Dạ Lưu Vân nhìn Mặc lão bọn người liếc, nói: “Các ngươi cứ như vậy không thể chờ đợi được sao?”

Mặc lão cười lạnh nói: “Dạ đoàn trưởng, kiếm minh hiện tại đã ra hồn, tăng thêm thanh danh đã đánh đi ra ngoài, có thể nói, tương lai kiếm minh, tiền đồ vô lượng. Ta tin tưởng, kiếm minh nội rất nhiều người đều tại đánh kiếm minh chủ ý, ở trong đó, chỉ sợ cũng có Dạ đoàn trưởng ngươi. Hiện tại chúng ta không động thủ, đến lúc đó chúng ta chỉ sợ liền súp đều uống không đến!”

Cái kia Viên Phong cũng nói: “Dạ đoàn trưởng, chúng ta không phải phản bội Dương Diệp, mà là vì chính mình mưu đường ra. Ngươi đã từng bị Dương Diệp khâm điểm làm kiếm minh quân sư, tại trong thành danh vọng cực cao, địa vị dưới một người, trên vạn người. Nếu như ngươi cùng chúng ta hợp tác, kiếm kia minh tựu là của chúng ta vật trong bàn tay!”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Viên Phong, nói: “Viên đoàn trưởng, ngươi là sớm nhất một cái đi theo Dương Diệp đấy, ta không nghĩ tới ngươi phải làm như vậy. Dương Diệp đối với các ngươi còn chưa đủ được không nào? Công pháp huyền kỹ, Tử Tinh Thạch, những... Này, nguyên bản chỉ có những cái... Kia kim cương giai thế lực đệ tử mới có đồ vật, hiện tại các ngươi đều có, các ngươi”

“Cái kia là tại bố thí!”

Mặc lão đã cắt đứt Dạ Lưu Vân lời mà nói..., âm thanh hung dữ nói: “Dạ đoàn trưởng, ngươi cũng biết Viên nắm là sớm nhất đi theo hắn đấy, thế nhưng mà ngươi nhìn xem, hiện tại Viên đoàn trưởng tại kiếm minh nội tính toán cái gì? Cái gì đều không tính là! Không chỉ hắn, ngươi nhìn bọn ta, chúng ta tại kiếm minh nội tính toán cái gì?” Nói xong, hắn đột nhiên chỉ vào một bên Nam Sương, nói: “Chúng ta tại kiếm minh nội địa vị liền tiện nhân này đều so ra kém! Nàng làm kiếm minh đã làm cái gì? Nàng không có cái gì!”

Lúc này, cái kia Viên Phong âm thanh lạnh lùng nói: “Dạ đoàn trưởng, của ngươi chức cao tại chúng ta, chúng ta nhận thức, bởi vì năng lực của ngươi xác thực xuất chúng, nhưng là, cái này Nam Sương bọn người bằng địa vị gì so với chúng ta cao? Hơn nữa, Dương Diệp phân phối Tử Tinh Thạch, nàng vĩnh viễn cầm chính là tối đa một cái! Dựa vào cái gì?”

Nam Sương bàn tay nhỏ bé nắm chặt, không nói gì.

“Đương nhiên!”

Mặc lão lại nói: “Cái này là một chuyện, còn có rất nhiều sự hắn Dương Diệp đều làm không mà nói. Cũng may hiện tại, chúng ta không cần xem hắn sắc mặt rồi. Hiện tại, kiếm minh hết thảy, tự chúng ta làm chủ! Dạ đoàn trưởng, ta cuối cùng hỏi một lần, ngươi có nguyện ý hay không đem làm cái này kiếm minh minh chủ!”

Dạ Lưu Vân nhẹ khẽ lắc đầu, nói: “Quả nhiên, nhân tâm dục vọng, là vĩnh viễn không cách nào đạt được thỏa mãn.”

Mặc lão hai mắt nhắm lại, nói: “Dạ đoàn trưởng, thật sự, ngươi không cần phải vì cái kia Dương Diệp tại thủ vững, hắn hiện tại, đã là một người chết, là một người chết cùng người sống đối nghịch, đáng giá sao? Dạ đoàn trưởng, ngươi không vì mình muốn, cũng phải vì chính mình trước kia Phệ Hồn dong binh đoàn những người kia muốn, không phải sao?”

Lúc này, một gã lão giả mang theo hơn mười người theo ngoài điện đi đến, nhìn thấy những người này, một bên Nam Sương biến sắc, vô ý thức hướng lui về phía sau mấy bước, bởi vì những ngững người này đã từng Phệ Hồn dong binh đoàn người.

Tại lão giả dưới sự dẫn dắt, những người này đi tới Dạ Lưu Vân trước mặt, lão giả kia nói: “Nha đầu, ngươi là hắn Dương Diệp đã làm rất nhiều, hắn hiện tại đã chết, thật sự không cần phải tại vì hắn”

“Im miệng!”

Đúng lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên đột nhiên quát, nàng gắt gao chằm chằm vào lão giả, trong mắt nước mắt thoáng một phát tựu chảy ra, “Khó trách trong thành đột biến, ta một điểm tin tức đều không có, nguyên lai với tư cách mắt của ta tuyến các ngươi cũng đi theo làm phản rồi. Lăng thúc, vì cái gì, vì cái gì ngươi cũng muốn lựa chọn phản bội? Vì cái gì? Các ngươi tại sao phải làm như vậy?” Nói xong lời cuối cùng, Dạ Lưu Vân thanh âm cơ hồ chỉ dùng rống đấy.

Lão giả kia nói: “Nha đầu, chúng ta đây là vì muốn tốt cho ngươi. Ngươi làm kiếm minh dốc hết tâm huyết, thế nhưng mà đổi lấy chính là cái gì? Bất quá là một cái hư danh! Dùng năng lực của ngươi, hoàn toàn có thể làm kiếm minh minh chủ, ngươi”

“Im miệng!”

Dạ Lưu Vân đột nhiên đi đến lão giả kia trước mặt, nàng hai mắt đỏ bừng, trên mặt tràn đầy vẻ thống khổ, hồi lâu, nàng đột nhiên chậm rãi quỳ xuống, nói: “Kiếm chủ, ta nguyện ý dùng mạng của mình đổi Lăng thúc mạng của bọn hắn”

Mọi người nhướng mày, khó hiểu.

“Ta lo lo lắng lắng!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe thế đạo thanh âm, trong điện tất cả mọi người thân thể trực tiếp cứng rắn ở, ngoại trừ Nam Sương bên ngoài, một cỗ khủng hoảng cảm giác trong điện trong mọi người tâm bên trong tràn ngập rồi ra, một ít người càng là trực tiếp co quắp ngồi trên mặt đất.

Bởi vì đạo này thanh âm là Dương Diệp đấy!

Dương Diệp đi vào trong đại điện, khi thấy Dương Diệp một khắc này, Mặc lão cùng Viên Phong bọn người sắc mặt tại thời khắc này cực kỳ khó nhìn lại, thân thể của bọn hắn càng là kìm lòng không được run rẩy lên. Đều là nửa đế, tâm tính cùng thực lực tự nhiên là có đấy. Nhưng là, Dương Diệp thật đáng sợ cái này đáng sợ, không chỉ là Dương Diệp thực lực, còn có thủ đoạn của hắn!

“Trốn!”

Đúng lúc này, một gã huyền giả đột nhiên hô một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, hướng đại điện bên ngoài lao đi, nhưng mà hắn còn chưa đi ra nửa trượng, đầu của hắn liền trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài.

Nhìn thấy cái này một, những cái... Kia nguyên bản muốn chạy trốn người lập tức bỏ đi ý nghĩ này. Đế giả Dương Diệp đều có thể đập phát chết luôn, huống chi bọn hắn?

Dương Diệp bỏ qua trong tràng tất cả mọi người, ánh mắt đã rơi vào Nam Sương trên người, Nam Sương cũng đang nhìn hắn, thời gian dần trôi qua, hai hàng thanh tịnh chất lỏng tự Nam Sương trong hốc mắt tràn ra ra, rất nhanh, nàng thoáng một phát chạy đến Dương Diệp trước mặt ôm lấy Dương Diệp, nói: “Ta, ta nghĩ đến ngươi không trở lại!”

Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ đập Nam Sương phía sau lưng, cười nói: “Ta không phải đã nói với ngươi sao? Ta nhất định sẽ trở lại.”

Nam Sương hướng về sau lui một bước, nàng ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi có phải hay không sớm sẽ trở lại rồi hả?”

Dương Diệp vuốt vuốt Nam Sương đầu, nói: “Ngươi đoán!”

“Nhất định là!” Nam Sương trừng một Dương Diệp.

Dương Diệp cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc đẳng cấp hơn hai mươi vị kiếm tu đột nhiên tự đại điện bên ngoài đi đến. Khi thấy Dương Diệp một khắc này, mọi người đều là trong nội tâm buông lỏng.

Dương Diệp là kiếm minh tinh thần trụ cột, nếu như Dương Diệp không tại, kiếm minh nhất định sẽ vượt qua, mà bọn hắn cũng sẽ rời đi kiếm minh. Bọn hắn sở dĩ ở lại kiếm minh, có thể bảo hoàn toàn là vì Dương Diệp. Cũng chỉ có Dương Diệp, mới có thể để cho bọn hắn cam tâm ở lại kiếm minh. Bởi vì lúc này Dương Diệp, tựu là sở hữu tất cả kiếm tu mục tiêu theo đuổi!

Tại Độc Cô Kiếm bọn người sau khi xuất hiện, kiếm hư cùng kiếm cực cùng với kiếm phong năm người cũng xuất hiện.

“Ta còn tưởng rằng ngươi không về được!” Kiếm hư nhìn xem Dương Diệp nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Xác thực thiếu chút nữa tựu không về được.”

Kiếm hư nhìn một Dương Diệp, không hỏi Dương Diệp là tại sao trở về đấy. Hắn nhìn lướt qua trong sân Viên Phong bọn người, sau đó nói: “Chúng ta không nhúng tay vào, là bởi vì đây là nội bộ sự tình, ngươi đã nói, nội bộ sự tình toàn bộ do Lưu Vân nha đầu kia quản. Đương nhiên, quan trọng nhất là, nếu như ngươi về không được, cái này kiếm minh sự tựu theo chúng ta không có nửa điểm quan hệ, bởi vì chúng ta sẽ rời đi!”

Bọn hắn những người này cùng Độc Cô Kiếm bọn người đồng dạng, gia nhập kiếm minh là vì Dương Diệp. Bởi vì có Dương Diệp kiếm minh mới có hi vọng, không có Dương Diệp kiếm minh, tại Viên Phong bọn người trong mắt vẫn là một cái khổng lồ thế lực, nhưng là tại bọn hắn những người này trong mắt, liền tam lưu thế lực đều không tính là. Bọn hắn đi theo Dương Diệp, là vì cùng Dương Diệp có cùng chung mục tiêu, mà không phải như Mặc lão bọn người như vậy chính là vì một điểm cực nhỏ lợi nhỏ.

Mà nếu như Dương Diệp mất, bọn hắn tự nhiên sẽ ly khai. Nói trắng ra một điểm, đợi tại không có Dương Diệp kiếm trong liên minh, hoàn toàn là lãng phí thời gian của bọn hắn cùng tinh lực!

[truy e n cua tui | Net] Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch!”

Nói xong, hắn nhìn về phía rồi một bên quỳ Dạ Lưu Vân, nói: “Ngươi biết rõ ta còn sống?” Hắn trở về Lạc Vân thành, cũng không có thông tri Dạ Lưu Vân cùng bất luận kẻ nào, nhưng là trước kia Dạ Lưu Vân nhưng lại biết rõ hắn trở về rồi.

“Khôi lỗi!” Dạ Lưu Vân thấp giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp đã minh bạch. Lúc trước hắn rời đi lúc, đem còn lại đế giả khôi lỗi đều đặt ở Dạ Lưu Vân bên người, mà hắn với tư cách cái kia đế giả khôi lỗi cuối cùng nhất chủ nhân, nếu như hắn chết, cái kia khôi lỗi tất nhiên sẽ mất đi hiệu lực. Mà cái kia khôi lỗi đến bây giờ cũng còn tại, vậy thì chứng minh hắn Dương Diệp còn sống.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, sau đó thò tay đem hắn vịn lên, nói: “Đàn ông dưới đầu gối là vàng, nữ nhân dưới gối cũng có, đừng động một chút lại quỳ, hiểu chưa?”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, chính muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại dẫn đầu nói: “Ngươi là muốn cho ta buông tha Phệ Hồn dong binh đoàn người?”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu.

“Kiếm chủ, chúng ta biết sai! Kính xin kiếm chủ tha mạng cho ta!”

Đúng lúc này, Mặc lão cùng Viên Phong bọn người ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp quỳ xuống, cùng kêu lên nói.

Trốn? Như thế nào trốn? Không nói Dương Diệp bên cạnh có bảy tên đế giả, tựu là Dương Diệp một người cũng đủ để dọn dẹp bọn hắn rồi. Nếu muốn mạng sống, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là cầu xin tha thứ!

Dương Diệp quét Viên Phong bọn người liếc, nói: “Trước đó, ta đem bọn ngươi cho rằng là là người một nhà, ta cho rằng, ta làm như vậy, các ngươi cũng sẽ đem ta cho rằng là là người một nhà. Có thể ta hay là đánh giá thấp nhân tính, người ah, chính là như vậy, vĩnh viễn không sẽ cảm thấy thỏa mãn.”

“Kiếm chủ, ta sai rồi, thật sự sai rồi!”

Lúc này, cái kia Viên Phong liền phiến rồi chính mình mấy cái cái tát, nói: “Kính xin kiếm chủ xem tại lúc trước tình cảm thượng tha mạng cho ta, mời kiếm chủ hạ thủ lưu tình!”

“Mời kiếm chủ hạ thủ lưu tình!”

Viên Phong sau lưng, tất cả mọi người nằm sấp trên mặt đất, cùng kêu lên cầu xin tha thứ.

Một bên, kiếm hư cùng Độc Cô Kiếm bọn người trầm mặc.

“Kiếm chủ”

Lúc này, Dạ Lưu Vân do dự xuống, muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, nói: “Ta Dương Diệp, người không phụ ta, ta không phụ người, người như phụ ta, ta tất sát người!”

Nói xong, Dương Diệp nhìn lướt qua Viên Phong bọn người, nói: “Thống trị kiếm minh, ta có lòng nhân từ, nhưng là, ta cũng có Tu La Thủ đoạn. Phàm là hôm nay làm phản người, có bao nhiêu, giết bao nhiêu, một tên cũng không để lại!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1215: Mùi máu tươi, quá quen thuộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm quang ở giữa sân không ngừng tung hoành, rất nhanh, từng đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân không ngừng vang lên.

“Kiếm chủ tha mạng tha mạng”

“Kiếm chủ, chúng ta biết sai ah”

“Ah Dương Diệp, ta nguyền rủa ngươi chết không yên lành, ta nguyền rủa ngươi chết không yên lành ah ah”

“”

Không đến một hồi, Dương Diệp trước mặt chỉ còn lại mấy mươi người, mấy mươi người toàn bộ là Phệ Hồn dong binh đoàn người, tuy nhiên Dương Diệp không có đối với bọn họ xuất thủ, nhưng là lúc này cái này mấy mươi người chân đều đang run, đứng đều nhanh đứng không yên.

Bất quá, mọi người nhưng lại thở dài một hơi, một bên Dạ Lưu Vân cũng thế, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên lại nói: “Không giết các ngươi, là vì xem tại Lưu Vân trên mặt mũi. Kiếm minh tự thành lập đến nay, kiếm minh nội bộ hết thảy ngay ngắn rõ ràng, nàng không thể bỏ qua công lao. Các ngươi đều là thân nhân của nàng cùng huynh đệ, ta không muốn làm cho nàng thương tâm cùng thất vọng đau khổ. Nhưng là, tội chết có thể miễn, tội sống khó tha. Giờ phút này lên, các ngươi không phải là kiếm minh người, ta không muốn tại tận thế nội thành tại chứng kiến thân ảnh của các ngươi, nếu để cho ta nhìn thấy, tin tưởng ta, đây tuyệt đối là một lần cuối cùng!”

Nghe vậy, cái kia Phệ Hồn dong binh đoàn đẳng cấp trong lòng người buông lỏng, bởi vì mệnh xem như bảo trụ rồi. Nhưng là, bọn hắn lại vội vàng nhìn về phía Dạ Lưu Vân, hi vọng Dạ Lưu Vân cầu tình lại để cho bọn hắn ở lại kiếm minh.

Kiếm minh hiện tại phúc lợi có thể nói là tông môn đệ tử đều so ra kém, một khi ly khai, những... Này đều làm mất đi, bọn hắn, cũng muốn một lần nữa trở lại lấy trước kia loại lang thang phiêu bạt thời gian. Quan trọng nhất là, không có kiếm minh phù hộ, ở bên ngoài, bọn hắn tùy thời đều có thể bị người cho tiêu diệt.

Dạ Lưu Vân nhìn Phệ Hồn dong binh đoàn bọn người liếc, sau đó lắc đầu. Đây đã là kết quả tốt nhất rồi. Tại đi cầu tình, tựu là không biết điều rồi.

Chứng kiến Dạ Lưu Vân lắc đầu, Phệ Hồn dong binh đoàn mặt người sắc lập tức khó nhìn lại.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc hai người, nói: “Trong thành còn có một chút làm phản người, các ngươi đi giải quyết, như ta trước kia nói, một cái đều đừng lưu.”

Độc Cô Kiếm cùng Cầm Trúc Ngọc nhẹ gật đầu, sau đó mang theo sau lưng mọi người đã đi ra đại điện.

Kiếm hư nói: “Đã ngươi đã bình an vô sự, chúng ta đây những lão gia hỏa này cũng yên lòng rồi. Ngươi xử lý những chuyện này a, chúng ta những lão gia hỏa này đối với những chuyện này không có hứng thú, cũng xử lý không đến!” Nói xong, kiếm hư bọn người quay người đã đi ra đại điện.

Nam Sương cùng cùng cái kia Phệ Hồn dong binh đoàn người cũng đã đi ra đại điện, trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân.

“Ta đưa bọn chúng đuổi đi, quái ta sao?” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân lắc đầu, nói: "Bọn hắn vốn là chết tiệt." Nói xong, nàng do dự xuống, sau đó lại nói: Kỳ thật, kỳ thật không nên giết những người kia!"

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nói: “Kiếm minh tổn thất thảm trọng, bởi vì vì lần này tham dự người, khẳng định rất nhiều, đều giết, chúng ta kiếm minh thực lực sẽ ngã rất nhiều. Ta cảm thấy được, tru đầu đảng tội ác là được rồi.”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói không sai, lúc này đây tiêu diệt toàn bộ, kiếm minh nửa đế cường giả khẳng định phải tổn thất sáu bảy thành đã ngoài, về phần nửa đế phía dưới đấy, chỉ sợ sẽ thêm nữa... Đạo lý này, ta minh bạch. Nhưng là, ta hay là lựa chọn Sát!”

“Vì cái gì?” Dạ Lưu Vân ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Những người này, kỳ thật giống như là một cái trường trên tay u ác tính, chúng ta đem nó chém mất, sẽ rất đau nhức, nhưng là chưa trừ diệt mất, chúng có thể sẽ hại độc hại chúng ta toàn thân. Ta không hi vọng kiếm minh bên trong có như vậy u ác tính!”

Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Bọn hắn rất ngu.” Nàng là người thông minh, nàng xem minh bạch đấy. Kiếm minh, kỳ thật có Dương Diệp kiếm minh mới thật sự là kiếm minh, mới là một cái cường đại kiếm minh. Dù cho nàng tại kiếm minh nội danh vọng rất cao, nhưng là, nếu như không có Dương Diệp, nàng tựu tính toán thật sự làm kiếm minh minh chủ đều không có ý nghĩa.

Vì sao? Bởi vì không có Dương Diệp, kiếm minh nội những cái... Kia cường giả chân chính đều sẽ rời đi, mà những cái... Kia cường giả một khi ly khai, khi đó kiếm minh tựu tính toán một đám đám ô hợp!

“Lợi ích hun tâm!”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn cảm thấy ta không về được, lại sợ người khác đoạt rồi kiếm minh, cho nên mới vội vã động thủ. Kỳ thật, ta rất muốn hạ thủ lưu tình đấy. Nhưng là ta vừa nghĩ tới nếu như ta thật sự không về được, Nam Sương cùng những cái... Kia không muốn làm phản người kết cục, ta tựu không có cách nào hạ thủ lưu tình.”

“Ta minh bạch!” Dạ Lưu Vân nói. Nàng tự nhiên minh bạch Mặc lão bọn người muốn nàng làm minh chủ dụng ý thực sự, đối phương bất quá là muốn mượn dùng nàng đến tạm thời ổn định tận thế thành, mà một khi tận thế thành ổn định, Mặc lão bọn người danh chính ngôn thuận rồi. Khi đó, Mặc lão bọn người người thứ nhất giết đúng là nàng.

Dương Diệp nói: “Trải qua lúc này đây, ta tin tưởng, kiếm minh hội so dĩ vãng bất luận cái gì thời điểm đều muốn đoàn kết.” Nói xong, Dương Diệp đánh giá liếc Dạ Lưu Vân, sau đó nói: “Thực lực ngươi đúng là vẫn còn thấp, phải nghĩ biện pháp lại để cho chính mình đạt tới đế giả!"

"Ta không có thời gian gì tu luyện rồi!" Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu. Hiện tại kiếm minh nội bộ sự tình đều là nàng tại quản, có thể nói, nàng là cả tận thế thành bận rộn nhất một cái.

"Thật có lỗi!" Dương Diệp nói. Tuy nhiên kiếm minh là hắn thành lập đấy, nhưng là, hắn căn bản là vung tay chưởng quầy, kiếm minh nội hết thảy sự tình, hắn cơ hồ là toàn bộ vung cho Dạ Lưu Vân. Có thể nói, nếu như không có Dạ Lưu Vân, kiếm minh không biết sẽ như thế nào. Dù sao quản lý một cái thế lực, ngoại trừ xem cá nhân thực lực bên ngoài, còn muốn xem quản lý năng lực. Mà cái này quản lý năng lực, hắn không chuẩn bị, kiếm minh nội những người khác cũng không chuẩn bị.

"Đây là lựa chọn của ta!" Dạ Lưu Vân nhẹ cười cười, nói: "Như ta trước kia theo như lời, so sánh với lấy trước kia loại sinh hoạt, ta càng ưa thích hiện tại loại này."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cong ngón búng ra, một quả màu vàng trái cây xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: "Đây là Tạo Hóa quả, ta không biết có thể hay không trợ giúp ngươi tấn thăng đến đế giả, dù cho không thể giúp giúp ngươi tấn thăng đến đế giả, nó đối với ngươi cũng có rất nhiều chỗ tốt."

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua màu vàng trái cây, không có cự tuyệt, nàng thu vào, nói: "Ta coi như là ngươi cho ta phát lương tháng rồi!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Chúng ta kiếm minh nội bây giờ là không phải có một cái nhiệm vụ đường, thì ra là chuyên môn nhận nhiệm vụ hay sao?"

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: "Đã cụ quy mô!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện tại Dạ Lưu Vân trước mặt, "Bên trong có hai kiện Chuẩn Đế giai huyền bảo, còn có rất nhiều thượng vàng hạ cám đồ vật, ta giữ lại không có dùng, ngươi trước lựa chọn, có phù hợp tựu chính mình lưu lại, nếu như không có, để lại tại nhiệm vụ kia đường a. Tóm lại, đồ đạc cho ngươi, ngươi an bài là tốt rồi!"

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, nói: "Lão giả kia chết rồi, đúng không?"

Dương Diệp khẽ gật đầu.

Dạ Lưu Vân không có ở hỏi, nàng thu hồi nạp giới, nói: “Ta đây đi xuống!”

“Đi xuống đi!” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi, ngay tại nàng phải ly khai đại điện lúc, Dương Diệp thanh âm đột nhiên theo phía sau nàng truyền đến, “Tuy nhiên chúng ta đã ly khai Lạc Vân thành rồi, nhưng là, dù sao cũng là chúng ta từng đã là căn cứ địa, ngươi phái một ít người đi quản lý a, ân, người nào cũng có thể!”

Dạ Lưu Vân thân thể cứng đờ, hồi lâu, nàng hít sâu một hơi, nói: “Đa tạ!” Nói xong, Dạ Lưu Vân đi ra đại điện, tại trên mặt nàng, quét qua trước kia mây đen, lộ ra một cỗ sung sướng dáng tươi cười.

Nhìn xem Dạ Lưu Vân bóng lưng biến mất ở phía xa, Dương Diệp trên mặt cũng lộ ra rồi một vòng dáng tươi cười. Hắn tay phải vung lên, tám cỗ thi thể xuất hiện ở trước mặt hắn, trong đó bảy tên đế giả thi thể, còn có một gã là cái kia nửa đế xách (cầm) thủ lĩnh. Dương Diệp đang chuẩn bị bắt đầu luyện chế, đột nhiên, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia xách (cầm) thủ lĩnh trước ngực, tại đó, có một cái thật nhỏ huyết sắc chữ nhỏ.

Hắn cũng chỉ vẽ một cái, cái kia xách (cầm) thủ lĩnh trước ngực quần áo trực tiếp bị xé nứt ra, tại xách (cầm) thủ lĩnh trước ngực, vậy mà hiện đầy nguyên một đám thật nhỏ chữ bằng máu.

Nhìn xem những cái... Kia chữ nhỏ hồi lâu, Dương Diệp chân mày cau lại, nói: “Xách (cầm) đầu thuật? Hư giai huyền kỹ” hắn không nghĩ tới cái này xách (cầm) thủ lĩnh trên người vậy mà có khắc một môn huyền kỹ, hơn nữa còn là một môn hư giai huyền kỹ! Phải biết, hư giai huyền kỹ cũng không phải Đế cấp huyền kỹ, loại vật này cho dù là hắn, đến bây giờ cũng không quá đáng nhìn thấy mấy môn.

Trầm ngâm hồi lâu, nghĩ đến trước kia chính mình thiếu chút nữa bị cắt yết hầu, Dương Diệp ánh mắt lại rơi vào những cái... Kia chữ nhỏ thượng. Cái kia môn huyền kỹ rất quỷ dị, phi thường quỷ dị, lúc trước hắn đều thiếu chút nữa trực tiếp bị xách (cầm) đầu rồi. Như loại này quỷ dị thủ đoạn, hắn không ngại học một ít.

Nhìn xem nhìn xem, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì hắn phát hiện cái môn này huyền kỹ rất khủng bố. Cái môn này huyền kỹ, chú ý chính là khống chế đối thủ trong cơ thể máu tươi, theo đối thủ trong cơ thể phát động công kích. Khống chế đối thủ huyết dịch này sẽ lại để cho người khó lòng phòng bị. Bởi vì tại đối địch lúc, có rất ít người sẽ đi chú ý mình trong cơ thể, hơn nữa thời thời khắc khắc nghĩ đến trấn áp trong cơ thể mình máu tươi, tựa như hắn lúc trước đồng dạng, nếu như không phải vòng xoáy nhỏ thời khắc mấu chốt xuất thủ trấn áp, hắn yết hầu khả năng đều muốn bị cắt mở!

Cái kia xách (cầm) thủ lĩnh sở dĩ có thể trảm đế, kỳ thật dựa vào đúng là cái môn này huyền kỹ!

Dương Diệp phát hiện, cái môn này huyền kỹ nếu như tu luyện đến mức tận cùng, tựu không đơn thuần là xách (cầm) đầu rồi, mà là có thể trực tiếp dẫn bạo đối thủ trong cơ thể máu tươi đương nhiên, dùng để xách (cầm) đầu rất tốt, vì cái gì? Bởi vì huyết tinh, bởi vì bạo lực!

“Không sai!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, đem cái kia ‘Xách (cầm) đầu thuật’ nhớ kỹ về sau, sau đó bắt đầu luyện chế khôi lỗi. Mặc dù có kiếm hư bọn người gia nhập, kiếm minh hiện tại đế giả có bảy tên, nhưng là, ai sẽ ngại đế giả nhiều?

Duy nhất một lần luyện chế bảy tên đế giả cảnh cùng cái kia xách (cầm) thủ lĩnh, khó khăn, nhưng là đối với hắn hiện tại mà nói, đã không có gì vấn đề quá lớn.

Hai ngày sau, tại đem sở hữu tất cả đế giả thi thể đều luyện chế thành công, tăng thêm trước kia đại chiến trong còn sống sót ba tên đế giả khôi lỗi, hắn hiện tại tổng cộng có mười một gã đế giả khôi lỗi! Tại tăng thêm kiếm hư bọn người, hiện tại kiếm minh đế giả cường giả tựu có mười tám tên!

Khôi lỗi luyện chế sau khi thành công, Dương Diệp bắt đầu tu luyện cái kia xách (cầm) đầu thuật.

Xách (cầm) đầu thuật so Dương Diệp tưởng tượng muốn đơn giản, bởi vì nó có một cái đối với người khác mà nói phi thường hà khắc mà đối với hắn lại đơn giản yêu cầu, cái kia chính là phải cảm ứng đối thủ trong cơ thể máu tươi.

Mùi máu tươi, hắn quá quen thuộc!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1216: Bởi vì ta cường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian ngày từng ngày đi qua.

Năm ngày về sau, Dương Diệp đã đi ra phòng tu luyện, tổ chức hội nghị.

Kiếm trong điện, lúc này kiếm trong điện, so trước kia trẻ đi một tí người, những cái... Kia ít, vắng người tự nhiên đều là chết rồi.

“Lần này tham dự làm phản người, tổng cộng có bao nhiêu?” Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người.

Dạ Lưu Vân nói: “Nửa đế cường giả gần trăm vị, còn lại Thánh giả cảnh cường giả hơn ba nghìn.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Việc này như vậy bỏ qua. Huyền Thiên tông cùng Phong Tuyết thành cùng với cái kia thương Thủy tông hiện tại như thế nào?”

“Huyền Thiên tông đã bị Tử Kinh thành chiếm lĩnh!”

Dạ Lưu Vân nói: “Phong Tuyết thành cùng thương Thủy tông đã phong sơn, trừ đó ra, không có bất cứ động tĩnh gì! Ta có phái người đi chiêu hàng, bọn hắn cũng nguyện ý đầu hàng, nhưng là điều kiện”

“Nói nghe một chút!” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân nói: “Bọn hắn yêu cầu cùng trước kia diệt thế đạo như vậy, nguyện ý thần phục chúng ta, hàng năm hướng chúng ta giao nộp một vạn miếng Tử Tinh Thạch, nhưng là, bọn hắn sẽ không gia nhập kiếm minh!”

“Buồn cười!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Bọn hắn hiện tại, vậy mà còn cho là mình có đàm điều kiện tư cách.” Nói xong, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, nói: “Ta cảm thấy được Phong Tuyết thành cùng thương Thủy tông không cần phải tồn tại.”

Mọi người ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, huyết dịch tại sôi trào.

Bởi vì Dương Diệp những lời này, thương Thủy tông cùng Phong

Tuyết thành cái này tồn tại vạn tuổi chui vào thềm đá thế lực đem tại đại lục biến mất.

“Để cho chúng ta đi thôi!”

Lúc này, kiếm hư đứng dậy, hắn nhìn thoáng qua xa xa Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Đám này tiểu gia hỏa thiếu khuyết cùng chính thức cường giả giao thủ cơ hội, lúc này đây, cái này thương Thủy tông cùng Phong Tuyết thành coi như là cho bọn hắn luyện tập rồi. Hơn nữa, ngươi bây giờ là người đứng đầu một minh, không cần phải việc phải tự làm.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã như vầy, cái kia thương Thủy tông cùng Phong Tuyết thành sự tựu giao cho kiếm hư tiền bối rồi.”

Kiếm hư nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Đuổi kịp, cuối cùng mười cái, một tháng không được tắm rửa, hơn nữa cởi sạch quần áo tại tận thế thành đi 100 vòng!”

Nói xong, kiếm hư cùng kiếm phong bọn người thân hình khẽ động, biến mất tại ngoài điện.

Độc Cô Kiếm bọn người ngẩn người, sau đó sắc mặt khó nhìn lại, cái này trừng phạt thật sự là quá kinh khủng!

“Vèo!”

Một đạo kiếm quang xẹt qua, Huyễn Không trực tiếp biến mất tại phía chân trời.

“Huyễn Không ngươi cái không biết xấu hổ gia hỏa, còn chưa nói bắt đầu ah!”

Lâm Phàm gào thét rồi một tiếng, sau đó vội vàng liền xông ra ngoài.

Lúc này, Độc Cô Kiếm bọn người phục hồi tinh thần lại, sau đó nguyên một đám huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, hướng phía ngoài điện ngự kiếm mà đi.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong điện mọi người khẽ nở nụ cười.

truyen❤cuatuiNet

“Ta cần điểm Tử Tinh Thạch!”

Lúc này, trong điện vang lên một giọng nói. Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, phát hiện nói chuyện chính là kiếm kia cực.

Kiếm Cực Đạo: “Ta chuẩn bị tại đây tận thế thành bố một tòa vạn Kiếm Vô Cực trận, những vật khác cơ bản đều đầy đủ hết, tựu là thiếu Tử Tinh Thạch.”

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, hắn thiếu chút nữa đã quên rồi, cái này kiếm cực thế nhưng mà một vị kiếm trận sư, hơn nữa còn là đại lục mạnh nhất kiếm trận sư. Lập tức nói: “Cần bao nhiêu?”

“Hai vạn miếng!” Kiếm Cực Đạo.

Nghe vậy, trong tràng mọi người biến sắc, hai vạn miếng, đây chính là một số thiên văn sổ tự ah! Dương Diệp cũng là nao nao, hắn mặc dù có hơn mười vạn Tử Tinh Thạch, nhưng cái này không có nghĩa là hắn có thể đem Tử Tinh Thạch đem làm thạch đầu. Phải biết, kiếm minh ngày sau cần hoa Tử Tinh Thạch địa phương nhất định là có rất nhiều đấy.

Kiếm cực lại nói: “Trận này nếu là thành công, đến lúc đó tại tăng thêm kiếm của ngươi ý là trận nhãn, tựu tính ra 50 tên đế giả, chúng ta cũng có thể ngăn trở! Nếu như ngươi tại trong trận không ngừng nhắc đến cung cấp kiếm của ngươi ý, coi như là đến 100 tên đế giả cũng không dám xông trận.”

“Lợi hại như vậy?” Dương Diệp kinh ngạc. 100 tên đế giả cho dù là hắn hiện tại gặp được, cũng chỉ có thể chạy trốn, nếu như bị vây ở, trừ phi Cùng Kỳ đi ra dẫn hắn chạy, bằng không thì hắn chỉ có một con đường chết. Không có biện pháp, 100 vị đế giả, tựu tính toán mệt mõi cũng có thể mệt chết hắn!

Kiếm Cực Đạo: “Vốn không có mạnh như vậy, nhưng là nếu như tăng thêm kiếm của ngươi ý, nó tựu có mạnh như vậy.”

Lúc này đây, Dương Diệp không do dự, cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến kiếm cực trước mặt, nói: “Bên trong có ba vạn miếng Tử Tinh Thạch, nếu có nhiều, tiền bối tựu giữ lại tu luyện dùng a!”

Kiếm cực nhìn một Dương Diệp, cũng không sĩ diện cãi láo, nhận lấy nạp giới, nhưng sau đó xoay người đã đi ra kiếm điện.

“Trừ Lưu Vân bên ngoài, tất cả mọi người lui ra đi!” Dương Diệp nói.

Mọi người đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người đi ra đại điện.

Dương Diệp nói: “Ta chuẩn bị bế quan vững chắc căn cơ, tại ta bế quan cái này đoạn trong lúc, như trước kia đồng dạng, nội nguyên do sự việc ngươi làm chủ, ngoại sự do kiếm hư tiền bối làm chủ.” Nói xong, hắn tay phải vung lên, mười một gã khôi lỗi xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Đế giả khôi lỗi, với ta mà nói trợ giúp cũng không lớn, nhưng là đối với các ngươi lại có trợ giúp rất lớn, ân, ta lưu lại hai gã đế giả khôi lỗi bảo hộ Nam Sương, còn lại chính ngươi an bài.”

“Vì cái gì như vậy tín nhiệm ta!” Dạ Lưu Vân nhìn thẳng Dương Diệp, đột nhiên hỏi. Nàng trước kia cùng Dương Diệp cũng không quen biết, thậm chí hai người còn náo qua mâu thuẫn. Nhưng là đến theo nàng gia nhập kiếm minh về sau, Dương Diệp tín nhiệm đối với nàng, cơ hồ là tại tất cả mọi người phía trên.

“Muốn nghe nói thật hay là giả lời nói?” Dương Diệp cười nói.

“Trước hết nghe lời nói dối a!” Dạ Lưu Vân nói.

“Bởi vì ta cảm thấy ngươi là một cái phi thường có nguyên tắc người, phản bội loại chuyện này, ngươi làm sao có thể làm đâu này?” Dương Diệp cười nói.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, lại nói: “Nói thật đâu này?”

Dương Diệp nói: “Bởi vì ta cường, cường đến không sợ ngươi phản bội, cường đến ngươi không dám phản bội!”

Dạ Lưu Vân ngẩn người, sau đó có chút cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Cái kia lúc trước, hiện tại tín nhiệm ngươi, là vì ta đem ngươi cho rằng là là người một nhà, cho nên, ngươi không cần phải đem chính mình cho rằng là là thuộc hạ của ta, bởi vì ta chưa bao giờ đem ngươi đem làm thuộc hạ.”

Dạ Lưu Vân ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, sau nửa ngày, nàng hé miệng cười cười, “Đã minh bạch. Ngươi hảo hảo bế quan a, kiếm minh sự tình ta sẽ xử lý tốt đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, hỏi: “Diệt thế đạo hạ lạc đã tìm được sao?”

Dạ Lưu Vân lắc đầu, nói: “Không có ai biết bọn hắn đại bản doanh ở nơi nào, mà những cái... Kia đi ra đế giả cảnh cường giả lại toàn bộ đều vẫn lạc bất quá ta sẽ tiếp tục phái người truy tra.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trầm ngâm hồi lâu, sau đó nói: “Truy tra lời mà nói..., lại để cho kiếm hư tiền bối bọn hắn đi thăm dò, các ngươi đi thăm dò, quá nguy hiểm. Cái này cái thế lực tuy nhiên chết rất nhiều đế giả, nhưng là, bọn hắn bây giờ là hay không còn có chiến lực, hay là một cái không biết bao nhiêu. Tóm lại, vận dụng sở hữu tất cả tình báo Nghiêm gia đề phòng, không thể khinh thường.”

Dạ Lưu Vân nói: “Ta biết rồi, đúng rồi, ta kiến tạo rồi một chi kiếm minh hệ thống tình báo, cái này hệ thống hiện tại do Thương Lan trông coi.”

Dương Diệp cười nói: “Cái này, ngươi làm chủ là tốt rồi.”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp nói: “Nếu như có một ngày thực lực của ta vượt qua ngươi, hoặc là cùng ngươi không sai biệt lắm, ta tạo phản, ngươi sẽ xong đời đấy.” Kiếm minh sự tình cơ bản đều là nàng an bài, rất nhiều người bổ nhiệm, cũng đều là chủ ý của nàng, có thể nói, nếu như nàng cùng Dương Diệp thực lực kém không nhiều lắm, nàng tạo phản thành công tỷ lệ cơ hồ là tám chín thành đã ngoài!

“Ta đây tựu cố gắng trở nên mạnh mẽ, cho ngươi vĩnh viễn còn lâu mới có thể tạo phản!” Dương Diệp cười nói.

“Tốt nhất như thế!”

Dạ Lưu Vân nói xong, cùng Dương Diệp nhìn nhau cười cười.

Dạ Lưu Vân đi rồi, Dương Diệp về tới phòng tu luyện của mình. Xếp bằng ở đấy, Dương Diệp tay phải vung lên, mấy trăm quả Tử Tinh Thạch xuất hiện tại hắn bốn phía, sau đó những... Này Tử Tinh Thạch bắt đầu thiêu đốt, vô số linh khí điên cuồng hướng phía hắn dũng mãnh lao tới.

Ước hẹn ba năm!

Cùng đế nữ ước hẹn ba năm, hắn chưa bao giờ quên qua. Nhưng là hắn biết rõ, hắn nhất định phải biến thành rất cường rất cường mới có thể đi phó cái này ước. Đế nữ thực lực hạng gì khủng bố? Có thể nói, cho dù là hắn hiện tại, cũng chiến bất quá đế nữ. Mà cái kia có thể đánh bại đế nữ cường giả lại sẽ là kinh khủng cở nào?

Không có thực lực cường đại đi phó ước, cái kia không gọi phó ước, cái kia gọi đi chịu chết!

Ngoại trừ đế nữ ước hẹn ba năm, Linh giới hắn thế nhưng không có quên. Tại Linh giới, có vô song cùng lục uyển nhi còn có Bạch Lộc Thư Viện bọn người, những người này lúc này khẳng định đều đang đợi hắn trở về. Mà Linh giới chính là cái kia cái gọi là cái gì Thủ Hộ Giả liên minh, cũng căn bản không phải hắn bây giờ có thể có chống lại đấy.

Thực lực!

Hắn phải có được thực lực cường đại mới có thể bảo trụ Linh giới những người kia, mới có thể đi trợ giúp đế nữ. Bằng không thì, Linh giới những người kia sẽ chết, đế nữ cũng sẽ chết!

Còn có, Ngân Hà Kiếm Đồ cũng không có đến tay

Thời gian rất gấp bách, phi thường gấp gáp!

Mà hắn hiện tại việc cấp bách tựu là vững chắc căn cơ, bởi vì chỉ có căn cơ vững chắc, hắn có thể có chạy nước rút nửa đế, chạy nước rút đế giả!

Tu luyện không tuế nguyệt, đảo mắt một tháng đi qua.

Một tháng này, minh ngục đại lục đã xảy ra rất nhiều đại sự, Phong Tuyết thành cùng thương Thủy tông bị diệt, kiếm minh chiếm cứ Phong Tuyết thành cùng thương Thủy tông. Toàn bộ đại lục, ngoại trừ những cái... Kia lánh đời thế gia cùng thế lực, toàn bộ đại lục chỉ còn lại rồi kiếm minh cùng Tử Kinh thành. Đặc biệt là kiếm minh, phát triển tốc độ quả thực có thể dùng vận tốc âm thanh để hình dung.

Tại diệt đi thương Thủy tông cùng Phong Tuyết thành về sau, kiếm minh thanh thế đạt đến đỉnh phong, vô số tán tu cùng kiếm tu mộ danh mà đến, yêu cầu gia nhập kiếm minh. Hiện tại kiếm minh thu người cũng nghiêm khắc rồi, chỉ lấy đạt tới nửa đế cường giả, còn có những thiên phú kia cùng tư chất đặc biệt người tốt.

Có thể nói, lúc này kiếm minh, so với lúc trước diệt thế đạo thanh thế còn muốn lớn hơn.

Mà kiếm minh lão đại Dương Diệp, nhưng lại như nhân gian bốc hơi giống như, hơn một tháng qua đều không có lộ mặt qua.

Đảo mắt lại là hơn hai tháng đi qua, kiếm minh càng ngày càng lớn mạnh, lúc này kiếm minh, hết thảy đều do Dạ Lưu Vân tại làm chủ, về phần kiếm minh lão đại Dương Diệp, một ít người cũng đã nhanh quên rồi. Đặc biệt là những cái... Kia vừa gia nhập kiếm minh người, bởi vì bọn hắn chưa bao giờ thấy qua Dương Diệp!

Dương Diệp ngoài phòng tu luyện, Dạ Lưu Vân thường cách một đoạn thời gian đều đến trước cửa tĩnh tọa hồi lâu. Nàng hiện tại có thể nói là kiếm minh quyền lợi lớn nhất người, một lời có thể quyết đoán vô số người sinh tử. Nhưng là, nàng so bất luận kẻ nào đều tinh tường, kiếm minh chính thức lão đại, là tại đây trong phòng tu luyện yên diệp.

Dương Diệp, là kiếm minh kiếm chủ, cũng là nàng Dạ Lưu Vân kiếm chủ, hoặc là nói, là bằng hữu của nàng!

Lại đi qua một tháng, một ngày nào đó, Dạ Lưu Vân như thường ngày như vậy lại đây đến phòng tu luyện trước cửa, lúc này, môn đột nhiên từ từ mở ra. Thấy thế, Dạ Lưu Vân nao nao, lập tức vui vẻ, sau đó đi vào trong phòng tu luyện.

Nhưng khi nàng tiến vào phòng tu luyện lúc nhưng lại ngây ngẩn cả người, bởi vì trong phòng tu luyện rỗng tuếch

Dạ Lưu Vân nhìn lướt qua, rất nhanh, nàng phát hiện, ở đằng kia trên sàn nhà có một hàng chữ:

“Đi tìm một vật, chớ niệm!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1217: Solo mười mấy tên đế giả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tận thế thành bên ngoài, Dương Diệp nhìn xem tận thế thành hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Hiện tại kiếm minh đã đi vào quỹ đạo, hơn nữa đã không có cường địch, hắn có thể đi làm chính mình cần việc cần phải làm rồi. Lúc này đây, mục đích của hắn địa tựu là Kiếm Thần cung di chỉ.

Tuy nhiên cái chỗ kia là kiếm tu cấm địa, nhưng là hắn vẫn phải là đi. Đi tới nơi này thế giới đã gần một năm, thời gian của hắn không nhiều lắm rồi. Về phần thù kia xem thiên hạ kiếm tu cường giả, hắn cũng đành phải vậy.

Đương nhiên, hắn cũng sẽ không trắng trợn đi, chỉ cần hắn kiếm ý nội liễm, tại tăng thêm Kiếm Vực ẩn nấp, trừ phi đối phương thời khắc chú ý hắn, bằng không thì rất khó phát hiện hắn là một gã kiếm tu, chỉ là không thể tại sử dụng kiếm. Bất quá cái này đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn, hắn hiện tại, dù cho không cần kiếm, cũng có thể ổn áp đế giả!

Bởi vì lúc này hắn đã là trung cấp Bán Thánh!

Trải qua mấy tháng căn cơ vững chắc, hắn trước kia rất nhanh tăng thực lực lên lưu lại tai hoạ ngầm đã cơ bản tiêu trừ. Tai hoạ ngầm tiêu trừ về sau, hắn không có ở áp chế cảnh giới của mình, bởi vậy, hắn lúc này đã là trung cấp Thánh giả. Bất quá hắn cũng không có đi chạy nước rút cao cấp Thánh giả, với hắn mà nói, nước đầy tự tràn là tốt nhất!

Mấy tháng thời gian, hắn cũng không phải chuyên môn tại vững chắc căn cơ, ngoại trừ vững chắc căn cơ, hắn mỗi ngày còn có thể phân ra một ít thời gian tu luyện chỉ thiên một kiếm cùng xách (cầm) đầu thuật, còn có trảm thiên rút kiếm thuật cùng với chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Đặc biệt là chỉ thiên một kiếm cùng xách (cầm) đầu thuật, cái này hai môn huyền kỹ hắn vừa học hội, cũng không thuần thục, cần không ngừng luyện tập mới được!

Trải qua mấy tháng luyện tập, hắn mấy môn kiếm kỹ đều có rõ rệt tăng lên, đặc biệt là cái này xách (cầm) đầu thuật, hắn hiện tại rất muốn nâng nâng đầu

Lúc này đây, Dương Diệp thay đổi một bộ trang phục. Nguyên bản thích mặc thanh sam hắn thay đổi một bộ hoa lệ cẩm y trường bào, trong tay cầm cũng không phải kiếm, mà là một thanh ngọc phiến, ánh mắt cũng không có thường ngày như vậy sắc bén, mang trên mặt nhàn nhạt dáng tươi cười, mỗi qua một hồi tựu phi thường bựa triển khai cây quạt phiến hai cái.

Không thể không nói, xác thực có vài phần văn nhân nhã sĩ nho nhã khí tức!

Lúc này hắn trang phục, căn bản không có người sẽ cảm thấy hắn là một gã kiếm tu, cho dù là Dạ Lưu Vân cùng Nam Sương chứng kiến hắn, chỉ sợ cũng phải cảm giác mình phải hay là không nhận lầm người!

Dương Diệp tìm tới một con ngựa, nằm ở trên lưng ngựa, hừ phát tiểu khúc, mặc kệ do bạch mã chở đi hắn hướng xa xa đi đến. Tại hắn trên lồng ngực, là Tiểu Bạch. Tiểu Bạch bò tới trước ngực của hắn, như nước trong veo con mắt nhìn xem Dương Diệp nháy ah nháy, sau đó thỉnh thoảng dùng đầu đi từ từ Dương Diệp cái cằm, hoặc là thừa dịp Dương Diệp không chú ý lúc, vụng trộm thân thoáng một phát Dương Diệp cái cằm, mỗi lần thân hết về sau, nàng lập tức bò lấy vẫn không nhúc nhích, hai mắt nhắm nghiền, một bộ ta ngủ bộ dáng!

Thích ý!

Nói không nên lời thích ý!

Đây chính là hắn lúc này cảm giác. Những năm này, hắn quá táo bạo rồi. Đem làm ổn định lại tâm thần về sau, không có giết chóc, không có tranh đấu, không có ngươi lừa ta gạt tựu giống như bây giờ, loại cảm giác này, hắn rất ưa thích.

Đúng lúc này, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn rồi một Dương Diệp, sau đó nàng cẩn thận từng li từng tí địa hướng Dương Diệp cái cằm thân đi, ngay tại nàng muốn thân đến Dương Diệp cái cằm lúc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt nhìn xem hắn.

Tiểu Bạch sửng sốt, nàng trừng mắt nhìn, sau đó chậm rãi bò lên xuống dưới, rất nhanh, tiếng hít thở truyền đến

Giả bộ ngủ!

Dương Diệp ha ha cười cười, ôm lấy Tiểu Bạch hung hăng hôn một cái, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập dưới thân bạch mã, bạch mã gia tốc, hóa thành một đạo Bạch Hồng hướng phía xa xa chạy gấp mà đi.

Trên lưng ngựa, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch, trong đầu nhớ lại lấy trước kia kiếm hư nói về Kiếm Thần cung di chỉ tình huống.

Kiếm Thần cung di chỉ ở vào cách tận thế thành trăm vạn dặm bên ngoài Kiếm Thần vùng biển một cái hải đảo lên, Kiếm Thần vùng biển, là Kiếm Thần cung về sau dùng Kiếm Vô Cực danh xưng mệnh danh đấy. Cái kia phiến biển, là minh ngục đại lục lớn nhất một mảnh biển, mà Kiếm Thần cung tổng bộ vào chỗ tại cái kia phiến hải vực trung tâm một tòa tên là Kiếm Thần đảo hòn đảo thượng.

Tuy nhiên xưng là đảo, nhưng là hắn diện tích lại đại dọa người, diện tích khoảng chừng vài trăm vạn dặm, nghiễm nhiên một cái tiểu đại lục. Bất quá lúc này, cái này tiểu đại lục nhưng lại hung hiểm vô cùng. Đối với kiếm tu cũng không cần nói, căn bản không có kiếm tu dám đặt chân Kiếm Thần vùng biển.

Ngoại trừ kiếm tu, bình thường huyền giả cũng là không dám bước vào, bởi vì lúc trước Kiếm Thần trong nội cung tao ngộ đại địch lúc, từng khởi động rồi vô số kiếm trận, tuy nhiên Kiếm Thần cung cuối cùng y nguyên bị diệt, nhưng là rất nhiều kiếm trận y nguyên tồn tại, những... Này kiếm trận, cho dù là đế giả cảnh cường giả đều có thể tru sát! Ngoại trừ kiếm trận, còn có oán linh.

Như thế nào oán linh? Tựu là Kiếm Thần cung năm đó rất nhiều cường giả tàn lưu lại linh hồn. Lúc trước Kiếm Thần cung tao ngộ đại nạn, thực lực yếu kém đệ tử, căn bản là thần hồn câu diệt. Nhưng là, những thế lực kia mạnh phi thường cường giả tuy nhiên thân thể bị hủy, nhưng là vẫn có rất nhiều người hồn phách vẫn còn tồn tại, mà những... Này hồn phách, đã trở thành oán linh!

Theo như kiếm hư lời nói mà nói, trong đó rất có thể còn có hư giả cảnh cường giả oán linh. Nếu như chỉ là oán linh, vẫn còn không đáng sợ, đáng sợ là vì rất nhiều người tiến vào Kiếm Thần cung sau bị Kiếm Thần cung lấy trước kia chút ít oán linh đoạt xá, bởi vậy, kiếm kia Thần cung lấy trước kia chút ít cường giả dùng loại phương thức này vẫn còn tồn tại, tuy nhiên đoạt xá về sau, thực lực của bọn hắn tất nhiên sẽ hàng rất nhiều, nhưng là, đối với rất nhiều đế giả mà nói, đó cũng là rất mạnh tồn tại!

Bất quá những người này cũng không dám xuất kiếm Thần cung, bởi vì, bất kỳ một cái nào kiếm tu chỉ cần xuất kiếm Thần cung, nhất định thần hồn câu diệt!

Tuy nhiên vẫn lạc Kiếm Thần cung y nguyên đáng sợ như thế, nhưng vẫn là có rất nhiều cường giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên tiến về trước, bởi vì bên trong bảo vật thật sự nhiều lắm.

Năm đó Kiếm Thần cung, không chỉ có là đại lục mạnh nhất thế lực, cái này mạnh nhất, thế nhưng mà kể cả này chút ít che dấu thế lực, mà không phải như trước kia diệt thế nói, chỉ là bên ngoài mạnh nhất. Ngoại trừ thực lực mạnh nhất, Kiếm Thần cung cũng là giàu có nhất một cái thế lực. Như hư giai loại này trong truyền thuyết huyền kỹ cùng chí bảo, tại Kiếm Thần cung, tuy nhiên cũng hi hữu, nhưng là, nó có mà hiện tại trên đại lục, hư giai bảo vật cơ vốn đã chưa thấy qua rồi!

Hư giai bảo vật tại Kiếm Thần cung cũng coi như hi hữu vật, nhưng là, Đế cấp tựu không tính hiếm có. Tuy nhiên cũng không có đến nát đường cái tình trạng, nhưng là, Đế cấp tại Kiếm Thần trong nội cung thật sự tính toán bình thường.

Đặc biệt là nghe đồn nơi nào còn có Ngân Hà Kiếm Đồ

Đối với rất nhiều cường giả mà nói, bên trong bảo vật cùng Ngân Hà Kiếm Đồ bọn hắn không cách nào cự tuyệt!

Hắn cũng không cách nào cự tuyệt!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hai mắt híp lại, muốn đạt được cái kia Ngân Hà Kiếm Đồ, không phải một kiện sự tình đơn giản ah! Kiếm Thần cung những cái... Kia cường giả cũng may, những người kia kiếm ý cao nhất đều là hư vô cảnh, mà hắn đã Niết Bàn Cảnh kiếm ý, cho nên, những cái... Kia oán linh cường giả hắn căn bản không sợ. Hắn chính thức lo lắng chính là thần bí kia cường giả!

Một cái có thể diệt kiếm Thần cung cường giả, kỳ thật thực lực đem là kinh khủng cở nào?

Nếu như bạo lộ thân phận, bị đối phương nhìn chằm chằm vào

Đúng lúc này, bạch mã đột nhiên ngừng lại. Cùng lúc đó, ở phía trước truyền đến một đạo thanh thúy âm thanh: “Cỡi ngựa trắng đấy, hỏi ngươi chuyện này!”

Dương Diệp đứng dậy nhìn lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy hai gã nam tử cùng một nữ tử. Hai nam ước chừng hơn hai mươi tuổi, đều là nửa đế, nàng kia thoạt nhìn mười sáu mười bảy tuổi, ăn mặc một bộ bó sát người váy tím, đôi mắt sáng răng trắng tinh, da thịt thắng tuyết, mặc dù có chút non nớt, nhưng là một cái mỹ nhân bại hoại.

Mới vừa nói lời nói đúng là cô gái này!

Dương Diệp đánh giá ba người, có chút khiếp sợ, ba người thiên phú rất không tồi, đặc biệt là cái kia váy tím nữ tử, tuổi còn nhỏ cũng đã đạt tới cao cấp Thánh giả, hơn nữa nhìn cái kia khí tức, cách nửa đế cũng chỉ có nửa bước xa rồi.

Đương nhiên, nếu như chỉ là như thế, còn không đáng được hắn khiếp sợ. Hắn phát hiện, ba người vậy mà đều là kiếm tu, hơn nữa ba người kiếm ý vậy mà đều đạt đến hư vô cảnh!

Đây là nơi nào xuất hiện thiên tài?

Dương Diệp càng phát ra hiếu kỳ rồi.

“Ngươi nhìn cái gì vậy!” Lúc này, nàng kia bên trái nam tử gặp

Dương Diệp chằm chằm vào váy tím nữ tử xem, lập tức phẫn nộ quát.

Nghe vậy, Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, sau đó cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, nàng kia đột nhiên trừng mắt liếc nàng bên trái nam tử, nói: "Nhị ca, ngươi rống cái gì rống nha. Hắn chằm chằm vào ta xem, cái kia đại biểu ta đẹp mắt ah!" Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp nói: "Phải hay là không?"

Dương Diệp ngẩn người, sau đó từ đầu đánh giá liếc váy tím nữ tử, nói: "Ngươi xác thực nhìn rất đẹp!"

Váy tím nữ tử khóe miệng hơi nhấc lên, sau đó nàng chỉ vào Dương Diệp trên bờ vai Tiểu Bạch, nói: "Ta dễ thương như vậy, ngươi đem nó đưa cho ta được không?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng lắc đầu, hơn nữa tiểu trảo gắt gao ôm Dương Diệp cổ.

"Ngươi cũng thấy đấy!" Dương Diệp nói.

"Hừ!"

Váy tím nữ tử hừ lạnh một tiếng, ánh mắt không bỏ địa theo Tiểu Bạch trên người dời, rơi vào Dương Diệp trên người, nói: "Hỏi ngươi chuyện này, biết rõ tận thế thành như thế nào đi sao?"

"Tận thế thành?"

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: "Các ngươi muốn đi tận thế thành?"

Váy tím nữ tử nhẹ gật đầu, nói: "Đương nhiên, hiện tại tận thế thành thế nhưng mà thiên hạ kiếm tu nhất hướng tới địa phương, chúng ta đương nhiên muốn đi!"

"Thiên hạ kiếm tu nhất hướng tới địa phương?" Dương Diệp có chút khó hiểu.

"Tận thế thành kiếm minh kiếm chủ Dương Diệp đã đạt tới hư vô cảnh kiếm ý phía trên, hư vô cảnh kiếm ý phía trên ah! Tự Kiếm Vô Cực tiền bối về sau, nhưng hắn là đại lục một người duy nhất đây này!" Váy tím nữ tử nói xong, ánh mắt lộ ra rồi vẻ sùng bái, "Nghe nói hắn còn rất tuổi trẻ, cũng không biết có đẹp trai hay không!"

Dương Diệp thần sắc phi thường chân thành nói: "Đẹp trai, phi thường đẹp trai!"

Tại Dương Diệp trên bờ vai Tiểu Bạch nhìn một Dương Diệp, sau đó liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý.

“Thật sự?” Váy tím nữ tử con mắt sáng ngời.

“Ta dùng nhân phẩm cam đoan!” Dương Diệp nghiêm mặt nói.

Váy tím nữ tử đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Xem ngươi người cũng không tệ lắm, ta nói ngươi hai câu. Xem ngươi cái này bộ dáng hóa trang, ngươi hẳn là một cái ăn chơi thiếu gia. Ta cho ngươi biết, ngươi như vậy là không được, hiện tại đại lục, Thánh giả cảnh đều là con sâu cái kiến, như ngươi loại này đi ra lăn lộn, rất dễ dàng bị người giết chết bạo linh khí đấy!”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, nói khẽ: “Cái kia Dương Diệp lúc đó chẳng phải Thánh giả cảnh sao?”

“Ngươi có thể cùng hắn so sao?”

Váy tím nữ tử đột nhiên như bị dẫm lên cái đuôi tiểu mèo hoang, nàng nhìn hầm hầm lấy Dương Diệp, “Ngươi có thể cùng hắn so sao? Hắn mặc dù chỉ là Thánh giả cảnh, nhưng là nhưng hắn là đại lục đệ nhất kiếm tu, hơn nữa, hắn đã từng lấy lực lượng một người solo mười mấy tên đế giả, ngươi có thể làm được ư ngươi!”

“Solo mười mấy tên đế giả?” Dương Diệp trừng mắt nhìn, nói: “Giống như, không có chuyện này a?” Hắn đã từng lấy lực lượng một người đối kháng mười tên đế giả ngược lại là có, nhưng là mười mấy tên

“Ai nói không có?” Váy tím nữ tử cả giận nói: “Tất cả mọi người nói như vậy! Còn có, hắn tuy nhiên với ngươi đồng dạng mới hai mươi mấy tuổi, với ngươi đồng dạng mới Thánh giả cảnh, nhưng là, hắn đã có thể giết đế như giết chó, hơn nữa còn là đương kim đại lục thế lực tối cường lão đại, ngươi, ngươi có thể làm được ư ngươi!”

Bị người như vậy sùng bái, Dương Diệp có chút ngượng ngùng. Hắn do dự xuống, khiêm tốn nói: “Kỳ thật, kỳ thật hắn cũng không có ngươi muốn ưu tú như vậy, hắn cũng tựu là một người bình thường, hắn cũng có rất nhiều khuyết điểm, thật sự, ngươi”

“Ah!”

Váy tím nữ tử đột nhiên rút ra bên hông trường kiếm trực chỉ Dương Diệp, giận dữ hét: “Ngươi cũng dám vũ nhục thần tượng của ta, hôm nay, không phải ngươi chết, tựu là ta mất mạng!”

Nói xong, váy tím nữ tử cầm kiếm mạnh mà bổ một phát, một đạo kiếm khí hiện lên một loại hình cung phương thức chém thẳng vào Dương Diệp.

Nhìn thấy váy tím nữ tử động thủ, Dương Diệp trực tiếp trợn mắt há hốc mồm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1218: Đui mù nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trợn mắt há hốc mồm, trời có mắt rồi, hắn làm sao có thể vũ nhục chính mình?

Bất quá ngay tại đạo kiếm khí kia muốn tới Dương Diệp trước mặt lúc, một đạo kiếm khí đột nhiên phá không mà đến, đem váy tím nữ tử đạo kiếm khí kia đánh nát.

Dương Diệp nhìn về phía váy tím nữ tử bên trái cái kia tên trước kia bị váy tím nữ tử xưng hô nhị ca nam tử, xuất thủ đúng là hắn.

Tên nam tử kia nhìn thoáng qua váy tím nữ tử, nói: “Ấu Huyên, chớ hồ nháo.”

Váy tím nữ tử bất mãn nhìn thoáng qua nam tử, nói: “Nhị ca, ngươi làm gì thế giúp đỡ ngoại nhân. Còn có, hắn vũ nhục ngươi sùng bái đối tượng, ngươi cũng không giáo huấn một chút hắn!”

“Ta sùng bái Dương Diệp, nhưng là, sùng bái cũng phải lý tính ah!”

Nam tử nói: “Ngươi nhìn xem ngươi, không cho phép người khác nói hắn một câu không phải, như vậy sao được?”

“Như thế nào không được?”

Váy tím nữ tử trừng mắt nàng nhị ca, “Ta cho ngươi biết, ai dám nói Dương Diệp nói bậy, ta tựu đánh chết hắn!” Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đắc đạo xin lỗi, bằng không thì ta tựu đánh chết ngươi!”

Dương Diệp: “”

Váy tím nữ tử nhị ca chuẩn bị nói cái gì, váy tím nữ tử đột nhiên quay đầu trừng mắt hắn, nói: “Lâm Nhị Lang, ngươi đang giúp hắn, đẵng cấp trở về ta tựu cùng Nhị tẩu nói ngươi ở bên ngoài cùng những nữ nhân khác mắt đi mày lại!”

“Ngươi!”

Cái kia gọi lâm Nhị Lang nam tử trừng mắt, “Ngươi nha đầu kia, ngươi là muốn hại chết ngươi nhị ca phải hay là không!”

Lâm ấu Huyên lạnh hừ một tiếng, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, rút ra trường kiếm, nói: “Ngươi xin lỗi hay là không xin lỗi!”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, có chút dở khóc dở cười, cái này tên gì sự? Chính mình cùng chính mình xin lỗi?

“Ngươi nói lời xin lỗi a!” Lúc này, cái kia lâm Nhị Lang nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi không phải kiếm tu, không biết Dương Diệp tại trong lòng chúng ta địa vị. Ngươi nói hắn như vậy, đừng nói ấu Huyên, tựu là ta đều xem ngươi có chút không vừa mắt rồi.”

“Hắn tại các ngươi trong nội tâm địa vị?” Dương Diệp có chút tò mò hỏi.

Lâm Nhị Lang nói: “Minh ngục đại lục từ trước tới nay, xảy ra hai gã hư vô cảnh kiếm ý phía trên cường giả, một vị là từng đã là Kiếm Vô Cực tiền bối, còn có một vị tựu là Dương Diệp. Nếu như chỉ là thực lực cường, chúng ta truy nhiều tựu là hâm mộ thoáng một phát, tôn kính thoáng một phát, nhưng là, hắn không chỉ có là thực lực cường, còn có là chúng ta kiếm tu làm một chuyện. Ngươi nghe nói qua hắn cái mục tiêu kia a?”

“Mục tiêu?” Dương Diệp khó hiểu.

Lâm Nhị Lang nhẹ gật đầu, nói: “Nghe nói, mục tiêu của hắn là để cho chúng ta kiếm tu nhất phái quật khởi, hơn nữa lại để cho Chư Thiên vạn giới, kính chúng ta kiếm tu nhất phái”

Lâm Nhị Lang nói đến đây, thần sắc hắn đều biến thành dựng thẳng nhưng bắt đầu kính nể, trong mắt có một tia cuồng nhiệt cùng sùng bái.

Không chỉ lâm Nhị Lang, bên cạnh hắn cái kia lâm ấu Huyên cùng một danh khác nam tử cũng là như thế.

Dương Diệp trầm mặc. Hắn không nghĩ tới, chính mình lúc trước tùy tiện nói một câu, vậy mà sẽ khiến cái này kiếm tu như thế sùng bái. Đặc biệt là tiểu nha đầu này, quả thực quá điên cuồng!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp quét ba người liếc, nói: “Các ngươi là muốn đi trước tận thế thành, gia nhập kiếm minh sao?”

Lâm Nhị Lang nhẹ gật đầu, nói: “Nghe nói, hắn thường xuyên tại kiếm minh nội cùng những cái... Kia kiếm tu chia xẻ kiếm đạo kinh nghiệm, hắn có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý phía trên, nhất định có chỗ độc đáo, chúng ta chuẩn bị hướng đi hắn học tập. Hơn nữa, hiện tại kiếm minh nội thế nhưng mà tụ tập không sai biệt lắm toàn bộ đại lục ưu tú nhất kiếm tu, đi vào trong đó, ta tin tưởng, chúng ta huynh muội ba người nhất định có thể có đủ rất nhiều thu hoạch!”

“Đi vào trong đó, xác thực đối với các ngươi có trợ giúp rất lớn!” Dương Diệp cười nói.

Lâm Nhị Lang đánh giá một Dương Diệp, nói: “Huynh đài xưng hô như thế nào?”

“Diệp Dương!”

Dương Diệp cười cười, sau đó hướng sau lưng chỉ chỉ, nói: “Dọc theo cái phương hướng này đi thẳng, các ngươi là có thể đến tận thế thành rồi.”

“Đa tạ!”

Lâm Nhị Lang ôm quyền, sau đó nhìn về phía bên cạnh hắn lâm ấu Huyên, nói: “Chúng ta đi!”

“Hắn còn không có xin lỗi!” Lâm ấu Huyên bất mãn nói.

“Đừng làm rộn!” Lâm Nhị Lang vịn nổi lên sắc mặt. Hắn không phải một cái kẻ ngu dốt, trước mắt cái này Diệp Dương mặt đối với ba người bọn hắn nửa đế đều có thể như thế trấn định tự nhiên, đây không phải thần kinh không ổn định tựu là đối phương có tuyệt đối địch thực lực. Hắn tuy nhiên cũng không sợ, nhưng là, thật sự không cần phải là rồi một chút chuyện nhỏ vô duyên vô cớ đắc tội với người.

“Ấu Huyên, chúng ta đi thôi!” Lúc này, lâm ấu Huyên bên phải nam tử kia cũng đột nhiên nói.

“Lâm Đại Lang, lâm Nhị Lang, ngươi, các ngươi”

Lâm ấu Huyên không nghĩ tới chính mình hai cái ca ca đều không giúp nàng, trong nội tâm lập tức rất cảm thấy ủy khuất, trong mắt thoáng một phát tựu tràn ngập rồi sương mù.

Nhìn thấy lâm ấu Huyên như vậy, cái kia lâm Nhị Lang cùng một gã nam tử khác tâm lập tức mềm nhũn ra, đặc biệt là cái kia lâm Nhị Lang, trong mắt càng là có một tia áy náy.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hạ bạch mã, đi tới cái kia lâm ấu Huyên trước mặt, nói: “Ngươi rất sùng bái cái kia Dương Diệp?”

Lâm ấu Huyên trừng một Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Kỳ thật, ta cũng sùng bái hắn!”

“Thật sự?” Lâm ấu Huyên nói.

“Đương nhiên!” Dương Diệp chân thành nói: “Ngươi ngẫm lại, hắn còn trẻ như vậy cứ như vậy cường, còn đẹp trai như vậy, ta không sùng bái hắn sùng bái ai?”

Lâm ấu Huyên đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi cái này người, kỳ thật hay là rất không tệ đấy!”

Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó thân hình khẽ động, ngồi xuống bạch lập tức, nói: “Ba vị, cáo từ.” Nói xong, bạch mã hướng phía xa xa chạy gấp mà đi.

“Người này thực lực không tệ!” Lúc này, lâm ấu Huyên bên phải cái kia lâm Đại Lang đột nhiên nói.

Lâm Nhị Lang nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

“Cái gì không sai!”

Lâm ấu Huyên hừ một tiếng, nói: “Hắn loại này, tại chúng ta ẩn vực còn nhiều mà!”

Lâm Đại Lang cùng lâm Nhị Lang nhìn nhau cười cười, rất nhanh, Tam huynh muội thân hình khẽ động, ngự kiếm hướng phía tận thế thành tiến đến.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở dừng lại, tốc độ cao nhất xuống, tại ngày thứ ba, hắn đi tới xem Hải Thành.

Xem Hải Thành tựa vào biển mà kiến, mà cái này biển, tựu là Kiếm Thần vùng biển, có thể nói, lúc này hắn đã bước chân vào kiếm tu chỗ nguyền rủa.

Dương Diệp cũng không dám khinh thường, tại đi vào xem Hải Thành về sau, lập tức kiếm ý nội liễm, nhưng lại dùng tới Kiếm Vực ẩn nấp, không để cho mình trên người có chút kiếm tu khí tức.

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch chỉ chỉ xa xa xem Hải Thành, con mắt không ngừng nháy nha nháy, giống như gọi là Dương Diệp nhanh đi.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nhìn về phía xem Hải Thành, trong mắt có một tia kinh ngạc, bởi vì cái này xem Hải Thành ở trong, thậm chí có tuyệt phẩm linh mạch! Trong thành linh khí nồng đậm, cho dù là ở ngoài thành đều có thể cảm nhận được.

Có tuyệt phẩm linh mạch, đại biểu cái này xem Hải Thành khẳng định có thế lực khống chế. Dương Diệp trầm ngâm xuống, nhưng sau đó xoay người hướng bờ biển đi đến, hắn mục đích lần này là kiếm kia Thần cung di chỉ!

Đi vào bờ biển, Dương Diệp phát hiện, tại bờ biển người rất nhiều, có cả đàn cả lũ đấy, cũng có một mình một người đấy, những người này, thực lực thấp nhất đều là nửa đế. Thậm chí, còn có tầm mười tên đế giả.

Đều là đi Kiếm Thần cung di chỉ hay sao?

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó ngẩng đầu hướng xa xa nhìn lại, cuối tầm mắt, vẫn là biển, không có bất kỳ hòn đảo.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào bên cạnh hắn cách đó không xa một nữ tử trên người, nữ tử đang mặc một bộ màu đen quần áo nịt, áo khoác một kiện màu đen áo choàng, trên mặt lụa mỏng, nhìn không thấy dung mạo. Tuy nhiên nhìn không thấy dung mạo, nhưng là nữ tử dáng người nhưng lại vô cùng tốt, đặc biệt là ở đằng kia bó sát người quần áo phác hoạ xuống, càng lộ ra lửa nóng chọc người.

Giống như là phát giác được Dương Diệp ánh mắt, nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đối với nữ tử khẽ gật đầu, nữ tử nhìn một Dương Diệp, sau đó cũng nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy đối phương không có cự nhân ở ngoài ngàn dặm, Dương Diệp đi đến nữ tử bên cạnh, nói: “Diệp Dương!”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Vân nửa thanh!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn chung quanh những người kia liếc, nói: “Vân cô nương, những ngững người này đang làm cái gì?”

“Đợi xem Hải Thành đế biển hạm!” Vân nửa thanh nói.

“Đế biển hạm?” Dương Diệp khó hiểu, “Đợi đế biển hạm làm cái gì?”

Vân nửa thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi là muốn đi Kiếm Thần cung di chỉ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy!”

“Không có đế biển hạm, ngươi như thế nào đây?” Vân nửa thanh hỏi.

“Có thể phi ah!” Dương Diệp nói.

Vân nửa coi trọng giác [góc] hơi nhảy, nói: “Ngươi là lần đầu tiên đến?”

Dương Diệp lại nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, vân nửa thanh nói: “Khó trách” nói xong, nàng chỉ chỉ trước mặt vùng biển, nói: “Cái hải vực này, là Hải yêu tộc địa bàn, trong đó, nửa Đế cấp yêu thú vô số, ngoại trừ nửa Đế cấp yêu thú, Đế cấp yêu thú cũng có không trẻ. Theo phía trên này phi, ngươi là không muốn sống chăng.”

“Nguyên lai có yêu thú ah!” Dương Diệp ngượng ngập cười cười, lại nói: “Cái này đế biển hạm có thể chống đở được những cái... Kia yêu thú?”

Vân nửa thanh lắc đầu, nói: “Đế biển hạm không thể ngăn trở những cái... Kia yêu thú, nhưng là, đây là xem Hải Thành đế biển hạm, xem Hải Thành tựa hồ cùng Hải yêu tộc đã đạt thành cái gì hiệp nghị, chỉ cần là bọn hắn đế biển hạm, Hải yêu tộc tựu cũng không công kích!”

“Thì ra là thế!” Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói. Hắn mà không sợ những cái... Kia yêu thú, nhưng cũng sẽ không ngốc đến muốn bay qua. Bởi vì nếu như lựa chọn bay qua, tất nhiên sẽ đưa tới vô số phiền toái!

“Nàng đến rồi!” Đúng lúc này, vân nửa thanh đột nhiên quay đầu nhìn về phía rồi xa xa.

Dương Diệp phát hiện, vân nửa Thanh Thần sắc ngưng trọng lên, không chỉ vân nửa thanh, trong tràng tất cả mọi người thần sắc đều ngưng trọng lên. Theo ánh mắt mọi người, Dương Diệp quay đầu nhìn lại.

Chỉ thấy cách đó không xa, một nữ tử chính hướng phía bờ biển một khối bóng loáng cự thạch đi đến.

Nữ tử đang mặc một bộ quần vải, bố trên váy, khắp nơi đều là miếng vá, nhất là phần bụng cái kia một khối càng dễ làm người khác chú ý, bởi vì thật sự quá lớn, cơ hồ bao trùm lấy nữ tử toàn bộ phần bụng. Nữ tử dưới chân, là một đôi giầy rơm, cái kia giầy rơm xem xét tựu là có chút niên đại rồi, bởi vì giầy rơm biên giới chỗ đã mài đều nhanh mặc.

Nữ tử không thi phấn trang điểm, nhưng khuôn mặt lại xinh đẹp phi phàm, nếu như hơi chút cách ăn mặc thoáng một phát, đích thị là một vị tuyệt thế giai nhân.

Rất nhanh, nữ tử đi tới cái kia khối trên đá lớn, sau đó ngồi ngay ngắn ở ở trên, mặt hướng xa xa biển cả, cũng không nhúc nhích, giống như một điêu khắc.

Dương Diệp phát hiện, nữ tử theo xuất hiện đến bây giờ, hai mắt vẫn là nhắm đấy.

“Nàng là ai?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía vân nửa thanh, hỏi.

Vân nửa thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Không có người biết rõ nàng là ai bởi vì nàng chưa bao giờ mở mắt ra qua, cho nên, chúng ta đều xưng hô nàng là đui mù nữ.”

Đui mù nữ?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1219: Nàng như trợn mắt, thiên đều muốn mò mẫm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được hai chữ này, Dương Diệp lập tức nghĩ tới U Minh điện.

Hắn quay đầu nhìn về phía cái kia quần vải nữ tử, do dự xuống, sau đó hướng quần vải nữ tử đi đến. Hắn muốn xác nhận thoáng một phát, đối phương là không phải U Minh điện điện hạ. Bởi vì Minh Nữ bọn người nguyên nhân, hắn đối với U Minh điện kỳ thật vẫn có hảo cảm đấy.

U Minh điện cái này cái thế lực quỷ dị vừa thần bí, ở chỗ này xuất hiện một vị điện hạ, cũng không phải là không được. Phải biết, nhưng hắn là nhớ rõ Minh Nữ đã từng nói qua đấy, rất nhiều điện hạ, đều không tại Linh giới. Hơn nữa, Minh Nữ lúc trước cũng không phải tại Linh giới.

“Ngươi làm cái gì!”

Lúc này, cái kia Vân Bán Thanh đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nói: “Ta đi tìm nàng hỏi ít chuyện”

“Ngươi điên rồi ngươi!”

Vân Bán Thanh nói: “Ngươi như vậy đi qua, ta dám cam đoan, ngươi còn chưa đi đến trước mặt nàng sẽ bị giết chết!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Biết rõ xem Hải Thành thành chủ Lý thuần phong sao?”

“Không biết!” Dương Diệp trung thực nói.

Vân Bán Thanh khóe mắt hơi nhảy, nàng xem thấy Dương Diệp sau nửa ngày, gặp Dương Diệp không tựa như nói giả, lập tức nói: “Đây là một vị đế giả đỉnh phong cảnh cường giả, nhưng là, hắn đối với cái này đui mù nữ rất tôn kính, phi thường tôn kính! Cái này đã đủ để nói rõ rất nhiều vấn đề rồi, không phải sao?”

Dương Diệp nói: “Ta chính là đi hỏi ít chuyện”

“Trước kia có người cũng muốn đi tìm nàng hỏi ít chuyện, kết quả là cái này trên biển nhiều hơn một cỗ thi thể!” Vân Bán Thanh nhạt âm thanh nói.

“Là nàng giết sao?” Dương Diệp hỏi.

Vân Bán Thanh lắc đầu, nói: “Xem Hải Thành người giết!”

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cái kia đui mù nữ, hắn bắt đầu huyền khí truyền âm, nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, bởi vì hắn huyền khí truyền âm còn chưa tới cái kia đui mù nữ trước mặt mười trượng liền trực tiếp biến mất.

Nữ nhân này không đơn giản!

Dương Diệp nhìn xem đui mù nữ hồi lâu, sau đó lại hỏi: “Nàng ngồi ở chỗ kia là muốn làm gì?”

“Không biết!”

Vân Bán Thanh ngẩng đầu nhìn hướng cái kia đui mù nữ, nói: “Nghe nói, rất sớm rất sớm trước, nàng tựu mỗi ngày đến ngồi ở chỗ nầy, thẳng đến trời tối mới rời đi. Không có người biết rõ nàng vì cái gì làm như vậy! Bất quá, có một cái ca dao, cũng không biết có phải hay không là đang nói nàng”

“Ca dao?” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ giọng ngâm nói:

"Xuân hạ thu đông, hắn ngày đêm khổ luyện, thề phải thượng được Kiếm Thần điện.

Là nàng thanh mai trúc mã, hai nhỏ vô tư thủ một bên.

Gai trâm (cài tóc) quần vải một đôi mắt, xem hắn một năm rồi lại một năm.

Tiễn đưa phu quân đến độ khẩu, nàng nói cả đời cũng vì ngươi chờ đợi.

Hắn nói chờ ta Kiếm Thần cung đề danh, định không cô phụ ngươi ôn nhu.

Mười tám năm chờ đợi, đổi lấy di thư một phong.

Hắn nói đến thế ta tại vẽ cho ngươi mặt.

Xem Xuân Hoa khai mở lại rơi, đông tuyết nhao nhao một năm rồi lại một năm.

Trăm tuổi chờ đợi, nàng đẵng cấp mắt bị mù.

Ah!

Đem làm nàng trợn mắt một khắc này, thiên đều muốn vì nàng mò mẫm "

Ngâm xong, Vân Bán Thanh có chút cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Nàng đợi có một trăm năm?”

Vân Bán Thanh nhìn hắn một cái, nói: “Đâu chỉ trăm tuổi, nói như vậy. Nàng ở chỗ này thời điểm, khi đó còn không có có xem Hải Thành. Nàng đến tột cùng ở chỗ này chờ rồi bao lâu, không có ai biết. Đương nhiên, cũng không ai có thể xác định cái kia bài hát dao thảo luận đúng là nàng. Bất quá, nàng khẳng định không phải người bình thường. Cho nên, ngươi tốt nhất đừng đi quấy rầy nàng!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia đui mù nữ, nữ nhân này cho hắn cảm giác thật kỳ diệu, bởi vì, hắn cảm thụ không đến nữ nhân này là bất luận cái cái gì một điểm khí tức. Nếu như nàng là huyền giả, trên người nàng hoặc nhiều hoặc ít nhất định sẽ có huyền khí chấn động, nhưng là, tại trên người nàng không có. Nàng cho người cảm giác tựu là, nàng tựu là một người bình thường!

Đương nhiên, không có người sẽ cảm thấy nàng là một người bình thường. Một cái có thể làm cho đế giả cảnh đỉnh phong cường giả tôn kính người, sẽ là một người bình thường sao?

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn càng muốn biết đối phương là không phải U Minh điện điện hạ!

Do dự xuống, hắn chuẩn bị đi qua hỏi một chút, đúng lúc này, bên cạnh hắn Vân Bán Thanh đột nhiên nói: “Đế hải hạm đến rồi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa một tòa như đại sơn giống như đại hải hạm xuất hiện ở mặt biển thượng. Hải hạm tốc độ cực nhanh, không đến một hồi liền đi tới trước mặt mọi người.

Đem làm hải hạm ngừng bờ về sau, mười mấy người theo hải hạm thượng đi xuống. Trong những người này, thực lực thấp nhất đều là nửa đế, còn có ba tên đế giả. Bất quá lúc này, cái này mười mấy người sắc mặt đều có chút khó coi.

Mười mấy người không cùng bất luận kẻ nào nói lời nói, rơi xuống vân hạm sau cũng sắp bước biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

“Nghe nói vừa rồi đi Kiếm Thần cung di chỉ đấy, có hơn tám trăm người, hiện tại, chỉ trở về mười mấy người hơn nữa, trong đó đế giả có hơn mười vị, bây giờ trở về đến đấy, chỉ có ba tên.” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh thực lực là nửa đế, không tính yếu, nhưng là tuyệt đối với không được. Có thể nói, đối phương đi Kiếm Thần đảo, có thể trở về tỷ lệ rất tiểu. Do dự thoáng một phát, Dương Diệp nói: “Kỳ thật ngươi có thể đến đế giả sau tại đi!”

“Vì cái gì không nói đến hư giả sau tại đi đâu này?” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Chỉ là một cái đề nghị, không có ác ý!”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ở bên ngoài, không có tu luyện tài nguyên, muốn tu luyện đến đế giả, không biết muốn ngày tháng năm nào. Đi Kiếm Thần đảo, không chuẩn có thể được điểm kỳ ngộ, cải biến thoáng một phát vận mệnh. Không có kỳ ngộ, tùy tiện đạt được một kiện cái gì Đế cấp bảo vật hoặc là huyền kỹ, cũng có ăn cả đời.”

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, không cần phải nói, trong những người này, rất nhiều người có lẽ đều là cùng Vân Bán Thanh muốn đồng dạng. Xác thực, nếu như có thể đạt được một kiện Đế cấp bảo vật, đối với những người này mà nói, quả thật có thể có ăn cả đời. Một kiện Đế cấp bảo vật, xuất ra đi bán, ít nhất cũng phải tầm mười vạn Tử Tinh Thạch ah! Đây là bảo thủ giá cả! Phải biết, Đế cấp bảo vật, tại hiện tại đại lục, cái kia là phi thường hi hữu đấy!"

“Đi Kiếm Thần đảo lên thuyền!”

Lúc này, hải hạm thượng đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Rất nhanh, chung quanh mọi người hướng phía hải hạm thượng đi đến. Dương Diệp phát hiện, mỗi người thượng truyền đều được trước giao Tử Tinh Thạch, số lượng là một ngàn!

Một người giao một ngàn!

Dương Diệp thần sắc động dung, tuy nhiên một ngàn rất ít, nhưng là, chung quanh thế nhưng mà có ít nhất hơn ngàn người ah! Cái này một chuyến tựu không sai biệt lắm là mười vạn Tử Tinh Thạch!

Hắn nguyên bản cảm giác mình phi thường giàu có, nhưng là hiện tại xem ra

“Đi thôi!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, đi theo Vân Bán Thanh tại giao rồi một ngàn Tử Tinh Thạch sau lên hải hạm.

Tại tất cả mọi người lên hải hạm về sau, một gã hoa bào lão giả xuất hiện ở mọi người trước mặt, nói: “Chư vị, tại hạ xem Hải Thành quản sự Tần Tam xem. Chắc hẳn chư vị có lẽ cũng biết ta xem Hải Thành quy củ, bất quá ta vẫn còn muốn đang nói một lần, hải hạm phía trên, không được động thủ. Chư vị nếu có cái gì ân oán, kính xin rơi xuống hải hạm sau tại đi giải quyết, nếu không, đừng trách ta xem Hải Thành không van xin hộ mặt.”

Mọi người tự nhiên sẽ không đi sờ đối phương rủi ro, lập tức nhao nhao gật đầu,

Thấy mọi người gật đầu, Tần Tam xem khẽ gật đầu, sau đó muốn thúc dục vân hạm, lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một giọng nói: “Chậm đã!”

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một đoàn người chính hướng bên này rất nhanh chạy đến, cầm đầu chính là một gã thanh niên nam tử, mà ở người này nam tử sau lưng, là ba tên lão giả.

Cái này ba tên lão giả là đế giả!

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Vân Bán Thanh, bởi vì hắn phát hiện Vân Bán Thanh tại nhìn thấy người này nam tử bọn người lúc, trên người vậy mà tản mát ra rồi sát ý, tuy nhiên thoáng qua tức thì, nhưng vẫn là bị hắn cảm nhận được.

Rất nhanh, thanh niên nam tử bọn người ở tại giao rồi Tử Tinh Thạch về sau, lên hải hạm.

“Các hạ là Vân gia người?” Tần Tam xem ánh mắt đã rơi vào thanh niên nam tử trên người, hỏi.

Thanh niên nam tử cười cười, nói: “Tại hạ Vân gia Thiếu chủ Vân Thiên Minh, bái kiến Tần tiền bối!”

Tần Tam xem nhìn thoáng qua Vân Thiên Minh, nói: “Cái này Kiếm Thần đảo hung hiểm vô cùng, ngươi thật sự muốn đây?”

Vân Thiên Minh cười nói: “Học hỏi kinh nghiệm nha.”

Tần Tam xem nhìn thoáng qua Vân Thiên Minh sau lưng ba tên lão giả, sau đó nói: “Tùy ngươi vậy!” Nói xong, hắn quay người rời đi, rất nhanh, hải hạm bị thúc dục, hướng phía xa xa chạy tới.

Đem làm hải hạm bị thúc dục về sau, Dương Diệp quay người nhìn về phía rồi xa xa đui mù nữ, lúc này, đui mù nữ hay là như trước kia như vậy, mặt hướng Kiếm Thần đảo phương hướng, cũng không nhúc nhích!

“Sau khi trở về, lấy được hỏi một chút!”

Dương Diệp quyết định rồi chủ ý, đối với U Minh điện người, hắn ngoại trừ có hảo cảm bên ngoài, còn có tâm tính thiện lương kỳ, hiếu kỳ cái này thần bí thế lực! Cái này cái thế lực, thật sự quá thần bí, đặc biệt là những cái... Kia điện kế tiếp cái quá nghịch thiên!

Đúng lúc này, cái kia Vân Thiên Minh cùng phía sau hắn ba tên lão giả hướng phía Dương Diệp bên này đã đi tới, thấy thế, Dương Diệp chân mày cau lại.

“Bán Thanh, ngươi có thể lại để cho ca lo lắng!”

Cái kia Vân Thiên Minh bước nhanh đi đến Vân Bán Thanh trước mặt, thò tay muốn đi kéo Vân Bán Thanh tay, bất quá Vân Bán Thanh nhưng lại trực tiếp vọt đến đến rồi một bên, trong mắt chán ghét không chút nào che dấu, nói: “Cút xa một chút!”

“Tiện tỳ, ngươi như thế nào cùng Thiếu chủ nói chuyện hay sao?”

Vân Thiên Minh sau lưng, một gã áo đen lão giả đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ đế giả khí thế áp hướng về phía Vân Bán Thanh.

Vân Bán Thanh sắc mặt lập tức một trắng, thân thể càng là thiếu chút nữa co quắp ngã xuống đất, bất quá nàng nhưng lại cứ thế mà chống được. Tên kia áo đen lão giả hừ lạnh một tiếng, lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, vẻ này đế giả khí thế so với trước cường xuất không chỉ một lần, cái kia Vân Bán Thanh tại cũng nhịn không được, toàn bộ người hướng mặt đất co quắp ngã xuống.

Bất quá đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thò tay giữ nàng lại, Vân Bán Thanh lập tức cảm giác mình thân thể buông lỏng, bởi vì đem làm Dương Diệp tay kéo ở nàng lúc, trên người nàng vẻ này áp lực lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Nàng khiếp sợ địa nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp đối với nàng cười cười, sau đó nói: “Không có sao chứ?”

Vân Bán Thanh lắc đầu, trong mắt hiện lên một vòng cảm kích, nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp cười nói: “Không cần cám ơn, ta là người tựu là tinh thần trọng nghĩa quá mạnh mẽ, không thể gặp người khác khi dễ nhỏ yếu, ai, cái này khuyết điểm ta sửa lại thật nhiều năm đều không có từ bỏ!”

Vân Bán Thanh: “”

Bên cạnh mọi người sững sờ, cái này người chớ không phải là choáng váng?

Anh hùng cứu mỹ nhân cũng phải nhìn tình huống ah! Người ta bên này có ba tên đế giả ah!

Cái kia áo đen lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Tinh thần trọng nghĩa quá mạnh mẽ? Buồn cười!”

Nói xong, hắn muốn lần nữa phóng thích chính mình đế giả khí thế, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhìn về phía một bên Tần Tam xem, nói: “Tần quản sự, ngươi mới vừa nói qua không được tại hải hạm thượng động thủ đấy, hắn hiện tại công nhiên động thủ, đây là không đem xem Hải Thành cùng Tần quản sự ngươi để vào mắt ah!”

Mọi người: “”

Cái kia Tần quản sự nhìn một Dương Diệp, sau đó nhìn về phía cái kia Vân Thiên Minh, Vân Thiên Minh không có để ý Tần quản sự, mà là nhìn về phía cái kia Vân Bán Thanh, nói: “Bán Thanh, nam nhân này là ai ah!”

“Bằng hữu!” Vân Bán Thanh nhạt âm thanh nói.

“Bằng hữu?”

Vân Thiên Minh nói: “Ta xem không như, hắn rất quan tâm ngươi ah!”

“Với ngươi không có vấn đề gì!” Vân Bán Thanh nói.

“Không có sao?”

Vân Thiên Minh hai mắt nhắm lại, nói: “Ta là ngươi nhị ca, như thế nào không quan hệ với ta?”

“Nhị ca?”

Vân Bán Thanh thần sắc đột nhiên dữ tợn mà bắt đầu..., “Ngươi cũng cân xứng ca? Có muốn hay không ta đem ngươi năm đó muốn làm cầm thú sự nói ra cho mọi người nghe một chút, lại để cho tất cả mọi người nhìn xem Vân gia Thiếu chủ đến tột cùng là một cái dạng gì cầm thú?”

Vân Thiên Minh nhìn xem Vân Bán Thanh sau nửa ngày, sau đó nói: “Phụ thân hiện tại đã bế quan, Vân gia do ta làm chủ. Cho nên” nói xong lời cuối cùng, Vân Thiên Minh khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi, ah, cũng là đệ đệ của ta, bọn hắn hiện tại qua cũng không tệ lắm, bất quá cũng không biết về sau gặp qua như thế nào!”

“Ngươi!”

Vân Bán Thanh kinh hãi địa nhìn xem Vân Thiên Minh, “Ngươi muốn làm cái gì!”

“Muốn làm cái gì?”

Vân Thiên Minh đánh giá liếc Vân Bán Thanh, cười nói: “Ngươi biết rõ muốn ta làm cái gì đấy, không phải sao?”

Nghe vậy, Vân Bán Thanh như bị sét đánh, hướng về sau liền lùi lại mấy bước, quát ầm lên: “Tuy nhiên chúng ta không phải ruột thịt cùng mẹ sinh ra, nhưng ta cũng là ngươi em gái ruột ah! Chúng ta cũng là có huyết thống đó a!”

“Ngươi đương nhiên là ta em gái ruột!” Vân Thiên Minh nói: “Của ta tốt muội muội, ca hiện tại có chút việc tìm ngươi thương lượng, đến túi của ta sương a. Ngươi nhất định sẽ đến đấy, tựu tính toán vì mẹ của ngươi cùng đệ đệ, ngươi nhất định sẽ đấy, đúng không?”

Nói xong, hắn cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Vân Bán Thanh tại nguyên chỗ ngẩn người, một lát sau, nàng giơ chân lên bước đi theo cái kia Vân Thiên Minh đi đến.

“Chậm đã!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đứng dậy, hắn nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương, tuy nhiên các ngươi nói như vậy mịt mờ, nhưng ta cũng nghe rõ. Ngươi cùng người này hẳn là cùng cha khác mẹ huynh muội, mà người này nhưng lại tại đánh chủ ý của ngươi, chậc chậc ta Dương ta Diệp Dương đời này coi như là được chứng kiến rất nhiều biến thái rồi, nhưng như loại này biến thái, còn là lần đầu tiên gặp, thật sự là trướng kiến thức.”

Cái kia xa xa Vân Thiên Minh đột nhiên quay người đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Người, phải có tự biết! Anh hùng cứu mỹ nhân? Xem trước một chút mình là một cái gì mặt hàng, ngươi biết rõ mình là một cái gì mặt hàng sao? Nếu như không biết, ta đây đến nói cho ngươi biết. Ngươi trong mắt ta, chính là một cái không nhập lưu mặt hàng, không nhập lưu, hiểu chưa?”

Nói xong, hắn cười lạnh cười, sau đó nhìn về phía một bên mất hồn Vân Bán Thanh, nói: “Sự kiên nhẫn của ta, không có có bao nhiêu! Ngươi phải biết, vì chờ đợi ngày này, ta đã đợi quá lâu. Cho nên, phụ thân khép lại quan, ta tựu lập tức tới tìm ngươi, hiện tại, lập tức đến!”

Đúng lúc này, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Tần Tam xem, nói: “Hải hạm thượng không được động thủ?”

Tần Tam quan sát rồi một Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Không được, ta thật sự là nhịn không được. Vấn đề này, chờ ta trước đánh xong đang nói a!”

Nói xong, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1220: Tốt huyết tinh, tốt bạo lực, thật to gan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia Vân Thiên Minh trước mặt, sau đó một quyền oanh tại cái kia Vân Thiên Minh phần bụng.

PHỐC!

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, Vân Thiên Minh còn chưa phục hồi tinh thần lại, cũng cảm giác phần bụng một hồi quặn đau, sau đó liền phun vài ngụm máu, đón lấy, cả người hắn hướng về sau bay rớt ra ngoài.

Nhưng mà thân thể của hắn vừa mới bay lên, Dương Diệp liền trực tiếp giữ ở cổ họng của hắn, sau đó mạnh mà hướng mặt đất một hồi mãnh liệt nện. Không đến mấy tức, Dương Diệp tựu đập phá trên trăm xuống.

Giờ khắc này, toàn bộ đế hải hạm đều đang run.

“Làm càn!”

Lúc này, cái kia áo đen lão giả bọn người phục hồi tinh thần lại, một tiếng gầm lên, thò tay tìm tòi, hướng phía Dương Diệp trảo tới, bất quá rất nhanh, tay của hắn lại rụt trở về.

Bởi vì Dương Diệp dẫn theo cái kia đã hấp hối Vân Thiên Minh chắn trước mặt hắn!

Hải hạm lên, ánh mắt mọi người đều rơi vào Dương Diệp trên người, tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám động thủ, tại đây, thế nhưng mà xem Hải Thành địa bàn ah!

Bất quá trong lòng mọi người vẫn còn có chút khiếp sợ, khiếp sợ Dương Diệp thực lực. Phải biết, cái kia Vân Thiên Minh thế nhưng mà nửa đế, mà ở Dương Diệp trong tay nhưng lại liền sức hoàn thủ đều không có!

“Ngươi là muốn chết phải không?” Áo đen lão giả nhìn xem Dương Diệp, âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp không để ý tới áo đen lão giả, mà là đem Vân Thiên

Minh vứt trên mặt đất, sau đó nhấc chân dẫm nát Vân Thiên Minh phần bụng, bao quát lấy Vân Thiên Minh, nói: “Hiện tại ta hỏi ngươi, ngươi biết rõ mình là một cái gì mặt hàng sao? Nếu như ngươi không biết, cái kia ta cho ngươi biết, ngươi trong mắt ta, chính là một cái không nhập lưu, không nhập lưu mặt hàng.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Vừa rồi những lời này ngươi nói với ta, ta hiện tại trả lại cho ngươi. Bất quá, chúng ta là có khác nhau đấy. Khác nhau ở đâu? Khác nhau ngay tại ngươi chỉ dùng miệng nói, mà ta hiện tại, chỉ dùng sự thật mà nói đấy.”

Vân Thiên Minh nhìn xem Dương Diệp, mặt của hắn đã sưng thành đầu heo, bởi vậy, ánh mắt của hắn tuy nhiên là mở ra đấy, nhưng cùng nhắm không có gì khác nhau. Tuy nhiên như thế, nhưng là mọi người vẫn có thể có chứng kiến trong mắt của hắn sát ý cùng oán độc.

Cái kia áo đen lão giả ba người đồng dạng đang nhìn Dương Diệp, bất quá trở ngại Vân Thiên Minh tại Dương Diệp trong tay, ba người không dám động thủ.

“Các hạ thâm tàng bất lộ ah!”

Đúng lúc này, cái kia Tần Tam xem đột nhiên đã đi tới, nói: “Bất quá ta trước kia có nói qua, mặc kệ người phương nào, không được tại hải hạm thượng động thủ, các hạ hiện tại công nhiên động thủ, là không đem ta để vào mắt?”

“Kỳ thật, ta là một cái ưa thích tuân thủ quy tắc người!”

Dương Diệp nhìn về phía Tần Tam xem, nói: “Nhưng là, ta không thích ta tuân thủ quy tắc, chia tay người không tuân thủ quy tắc, sau đó lại muốn dùng quy tắc đến trói buộc ta. Tần quản sự, vừa rồi vị này áo đen lão giả vận dụng đế giả khí thế binh vị này Vân cô nương, ngươi cũng đừng nói với ta ngươi không phát hiện.”

Tần Tam quan sát Dương Diệp sau nửa ngày, nói: “Ta xác thực không phát hiện!”

“Sau đó hiện tại ta xuất thủ, ngươi trông xem rồi, đúng không?” Dương Diệp cười nói.

Tần Tam xem khẽ gật đầu, nói: “Xác thực!”

“Ngươi đây là nói rõ muốn khi dễ ta à!”

Dương Diệp cười nói: “Đã như vậy, chúng ta đây cũng không sao tốt đàm được rồi.”

“Ta cũng không chuẩn bị với ngươi đàm!”

Tần Tam xem hướng phía Dương Diệp đi đến, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp dưới chân Vân Thiên Minh đột nhiên phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người thấy đi, chỉ thấy cái kia Vân Thiên Minh trong miệng không ngừng phún huyết, toàn bộ mặt bóp méo lên.

“Làm càn!” Cái kia áo đen lão giả giận dữ, hai tay nắm chặt, nhưng nhưng vẫn là không dám động thủ.

Tần Tam xem không có dừng bước lại, hắn hay là hướng phía Dương Diệp đi đến, mặc dù không có phóng thích đế giả khí thế, nhưng đã có một cổ vô hình uy áp hướng phía Dương Diệp áp đi.

Chơi tâm lý chiến!

http://truyencuat ᴜ i.net/
Chiêu này đối với người khác có lẽ có dùng, nhưng là đối với Dương Diệp

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp đột nhiên bắt được cái kia Vân Thiên Minh cánh tay phải, sau đó ‘Két sát’ một tiếng, Vân Thiên Minh cả chi cánh tay trực tiếp bị Dương Diệp cứ thế mà kéo xuống dưới.

Ah!

Một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết tại toàn bộ hải hạm thượng vang vọng mà khởi!

Hải hạm lên, tất cả mọi người đồng tử co rụt lại, tốt huyết tinh, tốt bạo lực, thật to gan!

Cái kia Tần Tam xem dừng bước, hắn nhìn xem Dương Diệp, tuy nhiên sắc mặt bình tĩnh, nhưng là tại trên người hắn nhưng lại tản ra làm cho người tim đập nhanh nguy hiểm cảm giác.

Đến ở bên cạnh cái kia áo đen lão giả ba người sắc mặt trực tiếp bạch xuống dưới, ba người đều không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà tại đối mặt bốn gã đế giả dưới tình huống còn dám làm như thế. Lúc này đây, ba người không tại hoài nghi Dương Diệp có dám hay không giết Vân Thiên Minh rồi.

Tại Dương Diệp bên cạnh, cái kia Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không nói gì, bất quá nàng nhưng lại hướng phía Dương Diệp bên người nhích lại gần.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia dừng bước lại Tần Tam xem trên người, nói: “Xem ra ngươi rất để ý người này sinh tử, ta có chút hiếu kỳ, các ngươi cái gì quan hệ?”

“Bọn họ là thế giao!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Vân Bán Thanh nói: “Vân gia cùng Tần gia đều là thế gia, hai nhà giao hảo.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tần quản sự, ta cũng không có yêu cầu khác, đem chúng ta đưa đến Kiếm Thần đảo là tốt rồi, như thế nào đây?”

“Ngươi uy hiếp ta?” Tần quản sự hai mắt nhắm lại, lúc này đây, trong mắt của hắn sát ý vẫn còn như thực chất.

“Ngươi muốn cho rằng như vậy, ta cũng không có biện pháp!” Dương Diệp nhún vai nói.

Tần Tam xem hai tay nhanh nắm lại, mà lúc này, cái kia một bên áo đen lão giả vội vàng đi đến Tần Tam xem bên cạnh, nói: “Tần huynh, Thiếu chủ nhà ta quan trọng hơn!”

Tần Tam xem nhìn thoáng qua áo đen lão giả, nói: “Cái kia chính các ngươi xử lý a!” Nói xong, hắn lại quay đầu nhìn một Dương Diệp, sau đó mới quay người rời đi.

“Các hạ, việc này là ta Vân gia gia sự, với ngươi một chút quan hệ đều chưa, ngươi làm gì nhúng tay!” Áo đen lão giả trầm giọng nói. Lúc này đây, hắn không có lựa chọn hùng hổ dọa người cùng vênh váo hung hăng. Bởi vì hắn phát hiện, trước mắt vị này căn bản là không ăn cái kia một bộ.

Nghe được áo đen lão giả lời mà nói..., Vân Bán Thanh cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp, nàng cũng rất tò mò Dương Diệp tại sao phải giúp nàng.

“Kỳ thật, ta cũng không muốn như vậy!”

Dương Diệp nhún vai, hắn xác thực không muốn như vậy. Cái này áo đen lão giả xuất thủ khi dễ Vân Bán Thanh, hắn cùng với Vân Bán Thanh tuy nhiên giao tình không sâu, nhưng cũng là quen biết một hồi, thấy chết mà không cứu được, thật sự có chút làm không được. Nhưng là hắn không nghĩ tới, xuất thủ của hắn làm cho vấn đề này biến thành phức tạp... Mà bắt đầu.

Có thể nói, ngay từ đầu hắn chỉ là đơn thuần muốn giúp thoáng một phát Vân Bán Thanh, cũng không nghĩ đánh cái này Vân Thiên Minh ý tứ. Nhưng là cuối cùng, tại biết được cái này Vân Thiên Minh ý đồ về sau, hắn không phải muốn đánh người, mà là muốn giết người rồi. Chính hắn cũng có muội muội, muội muội trong lòng hắn, là thần thánh đấy, mà cái này Vân Thiên Minh vậy mà đánh chính mình em gái ruột chủ ý

Hắn nhìn xem quả thực buồn nôn vô cùng!

Vì vậy, đã có hiện tại một màn này.

“Thân thủ các hạ bất phàm, có lẽ lai lịch cũng không bình thường!” Áo đen lão giả trầm giọng nói: “Không biết các hạ nghe qua ẩn vực Vân gia hay không?”

“Vân gia?” Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chưa từng nghe qua.”

Áo đen lão giả hai mắt nhắm lại, sau đó không có ở nói chuyện.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vân Bán Thanh, huyền khí truyền âm: “Cái này Vân gia còn có cái kia Tần gia là cái thứ gì? Kim cương giai thế lực?”

Vân Bán Thanh trầm mặc.

“Không thể nói sao?” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh lắc đầu, sau đó huyền khí truyền âm: “Ẩn vực, là lúc trước rất nhiều hư giả cảnh cường giả liên thủ một mình mở đi ra thế giới, rất nhiều thế gia cùng tông môn che dấu ở chổ đó. Vân gia tựu là một cái trong số đó!”

“Cái kia diệt thế đạo cũng ở trong đó sao?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Ở trong đó, bất quá, bọn hắn xong đời.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Bọn hắn phái không sai biệt lắm bảy thành đế giả đi diệt kiếm kia minh, nhưng là cuối cùng toàn quân bị diệt, hơn nữa, giống như bọn hắn hư giả cảnh cường giả cũng đã biến mất. Không có đế giả, không có hư giả cảnh cường giả, đẳng cấp đợi bọn hắn đấy, không phải là bị đuổi ra ẩn vực, tựu là bị gồm thâu!”

Xem ra

“Ngươi biết rõ kiếm minh?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Ta điều tra qua cái này cái thế lực, cái này cái thế lực quật khởi rất nhanh, đã khiến cho ẩn vực nội thế lực này cùng thế gia chú ý.”

“Kiếm minh cùng ẩn vực nội thế lực này so sánh với, ai mạnh ai yếu?” Dương Diệp lại hỏi.

Vân Bán Thanh trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nếu như bọn hắn có hư giả cảnh cường giả, cái kia tại ẩn vực ở trong, trừ nguyên gia bên ngoài, không có bất kỳ một cái thế lực có thể cùng bọn họ chống lại. Nhưng là, nếu như bọn hắn không có hư giả cảnh cường giả, đặt ở ẩn vực ở trong, chỉ có thể coi là. Bởi vì ẩn vực nội thế lực, cơ hồ đều có hư giả cảnh lão quái vật!”

Hư giả cảnh?

Dương Diệp trầm mặc. Xác thực, hiện tại kiếm minh nếu là đúng thượng cường giả loại này, vẫn còn có chút không đủ. Bất quá, hắn cũng không sợ, thật liều mạng rồi, hắn tựu giới hạn Niết Bàn Cảnh kiếm ý, hắn ngược lại muốn biết, hư giả cảnh cường giả có thể hay không chịu đựng được Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn!

Lúc này, cái kia Vân Bán Thanh đột nhiên lại nói: “Kỳ thật, kiếm minh rất không sáng suốt!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh.

Vân Bán Thanh nói: “Theo phái ta người truyền về tình báo, ta phát hiện”

“Đợi một chút!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Vân Bán Thanh lời mà nói..., nói: “Ngươi, kiếm minh bên trong có ngươi người?”

Vân Bán Thanh nói: “Đương nhiên, không chỉ có Vân gia người, ẩn vực nội thế lực khác cùng tông môn tại kiếm minh nội ứng nên đều có người.”

“Vì cái gì làm như vậy?” Dương Diệp cau mày nói.

Vân Bán Thanh nói: “Uy hiếp, đối với ẩn vực mà nói, kiếm minh là một cái uy hiếp. Cho nên, ta nói kiếm minh bọn hắn rất không sáng suốt, bởi vì bọn hắn hiện tại cảm thấy mình đã là đại lục đệ nhất thế lực, kỳ thật bằng không thì, đại lục chính thức mạnh thế lực này bọn hắn căn bản không có trông thấy, mà thế lực này đối với bọn họ lại là rõ như lòng bàn tay.”

Dương Diệp trầm mặc, hắn không nghĩ tới trên đời này còn có ẩn vực, mà cái kia ẩn vực nội thế lực này đã bắt đầu tại đối với kiếm minh xuất thủ. Trầm mặc một hồi, hắn nói: “Vân cô nương, ngươi trước kia tại Vân gia là làm cái gì?”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Nội vụ, tình báo, còn có quản lý gia tộc sản nghiệp”

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt sáng ngời, Dạ Lưu Vân tuy nhiên năng lực rất mạnh, nhưng là nàng một người quản lý toàn bộ tận thế thành cùng kiếm minh, quả thực khổ cực một ít, nếu có cá nhân có thể hỗ trợ đúng vậy, cái này Vân Bán Thanh tựu phi thường phù hợp ah! Đương nhiên, chỉ là phù hợp, hắn tự nhiên sẽ không hiện tại tựu làm cho đối phương tiến vào kiếm minh, hơn nữa, người ta cũng không nhất định đáp ứng đi!

Việc này gấp không được, phải xem xem đang nói!

Lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên đi tới Vân Thiên Minh bên cạnh, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Có thể chứ?”

Dương Diệp nao nao, lập tức minh bạch Vân Bán Thanh ý tứ, đây là muốn giáo huấn một chút Vân Thiên Minh. Lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Trước đừng giết chết là tốt rồi!”

“Đa tạ!”

Vân Bán Thanh nói xong, trong tay nhiều ra rồi môt con dao găm, sau đó tại Dương Diệp bọn người kinh ngạc trong ánh mắt, nàng mãnh liệt mà đối với cái kia Vân Thiên Minh dưới háng đâm xuống dưới.

Ah

Hải hạm lên, vang lên một đạo tựa như như giết heo thê lương tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1221: Ta tính tình dễ dàng táo bạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người ngây dại, kể cả Dương Diệp.

Mọi người cũng không nghĩ tới Vân Bán Thanh vậy mà trực tiếp phế bỏ Vân Thiên Minh mệnh. Rễ tuy nhiên đạt tới nửa đế, có thể gãy chi trọng sinh, nhưng là đoạn tử tuyệt tôn cái chủng loại kia thống khổ, tuyệt đối với không có người muốn thể nghiệm!

Vân Thiên Minh cả người run rẩy lấy, không ngừng phát ra từng đạo tiếng kêu rên.

“Muốn chết!”

Một bên, cái kia áo đen lão giả ba người phục hồi tinh thần lại, áo đen lão giả muốn xuất thủ, bất quá đúng lúc này, Dương Diệp chân nhưng lại dẫm nát Vân Thiên Minh trên đầu. Nhìn thấy một màn này, áo đen lão giả vội vàng ngừng lại, nguyên bản bên cạnh hắn muốn xuất thủ hai gã lão giả cũng bị hắn ngăn lại, hắn không nói gì, chỉ là tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp.

Bất quá, coi như là kẻ đần cũng biết, việc này tuyệt đối với không có cách nào thiện hiểu rõ.

Dương Diệp bỏ qua áo đen lão giả ba người, hắn nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, không nói gì.

Vân Bán Thanh đi đến Dương Diệp bên cạnh, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thực xin lỗi!”

Dương Diệp không nói gì. Cái này Vân Bán Thanh đột nhiên chém đứt Vân Thiên Minh mệnh. Rễ, ngoại trừ cho hả giận, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là lại để cho hắn cùng với cái này Vân gia mâu thuẫn thăng cấp. Hắn cùng với Vân gia mâu thuẫn thăng cấp, ai chỗ tốt lớn nhất? Tự nhiên là Vân Bán Thanh. Nếu như Vân Thiên Minh chết mất, dĩ nhiên là không có người đi đánh mẫu thân của nàng cùng đệ đệ của nàng chủ ý, cũng không có ai tại đến uy hiếp nàng. Có lẽ, nàng còn có thể đạt được càng nhiều nữa chỗ tốt. Dù sao, nàng là Vân gia người.

Nhưng là, hắn Dương Diệp nhưng lại sẽ phải chịu Vân gia trả thù. Tuy nhiên hắn không sợ, nhưng hắn không thích bị người âm.

Gặp Dương Diệp trầm mặc, Vân Bán Thanh lại nói: “Thực xin lỗi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Ai bảo tự chính mình muốn xuất thủ đây này, việc này, không trách ngươi, là ta lựa chọn của mình.”

Nếu như từ đầu đã tới, hắn hay là chọn xuất thủ. Hắn Dương Diệp không phải một người tốt, hoặc là có thể nói, hắn kỳ thật chính là một cái người xấu. Tinh thần trọng nghĩa loại vật này? Hắn kỳ thật không có. Hắn làm việc, toàn bộ bằng chính mình yêu thích. Chính mình nội tâm cảm thấy chuyện này có thể làm, hắn sẽ đi làm. Về phần chuyện này là đúng hay sai, hắn căn bản không quan tâm!

Trên đời này, vốn tựu không có tuyệt đối địch đúng hay sai, với hắn mà nói, hết thảy tùy tâm!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Vân Bán Thanh có chút cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía áo đen lão giả ba người, nói: “Các ngươi cũng đừng chầm chầm vào ta rồi, đến rồi Kiếm Thần đảo ta sẽ thả ngươi đám bọn họ Thiếu chủ đấy. Ngươi đang ngó chừng ta, chầm chầm ta không kiên nhẫn được nữa, coi chừng ta giẫm bạo đầu của hắn, thật sự, ta tâm tình những người này khó chịu thời điểm, tính tình dễ dàng táo bạo!”

Áo đen lão giả ba người sắc mặt khó coi đến cực điểm, bất quá lại không dám động tay. Vân Thiên Minh nếu chết rồi, ba người bọn hắn khó từ hắn tội trạng!

Áo đen lão giả nhìn một Dương Diệp, sau đó cùng bên cạnh hắn hai gã nam tử thối lui đến rồi xa xa.

Ba người thối lui về sau, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương, dựa theo trước ngươi nói, kiếm minh tình cảnh hiện tại chẳng phải là rất có thể lo?”

Nhìn thấy Dương Diệp câu hỏi, Vân Bán Thanh khẽ giật mình, nàng ngẩng đầu nhìn rồi một Dương Diệp, gặp Dương Diệp giống như không có tức giận, lập tức trong nội tâm buông lỏng, sau đó nói:

“Bọn hắn quật khởi quá nhanh, tăng thêm kiếm kia minh minh chủ Dương Diệp làm việc quá mức tàn nhẫn, tự nhiên sẽ trêu chọc ẩn vực cái kia chút ít thế gia cùng tông môn kiêng kị cùng phòng bị, thậm chí là căm thù. Cho nên, một khi kiếm minh cùng ẩn vực thế lực hoặc là tông môn phát sinh xung đột, bọn hắn vô cùng có khả năng sẽ để cho được toàn bộ ẩn vực sở hữu tất cả thế lực liên thủ đối phó! Hoặc là, nếu như ẩn vực bên trong có thế lực đi ra làm đội trưởng, ẩn vực thế lực thậm chí có thể sẽ tiên hạ thủ vi cường.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không thể không nói, Vân Bán Thanh nói rất có lý. Kiếm minh quật khởi quá nhanh, lúc này kiếm minh, đã có thể uy hiếp ẩn vực nội rất nhiều thế lực rồi. Cái này tự nhiên sẽ trêu chọc ẩn vực thế lực này kiêng kị cùng phòng bị. Nếu như kiếm minh cùng ẩn vực không có phát sinh cái gì xung đột cũng may, mà một khi phát sinh xung đột kiếm minh tình cảnh sẽ thay đổi rất không xong!

Phải biết, những thế lực này đối với kiếm minh có thể là rõ như lòng bàn tay, nhưng là, kiếm minh đối với những thế lực này nhưng lại hoàn toàn không biết gì cả!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương, ngươi cảm thấy kiếm minh nên như thế nào ứng đối lập tức tình cảnh?”

Vân Bán Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thực lực cường mới là cứng rắn đạo lý, cho nên, kiếm minh muốn làm không là như thế nào đi tiêu trừ ẩn vực thế lực này kiêng kị cùng căm thù, mà là nên nghĩ đến như thế nào lại để cho chính mình càng cường đại hơn. Nhưng là, riêng này dạng cũng không được, bởi vì tiếp tục như vậy xuống dưới, ẩn vực tất nhiên sẽ xuất thủ, bọn hắn không có khả năng tùy ý kiếm minh hoàn toàn thống nhất minh ngục đại lục đấy.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ẩn vực tuy nhiên là mở đi ra thế giới, nhưng là, nó hay là tại minh ngục đại lục. Ngươi sẽ để cho bên cạnh ngươi nhiều có thể uy hiếp được ngươi người sao? Mới thế lực quật khởi, tất nhiên sẽ xung kích cũ đích thế lực, đây là tất nhiên đấy. Trừ phi hiện tại kiếm minh có được thực lực tuyệt đối, lại để cho bọn hắn chỉ có thể cầu hoà, không dám khiêu chiến. Đáng tiếc, kiếm minh hiện tại không có!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi còn chưa nói làm như thế nào ứng đối đây này!”

Vân Bán Thanh lắc đầu, nói: “Kỳ thật, bọn hắn quật khởi, tựu nhất định cùng ẩn vực một trận chiến. Một trận chiến này, không có khả năng tránh cho, trừ phi bọn hắn hiện tại tựu có được tuyệt đối địch thực lực!”

“Đồ phá hoại ah!”

Dương Diệp trong nội tâm nhịn không được phát nổ một câu thô. Mục đích của hắn, kỳ thật cũng không phải muốn xưng bá cái này minh ngục đại lục, hắn cũng không có thời gian này, bởi vì hắn cuối cùng có một ngày sẽ mang theo kiếm minh ly khai. Nhưng là, bây giờ không phải là hắn không gây chuyện là được, người ta muốn tới gây hắn ah!

“Nếu như ta là kiếm minh minh chủ, ta sẽ tiên hạ thủ vi cường, phái người thăm dò ẩn vực nội thế lực này tình huống, nếu như có thể, tốt nhất phân hoá, châm ngòi! Bởi vì ẩn vực nội cũng có tranh đấu!”

Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói: “Bất quá, bọn hắn liền ẩn vực ở nơi nào cũng không biết hơn nữa, bọn hắn tựu tính toán biết rõ, cũng không cách nào đi vào, bởi vì tại ẩn vực lối ra có một thân phận phân biệt khu vực, từng cái ẩn vực người đi ra đều bị cắm vào thân phận tinh tạp, trở về lúc nếu như không có cái này tinh tạp, sẽ gây ra trận pháp.”

Dương Diệp đánh giá liếc Vân Bán Thanh, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

“Kỳ thật, nên coi chừng không phải kiếm minh, mà là cái kia Dương Diệp!” Lúc này, Vân Bán Thanh bỗng nhiên lại nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Hắn là kiếm minh Tối Cường Giả, cũng là kiếm minh tinh thần trụ cột. Hơn nữa, kiếm minh là do lính đánh thuê, tán tu, còn có Kiếm Thần cung năm đó tồn người còn sống sót tạo thành. Những thế lực này sở dĩ hiện tại bị vặn thành một cỗ, là vì Dương Diệp. Chỉ cần Dương Diệp vừa chết, ẩn vực cơ bản không cần xuất thủ, cái này kiếm minh sẽ sụp đổ. Cho nên, ẩn vực nếu như muốn xuất thủ, nhất định là phái hư giả cảnh cường giả trực tiếp tập sát cái kia Dương Diệp!”

Dương Diệp: “”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương, ngươi tại Vân gia địa vị tựa hồ cũng không tốt?”

Vân Bán Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Mẫu thân của ta là một cái tỳ nữ, địa vị thấp, tuy nhiên nàng sinh ra ta cùng đệ đệ của ta, nhưng là tại Vân gia loại này cổ xưa thế gia lý, y nguyên hay là bị người xem thường, cho nên, nàng liền một cái danh phận đều không có, hay là thân phận tỳ nữ. Mà cái này Vân Thiên Minh, mẹ của hắn là Tần gia tiểu thư, vừa ra đời, cũng đã nhất định là kế tiếp nhiệm Vân gia gia chủ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không đang nói cái gì, ánh mắt của hắn nhìn về phía rồi xa xa, trong mắt có một tia lo lắng. Nguyên bản hắn cũng cho rằng kiếm minh hôm nay đã không có cái gì địch nhân, có thể tự do phát triển, nhưng là hiện tại xem ra, không phải là không có địch nhân, mà là bọn hắn cũng không biết, chia tay người nhưng lại đã đem người đều phái đến rồi kiếm minh nội bộ!

Kiếm minh tình cảnh, y nguyên có thể lo! Bất quá hắn cũng không sợ, lúc này kiếm minh, đã không phải là lúc trước kiếm minh, ẩn vực người muốn động tay, cũng phải nghĩ kĩ!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó quay đầu nhìn về phía rồi Kiếm Thần đảo phương hướng!

Ngân Hà Kiếm Đồ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thấp giọng nói: “Hi vọng lần này đừng tại lại để cho ta thất vọng rồi ah!”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, lại nhìn một Dương Diệp dưới chân Vân Thiên Minh, sau đó cúi đầu xuống, không tại đang suy nghĩ gì.

Hải hạm tốc độ càng lúc càng nhanh, đến bây giờ, hải hạm tốc độ đã cơ hồ có thể so với một vị đế giả cảnh cường giả!

Trên đường đi, hải hạm chung quanh thỉnh thoảng sẽ toát ra nguyên một đám quái vật khổng lồ, những... Này quái vật khổng lồ, hình thù kỳ lạ quái dị, có chỉ lộ ra một tay tựu so toàn bộ hải hạm đều đại.

Nhìn thấy những... Này quái vật khổng lồ, hải hạm thượng mọi người đều là hãi hùng khiếp vía, bởi vì ở trong đó, có rất nhiều đều là Đế cấp hải yêu!

Cũng may những... Này hải yêu cũng chỉ là bốc lên cái phao (ngâm), sau đó lại lặn xuống nước rồi.

Ba ngày sau, mọi người rốt cục thấy được một hòn đảo. Kỳ thật, thật sự không thể nói là hòn đảo, bởi vì thật sự quá lớn, vô biên vô hạn, dùng chúng tầm mắt của người, đều nhìn không tới giới hạn!

Hải hạm cũng không có tới gần Kiếm Thần đảo, mà là đang Ly Kiếm thần đảo còn có gần mười dặm chỗ ngừng lại. Lúc này, Tần Tam xem xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, "Chư vị, xuống biển hạm a. Nhớ kỹ, mười ngày, mười ngày sau chúng ta tựu sẽ rời đi, nếu như chư vị không có có thể kịp thời trả, muốn lần sau trả, tựu phải đợi đến lần sau rồi."

Tần Tam xem thanh âm rơi xuống, hải hạm thượng rất nhiều người lập tức nhảy xuống hải hạm, sau đó chỉ chốc lát tựu biến mất tại xa xa.

Rất nhanh, hải hạm thượng cũng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh mấy người!

Tần Tam xem cùng áo đen lão giả ba người ánh mắt nhìn hướng về phía Dương Diệp.

Lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên đem cái kia đã ngất đi Vân Thiên Minh nhấc lên, sau đó môt con dao găm để ngang rồi Vân Thiên Minh yết hầu lên, đón lấy, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp nói: "Ngươi đi trước, nhanh lên rút kiếm thần đảo, đảo thượng có trận pháp, thần trí của bọn hắn căn bản không cách nào càn quét, ngươi có thể che dấu."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: "Vậy ngươi làm sao bây giờ?"

"Ta tự có biện pháp!" Vân Bán Thanh nhìn thẳng Dương Diệp, "Đi nhanh đi."

Lúc này, cái kia áo đen lão giả bên cạnh một gã lão giả đang muốn nói cái gì, nhưng lại bị áo đen lão giả ngăn cản, hiện tại đối với bọn họ mà nói, trước hết để cho Vân Thiên Minh an toàn mới là chính yếu nhất đấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, nhảy xuống hải hạm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1222: Một mình ngươi cũng dám đến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhìn thấy Dương Diệp nhảy xuống hải hạm về sau, Vân Bán Thanh trong mắt hiện lên một vòng quyết tuyệt, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng dao găm trong tay cầm chặc hơn.

“Thả Thiếu chủ!” Áo đen lão giả ánh mắt đã rơi vào Vân Bán Thanh trên người.

“Thả hắn?”

Vân Bán Thanh thần sắc dữ tợn lên, nàng mở mắt ra nhìn về phía áo đen lão giả, nói: “Loại này không bằng cầm thú tạp chủng lại để cho hắn còn sống làm cái gì?”

Thanh âm rơi xuống, Vân Bán Thanh tay phải mạnh mà dùng sức.

Xùy~~!

Cái kia Vân Thiên Minh đầu trực tiếp bị nàng cắt xuống!

Nhìn thấy một màn này, áo đen lão giả bọn người cùng cái kia Tần Tam xem trực tiếp sửng sốt, bốn người đều không nghĩ tới cái này Vân Bán Thanh vậy mà trực tiếp hạ sát thủ! Nàng không sợ chết sao?

Đem Vân Thiên Minh đầu cắt bỏ về sau, Vân Bán Thanh hai mắt chậm rãi đóng lại, không giết Vân Thiên Minh, nàng xác thực có thể có thể còn sống sót, nhưng là sẽ sinh ít ngày nữa chết. Mà giết Vân Thiên Minh, nàng mặc dù sẽ chết, nhưng là nàng tại Vân gia mẫu thân cùng đệ đệ xác thực có thể còn sống. Bởi vì những... Này áo đen lão giả không có Vân Thiên Minh chỗ dựa, tuyệt đối với không dám đi khi nhục mẫu thân của nàng cùng đệ đệ, tuy nhiên thời gian khẳng định cũng sẽ không sống khá giả, nhưng ít ra có thể còn sống!

“Ta hay là đoán trúng! Tốt một cái ngoài mềm trong cứng nữ tử.”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở Vân Bán Thanh bên tai, Vân Bán Thanh ngẩn người, nàng mở mắt ra, thấy được một trương quen thuộc mặt.

Đúng là đi mà quay lại Dương Diệp.

“Ngươi, ngươi chưa có chạy!” Vân Bán Thanh đạo nhìn thẳng Dương Diệp, “Vì cái gì?”

Dương Diệp hay nói giỡn nói: “Không nỡ ngươi!”

Vân Bán Thanh trực tiếp sửng sốt, đúng lúc này, một bên áo đen lão giả đột nhiên âm thanh hung dữ nói: “Ngươi, ngươi cái tiện tỳ, vậy mà giết Thiếu chủ lão phu muốn ngươi sống không bằng chết!”

Thanh âm rơi xuống, áo đen lão giả muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên duỗi ra tay phải, trong chốc lát, hắn toàn bộ tay phải trực tiếp bị vô số màu đỏ rực Long Lân bao trùm, sau một khắc, hắn tay phải nắm chặt lên.

Két sát!

Mọi người không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra.

“Coi chừng!” Một bên, Tần Tam xem hoảng hốt, vội vàng quát.

Mà lúc này, Dương Diệp tay phải hướng về sau co rụt lại, sau đó mạnh mà hướng phía trước một oanh.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng như là vỡ đê bình thường tự Dương Diệp trên nắm tay bừng lên, cái kia áo đen lão giả đứng mũi chịu sào, tại hét thảm một tiếng ở bên trong, áo đen lão giả trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, mà cái kia Tần Tam xem ba người cũng là trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Mấy người này phục hồi tinh thần lại lúc, hải hạm thượng đã không có Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh thân ảnh.

Tần Tam xem bọn người ở tại tại chỗ sửng sốt hồi lâu, mấy người trong mắt đều có lấy một tia kinh hãi, cái kia lực lượng, quá mức khủng bố rồi! Giống như là Đế cấp yêu thú phát ra đấy!

“Hắn, hắn là ai?” Tần Tam xem bên cạnh, một gã lão giả hỏi, trong thanh âm y nguyên mang theo khiếp sợ.

Tần Tam xem lắc đầu, hắn cúi đầu nhìn về phía bàn tay của mình, lúc này bàn tay của hắn đang run rẩy, vừa rồi hắn tựu là dùng cái bàn tay này phòng ngự đấy.

“Mặc kệ hắn là ai, hắn phải chết!”

Đúng lúc này, áo đen lão giả đột nhiên xuất hiện ở Tần Tam xem ba người trước mặt, lúc này áo đen lão giả khóe miệng chứa đựng một vòng cực kỳ dễ làm người khác chú ý đỏ thẫm.

“Không giết hắn, còn có đem cái kia tiện tỳ mang về, chúng ta đều chịu không nổi!” Áo đen lão giả nói xong, nhìn về phía Tần Tam xem, nói: “Tần huynh, Thiếu chủ thân chết, ngươi cũng có trách nhiệm, chủ mẫu tính tình, ngươi đúng rồi giải đấy.”

Nói xong, áo đen lão giả ba người thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Tần Tam xem chân mày cau lại, do dự một cái chớp mắt, hắn cũng thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Kiếm Thần đảo thượng.

Dương Diệp ôm Vân Bán Thanh một đường chạy như điên, ánh mắt của hắn không ngừng dò xét, ở phía xa, đều là cao vút trong mây đại sơn. Như Vân Bán Thanh nói, Kiếm Thần đảo thượng tràn đầy lăng lệ ác liệt kiếm ý, những... Này kiếm ý tuy nhiên so Vẫn Thần Sơn yếu, nhưng lại cũng không thể khinh thường.

“Kiếm Thần cung di chỉ ở nơi nào?” Dương Diệp hỏi. Cái này đảo lớn như vậy, nếu như không có cái mục tiêu, phải tìm được Kiếm Thần cung di chỉ, chỉ sợ muốn tốn không ít thời gian. Bởi vì nơi này hoàn toàn chính xác thực không cách nào thi triển thần thức, không phải kiếm ý nguyên nhân, mà là đang trên đảo này có trận pháp.

“Không biết!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp nao nao, hắn cúi đầu nhìn về phía trong ngực Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh nhìn hắn một cái, nói: “Ta chưa có tới qua!”

“Được rồi!”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, đúng lúc này, hắn sắc mặt biến hóa, cứ thế mà ngừng lại, hắn vừa dừng lại, một đạo bóng đen đột nhiên từ đằng xa trong rừng rậm xuyến rồi đi ra, sau đó bay thẳng đến hắn đánh tới.

Dương Diệp tay trái hoàn ở Vân Bán Thanh vòng eo, tay phải đằng rồi đi ra, sau đó một quyền oanh ra.

Oanh!

Đạo hắc ảnh kia một tiếng kêu rên, sau đó bay ngược rồi đi ra ngoài.

Dương Diệp nhìn nhìn tay phải của mình, tại trên tay hắn, thậm chí có vài đạo lỗ máu. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, bóng đen này tựu là một cái nửa Đế cấp yêu thú, yêu thú hắn hình như hổ, toàn thân dài khắp bén nhọn mọc gai, đặc biệt là cái kia tứ chi móng vuốt lên, tại nó móng vuốt thượng mọc gai khoảng chừng mấy chục cen-ti-mét trường, thoạt nhìn có chút dữ tợn.

“Cọp Răng Kiếm!” Vân Bán Thanh nói: “Coi chừng những... Này yêu thú, có thể tại trên đảo này còn sống sót, đều là trải qua tàn khốc luật rừng đào thải đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này Cọp Răng Kiếm mặc dù chỉ là nửa đế, nhưng là thực lực quả thật làm cho hắn có chút kinh ngạc, bởi vì đối phương vậy mà dễ dàng tựu đã phá vỡ phòng ngự của hắn, phải biết, hắn hiện tại thân thể thế nhưng mà có thể so với Đế cấp yêu thú đó a!

Cái kia Cọp Răng Kiếm nhìn xem Dương Diệp, mắt lộ ra hung quang, nhưng lại không dám lên trước.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cọp Răng Kiếm, sau đó hướng phía một bên lao đi, mà đúng lúc này, cái kia Cọp Răng Kiếm đột nhiên gầm lên giận dữ, sau đó hướng phía Dương Diệp vội vàng chạy tới. Thấy thế, Dương Diệp ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia Cọp Răng Kiếm, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà đạp mạnh, sau đó toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Cọp Răng Kiếm trước mặt, sau đó một quyền oanh tại cái kia Cọp Răng Kiếm trên đầu.

Bành!

Cọp Răng Kiếm một tiếng kêu rên, trực tiếp đã bay đi ra ngoài!

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không nói gì, nhưng trong lòng thì hù dọa một mảnh thủy triều. Cái này thân thể lực lượng lúc này nàng đều có chút hoài nghi Dương Diệp có phải là người hay không loại rồi.

Một quyền đánh bay cái kia Cọp Răng Kiếm, Dương Diệp đang chuẩn bị thừa thắng xông lên, nhưng mà lúc này, hắn sắc mặt lần nữa biến đổi, sau đó thân hình khẽ động, hướng về sau lui trăm trượng. Lúc này, tại chung quanh hắn xuất hiện đem gần một trăm nhiều chỉ Cọp Răng Kiếm, mà trong đó, còn có một cái màu vàng Cọp Răng Kiếm, cái này màu vàng Cọp Răng Kiếm là Đế cấp!

Nhìn thấy một màn này, Vân Bán Thanh sắc mặt lúc này chìm xuống đến.

Dương Diệp lông mày cũng nhíu lại, không có thể động dụng kiếm ý cùng kiếm, những... Này yêu thú với hắn mà nói, có chút phiền toái.

Lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên huyền khí truyền âm, “Bắt giặc trước bắt vua!”

Nghe vậy, Dương Diệp ánh mắt lập tức đã rơi vào cái con kia màu vàng Cọp Răng Kiếm trên người, sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến trợ lực, toàn bộ người bắn ra mà ra, lập tức đến cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm trước mặt, sau đó một quyền hướng phía cái kia Cọp Răng Kiếm oanh tới.

Gặp Dương Diệp vậy mà hướng hắn xuất thủ, cái con kia màu vàng Cọp Răng Kiếm một tiếng hét giận dữ, trực tiếp hóa thành một đạo kim quang hướng phía Dương Diệp nắm đấm đụng tới.

Oanh!

Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn, cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm cũng đồng dạng bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn.

Dương Diệp trừng mắt nhìn, hắn nhìn nhìn chính mình nắm đấm, tại trên nắm tay, nguyên vốn đã bị tử khí chữa trị nắm đấm hiện tại lại thêm vài đạo màu đỏ lỗ máu.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Nó thân thể hảo cường!”

“Ngươi càng mạnh hơn nữa!” Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, lão thiên, nàng chưa bao giờ thấy qua một nhân loại lại có thể cùng một gã Đế cấp yêu thú đối oanh, nhưng lại chút nào không rơi vào thế hạ phong.

“Rống!”

Lúc này, cái kia xa xa Cọp Răng Kiếm đột nhiên một tiếng hét giận dữ, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kim quang hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà đến.

Dương Diệp tay phải khẽ nhúc nhích, Hỏa Long chiến quyền bao trùm ở cánh tay của hắn, đón lấy, hắn nắm tay phải chậm rãi nắm chặt, sau đó hướng phía trước mạnh mà một quyền oanh ra.

Oanh!

Dương Diệp hướng về sau rút lui rồi chừng năm mươi trượng, mà cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm cũng là bị chấn đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Dương Diệp nhìn nhìn chính mình Hỏa Long chiến quyền, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, cái đồ chơi này hay là rất không tệ. Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm, thứ hai lúc này cũng đang nhìn hắn, một người một thú ánh mắt tại tiếp xúc cái kia một cái chớp mắt, một người một thú đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Oanh!

Trong tràng vang lên một đạo nổ vang âm thanh.

Dương Diệp hướng về sau lui hơn ba mươi trượng, mà cái kia Cọp Răng Kiếm bị chấn đến rồi hơn hai trăm ngoài... Trượng.

Cái kia Cọp Răng Kiếm mắt lộ dữ tợn, muốn lần nữa xông lên, mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo thét dài, nghe thế đại thét dài, Cọp Răng Kiếm đồng tử co rụt lại, hắn trực tiếp quay người thân hình khẽ động, mang theo chúng Cọp Răng Kiếm biến mất tại xa xa trong rừng rậm.

Dương Diệp ngẩn người, lúc này, Vân Bán Thanh nói: “Hẳn là hắn tộc đàn gặp phải nguy hiểm!”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn vừa rồi vì cái gì công kích chúng ta?”

“Hẳn là chúng ta xâm nhập rồi địa bàn của bọn hắn, ngươi cũng biết, yêu thú có rất mạnh địa vực quan niệm, không có trải qua bọn hắn cho phép tiến vào địa bàn của bọn hắn, đều bị xem là địch nhân. Hơn nữa, nếu như ta không có đoán sai, trước kia lên đảo người, khẳng định giết qua không ít yêu thú, cho nên, bọn hắn rất căm thù nhân loại.” Vân Bán Thanh nói.

“Nhân yêu khó có thể cùng tồn tại ah!” Dương Diệp lắc đầu, kỳ thật, hắn đối với yêu thú thật sự không có gì ác cảm, bất quá không có biện pháp, hắn đối với yêu thú không có ác cảm, không có nghĩa là yêu thú đối với hắn không có ác cảm.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: “Chúng ta đi thôi!”

Nói xong, Dương Diệp muốn khởi hành, mà đúng lúc này, cái kia Vân gia áo đen lão giả đột nhiên xuất hiện ở cách đó không xa.

Cái kia áo đen lão giả nhìn thấy Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh lập tức sững sờ, sau đó thần sắc lập tức dữ tợn lên, “Tìm được ngươi rồi!”

Dương Diệp nguyên bản muốn chạy trốn, bởi vì chỉ bằng vào dùng thân thể, hắn căn bản khó có thể chống lại bốn gã đế giả, bất quá rất nhanh, hắn phát hiện, chỉ có áo đen lão giả một người. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Ngươi mấy cái hợp tác đâu này?”

“Bọn hắn hẳn là tách ra tìm chúng ta!” Vân Bán Thanh nói khẽ.

Dương Diệp trừng mắt nhìn, quay đầu nhìn về phía cái kia áo đen lão giả, kinh ngạc nói: “Một mình ngươi cũng dám đến?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1223: Một người là đủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đối phó ngươi, ta một người là đủ!”

Áo đen lão giả hai mắt nhắm lại, tuy nhiên nói như vậy, nhưng là hắn nhưng trong lòng thì âm thầm đề phòng.

Có thể đạt tới đế giả, cũng sẽ không là cái gì ngu xuẩn. Trước kia Dương Diệp một quyền kia, đã đủ để cho được hắn coi trọng. Bất quá hắn cũng không sợ, bởi vì hắn tuy nhiên cảm thụ không đến Dương Diệp cảnh giới, nhưng là, trực giác nói cho hắn biết, Dương Diệp tối đa cũng tựu là nửa đế. Đế giả đối mặt nửa đế, hắn cần sợ hãi sao?

Tại xác nhận áo đen lão giả chỉ là một người về sau, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, như nếu như đối phương là bốn người cùng đi, hắn có lẽ hỏa kiêng kị một hai, dù sao hắn hiện tại không thể thi triển kiếm ý. Nhưng là một người Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười dần dần mở rộng, hắn cũng không nói nhảm, đem Vân Bán Thanh phóng trên mặt đất, sau đó toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ!

Nhìn thấy Dương Diệp biến mất, cái kia áo đen lão giả hai mắt nhắm lại, trong mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng, người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không, Dương Diệp tốc độ này, lại để cho hắn đại đại ngoài ý muốn! Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Dương Diệp nắm đấm đã đi tới rồi trước mặt của hắn, cảm thụ được cái kia nắm đấm bên trong ẩn chứa khủng bố lực lượng, hắn không dám khinh thường, song chưởng điệp gia, sau đó mạnh mà hướng Dương Diệp ấn tới!

Bành!

Quyền chưởng chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, áo đen lão giả hai tay kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp bị chấn địa hướng về sau lui mấy trăm trượng. Nhưng mà, hắn còn chưa dừng lại, cái kia Dương Diệp nhưng lại quỷ dị địa xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó Dương Diệp giơ chân lên tựu đối với hắn một cái đá ngang.

Một cước này, nhanh như điện, trọng như núi!

Bởi vì quá nhanh, áo đen lão giả căn bản không cách nào trốn tránh, chỉ có thể dùng một chưởng chụp về phía Dương Diệp cái kia một chân.

Bành!

Áo đen lão giả bàn tay vừa vỗ vào Dương Diệp trên chân, sắc mặt của hắn lập tức thay đổi, bởi vì hắn cảm giác mình tay vỗ vào cứng rắn kim cương thiết thượng đồng dạng, cả cánh tay trực tiếp đã tê rần. Đón lấy, cả người hắn lần nữa bị đánh bay.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại lấn thân trên xuống, sau đó quyền cước như là hạt mưa bình thường hướng phía cái kia áo đen lão giả rơi đi.

Áp chế!

Tuyệt đối với áp chế!

Một bên Vân Bán Thanh xem trợn mắt há hốc mồm, nàng không nghĩ tới, một vị đế giả, vậy mà sẽ bị một vị nửa đế đánh chính là không hề có lực hoàn thủ.

Dương Diệp có Kiếm Vực che giấu khí tức, bởi vậy, bất kể là áo đen lão giả cùng Vân Bán Thanh, đều cho rằng Dương Diệp là nửa đế. Sở dĩ không có đưa hắn cho rằng là là đế giả, là vì Dương Diệp trên người căn bản không có đế giả khí thế, hơn nữa, Dương Diệp quá trẻ tuổi. Trên đời này có lẽ có còn trẻ như vậy đế giả, nhưng là, cái loại này tuyệt đúng là hiếm có sinh vật, ngàn năm khó gặp đấy.

Chỉ là hai người đều đã đoán sai, Dương Diệp không phải nửa đế, chỉ là một vị trung cấp Thánh giả!

Bành bành bành!

Trong tràng, vang lên từng đạo nổ vang thanh âm, cái kia áo đen lão giả liên tiếp bại lui, cơ hồ không có sức hoàn thủ. Mà Dương Diệp nhưng lại càng đánh càng mạnh, một quyền so một quyền sắc bén!

Có thể nói, cận thân vật lộn, Dương Diệp đời này tựu gặp được qua một cái có thể cùng hắn so sánh với đấy, cái kia chính là An Nam Tĩnh. An Nam Tĩnh cận thân vật lộn, có thể nói liền hắn đều kiêng kị, bởi vì An Nam Tĩnh chiến đấu ý thức quá kinh khủng, nàng vĩnh viễn biết rõ ngươi tiếp theo chiêu xảy ra cái gì!

Trừ An Nam Tĩnh bên ngoài, có rất ít người có thể cùng hắn cận thân vật lộn!

Oanh!

Đột nhiên, cái kia áo đen lão giả một cái không chú ý, bị Dương Diệp một quyền oanh tại phần bụng, lập tức phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ người cung lấy thân thể hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài. Bất quá thân thể của hắn vừa bay lên, đã bị Dương Diệp thò tay bắt được chân, sau đó Dương Diệp mạnh mà đem hắn hướng mặt đất một đập!

Bành!

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, áo đen lão giả lần nữa phun ra một ngụm máu, nhưng là còn không có chấm dứt, Dương Diệp cầm lấy chân của hắn đem hắn nhấc lên, sau đó ở giữa sân một hồi mãnh liệt nện.

Bành bành bành

Mặt đất không ngừng rung động.

Ước chừng đã qua mười mấy hơi, Dương Diệp mới dừng lại ra, mà lúc này, áo đen lão giả đã hấp hối. Áo đen lão giả lúc này chỉ có mắt còn năng động, hắn nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy oán độc.

Dương Diệp nhưng lại không có để ý hắn, cong ngón búng ra, một đám kình khí chui vào áo đen lão giả mi tâm, rất nhanh, áo đen lão giả trong mắt tại không màu màu, vô số linh khí tự hắn trong cơ thể chậm rãi tràn ra.

Lúc này, nguyên bản trốn đi ngủ Tiểu Bạch lại xông ra, nàng trừng mắt nhìn, ánh mắt đã rơi vào cái kia áo đen lão giả trên người, sau đó há mồm khẽ hấp

Tại đem linh khí toàn bộ hấp thu hết về sau, nàng vỗ vỗ chính mình bụng, sau đó đã rơi vào Dương Diệp trên bờ vai, hai móng ôm Dương Diệp cổ, chỉ chốc lát tựu truyền đến tiếng hít thở.

Dương Diệp đầu nhẹ nhàng cọ xát Tiểu Bạch, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó nhìn về phía cái kia áo đen thi thể của lão giả, trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn nhìn nắm đấm của mình, nói: "Chính mình thân thể hay là quá yếu ah!" Giết một gã đế giả, dùng thời gian lâu như vậy, hắn rất không hài lòng.

Một bên, Vân Bán Thanh nghe được Dương Diệp lời mà nói..., ánh mắt lập tức cổ quái lên, muốn hay không đánh như vậy kích người

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, cái kia áo đen lão giả trên tay mang nạp giới lập tức bay đến trong tay hắn, nhìn lướt qua, Dương Diệp lập tức lắc đầu, trong đó Tử Tinh Thạch vậy mà chỉ có không đến 3000, còn lại một ít thượng vàng hạ cám bên trong, cũng chỉ có một kiện Chuẩn Đế giai dao găm coi như miễn miễn cưỡng cưỡng có thể, còn lại ở trong mắt hắn xem ra, đều là rác rưởi!

Lắc đầu, Dương Diệp tay phải vung lên, đem áo đen lão giả thi thể thu vào, sau đó đi tới cái kia Vân Bán Thanh bên cạnh, đang muốn ôm lấy Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh nhưng lại hướng về sau lui một bước, nói: "Ta, ta có thể đi đấy!"

Dương Diệp nao nao, lập tức nhẹ gật đầu, nói: "Đi thôi!" Nhưng mà đúng lúc này, hắn lông mày nhưng lại đột nhiên nhíu một cái, hắn hướng về sau mặt nhìn thoáng qua, sau đó trực tiếp thò tay hoàn ở Vân Bán Thanh eo, đón lấy thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa trong rừng rậm.

Ngay tại Dương Diệp hai người ly khai không lâu, Tần Tam xem cùng Vân gia hai gã khác đế giả xuất hiện ở Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng.

Tần Tam xem nhìn lướt qua trong tràng, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chúng ta tới đã muộn!"

Nghe vậy, Tần Tam xem bên cạnh cái kia hai gã Vân gia đế giả sắc mặt lúc này khó nhìn lại, trong đó tại Tần Tam xem bên trái tên kia đế giả trầm giọng nói: “Theo Mạc huynh phát ra tín hiệu cầu cứu đến chúng ta lại tới đây, cũng không quá đáng mấy chục tức thời gian mà thôi, là ai có thể có trong thời gian ngắn ngủi như thế đánh chết Mạc huynh?”

“Có phải hay không là cùng cái kia tiện tỳ cùng một chỗ cái kia nam hay sao?” Tần Tam xem bên phải cái kia tên đế giả đột nhiên nói.

Nghe vậy, Tần Tam xem cùng hắn bên trái cái kia tên đế giả hai mắt đều là híp mắt... Mà bắt đầu. Trầm mặc hồi lâu, Tần Tam xem nói: “Thà khôn huynh, phong uyên huynh, mặc kệ Mạc huynh phải hay là không tiểu tử kia giết chết, các ngươi hai người đều phải cẩn thận, tiểu tử kia không phải người bình thường. Có thể dùng nửa đế đánh chết đế giả thiên tài, trên đời này tuy nhiên trẻ, nhưng vẫn là có. Đừng nói nửa đế giết đế giả, tựu là Thánh giả giết đế giả đều có, kiếm kia minh minh chủ Dương Diệp các ngươi có lẽ cũng nghe qua a!”

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, thà khôn cùng cái kia phong uyên hai người sắc mặt đều là biến đổi.

Nếu như nói minh ngục đại lục đệ nhất thiên tài là ai, cái kia không hề nghi ngờ, là Dương Diệp, cái này thứ nhất, cũng không phải chỉ cần là minh ngục đại lục bên ngoài đấy, còn kể cả ẩn vực!

Thánh giả cảnh đập phát chết luôn đế giả, Thánh giả cảnh độc kháng mười vị đế giả mà không rơi vào thế hạ phong phần này chiến tích, cũng chỉ có năm đó Kiếm Vô Cực có thể so!

Hai người bọn họ tuy nhiên là đế giả, nhưng là, nếu như gặp được kiếm minh Dương Diệp, hai người bọn họ sẽ không chút do dự bỏ chạy!

Mất mặt sao? Không, không có người sẽ cảm thấy bọn hắn mất mặt, loại này yêu nghiệt, căn bản không phải người bình thường có thể chống lại đấy!

Lúc này, Tần Tam xem nói: “Yên tâm đi, cái kia Dương Diệp tựu tính toán tại yêu nghiệt, hắn cũng không dám tới đây Kiếm Thần vùng biển.”

Thà khôn hai người nhẹ gật đầu, cái này Kiếm Thần vùng biển thế nhưng mà kiếm tu cấm địa, cái này Dương Diệp tuy nhiên cường, nhưng là, hắn có thể mạnh hơn cái kia lúc trước có thể dùng sức một mình diệt kiếm Thần cung cái vị kia cường giả sao?

“Hiện tại, ba người chúng ta đừng tách ra!”

Tần Tam xem quét trong tràng liếc, nói: “Lần này tới trong đám người, cường giả không ít, hơn nữa, cái này Kiếm Thần đảo thượng nguy hiểm cũng không ít, chúng ta phải cẩn thận một chút!”

“Tần huynh, ngươi không hồi trở lại hải hạm lên?” Thà khôn nhìn về phía Tần Tam xem, hỏi.

“Hải hạm có người nhìn xem!”

Tần Tam xem ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: “Nhập Bảo Sơn ra, có thể nào tay không mà quay về? Hơn nữa, tiểu tử kia bỏ qua ta xem Hải Thành quy củ, cứ như vậy lại để cho hắn đào tẩu, ta xem Hải Thành chẳng phải là uy tín đều không có? Còn nữa, hắn đang tại của ta mặt giết tiểu thư nhi tử, nếu như không bắt lấy hắn, tiểu thư bên kia, ta cũng không cách nào bàn giao: Nhắn nhủ!”

Nói xong, Tần Tam xem phất phất tay, nói: “Đi thôi, ta tin tưởng, chúng ta sẽ cùng hắn chạm mặt đấy!”

Nói xong, ba người biến mất ngay tại chỗ.

Tại Tần Tam xem ba người ly khai sau đó không lâu, Dương Diệp cùng cái kia Vân Bán Thanh lại xuất hiện ở trong tràng. Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi che giấu khí tức, hảo cường!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập trên bờ vai Tiểu Bạch, nói: “Tiểu Bạch, mang chúng ta đi tìm bảo bối!”

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng gãi gãi Dương Diệp yết hầu, không có tỉnh.

Dương Diệp đem nàng bế lên, sau đó nhẹ véo nhẹ niết cái mũi của nàng, nói: “Nói cho ta biết trước đám bọn họ ở đâu có bảo bối đang ngủ!”

Tiểu Bạch mở ra nhập nhèm con mắt nhìn một Dương Diệp, trong mắt có một tia u oán.

Dương Diệp trong nội tâm một nhu, hắn hôn một chút Tiểu Bạch cái mũi, nói: “Ngươi nói cho chúng ta biết chúng ta nên đi chạy đi đâu, sau đó ngươi đang ngủ được không?”

Tiểu Bạch chỉ chỉ cái mũi của mình, Dương Diệp nhếch miệng cười cười, sau đó lại hôn một chút Tiểu Bạch cái mũi, cái này, Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức như là táo đỏ giống như, đỏ rực đấy.

Một bên Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, trong mắt vẻ yêu thích không chút nào che dấu.

Tiểu kẻ phản bội nhẹ hít hít, sau một lúc lâu, nó tiểu trảo hướng phía xa xa một ngón tay, mà cái này một ngón tay, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh sắc mặt nhưng lại khó nhìn lại, không liên quan Tiểu Bạch sự, mà là đang đám kia trong rừng rậm, đột nhiên chui ra rất nhiều Cọp Răng Kiếm, khoảng chừng hơn 100 chỉ, mà làm thủ đấy, hay là trước kia cái con kia màu vàng Cọp Răng Kiếm, bất quá lúc này đây, tại bên cạnh hắn, lại thêm một con màu vàng Cọp Răng Kiếm!

Hai cái Đế cấp Cọp Răng Kiếm, hơn 100 nửa Đế cấp Cọp Răng Kiếm

“Bọn hắn hình như là tại châm đối với chúng ta!” Dương Diệp nói.

“Chứng kiến hai cái màu vàng Cọp Răng Kiếm chính giữa cái con kia Cọp Răng Kiếm chưa?” Vân Bán Thanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn lại, lập tức sững sờ, bởi vì cái con kia Cọp Răng Kiếm đúng là hắn vừa bắt đầu đụng phải cái kia một cái, bất quá lúc này cái này Cọp Răng Kiếm bộ dáng có chút khó coi, bởi vì đầu của đối phương đều bị hắn đánh đều biến hình rồi.

“Cái này Cọp Răng Kiếm hẳn là Hổ Vương nhi tử!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, đây mới thực là đánh rồi tiểu nhân đến lão đó a!

Không do dự, Dương Diệp thò tay hoàn ở Vân Bán Thanh eo tựu tránh. Mà những cái... Kia Cọp Răng Kiếm tắc thì một tiếng tru lên, hướng phía Dương Diệp đuổi tới.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn phát hiện cái này Cọp Răng Kiếm tốc độ không phải bình thường nhanh, không có ngự kiếm dưới tình huống, tốc độ của hắn cũng chỉ so những... Này Cọp Răng Kiếm nhanh lên một chút như vậy!

“Kỳ thật, nếu như có thể thu phục chiếm được những... Này Cọp Răng Kiếm, lại để cho bọn họ cùng nhân loại tạo thành một chi quân đoàn, khẳng định rất cường.” Lúc này, Vân Bán Thanh bỗng nhiên

nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngừng lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1224: Cùng Kỳ mau ra đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vừa dừng lại, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh hai người đã bị những cái... Kia Cọp Răng Kiếm bao quanh vây lại.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào những cái... Kia Cọp Răng Kiếm trên người, khóe miệng chứa đựng một vòng đường cong. Những... Này Cọp Răng Kiếm thấp nhất đều là nửa Đế cấp, nếu như cùng nhân loại cường giả tổ hợp lại, vậy nhất định mạnh phi thường.

Phải biết, nửa đế cường giả đạt tới nhất định được số lượng, đó là có thể uy hiếp đế giả đấy, đặc biệt là những... Này Cọp Răng Kiếm, những... Này Cọp Răng Kiếm căn bản không phải bình thường nửa Đế cấp yêu thú. Tựu như hắn hiện tại, nhục thể của hắn tuy nhiên có thể so với Đế cấp yêu thú, nhưng là, nếu như những... Này Cọp Răng Kiếm một loạt trên xuống, hắn nếu như không dựa vào ngoại vật, chỉ bằng vào thân thể lời mà nói..., cũng chỉ có trốn phần. Kỳ thật, hơn hai mươi chỉ nửa Đế cấp Cọp Răng Kiếm cũng đã có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp.

Đương nhiên, nếu như có thể dùng kiếm lời mà nói..., những... Này toàn bộ một loạt trên xuống, hắn đều không sợ.

Trước kia hắn là thân thể cùng kiếm đạo không sai biệt lắm, nhưng là hiện tại, đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý về sau, kiếm đạo của hắn đã viễn siêu thân thể. Mà hắn hiện tại thần biến cảnh thân thể, đã có chút không đủ dùng.

Nhìn thấy Dương Diệp dừng lại, Vân Bán Thanh ngẩn người, nói: “Ngươi tưởng thu phục những... Này Cọp Răng Kiếm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt có một tia cuồng nhiệt, những... Này Cọp Răng Kiếm hiện tại chiến lực cũng đã mạnh phi thường, nếu như bồi dưỡng đến Đế cấp, đây tuyệt đối là một chi khủng bố quân đoàn!

“Việc này, về sau đang nói, hiện tại trước trốn a?” Vân Bán Thanh nói.

Nghe vậy, Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, lúc này những... Này Cọp Răng Kiếm đều tại nhìn hầm hầm lấy hắn, không ngừng cọ xát lấy hàm răng. Dương Diệp khóe miệng một hồi run rẩy, hắn vừa mới nghe được Vân Bán Thanh lời mà nói..., thoáng một phát tựu lại để cho chính mình suy nghĩ bay đến mấy vạn dặm bên ngoài, nhưng lại quên, hắn hiện tại, căn bản không cách nào chống lại những... Này Cọp Răng Kiếm!

Hai cái Đế cấp, hơn 100 nửa Đế cấp

Tựu tính toán có kiếm, đều được quá sức! Cái này Đế cấp yêu thú cũng không phải bình thường nhân loại đế giả, nếu như có thể phá phòng thủ cũng may, nhưng là nếu như phá không được phòng, vậy thì rất phiền toái.

Về phần thu phục chiếm được hắn cũng không nhận ra hắn có Bá Vương Khí, hổ thân thể chấn động, những... Này Cọp Răng Kiếm sẽ ngoan ngoãn đầu hàng thần phục! Cái này yêu thú tính tình đều bướng bỉnh vô cùng, tựu tính toán thực lực ngươi cao hơn hắn rất nhiều, hắn cũng không nhất định sẽ thần phục ngươi!

Nhận rõ sự thật về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bắt đầu chuẩn bị trốn đường. Mà lúc này, cái kia xa xa cầm đầu màu vàng Cọp Răng Kiếm đột nhiên phát ra một đạo Hổ Khiếu, đón lấy, hơn 100 Cọp Răng Kiếm ngay ngắn hướng phát ra một đạo tru lên, sau đó hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Hơn 100 nửa Đế cấp Cọp Răng Kiếm đủ xông, cổ khí thế kia, so mười cái đế giả cảnh cường giả khí thế còn muốn khủng bố!

“Những... Này Cọp Răng Kiếm, quả thật không tệ ah!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn tay phải chậm rãi nắm chặt lên.

Oanh!

Một cỗ khí thế tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, lập tức đem những cái... Kia Cọp Răng Kiếm khí thế cho cản trở xuống. Sau một khắc, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, sau đó toàn bộ người hướng phía cái kia cầm đầu màu vàng Cọp Răng Kiếm bắn mạnh tới.

Rống!

Gặp Dương Diệp hướng chính mình vọt tới, cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, trực tiếp thả người nhảy lên, hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Oanh!

Dương Diệp một quyền oanh ở đằng kia màu vàng Cọp Răng Kiếm trên đầu, toàn bộ không gian chung quanh một hồi kịch liệt kích động, cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng có hơn, Dương Diệp đồng dạng bị đánh bay rồi đi ra ngoài, bất quá vừa mới bay ra ngoài hắn tựu ngừng lại, sau đó ánh mắt nhìn hướng cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm, nói: “Đợi lấy, ta sẽ tới tìm ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, biến mất tại chúng Cọp Răng Kiếm trong tầm mắt.

Những cái... Kia Cọp Răng Kiếm muốn truy, bất quá đúng lúc này, cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm phát ra rồi một đạo tiếng gào thét, những cái... Kia Cọp Răng Kiếm lập tức ngừng lại.

Nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, cái kia màu vàng Cọp Răng Kiếm quay người rời đi, còn lại những cái... Kia Cọp Răng Kiếm lập tức đi theo.

Dương Diệp mang theo Vân Bán Thanh một đường chạy gấp, hiện tại hắn rốt cuộc biết cái này Kiếm Thần đảo là nguy hiểm gì rồi. Bởi vì nơi này không cách nào dùng thần thức, mà trên đảo này yêu thú lại nhiều, không chừng ngươi bỏ chạy đến yêu thú ổ đi. Bình thường nhân loại huyền giả tốc độ, nhất định là so ra kém những... Này có bốn chân yêu thú đấy!

“Ngươi thật sự tưởng thu phục những cái... Kia Cọp Răng Kiếm?” Lúc này, Dương Diệp trong ngực Vân Bán Thanh lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn xác thực có ý nghĩ này, nhưng là hắn biết rõ, cái này có chút khó khăn. Yêu thú cao ngạo, hắn còn là phi thường tinh tường đấy, muốn bọn hắn thần phục nhân loại, khó!

“Có một cái biện pháp!” Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Biện pháp gì?”

Vân Bán Thanh nói: “Ngươi biết rõ cái này Kiếm Thần đảo thượng vì cái gì có yêu thú sao?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Vân Bán Thanh nói: “Trên đảo này những... Này yêu thú, nhưng thật ra là năm đó Kiếm Thần cung dưỡng đấy, dùng tới làm cái gì? Trong đó đại bộ phận chỉ dùng lai lịch luyện kiếm Thần cung đệ tử, nhưng là cũng có một ít, là Kiếm Thần cung hộ tông yêu thú. Chỉ có điều lúc kia, những... Này yêu thú đều rất ít, hiện tại sở dĩ biến thành nhiều như vậy, mạnh như vậy, là vì Kiếm Thần cung vẫn lạc, không có người quản chế, bởi vậy, bọn hắn vô hạn sinh sôi nẩy nở, sau đó lại lẫn nhau tranh đấu, loại tình huống này, số lượng của bọn họ ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng mạnh!”

Dương Diệp nhìn xem Vân Bán Thanh, ra hiệu nàng nói tiếp.

Vân Bán Thanh tiếp tục nói: “Nếu như ngươi tưởng thu phục bọn hắn, nhất định phải đạt được Kiếm Thần cung Cung Chủ tín vật Kiếm Thần ấn, bọn hắn nhận thức Kiếm Thần ấn, nếu như ngươi đạt được Kiếm Thần ấn, ngươi không những được thu phục chiếm được những... Này Cọp Răng Kiếm, toàn bộ Kiếm Thần đảo thượng yêu thú đều nghe ngươi mệnh lệnh!”

Kiếm Thần ấn!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, lần này tới cái này Kiếm Thần cung di chỉ, đây cũng là mục đích của hắn một trong, có thể tăng phúc kiếm ý cùng kiếm khí, trong đó còn có cường đại trận pháp, thứ này, vừa vặn thích hợp hắn!

“Kỳ thật, ẩn vực có rất nhiều thế gia cùng tông môn đều phái người đã tới tại đây, mục đích của bọn hắn cũng là Kiếm Thần ấn, nhưng là, không có người đạt được.” Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi cũng đừng ôm quá lớn hi vọng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, xa xa, là cao vút trong mây sơn mạch, một tòa đón lấy một tòa, một mực liền đến cuối tầm mắt.

Cái này ở trong đó, đã ẩn tàng không biết bao nhiêu cường đại yêu thú, nếu như đều có thể thu phục chiếm được

Vân Bán Thanh ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: “Kỳ thật, rất nhiều người căn bản đều còn chưa tới đạt Kiếm Thần cung, cũng đã chết tại đây phiến sơn mạch rồi. Nếu như không phải ngươi, ta khẳng định cũng sẽ chết tại đây phiến sơn mạch bên trong.” Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ.”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, nói: “Vân cô nương, ta không phải một cái ưa thích quanh co lòng vòng người. Nói thực ra, trước kia xuất thủ, là bởi vì chúng ta quen biết một hồi, thấy chết mà không cứu được việc này, làm không được. Bất quá, ta cũng có một cái mục đích.”

“Nói đi!” Vân Bán Thanh giống như là đã sớm đoán được, cũng không bên ngoài.

Dương Diệp nói: “Ta đã thành lập nên một cái tiểu thế lực, đang cần hướng Vân cô nương loại người như ngươi quản lý hình nhân tài, ta hi vọng ngươi có thể tới giúp ta!” Kiếm minh hội càng lúc càng lớn, Dạ Lưu Vân tuy nhiên năng lực không tệ, nhưng là, cuối cùng là có hạn đấy, hơn nữa nàng một người, cũng quả thực quá mệt mỏi một ít.

Còn có, kiếm minh, hắn là đùa thật đấy, mà không phải chơi đùa mà thôi!

Vân Bán Thanh trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Nếu như ngươi không muốn, cũng không có sao, ta sẽ không cưỡng cầu đấy!”

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Mẫu thân của ta cùng đệ đệ của ta tại ẩn vực”

“Đợi ly khai tại đây về sau, ta cùng ngươi đi đem mẹ của ngươi còn ngươi nữa đệ đệ tiếp đi ra, như thế nào?” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Ngươi”

“Ta nói được thì làm được!” Dương Diệp nói.

Nhìn xem Dương Diệp dùng hồi lâu, Vân Bán Thanh nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp cười cười, hắn vỗ vỗ trước ngực, Tiểu Bạch xông ra. Nhìn xem con mắt chuyển động Tiểu Bạch, Dương Diệp lắc đầu cười cười, cái này Tiểu Bạch lá gan hay là trước sau như một nhỏ, chỉ cần là muốn đánh nhau, nàng sẽ lập tức ẩn núp đi!

Vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, Dương Diệp nói: “Chúng ta bây giờ hướng chạy đi đâu?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, cái mũi nhẹ nhàng hít hít, sau đó tiểu trảo hướng xa xa một ngón tay.

Dương Diệp thò tay hoàn ở Vân Bán Thanh eo, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Ấn lấy Tiểu Bạch chỗ chỉ, chỉ chốc lát, hai người tới rồi một cái hạp cốc, Tiểu Bạch chỉ chỉ một chỗ vách núi, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, sau đó ngây dại.

Ở đằng kia trên vách núi đá, có một gốc cây, trên cây kết đầy nguyên một đám nắm đấm lớn màu vàng trái cây, cái này trái cây, hắn rất quen thuộc, còn nếm qua

Kim Cương Quả!

“Thành thục Kim Cương Quả!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh thất thanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt có một tia hưng phấn, những... Này Kim Cương Quả so với hắn lúc trước ăn những cái... Kia còn muốn lớn hơn! Mà ở cái này thân cây, chí ít có hơn ba trăm khỏa!

Hơn ba trăm khỏa thành thục Kim Cương Quả!

Dương Diệp tựu muốn động thủ thu những... Này chút ít Kim Cương Quả, mà đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, quay đầu nhìn về phía rồi xa xa, cái này cái kia xa xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một gã hoa bào lão giả.

Đế giả cảnh cường giả!

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua lão giả, không nói gì, kiến thức đến Dương Diệp thực lực về sau, đừng nói đến một gã đế giả, tựu là đến ba tên đế giả, nàng còn không sợ rồi.

Hoa bào lão giả không có để ý Dương Diệp, mà là ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia khỏa kim cương cây, nói: “Kim Cương Quả, thứ tốt ah! Cầm lấy đi bán cho Hải yêu tộc, ít nhất giá trị mấy chục vạn Tử Tinh Thạch ah!”

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Trước kia tại hải hạm lên, ta đã thấy các ngươi, không nghĩ tới hai người các ngươi còn có thể theo những người kia trong tay sống sót, xem ra có chút thực lực.” Nói xong, hắn chỉ chỉ cái kia kim cương cây, nói: “Gặp người có phần, chúng ta chia đều?”

Dương Diệp nhưng lại vội vàng lắc đầu, nói: “Thực lực vi tôn, những điều này đều là tiền bối đấy, vãn bối không dám muốn, ân, đều là tiền bối đấy, tiền bối cho dù cầm lấy đi!”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

Hoa bào lão giả nhìn một Dương Diệp, nói: “Rất hiểu chuyện đấy, vậy thì lưu ngươi một mạng tốt rồi.”

“Đa tạ tiền bối!”

Nói xong, Dương Diệp giữ chặt Vân Bán Thanh sau đó hướng về sau thối lui.

Hoa bào lão giả nhìn một Dương Diệp, không tại do dự, thân hình khẽ động, hướng cái kia Kim Cương Quả cây lao đi.

Dương Diệp không có đánh lén hoa bào lão giả, mà là ôm Vân Bán Thanh quay người bỏ chạy.

“Ah!”

Đem làm chạy ra mấy trăm trượng về sau, tại phía sau hai người đột nhiên truyền đến một đạo thê lương địa tiếng kêu thảm thiết.

Thanh âm kia đúng là trước kia cái kia hoa bào lão giả đấy!

Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, nhưng lại phát hiện Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, nhìn thấy một màn này, Vân Bán Thanh trong nội tâm rùng mình, nàng quay đầu nhìn lại, không biết nàng nhìn thấy gì, nàng sắc mặt lập tức trắng bệch, sau đó thoáng một phát ôm lấy Dương Diệp.

Về phần cái kia Tiểu Bạch, trực tiếp là bị sợ choáng luôn.

Dương Diệp vừa chạy vừa phát bộ ngực của mình, nói: “Cùng Kỳ, con bà nó chứ mau ra đây ah cứu mạng ah”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1225: Lão tử liều mạng với ngươi!

Đại địa đang run rẩy!

Dương Diệp đem tốc độ của mình tăng lên tới rồi cực hạn, lúc này hắn hận không thể chính mình nhiều sinh hai cái đùi.

Tại Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh sau lưng, là một cái có thể so với đại sơn Khỉ Đột Khổng Lồ, tại đây Khỉ Đột Khổng Lồ trước mặt, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, tựa như hai con kiến. Lúc này, cái này Khỉ Đột Khổng Lồ đang theo Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh đuổi theo, tuy nhiên nó hình thể cực lớn, nhưng là tốc độ tuyệt không chậm. Nó mỗi một lần đặt chân, toàn bộ đại địa đều là nó run rẩy!

Đương nhiên, quan trọng nhất là cái này Khỉ Đột Khổng Lồ là hư giai!

Hư giai yêu thú!

Dương Diệp mồ hôi lạnh 'Vù vù' địa lưu, cái này hư giai yêu thú so nhân loại hư giai cường giả khẳng định phải mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, đừng nói hắn hiện tại không thể dùng kiếm, tựu tính toán sử dụng kiếm đều không nhất định làm qua đối phương.

Trước kia tại hạp cốc lúc, hắn kỳ thật cũng cảm giác có chút không đúng, bởi vì như Kim Cương Quả loại này thần vật, đối với yêu thú mà nói, tuyệt đối với thì không cách nào cự tuyệt đấy, nhưng là, tại đó nhưng lại không có yêu thú thủ hộ, cái này rất không bình thường. Cho nên, trước kia cái kia đế giả cảnh lão giả xuất hiện lúc, hắn quyết đoán lựa chọn không đi đoạt.

Mà đang ở lão giả kia xuất thủ chém giết lúc, một cỗ cảm giác nguy cơ đột nhiên tự trong cơ thể hắn lan tràn mà ra, không có chút gì do dự, hắn quyết đoán lựa chọn quay người bỏ chạy.

Đem làm hắn chạy ra hạp cốc cái kia một cái chớp mắt, toàn bộ hạp cốc mặt đất cũng bắt đầu động. Cái kia ở đâu tất nhiên mặt, cái kia căn bản chính là một cái nằm sấp Khỉ Đột Khổng Lồ, chỉ là không biết nó đến cùng bò lên bao lâu, tại nó trên người đều dài khắp rồi một tầng dày đặc đất, còn có rất nhiều tạp đá cùng với cỏ dại, lại để cho người xem khởi tới là mặt đất

Vừa nghĩ tới trước kia chính mình vậy mà đứng tại một cái hư giai yêu thú trên người, dù cho Dương Diệp gan rất mập, cũng không khỏi mồ hôi lạnh chảy đầm đìa.

“Nó tại nhỏ đi!”

Đúng lúc này, Vân Bán Thanh bỗng nhiên thất thanh nói.

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc, đối phương hiện tại tốc độ tuy nhiên cũng rất nhanh, nhưng là vì hình thể duyên cớ, tại nhanh cũng có hạn, như nếu như đối phương nhỏ đi, tốc độ kia nhất định sẽ tăng lên rất nhiều!

Đúng lúc này, một cổ kinh khủng yêu thú uy áp đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp Vân Bán Thanh trên người, cỗ này uy áp hàng lâm, Vân Bán Thanh sắc mặt lập tức biến thành thống khổ lên, mà Dương Diệp tốc độ cũng là tại thời khắc này trì hoãn chậm lại.

Oanh!

Dương Diệp nắm tay phải mạnh mà nắm chặt, một cỗ khí thế phóng lên trời, bất quá cổ khí thế này còn không có ngăn cản ba tức liền trực tiếp bị cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ uy áp nghiền nát.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, hắn huyền khí truyền âm cho Vân Bán Thanh, “Vân cô nương, ta đến ngăn chặn thằng này, ngươi đi bắt nó Kim Cương Quả cây cho ta rút rồi.”

Nói xong, hắn cũng không đợi Vân Bán Thanh hồi phục, lập tức ngăn chặn Vân Bán Thanh eo sau đó mạnh mà hướng bên trái ném đi, rất nhanh, Vân Bán Thanh trực tiếp biến mất tại xa xa cuối tầm mắt.

Vân Bán Thanh sau khi biến mất, Dương Diệp ngừng lại, hắn vừa dừng lại, một cái màu đen nắm đấm tựu xuất hiện ở phía sau của hắn, quyền còn chưa tới, cái kia khí thế cường đại liền đem phía sau hắn một mảnh mật Lâm Chấn trở thành hư vô.

Dương Diệp quay người mạnh mà một quyền oanh ra!

Két sát!

Dương Diệp cả cánh tay trực tiếp biến hình, sau đó toàn bộ người bay ngược rồi đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đập vào trong lòng đất, bất quá rất nhanh hắn lại đứng lên, nhìn mình cái kia đã hoàn toàn biến hình cánh tay, Dương Diệp sắc mặt khó nhìn lại, nếu như thượng thiên cho hắn một cái cơ hội, hắn sẽ thu hồi vừa rồi đối với Vân Bán Thanh nói lời.

Ngăn chặn thằng này? Kéo không nổi ah!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ biến thành chỉ có người bình thường mấy lần lớn nhỏ, toàn thân đen kịt, hai mắt như quyền, một đôi vượn chiều dài cánh tay mà đại, đặc biệt là cái kia cơ ngực, càng là như hai toà núi nhỏ bao, tràn đầy bạo tạc tính chất.

Khí tức, tại hắc vượn trên người tản ra làm cho người tim đập nhanh khủng bố khí tức!

Dương Diệp lắc lắc cái kia biến hình cánh tay, trong cơ thể Hồng môn tử khí hướng phía cánh tay vận chuyển, sau đó nhìn về phía cái kia hắc vượn, nói: “Ta cảm thấy được, đây là một cái hiểu lầm, chúng ta có thể ngồi xuống đến hảo hảo nói chuyện, ngươi cảm giác”

Đúng lúc này, cái kia hắc vượn đột nhiên thả người nhảy lên, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp oanh đi qua.

Dương Diệp nheo mắt, hắn cũng không dám tại dùng tay của mình đang cùng người này ngạnh kháng. Tay trái vừa lật, một mặt huyết thuẫn xuất hiện tại hắn trên tay, sau đó hắn dùng cái kia mặt huyết thuẫn đối với hắc vượn nắm đấm đỉnh tới.

Bành!

Quyền thuẫn chạm vào nhau, chung quanh không gian kịch liệt run lên, mà ở huyết thuẫn sau lưng Dương Diệp trực tiếp phun ra một ngụm máu, đón lấy cả người hắn bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Tuy nhiên Dương Diệp bị một quyền đánh bay, nhưng là cái kia hắc vượn trong mắt lại là có thêm một tia kinh ngạc, tại nó xem ra, một nhân loại lại có thể tiếp được hắn hai quyền, điều này thật sự là có chút không bình thường! Như vừa rồi cái kia đế giả lão giả, một quyền đều không có tiếp được, liền trực tiếp bị nó sống nuốt. Mà trước mắt cái này người, so vừa rồi lão giả kia cảnh giới còn thấp hơn thiệt nhiều

Xa xa, Dương Diệp lau chính mình khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía chính mình cánh tay trái, lúc này, cái này cánh tay trái đã hoàn toàn đã tê rần, một điểm cảm giác cũng không có.

Hiện tại, hắn biết rõ chính mình thân thể cùng hư giai yêu thú thân thể chênh lệch rồi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia hắc vượn, như thế nào đánh? Không có cách nào đánh ah! Có kiếm lời mà nói..., còn có thể liều mạng, nhưng vấn đề là hiện tại không thể dùng kiếm ah! Sử dụng kiếm lời mà nói..., không chừng sẽ trêu chọc một cái so cái này hắc vượn kinh khủng hơn ra, khi đó, tựu thật là xong đời.

Trốn?

Hắn ngược lại là muốn chạy trốn, nhưng là hiện tại hắn nhất định phải là Vân Bán Thanh tranh thủ một chút thời gian!

Không thể trốn, cái kia cũng chỉ có thể đánh rồi!

Dương Diệp nhìn nhìn chính mình tay phải, lúc này tay phải chân phải khôi phục bình thường, hắn tay hơi động một chút, chuôi này Đế cấp quạt xếp xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó hắn tay lay động, quạt xếp triển khai, sau đó một đạo bạch sắc chùm tia sáng từ cái này mặt quạt bên trong kích xạ mà ra.

Cái kia hắc vượn nhưng lại không tránh không né, mặc kệ do cái kia đạo bạch sắc chùm tia sáng oanh tại hắn trước ngực.

Bành!

Chùm tia sáng biến mất, hắc vượn trước ngực một chút việc cũng không có.

Dương Diệp: “”

Lúc này, cái kia hắc vượn đột nhiên thả người nhảy lên, sau đó như là một quả đạn pháo bình thường hướng phía Dương Diệp oanh đi qua.

Dương Diệp nheo mắt, tay phải cong ngón búng ra, một giọt máu huyết chui vào cái kia mặt huyết thuẫn bên trong, máu huyết nhập thuẫn, cái kia huyết thuẫn đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói huyết mạch, rất nhanh, một đạo huyết màng xuất hiện tại huyết thuẫn mặt ngoài. Dương Diệp cắn răng một cái, sau đó chân phải mãnh liệt đập mạnh mặt đất, toàn bộ người hướng phía cái kia hắc vượn đụng tới.

Không trung, hắc vượn nắm đấm xuất kích, oanh tại Dương Diệp huyết thuẫn phía trên.

Oanh!

Một đạo kinh thiên nổ vang âm thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, Dương Diệp huyết thuẫn phía trên cái kia đạo huyết màng lập tức vỡ vụn, sau đó Dương Diệp liền người mang thuẫn hướng về sau quẳng rồi đi ra ngoài.

Lúc này đây, hắc vượn không có dừng tay, mà là hướng phía Dương Diệp bạo xông mà đi, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới.

Xa xa, nhìn thấy hắc vượn vọt tới, Dương Diệp biến sắc, cổ tay hắn khẽ động, đem quạt xếp thu vào, sau đó mạnh mà nắm chặt, nắm đấm nắm chặt một khắc này, hắn không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra. Sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà một quyền hướng cái kia hắc vượn nắm đấm đối oanh tới.

Oanh!

Dương Diệp lần nữa bị đánh bay, bất quá lúc này đây, cái kia hắc vượn cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại mười trượng trở lại!

Dương Diệp sau khi dừng lại, cảm giác mình toàn bộ người đều không tốt rồi. Toàn thân run lên, đầu còn có chút mê muội, đặc biệt là cánh tay, lúc này hắn đã cảm giác không thấy cánh tay của mình rồi. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa cái kia hắc vượn, liền giới hạn lực lượng đều không thể làm bị thương thằng này, cái này còn thế nào đánh?

Xa xa, cái kia hắc vượn nhìn nhìn chính mình nắm đấm, lúc này đây, nó trong mắt không phải kinh ngạc, mà là có chút chấn kinh rồi. Một nhân loại vậy mà sử dụng thân thể lực lượng cùng nó đối oanh, nhưng lại đem nó đẩy lui, đây là đối với nó lớn nhất coi rẻ ah! Nó ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt nhiều hơn một tia hiếu kỳ, còn có một tia hung lệ.

Một người một thú ánh mắt chạm vào nhau, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, “Lão tử liều mạng với ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, sau đó toàn bộ người như là một quả đạn pháo bắn ra mà ra, tại đi vào cái kia hắc vượn đỉnh đầu lúc, một cỗ hồng mang đột nhiên tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra.

Hư vô cảnh sát ý!

Đem làm hư vô cảnh sát ý sau khi xuất hiện, Dương Diệp lập tức bắt đầu áp súc hư vô cảnh sát ý, trong chốc lát, một cổ kinh khủng lực lượng uy áp trực tiếp đem được cái kia hắc vượn chấn hướng về sau liền lùi lại tầm hơn mười trượng. Rất nhanh, một cổ lực lượng vô hình hướng phía cái kia hắc vượn nghiền áp mà đi.

Hắc vượn hai mắt nhắm lại, không có trốn tránh, cái kia vượn tay chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., sau đó mạnh mà hướng lên trước mặt oanh tới.

Oanh!

Một cổ kinh khủng khí lãng đột nhiên tự hắc vượn trước mặt khuếch tán ra, cái kia hắc vượn bị cỗ này khí lãng chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng là sau một khắc, nó lần nữa một quyền oanh ra, tại nó trước mặt cái kia chút ít khí lãng trực tiếp bị nó một quyền này chấn trở thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, thằng này thật là vô địch rồi. Giới hạn thân thể lực lượng cùng hư vô cảnh sát ý đều không thể làm bị thương nó, cái này không có cách nào đánh ah!

Hắc vượn muốn lần nữa xuất thủ, mà lúc này, nó đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, trong mắt lệ khí đột nhiên thoáng hiện, mạnh mà gầm lên giận dữ, nhưng sau đó xoay người hướng phía xa xa phóng đi!

Vân Bán Thanh đắc thủ rồi!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, nhìn thấy cái kia hắc vượn quay đầu lại chạy, Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, hắn nhất định phải là Vân Bán Thanh tranh thủ chút thời gian chạy trốn!

Không do dự, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía hắc vượn vọt tới, bên cạnh xông còn bên cạnh hô: “Đánh không lại bỏ chạy? Ta khinh bỉ ngươi ah! Ra, chúng ta tại chiến 300 cái hiệp!”

Dương Diệp tốc độ cao nhất phía dưới, tốc độ nếu so với hắc vượn nhanh lên một ít, bởi vậy, hắn rất nhanh tựu đuổi theo rồi hắc vượn, sau đó hắn nắm chặt nắm đấm, mạnh mà hướng hắc vượn đầu oanh tới.

Lúc này, hắc vượn dừng bước lại, quay đầu một quyền hướng phía Dương Diệp đối oanh tới. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, vội vàng rút về nắm đấm, sau đó hai tay chế trụ huyết thuẫn hướng phía hắc vượn nắm đấm ngăn cản tới.

Bành!

Huyết thuẫn kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài. Cái kia hắc vượn không có đi quản Dương Diệp, mà là quay người bỏ chạy. Nhưng là lúc này, cái kia Dương Diệp nhưng lại lại lần nữa hướng phía hắn vọt tới

Cứ như vậy, một người một thú vừa đánh bên cạnh chạy, rất nhanh, một người một thú về tới trước kia cái kia phiến hạp cốc, mà lúc này, cái kia chỗ trên vách núi đá Kim Cương Quả cây đã không thấy.

Nhìn thấy một màn này, cái kia hắc vượn ngẩn người, rất nhanh, một cỗ lệ khí cùng sát ý đột nhiên tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra.

“Rống!”

Hắc vượn ngửa mặt lên trời một tiếng hét giận dữ, thanh âm xa xa truyền ra, chung quanh những cái... Kia vách núi trực tiếp bị thanh âm của nó chấn sụp xuống.

Một bên, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, vốn muốn xông đi lên hắn bắt đầu lui về sau, lúc này, cái kia hắc vượn đột nhiên quay người nhìn về phía rồi hắn.

Dương Diệp nheo mắt, sau đó nói: “Cái kia, cái kia, hôm nay coi như ngươi thắng, chúng ta hôm nào tại đánh”

Nói xong, Dương Diệp quay người bỏ chạy

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1226: Ta muốn sống róc xương lóc thịt ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chạy!

Chạy mau!

Cái này là lúc này Dương Diệp làm một chuyện. Cái này Khỉ Đột Khổng Lồ thực lực cùng thân thể, cường đến làm cho người tức lộn ruột, căn bản không phải lúc này hắn có thể chống lại đấy. Tựu tính toán sử dụng kiếm, hắn cũng không dám cam đoan có thể kháng qua đối phương, huống chi hiện tại hắn vẫn không thể sử dụng kiếm.

Lúc này đây, Dương Diệp không có dám ở có chút giữ lại, đem tốc độ của mình tăng lên tới rồi cực hạn. Trước kia cùng Khỉ Đột Khổng Lồ giao thủ không đến một hồi, hắn cũng đã thiếu chút nữa tàn phế, nếu như lần này bị nó đuổi theo, nổi giận phía dưới Khỉ Đột Khổng Lồ nhất định là muốn chơi mệnh đấy, dùng hắn hiện tại chỗ này cảnh, xác định vững chắc là cũng bị đối phương đánh chết đấy!

Hắn rất có tự tin, nhưng là, hắn sẽ không ngốc nghếch tự đại. Thực lực không đủ còn phải chết liều, đây không phải là tự tin, là não tàn!

Dương Diệp một đường chạy như điên, trong lúc, cũng có xâm nhập đàn yêu thú qua, nhưng là, những cái... Kia yêu thú không chỉ không có ngăn trở hắn, trái lại vội vàng cho hắn mở ra rồi đường.

Dương Diệp đương nhiên là không có cái này đãi ngộ đấy, những cái... Kia yêu thú sở dĩ làm như vậy, tự nhiên là bởi vì Dương Diệp phía sau cái mông cái con kia Khỉ Đột Khổng Lồ.

Cái con kia Khỉ Đột Khổng Lồ còn chưa tới, cái kia khí tức cũng đã lại để cho đảo thượng cái kia chút ít yêu thú bị hù hồn phi phách tán.

Ai dám ngăn trở Dương Diệp? Chúng chỉ hi vọng Dương Diệp nhanh lên trốn, thoát đi địa bàn của bọn nó!

Không có ngăn trở, Dương Diệp một đường thông suốt. Hắn cũng không thấy địa phương, dù sao tựu là ở đâu tốt trốn tựu hướng trốn chỗ nào!

Bởi vì tốc độ của hắn nếu so với hắc vượn nhanh, bởi vậy, hắn cùng với hắc vượn ở giữa khoảng cách càng kéo càng lớn. Bất quá Dương Diệp nhưng lại không có buông lỏng, bởi vì cái này hắc vượn có chút thề không bỏ qua bộ dạng.

Dương Diệp tự nhiên không có quên Vân Bán Thanh, tại biết được Vân Bán Thanh hạ lạc về sau, hắn quấn rồi một vòng lớn, đang cùng cái kia hắc vượn kéo ra rồi một khoảng cách về sau, sau đó tại khỏa cổ thụ thượng đã tìm được Vân Bán Thanh.

Nhìn thấy Dương Diệp, Vân Bán Thanh chính muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại không có cho nàng nói chuyện thời gian, trực tiếp hoàn ở eo của nàng bỏ chạy.

Tuy nhiên lúc này hắn đã nhìn không tới cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ, nhưng là đối phương khí tức nhưng lại một mực tại tập trung hắn, cái này lại để cho hắn không dám có chút lười biếng, bởi vì chỉ cần hắn dừng lại, đối phương khẳng định lập tức sẽ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Kỳ thật hắn cũng may mắn đối phương là yêu thú mà không phải nhân loại, nếu như là nhân loại hư giả cảnh cường giả, hắn tại không sử dụng hư không con thoi kiếm thuật dưới tình huống, căn bản trốn không thoát. Yêu thú hình thể cùng phòng ngự còn có lực lượng so sánh với nhân loại, gặp may mắn. Nhưng là, chúng cũng có khuyết điểm, vậy thì các loại cường đại huyền kỹ cùng với huyền bảo, chúng không cách nào dùng!

Cũng chính là bởi vì như thế, nhân loại mới có thể cùng yêu thú chống lại. Bằng không thì, nếu như nhân loại cũng chỉ có thể dùng thân thể lời mà nói..., sớm bị diệt.

Cứ như vậy, Dương Diệp chạy, hắc vượn truy, cái này vừa chạy một truy tựu là hai ngày, cũng may Dương Diệp có Tử Tinh Thạch liên tục không ngừng khôi phục huyền khí, bằng không thì, sớm đã bị hắc vượn xé nát rồi.

Tại ngày thứ ba, Dương Diệp hai người trốn ra sơn mạch, tại trước mặt bọn họ, là mênh mông sa mạc.

Dương Diệp Vốn là muốn tiếp tục hướng sơn mạch chui vào, bởi vì có chướng ngại vật, tốt ẩn nấp, nhưng là Vân Bán Thanh nhưng lại lại để cho hắn xâm nhập sa mạc. Dương Diệp do dự xuống, hay là quyết định nghe Vân Bán Thanh đấy, không có dừng lại, hướng phía sa mạc chạy như điên.

“Một mực hướng tại đây đi, chúng ta có thể đến Kiếm Thần cung!” Dương Diệp trong ngực, Vân Bán Thanh nói.

“Thật sự?” Dương Diệp hỏi.

Vân Bán Thanh nói: “Chúng ta trước kia lên Kiếm Thần đảo về sau, không có lẽ trực tiếp xâm nhập sơn mạch, mà là nên đường vòng đi, bởi vì cái kia phiến sơn mạch đã từng là Kiếm Thần cung dùng để thí luyện đệ tử địa phương, cho nên, mới có nhiều như vậy yêu thú. Chúng ta chính xác lộ tuyến, là đường vòng đi tới nơi này phiến sa mạc, bởi vì, Kiếm Thần cung vị trí, tựu là tại đây phiến sa mạc chính giữa.”

Nghe vậy, Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nguyên lai hắn chạy lộn chỗ. Khó trách khắp nơi phanh yêu thú! Bất quá cũng là không có biện pháp sự tình, khi đó có bốn gã đế giả ở phía sau truy, tiến vào sơn mạch với hắn mà nói là lựa chọn tốt nhất. Bởi vì lên núi mạch, thần thức không thể dùng, bọn hắn có thể che dấu, nếu như là tại đất bằng, căn bản không có cách nào che dấu.

Vân Bán Thanh lại nói: “Ta chuẩn bị đến Kiếm Thần đảo trước kia, điều tra Kiếm Thần đảo thượng tư liệu. Lúc trước Kiếm Thần cung vẫn lạc về sau, không biết nguyên nhân gì, khắp chung quanh trăm vạn dặm nội hết thảy đồ đạc đều bị phá hủy, biến thành Xích Địa, trải qua vạn tuổi, sau đó lại biến thành sa mạc. Chúng ta bây giờ tiến vào sa mạc, vậy thì đại biểu chúng ta Ly Kiếm Thần cung không xa. Đương nhiên, cũng không gần.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chỉ cần có thể tiến vào Kiếm Thần cung thì tốt rồi. Vì cái gì? Bởi vì chỉ cần có thể tiến vào Kiếm Thần cung, hắn có thể sử dụng kiếm rồi. Kiếm Thần ngoài cung không thể dùng kiếm, nhưng là tại Kiếm Thần trong nội cung nhưng lại có thể.

Dương Diệp quay đầu nhìn nhìn, mặc dù không có chứng kiến hắc vượn, nhưng là đối phương khí tức y nguyên hay là tại tập trung hắn.

Không dám khinh thường, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn.

“Ngươi có thể cùng hư giai yêu thú. Giao thủ?” Lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên hỏi.

“Tựu là đã qua mấy chiêu!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, sau đó không nói gì rồi.

Hoang vu sa mạc, liếc nhìn không tới đầu, thỉnh thoảng xuất hiện Sa thành bạo, cái này lại để cho Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng. Theo Vân Bán Thanh nói, những địa phương này nguyên bản cũng không phải như thế, nói cách khác, đây là con người làm ra, người này, khẳng định tựu là lúc trước diệt kiếm Thần cung người kia. Có thể dùng sức một mình diệt kiếm Thần cung, hơn nữa lại để cho Kiếm Thần cung chung quanh trăm vạn dặm nội hết thảy đều hóa thành tro tàn, thực lực của người này

Bảo thủ đoán chừng, chỉ sợ sẽ không so không có khôi phục thương thế đế nữ yếu, thậm chí còn hiếu thắng!

Mà người này, cực độ cừu thị kiếm tu!

Nghĩ vậy, Dương Diệp cái kia phiền muộn ah, đây là trời sinh địch nhân ah!

Bành bành bành

Đúng lúc này, Dương Diệp cảm giác toàn bộ mặt đất đang run, vô số cát vàng bị tóe lên tầm hơn mười trượng độ cao, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

“Nó càng lúc càng nhanh!” Vân Bán Thanh nói.

Không có chướng ngại vật, cái này đối với Dương Diệp hai người bất lợi, nhưng là đối với Khỉ Đột Khổng Lồ nhưng lại có lợi, bởi vậy tốc độ kia càng lúc càng nhanh, Dương Diệp cũng không bên ngoài, lập tức, trong cơ thể hắn huyền khí bắt đầu khởi động, lần nữa gia tốc.

Nhưng mà, hắn cùng với Khỉ Đột Khổng Lồ ở giữa khoảng cách nhưng lại càng ngày càng gần rồi.

Tại trôi qua hai ngày nữa đuổi theo, Khỉ Đột Khổng Lồ đã xuất hiện tại phía sau hai người ngàn trượng bên ngoài, cái này lại để cho Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống. Bởi vì tiếp tục như vậy xuống dưới, còn chưa tới Kiếm Thần cung bọn hắn sẽ bị đuổi theo!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Nơi này cách Kiếm Thần cung có lẽ không xa, ngươi đi trước, ta đến cùng hắn chơi đùa.”

Nói xong, Dương Diệp ngăn chặn Vân Bán Thanh eo mạnh mà dùng sức, đem hắn quăng đi ra ngoài, sau đó hắn ngừng lại, quay người nhìn về phía cái kia hắc vượn, không nói nhảm, hắn tay phải chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, sau đó một quyền hướng phía cái kia hắc vượn oanh tới.

“Rống!”

Khỉ Đột Khổng Lồ gầm lên giận dữ, thả người nhảy lên, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp nắm đấm đối oanh tới.

Bành!

Hai cái nắm đấm vừa chạm vào nhau, cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ lập tức bị chấn địa hướng về sau liền lùi lại tầm hơn mười trượng, mà Dương Diệp cũng là bị chấn bay đến ngàn trượng có hơn! Dương Diệp vừa dừng lại tựu phún ra một ngụm máu, lau khóe miệng huyết, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, đồng tử lập tức co rụt lại, sau đó một mặt huyết thuẫn xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp liền người mang thuẫn lần nữa đã bay đi ra ngoài. Bất quá sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên ngừng lại, sau đó toàn bộ người bắn ra mà ra. Mà lúc này, cái kia hắc vượn cũng thả người nhảy lên, hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Tại cách hắc vượn còn có vài chục trượng lúc, một cỗ hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, một cổ kinh khủng lực lượng vô hình hướng phía cái kia hắc vượn nghiền áp mà đi.

Sát ý giới hạn!

Cái kia hắc vượn trong mắt hiện lên một vòng hung lệ, một quyền oanh ra.

Oanh!

Nổ vang tiếng vang lên, một cổ kinh khủng khí lãng lăng không xuất hiện ở Dương Diệp cùng hắc vượn chính giữa, mà lúc này, hắc vượn lần nữa một quyền oanh ra, một quyền này, trực tiếp đem những cái... Kia khí lãng chấn trở thành hư vô.

Ngay một khắc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở hắc vượn trước mặt, sau đó một quyền oanh tại cái kia hắc vượn lồng ngực.

Bành!

Hắc vượn bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng là vừa lui mười trượng trở lại, nó chân phải về sau đón đỡ, sau đó toàn bộ người lập tức ngừng lại, sau một khắc, nó chân phải dùng sức đạp một cái, sau đó toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt. Như trước kia như vậy, trực tiếp một quyền tựu đối với Dương Diệp oanh tới.

Đơn giản lại bạo lực!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hai tay chế trụ huyết thuẫn, sau đó hướng phía hắc vượn nắm đấm đỉnh tới.

Bành!

Huyết Độc kịch liệt run lên, Dương Diệp cảm giác mình hai tay trực tiếp chập choạng mất, sau đó toàn bộ người bị cổ lực lượng kia chấn hai chân xoa xoa mặt đất hướng về sau nhanh lùi lại.

Mà lúc này, cái kia hắc vượn lại thả người nhảy lên, hướng phía Dương Diệp huyết thuẫn oanh tới!

Bành!

PHỐC!

Huyết thuẫn kịch liệt run lên, một ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun ra, Dương Diệp lần nữa bay rớt ra ngoài. Mà cái kia hắc vượn nhưng lại không có dừng lại, mà là lần nữa lại hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Cứ như vậy, trong tràng vang lên từng đạo nổ vang thanh âm, đến cuối cùng, Dương Diệp huyết thuẫn cũng bắt đầu rạn nứt rồi, cái kia thật sự muốn hư mất rồi.

Tại gần bị hắc vượn oanh rồi mấy chục quyền về sau, một cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, cỗ này ý cảnh sau khi xuất hiện, cái kia hắc vượn trực tiếp bị chấn hướng về sau lui gần trăm trượng!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Hắc vượn trong mắt hiện lên một vòng khiếp sợ, rất nhanh, không biết nó nghĩ tới điều gì, cái kia bôi khiếp sợ biến thành hoảng sợ.

“Ta hôm nay, muốn sống róc xương lóc thịt ngươi.”

Dương Diệp đem huyết thuẫn thu vào, sau đó hướng phía hắc vượn đi đến, trong tay hắn, nhiều hơn một thanh ý kiếm, bất quá lúc này hắn hai cánh tay mang đang run đó là trước kia bị hắc vượn lực lượng chấn đấy.

Biệt khuất!

Phi thường biệt khuất!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, hắn bị cái này hắc vượn đánh chính là cơ hồ liền sức hoàn thủ đều chưa, cái này lại để cho hắn biệt khuất tới cực điểm. Nhìn xem cái kia hắc vượn càng đánh càng dũng cảm, hoàn toàn đem hắn làm bao cát đồng dạng, hắn tại cũng không cần biết cái gì thần bí cường giả. Hiện tại, hắn chỉ muốn báo thù!

Cái kia hắc vượn nhìn xem Dương Diệp, không có xuất thủ, mà là không ngừng lui về sau.

“Ngươi sợ? Sợ?”

Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện tại bốn phía, trong tay ý kiếm không ngừng phát ra từng đạo kiếm minh thanh, ngay tại hắn muốn xuất thủ lúc, đột nhiên

Tư!

Một đạo giống như lưỡi dao sắc bén xẹt qua vải vóc bén nhọn âm thanh đột nhiên tại phía chân trời vang vọng mà lên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đường vết rách, đón lấy, một ngón tay tự trong đó chui ra.

Tại nhìn thấy cái này cả ngón tay lúc, cái kia hắc vượn đột nhiên một tiếng quái gọi, nhưng sau đó xoay người bỏ chạy!

Nhìn xem cái này cả ngón tay, Dương Diệp ngẩn ngơ, sau đó cúi đầu nhìn nhìn trong tay mình kiếm, mờ mịt nói: “Ta rút kiếm rồi hả? Ta như thế nào sẽ rút kiếm”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1227: Ta chết cũng muốn kéo lên ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem làm cái kia cả ngón tay xuất hiện tại phía chân trời một khắc này, toàn bộ phía chân trời không gian đều tùy theo vặn vẹo lên, đón lấy, dưới ngón tay Phương mấy vạn dặm nội sa mạc bắt đầu tầng tầng sụp xuống.

Cái kia trong ngón tay ẩn chứa khủng bố năng lượng, làm cho toàn bộ Kiếm Thần đảo thượng ngoại trừ hư giai bên ngoài yêu thú đều nằm sấp phục trên mặt đất.

Hủy thiên diệt địa!

Cái này cả ngón tay cho người cảm giác tựu là hủy thiên diệt địa!

Phía dưới, Dương Diệp tại phục hồi tinh thần lại về sau, như cái kia hắc vượn giống như, cũng là một tiếng quái gọi, sau đó thân hình hắn khẽ động, hướng phía cái kia hắc vượn bắn mạnh tới.

Lúc này đây, hắn không có ở ẩn dấu thực lực, bởi vậy, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt tựu đuổi theo này hắc vượn, mà không trung ngón tay chỉ tùy theo cũng nhắm ngay hắn cùng với hắc vượn.

Phát giác được một màn này, cái kia hắc vượn đồng tử bỗng nhiên co lại trở thành cây kim hình dáng, nó mạnh mà quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, giận dữ hét: “Nhân loại, cút ngay cho ta!”

“Ngươi rất biết nói chuyện ah!”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Ta đi bên này liên quan mày cái bười!”

“Rống!”

Hắc vượn hướng phía Dương Diệp mạnh mà gầm lên giận dữ, một cỗ khí thế hướng phía Dương Diệp mang tất cả mà đi, bất quá rất nhanh đã bị Dương Diệp kiếm ý cho ngăn cản xuống dưới. Hư giai cường giả khí thế tuy nhiên rất cường, nhưng lại cũng sẽ không so Niết Bàn Cảnh kiếm ý còn mạnh hơn.

“Chết khai mở!”

Hắc vượn hướng phía Dương Diệp mạnh mà tựu là một quyền oanh tới, Dương Diệp cũng không cam chịu yếu thế, mạnh mà một kiếm hướng phía hắc vượn bổ tới.

Keng!

Một tiếng nổ vang, Dương Diệp bị chấn đẩy ra tầm hơn mười trượng, bất quá hắc vượn trên nắm tay nhưng lại nhiều hơn một đạo vết máu, huyết tinh không ngừng từ hắn vết máu bên trong tuôn ra.

Hắc vượn không có ở quản Dương Diệp, mà là hướng phía Dương Diệp chạy gấp mà đi, nhưng là Dương Diệp nhưng lại như là như giòi trong xương, lại xuất hiện ở bên cạnh của hắn, cái này lại để cho cái kia hắc vượn sắc mặt đã dữ tợn lại khó nhìn lại.

Oanh!

Lúc này, phía chân trời cái kia cả ngón tay đột nhiên dùng tốc độ cực nhanh hướng phía hắc vượn cùng Dương Diệp rơi đi.

“Nhân loại, cút ngay, cái kia Kim Cương Quả ta đừng rồi.” Hắc vượn sắc mặt biến thành hoảng sợ... Mà bắt đầu.

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, nói: “Đại hắc, hiện tại ngươi chỉ có một con đường, cái kia chính là cùng ta liên thủ phá vỡ cái này cả ngón tay, bằng không thì mọi người chúng ta cùng chết!”

Đem làm cái này cả ngón tay xuất hiện cái kia một cái chớp mắt, hắn biết rõ, trừ phi là Kiếm Linh cùng Cùng Kỳ đi ra, bằng không thì, hắn xác định vững chắc muốn xong đời. Cái này căn trong ngón tay ẩn chứa lực lượng cường đại, căn bản không phải bình thường kiếm kỹ có thể chống lại đấy. Có thể nói như vậy, cái này cả ngón tay cho hắn một loại cảm giác, cái gì cảm giác? Tựu muốn là tại đối mặt cầm đình chiến đế nữ!

Cái kia thần bí cường giả thực lực, tuyệt đối so với bị thương đế nữ còn mạnh hơn!

Lần này xông đại họa!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, cổ sao (kiếm, vỏ) cũng xuất hiện ở trên tay hắn, tay phải ý kiếm cũng đổi thành rồi huyết kiếm.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia hắc vượn giận không thể nuốt, hướng phía Dương Diệp giận dữ hét: “Nhân loại, ngươi vô sỉ!”

“Vô sỉ tựu vô sỉ!”

Dương Diệp nhìn xem hắc vượn, nói: “Đại hắc, ngươi đến cùng liên thủ hay là không liên thủ, không liên thủ, ta chết cũng kéo lên ngươi ah!”

“Ah ah ah ah ah!”

Hắc vượn một hồi gào thét, mà lúc này, cái kia cả ngón tay đã đi tới rồi bọn hắn đỉnh đầu không đến trăm trượng, cái kia cường đại uy áp, làm cho một người một thú tốc độ đều biến thành chậm chạp lên.

Dương Diệp nắm huyết kiếm tay chậm rãi nhanh lên, cái này hắc vượn nếu không liên thủ, vậy hôm nay không chết củng phải tàn phế!

“Nhân loại, ta sẽ giết ngươi!”

Hắc vượn quay đầu đối với Dương Diệp gầm lên giận dữ, sau đó lại nói: “Như thế nào liên thủ?”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm lập tức buông lỏng, sau đó nói: “Ngươi dùng ngươi mạnh nhất một kích, chúng ta đồng loạt ra tay!”

“Rống!”

Hắc vượn một tiếng hét giận dữ, sau đó thân thể nhanh chóng biến lớn, trong chớp mắt, tựu so với trước muốn lớn mấy lần, sau đó nó chân phải mạnh mà đạp mạnh, cả người phóng lên trời, hướng phía cái kia cả ngón tay đụng tới.

Dương Diệp cũng không chần chờ, phải tay nắm lấy huyết kiếm dán tại mi tâm, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo tia máu phóng lên trời. Lúc này đây, hắn tự nhiên không có nương tay, cũng không dám lưu thủ. Niết Bàn Cảnh kiếm ý, hư vô cảnh sát ý, còn có nhục thể của mình lực lượng, cùng với nhanh chóng chi pháp tắc, còn có hư giai Táng Thiên

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát, tại hắn toàn lực phía dưới, lần này chung cực bản nhất niệm thuấn sát so dĩ vãng bất luận cái gì một lần nhất niệm thuấn sát đều hiếu thắng!

Huyết sắc kiếm quang những nơi đi qua, không gian như là giấy giống nhau yếu ớt, trực tiếp bị xé nứt rồi ra!

Cứ như vậy, một người một thú cùng cái kia cả ngón tay đụng vào nhau!

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn vang vọng toàn bộ Kiếm Thần đảo

Mấy tức về sau, ngón tay chỉ biến mất, một người một thú nằm trên mặt đất.

Hắc vượn hình thể nhỏ đi rồi, nó một cánh tay đã không thấy rồi, cùng lúc đó, tại nó trên người, toàn thân cao thấp, hiện đầy như mạng nhện vết rạn. Bộ dáng kia, tựu phảng phất bị phanh thây xé xác đồng dạng!

Mà một bên Dương Diệp cũng cũng không khá hơn chút nào, tuy nhiên tứ chi vẫn còn, nhưng là tại trên người của hắn, cùng hắc vượn không có khác nhau, tràn đầy vết rạn, mà hắn cái kia huyết thuẫn, đã biến thành mảnh vỡ tán lạc tại một bên. Trước kia, thời khắc mấu chốt, hắn dùng huyết thuẫn ngăn cản đi lên, bằng không thì, cũng không phải là thân thể vỡ ra, mà là thân thể trực tiếp bạo liệt rồi!

Một người một thú nằm trên mặt đất không ngừng thở lấy, trong mắt bọn hắn, đều là nghĩ mà sợ. Sự thật chứng minh, nếu như không phải liên thủ, bọn hắn căn bản không cách nào dùng lực lượng của mình chống lại cái kia cả ngón tay!

Nhìn xem phía chân trời, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, hắn lần này xem như kiến thức đến cái này thần bí cường giả khủng bố rồi. Đối phương chân thân còn không biết ở nơi nào, chỉ là một ngón tay thiếu chút nữa giết hắn cùng một vị hư giai yêu thú. Thực lực như vậy muốn so với lúc trước không có bị thương đế nữ cường ah! Mà vị này, cực độ cừu thị kiếm tu!

Nghĩ vậy, Dương Diệp tâm không khỏi biến thành nặng trịch!

Đúng lúc này, phía chân trời không gian đột nhiên lại tại bắt đầu bị xé nứt, nhìn thấy một màn này, hắc vượn cùng Dương Diệp đều là sững sờ, sau đó một người một Thú Thần sắc khó nhìn lại. Đúng lúc này, cái kia hắc vượn giống như là nghĩ tới điều gì, nó mạnh mà quay đầu nhìn về phía nằm ở nó cách đó không xa Dương Diệp, cả giận nói: “Đáng chết nhân loại, nhanh thu hồi kiếm của ngươi cùng ngươi kiếm ý, mau mau!”

Nghe vậy, Dương Diệp một cái giật mình, hắn thiếu chút nữa quên cái này, hắn liền tranh thủ huyết kiếm cùng kiếm ý thu vào, rất nhanh, tại Kiếm Vực ẩn nấp xuống, trên người hắn tại không một chút kiếm ý khí tức.

Một người một thú lẳng lặng yên nhìn xem phía chân trời, hai người thần sắc khẩn trương vô cùng, liền hô hút đều ngừng lại rồi. Đã qua mấy tức, tại một người một thú khẩn trương trong ánh mắt, không trung vết nứt không gian chậm rãi khép lại.

“Hô!”

“Hô!”

Nhìn thấy một màn này, một người một Thú Thần sắc lập tức buông lỏng. Nếu như cái kia cả ngón tay tại xuất hiện, bọn hắn chỉ có thể chờ chết!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia hắc vượn, lúc này hắc vượn cũng đang nhìn hắn, hắc vượn thần sắc là dữ tợn đấy, trong mắt là mang theo sâm lãnh sát ý cùng lửa giận.

Biệt khuất!

Phi thường biệt khuất!

Đây là lúc này hắc vượn cảm thụ, bị một nhân loại hố thiếu chút nữa vẫn lạc, nó có thể không biệt khuất sao? Hắc vượn chậm rãi bò lên, sau đó hướng Dương Diệp đi đến, mà lúc này, Dương Diệp cũng bò lên.

Dương Diệp tay một quán, nói: “Ngươi tại tới, ta lấy kiếm rồi!”

Hắc vượn lập tức dừng bước. Nó gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nếu như ánh mắt có thể sát nhân, Dương Diệp chết sớm 100 lần.

Đối với ánh mắt của đối phương, Dương Diệp tuyệt không quan tâm, tuy nhiên thương thế của hắn chữa trị nhanh, nhưng là, bất động kiếm dưới tình huống, hắn hiện tại có thể can bất quá cái này hắc vượn.

Nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, hắc vượn nói: “Nhân loại, ngươi là kiếm tu, ngươi cũng dám tới nơi này!”

Xem cái này hắc vượn không có động thủ dốc sức liều mạng ý tứ, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, nói: “Vừa rồi tên kia là ai? Ngươi biết không?”

Hắc vượn không có trả lời, trái lại hỏi: “Kiếm của ngươi ý là sao là hư vô cảnh phía trên?”

“Ngươi trả lời trước ta!” Dương Diệp nói.

“Vì cái gì không phải ngươi trả lời trước ta, ngươi yếu như vậy!” Hắc vượn cả giận nói.

Dương Diệp cả giận nói: “Đó là ta không có sử dụng kiếm dưới tình huống, ta nếu dùng kiếm, định có thể sống róc xương lóc thịt ngươi!”

“Ngươi cảnh giới quá thấp, dù cho kiếm ý đạt tới hư vô cảnh phía trên, cũng giết không được ta!” Hắc vượn nói.

“Tốt rồi, chúng ta không nói cái này!”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Kiếm của ta ý là tại Vẫn Thần Sơn thụ Kiếm Vô Cực tiền bối chỉ điểm mà tăng lên đấy!”

“Cung Chủ chỉ điểm?”

Cái kia hắc vượn biến sắc, “Ngươi, ngươi bái kiến Vô Cực Cung Chủ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc vượn thần sắc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên, ta đã truyền thừa rồi kiếm đạo của hắn, lần này tới Kiếm Thần cung chính là của hắn sai sử. Ân, ta hiện tại tựu là Kiếm Thần cung Cung Chủ.”

Nói xong, Dương Diệp không ngừng quan sát hắc vượn thần sắc. Trước kia hắn nghe Vân Bán Thanh nói, những... Này yêu thú đều lúc trước Kiếm Thần cung dưỡng đấy, nói cách khác, hắn lộ ra Kiếm Thần cung Cung Chủ thân phận về sau, cái này hắc vượn nói không chừng tựu thần phục đây này!

“Kiếm Thần cung Cung Chủ?”

Hắc vượn lông mày lách vào lại với nhau.

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, nói: “Đương nhiên!”

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng nó nói: “Kiếm Thần ấn đâu này?”

Dương Diệp: “”

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: “Không có Kiếm Thần ấn, ai nhận thức ngươi là Cung Chủ?”

“Có Kiếm Thần ấn, các ngươi tựu thần phục, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

“Thần phục? Ngươi có phải hay không suy nghĩ nhiều?” Hắc vượn nói.

“Các ngươi không phải Kiếm Thần cung nuôi sao?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hắc vượn nói: “Đã từng là, bây giờ không phải là. Còn nữa, Kiếm Thần cung đã vong, chúng ta đã không hề bị bọn hắn ước thúc.”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó cả giận nói: “Đã ngươi không phù hợp quy tắc phục, ngươi hỏi nhiều như vậy để làm gì?”

Hắc vượn biến sắc, cả giận nói: “Nhân loại, ngươi nói chuyện cho ta cẩn thận một chút!”

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, nói: “Không với ngươi giật, hiện tại, ngươi đi trở về, ta đi trở về, chúng ta nước giếng không phạm nước sông!”

Nói xong, Dương Diệp quay người tựu trượt.

“Chậm đã!” Lúc này, hắc vượn đột nhiên nói.

Dương Diệp biến sắc, quay người nhìn về phía hắc vượn, nói: “Làm gì? Ngươi có phải hay không muốn đánh nhau phải không?”

“Đem của ta kim cương cây cùng Kim Cương Quả đưa ta!” Hắc vượn cả giận nói.

“Đó là ta đấy!” Dương Diệp nói.

“Cái kia rõ ràng là ta đấy!” Hắc vượn cả giận nói.

“Trước kia là của ngươi, bây giờ là của ta!” Dương Diệp nói.

“Ngươi! Ta giết ngươi!”

Hắc vượn nổi giận, trong cơ thể khí tức tuôn ra, tựu muốn động thủ.

“Ta sợ ngươi ah!”

Dương Diệp hỏa khí cũng tới, thủ đoạn khẽ động, ý kiếm xuất hiện tại hắn trên tay.

Đem làm kiếm xuất hiện một khắc này, Dương Diệp cùng hắc vượn đều ngây ngẩn cả người

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1228: Ngươi đoán có thể thật chuẩn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Mau đưa kiếm thu lại!”

Hắc vượn gào thét.

Hắc vượn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp cũng đã đem kiếm thu vào, sau đó hai người ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, phía chân trời, không gian nổi lên một hồi Liên Y. Nhìn thấy một màn này, một người một thú mí mắt lập tức nhảy dựng. Bất quá cũng may, một hồi Liên Y về sau, phía chân trời không gian khôi phục bình tĩnh.

Hô!

Hô!

Một người một thú lập tức thở dài một hơi.

Hắc vượn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, giận dữ hét: “Nhân loại, ngươi là muốn chết phải không?”

Dương Diệp nhếch miệng, nói: “Xem ngươi người nhát gan, thiệt thòi ngươi hay là hư giai, còn không có ta một cái Thánh giả gan lớn!”

Hắc vượn nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, ngực kịch liệt phập phồng lấy, quả đấm của hắn cũng nhanh nắm lại, hắn thật sự muốn ra tay ah!

Dương Diệp nói: “Ta còn có việc, không cùng ngươi chơi. Chúng ta sau này còn gặp lại!” Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Lúc này đây, hắc vượn không có ở ngăn đón Dương Diệp rồi. Chủ yếu là không dám ngăn cản, nó thật sự là có chút sợ, sợ Dương Diệp rút kiếm! Chuẩn xác mà nói là sợ thần bí kia cường giả!

Mặc dù không có ngăn đón Dương Diệp, nhưng là hắc vượn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, nó ngực cơn tức này không nhổ ra đi, chỉ sợ nó tương lai một đoạn thời gian rất dài đều ngủ không yên!

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng biến mất ở phía xa cuối cùng, hắc vượn đột nhiên gầm lên giận dữ, sau đó đối với mặt đất tựu là một oanh.

Oanh!

Toàn bộ mặt đất trực tiếp lần nữa sụp xuống

Dương Diệp đi rồi ước chừng đã qua 15', tại xác định hắc vượn không có đi lên về sau, hắn trực tiếp ngã trên mặt đất, sau đó từng ngụm từng ngụm thở lấy. Thương thế của hắn tự nhiên là còn chưa triệt để tốt, trước kia hắn cũng không phải gần kề thân thể rạn nứt, mà ngay cả ngũ tạng lục phủ đều bị chấn thương. Tuy nhiên cái kia hắc vượn bị thương cũng rất nặng, nhưng là đối phương chỉ là bị thương ngoài da, căn bản không có nội thương!

Trước kia đột nhiên rút kiếm, kỳ thật cũng không phải hắn thẳng thắng mà làm, mà là hắn cố ý gây nên, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng không có biện pháp, nếu như chẳng phải làm, cái này hắc vượn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!

Dương Diệp xuất ra một ít Tử Tinh Thạch nuốt vào, mặc kệ do Tử Tinh Thạch hóa thành linh khí bị vòng xoáy nhỏ hấp thu, ánh mắt của hắn nhìn về phía phía chân trời. Trước đó, hắn cảm thấy dùng hắn thực lực bây giờ, thiên hạ đại có thể đi được, trên đời này, có lẽ cũng không ai có thể tự cấp hắn uy hiếp tánh mạng hắn, cho dù là hư giả cảnh cường giả, hắn nếu muốn trốn lời mà nói..., đối phương cũng cầm hắn không có biện pháp.

Dù sao hiện tại hắn đã là trung cấp Thánh giả, hơn nữa kiếm ý đã đạt tới Niết Bàn, tại tăng thêm hư không con thoi kiếm thuật, toàn lực phía dưới, hư giả cảnh cường giả tốc độ cũng không kịp hắn.

Nhưng là hiện tại, hắn phát hiện, chính mình kỳ thật như trước vẫn còn có chút yếu, không phải có chút, thật là nhược! Một mình đối mặt một vị hư giả cảnh cường giả, tại không có Kiếm Linh cùng Cùng Kỳ dưới sự trợ giúp, hắn chỉ có thể chống lại cùng trốn, mà không thể thắng. Mà hư giả cảnh cường giả phía trên cường giả, như thần bí kia cường giả

Hắn không biết người nọ là cái gì cảnh giới, nhưng đối với Phương tuyệt đối so với hư giả cảnh cường giả hiếu thắng rất nhiều rất nhiều!

“Niết Bàn Cảnh kiếm ý thần biến cảnh thân thể trung cấp Thánh giả cảnh giới xa xa không đủ ah!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại. Liền hư giả cảnh cường giả đều can bất quá lời mà nói..., như thế nào hồi trở lại Linh giới đi cùng những cái... Kia Thủ Hộ Giả đánh? Như thế nào đi phó đế nữ ước?

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, bắt đầu chuyên tâm chữa thương. Hiện tại, hắn hàng đầu mục đích là liệu tốt tổn thương, sau đó đi Kiếm Thần cung cầm Ngân Hà Kiếm Đồ còn có kiếm kia thần ấn!

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp đứng lên, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Truyện Của Tui chấm Net Trải qua bốn canh giờ chạy đi, một tòa không trọn vẹn tường thành xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, tường thành cao tới gần mấy trăm trượng, về phần rộng, vô biên vô hạn, liếc trông không đến đầu! Bất quá cái này tường thành đều là không trọn vẹn đấy, tại đây thiếu một khối, chỗ đó ít một chút, về phần đại môn kia, càng là cũ nát không chịu nổi, phảng phất tùy thời muốn sụp đổ bình thường!

Dương Diệp nhìn lướt qua, lúc này, trước mặt hắn không gian đột nhiên nổi lên một lớp động.

Đây là Vân Bán Thanh tại liên hệ hắn!

Một lát sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Mới vừa vào thành, Dương Diệp đã nhìn thấy Vân Bán Thanh, bất quá tại Vân Bán Thanh bên người nhiều hơn mười mấy người.

Chứng kiến Dương Diệp, Vân Bán Thanh vui vẻ, vội vàng chạy tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi, ngươi không sao chớ?”

Dương Diệp cười nói: “Khá tốt!”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, sau đó lấy ra rồi một quả nạp giới đưa tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Đều ở bên trong.”

Dương Diệp tiếp nhận nạp giới, nhìn lướt qua, quả nhiên, Kim Cương Quả cây cùng Kim Cương Quả đều ở trong đó. Hắn nhẹ gật đầu, nói: “Thứ này không có ngươi, ta cũng không chiếm được, một người một nửa a.”

Nói xong, Dương Diệp muốn phân ra Kim Cương Quả, mà lúc này Vân Bán Thanh nhưng lại lắc đầu, nói: “Ta đừng!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Mạng của ta đều là ngươi cứu đấy, không có ngươi, ta sớm chết rồi. Có thể nào tại phân cái này?”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Vân Bán Thanh lại nói: “Đừng nói nữa, ta làm người cũng có nguyên tắc của mình, nếu nhận lấy thứ này, tự chính mình đều xem thường chính mình!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, sau đó cười nói: “Ngươi đừng, ta thế nhưng mà cầu còn không được!”

Vân Bán Thanh mỉm cười, lúc này, bên cạnh một giọng nói truyền đến: “Vân cô nương, vị này chính là?”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một gã áo bào xanh nam tử cùng một đoàn người chính hướng phía hắn cùng với Vân Bán Thanh đi tới. Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Diệp Dương, bằng hữu của ta.”

Nói xong, nàng hướng Dương Diệp giới thiệu cái kia áo bào xanh nam tử, nói: “Lâm Hoang, trước kia ta vừa mới tiến thành lúc, gặp một điểm phiền toái, nhờ có hắn tương trợ!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia lâm Hoang, khẽ gật đầu, cuối cùng ánh mắt của hắn tại lâm Hoang sau lưng một gã lão giả trên người dừng lại thoáng một phát.

Đế giả!

Mười trong mấy người, ngoại trừ người này lão giả bên ngoài, còn lại đều là nửa đế, kể cả cái kia lâm Hoang, bất quá lâm Hoang khí tức so người còn lại muốn mạnh hơn không ít.

Cái kia lâm Hoang đánh giá một Dương Diệp, nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương, cái này trên đường không an toàn, chúng ta về trước trụ sở của chúng ta a!”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tại đây rất loạn, chúng ta trước tìm một chỗ đặt chân a!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!” Tuy nhiên hắn hiện tại tựa như đi chỗ đó Kiếm Thần cung, nhưng là, hiện tại hắn đối với cái chỗ này một chút cũng chưa quen thuộc, đừng nói đi Kiếm Thần cung, tựu là Kiếm Thần cung tại phương hướng nào, hắn cũng không biết. Hiện tại tốt nhất là trước quen thuộc quen thuộc cái chỗ này.

Lâm Hoang nhẹ gật đầu, sau đó mang theo mọi người quay người rời

đi.

Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh giải thích nói: “Đây là kiếm thành, năm đó Kiếm Thần cung phụ thuộc thành, chớ xem thường cái này thành, cái này thành năm đó dù cho không có Kiếm Thần cung, trên đại lục, cũng ít có người dám gây. Đương nhiên, bọn hắn sở dĩ cường, còn là vì Kiếm Thần cung bồi dưỡng cùng đến đỡ nguyên nhân. Đáng tiếc, bởi vì trong thành đại bộ phận cường giả đều là tập kiếm, bởi vậy, cuối cùng đều chết hết. Không biết là vị nào cường giả, vậy mà cùng Kiếm Thần cung giống như này thâm cừu đại hận!”

“Ta cũng muốn biết!” Dương Diệp nói. Hắn xác thực muốn biết, diệt môn tựu diệt môn a, liền toàn bộ thiên hạ kiếm tu đối phương đều căm thù, cái này là thù giết cha cũng không trở thành a!

Vân Bán Thanh quét trong tràng liếc, nói: “Cái này thành, là một cái điểm dừng chân, đến Kiếm Thần đảo thượng cường giả, bình thường đều chọn ở cái địa phương này đặt chân, bởi vì những cái... Kia yêu thú sẽ không đi vào nơi này. Tuy nhiên yêu thú không tiến đến, nhưng là tại đây tuyệt không an toàn, phải nói tại đây rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Trước kia đến Kiếm Thần đảo người, nếu như bọn hắn không tuyển chọn trở về, hoặc là giao không xuất trở về phí tổn, bọn hắn tựu chọn ở tại chỗ này, bất kể là không thể quay về đấy, hay là không quay về đấy, những người này ở chỗ này, không có bất kỳ điểm mấu chốt, sát nhân đoạt bảo cùng sát nhân bạo linh khí sự tình, ở cái địa phương này, tựu là chuyện thường ngày!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, hắn phát hiện ở đằng kia chút ít chỗ tối, có không ít người tại nhìn xem, bất quá nhưng lại không có người xông lên, nguyên nhân nha, tự nhiên là bởi vì tại bọn hắn bên này có một cái đế giả!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Ngươi không nên tới tại đây!” Vân Bán Thanh thực lực, tuy nhiên cũng không tệ lắm, nhưng là phóng tới cái chỗ này, tựu lộ ra yếu đi. Người ở chỗ này, thấp nhất đều là nửa đế, hơn nữa đều là hung ác thế hệ. Vân Bán Thanh tuy nhiên cũng là nửa đế, nhưng là kinh nghiệm chiến đấu quá ít, cũng thiếu khuyết chơi liều, ở chỗ này, tuyệt đối với thuộc về tầng dưới chót nhất tồn tại.

Vân Bán Thanh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Sở dĩ tới nơi này, là vì ta cái kia phụ thân bế quan, ta không thể không ly khai Vân gia, đương nhiên, ngoại trừ muốn tách rời khỏi cái kia Vân Thiên Minh bên ngoài, còn có một nguyên nhân, tựu là muốn đụng một cái!”

“Đụng một cái, ý nghĩ này không sai!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là, cũng muốn lượng sức mà đi. Đặc biệt là ngươi là một cái nữ nhân. Ta không phải khinh thị nữ nhân, chỉ là ngươi có lẽ cũng minh bạch, với tư cách nữ nhân, nếu như không có thực lực cường đại, là phi thường nguy hiểm đấy.”

“Diệp huynh lời này nói phi thường đúng!”

Lúc này, cái kia lâm Hoang đột nhiên đã đi tới, cười nói: “Vân cô nương, với tư cách nữ tử, tại đây bên ngoài, xác thực rất nguy hiểm. Bất quá ngươi yên tâm, có ta lâm Hoang tại, nhất định có thể có bảo vệ Vân cô nương chu toàn.”

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua lâm Hoang, nói: “Đa tạ Lâm công tử hảo ý!”

Lâm Hoang cười cười, nói: “Ta và ngươi tầm đó, không cần khách khí như vậy.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Diệp huynh, nữ nhân không có thực lực cường đại, ở bên ngoài rất nguy hiểm, ngươi nói rất đúng. Nhưng là, ta muốn nói, nam nhân tại bên ngoài không có thực lực, cũng rất nguy hiểm đấy. Thứ cho ta nói thẳng, Diệp huynh, thực lực ngươi có chút nhược ah!”

Dương Diệp ngẩn người, nói: “Ngươi từ nơi này nhìn ra ta yếu đi?” Phải biết, nhưng hắn là sử dụng kiếm vực ẩn nấp rồi khí tức của mình, đừng nói đối phương một cái nửa đế, tựu là hư giả cảnh cường giả cũng nhìn không ra cảnh giới của hắn!

Lâm Hoang đánh giá một Dương Diệp, cười nói: “Tuy nhiên không biết Diệp huynh dùng biện pháp gì ẩn nấp rồi khí tức của mình, nhưng là Diệp huynh tổng không thể nào là đế giả a? Đã không phải đế giả, vậy hẳn là tựu là nửa đế rồi, đúng không?”

Dương Diệp: “”

“Diệp huynh, ngươi đây là cái gì biểu lộ? Đừng nói với ta ngươi là Thánh giả!” Lâm Hoang cười nói.

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Ngươi đoán có thể thật chuẩn!”

Lâm Hoang bọn người trực tiếp sửng sốt, mà một bên Vân Bán Thanh nhưng lại mở to hai mắt, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia kinh hãi!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1229: Nghe nói qua Dương Diệp sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy mọi người sửng sốt, Dương Diệp đột nhiên lại cười nói: “Hay nói giỡn đấy, kỳ thật ta chính là nửa đế!”

Nghe vậy, mọi người thần sắc khôi phục bình thường, cái kia lâm hoang đạo: “Ta tựu nói, trên đời này ai dám dùng Thánh giả cảnh thực lực tới đây Kiếm Thần đảo? Ân, thiếu chút nữa quên kiếm minh kia minh chủ Dương Diệp, dùng thực lực của hắn ngược lại là có thể, đáng tiếc, cho hắn một trăm cái lá gan, hắn cũng không dám tới đây Kiếm Thần đảo, Diệp huynh ngươi nói có đúng hay không?”

Dương Diệp cười nói: “Có lẽ a!”

Lâm Hoang nhìn một Dương Diệp, cười nói: “Diệp huynh có lẽ nghe qua cái kia Dương Diệp a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nghe qua!”

"Đều nói hắn có thể dùng Thánh giả nhẹ nhõm giây đế, ngươi cảm thấy việc này thật sự đâu rồi, vẫn bị quá phận khuyếch đại rồi hả? Lâm Hoang hỏi.

Dương Diệp nói: “Hẳn là thật sao!”

Lâm Hoang lắc đầu, nói: “Lời ấy sai rồi! Cái kia Dương Diệp có lẽ thật có thể có giết đế, nhưng tuyệt đối không thể có thể như đồn đãi như vậy nhẹ nhõm giây đế!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Bởi vì ta tại Thánh giả cảnh lúc cùng đế giả cảnh cường giả giao thủ qua!”

Lâm Hoang nói xong, hắn nhìn thoáng qua một bên Vân Bán Thanh, sau đó lại nói: “Đế giả cảnh cường giả cùng Thánh giả cảnh cường giả ở giữa chênh lệch, căn bản không phải có thể dùng ngoại vật để đền bù đấy. Ta lúc đầu cùng đế giả cảnh cường giả giao thủ, hắn uy áp ta cơ hồ tựu không cách nào chống lại, bất quá, ta cũng cùng đế giả cảnh cường giả đã qua ít nhất trăm chiêu đã ngoài."

Nói đến đây, lâm Hoang lại nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, sau đó lại nói: "Đương nhiên, đối với ở hiện tại ta mà nói, đế giả cảnh cường giả cũng tựu như vậy"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lâm Hoang cùng Vân Bán Thanh, ngay từ đầu hắn còn cho là mình phải hay là không bại lộ, bằng không thì cái này lâm Hoang như thế nào một mực đàm luận hắn đâu này? Hiện tại hắn xem như đã minh bạch, cái này lâm Hoang quấn lớn như vậy một vòng, mục đích là vì dẫn xuất chính hắn!

Lắc đầu, Dương Diệp không có ở nói nhảm, bước nhanh hơn.

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua lâm Hoang, nói: "Lâm công tử có thể dùng nửa đế đối kháng đế giả, tại minh ngục đại lục, coi như là ít có tuyệt thế thiên tài rồi."

Lâm Hoang khiêm tốn nói: "Ở đâu, đại lục thiên tài vô số, giống ta loại này, chỉ có thể coi là giống như, bình thường!"

"Lâm huynh, ngươi nói như vậy, chúng ta đây chẳng phải là chỉ có thể coi là phế vật rồi hả?"

Lúc này, một bên một gã thân mặc hắc bào nam tử nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, cười nói: "Vân cô nương, kỳ thật, Lâm huynh tương đối là ít nổi danh, Lâm huynh hắn cũng không phải có thể đối kháng đế giả, mà là có thể chém giết đế giả, tại chúng ta Kim Châu thành, nhưng hắn là đệ nhất thiên tài, hơn nữa còn là Kim Châu thành lịch sử đến nay thiên tài nhất nhân vật một trong!"

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua lâm Hoang, nói: "Lâm công tử thực lực phi phàm, tương lai hẳn là đại lục một phương cự phách!"

Nghe được Vân Bán Thanh lời mà nói..., lâm Hoang mỉm cười, nói: "Vân cô nương quá khen!" Nói xong hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: "Vân cô nương, trong thành này không yên ổn, không bằng ngươi về sau hãy theo chúng ta a, lớn như vậy gia cũng có cái bạn. Ngươi yên tâm, có chúng ta tại, tất nhiên bảo vệ ngươi chu toàn!"

Vân Bán Thanh không có trả lời, mà là nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Diệp huynh, ngươi cảm thấy thế nào?"

Thấy thế, cái kia lâm Hoang biểu lộ có chút cứng đờ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đương nhiên, Diệp huynh là Vân cô nương bằng hữu, tự nhiên cũng có thể cùng chúng ta cùng một chỗ đấy!”

Dương Diệp cười nói: “Tự do đã quen, không rất thích hợp bầy tụ!”

Lúc này, một bên cái kia áo đen nam tử đột nhiên nhạt âm thanh nói: “Thứ cho ta nói thẳng, dùng các hạ thực lực, tại đây kiếm nội thành tùy thời khả năng đều chết đi.”

“Vũ Mạt huynh, ngươi sao có thể nói như vậy?”

Lâm Hoang nhìn thoáng qua áo đen nam tử, nói: “Người có chí riêng, đã Diệp huynh ưa thích một người, chúng ta đây cần gì phải cưỡng cầu?” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Vân Bán Thanh, nói: “Vân cô nương”

Vân Bán Thanh nói: “Lâm huynh, hảo ý của ngươi tâm lĩnh. Ta quyết định đi theo Diệp huynh!”

Nghe vậy, lâm Hoang biểu lộ triệt để cứng ngắc ở, còn có chút khó coi, một lát sau, hắn nói: “Vân cô nương, ngươi cũng thấy đấy, cái này kiếm thành rồng rắn lẫn lộn, người nào đều có, mà ngươi lại là một người con gái, thứ cho ta nói thẳng, Diệp huynh khả năng không cách nào bảo hộ ngươi. Đi theo chúng ta, ngươi không chỉ an toàn có bảo đảm, chúng ta đến lúc đó tại Kiếm Thần cung nếu như đạt được bảo vật, Vân cô nương ngươi cũng có phần!”

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Lâm huynh hảo ý, ta tâm lĩnh. Bất quá, ta hay là quyết định cùng Diệp huynh cùng một chỗ!”

“Vân cô nương, đây là Lâm huynh một phen hảo ý, ngươi cần gì phải cự tuyệt đâu này?” Lúc này, một bên cái kia Vũ Mạt nói.

“Các hạ cần gì phải ép buộc đâu này?” Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua Vũ Mạt, nói.

Vũ Mạt hai mắt nhắm lại, nói: “Vân cô nương, lời nói không dễ nghe đấy, không có chúng ta bảo hộ, hai người các ngươi tại trong thành này chỉ sợ sống không quá một canh giờ! Mà Vân cô nương ngươi”

“Được rồi!”

Lúc này, cái kia lâm Hoang đột nhiên nói: “Đã Vân cô nương tâm ý đã quyết, ta đây cũng không nói thêm cái gì rồi. Sắc trời đem hắc, hai vị cũng không có nơi đặt chân, trước hết tạm thời đến trụ sở của chúng ta nghỉ ngơi một đêm, sáng mai hai vị tại rời đi, như thế nào?”

Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: "Được rồi, tự chúng ta tùy tiện tìm một chỗ đặt chân sẽ xảy đến!" Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: "Chúng ta đi thôi!" Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Hắn Dương Diệp có thể không thích người khác bố thí!

Vân Bán Thanh đối với lâm Hoang có chút thi lễ, nói: "Trước kia đa tạ Lâm công tử tương trợ, tình này ngày sau Bán Thanh tất nhiên còn!"

Nói xong, Vân Bán Thanh quay người đuổi kịp rồi Dương Diệp.

Nhìn xem Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh rời đi, lâm Hoang hai mắt nhắm lại lên, lúc này, bên cạnh hắn Vũ Mạt âm thanh lạnh lùng nói: "Nữ nhân này tốt không biết phân biệt, còn có cái kia nam đấy, ta thật muốn trực tiếp giết chết hắn, cái gì đồ chơi, cho hắn chút mặt mũi, hắn còn kéo dậy rồi."

Lâm Hoang thu hồi ánh mắt, nói: "Yên tâm, bọn hắn đợi tí nữa sẽ cầu lấy hồi trở lại tới tìm chúng ta đấy!"

"Cái kia nam có chút bất phàm, phải cẩn thận một chút!" Lúc này, trong tràng tên kia đế giả cảnh cường giả đột nhiên nói.

Lâm Hoang nhìn về phía lão giả, nói: "Vân lão vì sao nói như vậy?"

Lão giả khẽ lắc đầu, nói: "Trực giác!"

Nghe vậy, lâm Hoang nhẹ cười cười, nói: "Yên tâm, ta sẽ không khinh địch đấy! Đối phương có thể đến nơi đây, khẳng định cũng là có chút điểm bổn sự đấy."

Vân lão nhẹ gật đầu, không có ở nói chuyện.

"Chúng ta đi thôi!" Lâm hoang đạo.

"Các ngươi đi về trước đi, ta đi nghe ngóng một ít chuyện." Cái kia lâm Hoang bên cạnh Vũ Mạt nói xong thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Lâm Hoang do dự xuống, nhưng sau đó xoay người rời đi

Lúc này, sắc trời dần tối, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh tại trên đường phố chậm rãi đi tới, tại nhàn nhạt không biết tên quang ảnh xuống, hai người bóng dáng bị kéo càng ngày càng dài.

“Thật có lỗi!” Vân Bán Thanh nói.

“Làm gì vậy xin lỗi?” Dương Diệp cười nói.

Vân Bán Thanh nói khẽ: “Hắn vì hấp dẫn chú ý của ta, bởi vậy khắp nơi nhằm vào ngươi bây giờ, khả năng còn nhớ hận coi trọng ngươi rồi.”

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Cái kia lâm Hoang rõ ràng cho thấy thích ngươi, ta có chút hiếu kỳ, cái kia lâm Hoang liền diện mục thật của ngươi đều không phát hiện, vì sao hắn có thể như vậy?”

Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi cảm thấy, ta là mỹ nữ hay là xấu nữ?”

Dương Diệp không nghĩ tới cái này Vân Bán Thanh hỏi vấn đề này, lập tức ngẩn người, sau đó đánh giá liếc Vân Bán Thanh, nói: “Ta cảm thấy cho ngươi là mỹ nữ!”

Vân Bán Thanh dáng người vô cùng tốt, con mắt như nước trong veo đấy, là thứ nam nhân đều sẽ cảm thấy nàng là mỹ nữ.

“Hắn cũng hiểu được ta là mỹ nữ!”

Vân Bán Thanh nói: “Rất nhiều nam nhân đối với nữ nhân, đều có rất mạnh tham muốn giữ lấy. Có nam nhân, vì đạt được nữ nhân, biết dùng thủ đoạn đàng hoàng truy cầu, mà có sẽ đến cứng rắn đấy, còn có sẽ đến ngầm đấy. Hắn ngay từ đầu là ngầm đấy, sau đó lại bắt đầu đổi thủ đoạn đàng hoàng, hiện tại, có lẽ không chuẩn muốn tới cứng rắn được rồi.”

“Ngầm hay sao? Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh thò tay vuốt vuốt bên tai mái tóc, nói: “Ta vào thành lúc gặp được được rồi một cái phiền phức, sau đó hắn đi ra tương trợ, đáng tiếc, hắn hành động quá kém.”

“Cái kia phiền toái là hắn làm ra đến hay sao?” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Ngươi rất lợi hại đấy!” Biết rõ bị đối phương gài bẫy, nhưng nàng hay là mặt không đổi sắc, có thể cùng đối phương lá mặt lá trái, phần này tâm tính cùng chỉ số thông minh

Vân Bán Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta sanh ra ở Vân gia, tuy nhiên là gia chủ đương thời con gái, nhưng là, lại không có thân phận, cũng không có ai đem ta cho rằng là là Vân gia tiểu thư. Nếu như không nhiều lắm trường mấy tưởng tượng, khả năng đã sớm chết rồi không biết bao nhiêu lần rồi.”

Nói xong, nàng xem một Dương Diệp, nói: “Trước kia bọn hắn không cho ta học võ, nhưng lại không ngăn cản ta đi học tập trong sự quản lý vụ, bởi vì bọn hắn cảm thấy nội vụ những... Này quản lý ở tốt, nếu như không có thực lực, cũng là phế nhân một cái. Cái này với ta mà nói, nhưng lại một cái cơ hội, một cái mạng sống cơ hội. Tại cố gắng của ta xuống, Vân gia nội vụ bị ta quản càng ngày càng tốt, một ít tại ẩn vực sinh ý cũng là càng lúc càng lớn, cho nên, tự chính mình vụng trộm tập võ bị phát hiện, bọn hắn cũng không có làm gì ta. Còn có, mười mấy năm qua, Vân gia nội bộ nhân tài cơ hồ đều là ta đề bạt đấy, trong đó, cơ bản đại bộ phận đều là tâm phúc của ta.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Ngươi là muốn nói với ta, ngươi là một cái có giá trị người, đúng không?”

Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Ngươi muốn cho ta đi cứu mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi, còn có, ngươi sợ ta lại ở chỗ này đột nhiên bỏ xuống ngươi, vậy sao?”

Vân Bán Thanh trầm ngâm một lát, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Vân cô nương, ngươi cần ta trợ giúp, mà ta cũng cần trợ giúp của ngươi, chúng ta liên thủ, xem như hỗ trợ cùng có lợi.”

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Ta đối với ngươi, có cũng được mà không có cũng không sao, nhưng là, nếu như ta không có trợ giúp của ngươi, mẫu thân của ta cùng đệ đệ quả quyết không có mạng sống cơ hội, mà ngay cả ta cũng sẽ chết.” Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta ngoại trừ quản lý năng lực, cũng không có cái khác cái gì đó có thể cho ngươi coi trọng được rồi. Nếu như nói còn có, cái kia chính là ta cỗ thân thể này, nếu như ngươi cần, tùy thời cũng có thể cầm lấy đi.”

Nói xong, Vân Bán Thanh thò tay đem chính mình cái khăn che mặt giải xuống dưới.

Da như tuyết bạch, mặt như bông sen, ngũ quan tinh xảo đến cơ hồ hoàn mỹ, dù cho Dương Diệp bái kiến xinh đẹp nữ tử rất nhiều, nhưng ở nhìn thấy cái này Vân Bán Thanh dung nhan lúc, cũng không khỏi bị hắn kinh diễm!

“Chậc chậc, Lâm huynh nói không sai, ngươi quả nhiên là một mỹ nữ, hay là Lâm huynh thật tinh mắt ah!”

Đúng lúc này, một gã nam tử đột nhiên tự xa xa nơi hẻo lánh đi ra.

Người tới không phải người khác, đúng là cái kia Vũ Mạt!

Vũ Mạt ánh mắt rơi vào Vân Bán Thanh trên người, trong mắt tham lam không chút nào thêm che dấu.

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua Vũ Mạt, sau đó đem cái khăn che mặt mang lên, đón lấy, nàng thối lui đến rồi Dương Diệp sau lưng.

Vũ Mạt ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, cười nói: “Ta người này, rất nhân từ, đừng nói ta không để cho ngươi cơ hội, cho ngươi ba tức thời gian, lập tức theo trước mắt ta biến mất, bằng không thì, ta cho ngươi biết rõ chữ chết viết như thế nào!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1230: Ngươi, là cái khỉ gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Ta thoạt nhìn như rất dễ khi dễ sao?”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Có chút!”

Dương Diệp vỗ vỗ chính mình cái trán, nói: “Xem ra, ta quá vô danh rồi.”

Nói xong, hắn nhìn về phía cái kia Vũ Mạt, nói: “Mọi người không oán không cừu đấy, cần gì chứ?”

“Ngươi trẻ con mẹ nó cho ta nói nhảm!”

Vũ Mạt thò tay chỉ vào Dương Diệp, nói: “Hiện tại, ta bắt đầu hơn, ba tức sau nếu như còn nhìn thấy ngươi, ta cam đoan cho ngươi”

Vũ Mạt thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó tại hắn không có kịp phản ứng tựu giữ ở cổ họng của hắn.

Dương Diệp nhìn xem cái kia mặt mũi tràn đầy hoảng sợ Vũ Mạt, cười nói: "Ngươi vài ah, ra, vài cho ta xem!"

Vũ Mạt hoảng sợ nhìn xem Dương Diệp, trong nội tâm đã kinh hãi đến rồi cực hạn, hắn thậm chí ngay cả sức hoàn thủ đều không có

"Không vài đúng không?"

Dương Diệp nói: "Ngươi không vài, ta đây đếm. Ba tức ở trong, nếu như ngươi vẫn còn trong tầm mắt của ta, ta đây tựu ảo đoạn cổ của ngươi! Hiện tại bắt đầu, một!"

Vũ Mạt mở to hai mắt, bên trong tràn đầy cầu xin chi sắc, mà thân thể của hắn tắc thì không ngừng đong đưa lấy, muốn muốn tránh thoát Dương Diệp tay, nhưng mà, hết thảy đều là phí công.

"Hai!" Dương Diệp cười nói.

Vũ Mạt hai mắt trợn càng lớn, cái kia che kín tơ máu con mắt đều nhanh muốn lồi ra hốc mắt.

Dương Diệp mặt thượng vui vẻ mở rộng, "Ba!"

Thanh âm rơi xuống.

Két sát!

Một đạo xương cốt đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang lên, cái kia Vũ Mạt đầu trực tiếp lệch ra mất, khí tuyệt bỏ mình!

Dương Diệp tiện tay đem Vũ Mạt thi thể ném ra ngoài, sau đó cách không tựu là một quyền, một cỗ quyền kình chấn động ở đằng kia Vũ Mạt trên thi thể, thứ hai lập tức hóa thành một bãi thịt nát.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: "Chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi trước một đêm, sáng mai xuất phát Kiếm Thần cung!"

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt rơi ở phía xa một tòa cũ nát trên lầu các, nói: "Đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đi theo Vân Bán Thanh thả người nhảy lên, tiến nhập lầu các tầng cao nhất. Lầu các tầng cao nhất bốn phía vách tường cũng còn tại, nhưng là đỉnh nhưng lại biến mất.

Dương Diệp tay phải vung lên, trên mặt đất tro bụi lập tức biến mất, nói: “Chấp nhận một chút đi!”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, sau đó bàn ngồi dưới đất, lúc này, mười miếng Tử Tinh Thạch đột nhiên rơi vào trước mặt nàng, nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Lại để cho chính mình trạng thái khôi phục đầy!”

Vân Bán Thanh nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nằm trên mặt đất, ánh mắt quăng hướng lên trời tế, phía chân trời, y nguyên đen kịt một mảnh, tựa như một cái đại hắc động!

Lúc này, Tiểu Bạch đầu đột nhiên chui ra, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thoáng một phát bò tới Dương Diệp trước ngực, hai móng ôm thật chặt Dương Diệp cổ.

Trước kia nhìn thấy hắc vượn, quả thực đem nàng sợ hãi! Hiện tại, nàng vẫn còn sợ!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, ôn nhu nói: “Đừng sợ, có ta ở đây, không ai có thể khi dễ ngươi!”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, sau đó hai cái tiểu trảo hướng phía hai bên vươn ra, không ngừng khoa tay múa chân lấy, phảng phất đang nói..., cái kia hắc vượn thật lớn thật lớn.

Dương Diệp cười nói: “Nó đã bị ta đánh chạy! Cho nên, ngươi căn bản không cần sợ nó, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, đón lấy vừa chỉ chỉ chính cô ta, sau đó một hồi khoa tay múa chân.

Dương Diệp nói: “Đương nhiên, ta sẽ một mực bảo hộ ngươi đấy, ai cũng không thể khi dễ ngươi!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch hai mắt nhíu lại, lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, sau đó không ngừng dùng chính mình cái kia lông xù đầu cọ lấy Dương Diệp cái cằm.

Mà một bên Vân Bán Thanh đã trợn mắt há hốc mồm, bởi vì nàng căn bản xem không hiểu Tiểu Bạch đang nói cái gì! Một lát sau, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi thật sự nghe hiểu được nàng đang nói cái gì?”

Nghe được Vân Bán Thanh lời mà nói..., Dương Diệp trên mặt lập tức xuất hiện một nụ cười khổ, bởi vì hắn nhớ tới năm đó cùng chồn tía ở chung, đặc biệt là ngay từ đầu lúc, nhưng hắn là thụ đã đủ rồi cái này chồn tía tra tấn. Có thể nói, hắn thú nói max level, đều là chồn tía rèn luyện ra đấy!

Nghĩ đến chồn tía, Dương Diệp thần sắc liền tranh thủ Tiểu Bạch bế lên, chân thành nói: “Tử nhi tỷ tỷ hiện tại còn không có xuất quan sao?” Chồn tía đã bế quan thật lâu, đến bây giờ đều còn chưa có đi ra, hắn không khỏi có chút bận tâm rồi.

Tiểu Bạch tiểu trảo không ngừng vung vẩy

Một lát sau, Dương Diệp thần sắc dần dần buông lỏng xuống ra, nói: “Ngươi nói là, nàng lập tức muốn đi ra. Hơn nữa, nàng biến thành còn rất cường?”

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu.

“Như vậy cũng tốt!”

Dương Diệp vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó hắn đánh giá liếc Tiểu Bạch, nói: “Ngươi hấp nhiều như vậy linh khí, vì cái gì còn không tấn cấp?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, hiển nhiên không rõ Dương Diệp ý tứ.

Dương Diệp lắc đầu, nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, nói: “Không có việc gì! Chúng ta ngủ!”

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, sau đó bò tới rồi Dương Diệp trước ngực, tiểu trảo ôm chặc lấy Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó con mắt chậm rãi đóng lại.

Một bên, Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, sau đó cũng nhắm mắt lại.

Trong tràng yên tĩnh trở lại, chỉ có gió nhẹ ngẫu nhiên phật qua.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh đến đêm khuya.

Đột nhiên, một đạo bóng đen nhảy lên lầu các tầng cao nhất, sau đó hướng phía Dương Diệp vị trí phiêu tới, bóng đen vừa xong Dương

Diệp trước mặt, Dương Diệp con mắt đột nhiên mở ra, đạo hắc ảnh kia biến sắc, sau một khắc, hắn yết hầu trực tiếp bị Dương Diệp nắm.

Két sát!

Bóng đen đầu nghiêng một cái, trực tiếp khí tuyệt.

Rất nhanh, một cỗ thi thể tự lầu các tầng cao nhất vứt ra đi ra. Cùng lúc đó, một đạo nhân ảnh cũng tự lầu các tầng cao nhất nhảy ra, đón lấy, tại lầu các phía dưới bốn phía không ngừng vang lên từng đạo 'Két sát' âm thanh.

Một lát sau, hết thảy khôi phục lại bình tĩnh.

Đạo nhân ảnh này tự nhiên là Dương Diệp. Cầm trong tay một cỗ thi thể vứt trên mặt đất, Dương Diệp ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, những cái... Kia đang âm thầm ẩn núp người rất nhanh biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, thả người nhảy lên, về tới lầu các tầng cao nhất, hắn nhìn thoáng qua một bên giống như có lẽ đã ngủ say Vân Bán Thanh, sau đó tựa vào vách tường biên giới, hai mắt chậm rãi nhắm lại.

Tại Dương Diệp nhắm mắt một khắc này, một bên Vân Bán Thanh đột nhiên mở mắt, nàng xem một Dương Diệp, sau đó lại lần nữa nhắm mắt lại.

Ngày hôm sau, trời mới vừa tờ mờ sáng, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh đã đi xuống lầu các, hai người hướng phía đường phố xa xa đi đến.

“Kiếm Thần cung tại đây kiếm thành phía sau mấy vạn dặm bên ngoài, Kiếm Thần cung rất lớn, so cái này kiếm thành cũng phải lớn hơn vô số lần, bất quá Kiếm Thần cung rất nhiều kiến trúc cũng đã sụp đổ, bởi vậy, căn bản không có rồi đường, muốn đi vào Kiếm Thần cung ở trong chỗ sâu, chỉ có dựa vào chính mình lục lọi. Còn có, cái chỗ kia, kiếm ý trùng thiên, những cái... Kia mất trật tự kiếm ý rất đáng sợ, nếu như không cẩn thận bị chúng nhằm vào, đế giả đều có thể sẽ vẫn lạc.”

Vân Bán Thanh vừa đi vừa nói khẽ: “Trừ đó ra, nghe đồn ở đằng kia ở trong chỗ sâu còn có oán linh, thì ra là lấy trước kia chút ít chết đi Kiếm Thần cung cường giả linh hồn, những... Này phi thường nguy hiểm, nếu như không cẩn thận gặp được, căn bản là thập tử vô sinh đấy. Còn có, Kiếm Thần cung khắp nơi che kín các loại kiếm trận, những... Này kiếm trận có tuy nhiên đã không trọn vẹn, nhưng là hắn uy lực y nguyên không thể khinh thường, về phần những cái... Kia còn nguyên vẹn kiếm trận, vậy thì kinh khủng hơn rồi. Tóm lại, chúng ta phải cẩn thận."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: "Chỉ cần đi vào Kiếm Thần cung, với ta mà nói, cũng không phải là nguy hiểm, mà là an toàn."

Vân Bán Thanh nheo mắt, nàng xem một Dương Diệp, không nói gì, chỉ là bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại.

Đúng lúc này, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại trước mặt bọn họ đứng cả hơn hai mươi người, cầm đầu chính là một gã tay cầm đại búa đầu trọc nam tử.

Đều là nửa đế!

"Ta huynh đệ tựu là ngươi giết?" Đầu trọc nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người.

"Huynh đệ ngươi?" Dương Diệp nhíu mày.

"Chính là hắn!"

Lúc này, cái kia đầu trọc nam tử bên cạnh một gã thanh niên nam tử nói: "Tối hôm qua nhị ca thi thể tựu là bị hắn từ trên lầu ném đến đấy!"

"Nguyên lai là hắn ah!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Hắn xác thực là ta giết!"

"Ai con mẹ nó cho lá gan của ngươi giết ta vân rách nát huynh đệ hay sao?"

Đầu trọc nam tử nhìn xem Dương Diệp hai người âm thanh hung dữ nói: "Nữ đừng giết chết, nam cũng đừng giết chết, cho ta lưu khẩu khí!"

Thanh âm rơi xuống, hắn bên cạnh hai người lập tức mãnh liệt bắn mà ra, hướng phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh vọt tới. Nhưng mà hai người vừa lao ra, sau một khắc liền trực tiếp hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, sau đó hai người tại bay ngược trong quá trình thân thể trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát.

Nhìn thấy một màn này, cái kia đầu trọc nam tử bọn người sắc mặt đại biến, mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia đầu trọc nam tử trước mặt, đầu trọc nam tử đồng tử co rụt lại, sau đó trong tay búa mạnh mà hướng phía Dương Diệp bổ một phát mà xuống.

Bành!

Ở đằng kia chuôi búa cách Dương Diệp đầu còn có mười cen-ti-mét lúc, lập tức dừng lại. Bởi vì Dương Diệp tay nắm chặt này búa lưỡi búa!

Đầu trọc nam tử hoảng hốt, mà lúc này, trong tay hắn búa trực tiếp thoát ly tay của hắn, đón lấy, ở trước mặt hắn Dương Diệp nắm búa mạnh mà bổ một phát mà xuống.

Cùng lúc trước hắn đồng dạng động tác, nhưng là, nhưng lại không đồng dạng như vậy kết quả!

Xùy~~!

Đầu trọc nam tử trực tiếp bị phách trở thành hai nửa, vô số máu tươi nội tạng nghiêng rơi vãi trên đất.

Bên cạnh những người kia dọa ngốc, đem làm bọn hắn phục hồi tinh thần lại lúc, một đạo tiếng xé gió bỗng nhiên vang lên, đón lấy, chuôi này búa hướng phía bọn hắn bay tới.

Mấy tức về sau, hơn hai mươi cỗ thi thể nằm ở rồi trên đường phố.

Dương Diệp phủi tay, sau đó nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua, sau đó nhẹ gật đầu, đuổi kịp rồi Dương Diệp.

“Ngươi, quá bạo lực!”

Một lát sau, Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói.

“Bạo lực dễ giải quyết sự tình!”

Dương Diệp nói xong, nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Ngươi không sẽ cảm thấy bọn hắn đáng thương a?”

Vân Bán Thanh lắc đầu, nói: “Người của bọn hắn tối hôm qua ngay tại đánh chủ ý của chúng ta, nếu như chúng ta thực lực nhược điểm, thê thảm không phải bọn hắn, mà là chúng ta.”

Dương Diệp nói: “Mọi người đều ưa thích đồng tình kẻ yếu, thật tình không biết, rất nhiều kẻ yếu căn bản không đáng đồng tình, bởi vì, bọn hắn nếu có cơ hội, có thể so với rất nhiều người còn muốn tàn nhẫn, ngoan độc!”

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, không có ở nói chuyện, bước nhanh hơn.

Đã qua hồi lâu, hai người tới rồi trước cửa thành, ngay tại hai người muốn ra khỏi cửa thành lúc, một bên đột nhiên truyền đến một giọng nói: “Đợi một chút!”

Dương Diệp hai người dừng bước lại quay người nhìn lại, cái kia lâm Hoang bọn người chính hướng bọn hắn đi tới, mà nói lời nói đấy, đúng là cái kia lâm Hoang.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lâm Hoang, sau đó giữ chặt Vân Bán Thanh quay người tiếp tục hướng xa xa đi.

Nhìn thấy một màn này, lâm Hoang bọn người đều là sững sờ, sau đó mọi người sắc mặt đều là âm trầm lên, đặc biệt là cái kia lâm Hoang.

Lâm Hoang thân hình khẽ động, chắn Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh trước mặt, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta lại để cho ngươi chờ một chút, ngươi là không nghe thấy sao?”

Dương Diệp hướng phía trước đi rồi một bước, nhìn thẳng lâm Hoang, “Ngươi, là cái khỉ gì?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1231: Có thể dùng kiếm rồi hả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người đều là sửng sốt, đặc biệt là cái kia lâm Hoang, hắn không nghĩ tới Dương Diệp cũng dám nói như vậy! Phục hồi tinh thần lại về sau, lâm Hoang sắc mặt lúc này âm trầm xuống, nói: “Phải hay là không ta trước kia đối với ngươi quá khách khí, cho ngươi cảm thấy ta là một cái dễ khi dễ người?”

Dương Diệp hướng phía trước đi rồi hai bước, đi vào lâm Hoang trước mặt, nói: “Mở ra?”

Lâm Hoang giận quá thành cười, nói: “Có bản lĩnh, chính mình đi qua!”

Lâm Hoang âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, ở trước mặt hắn Dương Diệp đột nhiên một quyền oanh tại bụng của hắn.

Bành!

Tại Dương Diệp nắm đấm vừa oanh tại lâm Hoang phần bụng một khắc này, lâm Hoang phần bụng đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói kim mang, bất quá thoáng qua đạo kia kim mang đã bị nổ nát, lâm Hoang mạnh mà phun ra một ngụm máu, sau đó trực tiếp bay rớt ra ngoài đâm vào rồi xa xa trên tường thành, toàn bộ tường thành kịch liệt run lên, cuối cùng trùng trùng điệp điệp rơi đập trên mặt đất.

Trong tràng tất cả mọi người ngây người, tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp sẽ trực tiếp xuất thủ, càng không có nghĩ tới lâm Hoang vậy mà sức hoàn thủ đều không có đã bị đánh đã bay!

Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, đều là nửa đế, chênh lệch lớn như vậy?

Đúng lúc này, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp sau lưng, sau đó một chưởng hướng phía Dương Diệp đánh ra. Dương Diệp mặt không đổi sắc, quay người tựu là một quyền.

Bành!

Dương Diệp không chút sứt mẻ, lão giả hướng về sau lui tầm hơn mười trượng.

Tất cả mọi người đồng tử co rụt lại, trong mắt đã không phải là khiếp sợ, mà là kinh hãi. Bởi vì người này lão giả là đế giả!

Lão giả kia nhìn nhìn mình đã có chút biến hình bàn tay, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy vẻ khiếp sợ, nói: “Ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp không có trả lời, quay người nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Đi? Các ngươi hôm nay cho ta đi nhìn xem!”

Lúc này, xa xa cái kia bị nện rơi trên mặt đất lâm Hoang đột nhiên đứng lên, lúc này, trên mặt hắn đã không có trước kia lạnh nhạt, chỉ có dữ tợn cùng điên cuồng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lâm Hoang trước ngực, ở đằng kia y phục rách xuống, là một kiện kim giáp, lâm Hoang thụ hắn một quyền mà chỉ là vết thương nhẹ, cũng là bởi vì cái này kim giáp, bất quá lúc này cái này kim giáp đã vỡ ra, không sai biệt lắm sắp báo hỏng rồi.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn xem cái kia lâm Hoang, nói: “Lâm công tử, chúng ta không oán không cừu, thật sự không cần phải vì nhất thời chi khí mà đổ máu, cái này đối với chúng ta không có lợi, đối với các ngươi càng không có lợi, ngươi cứ nói đi?”

Lâm Hoang ánh mắt rơi vào Vân Bán Thanh trên người, nói: “Vân cô nương, ta cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại, tới chúng ta bên này, ta chuyện cũ sẽ bỏ qua!”

Vân Bán Thanh nhìn xem lâm Hoang hồi lâu, sau đó thối lui đến rồi Dương Diệp sau lưng, không nói chuyện.

Thấy thế, lâm Hoang sắc mặt âm trầm lên, nói: “Tốt, đây là ngươi lựa chọn của mình, cái kia đợi tí nữa ngươi cũng đừng trách ta.” Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Vũ Mạt huynh đã bị ngươi giết, ta nói có đúng không!”

Dương Diệp nói: “Nguyên lai là vì việc này ah! Ân, hắn xác thực là ta giết.”

Lâm Hoang hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp đỉnh đầu, cùng lúc đó, trong tay hắn chẳng biết lúc nào xuất hiện một thanh trường thương. Không trung, lâm Hoang phải tay nắm lấy cái kia tản ra sâm lãnh mũi thương trường thương mãnh liệt mà đối với Dương Diệp tựu là đâm một phát!

Nhưng mà sau một khắc, tất cả mọi người ngây người!

Bởi vì cái kia lâm Hoang trường thương mũi thương trực tiếp bị Dương Diệp tay cho cầm!

Lâm Hoang đồng tử co rụt lại, trong mắt tràn đầy thần sắc, lúc này, Dương Diệp cầm chặt mũi thương chấn động mạnh một cái.

PHỐC!

Cái kia lâm Hoang trực tiếp phun ra một ngụm máu, cái kia cầm chặt trường thương tay càng là trực tiếp rạn nứt ra, sau đó toàn bộ người như là như diều đứt dây hướng về sau quẳng rồi đi ra ngoài.

Dương Diệp đang muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, một bên tên lão giả kia xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một cổ kinh khủng đế giả cảnh cường giả uy áp hướng phía nghiền áp mà đến.

Dương Diệp một quyền oanh ra!

Oanh!

Vẻ này đế giả uy áp trực tiếp biến mất, đón lấy, Dương Diệp toàn bộ người bắn ra mà ra, một quyền oanh hướng về phía lão giả kia.

Lão giả hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia ngưng trọng, không dám khinh thường, cổ tay hắn khẽ động, một căn đen kịt sắc côn sắt xuất hiện trong tay hắn, sau đó hắn nắm côn sắt mạnh mà hướng phía Dương Diệp tựu là quét qua. Dương Diệp cũng không tránh né, nắm đấm y nguyên hướng lên trước mặt oanh khứ.

Oanh!

Quyền côn chạm vào nhau, lão giả liền người mang côn kịch liệt run lên, sau đó tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, lão giả hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Diệp không có dừng lại, chân phải mãnh liệt đạp địa mặt, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, sau đó một cước đá hướng về phía lão giả. Lão giả kinh hãi, trong tay trường côn rời khỏi tay, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Oanh!

Cái kia cùng côn sắt trực tiếp bị Dương Diệp một cước đá cho rồi mảnh vỡ, mà lúc này, lão giả kia nhưng lại đã tại trăm trượng bên ngoài, cùng lúc đó, tại hắn trong tay lại nhiều ra một căn côn sắt.

Dương Diệp không có ở xuất thủ, hắn hai mắt nhắm lại lên, bởi vì lão giả này khí tức càng ngày càng mạnh, một cỗ cuồng bạo lực lượng tự lão giả kia côn trong không ngừng phún dũng mà ra.

Lúc này, lão giả đột nhiên thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, bởi vì tốc độ quá nhanh, bởi vậy, hắn những nơi đi qua, để lại từng đạo vẫn còn như thực chất tàn ảnh.

“Côn diệt bát phương!”

Trong tràng đột nhiên vang lên lão giả thanh âm, đón lấy, vô số côn ảnh xuất hiện ở giữa sân, đem cái kia Dương Diệp bao phủ đi vào.

Bành bành bành

Ở đằng kia côn ảnh bên trong, truyền đến từng đạo nổ vang thanh âm, trong sân đại địa cùng không gian đều là chịu kịch liệt kích động lên. Người chung quanh không ngừng hướng về sau lui, sợ bị ảnh hướng đến.

Một bên, Vân Bán Thanh thần sắc ngược lại là rất bình tĩnh. Trong tràng không có người so nàng rõ ràng hơn Dương Diệp thực lực, đừng nói một gã đế giả, tựu là tại đến hai gã đế giả, đều không nhất định cầm xuống Dương Diệp.

Oanh!

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, đón lấy, cái kia trong sân vô số côn ảnh trực tiếp hóa thành hư vô, cùng lúc đó, Dương Diệp cùng lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Hai người cách xa nhau trăm trượng, lúc này, Dương Diệp cùng lúc trước không có gì biến hóa, mà lão giả kia khóe miệng lại là có thêm một vòng cực kỳ dễ làm người khác chú ý đỏ thẫm, còn có, hắn cây gậy trong tay chỉ có một nửa.

Đế giả bị thương?

Trong tràng chúng đầu người trực tiếp trống rỗng. Một bên cái kia lâm Hoang mở to mắt to nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể kích thương một gã đế giả cảnh cường giả! Nhưng hắn là biết rõ lão giả thực lực đấy, hắn nếu như liều toàn lực, có thể cùng bình thường đế giả tranh tài hồi lâu, nhưng là, hắn tuyệt đối với không có khả năng cùng lão giả này kịch chiến.

Đế giả cảnh cường giả cũng là có mạnh có yếu, mà lão giả này, muốn so với bình thường đế giả mạnh hơn rất nhiều!

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Lão giả nhìn xem Dương Diệp, thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Dương Diệp nhìn nhìn tay phải của mình, tại hắn trên tay phải, trải rộng côn ấn. Trong cơ thể tử khí bắt đầu khởi động, hướng phía cánh tay dũng mãnh lao tới, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn hướng lão giả, nói: “So với bình thường đế giả muốn mạnh hơn rất nhiều, bất quá, vẫn còn có chút chưa đủ!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, lập tức đến lão giả kia trước mặt, sau đó trực tiếp tựu là một quyền oanh tới.

Nắm đấm, đơn giản lại bạo lực!

Lão giả trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, trong cơ thể huyền khí bạo tuôn ra mà ra, sau đó dùng trong tay cái kia một nửa côn sắt hướng phía Dương Diệp mạnh mà tựu chọc vào tới.

Oanh!

Lão giả trong tay côn sắt trực tiếp bị Dương Diệp oanh thành rồi mảnh vỡ, mà lão giả kia cũng ở đây một quyền phía dưới bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá lão giả rất nhanh tựu dừng lại, sau đó đế giả cảnh cường giả khí thế tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, hướng phía Dương Diệp nghiền áp mà đi.

Đế giả cảnh khí thế đối với đế giả phía dưới huyền giả là có rất lớn áp chế lực đấy, nhưng là, đối với Dương Diệp mà nói, đừng nói đế giả khí thế, tựu là hư giả cảnh cường giả khí thế hắn đều không sợ.

Dương Diệp một quyền oanh ra, lão giả kia đế giả khí thế trực tiếp bị oanh tán, mà lúc này, lão giả kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một chưởng hướng phía Dương Diệp đập đi qua.

Lão giả tự nhiên không biết dùng Dương Diệp liều thân thể lực lượng, tại hắn trên bàn tay, có một tầng dày đặc băng sương.

Oanh!

Quyền chưởng chạm vào nhau, hai người chung quanh không gian lập tức một hồi kịch liệt kích động, sau một khắc, hai người từng người hướng về sau nhanh lùi lại, nhưng mà Dương Diệp lại là rất nhanh tựu dừng lại, sau đó chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ người như là một quả đạn pháo bình thường hướng phía lão giả kia đụng oanh tới. Lão giả kinh hãi, song chưởng chất chồng, sau đó hướng phía Dương Diệp ấn tới.

Bành!

Lão giả trong miệng phun ra một ngụm máu, sau đó lại lần bị chấn hướng về sau nhanh lùi lại, lúc này đây, Dương Diệp không có ở cho hắn thở dốc cơ hội, thân hình khẽ động, lấn thân trên xuống, sau đó nắm đấm như là hạt mưa bình thường hướng phía lão giả điên cuồng rơi đi.

Giờ khắc này, lão giả liên tiếp bại lui, cơ hồ đã không có sức hoàn thủ.

Ngay tại lão giả đã nhanh nhịn không được lúc, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên ngừng lại, sau đó tại tất cả mọi người ánh mắt khó hiểu bên trong, thân hình hắn khẽ động, đi tới Vân Bán Thanh bên cạnh, Vân Bán Thanh cũng là đại đại khó hiểu, chính muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại chưa cho nàng cơ hội nói chuyện, trực tiếp hoàn ở eo của nàng tựu biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cùng Bán Thanh vừa biến mất, trong tràng đột nhiên xuất hiện ba tên lão giả, ba người này, không phải người khác, đúng là cái kia Tần Tam xem ba người.

“Truy!”

Tần Tam xem thanh âm rơi xuống, ba người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Xa xa, cái kia lâm Hoang ngẩn người, sau đó vội vàng nói: “Vân lão, ba người này là đi giết hắn đấy, chúng ta cũng đi theo đi!”

Cái kia vân lão do dự xuống, sau đó nói: “Thiếu chủ, người này thực lực cường hãn, thân phận nhất định không tầm thường, chúng ta tốt nhất hay là đừng đang tiếp tục đúc kết!”

“Chẳng lẽ Vũ Mạt tựu bạch đã chết rồi sao?”

Lâm Hoang đột nhiên cả giận nói: “Chẳng lẽ ta vừa rồi thụ sỉ nhục tựu không rửa sạch rồi sao? Vân lão ngươi không đi, ta đây đi!”

Nói xong, lâm Hoang thân hình khẽ động, hướng phía xa xa đuổi tới.

Cái kia vân lão thấp giọng thở dài, sau đó cũng biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía xa xa đuổi tới.

Dương Diệp ôm Vân Bán Thanh ra khỏi cửa thành về sau, tựu hướng phía xa xa một đường chạy gấp.

“Bọn hắn đuổi tới?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có chút đáng tiếc, vốn thiếu chút nữa tựu có thể làm thịt vừa rồi lão đầu kia rồi.” Trước kia cùng hắn giao thủ lão giả kia thực lực rất không tồi, so với bình thường đế giả cảnh cường giả muốn mạnh hơn rất nhiều, nếu như có thể giết chết đối phương chế tác thành khôi lỗi, cái này cái khôi lỗi khẳng định cũng sẽ so bình thường đế giả khôi lỗi mạnh hơn rất nhiều, đáng tiếc chính là, cái kia Tần Tam xem ba người xông ra.

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi đến tột cùng mạnh bao nhiêu?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Làm gì vậy đột nhiên hỏi cái này?”

“Chỉ là có chút hiếu kỳ!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Đối với rất nhiều người mà nói, ta tính toán cường, nhưng là đối với một ít người đến nói, kỳ thật ta còn rất yếu, phi thường nhược!” Đối với tại thực lực của mình, hắn vẫn có thể có nhận rõ đấy. Đối với người bình thường, ví dụ như Vân Bán Thanh, còn có những cái... Kia bình thường đế giả, hắn xác thực tính toán rất cường. Nhưng là, đối với đế nữ, còn có Kiếm Vô Cực cùng với cái kia trước kia xuất thủ thần bí cường giả, hắn hay là rất yếu!

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Ước chừng sau nửa canh giờ, một mảnh phế tích xuất hiện ở hai người trong tầm mắt, sau đó Dương Diệp cảm nhận được một cỗ sâm lãnh kiếm ý. Dương Diệp không có dừng lại, tốc độ nhanh hơn, trực tiếp tiến nhập cái kia phiến phế tích, bất quá mới vừa gia nhập phế tích, hơn mười đạo kiếm quang không biết từ chỗ nào kích xạ mà đến, làm cho Dương Diệp không khỏi ngừng lại.

Dương Diệp một quyền oanh ra, những cái... Kia kiếm quang trực tiếp bị oanh tán, Dương Diệp tiếp tục trong triều mặt lao đi, bất quá rất nhanh lại xuất hiện hơn mười đạo kiếm quang, Dương Diệp lần nữa bị buộc ngừng, sau đó một quyền đem những cái... Kia kiếm quang oanh tán. Mà lúc này, cái kia Tần Tam xem ba người còn có cái kia vân lão cùng với lâm Hoang xuất hiện ở bọn hắn bốn phía, đưa bọn chúng vây lại.

Nhìn thấy một màn này, Vân Bán Thanh sắc mặt lập tức chìm xuống đến. Bốn gã đế giả

“Lần này, ta xem ngươi như thế nào trốn!”

Tần Tam xem bên cạnh một gã lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, “Giết ta Vân gia Thiếu chủ, không chỉ ngươi, ngươi cùng ngươi có liên quan người đều phải chết.” Nói xong, hắn nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Tiện tỳ, ngươi cấu kết làm người giết hại Thiếu chủ, đợi chúng ta đem ngươi bắt về đi, nhất định cho ngươi sống không bằng chết, còn ngươi nữa cái kia mẫu thân cùng đệ đệ của ngươi, đều muốn muốn chết không được!”

Vân Bán Thanh ánh mắt rơi vào tên lão giả kia trên người, trong mắt sát ý hiện lên.

Lúc này, cái kia lâm Hoang nhìn xem Dương Diệp, dữ tợn nói: “Ngươi không phải là rất lợi hại sao? Như thế nào muốn chạy trốn? Ngươi tiếp tục trốn ah! Ngươi như thế nào không trốn rồi hả?”

Tần Tam quan sát Dương Diệp nói: “Hết thảy đều đã xong.”

“Ta có một vấn đề!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Lâm Hoang nhe răng cười nói: “Sắp chết đến nơi rồi, còn có vấn đề, tốt, ta ngược lại là có chút tò mò ngươi có vấn đề gì!”

“Ta cũng rất tò mò!” Tần Tam xem ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Vì cái gì tại đây tràn đầy kiếm ý, còn có kiếm quang xuất hiện, không phải nói Kiếm Thần đảo thượng không thể ra hiện kiếm ý cùng kiếm khí các loại đồ đạc sao?”

“Ta đến trả lời ngươi!”

Lâm Hoang cười lạnh một tiếng, nói: “Bởi vì nơi này đã là Kiếm Thần cung phạm vi, ở chỗ này, kiếm ý cùng kiếm khí là có thể tồn tại đấy, về phần tại sao có thể tồn tại, ta không biết, dù sao tựu là có thể tồn tại.”

“Nói cách khác ở chỗ này có thể dùng kiếm?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Xác thực có thể!”

Lâm Hoang đánh giá một Dương Diệp, nói: “Như thế nào, ngươi muốn dùng kiếm à?”

Dương Diệp không để ý tới lâm Hoang, mà là lấy ra một thanh kiếm đi ra, đem làm kiếm xuất hiện lúc, Dương Diệp liền vội ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, đã qua một hồi lâu, phía chân trời không có chút nào động tĩnh.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Tần Tam xem bọn người, có chút hưng phấn nói: “Thật sự có thể dùng kiếm!”

“Vậy thì sao?” Lâm Hoang cười lạnh nói.

“Như thế nào đây?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Không có, chỉ là cảm thấy, tựu bốn gã đế giả, có chút không đủ đánh ah!”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1232: Tựu ngươi nói nhảm nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không đủ đánh?

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tần Tam xem bọn người khẽ giật mình, lập tức lắc đầu mà bắt đầu..., như liếc si đồng dạng nhìn xem Dương Diệp.

“Ngươi nói chúng ta không đủ ngươi đánh? Ha ha”

Lâm Hoang nhìn xem Dương Diệp, nói: “Đây quả thật là ta đời này nghe qua nhất dễ nghe chuyện cười, xem ra tuyệt vọng ngươi, tinh thần đều không bình thường rồi. Ta”

Một đạo kiếm quang hiện lên, lâm Hoang thanh âm im bặt mà dừng.

Dương Diệp xuất hiện ở lâm Hoang trước mặt, một thanh kiếm đâm vào lâm Hoang mi tâm, cầm kiếm đấy, tự nhiên là Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn xem cái kia cứng rắn ở lâm Hoang, nói: “Tựu ngươi nói nhảm nhiều!” Nói xong, hắn mạnh mà rút về kiếm trong tay.

Xùy~~!

Một cỗ máu tươi tự lâm Hoang giữa lông mày kích xạ mà ra.

“Ngươi”

Lâm Hoang gắt gao nhìn xem Dương Diệp, giống như là muốn nói cái gì, mà lúc này, một đạo kiếm quang từ hắn yết hầu chợt lóe lên, hắn đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

“Không có hứng thú nghe ngươi nhiều lời!”

Dương Diệp lắc lắc kiếm trong tay, chuôi này kiếm lập tức phát ra từng đạo kiếm minh thanh. Hắn quay đầu nhìn về phía một bên Tần Tam xem bọn người, lúc này, Tần Tam xem cùng cái kia vân lão đều đang nhìn hắn, tại bốn gã đế giả trong mắt, là khiếp sợ còn có khó có thể tin. Bởi vì vừa rồi Dương Diệp một kiếm kia tốc độ, nhanh đến làm cho bọn hắn đều không có thể có thấy rõ.

Đương nhiên, quan trọng nhất là bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp là kiếm tu!

Kiếm tu vậy mà đi tới Kiếm Thần đảo!

Phải biết, từ kiếm Thần cung về sau, cái này Kiếm Thần vùng biển cơ hồ liền trở thành kiếm tu cấm địa, không có bất kỳ kiếm tu dám tới nơi này, cho dù là đế giả cảnh cường giả kiếm tu cũng không dám đặt chân!

Mà bây giờ, có người đến rồi!

Ông!

Lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng mà lên, sau một khắc, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia vân lão sau lưng, mà cái kia vân lão thân thể tắc thì cứng ngắc ở.

“Tốt, thật nhanh kiếm”

Vân lão thanh âm rơi xuống, một đạo máu tươi tự hắn giữa lông mày phun vãi ra.

Giây đế!

Nhìn thấy một màn này, một bên Tần Tam xem ba người con mắt trực tiếp trợn có thể nhét tiếp theo khỏa trứng gà.

Một bên cái kia Vân Bán Thanh hai mắt gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hai cánh tay nắm thật chặc.

“Các, các hạ thế nhưng mà kiếm minh minh chủ Dương Diệp?” Lúc này, Tần Tam xem đột nhiên nói.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem cái kia vân lão thi thể thu vào, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Tần Tam xem nói: “Ngươi đoán ta phải hay là không đâu này?”

Tần Tam xem hít sâu một hơi, nói: “Các hạ, ta Tần gia vô tình ý cùng các hạ là địch, trước kia sự tình xóa bỏ, như thế nào?”

“Ta Vân gia cũng không thể nghi ngờ cùng các hạ là địch!” Lúc này, Tần Tam xem bên cạnh cái kia tên Vân gia đế giả cũng vội vàng nói.

Hay nói giỡn, Dương Diệp ah! Diệt thế đạo tại ẩn vực thực lực không kém bọn hắn Vân gia cùng Tần gia đấy, nhưng là kết quả đây? Kết quả là diệt thế nói ra đi đế giả đều bị giết sạch rồi. Còn có, trước kia bọn hắn cũng hiểu được Dương Diệp có thể nhẹ nhõm giây đế giả là vì nghe nhầm đồn bậy, nhưng là hiện tại, Dương Diệp tại trước mặt bọn họ tự mình trình diễn rồi một màn giây đế!

Cái này thật sự có thể giây đế yêu nghiệt!

Chiến? Ba người đều không tin rằng!

Đúng lúc này, một bên Vân Bán Thanh đột nhiên nói: “Nếu như thả bọn hắn, bọn hắn nhất định đem thực lực của ngươi rơi vào tay ẩn vực, khi đó, ẩn vực rất nhiều thế gia cùng thế lực tất nhiên sẽ liên thủ, thậm chí sẽ đánh đòn phủ đầu đối phó kiếm minh. Còn có, ngươi là kiếm tu, nhưng lại đi vào Kiếm Thần đảo, nếu như truyền đi”

“Vèo!”

đọc truyện với http://tr u yencuatui.net/
Đúng lúc này, một bên Tần Tam xem đột nhiên quay người bỏ chạy. Kỳ thật đáy lòng của hắn tựu không có cảm thấy Dương Diệp sẽ bỏ qua bọn hắn, vì cái gì? Bởi vì Dương Diệp tàn nhẫn hắn là nghe qua đấy, đối đãi địch nhân, căn bản là không chút lưu tình đấy. Hơn nữa, Dương Diệp thân là kiếm tu nhưng lại đi vào Kiếm Thần đảo, nếu như truyền ra ngoài, cái này đối với Dương Diệp là cực kỳ bất lợi đấy, bởi vậy, Dương Diệp làm sao có thể sẽ bỏ qua hắn?

Cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn trước trốn!

Tại Tần Tam xem trốn một khắc này, một bên hai gã Vân gia đế giả ngẩn người về sau, cũng chuẩn bị trốn, mà đúng lúc này, cái kia xa xa Tần Tam xem đột nhiên ngừng lại, một bên Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở Tần Tam xem trước mặt. Máu tươi, tự Tần Tam xem giữa lông mày chậm rãi tràn ra.

Nhìn thấy Tần Tam xem bị đập phát chết luôn, còn lại cái kia hai gã Vân gia đế giả hoảng hốt, hai người không có ở trốn, mà là ngay ngắn hướng xuất thủ. Đúng lúc này đang lẩn trốn, tựu lộ ra ngu xuẩn rồi.

Mà đang ở hai người vừa động thủ một khắc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ

Mấy tức về sau, trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh.

Dương Diệp xuất ra mấy miếng Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó nhìn về phía một bên Vân Bán Thanh, lúc này Vân Bán Thanh cũng đang nhìn hắn, Dương Diệp nói: “Ngươi có phải hay không sớm đoán được thân phận của ta?”

Vân Bán Thanh trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Trước kia ngươi hỏi ta kiếm minh một sự tình, ta trả lời ngươi lúc có quan sát nét mặt của ngươi, ngươi đối với kiếm minh sự tình tựa hồ rất quan tâm, tăng thêm ngươi còn trẻ như vậy tựu có như thế thực lực khủng bố, ta cũng có chút hoài nghi. Nhưng là không xác định, bởi vì ngươi là kiếm tu, nhưng là trước kia ngươi chưa bao giờ dùng qua kiếm, đều là dùng nắm đấm ngươi thoạt nhìn càng giống là thể tu. Hơn nữa, cái chỗ này lại là kiếm tu cấm địa, cho nên, tuy nhiên ta hoài nghi ngươi tựu là Dương Diệp, nhưng lại nói phục không được chính mình ngươi tựu là Dương Diệp.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Vân cô nương, ta hiện tại đại biểu kiếm minh mời ngươi gia nhập kiếm minh.”

Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta nguyện ý.”

“Chúng ta bây giờ tính toán là chân chính người một nhà rồi!” Dương Diệp nói xong, cong ngón búng ra, môt con dao găm xuất hiện ở Vân Bán Thanh trước mặt, nói: “Ngươi thật giống như sử dụng chính là dao găm, cái này thanh dao găm là ta ngẫu nhiên đoạt được, tặng cho ngươi rồi.”

Chuẩn Đế giai!

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua trước mặt dao găm, cũng không khách khí, lập tức thu vào.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Đợi ta một lát.”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, năm cỗ thi thể xuất hiện ở trước mặt của hắn. Vừa rồi giết bốn gã đế giả, tăng thêm trước kia mới vừa gia nhập Kiếm Thần đảo giết tên kia áo đen lão giả, tổng cộng là năm tên đế giả! Tuy nhiên hiện tại hắn đã có thể sử dụng kiếm, nhưng là hắn đang chuẩn bị trước đem những thi thể này luyện chế thành khôi lỗi!

Dùng phòng ngừa vạn nhất!

Hắn không có bắt đầu lập tức tựu luyện chế, mà là trước hết để cho chính mình huyền khí toàn bộ khôi phục sau tại bắt đầu luyện chế.

Một bên, Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi quả nhiên biết luyện chế khôi lỗi!”

Dương Diệp nói: “Ngươi biết rõ ta biết luyện chế khôi lỗi?”

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, nói: “Ta bắt được trong tình báo, có nói bên cạnh ngươi có khôi lỗi, cho nên, ta suy đoán ngươi có thể sẽ luyện chế khôi lỗi. Chỉ là không nghĩ tới, ngươi vậy mà thật sự biết luyện chế khôi lỗi, hơn nữa còn là đế giả cảnh cường giả khôi lỗi. Cái này khôi lỗi, cùng chính thức đế giả cảnh cường giả có lẽ vẫn có chênh lệch a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Phân biệt cách, không sai biệt lắm chỉ có chính thức đế giả cảnh cường giả bảy tám phần thực lực.”

“Vậy cũng rất khủng bố rồi!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp cười cười, không nói chuyện, bắt đầu chuyên tâm luyện chế. Cứ như vậy, một ngày về sau, năm cụ đế giả khôi lỗi xuất hiện ở trước mặt hắn. Nhưng mà hắn nhưng lại phát hiện một điểm, cái kia chính là cái này năm cỗ khôi lỗi có thể là hắn hiện tại cực hạn. Vì sao? Bởi vì luyện chế tốt khôi lỗi là cần tinh thần lực khống chế đấy, tăng thêm tận thế thành cái kia chút ít khôi lỗi, hắn hiện tại không sai biệt lắm có hai mươi cỗ khôi lỗi, dùng hắn hiện tại tinh thần lực, cái này là cực hạn, nếu như trong nhiều, vậy hắn tinh thần lực khả năng tựu muốn qua đời.

Đương nhiên, nếu như thực lực của hắn tăng lên, tinh thần lực cùng linh hồn trở nên mạnh mẽ, tự nhiên là có thể luyện chế nhiều đấy, bất quá nhưng bây giờ là không thể rồi.

Dương Diệp thu hồi ba tên khôi lỗi, chỉ chừa hai gã khôi lỗi ở bên ngoài, có hai gã đế giả khôi lỗi chấn nhiếp bọn đạo chích tựu là đủ rồi. Ở cái địa phương này, nếu như không có hai gã đế giả chấn nhiếp, không biết bao nhiêu người muốn tới đánh hắn cùng với Vân Bán Thanh chủ ý, hắn tự nhiên không phải sợ, chỉ là không muốn đang cùng những người kia lãng phí thời gian!

Cứ như vậy, hai người hướng phế tích ở trong chỗ sâu đi đến.

“Chúng ta có lẽ tại Kiếm Thần cung bên ngoài!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, ánh mắt của hắn đánh giá bốn phía, đập vào mắt chỗ, lộ vẻ sụp đổ cung điện, còn có các loại do không biết tên Kim Thạch tạo thành thành tàn phá Cự Kiếm.

“Không nghĩ tới Kiếm Thần cung rơi vào trình độ như vậy!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói khẽ.

Dương Diệp nói: “Có huy hoàng, tựu nhất định có... Hay không rơi, không có cái đó cái thế lực có thể Vĩnh Hằng huy hoàng!”

“Kiếm minh cũng sẽ có một ngày như vậy sao?” Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp.

“Ai biết được?”

Dương Diệp nói: “Sự tình từ nay về sau, không có ai biết, chúng ta có thể làm ngay tại lúc này không cho kiếm minh xuống dốc, về phần về sau, sự tình từ nay về sau sau này lại nói, muốn quá nhiều, nhân sinh tựu không có ý nghĩa rồi.”

“Ngươi ngược lại là tầm nhìn khai phát!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp cười cười, đang muốn nói cái gì, đột nhiên, hắn biến sắc, giữ chặt Vân Bán Thanh ngừng xuống, hai người vừa dừng lại, tại chung quanh bọn họ mười trượng có hơn đột nhiên bay lên rồi một đạo kiếm quang khe hở, yên lặng một cái chớp mắt, ở đằng kia đạo kiếm quang khe hở nội đột nhiên mãnh liệt bắn xuất vô số kiếm khí, những... Này kiếm khí tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh trước mặt.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải có chút nâng lên, trong chốc lát, những cái... Kia kiếm quang toàn bộ bất động, sau một khắc, Dương Diệp nhẹ tay nhẹ vung lên, những cái... Kia kiếm quang cùng chung quanh đạo kia kiếm quang khe hở toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Một bên, Vân Bán Thanh rõ ràng thở dài một hơi, nói: “Nửa đế tới nơi này, tựu là muốn chết, coi như là đế giả, một cái không cẩn thận sợ rằng cũng phải vẫn lạc.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vừa rồi những cái... Kia kiếm quang, tựu tuyệt đối với không phải nửa đế cường giả có thể ngăn cản đấy.

Hai người tiếp tục đi lên phía trước, rất nhanh, tại trước mặt hai người xuất hiện một cái tròn trì, tròn trì không lớn, chiếm diện tích chỉ có vài chục trượng, tại ao ở bên trong, nhộn nhạo lấy màu bạc nước.

“Ngươi nhìn lý!” Vân Bán Thanh chỉ vào xa xa.

Dương Diệp theo Vân Bán Thanh ngón tay chỉ nhìn lại, tại tròn trì cách đó không xa, có khối không trọn vẹn tấm bia đá, trên tấm bia đá có ba chữ to: Giặt rửa kiếm trì!

“Giặt rửa kiếm trì?”

Dương Diệp khẽ chau mày, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn tiện tay lấy ra một thanh Tiên giai kiếm ném vào cái kia giặt rửa kiếm trì. Kiếm nhập giặt rửa kiếm trì, yên lặng một cái chớp mắt, chuôi này kiếm bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., rất nhanh, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, chuôi này kiếm đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói kiếm quang, sau đó chậm rãi phiêu... Mà bắt đầu.

Dương Diệp vẫy tay, chuôi này kiếm bay đến trong tay của hắn, nhìn thoáng qua kiếm trong tay, Dương Diệp lập tức sửng sốt, bởi vì hắn chuôi kiếm nầy tuy nhiên hay là Tiên giai, nhưng lại rõ ràng so với trước muốn sắc bén rất nhiều, hơn nữa, chuôi kiếm nầy cho cảm giác của hắn cũng cùng lúc trước hoàn toàn bất đồng, trước kia kiếm, tựu giống với là rối bù xấu nữ, mà bây giờ, cái này kiếm giống như là trang phục lộng lẫy tuyệt thế giai nhân!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia tròn trong ao, nói: “Giặt rửa kiếm, giặt rửa kiếm tẩy đi kiếm trong tạp chất, lại để cho kiếm biến thành càng thêm thuần túy, thứ tốt ah! Kiếm minh vừa vặn dùng được chứ!”

Không do dự, Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem trọn cái giặt rửa kiếm trì thu vào.

“Làm càn!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang vọng mà lên, một đạo sâm lãnh kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một thanh kiếm chống đỡ tại Dương Diệp mi tâm.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1233: Kiếm người của Thần cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuôi này kiếm tốc độ cực nhanh, tựa như điện trì, liền Dương Diệp đều chưa có lấy lại tinh thần đến tựu đã đi tới rồi hắn giữa lông mày, bất quá, chuôi này kiếm tại muốn đâm đến da của hắn lúc, lập tức tựa như cùng như giật điện hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài.

Đã Niết Bàn Cảnh kiếm ý hắn, đối với Niết Bàn Cảnh kiếm ý phía dưới kiếm ý mấy có lẽ đã có thể miễn dịch!

Kỳ thật không chỉ là đối với Niết Bàn Cảnh kiếm ý phía dưới, không có đạt tới Niết Bàn Cảnh ý cảnh, đều rất khó đối với hắn tạo thành uy hiếp. Chỉ có điều, hắn chính là kiếm ý, bởi vậy, đối lập hắn nhược kiếm ý có tuyệt đối địch áp chế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại cách đó không xa, xuất hiện một gã lưng đeo màu đen hộp đựng kiếm trung niên nam tử, tại đối phương trong mắt lộ ra nồng đậm sát khí cùng sát ý.

Kiếm người của Thần cung!

Trung niên nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, trường kiếm trong tay trực chỉ Dương Diệp, âm thanh hung dữ nói: “Chết tiệt người từ ngoài đến!”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ kiếm ý tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, hắn trường kiếm trong tay trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp điện bắn đi, kiếm quang tốc độ cực nhanh, đã đã trở thành một sợi sợi tơ.

Dương Diệp hướng phía trước thò tay tìm tòi, rất nhanh, một thanh kiếm đứng tại lòng bàn tay của hắn trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, tên kia trung niên nam tử đồng tử co rụt lại, nói: “Làm sao có thể”

Dương Diệp đánh giá trong khi liếc mắt tuổi nam tử, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi cỗ thân thể này hẳn không phải là ngươi đấy, ngươi là đoạt xá a?”

“Là thì như thế nào!” Trung niên nam tử âm thanh lạnh lùng nói. “Không thế nào!”

Dương Diệp nói: “Hiện tại Kiếm Thần cung có bao nhiêu người? Đều ở nơi nào?”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp một lát, đột nhiên, hắn bấm véo một cái kiếm quyết, đón lấy, trên trăm đạo kiếm quang đột nhiên tự bốn chu phóng lên trời, sau đó những... Này kiếm quang toàn bộ hướng phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh kích bắn đi.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, một cổ kinh khủng kiếm ý xuất hiện ở giữa sân, đem làm kiếm ý sau khi xuất hiện, trong tràng những cái... Kia kiếm quang trực tiếp tán loạn, xa xa trung niên nam tử kia tức thì bị cỗ này kiếm ý chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, tựu là hơn một ngàn trượng!

“Hư vô cảnh kiếm ý phía trên, làm sao có thể, làm sao có thể!”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, như là xem quái vật giống như, trong mắt tràn đầy kinh hãi cùng khó có thể tin.

“Như thế nào không có khả năng?”

Dương Diệp thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở trung niên nam tử kia trước mặt, sau đó kiếm ý trực tiếp đè lại trung niên nam tử, nói: “Hiện tại Kiếm Thần trong nội cung còn có bao nhiêu giống như ngươi vậy còn sống hay sao?”

“Ngươi, ngươi đến tột cùng là ai!” Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Hiện tại, là ta hỏi ngươi!”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chừng ba mươi người!”

“Chỉ có 30” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trung niên nam tử nói: “Đoạt xá, có thành công, cũng có thất bại, hơn nữa, lúc trước rất nhiều tiền bối cũng không muốn đoạt xá, mà lựa chọn tự cháy linh hồn”

truy cậ P http://truyenc u atui.net/ để đọc tr u y
ện “Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhìn một Dương Diệp, nói: “Đoạt xá, có tổn thương thiên hòa, hơn nữa, không phải là của mình thân thể, tựu tính toán đoạt xá, linh hồn cùng thân thể khiết hợp không đủ, không chỉ cảnh giới sẽ rơi xuống, thực lực đại giảm, mà lại cả đời không có tấn chức khả năng, cho nên, đoạt xá, chỉ có thể để cho chúng ta kéo dài hơi tàn một thời gian ngắn mà thôi.”

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Các ngươi có lẽ có đầu lĩnh a?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu.

“Dẫn ta đi gặp hắn!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, tại trung niên nam tử dưới sự dẫn dắt, ba người hướng phía phế tích ở trong chỗ sâu đi đến.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Dương Diệp biết được, trung niên nam tử tên Hình phong, vốn là đế giả cảnh cường giả, hư vô cảnh kiếm ý, nhưng là tại đoạt xá về sau, bởi vì thân thể cùng linh hồn khiết hợp nguyên nhân, cảnh giới té rồi nửa đế, mà lại kiếm ý cũng té rồi nửa bước tu kiếm kiếm ý, bất quá trải qua khổ tu, kiếm ý một lần nữa bị hắn tăng lên tới rồi hư vô cảnh, nhưng là cái này cảnh giới nhưng lại cả đời đều khó có khả năng tại tấn chức rồi.

“Ngươi là từ bên ngoài đến hay sao?” Hình phong hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Không có khả năng ah!”

Hình phong nghi ngờ nói: “Kiếm tu không có khả năng xuất hiện tại Kiếm Thần trên đảo, như vừa xuất hiện, thần bí kia cường giả nhất định xuất thủ. Ngươi tuy nhiên thực lực cường đại, nhưng cùng thần bí kia cường giả có lẽ còn có không nhỏ chênh lệch.”

Dương Diệp nói: “Ta đã ẩn tàng kiếm ý cùng kiếm tu khí tức.”

Nghe vậy, Hình phong con mắt lập tức xuất hiện một tia cuồng nhiệt, nói: “Như thế nào ẩn nấp? Có thể dạy ta đẵng cấp?” Tại nơi này bị nhốt rồi không biết bao nhiêu năm, hắn tự nhiên là muốn rời đi đấy.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Không cách nào truyền thụ!” Hắn có thể che giấu khí tức, dựa vào là Kiếm Vực, những người này không có Kiếm Vực, tự nhiên là không thể nào che dấu đấy. Đương nhiên, hắn có thể dùng Kiếm Vực giúp những người này ẩn nấp, nhưng là, muốn hay không mang những người này đi ra ngoài, hắn còn muốn quan sát quan sát.

Những người này đều là đã sống không biết bao nhiêu năm đấy, hơn nữa đều dựa vào đoạt xá sống sót đấy, mang đi ra ngoài, làm không tốt chính là một cái nhiễu loạn.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trung niên nam tử trong mắt hiện lên một vòng thất vọng, bất quá nhưng lại không có đang nói cái gì rồi.

Trên đường đi, Dương Diệp bốn phía không ngừng đánh giá, tuy nhiên hiện tại bốn phía đều là phế tích một mảnh, nhưng là không khó nhìn ra, đã từng nơi này là hạng gì to lớn đồ sộ.

Đúng lúc này, trung niên nam tử đột nhiên dừng bước, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp nói: “Phụ cận có người cầu cứu”

“Kiếm người của Thần cung cầu cứu?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, nói: “Gần đây có rất nhiều người tiến vào chúng ta tại đây, vì không cho Kiếm Thần cung lọt vào những người kia phá hư, người của chúng ta đều đi ra ngăn cản, hiện tại có người gặp phải nguy hiểm, hẳn là đụng phải người từ ngoài đến bên trong đế giả cảnh cường giả. Hơn nữa, khả năng còn không chỉ một cái!”

“Đi, đi xem!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, sau đó tăng thêm tốc độ, hướng phía phía bên phải lao đi.

Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh lập tức đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp ba người đã nghe được xa xa truyền đến tiếng đánh nhau, trung niên nam tử tốc độ nhanh hơn rồi. Chỉ chốc lát, ba người gặp được một gã lưng đeo màu đen hộp đựng kiếm áo bào xanh nam tử đang bị hai gã lão giả vây công.

Nhìn thấy Dương Diệp ba người, cái kia vây công đeo kiếm hộp áo bào xanh nam tử hai gã lão giả lập tức ngừng lại, sau đó đề phòng nhìn về phía Dương Diệp ba người.

Lúc này, cái kia trong đó một gã lão giả đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, nói: “Các ngươi là người từ ngoài đến!”

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía tên lão giả kia, nói: “Ngươi bái kiến chúng ta?”

Lão giả nói: “Tại hải hạm thượng bái kiến các ngươi, không nghĩ tới các ngươi không có chết ở cái kia Tần quản sự trên tay.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, nói: “Ly khai a.”

“Ly khai?”

Lão giả cười lạnh một tiếng, nói: “Muốn chúng ta ly khai, có thể ah, lại để cho bọn hắn thanh kiếm Thần cung bảo vật giao ra đây, chúng ta tựu ly khai.”

“Bảo vật?” Hình phong âm thanh lạnh lùng nói: “Ta Kiếm Thần cung ngược lại là có chút bảo vật, cũng không biết ngươi có hay không cái kia mệnh hưởng dụng.”

Lão giả cười lạnh nói: “Ngươi còn tưởng rằng hiện tại Kiếm Thần cung là năm đó Kiếm Thần cung? Nhìn rõ ràng a, hiện tại Kiếm Thần cung, đã sớm tại đại lục đã trở thành đi qua thức. Về phần các ngươi, liền cái này phiến phế tích cũng không dám ra ngoài đi người, ha ha”

“Bằng loại người như ngươi rác rưởi cũng xứng nghị luận ta Kiếm Thần cung?”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại phía chân trời vang lên, đón lấy, một gã cung trang mỹ phụ xuất hiện ở trong tràng, mỹ phụ ánh mắt rơi vào lão giả kia trên người, nói: “Tựu tính toán ta Kiếm Thần cung hôm nay đã xuống dốc, nhưng là giết loại người như ngươi rác rưởi, hay là dễ dàng!”

Thanh âm rơi xuống, mỹ phụ một ngón tay điểm ra, trong chốc lát, vô số kiếm khí thoáng hiện mà ra, rậm rạp chằng chịt hướng phía lão giả kia hai người bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức nhắm lại lên, mỹ phụ kiếm ý là hư vô cảnh, nhưng là, kiếm của đối phương ý so về hắn lúc trước hư vô cảnh kiếm ý còn muốn ngưng thực rất nhiều!

Nhìn thấy cung trang mỹ phụ xuất thủ, cái kia xa xa hai gã lão giả kinh hãi, hai người cũng ngay ngắn hướng xuất thủ, rất nhanh, xa xa truyền đến từng đạo kiếm minh thanh cùng nổ vang âm thanh.

Áp chế!

Vừa ra tay, hai tên lão giả kia đã bị cung trang mỹ phụ cho gắt gao áp chế, hai gã lão giả chỉ có bị động phòng ngự, cơ hồ không có hoàn thủ cơ hội!

“Hảo cường!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói khẽ.

“Đương nhiên!” Một bên Hình phong nói: “Ngọc trưởng lão thế nhưng mà trong chúng ta đệ nhị cường tồn tại, đừng nói hai gã đế giả, tựu là đến năm tên đế giả nàng cũng không sợ!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Xác thực rất cường!” Có thể nói, cái này danh mỹ phụ là hắn bái kiến đế giả cảnh cường giả bên trong mạnh nhất một cái, so với kia kiếm cực cùng kiếm hư còn có diệt thế đạo đạo chủ đều muốn mạnh hơn không ít.

Hình phong nhìn một Dương Diệp, không nói gì, mà bên cạnh hắn cái kia áo bào xanh nam tử nhưng lại nhìn hầm hầm lấy Hình phong, nói: “Hình phong, ngươi như thế nào cùng người từ ngoài đến cùng một chỗ?”

Hình phong nói: “Thà sóng lớn, việc này đợi tí nữa tại với ngươi giải thích.”

Cái kia thà sóng lớn đang muốn nói cái gì, lúc này, một bên đột nhiên truyền đến hai đạo tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp bọn người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa xa đột nhiên hiện ra vô số đạo sâm lãnh kiếm quang, kiếm quang như mưa, đem xa xa hai gã lão giả toàn bộ bao phủ, đã qua mấy tức, kiếm quang tiêu tán, hai gã lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Lúc này, hai tên lão giả kia toàn thân như là bị vạn tiễn xuyên tâm rồi giống như, hiện đầy rậm rạp chằng chịt lỗ máu. Hai gã lão giả kinh hãi địa nhìn xem cái kia cung trang mỹ phụ, bất quá rất nhanh, trong con mắt của bọn họ tại không màu màu.

“Rác rưởi!”

Cung trang mỹ phụ hừ lạnh một tiếng, tay phải vung lên, một mảnh kiếm quang bắn tung tóe mà ra, hai tên lão giả kia thi thể trực tiếp hóa thành một bãi thịt nát.

“Bái kiến Ngọc trưởng lão!” Hình phong hai người vội vàng hướng lấy cái kia cung trang mỹ phụ thi lễ một cái, cung kính nói.

Cung trang mỹ phụ khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, mà đang ở chứng kiến Vân Bán Thanh lúc, cung trang mỹ phụ hai mắt lập tức nhắm lại lên, nàng đánh giá liếc Vân Bán Thanh, rất nhanh, tại trong mắt nàng hiện lên một tia kinh hỉ, nói: “Đúng vậy, tuổi còn nhỏ đạt tới nửa đế, tư chất có lẽ không tệ, nhiều năm như vậy, rốt cuộc đã tới một cái ra dáng nữ rồi.”

“Tiền bối có ý tứ gì?” Vân Bán Thanh chân mày cau lại, nàng có loại cảm giác xấu!

“Có ý tứ gì?”

Cung trang mỹ phụ khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Đương nhiên là đoạt xá ngươi!”

Nói xong, cung trang mỹ phụ thò tay bay thẳng đến Vân Bán Thanh trảo tới.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Vân Bán Thanh, hắn nhìn xem cái kia cung trang mỹ phụ, nói: “Ta cho ngươi một lần một lần nữa tổ chức ngôn ngữ cơ hội!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1234: Ngươi là muốn đoạt xá ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Một lần nữa tổ chức ngôn ngữ?”

Cung trang mỹ phụ ngẩn người, sau đó trong mắt hiện lên một vòng khinh thường, nói: “Ngươi tính toán cái thứ gì?”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên, một đạo kiếm ý uy áp bay thẳng đến Dương Diệp nghiền áp mà đi.

Dương Diệp nhưng lại không chút sứt mẻ, mặc kệ do vẻ này kiếm ý uy áp nghiền đặt ở trên người hắn, tại cung trang mỹ phụ bọn người kinh hãi trong ánh mắt, cung trang mỹ phụ đạo kia kiếm ý trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể, sau đó như là đá rơi biển cả giống như, tại không có chút nào động tĩnh.

“Sao, làm sao có thể”

Cung trang mỹ phụ trong mắt tràn đầy khó có thể tin, nàng hướng phía trước bước ra một bước, một cổ kinh khủng kiếm ý tự trong cơ thể nàng bạo tuôn ra mà ra, sau đó hướng phía Dương Diệp mang tất cả mà đi.

Như trước kia như vậy, những... Này kiếm ý cuối cùng toàn bộ chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Cung trang mỹ phụ trực tiếp ngây người, lúc này, một bên cái kia Hình Phong đang muốn nói cái gì, mà Dương Diệp nhưng lại hướng phía trước một bước, sau đó một cỗ kiếm ý lăng không đặt ở này cung trang mỹ phụ trên người.

Cái kia cung trang mỹ phụ thân thể run lên, hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại Dương Diệp đem kiếm ý thu lại lúc, nàng mới dừng lại đến.

“Ngươi, ngươi là hư vô cảnh kiếm ý phía trên” cung trang mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, như là thấy được quỷ.

“Ngươi không phải thấy được sao?”

Dương Diệp nói: “Dẫn ta đi gặp đầu của các ngươi, ta cảm thấy được, chúng ta có tất yếu nói chuyện.”

“Ngươi đến tột cùng là ai! Ngươi tới nơi này có mục đích gì!” Cung trang mỹ phụ nhìn thẳng Dương Diệp, chất vấn.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Ta nói, dẫn ta đi gặp đầu của các ngươi!”

Chứng kiến Dương Diệp thần sắc cùng Dương Diệp Dương Diệp ngữ khí, cung trang mỹ phụ biến sắc, giờ phút này nàng đột nhiên vang lên, trước mắt vị này tuy nhiên cảnh giới không bằng nàng, nhưng là, thực lực nhưng lại có thể hoàn toàn nghiền áp nàng đấy. Bày chính tâm thái về sau, cung trang mỹ phụ nhìn một Dương Diệp, nói: “Đi theo ta!”

Nói xong, nàng quay người hướng xa xa đi đến.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, sau đó cùng Vân

Bán Thanh đi theo.

“Phải cẩn thận một chút!”

Lúc này, Vân Bán Thanh thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp khẽ gật đầu, tuy nhiên hắn là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, nhưng là tại đây những người này cũng không biết sống rồi bao nhiêu năm lão quái vật, ai biết bọn hắn ngoại trừ kiếm ý bên ngoài, còn có... Hay không cái khác thủ đoạn? Tựu như hắn, tuy nhiên hắn là kiếm tu, nhưng là, tựu tính toán không cần kiếm, thực lực của hắn cũng có thể giết đế!

Nếu như những người này có thể không cần kiếm, vậy hắn đối với những người này áp chế lực sẽ nhỏ rất nhiều rất nhiều.

Tại cung trang mỹ phụ dưới sự dẫn dắt, mọi người hướng phía phế tích ở trong chỗ sâu đi đến, trên đường đi, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, bốn phía trải rộng các loại kiếm trận, trong đó một ít kiếm trận chỉ sợ coi như là đế giả chống lại đều chịu không nổi. Mà theo như cung trang mỹ phụ lời nói mà nói, những... Này cũng chỉ là không trọn vẹn trận, nếu như là nguyên vẹn đấy, đế giả cảnh cường giả đều có thể đơn giản gạt bỏ!

Quan trọng nhất là, đây vẫn chỉ là bên ngoài kiếm trận, nếu như là nội bộ kiếm trận, còn có Kiếm Thần cung hộ tông đại trận, hư giả cường giả đều có thể chém giết!

Dương Diệp sở dĩ thần sắc mặt ngưng trọng, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là lần nữa cảm nhận được cái kia diệt kiếm Thần cung cường giả cường đại! Lúc trước Kiếm Thần cung là có hư giả cảnh cường giả đấy, hơn nữa khẳng định không phải một hai vị, đế giả tựu càng nhiều. Tại tăng thêm cái này Kiếm Thần cung những... Này đại trận nhưng mà, đối phương hay là dùng sức một mình diệt đi Kiếm Thần cung!

Một nghĩ tới tương lai có khả năng cùng đối phương là địch, Dương Diệp không khỏi da đầu một hồi run lên.

Đi rồi một hồi, một tòa tương đối hoàn hảo cung điện xuất hiện ở mấy tầm mắt của người trong.

“Cái này là Kiếm Thần Cung Chủ điện?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên không phải!”

Cung trang mỹ nữ tắc: “Tại đây là căn cứ của chúng ta đấy, về phần Kiếm Thần cung, cách nơi này còn có mấy ngàn dặm, bất quá chúng ta vào không được.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Cung trang mỹ nữ tắc: “Kiếm Thần Cung Chủ điện có một cái kiếm trận, cái kia là năm đó sư tổ chỗ bố, uy lực vô cùng, chúng ta căn bản không cách nào tới gần.”

“Năm đó không có bị hủy đây?” Dương Diệp hỏi.

Cung trang mỹ nữ tắc: “Trận phá, nhưng là trận cơ vẫn còn, chỉ cần có linh khí, nó tựu sẽ tự động vận hành.”

“Mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Cung trang mỹ phụ nhìn thoáng qua, nói: “Rất cường, bởi vì cái kia trong trận kiếm ý cũng là hư vô cảnh kiếm ý phía trên.”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nếu như cái kia trong kiếm trận kiếm ý không phải Niết Bàn Cảnh, vậy hắn muốn phá trận có lẽ chỉ là vấn đề nhỏ, nhưng là kiếm kia trận cũng là Niết Bàn kiếm kiếm ý, hơn nữa còn là Kiếm Vô Cực kiếm ý, cái kia đây cũng không phải là vấn đề nhỏ, mà là vấn đề lớn rồi. Tuy nhiên hắn chưa từng gặp qua kiếm kia trận, nhưng là bố tại Kiếm Thần Cung Chủ điện kiếm trận sẽ nhược sao?

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, không tại suy nghĩ vấn đề này, bởi vì bọn hắn đã tiến nhập đại điện.

Vừa mới tiến đại điện, một gã lưng đeo hộp đựng kiếm Lục Bào thanh niên đã đi tới, khi thấy Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh lúc, thanh niên lông mày lập tức nhíu một cái, nói: “Người từ ngoài đến?”

“Hắn là kiếm tu!” Cung trang mỹ nữ tắc.

“Kiếm tu?”

Thanh niên sững sờ, sau đó hắn nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, “Ngươi, ngươi là từ bên ngoài đến kiếm tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi làm sao làm được!” Thanh niên thanh âm đều đang run rồi.

Cái kia cung trang mỹ phụ cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Ở cái địa phương này không biết bị đóng bao nhiêu năm, bọn hắn tự nhiên là muốn đi ra ngoài đấy. Hiện tại có kiếm tu có thể tiến đến, cái này đối với bọn họ mà nói, tựu giống với tại đen kịt trong vực sâu đột nhiên nhìn thấy một nhúm ánh mặt trời.

“Che dấu kiếm ý cùng khí tức!” Dương Diệp nói.

“Như thế nào che dấu hay sao?” Thanh niên kia liền vội hỏi. Bọn hắn tự nhiên cũng có thể che dấu, nhưng là tại như thế nào che dấu, đều không thể tránh được thần bí kia cường giả con mắt, chỉ cần vừa đi ra ngoài, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên, nói: “Chính là như vậy che dấu đấy!”

Thanh niên ngẩn người, sau đó trong mắt lệ khí đột nhiên thoáng hiện, nói: “Ngươi không nói?”

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, nói: “Xem ngươi bộ dạng như vậy, thật giống như là muốn đánh ta?”

Thanh niên nam tử đang muốn nói chuyện, một bên cung trang mỹ phụ vội vàng nói: “Sư huynh, lần này hắn tới là”

Nhưng mà nàng lời nói còn không nói chuyện, thanh niên kia nam tử liền trực tiếp rút kiếm hướng phía Dương Diệp bổ tới, tốc độ cực nhanh, trong thời gian ngắn liền đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt hàn mang tránh mà qua, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân đột nhiên hiện ra.

Keng!

Một đạo thanh thúy kim thiết đứt gãy âm thanh ở giữa sân vang lên, rất nhanh, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp đứng tại thanh niên nam tử trước mặt, trong tay hắn có một thanh kiếm, mà lúc này chuôi kiếm nầy mũi kiếm chính chống đỡ tại thanh niên nam tử giữa lông mày, kiếm nhập ba phần, máu tươi không ngừng tràn ra, đem thanh niên nam tử thật khuôn mặt đều nhuộm màu đỏ tươi.

Thanh niên nam tử ngơ ngác nhìn Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ hay là khiếp sợ, “Hư vô cảnh kiếm ý phía trên, sao, làm sao có thể”

Một bên, cung trang mỹ phụ khẩn trương địa nhìn xem Dương Diệp, nếu như Dương Diệp thật sự sát nhân, bọn hắn còn thật không có biện pháp.

Hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý, đối với bọn họ là có thêm tuyệt đối với áp chế lực đấy. Trừ phi bọn hắn không cần kiếm, nhưng là, với tư cách kiếm tu bọn hắn không cần kiếm, cái kia chiến lực còn có mấy thành?

Cũng may, Dương Diệp tựa hồ cũng không có sát nhân ý tứ. Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó nhìn về phía cung trang mỹ phụ, nói: “Ta tới nơi này, không phải đến cùng các ngươi là địch đấy, nhưng là, nếu như tại có không có mắt đến đối với ta xuất thủ”

Nói xong, Dương Diệp phải tay nắm lấy trường kiếm mạnh mà vung lên.

Xùy~~!

Thanh niên kia nam tử một cái cánh tay trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người sắc mặt đại biến, cho dù là cái kia Vân Bán Thanh, cũng là nheo mắt, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp phải làm như vậy.

Cái kia bị Dương Diệp phế bỏ một cánh tay thanh niên nam tử không có kêu thảm thiết, chỉ là tựu như vậy kinh hãi địa nhìn xem Dương Diệp, hiển nhiên, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý khiếp sợ đến hắn rồi.

Dương Diệp cũng không có quản thanh niên kia nam tử, mà là nhìn về phía cung trang mỹ phụ, nói: “Lão đại của các ngươi đâu này?”

Cung trang mỹ phụ nhìn một Dương Diệp, nói: “Hắn đang bế quan, ta, ta hiện tại tựu đi thông tri hắn, ngươi chờ một chút!” Nói xong, nàng nhìn thoáng qua trong sân thanh niên kia cùng nàng bên cạnh Hình Phong ba người liếc, ba người hiểu ý, đi theo nàng đã đi ra đại điện.

Cung trang mỹ phụ bọn người rời đi về sau, to như vậy trong cung điện chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh.

“Ngươi sở dĩ làm như vậy, là muốn chấn nhiếp bọn hắn?” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Người đều là bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, ta nếu không bày ra thoáng một phát thực lực của mình, không chừng những người này còn muốn chơi hoa chiêu gì.”

Vân Bán Thanh có chút trầm ngâm, nói: “Ta cảm giác, cảm thấy có thể sẽ có phiền toái.”

“Những người này muốn đi ra ngoài muốn điên rồi!” Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Vì đi ra ngoài, bọn hắn xác thực khả năng sự tình gì đều làm được.”

“Ngươi vì sao không nói thẳng dẫn bọn hắn đi ra ngoài, sau đó đem những người này đều thu phục chiếm được?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Kiếm minh, không phải là người nào đều thu. Hơn nữa, bọn hắn đã từng đều là cao cao tại thượng đấy, lại để cho bọn hắn thần phục ta, ngươi cảm thấy hi vọng đại sao? Hơn nữa, rất dễ dàng có được đồ vật gì đó, mọi người luôn sẽ không quý trọng đấy, thậm chí có người còn sẽ cảm thấy ta thiếu nợ bọn hắn đấy. Tựu như trước kia thanh niên kia nam tử, hắn đã cảm thấy ta thiếu nợ hắn đấy.”

“Nhân tính” Vân Bán Thanh có chút cúi đầu.

Đúng lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, bởi vì tại bọn hắn dưới chân sàn nhà đột nhiên một hồi biến ảo, đón lấy, một sợi màu vàng lợt khóa sắt lăng không xuất hiện ở dưới chân của bọn hắn, đưa hắn cùng Vân Bán Thanh còn có hai gã khôi lỗi chân gắt gao cuốn lấy. Những... Này khóa sắt khoảng chừng mấy chục căn nhiều, hơn nữa đều là Đế cấp!

“Ta không nghĩ tới, thậm chí có kiếm tu có thể đến nơi đây, hơn nữa đến còn là một vị hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm tu, quả nhiên là khiến người ngoài ý ah!”

Thanh âm rơi xuống, một gã hoa bào lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh trong tầm mắt, tại hoa bào lão giả bên cạnh là cái kia cung trang mỹ phụ cùng cái kia trước kia bị Dương Diệp chặt đứt một cánh tay thanh niên nam tử. Mà ở ba người sau lưng, còn có hơn ba mươi tên kiếm tu, trong đó, có đế giả, cũng có nửa đế!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia hoa bào lão giả trên người, nói: “Chúng ta cũng còn không có nói chuyện, ngươi cứ như vậy làm?”

“Còn nói gì?”

Hoa bào lão giả đi đến Dương Diệp trước mặt, nói: “Thấy được sao? Ta đã rất già rồi, cỗ thân thể này đã nhanh đến cuối cùng rồi. Nếu như không có cái mới thân thể đoạt xá, ta rất nhanh cũng sẽ bị chết, tuy nhiên đoạt xá về sau, cảnh giới ngã xuống, trọn đời không cách nào tại tấn chức, nhưng là, chết tử tế không bằng lại còn sống, không phải sao?”

“Ngươi là muốn đoạt xá ta?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên!”

Hoa bào lão giả già nua trên mặt hiện ra rồi một vòng vui vẻ, nói: “Trời cao đãi ta thật sự không tệ, hư vô cảnh kiếm ý phía trên, nhưng lại trẻ tuổi như vậy, thật sự, ngươi thật sự hoàn mỹ!” Nói xong, lão giả đột nhiên hưng phấn lên, “Hơn nữa, ngươi còn có ẩn nấp kiếm tu khí tức pháp môn ngươi tựu là thượng thiên phái tới cứu vớt chúng ta đấy! Ha ha”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1235: Bái kiến đấy, đều chết hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tại ngươi đoạt xá trước kia, ta có thể hay không hỏi trước mấy vấn đề?” Dương Diệp nhìn xem lão giả kia nói.

“Sắp chết đến nơi rồi còn hỏi vấn đề?”

Lúc này, một bên cái kia cụt tay thanh niên âm thanh hung dữ nói: “Trước kia ngươi đoạn ta một tay, hiện tại, ta tựu đoạn ngươi hai cánh tay.”

Nói xong, hắn tựu muốn động thủ, mà lúc này, một bên cái kia hoa bào lão giả nhưng lại ngăn cản hắn, nói: “Đợi tí nữa cỗ thân thể này tựu là của ta, ta cũng không muốn hắn có cái gì tổn thương!”

Cụt tay thanh niên mặc kệ vi phạm lão giả, lập tức hừ lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía một bên Vân Bán Thanh, nói: “Hắn không thể động, cái này con quỷ nhỏ có lẽ có thể động đi?”

“Cái này muốn xem sư muội của ngươi ý tứ!” Lão giả nói.

Cụt tay thanh niên nhìn về phía một bên cung trang mỹ phụ, cung trang mỹ phụ trên mặt hiển hiện một vòng dáng tươi cười, nói: “Sư huynh, cái này con quỷ nhỏ thân thể đợi tí nữa có thể là của ta, ngươi như đối với nàng làm mấy thứ gì đó, cái này lại để cho sư muội trời ơi sau tình làm sao chịu nổi?”

“Ngươi không phải yêu thích ta chuôi này âm rít gào kiếm sao? Đợi tí nữa tặng cho ngươi rồi!” Cụt tay thanh niên nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, nhạt âm thanh nói.

“Thật đúng?” Cung trang mỹ phụ con mắt sáng ngời.

“Ta còn có thể nói giả?” Cụt tay thanh niên âm thanh lạnh lùng nói.

Cung trang mỹ phụ trên mặt dáng tươi cười càng phát ra sáng lạn, “Cứ quyết định như vậy đi.” Nói xong, nàng nhìn thoáng qua một bên Vân Bán Thanh, nói: “Bất quá, sư huynh nên thương hương tiếc ngọc một điểm, đừng đem thân thể này làm hư rồi.”

“Yên tâm, ta sẽ rất thương hương tiếc ngọc đấy!” Cụt tay thanh niên ánh mắt rơi vào Vân Bán Thanh trên người, âm thanh hung dữ nói.

Vân Bán Thanh đôi mắt buông xuống, không nói gì.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia cụt tay thanh niên, nói: “Nam nhân vô năng mới có thể tìm nữ nhân tới phát tiết phẫn nộ của mình, ngươi rất vô năng!”

“Ngươi nói cái gì!” Cụt tay nam tử nhìn về phía Dương Diệp, thần sắc càng thêm dữ tợn rồi.

Dương đặc biệt nói: “Ta chém đứt cánh tay của ngươi, ngươi muốn báo thù, tới tìm ta ah! Đi khi dễ một cái nữ nhân tính toán cái gì?”

Cụt tay nam tử sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ngươi đánh không lại ta, tựu đi tìm nữ nhân phát tiết, ngươi đây không phải vô năng là cái gì? Kiếm Thần cung năm đó dầu gì cũng là đại lục đệ nhất thế lực, làm sao lại ra ngươi như vậy cái rác rưởi? Ngươi có thể đạt tới đế giả, chỉ dùng tinh thạch chồng chất đi lên a!”

“Tinh thạch chồng chất đi lên?”

Cụt tay nam tử âm thanh hung dữ nói: “Ta năm đó tung hoành đại lục lúc, ngươi còn không biết đâu có!”

Dương Diệp nói: “Sống rồi nhiều năm như vậy, hay là đế giả, hay là cái này đức hạnh, xem ra, ngươi đều sống đến cẩu thân lên rồi!” Nói xong, Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Còn các ngươi nữa, nhìn xem các ngươi, như cái gì? Như cái xác không hồn! Kiếm tu đem làm không sợ sinh tử, có thể các ngươi ngược lại tốt, vì mạng sống, một lần lại một lần đoạt xá, sau đó như là cẩu đồng dạng sống sót. Nói thật, các ngươi tuy nhiên còn sống, nhưng còn không bằng chết rồi thì tốt hơn.”

Lúc này đây, trong tràng mọi người sắc mặt đều là khó nhìn lại.

Dương Diệp lại nói: “Vốn ta có chút chờ mong đấy, bởi vì ta cảm giác được các ngươi những chuyện lặt vặt này xuống kiếm tu ít nhất cũng còn là tự nhiên mình điểm mấu chốt cùng kiên trì, nhưng là hiện tại xem ra, các ngươi tựu là một đám rác rưởi, như các ngươi loại này rác rưởi, trong nhiều ta đều đừng.”

“Chuyện cười!”

Hoa bào lão giả đột nhiên nói: “Chúng ta rác rưởi? Tiểu tử, ta thừa nhận ngươi thiên phú trác tuyệt, nhưng là ta cho ngươi biết, đứng tại trước mặt ngươi những người này, đã từng không khỏi là tung hoành đại lục siêu cấp cường giả. Bọn hắn hiện tại sở dĩ cảnh giới ngã xuống, đó là bởi vì đoạt xá nguyên nhân tạo thành đấy! Đến tại chúng ta đoạt xá có cơ hội còn sống, ai sẽ nguyện ý buông tha cho?”

Lúc này, cái kia cụt tay nam tử cười lạnh nói: “Ngươi nói nhiều như vậy, đơn giản tựu là muốn bảo hộ cái này nữ, ha ha, ta cho ngươi biết, ta sẽ hảo hảo thương tiếc nàng đấy!”

“Ngươi quá để ý mình rồi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cụt tay nam tử, sau đó nhìn về phía hoa bào lão giả, nói: “Không phải muốn đoạt bỏ sao? Đến đây đi!”

“Xem ngươi như vậy bình tĩnh, ta ngược lại là có chút do dự!” Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp nói.

“Sợ?” Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai.

“Sợ?”

Hoa bào lão giả ha ha nở nụ cười, cười chỉ chốc lát, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta sẽ sợ ngươi? Tiểu tử, ngươi có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý phía trên, nhất định là tâm trí cứng rắn thế hệ, ngươi như thế trấn định, không cách nào tựu là đối với chính mình rất có lòng tin. Nếu như ta chỉ là đế giả, còn thật không dám đoạt xá ngươi. Nhưng là, ta cho ngươi biết, thân thể của ta thể tuy nhiên là đế giả, nhưng linh hồn của ta nhưng lại hư giả cảnh."

Nghe được hoa bào lão giả lời mà nói..., Dương Diệp sắc mặt lập tức thảm trắng đi, trong mắt càng là từng cơn hoảng sợ.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, trong tràng mọi người trên mặt lập tức hiện ra rồi một vòng cười lạnh. Cái kia cụt tay nam tử mỉa mai nói: "Nguyên lai ta còn tưởng rằng ngươi đến cỡ nào kiên cường, tại cái chết trước mặt, còn không phải cùng người bình thường đồng dạng, còn không biết xấu hổ nói chúng ta, mình cũng là một cái sợ chết Chủ!"

"Sợ chết, nhân chi thường tình mà!"

Hoa bào lão giả trên mặt tràn đầy vui vẻ, nói: "Tiểu tử, ngươi yên tâm, ta đoạt xá ngươi về sau, tuyệt sẽ không bôi nhọ ngươi cỗ thân thể này đấy." Nói xong, hắn tay phải vung lên, cái kia cụt tay nam tử bọn người lập tức hướng về sau thối lui.

"Trước ngươi không phải có vấn đề muốn hỏi sao? Ra, ta thỏa mãn ngươi cái này sắp chết di ngôn!" Hoa bào lão giả nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào lão giả, nói: "Kiếm Thần ấn cùng Ngân Hà Kiếm Đồ tại trên tay ngươi sao?"

"Nguyên lai ngươi là vì cái này mà đến!"

Hoa bào lão giả nói: "Ta có thể thẳng thắn nói cho ngươi biết, hai thứ này đều không tại trên tay của ta."

"Vậy chúng nó ở nơi nào?" Dương Diệp lại hỏi.

"Có lẽ tại Kiếm Thần Cung Chủ điện bên kia, bất quá, không có người có thể tiến đi. Không đúng, đợi sẽ ta đoạt xá ngươi về sau, nếu như kiếm ý hay là hư vô cảnh kiếm ý phía trên, ta tựu có cơ hội có thể đi vào!" Hoa bào lão giả cười nói: "Cho nên, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm đi chết rồi, bởi vì cái này hai dạng đồ vật ta đều thay ngươi cầm được!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ta xác thực yên tâm, cuối cùng một vấn đề, ngươi có thể thấy được quá sơ cái kia diệt kiếm Thần cung cái vị kia cường giả?"

Nghe vậy, hoa bào lão giả cùng trong tràng mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

“Như thế nào?” Dương Diệp quét mọi người liếc.

Hoa bào lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Bái kiến đấy, đều chết hết.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Đã minh bạch, đến đây đi.”

Hoa bào lão giả cười lạnh cười, lúc này, một bên cung trang mỹ phụ đột nhiên nói: “Coi chừng!”

Cái kia cụt tay nam tử cũng nói: “Ta cũng hiểu được tiểu tử này có chút kỳ quặc, sư huynh ngươi phải cẩn thận một chút, đừng lật thuyền trong mương rồi.”

“Ta cũng không tin hắn một cái Thánh giả cảnh linh hồn có thể mạnh hơn hư giả cảnh cường giả linh hồn!”

Hoa bào lão giả nói ra: “Về phần ý chí phương diện, hừ, lão phu có thể tu luyện đến hư giả cảnh, ý chí sao lại, há có thể yếu đi hắn!”

Thanh âm rơi xuống, hoa bào lão giả linh hồn trực tiếp xuất khiếu, sau đó chui vào rồi Dương Diệp mi tâm bên trong.

Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, kể cả một bên Vân Bán Thanh. Đặc biệt là Vân Bán Thanh, tuy nhiên nàng biết rõ Dương Diệp thực lực, nhưng là, cái này đoạt xá lão giả đã từng thế nhưng mà hư giả cảnh ah!

Dương Diệp có thể chống đở được hắn đoạt xá sao?

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đột nhiên, Dương Diệp mở mắt.

Nhìn thấy Dương Diệp mở to mắt, Vân Bán Thanh cùng cụt tay nam tử bọn người tâm lập tức nhấc lên. Cụt tay nam tử bọn người cũng không có hưng phấn hoặc là cao hứng, mà là đề phòng địa nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng điên cuồng chi sắc, nói: “Thành công rồi, lão phu thành công rồi! Mới thân thể, hoàn mỹ thân thể, ha ha”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên Vân Bán Thanh hai mắt đột nhiên trợn lên, sắc mặt càng là trở nên trắng lên. Mà một bên cụt tay nam tử bọn người tắc thì thở dài một hơi, cái kia cụt tay nam tử cười lạnh nói: “Trước kia xem cái kia sao tự tin, ta còn tưởng rằng hắn có thể đến ở sư huynh ngươi đoạt xá rồi. Hiện tại xem ra, hoàn toàn là ta suy nghĩ nhiều!”

Tại cụt tay nam tử bên cạnh cung trang mỹ phụ cười nói: “Tuy nhiên hắn kiếm ý là hư vô cảnh phía trên, nhưng là, hắn cuối cùng bất quá là một cái Thánh giả cảnh, một cái Thánh giả cảnh linh hồn có thể cùng hư giả cảnh chống lại sao? Trừ phi sư tổ trọng sinh ngược lại là có khả năng.”

Lúc này, cái kia cụt tay nam tử ánh mắt rơi ở một bên Vân Bán Thanh trên người, cười dâm nói: “Tiểu nữ oa, ra, lại để cho ta hảo hảo thương thương ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, cụt tay nam tử tựu muốn động thủ, mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp bỗng nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Như thế nào, tinh. Trùng lên não, liền sư huynh đều mặc kệ?”

Cụt tay nam tử sững sờ, khi thấy Dương Diệp trên chân những cái... Kia khóa sắt lúc, lập tức hiểu được, hắn quay người nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, hai người nhẹ gật đầu, sau đó bấm véo một cái kiếm quyết, rất nhanh, trên mặt đất những cái... Kia khóa sắt biến mất không thấy gì nữa.

Đem làm khóa sắt biến mất không thấy gì nữa về sau, cái kia cụt tay nam tử lại hướng phía Vân Bán Thanh đi đến, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên chắn Vân Bán Thanh trước mặt, nhìn thấy một màn này, cái kia cụt tay nam tử chân mày cau lại, nói: “Sư huynh ngươi cái này là ý gì?”

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua cụt tay nam tử, nói: “Còn có nghĩ là muốn ly khai cái chỗ này rồi hả?”

Cụt tay nam tử ngẩn người, lập tức cuồng hỉ, nói: “Thiếu chút nữa quên cái này mảnh vụn (gốc), có lẽ sư huynh đã đạt được cái kia ẩn nấp chi pháp rồi, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, cụt tay nam tử bọn người lập tức kích động lên, có thể đi ra ngoài! Bị nhốt ở cái địa phương này không biết bao nhiêu năm, bọn hắn còn sống duy nhất mục đích đúng là đi ra ngoài, hiện tại rốt cục có thể đi ra ngoài, bọn hắn như thế nào không kích động?

Một lát sau, cụt tay nam tử hỏi, nói: “Sư huynh, phải như thế nào ẩn nấp?”

Tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Hắn sở dĩ có thể ẩn nấp khí tức của mình, cũng không phải dùng cái gì pháp môn, mà là dùng một loại trận pháp đến ẩn nấp.”

“Trận pháp?” Cụt tay nam tử nhíu mày.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như không phải cường đại trận pháp ẩn nấp, ngươi cảm thấy có thần thông gì có thể giấu diếm được vị kia sao?”

Cụt tay nam tử nghĩ nghĩ, nói: “Nói cũng đúng, vị kia thực lực thông thiên, chỉ sợ coi như là hư giai thần thông thuật cũng không có khả năng đầy qua đối phương. Cũng chỉ có cường đại trận pháp có lẽ có thể rồi.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Sư huynh, đó là cái gì trận pháp?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cụt tay nam tử, nói: “Cửu thiên thập địa ẩn thân trận!”

“Cửu thiên thập địa ẩn thân trận?” Cụt tay nam tử cau mày nói: “Đó là cái gì trận?”

“Bất kể cái gì trận, lại để cho sư huynh trực tiếp bày trận không là được rồi.” Lúc này, cái kia cung trang mỹ nữ tắc.

“Nói cũng đúng!” Cụt tay nam tử gật đầu nói.

Dương Diệp nói: “Muốn bố cái này trận, cần hai dạng đồ vật, một là Tử Tinh Thạch, còn có đạt tới Đế cấp kiếm, đem Tử Tinh Thạch cùng Đế cấp kiếm đều lấy ra đi. Nhớ kỹ, càng nhiều càng tốt, bằng không thì, dễ dàng thất bại, một khi thất bại, ta có thể sẽ bị cắn trả, hơn nữa, chúng ta Tử Tinh Thạch cùng kiếm đều có thể báo hỏng, cho nên, các ngươi đừng che dấu, toàn bộ lấy ra, có thể hay không đi ra ngoài, tựu xem lần này rồi!”

Nói xong, Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, nói: “Đều lấy ra đi!”

Convert by: Lunaria

-------oOo------

Chương 1236: Chúng ta, chỉ là muốn sống lấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên hay là Dương Diệp, cái kia hoa bào lão giả đừng nói đã từng là hư giả cảnh cường giả, coi như là bây giờ là hư giả cảnh cường giả, hắn đều không sợ.

Đoạt xá hắn?

Cái này hoa bào lão giả là mình tìm đường chết! Vòng xoáy nhỏ đã cùng hắn dung làm một thể, muốn đoạt bỏ hắn, tựu ý nghĩa cùng vòng xoáy nhỏ là địch, nếu như là ở bên ngoài cũng may, nhưng là tại trong cơ thể hắn, tại đến mấy cái hư giả cảnh đều là không tốt!

Trong tràng, nghe được Dương Diệp lời mà nói..., mọi người hai mặt nhìn nhau, có chút do dự.

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Các ngươi còn có nghĩ là muốn đi ra ngoài?”

Cụt tay nam tử do dự xuống, nói: “Sư huynh, chúng ta tự nhiên là muốn đi ra ngoài đấy, nhưng là, cái này Đế cấp kiếm”

“Chỉ là mượn thoáng một phát, dùng hết rồi sẽ trả lại cho các ngươi đấy!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, mọi người lập tức thở dài một hơi, cái kia cụt tay nam tử cười nói: “Sư huynh ngươi nói sớm đi, chúng ta còn tưởng rằng bố cái kia trận, những... Này kiếm sẽ không có đây này!” Nói xong, hắn dẫn đầu lấy ra hai thanh kiếm đi ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, đều là Đế cấp! Khẽ gật đầu, hắn quay đầu nhìn về phía bên cạnh mọi người.

Lúc này đây, mọi người cũng không có ở chần chờ, nhao nhao đem kiếm của mình đem ra.

Mấy tức về sau, tại Dương Diệp trước mặt dựng thẳng lấy bốn mươi ba chuôi kiếm, toàn bộ là Đế cấp! Xem lên trước mặt những... Này kiếm, Dương Diệp cảm giác tim đập của mình tại gia tốc.

Bốn mươi ba chuôi Đế cấp!

Đây là một cái gì khái niệm tuy nhiên hắn rất giàu có, nhưng là, hắn còn không có giàu có đến xem Đế cấp là sắt vụn tình trạng, phải nói, Đế cấp với hắn mà nói coi như là hi hữu vật!

Nếu như đem những... Này kiếm cho kiếm minh kiếm sửa đồ thượng nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nhịn không được có chút giơ lên, bất quá rất nhanh tựu khôi phục lại bình tĩnh. Hắn nhìn lướt qua mọi người, nói: “Còn gì nữa không sao?”

“Còn chưa đủ sao?” Cụt tay nam tử hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta là sợ vạn nhất, nếu như không đủ, chúng ta có thể sẽ kiếm củi ba năm thiêu một giờ.”

“Nếu bàn về kiếm trận, ta Kiếm Thần cung có thể nói chính là đại lục đương thời chi nhất, nhưng vì sao chúng ta chưa từng nghe qua cái này cái gì cửu thiên thập địa ẩn thân trận?” Lúc này, cung trang mỹ phụ đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy!” Cụt tay nam tử bọn người cũng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Các ngươi cũng biết người này là gì có thể đạt tới hư vô cảnh kiếm ý phía trên?”

“Vì sao?” Cung trang mỹ nữ tắc.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, nói: “Hắn đi qua Vẫn Thần Sơn, đã lấy được sư tổ truyền thừa, cái kia trận pháp, cũng là sư tổ năm đó theo Ngoại Vực đạt được đấy, bất quá sư tổ cũng không đem trận pháp này ở lại Kiếm Thần cung.”

“Thì ra là thế!”

Cung trang mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Ta nói hắn như thế nào sẽ đạt tới hư vô cảnh kiếm ý phía trên, nguyên lai là đã lấy được sư tổ truyền thừa. Có thể nói như vậy, hắn là sư tổ đệ tử, chúng ta đây”

truyencuatu❤inet
“Ngu xuẩn!”

Cụt tay nam tử bỗng nhiên lạnh giọng quát: “Tựu tính toán hắn là sư tổ truyền nhân thì như thế nào? Cái kia theo chúng ta có quan hệ gì? Hôm nay Kiếm Thần cung đã sớm danh nghĩa, chúng ta liền mệnh đều nhanh giữ không được, còn quản hắn khỉ gió cái gì truyền nhân.”

“Lạnh ngạn sư huynh nói không sai!”

Tại cụt tay nam tử bên cạnh một gã kiếm tu đạo: “Hiện tại đối với chúng ta mà nói, còn sống mới là trọng yếu nhất, về phần truyền nhân cái gì đấy, cái kia theo chúng ta một chút quan hệ đều không có."

Lạnh ngạn nói: "Chờ chúng ta đi ra ngoài, lấy thực lực của chúng ta, nhất định có thể một lần nữa xưng bá đại lục." Nói xong, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: "Bất quá, chúng ta việc cấp bách là ly khai cái chỗ này. Cho nên, các ngươi còn có kiếm đều lấy ra, sư huynh cũng sẽ không nuốt riêng kiếm của các ngươi, tại che giấu tựu không có ý nghĩa rồi."

Nghe được lạnh ngạn lời mà nói..., trong tràng mọi người khẽ gật đầu, rất nhanh, lại nhiều ra năm chuôi Đế cấp kiếm.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem trong sân kiếm thu vào, sau đó nói: "Tử Tinh Thạch!"

Kiếm đều giao ra đi, Tử Tinh Thạch mọi người tự nhiên sẽ không tại che giấu, lập tức nhao nhao đem chính mình Tử Tinh Thạch toàn bộ đem ra.

Dương Diệp nhìn lướt qua, tổng cộng có hơn một vạn miếng. Hắn nhìn lướt qua mọi người, nói: "Quá ít!"

"Hơn một vạn còn thiếu sao?" Lạnh ngạn hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Đây cũng không phải là bình thường trận, cái này trận chính là Ngoại Vực thượng cổ kiếm tu sáng chế, nếu như tùy tùy tiện tiện có thể bố trí xuống, cái kia tổ sư cũng sẽ không học được." Nói xong, hắn nhìn lướt qua mọi người, nói: "Đều đừng che giấu rồi, chờ chúng ta sau khi rời khỏi nơi đây, đến lúc đó chúng ta còn không phải muốn bao nhiêu có bấy nhiêu?"

Lạnh ngạn quay người nhìn thoáng qua mọi người, mọi người đều là lắc đầu.

Dương Diệp chân mày cau lại, lúc này, một bên cung trang mỹ phụ đột nhiên nói: "Chúng ta không phải còn có một Tụ Linh Trận sao? Tụ Linh Trận nội ít nhất còn có hơn ba vạn miếng Tử Tinh Thạch, đây đã đủ rồi a?"

Nghe vậy, Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nói: "Đúng vậy, Tụ Linh Trận, ta như thế nào quên Tụ Linh Trận rồi. Chúng ta đem Tụ Linh Trận nội tinh thạch đều lấy ra có lẽ không sai biệt lắm là đủ rồi!"

“Thế nhưng mà nếu như đem những cái... Kia Tử Tinh Thạch đều lấy ra, cái kia Tụ Linh Trận sẽ phải biến mất, đến lúc đó, chúng ta phiến khu vực này linh khí đều muốn biến thành mỏng manh lên.” Một gã kiếm tu bỗng nhiên nói.

“Ngu xuẩn!”

Lạnh ngạn nói: “Chúng ta đều phải rời rồi, còn cần cái này Tụ Linh Trận làm cái gì? Đi, chúng ta đi đem Tụ Linh Trận những... Này tinh thạch đều lấy ra!” Nói xong, lạnh ngạn mang theo phía sau hắn mọi người quay người rời đi.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, còn có cái kia cung trang mỹ phụ.

Cung trang mỹ phụ nhìn một Dương Diệp, cười nói: “Chúc mừng sư huynh đạt được tân sinh, hơn nữa còn là như thế ưu tú thân thể.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cung trang mỹ phụ, nói: “Sư muội muốn nói cái gì?”

Cung trang mỹ phụ cười cười, nói: “Dùng sư huynh thực lực, ra cái này địa phương quỷ quái, ngày sau nhất định có thể xưng bá toàn bộ minh ngục đại lục, đến lúc đó, kính xin sư huynh chiếu cố nhiều hơn chiếu cố sư muội!”

“Đương nhiên!” Dương Diệp cười nói.

Cung trang mỹ phụ mỉm cười, sau đó đi tới cái kia Vân Bán Thanh trước mặt, nói: “Sư huynh, sư muội ta thật sự là có chút đã đợi không kịp, hiện tại tựu lại để cho sư muội đoạt xá rồi hắn a!”

Nói xong, cung trang mỹ phụ định xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: “Chậm đã!”

Cung trang mỹ phụ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Như thế nào, sư huynh chẳng lẽ cũng coi trọng nữ nhân này?”

Dương Diệp đi đến Vân Bán Thanh trước mặt, sau đó thò tay nhéo nhéo Vân Bán Thanh cái cằm, cười nói: “Cô gái này nghiêng nước nghiêng thành, sư huynh như thế nào sẽ không động tâm đâu này?” Nói xong, hắn quay người nhìn về phía cung trang mỹ phụ, nói: “Cho nên, sư muội muốn muốn đoạt xá, hay là trước chậm rãi a, bằng không thì, đẳng cấp sư muội đoạt xá rồi, sư huynh đã có thể không tốt hạ thủ. Ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp sau lưng, Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cung trang mỹ phụ trên mặt dáng tươi cười có chút cứng đờ, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục lại bình tĩnh, nàng xem thấy Dương Diệp mấy tức, sau đó cười nói: “Thì ra là thế, thì ra là thế đã sư huynh đối với nàng thú vị, cái kia sư muội sẽ chờ đẵng cấp tốt rồi. Ân, ta đi giúp lạnh ngạn sư huynh bọn hắn!”

Nói xong, cung trang mỹ phụ xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sau lưng Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói: “Ngăn lại nàng, nàng khám phá ngươi.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, Niết Bàn kiếm kiếm ý lăng không xuất hiện ở giữa sân, trực tiếp đem cái kia cung trang mỹ phụ đè ngay tại chỗ.

“Ngươi quả nhiên không phải sư huynh!”

Cung trang mỹ phụ hít sâu một hơi, quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Vì cái gì, sư huynh tại sao phải thất bại?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ, không có trả lời, mà là quay người nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Ngươi là làm sao thấy được hay sao?”

“Ngươi ngăn cản cái kia lạnh ngạn thời điểm!” Vân Bán Thanh nói: “Còn có ánh mắt của ngươi, trong ánh mắt của ngươi tràn đầy tự tin, đây là lão giả kia trước kia không có đấy. Còn có tựu là cảm giác, ngươi cho cảm giác của ta không có ác ý.”

Dương Diệp sờ lên cái mũi, nói: “Ta còn tưởng rằng mình đã đầy đã qua ngươi, xem ra, ta hoàn toàn thất bại rồi.” Nói xong, hắn quay người nhìn về phía cái kia cung trang mỹ phụ, nói: “Ngươi thì sao? Ngươi lại là thấy thế nào xuyên ta sao?”

Cung trang mỹ phụ trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ngay từ đầu chỉ là có chút hoài nghi, bởi vì ngươi nói chuyện ngữ khí cùng sư huynh rất không giống với, cho nên, ta quyết định thử xem.”

“Ngươi nói muốn đoạt bỏ nàng chính là vì thử ta?” Dương Diệp nói.

Cung trang mỹ phụ khẽ gật đầu, nói: “Quả nhiên, ngươi ngăn trở ta. Mà lý do dĩ nhiên là muốn thượng nàng”

“Chúng ta nói chuyện có thể hay không văn minh điểm!” Dương Diệp có chút bất mãn nói: “Ngươi một cái nữ nhân, nói như vậy rõ ràng, thật sự rất sao?” Hắn ngược lại không có gì, chủ yếu là sợ Vân Bán Thanh xấu hổ.

Cung trang mỹ phụ nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Nàng không là nữ nhân của ngươi?”

Dương Diệp nói: “Nói ngươi như thế nào nhìn thấu của ta a! Ta thật đúng là có chút hiếu kỳ.”

Cung trang mỹ nữ tắc: “Sở dĩ xác định ngươi không phải sư huynh của ta, là vì sư huynh của ta cũng không gần nữ sắc!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: “Không nghĩ tới vấn đề xuất ở chỗ này.”

“Vì cái gì sư huynh của ta sẽ thất bại?” Cung trang mỹ phụ trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn về phía cung trang mỹ phụ, nói: “Ta cảm thấy được, ngươi có lẽ quan tâm quan tâm chính ngươi.”

Cung trang mỹ phụ nhìn thẳng Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên lạnh ngạn bọn người đột nhiên đi đến, sau đó lạnh ngạn lấy ra một quả nạp giới, nói: “Tổng cộng hơn ba vạn miếng Tử Tinh Thạch, tăng thêm trước kia cái kia chút ít, tựu là bốn vạn miếng, sư huynh, bắt đầu bày trận a!”

Nói xong, hắn đem trong tay nạp giới đưa cho Dương Diệp.

Đem nạp giới đưa cho Dương Diệp về sau, lạnh ngạn cười hắc hắc, nói: “Sư huynh, ngươi bày trận, ta đi trước hảo hảo cưng nựng, đau buốt cái này tiểu nữ oa, sư đệ ta thế nhưng mà đã có chút nhịn không được.”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, hướng phía một bên Vân Bán Thanh trảo tới.

Vân Bán Thanh nhìn xem lạnh ngạn, ánh mắt bình tĩnh, tựa như nhìn xem một người chết.

Ông!

Lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia lạnh ngạn thân thể trực tiếp cứng rắn tại nguyên chỗ.

Trong tràng mọi người hoảng hốt!

Cái kia lạnh ngạn quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi không phải sư huynh”

Thanh âm rơi xuống, lạnh ngạn đầu nghiêng một cái, rơi xuống trên mặt đất, một cỗ cột máu phóng lên trời

“Ngươi”

Bên cạnh ba mươi mấy người kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, trong mắt mọi người ngoại trừ kinh hãi còn có phẫn nộ, nhưng lại không ai dám động tay. Hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý, đối với bọn họ đã có thể hoàn toàn áp chế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cung trang mỹ phụ bọn người, lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên đi tới trước mặt của hắn, nói: “Chúng ta bị nhốt tại nơi này quá lâu quá lâu, lâu đến chúng ta cũng đã không nhớ rõ là bao nhiêu năm. Chúng ta, chỉ là muốn sống lấy! Chỉ là muốn đi ra ngoài!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1237: Nguyện làm một chuyện gì!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn xem cung trang mỹ phụ hồi lâu, sau đó nói: “Ta cho các ngươi còn sống!”

Nói xong, hắn quay người hướng ngoài điện đi đến, một bên Vân Bán Thanh vội vàng đi theo.

Mà đúng lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó đối với Dương Diệp chậm rãi quỳ xuống, nói: “Ngươi là sư tổ truyền nhân, chúng ta nguyện ý thần phục ngươi.”

Một bên cái kia chút ít kiếm tu cũng liền bề bộn đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó như là cung trang mỹ phụ như vậy chậm rãi quỳ xuống.

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Các ngươi không phải muốn thần phục ta, mà là muốn cho ta mang bọn ngươi đi ra ngoài!”

“Ngươi dẫn chúng ta đi ra ngoài, chúng ta tựu thần phục ngươi!” Cung trang mỹ phụ nhìn thẳng Dương Diệp. Đối với bọn hắn mà nói, chỉ cần có thể theo cái chỗ này đi ra ngoài, bọn hắn nguyện ý làm bất cứ chuyện gì!

“Không cần!”

Dương Diệp nói xong, tiếp tục hướng phía ngoài điện đi đến.

“Vì cái gì?” Lúc này, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên quát.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Ngươi biết rõ ta tại sao lại muốn tới cùng các ngươi nói chuyện sao? Bởi vì ta lúc ban đầu nghĩ cách tựu là muốn mang lấy các ngươi đi. Nhưng đáng tiếc chính là, các ngươi không có lựa chọn cùng ta đàm, mà là lựa chọn muốn đoạt bỏ chúng ta. Đem làm các ngươi lựa chọn đoạt xá một khắc này, cũng đã địch nhân là của ta. Ta vốn nên tru sát ngươi đám bọn họ, nhưng là, xem tại Kiếm Vô Cực trên mặt mũi, lưu các ngươi một mạng. Bất quá, mỗi người đều muốn là lựa chọn của mình mà phụ trách, hiện tại, chính là các ngươi là các ngươi lựa chọn của mình phụ trách thời điểm.”

Dương Diệp nói xong, cùng Vân Bán Thanh bước nhanh biến mất tại đại điện bên ngoài.

Trong điện, cung trang mỹ phụ bọn người sắc mặt như tro tàn.

Lao tù!

Bọn hắn muốn tiếp tục ở đây cái lao tù đợi cả đời, sau đó không ngừng tìm người đến đoạt xá, không ngừng ở chỗ này cẩu thả lấy.

Tuyệt vọng, sau đó xuất hiện hi vọng, tại đến tuyệt vọng

Cung trang mỹ phụ nhìn xem ngoài điện rất lâu sau đó, sau đó nói: “Chư vị, ta không muốn tại đây dạng tiếp tục còn sống. Bảo trọng!”

Thanh âm rơi xuống, cung trang mỹ phụ khóe miệng đột nhiên tràn ra một vòng màu đỏ tươi, ánh mắt của nàng như trước hay là mở to, hay là đang nhìn ngoài điện, nhưng là, trong đó cũng đã không có bất luận cái gì sắc thái.

“Chư vị, bảo trọng!”

Lại một giọng nói ở giữa sân vang lên, rất nhanh, một cỗ thân thể cứng ngắc.

“Bảo trọng!”

“Bảo trọng!”

“Bảo trọng!”

“”

Mười tức về sau, trong tràng một tia tiếng hít thở đều không, tĩnh như là cứng lại!

Ngoài điện, Dương Diệp dừng bước, trầm mặc mấy tức, hắn khẽ lắc đầu, sau đó tiếp tục hướng phía trước đi đến.

“Những người này, thực lực cũng không tệ lắm!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói.

“Ta biết rõ!” Dương Diệp nói. Trong điện những người kia đã từng đều là đế giả, hơn nữa kiếm ý cơ bản đều là hư vô cảnh kiếm ý, đặc biệt là cái kia cung trang mỹ phụ, hoàn toàn là có thể dùng một địch vài tên đế giả đấy.

“Vậy ngươi vì sao không thu hạ bọn hắn, hoặc là đem thi thể của bọn hắn luyện chế thành Kiếm Nô?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp nói: “Trên vạn năm giam giữ, đã để những người này không có kiếm tu tôn nghiêm cùng làm người điểm mấu chốt, chỉ cần có thể còn sống, bọn hắn có thể vô hạn đổi mới (respawn) chính mình điểm mấu chốt. Đương nhiên, người đều muốn sống lấy, không gì đáng trách. Nhưng là, ta không cần người như vậy. Loại người này tiến vào kiếm minh, chỉ biết mang đến mặt trái ảnh hưởng. Hơn nữa, bọn hắn thường xuyên đoạt xá, bản thân tại không tăng lên khả năng, bởi vậy, bọn hắn ngày sau muốn tiếp tục còn sống, nhất định sẽ tiếp tục tìm người đoạt xá”

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, nói: “Cái kia vì sao không đưa bọn chúng luyện chế thành khôi lỗi?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Trước kia ta cảm giác mình có thể vô hạn luyện chế khôi lỗi, nhưng là ta gần đây phát hiện, không được. Mỗi một cỗ khôi lỗi đều cùng ta có tinh thần liên hệ, nếu như khôi lỗi nhiều hơn, ta tinh thần gánh nặng sẽ rất đại, tựu như hiện tại, tăng thêm ta trước kia khôi lỗi, ta gần hai mươi cỗ khôi lỗi, nhưng lại đều là đế giả, những... Này thêm cùng một chỗ, tinh thần của ta đã có chút không chịu nổi gánh nặng. Tại luyện chế, ta sợ ta sẽ tinh thần sụp đổ!”

Vấn đề này, trước kia hắn luyện chế bốn cỗ khôi lỗi lúc liền phát hiện rồi. Cái này lại để cho trong lòng của hắn cảm giác có chút đáng tiếc, bởi vì cái này ý nghĩa hắn về sau tối đa chỉ có thể có hai mươi cỗ khôi lỗi. Đương nhiên, theo thực lực tăng lên, tinh thần lực trở nên mạnh mẽ, khôi lỗi tự nhiên cũng có thể thêm nữa... Cho nên, hắn nhất định phải mau chóng tăng lên cảnh giới!

Cảnh giới, là hết thảy chi căn bản!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Trước kia niết ngươi cái cằm sự, không phải cố ý đùa giỡn, thứ lỗi!”

“Cái kia chính là cố ý hay sao?” Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp khuôn mặt co lại, thật muốn nói cái gì, lúc này, Vân Bán Thanh nói: “Không cần giải thích cái gì, ta không có như vậy sĩ diện cãi láo!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi, có lẽ tạm thời không có sao chứ?”

Vân Bán Thanh trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Trong thời gian ngắn có lẽ sẽ không có việc gì, bất quá, chúng ta nhất định phải đuổi tại xem Hải Thành hải hạm hồi trở lại trước khi đi đuổi tới Vân gia, bởi vì hải hạm nếu là trở về, ta giết Vân Thiên Minh sự tình tất nhiên sẽ bạo lộ. Khi đó, mẫu thân của ta cùng đệ đệ tình cảnh”

Dương Diệp nói: “Minh bạch, chuyện nơi đây một giải quyết, ta tựu cùng ngươi đi xem đi Vân gia, thuận tiện nhìn xem ẩn vực.”

“Đa tạ!” Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta cái này có thể cũng là vì cho ngươi về sau bán mạng cho ta, cho nên, không cần quá cảm động!”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ta trước kia có phái người điều tra ngươi, ngươi theo ta tưởng tượng vô cùng không giống với!”

“Ta nguyên bản trong mắt ngươi là một cái dạng gì người?” Dương Diệp cười nói.

“Ta nói, ngươi sẽ không sinh khí a?” Vân Bán Thanh nói.

“Sẽ không!” Dương Diệp cười nói.

Vân Bán Thanh nói: “Theo ngươi trước kia làm những chuyện kia đến xem, ta cảm thấy cho ngươi rất ngây thơ, rất ngốc nghếch, xúc động, bảo thủ, hành động theo cảm tình tóm lại, trong mắt của ta, ngươi hoàn toàn chính là một cái mãng phu, ngươi căn bản không xứng làm kiếm minh minh chủ, bởi vì ngươi không có một điểm đại cục ý thức, làm việc toàn bộ bằng chính mình yêu thích, loại người như ngươi người, nhảy đáp không được bao lâu”

Dương Diệp mặt đều đen rồi.

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói khẽ: “Tức giận?”

“Không có! Bất quá, ta cảm thấy cho ngươi có thể nói thẳng nhưng là rồi.” Dương Diệp nói.

“Tốt!”

Vân Bán Thanh trong mắt có mỉm cười, nói: “Nhưng là, cùng ngươi mấy ngày nay ở chung đến nay, ta phát hiện, ngươi nhưng thật ra là thô bên trong có mảnh, làm rất nhiều sự tình ngươi đều có cân nhắc qua, hơn nữa có đối sách. Hơn nữa, tại xử lý rất nhiều chuyện lên, ngươi không đơn giản chỉ biết dùng bạo lực, đương nhiên, có thể dùng bạo lực giải quyết đấy, ngươi tựa hồ cũng sẽ trực tiếp dùng bạo lực giải quyết, nhìn như lỗ mãng, nhưng cẩn thận tưởng tượng, kỳ thật, đây đúng là giải quyết sự tình đơn giản nhất cũng là biện pháp hữu hiệu nhất.”

Dương Diệp trên mặt hiện ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Ngươi đây là đang khoa trương ta sao?”

Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, chân thành nói: “Nhất định có rất nhiều nữ tử thích ngươi a?”

Dương Diệp sửng sốt, sau một lúc lâu, hắn nói: “Như thế nào hỏi vấn đề này?”

Vân Bán Thanh nói: “Rất nhiều cường giả đối với kẻ yếu đều có được trời sinh bao quát cùng bố thí tâm tính, ta cùng ngươi cùng một chỗ lâu như vậy, thực lực của ngươi viễn siêu ta vô số lần, có thể nói, ta tại trước mặt ngươi tựu là triệt triệt để để kẻ yếu. Nhưng là, một đường ra, ngươi rất tôn trọng ta, đối đãi ta, không có chút nào bao quát cùng bố thí. Tựa như trước kia, ngươi hướng ta xin lỗi ngươi ngắt ta cái cầm sự, cái này kỳ thật ngươi là không cần phải xin lỗi đấy, không chỉ không nên xin lỗi, ta ngược lại có lẽ phải có trong lòng còn có cảm kích, bởi vì ngươi là tại cứu ta. Nhưng là, ngươi xin lỗi rồi. Tại trong lòng ngươi, ta cùng ngươi là ngang hàng đấy."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: "Ngươi muốn ngược lại là rất nhiều."

"Nữ nhân bình thường đều suy nghĩ nhiều!"

Vân Bán Thanh nói: "Đại lục cường giả vi tôn, có thực lực mới cũng tìm được tôn trọng của người khác. Mà ta so ngươi nhược nhiều hơn, hơn nữa hay là một cái nữ nhân, nhưng ngươi lại rất tôn trọng ta. Ta hiện tại có chút minh bạch vì cái gì có nhiều người như vậy nguyện ý đi theo ngươi rồi, bởi vì ngươi tôn trọng người!"

Dương Diệp cười nói: "Tự chính mình cũng không phát hiện, nguyên lai ta có nhiều như vậy ưu điểm."

"Là tối trọng yếu nhất một điểm là, ngươi không là vì muốn lôi kéo người mà tận lực làm như vậy, ta cảm giác đi ra, cái này là bản tính của ngươi!" Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: "Đừng tại khoa trương ta rồi, tại khoa trương, ta lòng hư vinh đã có thể chật ních rồi." Nói xong, hắn nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: "Ngươi dung mạo khuynh thành, vì sao phải mang mạng che mặt đâu này?"

"Không mang, sẽ có rất nhiều phiền toái!" Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp ngẩn người, lập tức nhẹ gật đầu, nói: "Cũng thế, dùng dung mạo của ngươi, xác thực rất dễ dàng trêu chọc phiền toái. Bất quá, ngươi dù cho mang cái khăn che mặt cũng dễ dàng trêu chọc phiền toái."

"Vì sao?" Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp cười nói: "Càng thần bí đồ vật càng hấp dẫn người, ngươi mang cái khăn che mặt, chỉ biết hấp dẫn thêm nữa... Người."

"Vậy ta còn là đừng đeo!" Vân Bán Thanh nói xong, đem chính mình cái khăn che mặt vạch trần xuống dưới.

Nhìn xem Vân Bán Thanh dung mạo, Dương Diệp trong nội tâm âm thầm gật đầu, không thể không nói, cái này Vân Bán Thanh xác thực rất đẹp, thuộc về cái loại này có thể làm cho người nhìn thấy liếc tựu dời nhìn không chuyển mắt nữ tử. Xinh đẹp sự vật luôn có thể hấp dẫn người đấy, đặc biệt là mỹ nữ đối với nam nhân, hắn Dương Diệp tự nhiên cũng là nam nhân!

Đương nhiên, hắn chỉ là ôm thưởng thức tâm tính. Nữ nhân của hắn, đã rất nhiều.

Nghĩ đến Thanh Thi còn có Vũ Tịch bọn người, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, sau đó thu hồi ánh mắt. Một bên, Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

Hai người không có ở nói chuyện, bước nhanh hơn hướng phía Kiếm Thần Cung Chủ điện đi đến.

Ước chừng đi rồi hơn một canh giờ, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh hai người thần sắc đều là ngưng trọng lên. Bởi vì tại bọn hắn bốn phía xuất hiện kiếm ý, cái này kiếm ý không giống trước kia những cái... Kia kiếm ý, cái này kiếm ý là hư vô cảnh phía trên kiếm ý.

Càng đi về phía trước, vẻ này kiếm ý càng ngày càng lăng lệ ác liệt, hơn nữa bốn phía thỉnh thoảng sẽ toát ra kiếm quang cùng kiếm khí, những cái... Kia kiếm quang cùng kiếm khí không phải châm đối với bọn họ, mà hình như là trận pháp không nhạy rồi đồng dạng.

“Coi chừng một ít!” Vân Bán Thanh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng Dương Diệp bên người nhích lại gần. Những cái... Kia kiếm khí cùng kiếm quang, mặc kệ gì một đạo cũng không phải nàng có thể chống lại đấy. Có thể nói, nàng nếu như dính vào, không chết cũng tàn phế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó đem chính mình Niết Bàn Cảnh kiếm ý phóng ra ngoài, chống cự lại những cái... Kia kiếm ý. Những cái... Kia kiếm quang cùng kiếm khí cũng không bị gì, bởi vì căn bản dựa vào hắn không được thân, nhưng là cái kia Niết Bàn Cảnh kiếm ý cũng có chút mạnh, hắn nếu như không cần kiếm của mình ý đi chống cự, áp lực rất lớn!

Nhưng mà đang ở hắn đem kiếm ý phóng xuất ra một khắc này, dị biến nổi lên!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1238: Đỉnh phong quyết đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem làm kiếm ý xuất hiện một khắc này, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên như là tuyết lở bình thường hướng phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh nghiền áp mà đến.

Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ kiếm ý lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn, tạo thành một đạo bức tường vô hình, ngăn cản lấy cái kia xa xa nghiền áp mà đến kiếm ý.

Oanh!

Hai cổ kiếm ý chạm vào nhau, trong tràng lập tức vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh không gian chung quanh càng là như là sôi trào nước bình thường kịch liệt phập phồng lên.

Mà Dương Diệp tại lúc này đây giao phong bên trong, hướng về sau lui gần mười bước.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Đứng ở đằng sau ta!”

Vân Bán Thanh thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp sau lưng. Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, Vân Bán Thanh hai tay nhanh nắm lại, trong mắt có một tia lo lắng.

Dương Diệp trước mặt, hai cổ kiếm ý như trước tại đối kháng lấy, chung quanh không gian không ngừng kích động lấy, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, hướng phía trước bước ra một bước, kiếm ý mang tất cả mà ra.

Oanh!

Két sát!

Nương theo lấy một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra. Cùng lúc đó, hai cổ kiếm ý trên không trung trực tiếp biến mất.

Mà đúng lúc này, một thanh do kiếm ý ngưng tụ mà thành ý kiếm đột nhiên tự xa xa phá không mà đến!

Mặc dù chỉ là một thanh kiếm, nhưng là cho người cảm giác nhưng lại như là đồng nhất mặt đại sơn ngược lại đến giống như, tựu là

Dương Diệp cũng không khỏi bị cái này chuôi ý kiếm áp khí tức cứng lại!

Không dám khinh thường, Dương Diệp cong ngón búng ra, đồng dạng một thanh ý kiếm kích xạ mà ra, cùng xa xa chuôi này ý kiếm đụng vào nhau.

Ông!

Một đạo bén nhọn kiếm minh thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, mà Dương Diệp sắc mặt nhưng lại thay đổi, bởi vì hắn cái kia chuôi ý kiếm ý kiếm rạn nứt ra, phảng phất sau một khắc muốn triệt để vỡ vụn. Mà đối diện chuôi này ý kiếm nhưng như cũ hoàn hảo Vô Khuyết!

Dương Diệp tâm có chút trầm xuống.

Oanh!

Lúc này, hắn cái kia chuôi ý kiếm đột nhiên vỡ vụn, đón lấy, đối diện cái kia chuôi ý kiếm mang theo khủng bố uy áp hướng phía hắn điện xạ mà đến. Chuôi kiếm nầy tốc độ cực nhanh, cơ hồ là trong thời gian ngắn liền đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp tay phải cũng làm kiếm chỉ, sau đó một ngón tay điểm ra.

Ông!

Kiếm cùng chỉ chạm vào nhau, lần nữa vang lên một đạo kiếm minh thanh, Dương Diệp lần nữa bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà chuôi này ý kiếm nhưng lại dính sát lấy ngón tay của hắn, giống như là muốn đem hắn ngón tay chỉ đâm thủng bình thường!

“Ngừng!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ người lập tức ngừng lại, nhưng là tay của hắn nhưng lại ngoặt rồi. Sau một khắc, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung lệ, tay có chút lệch lạc, sau đó hướng phía trước tìm tòi trực tiếp bắt được chuôi này ý kiếm chuôi kiếm. Đem làm cầm chặt chuôi kiếm một khắc này, chuôi này ý kiếm lập tức điên cuồng rung rung mà bắt đầu..., tựu muốn tránh thoát Dương Diệp tay.

Dương Diệp tay trái cũng cầm chặt chuôi này ý kiếm, song tay nắm lấy chuôi này ý kiếm, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý không ngừng hướng phía hai tay dũng mãnh lao tới, gắt gao trấn áp chuôi này ý kiếm.

Đã qua hồi lâu.

Oanh!

Dương Diệp trong tay chuôi này ý kiếm ầm ầm vỡ vụn, Dương Diệp bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Đem làm Dương Diệp sau khi dừng lại, Vân Bán Thanh vội vàng đi đến trước mặt hắn, khi thấy Dương Diệp hai tay lúc, Vân Bán Thanh lập tức biến sắc, lúc này Dương Diệp hai tay đã huyết nhục mơ hồ, cánh tay của hắn càng là hiện đầy giống như giống như mạng nhện mảnh cái khe nhỏ, máu tươi không ngừng từ trong đó tràn ra.

Vân Bán Thanh ngẩn người, sau đó vội vàng lấy ra một tờ khăn lụa cho Dương Diệp băng bó, Dương Diệp nhưng lại ngăn trở nàng, nói: "Vô sự!"

Nói xong, Dương Diệp trong cơ thể tử khí vận chuyển tới trên hai tay, theo tử khí chữa trị, những cái... Kia miệng vết thương bắt đầu chậm rãi khép lại.

Nhìn xem hai tay của mình, Dương Diệp trầm mặc.

Đồng dạng là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, nhưng là hắn lần này có thể nói là bại hoàn toàn!

Chênh lệch!

Tuy nhiên hắn cùng với Kiếm Vô Cực đều là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, nhưng là hắn cùng với Kiếm Vô Cực tầm đó y nguyên vẫn có lấy chênh lệch không nhỏ. Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp liền bình thường trở lại. Kiếm Vô Cực Niết Bàn Cảnh kiếm ý ít nhất là đỉnh phong cảnh Niết Bàn Cảnh kiếm ý, thậm chí nói không chừng đã sắp đạt tới Niết Bàn Cảnh phía trên, mà hắn vừa mới đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý, phân biệt cách, rất bình thường!

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Diệp cũng không tại xoắn xuýt, hắn nhìn về phía cái kia trong mắt tràn đầy vẻ lo lắng Vân Bán Thanh, cười nói: "Không có việc gì, điểm ấy tổn thương với ta mà nói, tựu là chút thương nhỏ!"

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, khẽ gật đầu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: “Chúng ta tiếp tục đi thôi! Ta đối với phía trước càng ngày càng hiếu kỳ rồi!”

Cứ như vậy, hai người tiếp tục đi lên phía trước, lúc này đây, hai người chung quanh cũng không có ở gặp được cái gì kiếm trận, một đường phi thường thuận lợi.

Rất nhanh, hai người đi ra phế tích, tại trước mặt hai người ngàn trượng bên ngoài, là một tòa cung điện, cung điện thật lớn, chiếm diện tích gần vạn trượng, nghiễm nhiên một tòa tiểu thành. Dương Diệp phát hiện, toàn bộ cung điện, đều là từ một chuôi chuôi cánh tay dài tiểu Kiếm xây mà thành. Mà ở cung điện trên đỉnh đầu, có hơn vạn chuôi kiếm chính dùng nào đó quy luật xoay quanh lấy. Trừ đó ra, tại cung điện bốn phía thỉnh thoảng càng là có phi kiếm thiểm lược mà qua!

Những... Này kiếm, toàn bộ đều là Chuẩn Đế giai!

“Cái này là năm đó danh chấn minh ngục đại lục Kiếm Thần cung sao?” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói khẽ.

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Có lẽ là được!”

Nói xong, Dương Diệp hướng phía trước đi đến, Vân Bán Thanh vội vàng đuổi theo, sau đó nói: “Ta cảm giác không có đơn giản như vậy!”

Dương Diệp cười nói: “Ta biết rõ không đơn giản. Nhưng là, chúng ta đã đến nơi này, chẳng lẽ lại muốn lui về?”

“Nói cũng đúng!” Vân Bán Thanh nói: “Bất quá, hay là muốn cẩn thận một chút!”

“Tự nhiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hai người nhanh hơn bước chân. Rất nhanh, hai người tới rồi cung điện trước cổng chính, tại đại môn kia phía trên, thêu có khắc ba chữ: Kiếm Thần cung.

Có chút trầm ngâm, Dương Diệp thò tay hướng cái kia cửa cung vừa lui, nhưng mà đúng lúc này, một cỗ kiếm quang đột nhiên từ cái này cung trên cửa thoáng hiện mà ra, hướng phía Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh oanh đi qua.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đem Vân Bán Thanh kéo ra phía sau, tay phải hóa chưởng là quyền, mạnh mà một oanh.

Bành!

Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Diệp nhìn nhìn nắm đấm của mình, tại trên nắm tay, nhiều ra mười vài đạo vết máu. Đúng lúc này, cái kia cung điện phía trên cái kia chút ít xoay quanh kiếm đột nhiên ngừng lại.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp biến sắc, định mang theo Vân Bán Thanh ly khai, nhưng mà đã đã chậm. Không trung gần vạn chuôi kiếm đột nhiên từ cao không kích xạ mà xuống, vạn đạo kiếm quang đủ xuống, giống như dày đặc mưa to, muốn tránh cũng không được!

Những... Này kiếm, toàn bộ đều gia trì lấy Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, Niết Bàn Cảnh kiếm ý đột nhiên xuất hiện trên không trung, sau đó hướng phía những cái... Kia kiếm quang mang tất cả mà đi.

Tại Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý sau khi xuất hiện, phía chân trời cái kia chút ít kiếm lập tức bị cản trở xuống, nhưng là Dương Diệp thân thể nhưng lại ngoặt dưới đi. Những... Này kiếm đều là Chuẩn Đế giai, hơn nữa cũng đều gia trì rồi Niết Bàn Cảnh kiếm ý, hắn uy lực kinh khủng cỡ nào? Cho dù là Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý tăng thêm thần biến cảnh thân thể, đều đỡ không nổi!

Ông!

Lúc này, một đạo cự đại kiếm trận khe hở xuất hiện ở phía chân trời, đem làm đạo kia khe hở sau khi xuất hiện, những cái... Kia kiếm lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, sau đó không ngừng tuôn ra từng đạo kiếm quang oanh kích lấy Dương Diệp cái kia do kiếm ý tạo thành kiếm ý bình chướng.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, Dương Diệp kiếm ý bình chướng ầm ầm vỡ vụn, kiếm ý bình chướng vỡ vụn, hơn vạn đạo kiếm quang lập tức như là chùy ngàn cân bình thường mạnh mà rớt xuống.

Một bên, Vân Bán Thanh biến sắc, hai tay nhịn không được run... Mà bắt đầu.

“Cút!”

Một đạo tiếng rống giận dữ ở giữa sân vang lên, đón lấy, một cỗ cột máu phóng lên trời, cột máu những nơi đi qua, những cái... Kia kiếm quang trực tiếp bị tách ra, cùng lúc đó, một đạo huyết sắc kiếm quang đột nhiên tự phía dưới quét ngang trên xuống.

Rầm rầm rầm

Phía chân trời cái kia vạn đạo kiếm quang trực tiếp bị đạo này huyết sắc kiếm quang đánh tan, bất quá đúng lúc này, phía chân trời kia kiếm quang khe hở đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, cái kia nguyên bản bị Dương Diệp đánh tan cái kia chút ít kiếm đột nhiên toàn bộ tụ tập lên, sau đó hợp thành một thanh chống trời Cự Kiếm. Đem làm cái này chuôi Cự Kiếm sau khi xuất hiện, phía chân trời không gian đều chịu bóp méo bắt đầu!

Phía dưới, nhìn xem cái này chuôi Cự Kiếm, Dương Diệp trong mắt lệ khí thoáng hiện, sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo huyết sắc kiếm quang phóng lên trời.

Mà lúc này, chuôi này Cự Kiếm cũng tự phía chân trời mạnh mà rơi xuống phía dưới.

Tại Vân Bán Thanh khẩn trương trong ánh mắt, huyết sắc kiếm quang cùng chuôi này chống trời Cự Kiếm hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Huyết sắc kiếm quang tiêu tán, cái kia chống trời Cự Kiếm cũng ầm ầm nổ tung, vô số phi kiếm hướng phía bốn phía bắn tung tóe, cùng lúc đó, phía chân trời đạo kia kiếm trận khe hở cũng rạn nứt ra. Nhưng là, nó cũng không có biến mất, hơn nữa rất nhanh lại phát ra rồi một đạo kiếm minh thanh, đem làm kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, những cái... Kia nguyên bản bị Dương Diệp đánh tan kiếm lập tức lại tụ tập lên.

“Kia kiếm quang khe hở là kiếm trận, trước hết phá vỡ nó mới được! Bằng không thì sẽ vô cùng vô tận!” Một bên, Vân Bán Thanh vội vàng hô.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, khi thấy Dương Diệp cái kia giống như biển máu hai mắt lúc, Vân Bán Thanh tâm thần sợ rung động, nhịn không được hướng về sau liền lùi lại tầm mười bước.

Bất quá cũng may Dương Diệp rất nhanh ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, sau đó tay phải cầm kiếm dán ở mi tâm, sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Vân Bán Thanh ngẩn người, sau đó liền bề bộn ngẩng đầu nhìn lại.

Oanh!

Phía chân trời đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói kiếm quang cùng chói mắt tia máu, tia máu cùng kiếm quang trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ.

Phía dưới, Vân Bán Thanh gắt gao nhìn xem phía chân trời, hai tay không ngừng run rẩy.

Yên lặng hồi lâu.

Ông!

Ở đằng kia tia máu cùng kiếm quang bên trong, đột nhiên vang lên một đạo kiếm minh thanh, rất nhanh, ‘Oanh’ một tiếng vang thật lớn, cái kia lơ lửng tại phía chân trời kiếm trận khe hở ầm ầm vỡ vụn.

Kiếm quang vỡ vụn, không vài đạo kiếm khí tự phía chân trời không ngừng bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời trải rộng không gian vết rách, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Một đạo tia máu tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, Vân Bán Thanh vội vàng chạy tới, nhưng là còn chưa tới gần, đã bị cái kia lệ khí cùng sát ý chấn bay ngược rồi đi ra ngoài.

Vân Bán Thanh đứng lên, nhìn phía xa bị tia máu bao khỏa Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

Đã qua hồi lâu, tia máu tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở Vân Bán Thanh trong tầm mắt, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, mỉm cười, nhìn thấy cỗ này dáng tươi cười, Vân Bán Thanh lập tức thở dài một hơi.

Nàng vội vàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, lúc này Dương Diệp trên người ngược lại là không có gì miệng vết thương, bất quá tựu là có chút thoát lực, cơ hồ đều nhanh đứng không vững.

Vân Bán Thanh nâng dậy Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, xa xa cung điện môn đột nhiên mở ra, cùng lúc đó, một giọng nói đột nhiên từ trong mặt truyền ra: “Tốt một cái Dương Diệp vào đi, ta chờ ngươi đã lâu.”

Nghe vậy, Dương Diệp trực tiếp sửng sốt

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1239: Người như lấn ta, ta tất nhiên sát người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên trong có người!

Này người còn nhận ra chính mình!

Dương Diệp lúc này đầu có chút mộng. Hắn nhìn về phía Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh lúc này trong mắt cũng tràn đầy khó hiểu. Dương Diệp là lần đầu tiên đến kiếm thần đảo, này điểm nàng là có thể xác định đấy, mà bên trong thậm chí có người, hơn nữa còn nhận ra Dương Diệp, này thật tại là có chút không thể tưởng tượng.

“Vào sao?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp cười cười, nói: “Tổng không thể chuyển đầu trở về đi?”

Đang nói, hắn lấy ra một ít Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó nhìn về phía rồi bầu trời, lúc này, bầu trời đến nơi nào đó trôi nổi lấy kiếm. Cái kiếm trận khe hở bị phá về sau, việc này kiếm tựu biến thành rồi không căn lục bình, bừa bãi phiêu phù ở không trung. Không có do dự, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, nhất thời, những cái... Kia kiếm toàn bộ hướng về hắn dũng mãnh lao tới, cuối cùng tận đếm bị hắn cất vào đến.

Gần vạn chuôi chuẩn đế giai kiếm!

Dương Diệp ngẫm lại đều cảm thấy kích động!

Đè ở trong nội tâm kích động cùng hưng phấn, Dương Diệp nói: “Chúng ta tiến đi xem a, bên trong không chỉ có người, còn nhận ra ta, ta thật sự rất là hiếu kỳ.”

Nói xong, Dương Diệp hai người hướng đại điện cửa khẩu đi đến.

Đại điện nội, tại chính giữa vị trí, bàn ngồi lấy một gã áo bào xanh nam tử, nam tử lưng đối diện Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, bởi vậy hai người xem không Thanh Thanh bào nam tử dung mạo. Ngoại trừ này tên áo bào xanh nam tử, cả đại điện không không một vật.

“Cẩn thận chút!” Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh lên tiếng nói.

Dương Diệp có chút gật đầu, hắn hướng về cái kia áo bào xanh nam tử đi đến, đương ly cái kia áo bào xanh nam tử còn có mười trượng lúc, một cỗ không hình bình chướng cản được hắn. Dương Diệp không có cường sấm, mà là ngừng bước chân, nói: “Các hạ là ai, vì sao các hạ sẽ biết rõ ta? Còn có trước ngươi nói chờ ta đã lâu rồi, này lại là ý gì?”

Đang nói, Dương Diệp đánh giá lấy đối phương, nhưng là, hắn thần thức mới vừa đi ra ngoài, tựu như là đá chìm đáy biển.

“Ngươi vấn đề, ta đợi sẽ sẽ từng cái làm ngươi giải đáp.”

Áo bào xanh nam tử nói: “Ngươi có thể trả lời ta mấy vấn đề?”

“Nói!” Dương Diệp nói.

“Trước ngươi sử dụng kiếm, thế nhưng mà hung kiếm?” Áo bào xanh nam tử nói.

“Vâng!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử trầm ngâm một lát, nói: “Đạt tới hư giai hung kiếm, ta tại Ngoại Vực chỉ thấy qua một lần, không nghĩ đến bây giờ lại xem thấy rồi. Ngươi có thể hàng phục này kiếm, hơn nữa sử dụng này kiếm... Muốn đến phải biết là sát qua không ít người a!”

“Là sát qua không ít!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Thế gian chi nhân, nếu là báng ngươi, lấn ngươi, nhục ngươi, cười ngươi, khinh ngươi, tiện ngươi, lừa ngươi, ngươi đương như thế nào?”

Dương Diệp cười nhẹ cười, sau đó nói: “Sát chi! Người như lấn ta, ta tất nhiên sát người!”

“Nếu là trăm vạn người lấn ngươi, ngươi cũng muốn sát chi?” Áo bào xanh nam tử nói.

“Có gì không thể?” Dương Diệp phản hỏi.

Áo bào xanh nam tử trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Ngươi không lòng nhân từ!”

“Lòng nhân từ, ta tự nhiên có!”

Dương Diệp nói: “Ta có lòng nhân từ, nhưng là, phải xem đối với người nào. Nan đạo đối đãi địch nhân, ngươi cũng muốn đối với hắn có lòng nhân từ? Không! Ta một mực tin tưởng một câu nói, đối với địch nhân nhân từ, tựu là đối với chính mình tàn nhẫn, càng là đối với chính mình cùng chính mình thân nhân cùng với bằng hữu không phụ trách. Là địch nhân, tựu đáng trảm tận sát tuyệt!”

“Ngươi kiếm nói, là ích kỷ đấy!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Người đều là ích kỷ đấy!”

Dương Diệp nói: “Chỉ là của ta không tiềm ẩn chính mình ích kỷ, cho nên này để ta lộ ra càng làm ích kỷ!”

Áo bào xanh nam tử trầm mặc rất lâu, nói: “Ngươi nói đối với, người đều là ích kỷ đấy. Thế nhưng mà ngươi biết rõ sao? Lúc đó, hắn vốn là có thể không cần cái chết. Nhưng là, vì này đại lục, hắn không tiếc phóng khí tăng lên kiếm ý gặp dịp, từ Ngoại Vực đuổi kịp trở về ngăn cản người nọ. Nếu như hắn không trở về, hắn sẽ không suy sụp đấy. Cái sau đó, ta là cỡ nào hi vọng hắn ích kỷ một lần ah!”

Dương Diệp hai mắt hơi mị, hắn tự nhiên biết rõ trước mắt này áo bào xanh nam tử trong miệng nói ‘Hắn’ là ai, này dĩ nhiên là là Kiếm Vô Cực. Hắn đánh giá liếc áo bào xanh nam tử, nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

“Biệt gấp, đợi sẽ ta đều sẽ làm ngươi giải đáp đấy! Rất nhiều rất nhiều tuổi không có cùng người đã nói thoại, để ta tại nói nói a!”

Áo bào xanh nam tử nói: “Lúc đó ta hỏi hắn vì sao biết rõ người nọ không thể địch thủ, còn phải về đến. Hắn nói, rất nhiều sau đó, chung cuộc cần những người khác tại có chút thời khắc đứng ra đến, đứng tại nào đó cái vị trí, tựu đứng ở nơi đó, một bước không để. Chỉ cần đứng ở nơi đó, chính là trách không bên cạnh thải, chính là đương nhân không để! Hắn làm được. Đến chết, hắn đều không có do dự, cho dù là vị kia cố ý bỏ qua hắn, nhưng hắn y nguyên không có rời khỏi, thẳng đến chiến chết.”

Đang nói, hắn ngừng ngừng, nói: “Nếu như là ngươi, ngươi khẳng định sẽ không trở về, đối với a?”

Dương Diệp cười nhẹ một tiếng, nói: “Ta sẽ làm chính mình thân nhân cùng bằng hữu mà chiến, nhưng ta sẽ không vì người trong thiên hạ mà chiến.”

“Vì cái gì?” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp nói: “Bởi vì ta nếu có khó, chỉ có của ta thân nhân cùng bằng hữu sẽ giúp ta, đến khắp thiên hạ người? Bọn hắn sẽ giúp ta sao? Sẽ không! Cho nên, thứ cho ta nói thẳng, người trong thiên hạ sinh tử, cùng ta có quan hệ gì đâu?”

Áo bào xanh nam tử trầm mặc rất lâu, sau đó gật gật đầu, nói: “Ta hiểu được. Kiếm đạo vạn Thiên, mỗi người kiếm đạo đều bất đồng, mặc kệ cái gì kiếm nói, đều không có lỗi, chỉ có thích hợp không khỏe hợp. Ngươi kiếm đạo thích hợp ngươi, ngươi kiên trì bản tâm đi thích hợp ngươi kiếm nói, cho nên, ngươi kiếm đạo mới sẽ có thành tựu của ngày hôm nay.”

“Bây giờ có thể vì ta giải đáp rồi sao?” Dương Diệp nói. Hắn có chút không muốn cùng đối phương tiếp theo kéo việc này có không được rồi.

“Ngươi muốn biết cái gì!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Ngươi là ai!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nói: “Cái vấn đề này, ta cuối cùng tại trả lời ngươi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo bào xanh nam tử, nói: “Ngươi vì sao sẽ biết rõ ta?”

“Ngươi đi qua vẫn Thần Sơn, cho nên ta biết rõ ngươi!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Áo bào xanh nam tử tay phải một huy, Dương Diệp trước mắt nhất thời xuất hiện một màn sáng, màn sáng một trận lóe ra, rất nhanh, hắn xuất hiện tại màn sáng nội, Dương Diệp sững sờ, bởi vì màn sáng nội xuất hiện tràng cảnh đúng là hắn lúc đó tiến vào vẫn Thần Sơn một khắc này. Màn sáng bên trong, ký lục lấy hắn leo lên vẫn Thần Sơn sau đó đến cuối cùng rời khỏi vẫn Thần Sơn chỗ có chuyện.

Dương Diệp tay phải một huy, trước mắt hết thảy biến mất, nói: “Khó hiểu thích thoáng một phát sao?”

“Hình chiếu trận, là hắn bố trí xuống đấy!” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Cái vấn đề này, ta rõ ràng. Cuối cùng một vấn đề, ngươi đến tột cùng là ai? Vì cái gì sẽ tại chỗ nầy!”

Áo bào xanh nam tử trầm mặc một cái chớp mắt, nói: “Đừng dùng kiếm ý cùng huyền khí!”

Thanh âm rơi xuống, áo bào xanh nam tử đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, tiếp theo, một thanh kiếm đâm thẳng Dương Diệp mi tâm.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, trực tiếp tựu là một quyền oanh xuất.

Quyền kiếm chạm vào nhau, Dương Diệp đột nhiên sắc mặt đại biến, chân phải mạnh mà xoay tròn, cả người thối lui đến rồi mười trượng khai bên ngoài. Hắn nhìn về phía tay của mình, lúc này tay của hắn tại run rẩy. Không là bởi vì đối phương lực lượng quá cường, mà là bởi vì đối phương này một kiếm, trực tiếp đâm vào rồi hắn lực lượng bộc phát điểm lên, đem hắn lực lượng của mình cho ngăn chặn, để đắc lực lượng cắn trả!

Sơ hở!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng đứng dậy, đối phương này một kiếm trực tiếp đâm vào rồi hắn sơ hở phía trên!

“Tại đến!”

Áo bào xanh tiếng người Âm Lạc xuống, lần nữa biến mất tại nguyên chỗ, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp sau lưng, sau đó một kiếm đối diện Dương Diệp sau não muôi gai rơi qua, tốc độ nhanh chóng.

Dương Diệp không dám ở chủ quan, thủ đoạn một động, một thanh kiếm xuất hiện trong tay hắn, sau đó mạnh mà xoay người tựu là một kiếm quét rơi qua. Ngay tại lưỡng kiếm muốn chạm vào nhau lúc, áo bào xanh nam tử kiếm lại là đột nhiên trở nên rồi thoáng một phát quỹ tích, trực tiếp nghiêng đâm vào rồi Dương Diệp trong tay kiếm kiếm trên lưng.

Dương Diệp trực tiếp liên người đeo gươm hướng phía trước một lảo đảo, trong tay hắn kiếm càng là thiếu chút cởi tay mà ra!

Nhìn trong tay thiếu chút cởi tay đi ra ngoài kiếm, Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

“Thấy được sao? Lực lượng của ngươi rất cường, nhưng là kỹ xảo chưa đủ, nếu như đụng phải chính thức cường người, lực lượng của ngươi, không chỉ sẽ không trở thành bọn hắn ngăn ngại, ngược lại còn sẽ trở thành bọn hắn trợ lực. Vừa mới này một kiếm, ta cũng không có sử xuất bao nhiêu lực lượng, chỉ là để nó tại thích hợp thời cơ đâm vào rồi đáng gai vị trí, cho nên, nó có này bao lớn hiệu quả."

Áo bào xanh nam tử thanh âm rơi xuống, cả người lần nữa biến mất ngay tại chỗ, rất nhanh, Dương Diệp cùng áo bào xanh nam tử tại tràng trong chiến rồi đứng dậy.

Hai người chiến đấu, xem một bên Vân Bán Thanh là trợn mắt há hốc mồm, bởi vì Dương Diệp hoàn toàn bị áp chế, lúc này Dương Diệp, rất chật vật, phi thường chật vật, không chỉ bị áp chế gắt gao đấy, có vài lần thậm chí liên kiếm đều thiếu chút bị đánh mất. Lúc này Dương Diệp, giống như là một sơ học kiếm người...

Khoảng chừng qua được một khắc chung, thuận theo 'Đang' một tiếng khinh vang, Dương Diệp trong tay kiếm ném bay đi ra ngoài, cuối cùng cắm ở rồi trên mặt đất.

Hai người dừng lại.

Nhìn chỗ xa cái kia cắm trên mặt đất kiếm, Dương Diệp ngây ngẩn cả người, hắn chưa từng muốn qua chính mình có một ngày sẽ bị người đem kiếm làm mất, hơn nữa vẫn này sao dễ dàng!

Áo bào xanh nam tử nói: "Trước kia ta xem ngươi phá trận lúc, phát hiện ngươi chỉ biết là dùng man lực cùng với cường đại kiếm kỹ, kỳ thật, cái trận trải qua vạn tuổi nhạt nhòa về sau, một điểm đều không cường, dùng ngươi thực lực, muốn phá vỡ nó, kỳ thật một kiếm đủ để. Đáng tiếc, ngươi lại liều chính mình nhanh thoát lực."

Dương Diệp hít thật sâu một hơi khí, xoay người đối diện áo bào xanh nam tử có chút một lễ, nói: "Còn mời chỉ giáo!"

Áo bào xanh nam tử nói: "Tốc độ của ngươi phi thường nhanh, lực lượng phi thường cường đại, đáng tiếc, ngươi không có rất tốt lợi dụng bọn chúng. Kiếm tu, một kiếm phá vạn pháp. Phải làm như thế nào đến một kiếm phá vạn pháp? Tự nhiên là tìm ra đối phương sơ hở, sau đó một kiếm phá chi, ngươi là kiếm tâm tươi sáng, muốn làm đến này điểm, kỳ thật cũng không khó. Bất luận cái gì huyền kỹ cùng chiêu thức, đều có sơ hở, nếu như ngươi cảm thấy đối phương không có sơ hở, đây không phải là đối phương không có sơ hở, mà là đối phương quá cường, ngươi quá yếu."

"Một kiếm phá vạn pháp..." Dương Diệp hai bàn tay thong thả bóp chặt rồi đứng dậy, xác thực, không biết từ khi nào bắt đầu, hắn cùng người đối với địch thủ lúc, không phải dùng man lực tựu là dùng các loại cường đại kiếm kỹ một trận mãnh liệt oanh quá khứ, tìm đối phương sơ hở? Hắn lãn tìm...

Áo bào xanh nam tử nói: “Ta xuất thủ, chỉ là muốn nhắc nhở ngươi, kiếm đạo đến giản, đem kiếm đâm vào đáng gai địa phương!”

Nói xong, hắn hoãn bước hướng về Dương Diệp đi đến, nói: “Ngươi không phải muốn biết ta là ai sao? Ta bây giờ tựu cho biết ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, áo bào xanh nam tử trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang vào một cái rồi Dương Diệp mi tâm.

Dương Diệp hai mắt đột nhiên trợn tròn, tại hắn trên trán, nhiều hơn một ấn ký.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1240: Vạn vực chi Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp giữa lông mày nhiều hơn một thanh thật nhỏ kiếm hình ấn ký. Kiếm rất nhỏ, chỉ có ngón tay nhỏ lớn nhỏ, chợt nhìn, cũng không có cái gì chỗ đặc thù.

“Ngươi không phải muốn biết ta là ai sao?”

Ngay tại lúc này, áo bào xanh nam tử thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang khởi: “Ta chính là ngươi muốn tìm ‘Kiếm thần ấn’.”

Kiếm thần ấn!

Nghe áo bào xanh nam tử nói, Dương Diệp cả người chấn động, hắn không nghĩ đến này áo bào xanh nam tử tựu là kiếm thần ấn! Hắn mới bắt đầu, kể cả bây giờ, hắn đều tưởng này áo bào xanh nam tử là kiếm thần cung năm ấy một vị trưởng lão cái gì đấy. Hắn không nghĩ đến, này gia hỏa căn bản không phải người...

“Ta sẽ xóa đi chính mình ý thức, đến nay về sau, này kiếm thần ấn đem là mới mọc kiếm thần ấn, chỉ cần ngươi không ngừng dùng Niết Bàn Cảnh tư dưỡng này ấn, nó ngày sau nhất định sẽ mới sinh mới ý thức.” Áo bào xanh nam tử nói.

“Xóa đi chính mình ý thức?”

Dương Diệp sắc mặt hơi biến, nói: “Vì cái gì?”

Phải biết, mới sinh linh trí, đây chính là rất không dễ dàng đấy, đặc biệt như cái thần vật, có khả năng thượng vạn tuổi mới sẽ mới sinh linh trí, mà này kiếm thần ấn lại muốn xóa đi chính mình ý thức!

“Hắn cái chết ngày đó, ta vốn là đáng truy tùy mà đi. Nhưng, ta lo lắng này ấn, này ấn chính là kiếm thần cung truyền thế chi bảo, có thể nào rơi vào dung nhân thủ? Hôm nay, đã có xứng đôi người của nó, ta cũng có thể yên tâm rời đi. Cắt ký, này ấn, không ngớt chính là minh ngục đại lục kiếm thần cung cung Chủ thân phận biểu tượng, càng là kiếm thần các thân phận biểu tượng.” Áo bào xanh nam tử nói.

“Kiếm thần các? Đó là cái gì?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Áo bào xanh nam tử có chút trầm ngâm, lập tức nói: “Chính là Vô Cực năm ấy tại vạn vực tinh lục chỗ tạo ra, bên trong đều là hắn tại các vực thu thiên tài kiếm tu, hôm nay quá khứ này bao lâu, này kiếm thần các là diệt vong vẫn hưng thịnh, ta không biết. Bất quá, ta cảm thấy phải biết sẽ không diệt vong. Bởi vì trong đó đều là các vực kiếm đạo kỳ mới, thậm chí hơn nhiều người một chút không kém ngươi.”

“Cái kia vạn vực tinh lục là địa phương nào?” Dương Diệp khó hiểu.

“So đại lục đại chính là tinh vực, mà so tinh vực đại chính là vũ trụ, chúng ta này vũ trụ, có không sai biệt lắm trên trăm tinh vực, việc này tinh vực toàn bộ thêm cùng một chỗ, tất cả lớn nhỏ thế giới khả năng có lưỡng 3000, nhưng là, Đại Thiên thế giới, tại chúng ta này vũ trụ, chỉ có một, cái kia chính là vạn vực tinh lục. Vạn vực tinh lục, cũng xưng vạn vực chi Vương. Chỗ đó, mới thật sự là thiên tài như cát địa phương, cũng là vô số tinh vực thế lực muốn tiến trú địa phương. Cho dù là năm ấy điên Phong thời kỳ Vô Cực, tại đó cũng chỉ có thể tính toán đã trên trung đẳng.” Áo bào xanh nam tử nói.

“Vạn vực tinh lục, không phải một thế lực hay sao?” Dương Diệp hỏi.

“Không có cái thế lực có thể thống nhất vạn vực tinh lục. Phàm là có thể thống trị trên trăm thế giới tinh vực thế lực, tựu có tư cách nhập trú vạn vực tinh lục.” Áo bào xanh nam tử nói.

“Kiếm Vô Cực tiền bối lúc đó tựa hồ cũng không có thống nhất trên trăm thế giới a?” Dương Diệp hỏi.

“Hắn một người, cũng đủ để ngăn cản tốt nhất muôn đời giới!” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp: “...”

“Kiếm thần ấn, hôm nay là ngươi đấy, mà ngươi, cũng coi như Vô Cực một nửa đệ tử, này ngươi thừa nhận a?” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó gật gật đầu. Nếu như không phải đối phương chỉ điểm hắn, hắn căn bản không có khả năng đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Áo bào xanh nam tử lại nói: “Kiếm thần khắc ở tay ngươi, ngươi lại tính toán Vô Cực đệ tử, cho nên, bây giờ lên, ngươi tựu là kiếm thần các các Chủ.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ngươi sẽ không ngây thơ tưởng có này kiếm thần ấn, những người kia tựu sẽ nhận ta đương cái gì các Chủ a?”

“Ngươi biết rõ kiếm thần ấn chính thức công hiệu sao?” Áo bào xanh nam tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Có thể tăng phúc kiếm khí cùng kiếm ý, trong đó còn có cái gì trận pháp.”

“Này chỉ là mặt ngoài!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Còn có khác công hiệu?” Dương Diệp hỏi.

Áo bào xanh nam tử, nói: “Nó chính thức công hiệu là, có thể trong chốc lát đem Niết Bàn Cảnh kiếm ý tăng lên tới quy nguyên cảnh!”

“Quy nguyên cảnh?”

Nghe nói, Dương Diệp đồng tử đột nhiên co lại, nói: “Niết Bàn Cảnh phía trên tựu là quy nguyên cảnh? Nó có thể đem kiếm ý tăng lên tới quy nguyên cảnh?”

“Chỉ là trong chốc lát!”

Áo bào xanh nam tử, nói: “Kỳ thật, nghiêm cách mà nói, cũng không tính quy nguyên cảnh, phải nên nói là là nửa bước quy nguyên cảnh, bởi vì kiếm thần ấn chỉ có thể để ngươi Niết Bàn Cảnh kiếm ý đạt tới Niết Bàn Cảnh kiếm ý điên Phong, thì ra là tục xưng nửa bước quy nguyên cảnh, nhưng là, này đã cũng đủ rồi. Phải biết, nửa bước quy nguyên cảnh, cũng là siêu việt Niết Bàn Cảnh đấy. Chỉ cần siêu việt Niết Bàn Cảnh, mặc kệ gì kiếm tu tại trước mặt ngươi, đều đem bị ngươi hoàn toàn áp chế. Đương nhiên, như thế chỉ cái kia loại không có đạt tới nửa bước quy nguyên cảnh hoặc là quy nguyên cảnh kiếm tu!”

“Nếu như kiếm thần các nội có người đạt tới quy nguyên cảnh đâu này?” Dương Diệp hỏi.

“Làm ngươi mặc niệm!” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp: “...”

“Còn có vấn đề sao?” Áo bào xanh nam tử hỏi.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, nói: “Là ai diệt kiếm thần cung?”

Áo bào xanh nam tử đã trầm mặc rất lâu rất lâu, sau đó mới nói: “Một rất cường người!”

Dương Diệp nói: “Có nhiều cường?”

“Dùng đối phương bây giờ thực lực, hủy mất này đại lục, phải biết không phải vấn đề!” Áo bào xanh nam tử trầm giọng nói.

Dương Diệp má nhất thời hắc xuống, hủy mất này đại lục... Dương Diệp không khỏi sờ lên trước ngực của mình, cùng kỳ này gia hỏa có thể hủy diệt đại lục sao?

Phải biết... Phải biết... Khả năng... Có lẽ... Có lẽ có thể... Thử một lần a...

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Lão huynh, ngươi cũng biết, đối phương như vậy hận kiếm tu, ta...”

“Ta biết rõ ý của ngươi, nhưng là, tựu tính toán ta lưu lại đến, cũng giúp không được ngươi cái gì. Đối phương thực lực, đã không phải ta có thể địch thủ. Thả xem minh ngục đại lục cao thấp mấy vạn tuổi, ngoại trừ Vô Cực bên ngoài, không có một người có thể ngăn cản đối phương.” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp cổ họng cổn rồi cổn, nói: “Này sao nói, ta chết chắc rồi?”

“Ta không biết!” Áo bào xanh nam tử nói: “Còn có vấn đề sao?”

“Ngươi tựu này sao muốn chết?” Dương Diệp nói.

“Hắn cái chết ngày đó, ta đã trải qua suy nghĩ.” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Cuối cùng một vấn đề, ngân hà kiếm đồ tại nơi nào?”

“Tựu coi như ngươi đạt được cũng vô dụng!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Ta lĩnh ngộ rồi kiếm vực!” Dương Diệp nói.

“Làm sao có thể, ngươi...”

Áo bào xanh nam tử thất thanh, nói: “Ngươi lĩnh ngộ rồi kiếm vực?”

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, nhất thời, một cổ lực lượng thần bí lung bao lại bốn phía.

“Kiếm vực, kiếm vực... Thật là kiếm vực... Ngươi vậy mà thật sự lĩnh ngộ rồi kiếm vực...”

Dương Diệp cảm giác xuất, áo bào xanh nam tử thanh âm tại run rẩy. Này để hắn nhịn không được nho nhỏ đắc ý thoáng một phát, phải biết, hắn là Niết Bàn Cảnh kiếm ý đều không làm đối phương như thế thất thố ah!

Cũng ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên sắc mặt biến đổi, bởi vì hắn cảm giác cái kia áo bào xanh nam tử tại mình tồi hủy ý thức, “Ngươi, ngươi làm cái gì!”

“Kiếm thần ấn, có thể nhận ngươi chủ yếu, là nó chi hạnh. Về phần ngân hà kiếm đồ, biệt suy nghĩ rồi, bởi vì nó đã rơi vào cái kia nhân thủ...” Áo bào xanh nam tử đang nói đang nói, thanh âm càng lúc càng không khỏe.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng nói: “Ngươi trước biệt chết ah, ta còn có một vấn đề ah, kiếm vực muốn dùng như thế nào? Uy (cho ăn)? Kiếm vực muốn dùng như thế nào?”

“Kiếm vực... Ngươi nhớ lấy... Kiếm vực trong vòng... Có thể áp chế... Bất luận cái gì cấp khác kiếm ý, cho dù là quy nguyên cảnh kiếm ý, cũng có thể... Áp chế... Bất quá, nếu là cảnh giới không đủ, ngươi sẽ trả giá thọ nguyên đại giá... Kiếm vực, còn có thể...”

Nói đến đây, áo bào xanh nam tử thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: "Còn có thể cái gì? Còn có thể cái gì? Ngươi nói chuyện ah! Ngươi biệt chết ah! Hắn con mẹ nó ngươi biệt chết ah... Ngươi nhanh nói ah... Uy..."

Áo bào xanh nam tử triệt đáy ngọn nguồn không thanh âm.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó thoáng cái ngồi xuống trên mặt đất, nói: "Ta, ta thật sự là ngu xuẩn ah... Ta lại đem kiếm vực đặt ở cuối cùng đến hỏi... Này hóa là biết rõ kiếm vực đó a! Ta..."

Lúc này, Vân Bán Thanh đi tới Dương Diệp trước mặt, lên tiếng nói: "Tại sao phải này sao muốn đâu này?"

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, cười khổ cười, không có nói chuyện.

Vân Bán Thanh nói: "Đem hi vọng ký thác vào người khác trên người, đó là không khả năng cùng ngu xuẩn biểu hiện, ngươi không phải một không não người!"

Dương Diệp nói: "Ta tự nhiên minh bạch này đạo lý, chỉ là cảm giác có chút đáng tiếc. Bất quá ngẫm lại cũng không cái gì, lần này thu bắt được man đại đấy, ngoại trừ đạt được kiếm thần ấn, còn đã nhận được hơn nhiều hữu dụng tin tức."

Nguyên Bán Thanh gật gật đầu, nói: "Này sao muốn tựu đúng..."

Dương Diệp hít thật sâu một hơi khí, hắn đưa thay sờ sờ trán, bởi vì không có thúc động, bởi vậy, lúc này trán cũng không có rõ ràng cái kia kiếm thần ấn. Nhưng là, hắn cảm giác đạt được, kiếm thần ấn đang ở đó cái vị trí, bởi vì, này kiếm thần ấn lúc này cùng hắn đã là dung làm một thể. Bất quá đáng tiếc chính là, bây giờ kiếm thần ấn không có linh trí.

Vừa mới cái kia áo bào xanh người nếu như còn tại, có thể nói, đơn dựa vào kiếm thần ấn, tựu tuyệt đối có thể đối với kháng ít nhất mười tên đế giả, thậm chí liên hư giả cảnh đều có thể đủ ngăn cản, mà bây giờ, không linh trí kiếm thần ấn, nếu như không ai thúc động, nó tựu là một tử vật!

"Chậm rãi bồi dưỡng a!"

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó đứng dậy quét liếc bốn phía, nói:

“Bây giờ, để chúng ta đi vơ vét bảo bối a.”

Đang nói, hai người hướng về đại điện vực thẩm đi đến, đi rồi rất lâu, hai người đi ra đại điện, tại đại điện đằng sau chỗ xa, là từng tòa lâu các, Dương Diệp quét liếc, ánh mắt đã rơi vào cái kia trong đó một gã làm ‘Thiên bảo các’ lâu các thượng. Không có do dự, hai người tiến vào rồi thiên bảo các.

Mới tiến vào thiên bảo các, Dương Diệp chính là ngây ngẩn cả người, sau đó cuồng hỉ.

Thiên bảo các nội bốn phía trôi nổi lấy gần 50 đạo kiếm quang cột sáng, tại việc này cột sáng nội, có kiếm, còn có kiếm giáp, cùng với kiếm cánh... Này không phải trọng điểm, trọng điểm là, toàn bộ đều là đế giai!

Không phải chuẩn đế, mà là đế giai!

Chính thức đế giai!

“Ha ha... Phát tài rồi!”

Thoại không phải Dương Diệp nói đấy, mà là đến từ bên ngoài.

Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh xoay người nhìn lại, chỉ thấy một gã áo bào trắng thanh niên cùng một gã lão giả xuất hiện tại chỗ không xa.

Xem thấy này sáu người, một bên Vân Bán Thanh sắc mặt biến đổi, nói: “Nguyên gia...”

Mà Dương Diệp sắc mặt cũng biến thành, bởi vì tên lão giả kia, là hư giả cảnh cường người!

Hư giả cảnh cường người!

Áo bào trắng thanh niên trực tiếp không đếm xỉa Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh, ánh mắt của hắn đánh giá liếc bốn phía, cười nói: “Không hổ là kiếm thần cung, vậy mà toàn bộ đều là đế giai, ha ha, đều là ta nguyên thu bạch được rồi! Ha ha...”

“Là ta đấy!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Nghe Dương Diệp nói, tên gọi vân thu áo bào trắng thanh niên chuyển đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dám ở nói một lần?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1241: Xách (cầm) đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tại nói một lần? Không! Ta chứng tỏ cho ngươi xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, phải tay khẽ vẫy, bao quanh những cái... Kia cột sáng ầm ầm vỡ vụn, tiếp theo, những cái... Kia kiếm cùng kiếm giáp cùng với kiếm cánh trực tiếp bị hắn cất vào đến. Sau đó hắn nhìn về phía áo bào trắng nam tử, nói: “Xem, đều là của ta.”

Áo bào trắng nam tử nhìn Dương Diệp, nói: “Ngươi xác định?”

Dương Diệp nhìn áo bào trắng nam tử đếm tức, sau một khắc, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, sau đó cả người biến mất ngay tại chỗ.

Thuận theo một đạo kiếm minh thanh đột nhiên vang lên, một đạo kiếm quang đột nhiên tại tràng trong thoáng qua một cái.

Đương động thủ không cách nào tránh cho sau đó, hắn tuyển chọn trước động thủ!

Này sau đó, dĩ nhiên là là không cách nào tránh cho động thủ sau đó. Cùng người giảng đạo lý? Nói trước đến sau đến?

Hắn không ngốc, tự nhiên sẽ không tự rước lấy nhục.

Không có lưu thủ, vừa ra tay tựu là chung cực bản nhất niệm trong nháy mắt sát, hai người vốn tựu ly vô cùng gần, tăng thêm Dương Diệp xuất kỳ bất ý, trước phát chế nhân, bởi vậy, ở đằng kia áo bào trắng nam tử còn không bình tĩnh trở lại, Dương Diệp kiếm đã trải qua đâm vào rồi đối phương mi tâm.

Nhưng là đương kiếm mới đâm vào đối phương mi tâm một khắc này, Dương Diệp lại là sắc mặt biến đổi, bởi vì tại đối phương mi tâm xử không biết khi nào xuất hiện một khối lớn cỡ bàn tay tiểu thuẫn, kiếm đâm vào này tiểu thuẫn lên, trong tay hắn chuẩn đế kiếm trực tiếp kịch liệt quy liệt mở đến, cùng lúc đó, một cỗ sức lực lớn từ cái này tiểu thuẫn bên trong khuynh tả. Đi, sau đó thuận theo hắn kiếm oanh tại trên người của hắn.

Một đạo buồn bực tiếng vang tại tràng trong vang lên, Dương Diệp hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại, đương lui mười đến trượng lúc, hắn chân phải hướng về sau đạp mạnh, cả người nhất thời dừng lại. Hắn nhìn nhìn chính mình có chút tê liệt cánh tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía áo bào trắng nam tử giữa lông mày, lúc này, chỗ đó đã không có rồi tiểu thuẫn.

Hư giai phòng ngự bảo vật!

Dương Diệp hai mắt hơi mị rồi đứng dậy, cũng chỉ có hư giai phòng ngự bảo vật mới có thể như thế dễ dàng phòng ngự ở hắn nhất niệm trong nháy mắt sát, hơn nữa đánh rách tả tơi trong tay hắn chuẩn đế giai kiếm.

“Kiếm tu?”

Áo bào trắng nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhíu mày nói: “Ngươi là từ bên ngoài đến kiếm tu! Không có khả năng, không có kiếm tu dám đến nơi đây, ngươi...” Nói đến đây, áo bào trắng nam tử lông mày nhíu càng sâu rồi, “Bên ngoài kiếm trận bị phá, cái kia trận, liên hư giả cảnh cường người đều có thể kích sát, dùng ngươi thực lực, căn bản không có khả năng phá trận, ngươi đến tột cùng là ai! Ngươi lại là như thế nào tiến vào nơi đây!”

Hư giả cảnh cường người đều có thể đủ kích sát?

Nghe nói, Dương Diệp lông mày nhăn đứng dậy, trước kia bên ngoài cái trận mặc dù cường, nhưng khẳng định là không thể nào kích sát hư giả cảnh cường người đấy. Nghĩ nghĩ, Dương Diệp chính là đã minh bạch. Kiếm thần ấn thế nhưng mà có thể tăng phúc kiếm ý đấy, trước kia hắn đối mặt cái kia trận pháp lúc, cái kia trận pháp nội kiếm ý mặc dù có kiếm ý, nhưng là là Niết Bàn Cảnh, mà không phải nửa bước quy nguyên cảnh kiếm ý!

Nếu như kiếm thần ấn đem trong đó kiếm ý tăng phúc đến nửa bước quy nguyên cảnh, cái kia tuyệt đối không phải hắn có thể chống cự đấy. Nửa bước quy nguyên cảnh kiếm ý, tăng thêm thượng vạn chuôi chuẩn đế giai kiếm, còn có cái trận pháp, muốn sát một gã hư giả cảnh cường người, cũng không phải cái gì sự khó khăn! Kiếm thần cung đến bây giờ đều còn không có bị người cướp sạch, khả năng tựu là này duyên cớ!

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Diệp thu hồi tư tự, ngẩng đầu nhìn về phía áo bào trắng nam tử cùng tên lão giả kia, lúc này lão giả đứng qua một bên, hai mắt hơi bế, phảng phất nhập định. Nếu như không phải nhìn hắn tại đó, không ai sẽ cảm thấy chỗ đó có người, bởi vì thần thức cùng tinh thần lực đều cảm giác ứng không đến đối phương.

Tại lão giả trên người dừng lại thoáng một phát, Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía áo bào trắng nam tử, lúc này, Vân Bán Thanh đi tới Dương Diệp bên cạnh, lên tiếng nói: “Nguyên gia, ẩn vực nội Nhân tộc thứ nhất thế lực, hắn là nguyên gia thế tử, tên Nguyên Thu Bạch, tại ẩn vực còn trẻ một đời, thực lực có thể sắp xếp Top 3, thực lực cực cường, coi chừng.”

Nguyên gia!

Dương Diệp có chút gật gật đầu, không có cùng đối phương phế thoại, sau một khắc, hắn cả người lần nữa biến mất tại nguyên chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Nguyên Thu Bạch trước mặt, sau đó một kiếm hướng về vân thu bạch bổ xuống.

Thấy Dương Diệp hai thoại không nói tựu động thủ, vân thu bạch nhãn trong loáng qua một vòng hàn mang, sau một khắc, một thanh ngân thương xuất hiện tại trong tay hắn, thủ đoạn một chuyển, trong tay ngân thương mạnh mà đâm ra.

Thương xuất như long!

Thương kiếm chạm vào nhau!

Một đạo như buồn bực lôi tạc vang tiếng vang lớn thanh tại tràng trong đột nhiên vang lên, Dương Diệp cùng áo bào trắng nam tử bao quanh không gian kịch liệt một chiến, sau đó hai người bị song phương lực lượng chấn địa từng người hướng về sau nhanh lùi lại, rất nhanh, Dương Diệp dừng lại, mà cái kia áo bào trắng nam tử theo đó còn tại lui về phía sau, khoảng chừng lại lui mấy chục trượng sau mới dừng lại.

Lúc này, một bên lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng là cũng không có xuất thủ.

Nguyên Thu Bạch sắc mặt triệt đáy ngọn nguồn âm trầm rồi đứng dậy, hắn nhìn nhìn chính mình có chút tê liệt tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngược lại thật sự để ta có chút ngoài ý muốn, bất quá, như vậy mới được đó.”

Thanh âm rơi xuống, vân thu tay không trong trường thương trực tiếp hóa thành một đạo ngân mang điện bắn mà ra, tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt đến Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, vốn định chuẩn bị một kiếm chém quá khứ hắn, đột nhiên nghĩ đến áo bào xanh nam tử nói, có chút trầm ngâm, hắn gắt gao nhìn chuôi này trường thương, đương trường thương gần như muốn đâm vào hắn mi tâm lúc, Dương Diệp tay chuyển động.

Dương Diệp trong tay kiếm trực tiếp đâm vào rồi trường thương thương thân một điểm lên, nhất thời, chuôi này trường thương phía trên ngân mang trực tiếp hội tán, mà cái kia trường thương càng là giống như bị đánh đến bảy tấc xà giống như, trực tiếp rơi xuống suy sụp. Chỗ xa, cái kia Nguyên Thu Bạch xem thấy này một màn, trực tiếp cho ngây dại. Hắn không nghĩ đến chính mình một kích, dĩ nhiên cũng làm này sao nhẹ như lông đã bị hóa giải rồi!

Mà chỗ xa Dương Diệp lại là khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, kiếm tâm tươi sáng, hắn rất sớm đã trải qua kiếm tâm tươi sáng, nhưng là, không biết từ cái gì sau đó bắt đầu, hắn không để ý đến chính mình này ưu thế. Như áo bào xanh nam tử chỗ nói, mặc kệ gì chiêu thức cùng huyền kỹ đều có sơ hở, chỉ phải tìm được việc này sơ hở, hắn có thể bằng tiểu nhân lực lượng phá vỡ đối phương!

Nhưng là, không biết từ cái gì sau đó bắt đầu, hắn vui hơn hoan dùng bạo lực, quản ngươi là ai, ta một kiếm chém quá khứ là được... Đương nhiên, hiệu quả cũng là có, bởi vì tại thân thể cùng tốc độ phương diện, vẫn có rất ít người có thể cùng hắn chống lại đấy. Nhưng là vừa gặp phải chính thức cường người, ví dụ như áo bào xanh nam tử... Trước kia, tại không thích hợp huyền khí cùng kiếm ý dưới tình huống, hắn gần như không có còn tay chi lực!

Lúc này Dương Diệp là có chút hối hận đấy, hối hận không có thỉnh thoảng luyện tập chính mình này ưu thế, cái, tự nhiên cũng là cần luyện tập đấy. Áo bào xanh nam tử cùng hắn đều có thể đủ tìm đối phương sơ hở, nhưng là, hắn so áo bào xanh nam tử chênh lệch quá xa quá xa!

Đương nhiên, một kiếm phá vạn pháp, cũng không có nghĩa là tựu không địch thủ rồi. Nếu như đụng phải cường đại đối thủ, ví dụ như như An Nam Tĩnh cái có cường đại chiến đấu ý thức thiên tài, này một kiếm phá vạn pháp khả năng tựu không như vậy hữu dụng. Còn có, nếu như đối phương công kích tốc độ quá nhanh, như cái, hắn cũng là không pháp đấy, bởi vì dù cho ngươi phát hiện sơ hở, nhưng là đối phương tốc độ quá nhanh, ngươi căn bản là bắt không được này sơ hở!

Hay hoặc là đối phương lực lượng quá cường đấy, như cái, dốc hết sức hàng mười sẽ, tại tốt kỹ xảo đều không cái gì dùng!

Cho nên, dù cho kiếm tâm tươi sáng, cũng cần tốc độ cùng lực lượng cùng với bản thân thực lực đến phụ trợ, mới có thể chính thức làm được một kiếm phá vạn pháp.

“Một kiếm phá vạn pháp!”

Lúc này, một bên cái kia Nguyên Thu Bạch đột nhiên nói: “Thật biết điều, bây giờ, càng lúc càng thú vị rồi. Đến, tại phá thử một lần!”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Thu Bạch cả người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Một bên, Dương Diệp lông mày nhăn đứng dậy, bởi vì Nguyên Thu Bạch tốc độ đột nhiên bạo tăng rồi hơn nhiều! Này một lần, hắn không có tại dùng con mắt xem, bởi vì, con mắt đã theo không kịp đối phương tốc độ. Hắn hai mắt hơi bế, yên lặng một cái chớp mắt, sau một khắc, tay của hắn lần nữa một động. Kiếm quang loáng qua...

Một đạo kim thiết giao thương thanh tại tràng trong đột nhiên vang lên, ở một bên Vân Bán Thanh chấn kinh trong ánh mắt, cái kia vân thu bạch hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại.

[truyen cua tui Θ
© net] Lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở bừng mắt nhìn về phía vân thu bạch, đối phương tốc độ xác thực rất nhanh, nhưng là, hắn tốc độ so đối phương nhanh hơn. Trừ phi đối phương tốc độ cùng lực lượng vượt qua hắn, bằng không thì, là hắn có thể đủ PHÁ...!

Lần thứ hai, Dương Diệp phát hiện này kiếm tâm tươi sáng tốt biến thái!

Lần thứ nhất tự nhiên là trước kia cùng cái kia áo bào xanh nam tử đối chiến lúc.

Nhìn nhìn trong tay mình kiếm, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó nhìn về phía chỗ xa Nguyên Thu Bạch, nói: “Tại đến!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

Chỗ xa, cái kia Nguyên Thu Bạch hai mắt hơi mị, trong mắt hàn mang lóe ra, một tiếng gầm lên, sau đó trong tay trường thương mang theo khởi đầy trời thương ảnh hướng về Dương Diệp nhấn chìm mà đi.

“PHÁ...!”

Thuận theo Dương Diệp thanh âm vang lên, kiếm quang chảy qua, cái kia vân thu bạch cái kia chút ít đầy trời thương ảnh trực tiếp biến mất, mà cái kia Nguyên Thu Bạch tức thì bị chấn lần nữa hướng về sau lặp đi lặp lại nhanh lùi lại.

Chỗ xa, lão giả kia hai mắt hơi mị rồi đứng dậy.

Dương Diệp cũng không có dừng tay, mà là tiếp theo hướng về áo bào trắng nam tử xong qua. Hắn không có thi triển kiếm kỹ, tựu là bình thường bổ, gai, thiêu, chém đẳng cấp phi thường bình thường chiêu thức. Nhưng là, tựu là việc này bình thường chiêu thức, lại là đánh chính là cái kia đã là nửa đế cường người Nguyên Thu Bạch tiết tiết bại lui, gần như không đánh trả chi lực.

Bây giờ này tràng cảnh, tựa như trước kia Dương Diệp cùng áo bào xanh nam tử đối chiến lúc như.

Chiến rồi một hồi, Dương Diệp đột nhiên dừng lại, sau đó hắn nhìn về phía cái kia Nguyên Thu Bạch, nói: “Nếu không, để nhà của ngươi đại nhân giúp ngươi? Tại đánh tiếp, ngươi sẽ phải chết rồi!”

“Không cần kích tướng!”

Nguyên Thu Bạch âm trầm lấy má, nói: “Ngươi yên tâm, hắn sẽ không xuất thủ, ngươi có bản lĩnh, tựu sát!”

Dương Diệp có chút không tin, lập tức nói: “Thật sự sẽ không xuất thủ?”

Nguyên Thu Bạch chuyển đầu nhìn về phía lão giả kia, nói: “Lâm lão, đợi sẽ ngươi không được xuất thủ!”

“Người này, rất cường!” Lão giả nói.

Nguyên Thu Bạch cười lạnh một tiếng, nói: “Thật là cường, bất quá, đó mới thú vị. Lâm lão, ngươi tận quản nhìn là tốt rồi, biệt xuất thủ!”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Thu Bạch đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ.

“Ta đây tựu không nương tay rồi!” Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cũng biến mất ngay tại chỗ.

Yên lặng một cái chớp mắt, hướng về đột nhiên vang khởi một đạo tiếng vang lớn thanh, rất nhanh, thương mang cùng kiếm mang tiêu tán, này một lần, bị đẩy lui chính là Dương Diệp, Dương Diệp hướng về sau liên lui gần trăm trượng mới dừng lại lý.

“Ha ha…”

Chỗ xa, Nguyên Thu Bạch chỉ chỉ chính mình giữa lông mày cái kia mặt tấm chắn nhỏ, nói: “Có vật ấy tại, ta đã dựng ở ở thế không bại, ngươi như thế nào cùng ta đấu?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia mặt tiểu thuẫn, khóe miệng nổi lên một vòng quỷ dị dáng tươi cười, nói: “Phải không?”

“Nan đạo có phải không?” Nguyên Thu Bạch khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Vật ấy, liên hư giai huyền kỹ đều có thể đủ ngăn cản, huống chi ngươi này không nhập lưu kiếm chiêu?”

“Nó có thể đáng bên trong sao?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nguyên Thu Bạch lông mày nhăn một cái, nói: “Có ý tứ gì!”

Dương Diệp đột nhiên đối diện Nguyên Thu Bạch đưa tay ra, nói: “Xách (cầm) đầu!”

Thanh âm rơi xuống, cái kia Nguyên Thu Bạch ngẩn người, sau một khắc, hắn hai mắt đột nhiên trợn tròn, quát: “Lâm lão, cứu mạng!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1242: Kiếm áp hư giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Thu Bạch âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống.

Xùy~~!

Nguyên Thu Bạch đầu trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, một cỗ cột máu tự hắn chỗ cổ phóng lên trời, tựa như suối phun giống như, huyết tinh đến cực điểm. Mà ở phía xa, Dương Diệp trên tay thêm một người đầu. Ở đằng kia đầu người giữa lông mày, có một mặt thật nhỏ thuẫn, lúc này, cái này thuẫn trực tiếp giãy giụa rồi Nguyên Thu Bạch giữa lông mày, sau đó muốn hướng ra phía ngoài bỏ chạy, bất quá rất nhanh, Dương Diệp tay bắt được nó, sau đó trực tiếp đem hắn ném vào rồi vòng xoáy nhỏ.

Làm xong đây hết thảy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên lão giả, lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn chính là, lão giả này sắc mặt rất bình tĩnh, theo mặt ngoài xem, một chút cũng không có tức giận bộ dạng.

Dương Diệp nói: “Ta có chút ngoài ý muốn!”

“Ngoài ý muốn ta vì cái gì như vậy bình tĩnh, vậy sao?” Lão giả nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, nói: “Người đã chết, ta phẫn nộ có làm được cái gì? Tại như thế nào phẫn nộ, hắn cũng đã chết, không phải sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực!”

Lão giả lại nói: “Cái chết của hắn, chỉ có thể nói là hắn gieo gió gặt bão, không có thực lực cường đại, lại không nên làm không biết tự lượng sức mình sự tình, nhưng lại ỷ vào chính mình có hư giai bảo vật, tựu đắc ý khinh địch. Hắn cái này tâm tính không thay đổi, tựu tính toán hôm nay không chết vào tay ngươi, tương lai cũng sẽ chết ở trên tay người khác. Cái thế giới này, thiên tìm đường chết đều không thể sống, huống chi người đâu?”

“Ngươi xem thật khai mở!”

Dương Diệp nói: “Ngươi cũng nói, hắn đã chết, ta cảm thấy được, chúng ta không cần phải vì một người chết tại náo không thoải mái, ngươi cứ nói đi?”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta không cách nào cải biến hắn đã chết sự thật này, nhưng là, ta có thể là hắn báo thù. Cái chết của hắn, cần một người đến phụ trách, người này tổng không thể nào là ta đi? Hơn nữa, cái kia mặt hư giai U Linh thuẫn cùng với những cái... Kia Đế cấp bảo vật, lão phu cũng rất tâm động, cho nên, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nhìn xem lão giả sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Địa phương quá nhỏ, chúng ta xuất đi chơi a?”

“Chính hợp ý ta!”

Lão giả nói xong, quay người đã đi ra đại điện.

Dương Diệp muốn theo sau, lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên nói: “Ngươi”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vân Bán Thanh, cười nói: “Kỳ thật, ta cũng rất muốn chính thức cùng hư giả cảnh cường giả tranh tài một trận chiến. Ta tựu không cho ngươi chạy thoát, ta như chết, ngươi khẳng định cũng sống không được. Cho nên, đợi sẽ ngươi trốn xa điểm là được.”

Hắn tuy nhiên cùng hư giai yêu thú đại chiến qua một lần, nhưng là, lần kia, cái kia yêu thú không có chính thức nhận thức thật, hắn càng không có, bởi vì khi đó hắn, căn bản không có sử dụng kiếm.

Lúc này đây, hắn muốn chính thức cùng hư giả cảnh cường giả một trận chiến!

Nói cho hết lời, Dương Diệp không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Nhìn xem cửa đại điện bên ngoài sau nửa ngày, Vân Bán Thanh hít sâu một hơi, sau đó cũng theo đi ra ngoài.

Ngoài điện cực kỳ rộng lớn, chung quanh mặc dù có rất nhiều lầu các, nhưng lầu các cùng lầu các ở giữa khoảng cách ít nhất đều là mấy ngàn trượng.

Lão giả dừng bước lại, quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta sẽ nhận thức thật đối đãi ngươi, biết tại sao không?”

“Có chút hiếu kỳ!” Dương Diệp nói. Kỳ thật, hắn hiện tại cảnh giới bất quá là trung cấp Thánh giả, dùng thực lực của đối phương, nhất định có thể có nhìn ra đấy. Nhưng là, đối phương cũng không có ở trong điện trực tiếp xuất thủ, mà là đáp ứng cùng hắn đi ra một trận chiến. Đây quả thật là có chút không bình thường. Bởi vì, tại hư giả cảnh cường giả, đừng nói Thánh giả, đế giả đều có thể đơn giản tàn phá!

“Đương kim đại lục đệ nhất thiên tài, kiếm minh minh chủ Dương Diệp, ta sao dám không chăm chú đối đãi? Phải biết, lúc trước diệt thế đạo lão thất phu kia ra ẩn vực về sau, nhưng là không còn có tại trở về.” Lão giả nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nhìn xem lão giả hồi lâu, hắn nói: “Lúc nào nhìn thấu thân phận ta hay sao?”

Lão giả nói: “Nếu như ngay từ đầu đã biết rõ ngươi là Dương Diệp, cái kia thu bạch cũng sẽ không chết rồi. Kiếm của ngươi đạo rất mạnh, ta đã thấy trong đám người, không có người so coi trọng ngươi. Có thể nói, nếu như không phải thu bạch có cái kia hư giai U Linh thuẫn tại lời mà nói..., vừa bắt đầu một kiếm kia cũng đã đập phát chết luôn hắn rồi."

"Đã không phải ngay từ đầu, cái kia chính là tại ta thi triển xách (cầm) đầu thuật thời điểm, vậy sao?" Dương Diệp nói.

Lão giả khẽ gật đầu, nói: "Cái kia xách (cầm) thủ lĩnh bị diệt thế đạo tìm đi đối phó ngươi, tại ẩn vực, không phải bí mật gì. Mà hắn bị ngươi giết chết, đây cũng là mọi người đều biết sự tình. Cho nên, cái kia xách (cầm) đầu thuật có khả năng nhất rơi vào trong tay của ngươi, tăng thêm ngươi lại là kiếm tu, hơn nữa cho dù là tại đối mặt ta lúc, đều có thể trấn định tự nhiên thực lực này, cái này tâm tính, lại là kiếm tu, một đời tuổi trẻ, ngoại trừ kiếm minh minh chủ Dương Diệp, còn có thể là ai?"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Ta vốn định ít xuất hiện đấy, không biết làm sao quá xuất chúng, ai! Thật ứng với câu kia cách ngôn, là vàng sẽ sáng lên ah!"

"Diệt thế đạo vị kia hư giả phải hay là không ngươi giết chết?" Lão giả bỗng nhiên nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lão giả, nói: "Ngươi cứ nói đi?"

Lão giả trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: "Thánh giả giết hư giả, lịch sử đến nay, chỉ có Kiếm Vô Cực làm được qua, hơn nữa còn là dựa vào Kiếm Thần cung chí bảo Kiếm Thần ấn mới làm được dùng Thánh giả giết hư giả. Ngươi tuy nhiên rất mạnh, nhưng so với hắn ban đầu ở ngươi cái tuổi này, có lẽ vẫn có chênh lệch!"

"Ngươi tựa hồ không hi vọng ta có thể có đánh chết hư giả cảnh cường giả!" Dương Diệp cười nói: "Hoặc là nói, ngươi là đang sợ, sợ ta có thể có đánh chết hư giả cảnh cường giả, ta nói rất đúng sao?"

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đến đây đi, cho ta xem xem, được xưng đương kim đại lục đệ nhất thiên tài kiếm minh minh chủ Dương Diệp đến tột cùng mạnh bao nhiêu."

Oanh!

Một cỗ cột máu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, trong chốc lát nhuộm đỏ toàn bộ Kiếm Thần cung trên không, cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay phải nhiều ra rồi một thanh huyết kiếm, mà tay trái trên tay tắc thì nhiều ra rồi một thanh cổ sao (kiếm, vỏ), huyết kiếm đi ra một khắc này, vô tận sát khí cùng sát ý không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể một lớp đón lấy một lớp tuôn ra.

Lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay huyết kiếm lên, nói: “Hư giai kiếm hay là hung kiếm đến đây đi!”

Dương Diệp chậm rãi hướng phía lão giả đi đến, mỗi một cước rơi xuống, trên mặt đất đều sẽ xuất hiện một cái màu đỏ như máu dấu chân, “Kỳ thật, ta cũng muốn nhìn một chút, hư giả cảnh cường giả, đến tột cùng mạnh bao nhiêu!”

truyencuatuin❤et

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại lão giả kia trước mặt, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm, theo một đạo kiếm minh thanh phóng lên trời, Dương Diệp nắm tay trong huyết kiếm mang theo ngập trời sát ý cùng lệ khí hướng phía lão giả mạnh mà bổ một phát mà xuống.

200 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Lão giả hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn tay phải nhiều ra rồi một thanh màu đen ngân (móc) câu, lão giả tay cầm ngân (móc) câu hướng thượng nhẹ nhàng nhất câu.

Keng!

Kiếm Vực câu chạm vào nhau, một đạo vô hình khí lãng đột nhiên tự cả hai tầm đó khuếch tán ra, nhưng là rất nhanh, cỗ này khí lãng đã bị lão giả khí thế cùng Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý nghiền nát.

Trong tràng, yên lặng một cái chớp mắt, lão giả trong tay ngân (móc) câu đột nhiên ‘Két sát’ một tiếng, sau đó ầm ầm vỡ vụn. Dương Diệp kiếm là hư giai, mà lão giả ngân (móc) câu là Đế cấp, tăng thêm Dương Diệp lại là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, hắn căn bản không cách nào cùng Táng Thiên chống lại.

Đang ở đó ngân (móc) câu biến mất một khắc này, lão giả đột nhiên biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại trăm trượng có hơn, lúc này, lão giả đột nhiên thò tay hướng Dương Diệp tìm tòi, “Co lại!”

Theo lão giả thanh âm rơi xuống, xa xa Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên tầng tầng lớp lớp hướng phía Dương Diệp đè ép mà đi.

Oanh!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, nhưng là, Niết Bàn Cảnh kiếm ý cũng không có thể có nổ nát chung quanh những cái... Kia không gian, chỉ là làm cho những cái... Kia không gian hướng hắn đè ép tốc độ hơi chút chậm đi một tí. Chỉ là chậm đi một tí!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì đó cũng không phải đơn thuần điều khiển không gian, những... Này hướng hắn đè ép mà đến trong không gian vậy mà ẩn chứa nào đó khí thế, đúng, là hư giả cảnh cường giả khí thế, lão giả đem chính mình hư giả cảnh cường giả khí thế dung nhập tại những... Này trong không gian, cái này tối thiểu đem những... Này không gian gia cố rồi ít nhất gấp 10 lần!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp đem bản thân huyết kiếm đâm vào cổ trong vỏ, sau một khắc, hắn mạnh mà rút kiếm chém!

Một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, nhưng mà, Dương Diệp sắc mặt nhưng lại càng thêm ngưng trọng. Bởi vì đạo kiếm khí kia vừa bổ ra trước mặt không gian, không gian kia liền nhanh chóng khép lại, hơn nữa, tại kiếm khí đi ra ngoài ước chừng mấy trượng về sau, đạo kia huyết sắc kiếm khí liền trực tiếp bị không gian cho đè ép trở thành hư vô!

Xa xa, lão giả trong cơ thể không ngừng tuôn ra hư giả cảnh cường giả khí thế, những khí thế này cuối cùng toàn bộ dũng mãnh vào Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít không gian, cuối cùng cùng những cái... Kia không gian dung làm một thể.

Trong tràng, Dương Diệp không gian chung quanh không ngừng hướng hắn đè ép hơn nữa, lúc này, hắn có thể hoạt động vị trí, chỉ có không đến nửa trượng, đây là bởi vì Niết Bàn Cảnh kiếm ý ngăn cản nguyên nhân, nếu như không có Niết Bàn Cảnh kiếm ý ngăn cản, lúc này hắn chỉ sợ ngay cả động cũng không nhúc nhích được. Nhưng mà, cho dù là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, giờ phút này đã ở bị không ngừng đè ép.

Dương Diệp có thể hoạt động không gian càng ngày càng nhỏ!

“Cứ như vậy điểm năng lực sao?”

Lúc này, xa xa lão giả bỗng nhiên nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lão giả, nói: “Mới vừa mới bắt đầu, gấp cái gì!”

Thanh âm rơi xuống.

Ông

Trong khoảng khắc, gần vạn đạo kiếm quang tự Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, tại Dương Diệp hư vô cảnh sát ý cùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý gia trì xuống, những... Này kiếm những nơi đi qua, dễ dàng địa liền đem không gian cho tê liệt rồi ra. Trong thời gian ngắn, cái kia vây khốn Dương Diệp cái kia chút ít không gian đã bị vạn đạo kiếm quang cho tê liệt phá thành mảnh nhỏ!

Cùng lúc đó, tại phía chân trời trên không, xuất hiện một cái kiếm trận khe hở.

Tru Thiên Kiếm trận!

Kiếm Thần ấn nội tru Thiên Kiếm trận!

Trước kia hắn đạt được Kiếm Thần ấn lúc, cái này trận tựu xuất hiện ở trong đầu hắn, mà thi triển cái này trận cần kiếm, hắn vừa vặn cũng có

Không do dự, hắn quyết đoán thi triển đi ra!

Xa xa, lão giả nhìn thấy một màn này, biến sắc, hơn vạn chuôi Đế cấp kiếm, tăng thêm hư vô cảnh sát ý, còn có Niết Bàn Cảnh kiếm ý, cùng với trận pháp đem trợ, uy lực này, cho dù là hắn, cũng không dám khinh thường!

Lão giả hai mắt nhắm lại lên, cùng lúc đó, hai tay của hắn chậm rãi triển khai, trong chốc lát, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế này, càng ngày càng mạnh, lúc này lão giả, cứ dường như là sẽ phải núi lửa bộc phát!

Phía chân trời, kiếm trận khe hở không ngừng bộc phát ra từng đạo sáng chói kiếm quang, cái kia vạn chuôi kiếm toàn bộ tụ tập lên, hợp thành một thanh chống trời Cự Kiếm, bất quá, lúc này cái này chuôi chống trời Cự Kiếm là màu đỏ như máu đấy!

Mà ở cái này chuôi màu đỏ như máu chống trời Cự Kiếm đằng sau, là Dương Diệp, nhìn phía dưới lão giả, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nói: “Một kiếm giết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cái trán đột nhiên xuất hiện một cái kiếm ấn.

Ông!

Giờ khắc này, toàn bộ Kiếm Thần đảo người cùng yêu thú cũng nghe được rồi một đạo kiếm minh thanh.

Tất cả mọi người cùng yêu thú đều nhìn về rồi Kiếm Thần cung phương hướng, trong mắt, đều là kinh hãi.

Lão giả kia cũng là tại lúc này ngây ngẩn cả người, bởi vì khí thế của hắn vậy mà trực tiếp bị áp trở về trong cơ thể!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1243: Nợ máu, trả bằng máu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa bước Quy Nguyên cảnh!

Dương Diệp cũng không có chuẩn bị cùng lão giả đại chiến 300 cái hiệp nghĩ cách, hắn chỉ là một gã trung cấp Thánh giả, mà đối phương là hư giả cảnh. Đánh đánh lâu dài? Hắn là choáng váng mới chọn đánh đánh lâu dài!

Mà nếu như không tuyển chọn đánh đánh lâu dài, vậy hắn cũng chỉ có thể dùng chính mình mạnh nhất át chủ bài.

Mạnh nhất át chủ bài có hai cái, một cái là giới hạn Niết Bàn Cảnh kiếm ý, còn có một ngay tại lúc này thu hoạch được Kiếm Thần ấn.

Hắn quyết định sử dụng kiếm thần ấn, bởi vì hắn muốn nhìn một chút nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng hư giả cảnh cường giả khí thế không sai biệt lắm, nhưng nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý tắc thì viễn siêu hư giả cảnh cường giả khí thế. Đem làm nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý xuất hiện một khắc này, lão giả kia hư giả cảnh cường giả khí thế trực tiếp bị đè ép trở về.

Không trung, Dương Diệp tay phải mạnh mà vỗ cái kia màu đỏ như máu chống trời Cự Kiếm, Cự Kiếm kịch liệt run lên, sau đó hướng phía phía dưới lão giả kia điện bắn đi.

Phía dưới, lão giả nhìn xem chuôi này màu đỏ như máu Cự Kiếm, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt, “Làm sao có thể, cái này căn bản không phải hư vô cảnh phía trên kiếm ý làm sao có thể”

Niết Bàn Cảnh kiếm ý mặc dù đối với hắn có uy hiếp, nhưng là, chỉ là có uy hiếp mà thôi. Mà Dương Diệp hiện tại cái này kiếm ý, đã không phải là uy hiếp, mà là lại để cho hắn đều có loại khó có thể chống cự cảm giác.

Nghiền áp!

Cỗ này kiếm ý tại nghiền áp hắn!

Cự Kiếm cách lão giả càng ngày càng gần, cái kia trong đó cường đại kiếm ý uy áp cùng với khủng bố kiếm khí lực lượng toàn bộ khóa chặt lại rồi lão giả, tại cỗ lực lượng này bao phủ xuống, lão giả không gian chung quanh cũng bắt đầu tại vì chi vặn vẹo, mà lão giả thân thể vậy mà cũng bắt đầu ẩn ẩn bắt đầu vặn vẹo, phảng phất sau một khắc muốn nát bấy!

“Không!”

Lão giả đột nhiên gầm lên giận dữ, thần sắc hắn dữ tợn lên, sau một khắc, hai tay của hắn hóa chưởng, có chút xoay tròn, cái này xoay tròn, chung quanh phảng phất có đồ vật gì đó bị rút sạch giống như, trong tràng tràng cảnh trực tiếp hư ảo.

“Thương Khung chưởng!”

Trong tràng đột nhiên nhớ tới lão giả tiếng hét phẫn nộ, sau một khắc, một đạo cơ hồ trong suốt chưởng ấn mang theo một cổ kinh khủng khí tức tự phía dưới cuộn tất cả lên, cùng Dương Diệp chuôi này kiếm đụng vào nhau.

Oanh!

Phía chân trời, một đạo tựa như sấm mùa xuân nổ vang tiếng nổ lớn đột nhiên vang vọng mà lên, cái này sắp vỡ, trực tiếp làm cho chung quanh không gian toàn bộ rạn nứt rồi ra, bất quá rất nhanh, chung quanh giống như là có cái gì lực lượng thần bí, lập tức đem không gian kia cho chữa trị. Nhưng là sau một khắc, không gian lại lần nữa rạn nứt ra

Tại nhiều lần vỡ vụn cùng nhiều lần chữa trị không sai biệt lắm tầm mười lần về sau, không gian chung quanh mới bình thường xuống, nhưng là, vô số đạo khí lãng cùng cường đại kiếm khí không ngừng ở đằng kia trong tràng bắn tung tóe. Bất quá, đem làm những khí lãng này cùng kiếm khí tại bắn tung tóe đến chung quanh những cái... Kia lầu các lúc, những cái... Kia lầu các đều sẽ lập tức tản mát ra nhàn nhạt kiếm quang, đem những khí lãng này cùng kiếm khí cho ngăn đỡ được, bởi vậy, chung quanh tràng cảnh cũng không có lọt vào Dương Diệp cùng lão giả phá hư!

Ở đằng kia chút ít khí lãng cùng kiếm khí càng ngày càng ít về sau, Thiên Bảo các nội cửa đại điện, Vân Bán Thanh đột nhiên chạy ra, đem làm nàng chứng kiến trong tràng tràng cảnh lúc, lập tức ngừng lại.

Tại trước mặt nàng cách đó không xa, đứng đấy hai người, hai người kia dĩ nhiên là là cái kia hư giả cảnh lão giả cùng Dương Diệp. Tại hai người chung quanh, rơi lả tả lấy một thanh chuôi kiếm.

Trong tràng, lão giả ngẩn ngơ, sau đó nói: “Hảo cường.”

Thanh âm rơi xuống, lão giả tay phải có chút giật giật, một cái phù lục xuất hiện ở trên tay hắn, sau một khắc, phù lục trực tiếp hóa thành một đạo quang mang chui vào rồi trước mặt hắn không gian, “Dương Diệp”

Thanh âm rơi xuống, lão giả thân thể bắt đầu mờ đi, thời gian dần trôi qua, lão giả thân thể càng ngày càng hư ảo, mấy tức về sau, lão giả thân thể trực tiếp hóa thành hư vô.

Thần hồn câu diệt!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Vân Bán Thanh không có nửa phần cao hứng, trái lại thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên ngã trên mặt đất, sau đó hai tay ôm đầu không ngừng đụng chạm lấy mặt đất, tại hắn không ngừng va chạm xuống, cái kia mặt đất trực tiếp bị nện ra lần lượt hố nhỏ.

Vân Bán Thanh biến sắc, vội vàng hướng Dương Diệp chạy tới, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đừng, đừng tới đây!”

Vân Bán Thanh dừng bước lại, rung giọng nói: “Ngươi”

Dương Diệp không nói gì, mà là tiếp tục dùng đầu của mình không ngừng va chạm mặt đất, một nơi bị đụng hư mất, hắn tựu đổi cái địa phương đụng, không đến một hồi, bốn phía mặt đất khắp nơi đều là từng bước từng bước hố nhỏ.

Cắn trả!

Kiếm ý cắn trả!

Hắn dùng Kiếm Thần ấn cường hành lại để cho chính mình kiếm ý đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh đánh chết lão giả kia, nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này vậy mà sẽ cắn trả. Kiếm ý của hắn tự nhiên không phải chân chánh nửa bước Quy Nguyên cảnh, đem làm nửa bước Quy Nguyên cảnh biến thành Niết Bàn Cảnh kiếm ý về sau, cắn trả đến rồi. Như vậy cũng tốt so một người, trong cơ thể của hắn hắn chỉ có thể lại để cho hắn chạy mười vòng, nhưng là, hắn lại dùng ngoại vật lại để cho chính mình chạy 50 vòng.

Như vậy, vấn đề đến rồi. Đem làm ngoại vật tác dụng sau khi biến mất, thân thể của hắn tự nhiên sẽ lọt vào cắn trả, bởi vì 50 vòng căn bản không phải thân thể của hắn có thể thừa nhận được đấy.

Hiện tại, hắn tựu là loại tình huống này.

Cái này kiếm ý cắn trả, cùng thân thể cắn trả một chút cũng bất đồng, thân thể cắn trả tựu là toàn thân đau nhức mà thôi, mà cái này kiếm ý cắn trả, thì là trực tiếp cắn trả tinh thần của hắn cùng linh hồn, loại này đau nhức thật là thống khổ!

Hiện tại, hắn thầm nghĩ lại để cho chính mình ngất đi!

Nhưng bi kịch chính là, hắn căn bản choáng không được.

Nếu như có thể lựa chọn, hắn tuyệt đối sẽ không lựa chọn tại cường hành tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh rồi, bởi vì cái này thật sự quá sống không bằng chết. Giống như là có người tại cầm hỏa tại sấy [nướng] linh hồn của hắn cùng đại não đồng dạng!

Cái này đau xót, tựu là một ngày một đêm.

Một ngày về sau, Dương Diệp nằm trên mặt đất, tại bên cạnh hắn chính là Vân Bán Thanh, lúc này Dương Diệp, sắc mặt trắng bệch, tựa như không có huyết đồng dạng, thân thể càng là thỉnh thoảng run rẩy thoáng một phát. Bất quá, so với trước muốn xịn rất nhiều rất nhiều rồi. Trước kia, nhưng hắn là không ngừng cầm đầu của mình đi đụng đấy, thậm chí nhiều lần còn cầm kiếm bổ đầu của mình, cũng may đầu hắn đủ cứng, không có bổ đi vào!

Đương nhiên, chủ yếu là hắn ý thức hay là thanh tỉnh đấy, bằng không thì, thật sự cầm gia trì Niết Bàn Cảnh kiếm ý kiếm bổ đầu, đầu hắn sớm bị bổ ra rồi.

Một bên, Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp, tựu như vậy nhìn xem, không biết đang suy nghĩ gì.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, lúc này, Vân Bán Thanh vội vàng đi tới, nói: “Như thế nào đây?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, sắc mặt tái nhợt lộ ra một vòng dáng tươi cười, nói: “Khá tốt”

Nói xong, hắn muốn đứng lên, nhưng là, thân thể của hắn giật giật, nhưng lại không có thể có đứng lên, bởi vì hắn phát hiện mình vậy mà toàn thân vô lực!

Thoát lực!

Một kích kia, trực tiếp làm cho hắn đem trong cơ thể huyền khí đều dùng hết, bởi vì lại lọt vào cắn trả, lúc này thân thể của hắn có thể nói là đã nghiêm trọng tiêu hao rồi.

Cười khổ cười, Dương Diệp lấy ra một ít Tử Tinh Thạch nuốt vào, theo linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể, hắn khí sắc bắt đầu hồng nhuận lên.

Đã qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, Dương Diệp khí sắc cơ bản khôi phục bình thường, thân thể các phương diện tại Hồng Mông tử khí điều trị xuống, cũng khôi phục thất thất bát bát.

Dương Diệp đứng dậy nhìn lướt qua bốn phía những cái... Kia rơi lả tả kiếm, trầm mặc.

Có thể nói, hắn cùng với hư giả cảnh cường giả tầm đó vẫn có lấy chênh lệch rất lớn, tuy nhiên hắn đánh chết lão giả, nhưng là, cái này cũng không đại biểu cái gì. Bởi vì, hắn là dựa vào Kiếm Thần ấn. Bất kể là nửa bước Quy Nguyên kiếm kiếm ý, hay là trước kia cái kia tru Thiên Kiếm trận, đều không là chính bản thân hắn đấy.

Ngoại vật!

Nghiêm khắc mà nói, đánh chết lão giả, hắn dựa vào là cũng không phải là của mình thực lực, bởi vì lúc này hắn, nếu như không có Kiếm Thần ấn, tịnh không đủ để giết hư giả cảnh cường giả đối kháng.

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tay phải vung lên, đem trong tràng những cái... Kia kiếm toàn bộ thu vào. Sau đó hắn lần nữa tay phải vung lên, trước kia trong điện thu hoạch cái kia chút ít bảo vật toàn bộ xuất hiện ở trước mặt hắn. Nhìn lướt qua, hắn phát hiện, trong đó Đế cấp kiếm thậm chí có 30 chuôi, tăng thêm trước kia đấy, hắn hiện tại Đế cấp kiếm tựu có bảy mươi tám chuôi

Bảy mươi tám chuôi Đế cấp kiếm!

Dương Diệp cảm giác mình tim đập tại gia tốc, đây cũng không phải là Chuẩn Đế giai, mà là chân chính Đế cấp, nếu như những... Này kiếm cho kiếm minh Cầm Trúc Ngọc bọn người phối hợp, cái kia Cầm Trúc Ngọc bọn người thực lực tuyệt đối với muốn tăng lên nhiều cái cấp bậc.

Ngoại trừ 30 chuôi Đế cấp kiếm, trong đó còn có mười bộ kiếm dực, mười bộ kiếm giáp, đều là Đế cấp!

Bất quá, những... Này hắn đều chướng mắt rồi! Hiện tại, hắn đối với hư giai cảm thấy hứng thú! Không có biện pháp, dùng đã quen hư giai bảo vật, hắn đối với Đế cấp bảo vật, hứng thú thật sự không lớn rồi.

Đem kiếm giáp cùng kiếm còn có kiếm dực đều thu lại về sau, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một mặt to cỡ lòng bàn tay U Lan sắc thuẫn lập tức xuất hiện ở trên tay hắn.

Mặt này thuẫn tựu là trước kia cái kia vân nửa thu phòng thân chi vật, thứ này trước kia có thể lại để cho hắn đau đầu rồi, khá tốt hắn sẽ xách (cầm) đầu thuật, bằng không thì hắn còn thật không biết nên cầm đối phương làm sao bây giờ. Liền nhất niệm thuấn sát đều có thể đơn giản phòng ngự ở, cái kia bình thường trảm thiên rút kiếm thuật tựu càng không cần phải nói. Trừ phi thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, hoặc là sử dụng kiếm thần ấn! Bằng không thì, đối phương thật sự cơ hồ là dựng ở thế bất bại!

Đánh giá liếc U Linh thuẫn, Dương Diệp nhỏ ra một giọt máu huyết, máu huyết chui vào thuẫn ở bên trong, U Linh thuẫn lập tức kịch liệt run lên, sau đó hóa thành một đạo bóng nhoáng chui vào rồi trong thân thể của hắn. Cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác mình cùng cái này U Linh thuẫn đã thành lập nên nào đó liên hệ.

Hư giai bảo vật đều là có tính tình đấy, chắc chắn sẽ không như vậy mà đơn giản tựu thần phục cùng người, bất quá, tại có tính tình cũng không có vòng xoáy nhỏ có tính tình. Trước kia hắn đem U Linh thuẫn ném đến vòng xoáy nhỏ ở trong, chính là vì trị trị cái này U Linh thuẫn tính tình. Hiện tại xem ra, phi thường thành công. Bởi vì U Linh thuẫn một điểm phản kháng đều không có!

Lục lọi khẽ đảo U Linh thuẫn, Dương Diệp có chút minh bạch cái này thuẫn vì sao gọi U Linh thuẫn rồi. Vì vậy thuẫn cùng thân thể của hắn triệt để hòa thành một thể, chỉ cần hắn nào đó cái vị trí đã bị công kích, nó tựu sẽ lập tức xuất hiện tại nào đó cái vị trí. Có thể nói, đã có cái đồ chơi này, hắn tại cũng không cần sợ bị người khác đánh lén.

Đương nhiên, cũng có thể tế ra nó bản thể.

Dương Diệp tâm thần khẽ động, một mặt màu u lam tấm chắn lập tức xuất hiện ở trước mặt của hắn, tấm chắn chỉ có hắn nửa người cao như vậy, rộng không sai biệt lắm nửa mét, toàn thân hiện lên màu u lam.

Cái này thuẫn không giống trước kia huyết thuẫn, cần con người làm ra khống chế, cái này U Linh thuẫn có thể dùng tâm thần khống chế, ví dụ như tâm niệm vừa động, nó sẽ xuất hiện tại ngươi muốn xuất hiện vị trí. Có thể nói, cái này so với kia huyết thuẫn thuận tiện cùng hữu hiệu nhiều hơn.

Dương Diệp cười cười, đem U Linh thuẫn thu vào, đúng lúc này, lúc trước lão giả chết đi lúc chỗ chỗ đứng không gian đột nhiên nổi lên một hồi Liên Y.

Truyền âm?

Dương Diệp nhướng mày, rất nhanh, một giọng nói tự trong đó truyền ra: “Nợ máu trả bằng máu!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1244: Ta cả đời này, chưa bao giờ sợ qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nợ máu trả bằng máu?

Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu rồi.

“Trước kia hắn trước khi chết, phát ra rồi một cái Truyền Âm Phù, hơn nữa nói tên của ngươi, mà cái này cái Truyền Âm Phù, hẳn là tại thông tri ẩn vực nguyên gia. Nói cách khác, nguyên gia đã biết rõ hắn đã chết, hơn nữa còn là chết ở trên tay ngươi, không, phải nói cái chết của bọn hắn cùng ngươi có liên quan, bởi vì nguyên gia chắc chắn sẽ không cho rằng ngươi có thể đánh chết hư giả cảnh cường giả!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nói: “Muốn đánh thì đánh a!”

“Nguyên gia, rất cường!” Vân Bán Thanh trầm giọng nói.

“Thì tính sao?”

Dương Diệp nói: “Chẳng lẽ lại để cho ta đi cùng bọn họ giảng hòa? Tựu tính toán ta đi, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ đồng ý sao? Chắc chắn sẽ không. Đi cầu hòa, sẽ chỉ là tự rước lấy nhục. Cho nên, bọn hắn muốn chiến, vậy thì chiến.”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: “Không phải ta thích chiến, lại càng không là ta thích gây tai hoạ. Chỉ là ngươi có lẽ cũng minh bạch, cái thế giới này, nhiều khi, ngươi không gây chuyện tình, nhưng không có nghĩa là sự tình không chọc đến ngươi. Là, nếu như ngươi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, nhiều khi xác thực có thể đem sự tình hóa tiểu. Ví dụ như trước kia, đem làm bọn hắn tiến đến lúc, ta lập tức liền đem những cái... Kia bảo vật hai tay đưa đến trước mặt bọn họ, hơn nữa quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, như thế như vậy, bọn hắn có lẽ sẽ thả chúng ta một con đường sống, bởi như vậy, chúng ta tự nhiên cũng chưa có phiền toái.”

“Thế nhưng mà ngươi sẽ không!” Vân Bán Thanh nói.

“Đương nhiên sẽ không!”

Dương Diệp nói: “Ta cái này một sinh, cuồng qua, điên qua, xông qua, huy hoàng qua, chán nản qua, đắc ý qua, cũng thất ý qua, nhưng là, ta chưa từng có sợ qua! Ta không thích gây chuyện, nhưng ta cũng không sợ phiền phức. Cho nên, uốn lượn chính mình để cho người khác thoải mái loại chuyện này, ta cả đời cũng sẽ không làm!”

Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi rất đàn ông!”

Dương Diệp: “”

Vân Bán Thanh thò tay vuốt rồi sợi bên tai mái tóc, nói: “Ta biết rõ ngươi không sợ, nhưng là ta muốn nói cho ngươi biết, nguyên gia cũng không phải diệt thế nói, gia tộc của bọn hắn tồn tại thật lâu thật lâu, có thể nói, tại Kiếm Vô Cực thời đại, gia tộc của bọn hắn cũng đã tồn tại, hắn nội tình, có thể nói là đương kim đại lục Nhân tộc sâu nhất một gia tộc.”

“Bọn hắn thế tử yếu như vậy” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh đi đến Dương Diệp trước mặt, nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Không phải hắn yếu, mà là ngươi quá mạnh mẽ, hiểu chưa?”

Dương Diệp ngẩn người, nói: “Quái ta rầu~”

Vân Bán Thanh ‘Phốc phốc’ cười cười, nàng lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Ngươi phải hiểu được, đối thủ của ngươi, đã không phải là một đời tuổi trẻ rồi. Ít nhất, tại chúng ta cái này minh ngục đại lục, đối thủ của ngươi không phải là một đời tuổi trẻ, bởi vì một đời tuổi trẻ, cơ bản không có người nào có thể so với mà vượt ngươi rồi. Đối thủ của ngươi, là hư giả cảnh loại này lão quái vật, hiểu chưa?”

“Cái này có chút không công bình!” Dương Diệp nói.

“Ai bảo ngươi sinh ra không tốt đây này!”

Vân Bán Thanh cười nói: “Nếu như ngươi sanh ra ở một tốt gia tộc, vậy ngươi có thể đạt được công bình, bởi vì hư giả cảnh loại này lão quái vật có người sẽ giúp ngươi đối phó, đáng tiếc, ngươi không có, cho nên, ngươi chỉ có thể chính mình đối phó.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Nói tiếp nói cái này nguyên gia a!”

Nguyên Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Thực lực của bọn hắn có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung, ít nhất bên ngoài tựu có bốn gã hư giả cảnh cường giả, vụng trộm có hay không còn không biết, dù sao bất kỳ một cái nào gia tộc, đều không sẽ đem tất cả át chủ bài bộc lộ ra đến. Ân? Ngươi sắc mặt như thế nào khó coi như vậy?”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Bốn gã hư giả cảnh ta vừa rồi giết một gã, nói cách khác, bọn hắn ít nhất còn có ba tên hư giả cảnh cường giả?”

Nguyên Bán Thanh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp khóe miệng một hồi run rẩy, sau đó nói: “Ngươi, ngươi nói tiếp.”

“Ta còn tưởng rằng ngươi cái gì còn không sợ đây này!”

Nguyên Bán Thanh trong mắt có mỉm cười, tiếp tục nói: “Bọn hắn ngoại trừ bản thân thực lực thâm bất khả trắc bên ngoài, còn một điều, đó chính là bọn họ hiệu triệu lực, bọn hắn tại ẩn vực trong nhân tộc uy vọng cực cao, có thể nói là trong nhân tộc lãnh tụ đấy. Nói cách khác, lúc này đây, bọn hắn rất có thể sẽ triệu tập ẩn vực nội cái kia chút ít thế gia cùng thế lực đối phó kiếm minh.”

Nói xong lời cuối cùng, Vân Bán Thanh sắc mặt cũng chìm xuống đến.

Dương Diệp sắc mặt cũng chìm xuống ra, tuy nhiên Vân Bán Thanh nói chỉ là có khả năng, nhưng là hắn biết rõ, khả năng này rất lớn. Kiếm minh quật khởi quá nhanh, vốn chính là những cái... Kia ẩn vực nội thế lực cái đinh trong mắt, hiện tại có người đi ra dẫn đầu lời mà nói..., khẳng định có rất nhiều người phụ thuộc. Nếu như thế lực này cùng tông môn thật sự liên thủ cùng một chỗ

Kiếm minh có thể lo!

Lúc này, Vân Bán Thanh nói khẽ: “Ngươi cũng không cần lo lắng quá mức, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, chúng ta có thể làm đấy, tựu là tại bọn hắn phát động công kích lúc, cố gắng đem kiếm minh trở nên mạnh mẽ!”

“Ngươi cảm thấy bọn hắn đại khái lúc nào sẽ động thủ?” Dương Diệp hỏi.

“Chậm lời mà nói..., cả tháng, nhanh lời mà nói..., chỉ sợ tựu hơn mười ngày. Cái này chủ yếu là xem nguyên gia gia chủ thủ đoạn. Tuy nhiên bọn họ là ẩn vực vợ tộc thứ nhất thế gia, nhưng cái này không có nghĩa là khác thế gia cùng thế lực sẽ nghe bọn hắn mệnh lệnh, muốn muốn thuyết phục những cái... Kia thế gia cùng thế lực, cũng không dễ dàng như vậy, nhưng cũng không phải rất khó, dù sao hiện tại ẩn vực nội cơ bản đều đưa kiếm minh cho rằng là quân xanh.” Vân Bán Thanh nói: “Đương nhiên, đây là xấu nhất tình huống.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch. Việc này, chúng ta tạm thời trước phóng phóng a.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn lướt qua xa xa những cái... Kia lầu các, nói: “Để cho chúng ta trước đi xem, cái này Kiếm Thần cung còn có bảo vật gì.”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, cứ như vậy, hai người tới rồi cách bọn họ gần đây cái kia một ngôi lầu các, tại trên lầu các, viết: Kiếm kỹ các.

Nhìn thấy ba chữ kia, Dương Diệp khóe miệng lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười, hai người tiến vào trong lầu các, vừa mới tiến kiếm kỹ các, một đạo kiếm khí đột nhiên tự trong đó hướng phía Dương Diệp điện xạ mà đến, bất quá còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, cái này đạo kiếm khí liền trực tiếp hóa thành hư vô.

Dương Diệp nhìn lướt qua, trong điện bốn phía trên vách tường, có một cái không trọn vẹn kiếm trận. Lúc này, cái kia không trọn vẹn kiếm trận đột nhiên phát ra một đạo kiếm quang, Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám kiếm khí oanh tại kiếm kia trận thượng.

Oanh!

Cái kia không trọn vẹn kiếm trận trực tiếp vỡ vụn.

Đem trận phá vỡ về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía rồi xa xa, ở đằng kia cách đó không xa, có hơn một trăm đạo kiếm quang cột sáng, Dương Diệp nhìn lướt qua, trong đó Đế cấp kiếm kỹ thậm chí có hơn ba mươi môn, mà còn lại cơ bản đều là Chuẩn Đế giai kiếm kỹ!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Cái này, cái này phải hay là không có chút không bình thường ah, Đế cấp lúc nào như vậy nát đường cái rồi”

“Rất bình thường!”

Vân Bán Thanh nói: “Ngươi phải biết, cái này Kiếm Thần cung năm đó thế nhưng mà ám kim giai thế lực, lịch sử đến nay, minh ngục đại lục xuất ra một cái ám kim giai thế lực, cái kia chính là cái này Kiếm Thần cung. Kỳ thật, Kiếm Thần cung bảo vật khẳng định không chỉ những... Này, trong đó rất nhiều khẳng định đều trôi mất. Phải biết, năm đó Kiếm Thần cung thế nhưng mà được xưng có được lấy toàn bộ đại lục sở hữu tất cả kiếm kỹ! Mà có thể nhập Kiếm Thần cung mắt đấy, thấp nhất đều là Chuẩn Đế giai.”

“Đã minh bạch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Không phải người ta quá phú, mà là chúng ta nghèo quá rồi!”

“Có thể nói như vậy!” Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh cũng đang nhìn về phía hắn, hai người nhìn nhau cười cười.

Dương Diệp đi đến những cái... Kia kiếm quang cột sáng trước, nhìn lướt qua, trong đó các loại kiếm kỹ đều có, cuối cùng, hắn lắc đầu, không có một môn là hắn nhìn trúng đấy.

Không có biện pháp, Đế cấp, đã đề không nổi hứng thú của hắn rồi. Hiện tại, hắn dùng đều là hư giai.

Bất quá hắn chướng mắt, nhưng là đối với kiếm minh mà nói, những vật này đều là hàng tốt ah!

Không do dự, Dương Diệp tay phải vung lên, đem những cái... Kia kiếm kỹ toàn bộ thu vào. Sau đó nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Đi, chúng ta đi tiếp theo gia.”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Cái kia, những... Này kiếm kỹ ngươi đều không dùng được, cho nên ta”

“Nếu có ta cần đấy, tựu cho ta, như thế nào?” Vân Bán Thanh cười nói.

“Đương nhiên!”

Dương Diệp cười cười, hai người đã đi ra lầu các, đi tới hạ một ngôi lầu các, bất quá lần này lại để cho hai người thất vọng rồi, bởi vì trong lầu các không có vật gì. Hai người lại hướng xuống một ngôi lầu các đi đến hai người càng ngày càng thất vọng rồi, bởi vì bọn hắn liên tục vào xem rồi tám tòa lầu các, mà tám tòa lầu các nội đều là rỗng tuếch.

“Hẳn là không có làm phòng hộ biện pháp!”

Vân Bán Thanh nói: “Trước kia Thiên Bảo các cùng kiếm kỹ các đều có kiếm trận phòng hộ, mà chúng ta bây giờ đi những... Này lầu các nhưng lại không có, cũng không có bất kỳ cột sáng. Chỉ có hai loại khả năng, một là Kiếm Thần cung năm đó không có cho những cái...

Kia bảo vật làm phòng hộ biện pháp, ví dụ như như trước kia kiếm kỹ các như vậy, có kiếm quang cột sáng bảo hộ. Nếu như không có làm, những vật này tại trải qua trên vạn năm trôi qua, khẳng định đều biến mất. Còn có một khả năng, tựu là có người đến qua tại đây, đồ đạc đều bị người khác cầm đi. Bất quá khả năng này nhỏ nhất!”

Dương Diệp nói: “Được rồi, không có tựu không có.” Nói xong, ánh mắt của hắn quăng đến rồi xa xa cái kia cuối cùng một ngôi lầu các, nói: “Đi xem sao?”

“Ngươi cứ nói đi?” Vân Bán Thanh nói.

“Đương nhiên đi!”

Dương Diệp nói xong, cùng Vân Bán Thanh đi tới cái kia cuối cùng một ngôi lầu các, trên lầu các viết hai chữ: Hạm điện.

Hạm điện?

Dương Diệp nhíu nhíu mày, sau đó cùng Vân Bán Thanh tiến nhập đại điện, vừa mới tiến đại điện, Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh chính là ngây ngẩn cả người. Đại điện cực kỳ rộng lớn, tại đại điện chính giữa, nghe một chiếc cực lớn hạm, hạm trưởng không sai biệt lắm gần vạn trượng, rộng mấy ngàn trượng, cao cũng có gần ngàn trượng, hoàn toàn chính là một cái quái vật khổng lồ!

Tại hạm tứ phía, phân biệt có mười cái gần trăm trượng dài rộng cực lớn ụ súng, đặc biệt là cái kia hạm đỉnh, càng là có thêm một tòa gần 300 trượng dài cực lớn ụ súng.

“Hư vân hạm!”

Lúc này, một bên Vân Bán Thanh đột nhiên thất thanh nói.

“Hư vân hạm?” Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh.

“Ngươi phát đạt!”

Vân Bán Thanh đột nhiên bắt lấy Dương Diệp cánh tay, kích động nói: “Đây chính là hư vân hạm, toàn bộ đại lục đều không có, kể cả ẩn vực nội đều không có, có thể nói, cái này chiếc tựu là đại lục cuối cùng một chiếc hư vân hạm.”

“Cái này cùng Đế Vân hạm có cái gì khác nhau?” Xem Vân Bán Thanh kích động như vậy, Dương Diệp nhịn không được hỏi.

“Cái này”

Vân Bán Thanh đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, nói: “Có người.”

Nói xong, hai người quay đầu nhìn về ngoài điện nhìn lại.

“Là ngươi!”

Dương Diệp con mắt trực tiếp trợn lớn lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1245: Đánh trước rồi hãy nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở ngoài cửa không phải người, mà là một cái vượn!

Hắc vượn!

Lúc trước bị Dương Diệp hố cái kia chỉ hắc vượn!

Lúc này hắc vượn là bình thường hình thể, Dương Diệp thật không ngờ cái này hắc vượn vậy mà đuổi tới! Phục hồi tinh thần lại về sau, hắn âm thầm đề phòng lên, thằng này thực lực cường đại vô cùng, không thể có chút chủ quan cùng khinh thị.

Hắc vượn đứng ở nơi đó, ánh mắt trực tiếp khóa tại Dương Diệp trên người, sau một khắc, hắn trực tiếp một quyền hướng phía Dương Diệp oanh đi qua.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, tay trái bắt lấy Vân Bán Thanh bả vai đem hắn ném đến tận xa xa, sau đó hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, hướng phía cái kia hắc vượn bắn mạnh tới.

Hắn đương nhiên không biết dùng nắm đấm cùng hắc vượn liều mạng, hắn không muốn tự làm khổ.

Kiếm xuất, hàn quang hiện.

Quyền kiếm chạm vào nhau.

Bành!

Một tiếng trầm đục, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mười trượng có hơn, mà cái kia hắc vượn cũng hướng về sau lui mấy trượng, hơn nữa tại hắn trên nắm tay còn nhiều thêm một đạo vết máu.

Có kiếm Dương Diệp, muốn phá vỡ phòng ngự của hắn, cũng không phải khó như vậy!

Nhìn mình trên nắm tay vết máu, hắc vượn sắc mặt âm trầm lên, không có chút nào nói nhảm, hắn trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ. Đem làm hắn biến mất tại nguyên chỗ lúc, Dương Diệp lập tức cảm giác một cổ kinh khủng lực lượng hướng hắn nghiền áp mà đến, cỗ lực lượng này cho cảm giác của hắn giống như là một tòa đại sơn hướng hắn ngã xuống bình thường!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện tại hắn trước mặt, ngăn cản được này cổ kinh khủng lực lượng uy áp, đón lấy, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra.

Ông!

Bành!

Theo một đạo kiếm minh thanh cùng nổ vang âm thanh vang lên, trong tràng không gian đột nhiên rạn nứt ra, sau một khắc, từng đạo kiếm quang ở giữa sân không ngừng tung hoành lập loè.

Nhìn xem một màn này, xa xa Vân Bán Thanh hai tay nhanh nắm lại, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương. Lúc này, Dương Diệp cùng hắc vượn tốc độ đã nhanh đến nàng đều nhìn không thấy, nàng chỉ có thể nhìn trình diện trong không ngừng có kiếm quang lập loè, còn có nghe được từng đạo nổ vang âm thanh.

Hư giai yêu thú!

Từ loại nào trình độ mà nói, hư giai yêu thú là nếu so với hư giả cảnh nhân loại cường giả hiếu thắng đấy. Không có hắn, bởi vì hư giai yêu thú phòng ngự, quá mức khủng bố, dùng nhục thể của bọn hắn, dù cho ngạnh kháng hư giai huyền kỹ đều không có quá lớn vấn đề. Dương Diệp kiếm có thể phá hắc vượn phòng, nhưng, cái kia cũng chỉ là là bị thương ngoài da, hắn căn bản không cách nào đối với Khỉ Đột Khổng Lồ tạo thành thực chất tính tổn thương!

Oanh!

Xa xa, lần nữa vang lên một đạo nổ vang thanh âm, đón lấy, một người một vượn phân ra ra.

Hắc vượn trên người, có từng đạo vết máu, mà Dương Diệp, khóe miệng nhưng lại tràn lấy một vòng màu đỏ tươi. Theo mặt ngoài đến xem, hắn chiếm được thượng phong. Đương nhiên, cái này chủ yếu là bởi vì U Linh thuẫn nguyên nhân, có U Linh thuẫn ngăn cản, hắc vượn cũng khó có thể cho hắn tạo thành thực chất tính tổn thương. Bất quá, cho dù là U Linh thuẫn, cũng căn bản không cách nào hoàn toàn ngăn cản hắc vượn lực lượng.

Lực lượng quá mạnh mẽ, dù cho phá không được U Linh thuẫn, nhưng là cái kia lực lượng ảnh hưởng còn lại cũng không thể khinh thường, khóe miệng của hắn máu tươi, tựu là bị chấn đi ra đấy!

Hắc vượn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng tại nhìn đối phương, sau một khắc, một người một thú lại biến mất ngay tại chỗ.

Không có bất kỳ nói nhảm, cũng không có lời nói có thể nói. Hắc vượn đối với Dương Diệp hận, cái kia thật không phải là bình thường sâu, phải biết, nó thế nhưng mà thiếu chút nữa bị Dương Diệp gài bẫy ah!

Cái kia thật sự thiếu chút nữa tựu chết rồi đấy!

Dương Diệp còn lại nhiều lần uy hiếp hắn, cái này lại để cho hắn như thế nào nhịn được? Bởi vậy, cuối cùng nhất hắn hay là quyết định đến đuổi giết Dương Diệp. Bởi vì tiến nhập Kiếm Thần cung về sau, Dương Diệp tựu tính toán sử dụng kiếm, hắn cũng không cần sợ.

Cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt, còn nói cái gì lời nói? Trực tiếp đấu võ!

Dương Diệp cũng là bạo tính tình, đối phương đều trực tiếp động thủ, hắn tự nhiên cũng sẽ không nói nhảm.

Tựu tính toán muốn nói, đó cũng là đánh trước rồi đang nói!

Dương Diệp không có lựa chọn cùng hắc vượn đối bính, tựu tính toán có Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng U Linh thuẫn, hắn cũng không dám cùng đối phương đối bính, cái kia lực lượng, quá kinh khủng! Một quyền xuống, ngũ tạng lục phủ đều muốn xảy ra vấn đề.

Hắn cũng nếm thử tìm đúng Phương sơ hở, nhưng là lần này, hắn hoàn toàn thất bại rồi. Đối phương lực lượng hoàn toàn nghiền áp hắn, hắn tựu tính toán tìm được sơ hở cũng vô dụng. Lúc này đây, hắn có chút nhận thức hắn lấy trước kia chút ít đối thủ tâm tình. Thân thể cường đại người, thật sự rất khó khăn đánh rồi. Khỏi cần phải nói, cái kia phòng ngự cũng đủ để lại để cho người tổn thương thấu đầu óc!

Bành!

Trong tràng, quyền kiếm chạm vào nhau, Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, sau đó toàn bộ người trực tiếp bị chấn đến rồi tầm hơn mười trượng có hơn, mà cái kia hắc vượn cũng bị chấn hướng về sau lui mấy trượng, nhưng là rất nhanh, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, lại xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó lại là một quyền đối với Dương Diệp đầu oanh tới!

Lúc này, U Linh thuẫn thoáng hiện, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chặn một quyền kia.

Bành!

U Linh thuẫn kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp bị oanh phi, nhưng là cái kia hắc vượn cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại rồi mấy trượng, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại lấn thân trên xuống, rút kiếm đối với cái kia hắc vượn một hồi mãnh liệt bổ. Cùng lúc đó, cái kia U Linh thuẫn Như Ảnh Tùy Hình, lại xuất hiện ở bên cạnh của hắn, mỗi khi hắc vượn ra quyền lúc, U Linh thuẫn sẽ ngăn lại đi.

Linh hoạt vận dụng U Linh thuẫn về sau, Dương Diệp càng đánh càng mạnh hơn, mỗi lần chặt lên hắc vượn hai kiếm về sau, tựu vội vàng lại để cho U Linh thuẫn ngăn lại đi.

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp vậy mà chiếm cứ một tia thượng phong!

Rống!

Lúc này, hắc vượn đột nhiên gầm lên giận dữ, tại Dương Diệp kiếm đâm hướng hắn lúc, hắn vậy mà lựa chọn không đề phòng ngự, mà là đồng dạng một quyền oanh hướng về phía Dương Diệp trước ngực, mà đổi thành một quyền tắc thì oanh hướng Dương Diệp U Linh thuẫn.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hắn tự nhiên không dám cùng hắc vượn dùng loại này liều mạng đấu pháp, kiếm có chút lệch lạc, đâm vào rồi hắc vượn trên nắm tay.

Bành!

Bành!

U Linh thuẫn cùng kiếm đồng thời kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp liền người mang thuẫn bị chấn đi ra ngoài, mà cái kia hắc vượn nhưng lại không có dừng chút nào lưu, trực tiếp mãnh liệt bắn mà ra, nắm đấm như là hạt mưa bình thường hướng phía Dương Diệp rơi đi.

Bành bành

Trong tràng lập tức vang lên từng đạo tiếng nổ lớn, tại hắc vượn điên cuồng công kích đến, Dương Diệp liên tiếp bại lui.

Oanh!

Lúc này, một cỗ cột máu tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cùng lúc đó, một cỗ hồng mang mang tất cả ra, trực tiếp đem cái kia hắc vượn chấn hướng về sau liên tiếp lui về phía sau.

Một thanh huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo tia máu biến mất tại nguyên chỗ.

Xa xa, hắc vượn hai mắt nhắm lại, tay phải mạnh mà một quyền oanh ra, quyền vừa xuất, một thanh huyết sắc kiếm tựu bổ vào quả đấm của hắn thượng.

Bành!

Két sát!

Nắm đấm bên trong cùng huyết kiếm bên trong lực lượng cường đại trực tiếp lại để cho không gian chung quanh rạn nứt ra, Dương Diệp cùng hắc vượn đồng thời bị chấn bay ngược rồi đi ra ngoài.

Nhưng là sau một khắc, một người một vượn lại hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới

Cứ như vậy, một người một vượn lần nữa kịch chiến... Mà bắt đầu.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp một kiếm đẩy lui hắc vượn về sau, sau đó ngừng lại, nói: “Đại hắc cái, ngươi có phải thật vậy hay không muốn ngươi chết ta sống ah!”

Hắc vượn cũng ngừng lại, hắn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi trộm ta trái cây, uy hiếp ta cùng ngươi đối kháng thần bí kia cường giả, lại để cho ta thiếu chút nữa trực tiếp vẫn lạc, lại lại nhiều lần uy hiếp ta! Nhân loại, là ngươi trước khơi mào chiến tranh!”

Dương Diệp nói: “Chẳng phải mấy cái trái cây sao? Ngươi cũng quá keo kiệt rồi, một đường truy đến nơi này đến!”

“Nhân loại vô sỉ!”

Hắc vượn thanh âm rơi xuống, tựu muốn động thủ, mà lúc này, Kiếm Thần ấn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trên trán, khi nhìn thấy cái này Kiếm Thần ấn lúc, hắc vượn trực tiếp ngây ngẩn cả người. Tại cái kia nắm đấm lớn trong đôi mắt, có khiếp sợ, khó có thể tin, còn có kinh hãi, cùng với một tia kiêng kị

“Kiếm Thần ấn ngươi” hắc vượn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi đã lấy được Kiếm Thần ấn!”

Dương Diệp dò xét thoáng một phát hắc vượn thần sắc, liên tưởng đến trước kia hắc vượn đối với Kiếm Thần ấn thái độ, lập tức nghiêm mặt nói: “Đương nhiên, hiện tại ta đã là Kiếm Thần cung Cung Chủ!”

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp trên trán Kiếm Thần ấn hồi lâu, nói: “Vì cái gì nó chọn ngươi như vậy cái nhân loại vô sỉ” lời này, giống như là đối với Dương Diệp nói, hoặc như là đối với chính mình nói.

Nghe được hắc vượn lời mà nói..., Dương Diệp sắc mặt lập tức đen lại, nói: “Ngươi sẽ éo biết nói chuyện? Cái gì gọi là nhân loại vô sỉ?”

“Ngươi vốn cũng rất vô sỉ!” Hắc vượn một chút mặt mũi đều không để cho.

Dương Diệp khóe miệng co lại, đang muốn nói chuyện, cái kia hắc vượn nhưng lại đột nhiên nói: “Nhân loại, bất kể như thế nào, nó đã lựa chọn rồi ngươi, hi vọng ngươi đừng bôi nhọ nó!”

Nói xong, hắc vượn quay người rời đi.

Nhìn thấy hắc vượn xoay người rời đi, Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Đợi một chút!”

Hắc vượn quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Làm chi?”

Dương Diệp nói: “Ngươi, ngươi cứ như vậy đi rồi hả?”

“Bằng không thì đâu này?” Hắc vượn nói.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Ta có Kiếm Thần ấn, ta hiện tại tựu là Kiếm Thần cung Cung Chủ, mà các ngươi đã từng đều là Kiếm Thần cung đấy, nói cách khác, các ngươi đều muốn nghe ta đấy, không phải sao?”

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi có Kiếm Thần ấn, xem như Kiếm Thần cung Cung Chủ, nhưng là ngươi có năm đó sư tổ thực lực sao?”

Dương Diệp: “”

Hắc vượn lại nói: “Ta từng tại tuổi nhỏ lúc, thụ qua sư tổ chỉ điểm cùng chiếu cố, cũng là mệnh lệnh của hắn, làm cho kiếm người của Thần cung không thể tại tùy ý đồ sát đảo thượng yêu thú, chúng ta tại Kiếm Thần đảo thượng sở hữu tất cả yêu Thú Tộc đều niệm hắn tình, Ta cũng thế. Cho nên, chuyện giữa chúng ta tình, xóa bỏ.”

“Cho nên, ngươi cái này xem như tại trả nhân tình sao?” Dương Diệp nói.

Hắc vượn nói: “Xem như thế đi.”

“Ngươi mới là vô sỉ!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Hắc vượn sắc mặt lập tức chìm xuống ra, nói: “Nhân loại, ta tuy nhiên không muốn giết ngươi, nhưng là ta rất muốn đánh ngươi, ngươi không nên ép ta xuất thủ!”

Dương Diệp nói: “Năm đó hắn chỉ điểm qua ngươi, chiếu cố qua ngươi, càng hạ lệnh không cho kiếm người của Thần cung đồ sát yêu thú, có thể nói, hắn đối với ngươi là có tái tạo chi ân. Lớn như vậy nhân tình, ngươi nói ngươi không giết ta, tựu là trả nhân tình của hắn, ngươi không phải vô sỉ là cái gì? Còn có, ta cũng muốn đánh không lại ngươi, nhưng là nếu như ta nếu trốn, ngươi khẳng định giết không được ta. Không phải sao?”

“Nhân loại, đừng kéo những... Này cong cong, muốn nói cái gì nói thẳng là được!” Hắc vượn nói.

Dương Diệp nói: “Ta cảm thấy được, ngươi muốn trả nhân tình, nên có thành ý điểm. Hiện tại Kiếm Thần cung đã bị diệt, thiên hạ kiếm tu xuống dốc, mà ta đâu rồi, gánh vác chấn hưng kiếm tu nhất mạch gánh nặng, nhưng là, ngươi cũng thấy đấy, ta yếu như vậy, cái gì hậu trường đều không có, không chừng lúc nào đã bị người giết chết, cho nên”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía hắc vượn, nói: “Cho nên, ta cảm thấy cho ngươi muốn thật sự trả nhân tình, nên giúp ta, lại để cho ta trọng chấn kiếm tu nhất mạch, lại để cho Kiếm Thần cung năm đó những người kia có một cái nơi về!”

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Lừa dối, ra, tiếp tục lừa dối!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1246: Ta không muốn nhập hố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nhân loại, ngươi mơ tưởng lại để cho ta là ngươi làm tay chân!”

Hắc vượn nói xong, xoay người rời đi.

Yêu thú là cao ngạo đấy, huống chi là hắc vượn loại này hư giai cường giả? Nếu như Dương Diệp thực lực có thể ổn áp hắn, có lẽ còn có cơ hội, nhưng là, Dương Diệp thực lực bây giờ căn bản không đủ.

Dương Diệp biết rõ điểm ấy, nhưng là hắn hay là không chuẩn bị buông tha cho, lập tức chắn hắc vượn trước mặt, nói: “Đừng một bộ muốn đánh bộ dáng của ta, ta chỉ hỏi một câu lời nói, ngươi có nghĩ là muốn ly khai tại đây?”

“Ta phải đi, tùy thời có thể!” Hắc vượn nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không phải ly khai tại đây, mà là ly khai cái thế giới này!”

Nghe vậy, hắc vượn hai mắt nhắm lại lên, nói: “Ngươi có ý tứ gì!”

Dương Diệp nói: “Cái thế giới này đối với các ngươi mà nói, chính là một cái lao tù, chẳng lẽ ngươi không muốn rời đi cái này lao tù sao?”

Người bình thường đạt tới đế giả, tựu chọn ly khai, đương nhiên, cái kia là Linh giới có Thiên Đạo nguyên nhân. Tại đây mặc dù không có Thiên Đạo, nhưng là hắn tin tưởng, những người này khẳng định cũng muốn rời đi cái thế giới này. Không có người nguyện ý bị nhốt lấy, đặc biệt là như hắc vượn loại này cấp bậc cường giả.

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Không có ai không muốn rời đi tại đây, vấn đề là, ai có thể ly khai tại đây! Ngươi sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tựu là ta!” Tuy nhiên có thể hay không ly khai hay là một cái không biết bao nhiêu, nhưng là, cái kia đều là sự tình từ nay về sau. Hiện tại nơi này đại hắc cái, hắn thật sự là không muốn vứt bỏ, một cái hư giả cảnh cường giả đối với kiếm minh mà nói, quá trọng yếu. Cho nên, như hắc vượn theo như lời, hắn muốn lừa dối, hắn muốn đón lấy lừa dối!

“Buồn cười!”

Hắc vượn âm thanh lạnh lùng nói: “Nhân loại, ngươi thật sự là buồn cười. Ngươi cũng biết, đạt tới hư giả cảnh cùng hư giai người cùng yêu thú, cả đời này cơ bản đều đang làm cái gì sao? Đều muốn lấy như thế nào chạy đi! Bởi vì, hư giả cảnh là trong thế giới có thể đạt tới cực hạn, chúng ta nếu muốn đạt tới càng cao tầng thứ, nhất định phải ly khai cái chỗ này, đi hướng Đại Thế Giới tìm kiếm so bổn nguyên tử khí cao cấp hơn năng lượng. Thế nhưng mà, từ khi minh ngục đại lục tao ngộ đại kiếp nạn đến nay, tựu không ai có thể đi ra ngoài, kể cả chúng ta còn có trước kia rất nhiều đã vẫn lạc hư giả cảnh cường giả! Vì sao?”

Nói xong, hắc vượn ngón tay chỉ hướng lên trời tế, nói: “Bởi vì chỗ đó lực lượng, căn bản không phải hư giả cảnh cường giả có thể chống lại đấy! Nhân loại, ngươi nói ngươi có thể đi ra ngoài, lời này quả nhiên là buồn cười đến cực điểm. Tựu coi như ngươi muốn lừa dối, cũng mời tìm một cái tốt một chút lý do!”

“Ta chưa nói ta bây giờ có thể có đi ra ngoài!”

Dương Diệp nhìn thẳng hắc vượn, nói: “Ta đang hỏi ngươi một vấn đề, nếu như Kiếm Vô Cực tiền bối trên đời, hắn có thể đi ra ngoài sao?”

“Nói nhảm!” Hắc vượn có chút tức giận nói.

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình, nói: “Ngươi nói ta cả đời này có không có khả năng đạt tới Kiếm Vô Cực tiền bối cái loại này trình độ? Đúng rồi, ta hiện tại mới trung cấp Thánh giả!” Nói xong, Dương Diệp triệt hồi rồi Kiếm Vực ẩn nấp, cảnh giới hoàn toàn bạo lộ tại hắc vượn trước mặt.

Nhìn xem Dương Diệp, hắc vượn thoáng một phát đã trầm mặc. Bình tĩnh mà xem xét, trước mắt tên nhân loại này xác thực là hắn bái kiến nhất yêu nghiệt người, cho dù là năm đó một ít Kiếm Thần cung thiên tài đều không có như vậy yêu nghiệt. Tuổi còn nhỏ, thân thể cường đại vô cùng, kiếm ý càng là đạt tới hư vô cảnh phía trên, càng có thể dùng Thánh giả cảnh cùng hắn cái này hư giai đối kháng.

Tuy nhiên Kiếm Vô Cực là một tòa lại để cho tất cả mọi người cần nhìn lên núi cao, nhưng là trước mắt tên nhân loại này, thật sự rất mê hoặc lẳng lơ nghiệt ah!

Không có để ý hắc vượn đang suy nghĩ gì, Dương Diệp lại nói: “Cho thời gian của ta, ta tất nhiên siêu việt Kiếm Vô Cực năm đó. Đến lúc đó, muốn đi ra ngoài cái chỗ này, hay là việc khó sao?”

Hắc vượn trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: "Ngươi siêu việt không siêu việt, cùng ta có quan hệ gì?

Nói xong, hắn vượt qua Dương Diệp, hướng ngoài điện đi đến, mà Dương Diệp nhưng lại lại chắn trước mặt hắn, nói: “Như thế nào không có sao? Ta nếu có thể có siêu việt Kiếm Vô Cực, tựu đại biểu ta có thể ly khai cái thế giới này, ta có thể có ly khai, tựu đại biểu ta có thể có mang theo người khác cùng một chỗ ly khai, hiểu chưa?”

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Nhân loại, ta được thừa nhận, ngươi xác thực rất mê hoặc lẳng lơ nghiệt, ngày sau tựu tính toán không đạt được sư tổ cái loại này cấp bậc, nhưng là khẳng định cũng không kém là bao nhiêu, ta cũng tin tưởng, ngày sau lớn lên ngươi, có rất lớn khả năng có thể ly khai cái thế giới này. Thế nhưng mà, đó là bao nhiêu năm sau sự tình? Mười năm? Trăm tuổi? Một ngàn năm? Có phải một vạn năm sau?”

“Mười năm!”

Dương Diệp nhìn thẳng hắc vượn, nói: “Mười năm!”

“Ngươi điên rồi sao?” Hắc vượn nói.

Dương Diệp nói: “Ta hiện tại mới hơn hai mươi tuổi, ta hơn hai mươi tuổi có thể cùng hư giả cảnh cường giả đối kháng, ngươi cảm thấy ta điên sao?” Hắn vốn định nói hai năm đấy, bởi vì hắn hai năm sau nhất định phải ly khai cái chỗ này, nhưng là cái kia tại đối phương xem ra, nhất định là quá không phù hợp thực tế.

Hắc vượn nhìn xem Dương Diệp trầm mặc rất lâu sau đó, nói: “Ta sẽ không thần phục nhân loại!”

“Ta chưa nói muốn ngươi thần phục ta!”

Dương Diệp nói: “Chúng ta có thể là hợp tác quan hệ! Ngươi theo ta mười năm, mười năm ở trong, ta mang ngươi đi ra ngoài, nếu như làm không được, ngươi ly khai là được. Mười năm đối với các ngươi Yêu tộc mà nói, trong nháy mắt thời gian sự tình, không phải sao?”

Hắc vượn trầm mặc.

Nhìn thấy hắc vượn có chút ý động, Dương Diệp vội vàng lại nói: “Bằng ngươi thực lực của mình, khả năng cả đời đều ra không được, mà bây giờ, chỉ cần hoa ngươi mười năm thời gian, thì có thể đi ra ngoài. Vì cái gì không đánh bạc một lần? Mười năm thời gian mà thôi!”

“Ngươi cho ta là ngu xuẩn sao?”

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: “Dùng ngươi tính cách này cùng tính tình, mười năm này ở trong, ta còn không chừng muốn là ngươi đánh bao nhiêu khung. Ta không muốn nhập hố!”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, nói: “Đánh nhau, không thể tránh được nha. Cái này Ngoại Vực thế giới thế nhưng mà nhiều màu nhiều sắc, ngươi tựu thật sự không muốn đi xem một chút sao? Mười năm, chỉ cần mười năm thời gian, ngươi tựu có cơ hội ly khai cái chỗ này; Mười năm, có thể cho ngươi có cơ hội chạy nước rút càng cao tầng thứ cảnh giới; Mười năm, mười năm tiếp theo cải biến vận mệnh của ngươi; Mười năm”

“Ngừng!”

Hắc vượn đột nhiên đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., nói: “Mười năm ở trong, ta cũng có khả năng bị ngươi gài bẫy, đúng không?”

Dương Diệp: “”

“Ngươi giúp ta làm một chuyện, ta đi theo ngươi mười năm!” Hắc vượn đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp sững sờ, lập tức vui vẻ, nói: “Chuyện gì?”

“Chúng ta đi đoạt một thứ gì!” Hắc vượn nói.

“Giật đồ?” Dương Diệp nói: “Cái gì đó?”

truyencuatu❤inet
Hắc vượn đột nhiên thò tay gật Dương Diệp thân thể, nói: “Nhục thể

của ngươi đạt đến thần biến cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Có nghĩ là muốn đạt tới Kỷ Nguyên cảnh?” Hắc vượn trong thanh âm lộ ra một tia hấp dẫn.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Hắc vượn hướng một cái hướng khác chỉ chỉ, nói: “Tại đảo lên, có một cái Tụ Linh trì, đây là Kiếm Thần cung năm đó làm ra đến, có thể tụ tập thiên địa tinh hoa, thì ra là trong thiên địa các loại năng lượng, còn có đại địa chi lực. Trải qua hơn hai vạn tuổi hấp thu, bên trong năng lượng phi thường tinh thuần, nếu như ngươi có thể hấp thu một ít, có rất lớn cơ hội có thể đạt tới Kỷ Nguyên cảnh.”

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Chỗ đó, khẳng định có đồ vật gì đó trông coi a!”

“Thông minh!”

Hắc vượn nói: “Chỗ đó, bị một tên chiếm đoạt. Chúng ta muốn nghĩ đến đến cái này Tụ Linh trì, nhất định phải trước tiên đem hắn đánh bò xuống!”

“Ngươi đánh không lại hắn?” Dương Diệp nói.

Hắc vượn sắc mặt có chút khó coi lên, do dự một hồi, hắn nhẹ gật đầu.

Dương Diệp sắc mặt có chút mất tự nhiên rồi. Cái này hắc vượn đều đánh không lại gia hỏa, cái kia nhiều lắm khủng bố?

Nghĩ nghĩ, Dương Diệp nói: “Ngươi cũng biết, ra cái chỗ này, ta là không thể dùng kiếm đấy, không thể dùng kiếm, thực lực của ta giảm bớt đi nhiều đấy!”

Hắc vượn nói: “Dù sao, ta điều kiện đã nói ra, chính ngươi nhìn xem xử lý.”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, đột nhiên, ánh mắt hắn sáng ngời, nói: “Chúng ta làm chi không nên dùng đoạt hay sao? Chúng ta có thể dùng trộm đó a!”

“Trộm?” Hắc vượn sửng sốt.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn đem chính mình khí tức ẩn dấu đi, nói: “Xem, ngươi cảm thụ đạt được khí tức của ta sao?”

Hắc vượn lắc đầu, nói: “Vẫn chưa được, tên kia mỗi ngày thủ tại đó, ngươi căn bản không có cơ hội đi trộm!”

Dương Diệp chỉ chỉ hắc vượn, nói: “Chúng ta không phải có hai người sao? Ngươi đi hấp dẫn sự chú ý của hắn, ta đi trộm, hiểu chưa?”

Hắc vượn chân mày cau lại, có chút do dự.

Dương Diệp nói: “Chỉ là ngăn chặn hắn, không phải cho ngươi cùng hắn quyết sinh tử, chỉ muốn vật tới tay, chúng ta bỏ chạy! Cái kia, ngươi sẽ không liền kéo hắn một thời gian ngắn đều làm không được a?”

“Đánh rắm!”

Hắc vượn cả giận nói: “Tuy nhiên ta chiến bất quá hắn, nhưng là hắn muốn đơn giản chiến thắng ta cũng không dễ dàng như vậy. Ta chỉ là đang nghĩ, ta đi ngăn chặn hắn, chờ ngươi vật tới tay về sau, ngươi không sẽ trực tiếp chạy trốn a!”

“Ngươi hoài nghi ta!” Dương Diệp cả giận nói: “Ta là cái loại người này sao? Thật là ta?”

“Ta cảm giác là!” Hắc vượn chân thành nói.

Dương Diệp: “”

“Ta tin tưởng ngươi một lần!” Lúc này, hắc vượn đột nhiên nói: “Nhân loại, cái kia Tụ Linh trong ao đồ vật khả năng cho ngươi đạt tới Kỷ Nguyên cảnh, nhưng là đối với ta, tác dụng không có lớn như vậy, bởi vì nhục thể của ta đã là Kỷ Nguyên cảnh, muốn tại tăng lên, rất khó. Ta muốn cái kia Tụ Linh trì cái kia chút ít năng lượng, khác chỗ hữu dụng, cho nên”

“Ngươi yên tâm!” Dương Diệp nói: “Ta không phải cái loại này bội bạc người!”

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: “Ta tin tưởng ngươi một lần, ta trở về chuẩn bị một chút, đợi sẽ ngươi đến chỗ của ta tìm ta.”

Nói xong, hắc vượn thân hình khẽ động, đã đi ra đại điện.

Hư giai yêu thú!

Kỷ Nguyên cảnh thân thể!

Dương Diệp hít sâu một hơi, nếu như có thể đạt được cái này hắc vượn trợ giúp, hơn nữa thân thể tăng lên tới Kỷ Nguyên cảnh, vậy hắn đối mặt ẩn vực những người kia tựu nắm chắc khí nhiều hơn.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía một bên Vân Bán Thanh, nói: “Không có sao chứ?”

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ta thật sự khó mà tin được, một cái Thánh giả cảnh lại có thể đánh chết một gã hư giả cảnh cường giả, hơn nữa cùng một gã hư giai yêu thú kịch chiến.” Đi theo Dương Diệp trong khoảng thời gian này đến nay, nàng một lần lại một lần bị Dương Diệp rung động, Thánh giả giết hư giả, chiến hư giai yêu thú nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không tin tưởng đấy!

Dương Diệp cười cười, nói: “Không nói cái này rồi, nói nói cái này hư vân hạm a, ta đối với đồ chơi, không phải rất hiểu rõ!”

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía cái kia hư vân hạm, nói: “Thứ này, nếu có đầy đủ Tử Tinh Thạch, nó kỳ thật tựu tương đương với một cái hư giả cảnh cường giả.”

“Tương đương với hư giả cảnh cường giả?”

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1247: Ngươi sẽ không lấy thân báo đáp a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư giả cảnh cường giả!

Cái gì khái niệm!

Đây chính là tương đương với cái thế giới này đỉnh cao nhất lực lượng ah!

Dương Diệp biết rõ Vân Bán Thanh sẽ không nói lung tung, lập tức nhìn về phía Vân Bán Thanh, ra hiệu nàng nói tiếp.

Vân Bán Thanh nói: “Chứng kiến cái kia đỉnh chính là cái kia ụ súng chưa? Cái kia ụ súng chế tác thủ pháp, ở cái thế giới này, đã thất truyền rồi. Có thể nói, thứ này, hiện tại đã không phải là chúng ta cái thế giới này có thể tạo đi ra đấy. Cho dù là năm đó Kiếm Thần cung, chỉ sợ cũng là hao phí vô số tâm huyết mới tạo ra như vậy một chiếc! Cũng chỉ có năm đó Kiếm Thần cung, mới có năng lực tạo ra đến.”

Dương Diệp đi tới cái kia hư vân hạm trước mặt, đưa thay sờ sờ cái kia hư vân hạm, xúc tu lạnh buốt, Dương Diệp do dự một chút, mạnh mà một quyền oanh ra.

Bành!

Một tiếng vang thật lớn, hư vân hạm không chút sứt mẻ, Dương Diệp cũng là bị chấn hướng về sau liên tục lui mấy trượng.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng khiếp sợ, nói: “Tốt chắc chắn! Chỉ sợ liền hư giả cảnh cường giả công kích, nó đều có thể kháng trụ!”

Vân Bán Thanh nói: “Nó ngoại trừ phòng ngự kinh người, công kích cũng là rất khủng bố đấy. Ngươi như cam lòng (cho) Tử Tinh Thạch, nó kỳ thật tựu tương đương với một cái hư giả cảnh cường giả.”

“Chúng ta đi lên xem một chút!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cùng Vân Bán Thanh nhảy lên hư vân hạm, hạm thượng rất bằng phẳng, toàn bộ mặt đất đều che kín các loại thần bí phù văn. Tại hạm thượng vị trí trung ương, có một cái điều khiển thất.

Hai người đi vào điều khiển thất, tại điều khiển trong phòng, có rất nhiều cái nút, còn có một điều khiển bàn. Vân Bán Thanh chỉ vào điều khiển bàn, nói: “Cái này có lẽ tựu là khống chế phương hướng đấy, còn lại đấy, ta cũng không hiểu nhiều lắm, bất quá cho ta một chút thời gian, ta có thể hiểu rõ vật này.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tử Tinh Thạch không là vấn đề, nếu như nó thật có thể có đối với hư giả cảnh cường giả tạo thành uy hiếp, cái kia đối với trợ giúp của chúng ta là thật lớn đấy.”

Vân Bán Thanh nói: “Kỳ thật, nó còn có một tác dụng, cái kia chính là có thể tinh không phi hành. Bình thường Đế Vân hạm, là không thể trong tinh không xuyên toa đấy, nhưng là hư vân hạm có thể.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Trước ngươi đối với cái kia hắc vượn nói lời, có thật không vậy?”

Dương Diệp nao nao, lập tức rõ Bạch Nguyên Bán Thanh chỉ cái gì, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Thật sự.”

“Ngươi thật sự có nắm chắc có thể ly khai cái thế giới này?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu nói: “Không có nắm chắc, nhưng là, dù sao cũng phải thử xem ah!” Nói xong, Dương Diệp bắt lấy Vân Bán Thanh bả vai nhảy xuống rồi hư vân hạm, sau đó phải tay khẽ vẫy, đem hư vân hạm thu vào, nói: “Thứ này, chúng ta về sau tại cân nhắc a, hiện tại, chúng ta đi tìm cái kia đại gia hỏa a.”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, hai người đã đi ra lầu các.

Lầu các bên ngoài, Dương Diệp đứng tại nguyên chỗ nhìn chung quanh rồi thoáng một phát bốn phía, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

“Kỳ thật, cái chỗ này, có thể với tư cách kiếm minh căn cứ địa.” Vân Bán Thanh nói. Tại đây, tuy nhiên rất nhiều địa phương đều bị phá hư, nhưng là, rất nhiều đồ đạc cũng còn là nguyên vẹn đấy. Như những kiến trúc này, đều chỉ dùng đặc thù tài liệu kiến tạo đấy, bình thường đế giả căn bản khó có thể phá hư, hơn nữa cái chỗ này, có cường đại trận pháp bảo hộ tại đây không gian, tựa như trước kia, Dương Diệp cùng cái kia hư giả cảnh cường giả đại chiến, còn có cùng cái này hắc vượn đại chiến, đều không có có thể đem tại đây không gian phá hư, thậm chí hơi hơi phá hư, cũng sẽ bị lập tức chữa trị.

Tóm lại, nếu như kiếm minh tổng bộ kiến ở chỗ này, nhất định có rất nhiều chỗ tốt, bởi vì rất nhiều thứ đều là có sẵn đấy.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng là có ý nghĩ này, nhưng là, hiện tại căn bản không thể thực hiện được. Vì cái gì? Bởi vì thần bí kia cường giả

Lắc đầu, Dương Diệp nói: “Chúng ta đi thôi!”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, hai người đã đi ra Kiếm Thần cung, hướng ra phía ngoài đi đến. Bởi vì hắn kiếm ý nguyên nhân, bởi vậy, trên đường một ít kiếm trận đối với hắn căn bản không có hiệu. Rất nhanh, hai người liền đi tới phế tích khu vực.

Dọc đường phế tích khu vực lúc, xa xa đột nhiên truyền đến tiếng đánh nhau, Vân Bán Thanh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không cần phải xen vào!”

Nói xong, hắn tiếp tục đi lên phía trước.

Vân Bán Thanh đi theo, nói: “Ta nghĩ đến ngươi sẽ đi gặp xem!”

Dương Diệp nói: “Tại đánh nhau, đơn giản là bởi vì bảo vật, hoặc là ân oán, bất kể là loại nào, theo chúng ta đều không có quan hệ gì.”

“Trước kia tại hải hạm lên, ngươi tại sao phải giúp ta?” Vân Bán Thanh nói: “Ta vẫn muốn biết rõ.”

Dương Diệp nói: “Quen biết một hồi, thấy chết mà không cứu được, làm không được.”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, có chút cúi đầu, nói: “Nếu như không phải ngươi, kết quả của ta đối với ngươi mà nói, chỉ là tiện tay sự tình, nhưng là đối với ta, nhưng lại cả đời sự tình. Ta biết rõ, nói cám ơn, cũng không có ý nghĩa gì, ta”

“Ngươi sẽ không cần lấy thân báo đáp a?” Dương Diệp hay nói giỡn nói.

Vân Bán Thanh nao nao, lập tức trầm mặc.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, nói: “Chỉ đùa một chút ha ha, nói thật, kỳ thật ngươi không cần quá để ý việc này, dù sao ngươi đã gia nhập kiếm minh, với ta mà nói, tựu là người một nhà, đã là người một nhà, thật sự không cần phải khách khí như vậy, về sau nếu như ta có cần ngươi trợ giúp địa phương, ta cũng sẽ không khách khí đấy!”

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, nói: “Tốt!”

Dương Diệp cười cười, đột nhiên, hắn dừng bước, sau đó nhìn về phía rồi xa xa một chỗ phế tích về sau, nói: “Muốn ta mời các ngươi đi ra không?”

Yên lặng một cái chớp mắt, rất nhanh, hai gã trung niên nam tử cùng một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh trong tầm mắt.

Nhất Đế người, hai gã nửa đế.

“Xem các ngươi tới phương hướng, các ngươi là theo kiếm kia Thần cung đi tới hay sao?” Trong đó một gã xuyên thân mặc hắc bào trung niên nam tử đánh giá một Dương Diệp Vân Bán Thanh, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thấy thế, ba người nhìn nhau rồi liếc, cái kia áo đen trung niên nam tử lại nói: “Có thể đi vào kiếm kia Thần cung rồi hả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực có thể tiến vào.” Không có Kiếm Thần khắc ở, hiện tại Kiếm Thần cung, mặc kệ người phương nào cũng có thể đi vào. Bất quá, đi vào cũng không có ý nghĩa gì rồi, bởi vì đồ đạc đều bị hắn cướp sạch rồi.

“Các ngươi hiện tại đi, không chuẩn có có thể được bảo vật, hai người chúng ta thực lực quá yếu, không dám xâm nhập.” Lúc này, một bên Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói.

Áo đen trung niên nam tử nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, sau đó nói: “Không được đến bảo vật?”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu.

Áo đen trung niên nam tử quét một Dương Diệp cùng Bán Thanh, nói: “Nạp giới lưu lại, người có thể lăn.”

Nghe vậy, Vân Bán Thanh lập tức lắc đầu, nàng sở dĩ nói chuyện, kỳ thật tựu là muốn cho ba người này mau chóng rời đi, có thể nói là tự cấp ba người mạng sống cơ hội a. Đáng tiếc, đối phương cũng không lĩnh tình.

Dương Diệp nhìn xem áo đen trung niên nam tử, nói: “Ngươi thật sự muốn chúng ta nạp giới?”

Áo đen trung niên nam tử nói: “Không muốn lăn vậy sao?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, Dương Diệp xuất hiện ở áo đen trung niên nam tử sau lưng, mà cái kia áo đen trung niên nam tử thân thể cứng ngắc lại lên.

Rất nhanh, một đạo máu tươi tự áo đen trung niên nam tử giữa lông mày kích xạ mà ra. Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem hắn thi thể thu vào. Tuy nhiên hiện tại không thể tại luyện chế khôi lỗi, nhưng là, về sau thực lực tăng lên, vẫn là có thể đấy.

Áo đen trung niên nam tử trực tiếp bị đập phát chết luôn, bên cạnh một nam một nữ trực tiếp ngây dại.

Dương Diệp nhưng lại không có để ý hai người, mà là nhìn về phía một bên Vân Bán Thanh, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, cùng Dương Diệp hướng phía xa xa đi đến, chỉ chốc lát chính là biến mất tại cái kia một nam một nữ trong tầm mắt tuổi.

“Hắn, hắn là kiếm tu”

Tại Dương Diệp cùng Vân Bán Thanh sau khi rời đi, trong đó tên kia nữ tử đột nhiên rung giọng nói.

Nam tử nhẹ gật đầu, nói: “Là kiếm tu không nghĩ tới có kiếm tu vậy mà đến nơi này, đối phương còn trẻ như vậy, vậy mà trực tiếp đập phát chết luôn đế giả, cái này”

Nói đến đây, nam tử cùng nữ tử hai mắt đồng thời trợn lên... Mà bắt đầu.

“Hắn là kiếm minh minh chủ Dương Diệp!”

“Hắn là kiếm minh minh chủ Dương Diệp!”

Hai người đồng thời mở miệng.

Hai người nhìn nhau hồi lâu, nữ tử hít sâu một hơi, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, nói: “Hắn nhất định là Dương Diệp, hắn nhất định là, bằng không thì, không có cái đó người trẻ tuổi kiếm tu hữu như thế cường!”

Nam tử thần sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu, nói: “Nhất định là!”

“Hắn cũng dám tới đây tại đây” nữ tử trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

“Nhớ kỹ, chúng ta coi như không phát hiện qua hắn!” Lúc này, nam tử bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Nữ tử khó hiểu.

Nam tử trầm giọng nói: “Kiếm minh hôm nay tại đại lục như mặt trời ban trưa, mà cái này Dương Diệp nếu như này khủng bố, hắn tới nơi này, vô thanh vô tức, không có bất kỳ tiếng gió, nếu như chúng ta truyền đi vạn nhất hắn mất hứng ngươi cảm thấy chúng ta có lao động chân tay sao?”

“Đã minh bạch!” Nữ tử nhẹ gật đầu trầm giọng nói.

Nam tử nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Vốn tưởng rằng đã tìm được một cái chỗ dựa, không nghĩ tới hắn cứ như vậy bị đập phát chết luôn rồi. Lấy thực lực của chúng ta, căn bản không cách nào ở chỗ này sinh tồn, ta quyết định hồi trở lại hải hạm, ngươi thì sao?”

Nữ tử do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

“Vì cái gì không giết hai người kia?” Trên đường, Vân Bán Thanh hỏi.

“Ngươi rất nghĩ tới ta giết?” Dương Diệp hỏi lại.

Vân Bán Thanh nhẹ cười cười, không có ở nói chuyện.

Rất nhanh, hai người ra phế tích, sau đó trở về rồi hắc vượn chỗ cái kia tòa đại sơn. Vừa mới tiến đại sơn, hắc vượn tựu xuất hiện ở hai người trước mặt.

“Cái này tiểu nữ oa cũng đừng đi rồi!” Hắc vượn trực tiếp nhìn về phía rồi Vân Bán Thanh.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu.

Lúc này, hắc vượn lại nói: “Tựu lại để cho nàng tại ta ở lại chính là cái kia hạp cốc, chỗ đó có khí tức của ta, bình thường yêu thú không dám vào nhập.”

Dương Diệp tay phải vung lên, năm tên đế giả khôi lỗi xuất hiện ở trong tràng, nói: “Vân cô nương, có cái này năm cỗ khôi lỗi tại, an toàn của ngươi có lẽ không có vấn đề, ở chỗ này chờ ta trở về.”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Coi chừng một ít.”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên!” Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía hắc vượn, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hai người nhẹ gật đầu, biến mất tại xa xa.

Trên đường, Dương Diệp nhịn không được hỏi: “Cái kia canh giữ ở Tụ Linh trì yêu thú, mạnh như thế nào?”

“Ngày ngày hàng đêm dùng Tụ Linh trì cái kia chút ít tinh thuần linh khí ngâm trong bồn tắm, ngươi nói hắn sẽ mạnh bao nhiêu?” Hắc vượn nói.

Dương Diệp nói: “Trên đảo này, có bao nhiêu hư giai yêu thú?”

“Hai cái, một cái ta, một cái hắn!” Hắc vượn nói.

“Hắn là cái gì yêu thú?” Dương Diệp lại hỏi.

Hắc vượn trầm mặc một lát, sau đó nói: “Không biết!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1248: Lão Hắc, ngươi chịu đựng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không biết?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi như thế nào lại không biết?”

Hắc vượn nói: “Hắn không phải đảo thượng yêu thú, mà là từ bên ngoài đến đấy, mà hắn thứ nhất là là hình người, cho nên, ta cũng không biết bản thể hắn là cái gì.”

“Ngươi cùng hắn chiến qua?” Dương Diệp nói.

Hắc vượn nhẹ gật đầu, nói: “Một núi không thể chứa hai cọp, hắn tới nơi này, ta tự nhiên muốn cùng hắn tranh tài một trận chiến đấy.”

“Ngươi bại bởi hóa thành nhân hình hắn?” Dương Diệp lại hỏi.

Hắc vượn lần nữa nhẹ gật đầu.

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, phải biết, khôi phục bản thể yêu thú mới là mạnh nhất đấy, mà thần bí kia yêu thú vậy mà không cần khôi phục bản thể là có thể đánh bại hắc vượn. Thực lực này, cũng không phải so hắc vượn cao một chút, mà là cao rất nhiều điểm ah!

Trầm mặc một hồi, hắc vượn đột nhiên nói: “Đến rồi.”

Dương Diệp ngừng lại, hướng xa xa nhìn lại, tại cách đó không xa, là một tòa núi, núi không phải rất lớn, mấy trăm trượng đến rộng, không đến ngàn trượng trường, tại núi chính giữa phía dưới cuối cùng, có một loại giống như môn cửa động, cửa động thật lớn, khoảng chừng trăm trượng đến rộng, mấy trăm trượng dài.

Hắc vượn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta nhắc nhở ngươi, ngươi tốt nhất đừng để bên ngoài hắn phát hiện, nếu như ngươi bị hắn phát hiện, hắn đuổi theo ngươi, ta có thể cứu không được ngươi, tốc độ của ta không có hắn nhanh, hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ cẩn thận, chính ngươi cũng cẩn thận một chút, đừng để bên ngoài hắn giết chết.”

Hắc vượn hừ lạnh một tiếng, nói: “Đánh không lại hắn là thật, nhưng là hắn muốn giết ta, không dễ dàng như vậy, bằng không thì, những năm này hắn cũng sẽ không tùy ý ta tại trên đảo này rồi. Đến rồi chúng ta cái này cấp bậc, thật muốn giết đối phương, đây tuyệt đối là lưỡng bại câu thương. Không nói, chính ngươi cẩn thận một chút là được!”

Nói xong, hắc vượn đột nhiên bắn ra mà ra, hắc vượn mới xuất hiện, một cổ kinh khủng khí tức chính là từ cái này trong sơn động bừng lên, phát giác được cái này cổ hơi thở, Dương Diệp trong nội tâm lập tức rùng mình, khí này tức rất cường, so hắc vượn khí tức muốn mạnh hơn rất nhiều.

Theo khí tức tuôn ra, một gã hình thể cao lớn nam tử tự trong đó đi ra, nam tử hình thể cực kỳ cao lớn, so Dương Diệp cao hơn một mảng lớn, cũng muốn cường tráng một vòng lớn, dùng Dương Diệp hình thể cùng hắn so sánh với, tựu giống với tiểu hài tử cùng đại nhân. Nam tử trên thân trần trụi, trên người che kín từng đạo màu đỏ đường vân, tại hắn trên mặt, đặc biệt là trong hai mắt, tràn ngập nồng đậm lệ khí.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua hắc vượn, sau đó nói: “Cút!”

Âm thanh như tiếng sấm, hắn cùng Khỉ Đột Khổng Lồ không gian chung quanh đều chịu kịch liệt run lên.

Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Hắc vượn cũng không nói nhảm, trực tiếp một quyền tựu hướng phía trung niên nam tử kia oanh tới.

Trung niên nam tử trong mắt lệ khí càng đậm rồi, cũng không có tại nói nhảm, thân hình khẽ động, hướng phía hắc vượn bạo vọt tới.

Hai đại hư giai yêu thú đối chiến, hai cổ kinh khủng khí tức lan tràn ra, đảo thượng vô số yêu thú lập tức sợ run... Mà bắt đầu.

Nhìn xem hai đại yêu thú đại chiến, một bên Dương Diệp cũng là có chút hãi hùng khiếp vía, hắc vượn lực lượng cùng phòng ngự đã rất khủng bố rồi, nhưng là trung niên nam tử này kinh khủng hơn, quyền như bôn lôi, cái kia hắc vượn hoàn toàn đang ở hạ phong. Nếu để cho hắn cùng với trung niên nam tử này giao thủ, chỉ sợ sẽ là có U Linh thuẫn, hắn đều bị đánh tàn!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó lặng lẽ hướng phía cửa động kín đáo đi tới, bởi vì có Kiếm Vực ẩn nấp, tăng thêm trung niên nam tử lại bị hắc vượn lôi ở, bởi vậy, hắn rất thuận lợi hãy tiến vào rồi trong động. Động rất lớn, coi như là khôi phục bản thể sau hắc vượn đều có thể sắp xếp, bất quá trong động nhưng lại đen kịt vô cùng, một điểm ánh sáng đều không có, mà lại lộ ra một cỗ âm hàn.

Dương Diệp không dám tăng thêm tốc độ, tốc độ quá nhanh, nếu như làm ra động tĩnh gì, vậy cũng tựu không thú vị.

Động cũng không phải song song đấy, mà là hướng kéo dài xuống, Dương Diệp một đường hướng xuống, trong động không có ánh sáng, bởi vậy, chính thích hợp hắn ám chi pháp tắc.

Dương Diệp thần sắc đề phòng, nơi này có chút quỷ dị, hắn không dám có chút chủ quan. Động này lớn lên lại để cho có Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bởi vì hắn đi rồi không sai biệt lắm 15' rồi, vẫn không có đến cuối cùng, không chỉ không có đến cuối cùng, tựu là một điểm ánh sáng đều không có. Dương Diệp nhịn không được nhanh hơn tốc độ.

Ước chừng đi rồi gần nửa canh giờ, tại phía trước xa xa, xuất hiện một điểm màu trắng quang điểm, nhìn thấy cái này đạo bạch sắc quang điểm, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, bước chân nhanh hơn. Đi rồi một hồi, xa xa quang điểm càng lúc càng lớn, rất nhanh, Dương Diệp đi tới cuối đường, sau đó Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Tại hắn xa xa phía dưới, là một cái do không biết tên Kim Thạch tạo thành thành ao, ao không lớn, dài rộng không đến trăm trượng.

Ao lơ lửng giữa không trung, tại ao phía dưới có bốn căn trong suốt tinh thạch cái ống, ống dẫn nối liền chạm đất đáy ngọn nguồn, phải hay là không có năng lượng chất lỏng từ cái này cái ống bên trong xuất hiện, sau đó hướng phía ao hội tụ hơn nữa. Ngoại trừ cuối cùng, tại ao phía trên cũng có một căn cực lớn tinh thạch cái ống, tinh thạch cái ống rất dài rất dài, Dương Diệp nhìn lướt qua, căn này tinh thạch cái ống hẳn là thông rồi cả tòa đại sơn.

Cùng phía dưới cái kia bốn căn cái ống đồng dạng, cái kia căn cực lớn tinh thạch cái ống bên trong thỉnh thoảng sẽ có tinh túy năng lượng rơi xuống.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia trong hồ tuổi, ở đằng kia trong hồ, có đủ mọi màu sắc tinh túy năng lượng, phi thường tinh túy, đã thực chất hóa. Không chỉ thực chất hóa, mà lại đã có chút biến dị. Ví dụ như đại địa chi lực, bình thường đều là màu vàng đất đấy, mà ở trong đó mặt cái kia đại địa chi lực, đã biến thành màu vàng kim óng ánh.

Dương Diệp hai tay nhanh nắm lại, trong mắt có một tia hưng phấn, trực giác nói cho hắn biết, nếu như hắn hấp thu những... Này tinh thuần năng lượng, vô cùng có khả năng lại để cho chính mình thân thể đột phá đến Kỷ Nguyên cảnh, tựu tính toán không thể đột phá Kỷ Nguyên cảnh, khẳng định cũng sẽ lại để cho hắn thân thể trở nên mạnh mẽ rất nhiều rất nhiều rất nhiều!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xông ra.

Tiểu Bạch đầu đi lòng vòng, sau đó ánh mắt đã rơi vào cái kia xa xa ao lên, khi thấy cái kia ao lúc, Tiểu Bạch toàn thân lập tức một cái giật mình, sau đó muốn bay qua, bất quá cũng là bị Dương Diệp cho ôm lấy. Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo dùng sức hướng bên kia chỉ, bên cạnh chỉ còn bên cạnh muốn tránh thoát Dương Diệp tay hướng bên kia phi, tại nàng trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy vẻ hưng phấn.

“Hiện tại không được!” Dương Diệp nói khẽ.

Nghe vậy, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó xoay người, đầu nhẹ nhàng cọ lấy Dương Diệp trong lòng bàn tay, thỉnh thoảng còn thân hơn thoáng một phát, mà hắn tiểu trảo nhưng lại chỉ vào xa xa ao.

Dương Diệp có chút buồn cười, hắn lắc đầu, nói khẽ: “Hiện tại không được!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, cái miệng nhỏ nhắn một dẹp, mặt mũi tràn đầy ủy khuất, con mắt càng là thoáng một phát tựu xuất hiện sương mù, phảng phất sau một khắc tựu muốn mưa.

Nhìn thấy Tiểu Bạch như vậy, Dương Diệp trong nội tâm một thương, vội vàng hôn một chút Tiểu Bạch đầu, nói: “Hiện tại rất nguy hiểm, đẵng cấp không nguy hiểm, chúng ta cùng một chỗ ngâm trong bồn tắm, được không?”

Tiểu Bạch vội vàng vươn tiểu trảo, Dương Diệp cười cười, sau đó cầm chặt nàng tiểu trảo nhẹ véo nhẹ niết, Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn.

“Ngươi trước ẩn núp đi, đẵng cấp an toàn, ta gọi ngươi đi ra, được không?” Dương Diệp nói.

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, nàng quay đầu nhìn thoáng qua ao, duỗi ra trắng noãn đầu lưỡi liếm liếm cái miệng nhỏ nhắn, trong mắt đầy vẻ không muốn, nàng lại quay đầu nhìn một Dương Diệp, tiểu trảo một hồi vung vẩy.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, cười nói: “Ta sẽ nhớ kỹ đấy, an toàn, nhất định bảo ngươi!”

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, đầu nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp cái mũi, sau đó tiểu trảo lại huy vũ vài cái.

Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, nói: “Ta sẽ cẩn thận đấy, đừng lo lắng.”

Tiểu Bạch gật đầu một cái, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp cũng không có trực tiếp lấy đi ao, mà là không ngừng dò xét bốn phía, tại xác nhận bốn phía không có gì cấm chế cùng nguy hiểm về sau, thân hình hắn khẽ động, đi tới ao trên không. Nhìn xem trong hồ cái kia chút ít tinh thuần năng lượng một lát, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, ao cái kia chút ít năng lượng lập tức bị hắn nhận được trong nạp giới.

Hắn cũng không có đem ao lấy đi, cái này ao tại, trận pháp ngay tại, trận pháp tại, cái này ao cuối cùng có một ngày sẽ bị nạp lại đầy. Nếu như ao bị lấy đi, trận pháp tự nhiên cũng tựu bị phá hư rồi.

Hắn tuy nhiên ích kỷ, nhưng là không thiếu đạo đức.

Đem ao linh khí đều lấy đi về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đi trở về.

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hắn đi ra cửa động, lúc này ngoài động, hắc vượn cùng trung niên nam tử kia như trước tại đại chiến, nếu như không phải cái này Kiếm Thần đảo trên không thời gian cực kỳ chắc chắn, chỉ sợ toàn bộ đảo đều cũng bị bọn hắn đánh cho tàn phế. Bất quá, cái này cũng là bởi vì hai người cũng không có liều mạng nguyên nhân, bằng không thì, cái này đảo chỉ sợ thật sự cũng bị đánh chính là chia năm xẻ bảy.

Dương Diệp cho hắc vượn truyền một cái tin tức, sau đó lặng lẽ tiềm nhập trong rừng rậm, tiến vào rừng rậm về sau, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn.

Mà đúng lúc này, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên.

“Rống!”

Đón lấy, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại toàn bộ Kiếm Thần đảo thượng vang vọng mà lên.

Bị phát hiện rồi!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không có ở chạy, mà là đem chính mình ẩn dấu đi. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nguyên vốn đã rời đi hắc vượn đột nhiên biến sắc, nhưng sau đó xoay người một quyền oanh ra.

Oanh!

Hai cái nắm đấm chạm vào nhau, hắc vượn trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng có hơn.

“Đồ đạc, giao ra đây!” Trung niên nam tử hai tay nắm chặt, gắt gao nhìn xem hắc vượn.

Hắc vượn nheo mắt, nói: “Cái gì đó!”

“Ngươi như thế nào học như nhân loại như vậy vô sỉ rồi hả?” Trung niên nam tử sắc mặt càng phát ra dữ tợn lên, nói: “Cuối cùng nói một lần, đồ đạc giao ra đây!”

Hắc vượn nắm đấm chậm rãi nắm chặt, nói: “Không giao!”

“Vậy ngươi tựu đi chết!”

Trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra.

Rầm rầm rầm

Xa xa, truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, âm thanh như Kinh Lôi, chấn nhân tâm thần run rẩy dữ dội.

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, xa xa, hắc vượn đã khôi phục bản thể, thân hình tựa như một tòa núi nhỏ, mà trung niên nam tử kia nhưng vẫn là hình người, nhưng là, hắn nhưng lại như trước đem hắc vượn đánh chính là liên tiếp bại lui. Dương Diệp xem vô cùng rõ ràng, lúc này trung niên nam tử trong mắt ngoại trừ nồng đậm lệ khí, còn có sát ý!

Trung niên nam tử không có ở lưu thủ, từng quyền đến thịt, cái kia khôi phục bản thể hắc vượn như trước bị đánh liên tiếp bại lui.

Phía dưới, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, bởi vì hắn phát hiện, hắc vượn đã nhanh bị thua.

Hiện tại, bày ở trước mặt hắn, hai con đường, một là ly khai, hai là lưu lại đi giúp hắc vượn!

Nếu như ly khai, dùng hắn ẩn nấp công phu, chỉ cần không cố ý bạo lộ, đối phương căn bản tìm không thấy hắn. Mà nếu như đi giúp hắc vượn, không thể dùng kiếm hắn, dùng trung niên nhân này thực lực, hắn vô cùng có khả năng cũng bị đánh cho tàn phế!

Trốn?

Đi hỗ trợ?

Oanh!

Lúc này, xa xa hắc vượn đột nhiên bị trung niên nam tử kia một quyền đánh bay rồi đi ra ngoài.

Nhìn xem thân thể kia đã rạn nứt ra hắc vượn, Dương Diệp nheo mắt, nói: “Lão Hắc, ngươi chịu đựng, ta đi cấp ngươi viện binh đi”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1249: Lão Hắc, ngươi bọc hậu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa.

Hắc vượn bị trung niên nam tử một quyền đánh bay, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng, mặc dù chỉ là mấy trăm trượng, nhưng là cái này đã cực kì khủng bố rồi. Phải biết, lúc này hắc vượn hình thể, đây chính là giống như một tòa núi nhỏ ah.

Tại hắc vượn trên người, che kín từng đạo quyền ấn, rất nhiều địa phương, càng là đã rạn nứt ra.

Hắc vượn thần sắc cũng dữ tợn lên, cực lớn trong con ngươi hung quang thoáng hiện, sau một khắc, hắn trực tiếp một quyền hướng phía trung niên nam tử kia oanh tới.

Trung niên nam tử khóe miệng hiện lên một vòng khinh thường, phải chân vừa bước, toàn bộ người phóng lên trời, sau đó một quyền oanh tại hắc vượn cái kia trên nắm tay.

Hắc vượn nắm đấm so trung niên nam tử nắm đấm muốn đại gần trăm lần, nhưng là

Bành!

Một đạo nổ vang, hắc vượn tay trực tiếp rụt trở về, lực lượng cường đại lần nữa đưa hắn chấn hướng về sau liên tiếp lui về phía sau. Lui tầm hơn mười trượng, hắc vượn chân phải hướng về sau nhẹ nhàng đạp mạnh, toàn bộ người lập tức ngừng lại. Hắn cúi đầu nhìn nhìn tay của mình, lúc này ngón tay của hắn đã vặn vẹo biến hình, không chỉ ngón tay chỉ, cả cánh tay cũng đã rạn nứt ra, máu tươi không ngừng từ những cái... Kia trong vết thương tràn ra.

Hắc vượn thần sắc chìm xuống ra, hắn ngẩng đầu nhìn hướng trung niên nam tử, “So với trước kia, ngươi mạnh hơn.”

Trung niên nam tử hướng phía hắc vượn đi đến, “Giao ra đồ đạc của ta, lưu ngươi một mạng, bằng không thì, hôm nay ta đánh chính là ngươi thần hồn câu diệt!”

Hắc vượn nhìn xem trung niên nam tử hồi lâu, sau một khắc, hắn mạnh mà phát ra gầm lên giận dữ, sau đó thả người nhảy lên, bay thẳng đến trung niên nam tử kia nghiền áp mà đi.

“Muốn chết!”

Nhìn thấy hắc vượn trực tiếp động thủ, trung niên nam tử trong mắt sát ý thoáng hiện, chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ người phóng lên trời, sau đó một quyền hướng phía hắc vượn oanh tới.

Oanh!

Trung niên nam tử nắm đấm oanh tại hắc vượn phần bụng, hắc vượn lập tức phun ra một ngụm máu, bụng của hắn càng là trực tiếp móp méo đi vào, mà thôi trung niên nam tử nắm đấm làm trung tâm, hắn phần bụng chung quanh nhanh chóng rạn nứt, máu tươi lập tức tràn ra đến.

Trung niên nam tử khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, đang muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên lăng không xuất hiện một cái quái vật khổng lồ, chứng kiến cái này quái vật khổng lồ, cái kia hắc vượn lập tức ngây ngẩn cả người. Vì vậy quái vật khổng lồ ở trên, vậy mà đứng đấy Dương Diệp.

Hư vân hạm!

Cái này quái vật khổng lồ dĩ nhiên là là hư vân hạm!

Có thể trốn sao?

đọc truyện với❊http://truyencuatui . net
Tự nhiên là không thể trốn đấy.

Dương Diệp không phải ngu xuẩn, hắn biết rõ, nếu như hắn chuồn mất, hắc vượn cuối cùng nói không chừng sẽ đem hắn khai ra đến. Hắc vượn biết rõ hắn là kiếm tu, một cái có thể dùng Thánh giả cảnh đối kháng hư giả cảnh kiếm tu bằng cái này, đối phương phải tìm được hắn, tựa hồ cũng không phải việc khó gì. Nếu như chỉ là một người, cái kia thì cũng thôi đi, nhưng vấn đề là, hắn còn có kiếm minh!

Còn nữa, cùng hắc vượn hợp tác, hắn cùng với hắc vượn tầm đó coi như là tạm thời minh hữu a, vứt bỏ minh hữu, sau đó một người đào tẩu, loại chuyện này, hắn cũng làm không được.

Bất quá hắn cũng biết, không thể dùng kiếm hắn, căn bản không giúp được hắc vượn cái gì, cho nên, trước kia hắn chạy đến một bên đem Vân Bán Thanh nhận lấy. Vì cái gì tiếp Vân Bán Thanh? Bởi vì Vân Bán Thanh so với hắn hiểu hư vân hạm, tại lục lọi sau khi, Vân Bán Thanh cơ bản thăm dò rồi hư vân hạm. Cứ như vậy, hư vân hạm đã phát động ra.

Hư vân hạm lên, Dương Diệp chỉ vào xa xa trung niên nam tử kia, nói: “Cho ta oanh!”

“5000 miếng Tử Tinh Thạch!” Điều khiển trong phòng, Vân Bán Thanh nói.

Dương Diệp tay phải vung lên, một vạn miếng Tử Tinh Thạch đã rơi vào hư vân hạm bốn phía cái kia chút ít gửi tinh thạch cây cột (Trụ tử) ở bên trong, tinh thạch nhập trụ, hư vân hạm đỉnh cái kia căn cực lớn ụ súng lập tức kịch liệt run lên, sau đó mạnh mà mãnh liệt bắn xuất một đạo sáng chói màu xanh da trời chùm tia sáng, chùm tia sáng cực nhanh, lập tức tựu oanh tại xa xa trung niên nam tử kia trên người.

Oanh!

Một tiếng vang thật lớn, trung niên nam tử kia trực tiếp bị oanh đã bay đi ra ngoài!

“Tốt!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, mà đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì cái kia bay ra ngoài trung niên nam tử vậy mà hướng phía hắn mãnh liệt bắn mà đến!

“Oanh hắn!”

Dương Diệp vội vàng hướng phía Vân Bán Thanh hô.

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng lần nữa kích xạ mà ra, màu xanh da trời chùm tia sáng cực nhanh, nhanh đến rồi cực hạn, liền Dương Diệp đều chỉ có thể nhìn đến một điểm quang điểm.

Oanh!

Màu xanh da trời chùm tia sáng lần nữa oanh tại trung niên nam tử trên người, lúc này đây, thứ hai không có bị oanh đi ra ngoài, bởi vì đối phương một quyền oanh tại cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng phía trên.

Bị trung niên nam tử một quyền oanh trúng, màu xanh da trời chùm tia sáng kịch liệt run lên, trực tiếp rạn nứt ra, nhưng lại không có biến mất.

Hư vân hạm lên, Dương Diệp nheo mắt, hắn vội vàng nhìn về phía một bên Khỉ Đột Khổng Lồ, nói: “Lão Hắc, đừng lo lắng ah, đánh hắn ah!"

Hắc vượn ngẩn người, sau đó nói: "Quần ẩu? Không tốt lắm đâu!"

"Không tốt con em ngươi!"

Dương Diệp lập tức giận không thể nuốt, "Ngươi đánh không đánh, ngươi không đánh ta có thể chạy!"

"Ta đánh!"

Nghe được Dương Diệp muốn chạy, hắc vượn lần này không do dự rồi, thân hình khẽ động, hướng phía trung niên nam tử kia vọt tới. Trung niên nam tử kia chính chống cự cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng, gặp hắc vượn vọt tới, lập tức biến sắc, hắn nắm đấm mạnh mà vừa thu lại, sau đó tay trái một quyền oanh tại màu xanh da trời chùm tia sáng phía trên, mà tay phải tắc thì một quyền oanh hướng về phía cái kia đã đi tới bên cạnh hắn hắc vượn.

Oanh!

Oanh!

Màu xanh da trời chùm tia sáng trực tiếp bị một quyền nổ nát, mà cái kia hắc vượn tắc thì trực tiếp bị một quyền chấn đến rồi tầm hơn mười trượng có hơn. Trong nam tử không có đi truy hắc vượn, mà là nhìn về phía rồi hư vân hạm thượng Dương Diệp, "Đáng chết nhân loại, ta muốn đập nát ngươi toàn thân xương cốt, sau đó ăn sống rồi ngươi."

Hạm lên, Dương Diệp nheo mắt, tay phải vung lên, một vạn miếng Tử Tinh Thạch đã rơi vào những cái... Kia cây cột (Trụ tử) ở bên trong, nói: "Bán Thanh, cho ta oanh hắn, oanh chết hắn!" Nói xong, hắn lại nhìn về phía xa xa hắc vượn, nói: "Lão Hắc, đánh hắn, cho ta đánh chết hắn."

Oanh!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng điện xạ mà ra, xa xa, trung niên nam tử kia nheo mắt, nếu như là chỉ có cái này chùm tia sáng, hắn cũng không phải rất sợ, nhưng là hiện tại, bên cạnh còn có một hắc vượn không kịp nghĩ nhiều, hắn mạnh mà một quyền oanh tại cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng lên, mà màu xanh da trời chùm tia sáng cũng không có vỡ liệt, ngược lại còn đưa hắn đẩy lui rồi mấy trượng!

Cái này màu xanh da trời chùm tia sáng rất mạnh, cho dù là hắn, cũng không thể một quyền nổ nát!

Ngay tại trung niên nam tử muốn xuất thứ hai quyền lúc, một bên hắc vượn đã xuất hiện ở bên cạnh của hắn, sau đó một quyền đối với đầu của hắn oanh tới.

“Cút!”

Trung niên nam tử gầm lên giận dữ, hai đấm đồng thời xuất kích, lần nữa đem màu xanh da trời chùm tia sáng nổ nát, cái kia hắc vượn cũng lần nữa bị đánh bay rồi đi ra ngoài, mà ngay một khắc này, xa xa hư vân hạm thượng lại bộc phát ra một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng, chùm tia sáng cực nhanh, lập tức oanh tại trước ngực của hắn.

Bành!

Trung niên nam tử trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, một bên hắc vượn tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, thân hình khẽ động, hướng phía trung niên nam tử kia vọt tới.

Dương Diệp tự nhiên cũng sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức tay phải vung lên, lại là một vạn miếng Tử Tinh Thạch rơi vào những cái... Kia cây cột (Trụ tử) ở bên trong, sau đó nói: “Oanh hắn, oanh chết hắn!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, lại là một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng kích xạ mà ra

Tại hư vân hạm cùng hắc vượn liên thủ, cái kia không ai bì nổi trung niên nam tử bị đánh liên tiếp bại lui, lúc này trung niên nam tử, cơ hồ chỉ có thể phòng ngự, căn bản không có hoàn thủ cơ hội. Bất quá lúc này Dương Diệp nhưng trong lòng thì tại nhỏ máu, bởi vì mỗi phóng ra một lần màu xanh da trời chùm tia sáng, muốn tiêu hao hết 5000 miếng Tử Tinh Thạch!

Đến bây giờ, hắn đã bỏ ra ba vạn miếng Tử Tinh Thạch rồi!

Tuy nhiên hắn rất giàu có, nhưng là như vậy hoa, hay là sẽ đau lòng đấy! Bất quá không có biện pháp, không cần hư vân hạm lời mà nói..., bọn hắn sẽ bị trung niên nam tử này treo lên đánh!

Tuy nhiên trung niên nam tử đang ở hạ phong, nhưng là Dương Diệp sắc mặt nhưng lại so với trước còn muốn ngưng trọng. Hắc vượn thực lực hắn là lĩnh giáo qua đấy, một chút cũng không kém, tại tăng thêm cái này hư vân hạm, có thể nói, trung niên nam tử này là tại dùng một địch hai hai gã hư giả cảnh cường giả. Dùng một địch hai, nhưng lại chỉ là rơi xuống hạ phong thực lực này, sao mà khủng bố!

“Như vậy xuống dưới không được!”

Dương Diệp nắm đấm chậm rãi nhanh nắm lại, hắn Tử Tinh Thạch mặc dù có mười mấy vạn, nhưng là nếu như như vậy tiêu hao, qua không được bao lâu Tử Tinh Thạch sẽ bị tiêu hao trống trơn, một khi Tử Tinh Thạch dùng hết, mà trung niên nam tử này lại còn chưa bại lời mà nói..., cái kia thế cục đem lập tức nghịch chuyển.

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp lấy ra hai vạn miếng Tử Tinh Thạch bỏ vào những cái... Kia cây cột (Trụ tử) bên trong, sau đó nói: “Bán Thanh, ngươi phối hợp chúng ta!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy lên, hướng phía trung niên nam tử kia bắn mạnh tới.

Tốc độ của hắn cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới trung niên nam tử kia bên cạnh, sau đó tay phải nắm chặt thành quyền, một quyền hướng phía trung niên nam tử kia oanh tới.

Giới hạn!

Lực lượng giới hạn!

Dương Diệp biết rõ, dùng nhục thể của hắn lực lượng, nếu như không thi triển giới hạn lời mà nói..., đánh vào đối phương trên người, chỉ sợ tổn thương chỉ biết là chính bản thân hắn.

Trung niên nam tử tự nhiên phát giác được Dương Diệp lao đến, hắn chính muốn ra tay, mà lúc này, cái kia hắc vượn nhưng lại hướng phía hắn một quyền nhảy đi qua, cùng lúc đó, một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng cũng oanh đi qua. Trung niên nam tử quyết đoán buông tha cho đi phòng ngự Dương Diệp, ở trong mắt hắn xem ra, bất kể là hư vân hạm hay là hắc vượn, đều nếu so với Dương Diệp cường, cho nên, tự nhiên là muốn trước phòng cái này hắc vượn cùng màu xanh da trời chùm tia sáng.

Trung niên nam tử hai đấm đột nhiên xuất kích, phân biệt oanh tại cái kia hắc vượn trên nắm tay, còn có cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng thượng. Mà lúc này, Dương Diệp nắm đấm cũng oanh tại cái kia đầu của hắn thượng.

Bành!

Bành!

Bành!

Hắc vượn bị đánh bay, màu xanh da trời chùm tia sáng bị đánh rách tả tơi, mà trung niên nam tử kia đầu tắc thì kịch liệt run lên, sau đó toàn bộ người bị đánh bay rồi đi ra ngoài.

“Ngay tại lúc này, mau đánh hắn!” Một bên, Dương Diệp gào thét.

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chạy tới tựu là một hồi mãnh liệt oanh, mà cái kia hư vân hạm lại bộc phát ra một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng hướng phía trung niên nam tử oanh khứ, một bên hắc vượn cũng không có nhàn rỗi, thân hình khẽ động, hướng phía trung niên nam tử vọt tới.

Bởi vì trung niên nam tử bị Dương Diệp một quyền oanh tại trên đầu, tuy nhiên Dương Diệp không có có thể một quyền bị mất mạng đối phương, nhưng là lúc này trung niên nam tử rõ ràng đầu bị oanh có chút mộng, bất quá khi Dương Diệp phóng tới hắn lúc, hắn bản năng một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới. Dương Diệp biến sắc, hắn cũng không dám cùng trung niên nam tử này đối oanh, lập tức vội vàng thu quyền, lui qua một bên, lại để cho cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng cùng hắc vượn trước vọt tới.

Bành!

Bành!

Trung niên nam tử trực tiếp bị hắc vượn cùng màu xanh da trời chùm tia sáng đánh bay, một bên, Dương Diệp vội vàng xông tới, sau đó nắm đấm điên cuồng hướng phía trung niên nam tử rơi đi.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng hắc vượn tăng thêm hư vân hạm đánh trung niên nam tử không sai biệt lắm 15'

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo khủng bố khí tức đột nhiên tự trung niên nam tử kia trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cổ hơi thở này sau khi xuất hiện, Dương Diệp cùng hắc vượn trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài, mà cái kia đến trung niên nam tử trước mặt màu xanh da trời chùm tia sáng càng là trực tiếp bị oanh tán!

“Các ngươi, muốn chết!”

Trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, thân thể bắt đầu biến ảo

Muốn khôi phục bản thể!

Dương Diệp cùng hắc vượn đều là nheo mắt, rất nhanh, trung niên nam tử khôi phục bản thể.

Dương Diệp cùng hắc vượn đều ngây người, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nói: “Lão Hắc, ngươi bọc hậu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1250: Cùng một chỗ chơi đùa hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con rết!

Tại Dương Diệp cùng hắc vượn trước mặt, là một sợi cực kỳ khổng lồ con rết, nhiều đến bao nhiêu? Con rết một chân đủ tựu trọn vẹn so Dương Diệp cả người còn muốn lớn hơn gấp đôi, mà hắn, có gần vạn chân, theo như Dương Diệp đoán chừng, đứng thẳng lên nó, chỉ sợ toàn bộ người trên đảo đều có thể chứng kiến hắn.

Nguyên bản hắc vượn hình thể cũng đã thật lớn rồi, nhưng là tại đây con rết trước mặt, giống như là tiểu hài tử cùng đại nhân

Con rết trên người che kín từng khối trầm trọng màu đen như mực lân phiến, tại nó trên người, không ngừng tản ra một cổ tà ác cùng âm hàn khí tức, cổ hơi thở này cho người rất cảm giác không thoải mái, ít nhất lúc này Dương Diệp cũng rất không thoải mái, những... Này khí tức phảng phất có thể ăn mòn thân thể của hắn cùng đại não, cả người hắn đều có điểm không tốt.

Nếu có kiếm ý ngăn cản lời nói cũng may, nhưng vấn đề là lúc này hắn không thể thi triển kiếm ý!

Còn nữa, trung niên nam tử này khôi phục bản thể về sau, cái này con rết khí tức so về trước kia trung niên nam tử khí tức, mạnh ít nhất mấy lần!

Không do dự, Dương Diệp quyết đoán lựa chọn trốn!

Cái đồ chơi này, tuyệt đối với không phải bọn hắn bây giờ có thể có đối kháng đấy!

Dương Diệp vừa dứt tại hư vân hạm lên, hư vân hạm tựu khải bắt đầu chuyển động, mà lúc này, hắc vượn cũng xuất hiện ở hư vân hạm lên, đương nhiên, lúc này khôi phục trở thành bình thường hình thể.

“Ngươi” Dương Diệp nhìn về phía hắc vượn, nói: “Ngươi không phải nên bọc hậu sao?”

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: “Đi mau!”

Không cần Dương Diệp nói, Vân Bán Thanh cũng đã điều khiển hư vân hạm hướng xa xa bỏ chạy.

“Hướng Kiếm Thần cung phương hướng!” Dương Diệp nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói.

Vân Bán Thanh không hỏi vì cái gì, lập tức điều khiển lấy hư vân hạm hướng phía Kiếm Thần cung phương hướng bay đi.

//truyenyy/ Hạm lên, Dương Diệp cùng hắc vượn nhìn về phía xa xa, cái kia con rết đang xem lấy bọn hắn, song phương đối mặt mấy tức, sau một khắc, cái kia con rết trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Diệp bọn người đuổi đi theo.

Con rết hình thể cực lớn, trên không trung tựa như một là tòa phi hành đại sơn, vấn đề là cái này tòa ‘Đại sơn’ tốc độ một chút cũng không chậm.

Uy áp!

Tuy nhiên con rết cũng không tận lực phát ra uy áp, nhưng là nó lại cho người một cỗ trầm trọng cảm giác áp bách, ít nhất Dương Diệp lúc này cũng cảm giác khí tức cứng lại, có chút nhanh không thở nổi.

“Đây là cái gì yêu thú?” Dương Diệp hỏi.

Hắc vượn trầm mặc thục tức, nói: “Hẳn là trong truyền thuyết thượng cổ hung thú Vạn Túc Công, loại này yêu thú, từ nhỏ tựu có ngàn chân, thiên phú dị bẩm, đặc biệt là trưởng thành Vạn Túc Công, có thể đạt tới đến vạn chân, có thể nói, tựu là như Long tộc loại này thần thú cũng không dám đơn giản trêu chọc bọn hắn. Chứng kiến nó những cái... Kia chân rồi sao? Một khi bị hắn cuốn lấy, coi như là một đầu hư giai Thần Long đều có thể sẽ bị sống sờ sờ tê liệt. Còn có hắn nọc độc, nếu là bị hắn độc cho dính vào, kẻ nhẹ trọng thương, nặng thì trực tiếp vẫn lạc!"

Dương Diệp giang tay ra, nói: "Làm sao bây giờ!"

Hắc vượn lắc đầu, nói: "Không biết!"

Dương Diệp do dự xuống, nói: "Nếu không, chúng ta mang thứ đó trả lại cho hắn? Mọi người nắm tay giảng hòa!"

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: "Ngươi cảm thấy hắn có thể sẽ theo chúng ta nắm tay giảng hòa sao?"

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: "Hắn có nhận hay không Kiếm Thần ấn?"

Hắc vượn nói: "Nhận thức cái quỷ, hắn căn bản không phải Kiếm Thần đảo bản thổ yêu thú, nhận thức cái gì?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Vạn Túc Công, nhìn xem cái kia xa xa tối như mực một mảnh Rết khổng lồ, hắn do dự xuống, nói: "Nếu không, chúng ta hay là giảng hòa a. Ta đến thử xem!"

Nói xong, Dương Diệp đi đến hải hạm lên, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Vạn Túc Công đột nhiên nói: "Nhân loại, đáng chết nhân loại, ta muốn ăn sống rồi ngươi!"

Tại Vạn Túc Công trong mắt, ngoại trừ lệ khí còn có nộ khí. Hắn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ bị một nhân loại khi nhục, trước kia một màn kia với hắn mà nói, là sỉ nhục, vô cùng nhục nhã! Hắn lại bị một nhân loại con sâu cái kiến cho đánh rồi! Hiện tại, hắn đã không muốn những cái... Kia tinh thuần năng lượng rồi. Hắn hiện tại muốn là như thế nào như thế nào ăn sống Dương Diệp!

Nghe được Vạn Túc Công lời mà nói..., Dương Diệp khóe miệng lập tức co lại, hắn lắc đầu, sau đó nhìn về phía hắc vượn, nói: "Chúng ta hay là đến thương lượng một chút như thế nào giết chết hắn a!"

Hắc vượn quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Ngươi là muốn đem hắn dẫn tới Kiếm Thần cung đây?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Trốn? Hướng trốn chỗ nào? Dù cho có thể thoát đi Kiếm Thần đảo, nhưng là về sau đâu này? Chẳng lẽ chạy trốn tới tận thế thành đi, làm cho cả tận thế thành để đối phó người này? Dùng thằng này đi tận thế thành, dù cho cuối cùng tận thế tăng thêm hắn cùng với đại hắc còn có hư vân hạm, đánh chết cái này Vạn Túc Công, nhưng tận thế thành sợ rằng cũng phải bị thằng này cho hủy diệt, về phần kiếm minh, chỉ sợ ít nhất phải chết thượng một nửa người.

Cái này Vạn Túc Công hình thể thật lớn như thế, hắn căn bản không phải động thủ, trực tiếp hướng tận thế thành chúi xuống, tận thế thành sẽ bị hắn đè dẹp!

Không có lựa chọn, chỉ có thể lựa chọn chiến!

Mà muốn chiến, trước hết phải đem đối phương hấp dẫn đến Kiếm Thần cung đi, bởi vì chỉ có tại đó, hắn có thể đủ kiếm, cũng chỉ có sử dụng kiếm, bọn hắn bên này mới có thắng được cơ hội.

Rất nhanh, hư vân hạm đi tới Kiếm Thần cung phế tích, đi vào phế tích ở trong chỗ sâu về sau, tại Dương Diệp ra hiệu xuống, hư vân hạm ngừng lại, Dương Diệp tay phải vung lên, hai vạn miếng Tử Tinh Thạch đã rơi vào những cái... Kia cây cột (Trụ tử) trong. Hắn nhìn về phía Vân Bán Thanh, nói: “Thời khắc mấu chốt cho hắn đến một phát!” Hắn cũng muốn vô hạn lần phóng ra cự pháo, nhưng là, Tử Tinh Thạch tổn thương không nổi a!

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Coi chừng một ít!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía hắc vượn, nói: “Lão Hắc, cùng một chỗ chơi đùa hắn!”

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Chơi đùa hắn!”

“Buồn cười, người”

Lúc này, cái kia Vạn Túc Công đột nhiên cười lạnh một tiếng, đang muốn nói chuyện, một cỗ cột máu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, sau một khắc, một đạo huyết sắc kiếm khí vạch phá phía chân trời kích xạ mà ra, oanh tại cái kia Vạn Túc Công trên người.

Xùy~~

Huyết sắc kiếm khí trực tiếp ở đằng kia Vạn Túc Công trên người hoạch xuất một đạo vết máu, tuy nhiên phá phòng thủ rồi, nhưng là miệng vết thương cũng không sâu.

“Kiếm tu!”

Vạn Túc Công cái kia tràn đầy lệ khí trong con ngươi hiện lên một tia kinh ngạc, nói: “Nhân loại, ngươi là kiếm tu, ngươi cũng dám tới nơi này”

Dương Diệp không có trả lời Vạn Túc Công, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia Vạn Túc Công trên người cái kia đạo huyết ngấn lên, do dự một cái chớp mắt, sau một khắc, hắn giữa lông mày Kiếm Thần ấn hiện ra. Hắn đương nhiên không phải muốn tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, cái kia cắn trả tư vị, hắn đời này đều không muốn tại thử.

Kiếm Thần ấn ngoại trừ có thể làm cho hắn kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên ngoại cảnh, còn có thể tăng phúc kiếm ý cùng kiếm khí ít nhất gấp ba, bất quá, Dương Diệp nhưng lại phát hiện, đem làm hắn thi triển Kiếm Thần ấn lúc, trong cơ thể huyền khí chính đang trôi qua, trôi qua tốc độ còn có chút nhanh. Dương Diệp không dám ở lãng phí thời gian, lập tức nhìn về phía hắc vượn, nói: “Đi, giết chết hắn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo tia máu hướng phía cái kia Vạn Túc Công bắn mạnh tới.

Hắc vượn cũng không có tại nói nhảm, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Vạn Túc Công vọt tới.

Đem làm Dương Diệp cùng hắc vượn đều ly khai hư vân hạm về sau, Vân Bán Thanh lập tức điều khiển hư vân hạm thối lui đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp cùng hắc vượn còn có cái kia Vạn Túc Công đại chiến, ảnh hưởng đến phạm vi khẳng định rất rộng, nàng cũng không muốn hư vân hạm bị ảnh hưởng đến. Thối lui đến mấy ngàn trượng bên ngoài về sau, Vân Bán Thanh lập tức điều khiển cái kia hư vân hạm ụ súng khóa chặt lại này Vạn Túc Công, sau đó hết sức chăm chú.

Xa xa, đem làm kích phát Kiếm Thần ấn về sau, Dương Diệp kiếm khí cùng kiếm ý ít nhất mạnh gấp ba không ngớt, mỗi một đạo kiếm khí, đều có thể dễ dàng mở ra cái kia Vạn Túc Công phòng ngự. Bởi vì Vạn Túc Công hình thể cực lớn nguyên nhân, bởi vậy, lúc này Vạn Túc Công chính là một cái sống bia ngắm, Dương Diệp mỗi một kiếm cơ bản cũng sẽ không thất bại.

Hắn đến lúc đó muốn chuyên thiêu đối phương trí mạng địa phương đánh, ví dụ như con mắt cùng yết hầu đẳng cấp vị trí, nhưng vấn đề là người ta không cho ah! Những... Này trí mạng địa phương, người ta có thể là bảo vệ rất tốt.

Không đến một hồi, Vạn Túc Công trên người đã bị Dương Diệp chém trên trăm kiếm, kiếm kiếm phá phòng thủ, cái này lại để cho cái kia Vạn Túc Công lập tức giận không thể nuốt, theo Vạn Túc Công một tiếng hét giận dữ, hắn đột nhiên lập lên, sau đó vô số chân nhảy vọt hướng phía Dương Diệp rậm rạp chằng chịt lung đi.

“Coi chừng, đừng làm cho hắn cuốn lấy!”

Một bên, hắc vượn vội vàng quát, nói xong, hắn hướng phía cái kia Vạn Túc Công một quyền oanh tới, nhưng là rất nhanh, vô số chân nhảy vọt hướng phía hắn lung đi qua. Hắc vượn biến sắc, lập tức tại không tạp niệm chú ý Dương Diệp.

Một bên, nhìn thấy những cái... Kia nhảy vọt bao phủ mà đến, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn cũng không muốn bị những vật này cuốn lấy, liền hắc vượn cũng không dám bị cuốn lấy, nếu là hắn bị quấn chân, đoán chừng trực tiếp Game Over rồi.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp tâm niệm vừa động, lập tức, vạn đạo kiếm quang theo trong cơ thể hắn vọt ra, rất nhanh, phía chân trời xuất hiện một vòng tròn kiếm trận, theo Dương Diệp điều khiển, cái kia vạn chuôi kiếm không ngừng tại hắn quanh thân tung hoành hiện lên, bởi vì có Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý gia trì, còn có Kiếm Thần ấn phụ trợ, lúc này hắn những... Này kiếm có thể nói là lăng lệ ác liệt vô cùng, bất quá Dương Diệp thần sắc nhưng lại chìm xuống ra, bởi vì hắn những... Này kiếm cũng không thể có chặt đứt những... Này nhảy vọt, chỉ có thể làm được chống cự!

Hảo cường!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, tuy nhiên đều là hư giả cảnh, nhưng là cái này Vạn Túc Công so hắc vượn còn có cái kia bị hắn giết đâu nguyên gia hư giả cảnh cường giả muốn mạnh hơn rất nhiều.

Do dự một hồi, Dương Diệp tâm niệm điều khiển những cái... Kia kiếm đối kháng lấy Vạn Túc Công, sau đó người lui qua một bên, lúc này, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trên tay của hắn. Huyết kiếm vào vỏ, sau một khắc, Dương Diệp cầm kiếm mạnh mà nhổ!

Ông!

Một đạo 200 đạo điệp gia huyết sắc kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên!

Xuy xuy Xùy~~

Huyết sắc kiếm khí những nơi đi qua, những cái... Kia con rết nhảy vọt lập tức bị cắt ra, qua trong giây lát, đạo này huyết sắc kiếm khí liền trực tiếp chặt đứt này Vạn Túc Công hơn 100 chân nhảy vọt!

“Nhân loại!”

Vạn Túc Công thần sắc đột nhiên dữ tợn lên, tại hắn điều khiển xuống, mấy ngàn chân nhảy vọt lập tức điên rồi bình thường hướng phía Dương Diệp kích bắn đi, giờ khắc này, hắn hoàn toàn buông tha cho chống cự Dương Diệp những cái... Kia kiếm, mặc kệ do Dương Diệp cái kia chút ít kiếm bổ vào hắn nhảy vọt thượng.

Nhìn thấy mấy ngàn chân nhảy vọt lung ra, Dương Diệp biến sắc, thân hình vội vàng thối lui, đồng thời, U Linh thuẫn xuất hiện ở trước mặt, ngăn cản lấy những cái... Kia nhảy vọt, kiếm của hắn cùng cổ sao (kiếm, vỏ) cũng không có nhàn rỗi, trảm thiên rút kiếm thuật một đạo đón lấy một đạo kích xạ mà ra, thục tức tầm đó, cái kia Vạn Túc Công nhảy vọt đã bị chém rụng rồi mấy trăm chân.

“Rống!”

Vạn Túc Công đột nhiên phát ra một đạo tiếng rống giận dữ, hắn vậy mà trực tiếp bỏ qua này hắc vượn, nhảy vọt sở hữu tất cả nhảy vọt toàn bộ hướng phía Dương Diệp lung tới, những... Này nhảy vọt tốc độ cực nhanh, lập tức tựu Dương Diệp cho bao vây lại, sau đó tầng tầng co rút lại.

Xa xa, cái kia hắc vượn nhìn thấy một màn này, sắc mặt lập tức trắng đi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1251: Thừa dịp ngươi bệnh, muốn ngươi mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân như Kinh Lôi nổ vang.

Tại Khỉ Đột Khổng Lồ khiếp sợ trong ánh mắt, cái kia bao vây lấy Dương Diệp mấy ngàn chân trường túc đột nhiên nháy rồi ra, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng lực lượng hướng phía cái kia Vạn Túc

Công mang tất cả mà đi.

Rầm rầm rầm oanh!

Cổ lực lượng kia giống như nước sông vỡ đê, những nơi đi qua, những cái... Kia trường túc đều bị nghiền áp nát bấy, cuối cùng, cỗ lực lượng này trực tiếp oanh tại cái kia Vạn Túc Công trên người.

Oanh!

Lại là một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Vạn Túc Công thân thể cao lớn trực tiếp bị oanh đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, hắc vượn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt khiếp sợ biến thành kinh hãi, còn có một tia nghi hoặc!

Đây là cái gì lực lượng? Thật không ngờ cường!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn!

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng, thi triển Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn, làm cho thiếu chút nữa nhanh hư thoát. Trước kia tình huống không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm đấy, trực giác nói cho hắn biết, nếu như bị những cái... Kia trường túc cuốn lấy, hắn tuyệt đối với không có mạng sống khả năng. Không do dự, hắn quyết đoán thi triển ra kiếm ý giới hạn!

Lần thứ nhất thi triển Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn, trong lòng của hắn vẫn còn có chút thấp thỏm không yên đấy, bởi vì vạn nhất phạm sai lầm, vậy thì thật sự làm chết rồi. Cũng may, rất thuận lợi, mà cái này Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn uy lực cũng không có lại để cho hắn thất vọng! Không chỉ hủy diệt rồi những cái... Kia trường túc, càng là bị thương nặng cái này Vạn Túc Công.

Lúc này Vạn Túc Công, tại trước ngực của nó, có một mảng lớn gần trăm trượng cực lớn miệng vết thương, cái kia miệng vết thương chung quanh, toàn bộ huyết nhục mơ hồ, về phần hắn cái kia chút ít trường túc, càng là trực tiếp cắt đứt mấy ngàn chân, có thể nói, lúc này Vạn Túc Công có chút thê thảm.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía một bên hắc vượn, nói: “Còn nhìn cái gì, chơi đùa hắn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, mang theo một mảnh tia máu hướng phía cái kia Vạn Túc Công vọt tới.

Thừa dịp ngươi bệnh, muốn ngươi mệnh!

Dương Diệp tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Một bên hắc vượn ngẩn người về sau, sau đó chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh hư không, toàn bộ người bắn ra mà ra, giống như một tòa đại sơn hướng phía cái kia Vạn Túc Công đụng tới.

Xa xa điều khiển hư vân hạm Vân Bán Thanh cũng không có nhàn rỗi, thao túng hư vân hạm phóng ra ra hai đạo màu xanh da trời chùm tia sáng pháo.

Rầm rầm rầm!

Cái kia Vạn Túc Công bị Dương Diệp làm bị thương, còn chưa phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp ba người tựu lại đã phát động ra công kích, lập tức hắn trực tiếp bị đánh cho choáng váng, chỉ có thể không ngừng lui về phía sau.

Dương Diệp cùng hắc vượn tự nhiên là càng đánh càng dũng cảm, kiếm khí cùng nắm đấm không ngừng hướng phía Vạn Túc Công rơi đi, không đến một hồi, Vạn Túc Công cũng đã là mình đầy thương tích. Đặc biệt là Dương Diệp kiếm khí, đã có Kiếm Thần ấn tăng phúc về sau, kiếm khí của hắn biến thành cường đại vô cùng, mỗi một kiếm đều có thể xâm nhập Vạn Túc Công trong thân thể, cho hắn tạo thành trình độ nhất định tổn thương.

Hắc vượn nắm đấm cũng rất mạnh, mỗi một quyền oanh tại Vạn Túc Công trên người, cũng sẽ ở Vạn Túc Công trên người rơi kế tiếp thật sâu quyền ấn.

Có thể nói, lúc này Vạn Túc Công hoàn toàn bị Dương Diệp cùng hắc vượn cùng với hư vân hạm áp chế, liền hoàn thủ cơ hội đều không có!

Vạn Túc Công liên tiếp bại lui, trên người tổn thương ngày càng nhiều, Dương Diệp càng đánh càng hưng phấn, nắm kiếm không ngừng tại Vạn Túc Công trên người cắt lấy. Đập vào đập vào, hắc vượn đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, ngăn trở Dương Diệp tiếp tục tiến công. Dương Diệp có chút cả giận nói: “Làm cái gì?”

Hắc vượn nói: “Ngươi nhìn xem hiện tại chúng ta ở nơi nào!”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nhìn lướt qua, đem làm thấy rõ chung quanh tràng cảnh lúc, hắn mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống, bởi vì lúc này bọn hắn đã ra Kiếm Thần cung phế tích phạm vi, nói cách khác, cái chỗ này không thể dùng kiếm rồi. Nếu như không phải hắc vượn nhắc nhở, hắn chỉ sợ đã trêu chọc thần bí kia cường giả.

Dương Diệp có chút đáng tiếc nhìn thoáng qua cái kia xa xa Vạn Túc Công, nếu như tiếp tục đánh tiếp, hắn có rất lớn nắm chắc đem thằng này cho đánh cho tàn phế, tuy nhiên hiện tại đối phương cũng đã có chút tàn rồi, nhưng là, đối phương rõ ràng còn có chiến lực.

Lắc đầu, Dương Diệp hướng cái kia Vạn Túc Công nhìn lại, lúc này, cái kia Vạn Túc Công lại khôi phục trở thành hình người, tại hắn nửa người trên, hiện đầy vết kiếm cùng quyền ấn, đặc biệt là trên mặt, vết kiếm giao thoa, dữ tợn đến cực điểm. Ánh mắt của hắn lúc này cũng đang nhìn Dương Diệp, trong mắt dữ tợn so vết sẹo trên mặt hắn còn muốn cho nhân tâm vì sợ mà tâm rung động.

“Nhìn cái gì vậy!”

Dương Diệp trường kiếm trong tay trực chỉ Vạn Túc Công, nói: “Không phục ngươi tới, chúng ta tại đánh!”

“Ba đánh một sao?”

Vạn Túc Công âm thanh hung dữ nói: “Nhân loại, có bản lĩnh, ta và ngươi 1 vs 1 solo!”

“Ngươi còn có xấu hổ hay không!” Dương Diệp cả giận nói: “Ngươi nhìn ta là cái gì cảnh giới? Ta mới Thánh giả cảnh, ngươi một cái hư giai yêu thú, lại muốn tìm ta một cái Thánh giả cảnh huyền giả solo, ngươi mặt đâu này?”

“Ngươi!”

Vạn Túc Công sắc mặt khó xem tới cực điểm, Dương Diệp lời này, tại hắn nghe tới ý tứ tựu là: Ta một cái Thánh giả cảnh sẽ đem ngươi đánh thành rồi như vậy, ngươi mặt đây này!

Nghĩ vậy, Vạn Túc Công tại cũng nhịn không được nữa, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bạo bắn tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng hắc vượn vui vẻ, đem làm Vạn Túc Công tiến vào phế tích khu vực lúc, Dương Diệp cùng hắc vượn lập tức xuất thủ. Vân Bán Thanh cũng không có buông tha cơ hội này, thúc dục hư vân hạm lần nữa phóng ra ra một đạo màu xanh da trời năng lượng pháo.

Rầm rầm rầm

Ước chừng đã qua 15', Dương Diệp cùng hắc vượn đột nhiên ngừng lại, bởi vì Vạn Túc Công thối lui đến rồi phế tích bên ngoài. Lúc này, Vạn Túc Công trên người lại nhiều xuất rất nhiều vết kiếm cùng quyền ấn, tại khóe miệng của hắn, càng là có thêm một vòng cực kỳ dễ làm người khác chú ý màu đỏ tươi. Ánh mắt của hắn vẫn đang ngó chừng Dương Diệp, nếu như ánh mắt có thể sát nhân, lúc này Dương Diệp chỉ sợ đã chết tốt mất trăm lần rồi.

Dương Diệp đi lòng vòng kiếm trong tay, nói: “Ngươi tới!”

Vạn Túc Công lau khóe miệng máu tươi, nói: “Ngươi như thế nào không đi ra?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi có bản lĩnh, ngươi tựu tiến đến.”

“Ngươi có bản lĩnh ngươi tựu đi ra!” Vạn Túc Công nói.

Dương Diệp: “”

Hắc vượn thần sắc cũng cổ quái lên.

Trong tràng giằng co hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên nhún vai nói: “Đã ngươi không tiến đến, ta lại không đi ra ngoài, chúng ta tới đó nói chuyện tốt rồi.”

“Đàm?”

Vạn Túc Công âm thanh hung dữ nói: “Có cái gì tốt đàm hay sao? Nhân loại, ngươi cùng cái này hắc vượn liên thủ trộm ta bảo vật, ngươi”

“Đợi một chút!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Vạn Túc Công lời mà nói..., nói: “Ngươi nói bảo vật này là của ngươi?”

“Chẳng lẽ vẫn là của ngươi?” Vạn Túc Công cả giận nói.

Dương Diệp nhìn về phía hắc vượn, hắc vượn rất phối hợp, nói: “Vạn Túc Công, cái này Tụ Linh trì chính là Kiếm Thần cung năm đó chỗ bố, trong đó những cái... Kia tinh thuần linh khí, hẳn là thuộc về Kiếm Thần cung đấy, không phải sao?”

“Kiếm Thần cung đã vong, những... Này tinh thuần năng lượng bị ta được đến, dĩ nhiên là là thuộc về ta đấy!” Vạn Túc Công nói.

“Ai nói với ngươi Kiếm Thần cung vong rồi hả?”

Dương Diệp nói xong, hắn giữa lông mày Kiếm Thần ấn hiện ra, nói: “Thấy không? Ta đã kế thừa Kiếm Thần ấn, ta hiện tại tựu là Kiếm Thần cung Cung Chủ, Kiếm Thần cung sở hữu tất cả đồ vật đều là của ta, những cái... Kia tinh thuần năng lượng cũng là ta đấy. Ngươi chiếm lấy đồ đạc của ta nhiều năm như vậy, ta không có tìm ngươi tính sổ, ngươi ngược lại tốt, ngược lại còn muốn tới tìm ta tính sổ, ngươi, ngươi mới là vô sỉ!”

“Đánh rắm!”

Vạn Túc Công cả giận nói: “Nhân loại, ngươi vô sỉ cực kỳ, thiên hạ bảo vật, cường giả cư chi, đồ đạc nếu là bị ta được đến, cái kia chính là ta đấy!”

Dương Diệp nói: “Theo như ngươi nói như vậy, vậy nó hiện tại bị ta được đến rồi, cái kia chính là của ta, vậy sao?”

“Ngươi!”

Vạn Túc Công khí sắc mặt đều phát tím rồi, nhiều lần muốn động tay, nhưng là hắn đều sinh sinh nhịn được. Dương Diệp tăng thêm hắc vượn, còn có hư vân hạm, hoàn toàn có thể treo lên đánh hắn!

Thật lâu, Vạn Túc Công cười lạnh một tiếng, nói: “Nhân loại, ngươi có bản lĩnh tựu cả đời chia ra đến!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vạn Túc Công, sau đó cùng hắc vượn về tới hư vân hạm thượng.

“Làm sao bây giờ?” Hắc vượn nói.

Dương Diệp nhìn về phía hắc vượn, nói: “Đúng rồi, ngươi muốn những cái... Kia tinh thuần năng lượng làm cái gì?”

“Chữa thương!” Hắc vượn nói.

“Ngươi bị thương?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hắc vượn nhẹ gật đầu, nói: “Đã từng ăn qua một khỏa linh vật quả, tuy nhiên nó giúp ta tăng lên tới rồi hư giai, nhưng là trái cây trong đó có độc tố, những cái... Kia độc tố toàn bộ lưu tại trong cơ thể ta, từng điểm từng điểm ăn mòn lấy ta, cái này lại để cho thực lực của ta không chỉ giảm bớt đi nhiều, càng có nguy hiểm tánh mạng, bởi vì một khi những độc tố này khuếch trương đến của ta ngũ tạng, tựu là ta vẫn lạc thời điểm.”

“Những cái... Kia tinh thuần năng lượng có thể trừ bỏ độc?” Dương Diệp hỏi.

Hắc vượn khẽ lắc đầu, nói: “Không biết, bất quá đây là ta cơ hội duy nhất.”

Dương Diệp trầm ngâm sau nửa ngày, sau đó nói: “Có lẽ ta có thể giúp ngươi, bất quá, tựu xem ngươi có tin ta hay không rồi.”

“Có ý tứ gì?” Hắc vượn.

Dương Diệp nói: “Của ta huyền khí có chút đặc thù, có lẽ có thể giúp ngươi đem những cái... Kia độc chơi đùa mất, bất quá điều này đại biểu của ta huyền khí muốn đi vào trong cơ thể của ngươi”

Hắc vượn đã minh bạch, huyền khí tiến vào trong cơ thể hắn, nếu như Dương Diệp có lòng xấu xa, hắn không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm đấy. Trầm mặc hồi lâu, hắc vượn nói: “Ngươi có bao nhiêu nắm chắc?”

“Chín thành!” Dương Diệp nói. Cho tới bây giờ, hắn còn chưa thấy qua cái gì đó là Hồng Mông tử khí không có thể giải quyết đấy.

Hắc vượn khóe mắt hơi nhảy, nói: “Thật đúng?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trầm mặc hồi lâu, hắc vượn nói: “Đến đây đi!”

Dương Diệp cũng không nói nhảm, thò tay đặt ở hắc vượn phần bụng, trong cơ thể Hồng Mông tử khí chậm rãi tràn ra, cuối cùng chui vào rồi hắc vượn trong cơ thể, đem làm Hồng Mông tử khí tiến vào hắc vượn trong cơ thể cái kia một cái chớp mắt, hắc vượn thân thể lập tức chấn động, trong mắt xuất hiện vẻ khiếp sợ. Dương Diệp nhưng lại không có để ý hắc vượn, tiếp tục thao túng những cái... Kia tử khí hướng phía hắc vượn trong cơ thể cái kia chút ít độc tố dũng mãnh lao tới

Xa xa, Vạn Túc Công chân mày cau lại, hiển nhiên, hắn đã nhìn ra, Dương Diệp là tại vì hắc vượn chữa thương. Xuất thủ, hay là không ra tay?

Do dự một cái chớp mắt, Vạn Túc Công chuẩn bị xuất thủ, mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên hướng hắn xem đi qua, sau đó khóe miệng hơi nhấc lên, nổi lên một vòng dáng tươi cười, nụ cười kia, giống như là đang nói: Ngươi mau tới

Vạn Túc Công lập tức ngừng lại, hắn lại bắt đầu có chút do dự.

Mà tại lúc này, Dương Diệp nhưng lại thu tay về.

Hô!

Hắc vượn đột nhiên hô thở ra một hơi, sau đó toàn thân chấn động, hắn hai mắt khép hờ, cảm thụ được trong cơ thể, đã qua hồi lâu, ánh mắt hắn mở ra ra, trong mắt có một tia hưng phấn cùng kích động, “Độc tố toàn bộ không có. Nhân loại, ta thiếu nợ ngươi một cái nhân tình.”

Nói xong, hắn bàn tay lớn hướng Dương Diệp bả vai mạnh mà vỗ, bị hắc vượn như vậy vỗ, Dương Diệp trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1252: Đột phá! Đột phá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp bị chính mình đập bay, hắc vượn ngẩn người, lập tức sắc mặt có chút xấu hổ... Mà bắt đầu.

Xa xa, Dương Diệp đứng lên, nhìn xem hắc vượn, hắn mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, lúc này bờ vai của hắn còn một hồi nhức mỏi, nếu như không phải hắn thân thể cường hãn, cái vỗ này, đoán chừng muốn đem bả vai hắn đập nát bấy. Bởi vì lúc này cái này hắc vượn rõ ràng cho thấy kích động quá mức rồi, cái vỗ này, căn bản không có khống chế lực lượng của mình.

“Ngươi, ngươi thân thể không sai!” Hắc vượn ngượng ngập cười cười, nói.

Dương Diệp sắc mặt càng thêm đen rồi.

Không có ở vấn đề này thượng lãng phí thời gian, Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa cái kia Vạn Túc Công, nói: “Hắn hiện tại trọng thương, ngươi bây giờ thương thế khôi phục, có thể ngăn chặn hắn sao? Ta muốn hút thu những cái... Kia tinh thuần năng lượng tăng thực lực lên. Bằng không thì, như vậy xuống dưới không phải một cái biện pháp.” Cái này Vạn Túc Công nói rõ rồi là sẽ không từ bỏ ý đồ đấy, bọn hắn muốn rời khỏi, tựu chỉ có một biện pháp, cái kia chính là chiến thắng đối phương. Mà muốn chiến thắng đối phương, vậy cũng chỉ có tăng thực lực lên!

“Chiến thắng hắn chỉ sợ không được, nhưng là ngăn chặn hắn vẫn là có thể đấy. Bất quá ngươi được nhanh lên!” Hắc vượn nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên!”

Hắc vượn không nói chuyện, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa Vạn Túc Công bắn mạnh tới.

Nhìn thấy hắc vượn vọt ra, Vạn Túc Công trong mắt lập tức hung quang thoáng hiện, cũng không nói nhảm, một quyền tựu hướng phía hắc vượn oanh tới.

Rầm rầm rầm!

Xa xa, lập tức truyền đến Vạn Túc Công cùng hắc vượn đánh nhau thanh âm. Bởi vì Vạn Túc Công trước kia bị trọng thương, mà hắc vượn lúc này thương thế lại khôi phục, bởi vậy, hắc vượn không có ở bị áp chế, mà là cùng Vạn Túc Công chiến rồi một cái lực lượng ngang nhau.

Đánh lâu dài!

Hiện tại tựu xem ai càng bền bỉ rồi!

“Kỷ Nguyên cảnh thân thể!”

Gặp hắc vượn cùng Vạn Túc Công chiến rồi một cái lực lượng ngang nhau, Dương Diệp hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người đi tới hải hạm thượng điều khiển trong phòng. Điều khiển thất rất lớn, tại điều khiển thất nội bộ, còn có một phòng nghỉ. Dương Diệp hướng phía phòng nghỉ đi đến, đột nhiên, hắn ngừng lại, nhìn về phía một bên điều khiển hư vân hạm Vân Bán Thanh, sau đó tay phải vung lên, lại là hai vạn miếng Tử Tinh Thạch đã rơi vào Vân Bán Thanh trước mặt, nói: “Tiết kiệm một chút dùng, ta nhanh phá sản rồi.”

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Vạn nhất hắn nắm không nổi làm sao bây giờ?”

“Tự nhiên là chạy! Chạy được xa bao nhiêu thì hay bấy nhiêu!”

Dương Diệp nói xong, trực tiếp đi vào phòng nghỉ.

“Chạy”

Vân Bán Thanh ngẩn người, lập tức khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, nói khẽ: “Đánh thắng được tựu đánh, đánh không lại bỏ chạy thật sự là thú vị”

Trong phòng.

Dương Diệp sử dụng kiếm hợp thành một cái ao, sau đó đem trong sơn động lấy được những cái... Kia tinh thuần linh khí toàn bộ chơi đùa tiến kiếm ao ở bên trong. Làm xong đây hết thảy, hắn vỗ vỗ chính mình ngực, Tiểu Bạch lập tức xông ra. Tiểu Bạch vừa ra tới, con mắt tựu đã rơi vào kiếm kia trong ao, sau đó nước miếng lập tức chảy ra.

Đón lấy, nàng há mồm muốn hút, bất quá cũng là bị Dương Diệp vội vàng cho bịt miệng lại ba.

Dương Diệp nào dám lại để cho nàng hút? Nàng cái này khẽ hấp, đoán chừng toàn bộ cũng bị hút sạch. Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, ôn nhu nói: “Không thể hút, chúng ta lấy ra tắm rửa, được không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó gật cái đầu nhỏ, đối với Dương Diệp, nàng cơ hồ là nói gì nghe nấy đấy.

Dương Diệp cười cười, sau đó bắt đầu cởi quần áo, đem làm Dương Diệp đem quần áo cởi sạch lúc, Tiểu Bạch mặt thoáng một phát tựu đỏ lên, sau đó hai cái tiểu trảo che khuất ánh mắt của mình.

Nhìn xem thẹn thùng Tiểu Bạch, Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó ôm Tiểu Bạch thoáng một phát tựu nhảy vào kiếm trong ao, tiến vào kiếm trì về sau, Tiểu Bạch lập tức hưng phấn lên, nàng cũng chẳng quan tâm thẹn thùng, trực tiếp ở đằng kia kiếm trong ao lăn mình... Mà bắt đầu.

Mà Dương Diệp phát hiện, đem làm Tiểu Bạch tiến vào cái này kiếm trì về sau, cái này kiếm trong ao những... Này năng lượng tựa hồ rất ưa thích Tiểu Bạch, nhao nhao hướng phía Tiểu Bạch dũng mãnh lao tới, cái này lại để cho Tiểu Bạch càng cao hứng rồi.

Dương Diệp cười cười, sau đó nhẹ nhẹ gật gật Tiểu Bạch đầu, nói: “Ta muốn tu luyện, tạm thời không thể quấy nhiễu ta, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp ôm nàng hôn một chút, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại. Hai mắt nhắm lại về sau, Dương Diệp đem tâm thần chìm vào rồi trong cơ thể, sau đó vận chuyển vòng xoáy nhỏ, rất nhanh, những cái... Kia tinh thuần năng lượng lập tức hướng phía thân thể của hắn hội tụ mà đến, cuối cùng chui vào trong cơ thể hắn, bất quá, cũng không có bị vòng xoáy nhỏ hút đi, mà là toàn bộ hướng phía trong cơ thể hắn các nơi chảy tới, cuối cùng, những... Này tinh thuần năng lượng toàn bộ chui vào rồi kinh mạch của hắn cùng cốt cách cùng với làn da bên trong.

Dung làm một thể!

Những... Này tinh thuần năng lượng cùng hắn cả người toàn bộ dung làm một thể, sau đó cải biến thân thể của hắn.

Cùng lúc đó, Dương Diệp khí tức đột nhiên cũng bắt đầu dần dần trở nên mạnh mẽ.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, kiếm trong ao cái kia chút ít tinh thuần năng lượng đã ở từng điểm từng điểm biến trẻ.

Một ngày sau.

Điều khiển trong phòng, Vân Bán Thanh tại điều khiển hư vân hạm phóng ra xuất một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng pháo về sau, thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì trải qua một ngày chiến đấu, cái kia hắc vượn dần dần đang ở hạ phong rồi.

Vân Bán Thanh quay đầu nhìn thoáng qua phòng nghỉ, bên trong, vẫn không có động tĩnh.

Lắc đầu, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa hắc vượn cùng cái kia Vạn Túc Công, lúc này nàng phải thời khắc chú ý đến, bởi vì có nàng kiềm chế, cái kia hắc vượn áp lực sẽ một chút nhiều, bằng không thì, hắc vượn bị thua tốc độ chỉ sợ sẽ nhanh rất nhiều rất nhiều.

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ở kiếm trong ao, kiếm trong ao tinh thuần năng lượng càng ngày càng ít, mà Dương Diệp trên người làn da cũng đã xảy ra một ít biến hóa, lúc này da của hắn ẩn ẩn lộ ra một tia sáng bóng, giống như là nào đó kim thiết giống như, bất quá cũng không rõ ràng. Mà khí tức của hắn cũng so một ngày trước cường lớn hơn rất nhiều.

Tại Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch không ngừng đánh giá Dương

Diệp, chứng kiến Dương Diệp tại hấp thu những cái... Kia năng lượng lúc tựa hồ rất thoải mái, nàng trừng mắt nhìn, sau đó há mồm cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng thổi thổi, lập tức, trong hồ cái kia chút ít tinh thuần năng lượng toàn bộ điên cuồng hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới, cùng lúc đó, một cỗ tinh thuần linh khí cũng tự trong miệng nàng bừng lên, cuối cùng trực tiếp đem Dương Diệp cho bao vây lại.

Nàng tựa hồ cảm giác rất khá chơi, mỗi qua một hồi tựu phun ra một cỗ tinh thuần linh khí đem Dương Diệp bao vây lại

Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh rồi.

Hư vân hạm bên ngoài, Vân Bán Thanh thần sắc cũng càng ngày càng ngưng trọng. Bởi vì lúc này Vạn Túc Công đã hoàn toàn chiếm cứ thượng phong, lúc này hắc vượn, bị áp chế rồi.

Oanh!

Xa xa, đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, cái kia hắc vượn bị Vạn Túc Công một quyền đánh bay rồi đi ra ngoài, đã bay trọn vẹn mấy trăm trượng hắn mới dừng lại đến. Lúc này đây, cái kia Vạn Túc Công cũng không có ở xuất thủ, mà là mở miệng nói: “Hắc vượn, ta và ngươi đều là Yêu tộc, ngươi cần gì phải vì một nhân loại cùng ta là địch?”

Hắc vượn thò tay lau khóe miệng máu tươi, nói: “Chỉ cần ngươi rời đi, ta tựu không cùng ngươi là địch!”

“Rời đi?”

Vạn Túc Công thần sắc lập tức dữ tợn lên, nói: “Ngươi là nói cười sao? Hắc vượn, ta là không muốn cùng ngươi ngọc thạch câu phần, bởi vì vậy đối với ta không có bất kỳ chỗ tốt, nhưng là, cái này không có nghĩa là ta sợ ngươi. Dù cho hiện tại ta bị thương, thực lực ngươi trở nên mạnh mẽ đi một tí, nhưng là nếu thật huyết hợp lại, cái chết tuyệt đúng là ngươi!”

Hắc vượn âm thanh lạnh lùng nói: “Ta đây cũng sẽ đem ngươi đánh cho tàn phế!”

Vạn Túc Công nhìn xem hắc vượn hồi lâu, nói: “Vì một nhân loại mà cùng ta dốc sức liều mạng, đáng giá sao?”

Hắc vượn nói: “Trước đó, ta cùng ngươi đồng dạng, hận không thể giết hắn đi. Nhưng là, trước kia tại ta cùng ngươi giao thủ lúc, hắn hoàn toàn có thể chính mình đào tẩu, nhưng là hắn không có, mà là hồi trở lại tới giúp ta. Một nhân loại đều có thể làm được nguy hiểm lúc không vứt bỏ đồng bọn của mình, chẳng lẽ ta hắc vượn so nhân loại chênh lệch sao?”

Kỳ thật, tại vừa bắt đầu Dương Diệp không có đào tẩu, mà là đi giúp hắn lúc, trong lòng của hắn đối với Dương Diệp ấn tượng tựu cải biến. Ít nhất ở trong mắt hắn xem ra, tên nhân loại này tuy nhiên vô sỉ hơi có chút, nhưng là người cũng không tệ lắm. Mà trước kia Dương Diệp lại đem thương thế của hắn y tốt, có thể nói, hắn là chân chính đã đồng ý Dương Diệp.

Cái kia Vạn Túc Công nhìn xem hắc vượn sau nửa ngày, sau đó nói: “Chúng ta đây cũng không sao dễ nói được rồi.”

Thanh âm rơi xuống, Vạn Túc Công đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại hắc vượn trước mặt, hắc vượn không dám khinh thường, gầm lên giận dữ, sau đó mạnh mà một quyền hướng phía Vạn Túc Công oanh tới.

Vạn Túc Công không cam lòng yếu thế, đồng dạng một quyền đối oanh tới.

Oanh!

Hai quyền chạm nhau, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, phía dưới mặt đất càng là trực tiếp sụp xuống hạ xuống. Mà cái kia hắc vượn lần nữa bị đánh bay ra ngoài, lúc này đây, Vạn Túc Công không có ở dừng tay, mà là tiếp tục vọt tới, sau đó nắm đấm không ngừng hướng phía hắc vượn rơi đi.

Yêu thú đánh nhau, bình thường đều là dùng nắm đấm, nắm đấm, đơn giản nhất, lại hữu hiệu nhất!

Thời gian dần trôi qua, hắc vượn liên tiếp bại lui, cơ hồ đã không có sức hoàn thủ, mà cái kia Vạn Túc Công nhưng lại càng đánh càng điên, từng quyền đến thịt.

Nhìn xem một màn này, hư vân hạm thượng Vân Bán Thanh thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, nàng quay đầu nhìn về phía phòng nghỉ, chỗ đó, vẫn không có động tĩnh. Cái này lại để cho lòng hắn chìm xuống đến.

Trong phòng nghỉ, kiếm trong ao tinh thuần năng lượng càng ngày càng ít, cơ hồ sắp thấy đáy.

Nhìn xem những cái... Kia năng lượng càng ngày càng ít, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng há mồm nhả linh khí, vô số linh khí hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới, cuối cùng đều bị Dương Diệp toàn bộ hút vào.

Hai canh giờ sau.

Oanh!

Đột nhiên, một cổ kinh khủng khí tức tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, khí tức rất mạnh, làm cho toàn bộ hư vân hạm đều chịu run lên!

Cao cấp Thánh giả!

Dương Diệp trực tiếp đột phá đến rồi cao cấp Thánh giả!

Đã nhận ra trong phòng nghỉ động tĩnh, Vân Bán Thanh lập tức vui vẻ, nhưng là rất nhanh, nàng chân mày cau lại, bởi vì Dương Diệp còn không có có đi ra.

“Chuyện gì xảy ra?”

Vân Bán Thanh hướng phòng nghỉ đi đến, bất quá rất nhanh, một cổ hơi thở liền đem nàng chấn ra.

Vân Bán Thanh ngây người.

Trong phòng, Dương Diệp đạt tới cao cấp Thánh giả về sau, như trước hay là xếp bằng ở kiếm trong ao, cặp mắt của hắn hay là nhắm đấy, mà khí tức của hắn nhưng lại càng ngày càng mạnh, so với đạt tới trước cao cấp Thánh giả sau còn mạnh hơn!

Một bên, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, sau đó nàng không ngừng nhả ah nhả, vô số tinh thuần linh khí theo nàng trong miệng phún dũng mà ra, cuối cùng toàn bộ phòng nghỉ đều là tinh thuần linh khí. Mà nàng vẫn còn nhả hơn nữa càng nhả càng hưng phấn, càng nhả càng mạnh hơn.

Nàng lúc này, cho rằng nàng là đang giúp Dương Diệp cho nên, nàng vô cùng hưng phấn, vô cùng dũng cảm.

Cũng đúng vậy, nàng xác thực là đang giúp Dương Diệp.

Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh.

Rất nhanh, toàn bộ hư vân hạm đều chịu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1253: Một tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Một cỗ đáng sợ khí thế đột nhiên từ cái này trong phòng nghỉ phóng lên trời, cái kia phòng nghỉ nóc nhà trực tiếp bị oanh ra một cái đại lỗ thủng, mà cổ khí thế kia nhưng lại không có biến mất, mà là chỉ lên trời tế cuộn tất cả lên, cuối cùng chui vào rồi trong hư không.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp mở mắt, trong mắt có một tia hưng phấn.

Nửa đế!

Hắn không nghĩ tới chính mình lần lại có thể trực tiếp đạt tới nửa đế!

Vốn hắn chỉ là vì rèn luyện thân thể, cũng không nghĩ lấy chỗ xung yếu gai cảnh giới, nhưng là, những cái... Kia linh khí thật sự quá tinh thuần, tăng thêm Tiểu Bạch lại ở bên cạnh liên tục không ngừng cho hắn vận chuyển linh khí, cuối cùng thân thể của hắn thật sự là có chút ‘Không chịu đựng nổi’ rồi, sau đó tựa như đổ đầy nước ly, nước chậm rãi tràn ra đến!

Mà cái này tăng lên cảnh giới, vậy mà trực tiếp tựu tăng lên tới rồi nửa đế!

Hô!

Dương Diệp hít sâu một hơi, đứng dậy nhìn nhìn thân thể của mình, lúc này, thân thể của hắn tản ra một tầng thần bí sáng bóng, cái này sáng bóng tựu vẫn còn Như Nguyệt ánh sáng vầng sáng giống như, hơi có vẻ thần bí.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn hiện tại thân thể, đã đạt tới Kỷ Nguyên cảnh!

Nửa đế!

Kỷ Nguyên cảnh thân thể!

“Ô!”

Lúc này, một bên Tiểu Bạch đột nhiên dùng chính mình tiểu trảo che lại ánh mắt của mình.

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, chứng kiến Tiểu Bạch bộ dáng, không khỏi ha ha cười cười, mà lúc này, đột nhiên truyền đến Vân Bán Thanh thanh âm: "Ngươi đã tỉnh?"

Thanh âm rơi xuống, môn bị mở ra, sau đó Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Vừa vào Vân Bán Thanh cũng ngây ngẩn cả người.

Bởi vì lúc này Dương Diệp là trần truồng khỏa thân. Thể, một nam một ngươi nhìn nhau lấy, thời gian phảng phất cứng lại, bất quá rất nhanh, Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, lập tức tay phải vung lên, một mảnh kiếm quang ở giữa sân thoáng hiện, chỉ chốc lát, kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp xuất hiện ở Vân Bán Thanh trước mặt, bất quá lúc này Dương Diệp đã mặc quần áo xong.

Dương Diệp ôm cái kia còn mặt mũi tràn đầy thẹn thùng Tiểu Bạch đi đến Vân Bán Thanh trước mặt, nói: "Chúng ta đi ra xem một chút đi?"

Nói xong, hắn lướt qua Vân Bán Thanh đi ra phòng nghỉ.

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua cái kia đi có chút nhanh chóng Dương Diệp, dưới khăn che mặt khóe miệng không khỏi nổi lên một vòng hơi không thể tra độ cong.

Hư vân hạm lên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, lúc này, hắc vượn vẫn còn cùng cái kia Vạn Túc Công đại chiến, lúc này hắc vượn bộ dáng hơi có chút thê thảm, toàn thân rất nhiều chỗ đều lõm vào, hắn một cánh tay tức thì bị đánh gãy, hắn lúc này, liền phòng ngự năng lực đều nhanh đã không có.

"Hắn rất cường, mạnh phi thường, theo như ta đoán chừng, hắn tối thiểu có thể độc chiến hai gã hắc vượn loại này cấp bậc hư giai yêu thú!" Dương Diệp bên cạnh, Vân Bán Thanh nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vỗ nhẹ nhẹ đập trong ngực Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhìn một Dương Diệp, tiểu trảo huy vũ thoáng một phát, sau đó hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Tiểu Bạch ẩn núp đi về sau, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh, toàn bộ người lập tức hóa thành một đạo lưu quang biến mất tại hư vân hạm thượng.

Xa xa, cái kia Vạn Túc Công một quyền đem hắc vượn đánh bay về sau, đang muốn thừa thắng xông lên, đúng lúc này, hắn sắc mặt biến hóa, thân thể xoay tròn, nhưng sau đó xoay người mạnh mà một quyền oanh ra.

Bành!

Một tiếng nổ vang, Vạn Túc Công hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà cùng hắn đối với quyền Dương Diệp cũng hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Vạn Túc Công tại lui hơn ba mươi trượng sau liền ngừng lại, mà là Dương Diệp tắc thì lui hơn năm mươi trượng mới dừng lại đến.

Xa xa, cái kia Vạn Túc Công nhìn nhìn nắm đấm của mình, sau đó lại nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, “Làm sao có thể, nhân loại, ngươi thân thể vậy mà đạt đến Kỷ Nguyên cảnh”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nắm đấm của mình, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, Kỷ Nguyên cảnh, tăng thêm hắn hiện tại tăng lên tới nửa đế, thân thể cũng đi theo cường, hắn hiện tại thân thể, không chút nào nhược bình thường hư giai yêu thú. Bất quá so về cái này Vạn Túc Công còn hơi kém hơn một điểm, không có biện pháp, thằng này có chút không bình thường.

Một bên hắc vượn ngẩn người về sau, sau đó vui vẻ, bởi vì hắn biết rõ, Dương Diệp đây là đạt tới Kỷ Nguyên cảnh thân thể rồi. Nghĩ vậy, hắc vượn cái kia còn hoàn hảo tay trái nhanh nắm lại, muốn xuất thủ, mà lúc này Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nhìn về phía hắn, nói: “Lão Hắc, ngươi trước chữa thương, lại để cho ta cùng hắn chơi đùa!”

“Ngươi có thể?” Hắc vượn kinh ngạc nói. Tuy nhiên Dương Diệp thân thể tăng lên, nhưng là, cùng cái này Vạn Túc Công vậy khẳng định là còn có chênh lệch đấy.

“Không có việc gì, thử xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, không có ở nói nhảm, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Vạn Túc Công vọt tới. Hắn thân thể cùng cảnh giới vừa đột phá, chính cần muốn tìm người luyện luyện tập, mà cái này Vạn Túc Công vừa vặn phù hợp.

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp động thủ, Vạn Túc Công sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hắn cũng không có tại nói nhảm, thân hình khẽ động, bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Không trung, hai người đồng thời ra quyền.

Bành!

Hai quyền chạm nhau, không gian một hồi kích động, sau đó hai người bị song phương lực lượng trực tiếp chấn từng người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, hai người rồi lập tức hướng phía lẫn nhau vọt tới.

Oanh!

Hai người nắm đấm lần nữa đụng vào nhau, cường cổ lực lượng cường đại chạm vào nhau, trực tiếp làm cho không gian chung quanh liệt ra vô số vết rạn, mà hai người cũng như trước kia như vậy, từng người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài. Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn tay của mình, lúc này tay của hắn tại phát run, cái này tự nhiên là đối phương lực lượng chấn đấy.

“Lực lượng rất mạnh!”

Dương Diệp lắc lắc tay, ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Vạn Túc Công, lúc này đối phương cũng đang nhìn hắn, hai người nhìn nhau, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất tại nguyên chỗ.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở lựa chọn cùng Vạn Túc Công cứng đối cứng, trước kia sở dĩ cùng đối phương cứng đối cứng, là vì hắn muốn nhìn một chút chính mình thân thể lực lượng đạt đến trình độ nào, hiện tại, hắn đã biết. Nhục thể của hắn lực lượng khẳng định không so với bình thường hư giai yêu thú yếu, nhưng là so về Vạn Túc Công cường giả loại này, muốn yếu một ít.

Đã biết mình lực lượng so với đối phương yếu, hắn tự nhiên sẽ không tại não tàn lựa chọn đi cùng đối phương liều mạng.

Tại đi tới cái kia Vạn Túc Công trước mặt lúc, hắn đột nhiên thân hình một cái tật tránh, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Vạn Túc Công sau lưng, sau đó một quyền hướng phía Vạn Túc Công sau lưng oanh tới, bất quá Vạn Túc Công phản ứng cũng không chậm, lập tức nghiêng người một chuyến, một quyền hướng phía Dương Diệp nắm đấm đối oanh tới.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại nắm đấm sau này co rụt lại, sau một khắc, hắn nắm đấm mạnh mà oanh ra.

Quyền xuất, một cổ kinh khủng lực lượng như là vỡ đê bình thường tự Dương Diệp nắm đấm đổ xuống mà ra!

Giới hạn!

Cảm nhận được Dương Diệp nắm đấm bên trong lực lượng đột nhiên tăng cường, Vạn Túc Công sắc mặt biến hóa, nhưng là giờ phút này hắn đã không cách nào thu quyền, nếu như thu quyền, thề tất yếu cứng rắn lần lượt Dương Diệp một quyền, không có cách nào, hắn chỉ có thể đón đỡ một quyền này.

Oanh!

Nắm đấm chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, không gian chịu kích động, mà cái kia Vạn Túc Công cả cánh tay kịch liệt run lên, sau đó toàn bộ người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, tựu trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng mới dừng lại đến. Mà khi hắn dừng lại một khắc này, Dương Diệp nhưng lại xuất hiện lần nữa tại trước mặt hắn, sau đó lại là một quyền hướng phía hắn oanh đi qua!

Giới hạn!

Một quyền này, như trước là giới hạn!

Cái kia Vạn Túc Công đồng tử có chút co rụt lại, muốn tránh ra, nhưng lại căn bản không cách nào tránh ra, bởi vì Dương Diệp một quyền này khí thế đã đem hắn bao phủ, tăng thêm hắn lại đã mất đi tiên cơ, bởi vậy, ngoại trừ đón đỡ bên ngoài, không có phương pháp!

Vạn Túc Công một quyền oanh ra, cùng Dương Diệp nắm đấm đối với lại với nhau.

Oanh!

Két sát!

Vạn Túc Công cả cánh tay trực tiếp đổi ra rồi chữ V hình, mà hắn bản thân cũng bị chấn đến rồi 600 trượng có hơn.

Lần này Dương Diệp không có ở thừa dịp thắng truy kích rồi, bởi vì liên tục thi triển hai lần thân thể giới hạn, hắn cũng có chút ít không chịu đựng nổi, đặc biệt là thân thể, lúc này hắn cảm giác mình toàn thân đều tại mỏi nhừ: Cay mũi, run lên. Nuốt mấy khỏa Tử Tinh Thạch về sau, Dương Diệp bắt đầu vận chuyển trong cơ thể tử khí tán nhập tứ chi của hắn bách hải, tại Tử Tinh Thạch chữa trị xuống, thân thể dần dần tốt... Mà bắt đầu.

Xa xa, cái kia Vạn Túc Công nhìn nhìn chính mình cái kia cơ hồ điệp gãy tay, sắc mặt khó xem tới cực điểm, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình có một ngày vậy mà sẽ bị một nhân loại đả thương! Mà tên nhân loại này, mới nửa đế mà thôi! Để cho nhất hắn cảm thấy sỉ nhục chính là, đối phương vậy mà dùng chính là thân thể lực lượng!

Hắn một cái hư giai đỉnh phong cường giả, lại bị người một cái nửa đế cảnh nhân loại dùng thân thể lực lượng cho đả thương!

Vạn Túc Công hít sâu một hơi, hắn tay phải xoay tròn, cả chi cánh tay lập tức khôi phục bình thường, đón lấy, hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến. Theo bước tiến của hắn đi đi lại lại, một cổ khí thế như là thủy triều bình thường hướng phía Dương Diệp một đạo đón lấy một đạo dũng mãnh lao tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Oanh!

Vạn Túc Công đột nhiên biến hóa nhanh chóng, khôi phục bản thể.

Dương Diệp lập tức nheo mắt, bởi vì hắn phát hiện, cái này Vạn Túc Công trước kia bị hắn chém rụng cái kia chút ít trường túc vậy mà lại toàn bộ khôi phục! Tự lành lực!

Cái này Vạn Túc Công cũng có thể mình trị hết!

Lúc này, cái kia Vạn Túc Công đột nhiên xoay tròn, theo hắn xoay tròn, cái kia chút ít trường túc đem chính mình tầng tầng lớp lớp bao vây lại, cuối cùng chính còn lại đầu ở bên ngoài. Hắn lúc này, có điểm giống một sợi Cự Mãng.

“Nhân loại, chết đi!”

Vạn Túc Công thanh âm rơi xuống, thân thể của hắn trực tiếp bãi xuống, cái kia cực lớn cái đuôi bay thẳng đến quét ngang tới. Cái kia cái đuôi những nơi đi qua, không gian vậy mà trực tiếp rạn nứt ra!

Dương Diệp nheo mắt, những... Này trường túc toàn bộ quấn quanh về sau, tựu tương đương với đem một vạn chân dây thừng vặn trở thành một cỗ, cái kia lực lượng, có thể không đơn thuần là hiện lên bội số gia tăng! Không dám khinh thường, hắn tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn lập tức chắn trước mặt.

Bành!

Đem làm cái kia cực lớn cái đuôi quét tại U Linh thuẫn thượng lúc, Dương Diệp trực tiếp liền người mang thuẫn đã bay đi ra ngoài, cái này vừa bay, tựu là hơn một ngàn trượng, cuối cùng còn trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất.

PHỐC!

Dương Diệp vừa đứng lên, một ngụm máu liền từ trong miệng hắn phun tới. Mà đúng lúc này, hắn sắc mặt lần nữa biến đổi, hắn ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, cái kia cái đuôi lại hướng hắn quét đi qua.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh ra!

Giới hạn!

Cái kia ẩn chứa lực lượng cường đại nắm đấm trực tiếp cùng cái kia cái đuôi oanh lại với nhau!

Bành!

PHỐC!

Vạn Túc Công cái đuôi bị đánh bay, mà Dương Diệp lại lần nữa đã bay đi ra ngoài, không trung, hắn liền phun ra vài ngụm máu.

Mà lúc này, cái kia Vạn Túc Công thân thể lần nữa bãi xuống, cái kia bị Dương Diệp đánh bay cái đuôi lại hướng phía Dương Diệp quét tới.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, thủ đoạn khẽ động, một thanh cổ sao (kiếm, vỏ) cùng kiếm xuất hiện trong tay hắn, sau một khắc, hắn mạnh mà rút kiếm chém!

300 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Đạt tới nửa đế cùng thân thể đạt tới hư giả cảnh về sau, lực lượng của hắn cùng thực lực lớn đại tăng lên, bởi vậy, hắn dễ dàng tựu thi triển ra 300 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Cái kia quét về phía Dương Diệp cái đuôi trực tiếp bị một kiếm chia làm hai nửa!

“Ah”

Cái kia Vạn Túc Công phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, hắn kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi cũng dám sử dụng kiếm!” Cái chỗ này là kiếm tu Cấm khu, mặc kệ gì kiếm tu ở chỗ này sử dụng kiếm, đều muốn đưa tới thần bí cường giả, mà hắn thật không ngờ, Dương Diệp cũng dám sử dụng kiếm!

Xa xa, hư vân hạm thượng hắc vượn cùng Vân Bán Thanh thần sắc tại thời khắc này cũng vô cùng khó nhìn lại, hai người đều không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà sử dụng kiếm, đặc biệt là hắc vượn, nghĩ đến trước kia cái kia chân thần bí ngón tay chỉ, hắn hiện tại cũng còn lòng còn sợ hãi.

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., rất nhanh, phía chân trời không gian phảng phất bị cái kéo tại cắt bỏ giống như, trực tiếp bị xé nứt khai mở một đạo không gian thật lớn khe hở, đón lấy, một ngón tay tự trong đó chui ra. Đem làm cái này cả ngón tay sau khi xuất hiện, một cỗ hủy thiên diệt địa khủng bố khí tức lập tức tự phía chân trời trút xuống mà xuống, áp trong tràng mọi người cơ hồ trì hoãn bất quá khí.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Vạn Túc Công sắc mặt đại biến, thân hình liên tục nhanh lùi lại, hắn mặc dù không có cùng thần bí kia cường giả chiến qua, nhưng là, cái này còn cần chiến sao? Một cái có thể dùng sức một mình tựu diệt sát toàn bộ Kiếm Thần cung cường giả, hắn chiến qua sao? Đáp án dĩ nhiên là khẳng định chiến bất quá! Hắn tuy nhiên tự tin, nhưng lại không tự phụ, cái loại này cường giả, khẳng định không phải hắn có thể chống lại đấy.

Bởi vậy, hắn quyết đoán lựa chọn lui về phía sau.

Mà đang ở đây là, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía hắn đuổi tới. Dương Diệp không có động thủ, chính là dạng đi theo hắn

“Nhân loại, cút ngay!” Vạn Túc Công hoảng hốt, gào thét. Hắn cũng không muốn bị thần bí kia cường giả nhằm vào!

Mà Dương Diệp nhưng lại như là như giòi trong xương, chặt chẽ đi theo hắn, cái này lại để cho Vạn Túc Công vừa sợ vừa giận, không ngừng dùng chính mình cái kia chút ít trường túc đi công kích Dương Diệp, nhưng là Dương Diệp nhưng lại trơn trượt như sợi cá chạch, tại đây trốn thoáng một phát, chỗ đó trốn thoáng một phát, làm cho những cái... Kia trường túc không công mà lui

Một bên, hắc vượn khóe miệng co lại, không cần phải nói, Dương Diệp đây cũng là tại lập lại chiêu cũ. Hắn lúc trước nhưng chỉ có bị

Dương Diệp như vậy hố đấy, cái kia một lần, nhưng hắn là thiếu chút nữa trực tiếp vẫn lạc.

Nhưng mà đúng lúc này, phía chân trời cái kia cả ngón tay đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, tựu như vậy hư không tiêu thất rồi.

Trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp cũng sửng sốt, mà lúc này, ở trước mặt hắn cái kia Vạn Túc Công nhưng lại thân thể bắt đầu run lên, trong mắt hắn, tràn đầy hoảng sợ.

Dương Diệp nhìn về phía một bên hắc vượn cùng Vân Bán Thanh, lúc này, hắc vượn cùng Vân Bán Thanh cũng đồng dạng, trong mắt tràn đầy hoảng sợ.

Dương Diệp chân mày cau lại, mà lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên duỗi ngón tay chỉ phía sau của hắn, tay của nàng đang run rẩy.

Dương Diệp khó hiểu, đúng lúc này, một tay đột nhiên đã rơi vào trên vai của hắn

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1254: U Minh điện điện hạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mảnh khảnh tay, rất trắng noãn, như dương chi bạch ngọc. Trừ đó ra, cũng không có gì chỗ đặc thù.

Mà như vậy một tay, nhưng lại làm cho Dương Diệp thân thể toàn thân run lên, cùng lúc đó, hắn toàn bộ mặt lập tức vặn vẹo lên, đó là bởi vì quá độ thống khổ nguyên nhân!

Oanh!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý đột nhiên tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, nhưng là sau một khắc, cỗ này kiếm ý lập tức bị một cổ lực lượng thần bí đè rồi trở về.

Dương Diệp hoảng hốt, đúng lúc này, xa xa Vân Bán Thanh đột nhiên hướng phía Dương Diệp vị trí vọt tới, bất quá sau một khắc, nàng toàn bộ người liền trực tiếp lại nhớ tới rồi hư vân hạm lên, cùng lúc đó, nàng phảng phất bị điểm huyệt giống như, không cách nào nhúc nhích. Nàng hoảng sợ địa nhìn phía xa, trong mắt ngoại trừ hoảng sợ, còn có một tia tuyệt vọng.

Oanh!

Một cỗ cột máu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, cùng lúc đó, Niết Bàn Cảnh kiếm ý cũng đi theo cỗ này cột máu bừng lên, mà lúc này, cái kia lực lượng thần bí đột nhiên lại xuất hiện, mà đúng lúc này, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, hư vô cảnh sát ý cùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý nhanh chóng co rút lại, sau đó

Oanh!

Hai cổ ý cảnh đồng thời giới hạn, một cổ kinh khủng lực lượng lập tức tự trong cơ thể hắn bạo phát ra. Lúc này, cái con kia rơi vào trên bả vai hắn tay nới lỏng ra, chỉ là nhẹ như vậy nhẹ một vòng, Dương Diệp giới hạn Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng hư vô cảnh sát ý cổ lực lượng kia cứ như vậy biến mất. Bất quá Dương Diệp nhưng lại thừa dịp đối phương tiêu pha một khắc này, thân hình khẽ động, chạy trốn tới rồi mấy trăm trượng có hơn.

Hắn quay người nhìn về phía xa xa, tại hắn nguyên bản chỗ chỗ đứng, trước kia bắt lấy hắn chính là một nữ tử, người này nữ tử, hắn còn bái kiến, đúng là cái kia đui mù nữ!

Đui mù nữ như trước là từ từ nhắm hai mắt, nhưng là Dương Diệp cảm giác được, đối phương khóa chặt lại rồi hắn.

Đúng lúc này, đui mù nữ đột nhiên đưa tay ra, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nói: “Ta có chuyện muốn nói!”

Hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái tay kia cũng đã đã rơi vào trên vai của hắn, cùng lúc đó, hắn cảm giác mình thân thể cùng linh hồn đều muốn muốn nổ tung lên.

Dương Diệp trong nội tâm một giật mình, vội vàng nói: “U Minh điện!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trên bờ vai cái tay kia đột nhiên khẽ run lên, đón lấy, cái tay kia biến mất.

Dương Diệp trong nội tâm lập tức buông lỏng, hắn biết rõ, chính mình thành công rồi. Trước mắt nữ nhân này, vô cùng có khả năng tựu là U Minh điện điện hạ, không phải có khả năng, hắn là 100%

rồi.

Hư vân hạm thượng hắc vượn cùng Vân Bán Thanh nhìn thấy một màn này, trong lòng cũng là lập tức thở dài một hơi, tuy nhiên bọn hắn cũng không biết đến tột cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng là hiện tại xem ra, tựa hồ có chuyển cơ rồi.

“Ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp đối diện, cái kia đui mù nữ đột nhiên mở miệng, “Vì sao biết được U Minh điện!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ta đến từ Linh giới.”

“Linh giới!”

Đui mù nữ có chút trầm ngâm, trầm tư hồi lâu, lại hỏi: “Ngươi không phải U Minh điện người.”

Nói xong, tay nàng chậm rãi giơ lên, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nói: “Minh Nữ, Yên Nữ, giới nữ, kỵ heo tên kia”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., đui mù nữ tay ngừng lại, nói: “Ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp trong nội tâm lập tức thở dài một hơi, nói: “Ta cùng các nàng là bằng hữu!” Không có biện pháp, chỉ có thể ôm đùi rồi. Bất quá hắn cũng không nói dối, tuy nhiên cùng Yên Nữ còn có cái kia giới nữ cùng với kỵ heo nàng kia không phải rất quen thuộc, nhưng là hắn cùng Minh Nữ có thể thật sự bằng hữu.

“Bằng hữu!”

Đui mù nữ trầm mặc hồi lâu, nói: “Cùng ta có quan hệ gì đâu?”

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, nói: “Đương nhiên là có quan hệ, ngươi là đại tỷ của các nàng, mà ta cùng các nàng lại là hảo hữu chí giao, cho nên, chúng ta là người một nhà, ngươi cứ nói đi?”

“Ta là các nàng Tam tỷ!”

Đui mù nữ đột nhiên chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bất quá nhưng lại không có chạy trốn, trước mắt nữ nhân này thực lực, chỉ sợ chỉ có khôi phục thương thế đế nữ mới có thể chống lại, chạy trốn hoặc là phản kích, đều là vô dụng.

Rất nhanh, đui mù nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng đột nhiên thò tay điểm vào Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp nắm đấm chậm rãi nhanh nắm lại, đúng lúc này, đui mù nữ tay thu trở về, nói: “Nghịch chuyển Âm Dương chi lực trên người của ngươi có Tiểu Minh lực lượng, lực lượng này thực sự không phải là công kích, mà là đang thay ngươi nghịch chuyển nào đó lực lượng thần bí ngươi không có nói sai, ngươi cùng Tiểu Minh là bằng hữu!”

Dương Diệp nắm đấm nới lỏng ra, nói: “Nàng xác thực là bằng hữu của ta, sinh tử bằng hữu.”

Đui mù nữ đột nhiên hỏi: “Ngươi vì sao xuất hiện ở chỗ này.”

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Ta tại Linh giới cùng Linh giới Thủ Hộ Giả liên minh đánh nhau, không có biện pháp, Linh giới cho không dưới ta, bằng hữu của ta sẽ đem ta tiễn đưa đến nơi đây rồi.”

“Thủ Hộ Giả liên minh?”

Đui mù nữ lông mày có chút nhăn lại, “Nơi chật hẹp nhỏ bé, con sâu cái kiến chi lực, nếu không có năm đó thời cơ không thành thục, này thế lực sớm đã biến mất thế gian!”

Dương Diệp nheo mắt, hắn có thể không biết là cái này đui mù nữ là đang khoác lác, dùng thực lực của đối phương, tựu nàng một người chỉ sợ là có thể lại để cho cái kia Thủ Hộ Giả liên minh đau đầu rồi.

“Ngươi đi đi!” Lúc này, đui mù nữ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp do dự xuống, nói: “Ngân Hà Kiếm Đồ trong tay ngươi, đúng không?”

“Nó không thuộc về ngươi!” Đui mù nữ nói.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, lại nói: “Kiếm Thần cung là ngươi diệt đấy sao?”

“Không phải!” Đui mù nữ khẽ lắc đầu.

Gặp đui mù nữ lắc đầu, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, nói: “Đó là”

Đui mù nữ nhưng lại không có ở cho hắn cơ hội hỏi, bởi vì đui mù nữ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn xem đui mù nữ biến mất vị trí, Dương Diệp hai tay nắm chặt, trong nội tâm khiếp sợ tột đỉnh, hắn vẫn cho là Kiếm Thần cung tựu là đui mù nữ diệt đấy, mà bây giờ đui mù nữ nhưng lại phủ nhận, hắn đương nhiên không sẽ cảm thấy đui mù nữ là đang dối gạt hắn, bởi vì hoàn toàn không cần phải. Đã không phải đui mù nữ, cái kia là ai diệt Kiếm Thần cung?

Là ai?

Dương Diệp hai tay nắm chặt, thật lâu chưa có trở về thần.

“Ngươi nhận thức nàng!” Đúng lúc này, một bên cái kia Vạn Túc Công bỗng nhiên nói. Lúc trước hắn ngược lại là muốn chạy trốn, nhưng vấn đề là không dám ah! Đối phương tuy nhiên không phải nhằm vào hắn mà đến, nhưng là vạn nhất nếu là hắn trốn, đưa tới đối phương chú ý hoặc là khó chịu, vậy thì xong đời.

Nghe được Vạn Túc Công lời mà nói..., Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, quay đầu nhìn về phía Vạn Túc Công, nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Vạn Túc Công nheo mắt, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nhân loại, ta cho nàng mặt mũi, ta và ngươi chuyện giữa, như vậy thôi, ngươi, ngươi không để cho ta đang nhìn đến ngươi!” Thanh âm rơi xuống, hắn quay người thân hình run lên, biến mất tại xa xa.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, đối phương ở nơi này là cho đui mù nữ mặt mũi, là lúc này đối phương căn bản không dám ở chiến rồi. Đui mù nữ cùng hắn nhận thức, nói cách khác, hắn có thể tại đây sử dụng kiếm, dùng hắn thực lực bây giờ, lại có thể sử dụng kiếm, bên cạnh lại có hắc vượn còn có hư vân hạm, có thể nói, đối phương nếu như tiếp tục chiến, dùng bọn hắn bên này thực lực, hoàn toàn có thể tru sát đối phương!

Bất quá hắn cũng không muốn tại đánh rồi, bởi vì không có ý nghĩa, nhưng lại được không bù mất. Tuy nhiên bọn hắn bên này có năng lực tru sát đối phương, nhưng là cái kia Vạn Túc Công thực lực cũng không thể khinh thường, thật liều mạng mà bắt đầu..., bọn hắn khẳng định cũng sẽ tổn thất thảm trọng.

Hư vân hạm lên, Dương Diệp đi đến Vân Bán Thanh trước mặt, nói: “Không có sao chứ?”

Vân Bán Thanh lắc đầu, nói: “Nàng, nàng hảo cường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Không phải nàng cường, mà là chúng ta có chút nhược!” Hiện tại, hắn đã là nửa đế, thân thể cũng đạt tới Kỷ Nguyên cảnh, có thể nói, đối mặt hư giả cảnh cường giả, hắn cũng có sức đánh một trận, thậm chí đánh bại đối phương cũng không phải việc khó. Cũng tỷ như hắc vượn, nếu để cho hắn cùng với hắc vượn tại chiến qua, hắn có lòng tin đánh bại, thậm chí là đánh chết hắc vượn!

Nhưng là, vừa rồi đối mặt đui mù nữ lúc, hắn biết rõ, dùng hắn thực lực của mình, căn bản không cách nào chống lại đối phương, trừ phi sử dụng kiếm linh hoặc là Cùng Kỳ đi ra. Dùng hắn thực lực bây giờ thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật hoặc là cùng Cùng Kỳ liên thủ, bởi như vậy, ngược lại là có khả năng cùng đối phương tranh tài một trận chiến!

Nhưng là, cái kia cuối cùng chưa tính là hắn thực lực chân chính!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, cười khổ cười, tuy nhiên bất mãn hiện trạng loại tâm tính này là tốt, nhưng là nếu như quá độ bất mãn hiện trạng, cái kia chính là có chút thật cao theo đuổi xa. Hiện tại, mình chính là có chút thật cao theo đuổi xa. Bất cứ chuyện gì, đều khó có khả năng một lần là xong đấy.

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Diệp tâm tình rộng mở trong sáng.

“Hiện đang làm cái gì?” Lúc này, Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nhìn về phía hắc vượn, nói: “Lão Hắc, đảo thượng có bao nhiêu yêu thú?”

Hắc vượn trầm mặc một lát, nói: “Cụ thể ta không biết. Bất quá có lẽ không ít, hơn vạn có lẽ có.”

Hơn vạn!

Dương Diệp nói: “Ngươi có thể thu phục chiếm được những... Này yêu thú sao?” Nếu như hắc vượn có thể thu phục chiếm được những... Này yêu thú, cái kia với hắn mà nói không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Hắc vượn nói: “Ngươi là muốn mang những... Này yêu thú đi ra ngoài?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hắc vượn do dự xuống, sau đó nói: “Có thể buông tha cho những... Này yêu thú sao?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nói.

Hắc vượn nói: “Bọn hắn tại trên đảo này tuy nhiên cũng tranh đấu, nhưng là sẽ không tranh giành ngươi chết ta sống, tại đây, là nhà của bọn hắn, cũng là bọn hắn cõi yên vui.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Lão Hắc, ta không bọn hắn theo ta đi, ngươi xem như vậy như thế nào, phàm thì nguyện ý theo ta đi đấy, ta cho thù lao, ví dụ như Kim Cương Quả”

Nói đến đây, Dương Diệp lập tức dừng lại, thần sắc có chút xấu hổ, cái này Kim Cương Quả thế nhưng mà cái này hắc vượn đấy.

Hắc vượn nhìn một Dương Diệp, nói: “Vật kia coi như ta tiễn đưa ngươi rồi, dù sao nó đối với ta tác dụng cũng không có lớn như vậy.”

Dương Diệp nói: “Cái này tính toán ta thiếu nợ ngươi một cái nhân tình!”

“Tùy ngươi vậy!”

Hắc vượn nói: “Tuy nhiên ngươi có kim cương qua với tư cách hấp dẫn, nhưng là khả năng hay là rất nhỏ, bởi vì chúng ta Yêu tộc đối với các ngươi nhân loại rất không tín nhiệm, hơn nữa, cái này đảo là mọi người gia, muốn bọn hắn ly khai là ngươi cống hiến, thật sự rất khó, dù cho ngươi bây giờ có Kiếm Thần ấn, cũng rất khó, bởi vì ngoại trừ lão một đời những cái... Kia yêu thú đối với Kiếm Thần cung Cung Chủ còn có chút niệm tình bên ngoài, còn lại những năm kia nhẹ yêu thú chỉ sợ liền Vô Cực sư tổ là ai cũng không biết.”

Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì cái này hắc vượn nói rất đúng, người ta thời gian qua hảo hảo đấy, dựa vào cái gì đưa cho hắn cống hiến? Nếu như bắt buộc, nhất định sẽ lại để cho cái này hắc vượn phản cảm, vì một đám đế giả cùng nửa đế, tổn thất một gã hư giả? Đầu hắn cũng không hư mất. Hơn nữa, hắn cũng không muốn bắt buộc những cái... Kia yêu thú.

“Ta ngược lại là có một cái biện pháp!”

Đúng lúc này, một bên Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp cùng hắc vượn lập tức nhìn về phía rồi Vân Bán Thanh

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1255: Đến từ ẩn vực tuyệt sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hợp tác!”

Vân Bán Thanh nói: “Chúng ta có thể cùng trên đảo này yêu thú hợp tác.”

“Nói tiếp!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu, nói: “Kỳ thật, cái này hợp tác, cùng trước ngươi nói dùng Kim Cương Quả biện pháp đồng dạng, bất quá, chúng ta bây giờ không phải dùng Kim Cương Quả để đổi lấy lòng trung thành của bọn hắn, mà là cùng bọn họ giao dịch. Ví dụ như, một quả Kim Cương Quả, lại để cho Đế cấp cường giả xuất thủ một lần, hoặc là lại để cho 30 tên nửa Đế cấp Huyền thú xuất thủ một lần. Ngoại trừ Kim Cương Quả, chúng ta cũng có thể dùng cái khác bọn hắn cần đồ vật đến cùng bọn họ làm giao dịch!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, không thể không nói, cái này biện pháp vẫn là có thể đấy, cũng là có thể thực hiện đấy, bởi vì theo như Vân Bán Thanh cái này biện pháp lời mà nói..., dùng yêu thú góc độ đến xem, hắn cùng với yêu thú tầm đó tựu là ngang hàng đấy, yêu thú cùng hắn là hợp tác quan hệ, mà không phải thuộc hạ của hắn. Hơn nữa, bọn hắn có tự do, muốn ra tay có thể xuất thủ, không muốn lời mà nói..., cũng không có ai buộc hắn đám bọn họ.

Bất quá có chút đáng tiếc chính là hắn không cách nào tạo thành yêu thú của mình đại quân!

“Cái này biện pháp có thể!” Lúc này, hắc vượn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nếu như ngươi cảm thấy có thể, ta có thể giúp ngươi liên hệ đảo thượng cái kia chút ít yêu thú.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể!”

Hắc vượn nhẹ gật đầu, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

“Phải hay là không cảm thấy không cách nào tạo thành Huyền thú đại quân mà cảm giác có chút đáng tiếc?” Lúc này, Vân Bán Thanh đi đến Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp nói: “Là cảm giác có chút đáng tiếc!”

Vân Bán Thanh cười nói: “Bình thường xem ngươi rất thông minh đấy, như thế nào lần này biến thành đần rồi hả?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía nguyên Bán Thanh, hỏi.

Vân Bán Thanh khóe mắt chứa đựng một vòng vui vẻ, “Ngươi có lẽ minh bạch, Yêu tộc cùng chúng ta Nhân tộc gần đây bất thường, muốn bọn hắn thần phục ngươi, căn bản khả năng không lớn, trừ phi ngươi dùng cường. Nhưng là, nếu như ngươi dùng cường, có thể sẽ hoàn toàn ngược lại, đến lúc đó, ngươi khả năng không chỉ không cách nào hàng phục những... Này yêu thú, ngược lại còn có thể mất đi hắc vượn tiền bối cái này người bằng hữu.”

“Nói tiếp!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nói: “Không thể dùng cường, chúng ta đây chỉ có thể lựa chọn hợp tác. Như ta trước kia nói biện pháp, ta tin tưởng, không chỉ hắc vượn tiền bối có thể tiếp nhận, rất nhiều yêu thú có lẽ đều có thể tiếp nhận. Tốt đến, tựu được trả giá, đạo lý này bọn hắn nhất định là minh bạch đấy. Chỉ cần bọn họ cùng chúng ta hợp tác, mà chúng ta lại nắm giữ tài nguyên, đến lúc đó, ngươi tại sao phải sợ bọn hắn ly khai chúng ta sao?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, thời gian dần trôi qua, trên mặt hắn hiện ra rồi dáng tươi cười. Hắn nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, cười nói: “Đầu không có chuyển qua ngoặt đến!”

Vân Bán Thanh nói khẽ: “Kế tiếp, ngươi có tính toán gì không?”

Dương Diệp nói: “Đi cứu mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi!”

Vân Bán Thanh thân thể mềm mại khẽ run lên, nàng xem thấy Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Cảm ơn!”

Dương Diệp nói: “Vân cô nương, ta biết rõ, ngươi một mực cố gắng ở trước mặt ta chứng minh giá trị của ngươi, đương nhiên, cái này rất tốt, ta chỉ là muốn nói, ngươi yên tâm, ta đã đã đồng ý ngươi, hứa hẹn rồi ngươi, sẽ làm được. Cho nên, ngươi đừng đang lo lắng ta sẽ buông tha cho ngươi, hoặc là cải biến chủ ý cái gì đấy.”

“Cảm ơn!” Vân Bán Thanh chân thành nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi muốn thật cám ơn ta, chờ ta cứu ra mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi về sau, ngươi giúp ta hảo hảo quản lý kiếm minh, lại để cho ta có thể mỗi ngày lười biếng!”

Nghe vậy, Vân Bán Thanh trong mắt hiện ra mỉm cười, nói: “Ngươi là kiếm minh minh chủ, đời này, chỉ sợ không có thời gian gì lười biếng rồi.”

“Lao lực mệnh!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa, cách đó không xa hắc vượn mang theo một đám yêu thú hướng hắn đi tới.

Dương Diệp nhìn lướt qua, tại hắc vượn sau lưng, có không sai biệt lắm hơn ba trăm cái yêu thú, mà ở hắc vượn bên trái là một cái màu vàng Cọp Răng Kiếm, cái này màu vàng Cọp Răng Kiếm hắn vừa vặn nhận thức, đúng là lúc trước hắn tiến yêu Thú Sơn mạch lúc cùng hắn giao thủ cái kia chỉ Cọp Răng Kiếm. Mà ở hắc vượn bên phải, là một cái mọc ra một đôi cánh chim Hắc Lang.

Hắc vượn mang theo lũ yêu thú đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn chỉ chỉ bên cạnh màu vàng Cọp Răng Kiếm, nói: “Cọp Răng Kiếm tộc tộc trưởng, Kim Lợi.” Nói xong, hắn vừa chỉ chỉ hắn bên phải cái kia chỉ Hắc Lang, “Dạ ma Lang Tộc tộc trưởng, Dạ Khiếu.”

Dương Diệp đối với cái kia Kim Lợi cùng Dạ Khiếu nhẹ gật đầu, nói: “Chắc hẳn hắc vượn tiền bối cũng đã cùng các ngươi nói a?”

“Nhân loại, ngươi thật sự có Kim Cương Quả?” Kim Lợi nói.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một quả màu vàng trái cây xuất hiện ở trong tay hắn, nói: “Tin chưa?”

Kim Lợi nhìn một Dương Diệp, nhẹ gật đầu, nói: “Ta Cọp Răng Kiếm tộc lần này tới rồi 150 tên, tăng thêm ta, Đế cấp có ba tên, còn lại đều là nửa đế.”

Dương Diệp cong ngón búng ra, tám miếng Kim Cương Quả xuất hiện ở Kim Lợi trước mặt. Cái kia Kim Lợi cùng Dạ Khiếu đẳng cấp yêu thú đều là đều là khẽ giật mình, hiển nhiên, lũ yêu thú đều không nghĩ tới Dương Diệp như thế dứt khoát.

Dương Diệp nói: “Chư vị, chúng ta nếu là hợp tác, cái kia mọi người tự nhiên muốn lẫn nhau tín nhiệm. Ta biết rõ, các ngươi không thích chơi chúng ta nhân loại cái kia chút ít lục đục với nhau, ta cũng không thích. Ta nói đơn giản điểm, ta cho các ngươi cần đấy, các ngươi giúp ta đánh nhau, tựu là đơn giản như vậy.”

Cọp Răng Kiếm nói: “Nhân loại, đã hắc vượn tiền bối tin tưởng ngươi, vậy ngươi đã làm cho chúng ta tín nhiệm. Ta cùng ta những... Này tộc nhân, hiện tại có thể đi theo ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên cái kia Dạ Khiếu, Dạ Khiếu có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Nhân loại, chúng ta không cách nào giúp ngươi đánh hư giả cảnh cường giả.”

Dương Diệp nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho các ngươi đi đối kháng các ngươi không cách nào đối kháng cường giả.”

Dạ Khiếu nhẹ gật đầu, nói: “Ta dạ ma Lang Tộc lần này cũng tới 150 tên, tăng thêm ta, trong đó đế giả ba tên.”

Dương Diệp cong ngón búng ra, tám miếng Kim Cương Quả xuất hiện ở Dạ Khiếu trước mặt, sau đó hắn nhìn về phía hắc vượn, nói: “Hắc vượn tiền bối, tựu bọn hắn có muốn tới không?”

Hắc vượn nói: “Bọn hắn sở dĩ ra, là vì ta cùng bọn họ quen biết, bọn hắn tín nhiệm ta, còn lại cái kia chút ít”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được.” Đối với nhân loại, yêu thú bản năng bài xích, hắn tự nhiên minh bạch. Bất quá không có sao, hắn tin tưởng, về sau nhất định sẽ có ngày càng nhiều yêu thú lựa chọn cùng hắn hợp tác đấy. Bởi vì đem làm cái này Cọp Răng Kiếm tộc cùng cái này dạ ma Lang Tộc càng ngày càng lớn mạnh về sau, còn lại cái kia chút ít yêu Thú Tộc bầy nhất định là ngồi không yên đấy.

“Chúng ta bây giờ tựu đi?” Hắc vượn hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Kim Lợi bọn người, nói: “Đều hóa hình người a!”

Kim Lợi bọn người có chút do dự, không phải từng yêu thú đều ưa thích hóa hình người đấy, như vậy cũng tốt so nhân loại khẳng định cũng sẽ không thích hóa thành yêu thú bất quá bọn hắn còn không có cự tuyệt, nhao nhao hóa thành hình người.

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo chừng ba trăm tên yêu thú đã đi ra Kiếm Thần đảo.

Bọn hắn tự nhiên là không cần ngồi cái gì hải hạm đấy, có hư vân hạm tại, hải hạm cái đồ chơi này tựu lộ ra cấp thấp rồi.

Hư vân hạm lên, Dương Diệp nhìn xem Kiếm Thần đảo phương hướng, trầm mặc. Lúc này đây, thu hoạch không thể không nói rất lớn, không chỉ đã nhận được Kiếm Thần ấn cùng Kiếm Thần cung rất nhiều bảo vật, còn tăng lên tới rồi nửa đế, hơn nữa thân thể càng là tăng lên tới rồi Kỷ Nguyên cảnh. Dùng hắn thực lực bây giờ, tựu tính toán không đem kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, hắn cũng có nắm chắc đánh chết hư giả cảnh cường giả.

Không nói cảnh giới, hiện tại nhục thể của hắn đã có thể tương đương một gã hư giai yêu thú!

Bảo vật đã có, thực lực cũng đại đại tăng lên rồi. Nhưng là, Ngân Hà Kiếm Đồ nhưng lại liền bóng dáng đều không có gặp. Phải biết, Ngân Hà Kiếm Đồ thượng có khả năng có Kiếm Vực sử dụng chi pháp đấy!

Kiếm Thần ấn trước kia ý thức từng nói, Kiếm Vực có thể áp chế kiếm ý, liền Quy Nguyên cảnh đều có thể áp chế, không cần phải nói, cái này Kiếm Vực tuyệt đối với muốn so kiếm ý cường. Mà hắn hiện tại tựu giống với cầm một trương còn có vài tỷ miếng Tử Tinh Thạch tinh tạp, mà hắn lại không có mật mã. Loại cảm giác này, có chút buồn bực nhức hết cả bi đấy!

Bất quá cũng may, cái kia đui mù nữ tựa hồ biết rõ Ngân Hà Kiếm Đồ ở nơi nào!

“Xem ra lấy được tìm xem nàng!”

Dương Diệp trong nội tâm quyết định rồi chủ ý, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ hắn cũng không muốn cứ như vậy buông tha cho.

“Ta cảm thấy được, không cần dẫn bọn hắn trực tiếp đến tận thế thành!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Vân Bán Thanh bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Vân Bán Thanh nói: “Hiện tại, còn không có ai biết ngươi có như vậy một chi đội ngũ, nếu như ẩn vực người thật sự đối với tận thế thành xuất thủ, chi đội ngũ này có thể trở thành kỳ binh, đánh bọn hắn một trở tay không kịp. Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp cười nói: “Chính hợp ý ta!”

Vân Bán Thanh nhìn về phía hắc vượn, nói: “Bất quá, hắc vượn tiền bối được tiến về trước tận thế thành tọa trấn, đương nhiên, cũng đừng bạo lộ.”

Dương Diệp nghĩ một lát, sau đó nói: “Vân cô nương, lão Hắc, các ngươi đều đi tận thế thành, mà Kim Lợi cùng Dạ Khiếu các ngươi không cần đi tận thế thành, các ngươi che dấu, tùy thời chờ đợi Vân cô nương chỉ thị!”

Hắc vượn nhẹ gật đầu, biểu thị không có vấn đề, một bên Kim Lợi cùng Dạ Khiếu cũng nhẹ gật đầu, biểu thị không có có dị nghị.

“Vậy còn ngươi?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta đi cứu mẹ của ngươi cùng đệ đệ của ngươi, nói cho ta biết ẩn vực cửa vào vị trí!”

“Một mình ngươi đây?” Vân Bán Thanh kinh ngạc nói.

Dương Diệp nói: “Một người, tốt nhất. Cái kia, ngươi cũng đừng yêu cầu cùng ta cùng đi, ta khả năng không cách nào chiếu cố ngươi, hơn nữa, hiện tại kiếm minh có lẽ cũng rất cần người trợ giúp.”

Vân Bán Thanh tầng hồi lâu, sau đó nói: “Ẩn vực cửa vào vị trí tại cực bắc chi địa, tại đó, có một tòa tên là «Everest ≡Châu Phong» sơn mạch, mà ở cái kia sơn mạch dưới chân, có một cái Truyền Tống Trận, rất ẩn nấp, cần đặc thù tinh tạp mới có thể cảm ứng được.” Nói xong, nàng cong ngón búng ra, một mảnh hơi mỏng Tinh Phiến [Chip] xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Có nó, ngươi có thể cảm nhận được cái truyền tống trận kia, bất quá, tiến vào ẩn vực về sau, sẽ có người xác minh thân phận của ngươi, khi đó”

“Không có việc gì, ta có thể giải quyết!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói: “Coi chừng!” Nói xong nàng lấy ra một khối ngọc bội đưa cho Dương Diệp, nói: “Đây là của ta ngọc bội, ngươi chỉ cần cho mẫu thân của ta xem, nàng sẽ vô điều kiện tin tưởng ngươi.” Nói xong, nàng dưới khăn che mặt đôi má hơi đỏ lên.

Dương Diệp tiếp nhận ngọc bội, nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi cùng hắc vượn tiền bối đi tận thế thành về sau, trực tiếp tìm Lưu Vân, nàng sẽ an bài tốt các ngươi đấy.”

“Ngay tại lúc này tận thế thành chủ sự cái vị kia Dạ cô nương sao?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi lại để cho ta đi, không sợ trong nội tâm nàng có ý khác?” Vân Bán Thanh hỏi.

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta tin tưởng, cái loại này ám đấu sự tình, chắc chắn sẽ không phát sinh ở ngươi cùng Lưu Vân trên người, đúng không?” Bất kể là Dạ Lưu Vân cùng Vân Bán Thanh, đều là cực kỳ thông minh nữ tử, hơn nữa, hai nữ cũng cũng không phải cái loại này kiến thức ngắn thì người, chắc chắn sẽ không làm cái loại này tranh quyền đoạt lợi sự tình.

Vân Bán Thanh trừng mắt nhìn, nói: “Ta cũng không dám cam đoan!”

Nói xong, nàng cùng Dương Diệp hai người nhìn nhau cười cười.

“Tiểu tử, nghe lời ngươi lời nói, ta như thế nào cảm giác lần này ngươi thật giống như có đại phiền toái đồng dạng?” Lúc này, một bên hắc vượn bỗng nhiên nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Cái này phiền toái, khả năng có, khả năng cũng không có. Bất quá, ta phải muốn chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.” Kiếm minh quật khởi, uy hiếp được ẩn vực, đối phương chắc chắn sẽ không trơ mắt nhìn xem bọn hắn tiếp tục lớn mạnh đấy, mà đối phương nếu như muốn xuất thủ, cái kia khẳng định sẽ xuất toàn lực.

Hắc vượn trầm giọng nói: “Tiểu tử, ta có chút nhập hố cảm giác.”

Dương Diệp cười nói: “Hắc vượn tiền bối, ta là chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất, ngươi có thể hướng tốt phương diện muốn nha. Có lẽ, có lẽ một chút sự tình đều không có đây này!”

“Đi theo ngươi, đừng muốn không có chuyện!” Hắc vượn lắc đầu. Cái này Dương Diệp tính cách, hắn xem như được chứng kiến rồi, đây tuyệt đối là gây tai hoạ Chủ.

Dương Diệp khóe miệng co lại, xem ra chính mình tại lão Hắc trong nội tâm hình tượng có chút không tốt!

Hư vân hạm tốc độ là hải hạm tốc độ không biết gấp bao nhiêu lần, không đến ba canh giờ, một đoàn người liền trở về xem Hải Thành bên ngoài vùng biển.

“Chúng ta ở này tách ra a!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, nàng xem một Dương Diệp, có chút do dự, đột nhiên, nàng đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp, nói: “Coi chừng!”

Nói xong, nàng quay người tiến nhập hư vân hạm điều khiển thất, sau đó cùng hắc vượn bọn người biến mất tại xa xa.

Tại chỗ, Dương Diệp ngẩn người, sau đó lắc đầu cười cười, hắn quay đầu nhìn về phía bờ biển một tảng đá lớn, lúc này, ở trên rỗng tuếch.

Không có đẵng cấp đui mù nữ, thân hình hắn khẽ động, biến mất tại phương Bắc.

Hắn ngược lại là muốn tìm đui mù nữ nói chuyện, bất quá không vội ở nhất thời, về sau có rất nhiều cơ hội, hiện tại, được trước đem Vân Bán Thanh mẫu thân cùng đệ đệ tiếp đi ra, đương nhiên, còn có một mục đích, cái kia chính là đi xem cái kia ẩn vực, khả năng này trở thành hắn đại địch địa phương, hắn như thế nào cũng phải hiểu được giải a!

Ước chừng đã qua không sai biệt lắm hai canh giờ, ngự kiếm xuyên toa hư không Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn cau mày nhìn lướt qua bốn phía, trực giác nói cho hắn biết có chút không đúng.

Do dự xuống, hắn chuẩn bị lần nữa khởi hành, mà đúng lúc này, hắn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên kịch liệt run lên, trong chốc lát, một thanh nước sơn Hắc Thiết Chùy trực tiếp từ cái kia trong không gian phá không mà đến, tốc độ cực nhanh, hắn căn bản không có thời gian tránh ra, lập tức chỉ có thể cầm kiếm mạnh mà chém.

Bành!

Kiếm Vực thiết chùy kịch liệt run lên, thiết chùy trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đánh bay, mà hắn cũng bị cái kia lực lượng chấn hướng về sau liền lùi lại mấy trượng, mà đang ở hắn vừa dừng lại một khắc này, một thanh trường thương đột nhiên tự lòng đất phóng lên trời, tốc độ cực nhanh, qua trong giây lát liền đi tới hắn dưới chân.

Hai gã hư giả cảnh cường giả!

Dương Diệp sắc mặt khó nhìn lại, không kịp ngẫm nghĩ nữa mặt khác, thân thể một chuyến, toàn bộ người ngược lại quay tới, sau đó trong tay kiếm mạnh mà đâm một phát.

Oanh!

Kiếm thương kịch liệt run lên, thương bị đánh bay, mà Dương Diệp cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại mấy trượng. Mà đúng lúc này, một thanh trường thương cùng một thanh thiết chùy đột nhiên phá không tới, lập tức đi vào trước mặt hắn.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện tại hắn trong tay trái, tay phải kiếm cũng trong chốc lát đổi thành rồi huyết kiếm, kiếm vào vỏ, sau đó mạnh mà rút kiếm chém!

Ông!

Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp bổ vào cái kia trường thương cùng thiết chùy phía trên, huyết kiếm cùng trường thương còn có thiết chùy lập tức kịch liệt run lên, sau đó bị đánh bay, mà Dương Diệp cũng là cánh tay run lên, bị chấn hướng về sau bay rớt ra ngoài.

Mà đang ở hắn vừa bay rớt ra ngoài một khắc này, phía sau hắn không gian đột nhiên khẽ run lên, sau đó một thanh cơ hồ trong suốt dao găm trực tiếp đâm vào rồi hắn phần gáy.

Cùng lúc đó, ba cổ kinh khủng khí tức đột nhiên đặt ở rồi trên người hắn, trực tiếp đem kiếm ý của hắn cho trấn áp ở.

Ba tên hư giả cảnh cường giả!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1256: Độc chiến ba hư giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc mấu chốt, U Linh thuẫn xuất hiện ở Dương Diệp phần gáy, chặn chuôi này dao găm.

Keng!

U Linh thuẫn kịch liệt run lên!

Tuy nhiên dao găm đại bộ phận lực lượng đều bị U Linh thuẫn ngăn trở, nhưng là cái kia cường đại chấn lực hãy để cho được Dương Diệp đầu một hồi mê muội, mà vào thời khắc này, một thanh trường thương trực tiếp tê liệt không gian, lập tức đâm vào rồi trước ngực của hắn. Dương Diệp không có dám dùng U Linh thuẫn để che cái này chuôi trường thương, bởi vì tại phía sau hắn, còn có một gã hư giả cảnh cường giả!

Bành!

Bị trường thương đâm trúng, Dương Diệp thân thể kịch liệt run lên, toàn bộ người bị cỗ lực lượng này chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá, thương cũng không có đâm thủng da của hắn, nhưng lại đánh rách tả tơi rồi hắn trước ngực bị đâm trúng làn da. Mà lúc này, một gã áo đen lão giả đột nhiên xuất hiện ở chuôi này trường thương đằng sau, sau đó một chưởng vỗ vào cái kia trường thương thượng.

Xùy~~!

Trường thương trực tiếp chui vào Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp liền người đeo thương hướng về sau bay rớt ra ngoài, mà đang ở hắn vừa bay ra ngoài cái kia một cái chớp mắt, một thanh dao găm đột nhiên lại xuất hiện ở hắn phần gáy, lúc này đây, dao găm uy lực rõ ràng so vừa rồi hiếu thắng, bởi vì cái kia cơ hồ trong suốt dao găm những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra.

Dương Diệp mãnh liệt cắn đầu lưỡi, đau đớn kịch liệt làm cho đầu hắn lập tức thanh tỉnh rất nhiều, phát giác được sau lưng dao găm đánh úp lại, Dương Diệp tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn ngăn cản tới, cùng lúc đó, hắn mạnh mà đem kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó rút kiếm chém. Bởi vì một thanh thiết chùy mang theo một cỗ chói mắt ánh sao đã đi tới rồi trước mặt của hắn.

Kiếm cùng thiết chùy chạm vào nhau!

Oanh!

Huyết kiếm cùng thiết chùy đồng thời một hồi run rẩy dữ dội, đón lấy, cái kia thiết chùy trực tiếp bị oanh phi, thiết chùy vừa bị đánh bay, một gã áo đen lão giả đột nhiên đi tới trước mặt của hắn, sau đó đối phương duỗi tay nắm chặt này chuôi trường thương, mà lúc này, Dương Diệp cũng đột nhiên duỗi tay nắm chặt này chuôi cắm ở trong thân thể của hắn trường thương.

Hai người nhìn nhau, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên nắm trường thương mạnh mà hướng thân thể của mình dùng sức cắm xuống, mà ở Dương Diệp nắm trường thương dùng sức hướng hắn thân thể của mình chọc vào một khắc này, cái kia áo đen lão giả cũng là nắm trường thương dùng sức hướng Dương Diệp cắm tới. Nhưng là, tại phát hiện Dương Diệp vậy mà không phải tại ngăn cản trường thương, trái lại hướng thân thể của mình cắm tới lúc, áo đen lão giả sắc mặt lập tức thay đổi.

Tại trường thương đâm thủng Dương Diệp thân thể cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp cũng là đón lấy vẻ này sức kéo toàn bộ người mang theo một đạo huyết sắc kiếm khí lấn thân trên xuống, cái kia áo đen lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi. Đúng lúc này, hắn căn bản không cách nào trốn tránh, cũng đến không kịp trốn tránh, chỉ có thể nhìn chuôi này kiếm hướng phía hắn hung ác bổ mà đến.

Mà đang ở cái này thời khắc mấu chốt, một thanh cơ hồ trong suốt dao găm đột nhiên đâm vào rồi Dương Diệp phía bên phải thân kiếm lên, cái này lại để cho kiếm lập tức lệch lạc, nguyên bản bổ về phía áo đen lão giả đầu kiếm bổ vào áo đen lão giả vai phải thượng.

Xùy~~!

Áo đen lão giả cái kia toàn bộ cánh tay phải trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài, mà ở lão giả cánh tay phải ném bay ra ngoài cái kia một cái chớp mắt, lão giả tay trái nhưng lại mạnh mà một chưởng vỗ vào trước ngực.

U Linh thuẫn không có đi ngăn cản một chưởng này, bởi vì chuôi này xuất quỷ nhập thần dao găm xuất hiện ở cái kia yết hầu chỗ vị trí!

Keng!

Bành!

U Linh thuẫn chặn dao găm, nhưng là hắn lại bị lão giả một chưởng chấn đi ra ngoài, mà đang ở hắn vừa bị chấn xuất cái kia một cái chớp mắt, một gã nắm thiết chùy Áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở hắn đỉnh đầu, sau đó một thanh thiết chùy mang theo một cổ cường đại uy áp bay thẳng đến hắn hung ác nện xuống dưới. Mà cùng lúc đó, xa xa cái kia trước kia bị Dương Diệp chặt đứt một tay lão giả trong tay lại xuất hiện một thanh trường thương, sau đó hắn liền người đeo thương hóa thành một đạo mũi thương hướng phía Dương Diệp trước ngực thẳng tắp đâm tới!

Tốc độ cực nhanh, Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại tựu đã đi tới rồi trước mặt của hắn.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, Niết Bàn Cảnh kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà, Niết Bàn Cảnh kiếm ý mới xuất hiện, đã bị ba cổ hư giả cảnh cường giả khí thế cho trấn áp ở. Không cách nào dùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý trấn áp đối phương, bất đắc dĩ, Dương Diệp chỉ có thể đem kiếm ý gia trì đến kiếm trong tay lên, sau đó chỉ lên trời đâm một phát.

Keng!

Kiếm chùy chạm vào nhau, huyết kiếm kịch liệt run lên, mà cái kia thiết chùy nhưng lại rạn nứt ra, sau đó cái kia nắm thiết chùy lão giả trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn. Mà lúc này, cái kia áo bào trắng lão giả trường thương đã đi tới Dương Diệp trước mặt, lúc này, Dương Diệp đã tới không kịp thu kiếm, bất quá hắn cũng nghĩ đến rồi điểm ấy, tại kiếm hướng thượng đâm tới một khắc này, hắn tay trái cũng đã đem cổ sao (kiếm, vỏ) thu vào, sau đó nắm chặt thành quyền, một quyền oanh tới!

Giới hạn!

Lực lượng giới hạn!

Lúc này nhục thể của hắn đã là Kỷ Nguyên cảnh, sau đó tại lực lượng giới hạn, uy lực kia sao mà khủng bố?

Quyền vừa oanh ở đằng kia trường thương mũi thương lên, cái kia trường thương trực tiếp ầm ầm nát bấy thành mảnh vụn, mà cái kia lực lượng cường đại tắc thì hướng phía cái kia áo bào trắng lão giả oanh tới.

Tại trường thương toái một khắc này, áo bào trắng lão giả đồng tử chính là co lại trở thành cây kim hình dáng, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, tay trái hóa chưởng, trên lòng bàn tay lập tức xuất hiện một cỗ sáng chói quyền mang, sau đó đối với Dương Diệp nắm đấm tựu oanh tới.

Oanh!

PHỐC PHỐC!

Một tiếng nổ vang, cái kia áo bào trắng lão giả liền phun hai đạo máu huyết, sau đó toàn bộ người quẳng rồi đi ra ngoài.

Mà ở lão giả ném bay ra ngoài một khắc này, phải nói tại Dương Diệp trước kia ra quyền một khắc này, một thanh dao găm tựu bôi hướng về phía cặp mắt của hắn. Dương Diệp sớm có phòng bị, U Linh thuẫn chắn chuôi này dao găm trước mặt, nhưng mà đang ở chuôi này dao găm đâm vào U Linh thuẫn thượng lúc, Dương Diệp toàn thân tóc gáy lập tức bị dựng lên, nguy cơ bản năng làm cho hắn cái cằm mạnh mà hướng chính mình trước ngực chúi xuống.

Hắn cái cằm vừa xuống chúi xuống, một đạo máu tươi chính là từ hắn yết hầu chỗ tràn ra đi ra, bởi vì tại hắn yết hầu chỗ đó, chẳng biết lúc nào nhiều ra rồi một thanh dao găm, dao găm vừa vặn đâm rách hắn yết hầu chỗ làn da.

Hai thanh dao găm!

Nếu như không phải hắn cái cằm xuống chúi xuống, đè lại chuôi này dao găm, bằng không thì, dao găm cũng không phải là đâm rách da của hắn, mà là trực tiếp đem đầu hắn cắt xuống.

Đối phương có thể phá hắn phòng!

Trong tràng ba tên hư giả cảnh, đều có thể phá hắn phòng, mà trong đó cái kia dao găm chủ nhân cường đại nhất, bởi vì đến bây giờ, Dương Diệp đều không có chứng kiến đối phương thân ảnh!

Không có nhớ bao nhiêu, Dương Diệp dùng xuống ba ngăn chặn chuôi này dao găm về sau, chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người phóng lên trời, mà hắn vừa bay lên, một cái bàn tay khổng lồ chính là tự phía chân trời ầm ầm rơi xuống. Dương Diệp không có đình chỉ, tay cầm huyết kiếm, toàn bộ người tản ra chói mắt kiếm quang, hướng phía phía chân trời tiếp tục trùng thiên trên xuống.

Xùy~~!

Dương Diệp cả người mang kiếm đâm vào này chỉ bàn tay khổng lồ phía trên, có chút dừng lại, sau một khắc, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp đâm xuyên qua cái con kia bàn tay khổng lồ, rất nhanh, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mặt hắn không gian, biến mất tại trong tràng.

Trong tràng, áo đen lão giả cùng Áo xám lão giả cũng không có truy, hai người thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng.

Hồi lâu, cái kia áo đen lão giả trầm giọng nói: “Tình báo nghiêm trọng có sai, kẻ này, không phải Thánh giả, mà là nửa đế, nhục thể của hắn, cũng không phải thần biến cảnh, mà là Kỷ Nguyên cảnh.”

“Hẳn là tại Kiếm Thần cung đã lấy được kỳ ngộ!” Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Người này với tư cách kiếm tu, cũng dám tiến về trước Kiếm Thần cung, hơn nữa có thể còn sống trở về. Không đúng, hắn thân thể cường hãn vãi đ*i, hắn tại Kiếm Thần đảo thượng có lẽ không dùng kiếm. Người này thật đúng thiên phú dị bẩm, kiếm đạo như thế cường thì cũng thôi đi, thậm chí ngay cả thân thể cũng là như thế cường hãn!”

Áo đen lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Vốn cho là ba người chúng ta đồng loạt ra tay, đối phó hắn là một bữa ăn sáng, không nghĩ tới... Khá tốt ba người chúng ta cùng đi, bằng không thì, tại nghiêm trọng đánh giá thấp thực lực của hắn dưới tình huống, chúng ta nói không chừng cũng bị hắn tiêu diệt!”

Áo xám lão giả nói: “Ta nguyên gia thế cùng một gã hư giả cảnh cường giả bị giết, tuy nhiên không dám xác định chính là hắn bản thân giết chết, nhưng là, chúng ta sao dám chủ quan, phải biết, lúc trước diệt thế đạo lão gia hỏa kia đi ra về sau, nhưng lại tại không có trở về. Ta vốn cho là phía sau hắn có người tương trợ, nhưng là hiện tại xem ra, ta Vân gia cái kia hư giả cảnh cường giả khả năng tựu là chết trên tay hắn, kẻ này đã có giết hư giả cảnh cường giả thực lực!"

Hai người sắc mặt đều chìm xuống đến.

Một gã nửa đế có giết hư giả cảnh cường giả thực lực, cái này nghe là có chút không thể tưởng tượng đấy, nếu như không phải bọn hắn tận mắt thấy Dương Diệp thực lực, bọn họ là tuyệt đối sẽ không tín đấy.

Áo đen lão giả nói: "Người này hiện tại đã có đề phòng, chúng ta muốn tại giết hắn, chỉ sợ khó! Không bằng trực tiếp tiến về trước tận thế thành?"

Áo xám lão giả lắc đầu, nói: "Kiếm minh sở dĩ cường đại, toàn bộ là vì hắn, nếu như hắn chết, kiếm minh đối với chúng ta mà nói, trong nháy mắt sẽ xảy đến diệt. Nếu như hắn bất tử, chúng ta diệt đi kiếm minh, lại để cho hắn không có nỗi lo về sau, đối với chúng ta ẩn vực mà nói, càng là một cái đại phiền toái, ta muốn, ngươi Dạ gia khẳng định không hi vọng bị như vậy một cái yêu nghiệt từ một nơi bí mật gần đó nhằm vào a? Còn nữa, chúng ta là muốn chia cắt kiếm minh, mà không phải muốn hủy diệt kiếm minh."

"Dùng ba người chúng ta, chỉ sợ khó giết hắn!"

Áo đen lão giả trầm giọng nói: "Người này dùng kiếm là hư giai, cái kia phòng ngự bảo bối cũng là hư giai... Đặc biệt là cái kia phòng ngự bảo vật..." Nói đến đây, hắn đột nhiên không nói. Bởi vì cái kia phòng ngự bảo vật, là nguyên gia chí bảo một trong.

Áo xám lão giả sắc mặt âm trầm, nói: "Yên tâm, ta sẽ đích thân cầm lại đến đấy."

"Nàng đâu này?" Áo đen lão giả bỗng nhiên nói.

Áo xám lão giả nhìn lướt qua bốn phía, nói: "Hẳn là đuổi theo Dương Diệp rồi."

Áo đen lão giả nhướng mày, nói: "Quá nóng lòng."

Áo xám lão giả nói: "Nàng ám sát chưa bao giờ thất bại qua, lần này thất thủ, tự nhiên sẽ gấp."

"Chúng ta bây giờ?" Áo đen lão giả nói.

Áo xám lão giả có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Người này thực lực không giống tầm thường, dùng ba người chúng ta chi lực, chỉ sợ khó có thể tru sát hắn, truyền tin, làm trên uyên tông cùng với Lâm gia phái người đến. Nếu như năm tên hư giả đều giết không được hắn, chúng ta đây tựu đi tự sát a! Đi, đi viện trợ nàng, đừng làm cho cái kia Dương Diệp có thở cơ hội!"

Thanh âm rơi xuống, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Vài mười vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp ngự kiếm đã rơi vào mênh mông trong rừng rậm, nhìn mình trước mặt họng súng, Dương Diệp sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm, ba tên hư giả cảnh cường giả!

Không cần nghĩ cũng biết đây tuyệt đối là ẩn vực phái tới đấy!

Hắn không nghĩ tới, cái này ẩn vực đã động thủ, hơn nữa mục tiêu hay là hắn! Ba tên hư giả cảnh cường giả! Đây là muốn tuyệt sát hắn ah!

Nếu như không phải hắn tại Kiếm Thần trong nội cung thực lực lớn đại tăng lên, lúc này đây, hắn khả năng thật sự đã bị tuyệt sát rồi!

"Thật sự là xem trọng ta ah!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn có nghĩ qua ẩn vực người sẽ phái người đến ám sát hắn, dù sao hắn là kiếm minh lão đại, chỉ cần hắn chết, kiếm minh sẽ sụp đổ, nhưng là hắn không nghĩ tới đối phương một lần tựu phái ba tên hư giả cảnh cường giả!

Giết một cái nửa đế, phái ba tên hư giả cảnh cường giả...

Đúng lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên nhíu lại, sau một khắc, hắn mãnh liệt xoay người một quyền oanh ra.

Bành!

Một tiếng nổ vang, Dương Diệp trước mặt không gian kịch liệt run lên, rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, ở trước mặt hắn mười trượng bên ngoài không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đem làm phát hiện không có những người khác lúc, khóe miệng của hắn lập tức hiện ra một vòng dữ tợn, "Một người cũng dám ra, ngươi gan rất mập ah!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo tia máu biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1257: Không phải là ba tên hư giả ư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba tên hư giả cảnh cường giả, hắn tự nhiên là can bất quá đấy, nhưng là nếu như chỉ có một gã, hắn cần sợ hãi sao?

Đối chiến hư giả cảnh cường giả, hắn tự nhiên sẽ không lưu thủ, bởi vậy, vừa ra tay tựu là chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Hắn bây giờ là nửa đế, thân thể lại tăng lên tới rồi Kỷ Nguyên cảnh, bởi vậy, cái này chung cực bản nhất niệm thuấn sát uy lực không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần. Bởi vì tốc độ thật sự quá nhanh, bởi vậy, cả người hắn đã biến thành một chân giống như may vá giống như mảnh tơ máu.

Đạo này tơ máu những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, nhưng là vì quá mảnh, bởi vậy, cái kia vết nứt không gian cũng là mảnh cơ hồ nhìn không thấy.

Trong thời gian ngắn, Dương Diệp cả người mang kiếm đi tới cái kia trước kia không gian nhúc nhích chỗ, kiếm trong tay hắn trực tiếp đâm vào rồi vị trí kia.

Keng!

Dương Diệp cảm giác mình trong tay huyết kiếm kịch liệt run lên, mà trước mặt hắn cái kia chỗ không gian cũng là một hồi kịch liệt kích động, mà đúng lúc này, một quả mỏng như cánh ve lưỡi dao đột nhiên tự Dương Diệp đầu bên cạnh không gian chui ra, lưỡi dao tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt tựu đi tới Dương Diệp phía bên phải huyệt Thái Dương vị trí.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn ngăn cản đi lên, mà bản thân của hắn tự song tay nắm lấy huyết kiếm mạnh mà hướng phía trước bổ tới.

Keng!

Xùy~~!

Lưỡi dao bị U Linh thuẫn ngăn cản phi, mà Dương Diệp trước mặt không gian tắc thì trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho bổ ra, rất nhanh, người khác xuất hiện ở mười trượng có hơn, nhưng là hắn sắc mặt nhưng lại ngưng trọng lên, bởi vì đối phương phảng phất hư không tiêu thất rồi. Vừa rồi một kiếm này, hoàn toàn là lãng phí huyền khí.

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh, chung quanh không gian bình tĩnh, hắn không có cảm nhận được bất luận cái gì khí tức, cũng không có cảm nhận được bất cứ ý nghĩa gì, nhưng là không hề nghi ngờ, đối phương khẳng định còn ở giữa sân.

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp đang chuẩn bị phóng thích Niết Bàn Cảnh kiếm ý, mà lúc này, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, sau một khắc, hắn trực tiếp quay người hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mặt hắn không gian, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại vài mười vạn dặm bên ngoài.

Ngay tại Dương Diệp vừa rời đi vẫn chưa tới hai tức, cái kia áo đen lão giả cùng Áo xám lão giả tựu xuất hiện ở Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng.

Áo xám lão giả nhìn lướt qua trong tràng, nói: “Các hạ, kẻ này không chỉ kiếm đạo trác tuyệt, thân thể càng là đã đạt tới Kỷ Nguyên cảnh, trên người lại có hư giai hung kiếm cùng với hư giai phòng ngự chí bảo, thứ cho ta nói thẳng, dùng các hạ thực lực, chỉ sợ là khó có thể đánh chết hắn, là để tránh cho xuất ngoài ý muốn, kính xin các hạ cùng chúng ta cùng một chỗ phối hợp, đừng tự tiện...”

Nói đến đây, Áo xám lão giả đột nhiên ngừng lại, hắn sắc mặt càng là khó nhìn lại, bởi vì đối phương đã biến mất.

Một bên, cái kia áo đen lão giả lắc đầu, nói: “Đừng tức giận rồi, bọn hắn Thiên Sát các không đều như vậy?”

Áo xám lão giả âm thanh lạnh lùng nói: “Tự cho là đúng gia hỏa! Cái kia Dương Diệp mặc dù chỉ là nửa đế, nhưng là, lời nói không dễ nghe đấy, thực lực của đối phương so nàng ít nhất phải mạnh hơn rất nhiều, nàng một người tự tiện hành động, một cái không tốt, muốn chết ở đối phương trên tay, mà cái kia Dương Diệp lại biết luyện chế khôi lỗi, nếu để cho hắn luyện chế ra hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, chúng ta muốn muốn giết hắn, muốn trả giá càng lớn một cái giá lớn rồi!”

Áo đen lão giả trầm mặc một lát, nói: “Cái kia Dương Diệp ẩn nấp công phu rất mạnh, chúng ta còn cần hổ trợ của nàng, bằng không thì, chúng ta khả năng liền cái này Dương Diệp bóng dáng đều tìm không thấy. Đi thôi, đuổi kịp nàng, đừng cho nàng một mình đối mặt cái kia Dương Diệp, bằng không thì, nàng rất thật có khả năng bị phản giết, chúng ta bây giờ tận lực kéo dài tới Dạ gia cùng thượng uyên tông người đến.”

Áo xám lão giả nhẹ gật đầu, rất nhanh, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Vài mươi vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp mới từ một chỗ không gian chuyển đi ra, sau một khắc, hắn lại hóa thành một đạo kiếm quang chui vào trước mặt không gian, mà đang ở hắn biến mất một khắc này, hắn nguyên bản chỗ không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, bất quá rất nhanh lại khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn phát hiện, mặc kệ hắn như thế nào trốn, đối phương đều có thể đi theo hắn, cho dù hắn sử dụng kiếm vực đem chính mình khí tức ẩn nấp lên, đối phương y nguyên có thể đi theo hắn.

Hắn biết rõ, đối phương khẳng định dùng phương pháp gì khóa chặt lại rồi hắn!

truyencuatuinet❤

Hiện tại, hắn hoặc là đánh chết đối phương, hoặc là nghĩ biện pháp thoát khỏi đối phương, bằng không thì, tiếp tục như vậy xuống dưới, chỗ hắn cảnh sẽ càng ngày càng không ổn, bởi vì lúc trước chiến đấu cùng liên tục thi triển hư không con thoi kiếm thuật, đã để hắn huyền khí còn thừa không có mấy, mà đối phương là hư giả cảnh, huyền khí khẳng định phải so với hắn nhiều rất nhiều rất nhiều.

Cho nên, hoặc là giết đối phương, hoặc là nghĩ biện pháp thoát khỏi đối phương!

Mà muốn giết đối phương, hắn nhất định phải sử dụng Kiếm Thần ấn đem chính mình kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, bằng không thì, hắn căn bản không có khả năng một kiếm đập phát chết luôn đối phương, mà nếu như không thể một kiếm đập phát chết luôn đối phương, hai gã khác lão giả khẳng định lập tức sẽ đuổi tới, khi đó, hắn đừng nói sát nhân, tựu là có thể hay không chạy thoát đều là một vấn đề!

Mà nếu như sử dụng kiếm thần ấn, tựu ý nghĩa hắn nhất định phải một lần đập phát chết luôn mất ba tên hư giả cảnh cường giả, bởi vì nếu như không đem đối phương toàn bộ đập phát chết luôn lời mà nói..., chờ hắn kiếm ý cắn trả về sau, vậy hắn cũng chỉ có thể chờ chết.

Một lần đập phát chết luôn ba tên hư giả cảnh cường giả... Coi như là sử dụng kiếm thần ấn đều không nhất định có thể làm được ah! Đây là hư giả cảnh cường giả, không phải đế giả!

Dương Diệp sắc mặt âm trầm, hiện tại, hắn đã không dùng hư không con thoi kiếm thuật, mà là bình thường ngự kiếm bỏ chạy. Không có biện pháp, hư không con thoi kiếm thuật quá tiêu hao huyền khí, tại dùng xuống đi, trong cơ thể hắn huyền khí muốn khô kiệt rồi. Hắn tuy nhiên nuốt vào rồi Tử Tinh Thạch, nhưng là huyền khí khôi phục tốc độ căn bản theo không kịp hắn tiêu hao tốc độ!

Cho nên, hắn cũng không dám tại dùng hư không con thoi kiếm thuật.

Phải biết, U Linh thuẫn, cùng với thi triển kiếm ý cũng phải cần dùng huyền khí đến thúc dục đấy, nếu như không có huyền khí, đối mặt một gã hư giả cảnh cường giả cũng may, nhưng là nếu như bị ba tên vây công, vậy thì thật sự muốn nghỉ cơm rồi!

Chiến lại chiến bất quá, trốn lại trốn không thoát, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi rồi.

Hắn ngược lại là có nghĩ qua hồi trở lại kiếm minh, lại để cho hắc vượn hỗ trợ, nhưng là, đem ba người này đưa đến kiếm minh, vậy đối với kiếm minh mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn. Cho nên, hắn chỉ có thể tự mình giải quyết!

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp ánh mắt quăng đến rồi xa xa một tòa mênh mông sơn mạch, không do dự, hắn tăng thêm tốc độ, hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi dày đặc sơn mạch bên trong. Tiến vào sơn mạch chi về sau, Dương Diệp cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục tăng thêm tốc độ, cùng lúc đó, hắn Niết Bàn Cảnh kiếm ý tại chung quanh hắn hợp thành một cái bình chướng vô hình.

Cái kia đi theo hắn cường giả, thân pháp quỷ dị, xuất quỷ nhập thần, hắn không dám khinh thường!

Đúng lúc này, Dương Diệp đồng tử đột nhiên co rụt lại, bởi vì ở trước mặt hắn phía bên phải cái kia khỏa cây đột nhiên xuất hiện một quả trong suốt phi đao, cái kia phi đao không phải bắn về phía hắn, mà là bắn về phía hắn muốn tiến lên vị trí, nói cách khác, nếu như hắn tiếp tục đi tới, sẽ vừa vặn bị này cái phi đao công kích.

Cái này phi đao không phải muốn giết hắn, mà là vì ngăn cản hắn.

Nghĩ vậy, Dương Diệp không có dừng lại, mà là tăng thêm tốc độ, bởi vì hắn đã điều khiển U Linh thuẫn ngăn cản đi lên.

Keng!

Cái kia ngọn phi đao trực tiếp bị U Linh thuẫn ngăn cản phi, mà ngay một khắc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, bởi vì ở trước mặt hắn không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, sau đó một thanh cơ hồ trong suốt dao găm cắt về phía rồi cổ họng của hắn, cái kia dao găm tốc độ rất nhanh, phải nói rất quỷ dị, bởi vì cái kia dao găm phảng phất chính là do không gian tạo thành tựa như, dễ dàng sẽ mặc đã qua kiếm ý của hắn bình chướng, dao găm cũng không có phá vỡ Niết Bàn Cảnh kiếm ý, mà là trực tiếp xuyên qua rồi kiếm ý của hắn bình chướng, tựu phảng phất kiếm ý của hắn bình chướng không tồn tại...

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn hiện tại mới hiểu được đối phương chính thức dụng ý, đối phương chuôi này dao găm cũng không phải muốn ngăn cản hắn, mà là muốn hấp dẫn hắn U Linh thuẫn, tựu như lúc này, hắn U Linh thuẫn căn bản không kịp ngăn cản cái này chuôi dao găm! Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, hắn cũng không kịp sử dụng kiếm đi ngăn cản cái này chuôi dao găm, bởi vì đối phương dao găm đã đi tới rồi cổ họng của hắn.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, hắn không có để ý cái này chuôi dao găm, mà là thủ đoạn khẽ động, trong tay huyết kiếm đối với trước mặt hắn không gian đâm tới!

Lấy mạng đổi mạng!

Nhìn thấy Dương Diệp không có phòng ngự, mà là dùng loại này lấy mạng đổi mạng phương thức, cái kia đã đến Dương Diệp yết hầu dao găm có chút dừng lại, nhưng là sau một khắc, dao găm tăng thêm tốc độ, trực tiếp cắt tại Dương Diệp yết hầu thượng.

Xùy~~!

Xùy~~!

Dương Diệp tự nhiên sẽ không theo đối phương thật sự lấy mạng đổi mạng, chuôi này dao găm tại cắt phá hắn làn da lúc, bị cái cằm của hắn gắt gao kẹp lấy, mà ở trước mặt hắn không gian tắc thì quỷ dị địa kích xạ ra một đạo máu tươi. Mà đúng lúc này, tay phải một thanh dao găm quỷ dị địa xuất hiện, cái này chuôi dao găm trực tiếp đâm vào trước ngực của hắn, Dương Diệp cũng không có để ý cái này chuôi dao găm, mà là trong tay huyết kiếm mạnh mà đâm một phát, lại là một đạo máu tươi kích xạ mà ra, phải nói hai đạo, bởi vì hắn trước ngực cũng kích xạ ra một đạo máu tươi!

Oanh!

Sau một khắc, tại Dương Diệp trước mặt không gian chỗ đột nhiên tuôn ra một cổ kinh khủng khí thế, mà Dương Diệp trước mặt cũng đột nhiên xuất hiện một cỗ kiếm ý, kiếm ý cùng cổ khí thế kia chạm vào nhau, một tiếng nổ vang, Dương Diệp bị chấn hướng về sau lui mười trượng, mà trước mặt hắn ngoài mười trượng cái kia chỗ không gian cũng là nổi lên một hồi Liên Y.

Dương Diệp không có để ý yết hầu cùng trước ngực miệng vết thương, song tay nắm lấy trong tay huyết kiếm mạnh mà tựu hướng phía trước mặt hắn bổ tới.

Dương Diệp xuất hiện ở hai mươi trượng có hơn, tại phía sau hắn không gian đều bị hắn sinh sinh bổ ra, nhưng là, hắn lông mày nhưng lại nhíu lại, bởi vì cái kia trước kia cùng hắn giao thủ người thần bí lại không thấy rồi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn biết rõ, đối phương khẳng định không có rời đi, ngay tại nào đó cái địa phương chính nhìn xem lấy hắn. Đáng tiếc chính là, hắn căn bản cảm thụ không đến đối phương khí tức!

Dương Diệp nuốt vào rồi mấy khối Tử Tinh Thạch, sau đó nói: “Như thế nào, không dám chiến rồi hả? Ngươi đi ra cho ta!”

Hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, sắc mặt lập tức lần nữa biến đổi, một thanh trong suốt dao găm trực tiếp tại hắn dưới chân xuất hiện, sau đó cắt về phía rồi chân của hắn.

Đối phương dĩ nhiên cũng làm nằm ở trước mặt hắn!

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, cái này ẩn nấp công phu, so với hắn còn lợi hại hơn ah!

Dương Diệp không có để ý chuôi này dao găm, mà là hai tay cầm kiếm đối với trước mặt hắn mặt đất đâm xuống dưới.

Một chân đổi một cái mạng, hắn nguyện ý đổi!

Một khi phòng ngự, sẽ lâm vào bị động, cho nên, hắn quyết không lâm vào bị động!

Tốt nhất phòng ngự tựu tính toán tiến công!

Đáng tiếc, đối phương không muốn đổi! Tại nhìn thấy hắn không có phòng ngự lúc, đối phương dao găm lập tức cải biến yên tâm, đâm vào rồi trên kiếm của hắn.

Bành!

Một đạo khí lãng ở giữa sân mang tất cả ra, Dương Diệp hướng về sau lui mấy trượng, mà xa xa cái kia dao găm lại không thấy rồi.

Không có ở tiếp tục cùng đối phương triền đấu, thân hình hắn khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi, mà đúng lúc này, đối phương lại xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó áp đặt hướng về phía hắn.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, một kiếm chém ra, kiếm bổ vào đối phương dao găm trên người, hắn bị đẩy lui rồi mấy trượng.

Lúc này đây, hắn hiểu được rồi. Đối phương bây giờ là muốn cuốn lấy hắn!

Quả nhiên, hắn không nhúc nhích, đối phương tựu không có xuất thủ.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc mấy tức, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Không phải là ba tên hư giả cảnh sao? Ta hôm nay còn tựu không đi.”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia áo bào trắng lão giả cùng Áo xám lão giả tựu xuất hiện ở xa xa.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1258: Tựu tính toán chết cũng muốn kéo lên ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn là muốn đi!

Nhưng là, vấn đề là hiện tại hắn căn bản đi không được. Dù cho có thể đào tẩu, thoát được rồi nhất thời, cũng trốn không thoát cả đời. Hơn nữa, trốn, sẽ chỉ làm chỗ hắn cảnh càng ngày càng không xong, bởi vì ba người này đều là hư giả cảnh, huyền khí phương diện tuyệt đúng là muốn viễn siêu hắn đấy, tiếp tục trốn xuống dưới, đẳng cấp huyền khí khô kiệt, khi đó hắn như thế nào chống cự ba tên hư giả cảnh cường giả?

Hiện tại một trận chiến, còn có cơ hội!

Bởi vì cái kia cầm thương áo đen lão giả cùng thần bí kia sát thủ đều bị hắn trọng thương, đối phương vì truy hắn, đều không có chữa thương, đặc biệt là cái kia không biết dấu ở nơi nào thần bí sát thủ, vừa rồi đối phương thế nhưng mà thật sự đã trúng hắn một kiếm. Có thể nói, ba tên hư giả cảnh cường giả, hai gã đã là mang thương!

Mà chính hắn, chính hắn trước kia tuy nhiên cũng bị trọng thương, nhưng là hắn chữa trị tốc độ nhanh ah! Hắn lúc này trên người cùng trong cơ thể tổn thương cơ vốn đã được chữa trị rồi năm sáu thành, đây chính là hắn ưu thế, đương nhiên, cũng là duy nhất ưu thế, bởi vì mặc dù đối với Phương hai người đều bị thương, nhưng là, đối phương còn có chiến lực ah, hơn nữa còn là ba người!

Tóm lại, không có đường lui rồi!

Dương Diệp tay phải nắm chặt huyết kiếm, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia xa xa áo đen lão giả trên người, cái này là cái kia cầm thương lão giả, lúc này đối phương chỉ còn lại có một cánh tay, dùng thực lực của đối phương, muốn khôi phục cánh tay tự nhiên là cũng được, nhưng là, đó là tình hình chung, được gia trì rồi Niết Bàn Cảnh kiếm ý kiếm chặt đứt, muốn khôi phục, cũng không đơn giản như vậy!

Sở dĩ ánh mắt rơi vào áo đen lão giả trên người, tự nhiên là có nguyên nhân đấy. Hắn phi thường tinh tường chính mình tình cảnh hiện tại, hắn căn bản không có khả năng cùng ba tên hư giả cảnh cường giả chiến quá lâu, cho nên, hắn phải tốc chiến tốc thắng, mà muốn tốc chiến tốc thắng, tựu được trước giải quyết một người, cái này bị thương áo đen lão giả tự nhiên là tốt nhất người chọn lựa.

Hắn không có động thủ, hiện tại với hắn mà nói, có thể kéo tựu kéo, bởi vì trong cơ thể huyền khí còn chưa đủ ah!

“Dương Diệp!”

Áo xám lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta nguyên gia hai người tựu là ngươi giết a!”

Dương Diệp nói: “Xác thực là!”

Áo xám lão giả hai mắt nhắm lại, “Dương Diệp, ta nguyên gia cùng ngươi không oán không cừu, ngươi vì sao giết ta nguyên gia người?”

Dương Diệp trên mặt hiển hiện một vòng dáng tươi cười, nói: “Ngươi đoán!”

Áo xám lão giả sắc mặt âm trầm xuống, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ba vị, các ngươi có lẽ chính là cái gì ẩn vực a!”

“Làm sao ngươi biết chúng ta ẩn vực!” Áo xám lão giả cau mày nói.

Dương Diệp nói: “Tự nhiên là có người nói cho ta biết đấy, ba vị, ta ngược lại là muốn hỏi một vấn đề, ta kiếm minh cùng tự chính mình giống như với các ngươi ẩn vực cũng không có gì ân oán a? Đương nhiên, vị này nguyên gia ta đừng nói rồi, ta cùng bọn họ tầm đó có ân oán, bọn hắn muốn giết ta, không gì đáng trách.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía áo đen lão giả, nói: “Nhưng là các hạ hẳn không phải là nguyên gia a? Còn có cái kia núp trong bóng tối cái vị kia, ngươi có lẽ cũng không phải nguyên gia a? Ta Dương Diệp cùng các ngươi không oán không cừu, các ngươi vì sao đối với ta hạ như thế sát thủ?”

[truy
en cua tui đốt net] Áo đen lão giả âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp cười nói: “Ta kiếm minh quật khởi, sau đó các ngươi không cho, là nguyên nhân này sao?”

Áo đen lão giả nói: “Đã biết rõ, còn hỏi cái gì?”

Dương Diệp nói: “Chỉ là muốn xác nhận thoáng một phát!”

“Cái kia sau đó thì sao?” Áo đen lão giả âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ta là người, không thích phiền toái, nhưng là, nếu như người khác muốn tìm ta phiền toái, ta cũng không sợ. Các ngươi đã ẩn vực đã đem ta kiếm minh cho rằng là là địch nhân, không có biện pháp, ta kiếm minh cũng chỉ có thể đem bọn ngươi làm địch nhân rồi.”

Cái kia Áo xám lão giả nói: “Dương Diệp, chúng ta thừa nhận, ngươi xác thực là kỳ tài ngút trời, nếu để cho ngươi tiếp tục lớn mạnh, ngươi quả thật có thể có uy hiếp được chúng ta ẩn vực, ngay tại lúc này, ngươi đối với chúng ta cũng có uy hiếp, nhưng là, dùng thực lực ngươi bây giờ, còn ngươi nữa kiếm minh thực lực bây giờ, muốn đối kháng ta ẩn vực, chính là một cái chuyện cười, chúng ta không diệt kiếm minh, là muốn chia cắt kiếm minh, bằng không thì, muốn diệt kiếm minh, ngay lập tức sự tình.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta mang theo kiếm minh đầu hàng các ngươi ẩn vực, như thế nào đây?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Áo xám lão giả cùng áo đen sửng sốt trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Đầu hàng?

Dương Diệp muốn đầu hàng? Có phải muốn dẫn lấy kiếm minh đầu hàng?

“Ngươi nói ngươi muốn đầu hàng?” Áo xám lão giả hiển nhiên là cho là mình nghe lầm, lập tức lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thần sắc chân thành nói: “Hai vị, các ngươi cũng nhìn thấy, ta kiếm minh căn bản không có khả năng ngăn cản ẩn vực, ta năng lực cá nhân tại cường, chẳng lẽ còn có thể mạnh hơn ẩn vực sở hữu tất cả hư giả cảnh cường giả sao? Đối với ta cùng kiếm minh mà nói, nếu muốn mạng sống, ngoại trừ đầu hàng không có cái khác lựa chọn rồi.”

Áo xám lão giả cùng áo đen lão giả nhìn nhau rồi liếc, bọn họ là không muốn qua Dương Diệp sẽ đầu hàng đấy, vì cái gì? Dương Diệp tốt xấu là một đời tuổi trẻ Tối Cường Giả, lại là đại lục mạnh nhất kiếm tu, loại người này làm sao có thể sẽ không có ngạo khí? Đầu hàng? Làm sao có thể! Nhưng là, bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp lại muốn đầu hàng!

Đầu hàng!

Áo xám lão giả cùng áo đen lão giả kinh ngạc đồng thời, trong nội tâm càng là có thêm một tia khinh bỉ, nguyên bản, bọn hắn tuy nhiên cùng Dương Diệp là địch nhân, nhưng là đối với Dương Diệp vẫn còn có chút tôn kính đấy, tuy nhiên Dương Diệp mới nửa đế, nhưng là thực lực của hắn cũng đã đã vượt qua hư giả cảnh, bằng chừng ấy tuổi, tựu giống như này thực lực, cái này tự nhiên đáng giá người tôn kính!

Nhưng là, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thậm chí ngay cả ngông nghênh đều không có, vì mạng sống, lại để cho đầu hàng!

Khinh thị!

Hai người không chỉ trong nội tâm đối với Dương Diệp nhiều hơn một phần khinh bỉ còn có một phần khinh thị!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Hai vị tiền bối, kẻ thức thời mới là tuấn kiệt, ta Dương Diệp cũng không phải không thức thời vụ người. Ta đầu hàng có thể, nhưng là ta có một cái yêu cầu!”

Áo xám lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Nói nghe một chút!”

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, yêu cầu của ta cũng rất đơn giản...” Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía hai người, nói: “Không biết hai vị có thể không đại biểu ẩn vực?”

“Có thể!” Áo xám lão giả nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật yêu cầu của ta vô cùng đơn giản, tựu là, các ngươi...”

Nói đến đây, Dương Diệp muốn nói lại thôi.

Áo xám lão giả cau mày nói: “Dương Diệp, ngươi phải hiểu được ngươi tình cảnh hiện tại, đừng cho ta nói cái gì hà khắc đấy...”

“Coi chừng!”

Đúng lúc này, một đạo quát nhẹ âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tại đây đạo thanh âm vang lên một khắc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, mà đang ở Dương Diệp biến mất cái kia một cái chớp mắt, cái kia Áo xám lão giả sắc mặt lập tức đại biến, hắn trong tay thiết chùy cơ hồ bản năng tựu hướng lên trước mặt hung ác nện mà hạ!

Keng!

Kiếm chùy chạm vào nhau, một đạo sáng chói hỏa hoa bắn tung tóe ra, cái kia Áo xám lão giả hai tay kịch liệt run lên, thiếu chút nữa làm cho trong tay cái búa tróc ra, bất quá hắn hay là nắm chặc, nhưng là cả người hắn cũng là bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn, mà cái kia Dương Diệp nhưng lại như là cùng như giòi trong xương, trong thời gian ngắn tựu xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó lại lần cầm kiếm mãnh liệt bổ mà hạ!

Áo xám lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn ngược lại là muốn tránh ra, nhưng vấn đề là mất đi tiên cơ hắn, lúc này căn bản không cách nào trốn tránh, bởi vì Dương Diệp tốc độ quá nhanh, lúc trước hắn lại buông lỏng đề phòng... Chỉ có thể đối bính! Tại tự thể nghiệm đến Dương Diệp khủng bố lực lượng về sau, hắn không dám có chút chủ quan, một tay cầm chùy biến thành hai tay cầm chùy, sau đó mạnh mà hướng phía Dương Diệp huyết kiếm ngăn cản tới!

Oanh!

Chuôi này thiết chùy ở đằng kia Áo xám lão giả kinh hãi trong ánh mắt trực tiếp nổ ra, lực lượng cường đại ảnh hưởng còn lại trực tiếp đưa hắn chấn liền phun vài ngụm máu, sau đó toàn bộ người hướng phía phía sau quẳng rồi đi ra ngoài.

Dương Diệp không có thừa thắng xông lên rồi, bởi vì một thanh trường thương đã theo hắn bên trái thói quen bắn mà đến, cùng lúc đó, một thanh dao găm cũng thần không biết quỷ không hay xuất hiện ở hắn sau đầu.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, U Linh thuẫn hướng phía hắn cái ót cái kia chuôi dao găm ngăn cản tới, mà hắn tắc thì trở tay một kiếm đối với bên cạnh cái kia chuôi trường thương hung ác bổ tới.

Keng keng!

Hai đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, Dương Diệp trong tay huyết kiếm kịch liệt run lên, nhưng là chuôi này trường thương nhưng lại trực tiếp bị đánh bay rồi đi ra ngoài, Dương Diệp không có để ý sau lưng cái kia người, cũng không có quản cái kia áo đen lão giả, mà là hóa thành một đạo tia máu hướng phía cái kia Áo xám lão giả bổ tới.

Nhìn thấy Dương Diệp châm đối với chính mình, cái kia Áo xám lão giả biến sắc, bất quá hắn phản ứng cũng bất mãn, thủ đoạn khẽ động, trong tay xuất hiện một thanh trường đao, sau đó song tay nắm lấy trường đao trong tay mạnh mà tựu đối với Dương Diệp tựu là bổ một phát.

Oanh!

Kiếm đao chạm vào nhau, một đạo khủng bố khí lãng tự Dương Diệp cùng Áo xám lão giả chính giữa khuếch tán ra, tại đây cổ khí lãng phía dưới, Dương Diệp cùng Áo xám lão giả đều là bị chấn liên tiếp lui về phía sau. Dương Diệp vừa lui, một thanh trường thương cũng đã phá không mà đến, lúc này đây, trường thương bên trong ẩn chứa lực lượng so với trước muốn càng tăng kinh khủng!

Dương Diệp không dùng U Linh thuẫn đi ngăn cản, so sánh với cái này áo đen lão giả, hắn càng kiêng kị cái kia xuất quỷ nhập thần người thần bí.

Dương Diệp tay phải có chút xoay tròn, trong tay huyết kiếm đối với chuôi này trường thương tựu là đâm một phát.

Huyết kiếm xuất, huyết quang hiện.

Oanh!

Cái kia nắm trường thương áo đen lão giả liền người đeo thương bị chấn hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, mà Dương Diệp đã ở cái kia lực lượng cường đại hạ bị chấn hướng bên trái nhanh lùi lại, cùng lúc đó, trong miệng hắn phún ra một ngụm máu. Trước kia cùng cái kia Áo xám lão giả liều mạng rồi hai kích, bị đẩy lui lúc, hắn còn chưa đứng vững, lại cường hành cùng cái này áo đen lão giả đối bính một kích, tuy nhiên đem áo đen lão giả đẩy lui, nhưng hắn còn là bị tổn thương!

Bất quá, điểm ấy tổn thương với hắn mà nói không coi là cái gì!

Ngay tại hắn vừa ổn định thân hình một khắc này, phía sau hắn không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, sau đó một thanh dao găm hướng phía hắn cái ót chọc vào đi qua!

Cái này người thần bí căn bản không để cho hắn thở cơ hội!

Dương Diệp không có để ý sau lưng thần bí kia cường giả, mà là nhìn về phía rồi một bên cái kia Áo xám lão giả, nói: “Nguyên gia, ta Dương Diệp cùng các ngươi thề không lưỡng lập, tựu tính toán chết, ta cũng muốn kéo lên ngươi, nhằm báo thù ngày đó chi thù!”

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một thanh dao găm tựu bổ vào Dương Diệp sau đầu cái kia U Linh thuẫn lên, dao găm mặc dù không có phá vỡ cái kia U Linh thuẫn, nhưng là trong đó lực lượng cường đại nhưng lại đem Dương Diệp chấn thân thể run lên, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, sau đó lại hướng phía cái kia Áo xám lão giả bắn mạnh tới.

Xa xa, đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, cái kia Áo xám lão giả trực tiếp ngây ngẩn cả người

Thề không lưỡng lập? Chết cũng muốn kéo lên chính mình? Ngày đó chi thù?

Áo xám lão giả hoàn toàn có chút mộng, nguyên gia là cùng Dương Diệp có cừu oán, nhưng là cái chết là nguyên gia người được không nào? Chết cũng muốn kéo lên chính mình! Hắn tự hỏi nguyên gia giống như phản đối Dương Diệp đã làm cái gì nhân thần cộng phẫn sự tình ah!

Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Dương Diệp đã đi tới rồi trước mặt của hắn, hai tay của hắn nắm tay trong đại đao lần nữa mạnh mà tựu là nhảy lên.

Bành!

Áo xám lão giả lần nữa bị chấn liên tiếp lui về phía sau, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem trong tay kiếm dán ở mi tâm, nói: “Nguyên gia lão cẩu, một kiếm giết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí thế tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

“Coi chừng!”

Xa xa, cái kia áo đen lão giả biến sắc, vội vàng nhắc nhở, sau đó toàn bộ người hướng phía Dương Diệp vọt tới, là thứ người đều nhìn ra Dương Diệp là muốn thi triển cái gì cường đại kiếm kỹ.

Xa xa cái kia Áo xám lão giả cũng là thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, sau đó tay phải vung lên, vô số đạo huyền khí tráo xuất hiện ở chung quanh hắn, cùng lúc đó, trước mặt hắn không gian bắt đầu tầng tầng co rút lại...

Đúng lúc này, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Áo xám lão giả đồng tử lập tức co rụt lại, đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo kinh hãi âm thanh: “Dạ Lão quái coi chừng, hắn mục tiêu là ngươi!”

Nghe vậy, cái kia một bên áo đen lão giả hơi sững sờ, sau một khắc, hắn hai mắt lập tức trợn lên, toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1259: Tại đến hai cái, ta tại giết hai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áo đen lão giả đồng tử mấy cỗ co rút lại, bởi vì hắn chứng kiến Dương Diệp hóa thành kiếm quang hướng phía hắn bên này này đi qua.

Giờ phút này, hắn hiểu được, Dương Diệp mục tiêu cũng không phải Áo xám lão giả, mà là hắn! Trước kia hết thảy, kỳ thật cũng là vì giờ khắc này.

Hắn muốn tránh ra, nhưng là căn bản không được, bởi vì lúc trước hắn vì cứu cái kia Áo xám lão giả, đem chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, loại tình huống này, làm sao có thể có thoáng một phát tựu dừng lại? Đương nhiên, cho hắn một chút thời gian tự nhiên là cũng được, nhưng là, Dương Diệp căn bản sẽ không cho hắn thời gian, mà lúc này, Dương Diệp tốc độ cũng là cực hạn đấy.

Chỉ là một cái chớp mắt, áo đen lão giả chính là minh bạch, nếu muốn mạng sống, chỉ có đối bính!

Không thể buông tha, dũng giả sống!

Áo xám lão giả trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra, cuối cùng toàn bộ trào vào tay trái trường thương bên trong, sau đó đối với lên trước mặt Dương Diệp mạnh mà đâm tới, nếu như cho hắn chút thời gian, hắn tự nhiên sẽ không tựu dùng như vậy bình thường một kích, nhưng là hiện tại, hắn làm sao có thời giờ?

Hai người tốc độ đều đạt đến cực hạn, hai người cũng đều là một kích toàn lực

Tại Áo xám lão giả xuất thương một khắc này, Dương Diệp giữa lông mày Kiếm Thần ấn phát sáng lên, trong chốc lát, trên tay hắn nắm huyết kiếm lập tức kịch liệt run lên.

Rất nhanh, thương kiếm chạm vào nhau!

Xùy~~!

Không có bất kỳ tiếng nổ lớn, cũng không có bất kỳ đại động tĩnh, ở phía xa cái kia Áo xám lão giả kinh hãi trong ánh mắt, Dương Diệp trong tay chuôi này kiếm trực tiếp đâm xuyên qua áo đen lão giả mũi thương.

Sau một khắc.

Thương trực tiếp bị gai trở thành hai nửa, mà Dương Diệp xuất hiện ở áo đen lão giả sau lưng.

Áo đen lão giả thân thể cứng ngắc, hai mắt mờ mịt, “Tốt, thật nhanh kiếm”

Thanh âm rơi xuống.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi như là suối phun bình thường tự áo đen lão giả mi tâm kích xạ mà ra, sau đó áo đen lão giả thân thể như là đã trút giận tính tình giống như, vô số linh khí tự hắn trong cơ thể tuôn ra, bất quá rất nhanh, tại áo đen lão giả thi thể sau lưng Dương Diệp tựu tay phải vung lên, đem áo đen thi thể của lão giả trực tiếp thu vào.

Xa xa, cái kia Áo xám lão giả kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ kinh hãi, còn có một tia kiêng kị.

Giết hư giả cảnh!

Nửa đế giết hư giả!

Tuy nhiên hắn biết rõ Dương Diệp có giết hư giả cảnh cường giả thực lực, nhưng là hiện tại tận mắt nhìn đến, hắn vẫn bị rung động rồi. Hơn nữa, Dương Diệp là tại dùng một địch ba dưới tình huống giết một gã hư giả, tuy nhiên dùng âm mưu quỷ kế, nhưng là phải biết, bọn hắn bên này thế nhưng mà có ba tên hư giả cảnh ah!

Ba tên hư giả cảnh đối chiến một gã nửa đế, còn bị phản giết một gã hư giả cảnh cường giả!

Đây là cái gì yêu nghiệt?

Áo xám lão giả trong nội tâm không có thoái ý, có chỉ có sát ý, Dương Diệp phải chết, phải chết! Dương Diệp nếu như bất tử, lại để cho hắn lớn lên, cái này chính là Vân gia tai nạn!

Xa xa, Dương Diệp đem áo đen lão giả thi thể thu vào về sau, sau đó lấy ra rồi mấy khối Tử Tinh Thạch ném vào chính mình trong miệng, đón lấy hắn nhìn về phía cái kia vẫn còn trong lúc khiếp sợ Áo xám lão giả, cười nói: “Phải hay là không gặp ta giết một gã hư giả, sau đó cảm thấy ta phải chết, bằng không thì ngày sau sẽ uy hiếp được ngươi nguyên gia?”

Áo xám lão giả tay phải nắm thật chặc đao trong tay, toàn bộ thần kinh đã hoàn toàn kéo căng lên, hiện tại hắn cũng không dám có chút chủ quan, bởi vì, bọn hắn bên này chỉ còn lại có hai người rồi. Hắn hiện tại muốn làm không phải chiến, mà là muốn kéo dài tới ẩn vực cường giả chạy đến.

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, hay nói giỡn, hắn vừa rồi thúc dục Kiếm Thần ấn, lại thi triển chung cực bản nhất niệm thuấn sát, trong cơ thể huyền khí chỉ còn lại không tới một thành, hiện tại động thủ, ngoại trừ lãng phí huyền khí, không có bất kỳ ý nghĩa. Bởi vì đối phương toàn bộ tinh thần đề phòng xuống, hắn muốn tại dùng nhất niệm thuấn sát đánh chết đối phương, một chút cũng không thực tế!

Hơn nữa, trước kia luân phiên kịch chiến, thân thể của hắn cũng nhận được rồi tổn thương, tuy nhiên không phải rất nghiêm trọng, nhưng cũng không nhẹ!

Kỳ thật, cái này nhờ có nhục thể của hắn, bởi vì hắn thân thể cường hãn, những... Này hư giả cảnh cường giả công kích đều rất khó đối với hắn trí mạng, tăng thêm hắn khôi phục năng lực lại rất mạnh, có thể nói, trừ phi đối phương đưa hắn một kích bị mất mạng, hoặc là trực tiếp đưa hắn đánh cho tàn phế, bằng không thì, cái đó sợ sẽ là tại trên người hắn chặt lên 100 kiếm, chỉ cần không nguy hiểm đến tánh mạng, với hắn mà nói đều chỉ có thể coi là vết thương nhỏ!

Bởi vì chữa trị tốc độ nhanh ah, hơn nữa hắn kháng đánh năng lực cũng cường!

Dương Diệp nắm huyết kiếm nhìn phía xa Áo xám lão giả, không nói gì, Áo xám lão giả cũng đang nhìn hắn, trong mắt tràn đầy đề phòng, cũng không nói gì, trong tràng ba người đều không nói lời nào, hào khí lập tức ngưng trọng lên.

Hiện tại có điểm giống trước bão táp Ninh Tịnh!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ước chừng đã qua 15', Dương Diệp đột nhiên nói: “Các ngươi đã không ra tay, ta đây có thể là được rồi.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

“Đứng lại!”

Lúc này, cái kia Áo xám lão giả đột nhiên cả giận nói. Hắn làm sao có thể lại để cho Dương Diệp đi? Cái này Dương Diệp nếu đi rồi, tựu thật là thả hổ về rừng ah!

Dương Diệp dừng bước, sau một khắc, hắn quay người trực tiếp rút kiếm tựu đối với Áo xám lão giả bổ tới.

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp tựu động thủ, cái kia Áo xám lão giả khóe mắt nhảy dựng, bất quá hắn sớm có phòng bị, lập tức song tay nắm lấy trong tay đại đao mạnh mà tựu là bổ một phát. Đao xuất, một đạo tuyết trắng đao khí lập tức tê liệt không gian, hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới. Một đao kia uy lực cực lớn, hiển nhiên, hắn khóe mắt tụ lực hồi lâu.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, nắm kiếm trực tiếp bổ vào đạo kia đao khí phía trên.

Xùy~~!

Đạo kia đao khí trực tiếp bị Dương Diệp cứ thế mà chém thành rồi hai nửa, mà lúc này, cái kia Áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một thanh đại đao mang theo một cỗ không gì sánh kịp lực lượng hướng phía đầu hắn bổ xuống dưới, cùng lúc đó, một thanh dao găm đột nhiên xuất hiện ở phía sau của hắn.

Lúc này đây, Dương Diệp không để cho U Linh thuẫn đi ngăn cản cái kia dao găm, U Linh thuẫn xuất hiện ở hắn đỉnh đầu, đỉnh hướng về phía cái kia đại đao, mà bản thân của hắn tắc thì thân hình một chuyển, song tay nắm lấy trong tay huyết kiếm mạnh mà tựu là bổ một phát.

Xùy~~!

Dương Diệp một kiếm này nhưng lại trực tiếp Phách Không rồi, bởi vì cái kia dao găm cùng thần bí nhân kia đã biến mất.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, cái này thần bí sát thủ hiện tại học thông minh, một kích thất bại, lập tức biến mất, quyết không cùng hắn đối bính. Cũng thế, đừng nói nhân loại, tựu là hư giai yêu thú cũng không dám cùng hắn đối bính, hắn hiện tại thế nhưng mà Kỷ Nguyên cảnh thân thể thêm hư giai hung kiếm!

Một kiếm thất bại, Dương Diệp không có để ý đối phương, quay người một kiếm thiêu hướng về phía cái kia cái kia Áo xám lão giả, nhưng khi hắn vừa xuất kiếm một khắc này, cái kia trước kia biến mất cái kia dao găm nhưng lại lại quỷ dị địa xuất hiện ở phía sau của hắn, lần này, dao găm không có cắt về phía đầu hắn, mà là phía sau lưng của hắn, hiển nhiên, vị trí này là đối phương cho rằng tốt nhất ra tay vị trí!

Phát giác được sau lưng dao găm, Dương Diệp sắc mặt triệt để âm trầm xuống, đây là âm hồn bất tán ah!

Tuy nhiên khó chịu, nhưng là hắn cũng không dám khinh thị, lại càng không dám để cho chính mình thân thể đi ngạnh kháng đối phương dao găm, hắn thân thể tuy nhiên cường hãn, nhưng là người ta cũng không yếu, ít nhất có thể phá hắn phòng! Tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn xuất hiện ở phía sau lưng của hắn, chặn đối phương dao găm.

Bành!

U Linh thuẫn kịch liệt run lên, tại U Linh thuẫn sau lưng Dương Diệp khóe miệng lập tức tràn ra một vòng màu đỏ tươi, tuy nhiên U Linh thuẫn chặn công kích của đối phương, nhưng cái này không có nghĩa là hắn một chút việc đều không có, U Linh thuẫn tuy nhiên cường, nhưng là cũng không có khả năng hoàn toàn đem lực lượng của đối phương đều ngăn trở ah.

Lúc này đây, cái kia dao găm chủ nhân không có ở rút đi, mà là một đao lại một đao bổ vào cái kia U Linh thuẫn thượng. Mà cái kia Áo xám lão giả cũng không có nhàn rỗi, trong tay đại đao như là hạt mưa bình thường điên cuồng hướng phía Dương Diệp rơi đi.

Hiển nhiên, cái kia Áo xám lão giả cùng dao găm chủ nhân đều đánh xuất hỏa khí rồi.

Xác thực, ba tên hư giả cảnh vây công một gã nửa đế, không chỉ không có có thành công, ngược lại còn bị phản giết một gã, bất kể là Áo xám lão giả hay là cái kia dao găm trong lòng chủ nhân đều là vô cùng xấu hổ và giận dữ đấy. Mà lúc này, hai người đều muốn xấu hổ và giận dữ hóa thành lửa giận, mà cái này lửa giận tự nhiên là hướng Dương Diệp thiêu đi.

Dương Diệp so Áo xám lão giả hai người càng thêm nén giận, hắn chỉ là một cái nửa đế, mà đối phương nhưng lại phái tới ba tên hư giả cảnh cường giả giết hắn, ba tên hư giả cảnh ah!

Đây không phải đế giả, đây là hư giả cảnh! Ba tên hư giả cảnh tập sát hắn một gã nửa đế!

Đây là khi dễ người ah!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nộ theo tâm ra, sau đó sử xuất rồi dốc sức liều mạng Tam Lang đấu pháp, có thể dùng tổn thương đổi tổn thương, hắn tựu quyết không tránh né.

Chiến rồi không biết bao lâu, trong sân sơn mạch cùng với rất nhiều sơn đô bị ba người chiến đấu ảnh hưởng còn lại cho chấn trở thành bột mịn. Lúc này bất kể là cái kia Áo xám lão giả hay là Dương Diệp, trên người cũng đã hiện đầy tổn thương. Mặc kệ cái kia Áo xám lão giả muốn nghiêm trọng một ít, bởi vì hắn một cánh tay đã không thấy.

Mà Dương Diệp cũng cũng không khá hơn chút nào, mặc dù không có thiếu cánh tay gãy chân, nhưng là tại trên người hắn lại là có thêm rậm rạp chằng chịt vết đao, có vết đao rất nhỏ, cái này tự nhiên là cái kia dao găm bố trí, mà có vết đao nhưng lại rất lớn, đặc biệt là bả vai hắn chỗ, cái kia vết đao cao hơn sâu có thể gặp Bạch Cốt, cái này tự nhiên là cái kia Áo xám lão giả đao bố trí.

Lúc này, bất kể là cái kia Áo xám lão giả hay là thần bí nhân kia, cũng sẽ không lựa chọn lùi bước, hay nói giỡn, đúng lúc này, ai trước tiên lui co lại, ai liền đem triệt để lâm vào bị động.

Đương nhiên, Áo xám lão giả hai người sở dĩ không lùi co lại là vì ẩn vực cường giả rất nhanh sẽ đến, chỉ cần bọn hắn kéo dài tới ẩn vực cường giả chạy đến, khi đó Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Tuy nhiên bọn hắn cũng muốn liên thủ đánh chết Dương Diệp, nhưng là, bọn hắn rất rõ ràng, bản thân là Kỷ Nguyên cảnh thân thể Dương Diệp, lại có hư giai phòng ngự thần khí, bọn hắn căn bản khó có thể đánh chết Dương Diệp!

Kéo!

Dương Diệp tuy nhiên cũng giết đỏ cả mắt rồi, nhưng là đầu hắn thế nhưng mà thanh tỉnh đấy, hắn tự nhiên biết rõ, tiếp tục như vậy xuống dưới, đối với hắn là rất bất lợi đấy. Bởi vì hắn hiện tại sở dĩ còn có thể kháng, là vì trong cơ thể có Hồng Mông tử khí tại liên tục không ngừng chữa trị thân thể của hắn, sau đó hắn có thể dùng loại này liều mạng đấu pháp. Mà một khi Hồng Mông tử khí sử dụng hết, vậy hắn tại dùng loại này đấu pháp tựu là tìm cái chết!

Hơn nữa, hắn cũng cảm giác được, hai người này giống như là tại kéo hắn, nghĩ vậy, hắn biết rõ, càng không thể tiếp tục như vậy đi xuống. Bởi vì đối phương vô cùng có khả năng đã kêu cứu cứu binh rồi!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện tại chung quanh hắn, đón lấy, kiếm ý mạnh mà co rút lại, sau đó

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng dùng Dương Diệp làm trung tâm mang tất cả ra!

Đem làm cỗ lực lượng này xuất hiện một khắc này, cái kia Áo xám lão giả trong nội tâm hoảng hốt, đơn tay nắm lấy đại đao sử xuất rồi chính mình toàn thân chi lực mạnh mà hướng trước mặt bổ tới.

Mà ở Dương Diệp sau lưng, một đạo tiếng rên rỉ vang lên, rất nhanh, đạo này tiếng rên rỉ âm cuối xuất hiện ở phía sau hắn trăm trượng có hơn.

Bành!

Cái kia Áo xám lão giả trực tiếp bị đánh bay rồi đi ra ngoài, Dương Diệp không chút do dự, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Áo xám lão giả kích bắn đi.

Áo xám lão giả hoảng hốt, lúc này hắn đã không có gì dư lực, như thế nào ngăn cản Dương Diệp? Cũng may đúng lúc này, một thanh dao găm xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, nhưng là Dương Diệp cũng không có dừng lại, bởi vì U Linh thuẫn ngăn cản đi lên.

Đem làm U Linh thuẫn ngăn tại chuôi này dao găm thượng lúc, một đạo chói tai âm thanh xé gió đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một chi màu vàng lợt mũi tên dài không biết từ chỗ nào chui ra, sau đó trực tiếp xuất vào Dương Diệp sau lưng.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự Dương Diệp trước ngực kích xạ mà ra

“Ha ha Dương Diệp, ngươi đã xong!” Xa xa, Áo xám lão giả nhìn thấy một màn này, nhịn không được phá lên cười. Bởi vì ẩn vực cường giả đã chạy đến. Ẩn vực cường giả đã đến, mà cái này Dương Diệp lúc này lại là nỏ mạnh hết đà ở trong mắt hắn xem ra, lúc này thắng cục đã định!

Đắc ý quá mức hắn cũng không có phát hiện, lúc này Dương Diệp căn bản không có dừng lại, như trước hướng phía hắn vọt tới! Tại Dương Diệp trong mắt, là lạnh lùng, còn có một tia lệ khí.

Rất nhanh, Áo xám lão giả dáng tươi cười cứng rắn ở, bởi vì hắn cũng phát hiện Dương Diệp không có dừng lại, hay là tại triều lấy hắn vọt tới. Nhìn xem Dương Diệp cái kia lạnh lùng ánh mắt, Áo xám lão giả trong nội tâm lần thứ nhất đã có sợ hãi. Trước kia hắn tuy nhiên kiêng kị Dương Diệp, nhưng là cũng không sợ hãi, bởi vậy, đối mặt Dương Diệp điên cuồng, hắn y nguyên dám phản kích! Bởi vì hắn là hư giả cảnh cường giả!

Mà bây giờ, hắn đã có sợ hãi!

Trước mắt cái này người, chính là một cái tên điên, chính thức tên điên, không muốn sống tên điên!

“Sát!”

Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, hắn trực tiếp hóa thành một đạo tơ máu biến mất biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Áo xám lão giả sau lưng, Áo xám lão giả thân thể cùng hắn nụ cười trên mặt đồng dạng cứng ngắc lại lên.

Mà đang ở Dương Diệp mới xuất hiện tại Áo xám lão giả sau lưng cái kia một cái chớp mắt, lại một mũi tên ở giữa sân chợt lóe lên, cuối cùng lại chui vào rồi Dương Diệp trong thân thể.

Lúc này, tại Dương Diệp trước ngực, cắm hai chi mũi tên!

Dương Diệp không phải là không muốn ngăn cản, mà là đúng lúc này, hắn căn bản không cách nào ngăn cản, bởi vì cái kia lúc chú ý lực đều tập trung vào cái kia Áo xám lão giả trên người, nếu như ngăn cản, tựu ý nghĩa giết không được Áo xám lão giả. Không có chút gì do dự, hắn quyết đoán lựa chọn đánh chết Áo xám lão giả.

Về phần U Linh thuẫn, lúc này hắn huyền khí đã không đủ để thúc dục U Linh thuẫn rồi.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem cái kia Áo xám lão giả thi thể thu vào, sau đó nhìn về phía xa xa, nhe răng cười nói: “Ba cái, đã giết hai, tại đến hai cái, ta tại giết hai!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1260: Dương Diệp bất tử, ẩn vực tất nhiên diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp cách đó không xa, xuất hiện một gã hoa bào lão giả, còn có một gã lưng đeo trường cung trung niên nam tử.

Nhìn xem trước ngực cắm hai cây mũi tên dài Dương Diệp, hai người thần sắc đều là ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng!

Tại thu được Áo xám lão giả hai người truyền quay lại ẩn vực tin tức lúc, hai người bọn họ trong nội tâm vẫn còn có chút khinh bỉ đấy, bởi vì ba tên hư giả cảnh cường giả vây giết một gã nửa đế huyền giả vậy mà còn chưa đủ, còn muốn ẩn vực phái người đi ra. Dương Diệp là cường, nhưng là tại cường cũng chỉ là một gã nửa đế, một gã nửa đế cường thịnh trở lại lại có thể cường đi nơi nào?

Theo bọn hắn nghĩ, cái này Áo xám lão giả cùng áo đen lão giả cũng quá vô năng rồi chút ít.

Nhưng là hiện tại, bọn hắn biết rõ, không phải Áo xám lão giả cùng áo đen lão giả vô năng, mà là cái này Dương Diệp xác thực quá kinh khủng. Một người đối chiến ba tên hư giả cảnh cường giả, không chỉ không có bị giết, ngược lại còn phản giết hai gã hư giả cảnh cường giả, mà Dương Diệp mới nửa đế. Khủng bố đã không đủ để để hình dung Dương Diệp rồi.

Đề phòng!

Kiêng kị!

Hai người thu hồi trước kia lòng khinh thị, bọn hắn đã hoàn toàn đem Dương Diệp trở thành cùng cấp bậc cường giả mà đối đãi.

Lúc này Dương Diệp có thể nói là có chút thê thảm đấy, trước ngực cắm hai chi mũi tên, thân thượng khắp nơi đều là vết đao, kể cả trên mặt đều có được không dưới mười đạo vết đao, đặc biệt là hắn vai phải nơi bả vai cái kia đạo vết đao, đạo này vết đao càng dễ làm người khác chú ý, bởi vì quá sâu, liền xương cốt đều có thể thấy được, có thể nói, nếu như tại cắt xuống đi một điểm, hắn cái này cả bả vai tựu triệt để không có.

“Giết hắn đi!”

Đúng lúc này, một đạo có chút suy yếu thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Thanh âm là giọng nữ, cũng là Dương Diệp thanh âm quen thuộc, đây chính là thần bí kia sát thủ thanh âm, đối phương là nữ!

Nghe được lời của đối phương, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu một cái, trong mắt sát ý thoáng hiện, trước kia hắn kỳ thật muốn nhất giết là cái này nữ, bởi vì cái này nữ có thể truy tung hắn, hơn nữa đối phương là sát thủ, quá xuất quỷ nhập thần rồi, thường xuyên tại thời khắc mấu chốt cho hắn đến một kích trí mạng, cái này lại để cho hắn căm tức vô cùng. Nhưng là không có biện pháp, cái này nữ thân pháp quá quỷ dị, muốn giết nàng, thật sự rất khó khăn!

Bất quá cũng may, bây giờ nhìn đối phương bộ dạng như vậy, hẳn là bị trọng thương, bằng không thì đối phương cũng không phải là mở miệng, mà là trực tiếp động thủ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đối diện trung niên nam tử cùng Áo xám lão giả, sau đó lại cảm thụ thoáng một phát thân thể của mình tình huống, rất nhanh, hắn tựu minh bạch chính mình tình cảnh hiện tại. Hắn hiện tại, thân thể bị trọng thương, vừa rồi nuốt vào Tử Tinh Thạch cũng còn chưa triệt để tiêu hóa, bởi vậy, trong cơ thể huyền khí chưa tới một thành, cái này một thành, liền chữa thương cũng không đủ, chớ nói chi là dùng để chiến đấu rồi.

Liều mạng không được, chỉ có dùng trí!

Nghĩ vậy, Dương Diệp con mắt có chút một chuyến, kế theo tâm đến.

Xa xa, Áo xám lão giả cùng trung niên nam tử nhìn nhau, muốn xuất thủ, lúc này, Dương Diệp đột nhiên thanh kiếm thu vào, sau đó giơ lên hai tay, nói: “Ta đầu hàng!”

Đầu hàng?

Nguyên bản muốn xuất thủ trung niên nam tử cùng Áo xám lão giả đều là sững sờ, hai người trong mắt tràn đầy kinh ngạc, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới Dương Diệp đột nhiên làm như vậy vừa ra.

“Hắn là tại kéo dài thời gian, giết hắn đi!” Đúng lúc này, trong tràng lại vang lên thần bí kia sát thủ thanh âm, trong thanh âm mang theo một tia phẫn nộ.

Nghe được nữ tử thần bí lời mà nói..., trung niên nam tử kia cùng Áo xám lão giả sắc mặt lập tức chìm xuống ra, tựu muốn động thủ, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Hai vị, ta hiện tại bản thân bị trọng thương, huyền khí khô kiệt, tựu tính toán cho ta một ngày thời gian cũng vô dụng, không phải sao?” Nói đến đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó vô cùng chân thành nói: “Thật sự, ta đầu hàng, ta muốn phải sống.”

Trung niên nam tử cùng Áo xám lão giả lập tức lại có chút do dự, cái này Dương Diệp thực lực như thế nghịch thiên, kiếm minh kia cũng không tệ, nếu như hắn nguyện ý đầu hàng, ngược lại cũng không tệ ah!

“Ngu xuẩn!”

Lúc này, cái kia nữ tử thần bí thanh âm lại ở giữa sân vang lên, “Hắn là tại kéo dài thời gian, hắn khôi phục năng lực rất mạnh, nếu để cho hắn khôi phục thương thế, tại đến hai người cũng khó khăn dùng giết hắn. Hiện tại hắn”

“Câm miệng!”

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên quát: “Các hạ, ta không phải là trước kia không cẩn thận nhìn ngươi thân thể sao? Ngươi có tất yếu không nên đưa ta vào chỗ chết? Ta và ngươi đối địch, cận thân giao thủ, xuân quang tiết ra ngoài, không thể tránh được, ngươi vì thế chút ít sự chết truy không phóng, không khỏi quá mất ngươi hư giả cảnh cường giả phong phạm đi à nha!”

“Vô sỉ!”

Nữ tử thần bí thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thanh âm lộ ra một cỗ hàn khí, trong sân không khí đều hạ thấp rất nhiều.

Bên cạnh trung niên nam tử cùng Áo xám lão giả nhưng lại có chút mộng, cái này cái gì cùng cái gì?

Dương Diệp không có cho hai người chuyển động đầu óc cơ hội, lập tức vội vàng nói: “Hai vị, trước kia ta định đầu hàng, nhưng là nàng này chết sống không cho, nếu như không phải nàng, sự tình căn bản sẽ không náo tình trạng này. Có thể nói, nếu như không phải nàng từ đó cản trở, trước kia cái kia hai vị căn bản sẽ không chết, ta cũng sẽ không trọng thương tàn phế, đều là lỗi của nàng!”

“Ngươi thật muốn đầu hàng?” Lúc này, cái kia hoa bào lão giả trầm giọng nói.

“Tự nhiên!”

Dương Diệp khẳng định nói: “Hai vị, ta Dương Diệp vẫn có tự biết hiển nhiên đấy, dùng ta cùng kiếm minh thực lực, căn bản không cách nào đối kháng toàn bộ ẩn vực, ta rất rõ ràng, ta cùng kiếm minh nếu muốn còn sống, chỉ có đầu hàng.”

“Ta không tin ngươi!”

Hoa bào lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ta không tin một cái có một không hai đại lục kiếm tu sẽ như vậy không có cốt khí, càng không tin ngươi là một cái người tham sống sợ chết, ngươi sở dĩ nói nhiều như vậy, kỳ thật mục đích đúng là muốn kéo dài thời gian, đúng không?”

Lúc này, cái kia lưng đeo trường cung nam tử đã kéo khai mở rồi cung trong tay, mũi tên đối diện lấy Dương Diệp.

“Chớ muốn cùng hắn nói nhảm, trực tiếp động thủ!” Lúc này, trong tràng cái kia nữ tử thần bí thanh âm lại vang lên.

Hoa bào lão giả hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động, muốn xuất thủ, lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: “Đã bị hai vị nhìn thấu, ta cũng tựu không trang rồi.” Nói xong, hắn lấy ra một thanh kiếm, nhìn thấy Dương Diệp cầm kiếm, cái kia hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử thần sắc lập tức đề phòng lên, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại đem kiếm để ngang rồi trên cổ họng của mình!

Tự sát?

Dương Diệp muốn tự sát?

Hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp nhìn về phía hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử, nói: “Hai vị, ta tự biết hôm nay đại nạn đã đến, ta Dương Diệp cũng coi như một đời nhân kiệt, không muốn chết ở người khác trên tay, đợi sau khi ta chết, hy vọng có thể lưu lại một toàn thây, mong rằng hai vị thành toàn. Nếu như hai vị không đồng ý, ta đây liều chết cũng muốn lôi kéo các ngươi một người trong đó cùng đi!”

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Nếu như Dương Diệp có thể tự sát, đối với bọn họ mà nói, kết quả này không thể nghi ngờ là tốt nhất. Bởi vì bọn hắn cũng không muốn động thủ, tuy nhiên Dương Diệp hiện tại trọng thương, nhưng đúng là loại này sắp chết phản công mới là đáng sợ nhất đấy. Về phần lưu cái toàn thây? Chỉ cần Dương Diệp vừa chết, lưu hay là không lưu, đó chính là bọn họ sự rồi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, kiếm trong tay hắn lại đi cổ mình chỗ nhẹ nhàng đè ép áp.

Hoa bào lão giả cùng trung niên nhân gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hai người cũng không buông lỏng đề phòng, đều tại toàn bộ tinh thần đề phòng, chỉ cần Dương Diệp hơi có dị động, bọn hắn tựu sẽ lập tức xuất thủ.

Lúc này, cái kia nữ tử thần bí cũng không có lên tiếng rồi.

Đều đang đợi Dương Diệp tự sát!

Một hơi đi qua, Dương Diệp không có động thủ.

Hai tức đi qua, Dương Diệp còn không có động thủ.

Rất nhanh, mười tức đi qua, Dương Diệp như trước còn không có động thủ.

“Ngươi động thủ ah!” Lúc này, hoa bào lão giả nhịn không được nói.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên mở to mắt nhìn về phía hoa bào lão giả hai người, nói: “Ta cải biến chủ ý, ta còn không muốn chết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mặt hắn trong không gian.

Hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử trực tiếp hóa đá

“Đồ vô sỉ!”

Phục hồi tinh thần lại về sau, hoa bào lão giả khí thân thể thẳng run, bên cạnh hắn trung niên nam tử kia cũng là sắc mặt khó coi đến cực điểm, bọn hắn lúc này đây là bị Dương Diệp đem làm hầu đùa nghịch nữa à!

“Truy!” Hoa bào lão giả âm thanh hung dữ nói.

“Như thế nào truy?” Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Ngươi cảm thụ đạt được khí tức của hắn sao?”

Hoa bào lão giả sắc mặt trầm xuống, sau đó nhìn lướt qua trong tràng, nói: “Các hạ”

“Ngu xuẩn!”

Nữ tử thần bí bỗng nhiên nói.

Hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử sắc mặt càng thêm khó coi rồi. Bất quá hai người lại không có dám phản kích, hay nói giỡn, nữ nhân này bọn hắn cũng không dám đắc tội, bọn hắn cũng không muốn chính mình bị một cái hư giả cảnh sát thủ mỗi ngày âm thầm nhìn xem.

Hoa bào lão giả đè xuống lửa giận trong lòng, nói: “Các hạ, lúc này nói những... Này đã vô tình ý nghĩa, kính xin các hạ giúp ta đẳng cấp tìm kiếm cái kia Dương Diệp, bằng không thì, đẳng cấp thương thế hắn khôi phục, chúng ta muốn tại giết hắn, chỉ sợ rất khó.”

Trầm mặc một lát, nữ tử thần bí nói: “Đợi ta khôi phục.” Nói xong, dừng một chút, nàng lại nói: “Người này thực lực, đã viễn siêu hư giả, tựu coi như ngươi ta ba người, chỉ sợ cũng khó có thể đánh chết hắn, các ngươi truyền lệnh trở về, lại để cho bọn hắn tiếp tục phái người đến đây.”

“Còn muốn tiếp tục phái người?” Hoa bào lão giả cau mày nói.

“Nói cho bọn hắn biết, không muốn cho Dương Diệp tiễn đưa kinh nghiệm, là hơn phái điểm người đến! Ta đã cho ta biết Thiên Sát các, nhất nhiều một canh giờ, ta Thiên Sát các người sẽ đến.” Nữ tử thần bí nói: “Còn có, nói cho bọn hắn biết, Dương Diệp bất tử, ngày sau ẩn vực tất nhiên diệt. Người này nếu là đạt tới đế giả, thế gian này chỉ sợ tại không người có thể ngăn cản hắn, hắn như đạt tới hư giả, các ngươi ẩn vực các thế lực lớn ở trước mặt hắn, tựu là con sâu cái kiến!”

Hoa bào lão giả nhíu mày nói: “Không nghiêm trọng như vậy a?”

“Trợn to ánh mắt ngươi nhìn xem, hắn đã giết hai gã hư giả, mà hắn hiện tại mới nửa đế, ta nếu không là thân pháp đặc thù, từ lâu chết!” Nữ tử thần bí cả giận nói: “Nói cho ẩn vực tất cả mọi người, người này tựu là thứ hai Kiếm Vô Cực, nếu để cho hắn lớn lên, chúng ta ẩn vực tất cả mọi người đẳng cấp chết đi. Nói cho bọn hắn biết, phát động toàn bộ ẩn vực Nhân tộc lực lượng đến đánh chết Dương Diệp, người này, phải chết!”

Nghe được nữ tử thần bí lời mà nói..., hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử nhìn nhau rồi liếc, trong mắt đều là kinh hãi, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới cái này nữ tử thần bí đối với cái này Dương Diệp đánh giá như vậy cao, càng không có nghĩ tới cái này Dương

Diệp đã có thể uy hiếp được toàn bộ ẩn vực rồi, tuy nhiên không phải hiện tại, nhưng là, đó cũng là uy hiếp ah!

Trầm mặc một lát, hoa bào lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ hướng bọn hắn nói rõ!”

“Ngươi chỉ muốn nói cho bọn hắn biết, người này là thứ hai Kiếm Vô Cực, bọn hắn tựu sẽ minh bạch rồi.” Nữ tử thần bí đạo

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1261: Đến đây đi, các ngươi cùng tiến lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thiếu chút nữa tựu chết rồi ah!”

Dương Diệp nằm trên mặt đất, nhìn xem phía chân trời, cảm thụ được trong cơ thể cùng bên ngoài cơ thể tổn thương, nhịn không được cảm thán một tiếng.

Lúc này đây, tuy nhiên hắn thắng, nhưng cũng là thắng thảm. Huyền khí khô kiệt, trong thân thể bên ngoài trọng thương, đặc biệt là trước ngực cái kia hai chi mũi tên, cái kia hai chi mũi tên trực tiếp bắn thủng phổi của hắn, hắn hiện tại hô hấp thoáng một phát cũng cảm giác mình tại bị người dùng đao cắt toàn thân đồng dạng đau. Trừ đó ra, bởi vì lúc trước chiến quá lâu, quá khùng, hắn thân thể quá độ tiêu hao lực lượng, lúc này

Tóm lại, lúc này đây thật sự bị đánh tàn rồi!

Lúc trước hắn cũng không dùng tử khí chữa thương, vì cái gì? Không dám ah! Loại tình huống đó xuống, nếu như tử khí đều dùng để chữa thương, hắn liền cơ hội chạy trốn đều không có, hơn nữa, trước kia điểm này tử khí cũng căn bản không cách nào đem thương thế của hắn chữa trị tốt, nếu như dùng để chữa thương, kết quả chính là tổn thương không có tốt, lại trốn không thoát!

Chữa thương!

Phải chữa thương!

Dương Diệp lấy ra một đống lớn Tử Tinh Thạch đi ra, vừa ăn Tử Tinh Thạch bên cạnh lại để cho bên cạnh những cái... Kia Tử Tinh Thạch tự cháy biến thành linh khí, sau đó do hắn hấp thu.

Linh khí liên tục không ngừng tiến vào Dương Diệp trong cơ thể, sau đó cuối cùng đều bị vòng xoáy nhỏ hấp thu, rất nhanh, một tia Hồng Mông tử khí tự vòng xoáy nhỏ nội chảy ra, cuối cùng theo kinh mạch của hắn hướng phía trong cơ thể hắn các nơi tán đi, chữa trị lấy trong cơ thể hắn tổn thương. Hồng Mông tử khí sau khi xuất hiện, trong cơ thể hắn tổn thương lập tức bắt đầu nhanh chóng chữa trị.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, mặc kệ do những cái... Kia Hồng Mông tử khí chữa trị thân thể của hắn.

Ẩn vực sẽ từ bỏ ý đồ sao?

Dương Diệp trong nội tâm tự hỏi, đáp án dĩ nhiên là chắc chắn sẽ không. Đối phương ngay từ đầu tựu phái ba tên hư giả cảnh cường giả tới giết hắn, cái này đã chứng minh đối phương là thật sự muốn tuyệt sát hắn, mà bây giờ, đối phương tại kiến thức đến thực lực của hắn cùng thiên phú về sau, nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào tru sát hắn. Không có người sẽ để cho một cái phi thường có tiềm lực địch nhân còn sống, coi như là hắn cũng sẽ không!

Mà trải qua trước kia một trận chiến, đối phương chắc chắn sẽ không tại đối với hắn có chút lòng khinh thị. Cho nên, sự tình phiền toái. Bởi vì tựu là dùng đầu ngón chân muốn cũng biết, đối phương lần này nhất định sẽ phái thêm nữa... Người, hoặc là càng mạnh hơn nữa người đến tìm hắn.

Cái này còn không phải phiền toái nhất đấy, phiền toái nhất chính là đối phương có thể tìm được tung tích của hắn!

Hắn không biết đối phương rốt cuộc là dùng phương pháp gì chuẩn xác tìm được hắn đấy, nhưng là hắn biết rõ, nếu như tiếp tục như vậy xuống dưới, hắn vĩnh viễn ở vào bị động!

Liền Kiếm Vực che giấu khí tức đều không có dùng, đối phương là làm sao làm được?

Dương Diệp chau mày lấy, hắn hiện tại chỉ có hai lựa chọn, một là giết cái kia có thể truy tung đến hắn nữ nhân thần bí, hai là nghĩ biện pháp ẩn nấp khí tức của mình.

Giết đối phương? Điều này hiển nhiên không được, ít nhất hiện tại không được, bởi vì đối phương bên người có hai gã hư giả, hắn bây giờ trở về đi, tựu là chui đầu vô lưới. Ẩn nấp khí tức của mình? Kiếm Vực ẩn nấp đều không có dùng không đúng! Đối phương tuyệt đối với không có khả năng xem thấu Kiếm Vực, nói cách khác, đối phương nhất định là dùng cái gì phương pháp đặc thù khóa chặt lại rồi hắn, mà không phải dựa vào khí tức của hắn đến tập trung hắn!

Mà phương pháp kia vậy là cái gì phương pháp?

Dương Diệp chau mày, hồi tưởng đến trước kia cùng cái kia nữ tử thần bí giao thủ tràng cảnh. Trầm tư hồi lâu, đột nhiên, Dương Diệp mở mắt, “Không gian!”

Không gian!

Hắn cùng với đối phương giao thủ lúc, căn bản nhìn không tới người của đối phương, đối phương hoàn toàn cùng không gian dung làm một thể, là chân chính dung làm một thể, nói cách khác, đối phương tại không gian phương diện tạo nghệ khẳng định cực cao. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn di động hay là làm cái gì, khẳng định cũng sẽ ở không gian thượng lưu lại dấu vết.

Kiếm Vực Năng có ẩn nấp khí tức của hắn, nhưng là hắn những nơi đi qua không gian, nhất định sẽ lưu lại chấn động, lấy đối phương không gian tạo nghệ, vô cùng có khả năng có thể bằng vào cái này chấn động tìm kiếm được hắn!

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn xem phía chân trời trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lập tức đứng lên, như nếu như đối phương thật có thể có bằng vào cái này không gian tìm được hắn, như vậy nói cách khác, hắn hiện tại vị trí cũng đã bại lộ. Hắn thực lực bây giờ không bằng đối phương, lại đang rõ, đối phương tại ám, cái này tình cảnh rất không ổn!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc.

“Kiếm Vực ở trong, hết thảy do ta khống chế không gian”

Đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp trong mắt xuất hiện một tia hưng phấn. Hắn hướng phía trước một bước, lập tức, phương viên ngàn trượng nội không gian đều bị kiếm của hắn vực chỗ bao phủ. Kiếm Vực sau khi xuất hiện, phương viên ngàn trượng nội hết thảy hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được, cho dù là một cái thật nhỏ con kiến, thậm chí so con kiến còn nhỏ vi sinh vật hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Lúc này đây, hắn không có cảm thụ những... Này, mà là cảm thụ không gian!

Không gian vốn là trừu tượng đồ vật, nhưng là tại hắn rất nghiêm túc cảm thụ xuống, cái này trừu tượng không gian biến thành lập thể lên, không gian là không có năng lượng sự vật, cũng là một rất khó dùng ngôn ngữ chuẩn xác biểu đạt đi ra sự vật. Nó cùng kiếm ý những vật này đồng dạng quả thật tồn tại, nhưng là cần tham chiếu vật để chứng minh sự hiện hữu của nó, đương nhiên, đem làm đạt tới nhất định được thực lực về sau, tựu không cần bất kỳ vật gì để chứng minh sự hiện hữu của bọn nó rồi.

Hắn có thể thi triển hư không con thoi kiếm thuật xuyên toa không gian, nhưng, đó là xuyên toa, chỉ là không gian một cái khách qua đường, mà không phải cùng không gian dung làm một thể!

Hắn hiện tại cần phải làm là nếm thử cùng không gian dung làm một thể!

Bởi vì chỉ có cùng không gian dung làm một thể, hắn có thể có không tại không gian thượng lưu lại dấu vết, bằng không thì, tựu tính toán Kiếm Vực ẩn nấp đều không có dùng!

Dương Diệp là nửa đế, bản thân đối với không gian tựu có nhất định được tạo nghệ, tăng thêm hắn vừa học sẽ hư không con thoi kiếm thuật, có thể tự do xuyên toa không gian, còn có Kiếm Vực khống chế không gian, bởi vậy, hắn muốn lại để cho mình cùng không gian dung làm một thể, cũng không có khó như vậy, bất quá cũng không có đơn giản như vậy.

Còn có một phát hiện, phát hiện này làm cho Dương Diệp không khỏi thầm mắng mình ngu xuẩn, lúc trước hắn nhưng thật ra là có thể tìm xuất cái kia nữ nhân thần bí đấy, bởi vì chỉ cần hắn thi triển Kiếm Vực, đối phương chỉ cần tại hắn Kiếm Vực ở trong, sẽ không chỗ nào che dấu, ẩn trốn. Mà hắn lại không có bất quá cái này cũng không trách hắn, đến bây giờ, Kiếm Vực hắn cơ bản cũng đã nhanh quên rồi.

Bởi vì dùng đến Kiếm Vực cơ hội thật sự quá ít quá ít!

Hiện tại, hắn việc cấp bách là trước khôi phục huyền khí, chữa thương, sau đó hiểu được cái này không gian huyền bí, lại đến là luyện chế hư giả cảnh cường giả khôi lỗi!

Hắn ngược lại là muốn trước luyện chế hư giả cảnh khôi lỗi, nhưng là, luyện chế một gã hư giả cảnh khôi lỗi ít nhất cần mười ngày nửa tháng, mà hắn hiện tại, thiếu nhất chính là cái gì?

Thời gian!

Hắn cần phải thời gian!

Dương Diệp bên cạnh nghiên cứu không gian huyền bí, bên cạnh khôi phục huyền khí, cứ như vậy, không sai biệt lắm đã qua nửa canh giờ, đột nhiên, hắn biến sắc, trường kiếm trong tay nhẹ nhàng vung lên, toàn bộ người trực tiếp hóa thành kiếm quang chui vào rồi trước mặt không gian.

Ngay tại Dương Diệp vừa đi không lâu, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước kia vị trí.

“Thương thế của hắn ít nhất khôi phục ba bốn thành!”

Nói chuyện không phải hoa bào lão giả, cũng không phải trung niên nam tử, mà là thần bí kia nữ tử. Tuy nhiên thanh âm của nàng ở giữa sân xuất hiện, nhưng là người nàng lại không có ở trong tràng, bất kể là hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử đều không thể cảm nhận được nàng ở nơi nào, đây cũng là bọn hắn kiêng kị nữ tử thần bí nguyên nhân.

“Hắn thụ nặng như vậy tổn thương, có thể tại ngắn như vậy thời gian tựu khôi phục ba bốn thành?” Hoa bào lão giả nhíu mày, trong thanh âm mang theo một tia nghi vấn.

“Khả năng không phải ba bốn thành, mà là năm sáu thành!”

Nữ tử thần bí trầm giọng nói: “Người này đáng sợ nhất không phải kiếm của hắn, mà là hắn khôi phục năng lực, ta hoài nghi hắn là trong truyền thuyết bất tử thể chất, nếu quả thật chính là, chúng ta đây phải đưa hắn một kích bị mất mạng, bằng không thì, chúng ta sẽ bị hắn tươi sống kéo chết!”

“Ba người chúng ta, chỉ sợ khó có thể đưa hắn một kích đánh chết Sát!”

Một bên, lưng đeo trường cung trung niên nam tử đạm mạc nói: “Người này bản thân thân thể là Kỷ Nguyên cảnh, tương đương hư giai yêu thú thân thể, lại có nguyên gia chí bảo U Linh thuẫn, tại có huyền khí dưới tình huống, ba người chúng ta liên thủ cũng không cách nào tại ngắn ngủi thời gian một kích đánh chết giết hắn, hơn nữa, các hạ ngươi bây giờ bản thân bị trọng thương, chiến lực chưa đủ, chúng ta càng khó có thể đánh chết hắn, cho nên, chúng ta bây giờ muốn làm không phải giết hắn, mà là ngăn chặn hắn, tận lực đừng cho hắn thời gian khôi phục huyền khí cùng chữa thương!”

“Nói có lý!” Hoa bào lão giả nhẹ gật đầu, đồng ý nói.

“Ẩn vực phái tới rồi bao nhiêu người? Đại khái lúc nào đến?” Lúc này, nữ tử thần bí đột nhiên hỏi.

Hoa bào lão giả trầm giọng nói: “Bao nhiêu người ta không hỏi, bất quá lần này dẫn đội chính là nguyên gia nguyên lão quái.”

Nghe vậy, trung niên nam tử nheo mắt, nói: “Nguyên gia nguyên lão quái?”

Hoa bào lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật, một mình hắn đến tựu là đủ, nhưng là hắn còn mang người ra, hiển nhiên, Dương Diệp đáng sợ lại để cho hắn đều chịu động dung, hơn nữa không dám khinh thường!”

“Đã có hắn gia nhập, hơn nữa còn đã mang đến người, tăng thêm chúng ta, còn có Thiên Sát các cũng phái tới rồi người, lúc này đây, Dương Diệp nếu như còn bất tử, vậy hắn cũng không phải là tương đương Kiếm Vô Cực, mà là Kiếm Vô Cực cũng không bằng hắn rồi.” Trung niên nam tử nói.

Hoa bào lão giả khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Các hạ, đi thôi, đừng cho hắn quá nhiều thở dốc thời gian. Thương thế của ngươi còn chưa khôi phục, chỉ cần cho chúng ta dẫn đường là được, dù sao chỉ cần ngươi che dấu, hắn cũng không làm gì được cho ngươi!”

“Đi!”

Nữ tử thần bí thanh âm rơi xuống, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, bất quá nàng nhưng lại lộ ra rồi một tia khí tức đi ra, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử lập tức đi theo cái này tơ khí tức đuổi theo.

Vài mười vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp theo một chỗ không gian chui ra, bất quá hắn lại lập tức hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mặt không gian, cứ như vậy, liên tục thi triển ba lượt hư không con thoi kiếm thuật về sau, hắn mới dừng lại đến.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp vội vàng xuất ra Tử Tinh Thạch nuốt vào, đang chuẩn bị tiếp tục trốn, đúng lúc này, hắn đột nhiên ngừng lại, hắn nếu như tiếp tục như vậy trốn, chánh hợp đối phương ý, một khi đối phương viện quân đuổi tới, khi đó chính là hắn xong đời thời điểm.

Trầm ngâm mấy tức, hắn buông tha cho tiếp tục trốn.

Lại qua mấy tức, Dương Diệp sau lưng không gian đột nhiên rung động bỗng nhúc nhích, rất nhanh, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng.

Nhìn thấy Dương Diệp đứng ở đàng xa, không có tiếp tục trốn, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử đều là sững sờ, rất nhanh, hai người toàn bộ tinh thần đề phòng lên, đối với Dương Diệp, bọn hắn cũng không dám có chút khinh thị cùng chủ quan.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người, hắn nhìn thoáng qua hoa bào lão giả hai người, nói: “Ta chờ các ngươi đã lâu rồi, đến đây đi, các ngươi cùng tiến lên!”

Hoa bào lão giả: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1262: Ta cảm thấy cho ngươi thiếu nợ đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Hắn lại muốn kéo dài thời gian!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên nữ tử thần bí thanh âm.

Nghe được nữ tử thần bí lời mà nói..., hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử nhìn nhau, sau một khắc, hoa bào lão giả tay phải hướng phía trước duỗi ra, sau đó lòng bàn tay hướng lên, trong chốc lát, Dương Diệp đỉnh đầu thay đổi bất ngờ, một cái trăm trượng lớn nhỏ bàn tay khổng lồ lăng không thoáng hiện, bàn tay khổng lồ sau khi xuất hiện, hoa bào lão giả tay phải mạnh mà hướng xuống chúi xuống.

Cái con kia bàn tay khổng lồ lập tức hướng phía Dương Diệp hung ác rơi mà xuống, trong đó ẩn chứa cường đại uy áp, trực tiếp làm cho phía dưới một tòa đại sơn lập tức sụp xuống.

Trung niên nam tử cũng không có nhàn rỗi, tại hoa bào lão giả xuất thủ lúc, hắn chính là đã giương cung cài tên, bàn tay rơi xuống một khắc này, một cái màu vàng lợt mũi tên dài điện xạ mà ra.

Mũi tên phá trời cao, không gian tê liệt, mũi tên chưa đến, khí thế cường đại liền đem Dương Diệp chấn hướng về sau liền lùi lại rồi hai bước.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, thủ đoạn khẽ nhúc nhích, kiếm nhập cổ sao (kiếm, vỏ), rút kiếm, động tác công tác liên tục.

Kiếm minh thanh vang vọng, kiếm khí phóng lên trời, đón nhận cái con kia bàn tay khổng lồ.

Mà lúc này, cái kia màu vàng lợt mũi tên dài đã đi tới Dương Diệp trước mặt, bất quá rất nhanh, U Linh thuẫn xuất hiện ở cái kia màu vàng lợt mũi tên dài trước mặt, mũi tên kích U Linh thuẫn, U Linh thuẫn kịch liệt run lên, tại U Linh thuẫn sau lưng Dương Diệp bị cái này cổ lực lượng cường đại ảnh hưởng còn lại chấn hướng về sau lại lui hai bước, mà cái kia màu vàng lợt mũi tên dài cũng bị U Linh thuẫn bắn bay!

Oanh!

Phía chân trời, kiếm khí cùng bàn tay khổng lồ chạm nhau, cả hai ầm ầm vỡ vụn, lập tức bộc phát ra một đạo đinh tai nhức óc nổ vang thanh âm, phía chân trời chịu chấn động!

Hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử thần sắc ngưng trọng lên, cao thủ vừa ra tay đã biết có hay không, Dương Diệp như thế dễ dàng hóa giải rồi hai người bọn họ công kích, cái này đã đủ để chứng minh Dương Diệp thực lực.

Biết rõ Dương Diệp ưa thích kéo dài thời gian, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử đều không nói nhảm.

Hoa bào lão giả dẫn đầu xuất thủ trước, hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nắm chặt thành quyền, quyền ngưng, một cổ kinh khủng khí thế lập tức tự trong cơ thể hắn tràn ra ra, cổ khí thế này cũng không có hướng phía Dương Diệp oanh khứ, mà là lập tức ngưng tụ trở thành một cái cơ hồ trong suốt cự quyền, cự quyền trực tiếp đem hoa bào lão giả bao phủ.

“Phá Sát!”

Hoa bào lão giả thanh âm rơi xuống, toàn bộ người cùng cái kia bao phủ hắn cự quyền mãnh liệt bắn mà ra, mục tiêu tự nhiên là Dương Diệp.

Quyền chưa đến, Dương Diệp chính là cảm giác được phảng phất có mấy chục tòa cao lớn vạn trượng đại sơn hướng hắn nghiền áp đảo ra, cho dù là có Niết Bàn Cảnh kiếm ý ngăn cản, hắn đều cảm giác phảng phất muốn hít thở không thông.

Dương Diệp cũng không dám khinh thị đối phương, có thể đạt tới hư giả cảnh người, như thế nào lại là bao cỏ kẻ yếu?

Tại hoa bào lão giả xuất thủ một khắc này, một bên trung niên nam tử cũng đã giương cung bắn tên, một mũi tên mang theo một đạo thật dài màu vàng cái đuôi đã đi tới Dương Diệp trước mặt, mục tiêu, đúng là Dương Diệp giữa lông mày, nhìn khí thế, giống như là muốn đem Dương Diệp đầu xuyên một cái lổ thủng đi ra. Bất quá Dương Diệp cũng không có để ý cái này mũi tên, bởi vì U Linh thuẫn đã đỉnh rồi đi lên.

Không có để ý mũi tên, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia hoa bào lão giả trên người, trong mắt hàn mang lập loè, kiếm vào vỏ, rút kiếm chém, kiếm khí phá không mà đi.

Kiếm khí xuất, không gian lập tức bị xé nứt!

300 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, 300 đạo điệp gia, là hắn hiện tại thân thể có thể thừa nhận được phạm vi, nếu như trong nhiều, hắn thân thể tựu sẽ phải chịu nghiêm trọng tổn thương.

Keng!

Oanh!

U Linh thuẫn một hồi run rẩy dữ dội, tại U Linh thuẫn sau lưng Dương Diệp bị chấn liên tiếp lui về phía sau, mà hắn còn chưa dừng lại, một cổ kinh khủng khí lãng chính là từ cái này xa xa hướng phía hắn tịch cuốn tới, bất quá cũng may, U Linh thuẫn chặn cỗ này khí lãng, nhưng là hắn vẫn bị chấn thân thể đi theo U Linh thuẫn cùng một chỗ kịch liệt run lên.

Lui không sai biệt lắm mấy trượng, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn lại, trung niên nam tử kia cùng hoa bào lão giả cũng bị khí lãng đẩy lui rồi hơn mười trượng.

“Đừng cho hắn bất luận cái gì thở dốc cơ hội!”

Đúng lúc này, nữ tử thần bí thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nữ tử thần bí thanh âm phảng phất từ bốn phương tám hướng mà đến, có chút mờ ảo, làm cho không người nào có thể biết được nàng chân thật chỗ ẩn thân.

Nghe được nữ tử thần bí lời mà nói..., hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử nhìn nhau, sau một khắc, hoa bào lão giả hai tay hướng phía trước bắn ra, sau đó chất chồng cùng một chỗ, lập tức, toàn bộ phía chân trời không gian đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, rất nhanh, hai đạo bàn tay khổng lồ lăng không xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, hai đạo bàn tay khổng lồ mới vừa xuất hiện chính là chất chồng lên, sau đó trùng trùng điệp điệp hướng phía Dương Diệp rơi xuống suy sụp.

Tại hoa bào lão giả xuất thủ lúc, trung niên nam tử kia cũng lập tức xuất thủ, một mũi tên trực tiếp tê liệt không gian, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Bất kể là hoa bào lão giả hay là trung niên nam tử, đều không có xuất toàn lực, bọn hắn muốn làm chính là ngăn chặn Dương Diệp, tiêu hao Dương Diệp. Bởi vì bọn hắn cũng biết, Dương Diệp cũng không xuất toàn lực, bất quá đây chính là bọn hắn muốn kết quả. Bởi vì Dương Diệp có thể đánh chết trước kia cái kia hai gã hư giả cảnh cường giả, cái kia khẳng định cũng có khả năng kích giết bọn hắn!

Mà Dương Diệp không dốc sức liều mạng lời mà nói..., chỉ cần ẩn vực người vừa đến, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, lúc này đây, kiếm của hắn không có vào vỏ, mà là cầm kiếm dán tại rồi mi tâm. Yên lặng một cái chớp mắt, trước mặt hắn U Linh thuẫn khẽ run lên, sau đó đón đi ra ngoài, lúc này đây, U Linh thuẫn nghênh không phải chi kia mũi tên, mà là cái kia hoa bào lão giả cái kia bàn tay khổng lồ. Bởi vì Dương Diệp không có để ý chi kia mũi tên, bởi vậy, chi kia mũi tên trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp trước ngực, mà đang ở mũi tên chui vào Dương Diệp trước ngực cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp bản thân tắc thì cả người mang kiếm hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại hắn nguyên lai bên trái mười trượng có hơn.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên bao phủ tại trong tràng.

“Ngươi”

Trong tràng đột nhiên vang lên cái kia nữ tử thần bí kinh hãi thanh âm, thanh âm rơi xuống:

Xùy~~!

Một đạo máu tươi đột nhiên tự Dương Diệp trước mặt không gian kích xạ mà ra, Dương Diệp trong mắt tràn đầy dữ tợn, hắn không nói nhảm, tay phải hướng phía trước một trảo, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị hắn bắt đi ra, rất nhanh, hắn tay trái cầm kiếm nhẹ nhàng vung lên, trực tiếp mang theo đạo nhân ảnh kia hóa thành kiếm quang chui vào rồi trước mặt hắn không gian!

“Chạy đi đâu!”

Xa xa, hoa bào lão giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một dấu bàn tay tựu vỗ vào Dương Diệp biến mất cái kia chỗ không gian, cái kia chỗ không gian trực tiếp bị oanh than. Nhưng là Dương Diệp cũng đã không tại!

Hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử muốn truy, nhưng là, bọn hắn cũng đã cảm thụ không đến Dương Diệp khí tức.

Hai người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại.

Lúc này, bọn hắn như thế nào vẫn không rõ? Dương Diệp sở dĩ không chạy trốn, sở dĩ cùng bọn họ giao chiến, mục đích cũng không phải muốn giết bọn hắn, mà là cái kia nữ tử thần bí.

Dương Diệp mục tiêu là nữ tử thần bí! Trước kia hết thảy đều là tại mê hoặc bọn hắn, cũng là lại để cho cái kia nữ tử thần bí buông lỏng cảnh giác, cuối cùng mũi tên kia không đề phòng ngự, cũng là vì tê liệt nữ tử thần bí!

Mà hắn, thành công rồi!

Nữ tử thần bí bản thân tựu bị trọng thương, tăng thêm Dương Diệp xuất kỳ bất ý, nữ tử thần bí dễ dàng đã bị Dương Diệp bắt được.

Không phải nàng chủ quan, mà là nàng thật không có nghĩ đến Dương Diệp lại có thể chuẩn xác không sai phát hiện vị trí của nàng, nàng đem chính mình triệt để ẩn nặc lúc, đừng nói một cái nửa đế, tựu là chân chính hư giả cảnh cường giả đều phát hiện không được. Nàng cũng chưa bao giờ bị người nhìn thấu qua, bởi vậy, nàng đối với chính mình ẩn nấp bổn sự phi thường có lòng tin.

Lòng tin này, làm cho nàng trước kia căn bản không có phòng bị Dương Diệp, không chỉ không có phòng bị, thậm chí nàng còn đang âm thầm nhìn xem, chuẩn bị cho Dương Diệp đến một cái một kích trí mạng!

Nhưng mà, nàng không có đem Dương Diệp một kích trí mạng, mà Dương Diệp nhưng lại đem nàng một kích trí mạng rồi.

Trong tràng, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử hai người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, ai nói cái này Dương Diệp là thứ hữu dũng vô mưu mãng phu? Cái này mẹ nó tựu là người tinh ah!

Dương Diệp bắt đi nữ tử thần bí, cái này ý nghĩa bọn hắn tại cũng không cách nào đuổi tới Dương Diệp. Không thể đuổi tới Dương Diệp, Dương Diệp tất nhiên sẽ luyện chế khôi lỗi, dưỡng thương, chờ hắn tổn thương một tốt, trạng thái khôi phục đến đỉnh phong, tại luyện chế ra hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, cái kia muốn suy nghĩ giết hắn, tựu thật là khó khăn!

“Kẻ này thực lực yêu nghiệt, gan lớn, dám làm dám liều, tâm tư vừa mịn mật, căn bản không giống nghe đồn cái kia giống như hữu dũng vô mưu!”

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Nghe đồn người này có thù tất báo, câu cửa miệng đối đãi địch nhân tựu cần trảm thảo trừ căn, không lưu hậu hoạn. Dùng hắn tính tình này, nếu để cho hắn còn sống, hơn nữa lại để cho hắn lớn lên, cái này sẽ là của chúng ta ác mộng. Không, hiện tại hắn cũng đã đủ để uy hiếp được chúng ta rồi.”

Áo đen lão giả hai mắt nhắm lại, “Người này, tuyệt không thể để cho hắn còn sống.”

Dương Diệp bây giờ là nửa đế, tựu có như thế thực lực khủng bố, nếu hắn đạt tới đế giả đâu này? Phải biết, đế giả cùng nửa đế tầm đó thế nhưng mà một cái đường ranh giới, một khi đạt tới đế giả, vậy thì ý nghĩa siêu thoát thiên địa, thực lực sẽ trên phạm vi lớn tăng lên, cái này tăng lên, là toàn phương diện đấy. Mà Dương Diệp một khi đạt tới đế giả

Được rồi, Dương Diệp đạt tới đế giả còn không phải đáng sợ nhất đấy, đáng sợ nhất chính là nếu như Dương Diệp đạt tới hư giả đâu này? Đạt tới hư giả sau Dương Diệp, ai có thể có ngăn cản? Cái này minh ngục đại lục ai có thể ngăn cản?

Đừng nói hư giả, Dương Diệp tựu là đạt tới đế giả, cái này minh ngục đại lục chỉ sợ cũng không có cái gì người có thể ngăn cản hắn rồi. Phải biết, lúc trước Kiếm Vô Cực tại đạt tới đế giả lúc, đã là tung hoành đại lục vô địch thủ rồi. Mà bây giờ Dương Diệp, tuyệt không so với lúc trước Kiếm Vô Cực nhược!

Vừa nghĩ tới đạt tới đế giả cùng hư giả sau Dương Diệp, hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử liền không nhịn được đánh rồi một cái lạnh run. Cái kia thật là đáng sợ, hai người không dám ở tiếp tục muốn!

Trầm mặc một lát sau, trung niên nam tử nói: “Hiện tại như thế nào?”

“Đợi!”

Hoa bào lão giả hít sâu một hơi, nói: “Đợi nguyên lão quái cùng Thiên Sát các người đến, bằng không thì, hiện tại hắn tại ám, chúng ta ở ngoài chỗ sáng”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, biểu thị đã minh bạch. Dương Diệp tại ám, bọn hắn ở ngoài sáng, bọn hắn nếu như đi truy, vậy bọn họ sẽ là bị động một phương, bởi vì xuất thủ hay là không ra tay quyền quyết định tại Dương Diệp trên tay. Nếu như là người bình thường cũng là mà thôi, nhưng vấn đề đây là Dương Diệp ah, bọn hắn cũng không muốn chính mình bị Dương Diệp đang âm thầm nhìn xem, sau đó xuất kỳ bất ý đưa cho bọn hắn một kích trí mạng!

Dương Diệp tại bắt được cái kia nữ tử thần bí về sau, một đường chạy như điên, mấy tức tầm đó tựu thi triển ra ba đạo hư không con thoi kiếm thuật, tại xác định hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử không có đuổi theo sau hắn mới dừng lại đến.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt nữ tử, lúc này, nữ tử đang bị hắn chế trụ yết hầu. Dương Diệp không có cẩn thận quan sát đối phương dung mạo, nói thẳng: “Ngươi sẽ nói cho ta biết ta muốn biết hết thảy, đúng không?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Nữ tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn xem nữ tử, nói: “Ta cảm thấy cho ngươi thiếu nợ đánh!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1263: Lấy người tiền tài, thay người lấy mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bành!

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay trái trực tiếp một quyền oanh tại nữ tử phần bụng, nữ tử lập tức phun ra một ngụm máu, thân thể như là bị kéo căng trường cung bình thường cong lại.

Dương Diệp tay phải thủ sẵn nữ tử yết hầu, đem hắn nhấc lên, hắn nhìn thoáng qua nữ tử, nữ tử thoạt nhìn rất tuổi trẻ, chỉ có hơn hai mươi tuổi, lông mày kẻ đen như loan nguyệt, con mắt giống như Tinh Thần, ngũ quan tinh xảo, da thịt óng ánh sáng long lanh, vẫn còn như băng tuyết thượng không... Nhất rảnh Thanh Tuyết, đặc biệt là cái kia cái miệng nhỏ nhắn, cái miệng nhỏ nhắn giống như cái kia sơ thục anh đào, tươi đẹp mà không mị, tươi mới ướt át, lại để cho người nhịn không được như muốn ngậm tại trong miệng nhẹ nhàng nhấm nháp.

Dương Diệp dưới ánh mắt dời, trơn bóng cái cổ trắng ngọc xuống, hai luồng vú cao cao nhô lên, đặc biệt là đối phương xuyên lại là bó sát người quần áo, bởi vậy, vậy đối với vú lộ ra dị thường cực đại, phảng phất muốn đem cái kia quần áo nứt vỡ.

Người đẹp, ngực lớn, thực lực cường!

Đây là Dương Diệp đối với nữ nhân này đánh giá!

Phát giác được Dương Diệp ánh mắt, nữ tử thần bí khóe miệng hơi nhấc lên, "Như thế nào, muốn cưỡng gian. Ta?"

BA~!

Dương Diệp đưa tay một cái tát phiến tại nữ tử thần bí má phải lên, Dương Diệp hiển nhiên không có nương tay, nữ tử đôi má lập tức thông đỏ lên, như là ráng đỏ.

Nữ tử sắc mặt âm trầm lên, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt sát ý không chút nào che dấu.

Dương Diệp nhìn xem nữ tử, nói: "Nữ nhân, sự kiên nhẫn của ta gần đây rất ít, nói cho ta biết ta muốn biết đấy, ta cho ngươi một cái thống khoái, bằng không thì, sự tình cũng không phải là cường gian đơn giản như vậy."

Hắn có nghĩ qua đem đối phương luyện chế thành khôi lỗi, nhưng là, luyện chế thành khôi lỗi về sau, đối phương trí nhớ khả năng đều biến mất, không phải khả năng, mà là nhất định sẽ biến mất. Như nếu như đối phương cảnh giới thấp, thực lực yếu kém, hắn vẫn còn có nắm chắc giữ lại đối phương trí nhớ, nhưng là đối với cường giả loại này, hắn căn bản không có nắm chắc.

Sự thật chứng minh, tại đạt tới Thánh giả về sau cường giả bị hắn luyện chế thành khôi lỗi về sau, trí nhớ cơ bản cũng đã không tồn tại. Không có biện pháp, hắn chỉ có thể giữ lại nữ nhân này mệnh, bởi vì hắn hiện tại đối với ẩn vực bên kia một chút cũng không biết, đối phương có cái gì cường giả, sẽ có bao nhiêu người, hắn một chút cũng không rõ ràng lắm, mà đối phương đối với hắn nhưng lại đã cơ bản rõ như lòng bàn tay, loại tình huống này cùng đối phương liều, gặp nhiều thua thiệt đấy!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, "Cũng là một lần chết, ta vì cái gì còn muốn nói cho ngươi ngươi muốn biết hay sao? Ngươi có thủ đoạn gì, cho dù sử đi ra thử xem, nhìn xem ta có thể hay không một chút nhíu mày."

Dương Diệp nhìn xem nữ tử hồi lâu, sau đó đột nhiên cười cười, nói: "Tuy nhiên ta khống chế được rồi ngươi, ngươi không có năng lực phản kháng, nhưng là, ngươi tự sát năng lực vẫn phải có. Cho tới bây giờ ngươi đều không có tự sát, hiển nhiên, ngươi là muốn sống lấy, ta nói rất đúng sao?"

Trên thế giới có rất nhiều người còn không sợ chết, nhưng là, đó là phải xem tại tình huống như thế nào xuống, đơn giản mà nói là xem cái này chết có đáng giá hay không được. Mà hiển nhiên, trước mắt cái này nữ cảm thấy nàng hiện tại chết là không đáng đấy. Xác thực không đáng, bởi vì nàng cùng Dương Diệp tầm đó cũng không có thâm cừu đại hận.

"Ngươi sẽ không để cho ta sống lấy, không phải sao?" Nữ tử nói.

Dương Diệp nói: "Vì cái gì sẽ không để cho ngươi còn sống? Chỉ cần ngươi còn sống có thể làm cho ta mới có lợi, đối với ta có lợi, ngươi muốn chết ta cũng sẽ không cho ngươi chết. Cho nên, ngươi bây giờ có thể nói là, cho ngươi còn sống, ta có chỗ tốt gì, chỉ cần lại để cho ta tâm động, ta tựu cho ngươi còn sống. Đúng rồi, ta hi vọng ngươi nhận rõ thoáng một phát chính mình tình cảnh hiện tại, ta không thích cùng không người thông minh nói nhảm."

"Ta không tin ngươi!" Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

đọc truyệｎ ở ht
tp://truyencuatui.nｅt Dương Diệp nhún vai, nói: "Vậy ngươi bây giờ tựu tự sát, ta quyết không ngăn cản ngươi!"

Nữ tử không có tự sát, mà chỉ nói: "Ngươi nói một chút điều kiện của ngươi a."

"Cũng có thể!"

Dương Diệp gật đầu nói: "Muốn ngươi còn sống, có thể, ngươi phải đầu hàng, gia nhập ta kiếm minh"

"Không được!"

Nữ nhân đột nhiên đánh gãy Dương Diệp lời mà nói..., nói: "Ta như gia nhập kiếm minh, cũng chỉ có một con đường chết!"

"Ngươi không gia nhập, ta hiện tại tựu cho ngươi chết!" Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử thần bí, “Ngươi lựa chọn gia nhập, còn có mạng sống cơ hội, ngươi nếu như lựa chọn không gia nhập, ta hiện tại tựu cho ngươi chết.”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nói tiếp điều kiện của ngươi!”

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, cũng không có cái gì điều kiện, chỉ cần ngươi gia nhập ta kiếm minh, nghe lệnh bởi ta, chúng ta tựu là người một nhà, khi đó, ta tin tưởng, ngươi sẽ thiệt tình giúp ta đối phó ẩn vực đấy, không phải sao?”

Nữ tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta nguyện ý gia nhập kiếm minh, hiện tại có thể thả ta đi?”

Dương Diệp đột nhiên thò tay nhéo nhéo nữ tử cái cằm, nói: “Ngươi cho ta là ngu xuẩn sao?”

“Ngươi có ý tứ gì?” Nữ tử nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ta hiện tại thả ngươi, ngươi quay người bỏ chạy, sau đó ta tìm ai đây? Hoặc là thời khắc mấu chốt cho ta đến một kích, ta chẳng phải là cái chết rất oan?”

“Vậy ngươi muốn như thế nào?” Nữ tử nói.

Dương Diệp nói: “Ta không tín nhiệm ngươi, cho nên, ngươi muốn gia nhập kiếm minh, nghe lệnh bởi ta, nhất định phải thụ ta khống chế, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Nữ tử biến sắc, nói: “Ngươi muốn khống chế hồn phách của ta!”

“Đúng vậy!”

Dương Diệp nhạt âm thanh nói: “Phân ra hồn phách của ngươi lại để cho ta khống chế, ta tựu tin tưởng ngươi, bằng không thì, ngươi hoặc là tự sát, hoặc là ta giết, dù sao đẵng cấp ngươi chết, ta đồng dạng có thể đem ngươi luyện chế thành khôi lỗi.”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, nói: “Đem ta hồn phách phân ra, cho ngươi khống chế, ta cả đời đều muốn bị ngươi khống chế, cái này với ta mà nói, còn không bằng chết.”

“Mười năm!”

Dương Diệp nói: “Không cần ngươi cả đời, ta chỉ cần ngươi mười năm, mười năm về sau, ta đem ngươi hồn phách trả lại cho ngươi, bởi vì ta tin tưởng, mười năm về sau, ta đem không tại cần bất luận kẻ nào tương trợ, phải nói, sẽ không cần ngươi tương trợ.”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nếu như lời này là người khác nói đấy, nàng nhất định xì mũi coi thường, nhưng Dương Diệp nói, nàng căn bản không có biện pháp phản bác, nếu như Dương Diệp bất tử, mười năm sau Dương Diệp ít nhất là đế giả, hoặc là hư giả, lúc kia Dương Diệp, xác thực không cần nàng tương trợ. Nếu như là bị khống chế cả đời, nàng tình nguyện chết, nhưng là nếu như chỉ là mười năm

Trầm mặc một lát, nữ tử nói: “Ta như thế nào tin tưởng ngươi?”

Dương Diệp đột nhiên tới gần nữ tử, nhìn thẳng nữ tử hai mắt, nói: “Nữ nhân, ngươi muốn hiểu rõ chính mình tình cảnh hiện tại, không phải ta tại cầu ngươi, mà là nên ngươi cầu ta, còn có, thời gian của ta không phải rất nhiều, thật sự không muốn ở chỗ này lãng phí, ngươi hiểu chưa?”

Trầm mặc một lát, nữ tử hít sâu một hơi, rất nhanh, nàng lông mày kẻ đen nhàu lên, đón lấy, hai sợi hồn phách tự trong cơ thể nàng chui ra, cuối cùng bay tới rồi Dương Diệp trước mặt. Đem làm cái này hai sợi hồn phách đi ra về sau, nữ tử toàn bộ sắc mặt lập tức thảm trắng đi, toàn bộ người thoạt nhìn hư nhược rồi không ít.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó tay phải buông lỏng ra nữ tử yết hầu, đón lấy hắn đem nữ tử cái kia hai nữ hồn phách nhận được trong cơ thể, chỉ cần cái này hai sợi hồn phách tại trong cơ thể hắn, trừ phi hắn tự nguyện, bằng không thì đối phương tựu tính toán có thiên đại bổn sự cũng đừng muốn biết đi ra ngoài.

Đem nữ tử hồn phách thu lại về sau, Dương Diệp xuất ra Tử Tinh Thạch bắt đầu khôi phục huyền khí, hắn nhìn thoáng qua nữ tử, nói: “Ta muốn ngươi nên biết ta muốn biết cái gì.”

Nữ tử trầm mặc một lát, nói: “Trước kia bởi vì ngươi đánh chết nguyên gia cùng Dạ gia cường giả, cái này làm cho cả ẩn vực đều biết đến ngươi khủng bố cùng tiềm lực, cho nên, lần này ẩn vực không chỉ phái càng nhiều nữa người đến, còn phái đến rồi nguyên Lão Ma.”

“Nguyên Lão Ma?” Dương Diệp nhíu mày.

Nữ tử nhẹ gật đầu, nói: “Người này là một lão quái vật, thật lâu thật lâu trước cũng đã đạt tới hư giả, có thể nói, thực lực của hắn căn bản không phải bình thường hư giả cảnh cường giả có thể chống lại đấy.”

Dương Diệp trầm mặc, hắn biết rõ, cái này nguyên Lão Ma có lẽ tựu cùng cái kia Vạn Túc Công không sai biệt lắm, thuộc về cái loại này biến thái hư giả cảnh cường giả. Cường giả loại này, xác thực khó đối phó. Tuy nhiên hắn đã giết qua hai gã hư giả cảnh cường giả, nhưng là lại để cho hắn hiện tại một mình chống lại cái kia Vạn Túc Công, hắn còn không có cái gì nắm chắc chiến thắng đối phương đấy.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, nói: “Còn gì nữa không?”

Nữ tử do dự một chút, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta muốn, ngươi có lẽ minh bạch, nếu như ta có cái tốt xấu, ngươi cái này hai sợi hồn phách chỉ sợ là có lẽ nhất a. Một người thiếu đi một hồn một phách, chẳng khác nào là Tiên Thiên thiếu thốn, khi đó ngươi, ta tin tưởng cả đời đều không có hi vọng chạy nước rút rất cao cảnh giới, ngươi cứ nói đi?”

Nữ tử nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngoại trừ nguyên lão quái, ngươi còn muốn nhỏ tâm một người, người nọ là Thiên Sát các đấy, thực lực của đối phương tại ta phía trên.”

“Thiên Sát các?” Dương Diệp cau mày nói: “Tại ẩn vực thuộc về cái gì tồn tại?”

“Một cái tổ chức sát thủ, tại ẩn vực, cho dù là nguyên gia cũng sẽ không dễ dàng trêu chọc chúng ta!” Nữ tử nói: “Trong các, sát thủ vô số, hư giả cảnh cường giả sát thủ có ba cái, ngoại trừ ta, còn có một cùng Thiên Sát các Các chủ. Hai người này thực lực đều tại ta phía trên, nhưng là ta không biết đến chính là Các chủ hay là cái khác. Nếu như là Các chủ”

“Như thế nào đây?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử trầm giọng nói: “Nếu như là Các chủ tự mình xuất thủ, cái kia làm phiền ngươi tựu lớn rồi. Bởi vì Các chủ cũng là thành danh đã lâu hư giả, lại là sát thủ, có thể nói, tại ẩn vực ở trong, cơ bản không có người nguyện ý bị Các chủ nhằm vào.”

Dương Diệp nhịn không được cả giận nói: “Ta nói, ta và các ngươi Thiên Sát các tựa hồ cũng không có thâm cừu đại hận gì a?”

Nữ tử thần bí lắc đầu, nói: “Chúng ta với ngươi xác thực cũng không có gì cừu hận, chúng ta sở dĩ xuất thủ, là vì nguyên gia tổ chức ẩn vực một ít thế gia cùng tông môn, sau đó bọn hắn liên thủ hoa đi một tí một cái giá lớn mời chúng ta xuất thủ, mà tôn chỉ của chúng ta là, lấy người tiền tài, thay người lấy mạng, ta đã thất bại, trong các tự nhiên sẽ phái càng mạnh hơn nữa người đến.”

“Ta cũng có thể cho các ngươi tiền ah!”

Dương Diệp vội vàng nói: “Ta Tử Tinh Thạch còn nhiều mà, các ngươi giúp ta giết sạch nguyên gia người, như thế nào đây?” Trước kia giết hai gã hư giả cảnh cường giả, Tiểu Bạch đã đem hắn linh khí toàn bộ hấp thu, sau đó, sau đó hắn nhiều ra rồi 23 vạn miếng Tử Tinh Thạch! Một gã hư giả cảnh cường giả có thể tuôn ra không sai biệt lắm hơn mười vạn tăng thêm trước kia đấy, hắn hiện tại không sai biệt lắm có hai mươi sáu vạn Tử Tinh Thạch!

Nữ tử nhìn một Dương Diệp, nói: “Chúng ta là có nguyên tắc đấy.”

“Nguyên tắc?”

Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói: “Ta cũng là có nguyên tắc đấy, người không phạm ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, ta tất sát người.”

Nữ tử không nói gì rồi.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, lúc này, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Có người đến rồi, hai cái ba cái bốn cái bảy cái”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tổng cộng bảy tên hư giả, ngươi hay là đầu hàng đi!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1264: Đến từ ẩn vực cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bảy tên hư giả!

Dương Diệp sắc mặt lúc này chìm xuống đến. Bảy tên hư giả, đây là cái gì khái niệm? Hiện tại toàn bộ đại lục Nhân tộc hư giả cảnh cường giả chỉ sợ sẽ không vượt qua hai mươi, còn lần này, ẩn vực trực tiếp phái ra bảy tên, nói cách khác, toàn bộ đại lục Nhân tộc không sai biệt lắm một nửa hư giả cảnh cường giả đến đuổi giết hắn rồi.

“Bọn hắn thật sự là xem trọng ta ah!” Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nhạt âm thanh nói.

Nữ tử nói: “Ta trước kia lại để cho bọn hắn truyền tin trở về, nói ngươi tựu là thứ hai Kiếm Vô Cực, hiển nhiên, bọn hắn đã tin tưởng. Kỳ thật, tựu tính toán ta không nói, bọn hắn cũng sẽ biết chuyện nghiêm trọng tính. Ngươi chỉ là nửa đế, nhưng lại đã có thể chém giết hư giả, hơn nữa còn là tại ba tên hư giả cảnh cường giả vây công trảm xuống giết hai gã hư giả, như thế thực lực, chỉ sợ chỉ có năm đó Kiếm Vô Cực có thể làm được. Ngươi nói, bọn hắn dám để cho ngươi lớn lên trở thành thứ hai Kiếm Vô Cực sao?”

“Đều là mình rất cao điều nữa à!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó hỏi: “Bọn hắn có thể tìm được chúng ta sao?”

Nữ tử trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ta không dám xác định, ngươi ẩn nấp công phu rất cường, người bình thường căn bản tra không được khí tức của ngươi, nhưng là, ẩn Vực Năng người cũng không ít, ít nhất ta Thiên Sát các người phải tìm được ngươi, hẳn không phải là rất khó.”

“Như thế nào tránh đi bọn hắn? Phải nói như thế nào tránh đi ngươi Thiên Sát các người.” Dương Diệp hỏi. Hắn hiện tại tự nhiên sẽ không đi cùng đối phương liều mạng, đừng nói hắn hiện tại huyền khí cùng tổn thương đều mới khôi phục năm sáu thành, tựu tính toán huyền khí cùng tổn thương toàn bộ đều khôi phục, hắn cũng sẽ không đi cùng đối phương liều mạng.

Bảy tên hư giả ah! Như thế nào liều? Lấy cái gì liều?

Chạy trốn mới là đứng đắn!

Nữ tử lắc đầu, nói: “Ta không biết!”

“Ngươi không biết?” Dương Diệp nhíu mày.

Nữ tử nói: “Tuy nhiên đều là Thiên Sát các đấy, nhưng là mọi người bản lĩnh đều bất đồng, ta lĩnh ngộ không gian pháp tắc, bởi vậy, có thể dùng không gian dấu vết đến truy người. Mà tên còn lại khẳng định cũng có hắn đặc thù phương pháp, nhưng là phương pháp này, ngoại trừ Các chủ, chỉ sợ chỉ có hắn tự mình biết rồi. Tựa như ta, ta có thể đủ không gian dấu vết đến truy người cái này bản lĩnh, cũng chỉ có Các chủ mới biết được. Đương nhiên, bây giờ còn có ngươi.”

Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu rồi. Hắn hiện tại duy nhất ưu thế là hắn tại ám, đối phương ở ngoài sáng, hắn có thể nắm giữ chủ động, nhưng là, một khi đem làm đối phương tại ám, hắn ở ngoài sáng, lấy đối phương đội hình, muốn giải quyết hắn, thật đúng là mấy hơi thở sự tình ah! Bảy tên hư giả đều xuất hiện tay, đừng nói hắn, chỉ sợ coi như là cái kia Vạn Túc Công cũng không có cái gì sức hoàn thủ.

Lúc này, nữ tử lại nói: “Nếu như đến không phải Các chủ, chúng ta ngược lại còn có cơ hội, bởi vì bất luận kẻ nào chỉ cần dựa vào ta thân cận quá, ta là có thể cảm nhận được, cho nên, chúng ta vĩnh viễn so với bọn hắn nhanh một bước, tựu như lúc này, ta là có thể cảm nhận được bọn hắn tại vài mười vạn dặm bên ngoài. Nhưng là, nếu như đến Các chủ”

“Các ngươi cái này Các chủ, rất cường?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử trầm giọng nói: “Rất cường, hơn nữa đối phương giống như cũng nắm giữ không gian pháp tắc. Ngươi cùng ta liên thủ, chỉ sợ cũng khó khăn dùng đánh chết đối phương.”

“Ngươi cùng Thiên Sát các quan hệ tựa hồ cũng không tốt!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Nữ tử nheo mắt, nói: “Có ý tứ gì!”

Dương Diệp nói: “Không có ý gì, chỉ là một cái cảm giác!”

Nữ tử không nói gì rồi.

Dương Diệp nhìn thật sâu liếc nữ tử, trước kia hắn cảm thấy nữ tử là vì sợ chết, cho nên mới đầu hàng, nhưng là hiện tại hắn cảm giác cũng không phải có chuyện như vậy, bất quá hắn hiện tại cũng lười đi quản cái này, dù sao đối phương hồn phách tại trên tay hắn.

“Chúng ta được đi, bọn hắn hướng phía bên này đã tới!” Nữ tử bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thủ đoạn khẽ động, kiếm quang hiện, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Dương Diệp sau khi biến mất, nữ tử cũng lập tức đi theo.

Ngay tại Dương Diệp hai người biến mất không lâu, một gã mặc trường bào màu xám lão giả lăng không xuất hiện ở Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng. Lão giả râu tóc bạc trắng, trên mặt nếp nhăn trải rộng, thoạt nhìn cực kỳ già nua, cho người một cỗ nồng hậu dày đặc tang thương cảm giác. Lão giả sau khi xuất hiện, không sai biệt lắm đã qua năm tức, tại lão giả bên người không gian khẽ run lên, rất nhanh, năm tên lão giả cùng một người trung niên nam tử xuất hiện ở Áo xám lão giả sau lưng.

Bảy tên hư giả cảnh cường giả!

Áo xám lão giả nhìn lướt qua trong tràng, hắn hai mắt chậm rãi nhắm lại, đã qua không sai biệt lắm mười tức, hắn mở mắt, nói: “Tại đây trước kia từng có hai người, có lẽ tựu là Dương Diệp cùng cái kia bị hắn bắt Thiên Sát các nữ tử.”

“Nguyên lão, không cách nào xác thực tra được vị trí của hắn sao?” Tại Áo xám lão giả bên cạnh, tên kia hoa bào lão giả hỏi.

Áo xám lão giả khẽ lắc đầu, nói: “Người này che giấu khí tức công phu rất mạnh, ta cũng cảm thụ không đến khí tức của hắn, chỉ có thể thông qua tại đây trước kia không gian biến hóa biết rõ hắn đã từng đã tới tại đây.”

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua hoa bào lão giả cùng cái kia lưng đeo trường cung trung niên nam tử, nói: “Dạ Danh, Lâm Tiêu, hai người các ngươi trước kia cùng hắn đã giao thủ, các ngươi nói thực ra, kẻ này thực lực đến tột cùng đến rồi loại trình độ nào.”

Hắn Dư lão giả ánh mắt cũng nhìn về phía rồi hoa bào lão giả cùng trung niên nam tử. Tuy nhiên bọn hắn biết rõ Dương Diệp đã giết hai gã hư giả, nhưng là, cái này cũng có khả năng là cái kia hai gã hư giả khinh địch chủ quan, hoặc là cái khác nguyên nhân gì mới bị Dương Diệp giết. Nói ngắn lại, bọn hắn muốn biết Dương Diệp thực lực chân chính.

Tên gọi Dạ Danh hoa bào lão giả trầm ngâm một hồi, sau đó nói: “Một chọi một, chúng ta trong tràng ngoại trừ nguyên lão ngươi, chỉ sợ không có bất kỳ người có thể chiến qua hắn!”

Nghe vậy, trong tràng ngoại trừ cái kia nguyên lão bên ngoài, còn lại mọi người sắc mặt đều là ngưng trọng lên, có thể đả bại bọn hắn, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp hiện tại mới nửa đế!

Mọi người trong đầu đều xuất hiện một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là: Nếu như Dương Diệp đạt tới đế giả hoặc là hư giả

“Kẻ này, phải chết!” Trong tràng, một gã lão giả bỗng nhiên trầm giọng nói.

Hắn Dư lão giả cũng đều là gật đầu, biểu thị tán thành.

Bọn hắn hiện tại cùng Dương Diệp đã là tử địch, một khi lại để cho Dương Diệp lớn lên, cái kia đối với bọn họ mà nói, tuyệt đúng là ác mộng!

“Đã hắn trốn ẩn núp đi, chúng ta đây tựu đi diệt tận thế thành, ta tin tưởng, hắn sẽ ra ngoài đấy!” Lúc này, một gã lão giả bỗng nhiên đề nghị.

“Không ổn!”

Cái kia Dạ Danh lắc đầu, nói: “Diệt đi tận thế thành, kẻ này đem tại tránh lo âu về sau, kể từ đó, hắn tất nhiên sẽ che dấu, khi đó, chúng ta muốn đang tìm đến hắn, nhất định khó như lên trời. Mà một khi hắn che dấu, dốc lòng tu luyện, sau đó đạt tới đế giả, hoặc là đạt tới hư giả, khi đó, hắn tại ám, chúng ta ở ngoài chỗ sáng, chúng ta chỉ sợ”

Mọi người thần sắc chìm xuống ra, tuy nhiên Dạ Danh lời còn chưa dứt, nhưng là bọn hắn như thế nào lại không biết Dạ Danh ý tứ? Một khi Dương Diệp không có nỗi lo về sau, lại đạt tới hư giả cảnh, khi đó, toàn bộ ẩn vực đem không biết phải chết bao nhiêu người, thậm chí liền bọn hắn đều phải chết.

“Chúng ta có thể dùng tận thế thành người đến uy hiếp hắn!” Lúc này, lại một gã lão giả đề nghị.

Dạ Danh nhìn thoáng qua lão giả kia, nói: “Ngươi biết rõ có bảy vị hư giả đang chờ ngươi, ngươi còn có thể trở về sao?”

Tên kia gọi Lâm Tiêu trung niên nam tử cũng nói: “Đối với chúng ta uy hiếp lớn nhất, không phải kiếm minh, mà là cái này Dương Diệp, giết Dương Diệp, kiếm minh chưa đủ là nói, nhưng là diệt đi kiếm minh, mà Dương Diệp còn sống, hậu hoạn vô cùng.”

Dạ Danh nói: “Lâm Tiêu nói cực kỳ, người này sát ý cùng với đạt tới hư giả, nghĩ đến cũng đúng một cái tâm ngoan thủ lạt thế hệ, chúng ta sử dụng kiếm minh đến uy hiếp hắn, chỉ sợ sẽ không có hiệu quả.”

“Thiên Sát các người đến rồi chưa?” Lúc này, một bên nguyên lão bỗng nhiên nói.

Dạ Danh nói: “Còn không có có, bất quá có lẽ nhanh!”

Nguyên lão nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta bây giờ tách ra, sau đó dùng thần thức tầng tầng tìm tòi, trừ phi hắn vẫn dấu kín lấy bất động, bằng không thì, tất nhiên sẽ lộ ra chân ngựa. Nhớ lấy, nếu là phát hiện người này, chớ muốn động thủ, trước thông tri mọi người.”

“Không đều Thiên Sát các người rồi hả?” Dạ Danh hỏi.

Nguyên lão lắc đầu nói: “Đương nhiên là phải đợi, chỉ là, chúng ta không thể cho kẻ này một điểm thời gian nghỉ ngơi.”

Dạ Danh bọn người nhẹ gật đầu, sau đó nhao nhao biến mất ngay tại chỗ

Hơn hai trăm vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp tự một chỗ không gian chui ra, hắn vừa mới chuyển đi ra, tại hắn bên phải không gian lại đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, cái này tự nhiên là nàng kia.

“Bọn hắn hiện tại cách chúng ta có xa lắm không?” Dương Diệp hỏi.

Trầm mặc thục tức, nữ tử nói: “Không sai biệt lắm hơn 100 vạn dặm, người của bọn hắn phân ra ra.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, lập tức, Kiếm Vực xuất hiện ở trong tràng, đem làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, nàng kia lập tức nghẹn ngào giật mình nói: “Cái này, đây là trong truyền thuyết vực chi lực lượng, Kiếm Vực ngươi lĩnh ngộ Kiếm Vực, ngươi vậy mà hiện tại tựu lĩnh ngộ Kiếm Vực!”

Nữ tử thanh âm cái này, mang theo nồng đậm vẻ khiếp sợ, nàng tự nhiên là khiếp sợ đấy, vực chi lực lượng, dù cho đối với nàng loại này cấp bậc cường giả mà nói đều là phi thường lạ lẫm đấy, vực chi lực lượng, siêu việt ý cảnh, siêu việt pháp tắc, siêu việt thần thông thuật tóm lại, nàng thật không ngờ Dương Diệp vậy mà lĩnh ngộ vực chi lực lượng, thì ra là Kiếm Vực.

Phải biết, năm đó Kiếm Vô Cực tại Ngoại Vực lĩnh ngộ Kiếm Vực lúc, thế nhưng mà đã hơn ba mươi ah, mà Dương Diệp mới hơn hai mươi!

Hiện tại nàng rốt cục minh bạch trước kia tại sao mình sẽ bị Dương Diệp phát hiện.

Vực chi lực lượng siêu việt pháp tắc lực lượng, không gian pháp tắc tự nhiên sẽ bị Kiếm Vực áp chế.

Dương Diệp thi triển xuất kiếm vực về sau, nói thẳng: “Hiện tại, ngươi thi triển không gian của ngươi pháp tắc, hơi chút chậm một chút, đừng quá nhanh!”

Nữ tử do dự xuống, sau đó bắt đầu dựa theo Dương Diệp nói làm.

Dương Diệp hết sức chăm chú nhìn xem nữ tử, nữ tử bất luận cái gì chi tiết, tỉ mĩ hắn đều không có buông tha.

Hắn nguyên bản cũng muốn trước luyện chế khôi lỗi, nhưng là thời gian không đủ, luyện chế một cái hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, ít nhất cần mười ngày, đây là bảo thủ đoán chừng. Hắn hiện tại, đừng nói mười ngày, mười cái canh giờ đều không có. Cho nên, hắn chỉ có thể lựa chọn trước nghiên cứu cái này không gian pháp tắc, bởi vì đã có cái này, là hắn có thể có rất tốt che dấu chính mình, đến lúc đó, có không gian pháp tắc tăng thêm Kiếm Vực, sau đó còn có ám chi pháp tắc, hắn cũng không tin cái kia Thiên Sát các người có thể tìm được hắn!

Cứ như vậy, Dương Diệp một bên quan sát nữ tử thi triển không gian pháp tắc một bên bỏ chạy, tại một ngày về sau, Dương Diệp triệt hồi rồi Kiếm Vực, nữ tử cũng ngừng lại.

Dương Diệp trong mắt có một tia hưng phấn, đang muốn nói chuyện, lúc này, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Có người tại tiếp cận bên này, rất nhanh, 100 vạn dặm, sáu mười vạn dặm, ba mười vạn dặm lập tức đến rồi.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1265: Đi, lập tức đi, lập tức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một vòng kiếm quang chui vào rồi trước mặt của mình không gian. Nữ tử cũng là thân hình run lên, biến mất tại trong tràng.

Tại Dương Diệp cùng nữ tử vừa rời đi vẫn chưa tới nửa hơi, một gã mặc màu xanh trường bào, đầu đội màu xanh áo choàng nam tử xuất hiện ở Dương Diệp cùng nữ tử trước kia chỗ chỗ đứng, mà nam tử mới xuất hiện, cái kia nguyên lão tựu theo sát tới, tại nguyên lão sau khi xuất hiện, đã qua không sai biệt lắm hai tức, Dạ Danh bọn người cũng xuất hiện ở nguyên lão sau lưng.

Nguyên lão ánh mắt đã rơi vào cái kia áo bào xanh nam tử trên người, nói: “Các hạ tựu là Thiên Sát các Phong Thiên Sát?”

Nghe được nguyên lão lời mà nói..., Dạ Danh bọn người lập tức trong nội tâm cả kinh, cái này Phong Thiên Sát tại ẩn vực thế nhưng mà cực kỳ nổi danh đấy, bởi vì hắn đã từng lấy đế giả thực lực ám sát qua một gã hư giả cảnh cường giả, hắn thành công rồi. Cái kia một lần, cái tên này vang vọng toàn bộ ẩn vực. Mà bây giờ, Phong Thiên Sát đã đạt tới hư giả.

Quan trọng nhất là, cái này Phong Thiên Sát theo xuất đạo đến nay, tựu chưa từng bị thua!

Áo bào xanh nam tử quay đầu nhìn thoáng qua nguyên lão, nói: “Không nghĩ tới liền nguyên lão trách ngươi đều ra tay, xem ra, cái này Dương Diệp đối với các ngươi uy hiếp không nhỏ ah!”

Nguyên lão nhạt âm thanh nói: “Không có biện pháp, các ngươi Thiên Sát các không để cho lực, chúng ta cũng chỉ có thể chính mình động thủ.”

Áo bào xanh nam tử nói: “Lúc này đây, là chúng ta không để cho lực, các ngươi yên tâm, đã ta Thiên Sát các nhận vật của các ngươi, cái này Dương Diệp đầu người, ta Thiên Sát các nhất định sẽ vì các ngươi lấy ra.”

Nguyên lão đạo: “Phong Thiên Sát, lão phu nhắc nhở ngươi một câu, người này cũng không phải bình thường huyền giả, hắn chính diện giết hai gã hư giả, hơn nữa còn bắt được ngươi Thiên Sát các cái vị kia. Thứ cho ta nói thẳng, đừng nói ngươi, coi như là ta cùng hắn chính diện giao thủ đều không có mười phần nắm chắc có thể đánh chết hắn.”

“Ha ha”

Theo Phong Thiên Sát cười khẽ tiếng vang lên, Phong Thiên Sát toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, thanh âm của hắn không biết từ chỗ nào truyền đến trong tràng, “Nguyên lão quái, trong vòng một canh giờ, ta đem Dương Diệp đầu người nâng lên trước mặt của ngươi đến. Lấy người tiền tài, thay người lấy mạng, ta Thiên Sát các trước kia không có thất tín qua, hiện tại cũng sẽ không thất tín!”

Nguyên lão quái bọn người sắc mặt âm trầm xuống, bởi vì Phong Thiên Sát đã ẩn tàng khí tức của mình, hiển nhiên, đối phương không muốn làm cho bọn hắn đi theo.

“Cái này ngu xuẩn!”

Một bên, cái kia Dạ Danh nhịn không được nổi giận mắng: “Tự cho là đúng, thật sự là không biết sống chết.”

Nguyên lão lắc đầu, nói: “Hắn đã từng cũng là thiên chi kiêu tử, đã từng vượt cấp đánh chết qua hư giả cảnh cường giả, tự nhiên là có tự ngạo vốn liếng. Mà hắn hiện tại đã là hư giả, mà cái kia Dương Diệp thì là nửa đế, ở trong mắt hắn xem ra, hắn tự nhiên là sẽ không bị người càng giai đánh chết đấy. Đáng tiếc, hắn đánh giá thấp Dương Diệp, xa xa đánh giá thấp.”

Trung niên nam tử kia Lâm Tiêu nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như nói cái này Phong Thiên Sát là thiên tài, cái này Dương Diệp tựu là tuyệt thế thiên tài, một thiên tài, trăm năm thời gian khả năng sẽ xuất hiện rất nhiều cái, nhưng là một cái tuyệt thế thiên tài, chỉ sợ một vạn tuổi cũng khó khăn dùng xuất một cái. Phong Thiên Sát đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp Dương Diệp, hắn, rất nguy hiểm!”

“Chúng ta bây giờ đem làm như thế nào?” Dạ Danh nhìn về phía rồi nguyên lão.

Nguyên lão trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Đợi!”

“Đợi?”

Dạ Danh cau mày nói: “Hắn căn bản giết không được Dương Diệp.”

Nguyên lão nói: “Giết hay không được, đối với chúng ta đều mới có lợi. Nếu như hắn có thể giết Dương Diệp, cái kia tự nhiên tốt nhất, nếu như giết không được. Ha ha. Nếu như giết không được, ta muốn, Thiên Sát các vị kia thần bí Các chủ có lẽ sẽ ra tay rồi.”

“Ngươi cảm thấy vị kia Các chủ sẽ ra tay?” Dạ Danh hỏi.

Nguyên lão nói: “Cái này quan hệ đến Thiên Sát các thanh danh, đối phương nhất định sẽ xuất thủ, như nếu như đối phương không ra tay, cái kia Thiên Sát các về sau tại ẩn vực thanh danh xem như triệt để hủy. Đương nhiên, nếu như cái này Thiên Sát có thể thành công, cái kia tự nhiên là tốt nhất rồi.”

“Cơ hội thành công rất tiểu!” Trung niên nam tử lắc đầu.

Nguyên lão nói: “Phân ra một người đi giám thị tận thế thành, cái này Dương Diệp có thể sẽ trở về, nếu như hắn trở về, đừng động thủ, lập tức cho chúng ta biết.”

Rất nhanh, một gã lão giả thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Nguyên lão ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, hai mắt nhắm lại, “Người này, không có thể còn sống ah!”

Mấy vạn ngoài trăm dặm một mảnh sơn mạch bên trong, Dương Diệp tại dày đặc trong rừng chạy gấp, hắn tốc độ cực nhanh, những nơi đi qua cái kia chút ít cổ thụ vậy mà kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, tựu phảng phất bị cuồng phong tại thổi.

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì âm thầm cái kia Thiên Lan Không, thì ra là cái kia nữ tử thần bí, trước kia tại hắn hỏi thăm xuống, biết được nữ tử tên gọi Thiên Lan Không. Đang âm thầm Thiên Lan Không đột nhiên nói cho hắn biết chỉ có một người đuổi theo, nghe được chỉ có một người đuổi theo, Dương Diệp lập tức ngừng lại.

Hắn tuy nhiên lợi dụng Kiếm Vực học xong không gian pháp tắc, nhưng là, tại đối với không gian phương diện này tạo nghệ còn là xa xa không bằng Thiên Lan Không đấy, ví dụ như, Thiên Lan Không có thể cảm ứng phòng ngự gần hai trăm vạn dặm nội không gian, nhưng là hắn, cũng chỉ có thể cảm ứng không sai biệt lắm năm mươi vạn dặm. Đây cũng là chuyện rất bình thường, Thiên Lan Không lĩnh ngộ không gian pháp tắc đã không biết bao nhiêu năm, mà hắn mới vừa vặn lĩnh ngộ, không bằng đối phương, tự nhiên là rất bình thường, hắn xem vô cùng khai mở!

Trước kia sở dĩ trốn, là vì có gần tám gã hư giả hướng hắn bên này đuổi theo, tám gã hư giả cảnh cường giả, hắn tự nhiên là muốn chạy đấy, hắn còn không có cảm giác mình có thể đối kháng tám gã hư giả cảnh cường giả trình độ.

“Hắn đến rồi!”

Dương Diệp vừa dừng lại, trong đầu tựu vang lên Thiên Lan Không thanh âm.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chính hắn cũng cảm nhận được.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, sau đó hít sâu một hơi, thoáng một phát bàn ngồi trên mặt đất, nói: “Rốt cục vứt bỏ rồi.” Nói xong, hắn lấy ra mấy miếng Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó bắt đầu hấp thu huyền khí.

Trong tràng không có bất cứ động tĩnh gì.

Dương Diệp hai mắt đóng lại, tại chung quanh hắn đều là Tử Tinh Thạch, những... Này Tử Tinh Thạch không ngừng tản mát ra linh khí hướng phía hắn dũng mãnh lao tới. Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, trong tràng một chút động tĩnh đều không có.

Đảo mắt, sắc trời dần tối.

Trong sân Dương Diệp như trước xếp bằng ở đấy, tại hắn chung quanh cũng như trước có một đống lớn Tử Tinh Thạch, những cái... Kia Tử Tinh Thạch tại Dương Diệp dưới sự khống chế, bắt đầu tự cháy, sau đó hóa thành linh khí hướng phía Dương Diệp đều dũng mãnh lao tới.

Cứ như vậy, đến rồi đêm khuya.

Trong tràng đen kịt một mảnh, đưa tay không thấy được năm ngón.

Đột nhiên, trong tràng gió bắt đầu thổi rồi. Phong rất nhẹ, chung quanh những cái... Kia cổ thụ lá cây bắt đầu nhẹ nhàng phiêu đãng... Mà bắt đầu.

Dương Diệp hay là xếp bằng ở địa ở đằng kia hấp thu linh khí, không có chút nào động tĩnh.

Đúng lúc này, Dương Diệp sợi tóc nhẹ nhàng phiêu bỗng nhúc nhích, đón lấy, Dương Diệp cảm nhận được một hồi gió nhẹ, mà đang ở hắn cảm nhận được một hồi gió nhẹ lúc, một thanh dao găm không hề dấu hiệu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, phải nói là xuất hiện ở Dương Diệp yết hầu chỗ. Con dao găm này xuất hiện một điểm dấu hiệu đều không có, tựu phảng phất nó vốn là ở chỗ này đồng dạng!

Tại dao găm xuất hiện một khắc này, Dương Diệp con mắt đột nhiên loong coong rồi ra, hắn cũng không có đi ngăn cản chuôi này dao găm, bởi vì U Linh thuẫn đã xuất hiện ở cổ họng của hắn chỗ.

Dương Diệp trợn mắt cái kia một cái chớp mắt, Niết Bàn Cảnh kiếm ý trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó phải tay nắm lấy cái kia chẳng biết lúc nào xuất hiện kiếm bay thẳng đến trước mặt không gian tựu là đâm một phát.

Keng!

Xùy~~!

Dao găm bị U Linh thuẫn ngăn trở, mà Dương Diệp trước mặt nhưng lại chẳng biết lúc nào nhiều hơn một người mặc áo bào xanh nam tử, đem làm áo bào xanh nam tử xuất hiện một khắc này, nguyên bản tại Dương Diệp quanh thân Phong lập tức biến mất. Mà Dương Diệp kiếm chính cắm ở cái kia áo bào xanh nam tử phần bụng.

Yên lặng một cái chớp mắt, áo bào xanh nam tử đột nhiên một tiếng gầm lên, sau đó trong tràng lập tức lăng không xuất hiện một trận gió, đón lấy, vô số đạo Lưỡi Dao Gió đột nhiên từ bốn phương tám hướng hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đến, mà áo bào xanh nam tử bản thân trực tiếp hóa thành một làn gió nhẹ hướng phía đằng sau thổi đi. Mà đang ở hắn hướng về sau thổi đi một khắc này, tại phía sau hắn không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, sau đó một thanh dao găm lăng không xuất hiện ở nam tử sau lưng.

Xùy~~!

Gió nhẹ tán đi, áo bào xanh nam tử bản thể xuất hiện lần nữa tại Dương Diệp trước mặt, mà lúc này, tại hắn phần gáy chỗ, cắm một thanh dao găm.

Áo bào xanh nam tử đối diện, Dương Diệp trên người bộc phát ra rồi vô số đạo kiếm quang, những... Này kiếm quang lập tức liền đem áo bào xanh nam tử làm ra đến cái kia chút ít Lưỡi Dao Gió cho đánh tan.

“Ngươi”

Áo bào xanh nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt hắn, tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin, còn có một tia giật mình. Cho tới bây giờ, hắn tự nhiên đã hiểu. Hắn đang đợi một cái thời cơ tốt nhất động thủ, mà Dương Diệp nhưng lại một mực đang đợi hắn xuất thủ nói cách khác, Dương Diệp đã sớm phát hiện hắn đến.

Để cho nhất hắn khó có thể tin chính là phía sau hắn người này, người này, hắn cũng không xa lạ gì, bởi vì đều là một cái trong các đấy. Hắn rất không rõ, vì cái gì Dương Diệp không có giết Thiên Lan Không, hơn nữa cái này Thiên Lan Không còn giúp Dương Diệp tới giết hắn hắn tự nhiên là không cũng tìm được đáp án rồi.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên thủng rồi áo bào xanh nam tử giữa lông mày, nam tử trong hai mắt lập tức tại không có chút nào sắc thái. Hắn có thể không có hứng thú cùng một cái tất nhiên người chết lải nhải!

Dương Diệp tay phải vung lên, áo bào xanh nam tử trên tay mang nạp giới bay đến trên tay hắn, cùng lúc đó, hắn đem áo bào xanh nam tử thi thể thu vào. Hắn nhìn lướt qua trong tay nạp giới, trong nạp giới, Tử Tinh Thạch có hơn ba vạn, đẵng cấp cái này áo bào xanh nam tử bị Tiểu Bạch hấp thu về sau, hắn Tử Tinh Thạch đem đạt đến không sai biệt lắm bốn mươi vạn!

Bốn mươi vạn!

Nhiều không? Nếu là lúc trước, hắn sẽ cảm thấy rất nhiều, nhưng là hiện tại, hắn chỉ là cảm thấy. Đừng nhìn có bốn mươi vạn Tử Tinh Thạch, đa dụng mấy lần hư vân hạm, cái này bốn mươi vạn sẽ lập tức thấy đáy.

Ngoại trừ Tử Tinh Thạch, vậy thì bên trong còn có một chút thượng vàng hạ cám đồ vật, bất quá hắn đều chướng mắt rồi. Hiện tại, ngoại trừ hư giai bảo vật cùng huyền kỹ, còn lại đấy, hắn thật sự không có hứng thú!

Đem nạp giới thu vào, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Ta và ngươi nếu là liên thủ, muốn đập phát chết luôn hư giả cảnh cường giả, giống như độ khó cũng không phải rất lớn!”

Trước kia nếu như không phải Thiên Lan Không, hắn chặn đánh hơ khô thể tre bào nam tử, chỉ sợ còn muốn phí một phen công phu, bởi vì hắn một kiếm kia, cũng không thể có đem đối phương một kích bị mất mạng, hắn ngược lại là muốn gai yết hầu, nhưng là lúc kia nếu như gai yết hầu, đối phương vô cùng có khả năng tránh thoát đi, không có biện pháp, tay của hắn cùng đối phương phần bụng cách gần đây!

Mà đối phương tại rút đi lúc, Thiên Lan Không kịp thời xuất hiện ở đối phương sau lưng, phải nói, nàng cũng sớm đã tính toán tốt rồi đối phương sẽ lui về phía sau, tăng thêm xuất kỳ bất ý, cho nên áo bào xanh nam tử bị nàng một đao tất sát.

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như không có U Linh thuẫn, hắn đều được sợ cái này Thiên Lan Không ba phần!

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng sắc mặt thốt nhiên biến đổi, “Đi, lập tức đi, lập tức!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1266: Cùng hắn một trận chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Thiên Lan Không lời mà nói..., Dương Diệp nhướng mày, khó hiểu. Mà đúng lúc này, hắn sắc mặt cũng là biến đổi, không có có do dự chút nào, kiếm quang hiện lên, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ. Mà cái kia Thiên Lan Không tại Dương Diệp biến mất một khắc này, cũng theo sát lấy biến mất tại trong tràng.

Tại Dương Diệp cùng Thiên Lan Không biến mất vẫn chưa tới một hơi thời gian, trong sân không gian đột nhiên như là nước gợn bình thường phập phồng lên, ngay từ đầu về phần trăm trượng trong phạm vi không gian tại phập phồng, nhưng là thời gian dần trôi qua, chung quanh gần vạn trượng nội không gian đều tại phập phồng, giống như là mặt biển thượng bị cuồng phong thổi qua nước.

“Dương Diệp tốt một cái Dương Diệp”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, trong tràng không gian khôi phục lại bình tĩnh.

Mà đúng lúc này, nguyên lão bọn người xuất hiện ở trong tràng.

“Phong Thiên giết chết.” Nguyên lão trầm giọng nói.

“Nguyên lão như thế nào xác định?” Dạ Danh hỏi.

Nguyên lão ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: “Nếu như cái này Phong Thiên Sát không phải chết rồi, Thiên Sát các Các chủ như thế nào lại trôi qua tự mình ra mặt?”

Dạ Danh lắc đầu, nói: “Không nghĩ tới, cái này tại ẩn vực lại để cho người nghe mà biến sắc Thiên Sát các, trong khoảng thời gian ngắn tựu tổn thất hai gã hư giả, hơn nữa còn là gãy tại một gã nửa đế trên tay. Ha ha, lúc này đây, Thiên Sát các là chân chính nguyên khí đại thương ah.” Thiên Sát các tổng cộng chỉ có ba tên hư giả cảnh cường giả, hiện tại bị Dương Diệp giết một gã, mà một danh khác cũng bị Dương Diệp bắt, nói cách khác, Thiên Sát các chỉ còn lại có một gã hư giả.

Đây mới thực là nguyên khí đại thương!

Kỳ thật đang nghe Dương Diệp tru sát Thiên Phong Sát lúc, trong tràng mọi người tại khiếp sợ đồng thời, trong nội tâm còn có một tia mừng thầm. Không có hắn, bởi vì mọi người đối với Thiên Sát các đều không có hảo cảm. Đây là một cái tổ chức sát thủ, bọn hắn mỗi người thần bí, bọn hắn ẩn núp trong bóng tối, thậm chí tại gia tộc bọn họ bên trong đều có người.

Chỉ cần cho bọn hắn đầy đủ chỗ tốt, những... Này sát thủ sẽ xuất quỷ nhập thần xuất hiện tại bên cạnh của bọn hắn, sau đó đối với bọn họ yết hầu đến một kiếm.

Minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, cho dù là nguyên gia cũng đúng cái này Thiên Sát các kiêng kị không thôi. Hiện tại, Thiên Sát các thực lực bị suy yếu, cái này đối với bọn họ mà nói, cũng không coi vào đâu chuyện xấu.

“Nguyên lão, chúng ta bây giờ đem làm như thế nào?” Dạ Danh hỏi. Lần này săn giết Dương Diệp, là nguyên gia tổ chức, nguyên gia cũng là sở hữu tất cả trong gia tộc mạnh nhất đấy, mà cái này nguyên lão cũng là trong tràng chúng hư giả bên trong mạnh nhất đấy, bởi vậy, tất cả mọi người dùng nguyên lão làm chủ, ít nhất tạm thời là.

Nguyên lão nhìn phía xa hồi lâu, sau đó nói: “Đợi!”

“Đợi?” Dạ Danh nhíu mày, ở trong mắt hắn xem ra, bọn hắn có lẽ trước đi hỗ trợ đấy, có bọn hắn tương trợ, đừng nói Dương Diệp, coi như là nửa đế Kiếm Vô Cực đều phải chết. Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này nguyên lão lại còn là lại để cho các loại..., thì ra là không ra tay. Bất quá rất nhanh, hắn chính là rõ Bạch Nguyên lão ý tứ.

Nguyên lão đây là muốn lại để cho Dương Diệp cùng Thiên Sát các lưỡng bại câu thương!

Nếu như nói tại ẩn vực bên trong, còn có cái đó cái thế lực có thể uy hiếp được nguyên gia lời mà nói..., cái này không thể nghi ngờ tựu là Thiên Sát các, Thiên Sát các chỉnh thể thực lực không bằng nguyên gia, nhưng là cái này Thiên Sát các căn bản không đến rõ đấy, bọn hắn nhất chỗ đáng sợ tựu là ám sát, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng, nếu như bị một đám rất mạnh sát thủ nhằm vào, coi như là nguyên gia, chỉ sợ cũng phải mỗi ngày đều sống chờ đợi lo lắng!

Thiên Sát các Các chủ nếu như có thể giết Dương Diệp, cái kia đương nhiên tốt, mọi người mục đích cũng coi như đạt đến. Mà nếu như là Dương Diệp giết Thiên Sát các Các chủ, cái kia đối với bọn họ cũng không có cái gì tổn thất.

Tóm lại, bất kể là Dương Diệp chết hay là Thiên Sát các Các chủ chết, đối với bọn họ mà nói đều không có chỗ xấu, nếu như hai người lưỡng bại câu thương, bọn hắn đến ngồi thu ngư ông thủ lợi, vậy thì càng tốt hơn.

Không chỉ Dạ Danh đã minh bạch nguyên lão ý tứ, trong tràng người còn lại cũng đã minh bạch nguyên lão ý tứ, dù sao đều là đã sống ít nhất trên vạn năm người rồi, điểm ấy trí tuệ vẫn phải có. Đối với nguyên lão cách làm, mọi người cũng là ủng hộ đấy, bởi vì bọn hắn đối với Thiên Sát các đều không có hảo cảm!

Lúc này, nguyên lão lại nói: “Không cần xuất thủ, tận lực đuổi kịp bọn hắn là đủ.”

Thanh âm rơi xuống, nguyên lão bọn người biến mất ngay tại chỗ

Dương Diệp cùng Thiên Lan Không cực tốc chạy như điên, không đến mấy tức thời gian, hai người cũng đã xuất hiện ở hơn hai trăm vạn dặm bên ngoài,

“Là các ngươi Thiên Sát các Các chủ?” Dương Diệp hỏi.

“Vâng!” Thiên Lan Không trong thanh âm mang theo một tia ngưng trọng.

“Mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

“Ta và ngươi liên thủ khả năng đều không phải là đối thủ của hắn!” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không cần phải nói, cái này Thiên Sát các Các chủ khẳng định thuộc về Vạn Túc Công cái loại này cấp bậc đấy. Mà so sánh với Vạn Túc Công, cái này Thiên Sát các Các chủ khả năng đáng sợ hơn, bởi vì đối phương là sát thủ, xuất quỷ nhập thần sát thủ. Cùng Vạn Túc Công giao thủ, đó là chính diện giao thủ, mà cái này Thiên Sát các Các chủ thế nhưng mà đến ám đấy.

Chính hắn cũng đã làm sát thủ ám giết qua người, phi thường tinh tường sát thủ đáng sợ, huống chi đối phương còn là một vị hư giả cảnh sát thủ.

Không thể tiếp tục như vậy trốn xuống dưới, càng không thể làm cho đối phương núp trong bóng tối!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp chính là làm hạ quyết định. Tiếp tục trốn, chỉ là lãng phí huyền khí, chờ hắn huyền khí lãng phí xong, khi đó tình cảnh càng thêm không ổn; Mà đối phương nếu như núp trong bóng tối không hiện thân, vậy hắn cơ hồ chuyện gì cũng không làm được, bởi vì hắn nhất định phải thời thời khắc khắc đề phòng đối phương, hơi có chút thư giãn, đối phương nhất định sẽ cho hắn một kích trí mạng.

Chiến!

Chỉ có thể chiến!

Bức đối phương chính diện một trận chiến!

Quyết định về sau, Dương Diệp huyền khí truyền âm cho Thiên Lan Không, "Ngươi che dấu, tàng xa một chút, tạm thời chia ra tay, về phần lúc nào nên xuất thủ, chính ngươi quyết định." Không cho Thiên Lan Không xuất thủ, tự nhiên là vì cùng cái kia Thiên Sát các Các chủ chính diện một trận chiến, nếu để cho đối phương biết rõ Thiên Lan Không ở chỗ này, đối phương chắc chắn sẽ không cùng hắn chính diện một trận chiến.

"Ngươi muốn điều gì!" Thiên Lan Không hỏi.

"Cùng hắn một trận chiến!" Dương Diệp nói.

"Ngươi điên rồi ngươi!" Thiên Lan Không thất thanh nói: "Dương Diệp, thực lực ngươi xác thực cường hãn, nhưng là, nhưng hắn là thành danh đã lâu hư giả, căn bản không phải trước kia ngươi giết cái kia hai gã hư giả cảnh cường giả có thể so với đấy, cho dù là ngươi vừa rồi giết Thiên Phong Sát cũng không cách nào cùng hắn so sánh với."

Hồn phách của nàng tại Dương Diệp trên tay, tự nhiên không hi vọng Dương Diệp xuất thủ, có thể nói, Dương Diệp nếu là xuất thủ, nàng cũng có thể có thể sống không được. Thiếu đi một hồn một phách nàng, tựu tính toán bất tử, người khẳng định cũng sẽ biến thành ngu ngốc. Trên đời này, có thể không có gì có thể cải tạo hồn phách đồ vật, ít nhất nàng chưa từng nghe qua.

Dương Diệp nói: "Vậy ngươi cảm thấy chúng ta bây giờ nên như thế nào?"

Nghe vậy, Thiên Lan Không lập tức nghẹn lời, nên như thế nào? Tiếp tục trốn? Muốn chạy trốn tới khi nào? Nàng cũng may, Dương Diệp huyền khí khẳng định không cách nào làm cho hắn trốn bao lâu đấy, huyền khí dùng hết về sau, như thế nào trốn? Khi đó, đừng nói trốn, chỉ sợ liền phản kích năng lực đã không có.

Trầm mặc mấy tức, Thiên Lan Không nói: “Ngươi thật sự muốn cùng hắn một trận chiến?”

Dương Diệp nói: “Ta không có lựa chọn.”

“Có nắm chắc?” Thiên Lan Không hỏi.

“Không có!” Dương Diệp nói. Hắn xác thực không có gì nắm chắc, đối phương là thuộc về Vạn Túc Công cái loại này cấp bậc đấy, trừ phi hắn dùng Kiếm Thần ấn đem chính mình kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, như vậy có lẽ có thể đánh chết đối phương, nhưng là, dùng hắn lập tức tình cảnh, hắn căn bản không dám dùng. Không nói ẩn vực nguyên gia những người kia, tựu là cái này Thiên Lan Không hắn cũng không tin.

“Coi chừng không gian của hắn thủ đoạn, hắn đối với không gian khống chế so với ta còn mạnh hơn, còn có, hắn khả năng còn có thể Phong chi pháp tắc.” Thiên Lan Không thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, biến mất tại trong tràng.

Thiên Lan Không sau khi rời đi, Dương Diệp lập tức ngừng lại, hắn lấy ra mấy miếng Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó hai mắt khép hờ.

Đã qua mấy tức, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, hắn hiện tại, Niết Bàn Cảnh kiếm ý đã hoàn toàn nghiền áp sát ý, bởi vậy, tại xuất ra Táng Thiên lúc, sẽ không tại chơi đùa bốn phía huyết hồng một mảnh, bởi vì những... Này huyết khí cùng sát ý, đều đã bị sát ý trấn áp.

Xuất ra Táng Thiên về sau, Dương Diệp mở mắt, nói: “Các hạ, đã đến rồi, vì sao không hiện thân đâu này?”

Không có trả lời.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Các hạ là thành danh đã lâu siêu cấp cường giả, chẳng lẽ đối phó ta cái này nửa đế, cũng muốn dùng ám sát đấy sao?”

“Ngươi cũng không phải bình thường nửa đế!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, “Có thể dùng nửa đế tru sát hư giả, trên đời này có thể làm được đấy, hiện tại chỉ sợ chỉ có ngươi rồi. Bất quá ngươi nói rất đúng, muốn giết ngươi, cũng xác thực không cần dùng ám sát đấy.”

Thanh âm rơi xuống, một gã thân mặc hắc bào, mặt mang màu đen mặt nạ nam tử xuất hiện ở Dương Diệp đối diện cách đó không xa.

Nhìn thấy mặt nạ nam tử, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, nam tử này tuy nhiên ngay tại hắn cách đó không xa, nhưng là hắn lại cảm thụ không đến, đối phương tựu phảng phất cùng cái này không gian, cùng cái này không khí, cùng cái này Phong, còn có hôm nay địa làm một thể.

Rất cường!

Đây là Dương Diệp cảm giác.

Mặt nạ nam tử nói: “Thiên Phong Sát đã chết, nhưng là Thiên Vấn Lan nhưng lại còn sống, nếu như ta không có đoán sai, nàng hẳn là đầu hàng ngươi rồi, mà Thiên Phong Sát sở dĩ bị giết, có lẽ cũng có công lao của nàng, đúng không?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới này mặt nạ nam tử vậy mà đem sự tình đoán được. Không cần phải nói, lại để cho Thiên Lan Không âm thầm đánh lén một chiêu này không được.

Lúc này, mặt nạ nam tử lại nói: “Cũng thế, dù sao nàng sớm đã muốn phản bội, hiện tại vừa vặn như nàng nguyện. Đến đây đi, cho ta xem xem, có thể so với Kiếm Vô Cực thiên tài, đến tột cùng mạnh bao nhiêu!”

Dương Diệp tự nhiên sẽ không khách khí, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện tại hắn tay trái phía trên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp xuất hiện ở mặt nạ nam tử trước mặt, lúc này, kiếm đã vào vỏ. Kiếm xuất, một đạo tuyết sắc kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở mặt nạ nam tử đỉnh đầu.

Mặt nạ nam tử không có chút nào động tác, mặc kệ do chuôi này huyết kiếm từ hắn đỉnh đầu chém xuống một cái, kiếm trực tiếp xuyên qua rồi mặt nạ nam tử thân thể, nhưng là Dương Diệp sắc mặt nhưng lại biến đổi, bởi vì, trước mặt hắn này mặt nạ nam tử chỉ là một đạo tàn ảnh.

Lúc này, một thanh dao găm xuất hiện ở Dương Diệp phần gáy, nhanh như tia chớp.

Keng!

Dao găm cũng không cắm vào Dương Diệp phần gáy, Dương Diệp U Linh thuẫn ngăn cản đi lên. Nhưng là Dương Diệp cũng là bị cái kia lực lượng cường đại trực tiếp chấn đến rồi tầm hơn mười trượng có hơn.

Dương Diệp vừa dừng lại, tại hắn không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, hai thanh dao găm xuất hiện ở trong tràng, một thanh đâm vào rồi Dương Diệp phần gáy, một thanh bôi hướng về phía Dương Diệp yết hầu.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, U Linh thuẫn ngăn cản hướng về phía phần gáy cái kia chuôi dao găm, mà hắn trường kiếm trong tay tắc thì đỉnh đâm về rồi xuất hiện tại yết hầu cái kia chuôi dao găm.

Keng!

Keng!

Hai thanh dao găm bị ngăn trở, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì tại hắn xuất thủ lúc, một thanh dao găm không hề dấu hiệu địa xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó trực tiếp đâm vào bụng của hắn.

Xùy~~!

Dao găm vào bụng, máu tươi rơi vãi xuất, trong bụng, dao găm khẽ run lên, sau đó cắt ngang ra

Xùy~~!

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1267: Huyết chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dao găm cắt ngang, muốn đem Dương Diệp chém ngang lưng, ở này thời khắc mấu chốt, Dương Diệp trái tay nắm chặt này chuôi dao găm, sau đó thân hình khẽ động, tiêu tán tại mấy trăm trượng có hơn. Sau khi dừng lại, Dương Diệp tay trái mạnh mà dùng sức, đem dao găm rút ra, dao găm vừa rút, hắn phần bụng chính là kích xạ xuất một đạo máu tươi.

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình phần bụng, tại hắn phần bụng chỗ, có một đạo rộng gần hai mươi phân vết máu, lúc này cái này vết máu ở trong, không ngừng tuôn ra máu tươi, tựa như con suối bốc lên phao (ngâm) đồng dạng, cuối cùng, những... Này máu tươi đều bị trong tay hắn Táng Thiên hấp thu.

Nhìn xem bụng của mình, Dương Diệp sắc mặt trầm thấp, nếu như hắn vừa rồi hơi chút chậm một chút, cho dù là từng chút một, hắn thân thể này muốn phân thành hai nửa rồi.

Mặt nạ nam tử cũng không có cho Dương Diệp thời gian nghỉ ngơi, Dương Diệp vừa dừng lại, Dương Diệp không gian chung quanh liền là khẽ run lên, sau đó lại là một thanh dao găm lăng không tự trước mặt hắn không gian dần hiện ra ra, dao găm trực tiếp bôi hướng cổ họng của hắn, tốc độ cực nhanh, nhanh đến cho dù là Dương Diệp cũng chỉ có thể chứng kiến một điểm tàn ảnh.

Bằng vào bản năng, Dương Diệp trường kiếm đột nhiên xuất thủ, trực tiếp đâm vào này dao găm phía trên.

Keng!

Dao găm bị oanh phi, nhưng là Dương Diệp sắc mặt lại là hơi đổi, bởi vì tại hắn xuất kiếm cái kia một cái chớp mắt, lại là một thanh dao găm xuất hiện ở hắn phần gáy, còn có một thanh dao găm đã đi tới hắn giữa lông mày.

Tốc độ nhanh!

Thật nhanh!

Đáng sợ nhất còn không phải nhanh, mà là đối phương mỗi lần xuất thủ, đều là cơ hồ véo tại hắn không cách nào dọn ra tay một khắc này, tựu như hiện tại, kiếm của hắn chặn đối phương dao găm, nhưng là, đối phương chuôi này dao găm cũng không phải là vì giết hắn, mà chính là vì kiềm chế kiếm của hắn, chính thức sát chiêu ngay tại lúc này cái này hai thanh dao găm, thậm chí cái này hai thanh dao găm cũng không phải sát chiêu!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp không có ở đi ngăn cản dao găm, một cỗ kiếm ý lăng không xuất hiện tại hắn bốn phía, Niết Bàn Cảnh kiếm ý xuất hiện, cái kia hai thanh dao găm lập tức có chút dừng lại, mà như vậy một chầu, Dương Diệp thân hình lóe lên, xuất hiện ở đằng sau trăm trượng chỗ, sau đó dùng kiếm ý ngưng tụ ra rồi một đạo bình chướng tại chung quanh hắn.

Tuy nhiên cái này có chút lãng phí huyền khí, nhưng là, hắn không được không làm như vậy, cũng chỉ có như vậy, đem làm đối phương dao găm xuất hiện lúc, hắn mới có thời gian làm ra phản ứng, bằng không thì đối phương dao găm tốc độ quá nhanh, hắn sẽ bị đối phương áp chế, sau đó lâm vào bị động.

Kiếm ý bình chướng sau khi xuất hiện, sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém.

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng, một đạo huyết sắc kiếm khí ở giữa sân lóe lên mà hiện, hướng phía cái kia xa xa mặt nạ nam tử kích bắn đi. Mặt nạ nam tử như trước không có trốn tránh, thậm chí liền phòng ngự đều không có, mặc kệ do Dương Diệp kiếm khí bổ vào trên người hắn.

Kiếm khí một xuyên mà qua, mặt nạ nam tử thân thể bắt đầu hư ảo

Tàn ảnh!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đúng lúc này, ở trước mặt hắn đột nhiên thoáng hiện một đạo bóng đen, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, trong tay huyết kiếm mạnh mà tựu là chém xuống một cái.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi hơn hai trăm trượng có hơn, mà lúc này, một đạo bóng đen lại phiêu hướng rồi Dương Diệp, tốc độ cực nhanh, lại để cho Dương Diệp không khỏi chịu liên tục biến sắc.

Bành bành bành!

Không đến một hơi thời gian, Dương Diệp chính là đã bị đẩy lui đến rồi hơn bảy trăm trượng có hơn, mà Dương Diệp nhưng lại liền đối Phương bản thể cũng không thấy, hắn hiện tại, chỉ có thể có chứng kiến một đạo mơ hồ bóng đen.

Tốc Chi Pháp Tắc!

Này mặt nạ nam tử lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc!

Dương Diệp cũng lĩnh ngộ Tốc Chi Pháp Tắc, nhưng là tốc độ của hắn xa không bằng này mặt nạ nam tử, ngoại trừ bởi vì đối với Tốc Chi Pháp Tắc tạo nghệ không bằng mặt nạ nam tử bên ngoài, còn có một nguyên nhân tự nhiên là cảnh giới, này mặt nạ nam tử thế nhưng mà hư giả, mà hắn mới nửa đế!

Lúc này, Dương Diệp trong mắt lần nữa chứng kiến một đạo mơ hồ bóng đen, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, trong mắt hiện lên bôi hung ác sắc, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà hướng phía trước một oanh.

Giới hạn!

Quyền xuất, một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trên nắm tay đổ xuống mà ra, những nơi đi qua, không gian văng tung tóe.

Oanh!

Tại Dương Diệp trước mặt một đạo bóng đen trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn!

Một quyền đẩy lui đối phương, cùng đối phương kéo ra rồi khoảng cách, nắm giữ chủ động, Dương Diệp tự nhiên sẽ không buông tha cho cơ hội này, chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Giờ khắc này, Dương Diệp tốc độ cũng sắp đến rồi cực hạn, hơn trăm trượng khoảng cách, ít đến 1% tức thời gian liền đến cái kia mặt nạ nam tử trước mặt, mà kiếm trong tay hắn tiêm càng là đã đi tới mặt nạ nam tử giữa lông mày không đến nửa tấc, kiếm trong ẩn chứa cường đại kiếm khí, trực tiếp làm cho mặt nạ nam tử sau lưng không gian nứt toác ra!

Mặt nạ nam tử trong mắt bình tĩnh vô cùng, ngay tại kiếm muốn đâm vào hắn mi tâm lúc, hắn đột nhiên một cái nghiêng người, Dương Diệp kiếm lập tức thất bại, dán tại mặt nạ nam tử cái trán đâm tới, mà hắn tay trái tắc thì nắm một thanh dao găm mạnh mà hướng phía Dương Diệp hoành đâm tới. Một nhát này, hồn nhiên tự nhiên, tựa như Dương Diệp đụng vào cho hắn gai đồng dạng!

Tại nhìn thấy mặt nạ nam tử ngay cả mình cái này chung cực bản nhất niệm thuấn sát đều có thể tránh thoát một khắc này, Dương Diệp trong nội tâm một giật mình, hiển nhiên, hắn hay là đánh giá thấp này mặt nạ nam tử tốc độ cùng thực lực. Đúng lúc này, hắn căn bản không có khả năng thu kiếm, cũng không có khả năng dừng lại, bởi vì tốc độ quá nhanh quá là nhanh, cường hành dừng lại, hắn có thể làm được, nhưng là nhất định sẽ trả giá nhất định được một cái giá lớn.

Ổn định tâm thần, Dương Diệp song tay nắm lấy kiếm tiếp tục hướng phía trước đâm tới, tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn thoáng hiện mà ra, hướng phía mặt nạ nam tử dao găm ngăn cản tới.

Keng!

U Linh thuẫn chặn mặt nạ nam tử dao găm, Dương Diệp xuất hiện ở mấy trăm trượng bên ngoài, mà hắn vừa dừng lại, mặt nạ nam tử chính là quỷ dị địa xuất hiện ở phía sau của hắn, hàn quang chợt lóe lên, dao găm đã tới hắn cái ót

Lúc này đây, Dương Diệp không có trốn, hắn phải tay nắm lấy Táng Thiên trở tay tựu hướng phía sau lưng đâm tới.

Hắn hiện tại xem như đã minh bạch, chỉ cần trốn hoặc là tránh, sẽ bị đối phương áp chế, bởi vì đối phương tốc độ nhanh qua hắn, hắn bất kể là trốn còn tránh, đối phương đều có thể trước hắn một bước, về phần tìm đúng Phương sơ hở, lúc này căn bản không được, bởi vì tốc độ của đối phương quá nhanh, dù cho có sơ hở, hắn cũng bắt không được! Cho nên, hắn quyết định dùng tổn thương đổi tổn thương, hoặc là nói, lấy mạng đổi mạng! Đương nhiên, hắn không biết dùng chính mình cái ót đi cứng rắn lần lượt đối phương dao găm. Tại hắn xuất kiếm một khắc này, U Linh thuẫn đã thoáng hiện mà ra, ngăn cản hướng về phía mặt nạ nam tử dao găm.

Xùy~~!

Không phải đâm vào thân thể thanh âm, mà là đâm rách không khí chính là âm thanh xé gió, kiếm rơi vào khoảng không. Mặt nạ nam tử tại thời khắc mấu chốt thân thể nghiêng người một chuyến, Dương Diệp kiếm dán mặt nạ nam tử phần bụng biên giới đâm tới. Dương Diệp nhưng lại sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì đối phương nghiêng người tránh thoát kiếm của hắn đồng thời, chủy thủ trong tay hướng phía phía sau lưng của hắn cắt đi qua.

Dương Diệp con mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, hắn không dùng U Linh thuẫn đi ngăn cản, bởi vì không kịp, hắn cách đối phương thân cận quá, tăng thêm tốc độ của đối phương lại quá nhanh, U Linh thuẫn căn bản không kịp đi ngăn cản một đao kia!

Xùy~~!

truy cập http://truyenyy để đọc truyện
Mặt nạ nam tử trực tiếp cắt vào Dương Diệp phía sau lưng, mà lúc này, Dương Diệp tay phải một chuyến, kiếm như là họa (vẽ) nửa vòng tròn bình thường trong triều ngang cắt tới.

Xùy~~!

Máu tươi văng khắp nơi.

Yên lặng một hơi, Dương Diệp quay người, mặt nạ nam tử lúc này đã ở trước mặt hắn trăm trượng có hơn, tại đối phương phần bụng chỗ, có một đạo cực kỳ dễ làm người khác chú ý vết máu. Đương nhiên, phía sau lưng của hắn cũng có một đạo vết máu, hơn nữa miệng vết thương rất rộng, khoảng chừng hơn ba mươi cen-ti- mét, máu tươi không ngừng từ trong cơ thể tràn ra.

Hắn hiện ở phía trước phần bụng một đạo vết thương, phía sau lưng một đạo vết thương, nếu như eo bên cạnh hai bên tại đến một đạo, cái kia thân thể của hắn tựu thật là cũng bị chém ngang lưng rồi!

“Rất nhìu năm không có bị thương!” Lúc này, mặt nạ nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp lấy ra hai khối Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó nói: “Vậy sao? Ta ngược lại là cơ hồ mỗi ngày đều bị thương.”

Mặt nạ nam tử nói: “Tuổi còn nhỏ, chiến đấu ý thức đã đạt đến nước này, xác thực khó được ah! Quan trọng nhất là có gan, dám dùng mệnh bác mệnh. Thiên Phong Sát chết trong tay ngươi, hắn không oan!”

Dương Diệp lại lấy ra mấy miếng Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó nói: “Các hạ, ta cùng các ngươi Thiên Sát các tựa hồ cũng không có gì ân oán, không phải sao?”

“Trước kia xác thực không có, nhưng là hiện tại đã có. Không phải sao?” Mặt nạ nam tử nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Ngươi nói không sai, ta cùng các ngươi vốn không có gì ân oán, nhưng là hiện tại, giữa chúng ta xác thực đã có. Đến đây đi, để cho chúng ta hôm nay nhìn xem, đến tột cùng ai chết ai sống.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp mi tâm Kiếm Thần ấn hiện ra.

Trước mắt này mặt nạ nam tử thực lực, rất cường, tuyệt không so với kia Vạn Túc Công yếu. Kỳ thật, hắn càng muốn đối mặt Vạn Túc Công, bởi vì Vạn Túc Công công kích rất đơn giản, tựu là man lực, tuy nhiên vậy cũng khủng bố, nhưng lại đơn giản, tốt ứng đối. Mà cùng trước mắt này mặt nạ nam tử chiến đấu, hắn phải đánh khởi hoàn toàn tinh thần, không dám có chút lười biếng, hơi có sai lầm, đem vạn kiếp bất phục.

Mặt nạ nam tử nói: “Vậy thì đến xem a!”

Thanh âm rơi xuống, mặt nạ nam tử trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, không dám không phải một cái, mà là bốn cái, bốn cái mặt nạ nam tử phân đừng xuất hiện ở Dương Diệp chung quanh, cùng lúc đó, bốn chuôi dao găm phân biệt đâm về rồi Dương Diệp huyệt Thái Dương, phần gáy, yết hầu, cùng với eo bên cạnh.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, hắn căn bản phân không rõ bốn cái mặt nạ nam tử cái nào mới là bản thể, phải nói, cái này bốn cái mặt nạ nam tử cho cảm giác của hắn đều là bản thể!

Cái này căn bản không phải bóng dáng, đây là thật!

Dương Diệp không dám có chút chủ quan, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện tại bốn phía, sau một khắc, kiếm ý mạnh mà co rút lại, sau đó

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng dùng Dương Diệp làm trung tâm mạnh mà bộc phát ra đến!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý giới hạn!

Hơn nữa còn là gia trì rồi Kiếm Thần ấn kiếm ý giới hạn!

Ầm ầm

Trong tràng tựa như Kinh Lôi liên tục nổ vang, không gian tầng tầng rạn nứt, cuối cùng một tầng đón lấy một tầng sụp đổ, sụp đổ tốc độ cực nhanh, không đến mấy tức thời gian, phương viên gần ngàn trượng nội không gian đều sụp đổ.

Không gian sụp đổ, nhưng là rất nhanh, không gian chính là khôi phục bình thường, không gian vừa khôi phục bình thường, trong tràng chính là vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, “Trảm thiên rút kiếm thuật!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo huyết sắc kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, huyết sắc kiếm khí những nơi đi qua, không gian lần nữa bị xé nứt ra.

300 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Kiếm khí vạch phá bầu trời, trong nháy mắt đến Dương Diệp đối diện mấy trăm trượng bên ngoài mặt nạ nam tử trước mặt.

Mặt nạ nam tử hai mắt nhắm lại, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, hai tay của hắn nắm dao găm trong tay mạnh mà từ trên xuống dưới bổ một phát, dao găm cùng kiếm khí chạm vào nhau, cả hai lập tức kịch liệt run lên, rất nhanh, mặt nạ nam tử hai tay mạnh mà dùng sức, 'Xùy~~' một tiếng, kiếm khí lập tức bị phách rồi ra, nhưng mà lúc này, Dương Diệp lại là xuất hiện ở rồi mặt nạ nam tử trước mặt.

“Trảm!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, rút kiếm tựu là chém.

Mặt nạ nam tử đồng tử co rụt lại, chủy thủ trong tay nghiêng thiêu trên xuống.

Oanh!

Hai người không gian chung quanh lần nữa văng tung tóe.

Đúng lúc này, một thanh dao găm đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở Dương Diệp yết hầu chỗ, bất quá rất nhanh bị U Linh thuẫn ngăn trở, nhưng mà tại U Linh thuẫn ngăn trở cái này chuôi dao găm lúc, có... Khác một thanh dao găm lại là xuất hiện ở rồi ngực. Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại cũng không có để ý cái này chuôi dao găm, mà là tay trái đối với mặt nạ nam tử một trảo, “Xách (cầm) đầu!”

Xùy~~!

Két sát!

Một thanh dao găm trực tiếp chui vào Dương Diệp trước ngực, huyết như suối phun, Dương Diệp sắc mặt lập tức trắng bệch.

Mà cái kia mặt nạ nam tử tắc thì hai mắt đột nhiên trợn lên... Mà bắt đầu

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1268: Ta chết cho ngươi xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặt nạ nam tử toàn bộ cổ đột nhiên vỡ ra, máu tươi lập tức kích xạ mà ra.

Mặt nạ nam tử trong nội tâm hoảng hốt, hắn biết rõ, cái này là trong cơ thể mình xảy ra vấn đề, lập tức bất chấp tại dùng dao găm chọc Dương Diệp, vội vàng tâm thần chìm vào trong cơ thể, trấn áp huyết mạch trong cơ thể, tại hắn trấn áp xuống, trong cơ thể bị Dương Diệp khống chế cái kia chút ít huyết dịch lập tức yên tĩnh trở lại. Nhưng mà lúc này, gần vạn chuôi kiếm đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, sau đó lập tức đưa hắn cùng mặt nạ nam tử bao vây lại.

Trong tràng, kiếm quang giăng khắp nơi.

Mặt nạ nam tử hoảng hốt, thân thể run lên, dung nhập trong không gian, biến mất tại Dương Diệp cái kia chút ít kiếm quang trong vòng vây.

Nhưng mà đang ở mặt nạ nam tử biến mất cái kia một cái chớp mắt, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

“Ngươi! Cái này, đây là vực chi lực lượng”

Trong tràng, đột nhiên vang lên cái kia mặt nạ nam tử kinh hãi âm thanh.

Xuy xuy Xùy~~!

Trả lời mặt nạ nam tử chính là mấy đạo huyết sắc kiếm khí, còn có rậm rạp chằng chịt kiếm quang.

“Phải chết, mọi người tựu cùng chết!”

Tại Kiếm Vực ở trong, mặt nạ nam tử thân pháp không chỗ nào che dấu, ẩn trốn, không thể che dấu, lại không cách nào đào tẩu, bởi vì hắn đã bị Dương Diệp kiếm trận vây quanh, hắn hiện tại, chỉ có liều chết một trận chiến!

XIU... XÍU... XÍU... UU!!

Xuy xuy Xùy~~!

Trong tràng, kiếm khí âm thanh cùng không gian tê liệt âm thanh không ngừng vang lên, máu tươi càng là không ngừng văng khắp nơi.

Cứ như vậy, chiến đấu ước chừng cầm tục rồi gần 15'. Kiếm quang tán đi, huyền kiếm tự không trung một thanh đón lấy một thanh rơi lả tả mà xuống, Dương Diệp cùng mặt nạ nam tử xuất hiện ở trong tràng.

Lúc này, tại mặt nạ nam tử trên người, đâm khoảng chừng năm chuôi kiếm, tứ chi, còn có trước ngực, đều cắm một thanh kiếm, trên người hắn tổn thương càng là vô số kể, đặc biệt là trước ngực của hắn, rậm rạp chằng chịt kiếm động, phảng phất bị vạn tiễn xuyên tâm qua; Mà Dương Diệp cũng cũng không khá hơn chút nào, phần bụng cùng phía sau lưng cái kia hai đạo thượng khẩu đừng nói rồi, tại trên cổ họng của hắn, giữa lông mày chỗ, còn có trước ngực trái tim vị trí đều có miệng vết thương, cũng may cũng không phải rất sâu, không đến mức trí mạng.

Nhưng là hai tay của hắn lúc này ở tay phải của hắn chỗ cổ tay, cắm một thanh dao găm, dao găm đã đâm xuyên qua toàn bộ tay, còn có nơi bả vai, bả vai đã hoàn toàn vỡ ra, liền xương cốt đều bị cắt mở, chỉ còn lại có một điểm hợp với, chính cánh tay hoàn toàn ở vào huyền xâu trạng thái, phảng phất sau một khắc muốn đến rơi xuống.

Mặt nạ nam tử nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng tại nhìn đối phương, hai người cũng không có ở động thủ, không phải là không muốn động thủ, mà là hai người cũng đã không có biện pháp động thủ!

Đúng lúc này, mặt nạ nam tử sau lưng không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, đón lấy, một thanh dao găm để ngang rồi mặt nạ nam tử yết hầu chỗ.

Xuất hiện dĩ nhiên là là Thiên Lan Không.

“Vì cái gì!” Mặt nạ nam tử hỏi.

“Vì cái gì?”

Thiên Lan Không thần sắc dữ tợn, “Ngươi còn nhớ rõ mấy trăm năm trước Phong vũ thành Lý gia sao? Ta muốn, ngươi nhất định là không nhớ rõ. Bởi vì ngươi giết nhiều người như vậy, làm sao có thể nhớ rõ một cái không nhập lưu tiểu thế giới đâu này? Thế nhưng mà ta nhớ được! Lý gia cao thấp cả nhà hơn một ngàn ba trăm cá nhân, hơn một ngàn ba trăm người, toàn bộ bị ngươi tru sát, đáng tiếc, ngươi bỏ sót rồi một người!"

"Không có khả năng!" Mặt nạ nam tử nói: "Ta như xuất thủ, tất nhiên không có bỏ sót!"

"Biết rõ ngươi vì cái gì bỏ sót một người sao?" Thiên Lan Không trên mặt ngoại trừ dữ tợn, còn có một tia điên cuồng: "Bởi vì ngay lúc đó ta cũng không tại Lý gia trong phủ, ta tại bên ngoài phủ, ta nhìn tận mắt ngươi giết sạch rồi ta gia tộc tất cả mọi người. Ngươi giết xong về sau, trả lại đến trước mặt của ta sờ lên đầu của ta, ha ha khi đó ngươi, nhất định không biết, ta cũng là Lý gia người a!"

"Ta nhớ lại ngươi rồi!"

Mặt nạ nam tử nói: "Lúc trước ngươi đuổi theo ta ba ngày ba đêm, yêu cầu bái ta làm thầy, ta không có đồng ý, nhưng là thấy ngươi tính tình kiên nghị, đem ngươi dẫn tới Thiên Sát các, lại để cho hạ nhân dạy ngươi ha ha, ta nói ngươi như thế nào sẽ làm phản, nguyên lai, ngươi một mực đã nghĩ ngợi lấy làm phản. Ngươi"

Nói đến đây, nam tử thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì Thiên Lan Không dao găm tại từng điểm từng điểm cắt cổ họng của hắn, máu tươi kích xạ mà ra, đem Thiên Lan Không tay cùng dao găm đều nhuộm đỏ tươi.

Rất nhanh, nam tử khí tuyệt. Nam tử cương khí tuyệt, một bên Dương Diệp đột nhiên ngón tay chỉ hơi động một chút, đem nam tử thi thể cùng phía dưới cái kia chút ít huyền kiếm thu vào.

Thiên Lan Không nhìn về phía rồi Dương Diệp, Dương Diệp cũng nhìn về phía đối phương.

Thiên Lan Không không nói gì, con mắt bình tĩnh, nhưng lại không bình thường. Lúc này, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một vòng dáng tươi cười, "Phải hay là không muốn giết ta, đoạt lại hồn phách của ngươi?"

Thiên Lan Không không nói gì, chỉ là hướng phía Dương Diệp đi đến, rất nhanh, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó dao găm trong tay để ngang rồi Dương Diệp yết hầu lên, "Tại ngươi phá hủy ta hồn phách lúc, ta có thể một đao cắt hạ đầu của ngươi, ta không muốn cùng ngươi cá chết lưới rách, cũng không muốn cùng ngươi là địch, đem ta hồn phách trả lại cho ta, ta rời đi!"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Không được!"

Thiên Lan Không hai mắt nhắm lại, trong mắt đã có sát ý, “Dương Diệp, ta không muốn cùng ngươi cá chết lưới rách, không có nghĩa là ta không dám cùng ngươi cá chết lưới rách, chính ngươi suy nghĩ thật kỹ, ngươi cùng ta như là đồng quy vu tận, kiếm của ngươi minh làm sao bây giờ, thân nhân ngươi làm sao bây giờ? Còn có, ta cùng ngươi Vốn là không đại thù, cùng ta đồng quy vu tận, đáng giá sao?”

“Không đáng!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là, hồn phách trả lại cho ngươi, ngươi đi, ta ở tại chỗ này, đẳng cấp ẩn vực những người kia đưa tới rồi, ta hay là sẽ chết.”

“Đó là ngươi sự!” Thiên Lan Không âm thanh lạnh lùng nói.

“Hồn phách cho ngươi là chết, không để cho ngươi cũng là chết, cùng hắn như vậy, không bằng lôi kéo ngươi cùng chết, cũng tốt có một bạn. Ngươi cứ nói đi?” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi muốn thế nào!”

Dương Diệp nói: “Đơn giản, trước dẫn ta đi, chờ ta thương thế triệt để khôi phục, ta liền đem hồn phách của ngươi trả lại cho ngươi.”

“Ta như thế nào tin ngươi?” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không biết phải như thế nào cho ngươi tin ta, dù sao, nếu như ngươi trợ ta lần này, đợi ta thương thế hoàn toàn khôi phục, ta sẽ đem hồn phách của ngươi trả lại cho ngươi, nói được thì làm được.”

Thiên Lan Không dao găm trong tay hướng phía Dương Diệp yết hầu đè ép áp, dao găm đâm vào rồi làn da lên, Dương Diệp chợt cảm thấy yết hầu một hồi lạnh buốt. Thiên Lan Không nói: “Ta không muốn cùng ngươi đúc kết cùng một chỗ, đem ta hồn phách trả lại cho ta, ta rời đi, ta và ngươi tầm đó hai không thiếu nợ nhau, ngày sau ta cũng sẽ không tới tìm ngươi phiền toái, ngươi”

“Ngươi giết ta đi!” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Thiên Lan Không sắc mặt trầm xuống, “Ngươi cho rằng ta không dám?”

“Ta biết rõ ngươi dám!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là, ngươi lưu ta tại đây, còn không phải muốn cho ẩn vực những người kia tới giết ta, hoặc là, chờ ta đem ngươi hồn phách giao cho ngươi về sau, ngươi tựu sẽ trực tiếp kết quả ta. Cho nên, trừ phi ta là tự nhiên bảo vệ chi lực, bằng không thì, ta sẽ không đem ngươi hồn phách trả lại cho ngươi.”

“Có thể ta làm sao biết chờ ngươi thương thế khôi phục về sau, ngươi sẽ làm phản hay không hối hận?” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nói: “Ngươi lo lắng cũng đúng vậy, bất quá, ta cũng không có biện pháp giải quyết vấn đề này, dù sao ta và ngươi song phương đều không tin đảm nhiệm đối phương.”

“Nói lâu như vậy, ngươi tận nói nói nhảm có phải không?” Thiên Lan Không thần sắc có chút bất thiện rồi.

Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Lan Không, nói: “Ta là kiếm tu, ta hứa hẹn sự tình, sẽ không đổi ý, nếu không, đem vi phạm bản tâm, ta”

“Ta chỉ biết là ngươi vô sỉ!”

Thiên Lan Không nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Nếu như là cái khác kiếm tu, ta có lẽ còn chọn tin tưởng, nhưng là ngươi, thật có lỗi, ta không tin.” Trước kia Dương Diệp vu oan gia hỏa nàng, ngầm mưu quỷ kế sự tình, nàng thế nhưng mà còn nhớ rõ.

“Cái kia ngươi giết ta đi!” Dương Diệp nói: “Ngươi là có lựa chọn, mà ta là không có lựa chọn, bởi vì ta tuyển cái gì đều chết. Mà ngươi sẽ không, ngươi như lựa chọn cứu ta, chúng ta cùng một chỗ sống.”

“Ngươi muốn vô lại rốt cuộc có phải không?” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp đang chuẩn bị nói chuyện, Thiên Lan Không lông mày đột nhiên nhíu một cái, nói: “Có người tại hướng bên này tới.”

Dương Diệp nói: “Hồn phách cho ngươi, tựu coi như ngươi không giết ta, sau đó rời đi, ta cũng sẽ chết!”

“Hồn phách đưa ta, ta cứu ngươi!” Thiên Lan Không lui một bước.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Trước cứu ta, ta tự cấp ngươi hồn phách.”

“Ngươi có phải thật vậy hay không muốn chết?” Thiên Lan Không thanh âm dữ tợn... Mà bắt đầu.

Dương Diệp con mắt trực tiếp so... Mà bắt đầu.

Nhìn xem Dương Diệp một bộ ngươi tới giết bộ dạng, Thiên Lan Không sắc mặt âm trầm đáng sợ, đã qua mấy tức, nàng đột nhiên bắt lấy Dương Diệp thân hình khẽ động tiêu tán ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp cùng Thiên Lan Không biến mất không đến một hồi, nguyên lão bọn người xuất hiện ở trong tràng.

“Tại đây không gian sụp đổ quá nhiều lần, còn có mùi máu tươi, hiển nhiên, bọn hắn ở chỗ này kịch liệt giao thủ qua.” Dạ Danh trầm giọng nói.

“Ai thắng?” Một gã lão giả hỏi.

Nghe vậy, Dạ Danh bọn người nhìn về phía rồi nguyên lão. Nguyên lão cau mày nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Nếu như là Dương Diệp chết, có lẽ cái kia Thiên Sát các Các chủ sẽ thông báo cho ta, nhưng là hắn không có, nói cách khác, chỉ còn lại có hai cái kết quả, hoặc là Thiên Sát các Các chủ chết, hoặc là Dương Diệp trốn, Thiên Sát các Các chủ tại truy!”

“Nếu như là Thiên Sát các Các chủ bị giết” cái kia Dạ Danh nói đến đây, đột nhiên ngừng lại.

Nghe được Dạ Danh lời mà nói..., trong tràng mọi người sắc mặt đều là có chút khó coi lên, nếu như Dương Diệp liền Thiên Sát các Các chủ loại này lão quái vật đều có thể giết, cái kia Dương Diệp thực lực muốn so với bọn hắn trước kia muốn còn mạnh hơn! Mà Dương Diệp mới nửa đế

Nửa đế!

Cỡ nào chói mắt hai chữ!

Hiện tại hắn cũng đã có thể chém giết như Thiên Sát các Các chủ loại này lão quái vật, nếu như hắn đạt tới đế giả, hư giả cảnh bên trong, chỉ sợ đều không có người nào là đối thủ của hắn rồi.

Giờ khắc này, mọi người tình nguyện lựa chọn Dương Diệp chết, mà không phải Thiên Sát các Các chủ.

Bởi vì nếu như Dương Diệp giết Thiên Sát các, hơn nữa còn là dùng nửa đế thực lực đánh chết ngẫm lại đều đáng sợ!

Lúc này, nguyên lão nói: “Thiên Sát các Các chủ là một lão quái vật, tựu tính toán cùng ta chính diện giao thủ, ta đều không có nắm chắc giết hắn, nếu như hắn ẩn núp mà bắt đầu..., ta đều muốn sợ hắn ba phần. Cái này Dương Diệp tựu tính toán tại yêu nghiệt, cũng không có khả năng giết rồi hắn. Hiện tại cái này Dương Diệp hẳn là đang lẩn trốn tóm lại, hiện tại bắt đầu, chúng ta tách ra điều tra, tận lực tìm được bọn hắn.”

Nghe được nguyên lão lời mà nói..., mọi người nhìn nhau rồi liếc, bọn hắn biết rõ, cái này nguyên lão lúc này cũng có chút ít hoảng hốt rồi. Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, nếu như Dương Diệp thật sự đánh chết Thiên Sát các Các chủ loại này lão quái vật lời mà nói..., cái kia chờ hắn đạt tới đế giả, chỉ sợ coi như là nguyên lão chính diện chống lại hắn đều chỉ có một con đường chết!

Mọi người mang theo tâm tình nặng nề biến mất ngay tại chỗ, cái kia nguyên lão nhìn phía xa, trong mắt lần thứ nhất đã có sát ý

Hơn 100 vạn dặm bên ngoài.

“Sau lưng ta!” Dương Diệp nói, thanh âm có chút suy yếu.

“Mơ đi cưng!” Thiên Lan Không thanh âm.

“Ngươi tốc độ quá nhanh, ta hiện tại thân thể không chịu nổi”

“Liên quan gì ta!” Thiên Lan Không tức giận nói.

“Không cõng ta, ta chết cho ngươi xem”

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1269: Bởi vì ta xem ngươi khó chịu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một chỗ không biết tên sơn mạch ở trong chỗ sâu, Dương Diệp nằm ở một khối bóng loáng trên đá lớn, hai mắt khép hờ, đã hôn mê. Tại hắn bên trái, là một mảnh dày đặc rừng rậm, mà ở hắn bên phải bên ngoài hơn mười trượng, là một vũng đầm nước, đầm nước phía trên, có một đạo thác nước, nước chảy tự đỉnh núi trút xuống mà xuống, cuối cùng rơi vào đầm trong nước, tóe lên một hồi lại một hồi bọt nước.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là cái kia Thiên Lan Không. Lúc này, Thiên Lan Không ánh mắt chính rơi vào Dương Diệp trên người.

Nhìn xem Dương Diệp, Thiên Lan Không mặt không biểu tình, sắc mặt bình tĩnh, nhưng là nội tâm lại giống như thủy triều. Dương Diệp giết Thiên Sát các Các chủ, cái kia từng để cho nàng nhìn lên tồn tại. Nàng tại Thiên Sát các đã không biết chờ đợi bao nhiêu năm, nhưng là, chưa bao giờ dám động tay qua, bởi vì nàng rất rõ ràng đối phương mạnh bao nhiêu.

Mà bây giờ, đối phương chết rồi. Đã bị chết ở tại trước mắt cái này vẫn chỉ là nửa đế nam tử trên tay!

Trước kia chiến đấu, nàng đều xem nhất thanh nhị sở, Dương Diệp thực lực rõ ràng nếu so với Thiên Sát các Các chủ yếu, nhưng là, hắn lại thắng. Vì cái gì?

Bởi vì Dương Diệp hung ác, đối với địch nhân hung ác, đối với chính mình ác hơn, còn có là tối trọng yếu nhất một điểm, đó chính là hắn không sợ chết!

Tại cuối cùng trước mắt, Thiên Sát các Các chủ cùng Dương Diệp liều chết, kỳ thật Thiên Sát các Các chủ là rơi xuống hạ phong đấy, không chỉ khí thế lên, trên tâm lý cũng rơi xuống hạ phong. Bởi vì hắn là bị ép cùng Dương Diệp liều chết, mà Dương Diệp nhưng lại chủ động cùng hắn liều chết, cái này phân biệt đừng sao? Tự nhiên phân biệt đừng, ít nhất tại khí thế thượng Thiên Sát các Các chủ tựu nhược thêm vài phần, hơn nữa, bởi vì hắn ngay từ đầu không muốn dùng tổn thương đổi tổn thương, lấy mạng đổi mạng, bởi vậy, trong lòng có cố kỵ, trong lòng có cố kỵ, xuất thủ tự nhiên cũng sẽ có cố kỵ, đây cũng là vì sao cuối cùng Dương Diệp dần dần chiếm cứ thượng phong nguyên nhân chủ yếu.

Đến cuối cùng, Thiên Sát các Các chủ đã minh bạch đạo lý này, cũng bắt đầu cùng Dương Diệp liều mạng, nhưng là khi đó, đã muộn.

Kỳ thật, Dương Diệp thực lực là yếu nhược Thiên Sát các Các chủ rất nhiều đấy, điểm này, là không thể nghi ngờ đấy, nhưng là, một cuộc chiến đấu, quyết định thắng bại không chỉ là thực lực, còn có các phương diện. Trong lịch sử, lấy ít thắng nhiều, lấy yếu thắng mạnh ví dụ rất nhiều nhiều nữa...

Đối với Dương Diệp, Thiên Lan Không trong nội tâm vẫn còn có chút bội phục, có thể tưởng tượng, nếu như Dương Diệp không chết non, tiếp tục lớn lên, ngày sau thành tựu nhất định sẽ không so Kiếm Vô Cực chênh lệch.

Thu hồi suy nghĩ, Thiên Lan Không đánh giá một Dương Diệp, Dương Diệp tổn thương rất nặng, phi thường trọng, có thể nói, nặng như vậy tổn thương còn có thể sống sót, thật là một loại kỳ tích.

Cứu Dương Diệp?

Nàng không có ý nghĩ này, ít nhất hiện tại không có ý nghĩ này, nàng hiện tại thầm nghĩ thu hồi hồn phách của mình, mà Dương Diệp hôn mê, đây chính là cơ hội của nàng.

Thiên Lan Không đi đến Dương Diệp bên cạnh ngồi xổm xuống, tay phải dán tại rồi Dương Diệp phần bụng, bởi vì Dương Diệp trong cơ thể cái kia sợi hồn phách là nàng đấy, bởi vậy, nàng rất nhanh liền phát hiện rồi hồn phách của mình tại Dương Diệp trong cơ thể vị trí này, không do dự. Một cỗ hấp lực tự nàng nơi lòng bàn tay truyền ra, Dương Diệp trong cơ thể cái kia hai sợi hồn phách phảng phất nghe thấy được nàng triệu hoán, lập tức kịch liệt run lên, muốn lao ra Dương Diệp trong cơ thể, cảm giác được một màn này, Thiên Lan Không lập tức vui vẻ.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể vòng xoáy nhỏ xoay tròn thoáng một phát, lập tức, cái kia hai sợi hồn phách yên tĩnh trở lại, mặc kệ bằng Thiên Lan Không như thế nào triệu hoán cũng không có động tĩnh.

“Chuyện gì xảy ra?” Thiên Lan Không lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu. Nàng lại thử thử, nhưng mà còn không có động tĩnh.

Trầm mặc hồi lâu, Thiên Lan Không ánh mắt dần dần lạnh như băng lên, một thanh dao găm xuất hiện tại trong tay nàng, sau đó dao găm chỉa vào Dương Diệp phần bụng, hiển nhiên, nàng là muốn đem Dương Diệp mở ngực bể bụng.

“Ta thân thể rất cường, ngươi đắc dụng lực điểm mới có thể phá vỡ!”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên tại Thiên Lan Không vang lên bên tai.

Thiên Lan Không chủy thủ trong tay có chút dừng lại, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, lúc này Dương Diệp đã mở to mắt, mà hắn lúc này đang xem lấy nàng. Hai người nhìn nhau mấy tức, Thiên Lan Không thu hồi dao găm, đứng dậy, sau đó nói: “Ta là chuẩn bị chữa thương cho ngươi, đã ngươi đã tỉnh, vậy ngươi tựu tự mình giải quyết a.”

Chữa thương?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, hắn tự nhiên không tin đối phương chuyện ma quỷ, nếu là hắn tỉnh muộn một chút, nữ nhân này đoán chừng đã đem hắn mở ngực bể bụng rồi.

“Đã ngươi đã tỉnh, cũng an toàn, nên đem hồn phách của ta còn đã cho ta.” Lúc này, Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

“Không được!” Dương Diệp quyết đoán lắc đầu.

Thiên Lan Không sắc mặt trầm xuống, trong mắt sát ý hiện lên, “Ta đã xuất thủ đem ngươi cứu đến nơi này, ngươi còn muốn như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ngươi vừa rồi muốn giết ta, phải hay là không?”

“Vâng!” Thiên Lan Không rất thẳng thắn.

Dương Diệp nói: “Ngươi xem, ta hiện tại thương thế nặng như vậy, tại trước mặt ngươi, căn bản không có cái gì sức hoàn thủ, nếu như đem ngươi hồn phách trả lại cho ngươi, ngươi nhất định sẽ trở tay một đao kết quả ta, ta nói rất đúng không đúng?”

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi muốn như thế nào!”

“Rất đơn giản!” Dương Diệp nói: “Ta thương thế khôi phục sau liền đem ngươi hồn phách trả lại cho ngươi, quyết không nuốt lời!”

“Ngươi là tại trêu chọc ta sao?”

Thiên Lan Không đột nhiên ngồi xổm xuống, nhìn thẳng Dương Diệp, “Dùng ngươi thương thế kia, không có mười ngày nửa tháng, không có thiên tài địa bảo, ngươi khôi phục? Ngươi như thế nào khôi phục? Ta cho ngươi biết, ta sẽ không trông coi ngươi mười ngày nửa tháng!”

“Một ngày!”

Dương Diệp nói: “Ngươi bảo hộ ta một ngày, một ngày về sau, mặc kệ tổn thương khôi phục hay là không có khôi phục, ta đều muốn ngươi hồn phách trả lại cho ngươi, như thế nào?”

“Một ngày, ngươi xác định?” Thiên Lan Không nói.

“Xác định!” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tốt, ta tại bảo hộ ngươi một ngày!”

“Cho ta Tử Tinh Thạch!” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, thủ đoạn khẽ động, trên trăm Tử Tinh Thạch xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

“Này ta!” Dương Diệp nói.

“Ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước!” Thiên Lan Không ánh mắt rất là bất thiện.

Dương Diệp nói: “Chính ngươi nhìn xem, ta bây giờ còn có thể động sao?” Hắn cũng không phải nói giả, trước kia cùng Thiên Sát các Các chủ đại chiến về sau, hắn huyền khí đã khô kiệt, cuối cùng lại hôn mê, bởi vậy, thương thế của hắn một chút cũng không có khôi phục, không chỉ không có khôi phục, còn có càng ngày càng nặng dấu hiệu.

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp, bộ ngực sữa một hồi phập phồng, hiển nhiên là trong lòng tức giận ra không được. Cuối cùng nhất, nàng hay là cầm lên Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng. Bởi vì nàng biết rõ, Dương Diệp tổn thương nếu như không khôi phục một điểm lời mà nói..., là sẽ không đem hồn phách trả lại cho nàng đấy.

Dương Diệp cũng không khách khí, há mồm tựu ăn, Tử Tinh Thạch vào bụng, tiểu Hiên lập tức quay vòng lên, rất nhanh, Tử Tinh Thạch hóa thành huyền khí đều bị vòng xoáy nhỏ hấp thu, cuối cùng một tia tử khí theo vòng xoáy nhỏ nội tràn ra đến. Đem làm tử khí sau khi xuất hiện, Dương Diệp trong cơ thể tựa như hạn hán đã lâu đại địa gặp mưa to giống như, lập tức đem tử khí hấp thu sạch sẽ.

Mà Thiên Lan Không tắc thì phụ trách uy (cho ăn) Dương Diệp ăn Tử Tinh Thạch, đương nhiên, ăn hết hay là không đủ đấy, tại Dương Diệp bốn phía cái kia chút ít Tử Tinh Thạch cũng bắt đầu tự cháy, sau đó hóa thành linh khí hướng Dương Diệp dũng mãnh lao tới.

“Thiên cô nương, ngươi đại thù đã báo, ngày sau như thế nào ý định?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không thản nhiên nhìn một Dương Diệp, nói: “Cái này có liên hệ với ngươi?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Thiên cô nương, ngươi bây giờ đã là hư giả, xem như cái thế giới này mạnh nhất một nhóm kia người, ta muốn hỏi, dùng thực lực của ngươi, ngươi cảm thấy ngươi có thể phá vỡ cái này vùng trời cấm chế, đi hướng Ngoại Vực sao?”

“Ngươi có ý tứ gì!” Thiên Lan Không cầm một quả Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng, hỏi.

Dương Diệp nuốt vào Thiên Lan Không truyền đạt Tử Tinh Thạch, sau đó nói: “Ngươi phá không khai mở cái thế giới này cấm chế, nhưng là, ta có thể.”

“Buồn cười, tựu”

Thiên Lan Không khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, đang muốn nói cái gì, nhưng là rất nhanh, khóe miệng nàng mỉa mai cứng ngắc ở, cuối cùng chậm rãi biến mất, mà nàng vốn muốn nói lời cũng im bặt mà dừng.

Từ khi minh ngục đại lục tao ngộ đại kiếp nạn đến nay, vô số cường giả đều mơ tưởng phá khai thiên địa cấm chế, tiến về trước Ngoại Vực, nhưng mà, qua nhiều năm như vậy, nhưng lại không có người nào thành công. Tại Dương Diệp nói hắn có thể lúc, nàng phản ứng đầu tiên tựu là buồn cười, bởi vì vô số hư giả cảnh cường giả đều làm không được sự tình, Dương Diệp làm sao có thể làm được?

Nhưng là rất nhanh, nàng đột nhiên nghĩ đến một sự kiện, cái kia chính là, Dương Diệp hiện tại mới nửa đế. Hắn hiện tại làm không được, nhưng là lúc sau đâu này? Về sau đạt tới đế giả hắn đâu này? Đạt tới đế giả làm không được, nhưng là đạt tới hư giả đâu này?

Nghĩ vậy, Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, nhưng là nhưng không có lên tiếng.

Dương Diệp lại nói: “Thiên cô nương, cái thế giới này là một cái lồng giam, tù chính là ai? Kỳ thật chính là các ngươi những... Này hư giả cảnh cường giả. Vì cái gì? Bởi vì bất kể là Thánh giả hay là đế giả, bọn hắn ở cái thế giới này đều có thể tiếp tục tấn chức, có thể tiếp tục tăng lên thực lực của mình, tăng lên tuổi thọ của mình. Nhưng là các ngươi đâu này? Các ngươi có thể tại đây tiếp tục tăng lên sao? Không được, cái thế giới này chứa không nổi ngươi đám bọn họ, cũng nuôi không nổi các ngươi, các ngươi muốn muốn tiếp tục đột phá chính mình, nhất định phải tiến về trước Ngoại Vực, ta nói rất đúng sao?"

"Chúng ta ra không được, ngươi cũng không nhất định có thể xuất đi!" Thiên Lan Không nói xong, lại cầm một khối Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng.

Dương Diệp nuốt vào rồi Tử Tinh Thạch, nhìn thẳng Thiên Lan Không, nói: "Các ngươi là nhất định ra không được, mà ta là có cơ hội đi ra ngoài!"

Thiên Lan Không nắm Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp miệng tay ngừng lại, nàng xem thấy Dương Diệp hồi lâu, sau đó đem trong tay Tử Tinh Thạch nhét vào Dương Diệp trong miệng, nói: "Ăn, ăn no rồi vội vàng đem ta hồn phách trả lại cho ta."

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, tự ngươi nói rồi như vậy cả buổi, hoàn toàn là tại lãng phí nước miếng!

Bất quá Dương Diệp hay là không đánh tính toán buông tha cho, nữ nhân này là hư giả, lại là sát thủ, nếu như có thể đạt được nàng tương trợ, sau đó hai người bọn họ liên thủ, bình thường hư giả đều có thể đơn giản đập phát chết luôn!

Bất quá nữ nhân này rõ ràng đối với hắn không có cảm tình gì, muốn làm cho đối phương thiệt tình gia nhập kiếm minh, có chút khó ah!

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Thiên cô nương, ta thành tâm mời ngươi gia nhập kiếm minh." Nữ nhân này là một người thông minh, cùng nàng đến những cái... Kia hư đấy, một điểm dùng đều không có, hắn quyết định nói thẳng.

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, nói: "Tuy nhiên ngươi giết Thiên Sát các Các chủ, nhưng là, còn có nguyên gia, Dạ gia đẳng cấp ẩn vực thế gia cùng tông môn, những người này liên hợp lại, tùy tùy tiện tiện là có thể xuất ra mười tên hư giả, ta hỏi ngươi, ngươi kiếm minh có vài tên hư giả? Tại trong ấn tượng của ta, giống như một gã đều không có a! Gia nhập ngươi kiếm minh? Ngươi đây là để cho ta tới chịu chết!"

Nói đến đây, nàng đem Tử Tinh Thạch ném đến rồi Dương Diệp trong miệng, sau đó lại nói: “Tựu coi như ngươi kiếm minh có thể cùng bọn họ chống lại, ta cũng sẽ không gia nhập ngươi kiếm minh.”

Dương Diệp nuốt vào Tử Tinh Thạch, khó hiểu, “Vì cái gì?”

“Thật muốn biết?” Thiên Lan Không hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thiên Lan Không nhìn thẳng Dương Diệp, “Bởi vì ta xem ngươi khó chịu!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1270: Gặp lại! Không, vĩnh viễn đừng gặp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem chính mình khó chịu!

Dương Diệp sửng sốt một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Thiên Lan Không nhạt âm thanh nói: “Không có vì cái gì, tóm lại, ta sẽ không gia nhập kiếm minh, ngươi sau khi thương thế lành, đem hồn phách của ta trả lại cho ta, từ nay về sau chúng ta các đi các đấy.”

“Ngươi tựu không muốn rời đi cái chỗ này?” Dương Diệp hỏi, hắn vẫn còn có chút chưa từ bỏ ý định.

“Không có không muốn rời đi cái chỗ này.” Thiên Lan Không nói: “Ta cũng tin tưởng, ngươi về sau có rất lớn cơ sẽ rời đi cái chỗ này.”

“Vậy ngươi vì sao không muốn gia nhập kiếm minh?” Dương Diệp khó hiểu hỏi.

Thiên Lan Không thản nhiên nhìn một Dương Diệp, nói: “Ta không muốn tại thành là trong tay người khác kiếm, càng không muốn tại đi nghe người ta sai sử, hiện tại, ta chỉ muốn vì chính mình mà sống, minh bạch?”

Dương Diệp trầm mặc, đối phương không gia nhập kiếm minh nguyên nhân thực sự có lẽ tựu là cái này, cũng thế, không có người nguyện ý thành là trong tay người khác kiếm. Trước mắt cô gái này trước kia nghe cái kia Thiên Sát các Các chủ sai sử, đem làm kiếm của đối phương, mục đích là vì báo thù, mà bây giờ, đại thù được báo, nàng hiển nhiên là không muốn tại qua loại này nghe người ta sai sử thời gian.

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lý giải.”

Thiên Lan Không không nói gì, lại cầm lấy một khối Tử Tinh Thạch đưa tới Dương Diệp bên miệng, mà lúc này, hai người đều là thần sắc biến đổi, bởi vì tại hai người đỉnh đầu phía chân trời không gian đột nhiên bị vỡ ra ra, sau đó một dấu bàn tay tự trong đó chui ra, cuối cùng hướng phía hai người vị trí hung hăng rơi xuống!

Thiên Lan Không hai mắt nhắm lại, chủy thủ trong tay trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang phóng lên trời, bạch quang tốc độ cực nhanh, lập tức chính là đâm vào này đạo chưởng ấn phía trên.

Oanh!

Phía chân trời vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, vô số năng lượng khí lãng tầng tầng hướng phía bốn phía khuếch tán, đem không gian chấn không ngừng kích động.

“Đi!”

Phía dưới, Thiên Lan Không kéo Dương Diệp, đem hắn vác tại rồi trên lưng, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

“Chạy đi đâu!”

Thiên Lan Không lưng cõng Dương Diệp vừa biến mất tại nguyên chỗ, một giọng nói chính là ở giữa sân vang lên, đón lấy, một cái khô gầy tay đột nhiên tự một chỗ không gian chui ra, sau đó hướng phía Dương Diệp cùng Thiên Lan Không trảo tới, trong lòng bàn tay có cường đại hấp lực, cái kia xa xa Thiên lan cùng Dương Diệp tốc độ lập tức chậm lại.

Thiên Lan Không trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng một chuyến, phía sau nàng không gian bắt đầu vặn vẹo, không gian vặn vẹo, vẻ này hấp lực lập tức biến mất, nhân cơ hội này, Thiên Lan Không thân hình khẽ run lên, trực tiếp chui vào rồi trong không gian.

Hai người vừa biến mất, một gã Áo xám lão giả liền là xuất hiện ở rồi trong tràng, Áo xám lão giả sau khi xuất hiện, Dạ Danh bọn người cũng theo sát tới.

“Vừa rồi người nọ là Thiên Sát các trước kia vị kia nữ sát thủ?” Dạ Danh trầm giọng hỏi.

Nguyên lão hai mắt nhắm lại, “Dương Diệp trọng thương, nàng này tại bảo hộ hắn.”

“Làm sao có thể!” Dạ Danh cả kinh nói: “Nàng làm sao có thể cùng cái này Dương Diệp cùng một chỗ? Chẳng lẽ nói, cái này Thiên Sát các Các chủ cùng Dương Diệp đã đạt thành cái gì hiệp nghị? Bọn hắn Thiên Sát các đứng ở Dương Diệp bên này?”

Nghe vậy, trong tràng mọi người đều là biến sắc, nếu như Thiên Sát các đảo hướng Dương Diệp, chuyện kia thì phiền toái. Dương Diệp bản thân cũng đã rất khủng bố, nếu như tại tăng thêm Thiên Sát các đang âm thầm tương trợ, đừng nói giết Dương Diệp, chính là bọn họ có thể không có thể còn sống trở về đều là vấn đề. Phải biết, tuy nhiên bọn hắn bên này nhiều người, nhưng là Thiên Sát các cũng sẽ không theo chân bọn họ chính diện đối kháng, Thiên Sát các chơi đúng là âm đấy!

Tất cả mọi người nhìn về phía rồi nguyên lão.

Nguyên lão trầm giọng nói: “Việc này có kỳ quặc, Thiên Sát các là một cái có nguyên tắc tổ chức, bọn hắn sẽ không dễ dàng đào ngũ, tóm lại, trước mặc kệ việc này rồi, truy, nếu như cái kia cái kia nữ tiếp tục bảo hộ Dương Diệp, liền nàng cũng đã giết!”

Thanh âm rơi xuống, nguyên lão thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

Người còn lại cũng liền bề bộn đi theo.

Vài mười vạn dặm bên ngoài, Thiên Lan Không lưng cõng Dương Diệp một đường chạy như điên.

Tuy nhiên Dương Diệp trong cơ thể đã có một ít huyền khí, nhưng là, đó căn bản không đủ, bởi vì hắn bị thương thật sự quá nặng hơn nhiều rồi. Có thể nói, hắn lúc này toàn thân đều là tổn thương, không có một chỗ địa phương tốt, kể cả trong cơ thể. Những... Này tổn thương, ít nhất cần hắn ít nhất bốn năm thành huyền khí mới có thể triệt để chữa trị, nhưng là muốn khôi phục bốn năm thành huyền khí, ít nhất phải hai ba canh giờ, mà hắn hiện tại, thiếu nhất chính là thời gian!

“Ngươi bây giờ có đúng hay không rất cao hứng?” Lúc này, Thiên Lan Không đột nhiên nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không nói: “Bọn hắn phát hiện ta cùng ngươi cùng một chỗ, hơn nữa ta còn cứu ngươi, hiện tại, bọn hắn khẳng định đã cho ta cùng ngươi là một đám, ngươi thành công đem ta kéo xuống nước, chẳng lẻ không nên cao hứng sao?”

“Một đám tựu một đám!”

Dương Diệp nói: “Thiên cô nương, ngươi yên tâm, chờ ta thương thế tốt lên rồi, ta cùng ngươi cùng một chỗ liên thủ giết sạch bọn hắn!”

“Câm miệng!”

Thiên Lan Không phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ta cho ngươi biết, ngươi đừng nghĩ tới ta là ngươi bán mạng, dù sao một ngày về sau, mặc kệ ngươi thế nào, đều được đem hồn phách của ta trả lại cho ta, bằng không thì, đáng lo mọi người cùng nhau đồng quy vu tận. Nếu như ngươi cảm thấy ta không dám, đại khái có thể thử xem.”

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nói: “Thiên cô nương, ta không có muốn ngươi bán mạng cho ta ý tứ, ta chỉ là cảm thấy, hiện tại bọn hắn đã đem ngươi cho rằng là địch nhân, chúng ta liên thủ, đối với ta đối với ngươi đều mới có lợi, ngươi cảm thấy thế nào?”

Thiên Lan Không hừ lạnh một tiếng, “Đối với ta mới có lợi? Ly khai cái thế giới này? Buồn cười! Ly khai cái thế giới này, tựu là ngươi họa (vẽ) một cái bánh, cái này bánh xem tới được, ăn không được, mà trong lúc này, ta tắc thì muốn là ngươi bán mạng, là ngươi sát nhân, nghe ngươi sai sử. Ngươi chủ ý này ngược lại là đánh chính là tốt!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta đây đổi lại phương thức tốt rồi. Chúng ta có thể hợp tác, ngươi giúp ta, sau đó có thể đưa ra điều kiện của ngươi, như thế nào đây?”

“Không được tốt lắm!” Thiên Lan Không nói: “Vẫn là câu nói đó, một ngày về sau, ngươi đi ngươi đấy, ta đi ta đấy.”

đọc truyệN ở //truyencuatui.Net/
Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã ngươi ý

đã quyết, ta đây không nói thêm cái gì.”

“Sớm nên như thế!”

Thiên Lan Không hừ lạnh một tiếng, tốc độ nhanh hơn.

Dương Diệp cũng không tại nói nhảm, lấy ra Tử Tinh Thạch tiếp tục nuốt, hiện tại với hắn mà nói, mau chóng khôi phục thương thế, khôi phục huyền khí mới là trọng yếu nhất.

“Vì cái gì bọn hắn có thể tìm được chúng ta?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Tuy nhiên lúc trước hắn không dùng Kiếm Vực ẩn nấp khí tức của mình, nhưng là Thiên Lan Không nhưng lại dùng không gian thần thông đưa hắn khí tức ngăn cách, theo đạo lý mà nói, đối phương không có lẽ tìm được bọn hắn mới là, bởi vì cái này Thiên Lan Không cái này ngăn cách khí tức thần thông cũng rất mạnh, phải biết, nếu như không phải hắn có Kiếm Vực, hắn cũng phát hiện không được đối phương đấy.

“Đừng khinh thị bất luận kẻ nào, đặc biệt là ẩn vực người!”

Thiên Lan Không trầm giọng nói: “Còn có cái kia nguyên lão quái, đối phương là chính thức lão quái vật, thủ đoạn tự nhiên không phải ít, hơn nữa, bọn hắn có bảy người, cũng đều là hư giả, chỉ cần bọn hắn nguyện ý, phương viên nghìn vạn dặm nội đều tại thần trí của bọn hắn bên trong, chỉ cần chúng ta hơi chút lộ ra một tia sơ hở, bọn hắn khả năng tựu sẽ lập tức phát hiện, cùng không cần phải nói trước kia các ngươi đại chiến lúc, tạo thành động tĩnh còn không nhỏ.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Nói cũng đúng. Hiện tại ngươi có không có biện pháp gì?”

“Ta mang theo ngươi trốn, chạy trốn tới ngày mai, sau đó ngươi trốn ngươi đấy, ta trốn ta đấy!” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp: “”

Thiên Lan Không thật đúng là chưa nói giả, nàng quả nhiên là tại mang theo Dương Diệp không ngừng trốn, hiển nhiên, thật sự tính toán đợi thời gian vừa đến, tựu cùng Dương Diệp mỗi người đi một ngả.

Dương Diệp lắc đầu, cũng không đang nói cái gì. Dưa hái xanh không ngọt, đã đối phương thật sự không muốn cùng hắn hợp tác, đang tiếp tục nói, tựu không có ý gì rồi.

Thiên Lan Không mang theo Dương Diệp một đường chạy như điên, tuy nhiên Thiên Lan Không ẩn nấp công phu không tệ, nhưng là vẫn có nhiều lần thiếu chút nữa bị nguyên lão bọn người ngăn lại, cũng may đều là hữu kinh vô hiểm.

Dương Diệp tổn thương cũng đang nhanh chóng khôi phục lấy, cho tới bây giờ, thương thế của hắn đã khôi phục ba bốn thành, bất quá trong cơ thể hắn nhưng lại không có huyền khí, bởi vì huyền khí cũng đã bị hắn lấy ra chữa thương. Bởi vậy, hắn như trước là lại để cho Thiên Lan Không lưng cõng hắn, không có biện pháp, hắn tốc độ bây giờ so về Thiên Lan Không, thế nhưng mà kém cách xa vạn dặm.

Lại đi qua năm canh giờ, lúc này, Dương Diệp trên người tổn thương đã cơ bản không có trở ngại, hiện tại hắn chủ yếu tựu là tại khôi phục huyền khí, bởi vì lúc trước huyền khí đều bị lấy ra chữa thương, bởi vậy, lúc này trong cơ thể của hắn như trước một giọt huyền khí đều không có.

“Bọn hắn cách chúng ta càng ngày càng gần rồi!” Thiên Lan Không trầm giọng nói.

“Một canh giờ, cho ta một cái canh giờ!” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Thương thế của ngươi đã khôi phục?”

Dương Diệp cũng không giấu diếm, lập tức nói: “Đã không sai biệt lắm.”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn rõ ràng cảm thấy Thiên Lan Không thân thể mềm mại có chút dừng lại. Đã qua một hồi lâu, Thiên Lan Không lại hỏi: “Ngươi có phải hay không trong truyền thuyết bất tử thể chất?”

“Không phải!”

Dương Diệp nói: “Ta chỉ là huyền khí so sánh đặc thù, cho nên mình chữa thương có thể nhanh như vậy.”

“Thì ra là thế!” Thiên Lan Không khẽ gật đầu.

Hai người cũng không có ở nói chuyện, cứ như vậy, một lúc lâu sau, Thiên Lan Không ngừng lại, Dương Diệp rất tự giác, thân hình khẽ động, xuất hiện ở Thiên Lan Không trước mặt.

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, tay phải vung lên, hai sợi hồn phách xuất hiện ở Thiên Lan Không trước mặt. Gặp Dương Diệp như thế dứt khoát, Thiên Lan Không nhịn không được nhìn một Dương Diệp, bất quá nàng không nói gì, ngọc tay khẽ vẫy, cái kia hai sợi hồn phách lập tức chui vào rồi trong cơ thể của nàng. Hồn phách nhập vào cơ thể, Thiên Lan Không toàn bộ người thoạt nhìn tinh thần không ít.

Thiên Lan Không sâu hít sâu một hơi, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Gặp lại, không, vĩnh viễn đừng gặp!"

Nói xong, nàng không ngừng chút nào lưu, quay người tựu biến mất tại xa xa.

Dương Diệp nhún vai, đúng lúc này, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía rồi xa xa, trầm ngâm một cái chớp mắt, cả người hắn hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp vừa biến mất tại nguyên chỗ, một đạo quang ảnh chính là từ hắn nguyên lai vị trí chợt lóe lên, rất nhanh, năm đạo quang ảnh theo sát hiện lên.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp lại xuất hiện ở nguyên lai vị trí. Hắn hiện tại không chỉ lĩnh ngộ không gian thần thông, còn có Kiếm Vực, song trọng ẩn nấp xuống, coi như là cái kia Thiên Lan Không đều không bằng hắn, bởi vậy, cái kia ẩn vực nguyên lão bọn người căn bản không có phát hiện hắn.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, chân mày cau lại, bởi vì vừa rồi những người này truy phương hướng đúng là Thiên Lan Không rời đi lúc phương hướng.

Do dự xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động lặng lẽ đi theo.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1271: Chiến bất quá, trốn không thoát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nguyên lão quái, các ngươi không đi truy Dương Diệp, đến truy ta làm cái gì?" Phía chân trời, Thiên Lan Không nhìn xem trước mặt hắn nguyên lão bọn người, trầm giọng nói.

Tại phát hiện nguyên lão quái bọn người cũng không có đi truy Dương Diệp, mà là đến truy nàng lúc, nàng chính là không có ở tiếp tục chạy thoát. Bởi vì nàng cảm giác mình có cần phải nói tinh tường thoáng một phát mình cùng Dương Diệp đã không có vấn đề gì, nàng cũng không muốn chính mình trở thành ẩn vực công địch, càng không muốn bị sáu bảy tên hư giả cảnh cường giả đuổi giết.

Nguyên lão ánh mắt rơi vào Thiên Lan Không trên người, trong mắt bình tĩnh, “Ta có một chuyện không rõ, ngươi vì sao phải tương trợ cái kia Dương Diệp? Việc này, ta thật sự không nghĩ ra!”

“Ta hiện tại cùng hắn đã không có vấn đề gì!” Thiên Lan Không nói.

Nguyên lão nói: “Không có vấn đề gì? Ha ha, không có vấn đề gì trước ngươi sẽ như vậy dốc sức liều mạng cứu hắn? Các hạ, ngươi Thiên Sát các tại ẩn vực bên trong xưa nay rất có danh dự, mà lần này, các ngươi không chỉ không có hoàn thành lời hứa của các ngươi, còn trái lại tướng giúp bọn ta ủy nhờ các người muốn giết người, như vậy, không tốt sao?”

Thiên Lan Không trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Đây là Các chủ mệnh lệnh, ngươi nếu có nghi vấn, có thể đi tìm Các chủ.” Những người trước mắt này còn không biết Thiên Sát các Các chủ đã vẫn lạc, nàng vừa vặn đem hết thảy đều đổ lên Thiên Sát các Các chủ trên người, trừ đó ra, cũng có thể dùng Thiên Sát các Các chủ chấn nhiếp những người này.

“Thiên Sát các Các chủ?”

Nguyên lão cười khẽ một tiếng, nói: “Ta rất ngạc nhiên, thật sự rất ngạc nhiên, cái này Dương Diệp đến tột cùng là dùng cái gì đó, vậy mà làm cho ngươi Thiên Sát các đều không tiếc buông tha cho nguyên tắc của mình cùng tín dự mà đến giúp hắn.”

“Cái này cùng ta không quan hệ, hiện tại, ta cùng hắn đã không có bất cứ quan hệ nào, các ngươi như muốn giết hắn, cho dù đi, ta Thiên Sát các sẽ không tại tương trợ hắn!” Thiên Lan Không nói.

Nguyên lão nhìn xem Thiên Lan Không sau nửa ngày, sau đó nói: “Giết!”

Tại nguyên lão bên cạnh Dạ Danh chờ ta nao nao, hiển nhiên bọn hắn không nghĩ tới nguyên lão phải làm như vậy, bất quá rất nhanh bọn hắn tựu minh bạch nguyên lai vì sao làm như vậy rồi. Cái này Thiên Sát các vốn đối với bọn họ chính là một cái uy hiếp, hiện tại Thiên Sát các lại công nhiên tương trợ Dương Diệp, đây không thể nghi ngờ là không đem bọn họ để vào mắt, hơn nữa đưa bọn chúng cho rằng là là địch nhân.

Đã Thiên Sát các lựa chọn làm địch nhân của bọn hắn, bọn hắn tự nhiên sẽ không tại lưu thủ, Thiên Sát các đã chết một gã hư giả, nếu như đem trước mắt nữ nhân này cũng giết mất, cái kia Thiên Sát các cũng chỉ thừa một gã hư giả, khi đó, Thiên Sát các đối với uy hiếp của bọn hắn tự nhiên sẽ nhỏ rất nhiều rất nhiều. Đến ở trước mắt nữ nhân này nói Thiên Sát các về sau sẽ không đang giúp Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên là không tin đấy, cũng không dám tín, vạn nhất Thiên Sát các ngày sau ở sau lưng chọc dao găm, cái kia đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ sẽ là một cái ác mộng!

Nguyên lão bên cạnh đương nhiên không do dự, một mũi tên đột nhiên hướng phía Thiên Lan Không phá không mà đi, mũi tên tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã đi tới rồi Thiên Lan Không trước mặt.

“Ngưng Cố!”

Một gã lão giả thanh âm ở giữa sân vang lên, rất nhanh, ba tên lão giả ngay ngắn hướng xuất thủ, Thiên Lan Không chung quanh trong vòng ngàn dặm nội không gian đều chịu áp súc lên. Bọn hắn đối với Thiên Sát các cái này ẩn nấp công pháp thế nhưng mà rất kiêng kỵ, bởi vậy, vừa ra tay tựu là trực tiếp đem không gian Ngưng Cố mà bắt đầu..., không liên quan ngươi như thế nào ẩn nấp, chỉ cần ngươi tại đây ngàn dặm trong phạm vi, tựu tuyệt đối không thể có thể ở bọn hắn mí mắt đệ tử hạ vô thanh vô tức ẩn nấp, về phần xuyên toa không gian đào tẩu tựu càng không có thể.

Ba tên hư giả gia cố không gian, cũng không phải người bình thường có thể đơn giản phá vỡ đấy!

Không gian gia cố, lại một gã lão giả hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bấm tay một điểm, vạch, một đạo chùm tia sáng lập tức điện xạ mà ra, mục tiêu tự nhiên là cái kia cách đó không xa Thiên Lan Không.

Trong tràng, chỉ có cái kia nguyên lão không có xuất thủ.

Xa xa, tại nhìn thấy nguyên lão bọn người xuất thủ lúc, Thiên Lan Không sắc mặt lúc này khó nhìn lại, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới chính mình bỏ ngay cùng Dương Diệp quan hệ, hơn nữa cam đoan không tại tương trợ Dương Diệp về sau, những người này lại còn là không buông tha nàng. Bất quá nàng thoáng qua sẽ hiểu, những người trước mắt này nguyên bản tựu đối với các nàng Thiên Sát các không có hảo cảm, hiện tại, chỉ sợ sẽ là muốn thừa cơ hội này giải quyết nàng, suy yếu Thiên Sát các thực lực!

Một cái thế gia, hoặc là một cái tông môn không dám đối với Thiên Sát các động thủ, nhưng là, những... Này thế gia cùng tông môn toàn bộ liên hợp lại vặn thành một cỗ, đừng nói một cái Thiên Sát các, tựu là hai cái Thiên Sát các bọn hắn cũng sẽ không sợ!

Thiên Lan Không tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, bàn tay như ngọc trắng khẽ nhúc nhích, một thanh dao găm thoáng hiện mà ra, sau đó nàng hai tay giơ dao găm mãnh liệt mà đối với trước mắt chi kia mũi tên tựu là bổ một phát.

Keng!

Mũi tên dài trực tiếp bị đánh bay, mà Thiên Lan Không bản thân cũng bị chấn hướng về sau liên tục lui, nhưng là tay của nàng nhưng lại không có đình chỉ, song tay nắm lấy dao găm tự hạ hướng thượng mạnh mà nhảy lên, bởi vì một đạo chùm tia sáng đã đi tới trước mặt của nàng. Dao găm nghiêng thiêu ở đằng kia chùm tia sáng phía trên, lập tức vang lên một đạo nổ vang âm thanh.

Bành!

Thiên Lan Không bị chấn liên tiếp lui về phía sau, nhưng mà còn không có lui vài bước, thân thể của nàng tựu phảng phất đập lấy lấp kín trên tường giống như, toàn bộ người ngừng lại, sau đó một ngụm máu tự trong miệng phun tới.

Nàng là sát thủ, che dấu ám sát bổn sự rất cường, nhưng là cái này chính diện giao thủ, khả năng còn không bằng bình thường hư giả. Nhưng là hết lần này tới lần khác hiện tại nàng không có biện pháp đem chính mình che dấu, bởi vì hiện tại nàng không gian chung quanh đã bị gia cố, nếu như là một gã hư giả cảnh cường giả gia cố, coi hắn đối với không gian tạo nghệ, muốn phá vỡ không gian hoặc là dung nhập không gian hay là chuyện dễ dàng, nhưng là hiện tại, là ba tên hư giả cảnh cường giả gia cố!

Tuyệt lộ!

Chiến bất quá, trốn không thoát, cái này tự nhiên là tuyệt lộ!

Lúc này, xa xa mười mấy đạo chùm tia sáng phân biệt từ khác nhau góc độ hướng phía nàng kích xạ mà đến, cùng lúc đó, sáu gã hư giả cảnh cường giả khí thế tựa như trăm tòa đại sơn bình thường đặt ở rồi trên người nàng.

Thiên Lan Không trong mắt có một tia buồn bã sắc, nguyên bản, Thiên Sát các Các chủ bị giết, nàng cảm giác mình về sau tại cũng không cần vì người khác sống, cũng không cần nghĩ đến báo thù, có thể tự do, có thể đi làm chính mình sự tình muốn làm. Nhưng là hiện tại, tàn khốc sự thật nói cho nàng biết, vừa vào giang hồ chính là không có đường rút lui!

Tuy nhiên biết rõ tại vô sinh còn có thể có thể, nhưng là Thiên Lan Không còn không có ngồi chờ chết, nhưng mà, tại sáu gã hư giả cảnh cường giả khí thế áp chế xuống, nàng dao găm giống như nặng ngàn cân, tuy nhiên vẫn có thể có huy động, nhưng là tốc độ nhưng lại so mình nguyên lai là chậm không biết bao nhiêu lần.

Xuy xuy Xùy~~!

Trong chốc lát, Thiên Lan Không trực tiếp bị chùm tia sáng bao phủ, cùng lúc đó, một mũi tên đột nhiên ở giữa sân tránh mà qua, sau đó chui vào rồi chùm tia sáng bên trong.

Nhưng mà đúng lúc này, trong tràng mọi người sắc mặt đều là biến đổi, mà cái kia nguyên lão nhưng lại thò tay hướng phía trước tìm tòi, một cái bàn tay khổng lồ thoáng hiện mà ra, hướng phía xa xa Thiên Lan Không vị trí trảo tới.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên tự Thiên Lan Không vị trí mang tất cả ra, cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, trong tràng sáu gã hư giả cảnh cường giả khí thế lập tức bị phá hủy, những cái... Kia bao phủ Thiên Lan Không chùm tia sáng đã ở cỗ lực lượng này phía dưới bị đánh tan, cùng lúc đó, một thanh dao găm đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, sau đó hướng phía nguyên lão cái kia chỉ bàn tay khổng lồ đâm tới.

Oanh!

Chuôi này dao găm trực tiếp hóa thành hư vô, mà lúc này, lại một đại năng lượng quyền ấn xuất hiện ở trong tràng, cái kia đạo năng lượng quyền ấn trực tiếp oanh hướng về phía nguyên lão cái con kia bàn tay khổng lồ.

Oanh!

Cả hai chạm vào nhau, trong tràng lập tức bộc phát ra một đạo tiếng nổ lớn, không gian chung quanh đều là kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt ra.

“Nguyên gia? Ha ha Dương Diệp đã gia nhập ta Thiên Sát các, hiện tại, hắn đã tiến vào ẩn vực, ta khuyên các ngươi hay là hồi trở lại đi xem các ngươi từng người gia tộc cùng tông môn, miễn cho sau khi trở về, bày ở trước mặt các ngươi đều là thi thể.”

Một đạo hơi có vẻ khàn khàn thanh âm ở giữa sân vang vọng, rất nhanh, một gã thân mặc hắc bào, đầu mang mặt nạ nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, bất quá chỉ là kinh hồng thoáng nhìn, bởi vì này mặt nạ nam tử trực tiếp mang theo cái kia Thiên Lan Không chui vào rồi trước mặt bọn họ không gian.

Trong tràng nguyên lão bọn người sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới cái này Thiên Sát các thật sự đã đào ngũ hướng về phía Dương Diệp, hơn nữa còn giúp trợ Dương Diệp để đối phó bọn hắn. Cái này Thiên Sát các có thể không ngớt hư giả cảnh sát thủ, bọn hắn còn có rất nhiều đế giả cùng Thánh giả sát thủ, những... Này sát thủ đối với bọn họ không có gì quá lớn uy hiếp, nhưng là, đối với bọn họ trong tộc cùng tông môn những cái... Kia không có đạt tới hư giả người uy hiếp có thể to lắm!

“Truy sao?” Dạ Danh nhìn về phía rồi nguyên lão.

Nguyên lão sắc mặt âm trầm, trong mắt lạnh như băng, cho người một cỗ không hiểu hàn ý. Trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, sau đó nói: “Dương Diệp người này tuyệt đối với không thể sống, mà chúng ta cùng hắn cũng căn bản không có hoà giải khả năng, đối với cái này, mọi người có lẽ đều không có dị nghị a?”

Mọi người nhẹ gật đầu, biểu thị không có có dị nghị. Dương Diệp hiện tại cũng đã có thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp, nếu để cho hắn đạt tới đế giả hoặc là hư giả, như vậy cũng được sao? Mà bọn họ cùng Dương Diệp tầm đó, đã là ngươi chết ta sống, tựu tính toán Dương Diệp nguyện ý hoà giải, bọn hắn cũng là không muốn đấy, bởi vì một khi hoà giải, Dương Diệp tất nhiên sẽ phi tốc phát triển, một khi hắn lớn lên, sau đó mang thù, cái kia chính bọn hắn tựu là làm chết rồi.

Cho nên, Dương Diệp tuyệt không có thể sống!

Thấy mọi người gật đầu, nguyên lão lại nói: “Đã tất cả mọi người không có ý kiến, chuyện kia tựu dễ làm rồi. Mọi người cũng nhìn thấy, Thiên Sát các đã đào ngũ hướng Dương Diệp, lúc này Dương Diệp còn không tính đáng sợ, nhưng là, cái này Thiên Sát các nhưng lại thật sự đối với chúng ta có uy hiếp, cho nên, ta quyết định trước diệt trừ Thiên Sát các, sau đó đang mở quyết cái này Dương Diệp. Các ngươi cảm thấy thế nào?”

“Hiện tại trước mặc kệ cái này Dương Diệp?” Dạ Danh hỏi.

Nguyên lão trầm giọng nói: “Trước giải quyết Thiên Sát các.” Dương Diệp tuy nhiên rất yêu nghiệt, nhưng là, hắn hiện tại đối với nguyên gia còn có hắn đều không có uy hiếp, mà cái này Thiên Sát các thế nhưng mà một cái kim cương giai thế lực, đặc biệt cũng đều là sát thủ, nếu như bọn hắn toàn bộ nhằm vào nguyên gia hắn không dám ở tiếp tục muốn.

“Ta tán thành!”

Lúc này, một gã lão giả nói: “Dương Diệp tại yêu nghiệt, cũng chỉ là một người, chỉ muốn tiêu diệt Thiên Sát các, muốn giải quyết hắn, cũng không phải việc khó gì. Mà nếu như chúng ta vì giết hắn mà xem nhẹ Thiên Sát các, một khi những cái... Kia sát thủ xuất động, chúng ta sẽ tổn thất rất thảm trọng!”

Nguyên lão nhẹ gật đầu, nói: “Dương Diệp uy hiếp là tại về sau, cái này Thiên Sát các uy hiếp là tại hiện tại, chúng ta trước hết giải quyết trước mắt uy hiếp, về phần cái kia Dương Diệp, cái kia Thiên Sát các Các chủ không phải nói hắn đã đi ẩn vực rồi sao? Vậy thì thật là tốt, chúng ta sẽ tới cái bắt rùa trong hũ, lại để cho hắn có đi không về, cũng thuận tiện đưa bọn chúng cùng một chỗ giải quyết.”

Thanh âm rơi xuống, nguyên lão tay phải vung lên, nói: “Hồi trở lại ẩn vực!”

Mọi người nhẹ gật đầu, cùng nguyên lão biến mất tại trong tràng

Vài mười vạn dặm bên ngoài một chỗ trên đất trống, Thiên Lan Không nằm trên mặt đất, quần áo tàn phá, xuân quang tiết ra ngoài, tại nàng trước ngực vị trí, cắm một chi màu vàng mũi tên dài, trừ đó ra, địa phương còn lại cũng khắp nơi đều là tổn thương.

Dương Diệp cầm lấy mặt nạ xuống, ngồi xổm Thiên Lan Không trước mặt, sau đó phất phất tay, cười nói: “Đã nói rồi đấy không thấy nhưng lại lại gặp mặt, phải hay là không thật bất ngờ? Phải hay là không rất kinh hỉ? Phải hay là không rất hưng phấn? Có phải là kích động hay không?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1272: Lớn như vậy đấy, không có sờ qua a?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật trước kia cứu cái này Thiên Lan Không, Dương Diệp là có do dự đấy, bởi vì loại tình huống đó xuống, một cái sơ sẩy, hắn không chỉ người cứu không đến, mình cũng khả năng góp đi vào. Sáu gã hư giả cảnh cường giả, trong đó một gã hay là lão quái vật cấp bậc, loại này đội hình, dùng hắn thực lực bây giờ căn bản không cách nào chống lại.

Nhưng hắn cuối cùng vẫn là lựa chọn cứu, sở dĩ lựa chọn mạo hiểm cứu Thiên Lan Không, hai nguyên nhân, thứ nhất, địch nhân của địch nhân tựu là bằng hữu, ẩn vực những người kia không buông tha Thiên Lan Không, đem Thiên Lan Không cho rằng là là địch nhân, đổi lại góc độ Lai muốn, đó chính là hắn cùng Thiên Lan Không có cùng chung địch nhân, có cùng chung địch nhân, dĩ nhiên là có cơ hội có thể hợp tác rồi.

Cái nguyên nhân thứ hai, đó chính là hắn phải dẫn dắt rời đi ẩn vực những người kia chú ý lực, nếu để cho những người kia chết truy hắn không phóng, tựu tính toán đối phương đuổi không kịp hắn, nhưng hắn cũng không có thời gian làm sự tình khác, hắn hiện tại nhất định phải có thời gian thở một ngụm. Cho nên, hắn phải đem ẩn vực những người này chú ý lực chuyển di, chuyển di đi nơi nào đâu này? Tự nhiên là chuyển dời đến Thiên Sát các trên người!

Phải biết, ẩn vực những người này cũng không biết Thiên Sát các Các chủ đã vẫn lạc, cho nên, so sánh với hắn, Thiên Sát các đối với ẩn vực những người này uy hiếp càng lớn.

Mà hắn thành công rồi.

Trong tràng, Thiên Lan Không gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói gì. Nàng tự nhiên éo biết nói chuyện, bởi vì không có gì có thể nói đấy. Cầu Dương Diệp cứu nàng? Nàng khai mở không được cái này khẩu. Trước kia nàng cùng Dương Diệp phân biệt lúc, nàng nói tại cũng không thấy mà bây giờ lại gặp mặt, bất quá cái này gặp mặt phương thức tóm lại, lúc này Thiên Lan Không trong nội tâm phức tạp vô cùng.

Dương Diệp đánh giá liếc Thiên Lan Không, không thể không nói, Thiên Lan Không dáng người rất tốt, tăng thêm lúc này lại xuân quang tiết ra ngoài, mảng lớn cơ hồ bạo lộ trong không khí, đặc biệt là trước ngực một đôi bộ ngực sữa như ẩn như hiện, thật sự thật là có thị giác xung kích.

“Chưa thấy qua nữ nhân?” Gặp Dương Diệp dò xét chính mình, Thiên Lan Không sắc mặt lạnh lẽo, nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, cười nói: “Thiên cô nương, ta cởi ra quần áo ngươi, ngươi không ngại a?”

Nghe vậy, Thiên Lan Không hai mắt nhắm lại, trong mắt sát ý thoáng hiện, nàng bàn tay như ngọc trắng hơi động một chút, một thanh dao găm xuất hiện ở trong tay nàng, mà đúng lúc này, Dương Diệp tay nhưng lại đặt ở rồi trên tay của nàng, cười nói: “Thiên cô nương, hiện tại thương thế của ngươi vô cùng trọng, tốt nhất hay là đừng nhúc nhích dùng huyền khí cùng lực lượng, bằng không thì, ngươi sẽ chết đấy, dù sao ngươi cũng không ta cường đại như vậy thân thể.”

Tay bị Dương Diệp đè lại, Thiên Lan Không tay lập tức không thể động đậy, nàng xem thấy Dương Diệp, biết rõ mình bây giờ không có năng lực phản kháng, lập tức khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ta chú ý thì sao? Hiện tại, đừng nói cởi ra y phục của ta, tựu là ngươi tại đây cường. Bạo ta ta đều không có lựa chọn, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn xem Thiên Lan Không, cười nói: “Ta đây đã có thể cởi ra, đây chính là chính ngươi đồng ý đấy!”

Thiên Lan Không gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp không có để ý Thiên Lan Không, ánh mắt đã rơi vào Thiên Lan Không trước ngực, không thể không nói, Thiên Lan Không tổn thương hay là rất nặng đấy, đặc biệt là trước ngực chi kia mũi tên, lúc này trong đó cũng còn đang không ngừng tản ra yếu ớt năng lượng phá hư lấy Thiên Lan Không thân thể, ngoại trừ trước ngực, tại nàng phần bụng cùng với eo bên cạnh đều có mấy cái ngón cái đại lỗ máu, cái này lỗ máu, là đã xuyên thủng nàng cả người!

Tóm lại, lúc này Thiên Lan Không toàn thân cũng đều là tổn thương, đương nhiên, so về lúc trước hắn tổn thương đã có thể kém xa.

Tuy nhiên hư giả cảnh cường giả cũng có thể mình chữa thương, nhưng là, cái kia phải xem là cái gì tổn thương, bị cùng giai hư giả cảnh cường giả kích thương, đó cũng không phải là tùy tùy tiện tiện là có thể mình chữa trị đấy.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào Thiên Lan Không trước ngực cái kia chi mũi tên dài lên, mũi tên vị trí vừa vặn tại Thiên Lan Không một đôi bộ ngực sữa trung ương, bởi vì Thiên Lan Không bộ ngực sữa quá lớn nguyên nhân, cái này lại để cho mũi tên dài thoạt nhìn hình như là bị kẹp lấy.

Dương Diệp tay nắm chặt này chi mũi tên dài, nói: “Thứ này quá vướng bận rồi, ta phải đem nó nhổ, ngươi không có ý kiến a?”

Thiên Lan Không không nói gì, tựu là gắt gao nhìn xem Dương Diệp, phảng phất muốn dùng ánh mắt giết chết Dương Diệp.

“Không nói lời nào đem làm ngươi cam chịu (*mặc định)!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tay có chút dùng sức.

Xùy~~!

Mũi tên dài cách thay, một đạo máu tươi lập tức tự Thiên Lan Không trước ngực phun tới, mà cái kia Thiên Lan Không lông mày đều không có nhăn thoáng một phát, nàng là sát thủ, có thể đi cho tới hôm nay, chỗ thụ qua tổn thương, so cái này nghiêm trọng đấy, nhiều rất nhiều nhiều nữa...

Dương Diệp đem trong tay mũi tên dài nhét vào một bên, sau đó nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Ta hiện tại muốn cởi ra quần áo ngươi rồi, ngươi không có ý kiến a?”

“Ngươi muốn cởi ra tựu cởi ra, nói nhảm cái gì?” Thiên Lan Không cả giận nói.

Dương Diệp tay đặt ở Thiên Lan Không trước ngực trên quần áo, nói: “Ta đây có thể thật sự cởi ra ah!”

“Cởi ra, nhanh lên cởi ra!” Thiên Lan Không trừng mắt Dương Diệp, cơ hồ chỉ dùng rống đấy, “Trước nữ nhân như vậy giày vò khốn khổ, ngươi là nam nhân sao? Ngươi là nam nhân sao?”

Dương Diệp hiển nhiên thật không ngờ Thiên Lan Không kích động như vậy, lập tức nao nao, phục hồi tinh thần lại sau hắn thốt ra: “Ta đương nhiên là nam nhân!”

“Nam nhân?”

Thiên Lan Không khóe miệng tràn đầy mỉa mai, “Là nam nhân ngươi giày vò khốn khổ cái gì? Là nam nhân ngươi”

Xùy~~!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên bấm tay đối với Thiên Lan Không trước ngực vẽ một cái, Thiên Lan Không trước ngực quần áo lập tức bị từ trung gian cắt ra, quần áo vừa mở ra, cái kia một đôi cực đại chính là bắn đi ra, hơn nữa còn một hồi nhộn nhạo, có chút đồ sộ.

Dương Diệp nhìn xem Thiên Lan Không, nhún vai, nói: “Lúc này ngươi tin chưa?”

Thiên Lan Không gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt nhưng lại thần kỳ bình tĩnh, bất quá rất nhanh, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, một bộ đảm nhiệm quân bài bố bộ dáng.

Tuy nhiên mặt ngoài gió êm sóng lặng, nhưng là trong cơ thể nàng huyết dịch cùng huyền khí cùng với đan điền đều tại lặng yên phát sinh rất nhỏ biến hóa.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đi qua một hồi lâu, Thiên Lan Không lông mày kẻ đen nhàu lên, bởi vì Dương Diệp giống như không có động tĩnh, nàng mở mắt, lúc này Dương Diệp đã ở nhìn về phía nàng, Dương Diệp chỉ chỉ rồi trước ngực của nàng, nói: “Quá lớn, đem miệng vết thương”

Thiên Lan Không đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., âm thanh lạnh lùng nói: “Đàn ông các ngươi không phải là ưa thích đại sao? Lớn như vậy đấy, ngươi nhất định không có sờ qua a? Ra, hôm nay ngươi có thể sờ cái đã đủ rồi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, cười nói: “Ngươi thật dễ nói chuyện, đã như vậy, ta đây tựu không khách khí.”

Nói xong, hắn tay trái che ở rồi Thiên Lan Không ngực trái thượng.

Nhu, nhuyễn, đại!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, thu liễm tâm thần, Dương Diệp tay trái có chút dùng sức, đem lòng bàn tay cực đại hướng bên trái dời đi, sau đó tay phải bấm tay điểm vào Thiên Lan Không trước ngực chính giữa đạo kia mũi tên động trên vết thương, sau đó tử khí tự ngón giữa thẩm thấu mà ra, cuối cùng chui vào rồi Thiên Lan Không trong cơ thể.

Thiên Lan Không bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, hai mắt nhắm nghiền, cùng đợi một đoạn thời khắc tiến đến, tại trong cơ thể nàng, huyết dịch cùng còn sót lại huyền khí cùng với đan điền tại thời khắc này đều nóng nảy bắt đầu chuyển động, chỉ cần Dương Diệp tiến trong cơ thể nàng, nàng tựu có 100% nắm chắc mang theo Dương Diệp cùng một chỗ thần hồn câu diệt.

Nhưng mà, trong tưởng tượng một khắc này cũng không có đã đến, ngược lại trước ngực đột nhiên xuất hiện một cỗ nhu hòa năng lượng, đem làm cổ năng lượng này xuất hiện tại trong cơ thể nàng về sau, nàng kinh ngạc phát hiện, trong cơ thể nàng nguyên bản bị hao tổn ngũ tạng cùng kinh mạch còn có cốt cách, tại thời khắc này vậy mà đang lấy tốc độ cực nhanh khôi phục lấy.

Chuyện gì xảy ra?

Thiên Lan Không lông mày kẻ đen nhàu lên, nàng mở mắt, lúc này Dương Diệp hay là đang ngó chừng trước ngực của nàng, bất quá Dương Diệp trong mắt rất bình tĩnh, không có nửa điểm dâm. Dâm loạn, mà trong cơ thể nàng cái kia cổ năng lượng, đúng là theo Dương Diệp trên tay truyền vào đi vào.

Thiên Lan Không sửng sốt một hồi lâu, mới nói: “Ngươi, ngươi cởi ra y phục của ta, là vì cho ta chữa thương?”

Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc Thiên Lan Không, nói: “Bằng không thì ngươi cho rằng đâu này?” Nói đến đây, Dương Diệp con mắt đột nhiên trợn to, “Ngươi, ngày, ngươi không phải là đã cho ta muốn cái kia cái gì ngươi đi? Chậc chậc, ngươi tư tưởng quá không thuần khiết rồi, thậm chí có loại này dơ bẩn nghĩ gì xấu xa, ta, ta khinh bỉ ngươi!”

“Dương Diệp! Ta muốn giết ngươi!”

Một đạo tựa như phẫn nộ dã thú tiếng gầm gừ ở giữa sân vang vọng mà lên, trong thanh âm còn mang theo một tia xấu hổ và giận dữ.

Đã qua hồi lâu, trong tràng khôi phục lại bình tĩnh.

Theo tử khí chữa trị, Thiên Lan Không nguyên bản sắc mặt tái nhợt đã bắt đầu hồng nhuận phơn phớt mà bắt đầu..., trong cơ thể nàng bị trọng thương ngũ tạng cùng gân cốt cũng đang nhanh chóng khôi phục lấy.

“Ngươi đây là cái gì huyền khí?” Thiên Lan Không hỏi, không có chút nào bởi vì chính mình lúc này trần trụi lấy trên thân mà có nửa điểm ngượng ngùng cùng không khỏe.

Kỳ thật nàng đây cũng là vò đã mẻ lại sứt rồi, sờ đều cho sờ soạng, còn sợ bị xem sao?

“Bí mật!” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu, nàng lại nói: “Tại sao phải cứu ta?”

Dương Diệp tay phải đổi đến rồi Thiên Lan Không phần bụng một cái lỗ máu phía trên, sau đó tử khí hướng phía cái kia lỗ máu vị trí tuôn đi vào, nhưng là, hắn tay trái nhưng lại không có thu hồi lại, đoán chừng là quên rồi.

Dương Diệp nói: “Thiên cô nương, địch nhân của địch nhân tựu là bằng hữu, hiện tại, chúng ta có cùng chung địch nhân, cho nên, ta cảm thấy được chúng ta có lẽ hợp tác, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Nếu như ta không đâu này?” Thiên Lan Không nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Chẳng phải không a, ta cũng không thể giết ngươi đi?”

“Thiệt tình lời nói?” Thiên Lan Không hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Vậy thì tốt, ta không cùng ngươi hợp tác.” Thiên Lan Không nói: “Chỉ cần ta che dấu, bọn hắn tìm không thấy ta.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tùy ngươi vậy!” Nói xong hắn tay đổi đến rồi Thiên Lan Không eo bên cạnh lỗ máu thượng.

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Đã qua không sai biệt lắm 15', Dương Diệp thu hồi tay phải, giống như là nghĩ tới điều gì, hắn tay trái cũng thu trở về, sau đó lấy ra rồi một kiện trường bào trùm lên Thiên Lan Không trên người, nói: “Thiên cô nương, trong cơ thể ngươi tổn thương cùng bên ngoài cơ thể tổn thương cơ bản đã không có trở ngại, ta còn có rất nhiều rất nhiều sự tình phải xử lý, cáo từ!”

“Ngươi đây là đang lạt mềm buộc chặt sao?” Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Thiên cô nương, ta quả thật rất muốn đạt được trợ giúp của ngươi, nhưng là, với ta mà nói, không thể không rồi ta và ngươi sẽ chết. Ngươi hiểu chưa?”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất tại phía chân trời.

Mấy tức về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay người nhìn lại, cái kia Thiên Lan Không lập tức xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Có một vấn đề!” Thiên Lan Không nói.

“Nói!” Dương Diệp nói.

“Kỳ thật chữa thương, căn bản không cần cởi quần áo đấy, đúng không?” Thiên Lan Không nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1273: Ta chính là cố ý động vào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Lan Không không hề chớp mắt địa nhìn xem Dương Diệp, đợi Dương Diệp trả lời.

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Ngươi đuổi theo tựu là hỏi cái này?”

“Vâng!” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp đột nhiên phẫn nộ lên, “Thiên cô nương, ngươi đây là đang hoài nghi nhân phẩm của ta sao? Ta là cái loại này giậu đổ bìm leo người sao? Ta là cái loại này”

“Vâng!” Thiên Lan Không trực tiếp đã cắt đứt Dương Diệp lời nói.

Dương Diệp: “”

Thiên Lan Không đi tới Dương Diệp trước mặt, hai người khoảng cách có chút gần, lẫn nhau hô hấp đều có thể nghe thấy được. Nàng nhìn thẳng Dương Diệp hai mắt, nói: “Đã dám xem, đã dám sờ, chẳng lẽ còn không dám thừa nhận sao?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Có quần áo trở ngại, huyền khí không tốt tiến vào trong cơ thể ngươi, vì để cho thương thế của ngươi nhanh hơn khôi phục, cho nên”

“Nhưng là không cởi quần áo cũng có thể lại để cho huyền khí tiến vào trong cơ thể, là ý tứ này sao?” Thiên Lan Không hỏi.

Dương Diệp nhìn xem Thiên Lan Không sau nửa ngày, sau đó nói: “Được rồi, ta là cố ý đấy.” Hắn xác thực là cố ý đấy, sở dĩ làm như vậy, cũng không có gì hạ lưu nghĩ cách, chủ yếu là muốn buồn nôn thoáng một phát đối phương. Nữ nhân này trước kia thế nhưng mà thần khí rất, lãng phí huyền khí cho nàng chữa thương có thể, nhưng lại không thể quá tiện nghi nàng, cho nên đã có trước kia một màn kia.

Sau khi nói xong, Dương Diệp âm thầm đề phòng, nữ nhân này là thứ bạo tính tình, biết rõ hắn cố ý làm như vậy, bảo vệ không được tựu muốn động thủ.

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Coi như một cái nam nhân!”

Gặp Thiên Lan Không không có muốn ý tứ động thủ, Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bất quá hắn lại không muốn để ý tới những sự tình này rồi. Lập tức nói: “Thiên cô nương, ta còn có rất nhiều sự tình phải xử lý, cáo từ.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi, đi rồi một hồi, hắn ngừng lại, bởi vì Thiên Lan Không theo đi lên.

“Ngươi?” Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, khó hiểu.

Thiên Lan Không nói: “Ta là có thù tất báo người, ẩn vực mấy cái lão bất tử thiếu chút nữa giết ta, thù này có thể nào không báo? Ta có thể cùng ngươi hợp tác, bất quá, chỉ là tạm thời, chờ chúng ta liên thủ giải quyết những cái... Kia lão bất tử về sau, ngươi đi ngươi đấy, ta đi ta đấy.”

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn người, sau đó đại hỉ, phải biết, kiếm minh hiện tại thiếu nhất đúng là giúp đỡ, đặc biệt là hư giả cảnh cường giả loại này, đã có cái này Thiên Lan Không trợ giúp, kiếm minh chỉnh thể thực lực tuy nhiên còn thì không bằng ẩn vực những người kia, nhưng lại rút nhỏ kiếm minh cùng ẩn vực ở giữa chênh lệch.

“Chỉ là tạm thời!” Thiên Lan Không lại cường điệu rồi một lần.

“Tốt, tạm thời!”

Dương Diệp cười cười, hắn biết rõ nữ nhân này tính tình, hảo cường lại sĩ diện, hắn tự nhiên không sẽ vì điểm ấy việc nhỏ mà đi cùng đối phương tranh luận.

Thiên Lan Không nhìn thoáng qua ý cười đầy mặt Dương Diệp, sau đó nói: “Chúng ta lấy được ẩn vực!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu. Hắn thật vất vả mới đem những người kia lừa gạt trở về, hiện tại hắn đi ẩn vực, đây không phải là chui đầu vô lưới sao?

Thiên Lan Không nói: “Thiên Sát các, trong đó hư giả cảnh sát thủ ba tên, để giả cảnh sát thủ một trăm ba mươi mốt tên, Thánh giả cảnh sát thủ ba trăm hai mươi bảy tên, còn lại huấn luyện sát thủ gần Thiên tên. Mà bây giờ, Thiên Sát các Các chủ đã vẫn lạc, ta là Thiên Sát các duy nhất một gã hư giả cảnh sát thủ, ngươi minh bạch ý của ta?”

Dương Diệp con mắt sáng ngời, có chút hưng phấn nói: “Ngươi nói là, chúng ta có thể thừa cơ hội này khống chế Thiên Sát các?”

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá còn cần phối hợp của ngươi!”

“Ta?” Dương Diệp nói: “Như thế nào phối hợp?”

Thiên Lan Không nói: “Tiếp tục giả mạo Thiên Sát các Các chủ.”

“Như vậy có thể?” Dương Diệp cau mày nói. Trước kia hắn giả mạo Thiên Sát các Các chủ, sở dĩ có thể đã lừa gạt những người kia, nguyên nhân chủ yếu hẳn là những người kia cũng rất ít tiếp xúc Thiên Sát các Các chủ, mà nếu như hắn tại Thiên Sát các giả mạo Thiên Sát các Các chủ, rất có thể sẽ bị vạch trần.

“Có thể!” Thiên Lan Không nói: “Thiên Sát các Các chủ rất ít cùng cấp dưới tiếp xúc, hơn nữa, tựu tính toán tiếp xúc, hắn cũng là mang theo mặt nạ, cho nên, ngươi mang lên sau mặt nạ, tăng thêm của ta thừa nhận, ai dám không đem ngươi đem làm Thiên Sát các Các chủ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể, hoàn toàn có thể!” Trong mắt của hắn tràn đầy vẻ hưng phấn, phải biết, nếu như nắm giữ Thiên Sát các cái này tổ chức sát thủ, kiếm minh kia cùng ẩn vực thế lực này ở giữa chênh lệch đem lần nữa thu nhỏ lại, hơn nữa là đại đại thu nhỏ lại!

“Bất quá ngươi muốn hiểu rõ ràng, ngươi nếu như đi ẩn vực, một khi bọn hắn liên thủ đóng cửa ẩn vực kết giới, khi đó ngươi đã có thể ra không được rồi.” Thiên Lan Không nói.

“Ẩn vực còn có kết giới?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: “Đã từng đại lục tao ngộ đại kiếp nạn, trời giáng thần hỏa, ngày ngày Dạ Dạ không ngừng không ngớt địa hủy diệt lấy đại lục, vì sinh tồn, lúc ấy đại lục rất nhiều hư giả cảnh cường giả liên thủ mở ra một cái thế giới, thì ra là ẩn vực, vì ngăn cản những cái... Kia thần hỏa, chúng cường giả liên thủ cho ẩn vực thế giới bố trí một đạo cường đại phong ấn kết giới, năm gần đây, kết giới đã giải trừ, nhưng là, nếu như bọn hắn một lần nữa phong ấn, dùng thực lực ngươi bây giờ, là tuyệt đối với ra không được đấy!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiến ẩn vực!” Thiên Sát các cái này cái tổ chức, hắn không muốn buông tha cho!

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Cái kia chúng ta bây giờ đi thôi, bởi vì bọn hắn khả năng đã tại đối với Thiên Sát các hạ thủ.”

“Đợi một chút!” Dương Diệp nói.

“Ân?”

“Luyện khôi lỗi!”

Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn hiện tại trên người có bốn cụ hư giả cảnh cường giả thi thể, cái này hiển nhiên không thể lãng phí. Phải biết, nhiều một cỗ hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, kiếm minh cùng ẩn vực ở giữa chênh lệch sẽ thu nhỏ lại không ít. Nếu như hư giả cảnh cường giả có thể cùng ẩn vực không sai biệt lắm, kiếm minh kia tựu hoàn toàn có thể có cùng ẩn vực thế lực chính diện solo!

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp lập tức bắt đầu luyện chế khôi lỗi, lần thứ nhất luyện chế hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, Dương Diệp vẫn còn có chút khẩn trương đấy, dù sao hư giả cảnh cường giả cũng không phải đế giả cảnh huyền giả. Bất quá cũng may, hắn hiện tại đã đạt tới nửa đế, chỉnh thể thực lực so trước kia mạnh không biết bao nhiêu lần!

Lần thứ nhất thất bại!

Lần thứ hai hay là thất bại!

Lần thứ ba như trước là thất bại!

Lần thứ năm hay là thất bại!

Cứ như vậy, liên tục hai ngày đi qua, Dương Diệp hay là thất bại. Bất quá hắn cũng không có buông tha cho, đã thất bại liền từ đầu Lai.

Tại liên tục đã thất bại gần cửu thiên về sau, Dương Diệp cuối cùng thành công.

Nhìn trước mắt hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, Dương Diệp thật sâu hô thở ra một hơi, trong mắt có mỉm cười, tuy nhiên khôi lỗi thật sự chính hư giả cảnh cường giả phải kém, nhưng là, cái kia chênh lệch cũng không phải rất lớn.

“Ngươi cái này luyện chế khôi lỗi thủ pháp, rất biến thái!” Một bên, Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Kỳ thật, cũng là có hạn chế đấy, dùng ta hiện tại tinh thần lực, tối đa chỉ có thể ở khống chế một gã hư giả cảnh cường giả khôi lỗi, trong nhiều, ta tựu muốn qua đời.” Nếu như không phải hắn tăng lên tới nửa đế, đừng nói hư giả cảnh khôi lỗi, tựu là đế giả khôi lỗi hắn đều không thể luyện chế.

Thiên Lan Không nói: “Có hạn chế cũng rất biến thái rồi. Hư giả cảnh khôi lỗi trước kia ta có lẽ không có người có thể có được có thể so với hư giả cảnh cường giả khôi lỗi.”

Dương Diệp cười cười, bắt đầu luyện chế thứ hai cỗ khôi lỗi. Lúc này đây dùng thời gian tương đối ít, chỉ dùng bốn ngày chính là luyện chế thành công. Cùng lúc trước hắn đoán trước đồng dạng, hiện tại hai gã hư giả cảnh khôi lỗi đã là cực hạn của hắn, trong nhiều, hắn tinh thần lực tựu chịu không nổi rồi.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem hai cỗ khôi lỗi thu vào, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi, đi xem cái kia cái gì ẩn vực!” Kỳ thật, tựu tính toán không có Thiên Sát các, hắn cũng là muốn đi ẩn vực đấy, chỉ có điều không phải đi tìm phiền toái, mà là đi cứu Vân Bán Thanh người nhà.

“Đi!”

Thiên Lan Không thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi.

Dương Diệp lập tức đi theo.

Hai người tốc độ cực nhanh, không đến mấy canh giờ chính là đi tới cực bắc chi địa.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, đập vào mắt xuất, một mảnh tuyết trắng.

“Che dấu!” Thiên Lan Không nói: “Nơi này khả năng có mắt của bọn hắn tuyến!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thân thể khẽ run lên, đem chính mình dung nhập rồi trong không gian. Thiên Lan Không cũng ẩn dấu đi.

Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo Thiên Lan Không hướng phía xa xa tiềm hành mà đi.

Một lát sau, một mặt tinh màu xanh da trời vòng tròn xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

“Cái này chính là đi thông ẩn vực Truyền Tống Trận?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không nói: “Đem quần áo đổi thành Thiên Sát các Các chủ đấy, còn có, mang lên mặt nạ, hiện tại lên, ngươi tựu là Thiên Sát các Các chủ, hiểu chưa?”

“Tốt!”

Dương Diệp đổi lại áo đen, sau đó đem mặt nạ mang lên, nói: “Ngươi theo ta nói một chút về Thiên Sát các một sự tình, ân, tựu là ta cần phải chú ý sự tình, đừng đến lúc đó làm lộ rồi đã có thể không thú vị.”

“Cao lạnh!”

Thiên Lan Không nói: “Làm được cao lạnh, đừng cười toe toét đấy, còn có, uy nghiêm, bất quá điểm ấy đối với ngươi mà nói có lẽ không khó, ngươi mình chính là người đứng đầu một minh, trên người tự nhiên có uy nghiêm, nhưng là, ngươi cần tận lực phát ra, hiểu chưa?”

“Còn gì nữa không?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không nói: “Còn có, ngươi tại sắm vai Thiên Sát các Các chủ thân phận lúc, nhớ lấy đừng có dùng kiếm cùng kiếm khí còn có kiếm ý, chỉ có thể dùng dao găm, minh bạch?”

“Tự nhiên!” Dương Diệp nói. Không thể dùng kiếm khí cùng kiếm ý, thực lực của hắn sẽ giảm bớt đi nhiều, nhưng là đây cũng là không có biện pháp sự tình, một khi sử dụng kiếm, thân phận của hắn cũng tựu bại lộ.

“Ân, còn gì nữa không. Đi!”

Thiên Lan Không thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, tiến nhập cái kia màu xanh da trời ánh sáng trong vòng. Dương Diệp cũng liền bề bộn đi theo.

Tiến vào khe hở về sau, chung quanh tràng cảnh lập tức một hồi biến ảo, cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác đầu một hồi mê muội, bất quá rất nhanh, cỗ này mê muội tựu biến mất.

Dương Diệp mở mắt, trời xanh, mây trắng, cùng minh ngục đại lục thế giới có chút không giống với. Đặc biệt là linh khí, linh khí rất đầy đủ, cùng Linh giới không sai biệt lắm.

“Không tốt, có mai phục!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên Thiên Lan Không thanh âm.

Dương Diệp cảm thụ thoáng một phát, lúc này sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì không gian chung quanh đã bị phong tỏa lên, mà đúng lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên: “Hai vị, chờ các ngươi đã lâu rồi.”

Thanh âm rơi xuống, bảy tên hư giả cảnh cường giả xuất hiện ở Dương Diệp hai người bốn phía. Cùng lúc đó, bảy cổ kinh khủng khí thế đặt ở rồi Dương Diệp hai người trên người.

Bảy người này, đúng là cái kia nguyên lão bọn người.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1274: Ngươi thật là kiếm tu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mai phục!

Dương Diệp cùng Thiên Lan Không đều nghĩ mãi mà không rõ, vì cái gì những người này sẽ mai phục tại tại đây.

“Phải hay là không thật bất ngờ?”

Xa xa, cái kia nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói: “Tại đây kết giới bốn phía, trải rộng ta nguyên gia ánh mắt, mặc kệ người phương nào đi ra ngoài, hoặc là tiến đến, ta nguyên gia đô rõ như lòng bàn tay. Thiên Sát các Các chủ, lão phu thật sự không rõ, cái kia Dương Diệp đến tột cùng đồng ý rồi ngươi chỗ tốt gì, làm cho ngươi không tiếc cùng chúng ta là địch cũng phải giúp hắn!”

Thiên Đạo nguyên lão lời mà nói..., Dương Diệp trấn định xuống dưới, bởi vì đối phương cũng không có nhìn thấu thân phận của hắn, hay là đưa hắn cho rằng là là Thiên Sát các Các chủ. Dương Diệp không có ở che dấu, cùng Thiên Lan Không theo trong không gian đi ra.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Thiên Lan Không, trong tràng mọi người đều là thần sắc đề phòng, như lâm đại địch, kể cả cái kia nguyên lão trong mắt đều có được vẻ đề phòng. Thiên Sát các Các chủ, ẩn vực có thể không có mấy người dám khinh thị, không, phải nói, toàn bộ đại lục đều không có mấy cái người dám khinh thị.

Dương Diệp nhìn lướt qua nguyên lão bọn người, nói: “Đương nhiên là một cái ta không cách nào cự tuyệt hấp dẫn!” Thanh âm khàn giọng, tựa như yết hầu ngậm lấy một thứ gì đồng dạng xem, cái này tự nhiên là Dương Diệp cố ý chịu.

“Có chút hiếu kỳ.” Nguyên lão nói.

Dương Diệp nói: “Thật sự rất muốn biết?”

“Nếu như ngươi không ngại lời nói!” Nguyên lão nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật, cũng không có gì, chính là hắn đồng ý sẽ giúp ta đột phá hư giả cảnh!”

Đột phá hư giả cảnh?

Nghe vậy, nguyên lão bọn người đồng tử co rụt lại, tất cả mọi người là hư giả cảnh, bọn hắn cả đời này mục tiêu là cái gì? Là đột phá hư giả cảnh! Bởi vì chỉ có đột phá hư giả cảnh, bọn hắn mới có thể thọ nguyên tăng trưởng, mới có thể tiếp tục sống sót, nếu như dừng lại hư giả cảnh, kết quả là bọn hắn chính là sẽ hóa thành một đống bụi đất.

Nếu như Dương Diệp thật sự có năng lực lại để cho người đột phá hư giả cảnh, đạt tới càng cao tầng thứ cảnh giới, đừng nói Thiên Sát các Các chủ, tựu là trong tràng rất nhiều người đều động tâm, không phải rất nhiều người, mà là tất cả mọi người sẽ động tâm!

Nhưng là, điều này có thể sao? Dương Diệp có cái gì năng lực làm được? Trong lòng bọn họ, điều này hiển nhiên là chuyện không thể nào, bởi vì tất cả mọi người rất rõ ràng, muốn muốn đột phá hư giả cảnh, nhất định phải tiến về trước Đại Thế Giới, đạt được so bổn nguyên tử khí càng tinh thuần năng lượng. Dương Diệp có so bổn nguyên tử khí càng tinh thuần năng lượng sao?

Bọn hắn tự nhiên không tin có, nhưng là, Thiên Sát các Các chủ đã tin tưởng. Thiên Sát các Các chủ là ngu xuẩn sao? Tự nhiên không phải, nói cách khác, Dương Diệp có lẽ, khả năng có.

Nghĩ đến điểm này, rất nhiều người không thể bình tĩnh rồi.

“Chuyện cười!”

Lúc này, cái kia nguyên lão đột nhiên cười lạnh nói: “Đột phá hư giả cảnh? Các hạ, ngươi là khi chúng ta những lão gia hỏa này là ngu ngốc sao? Đại lục tao ngộ đại kiếp nạn đến nay, ngươi gặp ai đột phá qua hư giả cảnh? Dương Diệp có năng lực giúp ngươi đột phá hư giả cảnh? Thật sự là buồn cười, hắn bất quá là một cái nửa đế, vậy mà nói bừa có thể giúp người đột phá hư giả, đạt tới rất cao tầng cảnh giới. Càng buồn cười chính là, đường đường Thiên Sát các Các chủ vậy mà còn đã tin tưởng như thế chuyện ma quỷ!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, nói: “Động thủ!”

Khi thấy chung quanh những người kia trước kia có chút động tâm lúc, hắn chính là thầm nghĩ không ổn, chung quanh những người này đều đến từ bất đồng thế gia cùng tông môn, bọn hắn cũng không phải nguyên gia cấp dưới, hiện tại sở dĩ nghe mệnh lệnh của hắn, là vì mọi người có cùng chung địch nhân. Nếu để cho những người này có ý khác, vậy đối với nguyên gia cùng nhưng hắn là cực kỳ không ổn đấy.

Đương nhiên, chính yếu nhất chính là hắn căn bản không tin tưởng Dương Diệp có thể giúp người đột phá hư giả!

Nghe được nguyên lão lời mà nói..., Dạ Danh bọn người do dự xuống, tựu muốn động thủ, tuy nhiên bọn hắn rất ngạc nhiên Dương Diệp đến tột cùng là như thế nào lại để cho Thiên Sát các Các chủ tin tưởng hắn có thể giúp người đột phá hư giả đấy, nhưng là, theo trong đáy lòng, bọn hắn vẫn còn có chút không tin.

“Ta chứng minh cho các ngươi xem!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra rồi một bước, nói: “Chứng minh hắn xác thực có năng lực giúp người đột phá hư giả.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia nguyên bản muốn xuất thủ Dạ Danh bọn người không hẹn mà cùng ngừng lại, Dạ Danh bọn người lúc này đây không có để ý cái kia nguyên lão, hiển nhiên, đột phá hư giả cảnh cái này hấp dẫn, bọn hắn không cách nào cự tuyệt.

Nguyên lão hai mắt nhắm lại, tay chặt chẽ nắm lại, nhưng là hắn không có động thủ, hắn cũng muốn trông thấy trước mắt cái này ‘Thiên Sát các Các chủ’ là như thế nào chứng minh đấy.

Dương Diệp nói: “Các ngươi xem ta huyền khí, hắn có thể cải biến của ta huyền khí!”

Nói xong, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, hắn lại nói: “Các ngươi nhìn kỹ của ta huyền khí, dùng nhãn lực của các ngươi mới có thể có cảm nhận được cái này huyền khí bất đồng.” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một đám tử khí xuất hiện ở mọi người trên không.

Đem làm cái này sợi tử khí xuất hiện tại mọi người trên không lúc, mọi người ánh mắt lập tức hướng trên không nghênh đón, khi thấy cái này sợi tử khí một khắc này, trong tràng mọi người mặt lập tức thay đổi. Bởi vì cái này sợi tử khí rõ ràng không phải bình thường huyền khí, cũng không giống là Ngũ Hành huyền khí, càng không giống như là bổn nguyên tử khí, không, cái này sợi tử khí so những... Này huyền khí, kể cả bổn nguyên tử khí đều muốn càng thêm tinh thuần!

Nhìn xem cái này sợi tử khí, rất nhiều người tay đều tại bắt đầu rung động rồi.

Mà ngay cả cái kia một bên nguyên lão trong mắt đều tràn đầy khiếp sợ, còn có một tia khó có thể tin.

Chẳng lẽ cái kia Dương Diệp thật sự có giúp người đột phá hư giả năng lực?

Ý nghĩ này xuất hiện ở cái kia nguyên lão bọn người trong đầu.

“Bọn hắn người đâu?” Đúng lúc này, một gã lão giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, mọi người phục hồi tinh thần lại, đem làm bọn hắn nhìn về phía trước kia Dương Diệp cùng Thiên Lan Không vị trí lúc, mọi người sắc mặt lập tức vô cùng khó nhìn lại, bởi vì lúc này Dương Diệp cùng Thiên Lan Không đã không thấy.

“Truy!” Nguyên lão mặt âm trầm nói.

Nhưng mà mọi người nhưng lại không có động, trong tràng ánh mắt của mọi người đều rơi vào cái kia sợi tử khí ở trên.

Nguyên lão sắc mặt càng thêm âm trầm, hắn tay phải vung lên, đem cái kia sợi tử khí thu vào, nói: “Cái này sợi tử khí ta tạm thời đảm bảo, đợi sẽ mọi người chúng ta cùng nhau nghiên cứu, hiện tại, trước truy.”

Mọi người nhìn nhau rồi liếc, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa đuổi tới.

Nguyên lão nhìn nhìn trong tay cái kia sợi tử khí, trong mắt có một tia khác thường sắc thái, cái này sợi tử khí, không phải bổn nguyên tử khí, nhưng lại so bổn nguyên tử khí càng thêm tinh thuần, thế giới này không có gì huyền khí có thể so với bổn nguyên tử khí càng thêm tinh thuần đấy, nhưng là hiện tại đã có, hơn nữa tựu trong tay hắn!

“Dương Diệp!”

Nguyên lão hít sâu một hơi, đem tử khí thu lại về sau, thân hình hắn khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Vài mười vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp cùng Thiên Lan Không một đường chạy như điên, hai người tốc độ đều tăng lên tới rồi cực hạn.

“Ngươi thật là kiếm tu sao?” Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Đương nhiên, như thế nào hỏi như vậy?”

Thiên Lan Không nói: “Không có, chỉ là cảm thấy một cái kiếm tu vậy mà có thể vô sỉ đến loại trình độ này, thật sự là có chút không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nói: “Cái gì gọi là vô sỉ? Cái này gọi là cơ trí được không?”

“Ngươi nếu có chút ít hổ thẹn, trước kia như thế nào sẽ cởi ra y phục của ta.” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nói: “Chuyện này cùng việc này một chút quan hệ đều không có được không nào? Còn có, cởi ra quần áo ngươi, cũng là vì chữa thương cho ngươi, nói cho cùng, ngươi còn sống, không phải sao?”

“Ngươi tựu là vô sỉ.” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp: “”

“Trước kia ngươi nói là sự thật sao?” Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp tự nhiên minh bạch Thiên Lan Không chỉ chính là cái gì, lập tức nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

“Giúp người đột phá hư giả, đạt tới hư giả phía trên, nói thực ra, ta không tin. Nhưng là, ngươi huyền khí ngươi huyền khí so bổn nguyên tử khí muốn tinh thuần, hơn nữa, bổn nguyên tử khí chữa thương hiệu quả, so ngươi cái này huyền khí kém ít nhất cách xa vạn dặm. Ngươi huyền khí, tuyệt đối với tại bổn nguyên tử khí phía trên. Ngươi huyền khí đến tột cùng là cái gì huyền khí? Nó thật có thể có giúp người đột phá hư giả?” Thiên Lan Không nói. Kỳ thật, trước kia Dương Diệp cho nàng chữa thương lúc, nàng tựu muốn hỏi rồi, Dương Diệp cái này huyền khí, thật sự quá kinh khủng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, nói: “Ngươi rất muốn biết?”

“Ân!” Thiên Lan Không gật đầu nói.

Dương Diệp nói: “Thật có lỗi, không thể nói cho ngươi biết, đây là ta bí mật của mình.” Hồng Mông tháp sự tình, trừ hắn ra thân mật nhất mấy cái người bên ngoài, hắn là sẽ không nói cho bất luận kẻ nào đấy. Thất phu vô tội, mang ngọc có tội, để cho người khác biết rõ hắn có cái này chí bảo, vậy hắn tựu thật sự muốn trên đời đều địch rồi.

“Ngươi tựu chưa nói với người khác?” Thiên Lan Không hỏi.

“Đã nói với!” Dương Diệp nói: “Bất quá đều là ta thân mật nhất người.”

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Hai người tốc độ đều cực nhanh, tăng thêm lại có Dương Diệp Kiếm Vực hỗ trợ ẩn nấp, bởi vậy, hai người chỉ dùng không đến nửa canh giờ chính là vứt bỏ rồi nguyên lão bọn người.

“Ẩn vực đều có nào thế lực?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Lan Không nói: “Ẩn vực, Nhân tộc có sáu thành tam tông một các, sáu thành đại biểu sáu cái thế gia, theo thứ tự là nguyên gia, Vân gia, Dạ gia, Lý gia, Lâm gia, Tần gia; Mà tam tông phân biệt là, Thượng Uyên tông, Thiên Lan tông, Vô Tiêu tông; Cái này một các, là chúng ta Thiên Sát các. Cái này sáu thành tam tông cùng một các, là nhân tộc mạnh nhất mấy cái thế lực. Mà bây giờ, ngoại trừ Triệu gia cùng Thiên Lan tông còn có Thiên Sát các bên ngoài, còn lại ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn đã liên thủ, mà bọn hắn liên thủ, chính là vì đối phó ngươi, bây giờ còn có chúng ta Thiên Sát các.”

Dương Diệp nói: “Cái kia Lâm gia cùng Thiên Lan tông là sao không cùng nguyên gia bọn hắn liên thủ?”

“Không biết!” Thiên Lan Không nói: “Đợi tí nữa ta sẽ phái người đi điều tra điều tra!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đúng rồi, cái kia Yêu tộc đâu này?”

Thiên Lan Không trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Yêu tộc tại Kình Thiên Sơn mạch bên kia, Kình Thiên Sơn mạch có lúc trước Nhân tộc cùng Yêu tộc cường giả cộng đồng bố trí cường đại kết giới, Yêu tộc không qua được, Nhân tộc cũng gây khó dễ. Sở dĩ làm như vậy, chính là sợ Nhân tộc cùng Yêu tộc chém giết, bởi vì lúc kia, đại lục tao ngộ đại kiếp nạn, bất kể là người hay là yêu, số lượng đều không phải thường rất là ít, nhưng là hiện tại, chúng ta Nhân tộc đã sinh sôi nảy nở ngày càng nhiều, Yêu tộc cũng hẳn là. Bất quá cũng may, có Kình Thiên Sơn mạch ngăn cản, tất cả mọi người còn có thể cùng bình ở chung.”

“Ngươi nói, nếu ta đi đem kết giới kia cho phá, Yêu tộc có thể hay không giết qua đến?” Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Thiên Lan Không nheo mắt, nói: “Ngươi đừng phát điên.”

Dương Diệp nói: “Ta ngược lại là cảm thấy biện pháp này không tệ, Yêu tộc nếu là thật đánh tới, bọn hắn khẳng định không có thời gian bận tâm ta rồi.”

Nói đến đây, Dương Diệp hưng phấn lên, "Ta cảm thấy được biện pháp này hoàn toàn có thể thực hiện, đi, chúng ta đi trước phá kết giới đi!"

Thiên Lan Không: ""

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1275: Ngươi, quá lạnh huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi tĩnh táo một chút!"

Thiên Lan Không chắn Dương Diệp trước mặt, nói: "Ngươi bây giờ đi phá kết giới, tựu là muốn chết, hiểu chưa?"

"Vì cái gì?" Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Lan Không nói: "Tại Kình Thiên Sơn mạch, có Nhân tộc cường giả thủ hộ, thì ra là ẩn vực Nhân tộc Thủ Hộ Giả, biết rõ Thủ Hộ Giả sao?"

"Thủ Hộ Giả?" Dương Diệp chân mày cau lại.

Thiên Lan Không nói: "Nhân tộc Thủ Hộ Giả, là năm đó Nhân tộc cộng đồng bồi dưỡng được đến một gia tộc, gia tộc này vĩnh viễn trấn thủ tại Kình Thiên Sơn mạch, một là vì thủ hộ cái kia phong ấn kết giới, hai là vì phòng ngự Yêu tộc. Tuy nhiên không biết bọn hắn thực lực mạnh bao nhiêu, nhưng là khẳng định rất cường, bởi vì lúc trước Nhân tộc cường giả đem trong nhân tộc rất cường đại công pháp cùng với huyền kỹ đều lưu tại chỗ đó, hơn nữa, chỗ đó, còn có ít nhất không sai biệt lắm năm sợi tuyệt phẩm linh mạch."

"Ngươi không biết bọn hắn mạnh bao nhiêu?" Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: "Bởi vì bọn hắn tổ tiên từng phát qua thề độc, hậu đại chi nhân đều không có thể ly khai Kình Thiên Sơn mạch, về phần tại sao như vậy, ta không rõ ràng lắm. Nhưng là, có một điểm không thể nghi ngờ, cái kia chính là gia tộc này thực lực khẳng định rất cường, ít nhất sẽ không so nguyên gia yếu. Bởi vì mỗi cách vài năm, sáu thành tam tông một đời tuổi trẻ đều đi Kình Thiên Sơn mạch hướng gia tộc này thiên tài khiêu chiến, nhưng là, lịch sử đến nay, chưa từng có thắng qua!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Đáng tiếc.”

Thiên Lan Không đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng thẳng xem Dương Diệp, nói: “Ngươi có biết hay không, phá vỡ Kình Thiên Sơn mạch kết giới, nếu như Yêu tộc cố tình đánh Nhân tộc, chúng ta đây Nhân tộc gặp phải tai hoạ ngập đầu. Hai tộc đại chiến, sẽ chết rất nhiều rất nhiều người đấy.”

“Cùng ta có quan hệ gì?” Dương Diệp cùng Thiên Lan Không đối mặt, “Ta kiếm minh người bất tử thì tốt rồi.”

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi, quá lạnh huyết.”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Lãnh huyết? Tốt, ta thừa nhận. Thế nhưng mà ta muốn hỏi một câu, nếu như ẩn vực người diệt đi ta kiếm minh, ngươi có thể hay không cảm thấy ẩn vực người lãnh huyết? Ngươi sẽ sao? Ngươi sẽ không, đúng không?”

“Cái này không giống với!”

Thiên Lan Không nói: “Kiếm minh cùng ẩn vực tầm đó đều là nhân tộc, cái này là nhân tộc nội bộ chuyện giữa, nhưng là nếu như ngươi đi đem kết giới phá vỡ, vậy ngươi cái này là tại dẫn Yêu tộc đồ sát Nhân tộc, loại hành vi này là phản. Nhân loại, là đáng xấu hổ đấy, bởi vì ngươi là nhân loại. Một người, có thể ích kỷ, có thể lãnh huyết, nhưng là”

Dương Diệp khoát tay áo, đã cắt đứt Thiên Lan Không lời mà nói..., “Ta đang hỏi ngươi một câu, nếu có cơ hội dẫn Yêu tộc để đối phó ta kiếm minh, ngươi cảm thấy nguyên gia cùng những cái... Kia thế gia bọn hắn sẽ buông tha cho cơ hội này sao? Bọn hắn sẽ không đâu, không phải sao? Còn có, giả thiết Thiên Sát các Các chủ không có chết, ngươi có cơ hội dẫn Yêu tộc tới giết hắn báo thù, ngươi sẽ buông tha cho sao? Ngươi sẽ sao?”

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Làm người, có khác hai bộ tiêu chuẩn, chính mình làm không được đấy, lại muốn để cho người khác làm, loại người này, mới là đáng xấu hổ đấy. Còn có, với ta mà nói, bất kể là Yêu tộc còn là nhân tộc, ta đều đối xử như nhau. Ta nguyện ý cùng Nhân tộc người làm bằng hữu, nhưng là nguyện ý cùng Yêu tộc yêu làm bằng hữu. Yêu nếu muốn giết ta, ta sẽ giết yêu, người nếu muốn giết ta, ta đồng dạng sẽ sát nhân. Cái loại này cái gì là thiên hạ muôn dân trăm họ mà hi sinh chính mình cái gọi là Nhân tộc đại nghĩa, thật có lỗi, ta không có."

Thiên Lan Không khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: "Ích kỷ tựu là ích kỷ, làm gì nói như vậy đường hoàng. Đồng dạng là kiếm tu, đồng dạng là thiên phú trác tuyệt, tại nhân phẩm lên, ngươi so Kiếm Vô Cực tiền bối nhưng lại kém không chỉ một bậc."

Dương Diệp nhìn xem Thiên Lan Không sau nửa ngày, sau đó nói: "Ngươi nói rất đúng, ta Dương Diệp chính là một cái người ích kỷ, bất quá, cái này cùng ngươi tựa hồ không có có quan hệ gì a?"

"Ngươi nếu dám phá hư Kình Thiên Sơn mạch kết giới, ta nhất định sẽ ngăn cản ngươi!" Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp nói: "Nếu quả thật có một ngày như vậy, không ai có thể ngăn cản ta, cũng kể cả ngươi."

Hai người đối mặt, trong tràng hào khí có chút trầm trọng.

Một lát sau, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhạt âm thanh nói: "Thiên cô nương, ta và ngươi tầm đó chỉ là hợp tác quan hệ, ngươi không có tư cách đến đối với nhân phẩm của ta cùng hành vi khoa tay múa chân, mà ta cũng không có tư cách đi đối với ngươi khoa tay múa chân. Bởi vì, chúng ta ai cũng không phải cao thượng người, tựu coi như ngươi nhân phẩm cao thượng, ta cũng không cần ngươi đến nói với ta giáo hoặc là mỉa mai. Về phần ngươi cuối cùng nói muốn ngăn cản ta, nếu quả thật có một ngày như vậy, mọi người bằng thực lực nói chuyện là được. Thực lực ngươi cường, ngươi giết ta, thực lực của ta cường, ta giết ngươi, tại cực kỳ đơn giản."

Thiên Lan Không nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, chúng ta ai cũng không phải cao thượng người, ai cũng không có tư cách đi đối với đối phương khoa tay múa chân. Nhưng là, nếu như ngươi thật sự dám đi phá hư kết giới, ta nhất định sẽ ngăn cản ngươi, cái đó sợ sẽ là chết."

Dương Diệp nhún vai nói: "Đối với một ít người, ta nguyện ý dùng mạng của mình đi đổi đối phương mệnh, nhưng là đối với rất nhiều người, đặc biệt địch nhân là của ta, ta giết nhiều hơn nữa cũng sẽ không nương tay."

Thiên Lan Không thật sâu nhìn một Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người hướng phía trước đi đến, "Đi ám u thành, Thiên Sát các tổng bộ tại đó, chúng ta bây giờ muốn làm chính là đem Thiên Sát các người đều triệu tập trở về, bởi vì nguyên gia những... Này thế gia khẳng định đã bắt đầu đối với chúng ta tại cái khác thành ám điểm ra tay.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Hiện tại hết thảy nghe lời ngươi.” Nói xong, hắn vội vàng đi theo.

Bởi vì lúc trước nguyên nhân, hai người cũng không có ở nói chuyện, rất nhanh, hai người tới rồi ám u thành.

Mới vừa gia nhập thành, Dương Diệp chính là cảm giác được mấy đạo thần thức hướng hắn quét tới.

“Là người của chúng ta, cái này tòa thành tại chúng ta trong khống chế, mặc kệ người nào đến, đều bị người của chúng ta nhìn chằm chằm vào.” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tại Thiên Lan Không dưới sự dẫn dắt, hai người tới rồi một gian thoạt nhìn không chút nào thu hút nhà đá, trong nhà đá không có vật gì, chỉ có một sợi đi thông lòng đất dưới mặt đất thông đạo, Dương Diệp đi theo Thiên Lan Không hướng dưới mặt đất đi đến, trên đường đi, không ngừng có thần thức tại hắn cùng với Thiên Lan Không trên người đảo qua.

Đi rồi không sai biệt lắm 15', một tòa cung điện xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Dưới mặt đất cung điện!

truy⁂cập http://truyencuatui. N et/ để ⁂đọc truyện
Nhà đá lòng đất là một tòa dưới đáy cung điện, cung điện không phải rất lớn, diện tích bất quá mấy trăm trượng, toàn thân đen kịt, tăng thêm chung quanh ánh sáng lờ mờ, cái này lại để cho cung điện lộ ra có chút âm trầm.

Dương Diệp cẩn thận phát hiện, Thiên Lan Không vốn là đi ở phía trước, nhưng là hiện tại, nhưng lại thối lui đến rồi phía sau hắn. Dương Diệp tự nhiên minh bạch đối phương đây là ý gì.

Lúc này, mười mấy hai Hắc y nhân từ cung điện nội đi ra, Dương Diệp nhìn lướt qua cái này mười hai người, nữ có nam có, đều đeo mặt nạ, cũng đều là đế giả, hơn nữa khí tức hùng hậu, xem xét tựu là thuộc về cái loại này không có nước phân đế giả.

Mười hai tên Hắc y nhân đi tới Dương Diệp trước mặt đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, cùng kêu lên nói: “Bái kiến Các chủ!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó hướng phía cung điện đi đến. Kỳ thật, với hắn mà nói, sắm vai Thiên Sát các Các chủ cũng không phải việc khó gì, bởi vì Thiên Sát các Các chủ chưa bao giờ dùng chân diện mục bày ra người qua, tăng thêm một bên Thiên Lan Không phối hợp, ai dám nói hắn không phải Thiên Sát các Các chủ! Bất quá hắn hay là không dám khinh thường, coi chừng chạy nhanh được vạn tuổi thuyền!

Thiên Lan Không cùng cái kia mười mấy người vội vàng đi theo.

“Cái này mười hai người là Thiên Sát các đường chủ, địa vị gần thứ ta cùng Thiên Phong Sát, ngươi khống chế bọn hắn, chẳng khác nào khống chế toàn bộ Thiên Sát các, bởi vì phía dưới rất nhiều sự tình đều là bọn hắn tại xử lý. Đương nhiên, không có bọn hắn cũng có thể, một lần nữa thiêu mấy cái đường chủ tựu là, bất quá sẽ rất phiền toái.”

Dương Diệp đi ở phía trước lấy, trong đầu đột nhiên vang lên Thiên Lan Không thanh âm.

Dương Diệp khẽ gật đầu, đi vào đại điện về sau, hắn trực tiếp đi tới đại điện trên nhất Phương điện trên đài, ngồi ở cái kia điện trên đài trên mặt ghế thái sư.

Lúc này, một gã Hắc y nhân đứng dậy, nói: “Các chủ, gần đây dùng nguyên người sử dụng thủ các đại thế gia còn có hai đại tông môn chẳng biết tại sao liên tiếp đối với chúng ta xuất thủ, chúng ta đã bị chết hơn mười người đế giả, Thánh giả càng là đã trên trăm.”

“Đây là Triệu đường chủ.” Dương Diệp trong đầu lần nữa vang lên Thiên Lan Không thanh âm.

Dương Diệp bất động thanh sắc, nói: “Triệu đường chủ, lại để cho tất cả mọi người trước tạm thời che dấu, chờ đợi mệnh lệnh của ta. Còn có, phái người giám thị tam tông sáu thành.” Hiện tại tự nhiên không phải cùng nguyên gia nhóm thế lực lúc khai chiến, bởi vì hắn còn không có có triệt để nắm giữ Thiên Sát các, hơn nữa đối với nguyên gia những thế lực này chi tiết cũng không phải rất rõ ràng. Cho nên, việc cấp bách là trước triệt để khống chế Thiên Sát các.

“Vâng!”

Triệu đường chủ đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó lui qua một bên.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm âm thầm gật đầu, không hổ là nghiêm chỉnh huấn luyện sát thủ, ra mệnh lệnh đi, không hỏi vì cái gì, chỉ để ý làm! Nếu như là tại kiếm minh, mặc dù không có người sẽ phản đối hắn, nhưng là nhất định sẽ có người đi ra hỏi cái này hỏi cái kia. Bất quá đây cũng là không có biện pháp sự tình, kiếm minh vừa mới thành lập, tự nhiên không thể nào làm được như Thiên Sát các như vậy có kỷ luật.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc, sau đó nói: “Từ nay về sau khoảnh khắc, tam tông sáu thành, ngoại trừ Triệu gia cùng Thiên Lan tông cho rằng, đều muốn là chúng ta Thiên Sát các địch nhân. Các ngươi tức đi thu thập tam tông sáu thành sở hữu tất cả tin tức, hơn nữa thời khắc chú ý những gia tộc này hướng đi, đặc biệt là nguyên gia, trọng điểm đối đãi. Hiểu chưa?”

Mọi người nhẹ gật đầu, Dương Diệp lông mày nhưng lại nhíu lại, bởi vì hắn phát hiện trong mười hai người, có một người không có gật đầu, ánh mắt của hắn đã rơi vào tên kia Hắc y nhân trên người, nhìn từ ngoài, là một nữ tử.

Mà lúc này, tên kia cô gái mặc áo đen đi ra.

“Thủy Lâm Lang, là Thiên Sát các Các chủ tự mình thu vào Thiên Sát các đấy. Cẩn thận chút, nàng có thể là xem xảy ra điều gì.” Thiên Lan Không thanh âm xuất hiện tại Dương Diệp trong đầu, nhắc nhở.

Dương Diệp khẽ gật đầu, ánh mắt đã rơi vào cái kia Thủy Lâm Lang trên người, nói: “Có chuyện nói?”

“Tự nhiên là có lại nói!”

Thủy Lâm Lang ngẩng đầu nhìn thẳng Dương Diệp, “Có một cái nho nhỏ nghi vấn, trước kia, chúng ta Thiên Sát các tiếp nhận nguyên gia đợi thế gia tờ danh sách, ám sát cái kia Dương Diệp, có thể nói, chúng ta cùng bọn họ tạm thời xem như hợp tác quan hệ. Ta có chút không rõ chính là, vì sao nguyên gia đợi thế gia hiện tại lại đột nhiên đối với chúng ta Thiên Sát các xuất thủ.”

“Ngươi là muốn ta giải thích cho ngươi?” Dương Diệp hướng phía trước bước ra rồi một bước, một cỗ uy áp lăng không xuất hiện ở trong tràng.

Thủy Lâm Lang nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Làm gì tại ngụy trang? Ngươi chân vốn cũng không phải là Các chủ!”

Thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể nàng bừng lên.

Hư giả cảnh khí thế!

Trong tràng mọi người kinh hãi.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1276: Đợi định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Lan Không trong mắt cũng là hiện lên một vòng khiếp sợ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới cái này Thủy Lâm Lang dĩ nhiên là hư giả cảnh cường giả!

Dương Diệp trong lòng cũng là có chút kinh ngạc, bất quá hắn mặt ngoài nhưng lại rất bình tĩnh, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Khó được, vậy mà đạt đến hư giả, chỉ là, ngươi cảm thấy ngươi đạt tới hư giả, là có thể đối kháng ta?”

Thủy Lâm Lang cười lạnh một tiếng, nói: “Buồn cười, ngươi cũng biết, ta hồi lâu trước cũng đã đạt tới hư giả, hơn nữa còn là tại Các chủ dưới sự trợ giúp đạt tới hư giả. Mà ngươi bây giờ, đối với ta đạt tới hư giả nhưng lại thật bất ngờ, ngươi còn nói ngươi không là giả mạo hay sao?”

Dương Diệp nhưng lại lắc đầu, nói: “Ta không có giúp ngươi đạt tới hư giả.” Đúng lúc này tự nhiên là không thể thừa nhận, bằng không thì, khống chế Thiên Sát các sự tình muốn ngâm nước nóng rồi.

Cho nên, đánh chết không thể thừa nhận chính mình là giả dối!

“Còn không thừa nhận sao?”

Thủy Lâm Lang cười lạnh cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Thiên Lan Không đột nhiên nói: “Thủy Lâm Lang, ngươi có phải hay không cảm thấy ta cũng là giả dối?”

“Thiên hộ pháp tự nhiên không phải giả dối!”

Thủy Lâm Lang nói: “Chỉ là, ta rất không rõ, Thiên hộ pháp tìm một người đến giả mạo Các chủ đến tột cùng là ý muốn như thế nào, hẳn là, Thiên hộ pháp là muốn khống chế Thiên Sát các?”

"Muốn chết!"

Thiên Lan Không tựu muốn động thủ, bất quá cũng là bị Dương Diệp cho ngăn lại.

Dương Diệp chậm rãi hướng phía cái kia Thủy Lâm Lang đi đến, rất nhanh, Dương Diệp đi tới Thủy Lâm Lang trước mặt, cái kia Thủy Lâm Lang nhưng lại vui mừng không sợ, nhìn thẳng Dương Diệp. "Như thế nào, muốn giết ta diệt khẩu?"

Dương Diệp nói: "Ta muốn giết ngươi, ngươi sớm đã chết. Ngươi nói ta là giả dối, tốt, cái kia ta hỏi ngươi, thật sự Các chủ ở đâu?" Nếu như có thể dùng kiếm, hắn nhất định sẽ cùng Thiên Lan Không một kiếm tiêu diệt trước mắt nữ tử, nhưng vấn đề là hắn không thể dùng kiếm, nếu như không cần kiếm, hắn cùng với Thiên Lan Không liên thủ đều khó có khả năng tại thời gian ngắn đánh chết trước mắt cô gái này. Hơn nữa, tựu tính toán dùng thân thể lực lượng, khẳng định cũng sẽ lộ ra sơ hở, dù sao, lấy trước kia Thiên Sát các Các chủ cũng không phải dùng thân thể đối địch đấy.

Mà nếu như không thể dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết nữ nhân này, vậy hắn tựu thật sự biến thành tại giết người diệt khẩu rồi. Một khi lại để cho bên cạnh những người kia nổi lên lòng nghi ngờ, vậy đối với hắn muốn khống chế toàn bộ Thiên Sát các là cực kỳ bất lợi đấy. Tuy nhiên hắn cùng với Thiên Lan Không liên thủ, muốn tru sát trước mắt tất cả mọi người, cũng không phải việc khó gì, nhưng, đây không phải hắn muốn đấy. Hắn muốn chính là một cái đoàn kết Thiên Sát các, mà không phải một cái phân liệt Thiên Sát các, lại càng không là một cái nguyên khí đại thương Thiên Sát các.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., bên cạnh mười một vị đường chủ lập tức nhìn về phía rồi Thủy Lâm Lang.

Thủy Lâm Lang hai mắt nhắm lại, nói: "Ta cũng muốn hỏi ngươi thật sự Các chủ ở nơi nào."

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Giết!"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thiên Lan Không muốn xuất thủ, bên cạnh cái kia mười một vị đường chủ cũng định xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, cái kia Thủy Lâm Lang bỗng nhiên nói: "Biết rõ ta vì cái gì biết rõ ngươi không phải Thiên Sát các Các chủ sao? Bởi vì ta là Các chủ nữ nhân! Hắn nói chuyện ngữ khí, khí tức trên thân, kể cả hắn đi đường tư thế, rất nhỏ động tác, ta biết rõ hơn tất vô cùng!"

Nghe được Thủy Lâm Lang lời mà nói..., bên cạnh cái kia mười một vị đường chủ lập tức dừng tay lại, sau đó nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Thiên Lan Không do dự xuống, còn không có xuất thủ. Cùng Dương Diệp muốn đồng dạng, hắn cùng với Dương Diệp liên thủ, muốn giải quyết hết những người trước mắt này cũng không phải việc khó gì, nhưng là bởi như vậy, Thiên Sát các tựu nguyên khí đại thương rồi. Phải biết, cái này mười một vị đường chủ thế nhưng mà phụ trách lấy Thiên Sát các mọi chuyện cần thiết, hơn nữa bản thân thực lực rất mạnh, lại có rất nhiều tâm phúc, đem bọn họ giết, Thiên Sát các trong thời gian ngắn sẽ rối loạn.

Nếu như là bình thường cũng may, nhưng là hiện tại Thiên Sát các đúng là thời buổi rối loạn, nếu như Thiên Sát trong các bộ tại nội hồng, cái kia căn bản không có năng lực tại đi đối kháng nguyên gia đợi thế gia cùng tông môn.

“Ngươi nói ngươi là nữ nhân ta?” Dương Diệp nói.

“Uốn nắn thoáng một phát, ta không là nữ nhân của ngươi, ta là Các chủ nữ nhân!” Thủy Lâm Lang âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh mười một vị đường chủ, nói: “Các ngươi tin tưởng lời của nàng?”

Cái kia Triệu đường chủ do dự xuống, sau đó nói: “Ta không tin, bởi vì ở trên đời này, không người nào dám giả mạo Các chủ, hơn nữa, Thiên hộ pháp cũng không có lý do gì phản bội Thiên Sát các. Bất quá, đã Thủy đường chủ không tin Các chủ, cái kia Các chủ sao không chứng minh thoáng một phát thân phận, lại để cho cái này Thủy đường chủ tâm phục khẩu phục?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, cái này Triệu đường chủ tuy nhiên trên miệng nói tin tưởng hắn, nhưng lại muốn hắn chứng minh thân phận của mình, cái này vẫn là chưa tin hắn ah.

“Ngươi dám chứng minh sao?” Cái kia Thủy Lâm Lang cười lạnh nói.

“Đến nói một chút xem, muốn ta như thế nào chứng minh!” Dương Diệp nói xong, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, thật sự không được, hắn không ngại động võ rồi.

Cái kia Triệu đường chủ nói: “Chúng ta cũng biết, Các chủ ủng có không gian pháp tắc, có thể dung nhập không gian ở trong, xin mời Các chủ thi triển thoáng một phát không gian pháp tắc, như thế

nào?”

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, lập tức, hắn tay phải chậm rãi nới lỏng ra. Nhưng là hắn không nói gì, chỉ là trầm mặc.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, một bên cái kia Thủy Lâm Lang khóe miệng lập tức nổi lên một vòng cười lạnh, “Như thế nào, không biết a? Cũng thế, trên đời này, lại có mấy người có thể lĩnh ngộ không gian pháp tắc đây này.”

Thủy Lâm Lang thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, không gian chung quanh nhanh chóng nhuyễn bắt đầu chuyển động!

Không gian pháp tắc!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thủy Lâm Lang trực tiếp ngây dại.

Một bên Triệu đường chủ bọn người ánh mắt đã rơi vào Thủy Lâm Lang trên người, ánh mắt bất thiện.

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở Thủy Lâm Lang bọn người trước mặt, Dương Diệp không có để ý cái kia Thủy Lâm Lang, mà là nhìn về phía Triệu đường chủ bọn người, nói: “Hạ đi xử lý ta trước kia giao cho sự tình.”

“Vâng!”

Triệu đường chủ bọn người cung kính thi lễ, sau đó liền bề bộn lui ra ngoài.

Trong điện chỉ còn lại có Dương Diệp ba người.

“Ngươi, ngươi không phải Các chủ!” Thủy Lâm Lang gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta xác thực không phải Các chủ.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên Thiên Lan Không con mắt trợn lên, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên nói như vậy, cái kia Thủy Lâm Lang cũng là sửng sốt.

Dương Diệp lấy xuống mặt nạ, sau đó nói: “Ta là kiếm minh minh chủ Dương Diệp.”

Thiên Lan Không hoàn toàn mộng rồi.

“Dương Diệp!”

Thủy Lâm Lang cũng là hai mắt trợn lên, cái này Dương Diệp hắn tự nhiên là biết đến, bởi vì tại Thiên Sát các đạt được đuổi giết Dương Diệp tờ danh sách về sau, Thiên Sát các mà bắt đầu điều tra Dương Diệp. Dương Diệp, kiếm minh minh chủ, đại lục đệ nhất kiếm tu, đại lục đệ nhất thiên tài nàng không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà đi tới Thiên Sát các, nhưng lại giả mạo Thiên Sát các Các chủ.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kỳ thật, ta là Các chủ đồ đệ.”

Thiên Lan Không: “”

Thủy Lâm Lang: “”

Hai nữ hiển nhiên đều bị Dương Diệp lời nói cho chơi đùa mộng rồi.

Dương Diệp nói: “Thủy cô nương, ngươi có lẽ điều tra qua ta, tra được lai lịch của ta rồi sao?”

Thủy Lâm Lang nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đừng nói ngươi, không ai có thể tra được lai lịch của ta, bởi vì ta là Các chủ bí mật bồi dưỡng được đến đấy, ngoại trừ Các chủ, không có ai biết ta thân phận chân thật. Còn có, ngươi biết rõ kiếm minh vì sao quật khởi nhanh như vậy sao? Ngươi biết rõ vì sao kiếm minh có thể diệt quét đường phố môn sao? Nguyên gia những thế lực này phái ra bảy tên hư giả vây giết ta, ngươi biết rõ vì cái gì bọn hắn đều không có thành công sao? Ngươi biết rõ lần này Các chủ tại sao phải tự mình đi minh ngục đại lục sao?”

Thủy Lâm Lang trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Bởi vì ngươi người sau lưng là Các chủ, là Các chủ một mực đang âm thầm giúp ngươi, cho nên, ngươi mới có thể tại trong thời gian ngắn như vậy quật khởi, mới có thể tại nguyên gia nhóm thế lực vây giết hạ sống sót.”

Thiên Lan Không: “”

“Thông minh!”

Dương Diệp nói: “Thế nhân cũng biết sau lưng ta có người, nhưng là nhưng lại không biết ta người sau lưng là ai, kỳ thật, ta người sau lưng tựu là Các chủ, còn có toàn bộ Thiên Sát các.”

“Cho ngươi giả mạo Các chủ sự tình, cũng là Các chủ ý tứ?” Thủy

Lâm Lang hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Vì cái gì?” Thủy Lâm Lang lại hỏi.

Dương Diệp nói: “Bởi vì bởi như vậy, Các chủ hắn có thể núp trong bóng tối làm rất nhiều rất nhiều sự, ngươi hiểu chưa?”

“Các chủ hắn đến tột cùng muốn làm cái gì?” Thủy Lâm Lang trầm giọng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Đây không phải ngươi nên hỏi đấy.”

Thủy Lâm Lang sắc mặt biến hóa, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Thủy cô nương, ngươi là một người thông minh, nên biết cái gì phải biết, cái gì không phải biết. Một khi một ít không phải biết sự tình lại để cho ngươi biết, cái này đối với ngươi không có bất kỳ chỗ tốt. Còn có, rất nhiều sự tình, tự chính mình cũng không biết. Hiện tại, ngươi chỉ muốn hảo hảo phối hợp ta là được rồi.”

“Ta có thể trông thấy hắn sao?” Thủy Lâm Lang hỏi.

“Ngươi vẫn là chưa tin ta?” Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, tại hắn đôi mắt ở trong chỗ sâu, có một đám sát ý.

Thủy Lâm Lang lắc đầu, nói: “Ngươi sẽ không gian pháp tắc, cái này chứng minh, nhất định là hắn dạy ngươi, hơn nữa, trừ phi là Các chủ tự mình mệnh lệnh, bằng không thì Thiên hộ pháp tuyệt đối với không có khả năng tương trợ ngươi. Ta chỉ là muốn gặp thấy hắn, tuy nhiên hắn đối với ta cũng không có gì cảm tình, cũng không có đem ta chính thức cho rằng là là nữ nhân của hắn, nhưng là, ta hay là muốn gặp thấy hắn.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu, nói: “Ta liên hệ không đến Các chủ, có việc đều là hắn chủ động liên hệ ta, bất quá, nếu là hắn liên hệ ta, ta sẽ chuyển đạt ý của ngươi.”

Thủy Lâm Lang ánh mắt tối sầm lại, nàng nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được. Ngươi đã là đệ tử của hắn, ta đây sẽ hảo hảo phối hợp ngươi.” Nói xong, nàng quay người đã đi ra đại điện.

Thấy thế, Dương Diệp thở dài một hơi, trước kia hắn có hai lựa chọn, một là giết Thủy Lâm Lang, hai là lựa chọn lừa dối, hắn lựa chọn rồi thứ hai. Bởi vì nếu như hắn lựa chọn giết Thủy lang lâm, nhất định sẽ sinh ra rất nhiều phiền toái, hơn nữa, hắn không muốn tổn thất một gã hư giả cảnh cường giả sát thủ. Hiện tại với hắn mà nói, thiếu nhất đúng là cường giả!

Cũng may, hắn lừa dối thành công rồi.

“Lừa một cái nữ nhân, phải hay là không rất đắc ý?” Lúc này, Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp quay người nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, nói: “Vậy là ngươi nghĩ tới ta giết nàng?”

“Sẽ lừa gạt nữ nhân đồ vô sỉ!” Thiên Lan Không nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp đeo lên mặt nạ, không nhìn thẳng Thiên Lan Không, quay người hướng phía đại điện bên ngoài đi đến. Hắn xem như đã minh bạch, đừng muốn cùng nữ nhân giảng đạo lý, các nàng căn bản sẽ không cùng ngươi giảng đạo lý.

“Ngươi đi đâu!” Lúc này, Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

“Bị đuổi giết lâu như vậy, cũng nên ta đi giết giết bọn hắn rồi.”

Dương Diệp cũng không quay đầu lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1277: Náo tách ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên gia nhóm thế lực tại minh ngục đại lục điên cuồng đuổi giết hắn, vài lần lại để cho hắn thiếu chút nữa vẫn lạc, thù này có thể nào không báo?

Quân tử báo thù, mười năm không muộn, tiểu nhân báo thù, từ sớm đến muộn.

Hắn Dương Diệp tự nhiên không phải quân tử!

Hơn nữa, hiện tại dùng nguyên người sử dụng thủ tứ đại thế gia còn có hai đại tông môn ở ngoài sáng, mà hắn tại ám, có thể nói, hiện tại đúng là đối với nguyên gia nhóm thế lực xuất thủ thời cơ tốt.

Lúc này, Thiên Lan Không đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, nói: “Dùng chúng ta Thiên Sát các thực lực, liều bất quá ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn.”

“Ta biết rõ!” Dương Diệp nói.

“Ngươi biết rõ ngươi còn muốn đi sát nhân? Ngươi là muốn hi sinh toàn bộ Thiên Sát các đến cùng nguyên gia nhóm thế lực lưỡng bại câu thương?” Nói xong lời cuối cùng, Thiên Lan Không ánh mắt biến thành có chút lạnh.

“Ta không có ý tứ này, ta” Dương Diệp nói.

“Ngươi tựu là ý tứ này!”

Thiên Lan Không đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., nói: “Ngươi là muốn dùng toàn bộ Thiên Sát các đến cùng nguyên gia nhóm thế lực lưỡng bại câu thương, sau đó ngươi kiếm minh ngồi thu ngư ông thủ lợi! Ha ha, ngươi cái này bàn tính đánh chính là thật thì tốt hơn!”

Nhìn xem Thiên Lan Không, Dương Diệp chân mày cau lại, lúc này Thiên Lan Không cười lạnh nói: “Như thế nào, phải hay là không nghĩ đến đem ta giết, sau đó ngươi có thể chính thức khống chế Thiên Sát các? Ta cho ngươi biết, chỉ cần ta sống lấy, ngươi tựu mơ tưởng hi sinh toàn bộ Thiên Sát các đến cho ngươi kiếm minh được lợi. Mơ tưởng!”

Dương Diệp nhìn xem Thiên Lan Không hồi lâu, sau đó nói: “Nguyên bản ta cho là chúng ta tầm đó có thể hợp tác, bởi vì chúng ta có cùng chung địch nhân, nhưng là hiện tại xem ra, ta sai rồi. Với ngươi, ta thật sự không có biện pháp tiếp tục hợp tác đi xuống.”

“Cho nên, giết ta, vậy sao?”

Thiên Lan Không cười lạnh nói: “Giết ta, ngươi có thể chính thức khống chế Thiên Sát các, hơn nữa tại cũng không ai có thể vạch trần ngươi nói dối, vậy sao?”

Dương Diệp nói: “Ta thừa nhận, không có trợ giúp của ngươi, ta không cách nào khống chế Thiên Sát các. Giết ngươi, ta xác thực có thể khống chế Thiên Sát các, nhưng là, cái này có vi ta bản tâm.” Nói đến đây, Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Lan Không, nói: “Hiện tại, Thiên Sát các trả lại cho ngươi, ta cùng Thiên Sát các tại cũng không có bất cứ quan hệ nào, các ngươi đi con đường của các ngươi, ta qua của ta cầu, hai chúng ta không thể làm chung! Như vậy đã thành a?”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp lướt qua Thiên Lan Không, biến mất tại xa xa đại điện bên ngoài.

Trong điện, Dương Diệp lời mà nói..., làm cho Thiên Lan Không trực tiếp sửng sốt, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà buông tha cho Thiên Sát các.

Thiên Sát các!

Một cái kim cương giai thế lực ah!

Dương Diệp cứ như vậy buông tha cho.

Đầu hắn hư mất rồi sao?

Thiên Lan Không có chút không biết làm sao rồi.

Dương Diệp đầu tự nhiên không có hư mất, nhưng là buông tha cho Thiên Sát các, xác thực là xúc động tiến hành. Chỉ là, không buông bỏ thì như thế nào?

Giết chết Thiên Lan Không?

Hắn có thể làm được, nhưng là, hắn không có khả năng đập phát chết luôn Thiên Lan Không, hơn nữa, một khi hắn cùng với Thiên Lan Không đánh nhau, toàn bộ Thiên Sát các người đều sẽ biết, khi đó, Thiên Lan Không muốn vạch trần hắn, quả thực tựu là chuyện dễ dàng. Lúc kia, hắn không chỉ khống chế không được Thiên Sát các, còn sẽ biến thành toàn bộ Thiên Sát các đuổi giết đối tượng. Hắn tự nhiên không sợ, nhưng là kiếm minh đâu này? Kiếm minh chịu đựng được khởi những... Này sát thủ đuổi giết sao?

Còn nữa, hắn sở dĩ có thể khống chế Thiên Sát các, chủ yếu là bởi vì Thiên Lan Không trợ giúp, vì khống chế Thiên Sát các mà tru sát Thiên Lan Không, loại chuyện này, tựu tính toán hắn có thể đập phát chết luôn Thiên Lan Không, hắn cũng sẽ không làm. Nhân sinh trên đời, sống là một cái không thẹn với lương tâm. Tâm nếu không xấu hổ, trăm vạn người hắn đều giết, tâm nếu có xấu hổ, lợi ích tại đại, hắn đều sẽ không giết người.

Có lẽ cái này tại người khác xem ra là phi thường ngu xuẩn, nhưng là, đây chính là hắn nguyên tắc làm người, đây chính là hắn kiếm đạo.

Dương Diệp không có dừng chút nào lưu, tại thăm dò được nguyên gia vị trí về sau, Dương Diệp trực tiếp đã đi ra ám u thành.

Thiên Sát các tổng bộ, trong đại điện.

Tại Dương Diệp ly khai đại điện sau đó không lâu, Thủy Lâm Lang cùng Triệu đường chủ bọn người chính là đi vào trong đại điện.

“Thiên hộ pháp, Các chủ đâu này?” Triệu đường chủ hỏi.

Thiên Lan Không nhạt âm thanh nói: “Có việc?”

Triệu đường chủ nhẹ gật đầu, nói: “Dùng nguyên người sử dụng thủ ngũ đại thế gia còn có hai đại tông môn tại bắt đầu điên cuồng đối với chúng ta xuất thủ, đến bây giờ, chúng ta đã có mười bốn che dấu ám điểm bị bọn hắn hủy diệt, trong đó, đế giả cảnh sát thủ đã tổn thất 17 tên, Thánh giả cảnh sát thủ, bảy mươi hai tên. Ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn cũng không có đình chỉ, không ngừng tại điều tra chúng ta cứ điểm, hơn nữa, bọn hắn mỗi lần xuất thủ, đều có hư giả cảnh cường giả dẫn đầu, bởi vậy, người của chúng ta căn bản không cách nào cùng bọn họ chống lại, một khi bị bọn hắn tìm được, hẳn phải chết không thể nghi ngờ, hoặc là đầu hàng bọn hắn.”

“Có người đầu hàng?” Thiên Lan Không cau mày nói. Thiên Sát các kỷ luật phi thường nghiêm, đầu hàng loại chuyện này, căn bản là sẽ không phát sinh đấy.

Triệu đường chủ nhẹ gật đầu, nói: “Có, nếu như không phải có người bán đứng, chúng ta sẽ không tổn thất nhiều như vậy ám điểm, đặc biệt là một ít cực kỳ che giấu ám điểm đều bị phát hiện. Thiên hộ pháp, hiện tại dùng nguyên người sử dụng thủ ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn đã bắt đầu đối với chúng ta toàn diện công kích, kính xin Các chủ bảo cho biết!"

Thiên Lan Không trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Buông tha cho sở hữu tất cả ám điểm, lại để cho người của chúng ta toàn bộ che dấu!"

Triệu đường chủ nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, không nói gì.

"Như thế nào?" Thiên Lan Không lông mày kẻ đen cau lại.

Triệu đường chủ có chút thi lễ, nói: "Thiên hộ pháp, thật có lỗi, ta chỉ nghe Các chủ mệnh lệnh. Kính xin Các chủ tự mình đi ra bảo cho biết."

"Cái này là Các chủ mệnh lệnh!" Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Triệu đường chủ lắc đầu, nói: "Ta muốn Các chủ tự mình đối với ta nói."

Thiên Lan Không sắc mặt trầm xuống, Các chủ tự mình nói? Dương Diệp đã ly khai Thiên Sát các, nàng đi đâu tìm Các chủ đến tự mình nói? Trầm mặc một lát, nàng nói: "Các chủ có việc không tại, trước theo như ta theo như lời đi làm, hết thảy hậu quả ta đến gánh chịu."

Triệu đường chủ như trước lắc đầu, nói: "Thiên hộ pháp, Các chủ cũng không để cho chúng ta nghe ngươi mệnh lệnh, cho nên, chúng ta không thể nghe ngươi mệnh lệnh."

"Triệu đường chủ, ta nói, Các chủ có việc không tại." Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Triệu đường chủ trầm mặc.

Lúc này, cái kia Thủy Lâm Lang nói: "Thiên hộ pháp, lại để cho Các chủ truyền âm thoáng một phát có thể?"

Triệu đường chủ liền vội vàng gật đầu, nói: "Lại để cho Các chủ truyền âm thoáng một phát cũng có thể."

Thiên Lan Không nhìn thoáng qua Thủy Lâm Lang cùng Triệu đường chủ, trong lòng có chút bất đắc dĩ, nàng biết rõ, tuy nhiên nàng địa vị tại hai người phía trên, nhưng là, bởi vì thể chế vấn đề, các nàng cũng không có có ra lệnh phía dưới đường chủ quyền lợi. Có thể nói, nếu như nàng muốn khống chế Thiên Sát các, hoặc là thuyết phục mười hai vị đường chủ, hoặc là đem mười hai vị đường chủ đều tiêu diệt.

Thuyết phục? Nếu như không có đem Dương Diệp mang về ra, nàng có lẽ còn một điều cơ hội, nhưng là hiện tại, nàng muốn thuyết phục những người này, căn bản không có khả năng, trừ phi nàng đem Dương Diệp là giả mạo sự tình nói ra, nhưng là bởi như vậy, Thiên Sát các rất có thể sẽ phân liệt, đúng lúc này phân liệt, cái kia Thiên Sát các thật sự thì xong rồi.

Về phần giết chết mười hai vị đường chủ, không nói trước nàng hiện tại không có thực lực này, tựu tính toán có thực lực này, nàng cũng không thể giết, bởi vì nếu như giết chết cái này mười hai vị đường chủ, Thiên Sát các lập tức xong đời.

Trầm mặc hồi lâu, Thiên Lan Không nói: “Ta liên hệ hắn!”

Nói xong, nàng lấy ra một cái Truyền Âm Phù bóp nát. Trước kia để cho tiện liên hệ, bởi vậy, nàng cùng Dương Diệp có cho đối phương lưu lại một tia tinh thần lạc ấn, cho nên, nàng xác thực có thể liên lạc với Dương Diệp.

Đã qua hồi lâu, không có hồi âm.

Phía dưới, Triệu đường chủ cùng cái kia Thủy Lâm Lang lông mày lập tức nhíu lại.

Thiên Lan Không lại lấy ra rồi một quả truyền âm phù bóp nát, truyền âm phù vừa vỡ vụn, cái kia Thiên Lan Không lông mày chính là nhàu lên, bởi vì thanh âm của nàng căn bản không có truyền đi, Dương Diệp trực tiếp biến mất rồi tinh thần của nàng lạc ấn.

Phía dưới, Triệu đường chủ cùng Thủy Lâm Lang nhìn nhau rồi liếc, trong mắt đều là nghi hoặc.

Trên điện, Thiên Lan Không nói: “Các chủ xuất đi làm việc, hiện tại có thể là có cái gì việc gấp, cho nên không cách nào hồi âm. Triệu đường chủ, Thủy đường chủ, hiện tại Thiên Sát các thời khắc mấu chốt, sự cấp tòng quyền (*), các ngươi lập tức đem mệnh lệnh của ta truyền xuống, để tránh tổn thất càng nhiều nữa người.”

Triệu đường chủ trầm mặc. Cái kia Thủy Lâm Lang cũng không nói gì.

“Các ngươi trước hết nghe ta đấy, ta đi tìm Các chủ, như vậy đi?” Thiên Lan Không trầm giọng nói. Nói xong, Thiên Lan Không trong nội tâm lập tức có chút không phải tư vị, bởi vì Dương Diệp chẳng khác gì là nàng bức đi đấy, hiện tại, lại muốn nàng đi tìm Dương Diệp thế nhưng mà không có biện pháp, nếu như không đem Dương

Diệp tìm trở về, những người này căn bản sẽ không nghe nàng đấy, tiếp tục nữa, Thiên Sát các sẽ thay đổi rắn mất đầu, hơn nữa rất nhiều người trong nội tâm nhất định sẽ đánh khởi bảng cửu chương.

Triệu đường chủ vẫn còn có chút do dự, bởi vì bọn hắn chỉ trực tiếp nghe lệnh Các chủ, ngoại trừ Các chủ bên ngoài, mặc kệ người phương nào không cách nào ra lệnh cho bọn họ, đây là đã từng Thiên Sát các Các chủ lập thành quy định. Tuy nhiên hắn cũng biết, lúc này có lẽ sự cấp tòng quyền (*), nhưng là, hắn vẫn còn có chút không dám vi phạm cái này quy định. Bởi vì đã từng có người vi phạm qua, sau đó cái này người chết rồi.

“Trước hết nghe Thiên hộ pháp đấy!” Lúc này, Thủy Lâm Lang đột nhiên nói: “Đừng bởi vì điểm ấy việc nhỏ hại chết trong các những huynh đệ kia.”

Nghe được Thủy Lâm Lang lên tiếng, Triệu đường chủ do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, lui xuống. Lúc này Thủy Lâm Lang cũng là hư giả, tăng thêm Thiên Lan Không tựu là hai vị hư giả, hai vị hư giả lên tiếng, tựu tính toán đến lúc đó Các chủ trách cứ, hắn cũng có lí do thoái thác.

Triệu đường chủ sau khi rời đi, Thủy Lâm Lang nhìn về phía rồi Thiên Lan Không, nói: “Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?” Tại nàng xem ra, Dương Diệp cự thu Thiên Lan Không truyền âm, đây nhất định không tầm thường.

Thiên Lan Không khẽ lắc đầu, nói: “Không có gì, hắn đi ra ngoài làm ít chuyện, ta hiện tại đi tìm hắn.”

Thủy Lâm Lang nói: “Thiên hộ pháp, ta chỉ muốn nói, Dương Diệp là Các chủ tự mình sai khiến đến đại chưởng quản Thiên Sát các đấy, ta nhận thức hắn, nguyện ý phối hợp hắn. Ta hi vọng Thiên hộ pháp có khác cái gì ý khác, bởi vì, Thiên hộ pháp có lẽ phải hiểu, hộ pháp là không có chưởng quản Thiên Sát các quyền lợi đấy. Trừ phi là Các chủ hoặc là Dương Diệp lên tiếng, bằng không thì, ta sẽ không, không chỉ ta, chúng ta mười hai vị đường chủ cũng sẽ không nghe Thiên hộ pháp mệnh lệnh, lần này, là một lần cuối cùng, cũng là duy nhất một lần.”

Nói xong, Thủy Lâm Lang quay người rời đi.

“Tức chết ta đấy!”

Thiên Lan Không hai đấm nắm chặt, bộ ngực sữa phập phồng, tạo nên một hồi lại một hồi gợn sóng. Nàng tự nhiên là khí đấy, nàng một lòng vì Thiên Sát các suy nghĩ, mà bây giờ Thiên Sát các người vậy mà hoài nghi nàng có bất lương mục đích!

Dương Diệp mới là giả mạo đó a!

Nàng rất muốn lớn tiếng nói cho cái này Triệu đường chủ cùng Thủy Lâm Lang, nhưng bi ai chính là, chỉ sợ tựu tính toán nàng nói như vậy, cái này Triệu đường chủ cùng Thủy Lâm Lang cũng sẽ không tin

Trong điện, đã qua rất lâu sau đó, Thiên Lan Không thân hình khẽ động, biến mất tại trong đại điện

Dương Diệp tự nhiên không biết Thiên Lan Không lúc này đến tìm hắn, hắn hiện tại đã tiềm nhập Vân gia.

“Dương Diệp giết con ta, người này phải chết, còn có Vân Bán Thanh tiện nhân này, ta muốn nàng sống không bằng chết! Ta muốn cái này đối với gian phu dâm phụ sống không bằng chết!”

Dương Diệp vừa lẻn vào Vân phủ, một đạo cuồng loạn tiếng gầm gừ chính là tại toàn bộ Vân phủ vang vọng mà lên. Thanh âm cực lớn, toàn bộ Vân phủ đều rõ ràng có thể nghe.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1278: Đến vừa vặn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết nàng nhi tử?

Dương Diệp nao nao, nghĩ nghĩ, hắn chính là đoán được cái này người nói chuyện là ai. Vân gia, nữ nhân này khẳng định chính là nguyên thiên minh mẫu thân.

Nhìn lướt qua bốn phía, hắn hướng phía thanh âm kia nơi phát ra chỗ tiềm tới.

Lần này tới ẩn vực, hàng đầu mục đích đúng là tới cứu Vân Bán Thanh mẫu thân cùng đệ đệ của nàng, đây là hắn hứa hẹn qua đối phương đấy. Hơn nữa, cũng chỉ có cứu ra rồi Vân Bán Thanh mẫu thân cùng đệ đệ, nàng mới có thể thanh thản ổn định dừng lại ở kiếm minh. Đối với nguyên Bán Thanh, hắn là phi thường coi trọng đấy. Một cái thế lực phát triển, cần rất nhiều cường giả, nhưng là, cũng cần rất nhiều loại này có quản lý năng lực nhân tài.

Nhân tài!

Kiếm minh hiện tại thiếu nhất đúng là loại này quản lý hình nhân tài!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới một ngôi lầu viện, lúc này, một giọng nói tự một gian trong đại sảnh truyền ra, "Đều là ngươi tiện nhân này, ngươi là tiện nhân, con gái của ngươi cũng là tiện nhân, nếu không phải con gái của ngươi, con ta sẽ không phải chết, đều là ngươi tiện nhân này"

"Két sát"

Theo nữ tử thanh âm rơi xuống, từng đạo xương cốt tiếng vỡ vụn tự trong đại sảnh truyền ra.

Dương Diệp nhướng mày, thân hình khẽ động, tiềm nhập đại sảnh, trong đại sảnh, một gã thần sắc dữ tợn cung trang mỹ phụ chính cầm một chân đen kịt côn sắt không ngừng gõ lấy bò tới trước mặt nàng một gã tố bào nữ tử, mỹ phụ trong tay côn sắt mỗi một lần rơi xuống, tố bào nữ tử thân thể chính là sẽ run rẩy thoáng một phát.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia tố bào trên người cô gái, đây là Vân Bán Thanh mẫu thân?

Ngay tại hắn nghi hoặc lúc, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên ngừng lại, nói: "Phải hay là không muốn chết? Ta cho ngươi biết, ta sẽ không để cho ngươi chết đấy. Ngươi nên biết Túy Xuân Lâu a? Ha ha, đợi bắt được ngươi cái kia con gái, ta đem các ngươi hai mẹ con người đều tiễn đưa tới đó đi, ah, ngươi như bây giờ, khả năng không có khách nhân, bất quá không có sao, ta lấy lại, coi trọng ngươi một lần, ta cho một quả Tử Tinh Thạch. Về phần con gái của ngươi Vân Bán Thanh, ngươi tựu không cần lo lắng rồi, ta muốn khẳng định có rất nhiều người sẽ nguyện ý thượng nàng đấy. Đúng rồi, còn ngươi nữa cái kia tiện chủng nhi tử, ngươi yên tâm, ta sẽ không quên hắn đấy, ha ha"

Nói xong lời cuối cùng, mỹ phụ trên mặt tràn đầy biến thái điên cuồng.

Nghe được mỹ phụ lời mà nói..., một bên Dương Diệp muốn xuất thủ cứu giúp, đột nhiên, hắn nhướng mày, ngừng lại.

“Hinh Nhi, giết nàng a!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đón lấy, một gã hoa bào trung niên nam tử xuất hiện ở cung trang mỹ phụ trước mặt.

Hư giả cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu.

“Giết nàng?”

Cung trang mỹ phụ nhìn xem hoa bào trung niên nam tử, nhe răng cười nói: “Vân Linh, như thế nào, không muốn làm cho nàng chịu khổ?”

Tên gọi nguyên linh trung niên nam tử nói: “Hinh Nhi, ngươi đã đem nàng tra tấn thành như vậy, khí nên tiêu tan?”

“Vân Linh!”

Cung trang mỹ phụ đột nhiên gào thét: “Nhi tử chết rồi! Con của chúng ta chết rồi, ngươi lại để cho ta nguôi giận? Ta như thế nào nguôi giận? Nếu như không phải tiện nhân này con gái, con của chúng ta như thế nào lại ly khai ẩn vực? Hắn không ly khai ẩn vực, hắn sẽ không phải chết! Đều là Vân Bán Thanh tiện nhân kia, đều chết tiện nhân kia. Ta muốn tiện nhân kia sống không bằng chết, ta muốn nàng sống không bằng chết!”

“Thiên minh là Dương Diệp giết!” Vân Linh trầm giọng nói.

“Dương Diệp?”

Cung trang mỹ phụ âm thanh hung dữ nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ bỏ qua hắn sao? Ta sẽ không bỏ qua hắn đấy! Ta muốn cho hắn cùng với nguyên Bán Thanh còn có tiện nhân này nhận hết trên thế giới thống khổ nhất tra tấn.”

“Bán Thanh cùng Bán Minh là nữ nhi của ta cùng nhi tử!” Nguyên Linh Đạo.

“Vậy thì sao?”

Cung trang mỹ phụ nhìn thẳng Vân Linh, nói: “Vân Linh, ta cho ngươi biết, ta chính là muốn đưa bọn chúng tra tấn đến chết. Ngươi nếu ngăn cản ta, ta tựu cho ngươi toàn bộ Vân gia là thiên minh chôn cùng!”

Vân Linh hai tay nhanh nắm lại, trong mắt hàn mang lập loè. Mà cái kia cung trang mỹ phụ nhưng lại mặt mũi tràn đầy cười lạnh, “Vân Linh, ta cho ngươi biết, cha ta cùng ta đại ca đã tiến về trước minh ngục đại lục, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, tối đa ngày mai ta có thể nhìn thấy ngươi cùng tiện nhân này sinh tiện nhân kia, ta cho ngươi biết, đừng nói cái kia tiểu tiện nhân, tựu là ngươi sinh đứa con trai kia, ngươi cũng không giữ được, ta muốn đưa bọn chúng tra tấn đến chết.”

Nói xong, cung trang mỹ phụ tay cầm côn sắt hướng phía bò tới trước mặt nàng tố bào nữ tử hung hăng rơi xuống suy sụp.

Két sát!

Một đạo xương cốt đứt gãy âm thanh lần nữa tự tố bào trên người cô gái vang lên, nữ tử thân thể một hồi run rẩy.

Âm thầm, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hắn vốn cho là cái này Vân Linh sẽ ngăn cản, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương vậy mà làm như không thấy!

Cung trang mỹ phụ lạnh lùng địa nhìn xem Vân Linh, sau đó trong tay côn sắt thị uy giống như địa lại hướng phía tố bào trên người cô gái rơi đi.

Trung niên nam tử vẫn không có xuất thủ ngăn cản ý tứ.

Ngay tại côn sắt muốn rơi vào tố bào trên người cô gái lúc, một đạo hàn quang đột nhiên ở giữa sân thoáng hiện mà ra, cái kia Vân Linh trước hết nhất kịp phản ứng, hắn biến sắc, quay người tựu là một chưởng đánh ra.

Bành!

Đạo hàn quang kia ầm ầm vỡ vụn, nhưng mà Vân Linh nhưng lại đồng tử co rụt lại, hắn quay người nhìn lại, lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở đằng kia cung trang mỹ phụ sau lưng, mà Dương Diệp kiếm trong tay chính để ngang cái kia cung trang mỹ phụ yết hầu thượng.

“Dương Diệp!”

Vân Linh hai mắt nhắm lại, nắm đấm nắm chặt.

Lúc này Dương Diệp cũng không có giả trang Thiên Sát các Các chủ, bởi vậy, đã từng điều tra qua Dương Diệp Vân Linh liếc chính là nhận ra Dương Diệp.

“Dương Diệp?”

Bị Dương Diệp khống chế lại cái kia cung trang mỹ phụ vốn là ngẩn người, sau đó lập tức điên cuồng lên, “Dương Diệp, Dương Diệp, ngươi vậy mà”

Xùy~~!

Lúc này, cung trang mỹ phụ tay phải bàn tay trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

“Ah!”

Cung trang mỹ phụ lập tức thảm kêu lên, nhưng là rất nhanh, nàng lại điên cuồng nói: “Giết hắn đi, Vân Linh, giết hắn đi, là con của chúng ta báo thù.”

Dương Diệp không có để ý cung trang mỹ phụ, mà là nhìn xem Vân Linh, nói: “Lại để cho cái kia Vân Bán Minh tới, lập tức!”

“Dương Diệp, ngươi vậy mà”

Vân Linh giống như là muốn nói cái gì, lúc này, hàn mang hiện lên, cái kia cung trang mỹ phụ cánh tay phải trực tiếp bị Dương Diệp gọt sạch rồi đoạn.

“Ah”

Trong đại sảnh, lần nữa vang lên cung trang mỹ phụ tiếng kêu thảm thiết. Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại không có dừng tay, kiếm lần nữa vung lên, mỹ phụ cánh tay lại bị chém mất một đoạn

Nhìn thấy Dương Diệp lại muốn động thủ, cung trang mỹ phụ vội vàng hướng lấy Vân Linh giận dữ hét: “Đi đem cái kia tiểu con hoang phóng xuất, nhanh, nhanh!”

Vân Linh thật sâu nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Đem người phóng xuất!”

Thanh âm rơi xuống, nguyên bản xông vào thị vệ lập tức lại chạy ra ngoài, chỉ chốc lát, một gã thanh niên nam tử bị hai gã thị vệ mang vào rồi đại sảnh. Thanh niên nam tử trên người tràn đầy vết roi, hiển nhiên thụ qua ngược đãi, bất quá cũng may, tứ chi kiện toàn, hiển nhiên chỉ là bị vết thương ngoài da.

“Ta là chị của ngươi gọi tới đấy!” Dương Diệp nói xong, đem Vân Bán Thanh cho nàng ngọc bội đem ra.

Chứng kiến này cái ngọc bội, Vân Bán Minh biến sắc, nói: “Ngươi, ta, ta tỷ nàng, còn, có khỏe không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đem mẹ ngươi vịn mà bắt đầu..., sau đó cùng ta đi.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Vân Bán Minh không nói nhảm, vội vàng chạy đến cái kia tố bào nữ tử trước mặt, đem hắn vịn lên, mà khi tố bào nữ tử bị nâng dậy một khắc này, Dương Diệp đồng tử lập tức co rụt lại.

Trước kia tố bào nữ tử một mực nằm sấp lấy, bởi vậy hắn không có chứng kiến tố bào nữ tử mặt, hiện tại bị nâng dậy, hắn mới phát hiện tố bào nữ tử thật khuôn mặt vậy mà hiện đầy vết đao, rậm rạp chằng chịt, không có huyết, hiển nhiên đã rất lâu rồi. Quan trọng nhất là, tố bào nữ tử hai mắt liên quan mí mắt cũng không trông thấy rồi!

“Ah!”

Trong tràng đột nhiên vang lên cái kia Vân Bán Minh tiếng kêu sợ hãi, nhìn xem tố bào nữ tử bộ dạng, Vân Bán Minh hai mắt lập tức đỏ lên, một chuyến huyết lệ vô thanh vô tức tự hắn nơi khóe mắt tràn ra đến.

“Không!”

Vân Bán Minh ôm chặc lấy rồi tố bào nữ tử, gào khóc, “Là Bán Minh vô năng, là Bán Minh vô năng, đều là Bán Minh vô năng”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Mang theo mẹ của ngươi theo ta đi!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Vân Bán Minh thống khổ gật gật đầu, nói: “Đi, mẫu thân, ta mang ngươi đi, chúng ta ly khai Vân gia, chúng ta đi tìm tỷ!” Nói xong, hắn đem tố bào nữ tử lưng lên, sau đó trở về rồi Dương Diệp bên cạnh.

Vân Thiên Minh ánh mắt đã rơi vào cái kia cung trang mỹ phụ trên người, rất bình tĩnh, phi thường bình tĩnh, nhưng là Dương Diệp nhưng lại cảm nhận được một cỗ lạnh lẻo thấu xương.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Thiên Minh, sau đó tâm niệm vừa động, một gã hư giả cảnh khôi lỗi xuất hiện ở trong tràng, đem làm người này hư giả cảnh khôi lỗi sau khi xuất hiện, cái kia Vân Linh lập tức biến sắc, vô ý thức hướng về sau lui một bước.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, tên kia hư giả khôi lỗi bắt lấy Vân Thiên Minh thân hình khẽ động, biến mất tại trong đại sảnh.

Tại hư giả khôi lỗi mang theo Vân Thiên tên mẫu tử sau khi biến mất, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía trung niên nam tử, nói: "Ngươi là ta đã thấy nhất uất ức hư giả, thật sự!"

"Hắn đương nhiên uất ức! Ha ha"

Cung trang mỹ phụ đột nhiên điên cuồng phá lên cười, "Biết không? Hắn có thể trở thành hư giả đều là cha ta trợ giúp đấy, không có ta Tần gia, hắn bây giờ còn là một gã đế giả! Ha ha uất ức nam nhân ha ha"

Vân Linh hai tay nắm chặt, sắc mặt âm trầm, không nói gì.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Linh, cười nói: "Ta muốn, ngươi tâm lý khẳng định rất nghĩ tới ta giết nữ nhân này a?"

Vân Linh nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nói: "Kỳ thật, ta cũng muốn giết nàng, bất quá, thượng thiên có đức hiếu sinh, cho nên, ta quyết định cho nàng một cái mạng sống cơ hội. Hiện tại, ngươi tự đoạn hai tay, ta để lại nàng."

"Ngươi căn bản là sẽ không tha nàng!" Vân Linh nhạt âm thanh nói.

"Sẽ!"

Dương Diệp cười nói: "Ta đếm tới ba, ngươi nếu như tự đoạn hai tay, ta để lại nàng. Hiện tại bắt đầu, một!"

Vân Linh nhìn xem Dương Diệp, không nói gì. Mà cái kia cung trang mỹ phụ tắc thì nhìn xem Vân Linh, lúc này nàng cũng yên tĩnh trở lại.

"Hai!"

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay có chút dùng sức, kiếm trong tay hắn lập tức cắt ra cung trang mỹ phụ làn da, máu tươi, chậm rãi tràn ra đến.

Vân Linh như trước không có động tác.

“Ba!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay nhưng lại không có động. Hắn cười cười, sau đó mang theo cung trang mỹ phụ thân hình khẽ động, đi tới đại sảnh bên ngoài, đón lấy, tại sở hữu tất cả Vân gia thị vệ trong ánh mắt, đem cung trang mỹ phụ thả ra.

Buông ra cung trang mỹ phụ về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn thấy một màn này, Vân Linh sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại. Cái kia cung trang mỹ phụ không nói gì, chỉ là lạnh lùng nhìn xem hắn

Phía chân trời, Dương Diệp đang chuẩn bị hướng Vân Thiên Minh hai người đuổi theo, đột nhiên, hắn biến sắc, bởi vì năm cổ cường đại khí tức chính hướng hắn bên này nhanh chóng đánh úp lại!

Năm tên hư giả!

“Đến vừa vặn!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trên trán Kiếm Thần ấn hiện ra, đón lấy, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1279: Độc chiến năm hư giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa biến mất tại nguyên chỗ, bốn gã lão giả cùng một người trung niên nam tử liền là xuất hiện ở rồi Dương Diệp nguyên bản vị trí.

Trong đó tên kia trung niên nam tử đúng là cái kia Vân Linh.

“Biến mất!”

Cầm đầu Vân Linh trầm giọng nói: “Coi chừng, người này tựa hồ cũng sẽ không gian pháp tắc, có thể dung nhập”

Ông!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, đem làm đạo này kiếm minh thanh vang vọng một khắc này, trong tràng năm người sắc mặt thốt nhiên đại biến. Nhưng mà đang ở thời khắc này, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên bao phủ tại năm người trên người, cái này lại để cho năm người cảm giác mình trên người bị đè ép mấy chục tòa đại sơn giống như, thân thể có chút trầm xuống.

Tại kiếm minh thanh cùng kiếm ý xuất hiện cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm quang cũng xuất hiện. Kiếm quang xẹt qua, trong tràng, một gã áo đen lão giả hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi từ cái này tên áo đen lão giả giữa lông mày kích xạ mà ra, sau một khắc, áo đen lão giả thi thể trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ.

“Làm càn!”

Một đạo tiếng hét phẫn nộ ở giữa sân vang lên, đón lấy, cái kia còn lại bốn gã hư giả cảnh cường giả ngay ngắn hướng xuất thủ.

Rầm rầm rầm oanh!

Tại áo đen lão giả thi thể biến mất một khắc này, bốn đạo năng lượng chưởng ấn đột nhiên oanh tại áo đen lão giả trước kia chỗ chỗ đứng, chỗ đó không gian trực tiếp kịch liệt kích động mà bắt đầu..., cùng lúc đó, một đạo tiếng rên rỉ tự cái kia trong không gian truyền ra, đón lấy, một vòng máu tươi từ cái này phiến không gian nhẹ nhàng đi ra.

“Không gian phong tỏa!”

Một gã lão giả thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thanh âm rơi xuống, xa xa mấy ngàn trượng nội không gian mạnh mà co rút lại mà bắt đầu..., bên cạnh ba tên hư giả cảnh cường giả cũng liền bề bộn xuất thủ phong tỏa không gian.

Ông!

Trong tràng lần nữa vang lên một đạo kiếm minh thanh, một đạo kiếm khí đột nhiên tự xa xa trong không gian cắt đi ra, kiếm khí những nơi đi qua, không gian lập tức bị xé nứt, rất nhanh, một đạo trường mấy ngàn trượng vết nứt không gian xuất hiện ở trong tràng.

“Ngăn lại hắn!”

Một gã Áo xám lão giả gào thét.

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một cái chống trời bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở phía xa trên không, sau đó mạnh mà hướng phía ngàn trượng bên ngoài không gian nghiền áp mà đi. Cái con kia cự trong tay ẩn chứa lực lượng cường đại, làm cho một mảnh kia không gian trực tiếp bóp méo lên.

“Phong tỏa hắn phía trước cùng không gian chung quanh, đừng cho hắn đào tẩu!” Áo xám lão giả lần nữa gào thét.

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng với bên cạnh hai gã lão giả ngay ngắn hướng xuất thủ, vội vàng gia cố xa xa gần vạn trượng nội không gian. Bọn hắn gia cố không gian, thứ nhất có thể ngăn cản Dương Diệp đào tẩu, thứ hai có thể cảm nhận được Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp nếu như muốn phá vỡ không gian, nhất định phải muốn trước phá vỡ lực lượng của bọn hắn, chỉ cần Dương Diệp phá vỡ bọn hắn lực lượng, bọn hắn là có thể cảm nhận được!

Xa xa, đem làm cái con kia chống trời bàn tay khổng lồ xuất hiện một khắc này, một đạo huyết sắc kiếm khí đột nhiên tự xa xa trong không gian phóng lên trời, huyết sắc kiếm khí những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy, cuối cùng, huyết sắc kiếm khí hung hăng địa cùng cái con kia bàn tay khổng lồ oanh lại với nhau.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, phía chân trời lập tức bộc phát ra một đạo đinh tai nhức óc nổ vang thanh âm, cùng lúc đó, một đạo khủng bố khí lãng tại phía chân trời mạnh mà khuếch tán ra, cường đại khí lãng đem phòng ngự mấy ngàn trượng nội không gian đều chấn không ngừng rung rung, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

“Tiếp tục xuất thủ, nguyên lão bọn hắn lập tức tới ngay!”

Áo đen lão giả thanh âm rơi xuống, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó mạnh mà nắm chặt, xa xa không gian lập tức như cùng một cái vòng xoáy giống như, chung quanh mấy ngàn trượng nội không gian trực tiếp cực độ vặn vẹo xoay tròn. Cùng lúc đó, một cái cự chỉ đột nhiên tự phía chân trời thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía cái kia vòng xoáy vị trí rơi xuống suy sụp.

Trừ đó ra, hai gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở xa xa cái kia vòng xoáy phía trước, sau đó hai người hai tay mạnh mà hướng phía cái kia vòng xoáy vỗ, trong chốc lát, vô số đạo năng lượng chưởng ấn rậm rạp chằng chịt địa thoáng hiện mà ra, cuối cùng đều hướng phía đạo kia vòng xoáy oanh tới.

Bốn gã hư giả cảnh cường giả đồng thời xuất thủ, hắn uy lực, sao mà khủng bố?

Giờ khắc này, phòng ngự mười vạn dặm nội không gian đều chịu chấn động lên.

Đúng lúc này, vòng xoáy bên trong đột nhiên tuôn ra một cổ kinh khủng kiếm ý.

“Khí thế trấn áp kiếm ý của hắn!”

Áo đen lão giả gào thét, hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, bốn cổ hư giả cảnh cường giả khí thế đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, sau đó hướng phía vòng xoáy vị trí nghiền áp mà đi. Mà đúng lúc này, vẻ này kiếm ý đột nhiên bắt đầu hướng vào phía trong co rút lại, sau một khắc, cỗ này kiếm ý như là vỡ đê bình thường mạnh mà bộc phát ra đến.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng từ cái này vòng xoáy trong không gian bừng lên, những nơi đi qua, đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi, cái kia cự chỉ còn có những cái... Kia năng lượng chưởng ấn tại thời khắc này trực tiếp bị nát bấy thành hư vô, cùng lúc đó, không gian chung quanh bởi vì không chịu nổi cỗ lực lượng này trực tiếp nứt toác ra, tại không gian văng tung tóe một khắc này, một đạo nhân ảnh tự trong đó xuyến rồi đi ra, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa kích bắn đi.

“Ngăn lại hắn!”

Áo đen lão giả gào thét, dẫn đầu vọt tới, hắn tốc độ cực nhanh, những nơi đi qua, không gian đều chịu kích động. Còn bên cạnh ba người cũng liền bề bộn hướng phía Dương Diệp đuổi tới.

Áo đen lão giả tốc độ rất nhanh, tuyệt không so Dương Diệp chậm, bởi vậy, hắn tổng có thể theo sát Dương Diệp, không có bị Dương Diệp bỏ qua.

Cứ như vậy, Dương Diệp trốn, áo đen lão giả bốn người gắt gao truy.

Đã qua mười mấy hơi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó hắn quay người rút kiếm tựu là chém, kiếm ra khỏi vỏ, kiếm khí phá không mà ra.

300 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Cường đại kiếm khí hướng phía áo đen lão giả phá không mà đi, bởi vì kiếm khí quá nhanh, bởi vậy, lúc này áo đen lão giả bọn người chỉ có thấy được một tia kiếm quang ở phía xa hiện lên.

Nhìn thấy một màn này, cái kia áo đen lão giả bọn người nheo mắt, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, không dám khinh thường, nhưng là bốn người cũng không có dừng lại, mà là ngay ngắn hướng xuất thủ. Tại bốn người liên thủ công kích đến, đạo kia huyết sắc kiếm khí dễ dàng tựu bị chấn nát. Đón lấy, bốn người tốc độ không giảm địa hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Xa xa, nhìn xem bốn người vọt tới, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, lần này, hắn có chút tính sai. Nguyên bản, hắn cho là mình có thể tại đánh chết một gã hư giả sau nghênh ngang rời đi, nhưng là hắn có chút đánh giá thấp những... Này hư giả cảnh cường giả thực lực. Những... Này hư giả cảnh cường giả, phản ứng cực nhanh, phối hợp rất tốt, thực lực cũng rất mạnh, chính diện giao thủ, hắn căn bản không có phần thắng khả năng, mà che dấu tại người ta trước mặt che dấu? Những... Này hư giả cảnh cường giả cũng không phải ngu ngốc!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp tay phải trong tay huyết kiếm biến mất, hắn tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, quyền cầm cái kia một cái chớp mắt, một cổ kinh khủng lực lượng xuất hiện ở trong tràng.

Két sát!

Chung quanh không gian rạn nứt.

“Coi chừng!” Xa xa, nhìn thấy không gian rạn nứt, cái kia áo đen lão giả vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, toàn bộ người như là một quả đạn pháo bình thường bắn ra mà ra, hắn cùng với áo đen lão giả ở giữa khoảng cách vốn tựu không xa, bởi vậy, trong thời gian ngắn hắn chính là đi tới cái kia áo đen lão giả trước mặt, đón lấy, hắn một tiếng gầm lên, nắm tay phải mạnh mà một quyền hướng phía áo đen lão giả oanh tới.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng như là vỡ đê bình thường tự Dương Diệp nắm đấm bên trong hướng phía áo đen lão giả trút xuống mà đi!

Phát giác được Dương Diệp nắm đấm bên trong lực lượng, áo đen lão giả biến sắc, bởi vì Dương Diệp lấn thân đến trước mặt hắn, bởi vậy, lúc này hắn căn bản không cách nào cùng mặt khác ba tên hư giả cảnh cường giả liên thủ đối kháng, hiện tại, hắn chỉ có thể chính mình ngạnh kháng.

Áo đen lão giả không có lùi bước, cũng không cách nào lùi bước, trong mắt của hắn hiện lên một vòng lệ khí, hai tay nhanh chóng điệp gia, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào song chưởng bên trong, sau đó hướng lên trước mặt mãnh liệt động đất đi qua, chưởng xuất, một cổ kinh khủng lực lượng lập tức tự chưởng trong tuôn ra, cùng Dương Diệp cổ lực lượng kia oanh lại với nhau.

Oanh!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, một cổ kinh khủng khí lãng chính là tự trong hai người thời gian mạnh mà khuếch tán ra, cái kia áo đen lão giả trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa liền phun vài ngụm máu, sau đó toàn bộ người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, mà cái kia Dương Diệp tắc thì tế ra rồi U Linh thuẫn, mặc dù có U Linh thuẫn ngăn cản, nhưng là Dương Diệp vẫn bị chấn địa hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, chỉ có điều hắn cũng không có phún huyết, bởi vì đại bộ phận lực lượng đều bị U Linh thuẫn cho chặn.

Xùy~~!

Đúng lúc này, một cái cự chỉ đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, căn này cự chỉ trực tiếp đem trong sân khí lãng vỡ ra ra, sau đó oanh tại Dương Diệp cái kia U Linh thuẫn thượng.

Oanh!

PHỐC!

Một ngụm máu tự Dương Diệp trong miệng phun ra, cả người hắn lần nữa bị chấn địa hướng về sau nhanh lùi lại. Nhưng mà đúng lúc này, phía sau hắn không gian đột nhiên tầng tầng co rút lại mà bắt đầu..., chặn hắn lui về phía sau đường.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, huyết kiếm xuất hiện, sau đó hắn quay người tựu là một kiếm, kiếm khí phá không mà ra, đem trước mặt không gian tê liệt ra một đạo cự đại lỗ hổng.

Xé mở không gian về sau, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trước mắt vết nứt không gian bên trong.

Hư không con thoi kiếm thuật!

Xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại vài mười vạn dặm bên ngoài, nhưng là, hắn mới xuất hiện, cái kia áo đen lão giả bốn người chính là theo sát tới.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, lần nữa thi triển xuất hư không con thoi kiếm thuật

Liên tục thi triển ba lượt hư không con thoi kiếm thuật về sau, Dương Diệp vẫn không có có thể thoát khỏi áo đen lão giả bốn người.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi rồi, tiếp tục như vậy xuống dưới, hắn nhất định là muốn bị đuổi kịp đấy, bởi vì hắn huyền khí căn bản không bằng hư giả cảnh cường giả, hơn nữa, bốn người nhất định thông tri cái khác hư giả cảnh cường giả, nói cách khác, lúc này khẳng định có rất nhiều hư giả cảnh cường giả hướng hắn bên này chạy đến.

Một khi những cái... Kia hư giả cảnh cường giả đuổi tới, dùng hắn thực lực trước mắt, thật sự cũng chỉ có thể chờ chết.

“Ngăn chặn hắn, nguyên lão đợi người nhiều nhất mười tức liền ở đây, vạn vạn không thể để cho hắn đào tẩu.”

Xa xa, áo đen lão giả thanh âm ở giữa sân vang lên, trong thanh âm mang theo một tia hưng phấn. Nếu như bây giờ có thể có giải quyết Dương Diệp, vậy bọn họ chẳng khác nào giải quyết một cái họa lớn trong lòng. Dương Diệp thiên phú cùng thực lực bọn hắn thế nhưng mà tự mình cảm nhận được đấy, nếu như tùy ý hắn lớn lên, khi đó, đối với bọn họ những... Này vây giết qua Dương Diệp thế gia cùng tông môn mà nói, tuyệt đúng là một cái đại tai nạn.

Đến lúc đó, không có bất kỳ một cái thế gia hoặc là tông môn có thể ngăn cản lớn lên Dương Diệp, phải biết, năm đó lớn lên sau Kiếm Vô Cực là kinh khủng đến cỡ nào!

Mà Dương Diệp, bất kể là thực lực hay là thiên phú, tuyệt không nhược Kiếm Vô Cực!

Giết Dương Diệp, không chỉ giải quyết một cái họa lớn trong lòng, hơn nữa do đó có thể dễ dàng địa khống chế kiếm minh, chỉ cần khống chế rồi kiếm minh, chẳng khác nào khống chế rồi toàn bộ minh ngục đại lục.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn biết rõ, không thể tại mang xuống rồi.

Niệm đến tận đây, Kiếm Thần ấn xuất hiện ở hắn trên trán, đem làm Kiếm Thần ấn sau khi xuất hiện, kiếm ý của hắn bắt đầu trở nên mạnh mẽ

Mà đang ở Dương Diệp muốn đem kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy người này nữ tử, Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1280: Là một cái tiểu cô nương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử thoạt nhìn chỉ có mười bảy mười tám tuổi, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, sắc mặt như bạch ngọc, ngũ quan xinh xắn mà tinh xảo, đặc biệt là cặp mắt kia, lóe lên lóe lên, tựa như cái kia trên trời sao chói mắt nhất ánh sao sáng. Nữ tử đang mặc một bộ toái hoa váy tím, đủ ngạch áo choàng mái tóc cũng là tím đậm, không chỉ quần áo cùng mái tóc, mà ngay cả lông mi cũng là màu tím, cái kia trong hốc mắt mê người hai mắt cũng là màu tím.

Toái hoa váy tím, tím đậm mái tóc, Tử lông mày, con mắt màu tím...

Cô gái trước mắt, tựa như đến từ cái kia rừng rậm chỗ sâu nhất tinh linh, đáng yêu lại dẫn một tia lực lượng thần bí.

Mà trước mắt cô gái này, Dương Diệp tự nhiên là nhận thức đấy, bởi vì đúng là cái kia đã bế quan thật lâu thật lâu Tử nhi.

Nhìn thấy Tử nhi, Dương Diệp ngẩn người, hắn không nghĩ tới Tử nhi sẽ ở thời điểm này chạy đến, nếu như là bình thường, hắn khẳng định mừng rỡ như điên, nhưng là hiện tại...

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình trước ngực, nói: “Nhanh đi vào!” Thanh âm chân thật đáng tin.

Tử nhi nhưng lại lắc đầu, Dương Diệp lại cũng không có tức giận, hắn sẽ không đối với Tử nhi sinh khí, hiện tại cũng không có thời gian sinh khí, lập tức, hắn đem Tử nhi kéo về phía sau, sau đó muốn thúc dục Kiếm Thần ấn. Mà đúng lúc này, Tử nhi đột nhiên đưa hắn kéo về phía sau, ngay tại Dương Diệp khó hiểu lúc, Tử nhi hai cái bàn tay nhỏ bé đột nhiên duỗi ra, sau đó kéo một phát, tựu là như vậy nhè nhẹ kéo một phát, một đạo vết nứt không gian tựu xuất hiện.

Tử nhi giữ chặt Dương Diệp tay trực tiếp tiến nhập cái kia vết nứt không gian bên trong, hai người vừa mới tiến vết nứt không gian, cái kia đạo vết nứt không gian chính là trực tiếp khép lại. Mà lúc này, cái kia áo đen lão giả bốn người vội vàng xé mở không gian, sau đó chui vào vết nứt không gian bên trong, nhưng mà, ngay tại bốn người vừa mới tiến vết nứt không gian một khắc này, bốn người sắc mặt thốt nhiên đại biến.

Oanh!

Bốn người vị trí không gian ầm ầm sụp đổ...

Hai tức về sau, mấy ngàn trượng bên ngoài, bốn người tự một chỗ trong không gian chui ra, lúc này, bốn người sắc mặt đều là ngưng trọng vô cùng, tại bốn người khóe miệng, đều có được một vòng cực kỳ dễ làm người khác chú ý đỏ thẫm. Mà ở phía sau bọn họ nguyên lai vị trí, chỗ đó, đen kịt một mảnh, tựa như một cái đại hắc động.

Đó là trước kia sụp đổ không gian, không biết nguyên nhân gì, vậy mà đến bây giờ đều không có được chữa trị.

Nhìn xem cái kia phiến hắc động, bốn người sắc mặt càng phát ra ngưng trọng.

Đúng lúc này, bốn người không gian chung quanh khẽ run lên, đón lấy, nguyên lão cùng ba tên lão giả xuất hiện ở trong tràng.

“Dương Diệp đâu này?” Nguyên lão trầm giọng nói.

Trong tràng, cái kia áo đen lão giả lắc đầu, nói: “Lại để cho hắn chạy thoát.”

Nghe vậy, nguyên lão sắc mặt trầm xuống, nói: “Các ngươi bốn người thực lực, tựu tính toán giết không được hắn, nhưng là muốn ngăn chặn hắn có lẽ vẫn là có thể đấy. Có người xuất thủ tương trợ hắn? Là cái kia Thiên Sát các Các chủ?”

Áo đen lão giả khẽ lắc đầu, nói: “Là một cái tiểu nữ oa.” Nói xong, hắn chỉ chỉ xa xa cái kia phiến không gian hắc động, “Cái này là nàng làm ra đến đấy, trước kia nếu như không phải chúng ta bốn người trốn kịp thời, chỉ sợ muốn trọng thương.”

Nguyên lão bốn người nhìn về phía cái kia phiến không gian hắc động, nhìn xem cái kia phiến hắc động, nguyên lão hai mắt nhắm lại, trong mắt cũng xuất hiện một tia ngưng trọng, “Đây không phải dùng sức lượng cường hành chấn vỡ đấy, đây là... Có điểm giống là không gian tự bạo... Làm sao có thể, không gian như thế nào sẽ tự bạo...” Nói xong lời cuối cùng, nguyên lão chân mày cau lại, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

“Chẳng lẽ là không gian pháp tắc?” Lúc này, một gã lão giả bỗng nhiên nói.

Áo đen lão giả khẽ lắc đầu, nói: “Không gian pháp tắc không có mạnh như vậy, uy lực này vẫn còn là tiếp theo, quan trọng nhất là đem làm bọn hắn tiến vào vết nứt không gian chi về sau, hai người tựu phảng phất hư không tiêu thất rồi giống như, dù cho chúng ta phong tỏa không gian cũng cảm thụ không đến sự hiện hữu của bọn hắn. Ta suy đoán, nàng này đích thị là tại không gian phương diện có cường đại tạo nghệ, hoặc là nàng có được cực kỳ cường đại không gian thần thông.”

Lúc này, nguyên lão khoát tay áo, nói: “Bây giờ nói những... Này, đã vô tình ý nghĩa.” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Vân Linh, “Cái kia Dương Diệp xuất hiện tại ngươi Vân gia, chính là vì cứu người?”

Vân Linh nhẹ gật đầu, nói: “Hẳn là.”

Nguyên lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Dương Diệp ủng có không gian pháp tắc, hiển nhiên, đây là cái kia Thiên Sát các Các chủ truyền thụ hắn đấy, nói cách khác, Thiên Sát các đã cùng kiếm minh liên thủ, điểm ấy, đã không thể nghi ngờ. Lão phu vẫn là câu nói đó, Dương Diệp uy hiếp tại về sau, mà Thiên Sát các đối với uy hiếp của chúng ta nhưng lại hiện tại, cho nên, ta quyết định trước giải quyết Thiên Sát các cái này cái tổ chức, không có Thiên Sát các đang âm thầm tương trợ Dương Diệp, muốn diệt Dương Diệp, đối với chúng ta mà nói, cũng không phải cái gì quá lớn vấn đề. Nhưng là, nếu như chúng ta bây giờ đi diệt sát Dương Diệp, Thiên Sát các nhất định sẽ lập tức đối với gia tộc bọn ta xuất thủ, chúng ta những lão gia hỏa này không tại ẩn vực, không ai có thể ngăn cản đám kia sát thủ.”

“Có thể binh chia làm hai đường sao?” Áo đen lão giả trầm giọng nói:

“Xuất ra một nửa người đi minh ngục đại lục diệt sát Dương Diệp, những người còn lại tại ẩn vực đối phó Thiên Sát các.”

“Không ổn!”

Nguyên lão lắc đầu, nói: “Dương Diệp kẻ này thực lực các ngươi cũng nhìn thấy, bốn năm tên hư giả chỉ sợ cũng khó khăn dùng diệt sát hắn, nói không chừng còn cũng bị hắn phản giết. Mà Thiên Sát các thực lực các ngươi có lẽ cũng tinh tường, hiện tại không biết nguyên nhân nào, bọn hắn không có phản công, nhưng là một khi bọn hắn phản công, vài tên hư giả căn bản khó có thể ngăn cản bọn hắn. Cho nên, phân tán lực lượng, rất không sáng suốt.”

“Nguyên lão nói cực kỳ!”

Một gã hư giả cảnh lão giả nhẹ gật đầu, đồng ý nói: “Bất kể là Dương Diệp hay là Thiên Sát các, đều không đơn giản, chúng ta có lẽ trước tập trung lực lượng giải quyết Thiên Sát các, sau đó tại để đối phó Dương Diệp. Nếu như lực lượng phân tán, như nguyên lão nói, khả năng người giết không đến, còn cũng bị phản giết.”

Nghe vậy, trong tràng mọi người nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Thấy mọi người không có có dị nghị, nguyên lão nói: “Toàn lực diệt Thiên Sát các, tranh thủ tại trong thời gian ngắn nhất đem cái này thế lực đầu mất!”

...

Vài mười vạn dặm bên ngoài, một chỗ không gian khẽ run lên, đón lấy, không gian phảng phất bị một thanh lưỡi dao sắc bén xẹt qua giống như, lộ ra rồi một đạo khe hở. Khe hở xuất hiện, Tử nhi cùng Dương Diệp tự trong đó đi ra.

“Tử nhi...”

Dương Diệp bắt lấy Tử nhi bàn tay nhỏ bé, đem hắn ôm vào trong lòng, nói khẽ: “Ngươi có thể đi ra...”

Bị Dương Diệp ôm lấy, Tử nhi khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, nhưng khi nghe được Dương Diệp lời nói về sau, thân thể nàng khẽ run lên, sau đó hai tay hoàn ở Dương Diệp eo.

Hai người đều không nói gì, tựu như vậy chặt chẽ ôm nhau lấy.

Thiên ngôn vạn ngữ, đều ở đây một ôm bên trong.

Lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên ở giữa sân hiện lên, đón lấy, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trên bờ vai, nhìn xem Tử nhi cùng Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng đã rơi vào Tử nhi trên bờ vai, đầu nhẹ nhàng cọ lấy Tử nhi đôi má, cọ xát một hồi, nàng lại bay đến Dương Diệp trên bờ vai, sau đó đi từ từ Dương Diệp đôi má...

Dương Diệp buông ra Tử nhi, hai người nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nhìn nhau cười cười.

Tiểu Bạch hiển nhiên rất ưa thích chồn tía, lập tức đã rơi vào Tử nhi trên bờ vai, sau đó nhẹ nhàng hôn một cái Tử nhi đôi má. Tử nhi nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, trong mắt có một tia yêu thích. Tại nàng bế quan trong khoảng thời gian này, vẫn là Tiểu Bạch làm bạn nàng, bởi vậy, đối với Tiểu Bạch, nàng cũng là có cảm tình.

Nhìn xem Tử nhi cùng Tiểu Bạch, Dương Diệp mỉm cười, thò tay muốn văn vê Tử nhi đầu, nhưng mà Tử nhi nhưng lại tránh được Dương Diệp tay, sau đó nhìn hắn một cái, nói: “Ta đã trưởng thành.”

Dương Diệp khẽ giật mình, tay ngừng trên không trung, biểu lộ có chút cứng ngắc, nội tâm càng là tuôn ra một cỗ phức tạp cảm xúc. Hắn có chút mất tự nhiên cười cười, sau đó thu tay về, nói: “Đúng vậy a, trưởng thành. Trưởng thành...”

“Đồ đần!”

Tử nhi trắng rồi một Dương Diệp, sau đó giữ chặt Dương Diệp tay, nói khẽ: “Ta trưởng thành, cũng là của ngươi Tử nhi. Chỉ là, ngươi không thể tại đem ta đem làm tiểu hài tử đối đãi rồi, Tiểu Bạch mới là tiểu hài tử, hiểu chưa?”

Tử nhi hay là Tử nhi!

Dương Diệp trong nội tâm thở dài một hơi, lúc trước hắn cho rằng Tử nhi cùng hắn lạnh nhạt rồi, hiện tại xem ra, là hắn suy nghĩ nhiều.

Dương Diệp giữ chặt Tử nhi tay, nói khẽ: “Tử nhi, ngươi bây giờ đã là đế giả?”

Tử nhi nhẹ gật đầu.

Gặp Tử nhi gật đầu, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Ngươi, vậy mà trực tiếp đạt đến Đế cấp, cái này... Cái này quá đả kích người rồi.” Nói xong lời cuối cùng xem, hắn cười khổ không thôi. Phải biết, Tử nhi tại trong lúc bế quan, giống như mới thánh giai ah. Lần này đã đột phá đến rồi Đế cấp, mà hắn hiện tại vẫn chỉ là nửa đế, xác thực có chút đả kích người.

Tử nhi chỉ chỉ Dương Diệp phần bụng, nói: “Ngươi chính là cái kia tử khí nguyên nhân, nó rất tinh thuần, so bổn nguyên tử khí còn muốn tinh thuần, ta mỗi ngày hấp thu nó, cho nên mới có thể trong thời gian ngắn như vậy đạt tới Đế cấp.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kỳ thật hắn cũng đoán được. Tử nhi lúc trước sở dĩ đi theo hắn, cũng là bởi vì Hồng Mông tử khí nguyên nhân, hơn nữa, tại Tử nhi đi theo hắn về sau, Tử nhi tấn chức tốc độ cũng biến thành cực nhanh. Kỳ thật, chính hắn tăng lên tốc độ cũng rất nhanh. Người bình thường, đạt tới đế giả, ít nhất cần mấy trăm tuổi, thậm chí thêm nữa..., tựu tính toán thiên phú tốt, khả năng cũng muốn vài thập niên, nhưng là hắn, đạt tới nửa đế, chỉ dùng không đến hơn mười năm thời gian!

Có thể nói, hắn có thể tại ngắn như vậy thời gian thì đến được nửa đế, Hồng Mông tử khí không thể bỏ qua công lao!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp giữ chặt Tử nhi tay, cười cười, nói: “Chúng ta đi.” Cái kia Vân Bán Minh cùng nguyên Bán Thanh mẫu thân đã bị khôi lỗi đưa ra ẩn vực, ở lại đây ẩn vực, không có bất kỳ ý nghĩa. Hiện tại với hắn mà nói, việc cấp bách là trở về phát triển mạnh kiếm minh, còn có tăng lên thực lực của mình.

Đúng lúc này, Tử nhi lông mày kẻ đen cau lại, đột nhiên, nàng tay trái nhẹ nhàng vung lên, cái này vung lên, không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp hai người cách đó không xa.

Nhìn thấy nữ tử, Dương Diệp nhướng mày, bởi vì nữ nhân này đúng là cái kia Thiên Lan Không.

Thiên Lan Không ánh mắt đã rơi vào Tử nhi trên người, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, nói: “Ngươi, ngươi, ngươi làm sao làm được!” Nàng trước kia dung nhập trong không gian, nhưng mà, trước mắt tiểu cô nương này bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, nàng liền trực tiếp bị nặn đi ra rồi. Đúng, nàng là trực tiếp bị không gian chung quanh cứ thế mà nặn đi ra đấy!

Tử nhi không có trả lời Thiên Lan Không, mà là nhìn về phía Dương Diệp.

“Thiên Lan Không, có việc?” Dương Diệp nói.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thiên Lan Không ánh mắt theo Tử nhi thân di chuyển đến rồi Dương Diệp trên người, nói: “Dương Diệp, hiện tại nguyên gia nhóm thế lực đang điên cuồng đối với ta Thiên Sát các xuất thủ, ta Thiên Sát các đã chết...”

Dương Diệp khoát tay áo, đã cắt đứt Thiên Lan Không lời mà nói..., nói: “Thiên cô nương, ngươi nói những... Này, cùng ta một chút quan hệ đều không có.”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Tử nhi tựu đi.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1281: Trực tiếp diệt đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi không có nửa điểm chần chờ.

Thiên Sát các với hắn mà nói, có thể khống chế đương nhiên tốt, bởi vì đây là một đại trợ lực, nhưng là không có cũng không có việc gì, hắn Dương Diệp chưa bao giờ sẽ đem hi vọng ký thác vào trên thân người khác.

Cũng không phải tại cùng Thiên Lan Không bực bội, mà là với hắn mà nói, song phương hợp tác, muốn thẳng thắn thành khẩn, cái này Thiên Lan Không rõ ràng không tín nhiệm hắn, nhưng lại có chút nhằm vào hắn. Tiếp tục dừng lại ở Thiên Sát các, dùng tính tình của hắn, đến lúc đó đừng nói hợp tác, chỉ sợ còn muốn cùng Thiên Sát các như vậy ngươi chết ta sống. Cùng hắn chơi đùa tình trạng kia, không bằng hiện tại mọi người mỗi người đi một ngả, các đi các lộ!

Đúng lúc này, Thiên Lan Không đột nhiên ngăn ở rồi Dương Diệp trước mặt, nói: “Như thế nào với ngươi không có vấn đề gì, Thiên Sát các hôm nay bị nguyên gia nhóm thế lực đuổi giết, đều là vì ngươi nguyên nhân. Nếu như không phải ngươi giả trang Thiên Sát các Các chủ, nguyên gia nhóm thế lực như thế nào sẽ đến nhằm vào Thiên Sát các. Cho nên, ngươi”

“Ngươi là tại gây cười sao?”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Thiên Lan Không lời mà nói..., nói: “Bởi vì ta nguyên nhân? Thật sự là buồn cười. Thiên Lan Không, ngươi trước biết rõ ràng một điểm, là ngươi Thiên Sát các tới trước truy sát ta, còn có, Thiên Sát các Các chủ là ai giết? Là ta giết, hay là ngươi giết? Bản thân mình tựu là Thiên Sát các lớn nhất phản đồ, còn có mặt mũi mà nói là ta làm hại Thiên Sát các, ngươi mặt đâu này? Ngươi mặt đâu này? Còn có, coi như là ta làm hại ngươi Thiên Sát các, đó cũng là ngươi Thiên Sát các đáng đời. Nói thật, ta không có giết ngươi, không có đối với Thiên Sát các xuất thủ, thật là hết lòng quan tâm giúp đỡ rồi."

Nói đến đây, Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: "Thiên cô nương, nói thật, muốn tan rã ngươi Thiên Sát các, thật là đơn giản đến cực điểm, chỉ cần lại để cho bọn hắn biết rõ bọn hắn Các chủ chết ở ai trên tay, ta muốn, Thiên Sát các nhất định sẽ lập tức tựu sụp đổ. Không phải sao? Còn có, ta sở dĩ lựa chọn ly khai, là vì ngươi dù sao đã cứu ta, hợp tác không xả thân nghĩa tại, tuy nhiên chúng ta không cách nào hợp tác, nhưng lại có cùng chung địch nhân, cho nên, ta cảm thấy được ta cùng Thiên Sát các tầm đó, chưa tính là địch nhân, ít nhất theo chiến lược đi lên giảng là như thế này!"

Thiên Lan Không trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta tuy nhiên muốn giết Thiên Sát các Các chủ, nhưng là ta đối với Thiên Sát các không có hận ý."

"Cái này cùng ta có quan hệ?" Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói.

Thiên Lan Không nói: "Hiện tại trong các đều nghĩ đến ngươi tựu là Các chủ, bọn hắn chỉ nghe mệnh lệnh của ngươi."

"Nguyên lai ngươi là vì cái này mà đến!"

Dương Diệp nói: "Cái này đơn giản, ngươi bây giờ trở về nói cho bọn hắn biết, Thiên Sát các Các chủ tựu là ngươi, tựu nói là ta nói, bọn hắn nếu không phải tín, ta cho bọn hắn truyền âm là được. Đối với điểm ấy chuyện nhỏ, ta hay là không ngại giúp đấy."

Thiên Lan Không ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nói: "Chúng ta ngăn cản không nổi ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn, cho nên, ta Thiên Sát các sẽ đầu hàng."

"Uy hiếp ta?"

Dương Diệp hai mắt nhắm lại.

"Ta chỉ là nói một sự thật!" Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: "Không có sao, ngươi Thiên Sát các chỉ cần đầu hàng, ta lập tức công bố Thiên Sát các Các chủ vẫn lạc tin tức, hơn nữa nói cho thế nhân Thiên Sát các Các chủ là ai giết chết."

"Có tất yếu làm như vậy tuyệt?" Thiên Lan Không trầm giọng nói.

"Tuyệt?"

Dương Diệp cười lạnh cười, nói: "Thiên Lan Không, ngươi thật là rất khôi hài. Ngươi Thiên Sát các đầu hàng ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn, cũng tựu địch nhân là của ta rồi, đối đãi địch nhân, chẳng lẽ còn muốn giảng nhân từ sao? Ta cho ngươi biết, đừng cho là ta là tại với ngươi hay nói giỡn, chỉ cần ngươi Thiên Sát các các dám đầu hàng, ta lập tức công bố Thiên Sát các Các chủ vẫn lạc tin tức. Thiên cô nương, ta muốn, ngươi nhất định sẽ không đi tác hợp đầu hàng đấy, dù sao, không có có người nào muốn bị vô số sát thủ đuổi giết đấy, không phải sao?"

"Ngươi cũng sẽ bị đuổi giết!" Thiên Lan Không nói.

"Ngươi cảm thấy ta sợ sao?" Dương Diệp nói.

"Giữa chúng ta, không cần phải như vậy cá chết lưới rách, không phải sao?" Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, giữa chúng ta, xác thực không cần phải cá chết lưới rách. Cho nên, hiện tại, các ngươi đi các ngươi đấy, ta đi ta đấy, mọi người nước giếng không phạm nước sông!"

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Tử nhi hướng phía xa xa đi đến. Bất quá rất nhanh, hắn lại ngừng lại, bởi vì Thiên Lan Không lại chắn trước mặt hắn.

"Cùng trước kia đồng dạng, ngươi hay là Thiên Sát các Các chủ." Thiên Lan Không nói. Đầu hàng nguyên gia nhóm thế lực? Nàng rất rõ ràng, nếu như Thiên Sát các thật sự làm như vậy, Dương Diệp tuyệt đối sẽ nói được thì làm được, đem Thiên Sát các Các chủ vẫn lạc sự tình, còn có nàng giết Thiên Sát các Các chủ sự tình bộc lộ đi ra, khi đó, Thiên Sát các nhất định sẽ loạn. Về phần nàng sẽ bị đuổi giết đến chết. Hiện tại Thiên Sát các, có thể không ngớt nàng một vị hư giả.

Hơn nữa, Thiên Sát trong các bộ những người kia cũng không nhất định sẽ đầu hàng, một khi lại để cho bọn hắn biết rõ Thiên Sát các Các chủ đã chết, rất nhiều người nhất định sẽ lập tức ly khai Thiên

Sát các bắt đầu từ số không. Hoặc là, vì tranh giành Thiên Sát các Các chủ vị trí, chơi đùa ngươi chết ta sống. Tóm lại, mặc kệ cái nào kết quả, cũng không phải nàng nguyện ý chứng kiến đấy.

“Các chủ?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: “Thiên cô nương, thật có lỗi, ta không có hứng thú. Cái này Các chủ vị, ai yêu đem làm ai làm đi.”

“Ngươi đến tột cùng muốn thế nào!” Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Ta muốn thế nào? Thiên Lan Không, là ngươi muốn thế nào! Ta cùng ngươi hợp tác khống chế Thiên Sát các, mà ngươi nhưng lại khắp nơi đề phòng ta, thậm chí là nhằm vào ta, tốt, có thể, ta đem Thiên Sát các trả lại cho ngươi. Mà bây giờ, Thiên Sát các gặp nạn, ngươi lại tới tìm ta, Thiên Lan Không, ngươi cho ta là ngươi sủng vật à? Triệu chi tức ra, vung chi tức đây?”

“Tốt, ta xin lỗi được hay không được?”

Thiên Lan Không nói: “Ta chịu trước sự xin lỗi, trước kia là ta không đúng, ta không nên hoài nghi ngươi, không nên nhằm vào ngươi, ta”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Đừng nói những lời nhảm nhí này rồi. Muốn ta trở về tiếp tục làm cái kia Các chủ, có thể, một cái điều kiện, từ nay về sau, ta nói cái gì chính là cái gì, ta không hi vọng đang nghe ngươi phản đối thanh âm của ta. Hoặc là, ngươi bây giờ rời khỏi Thiên Sát các, bất quá có lẽ, ngươi chắc có lẽ không lựa chọn rời khỏi. Bất quá, cái này không quan hệ với ta. Hiện tại, điều kiện ta đã đưa ra, có nguyện ý hay không, cho ta một cái trả lời thuyết phục.”

Thiên Lan Không hít sâu một hơi, nói: “Không nên như vậy hùng hổ dọa người sao?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Thiên cô nương, trước kia ta đối với ngươi rất khách khí, đem ngươi cho rằng là là người một nhà, đáng tiếc, của ta khách khí đổi lấy chính là ngươi châm chọc khiêu khích. Hiện tại, ta quyết định đổi lại phương thức đối với ngươi. Đáp ứng ta nói ra điều kiện, chúng ta tiếp tục hợp tác, bằng không thì, kính xin mở ra, đừng chống đỡ con đường của chúng ta.”

“Thiên Sát các bị diệt, hạ một người chính là ngươi kiếm minh!” Thiên Lan Không nói.

“Đó là chuyện của ta, không tốn sức ngươi quan tâm.” Dương Diệp nói.

Thiên Lan Không trầm mặc, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kỳ thật, muốn khống chế Thiên Sát các, với ta mà nói, rất đơn giản, giết ta và ngươi là có thể khống chế Thiên Sát các. Nhưng là, như trước kia nói, ngươi không có phụ ta, cái này tay ta không thể đi xuống. Nhưng là, nếu như ngươi dám mang theo Thiên Sát các đầu hàng nguyên gia đợi thế gia, tin tưởng ta, ta không có chút nào nương tay.”

Nói đến đây, Dương Diệp lại nói: “Còn có, nếu như ta muốn hi sinh Thiên Sát các đến cùng nguyên gia đợi thế gia lưỡng bại câu thương, căn bản không cần phiền toái như vậy, chỉ cần ta không nhúng tay vào Thiên Sát các sự tình, mặc kệ do hai người các ngươi bên cạnh chém giết là được rồi.”

“Trước kia vì cái gì không giải thích?” Thiên Lan Không nói.

“Giải thích?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi cho ta cơ hội giải thích sao? Tựu tính toán giải thích cho ngươi, ngươi sẽ tin sao? Tựu coi như ngươi lần này tin, cái kia lần sau đâu này? Hạ hạ lần đâu này? Nói thật, Thiên cô nương, cá nhân ta cảm thấy, đem Thiên Sát các trả lại cho ngươi, đối với ngươi ta đều tốt, ngươi cũng thấy đấy, ta là người tính tình không tốt, nếu như ta và ngươi không thể thẳng thắn thành khẩn hợp tác, lấy tới cuối cùng, đừng nói hợp tác, chỉ sợ còn có thể biến thành ngươi chết ta sống!”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Tử nhi tay lướt qua Thiên Lan Không hướng phía phía trước đi đến.

“Ta đáp ứng điều kiện của ngươi!”

Lúc này Dương Diệp sau lưng truyền đến Thiên Lan Không thanh âm, “Về sau Thiên Sát trong các, ngươi tựu là chân chính Các chủ, ngươi nói cái gì chính là cái gì, như vậy đã thành a?”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Nhớ kỹ, hiện tại, là ngươi cầu ta trở về đem làm Thiên Sát các Các chủ! Hiện tại, theo ta đi.” Nói xong, Dương Diệp quay người tiếp tục mang theo Tử nhi hướng xa xa đi đến.

“Đi đâu? Thiên Sát các”

Thiên Lan Không nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua, nói: “Như thế nào, hiện tại tựu quên lời của mình đã nói rồi hả?”

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, nói: “Tốt, ta với ngươi đi!”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Tử nhi, Tử nhi khẽ gật đầu, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, rất nhanh, ba người tăng thêm Tiểu Bạch lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp tự nhiên là phải về minh ngục đại lục, bởi vì lúc trước hắn nghe được cái kia Vân gia cung trang mỹ phụ nói Tần gia có cường giả đi đến minh ngục đại lục, hơn nữa còn là hai người, đối phương nhất định là hư giả, tuy nhiên tận thế thành hiện tại có lão Hắc, còn có hư vân hạm, nhưng là hắn vẫn là có chút không yên lòng.

“Thiên Sát các” trên đường, Thiên Lan Không muốn nói lại thôi.

“Trước ngươi không phải nói đã để Thiên Sát các người che dấu rồi sao?” Dương Diệp hỏi.

“Thế nhưng mà”

“Không có gì thế nhưng mà, như vậy là được rồi. Ta hiện tại có càng chuyện trọng yếu phải làm. Nếu như ngươi không muốn ra, ngươi có thể chính mình về trước Thiên Sát các, ta không ngăn cản ngươi!”

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, trong nội tâm nổi lên một vòng đắng chát, hiện tại Dương Diệp đối với thái độ của nàng, tựu là đối đãi cấp dưới thái độ ah. Lúc này, nàng minh bạch, chính mình kỳ thật cùng Dương Diệp đã chưa tính là bằng hữu, không, liền hợp tác quan hệ đều không tính, nàng hiện tại tựu là cấp dưới! Dương Diệp đối với nàng, tại đã không có trước kia khách khí cùng kiên nhẫn.

Sự tình biến thành như vậy, trách ai? Tự nhiên là quái chính cô ta. Kỳ thật, nàng trước khi đến cũng có mình tỉnh lại qua. Dương Diệp cũng không nợ nàng cái gì, nàng đã cứu Dương Diệp, Dương Diệp đã cứu nàng, bọn hắn tầm đó, ai cũng không nợ ai. Mà nàng nhưng lại thường xuyên vênh váo hung hăng, châm chọc khiêu khích, đặc biệt là ưa thích đối với Dương Diệp nghĩ cách cùng hành vi chỉ trỏ

Người với người ở giữa ở chung, cần lẫn nhau tôn trọng, cần một cái độ, mà nàng nếu không có nắm chắc tốt cái này độ, cho nên hiện tại xấu hổ rồi.

Minh ngục đại lục, tận thế thành.

Một gã áo bào tím lão giả cùng trung niên nam tử xuất hiện ở tận thế thành trên không.

Hai gã hư giả!

Nhìn phía dưới tận thế thành, áo bào tím lão giả nhạt âm thanh nói: “Trực tiếp diệt đi!”

Lúc này, trung niên nam tử kia trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một hồi Liên Y, một lát sau, hắn nhìn về phía lão giả, nói: “Phụ thân, nguyên lão truyền tin, để cho chúng ta lập tức trở về, nói cái kia Dương Diệp khả năng đã trở về rồi.”

“Buồn cười!”

Áo bào tím lão giả âm thanh lạnh lùng nói: “Một cái nửa đế con sâu cái kiến trở về, tựu để cho chúng ta trở về? Hắn nguyên lão quái không biết xấu hổ, ta Tần Khiếu còn muốn mặt. Nói cho hắn biết, cái này Dương Diệp nếu trở về, ta Tần Khiếu vừa vặn cùng một chỗ thu thập!”

Trung niên nam tử do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, lấy ra một cái Truyền Âm Phù bóp nát.

Ẩn vực.

Một chỗ, nguyên lão trước mặt không gian đột nhiên rung động bỗng nhúc nhích, sau một lúc lâu, nguyên lão lắc đầu, thấp giọng nói: “Loại ngu vk nờ~!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1282: San bằng hai tông Ngũ Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên lão không có đang nói cái gì, với hắn mà nói, cái này Tần Khiếu phụ tử vẫn lạc cũng không phải cái gì chuyện xấu. Bởi vì mấy đại thế gia bên trong, tựu cái này Tần gia thường xuyên cùng hắn làm trái lại. Tần gia muốn thay thế nguyên gia, thành là nhân tộc thứ nhất thế gia, cái này tại ẩn vực, cũng không phải bí mật gì. Trước kia một mực không có đối với Tần gia xuất thủ, tự nhiên là vì không lưỡng bại câu thương, hơn nữa, cũng không muốn lại để cho khác thế gia cảm thấy hắn nguyên gia là Duy Ngã Độc Tôn, không nghe lệnh sẽ chết!

Nếu như có thể mượn Dương Diệp tay diệt trừ cái này Tần gia hai gã hư giả, ngày ấy sau tại ẩn vực, ngay tại không có thế gia cùng tông môn có thể cùng hắn nguyên gia chống lại, mà mất đi hai gã hư giả Tần gia, còn có lực lượng phản kháng hắn nguyên gia mệnh lệnh sao?

“Tự gây nghiệt!”

Nguyên lão cười lạnh một tiếng, biến mất ngay tại chỗ

Tận thế thành.

Không trung, Tần Khiếu phải tay vừa lộn, một cổ kinh khủng uy áp lập tức từ lòng bàn tay của hắn tuôn ra, cường đại uy áp làm cho toàn bộ tận thế thành đô chịu sợ run... Mà bắt đầu.

Tận thế thành bên trong, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Hư giả cảnh cường giả!

Trong thành, một hồi bạo động.

“Trấn định, việc ai nấy làm, mặc kệ người phương nào dám can đảm thừa dịp ném loạn tứ, giết chết bất luận tội!”

Đúng lúc này, một giọng nói tại trong thành đột nhiên vang lên.

Dạ Lưu Vân!

Nghe được Dạ Lưu Vân thanh âm, trong thành rất nhiều người tuy nhiên trong nội tâm hay là kinh hãi bất an, nhưng lại trấn định xuống dưới, không có xuất hiện cái gì nhiễu loạn, Chủ nếu là không có người dám xằng bậy. Dạ Lưu Vân tuy nhiên là một nữ tử, nhưng là nàng cũng không phải nhân từ nương tay người, đã từng có lính đánh thuê gia nhập tận thế thành, tại trong thành xằng bậy, kết quả, những cái... Kia xằng bậy lính đánh thuê toàn bộ bị giết.

Có thể nói, Dạ Lưu Vân tại trong thành uy vọng, gần thứ Dương Diệp.

Dạ Lưu Vân mang theo một đoàn người đi ra kiếm điện, đi tới không trung, ở sau lưng nàng, là kiếm hư bọn người, đều là đế giả. Khi thấy Tần Khiếu hai người lúc, kiếm hư bọn người sắc mặt lập tức trầm

xuống.

Hai gã hư giả!

Kiếm minh hiện tại không thiếu đế giả, nếu như là một gã hư giả, toàn bộ kiếm minh liên thủ, tăng thêm tận thế thành trận pháp, sẽ đối kháng một gã hư giả, chẳng lẽ không phải rất lớn, nhưng là, hai gã hư giả cũng không phải là tận thế nội thành đế giả có thể chống lại được rồi.

Dạ Lưu Vân cũng không nghĩ tới vậy mà đến hai gã hư giả, trong lòng có chút kinh ngạc, nhưng trên mặt nhưng lại bình tĩnh vô cùng. Nàng ánh mắt rơi vào cái kia xa xa cầm đầu Tần Khiếu trên người, nói: “Các hạ xuống đây tự ẩn vực?”

“Ngươi vậy mà biết rõ ẩn vực!”

Tần Khiếu trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có lẽ là cái kia cái kia Dương Diệp nói cho ngươi, cũng tốt, tránh khỏi lão phu tốn nhiều miệng lưỡi. Lão phu không muốn cùng ngươi nói nhảm, giao ra cái kia Vân Bán Thanh, lão phu lại để cho bọn ngươi cái chết đau nhức nhanh một chút, bằng không thì”

“Bằng không thì lại để cho chúng ta nhận hết tra tấn mà chết, vậy sao?” Dạ Lưu Vân nhạt âm thanh nói.

Tần Khiếu hai mắt nhắm lại, “Xem ngươi bộ dạng như vậy, không có sợ hãi ah. Như thế nào, đang chờ Dương Diệp tới cứu các ngươi?”

Dạ Lưu Vân nói: “Các hạ, kiếm minh sẽ không giao ra Bán Thanh, đây chính là ta kiếm minh trả lời.”

“Ngươi xác định?” Tần Khiếu khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh.

Dạ Lưu Vân không có ở quản Tần Khiếu, mà là quay người có chút thi lễ, nói: “Kính xin tiền bối xuất thủ.”

“Ta đã sớm muốn ra tay rồi!”

Một giọng nói đột nhiên ở phía xa vang lên, đón lấy, một cái quái vật khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở xa xa phía chân trời, trong chớp mắt, cái này quái vật khổng lồ chính là đi tới cái kia Tần Khiếu trên không, sau đó một quyền hướng phía Tần Khiếu đầu oanh tới. Quyền chưa đến, cái kia cường đại quyền kình liền đem Tần Khiếu hai người chấn địa hướng về sau lui mười trượng trở lại.

Lúc này, mọi người thấy tinh tường cái này quái vật khổng lồ rồi.

Khỉ Đột Khổng Lồ!

Hư giai yêu thú!

Nhìn thấy một màn này, tận thế trong thành tất cả mọi người lập tức thở dài một hơi, cái này hắc vượn xuất hiện, không thể nghi ngờ là cho sở hữu tất cả tận thế thành người đánh rồi một châm trấn tâm tề.

Phía chân trời, chứng kiến hắc vượn xuất hiện, cái kia Tần Khiếu hai người sắc mặt lập tức biến đổi, hiển nhiên, hai người không nghĩ tới cái này kiếm minh còn có hư giả cảnh cường giả tồn tại, hơn nữa còn là yêu thú. Hắn đúng lúc này cũng không thời gian suy nghĩ cái này kiếm minh vì cái gì có yêu thú tương trợ, lập tức tay phải hóa chưởng, sau đó mạnh mà hướng phía trước tựu là vỗ.

Chưởng xuất, một đạo năng lượng chưởng ấn thoáng hiện mà ra, đâm vào này hắc vượn trên nắm tay.

Oanh!

Tần Khiếu quyền ấn lúc này nghiền nát, hắc vượn tốc độ không giảm, toàn bộ người hướng phía Tần Khiếu bắn mạnh tới, sau đó lại lần một quyền đối với cái kia Tần Khiếu oanh tới.

Tần Khiếu trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hai tay có chút xoay tròn, một cổ kinh khủng khí thế lập tức tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra.

“Diệt đi tận thế thành!”

Tần Khiếu thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo lưu quang hướng phía hắc vượn vọt tới.

Một bên, trung niên nam tử kia nghe được Tần Khiếu lời mà nói..., lập tức ánh mắt đã rơi vào tận thế trên thành, không do dự, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, trong thành đột nhiên bay lên một cái quái vật khổng lồ.

Đế Vân hạm?

Trung niên nam tử nhướng mày, đột nhiên, hắn biến sắc, nói: “Đây là hư vân hạm! Ngươi, các ngươi thậm chí có hư vân hạm!”

Oanh!

Đột nhiên, một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng tự hư vân hạm đỉnh ụ súng kích xạ mà ra, màu xanh da trời chùm tia sáng xẹt qua phía chân trời, lập tức đến trung niên nam tử trước mặt.

Phát giác được màu xanh da trời chùm tia sáng khủng bố, trung niên nam tử biến sắc, không dám khinh thường, thủ đoạn khẽ động, một thanh trường đao xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, trung niên nam tử song tay nắm lấy trường đao mạnh mà từ trên xuống dưới tựu là bổ một phát.

Oanh!

Giơ tay chém xuống, chùm tia sáng ầm ầm nghiền nát, mà trung niên nam tử nhưng cũng bị chấn hướng về sau liền lùi lại gần trăm trượng!

Oanh!

Lúc này, lại là một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng tự hư vân hạm đỉnh kích xạ mà ra

Trung niên nam tử nheo mắt, trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo lưu quang hướng phía đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng đụng tới.

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời, vang lên từng đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh.

Tận thế trong thành, Dạ Lưu Vân ngẩng đầu nhìn phía chân trời Tần Khiếu cùng trung niên nam tử kia, trong mắt có một tia lo lắng, ẩn vực người đã bắt đầu đối với tận thế thành xuất thủ, mà Dương Diệp nhưng lại y nguyên không thấy bóng dáng. Dương Diệp là cả kiếm minh người tâm phúc, nếu như Dương Diệp có cái tốt xấu, không cần phải nói, kiếm minh nhất định sẽ sụp đổ.

Cái này tuyệt không khoa trương!

Nàng bây giờ có thể có chấn nhiếp mọi người, nguyên nhân chủ yếu là mọi người đều biết nàng người sau lưng là Dương Diệp, mà một khi Dương Diệp không tại, cái kia tận thế thành bên trong rất nhiều người chắc chắn sẽ không đang nghe nàng hiệu lệnh. Mà kiếm kia hư bọn người, nói không chừng cũng sẽ rời đi tận thế thành không có biện pháp, có Dương Diệp tại, mọi người mới cảm thấy có tương lai, mới xem tới được hi vọng!

Không có Dương Diệp, kiếm minh tại như thế nào phát triển đều khó có khả năng đạt tới kim cương giai thế lực.

“Kiếm chủ!”

Dạ Lưu Vân hít sâu một hơi, nói: “Hôm nay, ngươi đã hoàn hảo?”

Rầm rầm!

Phía chân trời, nổ vang âm thanh như sấm, toàn bộ phía chân trời không ngừng rung rung. Cái kia Tần Khiếu thực lực rõ ràng không bằng hắc vượn, tại hắc vượn điên cuồng công kích đến, liên tiếp bại lui. Về phần một bên trung niên nam tử tất bị hư vân hạm gắt gao ngăn chặn, căn bản không cách nào dọn ra tay đến giúp Tần Khiếu.

Hư vân hạm tuy nhiên cực kỳ tiêu hao Tử Tinh Thạch, nhưng là đối với ở hiện tại kiếm minh mà nói, Tử Tinh Thạch cũng không thiếu.

“Phụ thân, chúng ta trước rút lui!”

Lúc này, một bên trung niên nam tử bỗng nhiên cho Tần Khiếu truyền âm. Thế cục bây giờ đối với bọn họ là cực kỳ bất lợi đấy, bởi vì người sáng suốt đều nhìn ra, phụ thân hắn bị thua chỉ là vấn đề thời gian. Mà một khi phụ thân hắn bị thua, cái kia hai người bọn họ vô cùng có khả năng phải ở chỗ này vẫn lạc.

Xa xa, nghe được trung niên nam tử lời mà nói..., Tần Khiếu sắc mặt một hồi biến ảo, hắn tự nhiên không muốn cứ như vậy xám xịt hồi trở lại ẩn vực, nhưng là, lúc này hắn vô cùng rõ ràng, muốn diệt kiếm minh, đã không có khả năng. Hơn nữa tại mang xuống, thật đúng là có khả năng ở chỗ này vẫn lạc!

Nghĩ vậy, Tần Khiếu không có ở do dự, lập tức nói: “Rút lui!”

Tần Khiếu thanh âm rơi xuống, trung niên nam tử nhẹ gật đầu, muốn lui lại, trong tràng dị biến nổi lên, một đạo kiếm quang đột nhiên tự trung niên nam tử bên cạnh không gian vọt ra, đem làm đạo này kiếm quang xuất hiện lúc, trung niên nam tử sắc mặt thốt nhiên đại biến, toàn thân tóc gáy tại thời khắc này đều là bị dựng lên, nguy cơ bản năng làm cho hắn muốn tránh ra, nhưng mà lúc này, một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên đặt ở rồi trên người hắn, làm cho thân thể của hắn có chút dừng lại.

Tựu là bữa tiệc này, đạo kia kiếm quang trực tiếp từ hắn giữa lông mày kích xạ mà ra.

Trung niên thân thể cứng ngắc lên, tại phía sau hắn, là Dương Diệp.

“Tốt, tốt, nhanh đến kiếm”

Trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, một đạo máu tươi lập tức từ hắn giữa lông mày kích xạ mà ra. Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem hắn thi thể thu vào.

“Không!”

Xa xa, tại nhìn thấy trung niên nam tử thân chết một khắc này, cái kia Tần Khiếu tròn mắt muốn nứt, mà đúng lúc này, phía sau hắn không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, đón lấy, một thanh dao găm trực tiếp đâm vào rồi hắn phần gáy.

Tần Khiếu sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới còn có người, cũng may hắn phản ứng không chậm, thân hình lóe lên, tại thời khắc mấu chốt, toàn bộ người hướng bên cạnh dời đi, vừa vặn tránh thoát cái này một kích trí mạng, nhưng mà hắn vừa dừng lại, một đạo kiếm quang chính là đã đi tới rồi trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một cỗ kiếm ý trực tiếp đặt ở rồi trên người hắn.

Tần Khiếu hoảng hốt, vội vàng phóng xuất ra chính mình hư giả cảnh cường giả khí thế đến đối kháng cái này kiếm ý, nhưng là, khí thế của hắn mới xuất hiện, lại một cỗ hư giả cảnh khí thế đặt ở rồi trên người hắn, một cỗ hư giả cảnh cường giả khí thế cùng kiếm ý đồng thời đặt ở trên người hắn, lập tức đem khí thế của hắn đè trở về trong cơ thể.

“Đã xong!”

Tần Khiếu hai mắt trợn lên, trong đầu xuất hiện ý nghĩ này.

Một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên thủng rồi hắn giữa lông mày, cùng lúc đó, một thanh dao găm cắm ở rồi hắn phần gáy chỗ.

“Ngươi, ngươi tựu là Dương Diệp tốt, tốt”

Tần Khiếu giống như là muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng lại không có cho hắn cơ hội, tay phải vung lên, kiếm quang lần nữa từ hắn giữa lông mày một xuyên mà qua, Tần Khiếu thanh âm lập tức im bặt mà dừng, sau đó trong mắt tại không màu màu.

“Là kiếm chủ!”

Lúc này, tận thế trong thành đột nhiên có người la lớn.

Ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, đang nhìn Thanh Dương diệp bộ dạng lúc, toàn bộ tận thế thành lập tức sôi trào.

“Kiếm chủ!”

“Kiếm chủ!”

“”

Tận thế trong thành, vô số người cùng kêu lên hò hét, thanh âm chấn động Cửu Tiêu.

Một chỗ, Dạ Lưu Vân nhìn xem Dương Diệp, trên mặt có một vòng vui vẻ, giờ khắc này, trong nội tâm nàng thạch đầu rốt cục rơi xuống suy sụp.

Phía chân trời, nhìn phía dưới tận thế thành, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tay phải có chút chúi xuống.

Lập tức, toàn bộ tận thế thành yên tĩnh trở lại, tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

“Người không phạm ta kiếm minh, ta kiếm minh không phạm nhân, người nếu phạm ta kiếm minh, ta kiếm minh tất nhiên diệt chi! Giờ phút này lên, ta kiếm minh chính thức hướng ẩn vực tuyên chiến! Ta muốn san bằng ẩn vực hai tông Ngũ Thành!”

Dương Diệp thanh âm tựa như tiếng sấm giống như tại toàn bộ tận thế trong thành vang lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1283: Có ta ở đây, tựu cũng không loạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuyên chiến!

Kiếm minh đối với ẩn vực tuyên chiến!

Dương Diệp đột nhiên làm như vậy, tự nhiên không phải xúc động tiến hành, hiện tại ẩn vực đã đối với kiếm minh xuất thủ, nói cách khác, kiếm minh cùng ẩn vực tầm đó, đã khai chiến. Nhưng là, lúc này kiếm minh đối với ẩn vực cái này che dấu thế lực nhưng lại biết rất ít, thậm chí rất nhiều người còn không biết kiếm minh có cường địch.

Như vậy tự nhiên không được, bởi vậy, hắn có tất yếu lại để cho kiếm minh người có chuẩn bị tâm lý, bằng không thì vạn nhất ngày nào đó ẩn vực đại quân đến rồi, kiếm minh người đều còn không biết chuyện gì xảy ra.

Tuyên chiến!

Một bên, Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, nàng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà công nhiên hướng ẩn vực hai tông Ngũ Thành tuyên chiến. Phải biết, cái này hai tông Ngũ Thành thực lực, đây chính là viễn siêu kiếm minh không biết bao nhiêu lần đó a.

Cái này Dương Diệp, là bị điên rồi sao?

“San bằng ẩn vực hai tông Ngũ Thành!”

Phía dưới, tận thế trong thành, vô số người ngay ngắn hướng rống lên.

Tuy nhiên mọi người cũng không biết ẩn vực hai tông Ngũ Thành là cái gì khái niệm, nhưng là, mọi người có lòng tin, bởi vì Dương Diệp tại!

Hư giả rất cường sao?

Tự nhiên rất cường!

Nhưng là Dương Diệp vừa rồi trong thời gian ngắn sẽ giết hai gã.

Kiếm minh có thể phát triển đến bây giờ loại trình độ này, mà thôi nói, đều là vì Dương Diệp, hiện tại Dương Diệp, không chỉ có riêng là kiếm minh minh chủ, còn là cả đại lục đệ nhất kiếm tu, càng là cả đại lục đệ nhất thiên tài. Tại toàn bộ kiếm minh tất cả mọi người trong nội tâm, Dương Diệp tựu là thứ hai Kiếm Vô Cực, thậm chí sẽ siêu việt Kiếm Vô Cực!

Dương Diệp tại, kiếm minh hồn ngay tại, mọi người tâm tựu là ngưng tụ đấy.

Một bên, nhìn xem tận thế thành trong mắt những người kia cuồng nhiệt, Thiên Lan Không trầm mặc, nàng không nghĩ tới Dương Diệp tại những người này trong nội tâm uy vọng thật không ngờ cao. Kỳ thật, nàng cũng biết, nếu để cho Dương Diệp lớn lên, đại lục này đem không ai có thể đang ngăn trở Dương Diệp, nhưng là, ẩn vực nguyên gia nhóm thế lực sẽ để cho Dương Diệp lớn lên sao?

Hiển nhiên sẽ không!

Không phải kiếm minh chết, tựu là ẩn vực nguyên gia nhóm thế lực vong!

Tận thế thành, kiếm trong điện.

Trong điện chỉ có Dương Diệp cùng Tử nhi còn có Thiên Lan Không, cùng với Dạ Lưu Vân, còn có Tiểu Bạch. Dương Diệp ngồi ở chủ vị, tại bên cạnh hắn ngồi chính là Tử nhi, tại Tử nhi trên bờ vai là Tiểu Bạch. Thiên Lan Không tại Dương Diệp bên phải đứng đấy, Dạ Lưu Vân thì là tại hạ Phương.

“Chúng ta đế giả cảnh cường giả tổng cộng ba trăm bảy mươi tên, nửa đế, 3700 60 tên, còn lại Thánh giả vô số kể. Trừ đó ra, kiếm minh hiện tại tài sản cùng sở hữu bốn mươi ba vạn Tử Tinh Thạch.” Phía dưới, Dạ Lưu Vân chậm rãi nói.

Ba trăm bảy mươi tên đế giả!

Một bên, Thiên Lan Không hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia khiếp sợ, đây chính là một cái khủng bố con số, bởi vì coi như là ẩn vực nguyên gia đều không có có nhiều như vậy đế giả cảnh cường giả.

Dương Diệp trong lòng cũng là có chút kinh ngạc, hắn không nghĩ tới kiếm minh hiện tại đế giả vậy mà có nhiều như vậy, ba trăm bảy mươi tên đế giả, cái này nếu mang về Linh giới, đủ để quét ngang hết thảy nữa à!

đăng nhập
http://truyencuatui.net/❤để đọc truyện Lúc này, Dạ Lưu Vân lại nói: “Hiện tại chúng ta kiếm minh, là minh ngục đại lục mạnh nhất thế lực, bởi vì chúng ta có linh mạch, có tài nguyên, cho nên, vô số lính đánh thuê tán tu đều đến đây chúng ta kiếm minh, đặc biệt là những cái... Kia muốn đột phá đế giả mà vừa rồi không có tài nguyên nửa đế, có rất nhiều đế giả kỳ thật đều là gần đây không lâu mới đột phá đấy. Hiện tại trong thành còn có rất nhiều nửa đế đô tại liều mạng làm nhiệm vụ đổi lấy điểm tích lũy, bởi vì điểm tích lũy có thể đổi lấy tài nguyên, đã có tài nguyên bọn hắn có thể đạt tới đế giả!”

“Vì cái gì không trực tiếp cho bọn hắn tài nguyên lại để cho bọn hắn đạt tới đế giả?” Lúc này, Thiên Lan Không đột nhiên hỏi. Một gã đế giả mặc dù đối với hư giả không có uy hiếp, nhưng là, 100 tên, mấy trăm tên đâu này?

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, tuy nhiên không biết Thiên Lan Không thân phận, nhưng là đối phương cùng Dương Diệp cùng một chỗ, vậy hẳn là cũng coi như người một nhà. Nàng lập tức nói: “Dễ dàng có được đồ vật gì đó, đều là sẽ không quý trọng đấy, hơn nữa dần dà, bọn hắn còn sẽ cho rằng đây là theo lý thường nên sự tình.”

“Đã minh bạch.” Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, xác thực, nếu như kiếm minh làm như vậy, tuy nhiên trong thời gian ngắn có thể tạo ra một nhóm lớn cường giả, nhưng lại là sẽ lưu lại tai hoạ ngầm, hơn nữa, những người này không trả giá tựu có thể có được hồi báo, ngày sau tất nhiên sẽ đem kiếm minh kéo suy sụp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước chơi đùa cái này điểm tích lũy chế, chính là vì phòng ngừa phát sinh loại chuyện này. Hiện tại xem ra, Dạ Lưu Vân đem cái này điểm tích lũy chế chế độ chơi đùa rất không tồi, bởi vì kiếm minh hiện tại đã không cần hắn tiếp tế rồi.

“Đúng rồi, kiếm hư tiền bối cùng với kiếm cực tiền bối chỗ xung yếu gai hư giả, nhưng là” Dạ Lưu Vân muốn nói lại thôi.

Chạy nước rút hư giả?

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, liền vội hỏi: “Thế nhưng mà có khó khăn?”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Chạy nước rút hư giả, cần rất nhiều Tử Tinh Thạch, kiếm minh nội Tử Tinh Thạch”

“Bọn hắn cần bao nhiêu?” Dương Diệp nói.

“Mỗi người ít nhất phải 30 vạn!”

Trả lời không phải Dạ Lưu Vân, mà là Thiên Lan Không.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, Thiên Lan Không tiếp tục nói: “Biết rõ minh ngục đại lục vì sao không có hư giả sao? Không phải người nơi này thiên phú chênh lệch, mà là bọn hắn không có Tử Tinh Thạch, chạy nước rút hư giả cảnh, là cần rất nhiều rất nhiều linh khí đấy, cái này linh khí là cần thoáng một phát muốn có nhiều như vậy, tuyệt phẩm linh mạch căn bản không được, bởi vì nó không cách nào thoáng một phát sinh ra nhiều như vậy huyền khí. Chỉ có

Tử Tinh Thạch mới có thể, mà minh ngục đại lục, không có bất kỳ một cái thế lực có thể xuất ra nhiều như vậy Tử Tinh Thạch.”

30 vạn!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn tra xét thoáng một phát trong cơ thể mình, hắn hiện tại Tử Tinh Thạch không sai biệt lắm có 70 đến vạn, những điều này đều là giết hư giả cảnh cường giả về sau, Tiểu Bạch hấp thu đến đấy.

70 vạn Tử Tinh Thạch!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Lại để cho kiếm hư cùng kiếm cực tiền bối tiến đến!”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó bóp nát một cái phù lục, rất nhanh, hai đạo kiếm quang trong điện hiện lên, kiếm hư cùng kiếm cực xuất hiện ở trong điện.

Dương Diệp không nói nhảm, cong ngón búng ra, hai quả nạp giới xuất hiện ở kiếm hư cùng kiếm cực trước mặt, hai người tiếp nhận nạp giới, nhìn lướt qua, khi thấy trong nạp giới 30 vạn miếng Tử Tinh Thạch lúc, hai người nhìn nhau rồi liếc, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Không đủ, tìm Lưu Vân muốn.”

“Chúng ta không nhất định sẽ thành công!” Kiếm hư nói.

“Không có việc gì, lần này không thành công, vậy thì lần sau!” Dương Diệp nói.

Kiếm hư cùng kiếm cực hai người nhìn một Dương Diệp, không có đang nói cái gì, quay người rời đi. Cùng Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên sẽ không khách khí, cũng không cần phải khách khí.

Sau khi hai người đi, Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân, hắn đánh giá liếc Dạ Lưu Vân, sau đó nói: “Ngươi đạt tới đế giả rồi.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “May mắn mà có ngươi cái kia trái cây.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Thiên Lan Không, nói: “Ẩn vực có rất nhiều người tại chúng ta kiếm minh ở trong, có biện pháp đưa bọn chúng tóm đi ra không?”

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: “Việc nhỏ.”

Dương Diệp nói: “Lưu Vân sẽ phối hợp ngươi. Bắt được đến đấy, chỉ cần xác định, toàn bộ giết.”

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, cùng Dạ Lưu Vân lui ra ngoài. Lúc này, Vân Bán Thanh đột nhiên từ ngoài cửa đi đến. Vân Bán Thanh hốc mắt đỏ bừng, trên mặt còn có vệt nước mắt, hiển nhiên trước kia đã khóc.

Vân Bán Thanh trực tiếp đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó quỳ xuống, nói: “Giúp ta diệt đi Vân gia, ta nguyện ý là ngươi làm một chuyện gì!”

Dương Diệp nhìn xem Vân Bán Thanh, không nói gì.

“Van ngươi!” Vân Bán Thanh nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Dương Diệp nói: “Vì cái gì không chính mình báo?”

Vân Bán Thanh lắc đầu, nói: “Ngươi cũng biết.”

Dương Diệp đem hắn vịn lên, nói: “Tại ẩn vực lúc, ta sẽ có cơ hội giết cái kia tra tấn mẹ của ngươi nữ nhân, nhưng là ta cũng không có làm như vậy, ngươi biết tại sao không? Bởi vì ta hi vọng chính ngươi đi báo. Ta thay ngươi giết nàng cùng chính ngươi tự tay giết nàng, có rất lớn khác nhau, không phải sao?”

“Cái kia nam nhân, là hư giả!” Vân Bán Thanh trầm giọng nói.

“Ta tới giết!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, đột nhiên, hai hàng nước mắt tự trong mắt nàng tràn ra đi ra, “Đa tạ.”

“Bọn hắn cũng địch nhân là của ta!” Dương Diệp nói. Vân gia cùng nguyên gia liên thủ đối phó hắn một khắc này, cũng đã là địch nhân của hắn, tựu tính toán Vân Bán Thanh không giết, hắn cũng là sẽ giết.

“Trước kia hai người kia là Tần gia hư giả, là nữ nhân kia phụ thân cùng ca ca.” Vân Bán Thanh nói: “Nếu như ta không có đoán sai, bọn hắn khả năng còn có hư giả cảnh cường giả, ngày sau chống lại Tần gia, đừng chủ quan.”

“Mấy đại trong gia tộc, giống như chỉ có các ngươi Vân gia là yếu nhất.” Dương Diệp nói.

"Ta đã không phải là Vân gia người!"

Vân Bán Thanh nói: "Vân gia vốn không có yếu như vậy, nhưng là, đằng sau tử tôn bất tranh khí (*), hơn nữa, đã từng Vân gia thiên tài bị thế lực đối địch ám sát, cho nên, cho tới bây giờ, chỉ còn lại có một gã hư giả, hơn nữa còn là dựa vào Tần gia trợ giúp mới đạt tới hư giả đấy."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Lưu Vân đối với ẩn vực không có ngươi hiểu được, ngươi xuống dưới về sau, đem ẩn vực hết thảy nói cho nàng biết, lại để cho trong nội tâm nàng có một đáy ngọn nguồn, cũng làm cho kiếm minh người biết rõ, địch nhân của chúng ta đến cỡ nào cường đại."

"Ngươi làm như vậy, không sợ người tâm loạn sao?" Vân Bán Thanh nói khẽ.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Có ta ở đây, tựu cũng không loạn. Nếu như không thể để cho bọn hắn chính xác nhận thức đến ẩn vực lợi hại, đến lúc đó nếu như khai chiến, không có có chuẩn bị tâm lý bọn hắn, gặp nhiều thua thiệt."

"Đã minh bạch!"

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, sau đó lui xuống.

Vân Bán Thanh sau khi lui xuống, hắc vượn đi đến.

"Lão Hắc, đã lâu không gặp!" Dương Diệp cười nói.

"Ta cảm thấy được, chúng ta có tất yếu nói chuyện!" Hắc vượn nói.

"Nói chuyện gì?" Dương Diệp hiếu kỳ nói.

Hắc vượn nói: "Tiểu tử, cái kia ẩn vực ta có nghe qua, cũng có chút ít hiểu rõ, ta muốn nói, ngươi thật sự theo chân bọn họ can lên?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hắc vượn khoát tay áo, nói: "Ta biết ngay, đi theo ngươi chắc chắn sẽ không có chuyện tốt! Tiểu tử, chúng ta bên này mới bao nhiêu hư giả? Ẩn vực có bao nhiêu hư giả? Như thế nào can?"

"Không có biện pháp, bọn hắn muốn giết ta, không phải ta muốn giết bọn hắn ah!" Dương Diệp bất đắc dĩ nói.

Hắc vượn lắc đầu, nói: "Ta đoán trước quả nhiên đúng vậy, đi theo ngươi, nhất định sẽ không được An Ninh.”

Dương Diệp: “”

Hắc vượn khoát tay áo, nói: “Gặp người không quen!”

Nói xong, hắc vượn lắc đầu, sau đó đi ra ngoài.

Dương Diệp: “”

“Dương Diệp, ngươi đi ra cho ta, ngươi đi ra!”

Đúng lúc này, ngoài điện đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp nhướng mày, ai to gan như vậy? Vậy mà dám ở chỗ này đối với hắn bất kính!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1284: Kiếm minh chi mũi kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nắm Tử nhi tay đi ra kiếm điện.

“Là ngươi!”

Vừa đi ra kiếm điện, xa xa chính là truyền đến một đạo một chút bối rối. Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, lập tức khẽ giật mình, nói: “Là các ngươi!”

Ở trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy ba người, ba người này cùng hắn từng có gặp mặt một lần, đúng là hắn lúc trước ly khai tận thế thành tiến về trước Kiếm Thần đảo lúc gặp được cái kia Lâm gia Tam huynh muội. Đối với cái này Lâm Ấu Huyên, hắn rất có ấn tượng, tiểu cô nương này thế nhưng mà sùng bái hắn vô cùng ah.

Tại Tam huynh muội chung quanh, là Dạ Lưu Vân cùng Cầm Trúc Ngọc cùng với Độc Cô Kiếm bọn người, lúc này, Cầm Trúc Ngọc cùng Độc Cô Kiếm đợi kiếm tu chỉnh vây quanh Lâm gia Tam huynh muội.

Giương cung bạt kiếm!

“Diệp Dương, tại sao là ngươi!” Lúc này, cái kia Lâm Ấu Huyên kinh ngạc nói.

Không biết mình?

Dương Diệp sững sờ, trước kia hắn tại tận thế trên thành cùng hư giả cảnh cường giả đại chiến, toàn bộ tận thế thành người có lẽ đều thấy được hắn mới là. Lúc này, Dạ Lưu Vân nói: “Bọn hắn vừa ở bên ngoài làm xong nhiệm vụ trở về.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chuyện gì xảy ra?”

“Bọn họ là ẩn vực đến đấy!” Dạ Lưu Vân trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, ánh mắt đã rơi vào Lâm Ấu Huyên ba người trên người, hắn không nghĩ tới cái này Tam huynh muội vậy mà đến từ ẩn vực.

“Các ngươi là ẩn vực lục đại thế gia một trong Lâm gia?” Dương Diệp hỏi.

“Diệp Dương, ngươi”

Cái kia Lâm Ấu Huyên đang muốn nói cái gì, một bên lâm Nhị Lang giữ nàng lại, nói: “Hắn là Dương Diệp.”

“Dương Diệp?”

Lâm Ấu Huyên ngẩn người, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi, ngươi, Diệp Dương Dương Diệp ngươi là Dương Diệp!”

Dương Diệp cười cười, nói: “Như thế nào, thật bất ngờ?”

“Ngươi thật là Dương Diệp!” Lâm Ấu Huyên con mắt mở thật to đấy.

Nhìn xem Lâm Ấu Huyên bộ dạng, Dương Diệp có chút muốn cười, đối với tiểu cô nương này, hắn vẫn còn có chút hảo cảm đấy.

Lâm Ấu Huyên đánh giá một Dương Diệp, thầm nói: “Cũng không phải rất tuấn tú nha.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, cái kia lâm Nhị Lang đột nhiên nói: “Các hạ, chúng ta Tam huynh muội đến kiếm minh cũng không có ác ý, chỉ là có lẽ học tập kiếm đạo."

Dương Diệp nhìn về phía bên phải Thiên Lan Không, nói: "Lục đại thế gia bên trong, ta nhớ được, tựu Lâm gia không có tham dự đối với ta vây giết, vậy sao?"

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: "Lâm gia là một cái tương đối là ít nổi danh gia tộc, chưa bao giờ tham dự ẩn vực thế gia tranh đấu."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Lâm Ấu Huyên Tam huynh muội, nói: "Hiện tại, các ngươi có thể ly khai kiếm minh hồi trở lại ẩn vực, cũng có thể tiếp tục lưu lại kiếm minh. Bất quá, nếu như các ngươi tiếp tục lưu lại tại đây, đến lúc đó, ẩn vực dùng nguyên người sử dụng thủ cái kia chút ít thế gia có thể sẽ đối với các ngươi Lâm gia bất lợi."

"Chúng ta hồi trở lại ẩn vực!" Lâm Nhị Lang lập tức nói.

Lâm Ấu Huyên muốn nói cái gì, lâm Nhị Lang lập tức trừng nàng liếc, bị lâm Nhị Lang trừng, Lâm Ấu Huyên nhưng lại không sợ chút nào, đồng dạng trừng trở về, nhưng lại hai tay nắm chặt, phảng phất đang nói..., đến đánh nhau ah!

Lâm Nhị Lang: ""

"Chúng ta trở về, đừng làm cho phụ thân khó làm!" Lúc này, một bên lâm Đại Lang bỗng nhiên nói.

Lâm Ấu Huyên nhếch miệng, nói: "Trở về một chút cũng không thú vị, nơi này có thiệt nhiều kiếm tu, mọi người có thể thường xuyên thảo luận kiếm đạo đại ca, chúng ta đừng trở về được không?"

"Thay phụ thân cùng gia tộc ngẫm lại!" Lâm Đại Lang trầm giọng nói.

"Vậy các ngươi trở về, ta ở chỗ này chơi!" Lâm Ấu Huyên nói.

"Không được!" Lâm Đại Lang nhìn thoáng qua Lâm Ấu Huyên, thanh âm chân thật đáng tin.

Lâm Ấu Huyên còn muốn nói điều gì, lúc này, một bên Dương Diệp nói: "Trở về đi, về sau ẩn vực cùng chúng ta kiếm minh đánh nhau, các ngươi ở tại chỗ này, khó xử chính là bọn ngươi Lâm gia. Ân, giúp ta mang câu nói cho các ngươi lão gia tử, tựu nói, chỉ cần Lâm gia không cùng ta kiếm minh là địch, ta kiếm minh tựu tuyệt không đối với Lâm gia xuất thủ.”

“Ta sẽ đưa đến!” Lâm Nhị Lang nói.

Lâm Ấu Huyên nhìn một Dương Diệp, nói khẽ: “Ta không muốn trở về mà! Ta còn muốn tìm ngươi học kiếm đây này.”

Dương Diệp cười cười, cong ngón búng ra, một thanh Đế cấp kiếm xuất hiện ở Lâm Ấu Huyên trước mặt, nói: “Tặng cho ngươi.”

“Đế cấp!” Lâm Ấu Huyên kinh hô.

Tuy nhiên Lâm gia là kim cương giai thế lực, nhưng là, Đế cấp kiếm còn là phi thường thiếu đấy, bởi vì Đế cấp kiếm cơ bản đều tại Kiếm Thần cung, mà kiếm tu lại không thể đi Kiếm Thần cung, hơn nữa tựu tính toán người khác đi rồi Kiếm Thần cung, cũng không cách nào tiến vào kiếm trong thần điện, bởi vậy, tại minh ngục đại lục, Đế cấp kiếm là cực nhỏ đấy.

Chứng kiến Dương Diệp tiện tay sẽ đưa xuất một thanh Đế cấp kiếm, một bên Cầm Trúc Ngọc cùng Độc Cô Kiếm bọn người lập tức nhìn về phía rồi Dương Diệp, ánh mắt lửa nóng.

“Cái này, đây quả thật là đưa cho ta hay sao?” Lâm Ấu Huyên tuy nhiên là đang hỏi, nhưng là tay nàng có thể không khách khí, đã đem chuôi này kiếm ôm vào trong lòng.

Dương Diệp cười nói: “Tựu là tặng cho ngươi đấy.”

Nghe vậy, Lâm Ấu Huyên lập tức vui vẻ, giống như là nghĩ tới điều gì, nàng đột nhiên nhìn thoáng qua đại ca của mình cùng nhị ca, do dự một chút, nàng đem trong tay kiếm đưa tới lâm Đại Lang trước mặt, nói: “Ngươi không phải muốn Đế cấp kiếm sao? Dạ, cái này cho ngươi. Nhị Lang, đại ca thực lực so với chúng ta cường, cho nên hắn so với chúng ta càng xứng đôi chuôi kiếm nầy!”

Lâm Đại Lang nhìn thoáng qua Lâm Ấu Huyên, sau đó lắc đầu, nói: “Đây là của ngươi!”

“Ngươi so với ta thích hợp hơn nó!” Lâm Ấu Huyên nói.

“Cầm!” Lâm Đại Lang nói.

Lâm Ấu Huyên đang muốn nói cái gì, lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên cong ngón búng ra, hai thanh Đế cấp kiếm đã rơi vào cái kia lâm Đại Lang cùng lâm Nhị Lang trước mặt, nói: “Đừng giằng co rồi, các ngươi đều có!”

Ba thanh Đế cấp kiếm!

Trong tràng tất cả mọi người ngây dại, đặc biệt là Cầm Trúc Ngọc bọn người.

Cái này Dương Diệp cũng quá hào phóng một chút a?

Cái kia lâm Đại Lang cùng lâm Nhị Lang cũng ngây dại, đây chính là Đế cấp kiếm ah! Dương Diệp cứ như vậy đưa cho rồi bọn hắn

Sau nửa ngày, lâm Đại Lang lắc đầu, nói: “Vô công bất thụ lộc, cái này kiếm, ta không thể nhận!”

“Ta cũng đừng!” Lâm Nhị Lang lắc đầu.

Một bên Lâm Ấu Huyên ôm kiếm trong tay, tốt không do dự. Muốn? Có phải đừng?

Nhìn xem lâm Đại Lang hai người, Dương Diệp con mắt hiện lên một tia tán thưởng, nói: “Cũng không tính tặng không, các ngươi sau khi trở về, nhiều giúp ta khích lệ khuyên các ngươi lão gia tử, lại để cho hắn đừng mang theo Lâm gia quăng hướng nguyên gia, như thế nào?”

“Tốt!”

Lâm Ấu Huyên vội vàng nói: “Ngươi yên tâm, ông nội của ta nhất nghe lời của ta, ta cùng lời hắn nói, hắn nhất định sẽ không đầu nhập vào nguyên gia.”

Lâm Đại Lang do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta không hi vọng Lâm gia cùng kiếm minh là địch.”

Dương Diệp cười nói: “Ta cũng không muốn cùng Lâm gia là địch.” Hắn không phải tên điên, Lâm gia không đầu nhập vào nguyên gia, kiếm minh sẽ một chút nhiều địch nhân, cho nên, hắn nguyện ý đối với Lâm gia phóng thích thiện ý. Hơn nữa, hắn đối với huynh muội này ba người đều rất có hảo cảm.

“Cáo từ!”

Lâm Đại Lang đối với Dương Diệp ôm quyền, sau đó mang theo lâm Nhị Lang cùng Lâm Ấu Huyên quay người rời đi.

“Lão đại!”

Lúc này, Huyễn Không đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh hì hì cười cười, nói: “Cái kia, cái kia cái gì”

Dương Diệp nhìn lướt qua Huyễn Không bọn người, nói: “Lại để cho sở hữu tất cả đạt tới nửa bước hư vô cảnh kiếm ý kiếm tu tới tìm ta.”

“Tốt!” Huyễn Không vội vàng quay người biến mất tại xa xa.

Kiếm trong điện.

Tại Dương Diệp trước mặt, là bốn mươi hai vị kiếm tu, kiếm ý thấp nhất đều là nửa bước hư vô cảnh, trong đó có rất nhiều mặt lạ hoắc, hiển nhiên, những điều này đều là hắn không tại thời điểm gia nhập kiếm minh đấy.

“Từ giờ trở đi, các ngươi bốn mươi hai người tựu là kiếm minh kiếm, một thanh sắc bén kiếm! Ân, các ngươi về sau đã kêu: Mũi kiếm, kiếm nhận, không đâu địch nổi.” Dương Diệp nói.

“Mũi kiếm?” Cầm Trúc Ngọc nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Dù sao các ngươi đều là kiếm tu, cho nên, ta cho các ngươi cùng những người khác một mình tách đi ra. Nhớ kỹ, các ngươi về sau chính là kiếm minh quân chủ lực, cũng là kiếm minh trung kiên lực lượng!”

“Áp lực có chút đại!”

Lúc này, Huyễn Không cười hắc hắc nói: “Lão đại, ngươi xem, chúng ta trang bị đều kém như vậy, cái kia, áp lực không phải bình thường đại ah”

Dương Diệp tay phải vung lên, bốn mươi hai chuôi Đế cấp kiếm xuất hiện ở trong tràng mỗi một vị kiếm tu trước mặt.

Bốn mươi hai chuôi Đế cấp kiếm!

Trong tràng tất cả mọi người ngược lại hít một hơi khí lạnh, tuy nhiên bọn họ cũng đều biết Dương Diệp rất có thể còn có Đế cấp kiếm, nhưng là, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thoáng một phát có thể xuất ra nhiều như vậy kiếm, nhưng lại đều là Đế cấp!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp lại tay phải vung lên, đón lấy, một bộ bộ đồ kiếm giáp cùng kiếm dực xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Toàn bộ đều là Đế cấp!

Mọi người đã có chút mộng rồi.

Dương Diệp nói: “Kiếm giáp cùng kiếm dực có chút thiếu, cho nên, chỉ cấp người mạnh nhất dùng, nhớ kỹ, cái này kiếm giáp cùng kiếm dực đều không coi như các ngươi đấy, ai mạnh tựu cho ai dùng, cho nên, muốn muốn vĩnh viễn có được chúng, các ngươi nhất định phải nếu so với những người khác cường.”

“Lão đại, ngươi đây là muốn chúng ta liều mạng tu luyện ah!” Một bên, Huyễn Không cười khổ nói.

“Các ngươi quá yếu!”

Dương Diệp thẳng thắn, “Rất yếu, các ngươi ít nhất đều muốn đạt tới Đế cấp, hơn nữa có được vượt cấp năng lực chiến đấu, bằng không thì, ta sẽ đem bọn ngươi rất xa bỏ qua. Hơn nữa, chúng ta kiếm minh quật khởi, sắp sửa gặp phải rất nhiều rất nhiều khó khăn, nếu như không có thực lực cường đại, cuối cùng các ngươi đều chết.”

Nghe vậy, mọi người thần sắc dần dần ngưng trọng lên, bọn hắn tự nhiên biết rõ Dương Diệp không phải đang hù dọa bọn hắn, tựu như trước kia, nếu như không phải Dương Diệp gấp trở về, còn có thần bí kia hư giai yêu thú tương trợ, bọn hắn đều chết, tuy nhiên bọn hắn đều rất cường, nhưng là chống lại hư giả cảnh cường giả, vẫn không có phần thắng.

Dương Diệp nói: “Trang bị, các ngươi đã có, tu luyện tài nguyên, kiếm minh cũng có, hiện tại, tựu xem các ngươi chính mình được rồi.”

Trong tràng bốn mươi hai người, chỉ có 29 tên là đế giả, còn lại đều là nửa đế, hơn nữa hư vô cảnh kiếm ý đấy, chỉ có hai người, thực lực này, nếu như chống lại đế giả, tự nhiên không hề áp lực, đặc biệt là hiện tại, tất cả mọi người có Đế cấp kiếm còn có kiếm giáp cùng với kiếm dực, bình thường đế giả căn bản không phải đối thủ của bọn hắn. Nhưng là nếu như chống lại hư giả, này nhân gia không hề áp lực. Mà hắn hi vọng chính là những người này có thể có đối kháng hư giả cảnh cường giả thực lực!

“Cố gắng lên!” Dương Diệp nói.

Mọi người nhẹ gật đầu, sau đó lui ra ngoài.

Mọi người sau khi rời đi, Dương Diệp đứng dậy, nhìn về phía một bên Thiên Lan Không, nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Đi đâu?” Thiên Lan Không hỏi.

“Hồi trở lại ẩn vực!” Dương Diệp nói. Hắn lần này trở về ngoại trừ giải quyết cái kia Tần gia hư giả cường giả bên ngoài, còn có một mục đích, cái kia chính là xử lý thoáng một phát kiếm minh sự tình.

Nghe vậy, Thiên Lan Không liền vội vàng gật đầu, nói: “Tốt, chúng ta bây giờ tựu đi!” Hiện tại Thiên Sát các tình cảnh có thể không ổn, nhất định phải Dương Diệp trở về chủ trì đại cục, bằng không thì, sẽ có ngày càng nhiều người chết.

Tại khai báo thoáng một phát Dạ Lưu Vân một sự tình về sau, Dương Diệp mang theo Tử nhi cùng Tiểu Bạch đi theo Thiên Lan Không lên đường hồi trở lại ẩn vực.

Vừa trở lại ẩn vực, Thiên Lan Không sắc mặt lập tức biến đổi, nói: “Không tốt, ám u thành đã xảy ra chuyện!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1285: Lợi hại nhất chính là Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ám u thành bị phát hiện rồi hả?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá chúng ta đại bộ phận người đã theo trong thành rút khỏi, nhưng là còn có một chút người bị nhốt trong thành, bởi vì toàn bộ ám u thành đã bị bị nguyên gia bọn người phong tỏa.”

“Có bao nhiêu hư giả?” Dương Diệp hỏi.

“Sáu gã!” Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Sáu gã!

Dương Diệp trầm mặc, đến ẩn vực trước kia, hắn đem một cỗ hư giả khôi lỗi lưu tại tận thế thành, cái này tự nhiên là vì dùng phòng ngừa vạn nhất. Hiện tại, trên người hắn chỉ có một cỗ hư giả khôi lỗi, tăng thêm Thiên Lan Không cùng hắn, cũng mới ba tên hư giả. Ba cặp sáu, không có bất kỳ phần thắng, bởi vì một khi bọn hắn xuất hiện ra tại đó, hai tông Ngũ Thành hư giả nhất định chen chúc tới.

Nói cách khác, đi vào trong đó, người cứu không đến, chính mình ngược lại còn có thể có thể góp đi vào!

Dương Diệp trầm mặc, Thiên Lan Không ánh mắt tắc thì một mực rơi vào trên người hắn, chờ đợi quyết định của hắn. Bằng vào nàng một người, căn bản cứu không hồi trở lại Thiên Sát các người. Tăng thêm Dương Diệp, có lẽ có một tia khả năng, nhưng là, Dương Diệp sẽ vì Thiên Sát các người mà đi mạo hiểm sao?

Dương Diệp đã trầm mặc mấy tức, sau đó nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Ngũ Thành bên trong, Vân gia thực lực thấp nhất, vậy sao?”

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu.

“Đi!”

Dương Diệp lôi kéo bên cạnh Tử nhi, hướng phía xa xa lao đi.

“Đi đâu?” Thiên Lan Không liền vội hỏi.

Dương Diệp không có trả lời, Thiên Lan Không do dự một chút, sau đó đi theo.

“Tử nhi, ngươi bây giờ có thể chiến hư giả sao?” Trên đường, Dương Diệp hỏi.

Tử nhi nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Có thể, cũng không thể.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Vì cái gì?”

Tử nhi nói: “Tại trong hiện thực, ví dụ như như chúng ta bây giờ như vậy, ta không địch lại hư giả, nhưng là, nếu như tiến vào trong không gian, tựu tính toán ta giết không được hư giả, cũng có thể cùng hư giả một trận chiến.” Nói đến đây, nàng đối với Dương Diệp dí dỏm cười cười, “Nói cho ngươi biết ờ, mặc kệ gì không gian thuật đối với ta đều không có hiệu quả, ví dụ như, nếu như ngươi dùng cái kia hư không con thoi kiếm thuật, ta có thể trực tiếp phong tỏa không gian, đem ngươi vây ở không gian ở trong, thậm chí, cải biến không gian kết cấu, cho ngươi mất phương hướng tại vết nứt không gian bên trong, hoặc là, cho ngươi con thoi đến địa phương khác đi! Trừ đó ra, ta còn có thể dẫn bạo không gian, ví dụ như hiện tại, ta thì có thể làm cho cái này mấy ngàn dặm trong phạm vi không gian sụp đổ, đương nhiên, sẽ có chút phiền toái.”

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc ở, không thể không nói, Tử nhi lời nói bắt hắn cho khiếp sợ đến rồi. Cải biến không gian kết cấu, dẫn bạo không gian

Một bên cái kia Thiên Lan Không cũng bị Tử nhi chấn kinh rồi, đối với Tử nhi, nàng là phi thường tò mò đấy, bởi vì lúc trước tựu là trước mắt tiểu cô nương này đem nàng theo trong không gian cường hành lách vào rồi đi ra!

Nàng lĩnh ngộ không gian pháp tắc, có thể đem mình cùng không gian chung quanh hoàn mỹ dung hợp được, nhưng là, trước mắt tiểu cô nương này nhưng lại có thể làm cho không gian chung quanh xa lánh nàng! Cái này chứng minh cái gì? Chứng minh trước mắt tiểu cô nương này không gian tạo nghệ, so nàng còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, hoặc là nói, trước mắt tiểu cô nương này đối với không gian tạo nghệ, đã hoàn toàn vượt ra khỏi không gian pháp tắc!

“Kỳ thật, chính thức lợi hại chính là Tiểu Bạch!” Lúc này, Tử nhi bỗng nhiên nói.

“Tiểu Bạch?”

Dương Diệp nhìn về phía Tử nhi trên bờ vai Tiểu Bạch, một bên Thiên Lan Không ánh mắt cũng đã rơi vào Tiểu Bạch trên người. Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó dùng đầu nhẹ nhàng cọ xát Tử nhi đôi má.

Tử nhi nhẹ gật đầu, thần sắc có chút ngưng trọng, nói: “Trước kia chúng ta đều cho rằng nàng là bình thường thiên địa Linh Vương, kỳ thật bằng không thì.”

“Nàng kia là cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi. Đối với Tiểu Bạch, hắn cũng là hiếu kỳ vô cùng đấy.

Tiểu Bạch cũng nhìn về phía rồi Tử nhi, bất quá nàng hiển nhiên không phải quá minh bạch Tử nhi đang nói cái gì.

Tử nhi lắc đầu, nói: “Nàng là thiên địa linh vật, bất quá không phải bình thường thiên địa linh vật, dù sao ta cũng không biết nàng rốt cuộc là cái gì, tựu là trực giác nói cho ta biết nàng rất lợi hại, đặc biệt là nàng tại hấp thu rất nhiều rất nhiều linh khí sau. Ngươi có lẽ cũng cảm giác được, nàng hiện tại đã xảy ra một ít biến hóa.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Tiểu Bạch đi theo hắn, một đường đến hấp thu không biết bao nhiêu linh khí, mà ở Tiểu Bạch hấp thu nhiều như vậy linh khí về sau, hắn cũng cảm giác được Tiểu Bạch phát sanh biến hóa, nhưng là đến cùng ở đâu biến hóa, hắn cũng không rõ ràng lắm. Hỏi Tiểu Bạch, Tiểu Bạch so với hắn còn không rõ ràng lắm.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhẹ nhàng sờ lên Tiểu Bạch đầu, nói khẽ: “Không không cần biết ngươi là cái gì, chúng ta đều một mực bảo hộ ngươi đấy.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó bay đến Dương Diệp trên bờ vai, hôn một chút Dương Diệp đôi má, giống như là nghĩ tới điều gì, nàng quay đầu nhìn thoáng qua chồn tía, nàng thế nhưng mà nhớ rõ đấy, chồn tía không cho nàng thân Dương Diệp đấy.

Dương Diệp cũng nhìn về phía chồn tía, chồn tía khuôn mặt nhỏ đỏ lên, nói: “Nàng chỉ là tiểu hài tử, thân thân lại không có gì.” Nàng hiện tại đã đem chính mình định vị là đại nhân, mà Tiểu Bạch tại trong mắt nàng thì là tiểu hài tử, một đứa bé thân Dương Diệp, nàng với tư cách đại nhân, sao có thể đi theo một đứa bé ghen đây này.

http://t r uyencuatui.ne
t/ Nghe được chồn tía lời mà nói..., Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, sau đó nàng bay đến chồn tía trên bờ vai, hôn một chút chồn tía.

Chồn tía nhẹ cười cười, sau đó vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, trong mắt có vẻ cưng chiều.

Nhìn xem Tử nhi cùng Tiểu Bạch, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, đây chính là hắn muốn thủ hộ đấy, cho dù là chết cũng muốn thủ hộ đấy.

Một bên, Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp cùng Tử nhi còn có Tiểu Bạch, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Vân gia.

Theo một đạo tiếng kêu sợ hãi vang lên, Vân gia Ninh Tịnh bị đánh phá.

Thi thể!

Tại Vân gia trong đình viện, bày đầy gần trăm cỗ thi thể, toàn bộ đều là đế giả cùng nửa đế.

Nhìn xem trong nội viện thi thể, cái kia cung trang mỹ phụ đột nhiên điên cuồng phá lên cười, “Tốt, tốt, chết tốt lắm, Vân gia người đều đáng chết, chết thì tốt hơn! Chết thì tốt hơn!”

“Phu nhân điên rồi.”

“Có thể không điên sao? Nhi tử chết rồi, hiện tại phụ thân nàng cùng đại ca lại chết, là ta ta cũng điên rồi.”

“Đi thôi, đừng dừng lại ở Vân gia rồi, tựu tính toán bất tử tại Thiên Sát các nhân thủ lên, cũng muốn chết tại đây điên trên tay nữ nhân.”

“”

“Nữ nhân rất đáng thương.”

Chỗ tối, Thiên Lan Không lắc đầu nói.

“Đáng thương?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Đúng vậy a, lúc trước ta cho con của hắn giết, Bán Thanh cho con của hắn điếm ô, sau đó nàng lại không thể thương rồi. Thiên Lan Không, ngươi thật là một gã sát thủ?”

Thiên Lan Không trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Đáng thương chi nhân, tất có chỗ đáng hận, ngươi như nhìn thấy Vân Bán Thanh mẫu thân bộ dạng, ngươi tựu sẽ biết, nàng một chút cũng không thể thương.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Để ở bên ngoài sở hữu tất cả sát thủ tới tìm ta.” Nói xong, quay người rời đi.

Thiên Lan Không hừ lạnh một tiếng, nói: “Ta tựu nói nói, chảnh cái nồn!”

Vân gia vô số đế giả cùng nửa đế bị diệt tin tức rất nhanh truyền đến các đại thế gia trong tai.

Ám u thành bên ngoài.

“Thiên Sát các xuất thủ.” Trong tràng, nguyên lão nhạt âm thanh nói.

“Bọn hắn rốt cục nhịn không được.” Một bên, Dạ Danh nói.

“Tiếp tục vây quét trong thành Thiên Sát các sát thủ, hay là đi đối phó cái kia Thiên Sát các Các chủ?” Tại Dạ Danh bên cạnh Lâm Tiêu nói.

“Tự nhiên là tiếp tục lưu lại tại đây vây giết!”

Nguyên lão nhạt âm thanh nói: “Bọn hắn không đến nghĩ cách cứu viện bên trong sát thủ mà đi diệt Vân gia, mục đích tự nhiên là hi vọng để cho chúng ta buông tha cho ám u thành, có thể nào như bọn hắn ý?”

“Nhưng nếu như” Dạ Danh muốn nói lại thôi.

Nguyên lão nói: “Ta biết rõ ngươi lo lắng, tại đây không thể buông tha cho, cái kia Thiên Sát các Các chủ, chúng ta cũng không thể ngồi yên không lý đến.” Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, chúng ta Ngũ gia cùng hai tông hợp lại, hư giả cảnh cường giả ít nhất cũng có hai mươi vị a.”

Mọi người trầm mặc. Ngũ đại thế gia cùng hai đại tông môn từng người hư giả cảnh cường giả khẳng định không chỉ một vị, nhưng là, ai sẽ đem tất cả át chủ bài đều bộc lộ ra đến? Phải biết, tuy nhiên hiện tại mọi người là tại hợp tác, nhưng là, thế gia tầm đó, hết thảy đều dùng lợi ích là lên, chỉ cần có đầy đủ lợi ích, hoặc là tổn hại rồi ích lợi của bọn hắn, bọn hắn sẽ lập tức trở mặt.

Giấu nghề!

Chiêu thức ấy, không phải lưu để đối phó Dương Diệp đấy, mà là lưu đến dùng phòng ngừa vạn nhất đấy.

Đơn giản mà nói, các đại thế gia cùng tông môn tầm đó, cũng không hoàn toàn lẫn nhau tín nhiệm.

Lúc này, nguyên lão lại nói: “Chư vị, các ngươi suy nghĩ đấy, ta minh bạch, ta nguyên gia cũng minh bạch, nhưng là, nếu như chúng ta lẫn nhau giữ lại, lẫn nhau cố kỵ, thậm chí nghi kỵ, chúng ta tựu tính toán diệt đi Thiên Sát các cùng Dương Diệp, cũng nhất định sẽ hi sinh rất nhiều rất nhiều người, thậm chí, khả năng bị bọn hắn một cái kích phá. Ta muốn, các ngươi có lẽ rất rõ ràng, chúng ta bất kỳ một cái nào thế gia cùng tông môn nếu như một mình đối kháng Thiên Sát các cùng cái kia Dương Diệp, ta nguyên gia cũng không được, bởi vì bọn họ là sát thủ, bọn hắn với ngươi đến ám đấy.”

Trầm mặc một lát, một bên Dạ Danh nhẹ gật đầu, nói: “Nguyên lão nói cực kỳ, chúng ta nếu như đem cường giả phân tán ra ra, sẽ bị bọn hắn từng cái kích phá, bất kể là cái kia Thiên Sát các Các chủ, hay là cái kia Dương Diệp, cũng không phải hai ba tên hư giả chỗ có thể đối phó. Chư vị, nếu như chúng ta không muốn trả giá càng nhiều nữa một cái giá lớn, cái kia không thể giữ lại lực lượng, phải toàn lực ứng phó, một lần đưa bọn chúng diệt sát!”

Trầm mặc hồi lâu, một gã lão giả đứng dậy, nói: “Ta đồng ý.”

“Ta cũng đồng ý!”

“Ta”

Rất nhanh, trong tràng mọi người đều là biểu thị đồng ý. Tất cả mọi người không ngốc, tự nhiên biết rõ nguyên lão cùng Dạ Danh nói là sự thật, Thiên Sát các cùng Dương Diệp xác thực không bằng bọn hắn liên thủ, nhưng vấn đề là, những điều này đều là sát thủ, bọn hắn không chánh diện giao thủ, bọn hắn chuyên tìm cơ hội đánh lén, loại này, là cực đáng sợ đấy.

Thấy mọi người đều không có dị nghị, nguyên lão nhẹ gật đầu, nói: “Thông tri các ngươi trong tộc cường giả tập hợp, tại đây lưu lại năm người, chúng ta người còn lại đi vây giết cái kia Thiên Sát các Các chủ.”

“Như thế nào tìm đến bọn hắn?” Dạ Danh hỏi.

“Bọn hắn nhất định sẽ tiếp tục xuất thủ!”

Nguyên lão nhạt âm thanh nói: “Thông tri gia tộc của các ngươi, lại để cho bọn hắn đề phòng coi chừng, chỉ cần phát hiện Thiên Sát các người, lập tức truyền âm cho chúng ta biết, lấy thực lực của chúng ta, toàn lực phía dưới, tối đa không đến mấy tức là có thể đuổi tới.”

Mọi người nhẹ gật đầu, sau đó nhao nhao truyền âm hồi trở lại từng người gia tộc

“Đợi tí nữa chúng ta đi thì sao?” Một chỗ phía chân trời, Thiên Lan Không hỏi.

“Nguyên gia!” Dương Diệp nói.

“Nguyên gia khẳng định còn có hư giả cảnh cường giả!” Thiên Lan Không trầm giọng nói: “Hư giả cảnh cường giả, tựu tính toán chúng ta một kích tất nhiên giết bọn hắn, bọn hắn cũng có thể đem truyền âm phù truyền đi. Một khi những cái... Kia hư giả cảnh cường giả phát hiện hành tung chúng ta, bọn hắn sẽ lập tức chạy đến, một khi chúng ta bị khốn trụ, chúng ta”

“Chính là muốn bọn hắn đến!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Thiên Lan Không: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1286: Giết giết Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Có ý tứ gì?” Thiên lan hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Lan Không, nói: “Ngươi đi theo ta, chiếu ta nói làm là được rồi.”

Thiên Lan Không nhìn thẳng Dương Diệp, “Trước kia hiểu lầm ngươi, mỉa mai ngươi, ta đã xin thứ lỗi, xin nhận lỗi, có tất yếu như vậy mang thù sao?” Hiện tại Dương Diệp đối với thái độ của nàng, quả thực so với đợi người xa lạ còn không bằng.

“Mang thù?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nếu như ta thật sự mang thù, tựu cũng không cùng ngươi đến ẩn vực rồi. Bất quá, hiện tại ta đối với ngươi không có hảo cảm ngược lại thật sự.”

Thiên Lan Không âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng ta đối với ngươi có hảo cảm?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ngươi đối với ta có hay không hảo cảm, với ta mà nói, một điểm ý nghĩa đều không có.”

Thiên Lan Không đang muốn nói cái gì, một bên Tử nhi thanh âm đột nhiên tại nàng trong đầu vang lên: “Hắn như tán thành ngươi, đừng nói ngươi mắng hắn, tựu là đánh hắn, hắn cũng sẽ không với ngươi sinh khí. Nhưng là, nếu như hắn không nhận có thể ngươi, ta khuyên ngươi hay là câm miệng thì tốt hơn. Thật sự, hắn hiện tại tính tình đã sửa rất nhiều, như lúc trước, hắn khẳng định đã cầm kiếm chém ngươi rồi!”

Thiên Lan Không hướng Tử nhi nhìn lại, lúc này Tử nhi cũng đang nhìn nàng.

Đối với Dương Diệp tính tình, không có người so Tử nhi rõ ràng hơn rồi. Trước kia Dương Diệp, ngoại trừ số ít mấy cái người bên ngoài, hắn không tin đảm nhiệm bất luận kẻ nào, một lời không hợp tựu là giết. Khi đó Dương Diệp, đã không phải là đơn giản cực đoan, mà là có chút điên. Trải qua nhiều năm như vậy, Dương Diệp tính tình tuy nhiên còn lúc trước như vậy, nhưng là tính tình cùng làm người xử sự phương diện nhưng lại cải biến không ít, chí ít có thời điểm sẽ trước lấy người giảng đạo lý. Hơn nữa nhiều khi biết dùng ngoại trừ giết phương thức đến giải quyết sự tình.

Nhưng là, hắn thực chất bên trong hay là điên đấy. Một khi chạm được hắn điểm mấu chốt, hắn là sẽ không quản cái gì hậu quả không hậu quả đấy.

Người có thực lực tùy hứng, cái kia gọi tính cách, không có người có thực lực tùy hứng, cái kia gọi là chết.

Dương Diệp minh bạch đạo lý này, cho nên, hắn không ngừng cố gắng lại để cho chính mình trở nên mạnh mẽ, bởi vì chỉ có đã có được thực lực cường đại, mới có thể bằng bản tâm làm việc. Bằng không thì, người khác lấn ngươi, ngươi chỉ có nhẫn, nhịn nữa, tiếp tục nhẫn, nhẫn đến đối phương khi dễ hết mới thôi!

Nhẫn nhất thời, gió êm sóng lặng? Nhiều khi, không phải như thế. Nhiều khi, ngươi lui một bước, người khác tiến mười bước. Nhân tính đều là như thế này, ngươi dễ khi dễ, hắn lại càng dùng sức khi dễ. Về phần cái gì là đại cục suy nghĩ, là về sau suy nghĩ, nhiều khi, đều là tại vì chính mình mềm yếu kiếm cớ mà thôi.

Nghe được Tử nhi lời mà nói..., Thiên Lan Không trầm mặc. Ngay từ đầu Dương Diệp cùng nàng nhìn nhau lúc, xác thực rất bình dị gần gũi, khi đó, Dương Diệp cho cảm giác của nàng tựu là không có gì tính tình, còn có chút vô sỉ. Nhưng là tiếp xúc xuống, nàng phát hiện, hắn không thể không tính tình, mà là tính tình rất lớn. Về phần vô sỉ hắn có chút ít hổ thẹn thời điểm, mới thật sự là đáng sợ đấy.

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, trong nội tâm thở dài, nàng xác thực là có chút hối hận, hối hận lúc trước được một tấc lại muốn tiến một thước, lúc trước Dương Diệp đem nàng cho rằng là là hợp tác người, rất tôn trọng nàng ý kiếm, đã ở ý ý nghĩ của nàng, nhưng là, nàng lại lại nhiều lần được một tấc lại muốn tiến một thước hiện tại, Dương Diệp trực tiếp đem nàng cho rằng là là cấp dưới, mỗi ngày cho nàng sắc mặt xem, mà nàng lại không có biện pháp không tiếp thụ.

Bởi vì hiện tại, chỉ có Dương Diệp mới có thể cứu Thiên Sát các!

Tự làm tự chịu!

Thiên Lan Không nghĩ tới cái từ này.

“Có người!”

Lúc này, Tử nhi bỗng nhiên nhíu mày, muốn xuất thủ, cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

Rất nhanh, một gã người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, đem làm cái này người áo đen sau khi xuất hiện, trong tràng lục lục lục tục xuất hiện rất nhiều người áo đen. Chỉ chốc lát, trong tràng xuất hiện gần 300 Hắc y nhân,

“Bái kiến Các chủ!” Sở hữu tất cả người áo đen đối với Dương Diệp có chút thi lễ, cung kính âm thanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ánh mắt đã rơi vào cầm đầu cái kia Thủy Lâm Lang trên người, nói: “Tựu một chút như vậy người sao?”

Thủy Lâm Lang lắc đầu, nói: “Còn có rất nhiều người tại chạy đến trên đường.”

Dương Diệp nói: “Có bao nhiêu người bị nhốt ám u thành?”

Thủy Lâm Lang trầm giọng nói: “Bốn năm trăm, trong đó Triệu đường chủ còn có bốn vị đường chủ cũng ở bên trong. Chúng ta phải lập tức đi cứu bọn họ, bằng không thì, một khi bọn hắn bị tìm được”

Dương Diệp lại nói: “Vì cái gì ám u thành sẽ bị phát hiện?”

“Lý đường chủ đã bị bắt.” Thủy Lâm Lang trầm giọng nói: “Đem làm hắn bị nắm, chộp một khắc này, chúng ta cũng đã tại an bài người rời khỏi ám u thành, nhưng vẫn là đã chậm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Các ngươi nơi này có gần 300 người, hiện tại lên, các ngươi bảy mươi người một tổ, sau đó tiến về trước ngoại trừ nguyên gia bên ngoài mặt khác tứ đại gia tộc. Sau khi tới, đừng động thủ, cho ta che dấu tốt, chờ đợi mệnh lệnh của ta. Một khi nhận được mệnh lệnh của ta, lập tức động thủ, nhưng là, chỉ có ba tức thời gian, ba tức về sau, tất cả mọi người tất nhiên phải lập tức bỏ chạy, sau đó che dấu!”

“Gia tộc bọn họ ở trong, khẳng định còn có hư giả cảnh cường giả!” Lúc này, Thiên Lan Không trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Còn một điều, tại không có nhìn thấy bọn hắn hư giả cảnh cường giả ly khai lúc, các ngươi không cần động thủ.”

“Bọn hắn sẽ rời đi?” Thiên Lan Không cau mày nói.

“Vậy thì muốn xem chúng ta có cho hay không lực rồi!” Dương Diệp nói.

Thiên lan nhìn một Dương Diệp, nói: “Ta hiểu được.”

Dương Diệp nhìn lướt qua Thủy Lâm Lang sau lưng cái kia chút ít người áo đen, nói: “Hiện tại, tựu là chúng ta Thiên Sát các phản kích thời điểm.”

Mọi người đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó thân hình run lên, biến mất tại trong tràng.

“Chúng ta đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Thiên Nguyên thành.

Tại ẩn vực sáu thành bên trong, Thiên Nguyên thành là lớn nhất một cái thành, cũng là sáu thành bên trong thực lực mạnh nhất một cái thành, bởi vì nguyên gia ngay tại Thiên Nguyên thành.

Với tư cách ẩn vực thứ nhất thành, thủ vệ kia tự nhiên là tương đương nghiêm mật đấy, nhưng là đối với Dương Diệp bọn người mà nói, những cái... Kia thủ vệ tựu cùng bài trí đồng dạng.

Nguyên phủ.

Một đạo bóng đen lặng yên không một tiếng động tiềm nhập nguyên phủ bên trong.

“Ah!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tại nguyên phủ bên trong vang vọng mà lên, ngay sau đó, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, không ngớt không dứt.

“Làm càn!”

Một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại toàn bộ Thiên Nguyên thành vang vọng, đón lấy, một cổ kinh khủng khí thế xuất hiện ở Thiên Nguyên phủ toàn bộ trên không. Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Nguyên thành vô số cường giả hướng phía nguyên gia chạy đến.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại Thiên Nguyên thành vang vọng, kiếm minh thanh tiếng nổ, một đạo kiếm khí như là cỗ sao chổi theo Thiên Nguyên trên thành không xẹt qua.

“Ah”

Phía chân trời, truyền đến vô số đạo tiếng kêu thảm thiết.

Nguyên quý phủ không, Dương Diệp cầm trong tay trường kiếm, ngạo nghễ mà đứng. Hắn cũng không dùng Thiên Sát các Các chủ thân phận, dùng cái kia thân phận, tựu ý nghĩa không cách nào sử dụng kiếm, nếu như không cần kiếm, thực lực của hắn muốn giảm bớt đi nhiều.

“Dương Diệp, là ngươi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tự nguyên phủ bên trong vang lên, đón lấy, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp đối diện. Nhìn xem Dương Diệp, lão giả sắc mặt có chút dữ tợn. Dương Diệp giết cái kia nguyên gia thế, tuy nhiên không phải hắn thân cháu trai, nhưng là, hắn dưới gối không con không Tôn, trong lòng có đoán hắn cho rằng là là thân cháu trai. Nếu như không phải nguyên lão quái ngăn cản, hắn lúc trước sớm đánh tới minh ngục đại lục.

Tuy nhiên hận không thể lập tức đánh chết Dương Diệp, nhưng là, lão giả cũng không có đánh mất lý trí, tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, hắn lập tức thúc dục rồi truyền âm phù.

Nhưng mà, lại để cho hắn kinh hãi chính là, truyền âm phù vừa đi ra ngoài tựu lập tức biến mất.

“Làm sao có thể!” Lão giả lại bóp nát một cái Truyền Âm Phù, nhưng mà, hay là cùng lúc trước như vậy, mới xuất hiện tựu biến mất.

Lão giả trong nội tâm hoảng hốt!

“Nguyên cảnh, chạy mau!” Lão giả gào thét. Tuy nhiên hắn không biết tại sao phải như vậy, nhưng là hắn tinh tường, đến tuyệt đối với không chỉ một người, đây là một cái mai phục, nhằm vào nguyên gia mai phục!

Mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra, tốc độ cực nhanh, lập tức đến lão giả trước mặt.

Tại Dương Diệp xuất hiện tại lão giả trước mặt một khắc này, một đạo khủng bố khí thế đột nhiên từ cái này nguyên phủ bên trong phóng lên trời, sau đó biến mất tại phía chân trời. Bất quá Dương Diệp nhưng lại không có để ý, nhưng là một đạo ánh sáng tím nhưng lại đi theo.

Trong tràng, Dương Diệp đem chính mình Niết Bàn Cảnh kiếm ý điên cuồng tuôn ra, cùng lúc đó, hai cổ kinh khủng khí thế cũng lập tức xuất hiện ai rồi trong tràng, đem làm cái này hai cổ kinh khủng khí thế sau khi xuất hiện, lão giả tả hữu lăng không xuất hiện ở hai gã người áo đen.

Niết Bàn Cảnh kiếm ý tăng thêm hai cổ hư giả cảnh cường giả khí thế đồng thời đặt ở lão giả kia trên người, nguyên bản muốn động thủ lão giả, thân thể trực tiếp bị áp ngoặt dưới đi, mà như vậy sao khẽ cong, một thanh kiếm đâm tại hắn giữa lông mày, tại cổ của hắn hai bên cũng phân biệt bị hai thanh dao găm xỏ xuyên qua.

Khí tuyệt!

Tại Dương Diệp cùng Thủy Lâm Lang còn có Thiên Lan Không liên thủ, lão giả không có sức hoàn thủ chính là bị tuyệt sát.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem lão giả thi thể thu vào, sau đó nhìn về phía nguyên phủ, nói: “Đem trong phủ để giả đều giết, mười tức triệt thoái phía sau!”

Thủy Lâm Lang cùng Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, thân hình khẽ động, tiến nhập nguyên phủ bên trong.

“Ah”

Đem làm hai người tiến vào nguyên phủ về sau, nguyên phủ bên trong lập tức không ngừng truyền đến từng đạo tiếng kêu thảm thiết.

Một lát sau, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp nhẹ gật đầu, tay phải bóp nát một cái Truyền Âm Phù, đón lấy, ba người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Thành bên ngoài, một đạo ánh sáng tím xẹt qua, chồn tía xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Hắn đã đem truyền âm phù truyền đi rồi!” Chồn tía nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Che dấu!”

Thanh âm rơi xuống, bốn người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp bốn người ly khai sau đó không lâu, mười mấy đạo khủng bố khí tức xuất hiện ở Thiên Nguyên trên thành không.

Nguyên phủ, đem làm nguyên lão chứng kiến nguyên trong phủ rậm rạp chằng chịt thi thể một khắc này, hắn sắc mặt lập tức dữ tợn lên, “Tốt, tốt, tốt một cái Dương Diệp!”

Nói xong, hắn nhìn về phía bên cạnh một gã lão giả, nói: “Nguyên cảnh, ngươi nói bọn hắn có ba người?”

Tên lão giả kia nhẹ gật đầu, nói: “Cầm đầu chính là Dương Diệp, còn có hai gã hư giả cảnh sát thủ, bất quá, không biết có hay không Thiên Sát các Các chủ. Đúng rồi, còn có một xuyên áo tím tiểu nữ hài, nếu không là nàng này, nguyên lâm cũng sẽ không hi sinh.”

“Xuyên áo tím tiểu nữ hài?” Nguyên lão nhíu mày.

Lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Nàng này có thể phong tỏa không gian, để cho chúng ta truyền âm phù mất đi hiệu lực, chính là vì như thế, nguyên lâm mới không có đem truyền âm phù dù cho truyền đi, mà ta đang lẩn trốn xuất Thiên Nguyên thành bên ngoài hơn mười vạn hơn... Dặm, truyền âm phù mới bị ta truyền đi!”

Nguyên lão đang muốn nói chuyện, lúc này, tại hắn chung quanh những lão giả kia trước mặt không gian đột nhiên nổi lên từng đợt Liên Y.

“Không tốt, gia tộc của ta bị đánh lén!” Một gã lão giả biến sắc, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

“Ta Dạ gia cũng bị đánh lén!”

“Ta Lý gia”

Rất nhanh, trong tràng sở hữu tất cả lão giả nhao nhao rời đi, chỉ còn lại có nguyên lão cùng bên cạnh hắn nguyên cảnh.

Nguyên lão nhướng mày, đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên kịch biến, nói: “Coi chừng!”

Nguyên lão âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo kiếm minh thanh chính là ở giữa sân vang vọng mà khởi!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1287: Kình Thiên Sơn mạch, Nhiếp gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm minh thanh không hề dấu hiệu địa xuất hiện ở giữa sân, đón lấy, một đạo mảnh như sợi tóc kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

“Nguyên cảnh, coi chừng!”

Nguyên lão gào thét, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể hắn lập tức bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế này sau khi xuất hiện, phương viên mấy ngàn trượng không gian đều chịu kịch liệt kích động lên.

Giờ khắc này, không gian phảng phất tại sôi trào!

Mà lúc này, một gã người áo đen xuất hiện ở nguyên lão trước mặt, sau đó một chưởng đối với nguyên lão đánh ra.

“Cút!”

Nguyên lão thủ đoạn một chuyến, sau đó một chưởng đánh ra, chưởng xuất, phảng phất thiên địa đều chịu sợ run, cái kia xa xa người áo đen trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

“Khôi lỗi!”

Tại đẩy lui người áo đen một khắc này, nguyên lão sắc mặt lập tức đại biến, hắn quay đầu nhìn về phía một bên nguyên cảnh.

“Ah!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân đột ngột địa vang lên, tại nguyên lão kinh hãi trong ánh mắt, một thanh kiếm đâm tại nguyên cảnh giữa lông mày, cùng lúc đó, tại nguyên cảnh phần gáy cùng yết hầu chỗ, còn phân biệt cắm hai thanh dao găm.

“Không!”

Nguyên lão tròn mắt muốn nứt, hai tay của hắn chất chồng, sau đó đối với Dương Diệp ba người cách không tựu là một chưởng.

Oanh!

Chưởng xuất, xa xa Dương Diệp bọn người không gian chung quanh lập tức ầm ầm sụp đổ ra, cường đại lực lượng thần bí tăng thêm vết nứt không gian Thôn Phệ Chi Lực, muốn đem Dương Diệp ba người nát bấy.

Đúng lúc này, một đạo ánh sáng tím ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, cái kia bị lão giả chấn sụp đổ không gian lập tức phục hồi như cũ. Tuy nhiên không gian bị phục hồi như cũ, nhưng là lão giả kia phóng xuất ra khủng bố lực lượng nhưng lại không có biến mất, cổ lực lượng kia trực tiếp đem Dương Diệp ba người chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, cuối cùng tại ba người liên thủ mới đưa cổ lực lượng kia cho phá hủy.

Nhưng mà Dương Diệp ba người khóe miệng đều tràn lấy một vòng máu tươi.

Ba người thần sắc cực kỳ ngưng trọng, bọn hắn cũng không nghĩ tới cái này nguyên lão thực lực thật không ngờ khủng bố, kể cả Dương Diệp, hắn mặc dù biết cái này nguyên lão thực lực rất cường, nhưng là không nghĩ tới sẽ mạnh như vậy, trước mắt lão giả này thực lực, một chút cũng không kém Kiếm Thần đảo thượng cái kia trăm đủ công. Lão giả khủng bố thực lực làm cho Dương Diệp có chút may mắn, may mắn trước kia quyết định không có sai.

Trước kia hắn vốn là muốn trước vây giết cái này nguyên lão, nhưng là hiện tại xem ra, ba người bọn họ liên thủ thêm đánh lén, chỉ sợ cũng không cách nào một kích tất sát cái này nguyên lão. Mà một khi bọn hắn không cách nào tại trước tiên đánh chết cái này nguyên lão, cái kia đợi cái này nguyên lão cùng cái kia nguyên cảnh liên thủ, khi đó, đừng nói cái này nguyên lão, chính là nguyên cảnh bọn hắn đều không thể đánh chết!

“Tốt, tốt một cái Dương Diệp!”

Xa xa, nguyên lão âm thanh hung dữ nói: “Vốn là đánh lén ta nguyên gia, để cho chúng ta tất cả mọi người chạy đến nguyên gia, song khi chúng ta tất cả mọi người chạy đến lúc, ngươi lại làm cho người đánh lén còn lại thế gia gia tộc, mà chờ bọn hắn sau khi trở về, ngươi lại đây giết một cái hồi mã thương, mưu kế hay ah! Thế nhân đều nói ngươi Dương Diệp hữu dũng vô mưu, bảo thủ, mặc kệ tính mà làm, là một cái ngu xuẩn, ha ha, ngươi nếu ngu xuẩn, chúng ta đây những lão gia hỏa này chẳng phải là liền ngu xuẩn đều không bằng!”

Dương Diệp nhìn xem nguyên lão sau nửa ngày, sau đó nói: “Sát!”

Thanh âm rơi xuống, tại bên cạnh hắn Thủy Lâm Lang cùng Thiên Lan Không lập tức biến mất ngay tại chỗ, tại hai nữ biến mất cái kia một cái chớp mắt, một thanh huyết kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, cùng lúc đó, Kiếm Thần ấn cũng xuất hiện ở Dương Diệp trên trán. Huyết kiếm kịch liệt run lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mảnh như tinh tế huyết sắc kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, lăng lệ ác liệt kiếm khí làm cho Thiên Nguyên trong thành vô số người không dám nhìn thẳng.

Có chồn tía tại, nguyên lão căn bản không cách nào cầu cứu, đã như vầy, vậy tại sao không giết đâu này? Tuy nhiên trước mắt lão nhân này thực lực rất khủng bố, nhưng là hiện tại, hắn bên này có hai gã hư giả cảnh cường giả sát thủ, còn có một gã hư giả cảnh khôi lỗi, tại tăng thêm hắn, tương đương với bốn gã hư giả. Bốn gã hư giả đối với một gã hư giả, còn cần chạy sao?

Nếu như đem cái này nguyên lão tiêu diệt, những cái... Kia thế gia sẽ tại trong thời gian ngắn rắn mất đầu, đến lúc đó, hắn bên này tựu có cơ hội đem những... Này thế gia từng cái kích phá!

Chứng kiến Dương Diệp xuất thủ, nguyên lão hai mắt nhắm lại, trong mắt tuy nhiên dữ tợn, nhưng lại còn có một tia ngưng trọng, hiển nhiên, hắn lúc này đầu hay là thanh tỉnh đấy. Đến rồi loại này thời điểm, ai còn khinh thị Dương Diệp, đây tuyệt đối là đầu bị cửa kẹp rồi.

Nguyên lão nhìn lướt qua bốn phía, không cần phải nói, cái kia hai cái sát thủ tựu giấu ở bốn phía, trầm ngâm một cái chớp mắt, hai tay của hắn đột nhiên hư giơ lên, tay động, không gian chung quanh chịu bắt đầu vặn vẹo, nhưng là rất nhanh, những cái... Kia không gian lập tức khôi phục bình thường! Nguyên lão trong nội tâm cả kinh, hiển nhiên, đây là cái kia áo tím tiểu nữ hài tại xuất thủ.

Không gian khôi phục bình thường, cái này làm cho nguyên lão nguyên bản muốn lợi dụng không gian vặn vẹo đến ngăn cản Thiên Lan Không hai nữ nghĩ cách thất bại, mà đúng lúc này, Dương Diệp kiếm đã đi tới rồi trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng kiếm ý trực tiếp đặt ở rồi trên người của hắn, đem làm kiếm ý xuất hiện một khắc này, hai cổ hư giả cảnh cường giả khí thế cũng đồng thời xuất hiện ở giữa sân!

Ba cổ lực lượng đặt ở cái kia nguyên lão trên người, cái này lại để cho cái kia nguyên lão cả người chịu kịch liệt run lên, mà lúc này, Dương Diệp kiếm đã chống đỡ tại hắn giữa lông mày, nhưng là, ngay tại muốn đâm vào nguyên lão giữa lông mày một khắc này, cái kia nguyên lão đầu đột nhiên lệch lạc, trực tiếp tránh thoát một kiếm này, cùng lúc đó, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Tuyệt Thiên chưởng!”

Oanh!

Thanh âm rơi xuống, một đạo khủng bố địa khí thế đột nhiên từ cái này nguyên lão trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, một dấu bàn tay hiện lên hình tròn hướng phía bốn phía khuếch tán ra.

Bành bành bành!

Tại nguyên lão chung quanh, vang lên ba đạo trầm đục thanh âm, cái kia giấu ở trong không gian còn chưa tới kịp xuất thủ Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang trực tiếp bị chấn ra, Dương Diệp cũng là bị đẩy lui rồi tầm hơn mười trượng, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người nhưng lại hóa thành một đạo huyết quang hướng phía cái kia nguyên lão hung ác bổ mà đi.

Nguyên lão hai mắt nhắm lại, thò tay nắm chặt, một chân màu bạc côn sắt xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó tay cầm côn sắt đối với Dương Diệp chấn động mạnh một cái. Ngay tại trường côn muốn cùng Dương Diệp kiếm tiếp xúc cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm đột nhiên có chút lệch lạc, đâm vào rồi côn sắt đỉnh biên giới lên, lập tức, cái kia côn sắt kịch liệt run lên, trực tiếp đem cái kia nguyên lão cả chi cánh tay chấn một hồi run lên, thiếu chút nữa rời khỏi tay.

Một kiếm phá vạn pháp!

Nguyên lão trong nội tâm cả kinh, đang muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp kiếm nhưng lại lần nữa lệch lạc, đi tới trường côn phía dưới, sau đó một cái nghiêng thiêu.

Keng!

Nương theo lấy một đạo thanh thúy tiếng vang lên, cái kia nguyên lão trong tay côn sắt trực tiếp từ nguyên lão trong tay rời khỏi tay, hướng trên không quẳng rồi đi ra ngoài. Nguyên lão trong nội tâm một giật mình, mà ngay một khắc này, Dương Diệp nhưng lại đã thuận thế hướng hắn trước ngực nhanh đâm mà đến, tốc độ cực nhanh. Lúc này, hắn đã không cách nào trốn tránh, bởi vì thân cận quá, mà Dương Diệp tốc độ lại quá nhanh!

Nguyên lão sắc mặt không thay đổi, tay phải ngón tay chỉ khẽ cong, chưởng thành chộp, sau đó đối với Dương Diệp kiếm trực tiếp trảo tới. Mà đúng lúc này, Dương Diệp kiếm nhưng lại đột nhiên ngừng lại, ở đằng kia trảo muốn bắt đến kiếm cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm đột nhiên động. Kiếm một cái nghiêng gai, trực tiếp đâm vào rồi nguyên lão cái kia ngón út phía trên!

Nguyên lão sắc mặt đại biến, muốn thu tay lại, nhưng là, đã tới không kịp. Dương Diệp kiếm dễ dàng địa từ cái này ngón út một xuyên mà qua, đón lấy, nhanh chóng xuyên qua nguyên lão lòng bàn tay, sau đó nhẹ nhàng nhảy lên.

Xùy~~!

Nguyên lão bên bàn tay trực tiếp mang theo một đạo máu tươi quẳng rồi đi ra ngoài. Mà đúng lúc này, một thanh dao găm không hề dấu hiệu địa xuất hiện ở cái kia nguyên lão phần gáy chỗ, ngay tại dao găm muốn đâm vào nguyên lão phần gáy một khắc này, nguyên lão tay trái đột nhiên hóa chưởng hướng xuống mạnh mà chúi xuống.

Oanh!

Tại nguyên lão không gian chung quanh lập tức bành trướng, đưa hắn phần gáy cái kia chuôi dao găm cho bắn đi ra, tại dao găm vừa bị bắn ra cái kia một cái chớp mắt, một đạo ánh sáng tím ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, nguyên lão chung quanh cái kia chút ít không gian lập tức khôi phục bình thường. Cảm giác được một màn này, cái kia nguyên lão sắc mặt cực kỳ âm trầm lên, bởi vì cái này lại để cho hắn rất nhiều thần thông thuật đều không thể sử dụng, đặc biệt là trong không gian đấy, cơ bản đều không có biện pháp dùng. Mà đối phó cái kia hai cái sát thủ, nếu như không sử dụng không gian thần thông thuật, hắn căn bản không cách nào tìm kiếm được đối phương.

Bị động!

Phi thường bị động!

Tại dao găm bị đẩy lui một khắc này, Dương Diệp kiếm nhưng lại xuất hiện lần nữa tại nguyên lão trước mặt, xem lên trước mặt Dương Diệp, nguyên lão sắc mặt có chút khó coi, nếu như là 1 vs 1, hắn tự nhiên không sợ, nhưng là hiện tại, tại đối mặt Dương Diệp đồng thời, còn muốn phân thần đề phòng ẩn núp trong bóng tối cái kia hai cái sát thủ. Loại tình huống này, hắn căn bản không dám ra toàn lực đối phó Dương Diệp, nhưng là, nếu như không xuất toàn lực đối phó Dương Diệp

Trước kia cũng là bởi vì lưu dư lực, cho nên, hắn nửa cánh tay chưởng cũng không có.

Được rút lui!

Trong nháy mắt, nguyên lão chính là làm ra quyết định. Tiếp tục ở đây lý cùng Dương Diệp ba người đại chiến, hắn rất có thể sẽ vẫn lạc. Bởi vì Dương Diệp thực lực cũng không thể so với hắn yếu bao nhiêu, mà ở tăng thêm cái kia hai gã nữ sát thủ về sau, Dương Diệp bên này thực lực, đã hoàn toàn vượt ra khỏi hắn. Tiếp tục chiến, kết quả tốt nhất cũng không cách nào là lôi kéo một người đệm lưng!

Hắn tự nhiên không muốn hiện tại sẽ chết!

Nghĩ thông suốt về sau, nguyên lão tay trái một chuyển, sau đó hướng lên trước mặt một chưởng đánh ra, chưởng xuất, một đạo năng lượng dấu bàn tay thoáng hiện mà ra, cùng Dương Diệp kiếm oanh lại với nhau, nhưng là, đạo này chưởng ấn cũng không thể có ngăn cản Dương Diệp, trực tiếp bị Dương Diệp nhẹ nhàng một kiếm cho phá vỡ, mà cái kia nguyên lão tắc thì thừa cơ hội này thân hình run lên, chỉ lên trời tế bắn mạnh tới.

“Muốn chạy trốn?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, tâm niệm vừa động, phía chân trời, một gã người áo đen từ trên trời giáng xuống, hướng phía cái kia nguyên lão trực tiếp đụng tới. Cái này người áo đen tự nhiên chính là của hắn hư giả khôi lỗi, trước kia không để cho cái này khôi lỗi xuất thủ, chính là vì phòng ngừa cái này nguyên lão đào tẩu.

Phía chân trời, nhìn thấy cái kia hư giả cảnh khôi lỗi lao xuống ra, nguyên lão hai mắt nhắm lại, một vòng hung ác sắc tự trong mắt của hắn hiện lên, sau một khắc, hắn tay trái mạnh mà một chưởng chỉ lên trời tế đập đi.

Oanh!

Cái kia hư giả khôi lỗi trực tiếp bị đẩy lui gần trăm trượng, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đã đi tới rồi nguyên lão trước mặt, huyết kiếm đâm thẳng nguyên lão giữa lông mày. Cùng lúc đó, hai thanh dao găm phân đừng xuất hiện ở cái kia nguyên lão phần gáy cùng yết hầu chỗ. Trừ đó ra, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng Thiên Lan Không còn có Thủy Lâm Lang hư giả cảnh cường giả khí thế phân biệt đặt ở này nguyên lão trên người.

Chồn tía cũng không có nhàn rỗi, tại nguyên lão trên không không gian đột nhiên tầng tầng chất chồng, sau đó hướng nguyên lão đè ép xuống dưới.

Bốn cổ lực lượng đặt ở cái kia nguyên lão trên người, cái kia nguyên lão thân thể trực tiếp khẽ cong, toàn thân vang lên từng đạo ‘Đùng đùng’ âm thanh.

Tuyệt sát!

Đúng lúc này, một cái đại thủ đột nhiên tự phía chân trời không gian chui ra, bàn tay lớn nhẹ nhàng một trảo, cái kia nguyên lão trực tiếp bị nói ra, Dương Diệp ba người liên thủ một kích trực tiếp thất bại.

Dương Diệp sắc mặt lập tức âm trầm lên, hắn ngẩng đầu nhìn lại, tại phía chân trời, xuất hiện một nữ tử.

Lúc này, nữ tử ánh mắt cũng đã rơi vào trên người hắn, sau đó lấy ra rồi một quả lệnh bài, “Kình Thiên Sơn mạch, Nhiếp gia!”

“Cút!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm khí phóng lên trời, chém thẳng vào nàng kia.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1288: Yêu tộc tuyên chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, nàng kia ánh mắt lập tức băng lạnh xuống.

Nữ tử vươn ngọc thủ hướng phía trước tìm tòi, sau đó một trảo, xa xa không gian lập tức bị xé nứt ra, trong đó một cái bàn tay khổng lồ muốn chui đi ra, nhưng mà đúng lúc này, cái kia bị xé nứt ra không gian đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó tại nàng kia kinh ngạc trong ánh mắt trực tiếp khôi phục nguyên trạng.

“Làm sao có thể”

Nữ tử trong mắt có một tia nghi hoặc, tuy nhiên nghi hoặc, nhưng là tay nàng cũng không nhàn rỗi, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, một chân màu sắc rực rỡ dây lưng lụa điện xạ mà ra, cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh lại với nhau.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn tại phía chân trời vang vọng mà lên, kiếm khí tiêu tán, còn nữ kia dây lưng lụa cũng bị chấn bay ngược mà quay về, tại nữ tử tiếp được dây lưng lụa một khắc này, trong đó ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem nữ tử hướng về sau đẩy lui rồi tầm mười bước.

“Cái này, đây là hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý!”

Nữ tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt có một tia khiếp sợ, “Ngươi, ngươi vậy mà lĩnh ngộ hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý!”

Dương Diệp nhưng lại không cùng đối phương nói nhảm, muốn lần nữa xuất thủ, mà lúc này, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang nhưng lại ngăn trở hắn.

“Nàng là Nhiếp gia người, tựu là trấn thủ Kình Thiên Sơn mạch chính là cái kia Nhiếp gia!” Thiên Lan Không trầm giọng nói.

“Chúng ta không nên tại gây thù hằn!” Thủy Lâm Lang cũng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bị nữ tử bên cạnh cái kia nguyên lão, trong mắt sát ý như trước không giảm, trong tay hắn kiếm càng là đang không ngừng kịch liệt rung rung. Tựu thiếu chút nữa, nếu như không phải nữ nhân này đột nhiên xuất hiện, cái này nguyên lão đã chết tại dưới kiếm của hắn rồi. Mà bây giờ, muốn tại giết cái này nguyên lão, khó, phi thường khó!

Bởi vì trải qua lúc này đây về sau, đối phương chắc chắn sẽ không tại cùng bọn họ triền đấu, mà một gã hư giả cảnh cường giả, đặc biệt là như nguyên lão cường giả loại này, bọn hắn một lòng muốn chạy trốn lời mà nói..., đừng nói ba tên hư giả, tựu là năm tên hư giả đều cầm hắn không có biện pháp. Trừ phi là mai phục, đánh đối phương một cái xuất kỳ bất ý. Nhưng là hiện tại, cái này nguyên lão nhất định sẽ vô cùng đề phòng, muốn tại có chi lúc trước cái loại này cơ hội, căn bản không có khả năng rồi.

Hiện tại, phải cẩn thận không phải cái này nguyên lão, mà là bọn hắn!

Nhìn xem Dương Diệp bộ dạng, Thiên Lan Không nheo mắt, vội vàng nhìn về phía một bên xuất hiện chồn tía, sau đó huyền khí truyền âm, “Ngươi nhanh khuyên nhủ hắn, nếu như chúng ta xuất thủ, nhất định đắc tội cái này Nhiếp gia, Nhiếp gia thực lực thế nhưng mà so nguyên gia còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, hơn nữa, bọn hắn cực kỳ thần bí, chúng ta đối với bọn họ hoàn toàn không biết gì cả, một khi bọn họ cùng nguyên gia đợi thế gia liên thủ, chúng ta Thiên Sát các cùng kiếm minh, đều muốn xong đời!”

Nàng rất rõ ràng, cái này Dương Diệp nếu khởi xướng điên ra, căn bản cái gì cũng không biết quản đấy, mà nàng vô cùng rõ ràng, nàng nói cái gì, cái này Dương Diệp cũng sẽ không nghe đấy. Duy nhất có thể làm cho Dương Diệp thanh tỉnh đấy, trong tràng cũng chỉ có cái này Tử nhi rồi.

Nghe được Thiên Lan Không lời mà nói..., Tử nhi nhàn nhạt nhìn nàng một cái, nói: “Hắn làm cái gì, ta đều cùng hắn cùng một chỗ làm.”

Thiên Lan Không: “”

Vượt quá Thiên Lan Không dự kiến chính là, Dương Diệp cũng không có xúc động. Lúc này Dương Diệp biểu hiện vô cùng bình tĩnh, trong mắt đã không có sát ý, kiếm trong tay cũng bình tĩnh lại. Nhưng là chẳng biết tại sao, Thiên Lan Không nhưng lại càng thêm bất an rồi.

Phía chân trời, nữ tử nhìn một Dương Diệp, nói: “Ta tới đây đấy, thực sự không phải là vì cùng các ngươi là địch! Còn có, không quản các ngươi song phương tầm đó có cái gì ân oán, nhưng là, từ nay về sau khoảnh khắc, các ngươi đều được tạm thời buông.”

“Buông?”

Một bên, cái kia nguyên lão âm thanh hung dữ nói: “Các hạ, người này giết ta nguyên gia ba tên hư giả, tàn sát ta nguyên gia trên trăm đế giả, ngươi bây giờ lại làm cho ta buông, ngươi là nói cười sao?”

Nữ tử tay phải vung lên, đột nhiên, phía chân trời xuất hiện một khối màn sáng, màn sáng một hồi lập loè, rất nhanh, một bức tranh mặt xuất hiện ở màn sáng bên trong.

Đây là một mảnh cánh đồng hoang vu, cánh đồng hoang vu bên trái là một tòa núi, theo màn sáng bên trong đó có thể thấy được, ngọn núi này rất cao rất rộng rãi. Núi cao vút trong mây, nhìn không tới đỉnh núi, phảng phất hứng lấy thiên địa, tại sườn núi đã ngoài, mây mù lượn lờ, tràng cảnh cũng thật cũng huyễn, tựa như tiên cảnh; Mà ở cánh đồng hoang vu bên phải thì là mênh mông sa mạc, vô tận sa mạc, thỉnh thoảng có Sa thành bạo ở đằng kia xa xa trong sa mạc mang tất cả mà lên, chấn động thiên địa.

[t r uyen cua tui | Net]
Tại cánh đồng hoang vu trung ương, có một tảng đá lớn, tại trên đá lớn, có bốn chữ, chữ viết rõ ràng có thể thấy được: Chung sống hoà bình.

Chung sống hoà bình!

“Cái này là năm đó Nhân tộc tiền bối cùng Yêu tộc tiền bối cộng đồng ghi đấy.” Phía chân trời, nữ tử nói.

Theo nữ tử thanh âm rơi xuống, màn sáng đột nhiên kịch liệt run lên, chỉ thấy ở đằng kia cánh đồng hoang vu bên phải phía chân trời, đột nhiên xuất hiện một đóa kim sắc hỏa diễm, hỏa diễm mang theo một đầu dài lớn lên hỏa diễm cái đuôi xẹt qua phía chân trời, cuối cùng tựa như một khỏa vẫn lạc giống như sao băng trực tiếp đã rơi vào trong cánh đồng hoang vu ương cái kia khối trên đá lớn.

Oanh!

Cự thạch ầm ầm vỡ vụn, hình ảnh kết thúc.

Trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía rồi nữ tử.

“Đây là Yêu tộc đối với chúng ta Nhân tộc tuyên chiến!” Nữ tử trầm giọng nói.

Yêu tộc đối với Nhân tộc tuyên chiến!

Trong tràng ngoại trừ Dương Diệp cùng Tử nhi bên ngoài, tất cả mọi người sắc mặt đều là biến đổi, đây cũng không phải là thế gia tranh đấu, đây là chủng tộc tranh đấu, bại một phương, không phải vì nô, chính là muốn bị tàn sát loại đấy!

“Vì sao Yêu tộc lại đột nhiên đối với chúng ta Nhân tộc tuyên chiến?” Nữ tử bên cạnh, cái kia nguyên lão nhíu mày hỏi.

Nữ tử có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Cụ thể nguyên nhân không biết, nhưng là, theo ta Nhiếp gia tình báo biết được, Yêu tộc bên trong có yêu thống nhất rồi toàn bộ Yêu tộc.” Nói đến đây, nữ tử thần sắc ngưng trọng lên, “Nguyên bản, Yêu tộc trong cái kia chút ít yêu thú gia tộc là làm theo ý mình, loại tình huống này, Yêu tộc tự nhiên sẽ lẫn nhau tranh đấu, như vậy Yêu tộc, đối với ta Nhân tộc tự nhiên không có uy hiếp. Nhưng là hiện tại, có yêu thú thống nhất rồi

Yêu tộc, toàn bộ Yêu tộc bị vặn trở thành một cỗ dây thừng, chúng ta tộc nguy vậy!”

“Nhiếp gia ngăn không được sao?” Lúc này, nguyên lão bỗng nhiên nói.

Nữ tử nhìn thoáng qua nguyên lão, nói: “Năm đó chúng ta tộc tiền bối là bực nào cường đại, nhưng là y nguyên không cách nào diệt được Yêu tộc, chớ xem thường Yêu tộc, bọn hắn xa so với chúng ta tưởng tượng cường đại hơn rất nhiều, đặc biệt là đoàn kết nhất trí Yêu tộc.”

Nói xong, nàng nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, nói: “Nhân tộc đã đến nguy nan trước mắt, các ngươi nếu là ở lẫn nhau tự giết lẫn nhau, Nhân tộc đem diệt.”

Lúc này, Dương Diệp cười cười, nói: “Ta là một cái yêu thích cùng bình người, cho nên, chỉ cần người khác đối với ta xuất thủ, ta tựu cũng không đối với người khác xuất thủ.” Hiện tại, bất kể là hắn hay là kiếm minh, cũng hoặc là Thiên Sát các, cần có nhất chính là thời gian. Cho nên, nếu như có thể tạm thời dừng tay, vậy đối với hắn bên này là phi thường có lợi đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., nữ tử nhìn một Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên nguyên lão. Nguyên lão hai mắt nhắm lại, sắc mặt âm trầm, hắn tự nhiên tinh tường, nếu như hiện tại dừng tay, đối với Dương Diệp là có lợi nhất đấy, một khi cho thời gian lại để cho Dương Diệp lớn lên, khi đó hậu quả kia hắn không cảm tưởng!

Trầm ngâm mấy tức, nguyên lão trầm giọng nói: “Muốn chúng ta hai tông Ngũ Thành đi Kình Thiên Sơn mạch hỗ trợ đối kháng Yêu tộc, có thể, nhưng là, người này phải chết!”

“Ngươi uy hiếp ta?” Nữ tử hai mắt nhắm lại, thần sắc có chút lạnh.

Nguyên lão nheo mắt, nói: “Người này”

Nữ tử khoát tay áo, đã cắt đứt nguyên lão lời mà nói..., nói: “Ngươi chỉ có thể đại biểu ngươi nguyên gia, ngươi đại biểu không được còn lại tam tông bốn thành. Ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, ta Nhiếp gia hiện tại sẽ không cho phép Nhân tộc nội đấu, ai dám nội đấu, ta Nhiếp gia cái thứ nhất trước hết giết hắn. Đừng nói dùng ngươi nguyên gia thực lực bây giờ, tựu là ngươi đỉnh phong thời kì nguyên gia, ta Nhiếp gia cũng chiếu giết không tha!”

Nguyên lão sắc mặt âm trầm lên, Kình Thiên Sơn mạch Nhiếp gia đối với tam tông Ngũ Thành người đến nói, chính là một cái mê, Nhiếp gia mạnh bao nhiêu, không có ai biết, nhưng là không hề nghi ngờ, chắc chắn sẽ không so nguyên gia yếu, cái này nguyên gia, chỉ thế nhưng mà đỉnh phong thời kì nguyên gia, mà bây giờ, nguyên gia tựu hắn một gã hư giả

Nếu như nguyên gia có thể liên hợp còn lại hai tông bốn thành, có lẽ còn có thể cùng Nhiếp gia đối kháng, nhưng là hiện tại, còn lại hai tông bốn thành còn có thể nghe hắn đấy sao? Tựu tính toán nghe, nhưng là, cái này Nhiếp gia nếu như cùng Thiên Sát các còn có Dương Diệp liên thủ

Rất nhanh, nguyên lão chính là đã minh bạch chính mình tình cảnh hiện tại.

Tại nữ tử nhìn soi mói, nguyên lão nói: “Nhân tộc làm trọng!”

Nghe vậy, nữ tử khẽ gật đầu, thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, ta biết rõ, các ngươi ở giữa ân oán cá nhân không phải dăm ba câu có thể hóa giải, nhưng là, ta hi vọng chư vị minh bạch, nếu như Kình Thiên Sơn mạch bị Yêu tộc công phá, không có đạo này tự nhiên bình chướng ngăn cản Yêu tộc, Yêu tộc một đường xuôi nam, khi đó, Nhân tộc đem tại nơi này minh ngục đại lục triệt để biến mất. Không đoàn kết Nhân tộc tại đoàn kết Yêu tộc trước mặt, không có bất kỳ phần thắng!”

“Nói phi thường đúng!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Chỉ là, ngươi cũng tinh tường, ngươi bên cạnh người này, nhưng hắn là rất muốn ta chết đấy, vạn nhất bọn hắn ngầm đấy, này làm sao xử lý?”

Nữ tử nói: “Ngươi yên tâm, hiện tại khởi, mặc kệ người phương nào dám can đảm trước khơi mào tranh đấu, tựu là ta Nhiếp gia địch nhân, cũng chính là tất cả mọi người tộc địch nhân.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Yên tâm, chỉ cần bọn hắn những... Này thế gia cùng tông môn không đúng ta cùng Thiên Sát các xuất thủ, ta sẽ không đối với bọn họ xuất thủ đấy, dù sao, ta là một cái yêu thích cùng bình người.”

Nữ tử nhìn một Dương Diệp, nhạt âm thanh nói: “Ngươi không giống như là một cái yêu thích cùng bình người!”

Dương Diệp: “”

Nữ tử không có ở quản Dương Diệp, nàng nhìn lướt qua trong tràng, nói: “Người của ta đã tiến về trước còn lại tam tông Ngũ Thành, có lẽ, lúc này bọn hắn cường giả cũng đã tại chạy tới nơi này trên đường.” Nói xong, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Hiện tại Thiên Sát các quy ngươi quản?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xem như!”

Nữ tử khẽ gật đầu, nói: “Hiện tại, ngươi truyền lệnh, cho ngươi Thiên Sát trong các phàm là đạt tới đế giả cường giả toàn bộ chạy đến, chỉ cần là đế giả đều phải được đến.”

“Không đi được hay không được?” Dương Diệp nói.

Nữ tử hai mắt nhắm lại, nói: “Ta biết rõ, người đều là ích kỷ đấy, nhưng là, nếu như Kình Thiên Sơn mạch thất thủ, Yêu tộc đại quân tiến vào thế giới loài người, ngươi cùng ngươi Thiên Sát các có thể may mắn thoát khỏi sao? Yêu tộc hiện tại hướng Nhân tộc tuyên chiến, một khi Nhân tộc bị thua, Nhân tộc kết cục tựu là bị diệt tộc. Không ai có thể ngoại lệ!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chỉ cần đế giả, đừng nửa đế?”

Nữ tử nhẹ gật đầu, nói: “Nửa đế thực lực không đủ, đi chỉ là làm hy sinh vô vị.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Thật tốt quá, ta không cần đi.”

“Có ý tứ gì!” Nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, thần sắc có chút bất thiện.

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Ta mới nửa đế ah!”

Nữ tử: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1289: Ngươi có thể đại biểu minh ngục đại lục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người đều là khóe miệng co lại, kể cả không trung Nhiếp gia nữ tử cũng là khóe mắt hơi nhảy, nửa đế, Dương Diệp xác thực là nửa đế, nhưng là, ai dám đưa hắn đem làm nửa đế mà đối đãi?

Không người nào dám!

Đây là một cái có thể dùng nửa đế cảnh thực lực trảm hư nửa đế!

“Vô sỉ!” Lúc này, một bên nguyên lão đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp không có để ý nguyên lão, mà là nhìn về phía cái kia Nhiếp gia nữ tử, “Ngươi đã nói đấy, đế giả phía dưới, không cần đi đấy.”

Nữ tử trầm giọng nói: “Ngươi bất đồng!”

Dương Diệp nói: “Ta chẳng lẽ không phải nửa đế sao?”

Nữ tử nói: “Thực lực của ngươi đã có thể so với hư giả.”

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Nhưng ta hay là nửa đế!”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp không cam lòng yếu thế, cùng đối phương đối mặt. Sau nửa ngày, nữ tử nói: “Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì.”

Dương Diệp nói: “Minh ngục đại lục người không cần đi, ta đi.” Tuy nhiên chiến đấu có thể làm cho kiếm minh người phát triển, nhưng là, hắn lo lắng kiếm minh người xuất hiện tại tựu đi Kình Thiên Sơn mạch, bởi vì hắn đối với chỗ đó một chút cũng chưa quen thuộc, đối với Yêu tộc thực lực chưa quen thuộc, đối với cái này Nhiếp gia càng chưa quen thuộc, nói đơn giản điểm tựu là, hắn sợ Nhiếp gia sở dĩ đến triệu tập Nhân tộc cường giả đi Kình Thiên Sơn mạch, là vì để cho những người này đi làm bia đỡ đạn.

Nhưng nên có tâm phòng bị người, hắn không thể để cho kiếm minh người đi mạo hiểm.

Về phần Thiên Sát các, Thiên Sát các đều là sát thủ, am hiểu ẩn nấp cùng bỏ chạy, chỉ cần không đúng, bọn hắn phải ly khai, sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Dương Diệp tự nhiên minh bạch ‘Tổ chim bị phá thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không’ những lời này, nhưng là, hắn càng minh bạch ‘Nhưng nên có tâm phòng bị người’ những lời này.

“Chuyện cười!”

Cái kia nguyên lão cười lạnh một tiếng, nói: “Dựa vào cái gì người của chúng ta đều đi phía trước liều chết kháng địch, mà ngươi người nhưng có thể ở phía sau hưởng lạc? Dựa vào cái gì?”

“Dựa vào cái gì?” Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, nói.

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Đầu tiên, ta muốn hỏi một câu, lúc trước các ngươi tiền bối vì sao phải mở ẩn vực cái thế giới này?”

Nữ tử nói: “Minh ngục đại lục gặp đại kiếp nạn, linh khí sụp đổ, không thích hợp người cùng yêu thú ở lại, vì để cho Nhân tộc cùng Yêu tộc lại rất tốt cư trú chi địa, Nhân tộc tiền bối cùng Yêu tộc tiền bối liên thủ mở ra ẩn vực. Sự thật chứng minh, lúc trước Nhân tộc tiền bối cùng Yêu tộc tiền bối cách làm là đúng đích, bằng không thì, hiện tại Nhân tộc chỉ sợ liền một cái hư giả đều không có. Mà ở minh ngục đại lục, có lẽ không có hư giả a!”

Dương Diệp hỏi: “Các ngươi lúc trước vì sao không đem minh ngục đại lục người đều đưa đến ẩn vực?”

Nữ tử nói: “Lúc ấy ẩn vực tài nguyên có hạn, chỉ có thể lại để cho những thiên phú kia người tốt tiến đến.”

Dương Diệp nói: “Cho nên, minh ngục đại lục là các ngươi vứt bỏ địa phương, đúng không?”

Nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, “Ngươi có ý tứ gì.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Hưởng phúc thời điểm, sẽ đem người vứt bỏ, lại để cho bọn hắn tại minh ngục đại lục tự sanh tự diệt, mà tai vạ đến nơi thời điểm, liền nghĩ đến người khác, muốn để cho người khác tới dốc sức liều mạng, như vậy, phải hay là không không tốt lắm à?”

Nữ tử nói: “Kình Thiên Sơn mạch thất thủ, ẩn vực có lẽ nhất, minh ngục đại lục cũng không giữ được.”

Dương Diệp nói: “Đó là minh ngục đại lục sự tình!”

Nữ tử hỏi: “Ngươi có thể đại biểu minh ngục đại lục?”

“Có thể!” Dương Diệp nói.

“Hắn đương nhiên có thể, hiện tại hắn chính là cái kia kiếm minh, thế nhưng mà đã thống nhất rồi toàn bộ minh ngục đại lục!” Một bên, nguyên lão cười lạnh nói.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nói: “Nếu như ta không đáp ứng đâu này?”

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “Nếu như ngươi không đáp ứng, cái kia rất tốt, Thiên Sát các sẽ không đi rồi, ta cũng sẽ không đi, chúng ta sẽ rời khỏi ẩn vực, trở lại minh ngục đại lục đi.”

“Ngươi uy hiếp ta?” Nữ tử thần sắc dần dần lạnh như băng.

“Nếu như ngươi muốn cho rằng như vậy, vậy thì đem làm ta uy hiếp ngươi tốt rồi.” Dương Diệp nói.

“Tam tông sáu thành, tăng thêm ta Nhiếp gia, muốn diệt ngươi kiếm minh cùng Thiên Sát các, còn ngươi nữa, chuyện dễ dàng! Ta không phải tại uy hiếp ngươi, đây là một sự thật.” Nữ tử nói.

Dương Diệp chỉ chỉ nữ tử bên cạnh nguyên lão, nói: “Hắn trước kia cũng đã nói như vậy, nhưng là, hiện tại ngươi cũng thấy đấy, nhà hắn hư giả cái chết tựu thừa hắn rồi.”

Nghe vậy, nguyên lão sắc mặt lập tức dữ tợn... Mà bắt đầu.

“Ngươi muốn ta thử xem sao?” Nữ tử trong mắt đã có sát ý, hiển nhiên, Dương Diệp lại để cho nàng tức giận.

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “Ngươi nếu dám động thủ, từ nay về sau, Thiên Sát các sở hữu tất cả sát thủ, còn có ta, sẽ vĩnh viễn như cùng một cái độc xà tại chỗ tối tăm chằm chằm vào các ngươi, chỉ cần có một tia cơ hội, chúng ta sẽ chơi đùa chết các ngươi. Không có sao, dù cho kiếm minh cùng Thiên Sát các đều bị các ngươi diệt đi, chỉ cần ta Dương Diệp còn sống, ta tựu sẽ tiếp tục giết xuống dưới, thẳng đến giết sạch các ngươi hết thảy mọi người mới thôi, dù sao, ta còn trẻ, ngươi cứ nói đi?”

Nghe vậy, nữ tử hai mắt nhắm lại, nàng tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp, không nói gì, nhưng là trong tràng lại là có thêm một cỗ không hiểu hàn ý.

Dương Diệp lại hào không úy kỵ cùng nữ tử đối mặt, hắn không sẽ đem mình thủ hạ mệnh giao cho trên tay người khác đi, về phần Yêu tộc, dù cho Yêu tộc công phá ẩn vực, sẽ đối kiếm minh xuất thủ, vậy hắn sẽ mang theo kiếm minh cùng Yêu tộc một trận chiến, tựu tính toán chết, cũng tổng so bị người lợi dụng hoặc là làm bia đỡ đạn thì tốt hơn.

Tuy nhiên nghĩ như vậy có chút lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử, nhưng là, vẫn là câu nói đó, nhưng nên có tâm phòng bị người. Trừ phi Nhiếp gia chính thức có thể kiêu ngạo đại công vô tư, tất cả mọi người, kể cả bọn hắn Nhiếp gia người đối xử như nhau, như vậy, hắn không ngại cùng Nhiếp gia hợp tác liên thủ, nhưng là, người đều là ích kỷ đấy, Nhiếp giai sẽ để cho gia tộc của chính mình người cùng những người khác đồng dạng đối đãi sao?

Hắn không rõ ràng lắm, hắn chỉ biết là, cô gái trước mắt đối với đợi bọn hắn những người này, có chút cao cao tại thượng cảm giác.

Trong tràng, bởi vì Dương Diệp cùng nữ tử cây kim so với cọng râu, hào khí lập tức có chút khẩn trương lên.

Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang tuy nhiên cảm thấy Dương Diệp cách làm có chút quá mức kích, nhưng vẫn là đứng ở Dương Diệp bên cạnh, Thiên Lan Không rất rõ ràng, có Dương Diệp tại, Thiên Sát các còn có chút tôn nghiêm, những cái... Kia thế gia cùng tông môn, kể cả cái này Nhiếp gia cũng không dám khinh thường, nếu như không có Dương Diệp, tuy nhiên bọn hắn có hai gã hư giả, nhưng là đối với những người này mà nói, uy hiếp căn bản không lớn!

Chỉ là, đi theo Dương Diệp, thật sự là có chút chờ đợi lo lắng!

Trước kia Thiên Sát các Các chủ là hoàn toàn theo như lợi ích để làm sự, có lợi ích liền làm, không có lợi ích tựu không làm, nhưng là cái này Dương Diệp, hoàn toàn là bằng yêu thích để làm ah! Không thể không nói, nhiều khi, Dương Diệp xác thực không phải một cái hợp cách người lãnh đạo!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng nàng kia nhìn nhau không sai biệt lắm gần mười tức về sau, nữ tử mới nói: “Tốt, ngươi cùng Thiên Sát các người đi, minh ngục đại lục người không cần đi!”

“Không công bình!”

Nữ tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một bên nguyên lão vội vàng nói: “Cái này không công bình, dựa vào cái gì người của chúng ta muốn đi Yêu tộc dốc sức liều mạng, mà người của hắn lại không cần?”

Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua nguyên lão, nói: “Vậy ngươi cảm thấy nên như thế nào đây?”

“Bọn hắn không đi, vậy thì diệt bọn hắn!” Nguyên lão trầm giọng nói: “Ngươi Nhiếp gia tăng thêm ta tam tông Ngũ Thành, muốn diệt bọn hắn, trong nháy mắt thời gian sự tình.”

“Ngươi xung phong được không?” Nữ tử nói.

Nguyên lão: “”

Nữ tử nói: “Minh ngục đại lục cường giả có thể có bao nhiêu? Có hư giả sao? Theo ta được biết, minh ngục đại lục căn bản không có hư giả, một đám đế giả đi, cùng một cái có thể có thể so với hư giả nửa đế đi, ngươi cảm thấy ai phù hợp?”

“Nhưng là cái này đối với chúng ta công bình sao?” Nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói.

“Công bình?” Nữ tử nói: “Cái thế giới này, không có cái gọi là công bình, nắm tay người nào lớn, ai tựu có công bình.” Kỳ thật, nàng lại làm sao không muốn như nguyên lão nói, diệt sát mất Dương Diệp nhóm người này, nhưng là, thật sự có dễ dàng như vậy diệt sát rồi chứ? Không, Dương Diệp đám người này, đều là sát thủ, bọn họ là ngầm đấy. Hơn nữa, tựu tính toán bọn hắn có thể diệt đi Thiên Sát các, giết Dương Diệp. Nhưng khẳng định cũng sẽ trả giá nhất định một cái giá lớn.

Nếu như là bình thường, điểm ấy một cái giá lớn, bọn hắn trả đích lên, nhưng là hiện tại, Nhân tộc chịu không được quá lớn nội đấu.

Dương Diệp cực đoan, mặc kệ tính mà đến, nhưng là nàng không cực đoan, nàng biết rõ cái gì lựa chọn càng có lợi nàng Nhiếp gia. Lựa chọn chiến, sẽ thêm một đám địch nhân đi ra, mà lựa chọn hòa, sẽ thêm một đám giúp đỡ. Một cái có lý trí người đều chọn hòa, tuy nhiên này sẽ lại để cho trong nội tâm nàng có chút không thoải mái, dù sao Dương Diệp quá kiêu ngạo, nhưng là, đại cục làm trọng!

Nghe được nữ tử lời mà nói..., nguyên lão sắc mặt càng thêm khó coi rồi, hắn lại làm sao không biết nắm đấm lớn tựu có công bình đạo lý này? Nguyên bản nguyên gia có năm tên hư giả, là nhân tộc đệ nhất thế lực, nhưng là hiện tại, nguyên gia chỉ còn lại có hắn, hơn nữa còn lại đế giả cũng chết không sai biệt lắm, có thể nói, hiện tại nguyên gia, căn bản không có tư cách nói chuyện gì công bình không công bình!

Phía dưới, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Để cho chúng ta tất cả mọi người tới nơi này.”

Thiên Lan Không nhẹ gật đầu, bắt đầu truyền âm.

Một lát sau, phía chân trời lục tục ngo ngoe xuất hiện rất nhiều người, những người này không phải Thiên Sát các đấy, mà là đến từ còn lại tam tông Ngũ Thành.

Rất nhanh, trong tràng hư giả cảnh cường giả chính là đã có hai mươi lăm tên! Về phần đế giả, đã có gần 2000! Hơn nữa, còn có đế giả cảnh cường giả lục tục ngo ngoe đến.

Rất nhanh, Dương Diệp thấy được ba cái người quen, ba người này đúng là cái kia Lâm gia Tam huynh muội. Lúc này, Lâm gia Tam huynh muội cũng nhìn thấy hắn, lâm Đại Lang cùng lâm Nhị Lang đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, xem như chào hỏi, mà cái kia lâm ấu Huyên nhưng lại trực tiếp chạy tới Dương Diệp trước mặt, cười đùa nói: “Ngươi cũng tới.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Kiếm dùng tốt sao?”

“Dùng tốt!”

Lâm ấu Huyên liền vội vàng gật đầu, nói: “Hiện tại ta, tựu tính toán chống lại hư giả, cũng có thể tranh tài một hồi lâu đây này.” Nói xong, nàng nhìn thoáng qua phía chân trời nàng kia, sau đó nói khẽ: “Ngươi cũng muốn đi đối kháng Yêu tộc sao?”

“Xem như thế đi!” Dương Diệp cười nói.

Lâm ấu Huyên con mắt sáng ngời, nói: “Thật tốt quá, chúng ta có thể kề vai chiến đấu rồi.”

“Ngươi không sợ nguy hiểm?” Dương Diệp nói: “Yêu tộc đều là rất mạnh!”

“Ta ca sẽ bảo hộ ta đấy!”

Lâm ấu Huyên hì hì cười cười, nói: “Hơn nữa, ngươi cũng sẽ bảo hộ ta đấy, đúng không!”

Dương Diệp cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, một bên lâm ấu Huyên vội vàng nói: “Đây là ông nội của ta.”

Lão giả đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Đa tạ các hạ đối với ấu Huyên cùng cái kia hai tiểu tử chiếu cố cùng tặng, lão phu lâm Thiên, Lâm gia gia chủ, ngày sau như có cơ hội, kính xin đến Lâm gia làm khách.”

Phóng thích thiện ý!

Dương Diệp cười nói: “Nhất định!”

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó mang theo lâm ấu Huyên về tới trước kia vị trí.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, trong tràng ngoại trừ số ít một hai cái hư giả cảnh cường giả bên ngoài, còn lại hư giả đều đang nhìn hắn, ánh mắt rất bất hữu thiện, không, phải nói tràn đầy sát ý, mà lại không chút nào che dấu!,

Hiển nhiên, những điều này đều là vậy đối với hắn xuất thủ Ngũ Thành hai tông hư giả cảnh cường giả.

Nhìn lướt qua những người kia, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Ta tựu thích xem các ngươi muốn giết ta, rồi lại không thể làm gì bộ dạng.”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1290: Thời gian không nhiều lắm, các ngươi cùng tiến lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị Dương Diệp như thế khiêu khích, trong tràng những cái... Kia hư giả sắc mặt lập tức khó nhìn lại, có mấy cái đã phóng xuất ra rồi sát ý của mình, còn có người trong cơ thể huyền khí đã bắt đầu bắt đầu khởi động, có người thậm chí đã tế ra rồi vũ khí của mình. Lúc này, nếu là có người dẫn đầu xuất thủ trước, trong tràng mọi người nhất định là một loạt trên xuống.

Dương Diệp nhưng lại vui mừng không sợ, cùng những cái... Kia hư giả cảnh cường giả đối mặt.

Theo lúc trước tạp dịch đến bây giờ, hắn hiểu được một cái đạo lý, người không thể mềm yếu, bởi vì trên thế giới rất nhiều người đều ưa thích khi dễ dễ khi dễ người. Ngươi như mềm yếu, hoặc là yếu thế, đổi lấy chính là bọn họ được một tấc lại muốn tiến một thước khi nhục. Lúc trước hắn sở dĩ khiêu khích, tự nhiên không phải đầu óc phát sốt, hắn là muốn nói cho những người này: Đừng nghĩ đến đám các ngươi nhiều người, ta chỉ sợ!

Dù sao hiện tại có cái này Nhiếp gia nữ nhân ở, là tuyệt đánh nhau không đứng dậy đấy.

Quả nhiên, lúc này, cái kia Nhiếp gia nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng đám kia hư giả cảnh cường giả chính giữa, nữ tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: "Ngươi thật sự rất muốn thêu dệt chuyện?

Dương Diệp nhún vai, nói: “Chỉ là chỉ đùa một chút mà thôi, không cần như vậy nhận thức thật a?”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, lúc này, nàng cảm giác mình lại để cho Dương Diệp tiến về trước Kình Thiên Sơn mạch có lẽ là một cái lựa chọn sai lầm.

Đây là một cái không bình thường người!

Đây là nữ tử đối với Dương Diệp đánh giá!

Thật sâu nhìn một Dương Diệp, nữ tử quay đầu nhìn về phía một bên cái kia chút ít hư giả cảnh cường giả, “Chư vị, lần này Yêu tộc đột kích, đang mang chúng ta tộc an nguy, kính xin chư vị trước tạm thời buông ân oán cá nhân, dùng đại cục làm trọng.”

Nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói: “Chúng ta tự nhiên sẽ dùng đại cục làm trọng, chỉ là sợ có chút tên điên sẽ ở sau lưng xằng bậy.”

Tại nguyên lão bên cạnh một gã lão giả cũng nói: “Niếp cô nương, kẻ này ngươi cũng thấy đấy, hắn căn bản sẽ không bị người ước thúc, làm việc hoàn toàn bằng chính mình yêu thích, ngươi lại để cho hắn tiến về trước Kình Thiên Sơn mạch, trở thành chúng ta đồng đội, thứ cho ta nói thẳng, lão phu bọn người, rất lo lắng, vạn nhất hắn nổi điên, làm cho cả Thiên Sát các người tại chúng ta sau lưng bắn lén đây không phải giả thiết, dùng kẻ này tính cách, cái này hoàn toàn là có khả năng chuyện đó xảy ra!”

Còn lại hư giả cảnh cường giả cũng liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý.

Cùng Dương Diệp như vậy một người điên cùng một chỗ, bọn họ đều là lo lắng đấy.

Nữ tử trầm mặc sau nửa ngày, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương

Diệp, nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp cười cười, nói: “Niếp cô nương, ngươi ứng nên hỏi một chút bọn hắn, là bọn hắn trước đối với ta xuất thủ đấy, hay là ta trước đối với bọn họ xuất thủ đấy.” Nói đến đây, Dương Diệp trên mặt dáng tươi cười biến mất, mà chuyển biến thành chính là lạnh như băng, ánh mắt của hắn từng cái đảo qua phía chân trời cái kia chút ít hư giả cảnh cường giả, “Ta kiếm minh tại minh ngục đại lục quật khởi, những người này sợ ta kiếm minh uy hiếp bọn hắn, liền từ ẩn vực phái ra ba tên hư giả cảnh cường giả tiến về trước minh ngục lộ tập sát ta, đáng tiếc chính là, bọn hắn không có có thành công, sau đó bọn hắn lại phái ra năm tên hư giả, đáng tiếc chính là, còn không có thành công. Cuối cùng, bọn hắn trực tiếp một loạt trên xuống rồi. Mà bây giờ, các ngươi nhưng lại đến nói với ta lo lắng ta, các ngươi không biết là khôi hài sao?”

Nguyên lão bọn người sắc mặt âm trầm, như Dương Diệp theo như lời, đích thật là bọn hắn ra tay trước, nếu như Dương Diệp chết rồi, không có người sẽ quan tâm cái này, cũng không có ai dám ở hồ cái này, lịch sử, đều là do người thắng ghi đấy, chính nghĩa cùng đạo lý, cũng là đứng tại người thắng bên này. Nhưng vấn đề là Dương Diệp không có chết!

Hắn không có chết!

“Dương Diệp, nếu như không phải ngươi diệt đi chúng ta ẩn vực Thanh Đạo môn, chúng ta như thế nào lại đối với ngươi xuất thủ?”

Lúc này, nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói: “Tay ngươi đoạn tàn nhẫn, tâm ngoan thủ lạt, Thanh Đạo môn vô số đế giả thảm chết vào tay ngươi, như thế”

“Ngươi đừng lải nhải rồi!”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt nguyên lão lời mà nói..., nói: “Ta lười cùng các ngươi nhiều lời. Niếp cô nương, ta chỉ muốn nói, hôm nay ta Dương Diệp cùng ẩn vực những người này đối địch, cũng không phải là ta bổn ý, chính ngươi thử nghĩ muốn, ẩn vực hai tông Ngũ Thành thêm cùng một chỗ, so với ta kiếm minh cường không biết bao nhiêu lần, nếu như không phải bọn hắn khinh người quá đáng, lại nhiều lần tới giết ta, ta như thế nào lại đi cùng bọn họ là địch?”

Nữ tử nhìn một Dương Diệp, lại nhìn thoáng qua nguyên lão bọn người, sau đó nói: “Các ngươi chuyện giữa, ta Nhiếp gia không muốn đúc kết. Nhưng là, hiện tại các ngươi phải tạm thời buông ân oán. Ta nhắc nhở thoáng một phát chư vị, ta không muốn xem đến bất luận kẻ nào ở sau lưng giở trò, nếu như bị ta phát hiện, đừng trách ta Nhiếp gia không van xin hộ mặt.”

Dương Diệp nhún vai, không có ở nói nhảm.

Nguyên lão bọn người cũng không có đang nói chuyện, bây giờ đang ở kéo những cái... Kia, một điểm ý nghĩa đều không có.

Trong tràng, đã qua ước chừng không sai biệt lắm một lúc lâu sau, ẩn vực tam tông sáu thành cường giả cũng đã đuổi tới trong tràng, trong đó, hư giả cảnh cường giả khoảng chừng 27 tên, mà đế giả, tắc thì có không sai biệt lắm 5000. Đương nhiên, nguyên vốn có thể có càng nhiều, nhưng là, trước kia mấy đại thế gia cùng hai đại tông môn đế giả bị Thiên Sát các giết chết rất nhiều, hư giả cũng bị Dương Diệp giết chết vài vị, nếu như tại giết xuống dưới, ẩn vực chỉnh thể thực lực không biết muốn rút lại tới trình độ nào.

Tuy nhiên như thế, nhưng là nhiều như vậy cường giả, hãy để cho được Dương Diệp chịu động dung. Nhiều như vậy cường giả, đủ để cùng Linh giới Thủ Hộ Giả liên minh đối kháng rồi.

Nhưng là, những người này cũng không phải hắn lừa dối hai câu tựu sẽ cùng theo hắn đấy!

“Chúng ta đi!”

Nhiếp gia nữ tử nhìn lướt qua trong tràng, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời lao đi.

Phía sau nàng, vô số cường giả thân hình khẽ động, đi theo.

“Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, lôi kéo Tử nhi cũng đi theo.

“Phải cẩn thận hai tông Ngũ Thành người!” Dương Diệp bên cạnh, Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa nguyên lão bọn người, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, hắn tự nhiên sẽ coi chừng những người này, những người này sẽ bỏ qua hắn? Chắc chắn sẽ không. Một khi cho những người này cơ hội, những người này tuyệt đối sẽ giết hắn đi. Về phần Nhiếp gia, chỉ cần hắn Dương Diệp đã chết, Nhiếp gia sẽ vì hắn Dương Diệp cùng những người này là địch sao?

Đáp án dĩ nhiên là tuyệt đối sẽ không!

Đồng dạng, nếu như hắn có thể duy nhất một lần giải quyết những... Này hư giả cảnh cường giả, Nhiếp gia đồng dạng sẽ không cùng hắn là địch. Bởi vì người chết là không có giá trị người, không có người sẽ đi vì một cái không có giá trị người chết mà đi cùng người sống là địch.

Hắn hiểu đạo lý này, nguyên lão bọn người cũng hiểu!

Cho nên, một khi nguyên lão bọn người có cơ hội, tất nhiên sẽ cho hắn một kích trí mạng!

Mà hắn cần phải làm là đừng cho những người này cơ hội, đương nhiên, bị động đợi địch không phải hắn Dương Diệp tính cách, nếu có cơ hội, hắn sẽ cho những người này một kích trí mạng.

Trong tràng, cái kia Nhiếp gia nữ tử hiển nhiên cũng minh bạch đạo lý này, trên đường đi lông mày kẻ đen đều là nhíu lại đấy. Bởi vì nàng rất rõ ràng, một cái gây chuyện không tốt, những người này sẽ chém giết. Nếu như một phương có thể nhanh chóng hủy diệt một phương khác cái kia cũng may, trắng ra nói tựu là, nếu như cái này hai tông Ngũ Thành người một kích tất sát Dương Diệp, người nọ tộc tổn thất cường giả sẽ giảm bớt rất nhiều rất nhiều, nhưng là, nếu như bọn hắn không thể một kích tất sát Dương Diệp, cặp kia Phương tất nhiên sẽ chém giết.

Dương Diệp bên này tuy nhiên thực lực yếu rất nhiều, nhưng là, Dương Diệp bên này người đều là sát thủ ah!

Đương nhiên, cũng không phải nói nàng hi vọng nguyên lão bọn người diệt sát Dương Diệp, nàng chỉ là không hi vọng xuất hiện cái loại này song phương chém giết tràng cảnh.

Nhưng là, cái loại này tràng cảnh rất có thể xuất hiện!

Nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó khẽ lắc đầu, không thể không nói, Dương Diệp là nàng bái kiến thiên phú người tốt nhất, thực lực cũng là nghịch thiên đến cực điểm, nếu như Dương Diệp có thể toàn tâm toàn ý đối phó Yêu tộc, ngày sau nhất định là sẽ để cho Yêu tộc nghe tin đã sợ mất mật nhân vật. Nhưng vấn đề, Dương Diệp sẽ sao?

Nàng không biết, bởi vì nàng nhìn không thấu Dương Diệp. Dương Diệp có khi thoạt nhìn như một tên điên, nhưng có đôi khi rồi lại rất tỉnh táo. Thay lời khác mà nói, đây là một cái có lý trí tên điên. Có lý trí tên điên cũng may, nàng sợ chính là Dương Diệp là một cái không để ý tới trí tên điên

Bất kể là có lý trí tên điên, còn không có lý trí tên điên, nàng cảm thấy, lại để cho Dương Diệp đến Kình Thiên Sơn mạch, có lẽ thật chính là một cái sai lầm.

Nhưng là nhưng bây giờ đã không có cách nào rồi, cũng không thể lại để cho Dương Diệp trở về đi! Dương Diệp nhất định là sẽ nguyện ý trở về, nhưng là bên cạnh những người kia nhưng lại sẽ không đáp ứng. Bọn hắn người đều đi rồi, Dương Diệp lại trở về, cái kia Dương Diệp còn không thống nhất toàn bộ ẩn vực

Xa xa, Dương Diệp tự nhiên không biết nữ tử suy nghĩ cái gì, hắn hai chân đứng tại thân kiếm lên, tại phía sau hắn là chồn tía, chồn tía vòng quanh eo của hắn, đem đầu dính sát lấy phía sau lưng của hắn.

“Ba năm!”

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong đầu xuất hiện hai chữ này. Cùng đế nữ ước hẹn ba năm, hắn tự nhiên không có quên. Hiện tại, đã qua gần đã hơn một năm, nói cách khác, hắn còn thừa không đến một năm rưỡi tả hữu thời gian. Mà cái này một năm rưỡi trong thời gian, hắn còn nhất định phải trở về Linh giới.

Cấp bách!

Phi thường cấp bách!

Dương Diệp mở mắt, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, tại phía chân trời, như trước có một tầng hơi mỏng khói đen, bất quá so minh ngục đại lục muốn nhạt rất nhiều.

Phải ly khai minh ngục đại lục, nhất định phải phá vỡ lúc trước đạo kia bào lão giả lưu ở phía trên thần bí cấm chế.

Dùng chính mình thực lực bây giờ, có thể phá vỡ sao?

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong tay mình cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó lại ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nếu như Kiếm Linh thức tỉnh, bằng vào hắn thực lực bây giờ, ngược lại có thể thử xem, nếu như Cùng Kỳ cũng tỉnh, vậy thì càng có nắm chắc rồi.

Chỉ là, bất kể là Cùng Kỳ hay là Kiếm Linh, đều không có muốn thức tỉnh dấu hiệu.

Dương Diệp lắc đầu, thấp giọng thở dài, đem cổ sao (kiếm, vỏ) thu vào. Dương Diệp cũng không có chú ý tới, tại hắn thu hồi cổ sao (kiếm, vỏ) một khắc này, cổ sao (kiếm, vỏ) tản mát ra rồi một tia nhàn nhạt kiếm quang, bất quá trôi qua tức thì, bởi vậy, Dương Diệp không có chú ý tới.

Một ngày về sau, từng tòa sơn mạch xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

“Kình Thiên Sơn mạch có Tam đại Phong, phân biệt là Kình Thiên Phong, Hám Thiên Phong, Chấn Thiên Phong, ngoại trừ cái này Tam đại Phong, còn có bảy mươi hai ngọn núi nhỏ, ta sao bây giờ nhìn đến chính là Chấn Thiên Phong, mà chúng ta muốn đi chính là Kình Thiên Phong, bởi vì nơi đó là ngăn cản Yêu tộc đạo thứ nhất bình chướng. Đúng rồi, ta gọi Nhiếp Thanh.” Trước mọi người mặt, cái kia Nhiếp gia nữ tử đột nhiên nói.

Mọi người nhẹ gật đầu, lúc này, xa xa Chấn Thiên Phong đột nhiên lướt đi mấy đạo quang ảnh, quang ảnh tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền là xuất hiện ở rồi trước mặt mọi người, quang ảnh tán đi, một nữ tử cùng ba tên nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người. Đều là đế giả, thoạt nhìn có chút tuổi trẻ.

“Thanh di, tộc trưởng tìm ngươi, những người này để cho chúng ta đến.” Một gã áo bào trắng nam tử cung kính nói.

“Tìm ta?”

Nhiếp Thanh nhíu nhíu mày, sau đó nói: “Dẫn bọn hắn đi Kình Thiên Phong, không thể lãnh đạm.”

“Tự nhiên!” Áo bào trắng nam tử vội vàng nói.

Nhiếp Thanh nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu đối với mọi người ôm quyền, nói: “Tại hạ trước cáo từ.” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Nhiếp Thanh đi rồi, cái kia áo bào trắng nam tử khóe miệng lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn nhìn lướt qua trong trăng Dương Diệp bọn người, sau đó nói: “Thời gian không nhiều lắm, tam tông sáu thành một đời tuổi trẻ đều đi ra, các ngươi cùng tiến lên.”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1291: Kiếm tu không chịu nổi một kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tam tông sáu thành người vốn là sững sờ, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới nam tử này lại đột nhiên nói như vậy. Mà khi bọn hắn phục hồi tinh thần lại về sau, mọi người sắc mặt đều là biến thành có chút khó coi.

Coi rẻ!

Áo bào trắng nam tử tại coi rẻ tam tông sáu thành một đời tuổi trẻ thiên tài!

Bất quá cái này cũng trách không được người ta sẽ coi rẻ, bởi vì lịch sử đến nay, tam tông sáu thành phái tới cùng Nhiếp gia luận bàn thiên tài, tựu không có thắng qua. Chỉ có cường giả mới có thể có được tôn trọng, đây là hằng cổ không thay đổi đạo lý.

Lúc này, cái kia Nhiếp gia áo bào trắng nam tử lại nói: “Vốn chúng ta song phương tỷ thí còn có hai năm, nhưng là, các ngươi đã toàn bộ đều đến rồi, chúng ta đây tựu sớm a. Như thế nào, lúc này đây, các ngươi liền một trận chiến dũng khí đều không có sao?”

Bị Nhiếp gia người trước mặt mọi người như thế coi rẻ, tam tông sáu thành mặt người mặt như thế nào treo nổi sao?

Lập tức, một gã thanh niên nam tử đi ra.

“Là Thiên Lan tông Tư Không Khánh.”

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Lan Không nói: “Là Thiên Lan tông một đời tuổi trẻ đại biểu, tại ẩn vực cũng có chút danh tiếng. Cái này Thiên Lan tông là tam tông bên trong, duy nhất không có đối với ngươi xuất thủ tông môn.”

Dương Diệp nhìn lướt qua cái kia Tư Không Khánh, đối phương niên kỷ không cao hơn 30, nhưng là đã đạt tới đế giả, trẻ tuổi như vậy thì đến được đế giả, này thiên phú cũng xác thực tính toán không sai. Kỳ thật, so sánh với Linh giới, minh ngục đại lục thiên tài, kể cả đế giả thậm chí là hư giả, hơi nước đều có điểm đại. Nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì nơi này không có thiên kiếp.

Tại Linh giới, phàm là muốn tăng lên người, đều cần phải trải qua trải qua thiên kiếp, mà cái này minh ngục đại lục thiên tài, chỉ cần tu luyện tài nguyên có, thiên phú có, là có thể rất nhẹ nhàng cảnh giới. Đã trải qua thiên kiếp cùng không có kinh nghiệm thiên kiếp đấy, khác biệt nhất định là có.

Cho nên, tuy nhiên Dương Diệp đối với Thiên Đạo chi nhãn không ưa, nhưng là, hắn không phải không thừa nhận, Thiên Đạo chi nhãn vẫn có tồn tại tất yếu đấy.

Trong tràng, ở đằng kia Tư Không Khánh đi ra lúc, tại Tư Không Khánh sau lưng lão giả giống như là muốn nói cái gì, nhưng là hắn miệng ngập ngừng, cuối cùng nhưng lại cũng không nói gì được. Hắn tự nhiên không muốn Tư Không Khánh cái thứ nhất đi ra, bởi vì lúc này tam tông sáu thành người đều ở đây, nếu như bị thua, hắn cũng không phải sợ mất mặt, hắn chủ yếu là sợ Tư Không Khánh thụ không dậy nổi sự đả kích này.

Trên đời tựu là có rất nhiều rất nhiều thiên tài bởi vì thụ không dậy nổi đả kích, vì vậy mà chưa gượng dậy nổi, từ nay về sau chẳng khác gì so với người thường.

Sở dĩ không có mở miệng, là vì hắn biết rõ, nếu như đúng lúc này lại để cho Tư Không Khánh lui ra, cái kia không chỉ Tư Không Khánh, tựu là cả Thiên Lan tông đều trở thành trò cười.

Áo bào trắng nam tử ánh mắt đã rơi vào Tư Không Khánh trên người, nói: “Tựu ngươi một người?”

Tư Không Khánh thò tay nắm chặt, một sợi thật nhỏ năng lượng rồng nước xuất hiện ở trên cánh tay của hắn, tại đây sợi năng lượng rồng nước sau khi xuất hiện, trong tràng lập tức xuất hiện một cỗ Long Uy. Đem làm cỗ này Long Uy sau khi xuất hiện, trong tràng một ít thực lực yếu kém đế giả sắc mặt lập tức biến đổi, nhao nhao tuôn ra xuất khí thế của mình đến đối kháng cỗ này Long Uy.

“Rồng nước ngưng, Long Uy hiện. Rồng ngâm quyết đại thành, Thủy lão quỷ, ngươi cái này đệ tử không sai.” Một bên, Lâm gia gia chủ lâm Thiên bỗng nhiên nói.

Cái kia Tư Không Khánh sau lưng lão giả nghe vậy, trên mặt nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: “Cũng may, bất quá, so về nhà của ngươi cái kia ba cái tiểu gia hỏa hay là kém một chút, Lâm huynh, ta thật sự ghen ghét ngươi ah. Một thiên tài cũng là mà thôi, mà nhà của ngươi nhưng lại xuất hiện ba cái.” Nói xong, ánh mắt của hắn tại lâm Đại Lang Tam huynh muội trên người nhìn lướt qua.

Lâm Thiên cười cười, không có ở nói chuyện. Mà bên cạnh hắn Lâm Ấu Huyên nhưng lại hì hì cười cười, nói: “Thủy gia gia gia, ai bảo ngươi không tìm cái bạn già đấy. Ngươi nếu tìm bạn già, hiện tại khẳng định cũng có thiệt nhiều tôn tử tôn nữ đấy.”

Thủy lão quái ngẩn người, lập tức lắc đầu cười cười, nói: “Ngươi cái này quỷ nha đầu”

Nói xong, ánh mắt của hắn đã rơi vào xa xa trong sân Tư Không Khánh trên người, trong mắt có một tia lo lắng. Tư Không Khánh thực lực rất không tồi, nhưng là, cái này Nhiếp gia thiên tài thực lực lại làm sao có thể nhược? Phải biết, lịch sử đến nay, tam tông sáu thành phái tới cùng Nhiếp gia luận bàn thiên tài, thế nhưng mà chưa bao giờ thắng qua ah!

Áo bào trắng nam tử nhìn thoáng qua Tư Không Khánh trên tay cái kia sợi năng lượng rồng nước, nói: “Thoạt nhìn giống như rất không tồi, ra, thử xem, cho ta xem xem những năm này, các ngươi tam tông sáu thành thiên tài có hay không một điểm trướng tiến.”

Xa xa, Tư Không Khánh trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người tựa như một sợi rồng nước phóng lên trời, phía chân trời, lăng không xuất hiện một mảnh nước biển, đem làm nước biển xuất hiện một khắc này, trong cả sân phảng phất biến thành biển cả. Cùng lúc đó, tại Tư Không Khánh trên cánh tay phải cái kia sợi năng lượng rồng nước nhanh chóng biến lớn, trong thời gian ngắn chính là đã hóa thành một đầu dài đạt gần ngàn trượng Cự Long, hơn nữa, lúc này cái này sợi rồng nước tại đây trong nước biển tựa như một sợi Chân Long.

“Rống!”

Phía chân trời, Cự Long một tiếng hét giận dữ, Long Uy tự hắn trong cơ thể không ngừng tuôn ra, toàn bộ phía chân trời lập tức bị cỗ này Long Uy chấn địa nổi lên từng đợt Liên Y.

“Nộ Long xuất biển!”

Phía chân trời, Tư Không Khánh một tiếng gầm lên, theo thanh âm của hắn rơi xuống, cả người hắn cùng cái kia Cự Long lập tức hòa thành một thể, tại ánh mắt mọi người bên trong, tự phía chân trời đáp xuống, mục tiêu, đúng là cái kia phía dưới áo bào trắng nam tử.

Áo bào trắng nam tử khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Khí thế ngược lại là không tệ, đáng tiếc, có hoa không quả!”

Thanh âm rơi xuống, áo bào trắng nam tử chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người phóng lên trời, không trung, áo bào trắng nam tử đột nhiên thân thể lăng không đảo ngược, chân phải có chút một khúc, cái này một khúc, hắn những nơi đi qua không gian lập tức kịch liệt kích động mà bắt đầu..., phảng phất nhận lấy cái gì lực lượng đáng sợ công kích bình thường!

Nhìn thấy một màn này, tam tông sáu thành mặt người sắc lập tức ngưng trọng lên.

“PHÁ...!”

Phía chân trời, áo bào trắng nam tử thanh âm vang vọng mà lên, theo áo bào trắng nam tử thanh âm rơi xuống, hắn chân phải mạnh mà hướng phía cái kia rồng nước đạp một cái, dạy dỗ, một cổ cuồng phong lăng không xuất hiện tại hắn chân chung quanh, trong chốc lát, cái này cổ cuồng phong tạo thành một cỗ gió cuốn vòng xoáy, tại ánh mắt mọi người bên trong, cỗ này gió cuốn vòng xoáy cùng Tư Không Khánh cái kia rồng nước hung hăng địa đụng vào nhau.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh như Kinh Lôi tại phía chân trời vang vọng mà lên, tại tất cả mọi người nhìn soi mói, cái kia áo bào trắng nam tử gió cuốn vòng xoáy thế như chẻ tre, trực tiếp đem Tư Đồ Không cái kia Bạch Long chấn trở thành giọt nước.

Oanh!

Lại là một tiếng vang thật lớn, cái kia Tư Không Khánh tự phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Thất bại!

Một chiêu bại, bại như thế triệt để.

Tam tông sáu thành mọi người sắc mặt càng thêm khó coi rồi.

“Rất cường!”

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn nàng một cái, Thiên Lan Không cùng Dương Diệp đối mặt một hơi, sau đó lại nói: “Cũng không phải rất cường.” Áo bào trắng nam tử cùng cái kia Tư Đồ Không so sánh với, xác thực thật là cường rất cường, nhưng là cùng Dương Diệp so sánh với

Dương Diệp lắc đầu, xếp bằng ở không trung, sau đó lấy ra rồi Tử Tinh Thạch nuốt vào, bắt đầu tu luyện. Với hắn mà nói, một chút thời gian cũng không thể lãng phí. Ban đầu ở Kiếm Thần đảo lên, những cái... Kia tinh thuần năng lượng lại để cho hắn đột phá đến rồi nửa đế, phải nói là nửa đế đỉnh phong, có thể nói, hắn cùng với đế giả tầm đó, chỉ kém một lớp giấy khoảng cách.

Hắn hiện tại cần phải làm là cố gắng chọc phá tầng này giấy!

Nhìn xem Dương Diệp tại tu luyện, Tử nhi không có ở quấy rầy, nàng ôm đã ngủ Tiểu Bạch ngồi ở Dương Diệp sau lưng, sau đó tựa vào Dương Diệp trên lưng, nhưng nàng cũng không có nhàn rỗi, nàng thời khắc đề phòng, tự nhiên là đề phòng cái kia hai tông Ngũ Thành người. Nàng rất rõ ràng, một khi cho những người này cơ hội, những người này nhất định sẽ đối với Dương Diệp tất sát một kích!

Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang còn có Thiên Sát các âm thầm sát thủ đã ở thời khắc đề phòng, Dương Diệp một khi chết, bọn hắn những... Này sát thủ khẳng định không thể hạn miễn.

Nói tóm lại, tuy nhiên hiện tại mọi người song phương mặt ngoài gió êm sóng lặng, nhưng là, vụng trộm lại Ba Đào mãnh liệt.

Xa xa, áo bào trắng nam tử đánh bại Tư Không Khánh về sau, đã rơi vào tam tông Ngũ Thành bọn người trước mặt, ánh mắt của hắn tại tam tông Ngũ Thành thân người thượng từng cái đảo qua, nói: “Đến một cái lợi hại đấy, bằng không thì, quá không thú vị rồi chút ít.”

Mọi người trầm mặc, phái ai đây? Ai nguyện ý đây? Ai có thể thắng dễ dàng?

Tất cả mọi người trước tiên nghĩ tới Dương Diệp, cái này áo bào trắng thanh niên xác thực rất cường, nhưng là cùng Dương Diệp vừa so sánh với cho dù là cái kia hận Dương Diệp tận xương nguyên lão không thừa nhận cũng không được, thiên hạ hôm nay, trong nhân tộc, một đời tuổi trẻ đã không ai có thể cùng Dương Diệp chống lại người rồi. Đừng nói một đời tuổi trẻ, tựu là lão một đời đều không có mấy người có thể cùng Dương Diệp chống lại.

Nhưng là, Dương Diệp cũng không phải tam tông Ngũ Thành người.

“Ta đến!”

Lúc này, Lâm gia cái kia lâm Đại Lang đột nhiên đi ra.

Lâm Thiên do dự xuống, sau đó nói: “Cẩn thận chút.”

“Đại ca cố gắng lên ah!” Một bên, Lâm Ấu Huyên bàn tay nhỏ bé nắm chặt, hưng phấn nói.

Lâm Đại Lang nhìn thoáng qua Lâm Ấu Huyên, trong mắt có vẻ cưng chiều, hắn khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi về hướng cái kia áo bào trắng nam tử.

Áo bào trắng nam tử nhìn thoáng qua lâm Đại Lang kiếm trong tay, nói: “Thú vị, là kiếm tu, ra, cho ta xem xem hôm nay kiếm tu đều là cái gì trình độ.”

Lâm Đại Lang tay phải nắm thật chặc kiếm trong tay, hư vô cảnh kiếm ý tự trong cơ thể hắn chậm rãi bừng lên, cuối cùng đều dũng mãnh vào kiếm trong tay hắn trong. Theo kiếm ý dũng mãnh vào, lâm Đại Lang kiếm trong tay bắt đầu kịch liệt rung rung lên.

Hai người nhìn nhau, đột nhiên, lâm Đại Lang toàn bộ người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia áo bào trắng nam tử trước mặt, kiếm xuất, trong chốc lát, mười đạo kiếm khí đột nhiên tự bạch bào nam tử bốn phía không gian chui ra, sau đó hướng phía áo bào trắng nam tử các nơi chỗ hiểm đâm tới.

“Phong Động!”

Áo bào trắng nam tử thanh âm rơi xuống, hắn chân phải có chút xoay tròn, sau đó mạnh mà một cái quét ngang, chân xuất, một đạo gió lốc lăng không xuất hiện ở chung quanh hắn, tại gió lốc xuất hiện một khắc này, khắp chung quanh cái kia chút ít kiếm khí trực tiếp bị cuốn vào rồi trong gió lốc, lâm Đại Lang biến sắc, song tay nắm lấy trường kiếm trong tay mạnh mà xoay tròn, toàn bộ người hiện lên đinh ốc hình dáng hướng phía áo bào trắng nam tử đâm tới.

Áo bào trắng nam tử khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, chân trái mang theo một ngọn gió xoáy một cước đá ra, chỉa vào cái kia lâm Đại Lang trên mũi kiếm, trường kiếm kịch liệt run lên, thiếu chút nữa tự lâm Đại Lang trong tay rời khỏi tay. Mà lúc này, áo bào trắng nam tử thân thể đột nhiên bay lên trời, sau đó chân phải từ trên xuống dưới mạnh mà một cước đối với lâm Đại Lang đạp xuống dưới.

Oanh!

Cái này đạp mạnh, trực tiếp làm cho lâm Đại Lang không gian chung quanh nứt toác ra, cái kia lâm Đại Lang càng là lúc này phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ người tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, ngay tại lâm Đại Lang muốn rơi xuống mặt đất lúc, một tay đột nhiên xuất hiện ở lâm Đại Lang trên không, đem lâm Đại Lang bắt lại.

“Đại ca!” Lâm Ấu Huyên một tiếng thét kinh hãi, vội vàng chạy tới lâm Đại Lang trước mặt.

Lâm Đại Lang đang muốn nói chuyện, ngực lấp kín, trong miệng lần nữa phun ra một ngụm máu. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa áo bào trắng nam tử, nói: “Ta thua.”

“Đây không phải chuyện rất bình thường sao?”

Áo bào trắng nam tử thản nhiên nhìn liếc lâm Đại Lang, nói: “Nguyên bản ta cho rằng sẽ có chút kinh hỉ, nhưng ta hay là thất vọng rồi. Đương kim kiếm tu, hay là cùng dĩ vãng như vậy yếu, như vậy không chịu nổi một kích, bi ai!”

Nghe được áo bào trắng nam tử lời mà nói..., trong tràng ánh mắt mọi người ‘Đồng loạt’ địa nhìn về phía rồi Dương Diệp, kể cả cái kia nguyên lão bọn người.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1292: Làm kiếm tu mà chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đương kim thiên hạ đệ nhất kiếm tu là ai?

Tự nhiên là Dương Diệp!

Dương Diệp là đương kim minh ngục đại lục đệ nhất thiên tài, càng là đương kim đại lục đệ nhất kiếm tu, cái này đệ nhất kiếm tu, cũng không phải chỉ một đời tuổi trẻ, mà là chỉ sở hữu tất cả kiếm tu, kể cả những cái... Kia thế hệ trước kiếm tu. Có thể nói, Dương Diệp tựu là đương kim kiếm tu đại biểu.

Mà bây giờ, có người đang tại Dương Diệp mặt xem thường đương kim kiếm tu.

Dương Diệp sẽ ngồi yên không lý đến sao?

Tự nhiên sẽ không!

Tại áo bào trắng nam tử thanh âm rơi xuống một khắc này, trong tràng tại tu luyện Dương Diệp chính là mở mắt, sau đó hắn đứng dậy hướng phía áo bào trắng nam tử đi đến. Nguyên bản hắn đối với Nhiếp gia cùng tam tông Ngũ Thành ở giữa tỷ thí một chút hứng thú đều không có, bởi vì với hắn mà nói, cái này là tiểu hài tử qua gia gia.

Nhưng là hiện tại, cái này áo bào trắng nam tử công nhiên xem thường kiếm tu, hắn có thể nào ngồi yên không lý đến? Hắn bây giờ là kiếm tu đại biểu, hơn nữa, hay là kiếm minh lão đại, minh ngục đại lục kiếm tu đều tại hắn kiếm trong liên minh mặt, có người xem thường kiếm tu, thay lời khác mà nói, tựu là xem thường kiếm minh, xem thường hắn Dương Diệp.

Nếu như hắn cái này cũng còn ngồi yên không lý đến, cái kia truyền đi, thiên hạ kiếm tu như thế nào muốn? Kiếm minh kiếm tu như thế nào muốn?

Làm kiếm tu mà chiến!

Nhìn xem Dương Diệp đi về hướng áo bào trắng nam tử, trong tràng tam tông sáu thành người ánh mắt đã rơi vào áo bào trắng nam tử trên người, có chút nhìn có chút hả hê. Gây ai không tốt, hết lần này tới lần khác muốn vời gây cái tên điên này.

“Ngươi cũng là kiếm tu?” Áo bào trắng nam mục quang đã rơi vào Dương Diệp trên người, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vâng!”

Áo bào trắng nam tử chỉ chỉ xa xa lâm Đại Lang, nói: “So với hắn lợi hại sao? Nếu như không có, hoặc là chỉ là lợi hại một chút như vậy, tựu đừng lãng phí thời gian của ta rồi.”

Dương Diệp nói: “Yên tâm, sẽ không lãng phí ngươi thời gian đấy.”

Thanh âm rơi xuống, một thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, đang muốn xuất thủ, một bên Lâm Ấu Huyên đột nhiên chạy tới Dương Diệp trước mặt, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn có chút hồng, do dự hồi lâu, sau đó nhẹ giọng. Nói: “Đánh, đả bại hắn, ta, ta tựu hôn ngươi một cái.” Nói xong, nàng mặt càng đỏ hơn.

“Không được!”

Lúc này, một bên Tử nhi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nhìn xem Lâm Ấu Huyên, Tử nhi trong mắt có một tia địch ý.

Lâm Ấu Huyên nhếch miệng, nói: “Ta cũng không phải thân ngươi, hơn nữa, hắn muốn đánh thắng, ta mới thân!”

Tử nhi hừ lạnh một tiếng, nói: “Ngươi nói như vậy, kỳ thật tựu là muốn chiếm hắn tiện nghi.”

Nghe vậy, Lâm Ấu Huyên tiểu mặt càng đỏ hơn, nàng hai đấm nắm chặt, có chút nổi giận nói: “Ta mới không có!”

Tử nhi đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngừng, hai vị bà cô, trước ngừng, ta tại làm việc đây này.”

Lâm Ấu Huyên khẽ hừ một tiếng, nhưng sau đó xoay người về tới một bên lâm Thiên bên cạnh. Tử nhi nhìn một Dương Diệp, khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, sau đó nói khẽ: “Thanh Thi tỷ tỷ đã từng đã thông báo ta, lại để cho ta xem thật kỹ lấy ngươi, không thể để cho ngươi trêu hoa ghẹo nguyệt, ngươi, ngươi coi chừng một ít.” Nói xong, nàng trực tiếp ôm Tiểu Bạch biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn xem xấu hổ Tử nhi, Dương Diệp lắc đầu cười cười, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía một bên áo bào trắng nam tử, nói: “Cơm có thể ăn bậy, lời nói không thể nói lung tung, hiểu chưa?”

Áo bào trắng nam tử khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, tại phía sau hắn cách đó không xa cái kia danh nữ bỗng nhiên nói: “Nhiếp Phong, không thể khinh địch.”

Nghe được nữ tử lời mà nói..., tên gọi Nhiếp Phong áo bào trắng nam tử hai mắt lập tức nhắm lại lên, nhìn về phía Dương Diệp lúc, trên mặt đã không có dáng tươi cười, mà chuyển biến thành chính là một tia nghi hoặc cùng ngưng trọng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nàng kia, nữ tử đang mặc một bộ thanh sam váy dài, ngũ quan thanh tú, dáng người mỹ lệ, chỉ là thần sắc có chút nghiêm túc, phải nói có chút lạnh, đặc biệt là ánh mắt, tuy nhiên thoạt nhìn bình tĩnh, nhưng là Dương Diệp nhưng lại từ đối phương trong mắt thấy được coi thường. Coi thường người khác, bình thường chỉ có một loại người, cái kia chính là đối với thực lực mình rất có lòng tin người.

Ví dụ như đế nữ, từng tại đế nữ trong mắt, hắn đã từng gặp, đương nhiên, trước mắt nữ nhân này căn bản không cách nào cùng đế nữ tướng so, đế nữ, đó cũng không phải là bình thường coi thường, tại trong mắt nàng, liền thiên địa đều không coi vào đâu.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Nhiếp Phong, không nói nhảm, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở áo bào trắng nam tử trước mặt, tốc độ cực nhanh, làm cho Nhiếp Phong sắc mặt lúc này biến đổi, không chỉ Nhiếp Phong, một bên cái kia thanh sam váy dài nữ tử bọn người cũng là biến sắc.

Nhiếp Phong trong mắt đã có vẻ mặt ngưng trọng, hắn biết rõ, chính mình gặp đối thủ. Không dám khinh thường, đem làm trong hạ thể huyền khí bắt đầu khởi động, chân trái có chút khẽ cong, một cỗ Phong xoáy lăng không Phong xoáy tại hắn trái trên chân, đón lấy, hắn chân phải chống đỡ lấy không gian mạnh mà đạp một cái, toàn bộ người bắn ra mà ra, chân trái đối với Dương Diệp mạnh mà đạp tới.

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, thủ đoạn có chút run lên, trường kiếm hướng phía trước một cái bình gai.

Xùy~~!

Cái kia Nhiếp Phong trên chân Phong xoáy bị Dương Diệp như vậy nhè nhẹ đâm một phát, trực tiếp tán loạn ra, cái kia Nhiếp Phong kinh hãi, mà lúc này, Dương Diệp kiếm nhẹ nhàng điểm vào chân của hắn lên, cái kia Nhiếp Phong chân lập tức đột nhiên như giật điện hướng về sau rụt trở về, song khi hắn chân rụt về lại một khắc này, Dương Diệp kiếm cùng với chống đỡ tại hắn giữa lông mày.

Nhiếp Phong thân thể trực tiếp cứng ngắc.

Kiếm cương đâm rách làn da, một giọt huyết châu theo Dương Diệp trường kiếm trong tay mũi kiếm tràn ra đến.

Bại!

Trong tràng yên tĩnh im ắng.

Tam tông sáu thành người nhìn xem Dương Diệp, mặt sắc mặt ngưng trọng vô cùng, bọn hắn biết rõ Dương Diệp nhất định sẽ thắng, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thắng như thế nhẹ nhõm, thắng như thế triệt để. Cái kia Nhiếp Phong thế nhưng mà đế giả ah, nhưng lại không phải bình thường đế giả, đặc biệt là trước kia Nhiếp Phong thi triển cái kia Phong xoáy, cái kia cũng không phải bình thường Phong xoáy, mà là hư giai ah. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại nhẹ nhàng một kiếm liền đem hắn cho phá vỡ rồi, ngay tiếp theo cái này Nhiếp Phong cũng bị cái này nhẹ nhàng một kiếm cho đánh bại.

Yêu nghiệt!

Đây là lúc này tam tông sáu thành ý nghĩ trong lòng mọi người.

Mà cái kia nguyên lão bọn người tắc thì sắc mặt vô cùng âm trầm, Dương Diệp càng yêu nghiệt, đối với bọn họ tự nhiên lại càng bất lợi. Bọn hắn đã cùng Dương Diệp kết thù, cùng Dương Diệp tầm đó, rất khó thiện rồi. Dương Diệp hiện tại mới nửa đế, thực lực cũng đã khủng bố như vậy, một khi hắn đạt tới đế giả, khi đó, bọn hắn còn có thể giết được Dương Diệp sao?

Đừng nói khi đó, ngay tại lúc này cũng khó khăn dùng đánh chết Dương Diệp!

Ngoại trừ nguyên gia viên lão bên ngoài, còn lại hai đại tông môn cùng mấy đại thế gia trong nội tâm bắt đầu có đi một tí ý khác.

Một bên Lâm gia cùng Thiên Lan tông tắc thì âm thầm may mắn, may mắn lúc trước không có nghe nguyên gia xui khiến cùng Dương Diệp là địch, nếu như cùng Dương Diệp là địch, dùng Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực, một khi lớn lên mà bây giờ, bọn hắn không cần đi lo lắng vấn đề này, hơn nữa, nói không chừng còn có thể cùng Dương Diệp giao hảo, phải biết, giao hảo Dương Diệp, tựu tương đương với giao hảo một vị tương lai tuyệt thế cường giả ah!

Xa xa, nhìn xem trong sân Dương Diệp, thanh sam váy dài nữ tử trong mắt không tại bình tĩnh, mà chuyển biến thành chính là một tia khiếp sợ còn có một tia khó có thể tin.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn xem cái kia Nhiếp Phong, nói: “Trước kia, kiếm tu xác thực là xuống dốc rồi, nhưng là hiện tại, kiếm tu đem quật khởi, hiểu chưa?”

Nói xong, Dương Diệp thu kiếm, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp sau lưng, cái kia Nhiếp Phong ngốc trệ hồi lâu, đột nhiên, thần sắc hắn dữ tợn lên, giận dữ hét: “Không, ta không tin, ta không tin”

Nói xong, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, sau đó hắn toàn bộ người hóa làm một đạo gió lốc hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Nhìn thấy một màn này, một bên Thiên Lan Không bọn người đều là biến sắc, lập tức nộ lên, đây là thua không nổi ah!

Xa xa, Dương Diệp dừng bước, một vòng sát ý tự trong mắt của hắn chợt lóe lên, ngay tại hắn muốn xuất thủ lúc, cái kia thanh sam váy dài nữ tử đột nhiên xuất hiện ở cái kia Nhiếp Phong trước mặt, chỉ thấy nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, một đạo Lôi Điện tự hắn lòng bàn tay điện xạ mà ra, lập tức oanh tại cái kia Nhiếp Phong Phong xoáy thượng.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia Nhiếp Phong trên người cái kia chút ít Phong xoáy trực tiếp bị cái kia đạo Lôi Điện chấn trở thành hư vô, mà cái kia Nhiếp Phong bản thân càng là trực tiếp bị oanh đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người mộng rồi. Cái này Nhiếp gia nữ tử như thế nào đối với cái này Nhiếp Phong xuất thủ?

Xa xa, cái kia Nhiếp Phong bò lên, lúc này, cả người hắn đã đã trở thành một cái than đen, tóc tức thì bị điện chỉ lên trời bị dựng lên, tại trên người hắn, thỉnh thoảng còn có một đạo đạo dòng điện hiện lên, cái này làm cho Nhiếp Phong thân thể thỉnh thoảng một hồi kích rung động.

Nhiếp Phong ngẩng đầu nhìn hướng thanh sam váy dài nữ tử, có chút cả giận nói: “Nhiếp Quân, ngươi làm”

Đúng lúc này, cái kia thanh sam nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Nhiếp Phong trước mặt, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, tên gọi Nhiếp Quân nữ tử trực tiếp một cái tát phiến lại rồi Nhiếp Phong trên gương mặt.

BA~!

Nhiếp Phong trực tiếp bị phiến đã bay đi ra ngoài.

Tất cả mọi người lần nữa mộng rồi, kể cả một bên Dương Diệp đều có chút mộng rồi. Nữ nhân này coi như là giúp hắn, cũng không cần ác như vậy a!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, chỉ thấy cái kia Nhiếp Quân đột nhiên xuất hiện ở cái kia Nhiếp Phong trước mặt, sau đó giữ ở Nhiếp Phong cổ, đem hắn nhấc lên, nói: “Ta Nhiếp gia thua không nổi sao?”

“Ta không có bại!” Nhiếp Phong nhìn hằm hằm lấy Nhiếp Quân.

“BA~!”

Nhiếp Quân lần nữa một cái tát phiến lại rồi Nhiếp Phong trên mặt, thứ hai mặt trực tiếp sưng phồng lên, nhưng lại không có bay ra ngoài, bởi vì hắn yết hầu đang bị Nhiếp Quân tay trái gắt gao thủ sẵn.

Nhiếp Quân nhìn thẳng cái kia Nhiếp Phong, nói: “Không có bại? Lúc trước hắn nếu không phải lưu thủ, một kiếm kia có thể đã muốn mạng của ngươi, mà hắn hạ thủ lưu tình, thả ngươi một mạng, ngươi lại sau lưng đánh lén, ngươi đây là thua không nổi! Thua không nổi! Ngươi ném không phải ngươi mặt của mình, là chúng ta toàn bộ Nhiếp gia mặt!”

Nói xong, hắn tay phải lần nữa mạnh mà một cái tát vỗ vào Nhiếp Phong trên gương mặt.

BA~!

Theo một đạo thanh thúy cái tát tiếng vang lên, cái kia Nhiếp Phong trực tiếp đã bay đi ra ngoài. Lúc này đây, Nhiếp Quân hiển nhiên không có nương tay, cái kia Nhiếp Phong bay ra ngoài lúc còn liền phun ra hai ngụm máu.

Mọi người: “”

Xa xa, Nhiếp Phong bò lên, hắn nhìn về phía Nhiếp Quân, Vốn là muốn nói cái gì, nhưng khi chứng kiến Nhiếp Quân ánh mắt lạnh như băng lúc, vốn muốn nói lời lập tức nuốt trở về. Nhìn xem Nhiếp Quân, trong mắt của hắn ngoại trừ phẫn nộ, càng nhiều hơn là kiêng kị còn có một tia sợ hãi.

Nhiếp Quân lạnh lùng nhìn một Nhiếp Phong, nói: “Nếu không là xem ngươi là Tứ thúc duy nhất cháu trai, ta hôm nay tựu phế đi ngươi, để tránh cho Nhiếp gia mất mặt.”

Nói xong, Nhiếp Quân quay người nhìn về phía rồi Dương Diệp, sau đó hướng phía Dương Diệp đi đến, “Ra, đến ngươi rồi.”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1293: Hắn không phải người bình thường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Nhiếp Quân lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Ai mạnh ai yếu?

Kỳ thật không hề lo lắng, tự nhiên là Dương Diệp cường, đây là tam tông sáu thành tất cả mọi người nghĩ cách. Đặc biệt là cái kia cùng Dương Diệp đã giao thủ nguyên lão bọn người, bọn hắn phi thường tinh tường Dương Diệp thực lực là có nhiều khủng bố. Không nói kiếm đạo, tựu là Dương Diệp thân thể cũng đã có thể có thể so với hư giả cảnh cường giả rồi. Nếu như tại tăng thêm kiếm, đừng nói một đời tuổi trẻ, tựu là nguyên lão loại này cấp bậc cường giả cũng không dám nói nhất định có thể thắng Dương Diệp.

Về phần cái này gọi là Nhiếp Quân nữ tử, theo nàng xuất thủ đến xem, không thể nghi ngờ cũng là một vị siêu cấp thiên tài, nhưng là, không có người sẽ cảm thấy nàng có thể chiến qua Dương Diệp.

Năm đó Kiếm Vô Cực ngang trời xuất thế lúc, khi đó, toàn bộ đại lục sở hữu tất cả thiên tài ở trước mặt hắn đều ảm đạm thất sắc.

Mà bây giờ, Dương Diệp không thể nghi ngờ tựu là năm đó Kiếm Vô Cực.

Không chút nào khoa trương mà nói, hiện tại toàn bộ minh ngục đại lục sở hữu tất cả thiên tài ở trước mặt hắn, đều được thất sắc.

Nhìn xem đi tới Nhiếp Quân, Dương Diệp nhẹ nhàng phất phất tay trong kiếm, nói: “Ngươi xác định đến ta?”

“Ta phi thường xác định!”

Nhiếp Quân thanh âm rơi xuống, nàng đôi thủ chưởng tâm đột nhiên xuất hiện một đoàn Lôi Điện, cùng lúc đó, nàng chung quanh không gian đột nhiên xuất hiện tí ti dòng điện, Nhiếp Quân muốn xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, một đạo quang ảnh hiện lên, cái kia trước kia rời đi Nhiếp Thanh xuất hiện ở Nhiếp Quân trước mặt, nói: “Hắn không phải người!”

Nghe vậy, một bên, Dương Diệp ngẩn người, lập tức cả giận nói:

“Ngươi nói nói gì vậy!”

Nhiếp Thanh nhìn một Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Nhiếp Quân, nói: “Hắn không phải người bình thường!”

Dương Diệp: “”

Nhiếp Quân nhìn thẳng Nhiếp Thanh, “Cô cô cảm thấy ta không phải là đối thủ của hắn?”

Nhiếp Thanh có chút trầm ngâm, lập tức nói: “Có thể nói như vậy.” Đừng nói Nhiếp Quân, chính là nàng chính mình cũng không dám nói có thể chiến thắng Dương Diệp. Mặc dù có chút khó chịu Dương Diệp, nhưng là nàng không phải không thừa nhận, Dương Diệp tuyệt đúng là một vị có thể so với Kiếm Vô Cực thiên tài. Tuy nhiên Nhiếp Quân cũng là đương kim trên đời số một số hai tuyệt thế thiên tài, nhưng là tại Dương Diệp loại này yêu nghiệt trước mặt, hay là chênh lệch rất nhiều.

Nghe được Nhiếp Thanh lời mà nói..., Nhiếp Quân hai mắt nhắm lại, hồi lâu, nàng nói: “Mặc kệ ta có thể thắng hay không hắn, ta đều hi vọng cùng hắn một trận chiến, cô cô có lẽ lý giải, đúng không?”

Nhiếp Thanh trầm mặc thục tức, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta Nhiếp gia người muốn hướng các hạ lãnh giáo mấy chiêu, kính xin các hạ chỉ điểm một chút.”

Dương Diệp cười cười, hắn như thế nào không rõ, cái này Nhiếp Thanh là hi vọng hắn có một chút liền ngừng lại. Hắn cùng với Nhiếp gia không oán không cừu, tự nhiên sẽ không giết rồi Nhiếp Quân, trở mặt Nhiếp gia. Lập tức cười nói: “Không có vấn đề!”

Nhiếp Thanh khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Hư không phía trên, tại Nhiếp Thanh bên cạnh xuất hiện một gã áo bào xanh lão giả, áo bào xanh lão giả ánh mắt rơi vào phía dưới Dương Diệp trên người, nói: “Cái này là cái kia Dương Diệp?”

Nhiếp Thanh nhẹ gật đầu, nói: “Rất cường.”

“Quân nhi nha đầu kia cũng đánh không lại hắn?” Áo bào xanh lão giả hỏi.

Nhiếp Thanh lắc đầu.

“Vậy ngươi còn lại để cho nàng cùng hắn giao thủ?” Áo bào xanh lão giả trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc.

Nhiếp Thanh nói: “Bất kể là quân nhi hay là Nhiếp gia một đời tuổi trẻ những người kia, nhiều năm qua, bọn hắn đã cảm giác mình tựu là đại lục cao cấp nhất thiên tài, bọn hắn rất tự tin, phi thường tự tin, tự tin có chút quá mức rồi. Mà một khi gặp thất bại cùng đả kích, tựu như cái kia Nhiếp Phong, bọn hắn sẽ chịu không nỗi. Lúc này đây, tựu lại để cho bọn hắn minh bạch, cái gì gọi là người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên, miễn cho mù quáng tự đại, đã bị mất phương hướng mình!”

[truyen cua t ui @@ Net]
“Nói cũng đúng!” Lão giả nhẹ gật đầu.

Phía dưới, tại Nhiếp Thanh sau khi biến mất, Nhiếp Quân lòng bàn tay cái kia nguyên bản yên lặng hai luồng Lôi Điện đột nhiên bắt đầu nóng nảy bắt đầu chuyển động, cùng lúc đó, tại khắp chung quanh không gian, vô số dòng điện không ngừng hiện lên. Không nói nhảm, Nhiếp Thanh đột nhiên hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, hắn những nơi đi qua, tia chớp xẹt qua, không gian chịu kịch liệt kích động, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, trường kiếm trong tay bắt đầu phát ra nhàn nhạt kiếm quang.

Rất nhanh, Nhiếp Thanh xuất hiện ở Dương Diệp hướng trên đỉnh đầu, đón lấy, nàng hai tay mạnh mà hướng phía Dương Diệp chụp được.

“Thiên Lôi chưởng!”

Theo Nhiếp Thanh thanh âm rơi xuống, trong tay nàng hai luồng Lôi Điện hướng phía Dương Diệp ầm ầm rơi đi. Mà lúc này, Dương Diệp tay động. Kiếm xuất, cũng không có quá nhiều xinh đẹp, chính là một cái hướng lên đỉnh gai, nhưng mà như vậy một cái đỉnh gai, cái kia hai luồng Lôi Điện trực tiếp ầm ầm nghiền nát, hóa thành tí ti dòng điện tiêu tán trên không trung.

Một kiếm phá vạn pháp!

Trong tràng, tất cả mọi người chịu biến sắc. Một kiếm phá vạn pháp, chỉ chính là kiếm tu Kiếm Tâm Thông Minh, đạt tới Kiếm Tâm Thông Minh người, có thể tìm ra đối phương chiêu thức cùng huyền kỹ sơ hở, sau đó một kiếm phá hắn. Nhưng là, muốn chính thức làm được một kiếm phá vạn pháp, cũng không dễ dàng, cho dù là một ít đạt tới

Kiếm Tâm Thông Minh người cũng khó khăn dùng làm được.

Vì sao?

Bởi vì muốn làm đến một kiếm phá vạn pháp, ngoại trừ kiếm đạo hiếu thắng bên ngoài, tốc độ cũng muốn nhanh, nếu như lực lượng còn mạnh hơn, vậy thì càng tốt hơn. Có thể nói, muốn chính thức làm được một kiếm phá vạn pháp, ngoại trừ dao động Kiếm Tâm Thông Minh, còn cần tốc độ cực nhanh cùng với rất mạnh lực lượng. Kiếm Tâm Thông Minh chỉ là trụ cột, tốc độ này cùng lực lượng mới là trọng yếu nhất.

Mà Dương Diệp, không chỉ Kiếm Tâm Thông Minh, tốc độ này cùng lực lượng cũng có. Có thể nói, trừ phi có người tốc độ cùng lực lượng có thể áp qua hắn, bằng không thì, đều bị hắn một kiếm phá vạn pháp!

Trong tràng, Dương Diệp một kiếm phá vỡ cái kia hai luồng Lôi Điện về sau, cũng không có dừng tay, thủ đoạn có chút run lên, trường kiếm trong tay lập tức như cùng một cái độc xà hướng phía cái kia Nhiếp Quân phần bụng nhanh đâm mà đi.

Tại hai luồng Lôi Điện bị Dương Diệp dễ dàng tựu phá vỡ một khắc này, Nhiếp Quân chính là trong nội tâm cả kinh, hiển nhiên, Dương Diệp so nàng muốn còn mạnh hơn. Gặp Dương Diệp trường kiếm đâm tới, Nhiếp Quân không dám có chút chủ quan, hắn tay phải có chút xoay tròn, một đạo thiểm điện tự hắn lòng bàn tay điện xạ mà ra, oanh tại Dương Diệp trường trên thân kiếm.

Bị cái kia đạo Lôi Điện oanh trúng, trường kiếm lập tức có chút dừng lại, cùng lúc đó, những cái... Kia dòng điện trực tiếp che trùm lên trường trên thân kiếm, sau đó điên cuồng ăn mòn Dương Diệp kiếm, bất quá rất nhanh, Dương Diệp tay hơi khẽ chấn động, trường kiếm bên trong lập tức tuôn ra một cỗ kiếm ý, Niết Bàn Cảnh kiếm ý sau khi xuất hiện, những cái... Kia dòng điện trực tiếp bị chấn trở thành hư vô.

Đón lấy, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên kích xạ xuất một đạo kiếm khí, kiếm khí tốc độ cực nhanh, ở đằng kia Nhiếp Quân còn chưa phục hồi tinh thần lại chính là oanh tại bờ vai của nàng chỗ. Nhưng mà lại để cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn chính là, tại hắn kiếm khí oanh tại Nhiếp Quân bả vai một khắc này, Nhiếp Quân trên thân thể đột nhiên xuất hiện một đạo Lôi Điện lưới, kiếm khí cùng cái kia đạo Lôi Điện lưới vừa mới tiếp xúc, chính là trực tiếp bị cái này đạo Lôi Điện lưới điện không có.

Mà lúc này, Nhiếp Quân trong cơ thể đột nhiên bạo tuôn ra vô số Lôi Điện, những... Này Lôi Điện lập tức đem Dương Diệp cùng nàng bao vây lại.

Ông!

Lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tự trong đó vang vọng mà lên, đón lấy, những cái... Kia Lôi Điện trực tiếp bị cắt trở thành vô số đoạn, rất nhanh, những cái... Kia Lôi Điện trên không trung tiêu tán.

Dương Diệp cùng Nhiếp Quân xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, lúc này, Dương Diệp đứng tại Nhiếp Quân trước mặt, mà kiếm trong tay hắn chính chống đỡ lấy Nhiếp Quân giữa lông mày.

Bại!

Tuy nhiên tất cả mọi người cảm thấy Dương Diệp nhất định sẽ thắng, mà Dương Diệp cũng xác thực thắng, nhưng là, mọi người như trước là Dương Diệp thực lực mà khiếp sợ, đặc biệt là cái kia cùng Dương Diệp là địch hai tông Ngũ Thành, Dương Diệp bày ra thiên phú cùng thực lực, lại để cho bọn hắn có chút sợ.

Hiện tại, bọn hắn chỉ có hai lựa chọn, hoặc là cùng Dương Diệp giao hảo, hoặc là tìm cơ hội một kích tất sát Dương Diệp!

Trong tràng, Nhiếp Quân nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta thua rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thu hồi kiếm, quay người rời đi. Như Thiên Lan Không theo như lời, hắn hiện tại đối thủ nhưng thật ra là những cái... Kia lão quái vật, một đời tuổi trẻ, ít nhất tại đây minh ngục đại lục một đời tuổi trẻ, đối với hắn đã không có cái uy hiếp gì rồi. Nếu như là Linh giới một đời tuổi trẻ có lẽ phải thử một chút.

Linh giới dù sao không phải phong bế thế giới, rất nhiều thiên mới có thể đi Ngoại Vực lịch lãm rèn luyện, mà Ngoại Vực thiên tài cũng có thể đến Linh giới. Đối với Linh giới vũ bảng sắp xếp trước vài tên thiên tài, nhưng hắn là cũng rất tò mò đấy. Trừ đó ra, còn có U Minh điện cái kia kỵ heo thiếu nữ đợi U Minh điện điện hạ, thực lực của các nàng sợ rằng cũng không biết tăng lên tới rồi loại trình độ nào.

Linh giới!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này, hắn đã có chút không thể chờ đợi được muốn phải đi về rồi.

Lúc này, Nhiếp Thanh xuất hiện ở cái kia Nhiếp Quân trước mặt, nàng đang muốn nói chuyện, Nhiếp Quân khẽ lắc đầu, nói: “Cô cô yên tâm, ta sẽ không bị đả kích đến.”

Nhiếp Thanh thò tay vỗ nhẹ nhẹ đập Nhiếp Quân bả vai, nói: “Như vậy cũng tốt. Muốn nhớ kỹ một điểm, thất bại cũng không phải một chuyện xấu, bởi vì nó để cho chúng ta biết rõ thiếu sót của mình, như thế, chúng ta mới có thể lại để cho chính mình làm rất tốt.”

Nhiếp Quân nhẹ gật đầu, không nói gì.

Nhiếp Thanh quay người nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: “Đa tạ hạ thủ lưu tình.” Nhiếp Quân là Nhiếp gia thiên tài, nếu như có cái tốt xấu, vậy đối với Nhiếp gia mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tổn thất thật lớn.

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Luận bàn mà thôi, cũng không phải cuộc chiến sinh tử đấu.”

Nghe vậy, Nhiếp Thanh trong nội tâm âm thầm gật đầu, thầm nghĩ cái này Dương Diệp kỳ thật nhiều khi cũng là một cái rất dễ thân cận người ah. Không có nhớ bao nhiêu, nàng nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, chúng ta đi thôi!”

Mọi người nhẹ gật đầu, đi theo Nhiếp Thanh hướng phía xa xa phía chân trời lao đi.

Đúng lúc này, cái kia Lâm gia lâm Thiên đột nhiên mang theo Lâm gia Tam huynh muội đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: “Thật sự là Trường Giang sóng sau đè sóng trước, chứng kiến ngươi, lão phu thật sự là xấu hổ.”

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới cái này lâm Thiên đang tại còn lại thế gia cùng hai tông mặt tới cùng hắn nói chuyện với nhau, thoáng qua Dương Diệp chính là đã minh bạch. Đây là Lâm gia tại phóng thích thiện ý, muốn kết giao hắn cùng với Thiên Sát các.

Nghĩ vậy, Dương Diệp cười nói: “Tiền bối quá khiêm nhượng, ta cùng lâm Đại Lang bọn hắn xem như hảo hữu, tiền bối xưng hô ta Dương Diệp là đủ.”

Nghe vậy, lâm Thiên âm thầm gật đầu, ai nói cái này Dương Diệp là một cái bảo thủ, mặc kệ tính mà làm ngu xuẩn? Xem, người ta nhiều khiêm tốn, nhiều biết làm người! Kỳ thật, tại biết được Dương Diệp đã biết Lâm gia Tam huynh muội thân phận về sau, hay là đưa bọn chúng thả lại Lâm gia, hơn nữa còn đưa tặng Lâm Ấu Huyên Tam huynh muội Đế cấp huyền kiếm lúc, hắn đối với Dương Diệp tựu có chút tò mò rồi.

Hiện tại, hắn gặp được Dương Diệp, đối với Dương Diệp, hắn đánh giá là: Tuổi trẻ khinh cuồng, thà gãy chớ ngoặt, mặc dù có điểm điên, nhưng là nhiều khi lại hiểu được tiến thối. Tóm lại, nếu là tới là địch, nhất định phải đem thứ nhất kích tất sát, bằng không thì, sẽ bị hắn điên cuồng trả thù, trọn đời không được An Ninh. Còn nếu là tới là hữu, đem đạt được một cái cường đại minh hữu.

Lâm gia lựa chọn thứ hai.

Lâm Thiên cười nói: “Cái kia lão phu tựu bán già rồi, tiểu tử, ta cái này ba cái tiểu gia hỏa cũng là tu kiếm đấy, ngươi có thể hay không chỉ điểm một chút bọn hắn?”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên không có vấn đề!”

Hai người nhìn nhau cười cười.

“Ta cái này đồ đệ tuy nhiên không phải học kiếm đấy, nhưng là hi vọng đạt được Dương tiểu huynh ngươi chỉ điểm một chút” lúc này, một bên cái kia Thủy lão quỷ mang theo Tư Không Khánh đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói.

Tư Không Khánh đối với Dương Diệp ôm quyền, trong mắt tràn đầy kính ý.

“Đương nhiên không có vấn đề!” Dương Diệp cười nói.

Nhìn thấy Lâm gia cùng Thiên Lan tông chủ động kết giao Dương Diệp, một bên nguyên lão sắc mặt khó nhìn lại.

Mà đúng lúc này, một bên đột nhiên lại vang lên một giọng nói: “Ta cái này mấy tiểu tử kia cũng hi vọng các hạ có thể chỉ điểm một chút”

Nghe vậy, trong tràng mọi người đều là sững sờ.

Mà cái kia nguyên lão khi thấy người nói chuyện lúc, sắc mặt lập tức khó xem tới cực điểm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1294: Cho ngươi 100 cái gan, ngươi dám sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Dạ gia gia chủ, Dạ Không.”

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Lan Không nói.

Dạ gia!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào tên kia nói chuyện hoa bào lão giả trên người, tại lão giả bên cạnh, còn có một gã áo đen lão giả, lão giả này hắn nhận thức, đúng là cái kia đã từng đi minh ngục đại lục đuổi giết hắn Dạ Danh.

Hoa bào lão giả cùng Dạ Danh còn có toàn bộ Dạ gia người, kể cả bên cạnh cái kia mấy đại thế gia cùng hai đại tông môn người đều đang nhìn Dương Diệp.

Dạ gia muốn cùng Dương Diệp giao hảo, Dương Diệp có thể đáp ứng hay không?

Nếu như Dương Diệp không muốn, vậy bọn họ cũng chỉ có thể lựa chọn một con đường rồi, cái kia chính là tìm tìm cơ hội không tiếc bất cứ giá nào tru sát Dương Diệp. Bởi vì, Dương Diệp nếu là lớn lên, cái này hậu quả bọn hắn thừa nhận đảm đương không nổi. Mà Dương Diệp nếu như đáp ứng, vậy thì đại biểu, Dương Diệp cũng không có không phải muốn cùng bọn họ không chết không ngớt ý tứ.

Mà bọn hắn, cũng chẳng khác nào nhiều hơn một sợi lựa chọn, cái kia chính là cùng Dương Diệp giao hảo, nếu như có thể cùng Dương Diệp kết làm minh hữu, cái kia Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực đối với bọn họ mà nói tựu không phải là uy hiếp, mà là trợ lực.

Kỳ thật, một đường ra, tại kiến thức đến Dương Diệp thiên phú cùng tiềm lực về sau, rất nhiều thế gia cũng đã bắt đầu đã hối hận. Hối hận lúc trước bị ma quỷ ám ảnh đi tập sát Dương Diệp, giết Dương Diệp, xác thực có thể chia cắt Dương Diệp kiếm minh, đạt được một ít lợi ích, còn có thể diệt trừ một cái uy hiếp. Nhưng là, bọn hắn nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực, bởi vậy, lợi ích không có được một điểm, trái lại tổn binh hao tướng vô số.

Tiếp tục tập sát Dương Diệp?

Cái kia được trả giá bao nhiêu một cái giá lớn? Mà cái này một cái giá lớn, tuyệt đối với không phải từng chút một lợi ích có thể đền bù đấy. Coi như là 1000 vạn Tử Tinh Thạch, cũng so ra kém một gã hư giả cảnh cường giả. Mà chia cắt kiếm minh, bọn hắn có thể có được 1000 vạn Tử Tinh Thạch sao? Nhìn xem nguyên gia, đã từng ẩn vực thứ nhất thế gia, mà bây giờ, cơ hồ biến thành yếu nhất được rồi.

Tóm lại, đối với mấy đại thế gia mà nói, không phải vạn bất đắc dĩ, bọn hắn không sẽ tiếp tục cùng Dương Diệp là địch, bởi vì cái kia sẽ tiếp tục trả giá rất lớn một cái giá lớn, nhưng lại không nhất định có thể tru sát Dương Diệp.

Mà bây giờ, Dạ gia đã biểu đạt rồi ý của mình, tựu xem Dương Diệp như thế nào lựa chọn rồi.

Như thế nào tuyển? Cái này còn cần do dự sao?

Dương Diệp không do dự, lập tức đối với cái kia Dạ gia gia chủ Dạ Không ôm quyền, cười nói: “Tự nhiên không có vấn đề.”

Cùng mấy đại thế gia tiếp tục là địch? Hắn não tàn mới phải làm như vậy. Thử nghĩ, tựu tính toán hắn tru sát những... Này thế gia cùng tông môn, lại có thể được cái gì? Tử Tinh Thạch? Khôi lỗi? Địa bàn? Những vật này với hắn mà nói, cũng không phải rất cần. Mà nếu như hắn làm như vậy, hắn đem cần trả giá rất nhiều một cái giá lớn, ví dụ như kiếm minh cùng Thiên Sát các sẽ chết rất nhiều người, hơn nữa, hắn còn có thể lãng phí rất nhiều rất nhiều thời gian.

Mà bây giờ, hắn đã không có gì thời gian tại đây minh ngục đại lục lãng phí.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Dạ gia gia chủ còn có bên cạnh cái kia chút ít thế gia người lập tức thở dài một hơi, bình tĩnh mà xem xét, bọn hắn cũng không muốn đang cùng Dương Diệp cùng chết rồi. Bởi vì thật sự là quá không đáng rồi. Trả giá vô số tánh mạng con người đi giết một người, đổi lấy nhưng lại một điểm không có ý nghĩa lợi ích, cái này cách làm không khỏi quá ngu xuẩn.

Kỳ thật, nếu để cho bọn hắn sớm biết như vậy Dương Diệp là như thế khủng bố, bọn họ là tuyệt đối sẽ không nghe Vân gia lừa dối đi tập sát Dương Diệp đấy. Nguyên gia cùng Dương Diệp có thù không đợi trời chung, nhưng là bọn hắn không có ah!

Dạ gia gia chủ Dạ Không đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Đã từng sự tình, ta Dạ gia chi qua, lão phu đại biểu Dạ gia hướng các hạ xin lỗi, đến nay về sau, Dạ gia nguyện cùng kiếm minh kết làm minh hữu, công thủ hỗ trợ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã từng sự tình, xóa bỏ.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., một bên lại một gã lão giả đứng dậy, nói: “Ta Lý gia cũng nguyện ý cùng kiếm minh kết làm minh hữu, công thủ hỗ trợ!”

Lão giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, bên cạnh lại một gã lão giả đứng dậy, nói: “Ta Ninh gia nguyện ý cùng kiếm minh kết làm minh hữu, công thủ hỗ trợ”

Rất nhanh, trong tràng tam tông sáu thành chỉ còn lại có nguyên gia cùng Vân gia cùng với Tần gia không có bày tỏ thái độ rồi.

Cái này Tam gia không có tỏ thái độ cũng rất bình thường, một cái là bị Dương Diệp cơ hồ muốn diệt tộc nguyên gia, còn có một là bị Dương Diệp giết nhi tử Vân gia, còn có cái là bị Dương Diệp đánh chết hai gã hư giả Tần gia, thù này, há lại nói buông liền phóng hạ hay sao? Đặc biệt là nguyên gia, Dương Diệp thế nhưng mà cơ hồ diệt đi nguyên gia ah!

Cùng Dương Diệp kết minh? Tựu tính toán bọn hắn nguyện ý, chỉ sợ Dương Diệp cũng sẽ không nguyện ý.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không nguyện ý cùng cái này Tam gia kết minh, bởi vì hắn không tin đảm nhiệm cái này Tam gia, hơn nữa, cái này Tam gia hành vi, cũng chạm đến đến rồi hắn điểm mấu chốt. Đặc biệt là cái kia nguyên gia cùng Tần gia, hắn sở dĩ cùng ẩn vực thế gia là địch, có thể nói cái này nguyên gia thế nhưng mà không thể bỏ qua công lao, mà cái kia Tần gia thì là phái người đi minh ngục đại lục đánh kiếm minh, cái này với hắn mà nói, là tuyệt đối với không thể tha thứ đấy.

Kỳ thật hắn cũng biết, dùng hắn cùng với cái này Tam gia ở giữa cừu hận, đối phương cũng không có khả năng cùng hắn hoà giải. Tựu tính toán bọn hắn tỏ thái độ hoà giải, mục đích khẳng định cũng là vì cùng hắn ngầm đấy.

Xa xa, nhìn thấy trong sân một màn này, cái kia Nhiếp Thanh trong nội tâm lập tức buông lỏng, nàng lo lắng nhất đúng là Dương Diệp cùng những... Này thế gia đột nhiên đánh nhau, cũng may hiện tại xem ra, loại tình huống này chắc có lẽ không đã xảy ra. Tuy nhiên còn có ba gia tộc không có tỏ thái độ cùng Dương Diệp hoà giải, nhưng là cái này ba gia tộc thực lực đều yếu kém, chỉ cần Nhiếp gia ra mặt chấn nhiếp, bọn hắn tuyệt đối với không dám xằng bậy.

“Kình Thiên Phong đến rồi!” Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người ngừng lại, hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy xa xa phía chân trời đứng vững một tòa chống trời ngọn núi khổng lồ, ngọn núi khổng lồ không chỉ cao vút trong mây, nhưng lại rất rộng, dùng chúng tầm mắt của người đều nhìn không tới ngọn núi khổng lồ độ rộng, nó coi như vô biên vô hạn!

Nhỏ bé!

Tại đây Kình Thiên Phong trước mặt, mọi người lần thứ nhất cảm giác mình có chút nhỏ bé.

Huyền giả, đặc biệt là đến rồi trong tràng mọi người trình độ, đưa tay thời gian tựu có thể sơn băng địa liệt, thậm chí là hủy thiên diệt địa, nhưng là, mọi người đối với cái này thiên nhiên một ít Quỷ Phủ Thần Công, hay là trong lòng còn có kính sợ đấy. Bởi vì bọn hắn có thể hủy diệt những... Này Quỷ Phủ Thần Công, nhưng lại tạo không xuất những... Này Quỷ Phủ Thần Công.

“Đi thôi!”

Nhiếp Thanh thân hình khẽ động, mang theo mọi người hướng cái kia Kình Thiên Phong đỉnh núi lao đi.

Chỉ chốc lát, mọi người đi tới rồi Kình Thiên Phong đỉnh núi, đi vào đỉnh núi, mọi người có loại đi vào đám mây cảm giác, kỳ thật, không phải cảm giác, mà là mọi người xác thực đã đi tới rồi đám mây, bởi vì Kình Thiên Phong đỉnh núi đã chạm vào mây xanh, liếc quét tới, chung quanh đều là phiêu động mây trắng, nếu như ngẩng đầu nhìn lại, sẽ cho người một loại ảo giác, cái kia chính là thò tay là được sờ thiên!

Nhiếp Thanh mang theo mọi người đi tới rồi Kình Thiên Phong biên giới chỗ, tự đỉnh núi cúi người nhìn lại, phía dưới, một mảnh cánh đồng hoang vu, cánh đồng hoang vu về sau, là một mảnh hoang vu sa mạc, ở đằng kia sa mạc cuối cùng, mơ hồ có thể thấy được liên tiếp sơn mạch.

Nhiếp Thanh chỉ chỉ sa mạc cuối cùng, nói: “Bên kia, tựu là Yêu tộc.” Nói xong, nàng vừa chỉ chỉ phía dưới sa mạc cùng cái kia phiến cánh đồng hoang vu, nói: “Đây là chúng ta cùng Yêu tộc ở giữa một cái vùng hòa hoãn, chúng ta không thể để cho bọn hắn hủy diệt Kình Thiên Phong, bằng không thì, Kình Thiên Phong vừa vỡ, Yêu tộc đại quân đem không có bất kỳ trở ngại, bọn hắn đem tiến quân thần tốc chúng ta Nhân tộc nội địa. Khi đó, Nhân tộc hết!”

“Yêu tộc thế lực như thế nào?” Lúc này, Lâm gia gia chủ lâm Thiên Vấn.

Nhiếp Thanh lắc đầu, nói: “Không rõ ràng lắm, bởi vì từ khi Yêu tộc thống nhất về sau, chúng ta phái đi người ngay tại chưa có trở về qua. Chúng ta cũng phái hư giả cảnh cường giả trước đi tìm hiểu qua tin tức, nhưng là, chúng ta phái đi hư giả cảnh cường giả mới vừa gia nhập cái kia phiến sa mạc chính là bị phát hiện rồi. Nếu như không phải rút lui kịp thời, chỉ sợ đã thân chết.”

“Ta cảm thấy được, chúng ta có lẽ tiếp tục phái người tiến đến!”

Đúng lúc này, một bên nguyên lão bỗng nhiên nói: “Chúng ta đối với Yêu tộc thực lực một chút cũng không rõ ràng lắm, loại tình huống này, nếu như bọn hắn đột nhiên tiến công, nhất định sẽ đánh chúng ta một trở tay không kịp. Cho nên, ta đề nghị tiếp tục phái người trước đi tìm hiểu tin tức, ít nhất phải thăm dò Yêu tộc chi tiết.”

Nhiếp Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Ta Nhiếp gia tự nhiên biết rõ điểm ấy, nhưng là, coi như là ta Nhiếp gia ẩn nấp công phu tốt nhất hư giả, cũng còn không có tiến vào Yêu tộc tựu bị phát hiện”

Nguyên lão nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, nói: “Muốn nói ẩn nấp công phu, ai so ra mà vượt kiếm minh minh chủ Dương Diệp? Phải biết, lúc trước chúng ta bốn năm tên hư giả cảnh cường giả trước đuổi theo giết hắn, có thể liền bóng dáng của hắn đều không có gặp.”

Nghe được nguyên lão lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dương Diệp, tuy nhiên tất cả mọi người biết rõ cái này nguyên lão là cố ý nhằm vào Dương Diệp, có chút mượn đao giết người ý tứ, nhưng là, không thể không nói, cái này nguyên lão nói lời vẫn có đạo lý đấy. Bởi vì so về ẩn nấp công phu, trong tràng đúng là không người nào có thể so với mà vượt Dương Diệp.

Nhưng là, Dương Diệp nguyện ý đi không? Nếu tại Yêu tộc nội địa bị phát hiện, cái kia thật đúng là thập tử vô sinh rồi.

Lúc này, cái kia nguyên lão lại nói: “Đương nhiên, tiến về trước Yêu tộc nội địa, là gặp nguy hiểm đấy, nhưng là, vì Nhân tộc, một điểm nguy hiểm lại được coi là rồi cái gì? Ngươi nói đúng không, Dương minh chủ.” Nói xong, hắn nhìn về phía rồi một bên Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Đương nhiên! Như vậy như thế nào, xin mời nguyên lão cùng ta cùng nhau tiến đến, chúng ta cùng một chỗ là nhân tộc hết sức, như thế nào đây?"

"Ta ẩn nấp công phu cũng không Dương minh chủ tốt!" Nguyên lão nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp cười nói: "Cái này không có sao ah, ta có thể giúp ngươi cùng một chỗ ẩn nấp ah! Ta và ngươi cùng một chỗ ẩn nấp, muốn đi vào Yêu tộc, còn không phải chuyện dễ dàng!"

Nguyên lão nheo mắt, giúp hắn ẩn nấp? Có lẽ Dương Diệp có thể làm được, nhưng là một khi tiến vào Yêu tộc, Dương Diệp chính mình chuồn đi, vậy hắn chẳng phải là muốn bị Yêu tộc vây công?

Gặp nguyên lão không nói lời nào, Dương Diệp thần sắc lạnh dần, nói: "Như thế nào, đến ngươi là nhân tộc kính dâng thời điểm tựu ách rồi hả?"

Nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói: "Dương minh chủ nếu không muốn đi, nói rõ tựu là, làm gì tìm những... Này lấy cớ để qua loa tắc trách?"

"Không, ngươi đi ta tựu đi, như thế nào đây?" Dương Diệp cười lạnh nói.

Nguyên lão hai mắt nhắm lại, trong mắt hàn mang lập loè, không nói gì.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: "Ngươi muốn quang minh chính đại tới giết ta, ta còn cao xem ngươi vài phần, chơi những... Này hạ lưu thủ đoạn, ta đều thay ngươi cảm thấy cảm thấy thẹn!"

Bị Dương Diệp đang tại mặt của mọi người đối đãi như vậy, nguyên lão khí sắc mặt tái nhợt, hắn càng là hai tay nắm chặt, trên người không ngừng tản ra từng đạo cuồng bạo khí tức.

Lúc này, Dương Diệp lại mỉa mai nói: "Muốn động thủ? Cho ngươi 100 cái gan, ngươi dám động sao?"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1295: Ta nguyện ý lên núi đao, xuống biển lửa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người đã nhìn ra, cái này Dương Diệp là đang ép cái này nguyên lão động thủ.

Xác thực, Dương Diệp tựu là đang ép cái này nguyên lão động thủ, chỉ cần nguyên lão động thủ, hắn sẽ không tiếc bất cứ giá nào tại đây chém giết nguyên lão. Cho dù là cái này Nhiếp Thanh ngăn cản, hắn cũng muốn chém giết đối phương, bởi vì là đối phương động trước tay, hơn nữa, tựu tính toán giết không được đối phương, hắn cũng muốn đối phương trả giá thật nhiều.

Bởi vì một khi cái này nguyên lão động thủ, vậy hắn có thể dùng cái này là lấy cớ lại để cho Nhiếp gia trừng phạt nguyên lão, nếu như Nhiếp gia không trừng phạt nguyên lão, hoặc là trừng phạt nhẹ, vậy hắn tựu có lý do không tại tuân thủ Nhiếp gia cái kia cái gọi là cái gì tạm thời dừng tay quy định. Nói ngắn lại, cái này nguyên lão chỉ cần dám động tay, hắn tựu nhất định muốn làm cho đối phương tại đây vẫn lạc!

Hắn sở dĩ không động thủ trước, là vì không có nắm chắc có thể một kích tất sát cái này nguyên lão, một khi hắn không thể một kích tất sát đối phương, Nhiếp gia nhất định sẽ xuất thủ ngăn cản hắn, hơn nữa sẽ bởi vì mặt mũi nguyên nhân đứng tại nguyên gia bên này, khi đó, cục diện đem biến thành không thể vãn hồi, nếu như chỉ là hắn một người, hắn ngược lại là không sợ, nhưng là, hắn hiện tại sau lưng còn có kiếm minh cùng Thiên Sát các. Lúc này làm kiếm minh cùng Thiên Sát các không duyên cớ đắc tội một cái cường địch, đúng là không khôn ngoan.

Nghe được Dương Diệp khích tướng, cái kia Nhiếp Thanh lập tức biến sắc, nàng như thế nào không biết Dương Diệp suy nghĩ? Một khi cái này nguyên lão động thủ trước, khi đó, Nhiếp gia đem tại không có lý do gì ngăn cản Dương Diệp xuất thủ, mà một khi cho Dương Diệp lấy cớ này cùng lý do, cái kia nguyên lão bất tử, hắn tuyệt đối sẽ không bỏ qua.

Niệm đến tận đây, Nhiếp Thanh muốn nói chuyện, mà lúc này, một bên nguyên lão đột nhiên đem chính mình khí thế vừa thu lại, khẽ cười nói: “Lão phu tuy nhiên rất muốn cùng Dương minh chủ luận bàn một chút, nhưng là, hiện tại tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, lão phu lại có thể nào vì bản thân tư dục mà lại để cho chúng ta tộc tổn thất một vị thiên tài đâu này?”

“Rõ ràng tựu là không dám động tay, còn nói dễ nghe như vậy!” Lúc này, một bên Lâm Ấu Huyên nhếch miệng, nói khẽ.

Thanh âm tuy nhiên nhẹ, nhưng là trong tràng tất cả mọi người nghe thấy được.

Cái kia nguyên lão nguyên bản còn cười mặt trong chốc lát chính là âm trầm lên, hắn nhìn về phía rồi Lâm Ấu Huyên, mà Lâm Ấu Huyên bên cạnh lâm Thiên nhưng lại đem Lâm Ấu Huyên kéo về phía sau, sau đó đối với nguyên lão ôm quyền, nói: “Tiểu hài tử không hiểu chuyện, chỗ đắc tội, kính xin nguyên huynh rộng lòng tha thứ ha.”

Nguyên lão lạnh lùng nhìn thoáng qua lâm Thiên, không nói gì.

Một bên, Dương Diệp nhún vai, nói: “Trước kia có người nói ta vô sỉ, ta cảm thấy được, của ta vô sỉ so về nguyên tiền bối hay là chênh lệch rất nhiều ah!”

Nguyên lão hừ lạnh một tiếng, không có nói tiếp.

Dương Diệp cũng không có hứng thú cùng đối phương đánh nước miếng chiến, lập tức lui qua một bên. Tuy nhiên trong lòng có chút đáng tiếc, nhưng là không có sao, muốn giết đối phương, ngày sau có rất nhiều cơ hội.

Một bên Nhiếp Thanh lập tức thở dài một hơi, nàng xem một Dương Diệp, trước kia nàng còn cảm thấy trước mắt người này tốt ở chung, không nghĩ tới bây giờ mà bắt đầu náo sự, hơn nữa nhìn hắn bộ dạng như vậy, về sau khẳng định còn có thể náo sự

Nhiếp Thanh thu hồi suy nghĩ, lắc đầu, nói: “Chư vị, tình thế cực kỳ nghiêm trọng trước mặt, chúng ta Nhân tộc thật sự không thể tại nội đấu, ân oán cá nhân, kính xin tạm thời phóng phóng, đợi đánh lui Yêu tộc, mọi người muốn giải quyết như thế nào các ngươi ở giữa ân oán, ta Nhiếp gia quyết không nhúng tay vào. Nhưng là hiện tại, kính xin mọi người dùng đại cục làm trọng.”

Nói xong, nàng nhìn lướt qua mọi người, nói: “Đi thôi, ta Nhiếp gia gia chủ muốn gặp gặp chư vị.”

Nói xong, quay người hướng phía xa xa đi đến.

Nguyên lão nhìn một Dương Diệp bọn người, sau đó lập tức đi theo.

Hiện tại hắn cũng đã nhìn ra, Dương Diệp là muốn giết hắn, một khi cho Dương Diệp tìm được cơ hội, Dương Diệp là tuyệt đối sẽ không buông tha cho đấy. Nếu như là trước kia, hắn tự nhiên không sợ, nhưng là hiện tại, ba đại thế gia cùng ba đại tông môn cũng đã đứng ở Dương Diệp bên kia, hắn bên này chỉ còn lại có ba bốn tên hư giả, hơn nữa cái kia Vân gia cùng Tần gia còn không nhất định sẽ giúp hắn!

Cho nên, hiện tại vạn vạn không thể cho Dương Diệp cơ hội, bằng không thì, cái này Kình Thiên Phong vô cùng có khả năng chính là của hắn nơi táng thân.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia theo sát lấy Nhiếp Thanh bọn người nguyên lão, cười lạnh một tiếng, sau đó mang theo mọi người cũng đi theo.

Đi rồi một hồi, một tòa thành trì xuất hiện ở trước mặt mọi người, thành trì cũng không phải rất lớn, nhưng cũng không nhỏ, không sai biệt lắm có thể chứa mấy ngàn vạn người tả hữu.

Mới vừa vào thành, tựu không còn có mười lăm Đạo Thần thức tại trên thân mọi người từng cái đảo qua.

Toàn bộ là hư giả cảnh cường giả thần thức!

Mười lăm vị hư giả!

Trong tràng tất cả mọi người biến sắc, mặc dù biết cái này Nhiếp gia rất cường, nhưng là, mọi người thật không ngờ, cái này Nhiếp gia vậy mà có được mười lăm vị hư giả cảnh cường giả, hơn nữa, cái này còn có thể có thể chỉ là mặt ngoài cường giả, Nhiếp gia thực lực chân chính, khả năng xa không chỉ mười lăm vị hư giả.

Giờ khắc này, một ít nguyên bản còn có chút ngạo khí thế gia cường giả, lập tức đem chính mình ngạo khí thu liễm. Đồng dạng là thế gia, cái này Nhiếp gia so với bọn hắn có thể mạnh rất nhiều nhiều nữa...

Dương Diệp cũng là thần sắc mặt ngưng trọng, hắn cũng không có đến cái này Nhiếp gia thực lực thật không ngờ khủng bố, mười lăm vị hư giả, đây cũng không phải là đế giả, mà là hư giả. Có thể nói, trừ phi là tam tông sáu thành tăng thêm Thiên Sát các toàn bộ liên hợp lại, bằng không thì, căn bản không cách nào cùng cái này Nhiếp gia chống lại.

Rất nhanh, một đoàn người đi tới một tòa tên là Hạo Nhiên điện đại điện.

Mới vừa vào điện, một gã mặc hoa bào lão giả chính là tiến nhập trong tầm mắt của mọi người.

“Đây là ta Nhiếp gia gia chủ Nhiếp Thiên.”

Nhiếp Thanh giới thiệu xong, sau đó đi tới cái kia hoa bào lão giả bên cạnh, không nói chuyện.

Mọi người ánh mắt đã rơi vào Nhiếp Thiên trên người.

Thâm bất khả trắc!

Đây là lúc này tất cả mọi người cảm giác.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt vẻ mặt ngưng trọng càng phát ra địa đậm đặc, trước mắt lão giả này thực lực, tuyệt đối với tại nguyên lão cùng Vạn Túc Công phía trên. Bởi vì trước mắt lão giả này cho hắn cảm giác nguy hiểm, mà cái kia nguyên lão nhưng lại không có cho hắn loại cảm giác này.

Nhiếp Thiên quét một Dương Diệp mọi người, cười nói: “Hoan nghênh chư vị đi vào Kình Thiên Phong.”

Mọi người cũng không dám lãnh đạm bực này cường giả, lập tức vội vàng hướng lấy Nhiếp Thiên ôm quyền chào hỏi.

Hàn huyên một hồi, Nhiếp Thiên nói: “Chư vị, hiện tại Nhân tộc tình cảnh chắc hẳn mọi người cũng tinh tường, ta tựu không tại nói thêm cái gì. Kình Thiên Phong một khi bị Yêu tộc công phá, người nọ tộc tương vong. Cho nên, vì Nhân tộc, Kình Thiên Phong, chúng ta phải giữ vững vị trí. Đương nhiên, ta biết rõ mọi người trong nội tâm khẳng định có chỗ cố kỵ, cố kỵ ta Nhiếp gia sẽ đem mọi người làm bia đỡ đạn khiến cho, ta có thể nói cho chư vị, ngày sau nếu là phát sinh đại chiến, ta Nhiếp cường giả đem đứng tại phía trước nhất, phải chết, chết trước ta Nhiếp gia người!”

Nghe được Nhiếp Thiên lời mà nói..., trong tràng rất nhiều người lập tức dựng thẳng nhưng bắt đầu kính nể, nói thực ra, rất nhiều người càng là trong lòng có chút hổ thẹn, bởi vì như Nhiếp Thiên theo như lời, bọn hắn trước kia xác thực có chút cố kỵ, cố kỵ cái này Nhiếp gia đem bọn họ gọi tới là để cho bọn họ tới làm bia đỡ đạn đấy. Nhưng là hiện tại, người ta nhưng lại muốn cho người của mình xông ở phía trước dùng tiểu nhân chi tâm độ quân tử chi bụng ah!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhiếp Thiên, không thể không nói, Nhiếp Thiên lời nói rất lôi kéo nhân tâm. Bởi vì những lời này, trong tràng tam tông sáu thành người tựu đối với cái này Nhiếp gia đề phòng giảm bớt rất nhiều rất nhiều.

Có thể nói, trước mắt lão giả này không phải đại thiện tựu là đại ác!

Lúc này, Nhiếp Thiên ánh mắt đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trên người, hắn đánh giá một Dương Diệp, cười nói: “Không tệ không tệ, không nghĩ tới ẩn vực xuất hiện tiểu hữu như vậy nhân vật tuyệt thế. Đáng tiếc, nếu như tiểu hữu sinh ra sớm cái mười năm, Yêu tộc không dám xâm phạm chúng ta tộc!”

Nghe vậy, mọi người sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, đều không nghĩ tới cái này Nhiếp Thiên vậy mà cho Dương Diệp như vậy cao đánh giá.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Tiền bối quá khen.”

“Chưa từng có thưởng!”

Nhiếp Thiên lắc đầu, nói: “Tiểu hữu kỳ tài ngút trời, không kém năm đó Kiếm Vô Cực tiền bối, tự cấp tiểu hữu mười năm thời gian, đại lục đem tại không có bất kỳ người là tiểu hữu đối thủ. Cho dù là hiện tại, đại lục có thể giết tiểu hữu đấy, chỉ sợ không cao hơn ba cái.”

Dương Diệp cười nói: “Cái này ba trong đó, tiền bối tính toán một cái, vậy sao?”

Nhiếp Thiên nhìn xem Dương Diệp mấy tức, lập tức cười nói: “Tiểu hữu thực lực cường hãn, lão phu cũng không nắm chắc có thể chiến thắng tiểu hữu.” Nói xong, hắn lời nói xoay chuyển, nói: “Nghe nói tiểu hữu ẩn nấp chi pháp có chỗ độc đáo, cho dù là hư giả cảnh cường giả đều không thể phát giác, nhưng là thật?”

Tất cả mọi người ánh mắt đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhiếp Thiên, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tại ẩn nấp phương diện, ta xác thực có điểm tâm được.”

“Tiểu hữu có thể nguyện thay ta Nhân tộc tiến về trước Yêu tộc tìm hiểu thoáng một phát Yêu tộc chi tiết?” Nhiếp Thiên hỏi.

Dương Diệp nhìn xem Nhiếp Thiên, Nhiếp Thiên biểu lộ chân thành tha thiết, trong mắt còn mang theo một tia khẩn cầu. Nhìn xem Nhiếp Thiên sau nửa ngày, Dương Diệp cười nói: “Đi Yêu tộc tìm hiểu tin tức, không phải là không thể được, chỉ là, ngươi cũng thấy đấy, ta mới nửa đế, cái này đi, nguy hiểm vô cùng ah. Ta muốn, tiền bối hẳn không phải là cố ý lại để cho ta đi chịu chết đấy, đúng không?”

Nhiếp Thiên cười cười, nói: “Ta như thế nào sẽ để cho tiểu hữu đi chịu chết đây này. Chỉ là, tiểu hữu có lẽ cũng minh bạch, ngoại trừ tiểu hữu, mặc kệ người phương nào tiến về trước Yêu tộc, khả năng đều bị phát hiện, nếu như ta có thể đi, ta khẳng định đi, nhưng là, ta bị Yêu tộc vị kia thời khắc nhìn chằm chằm, chỉ cần ra cái này Kình Thiên Phong, đối phương lập tức tìm tới đến. Cho nên”

“Ta sợ chết!”

Dương Diệp trực tiếp lắc đầu, nói: “Đi, nếu như bị phát hiện, dùng ta thực lực này, thập tử vô sinh, ta sợ chết, tiền bối hay là khác mời Cao Minh a.”

Nhiếp Thiên trên mặt dáng tươi cười cứng rắn ở, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy, đừng nói hắn, tựu là trong tràng những người khác cũng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy.

Sợ chết lấy cớ này, không thể không nói, có chút nát!

Trầm mặc sau nửa ngày, Nhiếp Thiên trên mặt dáng tươi cười lại khôi phục, nói: “Tiểu hữu, Nhân tộc cần ngươi trợ giúp.”

“Ta cũng cần Nhân tộc trợ giúp.” Dương Diệp nói.

Nhiếp Thiên nhìn một Dương Diệp, lập tức nói: “Không biết tiểu hữu cần gì trợ giúp, nói ra nghe một chút, chỉ cần chúng ta có thể làm được đấy, nhất định làm.”

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Tiền bối cũng nhìn thấy, vãn bối liền kiện phòng thân đồ vật đều không có, cái này đi Yêu tộc, nếu như bị phát hiện, ngươi xem”

“Ngươi không phải có ta nguyên gia U Linh thuẫn ấy ư, như thế nào sẽ không có phòng thân chi bảo!” Một bên, nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nguyên lão, nói: “Ta nếu với ngươi đồng dạng sống rồi hơn một vạn tuổi, đừng nói một cái Yêu tộc, tựu là hôm nay thượng cấm chế ta đều cho hắn chơi đùa không có.”

“Ngươi”

Nguyên lão chán nản, Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, nói: “Đừng ngươi ah ta đấy, không dám đi Yêu tộc, tựu câm miệng của ngươi lại.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía rồi Nhiếp Thiên, nói: “Nhiếp tiền bối, ta thật sự rất sợ chết, nếu như tánh mạng không có bảo đảm, ngươi đánh chết ta ta cũng sẽ không đi Yêu tộc đấy.”

Nhiếp Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cười nói: “Tiểu hữu băn khoăn chính là.” Nói xong, hắn tay phải vung lên, một kiện vật phẩm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Vật ấy, không biết tiểu hữu có thể thoả mãn?”

Nhìn xem cái kia kiện vật phẩm, Dương Diệp ngẩn người, sau đó nghiêm mặt nói: “Là nhân tộc, ta Dương Diệp nguyện ý lên núi đao, xuống biển lửa, xông pha khói lửa, muôn lần chết không chối từ”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1296: Đi, chúng ta đi Yêu tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trước mặt chính là một đôi cánh, cánh do thành từng mảnh thật nhỏ lân phiến chế tạo mà thành, những... Này lân phiến toàn thân trong suốt, bóng loáng trong như gương, tựa như một cái gương.

Hư giai!

Nhìn thấy cái này đôi cánh, trong tràng mọi người đều là trong nội tâm cả kinh, hiển nhiên, tất cả mọi người không nghĩ tới cái này Nhiếp Thiên vậy mà cầm hư giai bảo vật đi ra cho Dương Diệp, cái này cũng quá hào phóng một chút a?

Chính là Nhiếp Thanh cũng không nghĩ tới, tại trong mắt, ngoại trừ khiếp sợ còn có nghi hoặc.

“Này cánh tên: Trong nháy mắt không chi dực, do thượng cổ thụy thú Phượng Hoàng lân phiến cùng không gian mảnh vỡ tổ hợp mà thành, dùng tiểu hữu tốc độ, tại mang lên này cánh, coi như là lão phu cũng đuổi không kịp ngươi.” Nhiếp Thiên cười nói: “Hiện tại tiểu hữu có lẽ không có lo lắng, lo ngại a?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp cười cười, sau đó do dự xuống, nói: “Nhiếp tiền bối, vãn bối lần đi Yêu tộc, ta những... Này thuộc hạ ngươi cũng biết, có người cùng vãn bối thế nhưng mà có sinh tử đại thù, một khi ta rời đi, vạn nhất người ta”

Nhiếp Thiên cười nói: “Yên tâm, ai dám động đến Thiên Sát các người, tựu là cùng ta Nhiếp gia là địch.”

Dương Diệp nhìn xem Nhiếp Thiên mấy tức, sau đó cười nói: “Ngày mai ta tựu xuất phát!”

“Chúng ta tiểu hữu tin tức tốt!” Nhiếp Thiên cười nói.

“Ta đi chuẩn bị một chút!”

Dương Diệp nói xong, đối với Nhiếp Thiên ôm quyền, sau đó mang theo Thiên Sát các người quay người rời đi.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, Nhiếp Thiên trên mặt như trước mang theo dáng tươi cười, nhưng là trong mắt nhưng lại nhiều rồi một tia không hiểu ý tứ hàm xúc.

Ly khai Hạo Nhiên bọc hậu, rất nhanh tựu có một người trung niên nam tử đi tới Dương Diệp bọn người trước mặt, nói: “Chư vị, tại hạ Nhiếp gia quản sự, dâng tặng tộc trưởng chi mệnh, mang chư vị tiến về trước nghỉ ngơi chỗ.” Nói xong, hắn quay người hướng phía xa xa bay vút mà đi.

Dương Diệp bọn người lập tức đi theo, rất nhanh, tại trung niên nam tử dưới sự dẫn dắt, mọi người đi tới rồi một chỗ ngọn núi nhỏ, tại tiểu trên đỉnh, chỉ có một tòa cung điện. Trung niên nam tử đem Dương Diệp đợi người tới trước cung điện về sau, đối với Dương Diệp bọn người ôm quyền, nhưng sau đó xoay người biến mất tại phía chân trời.

Tiến vào đại điện về sau, Dương Diệp nhìn về phía rồi Tử nhi, Tử nhi khẽ gật đầu, hai tay nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, chung quanh không gian lập tức một hồi rung rung, một lát sau, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không gian đã gia cố, không có người thần thức có thể quét đến nơi đây, tựu tính toán có, ta cũng có thể tại trước tiên cảm nhận được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua trong tràng Thiên Lan Không bọn người, nói: “Có hay không có cái gì muốn nói hay sao?”

“Không đúng!” Thiên Lan Không trầm giọng nói.

“Là có điểm gì là lạ!” Thủy Lâm Lang cũng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn tự nhiên cũng hiểu được không đúng. Cái kia Nhiếp Thiên vì để cho hắn đi Yêu tộc, vậy mà không tiếc xuất ra một kiện hư giai bảo vật đối phương thật là vì Nhân tộc đại nghĩa? Dù sao hắn là không tin tưởng lắm. Nhưng là, như nếu như đối phương có khác mục đích, cái kia mục đích này vậy là cái gì?

Giết hắn?

Cũng không có lý do này ah, bởi vì hắn cùng Nhiếp gia tầm đó, cũng không có gì cừu hận.

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp tay phải vung lên, đem cái kia trong nháy mắt không chi dực đem ra, hắn nhìn về phía chồn tía, chồn tía nhẹ gật đầu, đem tay đặt ở cái kia trong nháy mắt không chi dực ở trên. Hồi lâu, chồn tía đột nhiên biến sắc, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Có vấn đề!”

Quả nhiên!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hỏi: “Vấn đề gì?”

Chồn tía trầm giọng nói: “Tại đây chút ít không gian bên trong mảnh vỡ, có một cấm chế, che dấu vô cùng sâu, mà ngay cả ta đều thiếu chút nữa không có phát giác được. Hừ, lão gia hỏa này, vậy mà muốn ám hại ngươi!”

“Cái gì cấm chế?” Dương Diệp hỏi.

Chồn tía khẽ lắc đầu, nói: “Ta không biết, bất quá, đơn giản là hai chủng, một là khống chế ngươi cấm chế, hai là hủy diệt ngươi cấm chế.”

Dương Diệp sắc mặt âm trầm lên, hắn cùng với Nhiếp gia không oán không cừu, cái này Nhiếp Thiên vậy mà muốn hại hắn! Chỉ là hắn không rõ chính là, đối phương tại sao phải làm như vậy?

“Hắn hẳn là muốn khống chế ngươi!” Lúc này, một bên Thiên Lan Không bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Lan Không, ra hiệu nàng nói tiếp.

Thiên Lan Không trầm giọng nói: “Là thứ người cũng biết, dùng thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, ngày sau nhất định là một vị tuyệt thế cường giả. Nếu như Nhiếp gia có thể khống chế ngươi, vậy thì ý nghĩa Nhiếp gia ngày sau đem nhiều một vị tuyệt thế cường giả. Ta suy đoán, đây không đơn thuần là một cái khống chế cấm chế, càng là một cái hủy diệt cấm chế, một khi ngươi cùng Nhiếp gia là địch, vậy bọn họ có thể đánh đòn phủ đầu”

Nói đến đây, Thiên Lan Không nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Thiên phú của ngươi cùng tiềm lực lại để cho người kiêng kị, Nhiếp gia cử động lần này là phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện. Về phần hư giai bảo vật, ha ha, nếu như có thể khống chế ngươi, đừng nói một kiện hư giai bảo vật, tựu tính toán mười kiện hắn cũng cam lòng (cho).”

Lúc này, cái kia Thủy Lâm Lang cũng nói: “Nếu như ta không có đoán sai, cái kia Nhiếp Thiên kỳ thật đã sớm đoán được ngươi sẽ không dễ dàng đáp ứng đi Yêu tộc, cho nên trước đó tại đây trong nháy mắt không chi dực bên trong chơi đùa hạ cấm chế, sau đó sẽ chờ ngươi xách (cầm) điều kiện, kỳ thật, tựu coi như ngươi không đề cập tới điều kiện, đối phương khẳng định cũng sẽ tìm cái lý do đem này cánh cho ngươi.”

“Tốt một cái Nhiếp gia!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, hắn nguyên tắc làm người là người không phạm ta, ta không phạm người, cái này Nhiếp gia cùng hắn đến ngầm đấy, việc này hắn tự nhiên không có khả năng cứ như vậy được rồi.

Thiên Lan Không bọn người trầm mặc, đừng nói có thù tất báo Dương Diệp, coi như là trong lòng các nàng đều có chút khó chịu. Dương Diệp hiện tại đại biểu thế nhưng mà Thiên Sát các, Nhiếp gia cử động lần này chẳng khác gì là tại miệt thị Thiên Sát các! Thế nhưng mà các nàng cũng tinh tường, tựu tính toán đã biết cái này Nhiếp gia âm mưu, bọn hắn cũng không thể thế nào.

Không có hắn, bởi vì lúc này Thiên Sát các thực lực căn bản so ra kém Nhiếp gia!

Dương Diệp tự nhiên sẽ không hiện tại liền giết đến Nhiếp gia đi, hắn còn không có ngốc đến cái loại này trình độ. Hắn hiện tại, sau lưng có kiếm minh cùng Thiên Sát các, làm như vậy, không thể nghi ngờ sẽ cho Thiên Sát các cùng kiếm minh mang đến hủy diệt tính tai nạn.

“Cái này trong nháy mắt không chi dực ngươi còn mang sao?” Lúc này, Thiên Lan Không hỏi.

"Đương nhiên mang!"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, nói: "Đây chính là hư giai, như thế nào không mang?"

"Có thể cái kia cấm chế" Thiên Lan Không nói khẽ.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Việc nhỏ." Với hắn mà nói, cái kia cấm chế xác thực là chuyện nhỏ, chỉ cần đem hắn đặt ở vòng xoáy nhỏ ở trong, cái gì cấm chế đều được hóa thành hư vô. Bất quá hắn cũng không có trực tiếp lại để cho vòng xoáy nhỏ đem cấm chế chơi đùa mất, bởi vì nếu như hiện tại đem cái kia cấm chế chơi đùa mất lời mà nói..., sẽ đánh rắn động cỏ.

Dù sao chỉ cần hắn cùng với cái này trong nháy mắt không chi dực thành lập lên tinh thần liên hệ, hắn có thể trong nháy mắt đem cái này trong nháy mắt không chi dực đưa đến vòng xoáy nhỏ ở trong, cho nên, hắn căn bản không sợ đối phương đột nhiên thúc dục cấm chế.

Không do dự, Dương Diệp cong ngón búng ra, một đám máu huyết chui vào cái kia trong nháy mắt không chi dực bên trong, đem làm máu huyết tiến vào trong nháy mắt không chi dực cái kia một cái chớp mắt, hắn trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể. Dương Diệp tâm niệm vừa động, tại bả vai hắn hai bên lập tức xuất hiện một đôi cánh, sau đó cả người hắn phiêu... Mà bắt đầu.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, toàn bộ đại điện đều là Dương Diệp đương nhiên, kỳ thật tựu là tàn ảnh, nhưng là vì thật sự quá nhanh quá nhanh nguyên nhân, cái này khiến cái này tàn ảnh thoạt nhìn tựu cùng thật sự Dương Diệp đồng dạng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng Thiên Lan Không bọn người trực tiếp ngây dại.

Dương Diệp tốc độ bản thân cũng đã cực kì khủng bố rồi, bây giờ đang ở tăng thêm cái này cánh có thể nói, nếu như đem Dương Diệp so sánh tại phi, cái kia hư giả cảnh tốc độ tựu là đi!

Đơn giản mà nói, hiện tại Dương Diệp tốc độ, đã vung hư giả cảnh cường giả mấy cái phố rồi.

Sau nửa ngày, Dương Diệp ngừng lại, nhìn xem trong tràng những cái... Kia vẫn còn như thực chất tàn ảnh, Dương Diệp trong mắt có một vòng hưng phấn. Hắn tốc độ bây giờ, thật là nghiền áp hư giả cảnh cường giả! Có thể nói, nếu như hắn hiện tại đi ám sát một gã hư giả cảnh cường giả, cái kia thật là không cần tốn nhiều sức. Coi như là nguyên lão loại này cấp bậc đấy, hắn cũng có bảy tám phần nắm chắc một kích tất sát đối phương!

Tựu tính toán không cần ám sát, chính diện cùng đối phương giao thủ, bằng vào cái này trong nháy mắt không chi dực còn có U Linh thuẫn, hắn cũng có nắm chắc chiến thắng đối phương, thậm chí đánh chết đối phương!

Thực lực không đủ, trang bị đến bổ!

Thiên Lan Không nhìn một Dương Diệp, không thể không nói, đã có U Linh thuẫn còn có cái này cánh Dương Diệp, hoàn toàn muốn hướng thần rồi. Đặc biệt là Dương Diệp cũng am hiểu ám sát, có thể nói, coi như là Thiên Sát các Các chủ tái sinh, tại ám sát phương diện cũng xa xa không bằng cái này Dương Diệp rồi. Không có biện pháp, đem làm tốc độ đạt tới trình độ nhất định về sau, cái gì kỹ xảo đều là mây bay rồi.

Dương Diệp đem cánh thu vào, sau đó nhìn về phía Thiên Lan Không, nói: “Ta ly khai trong khoảng thời gian này, chính các ngươi phải cẩn thận, không thể có chút lười biếng, minh bạch?”

“Ngươi hay là muốn đi Yêu tộc?” Thiên Lan Không hỏi.

“Đương nhiên muốn đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kỳ thật, chính hắn tựu muốn đi Yêu tộc nhìn xem, nhìn xem Yêu tộc thực lực, nếu như Yêu tộc thực lực thật sự vượt qua Nhân tộc rất nhiều, vậy hắn nhất định phải là Thiên Sát các cùng kiếm minh muốn đường lui rồi.

Mọi thứ, phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

Thiên Lan Không nói: “Chỉ cần ngươi không gặp chuyện không may, chúng ta tại đây sẽ rất an toàn.”

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm, hiện tại đã có cái này cánh, tựu tính toán tại Yêu tộc nội địa bị phát hiện, ta đều có lòng tin có thể trốn về đến.”

“Coi chừng!” Thiên Lan Không nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lại khai báo một sự tình, sau đó liền lại để cho Thiên Lan Không bọn người lui ra ngoài.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Tử nhi, còn có cái kia còn đang ngủ Tiểu Bạch.

“Ngươi không phải là không muốn mang ta đi a?” Tử nhi bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó kéo lại Tử nhi tay, nói: “Ta từng từng nói qua, mặc kệ phát sinh cái gì, cũng sẽ không vứt bỏ một mình ngươi. Tựu tính toán chết, chúng ta cũng cùng một chỗ!”

Tử nhi đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó ôm lấy Dương Diệp, nói khẽ: “Ta cũng sẽ không khiến ngươi bỏ lại ta!” Dương Diệp đem nàng trở thành người thân nhất, nàng cảm giác không phải là?

Dương Diệp cúi đầu tại Tử nhi cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, nói: “Vĩnh viễn sẽ không!”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Tử nhi đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng hắn, sau đó đốt mũi chân hai tay hoàn ở cổ của hắn, đón lấy, Tử nhi trực tiếp hôn vào Dương Diệp ngoài miệng.

Dương Diệp thân thể cứng đờ, lúc này, Tử nhi nhưng lại vội vàng buông lỏng ra hắn, sau đó cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ rực đấy, như là ngày đó bên cạnh ánh nắng chiều.

Nhìn xem Tử nhi thẹn thùng bộ dáng, Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó ôm lấy nàng, nói: “Đi, chúng ta đi Yêu tộc.”

Trời tờ mờ sáng, Dương Diệp chính là mang theo Tử nhi cùng Tiểu Bạch đã đi ra Kình Thiên Phong.

Hạo Nhiên trong điện.

“Dương Diệp đã đi ra.” Nhiếp Thiên bên cạnh, Nhiếp Thanh nói.

Nhiếp Thiên nhẹ gật đầu.

“Cái kia trong nháy mắt không chi dực chính là ta Nhiếp gia chí bảo, cũng là tộc trưởng ngươi” Nhiếp Thanh muốn nói lại thôi.

Nhiếp Thiên khoát tay áo, nói: “Một kiện bảo vật đổi một cái tương lai cường giả là chúng ta buôn bán lời.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1297: Trong truyền thuyết linh Chủ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi qua bình nguyên, xuyên qua sa mạc, Dương Diệp tiến nhập mênh mông trong núi lớn.

Lại để cho Dương Diệp ngoài ý muốn chính là, một đường ra, hắn vậy mà không có gặp phải một cái yêu thú. Tựu tính toán tiến vào trong núi lớn, hắn cũng không có gặp được yêu thú.

“Đây chỉ là biên giới.” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn lại, cuối tầm mắt, đều là không ngớt phập phồng núi cao, một tòa đón lấy một tòa, so Kình Thiên Sơn mạch còn muốn trường, còn muốn lớn hơn.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp nói: “Chúng ta đi.”

Nói xong, hắn lôi kéo Tử nhi tay hướng xa xa đi đến. Hắn lúc này đã lợi dụng Kiếm Vực đem mình cùng Tử nhi còn có Tiểu Bạch đều ẩn nặc, đồng thời, mình cũng thời khắc đề phòng chung quanh. Phòng ngự mấy ngàn dặm ở trong, chỉ cần có bất luận cái gì khác thường, hắn đều có thể tại trước tiên phát giác.

Có thể làm cho Nhiếp gia kiêng kỵ như vậy Yêu tộc, kỳ thật thực lực đem là kinh khủng cở nào, hắn tự nhiên không dám khinh thường.

“Nếu như Yêu tộc thật sự rất cường rất cường, ngươi sẽ như thế nào làm?” Tử nhi nhẹ giọng hỏi.

“Chạy!” Dương Diệp không chút do dự trả lời.

“Yêu tộc nếu đồ sát nhân loại đâu này?” Tử nhi lại hỏi.

Dương Diệp trầm mặc. Nhân tộc cùng Yêu tộc tầm đó vạn nhất thật sự đánh nhau, mà Nhân tộc một khi bị thua, xác định vững chắc tránh không được muốn bị tàn sát đấy. Đồng dạng, Yêu tộc nếu như nếu bị thua, cũng rơi không được bị nô dịch hoặc là đồ sát kết cục. Không phải tộc loại của ta, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm, bất kể là Nhân tộc hay là Yêu tộc, cũng hoặc là chủng tộc khác, đều là như thế đấy.

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp nói: “Tử nhi, ngươi phải hiểu được, ta không có cái kia năng lực làm chúa cứu thế. Nếu như loạn thế tiến đến, ta có thể làm đấy, chỉ là hết sức bảo trụ người một nhà. Nếu như ta là năm đó Kiếm Vô Cực, ta không sẽ vì minh ngục đại lục hi sinh, ta sẽ mang theo người của kiếm thần cung ly khai minh ngục đại lục. Trong lòng ta, người một nhà vĩnh viễn tại thứ nhất vị. Nếu như tại có năng lực dưới tình huống, ta không ngại đem làm một hồi chúa cứu thế, nhưng là, không có năng lực còn đi làm chúa cứu thế, hại chết không chỉ có là chính mình, còn có thân nhân của mình, bằng hữu, thuộc hạ!”

Tử nhi nắm thật chặt Dương Diệp tay, đem đầu mình nhẹ khẽ tựa vào Dương Diệp trên bờ vai, nói: “Ta chính là không thích ngươi đi làm anh hùng, anh hùng kết cục, thường thường đều rất thê thảm, không chỉ chính mình thê thảm, thân nhân của bọn hắn còn có bằng hữu đều là như thế.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta chính là một cái người ích kỷ.”

“Tựu là thích ngươi ích kỷ!” Tử nhi nói khẽ.

Dương Diệp ha ha cười cười, mang theo Tử nhi tốc độ nhanh hơn, hướng phía đại sơn ở trong chỗ sâu lao đi.

Lướt qua rồi không biết bao nhiêu tòa núi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, Tử nhi lông mày cũng nhàu... Mà bắt đầu. Hai người nhìn nhau, sau đó tốc độ biến chậm, đem làm hai người bay qua trước mặt một cái ngọn núi lúc, trực tiếp bị trước mắt một màn cho chấn kinh trụ. Tại trước mặt bọn họ phía dưới chân núi chỗ, là một đám hình thể cao lớn yêu thú, những... Này yêu thú hắn hình dáng như trâu, nhưng là chỉ có hai cái chân, là đứng thẳng đấy. Thân hình cao lớn, khoảng chừng ba trượng đến cao, toàn thân bọc lấy lấy một tầng dày đặc màu đen lân giáp!

Dương Diệp nhìn lướt qua, những... Này yêu thú khoảng chừng một ngàn, mỗi một cái đều là đế giả, hơn nữa, lại để cho Dương Diệp khiếp sợ chính là, những... Này yêu thú mặc trên người cái kia chút ít lân giáp, vậy mà đều là Chuẩn Đế giai đấy!

Yêu thú bản thân phòng ngự cũng đã nghịch thiên, tại tăng thêm những... Này Chuẩn Đế giai lân giáp, cái kia phòng ngự là kinh khủng cở nào? Đương nhiên, đối với hư giả cảnh cường giả mà nói, không coi là cái gì, nhưng là, nếu như nhân loại đế giả đụng với những... Này yêu thú không cần phải nói, ngoại trừ số ít một ít yêu nghiệt bên ngoài, người còn lại loại đế giả, đừng nói chiến thắng những... Này yêu thú, tựu là có thể hay không phá phòng thủ những... Này yêu thú đều là cái vấn đề!

Lúc này, một đạo khủng bố khí tức đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, Dương Diệp ngưng mắt nhìn lại, chỉ thấy ở đằng kia bầy yêu thú xuất hiện trước mặt rồi một gã mặc màu bạc lân giáp yêu thú, người này yêu thú cùng hắn nó yêu thú hình dạng không sai biệt lắm, nhưng là hắn hình thể nhưng lại bình thường yêu thú gấp ba, hơn nữa mặc trên người cái kia màu bạc lân giáp cũng là Đế cấp đấy.

Hư giai yêu thú!

“Rống!”

Nhìn thấy người này mặc ngân giáp yêu thú, trong tràng những cái... Kia mặc màu đen lân giáp yêu thú lập tức cùng kêu lên rống kêu lên. Thanh âm tựa như tiếng sấm, chấn Địa Chu vây ngọn núi không ngừng rung động.

Ngân gia yêu thú tay phải hư giơ lên, trong tràng lập tức yên tĩnh trở lại, sau đó huyên thuyên không biết đang nói cái gì.

Dương Diệp tự nhiên nghe không hiểu Yêu tộc ngôn ngữ, lập tức nhìn về phía chồn tía. Sau nửa ngày, chồn tía nói: “Chúng là tại huấn luyện, hợp cách lưu lại, không hợp ô đào thải mất, đạt được Top 10 tên, có thể đạt được các loại ban thưởng, ví dụ như Kim Cương Quả đợi Đế cấp linh quả hoặc là linh thảo mà đào thải đấy, danh tự sẽ bị khắc vào bọn hắn bộ lạc trên một tảng đá lớn, lại để cho sở hữu tất cả yêu thú phỉ nhổ.”

Nghe thế, Dương Diệp mồ hôi lạnh ra rồi.

Yêu thú không đáng sợ, sợ chính là yêu thú có văn hóa!

Đem làm yêu thú cùng nhân loại đồng dạng thông minh, Nhân tộc còn có hi vọng sao? Đặc biệt là một cái đoàn kết Yêu tộc.

“Đây chỉ là một tộc đàn!” Lúc này, chồn tía bỗng nhiên nói.

“Nói cách khác, còn có tộc khác bầy?” Dương Diệp hỏi.

Chồn tía nhẹ gật đầu, nói: “Chúng còn giống như muốn tham gia cái gì tỷ thí, cùng tộc khác bầy.”

Trầm mặc sau nửa ngày, Dương Diệp nói: “Đi, chúng ta đi địa phương khác nhìn xem.”

Nói xong, Dương Diệp mang theo chồn tía biến mất ngay tại chỗ.

Lướt qua vài toà ngọn núi về sau, đột nhiên, toàn bộ mặt đất run lên, không chỉ mặt đất, chung quanh cái kia chút ít sơn dã bắt đầu rung rung lên.

“Rống”

Xa xa, truyền đến từng đạo rống lên một tiếng, âm thanh như tiếng sấm, đinh tai nhức óc.

đăng ռhập http://truy
encuatᴜi.net/ để đọc truyện❤ Hai người nhìn nhau rồi liếc, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa lao đi. Rất nhanh, một đám yêu thú xuất hiện ở Dương Diệp cùng chồn tía trong tầm mắt. Những... Này yêu thú có chút cùng loại Cọp Răng Kiếm, bất đồng duy nhất chính là bọn hắn hình thể muốn cao lớn rất nhiều, hơn nữa toàn thân đen kịt, giống như bị phun ra mực tàu.

Số lượng vừa lúc là một ngàn, cùng lúc trước cái đám kia yêu thú đồng dạng, trên người đều bọc lấy một tầng dày đặc màu đen lân giáp, toàn bộ là Chuẩn Đế giai!

“1 vs 1, nhân loại đế giả không phải những... Này yêu thú đối thủ.” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, những... Này yêu thú đối chiến nhân loại, hoàn toàn có thể có dùng một địch hai, thậm chí dùng một địch ba đều có thể, không có biện pháp, Yêu tộc phòng ngự quá kinh khủng, tăng thêm còn có trang bị, nhân loại chống lại chúng, trừ phi số ít cái kia chút ít có thể vượt cấp chiến đấu thiên tài, bằng không thì, những người còn lại loại căn bản không có khả năng chiến thắng những... Này yêu thú.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Đi, chúng ta đi địa phương khác nhìn xem!”

Tử nhi nhẹ gật đầu.

Dương Diệp hai người ly khai tiếp tục hướng phía trước đi, Dương Diệp tâm tình là trầm trọng đấy, bởi vì cái này Yêu tộc không chỉ so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn, hơn nữa so với hắn tưởng tượng còn muốn thông minh!

Đi rồi hồi lâu, lại một đám yêu thú xuất hiện ở Dương Diệp cùng chồn tía trước mặt, lúc này đây, xuất hiện tại Dương Diệp cùng chồn tía trước mặt chính là một đám toàn thân tản ra hỏa diễm sư tử mạnh mẽ, những... Này Hỏa Diễm sư tử hình thể cực lớn, so với trước cái kia hai nhóm yêu thú cũng phải lớn hơn thượng gấp đôi. Tại đây chút ít Hỏa Sư trên người đồng dạng mặc một bộ lân giáp, bất quá không phải màu đen đấy, mà là màu đỏ rực lân giáp, cũng là Chuẩn Đế giai.

Những... Này Hỏa Sư khí tức so với trước cái kia hai nhóm yêu thú còn mạnh hơn, nhưng là số lượng nhưng lại chỉ có 500.

2500 trăm tên đế giả!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lôi kéo Tử nhi vượt qua rồi bọn này Hỏa Sư, tiếp tục hướng xa xa đi đến. Đi không bao lâu, đột nhiên, một đạo chói tai âm thanh đột nhiên tự phía chân trời truyền đến, Dương Diệp cùng Tử nhi ngẩng đầu chỉ lên trời tế nhìn lại, chỉ thấy xa xa phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đám màu xanh đậm Đại Bằng, những... Này Đại Bằng hình thể khổng lồ, hai cánh triển khai lúc, dài đến trăm trượng, mà lại tốc độ cực nhanh, chỉ là nháy mắt chính là biến mất tại Dương Diệp cùng Tử nhi đỉnh đầu.

Tuy nhiên những cái... Kia Đại Bằng đã biến mất, nhưng là Dương Diệp hay là thấy rõ. Toàn bộ là Đế cấp, hơn nữa trên người đều bọc lấy một tầng dày đặc lân giáp, mà lại toàn bộ là Chuẩn Đế giai, mà những... Này Đại Bằng cũng đều là đế giả. Số lượng 500!

3000 tên đế giả!

Tuy nhiên đế giả hơi nhiều, nhưng là hư giai yêu thú Dương Diệp nhưng lại phát hiện có chút trẻ, những... Này yêu thú dẫn đầu đấy, chỉ có một vị hư giai, bất quá cũng bình thường, tại một cái tộc đàn bên trong, bình thường là không thể nào xuất hiện hai gã hư giai đấy, trừ phi một công một mái!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Để cho chúng ta nhìn xem cái này Yêu tộc đến tột cùng có nhiều khủng bố!”

Nói xong, hắn lôi kéo Tử nhi tiếp tục đi lên phía trước.

Bởi vì Kiếm Vực ẩn nấp, bởi vậy, một đường ra, cũng không có yêu thú phát hiện bọn hắn. Càng đi dãy núi ở trong chỗ sâu đi đến, Dương Diệp càng kinh ngạc, bởi vì những... Này Yêu tộc phi thường có trật tự, tựu cùng nhân loại quân đội đồng dạng, rất có tính kỷ luật. Nếu như sở hữu tất cả Yêu tộc đại quân đều là như thế này đây tuyệt đối là rất khủng bố đấy!

Cái này Yêu Vương không đơn giản!

Phải biết, Yêu tộc yêu đều là ưa thích tự do, không thích bị trói buộc đấy, mà đối phương nhưng lại có thể làm cho những... Này yêu thú như thế nghe lời, như là nhân loại quân đội như vậy có tính kỷ luật, cái này không chỉ có riêng là có thực lực cường đại là có thể làm được đấy. Tựu như hắn, hắn tuy nhiên thực lực cường đại, nhưng là tại quản lý kiếm minh phương diện nhưng lại so Dạ Lưu Vân chênh lệch rất nhiều nhiều nữa...

“Cái này Yêu tộc Yêu Vương, rất rất giỏi!” Lúc này, chồn tía bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như bọn hắn thật sự muốn đánh nhân loại, không thể không nói, nhân loại thật sự nguy hiểm.”

Tuy nhiên không biết Yêu tộc chỉnh thể thực lực, nhưng là hắn biết rõ, Yêu tộc chỉnh thể thực lực tuyệt đúng là vượt qua nhân loại rất nhiều đấy. Nếu như nhân loại không có Kình Thiên Phong đạo này nơi hiểm yếu, nhân loại căn bản không có phần thắng.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tử nhi, nói: “Thiếu chút nữa quên, Tử nhi ngươi nhưng cũng là Yêu tộc.”

Tử nhi nắm thật chặt Dương Diệp tay, nói: “Ta đứng tại ngươi bên này, nhân loại giết ngươi, ta giúp ngươi sát nhân loại, Yêu tộc giết ngươi, ta giúp ngươi giết Yêu tộc.” Nàng biết rõ, nếu như nhân loại muốn giết nàng..., Dương Diệp nhất định sẽ đứng tại nàng bên này, mặc kệ đúng sai đều đứng tại nàng bên này. Mà nàng cũng đồng dạng!

Nhìn xem Tử nhi, Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, mỉm cười, nói: “Đi, để cho chúng ta đi xem cái này Yêu tộc, ta đối với bọn họ thế nhưng mà càng ngày càng hiếu kỳ rồi.”

Tử nhi nhẹ gật đầu, hai người tiếp tục hướng phía đại sơn ở trong chỗ sâu đi đến.

Đi rồi không sai biệt lắm một canh giờ, Dương Diệp thần sắc càng ngày càng ngưng trọng, bởi vì hắn cảm nhận được rất nhiều đạo cường đại mà lại mịt mờ khí tức, hiển nhiên, đây là hư giai yêu thú.

Ngay tại hai người muốn tiếp tục đi lên phía trước lúc, đột nhiên, hai người sắc mặt thốt nhiên biến đổi, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên tại phía sau bọn họ vang lên:

“Yêu thú? Có phải thụy thú không gian chồn, làm sao có thể ồ? Thiên địa Linh Vương, hay là trong truyền thuyết linh Chủ, làm sao có thể ân? Còn có một nhân loại cái này, đây là Kiếm Vực”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1298: Ta suy nghĩ muốn hay không giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên.

Có người vậy mà vô thanh vô tức xuất hiện ở phía sau hắn, mà hắn lại một chút cũng không có phát giác được, không chỉ hắn, mà ngay cả khống chế lấy chung quanh chỗ có không gian chồn tía đều không có phát giác được.

Cái này là phương nào thánh thần?

Đang nghe đối phương thanh âm lúc, Dương Diệp nao nao, bởi vì thanh âm này rất thanh thúy, mà lại mang theo một tia non nớt. Dương Diệp cùng chồn tía nhìn nhau rồi liếc, nhưng sau đó xoay người.

Tại trước mặt hai người ngoài ba trượng, là một gã tiểu nữ hài, mười lăm mười sáu tuổi bộ dạng, mặc một bộ do không biết tên màu tím lân phiến dệt thành váy, mặt trái xoan, mắt phượng, da thịt trong suốt như tuyết, ngũ quan xinh xắn mà tinh xảo, tuy nhiên thoạt nhìn có chút nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng là hắn trên người lại lộ ra một cỗ ung dung quý khí, còn có một tia uy nghiêm.

Tại tiểu nữ hài cánh tay phải lên, quấn quít lấy một sợi màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, con rắn nhỏ yên tĩnh bò tới tiểu nữ hài trên cánh tay, coi như đã ngủ.

Dương Diệp lần nữa cùng chồn tía nhìn nhau, hai người đồng thời đề phòng... Mà bắt đầu.

Tiểu nữ hài ánh mắt vốn là tại chồn tía trên người nhìn nhìn, trong mắt là hiếu kỳ, sau đó lại đang Dương Diệp trên bờ vai ngủ say Tiểu Bạch trên người nhìn nhìn, đón lấy, nàng lại đánh giá một Dương Diệp, trong mắt đồng dạng là hiếu kỳ, bất quá cuối cùng, nàng ánh mắt lại đã rơi vào Tiểu Bạch trên người. Tại trong mắt nàng, là nghi hoặc, còn có một tia khó có thể tin.

Dương Diệp đánh giá liếc tiểu nữ hài, sau đó hỏi: “Ngươi là người hay là yêu?”

Hắn không có động thủ, trước mắt tiểu cô nương này có thể vô thanh vô tức đi vào hắn cùng với chồn tía sau lưng, hơn nữa liếc thấy xuyên hắn cùng với chồn tía còn có Tiểu Bạch, đối phương tuyệt đối với không phải người bình thường, hoặc là nói, không phải bình thường yêu. Vạn nhất hắn cùng với chồn tía không cách nào một kích tất sát đối phương vừa nghĩ tới vô số yêu thú rậm rạp chằng chịt địa hướng hắn vọt tới, hắn da đầu tựu run lên.

Nghe được Dương Diệp nói chuyện, tiểu nữ hài nhìn về phía Dương Diệp, tiểu nữ hài không nói gì, tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp nhưng lại biến sắc, bởi vì hắn vậy mà cảm nhận được một cổ vô hình uy áp, đây không phải đối phương tận lực mà làm, mà là đối phương trên người bản thân tựu có loại này uy áp!

Tiểu cô nương này là ai?

Dương Diệp càng phát ra hiếu kỳ rồi.

Lúc này, tiểu nữ hài không có trả lời Dương Diệp, mà là quay đầu nhìn về phía rồi một bên chồn tía, “Cái thế giới này, không có khả năng xuất hiện không gian chồn, dùng thực lực của ngươi, cũng căn bản không cách nào tự Ngoại Vực mà đến.” Nói xong, nàng đột nhiên chỉ chỉ Dương Diệp trên bờ vai Tiểu Bạch, lại nói: “Còn có nó, nó làm sao có thể xuất hiện ở cái thế giới này.” Nói xong, nàng lại nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nửa đế nhân loại, lại có được Kiếm Vực, mà lại kiếm ý đạt đến Niết Bàn Cảnh”

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, đã cắt đứt tiểu nữ hài lời mà nói..., nói: “Ngươi biết rõ Niết Bàn Cảnh!”

Niết Bàn Cảnh!

Phải biết, Kiếm Vô Cực cũng đã có nói, cảnh giới này, chỉ có đạt tới qua người mới biết được, chẳng lẽ trước mắt tiểu cô nương này nào đó ý cảnh đạt đến Niết Bàn? Nghĩ vậy, Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Tiểu nữ hài lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Đánh gãy lời của người khác, rất không lễ phép, hiểu chưa?”

Dương Diệp: “”

Tiểu nữ hài nhìn xem Dương Diệp, lại nói: “Trừ ngươi ra, các nàng hai cái đều không nên, cũng không có khả năng xuất hiện tại thế giới này, có thể các nàng lại hết lần này tới lần khác xuất hiện. Ta rất nghi hoặc!”

Dương Diệp trầm mặc, tiểu cô nương này giống như đoán được chồn tía cùng Tiểu Bạch đến từ Ngoại Vực, đối phương đến tột cùng là ai?

“Nhân loại, ngươi chẳng lẻ không nên là ta giải thích giải thích sao?” Lúc này, tiểu nữ hài đột nhiên nói.

Dương Diệp khuôn mặt co lại, giọng điệu này giọng điệu này giống như là một thượng vị giả đối với cấp dưới ngữ khí, nhưng mà đối phương nhưng lại như vậy tự nhiên, thật giống như hắn vốn nên muốn vì nàng giải thích đồng dạng! Đúng vậy, hắn hiện tại tựu là loại cảm giác này!

Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, đối phương đang xem lấy hắn, giống như là đang đợi hắn trả lời. Do dự xuống, Dương Diệp nói: “Chúng ta là bị người tiễn đưa đến nơi đây đấy.” Hắn cũng không có lập nói dối lừa gạt đối phương, bởi vì hắn có loại cảm giác, cái kia chính là không lừa được đối phương. Hơn nữa, tựu tính toán nói thật ra cũng không có tổn thất cái gì.

“Quả nhiên!”

Tiểu nữ hài một bộ ta đã đoán được bộ dạng, nàng xem một Dương Diệp, lại nói: “Bởi vì nguyên nhân gì?”

Dương Diệp nói: “Bởi vì đắc tội người, sau đó đã bị tiễn đưa tới bảo vệ tánh mạng rồi.”

Tiểu nữ hài ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Tiễn đưa ngươi đến chính là cái người kia, thực lực rất cường.”

“Xác thực rất cường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta đã trả lời vấn đề của ngươi, hiện tại đổi ta hỏi ngươi cái vấn đề, có thể a?”

Tiểu nữ hài thu hồi ánh mắt, một lần nữa đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ngươi hỏi, tuy nhiên ta không nhất định sẽ trả lời.”

Dương Diệp: “”

Nhìn xem tiểu nữ hài sau nửa ngày, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Ngươi là ai?”

“Vấn đề này không trả lời!” Tiểu nữ hài nói. Ngữ khí rất đương nhiên.

Dương Diệp khóe miệng co lại, sau đó lại hỏi: “Ngươi vì cái gì biết đạo không gian chồn? Còn có, linh Chủ vậy là cái gì?” Đây là hắn phi thường tò mò một điểm, chồn tía thì cũng thôi đi, nhưng là đối phương giống như liền Tiểu Bạch lai lịch cũng biết. Phải biết, Tiểu Bạch lai lịch, tựu là đế nữ cũng không biết ah. Lúc trước đế nữ là bái kiến Tiểu Bạch đấy, nếu như đế nữ biết rõ Tiểu Bạch lai lịch, nhất định là sẽ nói cho hắn biết đấy.

Tiểu nữ hài nhìn xem Dương Diệp, không nói gì, giống như là đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp nói: “Vấn đề này không có thể trả lời sao?”

“Không phải!”

Tiểu nữ hài nhạt âm thanh nói: “Ta là đang nghĩ muốn hay không giết ngươi.”

Dương Diệp biểu lộ trực tiếp cứng đờ, tại bên cạnh hắn chồn tía nghe được tiểu nữ hài lời mà nói..., thần sắc lúc này lạnh xuống, tại nàng hai tay chi thủ, lập tức nổi lên nhàn nhạt ánh sáng tím.

Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở hắn trong tay trái, hắn nhìn xem tiểu nữ hài, nói: “Vậy ngươi nghĩ kỹ chưa?”

“Có chút do dự!” Tiểu nữ hài nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp nói.

Tiểu nữ hài nhìn thoáng qua chồn tía cùng Tiểu Bạch, nói: “Các nàng hai cái với ngươi quan hệ rất tốt, giết ngươi, các nàng hai cái nhất định sẽ hận ta, hoặc là, các nàng sẽ cùng theo ngươi chết. Ngươi tuy nhiên đáng chết, nhưng là các nàng không nên chết.”

Dương Diệp giận quá thành cười, nói: “Ta đáng chết? Ngươi đến nói nói, vì cái gì ta đáng chết?”

Tiểu nữ hài âm thanh lạnh lùng nói: “Nhân loại lòng tham không đáy, luôn muốn không thuộc về đồ đạc của bọn hắn, không chiếm được, bọn hắn tựu đoạt, tựu như Kình Thiên Phong người bên kia loại. Bất quá cái này cũng rất bình thường, nhân loại nếu không phải lòng tham không đáy, tựu không phải nhân loại rồi. Cũng may bọn hắn sẽ vì này trả giá thật nhiều đấy."

"Nhân loại có xấu đấy, nhưng là Yêu tộc tựu không có sao?" Dương Diệp phản kích, "Bất kể là nhân loại hay là Yêu tộc, đều có tốt có xấu, không phải sao? Hơn nữa, lúc này đây, là các ngươi Yêu tộc muốn trước đánh nhân loại, lòng tham không đáy, cũng có thể là các ngươi Yêu tộc a!"

"Yêu tộc đánh nhân loại?"

Tiểu nữ hài hai mắt nhắm lại, "Nhân loại, ngươi cũng đã biết, Yêu tộc nếu là muốn đánh nhân loại, ngươi nhân loại sớm diệt vong trăm lần rồi."

"Các ngươi không đánh Nhân tộc?" Dương Diệp nhíu mày.

Tiểu nữ hài khóe miệng chứa đựng cười lạnh, "Ta ngược lại là muốn, đáng tiếc, người kia không nên tuân thủ cái gì nhân tộc cùng Yêu tộc năm đó lập thành ước định, bằng không thì, Yêu tộc đại quân đã sớm san bằng Kình Thiên Phong rồi. Bất quá cũng không có sao, cái kia ước định, ngươi Nhân tộc rất nhanh sẽ chính mình xé bỏ, đến lúc đó, ồ ồ" nói đến đây, tiểu nữ hài trong miệng phát ra rồi một đạo quái dị tiếng cười lạnh. Thanh âm tràn đầy mỉa mai, còn có một tia chờ mong.

Yêu tộc cũng không có muốn đánh nhân loại ý tứ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, nếu như tiểu cô nương này nói là sự thật, cái kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa cái kia Nhiếp gia có không thể cho ai biết bí mật ah! Nhiếp gia đem cả nhân loại cường giả đều triệu tập đến rồi Kình Thiên Phong, bọn hắn đến cùng muốn làm cái gì? Hắn không biết Nhiếp gia đến cùng muốn làm cái gì, nhưng là hắn biết rõ, cái kia chính là Nhiếp gia muốn lợi dụng tam tông sáu thành, còn có hắn Dương Diệp cùng Thiên Sát các.

Dương Diệp nhìn về phía tiểu nữ hài, trầm giọng nói: "Các hạ, Yêu tộc đem làm thật không có muốn đánh Nhân tộc ý tứ?"

Tiểu nữ hài lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, lại không nói, giống như là lại đang muốn rốt cuộc muốn đừng giết Dương Diệp.

Bị tiểu nữ hài như vậy chăm chú nhìn, Dương Diệp cảm giác rất không thoải mái, bất quá hắn lại không tâm tình đi so đo cái này rồi. Lập tức lại nói: "Các hạ, Nhân tộc nếu như cùng Yêu tộc phát sinh đại chiến, tựu tính toán Nhân tộc bại, nhưng là các ngươi Yêu tộc cũng muốn trả giá thật nhiều đấy. Ngươi thân là Yêu tộc, chẳng lẽ nhẫn tâm trông thấy vô số Yêu tộc yêu thú chết thảm sao?”

Nói xong, Dương Diệp hô thở ra một hơi, khóe miệng có một nụ cười khổ, hắn chưa bao giờ nghĩ tới có một ngày chính mình vậy mà sẽ đi là toàn bộ Nhân tộc nói chuyện vẫn là câu nói đó, hắn không muốn làm chúa cứu thế, cũng không thể lực làm chúa cứu thế, nhưng là, nếu như tại năng lực trong phạm vi có thể là nhân tộc làm chút chuyện, hắn cũng là không ngại đấy.

“Cần phải là nhân loại đánh chúng ta Yêu tộc đâu này?” Tiểu nữ hài nói.

Dương Diệp ngẩn người, nói: “Làm sao có thể, Nhân tộc lại không ngốc, như thế nào hội công đánh Yêu tộc.” Yêu tộc thực lực viễn siêu Nhân tộc, nếu như Nhân tộc còn muốn tới đánh Yêu tộc, cái kia không thể không nói, Nhân tộc đầu đều bị cửa kẹp rồi.

Tiểu nữ hài lại không nói, nàng tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp, giống như lại mở lại thủy muốn muốn hay không giết Dương Diệp.

Nhìn thấy tiểu nữ hài cái này ánh mắt, Dương Diệp thật sự căm tức vô cùng, lập tức cả giận nói: “Ngươi đến cùng có hay không nhớ tốt muốn hay không giết ta!”

Tiểu nữ hài không để ý tới Dương Diệp, mà là nhìn về phía một bên chồn tía, nói: “Ngươi có nghĩ là muốn ly khai thế giới này?”

Chồn tía nhìn xem tiểu nữ hài, không nói gì.

Tiểu nữ hài lại nói: “Đi theo hắn, không có tiền đồ đấy, đi theo ta, ngươi muốn cái gì ta cho cái gì, hơn nữa, ta về sau có thể mang theo ngươi ly khai cái thế giới này, ly khai cái thế giới này!”

Dương Diệp ngẩn người, lời này nghe như thế nào cảm giác rất quen thuộc bộ dạng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1299: Yêu nghiệt tiểu nữ hài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lừa dối!

Tiểu cô nương này tại lừa dối chồn tía!

Dương Diệp nhất thời mặt đen lại, đối phương vậy mà đang tại hắn mặt thọc gậy bánh xe. Hắn đang muốn nói chuyện, tiểu cô nương kia lại nói: “Cái thế giới này rất nhỏ, thế giới bên ngoài rất lớn rất lớn, đi theo ta, ngươi sẽ”

Tử nhi trực tiếp đã cắt đứt tiểu nữ hài lời mà nói..., nói: “Ta sẽ không theo lấy ngươi!”

Tiểu nữ hài nao nao, lập tức nói: “Vì cái gì? Là vì vậy nhân loại sao? Ta cho ngươi biết, nhân loại thích nhất hoa ngôn xảo ngữ rồi, ngươi đi theo hắn, về sau khẳng định sẽ phải hối hận.”

Tử nhi nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, nói: “Đó là chuyện của ta!”

“Không!”

Tiểu nữ hài lắc đầu, nói: “Đều là cao quý Yêu tộc, ta không thể gặp ngươi tiếp tục sa đọa xuống dưới, ta có nghĩa vụ cứu vớt ngươi!” Nói xong, nàng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Chỉ có ngươi chết, nàng mới có thể không tiếp tục sa đọa xuống dưới.”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải có chút nâng lên, đem làm tay nâng lên một khắc này, quấn ở nàng trên cánh tay cái kia sợi màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ đột nhiên mở mắt, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo màu sắc rực rỡ chùm tia sáng từ nhỏ nữ hài trên cánh tay điện xạ mà ra.

Tại tiểu nữ hài tay nâng lên một khắc này, Dương Diệp sắc mặt thốt nhiên biến đổi, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó không chút nghĩ ngợi tựu hướng trước mặt một quyền oanh ra!

Giới hạn!

Thân thể giới hạn!

Sở dĩ vừa ra quyền liền khiến cho dùng thân thể giới hạn, là vì hắn cảm thấy nguy hiểm. Tiểu cô nương này xem xét cũng không phải là người bình thường, hắn căn bản không dám khinh thường hoặc là khinh thị, cho nên, vừa ra tay tựu giới hạn.

Quyền xuất, một cổ kinh khủng lực lượng lập tức như là hồng thủy bộc phát bình thường tự Dương Diệp trên nắm tay mang tất cả mà ra, trong đó lực lượng cường đại trực tiếp làm cho chung quanh thành từng mảnh lâm mộc hóa thành hư vô.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, Dương Diệp hai chân xoa xoa đối diện hướng về sau nhanh lùi lại mà đi. Một bên, chồn tía biến sắc, hai tay xoay tròn, ánh sáng tím thoáng hiện, chung quanh không gian lập tức rung rung mà bắt đầu..., mà lúc này, tiểu cô nương kia đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở nàng bên cạnh, đón lấy, không gian chung quanh lập tức khôi phục lại bình tĩnh.

Chồn tía trong nội tâm cả kinh, quay đầu nhìn về phía tiểu nữ hài, tiểu nữ hài nói: “Chúng ta Yêu tộc, chú ý công bình đối chiến, ngươi nếu xuất thủ, nhưng chỉ có phạm quy nha.” Nói xong, nàng ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, chung quanh mặt đất đang run, vô số đạo cường đại khí tức chính hướng phía bên này lướt đến. Hiển nhiên, trước kia chiến đấu kinh động đến Yêu tộc cường giả.

“Đều không cho tới gần, bằng không thì ta bới da các của các ngươi!” Thanh âm của tiểu cô nương đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tiểu nữ hài thanh âm rơi xuống vẫn chưa tới một hơi, chung quanh bỗng nhiên ngay lúc đó yên tĩnh trở lại, tuy nhiên những cái... Kia khí tức cũng không có rời đi, nhưng lại cũng không có dám tiếp tục hướng phía bên này chạy đến.

Chồn tía nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, sau đó quay đầu nhìn về phía rồi trong sân Dương Diệp.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn nhìn nắm đấm của mình, trong mắt ngưng trọng vô cùng, bởi vì quả đấm của hắn vậy mà đỏ lên, hơn nữa, cả cánh tay còn từng cơn nhức mỏi. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, cái kia con rắn nhỏ đã biến lớn rồi vô số lần, thân eo khoảng chừng gần năm cái người trưởng thành lớn như vậy. Hiện tại đã không thể xưng hô nó là xà, có lẽ xưng hô nó là mãng!

Dương Diệp đánh giá liếc cái này sợi Cự Mãng, hiện tại hắn mới nhìn rõ, đối phương trên người cái kia chút ít màu sắc rực rỡ, kỳ thật đều là lân phiến, màu sắc rực rỡ lân phiến, mỗi một khối đều rất dầy, có vài chục cen-ti-mét, mà lại màu sắc rực rỡ trên lân phiến còn mang theo thần bí đường vân. Trừ đó ra, ở đằng kia Cự Mãng phần bụng hai bên, hắn còn phát hiện rồi một đôi màu sắc rực rỡ cánh chim!

Hư giai Cự Mãng!

Hơn nữa còn là một cái so với kia Vạn Túc Công còn mạnh hơn một ít hư giai Cự Mãng!

“Tiểu Dực, đánh hắn!” Lúc này, một bên nữ hài bỗng nhiên nói.

“Híz-khà zz Hí-zzz!”

Màu mãng nhổ ra nhả lưỡi rắn, sau một khắc, thân thể hắn bãi xuống, cái kia cực lớn đuôi rắn bay thẳng đến Dương Diệp vị trí quét tới. Đuôi rắn đảo qua chỗ, không gian trực tiếp rạn nứt ra, mà lại kịch liệt kích động, phảng phất sau một khắc muốn sụp đổ giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Đuôi rắn chưa tới, Dương Diệp chính là cảm giác được một cổ kinh khủng uy áp hướng hắn nghiền áp mà đến, muốn đem hắn nghiền nát. Không dám khinh thường, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay, cùng lúc đó, cổ sao (kiếm, vỏ) cũng xuất hiện ở trong tay hắn, kiếm vào vỏ, đem làm đuôi rắn đi vào hắn bên cạnh thân lúc, hắn đột nhiên quay người rút kiếm chém!

Ông!

Kiếm minh thanh tại trong dãy núi vang vọng mà lên, Dương Diệp kiếm trong tay trảm tại đuôi rắn kia phía trên, đuôi rắn cùng kiếm đồng thời kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Diệp cùng đuôi rắn đồng thời hướng phía sau phát đã bay đi ra ngoài. Bất quá rất nhanh, Dương Diệp sau lưng không gian đột nhiên run lên, sau đó Dương Diệp ngừng lại, nhưng là phía sau hắn cái kia chút ít không gian nhưng lại nhẹ nhàng liệt rồi ra, đây là hắn thi triển không gian pháp tắc tháo bỏ xuống trên người lực lượng mà tạo thành đấy.

“Một kiếm phá vạn pháp!”

Một bên, tiểu nữ hài bỗng nhiên nói: “Còn có chút bộ dáng.”

Xa xa, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, hắn xác thực là tại một kiếm phá vạn pháp, nhưng là, lực lượng của đối phương thật sự quá mạnh mẽ. Nếu như không phải hắn có Kỷ Nguyên cảnh thân thể, hắn một kiếm này, chẳng những không thể đẩy lui đối phương, chính mình còn khả năng bị đối phương cho đánh chết. Bất quá cũng may, lực lượng của đối phương tuy nhiên rất cường, nhưng là còn chưa tới nghiền áp hắn trình độ.

Đương nhiên, cái này muốn... Nhất là bởi vì hắn là Kỷ Nguyên cảnh thân thể nguyên nhân. Nếu như chỉ là dựa vào kiếm đạo, hắn căn bản không cách nào cùng loại này cấp bậc yêu thú chống lại. Kỳ thật đối với Dương Diệp mà nói, cái này Cự Mãng đáng sợ nhất không phải lực lượng, mà là phòng ngự, bởi vì hắn vừa rồi một kiếm này, vậy mà không có có thể phá vỡ đối phương phòng ngự, chỉ là tại đối phương trên lân phiến để lại một đạo vết kiếm ấn ký!

Xa xa, cái kia màu mãng trong mắt cũng là có một tia ngưng trọng, hiển nhiên, Dương Diệp thực lực cũng làm cho nó có chút khiếp sợ, đặc biệt là trước mắt tên nhân loại này mới nửa đế.

Một người một mãng ánh mắt chạm vào nhau, sau một khắc, một người một mãng đồng thời biến mất tại nguyên chỗ.

Dương Diệp toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía màu mãng bắn mạnh tới, cùng lúc đó, hắn trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, đem làm Kiếm Thần ấn sáng một khắc này, hắn trường kiếm trong tay thượng kiếm quang lập tức càng thêm chói mắt rồi.

Màu mãng trong mắt có một vòng hung quang, không trung, thân thể hắn một cuốn, trực tiếp như là một tòa núi nhỏ bình thường hướng phía Dương Diệp cái kia đạo kiếm quang đụng tới.

Một bên, tiểu nữ hài ánh mắt tại Dương Diệp trên tay cổ sao (kiếm, vỏ) còn có trên trán Kiếm Thần in lại nhìn thoáng qua, sau đó ‘Soàn soạt’ địa cười quái dị rồi hai tiếng, nói: “Bảo bối còn rất nhiều.”

Xa xa, kiếm quang xẹt qua trời cao, cuối cùng cùng cái kia màu mãng oanh lại với nhau.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân ầm ầm vang lên, đón lấy, một người một mãng lần nữa hướng phía từng người phía sau bay ngược rồi đi ra ngoài, lúc này đây, song phương lập tức chính là ngược lại bay ra hơn một ngàn trượng.

Không trung, Dương Diệp ho nhẹ một tiếng, lập tức, một vòng máu tươi tự khóe miệng của hắn tràn ra đến.

Một bên, nhìn thấy Dương Diệp khóe miệng máu tươi, Tử nhi nheo mắt, trong hai tròng mắt, ánh sáng tím lập loè. Mà ở nàng bên cạnh tiểu nữ hài tắc thì sắc mặt bình tĩnh, chỉ là nàng ánh mắt thỉnh thoảng tại Dương Diệp trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) còn có trên trán Kiếm Thần in lại đảo qua, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng kỳ dị dáng tươi cười.

Không chỉ Dương Diệp bị thương, cái kia màu mãng cũng bị thương, tại phần eo của nó, đã nứt ra một đạo dài đến mấy chục cen-ti-mét lớn lên lỗ hổng, chỗ đó lân phiến đã bị trảm liệt, máu tươi không ngừng từ cái kia lỗ lớn bên trong không ngừng tuôn ra. Đem làm kiếm tăng thêm Niết Bàn Cảnh kiếm ý còn có Kiếm Thần ấn tăng phúc về sau, đối với Dương Diệp mà nói, muốn phá cái này màu mãng phòng ngự, cũng không phải khó như vậy!

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, cái kia màu mãng cũng đang nhìn hắn, tại đối phương trong con ngươi, ngoại trừ hung quang, còn có một tia lệ khí.

Không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía màu mãng bắn mạnh tới, lúc này đây, hắn không có ở lựa chọn cùng màu mãng liều mạng, mà là lựa chọn rồi du kích. Bởi vì ở trong mắt hắn xem ra, như loại này hình thể khổng lồ yêu thú, tại tốc độ phương diện đều là rất chậm mới là. Nhưng là, hắn thất vọng rồi.

Cái này màu mãng tốc độ một chút cũng không chậm, đặc biệt là nó có khi đột nhiên tập kích lúc, tốc độ kia làm cho Dương Diệp đều chịu biến sắc.

Cứ như vậy, một người một mãng ở giữa sân đại chiến gần nửa canh giờ, song phương xem như lực lượng ngang nhau, nhưng là tất cả mọi người rất rõ ràng, nếu như tiếp tục chiến xuống dưới, Dương Diệp nhất định sẽ dần dần rơi xuống hạ phong, thậm chí là bị thua, bởi vì Dương Diệp chỉ là nửa đế, huyền khí cũng không nhiều, một khi hắn huyền khí khô kiệt dùng hết, vậy hắn đem tại không cách nào cùng màu mãng chống lại.

Đây là nhược điểm của hắn!

Dương Diệp tự nhiên cũng biết điểm ấy, bởi vậy, tại một kiếm bức lui màu mãng về sau, hắn ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên tiểu cô nương kia, nói: “Ngươi đến cùng muốn thế nào!”

Tiểu nữ hài khóe miệng chứa đựng dáng tươi cười, nàng chỉ chỉ Tử nhi cùng Tiểu Bạch, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) còn có Dương Diệp trên trán Kiếm Thần ấn, nói: “Ngươi đem bọn họ đều cho ta, ta có thể cân nhắc thả ngươi một con đường sống, ân, chỉ là cân nhắc, ngươi đừng ôm quá lớn hi vọng, dù sao ta đối với ngươi không có hảo cảm gì.”

Dương Diệp sắc mặt lập tức đen lại, nhìn xem tiểu nữ hài sau nửa ngày, hắn nói: “Ngươi thật không phải là bình thường cường đại!”

Nói xong, hắn không tại nói nhảm, tâm niệm vừa động, một đôi cánh xuất hiện ở phía sau của hắn. Đem làm tiểu nữ hài nhìn thấy cái này đôi cánh lúc, ánh mắt của nàng sáng ngời, nói: “Ngươi còn có bảo bối, ân, đáng tiếc, cái này so ngươi vỏ kiếm kia còn ngươi nữa trên trán đồ vật kém xa. Bất quá, ngược lại cũng không phải rất kém cỏi, có thể chơi đùa.”

Dương Diệp không có ở cùng tiểu nữ hài nói nhảm, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, trong tràng xuất hiện vô số đạo tàn ảnh, rậm rạp chằng chịt đấy, ít nhất hơn vạn nói, mỗi một đạo tàn ảnh đều vẫn còn như thực chất, khủng bố vô cùng. Cùng lúc đó, trong tràng đột nhiên xuất hiện vô số đạo kiếm quang, kiếm quang ở giữa sân giăng khắp nơi, tựa như một tấm lưới.

Áp chế!

Hoàn toàn áp chế!

Lúc này Dương Diệp tốc độ, đã xa xa vượt qua màu mãng, mà kiếm của hắn lại có thể có phá màu mãng phòng ngự, bởi vậy, màu mãng tại Dương Diệp tuyệt đối địch tốc độ trước mặt, cơ hồ chỉ có thể bị động bị đánh.

Thiên hạ chiêu thức, duy nhanh không phá. Những lời này, còn là phi thường có đạo lý đấy.

Trong tràng, nhìn thấy một màn này, tiểu cô nương kia khóe miệng dáng tươi cười dần dần lạnh xuống, bởi vì trong tràng cái kia màu mãng phát ra thống khổ Zsshi... I-it... Âm thanh.

Tiếp tục như vậy xuống dưới, cái này màu mãng tựu tính toán bất tử, cũng muốn bị cắt thành phiến rồi.

Không do dự, tiểu nữ hài hướng phía trước đi đến, mà đúng lúc này, Tử nhi bỗng nhiên nói: “Chúng ta Yêu tộc, chú ý công bình quyết đấu, ngươi như xuất thủ, tất nhiên lại để cho Yêu tộc trơ trẽn!”

Tiểu nữ hài khóe miệng chứa đựng cười lạnh, “Cao quý Yêu tộc, chưa bao giờ cần để ý người khác cái nhìn.”

Nói xong, nàng trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tử nhi: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1300: Thời gian pháp tắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem làm tiểu nữ hài biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, chỉ thấy trong tràng Dương Diệp cái kia chút ít tàn ảnh cùng kiếm quang phảng phất bị đọng lại giống như, toàn bộ định ngay tại chỗ, yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên 'Oanh' một tiếng, sau đó những cái... Kia kiếm quang cùng tàn ảnh toàn bộ hóa thành hư vô.

Bành!

Một đạo tiếng rên rỉ ở giữa sân vang lên, đón lấy, nguyên bản cầm kiếm đâm hướng màu mãng đầu Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay rồi đi ra ngoài. Bất quá rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng tiểu nữ hài, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, không có chút nào nói nhảm, trường kiếm trong tay kề sát giữa lông mày, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo giống như may vá giống như mảnh kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Chung cực bản nhất niệm thuấn sát!

Hắn cũng chưa dùng tới cánh, dùng tới cánh lời mà nói..., tuy nhiên cái này chung cực bản nhất niệm thuấn sát uy lực sẽ tăng lên vô số lần, nhưng là tốc độ kia thật sự quá nhanh quá nhanh, nhục thể của hắn sẽ chịu không nổi. Tốc độ vượt qua chính mình thân thể có khả năng thừa nhận cực hạn, nhẹ thì thân thể văng tung tóe, nặng thì thân thể trực tiếp bị nát bấy!

Nhìn xem Dương Diệp điện xạ mà đến, tiểu nữ hài mặt không biểu tình, trong mắt lạnh lùng, nàng tay phải chậm rãi nâng lên, trong chốc lát, quỷ dị địa một màn xuất hiện. Chỉ thấy cái kia nguyên bản tốc độ cực nhanh Dương Diệp bỗng nhiên ngay lúc đó chậm lại, tốc độ của hắn càng ngày càng chậm, thời gian dần trôi qua, trên người hắn tựa như đè ép mấy vạn tòa đại sơn giống như, mỗi đi một bước đều cần gần hai tức thời gian!

Đây là cái gì thần thông?

Dương Diệp trong nội tâm hoảng hốt! Lúc này, mặc kệ hắn như thế nào thúc dục kiếm khí, hoặc là kiếm ý, cũng hoặc -⑨ trường người sau lưng cánh, đều không thể cải biến trước mắt tình cảnh.

“Biết rõ đây là cái gì sao?”

Lúc này, tiểu nữ hài đột nhiên chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, tốc độ của nàng là bình thường đấy, nhưng là Dương Diệp tốc độ nhưng lại càng ngày càng chậm. Nàng vừa đi hướng Dương Diệp bên cạnh nói: “Đây là hư giả cảnh cường giả mới có thể lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, thời gian pháp tắc, thế gian sở hữu tất cả pháp tắc bên trong, có thể sắp xếp Top 5. Khi thời gian ngược dòng, cái gì Niết Bàn Cảnh kiếm ý, cái gì hư giai bảo vật, cái gì hư giai huyền kỹ, đều là mây bay á!”

Nói xong, tiểu nữ hài chạy tới rồi Dương Diệp trước mặt, nàng xem thấy Dương Diệp nói: “Tuy nhiên ngươi có có điểm không tệ, nhưng là, kỳ thật hay là yếu vãi đấy!”

Xa xa, khi nhìn thấy Dương Diệp bị nhốt cái kia khắc, chồn tía lập tức hướng phía Dương Diệp lao đến, nhưng là, tốc độ của nàng cũng biến thành rất chậm rất chậm.

“Đây là thời gian pháp tắc?” Dương Diệp nhìn xem tiểu nữ hài, hỏi. Bất quá hắn tiếng nói cũng biến thành rất chậm rất chậm.

“Ta đã nói qua!” Tiểu nữ hài nói.

“Nguyên lai là pháp tắc chi lực!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, một cổ thần bí địa lực lượng xuất hiện ở trong tràng, đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, trong sân hết thảy đều khôi phục bình thường.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực Năng có áp chế hết thảy pháp tắc chi lực, ở trong đó, tự nhiên cũng kể cả thời gian pháp tắc.

Đem làm đem tiểu nữ hài thời gian pháp tắc sau khi áp chế, Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, trường kiếm trong tay mạnh mà tựu là chém. Cái này chém, trực tiếp trảm đến rồi thấp, nhưng là, tiểu nữ hài cũng đã không thấy.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tiểu nữ hài đã xuất hiện tại trăm trượng có hơn.

“Kiếm Vực!”

Tiểu nữ hài nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngược lại là quên rồi ngươi sẽ Kiếm Vực, thật sự là không thể tưởng tượng nổi, một cái chỉ là nửa đế cặn bã cặn bã, vậy mà lĩnh ngộ Kiếm Vực, lão thiên là mắt bị mù sao? A..., tại đây không có lão thiên.”

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem tiểu nữ hài, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động lấy, tiểu cô nương này thực lực, rất khủng bố. Nếu như không phải có Kiếm Vực, hắn lần này tựu quá thay rồi. Trầm ngâm một lát, Dương Diệp hỏi: “Trước ngươi nói hư giả cảnh cường giả mới có thể lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, vì sao ta trước kia gặp được hư giả cũng không có lĩnh ngộ thời gian pháp tắc!”

“Ta tại sao phải trả lời ngươi?” Tiểu nữ hài cười lạnh.

“Được, được!”

Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Ngươi ngạo kiều, ngươi lợi hại, ta không hỏi rồi được hay không được?”

“Ngươi không hỏi, ta càng muốn trả lời!”

Tiểu nữ hài âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi gặp được cái kia chút ít hư giả, đều chỉ có thể coi là ngụy hư giả, chỉ có lĩnh ngộ thời gian pháp tắc hư giả, mới tính toán chính thức hư giả. Ngươi sở dĩ không biết, đó là bởi vì ngươi cấp độ không đủ, hiểu chưa?”

Dương Diệp nói: “”

Lúc này, tiểu nữ hài ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) lên, nói: “Nhân loại, ngươi vỏ kiếm này kiếm đâu này?”

“Ngươi muốn làm gì!” Dương Diệp ly khai cảnh giác lên, theo bắt đầu đến bây giờ hắn liền phát hiện, tiểu cô nương này thỉnh thoảng tựu theo dõi hắn trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) còn có trên trán Kiếm Thần ấn xem.

Tiểu nữ hài nói: “Ngươi vỏ kiếm này không tệ, ngươi trên trán vật này cũng không tệ, bất quá so về ngươi vỏ kiếm này hay là chênh lệch chút ít, nhưng là cũng rất tốt. Nếu như ngươi vỏ kiếm này có kiếm lời mà nói..., vậy cũng tựu bó tay rồi rồi. Ân, ta muốn nói, ta vừa ý ngươi sở hữu tất cả đồ vật rồi, kể cả ngươi bên cạnh không gian chồn, còn có cái kia linh Chủ, ta đều coi trọng. Ngươi xem rồi xử lý a!”

Dương Diệp: “”

Lúc này, tiểu nữ hài lại nói: “Ân, là trừ ngươi ở ngoài, ngươi sở hữu tất cả đồ vật ta đều coi trọng.”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Theo như ý của ngươi là, ngươi coi trọng ta những vật này, sau đó ta có lẽ hai tay dâng, có phải như vậy hay không cái ý tứ?”

“Chẳng lẽ không phải là như vầy phải không?” Tiểu nữ hài hỏi lại.

“Ngươi vô địch rồi!”

Dương Diệp đối với tiểu nữ hài giơ ngón tay cái lên, hắn thật sự cảm thấy tiểu cô nương này vô địch rồi. Tiểu nữ hài không phải tại trang, mà là nàng thật sự cảm thấy nàng coi trọng đồ đạc của mình, sau đó đồ đạc của mình nên hai tay đối với nàng dâng. Nàng nói, làm đấy, hết thảy đều là như vậy đương nhiên! Trong lúc này tâm là bực nào cường đại?

Tiểu nữ hài hai mắt nhắm lại, nói: “Ngươi tựa hồ cũng không muốn như thế nào làm, ta nói rất đúng sao?”

Dương Diệp cười nói: “Ta đem sở hữu tất cả đồ vật đều cho ngươi, sau đó ngươi còn không xác định sẽ sẽ không bỏ qua ta nếu như là ngươi, ngươi sẽ như thế nào làm?”

Tiểu nữ hài nói: “Đây là không có khả năng sự tình, bởi vì không ai có thể đoạt đồ đạc của ta.”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, huyết kiếm xuất hiện trong tay hắn, nói: “Ta cũng hiểu được không ai có thể đoạt đồ đạc của ta!”

Tiểu nữ hài không nói gì, nàng tay phải một quán, càng nhiều kim sắc hỏa diễm đột nhiên xuất hiện ở trong tay nàng, đem làm cái này đóa hỏa diễm sau khi xuất hiện, trong tràng độ ấm lập tức trương lên, cùng lúc đó, tại tiểu nữ hài không gian chung quanh vậy mà bắt đầu vặn vẹo mờ đi, phảng phất không chịu nổi cái này đóa hỏa diễm đồng dạng.

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, kiếm trong tay hắn phảng phất cũng cảm nhận được cái kia đóa hỏa diễm uy hiếp, không ngừng rung động bắt đầu chuyển động.

Thiên địa Linh Vương!

Dương Diệp biết rõ, tiểu nữ hài trong tay hỏa cùng lúc trước U Minh ma trơi đồng dạng, thuộc ở thiên địa Linh Vương, chỉ là, cái này kim sắc hỏa diễm so U Minh ma trơi mạnh không biết bao nhiêu lần.

Tiểu nữ hài nhìn xem Dương Diệp, trong tay hỏa diễm đột nhiên bắt đầu xoay tròn, Dương Diệp thần sắc đề phòng, trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên. Đúng lúc này, Dương Diệp bên cạnh Tử nhi trên bờ vai Tiểu Bạch đột nhiên động, chỉ thấy nàng dùng đầu của mình nhẹ nhàng cọ xát chồn tía đôi má, sau đó mở ra cái kia nhập nhèm hai mắt.

Đem làm nàng mở to mắt về sau, nàng nhìn trái xem, nhìn phải xem, cuối cùng, ánh mắt đã rơi vào xa xa tiểu nữ hài trong tay kim sắc hỏa diễm lên, khi nhìn thấy cái này kim sắc hỏa diễm lúc, ánh mắt của nàng lập tức sáng ngời, sau đó vươn đầu lưỡi liếm liếm bờ môi. Nhìn thấy Tiểu Bạch chằm chằm vào kim sắc hỏa diễm, xa xa tiểu cô nương kia sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, cổ tay nàng khẽ động, đem cái kia kim sắc hỏa diễm cho thu vào.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía tiểu nữ hài, tiểu trảo bắt đầu vung vẩy.

Dương Diệp xem đã minh bạch, Tiểu Bạch đây là đang gọi đối phương thanh hỏa diễm phóng xuất. Dương Diệp có chút mộng, Tiểu Bạch giống như không sợ ngọn lửa này! Phải nói, tiểu cô nương này giống như thật là kiêng kị Tiểu Bạch.

Chẳng lẽ Tiểu Bạch có thể đối với ngọn lửa kia tạo thành uy hiếp?

Xa xa, tiểu cô nương kia hiển nhiên cũng xem đã minh bạch Tiểu Bạch ý tứ, lập tức sắc mặt có chút cổ quái.

Gặp tiểu nữ hài không để ý tới chính mình, Tiểu Bạch hiển nhiên có chút gấp, lập tức nàng nhảy tới Dương Diệp trên bờ vai, tiểu trảo chỉ chỉ tiểu nữ hài, sau đó tả hữu vung vẩy lên.

Dương Diệp khuôn mặt co lại, cái này Tiểu Bạch vậy mà lại để cho hắn chém giết

Gặp Dương Diệp không có động, Tiểu Bạch càng nóng nảy. Nàng ôm Dương Diệp cổ, không ngừng dùng đầu mình cọ lấy Dương Diệp cái cằm, nhưng là nàng tiểu trảo nhưng lại tại chỉ vào một bên tiểu nữ hài, không ngừng vung vẩy lấy, giống như gọi là Dương Diệp nhanh đi đoạt.

Nhìn xem làm nũng Tiểu Bạch, Dương Diệp cười khổ không thôi, đối diện tiểu cô nương kia không phải một cái loại lương thiện ah! Chém giết nàng? Không bị nàng đoạt thì tốt rồi ah!

Tuy nhiên không thể đoạt đối phương, nhưng là Dương Diệp nhưng lại đã minh bạch một sự kiện, cái kia chính là Tiểu Bạch có thể đối với ngọn lửa kia tạo thành uy hiếp. Phải biết, Tiểu Bạch gan thật là tiểu nhân, gặp nguy hiểm đồ vật, nàng là tuyệt đối sẽ không tới gần đấy. Mà bây giờ, nàng lại yêu cầu Dương Diệp chém giết ngọn lửa kia, cái này chứng minh ngọn lửa kia đối với nàng căn bản không có uy hiếp, hơn nữa, ngọn lửa kia đối với nàng có trợ giúp, bằng không thì, nàng căn bản không có khả năng hưng phấn như vậy, kích động như vậy.

Tiểu nữ hài hiển nhiên cũng minh bạch cái này, bởi vậy, tại nhìn thấy Tiểu Bạch tỉnh lúc, nàng quyết đoán thanh hỏa diễm thu lại rồi.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Cái này không thể đoạt!”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, trừng mắt nhìn, giống như là đang hỏi vì cái gì.

Dương Diệp cái cằm đối với tiểu nữ hài giương lên, nói: “Rất lợi hại.” Đây cũng không phải nói giả, tiểu cô nương này tuy nhiên theo bắt đầu đến bây giờ chỉ ra rồi một chiêu, nhưng là, tựu một chiêu này như vậy đủ rồi. Hơn nữa, tiểu cô nương này thần bí lại cổ quái tóm lại, đối phương nguy hiểm vô cùng! Ngoại trừ tiểu nữ hài, bên cạnh thế nhưng mà còn có một đầu hư giai yêu thú ah!

Đây chính là không kém trăm đủ công tồn tại ah!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía tiểu nữ hài, nàng trừng mắt nhìn, đột nhiên, nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, sau đó nhẹ nhàng khẽ hấp.

Tại Dương Diệp bọn người kinh ngạc trong ánh mắt, chỉ thấy tiểu cô nương kia trong cơ thể đột nhiên chui ra rồi càng nhiều hỏa diễm, cái này đóa hỏa diễm đúng là trước kia cái kia đóa kim sắc hỏa diễm. Cái này đóa hỏa diễm sau khi xuất hiện, Tiểu Bạch con mắt lập tức phát sáng lên, sau đó dùng sức hút

Mà cái kia đóa kim sắc hỏa diễm nhưng lại điên cuồng mà run rẩy lên, phảng phất gặp cái gì đáng sợ sự giống như, cùng lúc đó, Dương

Diệp phát hiện, cái kia đóa màu vàng hỏa diễm giống như là có chút trở thành nhạt rồi.

“Vù vù vù”

Tiểu Bạch trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, đồng thời, nàng hút càng phát ra ra sức rồi.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1301: Gặp Yêu tộc Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cảm thấy, cái kia đóa kim sắc hỏa diễm bên trong năng lượng giống như là bị Tiểu Bạch hút đi nha.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhớ tới, Tiểu Bạch ưa thích hấp thu tinh thuần năng lượng, mà hôm nay địa linh vật đều là các loại tinh thuần năng lượng chỗ ngưng tụ mà thành, nói cách khác, phàm là năng lượng ngưng tụ đồ vật, cho dù là thiên địa linh vật, Tiểu Bạch đều có thể hấp thu?

Nghĩ kĩ cực sợ!

Nếu quả thật chính là như vậy, cái kia Tiểu Bạch không khỏi cũng quá kinh khủng a! Cái này tương đương với sở hữu tất cả năng lượng thể khắc tinh ah!

Đúng lúc này, xa xa tiểu cô nương kia đột nhiên thò tay bắt được cái kia đóa kim sắc hỏa diễm, sau đó lại lần đem hắn thu vào. Nàng nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt có một tia ngưng trọng.

Dương Diệp lần thứ nhất nhìn thấy đối phương trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, cho dù là lúc trước hắn thi triển xuất kiếm vực, đối phương cũng chỉ là kinh ngạc mà thôi. Nhưng là hiện tại, đối phương trong mắt nhưng lại có vẻ mặt ngưng trọng!

Tiểu cô nương này biết rõ Tiểu Bạch lai lịch, hơn nữa, Tiểu Bạch lai lịch nhất định rất đáng sợ.

Nhìn thấy tiểu nữ hài thanh hỏa diễm thu lại, Tiểu Bạch ngẩn người, sau đó nàng nổi giận. Nàng tiểu trảo nắm chặt, nhìn hằm hằm lấy tiểu nữ hài, hàm răng không ngừng cọ xát lấy, giống như là muốn xông đi lên cùng tiểu nữ hài đánh một chầu.

Tiểu nữ hài nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, do dự xuống, cổ tay nàng khẽ động, một quả màu tím trái cây xuất hiện ở trên tay nàng, nói: “Ngươi hút cái này.”

Trái cây không sai biệt lắm có người thành niên đầu nhiều như vậy, toàn thân màu tím, mặt ngoài có nhàn nhạt lưu quang bọc lấy.

Đem làm tiểu nữ hài xuất ra như vậy trái cây lúc, một bên cái kia màu mãng ánh mắt lập tức đã rơi vào trái cây lên, trong mắt có một tia nhân tính hóa hâm mộ.

Tiểu Bạch ánh mắt rơi vào cái kia miếng màu tím trái cây lên, khi thấy này cái trái cây lúc, nàng trừng mắt nhìn, sau đó cái kia nắm chặt tiểu trảo chậm rãi nới lỏng ra, cuối cùng, nàng nhẹ nhàng một chiêu, cái kia miếng trái cây bay tới rồi trước mặt nàng. Xem lên trước mặt trái cây, nàng vươn đầu lưỡi liếm liếm bờ môi, muốn hạ khẩu, mà đúng lúc này, nàng đột nhiên ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp cùng chồn tía.

Trừng mắt nhìn, nàng ôm cái kia miếng trái cây bay đến Dương Diệp cùng chồn tía trước mặt, sau đó một cái tiểu trảo kéo lấy trái cây, một cái khác chỉ tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp cùng chồn tía, khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn.

Dương Diệp cùng chồn tía nhìn nhau rồi liếc, trong lòng hai người ấm áp, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó ánh mắt đã rơi vào cái kia miếng trái cây lên, lập tức, hắn sắc mặt thay đổi.

Hắn vốn cho là này cái trái cây là Đế cấp, nhưng là hắn sai rồi! Đây không phải Đế cấp, đây là hư giai trái cây! Hư giai thiên địa linh bảo!

Khó trách Tiểu Bạch như vậy ưa thích!

Dương Diệp nhìn về phía tiểu nữ hài, tiểu cô nương này cũng quá hào phóng hơi có chút a? Hư giai trái cây, cứ như vậy tiễn đưa đi ra!

Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, xem lên trước mặt không ngừng đem trái cây đưa đến trước mặt hắn Tiểu Bạch, hắn cười cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Chính ngươi ăn, ta đừng.” Tuy nhiên cái quả này khẳng định đối với hắn cũng có trợ giúp, nhưng hắn da mặt còn không có dày đến đi phân Tiểu Bạch đồ vật ăn, đây chính là tiểu nữ hài đưa cho Tiểu Bạch, mà không phải đưa cho hắn đấy. Nếu ăn, sẽ bị tiểu cô nương kia khinh bỉ đấy!

Tiểu Bạch nhưng lại lắc đầu, sau đó càng làm trái cây hướng hắn cùng với chồn tía trước mặt đẩy.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tử nhi nhận lấy trái cây, sau đó bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vẽ một cái, đem trái cây chia làm hai nửa, một nửa đưa cho Tiểu Bạch, nói: “Ngươi ăn, chúng ta đấy, về sau tại ăn.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó gật cái đầu nhỏ, đón lấy, nàng ôm lấy trước mặt trái cây tựu gặm. Không đến một hồi, cái kia bên trái cây đã bị Tiểu Bạch ăn không có. Sau khi ăn xong, nàng còn liếm liếm chính mình tiểu trảo, có chút vẫn chưa thỏa mãn.

Dương Diệp khóe miệng co lại, cái này Tiểu Bạch, tựu là quà vặt hàng một quả ah!

Ăn xong trái cây về sau, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trên bờ vai, đầu cọ xát Dương Diệp đôi má, sau đó con mắt đóng lại, chỉ chốc lát tựu truyền đến tiếng hít thở.

Dương Diệp: “”

“Nàng như thế nào sẽ cùng theo ngươi!” Lúc này, một bên tiểu nữ hài bỗng nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía tiểu nữ hài, nói: “Duyên phận.” Cùng Tiểu Bạch gặp nhau, xác thực là duyên phận.

“Ngươi biết rõ lai lịch của nàng sao?” Tiểu nữ hài nói.

Dương Diệp lắc đầu.

‘Soàn soạt’

Tiểu nữ hài khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, trong miệng lại phát ra rồi tràn ngập mỉa mai tiếng cười quái dị.

Nghe được thanh âm này, Dương Diệp sắc mặt tối sầm, hắn thật sự là có chút căm tức tiểu cô nương này, thật sự là không có nắm chắc đánh qua đối phương, bằng không thì, hắn nhất định sẽ đem tiểu cô nương này bị đánh một trận một chầu.

“Nàng đến tột cùng là lai lịch gì?” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi hỏi.

Nàng cũng đã nhìn ra, Dương Diệp cùng tiểu cô nương này rất bất thường, hai người căn bản không cách nào bình thường trao đổi.

Tiểu nữ hài nhìn thoáng qua đã ngủ say Tiểu Bạch, trầm mặc một lát, sau đó nói: “Tại Đại Thế Giới, có câu nói gọi: ‘Trời sinh vạn vật, linh Chủ vi tôn’ nàng tựu là linh Chủ. Đợi nàng hơi chút trưởng lớn một chút, nàng một hơi có thể hút sạch toàn bộ đại lục sở hữu tất cả linh khí, nếu như nàng lớn lên, một hơi, có thể hút sạch một mảnh tinh vực sở hữu tất cả linh khí!”

Nghe vậy, Dương Diệp thân thể trực tiếp cứng đờ, một bên Tử nhi cũng là ngây người.

Một hơi hút sạch toàn bộ đại lục linh khí đây là cái gì khái niệm? Toàn bộ đại lục linh khí ah! Nếu như nàng thật sự đem một cái đại lục linh khí hút sạch, tựu tương đương với là tại trong nháy mắt hủy toàn bộ đại lục ah! Mà nếu như đem khắp tinh vực linh khí hút sạch, tựu tương đương với hủy diệt vô số thế giới!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, hắn quay đầu nhìn thoáng qua gần trong gang tấc Tiểu Bạch, tiểu gia hỏa này có thể biến thành lợi hại như vậy?

“Nàng chính thức năng lực, so với ta nói còn muốn đáng sợ!”

Lúc này, tiểu nữ hài lại nói: “Nhân loại, nàng đi theo ngươi, là ngươi phúc khí, nhưng, cũng là cái bất hạnh của ngươi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu nữ hài nói: “Sẽ có rất nhiều người muốn giết ngươi, kể cả ta.”

Nói xong, nàng tay phải có chút nâng lên, tựu thật sự muốn động thủ. Xa xa, Dương Diệp nheo mắt, hiển nhiên hắn không nghĩ tới tiểu cô nương này nói động thủ tựu muốn động thủ.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động, đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại phía chân trời vang lên: “Tiểu Mạt, để cho bọn họ tới gặp ta.”

Nữ tử thanh âm.

Nghe thế đạo thanh âm, tiểu nữ hài lông mày kẻ đen cau lại, xem nàng biểu lộ, hiển nhiên rất không tình nguyện, nhưng là nàng lại không có ở động thủ. Lập tức lạnh lùng nhìn một Dương Diệp, nói: “Nói cho ngươi biết, ngươi hết thảy đều là của ta, đều là ta đấy!” Nói xong, nàng phải tay khẽ vẫy, xa xa cái kia màu mãng lập tức hóa thành một sợi con rắn nhỏ quấn ở rồi trên tay nàng, nhưng sau đó xoay người biến mất tại xa xa.

“Đi không?” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi nói khẽ.

“Đương nhiên đi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, hiện tại hắn đã bạo lộ, trốn? Tại sao phải trốn? Đối phương hiển nhiên không có muốn ý tứ giết hắn, bằng không thì, chung quanh những cái... Kia hư giai yêu thú đã sớm một loạt trên xuống rồi. Hơn nữa, hắn cũng muốn biết, rốt cuộc là Nhân tộc Nhiếp gia làm loạn, hay là cái này Yêu tộc thật sự muốn đánh Nhân tộc!

Dương Diệp mang theo Tử nhi đuổi kịp rồi tiểu cô nương kia, bất quá tiểu cô nương kia không biết là cố ý hay là vô tình ý, tốc độ cực nhanh, thiếu chút nữa đem Dương Diệp cùng chồn tía cho bỏ qua, cũng may Dương Diệp có trong nháy mắt không chi dực, bằng không thì hắn thật đúng là cũng bị đối phương vung rất xa.

Không biết bay vọt rồi bao nhiêu tòa sơn mạch, rốt cục, một tòa đại thành xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tử nhi trong tầm mắt. Thành rất lớn, phi thường đại, chỉ cần tường thành tựu khoảng chừng hơn một ngàn trượng, so rất nhiều ngọn núi cũng phải lớn hơn.

“Yêu tộc vậy mà cũng có thành!” Dương Diệp nói khẽ.

Tử nhi nói: “Nhân tộc rất thông minh, bọn hắn hình thể không bằng Yêu tộc, nhưng là tại phương diện khác, nhưng lại so Yêu tộc muốn lợi hại nhiều, ví dụ như đan dược, thành trì, trận pháp các loại..., cũng chính bởi vì như thế, Nhân tộc mới có thể cùng Yêu tộc chống lại. Thậm chí tại nhiều khi, Yêu tộc hoàn toàn được áp chế. Bởi vậy, Yêu tộc cuối cùng đã ở học tập Nhân tộc, bất quá có chút khó, dù sao yêu tính khó sửa đổi. Bất quá, tại đây Yêu tộc hiển nhiên học vô cùng tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vẫn là câu nói đó, Yêu tộc không đáng sợ, đáng sợ chính là Yêu tộc có văn hóa. Một đường ra, hắn xa xa gặp được một ít yêu thú, những... Này yêu thú đều rất có kỷ luật, cùng hắn tại huyền giả đại lục còn có Thanh Châu chứng kiến đến Yêu tộc hoàn toàn không giống với. Yêu tộc chỉnh thể thực lực bản thân tựu vượt qua nhân loại, nếu như lại đoàn kết, tăng thêm nếu như này có kỷ luật, Nhân tộc tại Yêu tộc trước mặt, đem không có một điểm ưu thế.

“Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp lôi kéo Tử nhi tay thân hình khẽ động, hướng phía này tòa đại thành bay vút mà đi.

Cửa thành mở rộng ra, không có yêu thủ hộ, Dương Diệp mang theo Tử nhi trực tiếp tiến nhập trong thành.

Đại!

Phi thường đại!

Đây là lúc này Dương Diệp cảm giác. Trong thành kiến trúc rất ít, chỉ có rải rác mấy tòa kiến trúc, bởi vậy, nội thành rất là rộng lớn, tựa như một cái đại bình nguyên.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiếp tục mang theo Tử nhi hướng phía trước mặt đi đến. Trên đường đi, ngẫu nhiên có yêu thú sẽ hướng bọn hắn bên này xem ra, nhưng là bọn hắn cũng chỉ là nhìn xem, cũng không có đi tới. Chỉ chốc lát, một tòa cung điện xuất hiện ở Dương Diệp cùng chồn tía trước mặt. Mà đúng lúc này, một đạo bóng đen đột nhiên tự xa xa đánh úp lại, cuối cùng đã rơi vào Dương Diệp hai người trước mặt.

Bành!

Toàn bộ mặt đất lập tức kịch liệt run lên.

Dương Diệp cùng Tử nhi ngừng lại, tại trước mặt bọn họ, là một gã khôi ngô nam tử, nam tử dáng người cực kỳ khôi ngô, ít nhất là hai cái Dương Diệp cao, toàn thân cơ bắp cố lấy, tràn đầy lực lượng.

Khôi ngô nam tử ánh mắt trực tiếp đã rơi vào Dương Diệp trên người, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, sau đó một quyền tựu đối với Dương Diệp oanh tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, Táng Thiên xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó mạnh mà chém.

Oanh!

Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, Dương Diệp hướng về sau rút lui rồi tầm mười bước, mà cái kia khôi ngô nam tử tắc thì lui hơn mười trượng. Khôi ngô nam tử trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, muốn lần nữa xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại khôi ngô nam tử trước mặt, cùng lúc đó, một thanh kiếm chống đỡ tại khôi ngô nam tử giữa lông mày.

Khôi ngô nam tử thân thể lập tức cứng ngắc, không dám ở động.

“A Man, đã nói với ngươi rồi. Mặc kệ Nhân tộc hay là Yêu tộc, một đời tuổi trẻ, đã không có người nào là đối thủ của hắn, hiện tại, tin chưa!” Lúc này, trong đại điện đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Khôi ngô nam tử đối với Dương Diệp ôm quyền, sau đó lui qua một bên.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Tử nhi đi vào trong cung điện.

Trong cung điện, chỉ có một nữ tử, khi thấy người này nữ tử lúc, Dương Diệp lập tức sững sờ, nói: “Làm sao có thể ngươi là”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1302: Giết chết ẩn vực tất cả mọi người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp cùng Tử nhi trước mặt chính là một gã mặc thanh váy mỹ phụ, theo bên ngoài đến xem, mỹ phụ ước chừng chỉ có chừng ba mươi tuổi. Lông mày mắt hạnh, da trắng như ngọc, lạnh nhạt đoan trang. Hắn dáng người hơi có chút đầy đặn, nhưng lại có lồi có lõm, giơ tay nhấc chân thời gian, mang theo một tia khó có thể nói rõ quý khí cùng ung dung.

Tại trước mặt nàng, là một ít hoa hoa thảo thảo, nàng tay phải đặt ngang tại trước mặt nàng một một cây trắng noãn sắc đóa hoa lên, một tia huyền khí không ngừng từ nàng lòng bàn tay trút xuống đến cái kia đóa bạch hoa bên trong.

Huyền khí!

Mỹ phụ có được huyền khí!

Nhân loại!

Yêu tộc yêu thú tự nhiên là không có huyền khí đấy, mà trước mắt cô gái này vậy mà có được huyền khí, nói cách khác, đối phương không phải yêu thú, mà là nhân loại. Đây cũng là trước kia Dương Diệp vì cái gì khiếp sợ nguyên nhân.

“Ta nghe qua ngươi!”

Mỹ phụ đột nhiên nói: “Không có ai biết lai lịch của ngươi, chỉ biết là ngươi đột nhiên tự minh ngục đại lục quật khởi, hắn quật khởi tốc độ, so năm đó Kiếm Vô Cực nhanh hơn. Bản thân thiên phú, so năm đó Kiếm Vô Cực, cũng là chỉ có hơn mà không thua. Hiện tại minh ngục đại lục, bất kể là Nhân tộc hay là Yêu tộc, một đời tuổi trẻ, đều không có đối thủ của ngươi, không đúng, đừng nói một đời tuổi trẻ, thế hệ trước có thể thắng dễ dàng ngươi đấy, cũng không cao hơn một tay số lượng!”

“Ngươi là nhân loại!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Mỹ phụ nhìn một Dương Diệp, khóe miệng có một vòng vui vẻ, “Ta xác thực là nhân loại, chúng ta là đồng loại!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Mỹ phụ nhẹ cười cười, sau đó đi tới một cái khác đóa màu xanh đậm đóa hoa trước, sau đó lòng bàn tay đặt ở cái kia đóa màu xanh đậm đóa hoa phía trên, huyền khí tự lòng bàn tay tràn ra, cuối cùng chui vào cái kia màu xanh đậm đóa hoa bên trong.

Đã qua mấy tức, mỹ phụ mới nói: “Nói đến có chút lời nói trường, ta nói đơn giản thoáng một phát tốt rồi. Còn trẻ vô tri, tự ý nhập Yêu tộc nội địa, thiếu chút nữa táng thân trong núi sâu. Hạnh được phu quân ta, thì ra là từng đã là Yêu Vương cứu. Cứ như vậy, ta đến rồi Yêu tộc, đã trở thành Yêu tộc Yêu Hậu. Ân, muốn trở thành Yêu tộc Yêu Hậu, cũng không phải một kiện chuyện đơn giản đâu rồi, bất quá, những... Này cũng không cần phải nói.”

“Từng đã là Yêu Vương?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Ngươi phu quân bây giờ không phải là Yêu Vương rồi hả?”

Mỹ phụ tay có chút dừng lại, bất quá rất nhanh tựu khôi phục bình thường, nói: “Hắn vẫn lạc.”

Dương Diệp: “”

Mỹ nữ tắc: “Rất bình thường ah, tại thế giới này, không cách nào càng tiến một bước, cuối cùng sẽ có hóa thành bụi đất ngày đó.”

“Hiện tại ngươi là Yêu tộc Vương?” Dương Diệp hỏi.

“Bọn hắn đều ưa thích xưng hô ta là Yêu Hậu!” Mỹ phụ cười nói: “Ngươi cũng có thể như vậy xưng hô ta.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta có một chuyện không rõ, Kình Thiên Phong Nhiếp gia nói Yêu tộc muốn tiến công nhân loại, việc này thế nhưng mà thật?”

“Là thật thì như thế nào? Là giả thì như thế nào?” Mỹ nữ tắc.

Dương Diệp nói: “Nếu như là giả, ta sẽ mang theo người của ta đi. Nếu như là thật”

Mỹ phụ cười nói: “Nếu như là thật, ngươi cũng không cải biến được cái gì, không phải sao? Nếu như tự cấp ngươi năm năm thời gian, có lẽ ngươi có thể cải biến, nhưng là hiện tại, thứ cho ta nói thẳng, bất kể là đối với Nhiếp gia, hay là đối với ta Yêu tộc, ngươi đều cũng không tạo được đại uy hiếp, ít nhất bây giờ là.”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì đối phương nói cũng không có giả. Nếu như Yêu tộc thật sự muốn đánh nhân loại, chẳng lẽ hắn có thể diệt đi toàn bộ Yêu tộc? Khả năng sao? Tựu tính toán tăng thêm Cùng Kỳ cùng Kiếm Linh đều khó có khả năng. Hắn là người, không phải thần.

Lúc này, mỹ phụ lại nói: “Nhiếp gia nói ta Yêu tộc muốn đánh nhân loại, bọn hắn có hay không nói ta Yêu tộc tại sao phải làm như vậy?”

Dương Diệp lắc đầu.

Mỹ phụ cười cười, nói: “Bọn hắn tự nhiên sẽ không nói, bởi vì ta Yêu tộc chưa bao giờ nghĩ tới đánh nhân loại. Không đúng, lúc trước không nghĩ tới, hiện tại, chúng ta không phải muốn, mà là đã chuẩn bị xong.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Yêu Hậu, ta là thẳng tính người, thật sự là không thích quanh co lòng vòng. Ta đến Yêu tộc, ngoại trừ đến tìm hiểu Yêu tộc chi tiết, còn có nguyên nhân, tựu là muốn biết rốt cuộc là Yêu tộc muốn đánh nhân loại, hay là Nhiếp gia có cái gì cái khác mục đích. Ta không nghĩ tới ta người cùng ta bị làm bia đỡ đạn cùng lợi dụng. Kính xin Yêu Hậu nói thẳng bẩm báo!”

Yêu Hậu nhìn một Dương Diệp, trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Yêu tộc có một vật, là Yêu tộc chí bảo, vật ấy chính là năm đó Kiếm Vô Cực tự Ngoại Vực mang về, Kiếm Vô Cực vẫn lạc về sau, vật ấy bị Yêu tộc đoạt được, bất quá khi đó vật ấy còn chưa lớn lên, bởi vậy, cũng không có tác dụng quá lớn. Mà bây giờ, vật ấy đã lớn lên, rất nhanh sẽ triệt để thành thục. Quên nói là tối trọng yếu nhất một điểm rồi, vật ấy có tỷ lệ có thể giúp người đột phá hư giả, đạt tới hư giả phía trên!”

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, đạt tới hư giả phía trên!

Đạt tới hư giả phía trên với hắn mà nói, không có gì sức hấp dẫn, bởi vì hắn mới nửa đế, hư giả phía trên, cách hắn còn có chút xa. Nhưng là, cái này đối với minh ngục đại lục những cái... Kia hư giả lão quái vật mà nói, tuyệt đúng là một cái không cách nào cự tuyệt hấp dẫn. Hư giả là cái thế giới này cực hạn, nói cách khác, Không cần biết ngươi là ai, đạt tới hư giả về sau, chờ đợi ngươi đúng là tử vong.

Tu luyện vạn năm, cuối cùng lại muốn hóa thành một đống bụi đất, ai cam tâm? Ai đều sẽ không cam lòng! Mà bây giờ, đã có có thể làm cho bọn hắn đột phá bảo vật xuất hiện, bọn hắn lại làm sao có thể nhịn được không ra tay? Không, phải nói, vì thứ này, vô số người tuyệt đối sẽ lựa chọn không từ thủ đoạn.

Nếu như cái này Yêu Hậu cũng không nói gì giả, cái này Nhiếp gia hành vi cũng có thể nói thông rồi. Nhiếp gia muốn đạt được Yêu tộc bảo vật này, nhưng là, dùng Nhiếp gia thực lực căn bản không cách nào chống lại Yêu tộc, cho nên, bọn hắn triệu tập cả nhân loại cường giả đến đây Kình Thiên Phong. Đơn giản mà nói, Nhiếp gia muốn lợi dụng toàn bộ Nhân tộc thực lực, đến giúp bọn hắn đạt được cái này Yêu tộc bảo vật.

Vì cái này Yêu tộc bảo vật, Nhiếp gia không tiếc làm cho cả Nhân tộc lâm vào tuyệt cảnh

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Còn có một nghi vấn, Nhiếp gia thực lực tuy nhiên rất cường, nhưng là muốn cùng Yêu tộc chống lại, có lẽ hay là không đủ a. Không chỉ Nhiếp gia, tựu tính toán tất cả mọi người loại cường giả cộng lại, cùng Yêu tộc tầm đó có lẽ vẫn có không ít chênh lệch. Nhưng là, bọn hắn hay là làm như vậy rồi. Là bí quá hoá liều, hay là đám bọn hắn còn có cái gì át chủ bài?”

“Đều có!”

Mỹ phụ nhạt âm thanh nói: “Đầu tiên, ngươi đánh giá thấp Nhiếp gia thực lực. Đây là một cái cổ xưa thế gia, hắn nội tình, rất sâu. Hiện tại lại tăng thêm tam tông sáu thành, tuy nhiên chỉnh thể thực lực còn thì không bằng Yêu tộc, nhưng là, thực sự không kém là bao nhiêu, hơn nữa, vì vật kia, đừng nói không kém là bao nhiêu, chỉ sợ sẽ là chênh lệch rất nhiều, bọn hắn cũng sẽ bí quá hoá liều thử xem. Liều, khả năng còn có cơ hội, nếu như không liều, đối với bọn họ mà nói, tựu là đợi chết!”

“Tam tông sáu thành người cũng không biết Nhiếp gia mục đích!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Mỹ phụ nhẹ cười cười, nói: “Đây cũng không phải là nên ta quản sự tình. Ta chỉ biết là, đem làm bọn hắn tiến vào Yêu tộc địa bàn một khắc này, tựu là đối với Yêu tộc tuyên chiến, khi đó, Yêu tộc sẽ không tiếc bất cứ giá nào tru sát xâm phạm chi nhân, hơn nữa, hủy diệt Kình Thiên Phong, tiến quân thần tốc, giết chết ẩn vực hết thảy mọi người!”

Dương Diệp biến sắc, nữ nhân này mặc dù đối với Phương mặt mang vui vẻ, nhưng là trực giác nhưng lại nói cho hắn biết, đối phương tuyệt đối với không phải tại cùng hắn hay nói giỡn. Nếu như Nhân tộc thật sự dám xuất thủ trước, nàng kia tuyệt đối với phải làm như vậy!

Trầm ngâm mấy tức, Dương Diệp nói: “Ngươi cũng là nhân loại!” Hắn cảm thấy, chính mình có tất yếu là nhân tộc nói hai câu lời nói.

“Nhân tộc có câu nói!”

Mỹ phụ cười nói: “Gọi lấy chồng theo chồng, gả cho chó thì theo chó. Ta đã gả cho Yêu tộc, hiện tại, ta tựu tính toán Yêu tộc người. Hơn nữa, cái này Yêu tộc là phu quân ta con dân, nếu là phu quân ta con dân, vậy thì là con dân của ta, ta có trách nhiệm cùng nghĩa vụ là bọn hắn suy nghĩ. Vẫn là câu nói đó, Nhân tộc nếu là dám động thủ trước, Yêu tộc chắc chắn đem hết toàn lực diệt Nhân tộc. Trảm thảo, muốn trừ tận gốc, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Yêu tộc cũng sẽ tổn thất thảm trọng.”

“Không thể tránh khỏi sự tình!” Mỹ nữ tắc: “Hơn nữa, nếu là diệt đi Nhân tộc, cái kia đại lục đem chỉ còn Yêu tộc, dùng không được bao lâu, Yêu tộc sẽ khôi phục nguyên khí.”

“Ngươi tựu như vậy có nắm chắc là Yêu tộc diệt Nhân tộc, mà không phải nhân tộc diệt Yêu tộc?” Dương Diệp hỏi.

Mỹ phụ cười nói: “Nếu như Nhân tộc thật sự rất đoàn kết, phi thường đoàn kết, người nọ tộc cùng Yêu tộc tầm đó, thắng bại chính là phân chia 5:5. Nhưng là, Nhân tộc đoàn kết sao? Ví dụ như ngươi cùng Nhiếp gia, nếu như ngươi cùng Nhiếp gia có thể chân thành hợp tác, các ngươi tất cả mọi người không có tư tâm, đồng tâm hiệp lực, ta Yêu tộc muốn diệt Nhân tộc, xác thực sẽ rất khó rất khó. Nhưng là, các ngươi đoàn kết sao? Không, các ngươi đều có tư tâm, đều có chính mình bảng cửu chương, Nhân tộc lực lượng căn bản không cách nào chính thức ngưng tụ thành một cỗ. Mà ta Yêu tộc có thể, ta ra lệnh một tiếng, toàn tộc xuất động, bọn hắn không có do dự chút nào!”

Dương Diệp lắc đầu, không có ở nói chuyện. Nói cái gì? Người ta đã nói rất rõ ràng, Nhân tộc không đánh Yêu tộc, Yêu tộc tựu sẽ không xuất thủ. Yêu tộc không có lông bệnh ah!

“Biết rõ ta vì cái gì cùng ngươi nói nhiều sao như vậy?” Lúc này, Yêu Hậu bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Xin lắng tai nghe.”

Yêu Hậu ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, “Bởi vì ngươi cùng rất nhiều nhân loại không giống với, ta cảm giác được, ngươi đối với yêu thú cũng không có ác ý, theo bên cạnh ngươi cái này tiểu nữ oa cũng có thể thấy được. Nếu như ngươi có cái loại này thân là nhân tộc, nên giết Yêu tộc nghĩ cách, tin tưởng ta, ngươi đến không được tại đây.”

Dương Diệp nhìn một Yêu Hậu, sau đó nói: “Ta sẽ trở về Nhân tộc, sau đó mang theo người của ta ly khai Kình Thiên Phong, cũng sẽ đem chân tướng nói cho mọi người”

“Ta khuyên ngươi tốt nhất đừng làm như vậy!”

Yêu Hậu nói: “Đầu tiên, Nhân tộc sẽ không tin tưởng lời của ngươi, tiếp theo, nếu như ngươi làm như vậy, Nhiếp gia cái thứ nhất sẽ không bỏ qua ngươi, dùng thực lực của ngươi, nếu như ngươi muốn chạy trốn, ví dụ như ngươi chạy trốn tới ta Yêu tộc, Nhiếp gia khẳng định không làm gì được cho ngươi. Nhưng là, ngươi những thuộc hạ kia đâu này? Bọn hắn đều chết! Đừng cho là mình có chống lại Nhiếp gia thực lực, bọn hắn so ngươi tưởng tượng hiếu thắng rất nhiều!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ngươi nói rất đúng, ta thiếu chút nữa phạm ngu xuẩn.” Nếu là hắn thật sự trở về tựu nói là Nhiếp gia mưu đồ làm loạn, Nhân tộc những cái... Kia thế gia cùng tông môn chắc chắn sẽ không tín, thậm chí hắn còn có thể bị Nhiếp gia vu hãm hắn đầu phục Yêu tộc, khi đó, tại Nhiếp gia dưới sự dẫn dắt, tam tông sáu thành rất có thể sẽ liên thủ đối với kiếm minh cùng Thiên Sát các xuất thủ.

Nếu quả thật như vậy, kiếm minh kia cùng Thiên sát các tựu thật sự đã xong.

Lúc này, Yêu Hậu đột nhiên nói: “Đi thôi, gặp lại lúc, có lẽ tựu là địch nhân rồi.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cuối cùng một vấn đề, cái kia không xong tiểu nữ hài là ai?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1303: Nhân tộc, đã xong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Bại hoại tiểu nữ hài?”

Yêu Hậu nao nao, lập tức cười một tiếng, nói: “Ngươi cái này từ, dùng cũng là phù hợp. Nàng gọi Mạt Tiểu Lãnh, là một cái từ trên trời giáng xuống tiểu nữ hài,.”

“Từ trên trời giáng xuống!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Nàng đến từ Ngoại Vực?”

Yêu Hậu mỉm cười, nói: “Hẳn là, đối với lai lịch của nàng, ta cũng không phải rất rõ ràng, cũng không vấn đề qua, ta đem nàng đem làm tiểu muội muội đối đãi. Đúng rồi, ngươi cũng đừng trêu chọc nàng, nàng nha, tính tình cũng không phải bình thường táo bạo, tại Yêu tộc ở bên trong, những cái... Kia yêu thú sợ nhất không phải ta, mà là nàng. Phải biết, đắc tội ta, nhiều lắm là tựu là thụ điểm trừng phạt, mà đắc tội nàng, chậc chậc”

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Ta đã đắc tội nàng!”

“Vậy sao?”

Yêu Hoàng nhẹ cười cười, nói: “Cái con kia có thể chúc bạn may mắn rồi.”

Dương Diệp nhìn một Yêu Hậu, nói: “Hi vọng chúng ta không phải trở thành địch nhân.” Tuy nhiên trước mắt nữ nhân này rất bình dị gần gũi, phải nói là rất hòa ái dễ gần, nhưng là, hắn cũng sẽ không ngốc đến cho rằng đối phương không có có bản lãnh gì. Có thể dùng nhân loại thân phận chưởng quản toàn bộ Yêu tộc, này sẽ là người bình thường sao?

“Thế sự khó liệu, hết thảy tự nhiên a!” Yêu Hậu cười nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, nói: “Cáo từ.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Yêu Hậu nhìn xem cái kia Dương Diệp bóng lưng rời đi, không biết đang suy nghĩ gì.

“Vì cái gì không giết hắn đi?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tại trong đại điện vang lên, nói chuyện đúng là trước kia tiểu cô nương kia.

Yêu Hậu nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, cười nói: “Tại sao phải giết hắn?”

“Ngươi biết rõ nguyên nhân đấy!” Tiểu nữ hài nói.

Yêu Hậu nói: “Trong nhân tộc, có bốn người đối với Yêu tộc có cực lớn uy hiếp, một cái là Nhiếp gia lão gia hỏa kia, mặt khác hai cái ngươi cũng biết, bất quá hai người này ở cái thế giới này đều mục đích gì khác, chỉ cần Yêu tộc không đi quấy rầy bọn hắn, bọn họ là sẽ không tới quản Yêu tộc cùng Nhân tộc chuyện trong đó. Mà còn lại một cái, tựu là cái này Dương Diệp, đúng không?”

“Hắn hiện tại mặc dù có điểm yếu, nhưng là lúc sau sẽ rất cường!” Tiểu nữ hài trầm giọng nói.

“Kỳ thật, hắn hiện tại cũng không yếu.”

Yêu Hậu đi đến tiểu nữ hài trước mặt, sau đó giữ chặt tiểu nữ hài hướng ngoài điện đi đến, nói: “Hắn trên trán chính là cái kia, gọi Kiếm Thần ấn. Hiển nhiên, hắn đi qua Kiếm Thần đảo. Mặc dù có điểm nghi hoặc vị kia vì cái gì không giết hắn, bất quá cái này đối với chúng ta mà nói, cũng không trọng yếu. Quan trọng là..., hắn là Niết Bàn Cảnh kiếm ý, nếu như hắn thúc dục cái này Kiếm Thần ấn, kiếm ý của hắn đem tăng lên tới Niết Bàn Cảnh phía trên, tăng thêm hắn lại có Kiếm Vực có thể trấn áp thời gian pháp tắc, khi đó hắn, là có thể uy hiếp được chúng ta đấy.”

“Thế nhưng mà chúng ta vẫn có thể có giết hắn đi, không phải sao?” Tiểu nữ hài nói.

Yêu Hoàng lôi kéo tiểu nữ hài đi tới ngoài điện, nàng xem thấy cái kia xa xa phía chân trời, ngày hôm đó tế, có mấy đóa trôi nổi mây trắng. Sau nửa ngày, nàng nói: “Nhưng là sẽ trả giá rất lớn một cái giá lớn ah! Hơn nữa, như thế thiên tài, tất nhiên là có đại Tạo Hóa người, lá bài tẩy của hắn, khả năng so kiếm thần ấn còn muốn khủng bố. Tùy tiện xuất thủ, chúng ta người khả năng giết không đến, ngược lại còn có thể tổn thất thảm trọng.”

Nói đến đây, nàng cúi đầu nhẹ nhàng vuốt vuốt tiểu nữ hài đầu, nói: “Hơn nữa, chúng ta tại sao phải giết hắn đâu này? Hắn còn sống, đối với chúng ta càng có trợ giúp. Phải biết, hắn là tuyệt sẽ không cam lòng bị Nhiếp gia lợi dụng đấy, mà hắn nếu như phản kháng, tất nhiên sẽ cùng Nhiếp gia trở mặt, cho nên, hắn hãy để cho Nhiếp gia đi giải quyết a. Không mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì ai thắng ai thua, đối với chúng ta Yêu tộc mà nói, đều là chuyện tốt, không phải sao?”

Tiểu nữ hài trầm mặc.

“Ngươi rất ưa thích hắn cái kia chỉ tiểu sủng vật?” Yêu Hậu bỗng nhiên nói.

“Đó là linh Chủ!” Tiểu nữ hài nói.

Yêu Hậu cười nói: “Về sau có cơ hội, ta thay ngươi làm ra!”

“Không được!”

Tiểu nữ hài nhìn thẳng Yêu Hậu, nói: “Trừ phi nàng tự nguyện, bằng không thì, ngày sau sẽ vì ngươi Yêu tộc mang đến ngập trời đại họa.”

Yêu Hậu lông mày kẻ đen cau lại, nói: “Nàng đến tột cùng là cái gì tồn tại?”

Tiểu nữ hài trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Một cái rất lợi hại rất lợi hại tồn tại.”

Yêu Hậu: “”

Ly khai yêu thành về sau, Dương Diệp mang theo Tử nhi cùng Tiểu Bạch lập tức hướng Kình Thiên Phong tiến đến. Đương nhiên, hắn cũng không hoàn toàn tin tưởng Yêu tộc Yêu Hậu nói lời, hắn lại không ngốc, đối phương nói những lời kia, không chừng tựu là muốn hắn cùng với Nhiếp gia đổ máu, sau đó Yêu tộc được ngư ông thủ lợi. Nhưng là, cái này Nhiếp gia nhất định là có không thể cho ai biết mục đích.

Bất quá hắn còn không phải rất xác định, nhưng là hắn biết rõ, nếu như Nhiếp gia đúng như Yêu tộc nói như vậy là muốn cướp lấy Yêu tộc bảo vật, như vậy, kế tiếp, Nhiếp gia nhất định sẽ có chỗ động tác.

Nói ngắn lại, bất kể là Yêu tộc thật sự muốn đánh nhân loại, hay là Nhiếp gia mưu đồ làm loạn, đối với hắn cùng kiếm minh còn có Thiên Sát các cũng không phải chuyện tốt. Đặc biệt là hiện tại Thiên Sát các cùng hắn đều tham dự trong đó, tựu tính toán bọn hắn muốn bứt ra, cũng khó rồi. Nếu như chỉ có hắn một người, thiên hạ to lớn, hắn ở đâu cũng có thể đi. Nhưng là, hiện tại hắn sau lưng còn có Thiên Sát các cùng với kiếm minh, một cái gây chuyện không tốt, Thiên Sát các cùng kiếm minh đem có tai hoạ ngập đầu.

Đúng lúc này, Dương Diệp cùng Tử nhi đột nhiên ngừng lại, bởi vì cái kia gọi Mạt Tiểu Lãnh tiểu nữ hài xuất hiện ở bọn hắn cách đó không xa.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, tiểu cô nương này không phải là còn muốn cướp hắn đồ đạc a!

Mạt Tiểu Lãnh chỉ vào Dương Diệp trên bờ vai Tiểu Bạch, nói: “Ngươi đem nàng cho ta, ta cho ngươi thứ tốt.”

Dương Diệp: “”

Mạt Tiểu Lãnh lòng bàn tay khẽ đảo, cái kia kim sắc hỏa diễm xuất hiện ở trong tay nàng, nói: “Cái này hỏa, rất lợi hại, sở hữu tất cả thiên địa linh vật bên trong, nó có thể sắp xếp Top 10. Ngươi nếu cảm thấy chưa đủ, ta còn có.” Nói xong, nàng tay trái vừa lật, một đóa màu xanh đậm hỏa diễm xuất hiện ở nàng trái trong lòng bàn tay, “Cái này cũng rất lợi hại, cũng là sắp xếp Top 10, ta lấy hai người bọn họ với ngươi đổi nàng, hai cái đổi một cái, ngươi buôn bán lời.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu nữ hài lòng bàn tay cái kia hai đóa hỏa diễm, không thể không nói, đây tuyệt đối là thứ tốt, nếu như có thể hắn đạt được, gia trì kiếm ý, uy lực kia tuyệt đối với rất điên cuồng. Nhưng là, hắn sẽ cầm Tiểu Bạch đi đổi sao? Tự nhiên là không biết.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nàng trong lòng ta, là bằng hữu, là thân nhân, không phải bất kỳ vật gì có thể so với đấy, hiểu chưa?”

Tiểu nữ hài nhìn một Dương Diệp, nói: “Là ngại không đủ sao?”

Dương Diệp nhìn xem tiểu nữ hài, nói: “Tựu coi như ngươi xuất ra nghịch thiên thần khí, ta cũng sẽ không với ngươi đổi nàng. Còn có, ta muốn nói một điểm. Nàng không phải của ta sở hữu tư nhân vật, ta không có có quyền lợi cầm nàng đem làm hàng hóa đồng dạng ra bán, cũng sẽ không. Nếu như nàng thật sự nguyện ý đi theo ngươi, ta tuyệt sẽ không ngăn cản.”

Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi nhìn hắn một cái, trong mắt tràn đầy nhu tình. Năm đó nàng đi theo Dương Diệp lúc, thích nhất Dương Diệp một điểm tựu là Dương Diệp chưa từng có đem nàng đem làm sủng vật đối đãi, càng không có cho rằng nàng chính là của hắn. Cho tới nay, Dương Diệp đối với tình cảm của nàng, không phải chiếm hữu, mà là trả giá.

Dương Diệp là một cái người ích kỷ, nhưng là đồng thời, hắn cũng là một cái có nguyên tắc người. Nàng tin tưởng, tựu tính toán Tiểu Bạch chính là một cái bình thường tiểu gia hỏa, hắn cũng là không biết dùng Tiểu Bạch đi cùng tiểu cô nương này trao đổi đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., tiểu nữ hài lắc đầu nói: “Thế nhưng mà nàng không muốn!”

“Ta đây tựu không có biện pháp rồi.” Dương Diệp nói.

“Nhưng là nàng rất nghe lời ngươi lời nói, ngươi có thể cho nàng đi theo ta, cái này không được sao?” Tiểu nữ hài nói.

“Ta tại sao phải làm như vậy?” Dương Diệp hỏi.

“Ta thích nàng!” Tiểu nữ hài nói.

“Ngươi ưa thích nàng ta tựu muốn đem nàng tặng cho ngươi?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Chẳng lẻ không nên là thế này phải không?” Tiểu nữ hài nhíu mày hỏi lại.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau nửa ngày, hắn lắc đầu, nói: “Ngươi, ngươi cái này Logic, cái này, thật sự thật lợi hại.” Không thể không nói, Dương Diệp đối với tiểu cô nương này là rất bội phục đấy, bởi vì nàng thật không phải là bình thường cường đại. Nàng ưa thích, cho nên nên là như vậy nàng đấy, hơn nữa còn là như vậy đương nhiên, cái này Logic

Tiểu nữ hài không nói gì rồi, nàng thẳng tắp chằm chằm vào Dương Diệp xem, nhìn thấy tiểu nữ hài cái này ánh mắt, Dương Diệp lập tức đề phòng lên, cái này tánh khí táo bạo tiểu nữ hài cũng không phải một cái loại lương thiện, đối phương như vậy nhìn xem hắn, không chuẩn lại đang muốn phải hay là không muốn sát nhân đoạt bảo rồi.

Ra ngoài ý định chính là tiểu nữ hài cũng không có xuất thủ, mà là lấy ra một quả màu tím trái cây, nói: “Cái này là tặng cho nàng ăn, nói với nàng, về sau nếu muốn ăn rồi, có thể tới tìm ta, ta có rất nhiều rất nhiều.” Nói xong, nàng bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng đẩy, cái kia miếng màu tím trái cây lập tức bay đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, do dự xuống, hắn đem trái cây thu vào. Nếu như là đưa cho hắn đấy, hắn nhất định là sẽ không cần đấy, nhưng là, đối phương là đưa cho Tiểu Bạch đấy, mà hắn biết rõ, Tiểu Bạch nhất định sẽ muốn. Đối với Tiểu Bạch mà nói, nàng là sẽ không đem sự tình muốn phức tạp đấy, chỉ cần là ưa thích đấy, nàng muốn!

Đơn thuần Tiểu Bạch!

“Ta thay nàng cám ơn.” Dương Diệp đối với tiểu nữ hài ôm quyền nói.

Tiểu nữ hài nhìn một Dương Diệp, nói: “Đi mau.”

Dương Diệp khẽ giật mình, nói: “Vì cái gì?”

“Ta sợ ta sẽ nhịn không được giết ngươi!” Tiểu nữ hài nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, hắn hiện tại xem như xem đã minh bạch, tiểu cô nương này từ đầu đến cuối đều muốn lấy muốn giết hắn! Dương Diệp lắc đầu, không đang cùng đối phương dong dài, tựu muốn ly khai, lúc này, tiểu nữ hài bỗng nhiên lại nói: “Về sau ngươi muốn là bảo vệ không được nàng, sẽ đem nàng tiễn đưa đến nơi này của ta, ân, ngươi tựu đừng tới nữa, ta sẽ không bảo hộ ngươi.”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua tiểu nữ hài, nói: “Ngươi có hay không bị người đánh qua?”

“Ai dám!” Tiểu nữ hài khóe miệng chứa đựng cười lạnh.

“Cuối cùng có một ngày ta sẽ đem ngươi bờ mông đánh sưng!”

Dương Diệp nói xong, ôm bên cạnh Tử nhi thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem đã biến mất tại phía chân trời Dương Diệp, tiểu nữ hài khóe miệng cười lạnh mở rộng, trong miệng lại phát ra rồi ‘soàn soạt’ tiếng cười quái dị

Dương Diệp không có ở Yêu tộc dừng lại, mang theo Tử nhi đem tốc độ của mình thi triển đến rồi nhanh nhất, mà những cái... Kia yêu thú giống như là đã nhận được Yêu Hậu mệnh lệnh, bởi vậy, cũng không có yêu thú ngăn đón hắn.

Chưa tới một canh giờ, Dương Diệp đã đi ra Yêu tộc, đi tới Kình Thiên Phong ở dưới cái kia phiến sa mạc. Đem làm đi vào cái kia phiến sa mạc lúc, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, bởi vì cuối tầm mắt Kình Thiên Phong trên vách núi đá, xuất hiện rậm rạp chằng chịt cực lớn họng pháo, khoảng chừng hơn vạn nhiều.

“Không phải tộc loại của ta, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm, diệt Yêu tộc, nhưng nhân loại!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự Kình Thiên Phong đỉnh núi truyền ra.

Thanh âm rơi xuống.

Oanh

Những cái... Kia cực lớn pháo trong khu vực quản lý, đột nhiên mãnh liệt bắn xuất từng đạo cực lớn màu vàng chùm tia sáng, gần vạn đạo kim sắc chùm tia sáng như là lưu tinh xẹt qua phía chân trời, cuối cùng chui vào rồi Yêu tộc trong dãy núi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tay khẽ run lên, nói: “Nhân tộc, đã xong.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1304: Nếu dám ngăn ta, ta nhất định giết chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước đó, hắn còn không có hoàn toàn tin tưởng Yêu Hậu lời mà nói..., nhưng là hiện tại, hắn không thể không tin rồi.

Nhân tộc chủ động xuất kích, đây tuyệt đối là Nhiếp gia chủ ý. Nhiếp gia đối với Yêu tộc thực lực thật sự không rõ ràng lắm sao? Hắn tự nhiên là không tin đấy, cái này Nhiếp gia khẳng định đối với Yêu tộc thực lực là tinh tường đấy. Nhưng là, ở ngoài sáng biết Yêu tộc thực lực dưới tình huống, bọn hắn hay là chủ động trước khơi mào chiến tranh, điều này đại biểu cái gì?

Đại biểu Nhiếp gia muốn lại để cho cả nhân loại không có đường lui, xác thực, một khi Nhân tộc cùng Yêu tộc khai chiến, tam tông sáu thành cùng vô số nhân loại cường giả có đường lui sao?

Không có!

Khi đó, tất cả mọi người sẽ theo sát Nhiếp gia đối kháng Yêu tộc, cũng chỉ có thể đi theo Nhiếp gia!

Buộc chặt cả nhân loại!

Cái này là Nhiếp gia mục đích.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Kình Thiên Phong đỉnh núi.

Tại đỉnh núi biên giới chỗ, là Nhiếp gia cường giả, ngoại trừ Nhiếp gia, còn có tam tông sáu thành cường giả. Lúc này, ánh mắt mọi người đều rơi vào cái kia xa xa phía chân trời.

Vạn đạo chùm tia sáng xẹt qua phía chân trời, cuối cùng chui vào rồi xa xa núi non trùng điệp bên trong, trong chốc lát, xa xa truyền đến từng đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, cùng lúc đó, những cái... Kia không ngớt núi non chập chùng ầm ầm sụp đổ, từng đạo khói bụi phóng lên trời, lập tức liền đem xa xa phía chân trời cho bao phủ.

Trong tràng, tất cả mọi người huyền khí bắt đầu khởi động, thần sắc đề phòng, giống như là đang đợi Yêu tộc xuất thủ. Nhiên Nhiên lại để cho chúng người bất ngờ chính là, cũng không có Yêu tộc cường giả xuất thủ.

Một lát sau, Nhiếp Thiên tay phải có chút nâng lên, lập tức, cái kia Kình Thiên Phong trên vách núi đá cái kia chút ít cực lớn họng pháo bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Nhiếp Thiên tay phải rơi xuống, nói: “Công!”

Thanh âm rơi xuống, gần vạn đạo chùm tia sáng lần nữa hướng phía Yêu tộc vị trí mãnh liệt bắn mà ra

Một bên, Lâm Thiên do dự xuống, sau đó nói: “Nhiếp tộc trưởng, chúng ta làm như thế, có thể hay không chọc giận Yêu tộc?”

Nhiếp thiên vẫn không nói gì, một bên nguyên lão chính là mở miệng nói: “Lâm tộc trưởng, lời này của ngươi nói có thể cũng có chút buồn cười. Chúng ta tộc cùng Yêu tộc bản thân tựu là tử địch, nếu là tử địch, cái kia chính là không phải ngươi chết chính là ta sống. Đến trình độ này rồi, tự nhiên là muốn tiên hạ thủ vi cường!”

Nhiếp Thiên cười nói: “Nguyên huynh nói cực kỳ, chúng ta Nhân tộc đã cùng Yêu tộc nhất định có một trận chiến, cái kia vì sao chúng ta không trước chủ động xuất thủ, nắm giữ quyền chủ động? Chờ đợi Yêu tộc tiến công, sẽ chỉ làm chúng ta ở vào bị động.”

Lâm Thiên nhìn thoáng qua Nhiếp Thiên, có chút trầm ngâm, lập tức lại nói: “Nhiếp tộc trưởng, có một chuyện ta có chút nghi hoặc, cái kia chính là, cái này Yêu tộc vì sao phải đánh chúng ta Nhân tộc?”

Nghe được Lâm Thiên lời mà nói..., trong tràng một ít người lập tức nhìn về phía rồi Nhiếp Thiên, đây cũng là bọn hắn hiếu kỳ địa phương, bởi vì Nhiếp Thiên chưa bao giờ đã từng nói qua nguyên nhân. Yêu tộc muốn đánh Nhân tộc, dù sao cũng phải có cái lý do a?

Nhiếp Thiên hai mắt nhắm lại, trên mặt dáng tươi cười thu liễm, hắn không nói gì, mà là nhìn thoáng qua một bên nguyên lão. Thứ hai lúc này cười nói: "Lâm huynh, ngươi cái này vấn đề hỏi cũng là buồn cười. Không phải tộc loại của ta, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm. Yêu tộc muốn đánh chúng ta Nhân tộc, còn cần lý do sao?"

"Như thế nào không cần lý do?"

Lâm Thiên âm thanh lạnh lùng nói: "Hai tộc khai chiến, song phương nhất định tổn thất thảm trọng, nếu như không có một cái nào lý do, Yêu tộc sẽ nổi điên đến đánh chúng ta Nhân tộc?"

Nguyên lão cười lạnh nói: "Tại sao không có lý do? Đương kim đại lục, chỉ có chúng ta Nhân tộc cùng Yêu tộc, nếu như diệt đi chúng ta Nhân tộc, cái kia đại lục chính là bọn họ Yêu tộc đấy, lý do này có sao?"

Lâm Thiên đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Nhiếp Thiên nói: "Nguyên huynh nói kỳ thật không có sai, chư vị, một núi không thể chứa hai cọp, đại lục này theo chúng ta Nhân tộc cùng Yêu tộc, một khi bọn hắn diệt đi chúng ta Nhân tộc, cái kia toàn bộ đại lục đều muốn là Yêu tộc đấy, một khi bọn hắn nắm giữ toàn bộ đại lục tài nguyên, đến lúc đó muốn khôi phục nguyên khí, thì ra là một chút thời gian vấn đề mà thôi. Hơn nữa, chư vị có lẽ cũng biết, không chỉ có là chúng ta tộc đối với Yêu tộc không có hảo cảm gì, Yêu tộc đối với ta Nhân tộc cũng như thế."

Nói xong, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: "Chư vị, lập tức, chúng ta có lẽ đồng tâm hiệp lực, đoàn kết nhất trí, bằng không thì, nếu là chúng ta nội loạn, lẫn nhau nghi kỵ, người nọ tộc tương vong."

"Nhiếp huynh nói rất đúng!"

Nguyên lão nói: "Lúc này đúng là chúng ta Nhân tộc sinh tử tồn vong sắp, chúng ta vạn không được lẫn nhau nghi kỵ, bằng không thì, chúng ta tại đoàn kết Yêu tộc trước mặt, không có một điểm phần thắng."

Lâm Thiên chân mày cau lại, là thứ người cũng nhìn ra được, cái này nguyên lão cùng cái này Nhiếp gia làm lại với nhau. Bất quá cũng đúng, hiện tại nguyên gia chỉ còn lại có hắn một gã hư giả, nếu như không tìm cái đùi đến ôm, vạn nhất Dương Diệp nổi điên, vậy hắn nguyên gia tựu thật sự muốn tại minh ngục đại lục biến mất.

"Công!"

Đúng lúc này, một bên lại vang lên Nhiếp Thiên thanh âm.

Oanh

Nhiếp Thiên âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, lại là gần vạn đạo chùm tia sáng hướng phía Yêu tộc phương hướng kích bắn đi.

Thấy như vậy một màn, Lâm Thiên khẽ lắc đầu, tuy nhiên hắn cảm giác sự tình có chút không đúng, nhưng là lúc này, đang nói cái gì đều không có gì ý nghĩa.

Đã qua hồi lâu, Yêu tộc vẫn không có động tĩnh.

“Chuyện gì xảy ra?” Lâm Thiên cau mày nói.

Trong mắt mọi người cũng đầy là nghi hoặc, theo đạo lý mà nói, Yêu tộc tựu tính toán không tiến công, cũng có thể có chút biểu thị mới là, nhưng là lúc này Yêu tộc nhưng lại một chút động tĩnh đều không có. Cái này quá khác thường rồi.

Xa xa, Nhiếp Thiên nhíu mày trầm tư, sau một lát, hắn nói: “Ta đi xem!” Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn khẽ động, hướng phía phía chân trời lao đi, nhưng mà hắn vừa lướt đi Kình Thiên Phong, một đạo kim sắc hỏa diễm đột nhiên tự xa xa phía chân trời thoáng hiện mà ra, kim sắc hỏa diễm tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới Nhiếp Thiên trước mặt.

Nhiếp Thiên sắc mặt biến hóa, tay phải hóa chưởng, một chưởng hướng phía trước đánh ra.

Oanh!

Kim sắc hỏa diễm nổ tung, toàn bộ phía chân trời lập tức biến thành một cái biển lửa, mà cái kia Nhiếp Thiên tắc thì về tới Kình Thiên Phong. Mọi người biến sắc, bởi vì Nhiếp Thiên cái con kia trên tay phải vậy mà còn mang lên hỏa diễm. Tại ước chừng đã qua mấy tức, ngọn lửa kia mới bị Nhiếp Thiên cho đánh xơ xác. Mà lúc này, tay của hắn đã huyết nhục mơ hồ.

“Rác rưởi!”

Phía chân trời, truyền đến một đạo trong trẻo nhưng lạnh lùng âm thanh. Là thứ giọng nữ, còn có chút non nớt, nhưng lại tràn ngập nồng đậm khinh thường cùng mỉa mai.

Nhiếp Thiên thần sắc khó nhìn lại, muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, một bên nguyên lão đột nhiên chặn hắn, nói: “Nhiếp huynh, không thể hành động theo cảm tình. Yêu tộc có chút khác thường, chúng ta trước hết thăm dò lai lịch của bọn hắn.”

Nhiếp Thiên trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Yêu tộc có cường giả tại chú ý chúng ta bên này, người của chúng ta căn bản không cách nào đi ra ngoài.”

“Cái kia Dương Diệp đâu này?”

Nguyên lão lừa dối quay đầu nhìn về phía rồi một bên Thiên Lan Không, âm thanh lạnh lùng nói: “Hắn xuất đi tìm hiểu tin tức, như thế nào đến bây giờ đều không có tin tức?”

“Không biết!” Thiên Lan Không không chút nào cho nguyên người quá quen.

“Không biết?”

Nguyên lão cười lạnh một tiếng, nói: “Cái này Dương Diệp, không phải là đầu phục Yêu tộc a?”

Thiên Lan Không nói: “Nguyên gia chủ, nói chuyện có thể mang một ít đầu óc sao? Đầu nhập vào Yêu tộc? Dương Diệp có lý do gì đầu nhập vào Yêu tộc? Còn có, người ở chỗ này cũng biết ngươi cùng chúng ta không hợp, cho nên, ngươi muốn châm đối với chúng ta, cho dù rõ rệt ra, đừng đùa cái này ít trò mèo, bằng không thì, sẽ chỉ làm người xem nhẹ ngươi!”

“Châm đối với các ngươi?” Nguyên lão âm thanh lạnh lùng nói: “Ta thừa nhận, ta xác thực cùng các ngươi Thiên Sát các có không nhỏ cừu hận, nhưng là, bây giờ là Nhân tộc sinh tử tồn vong thời khắc, lão phu làm việc hay là biết rõ đúng mực đấy. Còn có, cái kia Dương Diệp đã đi lâu như vậy, dùng tốc độ của hắn, đầy đủ đem Yêu tộc đều đi dạo một lần rồi, nhưng mà đến bây giờ, nhưng lại một điểm tin tức đều không có, việc này, chẳng lẻ không kỳ quặc sao?”

“Kỳ quặc?”

Thiên Lan Không cười lạnh nói: “Ta chỉ biết là, hắn dám đi, mà ngươi lại chỉ có thể như rùa đen rút đầu đồng dạng co đầu rút cổ ở chỗ này, sau đó chơi một ít nhận không ra người xiếc.”

“Làm càn!”

Nguyên lão một tiếng gầm lên, sau đó tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, hắn trực tiếp thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lan Không bắn mạnh tới, cùng lúc đó, nguyên bản ở một bên trầm mặc cái kia Vân gia gia chủ Vân Linh, còn có Tần gia hai gã đế giả cũng đột nhiên hướng phía Thiên Lan Không cùng với Thủy Lâm Lang bắn mạnh tới.

Bốn gã đế giả ngay ngắn hướng xuất thủ!

Trong tràng tất cả mọi người sửng sốt, bởi vì đều không nghĩ tới cái này nguyên lão bốn người lại đột nhiên xuất thủ.

Nhìn thấy nguyên lão bọn bốn người đột nhiên đối với chính mình hai người xuất thủ, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang hai người sắc mặt lúc này thốt nhiên đại biến, không cần phải nói, cái này nguyên lão bốn người ngay từ đầu mục đích căn bản không phải chỉ trích Dương Diệp, mà là muốn tru sát các nàng hai cái. Chỉ cần tru sát các nàng hai cái, tại đây Kình Thiên Phong, Thiên Sát các hư giả cảnh cường giả cũng chỉ còn lại có Dương Diệp, khi đó, dùng Dương Diệp một người thực lực, căn bản không cách nào tại đối với bọn họ Tam gia tạo thành uy hiếp!

Chỉ là một cái chớp mắt, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang chính là muốn đã minh bạch nguyên lão bốn người ý đồ.

Mà lúc này, nguyên lão bốn người đã đi tới rồi trước mặt của các nàng, cùng lúc đó, các nàng không gian chung quanh cũng tại thời khắc này bị Ngưng Cố lên, nói cách khác, lúc này các nàng căn bản không cách nào dung nhập không gian ở trong.

Chỉ có thể đối bính!

Hai nữ không chút do dự, tay cầm dao găm, quyết đoán xuất thủ.

Nhưng mà, các nàng lại tại sao có thể là bốn gã hư giả đối thủ?

Rầm rầm!

Vừa mới giao thủ, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang chính là trực tiếp bị đánh bay rồi đi ra ngoài, mà lúc này, cái kia Vân Linh cùng Tần gia một gã đế giả đột nhiên xuất hiện ở Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang sau lưng, hai người khóe miệng có một vòng dữ tợn, trực tiếp một chưởng hướng phía Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang đánh ra.

Hai nữ kinh hãi, đang muốn quay người phòng ngự, mà lúc này, bốn cổ kinh khủng hư giả cảnh khí thế đột nhiên đặt ở rồi hai nữ trên người, hai nữ thân thể lập tức bị cái này bốn cổ khí thế đè ngoặt dưới đi. Mà lúc này, cái kia Vân Linh cùng Tần gia cái kia tên đế giả bàn tay đã đi tới rồi Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang cái ót.

Nhìn thấy một màn này, một bên nguyên lão khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn dáng tươi cười, mà cái kia Vân Linh cùng Tần gia tên kia đế giả trong mắt đồng dạng cũng xuất hiện nhe răng cười.

Mà Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang trong mắt thì là xuất hiện tuyệt vọng, các nàng là sát thủ, chính diện giao thủ vốn tựu yếu, mà bây giờ đối phương bốn gã hư giả cảnh cường giả vây công các nàng, trong đó một gã hay là lão quái vật cấp bậc hư giả, các nàng như thế nào địch qua? Các nàng cũng không phải Dương Diệp!

Nghĩ đến Dương Diệp, Thiên Lan Không khóe miệng lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười, bởi vì nàng biết rõ, Dương Diệp nhất định sẽ vì bọn nàng báo thù.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên.

“Coi chừng!” Một bên, nguyên lão kinh hãi.

Xùy~~!

Nguyên lão sinh ý vừa dứt xuống, cái kia tại Thiên Lan Không sau lưng nguyên linh hai mắt lập tức trợn lên lên, tại hắn giữa lông mày, có một đạo thật nhỏ như châm kiếm động.

Mà một bên cái kia Tần gia hư giả đang nghe nguyên lão lời nói một khắc này, hắn không chút do dự, quyết đoán trên tay, sau đó thân hình khẽ động, bay đến nguyên lão bên cạnh.

Lúc này, trong trăng ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi Thiên Lan Không sau lưng cái kia người.

Đây là đúng là Dương Diệp.

Đập phát chết luôn!

Một kiếm đập phát chết luôn hư giả!

Tất cả mọi người trong nội tâm tại dời sông lấp biển.

Dương Diệp không có để ý mọi người, ánh mắt của hắn nhìn về phía nguyên lão ba người, lúc này, một bên cái kia Nhiếp Thiên đột nhiên nói: “Dương Diệp, việc này chính là một cái hiểu lầm, cái này”

Dương Diệp đột nhiên thò tay chỉ vào Nhiếp Thiên, nói: “Ngươi câm miệng cho ta. Hôm nay, ngươi Nhiếp gia nếu là dám ngăn ta, ta nhất định chơi đùa chết các ngươi!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1305: Đi ngươi. Mẹ Nhân tộc đại nghĩa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Nhiếp Thiên sắc mặt lập tức âm trầm lên, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp lại đột nhiên xuất hiện. Cái kia nguyên lão bốn người đột nhiên xuất thủ, hắn tự nhiên là biết đến, bởi vì hắn cũng có ý tứ này. Mục đích của hắn tự nhiên là suy yếu Dương Diệp lực lượng, chỉ cần cái này hai gã sát thủ vẫn lạc, cái kia Thiên Sát các tại Kình Thiên Phong, hư giả cảnh cường giả cũng chỉ còn lại có Dương Diệp.

Khi đó, muốn khống chế Dương Diệp tựu đơn giản nhiều hơn. Hơn nữa, bởi vì đồng ý của hắn, bởi vậy, nguyên gia còn có Vân gia, cùng với Tần gia đều biểu thị nguyện ý về sau duy Nhiếp gia như Thiên Lôi sai đâu đánh đó. Có thể nói, tru sát mất cái này Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang đối với Nhiếp gia mà nói, là nhất cử lưỡng tiện. Về phần Dương Diệp, đợi giải quyết cái này Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang, Dương Diệp chính là một cái người cô đơn, hắn lại có thể thế nào?

Hết thảy đều nghĩ kỹ, nhưng là, hắn không nghĩ tới Dương Diệp đột nhiên xuất hiện.

Trong tràng người còn lại đang nghe Dương Diệp lời nói một khắc này, cũng là biến sắc, bởi vì chuyện này không có cách nào thiện hiểu rõ.

“Dương Diệp, ngươi có ý tứ gì!” Một bên, Nhiếp Thiên trầm giọng nói.

“Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, dáng tươi cười có chút dữ tợn, nói: “Trước khi ta đi, ngươi là như thế nào nói với ta hay sao? Ngươi nói ngươi sẽ bảo đảm Thiên Sát các người sẽ vô sự, ngươi là nói như vậy, đúng không?”

“Ta không nghĩ tới bọn hắn sẽ ra tay!” Nhiếp Thiên nói. Hắn tự nhiên sẽ không thừa nhận, nếu thừa nhận, còn lại cái kia chút ít thế gia cùng tông môn nói không chừng sẽ đứng ở Dương Diệp bên kia đi.

“Chuyện cười!”

Dương Diệp nhe răng cười nói: “Tốt, tựu coi như ngươi không biết bọn hắn sẽ ra tay, nhưng là, ngươi có lẽ có năng lực xuất thủ tương trợ a? Nhưng là ngươi không có, ngươi tại trơ mắt ếch ra nhìn ta Thiên Sát các người bị bọn hắn giết. Có thể, ngươi không xuất thủ tương trợ có thể, ta không trách ngươi, bởi vì ngươi không ra tay, cái kia là ngươi tự do. Nhưng là hiện tại, ngươi nếu là dám ngăn ta, ta ngay cả ngươi cũng giết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp sau lưng đôi cánh phiến, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Coi chừng!”

Nguyên lão kinh hãi, Dương Diệp tốc độ bản thân cũng đã cực nhanh, bây giờ đang ở tăng thêm cái này cánh, coi như là hắn đều bắt không đến Dương Diệp thân hình quỹ tích.

Bành!

Một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, Dương Diệp một lần nữa về tới tại chỗ, mà cái kia Nhiếp Thiên xuất hiện tại nguyên lão ba người trước mặt. Trước kia chính là hắn xuất thủ ngăn trở Dương Diệp, bằng không thì, trong tràng khả năng lại có một gã hư giả vẫn lạc.

Nhiếp Thiên nhìn xem Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, nguyên huynh bọn hắn đột nhiên đối với Thiên Sát các xuất thủ, là bọn hắn không phải, nhưng là”

Dương Diệp khoát tay áo, đánh gãy Nhiếp Thiên lời mà nói..., nói: “Ta trước kia đến Kình Thiên Phong lúc, ngươi Nhiếp gia đã từng nói qua, Nhân tộc không thể nội đấu, ai như xuất thủ, Nhiếp gia nhất định sẽ không bỏ qua hắn. Hiện tại, cái này ba cái lão bất tử xuất thủ, đến đây đi, ngươi Nhiếp gia ra tay đi, nếu như các ngươi bắt không được bọn hắn, ta có thể hỗ trợ.”

Nhiếp Thiên trầm giọng nói: “Dương Diệp, lúc này chính là ta Nhân tộc sinh tử tồn vong sắp, vì Nhân tộc đại nghĩa, ngươi có lẽ”

“Đi ngươi. Mẹ Nhân tộc đại nghĩa!”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Nhiếp Thiên lời mà nói..., sau đó toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại trong tràng, giờ khắc này, tốc độ của hắn đạt đến cực hạn, bởi vì hắn thi triển chính là chung cực bản nhất niệm thuấn sát. Trường kiếm những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị hắn như là cắt đậu hủ đồng dạng cho đơn giản cắt ra.

Tại Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, Nhiếp Thiên biến sắc, hắn không nghĩ tới Dương Diệp như vậy điên, tại đây Nhiếp gia địa bàn cũng dám động thủ. Không kịp nghĩ nhiều, hai tay của hắn khẽ đảo, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào chưởng ở bên trong, sau đó đối với lên trước mặt mạnh mà tựu là vỗ.

Oanh!

Kiếm chưởng chạm vào nhau, trong tràng lập tức vang lên một đạo nổ vang âm thanh. Mà lúc này, trong tràng đột nhiên xuất hiện đầy trời tàn ảnh, những... Này tàn ảnh tự nhiên là Dương Diệp đấy. Tàn ảnh tầng tầng lớp lớp đem cái kia Nhiếp Thiên bao vây lại, cùng lúc đó, vô số đạo kiếm quang không ngừng ở đằng kia tàn ảnh bên trong giăng khắp nơi hiện lên, mỗi một đạo kiếm quang xẹt qua, đều bị rỗi rãnh thời gian bị xé nứt ra.

Một bên, Nhiếp gia hư giả cảnh cường giả biến sắc, bọn hắn ngược lại là muốn nhúng tay, nhưng là bọn hắn căn bản chen vào không lọt tay. Bởi vì lúc này Dương Diệp tốc độ đã nhanh đến bọn hắn căn bản bắt không đến, ở đằng kia đầy trời tàn ảnh bên trong, bọn hắn căn bản không cách nào phân rõ ai là Dương Diệp ai là Nhiếp Thiên. Bọn hắn, chỉ có thể nhìn!

“Giết Thiên Sát các người!”

Đúng lúc này, một bên nguyên lão bỗng nhiên nói. Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Lan Không hai nữ bắn mạnh tới. Bên cạnh hắn cái kia hai gã Tần gia hư giả cảnh cường giả cũng theo sát tới.

Hiện tại Dương Diệp cùng Nhiếp gia chống lại, đúng là bọn hắn cơ hội hạ thủ, một khi bọn hắn giết cái này Thiên Sát các người, cái kia Dương Diệp cùng Nhiếp gia tầm đó, đem tại không vãn hồi chỗ trống. Khi đó, Nhiếp gia tất nhiên sẽ toàn lực tru sát Dương Diệp, bởi vì coi như là Nhiếp gia, cũng tuyệt đối với không dám để cho căm thù bọn hắn Dương Diệp còn sống!

Một bên, Lâm Thiên bọn người hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm như thế nào. Hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ, sự tình phát triển đến trình độ này.

Nhìn thấy cái kia vân lão Tam người xuất thủ, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang sắc mặt biến hóa, hai nữ thân hình run lên, muốn dung nhập trong không gian, mà lúc này, cái kia nguyên lão đột nhiên thò tay một trảo, nói: "Ngưng Cố!"

Thanh âm rơi xuống, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang không gian chung quanh lập tức Ngưng Cố lên, hai nữ sắc mặt lại biến, bởi vì không gian bị Ngưng Cố về sau, các nàng căn bản không cách nào tại dung nhập không gian ở trong, nếu như là ngay từ đầu tựu dung nhập không gian, cái này không gian gia cố, cũng chỉ là gia cố mặt ngoài, đối với các nàng không có quá lớn ảnh hưởng, nhưng là hiện tại, ảnh hưởng có thể lớn rồi, bởi vì bọn hắn căn bản dung nhập không tiến không gian.

Mà đúng lúc này, một đạo ánh sáng tím đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang không gian chung quanh lập tức khôi phục bình thường. Hai nữ vui vẻ, thân hình run lên, trực tiếp dung nhập rồi trong không gian.

Nhìn thấy một màn này, cái kia nguyên lão ba người sắc mặt lập tức âm trầm lên, bởi vì bọn hắn cảm thụ không đến rồi Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang.

"Coi chừng!"

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên vang lên Nhiếp Thiên thanh âm.

Nghe vậy, nguyên lão ba người sắc mặt lúc này đại biến, mà đúng lúc này, tại nguyên lão bên cạnh cách đó không xa cái kia tên Tần gia hư giả cảnh cường giả hai mắt trợn lên... Mà bắt đầu. Ở trước mặt của hắn, là cái kia chẳng biết lúc nào xuất hiện Dương Diệp. Cái kia hư giả cảnh cường giả hai mắt gắt gao nhìn xem Dương Diệp, rất nhanh, một đạo máu tươi tự gã cường giả kia giữa lông mày kích xạ mà ra.

Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem hắn thi thể thu vào.

"Dương Diệp!"

Xa xa, Nhiếp Thiên sắc mặt vô cùng âm trầm, lúc này, tại hắn trên người có hơn mười đạo kiếm thương. Dương Diệp thực lực xa không bằng hắn, nhưng là, lúc này Dương Diệp tốc độ, so về hắn cũng còn nhanh rất nhiều. Bởi vì tốc độ nguyên nhân, hắn lại bị Dương Diệp cho áp chế. Đương nhiên, đó cũng không phải hắn chính thức tức giận nguyên nhân, hắn chính thức tức giận là Dương Diệp thật không ngờ không để cho Nhiếp gia mặt mũi!

Dương Diệp đây là đang coi rẻ Nhiếp gia!

Dương Diệp nhưng lại lý đều không có lý Nhiếp Thiên, lập tức cầm trong tay Táng Thiên kề sát giữa lông mày, sau một khắc, hắn toàn bộ người trực tiếp hóa thành kiếm quang biến mất tại nguyên chỗ. Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, từng đạo vẫn còn như thực chất tàn ảnh xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy một màn này, một bên nguyên lão cùng tên kia Tần gia hư giả hoảng hốt, lúc này cái này Dương Diệp tốc độ, đã nhanh đến làm cho người tức lộn ruột tình trạng rồi.

Mà ở Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, một bên Nhiếp Thiên cũng biến mất ngay tại chỗ.

truy cập❤//truyencu a tui.net/ để đọc truyện
Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh lăng không ở giữa sân vang vọng mà lên, toàn bộ phía chân trời không gian kịch liệt run lên. Đón lấy, trong tràng Dương Diệp những cái... Kia tàn ảnh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, cùng lúc đó, Dương Diệp cùng Nhiếp Thiên xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, lúc này, hai người cách xa nhau trăm trượng.

“Ah!”

Tại Dương Diệp cùng Nhiếp Thiên vừa dừng lại một khắc này, xa xa đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người liền tranh thủ ánh mắt theo Dương Diệp cùng Nhiếp Thiên trên người dời, nhìn về phía rồi tiếng kêu thảm thiết nơi phát ra chỗ. Tại cách đó không xa, hai gã người áo đen xuất hiện ở cái kia Tần gia lão giả một trước một sau, tại lão giả kia phần gáy cùng yết hầu chỗ, phân biệt cắm một thanh dao găm.

Rất nhanh, Thiên Lan Không cùng Thủy Lâm Lang biến mất tại trong tràng, không ai có thể tại cảm nhận được hai nữ khí tức.

Không đến một hồi, ba tên hư giả vẫn lạc!

Nhiếp Thiên thần sắc vô cùng khó nhìn lại, hắn tay phải vung lên, rất nhanh, hơn mười đạo khủng bố khí tức đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đón lấy, mười tên lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Tăng thêm vân lão còn có Nhiếp Thanh cùng với Nhiếp Thiên, Nhiếp Thiên bên này tổng cộng đã có mười ba tên hư giả!

Mười ba tên hư giả!

Nhiếp Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lạnh giọng nói: "Dương Diệp, ngươi quả thực là phát rồ, bọn họ đều là chúng ta tộc cường giả, đều là chúng ta tộc tinh anh, bọn hắn không có chết ở Yêu tộc trên tay, nhưng lại chết ở trên tay ngươi, ngươi"

Dương Diệp khoát tay áo, trực tiếp đánh gãy Nhiếp Thiên lời mà nói..., nói: "Theo như ý của ngươi, người của ta bị bọn hắn giết chết tựu là nên phải đấy rầu~?"

"Ngươi người không có chết!"

Nhiếp Thiên âm thanh hung dữ nói: "Ngươi người còn sống hảo hảo đấy, không phải sao?"

Dương Diệp cười lạnh nói: "Vạn nhất ta không hiện ra đâu này? Ta không hiện ra lời mà nói..., người của ta chẳng phải là tựu chết rồi. Khi đó, ngươi sẽ vì bọn nàng báo thù sao? Ngươi sẽ sao? Ngươi sẽ không! Nhiếp tộc trưởng, tất cả mọi người là người thông minh, đánh bệnh loét mũi nói nói thẳng a. Các ngươi vốn chính là liên hợp cùng một chỗ muốn suy yếu thực lực của ta, không phải sao?"

Nhiếp Thiên nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: "Việc đã đến nước này, ta cũng không nhiều lời. Dương Diệp, ta niệm tình ngươi là một nhân tài, chỉ cần ngươi nguyện ý nhận lầm, hơn nữa giao ra bản thân một hồn một phách, ta có thể"

"Ta nếu không muốn đâu này?" Dương Diệp lần nữa đã cắt đứt lời của đối phương.

Nhiếp Thiên hai mắt nhắm lại, nói: "Không phải do ngươi rồi."

Thanh âm rơi xuống, hai tay của hắn kết được một cái kỳ dị thủ ấn, Dương Diệp sau lưng cái kia cánh lập tức rung động bắt đầu chuyển động, một tia lưu quang từ cái này trên cánh hiển hiện mà ra, sau đó hướng phía Dương Diệp quấn quanh mà đi. Mà đúng lúc này, cái kia cánh trực tiếp bị Dương Diệp ném vào rồi vòng xoáy nhỏ bên trong.

Nhiếp Thiên khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi cho rằng thu lại có thể vô sự sao? Tại trong cơ thể ngươi, chính hợp ý ta, ta” nói đến đây, Nhiếp Thiên sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong mắt hắn tràn đầy khó có thể tin, “Ngươi, ngươi làm sao làm được.” Hắn phát hiện, hắn nguyên bản ở đằng kia cánh bên trong gieo xuống cấm chế vậy mà đột nhiên cùng hắn đã mất đi liên hệ!

Dương Diệp lau đi rồi cấm chế!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhiếp Thiên, nói: “Ngươi đoán thử coi.”

Nhiếp Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, sau một lát, hắn tay phải vung lên, nói: “Toàn bộ giết.”

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng chung quanh Nhiếp gia cái kia chút ít hư giả lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Mười ba tên hư giả!

Xa xa, Dương Diệp bẻ bẻ cổ, trên mặt tràn đầy dữ tợn cùng điên cuồng, “Đến!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trên trán Kiếm Thần ấn đột nhiên bộc phát ra một đạo chói mắt kiếm quang, kiếm quang chi lăng lệ ác liệt, làm cho trong tràng chi nhân đều không dám nhìn thẳng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1306: Móa! Tựu là Móa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Một cổ kinh khủng kiếm ý lăng không xuất hiện ở trong tràng, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, cái kia phóng tới Dương Diệp bọn người hơn mười người hư giả trực tiếp bị cỗ này kiếm ý đẩy lui đến rồi ngàn trượng bên ngoài, mà còn lại bên cạnh cái kia chút ít hư giả cảnh cường giả cũng bị kiếm ý chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, thẳng đến lui mấy trăm trượng xa, mọi người mới dừng lại.

Tất cả mọi người trong nội tâm hoảng hốt, kể cả xa xa cái kia Nhiếp Thiên, bởi vì cỗ này kiếm ý, rõ ràng không phải hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý, mà là so hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý còn cao kiếm ý!

“Đó là Kiếm Thần ấn, có thể tăng lên kiếm ý!”

Lúc này, một gã Nhiếp gia cường giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp trên trán Kiếm Thần in lại, tay của hắn đang run rẩy.

Nghe vậy, trong tràng tất cả mọi người lập tức biến sắc.

Kiếm Thần ấn!

Vật này bọn hắn đã từng tự nhiên là nghe qua đấy, đây chính là được xưng năm đó minh ngục đại lục thứ nhất hư giai bảo vật ah! Cái này bảo vật, nếu là rơi vào trên tay người khác, cũng không có quá lớn dùng, nhưng là, rơi vào kiếm tu trên tay, đây tuyệt đối là thần khí! Kiếm Thần ấn có thể tăng lên kiếm ý, mà Dương Diệp bản thân là hư vô cảnh kiếm ý phía trên, hiện tại lại tăng lên kiếm ý

Niệm đến tận đây, Nhiếp gia cường giả còn có cái kia nguyên lão sắc mặt đều cực kỳ khó nhìn lại.

Nếu như chỉ là hư vô cảnh kiếm ý phía trên kiếm ý, đối với bọn họ mặc dù có uy hiếp, nhưng cũng chỉ là uy hiếp, mà bây giờ, Dương Diệp cái này kiếm ý có thể nghiền áp bọn hắn bất luận kẻ nào.

Dương Diệp không có để ý nguyên gia bọn người, mà là nhìn về phía một bên Thiên Lan Không, nói: “Mang theo sở hữu tất cả Thiên Sát các người đi, đi minh ngục đại lục.”

Kỳ thật, tại đến Kình Thiên Phong trước kia, hắn còn đang suy nghĩ như thế nào cùng Nhiếp gia lá mặt lá trái, sau đó nghĩ biện pháp ly khai Kình Thiên Phong. Nhiếp gia có âm mưu, đó là Nhiếp gia sự tình, hơn nữa Nhiếp gia âm mưu cũng chỉ là nhằm vào Yêu tộc, cho nên, ý nghĩ của hắn chỉ là muốn dẫn lấy Thiên Sát các người ly khai, Nhiếp gia cùng Yêu tộc sự tình, hắn không đúc kết!

Nhưng là hắn không nghĩ tới, Nhiếp gia vậy mà liên hợp cái kia nguyên gia bọn người muốn giết Thiên Sát các người. Trước kia nếu là hắn trở về ở muộn một chút, Thiên Lan Không hai người nhất định đã thân chết! Việc này lại để cho Dương Diệp minh bạch, Nhiếp gia không chỉ tại nhằm vào Yêu tộc, càng là tại nhằm vào hắn Dương Diệp. Đã Nhiếp gia đã bắt đầu đối với hắn xuất thủ, vậy hắn còn nhẫn cái gì?

Đúng lúc này, hắn không muốn đang cùng Nhiếp gia đến chơi cái gì hư được rồi.

Móa!

Tựu là Móa!

Chơi trong nhiều hư đấy, còn không bằng đến một kiếm hữu hiệu.

Thiên Lan Không nghe được Dương Diệp lời mà nói..., không chút do dự, lập tức cùng Thủy Lâm Lang mang theo Thiên Sát các người lập tức thối lui. Đúng lúc này, nàng tự nhiên sẽ không tới tuyệt hảo nói cái gì phải đi cùng đi, nàng cũng không phải ngu xuẩn. Nàng cùng Thủy Lâm Lang tuy nhiên đều là hư giả, nhưng là ở tại chỗ này, chỉ biết kéo Lý diệp.

“Chuyện cười!”

Lúc này, một gã Nhiếp gia hư giả đứng dậy, phẫn nộ quát: “Cho rằng cái này Kình Thiên Phong là địa phương nào? Các ngươi muốn tới thì tới, muốn đi tựu”

Tên kia hư giả cảnh cường giả thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một thanh kiếm trực tiếp cắm ở rồi hắn giữa lông mày. Xem lên trước mặt Dương Diệp, hắn ánh mắt biến thành mờ mịt lên, “Tốt”

Thanh âm còn chưa rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên thu hồi kiếm. ‘Xùy~~’ một tiếng, một đạo máu tươi từ cái này tên hư giả cảnh cường giả giữa lông mày kích xạ mà ra. Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem hắn thi thể thu vào.

“Làm càn!”

Một bên, cái kia Nhiếp Thiên bọn người giận dữ, muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm quét qua.

Ông!

Kiếm minh thanh tê liệt phía chân trời, một đạo kiếm khí hiện lên hình bán nguyệt chém ngang mà ra.

“Coi chừng!”

Nhìn thấy cái này đạo kiếm khí, Nhiếp Thiên kinh hãi, vội vàng lên tiếng nhắc nhở, cùng lúc đó, hắn vội vàng tuôn ra ra bản thân hư giả cảnh cường giả khí thế, không chỉ hắn, tại bên cạnh hắn mọi người đều là ngay cả bề bộn đã tuôn ra khí thế của mình đến đối kháng cái này đạo kiếm khí.

Oanh!

Mười hai tên hư giả cảnh cường giả khí thế cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia vừa mới tiếp xúc, chính là bộc phát ra rồi một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, giờ khắc này, toàn bộ Kình Thiên Phong đều chịu nhẹ run lên một cái. Mà ở Lâm Thiên bọn người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Nhiếp Thiên bọn người lại bị Dương Diệp một kiếm này cho đẩy lui rồi gần trăm trượng!

Một kiếm bức lui mười hai tên hư giả!

Lâm Thiên bọn người ngược lại hít một hơi khí lạnh, Dương Diệp thực lực, vậy mà khủng bố đến rồi loại trình độ này! Lúc này Dương Diệp, một chọi một, trong tràng không có bất kỳ người là đối thủ của hắn, kể cả cái kia Nhiếp Thiên, nếu như một chọi một, cái kia Nhiếp Thiên chỉ sợ tiếp không dưới Dương Diệp mười kiếm. Về phần người còn lại, chỉ sợ một kiếm đều tiếp không dưới!

Lâm Thiên nhìn thoáng qua xa xa Nhiếp Thiên bọn người, lắc đầu, cái này Nhiếp gia trước kia cử động, không thể nghi ngờ là cực kỳ ngu xuẩn đấy. Vậy mà ngầm đồng ý nguyên lão bọn người đối với Thiên Sát các người xuất thủ, cái này Dương Diệp là một tốt gây mặt hàng sao? Bất quá hắn cũng tinh tường, cái này Nhiếp gia hẳn là thật không ngờ Dương Diệp sẽ như thế điên cuồng.

Theo như Nhiếp gia tư duy là, đây là Nhiếp gia địa bàn, đến lúc đó tựu tính toán Thiên Sát các người bị giết chết, Dương Diệp cũng chỉ có thể nén giận, hơn nữa còn cần dựa vào Nhiếp gia, bởi vì khi đó Dương Diệp chỉ có một người, nếu như Dương Diệp không dựa vào Nhiếp gia, hắn căn bản không phải nguyên lão bốn người đối thủ. Mà đồng dạng, nguyên lão bốn người cũng cần dựa vào Nhiếp gia, bởi vì nếu như không có Nhiếp gia ngầm đồng ý, bọn hắn tựu không cách nào giết chết Thiên Sát các hư giả

Tóm lại, đây là Nhiếp gia một cái cân đối sách lược. Nhưng là, bọn hắn hiển nhiên đánh giá sai rồi Dương Diệp tính tình. Dương Diệp chính là một cái tên điên, một cái cái gì cũng dám làm hơn nữa thực lực cường đại tên điên, có thể nói, lần này Nhiếp gia là đá đến rồi thiết bản (*miếng sắt).

Xa xa, bị Dương Diệp một kiếm đánh lui, Nhiếp gia mọi người hoảng hốt, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực vậy mà đã khủng bố đến rồi loại trình độ này!

Một kiếm bức lui mười hai tên hư giả về sau, Dương Diệp cũng không có ở xuất thủ, mà là nhìn về phía rồi một bên Lâm Thiên bọn người, nói: “Chư vị, nơi đây không nên ở lâu, xin khuyên chư vị rời đi.”

“Có ý tứ gì!” Thiên Lan tông tông chủ cau mày nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, một bên cái kia Nhiếp Thiên đột nhiên phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi muốn làm cái gì! Ngươi cũng biết, lúc này bên ngoài Yêu tộc nhìn chằm chằm, bọn hắn nếu là rời đi, Kình Thiên Phong nhất định thất thủ, đến lúc đó, toàn bộ đại lục đều muốn”

đọc truyện ở //truy
encua t ui.net/ Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Nhiếp Thiên lời mà nói..., “Đừng nói cái kia sao đường hoàng rồi, ngươi Nhiếp gia là cái mục đích gì, ngươi so bất luận kẻ nào đều tinh tường.” Nói xong, hắn nhìn về phía Lâm Thiên bọn người, nói: “Chư vị, Nhiếp gia nói Yêu tộc đánh Nhân tộc, nhưng là, hiện tại các ngươi cũng nhìn thấy. Là nhân tộc tại đánh Yêu tộc hay là Yêu tộc tại đánh Nhân tộc.”

Nghe vậy, Lâm Thiên bọn người sắc mặt trầm xuống, trước kia bọn hắn kỳ thật cũng cảm giác rất không thích hợp, bởi vì theo bọn hắn lại tới đây, Yêu tộc tựu không có muốn đánh Nhân tộc dấu hiệu, trái lại Nhiếp gia trước đối với Yêu tộc phát khởi công kích. Về phần Nhiếp gia trước kia nói cái gì kia tiên hạ thủ vi cường, nơi này do, thật sự là có chút quá mức gượng ép rồi!

“Dương Diệp, ngươi có phải hay không biết rõ cái gì?” Lúc này, Thiên Lan tông Thủy lão quỷ trầm giọng nói.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: “Ta chỉ biết là, cái này Nhiếp gia vì bản thân chi tư, không tiếc kéo lên toàn bộ Nhân tộc.”

“Hồ ngôn loạn ngữ!”

Nhiếp Thiên âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ngươi đừng vội tại đây đầu độc nhân tâm. Ta Nhiếp gia trấn thủ Kình Thiên Phong trên vạn năm, nếu như không phải chúng ta Nhiếp gia, Nhân tộc sớm đã vong. Hiện tại, Yêu tộc muốn tiến công nhân loại, ta Nhiếp gia đồng dạng đứng tại tuyến đầu, mà ngươi Dương Diệp, thân là nhân tộc, không thủ hộ Nhân tộc thì cũng thôi đi, ngược lại còn muốn vu oan ta Nhiếp gia, ngươi tâm hắn đáng chết!”

Lúc này, cái kia nguyên lão cũng nói: “Chư vị, ta xem cái này Dương Diệp cực khả năng đã bị Yêu tộc xúi giục, hắn mục đích đúng là vì theo chúng ta Nhân tộc nội bộ tan rã chúng ta. Các ngươi nhìn xem, Yêu tộc đến bây giờ đều không có xuất thủ, khẳng định tựu là tại chờ chúng ta Nhân tộc nội bộ nội loạn.” Nói đến đây, hắn thanh âm tăng lớn, chỉ vào Dương Diệp, “Hắn đã phản bội Nhân tộc!”

Nghe được Nhiếp Thiên cùng nguyên lão lời mà nói..., bên cạnh cái kia chút ít thế gia cùng tông môn người lông mày lập tức nhíu lại, bình tĩnh mà xem xét, cái này nguyên lão cùng Nhiếp Thiên nói cũng không phải không có lý.

Lúc này, Thiên Lan tông Thủy lão quỷ đứng dậy, nói: “Chư vị, bất kể như thế nào, chúng ta đều là nhân tộc, lúc này Yêu tộc đối với chúng ta Nhân tộc nhìn chằm chằm, chúng ta thật sự không có lẽ đang tiếp tục nội đấu, trước kia sự tình, xác thực là một cái hiểu lầm, thật sự không cần phải là hơi có chút hiểu lầm như vậy ngươi chết ta sống, không bằng mọi người ngồi xuống hảo hảo nói chuyện, đều là nhân tộc, chưa từng có không đi khảm!”

“Đàm?”

Nhiếp Thiên lạnh giọng, nói: “Giết ta Nhiếp gia hư giả, việc này, không có gì tốt đàm đấy.” Hắn hiện tại không động thủ, là vì hắn biết rõ, Dương Diệp dùng ngoại vật cường hành tăng lên kiếm ý, chỉ là tạm thời, hắn cuối cùng có bị đánh hồi trở lại nguyên hình một khắc này. Chỉ cần hắn kiếm ý khôi phục bình thường, nhất định sẽ bị cắn trả, khi đó, muốn giết hắn, tuyệt đối với không cần tốn nhiều sức.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thủy lão quỷ bọn người, nói: “Nói đến thế thôi, như thế nào làm, là chuyện của các ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp không tại nói nhảm, thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Kỳ thật hắn đã sớm đoán được kết quả, những người này nhất định là sẽ không tin tưởng hắn mà nói đấy, dù sao so sánh với Yêu tộc, bọn hắn càng muốn tin tưởng Nhiếp gia lời nói. Hơn nữa, nói không chừng những người này trong nội tâm còn cho là hắn là đang khích bác, châm ngòi bọn họ cùng Nhiếp gia quan hệ, sau đó hắn ngồi thu ngư ông thủ lợi. Thậm chí, rất nhiều người khả năng còn cho là hắn Dương Diệp thật sự đã đầu phục Yêu tộc!

Cố hết sức không nịnh nọt sự tình!

Dù sao nên, phải hỏi cũng đã nói, như hắn đang nói, như thế nào làm, là bọn hắn chuyện của mình.

Nhìn thấy Dương Diệp ngự kiếm mà đi, một bên, Nhiếp Thiên vội vàng nói: “Ngăn lại hắn, đừng làm cho đi! Tối đa một hồi, hắn sẽ bị cắn trả!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời đạo kia kiếm quang đuổi tới, tại phía sau hắn, những cái... Kia Nhiếp gia cường giả còn có nguyên lão cũng là thân hình khẽ động, vội vàng đi theo.

Dương Diệp cường hành tăng lên kiếm ý, ắt gặp cắn trả, đây chính là tru sát Dương Diệp tốt nhất thời điểm. Bọn hắn như thế nào sẽ bỏ qua cơ hội này?

Trong tràng, Lâm Thiên bọn người hai mặt nhìn nhau, không biết nên làm như thế nào.

Một lát sau, Lâm Thiên lắc đầu, nói: “Cái này Nhiếp gia, luôn miệng nói đừng nội đấu, nhưng là khơi mào nội đấu nhưng lại bọn hắn ai”

Thiên Lan Không bọn người mang theo Thiên Sát các người một đường chạy như điên, hiện tại bọn hắn chính là muốn mau rời khỏi ẩn vực, tiến về trước minh ngục đại lục tận thế thành.

Đã qua hồi lâu, tại Thiên Lan Không bọn người không gian chung quanh đột nhiên rung động bỗng nhúc nhích, sau đó Tử nhi xuất hiện ở Thiên Lan Không bọn người trước mặt, nói: “Cách ẩn vực kết giới lối ra đã không xa, chính các ngươi đi, ta phải đi về tìm hắn.” Nàng là quyết sẽ không ném Dương Diệp một người đấy!

“Trở về? Không cần đi trở về. Đợi tí nữa ta tiễn đưa các ngươi cùng đi.”

Đúng lúc này, một gã lão giả đột nhiên tự xa xa không gian đi ra.

Nhìn thấy người này lão giả, Thiên Lan Không bọn người sắc mặt kịch biến.

“Các ngươi đi trước!”

Tử nhi hai tay kéo một phát, một đạo cự đại vết nứt không gian xuất hiện ở Thiên Lan Không bọn người trước mặt, mà đúng lúc này, lão giả kia nhưng lại hướng phía trước bước ra rồi một bước, lập tức đi tới Tử nhi trước mặt, “Ngươi chính là Dương Diệp nữ nhân a? Thật sự nên đánh.” Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải hóa chưởng, hướng phía Tử nhi đôi má phiến tới.

Tử nhi đồng tử co rụt lại, muốn trốn tránh, nhưng mà, nàng lại kinh hãi phát hiện, tốc độ của nàng vậy mà biến thành vô cùng kỳ chậm!

BA~!

Một đạo thanh thúy âm thanh ở giữa sân vang vọng, Tử nhi liền phun vài ngụm máu, sau đó tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, cuối cùng nhập vào rồi trong lòng đất

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1307: Kiếp sau, còn làm ngươi Tử nhi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đợi giải quyết các ngươi, ta tại đi giải quyết cái kia Dương Diệp!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, tay phải có chút xoay tròn, trong tràng không gian lập tức một hồi biến ảo vặn vẹo. Thiên Lan Không bọn người hoảng hốt, bởi vì bọn hắn phát hiện, ăn các nàng tiến vào không cách nào nhúc nhích, không thì không cách nào nhúc nhích, mà là tốc độ phảng phất bị thả chậm gấp trăm lần đồng dạng, cho dù là một cái hô hấp, đều cần dùng mấy tức thời gian!

Đợi chết!

Đây là lúc này Thiên Lan Không bọn người ý niệm.

Mà đúng lúc này, lão giả lông mày đột nhiên nhíu một cái, ánh mắt của hắn đã rơi vào phía dưới, lúc này, một người chính hướng phía cái kia trước kia Tử nhi trụy lạc địa phương đi đến.

Cái này người đúng là Dương Diệp.

Nhìn thấy Dương Diệp, Thiên Lan Không bọn người lập tức thở dài một hơi.

Phía dưới, Dương Diệp đi tới cái kia trong hố sâu, nhìn xem cái kia nằm ở trong hố sâu chồn tía, Dương Diệp mặt không biểu tình, nhưng là hai tay của hắn nhưng lại không ngừng đang run động. Lúc này Tử nhi bên phải đôi má đã cao cao sưng lên, tại hắn lên, có một đạo Huyết thủ ấn, trừ đó ra, Tử nhi lúc này toàn thân cốt cách kể cả kinh mạch đều đã đều toái!

Cái này còn không phải nghiêm trọng nhất đấy, nghiêm trọng nhất chính là Tử nhi lúc này khí tức rất yếu, phi thường yếu, phảng phất sau một khắc muốn triệt để khí tuyệt.

Lão giả đã lĩnh ngộ thời gian pháp tắc, theo như Mạt Tiểu Lãnh lời nói mà nói tựu là đối phương là chính thức hư giả cảnh cường giả. Tử nhi cường đại chính là không gian thần thông, thân thể là nàng nhược hạng, nàng làm sao có thể chịu đựng được khởi một gã chính thức hư giả cảnh cường giả một kích?

Dương Diệp ngồi xổm Tử nhi bên cạnh, hắn tự tay hướng Tử nhi ôm đi, nhưng mà tay vừa tiếp xúc đến Tử nhi thân thể, Tử nhi thân thể chính là một cái giật mình, trên mặt nàng lộ ra rồi một cái vẻ mặt thống khổ. Toàn thân cốt cách vỡ vụn, tăng thêm kinh mạch cũng bị chấn đoạn, đừng nói bị động thoáng một phát, tựu là bị gió thổi thoáng một phát nàng đều toàn tâm đau.

Dù sao nàng không phải Dương Diệp, Dương Diệp đối với đau đớn, cơ bản đã miễn dịch, nhưng là nàng không phải, nàng toàn thân đều giòn rất yếu!

Nhìn xem thống khổ Tử nhi, Dương Diệp ngẩn ngơ, lập tức nước mắt ngăn không được chảy ra, hai tay của hắn đặt ngang tại Tử nhi trên người, không có tiếp xúc đến Tử nhi thân thể, cách không sai biệt lắm có một cm khoảng cách, sau đó trong cơ thể hắn tử khí điên cuồng hướng phía Tử nhi dũng mãnh lao tới, đem làm Hồng Mông tử khí nhập vào cơ thể, Tử nhi khí tức lập tức hơi chút ổn định một ít.

Phía chân trời, lúc này, cái kia Nhiếp Thiên bọn người cũng chạy tới trong tràng.

“Nhị thúc!” Nhiếp Thiên đối với lão giả kia có chút khẽ khom người, cung kính nói.

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía dưới Phương Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ta Nhiếp gia nhân từ, cho ngươi một cái mạng sống cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý giao ra bản thân một hồn một phách, ta Nhiếp gia nguyện ý buông tha ngươi, còn có nữ nhân của ngươi cùng với ngươi những... Này cấp dưới, như nếu không, hôm nay chính là các ngươi tất cả mọi người táng thân ngày.”

Bình tĩnh mà xem xét, như Dương Diệp loại thiên tài này, nếu như cứ như vậy giết, thật sự là có chút đáng tiếc. Nếu như có thể lại để cho hắn là Nhiếp gia hiệu lực, đừng nói tại đây minh ngục đại lục, ngày sau Nhiếp gia tựu là tại Ngoại Vực đều muốn có một chỗ cắm dùi.

Đây chính là có thể so với Kiếm Vô Cực siêu cấp yêu nghiệt ah!

Lão giả bên cạnh, Nhiếp Thiên trầm giọng nói: “Nhị thúc, người này sẽ không đầu hàng đấy.”

Lão giả nói: “Ta biết rõ, nhưng là hay là muốn thử xem.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, tiếp tục nói: “Dương Diệp, ngươi nếu không hàng, không chỉ người trong sân, tựu là ngươi kiếm minh kia đều muốn tan thành mây khói. Ngươi như hàng, ta Nhiếp gia tất nhiên sẽ không bạc đãi ngươi, hơn nữa tại Nhiếp gia, ngoại trừ hai người bên ngoài, ngươi không cần nghe bất luận kẻ nào mệnh lệnh.”

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, chờ đợi Dương Diệp trả lời.

Phía dưới, tại trải qua Hồng Mông tử khí trị liệu xong, chồn tía khí tức đã khôi phục bình thường, mà lại ngũ tạng cùng một ít kinh mạch cũng khôi phục rất nhiều. Trừ đó ra, Tử nhi cũng thanh tỉnh.

“Thực xin lỗi, ta đã tới chậm!” Dương Diệp nhẹ khẽ vuốt vuốt Tử nhi cái kia còn có chút sưng đỏ đôi má.

Tử nhi đè lại Dương Diệp tay, ôn nhu nói: “Ta không sợ chết, nhưng là ta sợ không thấy được ngươi. Cho nên, nhất định phải còn sống, nhất định phải còn sống.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Lần này, ta cam đoan không được nữa. Nhưng là ta có thể cam đoan, đánh ngươi người, ta nhất định sẽ giết chết hắn, nhất định sẽ đấy, không tiếc bất cứ giá nào!”

Nói xong, hắn chỉ chỉ trước ngực của mình, nói: “Đi vào, nếu như ta chết đi, chúng ta tựu cùng một chỗ!”

Tử nhi nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, trong mắt lệ quang chớp động, “Ta nguyên lai tưởng rằng ta trở nên mạnh mẽ rồi, có thể đến giúp ngươi rồi. Nhưng là, ta nhưng bây giờ hay là chỉ có thể trơ mắt nhìn xem một mình ngươi đi chiến đấu, Tử nhi có phải là rất vô dụng hay không?”

Dương Diệp nhẹ khẽ vuốt vuốt Tử nhi đôi má, trên mặt hắn nở một nụ cười, “Vấn đề này chúng ta về sau tại thảo luận, nghe lời, nhanh đi vào, ta rất nhanh sẽ bị cắn trả rồi."

Tử nhi thò tay thay Dương Diệp lau đi nước mắt trên mặt, nói: "Như có Luân Hồi, kiếp sau, ta còn làm ngươi Tử nhi." Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng tím chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Nhiếp Thiên bọn người, lúc này, cái kia cầm đầu Nhiếp gia lão giả, nói: "Dương Diệp, ta trước kia nói y nguyên hữu hiệu, chỉ cần ngươi đầu hàng Nhiếp gia, ta Nhiếp hồn có thể cam đoan với ngươi, ngươi tại Nhiếp gia địa vị chỉ lần này hai người, hơn nữa, Nhiếp gia về sau còn có thể giúp ngươi đột phá đế giả, hư giả! Mà nếu như ngươi gian ngoan mất linh, ta Nhiếp gia hôm nay sẽ giết chết Thiên Sát các cùng với kiếm minh tất cả mọi người!"

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trầm mặc mấy tức, hắn đột nhiên trợn mắt nhìn về phía một bên Thiên Lan Không bọn người, nói: "Đi!"

Thiên Lan Không bọn người đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía xa xa lao đi.

"Bọn hắn đi không được!" Nhiếp hồn nhạt âm thanh nói.

"Vậy sao?"

Dương Diệp nhìn về phía Nhiếp hồn, sau một khắc, hắn hai mắt đột nhiên biến hồng, không chỉ như thế, hắn toàn thân đều tại bắt đầu biến hồng, thoáng qua, một cỗ gay mũi mùi máu tươi cùng lệ khí xuất hiện ở trong tràng. Mà lúc này, Dương Diệp trong mắt đã tựa như một cái biển máu.

Nhìn thấy một màn này, Nhiếp hồn hai mắt nhắm lại, nói: "Giết chết tất cả mọi người!" Lúc này hắn tựu tính toán tại ngu xuẩn cũng biết Dương Diệp ý tứ. Như Nhiếp Thiên nói, Dương Diệp căn bản sẽ không đầu hàng. Đã Dương Diệp không đầu hàng, cái kia chỉ có chết rồi.

Nhiếp Thiên bọn người nhẹ gật đầu, thân hình khẽ động, hướng phía xa xa Thiên Lan Không bọn người đuổi tới, mà đúng lúc này, một đạo tia máu đột nhiên tự lòng đất phóng lên trời, tia máu những nơi đi qua, toàn bộ phía chân trời lập tức bị nhuộm thành huyết hồng một mảnh.

Cái kia Nhiếp Thiên bọn người kinh hãi, muốn dừng lại ngăn cản Dương Diệp, mà lúc này, cái kia Nhiếp hồn lại đột nhiên nói: "Ta ra, các ngươi đi đối phó những cái... Kia sát thủ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, tay phải có chút xoay tròn, trong chốc lát, xa xa đạo kia huyết sắc kiếm quang lập tức bị định ngay tại chỗ.

Thời gian pháp tắc!

Nhìn thấy một màn này, Nhiếp Thiên đợi trong lòng người buông lỏng, không tại quản Dương Diệp, tiếp tục hướng phía xa xa lao đi, mà đúng lúc này, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đem làm cái này cổ lực lượng thần bí sau khi xuất hiện, cái kia nguyên bản bị Nhiếp hồn định tại nguyên chỗ huyết sắc kiếm quang đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói tia máu, sau một khắc, kiếm quang chợt lóe lên, ngàn trượng bên ngoài, một gã Nhiếp gia hư giả cảnh cường giả đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài!

Nhiếp Thiên bọn người hoảng hốt, bọn hắn quyết đoán buông tha cho đuổi giết Thiên Lan Không bọn người, lập tức lẫn nhau dựa sát vào, đề phòng nhìn về phía xa xa toàn thân tản ra hồng mang Dương Diệp.

“Làm sao có thể”

Lúc này, xa xa cái kia Nhiếp hồn khó có thể tin nhìn phía xa Dương Diệp, “Ngươi, ngươi sao có thể áp chế của ta pháp tắc” nói đến đây, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn hai mắt lập tức trợn lên, “Ngươi, ngươi đây là vực chi lực lượng, Kiếm Vực, ngươi lĩnh ngộ Kiếm Vực!”

Nói xong lời cuối cùng, hắn thanh âm vậy mà mang theo một tia run rẩy.

Kiếm Vực!

Đây là vực chi lực lượng, đây là siêu việt hết thảy pháp tắc vực chi lực lượng!

Nhiếp hồn trong nội tâm rung động tột đỉnh, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà tại cái tuổi này tựu lĩnh ngộ Kiếm Vực, phải biết, lúc trước Kiếm Vô Cực tại Dương Diệp cái tuổi này, có thể đều không có lĩnh ngộ Kiếm Vực ah!

Xa xa, Dương Diệp cầm trong tay huyết kiếm kề sát giữa lông mày, tại phía sau hắn, một đôi huyết sắc cánh nhẹ nhàng kích động lấy, mỗi một lần kích động, đều mang theo từng cơn tia máu. Không có chút nào nói nhảm, cũng không cần phải tại nói nhảm. Sau một khắc, Dương Diệp sau lưng một đôi Huyết Dực mạnh mà khẽ vỗ, sau đó Dương Diệp toàn bộ người hóa làm một đạo huyết mang biến mất ngay tại chỗ.

“Coi chừng!” Xa xa, Nhiếp hồn kinh hãi.

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống.

Xùy~~!

Một đạo huyết sắc kiếm quang ở một bên một gã Nhiếp gia hư giả còn chưa phục hồi tinh thần lại chi tế chính là xuyên thủng rồi hắn giữa lông mày, tên kia Nhiếp gia cường giả hai mắt đột nhiên trợn lên, khí tuyệt bỏ mình. Sau đó hắn thi thể biến mất ngay tại chỗ.

“Trấn áp hắn!” Xa xa, Nhiếp hồn vội vàng nói.

Nghe được Nhiếp hồn thanh âm, trong tràng mười một gã hư giả cảnh cường giả mạnh mà bộc phát ra chính mình hư giả khí thế, sau đó hướng phía Dương Diệp vị trí trấn áp mà đi.

Đem làm cái này mười một cổ hư giả khí thế xuất hiện lúc, một cỗ kiếm ý cũng lăng không xuất hiện ở trong tràng, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, cái kia mười một cổ hư giả cảnh cường giả khí thế lập tức bị ngăn cản xuống dưới. Giằng co một hồi, đột nhiên, cái kia Nhiếp Thiên bọn người sắc mặt đại biến, bởi vì bọn hắn cái này mười một cổ hư giả khí thế vậy mà tại bại lui!

Tất cả mọi người trong nội tâm hoảng hốt, bọn hắn không nghĩ tới mười một người hư giả khí thế vậy mà đều ép không được Dương Diệp kiếm ý, không chỉ ép không được, xem bộ dạng như vậy ngược lại còn cũng bị phản trấn áp!

“Chịu đựng! Tối đa qua một hồi, hắn sẽ bị cắn trả!” Xa xa, Nhiếp hồn trầm giọng nói. Hắn so với bình thường hư giả cảnh cường giả cường, là vì hắn có thời gian pháp tắc, nhưng là hiện tại, thời gian pháp tắc đối với Dương Diệp đã không có có hiệu quả, bởi vậy, tựu tính toán hắn đối mặt Dương Diệp, đều không có phần thắng, dù sao hiện tại Dương Diệp kiếm ý, thế nhưng mà đã hoàn toàn vượt ra khỏi hư giả cấp độ.

Nhưng là, hắn biết rõ, Dương Diệp tất nhiên sẽ bị cắn trả. Bất kể là dùng ngoại vật cường hành tăng lên kiếm ý hay là cảnh giới, cũng hoặc là khác, đều có một cái thời gian tuyến, như lúc này Dương Diệp, một khi đã đến giờ, kiếm ý của hắn sẽ khôi phục bình thường, mà khi đó, hắn tất nhiên sẽ bị bản thân kiếm ý cắn trả.

Bởi vì lúc này Dương Diệp chẳng khác gì là tại tiêu hao lực lượng của mình!

Phù dung sớm nở tối tàn!

Đừng nhìn lúc này Dương Diệp không ai bì nổi, kỳ thật tựu là phù dung sớm nở tối tàn!

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, lông mày cũng chặt chẽ nhíu lại, trên mặt hắn, đã xuất hiện một tia thống khổ. Hắn biết rõ, chính mình kiên trì không được bao lâu. Kiếm ý rất nhanh muốn cắn trả!

Trốn?

Trốn chỗ nào?

Không có chỗ trốn, bởi vì những người này sẽ không bỏ qua hắn, trốn, nhiều lắm là tựu là muộn một chút chết mà thôi. Đã đều là chết, cái kia còn không bằng kéo điểm người chôn cùng!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn lên, hắn mạnh mà mở mắt ra, sau đó thò tay hướng phía trước nắm chặt, nói: “Giới hạn!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng những cái... Kia nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý lập tức bắt đầu trong triều co rút lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1308: Giết hư giả như giết chó!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý giới hạn!

Dương Diệp rất rõ ràng, giới hạn nửa bước Quy Nguyên cảnh, nhất định sẽ lại để cho hắn cắn trả nhanh hơn, nhưng là không có biện pháp, lúc này hắn đã không có cái khác lựa chọn. Hắn hiện tại, chỉ có thể lựa chọn đi loại này phương thức cực đoan, bằng không thì tại mang xuống, không cần đối phương xuất thủ, chính hắn sẽ bị kiếm ý cắn trả cho biến thành tàn phế!

Đem làm kiếm ý bắt đầu áp súc một khắc này, trong tràng Nhiếp hồn bọn người lập tức sắc mặt đại biến. Bọn hắn không biết Dương Diệp đang làm cái gì, nhưng là không hề nghi ngờ, rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm!

“Rút lui!”

Nhiếp hồn không chút do dự, lập tức mang theo Nhiếp Thiên bọn người hướng về sau thối lui. Mà đúng lúc này từng cái

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên tự Dương Diệp trước mặt hướng phía Nhiếp Thiên bọn người mang tất cả mà đi, cỗ lực lượng này mới vừa xuất hiện, Nhiếp hồn bọn người hư giả cảnh khí thế lập tức bị chấn trở thành hư vô, hai gã bởi vì chưa kịp lui lại Nhiếp gia hư giả trực tiếp bị cỗ lực lượng này oanh thành rồi cặn bã cặn bã. Cùng lúc đó, Dương Diệp trước mặt mấy ngàn trượng nội không gian chính là ầm ầm sụp đổ.

Nhưng mà còn chưa kết thúc.

Két sát két sát

Phương viên gần vạn trượng nội không gian đột nhiên rạn nứt ra, vô số đạo cánh tay thô vết nứt không gian không ngừng hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, chỉ là trong nháy mắt, cái này một khu vực không gian trực tiếp rạn nứt trở thành mạng nhện hình dáng.

Mà cái kia Nhiếp Thiên bọn người tất bị trước kia đạo kia khủng bố lực lượng trực tiếp chấn đến rồi vài ở ngoài ngàn dặm, bởi vì không gian sụp đổ, bởi vậy, lúc này Nhiếp hồn bọn người ở vào không gian trong hắc động, bất quá cái này không gian hắc động thôn phệ đối với bọn họ loại này cấp bậc cường giả mà nói, cũng không có gì uy hiếp.

“Chữa trị không gian!” Trong tràng, Nhiếp hồn trầm giọng nói.

Thanh âm rơi xuống, Nhiếp hồn bọn người ngay ngắn hướng xuất thủ, chín tên hư giả đều xuất hiện tay, không gian lập tức chính là được chữa trị, nhưng mà đúng lúc này, cái kia Nhiếp hồn nhưng lại sắc mặt đại biến, “Coi chừng!”

Nhiếp hồn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một đạo tia máu liền là xuất hiện ở rồi trong tầm mắt của mọi người, tia máu tốc độ cực nhanh, đã nhanh đến cơ hồ nhìn không thấy rồi.

Nhiếp Thiên bọn người toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên, đang muốn xuất thủ, lúc này, trong tràng một gã Nhiếp gia hư giả thân thể trực tiếp cứng rắn lên, tại hắn giữa lông mày, xuất hiện một cái thật nhỏ huyết sắc kiếm động, lúc này, máu tươi chính như là suối phun bình thường từ cái này kiếm trong động kích xạ mà ra. Thoáng qua, hắn thi thể biến mất ngay tại chỗ.

Mà cùng lúc đó, huyết quang lại hiện ra.

“Làm càn!”

Một bên, Nhiếp hồn giận dữ, song tay khẽ vẫy, trong tràng mấy ngàn trượng nội không gian lập tức khẽ run lên, đón lấy, hết thảy phảng phất đều bị định trụ. Lúc này, Nhiếp Thiên bọn người thấy rõ, lúc này Dương Diệp đã xuất hiện ở một danh khác Nhiếp gia hư giả trước mặt, kiếm cách... Này tên hư giả chỉ có không đến vài tấc khoảng cách!

Tên kia hư giả tại nhìn thấy Dương Diệp kiếm chỉ cách hắn chỉ có vài tấc lúc, hắn sắc mặt trực tiếp bị sợ trắng bệch mà bắt đầu..., nếu như không phải Nhiếp hồn xuất thủ, hắn khả năng còn không có kịp phản ứng đã bị Dương Diệp một kiếm chém giết. Đang lúc hắn thở dài một hơi, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Đón lấy, Dương Diệp động.

Xùy~~!

Huyết sắc kiếm quang trực tiếp chui vào tên kia hư giả giữa lông mày, tên kia hư giả hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin. Rất nhanh, hắn trong đôi mắt sắc thái dần dần tiêu tán. Đón lấy, hắn thi thể trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Dương Diệp!” Một bên, Nhiếp hồn thần sắc dữ tợn lên, hắn vốn cho là thi triển thời gian pháp tắc, có thể cứu tên kia Nhiếp gia hư giả, nhưng là thời gian của hắn pháp tắc lập tức đã bị Dương Diệp Kiếm Vực cho đã trấn áp. Lúc này đây, hắn hiểu được rồi vực chi lực lượng khủng bố, pháp tắc căn bản không cách nào đối kháng cái này vực chi lực lượng! Ít nhất này thời gian pháp tắc không được!

Xa xa, Dương Diệp một kiếm đập phát chết luôn tên kia hư giả về sau, hắn sắc mặt bắt đầu bắt đầu vặn vẹo, nhìn thấy một màn này, một bên Nhiếp Thiên bọn người lập tức vui vẻ, Nhiếp Thiên nói:

“Mọi người liên thủ, chờ hắn kiếm ý cắn trả!”

Thanh âm rơi xuống, Nhiếp Thiên bọn người nhanh chóng hướng phía Nhiếp hồn dựa sát vào, cùng lúc đó, bảy tên hư giả cảnh cường giả lần nữa phóng xuất ra rồi khí thế của mình, lúc này đây, bọn hắn không có dùng cái này bảy cổ khí thế đi công kích Dương Diệp, mà là hợp thành một đạo bình chướng vô hình chắn trước mặt của bọn hắn.

Bọn hắn ngược lại không phải là không muốn xuất thủ, mà là căn bản không dám ra tay, Dương Diệp tốc độ đã nhanh đến làm cho người tức lộn ruột, ngoại trừ Nhiếp hồn, ai xuất thủ, ai tuyệt đối với người đầu tiên xuất thủ. Vừa nghĩ tới Dương Diệp tốc độ, cái kia Nhiếp Thiên chính là hối hận đến nỗi ruột trong bụng xanh lè rồi. Dương Diệp vì cái gì có tốc độ nhanh như vậy? Đều là vì hắn ah!

Nếu như không phải hắn đem Nhiếp gia chí bảo Thuấn Không Chi Dực cho Dương Diệp, Dương Diệp tựu tính toán tăng lên kiếm ý, cũng không có khả năng có khủng bố như vậy. Nhưng là hắn hết lần này tới lần khác cho có thể nói, Dương Diệp sở dĩ khủng bố như vậy, có hắn một bộ phận công lao.

Hối hận không ngớt Nhiếp Thiên, còn có một bên nguyên lão. Nếu như sớm biết như vậy Dương Diệp như vậy biến thái, khủng bố như vậy, hắn là quyết sẽ không vì một cái nguyên gia thế cùng hư giả mà cùng Dương Diệp là địch đấy. Cùng Dương Diệp là địch kết cục tựu là, nguyên gia hư giả chỉ còn lại có hắn một người, đơn giản mà nói, nguyên gia đã xong.

Muốn trọng chấn nguyên gia, ít nhất cần mấy trăm hơn một ngàn tuổi, thậm chí càng lâu, bởi vì một gã hư giả, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn là có thể bồi dưỡng được đến đấy!

Tóm lại, nguyên gia xem như đã xong.

Nguyên lão hít sâu một hơi, nhìn về phía xa xa Dương Diệp, trong mắt sát ý vẫn còn như thực chất. Hiện tại, hắn chỉ muốn báo thù.

Trong tràng, Nhiếp hồn bọn người không có xuất thủ, toàn bộ trận địa sẵn sàng đón quân địch. Đối với bọn họ mà nói, Dương Diệp đã là nỏ mạnh hết đà, chỉ cần Dương Diệp gặp cắn trả, muốn giết Dương Diệp, đem biến thành dễ dàng!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm, chau mày, ngũ quan đã bắt đầu tại vặn vẹo biến hình. Cùng lúc đó, chung quanh nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý cũng biến thành cuồng bạo cùng mất trật tự lên.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Nhiếp Thiên bọn người lập tức vui vẻ, bởi vì bọn hắn biết rõ, kiếm ý đã tại bắt đầu cắn trả rồi.

“Chuẩn bị!” Một bên, Nhiếp hồn trầm giọng nói.

Mọi người nhẹ gật đầu, trong cơ thể huyền khí bắt đầu bắt đầu khởi động, tùy thời chuẩn bị xuất thủ.

Ước chừng đã qua ba tức, Dương Diệp đột nhiên phát ra rồi một đạo thống khổ thấp lẩm bẩm thanh âm, đón lấy, trong tay hắn huyết kiếm đột nhiên tự trong tay hắn tróc ra mà ra, hướng phía phía chân trời trụy lạc mà đi.

Nhìn thấy một màn này, một bên Nhiếp Thiên bọn người đại hỉ, cái kia Nhiếp hồn khóe miệng cũng là nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn tay phải vung lên, nói: “Động thủ!”

Mọi người vội vàng triệt hồi khí thế của mình, sau đó hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên mở mắt, một mảnh tia máu tự trong mắt của hắn bắn tung tóe mà ra, cùng lúc đó, cổ tay hắn khẽ nhúc nhích, cái kia nguyên bản trụy lạc huyết kiếm đột nhiên phi về tới trong tay của hắn, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Coi chừng! Hắn còn không có có lọt vào cắn trả!”

Xa xa, Nhiếp hồn hoảng hốt, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà một quyền hướng phía Dương Diệp vị trí oanh tới.

Oanh!

Xa xa, Dương Diệp nguyên bản chỗ chỗ đứng trực tiếp sụp đổ, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại đã không tại đó. Tầm hơn mười trượng có hơn, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên. Nhiếp hồn quay đầu nhìn lại, hai mắt lập tức dữ tợn lên, bởi vì lúc này Dương Diệp đã tại Nhiếp gia một gã hư giả sau lưng, về phần tên kia Nhiếp gia hư giả tự nhiên là chết rồi!

Dương Diệp tay phải vung lên, tên kia hư giả thi thể bị hắn thu vào, sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đập mạnh hư không, một mảnh tia máu bắn tung tóe mà ra, bản thân của hắn thì tại này hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang biến mất ngay tại chỗ. Tại hắn biến mất một khắc này, trong tràng mọi người lập tức bị hù hồn phi phách tán, hiện tại Dương Diệp, đây tuyệt đối là giết ai ai chết!

Cùng lúc trước như vậy, không có chút nào ngoài ý muốn, kiếm quang xuất hiện một khắc này, lại một gã Nhiếp gia hư giả cường giả thân thể cứng ngắc lên, tại hắn giữa lông mày, có một cái dễ làm người khác chú ý huyết sắc kiếm động.

Lại một gã hư giả vẫn lạc!

Trong tràng Nhiếp gia chỉ còn lại có năm tên hư giả, nói cách khác, lúc này đây, Nhiếp gia tại Dương Diệp trên tay gãy rồi bảy tên hư giả cảnh cường giả.

Bảy tên hư giả mà không phải đế giả!

Nhiếp hồn cùng Nhiếp Thiên lòng đang nhỏ máu.

“Nhị thúc, được rút lui!” Nhiếp Thiên trầm giọng nói: “Nhiếp gia cường giả tại như vậy chết xuống dưới, sẽ hư mất lão tổ đại sự.”

“Rút lui?”

Nhiếp hồn lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhiếp Thiên, nói: “Nhiếp gia nhiều người như vậy tựu chết vô ích rồi hả? Còn có, hôm nay như lui, ta Nhiếp gia sắp thành là nhân tộc cùng Yêu tộc trò cười. Hơn nữa, nếu là hôm nay lại để cho người này bình an rời đi, đợi thương thế hắn khôi phục, hoặc là đạt tới đế giả, khi đó, ta Nhiếp gia đem tại cũng không làm gì được được hắn!”

Nhiếp Thiên còn muốn nói điều gì, nhưng khi chứng kiến Nhiếp Hồn Nhãn trong đã tràn đầy điên cuồng chi sắc lúc, hắn sắp sửa nói lời nuốt hạ hạ đi. Kỳ thật, hắn cũng không muốn rời đi, hiện tại rời đi, Nhiếp gia không thể nghi ngờ muốn mặt mũi mất hết, hơn nữa, Nhiếp gia uy tín khẳng định cũng sẽ đại đại hạ thấp. Nhưng là, nếu như không rời đi, cái này Dương Diệp tóm lại, nếu như sớm biết như vậy Dương Diệp như vậy điên, hắn là tuyệt sẽ không đồng ý nguyên lão bọn người đối với Thiên Sát các xuất thủ đấy!

Lần này, dù là Nhiếp gia tựu là giết Dương Diệp, Nhiếp gia cũng là lỗ lớn rồi!

“Các ngươi xem hắn!” Đúng lúc này, một bên một gã Nhiếp gia hư giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, mọi người hướng Dương Diệp nhìn lại, chỉ thấy lúc này Dương Diệp đầu đầy mồ hôi, bộ mặt ghen ghét vặn vẹo, hắn cả người đều đang kịch liệt run rẩy. Cùng lúc đó, mọi người còn cảm giác được, Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít kiếm ý vậy mà tại chậm rãi biến yếu!

“Tại cắn trả rồi!”

Trong tràng Nhiếp hồn đợi trong lòng người vui vẻ, trong mắt xuất hiện một vòng hưng phấn cùng kích động. Đợi lâu như vậy, chết rồi nhiều người như vậy, rốt cục đợi đến lúc Dương Diệp lọt vào cắn trả, bọn hắn như thế nào không hưng phấn, như thế nào không kích động?

“Động thủ sao?” Một bên, Nhiếp Thiên hỏi.

Nhiếp hồn lắc đầu, nói: “Đầu tiên chờ chút đã!”

Nhiếp Thiên nhẹ gật đầu, kỳ thật hắn cũng có chút sợ Dương Diệp lại là tại trang. Đừng nói hắn, trong tràng còn lại vài tên hư giả đều sợ.

Nhiếp hồn bọn người gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp thân thể rung động càng ngày càng lợi hại, hắn chung quanh kiếm ý cũng càng ngày càng yếu, điều này hiển nhiên là tại bị cắn trả, nhưng là Nhiếp hồn bọn người nhưng lại hay là không dám ra tay. Đối với Dương Diệp, bọn họ là thật sự có chút ít sợ. Cho dù là Nhiếp hồn, cũng là kiêng kị không thôi.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, lúc này, Dương Diệp chung quanh kiếm ý đã triệt để khôi phục bình thường.

“Động thủ!” Nhiếp hồn quyết định thật nhanh.

Mà lúc này, xa xa Dương Diệp nhưng lại đột nhiên mở mắt, nhìn thấy một màn này, cái kia nguyên bản muốn động thủ Nhiếp Thiên bọn người lập tức nheo mắt, ngừng ngay tại chỗ.

“Động thủ, hắn đã không được!”

Nhiếp hồn nói xong, thân hình khẽ động, dẫn đầu hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Một bên Nhiếp Thiên bọn người cũng không tại do dự, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, giờ khắc này, hắn thầm nghĩ ngủ.

Lúc này, ánh sáng tím hiện lên, chồn tía xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng ôm vào Dương Diệp trong ngực, sau đó ôm thật chặt Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ nhàng mở mắt, hắn nhìn thoáng qua xa xa năm tên hướng phía hắn xông lại năm tên hư giả, lại nhìn một chút trong ngực Tử nhi!

Tử nhi!

Tử nhi!

Tử nhi!

Sau một khắc, Dương Diệp. Mạnh mà khẽ cắn đầu lưỡi ta của mình, đau đớn kịch liệt làm cho hắn hôn mê đầu lập tức thanh tỉnh rất nhiều. Hắn tay trái ôm thật chặt Tử nhi, tay phải hướng phía trước thò ra, “Đốt!”

Thanh âm rơi xuống

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1309: Cái thế giới này, Nhân tộc là dư thừa

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí thế đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể như là vỡ đê giống như bạo tuôn ra mà ra, cái kia phóng tới Dương Diệp Nhiếp Thiên bọn người trực tiếp bị cổ khí thế này chấn địa hướng về sau rút lui rồi gần trăm trượng.

Nhiếp Thiên bọn người kinh hãi!

Lúc này, Dương Diệp ngũ quan y nguyên cực độ vặn vẹo lên, hiển nhiên, lúc này hắn đang tại chịu được không thuộc mình thống khổ. Tại trên người hắn, tản ra nhàn nhạt hỏa diễm hào quang. Cùng lúc đó, khí tức của hắn tại tăng vọt!

Khí tức càng ngày càng mạnh

“Hắn đang dùng bí pháp tăng lên cảnh giới, ngăn cản hắn!” Một bên, Nhiếp hồn hoảng hốt. Dương Diệp chỉ là nửa đế, nhưng là thực lực cũng đã như thế khủng bố, nếu như hắn đạt tới đế giả hắn không cảm tưởng giống như.

Không có có do dự chút nào, Nhiếp hồn tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là một trảo. Trong chốc lát, một cái bàn tay khổng lồ trực tiếp từ Dương Diệp trước mặt không gian chui ra, sau đó hướng phía Dương Diệp cùng Tử nhi hung hăng địa trảo tới, muốn đem hai người nát bấy.

Mà một bên Nhiếp Thiên bọn người cũng không có nhàn rỗi, ngay ngắn hướng xuất thủ. Vừa nghĩ tới Dương Diệp đạt tới đế giả, tất cả mọi người da đầu đều run lên!

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Oanh!

Dương Diệp trong cơ thể lần nữa bộc phát ra rồi một cổ kinh khủng khí thế, cổ khí thế này so với trước khí thế đều hiếu thắng vô số lần, Nhiếp hồn cái kia chỉ có thể lượng bàn tay khổng lồ trực tiếp bị cổ khí thế này chấn trở thành hư vô.

Đế giả!

Nhìn thấy Dương Diệp đạt tới đế giả, cái kia Nhiếp Hồn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “Rút lui, lập tức rút lui!” Đúng lúc này, hắn đã bất chấp cái gì Nhiếp gia mặt mũi. Hắn chỉ biết là, tại không rút lui, khả năng tựu vĩnh viễn rút lui không được nữa.

Thanh âm rơi xuống, Nhiếp hồn trực tiếp quay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Cái kia Nhiếp Thiên bọn người phản ứng chậm chạp, tại nhìn thấy Nhiếp hồn lui lại lúc, bọn hắn cái này mới hồi phục tinh thần lại, giờ khắc này, bọn hắn ý thức được chuyện nghiêm trọng.

Đế giả!

Dương Diệp đạt đến đế giả. Nghĩ vậy, mọi người da đầu một hồi run lên, sau đó nhao nhao quay người bỏ chạy. Mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên động. Hắn đem tay phải kiếm đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm chém.

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng, lúc này đây kiếm minh thanh cùng dĩ vãng không giống với, đem làm kiếm minh thanh vang vọng một khắc này, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra. Cùng lúc đó, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ kích xạ mà ra.

Bảy trăm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Kiếm khí xuất, xa xa, một gã Nhiếp gia hư giả còn chưa phục hồi tinh thần lại đã bị cái này đạo kiếm khí một xuyên mà qua. Người này hư giả thân thể cứng đờ, sau đó toàn bộ người trên không trung 'Oanh' một tiếng nổ ra, trực tiếp hóa thành hư vô! Mà đạo kiếm khí kia nhưng lại còn chưa biến mất, tiếp tục hướng phía trước kích bắn đi, ven đường những nơi đi qua, không gian từng khúc sụp đổ.

Phát giác được một màn này, Nhiếp Thiên bọn người bị sợ hồn phi phách tán, vội vàng hướng hai bên tránh ra, cuối cùng, đạo kiếm khí kia tại Nhiếp Thiên đợi ánh mắt của người bên trong, biến mất tại cuối chân trời, mà ở cái này đạo kiếm khí đằng sau, là một đạo gần trăm trượng đến rộng thật dài vết nứt không gian, cái này đạo vết nứt không gian mãi cho đến cuối chân trời!

Nhìn thấy một màn này, Nhiếp Thiên bọn người sắc mặt đều là trắng đi.

Mà lúc này, xa xa lại một đạo kiếm minh thanh vang vọng.

Nghe thế đạo kiếm minh thanh, Nhiếp Thiên bọn người thân thể lập tức run lên, bởi vì bọn hắn biết rõ, lại có người muốn chết rồi. Cái này đạo kiếm khí, đã không phải là bọn hắn có thể trốn đấy, lại càng không là bọn hắn có thể ngăn cản đấy. Kỳ thật, nếu như bọn hắn ngay từ đầu không trốn, tất cả mọi người liên thủ, muốn ngăn lại Dương Diệp kiếm khí, cũng không phải rất khó khăn.

Nhưng là, tại nhìn thấy Dương Diệp đạt tới đế giả về sau, bọn hắn đã hoàn toàn rối loạn tâm thần, đúng lúc này, bọn hắn đã không có một điểm phản kháng ý niệm, có chỉ có trốn, dốc sức liều mạng trốn!

Theo kiếm minh thanh vang vọng, Nhiếp Thiên toàn thân run lên, nhưng là hắn lại thở dài một hơi, bởi vì hắn còn sống. Hắn quay đầu nhìn lại, tại cách hắn cách đó không xa, cái kia nguyên lão thân thể trực tiếp cứng ngắc lại lên. Nhiếp Thiên không có để ý nguyên lão, lập tức đối với cái kia duy nhất còn sống Nhiếp Thanh hô: “Đi!”

Thanh âm rơi xuống, hai người đem tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, trong chớp mắt chính là đã xuất hiện ở vạn dặm bên ngoài. Tuy nhiên trốn nhanh như vậy, nhưng là hai người hay là trong nội tâm y nguyên tràn đầy hoảng sợ, sợ đằng sau có kiếm minh tiếng vang lên.

Rất nhanh, hai người thở dài một hơi, bởi vì sau lưng không có truyền đến kiếm minh thanh.

Tự nhiên không có kiếm minh tiếng vang lên rồi, bởi vì lúc này Dương Diệp đã nhanh ngất.

Trong tràng, Dương Diệp toàn thân đều đang run rẩy, như là sốt. Hắn trên trán Kiếm Thần ấn cũng đi theo không ngừng run rẩy, kiếm ý của hắn chợt mạnh chợt yếu, mà lại lăng lệ ác liệt luống cuống. Không chỉ kiếm ý, hắn khí tức cũng tạp rất loạn.

Hắn vốn cũng đã bị kiếm ý cắn trả, mà cuối cùng lại cường hành đốt ý, lại để cho chính mình đạt tới đế giả, lúc này đây, cắn trả có thể cũng không phải là chỉ cần tinh thần cùng linh hồn, còn có thân thể.

Song trọng cắn trả!

Hắn hiện tại sở dĩ còn không có có hôn mê, hoàn toàn dựa vào đúng là một cỗ ý chí.

Tử nhi tựu ở trước mặt hắn, hắn có thể nào hôn mê?

Đúng là bằng vào cỗ này ý chí, hắn có thể có lúc trước kiếm ý cắn trả dưới tình huống, còn có thể chém liên tục hai gã đế giả, hơn nữa kiên trì đến bây giờ đều không có hôn mê.

Nhìn xem Dương Diệp bộ dáng, Tử nhi lòng đang nhỏ máu, nàng ôm thật chặt Dương Diệp, rung giọng nói: “Ta, ta, chúng ta đi.”

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp mang theo Dương Diệp hóa thành một đạo ánh sáng tím biến mất ngay tại chỗ.

Yêu tộc.

Yêu trong hậu điện, xếp bằng ở cửa đại điện Yêu Hậu đột nhiên mở mắt, khóe miệng nàng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Mười bốn người hư giả, chết rồi mười một người, ha ha xem ra phóng Dương Diệp trở về, là một cái lựa chọn chính xác.” Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, nói: “Thật sự là nhịn được khí, chết rồi nhiều như vậy hư giả đều không ra tay, được đó!”

“Cái này Dương Diệp thật là đần, vậy mà để cho chạy rồi ba người!” Yêu Hậu bên cạnh, Mạt Tiểu Lãnh âm thanh lạnh lùng nói.

Yêu Hậu nhẹ cười cười, nói: “Hắn có thể rất lợi hại đây này.” Nói đến đây, nàng thần sắc dần dần ngưng trọng lên, “Người này, quả nhiên là kỳ tài ngút trời, cho hắn năm năm thời gian, trên phiến đại lục này, chỉ sợ tại không ai có thể là đối thủ của hắn. Đương nhiên, ngoại trừ chúng ta tiểu Lãnh.”

Mạt Tiểu Lãnh nhẹ nhàng sờ lên trên cánh tay cái kia sợi màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, sau đó nói: “Tuy nhiên không thích hắn, nhưng là, hắn thiên phú rất cường. Cho dù ở Đại Thế Giới, cũng có thể được xưng tụng thiên tài. Đương nhiên, so về ta, vẫn có không nhỏ chênh lệch. Bởi vì hắn huyết mạch cấp thấp, thành tựu cuối cùng có hạn, trừ phi hắn có thể đột phá bản thân huyết mạch gông cùm xiềng xích, bằng không thì, hắn cuối cùng chỉ có thể coi là thiên tài, mà không thể tính toán yêu nghiệt. Nhưng là, chính mình đột phá huyết mạch gông cùm xiềng xích khó, phi thường khó. Cho dù là các ngươi cái thế giới này đã từng được xưng Kiếm Thần người kia, cũng không có làm được.”

“Huyết mạch?” Yêu Hậu lông mày kẻ đen cau lại.

Mạt Tiểu Lãnh nhạt âm thanh nói: “Rất nhiều thiên tài, sở dĩ có thể trong thời gian thật ngắn tựu tấn thăng đến đế giả, hư giả, ngoại trừ bản thân số mệnh cùng cố gắng bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là huyết mạch. Tựu như ta, ta sở dĩ có thể tại tuổi nhỏ như thế thì đến được hiện tại trình độ, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là huyết mạch của ta.”

Yêu Hậu trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Cái kia Dương Diệp có thể trong một ngắn ngủi thời gian thì đến được đế giả, hơn nữa vĩnh viễn như thế thực lực khủng bố, phải hay là không hắn huyết mạch cũng rất cao cấp?”

Mạt Tiểu Lãnh lông mày kẻ đen nhẹ nhàng nhăn lại, trầm mặc sau nửa ngày, nàng nói: “Ta không có có cảm giác đến huyết mạch của hắn đặc thù, ba loại tình huống, một là hắn không có thức tỉnh; Hai là hắn bản thân tựu không có cường đại huyết mạch; Ba là”

“Là cái gì?” Yêu Hậu hỏi.

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Là huyết mạch của hắn so với ta cao cấp, ta cảm giác không thấy, nhưng là, đó căn bản là chuyện không thể nào. Bởi vì tại đây phiến vũ trụ, không có có bất cứ người nào hoặc là yêu huyết mạch so với ta rất cao quý, cho dù là thiên Long tộc, cũng nhiều lắm là cùng ta thần cùng ta tộc huyết mạch cân bằng mà thôi!”

Nói xong lời cuối cùng, Mạt Tiểu Lãnh trong thanh âm tràn đầy không gì sánh kịp tự tin cùng ngạo khí.

Mạt Tiểu Lãnh thật là tự tin, cũng rất cao ngạo đấy, nhưng là, nàng lại cũng không cho người là tại trang, hoặc là không thoải mái. Nàng cho người cảm giác tựu là, nàng nên như vậy tự tin, nên như vậy ngạo khí!

Yêu Hậu nhìn thoáng qua Mạt Tiểu Lãnh, hiển nhiên, Mạt Tiểu Lãnh không muốn tự nói với mình thân phận của nàng, bất quá nàng là thứ người thông minh, bởi vậy, nàng sẽ không đi hỏi. Mọi thứ phải có một độ, vượt qua cái này độ, cái kia bằng hữu rất có thể tựu biến thành địch nhân.

Yêu Hậu chậm rãi đứng dậy, đi đến Mạt Tiểu Lãnh bên cạnh, sau đó lôi kéo Mạt Tiểu Lãnh tay hướng phía bên ngoài đi đến. Cùng lúc đó, Yêu Hậu thanh âm ở giữa sân trên không vang lên: “Lại để cho mười hai tộc thủ lĩnh tới gặp ta, mười tức về sau, ta muốn gặp đến bọn hắn, khác, lại để cho sở hữu tất cả đạt tới Đế cấp yêu thú chuẩn bị, vân... Vân, đợi một tý mệnh lệnh của ta.”

Nói xong, Yêu Hậu cúi đầu nhìn nhìn Mạt Tiểu Lãnh, cười nói: “Cái thế giới này, Nhân tộc là dư thừa đấy.”

“”

Kình Thiên Phong.

“Dương Diệp phản bội Nhân tộc!”

Đây là Nhiếp hồn trở lại Kình Thiên Phong sau nói câu nói đầu tiên, rất nhanh, tại Nhiếp gia tuyên truyền xuống, Dương Diệp phản bội Nhân tộc, đầu nhập vào Yêu tộc sự tình truyền khắp toàn bộ minh ngục đại lục.

Về phần Dương Diệp đến cùng có hay không phản bội Nhân tộc, không có người đi muốn vấn đề này, bởi vì tất cả mọi người nói như vậy.

Giờ khắc này, ẩn vực vô số người bắt đầu chửi bới khởi Dương Diệp, thậm chí còn có huyền giả tự phát tổ đội đi tìm Dương Diệp, muốn là nhân tộc trừ hại bất quá tại biết được Dương Diệp giết Nhiếp gia tầm mười tên hư giả về sau, những cái... Kia muốn là nhân tộc trừ hại người lập tức biến mất không thấy.

Không thể động thủ, cái con kia năng động khẩu rồi.

Trong nháy mắt, toàn bộ ẩn vực người đều tại phun Dương Diệp, liền Thiên Sát các còn có kiếm minh đều không có thể may mắn thoát khỏi.

Với tư cách sự kiện nhân vật chính Dương Diệp, lúc này chính sống không bằng chết.

Tử nhi mang theo Dương Diệp đi tới một mảnh sơn mạch trong rừng rậm, Dương Diệp nằm ở trên đá lớn, thân thể không ngừng run rẩy lấy, mặt của hắn, không chỉ thảm trắng như tờ giấy, còn nghiêm trọng vặn vẹo đổi vị trí, thoạt nhìn, thật là dữ tợn khủng bố!

Nếu như là hôn mê cũng may, nhưng hết lần này tới lần khác hắn hoàn toàn thanh tỉnh lấy, đối với Dương Diệp mà nói, thời gian chuyện thống khổ nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi rồi.

Tại Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi có chút chân tay luống cuống, bởi vì nàng căn bản không biết nên như thế nào giúp Dương Diệp, nếu như có thể, nàng nguyện ý thay Dương Diệp thừa nhận loại thống khổ này, nhưng là không thể.

Bất lực!

Nàng hiện tại chỉ có thể nhìn Dương Diệp thống khổ.

Lúc này, Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía Tử nhi, nhìn xem mặt mũi tràn đầy vệt nước mắt Tử nhi, hắn trắng bệch trên mặt lộ ra rồi một cái dáng tươi cười, nói: “Tựu là đau nhức thoáng một phát, rất nhanh tựu sẽ đi qua rồi.”

Tử nhi không nói gì, chính là một cái kình rơi lệ.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đắng chát, cường hành tăng lên kiếm ý, sau đó lại thiêu đốt kiếm ý tăng lên cảnh giới, lúc này đây, không chỉ kiếm ý muốn ngã xuống, tựu là cảnh giới cũng có thể có thể cũng muốn ngã xuống ah!

Lần này, chơi lớn rồi!

Làm sao bây giờ?

Không muốn mất kiếm ý, không muốn mất cảnh giới ah!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1310: Đi đem hắn đầu người hái xuống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất kể là kiếm ý ngã xuống, hay là cảnh giới ngã xuống, cái này đối với Dương Diệp mà nói, đều là một cái trầm trọng đả kích. Bởi vì cái này ý nghĩa thực lực của hắn sẽ trên phạm vi lớn hạ thấp. Mà bây giờ, hắn vô cùng có khả năng kiếm ý cùng cảnh giới đều ngã xuống.

Một khi kiếm ý cùng cảnh giới đồng thời ngã xuống, cái này đối với Dương Diệp mà nói, tuyệt đúng là một cái tai nạn!

Bất quá, tựu tính toán theo tới một lần, hắn hay là chọn đốt ý đấy, cảnh giới cùng cùng kiếm ý ngã xuống tổng so vẫn lạc tới tốt lắm.

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, cùng đợi kiếm ý cùng cảnh giới ngã xuống. Hắn lúc này kiếm ý hay là Niết Bàn Cảnh, cảnh giới cũng hay là đế giả. Nhưng là hắn biết rõ, rất nhanh cũng không phải là rồi.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhướng mày, bởi vì trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ vòng vo thoáng một phát. Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp vội vàng nói: “Cho ta Tử Tinh Thạch.” Dương Diệp thanh âm đều đang run rẩy, bởi vì vòng xoáy nhỏ tại yêu cầu muốn linh khí, nói cách khác, vòng xoáy nhỏ phải giúp hắn? Nghĩ vậy, nguyên Vốn là đã bỏ đi hắn, trong mắt một lần nữa dấy lên rồi hi vọng.

Tử nhi ngẩn người, sau đó vội vàng xuất ra Tử Tinh Thạch uy (cho ăn) Dương Diệp, đã qua mấy tức, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không được, quá chậm. Nhanh, lại để cho Tiểu Bạch đi ra.”

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Tử nhi vội vàng tay phải vung lên, lập tức, Tiểu Bạch theo Dương Diệp trước ngực trước ngực xông ra. Lúc này Tiểu Bạch hiển nhiên là đang ngủ, hai con mắt cũng còn là nhắm đấy.

Tử nhi ôm cổ Tiểu Bạch, vỗ nhẹ nhẹ đập Tiểu Bạch bờ mông, sau đó chỉ vào Dương Diệp, nói: “Cho hắn linh khí, nhanh, càng nhiều càng tốt, càng nhanh càng tốt!”

Tiểu Bạch mở mắt, chứng kiến Tử nhi lo lắng thần sắc, nàng trừng mắt nhìn, sau đó theo Tử nhi tay nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp hình dạng lúc, nàng lập tức toàn thân một cái giật mình, sau đó thoáng một phát nhào tới Dương Diệp trước ngực, đầu không ngừng cọ Dương Diệp lồng ngực, phảng phất đang nói..., ngươi như thế nào biến như vậy

Dương Diệp dở khóc dở cười, chỉ có thể nhìn hướng chồn tía.

Chồn tía vội vàng ôm lấy Tiểu Bạch, nói: “Trước đừng khóc, hắn cần linh khí, cho hắn linh khí, muốn rất nhiều rất nhiều linh khí!”

Tiểu Bạch nâng lên tiểu trảo xoa xoa chính mình khóe mắt linh khí nước mắt, nàng không do dự, sau đó bay đến Dương Diệp trước mặt, bàn tay nhỏ bé ôm lấy Dương Diệp đôi má, cái miệng nhỏ nhắn hôn lên Dương Diệp miệng, đón lấy, tại Dương Diệp cùng Tử nhi kinh ngạc trong ánh mắt, một cổ thực chất hóa linh khí theo Tiểu Bạch trong miệng hướng phía Dương Diệp trong miệng điên cuồng dũng mãnh lao tới.

Dương Diệp con mắt lập tức trợn lên mà bắt đầu..., bởi vì bụng của hắn chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tại bành trướng, hắn vội vàng cầu cứu nhìn về phía Tử nhi, Tử nhi lại vội vàng đem Tiểu Bạch bế lên.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Khục!

Dương Diệp ho một tiếng, lập tức, một cỗ linh khí từ trong miệng hắn xông ra. Hắn nhìn xem Tiểu Bạch, cười khổ cười, nói: “Quá, nhiều lắm. Từ từ sẽ đến, trước đừng nhiều như vậy.”

Vừa rồi linh khí thoáng một phát tiến vào trong cơ thể hắn, thiếu chút nữa bắt hắn cho no bể bụng.

Tiểu Bạch trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, sau đó nàng lại bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó hôn vào Dương Diệp ngoài miệng, sau đó linh khí chậm rãi hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới.

Linh khí nhập vào cơ thể, vòng xoáy nhỏ lập tức rất nhanh xoay tròn, đón lấy, những cái... Kia linh khí đều bị vòng xoáy nhỏ hút sạch sẽ. Rất nhanh, một tia tử khí tự vòng xoáy nhỏ nội chảy ra, đem làm những... Này tử khí chảy ra về sau, nhanh chóng bị Dương Diệp thân thể hấp thu. Theo ngày càng nhiều Hồng Mông tử khí bị thân thể của hắn hấp thu, Dương Diệp phát hiện, thân thể của hắn tại phát sinh nào đó biến hóa.

Nhưng là, hắn cảnh giới hay là ngã xuống đến nửa đế rồi.

Bất quá, lại để cho Dương Diệp kinh hỉ chính là, đem làm cảnh giới ngã xuống đến nửa đế lúc, cũng không có ở ngã rồi. Nguyên bản theo như hắn đoán chừng, lúc này đây hắn rất có thể sẽ ngã xuống đến Thánh giả, bởi vì trước kia dùng đốt ý tăng lên cảnh giới, sau đó bị cắn trả, đều rơi xuống một cái cảnh giới, hoặc là nhiều cái cảnh giới. Nhưng là bây giờ lại không có ngã!

Không có ngã!

Dương Diệp cuồng hỉ! Nếu như ngã xuống đến Thánh giả, người nọ sinh thật sự tựu hắc ám. Phải biết, nhưng hắn là còn phải về Linh giới, còn muốn đi tìm đế nữ. Nếu như biến thành Thánh giả, như thế nào hồi trở lại Linh giới, như thế nào đi tìm đế nữ? Cái này có chút xa, nói gần đấy, tựu là Nhiếp gia hắn chỉ sợ đều không thể chống lại rồi.

Bất quá cũng may, cảnh giới không có ngã!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì hắn quanh thân kiếm ý bắt đầu ở phát sinh biến hóa.

Muốn ngã xuống đến hư vô cảnh?

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vòng xoáy nhỏ có thể hỗ trợ ổn định cảnh giới của hắn, nhưng thì không cách nào giúp hắn ổn định kiếm ý ah!

Kiếm Thần ấn!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến Kiếm Thần ấn, hắn vội vàng thúc dục Kiếm Thần ấn, lập tức, Kiếm Thần ấn hiện ra. Kiếm Thần ấn sau khi xuất hiện, lại để cho Dương Diệp kinh hỉ chính là hắn quanh thân kiếm ý bắt đầu ổn định mà bắt đầu..., rất nhanh, hắn chung quanh kiếm ý càng ngày càng ổn định, không có ở trượt dấu hiệu. Ước chừng đã qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, Dương Diệp chính thức thở dài một hơi.

Kiếm ý ổn định!

Bất kể là kiếm ý hay là cảnh giới đều ổn định!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía trước mặt Tiểu Bạch, hắn cười cười, ôm Tiểu Bạch hôn một chút, lần này, kỳ thật thật sự nhờ có Tiểu Bạch, bởi vì nếu như không phải Tiểu Bạch cung cấp nhiều như vậy linh khí, tựu tính toán vòng xoáy nhỏ chịu hỗ trợ chỉ sợ cũng không kịp. Bởi vì cảnh giới của hắn tựu là dựa vào vô số

Hồng Mông tử khí mới ổn định đấy, nếu như linh khí không đủ, cảnh giới nhất định sẽ ngã xuống, khi đó, vòng xoáy nhỏ đều vô lực xoay chuyển trời đất.

Tiểu Bạch ôm Dương Diệp, đầu nhẹ nhàng cọ lấy Dương Diệp đôi má, nhìn thấy Dương Diệp không có việc gì, trên mặt nàng cũng lộ ra rồi dáng tươi cười.

Một bên Tử nhi cũng là thở dài một hơi, sau đó đi đến Dương Diệp bên cạnh, nắm thật chặc Dương Diệp tay, trước kia, thế nhưng mà đem nàng lo lắng cũng may Dương Diệp không có việc gì rồi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tử nhi, lại nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó cười nói: "Không có việc gì rồi!" Hắn biết rõ, trước kia cái kia phó trạng thái, thế nhưng mà đem Tử nhi cùng Tiểu Bạch bị hù không nhẹ, đặc biệt là Tử nhi, đến bây giờ trên mặt đều còn treo móc nước mắt.

Cùng Tử nhi còn có Tiểu Bạch vui đùa ầm ĩ rồi một hồi, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, sau đó tại Tiểu Bạch dưới sự trợ giúp, rất nhanh chính là khôi phục linh khí, hơn nữa đem chính mình trạng thái khôi phục tới được đỉnh Phong.

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn về phía Tử nhi, tại Tử nhi má phải trên gương mặt, còn có một Thiển Thiển tay số đỏ ấn, đó là trước kia cái kia Nhiếp hồn lưu lại đấy. Chứng kiến đạo này tay số đỏ ấn, Dương Diệp sắc mặt lập tức âm trầm lên. Trước kia hắn vốn định tru sát cái kia Nhiếp hồn, nhưng là, Nhiếp hồn thực lực mạnh nhất, hắn không có khả năng một kiếm đập phát chết luôn Nhiếp hồn, mà một khi cùng Nhiếp hồn triền đấu, tất nhiên sẽ lãng phí rất nhiều thời gian, mà lúc kia hắn, cần có nhất chính là thời gian.

Cho nên, lúc ấy hắn cũng không có lựa chọn trước tru sát Nhiếp hồn. Mà khi hắn thiêu đốt kiếm ý đạt tới đế giả, có thực lực tru sát Nhiếp hồn lúc, đối phương nhưng lại chạy so con thỏ còn nhanh, hắn muốn giết cũng không kịp.

Tử nhi giữ chặt Dương Diệp tay, khẽ lắc đầu, nói: "Đã vô sự."

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn tự tay nhẹ nhàng sờ lên Tử nhi đôi má, sau nửa ngày, trong mắt của hắn hiện lên một vòng lệ khí, nói: "Chúng ta đi!" Nói xong, hắn giữ chặt Tử nhi tay hướng phía xa xa phía chân trời lao đi.

"Cái này, đây không phải hồi trở lại minh ngục đại lục, cái này, ngươi đây là muốn đi đâu?"

“Đi đem đánh ngươi cái kia mỗi người đầu hái xuống!”

Tử nhi: “”

Kình Thiên Phong.

Kình Thiên Phong, một tòa cung điện bên trong, Nhiếp hồn ngồi ở chủ vị, phía dưới chính là tam tông sáu thành người, không đúng, hiện tại chỉ còn lại có tam tông ba thành rồi. Bởi vì nguyên gia, Vân gia, Tần gia hư giả cũng đã chết hết.

Trong tràng hào khí có chút ngưng trọng.

Dương Diệp chém giết Nhiếp gia tầm mười tên hư giả, đây cũng không phải là bí mật gì. Nói cách khác, hiện tại Nhiếp gia nguyên khí đại thương. Mà bây giờ, Nhân tộc lại có Yêu tộc cái này đại địch. Tóm lại, lúc này đây, Nhân tộc thật sự có thể lo rồi.

Kỳ thật, tam tông ba thành người đối với Nhiếp gia vẫn còn có chút bất mãn đấy, bởi vì nếu như không phải cái này Nhiếp Thiên liên hợp nguyên lão bọn người đối với Thiên Sát các xuất thủ, cái kia Dương Diệp chắc chắn sẽ không nổi điên đấy. Có thể nói, hiện tại cục diện biến thành như bây giờ, Nhiếp gia muốn phụ rất lớn một bộ phận trách nhiệm. Bất quá, lúc này bọn hắn tự nhiên sẽ không tại cầm vấn đề này mà nói đấy.

Hiện tại Nhiếp gia đã nguyên khí đại thương, nếu như bọn hắn tại đối với Nhiếp gia làm khó dễ, người nọ tộc thật không có hi vọng rồi. Mà một khi Yêu tộc đại quân phá Kình Thiên Phong, đừng nói bọn hắn tại ẩn vực của cải, chính là bọn họ những người này đều khó thoát khỏi cái chết!

Hiện tại đúng là bọn hắn cần đoàn kết thời điểm!

Đúng lúc này, Nhiếp Thanh đột nhiên đi vào trong đại điện, Nhiếp Thanh thần sắc có chút khó coi.

“Như thế nào?” Nhiếp hồn nhìn về phía Nhiếp Thanh.

Nhiếp Thanh trầm giọng nói: “Yêu tộc có động tĩnh rồi.”

“Ta tựu nói cái này Dương Diệp đã đầu nhập vào Yêu tộc rồi, quả nhiên!”

Nhiếp hồn hai tay nhanh nắm lại, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Chư vị, các ngươi nhìn xem, Yêu tộc sớm không ra tay, muộn không ra tay, hết lần này tới lần khác là đúng lúc này muốn xuất thủ, vì cái gì? Bởi vì đều là Dương Diệp! Dương Diệp đã triệt để phản bội Nhân tộc, trước kia hắn đối với ta Nhiếp gia xuất thủ, tuyệt đúng là Yêu tộc ý tứ!”

Lâm Thiên bọn người trầm mặc, mọi người thần sắc cũng có chút khó coi. Dương Diệp thật sự đầu phục Yêu tộc? Nếu như Dương Diệp thật sự đầu phục Yêu tộc, vậy đối với Nhân tộc mà nói, tuyệt đúng là một cái đại đại tai nạn.

Phải biết, Dương Diệp ngoại trừ bản thân thực lực bên ngoài, còn nắm giữ lấy Thiên Sát các cùng kiếm minh, cái này hai cái thế lực tăng thêm Dương Diệp, đây chính là không thể khinh thường đấy. Đặc biệt là Dương Diệp cùng Thiên Sát các, bọn hắn nếu che dấu ám sát, trong tràng ai chống đở được?

Nghĩ vậy, mọi người tâm càng thêm trầm trọng.

Lúc này, Nhiếp hồn đột nhiên đứng lên, nói: “Chư vị, ngoại trừ tất nhiên trước an ở trong, cho nên, ta quyết định chúng ta xuất thủ trước tiêu diệt kiếm minh, tiêu diệt Dương Diệp, sau đó tại toàn lực đối phó Yêu tộc, bằng không thì, nếu là chúng ta cùng Yêu tộc khai chiến, Dương Diệp bọn người ở tại sau lưng chọc dao găm lời nói chư vị, các ngươi có lẽ không muốn bị một đám sát thủ đang âm thầm nhìn xem a?”

“Ta phản đối!”

Lúc này, một bên Lâm Thiên đứng dậy, nói: “Nhiếp hồn huynh, Yêu tộc lập tức muốn đối với ta Nhân tộc xuất thủ, chúng ta bây giờ nếu như tại đi diệt kiếm minh, diệt Dương Diệp, tất nhiên sẽ lọt vào tiền hậu giáp kích, kể từ đó, cục diện đối với chúng ta càng thêm bất lợi. Cho nên, chúng ta lập tức hàng đầu làm chính là phát động toàn bộ ẩn vực người đến Kình Thiên Phong, tử thủ Kình Thiên Phong, bảo vệ Nhân tộc, mà không phải đi tìm Dương Diệp báo thù!”

“Ta đồng ý Lâm huynh nói!” Lúc này, Thiên Lan tông Thủy lão quỷ cũng đứng dậy, nói: “Chúng ta bây giờ hàng đầu làm chính là giữ vững vị trí Kình Thiên Phong!”

Nhiếp hồn nhìn hai người liếc, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Hai vị nói có lý, thế nhưng mà hai vị có từng có nghĩ qua, vạn nhất chờ chúng ta cùng Yêu tộc đại chiến lúc, Dương Diệp mang theo đám kia sát thủ âm thầm đánh lén chúng ta, chúng ta nên như thế nào? Đừng nói hắn không phải làm như vậy, không ai có thể cam đoan hắn sẽ không!”

Lâm Thiên cùng Thủy lão quỷ trầm mặc.

Lúc này, Nhiếp hồn lại nói: “Không bằng như vậy, chúng ta phái người tiến đến trảo minh ngục đại Lục Kiếm minh những người kia, sau đó dùng những người này áp chế Dương Diệp, lại để cho hắn”

Nhiếp hồn nói đến đây, đột nhiên, trong tràng dị biến nổi lên, một đạo kiếm quang không hề dấu hiệu xuất hiện ở trong tràng.

Trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến, cái kia Nhiếp hồn càng là toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1311: Tập sát Nhiếp gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp!

Mọi người trong đầu xuất hiện ý niệm đầu tiên tựu là Dương Diệp, Dương Diệp giết hồi trở lại đến rồi!

Tại nhìn thấy kiếm quang một khắc này, Nhiếp hồn toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên, bởi vì đạo này kiếm quang mục tiêu đúng là hắn.

Dương Diệp hồi trở lại tới giết hắn rồi!

Cái tên điên này!

Không chỉ Nhiếp hồn thật không ngờ Dương Diệp sẽ giết trở về, trong tràng tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà sẽ giết hồi trở lại Kình Thiên Phong, đây chính là Nhiếp gia đại bản doanh ah!

Nhiếp hồn không kịp nghĩ nhiều, tại kiếm quang xuất hiện một khắc này, trong cơ thể hắn mạnh mà bộc phát ra một đạo khủng bố khí thế ngăn cản ở trước mặt mình, cùng lúc đó, từng đạo vẫn còn như thực chất màu vàng năng lượng huyền khí tráo cũng xuất hiện ở hắn quanh thân, tầng tầng lớp lớp, chí ít có hơn vạn nói. Nhưng là hắn vẫn là không yên lòng, lại lấy ra rồi một mặt tấm chắn chắn trước mặt.

Xùy~~!

Cái kia Nhiếp hồn bạo phát đi ra khí thế tại tiếp xúc đến đạo kia kiếm quang lúc, lập tức tán loạn, huyết kiếm tiến quân thần tốc, đâm vào này đạo năng lượng vòng phòng hộ thượng. Vòng phòng hộ khẽ run lên, lập tức chính là tán loạn ra, đón lấy, kiếm chỉa vào cái kia Nhiếp hồn trước mặt trên tấm chắn, cái này tấm chắn cũng không phải hư giai, bởi vậy, trường kiếm không có chút nào trở ngại, trực tiếp xuyên thủng này tấm chắn.

Nhưng mà lúc này, cái kia Nhiếp hồn cũng đã biến mất ngay tại chỗ. Mà đang ở Nhiếp hồn biến mất một khắc này, đạo kia kiếm quang cũng đã biến mất. Đón lấy, chung quanh không gian khẽ run lên, một đạo kiếm quang lăng không tự một chỗ không gian vọt ra, mà ở đạo kia kiếm quang một trượng chỗ vị trí, đúng là cái kia Nhiếp hồn!

Phát giác được kiếm quang đánh úp lại, Nhiếp hồn biến sắc, bất quá lúc này đây hắn đã có phòng bị, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, hắn đột nhiên nhướng mày, bởi vì đạo này kiếm quang chỉ là một đạo kiếm khí, nói cách khác, Dương Diệp cũng không tại trước mặt, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, mạnh mà quay đầu nhìn về phía xa xa Nhiếp Thiên vị trí, nói: “Coi chừng!”

Xa xa, Nhiếp Thiên nao nao, đột nhiên, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn sắc mặt kịch biến, vừa muốn rời đi tại chỗ, mà lúc này, hắn không gian chung quanh đột nhiên co rút lại, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng kiếm ý đặt ở rồi trên người hắn, không gian co rút lại tăng thêm kiếm ý áp chế, làm cho hắn hành động có chút dừng lại, mà như vậy một chầu, một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên thủng rồi hắn giữa lông mày.

Nhiếp Thiên hai mắt trợn lên!

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự Nhiếp Thiên giữa lông mày kích xạ mà ra, thoáng qua, Nhiếp Thiên thi thể biến mất ngay tại chỗ, biến mất còn có Dương Diệp.

“Chạy đi đâu!”

Một bên, Nhiếp hồn giận dữ, thò tay hướng xa xa tìm tòi, sau đó một trảo, xa xa không gian lập tức bắt đầu vặn vẹo, bất quá thoáng qua, không gian kia chính là khôi phục bình thường.

Xa xa, Nhiếp hồn ngẩn ngơ, lập tức sắc mặt vô cùng khó nhìn lại, bởi vì lúc này Dương Diệp đã không tại!

Sỉ nhục!

Nhiếp hồn hai tay nắm chặt, trong mắt sát ý vẫn còn như thực chất. Trước kia niết gia bị Dương Diệp giết mười một gã hư giả, Nhiếp gia cũng đã không có gì mặt mũi. Mà bây giờ, Dương Diệp trực tiếp chạy tới Nhiếp gia ra, hơn nữa tại đánh chết một gã Nhiếp gia hư giả sau nghênh ngang rời đi

Vô cùng nhục nhã ah!

Đối với Nhiếp gia mà nói, đây tuyệt đối là vô cùng nhục nhã!

Trong tràng, tam tông ba thành người trầm mặc. Dương Diệp thực lực mọi người cũng nhìn thấy, chính diện giao thủ cũng may, nhưng là, nếu là hắn chơi ám sát ai có thể đỡ nổi hắn? Trong tràng ngoại trừ Nhiếp hồn cái này lão quái vật, không ai có thể chống đở được Dương Diệp một kiếm. Mà thôi Dương Diệp tốc độ, coi như là Nhiếp hồn cái này lão quái vật đều đuổi không kịp!

Trước có Yêu tộc, sau có Dương Diệp

Mọi người thần sắc đều là vô cùng trầm trọng, đặc biệt là Nhiếp gia người, cái này Dương Diệp nói rõ tựu là xông bọn hắn đến đấy, nói cách khác, không chừng lúc nào, Dương Diệp tựu sẽ ra ngoài đột nhiên cho bọn hắn một kiếm. Nghĩ đến đây, trong tràng vô số Nhiếp gia người, kể cả cái kia Nhiếp Thanh sắc mặt đều có chút trở nên trắng.

Đúng lúc này, một gã Nhiếp gia huyền giả đột nhiên xông vào trong đại điện, người này huyền giả sắc mặt trở nên trắng, mắt mang hoảng sợ, phảng phất gặp cái gì đáng sợ sự.

“Chuyện gì xảy ra!” Nhiếp hồn trầm giọng nói.

Tên kia huyền giả yết hầu lăn lăn, nói: “Chết, chết rồi thật nhiều người, thật nhiều người đều không hiểu thấu bị cắt đầu”

Nhiếp hồn biến sắc, thân hình khẽ động, mang theo mọi người ra đại điện. Đại điện bên ngoài, tại đây một cỗ thi thể, chỗ đó một cỗ thi thể toàn bộ là Nhiếp gia đế giả, những người này, cũng bị mất đầu. Chỗ cổ, bóng loáng trong như gương, đây là kiếm tạo thành đấy!

“Dương Diệp!”

Nhiếp hồn hai tay nắm chặt, thần sắc dữ tợn, không cần nghĩ cũng biết, đây là Dương Diệp làm.

Nhưng mà còn chưa kết thúc, toàn bộ Kình Thiên Phong, lục tục ngo ngoe không ngừng xuất hiện thi thể, đều là bị một kích bị mất mạng, liền tiếng kêu thảm thiết đều không có phát ra. Gần kề không đến 15', Nhiếp gia cũng đã xuất hiện gần 300 cụ không đầu thi thể, những thi thể này chủ nhân toàn bộ đều là đế giả.

Lúc này Dương Diệp tựu như cùng một cái tử thần, không ngừng thu gặt lấy Nhiếp gia cường giả mệnh.

Nhiếp hồn thả người nhảy lên, xuất hiện ở phía chân trời, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó âm thanh hung dữ nói: “Dương Diệp, ngươi ưa thích giết đúng không? Tốt, ta cho ngươi giết. Lão phu hiện tại tựu đi minh ngục đại lục, đem ngươi kiếm minh tất cả mọi người giết cái sạch sẽ.” Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động, hướng phía xa xa phía chân trời lao đi.

Hắn biết rõ, muốn Dương Diệp đi ra, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là đi đối phó kiếm minh, chỉ cần Dương Diệp quan tâm kiếm minh, tựu nhất định sẽ dừng tay, sau đó đi ra cùng hắn quyết chiến.

Đúng lúc này, đạo kiếm quang đột nhiên xẹt qua phía chân trời, lập tức đi tới cái kia Nhiếp hồn trước mặt.

Nhiếp hồn khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, hắn sớm đã đoán được, bởi vậy, tại kiếm quang xuất hiện một khắc này, hắn chính là một ngón tay điểm ra, vạch, một đạo bạch sắc khe hở lập tức từ hắn đầu ngón tay bộc phát ra đến.

Oanh!

Kiếm quang cùng màu trắng khe hở vừa mới tiếp xúc, chính là mạnh mà bộc phát ra một đạo khủng bố khí lãng, khí lãng nhanh chóng hướng phía bốn phía khuếch tán ra, qua trong giây lát, toàn bộ phía chân trời đều bị khí lãng bao phủ. Phía chân trời không gian tại khí lãng chấn động xuống, bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Ông!

Lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại phía chân trời vang vọng, đón lấy, tại ánh mắt của mọi người bên trong, một đạo kiếm khí đột nhiên tự phía chân trời một mặt thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía cái kia Nhiếp hồn vị trí kích bắn đi. Kiếm khí ven đường những nơi đi qua, không chỉ đem những cái... Kia khí lãng vỡ ra ra, mà ngay cả không gian cũng bị cái này đạo kiếm khí dễ dàng địa xé mở.

Xa xa, cái kia Nhiếp hồn mặt âm trầm, trên tay phải, bạch quang lập loè. Nếu như Dương Diệp đem kiếm ý tăng lên tới càng cao tầng thứ, hoặc là tăng lên tới đế giả, hắn có lẽ sẽ sợ hãi ba phần, nhưng là hiện tại, Dương Diệp chiến lực nhiều lắm là tựu là so với bình thường hư giả cảnh cường giả cường mà thôi, xa xa uy hiếp không được hắn!

Đem làm kiếm khí đi vào Nhiếp hồn trước mặt tầm hơn mười trượng lúc, Nhiếp hồn lòng bàn tay khẽ đảo, sau đó mạnh mà hướng phía trước tựu là vỗ, một đạo bạch mang hiện lên nửa vòng tròn hình tự hắn lòng bàn tay điện xạ mà ra.

Không trung, kiếm khí cùng tia sáng trắng chạm vào nhau.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, chính là mạnh mà nổ ra, mà lúc này, lại là một đạo kiếm khí đột nhiên tê liệt phía chân trời, hướng phía cái kia Nhiếp hồn kích bắn đi. Lúc này đây, cái này đạo kiếm khí tốc độ cực nhanh, so với trước đạo kiếm khí kia ít nhất phải nhanh mấy lần. Đem làm kiếm khí xuất hiện một khắc này, cái kia Nhiếp Hồn Nhãn đồng hơi co lại, tay phải bản năng hướng phía trước một oanh!

Quyền xuất, một đạo bạch mang lập tức bạo tuôn ra mà ra.

Oanh!

Kiếm khí ầm ầm tiêu tán, nhưng là, một thanh kiếm lại là xuất hiện ở này Nhiếp hồn trong tầm mắt, đem làm kiếm cùng cái kia đạo bạch mang chạm nhau, tia sáng trắng lập tức bị cắt ra, sau đó kiếm tiến quân thần tốc, đi thẳng tới này Nhiếp hồn trước mặt, tại kiếm đằng sau, là Dương Diệp.

Kiếm cương đến, cái kia cường đại kiếm quang chính là chấn cái kia Nhiếp hồn hướng về sau liền lùi lại rồi tầm mười bước, mà lúc này, kiếm đã đi tới hắn giữa lông mày không đến mấy chục cen-ti-mét.

Nhiếp hồn hai mắt nhắm lại, hai tay hóa chưởng, sau đó mạnh mà hướng phía trước hợp lại, trực tiếp kẹp lấy Dương Diệp kiếm. Kẹp lấy Dương Diệp kiếm về sau, hắn quay đầu nhìn về phía phía dưới tam tông ba thành người, cả giận nói: “Còn nhìn xem làm gì? Nhanh ra tay giết rồi hắn!” Hắn cũng coi như đã nhìn ra, dùng một mình hắn thực lực, căn bản không cách nào đánh chết Dương Diệp, bởi vì thời gian của hắn pháp tắc đối với Dương Diệp căn bản không có dùng.

Phía dưới, tam tông ba thành người hai mặt nhìn nhau, ra tay giết Dương Diệp? Hiện tại Dương Diệp rõ ràng cho thấy chỉ nhằm vào Nhiếp gia, nếu như bọn hắn xuất thủ, vậy thì chờ vì vậy tại hướng Dương Diệp tuyên chiến, dùng Dương Diệp tính cách, khi đó nhất định sẽ điên cuồng trả thù. Nhưng là, nếu như không ra tay, tại như vậy giết xuống dưới, không cần Yêu tộc đến đánh, Nhân tộc cường giả cũng đã cái chết không sai biệt lắm.

Mọi người lập tức có chút do dự.

Tam tông ba thành người do dự, nhưng là Nhiếp người cũng không dám do dự, trận kia trong duy nhất hư giả Nhiếp Thanh lúc này thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Không trung, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Nhiếp Thanh, sau một khắc, phía sau hắn cánh mạnh mà khẽ vỗ, lập tức, Dương Diệp cả người mang kiếm biến mất ngay tại chỗ.

“Coi chừng!”

Xa xa, Nhiếp hồn nghẹn ngào rống to.

Nhiếp hồn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, xa xa, Nhiếp Thanh sắc mặt lập tức đại biến, nàng vừa định rút lui, nhưng mà lúc này, một cỗ kiếm ý đột nhiên đặt ở rồi trên người nàng, cùng lúc đó, nàng không gian chung quanh đột nhiên Ngưng Cố, tạo thành một đạo trọng lực cưỡng chế tại trên người nàng. Kiếm ý tăng thêm không gian trọng lực đặt ở trên người nàng, cái này trực tiếp lại để cho nàng không thể động đậy.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang trực tiếp từ hắn giữa lông mày một xuyên mà qua.

Nhiếp Thanh hai mắt trợn lên, yên lặng một cái chớp mắt, khóe miệng nàng lộ ra rồi một vòng buồn bả, “Từ, từ đầu, không, không nên mang ngươi đến”

Thanh âm rơi xuống.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự Nhiếp Thanh giữa lông mày kích xạ mà ra, Nhiếp Thanh trong mắt tại không màu màu.

Nhiếp Thanh sau lưng, Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem Nhiếp Thanh thi thể thu vào.

“Dương Diệp!”

Xa xa, Nhiếp hồn tròn mắt muốn nứt, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, Kình Thiên Phong bên ngoài núi bên kia, đột nhiên truyền đến từng đạo yêu thú tiếng hét giận dữ, ngay sau đó, đại địa vừa ý run rẩy, cùng lúc đó, cuối chân trời, xuất hiện một mảnh cực lớn mây đen, mây đen chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía Kình Thiên Phong bên này đè xuống.

Yêu tộc tiến công!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến.

Lúc này, Lâm Thiên đứng dậy, đối với Dương Diệp ôm quyền, nói: “Dương tiểu hữu, bây giờ là Nhân tộc sinh tử tồn vong sắp, kính xin ngươi tạm thời buông ân oán cá nhân, cùng chúng ta cùng một chỗ cộng đồng đối mặt Yêu tộc.” Hiện tại Nhiếp gia nguyên khí đại thương, tam tông sáu thành lại bị Dương Diệp diệt đi ba thành, nếu như Dương Diệp còn không muốn hỗ trợ đối kháng Yêu tộc, người nọ tộc tựu thật sự đã xong.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn phía chân trời, lập tức khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Đối kháng Yêu tộc? Ta là ăn nhiều rồi sao?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người sắc mặt lập tức vô cùng khó nhìn lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1312: Hối hận Nhiếp gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối kháng Yêu tộc?

Nếu như không có Nhiếp gia, Dương Diệp có lẽ sẽ hỗ trợ đối kháng Yêu tộc, dù sao Yêu tộc xuôi nam, đối với hắn cũng không có có chỗ tốt gì. Nhưng là, việc này rõ ràng tựu là Nhiếp gia cố ý khơi mào đấy, Nhiếp gia mục đích đúng là muốn lợi dụng bọn hắn những người này đi kiềm chế Yêu tộc. Mà khi bọn hắn những người này liều chết kiềm chế Yêu tộc lúc, Nhiếp gia lại từ đó giành chỗ tốt, loại chuyện này, hắn tự nhiên sẽ không đi làm!

Nói trắng ra là, Nhiếp gia tựu là muốn dùng cái gọi là Nhân tộc đại nghĩa đến đạo đức bắt cóc tất cả mọi người.

Tam tông ba thành người muốn lưu lại chống cự Yêu tộc, ngoại trừ cái gọi là Nhân tộc đại nghĩa bên ngoài, còn có nguyên nhân tựu là nơi ở của bọn hắn đều tại ẩn vực, một khi Kình Thiên Sơn mạch bị phá, bọn hắn tại ẩn vực hết thảy tất cả đều muốn biến mất. Cho nên, bọn hắn biết rõ sự tình có chút không đúng, nhưng vẫn là phải ở lại chỗ này cùng Nhiếp gia chống cự Yêu tộc.

Mà Dương Diệp đâu này?

Hắn tại ẩn vực chỉ có Thiên Sát các, mà Thiên Sát các người cũng đã rút ra ẩn vực, có thể nói, bây giờ đang ở ẩn vực, hắn đã không có bất luận cái gì lo lắng.

Còn nữa, Yêu tộc vì sao phải đánh Nhân tộc?

Còn không phải bởi vì Nhiếp gia mưu đồ làm loạn, muốn cướp lấy người ta bảo vật. Vì đạt được Yêu tộc bảo vật, Nhiếp gia không tiếc phát phát động chiến tranh, sau đó mang lên cả nhân loại huyền giả.

Bởi vậy, Dương Diệp làm sao có thể đi hỗ trợ Nhiếp gia đối kháng Yêu tộc?

Dương Diệp không có trong tràng mọi người, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua xa xa Nhiếp hồn, lúc này, đối phương cũng đang nhìn hắn, tại đối phương trong mắt, sát ý thoáng hiện, vẫn còn như thực chất. Dương Diệp không có lại ra tay, mà là thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ. Chính diện giao thủ, hắn căn bản không có biện pháp đánh chết đối phương.

Trừ phi là lần nữa sử dụng kiếm ý tăng lên cảnh giới, hoặc là sử dụng kiếm thần ấn tăng lên kiếm ý. Nhưng là, hắn cũng không dám tại như vậy làm. Trước kia vận khí tốt, kiếm ý cùng cảnh giới đều không có mất. Lại tới một lần, khả năng tựu không có vận khí tốt như vậy rồi.

Nhìn thấy Dương Diệp che dấu, Nhiếp hồn thần sắc càng phát ra khó coi. Nếu như Dương Diệp không có Kiếm Vực, hắn muốn giết Dương Diệp, thật sự không cần phí quá lớn khí lực, dù là Dương Diệp tăng lên kiếm ý hoặc là cảnh giới. Nhưng là, Dương Diệp có Kiếm Vực, trực tiếp áp chế thời gian của hắn pháp tắc. Không có thời gian pháp tắc, hắn cũng tựu so bình thường hư giả mạnh hơn một ít mà thôi!

Nói đơn giản một chút, hiện tại hắn cầm Dương Diệp một chút biện pháp đều không có!

Vừa nghĩ tới Nhiếp gia tổn thất hơn mười tên hư giả, mấy trăm đế giả, Nhiếp hồn tâm ngay tại nhỏ máu. Cái này nhưng đều là Nhiếp gia nuôi dưỡng không biết bao nhiêu năm mới bồi dưỡng lên ah! Mà bây giờ, ngắn ngủn một hai ngày trong thời gian, tựu toàn bộ không có. Mà sở dĩ biến thành như vậy, cũng là bởi vì Nhiếp Thiên một cái quyết định!

Nguyên bản Nhiếp gia cùng Dương Diệp tầm đó cũng không có gì không thể điều hòa mâu thuẫn, mà Nhiếp Thiên nhưng lại đầu nóng đầu, lại muốn chơi cái gì cân đối sách lược, trợ giúp nguyên gia diệt sát Thiên Sát các người. Cái này tốt rồi, người không có giết đến, ngược lại đem Nhiếp gia hại chết nhiều người như vậy, mà ngay cả Nhiếp Thiên bản thân của hắn cũng vẫn lạc.

Được không bù mất!

Chính thức được không bù mất!

Oanh!

Đúng lúc này, toàn bộ Kình Thiên Phong kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, trong tràng mọi người kinh hãi, vội vàng quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một đám hình thể như là đại sơn khổng lồ mãnh tượng thú chính từ đằng xa hướng phía Kình Thiên Phong bên này vọt tới. Những... Này mãnh tượng thú hình thể thật sự quá lớn, ánh sáng thân cao liền đem gần trăm trượng, hoàn toàn tựu là một tòa đại sơn.

Tại đây chút ít mãnh tượng thú trên người, đều khoác lên dày đặc màu đen lân giáp, đặc biệt là đầu vị trí, còn đeo một cái trường gần mười trượng bén nhọn mọc gai!

Bọn này mãnh tượng thú số lượng không phải rất nhiều, chỉ có 200 tả hữu. Tuy nhiên số lượng có chút trẻ, nhưng là Kình Thiên Phong mọi người nhưng lại thần sắc kịch biến, bởi vì bọn hắn đã có thể tưởng tượng đến, nếu để cho những... Này đại gia hỏa tiếp cận Kình Thiên Phong, không cần phải nói, Kình Thiên Phong căn bản không chịu nổi bọn hắn xung kích.

Mà ở bọn này mãnh tượng thú đằng sau, còn có một đám hình thể cao lớn yêu thú, những... Này yêu thú hắn hình dáng như trâu, nhưng là chỉ có hai cái chân, là đứng thẳng đấy. Thân hình cao lớn, khoảng chừng ba trượng đến cao, tại trong tay bọn họ, đều cầm một chân đen kịt sắc ném lao. Số lượng vừa vặn 3000, bọn hắn theo sát ở đằng kia bầy mãnh tượng thú sau lưng, mặc áo giáp màu đen, bộ pháp chỉnh tề, khí thế rộng rãi.

Tại đây bầy yêu thú bên trái, là một đám hình dạng như Cọp Răng Kiếm yêu thú, những... Này yêu thú mặc áo giáp màu đen, số lượng chỉ có một ngàn, bọn hắn theo sát cầm đầu cái kia bầy mãnh tượng thú, bộ pháp chỉnh tề, không có chút nào mất trật tự. Mà ở bọn này yêu thú bên phải, là một đám toàn thân tản ra hỏa diễm sư tử mạnh mẽ, những... Này sư tử mạnh mẽ tuy nhiên chỉ có 500, nhưng là hình thể cực lớn, hơn nữa khí thế hùng hậu, là trong tràng ngoại trừ đám kia mãnh tượng thú bên ngoài mạnh nhất một đội yêu thú!

Trên mặt đất, ngoại trừ cái này ba đội yêu thú, còn có một đội yêu thú đặc biệt dễ làm người khác chú ý, cái kia chính là khắp nơi bên trái nhất cái kia bầy Cự Mãng, những... Này Cự Mãng toàn thân đen kịt, hình thể quả thực có thể so với đám kia mãnh tượng thú, chúng chỉnh tề sắp xếp ở bên phải, theo sau đám kia mãnh tượng thú bước chân hướng phía Kình Thiên Sơn chậm rãi bò đến.

Tuy nhiên số lượng chỉ có không đến 100, nhưng lại cho người trầm trọng cảm giác áp bách, đặc biệt là cái kia hình thể, nhìn xem đều bị nhân sinh sợ.

Ngoại trừ trên mặt đất, tại phía chân trời, là một đám màu xanh đậm Đại Bằng, mỗi một cái Đại Bằng đều cực lớn vô cùng, đặc biệt là triển khai cánh lúc, đem làm bọn hắn xuất hành tại phía chân trời lúc, trong tràng lập tức ám xuống dưới, phảng phất đêm tối tiến đến. Tại đây chút ít Đại Bằng trên lưng, đều đứng đấy từng con màu đỏ cự lang, những... Này Xích Lang giương răng nanh, thần sắc dữ tợn, trong mắt hung quang bốn phía, muốn nhắm người mà phệ.

Ở phía xa không trung, có một cái màu vàng Vân Điêu, Vân Điêu dài rộng gần mấy trăm trượng, là trong tràng sở hữu tất cả yêu thú bên trong hình thể lớn nhất một cái.

Cái này Vân Điêu, là hư giai!

Tại Vân Điêu trên lưng, đứng đấy hai người, đúng là cái kia Yêu Hậu còn có Mạt Tiểu Lãnh.

Nhìn thấy Yêu tộc cái này trận thế, Kình Thiên Phong thượng tất cả mọi người sắc mặt vô cùng khó nhìn lại. Nguyên bản bọn hắn cho rằng Yêu tộc thực lực cũng tựu so với bọn hắn cường một điểm mà thôi, nhưng là hiện tại xem ra, người ta ở đâu là so với bọn hắn cường một điểm, là cường rất nhiều!

“Trấn định!”

Lúc này, Nhiếp hồn đột nhiên nhìn lướt qua mọi người, nói: “Yêu tộc tuy nhiên thế đại, nhưng là chúng ta có Kình Thiên Phong đạo này nơi hiểm yếu, bọn hắn không làm gì được được chúng ta, lại để cho tất cả mọi người chuẩn bị, chờ đợi ta mệnh lệnh.”

Mọi người nhìn nhau rồi liếc, sau đó nhẹ gật đầu. Đúng lúc này, tự nhiên là không thể tại xuất cái gì nhiễu loạn rồi.

Nhiếp hồn tay phải giơ lên, lập tức, cái kia Kình Thiên Phong trên vách núi đá, gần vạn chân đen kịt họng pháo xông ra.

“Công!”

Nhiếp hồn tay phải mạnh mà rơi xuống, lập tức, vạn pháo phát ra cùng một lúc, gần vạn đạo chùm tia sáng điện xạ mà ra, hướng phía đối diện cái kia chút ít yêu thú đại quân oanh tới.

Xa xa, Vân Điêu phía trên Yêu Hậu tay phải có chút nâng lên, sau đó nhẹ nhàng rơi xuống, “Ngự!”

Thanh âm rơi xuống.

Oanh!

Tại tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, đám kia mãnh tượng thú trước mặt mặt đất đột nhiên liệt rồi ra, đón lấy, trên trăm chỉ Mặc rùa tự lòng đất phóng lên trời, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, những... Này Mặc rùa nhanh chóng cát Long, sau đó đưa lưng về phía Kình Thiên Phong, hợp thành một đạo gần vạn trượng dài rộng siêu cấp Quy Giáp Thuẫn!

Rầm rầm rầm oanh

Cái kia gần vạn đạo chùm tia sáng oanh ở đằng kia đạo Quy Giáp Thuẫn lên, lập tức vang lên từng đạo như là Lôi Minh ầm ầm nổ vang thanh âm, đạo kia Quy Giáp Thuẫn bắt đầu rung rung mà bắt đầu..., nhưng là, rất nhanh, tại đây Quy Giáp Thuẫn biểu hiện ra, xuất hiện từng đạo lưu quang, đem làm những... Này lưu quang sau khi xuất hiện, Quy Giáp Thuẫn lập tức ổn định lại.

Rất nhanh, sở hữu tất cả chùm tia sáng toàn bộ biến mất, mà cái kia

Quy Giáp Thuẫn nhưng lại không có đã bị chút nào tổn thương!

Phía dưới, những cái... Kia yêu thú cũng không có dừng bước lại, tiếp tục hướng phía Kình Thiên Phong đi tới, mà đạo kia Quy Giáp Thuẫn cũng bắt đầu chậm rãi hướng phía Kình Thiên Phong tới gần.

Chỉnh tề, phi thường chỉnh tề, không có một điểm mất trật tự!

Nhìn thấy một màn này, Kình Thiên Phong thượng mọi người sắc mặt lập tức khó nhìn lại. Nguyên bản, bọn hắn cho rằng Yêu tộc yêu thú đều là chỉ biết man xông hoành đụng đấy, nhưng là hiện tại thấy như vậy một màn, bọn hắn biết rõ, bọn hắn sai rồi. Cái này Yêu tộc so nhân loại đại quân cũng phải có kỷ luật!

Yêu tộc đại quân cũng không có thoáng một phát tựu xông lên, mà là chậm rãi hướng phía Kình Thiên Phong tới gần, nhưng chính là bởi vì như thế, cái này làm cho Kình Thiên Phong mỗi người đều cảm nhận được một cỗ trầm trọng cảm giác áp bách.

Theo Yêu tộc đại quân càng ngày càng tới gần Kình Thiên Phong, Kình Thiên Phong thượng mọi người tâm chính là càng ngày càng trầm. Tất cả mọi người nhìn về phía Nhiếp hồn, chờ đợi Nhiếp hồn phát mệnh lệnh.

Nhiếp hồn gắt gao nhìn phía xa Yêu Hậu, đã qua sau nửa ngày, hắn tay phải vung lên, nói: “Mở ra trận pháp!”

Thanh âm rơi xuống!

Oanh!

Toàn bộ Kình Thiên Phong kịch liệt run lên, đón lấy, Kình Thiên Phong đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói hào quang, rất nhanh, hào quang tiêu tán, tại Kình Thiên Phong trên vách núi đá, nhiều hơn một đạo màu bạc năng lượng màn hào quang. Đón lấy, màn hào quang kịch liệt run lên, sau đó mạnh mà bộc phát ra rồi từng đạo màu bạc chùm tia sáng hướng phía đối diện kích bắn đi.

Chỉ là một cái chớp mắt, toàn bộ phía chân trời cùng không trung đều bị màu bạc chùm tia sáng phủ kín, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Mà đúng lúc này, cái kia không trung cái kia đạo cự đại Quy Giáp Thuẫn đột nhiên bắt đầu xoay tròn, mai rùa xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng, hoàn toàn biến thành rồi một cái vòng xoáy, mà phía chân trời những cái... Kia màu bạc chùm tia sáng tắc thì đều bị đạo này vòng xoáy hút vào, không đến một hồi, phía chân trời sở hữu tất cả màu bạc chùm tia sáng toàn bộ biến mất, mà cái kia cực lớn rùa thuẫn cũng ngừng lại.

Tại cực lớn rùa thuẫn phía trên, có một tầng nhàn nhạt màu bạc lưu quang, bất quá những... Này lưu quang đang dần dần tiêu tán.

Kình Thiên Phong lên, mọi người sắc mặt càng phát ra khó coi. Cái này Yêu tộc rõ ràng tựu đến có chuẩn bị, trận pháp bị khắc chế, chẳng lẻ muốn mọi người xuống dưới cùng Yêu tộc vật lộn chém giết?

Nhân tộc cá nhân thực lực bản thân tựu kém Yêu tộc, tăng thêm trước kia niết gia cùng Dương Diệp nội đấu, hiện tại Nhân tộc chỉnh thể thực lực đã đại đại không bằng trước kia, xuống dưới cùng Yêu tộc vật lộn chém giết, tuyệt đối là tìm chết đấy.

Tất cả mọi người ánh mắt đều đã rơi vào Nhiếp hồn trên người, cái này Kình Thiên Phong là Nhiếp gia địa bàn, Nhiếp gia tại nơi này kinh doanh rồi lâu như vậy, nhất định là còn có át chủ bài đấy.

Nhiếp hồn nhìn phía dưới cái kia chút ít yêu thú, thần sắc thần kỳ bình tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì.

Xa xa, Vân Điêu trên lưng, Mạt Tiểu Lãnh nói: “Vì sao không trực tiếp đánh đi qua?”

Yêu Hậu cười cười, nói: “Không nóng nảy, từ từ sẽ đến.”

Mạt Tiểu Lãnh không có ở nói chuyện.

Yêu Hậu nhìn về phía Kình Thiên Phong, khóe miệng chứa đựng một vòng dáng tươi cười.

Yêu tộc đại quân càng ngày càng tới gần Kình Thiên Phong, cách Kình Thiên Phong chỉ còn lại không tới tầm hơn mười trượng khoảng cách, mà Nhiếp hồn nhưng lại không có bất kỳ động tác. Trong tràng tất cả mọi người loại cũng đã chuẩn bị cho tốt, sẽ chờ Nhiếp hồn ra lệnh một tiếng rồi.

Rất nhanh, đám kia mãnh tượng yêu thú cách vách núi chỉ có không đến mấy trượng khoảng cách.

Đúng lúc này.

Oanh

Mười hai đạo chùm tia sáng đột nhiên tự xa xa Nhiếp gia trong thành phóng lên trời, mười hai đạo chùm tia sáng trực tiếp xẹt qua phía chân trời, hướng phía Yêu tộc ở trong chỗ sâu kích bắn đi.

Mười hai tên hư giả!

Kình Thiên Phong lên, tất cả mọi người sửng sốt, Nhiếp gia còn có mười hai tên hư giả?

Xa xa, Yêu Hậu cười khẽ một tiếng, nói: “Rốt cục nhịn không được sao?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1313: Ngươi có phải hay không ăn phẩn lớn lên hay sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống, Yêu Hậu thần sắc trở nên lạnh, tay phải vung lên, nói: “Công!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp phóng lên trời, hướng phía cái kia mười hai đạo chùm tia sáng vọt tới. Cùng lúc đó, tại Yêu tộc trong đại quân, mười đạo thân ảnh đột nhiên phóng lên trời, theo sát tại Yêu Hậu sau lưng.

Hư giai yêu thú!

Mà đúng lúc này, cái kia Nhiếp gia mười hai vị hư giả tốc độ đột nhiên bạo tăng, trực tiếp hóa thành một đạo quang điểm biến mất tại cuối chân trời.

Yêu Hậu hai mắt nhắm lại, song tay khẽ vẫy, chung quanh không gian kịch liệt run lên, sau đó, một đạo cự đại vết nứt không gian xuất hiện ở trước mặt của nàng, rất nhanh, nàng mang theo sau lưng mười tên hư giai yêu thú chui vào rồi vết nứt không gian bên trong.

Phía dưới, Kình Thiên Phong lên, Nhiếp hồn đột nhiên bay lên trời, nói: “Chư vị, ta Nhiếp gia cường giả tập kích Yêu tộc đại bản doanh, mọi người theo ta Sát!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động, hướng phía xa xa lướt rồi đi ra ngoài.

Nhiếp Thiên sau lưng, Lâm Thiên bọn người do dự một chút, sau đó cũng liền vội vàng đi theo liền xông ra ngoài. Nhiếp gia hư giả cảnh cường giả đã đem Yêu tộc hư giả cảnh cường giả đều hấp dẫn đi, phía dưới những cái... Kia yêu thú đối với bọn họ mà nói, không có quá lớn uy hiếp, cũng chính là bọn hắn giải quyết những... Này yêu thú thời cơ tốt nhất.

Kình Thiên Phong lên, tất cả mọi người loại cường giả nhao nhao hướng phía dưới núi rơi đi.

Đại chiến bắt đầu!

Xa xa, Vân Điêu trên lưng, Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nàng nâng lên chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh Vân Điêu lưng, lập tức, Vân Điêu hai cái đôi cánh phiến, mang theo một cỗ xoáy Phong biến mất ngay tại chỗ.

Oanh!

Cùng lúc đó, một đạo kim sắc hỏa diễm đột nhiên ở giữa sân phóng lên trời, hướng phía cái kia Nhiếp hồn bọn người mang tất cả mà đi.

Xa xa, cái kia Nhiếp hồn biến sắc, phát giác được kim sắc hỏa diễm trong năng lượng, hắn không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, sau đó tay phải hóa chưởng hướng phía trước vỗ, chưởng xuất, một đạo bạch sắc khe hở lập tức tự trong lòng bàn tay của hắn hướng lên trước mặt khuếch tán ra, màu trắng khe hở tốc độ cực nhanh, lập tức chính là cùng cái kia đạo kim sắc hỏa diễm đụng vào nhau.

Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, cái kia Nhiếp hồn sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì hắn cái kia đạo bạch sắc khe hở trực tiếp bị cái kia đạo kim sắc hỏa diễm cho đốt trở thành hư vô. Mà lúc này, một cái tiểu cô nương xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiểu cô nương này dĩ nhiên là là Mạt Tiểu Lãnh. Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nhìn xem Nhiếp hồn, sau một khắc, một đạo thật nhỏ hỏa diễm Hỏa Long đột nhiên tự nàng giữa lông mày kích xạ mà ra, sau đó hướng phía Nhiếp hồn oanh tới.

Nhiếp Hồn Nhãn đồng hơi co lại, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, sau đó hai tay mạnh mà hướng trước mặt vỗ, một đạo bạch mang tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Nhiếp hồn trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài. Sau khi dừng lại, Nhiếp hồn trong nội tâm kinh hãi, lúc này, hai tay của hắn đã huyết nhục mơ hồ, chỉ còn lại có xương cốt. Đây là cái gì hỏa diễm? Liền hắn huyền khí hộ thân tráo đều có thể đơn giản phá vỡ!

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh đang chuẩn bị tiếp tục xuất thủ, đột nhiên, nàng lông mày kẻ đen cau lại, nhìn về phía rồi xa xa, xa xa, Yêu tộc tình huống có chút không ổn. Yêu tộc bên này hư giả ít, chỉ có sáu gã, mà nhân loại hư giả nhưng lại có mười bốn người, bởi vậy, Yêu tộc bên này hư giai yêu thú đang ở hạ phong, hơn nữa, nhân loại còn phân ra hai gã hư giả tại đồ sát Yêu tộc cái kia chút ít Đế cấp yêu thú.

Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nhìn thoáng qua nhân loại cái kia chút ít hư giả, sau đó tay phải nâng lên, lập tức, nàng trên cánh tay cái kia sợi màu mãng điện xạ mà ra, màu mãng đón gió tăng vọt, lập tức chính là hóa thành một sợi mấy trăm trượng đại Cự Mãng, màu sắc rực rỡ Cự Mãng trên không trung thân thể bãi xuống, cái đuôi trực tiếp quét về phía rồi cách nó gần đây cái kia danh nhân loại hư giả.

Oanh!

Vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, tên kia hư giả lập tức bị quét đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài!

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi, mà lúc này, Mạt Tiểu Lãnh đột nhiên chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh cái kia Vân Điêu, sau đó người nàng bay lên trời, nàng vừa mới bay lên không, nàng dưới chân cái kia sợi Vân Điêu lập tức hóa thành một đạo lưu quang hướng phía xa xa một gã nhân loại hư giả kích bắn đi.

Đem làm màu mãng cùng Vân Điêu gia nhập chiến đấu về sau, trong tràng thế cục lập tức thay đổi, nhân loại bên này cường giả hoàn toàn bị áp chế. Tuy nhiên nhân loại hư giả y nguyên hay là so Yêu tộc nhiều, nhưng là tại chất lượng thượng lại thì không bằng Yêu tộc. Hơn nữa, Yêu tộc hư giai yêu thú phòng ngự đều cực kì khủng bố, đặc biệt là trên người bọn họ cũng còn ăn mặc Đế cấp áo giáp màu đen, cái này làm nhân tộc hư giả cảnh cường giả cực kỳ đau đầu.

Không có nhân loại hư giả trợ giúp, trong tràng nhân loại đế giả tại Yêu tộc cái kia chút ít Đế cấp yêu thú trước mặt chỉ có thể dùng thảm để hình dung.

Nghiền áp!

Hoàn toàn nghiền áp!

Những này nhân tộc đế giả tại đây chút ít Yêu tộc Đế cấp yêu thú trước mặt, hoàn toàn bị nghiền áp, không đến một hồi, Nhân tộc đế giả tựu đã bị chết trên trăm, mà Yêu tộc đế giả, lại mới không đến một hai chục. Đáng giá một nói rất đúng, khai chiến vẫn chưa tới một hồi, một ít nhân loại đế giả vậy mà cũng đã bắt đầu chạy thoát

Mà Yêu tộc bên này nhưng như cũ chỉnh tề như một, không chút nào mất trật tự, hơn nữa các đội tầm đó còn có thể lẫn nhau phối hợp.

Nếu như là trước kia Nhân tộc không nội loạn, đồng tâm hiệp lực cùng một chỗ đối kháng Yêu tộc, có lẽ còn có cơ hội, nhưng là hiện tại, Nhân tộc cường giả tựu là tại bị tàn sát!

Phía chân trời, Mạt Tiểu Lãnh khóe môi nhếch lên cười lạnh, nàng nhìn về phía một bên Nhiếp hồn, không có chút nào nói nhảm, lòng bàn tay khẽ động, một đóa thật nhỏ kim sắc hỏa diễm xuất hiện ở nàng chưởng ở bên trong, sau một khắc, cái kia đóa hỏa diễm bay thẳng đến Nhiếp hồn đã đánh qua. Hỏa diễm trên không trung đón gió tăng vọt, qua trong giây lát chính là hóa thành một đầu dài đạt trăm trượng kim sắc hỏa diễm Cự Long.

Đem làm cái này sợi màu vàng Cự Long sau khi xuất hiện, màu vàng Cự Long không gian chung quanh lập tức hư ảo, phảng phất muốn bị cái này màu vàng Cự Long cho thiêu giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Xa xa, cái kia Nhiếp hồn biến sắc, ngọn lửa này uy lực nhưng hắn là lĩnh giáo qua đấy. Lập tức không dám ở có chút chủ quan cùng khinh thị, huyền khí bắt đầu khởi động, đón lấy, hắn tay phải kết được một cái kỳ dị thủ ấn, đem làm thủ ấn xuất hiện một khắc này, hắn không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., rất nhanh, không gian chung quanh nội đột nhiên dần hiện ra vô số đạo chói mắt màu trắng khe hở, những... Này khe hở tầng tầng lớp lớp, như là gợn sóng bình thường hướng phía cái kia màu vàng Cự Long khuếch tán mà đi.

Oanh!

Cả hai tiếp xúc, lập tức vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, đón lấy, vô số đạo khí lãng cùng hỏa diễm hướng phía bốn phía khuếch tán ra, bất quá những cái... Kia khí lãng nhưng lại lập tức bị những cái... Kia hỏa diễm cho đốt trở thành hư vô, mà lúc này, lại một đóa thật nhỏ hỏa diễm đột nhiên vạch phá bầu trời, hướng phía cái kia Nhiếp hồn oanh tới!

Xa xa, cái kia Nhiếp hồn sắc mặt lập tức thốt nhiên biến đổi, lúc này đây, hắn không có ở ngạnh kháng, mà là thân hình lóe lên, trực tiếp chạy trốn tới rồi mấy ngàn trượng bên ngoài.

Nhìn thấy Nhiếp hồn trực tiếp bộ đồ, Mạt Tiểu Lãnh lập tức khẽ giật mình, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới đối phương vậy mà trốn. Đối phương là hư giả cảnh cường giả ah! Chính thức hư giả cảnh cường giả ah!

Phục hồi tinh thần lại về sau, Mạt Tiểu Lãnh nhìn thoáng qua cái kia Nhiếp hồn, trong miệng lại phát ra rồi một đạo tràn ngập mỉa mai tiếng cười quái dị, “Ngươi có phải hay không ăn phẩn lớn lên hay sao? Bằng không thì, như thế nào như vậy rác rưởi ah!”

Nghe vậy, cái kia Nhiếp hồn khuôn mặt co lại, sắc mặt cực kỳ khó coi.

Mạt Tiểu Lãnh nhưng lại không có để ý hắn, nhìn về phía rồi một gã khác nhân loại hư giả, sau đó trực tiếp ném đi một đóa kim sắc hỏa diễm đi qua. Xa xa, tên kia nhân loại hư giả lập tức bị hù hồn phi phách tán. Ngọn lửa này khủng bố, lúc trước hắn nhưng khi nhìn rành mạch, liền Nhiếp hồn cũng đỡ không nổi, hắn như thế nào chống đở được?

Lập tức, hắn trực tiếp thân hình lóe lên, chạy trốn tới rồi mấy ngàn bên ngoài, nhưng mà hắn cái này vừa trốn, phía sau hắn một gã không kịp đào tẩu hư giả tựu gặp nạn rồi. Tên kia hư giả vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, trực tiếp bị cái này đóa kim sắc hỏa diễm oanh trúng.

“Ah!”

Phía chân trời lập tức truyền ra một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết, thoáng qua, tên kia hư giả trực tiếp bị đốt trở thành hư vô.

Trong tràng sở hữu tất cả hư giả hoảng hốt, tiểu cô nương này đến tột cùng là ai? Ngọn lửa này lại là vật gì? Thật không ngờ khủng bố!

Sở hữu tất cả hư giả vô cùng đề phòng nhìn xem Mạt Tiểu Lãnh, sợ nàng lại ném ra một cái hỏa diễm đến. Mà trên thực tế, Mạt Tiểu Lãnh xác thực vừa chuẩn bị ném phát hỏa. Tại nàng trong bàn tay nhỏ, xuất hiện một đóa màu vàng hỏa diễm, nhìn thấy một màn này, trong tràng sở hữu tất cả hư giả sắc mặt kịch biến, nhao nhao lui về phía sau, hơn nữa huyền khí bắt đầu khởi động, tùy thời chuẩn bị trốn.

Nhìn xem mọi người như vậy, Mạt Tiểu Lãnh lại phát ra rồi tiếng cười quái dị, sau đó nàng bàn tay nhỏ bé ném đi, cái kia đóa kim sắc hỏa diễm mang theo một đạo thật dài hỏa diễm cái đuôi hướng phía xa xa kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia một khu vực hư giả vội vàng tránh ra, bọn họ là tránh ra rồi, nhưng mà, phía sau bọn họ cái kia bầy đế giả nhưng lại gặp nạn rồi. Đám kia đế giả cũng muốn trốn, nhưng là, bọn hắn căn bản trốn không thoát, kim sắc hỏa diễm tốc độ thật sự thật sự quá là nhanh.

Oanh!

Cái kia một khu vực, tầm mười tên đế giả bởi vì không kịp trốn, trực tiếp bị cái này đóa kim sắc hỏa diễm đốt trở thành hư vô, một tí tẹo dấu vết đều không có để lại.

Mà lúc này, Mạt Tiểu Lãnh trên tay lại xuất hiện một đóa kim sắc hỏa diễm.

“Nhiếp lão!”

Lúc này, một bên đang cùng một gã hư giả giao thủ Lâm Thiên đột nhiên nhìn về phía xa xa Nhiếp hồn, gào thét. Trong tràng duy nhất có thể cùng tiểu cô nương này chống cự đúng là Nhiếp hồn, nếu như hắn không ra tay, trong tràng bất luận cái gì một gã hư giả chống lại tiểu nữ hài đều phải chết, về phần còn lại đế giả tựu càng không cần phải nói. Liền sức hoàn thủ đều không!

Xa xa, Nhiếp hồn gắt gao nhìn xem tiểu nữ hài, lúc này, hai tay của hắn thịt đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại có Bạch Cốt, hắn có thể gãy chi trọng sinh, nhưng mà lại để cho hắn kinh hãi chính là, hiện tại hắn vậy mà không cách nào khôi phục huyết nhục!

Ánh mắt của hắn đã rơi vào Mạt Tiểu Lãnh trong tay kim sắc hỏa diễm lên, cuối cùng là cái gì hỏa diễm? Vừa rồi hắn nếu là lui chậm một chút, bị ngọn lửa này dính vào thân lời nói hậu quả kia, hắn không cảm tưởng.

Mạt Tiểu Lãnh nhưng lại không có để ý mọi người, trong tay kim sắc hỏa diễm lại ném ra ngoài. Lúc này đây, hắn ném vị trí là trước kia cái kia nói chuyện Lâm Thiên.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lâm Thiên sắc mặt kịch biến, trực tiếp buông tha cho trước mặt cái kia hư giai yêu thú, thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà, theo hắn ly khai, phía sau hắn phía dưới ba tên đế giả trực tiếp bị cái này đạo hỏa diễm bắn cho trong cái kia ba tên hư giả liền tiếng kêu thảm thiết cũng không kịp phát ra liền trực tiếp bị đốt thành rồi hư vô.

Xa xa, Lâm Thiên nheo mắt, hắn quay đầu nhìn về phía rồi xa xa Nhiếp hồn, sắc mặt lúc này âm trầm lên, bởi vì từ đầu đến cuối, cái này Nhiếp hồn đều không có muốn xuất thủ ý tứ. Hắn ngược lại là muốn ra tay, nhưng là hắn căn bản không cách nào chống lại tiểu cô nương này, tựu tính ra tay, cũng là chịu chết. Nhưng là Nhiếp hồn không giống với, hắn tuy nhiên không địch lại tiểu nữ hài, nhưng có thể ngăn chặn tiểu nữ hài!

Binh đối với binh, tướng đối với tướng, hiện tại Nhiếp hồn không ra tay, bọn hắn những... Này căn bản không phải cùng tiểu nữ hài một cái cấp bậc như thế nào đối phó được rồi tiểu nữ hài?

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Mạt Tiểu Lãnh trên tay lại xuất hiện một đóa kim sắc hỏa diễm.

Lúc này, phía dưới cái kia chút ít đế giả trực tiếp buông tha cho đối thủ của mình, sau đó nhao nhao hướng về sau đào tẩu. Nhiếp hồn cùng những cái... Kia hư giả không dám cùng Mạt Tiểu Lãnh chính diện đối bính, bởi vậy, Mạt Tiểu Lãnh nếu là muốn giết bọn hắn mà nói, đây tuyệt đối là một giết một cái chuẩn, loại tình huống này, bọn hắn làm sao dám tiếp tục lưu lại tại đây?

Ngay từ đầu chỉ có một chút người trốn, rất nhanh, ngày càng nhiều người trốn, không đến mấy tức, trong tràng tất cả mọi người loại đế giả vậy mà toàn bộ bắt đầu trốn

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1314: Ngươi trốn, ta trốn, mọi người cùng nhau trốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật rất nhiều nhân loại đế giả nguyên nay đã muốn chạy trốn rồi, bởi vì Yêu tộc cái kia chút ít Đế cấp yêu thú không chỉ số lượng vượt qua bọn hắn, còn so với bọn hắn hiếu thắng. Nhưng là, bọn hắn rất rõ ràng, nếu như bọn hắn trốn, cái kia Kình Thiên Phong thì xong rồi, mà Kình Thiên Phong một khi xong, người nọ tộc thì xong rồi. Bởi vì

Kình Thiên Phong là nhân loại cuối cùng một đạo nơi hiểm yếu!

Cho nên, dù cho biết rõ không địch lại, nhưng là bọn hắn còn tiếp tục chiến, hơn nữa, bọn hắn cũng còn có hi vọng, cái này hi vọng tựu là không trung những cái... Kia hư giả, nhân loại hư giả vượt qua Yêu tộc, chỉ cần những... Này hư giả có thể rút tay ra ngoài, trận kia trung cuộc thế tướng lập tức thay đổi. Nhưng là, bọn hắn thất vọng rồi.

Những... Này hư giả, kể cả Nhiếp hồn, vậy mà không một người dám cùng tiểu cô nương kia một trận chiến.

Không người nào dám cùng tiểu nữ hài đối kháng, hơn nữa mỗi người đều trốn, sau đó lại để cho bọn hắn những... Này đế giả bị tiểu nữ hài đập phát chết luôn ai hoàn nguyện ý ở tại chỗ này?

Đúng lúc này, bọn hắn trong đầu không có cái gì nhân tộc đại nghĩa. Đối với bọn họ mà nói, các ngươi trốn, tốt, chúng ta đây cũng trốn!

Tất cả mọi người trốn!

Nhân tộc đại quân lập tức tan tác!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng sở hữu tất cả hư giả sắc mặt đều vô cùng khó nhìn lại, quái những... Này đế giả sao? Tự nhiên không thể trách, bởi vì ở trong đó phần lớn đều là tộc nhân của bọn hắn. Hơn nữa, tiểu nữ hài vốn chính là nên có bọn hắn những... Này hư giả đi đối phó đấy, nhưng là, bọn hắn nhưng lại không ai dám cùng tiểu cô nương này đối kháng, cái này làm cho những... Này đế giả chống lại tiểu nữ hài.

Mà những... Này đế giả chống lại tiểu nữ hài, hoàn toàn tựu là chịu chết đấy, bọn hắn liền sức hoàn thủ đều không có có! Loại tình huống này, đừng nói những... Này đế giả, chính là bọn họ cũng trốn!

Ai nguyện ý không công chịu chết?

Trong tràng, tam tông ba thành hư giả toàn bộ nhìn về phía rồi Nhiếp hồn, thần sắc cực kỳ bất thiện.

Trong tràng, duy nhất có thể cùng tiểu nữ hài đối kháng đúng là cái này Nhiếp hồn, Nhiếp hồn có lẽ đánh không lại tiểu nữ hài, nhưng là, hắn tuyệt đối với có thể kiềm chế tiểu nữ hài, hơn nữa, hắn cũng là trong tràng một người duy nhất cùng tiểu nữ hài cùng cấp bậc hư giả. Nhưng là, hắn lại lựa chọn không đánh mà chạy, cái này làm cho bọn hắn bên này Nhân tộc hư giả trực tiếp tựu chết rồi hai gã.

Cũng chính là bởi vì như thế, Nhân tộc bên này thế cục lập tức bị Yêu tộc nghịch chuyển!

Nghĩ vậy, trong tràng Nhân tộc hư giả nhìn về phía Nhiếp hồn lúc, thần sắc càng phát ra bất thiện rồi.

Mà cái kia Nhiếp hồn nhưng lại không có để ý Nhân tộc hư giả, mà là ánh mắt quăng hướng về phía Yêu tộc vị trí, trong mắt mang theo vẻ lo lắng.

Trong tràng, lúc này tiểu cô nương kia đột nhiên giơ lên bàn tay nhỏ bé, nói: “Phía trước những cái... Kia đại gia hỏa, đem cái này núi cho ta đánh ngã, gục, trên bầu trời bay, các ngươi đuổi giết những cái... Kia trốn nhân loại, một cái đều không cho lưu, giết, giết sạch bọn hắn!”

Nghe vậy, trong tràng mọi người sắc mặt lúc này biến đổi, sở hữu tất cả nhao nhao nhìn về phía Nhiếp hồn, mà Nhiếp hồn nhưng lại không có để ý bọn hắn, ánh mắt như trước nhìn xem Yêu tộc phương hướng.

Nhìn thấy một màn này, Lâm Thiên bọn người trong nội tâm lập tức xuyến khởi một cổ lửa giận, Lâm Thiên nhìn hằm hằm lấy cái kia Nhiếp hồn, nói: “Nhiếp hồn, ngươi Nhiếp gia đến tột cùng muốn làm cái gì!”

Nhiếp hồn quay đầu nhìn thoáng qua Lâm Thiên, trong mắt có một tia cuồng nhiệt cùng hưng phấn, “Muốn làm một đại sự!”

“Đại ngươi mỗ mỗ!”

Lâm Thiên gào thét: “Ngươi nhìn xem, Kình Thiên Phong lập tức muốn phá. Kình Thiên Phong lập tức muốn phá!”

Nhiếp hồn nhạt âm thanh nói: “Hư thì hư a, chờ ta lão tổ đạt được vật kia, Yêu tộc cái gì đấy, đều là mây bay.”

“Ngươi!”

Lâm Thiên bọn người khí thiếu chút nữa phun ra lão huyết, lúc này bọn hắn như thế nào vẫn không rõ? Cái này Nhiếp gia căn bản là không muốn lấy thủ Kình Thiên Phong, mà là có mục đích khác. Nói cách khác, bọn hắn bị lợi dụng rồi!

Bị lợi dụng rồi!

Lúc này Lâm Thiên bọn người thật là muốn động thủ đấy, nhưng là, bọn hắn vẫn có lý trí, bởi vì Yêu tộc hư giả tựu ở phía xa, hơn nữa nơi nào còn có một cái tiểu cô nương.

Nhiếp hồn nhưng lại không có để ý Lâm Thiên bọn người, mà là nhìn về phía rồi xa xa.

Lúc này, tiểu cô nương kia trong tay do xuất hiện một đóa hỏa diễm. Nhìn thấy một màn này, Nhiếp hồn cùng Lâm Thiên bọn người đều là biến sắc. Cái kia Nhiếp hồn trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, dưới chân sinh Phong, hiển nhiên tùy thời chuẩn bị chuồn đi. Xa xa Lâm Thiên bọn người cũng là chuẩn bị lập tức chuồn đi, không ai dám đối mặt cái này khủng bố tiểu nữ hài.

Nhưng là, trốn lại có thể trốn đi đâu? Kình Thiên Phong sắp bị phá, Yêu tộc đại quân lập tức tựu tiến quân thần tốc, khi đó, bọn hắn những người này lại có thể trốn đi đâu?

Nghĩ đến ngày sau, trong tràng trong lòng mọi người đều là bi thương... Mà bắt đầu.

Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng mang theo cười lạnh, chưởng trong hỏa diễm hừng hực thiêu đốt, nàng nhìn lướt qua trong tràng mọi người, muốn ném ra hỏa diễm, mà đúng lúc này, một người đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng cách đó không xa. Nhìn thấy cỗ này người, Mạt Tiểu Lãnh hai mắt lập tức nhắm lại lên, sau đó trong tay hỏa diễm trực tiếp tựu hướng phía người này ném tới.

Người này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Nhìn thấy cái kia Mạt Tiểu Lãnh không nói hai lời tựu thanh hỏa diễm ném tới, Dương Diệp nheo mắt, cái này bại hoại tiểu nữ hài thật sự muốn giết hắn ah. Đối với cái này kim sắc hỏa diễm, hắn cũng không dám khinh thường, tay phải rút kiếm tựu là chém. Một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức bổ vào cái kia đạo kim sắc hỏa diễm phía trên.

Nhưng mà Dương Diệp mí mắt nhưng lại nhảy dựng, bởi vì hắn cái này đạo kiếm khí trực tiếp đã bị ngọn lửa kia đốt trở thành hư vô, hỏa diễm tốc độ không giảm, hướng phía hắn điện xạ mà đến.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh trong miệng lại phát ra rồi tràn ngập mỉa mai tiếng cười quái dị, sau đó trên tay lại xuất hiện một đóa kim sắc hỏa diễm.

Đối diện, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không có ở xuất thủ, mà là vỗ nhẹ nhẹ vỗ ngực trước, rất nhanh, một cái cái đầu nhỏ xông ra. Cái này cái đầu nhỏ dĩ nhiên là là Tiểu Bạch, nàng trừng mắt nhìn, ánh mắt trực tiếp đã rơi vào đã đi tới Dương Diệp trước mặt hơn một trượng vị trí cái kia đạo kim sắc hỏa diễm thượng.

Nhìn thấy cái này đạo kim sắc hỏa diễm, Tiểu Bạch con mắt lập tức sáng ngời, sau đó há mồm khẽ hấp, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia đạo hỏa diễm trực tiếp chui vào Tiểu Bạch trong miệng

Một bên, tất cả mọi người sửng sốt.

Đem làm nuốt vào cái kia đạo hỏa diễm về sau, Tiểu Bạch thân hình khẽ run lên, sau đó nàng nhìn về phía rồi xa xa Mạt Tiểu Lãnh trên tay cái kia nhiều hỏa diễm, khóe miệng chảy xuống một vòng linh khí chất lỏng.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh khóe mắt hơi nhảy, nàng tiểu tay vừa lộn, thanh hỏa diễm thu vào.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch lập tức sững sờ, sau đó nàng nổi giận, tiểu trảo nắm chặt, nghiến răng nghiến lợi, gắt gao chằm chằm vào Mạt Tiểu Lãnh, một bộ không giao ra hỏa diễm ra, ta tựu với ngươi dốc sức liều mạng tư thế.

Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng hơi rút, do dự xuống, nàng phải tay vừa lộn, một quả màu tím trái cây xuất hiện ở trên tay nàng, sau đó nàng cong ngón búng ra, cái kia miếng màu tím trái cây bay đến Tiểu Bạch trước mặt, nói: “Ngươi, hút cái này!”

Nhìn thấy này cái màu tím trái cây, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, hàm răng không cọ xát, tiểu trảo cũng nới lỏng ra, nàng ôm lấy trái cây tựu gặm, gặm hai phần, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng quay người bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó đem màu tím trái cây đưa tới Dương Diệp trước mặt, mang trên mặt nụ cười sáng lạn.

Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Ngươi đi vào trước ẩn núp đi.” Nói xong, hắn chỉ chỉ chính mình trước ngực.

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó ôm trái cây chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp không có để ý Mạt Tiểu Lãnh, mà là nhìn về phía một bên Lâm Thiên bọn người, nói: “Mang theo người của các ngươi đi minh ngục đại lục.” Hắn sở dĩ đi ra, kỳ thật tựu là mục đích này. Yêu tộc công phá Kình Thiên Phong, ẩn vực xem như đã xong. Mà ẩn vực đã xong, khó bảo toàn Yêu tộc sẽ không đối với minh ngục dưới đại lục tay.

Cho nên, hắn quyết định đi ra cứu những người này, khiến cái này người đi minh ngục đại lục. Nếu như hắn không đi ra, những người này rất nhiều đều chết tại đây Mạt Tiểu Lãnh trong tay, những cái... Kia đế giả tựu càng không cần phải nói, không có hư giả yểm hộ, tuyệt đối với không có còn sống khả năng, bởi vì phía chân trời cái kia chút ít màu xanh da trời Đại Bằng tốc độ, viễn siêu nhân loại đế giả!

Cái này tam tông ba thành tuy nhiên tổn thất không ít người, nhưng là hư giả cùng đế giả cũng không có thiếu, ngày sau nếu là Yêu tộc muốn đánh minh ngục đại lục, những người này cũng là một đại trợ lực.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Lâm Thiên bọn người nhìn nhau rồi liếc, sau đó đối với Dương Diệp ôm quyền, xoay người rời đi. Kình Thiên Sơn đã thủ không được rồi, hiện tại, Dương Diệp lại để cho bọn hắn đi minh ngục đại lục, đối với bọn họ mà nói, cái này tự nhiên là tốt nhất một cái lựa chọn, bọn hắn cũng chỉ có cái này lựa chọn, bởi vì ở lại ẩn vực, bọn hắn sẽ bị Yêu tộc điên cuồng đuổi giết, thẳng đến chết!

Tại Lâm Thiên bọn người yểm hộ xuống, trong tràng Nhân tộc đế giả không có giống trước kia như vậy cái chết nhanh như vậy, nhiều như vậy. Nhưng là, vẫn có rất nhiều người chết thảm. Bởi vì Yêu tộc đại quân cũng không buông tha cho đuổi giết nhân loại, mà ngay cả Nhân tộc hư giả cường giả đã ở Yêu tộc hư giai yêu thú đuổi giết hạ chết rồi hai gã.

Bất quá lúc này Dương Diệp lại cũng không cần biết nhiều như vậy. Hắn bây giờ có thể làm đấy, tựu là ngăn chặn cái này gọi Mạt Tiểu Lãnh tiểu nữ hài, bằng không thì, Nhân tộc đừng nói những cái... Kia đế giả, tựu là hư giả đều trốn không thoát. Tại tiểu cô nương này trước mặt, những cái... Kia hư giả thật không có cái gì sức hoàn thủ.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cũng không cam chịu yếu thế, cùng đối phương đối mặt. Bất quá hắn nhưng lại âm thầm đề phòng, đối với tiểu cô nương này, hắn cũng không dám có chút chủ quan, đối phương cái kia kim sắc hỏa diễm, tựu là liền hắn đều kiêng kị không thôi, hơn nữa, nhưng hắn là nhớ kỹ đấy, đối phương ngoại trừ cái này kim sắc hỏa diễm, còn có một màu xanh da trời hỏa diễm.

Hơn nữa tiểu cô nương này rất thần bí, ai biết đối phương còn có... Hay không cái khác thủ đoạn gì!

Mạt Tiểu Lãnh nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, đột nhiên, nàng thò tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng một trảo, một trảo này, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức một hồi vặn vẹo, sau đó bắt đầu điên cuồng quấy mà bắt đầu..., cái kia cường đại xoắn lực, làm cho Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại. Bởi vì hắn cảm giác mình thân thể lại muốn bị cái gì đó tê liệt bình thường!

Oanh!

Niết Bàn Cảnh kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể bạo bừng lên, nhưng mà Niết Bàn Cảnh kiếm ý mới vừa ra tới, liền trực tiếp đi theo hắn không gian chung quanh cùng một chỗ bóp méo lên.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hắn không nghĩ tới liền Niết Bàn Cảnh kiếm ý đều bị vô dụng, đang muốn xuất thủ, lúc này, một đạo ánh sáng tím xuất hiện ở trong tràng, ánh sáng tím sau khi xuất hiện, chung quanh vặn vẹo không gian đột nhiên có chút dừng lại, đón lấy, những cái... Kia vặn vẹo không gian bắt đầu khôi phục bình thường, mặc dù có điểm chậm, nhưng lại đã không có xoắn lực.

Ước chừng đã qua tầm mười tức, Dương Diệp không gian chung quanh khôi phục bình thường.

“Không gian chồn!”

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh bàn tay nhỏ bé nắm chặt, “Với tư cách cao quý Yêu tộc, ngươi vậy mà trợ giúp nhân loại, ngươi, ngươi thật sự là quá lại để cho ta thất vọng rồi.”

Nói xong, nàng phải tay vừa lộn, càng nhiều hỏa diễm xuất hiện ở trong tay nàng, nàng muốn hướng Dương Diệp ném đi qua, Dương Diệp nheo mắt, vội vàng vỗ vỗ chính mình trước ngực, Tiểu Bạch xông ra, nhìn thấy một màn này, Mạt Tiểu Lãnh nheo mắt, vội vàng thanh hỏa diễm thu vào.

Mạt Tiểu Lãnh rõ ràng khí không nhẹ, con mắt có thể sát nhân, bàn tay nhỏ bé càng là khí run rẩy lên.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chỉ vào xa xa cái kia còn chưa đào tẩu Nhiếp hồn, nói: “Nếu không, chúng ta trước giết hắn đi, cho ngươi hả giận, sau đó chúng ta tại đến solo, như thế nào đây?”

Nghe vậy, Mạt Tiểu Lãnh quay đầu nhìn về phía rồi một bên Nhiếp hồn, đón lấy, một đóa hỏa diễm xuất hiện ở trong tay nàng.

Nhiếp hồn: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1315: Hâm mộ ah, ghen ghét ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, lúc này Nhiếp hồn sắc mặt vô cùng khó coi.

Trước kia hắn là chuẩn bị trốn đấy, nhưng khi nhìn thấy Mạt Tiểu Lãnh đối với Dương Diệp xuất thủ về sau, hắn lựa chọn rồi lưu lại, bởi vì hắn muốn thừa cơ hội này giải quyết Dương Diệp. Hắn cảm thấy, đợi Dương Diệp cùng tiểu cô nương này liều cái lưỡng bại câu thương lúc, hắn tại xuất thủ, là có rất lớn cơ hội đánh chết Dương Diệp đấy. Nhưng là hắn không nghĩ tới, tiểu cô nương này vậy mà cầm cái này Dương Diệp không có cách nào!

Càng không có nghĩ tới chính là Dương Diệp vậy mà trực tiếp đem tiểu nữ hài chú ý lực chuyển dời đến rồi trên người của hắn!

Đem làm tiểu nữ hài nhìn về phía Nhiếp Thiên lúc, Nhiếp Thiên không có có do dự chút nào, quay người bỏ chạy. Hay nói giỡn, một cái tiểu cô nương cũng đã như thế khủng bố rồi, tại thêm một cái đằng trước Dương Diệp, hắn ở đâu địch qua?

Mà đang ở Nhiếp Thiên vừa trốn một khắc này, Dương Diệp sau lưng cánh mạnh mà khẽ vỗ, đón lấy, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở Nhiếp Thiên trước mặt, Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, rút kiếm tựu là chém. Cái kia Nhiếp Thiên biến sắc, hắn không có lựa chọn đối bính, bởi vì hắn biết rõ, một khi bị bắt ở, hắn tựu vĩnh viễn cũng đừng muốn đi nha.

Nhiếp Thiên thân hình lóe lên, muốn tránh đi Dương Diệp một kiếm này, mà đúng lúc này, một đạo ánh sáng tím trực tiếp xuất hiện ở Nhiếp Thiên sau lưng, ánh sáng tím xuất hiện không hề dấu hiệu, nhất điểm không gian chấn động đều không có, bởi vậy, tại ánh sáng tím xuất hiện tại Nhiếp Thiên sau lưng một khắc này, hắn mới cảm giác được ánh sáng tím tồn tại.

Nhiếp Thiên không có đi quản đạo này ánh sáng tím, mặc kệ do ánh sáng tím oanh tại trên người hắn, Nhiếp Thiên thân thể run lên, bất quá khóe miệng của hắn nhưng lại nổi lên một vòng dáng tươi cười, bởi vì hắn đã xuất hiện ở bên phải trăm trượng có hơn, ngay tại hắn muốn chạy trốn lúc, hắn không gian chung quanh đột nhiên Ngưng Cố mà bắt đầu..., sau đó tầng tầng co rút lại!

“Cút!”

Nhiếp Thiên gào thét, một chưởng đánh ra, bạch quang thoáng hiện, không gian chung quanh lập tức bị hắn oanh than, mà đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện lần nữa tại trước mặt hắn, kiếm xuất, nhanh như tia chớp, lập tức đến hắn giữa lông mày.

Nhiếp Thiên trong nội tâm kinh hãi, tay phải hóa chưởng, một chưởng chụp về phía rồi Dương Diệp kiếm.

Oanh!

Dương Diệp bị đẩy lui rồi gần trăm trượng, mà Nhiếp Thiên cũng hướng về sau liên tục rút lui, đúng lúc này, Nhiếp Thiên đột nhiên hai mắt trợn lên mà bắt đầu..., bởi vì một đóa kim sắc hỏa diễm đã đi tới rồi bên cạnh hắn, cái kia kim sắc hỏa diễm bên trong độ ấm, trực tiếp làm cho thân thể của hắn bắt đầu ở hòa tan. Nhiếp Thiên trong nội tâm hoảng hốt, thân thể lóe lên, muốn thoát đi tại chỗ, lúc này, một đạo tử sắc quang tráo lăng không xuất hiện ở chung quanh hắn, đưa hắn vây ở rồi trong đó.

“Lăn ah!”

Nhiếp Thiên gào thét, một chưởng đánh ra, tử sắc quang tráo ầm ầm nghiền nát, nhưng mà hắn đồng tử nhưng lại bỗng nhiên co lại trở thành cây kim hình dáng, bởi vì cái kia đóa kim sắc hỏa diễm oanh tại trên người hắn.

Oanh!

Nhiếp Thiên toàn bộ người trực tiếp thiêu đốt lên, trong ngọn lửa, Nhiếp Thiên cuồng loạn gào thét, từng đạo màu trắng khe hở tự trong cơ thể hắn giống như thủy triều tuôn ra, nhưng mà một điểm dùng đều không có. Những cái... Kia màu trắng khe hở mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp bị cái kia kim sắc hỏa diễm đốt sạch sẽ, không đến một hồi, Nhiếp Thiên toàn bộ người cũng biến mất sạch sẽ, trong tràng cũng chỉ thừa cái kia vẫn còn hừng hực thiêu đốt hỏa diễm.

Nhìn xem cái này đạo kim sắc hỏa diễm, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, trong mắt càng là có thêm một tia kiêng kị. Hắn tuy nhiên là Kỷ Nguyên cảnh thân thể, nhưng là hắn tin tưởng, nếu như hắn bị cái này đạo hỏa diễm cho bao ở, hắn tuyệt đối sẽ bị thiêu mặt cặn bã đều không thừa, cái này kim sắc hỏa diễm là hắn đời này nhìn thấy thứ hai khủng bố hỏa!

Thứ nhất khủng bố tự nhiên là Hồng Mông trong tháp cái kia trong lò luyện đan Lục Đinh Thần hỏa.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh phải tay khẽ vẫy, cái kia đóa kim sắc hỏa diễm trực tiếp biến mất tại trong tràng, đón lấy, nàng nhìn về phía rồi Dương Diệp. Dương Diệp nheo mắt, vội vàng đem Tiểu Bạch ôm đi ra. Nhìn thấy Dương Diệp đem Tiểu Bạch ôm ra ra, Mạt Tiểu Lãnh khóe mắt hơi nhảy, nói: “Nhân loại, ngươi cũng chỉ sẽ lợi dụng các nàng sao?”

Đối với Dương Diệp, nàng cũng là rất căm tức đấy. Thời gian của nàng pháp tắc đối với Dương Diệp không dùng, ngọn lửa này tựu càng không cần phải nói, nàng liền lấy ra cũng không dám, mà không gian thần thông, cũng không cần nói, Dương Diệp bên cạnh có một cái không gian chồn tại, không gian của nàng thần thông coi như là phế đi. Nói tóm lại, tại Dương Diệp trước mặt, nàng cái gì đều không dùng được rồi

“Lợi dụng?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi cái này từ dùng không đúng, phi thường không đúng. Chúng ta đây là có phúc cùng hưởng, có nạn cùng chịu.” Nói xong hắn cúi đầu vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Đúng không Tiểu Bạch?”

Tiểu Bạch mãnh liệt gật đầu, tuy nhiên nàng không phải rất rõ ràng Dương Diệp đang nói cái gì.

“Vô sỉ!”

Mạt Tiểu Lãnh âm thanh lạnh lùng nói: “Nàng còn vị thành niên, tâm trí như là hài đồng, căn bản không biết cái gì là tốt cùng xấu, ngươi như vậy lợi dụng nàng, thật sự nên bị Thiên Khiển!”

“Tùy ngươi nói như thế nào!”

Dương Diệp nói: “Dù sao nàng cùng ta là cùng một nhóm.” Đối với Tiểu Bạch, hắn tự nhiên là có cảm tình, có thể nói, đối với Tiểu Bạch, hắn không có một điểm lợi dụng tâm tư. Tựu tính toán Tiểu Bạch không phải cái gì kia linh Chủ, hoặc là không có đặc thù năng lực, hắn cũng đồng dạng sẽ đem Tiểu Bạch đích thân người đối đãi. Đồng dạng, hắn tin tưởng, tựu tính toán hắn là một người bình thường, Tiểu Bạch cũng sẽ như vậy thân cận hắn đấy. Bọn hắn quan hệ trong đó, cũng không là vì lợi ích tạo dựng lên đấy.

Về phần lại để cho Tiểu Bạch hỗ trợ, hắn cảm thấy đây không phải là Thường Phi thường bình thường sự tình, hắn cùng với Tiểu Bạch tầm đó, ngươi giúp ta, ta giúp ngươi, chẳng lẽ không phải chuyện rất bình thường sao? Hơn nữa, hắn cảm giác được, Tiểu Bạch có thể giúp được hắn, Tiểu Bạch rất vui vẻ, đương nhiên, hắn càng vui vẻ hơn.

Mạt Tiểu Lãnh nhìn một Dương Diệp, sau đó lại nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, không thể không nói, nàng thật là ghen ghét đấy, bởi vì chưa bao giờ có nhân loại có thể cùng một vị linh Chủ quan hệ tốt như vậy. Tại Đại Thế Giới, linh Chủ địa vị, đây chính là siêu nhiên đấy, coi như là gia tộc của nàng đều so ra kém. Nếu như có thể cùng một vị linh Chủ đánh tốt quan hệ, trong đó chỗ tốt, quả thực không cách nào tưởng tượng! Đây cũng là nàng trước kia tại sao phải không ngừng xuất ra trân quý trái cây cho Tiểu Bạch nguyên nhân, bởi vì nàng muốn cùng Tiểu Bạch đánh tốt quan hệ.

Mà bây giờ, trước mắt vị này linh Chủ không chỉ cùng Dương Diệp quan hệ tốt, còn đối với Dương Diệp cơ hồ là nói gì nghe nấy

Ghen ghét ah!

Mạt Tiểu Lãnh rất ghen ghét.

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo tiếng nổ lớn đột nhiên tự Dương Diệp phía sau truyền đến, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, hai mắt lập tức nhắm lại lên, chỉ thấy xa xa cái kia Kình Thiên Phong ầm ầm sụp đổ. Phía dưới, yêu thú đại quân nhao nhao lui ra, Dương Diệp cũng thối lui đến rồi vạn trượng bên ngoài, tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, Kình Thiên Phong không ngừng sụp đổ lấy, vô số cự thạch bốn phía bay vụt, cuồn cuộn khói bụi phóng lên trời, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

“Các ngươi Nhân tộc đã xong!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa Mạt Tiểu Lãnh bỗng nhiên nói: “Yêu tộc đại quân tướng tiêu diệt tất cả mọi người loại.”

Dương Diệp trầm mặc, hắn biết rõ, cái này Kình Thiên Phong vừa vỡ, ẩn vực người trừ phi chạy trốn tới minh ngục đại lục đi, bằng không thì, đều phải chết. Mà xem cái này Yêu tộc tư thế, chỉ sợ liền minh ngục đại lục đều sẽ không bỏ qua. Nếu thật là như vậy, vậy thì ý nghĩa kiếm minh muốn cùng Yêu tộc chống lại ah. Mà thôi lúc này kiếm minh thực lực, dù là tăng thêm tam tông ba thành người cũng khó khăn dùng cùng Yêu tộc đối kháng!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Yêu tộc phương hướng, nói: “Nhiếp gia những người kia, là vì đi đoạt Yêu tộc bảo vật?”

Lúc trước hắn thế nhưng mà thấy rất rõ ràng đấy, Nhiếp gia mười hai tên hư giả thẳng đến Yêu tộc đại bản doanh. Kỳ thật trước kia hắn cũng là bị Nhiếp gia như vậy cái kia một chỗ cho khiếp sợ đến rồi, mười hai tên hư giả, tăng thêm trước kia bị hắn giết cái kia chút ít hư giả, Nhiếp gia tổng cộng gần hai mươi lăm tên hư giả ah!

Hai mươi lăm tên hư giả!

Kỳ thật, hắn ngoại trừ khiếp sợ, còn có một tia nghĩ mà sợ, bởi vì nếu như Nhiếp gia không phải là vì dao động đoạt Yêu tộc bảo vật lời mà nói..., nhất định là hai mươi lăm vị hư giả xuất để đối phó hắn rồi. Vừa nghĩ tới bị hai mươi lăm vị hư giả công kích, Dương Diệp liền không nhịn được đánh rồi một cái lạnh run. Hơn nữa, trước kia cái kia mười hai vị hư giả bên trong, còn có một đạo khí tức cực kỳ khủng bố hư giả, đạo kia khí tức, so Nhiếp hồn đều hiếu thắng ít nhất mấy lần!

Không cần phải nói, đây tuyệt đối chính là Nhiếp gia cái gì lão tổ rồi.

“Soàn soạt!”

Lúc này, Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng lại phát ra rồi tiếng cười quái dị, nghe thế tiếng cười quái dị, một bên Dương Diệp đầu lập tức lớn rồi. Tiểu cô nương này bất kể là ánh mắt hay là tiếng cười cùng với nói chuyện, đều tràn đầy mỉa mai, phảng phất người khác tại trong mắt nàng đều là cặn bã cặn bã, loại cảm giác này, thật sự là bại hoại thấu rồi.

Hắn thật là muốn đánh tơi bời tiểu cô nương này một chầu! Thật sự là không có nắm chắc đánh thắng được nàng ah!

Mạt Tiểu Lãnh cười xong, sau đó nói: “Cường đoạt Yêu tộc bảo vật, cái kia lão bất tử cũng nghĩ ra được, bọn họ là chán sống lệch ra.”

“Các ngươi có chuẩn bị?” Dương Diệp hỏi.

Mạt Tiểu Lãnh nhìn một Dương Diệp, không nói gì, nàng phải tay khẽ vẫy, xa xa cái con kia Vân Điêu lập tức bay đến nàng dưới chân, đứng tại Vân Điêu lên, Mạt Tiểu Lãnh nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta muốn đi giết Nhiếp gia những cái... Kia lão bất tử rồi, ngươi muốn hay không cùng đi?”

Dương Diệp: “”

Hừ!

Mạt Tiểu Lãnh hừ lạnh một tiếng, chân phải nhẹ nhàng chà chà Vân Điêu lưng, Vân Điêu lập tức hóa thành một đạo lưu quang hướng phía Yêu tộc phương hướng kích bắn đi.

Mà lúc này, những cái... Kia Yêu tộc đại quân đã lướt qua rồi sụp xuống Kình Thiên Phong, hướng phía Nhân tộc nội địa đánh tới. Bất quá Dương Diệp cũng không cần biết nhiều như vậy rồi. Hắn không phải chúa cứu thế, cũng không làm được chúa cứu thế, bằng hắn lực lượng một người, căn bản ngăn không được Yêu tộc đại quân. Nếu như hắn làm như vậy, không cần phải nói, tiểu cô nương kia tuyệt đối sẽ trở về tìm hắn phiền toái, tăng thêm Yêu tộc khác hư giả, còn có cái kia không biết sâu cạn Yêu Hậu

Tại chỗ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng thân hình khẽ động, đi theo. Bất quá hắn không có trắng trợn cùng đi qua, mà là dung nhập trong không gian, tướng chính mình ẩn dấu đi. Bất kể là cái này Yêu tộc, hay là cái kia Nhiếp gia cái kia chút ít lão quái vật, cũng không phải cái gì loại lương thiện, hay là cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo cái kia Mạt Tiểu Lãnh đi tới Yêu tộc đại sơn ở trong chỗ sâu, mà đúng lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ cái này đại sơn ở trong chỗ sâu vang vọng mà khởi: “Ha ha, lão phu rốt cục đã nhận được, ha ha rốt cục đã nhận được”

Nghe vậy, cái kia Mạt Tiểu Lãnh sắc mặt lập tức khó nhìn lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1316: Hư giả phía trên?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đã nhận được?

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thân hình hắn khẽ động, tăng thêm tốc độ, rất nhanh, hắn đi theo Mạt Tiểu Lãnh đi tới một chỗ Thâm Uyên lòng đất. Tại Thâm Uyên trong, hắn gặp được Yêu Hậu bọn người.

Lúc này Yêu Hậu bên này, nguyên bản hư giai yêu thú, chỉ còn lại có sáu gã, mà cái kia Nhiếp gia bên này, hư giả cảnh cường giả chỉ còn lại có ba tên. Mà cái này ba tên, ngoại trừ cầm đầu cái kia Áo xám lão giả bên ngoài, còn lại hai người đều là sắc mặt trắng bệch, thân ở trên tại tràn lấy máu tươi, hiển nhiên, bị thụ cực trọng tổn thương.

Chỉ là lại để cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn chính là, cái này Nhiếp gia bên này ngoại trừ ba tên hư giả bên ngoài, còn có một vị hư giai yêu thú, cái này hư giai yêu thú cách Nhiếp gia bên này ba người rất gần, hơn nữa, xem hắn thần sắc, không hề giống là tại nhằm vào Nhiếp gia, ngược lại hướng là tại nhằm vào Yêu Hậu bên kia.

Chuyện gì xảy ra?

Dương Diệp trong nội tâm tràn đầy nghi hoặc.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia Áo xám lão giả trên người, lúc này, tại đây Áo xám lão giả trong tay, bưng lấy một cái hoa sen hình dáng trái cây, trái cây hiện lên tử kim sắc, quanh thân tản ra nhàn nhạt màu tím lưu quang, hắn đỉnh bộ vị là không đấy, một tia màu tím khí lưu chính không ngừng từ trái cây chính giữa tràn ra, cái này lại để cho phương viên ngàn trượng nội đều tràn ngập một cỗ mùi thơm ngát vị.

Cái này mùi thơm ngát vị, chỉ là vừa nghe, tựu lại để cho người vui vẻ thoải mái, toàn thân nói không nên lời thoải mái dễ chịu.

Cái quả này không tầm thường!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, cái quả này tuyệt đối với nếu so với Mạt Tiểu Lãnh đưa cho Tiểu Bạch chính là cái kia trái cây muốn xịn. Bất quá, cái quả này thật có thể có giúp người đột phá hư giả, đạt tới hư người phía trên?

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía rồi một bên Yêu Hậu.

Xa xa, Yêu Hậu thần sắc lạnh như băng, thả lỏng phía sau bàn tay như ngọc trắng nắm chặt, nhìn như bình tĩnh, nhưng lúc này Yêu

Hậu nhưng lại cho người cực độ cảm giác nguy hiểm.

Trong tràng, Áo xám lão giả ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Yêu Hậu, khóe miệng mang theo một tia trào phúng, “Yêu Hậu, ngươi cho rằng hết thảy đều tại ngươi trong lòng bàn tay, sai, là hết thảy đều tại lão phu trong lòng bàn tay.”

“Nhiếp Vô Mệnh, ngươi xác thực là lại để cho ta ngoài ý muốn rồi.”

Yêu Hậu nói: “Không nghĩ tới, ngay cả ta Yêu tộc hư giai yêu thú đều có thể mua được.”

Tên gọi Nhiếp Vô Mệnh Áo xám lão giả cười lạnh một tiếng, nói: “Ngươi không giống với, tại ta Nhiếp gia đồng dạng có người. Bất quá những... Này đều không có ý nghĩa, Yêu Hậu, chúng ta qua một thời gian ngắn gặp!” Nói xong, hắn tựu muốn ly khai, mà lúc này, hắn đột nhiên nhướng mày, quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp vị trí, “Ngươi chính là cái Dương Diệp a? Không tệ, xác thực là minh ngục đại lục tự Kiếm Vô Cực về sau nhất yêu nghiệt thiên tài. Ta Nhiếp gia hơn mười người hư giả đã chết tại ngươi chết, bọn hắn không oan. Trước kia không có thời gian đối phó ngươi, hiện tại tự nhiên cũng không có, bất quá về sau sẽ có, chờ.”

Thanh âm rơi xuống, Nhiếp Vô Mệnh thân hình khẽ động, cùng chung quanh hai gã nhân loại huyền giả còn có tên kia hư giai yêu thú biến mất ngay tại chỗ.

Một bên, Mạt Tiểu Lãnh muốn xuất thủ, bất quá cũng là bị Yêu Hậu ngăn cản, Yêu Hậu lắc đầu, nói: “Không còn kịp rồi.”

Mạt Tiểu Lãnh thần sắc lạnh lẽo, nói: “Vừa rồi cái kia là Lang Tộc tộc trưởng?”

Yêu Hậu nhẹ gật đầu, nói: “Không nghĩ tới hắn bị xúi giục rồi.”

Mạt Tiểu Lãnh âm thanh lạnh lùng nói: “Người này trước kia tựu không phục ngươi chưởng quản Yêu tộc, hiện tại phản loạn, cũng là chuyện rất bình thường. Lúc trước ta tựu đã nói với ngươi, lại để cho ngươi giết hắn, ngươi lại hết lần này tới lần khác không nghe. Tay ngươi cổ tay đã có, nhưng là tâm lại còn chưa đủ hung ác.”

Yêu Hậu nói: “Phu quân ta đã từng đợi hắn như tay chân, nếu như phu quân vẫn còn, chắc chắn sẽ không lại để cho ta giết hắn.”

“Lòng dạ đàn bà!” Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nói một câu.

Yêu Hậu nhẹ cười cười, nói: “Ta không ngờ tới hắn sẽ cùng Nhiếp Vô Mệnh liên thủ.”

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Nếu để cho cái kia lão bất tử thật sự đột phá đến hư giả phía trên, ngươi cảm thấy Yêu tộc kết cục sẽ như thế nào? Sẽ bị hắn đồ sát ánh sáng.”

Nói xong, nàng chỉ hướng rồi một bên Dương Diệp, nói: “Ta tuy nhiên rất muốn giết hắn, nhưng là, trên người hắn có chút ta rất thưởng thức, cái kia chính là rất quyết đoán, đáng chết tuyệt không nương tay. Hắn loại người này, đừng nói tại nơi này rác rưởi địa phương, tựu là tại Đại Thế Giới, đều có thể xông ra một mảnh bầu trời đến.”

Yêu Hậu thò tay vuốt vuốt Mạt Tiểu Lãnh cái đầu nhỏ, cười nói: “Đừng nóng giận, như là đã sai rồi, chúng ta đây có thể làm đúng là đền bù cái này sai lầm. Cũng may, không tính quá muộn.”

Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía bên cạnh một gã hư giai yêu thú, “Truyền lệnh xuống, cùng Lang Tộc tộc trưởng có quan hệ đấy, đều giết. Lang Tộc nếu là có người dám phản kháng, cùng nhau giết. Giết về sau, đưa bọn chúng đầu người đọng ở yêu thành trên cửa thành, ngày sau lại để cho Lang Tộc tộc trưởng đến xem.”

“Vâng!”

Tên kia yêu thú đối với Yêu Hậu có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người lui xuống.

Lúc này, Yêu Hậu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp vị trí, nói: “Đã đến rồi, làm gì trốn trốn tránh tránh.”

Yên lặng một cái chớp mắt, xa xa không gian nhuyễn bỗng nhúc nhích, sau đó Dương Diệp đi ra.

“Cái kia Nhiếp Vô Mệnh thật sự có cơ hội đột phá đến hư giả phía trên?” Dương Diệp hỏi.

“Chỉ là có cơ hội!”

Yêu Hậu nói: “Cái kia miếng Thánh Linh quả là do Đại Thế Giới sinh nguyên tử khí tẩm bổ mà thành, trong đó ẩn chứa cực kỳ tinh thuần năng lượng, đợi nó thành thục về sau, tướng hắn ăn vào, nếu như vận khí tốt, là rất có thể đạt tới hư giả phía trên đấy. Đương nhiên, tựu tính toán không cách nào đột phá, nhưng là thực lực khẳng định cũng là sẽ tăng nhiều.”

“Cái kia miếng trái cây hiện tại còn không có thành thục?” Dương Diệp hỏi.

Yêu Hậu nhẹ gật đầu, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, hắn đã giết Nhiếp gia nhiều người như vậy, cái kia Nhiếp Vô Mệnh nếu đột phá, nói không chừng cái thứ nhất đến tìm đúng là hắn. Lúc này thực lực của đối phương cũng đã cực kì khủng bố, một khi đối phương đột phá đoán chừng được Kiếm Linh hoặc là Cùng Kỳ đi ra mới có thể cùng đối phương đối kháng rồi.

Bất quá cũng may, trái cây không có có thành thục, đối phương tạm thời không có thời gian đến tìm hắn phiền toái.

Mà đúng lúc này, Yêu Hậu lại nói: “Còn có bán nguyệt trái cây sẽ triệt để thành thục.”

Dương Diệp biểu lộ lập tức cứng đờ, sau nửa ngày, hắn cười khổ cười, bán nguyệt trái cây sẽ thành thục, nói cách khác, đối phương tối đa hơn nửa tháng tựu sẽ tìm đến hắn.

Thời gian cấp bách ah!

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, hắn nhìn về phía rồi xa xa Yêu Hậu, thần sắc đề phòng... Mà bắt đầu. Bởi vì Yêu Hậu tướng thần thức khóa tại trên người hắn.

“Kình Thiên Phong phá, ẩn vực Nhân tộc đều chết.”

Yêu Hậu nhìn xem Dương Diệp, nói: “Minh ngục đại lục cũng thế.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Yêu Hậu, Yêu tộc đã diệt đi mạo phạm các ngươi Yêu tộc Nhiếp gia cùng với ẩn vực Nhân tộc, chẳng lẽ còn chưa đủ sao? Minh ngục đại lục chỉ là một cái cằn cỗi địa phương, đối với Yêu tộc căn bản không có cái gì dùng, ngươi cứ nói đi?” Hắn tự nhiên là không muốn cùng Yêu tộc khai chiến đấy, bởi vì không có bất kỳ chỗ tốt, không chỉ phải chết người, còn muốn lãng phí rất nhiều thời gian, hắn hiện tại cần có nhất chính là thời gian.

Nhưng mà Yêu tộc nhưng lại lắc đầu, nói: “Đại lục này, chỉ có Yêu tộc là được rồi.”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, lúc này, Yêu Hậu lại nói: “Dương Diệp, ngươi là một nhân tài, nếu như ngươi nguyện ý mang theo kiếm của ngươi minh đầu hàng, nghe ta mệnh lệnh, ta có thể tha các ngươi một con đường sống, bằng không thì”

“Bằng không thì tựu diệt đi chúng ta, vậy sao?”

Dương Diệp đã cắt đứt Yêu Hậu lời mà nói..., cười lạnh nói: “Yêu Hậu, đầu hàng cái gì đấy, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, ta kiếm minh, tuyệt sẽ không đầu hàng, ngươi Yêu tộc nếu là muốn đánh minh ngục đại lục, ta đây kiếm minh phụng bồi đến cùng.”

Yêu Hậu nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã nghĩ tới.”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay trắng nõn nà vung lên, lập tức, nàng bên cạnh năm tên hư giai yêu thú đột nhiên hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Yêu Hậu rất rõ ràng, kiếm minh căn bản không đáng để lo, chính thức khủng bố chính là Dương Diệp, có hắn tại, kiếm minh tất cả mọi người sẽ ngưng tụ cùng một chỗ, mà ở Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, kiếm minh sẽ trở thành một khối cực kỳ khó gặm xương cốt. Cho nên, nàng lựa chọn ở chỗ này xuất thủ. Bởi vì chỉ cần giải quyết Dương Diệp, như vậy, Yêu tộc đại quân tùy thời có thể san bằng minh ngục đại lục kiếm minh.

Xa xa, Dương Diệp nhìn thấy năm tên hư giai yêu thú hướng hắn đánh úp lại, sắc mặt lập tức chìm xuống ra, hiển nhiên hắn cũng đã minh bạch Yêu Hậu ý đồ, đối phương đây là muốn hắn ở tại chỗ này. Không chút do dự, phía sau hắn cánh mạnh mà khẽ vỗ, nhưng sau đó xoay người bỏ chạy. Hay nói giỡn, tại đây hư giả tổng cộng tựu có bảy tên, hơn nữa cái này Yêu Hậu cùng cái này Mạt Tiểu Lãnh còn không phải bình thường hư giả, hắn làm sao có thể chiến qua?

Tranh thủ thời gian trốn mới là đứng đắn!

Cũng may hắn tốc độ rất nhanh, đôi cánh phiến, tăng thêm Ngự Kiếm Thuật cùng không gian pháp tắc, trong chớp mắt cũng đã xuất hiện ở vài ở ngoài ngàn dặm, mà coi như hắn muốn dùng Kiếm Vực tướng chính mình che dấu lúc, hắn sắc mặt bỗng nhiên biến đổi, bởi vì ở trước mặt hắn lăng không xuất hiện một người, cái này người đúng là cái kia Yêu Hậu!

Đối phương tốc độ so với hắn còn nhanh!

Yêu Hậu không nói gì, nàng hướng phía trước bấm tay một điểm, trong chốc lát, chung quanh hết thảy phảng phất đều bị Ngưng Cố.

Thời gian pháp tắc!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, vội vàng thi triển xuất kiếm vực, Kiếm Vực sau khi xuất hiện, cổ lực lượng kia lập tức biến mất không thấy gì nữa, sau đó thân hình hắn lóe lên, lần nữa biến mất ngay tại chỗ. Hắn không có xuất thủ, bởi vì tiểu cô nương kia cùng Yêu tộc mặt khác năm tên hư giai yêu thú đã xuất hiện ở phía sau của hắn.

“Kiếm Vực!”

Yêu Hậu lông mày kẻ đen cau lại, sau một khắc, nàng trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Vài ở ngoài ngàn dặm, Dương Diệp lần nữa ngừng lại, bởi vì cái kia Yêu Hậu lại xuất hiện ở trước mặt của hắn, lúc này đây, Yêu Hậu không có ở thi triển thời gian pháp tắc, mà là tay phải hóa chưởng, hướng phía trước tựu là vỗ. Chưởng xuất, một cổ lực lượng cường đại mang tất cả mà ra, những nơi đi qua, không gian tầng tầng sụp đổ.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, huyết kiếm mạnh mà cắm vào cổ trong vỏ, sau đó rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Một đạo kiếm khí từ xưa trong vỏ kích xạ mà ra

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn tại Dương Diệp trước mặt vang vọng mà lên, tại Dương Diệp khiếp sợ trong ánh mắt, kiếm khí của hắn trực tiếp đã bị Yêu Hậu lực lượng cho làm vỡ nát! Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì cổ lực lượng kia đã đi tới trước mặt hắn. Hắn tướng kiếm thu vào, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh ra.

Giới hạn!

Quyền xuất, một cổ lực lượng mang tất cả mà ra, cùng Yêu Hậu cái kia đạo lực lượng oanh lại với nhau.

Oanh!

Hai cổ lực lượng chạm vào nhau, chung quanh không gian trong chốc lát sụp đổ, mà Dương Diệp tất bị cỗ lực lượng này chấn hướng về sau thối lui đến ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, cái này Yêu Hậu hảo cường, so với kia Nhiếp hồn còn mạnh hơn không biết bao nhiêu lần!

Mà đúng lúc này, Yêu tộc cái kia năm vị hư giai yêu thú cùng với tiểu nữ hài xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, tướng Dương Diệp bao quanh vây lại.

Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm... Mà bắt đầu.

Xa xa, Yêu Hậu chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, Yêu Hậu mỗi một bước bước ra, không gian tựu kịch liệt run lên, phảng phất không chịu nổi lực lượng của nàng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1317: Đại tỷ cứu mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm tên hư giai yêu thú, tăng thêm khủng bố Yêu Hậu cùng Mạt Tiểu Lãnh

Như thế nào phá?

Dương Diệp suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, lúc này hắn rất rõ ràng tình cảnh của mình, liều là tuyệt đối bính không qua đối phương đấy, đừng nói đối phương tổng cộng có bảy tên hư giai, tựu là chỉ cần cái này Yêu Hậu cũng không phải là hắn lúc này có thể chống lại đấy. Thực lực của đối phương, thật là viễn siêu hắn, điểm này là không thể nghi ngờ đấy.

Trừ phi là lần nữa tướng kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, hoặc là đốt hồn, như thế như vậy, có lẽ có thể cùng đối phương một trận chiến. Nhưng vấn đề là, coi như là kiếm ý đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, hắn cũng không có khả năng giết được trong sân Yêu Hậu cùng tiểu nữ hài. Mà một khi cắn trả, dùng Yêu Hậu cùng tiểu nữ hài thực lực, hắn tuyệt đúng là thập tử vô sinh đấy.

Tăng lên kiếm ý cùng tăng lên cảnh giới, cuối cùng đều là khó thoát khỏi cái chết!

Chiến bất quá, cũng chỉ có thể trốn!

Nhưng vấn đề là, cái này Yêu Hậu tốc độ so với hắn còn nhanh!

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp chau mày.

Xa xa, Yêu Hậu từng bước một hướng phía Dương Diệp đi đến, mỗi một bước bước ra, không gian đều chịu run lên, mà lại một cổ lực lượng vô hình hướng phía Dương Diệp một đạo đón lấy một đạo áp đi, cỗ lực lượng này tựu như là chống trời đại sơn nghiêng sập giống như, cho người trầm trọng cảm giác áp bách.

Bên cạnh cái kia năm tên hư giai yêu thú cũng không có nhàn rỗi, nhao nhao đã tuôn ra khí thế của mình hướng phía Dương Diệp nghiền áp mà đi, tại Yêu Hậu bọn người liên thủ, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý liên tiếp bại lui, đến cuối cùng, chỉ có thể miễn cưỡng canh giữ ở hắn quanh thân, mà đi xem dạng như vậy, lập tức muốn biến mất.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Yêu Hậu, nói: “Ngươi thật đúng muốn ngọc thạch câu phần?”

Yêu Hậu nhạt âm thanh nói: “Ngươi bây giờ có ngọc thạch câu phần năng lực?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, không có ở nói chuyện, hắn trên trán Kiếm Thần ấn đột nhiên phát sáng lên, đem làm Kiếm Thần ấn sáng lên một khắc này, Yêu Hậu sắc mặt lập tức biến đổi. Thứ này, nàng tự nhiên là tinh tường đấy. Dương Diệp kiếm ý là Niết Bàn Cảnh, Niết Bàn Cảnh kiếm ý đối với nàng cũng không có gì uy hiếp, nhưng là nếu như Dương Diệp kiếm ý tại tăng lên một tầng

Kiếm ý tại tăng lên một tầng, coi như là nàng cũng không dám khinh thường.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, nói: “Ta biết rõ, tựu tính toán kiếm ý lần nữa tăng lên, cũng khó có thể đánh chết Yêu Hậu ngươi cùng Mạt Tiểu Lãnh, nhưng là, tin tưởng ta, trừ bọn ngươi ra hai cái, trong tràng còn lại năm vị yêu thú đều chết.” Hắn cũng không phải nói giả, kiếm ý nếu là tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, hắn muốn tiêu diệt trừ Yêu Hậu cùng Mạt Tiểu Lãnh bên ngoài cái kia chút ít yêu thú, cũng không phải việc khó gì.

Xa xa, Yêu Hậu trầm mặc, giống như là đang suy nghĩ.

Yêu Hậu đối diện, Dương Diệp nắm thật chặc kiếm trong tay, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động.

Trầm mặc hồi lâu, Yêu Hậu đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Trả giá một điểm một cái giá lớn, là đáng giá đấy!”

Thanh âm rơi xuống, Yêu Hậu muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại dẫn đầu xuất thủ trước rồi. Một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, đón lấy, kiếm ý mạnh mà co rút lại, sau một khắc, kiếm ý đột nhiên bộc phát ra đến.

Oanh!

Một cỗ hủy thiên diệt địa lực lượng đột nhiên dùng Dương Diệp làm trung tâm hướng phía bốn phía bộc phát ra ra, cái kia vây quanh ở Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít hư giai yêu thú lúc này bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài, mà cái kia Yêu Hậu cũng bị chấn hướng về sau rút lui rồi mười trượng trở lại khoảng cách, bất quá rất nhanh, nàng tay phải hướng phía trước một trảo, sau đó bàn tay như ngọc trắng nắm chặt.

Oanh!

Dương Diệp kiếm ý giới hạn bạo phát đi ra cái kia đạo khủng bố lực lượng lập tức ầm ầm tiêu tán, trong tràng lập tức khôi phục lại bình tĩnh, bất quá không gian chung quanh nhưng lại rạn nứt như là một trương cực lớn mạng nhện.

Lúc này, Dương Diệp đã không tại nguyên chỗ.

Yêu Hậu hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, người trực tiếp biến mất tại nguyên chỗ, cùng lúc đó, thanh âm của nàng không biết từ chỗ nào truyền đến: “Truy!”

Yêu Hậu thanh âm rơi xuống, Mạt Tiểu Lãnh mang theo nàng chung quanh năm vị hư giai yêu thú biến mất ngay tại chỗ.

Vài ở ngoài ngàn dặm, Dương Diệp vội vàng xuất ra Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó ngự kiếm chạy như điên.

Kỳ thật trước kia hắn tựu là đang hù dọa Yêu Hậu, hắn tự nhiên là không dám ở cường hành tăng lên kiếm ý đấy, hay nói giỡn, tăng lên kiếm ý, nhất thời có thể biến thành rất mạnh, nhưng là về sau đâu này? Về sau cũng chỉ có thể là ngồi chờ chết. Có thể nói, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn là sẽ không, cũng không dám cường hành tăng lên kiếm ý, hoặc là đốt hồn tăng lên cảnh giới!

Tăng lên kiếm ý cùng tăng lên cảnh giới, đó là liều mạng dùng đấy!

Nhưng mà lại để cho hắn không nghĩ tới chính là, cái này Yêu Hậu dĩ nhiên là quyết tâm muốn giết hắn, cho dù là không tiếc hi sinh tộc nhân mình mệnh.

Kỳ thật cái này cũng rất bình thường, Yêu Hậu không phải một cái ngu xuẩn người, hiện tại lựa chọn đánh chết Dương Diệp, các nàng có lẽ sẽ trả giá một ít một cái giá lớn, nhưng là cái này một cái giá lớn là đáng giá đấy, bởi vì một khi phóng Dương Diệp trở về, lại để cho Dương Diệp cùng toàn bộ kiếm minh người liên hợp lại, khi đó, Yêu tộc muốn tại giết Dương Diệp, có thể cũng không phải là hi sinh vài tên hư giai yêu thú là có thể làm được rồi.

Phải biết, tam tông ba thành còn lại hư giả có thể cũng đã đi minh ngục đại lục. Một khi Dương Diệp cùng những người này đồng tâm hiệp lực, khi đó, Yêu tộc muốn suy nghĩ giết Dương Diệp, diệt kiếm minh, cũng không phải bình thường khó. Mà chỉ cần giết Dương Diệp, cái kia minh ngục đại lục chính là cái kia kiếm minh đối với Yêu tộc mà nói, tựu là một đám đám ô hợp, trong nháy mắt có thể diệt!

Lúc này, Dương Diệp đã đem chính mình tốc độ thi triển đến rồi cực hạn, Thuấn Không Chi Dực tăng thêm hắn hư không con thoi kiếm thuật, trong nháy mắt là hắn có thể có bay ra mấy ngàn dặm. Tuy nhiên cái này có chút tiêu hao huyền khí, nhưng đây cũng là không có biện pháp sự tình.

Tuy nhiên hắn tướng tốc độ của mình tăng lên tới rồi cực hạn, nhưng là, vẫn không thể nào có vứt bỏ cái kia Yêu Hậu, lúc này, hắn đã cảm thấy Yêu Hậu khí tức. Dương Diệp sắc mặt có chút âm trầm, nếu như lần nữa bị đối phương đuổi theo, chỉ sợ coi như là lần nữa thi triển kiếm ý giới hạn cũng không cách nào thoát thân rồi.

Trước kia sở dĩ có thể đào tẩu, là vì xuất kỳ bất ý, đối phương cũng không có phòng bị, nhưng là hiện tại, đối phương nhất định sẽ phòng bị kiếm ý của hắn giới hạn, bởi vậy, một khi bị đối phương đuổi theo, muốn tại lập lại chiêu cũ đã có thể khó khăn. Dù sao cái này Yêu Hậu thấy thế nào cũng không giống là một cái ngu xuẩn!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp trầm giọng nói: “Tử nhi, có thể hay không phong tỏa không gian của nàng?”

Trong không gian, Tử nhi trầm ngâm một hồi, nói: “Nàng thực lực rất cường, có thể đơn giản phá vỡ không gian của ta thần thông thuật, bất quá, ta thử xem!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo ánh sáng tím đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, Dương Diệp sau lưng không gian đột nhiên bắt đầu rung rung mà bắt đầu..., đón lấy, Dương Diệp sau lưng đại phiến không gian bắt đầu tầng tầng co rút lại, giờ khắc này, một mảnh kia khu vực không gian biến thành cực kỳ quỷ dị. Bất quá rất nhanh, một đạo lực lượng đột nhiên từ cái này phiến trong không gian thẩm thấu rồi đi ra, qua trong giây lát, một mảnh kia khu vực không gian khôi phục bình thường.

“Không được, nàng thực lực quá mạnh mẽ!” Dương Diệp trong đầu vang lên Tử nhi thanh âm.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, Tử nhi không gian thuật đều trói không được đối phương! Tiếp tục như vậy xuống dưới, đối phương lập tức muốn đuổi tới hắn rồi.

“Ta đem không gian dẫn bạo, có lẽ có thể ngăn cản nàng một hồi! Bất quá, đó cũng không phải kế lâu dài.” Lúc này, Tử nhi bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch.”

Theo Yêu Hậu cử động đến xem, đối phương lần này là không phải giết hắn không thể đấy. Tựu tính toán có thể trốn, cũng không phải biện pháp, hắn nhất định phải muốn cái biện pháp. Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp giống như là nghĩ tới điều gì, chau mày, trong mắt có một chút do dự, đã qua hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, nói: “Là ngựa chết thì trước mắt thấy ngựa sống thì chọn, chỉ có thể như vậy thử xem rồi! Tử nhi, giúp ta ngăn chặn nàng thoáng một phát.”

“Tốt!”

Tử nhi thanh âm rơi xuống, trong chốc lát, phía sau hai người không gian không ngừng sụp đổ, từng đạo ‘ầm ầm’ tiếng nổ lớn tự phía sau hai người vang lên. Kế tiếp một màn có chút dọa người rồi, bởi vì Dương Diệp cùng Tử nhi đi qua không gian đều là sẽ sụp đổ ra, bởi vậy, phàm là Dương Diệp cùng Tử nhi đi qua địa phương, đều sẽ xuất hiện một mảng lớn không gian hắc động.

Nhưng mà, Dương Diệp sắc mặt nhưng như cũ là ngưng trọng, bởi vì cái kia Yêu Hậu khí tức y nguyên tồn tại. Đối phương tựu như là như giòi trong xương, theo sát hắn.

“Coi chừng!”

Đúng lúc này, Tử nhi thanh âm đột nhiên vang lên.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía chân trời đột nhiên xuất hiện một cái đại thủ, bàn tay lớn không phải hướng vị trí của hắn rơi ra, mà là hướng phía xa xa vị trí rơi đi. Mà cái này lại để cho Dương Diệp sắc mặt càng thêm khó coi rồi, bởi vì dùng hắn tốc độ bây giờ, bàn tay to kia rơi xuống một khắc này, đúng là hắn trải qua thời điểm.

Hắn đương nhiên có thể đổi cái địa phương, hoặc là ngừng dừng một cái, nhưng mà nếu như hắn làm như vậy, Yêu Hậu lập tức sẽ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Không có có do dự chút nào, Dương Diệp trường kiếm trong tay kề sát mi tâm, sau đó chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang điện xạ mà ra.

Xùy~~!

Kiếm quang trực tiếp xuyên thủng này chỉ bàn tay khổng lồ, sau đó biến mất tại cuối chân trời.

Dương Diệp vừa biến mất tại cuối chân trời, Yêu Hậu liền là xuất hiện ở rồi hắn nguyên bản chỗ chỗ đứng, theo sát phía sau, Mạt Tiểu Lãnh cùng mặt khác năm tên hư giai yêu thú cũng xuất hiện.

Yêu Hậu nhìn phía xa, ánh mắt lạnh như băng, “Lần này nếu không tướng hắn diệt sát, hậu hoạn vô cùng!” Thanh âm rơi xuống, nàng hướng phía trước một bước bước ra, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Kỳ thật nàng hiện tại có chút lý giải Nhiếp gia là rất sao muốn giết Dương Diệp rồi, Dương Diệp thật là một cái khủng bố thiên tài, đừng nói về sau, hiện tại hắn cũng đã lại để cho người cảm giác vô cùng nguy hiểm. Yêu tộc muốn xưng bá minh ngục đại lục, trước hết trừ Dương Diệp, nếu không, có Dương Diệp tại, Nhân tộc tựu tính toán bị Yêu tộc tiêu diệt, ngày sau cũng nhất định sẽ tái hiện huy hoàng!

Mạt Tiểu Lãnh bọn người cũng lập tức thân hình khẽ động, đi theo.

Không sai biệt lắm cổ rồi 15', Dương Diệp thoát đi rồi ẩn vực, xuất hiện ở minh ngục đại lục, sau đó tiếp tục trốn.

“Hắn là phải về kiếm minh?” Yêu Hậu bên cạnh, Mạt Tiểu Lãnh hỏi.

“Mặc kệ hắn đi nơi nào, hôm nay hắn đều phải chết, không ai có thể cứu được hắn!” Yêu Hậu thần sắc lạnh như băng, đã không có dĩ vãng lạnh nhạt cùng dáng tươi cười.

Rất nhanh, Yêu Hậu một đám người biến mất tại nguyên chỗ, hướng phía Dương Diệp vị trí đuổi tới.

Vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp điên cuồng bắt đầu khởi động trong cơ thể huyền khí, tướng tốc độ của mình thi triển đến rồi cực hạn của mình. Tại hắn không hề tiết chế xuống, trong cơ thể huyền khí điên cuồng thiêu đốt, dùng tốc độ cực nhanh biến mất lấy.

“Ngươi phải về kiếm minh?” Tử nhi hỏi.

Dương Diệp lắc đầu. Hồi trở lại kiếm minh? Lúc này kiếm minh người cũng ngăn không được Yêu Hậu bọn người, bởi vì kiếm minh người đều không có chuẩn bị tâm lý, hắn tựu đem những này người mang về, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, kiếm minh nhất định sẽ tổn thất thảm trọng, nói không chừng tận thế thành đô muốn hủy. Hồi trở lại kiếm minh, chỉ sẽ liên lụy kiếm minh.

“Vậy ngươi muốn đi đâu?” Tử nhi hỏi.

“Lập tức tới ngay rồi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tiếp tục tăng thêm tốc độ.

Ước chừng đã qua 15', một mảnh biển cả xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một vòng kiếm quang rơi trên mặt đất, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn lại, trong nội tâm lập tức thở dài một hơi, ở phía xa trên một tảng đá lớn, ngồi một nữ tử.

Đui mù nữ!

Mà lúc này, Yêu Hậu bọn người xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng cách đó không xa.

Dương Diệp nheo mắt, thân hình khẽ động, đi thẳng tới này trên đá lớn mặt, sau đó ôm lấy đui mù nữ cánh tay, nói: “Đại tỷ, cứu mạng!”

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1318: U Minh điện, Thập Điện tề tụ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Hậu tăng thêm Mạt Tiểu Lãnh, còn có năm tên hư giai yêu thú, như vậy đội hình, hắn như thế nào chống cự?

Tựu tính toán tăng thêm kiếm minh thực lực, cũng đỡ không nổi!

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể đến tìm đui mù nữ rồi.

Nếu như đui mù nữ đều ngăn cản không nổi Yêu Hậu bọn người, vậy hắn tựu thật sự chỉ có thể liều mạng rồi.

Đui mù nữ hiển nhiên bị Dương Diệp chơi đùa có chút mộng, một hồi lâu mới hồi phục tinh thần lại, sau đó một cổ lực lượng vô hình tướng Dương Diệp ôm tay nàng cánh tay hai tay cho bắn ra.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại vội vàng lại ôm lấy cánh tay phải của nàng, nói: “Đại tỷ”

“Ta không phải ngươi đại tỷ!” Đui mù nữ nói xong, lại đem Dương Diệp hai tay cho bắn ra.

Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp lại ôm lấy tay nàng cánh tay, nói: “Tam tỷ, ngươi là Minh Nữ các nàng Tam tỷ, cái kia chính là của ta Tam tỷ, ngươi cũng không thể thấy chết mà không cứu được ah!” Không có biện pháp, tại mệnh cùng da mặt tầm đó, hắn chỉ có thể lựa chọn muốn chết rồi.

Đui mù nữ mặt hướng Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó mới nói: “Da mặt, thật dầy.”

Dương Diệp biểu lộ có chút cứng đờ, bất quá rất nhanh tựu khôi phục bình thường, hiện tại hắn đã là bất cứ giá nào không biết xấu hổ. Lập tức nói: “Tam tỷ, lần này ta thật sự là không có biện pháp rồi mới tới tìm ngươi, những người kia không cùng ta solo, các nàng quần ẩu ta ngươi xem, các nàng sáu cái đánh ta một cái, quá không biết xấu hổ!”

“Tuyệt cảnh, có thể khiến người lột xác.” Đui mù nữ nói xong, lần nữa tướng Dương Diệp bắn ra, nhưng sau đó xoay người mặt hướng rồi biển cả.

Dương Diệp cười khổ cười, hắn cũng biết tuyệt cảnh có thể khiến người lột xác, nhưng là, có khi tuyệt cảnh cũng sẽ khiến người chết ah!

“Ta có hơi thất vọng!”

Đúng lúc này, xa xa Yêu Hậu đột nhiên nói: “Dương Diệp, nguyên bản ta nghĩ đến ngươi không giống với, không nghĩ tới, gặp phải sinh tử lúc, hay là cùng cái khác người đồng dạng đức hạnh.”

Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói: “Yêu Hậu, các ngươi sáu cái đánh ta một cái, ngươi còn không biết xấu hổ nói, ngươi có thể hay không yếu điểm mặt ah!”

“Muốn cho ta cùng ngươi solo?”

Yêu Hậu cười khẽ một tiếng, nói: “Dương Diệp, ngươi ngược lại là đánh chính là tốt bàn tính, tuy nhiên ta không sợ cùng ngươi solo, nhưng lại không muốn cho ngươi bất cứ cơ hội nào, càng không muốn lãng phí thời gian.”

Nói xong, Yêu Hậu tựu muốn động thủ, Dương Diệp nheo mắt, vội vàng nói: “Yêu Hậu, ngươi, ngươi tốt nhất hiểu rõ ràng.” Nói xong, hắn đi tới đui mù nữ bên người, nói: “Vị này chính là”

“Nàng?”

Yêu Hậu trực tiếp đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., cười lạnh nói: “Hôm nay, trừ phi là Kiếm Vô Cực trọng sinh, bằng không thì, ai cũng cứu không được ngươi.” Nói xong, hắn thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, đến tìm đui mù nữ hỗ trợ, kỳ thật cũng chỉ là thử xem, đối phương đã không muốn, cái kia cũng chỉ có thể dựa vào chính mình rồi. Ngay tại hắn muốn thúc dục Kiếm Thần ấn lúc, đột nhiên, hắn ngây ngẩn cả người, bởi vì cái này Yêu Hậu không biết là cố ý hay là vô tình ý, hắn phát ra khí thế liền cái này đui mù nữ đều bao phủ tại trong đó.

Dương Diệp con mắt đi lòng vòng, sau đó chắn đui mù nữ trước mặt, cả giận nói: “Yêu Hậu, đây là chuyện giữa chúng ta tình, cùng nàng không có vấn đề gì, có bản lĩnh ngươi xông ta đến!”

“Nếu là nhân loại, vậy thì đáng chết!”

Yêu Hậu thanh âm rơi xuống, cách không một chưởng đánh ra, chưởng xuất, một cổ kinh khủng lực lượng lập tức hướng phía Dương Diệp cùng đui mù nữ mang tất cả mà đi.

“Ta liều mạng với ngươi!”

Dương Diệp trong mắt tràn đầy quyết tuyệt chi sắc, hắn chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người phóng lên trời, sau đó một quyền oanh tới.

http://tru y encuatui.net/
Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp chính là rất khoa trương bay ngược rồi đi ra ngoài cái kia Yêu Hậu cũng là nao nao, bởi vì Dương Diệp không có yếu như vậy ah, chuyện gì xảy ra? Ngay tại nàng trong đầu nghi hoặc lúc, nàng trước kia thi triển đi ra cổ kinh khủng lực lượng hướng phía đui mù nữ vị trí rơi xuống suy sụp.

Phía dưới, đui mù nữ rốt cục động. Nàng quay người mặt hướng Yêu Hậu, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhẹ nhàng một vòng, tựu là như vậy một vòng, cái kia cổ kinh khủng lực lượng tựu trực tiếp như vậy cho bôi không có. Đón lấy, nàng tay phải hóa chưởng hướng phía trước chấn động, ở giữa sân tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, đui mù nữ trước mặt không gian kịch liệt run lên, sau đó cái kia Yêu Hậu trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Xa xa năm tên yêu thú cùng cái kia Mạt Tiểu Lãnh trực tiếp sửng sốt, hiển nhiên, cũng không nghĩ tới có thể như vậy.

Mà một bên Dương Diệp nhưng lại thở dài một hơi, khá tốt cái này đui mù nữ xuất thủ, bằng không thì hắn muốn liều mạng rồi.

Xa xa, Yêu Hậu thần sắc biến thành rất mạnh ngưng trọng, nàng ngẩng đầu nhìn hướng đui mù nữ, nói: “Ngươi là ai!”

“Là nhân loại, đều đáng chết?”

Đui mù nữ mặt hướng Yêu Hậu, nói: “Đừng quên, ngươi cũng là nhân loại.”

Yêu Hậu gắt gao nhìn xem đui mù nữ, yên lặng một cái chớp mắt, nàng đột nhiên hướng phía đui mù nữ cách không tựu là một trảo, một đạo năng lượng cự trảo đột nhiên tê liệt không gian, hướng phía xa xa đui mù nữ hung hăng trảo tới.

Đem năng lượng cự trảo xuất hiện một khắc này, đui mù nữ sau lưng cái kia phiến biển cả đột nhiên sôi trào lên, vô số đạo sóng nước phóng lên trời, xuyên thẳng mây xanh, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này Yêu Hậu thực lực không phải bình thường cường ah! Hắn nhìn về phía đui mù nữ, mặc dù đối với đui mù nữ so sánh có lòng tin, nhưng là đối với đui mù nữ thực lực chân thật hắn lại một chút cũng không rõ ràng lắm, bởi vậy, đui mù nữ có thể hay không kháng trụ cái này Yêu Hậu bọn người, trong lòng của hắn cũng có chút ít không chắc. Nếu như đui mù nữ gánh không được Yêu Hậu bọn người, vậy hắn lần này làm một chuyện tựu không mà nói rồi, bởi vì này bằng với là hại đui mù nữ.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp trong nội tâm đã quyết định, nếu như đui mù nữ gánh không được Yêu Hậu bọn người, vậy hắn liền chuẩn bị tăng lên kiếm ý, hơn nữa đốt hồn!

Xa xa, đui mù nữ thần sắc bình tĩnh, đem làm cái kia đạo năng lượng cự trảo đi vào nàng hướng trên đỉnh đầu lúc, nàng tay phải có chút xoay tròn, sau đó một ngón tay hướng phía trên không điểm ra.

Vạch.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia đạo năng lượng cự trảo ầm ầm nghiền nát, vô số năng lượng mảnh vỡ đã ở trong nháy mắt hóa thành hư vô, tựu phảng phất từ không đã xuất hiện.

Xa xa, Yêu Hậu khóe mắt hơi nhảy, đang muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, đui mù nữ đột nhiên cách không hướng phía Yêu Hậu tựu là một điểm.

Ông!

Vạch, đui mù nữ trước mặt không gian lập tức nổi lên từng đợt Liên Y. Xa xa, Yêu Hậu sắc mặt đại biến, hai tay điệp gia, sau đó mạnh mà hướng phía trước ấn tới.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Yêu Hậu trực tiếp phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ người trực tiếp bị đẩy lui rồi hơn một ngàn trượng.

“Yêu Hậu!”

Xa xa, cái kia năm tên yêu thú kinh hãi, thân hình khẽ động, hướng phía đui mù nữ bắn mạnh tới, năm tên hư giai yêu thú ngay ngắn hướng xuất thủ, sao mà khủng bố? Nhưng mà, cái kia đui mù nữ nhưng lại nhìn cũng chưa từng nhìn cái này năm tên hư giai yêu thú, nàng chỉ là tay phải vung lên, sau đó tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia năm tên hư giai yêu thú trực tiếp bị chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài

Một bên, Dương Diệp cái cằm đều nhanh đến rơi xuống rồi. Lão thiên, đây là hư giai yêu thú ah! Không phải đế giả, là hư giai yêu thú ah, hơn nữa còn là năm vị hư giai yêu thú! Nhưng mà cứ như vậy bị đui mù nữ tay vung lên tựu cho chấn đi ra ngoài, cái này đui mù nữ rốt cuộc là mạnh bao nhiêu?

Đui mù nữ muốn lần nữa xuất thủ, lúc này, cái kia Mạt Tiểu Lãnh đột nhiên xuất hiện ở đui mù nữ trước mặt cách đó không xa, tại nàng trên hai tay, phân biệt có càng nhiều kim sắc hỏa diễm cùng một đóa màu xanh đậm hỏa diễm. Không có chút nào nói nhảm, Mạt Tiểu Lãnh hai tay ném đi, cái kia hai đóa hỏa diễm trực tiếp mang theo một đạo thật dài hỏa diễm cái đuôi hướng phía đui mù nữ oanh tới.

Đui mù nữ lông mày kẻ đen cau lại, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng hai tay bình thân mà ra, sau đó nhẹ nhàng nắm chặt, lập tức, cái kia hai đóa hỏa diễm bị định ngay tại chỗ, mà đúng lúc này, Mạt Tiểu Lãnh xuất hiện ở cái kia hai đóa hỏa diễm trước mặt, sau đó nàng hai tay kết được một cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, cái kia hai đóa hỏa diễm mạnh mà tăng vọt, trong chốc lát biến thành một sợi kim sắc hỏa diễm Cự Long cùng một sợi màu xanh đậm hỏa diễm Cự Long, hai cái Cự Long thân thể bãi xuống, trực tiếp oanh tại đui mù nữ trên người.

Oanh!

Đui mù nữ vị trí lập tức hóa thành một cái biển lửa.

Nhìn thấy một màn này, Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng lại nổi lên cười lạnh, nhưng mà rất nhanh, nụ cười của nàng cứng đờ, bởi vì cái kia phiến biển lửa vậy mà tại bành trướng lấy. Thoáng qua, ‘Oanh’ một tiếng, cái kia phiến biển lửa trực tiếp hóa thành hư vô, sau đó đui mù nữ xuất hiện ở nàng trong tầm mắt. Lúc này, đui mù nữ hay là trước kia đui mù nữ, một chút việc đều không có!

“Làm sao có thể!” Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn xem đui mù nữ, “Ngươi vậy mà không sợ của ta Phần Thiên Xích Diễm cùng U Hải linh hỏa!”

Đui mù nữ mặt hướng Mạt Tiểu Lãnh, nói: “Lại để cho ta có chút ngoài ý muốn, ngươi vậy mà có được như thế thần vật, ân? Không đúng, ngươi không phải này giới chi nhân, ngươi đến từ Ngoại Vực.

Ồ? Yêu thú huyết mạch không phải yêu thú, là thần thú, trên người của ngươi chính là thần thú huyết mạch, huyết mạch cực nóng tránh được Vạn Hỏa ngươi là thần Phượng tộc đấy."

Nghe vậy, Mạt Tiểu Lãnh đồng tử hơi co lại, nói: "Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao biết tộc của ta!"

Xa xa, Yêu Hậu cũng xuất hiện ở Mạt Tiểu Lãnh bên cạnh, nàng ánh mắt cũng đã rơi vào đui mù nữ trên người, trong mắt ngoại trừ nghi hoặc còn có kiêng kị. Trước mắt nữ nhân này thực lực, thâm bất khả trắc!

Đui mù nữ nói: "Năm đó sự tình, ngươi thần Phượng tộc cũng không tham dự, hôm nay, lưu ngươi một mạng." Nói xong nàng mặt hướng một bên Yêu Hậu, "Như lại bước vào nơi đây, tất nhiên lấy ngươi đầu người."

Nói xong, đui mù nữ không tại quản Yêu Hậu bọn người, quay người rời đi.

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Lúc này, Mạt Tiểu Lãnh đột nhiên hỏi.

"U Minh điện!"

Đui mù nữ cũng không quay đầu lại, tiếp tục đi lên phía trước, một bên Dương Diệp vội vàng đi theo, nhưng hắn là còn có thiệt nhiều thiệt nhiều sự tình chuẩn bị hỏi đui mù nữ đây này.

U Minh điện?

Một bên, Yêu Hậu lông mày kẻ đen cau lại, hiển nhiên nàng chưa từng nghe qua. Nàng quay đầu nhìn về phía Mạt Tiểu Lãnh, đem làm nàng chứng kiến Mạt Tiểu Lãnh thần sắc lúc, lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì lúc này Mạt Tiểu Lãnh con mắt mở thật to đấy, trong con ngươi, tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin.

Yêu Hậu so Mạt Tiểu Lãnh càng thêm khiếp sợ, bởi vì nàng theo bái kiến Mạt Tiểu Lãnh như vậy qua. Cho tới nay, Mạt Tiểu Lãnh đều là phi thường có tự tin, hơn nữa, đối mặt cái này minh ngục đại lục hết thảy, đều có loại bao quát tư thái, mà bây giờ, Mạt Tiểu Lãnh cái này thần sắc, rõ ràng cho thấy bị khiếp sợ đến rồi.

"U Minh điện là cái gì?" Yêu Hậu trầm giọng hỏi.

Mạt Tiểu Lãnh bàn tay nhỏ bé nắm chặt, trầm mặc hồi lâu, sau đó quay đầu nhìn về phía Yêu Hậu, nói: "Về sau đừng tại tới nơi này, bằng không thì, ai cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Yêu Hậu nhướng mày, nói: “Tiểu Mạt, cái kia U Minh điện đến tột cùng là cái gì?”

Mạt Tiểu Lãnh ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, “Một cái từng để cho Đại Thế Giới sở hữu tất cả thế lực nghe mà biến sắc thế lực, các nàng có mười cái điện hạ.” Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Yêu Hậu, nói: “Ngươi biết rõ trong lúc các nàng mười vị điện hạ thức tỉnh, hơn nữa tề tụ lúc có nhiều khủng bố sao?”

Nói đến đây, Mạt Tiểu Lãnh thở nhẹ thở ra một hơi, lại nói: “Thập Điện tề tụ”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1319: Thập Điện tề tụ, vũ nội vô địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thập Điện tề tụ, vũ nội vô địch!”

Mạt Tiểu Lãnh ngưng trọng nói.

“Vũ nội vô địch?” Yêu Hậu khóe mắt nhảy dựng, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Mạt Tiểu Lãnh nhẹ gật đầu, nàng hai tay hư giơ lên, sau đó vẽ lên một vòng tròn, “Chúng ta cái này phiến vũ trụ, đều biết Thiên thế giới, nếu như các nàng Thập Điện điện hạ đều thức tỉnh, hơn nữa tề tụ, mấy ngàn trong thế giới, không có bất kỳ một cái thế lực hoặc là người có thể cùng các nàng đối kháng. Đây không phải truyền thuyết, cái này là chân thật, các nàng, có thực lực này!”

“Các nàng tề tụ qua?” Yêu Hậu hỏi.

Mạt Tiểu Lãnh khẽ lắc đầu, nói: “Thiếu chút nữa.”

“Vì cái gì?” Yêu Hậu hỏi lại.

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Uy hiếp được rất nhiều người cùng rất nhiều thế lực rồi.”

Yêu Hậu trầm mặc, nàng đã nghĩ tới nào đó loại khả năng.

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Không nghĩ tới ở cái địa phương này gặp được một vị U Minh điện điện hạ, hơn nữa nàng có lẽ tựu là mười trong điện bài danh đệ tam đui mù nữ. Đui mù nữ nguyên đến lợi hại như vậy.”

“Các nàng là dùng thực lực đến bài danh?” Yêu Hậu hỏi.

đọc truyện ở http://truy e ncuatui.net/

Mạt Tiểu Lãnh khẽ lắc đầu, nói: “Chưa tính là, Top 3 vị là dùng thực lực bài danh, Top 3 phía dưới, này đây tuổi bài danh.”

“Nói cách khác, tại nàng phía trên, còn có hai vị so nàng lợi hại hai vị điện hạ?” Yêu Hậu trầm giọng nói.

Mạt Tiểu Lãnh nhẹ gật đầu.

Yêu Hậu trong nội tâm rùng mình, nói: “Cái này đui mù nữ cũng đã như thế khủng bố, nàng kia phía trước cái kia hai vị”

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Bài danh thứ hai so sánh thần bí, ta không rõ ràng lắm, nhưng là thứ nhất từng có nàng truyền thuyết, truyền thuyết nàng dùng Thiên Đạo chi nhãn là thức ăn. Thiên Đạo chi nhãn, trong thế giới Thiên Đạo chi nhãn cùng Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn, thật là khủng bố đấy, đặc biệt là Đại Thế Giới Thiên Đạo sinh sôi nảy nở đi ra Thiên Đạo chi nhãn, đó là chân chính có thể hủy thiên diệt địa đấy. Không nói Đại Thế Giới, tựu là trong thế giới Thiên Đạo chi nhãn cũng không phải chúng ta có thể đối kháng đấy.”

Yêu Hậu trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng nếu là Đại Thế Giới người, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này?”

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Năm đó ở Đại Thế Giới, U Minh điện tao ngộ đại biến, sau đó trong vòng một đêm, sở hữu tất cả U Minh điện điện hạ đều biến mất. Rất nhiều người nói các nàng chết rồi, cũng có rất nhiều người nói các nàng đi rồi, đi hướng cái khác vũ trụ rồi. Không nghĩ tới, ta vậy mà tại đây phong bế trong thế giới gặp được một vị điện hạ. Nói cách khác, các nàng hẳn nàng điện hạ đều ở đây phiến vũ trụ, bởi vì vì bọn nàng là sẽ không tách ra đấy.”

“Nàng là không phải có thể ly khai cái chỗ này?” Yêu Hậu hỏi.

Mạt Tiểu Lãnh ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nói: “Nếu như phía chân trời cái kia cấm chế, là lúc trước cái kia đạo bào lão đầu tận lực lưu lại, như vậy, tựu tính toán nàng, chỉ sợ cũng khó có thể ly khai. Nhưng là, phong tỏa cái thế giới này cái kia đạo cấm chế, rõ ràng không là cố ý cái gọi là, cho nên, đối với nàng mà nói, phải ly khai, có lẽ chỉ là một bữa ăn sáng.”

“Nàng không ly khai, ý nghĩa nàng ở chỗ này có việc cần hoàn thành.” Yêu Hậu cau mày nói: “Nàng muốn ở chỗ này làm cái gì?”

“Không biết!” Mạt Tiểu Lãnh lắc đầu.

Trầm mặc hồi lâu, Yêu Hậu nhìn về phía xa xa, nói: “Vì cái gì Dương Diệp nhận thức nàng?”

“Đây cũng là ta muốn biết đấy!” Mạt Tiểu Lãnh cũng nhìn về phía rồi xa xa.

Hai người trầm mặc hồi lâu, Mạt Tiểu Lãnh nói: “Đi thôi.” Nói xong, nàng không tại dừng lại, quay người rời đi.

Yêu Hậu thật sâu nhìn một Dương Diệp cùng đui mù nữ rời đi phương hướng, sau đó mang theo một bên năm vị hư giai yêu thú quay người rời đi

Đui mù nữ trước khi rời đi vị trí về sau, dọc theo bờ biển hướng phía xa xa chậm rãi đi đến, ở sau lưng nàng, là Dương Diệp. Dương Diệp đi theo đui mù nữ sau lưng không sai biệt lắm một trượng vị trí.

Đui mù nữ đi rồi một hồi, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: “Không muốn đi theo ta.”

Dương Diệp nhưng lại cười hắc hắc, sau đó đi tới đui mù nữ bên cạnh cùng đui mù nữ song song nói: “Cái kia, trước kia sự, đa tạ rồi.” Câu này nói lời cảm tạ, không có nửa phần hư giả. Trước kia nếu như không phải đui mù nữ, hắn nhất định là muốn cùng Yêu Hậu bọn người liều mạng đấy, mà kết quả cuối cùng đơn giản hai chủng, loại thứ nhất là hắn chết, loại thứ hai là hắn chết thảm!

Yêu Hậu tăng thêm Mạt Tiểu Lãnh, tựu tính toán hắn tướng chính mình kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, cũng tuyệt đối với giết không chết đấy, trừ phi Kiếm Linh thức tỉnh, hoặc là Cùng Kỳ thức tỉnh! Mà Kiếm Linh cùng Cùng Kỳ đến bây giờ cũng không có động tĩnh, đây là hắn buồn bực nhất sự tình. Bởi vì Kiếm Linh cùng Cùng Kỳ chỉ cần bất kỳ một cái nào thức tỉnh, hắn đều muốn không sợ Yêu Hậu bọn người.

Đui mù nữ quay mắt về phía Dương Diệp, tuy nhiên nàng không có trợn mắt, nhưng là Dương Diệp cảm giác được xuất, đối phương là đang nhìn hắn. Trầm mặc một hồi, đui mù nữ nói: “Thiên phú của ngươi cùng tiềm lực còn có thể, cũng là một cái có Đại Khí Vận người, tương lai nhất định bất phàm. Này Phương thế giới không nên ở lâu, nhanh chóng rời đi.”

Nói xong, nàng quay người tiếp tục hướng phía trước đi đến.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng đi theo, nói: “Tiền bối, phải hay là không tại đây muốn xảy ra chuyện gì?”

Đui mù nữ không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Tiền bối, ta tới đây đấy, là vì Ngân Hà Kiếm Đồ, ngươi nên biết Ngân Hà Kiếm Đồ hạ lạc, có thể nói cho ta biết?” Đế nữ tướng hắn đưa tới cái chỗ này, vì chính là Ngân Hà Kiếm Đồ, hắn có thể nào tay không ly khai? Mà duy nhất biết rõ Ngân Hà Kiếm Đồ hạ lạc đúng là trước mắt cái này đui mù nữ rồi, cho nên, hắn vội vàng cùng đi qua.

Đui mù nữ trầm ngâm sau nửa ngày, nói: “Vật ấy trong tay ngươi, quả thật có thể có phát huy hắn uy lực chân chính. Nhưng là, ngươi đừng suy nghĩ, ít nhất tạm thời đừng suy nghĩ.”

“Vì cái gì!” Dương Diệp đại đại khó hiểu.

Đui mù nữ không nói gì, tiếp tục đi lên phía trước lấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đui mù nữ, do dự xuống, nói: “Cái kia, thứ này đối với ta man trọng yếu đấy, ngươi, ngươi nếu không nói cho ta, ta đã có thể mỗi ngày quấn quít lấy ngươi rồi.”

Đui mù nữ dừng bước lại mặt hướng Dương Diệp, “Ngươi đây là muốn chơi xỏ lá sao?”

Dương Diệp: “”

Đui mù nữ quay người tiếp tục đi lên phía trước, nói: “Ngươi tuy nhiên không là bằng hữu của ta, nhưng là là Tiểu Minh bằng hữu của các nàng, các nàng đã có thể cùng ngươi làm bằng hữu, có lẽ ngươi người cũng còn có thể. Bởi vì vì bọn nàng nguyên nhân, ta tướng ngươi cho rằng là hậu bối đối đãi. Thế nhưng mà ngươi không thể cùng ta chơi xỏ lá, bằng không thì, ta tuy nhiên sẽ không giết ngươi, nhưng muốn đánh ngươi một chầu vẫn là có thể đấy.”

Dương Diệp: “”

Đui mù nữ lại nói: “Ngân Hà Kiếm Đồ ta xác thực biết rõ ở nơi nào, nhưng là, nó hiện tại không thuộc về ngươi, nói cho ngươi biết nó ở nơi nào, càng không có ý nghĩa gì.”

Dương Diệp không có tiếp tục tại hỏi Ngân Hà Kiếm Đồ, tại hỏi tiếp, cũng có chút không cảm thấy được rồi.

Lúc này, đui mù nữ nói: “Bất quá ngươi có thể yên tâm, đã đến giờ rồi, ta sẽ nói cho ngươi biết nó ở nơi nào đấy. Dù sao vật ấy trong tay ngươi mới có thể phát huy hắn uy lực chân chính.”

“Đa tạ!” Dương Diệp vội vàng nói.

Đui mù nữ tiếp tục hướng phía trước đi tới, rất nhanh, một tòa phòng nhỏ xuất hiện ở hai người cách đó không xa, phòng nhỏ là do Mộc Đầu kiến thành, không lớn, nhưng rất tinh xảo, bốn phía còn có vườn rau cùng với quả thụ, tại quả trên cây, còn treo móc do từng chuỗi do vỏ sò xuyên thành vật trang sức, cùng với một ít Phong Linh, gió biển thổi vào, Phong Linh lập tức phát ra từng đợt thanh thúy thanh âm dễ nghe.

“Đây là ngươi chỗ ở?” Dương Diệp hỏi.

Đui mù nữ nhẹ gật đầu, sau đó đi tới trong sân, Dương Diệp cũng đi vào theo. Tuy nhiên đui mù nữ không có mời Dương Diệp đi vào, nhưng là cũng không có ngăn cản Dương Diệp.

Đui mù nữ đi tới một chỗ ghế gỗ lên, sau đó ngồi xuống, tại trước mặt nàng là một trương hình tròn bàn gỗ, tại trên mặt bàn, có một ít hoa quả cùng với bánh ngọt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, đều là bình thường nhất hoa quả cùng với bình thường nhất bánh ngọt.

“Tiểu Minh các nàng tại Linh giới OK?” Lúc này, đui mù nữ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Cũng may, đều rất bá đạo, không người nào dám khi dễ các nàng.” Xác thực, Minh Nữ bọn người ở tại Linh giới thế nhưng mà rất bá đạo, đừng nói Linh giới thế lực này, chính là cái gì Thủ Hộ Giả đều đối với các nàng kiêng kị không thôi.

Minh Nữ khẽ gật đầu, nói: “Như vậy cũng tốt.”

“Ngươi không đi tìm các nàng sao?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ lắc đầu, nói: “Còn có chút việc không có xong xuôi, xong xuôi rồi tựu đi.”

Dương Diệp tuy nhiên rất ngạc nhiên đối phương ở chỗ này muốn làm chuyện gì, nhưng là hắn hay là sáng suốt không có lựa chọn hỏi. Hắn đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên theo hắn trước ngực xông ra. Tiểu Bạch nhìn chung quanh, nhìn thấy không có nguy hiểm, lập tức ôm một quả trái cây theo Dương Diệp trước ngực bay ra, sau đó đem tiểu trảo trong trái cây đưa tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn nhìn cái kia miếng trái cây, trái cây đúng là trước kia Mạt Tiểu Lãnh đưa cho Tiểu Bạch đấy, bất quá lúc này này cái trái cây chỉ còn lại có bên, hơn nữa khắp nơi đều là dấu răng

Dương Diệp cười cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Ngươi ăn!”

Tiểu Bạch nhưng lại lắc đầu, sau đó càng làm trái cây hướng Dương

Diệp trước mặt đưa tiễn đưa.

Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, hắn cũng không có tại cự tuyệt, lập tức ôm trái cây nhẹ nhẹ cắn một cái, sau đó đem trái cây đưa cho Tiểu Bạch, nói: “Ăn no rồi, ngươi ăn.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, giống như là đang hỏi vậy thì đã no đầy đủ?

Dương Diệp vỗ vỗ bụng của mình, nói: “Thật sự đã no đầy đủ.”

Tiểu Bạch đem trái cây đưa tới Dương Diệp bên miệng, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng khoa tay múa chân rồi thoáng một phát.

Dương Diệp xem đã minh bạch, đây là lại để cho hắn tại ăn một miếng. Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó lại cắn một cái. Nhìn thấy Dương Diệp lại cắn một cái, Tiểu Bạch tròng mắt hơi híp, lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, sau đó vùi đầu tựu gặm trái cây không đến một hồi, trái cây tựu trống trơn rồi.

Dương Diệp: “”

“Đây là linh Chủ!”

Đúng lúc này, một bên đui mù nữ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đui mù nữ, nói: “Trước kia cái kia phóng hỏa tiểu nữ hài cũng đã nói như vậy, linh Chủ đến tột cùng là cái gì?”

Đui mù nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hảo hảo đợi nàng.” Nói xong, nàng đứng dậy đi vào mộc trong phòng.

Dương Diệp ngẩn người, lúc này, nhà gỗ ở trong truyền ra đui mù giọng nữ âm: “Trở về đi.”

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, nói: “Ta muốn đem người của ta đưa đến Kiếm Thần đảo đi, được hay không được?” Kiếm Thần đảo rất lớn, hơn nữa kiến trúc nguyên vẹn, lại có rất nhiều kiếm trận, tuy nhiên phần lớn đều là không trọn vẹn đấy, nhưng là có thể chữa trị, dù sao kiếm minh có kiếm cực đại lục này đệ nhất kiếm trận sư. Hơn nữa, nếu như kiếm minh người đều đi Kiếm Thần đảo, còn có một chỗ tốt, cái kia chính là nếu như Yêu tộc cùng kiếm minh phát sinh đại chiến lời mà nói..., kiếm minh có một cái giảm xóc khu vực, cái này giảm xóc khu vực dĩ nhiên là là Kiếm Thần vùng biển.

“Không được!” Lúc này, đui mù nữ bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp đại đại khó hiểu.

Trầm mặc hồi lâu, bên trong nhà gỗ đui mù nữ nói: “Hải lý gặp nguy hiểm đồ vật.”

Nguy hiểm!

Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi, cái này đui mù nữ vậy mà nói nguy hiểm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1320: Hiện tại lăn, còn kịp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đui mù nữ thực lực sao mà khủng bố?

Nhưng mà nàng lại nói hải lý gặp nguy hiểm đồ vật, nói cách khác, vật kia đối với nàng mà nói đều là nguy hiểm đấy.

Đến tột cùng là vật gì liền đui mù nữ đều cảm thấy nguy hiểm?

Dương Diệp không có được đáp án, bởi vì đui mù nữ cũng không trở về lời nói.

Nhà gỗ trước, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó ôm Tiểu Bạch quay người rời đi.

“Nàng rất cường.”

Hồi trở lại kiếm minh trên đường, Tử nhi xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đui mù nữ trước kia bày ra thực lực khả năng chỉ là một góc của băng sơn. Đối với U Minh điện cái này cái thế lực, hắn là càng phát rất hiếu kỳ rồi.

Cuối cùng là một cái gì tổ chức? Người ở bên trong một cái so một cái cường, một cái so một cái yêu nghiệt. Còn có, truyền thuyết kia trong đại tỷ cùng Nhị tỷ lại là kinh khủng cở nào?

U Minh điện!

Dương Diệp hít sâu một hơi, theo hắn phát triển, hắn tiếp xúc người cùng sự cũng tựu ngày càng nhiều, mà tiếp xúc ngày càng nhiều, mới phát hiện cái thế giới này nguyên lai thật sự rất lớn. Đem làm ngươi cảm giác mình rất cường lúc, kỳ thật, còn có so ngươi càng mạnh hơn nữa đấy.

Võ đạo một đường, vĩnh viễn không chừng mực!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp mang theo Tử nhi cùng Tiểu Bạch nhanh hơn tốc độ, hắn hiện tại cũng không thời gian tại đây cảm khái, hắn hiện tại phải giành giật từng giây. Bởi vì Yêu tộc đại quân vô cùng có khả năng muốn xuất ẩn vực, đến đánh kiếm minh. Lúc này đây có đui mù nữ trợ giúp, tiếp theo đâu này? Cũng không thể có cái sự tình tựu chạy đến tìm đui mù nữ a?

Tựu tính toán không biết xấu hổ da, chạy đến tìm đui mù nữ, nhưng là kiếm minh làm sao bây giờ?

Ngoại trừ Yêu tộc, còn có cái kia Nhiếp gia Nhiếp Vô Mệnh cũng là một cái đại đại uy hiếp ah. Đối phương nếu là lần nữa đột phá, nhất định là sẽ tìm đến hắn đấy. Hắn đã giết Nhiếp gia nhiều người như vậy, cơ hồ đem Nhiếp gia diệt môn rồi, đối phương là quyết định không có khả năng buông tha hắn đấy.

Có thể nói, bất kể là hắn, hay là kiếm minh, lúc này tình cảnh đều là phi thường không ổn đấy.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp mang theo Tử nhi cùng Tiểu Bạch đi tới tận thế thành. Hắn đang chuẩn bị bay vào đi, nhưng mà hắn lại ngây ngẩn cả người, bởi vì tại tận thế trên thành không vậy mà xoay quanh lấy từng đạo phi kiếm, phi kiếm số lượng không phải rất nhiều, chỉ có 2000~3000 tả hữu, phẩm giai cũng rất thấp, đều là chút ít Thần giai thượng phẩm.

Đem làm hắn tới gần tận thế thành lúc, những... Này phi kiếm lập tức kịch liệt run lên, sau đó khóa chặt lại rồi hắn, Dương Diệp biết rõ, nếu như hắn tại triều trước bước ra một bước, những... Này phi kiếm nhất định sẽ hướng hắn phóng tới.

Nhìn lướt qua những cái... Kia phi kiếm, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, nói: “Được đó.” Những... Này phi kiếm phẩm giai tuy nhiên thấp, nhưng là cái này trải rộng tận thế trên thành không kiếm trận nhưng lại không tệ, tuy nhiên không cách nào ngăn cản hư giai cường giả, nhưng là muốn nhẹ nhõm chém giết một gã đế giả còn là phi thường nhẹ nhõm đấy.

Do dự xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, đã rơi vào mặt đất.

Tuy nhiên những cái... Kia phi kiếm đối với hắn hoàn toàn không có uy hiếp, nhưng là, nếu như hắn cường hành bay qua, nhất định muốn kinh động tận thế thành người. Chính mình hồi trở lại cái gia, thật sự là không cần phải chơi đùa lớn như vậy động tĩnh ah!

Dương Diệp nắm Tử nhi tay, hướng phía tận thế thành đi đến, tại trên bả vai hắn là Tiểu Bạch. Tại vào thành lúc, Dương Diệp giao rồi 200 miếng đá năng lượng.

Vào thành phí!

Nguyên bản Dương Diệp đối với đây là có chút phản cảm đấy, nhưng là Dạ Lưu Vân kiên trì. Bởi vì đây là quy củ, hơn nữa, nếu như không làm như vậy, người nào đều có thể tiến tận thế thành lời mà nói..., dùng không được bao lâu, tận thế thành khả năng muốn kín người hết chỗ rồi. Còn nữa, thu vào thành phí, cũng là kiếm minh một cái thu nhập nơi phát ra.

Kiếm minh phát triển, cần khổng lồ tài chính. Theo như Dạ Lưu Vân lời nói mà nói, tựu là không thể cả đời dựa vào hắn Dương Diệp xuất Tử Tinh Thạch a! Kiếm minh nhất định phải có tự cấp tự túc năng lực, đây là kế lâu dài.

Về phần tại sao thu phí như vậy cao, cái này tự nhiên là bởi vì lúc này tận thế thành có được hai cái tuyệt phẩm linh mạch, phải biết, có được hai cái tuyệt phẩm linh mạch kiếm minh, đối với minh ngục đại lục huyền giả mà nói, hoàn toàn tựu là động Thiên Phúc. Cũng xác thực là như thế này, Dương Diệp tại sau khi vào thành, linh khí đập vào mặt, phi thường đầy đủ, so ở bên ngoài không biết thiệt nhiều tuổi lần.

Đáng giá một nói rất đúng, giao nộp rồi 200 miếng đá năng lượng về sau, cũng không có nghĩa là ngươi có thể vĩnh viễn ở trong thành, 200 miếng đá năng lượng, chỉ có thể cho ngươi trong thành ở mười ngày thời gian. Nếu như ngươi muốn trong thành đợi càng lâu, vậy ngươi cũng chỉ có hai chủng biện pháp, một là không ngừng giao đá năng lượng, hai là gia nhập kiếm minh, trở thành kiếm minh một phần tử.

Mà kiếm minh lại không phải là người nào đều thu đấy, muốn gia nhập kiếm minh, ngươi được có thực lực!

Tóm lại, hiện tại minh ngục đại lục người đều dùng gia nhập kiếm minh vẻ vang. Không nói ẩn vực, lúc này kiếm minh là minh ngục đại lục hoàn toàn xứng đáng thế lực tối cường.

Trong thành có chút náo nhiệt, người đi đường nối liền không dứt, tại đường đi hai bên, có một ít bày hàng vỉa hè đấy, bán dĩ nhiên là là một ít huyền bảo, hoặc là huyền kỹ cùng với khác cái gì món đồ chơi.

Dương Diệp đối với những vật này tự nhiên là không có gì hứng thú đấy, mà Tiểu Bạch nhưng lại giống như rất xa hứng thú, tại trên bả vai hắn tiểu lòng trắng mắt quay tròn địa chuyển, một hồi nhìn xem tại đây, một hồi nhìn xem chỗ đó.

Gặp Tiểu Bạch như vậy, Dương Diệp cùng chồn tía nhìn nhau cười cười, hai người thả chậm bước chân, đã Tiểu Bạch ưa thích chơi, bọn hắn tự nhiên không ngại cùng nàng hảo hảo chơi thoáng một phát.

“Bọn hắn như thế nào cũng không nhận ra ta?”

Đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói. Hắn sau khi vào thành, những người này hiển nhiên cũng không nhận ra hắn, cũng không phải hắn tự kỷ, mà là hắn đã từng đã ở tận thế trên thành không lộ mặt qua, theo đạo lý mà nói, những người này có lẽ đối với hắn có ấn tượng mới là.

Tử nhi trắng rồi một Dương Diệp, nói: “Chính ngươi ngẫm lại, có ai sẽ nghĩ tới kiếm minh minh chủ sẽ tới nơi này dạo phố? Hơn nữa, ngươi gần đây Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, tựu tính toán người ta bái kiến ngươi một lượng mặt, khả năng đều quên được sạch sẽ rồi.”

“Nói cũng đúng!” Dương Diệp cười nói.

Tử nhi hé miệng cười cười, nói: “Nếu như ngươi thật muốn uy phong một bả, hoàn toàn có thể ở chỗ này hô to một tiếng: Ta là kiếm minh minh chủ. Như vậy, khẳng định có rất nhiều người đã chạy tới đối với ngươi thăm viếng.”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, nói: “Ta cũng không nhàm chán như vậy.”

Tử nhi che miệng cười cười, sau đó nói: “Gần đây một thời gian ngắn, không phải sát nhân, tựu là bị đuổi giết, ngừng mệt mỏi đấy, dính Tiểu Bạch ánh sáng, chúng ta hôm nay hảo hảo dạo chơi, cũng nhẹ nhõm thoáng một phát.”

Nghe vậy, Dương Diệp trên mặt dáng tươi cười dần dần biến mất, Tử nhi nhìn thấy một màn này, lập tức nhẹ giọng hỏi: “Làm sao vậy?”

Dương Diệp nắm thật chặt Tử nhi tay, nói: “Đi theo ta, để cho ngươi chịu khổ.” Đối với Tử nhi còn có An Nam Tĩnh các nàng, trong lòng của hắn là có áy náy đấy, bởi vì đi theo hắn, cơ hồ tựu không có An Ninh qua. Đặc biệt là Tử nhi, theo vừa bắt đầu đi theo hắn đến bây giờ, không biết gặp được qua bao nhiêu lần nguy hiểm, có mấy lần thậm chí còn chết.

Tuy nhiên Tử nhi các nàng chưa từng có một tia câu oán hận, nhưng là, trong lòng của hắn lại có thể nào không thẹn?

Tử nhi nhìn một Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Ta thích đi theo ngươi cùng một chỗ mệt mõi!”

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó chỉ chỉ chồn tía, vừa chỉ chỉ chính mình, tiểu trảo một hồi vung vẩy, sau đó tiểu trảo ôm Dương Diệp đôi má, nhẹ nhàng cọ lấy Dương Diệp cái trán.

Dương Diệp xem đã minh bạch, Tiểu Bạch đây là đang nói nàng cùng chồn tía đồng dạng, ưa thích đi theo hắn!

Dương Diệp tướng Tiểu Bạch ôm vào trong ngực, cùng chồn tía nhìn nhau cười cười, sau đó hướng phía trước đi đến.

Tận thế thành phồn hoa có chút vượt qua Dương Diệp tưởng tượng, không chỉ nhiều người, mà lại còn có rất nhiều cửa hàng, những... Này cửa hàng, có bán huyền kỹ đấy, huyền bảo đấy, linh thảo đấy, tóm lại, đủ loại đồ vật đều có, hơn nữa có chút cửa hàng bán đồ vật còn rất tốt.

Tuy nhiên tận thế trong thành phần lớn đều là chút ít ưa thích tranh cường háo thắng lính đánh thuê, nhưng là tận thế thành lại là phi thường hài hòa, cũng không có người xằng bậy. Đương nhiên, cái này chủ yếu là kiếm minh nguyên nhân. Phải biết, tận thế thành các nơi đường đi, thường cách một đoạn thời gian đều có kiếm minh chấp pháp đội tuần tra.

Những... Này chấp pháp đội đội viên đều là kiếm minh thành viên tạo thành đấy, không phải bắt buộc, mà là bọn hắn tự nguyện đến tuần tra đấy, bởi vì đến tuần tra, là có điểm tích lũy lợi nhuận đấy. Đối với kiếm minh thành viên, hấp dẫn nhất đồ vật không phải Tử Tinh Thạch, mà là điểm tích lũy, bởi vì đã có điểm tích lũy, công pháp gì huyền kỹ đều đã có.

“Lưu Vân thật lợi hại!” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không thể không nói, Dạ Lưu Vân quản lý năng lực xác thực lợi hại, nếu để cho hắn để ý tới lời mà nói..., tận thế thành tuyệt đối sẽ là kêu loạn đấy.

Đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ bên phải một nhà cửa hàng, sau đó không đều Dương Diệp nói chuyện, nàng liền trực tiếp bay về phía cửa hàng.

Dương Diệp cùng Tử nhi nao nao, lập tức hai người vội vàng đi vào theo.

Cửa hàng là một nhà chuyên môn bán linh thảo cùng với linh quả các loại thiên tài địa bảo điếm, Dương Diệp cùng Tử nhi sau khi đi vào, vừa hay nhìn thấy Tiểu Bạch ôm lấy một khỏa trắng noãn sắc trái cây gặm, mà ở Tiểu Bạch trước mặt, là một cái mười bảy mười tám tuổi tiểu cô nương, lúc này tiểu cô nương nhìn xem Tiểu Bạch, con mắt mở thật to đấy, cái vật nhỏ này là từ đâu bay tới hay sao?

Khi thấy Dương Diệp cùng Tử nhi sau khi đi vào, tiểu cô nương vội vàng nói: “Cái này, cái quả này rất quý cần mười miếng Tử Tinh Thạch”

Dương Diệp cong ngón búng ra, mười miếng Tử Tinh Thạch đã rơi vào tiểu cô nương trước mặt, tiểu cô nương khẽ giật mình, lập tức vội vàng thu vào, sau đó nàng xem một Dương Diệp cùng Tử nhi, hiển nhiên, trước mắt hai người này không phải người bình thường.

“Đây là cái gì trái cây?” Dương Diệp có chút tò mò hỏi. Tiểu Bạch thế nhưng mà rất kiêng ăn đấy, bình thường trái cây nàng là tuyệt không để vào mắt đấy.

“Mật cát quả, phi thường ngọt, có tẩm bổ kinh mạch công hiệu.” Tiểu nữ hài nói khẽ.

Phi thường ngọt!

Dương Diệp đã minh bạch, trái cây không phải hàng cao cấp, nhưng là phi thường ngọt, thuộc về Tiểu Bạch ưa thích loại hình.

Đúng lúc này, một gã mặc hoa bào thanh niên cùng ba tên lão giả đi vào trong tiệm, nhìn thấy người này hoa bào thanh niên, tiểu cô nương kia sắc mặt biến hóa, sau đó vội vàng lấy ra một quả nạp giới đưa tới cái kia hoa bào thanh niên trước mặt, nói: “Từ công tử, đây là cái này Nguyệt đấy, tổng cộng 30 miếng Tử Tinh Thạch, đều ở bên trong rồi.”

Hoa bào thanh niên tiếp nhận nạp giới, sau đó lắc đầu, nói: “Tiểu Lam, ngươi đây cũng là làm gì? Chỉ cần ngươi đáp ứng cùng bổn công tử một đêm, về sau ngươi cái này điếm an toàn phí tựu miễn đi, cũng chỉ là một đêm, cũng không phải muốn ngươi cả đời, cớ sao mà không làm đâu này?”

Tên gọi Tiểu Lam nữ tử khẽ lắc đầu, sau đó lui qua một bên.

Hoa bào thanh niên nhún vai, đang muốn quay người rời đi, đột nhiên, hắn thấy được một bên đang tại gặm trái cây Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, ánh mắt hắn sáng ngời, nói: “Thật đáng yêu tiểu gia hỏa, cốc Lam nhất định ưa thích.”

Nói xong, hắn tựu muốn nắm Tiểu Bạch, một bên Tiểu Bạch rất cảnh giác, phát giác được có người hướng hắn chộp tới, lập tức vội vàng ôm trái cây bay đến Dương Diệp trên bờ vai.

Hoa bào thanh niên nhìn về phía Dương Diệp cùng Tử nhi, khi thấy Tử nhi lúc, hắn con mắt lần nữa sáng ngời, “Tốt một cái dấu hiệu tiểu mỹ nhân, chậc chậc, thật sự là tiêu chí.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Cái này Tiểu chút chít cùng cái này tiểu mỹ nhân, ta đều đã muốn.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào thanh niên, nói: “Hiện tại lăn, còn kịp.”

Hoa bào thanh niên hai mắt nhắm lại, nói: “Tại đây tận thế thành, không người nào dám không để cho ta Từ Vân thiên mặt mũi! Dám đấy, đều đã bị chết.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1321: Ta muốn cả nhà ngươi chết hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ Vân Thiên?

Dương Diệp nhướng mày, đang muốn động thủ, đột nhiên, hắn nghĩ tới điều gì, nói: “Trước ngươi nói cốc Lam, ngươi nhận thức cốc Lam?” Cốc Lam hắn tự nhiên là nhận thức đấy, cô nương này lúc trước cũng không trẻ tại Nam Sương trước mặt nói hắn nói bậy. Nghĩ đến Nam Sương, Dương Diệp thần sắc lập tức nhu hòa rất nhiều, đối với Nam Sương, hắn thật sự tướng đối phương cho rằng là muội muội đến đối đãi.

Từ Vân Thiên không có trả lời Dương Diệp, mà là đi tới Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, nói: “Ta đang nói một lần, ngươi cái vật nhỏ này còn ngươi nữa bên người nữ nhân này”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

BA~!

Một đạo thanh thúy cái tát âm thanh ở giữa sân vang lên, sau đó cái kia Từ Vân Thiên trực tiếp bay đến điếm bên ngoài.

Cái kia Tiểu Lam cùng một bên hai gã lão giả trực tiếp sửng sốt, hai gã lão giả dẫn đầu trước phục hồi tinh thần lại, sau đó hai người đồng thời thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới!

BA~!

BA~!

Hai đạo cái tát âm thanh lần nữa vang lên, sau đó hai gã lão giả cũng trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Một bên, cái kia Tiểu Lam con mắt trợn lên, tiểu miệng há ra thật to, đủ để nhét hạ một quả trứng gà. Cái kia Từ Vân Thiên là nửa đế, mà cái này hai gã lão giả thế nhưng mà đế giả ah!

Hai gã đế giả cứ như vậy bị đánh bay rồi

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó hôn một chút Dương Diệp, đón lấy lại vùi đầu gặm trái cây.

❊[truyen cua tui
đốt net] Dương Diệp không có để ý cái kia Từ Vân Thiên cùng hai gã lão giả, mà là nhìn về phía rồi một bên vẫn còn chấn kinh hãi Tiểu Lam, nói: “Trước kia hắn nói chính là cái kia cái gì an toàn phí, là kiếm minh yêu cầu thu đấy sao?”

Nghe được Dương Diệp câu hỏi, Tiểu Lam lập tức phục hồi tinh thần lại, do dự một chút, nàng lắc đầu, nói: “Không phải.”

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Không phải kiếm minh thu đấy, vậy ngươi tại sao phải cho hắn?”

Tiểu Lam nhìn một Dương Diệp, nói khẽ: “Đây là an toàn phí, nếu như không để cho, ta cái này điếm khai mở không được. Không chỉ ta, chúng ta cái này một sợi phố cửa hàng đều có giao đấy.”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Vì cái gì không đi kiếm minh Report?”

“Sẽ chết đấy!” Tiểu Lam nói khẽ.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, lúc này, Tiểu Lam lại nói: “Ngươi, ngươi đi nhanh đi. Ngươi, ngươi tuy nhiên rất lợi hại, nhưng là ở chỗ này, ngươi đấu không lại hắn đấy.”

“Hắn ở chỗ này rất lợi hại?” Một bên Tử nhi đột nhiên hỏi.

Tiểu Lam nhẹ gật đầu, nói: “Đã từng có cửa hàng không có cho Tử Tinh Thạch, sau đó cái kia cửa tiệm phố chủ nhân cả nhà trong một đêm đều biến mất.”

“Kiếm minh chấp pháp đội mặc kệ?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Lam do dự một chút, sau đó nói: “Con đường này chấp pháp đội cùng hắn, hắn, bọn hắn hình như là cùng một nhóm.”

“Cái kia địa phương khác chấp pháp đội đâu này?” Tử nhi hỏi.

Tiểu Lam nói: “Địa phương khác đấy, căn bản không dám quản hắn khỉ gió, ta trước kia nhìn thấy qua, một ít kiếm minh chấp pháp đội đội trưởng đối với hắn đều rất cung kính, nghe nói hắn tại kiếm minh cao tầng có người.”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lúc này chìm xuống đến.

Tử nhi nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

“Người ở bên trong cút ra đây cho ta!”

Đúng lúc này, cái kia Từ Vân Thiên thanh âm đột nhiên ở ngoài cửa vang lên.

Trong tiệm, cái kia Tiểu Lam do dự xuống, sau đó nói: “Ngươi, các ngươi từ cửa sau trốn a.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta rất muốn nhìn một chút, lai lịch của hắn đến cùng có bao nhiêu, thậm chí ngay cả một ít chấp pháp đội cũng không dám quản hắn khỉ gió.” Nói xong, hắn lôi kéo Tử nhi cùng Tiểu Bạch đi ra cửa hàng.

Lúc này, điếm bên ngoài đã tụ tập rất nhiều người, đem làm Dương Diệp cùng Tử nhi còn có Tiểu Bạch nhân viên chạy hàng về sau, ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp cùng Tử nhi trên người, trong mắt xông đầy hiếu kỳ, còn có một tia thương cảm.

“Cái này người đoán chừng là từ bên ngoài đến đấy, chậc chậc, thật sự là người không biết không sợ, liền cái này Từ Bái Bì cũng dám gây, thật sự là chán sống lệch ra ah.”

“Ta ngược lại không biết là, nhìn đối phương trấn định như vậy, có lẽ là yên tâm có chỗ dựa chắc.”

“Cái gì không có sợ hãi, ta đã cảm thấy là người không biết không sợ. Tại chúng ta minh ngục đại lục, ai dám gây kiếm minh? Tại trong thành này đắc tội cái này Từ Bái Bì, tựu tương đương với đắc tội kiếm minh, hắn tại lợi hại, có thể so với kiếm minh lợi hại? Xem đi, hắn đợi tí nữa kết cục sẽ là bực nào thê thảm.”

“Cũng thế, nghe nói cái này Từ Bái Bì thúc thúc cùng gia gia đều là kiếm minh cao tầng, thuộc về rất có thế lực cái chủng loại kia, trước mắt thằng này đánh rồi Từ Bái Bì, Từ Bái Bì thúc thúc cùng gia gia nhất định là sẽ không từ bỏ ý đồ đấy. Hắc hắc, kỳ thật ta cảm thấy được, cái này đánh chính là tốt, cái này Từ Bái Bì ta cũng sớm muốn đánh nhau rồi, đáng tiếc không có cái kia gan!”

“Ngu xuẩn, họa là từ ở miệng mà ra, nếu để cho Từ Bái Bì nghe được lời của ngươi, cả nhà ngươi đều muốn tại tận thế thành biến mất!”

“”

Trong tràng vô số người nghị luận nhao nhao.

Dương Diệp không có để ý người chung quanh, ánh mắt đã rơi vào cái kia Từ Vân Thiên trên người, lúc này, cái này Từ Vân Thiên thần sắc dữ tợn, trong mắt tràn đầy điên cuồng, hắn má phải, cao cao sưng lên, làm cho cả khuôn mặt cũng đã biến hình, ở đằng kia sưng lên trên gương mặt, có một đạo vô cùng rõ ràng dấu bàn tay.

Từ Vân Thiên nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, hai tay nắm chặt, trong mắt tràn đầy dữ tợn sắc, “Không cần biết ngươi là ai, ta muốn cả nhà ngươi chết hết, ta”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

“BA~!”

Một đạo thanh thúy cái tát âm thanh lần nữa ở giữa sân vang lên, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Từ Vân Thiên trực tiếp bay đến mấy trăm trượng bên ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất.

“Xoạt!”

Trong tràng một mảnh xôn xao, ngoại trừ khiếp sợ Dương Diệp thực lực bên ngoài, còn khiếp sợ Dương Diệp đảm lượng.

Tất cả mọi người biết rõ, Từ Vân Thiên ở trên có người, hơn nữa lai lịch không nhỏ, mà trước mắt nam tử này cũng dám đang tại tất cả mọi người mặt đánh Từ Vân Thiên!

Người kia là ai?

Tất cả mọi người nhìn xem Dương Diệp, trong đầu tràn đầy nghi hoặc, hiếu kỳ Dương Diệp thân phận.

Một bên, cái kia đi theo Từ Vân Thiên hai gã lão giả nhìn thấy Từ Vân Thiên bị Dương Diệp đại bay ra ngoài, lập tức giận dữ, tựu muốn động thủ, song khi Dương Diệp nhìn về phía hắn hai người lúc, hai người lập tức biến sắc, liên tục hướng về sau lui, trong mắt ngoại trừ kiêng kị còn có một tia hoảng sợ. Hiện tại hai người mới nhớ tới, trước kia bọn hắn thế nhưng mà tại trước mắt cái này mặt người trước liền một chiêu đều không có sống quá!

Xa xa, cái kia Từ Vân Thiên theo trên mặt đất bò lên, khi thấy hắn bộ dáng lúc, một bên Tử nhi lập tức ‘Phốc phốc’ cười cười. Bởi vì lúc này Từ Vân Thiên má trái cũng sưng phồng lên, lúc này Từ Vân Thiên đầu, hoàn toàn chính là một cái đầu heo, chính thức đầu heo.

Không chỉ Tử nhi, chung quanh rất nhiều người cũng là buồn cười, bất quá nhưng lại không người nào dám cười.

Từ Vân Thiên sờ lên chính mình hai bên mặt, ngẩn ngơ, sau đó lập tức nộ rống lên, hắn dùng sức gào thét, tựa như mổ heo thanh âm.

Sỉ nhục!

Vô cùng nhục nhã!

Bị người đang tại mặt đánh như vậy, đối với hắn Từ Vân Thiên mà nói, chính là một cái vô cùng nhục nhã. Hắn Từ Vân Thiên chưa từng thụ qua như vậy sỉ nhục? Dưới cơn thịnh nộ, hắn đã quên rồi thực lực của mình cùng Dương Diệp ở giữa chênh lệch, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Nhưng mà hắn vừa xong Dương Diệp trước mặt, sau đó cả người liền là lần nữa đã bay đi ra ngoài.

PHỐC!

Không trung, Từ Vân Thiên liền phun vài ngụm máu, sau đó tại bay ra mấy trăm trượng về sau, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện đã rơi vào xa xa trên mặt đất.

Hảo cường!

Tất cả mọi người thần sắc mặt ngưng trọng nhìn xem Dương Diệp, trước kia bọn hắn chỉ là hiếu kỳ Dương Diệp thân phận lai lịch, mà không để ý đến Dương Diệp thực lực, hiện tại nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, mọi người mới phát hiện, Dương Diệp không chỉ đảm lượng rất lớn, thực lực này cũng là rất cường.

“Vì cái gì không giết hắn đi?” Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi hỏi.

“Không gấp, ta muốn nhìn một chút, sau lưng của hắn cái này chỗ dựa đến tột cùng là ai, có thể lại để cho hắn kiêu ngạo như vậy.” Dương Diệp nói. Một cái thế lực phát triển, tất nhiên sẽ có rất nhiều sâu mọt, cái này là không cách nào tránh khỏi đấy. Nếu như hắn không phát hiện thì cũng thôi đi, nhưng là đã nhìn thấy, cái kia không thể nói trước muốn quản quản rồi.

Tử nhi đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, nói: “Đến rồi.”

“Chấp pháp đội đến rồi!” Lúc này, trong tràng có người kinh hô.

Rất nhanh, một bên đám người lập tức phân ra ra, rất nhanh, hơn hai mươi tên mặc màu đen khôi giáp, cầm trong tay màu đen trường thương hư giả đã đi tới.

Toàn bộ là đế giả!

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt mang theo không chút nào che dấu thương cảm. Trong lòng bọn họ, Dương Diệp cường thịnh trở lại thì như thế nào? Nơi này là kiếm minh địa bàn, tại cường còn có thể mạnh qua kiếm minh hay sao?

Chấp pháp đội đi tới trong tràng, cầm đầu một người trung niên nam tử ánh mắt đầu tiên đã rơi vào cái kia Từ Vân Thiên trên người, khi thấy Từ Vân Thiên hình dạng lúc, trung niên nam tử sắc mặt lúc này trầm xuống.

“Lâm, Lâm huynh!”

Từ Vân Thiên theo trên mặt đất bò lên, đi tới trung niên nam tử kia bên cạnh, sau đó chỉ vào xa xa Dương Diệp, giận dữ hét: “Lâm Mặc huynh, giết, giết hắn đi, giúp ta giết hắn đi.”

Tên gọi Lâm Mặc trung niên nam tử vỗ vỗ Từ Vân Thiên bả vai, nói: “Ngươi là Từ lão cháu trai, càng là ta Lâm Mặc huynh đệ, chúng ta chấp pháp ba đội bình thường không ít thụ Từ lão chiếu cố, ngươi yên tâm, mặc kệ đối phương là ai, các huynh đệ đều thay ngươi lấy cái công đạo.”

Nói xong, hắn mang theo sau lưng hai mươi người đi về hướng rồi một bên Dương Diệp cùng Tử nhi, cái kia Từ Vân Thiên cũng liền bề bộn cùng tới.

Lâm Mặc đám người đi tới rồi Dương Diệp trước mặt ba trượng chỗ dừng lại, Lâm Mặc còn không nói chuyện, cái kia Từ Vân Thiên chính là chỉ vào Dương Diệp, nhe răng cười nói: “Trước ngươi không phải là rất lợi hại sao? Đến ah, ngươi tại động thủ thử xem, đến”

Hắn thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng.

Bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở hắn trước mặt, sau đó nhéo ở rồi cổ của hắn, đợi mọi người phục hồi tinh thần lại về sau, Dương Diệp véo lấy Từ Vân Thiên cổ đã về tới tại chỗ.

Cái kia Từ Vân Thiên trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, lúc này đây, hắn rốt cục ý thức được mình cùng Dương Diệp chênh lệch rồi.

Nhìn xem Từ Vân Thiên, Dương Diệp nhẹ cười cười, không nói nhảm, lập tức mạnh mà tướng hắn hướng mặt đất tựu là một đập.

Bành!

Mặt đất rạn nứt, máu tươi văng khắp nơi.

Từ Vân Thiên không có chết, nhưng lại cũng nhanh, toàn bộ người đều bị Dương Diệp cái này một đập cho nện mộng ép.

Dương Diệp không có để ý Từ Vân Thiên, mà là nhìn về phía cái kia

Lâm Mặc, Lâm Mặc hai tay nắm chặt, trầm giọng nói: “Ngươi đây là đang khiêu khích ta kiếm minh?”

Một bên, Tử nhi lần nữa ‘Phốc phốc’ cười cười, nàng xem một Dương Diệp, lắc đầu, không nói gì.

“Khiêu khích kiếm minh?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngược lại là không có ý tứ này.”

“Không vậy?”

Lâm Mặc thanh sắc dữ tợn lên, nói: “Ta xem ngươi tựu là có!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, nói: “Mọi người nghe lệnh, người này trước mặt mọi người đánh người, bỏ qua tận thế thành quy củ, càng khiêu khích ta kiếm minh, theo như luật đáng giết, Sát!”

Thanh âm rơi xuống, hơn hai mươi tên chấp pháp đội đội viên kể cả Lâm Mặc, toàn bộ hướng phía Dương Diệp vọt tới

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1322: Dạ Lưu Vân đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy chấp pháp đội những người kia xông lên, Dương Diệp thần sắc dần dần băng lạnh xuống.

Nguyên bản hắn đối với cái kia Tiểu Lam lời nói vẫn còn có chút không tin, bởi vì hắn cảm thấy chấp pháp đội người không có khả năng như vậy coi trời bằng vung, dù sao chấp pháp đội đại biểu chính là kiếm minh, bọn họ là tận thế thành trật tự kẻ quản lý, nếu như những... Này quản lý trật tự người không tuân thủ trật tự, dùng công mưu tư, đây không phải là tương đương bôi Hắc Kiếm minh sao?

Nhưng sự thật là, những người này tựu là như vậy coi trời bằng vung. Nếu như hắn không phải kiếm minh minh chủ, hắn đều sẽ cảm giác được hôm nay kiếm minh là tại thế đại khinh người, không phải cảm thấy, mà là hiện tại kiếm minh tựu là tại thế đại khinh người!

Những người này đi lên không hỏi nguyên do, trực tiếp tựu đối với hắn xuất thủ, nhưng lại cho hắn bỏ thêm một cái khiêu khích kiếm minh tội danh. Không cần phải nói, những người này đã từng khẳng định thường xuyên làm như vậy. Chứng kiến khó chịu người, hoặc là không nghe lời người, sẽ tới một câu, ngươi là đang gây hấn với kiếm minh, sau đó có thể quang minh chính đại tướng đối phương giết chết!

Con sâu làm lẩu nồi canh!

Những người này tựu là con sâu làm lẩu nồi canh!

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tay phải vung lên, cái kia xông lên phía trước nhất trung niên nam tử trực tiếp tựu bay đến ngàn trượng bên ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện đã rơi vào một chỗ trên vách tường, vách tường ầm ầm sụp xuống, trực tiếp tướng hắn giấu đi. Mà lúc này, Dương Diệp tay phải lần nữa tật vung

Bành bành bành

Trong tràng, không mấy bóng người không ngừng bay ra ngoài, không đến mấy tức thời gian, sở hữu tất cả chấp pháp đội người toàn bộ đã bay đi ra ngoài.

Trong tràng tất cả mọi người ngốc... Như gà gỗ.

Những... Này chấp pháp đội đều là đế giả ah! Nhưng mà cứ như vậy cứ như vậy toàn quân bị diệt rồi. Người trong sân đều không phát hiện Dương Diệp là như thế nào xuất thủ đấy!

//tru y encuatui.net/
“Chấp pháp đội lần này đá trúng thiết bản rồi!” Trong tràng, có người trầm giọng nói.

“Thì tính sao? Đừng quên, nơi này chính là tận thế thành, là kiếm minh địa bàn, đương kim đại lục, ai dám cùng kiếm minh khiêu chiến?” Một người khác nói.

Hỏi nói người đều là đồng ý gật gật đầu.

Hôm nay minh ngục đại lục, kiếm minh là hoàn toàn xứng đáng siêu cấp bá chủ, cùng kiếm minh đối nghịch, chỉ có một con đường chết.

Lúc này, cái kia phế tích bên trong, Lâm Mặc chui ra, nhìn xem Dương Diệp, Lâm Mặc thần sắc cực kỳ khó coi, hắn không nghĩ tới chính mình thậm chí ngay cả trước mắt cái này người một chiêu đều tiếp không dưới. Tuy nhiên lửa giận trong lòng bốc lên, nhưng là hắn lý trí nhưng lại cũng không biến mất, chỉ là một chiêu, hắn cũng đã phi thường tinh tường, chính mình cũng không phải trước mắt cái này người đối thủ.

Bởi vậy, lập tức hắn trực tiếp lấy ra một cái Truyền Âm Phù bóp nát.

“Gọi người! Chấp pháp đội gọi người.”

“Không biết là ai ra, không phải là kiếm minh cái kia mũi kiếm tổ a? Nghe nói trong lúc này đều là kiếm minh minh chủ Dương Diệp tự mình chọn lựa kiếm tu thiên tài, mỗi người đều có thể vượt cấp chiến đấu, hơn nữa trang bị đều là Đế cấp, nếu như là bọn hắn đến”

“Có lẽ không có khả năng, cái này mũi kiếm tổ là kiếm minh cường đại nhất một chi lực lượng, làm sao có thể để ý tới loại này lông gà vỏ tỏi việc nhỏ?”

“Đây cũng không phải là việc nhỏ, ngươi xem thằng này, đế giả ở trước mặt hắn căn bản không có sức hoàn thủ, cái này kiếm minh người bình thường đến chỉ sợ thật đúng là làm không được hắn! Đoán chừng cũng tựu mũi kiếm tổ, hoặc là kiếm minh những cái... Kia lão quái vật cấp bậc cường giả đi ra mới có thể dọn dẹp hắn.”

“Đừng nói nhảm rồi, xem đi, kiếm minh cường giả lập tức muốn đến rồi.”

“”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, trên bả vai hắn Tiểu Bạch đột nhiên cọ xát hắn đôi má, sau đó tiểu trảo chỉ vào xa xa cửa hàng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch đã đem cái kia trái cây gặm xong. Hắn cười cười, sau đó nhìn về phía một bên cửa hàng cửa ra vào Tiểu Lam, lúc này tiểu cô nương này con mắt mở thật to đấy, trên mặt tràn đầy vẻ kinh ngạc. Hiển nhiên, nàng bị Dương Diệp trước kia thực lực cho khiếp sợ đến rồi.

Dương Diệp cười nói: “Tiểu Lam cô nương, cái kia trái cây còn gì nữa không?”

Tiểu Lam ngơ ngác một chút, sau đó vội vàng gật cái đầu nhỏ, nói: “Có.”

Tiểu Lam âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Dương Diệp trên bờ vai Tiểu Bạch thoáng một phát tựu bay đến trước mặt nàng, sau đó tại nàng kinh ngạc trong ánh mắt, Tiểu Bạch bưng lấy một bó to Tử Tinh Thạch đưa tới trước mặt của nàng. Tiểu Lam yết hầu lăn lăn, vô ý thức nhận lấy những cái... Kia Tử Tinh Thạch, đem làm nàng tiếp nhận Tử Tinh Thạch về sau, Tiểu Bạch lập tức lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn.

Nàng đếm trong tay Tử Tinh Thạch, có chừng chừng một trăm miếng, nói cách khác, có thể đổi mười miếng trái cây. Nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lập tức nhếch miệng cười cười, sau đó dùng tiểu trảo vẽ lên một cái trái cây hình dạng.

Nhìn thấy Tiểu Bạch bộ dáng khả ái, Tiểu Lam trên mặt lập tức hiện ra một vòng vui vẻ, nói: “Đi theo ta!” Nói xong, nàng quay người đi vào trong tiệm.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn nhìn Dương Diệp, gặp Dương Diệp gật đầu, lập tức thân hình lóe lên, đuổi kịp rồi Tiểu Lam.

“Dám lấn ta kiếm minh, Không cần biết ngươi là ai, hôm nay ngươi đều đi không xuất cái này tận thế thành!” Lúc này, xa xa Lâm Mặc bỗng nhiên âm thanh hung dữ nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Lâm Mặc, nói: “Kiếm minh rất rất giỏi sao?”

Nghe vậy, trong tràng người chung quanh thần sắc lập tức cổ quái lên.

Kiếm minh rất giỏi sao?

Lời này hỏi thật hay không có trình độ, hôm nay kiếm minh có thể không đơn thuần là rất giỏi, mà là phi thường rất giỏi. Không nói ẩn vực, toàn bộ minh ngục đại lục, ai dám khiêu khích kiếm minh? Coi như là ẩn vực, hôm nay cũng không dám khiêu khích kiếm minh. Không phát hiện lúc trước ẩn vực đi ra hai gã hư giả lập tức đã bị kiếm minh minh chủ Dương Diệp chém giết sao?

“Thật sự là buồn cười!”

Cái kia Lâm Mặc khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Không nghĩ tới cái này minh ngục đại lục vậy mà còn có người như thế khinh thị ta kiếm minh, ngươi biết rõ chúng ta người sau lưng là ai chăng? Là Dương Diệp! Biết rõ Dương Diệp sao? Ngươi đừng nói với ta ngươi chưa từng nghe qua Dương Diệp!”

“Dương Diệp?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngược lại là nghe qua, bất quá, hắn rất rất giỏi sao?”

Xoạt!

Trong tràng một mảnh xôn xao, tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp giống như là đang nhìn một cái quái vật. Dương Diệp rất giỏi sao? Tự nhiên là rất giỏi ah!

Đương kim đại lục đệ nhất thiên tài, đương kim đại lục đệ nhất kiếm tu, cũng là đương kim đại lục đệ nhất thế lực chủ nhân, càng là đương kim đại lục một người duy nhất dùng nửa đế cảnh chém giết hư giả người.

Cái này còn rất giỏi, cái kia muốn như thế nào mới tính toán rất giỏi?

“Thằng này chớ không phải là theo trong viên đá bỗng xuất hiện hay sao?” Có người nhìn xem Dương Diệp, thấp giọng thầm nói.

Kỳ thật, Dương Diệp nói câu nói kia thực sự không phải là đang ngồi xạo lền~. Hắn biết rõ chính mình có bao nhiêu cân lượng, cái thế giới này, cường giả nhiều hơn đi. Người, muốn có tự tin, nhưng càng muốn đem chính mình phóng thấp một chút, bởi vì chỉ có như vậy, mới sẽ không tự mãn.

Xa xa, cái kia Lâm Mặc đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, lập tức ha ha phá lên cười, phảng phất đã nghe được cái gì cười đã chuyện cười. Nở nụ cười hồi lâu, hắn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Thật sự là buồn cười, buồn cười đến cực điểm. Không thể không nói, ngươi vô tri đổi mới (respawn) rồi ta đối với vô tri nhận thức.”

Dương Diệp lắc đầu, cũng không đang cùng đối phương nói nhảm, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, nói: “Như thế nào các ngươi chỗ dựa còn chưa tới?”

“Ha ha”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự xa xa phía chân trời truyền đến, “Không nghĩ tới có người cũng dám coi rẻ chúng ta kiếm minh, ta ngược lại là có chút tò mò rồi.”

Thanh âm rơi xuống, một gã mặc ngân giáp trung niên nam tử mang theo một đám mặc áo giáp màu đen huyền giả xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

“Là hộ vệ đội đội phó Mạc nhiễm hùng!” Trong tràng, có nhân thần sắc mặt ngưng trọng nói.

“Mạc đại ca!”

Lúc này, cái kia Lâm Mặc vội vàng nghênh đón tiếp lấy, sau đó nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, nói: “Người này không chỉ đả thương Từ lão cháu trai, càng tướng chúng ta một ít huynh đệ toàn bộ đả thương” nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Người này thực lực rất cường.”

Mạc nhiễm hùng nhìn một Dương Diệp dưới chân cái kia đã không biết sống chết Từ Vân Thiên, khi thấy Từ Vân Thiên thảm trạng lúc, hắn sắc mặt lúc này trầm lên, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Thật sự là thật to gan, dám ở ta tận thế thành khiêu khích ta kiếm minh.”

Dương Diệp nhìn lướt qua Mạc nhiễm hùng bọn người, sau đó hắn đá đá dưới chân Từ Vân Thiên, nói: “Thằng này tại trong thành làm xằng làm bậy, một mình thu cái gọi là an toàn phí, các ngươi có lẽ đều là biết đến a?”

Mạc nhiễm hùng nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực biết rõ.”

“Các ngươi biết rõ, vậy các ngươi mặc kệ?” Dương Diệp hỏi.

Mạc nhiễm hùng nhìn một Dương Diệp, khẽ cười nói: “Nguyên lai là một cái xen vào việc của người khác đấy, các hạ, ngươi thực lực không tệ, nhưng là, muốn xen vào chúng ta kiếm minh việc đâu đâu, còn giống như không đủ. Ta cũng không muốn cùng ngươi nhiều lời, thả Từ tiểu huynh, ta lại để cho hai người các ngươi cái chết đau nhức nhanh một chút, bằng không thì, ta sẽ cho các ngươi muốn chết cũng khó khăn!”

Dương Diệp lắc đầu, sau một khắc, cả người hắn biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia Mạc nhiễm hùng trước mặt, cái kia Mạc nhiễm hùng sắc mặt đại biến, đang muốn thối lui, nhưng mà đã muộn, bởi vì Dương Diệp đã nhéo ở rồi cổ họng của hắn.

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi!

Đặc biệt là cái kia Lâm Mặc bọn người, bọn hắn không nghĩ tới, liền cái này Mạc nhiễm hùng cũng không phải Dương Diệp một chiêu chi địch!

Dương Diệp bỏ qua người chung quanh, nhìn xem cặp kia mắt trợn lên Mạc nhiễm hùng, nói: “Ta chỉ hỏi một lần, đến tột cùng là ai tự cấp các ngươi chỗ dựa, cho các ngươi tại tận thế thành như thế hung hăng càn quấy!”

“Ngươi, ngươi, ngươi đến tột cùng, là, ai” Mạc nhiễm hùng nhìn xem Dương Diệp, khàn giọng nói.

Lúc này, Dương Diệp thủ sẵn Mạc nhiễm hùng yết hầu mạnh mà hướng mặt đất một đập.

Bành!

Mặt đất trực tiếp rạn nứt, cái kia Mạc nhiễm hùng đầu lâm vào trong lòng đất, thân thể một hồi lại một hồi run rẩy lấy.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Lâm Mặc, nói: “Tiếp tục gọi, đem các ngươi chỗ dựa gọi tới.”

“Ngươi” lúc này, Lâm Mặc thật sự có chút sợ rồi.

“Nhanh lên gọi!”

Dương Diệp đột nhiên mạnh mà quát, cái kia Lâm Mặc lập tức bị sợ một cái run rẩy, sau đó vội vàng lấy ra truyền âm phù.

Lúc này đây, người đến vô cùng nhanh, một gã mặc trường bào màu đen lão giả xuất hiện ở trong tràng.

“Từ lão!” Cái kia Lâm Mặc vội vàng đi tới lão giả trước mặt, đối với áo đen lão giả cung kính thi lễ, “Chúng ta vô năng, không có thể cứu Từ huynh.”

Áo đen lão giả khoát tay áo, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn lông mày lập tức nhíu một cái, nói: “Chúng ta phải hay là không bái kiến?”

Dương Diệp không có trả lời lão giả lời mà nói..., hắn chỉ chỉ trước mặt Từ Vân Thiên, nói: “Tựu là ngươi dung túng ngươi cái này cháu trai tại trong thành làm xằng làm bậy hay sao?”

“Chỉ là thu một ít an toàn phí, không tính làm xằng làm bậy a?” Áo đen lão giả nói.

“Không giao đây này?” Dương Diệp hỏi.

Áo đen lão giả nhướng mày, đang muốn nói chuyện, lúc này Dương Diệp nói: “Không giao tựu diệt cả nhà người ta, vậy sao?”

Áo đen lão giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi quản nhiều lắm. Ra, hiện tại tựu là ngươi hành vi của mình trả giá thật nhiều a.”

Nói xong, hắn muốn xuất thủ, mà lúc này, trong tràng đột nhiên một giọng nói ở giữa sân vang lên: “Dạ quân sư đến rồi.”

“Dạ quân sư cũng đã bị kinh động, thằng này xong đời.”

“Theo hắn khiêu khích kiếm minh một khắc này bắt đầu, hắn cũng đã xong đời.”

“Bất quá cái này Từ Vân Thiên thu an toàn phí”

“Ngu xuẩn ah, người ta Dạ quân sư là sẽ tin tưởng người này vẫn tin tưởng kiếm minh những người này?”

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1323: Ta không phục, ta muốn gặp kiếm chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không có để ý áo đen lão giả, quay đầu nhìn về phía rồi xa xa.

Rất nhanh, người ở ngoài xa bầy phân ra ra, một nữ tử xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Nữ tử đang mặc một bộ màu xanh váy dài, váy dài lau nhà, mái tóc áo choàng, thần sắc bình tĩnh, toàn thân lộ ra một cỗ lạnh nhạt khí chất. Tại nữ tử sau lưng, còn có mười lăm tên mặc ngân giáp thị vệ.

Cô gái này dĩ nhiên là là Dạ Lưu Vân!

Nhìn thấy Dạ Lưu Vân, trong tràng tất cả mọi người vội vàng hướng lấy Dạ Lưu Vân cung kính thi lễ. Tuy nhiên kiếm minh minh chủ là Dương Diệp, nhưng là Dương Diệp đều là Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, rất ít người nhìn thấy hắn. Mà cái này Dạ Lưu Vân lại bất đồng, nàng tại trong thành chưởng quản hết thảy, nàng mỗi tiếng nói cử động đều quan hệ lấy vô số người tương lai, có thể nói, Dạ Lưu Vân tại trong thành uy vọng tuy nhiên so ra kém Dương Diệp, nhưng là chỉ gần thứ Dương Diệp.

Một bên, cái kia áo đen lão giả vội vàng đi tới Dạ Lưu Vân trước mặt, đối với Dạ Lưu Vân có chút thi lễ, thần sắc cực kỳ cung kính, đang muốn nói chuyện, nhưng mà Dạ Lưu Vân nhưng lại trực tiếp vượt qua rồi hắn, đi về hướng rồi một bên Dương Diệp.

Cái kia áo đen lão giả nhìn thấy một màn này, lập tức sửng sốt.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dạ Lưu Vân đi tới Dương Diệp trước mặt, đang muốn hành lễ, Dương Diệp khoát tay áo, nói: “Ta và ngươi tầm đó, thật sự không cần phải chơi đùa những... Này hư đấy.”

Dạ Lưu Vân mỉm cười, sau đó nói: “Lúc nào trở về hay sao?”

Dương Diệp nói: “Ngay tại vừa rồi, vốn muốn trực tiếp đi tìm được ngươi rồi, nhưng là Tiểu Bạch ham chơi, hãy theo nàng chơi một chút.”

Mới nói được Tiểu Bạch, Tiểu Bạch liền từ trong tiệm chạy ra, tại trước mặt nàng, kéo lấy mười miếng trái cây, nàng tướng trái cây kéo dài tới rồi Dương Diệp trước mặt, tròn ục ục trên khuôn mặt nhỏ nhắn lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó tướng những cái... Kia trái cây nhận được trong nạp giới, đón lấy xuất ra một sợi dây thừng tướng nạp giới xuyên mà bắt đầu..., bọc tại rồi trên cổ của nàng, nói: “Về sau muốn ăn rồi, chính mình cầm!”

Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra rồi một quả trái cây tựu gặm.

“Nàng ưa thích ăn ngọt hay sao?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, sau đó nhìn một Dương Diệp trước mặt hai người, lại quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, nói: “Xảy ra chuyện gì?”

“Vậy thì được hỏi bọn hắn rồi.” Dương Diệp nhìn về phía xa xa Lâm Mặc bọn người.

Lúc này, trong tràng tất cả mọi người đã hóa đá tại nguyên chỗ, mọi người trong đầu đã trống rỗng.

Nhận thức!

Kiếm minh Dạ quân sư nhận thức trước mắt cái này người

Xa xa cái kia áo đen lão giả bọn người sắc mặt càng là đã thảm trắng đi.

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua áo đen lão giả cùng cái kia Lâm Mặc, nàng không hỏi hai người, mà là quay người nhìn về phía một bên cái kia Tiểu Lam, nói: “Có thể nói cho ta biết sự tình chân tướng sao?”

Tiểu Lam nhìn thoáng qua xa xa áo đen lão giả cùng Lâm Mặc bọn người, có chút do dự, lúc này, Dạ Lưu Vân cười nói: “Vô sự, có ta ở đây, không ai có thể động tới ngươi.”

Gặp Dạ Lưu Vân cam đoan, Tiểu Lam lập tức thở dài một hơi, sau đó bắt đầu nói trước kia trải qua. Nàng càng nói càng dũng cảm, cuối cùng tướng hộ vệ đội một ít không chịu nổi sự tình toàn bộ đều nói ra.

“Nói hươu nói vượn!”

Lúc này, xa xa cái kia áo đen lão giả bỗng nhiên phẫn nộ quát: “Chúng ta hộ vệ đội”

Đúng lúc này, Dạ Lưu Vân quay đầu nhìn thoáng qua áo đen lão giả, áo đen lão giả sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng im miệng, bởi vì Dạ Lưu Vân bên cạnh cái kia mười mấy người khí tức đã đã tập trung vào hắn, hắn biết rõ, nếu là hắn tại nói tiếp, những người này cũng không phải là tập trung hắn, mà là muốn động thủ.

Dạ Lưu Vân quay đầu nhìn về phía Tiểu Lam, nói: “Nói tiếp.”

Tiểu Lam nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, hít sâu một hơi, sau đó tiếp tục bắt đầu nói. Theo Tiểu Lam kể ra, một bên áo đen lão giả bọn người thần sắc cực kỳ khó nhìn lại.

Hồi lâu, Tiểu Lam hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tựu là những thứ này.”

Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không nghĩ tới phía dưới như thế không chịu nổi, là ta sơ sót.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ngươi một ngày bận rộn như vậy, làm sao có thể có thời gian để ý tới lý những chuyện nhỏ nhặt này. Hôm nay ta nếu không là tâm huyết dâng trào cùng Tiểu Bạch dạo phố, cũng không thể nào thấy được một màn này." Việc này hắn tuy nhiên sinh khí, nhưng lại sẽ không trách Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân muốn xen vào sự tình vốn cũng đã rất nhiều, đối với loại chuyện nhỏ nhặt này đều muốn xen vào lời mà nói..., nàng kia đoán chừng muốn mệt chết.

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía áo đen lão giả bọn người, nói: "Từ giờ trở đi, các ngươi đều không phải là hộ người của vệ đội, hơn nữa, từ nay về sau khoảnh khắc, lập tức ly khai tận thế thành, trọn đời không được tại bước vào tận thế thành một bước, nếu dám bước vào, đầu của các ngươi tướng sẽ xuất hiện tại tận thế thành ngoài cửa thành!"

Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Như vậy có thể thực hiện?"

Dương Diệp nói: "Quyết định là tốt rồi."

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, lúc này, một bên áo đen lão giả bỗng nhiên nói: "Dạ quân sư, ta không phục!"

Dạ Lưu Vân quay đầu nhìn về phía cái kia áo đen lão giả, áo đen lão giả trầm giọng nói: "Dạ quân sư, ngươi có thể nào nghe cái này tiểu nữ oa lời nói của một bên liền đem ta đám huynh đệ trục xuất kiếm minh? Ngươi làm như vậy, để cho chúng ta những huynh đệ này thất vọng đau khổ ah!"

Dạ Lưu Vân nói: "Nàng chẳng lẽ là tại vu oan các ngươi sao?"

Áo đen lão giả trầm giọng nói: "Tự nhiên là vu oan, chúng ta hộ vệ đội, gần đây tuân thủ trong thành quy tắc, dù cho có rất ít người trái với rồi quy định, một mình thu cái gọi là cái gì an toàn phí, nhưng cũng không trở thành bị trục xuất kiếm minh ah, hơn nữa, hay là tướng chúng ta tất cả mọi người trục xuất kiếm minh."

Dạ Lưu Vân nhìn lướt qua áo đen lão giả bọn người, nói: "Từ trưởng lão, tôn tử của ngươi tại trong thành làm xằng làm bậy, đừng nói với ta ngươi không biết, ngươi không thêm vào ngăn cản, ngược lại còn trợ Trụ vi ngược, là hắn cung cấp bảo vệ. Hộ cái dù. Từ trưởng lão, ngươi đây là đang dùng thiên vị, hơn nữa, ngươi có biết hay không, hành vi của các ngươi, đối với chúng ta kiếm minh đã đã tạo thành cực kỳ ảnh hưởng tồi tệ. Thứ cho ta nói thẳng, hôm nay vốn nên tru sát ngươi đám bọn họ, đến giết một người răn trăm người, nhưng là, niệm tình các ngươi đã từng đối với kiếm minh có công, cho nên, tha các ngươi một con đường sống."

“Ta không phục!”

Áo đen lão giả nói: “Ta muốn gặp kiếm chủ! Ta muốn cho kiếm chủ là ta chủ trì công đạo!” Một khi bị trục xuất kiếm minh, trục xuất tận thế thành, vậy bọn họ hiện tại hết thảy đều muốn biến mất, không chỉ như thế, ra tận thế thành, về sau muốn tại tiến thêm một bước đó là vô vọng rồi.

Dương Diệp: “”

Dương Diệp bên cạnh, Tử nhi đã nhịn cười không được lên.

Dạ Lưu Vân lắc đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lôi kéo Tử nhi tay hướng xa xa đi đến.

Cái kia áo đen lão giả đang muốn nói chuyện, lúc này, Dạ Lưu Vân sau lưng một gã ngân giáp thị vệ đột nhiên xuất hiện ở áo đen lão giả trước mặt, nói: “Từ Sa Bích, chính ngươi tại xem thật kỹ xem Dạ tiểu thư bên cạnh nam tử là ai, ngươi mở to hai mắt xem thật kỹ xem!” Nói xong, ngân giáp nam tử quay người đuổi kịp rồi Dạ Lưu Vân bọn người.

Áo đen lão giả tại nguyên chỗ ngẩn người, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân, hắn phát hiện một điểm, cái kia chính là Dạ Lưu Vân nhìn như cùng Dương Diệp là song song đi tới, kỳ thật bằng không thì, Dạ Lưu Vân là tại Dương Diệp sau lưng, chỉ có điều khoảng cách rất ngắn, chỉ có không sai biệt lắm nửa bước khoảng cách, bởi vậy, nếu như bức cẩn thận xem, căn bản nhìn không ra.

Đây là hạ vị giả đối với thượng vị giả tôn kính

Nghĩ vậy, áo đen lão giả sắc mặt trong chốc lát thảm trắng như tờ giấy, toàn bộ người càng là hướng về sau liền lùi lại rồi mấy bước, nói: “Hắn, hắn là kiếm chủ”

Áo đen lão giả cũng không có tận lực hạ giọng, bởi vậy, trong tràng tất cả mọi người đã nghe được áo đen lão giả lời nói.

Xoạt!

Trong tràng tất cả mọi người lập tức sôi trào lên.

“Hắn là Dương Diệp, hắn là Dương Diệp, hắn là Dương Diệp”

“Ngày, hắn dĩ nhiên cũng làm là Dương Diệp, khó trách trước kia ta cảm thấy được hắn có chút quen mắt, nguyên lai hắn tựu là kiếm chủ Dương Diệp”

“Ta hãy nói đi, dám đánh cái này Từ Vân Thiên người, tại sao có thể là dong nhân? Phi phi, cái này Từ Vân Thiên tính toán cái đó rễ hành, hắn cũng phối kiếm Chủ đánh”

“Kỳ thật, ta sớm đã biết rõ hắn là Dương Diệp rồi”

Mọi người: “”

Cửa hàng cửa ra vào, cái kia Tiểu Lam ngẩn ngơ, nàng không nghĩ tới vừa rồi tại nàng trong tiệm mua đồ dĩ nhiên là tận thế thành chủ nhân Dương Diệp

Đúng lúc này, một gã ngân giáp nam tử đột nhiên đi tới Tiểu Lam trước mặt, ngân giáp nam tử đối với Tiểu Lam ôm quyền, sau đó lấy ra rồi một quả lệnh bài đưa tới Tiểu Lam trước mặt, nói: “Tiểu Lam cô nương, đây là thân phận lệnh, kiếm chủ nói, nếu như ngươi nguyện ý gia nhập kiếm minh lời mà nói..., tựu thu hạ này lệnh, về sau ngươi tựu là kiếm minh một phần tử, ân, Dạ tiểu thư cũng nói, nếu như ngươi nguyện ý, về sau ngươi có thể đi theo bên người nàng. Nếu như ngươi không muốn cũng không có sao, về sau ngươi có thể an tâm mở cửa tiệm, không người nào dám đến”

“Ta nguyện ý ah!”

Tiểu Lam thoáng một phát đem lệnh bài đoạt mất, sau đó phi thường chân thành nói: “Ta nguyện ý!” Khai mở cái điếm, một tháng có thể lợi nhuận bao nhiêu? Mà một khi gia nhập kiếm minh, chỉ cần cố gắng, về sau còn sợ không có tu luyện tài nguyên sao? Có thể nói, cái này đối với nàng mà nói chính là một cái thiên đại kỳ ngộ, nàng làm sao có thể buông tha?

Ngân giáp nam tử cười cười, nói: “Cái kia mời tiểu Lam cô nương thu thập thoáng một phát, đi với ta kiếm minh.”

“Tốt, lập tức!”

Tiểu Lam nói xong, vội vàng chạy tới trong tiệm

Kiếm điện.

Dương Diệp ngồi ở chủ vị, phía dưới là kiếm minh một ít thành viên trọng yếu, còn có ẩn vực tam tông ba thành người đã ở.

Tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, kiếm minh người đều là thở dài một hơi. Dương Diệp tựu là kiếm minh Định Hải thần châm, chỉ cần Dương Diệp tại, tất cả mọi người tâm đều phóng khoáng.

Dương Diệp nhìn lướt qua mọi người, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn biến sắc, thân hình khẽ động, trực tiếp lướt đi rồi kiếm điện, đi tới không trung, ở phía xa phía chân trời, một đạo hỏa cầu tựa như một khỏa vẫn lạc lưu tinh chính hướng phía tận thế thành đánh úp lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1324: Xung kích đế giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trung, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn tay phải bình thân mà ra, sau đó nắm chặt thành quyền chấn động mạnh một cái.

Oanh!

Quyền xuất, cái kia đạo hỏa diễm trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, một cái cực lớn hỏa diễm 'Chiến' chữ xuất hiện ở tận thế thành trên không.

Tuyên chiến!

Yêu tộc đối với kiếm minh tuyên chiến!

Dương Diệp mặt không biểu tình, thả lỏng phía sau tay phải chậm rãi nắm chặt, trầm mặc hồi lâu, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm trong điện.

Lúc này trong điện hào khí so với trước muốn ngưng trọng rất nhiều, Yêu tộc, hai chữ này đối với người ở chỗ này mà nói đã không thế nào lạ lẫm rồi. Đặc biệt là ẩn vực tam tông ba thành, lúc này tam tông ba thành mặt người sắc đều là có chút khó coi, bọn hắn nhưng chỉ có bị Yêu tộc đuổi giết mà chạy trốn tới minh ngục đại lục đến đấy. Bọn hắn đối với Yêu tộc thực lực, muốn so kiếm minh người rõ ràng hơn.

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới tam tông ba thành người, nói: “Chư vị có ý kiến gì không?”

Lâm Thiên trầm giọng nói: “Tự nhiên là dắt tay cùng nhau đối kháng Yêu tộc.”

Người còn lại cũng liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành. Hiện tại Nhân tộc tựu thừa bọn hắn điểm ấy cường giả, nếu như bọn hắn còn không đoàn kết, người nọ tộc thật sự nên bị diệt tộc rồi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dạ Lưu Vân, nói: “Nói một chút chúng ta thực lực bây giờ.”

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Hư giả cảnh cường giả, tăng thêm ẩn vực tam tông ba thành, chúng ta cùng sở hữu mười hai tên, đế giả cảnh, cùng sở hữu 3000 ba trăm hai mươi mốt tên, còn lại nửa đế cùng Thánh giả, vô số kể.”

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, nói: “Ta đến nói với các ngươi nói Yêu tộc thực lực. Trải qua ẩn vực một trận chiến, tam tông ba thành tổn thất thật lớn, bởi vậy, chúng ta Nhân tộc hiện tại bất kể là hư giả hay là đế giả, tại Yêu tộc trước mặt đều không có bất kỳ ưu thế. Trừ đó ra, tại Yêu tộc ở bên trong, cái kia Yêu Hậu còn có tiểu cô nương kia thực lực, muốn viễn siêu sở hữu tất cả hư giả, có thể nói, trừ ta bên ngoài, chúng ta kiếm minh không có bất kỳ người có thể tới chống lại, mà cho dù là ta, cũng không cách nào đồng thời đối chiến các nàng hai người. Về phần còn lại đế giả, vậy thì càng không cần phải nói, chúng ta đế giả so về Yêu tộc đế giả, chênh lệch rất lớn, một khi chính diện chống lại, chúng ta đế giả không có bất kỳ phần thắng!”

Nói đến đây, Dương Diệp đứng dậy trầm mặc một lát, sau đó nói: “Hiện tại kiếm minh tình cảnh, rất bại hoại.”

Trong tràng mọi người trầm mặc, hào khí càng phát ra ngưng trọng.

Dương Diệp quét mọi người liếc, cười nói: “Không cần khẩn trương như vậy, chỉ cần chúng ta tất cả mọi người đoàn kết nhất trí, Yêu tộc cũng tựu không có đáng sợ như vậy!” Sự thật cũng là như thế, bất kể là ở đâu cái tinh vực, đoàn kết Nhân tộc là phi thường đáng sợ đấy. Nhưng là, tại sở hữu tất cả trong chủng tộc, nhất không đoàn kết thường thường là nhân tộc. Nhân tộc ưa thích nội đấu, cái này phảng phất là thiên tính, mặc kệ ở đâu cái thế giới đều là như thế này.

Lúc này, Lâm Thiên nói: “Dương tiểu huynh, ngươi yên tâm, chúng ta không phải Nhiếp gia, lúc này đây không chỉ quan hệ đến tự chúng ta, càng quan hệ đến toàn bộ Nhân tộc, chúng ta những... Này thế gia cùng tông môn sẽ không ở sau lưng đùa nghịch cái gì tâm nhãn. Chúng ta tam tông ba thành từ giờ trở đi, kể cả chúng ta những lão gia hỏa này, toàn bộ nghe mệnh lệnh của ngươi, ngươi để cho chúng ta như thế nào làm, chúng ta liền làm như thế đó, tuyệt sẽ không có chút chần chờ!”

Tại Lâm Thiên bên cạnh mọi người cũng liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Thiên bọn người, kỳ thật lúc trước hắn tựu có chút bận tâm, lo lắng những... Này thế gia cùng tông môn còn tồn lấy tâm tư khác, bất quá hiện tại xem ra, những người này hiển nhiên cũng đã phi thường tinh tường chính mình tình cảnh hiện tại, biết rõ nếu như tại chơi chút ít lòng dạ hẹp hòi, khả năng tựu thật sự muốn lọt vào diệt tộc rồi.

Sự thật cũng là như thế, Nhân tộc thường thường chỉ có tại sinh tử tồn vong thời khắc, mới có thể chính thức đoàn kết cùng một chỗ!

Dương Diệp không có ở nói nhảm, quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Hiện tại lên, triệu hồi sở hữu tất cả tại bên ngoài kiếm minh thành viên, hơn nữa từ nay về sau khoảnh khắc, đóng cửa thành, mặc kệ người phương nào không được một mình ra khỏi thành. Còn có, tướng Yêu tộc đột kích sự tuyên dương đi ra ngoài, đừng mịt mờ, Yêu tộc thực lực là như thế nào tựu như thế nào!”

“Kể từ đó, rất có thể sẽ tạo thành trong thành khủng hoảng!” Dạ Lưu Vân trầm giọng nói.

“Khủng hoảng?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nói: “Nhân tộc, là nên khủng hoảng thời điểm rồi.”

“Nếu như trong thành khủng hoảng có thể sẽ sai lầm!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nói: “Ta tại trong thành, nội thành tựu cũng không loạn. Về phần như thế nào tuyên truyền, như thế nào kích động, như thế nào khống chế, cái này được cho Lưu Vân ngươi suy nghĩ, dù sao chính là muốn lại để cho bọn hắn khủng hoảng biến thành quyết tâm, cùng Yêu tộc quyết nhất tử chiến quyết tâm.”

“Đã minh bạch!” Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu. Tướng Yêu tộc thực lực công bố ra ngoài, sẽ để cho trong thành người xuất hiện khủng hoảng, nhưng là, như Dương Diệp theo như lời, có hắn tại, nội thành tựu sẽ không xuất hiện nhiễu loạn lớn, hơn nữa nếu như xử lý tốt rồi, những... Này khủng hoảng đều muốn biến thành trong thành mọi người cùng Yêu tộc quyết nhất tử chiến quyết tâm.

Bởi vì lúc này, Nhân tộc đã không có đường lui, không chiến tựu là chết!

“Yêu tộc đại khái lúc nào đến?” Lâm Thiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Đoán chừng rất nhanh.” Kỳ thật hắn biết rõ, Yêu Hậu hẳn là ngay từ đầu tựu muốn dùng tốc độ nhanh nhất san bằng minh ngục đại lục, từ đối phương đến đuổi giết hắn có thể nhìn ra được. Bất quá đáng tiếc chính là, đối phương không có giết đến hắn, ngược lại bị đui mù nữ đả thương. Hiện tại đối phương, nhất định là tại chữa thương, một khi đối phương tổn thương dưỡng tốt, thì ra là Yêu tộc đại quân tiến công minh ngục đại lục thời điểm.

Cùng mọi người tiếp tục thương thảo rồi một hồi như thế nào đối phó Yêu tộc về sau, Dương Diệp liền để cho mọi người lui xuống, hắn hiện tại, cũng cần tu luyện.

Đúng lúc này, hai gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở kiếm trong điện, nhìn thấy hai người, Dương Diệp nao nao, hai người này đúng là kiếm hư cùng kiếm cực, hơn nữa hai người cũng đã đạt tới hư giả.

“Chúc mừng hai vị tiền bối!” Dương Diệp cười nói.

Kiếm cực khoát tay áo, nói: “Lời khách sáo chúng ta tựu đừng bảo là, tới tìm ngươi, là thương lượng với ngươi điểm sự. Ngươi có lẽ cũng nhìn thấy, chúng ta tận thế trên thành không có một cái kiếm trận, nhưng là cái này kiếm trận uy lực cũng không được, nguyên nhân nha, hai cái, một là kiếm quá ít, mà lại phẩm giai quá thấp, hai là gia trì trận pháp này kiếm ý không đủ cường.”

“Cần ta làm cái gì?” Dương Diệp nói.

Kiếm Cực Đạo: “Kiếm, ta cần rất nhiều tốt kiếm, còn có, đợi sẽ bố trí trận pháp lúc, ta hi vọng ngươi có thể dùng kiếm của ngươi ý ở một bên tiến hành phụ trợ.”

Dương Diệp tay phải vung lên, một vạn chuôi Chuẩn Đế giai kiếm toàn bộ đã rơi vào kiếm cực trước mặt, những... Này kiếm với hắn mà nói, tác dụng kỳ thật cũng không phải rất lớn, lấy ra bố trí kiếm trận là không còn gì tốt hơn rồi.

Kiếm cực cũng không khách khí, tướng sở hữu tất cả kiếm đều thu vào, sau đó lại nói: “Còn cần Tử Tinh Thạch đá, ít nhất hai mươi vạn!”

Kiếm cực âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một quả nạp giới tựu bay đến trước mặt hắn, hắn nhìn lướt qua, bên trong vừa vặn hai mươi vạn miếng Tử Tinh Thạch. Kiếm cực không khỏi nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi thật giàu có!”

Dương Diệp cười cười, hắn tại ẩn vực tru sát nhiều như vậy hư giả, Tiểu Bạch không biết tạo rồi bao nhiêu Tử Tinh Thạch đi ra, hắn không có đi cẩn thận vài qua, bất quá chí ít có hơn 100 vạn miếng, kể cả hiện tại cho kiếm cực hai mươi vạn miếng sau cũng còn chí ít có hơn 100 vạn miếng. Cái đồ chơi này với hắn mà nói, hoàn toàn có thể đem làm thạch đầu dùng.

Kiếm Cực Đạo: “Chúng ta đi!”

Nói xong, hắn cùng với kiếm hư quay người hướng ngoài điện lao đi, Dương Diệp cũng liền bề bộn đi theo.

“Kiếm trận uy lực như thế nào?” Không trung, Dương Diệp hỏi.

“Đã có cái này một vạn chuôi Chuẩn Đế giai kiếm, tăng thêm kiếm của ngươi ý, tại tăng thêm những tiểu tử kia hư vô cảnh kiếm ý thúc dục, nhẹ nhõm chém giết hư giả không có bất cứ vấn đề gì.”

Kiếm cực nói xong, tay phải vung lên, cái kia một vạn chuôi Chuẩn Đế giai kiếm lập tức hóa thành vạn đạo kiếm quang xuất hiện ở tận thế trên thành không, sau đó kiếm cực mở thủy hai tay đủ vung, tại kiếm cực hai tay huy động xuống, phía chân trời những cái... Kia huyền kiếm bắt đầu có quy luật chuyển bắt đầu chuyển động. Lúc này, kiếm Cực Đạo: “Thi triển kiếm của ngươi ý, lại để cho kiếm của ngươi ý bao trùm những... Này kiếm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện ở phía chân trời, chỉ là một cái chớp mắt, vạn chuôi huyền kiếm toàn bộ bị hắn Niết Bàn Cảnh kiếm ý bao trùm. Đem làm bị Niết Bàn Cảnh kiếm ý bao trùm một khắc này, những... Này kiếm lập tức như là đang sống, kịch liệt rung động, phát ra từng đạo vang dội kiếm minh thanh.

Phía chân trời kiếm tại kiếm cực điều khiển xuống, nhanh chóng xếp đặt lấy, ước chừng đã qua một canh giờ, sở hữu tất cả kiếm trên không trung hợp thành một cái kỳ dị trận hình, lúc này, kiếm cực đã không có ở điều khiển những... Này kiếm, những... Này kiếm bây giờ là tự hành vận chuyển. Mà Dương Diệp kiếm ý tắc thì như là một đạo mạng nhện, tướng những... Này kiếm bao trùm lên, tại kiếm ý bao trùm xuống, những... Này kiếm tựa như đã có tánh mạng, thỉnh thoảng phát ra một đạo kiếm minh thanh

Dương Diệp nhìn xem phía chân trời cái kia chút ít huyền kiếm, trong mắt có một tia ngưng trọng, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, cái này kiếm trận rất cường.

Lúc này, kiếm kia Cực Đạo: “Nếu là Yêu tộc đột kích, ta sẽ để cho mũi kiếm tổ những tiểu tử kia tiến vào cái này trong kiếm trận, lại để cho bọn hắn dùng kiếm của mình ý đến thúc dục cái này kiếm trận, có kiếm của bọn hắn ý thúc dục, cái này kiếm trận uy lực sẽ thay đổi càng mạnh hơn nữa một ít, khi đó, bằng vào cái kiếm trận này, cũng đủ để giữ vững vị trí tận thế thành, không cho Yêu tộc yêu thú tới gần. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là chúng ta những lão gia hỏa này có thể ngăn trở Yêu tộc cường giả. Bằng không thì, ví dụ như ngươi nói cái kia Yêu Hậu, nàng muốn muốn phá trận pháp này, có lẽ hay là không nhiều lắm độ khó đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Có cái này trận tại, chúng ta nhiều hơn một phần hi vọng. Nhưng, cũng không thể hoàn toàn dựa vào trận này. Nói cho mũi kiếm tổ những người kia, muốn tùy thời chuẩn bị cho tốt hạ thành vật lộn.”

“Đây là tự nhiên!” Kiếm Cực Đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm cực cùng kiếm hư, nói: “Hai vị tiền bối cũng chuẩn bị một chút đem, chúng ta kế tiếp, khả năng có tràng trận đánh ác liệt muốn đánh.”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, về tới kiếm điện.

Trở lại kiếm bọc hậu, hắn trực tiếp lấy ra Tử Tinh Thạch, sau đó xếp bằng ở đấy, bắt đầu điên cuồng hấp thu Tử Tinh Thạch.

Chạy nước rút đế giả!

Cường giả ngày càng nhiều, nửa đế cảnh, đã lăn lộn ngoài đời không nổi rồi, phải đạt tới đế giả!

Cứ như vậy, kế tiếp trong thời gian, Dương Diệp đều tại bắt đầu điên cuồng tu luyện. Về phần kiếm minh sự tình, hắn toàn bộ giao cho Dạ

Lưu Vân, hiện tại với hắn mà nói, tăng thực lực lên mới là trọng yếu nhất.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt bán nguyệt đã qua.

“Rống!”

Một ngày nào đó sáng sớm, một đạo tiếng hét giận dữ đột nhiên tại minh ngục đại lục vang vọng mà lên, ngay sau đó, vô số đạo tiếng hét giận dữ không ngớt không dứt tại minh ngục đại lục vang vọng

Theo những... Này tiếng rống giận dữ vang lên, tất cả mọi người biết rõ, Yêu tộc đến rồi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1325: Còn có yêu, dám cùng ta một trận chiến?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu tộc đột kích!

Ước chừng đã qua một ngày, Yêu tộc đại quân xuất hiện ở tận thế thành bên ngoài mấy ngàn trượng bên ngoài.

Nhìn xem Yêu tộc đại quân, kiếm minh tất cả mọi người thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, phải nói có chút khó coi. Trước đó, tại Dạ Lưu Vân tuyên truyền xuống, bọn hắn đã đã biết Yêu tộc đại quân khủng bố, nhưng là hiện tại tự mình nhìn thấy, bọn hắn mới phát hiện, cái này Yêu tộc đại quân xa so Dạ Lưu Vân nói còn có khủng bố.

Dù cho cách xa nhau mấy ngàn trượng, nhưng là Yêu tộc đại quân khí thế nhưng lại lại để cho tận thế thành tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách.

Khí thế lên, nhân loại đại quân xa xa không bằng Yêu tộc đại quân.

Không qua nhân tộc bên này cũng không có loạn, bởi vì Dạ Lưu Vân trước kia cũng đã cho bọn hắn đánh rồi dự phòng châm, bởi vậy, trong lòng bọn họ, đã sớm biết rõ Yêu tộc đại quân cường đại, tuy nhiên hiện tại nhìn thấy Yêu tộc đại quân so với chính mình muốn còn cường đại hơn, nhưng là trước kia bọn hắn đã có chuẩn bị tâm lý. Bởi vậy, mọi người cũng không có bị Yêu tộc đại quân cho hù đến.

Trên tường thành, Dạ Lưu Vân đứng lặng tại tường thành phía trước nhất, ở sau lưng nàng, là tam tông ba thành hư giả cùng kiếm minh kiếm hư cùng với kiếm cực. Mà ở bọn hắn hai bên trái phải, tắc thì là cả tận thế thành đế giả. Về phần còn lại nửa đế, đã ở trên tường thành, bất quá bọn hắn cũng không phải quân chủ lực, chức trách của bọn hắn là hậu viện.

Hiện tại loại này chiến đấu, nửa đế hiển nhiên đã không có tư cách tham dự.

Lúc này, Yêu tộc đại quân cũng không có đối với tận thế thành phát động tiến công, mà là đứng tại tận thế thành mấy ngàn trượng bên ngoài, giống như là tại chờ đợi cái gì.

Dạ Lưu Vân nhìn về phía xa xa Yêu tộc đại quân, trong mắt nàng là ngưng trọng đấy, Yêu tộc đại quân kỷ luật so nàng tưởng tượng còn tốt hơn, những... Này Yêu tộc đại quân ngừng ở phía xa, bất động không náo, các tộc tầm đó đều cách khoảng cách nhất định, nhìn như không có gì, nhưng là nếu như nhìn kỹ, tựu sẽ phát hiện, bọn hắn cái này có điểm giống nhân loại quân đội quân trận.

Không có kỷ luật, chỉ biết mạnh mẽ đâm tới yêu thú là không đáng sợ đấy, sợ đúng là như loại này so nhân loại còn có kỷ luật Yêu tộc yêu thú.

“Dạ cô nương, Yêu tộc vì sao không tiến công?” Dạ Lưu Vân bên cạnh, Lâm Thiên hỏi. Tại tận thế thành trong khoảng thời gian này, hắn đã biết rõ Dạ Lưu Vân tại tận thế thành cùng Dương Diệp trong nội tâm địa vị, bởi vậy, tuy nhiên Dạ Lưu Vân chỉ là nửa đế, nhưng là hắn cũng không dám vô lễ. Hơn nữa, Dạ Lưu Vân năng lực cũng làm cho hắn kính nể.

Dạ Lưu Vân trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Hai loại khả năng, một là vì chấn nhiếp chúng ta, tan rã tâm lý của chúng ta phòng ngự; Hai là bọn hắn đang đợi, đợi một tốt cơ hội ra tay, hoặc là đợi cái khác cái gì.”

“Chúng ta nên như thế nào?” Lâm Thiên hỏi.

“Cùng bọn hắn đợi!”

Dạ Lưu Vân trầm giọng nói: “Chúng ta chỉ có thể như vậy.” Trong thanh âm lộ ra một tia bất đắc dĩ. Hôm nay Nhân tộc thực lực là yếu nhược tại Yêu tộc rất nhiều đấy, nếu như dựa vào tận thế thành trận pháp cùng kiếm trận, mọi người còn có thể miễn cưỡng cùng Yêu tộc đối kháng, nhưng là nếu như không có tận thế thành là dựa vào, Nhân tộc bên này nhất định là chiến bất quá Yêu tộc đấy.

Khoảng cách gần vật lộn, hư giả cũng may, nhưng là đế giả cảnh cường giả, nhân loại bên này có thể sẽ toàn quân bị diệt.

Cho nên, lúc này quyền chủ động đều tại Yêu tộc trên tay, Yêu tộc nếu là muốn chiến, Nhân tộc bên này cũng chỉ có thể chiến, Yêu tộc nếu là lui, Nhân tộc bên này cũng chỉ có thể dừng tay. Không có biện pháp, Nhân tộc căn bản không cách nào cùng Yêu tộc chính diện đối bính.

Lâm Thiên nhẹ gật đầu, sau đó lại nói: “Dương tiểu huynh đâu này?”

Dạ Lưu Vân nói: “Còn đang bế quan, Lâm lão yên tâm, hắn là kiếm minh minh chủ, hắn so bất luận kẻ nào đều muốn quan tâm kiếm minh cùng sinh tử của chúng ta.”

“Ta ngược lại không lo lắng hắn lâm trận bỏ chạy!” Lâm Thiên cười nói: “Ta chỉ là cảm thấy, lúc này tinh thần của chúng ta có chút sa sút, nếu như hắn tại lời mà nói..., nhất định có thể phấn chấn quân tâm.”

Dạ Lưu Vân cười cười, nói: “Như thế!”

Dương Diệp tại tất cả mọi người trong nội tâm tựu là vô địch đấy, bởi vì không có người bái kiến hắn bị bại, hơn nữa, tất cả mọi người đã từng đều nhìn thấy hắn đơn giản đập phát chết luôn qua hư giả. Có thể nói, lúc này tận thế thành tất cả mọi người sở dĩ dám cùng Yêu tộc quyết nhất tử chiến, nguyên nhân chủ yếu là Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp tại, bọn hắn tựu có hi vọng!

Dương Diệp uy vọng tự nhiên không phải thoáng cái tựu có, lúc này từng điểm từng điểm tích lũy lên. Hiện tại Dương Diệp, không đơn thuần là kiếm minh tinh thần trụ cột, càng là cả Nhân tộc tinh thần trụ cột!

“Yêu tộc có động tĩnh rồi!”

Lúc này, một bên bỗng nhiên có người nói.

Dạ Lưu Vân bọn người ngẩng đầu nhìn lại, mấy ngàn trượng bên ngoài, Yêu tộc đại quân đột nhiên ngay ngắn hướng hướng phía tận thế thành đẩy mạnh, tốc độ không nhanh, phải nói có chút chậm, nhưng là bộ pháp chỉnh tề, đâu vào đấy, phi thường có quy luật. Theo Yêu tộc đại quân chậm rãi hướng phía tận thế thành đi tới, một cổ kinh khủng khí thế hướng phía tận thế thành mang tất cả mà đi, tại đây cổ uy áp áp bách dưới, tận thế thành mọi người lập tức khí tức cứng lại, hô hấp đều biến thành khó khăn lên.

“Phòng ngự!” Dạ Lưu Vân trầm giọng nói.

Dạ Lưu Vân thanh âm rơi xuống, tận thế thành trên thành mọi người lập tức phóng xuất ra rồi khí thế của mình ngăn cản Yêu tộc khí thế, Lâm Thiên đợi hư giả cũng phóng xuất ra rồi chính mình hư giả khí thế. Chỉ bằng vào đế giả cảnh huyền giả khí thế, là không thể nào cùng Yêu tộc đại quân đối kháng đấy, bởi vậy, bọn hắn phải xuất thủ.

Tận thế thành bên ngoài không trung, hai quân khí thế lẫn nhau đối kháng, không gian chung quanh lập tức như là gợn sóng bình thường kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., mà theo Yêu tộc đại quân không ngừng hướng phía tận thế thành đẩy mạnh, nhân loại đại quân bên này khí thế dần dần rơi xuống phía dưới, tận thế trên thành rất nhiều đế giả đã bắt đầu đang không ngừng lui về phía sau.

“Tất cả mọi người, cùng một chỗ phòng ngự!” Dạ Lưu Vân thanh âm tại toàn bộ tận thế trong thành vang lên.

Rất nhanh, từng đạo khí thế đột nhiên tự tận thế trong thành phóng lên trời, sau đó hướng phía Yêu tộc đại quân khí thế oanh tới. Tận thế thành có bao nhiêu người? Chí ít có mấy ngàn vạn nhiều, những khí thế này cơ bản đều rất yếu, nhưng là, đem làm mấy ngàn vạn cổ khí thế toàn bộ hội tụ cùng một chỗ sau

Oanh!

Vô số khí thế hội tụ thành một cỗ, cái kia Yêu tộc đại quân phát ra khí thế lập tức bị oanh tán, sau đó cổ khí thế này mang theo ngập trời uy áp hướng phía Yêu tộc đại quân nghiền áp mà đi.

Sở hữu tất cả Yêu tộc đại quân dừng bước.

“Rống!”

Một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại Yêu tộc trong đại quân vang vọng mà lên, rất nhanh, vô số đạo tiếng rống giận dữ không ngừng vang lên, không đến một cái chớp mắt, toàn bộ Yêu tộc đại quân ngay ngắn hướng nộ rống lên.

Âm thanh như sấm tạc, xông thẳng lên trời. Cùng lúc đó, sở hữu tất cả Yêu tộc đại quân toàn bộ phóng xuất ra rồi khí thế của mình, một cổ khí thế phóng lên trời, hướng phía tận thế thành mọi người khí thế oanh tới.

Oanh!

Đem làm hai cổ khí thế tiếp xúc cái kia một cái chớp mắt, phía chân trời không gian lập tức ầm ầm vỡ vụn, một cái không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở phía chân trời, mà tại cái hắc động này biên giới bốn phía, là vô số đạo cây cột (Trụ tử) thô vết nứt không gian, những... Này vết nứt không gian không ngừng hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, chỉ là một hơi, toàn bộ phía chân trời đều hiện đầy như hắn giống như mạng nhện vết nứt không gian.

Đã qua hồi lâu, cái không gian này hắc động cùng phía chân trời cái kia chút ít vết rạn mới chậm rãi bắt đầu khôi phục.

Trong tràng, hai quân giằng co, giương cung bạt kiếm.

Yêu tộc đại quân không có tiến công, mà là ngừng ngay tại chỗ, cũng không có tại phóng thích khí thế. Yêu tộc không tiến công, Nhân tộc tự nhiên là cầu còn không được.

“Yêu tộc đến cùng muốn làm cái gì?” Dạ Lưu Vân bên cạnh, Lâm Thiên trầm giọng nói.

“Bọn hắn đang đợi!” Dạ Lưu Vân đại.

“Chờ cái gì?” Lâm Thiên khó hiểu.

Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu, nói: “Ta không biết.” Nói xong, nàng nhìn về phía Lâm Thiên bọn người, nói: “Chư vị, bất kể như thế nào, một khi khai chiến, kính xin chư vị phải tất yếu ngăn trở Yêu tộc hư giả, ngàn vạn không thể để cho bên ta đế giả đi đối mặt Yêu tộc hư giả, bằng không thì, hậu quả không thể lường được!”

Lâm Thiên bọn người nhẹ gật đầu, bọn hắn tự nhiên biết rõ đạo lý này đấy, tại ẩn vực, Nhân tộc sở dĩ thảm bại, cũng là bởi vì bọn hắn không có thể có ngăn cản Yêu tộc hư giả. Binh đối với binh, tướng đối với tướng, một khi lại để cho binh đi đối với tướng đây không phải là tương đương đi chịu chết sao?

Đến theo trước kia giao thủ về sau, Yêu tộc triệt để yên tĩnh trở lại. Tuy nhiên Yêu tộc đại quân hiện tại không có muốn ý tứ động thủ, nhưng là nhân tộc bên này nhưng cũng không dám có chút lười biếng, trên tường thành, kể cả trong thành người đều là thần sắc đề phòng, thời khắc chuẩn bị lấy chiến đấu.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt đến rồi ban đêm, nhưng mà Yêu tộc vẫn không có chút nào động tĩnh.

Đêm khuya, tận thế thành tất cả mọi người thần kinh đều kéo căng lên, một cổ áp lực vô hình đang tại tiếp cận mọi người tiếng lòng.

Ngày hôm sau, sáng sớm, đem làm luồng thứ nhất ánh mặt trời chiếu vào đại địa một khắc này, toàn bộ đại địa đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, tận thế thành tất cả mọi người sắc mặt thay đổi.

Yêu thú, rậm rạp chằng chịt yêu thú!

Tại tận thế thành bốn phía, xuất hiện rậm rạp chằng chịt yêu thú, đủ loại yêu thú đều có, không chỉ trên mặt đất, tận thế thành bốn phía phía chân trời cũng xuất hiện các loại phi hành Huyền thú.

Số lượng, chí ít có mấy trăm vạn nhiều!

Giờ phút này, tận thế thành hoàn toàn bị Yêu tộc đại quân cho bao vây. Hơn nữa, còn có liên tục không ngừng yêu thú theo bốn phương tám hướng hướng phía tận thế thành bốn phía vọt tới.

Tận thế thành tất cả mọi người sắc mặt đều là trắng đi.

Cho dù là nguyên bản phi thường tỉnh táo Dạ Lưu Vân, lúc này sắc mặt đều có chút trở nên trắng, lúc này nhân loại, một điểm ưu thế đều không có.

“Nguyên lai, bọn họ là đang đợi Yêu tộc đại quân chạy đến!” Dạ Lưu Vân bên cạnh, Lâm Thiên sắc mặt vô cùng khó coi, nếu như chỉ là Yêu tộc tinh anh công thành, kia nhân loại bên này toàn bộ đoàn kết lại, vẫn có hi vọng đấy. Nhưng là hiện tại, người ta Yêu tộc căn bản không như vậy chơi, người ta toàn tộc xuất động, không để cho nhân loại một tia cơ hội!

Nếu như trước kia Nhân tộc không nội đấu, minh ngục đại lục tăng thêm ẩn vực hết thảy mọi người, có lẽ còn có cơ hội, nhưng là hiện tại, tựu Nhân tộc chút thực lực ấy, như thế nào cùng một cái đoàn kết Yêu tộc liều?

Toàn bộ Nhân tộc mặt người sắc đều là tro tàn lên, tuyệt vọng, cái gì gọi là tuyệt vọng? Hiện tại tựu là tuyệt vọng.

Dạ Lưu Vân nhìn lướt qua bốn phía, khi thấy trong mắt mọi người tuyệt vọng lúc, nàng lập tức nở nụ cười khổ, loại này cục diện, tựu tính toán nàng tại biết nói, tại như thế nào ủng hộ đều vô dụng.

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một cái cực lớn Vân Điêu, tại Vân Điêu trên lưng, đứng đấy hai người, đúng là cái kia Yêu Hậu cùng Mạt Tiểu Lãnh.

Nhìn thấy Yêu Hậu cùng Mạt Tiểu Lãnh, trong tràng vô số yêu thú lập tức ngay ngắn hướng rống kêu lên, mấy trăm vạn yêu thú cùng kêu lên gầm rú, cái kia là bực nào đồ sộ?

Giờ khắc này, thiên địa đều chịu chấn động!

Yêu Hậu nhìn xem tận thế thành, trầm mặc sau nửa ngày, nàng bàn tay như ngọc trắng nâng lên, nói: “Sau ngày hôm nay, minh ngục đại lục chỉ còn Yêu tộc.”

Thanh âm rơi xuống, tay muốn rơi xuống, mà đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tự tận thế trong thành vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo huyết sắc kiếm quang đột nhiên phóng lên trời, huyết sắc kiếm quang xẹt qua phía chân trời, cuối cùng đã rơi vào tận thế thành bên ngoài trên mặt đất.

“Yêu tộc, còn có yêu, dám cùng ta một trận chiến?”

Một giọng nói ở giữa sân vang lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1326: Ta chỉ muốn diệt Nhân tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Là kiếm chủ!”

“Kiếm chủ xuất quan! Kiếm chủ xuất quan!”

“Chúng ta tộc, còn có hi vọng”

“Kiếm chủ!”

“”

Tận thế thành bên trong, vô số người tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, lập tức sôi trào lên. Đương nhiên, chính yếu nhất còn là vì câu nói kia.

Yêu tộc có yêu có dám một trận chiến?

Bá khí!

Phi thường bá khí!

Dương Diệp lời mà nói..., như là một châm thuốc trợ tim, làm cho nguyên bản đã tuyệt vọng tận thế thành mọi người một lần nữa bốc cháy lên rồi hi vọng, nhìn phía dưới cầm trong tay huyết kiếm quay mắt về phía toàn bộ Yêu tộc Dương Diệp, tất cả mọi người máu tươi đều tại sôi trào.

Trên tường thành, Dạ Lưu Vân trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn cùng kích động, Dương Diệp xuất hiện, không thể nghi ngờ lại để cho nàng đều thấy được một tia ánh rạng đông.

Xa xa, khi nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, Yêu Hậu hai mắt lập tức nhắm lại lên, đúng lúc này, Dương Diệp trường kiếm trong tay đột nhiên chỉ vào Yêu tộc đại quân, lại nói: “Yêu tộc, còn có yêu dám cùng ta một trận chiến?”

“Rống!”

Bị Dương Diệp như thế khiêu khích, vô số yêu thú lập tức đối với Dương Diệp gào lên, sau đó ngay ngắn hướng nhìn về phía rồi Yêu Hậu, hiển nhiên, là tại hướng Yêu Hậu mời chiến.

Yêu Hậu nhìn phía xa Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó cái kia nâng lên bàn tay như ngọc trắng thu vào. Dương Diệp đây là đang khiêu chiến toàn bộ Yêu tộc, nếu như bất hồi ứng, này sẽ bị Yêu tộc cho rằng là là sỉ nhục. Chiến bại không có việc gì, Yêu tộc thua nổi, nhưng là không dám ứng chiến, cái này đối với Yêu tộc yêu thú mà nói, tựu là phi thường đáng xấu hổ được rồi.

Nàng tuy nhiên có thể cường hành mệnh lệnh những... Này yêu thú trực tiếp tiến công, nhưng là kể từ đó, Yêu tộc bên này khó tránh khỏi rơi xuống hạ phong, hơn nữa những cái... Kia yêu thú đối với nàng tất nhiên sẽ có câu oán hận, cái này cũng sẽ lại để cho tận thế thành Nhân tộc đại quân tin tưởng tăng nhiều, bởi vì Yêu tộc tại đối mặt Dương Diệp lúc, vậy mà không có yêu dám ứng chiến!

Dương Diệp khiêu chiến, phải đáp lại.

Nhưng là, phái ai đây?

Cũng không thể nàng lên đi? Nàng ngược lại là có lòng tin, nhưng là nàng là Yêu tộc Yêu Hậu, là hư giả! Mà Dương Diệp chỉ là một gã nửa đế, là trẻ tuổi, nàng đi lên, tựu tính toán thắng, cũng thắng chi không võ. Trầm tư một lát, nàng đang muốn nói chuyện, lúc này, một gã yêu thú đột nhiên đi tới Yêu Hậu trước mặt.

Đến yêu thú hình thể cực đại, hình dạng như trâu, nhưng lại là như là người đồng dạng, có được hai cái chân, bất quá địa phương khác đều cùng ngưu không giống.

“Man Ngưu Vương?” Yêu Hậu lông mày kẻ đen cau lại.

Man Ngưu Vương đối với Yêu Hậu cung kính thi lễ, nói: “Yêu Hậu, ta man Ngưu Vương mời chiến.”

Yêu Hậu lắc đầu, nói: “Lui ra!” Dương Diệp thực lực nàng rất rõ ràng, Yêu tộc bên trong, chỉ có nàng cùng Mạt Tiểu Lãnh có thể có nắm chắc chiến thắng Dương Diệp, còn lại yêu thú đi lên, chỉ là tự rước lấy nhục. Mà một trận chiến này, đang mang Yêu tộc khí thế cùng quân tâm, chỉ cho phép thắng, không cho phép bại.

Nghe được Yêu Hậu lời mà nói..., cái kia man Ngưu Vương sắc mặt trầm xuống, nhưng cũng không dám nói thêm cái gì, lập tức quay người lui xuống.

Man Ngưu Vương lui ra về sau, Yêu Hậu quay đầu nhìn về phía rồi Mạt Tiểu Lãnh, nói: “Tiểu Mạt có hứng thú cùng hắn chơi đùa sao?”

Mạt Tiểu Lãnh trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nàng có tên tiểu tử kia còn có không gian chồn, ta bị hắn khắc chế.”

Yêu Hậu cười nói: “Yên tâm, đây là công bình chiến đấu, hắn không dám lấy nhiều khi ít!”

“Như vậy cũng tốt, ta sớm muốn đánh nhau hắn rồi!”

Mạt Tiểu Lãnh thanh âm rơi xuống, chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh Vân Điêu lưng, sau đó toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Chứng kiến là Mạt Tiểu Lãnh, Dương Diệp trong mắt cũng không có chút nào ngoài ý muốn, bởi vì hắn đã sớm ngờ tới Yêu Hậu sẽ phái Mạt Tiểu Lãnh đến. Toàn bộ Yêu tộc bên trong, tựu Mạt Tiểu Lãnh cùng Yêu Hậu có thể có nắm chắc chiến thắng hắn, Yêu Hậu với tư cách Yêu tộc Vương, lại là thế hệ trước, hiển nhiên không có khả năng ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người xuống đối với hắn lấy lớn hiếp nhỏ, cho nên, Yêu Hậu có thể phái ra đấy, cũng chỉ có Mạt Tiểu Lãnh rồi.

“Các ngươi Nhân tộc lập tức tựu xong đời!” Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Yêu tộc không phải nếu như vậy sao?” Vẫn là câu nói đó, hắn đối với Yêu tộc kỳ thật không có ác cảm, nếu như có thể mà nói, hắn rất nguyện ý cùng Yêu tộc chung sống hoà bình.

“Ngươi không biết là, đại lục chỉ cần một chủng tộc là được rồi sao?” Mạt Tiểu Lãnh nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạt Tiểu Lãnh, sau đó ánh mắt rơi ở phía xa Yêu Hậu trên người, nói: “Yêu Hậu, cái kia Nhiếp Vô Mệnh vô cùng có khả năng sẽ đạt tới hư giả phía trên, ngươi lúc này cùng ta Nhân tộc khai chiến, đến lúc đó chỉ biết tiện nghi hắn!”

“Ta tự nhiên biết rõ!”

Yêu Hậu nhìn thẳng Dương Diệp, “Thế nhưng mà, ta chỉ muốn diệt Nhân tộc, chỉ muốn tiêu diệt Nhân tộc, còn lại cái gì ta đều không để ý! Ngươi sẽ không hiểu đấy, cũng không cần tại nhiều lời. Chiến a!”

Dương Diệp nhìn xem Yêu Hậu hồi lâu, sau đó nói: “Cái kia thì tới đi!”

Oanh!

Dương Diệp âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, Mạt Tiểu Lãnh trên tay phải tựu xuất hiện một đoàn kim sắc hỏa diễm, đem làm cái này đạo kim sắc hỏa diễm xuất hiện lúc, trên tường thành, Tử nhi trên bờ vai Tiểu Bạch con mắt lập tức sáng ngời, muốn hút, bất quá cũng là bị Tử nhi cho vội vàng ngăn lại. Đúng lúc này, Dương Diệp là cùng Mạt Tiểu Lãnh công bình solo, nếu như Tiểu Bạch hút, cái kia nhất định sẽ làm tức giận Yêu tộc, khi đó, Yêu tộc nhất định sẽ không tại quản cái gì công bình quyết chiến, nhất định sẽ một loạt trên xuống!

Bị Tử nhi ngăn lại, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Tử nhi nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Hiện tại không thể hút, bằng không thì sẽ cho hắn gây phiền toái đấy! Hiểu chưa?”

Tiểu Bạch cái hiểu cái không nhẹ gật đầu, sau đó có chút không bỏ nhìn thoáng qua xa xa Mạt Tiểu Lãnh trên tay hỏa diễm.

Xa xa, đem làm Mạt Tiểu Lãnh thả ra hỏa diễm lúc, kỳ thật nàng ánh mắt tựu nhìn về phía rồi trên tường thành Tiểu Bạch, nàng vẫn có chút sợ Tiểu Bạch hút nàng hỏa diễm đấy, Tiểu Bạch có thể không đơn thuần là hút hỏa, mà là có thể trực tiếp hút đi nàng bổn nguyên chi hỏa! Bất quá cũng may, Tiểu Bạch bị ngăn trở. Nói cách khác, lúc này đây, cái này Tiểu Bạch sẽ không đang giúp Dương Diệp.

Nghĩ tới đây, Mạt Tiểu Lãnh trong miệng lại phát ra rồi tiếng cười quái dị.

Một bên, nghe được Mạt Tiểu Lãnh cái này tiếng cười quái dị, Dương Diệp đầu thẳng dao động, đối với Mạt Tiểu Lãnh cái này tiếng cười quái dị, hắn thật là có điểm chịu không được rồi. Không có chút nào nói nhảm, đưa tay tựu là một kiếm bổ ra, một đạo kiếm khí vạch phá không khí, lập tức đến cái kia Mạt Tiểu Lãnh trước mặt.

Mạt Tiểu Lãnh cũng không có tại nói nhảm, thủ đoạn khẽ động, trong tay hỏa diễm bay thẳng đến trước mặt đã đánh qua.

Oanh!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức bị ngọn lửa bao khỏa, sau đó biến mất, đón lấy, kim sắc hỏa diễm tốc độ không giảm oanh hướng về phía Dương Diệp. Đối mặt cái này hỏa diễm, Dương Diệp cũng không dám khinh thường, lúc này thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở tay trái, tay phải huyết kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó thúc dục Kiếm Thần Inca cầm kiếm ý, đem làm kim sắc hỏa diễm đi vào trước mặt hắn chỉ còn lại không tới nửa trượng lúc, hắn mạnh mà rút kiếm chém.

Oanh!

Kiếm xuất mà rơi, cái kia đạo kim sắc hỏa diễm trực tiếp bị phách trở thành hai nửa, nhưng là Dương Diệp sắc mặt nhưng lại biến đổi, bởi vì cái kia bị phách khai mở kim sắc hỏa diễm đột nhiên tăng vọt, sau đó hóa thành một cái biển lửa trực tiếp đưa hắn bao phủ.

Đem làm nhìn thấy một màn này lúc, tận thế trên thành mọi người sắc mặt lập tức biến đổi, đặc biệt là cái kia Tiểu Bạch, nàng hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy lửa giận, muốn há mồm hút, bất quá đúng lúc này, từng đạo kiếm khí đột nhiên tự cái kia trong ngọn lửa kích xạ mà ra, theo kiếm khí xuất hiện, cái kia phiến hỏa diễm trực tiếp bị phách trở thành mấy nửa, đón lấy, một đạo bóng đen đột nhiên tự trong đó thoáng hiện mà ra, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời đều là Dương Diệp, cái này tự nhiên là Dương Diệp tàn ảnh!

Nhìn thấy Dương Diệp không có chuyện, tận thế thành bọn người lập tức thở dài một hơi. Mà cái kia Yêu Hậu thần sắc nhưng lại lạnh xuống, nguyên bản nàng cho rằng Mạt Tiểu Lãnh muốn chiến thắng Dương Diệp, hẳn không phải là rất khó, dù sao hiện tại Dương Diệp bên cạnh không có cái kia linh Chủ cùng không gian chồn tương trợ. Nhưng là hiện tại xem ra, cái này Mạt Tiểu Lãnh muốn chiến thắng Dương Diệp, cũng không phải một kiện sự tình đơn giản.

Trong tràng, đem làm Dương Diệp phá tan hỏa diễm cái kia một cái chớp mắt, Mạt Tiểu Lãnh hai mắt lập tức nhắm lại lên, sau đó nàng trên tay phải lại xuất hiện một đóa hỏa diễm, đem làm Dương Diệp bản thể đi vào trước mặt nàng một khắc này, cổ tay nàng một chuyển, trong tay hỏa diễm trực tiếp hóa thành một đạo sóng lửa hướng phía Dương Diệp nhào tới.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang một tiếng ở giữa sân vang lên, phía chân trời lập tức hóa thành một cái biển lửa, mà cái kia Dương Diệp nhưng lại đã xuất hiện ở biển lửa bên ngoài.

Lúc này, trong tay hắn Táng Thiên đã bị kim sắc hỏa diễm bao khỏa, Táng Thiên kịch liệt run rẩy, hiển nhiên rất thống khổ.

Dương Diệp huyền khí bắt đầu khởi động, tướng Niết Bàn Cảnh kiếm ý dũng mãnh vào Táng Thiên bên trong, rất nhanh, một đạo kiếm quang tự Táng Thiên trong thân kiếm phún dũng mà ra, cái kia bao trùm tại Táng Thiên trên thân kiếm hỏa diễm lập tức bị đánh tan.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Mạt Tiểu Lãnh, lúc này, tại Mạt Tiểu Lãnh trên hai tay, phân biệt có một đóa màu xanh đậm hỏa diễm cùng kim sắc hỏa diễm. Đem làm cái này hai đóa hỏa diễm đồng thời xuất hiện một khắc này, trong sân độ ấm lập tức biến thành lửa đốt sáng nóng lên, mà Mạt Tiểu Lãnh không gian chung quanh càng là biến thành có chút mờ đi.

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, hắn cũng không phải đui mù nữ, có thể bỏ qua cái này hai đóa hỏa diễm. Cái này hai đóa hỏa diễm cho cảm giác của hắn tựu là nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm.

Mạt Tiểu Lãnh nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng chứa đựng cười lạnh, sau một khắc, nàng hai tay đột nhiên một chuyển, lập tức, trong tay hai đóa hỏa diễm trực tiếp rời khỏi tay, hướng phía Dương Diệp bay đi. Không trung, hai đóa hỏa diễm đón gió tăng vọt, lập tức hóa thành hai cái mấy trăm trượng lớn nhỏ hỏa diễm Cự Long, đem làm hai cái hỏa diễm Cự Long sau khi xuất hiện, trong tràng độ ấm lập tức hiện lên thẳng tắp bạo tăng, giờ khắc này, không gian chung quanh phảng phất đều cũng bị đã hòa tan.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, lập tức, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, Niết Bàn Cảnh kiếm ý mạnh mà co rút lại yên lặng một cái chớp mắt.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trước mặt hướng phía cái kia hai cái hỏa diễm Cự Long mang tất cả mà đi, cỗ lực lượng này những nơi đi qua, không gian trực tiếp sụp đổ, tại ánh mắt mọi người bên trong, cỗ lực lượng này cùng Mạt Tiểu Lãnh cái kia hai cái hỏa diễm Cự Long oanh lại với nhau.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, cái kia hai cái hỏa diễm Cự Long lập tức nổ tung ra, vô số đạo hỏa diễm hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị đốt cháy ra.

Chung quanh những cái... Kia Yêu tộc đại quân vội vàng hướng về sau lui, cái kia Yêu Hậu cũng là vội vàng xuất thủ, đánh xơ xác những cái... Kia văng khắp nơi hỏa diễm, ngọn lửa này nếu như rơi vào Yêu tộc trong đại quân, đây tuyệt đối là một cái đại tai nạn. Đã qua một hồi lâu, tại Yêu Hậu xuất thủ xuống, trong tràng thời gian dần trôi qua khôi phục bình tĩnh.

Xa xa, Dương Diệp cùng Mạt Tiểu Lãnh từng người đã lui gần ngàn trượng.

Mạt Tiểu Lãnh trong mắt cũng nhiều một tia ngưng trọng, tuy nhiên nàng rất tự tin, nhưng là, lại không tự đại. Nàng rất rõ ràng, trước mắt người này so nàng muốn còn phải mạnh hơn rất nhiều.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt đồng dạng tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, cái này Mạt Tiểu Lãnh tuy nhiên rất nhỏ, nhưng là thực lực của đối phương thế nhưng mà cực kì khủng bố đấy, đặc biệt là cái này hai đóa hỏa diễm, một khi bị dính vào, coi như là hắn Kỷ Nguyên cảnh thân thể đều đỡ không nổi.

Tuy nhiên lẫn nhau kiêng kị, nhưng là chiến đấu hay là muốn tiếp tục đấy!

Mạt Tiểu Lãnh hai tay khẽ nhúc nhích, hai luồng hỏa diễm xuất hiện ở trên tay nàng, đúng là cái kia màu xanh đậm hỏa diễm cùng kim sắc hỏa diễm.

Xa xa, Dương Diệp nheo mắt, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, tùy thời chuẩn bị thi triển kiếm ý giới hạn, nhưng mà đúng lúc này, lại một đóa hỏa diễm đột nhiên từ cái này Mạt Tiểu Lãnh trong cơ thể xông ra.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1327: Tất cả nhân loại, tận đếm tru sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Mạt Tiểu Lãnh trước mặt, xuất hiện một đóa thuần màu trắng hỏa diễm, đương này đóa hỏa diễm xuất hiện về sau, Dương Diệp phát hiện, cái kia kim sắc hỏa diễm cùng sâu màu lam hỏa diễm nhất thời hướng hai bên phiêu rồi phiêu, giống như thật là nể nang này đóa thuần màu trắng hỏa diễm.

Đương chứng kiến này đóa thuần bạch sắc hỏa diễm lúc, Dương Diệp khóe miệng một trận run rẩy, không cần nói, này đồ chơi tuyệt đối so với kia kim sắc hỏa diễm cùng sâu màu lam hỏa diễm còn muốn khủng bố.

Này tiểu nữ hài ở đâu đến này sao nhiều hỏa diễm?

Còn có thể hay không hảo hảo chơi đùa rồi hả?

Đáng giá một nói chính là, đương này đóa thuần bạch sắc hỏa diễm xuất hiện về sau, tận thế trên thành Tiểu Bạch đột nhiên kích chuyển động đứng dậy, nàng xem lấy này đóa bạch sắc hỏa diễm, con mắt tĩnh địa đại đại đấy, sau đó muốn hướng Mạt Tiểu Lãnh phác đi, chồn tía thấy tình trạng đó, vội vàng đem nàng ôm lấy, bất quá này một lần, Tiểu Bạch lại là không bỏ cuộc, nàng không ngừng tránh né lấy.

Chồn tía nào dám để nàng xuống dưới đảo loạn? Lập tức gắt gao ôm lấy Tiểu Bạch, cuối cùng, tại vùng vẫy không quả về sau, Tiểu Bạch bắt đầu mại nảy sinh rồi. Nàng xoay người phác tại chồn tía trong lòng, đầu không ngừng cọ lấy chồn tía, hơn nữa còn lấy ra hơn nhiều Tử Tinh Thạch đưa tới chồn tía trước mặt, trên khuôn mặt nhỏ, tràn đầy nịnh hót chi sắc.

Chồn tía có trong nháy mắt tựu tâm mềm, bất quá còn may, nàng rất rõ ràng sự tình tầm quan trọng, bởi vậy, bất luận Tiểu Bạch như thế nào làm nũng mại nảy sinh, tựu là không để nàng ra khỏi thành đi.

Cuối cùng, Tiểu Bạch phóng khí. Nàng chuyển đầu nhìn về phía cái kia đóa bạch sắc hỏa diễm, miệng trương đại đại đấy, sau đó nước miếng lưu nha lưu

Dưới thành, chỗ xa, đương thuần bạch sắc hỏa diễm đi về sau, Mạt Tiểu Lãnh sắc mặt có chút trở nên trắng, hiển nhiên, điều khiển ba đóa hỏa diễm để nàng có chút cố hết sức rồi.

Tại nàng điều khiển xuống, ba đóa hỏa diễm bắt đầu quấn lấy thân thể của nàng chuyển đứng dậy. Nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, khóe miệng chứa lấy cười lạnh, sau đó tay phải có chút nâng lên, trong chốc lát, cái kia đóa kim sắc hỏa diễm trực tiếp hóa thành một đạo hỏa trụ hướng về Dương Diệp điện bắn đi.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, thủ đoạn một chuyển, huyết kiếm kịch liệt một chiến, sau đó kiếm áp sát mi tâm, đương cái kia đạo kim sắc hỏa diễm đi tới trước mặt hắn đếm trượng cự ly lúc, Dương Diệp chân phải có chút xoay tròn, sau đó mạnh mà trừng mắt, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia đạo hỏa diễm trực tiếp bị một phần làm hai, tiếp theo, một đạo kiếm quang hướng về cái kia Mạt Tiểu Lãnh kích bắn đi.

“Hừ!”

Mạt Tiểu Lãnh hừ lạnh một tiếng, bàn tay như ngọc trắng hơi động, một đóa kim sắc hỏa diễm lại xuất hiện tại trên tay nàng, tiếp theo, cái kia đóa kim sắc hỏa diễm cùng sâu màu lam hỏa diễm đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra.

Lưỡng đóa hỏa diễm nghênh cơn lốc trướng, trong nháy mắt đem tràng trong biến thành một cái biển lửa.

“PHÁ...!”

Lúc này, tại trong biển lửa đột nhiên truyền đến Dương Diệp thanh âm, tiếp theo, một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên từ cái này trong biển lửa bộc phát đi, trong chốc lát, cái kia trong ngọn lửa vị trí hỏa diễm trực tiếp bị chấn mở đến, tiếp theo một đạo kiếm quang đột nhiên ở đằng kia trong biển lửa thiểm hiện mà ra, rất nhanh, cái kia Mạt Tiểu Lãnh trước mặt hỏa diễm trực tiếp bị cắt mở đến, sau đó một đạo kiếm quang đến trước mặt của nàng.

Mạt Tiểu Lãnh thần sắc biến lạnh như băng đứng dậy, nàng bàn tay như ngọc trắng một huy, trước mặt nàng cái kia đóa thuần bạch sắc hỏa diễm trực tiếp hóa thành vừa màu trắng hỏa long hướng về trước mặt đụng rơi qua.

Một đạo tiếng vang lớn thanh tại tràng trong vang triệt mà lên, kiếm quang hội tán, Dương Diệp xuất hiện tại ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Táng Thiên, lúc này, Táng Thiên trên người huyết quang so với trước mờ đi hơn nhiều.

Này bạch sắc hỏa diễm có thể uy hiếp hư giai kiếm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa chuyện này bạch sắc hỏa diễm cự long, thần sắc vô cùng ngưng trọng, trước kia kim sắc hỏa diễm cùng sâu màu lam hỏa diễm đối với Táng Thiên mà nói, mặc dù cũng rất nguy hiểm, nhưng là, lại xa không bằng này bạch sắc hỏa diễm. Hắn biết rõ, nếu như tùy ý này bạch sắc hỏa diễm thiêu Táng Thiên nói, Táng Thiên thiết định sẽ bị hắn hủy mất!

“Rống!”

Lúc này, chuyện này bạch sắc hỏa diễm cự long bỗng nhiên đối diện Dương Diệp mạnh mà một rống, nhất thời, một cỗ hỏa trụ tự trong miệng kích xạ mà ra, trong nháy mắt oanh hướng Dương Diệp.

Dương Diệp không dám khinh thường, lập tức kiếm ý tuôn ra, đem Táng Thiên bao khỏa rồi đứng dậy, sau đó chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, hai tay nắm lấy Táng Thiên hướng về đạo kia hỏa trụ hung ác bổ mà đi.

Hỏa trụ bị Dương Diệp bổ một phát làm hai, nhưng cũng ngay vào lúc này, chuyện này bạch sắc hỏa diễm cự long đột nhiên từ không trung cúi trùng mà xuống, hướng về hắn hung hăng đụng phải lại đây.

Dương Diệp hai mắt hơi mị, không có tuyển chọn ngạnh kháng, sau lưng Thuấn Không Chi Dực mạnh mà khẽ vỗ, hắn cả người trực tiếp hóa thành vô số đạo tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Đương Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, chỗ xa Mạt Tiểu Lãnh thần sắc có chút biến đổi, nàng chân tiêm khinh nhẹ một chút, cả người muốn hướng về sau phiêu đi, mà lúc này, một thanh kiếm đã đến trước ngực của nàng. Lúc này lui đã đến không kịp, Mạt Tiểu Lãnh hai mắt hơi mị, nàng bàn tay như ngọc trắng xoay tròn, một đạo bạch sắc hỏa diễm bàn tay đem tay nàng chưởng bao trùm, sau đó nàng hướng phía trước trực tiếp một chưởng đập rơi qua.

Kiếm cùng hỏa diễm bàn tay chạm vào nhau, hai người bao quanh không gian nhất thời kịch liệt một chiến.

Tràng ở bên trong, Dương Diệp cùng Mạt Tiểu Lãnh đối với nhì kỷ một cái chớp mắt, bỗng nhiên, Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, sau đó nàng trực tiếp cầm Dương Diệp gia, trong chốc lát, một đạo bạch sắc hỏa diễm trong nháy mắt đem Táng Thiên bao khỏa, mà lại nhanh chóng hướng Dương Diệp lan tràn hơn nữa, muốn đem Dương Diệp nhấn chìm.

Tại Táng Thiên bị Mạt Tiểu Lãnh cầm chặt cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp sắc mặt nhất thời biến đổi, hắn tay trái mạnh mà chặt cầm thành quyền, sau đó một quyền hướng về Mạt Tiểu Lãnh oanh rơi qua.

Lực lượng lâm giới!

Quyền xuất, một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp nắm tay khuynh tả mà ra

Thuận theo một đạo tạc tiếng vang vang lên,

Dương Diệp cùng Mạt Tiểu Lãnh từng người hướng về sau lui gần ngàn trượng, mà ở hai người trước mặt không gian trực tiếp quy liệt rồi mở đến, hơn nữa tại kịch liệt rung động lấy, phảng phất sau một khắc muốn sụp đổ.

Thành tường phía trên, Tiểu Bạch bỗng nhiên nổi giận, nàng tiểu trảo chỉ lấy chỗ xa cái kia điều bạch sắc hỏa diễm cự long, trong mắt tràn đầy lửa giận, nếu như không phải chồn tía gắt gao ôm lấy nàng, nàng đã trùng trôi qua.

Tiểu Bạch sở dĩ tức giận nữa, là bởi vì lúc này Dương Diệp, trước ngực đã bị thiêu một mảnh cháy đen, cánh tay của hắn cũng hoàn toàn phù sưng đứng dậy, trước kia nếu không là lui nhanh, hắn dự đoán đã hóa làm tro bụi rồi.

Bất quá cái kia Mạt Tiểu Lãnh cũng không chịu nổi, lúc này khóe miệng nàng không ngừng tràn lấy tươi huyết. Trước kia nàng cự ly gần bị thụ Dương Diệp lâm giới một kích, cả ngũ tạng đều đã trải qua bị chấn thương,

Mạt Tiểu Lãnh lau khóe miệng tươi huyết, nhìn trên tay tươi huyết, Mạt Tiểu Lãnh ánh mắt dần dần lạnh như băng rồi đứng dậy, sau nửa ngày, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Nhân loại, ngươi đả thương ta rồi!”

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình trước ngực, nói: “Ngươi còn thiếu chút thiêu chết ta đây này.”

"Đó là ngươi đáng bị!"

Mạt Tiểu Lãnh thanh âm rơi xuống, cả người đột nhiên đằng không mà lên, tại nàng bao quanh xuất hiện ba đóa hỏa diễm, đúng là cái kia kim sắc hỏa diễm cùng sâu màu lam hỏa diễm, còn có cái kia thuần bạch sắc hỏa diễm. Ba đóa hỏa diễm tại thuận theo Mạt Tiểu Lãnh thân thong thả xoay tròn rồi đứng dậy, rất nhanh, hỏa diễm xoay tròn tốc độ càng lúc càng nhanh, thuận theo này ba đóa hỏa diễm xoay tròn, tràng trong ôn hòa càng lúc càng thiêu đốt nhiệt, không đến một hồi, tràng trong tất cả mọi người cùng yêu thú sắc mặt đều biến thành, bởi vì ôn hòa càng lúc càng cao, đã nhanh vượt qua bọn hắn có thể thừa nhận phạm vây.

Bởi vì ôn hòa càng lúc càng cao, Mạt Tiểu Lãnh bao quanh không gian trực tiếp biến hư huyễn rồi đứng dậy, phảng phất muốn bị hòa tan.

Mạt Tiểu Lãnh đối diện, Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạt Tiểu Lãnh, sau đó có chút cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Tràng ở bên trong, Mạt Tiểu Lãnh hai bàn tay kết lấy kỳ dị thủ ấn, rất nhanh, nàng bao quanh ba đóa hỏa diễm bỗng nhiên song song trở thành một cái đường thẳng, sau một khắc, ba đóa hỏa diễm nghênh cơn lốc trướng, trực tiếp biến làm một cái trường đạt ngàn trượng hỏa diễm cự long, đương cái này hỏa diễm cự long xuất hiện về sau, tràng trong ôn hòa đột nhiên bạo tăng rồi ít nhất gấp 10 lần!

Tận thế trên thành, tất cả mọi người tộc vội vàng huyền khí tuôn ra động, sau đó thúc động huyền khí kết thành rồi một huyền khí phòng hộ tráo đem chính mình bao khỏa đứng dậy, mà Yêu tộc bên này, thì là cái kia Yêu Hậu xuất thủ. Chỉ thấy hai tay nàng hướng phía trước nhẹ nhàng một chân, lập tức ngọn lửa kia cự long phát tán đi ôn hòa nhất thời bị nàng chấn mở đến, nhưng là Yêu tộc yêu thú vẫn có đã bị ảnh hưởng, bất quá so với trước lại là tốt rồi quá nhiều.

Đáng giá một nói chính là, đương cái này ba màu hỏa diễm cự long xuất hiện lúc, thành tường thượng Tiểu Bạch lại bắt đầu kích chuyển động. Này một lần, chồn tía đều thiếu chút không ôm lấy nàng. Nhìn chuyện này hỏa diễm cự long, Tiểu Bạch hai mắt không ngừng nháy nha nháy, nước miếng chảy đầy đất phải nên nói là, linh khí chảy đầy đất.

Bất quá chồn tía lại là gắt gao vuốt ve nàng, không để nàng động, này để Tiểu Bạch nhìn về phía chồn tía lúc, ánh mắt có chút u oán rồi. Phảng phất tại nói, vì cái gì không cho ta ăn

Chồn tía nhẹ nhàng lắc lắc đầu, chặt ôm chặt lấy Tiểu Bạch, nói:

“Lúc này công bình chiến đấu, ngươi nếu xuống dưới, tựu không công bình rồi. Không thể cho hắn gây quấy rầy, minh bạch sao?”

Lần này Tiểu Bạch lại là bất thính rồi, đầu hứng thú cọ lấy chồn tía cái cằm

Phía dưới, Dương Diệp theo đó vẫn cúi đầu, bất quá trong tay hắn kiếm lại là rung động đứng dậy.

Chỗ xa, Mạt Tiểu Lãnh đột nhiên nâng lên bàn tay như ngọc trắng, sau đó đối diện chỗ xa Dương Diệp khinh nhẹ một chút.

“Rống!”

Ba màu cự long mạnh mà một tiếng gào thét, sau đó tự bầu trời cúi trùng mà xuống, hướng về Dương Diệp vị trí đụng phải xuống dưới.

Ba màu hỏa diễm cự long chỗ qua ở chỗ, không gian đều bị hắn trực tiếp thiêu đốt trở thành hư không, một đạo cự đại không gian khe hẹp xuất hiện tại bầu trời trên không.

Nhìn ba màu cự long hướng về Dương Diệp phác đi, Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng nổi lên cười lạnh.

Phía dưới, Dương Diệp bỗng nhiên chuyển động. Hắn tay phải cầm kiếm áp sát chặt mi tâm, một cỗ không hình khí thế từ hắn bên trong thân thể tràn ra đến, đương chuyện này ba màu hỏa diễm cự long đi tới hắn phía trên còn có mười trượng vị trí lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, hắn cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, đạo kia kiếm quang bổ vào chuyện này hỏa diễm cự long long trên đầu.

Tất cả mọi người trực tiếp hóa đá rồi, bởi vì đạo kia kiếm quang trực tiếp đem chuyện này khủng bố hỏa diễm cự long chém thành rồi lưỡng nửa kiếm quang tốc độ không giảm, trong nháy mắt đến cái kia Mạt Tiểu Lãnh trước mặt, giờ phút này, Mạt Tiểu Lãnh hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin chi sắc, hiển nhiên, nàng không nghĩ đến chính mình hỏa diễm cự long sẽ bị Dương Diệp như thế dễ dàng tựu phá vỡ.

Đương kiếm đến Mạt Tiểu Lãnh trước mặt một khắc này, một cái bàn tay như ngọc trắng đột nhiên xuất hiện Mạt Tiểu Lãnh phía sau, sau đó trực tiếp đem Mạt Tiểu Lãnh trảo rời tại chỗ.

Kiếm thất bại!

Dương Diệp chuyển đầu nhìn về phía chỗ xa, chỗ xa, là cái kia Yêu Hậu, tại nàng bên cạnh là cái kia còn có chút ít phát sững sờ Mạt Tiểu Lãnh.

Trước kia cứu Mạt Tiểu Lãnh đúng là Yêu Hậu.

“Ngươi đạt tới đế giả rồi!” Yêu Hậu nhìn Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp múa qua múa lại trong tay kiếm, nói: “Các ngươi thua.”

“Phải không?”

Yêu Hậu khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, bàn tay như ngọc trắng nâng lên, sau đó nói: “Yêu tộc đại quân nghe lệnh, san bằng tận thế thành, đừng người đầu hàng, tất cả mọi người loại, tận đếm tru sát!”

Vô số yêu thú tề tề gầm thét đứng dậy, sau đó hướng về tận thế thành phong ôm mà đi.

Dương Diệp thân hình lóe lên, về tới tận thế thành, nhìn cái kia như thủy triều tuôn ra đến yêu thú đại quân, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía mọi người, nói: “Không làm cái gọi là liên hệ thế nào với tộc đại nghĩa, chỉ làm sống, cho nên”

Nói đến đây, Dương Diệp trong tay trường kiếm trực chỉ chỗ xa Yêu tộc đại quân, nói: “Sát!”

“Chỉ làm sống!”

Tận thế trong thành, vô số người tề tề gào thét rồi đứng dậy.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1328: Chiến! Chỉ có chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tận thế thành vốn là một tòa đại thành, nhưng là giờ phút này, tại vô số Yêu tộc đại quân trước mặt, cái này tòa đại thành biến thành cực kỳ nhỏ bé rồi. Dù sao giờ phút này vây quanh tận thế thành đấy, thế nhưng mà có mấy trăm vạn yêu thú, hơn nữa, những... Này yêu thú phần lớn đều là hình thể như như ngọn núi đại đấy.

Tuy nhiên cũng không phải tất cả mọi người loại đều tại tận thế thành, nhưng là, có thể nói, đương kim đại lục tất cả mọi người tộc cường giả cơ bản đều tại tận thế thành, một khi tận thế thành bị diệt, như vậy, toàn bộ đại lục chính là Yêu tộc thiên hạ.

Đương nhiên, lúc này tận thế thành mọi người cũng không có đi muốn cái gì nhân tộc từ bên ngoài đến, bọn hắn hiện tại muốn đấy, là như thế nào còn sống!

Yêu tộc là tứ phía tiến công, bởi vậy, tại Dạ Lưu Vân an bài xuống, Nhân tộc đại quân chia làm bốn phê, mỗi một đám đều do hư giả cường giả dẫn đầu, Dạ Lưu Vân cho bọn hắn rơi xuống liều mạng lệnh, vô luận như thế nào, cũng muốn giữ vững vị trí. Bởi vì một khi một phương thủ không được, lại để cho yêu thú tiến vào thành, cái kia toàn bộ tận thế thành lập tức sẽ loạn mất!

An bài tốt hết thảy về sau, Dạ Lưu Vân đi tới Dương Diệp bên cạnh, chỉ chỉ xa xa Mạt Tiểu Lãnh, nói: “Tiểu cô nương kia hỏa diễm rất cường, không thể để cho nàng hỏa diễm tới gần tận thế thành.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên chồn tía trong ngực Tiểu Bạch, nói: “Nàng đợi tí nữa nếu như tại phóng hỏa diễm, sẽ đem nó hút mất, biết không?”

Tiểu Bạch mãnh liệt gật đầu, nàng đã sớm muốn như vậy.

Dương Diệp đi đến Tử nhi cùng Tiểu Bạch trước mặt, nhìn xem Tử nhi, Dương Diệp cười vuốt vuốt đầu của nàng, sau đó lại vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Đợi tí nữa chia ra ra, hảo hảo bảo vệ mình, còn có Lưu Vân.”

Tử nhi không nói gì.

Nhìn xem không nói lời nào Tử nhi, Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn biết rõ, nếu như hắn gặp nguy hiểm, cái này Tử nhi vô luận như thế nào cũng là sẽ ra tay đấy. Lập tức hắn cũng không nói thêm cái gì, nhẹ nhàng ôm lấy Tử nhi cùng Tiểu Bạch, sau đó quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Hiện tại lên, hết thảy do ngươi phụ trách.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, không nói gì.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh một chỗ đất trống, rất nhanh, chỗ đó không gian nhuyễn bỗng nhúc nhích, đón lấy, Thiên

Lan Không cùng Thủy Lâm Lang xuất hiện ở trong tràng.

Dương Diệp nói: "Thiên Sát các người phân thành bốn tổ, lại để cho bọn hắn phụ trợ bốn phía cửa thành người, về phần hai người các ngươi, hai người các ngươi Phụ giúp bọn ta hư giả đối chiến Yêu tộc hư giai yêu thú."

"Ngươi muốn điều gì?" Thiên Lan Không hỏi.

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh cái kia chút ít yêu thú đại quân, sau đó cười nói: "Cho tất cả mọi người cố gắng lên động viên!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ người phóng lên trời đi tới không trung, sau đó một thanh cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở hắn tay trái ở bên trong, kiếm vào vỏ, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Vân Điêu trên lưng Yêu Hậu, nói: "Yêu Hậu, ngươi chính là Yêu tộc đệ nhất cường giả, ra, hôm nay có thể dám cùng ta một trận chiến!"

Đang nghe Dương Diệp ra khỏi thành khiêu chiến Yêu Hậu một khắc này, tận thế thành mọi người lập tức nhiệt huyết sôi trào lên.

Hi vọng!

Lúc này tận thế thành tuy nhiên đang ở hạ phong, nhưng là, Nhân tộc y nguyên tràn đầy hi vọng, vì cái gì? Bởi vì Dương Diệp.

Yêu tộc thật là cường, nhưng là thì tính sao? Không thấy được Dương Diệp không sợ chút nào Yêu tộc sao?

Yêu tộc cường thịnh trở lại, chúng ta tộc dám chiến!

Theo Dương Diệp ra khỏi thành khiêu chiến, Nhân tộc sĩ khí phóng đại, tại khí thế lên, vậy mà cùng Yêu tộc đến rồi cái lực lượng ngang nhau!

Xa xa, Vân Điêu trên lưng, Mạt Tiểu Lãnh muốn xuất thủ, bất quá cũng là bị Yêu Hậu ngăn lại, nói: "Để cho ta tới!" Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp đối diện, nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, Yêu Hậu nói: "Không nghĩ tới ngươi trong thời gian ngắn như vậy đạt đến đế giả, thật đúng lại để cho ta ngoài ý muốn."

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới những cái... Kia rậm rạp chằng chịt hướng phía tận thế thành phóng đi yêu thú, sau đó nói: "Yêu Hậu, ta có một chuyện khó hiểu, ngươi tựa hồ rất căm hận nhân loại.”

Yêu Hậu tay phải thả lỏng phía sau, cười nói: “Ngươi làm sao thấy được hay sao?”

Dương Diệp nói: “Trực giác.” Trước kia hắn không có nghĩ lại, hiện tại cẩn thận ngẫm lại, hắn mới phát hiện, kỳ thật Yêu tộc sớm đã có đánh nhân loại dấu hiệu. Theo Yêu tộc huấn luyện những cái... Kia yêu thú, cho những cái... Kia yêu thú đeo trang bị có thể nhìn ra. Hơn nữa, tại đánh Kình Thiên Phong, đối mặt Kình Thiên Phong phòng ngự trận pháp lúc, Yêu tộc hiển nhiên là sớm có chuẩn bị!

Đủ loại dấu hiệu mặt ngoài, Yêu tộc đánh Kình Thiên Phong, là sớm có dự mưu!

“Trực giác?”

Yêu Hậu nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta nhớ được trước kia có đã nói với ngươi, ta còn trẻ không hiểu chuyện, tiến nhập Yêu tộc, sau đó bị phu quân ta cứu sự tình. Lúc ấy còn có một số việc chưa nói, ta bây giờ đang ở bổ sung thoáng một phát tốt rồi. Ngươi biết rõ ta gả vào Yêu tộc về sau, tộc nhân của ta chuyện gì xảy ra sao?”

Không đều Dương Diệp trả lời, Yêu Hậu cười khẽ một tiếng, chỉ là dáng tươi cười có chút lạnh, “Đem làm ta gả vào Yêu tộc về sau, tộc nhân của ta đều bị giết, biết rõ bọn hắn giết tộc của ta người lý do sao? Nói ta ném đi Nhân tộc mặt ha ha. Gả cho Yêu tộc tựu là mất mặt tộc mặt sao? Thật sự là buồn cười đến cực điểm!”

Nói xong lời cuối cùng, Yêu Hậu khóe mắt đầy mặt sương lạnh.

Dương Diệp nhìn một Yêu Hậu, sau đó nói: “Lúc trước giết ngươi tộc nhân những người kia, có lẽ đã bị chết a!”

Yêu Hậu nhẹ gật đầu, nói: “Chết rồi, đều chết hết.”

“Đã ngươi đại thù đã báo, vì sao còn muốn diệt Nhân tộc?” Dương Diệp cau mày nói.

Yêu Hậu ngẩng đầu nhìn hướng tận thế thành nhân loại, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Có người nói, hắn hi vọng cái thế giới này, chỉ có Yêu tộc là đủ rồi. Cho nên, nhân loại vậy thì biến mất a!”

Dương Diệp nhìn xem yêu hậu bán thưởng, sau đó trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động, cái này Yêu Hậu hiển nhiên đối với Nhân tộc đã hận đến tận xương tủy, trong mắt của nàng, ngoại trừ chính cô ta bên ngoài, Nhân tộc đều đáng chết. Loại này ý niệm, đã thâm căn cố đế, bởi vậy, lúc này hắn nói cái gì đều không có gì ý nghĩa.

Chiến!

Chỉ có chiến!

Yêu Hậu thủ đoạn khẽ động, một chân thật nhỏ roi xuất hiện ở trong tay nàng. Không trung, hai người đối mặt, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm mạnh mà tựu là chém!

600 đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Tại đạt tới đế giả về sau, hắn trảm thiên rút kiếm thuật đã có thể điệp gia đến 600 nói. Kiếm xuất, một đạo kiếm khí lấy mắt thường không thể gặp tốc độ trực tiếp chém về phía rồi xa xa Yêu Hậu. Phát giác được Dương Diệp kiếm khí khủng bố, Yêu Hậu hai mắt nhắm lại, đôi mắt ở trong chỗ sâu có một tia ngưng trọng. Không dám khinh thường, nàng tay trắng nõn nà vung lên, trong tay mảnh cây roi lập tức mang theo vô số đạo tàn ảnh hướng lên trước mặt quét tới.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Yêu Hậu trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài.

Yêu Hậu cúi đầu nhìn nhìn trong tay mình mảnh cây roi, lúc này, căn này hư giai roi, đã rạn nứt ra, mà lòng bàn tay của nàng, cũng đã nứt ra một đạo khe hở, máu tươi đang trong đó chậm rãi tràn ra. Trầm mặc một cái chớp mắt, Yêu Hậu tay phải vung lên, tướng mảnh cây roi thu vào, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không nghĩ tới, đạt tới đế giả ngươi, thực lực đã đạt tới loại trình độ này.”

Dương Diệp không nói gì, trong tay Táng Thiên đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), trong chốc lát, một cỗ khí tự trong cơ thể hắn tràn ra ra, lập tức, chung quanh không gian một hồi kích động. Tay cầm chuôi kiếm, Dương Diệp chậm rãi đi về hướng Yêu Hậu, cùng lúc đó, phía sau hắn cánh bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp đối diện, Yêu Hậu bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt, đem làm Dương Diệp đi vào trước mặt nàng trăm trượng chỗ lúc, nàng hai tay bỗng nhiên hư giơ lên, một kiện Băng Tinh Thạch ngọc thạch xuất hiện ở trong tay nàng, đón lấy, cái kia băng đá bên trong đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói bạch quang, trong chốc lát, trong tràng tràng cảnh một hồi biến ảo, rất nhanh, chung quanh biến thành một mảnh băng sơn đất tuyết, mà trong tràng Yêu Hậu đã không thấy, chỉ còn lại có Dương Diệp. Dương Diệp dừng bước, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Một lát, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra ra, trong mắt hắn, có một tia ngưng trọng. Bởi vì hết thảy trước mắt, cũng không phải hư ảo tràng cảnh, mà là chân thật đấy. Mặc dù có ảo cảnh có thể cho người cảm giác như là thật sự đồng dạng, nhưng là, hết thảy trước mắt, xác thực không phải ảo cảnh, mà là chân thật tràng cảnh. Điểm này hắn là có thể để xác định đấy, dù sao bản thân của hắn là Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng lại lĩnh ngộ Kiếm Vực, coi như là tại lợi hại ảo cảnh, đều khó có khả năng đầy qua hắn đấy.

Đúng lúc này, chung quanh cái kia chút ít băng sơn bỗng nhiên động. Vô số băng sơn bỗng nhiên văng tung tóe, hóa thành từng đạo mũi băng nhọn hướng phía hắn kích xạ mà đến.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hướng phía trước một bước bước ra, lập tức, một mảnh kiếm quang tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, đón nhận những cái... Kia mũi băng nhọn.

Rầm rầm rầm

Trong tràng lập tức vang lên từng đạo tiếng nổ lớn.

Dương Diệp kiếm quang so với cái kia mũi băng nhọn muốn sắc bén nhiều, bởi vậy, đem làm kiếm của hắn mang gặp gỡ những... Này mũi băng nhọn lúc, những... Này mũi băng nhọn lập tức chính là bị thổi tan, nhưng là, sắc mặt của hắn nhưng dần dần ngưng trọng lên, bởi vì những cái... Kia mũi băng nhọn phảng phất vô cùng vô tận, hắn diệt một mảnh, lập tức lại sẽ có một mảnh xuất hiện, nhưng lại càng ngày càng mạnh!

Trong tràng, Dương Diệp ánh mắt không ngừng dò xét bốn phía, yên lặng một cái chớp mắt, hắn tay phải cầm kiếm mạnh mà cắm vào cổ trong vỏ, sau đó rút kiếm tựu là chém! Đã không phải ảo cảnh, vậy cũng chỉ có cứng rắn PHÁ...!

Kiếm xuất cổ sao (kiếm, vỏ) cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, những nơi đi qua, những cái... Kia mũi băng nhọn trực tiếp bị chém thành rồi hư vô. Cùng lúc đó, chung quanh hết thảy biến thành hư ảo đi một tí.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, tay phải cầm kiếm cắm vào cổ trong vỏ, sau đó lại lần mạnh mà nhổ, một đạo kiếm khí từ xưa trong vỏ kích xạ mà ra, trực tiếp chui vào rồi xa xôi hư không ở trong chỗ sâu.

Oanh!

Rất nhanh, một đạo tiếng nổ lớn tại phía chân trời hư không vang vọng mà lên, giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác được toàn bộ thế giới đều run rẩy thoáng một phát. Cùng lúc đó, chung quanh hết thảy biến thành càng thêm hư ảo rồi.

Dương Diệp phải tay nắm lấy Táng Thiên tướng hắn đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), yên lặng một cái chớp mắt, sau đó mạnh mà rút kiếm chém.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân vang vọng mà lên, trong tràng phảng phất cái gì đó nổ tung ra, rất nhanh, một hồi bạch quang hiện lên, đã qua mấy tức, đem làm Dương Diệp trợn mắt một khắc này, trong tràng đã toàn bộ khôi phục bình thường. Nhưng mà hắn sắc mặt nhưng lại lập tức kịch biến, bởi vì lúc này cái kia Yêu Hậu đã xuất hiện ở cái kia tận thế thành phía trên, sau đó hắn trong tay địa roi dài bay thẳng đến cái kia Tử nhi vung tới.

Mà lúc này, toàn bộ tận thế trên thành tất cả mọi người, kể cả Tử nhi đều phảng phất đã bị định trụ, căn bản không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể nhìn cái kia cây roi hướng phía Tử nhi rơi đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt trong chốc lát biến thành một cái biển máu, “Yêu Hậu, ngươi nếu dám tổn thương nàng một sợi lông, ta Dương Diệp tất nhiên tàn sát hết ngươi Yêu tộc!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1329: Chỉ có thắng, mới có thể sống lấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang cùng Dương Diệp giao thủ một khắc này, Yêu Hậu chính là minh bạch, coi hắn thực lực bây giờ, đã không làm gì được được Dương Diệp. Muốn muốn chế trụ Dương Diệp, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là cái này Tử nhi cùng cái này Tiểu Bạch. Nàng đối với Dương Diệp là có điều tra qua đấy, biết rõ Dương Diệp đối với cái này Tử nhi cùng Tiểu Bạch cực kỳ bảo vệ, chỉ cần cầm xuống cái này Tử nhi cùng Tiểu Bạch, Dương Diệp tất nhiên thụ nàng chế tạo!

Trên tường thành, khi thấy Yêu Hậu đánh úp lại một khắc này, Tử nhi chính là đã chuẩn bị mang theo Tiểu Bạch đào tẩu, nhưng là, nàng nhưng căn bản không thể động. Nàng biết rõ, đây là thời gian pháp tắc.

Cái này pháp tắc, căn bản không phải nàng lúc này có thể ngăn cản đấy, nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn xem Yêu Hậu roi hướng nàng cùng Tiểu Bạch rơi đến.

Tại chồn tía trong ngực, khi thấy Yêu Hậu roi rơi đến một khắc này, Tiểu Bạch con mắt lập tức trợn lên lên, sau đó nàng trực tiếp hóa thành một vòng bạch quang chui được chồn tía trước ngực. Mặc kệ rất nhanh, nàng lại từ chồn tía trong ngực xông ra, nàng tiểu trảo gãi gãi chồn tía đôi má, giống như là đang gọi Tử nhi chạy mau, nhưng mà Tử nhi nhưng lại không có chút nào đáp lại.

Lần này, Tiểu Bạch lập tức nóng nảy. Bởi vì cái kia Yêu Hậu roi đã đi tới nàng cùng Tử nhi đỉnh đầu không đến mười trượng khoảng cách.

Tiểu Bạch thân thể mềm mại không ngừng run rẩy, đầu cũng nhẹ nhàng rung động lấy, nàng hiển nhiên là sợ hãi cực kỳ. Nàng muốn trốn đi, nhưng là lại không muốn ném Tử nhi một người.

Rất sợ hãi, tốt xoắn xuýt, tốt do dự còn có, cực kỳ khí!

Rất nhanh, cái kia roi đã đi tới rồi Tử nhi đỉnh đầu không đến mấy trượng khoảng cách, cái kia roi bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp làm cho tận thế thành tường thành cũng bắt đầu rạn nứt, mà làm cho này cây roi mục tiêu, Tử nhi lúc này sắc mặt đã biến thành trắng bệch.

Đúng lúc này, Tiểu Bạch bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Yêu Hậu, giờ khắc này, nàng toàn thân tóc gáy sẽ sảy ra a, có sợ hãi nguyên nhân, cũng có phẫn nộ nguyên nhân.

Tiểu Bạch nghiến răng nghiến lợi, nhìn hằm hằm lấy Yêu Hậu, đem làm cái kia roi đi vào nàng cùng Tử nhi đỉnh đầu không đến một trượng lúc, nàng đột nhiên duỗi ra bản thân hai cái tiểu trảo đặt tại rồi bụng của mình, sau đó hít sâu một hơi, sau một khắc, nàng toàn thân một cái giật mình, sau đó há mồm mạnh mà nhổ.

Oanh!

Một đạo Thuần Bạch Sắc linh khí cột sáng trực tiếp từ nàng trong miệng phun tới, màu trắng linh khí cột sáng không phải rất lớn, chỉ có không đến một trượng đến thô, nhưng lại cực kỳ tinh thuần, những... Này linh khí giờ phút này đã hoàn toàn thực chất hóa, có thể nói là tinh thạch cột sáng cũng không đủ. Đạo này linh khí cột sáng tự Tiểu Bạch trong miệng phun tới về sau, trực tiếp phóng lên trời, oanh tại cái kia Yêu Hậu roi thượng.

Yêu Hậu không nghĩ tới cái này Tiểu Bạch bỗng nhiên làm như vậy vừa ra, bởi vậy, lập tức vội vàng không kịp chuẩn bị, trực tiếp bị đạo này linh khí cột sáng oanh trúng.

Oanh!

Theo một đạo âm thanh nổ vang, Yêu Hậu trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy Yêu Hậu bị chính mình oanh lui, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó đầu một hồi lắc lư, đón lấy, tiểu trảo lại đè ép áp bụng của mình, rất nhanh miệng nàng ba phồng lên.

Xa xa, cái kia Yêu Hậu nhìn nhìn trong tay mình roi, sau đó lại nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, nói: “Làm sao có thể ngươi vậy mà bỏ qua thời gian pháp tắc.”

Oanh!

Lúc này, Tiểu Bạch lại hộc ra một luồng linh khí cột sáng, bất quá lúc này đây, nàng linh khí vừa nhổ ra, liền trực tiếp bị Yêu Hậu trước hết cho làm vỡ nát. Đón lấy, roi tốc độ không giảm, hướng phía nàng cùng Tử nhi rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó hai tay thoáng cái bưng kín hai mắt.

Ngay tại roi muốn rơi vào Tử nhi cùng Tiểu Bạch đỉnh đầu lúc, một đạo huyết sắc kiếm quang bỗng nhiên phá không tới, lập tức oanh tại cái kia cây roi thượng.

Oanh!

Cái kia chân hư giai mảnh cây roi trực tiếp bị oanh toái, mà cái kia lực lượng cường đại cũng tướng được Yêu Hậu chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, tựu là gần trăm trượng!

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, Yêu Hậu thần sắc âm trầm xuống.

Xa xa, Dương Diệp nhìn xem cái kia bụm lấy hai mắt không ngừng run rẩy Tiểu Bạch, trong nội tâm không hiểu đau xót, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, ôn nhu nói: “Không có việc gì rồi, không có việc gì rồi, đừng sợ, hiện tại không có việc gì rồi.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Bạch tiểu trảo dời, ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp một khắc này, nàng trực tiếp nhào tới Dương Diệp trong ngực, nước mắt như là vỡ đê bình thường không ngừng tuôn ra. Không đến một hơi, Dương Diệp toàn thân cao thấp chính là bị một tầng không công sương mù cho bao khỏa, cái này tự nhiên là Tiểu Bạch nước mắt!

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía một bên Tử nhi bọn người, lúc này, tại kiếm của hắn vực áp chế xuống, thời gian này pháp tắc đã hoàn toàn biến mất, bởi vậy, trên tường thành mọi người đã khôi phục bình thường.

“Coi chừng!” Tử nhi nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó chuẩn bị tướng Tiểu Bạch đưa tới Tử nhi trước mặt, nhưng mà Tiểu Bạch nhưng lại gắt gao ôm hắn, như thế nào cũng không chịu buông tay.

Dương Diệp cười cười, nói: “Tiểu Bạch, mau buông tay, ta đi báo thù cho ngươi, được không?”

Nghe vậy, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, cái kia nhiễm lấy linh khí nước mắt con mắt nháy nha nháy, một lát sau, nàng nhẹ gật đầu, sau đó buông lỏng ra Dương Diệp.

Tướng Tiểu Bạch đưa đến Tử nhi hoài về sau, Dương Diệp quay người nhìn về phía rồi xa xa, lúc này, cái kia Yêu Hậu đã về tới Yêu tộc trong đại quân. Nhìn xem cái kia Yêu Hậu, Dương Diệp ánh mắt lập tức băng lạnh xuống. Trước kia nếu không là Tiểu Bạch thời khắc mấu chốt đến rồi thoáng một phát, lúc này Tử nhi cùng Tiểu Bạch chỉ sợ đã không tại!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp thần sắc dần dần dữ tợn... Mà bắt đầu. Tử nhi cùng Tiểu Bạch chính là của hắn nghịch lân, ai phanh ai chết!

Lúc này đây, hắn không có ở chút nào nói nhảm, chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang tự tận thế thành trên tường thành điện xạ mà ra.

Kiếm quang xẹt qua trời cao, đâm thẳng cái kia Yêu Hậu!

Vân Điêu trên lưng, Yêu Hậu hai mắt nhắm lại, thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, đạt tới đế giả sau Dương Diệp, thực lực hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng, đặc biệt là Dương Diệp còn có được Kiếm Vực. Có Kiếm Vực Dương Diệp, thời gian của nàng pháp tắc hoàn toàn tựu là phế đi. Không dám khinh thường, tự nhiên cũng không có khả năng trốn, chỉ có thể lựa chọn chiến!

Bởi vì nàng như trốn, hoặc là tránh chiến, cái kia Yêu tộc sĩ khí nhất định đại rơi.

Oanh!

Một cổ kinh khủng khí thế đột nhiên tự Yêu Hậu trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cùng lúc đó, Yêu Hậu chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo lưu quang phóng lên trời, cùng đạo kia kiếm quang trực tiếp oanh lại với nhau.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, phía chân trời không gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh chính là tại phía chân trời vang vọng mà lên, vô số đạo khí lãng cùng kiếm khí tại phía chân trời hướng phía bốn phía không ngừng bắn tung tóe ra, một đạo đón lấy một đạo, một lớp sóng đón lấy một lớp sóng, toàn bộ phía chân trời đều bị dìm ngập.

Nhưng mà chiến đấu nhưng lại không đình chỉ, ngày hôm đó tế khí lãng bên trong, thỉnh thoảng truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn.

Dương Diệp cùng Yêu Hậu đại chiến, phía dưới nhân loại đại quân cùng Yêu tộc đại quân cũng không có nhàn rỗi, vô số yêu thú phô thiên cái địa hướng tận thế thành dũng mãnh lao tới, nhân loại đại quân tự nhiên là liều chết chống cự.

Lúc này nhân loại cùng Yêu tộc cuối cùng một trận chiến, đặc biệt là đối với nhân loại mà nói, một trận chiến này, bọn hắn chỉ cho phép thắng, nếu là bại, bọn hắn liền xoay người cơ hội cũng không có.

Còn sống!

Chỉ có thắng, mới có thể sống lấy!

Mà Yêu tộc bên này, đối với chúng mà nói, chỉ cần thắng một trận chiến này, ngày ấy sau minh ngục đại lục tướng chỉ còn lại có Yêu tộc, Yêu tộc sắp thành là minh ngục đại lục duy nhất chủ nhân!

Mặc kệ đối với Nhân tộc hay là Yêu tộc, một trận chiến này đều rất quan trọng yếu!

Tận thế thành thành trên tường thành, Dạ Lưu Vân bên cạnh, Tử nhi trầm giọng nói: “Cần khởi động kiếm trận sao?”

Dạ Lưu Vân lắc đầu, nói: “Vẫn chưa tới thời điểm.” Nói xong, nàng chỉ chỉ phía dưới có một đám yêu thú, nói: “Chứng kiến bọn này yêu thú chưa?”

Nghe vậy, Tử nhi cúi đầu nhìn lại, Dạ Lưu Vân ngón tay chỉ chỉ chỗ, là một đám hình thể như núi giống như đại mãng xà, có 200 nhiều, toàn bộ là Đế cấp.

Dạ Lưu Vân vừa chỉ chỉ tận thế thành hai bên phía chân trời, nói: “Thấy được sao? Những... Này phi hành binh sĩ còn chưa động, bọn hắn tại chờ cơ hội, một khi cơ hội đã đến, bọn hắn sẽ cho chúng ta tới một cái hủy diệt tính công kích. Kiếm trận của chúng ta, nhất định phải giữ lại đợi lúc kia. Bằng không thì, người của chúng ta khẳng định không chịu nổi chúng xung kích!”

Tử nhi nhẹ gật đầu, lúc này, Dạ Lưu Vân bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Nếu như chỗ đó sớm phân ra thắng bại, như vậy, Nhân tộc cùng Yêu tộc cũng chẳng khác nào là phân ra thắng bại.”

Tử nhi ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, lúc này Dương Diệp đã đạt tới đế giả, nàng ngược lại không lo lắng an nguy của hắn, nàng lo lắng trái lại tận thế thành. Nếu như Yêu tộc đại quân dẫn đầu phá thành, như vậy, toàn bộ Nhân tộc là chân chính đã xong. Dương Diệp tựu tính toán tại lợi hại, cũng không có khả năng ngăn cản được toàn bộ Yêu tộc đại quân đấy.

Mấy trăm vạn Yêu tộc đại quân, tựu tính toán đứng đấy cho Dương Diệp giết, Dương Diệp sợ rằng cũng phải giết đến tận cái vài năm!

Tại Nhân tộc liều chết chống cự xuống, Nhân tộc đại quân một lần lại một lần chặn Yêu tộc đại quân công kích, nhưng là nhân tộc đại quân thực sự tổn thất thảm trọng, vô số cỗ thi thể chồng chất tại từng cái trên tường thành cùng dưới tường thành. Đồng dạng, Yêu tộc đại quân cũng tổn thất rất nhiều yêu thú, bất quá so sánh với Nhân tộc mà nói, nhưng lại trẻ hơn nhiều.

Oanh!

Đúng lúc này, phía chân trời chợt nhớ tới một đạo tiếng oanh minh, tại ánh mắt mọi người bên trong, phía chân trời không gian trực tiếp rạn nứt ra, đón lấy, hai đạo nhân ảnh xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, đúng là cái kia Dương Diệp cùng Yêu Hậu.

Yêu Hậu lạnh lùng địa nhìn phía xa Dương Diệp, mặt ngoài thoạt nhìn giống như một chút việc đều không có, chỉ là nàng cái kia nấp trong trong tay áo hai tay bàn tay đã bị lột bỏ rồi một nửa.

Xa xa, Dương Diệp cầm trong tay Táng Thiên, trên người không có gì tổn thương, tựu khóe miệng có một tia đỏ thẫm. Hắn nhìn thoáng qua phía dưới, lập tức tâm trầm xuống, lúc này, Nhân tộc bên này tình cảnh có chút có thể lo.

Hắn cũng muốn mau chóng giải quyết Yêu Hậu, chỉ cần giết Yêu Hậu, như vậy Yêu tộc đại quân tự nhiên sẽ bại lui. Nhưng là, lúc này Yêu Hậu lại không cùng hắn dốc sức liều mạng, hiện tại Yêu Hậu cùng hắn giao thủ, đều là chơi du kích.

Yêu Hậu đây là đang kéo dài thời gian!

“Lúc trước ta nên không tiếc bất cứ giá nào tru sát ngươi!” Lúc này, Yêu Hậu bỗng nhiên trầm giọng nói. Lúc trước nàng phóng Dương Diệp trở về, là muốn cho Dương Diệp đối phó Nhiếp gia, mục đích của nàng đạt đến. Dương Diệp đem toàn bộ Nhiếp gia đều đánh cho tàn phế rồi. Nhưng là hiện tại, Dương Diệp lớn lên rồi, Yêu tộc mặt đối địch là một cái càng cường đại hơn Dương Diệp.

Lúc này Dương Diệp, thực lực đã hoàn toàn không kém nàng, thậm chí, đã đã vượt qua nàng.

Dương Diệp không nói gì, trong cơ thể huyền khí tuôn ra bắt đầu chuyển động, lúc này nói không có cái gì ý nghĩa. Hiện tại, chỉ có chiến mới có thể giải quyết vấn đề!

Lúc này, Yêu Hậu bỗng nhiên lại nói: “Bất quá cũng may, ta lưu lại một tay!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1330: Ta Yêu tộc, hướng về hưng thịnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rống!

Một đạo yêu thú tiếng hét giận dữ đột nhiên tại phía chân trời truyền đến, rất nhanh, một đạo bóng đen xuất hiện ở cuối chân trời. Bóng đen tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Dương Diệp trước mặt, lúc này, Dương Diệp đã thấy rõ bóng đen, bóng đen là một con yêu thú, một đầu toàn thân đen kịt, hình dạng như báo, trên đầu sừng dài yêu thú.

Hắc Báo cũng không có đình chỉ, mà là trực tiếp tựu như vậy vọt tới rồi Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, rút kiếm tựu là chém!

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, đạo hắc ảnh kia trực tiếp bị đẩy lui đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài, mà Dương Diệp cũng hướng về sau lui gần trăm trượng.

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, cái này con yêu thú mặc dù không có Yêu Hậu cường, nhưng là không kém bao nhiêu. Hắn không nghĩ tới, cái này Yêu tộc vậy mà còn có bực này cường giả.

“Rống!”

Hắc Báo thần sắc dữ tợn địa nhìn xem Dương Diệp, trong cơ thể không ngừng tuôn ra một cổ đáng sợ khí tức, muốn lần nữa hướng Dương Diệp xông đi lên, bất quá cũng là bị Yêu Hậu ngăn cản, nói: “Đại trưởng lão, người này ta đến ngăn cản, ngươi giúp ta Yêu tộc phá thành!”

Hắc Báo quay đầu nhìn một Yêu Hậu, “Người này thực lực phi phàm, coi chừng!”

Yêu Hậu nhẹ gật đầu.

Hắc Báo quay đầu nhìn một Dương Diệp, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo bóng đen hướng phía xa xa tận thế thành đụng tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, muốn xuất thủ, mà lúc này, Yêu Hậu nhưng lại chắn trước mặt của hắn, cười nói: “Ngoài ý muốn a?”

“Quả thật có chút ngoài ý muốn!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Yêu Hậu nhìn xem Dương Diệp, nói: “Biết rõ Nhân tộc tại sao phải bại sao? Bởi vì là nhân tộc không đoàn kết. Nhân tộc chỉnh thể thực lực, đặc biệt là cao đoan thực lực, là muốn vượt qua Yêu tộc rất nhiều đấy. Tựu như trước kia, nếu như các ngươi có thể cùng Nhiếp gia đoàn kết cùng một chỗ, ta Yêu tộc là không có gì phần thắng đấy. Nhưng là đáng tiếc, các ngươi sẽ không đoàn kết. Mà ta Yêu tộc, chỉ cần ta ra lệnh một tiếng, toàn tộc không có bất kỳ người sẽ phản đối!”

Dương Diệp nhìn một Yêu Hậu, sau đó quay đầu nhìn về phía tận thế thành, trong mắt có một tia lo lắng.

Tận thế trên thành, khi thấy Hắc Báo đột kích một khắc này, Dạ Lưu Vân sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng nói: “Khởi động kiếm trận!”

Ông!

Dạ Lưu Vân âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, toàn bộ tận thế trên thành không đột nhiên bộc phát ra một đạo chói tai kiếm minh thanh, đón lấy, hơn vạn chuôi kiếm xuất hiện ở tận thế trên thành không. Cùng lúc đó, mũi kiếm tổ hơn bốn mươi tên kiếm tu cũng xuất hiện ở tận thế trên thành không, sau đó hơn bốn mươi đạo kiếm ý phún dũng mà ra, hướng phía những cái... Kia huyền kiếm dũng mãnh lao tới.

“Kiếm xuất!”

Một giọng nói đột nhiên tự tận thế trên thành không hưởng lên.

Thanh âm rơi xuống, cái kia vạn chuôi huyền kiếm đột nhiên tự phía chân trời phát ra vô số đạo kiếm quang, những... Này kiếm quang toàn bộ hội tụ cùng một chỗ, tạo thành một đạo kiếm quang Cự Kiếm, kiếm quang Cự Kiếm hình thành về sau, bay thẳng đến cái con kia Hắc Báo oanh tới.

Hắc Báo cũng không có lui, trái lại tốc độ nhanh hơn. Cứ như vậy, một kiếm một báo tại tận thế thành thành bên ngoài đụng vào nhau.

Oanh!

Kiếm quang Cự Kiếm lập tức vỡ vụn, hóa thành vô số đạo kiếm quang bắn tung tóe ra, mà cái kia Hắc Báo tắc thì trực tiếp bị một kiếm này chấn đến rồi hơn một ngàn trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, Yêu Hậu sắc mặt trầm xuống, Dương Diệp nhưng lại thở dài một hơi. Tuy nhiên hắn cũng biết cái này kiếm trận không tầm thường, nhưng là kiếm trận đến tột cùng cường đến trình độ nào, hắn cũng không có đáy ngọn nguồn, hiện tại nhìn thấy, lại để cho hắn có chút kinh ngạc, cái này Hắc Báo thực lực thế nhưng mà rất mạnh, có thể nói, so với lúc trước Nhiếp Thiên còn mạnh hơn!

Nhưng mà cái này Hắc Báo cũng là bị cái này kiếm trận một kích đánh lui, mặc dù không có đánh chết Hắc Báo, nhưng cái này đã cực kỳ lợi hại.

“Kiếm trận ngược lại là không sai!”

Yêu Hậu bỗng nhiên nói: “Bất quá, ta ngược lại là muốn biết ngươi cái này kiếm trận có thể kiên trì bao lâu!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên.

Lập tức, cái kia tận thế thành dưới thành nguyên bản bất động hơn hai trăm sợi Cự Mãng bay thẳng đến tận thế thành đụng tới, cùng lúc đó, phía chân trời cái kia chút ít phi hành yêu thú cũng phô thiên cái địa hướng tận thế thành dũng mãnh lao tới.

[tr
u y en cua tui | Net] Cả tộc tiến công!

Lúc này đây, Yêu tộc không có chút nào giữ lại!

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới những này nhân tộc thi thể cùng Yêu tộc thi thể, sau đó nhìn về phía Yêu Hậu, vốn chuẩn bị nói cái gì đấy, nhưng là hắn cuối cùng nhất hay là cái gì cũng không nói. Đến rồi loại này thời điểm, thật sự nói không có cái gì ý nghĩa.

Dương Diệp sờ lên cái trán, lập tức, Kiếm Thần ấn phát sáng lên.

Nhìn thấy một màn này, Yêu Hậu hai mắt nhắm lại, thần sắc ngưng trọng lên. Kỳ thật, nàng vẫn còn có chút sợ Dương Diệp thúc dục Kiếm Thần ấn đấy. Dùng Dương Diệp thực lực bây giờ, nếu là thúc dục Kiếm Thần ấn, nàng là tuyệt đối với ngăn không được đấy.

Dương Diệp tự nhiên không biết dùng Kiếm Thần ấn đến cường hành tăng lên kiếm của mình ý, tuy nhiên làm như vậy có thể chiến thắng cái này Yêu Hậu, nhưng là, cái kia cắn trả hậu quả hắn cũng gánh không nổi. Hắn cũng không quên, ngoại trừ cái này Yêu tộc, còn có một Nhiếp gia Nhiếp Vô Mệnh, vạn nhất đối phương tại hắn kiếm ý cắn trả lúc xuất hiện, khi đó, toàn bộ Nhân tộc ai có thể chống cự đối phương?

Hơn nữa, vạn nhất không có biện pháp đánh chết Yêu Hậu, một khi đối phương kéo dài tới hắn kiếm ý cắn trả, người nọ tộc tính toán thật sự đã xong.

Kiếm Thần ấn sáng lên một khắc này, Dương Diệp Niết Bàn Cảnh kiếm ý lập tức biến thành càng hung hiểm hơn rồi.

Tay cầm cổ sao (kiếm, vỏ), Dương Diệp tướng Táng Thiên cắm vào cổ trong vỏ, sau đó mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Kiếm ra khỏi vỏ, một đạo huyết sắc kiếm khí lập tức xẹt qua trời cao, hướng phía cái kia Yêu Hậu hung ác trảm mà đi.

Tại Dương Diệp động kiếm một khắc này, Yêu Hậu hai tay có chút nâng lên, trong chốc lát, khắp chung quanh không gian một hồi vặn vẹo, sau một khắc, hắn hai tay điệp gia, sau đó hướng lên trước mặt mạnh mà ấn đi ra ngoài.

Oanh!

Chưởng xuất, một đạo vô hình khí thế lập tức xuất hiện ở giữa sân, đón lấy, một cái năng lượng chưởng ấn tự Yêu Hậu trước mặt không gian chui ra, sau đó hướng phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh tới.

Cả hai vừa mới tiếp xúc, chính là mạnh mà bộc phát ra một cỗ đáng sợ khí lãng, bất quá rất nhanh, xa xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, Dương Diệp biến mất một khắc này, một đạo kiếm quang xuất hiện ở trong tràng. Kiếm quang xẹt qua trời cao, những nơi đi qua, những cái... Kia khí lãng lập tức bị xé nứt ra, không chỉ khí lãng, mà ngay cả không gian đều trực tiếp bị xé ra!

Mà ở Dương Diệp biến mất một khắc này, Dương Diệp đối diện Yêu Hậu thần sắc cũng dữ tợn lên, đón lấy, nàng toàn bộ người hóa làm một đạo lưu quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Ầm ầm!

Phía chân trời, bởi vì Yêu Hậu cùng Dương Diệp đại chiến, không gian chịu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Bất quá rất nhanh, thế cục đã xảy ra cải biến, cái kia chính là lúc này Yêu Hậu rơi xuống hạ phong. Tại Dương Diệp điên cuồng công kích đến, Yêu Hậu liên tiếp bại lui, đã qua không sai biệt lắm 15' về sau, Yêu Hậu đã hoàn toàn bị áp chế!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Vân Điêu trên lưng Mạt Tiểu Lãnh thần sắc lạnh lẽo, hai luồng hỏa diễm xuất hiện ở trong tay nàng, nhưng mà đang ở nàng muốn xuất thủ tương trợ lúc, giống như là nghĩ tới điều gì, nàng mạnh mà quay đầu nhìn về phía rồi tận thế thành, lúc này, cái kia Tiểu Bạch đã há hốc miệng ra, nhìn thấy một màn này, Mạt Tiểu Lãnh thần sắc biến đổi, liền tranh thủ hỏa diễm thu vào.

Tiểu Bạch hút đi có thể không đơn thuần là hỏa diễm, còn có nó bổn nguyên hỏa chủng, nếu như bổn nguyên hỏa chủng bị hút đi, cái này thiên địa linh vật tựu thật sự cách nàng mà đi rồi!

Nhìn thấy Mạt Tiểu Lãnh thanh hỏa diễm thu lại, trên tường thành Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, lập tức con mắt trợn lên lên, nhìn hằm hằm lấy Mạt Tiểu Lãnh, hơn nữa còn chuẩn bị hướng Mạt Tiểu Lãnh tiến lên, bất quá cũng là bị chồn tía cho ôm lấy. Mạt Tiểu Lãnh thực lực có thể không đơn thuần là hỏa diễm, có thể nói, nếu như không là vì Tiểu Bạch cùng nàng khắc chế rồi Mạt Tiểu Lãnh, Mạt Tiểu Lãnh cùng Yêu Hậu liên thủ, nhân loại bên cạnh một điểm phần thắng đều không có!

Cho dù là hiện tại đạt tới đế giả Dương Diệp, một mình hắn chống lại Mạt Tiểu Lãnh cùng Yêu Hậu, chỉ sợ cũng chiếm không được cái gì tốt.

Tận thế thành bên ngoài, cái kia Hắc Báo hiển nhiên cũng phát hiện lập tức Yêu Hậu tình cảnh, muốn đi xuất thủ tương trợ Yêu Hậu, mà lúc này, Yêu Hậu thanh âm đột nhiên tự phía chân trời truyền đến, “Chớ quản ta, toàn lực công thành, dùng tốc độ nhanh nhất phá thành.”

Nghe vậy, Hắc Báo do dự một chút, lập tức thần sắc lúc này dữ tợn... Mà bắt đầu.

“Rống!”

Hắc Báo ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, theo đạo này tiếng hét giận dữ vang lên, Hắc Báo thân thể lập tức biến lớn lên, không đến một hơi thời gian, Hắc Báo chính là biến lớn rồi gần gấp trăm lần, trở thành trong tràng hình thể lớn nhất yêu thú.

Lúc này Hắc Báo, hình thể mấy có lẽ đã có thể so với tận thế thành độ cao!

Nhìn thấy một màn này, Dạ Lưu Vân bọn người thần sắc khó nhìn lại.

“Rống!”

Theo Hắc Báo một tiếng tiếng hét giận dữ vang lên, tại nó trước mặt yêu thú nhao nhao lui ra, cho hắn nhượng xuất rồi một con đường. Rất nhanh, Hắc Báo chạy trốn... Mà bắt đầu. Đem làm nó chạy trốn một khắc này, toàn bộ mặt đất, kể cả tận thế thành đô đang run rẩy!

Dạ Lưu Vân hai tay nhanh nắm lại, nàng như thế nào dám để cho cái này biến lớn sau Hắc Báo đâm vào tận thế trên thành? Lập tức nàng tay phải nâng lên, trong chốc lát, toàn bộ tận thế trên thành cái kia chút ít huyền kiếm điên cuồng xoay tròn, mà mũi kiếm tổ Độc Cô Kiếm bọn người càng là điên cuồng mà tướng kiếm của mình ý dũng mãnh vào những... Này huyền kiếm bên trong, cái này khiến cái này huyền kiếm không ngừng phát ra từng đạo chói tai kiếm minh thanh.

Đem làm cái kia Hắc Báo đi vào tận thế thành còn có mười trượng khoảng cách lúc, Dạ Lưu Vân bàn tay như ngọc trắng mạnh mà rơi xuống, “Sát!”

Thanh âm rơi xuống, phía chân trời vạn đạo huyền kiếm đột nhiên hóa thành vạn đạo kiếm quang hướng phía cái kia Hắc Báo dũng mãnh lao tới. Vạn đạo kiếm quang đủ rơi, cái kia là bực nào đồ sộ?

Kiếm quang như lưu tinh trụy lạc, toàn bộ hướng phía cái kia Hắc Báo rơi đi.

Mà cái kia Hắc Báo nhưng lại không có chút nào lui hoặc là ngăn cản ý tứ, nó chỉ có một động tác, cái kia chính là gia tốc, tốc độ của nó càng lúc càng nhanh, đem làm nó đi vào tận thế thành tường thành còn có năm trượng khoảng cách lúc, phía chân trời những cái... Kia huyền kiếm rốt cục đi tới trước mặt của nó, nhưng mà nó còn không có ngăn cản cùng trốn tránh.

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy

Vạn đạo kiếm quang ngay ngắn hướng chui vào này Hắc Báo trong thân thể, gần vạn đạo cột máu đột nhiên tự Hắc Báo trong cơ thể phóng lên trời, đồ sộ lại huyết tinh!

Nhìn thấy một màn này tận thế thành trên tường thành mọi người lập tức thở dài một hơi, nếu để cho những người kia đụng tới, tận thế thành xác định vững chắc là cũng bị đụng sập đấy. Nhưng mà rất nhanh, tất cả mọi người sắc mặt đều là thay đổi, biến thành có chút trắng bệch.

Bởi vì phía dưới cái kia toàn thân đều tại bốc lên cột máu Hắc Báo cũng không có dừng lại, nó vẫn còn tiếp tục chạy trốn!

Hắc Báo trong mắt tràn đầy dữ tợn cùng quyết tuyệt, tuy nhiên bị vạn chuôi kiếm xuyên tim, nhưng là, tốc độ nó nhưng lại không giảm còn tăng, rất nhanh, cách tận thế thành không đến hai trượng khoảng cách.

Lại qua một cái chớp mắt, chỉ còn lại không tới một trượng khoảng cách.

Giờ khắc này, tận thế trên thành tất cả mọi người sắc mặt như tro tàn!

Đem làm đi vào tận thế thành tường thành còn có nửa trượng lúc, Hắc Báo trong mắt sắc thái tuy nhiên đã bắt đầu ảm đạm, nhưng là nó khóe miệng nhưng lại nổi lên một vòng dữ tợn dáng tươi cười.

“Ta Yêu tộc, hướng về hưng thịnh!”

Áo đen vậy có chút ít khàn giọng tiếng rống giận dữ ở giữa sân ầm ầm vang lên, sau một khắc, Hắc Báo thả người va chạm.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, tận thế thành tường thành ầm ầm sụp đổ!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1331: Huyết chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ tận thế thành tường thành tại đây Hắc Báo va chạm xuống, trực tiếp ầm ầm sụp xuống, trên tường thành mọi người nhao nhao bay lên, thoát đi tường thành. Không chỉ nhân loại, nguyên bản tận thế thành bên ngoài cái kia chút ít yêu thú cũng liền bề bộn lui về phía sau, tuy nhiên chúng da dày thịt béo, nhưng là cũng không dám lại để cho cái kia cực lớn tường thành bắn cho trong.

Trong tràng, cái kia Hắc Báo tại đụng than tường thành về sau, hắn trong mắt cuối cùng một tia sắc thái cũng đã biến mất, sau đó chậm rãi té xuống, tại hắn ngã xuống một khắc này, hắn thân thể cao lớn lập tức bị cái kia sụp xuống tường thành cho bao phủ.

“Rống!”

Một đạo yêu thú tiếng rống giận dữ đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, vô số yêu thú đại quân hướng phía tận thế thành vọt tới.

Nhìn thấy rậm rạp chằng chịt yêu thú vọt tới, tận thế thành người hoàn toàn ngây dại. Rất nhiều người trong mắt đã bắt đầu lộ ra rồi sợ hãi, tự nhiên sẽ sợ hãi, lúc này ở trước mặt bọn họ đấy, thế nhưng mà vô số hình thể như núi cực lớn yêu thú, những... Này yêu thú, nguyên một đám mắt lộ ra dữ tợn ánh sáng, phảng phất muốn ăn hết bọn hắn.

Rất nhanh, một ít huyền giả bởi vì quá độ sợ hãi, đã có bắt đầu trốn được rồi.

Đúng lúc này, không trung, Dạ Lưu Vân thân hình khẽ động, đi tới cái kia trong thành, phẫn nộ quát: “Mũi kiếm tổ ở đâu!”

Ông!

Từng đạo kiếm minh thanh tại trong thành không ngừng vang lên, rất nhanh, hơn bốn mươi tên kiếm tu xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt.

Dạ Lưu Vân không có chút nào nói nhảm, tay trực tiếp chỉ hướng rồi xa xa những cái... Kia như thủy triều vọt tới yêu thú, “Ngăn lại bọn hắn!”

Độc Cô Kiếm bọn người không chút do dự, lập tức hóa thành từng đạo kiếm quang hướng phía những cái... Kia yêu thú vọt tới. Độc Cô Kiếm bọn người hiện tại cũng là đế giả, tăng thêm đều là lĩnh ngộ kiếm ý kiếm tu, hơn nữa đeo đều là Đế cấp kiếm cùng trang bị, bởi vậy, bọn hắn muốn phá vỡ những cái... Kia yêu thú phòng ngự, hoàn toàn là dễ dàng.

Bởi vậy, đem làm Độc Cô Kiếm bọn người tiến lên cái kia một cái chớp mắt, cái kia đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi yêu thú đại quân lập tức bị ngăn cản tại rồi xa xa mười trượng có hơn. Bất quá ai nhìn ra, bọn hắn kiên trì không được bao lâu. Bởi vì ở phía xa, yêu thú đại quân chính xa xa đánh tới, giết một cái, lập tức sẽ có một cái bổ sung!

Dạ Lưu Vân chỉ vào xa xa Độc Cô Kiếm bọn người, nói: “Bọn hắn sẽ không lui, nhưng là, bọn hắn sẽ chết, hiện tại sẽ không chết, nhưng là rất nhanh. Mà bọn hắn chết rồi sau đâu này?” Nói xong, tay nàng từng cái chỉ đi ngang qua sân khấu trong mọi người, “Bọn hắn chết rồi về sau, đi ra chúng ta chết rồi. Các ngươi nhìn rõ ràng rồi, chúng ta tận thế thành đã bị Yêu tộc đại quân bao vây. Lui, chỉ có một con đường chết, chiến, còn có một đường sinh cơ! Các ngươi là phải chết, hay là muốn sống?”

Sợ hãi, là người đều có, nàng không trách những người này, nàng cần phải làm là khiến cái này người minh bạch bọn hắn tình cảnh hiện tại. Như nàng theo như lời, nàng phải khiến cái này người biết rõ, trốn, chỉ có chết, mà chiến, lại có cơ hội sống.

“Đương nhiên là sống!”

Trong tràng, có người gào thét.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó chỉ vào xa xa cái kia chút ít yêu thú, nói: “Muốn sống tựu cùng ta cùng một chỗ giết đi qua!”

Thanh âm rơi xuống, nàng cũng không tại quản mọi người, quay người thân hình khẽ động, hướng phía cái kia xa xa yêu thú vọt tới.

Xa xa, Tử nhi vỗ nhẹ nhẹ đập Tiểu Bạch đầu, nói: “Ra, trốn đi!”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua những cái... Kia yêu thú, nàng trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng gật cái đầu nhỏ, hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Tử nhi trước ngực.

Tiểu Bạch ẩn núp đi về sau, Tử nhi thân hình khẽ động, hướng phía những cái... Kia yêu thú vọt tới.

Nàng tuy nhiên yêu thú, nhưng là, nàng đứng tại Dương Diệp bên này. Nàng cùng Dương Diệp tầm đó, nhu nhược tộc chi phân, Nhân tộc nếu muốn giết nàng, Dương Diệp tất nhiên sẽ sát nhân, đồng dạng, Yêu tộc nếu là muốn giết Dương Diệp, nàng cũng nhất định giết yêu.

Nàng cùng Dương Diệp tầm đó, chỉ có lẫn nhau, không có đối với tại sai.

Trong tràng, Nhân tộc cùng Yêu tộc triệt để tiến nhập vật lộn. Nhân tộc tuy nhiên không bằng Yêu tộc, nhưng là lúc này bọn hắn đã đập nồi dìm thuyền, bởi vậy, sức chiến đấu cũng là dị thường cường đại. Dù sao hiện tại đã là tuyệt cảnh, đã không có bất luận cái gì đường lui, đã không có đường lui, bọn hắn trong nội tâm tự nhiên đã không có bất luận cái gì may mắn.

Đối với Nhân tộc mà nói, chiến, có một đường hi vọng, chết, vậy cũng muốn kéo một cái đệm lưng đấy!

Phía dưới chiến đấu là nhân tộc bị Yêu tộc áp chế, mà bầu trời chiến đấu thì là Yêu Hậu bị Dương Diệp áp chế.

Lúc này Yêu Hậu đã là tại đau khổ chèo chống, tại hắn trên người, đã có không dưới hơn mười đạo kiếm thương, trừ đó ra, hắn một lỗ tai cũng bị Dương Diệp gọt sạch rồi một cái. Có thể nói, lúc này Yêu Hậu là cực kỳ chật vật đấy. Nhưng là nàng hay là tại chèo chống, chèo chống đến Yêu tộc triệt để phá thành, chỉ cần Yêu tộc đại quân triệt để phá thành, cái kia Yêu tộc tựu thắng!

Yêu Hậu muốn kéo, nhưng là Dương Diệp có thể kéo không nổi. Hắn biết rõ, Nhân tộc cùng Yêu tộc vật lộn, đánh đến cuối cùng Nhân tộc tất bại, không có biện pháp, hiện tại Nhân tộc thực lực so Yêu tộc muốn yếu rất nhiều, tại yêu thú cái kia biến thái phòng ngự trước mặt, Nhân tộc coi như là dùng chiến thuật biển người đều không có gì ưu thế, cùng huống chi lúc này Yêu tộc số lượng còn không ít!

Bởi vậy, hắn chỉ có tại Yêu tộc đại quân triệt để tiến vào tận thế thành trước kia đánh chết Yêu Hậu, chỉ có giết Yêu Hậu, Nhân tộc mới có thể nghịch chuyển!

Lúc này Dương Diệp không có ở chút nào giữ lại, tại Kiếm Thần ấn tăng phúc xuống, kiếm ý của hắn đã cường đại rồi một cái cực kì khủng bố tồn tại, tăng thêm hắn hiện tại lại là đế giả, các phương diện thực lực đều đã được đến đại đại tăng lên, bởi vậy, dù cho cường như Yêu Hậu loại này cấp bậc cường giả, lúc này ở trước mặt hắn cũng chỉ có thể trốn tránh tránh chiến!

Hắn lúc này đã chiến thắng Yêu Hậu, hắn hiện tại muốn làm chính là đánh chết Yêu Hậu!

Giành giật từng giây!

Bất kể là Dương Diệp hay là Yêu Hậu, còn có phía dưới Nhân tộc đại quân hoặc là Yêu tộc đại quân, bọn hắn lúc này đều tại giành giật từng giây!

[truyen cua tui 0O net]
Đây là diệt tộc cuộc chiến, bất kể là Nhân tộc hay là Yêu tộc đều thua không nổi!

Trong tràng nhàn nhã nhất không ai qua được Mạt Tiểu Lãnh rồi. Lúc này, nàng cũng không có tham dự chiến đấu, mà là đứng ở đàng xa không trung lạnh lùng địa nhìn xem trong sân hết thảy. Nàng đương nhiên là muốn tham dự chiến đấu đấy, có thể nhưng là, chỉ cần nàng phóng hỏa, cái kia Tiểu Bạch sẽ xuất hiện chằm chằm vào nàng. Cái này lại để cho trong nội tâm nàng vô cùng biệt khuất, bởi vì nàng căn bản liền tới gần Tiểu Bạch cũng không dám, chỉ cần dựa vào là thân cận quá, tựu tính toán nàng không phóng hỏa, Tiểu Bạch đều có thể đem nàng hỏa mút vào đến!

Có thể nói, nếu như không có Tiểu Bạch, Nhân tộc đã sớm thất bại! Bởi vì trong tràng Nhân tộc ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, không có bất kỳ người có thể ngăn cản được nàng hỏa diễm!

Đáng tiếc chính là có Tiểu Bạch, bởi vì Tiểu Bạch, lúc này nàng liền tới gần tận thế thành cũng không dám!

Mạt Tiểu Lãnh ánh mắt không ngừng đánh giá bốn phía, giống như là chuẩn bị tìm cơ hội ra tay, đúng lúc này, nàng biến sắc, mạnh mà ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên tự phía chân trời bộc phát ra ra, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời không gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, phía chân trời cả phiến không gian trực tiếp sụp đổ, một cái không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở phía chân trời trên không.

Rất nhanh, một đạo nhân ảnh tự không gian kia trong hắc động ném bay ra, khi nhìn thấy đạo nhân ảnh này lúc, cái kia Mạt Tiểu Lãnh đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì đạo nhân ảnh này là cái kia Yêu Hậu!

Mạt Tiểu Lãnh đang muốn xuất thủ cứu giúp, đúng lúc này, cái kia trụy lạc Yêu Hậu bỗng nhiên ngừng lại, rất nhanh, một đạo màu xanh da trời chùm tia sáng đột nhiên tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, sau đó hướng phía xa xa không gian hắc động oanh tới. Đem làm màu xanh da trời chùm tia sáng xuất hiện cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm quang tự không gian kia trong hắc động bắn đi ra.

Oanh!

Cả hai vừa tiếp xúc, cái kia màu xanh da trời chùm tia sáng chính là lập tức tán loạn, kiếm quang tốc độ không giảm, đi thẳng tới rồi Yêu Hậu trước mặt, nhưng mà lại để cho Mạt Tiểu Lãnh sửng sốt chính là, Yêu Hậu đối mặt một kiếm này vậy mà không né không tránh.

Yêu Hậu muốn làm cái gì?

Tại nhìn thấy Yêu Hậu không né không tránh lúc, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thầm nghĩ có vấn đề, bất quá lúc này hắn đã tới không kịp thu kiếm, cũng không muốn thu kiếm!

Đem làm kiếm đi vào Yêu Hậu trước ngực cái kia một cái chớp mắt, Yêu Hậu khóe miệng bỗng nhiên nổi lên một vòng dữ tợn, hai tay của nàng lên, bất tri bất giác đã bao trùm lấy rồi một tầng băng tinh. Mà lúc này, Dương Diệp kiếm đã đi tới rồi trước ngực của nàng.

Xùy~~!

Trường kiếm trực tiếp xuyên thấu Yêu Hậu trước ngực, bất quá tại thời khắc mấu chốt, Yêu Hậu thân thể có chút lệch lạc, tránh thoát chỗ hiểm. Ngay tại Dương Diệp muốn cầm kiếm cắt ngang ra lúc, Yêu Hậu cái kia bao trùm lấy băng tinh hai tay, một cái bắt được Dương Diệp Táng Thiên, mà đổi thành một cái tắc thì trực tiếp khắc ở rồi Dương Diệp trước ngực.

Oanh!

Một cổ kinh khủng hàn khí lập tức xuất hiện ở trong tràng, Dương Diệp bản thân cùng trong tay hắn Táng Thiên lập tức bị băng phong... Mà bắt đầu. Bất quá thoáng qua, một cỗ kiếm ý đột nhiên từ cái kia băng tinh bên trong bừng lên.

Oanh!

Băng tinh ầm ầm nghiền nát, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay hơn một ngàn trượng mới dừng lại đến!

Xa xa, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn chính mình trước ngực, lúc này hắn trước ngực da thịt vậy mà đã liệt rồi ra, mà cái kia Táng Thiên trên người huyết quang lúc này cũng mờ đi rất nhiều. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Yêu Hậu, lúc này, tại Yêu Hậu trước ngực, có một cái lỗ máu, máu tươi đang trong đó không ngừng tuôn ra. Cái kia miệng vết thương là bị Niết Bàn

Cảnh kiếm ý gây thương tích, bởi vậy, cho dù là Yêu Hậu, cũng căn bản không cách nào tại trong thời gian ngắn tướng hắn chữa trị!

“Không nghĩ tới vẫn không thể nào có giết ngươi!” Yêu Hậu gắt gao nhìn xem Dương Diệp. Trước kia một kích kia có thể nói là nàng một kích cuối cùng, dùng trọng thương đổi Dương Diệp mệnh, nhưng mà nàng thất vọng rồi, Dương Diệp thân thể cứ thế mà kháng trụ nàng băng tinh.

“Ta đã rất cẩn thận rồi, không nghĩ tới hay là thiếu chút nữa bị ngươi cho nghịch tập (*)!”

Dương Diệp cầm trong tay Táng Thiên đi về hướng Yêu Hậu, “Ra, cho ta xem xem, Yêu Hậu ngươi còn có cái gì át chủ bài.”

Yêu Hậu nhìn thoáng qua phía dưới, lúc này, Nhân tộc đại quân tại Yêu tộc đại quân điên cuồng vây công hạ đã liên tiếp bại lui, có thể tưởng tượng, chiến đấu lập tức muốn đã xong.

Nghĩ vậy, Yêu Hậu hít sâu một hơi, nàng nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy điên cuồng chi sắc, “Dương Diệp, hôm nay, ai cũng không giữ được Nhân tộc!”

Thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng khí thế điên cuồng tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cổ khí thế này sau khi xuất hiện, trong tràng không gian lập tức kịch liệt kích động lên, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, kiếm ý tuôn ra, muốn xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên kịch biến, sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà một đạp mạnh hư không, không gian kịch liệt run lên, mà hắn tắc thì mượn nhờ cỗ này lực đẩy hướng về sau lui ngàn trượng!

“Yêu Hậu, coi chừng!”

Lúc này, phía dưới đột nhiên vang lên Mạt Tiểu Lãnh kinh hãi âm thanh.

Yêu Hậu nao nao, thoáng qua, Yêu Hậu đồng tử bỗng nhiên co lại trở thành khiếp sợ hình dáng.

Xùy~~!

Đúng lúc này, một tay đột nhiên tự Yêu Hậu phần bụng mặc đi ra.

Yêu Hậu hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1332: Hư giả phía trên xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Yêu Hậu sau lưng, chẳng biết lúc nào xuất hiện một gã lão giả, mà lão giả này, ở đây Dương Diệp cùng Yêu Hậu còn có Mạt Tiểu Lãnh đều biết.

Đúng là cái kia biến mất đã bán nguyệt lâu Nhiếp gia lão tổ Nhiếp Vô Mệnh!

Lúc này, Nhiếp Vô Mệnh tay trực tiếp xuyên qua rồi Yêu Hậu phần bụng, Yêu Hậu phần bụng, máu tươi không ngừng tại phun.

“Tiêu di!”

Phía dưới vang lên Mạt Tiểu Lãnh kinh sợ thanh âm, ngay sau đó, hai luồng hỏa diễm tự phía dưới hóa thành hai đạo hỏa trụ phóng lên trời, hướng phía cái kia Nhiếp Vô Mệnh oanh tới.

Nhiếp Vô Mệnh cúi người tại Yêu Hậu bên tai, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Yêu Hậu, ngàn năm tranh đấu, ngươi thua!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải chấn động mạnh một cái.

Oanh!

Yêu Hậu trực tiếp bị chấn địa hướng xa xa quẳng rồi đi ra ngoài!

Đánh bay Yêu Hậu về sau, Nhiếp Vô Mệnh quay đầu nhìn về phía cái kia đã đi tới trước mặt hắn hai luồng hỏa diễm, nhìn xem cái kia hai luồng hỏa diễm, Nhiếp Vô Mệnh khóe miệng chứa đựng một vòng mỉa mai, đón lấy, hắn tay phải bình thân mà ra, sau đó nhẹ nhàng chấn động.

Oanh!

Cái kia hai luồng hỏa trụ trực tiếp trên không trung muốn nổ tung lên, muốn nổ tung lên về sau, những cái... Kia văng khắp nơi hỏa diễm bắt đầu kịch liệt rung rung, thoáng qua, sở hữu tất cả hỏa diễm trên không trung trực tiếp hóa thành hư vô.

[truyen cua tui dot net❤] http://truy e ncuatui.net Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Diệp nheo mắt, cái này Nhiếp Vô Mệnh thực lực chẳng lẽ đối phương đã đột phá đến hư giả phía trên?

Phía dưới, Mạt Tiểu Lãnh cũng là mặt mũi tràn đầy vẻ kinh ngạc, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới cái này Nhiếp Vô Mệnh thực lực đã đạt đến loại trình độ này. Nàng ngọn lửa này, ngoại trừ Tiểu Bạch, coi như là Dương Diệp cùng Yêu Hậu đều khó có khả năng như thế dễ dàng phá vỡ đấy. Mà bây giờ, đối phương lại có thể như thế dễ dàng phá vỡ nàng hỏa diễm

Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nhìn xem Nhiếp Vô Mệnh, “Ngươi siêu việt hư giả rồi.”

“Đúng vậy!”

Nhiếp Vô Mệnh quét trong tràng liếc, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, thời gian dần trôi qua, dáng tươi cười dần dần mở rộng, đến cuối cùng, hắn điên cuồng phá lên cười, “Mưu đồ rồi mấy ngàn năm, lão phu rốt cục siêu việt hư giả rồi. Ha ha” cười chỉ chốc lát, ánh mắt của hắn từng cái đảo qua trong tràng mọi người, cuối cùng đã rơi vào xa xa đã hấp hối Yêu Hậu trên người, “Yêu Hậu, phải hay là không rất biệt khuất? Bởi vì vốn là nên ngươi siêu việt hư giả đấy, bất quá đáng tiếc, ngươi quân cờ chênh lệch một chiêu!”

Lúc này trong tràng, bất kể là Yêu tộc còn là nhân tộc đều ngừng lại. Đương nhiên, là Yêu tộc trước dừng lại đấy, Yêu Hậu cũng đã sắp chết. Bọn hắn làm sao có thể còn tiếp tục công thành? Yêu tộc dừng lại, nhân loại tự nhiên là cầu còn không được. Trải qua trước kia chiến đấu, lúc này nhân loại đã tổn thất thảm trọng, mà người sống cũng cơ hồ là tình trạng kiệt sức, chính cần nghỉ ngơi.

Về phần phản công, Dạ Lưu Vân bọn người ngược lại là muốn, nhưng là, lúc này Nhân tộc căn bản không có thực lực kia. Yêu Hậu nhanh không được, nhưng là những... Này Yêu tộc đại quân cũng không có!

Tại Yêu Hậu tự phía chân trời trụy lạc một khắc này, trong tràng Yêu tộc đại quân lập tức hướng phía Yêu Hậu vọt tới, cuối cùng tướng Yêu Hậu bao quanh bao vây lại.

Đàn yêu thú bên trong, Yêu Hậu sắc mặt tái nhợt, trước ngực không ngừng mạo hiểm máu tươi. Dương Diệp nhìn một Yêu Hậu, chính là biết rõ hắn đã hết thuốc chữa. Bởi vì Yêu Hậu ngũ tạng lục phủ cũng đã bị chấn nát, lúc này sở dĩ còn có thể có khẩu khí tại, hoàn toàn là vì nàng thực lực cường đại, cường hành phong bế trong cơ thể sinh cơ nhạt nhòa nguyên nhân.

Đương nhiên, chỉ là tạm thời!

Khục!

Yêu Hậu ho nhẹ một tiếng, một vòng đỏ tươi lập tức tự hắn khóe miệng tràn ra đến. Nàng ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế Nhiếp Vô Mệnh, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, chỉ là nụ cười này có chút thê lương, “Xác thực, quân cờ chênh lệch một chiêu, đầy bàn đều thua. Nhiếp Vô Mệnh, ngàn năm tranh đấu, ngươi thắng.”

Nhìn xem hấp hối Yêu Hậu, Nhiếp Vô Mệnh nói: “Yêu Hậu, những năm gần đây này, tuy nhiên ta và ngươi tranh đấu gay gắt, là sinh tử địch nhân, nhưng là, không thể không nói, qua nhiều năm như vậy, có ngươi tại, lão phu không đến mức nhàm chán tịch mịch. Hôm nay, lão phu muốn phá vỡ cấm chế, tiến về trước Ngoại Vực, truy cầu vô thượng đại đạo, mà ngươi lại muốn vẫn lạc.”

“Đây không phải chuyện rất bình thường sao?”

Yêu Hậu khẽ cười nói: “Người thắng sinh, kẻ bại chết, đây là hằng cổ không thay đổi chân lý. Chỉ là đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?” Nhiếp Vô Mệnh hỏi.

Yêu Hậu quay đầu nhìn thoáng qua tận thế thành phương hướng, nói: “Đáng tiếc còn kém một hồi, người của thế giới này loại sẽ biến mất. Chỉ cần một hồi, phu quân ta tâm nguyện, liền có thể đã đạt thành chỉ cần một hồi hắn cả đời mộng tưởng có thể thực hiện chỉ cần một hồi”

Nói xong lời cuối cùng, Yêu Hậu thanh âm càng ngày càng suy yếu, trong mắt sắc thái cũng dần dần tiêu tán.

“Rống!”

Trong tràng, vô số yêu thú ngay ngắn hướng rống kêu lên.

Ngay tại Yêu Hậu trong mắt sắc thái muốn triệt để tiêu tán một khắc này, nàng bỗng nhiên giơ lên bàn tay như ngọc trắng, môi son thân khải, một đạo suy yếu thanh âm tự trong đó truyền ra, “Sở hữu tất cả Yêu tộc nghe lệnh, lập tức rút về ẩn vực, phong bế ẩn vực, trong ngàn năm, Yêu tộc không được bước vào minh ngục đại lục, thẳng đến đến mới Yêu Vương xuất hiện mới thôi”

Nói đến đây, nàng ngây ngốc nhìn xem phía chân trời, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi rơi đi xuống, “Chúng ta giờ khắc này, đã mấy ngàn năm rồi”

Thanh âm rơi xuống, Yêu Hậu bàn tay như ngọc trắng triệt để rơi xuống suy sụp, hắn trong mắt không tiếp tục một tia sắc thái. Nhưng là khóe miệng nàng lại chứa đựng một vòng dáng tươi cười, giống như là giải thoát.

“Rống!”

Trong tràng, vô số yêu thú ngay ngắn hướng quỳ xuống, từng đạo tiếng thảm thiết không ngừng ở giữa sân vang lên.

Xa xa, Dương Diệp trầm mặc, phía chân trời, Nhiếp Vô Mệnh cũng trầm mặc.

Yêu Hậu là địch nhân của bọn hắn, nhưng là, cũng không có ai đúng ai sai, mọi người chỉ là lập trường bất đồng.

Sau một lúc lâu, trong sân Vân Điêu kéo lấy Yêu Hậu thi thể chỉ lên trời tế bay đi, mà phía dưới, sở hữu tất cả yêu thú bắt đầu thối lui. Với tư cách Yêu Hậu trước khi lâm chung cuối cùng một cái mệnh lệnh, không có yêu thú sẽ không tuân thủ. Yêu tộc đại quân đến nhanh, lui cũng nhanh, không đến một hồi chính là đã biến mất tại trong tầm mắt của mọi người.

Nhưng là, cái kia Yêu tộc đại quân tiếng thảm thiết nhưng lại y nguyên rõ ràng có thể nghe.

Tuy nhiên Yêu tộc đại quân rút quân rồi, nhưng là, Dương Diệp thần sắc nhưng lại như trước ngưng trọng vô cùng, bởi vì Yêu tộc đi rồi, còn có một Nhiếp Vô Mệnh, lúc này Nhiếp Vô Mệnh uy hiếp có thể nói không chút nào nhược toàn bộ Yêu tộc đại quân.

Lúc này Nhiếp Vô Mệnh nhưng lại không có để ý Dương Diệp, mà là nhìn về phía rồi một bên Mạt Tiểu Lãnh. Yêu tộc đại quân cũng đã lui lại, nhưng là cái này Mạt Tiểu Lãnh cũng không có đi, nhưng lại nhìn chằm chằm vào hắn.

Dương Diệp cũng nhìn về phía rồi Mạt Tiểu Lãnh, trực giác nói cho hắn biết, tiểu cô nương này có điểm gì là lạ. Nhiếp không tuy nhiên rất cường đại, nhưng là tiểu cô nương này có thể cũng không phải hạng người bình thường, đặc biệt là đối phương đến từ Đại Thế

Giới, ai biết đối phương còn có hay không cái gì át chủ bài.

Đúng lúc này, Mạt Tiểu Lãnh bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, nói: “Chúng ta liên thủ giết hắn đi, như thế nào đây?”

Nghe vậy, cái kia Nhiếp Vô Mệnh hai mắt lập tức híp mắt... Mà bắt đầu.

Xa xa, Dương Diệp nghe được Mạt Tiểu Lãnh lời nói lúc, nao nao, hắn không nghĩ tới cái này Mạt Tiểu Lãnh sẽ nói như vậy, bất quá rất nhanh hắn chính là có chút đã minh bạch. Hắn nhớ rõ Yêu Hậu từng nói qua, Mạt Tiểu Lãnh là từ trên trời giáng xuống, vừa vặn bị nàng cứu, hơn nữa, cho tới nay, cái này Mạt Tiểu Lãnh cùng Yêu Hậu ở giữa cảm tình cũng rất tốt. Hiện tại Yêu Hậu bị cái này Nhiếp Vô Mệnh giết chết, Mạt Tiểu Lãnh hẳn là muốn vì nàng báo thù!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp quyết đoán gật đầu. Cái này Nhiếp Vô Mệnh lúc này thực lực, rõ ràng nếu so với trước kia Yêu Hậu đều muốn mạnh hơn rất nhiều, dùng cá nhân hắn thực lực, căn bản không cách nào cùng đối phương chống lại. Hiện tại cái này Mạt Tiểu Lãnh muốn cùng hắn liên thủ đối phó Nhiếp Vô Mệnh, hắn tự nhiên là cầu còn không được.

“Động thủ!”

Mạt Tiểu Lãnh thanh âm rơi xuống, ba đóa hỏa diễm xuất hiện ở nàng chung quanh, rất nhanh, ba đóa hỏa diễm nhanh chóng hợp thành một sợi ba màu Cự Long, ba màu Cự Long sau khi xuất hiện, trong sân độ ấm nhanh chóng kéo lên, không đến một hồi, không gian chung quanh đều là biến thành hư ảo. Tại Mạt Tiểu Lãnh điều khiển xuống, ba màu Cự Long phóng lên trời, hướng phía cái kia Nhiếp Vô Mệnh vọt tới.

Mạt Tiểu Lãnh đối diện, Dương Diệp cũng không có nhàn rỗi, thủ đoạn một chuyến, Niết Bàn Cảnh kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào Táng Thiên bên trong, sau đó chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang phóng lên trời, hướng phía cái kia Nhiếp Vô Mệnh bắn mạnh tới.

Bất kể là Mạt Tiểu Lãnh hay là Dương Diệp, lúc này hai người đều không có nương tay, cũng không dám lưu thủ.

Không trung, chứng kiến Dương Diệp cùng Mạt Tiểu Lãnh ngay ngắn hướng xông lên, Nhiếp Vô Mệnh khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nói: “Con sâu cái kiến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, cái kia ba màu Cự Long cùng Dương Diệp kiếm quang trực tiếp bị định ngay tại chỗ.

Thời gian pháp tắc!

“Nhanh thi triển ‘Vực’ ”

Phía dưới vang lên Mạt Tiểu Lãnh thanh âm, Mạt Tiểu Lãnh âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, một cổ lực lượng thần bí liền là xuất hiện ở rồi trong tràng. Đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, trong tràng lập tức khôi phục bình thường, ba màu Hỏa Long cùng đạo kia kiếm quang lập tức đi tới cái kia Nhiếp Vô Mệnh trước mặt, sau đó tướng hắn bao phủ

Yên lặng một cái chớp mắt.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng đột nhiên xuất hiện tại phía chân trời, rất nhanh, cái kia ba màu hỏa diễm Cự Long cùng kiếm quang lập tức tán loạn, mà cái kia vọt tới Nhiếp Vô Mệnh trước mặt Dương Diệp cũng trong nháy mắt bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, tận thế thành Dạ Lưu Vân bọn người sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

Xa xa Dương Diệp còn có phía dưới Mạt Tiểu Lãnh sắc mặt cũng chìm xuống ra, cái này Nhiếp Vô Mệnh so với bọn hắn muốn còn mạnh hơn rất nhiều!

“Con sâu cái kiến!”

Lúc này, phía chân trời Nhiếp Vô Mệnh cười lạnh nói: “Đương kim đại lục, ai có thể cùng lão phu chống lại?”

Dương Diệp tay phải nắm chặt trong tay Táng Thiên, hắn biết rõ, dùng hắn cùng với Mạt Tiểu Lãnh thực lực, căn bản không cách nào chống lại trước mắt cái này đã siêu việt hư giả Nhiếp Vô Mệnh. Biện pháp duy nhất, tựu là tướng đối phương dẫn tới đui mù nữ nơi nào đây, lại để cho đui mù nữ tới thu thập đối phương. Tuy nhiên không biết đui mù nữ thực lực chân thật, nhưng là, đui mù nữ thực lực tuyệt đối với nếu so với cái này Nhiếp Vô Mệnh khủng bố đấy.

Bất quá, hắn buông tha cho ý nghĩ này.

Vì sao?

Bởi vì hắn không muốn bị đui mù nữ xem thường. Hắn cùng Minh Nữ là bằng hữu, bằng hữu chân chính, nhưng là, hắn cùng đui mù nữ có thể chưa tính là bằng hữu. Trước kia đui mù nữ trợ hắn, là vì xem tại Minh Nữ trên mặt mũi, một lần cũng may, nếu như nhiều lần đều đi tìm người ta, cái này không khỏi cũng quá thật xấu hổ chết người ta rồi chút ít, ném không chỉ có là mặt của hắn, còn có Minh Nữ mặt!

Tự mình giải quyết!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., cùng lúc đó, Niết Bàn Cảnh kiếm ý cũng điên cuồng tuôn ra vào trong tay Táng Thiên bên trong, theo kiếm ý dũng mãnh vào, Táng Thiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, từng đạo kiếm quang không ngừng từ trong đó phát ra

PS: Mọi người khỏe như rất chán ghét Yêu Hậu, kỳ thật, đối với cái này nhân vật, ta rất ưa thích đấy.

Đại đa số nữ nhân ở tình yêu trước mặt vĩnh viễn là ích kỷ đấy, có khi vì mình chỗ yêu người, các nàng là có thể vứt bỏ hết thảy đồ đạc đấy. Kỳ thật, không chỉ nữ nhân, ta tin tưởng đại đa số nam cũng giống như vậy.

Ví dụ như ta, ngày nào đó ta nếu tìm được muội tử, ta liền buông tha tiểu thuyết, cùng muội tử du lịch vòng quanh thế giới đi.

Tại muội tử trước mặt, vé tháng cái gì đều là mây bay!

Vấn đề là hiện tại không có muội tử, ta chỉ có các ngươi cho nên, đến điểm vé tháng a vài ngày không ăn qua đùi gà rồi, ta đều nhanh quên đùi gà là cái gì bộ dáng rồi!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1333: Siêu thoát Ngũ Hành, bỏ qua Ngũ Hành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh nhìn thoáng qua Nhiếp Vô Mệnh, lại nhìn một Dương Diệp, cuối cùng lại nhìn thoáng qua xa xa chồn tía cùng chồn tía trên người Tiểu Bạch. Tại chồn tía cùng Tiểu Bạch trên người dừng lại hồi lâu, cuối cùng, nàng hít sâu một hơi, giống như là làm quyết định gì. Rất nhanh, một đóa thật nhỏ màu đỏ thẫm hỏa diễm xuất hiện ở nàng lòng bàn tay, đón lấy, cái kia đóa màu đỏ thẫm hỏa diễm chậm rãi dung nhập rồi trong không gian, không gian có chút nhuyễn bỗng nhúc nhích, nhưng là rất nhanh chính là khôi phục bình thường.

Bất quá, tại không có người thấy được hư không phía trên, một đóa màu đỏ thẫm hỏa diễm đột nhiên tự một chỗ không gian chui ra, sau đó tiếp tục hướng thượng thổi đi, rất nhanh, tại đây đóa hỏa diễm cách đó không xa, xuất hiện một mảnh màu xám trắng khí lưu, đem làm hỏa diễm đi vào cái kia chỗ màu xám trắng khí lưu lúc, hỏa diễm tốc độ bỗng nhiên nhanh hơn.

XÍU... UU!!

Cái kia nhiều hỏa diễm trực tiếp xuyên qua này phiến sương mù màu trắng khí lưu, sau đó như là một vì sao rơi hướng phía vũ trụ tinh không ở trong chỗ sâu kích bắn đi, chỉ chốc lát chính là biến mất tại tinh không ở trong chỗ sâu.

Trong tràng, phía chân trời, Nhiếp Vô Mệnh ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Dương Diệp, ngươi diệt ta Nhiếp gia cả nhà, thù này, có thể nào không báo? Không biết ngươi có hay không hưởng qua mất đi thân nhân tư vị, nếu như không có, yên tâm, ngươi lập tức sẽ có rồi.” Thanh âm rơi xuống, hắn quay đầu nhìn về phía rồi tận thế thành, sau đó đưa tay tựu là một chưởng đánh ra.

Oanh!

Một cái bàn tay khổng lồ trực tiếp tê liệt không gian, hướng phía xa xa tận thế thành đánh ra.

Tận thế thành mọi người sắc mặt lập tức trắng bệch, đừng nói cái con kia bàn tay khổng lồ, chính là bàn tay khổng lồ phát ra khí tức cũng đã làm cho bọn hắn sợ run!

Đúng lúc này, một Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang oanh tại cái con kia bàn tay khổng lồ phía trên.

Oanh!

Bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, nhưng mà Dương Diệp cũng là bị chấn đến rồi hơn hai ngàn ngoài... Trượng, lúc này đây, thân thể của hắn đã rạn nứt ra, khóe miệng càng là không ngừng tràn lấy máu tươi.

Tận thế trên thành, nhìn thấy một màn này, Tử nhi bọn người sắc mặt kịch biến, chồn tía muốn lao xuống đi, nhưng lại bị Dạ Lưu Vân ngăn lại. Hiện tại chồn tía xuống dưới, cũng chỉ sẽ liền Lý diệp. Cái kia Tiểu Bạch cũng là tiểu trảo chặt chẽ nắm lại, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

“Con sâu cái kiến!”

Nhiếp Vô Mệnh lắc đầu, sau đó lòng bàn tay khẽ đảo, lần nữa hướng phía tận thế thành một chưởng đánh ra.

Lúc này đây, xuất hiện không phải một cái bàn tay khổng lồ, mà là mười đạo điệp gia năng lượng bàn tay khổng lồ, cái kia trong đó phát ra khủng bố uy áp, cũng đã làm cho tận thế thành vô số cường giả nằm sấp phục trên mặt đất không ngừng run rẩy, tựu là đế giả đều không ngoại lệ.

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, cái trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, tại Kiếm Thần ấn tăng phúc xuống, kiếm ý của hắn mạnh mà tăng lên mấy lần, sau một khắc, hắn chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang điện xạ mà ra. Lúc này đây, tốc độ của hắn nhanh đến rồi cực hạn, mắt thường căn bản nhìn không thấy, liền kiếm quang đều nhìn không thấy!

Oanh!

Xa xa, cái kia điệp gia mười đạo bàn tay khổng lồ bị một đạo kiếm quang oanh trúng, lập tức kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt ra, lại qua một cái chớp mắt, Dương Diệp thanh âm lần nữa trong tràng vang lên: “PHÁ...!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang đột nhiên ở đằng kia bàn tay khổng lồ phía trước phát sáng lên, sau đó đạo này kiếm quang từ cái này chỉ bàn tay khổng lồ một xuyên mà qua.

Oanh!

Cái kia mười đạo điệp gia bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ tự phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Nhìn thấy một màn này, tận thế trong thành mọi người lập tức thở dài một hơi. Song khi bọn hắn chứng kiến Dương Diệp lúc, sắc mặt lần nữa thay đổi.

Lúc này, trong sân Dương Diệp đã bị trước kia lực lượng sóng xung kích chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp trên thân quần áo đã biến mất, tại hắn trên thân, trải rộng rậm rạp chằng chịt vết rạn, tựu như là mạng nhện giống như, máu tươi, không ngừng từ những... Này vết rạn bên trong tràn ra, thật là dữ tợn khủng bố.

Chứng kiến Dương Diệp như vậy, Tiểu Bạch ngẩn ngơ, sau đó thoáng một phát tựu khóc lên, nàng muốn hướng Dương Diệp bay đi, bất quá cũng là bị chồn tía cho gắt gao ôm lấy. Chồn tía tuy nhiên cũng muốn xông qua, nhưng là nàng rất rõ ràng, nàng cùng Tiểu Bạch đi qua, không chỉ không giúp được bề bộn, còn có thể kéo Lý diệp.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nhìn xem trong sân hết thảy, cũng không có động thủ, chính là như vậy nhìn xem.

Phía chân trời, Nhiếp Vô Mệnh ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân buổi sáng, sau đó nói: “Dương Diệp, tuy nhiên ngươi diệt đi ta Nhiếp gia, càng là thiếu chút nữa phá hư kế hoạch của ta, nhưng là, không thể không nói, ngươi xác thực là một cái siêu cấp thiên tài, một cái tự Kiếm Vô Cực về sau, đại lục nhất yêu nghiệt thiên tài. Trong nhiều cho ngươi một chút thời gian, coi như là lão phu, cũng sẽ không là đối thủ của ngươi. Bất quá đáng tiếc, ngươi không có thời gian rồi!”

Thanh âm rơi xuống, Nhiếp Vô Mệnh tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó tay phải nắm chặt thành quyền, sau một khắc, hắn nắm tay phải chấn động mạnh một cái.

Oanh!

Một đạo năng lượng quyền ấn tự Nhiếp Vô Mệnh nắm đấm bên trong thoáng hiện mà ra, đạo này quyền ấn có chút quỷ dị, rất bình tĩnh, phi thường bình tĩnh, những nơi đi qua, không gian không có bất cứ động tĩnh gì, mà ngay cả khí thế đều không có.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, sau đó trong tay Táng Thiên mạnh mà cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), đón lấy rút kiếm chém.

Ông!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo huyết sắc kiếm khí từ xưa trong vỏ phóng lên trời, tại ánh mắt mọi người bên trong, đạo này huyết sắc kiếm khí cùng cái kia đại năng lượng quyền ấn tiếp xúc lại với nhau.

Nhưng mà tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, kể cả Dương Diệp, bởi vì cái kia đạo năng lượng quyền ấn trực tiếp xuyên qua rồi Dương Diệp kiếm khí, mà ở xuyên qua Dương Diệp kiếm khí một khắc này, Dương Diệp kiếm khí vô thanh vô tức biến mất.

Năng lượng quyền ấn tốc độ không giảm, lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, không kịp muốn khác, tâm niệm vừa động, U Linh thuẫn chắn trước mặt.

Nhưng mà cái kia đạo năng lượng quyền ấn trực tiếp xuyên qua rồi U Linh thuẫn, sau đó oanh tại Dương Diệp trước ngực.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp hướng về sau xa xa quẳng rồi đi ra ngoài.

“Không!”

Tận thế trên thành, chồn tía tại cũng nhịn không được nữa, lập tức ôm Tiểu Bạch thân hình lóe lên, đi tới Dương Diệp sau lưng, tướng Dương Diệp ngăn cản xuống dưới, nhưng mà cái kia năng lượng quyền ấn lực lượng nhưng lại còn chưa biến mất, tướng nàng cùng Dương Diệp chấn địa hướng về sau tiếp tục nhanh lùi lại rồi mấy trăm trượng mới dừng lại đến.

PHỐC!

Dương Diệp vừa dừng lại, một ngụm máu chính là tự trong miệng hắn phun tới. Hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình trước ngực, lúc này, tại hắn trước ngực có một dấu bàn tay, không chỉ trước ngực, sau lưng cũng có một đạo. Giờ phút này, hắn không chỉ thân thể, mà ngay cả ngũ tạng lục phủ cũng đã bị đánh rách tả tơi!

“Đây là Bán Thần năng lực!”

Đúng lúc này, một bên Mạt Tiểu Lãnh bỗng nhiên nói: “Bán Thần, triệt để siêu thoát thiên địa, siêu thoát không gian, siêu thoát Ngũ Hành, bọn hắn có thể cho công kích của mình bỏ qua không gian, bỏ qua Ngũ Hành trước ngươi kiếm khí sở dĩ không có thể có ngăn cản hắn quyền ấn, là vì kiếm khí của ngươi vẫn còn trong thiên địa, vẫn còn trong không gian, vẫn còn Ngũ Hành bên trong, đây là chất chênh lệch. Trừ phi lực lượng của ngươi cường đại đến siêu thoát không gian phạm vi, siêu thoát thiên địa phạm vi, siêu thoát Ngũ Hành phạm vi, nếu không, như hắn đang nói, ngươi ở trước mặt hắn, tựu là con sâu cái kiến!”

“Bán Thần!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, nói: “Hư giả phía trên, tựu là Bán Thần ư”

Phía chân trời, cái kia vốn chuẩn bị động thủ Nhiếp Vô Mệnh bỗng nhiên nhìn về phía rồi Mạt Tiểu Lãnh, nói: “Tiểu nữ oa, nói thực ra, lão phu đối với lai lịch của ngươi rất ít hiếu kỳ. Ta điều tra qua ngươi, ngươi như cái này Dương Diệp đồng dạng, lai lịch chính là một cái mê, ta rất ngạc nhiên, hiếu kỳ lai lịch của ngươi, cũng tò mò cái này Dương Diệp lai lịch!”

“Hiếu kỳ lai lịch của ta?”

Mạt Tiểu Lãnh khóe miệng chứa đựng cười lạnh, “Không có sao, ngươi rất nhanh tựu sẽ biết lai lịch của ta rồi.”

“Vậy sao?”

Nhiếp Vô Mệnh thật sâu nhìn thoáng qua Mạt Tiểu Lãnh, sau đó nói: “Vậy thì đợi tí nữa đang mở quyết ngươi.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ngươi diệt ta Nhiếp gia hơn mười người hư giả, hơn một ngàn đế giả, có thể nói là diệt ta Nhiếp gia toàn tộc cũng không đủ. Lão phu ưa thích ăn miếng trả miếng, hôm nay, ta coi như ngươi mặt, giết chết sở hữu tất cả có liên hệ với ngươi người, cho ngươi cũng nếm thử cái loại này mất đi thân nhân tư vị.”

Nói xong, hắn tựu muốn động thủ, bất quá đúng lúc này, giống như là nhớ ra cái gì đó, hắn nhíu nhíu mày, nói: “Thiếu chút nữa quên, ngươi còn có Kiếm Thần ấn có thể tăng lên kiếm ý, ra, lại để cho ta biết một chút về.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhiếp Vô Mệnh, sau đó quay đầu nhìn về phía Tử nhi cùng Tiểu Bạch, Tử nhi lắc đầu, Tiểu Bạch gặp Tử nhi lắc đầu, lập tức cũng liền vội lắc đầu.

Tử nhi lắc đầu, Dương Diệp minh bạch ý của nàng, nàng không sẽ rời đi. Về phần Tiểu Bạch lắc đầu hắn trực tiếp tướng nàng trở thành cùng Tử nhi đồng dạng ý tứ.

Dương Diệp không có đang nói cái gì, bởi vì hắn biết rõ, mặc kệ hắn nói cái gì đều khó có khả năng cải biến Tử nhi chủ ý. Như trước kia Tử nhi theo như lời, nàng tuyệt sẽ không lại để cho một mình hắn đi đối mặt nguy hiểm.

Dương Diệp ôm lấy Tử nhi cùng Tiểu Bạch, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia Nhiếp Vô Mệnh, nói: “Ngươi muốn giết chết sở hữu tất cả cùng ta có quan hệ người?”

“Đúng vậy!”

Nhiếp Vô Mệnh nhẹ cười cười, sau đó chỉ chỉ Dương Diệp sau lưng Tử nhi cùng Tiểu Bạch, nói: “Nhất là các nàng hai cái, ngươi đối với các nàng tựa hồ rất là để ý, ta tin tưởng, nếu như ngươi đã gặp các nàng chết ở trước mặt của ngươi, nét mặt của ngươi nhất định sẽ rất đặc sắc. Ta đã có chút không thể chờ đợi được muốn xem đến một màn kia rồi.”

Nhìn xem Nhiếp Vô Mệnh sau nửa ngày, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, bất quá dáng tươi cười có chút dữ tợn, lần này, hắn không có ở nói nhảm, rất nhanh, hắn trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, cùng lúc đó, hắn chung quanh kiếm ý khí tức bắt đầu điên cuồng tăng vọt

Lúc này hắn đã không có lựa chọn, chỉ có thể lựa chọn cường hành tăng lên kiếm ý, chỉ có đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, mới có thể cùng cái này Nhiếp Vô Mệnh một trận chiến!

Ngay tại hắn muốn thúc dục Kiếm Thần ấn lại để cho kiếm của mình ý triệt để đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh lúc, một đạo quang ảnh hiện lên, đón lấy, một người xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một tay đặt tại rồi hắn trên trán.

Đem làm cái tay này đè lại Kiếm Thần ấn một khắc này, Kiếm Thần ấn lập tức yên lặng xuống dưới, rất nhanh, Kiếm Thần ấn biến mất không thấy gì nữa.

“Ngươi” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc

PS: Nói một chút, có độc giả nói Yêu Hậu vì cái gì không trước đối phó Nhiếp Vô Mệnh, mà là đối phó Dương Diệp. Kỳ thật, trong sách đã nói rất rõ ràng rồi.

Yêu Hậu sáng sớm đã biết rõ Nhiếp Vô Mệnh cái này uy hiếp, nhưng là nàng hay là muốn trước diệt nhân loại, vì cái gì? Bởi vì diệt đi nhân loại, nàng có thể giải thoát rồi. Nói đơn giản một chút, kỳ thật nàng đã sớm muốn chết rồi.

Có độc giả xem cũng không nhìn kỹ sách, sau đó sẽ tới phun, nói Yêu Hậu chỉ số thông minh không được, nói không hợp lý, kỳ thật nhìn kỹ lời mà nói..., trong sách đều có lời nhắn nhủ. Có độc giả đọc sách ưa thích đọc nhanh như gió xem không rõ tựu phun cái này tật xấu được sửa.

Ta sở dĩ nói ưa thích Yêu Hậu cái này nhân vật, là vì nàng muốn diệt nhân loại, không là vì chính cô ta, mà là vì từng đã là Yêu Vương. Nàng kỳ thật cùng Tử nhi đồng dạng đấy, nếu là Dương Diệp táng thân Yêu tộc, Tử nhi có năng lực lời mà nói..., khẳng định cũng sẽ diệt Yêu tộc đấy. Trước kia chương và tiết nàng cũng đã nói, chỉ cần nhân loại diệt, những thứ khác, nàng hết thảy mặc kệ, cho dù là nàng vẫn lạc.

Ân, cứ như vậy, bất kể là ưa thích đấy, hay là chán ghét đấy, Yêu Hậu cái này nhân vật về sau đều sẽ không xuất hiện rồi.

Còn một điều, có độc giả nói rất nhiều người cùng huyền kỹ các loại đều không có nâng lên rồi. Đối với điểm ấy, cũng không phải ta đã quên. Mà là, có người, cuối cùng chỉ là chúng ta trong đời một cái khách qua đường, tựu giống với, ngươi cùng ngươi tiểu học đồng học đều vẫn là bằng hữu sao? Còn có liên hệ sao? Ta muốn, rất nhiều có lẽ cũng không có a.

Về phần huyền kỹ các loại, cũng không phải ta đã quên, mà là, theo không kịp Dương Diệp bước chân rồi. Tựu giống với chơi vương giả, bắt đầu ngươi sẽ mua cái huyết tinh, nhưng là trung kỳ, ngươi còn có thể mua huyết tinh sao? Không, ngươi sẽ đem huyết tinh thăng cấp, hoặc là đổi thành rất tốt trang bị. Bằng không thì, sẽ bị người treo lên đánh đấy, không phải sao?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1334: Cái này một giấc, ngủ có thể thật lâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trước mặt chính là một nữ tử, áo trắng quần trắng, mặt không biểu tình, thần sắc trong trẻo nhưng lạnh lùng, tựa như một khối vạn tuổi hàn băng, lộ ra một cỗ sâm lãnh hàn ý. Hắn thân thể hư ảo, như có như không, tựa như một vòng khói xanh, phảng phất tùy thời đều có thể theo gió thổi đi.

Đem làm nữ tử sau khi xuất hiện, trong sân kiếm ý bỗng nhiên hướng phía nữ tử dũng mãnh lao tới, cuối cùng đều bị nữ tử hấp thu.

Kiếm Linh!

Cô gái này đúng là cái kia ngủ say hồi lâu Kiếm Linh!

Khi thấy Kiếm Linh một khắc này, Dương Diệp thần sắc buông lỏng, lập tức cười nói: “Cái này một giấc, ngủ có thể thật lâu.”

“Còn không đều là vì ngươi!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, trong mắt có một tia áy náy, “Yên tâm, hiện tại ta đã đế giả, thân thể cũng đạt tới Kỷ Nguyên cảnh, kiếm ý càng là đã đạt tới Niết Bàn Cảnh. Lực lượng của ngươi, ta nghĩ tới ta đã có thể nắm giữ. Về sau, ngươi sẽ không bởi vì ta mà ở ngủ say rồi.”

Kiếm Linh quét một Dương Diệp, khẽ gật đầu, nói: “Không nghĩ tới ngươi phát triển đến trình độ này.”

“Siêu việt phẩm giai kiếm!”

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên tại phía chân trời vang lên.

Dương Diệp cùng Kiếm Linh ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, Nhiếp Vô Mệnh ánh mắt chính rơi vào Kiếm Linh trên người, trong mắt có một tia kinh ngạc cùng khiếp sợ. Không chỉ Nhiếp Vô Mệnh, mà ngay cả xa xa cái kia Mạt Tiểu Lãnh trong mắt đồng dạng tràn đầy kinh ngạc cùng khiếp sợ.

Nhiếp Vô Mệnh gắt gao nhìn xem Dương Diệp, giống như là muốn đem Dương Diệp xem thấu. Siêu việt phẩm giai huyền bảo, sao mà trân quý? Muốn biết rõ, minh ngục lịch sử đại lục đến nay, siêu việt phẩm giai huyền bảo chỉ có một kiện, cái kia chính là Ngân Hà Kiếm Đồ. Mà ngay cả lúc này Dương Diệp trên trán cái kia nghịch thiên Kiếm Thần ấn, cũng là có phẩm giai đấy. Mà bây giờ, Dương Diệp vậy mà có được một thanh siêu việt phẩm giai kiếm!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Nhiếp Vô Mệnh bỗng nhiên khẽ nở nụ cười, “Lão phu vừa bước vào Bán Thần, vừa vặn thiếu một kiện bảo vật, không nghĩ tới bảo vật này lập tức tựu xuất hiện. Dương Diệp, lão phu thật sự phải hảo hảo cám ơn ngươi Hàaa...!”

“Ngu ngốc!”

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhiếp Vô Mệnh, trong mắt mang theo không chút nào che dấu mỉa mai. Nhiếp Vô Mệnh Hai lúa một cái, không biết siêu việt phẩm giai huyền bảo khủng bố, mà với tư cách đến từ Đại Thế Giới nàng tự nhiên biết rõ siêu việt phẩm giai huyền bảo khủng bố, bởi vì nàng thế nhưng mà thấy tận mắt qua loại này thần vật đấy.

Cái gì gọi là siêu việt phẩm giai?

Ý tứ nếu không có phẩm giai có thể để hình dung một kiện huyền bảo tiềm lực cùng uy lực!

Nếu như là cái khác cái gì siêu việt phẩm giai huyền bảo, cái này Dương Diệp muốn chiến thắng Nhiếp Vô Mệnh, có lẽ có chút ít huyền, dù sao cái này Nhiếp Vô Mệnh thế nhưng mà Bán Thần, so Dương Diệp nhiều hơn hai giai. Mà Dương Diệp trước mặt vị này chính là kiếm, là kiếm! Dương Diệp cùng cái này kiếm hợp hai làm một, uy lực kia tuyệt đúng là cực kỳ khủng bố đấy.

Bởi vậy, tại nhìn thấy Nhiếp Vô Mệnh khinh địch lúc, Mạt Tiểu Lãnh nhịn không được mỉa mai... Mà bắt đầu.

Xa xa, Kiếm Linh cùng Dương Diệp nhìn nhau rồi liếc, không có bất kỳ nói nhảm, Kiếm Linh thân hình run lên, hóa thành kiếm lơ lửng tại Dương Diệp trước mặt.

Xem lên trước mặt kiếm, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó duỗi tay nắm chặt kiếm, đem làm cầm chặt kiếm cái kia một cái chớp mắt, thời gian lập tức kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Diệp chính là xuất hiện một loại cùng kiếm hợp hai làm một cảm giác. Không, không phải cảm giác. Mà là lúc này hắn tựu là kiếm, kiếm chính là hắn!

Kiếm Linh rất sớm trước kia cũng đã nhận thức hắn làm chủ, hắn cùng với Kiếm Linh tầm đó, lẫn nhau tâm thần sớm đã giống nhau, bởi vậy, đem làm hắn cầm kiếm một khắc này, chính là hắn cùng kiếm dung làm một thể thời khắc.

Kiếm vào vỏ!

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên từ cổ trong vỏ phóng lên trời, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp không gian chung quanh kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., hơn nữa tại rạn nứt, phảng phất không chịu nổi Dương Diệp lực lượng giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn xem Dương Diệp, bàn tay nhỏ bé nắm chặt, không nói gì.

Phía chân trời, đem làm Dương Diệp cầm kiếm một khắc này, Nhiếp

Vô Mệnh hai mắt nhắm lại lên, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì hắn cảm thấy nguy hiểm. Không dám khinh thường, hai tay của hắn một chiêu, chung quanh huyền khí lập tức hướng phía trong cơ thể hắn dũng mãnh lao tới, ngay sau đó, hai tay của hắn chậm rãi nắm chặt thành quyền, đem làm hắn nắm chặt nắm đấm một khắc này, hắn không gian chung quanh cũng là 'Két sát' một tiếng, rạn nứt rồi ra!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Phía dưới, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Nhiếp Vô Mệnh, tại hắn khóe miệng, chứa đựng lấy một vòng dữ tợn. Sau một khắc, Dương Diệp chân phải mạnh mà một tháp mặt đất, nơi đặt chân, mặt đất trực tiếp sụp xuống. Mà Dương Diệp bản thân tắc thì mượn nhờ cỗ này lực đẩy tăng thêm sau lưng Thuấn Không Chi Dực phóng lên trời, hướng phía phía chân trời Nhiếp Vô Mệnh bắn mạnh tới.

Phía chân trời, Nhiếp Vô Mệnh hai mắt nhắm lại, trong mắt đồng dạng tràn đầy vẻ dữ tợn. Không chút do dự, tại Dương Diệp phóng lên trời một khắc này, hai tay của hắn hướng về sau co rụt lại, sau đó mạnh mà hướng phía trước một oanh.

Oanh!

Hai đạo năng lượng quyền ấn thoáng hiện mà ra, một trước một sau hướng phía Dương Diệp hóa thành kiếm quang oanh tới.

Đem làm Dương Diệp cách... Này hai đạo năng lượng quyền ấn còn có không đến nửa trượng lúc, Dương Diệp bỗng nhiên mạnh mà rút kiếm.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh vang vọng phía chân trời, giờ khắc này, phía chân trời mấy vạn dặm nội không gian trực tiếp rạn nứt ra, mà cái kia hai đạo quyền ấn đã ở Dương Diệp kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt trực tiếp hóa thành hư vô!

Đem làm nhìn thấy một màn này lúc, cái kia Nhiếp Vô Mệnh đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong nội tâm hoảng hốt, hắn không nghĩ tới Dương Diệp một kiếm này thật không ngờ khủng bố, ngay sau đó, một cổ kinh khủng khí thế theo trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cùng lúc đó, hắn tay phải mạnh mà xoay tròn, sau đó hướng phía trước mặt mình một chưởng đánh ra.

Nhìn như chỉ có một chưởng, kỳ thật đã điệp gia rồi ít nhất hơn một ngàn chưởng!

Chưởng xuất, một đạo không sai biệt lắm có mười trượng đến dày cự chưởng thoáng hiện mà ra, hướng phía cái kia đã đi tới trước mặt hắn không đến một trượng Dương Diệp oanh tới.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp kiếm trong tay bổ vào cái kia cự trên lòng bàn tay, cự chưởng kịch liệt run lên, yên lặng một cái chớp mắt

Xùy~~!

Dương Diệp cả người mang kiếm từ cái này chỉ cự chưởng nơi lòng bàn tay một xuyên mà qua, cự chưởng trong chốc lát ầm ầm nghiền nát, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ tướng phía chân trời Dương Diệp cùng cái kia Nhiếp Vô Mệnh cho bao phủ.

Tất cả mọi người ánh mắt gắt gao chằm chằm vào phía chân trời, đặc biệt là Tử nhi cùng Tiểu Bạch, Tử nhi hai đấm nắm chặt, tay đang run rẩy, mà Tiểu Bạch tắc thì một hồi che hai mắt, một hồi lại nhìn về phía phía chân trời, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương.

Một bên Mạt Tiểu Lãnh lúc này cũng gắt gao nhìn xem phía chân trời, bất quá trong mắt nàng không có khẩn trương, chỉ có lạnh lùng.

Ước chừng qua tầm mười tức, phía chân trời cái kia chút ít năng lượng mảnh vỡ toàn bộ hóa thành hư vô. Dương Diệp cùng Nhiếp Vô Mệnh xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, lúc này, Dương Diệp tại Nhiếp Vô Mệnh sau lưng ngoài trăm trượng.

Ai thắng ai thua?

Trầm mặc mấy tức, Nhiếp Vô Mệnh bỗng nhiên nói: “Một kiếm này tên gì?”

“Trảm thiên rút kiếm thuật!” Nhiếp Vô Mệnh sau lưng, Dương Diệp nói.

Nhiếp Vô Mệnh ngẩn người, lập tức thấp giọng lẩm bẩm nói: “Trảm thiên rút kiếm thuật tốt một cái trảm thiên rút kiếm thuật”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân thể bắt đầu mờ đi, đã qua mấy tức, hắn toàn bộ người triệt để trong suốt mà bắt đầu..., cuối cùng, cho đến biến mất.

Nhìn thấy một màn này, toàn bộ tận thế thành người lập tức hoan hô sôi trào lên, từng đạo cười vui âm thanh không ngừng tại tận thế thành vang lên. Trong thành Dạ Lưu Vân cùng Độc Cô Kiếm bọn người trên mặt cũng kìm lòng không được lộ ra rồi dáng tươi cười.

Xa xa, tại nhìn thấy Nhiếp Vô Mệnh biến mất một khắc này, Tử nhi cái kia một mực nắm chặt nắm đấm lập tức nới lỏng ra, tại trên mặt nàng, cũng là hiện ra rồi một vòng dáng tươi cười. Mà nàng trên bờ vai Tiểu Bạch tắc thì mặt mũi tràn đầy hưng phấn cùng kích động, đầu không ngừng cọ lấy Tử nhi đôi má, một bộ ta rất vui vẻ bộ dáng

Một bên, tại nhìn thấy Nhiếp Vô Mệnh biến mất một khắc này, Mạt Tiểu Lãnh có chút cúi đầu, nói khẽ: “Tiêu di, mối thù của ngươi, được báo.”

Không trung, Dương Diệp cũng là thở dài một hơi, trước kia kỳ thật hắn cũng không có nắm chắc có thể chém giết Nhiếp Vô Mệnh, dù sao Nhiếp Vô Mệnh thế nhưng mà Bán Thần, so với hắn cao hai cấp. Cũng may, hắn thực lực bây giờ xa không lúc trước có thể so, không chỉ cảnh giới, thân thể đạt được đại đại tăng lên, kiếm ý càng là cũng đạt tới Niết Bàn Cảnh.

Dùng hắn thực lực bây giờ thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, uy lực kia, so với trước kia không biết cường lớn hơn bao nhiêu lần. Bất quá hắn cũng không dễ dàng, tuy nhiên uy lực tăng lên thật nhiều, nhưng là cái này trảm thiên rút kiếm thuật tiêu hao nhưng cũng là cực kì khủng bố, vừa rồi một kiếm này, trực tiếp trừ đi trong cơ thể hắn một nửa huyền khí!

Hơn nữa, một kiếm chém ra về sau, hắn toàn thân đều xuất hiện đau nhức cảm giác, có chút thoát lực cực hạn. Bất quá cũng may, ít nhất so với trước kia phải tốt rất nhiều nhiều nữa... Trước kia thi triển một lần chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, hắn cơ bản đều là trọng thương hôn mê, hoặc là trực tiếp tựu là tàn phế, nửa chết nửa sống như bây giờ, đã rất tốt rồi.

Bất quá còn một điều đáng tiếc chính là, cái này trảm thiên rút kiếm thuật thật sự quá tiêu hao huyền khí rồi. Dùng hắn thực lực bây giờ, trạng thái đỉnh phong lúc, không sai biệt lắm có thể thi triển hai lần trảm thiên rút kiếm thuật, hai lần, đây là hắn trong cơ thể huyền khí cùng thân thể cực hạn, hai lần thi triển xong, không chỉ huyền khí muốn trống trơn, mà ngay cả thân thể cũng muốn hư thoát.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt xuất hiện mỉm cười, Yêu tộc rút quân, Nhiếp Vô Mệnh biến mất, hiện tại, hắn rốt cục có thể nghỉ ngơi một chút. Mặc kệ rất nhanh, hắn chính là cười khổ lắc đầu. Nghỉ ngơi? Hắn cũng không thời gian nghỉ ngơi. Ba năm thời gian, thế nhưng mà lập tức tựu đã tới rồi.

Hắn không chỉ muốn đi tìm đế nữ, còn phải về Linh giới

Lao lực mệnh!

Dương Diệp lắc đầu, bỗng nhiên, hắn nhướng mày, nhìn về phía rồi xa xa Mạt Tiểu Lãnh, cái này Mạt Tiểu Lãnh có điểm gì là lạ.

Xa xa, Mạt Tiểu Lãnh nhìn một Dương Diệp, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói khẽ: “Có lẽ đến rồi mới là”

Thanh âm rơi xuống.

Oanh!

Phía chân trời hư không đột nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó, toàn bộ phía chân trời hư không đều biến thành một cái biển lửa.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người sửng sốt, kể cả Dương Diệp.

Mà cái kia Mạt Tiểu Lãnh tắc thì khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ.

Đã qua mấy tức, bỗng nhiên, một cái hỏa diễm cự trảo từ cái này trong hư không bỗng nhiên chui ra, đem làm cái này chi hỏa diễm cự trảo sau khi xuất hiện, một bên Mạt Tiểu Lãnh bỗng nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi không xứng làm cho các nàng đi theo ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trong cơ thể chợt bộc phát ra một cổ kinh khủng hỏa diễm, ngay sau đó, Mạt Tiểu Lãnh trực tiếp biến thành một cái Hỏa Diễm Phượng Hoàng, mà cùng lúc đó, không trung cái kia chỉ cự trảo đột nhiên chui vào rồi nó trước mặt không gian, sau một khắc, cái này cự trảo trực tiếp xuất hiện ở Tử nhi cùng Tiểu Bạch đỉnh đầu, sau đó tại Tử nhi cùng Tiểu Bạch còn chưa phục hồi tinh thần lại liền đem các nàng bao vây lại, thoáng qua, cái này cự trảo biến mất tại trong tràng.

Mà lúc này, cái kia hóa thành Phượng Hoàng Mạt Tiểu Lãnh cũng xuất hiện ở phía chân trời hư không phía trên.

“Mạt Tiểu Lãnh ngươi đáng chết!”

Xa xa, tại nhìn thấy Tử nhi cùng Tiểu Bạch bị phía chân trời hỏa diễm cự trảo bắt đi cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp hai mắt lập tức biến thành huyết hồng một mảnh, sau đó chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía phía chân trời biển lửa bắn mạnh tới

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1335: Không thể so với U Minh điện nhược thế lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này, Dương Diệp toàn thân sát ý vẫn còn như thực chất hóa!

Dương Diệp vô luận như thế nào cũng không nghĩ tới cái này Mạt Tiểu Lãnh vậy mà đã ra động tác Tử nhi cùng Tiểu Bạch chủ ý, càng không có nghĩ tới đối phương vậy mà còn gọi đến rồi Ngoại Vực cường giả!

Đem làm Dương Diệp phóng lên trời một khắc này, hóa thành Phượng Hoàng Mạt Tiểu Lãnh cùng cái con kia hỏa diễm cự trảo đã biến mất tại trong biển lửa, Dương Diệp tốc độ không giảm, hóa thành kiếm quang trực tiếp chui vào này trong biển lửa, rất nhanh, cái kia một cái biển lửa trực tiếp bị Dương Diệp bổ ra, Dương Diệp tiếp tục hướng phía hư không ở trong chỗ sâu bắn mạnh tới.

Tử nhi!

Tiểu Bạch!

Dương Diệp tướng chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, còn thừa huyền khí tại thời khắc này cũng không hề giữ lại thúc bắt đầu chuyển động. Cuối tầm mắt, cái con kia cự trảo cùng cái kia hóa thành Phượng Hoàng Mạt Tiểu Lãnh đi tới một mảnh màu xám khí lưu trước, đang ở đó bao vây lấy Tử nhi cùng Tiểu Bạch cự trảo cùng với Mạt Tiểu Lãnh muốn chui vào cái kia màu xám khí lưu bên trong lúc, phía dưới Dương Diệp sau lưng cánh mạnh mà khẽ vỗ, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo mảnh như may vá kiếm quang đi tới cái con kia hỏa diễm cự trảo đằng sau.

"Muốn chết!"

Một đạo ẩn chứa vô tận uy áp thanh âm đột nhiên từ cái kia màu xám khí lưu ở trong chỗ sâu truyền đến, đón lấy, một đoàn hỏa cầu từ cái này màu xám khí lưu bên trong thoáng hiện mà ra, sau đó oanh hướng về phía Dương Diệp.

Oanh!

Dương Diệp phát ra kiếm quang ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, Dương Diệp trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, trong nháy mắt chính là rơi vào dưới Phương mặt đất ở trong chỗ sâu. Bất quá thoáng qua, một đạo kiếm quang lại từ cái này mặt đất ở trong chỗ sâu phóng lên trời, rất nhanh, Dương Diệp đi tới hư không phía trên cái kia chỗ màu xám khí lưu chỗ, lúc này, ngọn lửa kia cự trảo cùng cái kia hóa thành Phượng Hoàng Mạt Tiểu Lãnh đã không tại.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt lập tức dữ tợn mà bắt đầu..., hắn chân phải mạnh mà đạp mạnh, nắm kiếm tổ trực tiếp bổ vào cái kia màu xám khí lưu phía trên.

Oanh!

Cái kia phiến màu xám khí lưu kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ lực đàn hồi tự trong đó bắn ra mà ra, cái kia đứng mũi chịu sào Dương Diệp trực tiếp bị chấn địa chỉ lên trời tế rơi xuống phía dưới. Lập tức rơi gần ngàn trượng về sau, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người lập tức ngừng lại, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang lần nữa phóng lên trời.

“Lưu ngươi không được!”

Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ cái này màu xám khí lưu ở trong chỗ sâu truyền đến, ngay sau đó, một đạo hỏa cầu khổng lồ đột nhiên từ cái kia màu xám khí lưu ở trong chỗ sâu chui ra.

Hư không phía trên, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, cái này đoàn hỏa diễm rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm, bởi vì trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ bắt đầu xoay tròn cảnh cáo rồi. Bình thường vòng xoáy nhỏ chỉ có tại cho là hắn không cách nào chống cự lúc, mới có thể phát ra cảnh cáo. Nói cách khác, trước mắt cái này đoàn hỏa diễm căn bản không phải hắn có thể chống cự đấy!

Tuy nhiên như thế, nhưng là hắn cũng sẽ không ngồi chờ chết!

Lập tức, Dương Diệp mạnh mà tướng kiếm tổ cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), ngay tại hắn muốn rút kiếm lúc, một nữ tử bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn thấy người này nữ tử, Dương Diệp nao nao, bởi vì cô gái này là cái kia đui mù nữ!

Đui mù nữ không nói gì, bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước một ngón tay điểm ra, tựu là như vậy một ngón tay, cái kia trên không cái kia đoàn cực lớn hỏa diễm chính là ầm ầm vỡ vụn, vô số hỏa diễm tự phía chân trời bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, không gian đều phảng phất bị thiêu rồi giống như, xuất hiện từng đạo không gian thật lớn khe hở. Đúng lúc này, đui mù nữ bỗng nhiên thò tay hướng phía phía chân trời nhẹ nhàng một vòng.

Tựu là như vậy một vòng, không trung cái kia chút ít hỏa diễm trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, cái kia bị phá hư không gian đã ở qua trong giây lát được chữa trị.

Trầm mặc một lát, một giọng nói từ cái này phiến khí lưu ở trong chỗ sâu truyền đến: “U Minh điện!” Trong thanh âm tràn ngập ngưng trọng, còn có một tia kiêng kị.

Đui mù nữ ngẩng đầu mặt hướng cái kia phiến khí lưu ở trong chỗ sâu, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng bỗng nhiên mở miệng, “Cút!”

“Đã nhiều năm như vậy, các ngươi hay là bá đạo như vậy, hay là kiêu ngạo như vậy, hi vọng các ngươi cả đời đều có thể như thế!”

Đạo kia thanh âm tự màu xám khí lưu bên trong xa xa truyền đến, bất quá khi cuối cùng một chữ rơi xuống lúc, thanh âm kia đã biến thành rất mảnh rất mảnh, hiển nhiên, đối phương đã không tại.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, muốn lần nữa xông đi lên, bất quá cũng là bị đui mù nữ cho ngăn lại. Đui mù nữ khẽ lắc đầu, “Đã đi vô cùng xa rất xa. Ngươi đuổi không kịp!”

Dương Diệp toàn thân run lên, sát ý không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, cùng lúc đó, hắn tóc cùng hai mắt cũng dần dần huyết đỏ lên. Mà đúng lúc này, đui mù nữ bỗng nhiên một ngón tay điểm vào hắn giữa lông mày, trong chốc lát, Dương Diệp sát ý toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt đui mù nữ, hít sâu một hơi, nói: “Ta thất thố rồi.”

Đui mù nữ thu tay lại, nói: “Ngươi thiếu chút nữa bị sát ý khống chế.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta biết rõ!”

“Kỳ thật, các nàng ly khai ngươi, đối với ngươi mà nói, chưa tính là chuyện xấu!” Đui mù nữ bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía đui mù nữ, nói: “Có ý tứ gì?”

Đui mù nữ nói: “Ngươi tên tiểu tử kia, chính là cái Tiểu Bạch, nàng lai lịch phi phàm, đi theo ngươi, tại đây chút ít thấp vị diện thế giới cũng may, bởi vì tại đây chút ít thế giới, có rất ít người có thể nhận ra lai lịch của nàng. Còn nếu là ở đằng kia chút ít địa vị cao mặt, ví dụ như nguyên vẹn trong thế giới, ngươi sẽ rất nguy hiểm. Bởi vì sẽ có rất nhiều người nghĩ đến đến nàng, phải nói là muốn cùng nàng giao hảo. Cho dù là ta, đã từng động đậy cưỡng đoạt ý nghĩ của nàng!”

Dương Diệp nhướng mày, nói: “Tiểu Bạch đến tột cùng là lai lịch gì? Liền ngươi đều mơ tưởng cưỡng đoạt!”

“Nàng là linh Chủ!”

Đui mù nữ nói: “Khi chúng ta loại người này đạt tới trình độ nhất định về sau, muốn tại tăng lên, cần linh khí đó là cực kỳ khổng lồ đấy, căn bản không phải cái gì linh mạch có thể thỏa mãn đấy. Chúng ta cần chính là một cái thế giới linh khí, ví dụ như ta, ta nếu muốn tại tiến thêm một bước, không sai biệt lắm cần một trong đó đợi thế giới linh khí. Nhưng là, chúng ta căn bản không cách nào tại trong thời gian rất ngắn tụ tập một cái thế giới linh khí.”

“Tiểu Bạch có thể, đúng không?” Dương Diệp nói.

Đui mù nữ khẽ gật đầu, nói: “Tuy nhiên nàng hiện tại không thể, nhưng là nàng về sau có thể. Cho nên, nàng đi theo ngươi, bất kể là đối với ngươi hay là đối với nàng, đều là rất nguy hiểm đấy. Nếu như không là vì ngươi cùng Tiểu Minh các nàng quen biết, ta cũng xuất thủ. Bởi vì nàng đối với chúng ta mà nói, tương đương với là một cái tăng lên đường tắt.”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đắng chát, nói: “Không nghĩ tới, ta vẫn không thể nào lực bảo hộ các nàng!”

Đui mù nữ lắc đầu, nói: “Đừng lấy chính mình đi cùng những cái... Kia hướng ra bản thân quá nhiều người so sánh với, tựu như trước kia xuất thủ cái vị kia, đối phương ít nhất đã sống rồi vài vạn năm, ngươi lấy chính mình đi cùng hắn so, là tại tự tìm phiền phức. Ngươi phải hiểu được, tại ngươi cái tuổi này, thực lực của ngươi đã rất không tồi, ngươi cần có là thời gian.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đối phương hội thương tổn các nàng sao?”

“Bọn hắn không dám!” Đui mù nữ nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Đui mù nữ trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Đại Thế Giới, có một thế lực, tên: Linh cung. Đây là một cái do thiên địa linh vật tạo thành thế lực!”

“Thiên địa linh vật tạo thành thế lực?” Dương Diệp nhíu mày.

Đui mù nữ khẽ gật đầu, nói: “Trời sinh vạn vật, vạn vật đều có thể có linh. Những... Này linh vật sinh ra đời linh trí về sau, chúng tâm trí cùng trí tuệ cũng không so với chúng ta nhân loại yếu. Không biết chừng nào thì bắt đầu, một vị linh vật sáng tạo ra linh cung, bắt đầu hấp thu trong thiên địa cái kia chút ít linh vật, theo thiên địa linh vật gia nhập, cái này linh cung càng ngày càng mạnh”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Cái này linh cung cũng không so với chúng ta U Minh điện yếu.”

Dương Diệp đồng tử co rụt lại, U Minh điện cường đại nhưng hắn là biết đến, mà trước mắt cái này đui mù nữ vậy mà nói cái này linh cung không thể so với U Minh điện nhược! Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp lại hỏi: “Cái này linh cung cùng Tiểu Bạch có quan hệ gì?”

“Tự nhiên có quan hệ!”

Đui mù nữ nói: “Thiên địa linh vật tuy nhiên hi hữu, nhưng là tại chúng ta cái này khắp trong vũ trụ, vẫn có rất nhiều đấy. Nhưng là, linh Chủ, một cái vũ trụ chỉ có một. Bởi vì, chúng quá kinh khủng. Khủng bố đến cho dù là vô thượng Thiên Đạo đều chịu kiêng kị, không dám nhiều sinh ra đời. Hiện tại Tiểu Bạch xuất hiện, nói cách khác, nguyên bản linh cung linh Chủ hoặc là vẫn lạc, hoặc là tựu là đã đi ra cái này phiến vũ trụ.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nói là, ngày sau Tiểu Bạch sẽ trở thành là linh cung Cung Chủ?”

Đui mù nữ nhẹ gật đầu, nói: “Cũng chỉ có nàng mới có tư cách trở thành linh cung Cung Chủ, bởi vì nàng trời sinh không sợ bất luận cái gì pháp tắc, trời sinh miễn dịch hết thảy linh vật công kích, hơn nữa có thể khắc chế hết thảy linh vật hiện tại biết rõ nàng tại sao lại xuất hiện sao? Vạn vật tương sinh tương khắc, có thiên địa linh vật quá mức cường đại, cho dù là vô thượng Thiên Đạo đều chịu kiêng kị, cho nên, thế giới này đã có linh Chủ, một cái có thể khắc chế thiên địa linh vật linh Chủ. Đây là vô thượng Thiên Đạo ngăn được thủ đoạn!”

“Vô thượng Thiên Đạo?” Dương Diệp nhíu mày. Bỗng nhiên tầm đó, hắn cảm giác mình tốt vô tri.

“Ngươi về sau sẽ biết!”

Đui mù nữ nói: “Ngươi chỉ cần biết rằng, cái kia thần Phượng tộc là tuyệt không dám tổn thương nàng là được. Đương nhiên, đối phương bắt đi nàng, tất nhiên là muốn lợi dụng nàng. Nàng tâm trí chưa thành thục, rất dễ dàng bị lừa”

“Ta sẽ đi đem nàng mang về đến đấy!” Dương Diệp kiên định nói.

Đui mù nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Trước đó, ta rất không rõ Tiểu Minh các nàng tại sao lại cùng ngươi trở thành bằng hữu. Gần đây, ta có chút đã minh bạch. Ta có thể có cảm giác được xuất, ngươi đối với cái kia Tiểu Bạch cảm tình thật sự, mà phần này cảm tình là không có bất kỳ mục đích tính, cái này rất đáng quý. Ta cũng tin tưởng, dù cho nàng không phải cái gì kia linh Chủ, ngươi y nguyên cũng sẽ đi mang nàng trở về, đúng không?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Giờ khắc này, ta rất muốn nàng tựu là bình thường Tiểu Bạch, mà không phải cái gì thiên địa linh Chủ.”

Đui mù nữ trầm mặc sau nửa ngày, vỗ nhẹ nhẹ đập Dương Diệp bả vai, nhưng sau đó xoay người rời đi, một lát sau, thanh âm của nàng tự xa xa chậm rãi truyền đến, “Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, Ngân Hà Kiếm Đồ rất nhanh sẽ đến trên tay ngươi rồi.”

Dương Diệp sững sờ, quay người nhìn lại, lúc này đui mù nữ đã không tại.

“Ngân Hà Kiếm Đồ!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, tại hắn đỉnh đầu, là một mảnh màu xám khí lưu, màu xám khí lưu một mực lan tràn đến cuối chân trời, không cần phải nói, cái này màu xám khí lưu trải rộng toàn bộ minh ngục đại lục thế giới. Bởi vì, cái này màu xám khí lưu tựu là minh ngục đại lục theo như lời cái gì kia cấm chế!

Tại đây màu xám khí lưu đằng sau, tựu là Ngoại Vực Tinh Không!

Nhìn xem cái kia phiến màu xám khí lưu hồi lâu, Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay tổ, nói: “Tử nhi, Tiểu Bạch, chờ ta, rất nhanh đấy, rất nhanh”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1336: Chết tiệt nữ nhân, vạn năm

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân tộc cùng Yêu tộc đại chiến, cuối cùng nhất dùng Yêu tộc lui quân xong việc. Thay lời khác mà nói, tựu là nhân tộc thắng.

Cử động thành hoan hô!

Chỉ có cùng tử vong tiếp xúc gần gũi qua người, mới biết được còn sống là một kiện cỡ nào chuyện hạnh phúc.

Kiếm trong điện.

Trong điện ngoại trừ kiếm minh tinh anh cùng nòng cốt bên ngoài, còn có tam tông ba thành người.

“Lần chiến đấu này, chúng ta đế giả tổng cộng tổn thất hơn hai ngàn ba trăm tên, còn thừa một ngàn tên tả hữu, hư giả tổn thất ba tên, còn thừa mười một gã, đế giả phía dưới đấy, vô số kể.” Dạ Lưu Vân nói đến đây, dừng một chút, sau đó lại nói: “Này trong chiến đấu, mũi kiếm tổ hy sinh mười hai tên kiếm tu.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Tận lực điều tra rõ thoáng một phát những cái... Kia người bị chết, xem bọn hắn bên người có hay không còn sống thân nhân, nếu có, nhiều hơn chiếu cố.”

“Ta đã an bài xong xuôi rồi!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua trong tràng mọi người, tuy nhiên nhân số so trước kia trẻ rất nhiều, nhưng là hắn biết rõ, cùng Yêu tộc đại chiến trong còn sống sót những người này, tất nhiên sẽ đạt được lột xác, cái này lột xác, không chỉ là cảnh giới lên, còn có trên tâm cảnh, qua không được bao lâu, kiếm minh chỉnh thể thực lực không chỉ sẽ khôi phục, còn có thể nâng cao một bước!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia tam tông ba thành thân người lên, nói: “Chư vị, đại chiến đã chấm dứt, không biết chư vị có tính toán gì không.”

Tam tông ba thành người nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng, cái kia Lâm

Thiên đứng dậy, nói: “Dương tiểu huynh, ẩn vực hiện tại đã bị Yêu tộc chiếm lĩnh, chúng ta nhất định là trở về không được. Cho nên, chúng ta muốn lưu ở minh ngục đại lục một lần nữa thành lập gia tộc” nói đến đây, Lâm Thiên không khỏi nhìn một Dương Diệp.

Lúc này minh ngục đại lục là kiếm minh thiên hạ, tục ngữ nói rất hay, giường chi bên cạnh há lại cho người khác ngủ ngáy, cái này Dương Diệp sẽ để cho bọn hắn tại minh ngục đại lục một lần nữa thành lập gia tộc sao?

Cái này không chỉ có là Lâm Thiên lo lắng đấy, càng là còn lại tam tông hai thành người lo lắng đấy.

Nghe được Lâm Thiên lời mà nói..., một bên Dạ Lưu Vân không khỏi nhìn thoáng qua Lâm Thiên bọn người, bất quá nàng không nói gì thêm, mà là nhìn về phía rồi Dương Diệp. Có thể nói, chỉ cần Dương Diệp lắc đầu, như vậy từ nay về sau, cái này tam tông ba thành sẽ ở thế giới biến mất, đương nhiên, không phải nói diệt bọn hắn, mà là tam tông ba thành đô sẽ nhập vào kiếm minh.

Hiện tại tam tông ba thành, không có tư cách, cũng không dám cự tuyệt hôm nay kiếm minh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Thiên bọn người, sau đó cười nói: “Đương nhiên có thể.” Hắn biết rõ những... Này thế gia cùng tông môn tâm tư, những người này không muốn trở thành vì người khác cấp dưới. Kỳ thật cái này cũng rất bình thường, những... Này thế gia cùng tông môn đã từng đều là cao cao tại thượng đấy, lại để cho bọn hắn đối với chính mình cúi đầu xưng thần, bọn hắn tự nhiên không muốn.

Hơn nữa, một khi bọn hắn đối với chính mình cúi đầu xưng thần, vậy thì đại biểu bọn hắn thế gia cùng tông môn đều muốn triệt để từ nơi này thế gia thượng biến mất, đây tuyệt đối là bọn hắn không muốn đấy, dù sao đều là truyền thừa rồi không biết bao nhiêu năm thế gia cùng tông môn, đặc biệt là những... Này thế gia, thế gia gia tộc quan niệm là phi thường mạnh.

Đương nhiên, hắn có thể bắt buộc những... Này thế gia gia nhập kiếm minh, dùng hắn thực lực bây giờ, nếu là bắt buộc, những... Này thế gia tự nhiên không dám không theo. Nhưng là bởi như vậy, tất nhiên sẽ khiến cái này thế gia cùng tông môn đối với hắn cùng kiếm minh sinh lòng oán hận, trong thời gian ngắn có lẽ sẽ không xảy ra chuyện gì, nhưng là ngày sau thời gian dài, một khi cho những... Này thế gia cùng tông môn cơ hội, kiếm minh nội bộ nhất định sẽ đại loạn đấy.

Hơn nữa hắn cũng không thích thế gia cùng tông môn gia nhập kiếm minh, bởi vì nếu như những... Này thế gia cùng tông môn gia nhập kiếm minh, như vậy, kiếm minh nội bộ sẽ xuất hiện rất nhiều cái tiểu thế lực, tông môn cùng thế gia tầm đó tất nhiên sẽ lục đục với nhau, đây là hắn không hi vọng chứng kiến đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Lâm Thiên bọn người lập tức thở dài một hơi, trong lòng mọi người cảm kích vạn phần, ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp thi lễ.

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Chư vị có thể muốn rời đi này Phương thế giới?”

Lâm Thiên bọn người sững sờ, lập tức Lâm Thiên nói: “Dương tiểu huynh ngươi đây là ý gì?”

Dương Diệp duỗi ngón tay chỉ trên không, nói: “Cái kia cấm chế ta tiếp xúc qua, dùng ta thực lực bây giờ, tuy nhiên không thể triệt để hủy diệt nó, nhưng là muốn mở ra một đường vết rách vẫn là có thể đấy. Chư vị nếu là muốn đi ra ngoài, ta có thể mang chư vị cùng đi ra.”

“Thật đúng?” Lâm Thiên con mắt mở thật to đấy, thanh âm càng là mang theo một tia run rẩy. Nếu như là người khác nói có thể bài trừ cái kia cấm chế, hắn tự nhiên là không tin đấy, nhưng là Dương Diệp nói, hắn tín. Bởi vì Dương Diệp thế nhưng mà liền Bán Thần đều có thể chém giết ah!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá, ta có một cái điều kiện!”

Lâm Thiên bọn người nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng Lâm Thiên nói: “Đối với chúng ta những lão gia hỏa này mà nói, chỉ cần có thể đi ra ngoài, tại khó khăn điều kiện chúng ta đều nguyện ý đi làm.”

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm, không là rất khó, tựu là sau khi rời khỏi đây, các ngươi giống như lấy ta một thời gian ngắn, không nhiều lắm, tựu ba năm như thế nào? Ta không muốn lừa dối chư vị, sở dĩ lại để cho chư vị đi theo ta ba năm, là vì ta tại Ngoại Vực có chút cừu gia, ta hi vọng đạt được chư vị trợ giúp. Đây chính là ta điều kiện!” Tam tông ba thành hư giả hiện tại cộng lại còn có chín tên, chín tên hư giả cường giả, đây chính là một đại trợ lực ah!

Trầm mặc một lát, Lâm Thiên nói: “Tựu ba năm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Tựu ba năm!”

Lâm Thiên bọn người nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng mọi người nhẹ gật đầu, Lâm Thiên nói: “Tốt, chúng ta nguyện ý đi theo Dương tiểu hữu ba năm!”

Dương Diệp nói: “Sự đầu tiên nói trước, thế nhưng mà có chút nguy hiểm.”

Lâm Thiên cười nói: “Dương tiểu hữu nói đùa. Mấy người chúng ta lão gia hỏa đều minh bạch, trên đời không có uổng phí ăn cơm trưa, đã nghĩ đến đến, dĩ nhiên là muốn trả giá, cho nên, gặp nguy hiểm tự nhiên là rất bình thường đấy. Nếu như không có nguy hiểm, Dương tiểu hữu có lẽ cũng sẽ không tìm chúng ta rồi, không phải sao?”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Đã chư vị không có ý nghĩa, cái kia quyết định như vậy đi. Đúng rồi, chư vị có thể chọn lựa trong tộc đạt tới đế giả người đi theo ta cùng đi ra, đương nhiên, tuyển không chọn, chính các ngươi quyết định. Dù sao ta là muốn đem kiếm minh đạt tới đế giả người đều mang đi ra ngoài, lại để cho bọn hắn đi biết một chút về Ngoại Vực thiên tài cùng cường giả.”

“Cái kia những người còn lại đâu?” Lâm Thiên không khỏi hỏi: “Bọn hắn đều ở lại đại lục sao?”

Dạ Lưu Vân bọn người cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp, đây cũng là bọn hắn muốn biết đấy.

Dương Diệp nói: “Không có đạt tới đế giả, đi ra ngoài bên ngoài, kỳ thật tựu là muốn chết, cho nên, ở tại chỗ này, là bọn hắn lựa chọn tốt nhất. Đương nhiên, ta cũng không phải nói muốn thả vứt bỏ bọn hắn, mà là ta chuẩn bị tướng minh ngục đại lục cho rằng là là của chúng ta đại bản doanh.”

“Có thể cái thế giới này là phong bế đấy.” Một bên Dạ Lưu Vân nói: “Cái thế giới này linh khí mỏng manh, không thích hợp phát triển.”

Dương Diệp nói: “Ta tự nhiên minh bạch điểm ấy. Các ngươi biết rõ thế giới này linh khí là sao như thế mỏng manh sao? Bởi vì có cái kia đạo cấm chế. Chỉ cần phá vỡ cấm chế kia, ta tin tưởng, cái thế giới này sẽ từ từ khôi phục thành một cái bình thường trong thế giới. Tuy nhiên dùng ta thực lực bây giờ còn không cách nào hoàn toàn phá vỡ cái kia cấm chế, nhưng là ta tin tưởng, rất nhanh thì có.”

Kiếm minh muốn phát triển, muốn lớn mạnh, nhất định phải phải có thế giới của mình, mà minh ngục đại lục vừa vặn phù hợp, bởi vì lúc này kiếm minh đã đã trở thành minh ngục đại lục chủ nhân, về phần Yêu tộc, hôm nay Yêu tộc đã đối với kiếm minh đã không có bất cứ uy hiếp gì. Hơn nữa, cái này trong thế giới không có Ngoại Vực thế lực đến ngấp nghé, cái này vừa vặn lại để cho kiếm minh nghỉ ngơi lấy lại sức cùng phát triển.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người con mắt đều là phát sáng lên. Nếu như Dương Diệp thật có thể có triệt để phá vỡ cái kia cấm chế, vậy đối với toàn bộ minh ngục đại lục mà nói, tuyệt đúng là thiên đại chuyện tốt. Hôm nay minh ngục đại lục tuy nhiên vẫn là trong thế giới, nhưng là thực tế liền một cái tiểu thế giới đều không bằng, bởi vì nơi này phong bế, linh khí mỏng manh đến rồi cơ hồ nhanh không có tình trạng.

Mà một khi cấm chế bị triệt để bài trừ, cái kia minh ngục đại lục nhất định sẽ khôi phục trở thành sự thật chính trong thế giới!

Trong thế giới!

Đây cũng không phải là tiểu thế giới, mà là trong thế giới, phải biết, một cái chính thức trong thế giới, thế nhưng mà tương đương với trên trăm tiểu thế giới đấy. Một khi minh ngục đại lục khôi phục bình thường, khi đó, tại linh khí sung túc dưới tình huống, minh ngục đại lục người tất nhiên sẽ nhanh chóng tăng thực lực lên bởi vì nơi này không có Thiên Đạo, không có Thiên Đạo, tại đạt tới hư giả trước kia, cơ hồ không có bất kỳ hạn chế!

Đừng nói mọi người, tựu là Dương Diệp đều có chút hưng phấn, bởi vì nếu như minh ngục đại lục thật sự khôi phục bình thường, như vậy, kiếm minh thực lực tất nhiên sẽ trên phạm vi lớn tăng lên, bởi vì hiện tại, minh ngục đại lục nhân loại, đều dùng gia nhập kiếm minh vẻ vang, nói cách khác, chỉ cần là cường giả, cơ bản cũng đã lựa chọn gia nhập kiếm minh!

Minh ngục đại lục nếu như khôi phục bình thường, tiền lời lớn nhất chính là kiếm minh!

Đương nhiên, việc này còn gấp không đến. Như hắn đang nói, hắn thực lực bây giờ còn không cách nào hoàn toàn phá vỡ cái kia cấm chế, dù cho có Kiếm Linh tương trợ cũng không được. Có Kiếm Linh tương trợ, hắn nhiều lắm là chỉ có thể xé mở một đường vết rách!

Một lát sau, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, nói: “Đều xuống dưới chuẩn bị một chút, tùy thời chờ đợi mệnh lệnh của ta.”

Mọi người đối với Dương Diệp ôm quyền, nhưng sau đó xoay người lui ra.

Tất cả mọi người lui ra về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Linh giới” hắn tự nhiên là không có quên qua Linh giới, tại đó, có An Nam Tĩnh, có Lục Kiếm Dao, còn có Ngọc Vô Song

Tại nguyên chỗ trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, sau đó bắt đầu luyện chế khôi lỗi.

Lập tức phải trở về Linh giới rồi, hắn tự nhiên là muốn mang nhiều điểm người trở về, bằng không thì, trở về khả năng người cứu không đi ra, còn có thể có thể đem mình góp đi vào. Cái kia Thủ Hộ Giả liên minh có lẽ cũng nắm giữ một trong đó thế giới, kỳ thật thực lực nhất định không kém, cho nên, nhất định phải mang nhiều điểm cường giả trở về!

Hiện tại hắn luyện chế khôi lỗi muốn dễ dàng hơn nhiều rồi, bởi vì có Kiếm Linh tương trợ.

Cứ như vậy, nhoáng một cái năm ngày đi qua, năm cụ hư giả khôi lỗi xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Năm cụ hư giả khôi lỗi!

Đây là hắn hiện tại đủ khả năng thừa nhận cực hạn!

Khôi lỗi luyện tốt về sau, Dương Diệp bắt đầu tu luyện, đương nhiên không phải là vì chạy nước rút hư giả, hắn mới bước vào đế giả không bao lâu, căn bản không có khả năng lại trong thời gian ngắn như vậy chạy nước rút hư giả. Tựu tính toán có thể, hắn cũng sẽ không làm.

Cảnh giới tăng lên quá nhanh cũng không phải cái gì chuyện tốt!

Hắn hiện tại muốn làm chính là tướng chính mình trạng thái khôi phục đến đỉnh phong!

Ước chừng đã qua hai ngày.

Oanh!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn bỗng nhiên tại toàn bộ minh ngục đại lục vang vọng mà lên, giờ khắc này, toàn bộ minh ngục đại lục đều đang run rẩy!

Ngay sau đó, một đạo cổ xưa mà lại mang theo vô tận lệ khí thanh âm bỗng nhiên tại minh ngục đại lục vang lên: “Chết tiệt nữ nhân, vạn năm. Ngươi khốn bản tôn vạn tuổi, hôm nay là chúng ta làm chấm dứt thời điểm rồi.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1337: Dương gia người xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đem làm đạo kia thanh âm vang lên một khắc này, một cổ vô hình uy áp lăng không xuất hiện rơi đập tận thế trên thành không, mà khi cỗ này uy áp sau khi xuất hiện, trong thành rất nhiều thực lực khá thấp huyền giả trực tiếp nằm sấp phục trên mặt đất!

Uy áp!

Đối phương trong thanh âm lộ ra một cỗ cực kỳ khủng bố uy áp, cỗ này uy trực chỉ linh hồn, lại để cho người có loại quỳ xuống đất cúng bái xúc động. Mà kinh khủng nhất chính là, cỗ này uy áp cũng không phải nhằm vào tận thế thành người, nó tựa như một hồi gió nhẹ, chỉ là trải qua tận thế thành

Tất cả mọi người trong nội tâm hoảng hốt, cuối cùng là ai?

Tại thanh âm vang lên một khắc này, Dương Diệp trực tiếp lướt đi rồi kiếm điện, sau đó Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện ở giữa sân, cuối cùng cuộn tất cả lên, tướng cái kia cổ kinh khủng uy áp cho xua tán. Đem làm cái kia cổ vô hình uy áp bị hắn xua tán về sau, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa phía chân trời, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ còn có ngưng trọng.

Cái này minh ngục đại lục vậy mà còn có bực này tuyệt thế cường giả?

Mặc dù chỉ là nghe được đối phương thanh âm, nhưng là từ đối phương trong thanh âm, hắn tựu cảm giác được rồi đối phương cường đại.

So với kia Nhiếp Vô Mệnh còn cường đại hơn!

Dương Diệp trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, sau nửa ngày, giống như là nghĩ tới điều gì, hắn đồng tử hơi co lại, nói: “Cái chỗ kia là Kiếm Thần đảo vị trí cũng là đui mù nữ chỗ địa phương thanh âm kia theo như lời nữ nhân, chẳng lẽ là chỉ đui mù nữ?"

Trầm mặc mấy tức, Dương Diệp chuẩn bị đi xem, mà đúng lúc này, Dạ Lưu Vân bỗng nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, "Ngươi muốn đây?"

Dương Diệp điểm một chút đầu, nói: "Đi xem!" Mặc dù đối với Phương không phải nhằm vào kiếm minh, nhưng là khả năng cùng đui mù nữ có quan hệ.

Dạ Lưu Vân trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Coi chừng!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Sẽ đấy. Đúng rồi, kiếm minh sự tình chuẩn bị như thế nào?"

Dạ Lưu Vân nói: "Sở hữu tất cả cường giả cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ cần ngươi ra lệnh một tiếng, chúng ta tùy thời có thể xuất phát." Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó trầm giọng nói: "Có chuyện quên theo như ngươi nói."

"Cái gì?" Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân trầm giọng nói: "Tận thế thành đại chiến sau khi kết thúc, kiếm hư tiền bối tựu chẳng biết đi đâu rồi."

"Đi rồi hả?" Dương Diệp nhướng mày.

Dạ Lưu Vân nói: "Không rõ ràng lắm. Muốn hay không phái người tìm hắn?"

Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó lắc đầu, nói: "Được rồi, hắn hẳn là có chuyện của mình muốn làm, đừng quấy rầy hắn rồi. Chờ hắn sự tình giải quyết về sau, có lẽ sẽ trở lại."

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó nàng xem một Dương Diệp, nói: "Ta muốn hay không đi theo ngươi cùng đi Ngoại Vực?"

Dương Diệp sững sờ, lập tức nói: "Đương nhiên."

"Minh ngục đại Lục Kiếm minh làm sao bây giờ?" Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, hắn thật đúng là không muốn qua vấn đề này. Hiện tại minh ngục đại lục hết thảy đều là Dạ Lưu Vân tại quản lý, nếu như nàng đi theo đi Ngoại Vực, cái kia tận thế thành ai đến quản lý? Chủ yếu là giao cho người khác, hắn cũng lo lắng ah.

“Ta lưu lại a!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến. Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân quay người nhìn lại, phát hiện nói chuyện chính là cái kia Vân Bán Thanh.

“Ngươi không đi sao?” Dương Diệp hỏi.

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Ngoại Vực đối với ta lực hấp dẫn không có lớn như vậy, hơn nữa, ta muốn ở lại chỗ này làm bạn mẫu thân của ta. Cho nên, ngươi cùng Lưu Vân đi thôi, tận thế thành ta đến quản lý, yên tâm, chờ các ngươi khi trở về, không phải là một cái lộn xộn tận thế thành.”

Dương Diệp nhìn xem Vân Bán Thanh hồi lâu, gặp hắn không giống nói giả, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, tận thế thành giao cho ngươi quản lý.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Các ngươi ở giữa quyền lợi giao tiếp, chính các ngươi OK.” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem Dương Diệp sau khi rời đi, Vân Bán Thanh có chút cúi đầu. Lúc này, Dạ Lưu Vân đi tới nàng bên cạnh, nói: “Kỳ thật, ngươi cũng muốn cùng hắn đi ra ngoài, đúng không?”

Vân Bán Thanh nhẹ cười cười, nói: “Ngươi tại bên người nàng so với ta tại bên người nàng càng hữu dụng chỗ.” Nàng tuy nhiên cũng am hiểu quản lý, nhưng cái kia đều là làm kinh doanh, kinh doanh các loại..., mà Dạ Lưu Vân năng lực lại xa không chỉ như vậy, Dạ Lưu Vân năng lực có thể nói là toàn diện tính đấy, nàng ánh mắt cũng xem xa, càng hiểu được ngự hạ cùng ngăn được. Bởi vậy, dù cho nàng đi vào tận thế thành, cũng chỉ là phụ trợ thân phận.

Toàn bộ tận thế thành, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, Dạ Lưu Vân địa vị cũng là không thể thay thế đấy!

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Vân Bán Thanh, sau đó nói khẽ: “Hắn là một cái trọng tình cùng nhớ tình bạn cũ người, càng là một người thông minh, ngươi trả giá, sẽ không nước chảy về biển đông.”

Vân Bán Thanh khẽ lắc đầu, nói: “Không có nghĩ nhiều như vậy. Nếu như không phải hắn, ta cùng mẫu thân của ta còn có ta đệ đệ, chỉ sợ đã sớm không ở trên đời này rồi. Tựu tính toán tại, chúng ta cũng nhất định là sống không bằng chết. Cho nên, có thể là hắn làm chút chuyện, ta đã rất vui vẻ rồi. Về phần cái khác, không có nghĩ qua, cũng không có yêu cầu xa vời qua.”

Dạ Lưu Vân trong nội tâm thở dài, sau đó giữ chặt Vân Bán Thanh tay, nói: “Đi thôi, chúng ta đi an bài thoáng một phát.”

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua phía chân trời, sau đó cùng lấy Dạ Lưu Vân quay người rời đi

Dương Diệp ngự kiếm hướng phía Kiếm Thần đảo vị trí lao đi, đã qua không sai biệt lắm nửa khắc đồng hồ, Dương Diệp bỗng nhiên nhướng mày, sau đó ngừng lại. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Đi ra.”

“Một thời gian ngắn không thấy, không nghĩ tới thực lực ngươi đã phát triển đến rồi loại tình trạng này.”

Một đạo một chút bối rối tự Dương Diệp phía trước không gian truyền ra, rất nhanh, một gã người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

“Là ngươi!” Dương Diệp trầm giọng nói. Cái này người áo đen hắn tự nhiên là có ấn tượng đấy, cái này người áo đen tựu là từng theo tung qua hắn cái kia người áo đen. Bất quá không biết nguyên nhân gì, cuối cùng đối phương biến mất. Hắn không nghĩ tới đối phương hiện tại lại đi ra.

“Ngươi gọi Dương Diệp, đến từ Linh giới, mẫu thân chính là Bách Hoa cung nội môn đệ tử, có một người muội muội” người áo đen chậm rãi tự thuật lấy, rất nhanh, hắn tướng Dương Diệp theo sinh ra đến bây giờ sự tình nói tất cả một lần, cơ bản không có cái gì chênh lệch rò. Lúc trước hắn biến mất, cũng là bởi vì tiến về trước Linh giới điều tra Dương Diệp thân phận. Tại tra Thanh Dương diệp lai lịch về sau, hắn đã có thể để xác định, Dương Diệp tựu là Dương gia người.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi là ai!”

“Dương gia!” Người áo đen nói.

Dương gia!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn tự nhiên là biết rõ Dương gia đấy, bởi vì lục nói từng đối với hắn đã từng nói qua. Trầm mặc một lát, Dương Diệp nói: “Các ngươi tới tìm ta làm cái gì.”

“Đến nói cho ngươi biết, ngươi có tư cách tham gia Dương gia thế tử tranh đoạt chiến.” Người áo đen nói.

“Thế tử tranh đoạt chiến?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không có hứng thú. Ngươi có thể trở về đi. Còn có, ta và các ngươi Dương gia, không có có quan hệ gì.”

“Ngươi muốn thả vứt bỏ cơ hội này?”

Người áo đen cau mày nói: “Ngươi cũng biết, nếu là ngươi lên làm Dương gia thế tử, cái này ý nghĩa ngươi tương lai tướng chưởng quản 5000 tiểu thế giới, một ngàn trong thế giới, còn có hai mươi lăm cái Đại Thế Giới.”

“Không có hứng thú!”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi. Đời này hắn chỉ tín một điểm, cái kia chính là hết thảy đều cần nhờ chính mình! Thực lực của chính mình nếu không phải cường, đừng nói cái gì Dương gia thế tử, tựu là làm Dương gia gia chủ đều sẽ bị người giết chết. Mà mình nếu là thực lực cường đại, coi như là Dương gia loại gia tộc này cũng không dám lấn.

Dựa vào chính mình!

Lúc này, người áo đen bỗng nhiên chắn Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi không muốn nhận tổ quy tông?”

“Nhận tổ quy tông?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Phải hay là không ta trở về có thể lập tức lên làm thế tử, sau đó nắm giữ Dương gia? Nếu như là, ta hiện tại tựu với ngươi trở về!”

Người áo đen nao nao, lập tức nói: “Đương nhiên không phải. Được tuyển thế tử, tựu đại biểu chính là ta Dương gia hạ nhiệm gia chủ. Bởi vậy, cái này thế tử chỉ có thể cường giả để làm. Phàm là Dương gia đệ tử, bọn hắn tại sau trưởng thành, đều muốn bị đưa đến từng cái vị diện đi lịch lãm rèn luyện, đợi thời gian vừa đến, ta Dương gia sẽ triệu hồi bọn hắn, sau đó lại để cho bọn hắn cạnh tranh thế tử vị”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ta còn tưởng rằng miễn phí lại để cho ta đương thời đây này.”

Người áo đen: “”

Dương Diệp lại nói: “Ý của ngươi cùng lai lịch ta đều đã minh bạch. Ngươi trở về nói cho Dương gia cái gì gia chủ, tựu nói ta bỏ quyền, ta không tham gia." Hắn có thể không có hứng thú đi tham gia cái gì Dương gia thế tử cạnh tranh, bởi vì hắn vốn tựu không thích chưởng quản cái gì thế lực, càng không thích đi cùng người lục đục với nhau, mà cái này cái gì Dương gia thế tử, tranh giành người nhất định rất nhiều, nếu là hắn trở về, vậy thì thật sự khả năng cả đời đều không được An Ninh rồi.

Hơn nữa, hắn đối với cái này cái gì Dương gia, một điểm lòng trung thành đều không có!

Hắn phát triển đến bây giờ, cùng Dương gia có quan hệ sao? Không có Dương gia, hắn sống hảo hảo đấy!

"Không được!" Lúc này, người áo đen bỗng nhiên nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: "Các ngươi còn mạnh hơn mua ép bán?"

Người áo đen trầm giọng nói: "Gia tộc có quy định, chỉ cần là Dương gia đệ tử, đều phải tham gia, bởi vì Dương gia không có bọn hèn nhát!"

"Buông tha cho tựu là bọn hèn nhát?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

"Vâng!" Người áo đen nói.

Dương Diệp: ""

Lúc này, người áo đen lại nói: "Nếu như ngươi không tham gia, ngươi sẽ chết. Bởi vì Dương gia tổ tiên có tổ huấn, Dương gia người, có thể bại, nhưng không thể nhút nhát. Bọn hèn nhát không xứng làm Dương gia người, nếu như ngươi buông tha cho, Dương gia sẽ đem trong cơ thể ngươi Dương gia huyết mạch rút ra, sau đó tướng ngươi trục xuất Dương gia. Đương nhiên, đây là kết quả tốt nhất. Tình hình chung đều là trực tiếp gạt bỏ đấy!"

Dương Diệp: ""

Người áo đen đón lấy tiếp tục nói: "Kỳ thật, ngươi vốn không có tư cách tham gia đấy, bởi vì ngươi phụ thân là bị lưu đày chi nhân, cho nên, ngươi coi như là bị lưu đày chi nhân."

Lưu đày?

Dương Diệp nhướng mày, "Ta đây tại sao lại có tư cách tham gia?"

Người áo đen trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: "Là ngươi cô cô, nàng thay ngươi cầu đến đấy.”

“Cô cô?” Dương Diệp nhướng mày.

Người áo đen lắc đầu, nói: “Tóm lại, nhiệm vụ của ta đã hoàn thành. Tại xác nhận ngươi là Dương gia người về sau, ta đã đem tin tức truyền trở về. Qua không được bao lâu, Dương gia Tiếp Dẫn Sứ sẽ tới đón ngươi.” Nói đến đây, hắn nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi muốn thật không muốn đi, đến lúc đó ngươi sẽ đem cái kia Tiếp Dẫn Sứ tiêu diệt. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có thực lực kia.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi cái này đề nghị không tệ, ta sẽ nhận thức thật cân nhắc đấy.”

Người áo đen: “”

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nói: “Ta nhớ được, lúc trước Lục tiền bối từng nói qua, Dương gia chỉ nắm giữ mấy ngàn thế giới, như thế nào”

“Đó là cái gì niên đại sự tình?” Người áo đen đã cắt đứt Dương Diệp lời nói.

“Cũng là!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi bây giờ phải về Dương gia sao?”

Người áo đen nói: “Lập tức đi ngay.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Trở về lại để cho gia chủ của các ngươi thật sự nhận thức thật cân nhắc thoáng một phát, nói với hắn, ta là người tính tình không thật là tốt, thật phải đi về các ngươi Dương gia, có thể sẽ đem các ngươi Dương gia như vậy gà chó không yên.”

Người áo đen nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi yên tâm, Dương gia tại bên ngoài đệ tử tính tình đều không tốt, nhưng là sau khi trở về, đều sẽ thay đổi dễ bảo đấy.”

Nói xong, người áo đen quay người rời đi.

“Đợi một chút!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Người áo đen quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Cũng không có gì, tựu là nhắc nhở xuống, các ngươi nếu phái tiếp dẫn người tới đón ta, tốt nhất phái lợi hại điểm đến.”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Người áo đen: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1338: Vạn năm chuyện nhục nhã, hôm nay hoàn trả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương gia?

Dương Diệp đối với hai chữ này một điểm cảm giác đều không có, về phần cái gì nhận tổ quy tông, hắn càng là chưa bao giờ nghĩ tới. Chính hắn sống hảo hảo đấy, hồi trở lại Dương gia làm cái gì? Đi bị người khác khinh khỉnh? Hắn Dương Diệp có thể không bị coi thường. Về phần Dương gia quyền thế, cái kia cùng hắn càng không có sao rồi. Bởi vì quyền thế tại đại, đó cũng là Dương gia cho đấy, Dương gia ngày nào đó nếu xem ngươi khó chịu, người ta tùy thời có thể đem quyền lợi thu hồi đi.

Chính mình cường mới là Vương Đạo!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, hướng phía Kiếm Thần đảo vị trí tiến đến.

Càng tiếp cận Kiếm Thần đảo vị trí, vẻ này uy áp lại càng nặng, đến cuối cùng, Dương Diệp không thể không thi triển xuất Niết Bàn Cảnh kiếm ý đến chống cự, cái này lại để cho Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp đi tới Kiếm Thần vùng biển. Trước tiên, Dương Diệp đi đui mù nữ nhà gỗ, lúc này, cái kia nhà gỗ đã hóa thành trên đất mảnh vụn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, hắn nhìn lướt qua bốn phía, trầm mặc một lát, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía hư không. Không do dự, thân hình hắn lóe lên, hướng phía hư không bắn mạnh tới.

Càng lên cao, uy áp lại càng nặng, đến cuối cùng, hắn Niết Bàn Cảnh kiếm ý đều chỉ có thể miễn cưỡng chống cự!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới hư không, sau đó hắn gặp được đui mù nữ, ngoại trừ đui mù nữ, hắn còn gặp được một đầu long!

Hắc Long!

Tại đui mù nữ phía trên, là một đầu cực lớn Hắc Long, Hắc Long chỉ lộ ra một cái đầu, thân thể của hắn giấu ở hư không mây đen tầng mây nội. Tuy nhiên xem không đến thân thể của hắn, nhưng là hắn lộ ra đầu rồng cũng đã lại để cho Dương Diệp rung động rồi. Cái này đầu rồng nhiều đến bao nhiêu? Đại có chút không cách nào hình dung. Nói như vậy, cái này đầu rồng một chân râu rồng tựu đủ so cả người hắn đều còn muốn lớn hơn!

Cái kia đui mù nữ tại đây đầu Hắc Long trước mặt, nhỏ bé tựu như là một con kiến đứng tại một nhân loại trước mặt không thể không nói, hình tượng này có chút buồn cười.

Xa xa, đui mù nữ ngẩng đầu mặt hướng Hắc Long, “Co đầu rút cổ vạn năm rồi, rốt cục chịu đi ra sao?”

“Nữ nhân!”

Hắc Long cúi người nhìn hằm hằm lấy đui mù nữ, “Ngươi khốn bản tôn vạn năm, vạn năm chuyện nhục nhã, hôm nay bản tôn muốn ngươi gấp trăm lần hoàn trả!”

Thanh âm rơi xuống, Hắc Long đầu rồng trực tiếp đáp xuống, hướng phía Minh Nữ đụng tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt có một tia lo lắng. Tuy nhiên đui mù nữ thực lực rất cường, nhưng là cái này Hắc Long bày ra thực lực cũng cực kỳ khủng bố, cái này đui mù nữ có thể chống đở được cái này Hắc Long sao?

Trong tràng, đui mù nữ sắc mặt không thay đổi, nàng chậm rãi duỗi ra tay phải, sau đó cách không đối với Hắc Long nhẹ nhàng chấn động. Chưởng xuất, một cổ lực lượng vô hình tự nàng trong lòng bàn tay tuôn ra, trong chốc lát, tại đui mù nữ trước mặt không gian lập tức như là đá rơi xuống nước đầm, nổi lên từng đạo gợn sóng, những... Này gợn sóng tầng tầng lớp lớp hướng phía cái kia Hắc Long dũng mãnh lao tới, rất nhanh, những... Này gợn sóng cùng Hắc Long đụng vào nhau.

Oanh!

Toàn bộ hư không kịch liệt run lên, một đạo nổ vang âm thanh như sấm âm thanh tại Dương Diệp bên tai vang vọng mà lên, chấn địa Dương Diệp màng tai từng cơn đau đớn. Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng thi triển xuất Niết Bàn Cảnh kiếm ý tướng chính mình bao vây lại.

"Rống!"

Xa xa bỗng nhiên truyền đến Hắc Long tiếng rống giận dữ, Dương Diệp đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy cái kia Hắc Long đầu rồng đã về tới trước kia vị trí, tại hắn Long trên đầu Long Lân đã rạn nứt ra.

Trong tràng, đui mù nữ bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt, một cỗ đáng sợ khí tức tự hắn trong cơ thể phát ra, đem làm cổ hơi thở này sau khi xuất hiện, toàn bộ hư không đều chịu kịch liệt kích động lên.

Xa xa Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng hướng về sau lui ngàn trượng. Nhìn xem trong sân Hắc Long cùng đui mù nữ, Dương Diệp thần sắc cực kỳ ngưng trọng. Cái này đui mù nữ cùng Hắc Long thực lực, tuyệt đối với đã đã vượt qua Bán Thần cấp độ. Có thể nói, cái kia đạt tới Bán Thần Nhiếp Vô Mệnh cùng cái này đui mù nữ cùng Hắc Long. Căn bản không phải một cái cấp bậc đấy!

truy cập http://
truyencuatui.net / để đọc truyện Trong hư không, Hắc Long gắt gao nhìn xem đui mù nữ, trong mắt hắn, ngoại trừ lệ khí còn có ngưng trọng. Yên lặng một cái chớp mắt, hắn bỗng nhiên thân thể bãi xuống, một cái long trảo từ cái này hư không tầng mây bên trong chui ra, cực lớn long trảo tựa như một tòa đại sơn, cái này có thể so với đại sơn long trảo tự không trung hung hăng rơi xuống, hướng phía phía dưới đui mù nữ đè ép xuống dưới.

Đui mù nữ tại Hắc Long tại đây chỉ long trảo trước mặt lộ ra cực kỳ nhỏ bé, nếu như không nhìn kỹ, căn bản nhìn không tới người nàng, bởi vì Hắc Long long trảo thật sự quá lớn quá lớn.

Nhưng là, đối mặt cái này sợi khổng lồ Hắc Long, đui mù nữ sắc mặt lại có vẻ phi thường bình tĩnh.

Ở đằng kia chỉ long trảo đi vào đui mù nữ đỉnh đầu không sai biệt lắm trăm trượng lúc, đui mù nữ lần nữa vươn bàn tay như ngọc trắng, nàng lòng bàn tay phải hướng lên, trong chốc lát, nàng lòng bàn tay xuất không gian bỗng nhiên quỷ dị vặn vẹo lên, ngay sau đó, một cái thấu mật màu trắng năng lượng bàn tay như ngọc trắng từ cái này vặn vẹo không gian vọt ra.

Cái con kia màu trắng năng lượng bàn tay như ngọc trắng trực tiếp phóng lên trời, hướng phía phía chân trời cái kia chỉ long trảo oanh tới.

Một bên, Dương Diệp nhướng mày, cái này màu trắng năng lượng bàn tay như ngọc trắng có chút quỷ dị, nó những nơi đi qua, không gian giống như là xảy ra chuyện gì biến hóa, có chút cùng loại lúc trước Nhiếp Vô Mệnh cái kia năng lượng quyền ấn, nhưng là cùng đối phương lại có chút không giống với, đến cùng khác nhau ở đâu, hắn cũng không nói lên được.

Xa xa, cái con kia năng lượng màu trắng bàn tay như ngọc trắng tại Dương Diệp trong ánh mắt cùng cái con kia cực lớn long trảo hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, phía chân trời toàn bộ hư không lập tức kịch liệt kích động lên, phảng phất muốn sụp đổ. Mà cái con kia cực lớn long trảo tắc thì trực tiếp rút về cái kia màu đen tầng mây ở trong, nhưng mà cái con kia năng lượng bàn tay như ngọc trắng nhưng lại cũng không biến mất, mà là tốc độ không chỉ xông về cái kia hư không phía trên tầng mây nội.

Oanh!

Tại tầng mây kia ở trong, lần nữa truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, theo đạo này tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Hắc Long thân thể lập tức kịch liệt run lên. Dương Diệp phát hiện, tại Hắc Long cái kia cực lớn trong con ngươi, có một tia đau đớn. Bất quá thoáng qua, cái này tơ đau đớn chính là hóa thành dữ tợn, ngay sau đó, một cái cực lớn đuôi rồng tự tầng mây kia bên trong chui ra.

Khi nhìn thấy cái này sợi đuôi rồng lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, cái này đuôi rồng trải rộng màu đen như mực lân phiến, đem làm nó sau khi xuất hiện, toàn bộ hư không ở trong không gian đều là chịu vặn vẹo lên, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng uy áp cùng khí tức đập vào mặt, làm cho Dương Diệp khí tức cứng lại, Dương Diệp vội vàng lần nữa hướng về sau lui ngàn trượng, sau đó điên cuồng tuôn ra ra bản thân Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Xa xa, đem làm cái này sợi đuôi rồng sau khi xuất hiện, đui mù nữ lông mày kẻ đen có chút nhàu lên, lúc này, cái kia Hắc Long bỗng nhiên phát ra rồi một đạo nộ về sau, ngay sau đó, cái kia cực lớn đuôi rồng tự phía chân trời hướng phía đui mù nữ quét ngang mà xuống.

Oanh!

Đuôi rồng những nơi đi qua, hư không không gian trực tiếp từng khúc sụp đổ, một sợi không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở phía chân trời hư không phía trên.

Xa xa, đui mù nữ lông mày kẻ đen nhíu chặt, nàng tay phải có chút xoay tròn, sau đó bàn tay hóa chỉ, tăng cường, nàng ngón tay ngọc bay thẳng đến cái kia đuôi rồng đỉnh rồi đi lên. Một đạo năng lượng chùm tia sáng tự đui mù nữ ngọc trong ngón tay phóng lên trời, năng lượng chùm tia sáng tốc độ cực nhanh, lập tức chính là oanh tại cái kia Hắc Long đuôi rồng phía trên.

Oanh!

Năng lượng chùm tia sáng ầm ầm nghiền nát, mà cái kia đuôi rồng tắc thì kịch liệt run lên, hắn thượng Long Lân trực tiếp rạn nứt ra, máu tươi tự trong đó tràn ra trụy lạc, uyển như mưa xuống. Nhưng mà cái này sợi đuôi rồng nhưng lại không có dừng lại, mà là tốc độ không giảm hướng xuống Phương đui mù nữ quét xuống dưới.

Lúc này, đui mù nữ thể nội bỗng nhiên tuôn ra một đạo quang mang, ngay sau đó, đui mù nữ toàn bộ người hóa làm một đạo lưu quang phóng lên trời, hướng cái kia Hắc Long đụng tới.

Oanh!

“NGAO!”

Một đạo nổ vang âm thanh cùng một đạo tiếng thảm thiết đồng thời ở trên hư không phía trên vang vọng mà lên, tại Dương Diệp trong ánh mắt, cái kia Bạch Long đuôi rồng như là như giật điện rút về màu đen tầng mây ở trong, mà cái kia hóa thành lưu quang đui mù nữ tắc thì tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, muốn xuất thủ cứu giúp, bất quá đúng lúc này, cái kia đạo lưu quang nhưng lại ngừng lại, rất nhanh, lưu quang tán đi, đui mù nữ xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Lúc này đui mù nữ ngoại trừ sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng bên ngoài, cũng không có đáng ngại khác!

Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, sau đó chuẩn bị xuất thủ tương trợ, trước kia không ra tay, là vì không biết cái này Hắc Long thực lực, tùy tiện xuất thủ, khả năng trợ không được đui mù nữ, ngược lại cho nàng thè lưỡi ra liếm phiền toái. Hiện tại đối với cái này Hắc Long thực lực đã có nhất định hiểu rõ, cái này Hắc Long tuy nhiên cường hãn, nhưng là nếu như hắn tại tăng thêm Kiếm Linh, vẫn có thể có tới liều mạng đấy.

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị xuất thủ lúc, đui mù nữ thanh âm bỗng nhiên tại trong đầu hắn vang lên, “Đây là ta chuyện của mình, ta tự mình tới giải quyết.”

Thanh âm rơi xuống, đui mù nữ bỗng nhiên phóng lên trời, ngay sau đó, vô số đạo lưu quang xuất hiện ở trong tràng, những... Này lưu quang hóa thành từng đạo cột sáng hướng phía cái kia hư không phía trên Hắc Long oanh tới.

“Rống!”

Tầng mây bên trong truyền đến Hắc Long tiếng rống giận dữ, đón lấy, toàn bộ tầng mây bỗng nhiên quấy bắt đầu chuyển động, rất nhanh, những cái... Kia tầng mây toàn bộ hóa thành hư vô, cái kia Hắc Long thân thể một cuốn, bay thẳng đến phía dưới đui mù nữ lao xuống mà đi.

Khi nhìn thấy Hắc Long bản thể lúc, Dương Diệp không khỏi là đui mù nữ ngắt một bả đổ mồ hôi, cái này Hắc Long quá lớn! Hắn đã không biết phải hình dung như thế nào cái này khổng lồ Hắc Long rồi!

Thằng này đến tột cùng sống bao lâu rồi hả?

Xa xa, từng đạo nổ vang âm thanh không ngừng vang lên, vô số năng lượng chùm tia sáng nghiền nát, không chỉ chùm tia sáng, liền không gian cũng đã nghiền nát. Lúc này đui mù nữ cùng Hắc Long là ở vào không gian trong hắc động chiến đấu. Người bình thường là không cách nào tại không gian trong hắc động tồn tại quá lâu đấy, bởi vì cỗ kia có Thôn Phệ Chi Lực, người bình thường căn bản khó có thể ngăn cản. Nhưng là cái này đui mù nữ cùng Hắc Long hiển nhiên không phải người bình thường

Bởi vì Hắc Long cùng đui mù nữ chiến đấu quá mức kịch liệt, Dương Diệp không khỏi vừa lui tại lui, lúc này, hắn đã lui gần vạn trượng!

Dương Diệp gắt gao nhìn phía xa, lúc này, cổ sao (kiếm, vỏ) đã xuất hiện tại hắn trong tay trái, tại cổ trong vỏ, là kiếm tổ. Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn huyền khí cũng điên cuồng vận chuyển. Hắn lúc này, vận sức chờ phát động!

Chỉ cần đui mù nữ gặp nguy hiểm, hắn sẽ lập tức xuất thủ tương trợ!

Tuy nhiên cử động lần này sẽ đắc tội cái kia Hắc Long, nhưng là, đừng nói một sợi Hắc Long, tựu là mười sợi Hắc Long tại đó, hắn cũng muốn xuất thủ. Đui mù nữ không chỉ có là Minh Nữ Tam tỷ, càng đối với hắn có ân, có thể nói, chi hai lần trước nếu không là đui mù nữ xuất thủ tương trợ, hắn chỉ sợ đã sớm vẫn lạc. Cho nên, đui mù nữ nếu là có nguy hiểm, hắn có thể nào ngồi yên không lý đến?

Dương Diệp gắt gao nhìn phía xa, trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, đúng lúc này, trong tràng dị biến nổi lên. Một chân cự chỉ đột nhiên từ phía dưới chui ra, căn này cự chỉ tốc độ cực nhanh, nhanh đến Dương Diệp đều không có kịp phản ứng chính là oanh tại xa xa cái kia phiến lưu quang trung tâm.

Oanh!

Xa xa đui mù nữ phát ra sở hữu tất cả lưu quang lập tức hóa thành hư vô, ngay sau đó, đui mù nữ trực tiếp bị căn này cự chỉ chấn đến rồi mấy vạn trượng bên ngoài, rất nhanh, đui mù nữ ngừng lại, tại khóe miệng nàng, có một vòng đỏ thẫm.

“Vạn năm rồi. Đui mù nữ, năm đó ta diệt kiếm Thần cung, ngươi bọ ngựa bắt ve, lấy Ngân Hà Kiếm Đồ, hôm nay, là thời điểm giao ra đây rồi.”

Lúc này, một giọng nói chậm rãi xuất hiện ở trong tràng.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1339: Thật sự không được, vậy thì chạy a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệt người của kiếm thần cung xuất hiện!

Mà người này chính mình còn giống như bái kiến, bởi vì thanh âm này xác thực rất quen thuộc!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa, chỉ thấy xa xa hư không

không gian bỗng nhiên vỡ ra, ngay sau đó, một gã mặc áo bào xám lão giả đi ra. Khi nhìn thấy người này lão giả lúc, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Kiếm hư!

Trước mắt người nọ là kiếm hư!

“Làm sao có thể?”

Dương Diệp trong mắt tràn đầy khó có thể tin, kiếm hư là diệt kiếm Thần cung người thần bí?

Xa xa, đui mù nữ mặt hướng theo trong không gian đi tới kiếm hư, nói: “Ẩn núp vạn năm rồi, hôm nay rốt cục cam lòng (cho) đi ra.”

Kiếm hư nhạt âm thanh nói: “Ngươi lúc trước mạnh mẽ bắt lấy Ngân Hà Kiếm Đồ, không phải là vì lại để cho ta đi ra không?”

Đui mù nữ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Hôm nay các ngươi đều tại, vậy hôm nay chúng ta sẽ đem sự tình triệt để giải quyết a.” Thanh âm rơi xuống, đui mù nữ không gian chung quanh bỗng nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

“Ta có một chuyện không rõ!”

Lúc này, kiếm hư bỗng nhiên nói: “Đui mù nữ, theo ta được biết, ngươi cùng Kiếm Thần cung không thân chẳng quen, cùng năm đó Kiếm Vô Cực càng là không có bất kỳ cùng xuất hiện, vì sao ngươi muốn làm kiếm Thần cung báo thù? Điểm ấy, ta suy nghĩ vạn năm đều không có nghĩ thông suốt. Chẳng lẽ nói, ngươi thật là là nhớ năm đó Kiếm Thần cung chính là cái kia nho nhỏ ngoại môn đệ tử?”

Đem làm kiếm hư thanh âm rơi xuống lúc, Dương Diệp phát hiện, xa xa đui mù Nữ Thần sắc lập tức lạnh lên, phải nói là có chút dữ tợn. Cùng lúc đó, một cỗ ngập trời sát ý lăng không xuất hiện ở bốn phía, cỗ này vẫn còn như thực chất sát ý cực kì khủng bố, vậy mà lại để cho lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý hắn đều thiếu chút nữa bị ảnh hưởng tâm trí!

“Xem ra là sự thật!”

Kiếm hư cười khẽ một tiếng, tay phải nhẹ nhàng một vòng, một đạo trong suốt khe hở tự trong cơ thể hắn tản ra, đem làm cỗ này khe hở sau khi xuất hiện, hắn chung quanh cái kia chút ít sát ý lập tức biến mất vô tung vô ảnh. Đón lấy, hắn nhìn về phía đui mù nữ, nói:

“Không nghĩ tới, ngươi bực này cường giả, vậy mà sẽ vì năm đó Kiếm Thần cung một cái không ngờ ngoại môn đệ tử tướng chính mình vây ở chỗ này vạn năm! Thật sự là si tình vô cùng ah!”

Đui mù nữ bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., “Vạn năm rồi. Các ngươi nên giải thoát rồi, ta cũng nên giải thoát rồi. Hôm nay, làm kết thúc a.”

Kiếm hư khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Xác thực nên làm kết thúc rồi.”

Thanh âm rơi xuống!

Oanh!

Một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên từ kiếm hư trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, xa xa Dương Diệp sắc mặt thốt nhiên đại biến.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh!

Cái này kiếm hư kiếm ý dĩ nhiên là nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Đui mù nữ lông mày kẻ đen cau lại, bất quá rất nhanh chính là giãn ra, “Khó trách ngươi dám xuất hiện, nguyên lai là đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý.”

“Nửa bước Quy Nguyên cảnh?”

Kiếm hư nhẹ cười cười, nói: “Bây giờ là nửa bước, đợi sẽ tựu là chân chính Quy Nguyên cảnh rồi.”

Đui mù nữ không có ở nói chuyện, chuẩn bị xuất thủ, ngay tại đui mù nữ muốn động thủ lúc, một bên Dương Diệp bỗng nhiên thân hình khẽ động đi tới đui mù nữ bên cạnh. Phát giác được Dương Diệp đã đến, đui mù nữ lông mày kẻ đen nhàu lên, “Ngươi không phải đối thủ của bọn họ.”

Dương Diệp nói: “Hai người bọn họ đánh ngươi một cái, quá không công bình.” Tuy nhiên đui mù nữ thực lực nghịch thiên, nhưng là hắn cũng đã nhìn ra. Đui mù nữ nếu là một mình chống lại cái này Ma Long hoặc là kiếm hư, nhất định là thắng dễ dàng đấy. Nhưng là dùng một địch hai lời mà nói..., đui mù nữ khẳng định không có gì phần thắng. Cho nên, hắn phải đứng ra.

“Đừng nóng vội, ngươi không chạy thoát được đâu!”

Lúc này, kiếm hư ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Kỳ thật, ngươi thật sự khiến ta kinh nha, phi thường kinh ngạc. Ta không phải không thừa nhận, tự sư huynh của ta Kiếm Vô Cực về sau, thiên phú của ngươi xác thực là minh ngục đại lục từ trước tới nay tốt nhất một cái. Không, phải nói, thiên phú của ngươi đã siêu việt sư huynh của ta rồi.”

“Sư huynh của ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm hư, nói: “Sư huynh của ngươi là Kiếm Vô Cực!”

“Thật bất ngờ?”

Kiếm hư cười nói: “Dương Diệp, kỳ thật ta thật sự rất thưởng thức ngươi đấy, đặc biệt là của ngươi xử sự phong cách, ta cảm thấy được, giống như ngươi vậy người, mới thật sự là kiếm tu. Mà sư huynh của ta cái loại người này, rất bảo thủ hủ rồi. Cái gì đại nghĩa, cái gì chính nghĩa, ta không thích nhất đúng là cái kia chụp vào.”

“Cho nên ngươi sẽ đem Kiếm Thần cung tiêu diệt!” Dương Diệp nói.

“Ta đương nhiên muốn diệt!”

Kiếm hư mặt lộ vẻ dữ tợn, “Hắn còn sống thời điểm, một mực áp ta một bậc, Kiếm Thần cung đồ tốt, cũng đều là hắn trước dùng, thế nhân chỉ biết là hắn Kiếm Vô Cực, không có ai biết ta kiếm hư. Tốt, ta thực lực không bằng hắn, hắn đè nặng ta, đồ tốt, ví dụ như Kiếm Thần ấn đều cho hắn, đây cũng là bình thường đấy.”

“Đã ngươi như vậy tầm nhìn khai phát, như thế nào còn muốn diệt kiếm Thần cung!” Dương Diệp có chút khó hiểu.

Kiếm hư sắc mặt càng phát ra dữ tợn, “Hắn còn sống thời điểm, Kiếm Thần cung cái gì đều là hắn đấy, ta tài nghệ không bằng người, ta nhận biết. Nhưng là, hắn vẫn lạc về sau, Kiếm Thần cung vốn nên quy ta chấp chưởng, Kiếm Thần ấn cũng Vốn là phải là của ta, nhưng là, ngươi biết rõ hắn vẫn lạc thời điểm di ngôn sao? Hắn di ngôn là ta kiếm hư không được chấp chưởng Kiếm Thần cung, Kiếm Thần ấn cùng Ngân Hà Kiếm Đồ càng không thể rơi vào ta tay! Hắn không muốn ta biết rõ Kiếm Vực bí mật, hắn không muốn ta có một ngày siêu việt hắn, ha ha”

Nói xong lời cuối cùng, kiếm hư đã rơi vào điên cuồng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm hư, sau đó sờ lên chính mình trên trán Kiếm Thần ấn, nói: "Lúc trước ngươi lại để cho ta đi Kiếm Thần cung, mục đích là lại để cho ta đi thanh kiếm thần ấn lấy ra, đã có Kiếm Thần ấn, ngươi là có thể đạt tới chính thức Quy Nguyên cảnh kiếm ý, đúng không?"

"Ngươi rất thông minh!"

Kiếm hư cười nói: "Kỳ thật, ta cũng chỉ là ôm thử xem tâm tính, bởi vì ngươi bên cạnh nữ nhân này thế nhưng mà Hận Kiếm tu hận thấu xương, có thể ta không nghĩ tới, ngươi vậy mà thật sự đi. Hơn nữa, còn tướng Kiếm Thần ấn cho mang đi ra rồi, ngươi thật sự lại để cho ta rất kinh ngạc. Đương nhiên, hơn nữa là kinh hỉ. Bất quá để cho nhất ta kinh hỉ chính là, Kiếm Thần ấn bản thể vậy mà mình lau đi ý thức, ha ha cái này thật sự là trời cũng giúp ta. Dù sao, nếu như nó không mình lau đi ý thức lời mà nói..., muốn thu phục chiếm được nó sẽ rất phiền toái."

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm hư, nói: "Ta còn một điều không rõ, Kiếm Thần ấn ta sớm đã được đến, thực lực của ngươi viễn siêu ta, vì sao không cướp lấy?"

"Hắn không dám!"

Nói chuyện chính là đui mù nữ, "Thực lực của ngươi cũng không yếu, hắn nếu muốn cướp lấy Kiếm Thần ấn, nhất định phải muốn bạo lộ chính mình thực lực chân thật, chỉ cần hắn bạo lộ chính mình thực lực chân thật, ta sẽ trước tiên biết rõ. Hiện tại hắn dám ra đây, là vì cái này Ma Long năm đó thương thế đã khôi phục, hơn nữa thực lực tăng nhiều."

"Hiện tại lấy, cũng không muộn!" Kiếm hư cười lạnh nói.

Dương Diệp nhìn về phía đui mù nữ, cười khổ cười, nói: "Nếu như kiếm của ta thần ấn thật sự bị hắn cầm lấy đi, phải hay là không tính toán lừa được ngươi?"

"Vâng!" Đui mù nữ thẳng thắn.

Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng trong hư không Ma Long, sau đó nói: "Lúc trước hai người bọn họ cộng lại đều đánh không lại ngươi, vì cái gì ngươi không đem cái này đầu đại gia hỏa trực tiếp cho làm thịt?"

Đui mù nữ có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Nó ẩn thân đáy biển ở trong chỗ sâu, ta như xuống biển cùng nó chiến đấu, ta giết không được nó. Hơn nữa, đại chiến bắt đầu, Kiếm Thần vùng biển Thủy sẽ bao phủ minh ngục đại lục, không chỉ nước biển sẽ bao phủ minh ngục đại lục, địa tâm cũng sẽ nổ tung ra, khi đó, minh ngục đại lục tướng triệt để biến mất. Nơi này là nhà của hắn, ta không muốn tướng chi bị phá huỷ!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực, nếu như đui mù nữ cùng cái này Hắc Long không đến hư không chiến đấu, dùng hai người bọn họ thực lực, cái này minh ngục đại lục tuyệt đối sẽ bị bọn hắn cho đánh không có.

Đúng lúc này, xa xa kiếm hư bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Ma Long, nói: "Ngăn chặn nữ nhân này, nửa khắc đồng hồ là tốt rồi."

"Có thể!"

Ma Long thanh âm rơi xuống, hai cái long trảo lập tức tự không trung hướng phía phía dưới đui mù nữ cùng Dương Diệp trảo đi qua.

Đui mù nữ mặt hướng Dương Diệp, "Có thể kiên trì bao lâu?"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Không biết!" Nói xong, hắn nhìn về phía đui mù nữ, nói: "Ngươi cần bao lâu giải quyết cái này đại gia hỏa?"

"Ta cũng không biết!" Đui mù nữ nói.

Dương Diệp: ""

Đui mù nữ vỗ nhẹ nhẹ đập Dương Diệp bả vai, nói: "Thật sự không được, vậy thì chạy a, ta không trách ngươi!" Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Chạy?

Dương Diệp cười khổ cười, cái này kiếm hư sẽ để cho hắn chạy sao? Hiển nhiên không biết. Đương nhiên, nếu như hắn ngoan ngoãn tướng Kiếm Thần ấn dâng, đối phương có thể sẽ lại để cho hắn chạy. Nhưng là nếu như hắn làm như vậy, cái này không phải là chạy tới hố đui mù nữ sao? Hơn nữa, Kiếm Thần ấn bây giờ là đồ đạc của hắn, lại để cho hắn giao ra đây? Không có cửa đâu cưng!

"Dùng ta đối với ngươi rất hiểu rõ, ngươi chắc chắn sẽ không chính mình ngoan ngoãn tướng Kiếm Thần ấn giao ra đây, cho nên, ta tự mình tới lấy!"

Kiếm hư chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, mỗi đi một bước, tựu có một cỗ kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, những... Này kiếm ý cũng không có công kích Dương Diệp, mà là hiện lên rồi Dương Diệp bốn phía, tướng Dương Diệp bao quanh vây lại. Hiển nhiên, hắn là sợ Dương Diệp trốn. Tuy nhiên hắn hiện tại đuổi đến lên, nhưng là như vậy sẽ lãng phí thời gian.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đem làm những cái... Kia nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý đi vào chung quanh hắn về sau, hắn kiếm của mình ý chính là thối lui đến rồi trước mặt của hắn, bất quá cũng không có lùi về trong cơ thể. Kiếm ý là có linh đấy, nó rất rõ ràng Dương Diệp tính tình, nếu như nó liền kiếm của đối phương ý cũng không dám đối mặt, như vậy, khó bảo toàn Dương Diệp sẽ không tại tới một lần đốt ý

Phải biết, ban đầu ở kiếm Thần Sơn lúc, Dương Diệp cứ như vậy trải qua!

Đánh không lại không sao, nhưng là ngươi đánh cũng không dám đánh, vậy thì thật xấu hổ chết người ta rồi, đây cũng là Dương Diệp không thể dễ dàng tha thứ đấy!

Bởi vậy, dù cho kiếm hư kiếm ý so Dương Diệp kiếm ý hiếu thắng, nhưng là Dương Diệp kiếm ý vẫn không có lùi về trong cơ thể.

Rất nhanh, kiếm hư đi tới Dương Diệp trước mặt mười trượng có hơn, “Kiếm Thần ấn có thể tăng lên người kiếm ý, ngươi không đề cập tới thăng kiếm của mình ý sao? Nếu không phải tăng lên, bởi vì kiếm ý áp chế, ngươi ở trước mặt ta tướng không có chút nào sức hoàn thủ, không phải sao?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng trong hư không, lúc này đui mù nữ hiển nhiên không có ở lưu thủ, toàn bộ hư không đều trải rộng lưu quang, đúng lúc này, cái kia Hắc Long thân thể cao lớn trực tiếp đã trở thành sống bia ngắm. Tại đui mù nữ điên cuồng công kích đến, cái kia Hắc Long đã hoàn toàn bị áp chế, Hắc Long bại lui, chỉ là vấn đề thời gian!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng kiếm hư, nói: “Người khác đều nói ta là đương kim đại lục đệ nhất kiếm tu, kỳ thật ngươi mới là. Ra, cho ta xem xem đã từng Kiếm Vô Cực sư đệ thực lực mạnh bao nhiêu!”

Kiếm hư ánh mắt tại Dương Diệp trên tay cổ sao (kiếm, vỏ) nhìn thoáng qua, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Vậy thì đến!”

“Đến!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn phải tay nắm lấy chuôi kiếm mạnh mà nhổ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1340: Bởi vì kiếm trong tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt cái này đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh Kiếm Hư, Dương Diệp sao dám chủ quan?

Vừa ra tay tựu là chân chính trảm thiên rút kiếm thuật!

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh bỗng nhiên tại toàn bộ trong hư không vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo sáng như tuyết kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ kích xạ mà ra. Kiếm khí những nơi đi qua, không gian lập tức như là giấy giống như, trực tiếp bị xé nứt ra, cùng lúc đó, dùng cái này đạo kiếm khí làm trung tâm, phương viên chung quanh mấy ngàn trượng nội không gian tại thời khắc này đều là rạn nứt rồi ra!

Tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, Kiếm Hư thần sắc là ngưng trọng đấy. Kỳ thật, Dương Diệp là không có tư cách cùng hắn giao thủ đấy, dù là hắn không phải nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, Dương Diệp đều không phải là đối thủ của hắn. Nhưng là, hắn cũng không có khinh thị Dương Diệp.

Vì cái gì?

Bởi vì Dương Diệp kiếm trong tay.

Kiếm cùng vỏ kiếm kết hợp, siêu việt phẩm giai, đây là thuộc về cùng Ngân Hà Kiếm Đồ cùng cấp bậc tồn tại. Tăng thêm Dương Diệp bản thân là kiếm tu, lại có Kiếm Thần ấn, bởi vậy, hắn sao dám khinh thị Dương Diệp?

Nói đơn giản một chút tựu là Dương Diệp tuy nhiên cảnh giới cùng thực lực không bằng hắn, nhưng là Dương Diệp trang bị tốt!

Dương Diệp trang bị kém không nhiều lắm đều là thuộc về nghịch thiên tồn tại ah!

Không dám khinh thường, Kiếm Hư thủ đoạn khẽ động, trong chốc lát, tại hắn trước mặt lăng không xuất hiện một cổ kinh khủng kiếm ý, ngay sau đó, dùng Kiếm Hư làm trung tâm, tại hắn không gian chung quanh bỗng nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, vô số đạo màu vàng kiếm quang đột nhiên từ hắn chung quanh không gian điện xạ mà ra, cuối cùng dày đặc chập choạng chập choạng địa hướng phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia oanh tới!

Tuy nhiên những... Này kiếm quang đều là năng lượng biến thành, nhưng là tại nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý gia trì xuống, những... Này kiếm quang tại thời khắc này cơ hồ thực chất hóa, mỗi một chuôi kiếm ẩn chứa uy lực đều cực kỳ khủng bố.

Rầm rầm rầm

Rất nhanh, trong tràng vang lên từng đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, theo tiếng oanh minh vang lên, Dương Diệp cùng Kiếm Hư không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, thoáng qua, dùng hai người làm trung tâm, chung quanh vạn dặm nội không gian trực tiếp ầm ầm nghiền nát.

Một mảnh đen kịt!

Còn chưa xong, vô số kiếm khí cùng kiếm quang tại đây phiến đen kịt vết nứt không gian bên trong không ngừng bắn tung tóe, cái này lại để cho không gian chung quanh hắc động đều chịu rung động bắt đầu chuyển động.

Cứ như vậy, ước chừng đã qua hơn hai mươi tức, trong tràng chậm rãi khôi phục bình tĩnh, không gian cũng khôi phục bình thường.

Trong tràng, Dương Diệp cùng Kiếm Hư tương đối mà đứng, giữa hai người cách xa nhau ngàn trượng.

Trầm mặc mấy tức, bỗng nhiên, Kiếm Hư trước ngực rạn nứt ra, mấy đạo máu tươi tự hắn trước ngực kích xạ mà ra, bất quá rất nhanh, hắn trước ngực miệng vết thương chính là bị một cổ thần bí chi lực ngăn chặn, sau đó miệng vết thương bắt đầu chậm rãi khôi phục.

Kiếm Hư ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, “Rất mạnh kiếm kỹ, so kiếm Thần cung bất luận cái gì kiếm kỹ đều hiếu thắng, đương nhiên, ngoại trừ Ngân Hà Kiếm Đồ.”

Khục!

Xa xa, Dương Diệp ho nhẹ một tiếng, lập tức, một vòng máu tươi tự hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra ra, cùng lúc đó, thân thể của hắn đã ở trong khoảng khắc biến thành màu đỏ. Nhìn kỹ phía dưới tựu sẽ phát hiện, hắn toàn thân cao thấp, đã trải rộng kiếm động. Nhục thể của hắn là Kỷ Nguyên cảnh, rất cường, nhưng là, trước mắt cái này Kiếm Hư càng mạnh hơn nữa!

Có thể diệt người của kiếm thần cung, sẽ nhược sao?

Có thể nói, nếu như không phải hắn có được kiếm tổ, hắn liền cùng đối phương một trận chiến tư cách đều không có!

Mặc dù có điểm mất mặt, nhưng cái này là sự thật!

“Theo như ta đoán chừng, ngươi có lẽ còn có thể thi triển một lần cái này kiếm kỹ!”

Kiếm Hư hướng phía Dương Diệp đi đến, “Ra, thi triển ngươi một kích cuối cùng a!” Thanh âm rơi xuống, một cỗ kiếm ý lăng không xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, vô số năng lượng kim kiếm rậm rạp chằng chịt xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó hợp thành một mặt màu vàng năng lượng kiếm thuẫn, kiếm thuẫn xuất, một đạo kim sắc kiếm quang lập tức tự trong đó tuôn ra, sau đó tầng tầng lớp lớp địa che trùm lên kiếm thuẫn phía trên.

Cùng lúc đó, một cỗ lăng lệ ác liệt kiếm khí dồn thẳng vào Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua hư không, lúc này, đui mù nữ y nguyên đang cùng Hắc Long kịch chiến, Hắc Long còn là đang ở hạ phong, hơn nữa lúc này Hắc Long cơ hồ là chỉ có tại bị đánh. Nhưng là, đui mù nữ muốn giết chết Hắc Long, tại trong thời gian ngắn hiển nhiên là chuyện không thể nào!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn biết rõ, chờ mong đui mù nữ giải quyết Hắc Long về sau giúp hắn là không được. Niệm đến tận đây, Dương Diệp không tại do dự, trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, rất nhanh, Kiếm Thần ấn càng ngày càng sáng, cùng lúc đó, kiếm ý của hắn cũng càng ngày càng mạnh, đã qua mấy tức

Oanh!

Dương Diệp trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế cùng kiếm ý, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, Kiếm Hư vây quanh ở Dương Diệp chung quanh cái kia chút ít kiếm ý lập tức bị Dương Diệp kiếm ý cho chấn ra.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Tại biết được đui mù nữ không cách nào tại trong thời gian ngắn giải quyết Hắc Long về sau, Dương Diệp quyết đoán lựa chọn rồi tướng kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, chỉ có kiếm ý đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh, hắn có thể có cùng trước mắt Kiếm Hư đối kháng!

“Nửa bước Quy Nguyên cảnh!”

Kiếm Hư hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn hướng phía trước một ngón tay điểm ra, vạch, một thanh màu vàng năng lượng trường kiếm lập tức điện xạ mà ra, tốc độ cực nhanh, lại để cho Dương Diệp đều không thấy rõ quỹ tích. Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi, tâm niệm vừa động, vội vàng tế chỗ U Linh thuẫn.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài.

Dương Diệp nhìn nhìn ngăn cản ở trước mặt mình U Linh thuẫn, lúc này, U Linh thuẫn thượng vậy mà xuất hiện tí ti vết rạn.

Thật nhanh! Hảo cường!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Kiếm Hư, không do dự, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía Kiếm Hư bắn mạnh tới. Không trung, Dương Diệp tay phải cầm thật chặt chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, kiếm ý cũng điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ, thân thể lực lượng cũng toàn lực tập trung

Còn chưa rút kiếm, Dương Diệp đơn dựa vào tốc độ cùng trên người phát ra lực lượng liền đem hắn những nơi đi qua không gian vỡ ra đến.

Dương Diệp đối diện, Kiếm Hư thần sắc lạnh dần, hắn tay phải chậm rãi nâng lên, trong chốc lát, trước mặt hắn cái kia màu vàng năng lượng kiếm quang tạo thành kiếm thuẫn lập tức rất nhanh xoay tròn. Theo kiếm thuẫn rất nhanh xoay tròn, từng đạo màu vàng kiếm khí từ cái này kim thuẫn bên trong kích xạ mà ra, chỉ là một cái chớp mắt, vô số màu vàng kiếm khí chính là kiếm xa xa Dương Diệp cho bao phủ.

Ông!

Mà đúng lúc này, ở đằng kia dày đặc màu vàng kiếm khí bên trong bỗng nhiên truyền đến một đạo kiếm minh thanh, kiếm minh tiếng vang lên, những cái... Kia màu vàng kiếm khí lập tức tán loạn. Ngay sau đó, một đạo kiếm quang trực tiếp bổ vào cái kia màu vàng kiếm thuẫn phía trên.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia màu vàng kiếm thuẫn lập tức ầm ầm vỡ vụn, mà ở màu vàng kiếm thuẫn vỡ vụn một khắc này, cái kia Kiếm Hư đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng lên trước mặt điện xạ mà ra.

Oanh!

Lại là một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân vang lên, sau đó trong tràng khôi phục không gian lần nữa sụp đổ

Một mảnh đen kịt!

Rất nhanh, không gian khôi phục bình thường, nhưng là thoáng qua về sau, cái kia khôi phục không gian chính là lần nữa sụp đổ như thế nhiều lần lặp lại không sai biệt lắm hơn mười lần về sau, trong sân không gian mới ổn định lại.

Trong tràng, Dương Diệp cùng cái kia Kiếm Hư cách xa nhau ngàn trượng, hai người đều đứng đấy không có động.

Tại Dương Diệp trên người, che kín rậm rạp chằng chịt kiếm động, tựa như bị vạn tiễn xuyên tâm qua giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng; Mà cái kia Kiếm Hư lúc này, Kiếm Hư cánh tay trái đã không thấy.

“Đem làm thật lợi hại!”

Lúc này, Kiếm Hư bỗng nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cái này kiếm kỹ, ta bình sinh chứng kiến kiếm kỹ bên trong, ngoại trừ Ngân Hà Kiếm Đồ phát ra kiếm trận bên ngoài, không có bất kỳ một môn kiếm kỹ có thể cùng mà so sánh với.” Trong lòng của hắn tự nhiên là khiếp sợ đấy, phải biết, nhưng hắn là so Dương Diệp cao suốt không sai biệt lắm tam giai ah!

Tuy nhiên Dương Diệp dựa vào là ngoại vật mới làm bị thương hắn, nhưng là, cái này cũng không có thể không nhận thức Dương Diệp khủng bố.

“Đáng tiếc vẫn không thể nào có giết chết ngươi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Kiếm Hư, hắn nguyên bản cho là mình kiếm ý tăng lên tới nửa bước Quy Nguyên cảnh về sau, có thể dựa vào cái này chính thức trảm thiên rút kiếm thuật một lần hành động đánh chết Kiếm Hư, nhưng là hắn thất vọng rồi. Trước mắt cái này Kiếm Hư thực lực, tuyệt đối với không kém lúc trước đế nữ, thậm chí so với lúc trước đế nữ còn mạnh hơn!

Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao cái này Kiếm Hư sống rồi không biết bao nhiêu năm!

“Giết ta?”

Kiếm Hư cười khẽ một tiếng, nói: “Dương Diệp, ngươi cái này kiếm kỹ nếu là có thể có vô hạn lần thi triển, không, không cần vô hạn lần, cho dù là ngươi có thể liên tục thi triển cái năm lần, ta lập tức quay đầu rời đi. Nhưng là đáng tiếc, dùng thực lực ngươi bây giờ, ngươi tối đa chỉ có thể thi triển hai lần, không phải sao?”

Nói xong, Kiếm Hư bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, lúc này, cái kia Ma Long đã hoàn toàn bị áp chế, không sai biệt lắm chỉ có bị đánh phần. Không thể không nói, khổng lồ Ma Long bị so với hắn nhỏ bé vô số lần đui mù nữ cuồng đánh, hình tượng này rất là buồn cười.

“Thật sự là nhịn được!”

Kiếm Hư cười lạnh một tiếng, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Ngươi còn có át chủ bài sao?”

“Ngươi tại kéo dài thời gian!” Dương Diệp hai mắt nhắm lại, Kiếm Hư vốn có thể trực tiếp xuất thủ đấy, kể cả trước kia hắn đang thi triển lần thứ nhất trảm thiên rút kiếm thuật về sau, đối phương có thể thừa cơ xuất thủ, dùng thực lực của đối phương cùng tốc độ, hoàn toàn có khả năng lại để cho hắn không có cơ hội thi triển tầng thứ hai trảm thiên rút kiếm thuật.

Nhưng là đối phương cũng không có làm như vậy! Chỉ có một giải thích, cái kia chính là đối phương tại kéo dài thời gian!

Tại sao phải kéo dài thời gian?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua hư không phía trên Hắc Long, chẳng lẽ Kiếm Hư là muốn mượn đui mù nữ tay giết chết Hắc Long? Không hợp lý ah! Nếu như Hắc Long bị đui mù nữ giết chết, dùng Kiếm Hư thực lực, nhất định là không cách nào đối kháng đui mù nữ.

"Rống!"

Ngay tại Dương Diệp nghi hoặc lúc, đỉnh đầu hư không phía trên Hắc Long đột nhiên phát ra rồi một đạo tiếng rống giận dữ, Dương Diệp cùng Kiếm Hư đồng thời ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Hắc Long toàn thân cao thấp xuất hiện một tầng hơi mỏng màu đen ánh sáng màng, đem làm tầng này màu đen ánh sáng màng sau khi xuất hiện, đui mù nữ những cái... Kia lưu quang oanh tại hắn trên người, không chỉ không có cho Hắc Long tạo thành nửa điểm tổn thương, ngược lại còn bị đánh tan!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, cái này Hắc Long trở nên mạnh mẽ rồi.

"Ma Long Nhất Tộc hắc ám thủ hộ, bọn hắn Long tộc cơ bản đều có loại này thủ hộ."

Lúc này, một bên Kiếm Hư bỗng nhiên cười nói: "Mỗi thi triển một lần, phòng ngự của bọn hắn cùng lực lượng tướng đạt được đại đại tăng lên, bất quá có thời gian hạn chế, như hắn, mười năm mới có thể thi triển một lần. Hiện tại, ta tại không cố kỵ. Cho nên, chiến đấu nên đã xong."

Nói xong, Nhiếp Thiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát vô số đạo màu vàng kiếm quang tự Kiếm Hư không gian chung quanh thoáng hiện mà ra, sau đó rậm rạp chằng chịt hướng phía Dương Diệp vị trí kích bắn đi.

Nhìn xem cái kia rậm rạp chằng chịt năng lượng kiếm quang, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, lúc trước hắn có nghĩ qua thi triển Kiếm Vực áp chế Kiếm Hư, nhưng là, vấn đề là Kiếm Hư không chỉ tại kiếm đạo thượng vượt qua hắn, đối phương chỉnh thể thực lực đều so với hắn mạnh quá nhiều.

Hắn cùng với đối phương ở giữa chênh lệch, không đơn thuần là kiếm đạo, còn có cảnh giới.

Mà Kiếm Vực ép tới ở Kiếm Hư kiếm ý, nhưng là, ép không được đối phương cảnh giới cùng thực lực! Đối phương cảnh giới cao hơn hắn quá nhiều, thi triển Kiếm Vực hậu quả tiếp theo là trực tiếp tuổi thọ bị đối phương hao hết.

“Không hổ là Kiếm Vô Cực sư đệ, không hổ là năm đó có thể diệt người của kiếm thần cung!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, tay phải hướng phía trước tìm tòi, đang muốn thi triển kiếm ý giới hạn, đúng lúc này

“Ha ha”

Một đạo tiếng cười to bỗng nhiên đột ngột địa tại cả phiến trong hư không vang lên.

Đem làm đạo này cười tiếng vang lên cái kia một cái chớp mắt, trong sân Ma Long cùng đui mù nữ còn có cái kia Kiếm Hư sắc mặt đều là thay đổi.

Dương Diệp sắc mặt cũng thay đổi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1341: Ăn Long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đui mù nữ cùng Kiếm Hư còn có Ma Long sắc mặt là biến thành đề phòng, mà Dương Diệp nhưng lại biến thành cuồng hỉ.

Vì cái gì?

Bởi vì đạo này tiếng cười chủ nhân hắn nhận thức, đúng là cái kia đã ngủ thật lâu thật lâu Cùng Kỳ!

“Không nghĩ tới vừa tỉnh tựu nghe thấy được tà ác khí tức, ha ha”

Thanh âm rơi xuống, một đạo bóng đen tự Dương Diệp trước ngực thoáng hiện mà ra, rất nhanh, Cùng Kỳ xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Phía chân trời, đui mù Nữ Thần sắc buông lỏng, bởi vì cái này Cùng Kỳ là từ Dương Diệp trong cơ thể chui đi ra đấy, nói cách khác, là cùng Dương Diệp cùng một nhóm. Mà cái kia Kiếm Hư cùng Hắc Long sắc mặt tắc thì có chút khó coi rồi, đặc biệt là Hắc Long, tại hắn cực lớn trong con ngươi, tràn đầy ngưng trọng, còn có một tia kiêng kị.

Hắn là Long, tại Yêu tộc chuỗi xích sinh vật thượng thuộc về đỉnh tồn tại, có rất ít yêu thú có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp, mà trước mắt cái này đưa hắn chưa bao giờ thấy qua yêu thú nhưng lại cho hắn cực độ cảm giác nguy hiểm.

Đây là cái gì yêu thú?

Không chỉ Hắc Long trong nội tâm tràn đầy nghi hoặc, mà ngay cả cái kia Kiếm Hư cũng thế.

Kiếm Hư cùng Hắc Long không biết Cùng Kỳ, rất bình thường. Dù sao bọn hắn không là Linh giới người, hơn nữa nghịch loại huyền giả cùng năm đó hung thú cũng không có đã tới minh ngục đại lục. Cho nên, tại nhìn thấy Cùng Kỳ cái này có chút quái dị hình dạng lúc, Hắc Long cùng Kiếm Hư trong nội tâm lập tức tràn đầy nghi hoặc. Đương nhiên, hơn nữa là kiêng kị!

Cùng Kỳ sau khi xuất hiện, ánh mắt trực tiếp đã tập trung vào phía chân trời cái kia sợi Ma Long, tại hắn trong mắt, có một tia tham lam.

“Ngươi gia hỏa hỏa này rốt cục tỉnh!” Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói.

Cùng Kỳ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tức giận nói: “Hiện tại mới tỉnh, còn không phải bởi vì ngươi. Lại nói, tiểu tử ngươi là không phải cố ý bịp ta à? Bằng không thì, vì cái gì ta mỗi lần tỉnh lại thì, ngươi đều là thân ở tuyệt cảnh thời điểm?”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Được rồi. Dù sao hãy theo ngươi vài năm thời gian mà thôi, ta cũng không tin mấy năm này nội ngươi có thể gài bẫy ta.” Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời cái kia sợi Ma Long, “Long tộc đáng tiếc, huyết mạch không tinh khiết, bằng không thì, ta thật đúng là muốn kiêng kị một hai.”

“Huyết mạch không tinh khiết?”

Hắc Long cười lạnh một tiếng, “Ngươi là đang nói đùa sao? Bản tôn chính là minh ngục đại lục chính thống Long tộc, trên người lưu huyết là Long tộc thuần chánh nhất huyết dịch”

“Thuần chánh nhất Long tộc huyết mạch?”

Cùng Kỳ đã cắt đứt Hắc Long lời mà nói..., “Thật sự là buồn cười! Ngươi vậy mà nói mình là thuần chánh nhất Long tộc, ngươi biết rõ cái gì mới thật sự là Long tộc sao? Ngươi biết rõ chính thức Chân Long có nhiều khủng bố sao? Không, ngươi căn bản không biết. Đúng rồi, ta uốn nắn thoáng một phát lời nói mới rồi, không chỉ ngươi huyết mạch không tinh khiết, ngươi lão tổ tông huyết mạch đều không tinh khiết! Cái thế giới này, không, phải nói cái vũ trụ này, không có Chân Long, tại đây Long, nhiều lắm là tính toán Chân Long nhất tộc một cái chi nhánh. Buồn cười chính là bọn ngươi vậy mà tướng chính mình trở thành Chân Long!”

“Một bên nói bậy nói bạ!”

Hắc Long cả giận nói: “Không biết nơi nào đến đê tiện sinh vật, cũng dám vu oan ta Long tộc”

“Đê tiện?”

Cùng Kỳ trong con ngươi lệ khí thoáng hiện, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo hồng quang phóng lên trời, hướng phía cái kia Hắc Long đụng tới.

“Hừ!”

Ma Long hừ lạnh một tiếng, trong mắt đồng dạng lệ khí thoáng hiện, đón lấy, thân thể của hắn bãi xuống, bay thẳng đến Cùng Kỳ đụng phải xuống dưới.

Tại Dương Diệp ba người nhìn soi mói, cái kia Ma Long cùng Cùng Kỳ hung hăng địa đụng vào nhau.

Oanh!

Tại ba người kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia so Cùng Kỳ đại vô số lần Hắc Long vậy mà trực tiếp bị Cùng Kỳ đánh bay đi ra ngoài, hơn nữa, cái kia Hắc Long trên người cái kia đạo hắc ánh sáng màu màng tại thời khắc này cũng liệt ra vô số thật nhỏ khe hở. Cùng Kỳ cũng không có dừng tay, thân hình khẽ động, tiếp tục hướng phía cái kia Hắc Long đụng tới

Rầm rầm rầm!

Phía chân trời hư không phía trên, truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, cái kia Ma Long tại Cùng Kỳ điên cuồng công kích đến, không chỉ liên tiếp bại lui, trên người càng là nhiều ra rồi trên trăm đạo dài đến tầm hơn mười trượng vết máu, những... Này, tự nhiên là Cùng Kỳ móng vuốt tạo thành đấy. Cái kia Ma Long đang thi triển cái kia Hắc Ám thủ hộ về sau, phòng ngự không biết tăng lên gấp bao nhiêu lần, nhưng mà, Cùng Kỳ móng vuốt nhưng lại càng sắc bén!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Dương Diệp trong nội tâm lập tức buông lỏng, nguyên bản hắn còn có chút bận tâm, dù sao Cùng Kỳ ngủ say trước kia, cũng không có mạnh như vậy. Hiện tại xem ra, lo lắng của hắn là dư thừa đấy. Cùng Kỳ tại ngủ say trong khoảng thời gian này, thực lực nhất định là tại chậm rãi khôi phục, tuy nhiên hắn không biết Cùng Kỳ khôi phục đến trình độ nào, nhưng là không hề nghi ngờ, hôm nay Cùng Kỳ, đã không phải là lúc trước chỉ có thể giết đế giả Cùng Kỳ!

Một bên, nhìn thấy Hắc Long liên tiếp bại lui, Kiếm Hư thần sắc âm trầm lên. Hắn nghìn tính vạn tính, không có tính toán đến Dương Diệp trên người vậy mà còn có một Cùng Kỳ khủng bố như vậy tồn tại.

Trốn?

Kiếm Hư trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, nhưng là thoáng qua đã bị hắn không nhận, chối bỏ rồi. Có đui mù nữ tại, hắn căn bản không có địa phương trốn, hắn cũng không muốn chạy thoát!

Bởi vì hắn đã chạy thoát một vạn năm!

Kiếm Hư hít sâu một hơi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., ngay sau đó, không gian chung quanh bắt đầu kịch liệt rung rung lên. Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Diệp thần sắc biến đổi, cái này Kiếm Hư không trốn, hiển nhiên là muốn làm cuối cùng đánh cược một lần rồi. Hắn hiện tại không thể thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, căn bản không cách nào cho đối phương tạo thành uy hiếp!

Hơn nữa, lúc này kiếm ý của hắn đã tại bắt đầu cắn trả!

Đúng lúc này, đui mù nữ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó nàng một ngón tay điểm vào Dương Diệp giữa lông mày, Dương Diệp lập tức cảm giác được một cổ lực lượng thần bí tiến vào hắn trong đại não, đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, đầu hắn lập tức thanh tỉnh rất nhiều, hơn nữa, cái kia cắn trả chi lực giống như cũng giảm bớt một ít!

Đui mù nữ thu tay về, nói: “Đi điều tức thoáng một phát, đừng làm cho kiếm ý cắn trả, còn lại giao cho ta!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài. Hắn tuyệt chiêu cũng đã vãi đi ra, nhưng là vẫn không thể nào giết chết Kiếm Hư hắn hiện tại ở tại chỗ này, chỉ biết trở thành Cùng Kỳ cùng đui mù nữ vướng víu.

Không có để ý trong sân chiến đấu, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, sau đó lấy ra rồi Tử Tinh Thạch bắt đầu hấp thu, theo năng lượng dũng mãnh vào, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ lập tức bắt đầu xoay tròn, sau đó một tia tử khí tự vòng xoáy nhỏ nội chảy ra, cuối cùng toàn bộ tán nhập tứ chi của hắn bách hải, chữa trị lấy lúc trước hắn bị Kiếm Hư gây thương tích thân thể.

Trong tràng, Kiếm Hư gắt gao nhìn xem đui mù nữ, trong mắt hắn ngoại trừ ngưng trọng, còn có một tia dữ tợn. Nếu như không phải trước mắt đui mù nữ, hắn sớm đã được đến Ngân Hà Kiếm Đồ, hơn nữa đã đi ra cái thế giới này. Mà cũng là bởi vì đui mù nữ, hắn không chỉ không có được Ngân Hà Kiếm Đồ, còn kém điểm bị giết, tuy nhiên cuối cùng còn sống, nhưng lại không dám dùng chân diện mục bày ra người, chỉ có thể trốn ẩn núp đi

Đều là vì trước mắt nữ nhân!

Kiếm Hư hai mắt chậm rãi đóng lại, chung quanh, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý ngày càng nhiều, càng ngày càng lăng lệ ác liệt, mà không gian cũng càng ngày càng rung động. Yên lặng mấy tức, Kiếm Hư bỗng nhiên mở mắt, hắn tay phải cũng làm kiếm chỉ, sau đó hướng lên trước mặt đui mù nữ cách không một ngón tay.

Ông!

Một đạo chói tai kiếm minh thanh vang vọng phía chân trời, ngay sau đó, Kiếm Hư không gian chung quanh ầm ầm sụp đổ, sau đó vô số đen kịt sắc năng lượng Hắc Kiếm từ cái này không gian thật lớn trong hắc động thoáng hiện mà ra, cuối cùng hướng phía đui mù nữ một đạo đón lấy một đạo điện bắn đi.

Đui mù Nữ Thần sắc không thay đổi, bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước bình thân mà ra, trong chốc lát, vô số đạo lưu quang như là giống như sao băng rậm rạp chằng chịt địa tự phía sau nàng thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía đối diện nàng cái kia chút ít kiếm khí đối oanh mà đi.

Rầm rầm rầm

Không gian trong hắc động, nổ vang âm thanh không ngừng vang lên.

Xa xa, Dương Diệp nhịn không được mở to mắt nhìn thoáng qua, lúc này, cái kia đui mù nữ cùng Kiếm Hư đều đặt mình vào không gian trong hắc động, tại không gian kia hắc động ở trong, kiếm khí cùng lưu quang không ngừng thoáng hiện, sau đó không ngừng va chạm, toàn bộ không gian hắc động đều chịu vặn vẹo lên, phảng phất không chịu nổi hai người lực lượng bình thường!

Cường giả chân chính!

Dương Diệp rất rõ ràng, đừng nhìn lúc trước hắn có thể cùng Kiếm Hư đối kháng, kỳ thật, đều là ỷ vào một thân trang bị, hơn nữa, Kiếm Hư cố ý kéo dài thời gian, bằng không thì, hắn khả năng sớm bị đối phương chơi đùa bò xuống rồi. Hắn hiện tại cùng Kiếm Hư tầm đó, còn có chênh lệch rất lớn!

Người có thể tự tin, nhưng không thể tự đại, càng cần nữa nhận rõ chính mình, không thể đã bị mất phương hướng chính mình!

“NGAO!”

Đúng lúc này, hư không phía trên bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, liền bề bộn ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy hư không phía trên tràng cảnh lúc, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Lúc này, cái kia Cùng Kỳ vậy mà đang tại ăn Hắc Long cái đuôi!

Cùng Kỳ hai móng bắt được Hắc Long cái kia cực lớn cái đuôi, sau đó đang điên cuồng gặm thức ăn Hắc Long thân thể, mặc kệ bằng cái kia Hắc Long như thế nào đong đưa đều không làm nên chuyện gì!

Cùng Kỳ ăn tốc độ có chút kinh người, phải nói có chút biến thái, không đến mấy hơi thời gian, hắn liền đem Hắc Long một phần mười cái đuôi đều cho ăn hết!

Hơn nữa hắn còn càng ăn càng nhanh

Về phần cái kia Hắc Long, cái kia Hắc Long lúc này cực lớn trong con ngươi tràn đầy vẻ hoảng sợ, giống như là vì thoát khỏi Cùng Kỳ, thân thể của hắn bãi xuống, thân thể không ngừng nhỏ đi, rất nhanh, hắn hình thể thu nhỏ lại đến rồi trăm trượng trường, nhỏ đi về sau, hắn trực tiếp thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới Kiếm Thần vùng biển bay đi.

“Đừng cho hắn tiến biển!”

Đúng lúc này, đui mù nữ thanh âm bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Không cần đui mù nữ nói, cái kia Cùng Kỳ chính là trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Hắc Long vọt tới, Hắc Long tốc độ hiển nhiên không có Cùng Kỳ nhanh, trong nháy mắt chính là bị Cùng Kỳ đuổi theo, sau đó tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, Cùng Kỳ trực tiếp bắt lấy Hắc Long cái đuôi, tướng hắn kéo dài tới rồi trong hư không, ngay sau đó, Cùng Kỳ lại bắt đầu gặm lên.

“NGAO”

Hư không phía trên, không ngừng truyền đến Ma Long thê lương tiếng kêu thảm thiết, trong thanh âm tràn đầy hoảng sợ, còn có tuyệt vọng!

Cùng Kỳ nhưng lại không có để ý Ma Long, móng vuốt không ngừng xé rách Hắc Long, tại hắn xé rách xuống, Hắc Long thân thể dần dần bị phanh thây mà bắt đầu..., kinh khủng nhất chính là Hắc Long còn sống mà Hắc Long chỉ có thể nhìn thân thể của mình không ngừng bị Cùng Kỳ tê liệt thành vô số khối, sau đó bị Cùng Kỳ ăn

Ước chừng đã qua mấy chục tức, hư không phía trên triệt để khôi phục bình thường.

Lúc này, hư không phía trên đã không có Hắc Long, chỉ có một không ngừng đập vào ợ một cái Cùng Kỳ.

Dương Diệp nhìn xem một màn này sửng sốt hồi lâu, sau đó vội vàng chỉ hướng xa xa Kiếm Hư, nói: “Cùng Kỳ lão huynh, tiêu diệt hắn!”

Cùng Kỳ nhìn một Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía xa xa Kiếm Hư, đón lấy, thân hình hắn khẽ động, hướng phía Kiếm Hư điện bắn đi.

Xa xa, khi thấy Cùng Kỳ mãnh liệt bắn mà đến lúc, Kiếm Hư sắc mặt lập tức thảm trắng đi, trong mắt càng là có thêm một vòng tuyệt vọng.

Đui mù nữ cũng không có nhàn rỗi, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo lưu quang hướng phía Kiếm Hư vọt tới.

Kiếm Hư có thể ngăn cản được Cùng Kỳ cùng đui mù nữ liên thủ sao?

Tự nhiên không thể!

Nhưng mà đang ở Kiếm Hư muốn chết lúc, một đạo cột sáng đột nhiên từ phía dưới phóng lên trời, đón lấy, một cái bóng trắng xuất hiện ở Kiếm Hư trước mặt.

Oanh!

Một cỗ đáng sợ khí thế từ cái này đạo bạch ảnh bên trong bừng lên, cái kia phóng tới Kiếm Hư đui mù nữ cùng Cùng Kỳ lúc bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1342: Đối xử tử tế minh ngục đại lục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đây cũng là ai?

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, người đến thực lực hiển nhiên cường hãn đến cực điểm, bằng không thì cũng không có khả năng tướng Cùng Kỳ cùng đui mù nữ đều chấn khai.

Mà đến người hiển nhiên là đứng tại Kiếm Hư bên kia đấy.

Đui mù nữ lông mày kẻ đen cũng nhàu lên, hiển nhiên nàng cũng không nghĩ tới cái này Phương thế giới còn có bực này cường giả. Cái kia Cùng Kỳ trong mắt cũng là mang theo một tia ngưng trọng, bởi vì tại hắn móng vuốt lên, có một đạo thật sâu dấu vết.

Cái kia Kiếm Hư trong mắt cũng là có một tia nghi hoặc, hắn cũng không nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện một vị cường giả, hơn nữa đối phương hay là đang giúp hắn!

Tại mọi người nhìn soi mói, đạo kia bóng trắng chung quanh bạch quang dần dần tán đi, rất nhanh, một gã lưng đeo trường kiếm, thân thể có chút hư ảo trung niên nam tử xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên trong!

“Kiếm Vô Cực!”

Nhìn thấy trung niên nam tử, cái kia Kiếm Hư hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

Nghe được Kiếm Hư lời mà nói..., Dương Diệp con mắt cũng trợn lên... Mà bắt đầu!

Kiếm Vô Cực?

Trước mắt trung niên nam tử này là Kiếm Vô Cực? Nói đùa gì vậy, đối phương không phải vẫn lạc sao? Chẳng lẽ không chết? Không có khả năng ah

Một loạt nghi vấn tại Dương Diệp trong đầu như tốc độ ánh sáng hiện lên.

“Là một đám linh hồn!”

Ngay tại Dương Diệp nghi hoặc lúc, tại bên cạnh hắn đui mù nữ bỗng nhiên nói.

Linh hồn!

Dương Diệp nao nao, quay đầu nhìn lại, quả nhiên, Kiếm Vô Cực thân thể là hư ảo đấy, xác thực là linh hồn thể. Dương Diệp chân mày cau lại, đối phương đúng lúc này xuất hiện, là có ý gì? Muốn làm cái gì?

Đui mù nữ cũng không có xuất thủ, mà là mặt hướng cái kia Kiếm Vô Cực cái kia sợi linh hồn, bất quá Dương Diệp phát hiện, nàng bàn tay như ngọc trắng là nắm chặt đấy. Dương Diệp biết rõ, đừng nói đến chỉ là Kiếm Vô Cực một đám linh hồn, tựu là Kiếm Vô Cực bản thân đến rồi, chỉ sợ cái này đui mù nữ cũng sẽ không buông tha cho đánh chết cái này Kiếm Hư. Theo nàng có thể cam nguyện ở lại đại lục vạn năm cũng có thể thấy được, nàng đối với cái này Kiếm Hư cùng cái kia Hắc Long hận là nhiều bao nhiêu!

Kiếm Vô Cực đối với Dương Diệp bọn người khẽ gật đầu, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, chuẩn xác mà nói là đã rơi vào Dương Diệp trên trán. Nhìn xem Dương Diệp cái trán mấy tức, Kiếm Vô Cực khẽ lắc đầu, “Ý thức lau đi, hắn đúng là vẫn còn làm như vậy rồi.” Nói xong, hắn đánh giá một Dương Diệp, nói: “Không sai!”

Nghe được Kiếm Vô Cực lời mà nói..., một bên Kiếm Hư sắc mặt có chút phức tạp... Mà bắt đầu. Kiếm Vô Cực là một đời thiên kiêu, ánh mắt cực cao, người bình thường căn bản khó có thể nhập mắt của hắn. Tại Kiếm Thần trong nội cung, theo không có người đạt được qua hắn khích lệ, kể cả Kiếm Hư hắn đều không được đến qua Kiếm Vô Cực tán thưởng qua!

Mà bây giờ, Kiếm Vô Cực nhưng lại đối với Dương Diệp nói không sai bất quá cái này cũng bình thường, tuy nhiên Kiếm Hư hắn cùng Dương Diệp là đối lập, nhưng là đối với Dương Diệp thiên phú còn có thực lực, hắn cũng là phi thường tán thành đấy.

“Tiền bối không phải triệt để vẫn lạc sao?” Lúc này, Dương Diệp hỏi.

Kiếm Vô Cực khẽ lắc đầu, “Có một số việc không bỏ xuống được, cho nên lưu lại một đám hồn phách xuống.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Kiếm Hư, sau đó nói: “Ngươi cái này sư đệ năm đó diệt kiếm Thần cung, tiền bối vì sao không ngăn cản đâu này?”

Kiếm Vô Cực nói: “Ngủ say. Linh hồn thể không có năng lượng nơi phát ra, nếu không phải ngủ say bảo tồn bản thân chỉ vẹn vẹn có năng lượng, đem năng lượng tiêu tán về sau, cái này sợi hồn phách sẽ triệt để biến mất. Tựu như hiện tại, đợi sẽ ta sẽ triệt để biến mất, bởi vì ta không chỉ xuất hiện, còn ra tay rồi. Ân, sở dĩ hiện tại xuất hiện, là bởi vì các ngươi chiến đấu đánh thức ta, đương nhiên, tựu tính toán không có các ngươi, ta cũng muốn tỉnh.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Vô Cực, sau đó nói: “Tiền bối mục đích là cái gì?”

Kiếm Vô Cực cười cười, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng hư không phía trên, “Trải qua hơn vạn năm thời gian ăn mòn, năm đó hắn trong lúc vô tình lưu lại cái kia chút ít còn sót lại năng lượng khí lưu, hôm nay có lẽ biến thành cực yếu đi.”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc động dung, “Ngươi lưu lại cái này sợi hồn phách, là vì phá cái kia phong ấn cấm chế!”

Kiếm Vô Cực nhẹ gật đầu, nói: “Đây không phải cấm chế, nếu như lúc trước hắn cố ý muốn diệt minh ngục đại lục, căn bản không cần phải như thế tốn sức. Đây là hắn cùng ta đại chiến lúc lưu lại năng lượng khí lưu, năm đó cỗ này màu xám khí lưu còn rất cường đại, dùng ta ngay lúc đó cái này sợi linh hồn thực lực còn không cách nào phá vỡ nó. Nhưng là hiện tại, có lẽ có thể rồi.”

Dương Diệp nhìn xem Kiếm Vô Cực hồi lâu, sau đó nói: “Đáng giá sao?”

Không thể không nói, Dương Diệp đối với Kiếm Vô Cực vẫn còn có chút kính nể đấy. Lúc trước không chỉ vì minh ngục đại lục mà hi sinh, nhưng lại lưu lại linh hồn, chuẩn bị tại vài vạn năm sau thay minh ngục đại lục phá vỡ cái kia cấm chế dù sao nếu như là hắn, hắn là tuyệt đối sẽ không làm đấy. Hắn Dương Diệp, chính là một cái người ích kỷ, điểm ấy, hắn một mực đều thừa nhận!

Với hắn mà nói, quan trọng nhất là thân nhân của mình cùng bằng hữu. Bất luận cái gì thời điểm, hắn đều là tướng thân nhân mình cùng bằng hữu đặt ở vị trí đầu não!

Mà như Kiếm Vô Cực như vậy vô tư người tuy nhiên hắn làm không được, nhưng là, hắn lại kính nể! Bởi vì hắn cảm giác được xuất, Kiếm Vô Cực là thật tâm tại vì minh ngục đại lục suy nghĩ, mà không phải có cái gì tư tâm!

Kiếm Vô Cực nhẹ cười cười, nói: “Nơi này là sinh ta dưỡng chỗ của ta, hơn nữa, nơi này có ức vạn sinh linh, ta có thể nào buông tha cho nó? Nếu như không có năng lực vậy thì thôi, có thể ta hết lần này tới lần khác có chút năng lực, đã ta có điều này có thể lực, ta đây nếu như không đi làm, có vi bản tâm, càng có vi ta kiếm đạo tín niệm. Ngươi là kiếm tu, có lẽ minh bạch ta đấy, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn tự nhiên minh bạch. Mỗi người kiếm đạo tín niệm đều bất đồng, kiếm đạo của hắn là ích kỷ đấy, chỉ cần là đối với hắn tốt, hắn sẽ đi làm, mà sẽ không đi quản việc này đối với sai. Cái này tự nhiên là có chỗ tốt đấy, chỗ tốt tựu là vô câu vô thúc. Mà Kiếm Vô Cực kiếm đạo

Trắng ra một điểm mà nói tựu là, hắn Dương Diệp là người xấu, Kiếm Vô Cực là người tốt, người xấu thường thường là sống so sánh lâu đấy, bởi vì người xấu chỉ biết đi làm đối với chính mình có lợi sự tình, mà người tốt, người tốt phần lớn thời gian nhất định phải đi làm một ít đối với chính mình không tốt, mà đối với người khác tốt sự tình. Kiếm Vô Cực chính là người như vậy hi sinh mình, thành toàn người khác.

Vẫn là câu nói đó, tuy nhiên hắn không có thể như vậy làm, nhưng là đối với loại người này hay là tôn kính đấy.

Kiếm Vô Cực khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Kiếm Hư, nhìn xem Kiếm Hư, Kiếm Vô Cực trong mắt có một tia phức tạp, “Ta biết rõ ngươi sẽ quái ta lúc đầu không cho ngươi chấp chưởng Kiếm Thần cung cùng Ngân Hà Kiếm Đồ, nhưng là ta không nghĩ tới, ngươi vậy mà sẽ vì này tiêu diệt Kiếm Thần cung.”

“Cái này không đều là ngươi bức hay sao?” Kiếm Hư thần sắc có chút dữ tợn.

Kiếm Vô Cực lắc đầu, nói: “Ngươi cũng biết ta vì sao không cho ngươi chấp chưởng Kiếm Thần cung cùng Ngân Hà Kiếm Đồ?”

“Đây cũng là ta rất muốn biết đấy!” Kiếm Hư âm thanh hung dữ nói.

Kiếm Vô Cực nói: “Ngươi thiên phú không tồi, là năm đó Kiếm Thần trong nội cung trừ ta ra tốt nhất một cái. Nhưng là, ngươi lòng tham tạp, một lòng muốn đi đường tắt. Thật tình không biết, kiếm đạo một đường, căn bản không có đường tắt có thể đi. Ta không cho ngươi chấp chưởng Kiếm Thần cung, là hi vọng ngươi có thể chuyên tâm tu luyện kiếm đạo, không nên bị quyền lợi mê rồi tâm trí; Ta không cho ngươi chưởng Ngân Hà Kiếm Đồ, là không muốn làm cho ngươi đi đường tắt. Bởi vì ngươi muốn Ngân Hà Kiếm Đồ, mục đích đúng là muốn thông qua Ngân Hà Kiếm Đồ cái này đường tắt đến nắm giữ Kiếm Vực, đúng không?”

Nói xong, Kiếm Vô Cực lắc đầu, nói: “Ngươi biết rõ Ngân Hà Kiếm Đồ cần Kiếm Vực làm cơ sở mới có thể thi triển. Ta biết rõ, ngươi nếu là đạt được nó, tất nhiên sẽ đem tâm tư đều đặt ở nghiên cứu Ngân Hà Kiếm Đồ thượng. Nếu thật là như vậy, vậy ngươi cả đời này đều sống ở của ta bóng mờ xuống, càng không cách nào tại tiến thêm một bước.”

“Ngươi lừa gạt ta!”

Kiếm Hư bỗng nhiên gào thét, “Ngươi không cho ta chưởng Kiếm Thần cung, không cho ta chưởng Ngân Hà Kiếm Đồ, mục đích thực sự là không muốn ta vượt qua ngươi, đây mới là ngươi mục đích thực sự!”

Kiếm Vô Cực nhìn thoáng qua có chút điên cuồng Kiếm Hư, sau đó nói: “Ngươi biết rõ, ta là người gần đây không thích nói giả, là cái gì chính là cái gì. Hơn nữa, ta cũng không cần phải đến đối với ngươi nói láo.”

“Hắn không có nói sai!”

Lúc này, một bên đui mù nữ bỗng nhiên nói: “Năm đó ngươi, bất quá là Niết Bàn Cảnh kiếm ý đỉnh phong, mà hôm nay, ngươi lại đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh. Ngươi biết tại sao không? Bởi vì ngươi trong nội tâm tạm thời buông tha cho Ngân Hà Kiếm Đồ còn có Kiếm Thần cung, nếu như ta không có đoán sai, những năm gần đây này, ngươi nhất định là tướng chỗ có tâm tư đều đặt ở kiếm trên đường, đúng không?”

Kiếm Hư sắc mặt trở nên trắng, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt.

Trầm mặc sau nửa ngày, Kiếm Vô Cực quay đầu nhìn về phía đui mù nữ, “Có thể tha cho hắn một mạng?”

Đui mù nữ lắc đầu, nói: “Tựu coi như ngươi bản thể tại, hắn hôm nay cũng phải chết.”

Kiếm Hư nhìn xem đui mù nữ hồi lâu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên Dương Diệp bỗng nhiên cả kinh nói: “Hắn”

Kiếm Vô Cực quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Kiếm Hư trên người tản mát ra rồi nhàn nhạt hỏa diễm.

Đốt hồn!

Kiếm Hư tại đốt hồn!

Chẳng lẽ hắn muốn đốt hồn tăng thực lực lên?

Dương Diệp trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, bất quá rất nhanh hắn tựu không nhận, chối bỏ rồi ý nghĩ này. Bởi vì Kiếm Hư lúc này khí tức cũng không có ở tăng vọt, trái lại sinh cơ đang không ngừng xói mòn.

“Vì cái gì?” Kiếm Vô Cực nói.

Kiếm Hư trầm mặc, thời gian dần trôi qua, thân thể của hắn càng ngày càng trong suốt, so Kiếm Vô Cực thân thể còn muốn trong suốt. Ngay tại Kiếm Hư muốn triệt để biến mất lúc, Kiếm Hư bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Kiếm Vô Cực, nói: “Sư huynh, thực xin lỗi”

Thanh âm rơi xuống, Kiếm Hư thân thể triệt để biến mất tại trong tràng.

Kiếm Vô Cực hai mắt chậm rãi đóng lại, trầm mặc hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Thế gian rất nhiều đồ đạc cùng người, chúng ta đều sẽ chỉ ở mất đi sau mới có thể quý trọng, thật tình không biết, tại mất đi sau mới muốn quý trọng, khả năng đã đã chậm. Kẻ đến sau, quý trọng người trước mắt.”

Nói xong, Kiếm Vô Cực hướng phía hư không phía trên chậm rãi đi đến.

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Cùng Kỳ nhìn xem cái kia hướng phía hư không phía trên đi đến Kiếm Vô Cực, bỗng nhiên nói: “Cái này Dị Giới người, không sai.”

“Một đời nhân kiệt!” Lúc này, đui mù nữ cũng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, lúc này, Kiếm Vô Cực tốc độ càng lúc càng nhanh, tại hắn quanh thân tản ra lăng lệ ác liệt kiếm quang, đạo này kiếm quang sau khi xuất hiện, Dương Diệp chung quanh kiếm ý lập tức run lên.

Hư không phía trên, Kiếm Vô Cực tốc độ vẫn còn nhanh hơn, rất nhanh, Kiếm Vô Cực toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm khí tiêu tán tại trong tầm mắt của mọi người.

“Đối xử tử tế minh ngục đại lục!”

Phía chân trời hư không phía trên, truyền đến Kiếm Vô Cực thanh âm, giờ khắc này, toàn bộ minh ngục đại lục người cũng nghe được rồi đạo này thanh âm.

Ngay sau đó

Oanh!

Phía chân trời hư không kịch liệt run lên, toàn bộ minh ngục đại lục cũng nghe được rồi một tiếng vang thật lớn âm thanh.

Rất nhanh, một mảnh tinh không xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người

Cấm chế biến mất.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1343: Sát nhân có phong hiểm, cần cẩn thận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mênh mông tinh không, vô số phồn tinh làm đẹp, thâm thúy mà lại mê người. Điểm điểm tinh quang tự trên trời sao rơi lả tả mà xuống, là đại địa phủ thêm rồi một tầng hơi mỏng tinh màu xanh da trời lụa mỏng.

Giờ phút này, vô số đại lục huyền giả ngẩng đầu nhìn trên bầu trời mênh mông tinh không, trong sự kích động mang theo một tia hiếu kỳ, đây là bọn hắn lần thứ nhất nhìn thấy tinh không.

Nguyên lai tinh không như thế mỹ!

Giờ phút này, vô số người nghĩ như vậy.

Mà đối với một ít hư giả cảnh cường giả mà nói, tựu không đơn thuần là hiếu kỳ cùng kích động, mà là cuồng hỉ, còn có giải thoát. Bởi vì đối với bọn họ mà nói, minh ngục đại lục chính là một cái lao tù, cái này lao tù chuyên môn tù bọn hắn những... Này hư giả. Ở chỗ này, bọn hắn cả đời đều không thể tại tấn chức, chỉ có thể đợi chết.

Cũng may, hiện tại cấm chế không có. Bọn hắn giải thoát rồi.

Trong tràng.

Dương Diệp ba người trầm mặc hồi lâu, cuối cùng Cùng Kỳ bỗng nhiên nói: “Ta muốn hấp thu cái kia cặn bã Long năng lượng, trong khoảng thời gian này đừng quấy rầy ta, có việc tự mình giải quyết.” Nói xong, Cùng Kỳ trực tiếp hóa thành một đạo quang mang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp: “”

“Đi theo ta!”

Lúc này, một bên đui mù nữ bỗng nhiên nói. Nói xong, nàng quay người hướng phía phía dưới đi đến.

Dương Diệp vội vàng đi theo, có chút kích động. Vì cái gì? Bởi vì lúc trước hắn thế nhưng mà nghe được đấy, cái kia Ngân Hà Kiếm Đồ nhưng chỉ có tại đây Minh Nữ trên người.

Bảo bối ah!

Về phần Kiếm Vô Cực nói cái gì kia cần nhờ chính mình, không thể dựa vào ngoại vật đi đường tắt lời kia là đối với Kiếm Hư nói, mà hắn, hắn đã lĩnh ngộ Kiếm Vực, tại sao đi đường tắt vừa nói?

Kỳ thật, đối với Dương Diệp mà nói, ngoại vật cũng là một loại lực lượng, đương nhiên, hắn sẽ không ỷ lại ngoại vật. Hắn cảm thấy, có thể lợi dụng ngoại vật đến đề thăng thực lực của mình, nhưng là không thể ỷ lại ngoại vật. Cái này độ, chính mình nên nắm chắc tốt, chỉ nên nắm chắc tốt rồi, ngoại vật càng nhiều đó là càng tốt, nếu như nắm chắc không tốt, vậy thì sẽ bị lạc chính mình, cuối cùng sẽ lẫn lộn đầu đuôi!

Cho nên, hết thảy đều là tâm tính vấn đề!

Dương Diệp đi theo đui mù nữ đi tới bờ biển cái kia khối đui mù nữ thường xuyên ngồi xếp bằng cự thạch bên cạnh, đui mù nữ bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng một hồi, rất nhanh, xa xa nước biển bỗng nhiên hướng về sau thối lui, tốc độ rất nhanh, không đến một hồi, trước mặt hai người nước biển chính là thối lui đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài, đem làm nước biển thối lui về sau, một tòa đá mộ phần xuất hiện ở Dương Diệp cùng đui mù nữ trong tầm mắt.

Dương Diệp đi theo đui mù nữ đi tới cái kia khối đá trước mộ phần, đá mộ phần bình thường lớn nhỏ, không có mộ bia, cũng không có cái gì đặc biệt địa phương khác, tựu là đơn giản thạch đầu xây mà thành.

Đui mù nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hắn cùng với ta là thanh mai trúc mã, hắn cùng với ngươi đồng dạng, cũng là một gã kiếm tu, lúc kia, hắn một lòng muốn gia nhập Kiếm Thần cung, bởi vì Kiếm Thần cung là lúc ấy đại Lục Kiếm tu thánh địa. Bất quá, hắn thiên phú cũng không tốt, cho nên, nhiều lần bị Kiếm Thần cung cự tuyệt. Vì gia nhập Kiếm Thần cung, hắn chỉ có khổ luyện. Lúc kia, ta vẫn cùng hắn tu luyện. Hắn rất khắc khổ, cuối cùng, hắn thành công gia nhập Kiếm Thần cung, bất quá chỉ là một gã ký danh đệ tử.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đá mộ phần, không nói gì.

Đui mù nữ thò tay vuốt vuốt bị gió biển thổi loạn bên tai mái tóc, tiếp tục nói: “Hắn nói, chờ hắn trở thành ngoại môn đệ tử về sau, sẽ trở lại tìm ta, dẫn ta cùng đi Kiếm Thần cung.” Nói đến đây, đui mù nữ dừng một chút, lại nói: “Lúc kia ta mới biết được, hắn vẫn muốn gia nhập Kiếm Thần cung, cũng không phải là vì chính mình, mà là vì ta!”

“Vì ngươi?” Dương Diệp khó hiểu.

Đui mù nữ khẽ gật đầu, “Lúc kia, ta còn chưa giác tỉnh, không chỉ kinh mạch bế tắc, thân thể còn cực kỳ suy yếu, liền người bình thường đều không bằng. Kiếm Thần cung là đại lục mạnh nhất thế lực, bên trong Linh Dược cùng thiên tài địa bảo vô số, hắn sở dĩ như vậy cố gắng muốn gia nhập Kiếm Thần cung, tựu là hy vọng có thể là ta cầu được Linh Dược. Đáng tiếc, hắn cũng không biết, thân thể của ta, không phải bất luận cái gì Linh Dược có thể trị hết đấy.”

Dương Diệp trầm mặc.

Đui mù nữ lại nói: “Tại cố gắng của hắn xuống, hắn thành công gia nhập ngoại môn đệ tử, bởi vì hắn nghị lực cùng khắc khổ, hắn bị Kiếm Thần cung một vị trưởng lão nhìn trúng, hơn nữa thu làm đồ đệ, đồng thời, cũng đáp ứng hắn là ta trị liệu thân thể. Nhưng mà lúc này, cái kia Kiếm Hư cấu kết Ma Long đột nhiên đối với Kiếm Thần cung đã phát động ra đánh lén.”

Nói đến đây, đui mù nữ ngừng một hồi, sau đó tiếp tục nói: “Bởi vì Kiếm Hư đối với Kiếm Thần cung trận pháp cùng với thực lực đều rồi như chấp chưởng, bởi vậy, tại Kiếm Hư cùng Ma Long liên thủ, Kiếm Thần cung sở hữu tất cả cường giả bị bọn hắn tàn sát hầu như không còn. Ở trong đó, cũng kể cả hắn”

Đem làm đui mù nữ nói đến đây lúc, Dương Diệp phát hiện, tại đui mù nữ nơi khóe mắt, hai giọt nước mắt tràn ra ra, màu đỏ như máu đấy!

Trầm mặc hồi lâu, đui mù nữ trên gương mặt hai hàng huyết lệ hư không tiêu thất, “Phong có chút lớn rồi.” Nói xong, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, chung quanh những cái... Kia gió biển lập tức tại không cách nào tới gần nàng cùng Dương Diệp.

Dương Diệp trầm mặc.

Đui mù nữ nói: “Tại biết được hắn đi một khắc này, nước mắt của ta một mực lưu, một mực lưu cuối cùng, ta mù, sau đó, ta thức tỉnh rồi. Ta đời này có hai kiện sự cuối cùng nhất hối hận, chuyện thứ nhất là năm đó không có có thể đến giúp đại tỷ cùng Nhị tỷ, chuyện thứ hai nếu không có lại để cho chính mình sớm chút mò mẫm nếu như ta sớm chút mò mẫm, hắn sẽ không phải chết rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, không thể không nói, cái kia Ma Long cùng Kiếm Hư trong nội tâm nhất định là biệt khuất đấy, cũng là bởi vì giết một cái trong con mắt của bọn họ con sâu cái kiến, sau đó một người một con rồng bị Minh Nữ khốn ở nơi này gần vạn năm, cuối cùng còn vẫn lạc mà hết thảy này, đều là vì một cái không ngờ ngoại môn đệ tử.

Sát nhân có phong hiểm, cần cẩn thận!

“Ta vây khốn rồi Ma Long, nhưng là Kiếm Hư trốn đi nha. Bất quá ta biết rõ, hắn nhất định sẽ trở lại, bởi vì ta đoạt rồi Ngân Hà Kiếm Đồ.”

Lúc này, đui mù nữ lại nói: “Nếu như sở liệu, tại Ma Long tổn thương triệt để tốt về sau, hắn trở về rồi. Kỳ thật, ta rất sớm là có thể đánh chết Ma Long rồi. Nhưng là, nếu như ta giết Ma Long, cái kia Kiếm Hư hắn nhất định sẽ triệt để che dấu. Vì đưa bọn chúng đều đánh chết, ta chỉ có thể đợi, đợi cái này đầu Ma Long thương thế khôi phục!”

“Kỳ thật, tựu tính toán không có ta cùng Cùng Kỳ, ngươi cũng có thể thắng hai người bọn họ, đúng không?” Dương Diệp nói. Theo trước kia đui mù nữ xuất thủ đến xem, Dương Diệp biết rõ, đui mù nữ khẳng định không có hết sức.

Đui mù nữ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi đến, lại để cho ta có chút ngoài ý muốn.”

“Ngươi giúp ta nhiều lần như vậy, hơn nữa lại là Minh Nữ Tam tỷ, ta nếu ngồi yên không lý đến, cái kia hay là người sao?” Dương Diệp nói.

Đui mù nữ quay đầu mặt hướng Dương Diệp, tuy nhiên ánh mắt của nàng là nhắm đấy, nhưng là Dương Diệp cảm giác được, Minh Nữ là đang nhìn hắn. Hồi lâu, đui mù nữ khẽ gật đầu, nói: “Ta vốn tên là có một cái linh chữ, ngươi có thể bảo ta linh tỷ.” Nếu như nói trước kia tương trợ Dương Diệp là vì xem tại Minh Nữ bọn người trên mặt mũi, như vậy hiện tại, nàng là chân chính đã đồng ý Dương Diệp, tướng Dương Diệp cho rằng là đệ đệ bình thường đối đãi.

Dương Diệp nao nao, lập tức cười nói: “Linh tỷ!” Tiếng kêu tỷ với hắn mà nói, cũng không lỗ, phải nói có lợi nhuận trước mắt vị này chính là một vị siêu cấp cường giả ah! Hơn nữa, nàng là Minh Nữ Tam tỷ, hắn cùng với Minh Nữ là qua mệnh bằng hữu, bởi vậy, gọi tỷ cũng là nên phải đấy.

Đui mù nữ khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi tới cái kia đá trước mộ phần, trầm mặc hồi lâu, đui mù nữ nói khẽ: “Ta phải đi. Chờ ta chỗ có chuyện đều xong xuôi, ta sẽ tới cái này cùng ngươi, thẳng đến vĩnh viễn sánh cùng thiên địa”

Nói xong, đui mù nữ quay người đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó bắt lấy Dương Diệp bả vai phóng lên trời.

Đem làm sau khi hai người đi, xa xa nước sông lập tức khắp đi qua, thoáng qua, này tòa đá mộ phần chính là bị nước biển bao phủ.

Hư không phía trên.

“Ta muốn rời đi.” Dương Diệp bên cạnh, đui mù nữ nói.

“Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

“Đi một cái ta đã sớm nên đi địa phương.” Đui mù nữ nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Ngươi biết rõ thiên vân tinh vực ở nơi nào sao?” Thiên vân tinh vực tựu là đế nữ chỗ địa phương, mà hắn đối với cái chỗ này hoàn toàn không biết gì cả, bất quá hắn biết rõ, đui mù nữ kiến thức rộng rãi, nên biết.

“Thiên vân tinh vực!”

Đui mù nữ nói: “Ngươi muốn đi thiên vân tinh vực?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đui mù nữ nói: “Ngươi muốn đi thiên vân tinh vực, hoặc là hồi trở lại Linh giới, nhất định phải được đi trước một chỗ.”

“Ở đâu?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Tinh không chi thành!” Đui mù nữ nói.

“Tinh không chi thành?” Dương Diệp khó hiểu, “Là một cái thế giới?”

Đui mù nữ giải thích nói: “Đây là một cái thành, cũng có thể nói là một cái thế giới, vì vậy thế giới là một cái như vậy thành. Tại nơi này trong thành, có rất nhiều tinh không Truyền Tống Trận, có thể truyền tống đến trừ Đại Thế Giới ngoại trừ bất kỳ một cái nào tinh vực. Cái này Thiên Không Thành là Đại Thế Giới một gia tộc khởi đầu đấy, chuyên môn phục vụ Đại Thế Giới phía dưới trong thế giới cùng tiểu thế giới, đương nhiên, muốn thu phí tổn!”

“Như thế nào đi tinh không chi thành?” Dương Diệp hỏi.

Đui mù nữ ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Tại mỗi một mảnh tinh vực, bọn hắn đều sắp đặt một cái tinh không Truyền Tống Trận, tại đây minh ngục tinh vực cũng có, cho nên, ra minh ngục đại lục, một mực hướng phương bắc tinh không ở trong chỗ sâu đi đến, ngươi tựu sẽ phát hiện cái kia tinh không Truyền Tống Trận rồi. Tiến vào trong đó, ngươi tựu sẽ đạt tới tinh không chi thành."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Đã minh bạch."

Lúc này, đui mù nữ nói: "Ngươi tính tình quá vừa, quá thẳng, quá kích, tính tình này, nhất định ngươi cả đời này sẽ phiền toái không ngừng. Bất quá, ngươi có thể có được hôm nay thành tựu, cũng chính bởi vì ngươi tính tình này. Ngươi phải hiểu được, ngươi đã không có đường rút lui, ngươi chỉ có thể dũng mãnh tinh tiến, không ngừng lại để cho chính mình trở nên mạnh mẽ, chỉ có như thế, ngươi mới có thể thẳng thắng mà làm, không mất bản tâm, hiểu chưa?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn tự nhiên minh bạch Minh Nữ theo như lời đấy. Hắn đời này bởi vì là tính cách của mình đắc tội không biết bao nhiêu người, phạm vào không biết bao nhiêu sự bất quá, tính cách này hắn là không đổi được rồi.

Hắn Dương Diệp thật sự làm không được cái loại này ủy khuất chính mình, để cho người khác thoải mái sự tình!

Với hắn mà nói, ngươi như lấn ta, ta tựu gấp 10 lần dâng tặng trả lại cho ngươi.

Có ân báo ân, có cừu oán tại chỗ báo thù!

Đây chính là hắn nguyên tắc làm người, cũng là tính cách của hắn!

Đui mù nữ cúi đầu nhìn về phía phía dưới, vị trí kia, là Kiếm Thần vùng biển cái kia đá mộ phần vị trí, nhìn xem vị kia đưa rất lâu sau đó, đui mù nữ nói: "Đợi ta!"

Nói xong, đui mù nữ thân hình khẽ động, trực tiếp hóa thành một đạo cột sáng phóng lên trời, bay thẳng tinh không.

Phía dưới, Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng nói: "Ngân hà"

Hắn còn chưa có nói xong, tinh không bỗng nhiên phóng tới một đạo bạch quang, bạch quang tốc độ cực nhanh, lập tức đi tới trước mặt của hắn, đem làm bạch quang tán đi về sau, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1344: Kiếm Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở trước mặt hắn, là một trương vải rách. Cái này Trương bố hắn bái kiến, tựu là lần đầu nhìn thấy đui mù nữ lúc, đui mù nữ phần bụng cái kia khối vải rách, bất quá khi lúc hắn cho rằng đây là một cái miếng vá. Mà điều này hiển nhiên không phải một cái miếng vá, bằng không thì, đui mù nữ cũng sẽ không đưa cho hắn rồi.

Nhìn xem trong tay vải rách sau nửa ngày, Dương Diệp tay phải cong ngón búng ra, một đám kiếm ý chui vào trong đó.

Oanh!

Vải rách lập tức tản mát ra một đạo sáng chói hào quang, ngay sau đó, một trương tinh màu xanh da trời đồ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Đồ trường không sai biệt lắm một mét, rộng chỉ có nửa mét không đến. Tại đồ lên, trống rỗng, cái gì cũng không có.

Ngân Hà Kiếm Đồ!

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp tay phải đặt ở đồ lên, trong cơ thể kiếm ý điên cuồng tuôn ra.

Đem làm kiếm ý dũng mãnh vào về sau, cả tấm bản đồ bỗng nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, thật tấm bản đồ trực tiếp biến mất, mà chung quanh tràng cảnh nhưng lại tại đồ biến mất một khắc này thay đổi.

Tinh không!

Lúc này Dương Diệp đặt mình vào trong tinh không, tại đỉnh đầu của hắn cùng bốn phía, là vô tận Tinh Thần.

Lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

“Đây là thật thế giới!” Kiếm Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đem làm hắn tướng kiếm ý dũng mãnh vào Ngân Hà Kiếm Đồ một khắc này, Ngân Hà Kiếm Đồ liền đem hắn dẫn tới trong tinh không. Nói cách khác, hắn hiện tại căn bản không phải tại ảo cảnh bên trong, mà là đang chân thật trong thế giới.

“Những... Này cũng không phải chân chánh Tinh Thần!” Lúc này, Kiếm Linh chợt nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Kiếm Linh nói: “Một khỏa Tinh Thần, cách chúng ta khả năng có trên ức dặm khoảng cách, mà ngươi nhìn xem, những... Này Tinh Thần cách chúng ta rất gần, phi thường gần.” Nói đến đây, Kiếm Linh dừng một chút, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, đây là Kiếm Vô Cực căn cứ chúng ta cái này phiến vũ trụ ngân hà sáng tạo ra được một cái Tinh Không Đầu Ảnh.”

“Tinh Không Đầu Ảnh?” Dương Diệp càng phát ra khó hiểu rồi.

Kiếm Linh nhẹ gật đầu, nói: “Hắn dùng vô thượng thần thông, tướng tinh trống không tận Tinh Thần hình chiếu đến tại đây Ngân Hà Kiếm Đồ bên trong, đơn giản điểm tới nói tựu là, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ là một cái phiên bản thu nhỏ vũ trụ tinh không. Mà cái này Ngân Hà Kiếm Đồ nội những... Này Tinh Thần cùng vũ trụ tinh không cái kia chút ít Tinh Thần nhất định có liên hệ gì, bởi vậy, đem làm thúc dục cái này Ngân Hà Kiếm Đồ lúc, có thể dẫn động vũ trụ ngân hà Tinh Thần.”

Kiếm Linh nói như vậy, Dương Diệp có chừng chút ít đã minh bạch. Cái này Ngân Hà Kiếm Đồ tựu là Kiếm Vô Cực căn cứ vũ trụ tinh không đến sáng tạo đấy, hắn bắt chước toàn bộ vũ trụ tinh không, nhưng là, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ nội những... Này Tinh Thần lại không phải độc lập đấy, mà là cùng chính thức vũ trụ tinh không Tinh Thần có liên hệ.

Bởi vậy, đem làm hắn thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ nội những... Này Tinh Thần lúc, có thể dùng những... Này Tinh Thần làm môi giới, dẫn động vũ trụ tinh không ở trong chỗ sâu cái kia chút ít thật Chính Tinh thần!

Có thể nói, bọn hắn hiện tại kỳ thật coi như là tại hư ảo trong thế giới, bởi vì chung quanh cái kia chút ít Tinh Thần cũng không phải chân chánh Tinh Thần, mà là vũ trụ tinh không Tinh Thần một cái hình chiếu.

“Như thế nào dẫn động những... Này Tinh Thần?” Dương Diệp hỏi.

“Ngươi thi triển kiếm ý thử xem!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Niết Bàn Cảnh kiếm ý lăng không xuất hiện ở trong tràng, lập tức liền đem trong sân sở hữu tất cả Tinh Thần bao trùm. Đem làm kiếm ý sau khi xuất hiện, trong tràng những cái... Kia Tinh Thần lập tức tản mát ra rồi quang mang nhàn nhạt, tia sáng này không phải Tinh Quang, mà là kiếm quang. Nhưng là, trừ đó ra, trong tràng không có một chút động tĩnh.

"Chuyện gì xảy ra?" Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh.

Kiếm Linh nhìn lướt qua trong tràng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi thi triển Kiếm Vực thử xem!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, khắp tinh không đều tại kiếm của hắn vực bao phủ phía dưới. Đem làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, trong tràng những cái... Kia Tinh Thần lập tức nhẹ run lên. Cùng lúc đó, Dương Diệp sắc mặt cũng là lập tức thay đổi.

Khiếp sợ!

Vì cái gì?

Kiếm Vực ở trong, hắn là chúa tể, hắn có thể nắm giữ hết thảy, cũng cùng hết thảy làm một thể. Đem làm hắn thi triển Kiếm Vực một khắc này, hắn cảm nhận được vô số Tinh Thần cái này có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng là lúc này hắn xác thực tựu là loại cảm giác này!

Vô số Tinh Thần!

Dương Diệp không chỉ có thể cảm nhận được trong tràng mỗi một khỏa Tinh Thần, còn có thể cảm nhận được những... Này Tinh Thần bản thể nói cách khác, hắn giờ phút này mượn nhờ cái này Ngân Hà Kiếm Đồ, có thể cảm nhận được toàn bộ minh ngục ngân hà Tinh Thần. Không chỉ có là cảm thụ, hắn thậm chí còn cảm giác được, mình cùng minh ngục ngân hà những... Này Tinh Thần đã thành lập nên một tia liên hệ!

"Ta minh bạch vì cái gì cái này Ngân Hà Kiếm Đồ nhất định phải Kiếm Vực mới có thể thi triển!"

Lúc này, Kiếm Linh nói: "Vật này là Kiếm Vô Cực xem vũ trụ ngân hà chỗ vẽ, nếu như ta không có đoán sai, hắn tại sáng tạo Ngân Hà Kiếm Đồ lúc, dùng tới rồi Kiếm Vực. Cũng chỉ có dùng tới Kiếm Vực, mới có thể lại để cho hắn rõ ràng cảm nhận được những... Này vũ trụ Tinh Thần, sau đó sáng tạo ra Ngân Hà Kiếm Đồ. Mà khi Ngân Hà Kiếm Đồ sau khi xuất hiện, người mà thi triển phải cảm ứng những cái... Kia Tinh Thần, tới thành lập liên hệ, mà muốn cảm ứng những cái... Kia Tinh Thần, tới thành lập liên hệ, chỉ có nắm giữ Kiếm Vực cũng chỉ có Kiếm Vực mới có thể làm được!”

“Muốn như thế nào thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm Linh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Ngươi còn thiếu một thanh kiếm!”

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp hóa thành kiếm đã rơi vào xa xa, đem làm Kiếm Linh hóa thành kiếm một khắc này, trong sân những cái... Kia Tinh Thần đốn kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

“Thúc dục bọn hắn, dùng bọn hắn làm môi giới, dẫn động cái này phiến tinh vực Tinh Thần, phóng thích Tinh Thần Kiếm khí!” Lúc này, Kiếm Linh bỗng nhiên nói.

“Có thể?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên!” Kiếm Linh nói: “Những... Này Tinh Thần bản thân tựu ẩn chứa Tinh Thần Chi Lực, ngươi bây giờ cần phải làm là dùng Ngân Hà Kiếm Đồ nội những... Này Tinh Thần hình chiếu làm môi giới, thúc dục cái này phiến tinh vực cái kia chút ít Tinh Thần, tướng chúng Tinh Thần Chi Lực biến thành kiếm khí!”

“Ta thử xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hai mắt khép hờ, đã qua hồi lâu.

Ông ông ông ông

Vô số đạo kiếm minh thanh bỗng nhiên tại minh ngục tinh vực vang lên, ngay sau đó, tại minh ngục tinh vực trong tinh không, vô số Tinh Thần chợt bộc phát ra từng đạo Tinh Thần Kiếm khí, những... Này Tinh Thần Kiếm khí tựa như lưu tinh vẫn lạc, một đạo đón lấy một đạo hướng phía minh ngục đại lục rơi đi

Giờ phút này, cơ hồ sở hữu tất cả minh ngục đại lục người đều tại ngẩng đầu nhìn tinh không, trong mắt mọi người đều là khó có thể tin cùng khiếp sợ, còn có hoảng sợ.

Tận thế tiến đến?

Đây là giờ phút này tất cả mọi người nghĩ cách.

Bởi vì tại tầm mắt của bọn hắn bên trong, rậm rạp chằng chịt Tinh Thần Kiếm khí chính hướng phía bọn hắn rơi đến!

Đầy trời Tinh Thần Kiếm khí, kín không kẽ hở!

Kinh khủng cở nào!

Bất quá rất nhanh, những cái... Kia rậm rạp chằng chịt kiếm khí đột nhiên toàn bộ biến mất. Nhìn thấy một màn này, vô số người lập tức thở dài một hơi.

Ngân Hà Kiếm Đồ bên trong, Dương Diệp lúc này đầu đầy mồ hôi, con mắt che kín tơ máu, sắc mặt càng là thương trắng như tờ giấy, không chỉ như thế, nếu như nhìn kỹ phía dưới, tựu sẽ phát hiện, hắn sợi tóc bên trong vậy mà xuất hiện một chút tóc trắng, đặc biệt là hai bên bên tai sợi tóc càng dễ làm người khác chú ý, chỗ đó, đã cơ hồ biến thành màu tuyết trắng.

“Không có sao chứ?” Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Linh hỏi.

Dương Diệp thở sâu thở ra một hơi, sau đó cười khổ cười, nói: “Lúc này đây thiếu chút nữa chơi tàn rồi.”

Hắn thành công dẫn động rồi Tinh Thần Kiếm khí, nhưng là, hắn lại bỏ ra một cái giá lớn. Cái này một cái giá lớn có chút khủng bố, đó chính là hắn trực tiếp tổn thất gần ba ngàn năm tuổi thọ!

Ba ngàn năm tuổi thọ!

Phải biết, đế giả tuổi thọ bình thường là vạn năm tả hữu, nói cách khác, vừa rồi như vậy thoáng một phát, hắn tựu tổn thất ba phần mười tuổi thọ. Khá tốt hắn kịp thời thu tay lại, bằng không thì, cũng không phải là ba ngàn năm, mà là khả năng trực tiếp muốn tàn phế.

“Ta không để ý đến!”

Lúc này, Kiếm Linh trầm giọng nói: “Dùng thực lực ngươi bây giờ, kiếm của ngươi vực căn bản chịu không nỗi nhiều như vậy Tinh Thần Chi Lực.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, toàn bộ minh ngục Tinh Vân Tinh Thần nhiều không kể xiết? Nhiều như vậy Tinh Thần Chi Lực, căn bản không phải hắn bây giờ có thể thừa nhận được được rất tốt đấy. Kỳ thật, khá tốt hắn hiện tại đạt đến đế giả, nếu như hay là dùng nửa đế thực lực dẫn động Tinh Thần Kiếm khí, cái kia không cần phải nói, không cần một hơi thời gian hắn tựu sẽ trực tiếp vẫn lạc.

Hiện tại hoàn hảo, nếu như hắn bất cứ giá nào lời mà nói..., muốn thi triển một lần Tinh Thần Kiếm trận vẫn là có thể đấy, bất quá cái này một cái giá lớn có chút đại, so đốt ý một cái giá lớn cũng phải lớn hơn!

Đốt ý chỉ là mất cảnh giới, mà thúc dục cái này, là muốn mất mệnh đấy!

“Có thể không dùng tựu tận lực đừng có dùng!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Đương nhiên!” Kỳ thật, cái này Tinh Thần Kiếm trận uy lực thì phi thường khủng bố, có thể nói như vậy, nếu để cho hắn thi triển cái này đối chiến cái kia Kiếm Hư, cái kia Kiếm Hư tuyệt đối với cũng bị hắn giây thành cặn bã cặn bã! Đừng nói giết Kiếm Hư, tựu là hủy diệt toàn bộ minh ngục đại lục cũng có thể!

Vừa rồi những cái... Kia kiếm khí nếu là hướng minh ngục đại lục rơi đi, minh ngục đại lục dù cho cuối cùng không có bị triệt để hủy diệt, nhưng minh ngục đại lục ở bên trên sinh linh ít nhất cũng sẽ chết chín thành đã ngoài!

Vô số Tinh Thần Kiếm khí tựu tính toán là hắn chính mình cũng không biết đến cùng có bao nhiêu kiếm khí!

“Đúng rồi!”

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Nếu như chúng ta đã đi ra cái này phiến tinh vực, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ phải hay là không tựu vô dụng?”

“Đương nhiên sẽ không!”

Kiếm Linh nói: “Cái này Ngân Hà Kiếm Đồ công năng tựu là mô phỏng nó chỗ vị trí Tinh Thần, cho nên, chỉ cần có Tinh Thần địa phương, nó có thể thúc dục.”

“Như vậy cũng tốt!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi bây giờ biết rõ Kiếm Vực một cái tác dụng rồi sao?” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Kỳ thật, ta đã sớm nắm giữ một ít Kiếm Vực công năng.”

Kiếm Vực Năng có làm cái gì?

Có thể trấn áp so với hắn còn mạnh hơn kiếm ý, có thể áp chế hết thảy pháp tắc chi lực, có thể phục chế một ít pháp tắc chi lực, có thể ẩn nấp khí tức của mình, có thể làm cho hắn rất nhanh tu luyện kiếm kỹ mà bây giờ, hắn lại nhiều học xong đồng dạng, cái kia chính là có thể cảm ứng năng lượng thể, trực tiếp dùng năng lượng thể làm môi giới, triệu hoán kiếm khí!

Ví dụ như hắn hiện ở chung quanh nếu là có Tử Tinh Thạch lời mà nói..., hắn chỉ cần thi triển Kiếm Vực, cảm ứng Tử Tinh Thạch, cùng những... Này Tử Tinh Thạch thành lập khởi liên hệ, có thể trực tiếp tướng những... Này Tử Tinh Thạch nội năng lượng thúc dục thành kiếm khí đối địch.

Kiếm Vô Cực tựu là lợi dụng cái này nguyên lý đã sáng tạo ra Ngân Hà Kiếm Đồ, bất quá hắn biết rõ kiếm của hắn vực không cách nào bao trùm toàn bộ tinh vực Tinh Thần, bởi vậy tựu làm ra rồi Ngân Hà Kiếm Đồ, coi đây là môi giới đến cảm ứng những cái... Kia chính thức Tinh Thần.

Dùng tiểu cảm giác đại!

Không thể không nói, Kiếm Vô Cực là một thiên tài.

“Ngươi bây giờ biết rõ Kiếm Vực chỗ đáng sợ rồi sao?” Lúc này, Kiếm Linh lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên đã biết Kiếm Vực đáng sợ.

Đem làm có một ngày kiếm của hắn Vực Năng có bao trùm khắp tinh vực lúc, khi đó, khắp tinh vực năng lượng thể, hắn đều có thể tướng hắn thúc dục thành kiếm khí

Mà nếu như đem làm kiếm của hắn Vực Năng có bao trùm khắp giờ vũ trụ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1345: Nên đã đi ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Vực nếu là có thể có bao trùm cái này phiến vũ trụ, khi đó, cái này phiến trong vũ trụ hết thảy năng lượng thể cũng có thể biến ảo kiếm khí!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi có chút kích động. Bất quá rất nhanh, hắn chính là thanh tỉnh lại.

Bao trùm toàn bộ vũ trụ?

Hắn hiện tại Kiếm Vực tối đa cũng chỉ có thể bao trùm không sai biệt lắm vạn dặm tả hữu mà thôi!

Bao trùm toàn bộ vũ trụ, cách hắn còn có chút xa xôi!

Bất quá Dương Diệp cũng không nóng nảy, hắn hiện tại bất quá mới đế giả, theo cảnh giới tăng lên, Kiếm Vực cũng là sẽ cùng theo tăng lên đấy, cuối cùng có một ngày hắn có thể làm được đấy!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua trong sân vô tận Tinh Thần, sau đó tâm niệm vừa động, lập tức, chung quanh hết thảy bắt đầu mờ đi, rất nhanh, trong tràng hết thảy khôi phục bình thường, Ngân Hà Kiếm Đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn. Nhìn trước mắt Ngân Hà Kiếm Đồ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, Ngân Hà Kiếm Đồ tới tay, cấm chế cũng đã biến mất, là thời điểm nên đã đi ra!

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Kiếm Linh nhẹ gật đầu, hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Tận thế thành, kiếm điện.

“Ta quyết định tướng kiếm minh tổng bộ chuyển qua Kiếm Thần đảo lên!” Trong điện trên thủ vị, Dương Diệp nói. Trước kia đui mù nữ không cho hắn tướng kiếm minh chuyển qua Kiếm Thần đảo lên, là vì tại Kiếm Thần vùng biển có cái kia Ma Long. Nhưng là hiện tại, Ma Long đã bị Cùng Kỳ ăn hết. Đã Kiếm Thần vùng biển không có nguy hiểm, hắn tự nhiên muốn tướng kiếm minh tổng bộ chuyển qua Kiếm Thần đảo đi lên, dù sao chỗ đó thích hợp hơn kiếm minh phát triển!

Đối với Dương Diệp đề nghị, mọi người tự nhiên sẽ không phản đối.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào phía dưới Vân Bán Thanh trên người, “Bán Thanh, kiếm minh dời Kiếm Thần đảo sự tình liền từ ngươi đến toàn quyền phụ trách.”

Vân Bán Thanh nhìn một Dương Diệp, nói khẽ: “Các ngươi phải đi rồi, vậy sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua trong tràng tất cả mọi người, “Nói cho các ngươi biết người phía dưới, về sau minh ngục đại Lục Kiếm minh sự, hết thảy do Bán Thanh phụ trách, mệnh lệnh của nàng tựu là mệnh lệnh của ta, mặc kệ người phương nào không được cải lời.” Tuy nhiên Dạ Lưu Vân đã đem quyền lợi giao cho Vân Bán Thanh, nhưng là hắn hay là muốn tự mình tỏ thái độ thoáng một phát, hắn tỏ thái độ, sẽ để cho Vân Bán Thanh càng thêm danh chính ngôn thuận, ngày sau mệnh lệnh của nàng cũng mới có thể càng thêm hiểu rõ!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng mọi người liền vội vàng gật đầu. Dương Diệp đã tỏ thái độ, vậy thì đại biểu, ngày sau Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân không tại trong cuộc sống, Vân Bán Thanh chính là minh ngục đại lục quyền lợi cao nhất người!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Trừ Bán Thanh cùng Lưu Vân bên ngoài, những người còn lại đều lui ra đi.”

Rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại có nguyên Bán Thanh cùng Dạ Lưu Vân.

Dương Diệp tay phải vung lên, hai gã hư giả khôi lỗi xuất hiện ở Vân Bán Thanh trước mặt, nói: “Cái này hai cỗ hư giả khôi lỗi ở lại bên cạnh ngươi.” Tuy nhiên hắn giao phó rồi Vân Bán Thanh quyền lợi, nhưng là, nàng thực lực quá yếu, hắn tại minh ngục đại lục lúc, kiếm minh người tự nhiên không dám vi phạm Vân Bán Thanh mệnh lệnh, nhưng là nếu như hắn mang theo mọi người đã đi ra. Khi đó, kiếm minh nội khả năng đã có người sẽ đối với Vân Bán Thanh bằng mặt không bằng lòng rồi.

Hắn cũng không muốn khi trở về, chứng kiến chính là một cái loạn thất bát tao (*) kiếm minh!

Vân Bán Thanh nhìn thoáng qua trước mặt hai cỗ khôi lỗi, sau đó nói: “Ta sẽ đem kiếm minh quản lý tốt đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc này, Vân Bán Thanh lại nói: “Còn có chuyện.”

“Ngươi là lo lắng Yêu tộc, vậy sao?” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu. Yêu tộc dâng tặng Yêu Hậu mệnh lệnh, hiện tại đã lui về ẩn vực, nhưng là, đem làm Dương Diệp bọn người sau khi rời khỏi, cái này Yêu tộc nếu tại giết qua ra, khi đó kiếm minh như thế nào ngăn cản Yêu tộc?

“Yên tâm, việc này ta sẽ xử lý tốt!” Dương Diệp nói.

Vân Bán Thanh nhẹ gật đầu, đã Dương Diệp nói sẽ xử lý tốt, nàng tự nhiên sẽ không đang lo lắng. Do dự một chút, nàng nói: “Các ngươi lúc nào trở về?”

Dạ Lưu Vân cũng nhìn về phía Dương Diệp, đây cũng là nàng muốn biết đấy.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không biết, bất quá ngươi yên tâm, chúng ta chắc chắn sẽ không vừa đi không về đích. Tại đây, về sau chính là chúng ta kiếm minh tổng bộ. Mặc kệ chúng ta ở bên ngoài phát triển tốt, hoặc là không tốt, chúng ta đều sẽ trở lại.”

Nếu như hắn chỉ là lẻ loi một mình, hắn chắc chắn sẽ không phát triển cái gì thế lực, một người một kiếm, nhiều tự do! Nhưng là, hắn không phải một người, hắn có rất nhiều người muốn thủ hộ. Cho nên, kiếm minh cái này cái thế lực, hắn tự nhiên là muốn tiếp tục phát triển xuống dưới đấy. Hắn truy cầu lực lượng, là vì thủ hộ chính mình người thân nhất, mà phát triển thế lực, cũng là một loại lực lượng!

Vân Bán Thanh khẽ gật đầu một cái, “Sẽ trở về là tốt rồi”

Dương Diệp cười cười, nói: “Các ngươi đi xử lý sự tình a, ta đi ẩn vực một chuyến.”

“Cần để cho Lâm gia Chủ bọn hắn cùng đi với ngươi sao?” Dạ Lưu Vân nói.

“Một người là đủ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại đại điện bên ngoài.

“Có hay không hối hận?” Dương Diệp đi rồi, Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói.

“Hối hận cái gì?” Vân Bán Thanh nói.

Dạ Lưu Vân nói: “Ngươi cũng biết!”

Vân Bán Thanh trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Trước kia vẫn là hắn đang giúp ta, ta cũng muốn giúp đỡ hắn, hiện tại không phải là một cái cơ hội tốt sao?” Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, “Hắn thằng này có chút lười, ngươi cùng ở bên cạnh hắn, về sau còn có ngươi bề bộn được rồi.”

Dạ Lưu Vân nói: “Hắn mang ta lên, kỳ thật tựu là mục đích này!”

Nói xong, hai nữ nhìn nhau cười cười

Ly khai tận thế thành về sau, Dương Diệp hướng phía ẩn vực vị trí ngự kiếm mà đi. Yêu tộc xác thực là một cái vấn đề rất lớn, nếu như không đem vấn đề này giải quyết, hắn là không dám ly khai minh ngục đại lục đấy. Mà vấn đề này, hắn không muốn dùng vũ lực đến giải quyết, đương nhiên, nếu như không có lựa chọn lời mà nói..., hắn không ngại dùng vũ lực đến giải quyết!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới ẩn vực vị trí, thân hình khẽ động, hắn tiến nhập cái kia truyền tống khe hở nội.

Vừa mới tiến khe hở ở trong, Dương Diệp lông mày chính là nhíu lại, bởi vì cái này khe hở nội truyền tống thông đạo dĩ nhiên là phong bế đấy. Hắn biết rõ, đây là Yêu tộc nghe theo Yêu Hậu mệnh lệnh, tướng ẩn vực Truyền Tống Trận đóng cửa.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, đón lấy, hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, rất nhanh, tại đây phong bế trong không gian xuất hiện mười chuôi thực chất hóa ý kiếm. Nhìn xem cái này mười chuôi ngọc kiếm sau nửa ngày, Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, biến mất tại không gian trong thông đạo.

Lưu lại mười chuôi ý kiếm, tự nhiên là vì phòng ngự Yêu tộc, dùng hắn thực lực bây giờ, cái này mười chuôi ý kiếm ít nhất có thể chém giết vài vị Yêu tộc hư giai yêu thú. Yêu tộc hư giai yêu thú bản thân tựu ít đi, tăng thêm trước kia cùng Nhân tộc đại chiến lại tổn thất một ít, có thể nói, lúc này Yêu tộc đã chịu không được bất kỳ tổn thất nào!

Tựu tính toán Yêu tộc muốn báo thù, đó cũng là thật lâu thật lâu sự tình từ nay về sau.

Hơn nữa, lưu lại cái này mười chuôi ý kiếm, coi như là lưu lại một tín hiệu, ngày sau Yêu tộc nếu là thật sự muốn xuất ẩn vực, có cái này ý kiếm tại, đối phương nhất định muốn trước phá vỡ ý của hắn kiếm, mà một khi đối phương phá vỡ ý của hắn kiếm, vậy hắn sẽ ở trước tiên cảm ứng được.

Bất quá hắn cảm thấy, Yêu tộc lúc này có lẽ không có báo thù tâm tư rồi. Không có Yêu Hậu, sau này Yêu tộc, có thể sẽ lâm vào nội loạn.

Nhớ tới Yêu Hậu, không thể không nói, đối với vị nữ tử này, Dương Diệp trong lòng cũng là kính nể đấy. Lúc trước nếu như không phải Nhiếp Vô Mệnh đột nhiên xuất hiện, kiếm minh tình cảnh thật sự có thể lo ah!

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Ẩn vực, lối đi ra.

“Hắn đi thôi!”

“Xác định sao?”

“Xác định!”

“Hô cũng may, đi, trở về thông tri các đại tộc trưởng.”

“Ngươi nói ai sẽ là mới Yêu Vương?”

“Ai biết nghe nói các đại tộc trưởng tầm đó ai cũng không phục ai”

“Ai nếu Yêu Hậu vẫn còn, Yêu tộc tựu cũng không như vậy”

“”

Sau khi rời khỏi, Dương Diệp đi Kiếm Thần đảo. Hắn cũng không quên, tại Kiếm Thần đảo lên, còn có một đám dân bản địa. Kiếm minh muốn di chuyển đến Kiếm Thần đảo lên, như vậy nhất định chi bằng trước đem Kiếm Thần đảo thượng cái kia chút ít dân bản địa xử lý tốt, đặc biệt là cái kia Vạn Túc Công.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp đi tới Kiếm Thần đảo thượng.

Dương Diệp đi thẳng tới rồi Vạn Túc Công ở lại đấy, Dương Diệp vừa xong, cái kia Vạn Túc Công bắt đầu từ trong núi lướt rồi đi ra, nhìn xem Dương Diệp, Vạn Túc Công thần sắc cực kỳ ngưng trọng cùng kiêng kị.

Lúc trước Dương Diệp cùng đui mù nữ bọn người ở tại hư không phía trên cùng Kiếm Hư bọn người đại chiến lúc, nhưng hắn là trông thấy đấy. Hắn biết rõ, lúc này Dương Diệp, đã không phải là hắn có thể chống lại.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, nói thẳng: “Người của ta đều muốn đem đến Kiếm Thần đảo đi lên, ngươi có thể không cần ly khai, nhưng là, không cho ngươi đối với người của ta xuất thủ.”

“Nếu như ta không đáp ứng đâu này?” Vạn Túc Công trầm giọng nói.

“Ngươi bây giờ sẽ chết!” Dương Diệp nói.

Vạn Túc Công nheo mắt, hắn nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Tốt, ta đáp ứng.”

Dương Diệp thật sâu nhìn thoáng qua Vạn Túc Công, lúc này, Vạn Túc Công vội vàng nói: “Nhân loại, ta đã đáp ứng ngươi, tựu nhất định sẽ làm được, chỉ cần ngươi người không tới tìm ta phiền toái, ta quyết không đi tìm bọn hắn phiền toái.”

Dương Diệp cười cười nói: “Chớ khẩn trương, ta không muốn giết ngươi, ta chính là có chút việc muốn nhờ ngươi!”

“Chuyện gì!” Vạn Túc Công thần sắc có chút đề phòng, Dương Diệp vô sỉ, nhưng hắn là tự mình lĩnh giáo qua đấy.

Dương Diệp nói: “Ta phải ly khai minh ngục đại lục đi làm ít chuyện, ta hi vọng đợi người của ta đến Kiếm Thần đảo về sau, ngươi hỗ trợ chiếu cố chiếu cố, coi như ta thiếu nợ ngươi một cái nhân tình, như thế nào?” Đây chính là hắn lại để cho Vạn Túc Công ở lại Kiếm Thần đảo mục đích, Vạn Túc Công thực lực vẫn là có thể đấy, nếu như hắn nguyện ý giúp bề bộn chiếu cố thoáng một phát kiếm minh, vậy cho dù Yêu tộc đột kích, kiếm minh cũng có ngăn cản chi lực.

“Ta khả năng cũng muốn rời đi!” Lúc này, Vạn Túc Công nói.

“Ngươi cũng phải ly khai?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Vạn Túc Công nhẹ gật đầu, nói: “Như là đã không có cấm chế, ta tự nhiên muốn ly khai, bất quá, muốn qua một thời gian ngắn. Ngươi yên tâm, tại ta không có trước khi rời đi, ta sẽ giúp ngươi chiếu nhìn một chút ngươi người.” Dương Diệp cường giả loại này, hắn tự nhiên là nguyện ý kết giao đấy.

“Đa tạ!”

Dương Diệp cười cười, sau đó đối với Vạn Túc Công ôm quyền, nói: “Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người biến mất tại phía chân trời.

Nhìn xem phía chân trời, Vạn Túc Công nói khẽ: “Lại là một cái Kiếm Vô Cực ah”

Ly khai Kiếm Thần đảo về sau, Dương Diệp trực tiếp về tới kiếm minh, kiếm trong điện.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, “Tất cả mọi người đến đông đủ sao?”

“Đều ở ngoài điện chuẩn bị sẵn sàng!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Xuất”

Đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên thốt nhiên đại biến, sau đó tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1346: Tiểu tạp dịch, đã lâu không gặp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phòng, Dương Diệp thần sắc kích động, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng cuồng hỉ.

Vì cái gì?

Bởi vì Hồng Mông tháp muốn khôi phục.

Lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ chính cao tốc xoay tròn, một cổ khí tức chính không ngừng từ trong đó tràn ra

Dương Diệp ngồi xếp bằng trong phòng, lẳng lặng chờ.

Có chút kích động, có chút hưng phấn, đương nhiên, càng nhiều nữa hay là chờ mong. Bởi vì nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, lập tức có thể nhìn thấy Thanh Thi bọn người rồi.

Thanh Thi, Tần Tịch Nguyệt, Bảo Nhi, Lôi Lâm, Tiểu Dao, còn có Tuyết Nhi

Cứ như vậy, đã qua không sai biệt lắm ba canh giờ.

Oanh!

Một cỗ đáng sợ khí tức bỗng nhiên xuất hiện ở tận thế trong thành, tận thế thành mọi người kinh hãi, nhưng là rất nhanh, cổ hơi thở này đột nhiên biến mất không thấy, thật giống như chưa từng có đã xuất hiện.

Trong phòng, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, hắn biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Mông trong tháp.

Tại Dương Diệp trước mặt, là một nữ tử, áo trắng, quần trắng, trong trẻo nhưng lạnh lùng như tiên. Cô gái này, dĩ nhiên là là Thanh Thi. Nhìn trước mắt như trước xinh đẹp động lòng người Thanh Thi, Dương Diệp hai mắt lập tức ẩm ướt lên. Hắn nhẹ cười cười, đi tới Tô Thanh Thi trước mặt, sau đó tướng Tô Thanh Thi chặt chẽ ôm vào trong lòng.

Ôm thật chặt, sợ tại giống như mất đi!

Hồi lâu, Dương Diệp nói khẽ: “Rốt cục gặp mặt!”

Nghe vậy, Tô Thanh Thi khóe mắt cũng tràn ra hai hàng thanh tịnh chất lỏng. Hồng Mông tháp đóng cửa, nàng cùng Dương Diệp mất đi liên hệ, không có ai biết mấy ngày này nàng là như thế nào vượt qua đấy.

Chờ đợi lo lắng!

Ngày ngày hàng đêm chờ đợi lo lắng!

Lúc trước tách ra lúc, ngay lúc đó Dương Diệp thế nhưng mà thân ở tuyệt cảnh!

“Này, còn có chúng ta đây này!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến.

Nghe vậy, Tô Thanh Thi vội vàng buông lỏng ra Dương Diệp. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, một gã thân mặc quần đỏ, dáng người đầy đặn xinh đẹp nữ tử chính bất mãn nhìn xem hắn.

Tần Tịch Nguyệt!

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tần Tịch Nguyệt trực tiếp chạy tới trước mặt của hắn, sau đó hôn lên hắn.

“Bảo Nhi tỷ tỷ, bọn hắn đang làm cái gì?”

Ở phía xa, một gã trát lấy hai cái bím tóc tiểu nữ hài tò mò nhìn

Dương Diệp cùng Tần Tịch Nguyệt. Tiểu nữ hài chỉ có tám chín tuổi, mặc một bộ toái hoa tiểu váy, con mắt đại đại đấy, bộ dáng cùng Dương Diệp rất là nhìn nhau.

“Tuyết Nhi không thể nhìn!”

Tại tiểu nữ hài bên cạnh, một gã hai mươi tuổi nữ tử bỗng nhiên tướng tiểu nữ hài con mắt cho che kín. Tại che kín gọi Tuyết Nhi con mắt về sau, nữ tử càng làm tại nàng bên phải một cái tiểu cô nương kéo đi qua, nói: “Lôi Lâm, ngươi cũng không cho xem.”

“Bảo Nhi tỷ tỷ, vì cái gì không thể nhìn?” Lôi Lâm trừng mắt nhìn, khó hiểu.

“Ngươi còn nhỏ, không thể nhìn!” Bảo Nhi vội vàng đem Lôi Lâm con mắt cũng cho che kín

Xa xa, Tần Tịch Nguyệt buông lỏng ra Dương Diệp, sau đó trừng mắt Dương Diệp, “Thành thật khai báo, những năm này ở bên ngoài lại tìm nhiều thiếu nữ người?”

Nghe vậy, một bên Tô Thanh Thi cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Ta có háo sắc như vậy sao?”

“Ngươi không có sao?” Tần Tịch Nguyệt hỏi lại.

Dương Diệp: “”

“Ngươi là cha sao?” Đúng lúc này, một đạo thanh thúy thanh âm tự xa xa truyền đến.

Nghe thế đạo thanh âm, Dương Diệp thân thể lập tức run lên, hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái trát lấy hai cái bím tóc tiểu nữ hài chính tò mò nhìn hắn.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó thân hình khẽ động, đi tới tiểu nữ hài trước mặt, tướng hắn ôm vào trong lòng, cười nói: “Tuyết Nhi nghe lời, tại kêu một tiếng.”

Tuyết Nhi nhìn thoáng qua xa xa Tô Thanh Thi, Tô Thanh Thi cười khẽ gật đầu, thấy thế, Tuyết Nhi nhìn về phía Dương Diệp, nàng do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Cha”

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt lần nữa ướt át lên. Đối với Tuyết Nhi, hắn tự nhiên là áy náy đấy. Bởi vì theo Tuyết Nhi sinh ra bắt đầu, hắn tựu không có cùng qua nàng bao nhiêu thời gian, đặc biệt là tại nàng tiến vào Hồng Mông tháp về sau, Hồng Mông tháp đóng cửa năm sáu tuổi, trong khoảng thời gian này, hắn càng là không có cùng qua nàng một khắc!

Với tư cách một cái phụ thân, hắn tuyệt đúng là không hợp ô!

“Ca ca!” Đúng lúc này, một đạo có chút sợ hãi thanh âm bỗng nhiên ở một bên vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này Lôi Lâm đang xem lấy nàng, tại trong mắt nàng, có chút sợ hãi, có chút do dự, còn có một tia mừng rỡ.

Lôi Lâm hay là lúc trước bộ dáng, cũng hay là như vậy nhỏ, năm năm này ra, thân thể nàng cũng không có phát sinh cái gì biến hóa.

Nhìn xem Lôi Lâm, Dương Diệp cười cười, sau đó đối với Lôi Lâm vẫy vẫy tay, Lôi Lâm do dự một chút, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp trực tiếp tướng nàng cũng bế lên, sau đó tại Lôi Lâm cùng Tuyết Nhi trên gương mặt các hôn một cái. Ngay từ đầu Tuyết Nhi đối với Dương Diệp còn có chút xa lạ, nhưng là rất nhanh, nàng dần dần cùng Dương Diệp thục lên, sau đó đang gọi ‘Phụ thân’ lúc chính là gọi vô cùng tự nhiên rồi.

Cùng Bảo Nhi còn có Lôi Lâm vui đùa ầm ĩ rồi một hồi, Dương Diệp nhìn về phía rồi một bên thiếu nữ.

“Tiểu tạp dịch, đã lâu không gặp!” Thiếu nữ hì hì cười cười, nói.

Tiểu tạp dịch!

Dương Diệp nhẹ cười cười, như vậy gọi hắn đấy, tự nhiên chỉ có Bảo Nhi. Lúc này Bảo Nhi đã trưởng thành Đình Đình thiếu nữ, bất quá, hắn toàn thân y nguyên lộ ra cổ quái tinh linh. Ngoại trừ Bảo Nhi, ở phía xa một bên, còn có một nữ tử, cô gái này đã từng cùng nhưng hắn là từng có không ít ân oán.

Cô gái này đúng là cái kia cùng an cư An Bích Như!

Gặp Dương Diệp xem ra, An Bích Như khẽ gật đầu, xem như chào hỏi.

Dương Diệp cũng đúng lấy An Bích Như khẽ gật đầu, mặc dù đối với Phương cùng hắn từng có ân oán, nhưng là, cái kia cũng sớm đã chấm dứt rồi. Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tô Thanh Thi, nói: “Thanh Thi, ta nhớ được lúc trước cái kia Đinh gia một ít người bị ta đưa đến rồi Hồng Mông trong tháp, bọn hắn hiện tại như thế nào?”

Tô Thanh Thi nói: “Chúng ta một mực lại để cho bọn hắn hôn mê.”

“Như vậy cũng tốt!” Dương Diệp nhẹ gật đầu. Hồng Mông tháp sự tình, ngoại trừ người thân nhất bên ngoài, hắn không muốn làm cho bất luận kẻ nào biết rõ, cũng không dám để cho người khác biết rõ.

“Còn có Tiểu Dao đâu này?” Dương Diệp lại hỏi. Hắn nhìn lướt qua trong tràng, cũng không có chứng kiến Tiểu Dao.

“Nàng đang bế quan xung kích nửa đế.” Tô Thanh Thi nhẹ giọng.

Nửa đế!

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, hắn có chút kinh ngạc, bởi vì, trong sân Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt còn có An Bích Như đều đạt đến đế giả, mà ngay cả cái này không thích tu luyện Bảo Nhi đều đạt đến cao cấp Thánh giả. Mà Tuyết Nhi vậy mà đạt đến Tôn Giả cảnh!

Giống như là biết rõ Dương Diệp khiếp sợ, Tô Thanh Thi nói: “Tại đây linh khí cực kỳ đầy đủ, hơn nữa, tại đây linh khí cùng bên ngoài thế giới linh khí rất không giống với, cho nên, tu luyện của chúng ta tốc độ rất nhanh.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Cái này Hồng Mông trong tháp linh khí tự nhiên là rất đầy đủ, dù sao người ít như vậy, mà linh khí lại nhiều như vậy, hơn nữa, trong lúc này linh khí cũng không phải bình thường linh khí, mà là cái loại này tử khí, tuy nhiên loại tử khí này so Hồng Mông tử khí chênh lệch rất nhiều, nhưng lại so với bình thường linh khí muốn xịn không biết bao nhiêu lần!

Bởi vậy, trong này tu luyện tự nhiên muốn so ở bên ngoài nhanh đến nhiều!

“Theo chúng ta nói nói ngươi những năm này kinh nghiệm a!” Lúc này, Tô Thanh Thi bỗng nhiên nói.

“Đúng, nói nói, ân, đã có bao nhiêu cái nữ nhân cũng không cho rò!” Một bên, Tần Tịch Nguyệt vội vàng nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó bắt đầu tướng chính mình theo huyền giả đại lục đến Linh giới, cuối cùng đến cái này minh ngục đại lục sự tình giản yếu nói thoáng một phát. Đương nhiên, trong đó cái kia chút ít chuyện nguy hiểm hắn cũng không có nói, hắn không muốn làm cho Thanh Thi bọn người lo lắng.

Tuy nhiên Dương Diệp cũng không nói gì chuyện nguy hiểm, nhưng là Tô Thanh Thi đợi nữ như thế nào lại không biết trong đó hung hiểm?

Tô Thanh Thi không nói gì thêm, chỉ là cầm Dương Diệp tay, nắm thật chặc.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng chúng nữ, nói: “Về sau chúng ta cũng đừng tách ra.”

“Ta muốn lưu ở minh ngục đại lục!” Lúc này, Tô Thanh Thi bỗng nhiên nói.

“Ta cũng vậy!” Một bên, Tần Tịch Nguyệt nói.

“Ta cũng muốn lưu ở minh ngục đại lục!” An Bích Như cũng nói.

“Vì cái gì?” Nhìn xem tam nữ, Dương Diệp trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Lúc này, Tần Tịch Nguyệt nói: “Kiếm minh là ngươi tạo dựng lên thế lực, hiện tại khẳng định cần muốn nhân thủ đến quản lý, ta cùng bích như vẫn có chút quản lý thủ đoạn đấy, mà Thanh Thi, Thanh Thi là ngươi cưới hỏi đàng hoàng thê tử, có nàng ở chỗ này, có thể ổn định nhân tâm. Dù sao, chỉ cần nàng ở chỗ này, tất cả mọi người tựu sẽ biết ngươi nhất định sẽ có trở về ngày đó, kể từ đó, căn cứ vào uy tín của ngươi, cái này minh ngục đại lục người có lẽ không dám có dị tâm.”

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta không muốn cùng các ngươi tại tách ra.”

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, “Chúng ta không muốn trở thành là ngươi vướng víu!”

Các nàng tuy nhiên đã là đế giả, nhưng là, đối với ở hiện tại Dương Diệp mà nói, trong chiến đấu, đế giả đã giúp không đến hắn cái gì. Các nàng tiếp tục đi theo Dương Diệp, sẽ chỉ là Dương Diệp vướng víu. Mà ở lại minh ngục đại lục lời mà nói..., các nàng còn có thể đến giúp Dương Diệp.

Dương Diệp vẫn còn có chút do dự, tuy nhiên hắn biết rõ Thanh Thi đợi nữ ở lại minh ngục đại lục là một cái lựa chọn rất tốt, dù sao Vân Bán Thanh một người quản lý kiếm minh còn là phi thường cố hết sức đấy, phải biết, tựu là Dạ Lưu Vân một người quản lý toàn bộ kiếm minh đều có chút lực bất tòng tâm, huống chi Vân Bán Thanh. Cho nên, nếu như Tô Thanh Thi đợi nữ nếu ở tại chỗ này, đối với kiếm minh mà nói xác thực là có rất nhiều chỗ tốt.

Nhưng là, vừa gặp mặt, hắn thật sự không muốn đang cùng Tô Thanh Thi đợi nữ tách ra, đặc biệt là Tuyết Nhi.

Giống như là biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, Tô Thanh Thi nói khẽ: "Chúng ta cũng không muốn cùng ngươi tách ra, nhưng là, chúng ta càng muốn giúp ngươi."

Dương Diệp quét chúng nữ liếc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Tốt."

Dương Diệp tướng Tô Thanh Thi đợi nữ đưa đến kiếm minh lúc, vô số người lập tức nghị luận nhao nhao, mà ngay cả nguyên Bán Thanh cùng Dạ Lưu Vân đều là nét mặt đầy kinh ngạc, dù sao các nàng đều chưa thấy qua Tô Thanh Thi bọn người.

"Các nàng thê tử của ta!" Đem làm Dương Diệp hướng mọi người giới thiệu Tô Thanh Thi đợi nữ về sau, toàn bộ kiếm minh lập tức một mảnh xôn xao!

Tuy nhiên khiếp sợ, nghi hoặc, nhưng là, mọi người rất nhanh đã tiếp nhận Tô Thanh Thi đợi nữ thân phận.

Bởi vì Tô Thanh Thi đợi nữ xuất hiện, Dương Diệp trì hoãn rồi tiến về trước Linh giới. Đang cùng Tô Thanh Thi đợi nữ tụ rồi không sai biệt lắm mười ngày về sau, Dương Diệp lúc này mới mang theo mọi người cưỡi hư vân hạm đã đi ra minh ngục đại lục.

"Mẫu thân, cha sẽ trở về sao?" Phía dưới, Tuyết Nhi nhìn xem phía chân trời cái kia đã hóa thành điểm đen hư vân hạm, hỏi.

Tô Thanh Thi nhẹ nhàng vuốt vuốt Tuyết Nhi cái đầu nhỏ, cười nói: "Nhất định sẽ đấy, bởi vì Tuyết Nhi cùng mẫu thân ở chỗ này, nơi này chính là nhà của hắn."

Hư vân hạm lên, Dương Diệp xếp bằng ở bên trong phòng của mình, lúc này, lòng hắn thần chìm vào rồi Hồng Mông trong tháp.

Lần này Hồng Mông tháp không chỉ khôi phục, còn mở ra tầng thứ ba!

Tâm niệm vừa động, Dương Diệp đi tới một mảnh tối tăm lu mờ mịt thế giới, tại hắn cách đó không xa, có một đạo môn, lúc này, môn là mở ra đấy.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đi vào.

“Làm sao có thể”

Sau khi đi vào, lập tức truyền đến Dương Diệp kinh nghi âm thanh.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1347: Quyền lợi hương vị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tiến vào cánh cửa kia (đạo môn) về sau, đi tới một gian mật thất, mật thất không lớn, dài rộng chỉ có không đến trăm trượng, mà trong này, không có cái gì.

Rỗng tuếch!

Dương Diệp trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Đúng lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Linh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lông mày kẻ đen cau lại, “Có chút không đúng.”

Dương Diệp cẩn thận cảm thụ thoáng một phát chung quanh, sau đó gật đầu nói: “Xác thực có chút không đúng.”

Tuy nhiên Dương Diệp cùng Kiếm Linh đều cảm giác có chút không đúng, nhưng là là lạ ở chỗ nào, hai người đều nói không ra.

Cứ như vậy, đã qua hồi lâu, Kiếm Linh bỗng nhiên đồng tử co rụt lại, “Ta đã biết.”

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, “Cái gì?”

Kiếm Linh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đi ra ngoài, tại tiến đến.”

Tuy nhiên khó hiểu Kiếm Linh ý gì, nhưng Dương Diệp hay là làm theo. Hắn đã đi ra mật thất, sau đó tại đi vào trong mật thất, hắn chau mày, bởi vì hắn không có phát hiện cái gì. Bất quá rất nhanh, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, nói: “Làm sao có thể!”

Hắn phát hiện, ở bên ngoài đi theo trong mật thất thời gian không giống với!

Kiếm Linh nhẹ gật đầu, trong mắt tràn đầy khiếp sợ, “Quả nhiên là khó có thể tin, thế gian thậm chí có như thế thần vật. Thời gian ngược dòng, cái này là bực nào thần thông Tạo Hóa!”

“Thời gian ngược dòng?” Dương Diệp khó hiểu.

Kiếm Linh giải thích nói: “Ngươi nên biết, chính thức hư giả cảnh cường giả, ủng có thời gian pháp tắc, bọn hắn có thể tại nhất định được trong thời gian, lại để cho đối thủ tốc độ biến thành chậm chạp, mà tốc độ của bọn hắn nhưng lại bình thường. Nhưng là tại đây, tại đây không gian nhưng lại có thể làm cho thời gian ngược dòng nói đơn giản một chút tựu là, ngươi ở nơi này tu luyện mười năm, kỳ thật ở bên ngoài, mới bất quá một năm!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi.

Tại đây mười năm, bên ngoài một năm!

Cái này quá điên cuồng!

Lúc này, Kiếm Linh lại nói: “Đây cũng không phải là thời gian pháp tắc, cái này đã đã vượt qua thời gian pháp tắc, thuộc về vô thượng thần thông vị kia đạo bào lão giả thực lực, khả năng đã đạt đến một cái ta và ngươi đều tưởng tượng không đến cấp độ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn một mực cũng biết đạo bào lão giả rất cường, mạnh phi thường, phải biết, hắn chỉ là một đám phân thân sẽ đem Kiếm Vô Cực cho giết chết ah! Cái này là kinh khủng cở nào? Nhưng là, hắn cũng không biết đối phương đến tột cùng cường đến trình độ nào.

Lúc này, Kiếm Linh lắc đầu, “Không cần suy nghĩ nhiều quá, ngày sau ngươi chưa hẳn không thể đạt tới cái kia cấp độ. Hiện tại đã có cái này mật thất, ngày sau ngươi tu luyện tướng làm chơi ăn thật. Đạt tới hư giả, ở trong tầm tay. Mau chóng đạt tới hư giả a, đế giả thực lực đối với ngươi mà nói, xa xa không đủ.”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tuy nhiên hiện tại hư giả đối với hắn đã không tạo được cái uy hiếp gì, nhưng là, cái thế giới này cũng không phải chỉ có hư giả, còn có Bán Thần cảnh, Bán Thần cảnh phía trên, còn có thần giả cảnh, mà thần giả cảnh phía trên, còn có càng mạnh hơn nữa nếu như không có thực lực cường đại, vạn nhất ngày nào đó xuất hiện một cái như Kiếm Hư cùng đui mù nữ cường giả loại này, khi đó nên như thế nào?

Trở nên mạnh mẽ, không ngừng trở nên mạnh mẽ!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói, “Chúng ta đi thôi!” Tu luyện không vội ở nhất thời, dù sao cái này mật thất tại trong cơ thể của hắn, hắn tùy thời có thể tiến đến.

Kiếm Linh nhẹ gật đầu, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp ly khai mật thất về sau, cũng không trở về đến sự thật, mà là đi tới tầng thứ hai phòng luyện đan. Tại phòng luyện đan ở trong, nằm một cái tiểu cô nương.

Tiểu cô nương này, đúng là cái kia hôn mê tiểu Thất.

Đối với tiểu Thất, hắn rất áy náy, bởi vì tiểu Thất sở dĩ hôn mê ngủ say, là vì cứu nàng. Mà muốn tỉnh lại tiểu Thất, ngoại trừ chính cô ta tỉnh bên ngoài, còn có một biện pháp, cái kia chính là luyện chế đan dược. Nhưng là, những năm gần đây này, hắn căn bản không có thời gian đi nghiên cứu đan đạo, thế cho nên tiểu Thất một mực hôn mê ngủ say.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt tiểu Thất đầu, sau đó nói: “Đợi Linh giới sự tình xử lý tốt về sau, ta tựu dốc lòng luyện đan, sau đó tỉnh lại ngươi. Ta cam đoan, sẽ không vượt qua một năm.”

Nói xong, Dương Diệp hướng phía một bên lò luyện đan đi đến.

Tại Dương Diệp quay người một khắc này, tiểu Thất ngón tay chỉ có chút giật giật, cùng lúc đó, nàng giữa lông mày bỗng nhiên xuất hiện một tia ánh sáng màu lam, bất quá thoáng qua, cái này sợi ánh sáng màu lam chính là biến mất.

Dương Diệp cũng không có phát hiện tiểu Thất khác thường, hắn đi tới cái kia lò luyện đan trước mặt, tại trong lò luyện đan, là một đoàn hừng hực hỏa diễm. Nhìn xem cái này đoàn hỏa diễm, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên.

Mạt Tiểu Lãnh cái kia ba đóa hỏa diễm rất cường, rất khủng bố, nhưng là cái kia ba đóa hỏa diễm tuyệt đối với không có có trước mắt cái này Lục Đinh Thần hỏa cường!

Mạt Tiểu Lãnh ba đóa hỏa diễm cho hắn rất cảm giác nguy hiểm, nhưng là cái này Lục Đinh Thần hỏa cho cảm giác của hắn không chỉ có riêng là nguy hiểm, sợ run, tại đây Lục Đinh Thần hỏa trước mặt, hắn thậm chí có loại sợ run cảm giác. Phải biết, coi như là đui mù nữ cùng cái kia Kiếm Hư còn có Ma Long đều không có cho hắn loại cảm giác này ah!

Hắn hiện tại đã là Kỷ Nguyên cảnh thân thể, nhưng là nếu như hắn tiến vào cái này lò luyện đan, nhất định sẽ tại trong nháy mắt liền biến thành tro tàn, điểm ấy, hắn tin tưởng không nghi ngờ!

Có thể hay không nắm giữ cái này Lục Đinh Thần hỏa?

Ý nghĩ này không phải hiện tại mới có, lúc trước lần đầu tiên nhìn thấy cái này Lục Đinh Thần hỏa lúc, hắn thì có ý nghĩ này. Bất quá trước kia hắn vừa có loại này ý niệm chính là bị chính mình không nhận, chối bỏ rồi, khi đó thực lực của hắn quá yếu, loại này ý niệm hay là đừng muốn thì tốt hơn. Nhưng là hiện tại, hắn đã đế giả, thực lực so về lúc trước mạnh không biết bao nhiêu.

Nếu như có thể nắm giữ cái này Lục Đinh Thần hỏa, cái kia thực lực của hắn tuyệt đối sẽ tăng nhiều! Cái này hỏa, chỉ sợ coi như là đui mù nữ cũng không dám ngạnh kháng!

Do dự một chút, Dương Diệp thò tay hướng Lục Đinh Thần hỏa sờ soạng, đúng lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở bên cạnh của hắn, sau đó đối với hắn lắc đầu.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu. Hắn thực lực bây giờ, muốn thu phục chiếm được cái này Lục Đinh Thần hỏa, hiển nhiên còn là không thể nào đấy, cường hành thu phục chiếm được, kết quả nhất định là nhóm lửa tự thiêu!

Mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng mệnh quan trọng hơn!

Ngay tại Dương Diệp cùng Kiếm Linh quay người rời đi lúc, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên: “Mở ra tầng thứ tư sau tại đến.”

Dương Diệp cùng Kiếm Linh hai người thân thể lập tức run lên, hai người nhìn nhau rồi liếc, tại hai người trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ. Trầm mặc một cái chớp mắt, hai người nhìn về phía này Lục Đinh Thần hỏa, trước kia thanh âm kia tựu là từ nơi này trong lò luyện đan truyền đến đấy.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nói: “Ngươi, ngươi rất biết nói chuyện?”

Nhưng mà Lục Đinh Thần hỏa nhưng lại không có bất kỳ đáp lại.

Dương Diệp chưa từ bỏ ý định, lại hỏi mấy lần, nhưng là Lục Đinh Thần hỏa còn không có đáp lại.

Dương Diệp nhìn về phía rồi Kiếm Linh, Kiếm Linh lắc đầu, nói: “Đợi mở ra tầng thứ tư sau tại đến đây đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần hỏa, sau đó cùng Kiếm Linh đã đi ra lò luyện đan.

“Tên kia rõ ràng rất biết nói chuyện, vì cái gì không hồi trở lại ta lời nói?” Đan lâu bên ngoài, Dương Diệp khó hiểu hỏi.

Kiếm Linh nhìn một Dương Diệp, nói: “Thật sự muốn biết?”

“Đương nhiên” Dương Diệp nói.

Kiếm Linh nói: “Chỉ có một giải thích, cái kia ngay tại lúc này ngươi quá yếu, hắn cảm thấy ngươi không có tư cách cùng hắn trao đổi!” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “”

Kiếm Linh cũng bắt đầu nghịch ngợm rồi!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó về tới hư vân hạm.

Dương Diệp đứng tại hư vân hạm hạm đầu, tại bên cạnh hắn là Dạ Lưu Vân.

Lúc này, hư vân hạm đã đã đi ra minh ngục đại lục, đi tới trong tinh không, một mắt nhìn đi, Tinh Thần vô cùng vô tận. Ở đằng kia xa xôi tinh không ở trong chỗ sâu, thỉnh thoảng có lưu tinh xẹt qua phía chân trời, cuối cùng biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

“Nguyên lai tinh không như thế mỹ!” Dương Diệp bên cạnh, Dạ Lưu Vân nhìn xem cái kia đầy trời Tinh Thần, nhịn không được tán thán nói.

“Quả thật rất đẹp!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đặt mình vào tinh không, hắn cũng là lần đầu tiên. Không thể không nói, tại đây mênh mông trong tinh không, người sẽ phát hiện mình ra sao hắn nhỏ bé.

Người cùng cái này mênh mông vũ trụ so sánh với, tựu giống như một hạt hạt bụi.

Đương nhiên, đối với những người khác mà nói, một cái vũ trụ ra sao hắn nhỏ bé

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Lần này tổng cộng có bao nhiêu người đến?”

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Hư giả cảnh cường giả tổng cộng mười một gã, nguyên bản có mười hai tên, nhưng là Kiếm Hư tiền bối biến mất, cho nên, chỉ còn lại có mười một gã. Chúng ta tận thế thành hư giả có bốn gã, theo thứ tự là kiếm cực tiền bối, còn có Thiên Lan Không hai vị đường chủ, cùng với hắc vượn tiền bối. Đế giả cảnh cường giả, lần này tới tổng cộng có 3000 tên, chúng ta kiếm minh cùng Thiên Sát các thêm cùng một chỗ có một ngàn tên tả hữu, còn lại đế giả là tam tông ba thành đấy.”

Nói đến đây, Dạ Lưu Vân do dự xuống, sau đó nói: “Lần này chúng ta phải hay là không muốn đi đánh nhau?”

“Ta là đi đón người!”

Dương Diệp nhìn xem cái kia xa xa dày đặc Tinh Thần, nói: “Ta hy vọng là không muốn đánh nhau!” Hắn không muốn tại Linh giới lãng phí thời gian, bởi vì đế nữ vẫn còn chờ hắn.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tam tông ba thành hiện tại đi theo chúng ta, là vì bách tại uy tín của ngươi, bọn hắn không dám không để cho mặt mũi ngươi, nhưng là cứ tiếp như thế, không phải kế lâu dài. Ngươi đối với bọn họ, đến tột cùng là cái gì nghĩ cách?”

“Ta không muốn bắt buộc bọn hắn gia nhập kiếm minh!” Dương Diệp nói. Tuy nhiên hắn có thể làm như vậy, cũng có thể làm được, nhưng là làm như vậy, sẽ vì kiếm minh dưới chôn mầm tai hoạ.

“Ta minh bạch ý tứ của ngươi!”

Dạ Lưu Vân nói: “Ta ngược lại là có một cái biện pháp.”

“Nói nói xem!” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân nói: “Lợi ích, dùng lợi ích buộc chặt bọn hắn, lại để cho bọn hắn chủ động đi theo chúng ta kiếm minh.”

“Nói tiếp!” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân cười nói: “Một cái minh ngục đại lục, đối với chúng ta kiếm minh mà nói, quá nhỏ, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân hồi lâu, sau đó nói: “Lưu Vân, lòng của ngươi rất lớn, cũng xem xa.”

Dạ Lưu Vân nói: “Rất nhiều thế lực, đều nắm giữ không chỉ một cái thế giới, chúng ta kiếm minh càng ngày càng lớn mạnh, ngày sau tự nhiên không thể bảo thủ, chúng ta cũng cần đạt được càng nhiều nữa thế giới. Mà khi chúng ta đạt được thế giới mới sau, có thể phân ra một điểm lợi ích đi ra cho tam tông ba thành, lại để cho bọn hắn phái gia tộc người đi thế giới kia thành lập thuộc tại thế lực của mình. Kể từ đó, bọn hắn ngày sau tự nhiên sẽ theo sát chúng ta kiếm minh, khi đó, ngươi đuổi bọn hắn đi bọn hắn cũng sẽ không đi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, nói: “Lưu Vân, ngươi có phải hay không đã tại bắt đầu an bài ngày sau kiếm minh phát triển sự tình?”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, “Rất nhiều sự tình, tự nhiên là muốn sớm làm ý định!”

Dương Diệp cười nói: “Cho ngươi tương trợ, là ta chi hạnh!”

Dạ Lưu Vân cười cười, sau đó chân thành nói: “Kỳ thật, đây cũng là ta thích làm đấy. Ngươi biết không? Ta đã từng làm lính đánh thuê lúc, chúng ta ở đằng kia chút ít đế giả cùng hư giả trong mắt, tựu là giống con sâu cái kiến tồn tại. Đi mỗi một chỗ, nếu như gặp được tông môn đệ tử, hoặc là đế giả cường giả, chúng ta đều núp xa xa, sợ chọc giận bọn hắn. Mà bây giờ, tuy nhiên ta chỉ là đế giả, nhưng cho dù là hư giả cảnh cường giả cũng không dám đối với ta bất kính”

Nói xong, nàng đối với Dương Diệp đưa tay ra, sau đó chậm rãi nắm chặt, nói: “Ta mê luyến lên quyền lợi hương vị.”

Dương Diệp nhìn xem Dạ Lưu Vân mấy tức, sau đó nói: “Đã mê luyến lên, vậy hãy để cho trên tay mình quyền lợi càng lúc càng lớn a!”

“Đương nhiên!” Dạ Lưu Vân cười nói.

Dương Diệp cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía xa xa, nói: “Chúng ta đã đến.”

Ở phía xa, có một cái cực lớn Tinh Thần truyền tống khe hở, không cần phải nói, cái này là đui mù nữ theo như lời chính là cái kia đi thông tinh không chi thành Tinh Thần Truyền Tống Trận!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1348: Cùng người đấu, cùng Thiên Đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp ra mệnh lệnh, hư vân hạm tốc độ nhanh hơn, cuối cùng tiến nhập cái kia Truyền Tống Trận bên trong.

Đem làm tiến vào Truyền Tống Trận về sau, một cổ lực lượng thần bí lập tức bao phủ tại mọi người trên người, ngay sau đó, một sợi tựa như dùng Tinh Thần lót đường không gian đường hầm xuất hiện ở trước mặt mọi người. Rất nhanh, cái này sợi đường hầm bộc phát ra rồi một đạo sáng chói Tinh Thần ánh sáng, đem làm những... Này Tinh Thần ánh sáng lung ở Dương Diệp bọn người về sau, mọi người hết thảy trước mắt cũng bắt đầu biến thành mơ hồ lên.

Đây là tốc độ quá nhanh nguyên nhân!

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, lúc này, bọn hắn đã xuất hiện ở một chỗ cực lớn trên bệ đá, bệ đá rất lớn, dài rộng khoảng chừng không sai biệt lắm ngàn trượng. Tại thạch đầu trên không, là một cái cực lớn Tinh Thần Truyền Tống Trận, vừa rồi bọn hắn tựu là từ nơi này Truyền Tống Trận đi ra đấy.

Mà ở chung quanh của bọn hắn, như hư vân hạm dưới đáy loại này bệ đá, vậy mà rậm rạp chằng chịt đều là, Dương Diệp nhìn lướt qua, trong tràng loại này bệ đá, chí ít có mấy vạn tòa!

“Ngươi coi mặt trên!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy hư không phía trên, là rậm rạp chằng chịt Tinh Thần, không chỉ hư không phía trên, bốn phía đều là rậm rạp chằng chịt Tinh Thần, bất quá, cách bọn hắn có chút xa.

“Khó trách gọi Tinh Không Chi Thành!”

Dạ Lưu Vân nói: “Cái này căn bản không phải một cái tinh cầu, mà là có người trong tinh không tạo dựng lên thành thị.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong mắt có một tia ngưng trọng. Trước kia đui mù nữ đã từng nói qua, cái này Tinh Không Chi Thành là Đại Thế Giới một gia tộc khởi đầu đấy, trước kia hắn đối với cái này cái gọi là gia tộc không có gì khái niệm, nhưng là hiện tại nhìn thấy cái này tòa thành, không cần phải nói, gia tộc này tuyệt đúng là một cái cực kì khủng bố tồn tại.

Có thể trong tinh không thành lập khởi một tòa thành thị, có thể không khủng bố sao?

Dù sao hắn là làm không được!

Đúng lúc này, Dương Diệp bọn người trước mặt không gian nổi lên một hồi Liên Y, rất nhanh, một gã mặc màu đen khôi giáp nam tử xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt. Khôi giáp nam tử quét một Dương Diệp bọn người, mặt không biểu tình, “Lần này truyền tống phí, 500 miếng tiên tinh thạch!”

“Tiên tinh thạch?” Dương Diệp nao nao. Hắn chỉ biết là đá năng lượng, Tử Tinh Thạch, chưa từng nghe qua tiên tinh thạch.

Nam tử nhìn một Dương Diệp, “Lần đầu tiên tới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam tử nói: “Một quả tiên tinh thạch tương đương 100 miếng Tử Tinh Thạch, ngươi cho năm vạn Tử Tinh Thạch cũng có thể!”

Năm vạn Tử Tinh Thạch!

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân đợi trong lòng người cả kinh, năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, đây cũng không phải là một cái số lượng nhỏ, mặc dù đối với kiếm minh mà nói, năm vạn miếng Tử Tinh Thạch cũng không coi là cái gì, nhưng là truyền tống một lần muốn năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, cái này không khỏi cũng quá mắc một ít.

Không chỉ Dạ Lưu Vân bọn người, tựu là Dương Diệp đều có chút giật mình, năm vạn miếng Tử Tinh Thạch, cái này không khỏi cũng quá đen tối a.

Đúng lúc này, nam tử lại nói: “Tại đây phiến vũ trụ, chỉ có chúng ta Tư Đồ gia có thể làm được STARS truyền tống.”

Lũng đoạn!

Nghe được nam tử lời mà nói..., Dương Diệp trước tiên nghĩ tới hai chữ này. Khó trách đen như vậy, nguyên lai chỉ có người ta có thể STARS truyền tống. Không do dự, hắn cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở nam tử trước mặt. Năm vạn miếng Tử Tinh Thạch với hắn mà nói, hắn hay là xuất khởi đấy. Dù sao hắn hiện tại thế nhưng mà có tướng gần 130 vạn miếng Tử Tinh Thạch!

Những... Này, đều là Tiểu Bạch phun ra đến đấy!

Nghĩ đến Tiểu Bạch, Dương Diệp hai tay không khỏi chậm rãi nắm chặc lên.

“Chết tiệt Mạt Tiểu Lãnh!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng sâm lãnh sát ý, hắn thật sự chủ quan rồi. Hắn không nghĩ tới cái này Mạt Tiểu Lãnh vậy mà triệu hoán nàng trong tộc cường giả tới bắt Tiểu Bạch cùng Tử nhi! Nếu như sớm biết như vậy có thể như vậy, lúc trước nên không tiếc bất cứ giá nào chém giết sạch Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp đối diện, nam tử mặc áo giáp đen nhìn lướt qua nạp giới, sau đó nhẹ gật đầu, tựu muốn ly khai, lúc này, một bên Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói: “Các hạ, còn xin chờ một chút thoáng một phát.”

Nam tử mặc áo giáp đen dừng bước lại, nhìn về phía Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở nam tử mặc áo giáp đen trước mặt, nam tử mặc áo giáp đen nhìn lướt qua, tại trong nạp giới, có một vạn miếng Tử Tinh Thạch, một vạn miếng Tử Tinh Thạch thì ra là 100 miếng tiên tinh, cái này tương đương với hắn một tháng bổng lộc. Không do dự, hắn tướng nạp giới thu vào, sau đó nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Ta gọi Lý Thạch, cái này tòa Truyền Tống Trận người phụ trách.”

Gặp nam tử mặc áo giáp đen thu hồi nạp giới, Dạ Lưu Vân cười nói: “Lý huynh, chúng ta mới đến, có rất nhiều địa phương đều không biết, mong rằng Lý huynh giải thích nghi hoặc.”

“Ngươi muốn biết cái gì.” Lý Thạch nói.

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Không bằng do Lý huynh đến nói cho chúng ta biết, chúng ta phải biết cái gì, như thế nào?”

Lý Thạch nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, sau đó nói: “Nơi này là Thạch gia địa bàn, tuy nhiên Thạch gia tại Đại Thế Giới, nhưng là, không nên ở chỗ này đắc tội Thạch gia. Còn có, tại đây tuy nhiên là Thạch gia địa bàn, nhưng là, có rất nhiều đến từ trong thế giới thế lực đều ở đây lý, bởi vì nơi này là sở hữu tất cả trong thế giới cùng với tiểu thế giới chỗ giao hội. Tóm lại, tại đây Thủy. Rất sâu, các ngươi làm việc, tốt nhất cẩn thận một ít!”

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, sau đó lại nói: “Chúng ta muốn đi Linh giới, là ở chỗ này truyền tống sao?”

Lý Thạch lắc đầu, nói: “Tại đây Truyền Tống Trận là đơn hướng truyền tống, các ngươi muốn đi thế giới khác, cũng chỉ có thể đi thành bắc truyền tống đài, bên kia, có đi thông vô số thế giới Truyền Tống Trận, chỉ cần các ngươi giao nộp rồi phí tổn, nói ra các ngươi muốn đi thế giới danh tự hoặc là tọa độ, có thể trực tiếp truyền đưa qua! Bất quá hiện tại các ngươi không cách nào truyền tống đi thế giới khác.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lý Thạch nói: “Không lâu, giống như là có người dẫn động rồi vô số Tinh Thần, ảnh hưởng tới chúng ta cái kia chút ít Truyền Tống Trận, hiện tại những cái... Kia Truyền Tống Trận tại bảo hành sửa chữa, bất quá có lẽ rất nhanh sẽ tốt.”

Dẫn động vô số Tinh Thần!

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, cái này không phải là hắn như vậy a!

Lúc này, Lý Thạch lại nói: “Các ngươi trước tiên có thể đến trong thành ‘Tiên Vân Lâu’ nghỉ ngơi, đúng rồi, đêm nay trong thành thiên Vân Thương Hội muốn tổ chức một cái đấu giá hội, hôm nay Vân Thương Hội là cái này Tinh Không thành lớn nhất, cũng là có thực lực nhất một cái thương hội, bọn hắn mỗi lần đấu giá đồ vật, đều rất tốt. Nghe nói, lần này có hư trên bậc bảo vật, thì ra là nguyên giai bảo vật xuất hiện. Các ngươi tài lực nếu là có, có thể đi thử thử!”

“Hôm nay Vân Thương Hội là Thạch gia đấy sao?” Dạ Lưu Vân đột nhiên hỏi.

Lý Thạch lắc đầu, nói: “Không phải Thạch gia đấy, chỉ cần hướng Thạch gia giao nộp tiền thuê, có thể tại trong thành mở cửa hàng. Đúng rồi, tuy nhiên ta không biết hôm nay Vân Thương Hội là đến từ cái nào thế giới, nhưng là bọn hắn rất có thực lực đấy, các ngươi cũng ngàn vạn đừng đi đánh chủ ý của bọn hắn. Phải nói, có thể tại trong thành này mở cửa hàng đấy, đều là có thực lực đấy.”

“Đã minh bạch!” Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, sau đó trầm tư lên, không biết đang suy nghĩ gì.

Lý Thạch nhìn một Dương Diệp bọn người, sau đó nói: “Nếu như không có chuyện gì, tại hạ cáo từ.”

“Đa tạ rồi!” Dương Diệp cười nói.

“Nên phải đấy!”

Lý Thạch nói xong, đối với Dương Diệp bọn người ôm quyền, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Lại đang suy nghĩ gì?”

Dạ Lưu Vân nói: “Nơi này là sở hữu tất cả thế giới chỗ giao hội, nói cách khác, ở chỗ này, có thể liên hệ vô số thế giới. Cho nên, chúng ta phải phải ở chỗ này thành lập khởi thế lực của mình, đương nhiên, không phải là vì lợi nhuận Tử Tinh Thạch, mà là vì tùy thời nắm giữ vô số thế giới tin tức.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi cái này nghĩ cách rất tốt, việc này ngươi đi làm, có cái gì cần đấy, hoặc là khó khăn, ngươi cứ việc nói.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại không gấp, chờ ta trước hiểu rõ thoáng một phát tại đây, sau đó tại đến an bài a. Đi, chúng ta bây giờ trước đi cái kia cái gì Tiên Vân Lâu.”

Rất nhanh, Dương Diệp một đoàn người đi tới Tiên Vân Lâu, Dương Diệp tài đại khí thô, trực tiếp bao xuống rồi một tầng lầu.

Trong phòng, Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông tháp tầng thứ ba bên trong, sau đó bắt đầu tu luyện. Tại tầng thứ ba nội tu luyện một ngày, tương đương với bên ngoài mười ngày, đã có cái này nghịch thiên phòng tu luyện, hắn tự nhiên muốn hảo hảo tu luyện, không lãng phí một hơi thời gian!

Kỳ thật, hắn càng chờ mong tầng thứ tư, cái này Hồng Mông tháp có chín tầng, mỗi một tầng đều cho hắn rất lớn kinh hỉ, đặc biệt là cái này tầng thứ ba, đây tuyệt đối là nghịch thiên tu luyện thần khí ah. Tầng thứ ba đã như thế nghịch thiên, cái kia tầng thứ tư đâu này?

Hơn nữa, cái kia Lục Đinh Thần hỏa lại để cho hắn mở ra tầng thứ tư sau đi tìm nó.

Nếu như có thể khống chế cái này Lục Đinh Thần hỏa ngẫm lại đều có chút kích động ah!

Thu hồi suy nghĩ, tĩnh khí ngưng thần, Dương Diệp bắt đầu chuyên tâm tu luyện.

Ba canh giờ về sau, Dương Diệp bỗng nhiên mở mắt, sau đó về tới trong hiện thực.

“Tiến đến!” Dương Diệp nói.

Môn mở ra, Dạ Lưu Vân đi đến.

“Có hứng thú hay không đi cái kia đấu giá hội nhìn xem?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đi, đi xem!”

Ban đêm Tinh Không Chi Thành đặc biệt xinh đẹp, giơ lên mắt nhìn đi, đều là Tinh Thần, đặc biệt là hư không Tinh Thần, những cái... Kia Tinh Thần phảng phất tựu treo ở mọi người đỉnh đầu, có thể đụng tay đến.

“Kỳ thật, nếu như cứ như vậy cùng người mình thích thật yên lặng vượt qua cả đời, cũng rất không tồi!” Nhìn xem cái kia đầy trời Tinh Thần, Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Khi chúng ta trở thành huyền giả một khắc này bắt đầu, tựu ý nghĩa chúng ta muốn cùng người đấu, cùng Thiên Đấu. Võ đạo một đường, vô cùng vô tận, cái này cũng ý nghĩa, chúng ta đời này khả năng đều muốn cùng người đấu, cùng người Thiên Đấu. Không có biện pháp, ngươi không đấu, sẽ chết!”

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta tựu tính toán cảm khái cảm khái!”

Nói xong, Dương Diệp bước nhanh hơn.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó đi theo.

Rất nhanh, hai người tới rồi thiên Vân Thương Hội, hai người giao nộp rồi mười miếng tiên tinh thạch sau tiến nhập đấu giá hội, bất quá lúc này, đấu giá hội đã bắt đầu.

Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân tùy tiện tìm cái vị trí ngồi xuống, mỗi cái vị trí tầm đó đều cách vô cùng xa, không sai biệt lắm có mười trượng trở lại, nhưng lại có trận pháp phòng hộ, tiến vào hắn về sau, sẽ hoàn toàn bị ngăn cách mà bắt đầu..., ngoại nhân thần thức không cách nào cảm ứng được.

Ở phía xa một chỗ chính giữa có một cái cực lớn bệ đá, trên bệ đá, có một gã mặc màu xanh váy dài nữ tử, nữ tử tướng mạo xinh đẹp tuyệt trần, trên mặt treo cười ôn hòa cho.

Nữ tử nhìn lướt qua trong tràng, sau đó nói: “Chư vị, kế tiếp đấu giá chính là một vị nô lệ! Trước không nói nhiều, mọi người trước xem hàng.” Nói xong, nàng vỗ nhẹ nhẹ đập bàn tay như ngọc trắng.

Rất nhanh, tại nữ tử bên cạnh phía bên phải Truyền Tống Trận bỗng nhiên phát sáng lên, đón lấy, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở cái kia trên bệ đá.

Khi thấy cái này người lúc, trong phòng Dương Diệp bỗng nhiên đứng lên, trong mắt hắn, tràn đầy khó có thể tin.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1349: Ta cho ngươi nói, ngươi tựu nói, minh bạch?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở đằng kia trên bệ đá thanh váy nữ tử bên cạnh, là một người trung niên nam tử, trung niên nam tử sắc mặt trắng bệch, trong mắt tĩnh mịch, tại trên người của hắn, là một cây màu vàng dây thừng, căn này màu vàng dây thừng không ngừng tản mát ra nhàn nhạt màu vàng năng lượng sợi tơ quấn quanh lấy hắn.

Dương Diệp sở dĩ khiếp sợ, là vì hắn nhận thức người này trung niên nam tử!

Người này trung niên nam tử không phải người khác, đúng là lúc trước đi Linh giới tiếp đế nữ cái kia Phần Thương Viêm!

Hắn tại sao lại ở chỗ này? Nhưng lại biến thành một gã nô lệ!

Dương Diệp chau mày, trong mắt tràn đầy nghi hoặc.

Chẳng lẽ là đế nữ đã xảy ra chuyện?

Niệm đến tận đây, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, cùng lúc đó, một cỗ khủng hoảng cảm giác tự đáy lòng của hắn lan tràn rồi ra.

Phát giác được Dương Diệp khác thường, tại bên cạnh hắn Dạ Lưu Vân hỏi, “Ngươi nhận thức hắn?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Chụp được hắn!”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía rồi xa xa bệ đá.

Xa xa trên tảng đá, thanh váy nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, cười nói: “Chư vị, người này lai lịch cũng không nhỏ. Người này đến từ Thiên Vân Tinh Vực, có lẽ tất cả mọi người có lẽ nghe qua Thiên Vân Tinh Vực, này tinh vực lúc này đang tại cùng Thiên Ma Tinh vực khai chiến, bất quá, lúc này Thiên Vân Tinh Vực tình cảnh tựa hồ rất không ổn.”

Nói đến đây, thanh váy nữ tử bỗng nhiên tự nhiên cười nói, “Lạc đề rồi. Trở lại chuyện chính, Thiên Vân Tinh Vực Chiến Thần gia tộc mọi người có lẽ đều nghe qua, người này tựu là đến từ thiên vân tinh vực Chiến Thần gia tộc, hơn nữa, địa vị còn không nhỏ đây này. Hắn là chiến thần gia tộc bốn đại điện một trong Thiên Hỏa điện điện chủ, tên Phần Thương Viêm. Bản thân thực lực đã đến thật hư giả cảnh, hắn hai sợi hồn phách, đã tại chúng ta trong tay, cho nên, chư vị nếu là có ý, có thể yên tâm chụp được, không cần sợ hắn đào tẩu hoặc là phản bội! Lên giá 100 tiên tinh thạch!”

“Nghe Vũ cô nương, chụp được hắn, cái kia Chiến Thần gia tộc sẽ tới hay không tìm phiền toái?” Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Tên gọi nghe vũ thanh váy nữ tử mắt nhìn lẽ ra lời nói vị trí, sau đó nói: “Đây là chư vị sự, chúng ta thương hội chỉ phụ trách đấu giá. Ân, nói một chút, tại qua không lâu, cái này Thiên Vân Tinh Vực khả năng muốn không tồn tại rồi. Bởi vì theo ta được đến tin tức, lúc này Thiên Vân Tinh Vực đang cùng Thiên Ma Tinh vực trong khi giao chiến, đã liên tiếp bại lui, nếu như Thiên Vân Tinh Vực không có cái khác giúp đỡ, đã tin tưởng không được một hai năm, cái này Chiến Thần gia tộc muốn theo thế giới xoá tên rồi.”

“Vì cái gì?” Một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Đây là Dương Diệp nói.

Nghe vũ nhìn một Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân vị trí, sau đó nàng thu hồi ánh mắt, nói: “Chư vị, lên giá 100 tiên tinh thạch, bắt đầu đi!”

Bị không để ý tới rồi!

Trận pháp bên trong, Dương Diệp sờ lên cái mũi, hơi có chút xấu hổ, bất quá hắn da mặt cũng dầy, thoáng qua tựu khôi phục bình thường, sau đó nhìn về phía bên cạnh Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân nói: “Ta lúc tiến vào, phát hiện một điểm, tựu là những... Này vị trí là bất đồng đấy, ví dụ như ngươi nhìn bên cạnh cái kia!” Nói xong, Dạ Lưu Vân chỉ hướng rồi bên ngoài hơn mười trượng một vị trí, vị kia đưa đồng dạng bị trận pháp ẩn nấp lấy, bất quá ở đằng kia trận pháp ánh sáng trên vách đá, có hai cái nho nhỏ chữ vàng: Khách quý.

“Hiểu chưa?” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói đơn giản điểm tựu là, bọn hắn ngồi vị trí này là đại chúng vị trí, là không có có thân phận đấy, cho nên, người ta bỏ qua hắn. Hắn tự nhiên sẽ không đi cùng đối phương so đo những... Này. Tuy nhiên hắn đối với loại này cẩu mắt xem người thấp người có chút phản cảm, nhưng cái thế giới này chính là như vậy sự thật, không có thực lực, không có có thân phận, đừng nói ngoại nhân, có khi tựu là mình người thân nhất đều xem thường.

Trong tràng, lúc này Phần Thương Viêm giá cả đã kêu lên rồi một ngàn tiên tinh thạch, thì ra là mười vạn Tử Tinh Thạch. Mười vạn Tử Tinh Thạch đối với bình thường huyền giả mà nói, không thể nghi ngờ là một cái thiên văn sổ tự, nhưng là đối với ở đây những người này mà nói, mười vạn Tử Tinh Thạch chỉ sợ chỉ có thể coi là là món tiền nhỏ, không, liền món tiền nhỏ đều không tính là.

Người nghèo cùng người giàu có ở giữa chênh lệch, là khó có thể tưởng tượng đấy.

“Nhất định phải chụp được hắn sao?” Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Tuy nhiên hắn không biết cái này Phần Thương Viêm tại sao lại rơi xuống tình trạng như thế, nhưng là đối phương là đế nữ thuộc hạ, hắn đã gặp được, tự nhiên nên xuất thủ cứu giúp.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía xa xa bệ đá, nói: “3000 tiên tinh thạch!”

Nghe vậy, cái kia trên bệ đá nghe Vũ Tâm trong cả kinh, quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân vị trí.

Dương Diệp cũng có chút ít kinh ngạc nhìn Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân lần này liền từ một ngàn tiên tinh thạch nâng lên rồi 3000 tiên tinh Thạch Tam mười vạn Tử Tinh Thạch ah! Bất quá rất nhanh, Dương Diệp chính là bình thường trở lại. 30 vạn Tử Tinh Thạch tuy nhiên là một số không nhỏ số lượng, nhưng là một vị chính thức hư giả cảnh cường giả hay là giá trị số này đấy.

“3500!”

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe được cái thanh âm này, cái kia sân khấu thượng nghe vũ khóe miệng lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười, có người cạnh tranh, cái kia giá tiền sẽ càng ngày càng cao, đấu giá giá tiền càng cao, nàng đạt được phân thành tự nhiên cũng lại càng cao.

“5000!”

http://truyencuat
ui.net/ Đúng lúc này, một giọng nói lại ở giữa sân vang lên.

Đây là Dạ Lưu Vân nói.

Nghe tới Dạ Lưu Vân hô lên 5000 lúc, Dương Diệp khóe mắt nhịn không được nhảy thoáng một phát, 50 vạn Tử Tinh Thạch, hắn không sai biệt lắm một nửa gia sản không có.

Tiền không phải như vậy hoa đó a

Tuy nhiên trong nội tâm tại nhỏ máu, nhưng là Dương Diệp cũng không có ngăn cản Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân tài đại khí thô, rõ ràng chấn trụ rồi trước kia kêu giá người, bởi vậy, ở đằng kia gọi nghe vũ nữ tử nhiều lần hỏi thăm ba lượt, nhưng mà vẫn không có người nào ra giá về sau, cái này Phần Thương Viêm chính là quy Dương Diệp rồi.

Dạ Lưu Vân nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Đau lòng sao?”

Dương Diệp trung thực nói: “Có chút.”

Dạ Lưu Vân nói: “Ngươi tình thế bắt buộc, ta chỉ có thể như vậy gọi, bằng không thì, vạn nhất xuất ngoài ý muốn, giá tiền khả năng còn có thể bị giơ lên rất cao. Tuy nhiên dùng nhiều đi một tí, nhưng là an toàn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Minh bạch.”

“Ngươi có bao nhiêu Tử Tinh Thạch?” Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên hỏi.

“Không sai biệt lắm hơn 100 vạn, như thế nào?” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân cổ quái nhìn một Dương Diệp, “Ta thật nghĩ mãi mà không rõ, ngươi là như thế nào kiếm được nhiều như vậy Tử Tinh Thạch đấy, đều nhanh vượt qua kiếm minh bán nguyệt đã thu vào.”

Dương Diệp cười cười, bỗng nhiên, ánh mắt hắn trợn mắt, nói: “Kiếm minh bán nguyệt thu nhập? Kiếm minh bán nguyệt thu nhập có nhiều như vậy?”

Dạ Lưu Vân trừng mắt nhìn, nói: “Như thế nào, ngươi không biết? Đúng rồi, ta giống như quên theo như ngươi nói.”

Dương Diệp: “”

Dạ Lưu Vân cười nói; “Ngươi biết rõ kiếm minh một ngày vào thành phí cùng trong thành ở lại phí có bao nhiêu Tử Tinh Thạch sao? Ngươi khẳng định tưởng tượng không đến. Tựu chỉ cần vào thành phí, chúng ta một tháng tựu có gần 30 vạn Tử Tinh Thạch. Ngoại trừ vào thành phí, trong thành khác thu phí, ví dụ như những cái... Kia cho thuê địa bàn, ở lại phí các loại..., một tháng xuống, chúng ta kiếm minh thu nhập không sai biệt lắm là 300 vạn Tử Tinh Thạch tả hữu. Đương nhiên, ở trong đó rất lớn một bộ phận đều cần muốn xuất ra đến duy trì tận thế thành bình thường vận chuyển. Nhưng là, còn lại vẫn có rất nhiều!”

“Ngươi lần này đi ra, có mang Tử Tinh Thạch xuất hiện đi?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, Dương Diệp liền vội hỏi, “Dẫn theo bao nhiêu.”

“300 vạn.” Dạ Lưu Vân nói.

300 vạn!

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, 300 vạn, thì ra là ba vạn tiên tinh thạch!

“Xem ngươi cái này biểu lộ, những... Này không đều là của ngươi sao?” Dạ Lưu Vân trắng rồi một Dương Diệp.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Lưu Vân, ta bỗng nhiên có chút bận tâm rồi. Lo lắng ngày nào đó ngươi có thuộc phản ta, nếu như ngươi ngày nào đó phản bội ta, đoán chừng kiếm minh hội bị ngươi lấy hết.”

Hắn cho Dạ Lưu Vân quyền lợi quá lớn quá lớn, lớn đến kiếm minh trừ hắn ra bên ngoài, nàng cơ hồ là lớn nhất đấy. Cho dù là mũi kiếm tổ, cũng đều sẽ cho nàng mặt mũi, bởi vì tại tất cả mọi người trong nội tâm, nàng là tâm phúc của hắn, người ngươi tín nhiệm nhất. Thậm chí, rất nhiều người cảm thấy Dạ Lưu Vân ý tứ, kỳ thật chính là hắn Dương Diệp ý tứ.

Nếu như ngày nào đó Dạ Lưu Vân phản bội, kiếm minh nhất định sẽ sụp đổ. Phải biết, kiếm minh nội rất nhiều người đều là Dạ Lưu Vân nhắc tới đấy, nàng đối với kiếm minh quả thực là rõ như lòng bàn tay, so với hắn cái này kiếm minh kiếm chủ đều muốn tinh tường.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi sợ sao?”

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: “Chỉ cần ta không chết, ngươi cả đời cũng sẽ không phản bội, cũng không dám, không phải sao?”

Dạ Lưu Vân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ cười cười, nói: “Tự tin nam nhân, vĩnh viễn là nhất có mị lực.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, quang bích bên ngoài chợt nhớ tới một giọng nói, “Các hạ, ngươi đấu giá nô lệ chúng ta đưa tới cho ngươi rồi.”

“Tiến đến!” Dạ Lưu Vân nói.

Dạ Lưu Vân thanh âm rơi xuống, một gã nam tử mặc áo giáp đen mang theo Phần Thương Viêm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Khi thấy Dương Diệp lúc, Phần Thương Viêm hai mắt lập tức trợn lên lên, “Ngươi, ngươi tại sao có thể là ngươi”

Hắn tự nhiên là nhận thức Dương Diệp đấy, lúc trước đế nữ tướng chiếc nhẫn đưa cho Dương Diệp lúc, hắn còn phản đối qua, hơn nữa đối với Dương Diệp động sát tâm, chỉ có điều bị đế nữ nghiêm khắc ngăn lại. Hắn không nghĩ tới bây giờ ở chỗ này nhìn thấy Dương

Diệp, hơn nữa còn là loại tình huống này.

“Các ngươi nhận thức?” Lúc này, cái kia nam tử mặc áo giáp đen hỏi.

Dạ Lưu Vân cong ngón búng ra, một quả nạp giới xuất hiện ở cái kia nam tử mặc áo giáp đen trước mặt, nam tử mặc áo giáp đen thu hồi nạp giới, sau đó thủ đoạn hơi động một chút, một đoàn năng lượng quả cầu ánh sáng xuất hiện ở Dạ Lưu Vân trước mặt, ở đằng kia đoàn năng lượng quả cầu ánh sáng ở trong, có hai sợi ngón cái lớn nhỏ màu nâu đậm khí thể, đây chính là Phần Thương Viêm linh hồn.

Tại Dạ Lưu Vân nhận lấy năng lượng quả cầu ánh sáng về sau, cái kia nam tử mặc áo giáp đen đối với Dương Diệp hai người ôm quyền, sau đó phải tay khẽ vẫy, cái kia vây ở Phần Thương Viêm trên người dây thừng bị hắn thu vào, thu hồi dây thừng về sau, hắn quay người lui ra ngoài.

Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, nói: “Đa tạ!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Việc nhỏ. Nói cho ta một chút tình huống của nàng.”

Phần Thương Viêm do dự xuống, sau đó nói: “Thứ cho ta nói thẳng, tiểu thư sự tình, ngươi hay là đừng nhúng tay tốt”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Phần Thương Viêm sắc mặt đại biến, đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên đặt ở rồi trên người hắn, sau một khắc, một thanh kiếm chống đỡ tại hắn giữa lông mày.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem cái kia ngây ra như phỗng Phần Thương Viêm, “Ta cho ngươi nói, ngươi tựu nói, hiểu chưa?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1350: Chuyện của nàng, ta đến khiêng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi đây là Niết Bàn Cảnh kiếm ý!”

Phần Thương Viêm gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hắn không nghĩ tới, lúc này Dương Diệp vậy mà đạt đến Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Dương Diệp thu hồi kiếm, “Cứu ngươi, là xem tại mặt mũi của nàng lên, đừng quá đem mình coi vào đâu. Hiện tại, nói cho ta một chút chuyện của nàng.”

Phần Thương Viêm trầm mặc.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Là muốn tiếp tục trở về làm nô lệ sao?”

Phần Thương Viêm sắc mặt biến hóa, hắn hiện tại mới nhớ tới, linh hồn của mình nhưng vẫn là tại Dương Diệp trên người. Trầm mặc một hồi, hắn nói: “Tiểu thư tình cảnh rất là không ổn.”

“Nói rõ chi tiết nói!” Dương Diệp nói.

Phần Thương Viêm nói: “Vốn, lúc trước tiểu thư tại thương thế khôi phục về sau, chúng ta tuy nhiên hay là không địch lại Thiên Ma Tinh vực, nhưng ít ra cũng vãn hồi rồi một ít hoàn cảnh xấu, miễn cưỡng có thể tới đối kháng quần nhau. Nhưng là, không lâu, Thiên Ma Tinh vực đột nhiên nhiều ra đi một tí cường giả, đem làm những... Này cường giả sau khi xuất hiện, chúng ta lập tức tổn thất bảy cái thế giới, hơn nữa, gia chủ cùng tiểu thư đã ở cùng tên Thiên Ma này tinh vực Ma Chủ đại trong chiến đấu bị thương.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên, hồi lâu, hắn nói: “Nói tiếp.”

Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, sau đó tiếp tục nói: “Theo chúng ta biết được, đám kia đột nhiên xuất hiện cường giả, là Thiên Hà tinh vực đấy!”

Thủ Hộ Giả liên minh!

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, Linh giới tựu thuộc về Thiên Hà tinh vực phạm vi, mà Thiên Hà tinh vực, đúng là Thủ Hộ Giả liên minh địa bàn!

Phần Thương Viêm nói: “Lúc trước tiểu thư tại Linh giới xuất thủ sự tình, bị Thiên Ma Tinh vực người đã biết. Bởi vậy, Thiên Ma Tinh vực phái người đi cùng Thủ Hộ Giả liên minh kết minh, mà Thủ Hộ Giả liên minh bởi vì đối với tiểu thư lúc trước xuất thủ rất là bất mãn, cho nên, bọn hắn ăn nhịp với nhau, sau đó, Thủ Hộ Giả liên minh phái ra cường giả tương trợ Thiên Ma Tinh vực.”

“Là ta ngay cả mệt mõi nàng!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai mắt chậm rãi đóng lại.

Phần Thương Viêm đánh giá một Dương Diệp, trong nội tâm y nguyên hay là chấn động vô cùng, phải biết, lúc trước hắn gặp Dương Diệp lúc, Dương Diệp mới Bán Thánh, mà hôm nay, hắn cũng đã đế giả, hơn nữa, thực lực đã như thế khủng bố! Tuy nhiên trước kia hắn là vì vội vàng không kịp chuẩn bị, tăng thêm vừa khôi phục tự do, trong cơ thể vừa rồi không có huyền khí, mới bị Dương Diệp một chiêu chế trụ. Nhưng là, phải biết, Dương Diệp mới đế giả, mà hắn, đã là chân chính hư giả cảnh cường giả!

Nếu như là bình thường đế giả, tựu tính toán hắn không có huyền khí, cũng là có thể phất phất tay tựu giải quyết đấy!

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng hiện tại tình cảnh như thế nào?”

“Chúng ta còn thừa ba cái thế giới.”

Phần Thương Viêm nói: “Cứ theo đà này, tối đa kiên trì cái một năm.”

Một năm!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, sau đó nhìn thoáng qua Phần Thương Viêm, “Ngươi tại sao phải bị bắt chặt?”

Phần Thương Viêm do dự một chút, sau đó nói: “Chúng ta tình cảnh hiện tại rất bại hoại, nếu như không có ngoại viện, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực tất nhiên sẽ bị diệt. Nhưng là, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực, không có cái đó cái thế lực nguyện ý xuất binh tương trợ, ngoại trừ Man Hoang tinh vực.”

“Chính là các ngươi gia chủ muốn dùng nàng đến quan hệ thông gia chính là cái kia tinh vực?” Dương Diệp hỏi.

Phần Thương Viêm nhẹ gật đầu, nói: “Man Hoang tinh vực thực lực cường đại, không thua Thiên Ma Tinh vực, nếu như bọn hắn chịu tương trợ, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực nhất định có thể có vượt qua lần này nguy cơ. Nhưng là, bọn hắn có điều kiện, muốn bọn hắn ra mặt, nhất định phải muốn tiểu thư gả đi. Lần này, ta chính là chuyên môn tiến về trước Man Hoang tinh vực” nói đến đây, hắn nhìn một Dương Diệp, nói: “Cùng bọn họ thương thảo quan hệ thông gia sự tình.”

Quan hệ thông gia!

Dương Diệp trong con ngươi hiện lên một vòng sâm lãnh hàn mang, “Là ngươi gia chủ ý tứ, hay là ý của nàng?”

Phần Thương Viêm do dự xuống, sau đó nói: “Là tiểu thư ý tứ!”

“Muốn chết phải không?” Dương Diệp nhìn xem Phần Thương Viêm, thần sắc lập tức băng lạnh xuống.

Phần Thương Viêm trong nội tâm cả kinh, bởi vì Dương Diệp đối với hắn thật sự động sát ý!

“Nói thật ra!” Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói. Đế nữ tính tình, hắn so bất luận kẻ nào đều tinh tường. Nàng cũng tuyệt đúng là thuộc về cái loại này sẽ không thỏa hiệp người, muốn nàng dùng lập gia đình phương thức đi cầu viện binh, loại khuất nhục này sự tình, nàng là tuyệt đối sẽ không làm đấy. Hắn biết rõ, nếu như trong ba năm hắn không có đi tìm nàng, dùng tính tình của nàng, nàng tuyệt đối sẽ chiến đến chết!

Phần Thương Viêm trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Là gia chủ ý tứ.”

“Nàng không đồng ý, gia chủ của các ngươi dám làm như thế?” Dương Diệp nói.

Phần Thương Viêm nói: “Nàng nếu như không đồng ý, Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người sẽ chết!”

“Các ngươi đây là đang bức nàng!” Dương Diệp lạnh giọng nói.

Phần Thương Viêm nói: “Không làm như vậy, chúng ta lại có thể làm sao? Ngươi biết không? Mỗi một ngày, chúng ta đều có vô số người chết đi. Còn nhớ rõ lúc trước đi theo ta đi Linh giới những người kia, những người kia, hiện tại đã toàn bộ bỏ mình rồi.”

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi không cần đi cái gì kia Man Hoang tinh vực rồi.”

“Có ý tứ gì?” Phần Thương Viêm nói.

“Nàng là ta đấy!”

Dương Diệp nhìn thẳng Phần Thương Viêm, “Chuyện của nàng, ta đến khiêng!”

Phần Thương Viêm ngẩn người, sau đó thốt ra, “Ngươi không tự” hắn vốn định nói Dương Diệp không biết tự lượng sức mình, nhưng là nói đến đây, hắn đột nhiên ngừng lại, lúc này, linh hồn của hắn còn tại Dương Diệp trên người, mà Dương Diệp xem xét chính là một cái không phải rất bình thường đích nhân vật, vạn nhất chọc giận Dương Diệp, Dương Diệp đem linh hồn hắn chơi đùa bạo

Dương Diệp tự nhiên biết rõ Phần Thương Viêm nghĩ cách, bất quá hắn không quan tâm. Hắn đánh giá liếc Phần Thương Viêm, sau đó nói: "Ngươi như thế nào sẽ biến thành nô lệ?"

Phần Thương Viêm nói: "Tiến về trước minh ngục tinh vực lúc, gặp Tà Vân giáo người, sau đó bị bọn hắn bắt."

"Tà Vân giáo?" Dương Diệp nhíu mày, "Cái nào tinh vực hay sao?"

Phần Thương Viêm lắc đầu, "Đây là một tổ chức, không thuộc về bất kỳ một cái nào tinh vực, bọn hắn chuyên môn bắt các loại yêu thú, Linh Vương, còn có nhân loại cường giả, thậm chí liền Ma tộc, Thú Tộc tóm lại, bọn hắn cái gì đều trảo, sau đó lấy ra bán. Vô số thế lực đều rất đau đầu cái này cái tổ chức, muốn diệt trừ cái này cái tổ chức, nhưng là bọn hắn rất thần bí, vừa rồi không có địa phương cố định, cho nên, đừng nói diệt trừ rồi, chính là bọn họ có bao nhiêu người, có bao nhiêu cường giả, cũng không có ai biết."

Nói đến đây, Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, nói: "Ngươi nếu là gặp được cái này cái tổ chức, có xa lắm không bỏ chạy rất xa, cái này cái tổ chức nội cường giả, viễn siêu ngươi tưởng tượng. Coi như là Thiên Ma Tinh vực, cũng không dám trêu chọc cái này cái tổ chức."

Tà Vân giáo!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Hiện tại lên, ngươi hãy theo ta, nghe ta mệnh lệnh, minh bạch?"

"Ta muốn trở về, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực rất thiếu người!" Phần Thương Viêm nói.

"Ngươi bây giờ trở về cũng không làm nên chuyện gì!"

Dương Diệp nói: "Hôm nào ta mang ngươi cùng một chỗ trở về."

"Ngươi thật sự muốn đi Thiên Vân Tinh Vực?" Phần Thương Viêm trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: "Tự nhiên."

“Thứ cho ta nói thẳng, ngươi đi, kỳ thật tựu là chịu chết!” Phần Thương Viêm nói.

Dương Diệp nói: “Chịu chết cũng muốn đi.”

Phần Thương Viêm còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, nói: “Nói nhảm không cần nhiều lời rồi. Cho ngươi đi theo, ngươi đi theo là được.”

Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện.

Dương Diệp cũng không có tại quản Phần Thương Viêm, mà là quay đầu nhìn về phía rồi xa xa bệ đá. Lúc này, trong tràng đã đấu giá vài kiện đồ vật, có huyền kỹ, cũng có huyền bảo, thiên tài địa bảo cũng có, đều là bất phàm chi vật, có vài món bảo vật càng là đấu giá được rồi hơn vạn tiên tinh thạch.

Tiền không trôi qua hoa!

Ở chỗ này, Dương Diệp lần thứ nhất cảm giác mình tốt cùng!

Lại nhìn một hồi, đến tiếp sau đi lên bảo vật đều rất không tồi, có vài món huyền bảo chính là hắn đều có chút động tâm, nhưng là, quá mắc! Cuối cùng, Dương Diệp quyết định ly khai, mắt không thấy thì tốt hơn.

Ngay tại Dương Diệp ba người chuẩn bị ly khai lúc, trong tràng cái kia nghe vũ bỗng nhiên nói: “Chư vị, kế tiếp đấu giá chính là một kiện huyền kỹ, tên: Tinh Thần Hộ Thể Thuật, nguyên dưới bậc phẩm”

Nghe thế, Dương Diệp bỗng nhiên dừng bước, quay người nhìn về phía này tòa bệ đá, trong mắt mang theo một tia kinh hỉ!

Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Hắn tu luyện qua Tinh Thần Hộ Thể Thuật, bất quá, đó cũng không phải nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật. Theo Bạch Lộc Thư Viện viện trưởng Tiêu Biệt Ly theo như lời, cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật là năm đó Bạch Lộc Thư Viện cường giả tại Ngoại Vực ngẫu nhiên đoạt được, nhưng là không biết là nguyên nhân gì, chỉ có bản thiếu, mặc dù chỉ là bản thiếu, nhưng đã cực kỳ nghịch thiên!

Bất quá, dùng hắn thực lực bây giờ, bản thiếu Tinh Thần Hộ Thể Thuật đã không có gì dùng. Bởi vì hắn hiện tại nhục thể của mình cũng đã viễn siêu cái kia bản thiếu Tinh Thần Hộ Thể Thuật rồi.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia nghe vũ trên người, lẳng lặng nghe.

Xa xa, nghe vũ nhìn lướt qua bốn phía, cười giải thích nói: “Chư vị, cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật thế nhưng mà nguyên giai, nếu là tướng hắn tập sẽ, coi như là Bán Thần chỉ sợ cũng khó khăn dùng phá vỡ phòng ngự của ngươi. Giá quy định 5000 tiên tinh thạch, mỗi lần hô giá không được thấp hơn một ngàn tiên tinh thạch!”

“Nghe Vũ cô nương, cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật tự hồ chỉ có thể tu luyện Tinh Thần Chi Lực người tu luyện a!” Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, cái kia nghe vũ sắc mặt biến hóa, sau đó nàng nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp ghế lô, ánh mắt lạnh lùng. Nàng tự nhiên biết rõ cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật chỉ có thể tu luyện Tinh Thần Chi Lực người tu luyện, nhưng là, trên đời này ngoại trừ Tinh Thần đại lục người bên ngoài, cơ bản không có người tu luyện Tinh Thần Chi Lực, nói cách khác, trừ phi là tu luyện Tinh Thần Chi Lực đấy, bằng không thì, cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật đối với bình thường huyền giả mà nói tựu là gân gà, không, liền gân gà đều không bằng!

Nguyên bản mọi người không biết, nhất định sẽ tranh mua cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật, nhưng là hiện tại, mọi người đã biết, khẳng định không có có người đang gọi giá rồi.

Quả nhiên, tại biết được chỉ có Tinh Thần Chi Lực mới có thể tu luyện về sau, trong tràng không có người nào hô giá.

Nghe vũ lạnh lùng nhìn một Dương Diệp vị trí ghế lô, sau đó đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên: “Sáu ngàn tiên tinh thạch!”

Thanh âm rơi xuống, nghe vũ ánh mắt lần nữa đã rơi vào Dương Diệp ba người vị trí, bởi vì thanh âm là từ bên trong này truyền đi đấy.

Trong tràng đã trầm mặc hồi lâu, vẫn không có người hô giá.

Nguyên giai bảo vật tuy nhiên tốt, nhưng là, nếu như không thể tu luyện, tại tốt lại có làm được cái gì? Sáu ngàn tiên tinh thạch cũng không phải một cái số lượng nhỏ.

Đã qua mấy tức, vẫn không có người nào hô giá.

Lúc này, trong phòng Dương Diệp nói: “Nghe Vũ cô nương, vật này là không phải thuộc về ta?”

Cái kia nghe vũ nhìn xem Dương Diệp vị trí sau nửa ngày, sau đó cười nói: “Đương nhiên!”

Rất nhanh, cái kia Tinh Thần Hộ Thể Thuật đưa đến rồi Dương Diệp gian phòng, bất quá lần này là cái kia nghe vũ tự mình đưa tới.

Nghe vũ tướng một cái quyển trục đưa tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: “Chúc mừng, Dương minh chủ!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1351: Ra, cho ta một kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi biết rõ ta!”

Dương Diệp trầm giọng nói. Trong lòng của hắn tự nhiên là kinh ngạc đấy, bởi vì hắn chưa từng có đã tới cái này Tinh Không Chi Thành, cùng cái này Thính Vũ càng là lần đầu tiên gặp mặt. Nhưng là đối phương nhưng lại biết rõ hắn vì cái gì đối phương sẽ biết hắn? Hắn có thể không cảm giác mình đã danh chấn toàn bộ vũ trụ rồi.

“Nàng điều tra qua chúng ta!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân nói: “Nếu như ta không có đoán sai, trước kia tại chúng ta chụp được kiện vật phẩm thứ nhất lúc, nàng nên đã phái người đi điều tra chúng ta rồi. Muốn điều tra lai lịch của chúng ta, nhưng thật ra là một kiện rất chuyện đơn giản, ví dụ như, chỉ cần tra được chúng ta từ chỗ nào cái truyền tống đài đi ra, dĩ nhiên là sẽ biết chúng ta tới tự ở đâu.”

Nghe được Dạ Lưu Vân lời mà nói..., cái kia Thính Vũ nhìn về phía Dạ Lưu Vân, trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc cùng khiếp sợ, bởi vì Dạ Lưu Vân theo như lời đấy, một chút cũng đúng vậy. Tại Dương Diệp bọn người chụp được kiện vật phẩm thứ nhất lúc, nàng cũng đã phái người đã điều tra. Có thể tiện tay mượn xuất 5000 tiên tinh thạch người, khẳng định không phải người bình thường.

Gặp Thính Vũ biểu lộ, Dương Diệp chính là biết rõ Dạ Lưu Vân đoán tám chín phần mười rồi. Trong lòng của hắn vẫn còn có chút kinh ngạc đấy, kinh ngạc cái này thương hội thực lực, có thể trong thời gian ngắn ngủi như thế tra được lai lịch của hắn, có thể thấy được cái này thương hội tại đây Tinh Không Chi Thành thế lực là bực nào đại.

"Thính vũ cô nương có thể là có chuyện?" Dương Diệp nói.

Thính Vũ thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Dương Diệp, "Không nghĩ tới, minh ngục đại lục cấm chế lại bị phá vỡ rồi. Hơn nữa, minh ngục đại lục còn bị thống nhất, ta càng không có nghĩ tới, thống nhất minh ngục đại lục Nhân tộc thế lực, dĩ nhiên là một vị đế giả." Nói xong, nàng đánh giá một Dương Diệp, "Ta có chút hiếu kỳ, dùng các hạ thực lực, là như thế nào thống nhất minh ngục đại lục đấy!"

"Thính vũ cô nương cố ý ra, cũng là bởi vì việc này?" Dương Diệp nói.

"Đương nhiên không phải!"

Thính Vũ cười cười, sau đó lấy ra rồi một trương màu bạc tinh tạp đưa tới Dương Diệp trước mặt, "Dương minh chủ, đây là chúng ta bình thường thẻ khách quý, phàm là tiêu phí đạt tới một vạn tiên tinh thạch đấy, cũng có thể đạt được tấm thẻ này. Có được tấm thẻ này, ngày sau các ngươi không những được sớm hẹn trước vị trí, còn có thể hưởng thụ chúng ta thương hội rất nhiều ưu đãi."

Dương Diệp cũng không cự tuyệt tuyệt, nhận card, sau đó nói: "Chúng ta còn có việc, tựu cáo từ trước."

"Đợi tí nữa chúng ta thương hội còn muốn đấu giá một kiện áp trục vật phẩm, đây là một kiện huyền bảo, cũng là nguyên giai, Dương minh chủ không nhìn xem sao?" Thính Vũ nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Không có tiên tinh thạch rồi, xem cũng là nhìn không, cho nên, hay là không nhìn thì tốt hơn. Thính vũ cô nương, cáo từ."

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, mang theo Dạ Lưu Vân hai người quay người rời khỏi phòng.

Trong phòng, Thính Vũ ngẩn người, lập tức lắc đầu khẽ cười nói: "Quả nhiên nông thôn đến đáng tiếc một trương thẻ khách quý." Minh ngục đại lục trước kia là trong thế giới, nhưng là hiện tại liền tiểu thế giới đều không bằng, loại địa phương này đến người, tự nhiên không có gì kết giao giá trị

Ly khai thương hội về sau, Dương Diệp nói: “Lưu Vân, nghe ngóng thoáng một phát cái truyền tống trận kia lúc nào chữa trị tốt.” Tại biết được đế nữ tình cảnh về sau, hắn đã không thể chờ đợi được muốn đi Linh giới đem An Nam Tĩnh bọn người tiếp đi nha.

“Ta trước kia cũng đã an bài người đi rồi. Chỉ cần trận pháp chữa trị, ta sẽ trước tiên biết rõ.” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng khá tốt tướng Dạ Lưu Vân mang tại bên người, nàng làm việc xem xa, có nàng tại, hắn giảm bớt không biết bao nhiêu phiền toái.

Không có ở nói chuyện, Dương Diệp ba người tăng thêm tốc độ, trở lại Tiên Vân Lâu về sau, Dương Diệp về tới gian phòng của mình, hơn nữa hạ lệnh trừ Dạ Lưu Vân bên ngoài, mặc kệ người phương nào không được tới quấy rầy hắn.

Trong phòng, Dương Diệp lấy ra cái kia cuốn Tinh Thần Hộ Thể Thuật. Vừa vừa mở ra, cái kia cuốn Tinh Thần Hộ Thể Thuật chính là trực tiếp hóa thành một đạo Tinh Quang chui vào rồi hắn giữa lông mày, ngay sau đó, liên tiếp tin tức xuất hiện ở trong đầu hắn.

“Tinh Thần Hộ Thể Thuật, nguyên dưới bậc phẩm, thi triển ra, có thể dẫn Chư Thiên Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể, lại để cho thân thể hóa rắn”

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, sau đó thân hình hắn khẽ động, biến mất tại trong phòng.

Rời phòng về sau, Dương Diệp tùy tiện tìm một chỗ lầu các, trên lầu các, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, sau đó yên lặng vận chuyển Tinh Thần Hộ Thể Thuật pháp quyết, bắt đầu hấp thu cái kia đầy trời Tinh Thần Chi Lực. Theo pháp quyết vận chuyển, cái kia vô tận Tinh Quang bắt đầu từng điểm từng điểm hướng Dương Diệp dũng mãnh lao tới, theo Tinh Quang dũng mãnh vào, Dương Diệp quanh thân bắt đầu tản mát ra nhàn nhạt Tinh Quang.

Kỳ thật nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật cùng bình thường Tinh Thần Hộ Thể Thuật khác nhau cũng không lớn, đều là đồng dạng phương pháp tu luyện, bởi vậy, với hắn mà nói, tu luyện cái này nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật, hoàn toàn là quen việc dễ làm. Đặc biệt là tại đây Tinh Không Chi Thành, tại đây Tinh Thần Chi Lực, quá nồng đậm rồi!

Trước kia không trọn vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật là dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể, sau đó tướng những cái... Kia Tinh Thần Chi Lực dung nhập da của hắn cùng huyết mạch cùng với cốt cách bên trong, mà bây giờ, cái này nguyên vẹn Tinh Thần Hộ Thể Thuật tắc thì không đơn thuần là tướng Tinh Thần Chi Lực dung nhập toàn thân, còn muốn cho thân thể của hắn triệt để hóa rắn. Như thế nào hóa rắn?

Cái gọi là hóa rắn, tựu là Tinh Thần thể, tại hắn thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, dẫn Tinh Quang nhập vào cơ thể về sau, những cái... Kia Tinh Quang sẽ thực chất hóa, đem hắn cả người đều biến thành Tinh Thần thể.

Mặt ngoài thoạt nhìn cùng nguyên bản Tinh Thần Hộ Thể Thuật khả năng không có gì khác nhau, nhưng thực tế, khác nhau rất lớn, đây là chất khác nhau!

Lúc này, Dương Diệp toàn thân quần áo bỗng nhiên vỡ vụn, rất nhanh, thân thể của hắn bắt đầu ở lột xác, không đến một hồi, Dương Diệp làn da thượng nhiều hơn một tầng tinh màu xanh da trời lân phiến, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp tất cả đều là cao thấp, kể cả hai mắt mắt màng đều nhiều hơn rồi một tầng tinh màu xanh da trời lân phiến, bất quá mắt màng thượng lân phiến là trong suốt đấy!

Không chỉ như thế, tại đây chút ít tinh màu xanh da trời lân phiến phía trên, còn có nhàn nhạt tinh màu xanh da trời lưu quang chớp động,

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, nhìn mình đầy người lân phiến, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó thò tay nhẹ nhàng vuốt ve rồi thoáng một phát trước ngực của mình, xúc tu một hồi lạnh buốt, giống như khối băng, Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, phải biết, lúc này trên tay hắn nhưng cũng là bị lân phiến bao trùm, nhưng là, hắn lại có thể rõ ràng cảm nhận được những... Này lân phiến lạnh buốt, cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa những... Này lân phiến không chút nào ảnh hưởng hắn linh hoạt!

Xác thực, tuy nhiên thân thể nhiều hơn một tầng lân phiến, nhưng là những... Này lân phiến thật giống như không có có một dạng, không chỉ như thế, hắn còn cảm giác mình thân thể giống như nhẹ đi một tí!

Hoạt động xuống, Dương Diệp tâm niệm vừa động, sau đó Kiếm Linh xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình trước ngực, nói: “Kiếm Linh, ra, cho ta một kiếm, nhìn xem có thể hay không phá vỡ phòng ngự của ta!” Hắn hiện tại tựu muốn biết cái này phòng ngự mạnh như thế nào, trực giác nói cho hắn biết, rất cường, mạnh phi thường, dùng hắn hiện tại phòng ngự, đứng đấy cho hư giả cảnh cường giả đánh lên cái một ngày một đêm cũng không có vấn đề gì!

Kiếm Linh nhìn một Dương Diệp, nói: “Ngươi xác định?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Kiếm Linh khẽ gật đầu, sau đó trực tiếp hóa thành một rồi kiếm tổ, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang đâm vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn hướng về sau lui mấy trượng, đem làm Dương Diệp sau khi dừng lại, hắn sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, bởi vì tại trước ngực của hắn, có một cái kiếm động. Chỉ là lân phiến phá cái động, thân thể của hắn không có, cái này tự nhiên là Kiếm Linh lưu thủ nguyên nhân.

“Yếu như vậy!” Dương Diệp sắc mặt trầm thấp như nước.

“Không phải nó nhược!”

Lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Đừng nói cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật chỉ là nguyên dưới bậc phẩm, coi như là nguyên trên bậc, ta cũng có thể phá vỡ.”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức bừng tỉnh đại ngộ, hắn thiếu chút nữa đã quên rồi. Cái này Kiếm Linh thế nhưng mà siêu việt phẩm giai đó a! Cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật tại cường, cũng là có phẩm giai đấy, mà Kiếm Linh nhưng lại siêu việt phẩm giai bởi vậy, Tinh Thần Hộ Thể Thuật làm sao có thể chịu đựng được Kiếm Linh đâu này?

Đơn giản điểm tới nói tựu là, không phải Tinh Thần Hộ Thể Thuật yếu, mà là Kiếm Linh quá sắc bén!

Lúc này, Kiếm Linh lại nói: “Cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật tăng thêm ngươi bây giờ thân thể, còn ngươi nữa cái kia U Linh thuẫn, đừng nói hư giả, tựu tính toán Bán Thần cảnh cường giả cũng khó khăn dùng làm bị thương ngươi. Bất quá nếu là gặp được như Kiếm Hư cái kia đợi cường giả hay là muốn ngàn vạn coi chừng, cái kia đợi cường giả, không phải ngươi bây giờ có thể chống lại đấy, tựu tính toán tăng thêm ta đều không được. Cảnh giới tầm đó chênh lệch quá lớn, ngoại vật là đền bù không được.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước hắn cùng với Kiếm Hư chiến đấu lúc, Kiếm Hư căn bản không có xuất toàn lực, như nếu như đối phương không kéo dài thời gian, toàn lực xuất thủ đối phó hắn mà nói, hắn chỉ sợ sống không đến bây giờ. Về phần như đui mù nữ cùng đế nữ cường giả loại này, vậy thì càng không cần phải nói, đừng nói tăng thêm Kiếm Linh, coi như là tăng thêm Cùng Kỳ chỉ sợ đều không có dùng, bất quá liều mạng có lẽ vẫn là có thể đấy, dù sao hắn thực lực bây giờ đã tiến bộ rất nhiều, hơn nữa Cùng Kỳ thực lực cũng khôi phục một ít!

Nói ngắn lại, đối với rất nhiều người, thực lực của hắn đã rất cường, nhưng là đối với có người, hắn hay là rất yếu.

Xem chính hắn lấy chính mình đi cùng người nào so sánh với!

Hắn tự nhiên sẽ không lấy chính mình đi cùng mình nhược người so, chỉ có lấy chính mình đi cùng so với chính mình mạnh người so, mới sẽ biết chính mình chưa đủ, mới sẽ không tự mãn!

Dương Diệp nhìn nhìn trên người mình lân phiến, tâm niệm vừa động, rất nhanh, những cái... Kia lân phiến dần dần biến mất, lân phiến sau khi biến mất, một kiếm màu xanh trường bào mặc ở rồi trên người hắn, hắn cũng không khỏa thân. Lộ thói quen.

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Linh, nói: “Chúng ta trở về đi!”

Kiếm Linh khẽ gật đầu, đúng lúc này, Dương Diệp cùng Kiếm Linh đồng thời nhướng mày, sau đó nhìn về phía rồi xa xa, cách đó không xa, một gã mặc màu xanh trường bào nam tử người chính hướng phía bọn hắn bên này kích xạ nhi hai, tốc độ cực nhanh, vạn trượng khoảng cách, đối phương trong chớp mắt chính là đi tới hắn cùng với Kiếm Linh trước mặt.

Mà ở cái này người sau lưng, còn có mấy đạo cường đại khí tức.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó lui qua một bên, cho đối phương mở ra rồi con đường, hắn cũng không muốn gây phiền toái.

Đang ở đó áo bào xanh nam tử muốn lướt qua Dương Diệp cùng Kiếm Linh lúc, áo bào xanh nam tử bỗng nhiên dừng lại một chút, sau đó nói: “Vật tới tay rồi, ngươi yểm hộ, ta trước rút lui!”

Giống như là cố ý, thanh âm thật lớn, ít nhất phương viên vạn trượng nội người đều nghe được rành mạch.

Đem làm nói xong câu đó về sau, áo bào xanh nam tử tốc độ không giảm, hướng phía xa xa kích bắn đi.

Nghe được áo bào xanh nam tử lời mà nói..., Dương Diệp sắc mặt lập tức tựu âm trầm lên, chính mình thoạt nhìn rất dễ khi dễ?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Thuấn Không Chi Dực bỗng nhiên xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia áo bào xanh nam tử trước mặt, cái kia áo bào xanh nam tử kinh hãi, một cái đế giả tốc độ vậy mà nhanh như vậy?

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đưa tay ra, nói: “Đồ đạc đâu này?”

Áo bào xanh nam tử: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1352: Muốn tự do, hay là muốn mệnh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cái kia áo bào xanh nam tử sắc mặt đại biến, muốn xuất thủ, mà lúc này, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại hắn giữa lông mày. Áo bào xanh nam tử trong nội tâm hoảng hốt, thoáng qua, hắn thấy hoa mắt, toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ.

Đem làm Dương Diệp cùng áo bào xanh nam tử biến mất một khắc này, ba tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng áo bào xanh nam tử trước kia chỗ chỗ đứng.

Hoa bào lão giả nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn sắc mặt trầm xuống, nói: “Khí tức biến mất!”

“Cái này chết tiệt yến ba, thậm chí ngay cả đồ đạc của chúng ta cũng dám trộm!” Hoa bào lão giả bên cạnh một gã áo đen lão giả âm thanh hung dữ nói.

Hoa bào lão giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Trở về tìm thiên Vân Thương Hội, mời bọn hắn ra mặt hỗ trợ!”

“Tìm bọn hắn, cái này một cái giá lớn” áo đen lão giả do dự nói.

Hoa bào lão giả nhìn hắn một cái, “Một cái giá lớn tại đại cũng phải tìm!”

Nói xong, hoa bào lão giả thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Hai gã khác lão giả cũng liền bề bộn đi theo.

Một lát sau, Dương Diệp cùng cái kia áo bào xanh nam tử xuất hiện ở tại chỗ.

“Không gian pháp tắc!” Áo bào xanh nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp đưa tay ra, “Nạp giới là mình giao ra đây, hay là ta tới lấy?”

Áo bào xanh nam tử nheo mắt, trầm ngâm sau nửa ngày, hắn cong ngón búng ra, trên tay nạp giới bay đến Dương Diệp trước mặt. Nhìn xem Dương Diệp trước mặt cái kia miếng nạp giới, áo bào xanh nam tử thần sắc rất là khó coi. Hắn vốn chỉ là muốn lợi dụng Dương Diệp ngăn cản thoáng một phát truy người của hắn, nhưng là hắn không nghĩ tới, trước mắt đây chỉ là nửa đế nam tử so truy người của hắn còn khủng bố!

Cái gì gọi là chết?

Cái này là tìm đường chết!

Dương Diệp nhìn lướt qua nạp giới, trong nạp giới, tiên tinh thạch có một ngàn tả hữu, còn lại thượng vàng hạ cám đồ vật một đống lớn, bất quá cũng không phải cái gì đáng tiền hàng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng áo bào xanh nam tử, nói: “Cho ngươi một cơ hội cuối cùng.” Trước kia truy nam tử này lão giả, có một vị là chân chính hư giả cảnh cường giả, còn có hai vị cũng là hư giả. Ba vị cường giả truy cái này áo bào xanh nam tử, tự nhiên nhất định là nam tử này đoạt rồi vật gì tốt, mà cái này trong nạp giới, đều là rác rưởi!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., áo bào xanh nam tử sắc mặt không thay đổi, “Có ý tứ gì?”

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang tự áo bào xanh nam tử nơi bả vai chợt lóe lên, sau đó nam tử cái kia sợi cánh tay trực tiếp đã bay đi ra ngoài.

Áo bào xanh nam tử thiếu chút nữa hét thảm lên, bất quá hắn nhưng lại sinh sinh nhịn được. Nhìn xem Dương Diệp, áo bào xanh nam tử trong nội tâm hoảng hốt, trong mắt có một tia hoảng sợ.

Dương Diệp nhìn xem áo bào xanh nam tử, nói: “Mới vừa rồi là với ngươi hay nói giỡn đấy, hiện tại, ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng. Lần này, không hay nói giỡn rồi.” Đối với nam tử này, hắn tự nhiên sẽ không khách khí. Đối phương trước kia làm như vậy, kỳ thật tựu là muốn đưa hắn vào chỗ chết. Thử nghĩ, nếu như thực lực của hắn không được, kết cục sẽ như thế nào?

Áo bào xanh nam tử trong mắt có chút do dự, lúc này, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, trong con ngươi, một đám sát ý chợt lóe lên. Phát giác được một màn này, áo bào xanh nam tử trong nội tâm cả kinh, sau đó nói: “Ta, ta cho ngươi!”

Nói xong, hắn trước ngực bỗng nhiên tuôn ra một đạo quang mang, đón lấy, một kiện vật phẩm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tại Dương Diệp trước mặt, là một cái cái hộp nhỏ, Dương Diệp mở ra cái hộp, tại trong hộp, có tứ phía cờ màu. Dương Diệp nhướng mày, nhìn về phía áo bào xanh nam tử, nói: “Đây là cái gì?”

“Thứ nguyên không gian Truyền Tống Trận!” Áo bào xanh nam tử trầm giọng nói.

“Nói kỹ càng mang ngươi!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Đây là một cái giản dị Truyền Tống Trận, chứng kiến cái này tứ phía cờ màu chưa, chỉ cần tướng một mặt kỳ cắm ở một chỗ, ngươi có thể tại địa phương khác thông qua mặt khác kỳ truyền tống đến chọc vào kỳ vị trí. Bất quá, sử dụng về sau, kỳ sẽ biến mất, cái này tứ phía kỳ, chỉ có thể thi triển hai lần.”

“Có thể truyền tống rất xa?” Dương Diệp hỏi.

“Rất xa!” Áo bào xanh nam tử nói.

“Rất xa là rất xa?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Áo bào xanh nam tử nói: “Chúng ta cái này phiến vũ trụ, đều biết Thiên thế giới, ngoại trừ đại thế Giới Ngoại, cái này cờ xí có thể truyền tống bất kỳ một cái nào thế giới, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi muốn truyền tống đi địa phương phải có một chân cờ xí.”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc động dung, ánh mắt của hắn rơi trong tay cờ xí lên, cái đồ chơi này có chút nghịch thiên ah!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lại hỏi, “Thứ này có thể một lần truyền tống bao nhiêu người?”

“Một vạn!” Áo bào xanh nam tử nói.

Một vạn!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái đồ chơi này tựu là dùng để chiến tranh dùng đấy!

“Ngươi như thế nào đạt được vật ấy hay sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Áo bào xanh nam tử do dự xuống, sau đó nói: “Trộm đấy.”

“Trộm hay sao?”

Dương Diệp ngẩn người, hắn đánh giá liếc áo bào xanh nam tử, áo bào xanh nam tử là đế giả đỉnh phong, còn không phải hư giả, nhưng là, đối phương nhưng lại dám trộm chính thức hư giả cảnh cường giả bảo vật, nhưng lại thành công rồi!

Dương Diệp nói: “Ngươi tốc độ ngược lại còn có thể, nhưng là, thực lực ngươi”

Nói đến đây, Dương Diệp sắc mặt bỗng nhiên thay đổi. Bởi vì áo bào xanh nam tử còn lại cái tay kia rời khỏi trước mặt của hắn, mà ở áo bào xanh nam tử trên tay, có một quả nạp giới, này cái nạp giới đúng là vừa rồi áo bào xanh nam tử cho hắn cái kia miếng!

Đối phương vậy mà thần không biết quỷ không hay đem nạp giới theo trên người hắn cho trộm đi thôi!

“Ngươi làm sao làm được!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Áo bào xanh nam tử nhìn nhìn trong tay nạp giới, nói: “Ta là một gã đoán tạo sư cùng Trận Pháp sư, cái này nạp giới là ta tạo đấy, bên trong có một che giấu loại nhỏ trận pháp, trong vòng vạn dặm, chỉ cần ta tâm niệm vừa động, nó đều biết bay đến trong tay của ta.”

“Người khác nạp giới cũng có?” Dương Diệp hỏi.

Áo bào xanh nam tử lắc đầu, nói: “Tự nhiên không có, ta sở dĩ có thể trộm được, là vì người nọ trang vật ấy nạp giới là ta rèn đấy.”

“Ngươi làm sao làm được!” Dương Diệp lại hỏi.

Áo bào xanh nam tử trầm mặc.

“Ta không có gì kiên nhẫn!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Thương hội người an bài đấy.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Thiên Vân Thương Hội cùng ngươi liên thủ làm hay sao?”

Áo bào xanh nam tử lắc đầu, nói: “Không phải cùng ta, mà là chính bọn hắn muốn làm như vậy, sau đó tìm ta mua cái này nạp giới.”

“Sau đó ngươi chim sẻ núp đằng sau, vậy sao?” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Vì cái gì đối với ta như vậy thẳng thắn?” Trước mắt nam tử này không chỉ đối với hắn thẳng thắn, nhưng lại chủ động nói cho hắn biết một sự tình, hắn có chút nghĩ mãi mà không rõ.

Áo bào xanh nam tử nhìn về phía Dương Diệp, “Trước ngươi muốn giết ta, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Bất quá hiện tại ta cải biến chủ ý.”

“Nếu như ta không làm như vậy, ngươi tựu cũng không cải biến chủ ý, không phải sao?” Áo bào xanh nam tử nói.

“Xác thực là như thế này!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nói: “Các hạ, ta trộm cái này thứ nguyên không gian kỳ, chỉ là muốn biết rõ ràng nó cấu tạo, sau đó nghiên cứu nó là làm sao làm được”

“Ngươi vừa rồi muốn muốn hại ta!” Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt áo bào xanh nam tử lời nói.

Áo bào xanh nam tử trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Ngươi muốn như thế nào?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Rất đơn giản, thế lực của ta đang cần một cái Trận Pháp sư cùng đoán tạo sư, ta cảm thấy cho ngươi rất phù hợp.”

“Ta không muốn bị trói buộc!” Áo bào xanh nam tử trầm giọng nói.

“Muốn tự do, hay là muốn mệnh, ngươi tuyển!” Dương Diệp nói.

Áo bào xanh nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Muốn chết!”

Dương Diệp cười nói: “Đừng ngươi cả đời, là ta cống hiến năm năm là được rồi. Năm năm về sau, ngươi có thể tùy thời ly khai.”

“Thật đúng?” Áo bào xanh nam tử nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Tự nhiên!” Hắn biết rõ, nếu như bắt buộc đối phương là hắn cống hiến cả đời, đối phương tất nhiên sẽ sinh lòng oán khí, mà nếu như chỉ là năm năm lời mà nói..., đối phương sẽ dễ dàng tiếp nhận một ít, dù sao đối với tại một cái huyền giả mà nói, năm năm thời gian, không hề dài.

Áo bào xanh nam tử nói: “Tốt, ta là ngươi cống hiến năm năm.”

Dương Diệp cười cười, sau đó cong ngón búng ra, trong tay cái hộp bay đến áo bào xanh nam tử trước mặt, “Cầm lấy đi nghiên cứu, tốt nhất có thể nhiều tạo một điểm đi ra, ta hữu dụng!”

Áo bào xanh nam tử nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi biết rõ thứ này nhiều quý sao?”

“Nhiều quý?” Dương Diệp hỏi.

“Một vạn tiên tinh thạch!” Áo bào xanh nam tử nói.

Một vạn tiên tinh thạch!

Dương khuôn mặt co lại, một vạn tiên tinh thạch, thì ra là một trăm vạn Tử Tinh Thạch!

Đúng lúc này, áo bào xanh nam tử lại nói: “Một vạn tiên tinh thạch một chân kỳ, hơn nữa, còn căn bản là có tiền mà không mua được!”

Dương Diệp: “”

Áo bào xanh nam tử nói: “Đừng cảm thấy nó quý, phải biết, thứ này không những được đại quy mô truyền tống người, thời khắc mấu chốt càng có thể dùng để chạy trối chết. Hơn nữa, nếu là tinh vực cùng tinh vực tầm đó khai chiến lời mà nói..., thứ này tác dụng tựu càng lớn. Thử nghĩ, trong nhà của ngươi đột nhiên nhiều một chi quân đội”

Áo bào xanh nam tử vừa nói như vậy, Dương Diệp mới phát hiện, thứ này xác thực rất cao minh. Hắn nhìn về phía áo bào xanh nam tử, nói: “Có nắm chắc chính mình tạo đi ra không?” Kiếm minh muốn Ngoại Vực phát triển, nếu mà có được cái này thứ nguyên không gian kỳ, về sau rất nhiều sự khẳng định Yếu Phương liền rất nhiều. Hơn nữa, đã có cái này kỳ, hắn cũng có thể tùy thời trở lại minh ngục đại lục, mà không phải mỗi lần đều muốn tới Tinh Không Chi Thành truyền tống!

Bất quá thứ này thật sự quá mắc dùng một lần muốn 200 vạn Tử Tinh Thạch!

Áo bào xanh nam tử lắc đầu, nói: “Mặc dù không có nghiên cứu qua nó, nhưng là, khẳng định không đúng không đúng ta một người có thể rèn đi ra đấy, thứ này, phức tạp vô cùng, khẳng định không dưới hơn vạn đạo trình tự làm việc. Bất quá, ta một người không có gì nắm chắc, nhưng là nếu là cùng ta vài bằng hữu cùng một chỗ lời mà nói..., ngược lại là có thể thử xem!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Nếu là có cái gì cần, đến lúc đó nói với ta!"

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Đi thôi, cùng ta trở về!"

Áo bào xanh nam tử do dự xuống, sau đó hai mắt đóng lại, rất nhanh, hai sợi hồn phách tự trong cơ thể hắn bay tới rồi Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn xem áo bào xanh nam tử hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, cái kia hai sợi hồn phách phi về tới áo bào xanh nam tử trước mặt.

"Vì cái gì?" Áo bào xanh nam tử khó hiểu.

"Nếu như ngươi không tự giác tướng hồn phách giao ra đây, ta nhất định sẽ lập tức giết ngươi, bởi vì, ta sẽ cảm thấy ngươi là tại qua loa ta. Nhưng là ngươi rất tự giác, ngươi là một người thông minh, cho nên, ta cảm thấy được không cần phải làm như vậy." Dương Diệp nói.

"Đa tạ!" Áo bào xanh nam tử nói.

"Đi thôi!"

Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất tại nguyên chỗ, áo bào xanh nam tử nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó đi theo.

Dương Diệp tướng áo bào xanh nam tử mang sẽ rồi Tiên Vân Lâu, sau khi trở lại phòng, Dương Diệp bắt đầu tu luyện, ước chừng đã qua 15', Dạ Lưu Vân bỗng nhiên đi vào gian phòng, sau đó nói: "Thiên Vân Thương Hội cái kia thính vũ cô nương tìm ngươi, dưới lầu. Có điểm gì là lạ, coi chừng."

Thiên Vân Thương Hội?

Dương Diệp cau mày, sau đó cùng Dạ Lưu Vân rời khỏi phòng, đi tới lâu bên ngoài, lâu bên ngoài cách đó không xa, đúng là cái kia Thính Vũ, tại nàng bên cạnh, còn có ba tên lão giả.

Nhìn thấy Dương Diệp, Thính Vũ trên mặt lộ ra một vòng dáng tươi cười, nói: "Dương công tử. Từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!"

"Thính vũ cô nương có việc?" Dương Diệp nói.

Thính Vũ cười cười, sau đó nói: "Dương công tử, bên cạnh ta ba vị này Thiên Hà tinh vực bằng hữu ném đi một kiện đồ vật, theo chúng ta điều tra, cái kia kiện đồ vật có lẽ tại Dương công tử trên tay, ta"

"Thiên Hà tinh vực!"

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Thính Vũ lời mà nói..., sau đó nhìn về phía cái kia ba tên lão giả, nói: "Các ngươi là Thủ Hộ Giả liên minh hay sao?"

Nghe vậy, cái kia cầm đầu hoa bào lão giả nhướng mày, nói: "Làm sao ngươi biết!"

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1353: Ra, tiến ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được hoa bào lão giả lời mà nói..., Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu.

Thủ Hộ Giả liên minh đấy!

Cừu nhân!

Cái này cái thế lực lúc trước bức đi hắn, hiện tại lại liên hợp tên Thiên Ma này tinh vực đánh đế nữ, làm cho đế nữ lâm vào tuyệt cảnh, cái này tự nhiên là cừu nhân của hắn. Bất quá hắn cũng không có xúc động, hiện tại hắn cũng không phải một người, sau lưng một đại bang người, nhất thời xúc động, sẽ mang đến rất nhiều phiền toái, hắn có thể không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt hắn Thính Vũ, "Thính vũ cô nương trước kia nói ba vị này ném đi cái gì đó ở chỗ này của ta, lời này ta như thế nào có chút không rõ?"

Thính Vũ nhìn xem Dương Diệp, lúc này, trên mặt nàng đã không có dáng tươi cười, nhìn xem Dương Diệp mấy tức, nàng nói: “Dương minh chủ, ta cảm thấy được, đánh gãy người khác nói chuyện, là một kiện rất không lễ phép sự tình, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Thính Vũ lại nói: “Còn có, ta người này, rất không thích người khác đánh gãy ta mà nói..., không cần có lần sau rồi, được không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thính Vũ, sau đó cười nói: “Trước kia đánh gãy thính vũ cô nương lời mà nói..., là ta không đúng, ta tại đây hướng thính vũ cô nương xin lỗi!”

Thính Vũ thần sắc bình tĩnh, nhưng là trong mắt nhưng lại hiện lên một vòng khinh miệt, bất quá thoáng qua tức thì. Nàng nhạt âm thanh nói: “Ta cũng tựu không quanh co lòng vòng rồi. Ta ba vị này bằng hữu tại chúng ta thương hội đấu giá một kiện vật phẩm, thật không nghĩ đến ra thương hội về sau, kiện vật phẩm này bị người đánh cắp, theo ta được đến tin tức, cái kia đánh cắp kiện vật phẩm này người trước kia cùng Dương công tử tiến vào Tiên Vân Lâu.”

Nói đến đây, khóe miệng nàng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Dương công tử, ta biết rõ, ngươi cũng không biết người nọ trộm ta ba vị này bằng hữu đồ vật, cho nên, Dương công tử chỉ cần tướng người nọ giao cho ta ba vị này bằng hữu là được rồi. Đương nhiên, như nếu như đối phương đồ vật nếu ‘Không cẩn thận’ đã rơi vào Dương công tử trong tay, kính xin Dương công tử vật quy nguyên chủ, đi ra ngoài tại bên ngoài, nhiều một người bạn tổng so nhiều địch nhân tốt, ngươi cứ nói đi?”

“Nói phi thường đúng!”

Dương Diệp đồng ý gật gật đầu, nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cái kia Thính Vũ khóe miệng dáng tươi cười mở rộng, thầm nghĩ Dương Diệp rất thức thời. Mà đúng lúc này, Dương Diệp lại nói: “Chỉ là, thính vũ cô nương, ngươi có phải hay không lầm rồi hả? Ta một mực đều tại gian phòng tu luyện, căn bản không có đi ra ngoài qua, ngươi nói cái kia cái gì trộm đồ người, ta thật sự không biết, cũng không biết.”

Hay nói giỡn, đến rảnh tay đồ vật, hắn làm sao có thể giao ra đây? Hơn nữa, đây là Thủ Hộ Giả liên minh đồ vật, vậy thì càng không thể giao ra đi. Bởi vì đối phương mua sắm thứ này, vô cùng có khả năng là vì đối phó đế nữ! Nếu như cho hắn biết cái này Thủ Hộ Giả liên minh ở chỗ này, hơn nữa mua loại vật này, tựu tính toán Yến Tam không trộm, hắn đều muốn xuất thủ!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Thính Vũ nụ cười trên mặt cứng đờ, rất nhanh, khóe miệng nàng dáng tươi cười biến thành có chút lạnh. Mà nàng bên cạnh cái kia ba vị lão giả càng là sắc mặt âm trầm xuống, trong mắt đã xuất hiện sát ý, mà lại không chút nào che dấu!

Thính Vũ phải nhẹ tay khẽ vuốt vuốt tay trái trên tay nạp giới, không đếm xỉa tới nói: “Dương công tử, minh ngục đại lục đã từng là một trong đó thế giới, nhưng là ở đâu bị phong ấn vạn năm, liền một cái Bán Thần đều khó có khả năng có. Mà cái này Thiên Hà đại lục tuy nhiên Bán Thần cũng không phải rất nhiều, nhưng là vẫn có một ít đấy. Cho nên, Dương công tử, ngươi thật xác định ngươi chưa thấy qua hắn sao?”

Uy hiếp!

Nghe được Thính Vũ lời mà nói..., một bên Dạ Lưu Vân sắc mặt trầm xuống, nàng ngón tay ngọc khẽ nhúc nhích, đang muốn thông tri tại tu luyện Phần Thương Viêm bọn người, bất quá cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

Dương Diệp nhìn xem cái kia Thính Vũ, cười nói: “Thính vũ cô nương, lời này của ngươi ta tựu không thích nghe rồi.”

“Vậy sao?”

Thính Vũ nhạt âm thanh nói: “Đối với Dương công tử mà nói, ta lời này thế nhưng mà lời hay, bất quá, ta cũng lý giải, dù sao lời thật thì khó nghe mà!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nói rất đúng, ta đây cũng tiễn đưa thính vũ cô nương một câu lời hay, việc đâu đâu, hay là chả thèm quản tốt, ngươi cảm thấy thế nào?”

Nghe vậy, Thính Vũ hai mắt lập tức nhắm lại... Mà bắt đầu.

Lúc này, tại Thính Vũ bên cạnh hoa bào lão giả đột nhiên nói: “Thính vũ cô nương, ngươi đã giúp chúng ta tìm được người rồi, việc này, tự chúng ta đến giải quyết a, tựu không làm phiền ngươi rồi.”

Thính Vũ lắc đầu, nói: “Cố lão, việc này, ta Dạ Thính Vũ hôm nay còn quản định rồi.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương công tử, ta Dạ Thính Vũ mặc dù chỉ là thiên Vân Thương Hội tại Tinh Không Chi Thành một gã nho nhỏ quản sự, nhưng là, tại đây Tinh Không Chi

Thành, tất cả mọi người trả lại cho ta điểm chút tình mọn. Dương công tử, ta cuối cùng tiễn đưa ngươi một câu lời hay, làm người ah, được có chút nhãn lực, người nào nên đắc tội, người nào không nên đắc tội, nhất định phải mở to mắt nhìn rõ ràng rồi. Bằng không thì, không chừng ngày nào đó liền từ trên đời này biến mất."

"Thính vũ cô nương!"

Lúc này, một bên Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói: "Ngươi có thể làm được một cái quản sự, chứng minh ngươi vẫn có năng lực đấy, ân, nhãn lực cũng hẳn là không sai đấy. Bất quá, ta cũng tiễn đưa ngươi một câu lời hay, cái kia chính là, chúng ta xem người ah, nhất định không thể cẩu mắt xem người thấp, thứ cho ta nói thẳng, ngươi bây giờ tựu là cẩu mắt xem người thấp."

Dạ Thính Vũ quay đầu nhìn về phía rồi Dạ Lưu Vân, nhìn xem Dạ Lưu Vân mấy tức, nàng bỗng nhiên nhoẻn miệng cười, "Tốt một trương sắc bén miệng, đánh cuộc, ta cá là ngươi vừa rồi những lời này, là ngươi đời này câu nói sau cùng, đánh cuộc hay không?"

Dạ Lưu Vân nhìn xem Dạ Thính Vũ hồi lâu, sau đó nói: "Ta cá là."

"Tốt!"

Dạ Thính Vũ thanh âm rơi xuống, sau một khắc, nàng sắc mặt lập tức biến thành trở nên lạnh, đón lấy, nàng tay phải tìm tòi, trực tiếp chộp tới Dạ Lưu Vân, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng khí thế trực tiếp bao phủ ở rồi Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân.

Hư giả cảnh cường giả khí thế!

Nhìn thấy cổ khí thế này, Dạ Thính Vũ sau lưng ba tên lão giả trong nội tâm đều là cả kinh, cái này Dạ Thính Vũ dĩ nhiên là hư giả, phải biết, cái này Dạ Thính Vũ vẫn chưa tới 30 tuổi a?

Trẻ tuổi như vậy thì đến được hư giả!

Như vậy thiên phú!

Trong tràng, Dạ Thính Vũ bỗng nhiên xuất thủ, cái kia Dạ Lưu Vân nhưng lại sắc mặt không thay đổi. Rất nhanh, Dạ Thính Vũ tay đã đi tới rồi Dạ Lưu Vân yết hầu chỗ nửa tấc vị trí, tựu là tại vị trí này, tay của nàng dừng lại.

Một bên cái kia ba tên lão giả sắc mặt đại biến!

Bởi vì lúc này, Dạ Thính Vũ yết hầu bị một tay giữ ở.

Cái tay này tự nhiên là Dương Diệp đấy.

Dạ Thính Vũ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong nội tâm khiếp sợ tột đỉnh, nàng lại bị một gã đế giả một chiêu chế trụ! Tuy nhiên nàng không có phòng bị, nhưng là, nàng thế nhưng mà hư giả, mà Dương Diệp chỉ là đế giả ah!

Dương Diệp thủ sẵn Dạ Thính Vũ yết hầu, tướng hắn nâng lên rồi trước mặt của mình, Dương Diệp khoảng cách gần nhìn xem Dạ Thính Vũ, nói: “Thính vũ cô nương, ta cũng đánh với ngươi một cái đánh bạc, ta cá là ngươi vừa rồi câu nói kia chính là ngươi đời này câu nói sau cùng, ngươi có dám đánh cuộc hay không?”

Dạ Thính Vũ gắt gao nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Ta lần này ngược lại là mắt vụng về rồi.”

Dương Diệp cười cười, chỉ là nụ cười này hơi có chút dữ tợn, đúng lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên lôi kéo ống tay áo của hắn. Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhún vai, sau đó buông lỏng ra Dạ Thính Vũ, cười nói: “Dạ cô nương, ngươi nói cái kia cái gì người, ta thật không có bái kiến, cho nên, còn mời trở về đi!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng như có như không vui vẻ. Không là vì Dương Diệp thu tay lại, mà là vì Dương Diệp nguyện ý vì nàng mà thay đổi cách làm của mình, cái này chứng minh nàng tại Dương Diệp trong nội tâm đã có nhất định được địa vị.

Một bên, đêm đó Thính Vũ cẩn thận đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Dương công tử quả nhiên là tốt thực lực, khó trách có thể thống nhất minh ngục đại lục.”

“Bình thường bình thường!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Dạ Thính Vũ đang muốn nói chuyện, lúc này, Dạ Lưu Vân nói: “Thính vũ cô nương, với tư cách một cái kẻ quản lý, tựu tính toán trong lòng chúng ta tại nộ, cũng nhất định phải bảo trì ý nghĩ thanh tỉnh, chỉ có như thế, chúng ta mới có thể làm ra đối với chính mình có lợi nhất quyết định, bằng không thì, xúc động quyết định, là chịu lấy đến trừng phạt đấy!”

Dạ Lưu Vân rất rõ ràng, cái này Dạ Thính Vũ nhất định là cho rằng

Dương Diệp không dám đắc tội cái kia cái gì thiên Vân Thương Hội mới sẽ bỏ qua nàng, mà sự thật là, Dương Diệp căn bản không rõ ràng lắm cái gì kia thiên Vân Thương Hội thực lực đương nhiên, tựu tính toán biết rõ, dùng Dương Diệp cái này điên tính cách, thật đem hắn chọc giận, hắn mới mặc kệ ngươi cái gì thế lực!

Dạ Thính Vũ thản nhiên nhìn liếc Dạ Lưu Vân, sau đó không nhìn thẳng Dạ Lưu Vân, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, "Dương công tử, hôm nay việc này, Thính Vũ có chút xuống đài không được, có thể cho Thính Vũ một cái chút tình mọn, đem người nọ giao ra đây?"

Nghe được Dạ Thính Vũ lời mà nói..., Dạ Lưu Vân lắc đầu, sau đó lui qua một bên.

Dạ Thính Vũ thanh âm rơi xuống về sau, Dương Diệp nhìn xem Dạ Thính Vũ, nói thẳng: "Ta không muốn cho ngươi cái này mặt mũi."

Dạ Thính Vũ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, sau đó nàng hướng về sau lui mấy trượng. Lúc này, xa xa bỗng nhiên xuất hiện ba đạo khí tức, ba đạo khí tức càng ngày càng gần, rất nhanh, ba tên mặc trường bào màu đen lão giả xuất hiện ở Dạ Thính Vũ bên cạnh.

Hư giả!

Ba tên hư giả!

Hơn nữa, trong đó một gã hay là thật chính hư giả cảnh cường giả!

"Thính Vũ, làm sao vậy?" Cái kia ba tên lão giả bên trong, một gã cầm trong tay quải trượng lão giả hỏi. Cái này cầm quải trượng lão giả, là chân chính hư giả cảnh cường giả!

Dạ Thính Vũ nói: "Tìm lão, với tư cách Tinh Không Chi Thành thương hội quản sự, ta mỗi tháng có quyền lại để cho ba vị trưởng lão thay ta giải quyết một kiện tư nhân sự, đúng không?"

Cầm quải trượng lão giả nhẹ gật đầu, nói: "Xác thực. Bất quá, nha đầu, khuyên ngươi một câu, cái này quyền lợi, tốt nhất hay là đừng có dùng tốt, một khi xảy ra vấn đề, làm phiền ngươi có thể to lắm."

"Cơn tức này, Thính Vũ nhẫn không đi xuống!" Dạ Thính Vũ lạnh giọng nói.

Cầm ngoặt lão giả nhìn thoáng qua đầy mặt sương lạnh Dạ Thính Vũ, sau đó nhẹ gật đầu, không nói chuyện.

Lúc này, Dạ Thính Vũ ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Dương Diệp, cười nói: “Dương công tử, đã chính ngươi không giao ra ra, chúng ta đây cũng chỉ có thể chính mình đi vào tìm.”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên.

Cái kia cầm ngoặt lão giả nhẹ gật đầu, tại đạt được cầm ngoặt lão giả gật đầu sau khi đồng ý, tại bên cạnh hắn hai tên lão giả kia bên trong, một gã lão giả lập tức thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Tiên Vân Lâu lao đi.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, kiếm minh thanh vang vọng cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm khí bỗng nhiên ở giữa sân chợt lóe lên!

Đem làm kiếm khí xuất hiện cái kia một cái chớp mắt, trong tràng cái kia cầm ngoặt lão giả cùng cái kia Thủ Hộ Giả liên minh lão giả sắc mặt lúc này thốt nhiên đại biến!

Hai người muốn xuất thủ, mà lúc này, cái kia trước kia phóng tới Tiên Vân Lâu lão giả đột nhiên ngừng lại, đã qua một hơi.

Xùy~~!

Lão giả kia thân thể trực tiếp từ chính giữa phân ra ra, ngũ tạng nương theo lấy máu tươi lập tức nghiêng rơi vãi trên đất huyết tinh đến cực điểm!

Một kiếm trảm hư!

Tất cả mọi người ngây người.

Lúc này, một bên Dương Diệp đi về hướng đêm đó Thính Vũ, nói: “Ra, tiến ah!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1354: Tiếp ngươi mười chiêu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, trừ Dạ Lưu Vân bên ngoài, trong mắt mọi người đều tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Một kiếm trảm hư!

Đế giả trảm hư giả!

Hơn nữa trảm hay là như thế nhẹ nhõm!

Giờ khắc này, Dạ Thính Vũ nội tâm là vô cùng rung động đấy, ngoại trừ rung động, bởi vì nàng biết rõ, nàng nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực. Ngoại trừ vừa vặn, nội tâm của nàng còn có một tia sợ hãi. Bởi vì thương hội bởi vì nàng mà chết rồi một gã hư giả cảnh cường giả, cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa tựu tính toán Dương Diệp bị giết, nàng về sau tiền đồ cũng xong rồi.

Bởi vì tư tổn hại công, đây là thương hội tối kỵ!

Nghĩ sai thì hỏng hết, tiền đồ hủy hết!

“Không biết các hạ là Long trên bảng vị nào!” Lúc này, Dạ Thính Vũ bên cạnh Tầm Lão trầm giọng hỏi.

Nghe vậy, Dạ Thính Vũ sắc mặt lập tức tựu thay đổi.

Long bảng!

Long bảng là một cái bảng xếp hạng, cái này trên bảng xếp hạng những thiên tài kia, thị phi Thường Phi thường khủng bố đấy. Cái này bảng, không phải một cái thế giới bảng, mà là cái này phiến vũ trụ bảng. Cái này phiến thế giới có trên trăm tinh vực, mấy ngàn thế giới, chỉ cần ngươi có thực lực, mặc kệ ngươi là cái nào thế giới người, cũng có thể thượng cái này bảng!

Có thể nói, đây là trừ Đại Thế Giới bên ngoài hàm kim lượng cao nhất một cái bảng, bởi vì người ra mặt, đều là từng cái tinh vực cao cấp nhất, nhất yêu nghiệt thiên tài!

[truyen cua tui @@ Net]❊
Dạ Thính Vũ thân thể mềm mại đã tại có chút rung động, nếu như Dương Diệp thật là Long bảng thượng thiên tài, cho dù là bài danh dựa vào là rất sau rất về sau, nàng đều đã xong.

Thương nhân trục lợi, thiên Vân Thương Hội là tuyệt sẽ không vì nàng mà đi đắc tội một cái Long bảng thượng thiên tài đấy. Cho nên, nếu như Dương Diệp thật là Long bảng thượng thiên tài lời mà nói..., thiên Vân Thương Hội nhất định sẽ hi sinh nàng, dùng này đến hóa giải thiên Vân Thương Hội cùng Dương Diệp ở giữa điểm ấy mâu thuẫn nhỏ.

“Long bảng?”

Dương Diệp dừng bước, cau mày nói: “Đây là cái gì bảng?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dạ Thính Vũ lập tức thở dài một hơi, sau đó mỉa mai nói: “Minh ngục đại lục loại này cằn cỗi đại lục, làm sao có thể xuất Long bảng loại này”

“Câm miệng!”

Đúng lúc này, một đạo quát nhẹ âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa xa, một nữ tử cùng một gã nam tử chính hướng bên này chậm rãi đi tới. Khi thấy cô gái này lúc, Dương Diệp nao nao, bởi vì nữ tử cũng không phải xuyên nữ trang, mà là nam trang cách ăn mặc, nữ tử đang mặc một kiện vân lấy Hỏa Diễm Phượng Hoàng màu tím trường bào, thân eo bị một chân màu đỏ tím dây lưng lụa buộc lên, chặt chẽ đấy, cái này lại để cho nữ tử dáng người thoạt nhìn cực kỳ uyển chuyển.

Nữ tử có một trương tuyệt mỹ mặt trái dưa, xinh xắn tinh xảo cái mũi, như kiếm đồng dạng sắc bén lông mày kẻ đen, lộ ra một tia khí khái hào hùng, bờ môi rất mỏng, nhưng lại không có chút nào cay nghiệt cảm giác, tại khóe miệng của nàng, treo như có như không vui vẻ, bất quá khi ngươi cẩn thận nhìn lúc, vừa rồi không có.

Nữ tử mái tóc bị một chân màu tím dây lưng lụa dựng thẳng trở thành một nhúm khoác trên vai cùng sau lưng, mái tóc không dài, cũng không ngắn, vừa vặn đến eo.

Tại nữ tử bên cạnh nam tử thân mặc một bộ hoa râm sắc trường bào, tướng mạo anh tuấn, ánh mắt lăng lệ ác liệt, trên người lộ ra một tia sở hữu tất cả nếu không uy nghiêm, không là cố ý cái gọi là, mà là trên người hắn bản thân liền mang theo đấy.

Nhìn thấy người này nữ tử, Dạ Thính Vũ sắc mặt lúc này biến đổi, nàng vội vàng đi tới tên kia nữ tử trước mặt cung kính địa thi lễ một cái, nói: “Thính Vũ bái kiến Nhị tiểu thư.”

Nữ tử nhưng lại không có để ý Dạ Thính Vũ, trực tiếp đi về hướng xa xa Dương Diệp.

Nhìn thấy một màn này, Dạ Thính Vũ sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Thật có lỗi.”

Dương Diệp có chút mộng, hắn nguyên bản còn tưởng rằng nữ nhân này là tới tìm hắn phiền toái đấy, dù sao đánh rồi tiểu nhân đến lão loại chuyện này, hắn đã phi thường thói quen. Có thể hắn không nghĩ tới, nữ nhân này vậy mà thứ nhất là xin lỗi.

Có chút không theo như sáo lộ (*) đến!

Lúc này, nữ tử lại nói: “Trước khi đến, ta đã điều tra rõ ràng. Thiên Hà tinh vực bằng hữu cái kia kiện vật phẩm, xác thực là chúng ta thiên Vân Thương Hội đấu giá đấy, nhưng là, cái kia kiện vật phẩm đã đến Thiên Hà tinh vực mấy vị bằng hữu trong tay, cho nên, cuối cùng mất đi, cái này cùng chúng ta thiên Vân Thương Hội không quan hệ. Đến tại chúng ta cái này quản sự đến tìm các hạ phiền toái, thay Thiên Hà tinh vực bằng hữu xuất đầu, đây là chính cô ta tư nhân hành vi, cùng ta thiên Vân Thương Hội không quan hệ!”

Sau khi nói xong, nữ tử quay người nhìn về phía rồi xa xa Dạ Thính Vũ, nói: “Dạ Thính Vũ, ngươi bởi vì tư tổn hại công, không chỉ tổn hại rồi ta thiên Vân Thương Hội hình tượng, càng làm cho ta thiên Vân Thương Hội tổn thất một gã cường giả. Này tội không thể tha cho, nhưng niệm tình ngươi đã từng có công, tội chết có thể miễn, bất quá, việc này tội nhưng lại khó trốn. Tầm Lão, phế bỏ tu vi của nàng!”

Nghe được nữ tử lời mà nói..., Dạ Thính Vũ sắc mặt lập tức trắng bệch.

Phù phù!

Dạ nghe mưa một chút quỳ gối rồi nữ tử trước mặt, sau đó không ngừng dập đầu, “Nhị tiểu thư, Thính Vũ những năm này chưa bao giờ phạm sai lầm, hôm nay phạm sai lầm một lần, thực không nên thụ này trọng phạt, kính xin Nhị tiểu thư khai ân.”

Nói xong, nàng không ngừng dập đầu.

Tuy nhiên không giết Dạ Thính Vũ, nhưng là, phế bỏ tu vi, cái này kỳ thật cùng giết nàng không có gì khác nhau. Tại đây cường giả vi tôn thế giới, không có thực lực, vận mệnh của nàng có thể nghĩ.

Một bên, cái kia Tầm Lão trong mắt hiện lên một vòng không đành lòng, đang muốn mở miệng cầu tình, mà lúc này, nàng kia bỗng nhiên nói: “Tầm Lão, ta biết ngươi suy nghĩ. Nhưng là, ngươi phải hiểu được, chúng ta cái này thương hội rất lớn, quản sự cũng rất nhiều, nếu như hôm nay không giết một người răn trăm người, ngày sau nếu là mỗi người đều học nàng như vậy lợi dụng thương hội dùng công mưu tư, trường này xuống dưới, ta thương hội tất nhiên sẽ xuất vấn đề lớn.”

Tầm Lão thấp giọng thở dài, sau đó nói: “Nhị tiểu thư, ta minh bạch ý của ngươi. Chỉ là, ngươi cũng tinh tường, thương hội cho những... Này quản sự một cái quyền lực, tựu là chúng ta những lão gia hỏa này có thể giúp bọn hắn một lần, cái này”

Nữ tử khoát tay áo, đã cắt đứt Tầm Lão lời mà nói..., “Nếu như chỉ là như thế, tự nhiên không nên thụ như thế trừng phạt, nhưng là” nói đến đây, nàng nhìn về phía Dạ Thính Vũ, nói: “Dạ Thính Vũ, ngươi thật sự chỉ là điểm ấy tội sao?”

Nghe vậy, Dạ Thính Vũ thân thể mềm mại run lên, hồi lâu, nàng nói: “Nhị tiểu thư cũng biết rồi.”

Nữ tử lắc đầu, nói: “Tham lam, là nguồn gốc của tội lỗi!” Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Tầm Lão, “Chẳng lẻ muốn ta tự mình động thủ sao?”

Tầm Lão than khẽ, sau đó đi tới Dạ Thính Vũ trước mặt, đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến, “Chậm đã!”

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy một danh mỹ phụ cùng một gã lão giả chính hướng bên này đi tới. Mỹ phụ cùng cái kia Nhị tiểu thư thần sắc có sáu bảy phần tương tự, bất quá khí chất nhưng lại hoàn toàn bất đồng. Mỹ phụ dáng người đầy đặn, thân thể xinh đẹp, mang trên mặt nhàn nhạt dáng tươi cười, có chút vũ mị.

“Bái kiến đại tiểu thư!”

Trong tràng, cái kia Tầm Lão bọn người vội vàng hành lễ.

Mỹ phụ đi tới cái kia Nhị tiểu thư trước mặt, cười nói: “Nhị muội, vì một ngoại nhân hủy bỏ mất thuộc hạ của mình, cái này truyền đi, phía dưới các quản sự tâm đắc nhiều hàn ah!”

“Cái kia theo như đại tỷ ý tứ nên xử lý như thế nào đâu này?” Nhị tiểu thư nhạt âm thanh nói.

Mỹ phụ cười cười, nói: “Thính Vũ nha đầu kia phạm sự ta biết rõ, là có chút lòng tham. Bất quá, những năm gần đây này, nàng không có công lao cũng có buồn rầu, phế bỏ tu vi, cái này trừng phạt quá nặng đi. Như vậy như thế nào, miễn đi chức vị của nàng là được rồi. Bằng không thì, một tiểu nha đầu không có thực lực, ngươi còn không bằng trực tiếp giết nàng, lại để cho nàng trẻ thụ điểm tội cho thỏa đáng!"

"Nhiều Tạ đại tiểu thư!"

Lúc này, Dạ Thính Vũ đứng dậy quỳ đến rồi mỹ phụ trước mặt, "Đại tiểu thư ân cứu mạng, Thính Vũ cuộc đời này vĩnh viễn không quên!"

Nhìn thấy Dạ Thính Vũ như vậy, một bên Dạ Lưu Vân lập tức lắc đầu, thầm mắng Dạ Thính Vũ ngu xuẩn. Loại này thời điểm, Dạ Thính Vũ làm như vậy, rõ ràng cho thấy tại đánh cái này Nhị tiểu thư mặt. Nếu như nàng là Nhị tiểu thư, cái này Dạ Thính Vũ tuyệt đối với sống không được. Nếu như cái này Dạ Thính Vũ hiện tại cự tuyệt Đại tiểu thư này, cam nguyện thụ cái này Nhị tiểu thư trừng phạt, hơn nữa bề ngoài trung tâm, không chỉ sẽ không bị phế bỏ tu vi, ngày sau khẳng định còn cũng tìm được trọng dụng!

Đáng tiếc, nàng không có làm như vậy!

Quả nhiên, lúc này, một điểm hàn quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Dạ Thính Vũ thân thể trực tiếp cứng ngắc, rất nhanh, một giọt huyết châu tự nàng giữa lông mày tràn ra ra, rất nhanh, Dạ Thính Vũ khí tuyệt, khí tuyệt một khắc này, ánh mắt của nàng đều là trợn địa đại đại đấy.

Chết không nhắm mắt.

Trong trường tất cả mọi người biến sắc, toàn bộ nhìn về phía này Nhị tiểu thư, trước kia xuất thủ đúng là nàng.

Nhị tiểu thư nhạt âm thanh nói: "Đã đại tỷ nói không bằng trực tiếp giết nàng, ta đây sẽ giết tốt rồi."

Mỹ phụ kia nụ cười trên mặt biến mất, bất quá rất nhanh lại khôi phục, "Nhị muội cái này tâm, thật đúng hung ác ah."

Cái kia Nhị tiểu thư không có để ý mỹ phụ, mà là quay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi giết ta thương hội một người, việc này không thể cứ như vậy được rồi. Bất quá, ta cũng không dùng thế lấn ngươi, tiếp Tầm Lão mười chiêu, nếu như có thể tiếp được, ngươi cùng ta thương hội ở giữa ân oán xóa bỏ."

Đến rồi!

Dương Diệp biết rõ, việc này khẳng định không dễ dàng như vậy thiện rồi. Quả nhiên, đối phương bắt đầu đến tìm hắn phiền toái.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Nhị tiểu thư, sau đó cười nói: "Mười chiêu, Nhị tiểu thư, ngươi vị này Tầm Lão, thế nhưng mà thật hư giả, mà ta đâu này? Ta chỉ là một gã đế giả, ngươi lại để cho ta tiếp hắn mười chiêu, nói thực ra, ngươi có phải hay không muốn giết ta."

"Tiếp hay là không tiếp?" Nhị tiểu thư nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: "Nhị tiểu thư, ngươi còn nói không dùng thế lấn ta, ngươi bây giờ không phải là tại lấy thế lấn ta sao?"

"Ngươi là không định tiếp?" Nhị tiểu thư nói.

"Tiếp, đương nhiên muốn tiếp!"

Nói chuyện không phải Dương Diệp, mà là Dạ Lưu Vân. Dạ Lưu Vân đi tới Dương Diệp bên cạnh, cười cười nói: "Bất quá phải thay đổi thoáng một phát, cái kia chính là, cho ngươi cái này Tầm Lão tiếp chúng ta mười chiêu!"

Nghe được Dạ Lưu Vân lời mà nói..., trong tràng tất cả mọi người sửng sốt, kể cả Dương Diệp, bất quá hắn không có ngăn cản Dạ Lưu Vân, hắn như là đã lựa chọn rồi Dạ Lưu Vân, đối với Dạ Lưu Vân tự nhiên là 100% tín nhiệm.

Cái kia Nhị tiểu thư ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, nói: "Ta không có nghe sai?"

"Đương nhiên!"

Dạ Lưu Vân cười nói: "Chúng ta đối với chính mình có lòng tin."

Cái kia Nhị tiểu thư quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhún vai, nói: "Ta nghe nàng đấy, nàng nói tiếp, vậy thì tiếp."

Nhị tiểu thư nhẹ gật đầu, nói: "Vậy thì bắt đầu a."

Lúc này, Dạ Lưu Vân đi tới cái kia Nhị tiểu thư bên cạnh, nói: "Nhị tiểu thư, đến chơi cái đánh cược nhỏ rót, như thế nào?”

Nhị tiểu thư nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, nói: “Đánh cuộc gì?”

“Ta cá là ngươi cái này Tầm Lão tiếp không dưới công tử nhà ta mười chiêu.” Dạ Lưu Vân cười nói.

Nhị tiểu thư nhìn xem Dạ Lưu Vân hồi lâu, sau đó nói: “Tiền đánh cuộc là cái gì?”

Dạ Lưu Vân cười nói: “Mười vạn tiên tinh thạch!”

Nghe vậy, một bên Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Mười vạn tiên tinh thạch?

Hắn hiện tại cùng Dạ Lưu Vân cộng lại cũng mới không sai biệt lắm ba vạn tiên tinh thạch, chỗ đó có mười vạn? Cái này Dạ Lưu Vân muốn làm cái gì

Nghe được Dạ Lưu Vân lời mà nói..., cái kia Nhị tiểu thư thần sắc có đi một tí rất nhỏ biến hóa, “Cô nương xưng hô như thế nào?”

“Dạ Lưu Vân!” Dạ Lưu Vân nói.

Nhị tiểu thư nhẹ gật đầu, “Đánh cuộc một keo ngược lại cũng không sao, chỉ là, Dạ cô nương có mười vạn tiên tinh thạch sao?”

Dạ Lưu Vân cười nói: “Ngươi có lẽ điều tra qua chúng ta, tuy nhiên chúng ta minh ngục đại lục chỉ là một cái cằn cỗi đại lục, nhưng là, mười vạn tiên tinh thạch, chúng ta hay là cầm đi ra đấy.”

Nhị tiểu thư nhìn xem Dạ Lưu Vân hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, đánh bạc.”

Dạ Lưu Vân cười cười, sau đó đi tới Dương Diệp trước mặt, “Mười vạn tiên tinh thạch, tựu là 1000 vạn Tử Tinh Thạch, nếu như ngươi thua, đến lúc đó chúng ta toàn bộ kiếm minh người đều muốn đi theo ngươi ăn cỏ rồi. Chính ngươi nhìn xem xử lý!”

Nhìn xem xử lý

Mười vạn tiên tinh thạch

Dương Diệp hít sâu một hơi, cổ tay hắn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trong tay trái, đón lấy, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, Kiếm Linh hóa thành kiếm tổ xuất hiện ở tay phải của hắn thượng.

Kiếm vào vỏ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia Tầm Lão, “Tới đón a.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1355: Còn chưa cút sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tới đón!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., ánh mắt mọi người đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Tất cả mọi người thần sắc đều là ngưng trọng đấy, kể cả cái kia Nhị tiểu thư.

Ngoại trừ số ít một ít người bên ngoài, kỳ thật muốn biết một người cường cùng không được, xem khí thế của hắn cùng khí chất đã biết rõ. Lúc này Dương Diệp đứng ở nơi đó, tựu giống như một thanh đợi lợi kiếm ra khỏi vỏ, mũi nhọn chi duệ, lại để cho người không dám nhìn thẳng!

Một bên, Đại tiểu thư kia trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, còn có một tia hiếu kỳ. Nàng cẩn thận đánh giá một Dương Diệp, lập tức nổi lên một vòng dáng tươi cười, không biết đang suy nghĩ gì.

Cái kia Nhị tiểu thư nhìn thật sâu một Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Tầm Lão, Tầm Lão trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu.

Thấy thế, cái kia Nhị tiểu thư thần sắc khẽ buông lỏng, sau đó nàng cong ngón búng ra, rất nhanh, bốn đạo ánh sáng màu lam bay về phía bốn phía, ngay sau đó, một cái cực lớn màu xanh da trời quang bích xuất hiện ở cái kia Tầm Lão cùng Dương Diệp bốn phía.

Nhị tiểu thư nói: “Vật ấy chính là không gian vách tường, cực kỳ chắc chắn, có thể thừa nhận được được Bán Thần cường giả công kích. Cho nên, các ngươi bắt đầu đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi về hướng cái kia Tầm Lão, cước bộ không nhanh, phải nói rất chậm, nhưng là, cái kia Tầm Lão sắc mặt nhưng lại thay đổi. Bởi vì một cổ áp lực vô hình chính hướng hắn áp đi!

Oanh!

Một cỗ khí thế tự Tầm Lão trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cổ khí thế này sau khi xuất hiện, hắn toàn thân lập tức buông lỏng, nhưng mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng lực lượng bỗng nhiên phô thiên cái địa hướng hắn nghiền áp mà đến, chỉ là trong nháy mắt, hắn khí thế của mình liền trực tiếp bị cỗ lực lượng này đè hồi trở lại trong cơ thể.

Tầm Lão kinh hãi, trong mắt hắn, tràn đầy khó có thể tin.

Hắn đường đường một cái hư giả cảnh cường giả, lại bị một cái đế giả cho áp chế!

Trong tràng cái kia Nhị tiểu thư hai mắt nhắm lại, nàng quay đầu nhìn thoáng qua một bên Dạ Lưu Vân, lúc này cũng Lưu Vân cũng nhìn về phía nàng, Dạ Lưu Vân mỉm cười, sau đó quay đầu nhìn về phía rồi trong sân Dương Diệp. Kỳ thật đừng nhìn nàng mặt ngoài bình tĩnh vô cùng, nàng trong nội tâm cũng là có chút khẩn trương đấy. Nàng biết rõ, Dương Diệp nhất định có thể có chiến đã thắng được cái này Tầm Lão.

Cái này Tầm Lão xác thực rất cường, nhưng là so về Yêu Hậu nhất định là phải kém rất nhiều đấy, Dương Diệp liền Yêu Hậu đều có thể đả bại, không có đạo lý đánh bất bại cái này Tầm Lão. Nàng khẩn trương chính là, Dương Diệp có thể hay không tại mười chiêu nội đánh bại cái này Tầm Lão!

Mười chiêu!

Mười chiêu đánh bại một cái chính thức hư giả cảnh cường giả, chính cô ta đều hoài nghi mình vừa rồi có phải điên rồi hay không. Nếu như Dương Diệp không thể tại mười chiêu nội đánh bại cái này Tầm Lão, kiếm minh tất cả mọi người thật sự đều muốn ăn cỏ rồi.

Đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên nắm kiếm chuôi kiếm, sau đó nhẹ nhàng nhổ.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh lập tức phóng lên trời, đâm thẳng mây xanh.

Két sát!

Đem làm kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, Dương Diệp cùng Tầm Lão chung quanh cái kia màu xanh da trời quang bích trực tiếp rạn nứt ra. Sau một khắc, tại tất cả mọi người khiếp sợ trong ánh mắt, cái kia màu xanh da trời quang bích bỗng nhiên 'Oanh' một tiếng, trực tiếp nổ ra.

Tất cả mọi người sửng sốt.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn thẳng cái kia trên mặt đã tràn đầy mồ hôi lạnh Tầm Lão, "Một kiếm này đi ra, ngươi sẽ phải chết rồi. Xác định muốn tiếp?"

Nếu như là bình thường chiến đấu, hắn xác thực không có biện pháp mười chiêu ở trong giết cái này Tầm Lão. Cho nên, hắn trực tiếp dùng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Mười vạn tiên tinh thạch!

Thua không nổi ah!

Trong tràng, Tầm Lão gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hai đấm nắm thật chặc, móng tay cơ hồ xâm nhập lòng bàn tay, mà ở trên trán của hắn, mồ hôi lạnh không ngừng hiển hiện.

Tiếp hay là không tiếp?

Một kiếm này tuy nhiên còn không có rút, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, một kiếm này không thể tiếp. Nếu là tiếp, hắn rất có thể sẽ chết. Thế nhưng mà, nếu như không tiếp nếu như không tiếp, vậy hắn cả đời này đều có bóng mờ, đã có cái này bóng mờ, ngày khác sau đừng muốn tại tiến thêm một bước.

Tiếp, có thể sẽ chết!

Không tiếp, cả đời đều cố tình lý chướng ngại!

Không do dự bao lâu, Tầm Lão hít sâu một hơi, đang muốn mở miệng, đúng lúc này, một bên Nhị tiểu thư bỗng nhiên nói: "Tỷ thí lần này, ta nhận thua!" Nói xong, nàng cong ngón búng ra, một quả nạp giới bay đến Dạ Lưu Vân trong tay, "Bên trong có chín vạn tiên tinh thạch, còn lại, đợi sẽ ta sẽ để cho người đưa tới!" Nếu như có thể, nàng tự nhiên là không muốn nhận thua. Nhưng là, nếu như nàng không hô nhận thua, Tầm Lão nhất định sẽ tiếp, mà Tầm Lão tiếp lời mà nói..., rất có thể cũng sẽ bị chém giết!

Một gã chính thức hư giả cảnh cường giả, cũng không phải mười vạn tiên tinh thạch có thể mua được đấy. Hơn nữa, nếu như Tầm Lão thật sự bị chém giết. Biết được cho nàng tạo thành cực kỳ ảnh hưởng tồi tệ, cho nên, nàng quyết đoán lựa chọn nhận thua.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị tiểu thư, sau đó thu kiếm, đi tới Dạ Lưu Vân trước mặt, Dạ Lưu Vân trừng mắt nhìn, vội vàng cầm trên tay nạp giới cho thu vào.

Dương Diệp: “”

“Ta giúp ngươi đảm bảo!” Dạ Lưu Vân cười nói.

Dương Diệp lắc đầu cười cười, cái này Dạ Lưu Vân cũng biến thành một cái tham tiền. Hắn không có muốn cái kia miếng nạp giới, bởi vì những... Này tiên tinh thạch tại Dạ Lưu Vân trong tay, tác dụng càng lớn.

“Ngươi là hắn nữ nhân?” Lúc này, cái kia Nhị tiểu thư ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người.

Dạ Lưu Vân quay đầu nhìn về phía cái kia Nhị tiểu thư, sau đó lắc đầu, nói: “Như thế nào?”

Nhị tiểu thư khẽ gật đầu, “Có hứng thú hay không đi theo ta? Nếu như nguyện ý, như vậy giờ phút này lên, chúng ta tại đây Tinh Không Chi Thành thương hội quản sự tựu là ngươi.”

Thọc gậy bánh xe!

Dương Diệp sắc mặt lập tức đen lại, nữ nhân này vậy mà ở trước mặt hắn thọc gậy bánh xe!

Dương Diệp chắn Dạ Lưu Vân trước mặt, nói: “Nhị tiểu thư, làm như vậy, phải hay là không không tốt lắm à?”

Nhị tiểu thư nhạt âm thanh nói: “Ta cảm thấy được nàng là một nhân tài, tại ta thiên Vân Thương Hội, nàng sẽ có rất tốt phát triển.”

Oanh!

Một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cỗ này kiếm ý xuất hiện quá đột ngột, cái kia Nhị tiểu thư vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, trực tiếp bị chấn đến rồi tầm hơn mười trượng có hơn.

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi, đều không nghĩ tới Dương

Diệp lại đột nhiên xuất thủ, cái kia Nhị tiểu thư cũng là như thế, trong mắt tràn đầy kinh ngạc, còn có một tia lạnh như băng.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Nhị tiểu thư, “Ta không muốn đang cùng các ngươi thương hội lải nhải, đặc biệt là ngươi, nếu như ngươi không hiểu được tôn trọng người, ta đây không ngại giáo giáo ngươi.”

Nghe vậy, cái kia Nhị tiểu thư thần sắc lập tức triệt để lạnh xuống, lúc này, cái kia Nhị tiểu thư bên cạnh nam tử đột nhiên đứng dậy, hắn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi có phải hay không cảm giác mình rất lợi hại?”

Oanh!

Lúc này, Dương Diệp sau lưng đột nhiên xuất hiện một đôi cánh, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Tại tất cả mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, nam tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một quyền đánh bay rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng!

Mà lúc này, Dương Diệp lại biến mất ngay tại chỗ, một bên cái kia Tầm Lão sắc mặt lập tức đại biến, phẫn nộ quát: “Ngươi dám!” Nói xong, hắn muốn xuất thủ. Nhưng mà rất nhanh, hắn ngừng lại, bởi vì lúc này cái kia Nhị tiểu thư đã bị Dương Diệp nắm rồi yết hầu.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Nhị tiểu thư, “Các ngươi trước kia cái kia cái gì quản sự tới tìm ta phiền toái, hiện tại ngươi lại tới tìm ta phiền toái, phải hay là không cảm thấy ta dễ khi dễ, phải hay là không?”

Nói xong, Dương Diệp tay chậm rãi xiết chặt, cái kia Nhị tiểu thư sắc mặt lập tức trở nên trắng lên.

“Ngươi có biết hay không ngươi đang làm cái gì!” Một bên, cái kia Tầm Lão phẫn nộ quát.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên thủ sẵn cái kia Nhị tiểu thư mạnh mà hướng phía cái kia Tầm Lão ném tới, cái kia Tầm Lão kinh hãi, liền vội vươn tay chống đỡ tại cái kia Nhị tiểu thư phía sau lưng thượng.

Bành!

Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho cái kia Nhị tiểu thư cùng Tầm Lão hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui mười trượng trở lại về sau, hai người mới dừng lại đến.

Dương Diệp hướng phía cái kia Nhị tiểu thư cùng Tầm Lão đi đến, cái kia Tầm Lão bọn người sắc mặt đại biến, vội vàng vận chuyển trong cơ thể huyền khí, tùy thời chuẩn bị xuất thủ. Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại ngừng lại, hắn quét một Tầm Lão bọn người liếc, sau đó nói: “Nói thật, ta muốn giết các ngươi, đừng nói các ngươi điểm ấy người, tựu là tại đến mười vị chính thức hư giả cũng ngăn không được ta. Thừa dịp ta hiện tại còn không muốn giết người, tranh thủ thời gian cút xa một chút cho ta.”

Thanh âm rơi xuống, một cổ kinh khủng sát ý tự Dương Diệp trong cơ thể tản đi ra!

Hư vô cảnh sát ý!

Cái kia Tầm Lão đợi trong lòng người cả kinh, tuy nhiên cái này sát ý chỉ là hư vô cảnh, đối với bọn họ uy hiếp không phải rất lớn, nhưng là, một cái sát ý có thể đạt tới hư vô cảnh người, cái này người tuyệt đối với không phải một người bình thường.

Dương Diệp không có ở quản ngày đó Vân Thương Hội người, mà là quay người hướng Tiên Vân Lâu đi đến, một bên Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó đi theo.

“Chậm đã!”

Lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía xa xa, nói chuyện đúng là cái kia Thiên Hà tinh vực hoa bào lão giả. Dương Diệp lạnh lùng nhìn đối phương, cái kia hoa bào lão giả lại không sợ chút nào Dương Diệp, cùng Dương Diệp đối mặt, “Các hạ, cái kia kiện bảo vật đối với ta Thiên Hà tinh vực rất quan trọng yếu, kính xin các hạ giao ra đây!”

“Không có!”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi.

“Các hạ đây là muốn cùng ta Thiên Hà tinh vực là địch?” Hoa bào lão giả trầm giọng nói.

Dương Diệp dừng bước, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn bỗng nhiên nói: “Vậy thì là địch đem!”

Thanh âm rơi xuống, hắn bỗng nhiên quay người rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, đem làm cái này đạo kiếm khí sau khi xuất hiện, trong sân cái kia Tầm Lão sắc mặt đại biến, vội vàng mang theo cái kia Nhị tiểu thư cùng đại tiểu thư hướng một bên lui gần ngàn trượng!

Mà xa xa, cái kia trước kia đã nói rồi đấy hoa bào lão giả thân thể trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ. Hắn hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin thoáng qua, hắn giữa lông mày đột nhiên vỡ ra một đường vết rách, rất nhanh, lỗ hổng nhanh chóng mở rộng, trong thời gian ngắn, lão giả toàn bộ người chia làm hai nửa, máu tươi nghiêng rơi vãi trên đất.

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi, kể cả một bên cái kia Nhị tiểu thư cùng đại tiểu thư, hai nữ đều không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà một lời không hợp tựu rút kiếm sát nhân.

Đương nhiên, các nàng càng khiếp sợ chính là Dương Diệp thực lực, cái này hoa bào lão giả, nhưng là chân chính hư giả ah!

Nhưng mà, hắn liền Dương Diệp một kiếm đều không có thể đủ tiếp hạ!

Cái này Dương Diệp chỉ là đế giả?

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, nhìn thấy một màn này, cái kia Nhị tiểu thư đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, lập tức như lâm đại địch, vội vàng đề phòng. Bất quá Dương Diệp cũng không có đối với bọn hắn xuất thủ, Dương Diệp mục tiêu là một bên cái kia Thiên Hà tinh vực còn lại hai gã hư giả.

Đem làm Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, Thiên Hà tinh vực cái kia hai gã hư giả sắc mặt thốt nhiên đại biến, vội vàng xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp tốc độ đột nhiên bạo tăng

Năm tức về sau, trong tràng lại thêm hai cỗ thi thể.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, ba cục thi thể trên tay nạp giới bay đến trên tay hắn, đón lấy, hắn quay đầu nhìn về phía rồi một bên Nhị tiểu thư bọn người, nói: “Còn chưa cút sao?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1356: Ta không muốn thua, cũng thua không nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Dương công tử làm gì hùng hổ dọa người!”

Lúc này, Đại tiểu thư kia đi tới Dương Diệp trước mặt, cười dịu dàng, “Ta thiên Vân Thương Hội đối với Dương công tử không có ác ý, trước kia hết thảy, đều là hiểu lầm.” Nói xong, nàng cong ngón búng ra, một tấm thẻ vàng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Đây là ta thiên Vân Thương Hội màu vàng thẻ khách quý, về sau Dương công tử đến ta thiên Vân Thương Hội đập bán đồ, đều có ưu đãi.”

Dương Diệp không nói gì, một bên Dạ Lưu Vân nhận lấy cái kia tấm thẻ vàng, nói: “Nhiều Tạ đại tiểu thư dày tặng, xin hỏi đại tiểu thư xưng hô như thế nào?”

“Nam Cung Cầm!”

Mỹ phụ cười nói: “Lưu Vân muội tử, về sau có cái gì cần lời nói, có thể tới tìm ta, cái này Tinh Không Chi Thành, ta đợi lâu, so ngươi muốn quen thuộc một ít.”

“Cái kia vậy cảm ơn nhé!” Dạ Lưu Vân cười nói.

Nam Cung Cầm cười cười, nói: “Cái kia sẽ không quấy rầy hai vị rồi.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi đến Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp không nói gì, mang theo Dạ Lưu Vân đi vào Tiên Vân Lâu.

Đem làm Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân tiến vào Tiên Vân Lâu về sau, Nam Cung Cầm quay đầu nhìn về phía cái kia Nhị tiểu thư, cười nói: “Tiểu muội, không nên xem thường bất cứ người nào, còn có, chúng ta là người làm ăn, cái vị này trọng người, càng làm trọng yếu. Ngươi ah, đang tại người ta mặt kéo người ta tâm phúc, như vậy không tôn trọng người, cái này có thể không được.”

Cái kia Nhị tiểu thư mặt như sương lạnh, không nói gì.

Nam Cung Cầm cười nói: “Ngươi không phải là suy nghĩ muốn hay không triệu cường giả đến đây xuất cơn tức này a?”

“Ngươi không phải là hi vọng ta làm sao như vậy?” Nhị tiểu thư âm thanh lạnh lùng nói.

“Ta đương nhiên hi vọng ngươi làm như vậy!”

Nam Cung Cầm cười nói: “Nếu ngươi làm như vậy, về sau ngươi tựu không có cơ hội cùng ta đấu rồi. Một người, thật sự quá nhàm chán rồi. Cho nên, ta nhắc nhở ngươi thoáng một phát. Minh ngục đại lục, đã từng thế nhưng mà một cái bị phong ấn thế giới, cái kia phong ấn minh ngục đại lục cấm chế, liền Bán Thần đều không thể bài trừ. Mà bây giờ, chỗ đó phong ấn không có, mà cái này Dương Diệp, là từ nơi ấy đi ra đấy.”

Nói xong, Nam Cung Cầm cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tại chỗ, cái kia Nhị tiểu thư bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại.

Bất kể là nàng hay là cái kia quản sự Diệp Thu Vũ đều không để ý đến một điểm, cái kia chính là minh ngục đại lục là có cấm chế đấy, cấm chế này, Bán Thần đều không thể phá vỡ, nhưng là, Dương Diệp đi ra.

Cái này ý vị như thế nào?

Ý nghĩa cái kia cấm chế vô cùng có khả năng là cái này Dương Diệp phá vỡ nếu thật là như vậy, cái này Dương Diệp thực lực, tựu không khỏi quá kinh khủng một ít.

Trầm mặc hồi lâu, Nhị tiểu thư ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiên Vân Lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi

“Trước kia vì cái gì đột nhiên nổi giận?” Trong phòng, Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Lưu Vân, ta phát hiện một điểm, trên đời này, rất nhiều người đều là bị coi thường đấy. Chúng ta dùng lễ đãi người, tôn kính bọn hắn, mà bọn hắn lại đem cái này cho rằng là là chúng ta tại sợ bọn họ, sau đó bọn hắn càng phát ra được một tấc lại muốn tiến một thước. Trái lại, nếu như ngươi cùng hắn mạnh bạo đấy, hắn ngược lại sẽ tôn kính ngươi.”

“Bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, đây là người thiên tính!” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cho nên ah, cái thế giới này, hay là nắm đấm quản dụng nhất. Ngươi nếu không có thực lực, tựu coi như ngươi đi quỳ thè lưỡi ra liếm. Hắn, hắn hay là sẽ không tôn kính ngươi. Nhưng là, nếu là ngươi có thực lực, hắn sẽ trái lại quỳ thè lưỡi ra liếm ngươi.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Lưu Vân, ngươi biết không? Ta cái này cùng nhau đi tới, cảm ngộ sâu nhất là cái gì không?”

“Là cái gì?” Dạ Lưu Vân hỏi.

“Thực lực!”

Dương Diệp cười nói: “Nam nhân, không thể không có thực lực. Một người nam nhân nếu là không có thực lực, tựu không có tôn nghiêm. Không nếu nói đến ai khác, khả năng tựu là ngươi người thân nhất đều xem thường ngươi. Đương nhiên, ta ý nghĩ này có chút cực đoan, nhưng là, sự thật xác thực như thế.” Nói xong, hắn nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, lại nói: “Nếu như ta hiện tại tu vi mất hết, triệt để trở thành một phàm nhân, ngươi còn có thể trước sau như một trợ giúp ta sao?”

Không đều Dạ Lưu Vân trả lời, Dương Diệp lại nói: “Nếu như ta không có thực lực, rất nhiều người, ta chỗ ý đấy, đều muốn sẽ cách ta mà đi. Cho nên, những năm gần đây này, ta không ngừng bức bách chính mình trở nên mạnh mẽ, cho dù ở khổ, cũng muốn cắn răng kiên trì. Bởi vì, ta không muốn thua, cũng thua không nổi!”

“Ngươi trước kia trải qua cái gì?” Dạ Lưu Vân nói khẽ.

Dương Diệp cười nói: “Ta một người bạn nói với ta, ngàn vạn đừng tại nữ tử trước mặt kể khổ, bởi vì tốt như vậy như là đang tìm cầu người khác đồng tình, cũng sẽ có vẻ rất sĩ diện cãi láo. Cho nên, cái đề tài này chấm dứt a. Ngươi hạ đi tìm hiểu thoáng một phát, cái kia Truyền Tống Trận đại khái lúc nào sẽ tốt, ta đã không thể chờ đợi được muốn phải đi về rồi.”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, đột nhiên, nàng ngừng lại, sau đó nói: “Ta có một cái ý nghĩ.”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nói: “Cái này Tinh Không Chi Thành là sở hữu tất cả thế giới chỗ giao hội, phồn hoa vô cùng, nhưng là chúng ta đối với nơi này cơ hồ là hoàn toàn không biết gì cả. Cho nên, ta muốn ở lại chỗ này phát triển.”

“Ngươi muốn ở lại chỗ này?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nói: “Xem ý của ngươi.”

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ngươi ở tại chỗ này a.” Dạ Lưu Vân đi theo hắn đi Linh giới, kỳ thật cũng cũng không có có chỗ lợi gì, dù sao Dạ Lưu Vân không thể đánh, hơn nữa, hắn cũng không có khả năng tại Linh giới phát triển cái gì thế lực. Đã như vầy, còn không bằng lại để cho nàng ở tại chỗ này phát triển.

Chỉ cần có tiền, dùng Dạ Lưu Vân năng lực, nàng nhất định có thể có ở chỗ này ổn định chân đấy.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dạ Lưu Vân đi rồi, Dương Diệp quán mở tay ra chưởng, trong tay hắn, là ba miếng nạp giới, cái này ba miếng nạp giới dĩ nhiên là là trước kia bị hắn giết cái kia ba tên lão giả đấy. Hắn vốn không muốn tại đây Tinh Không Chi Thành sát nhân, bởi vì hắn đối với cái chỗ này chưa quen thuộc, không muốn ở chỗ này gây chuyện, hắn hiện tại mục đích chủ yếu là hồi trở lại Linh giới!

Nhưng là, cái kia ba tên lão giả nhưng lại muốn tìm sự, đã đối phương như vậy, hắn tự nhiên sẽ không tại cố kỵ cái gì.

Dương Diệp nhìn lướt qua, ba miếng trong nạp giới, tiên tinh thạch tổng cộng có một vạn miếng, thì ra là một trăm vạn Tử Tinh Thạch. Một trăm vạn Tử Tinh Thạch, được cho một số người giàu có rồi. Nếu như là trước kia, hắn nhất định sẽ rất hưng phấn, nhưng là hiện lúc trước nhưng hắn là vừa mới thắng được mười vạn miếng tiên tinh thạch!

Ngoại trừ tiên tinh thạch, còn lại thượng vàng hạ cám đồ vật cũng rất nhiều, huyền bảo cùng huyền kỹ còn có một chút thiên tài địa bảo, bất quá những vật này, cũng khó khăn dùng nhập mắt của hắn. Hắn hiện tại trên người mang đấy, thấp nhất đều là hư giai. Có thể nói, hư giai phía dưới hắn đều chướng mắt rồi. Tuy nhiên hắn chướng mắt, nhưng là những vật này có thể cho Dạ Lưu Vân, lại để cho nàng cầm lấy đi bán điểm tiên tinh thạch!

Tướng nạp giới thu vào, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tay phải vung lên, một gã hư giả khôi lỗi xuất hiện ở trong phòng. Hắn nguyên bản có năm cụ hư giả khôi lỗi, bất quá khi Tô Thanh Thi đợi nữ muốn ở lại minh ngục đại lục lúc, vì chúng nữ an toàn, hắn lại lưu lại hai cỗ hư giả khôi lỗi cho Tô Thanh Thi đợi nữ, cho nên, hiện tại hắn chỉ còn lại có một cỗ hư giả khôi lỗi.

Lại để cho cái này hư giả khôi lỗi canh giữ ở cửa gian phòng về sau, Dương Diệp ngồi tại trên giường, sau đó tâm niệm vừa động, tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Tu luyện!

Vẫn là câu nói đó, một chút thời gian hắn đều không muốn lãng phí.

Tuy nhiên đạt tới đế giả về sau, thực lực của hắn đã chỉnh thể trên phạm vi lớn tăng lên rất nhiều, nhưng là với hắn mà nói, còn là xa xa không đủ. Hơn nữa, hắn lúc trước tăng lên tới đế giả cũng có chút ít đuổi đến, vì không hiện ra căn cơ bất ổn loại vấn đề này, trong khoảng thời gian này đến nay, hắn không chỉ tu luyện, còn muốn vững chắc bản thân cảnh giới.

Căn cơ thứ này hắn còn là phi thường coi trọng đấy, như vậy cũng tốt so đến thăm, căn cơ nếu không phải ổn, ngay từ đầu có thể sẽ không có vấn đề gì, nhưng là, thời gian lâu rồi, vấn đề sẽ ngày càng nhiều, càng ngày càng rõ ràng, đến cuối cùng thậm chí trực tiếp sụp xuống. Cho nên, căn này cơ vấn đề, một chút cũng không thể khinh thường!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, hai ngày sau, Dương Diệp về tới sự thật. Sự thật tuổi mới đi qua hai ngày, nhưng là hắn tại Hồng Mông trong tháp đã qua hai mươi ngày!

Kém gấp 10 lần!

Nghịch thiên đồ vật!

Dương Diệp rất rõ ràng, nếu như Hồng Mông tháp cái này nghịch thiên công năng truyền ra ngoài, cái này phiến vũ trụ cường giả khẳng định cũng sẽ tìm đến hắn. Vừa nghĩ tới vô số cường giả đến truy hắn, hắn da đầu cũng có chút run lên!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Tiến đến!”

Môn bị mở ra, Dạ Lưu Vân đi đến.

“Truyền Tống Trận tốt rồi?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, “Đã tốt rồi, người của chúng ta cũng chuẩn bị xong, tùy thời có thể xuất phát.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn chỉ chỉ một bên cái kia hư giả khôi lỗi, nói: “Nó đi theo ngươi, tại đây nội thành, chính mình cẩn thận chút.”

Dạ Lưu Vân nói: “Cái kia Linh giới, nguy hiểm sao?”

Dương Diệp nói: “Không biết, ta đối với cái kia Thủ Hộ Giả liên minh thực lực một chút cũng không rõ ràng lắm.”

“Ta đã an bài người đi tra xét, muốn hay không vân... Vân, đợi một tý tại đây?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không, ta không muốn đang đợi rồi. Đi thôi.”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra cửa phòng, Dạ Lưu Vân cũng liền bề bộn đi theo.

Ra Tiên Vân Lâu về sau, tại Dạ Lưu Vân dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp một đoàn người đi tới Tinh Không Chi Thành truyền tống đài. Ngay tại Dương Diệp bọn người muốn đi vào Truyền Tống Trận lúc, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo khủng bố khí tức, khí tức dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bọn hắn bên này vọt tới.

Lai giả bất thiện (*)!

Lâm Thiên đợi trong cơ thể con người huyền khí vận chuyển.

Rất nhanh, một gã áo đen lão giả xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt.

Bán Thần cường giả!

Áo đen lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Lão Phu Sai điểm đến chậm. Ngươi chính là cái cầm ta thủ hộ liên minh đồ vật, giết ta thủ hộ người trong liên minh a?”

“Ngươi là Thủ Hộ Giả liên minh đấy!” Dương Diệp hỏi.

Áo đen lão giả âm thanh hung dữ nói: “Tiểu tử, ngươi đoạt ta liên minh vật kia, hư mất ta liên minh đại sự, lại để cho đại quân ta không cách nào kịp thời đuổi tới Thiên Vân Tinh Vực! Càng làm hại lão phu theo mấy cái tinh vực bên ngoài xuyên toa hư không đuổi tới tìm ngươi, ngươi”

Áo đen lão giả nói đến đây lúc, một bên Dương Diệp bỗng nhiên rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ kích xạ mà ra.

Chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Rút kiếm chém về sau, Dương Diệp trực tiếp quay người hướng cái kia Truyền Tống Trận đi đến, “Đừng lãng phí thời gian, chúng ta đi.”

Mọi người nhìn thoáng qua xa xa áo đen lão giả, sau đó liền vội vàng đi theo Dương Diệp tiến nhập Truyền Tống Trận.

Xa xa, cái kia áo đen lão giả như là một tòa thạch điêu, cũng không nhúc nhích.

Đã qua mấy tức.

Xùy~~.

Áo đen lão giả thân thể trực tiếp từ trung gian phân ra ra

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1357: Linh giới, ta đã trở về

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật, Dương Diệp là muốn để lại hạ thi thể, sau đó luyện chế thành khôi lỗi. Nhưng là, chính thức trảm thiên rút kiếm thuật uy lực quá lớn, bởi vậy, kiếm xuất, đối thủ không phải hóa thành hư vô liền là trở thành hai nửa! Cái này lại để cho hắn cảm thấy có chút đáng tiếc, một vị Bán Thần cường giả khôi lỗi, cái này tác dụng thế nhưng mà thật lớn đấy!

Tại Dương Diệp bọn người tiến vào Truyền Tống Trận về sau, Dạ Lưu Vân nhìn lướt qua, khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Hảo cường!”

Tại Dạ Lưu Vân sau khi rời đi, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đón lấy, một gã lão giả cùng một danh mỹ phụ xuất hiện ở cách đó không xa.

Cái này danh mỹ phụ đúng là cái kia Nam Cung Cầm.

Hai người thần sắc vô cùng ngưng trọng.

“Người này thực lực, có thể tiến Long bảng trước hai mươi!” Mỹ phụ bên cạnh, lão giả kia trầm giọng nói.

Trước hai mươi!

Nam Cung Cầm đồng tử hơi co lại, trước hai mươi, cái này ý vị như thế nào? Cái này phiến vũ trụ mấy ngàn thế giới, mà cái này mấy ngàn thế giới cộng lại có bao nhiêu người? Không nói người bình thường, tựu là thiên tài yêu nghiệt cộng lại đều có rất nhiều rất nhiều. Mà Dương Diệp nhưng lại có thể tiến trước hai mươi, đừng nói tiến hai mươi, tựu là tiến trước 100 đều cực kì khủng bố rồi!

Lúc này, lão giả lại nói: “Hắn thi triển chính là một môn cực kỳ cường đại kiếm kỹ, cái môn này kiếm kỹ phẩm giai tuyệt đúng là siêu việt hư giai đấy. Càng cường đại huyền kỹ, tu luyện yêu cầu cùng độ khó lại càng lớn. Hắn một kiếm này chú ý chính là sức bật, kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt sức bật, cái này sức bật rất cường, người bình thường căn bản không chịu nổi, nhưng là hắn lại một chút việc đều không có. Như quả ta không có đoán sai, nhục thể của hắn khẳng định cũng đạt tới một cái cực kì khủng bố tồn tại. Kiếm thể song tu!”

Kiếm thể song tu!

Nam Cung Cầm lông mày kẻ đen cau lại, “Hắn hay là một gã thể tu?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “Hẳn là.”

Nam Cung Cầm thần sắc càng ngưng trọng. Kiếm tu, một gã cường đại kiếm tu là cực kì khủng bố đấy, đặc biệt là kiếm ý rất cao cái chủng loại kia kiếm tu, tựa như Dương Diệp, Dương Diệp kiếm ý bọn hắn tự nhiên là nhìn ra được. Hư vô cảnh phía trên kiếm ý, cái này bản thân cũng đã cực kỳ hiếm thấy rồi, đặc biệt là tại Dương Diệp cái tuổi này.

Mà Dương Diệp không chỉ lĩnh ngộ hư vô cảnh phía trên kiếm ý, còn lĩnh ngộ hư vô cảnh sát ý, ngoại trừ song trọng ý cảnh, hắn hay là một gã thể tu!

Yêu nghiệt!

Đây là Nam Cung Cầm lúc này nghĩ cách.

Lúc này, lão giả lại nói: "Chúng ta thương hội, tuy nhiên không sợ loại thiên tài này, nhưng tốt nhất cũng đừng trêu chọc. Loại thiên tài này nếu không phải vẫn lạc, ngày sau nhất định là một vị siêu cấp cường giả. Nếu như có thể tới giao hảo, vậy thì càng tốt hơn. Dù sao, chúng ta làm kinh doanh đấy, nếu như có thể kết bạn những... Này tương lai siêu cấp cường giả, ngày sau chỗ tốt nhất định là rất nhiều đấy."

Nói đến đây, lão giả dừng một chút, lại nói: "Lần này Nhị tiểu thư ngược lại là có chút mắt vụng về rồi."

"Mắt vụng về?"

Nam Cung Cầm cười cười, nói: "Nàng có thể rất thông minh. Dùng nhãn lực của nàng, tự nhiên là biết rõ cái này Dương Diệp tiềm lực đấy. Nàng đưa ra cái kia tỷ thí, mục đích thực sự, kỳ thật chính là vì kết giao Dương Diệp, nếu như Dương Diệp thua, nàng sẽ bày ra chính mình rộng lượng, không truy cứu Dương Diệp, lại để cho cái này Dương Diệp đối với nàng mang ơn. Chỉ là nàng không nghĩ tới, cái này Dương Diệp thực lực đã cường đến rồi loại trình độ này."

Nói đến đây, Nam Cung Cầm khóe miệng dáng tươi cười mở rộng, "Nàng càng không có nghĩ tới chính là cái này Dương Diệp tính tình, kỳ thật, nói cho cùng, là nàng nghiêm trọng đánh giá thấp cái này Dương Diệp thực lực, nếu như nàng sớm biết như vậy Dương Diệp thực lực chân chính, chắc chắn sẽ không dùng cái loại này thái độ mà đối đãi Dương Diệp. Bất kể như thế nào, việc này đối với chúng ta mà nói là một một chuyện tốt."

"Xác thực!" Lão giả nói.

Nam Cung Cầm cười nói: "Đi thôi, đi gặp cái này Dạ Lưu Vân, nàng mới đến, khẳng định có rất nhiều sự tình là cần phải trợ giúp đấy!"

Nói xong, Nam Cung Cầm cùng lão giả biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Hà tinh vực, Linh giới.

Đã từng Linh giới phát sinh qua một lần kinh thiên động địa đại chiến, lần kia đại chiến, dĩ nhiên là là đế nữ cùng Dương Diệp còn có U Minh điện đối kháng Thủ Hộ Giả liên minh cái kia lần đại chiến. Cũng là bởi vì lần kia đại chiến, toàn bộ Linh giới người đều trọng mới quen rồi U Minh điện thực lực. Nguyên lai, cái này cái thế lực so với bọn hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Tuy nhiên Dương Diệp biến mất, nhưng là, có U Minh điện tại, theo đạo lý mà nói cũng hẳn là không người nào dám khi dễ Bạch Lộ thư viện đấy. Nhưng khiến người ngoài ý chính là, theo một năm trước bắt đầu, cơ hồ toàn bộ Linh giới thế lực đều tại chèn ép Bạch Lộ thư viện, đặc biệt là cái kia đã từng cùng U Minh điện nổi danh tà phái!

Tại tà phái dưới sự dẫn dắt, Linh giới tứ đại gia tộc cũng gia nhập chèn ép Bạch Lộ thư viện trận doanh bên trong.

Lúc này, Bạch Lộ thư viện đã là kéo dài hơi tàn, sở dĩ còn có thể kéo dài hơi tàn, là vì mỗi khi Bạch Lộ thư viện muốn bị triệt để bị diệt lúc, U Minh điện người đều sẽ xuất hiện, sau đó cùng tà phái nhóm thế lực đại chiến một hồi.

Tại U Minh điện dưới sự bảo vệ, Bạch Lộ thư viện mặc dù không có bị diệt, nhưng cũng chỉ có thể dùng kéo dài hơi tàn để hình dung.

Bạch Lộ thư viện.

Lúc này, Bạch Lộ thư viện nhân số đã chưa đủ 3000, cái này 3000 người, mỗi ngày đều sống chờ đợi lo lắng đấy. Bởi vì mỗi ngày đều có Bạch Lộc Thư Viện đệ tử chết đi.

Trong đại điện.

“Hôm nay chết rồi bao nhiêu người?” Trên đại điện Phương, Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói. Tiêu Biệt Ly thần sắc rất là mỏi mệt, bởi vì theo một năm trước bắt đầu, hắn cơ hồ tựu không có nghỉ ngơi qua.

“32 vị!” Trả lời chính là cái kia Tiêu Linh, lúc này, Tiêu Linh Nhi đã theo phó viện trưởng biến thành viện trưởng phu nhân.

Tiêu Biệt Ly hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong con ngươi, một mảnh sâm lãnh.

“Nhân tâm, đã bất ổn rồi.” Tiêu Linh nói.

Cái này đã qua một năm, Bạch Lộc Thư Viện cơ hồ chỉ có thể co đầu rút cổ tại đây Bạch Lộ giới, chỉ cần Bạch Lộc Thư Viện người vừa đi ra ngoài, liền lập tức sẽ biến mất. Mà tựu tính toán không đi ra ngoài, Bạch Lộ giới nội mỗi ngày đều chết hơn vài chục một học sinh. Về phần U Minh điện, U Minh điện cũng sẽ chỉ ở Bạch Lộc Thư Viện chính thức cũng bị diệt lúc mới sẽ ra mặt tương trợ. Hơn nữa không biết nguyên nhân gì, U Minh điện điện hạ cũng đã thật lâu không có xuất hiện.

“Hối hận qua sao?” Lúc này, Tiêu Linh bỗng nhiên nói.

Tiêu Biệt Ly nao nao, lập tức minh bạch Tiêu Linh chỉ chính là cái gì. Lúc trước nếu như không phải hắn lực đỉnh Dương Diệp, Bạch Lộc Thư Viện tựu cũng không có kết quả như vậy. Tiêu Linh là đang hỏi hắn, có hay không hối hận lúc trước lựa chọn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Tiêu Biệt Ly nhẹ cười cười, “Kỳ thật, hắn cũng không thua thiệt chúng ta cái gì. Nếu như không phải hắn, chúng ta đã sớm bị pháp phái đuổi đi ra rồi. Tuy nhiên tình cảnh có thể sẽ không có hiện tại bết bát như vậy, nhưng khẳng định cũng cũng không khá hơn chút nào. Vẫn là câu nói đó, hắn lúc trước như là đã gia nhập chúng ta Bạch Lộc Thư Viện, tựu là học sinh của chúng ta, hi sinh đệ tử đi tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, việc này, ta làm không được.”

Tiêu Linh than khẽ, sau đó nói: “Tên kia bị lưu vong, cũng không biết như thế nào.”

Tiêu Biệt Ly cười nói: “Ngươi tựu đừng lo lắng hắn rồi, hắn mệnh cứng rắn vô cùng.”

“Như thế!” Tiêu Linh trên mặt cũng xuất hiện vẻ tươi cười, dùng Dương Diệp tính cách này cùng thực lực, ở đâu đều sẽ không lỗ lả đấy.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Tiêu Linh lại nói: “U Minh điện các nàng”

“Các nàng giống như có chuyện gì muốn làm!” Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói.

“Cái này cái thế lực rất thần bí.” Tiêu Linh nói.

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, dùng U Minh điện đợi nữ thực lực, các nàng đã sớm có thể ly khai Linh giới, nhưng là, các nàng cũng không có.

Oanh!

Đúng lúc này, toàn bộ Bạch Lộ giới bỗng nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn.

Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh sắc mặt đột nhiên biến đổi, hai người thân hình khẽ động, trực tiếp lướt đi rồi đại điện.

Không trung, Tiêu Biệt Ly gắt gao nhìn xem hắn đối diện cách đó không xa một gã áo bào đỏ lão giả, người này lão giả tựu là tà phái Tà vương Mạc Tà.

Cái kia áo bào đỏ lão giả Mạc Tà ánh mắt đã rơi vào Tiêu Biệt Ly trên người, nói: “Tiêu Biệt Ly, cùng các ngươi chơi một năm rồi, hôm nay, tựu lại để cho sự tình đến triệt để được rồi kết a.”

Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói: “Mạc Tà, ta có một chuyện không rõ.”

“Là muốn biết ta tà phái vì cái gì châm đối với các ngươi sao?” Mạc cười tà nói.

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu. Bạch Lộc Thư Viện cùng tà phái tầm đó, cũng không có gì cừu hận, nhưng là, tại một năm trước, không biết nguyên nhân gì, tà phái nhưng lại bỗng nhiên đối với Bạch Lộc Thư Viện khai chiến, hơn nữa, Linh giới cơ hồ sở hữu tất cả thực lực đều gia nhập vào rồi tà phái trận doanh bên trong, nếu như không phải U Minh điện thường xuyên tương trợ, Bạch Lộc Thư Viện sớm đã bị người diệt sạch sẽ rồi.

Mạc cười tà nói: “Cái này tự nhiên là bởi vì Dương Diệp.”

“Dương Diệp? Hắn tựa hồ không có lỗi các ngươi tà phái!” Tiêu Biệt Ly cau mày nói.

Mạc Tà nói: “Hắn mặc dù không có đắc tội qua chúng ta tà phái, nhưng là, hắn đắc tội Thủ Hộ Giả liên minh. Tiêu Biệt Ly, Linh giới thuộc về Thiên Hà tinh vực, mà Thiên Hà tinh vực chủ nhân là ai? Tự nhiên là Thủ Hộ Giả liên minh. Đang ở Thiên Hà tinh vực, nhưng lại đắc tội Thiên Hà tinh vực chủ nhân, đây không phải muốn chết sao? Trước kia không có diệt các ngươi, đó là bởi vì Dương Diệp có một cái chỗ dựa, nhưng là hiện tại, cái kia chỗ dựa bản thân cũng khó khăn bảo vệ, cho nên, các ngươi cũng nên biến mất.”

“Ngươi như vậy có nắm chắc?”

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

Đi chân trần, áo gai.

Minh Nữ.

Nhìn thấy Minh Nữ, Tiêu Biệt Ly bọn người thần sắc lập tức buông lỏng, nếu như U Minh điện không xuất thủ tương trợ, cái kia Bạch Lộc Thư Viện tựu thật là đã xong.

“U Minh điện!”

Cái kia Mạc Tà hai mắt nhắm lại lên, khóe miệng hiện ra cười lạnh, “Hôm nay ta ngược lại muốn nhìn, các ngươi có thể giữ được hay không cái này Bạch Lộc Thư Viện!”

Thanh âm rơi xuống.

Tại Mạc Tà sau lưng không gian đột nhiên nổi lên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một đám người xuất hiện ở Mạc Tà sau lưng. Là tứ đại thế gia, còn có Linh giới còn lại một ít thế lực.

Người không nhiều lắm, không sai biệt lắm 100 người tả hữu.

Nhưng là, đều là nửa đế!

Toàn bộ đều là nửa đế!

Linh giới là một cái tiểu thế giới, cho không dưới đế giả, bởi vậy, nửa đế tựu là đứng ở cái thế giới này Kim Tự Tháp đỉnh cao nhất người. 100 tên nửa đế, đây cơ hồ là Linh giới sở hữu tất cả nửa đế rồi.

Tiêu Biệt Ly hai người sắc mặt có chút khó coi rồi.

Minh Nữ hai mắt nhắm lại, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt, đang muốn xuất thủ, lúc này, một giọng nói đột nhiên tại nàng vang lên bên tai: “Ta đến đây đi.”

Nghe thế đạo thanh âm, trong tràng tất cả mọi người là sững sờ, đặc biệt là cái kia Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh.

Dương Diệp!

Thanh âm là Dương Diệp đấy!

Quả nhiên, tại thanh âm xuất hiện một khắc này, một cái cầm trong tay mang vỏ (kiếm, đao) trường kiếm người xuất hiện ở Minh Nữ bên cạnh.

“Dương Diệp!”

Chẳng biết tại sao, tại nhìn thấy Dương Diệp giờ khắc này, toàn bộ

Bạch Lộ giới người đều chịu sôi trào lên.

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Trở về rồi hả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Lâu như vậy không gặp, có hay không nhớ ta.”

“Da mặt càng phát ra tăng thêm!” Minh Nữ nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp: “”

Minh Nữ đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, phía chân trời bỗng nhiên mây đen rậm rạp, rất nhanh, một cái cự mắt to xuất hiện ở phía chân trời.

Thiên Đạo chi nhãn!

Nhìn thấy cái này Thiên Đạo chi nhãn, Minh Nữ lông mày kẻ đen cau lại, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi đạt tới đế giả rồi hả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ha ha, Thiên Đạo chi nhãn!”

Lúc này, xa xa cái kia tà phái Mạc Tà bỗng nhiên đột nhiên nở nụ cười, “Ta xem như kiến thức đến cái gì gọi là tử lộ không cửa ngươi càng muốn xông. Dương Diệp, ngươi đây là trở về muốn chết đấy sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Mạc Tà, sau đó đưa tay đối với bầu trời tựu là một ngón tay

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1358: Tựu ngươi nói nhảm nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạch.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, phía chân trời cái kia mới xuất hiện Thiên Đạo chi nhãn trực tiếp ầm ầm nghiền nát.

Tất cả mọi người hóa đá.

Không có?

Thiên Đạo chi nhãn đâu này?

Cái kia Mạc Tà nhìn xem không trung, con mắt mở đại đại đấy, con mắt đều muốn nặn đi ra đồng dạng. Không chỉ Mạc Tà, trong tràng ngoại trừ Minh Nữ bên ngoài, tất cả mọi người vẻ mặt mộng bức.

Vì cái gì?

Bởi vì trong tràng ngoại trừ Minh Nữ bên ngoài, không ai có thể xem Thanh Dương diệp cái kia chỉ thiên một kiếm. Người trong sân, cũng chỉ là nửa đế, cảnh giới quá thấp.

Đã qua ba tức, cái kia Mạc Tà bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Phải hay là không ngươi làm đấy!”

Nghe được Mạc Tà lời mà nói..., trong tràng ánh mắt mọi người lập tức đã rơi vào Dương Diệp trên người. Lúc này mọi người mới nhớ tới, vừa rồi Dương Diệp giống như đối với bầu trời chỉ rồi thoáng một phát.

Dương Diệp không có trả lời Mạc Tà, mà là nhìn về phía Minh Nữ, cười nói: “Phải hay là không có chút ngoài ý muốn?”

Minh Nữ khẽ gật đầu, sau đó nói: “Quả thật có chút ngoài ý muốn, thực lực ngươi so với trước kia, mạnh có thể không chỉ một điểm.”

Dương Diệp cười cười, hắn cùng với Minh Nữ tuy nhiên là bằng hữu, nhưng là, đồng thời cũng có chút lẫn nhau phân cao thấp ý tứ, đều là theo huyền giả đại lục mà đến, cũng đánh nhau vài lần, không có thua không có thắng qua. Nhưng là, hiện tại hắn cảm thấy thực lực của mình, có lẽ đã có thể thắng dễ dàng Minh Nữ rồi. Cho nên, nhịn không được đắc ý thoáng một phát.

Đúng lúc này, Minh Nữ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một ngón tay hướng phía hắn điểm tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, cái này Minh Nữ là không muốn nhận thua ah. Nhưng mà rất nhanh, khóe miệng của hắn dáng tươi cười cứng ngắc ở. Bởi vì trong cơ thể hắn sinh cơ vậy mà tại rất nhanh trôi qua, chỉ là một cái chớp mắt, hắn ít nhất bị mất trăm tuổi tuổi thọ, hơn nữa tại trên người hắn, còn xuất hiện một tia tử khí.

Bất quá thoáng qua, hắn cảm giác mình trong cơ thể đột nhiên tràn vào rồi một cổ lực lượng. Đem làm cỗ lực lượng này tiến vào trong cơ thể hắn về sau, trên người hắn cái kia tơ tử khí lập tức biến mất, không chỉ như thế, hắn cảm giác mình trong cơ thể tràn ngập một cỗ sinh cơ, trước kia xói mòn tuổi thọ lại trở về rồi.

Đây là cái gì thủ đoạn?

Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi.

“Nghịch chuyển sinh tử!” Minh Nữ nhạt âm thanh nói, “Ta vừa nắm giữ đấy.”

“Rất lợi hại!” Dương Diệp nói. Đây không phải lời khách sáo, mà là cái này nghịch chuyển sinh tử, thật sự rất lợi hại, phải nói rất khủng bố. Tuổi thọ đối với những người khác mà nói, cái kia thị phi thường trọng yếu phi thường đấy, đặc biệt là đối với cái loại này hồi lâu không thể đột phá càng cao tầng thứ cường giả mà nói, dù là một ngày tuổi thọ đối với bọn họ mà nói đều là phi thường trân quý đấy.

Nếu như cái loại này tuổi thọ còn thừa không nhiều lắm người gặp được Minh Nữ đánh đều không cần đánh, Minh Nữ như vậy nghịch chuyển thoáng một phát, đối phương muốn trực tiếp xong rồi.

Lúc này, Minh Nữ nói: “Đã ngươi đã đến, vậy trong này tựu giao cho chính ngươi rồi.” Nói đến đây, nàng đã trầm mặc thoáng một phát, sau đó lại nói: “Giải quyết tại đây sau đó, tranh thủ thời gian mang theo ngươi người ly khai Linh giới.”

Huyền khí truyền âm!

Cuối cùng câu Minh Nữ chỉ dùng huyền khí truyền âm!

Dương Diệp khó hiểu, “Vì cái gì?”

Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta sẽ hại ngươi sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Vậy thì theo như ta nói đi làm, hi vọng chúng ta còn có tương kiến thời điểm.” Minh Nữ nói xong, quay người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp chân mày cau lại, trực giác nói cho hắn biết khả năng có chuyện gì muốn phát sinh.

Oanh!

Đúng lúc này, phía chân trời bỗng nhiên truyền đến một tiếng vang thật lớn, ngay sau đó, phía chân trời xuất hiện ba cổ kinh khủng khí tức, đem làm cổ hơi thở này sau khi xuất hiện, toàn bộ thiên địa phảng phất đều đang run sợ!

Đế giả!

Đế giả cảnh cường giả khí thế!

Nhìn thấy một màn này, Tiêu Biệt Ly cùng với toàn bộ Bạch Lộ giới mặt người sắc đều biến thành trắng bệch, đừng nói ba tên đế giả, tựu là một gã đế giả bọn hắn đều chống cự không được ah. Mà bây giờ, phía trên này vậy mà phái tới ba tên đế giả!

Mà cái kia Mạc Tà nhưng lại nhịn cười không được mà bắt đầu..., “Dương Diệp, ngươi thật là tử lộ không cửa ngươi thiên xông ah, ngươi”

Ông!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, tốc độ cực nhanh, trong tràng không có bất kỳ người thấy rõ.

Xùy~~!

Mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, cái kia Mạc Tà đầu chính là trực tiếp đã bay đi ra ngoài, máu tươi như trụ, huyết tinh đến cực điểm.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia bay ra ngoài đầu người, nhạt âm thanh nói: “Tựu ngươi nói nhảm nhiều.”

Trong tràng, cái kia tứ đại thế gia bọn người toàn bộ hóa đá tại nguyên chỗ, rất nhanh, mọi người phục hồi tinh thần lại, khi phục hồi tinh thần lại về sau, trong mắt mọi người đều là không chút nào che dấu hoảng sợ.

Cái này giết nửa đế, tựu cùng giết gà đồng dạng đơn giản ah!

Mà cái kia Tiêu Biệt Ly bọn người cũng là ngẩn người, hiển nhiên, bọn hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp thực lực vậy mà đã như thế khủng bố. Cái này nửa đế, cứ như vậy bay bổng bị đập phát chết luôn rồi.

Cái này không khỏi cũng quá kinh khủng một ít!

Lúc này, ba tên đế giả xuất hiện ở Bạch Lộ giới trên không, ba tên đế giả ánh mắt trực tiếp đã rơi vào Dương Diệp trên người, cái kia cầm đầu áo đen trung niên nam tử âm thanh lạnh lùng nói: “Thiên Đạo chi nhãn thế nhưng mà bị ngươi chỗ hủy?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cái kia áo đen trung niên nam tử thần sắc lập tức âm trầm lên, đều: “Ngươi thật sự là thật to gan, ngươi”

Áo đen nam tử thanh âm bỗng nhiên im bặt mà dừng, yên lặng một cái chớp mắt, áo đen nam tử yết hầu chỗ xuất hiện một sợi vết máu, thoáng qua, áo đen nam tử đầu nghiêng một cái, trực tiếp theo chỗ cổ rớt xuống.

Mọi người hoảng hốt!

Cái kia áo đen nam tử bên cạnh hai người càng phải như vậy, mà đúng lúc này, lại là hai đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, bất quá trong tràng ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, không có bất kỳ người chứng kiến cái này hai đạo kiếm quang.

Yên lặng một cái chớp mắt, không trung hai gã áo đen nam tử cùng lúc trước tên nam tử kia đồng dạng, đầu nghiêng một cái, trực tiếp theo trên cổ rớt xuống.

Thuấn sát ba tên đế giả!

Trong tràng tất cả mọi người đã ngây ra như phỗng, lúc này, bọn hắn đầu đã trống rỗng. Bất quá rất nhanh, tứ đại thế gia người lập tức phục hồi tinh thần lại rồi. Bởi vì Dương Diệp nhìn về phía rồi bọn hắn.

Nhìn thấy Dương Diệp nhìn về phía bọn hắn, bốn Đại Thế Giới trong lòng người hoảng hốt, muốn chạy trốn, nhưng là nhưng không ai dám.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào Mộ gia cái kia danh mỹ phụ trên người, cái này mỹ phụ, hắn tự nhiên nhận thức, cái này là lúc trước Mộ lão muốn hắn tìm cái kia a Thanh, hơn nữa còn nói, nếu như nàng mất, đã giúp hắn diệt đi Mộ gia. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp, nói: “Mộ gia người mở ra.”

Cái kia danh mỹ phụ nghe vậy, trong nội tâm lập tức buông lỏng, vội vàng mang theo Mộ gia người lui qua một bên.

Lúc này, Dương Diệp lại nhìn về phía Gia Cát gia, nói: “Ai kêu Gia Cát vận?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, đã qua một hơi, một nữ tử đứng dậy.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một cái quyển trục xuất hiện ở nữ tử trước mặt, “Ca ca ngươi Gia Cát thần mô lại để cho ta giao đưa cho ngươi.”

Nữ tử thân hình khẽ run lên, sau đó nói: “Hắn đã chết, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Lui qua một bên.”

Nữ tử tiếp nhận quyển trục, nhìn một Dương Diệp, sau đó thối lui đến rồi Mộ gia bên cạnh.

Lúc này, cái kia Gia Cát gia gia chủ vội vàng đứng dậy, nói: “Dương tiểu hữu, việc này là chúng ta không đúng, chúng ta bây giờ tựu rời đi, hơn nữa cam đoan, vĩnh viễn không tại phạm Bạch Lộc Thư Viện.”

“Đã muộn!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~!

Cái kia nói chuyện Gia Cát gia gia chủ đầu trực tiếp đã bay đi ra ngoài, cùng đầu hắn cùng nhau bay ra đi đấy, còn có phía sau hắn hơn mười người Gia Cát gia huyền giả!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người hoảng hốt.

Trốn!

Không có có do dự chút nào, ba đại thế gia người cùng còn lại những người kia quay người bỏ chạy, nhưng mà, bọn hắn lại làm sao có thể nhanh đến qua Dương Diệp kiếm? Trốn phía trước nhất đấy, đều là trước hết nhất cái chết.

Đồ sát!

Trong tràng, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, từng khỏa đầu người không ngừng bay ra ngoài, từng đạo cột máu không ngừng phóng lên trời, tràng diện, huyết tinh đến cực điểm!

Nhìn xem một màn này, một bên Mộ gia tất cả mọi người sắc mặt trắng bệch, thân thể dừng lại run rẩy không ngừng.

Cái kia phía dưới Tiêu Biệt Ly bọn người cũng bị trước mắt một màn này cho chấn kinh rồi, bọn hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp sẽ như vậy đồ sát.

Trong tràng, không đến mười tức thời gian, tướng gần trăm người đầu toàn bộ dọn nhà, không có có bất cứ người nào đào tẩu.

Xa xa, trong tay Táng Thiên tại hấp thu trong tràng sở hữu tất cả máu tươi về sau, Dương Diệp cầm trong tay Táng Thiên thu vào, sau đó nhìn về phía một bên Mộ gia, bị Dương Diệp như vậy xem xét, Mộ gia tất cả mọi người đều là kìm lòng không được địa hướng về sau lui một bước, có người càng là hai chân run lên.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia gọi a Thanh mỹ phụ trên người, “Mộ lão đối với ta rất tốt, không có hắn, ta chết đi không biết bao nhiêu lần, có thể nói, hắn là ta Dương Diệp trong đời chính thức trên ý nghĩa sư phó. Ngươi là hắn đang để ý người, cho nên, ngươi cùng ngươi Mộ gia còn sống.” Mộ lão đối với hắn ân trọng như núi, hắn tự nhiên sẽ không đi tổn thương Mộ lão chỗ ý người.

Nghe vậy, Mộ gia bọn người lập tức thở dài một hơi. Bọn hắn không biết Dương Diệp trong miệng theo như lời chính là cái kia cái gì Mộ lão, cũng không muốn đi nhận thức, bọn hắn chỉ biết là, bọn hắn có thể còn sống!

“Đa tạ!” Mỹ phụ trầm giọng nói, nàng một mực nắm chặt hai tay cũng triệt để nới lỏng ra. Muốn nói không khẩn trương đó là giả dối, cái này Dương Diệp giết khởi người đến bộ dạng, thật sự quá kinh khủng.

Dương Diệp nói: “Trở về đi.”

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, nàng xem một Dương Diệp, giống như là muốn hỏi cái gì, nhưng là cuối cùng nhất hay là không có mở miệng, nàng đối với Dương Diệp lần nữa nói một tiếng cám ơn, sau đó mang theo Mộ gia người đã đi ra Bạch Lộ giới.

“Ngươi vì cái gì buông tha ta?” Lúc này, cái kia Gia Cát vận đột nhiên hỏi. Tuy nhiên Gia Cát gia tại trước mặt nàng bị Dương Diệp đồ sát hầu như không còn, nhưng là nàng sắc mặt nhưng lại bình tĩnh vô cùng, không có chút nào vẻ phẫn nộ. Đương nhiên, chủ yếu là nàng không dám. Nàng không ngu, nếu như nàng dám lộ ra phẫn nộ biểu lộ, sau một khắc, người nàng đầu lại biết bay đi ra ngoài.

Dương Diệp thản nhiên nhìn đối phương liếc, “Với ngươi ca từng có gặp mặt một lần.”

“Hắn còn có không nói gì thêm?” Gia Cát vận hỏi.

“Lại để cho ta đừng đánh chủ ý của ngươi!” Dương Diệp nói.

Gia Cát vận: “”

“Đi thôi.”

Dương Diệp nói xong, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, hai mắt nhắm lại... Mà bắt đầu.

Gia Cát vận nhìn một Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Gia Cát vận đi rồi, Tiêu Biệt Ly đi tới Dương Diệp bên cạnh, đúng lúc này, hắn nhướng mày, ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nói: “Có nắm chắc không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vũ Tịch đâu này? Ta không có đã gặp nàng.”

“Đang bế quan.” Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, một cỗ cực kỳ cường đại uy áp đột nhiên từ phía chân trời áp xuống dưới.

“Cái này, đây là hư giả?” Tiêu Biệt Ly rung giọng nói.

Rất nhanh, một gã lão giả tự phía chân trời chậm rãi phiêu xuống dưới.

Nhìn thấy người này lão giả, Dương Diệp sắc mặt lúc này âm trầm xuống, người này lão giả đúng là ban đầu ở Linh giới cùng đế nữ giao thủ tên lão giả kia, cũng là một gã lĩnh ngộ thời gian pháp tắc chính thức hư giả.

“Là ngươi!” Nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, lão giả sắc mặt cũng âm trầm xuống.

Cừu nhân gặp mặt, hết sức đỏ mắt!

------oOo------

Chương 1359: Đến bao nhiêu, ta giết bao nhiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả tự nhiên là nhận thức Dương Diệp đấy, lúc trước Dương Diệp không chỉ diệt đi Thiên Đạo chi nhãn, còn giết hắn đi tầm mười danh thủ xuống, việc này, lại để cho hắn đã trở thành Thủ Hộ Giả trong liên minh trò cười.

Phải biết, khi đó, Dương Diệp mới Bán Thánh.

Mà một gã Bán Thánh không chỉ giết hắn đi mười tên thủ hạ, cuối cùng càng là theo trong tay hắn bình an rời đi, tuy nhiên cái này nguyên nhân chủ yếu là vì cái kia đế nữ xuất thủ, nhưng là, ai sẽ quan tâm đi để ý những... Này? Mọi người chỉ biết là, hắn một cái chính thức hư giả cảnh cường giả thậm chí ngay cả một gã Bán Thánh đều giết không được!

Mà bây giờ, hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp không chỉ trở về rồi, còn lại diệt đi cái này quy hắn quản hạt Linh giới thiên mắt, nhưng lại lại giết hắn đi ba danh thủ xuống.

Niệm đến tận đây, lão giả thần sắc hơi có vẻ dữ tợn, “Dương Diệp, ngươi nếu một mực ẩn núp tại Ngoại Vực, vĩnh viễn không trở lại, ta khả năng thật đúng là bắt ngươi không có biện pháp. Nhưng là, đã ngươi muốn trở về muốn chết, ta đây sẽ thanh toàn ngươi. Hôm nay, ta ngược lại muốn nhìn, ai có thể cứu ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, lão giả thò tay hướng phía phía dưới tựu là vỗ.

Chưởng xuất, một đạo khủng bố năng lượng chưởng ấn trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, chưởng ấn không chỉ bao phủ ở rồi Dương Diệp, còn bao phủ ở rồi toàn bộ Bạch Lộ giới.

Hiển nhiên, hắn đây là muốn liền Bạch Lộ giới cùng một chỗ bị phá huỷ.

Bị cỗ này uy áp bao phủ, toàn bộ Bạch Lộ giới người đều là sợ run... Mà bắt đầu.

Chính thức hư giả cảnh cường giả khí thế, căn bản không phải bọn hắn có thể chống cự đấy. Đây là nghiền áp, bằng vào khí thế, tựu nghiền đè ép tất cả mọi người.

Không đúng, ngoại trừ Dương Diệp!

Nhìn xem cái con kia bàn tay khổng lồ rơi xuống, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, kiếm quang tê liệt không gian, lập tức đâm vào này chỉ bàn tay khổng lồ phía trên.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Xùy~~!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái con kia bàn tay khổng lồ trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, kiếm quang tốc độ không giảm, đâm thẳng lão giả kia.

Tại bàn tay khổng lồ vỡ vụn một khắc này, lão giả đồng tử hơi co lại, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, hắn không nghĩ tới chính mình một kích lại bị Dương Diệp cho phá vỡ rồi. Tuy nhiên hắn cũng không có xuất toàn lực, nhưng là, đây cũng không phải là một cái đế giả có thể phá vỡ đó a.

Thu hồi một ít khinh thị, lão giả hướng phía trước bước ra một bước, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể hắn mang tất cả mà ra, đem làm cổ khí thế này sau khi xuất hiện, khắp chung quanh ngàn trượng nội không gian lập tức kịch liệt kích động... Mà bắt đầu.

Thanh thế làm cho người ta sợ hãi!

Song khi cổ khí thế kia đụng phải Dương Diệp hóa thành cái kia đạo kiếm quang lúc, tựu như là tuyết gặp sôi dầu, cổ khí thế kia trực tiếp bị đạo kia kiếm quang cắt ra, kiếm quang tốc độ y nguyên không giảm, đâm thẳng lão giả kia.

Lão giả trong nội tâm kinh hãi!

Giờ khắc này, hắn rốt cuộc biết, chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực. Lúc này Dương Diệp, đã không phải là lúc trước cái kia ở trước mặt hắn không có sức hoàn thủ Dương Diệp!

Lão giả triệt để thu hồi lòng khinh thị, hai tay cùng lúc nắm chặt thành quyền, một tiếng gầm lên, sau đó hướng phía trước mặt mình oanh rồi đi ra ngoài.

Oanh!

Dùng lão giả làm trung tâm, khắp chung quanh ngàn trượng nội không gian trực tiếp ầm ầm nghiền nát, một cái không gian thật lớn hắc động xuất hiện ở Bạch Lộ giới trên không.

Không gian tuy nhiên rách nát rồi, nhưng là, chiến đấu nhưng lại không đình chỉ.

Ở đằng kia đen kịt không gian trong hắc động, Dương Diệp hóa thành cái kia đạo kiếm quang đã đi tới rồi lão giả trước mặt. Nhìn thấy một màn này, lão giả hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà đã cường đến rồi không sợ không gian hắc động thôn phệ. Tuy nhiên kiếm đã đi tới rồi lão giả trước mặt, nhưng là, lão giả lần này sắc mặt nhưng lại thần kỳ bình tĩnh.

Lão giả hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, Dương Diệp hóa thành kiếm quang ngừng ngay tại chỗ, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở lão giả trước mặt.

Thời gian pháp tắc!

Lão giả khóe miệng hiện ra một vòng mỉa mai, “Dương Diệp, đã xong!”

Nói xong, hắn tự tay hướng phía Dương Diệp một chưởng đánh ra. Mà lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên nói: “Xác thực đã xong.”

Lão giả nhướng mày, đúng lúc này, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, Dương Diệp đột nhiên hóa thành kiếm quang tự lão giả trước ngực một xuyên mà qua.

truyencuatuinet

Lão giả hai mắt đột nhiên trợn lên, tại hắn trong mắt, là khiếp sợ, còn có nghi hoặc, “Ngươi, ngươi như thế nào làm sao có thể”

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang tự lão giả cái ót một xuyên mà qua, lão giả thanh âm lập tức im bặt mà dừng.

Xuất thủ tự nhiên là Dương Diệp, hắn có thể không có hứng thú cùng lão giả nói nhảm, lập tức tay phải vung lên, trực tiếp tướng thi thể của lão giả thu vào. Chính thức hư giả nếu so với bình thường hư giả khôi lỗi mạnh hơn rất nhiều, ngày sau khôi lỗi nếu là hy sinh, hoặc là thực lực tăng lên, có thể tương hắn luyện chế thành khôi lỗi.

Chiến đấu chấm dứt!

Theo Dương Diệp cùng lão giả xuất thủ bắt đầu, kỳ thật vẫn chưa tới trăm tức, mà như vậy sao ngắn ngủi thời gian, một gã hư giả cường giả chết rồi. Mọi người không biết Dương Diệp lúc này thực lực chân chính, bọn hắn đối với Dương Diệp ấn tượng còn dừng lại tại lúc trước, bởi vậy, nhìn thấy Dương Diệp như thế dễ dàng tựu chém giết một gã hư giả, bọn hắn trong nội tâm tự nhiên là vô cùng khiếp sợ đấy.

Không trung, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới phía dưới Tiêu Biệt Ly bên cạnh, lúc này, tại Tiêu Biệt Ly bên cạnh, hắn gặp được một thân ảnh quen thuộc, cái này người đúng là lúc trước theo Thanh Châu cùng hắn cùng đi Hư Vô Thần.

Đánh giá liếc Hư Vô Thần, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, “Nửa đế rồi hả?”

Hư Vô Thần cười hắc hắc, “Hay là so ngươi thiếu chút nữa, ngươi đều đế giả rồi.”

“Được đi một tí kỳ ngộ!” Dương Diệp cười nói. Xác thực, hắn có thể nhanh như vậy đạt tới đế giả, nói cho cùng còn là bởi vì là tại minh ngục đại lục. Ở chổ đó tấn chức, nếu so với tại đây Linh giới tấn chức dễ dàng nhiều lắm.

Hư Vô Thần cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Lần này trở về có tính toán gì không?”

Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp, đây cũng là bọn hắn muốn biết đấy.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tất cả mọi người theo ta đi, chúng ta ly khai Linh giới!”

Trước khi đến hắn cũng đã nghĩ kỹ. Cái này Linh giới là Thủ Hộ Giả liên minh địa bàn, trừ phi tương hắn tiêu diệt, bằng không thì, Bạch Lộc Thư Viện người cùng Thanh Châu Cổ Kiếm Trai nhóm thế lực căn bản không thể sống ở chỗ này. Hơn nữa, nơi này là tiểu thế giới, không có gì phát triển tiền đồ. Cho nên, trước khi đến hắn cũng đã quyết định tốt, muốn đem Thanh Châu thế lực cùng Bạch Lộc Thư Viện thế lực đều đưa đến minh ngục đại lục đi.

“Ly khai Linh giới?”

Tiêu Biệt Ly trong nội tâm cả kinh, “Chúng ta ly khai Linh giới có thể đi nơi nào?”

“Minh ngục đại lục!”

Dương Diệp nói xong, tướng minh ngục đại lục kiếm minh cùng minh ngục đại lục tình huống cùng Tiêu Biệt Ly bọn người nói rồi thoáng một phát. Tại biết được Dương Diệp đã sáng tạo ra một cái thế lực, hơn nữa lại thống nhất rồi một trong đó thế giới lúc, Tiêu Biệt Ly đợi trong lòng người đã bị rung động tột đỉnh.

Hồi lâu, Tiêu Biệt Ly đắng chát cười cười, “Không nghĩ tới ngươi phát triển tốc độ khủng bố như vậy, tại đây trong thời gian ngắn không chỉ thực lực tăng lên tới rồi một cái khủng bố như vậy tồn tại, còn phát triển một cái thế lực, hơn nữa còn chiếm được một trong đó thế giới.”

“Có chút quá đả kích người!” Một bên, Hư Vô Thần cũng cười khổ nói.

“Tiểu tử, Bạch Lộc Thư Viện đi minh ngục đại lục, là gia nhập ngươi chính là cái kia kiếm minh, hay là” lúc này, một bên Tiêu Linh đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Tiêu Biệt Ly nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Kiếm minh là kiếm minh, Bạch Lộc Thư Viện là Bạch Lộc Thư Viện, Bạch Lộc Thư Viện đi minh ngục đại lục, không phải kiếm minh cấp dưới thế lực, chỗ đó rất lớn, các ngươi có thể chính mình ở bên kia thu đệ tử.”

Hắn nói như vậy, tựu ý nghĩa muốn đem minh ngục đại lục lợi ích phân ra vội tới Bạch Lộc Thư Viện, bất quá cái này với hắn mà nói, cũng chỉ là lợi nhỏ ích, bởi vì kiếm minh mục tiêu có thể không đơn thuần là một cái thế giới, mà là vô số thế giới. Còn nữa, Bạch Lộc Thư Viện tương trợ hắn nhiều lần, đối với hắn có ân, loại này giậu đổ bìm leo, chiếm đoạt Bạch Lộc Thư Viện sự tình, hắn tự nhiên làm không được đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiêu Biệt Ly trong nội tâm lập tức thở dài một hơi. Vừa rồi Tiêu Linh hỏi lúc, hắn tựu có chút bận tâm, lo lắng Dương Diệp yêu cầu Bạch Lộc Thư Viện nhập vào kiếm minh, nếu là như vậy, hắn nhất định là muốn cự tuyệt đấy. Bạch Lộc Thư Viện cũng không phải hắn sở hữu tư nhân vật, đây là truyền thừa rồi vô số đại đấy, nếu như nhập vào rồi kiếm minh, vậy thì ý nghĩa trên đời tại không Bạch Lộc Thư Viện.

Đây là hắn không muốn đấy, Bạch Lộc Thư Viện rơi vào tay hắn tại đây, hắn tự nhiên không thể để cho Bạch Lộc Thư Viện theo trên đời biến mất. Bất quá cũng may, Dương Diệp cũng không có yêu cầu làm như vậy, cái này lại để cho hắn trong lòng có chút ấm, Dương Diệp hay là niệm tình đấy.

Cái kia Tiêu Linh khẽ gật đầu, cười nói: "Tiểu tử ngươi coi như có lương tâm!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, sau đó nói: "Tiêu viện trưởng, làm phiền ngươi hiện tại phái người đi Thanh Châu, nói cho Thanh Châu Cổ Kiếm Trai Lục Uyển Nhi cùng với Vân Hải thư viện Ngọc Vô Song, lại để cho bọn hắn hiện tại lập tức thả ra trong tay hết thảy, dùng tốc độ nhanh nhất tướng đạt tới Bán Thánh đã ngoài người tới Linh giới đến."

"Những người bình thường kia làm sao bây giờ?" Tiêu Biệt Ly hỏi.

Dương Diệp muốn lắc đầu, Vân Hải thành cùng Bạch Lộ giới người bình thường sao mà nhiều? Hắn tự nhiên không thể tướng tất cả mọi người mang đi, điểm này đều không thực tế, hơn nữa, những người kia thực lực quá yếu, căn bản không cách nào ly khai Linh giới, tựu tính toán dùng Truyền Tống Trận đều không thể, bởi vì thực lực quá yếu, bọn hắn căn bản chịu đựng không dậy nổi Truyền Tống Trận truyền tống.

Tiêu Biệt Ly tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, chỉ là cường giả đều mang đi, những người này ngày sau sinh tồn

Đúng lúc này, cái kia Tiêu Linh nói: "Thủ Hộ Giả châm đối địch là chúng ta những... Này đối với bọn họ khả năng tạo thành uy hiếp đấy, chỉ cần chúng ta những người này rời đi, Thủ Hộ Giả là sẽ không làm khó những cái... Kia bình thường huyền giả đấy. Trái lại, nếu là chúng ta ở chỗ này, nhất định sẽ liên lụy bọn hắn."

Tiêu Biệt Ly trầm mặc một hồi, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Ta hiện tại tựu đi an bài."

"Nhớ rõ, phải nhanh!" Dương Diệp nói. Sở dĩ vội vả như vậy, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là trước kia Minh Nữ đối với lời hắn nói. Minh Nữ lại để cho hắn mau chóng mang người ly khai Linh giới, tuy nhiên hắn không biết vì cái gì, nhưng là, hắn biết rõ, Minh Nữ tuyệt sẽ không hại hắn. Linh giới, khả năng muốn phát sinh cái đại sự gì.

Mà một khi phát sinh đại sự, đối với thế lực này khá thấp người đến nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hư Vô Thần, nói: “Vô thần, ngươi là Thanh Châu, đợi sẽ ngươi đi theo Sĩ Hà đi Thanh Châu một chuyến.”

Hư Vô Thần gật đầu nói: “Tốt, ta hiện tại tựu đi.”

Nói xong, Hư Vô Thần quay người thân hình khẽ động, biến mất tại cách đó không xa.

Hư vô vừa rời đi, phía chân trời hư không bỗng nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp ba người ngẩng đầu nhìn hướng hư không, sau một lúc lâu, Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói: “Bọn hắn sẽ không từ bỏ ý đồ đấy.”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Táng Thiên xuất hiện ở trên tay hắn, tay cầm trường kiếm, Dương Diệp nhìn xem cái kia rung rung hư không, nhạt âm thanh nói: “Vô sự, hôm nay bọn hắn đến bao nhiêu, ta giết bao nhiêu!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1360: Đã đến rồi, làm gì nói nhảm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủ Hộ Giả liên minh tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, Dương Diệp tại bọn hắn địa bàn diệt giết bọn chúng đi Thiên Đạo chi nhãn, càng giết bọn chúng đi người, bọn hắn như vậy có thể sẽ từ bỏ ý đồ?

Mà đối với Dương Diệp mà nói, Thủ Hộ Giả liên minh lúc trước bức đi hắn, hiện lại hủy lúc trước hứa hẹn, phái Linh giới thế lực đối với Bạch Lộc Thư Viện xuất thủ, nhưng lại tương trợ Thiên Ma Tinh vực vây công đế nữ, làm cho đế nữ lâm vào tuyệt cảnh. Có thể nói, tựu tính toán Thủ Hộ Giả liên minh buông tha hắn, hắn cũng sẽ không bỏ qua Thủ Hộ Giả liên minh đấy.

Song phương đều sẽ không bỏ qua song phương, tự nhiên chỉ có một kết quả, cái kia chính là chiến!

Không trung, Dương Diệp đang mặc một bộ thanh sam, hơi gió thổi tới, thanh sam bồng bềnh, lăng lệ ác liệt trong mang theo một tia phiêu dật cùng lạnh nhạt. Thần sắc hắn lạnh nhạt, trong mắt bình tĩnh mà lại dẫn một tia coi thường, cầm kiếm mà đứng, kiếm dù chưa ra khỏi vỏ, nhưng lại bộc lộ tài năng, phảng phất muốn đâm thủng cái này thiên địa, cho người một loại không người có thể địch cảm giác.

“Ngươi lúc trước tiền đặt cược, thành công rồi.” Một bên, Tiêu Linh nhìn phía xa Dương Diệp, nói khẽ. Hôm nay Dương Diệp, tuy nhiên còn trẻ, nhưng cũng đã là một vị tuyệt thế cường giả. Càng quan trọng hơn là, Dương Diệp niệm tình, đối với Bạch Lộc Thư Viện niệm tình. Bạch Lộc Thư Viện tuy nhiên hôm nay thực lực đại giảm, nhưng là, có Dương Diệp như vậy một vị cường giả bảo kê cùng đến đỡ, Bạch Lộ thư viện phải về đến năm đó đỉnh phong, cũng không phải cái gì nan đề.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là muốn vượt qua trước mắt cửa ải khó!

Tiêu Biệt Ly nhẹ khẽ lắc đầu, “Không phải đánh bạc, chỉ là cảm thấy làm chính mình việc.”

Tiêu Linh khẽ cười nói: “Vậy thì là cái gọi là người tốt có tốt báo a.”

Tiêu Biệt Ly lắc đầu cười cười, không nói gì.

Oanh!

Lúc này, một cỗ rất mạnh uy áp đột nhiên tự phía chân trời nghiền áp mà đến, cỗ này uy áp rất mạnh, tựu phảng phất giống hết y như là trời sập, áp Bạch Lộ giới nhân khí tức cứng lại, liền hô hút cũng không thể.

Bất quá thoáng qua, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, kiếm ý như một cỗ nước lũ hướng phía phía chân trời mang tất cả mà đi.

Oanh!

Phía chân trời im ắng bộc phát ra một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, cái kia cổ kinh khủng uy áp biến mất, Bạch Lộ giới mọi người lập tức cảm giác thân thể buông lỏng, khôi phục bình thường.

Lúc này, một gã áo bào tím lão giả tự phía chân trời hư không chậm rãi đi tới, lão giả mỗi đi một bước, phía chân trời không gian tựu kịch liệt run lên, nổi lên từng đạo liên tiếp gợn sóng, phảng phất chịu không nỗi cước bộ của hắn.

Bán Thần!

Tại Dương Diệp chém giết một vị chính thức hư giả cảnh về sau, Thủ Hộ Giả liên minh không có ở phái hư giả cảnh hạ đi tìm cái chết, mà là trực tiếp phái ra Bán Thần cường giả.

Thủ Hộ Giả liên minh không ngốc, một gã chính thức hư giả cảnh cường giả đều bị đơn giản chém giết, bọn hắn làm sao có thể còn có thể tại phái hư giả cảnh cường giả xuống?

Tại gặp đến lão giả giờ khắc này, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên.

Bọn hắn không biết hư giả phía trên có Bán Thần, dù sao không có tiếp xúc đến cái này cấp độ. Nhưng là trực giác nói cho bọn hắn biết, trước mắt lão giả này so với trước lão giả mạnh không chỉ một cấp độ. Nói cách khác, đây là siêu việt hư giả cường giả!

Hai người nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ ngưng trọng, còn nhiều thêm một tia lo lắng.

Dương Diệp chỉ là một gã đế giả, hắn có thể chống đở được vị này cường giả sao?

“Dương Diệp!”

Lão giả ánh mắt đã rơi vào hạ Phương Dương diệp trên người, “Không nghĩ tới ngươi đã phát triển đến rồi loại tình trạng này, lúc trước chúng ta nên không tiếc bất cứ giá nào tru sát ngươi, đây là ta”

“Đã đến rồi, làm gì nói nhảm!”

Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt lão giả lời mà nói..., sau đó hắn nắm kiếm tổ mạnh mà nhổ.

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng toàn bộ Linh giới, một đạo kiếm khí phóng lên trời, cái này đạo kiếm khí nhanh đến mức tận cùng, cường đến mức tận cùng, kiếm khí xuất cái kia một cái chớp mắt, phía chân trời không gian trực tiếp bị xé nứt, nát bấy.

Cùng lúc đó, chung quanh mấy vạn dặm nội không gian đều là trực tiếp liệt rồi ra, bất quá bị Dương Diệp chính mình cho chữa trị rồi. Linh giới là tiểu thế giới, không gian cực kỳ bạc nhược yếu kém, căn bản chịu không nỗi lực lượng của hắn, nếu như hắn không chữa trị những... Này không gian, những... Này không gian sẽ sụp đổ, chung quanh không gian sụp đổ, đối với Bạch Lộ giới người đến nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn.

Không trung, kiếm khí biến mất, lão giả hay là tại nguyên chỗ.

Lão giả nhìn phía dưới Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, còn có một tia không cam lòng, “Không nghĩ tới ngươi đã cường đến rồi loại trình độ này.”

Thanh âm rơi xuống, thời gian dần trôi qua, tại ánh mắt mọi người bên trong, lão giả thân thể biến thành mờ đi, rất nhanh, lão giả thân thể trực tiếp hóa thành hư vô, triệt để biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

Chết rồi hả?

Phía dưới Tiêu Biệt Ly bọn người sững sờ ngay tại chỗ, hồi lâu, mọi người mới hồi phục tinh thần lại.

đọc truyện tại http://truyencuatⅬi.net
Vị kia cường đại lão giả chết rồi, bị Dương Diệp một kiếm cho đập phát chết luôn rồi.

Đối với Dương Diệp thực lực, mọi người lại có một cái nhận thức mới.

Không trung, Dương Diệp sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng, tuy nhiên hắn hiện đang thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật đã sẽ không tại như lúc trước như vậy bị cắn trả tàn phế, nhưng là, cũng vẫn có ảnh hưởng đấy. Một kiếm này, dùng xong rồi trong cơ thể hắn cơ hồ một nửa huyền khí, hơn nữa là duy nhất một lần tựu dùng xong đấy, cái này lại để cho hắn lúc này trong cơ thể cảm giác một hồi đầm đặc hư không cảm giác, loại cảm giác này, giống như là đói bụng thật lâu đồng dạng.

Bất quá cũng may, so sánh với trước kia, hiện tại dùng trảm thiên rút kiếm thuật di chứng, cơ hồ có thể không cần tính.

Tuy nhiên Dương Diệp một kiếm chém giết vị lão giả kia, nhưng là, Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh hai người thần sắc hay là ngưng trọng đấy. Bởi vì bọn hắn rất rõ ràng, Thủ Hộ Giả liên minh hiện tại đã tinh tường nhận thức đến Dương Diệp thực lực, nói cách khác, Thủ Hộ Giả liên minh tại phái người đến lời mà nói..., khẳng định phải so với trước vị lão giả kia càng mạnh hơn nữa.

Chiến đấu hiện tại mới thật sự là bắt đầu!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, “Viện trưởng, Võ Tông ở nơi nào?” Lần này tới Linh giới, hắn tự nhiên là muốn đem An Nam Tĩnh tiếp đi đấy.

“Ngươi muốn đi Võ Tông?” Tiêu Biệt Ly hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Tiêu Biệt Ly nói: “Ta mang ngươi đi đi!”

Nói xong, hai người biến mất tại không trung.

“Ngươi không phải là muốn tìm Võ Tông phiền toái a?” Trên đường, Tiêu Biệt Ly đột nhiên hỏi.

“Vì cái gì nói như vậy?” Dương Diệp nói: “Chẳng lẽ lúc này đây bọn hắn cũng tham dự vây công chúng ta Bạch Lộc Thư Viện?”

“Không có!”

Tiêu Biệt Ly nói: “Bất quá, Thủ Hộ Giả liên minh khẳng định có ám chỉ qua bọn hắn, nhưng là bọn hắn cũng không có đối với chúng ta xuất thủ, trái lại, còn có nhiều lần vụng trộm tướng giúp bọn ta mấy lần."

"Bọn hắn không sợ Thủ Hộ Giả liên minh?" Dương Diệp có chút tò mò hỏi.

"Đây cũng là ta hiếu kỳ đấy." Tiêu Biệt Ly nói: "Bất quá, bất kể như thế nào, bọn hắn tương trợ qua chúng ta, nếu như có thể mà nói, ngươi cũng đừng diệt người ta."

Dương Diệp ngẩn người, lập tức lắc đầu cười cười, "Viện trưởng, xem ngươi nói, ta Dương Diệp cũng không phải sát nhân cuồng ma, lần này đi, là muốn tiếp hồi trở lại ta từng đã là bằng hữu."

"Như vậy cũng tốt!" Tiêu Biệt Ly cười nói. Hắn lần này muốn theo tới, chính là sợ Dương Diệp giết điên rồi, liền Võ Tông cũng tiêu diệt.

Dương Diệp cười cười, hiện tại hắn tại đây Tiêu Biệt Ly trong mắt, đã là một cái sát nhân tên điên rồi.

Lúc này, Tiêu Biệt Ly lại nói: "Võ Tông tại Linh giới so về U Minh điện cùng tà phái, thanh danh tương đối muốn ít hơn nhiều, thực lực cũng muốn yếu rất nhiều. Nhưng là, cái này cái thế lực khả năng không đơn giản như vậy, bởi vì bất kể là U Minh điện hay là tà phái, tựa hồ cũng không có trêu chọc qua bọn hắn. U Minh điện đừng nói rồi, cái này cái thế lực gần đây Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, chỉ cần không đi trêu chọc các nàng, các nàng rất ít đơn giản đi tìm người phiền toái đấy. Nhưng là cái này tà phái, bọn hắn nhưng lại cùng Võ Tông từng có mấy lần ma sát, nhưng là cuối cùng đều không giải quyết được gì."

Dương Diệp lắc đầu, "Chỉ cần An Nam Tĩnh vô sự là tốt rồi!" Võ Tông mạnh cùng yếu, hắn không quan tâm, hắn quan tâm chính là An Nam Tĩnh, lần này, hắn quyết định lại để cho An Nam Tĩnh cùng ở bên cạnh hắn, không đang cùng nàng chia lìa rồi.

Trước kia là thực lực của hắn không đủ, An Nam Tĩnh đến Võ Tông, có thể đạt được rất tốt bảo hộ. Nhưng là hiện tại, hắn đã có năng lực bảo hộ An Nam Tĩnh. Kỳ thật, An Nam Tĩnh khả năng cũng không cần hắn bảo hộ, An Nam Tĩnh thật sự thiên phú tốt.

An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ đợi điện hạ là bất đồng đấy, Minh Nữ bọn người là chuyển thế trọng sinh, các nàng một khi thức tỉnh, tựu tính toán không tu luyện, thực lực đều hiện lên bội số tăng dài. Nhưng là An Nam Tĩnh bất đồng, nàng không có kiếp trước trí nhớ, nàng là chân chính dựa vào cố gắng của mình cùng thiên phú phát triển đến trở thành võ thần đấy.

Cho nên, theo như Dương Diệp suy đoán, hiện tại An Nam Tĩnh thực lực có lẽ cũng trở nên mạnh mẽ rất nhiều.

Đương nhiên, An Nam Tĩnh trở nên mạnh mẽ, đối với hắn tự nhiên là chuyện tốt. Đã có An Nam Tĩnh gia nhập, về sau tựu tính toán hắn không tại kiếm minh, hắn đều có thể yên tâm. An Nam Tĩnh, là hoàn toàn có thể một mình đảm đương một phía đấy.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiêu Biệt Ly đi tới Võ Tông.

Hai người tự nhiên không có trực tiếp tựu xông Võ Tông, tuy nhiên bọn hắn có thực lực này, nhưng là như thế này không khỏi quá khinh người rồi.

Võ Tông thành lập tại một cái ngọn núi phía trên, đỉnh núi, cung điện vô số, xa hoa và khí phái, bắt mắt nhất hay là cái kia đỉnh núi lối vào một tượng đá.

Tượng đá cực cao, gần trăm trượng, tượng đá là một người trung niên nam tử, trung niên nam tử hai tay thả lỏng phía sau, ngẩng đầu nhìn phía chân trời, ánh mắt coi thường, mặc dù chỉ là một tòa pho tượng, nhưng toàn thân nhưng lại tràn đầy một cỗ không thể địch nổi bá khí.

“Cái này giống như tựu là Võ Tông khai tông tổ sư, Lạc Vô Trần.” Dương Diệp bên cạnh, Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia pho tượng, khẽ gật đầu, không nói gì.

Rất nhanh, Võ Tông bên trong vọt lên một đạo cột sáng, đón lấy, một gã lão giả đi tới Dương Diệp cùng Tiêu Biệt Ly trước mặt.

Lão giả này Dương Diệp nhận thức, đúng là lúc trước cái kia Vũ Nguyên.

Nhìn thấy Dương Diệp, Vũ Nguyên thần sắc vô cùng ngưng trọng, trước kia Võ Tông mặc dù không có phái người đi diệt Bạch Lộc Thư Viện, nhưng là Bạch Lộ giới chuyện phát sinh Võ Tông nhưng lại biết đến. Tứ đại thế gia, tà phái những... Này từng tại Linh giới uy phong lẫm lẫm thế lực, ngoại trừ Mộ gia bên ngoài, cũng đã trở thành lịch sử rồi.

“Vũ Nguyên, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!” Tiêu

Biệt Ly cười nói.

Vũ Nguyên khẽ gật đầu, nói: “Chúc mừng.” Bạch Lộc Thư Viện lúc trước cứu Dương Diệp, cơ hồ khiến được Bạch Lộc Thư Viện bị diệt, lúc kia, rất nhiều người đều nói Tiêu Biệt Ly ngu xuẩn, vì một người đệ tử tiến vào cùng nhiều như vậy thế lực là địch. Nhưng là hiện tại không biết có bao nhiêu người hâm mộ Tiêu Biệt Ly.

Có như vậy một cái khủng bố đệ tử, Bạch Lộc Thư Viện muốn trở lại năm đó đỉnh phong, căn bản không phải việc khó gì. Dù sao hiện tại Dương Diệp, so về năm đó Bạch Lộc Thư Viện tổ sư nhưng là phải chói mắt hơn nhiều.

Tiêu Biệt Ly cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Chúng ta là tới tìm lúc trước cái kia nữ oa đấy, thì ra là cái kia An Nam Tĩnh.”

Nghe vậy, Vũ Nguyên sắc mặt có chút mất tự nhiên rồi.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp nhướng mày, “Như thế nào?”

Vũ Nguyên do dự xuống, sau đó nói: “Nàng mất.”

Oanh!

Một cổ kinh khủng khí thế đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể bừng lên, cái kia Vũ Nguyên trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1361: Mẹ đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tỉnh táo một điểm!”

Cái kia bị đẩy lui Vũ Nguyên vội vàng nói: “Ta nói là nàng không tại Linh giới, không phải nàng đã xảy ra chuyện.”

Nghe vậy, Dương Diệp quanh thân phát ra sát ý lập tức rụt trở về. Nhìn thấy một màn này, cái kia Vũ Nguyên trong nội tâm lập tức thở dài một hơi, vừa rồi cái này Dương Diệp là muốn giết người ah!

“Nàng không tại Linh giới?” Dương Diệp nhíu mày.

Vũ Nguyên nhẹ gật đầu, nói: “Nàng cùng ta sư thúc đi Chân Vũ tinh vực thần võ đại lục.”

“Chân Vũ tinh vực? Thần võ đại lục? Nói rõ ràng lên.” Dương Diệp trầm giọng nói.

Vũ Nguyên trầm giọng nói: “Thiên phú của nàng quá kinh khủng, học cái gì đều học thật nhanh, tại võ trên đường, càng là một điểm tựu thông. Cũng không lâu lắm, ta sư thúc cũng đã không có gì có thể giáo nàng được rồi. Cũng chính là bởi vì như thế, nàng lâm vào một cái bình cảnh. Vì không chậm trễ nàng, ta sư thúc quyết định đột phá đế giả, sau đó mang nàng đi Chân Vũ tinh vực thần võ đại lục.”

Nói đến đây, Vũ Nguyên dừng một chút, sau đó lại nói: “Kỳ thật, Linh giới Võ Tông, chỉ là một cái chi nhánh.”

“Các ngươi chỉ là một cái chi nhánh?” Một bên, Tiêu Biệt Ly nhíu mày hỏi.

Vũ Nguyên nhẹ gật đầu, nói: “Chân Vũ tinh vực thần võ đại lục là một trong đó thế giới, chỗ đó, là võ giả thế giới, cũng là chúng ta Võ Tông tổng bộ chỗ. Lúc trước vì phát triển, Võ Tông cao tầng quyết định phái người tiến về trước từng cái thế giới phát triển, là Võ Tông mời chào thiên tài. An Nam Tĩnh nàng thiên phú dị bẩm, ngộ tính càng là làm cho người ta sợ hãi, chúng ta tại đây đã cho không dưới nàng. Cho nên, ta sư thúc chỉ có thể mang theo nàng tiến về trước Võ Tông tổng bộ, tại đó, nàng có thể có được rất tốt bồi dưỡng!”

Chân Vũ tinh vực!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, một bên, cái kia Vũ Nguyên nheo mắt, cho rằng Dương Diệp là vì thế sinh khí, lập tức vội vàng nói: “Dương Diệp, ta Võ Tông là tuyệt sẽ không hại nàng đấy. Dùng thiên phú của nàng, thần võ đại lục Võ Tông chỉ biết dốc hết toàn bộ tông chi lực bồi dưỡng nàng.”

Một cái tông môn để ý nhất chính là cái gì?

Dĩ nhiên là là thiên tài!

Bởi vì chỉ có liên tục không ngừng thiên tài, mới có thể bảo trì một cái tông môn trường thịnh không suy, thậm chí là cao hơn lầu một. Một cái tông môn mặc kệ hắn rất mạnh, nhưng là nếu như một đời tuổi trẻ không được, không có thiên tài, cái kia kết quả cuối cùng tựu là xuống dốc, thậm chí là diệt vong. Cho nên, một cái tông môn nếu là xuất hiện một cái chính thức thiên tài, chỉ cần không có gì bất ngờ xảy ra, tông môn đều hảo hảo bồi dưỡng, cái đó sợ sẽ là tên thiên tài này đi bên ngoài lịch lãm rèn luyện, tông môn đều phái cường giả âm thầm bảo hộ.

Dương Diệp tự nhiên cũng minh bạch đạo lý này, cho nên, hắn cũng không có tức giận. Hắn tuy nhiên hi vọng An Nam Tĩnh cùng ở bên cạnh hắn, nhưng là An Nam Tĩnh cũng không phải hắn sở hữu tư nhân vật, hơn nữa, An Nam Tĩnh cũng có nàng nhân sinh của mình cùng với nàng vận mệnh của mình.

Chỉ cần nàng bình an là tốt rồi!

Dương Diệp mở hai mắt ra, đối với Vũ Nguyên ôm quyền, “Lúc trước ta lỗ mãng rồi, thật có lỗi.” Vũ Nguyên lúc trước từng trượng nghĩa mở miệng tương trợ qua, cái này tình, hắn một mực nhớ kỹ. Trước kia sở dĩ thất thố, là vì hắn cho rằng An Nam Tĩnh đã xảy ra chuyện.

Vũ Nguyên lắc đầu, nói: “Trước kia là ta nói sai, không có đem sự tình nói rõ ràng, trách không được ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta còn có việc, cáo từ.” Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Hắn đã phát triển đến rồi loại tình trạng này!” Dương Diệp đi rồi, Vũ Nguyên đắng chát cười cười. Hai năm trước, Dương Diệp khi đó mới Bán Thánh, khi đó, Dương Diệp tuy nhiên thiên phú không tồi, thực lực cũng không tệ, nhưng là đối với hắn còn không có cái uy hiếp gì. Mà bây giờ, Dương Diệp đã phát triển đến một cái hắn cơ hồ muốn nhìn lên tình trạng.

Tiêu Biệt Ly cười nói: “Cái kia An nha đầu đoán chừng cũng rất mạnh a?”

Vũ Nguyên nhẹ gật đầu, nói: “Nàng đi vào Võ Tông vẫn chưa tới mấy tháng, lão phu cũng đã hoàn toàn không phải nàng đối thủ, mà ngay cả ta sư thúc cũng khó khăn dùng đánh bại nàng. Nàng là võ thần thể chất, chính thức võ thần thể chất. Hiện tại nàng về tới thần võ đại lục, tại đó khẳng định đã nhận được tông môn toàn lực bồi dưỡng, nàng bây giờ, khả năng cũng đạt tới một cái khủng bố tồn tại.”

“Ngươi nói nàng cùng Dương Diệp, ai lợi hại?” Tiêu Biệt Ly bỗng nhiên nói.

Vũ Nguyên nao nao, lập tức lắc đầu, “Không biết. Bất quá ngươi nói như vậy, ta ngược lại là hi vọng hai người bọn họ có thể so với một hồi, cái kia khẳng định rất đặc sắc.”

“Ta cũng rất chờ mong!”

Tiêu Biệt Ly cười cười, giống như là nghĩ tới điều gì, hắn lại nói: “Ngươi cũng thấy đấy. Dương Diệp đối với cái kia nữ oa có cảm tình, cái kia nữ oa đối với Dương Diệp cũng thế. Bọn hắn ngày sau nếu là muốn cùng một chỗ, các ngươi cái kia cái gì Võ Tông sẽ không bổng đánh uyên ương a? Ngươi cũng thấy đấy, Dương Diệp thằng này thế nhưng mà một người điên, bọn hắn nếu dám làm như thế, thằng này điên bắt đầu thế nhưng mà ai cũng quản không nổi đấy.”

Vũ Nguyên cười khổ cười, sau đó nói: “Không thể không nói, ngươi cái này lo lắng hay là rất có lý đấy. Ai, bất kể như thế nào, hi vọng không có ngày đó.”

Thần võ đại lục Võ Tông thực lực tự nhiên là không cần phải nói đấy, nhưng là Dương Diệp tục ngữ nói rất hay, không ai mãi mãi hèn, Dương Diệp sẽ trở thành vừa được loại tình trạng nào, ai cũng không biết. Nhưng là cố ý khẳng định chính là, chỉ cần hắn không vẫn lạc, ngày sau tất nhiên sẽ là một vị siêu cấp cường giả. Loại thiên tài này, chỉ sợ coi như là thần võ đại lục Võ Tông cũng là không dám đơn giản đắc tội đó a!

Kết quả tốt nhất tựu là thần võ đại lục Võ Tông thành toàn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, kể từ đó, Võ Tông không chỉ sẽ không đắc tội một vị thiên tài, còn lôi kéo rồi một vị tuyệt thế thiên tài, đây là kết quả tốt nhất. Nhưng là, hắn sợ đúng là thần võ đại lục Võ Tông đánh giá thấp Dương Diệp. Phải biết, như loại này tông môn, đều là cao cao tại thượng đấy, ưa thích bao quát người khác.

Mà Dương Diệp tính tình lại là thuộc về cái loại này ngươi lại để cho ta khó chịu, ta tựu cho ngươi lại càng không thoải mái tính cách.

Cho nên một cái gây chuyện không tốt, không phải Dương Diệp bi kịch, tựu là Võ Tông bi kịch!

Tiêu Biệt Ly giống như là cũng nghĩ đến rồi điểm ấy, lập tức lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi. Hiện tại hắn nên lo lắng không là lúc sau, mà là hiện tại Bạch Lộc Thư Viện phải như thế nào vượt qua lúc này đây cửa ải khó

“Thủ Hộ Giả liên minh cường giả đại khái lúc nào đến?” Trên đường, Tiêu Biệt Ly hỏi.

“Không biết.”

Dương Diệp nói: “Bất quá có lẽ nhanh.” Hắn chém giết tên kia Bán Thần, lúc này Thủ Hộ Giả liên minh có lẽ hiểu được thực lực của hắn, đối phương nếu như muốn giết hắn, chắc chắn sẽ không tại phái Bán Thần, hoặc là nói, sẽ không phái một cái Bán Thần đến rồi. Về phần đối phương có thể hay không phái chính thức thần giả cảnh cường giả xuống, hắn không biết.

Bất quá, tựu tính toán đối phương phái chính thức thần giả cảnh xuống, hắn cũng không sợ!

Không có gì là một đạo trảm thiên rút kiếm thuật không có thể giải quyết đấy, nếu có, vậy thì hai kiếm!

Trở lại Bạch Lộc Thư Viện về sau, Dương Diệp đi tới Hiểu Vũ Tịch ngoài phòng tu luyện, hắn cũng không có đi vào quấy rầy Hiểu Vũ Tịch. Xem lên trước mặt phòng tu luyện, Dương Diệp thần sắc dần dần nhu hòa xuống, trong mắt lạnh lùng cũng biến thành nhu hòa. Bên trong, là vợ của hắn. Ly khai hai năm rồi, hiện tại rốt cục có thể nhìn thấy Hiểu Vũ Tịch rồi.

Theo huyền giả đại lục đến bây giờ, đoạn đường này ra, bất kể là Hiểu Vũ Tịch hay là An Nam Tĩnh cùng với Lục Uyển Nhi, đi theo hắn ăn hết rất nhiều khổ.

Đặc biệt là Hiểu Vũ Tịch cùng An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đã từng bị phế bỏ tu vi, còn gãy đi hai tay. Mà Hiểu Vũ Tịch tất bị xóa đi rồi trí nhớ đối với các nàng, hắn ngoại trừ yêu, còn có áy náy. Bởi vì đều là nữ nhân của hắn, mà các nàng lại lại nhiều lần gặp chuyện không may.

Một người nam nhân nếu như không thể hảo hảo bảo hộ nữ nhân của mình, coi như là nam nhân sao?

Lúc này đây, hắn quyết định tướng Hiểu Vũ Tịch cùng Lục Uyển Nhi đợi nữ đều mang theo trên người. Nếu quả thật gặp phải nguy hiểm, vậy hãy để cho hắn Dương Diệp cái thứ nhất chết.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, ước chừng đã qua ba canh giờ, phòng tu luyện môn bỗng nhiên chậm rãi mở ra, Hiểu Vũ Tịch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Lúc này Hiểu Vũ Tịch đang mặc một bộ màu xanh nhạt váy dài, hết sức nhỏ uyển chuyển dáng người, tuyệt mỹ dung nhan, còn có cái kia đầy trời tuyết trắng tóc bạc

Mỹ!

Thẩm mỹ không nhiễm một hạt bụi, thẩm mỹ không giống nhân gian nữ tử!

Đây là vợ của hắn!

Khi thấy Dương Diệp cái kia một cái chớp mắt, Hiểu Vũ Tịch nao nao, sợ run mấy tức, nàng nói khẽ: “Hồi trở lại đến rồi!” Thanh âm khẽ run.

Dương Diệp đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt, sau đó ngăn cản hắn cái kia mềm mại vòng eo tướng hắn ôm vào rồi trong ngực, Hiểu Vũ Tịch vòng eo phi thường nhu, tựa như không có xương cốt đồng dạng. Hiểu Vũ Tịch trên người tản ra nhàn nhạt mùi thơm, không phải cái gì hương phấn, mà là mùi thơm của cơ thể. Dương Diệp không nói gì, chỉ là ôm thật chặt Hiểu Vũ Tịch, tham lam nghe trên người nàng phát ra mùi thơm.

Hiểu Vũ Tịch thân thể mềm mại ngay từ đầu có chút cứng ngắc, nhưng là rất nhanh chính là mềm nhũn ra, sau đó nàng hai tay cũng hoàn ở Dương Diệp eo.

Lúc trước Dương Diệp bị lưu đày lúc, một khắc này, nàng cảm giác thiên đều sụp. Vô số ngày đêm lo lắng lúc này, nàng trong nội tâm cái kia khỏa một mực treo lên thạch đầu rốt cục rơi xuống suy sụp.

Dương Diệp không có việc gì!

Hắn còn sống trở về rồi!

Hai người ai đều không nói gì, cứ như vậy ôm thật chặt. Cứ như vậy, đã qua hồi lâu, Dương Diệp buông lỏng ra Hiểu Vũ Tịch, sau đó đánh giá liếc Hiểu Vũ Tịch, nói khẽ: “Nửa đế rồi hả?”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, “Thế nhưng mà ngươi đã đế giả rồi.”

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng lướt qua Hiểu Vũ Tịch khoác trên vai ở trước ngực mái tóc, “Về sau tại cũng không ai có thể đem chúng ta tách ra.”

Hiểu Vũ Tịch bắt được Dương Diệp tay, nói khẽ: “Hai năm qua ở bên ngoài, ăn thật nhiều khổ a?”

“Đáng giá!” Dương Diệp nói khẽ. Tuy nhiên tại minh ngục đại lục nhiều lần đều thiếu chút nữa chết, bất quá cũng may, một lần lại một lần gặp trắc trở làm cho chính hắn không ngừng phát triển, hơn nữa, tại minh ngục đại lục, hắn còn đạt đến đế giả.

Hiểu Vũ Tịch không nói gì, nàng ôm vào rồi Dương Diệp trong ngực, ôm thật chặt Dương Diệp.

Một lát sau, Dương Diệp bỗng nhiên cúi đầu hôn lên Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch thân thể mềm mại khẽ run lên, bất quá rất nhanh chính là trầm tĩnh lại, sau đó tùy ý Dương Diệp cướp đoạt.

Hôn một hồi, Dương Diệp nới lỏng ra, sau đó nói khẽ: “Vũ Tịch, ta muốn”

Hiểu Vũ Tịch có chút cúi đầu, không nói gì, chỉ là bàn tay như ngọc trắng có chút nhanh nắm lại. Dương Diệp cũng không có đang hỏi, lập tức nắm ở Hiểu Vũ Tịch thân eo hình khẽ động tiến nhập phòng tu luyện, đón lấy, một cỗ kiếm ý đột nhiên xuất hiện ở ngoài phòng tu luyện, sau đó đem trọn cái phòng tu luyện triệt để bao phủ.

Lúc này, coi như là một gã Bán Thần đều không thể dùng thần thức xuyên qua cái này phòng tu luyện.

Trong phòng.

Quần áo nhẹ giải, ngọc thể ngang dọc, điểm một chút xuân quang thu hết mắt; Hô hấp dồn dập, hai mắt mê ly, muốn nói còn xấu hổ đảm nhiệm quân phủ.

Ngàn dặm tập sát, vượt qua hai ngọn núi, độ bình nguyên, suối cốc róc rách Thủy, đừng đồng dạng thanh, cốc cuối cùng, cỏ xanh dấu đỏ tươi, tặc tử ẩn thân chỗ, cầm trong tay trường thương muốn lên ngựa

Lúc này.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn bỗng nhiên tại Bạch Lộ giới ầm ầm vang lên, ngay sau đó, mấy đạo uy áp hướng phía Bạch Lộ giới nghiền áp mà đến!

Thủ Hộ Giả người trong liên minh đến rồi!

“Mẹ đấy!”

Trong mật thất, một đạo ẩn chứa vô tận nộ khí thanh âm vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí tự trong phòng tu luyện trùng thiên, tự gai phía chân trời

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1362: Lần sau ra, nên thần giả đi à nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Bạch Lộ giới trên không, có ba tên lão giả.

Đều là Bán Thần!

Tại ba tên lão giả đối diện, là Dương Diệp. Lúc này Dương Diệp sắc mặt lạnh như khối hàn băng, trên người sát ý càng là vẫn còn như thực chất. Lúc này Dương Diệp tự nhiên là muốn sát nhân đấy, tại thời khắc mấu chốt bị người đánh gãy, là thứ nam nhân đều sẽ muốn giết người!

“Ngươi chính là Dương Diệp!” Cái kia cầm đầu hoa bào lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người.

“Dương ngươi mỗ mỗ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Theo kiếm minh thanh vang lên, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía cái kia cầm đầu hoa bào lão giả trực tiếp trảm tới.

Ba tên lão giả biến sắc, bọn hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp không nói hai lời tựu động thủ, có chút không theo như sáo lộ (*) đến!

Thoáng qua, ba người sắc mặt đều âm trầm lên, cái này Dương Diệp không khỏi cũng quá kiêu ngạo đi một tí, bất quá rất nhanh, ba người sắc mặt thay đổi. Bởi vì bọn hắn đã nhận ra Dương Diệp đạo kiếm khí kia bên trong ẩn chứa lực lượng.

Ba người kinh hãi!

Ba người phản ứng không chậm, ba cổ kinh khủng khí thế trực tiếp từ trong cơ thể của bọn họ bừng lên, sau đó hướng phía trước mặt bọn họ đạo kiếm khí kia oanh tới, cùng lúc đó, ba người ngay ngắn hướng xuất thủ, hai đạo quyền ấn cùng một dấu bàn tay theo sát cái kia ba cổ khí thế đằng sau hướng phía Dương Diệp kiếm khí oanh tới.

Xùy~~!

Cái kia ba cổ khí thế tại gặp được Dương Diệp kiếm khí lúc, trực tiếp bị kiếm khí vỡ ra ra, kiếm khí tốc độ không giảm, trực tiếp bổ về phía này hai đạo năng lượng quyền ấn cùng chưởng ấn.

Oanh!

Hai đạo năng lượng quyền ấn cùng chưởng ấn ầm ầm tiêu tán, mà đạo kiếm khí kia lại còn chưa tiêu tán, chỉ là thoáng mờ đi một ít. Kiếm khí dừng một chút, sau một khắc, hắn trực tiếp chém về phía này ba tên lão giả.

Nhìn thấy một màn này, ba tên lão giả trong nội tâm đã không phải là kinh hãi, mà là hoảng hốt, ba người tuy nhiên trước khi đến cũng đã biết rõ Dương Diệp thực lực đã có thể giết Bán Thần, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực đã cường đến rồi loại trình độ này. Ba người không dám có chút chủ quan, lập tức vội vàng đồng loạt ra tay.

Oanh!

Phía chân trời, đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang thanh âm, đón lấy, một gã lão giả đã bay đi ra ngoài, lão giả tại bay ra mấy ngàn trượng về sau, thân thể của hắn đột nhiên 'Oanh' một tiếng nổ ra, hóa thành đầy trời thịt nát cùng huyết vũ.

Nhìn thấy một màn này, cái kia còn lại hai gã lão giả sắc mặt cực kỳ khó nhìn lại, ngoại trừ khó coi, còn có ngưng trọng cùng một tia kiêng kị.

Bọn hắn không nghĩ tới, chính mình ba người liên thủ đều không có thể có ngăn cản Dương Diệp một kiếm này!

Một kiếm này, quá mạnh mẽ, giết ai ai chết!

Phía dưới, Dương Diệp nhìn về phía này còn lại hai gã lão giả, gặp Dương Diệp xem ra, hai tên lão giả kia nheo mắt, trong mắt tràn đầy kiêng kị chi sắc.

Thần kỳ chính là, Dương Diệp cũng không có tiếp tục xuất thủ, hắn tự nhiên sẽ không xuất thủ, vừa rồi hắn thi triển nhưng là chân chính trảm thiên rút kiếm thuật, một kiếm này, trực tiếp rút đi rồi trong cơ thể hắn hai phần ba huyền khí. Lúc trước xuất kiếm về sau, hắn tựu lấy ra tiên tinh thạch nuốt vào, tuy nhiên khôi phục có chút chậm, nhưng là với hắn mà nói, có thể khôi phục bao nhiêu là bao nhiêu!

Dương Diệp nhìn lướt qua hai người, sau đó nhạt âm thanh nói: "Các ngươi tìm ta?"

Hai gã lão giả: ""

"Tìm ta mà nói..., có việc tựu nói ah! Các ngươi không nói, ta làm sao biết các ngươi có việc?" Dương Diệp nói.

Hai người người nhìn nhau rồi liếc, cái kia thân mặc hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Dương Diệp, lúc trước chúng ta thả ngươi một con đường sống, ngươi lại không biết mang ơn, vậy mà trở về Linh giới diệt Thiên Đạo chi nhãn, nhưng lại giết người của chúng ta. Dương Diệp, ngươi cử động lần này là tại hướng chúng ta Thủ Hộ Giả liên minh khai chiến, ngươi biết không?"

"Thả ta một con đường sống?"

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, "Tất cả mọi người là người thông minh, đừng đùa bộ này được không nào? Lúc trước nếu không là bằng hữu ta tương trợ, ta chỉ sợ sớm đã chết ở trong tay các ngươi đi à nha? Còn có, các ngươi từng nói, trong ba năm bất động Bạch Lộc Thư Viện, nhưng là kết quả đây? Kết quả chính là cái này đã qua một năm, các ngươi không ngừng phái Linh giới thế lực để đối phó Bạch Lộc Thư Viện, đừng nói với ta những người kia đến diệt Bạch Lộc Thư Viện không phải các ngươi bày mưu đặt kế đấy."

Nói xong, Dương Diệp nhún vai, lại nói: "Cho nên, chúng ta cũng đừng tại kéo những... Này có không có được rồi. Nói thẳng rõ các ngươi ý đồ đến a."

Ý đồ đến?

Hai gã lão giả sắc mặt có chút mất tự nhiên, bọn hắn tự nhiên là tới giết Dương Diệp đấy. Nhưng là, vừa thấy mặt, lời nói đều còn chưa nói một câu, Dương Diệp tựu trảm giết bọn chúng đi một gã cường giả.

Cái này còn thế nào giết Dương Diệp?

Hai gã lão giả trầm mặc. Hiện tại bày ở trước mặt bọn họ tựu hai con đường, một là xuất thủ, hai là trước rút lui, trở về lại để cho thần giả cảnh cường giả đến. Hai người nhìn nhau rồi liếc, sau đó nhẹ gật đầu, hai người không nói gì, mà là thân hình khẽ động, hướng phía phía chân trời lao đi.

Hai người lựa chọn đi!

Theo trước kia cùng Dương Diệp cái kia lần đối kháng bên trong, hai người bọn họ đã biết rõ, lúc này Dương Diệp đã không phải là Bán Thần có thể diệt sát được rồi. Ba người bọn họ liên thủ đều không có ngăn trở trước kia Dương Diệp một kiếm kia, hiện tại chỉ còn lại có hai canh, bọn hắn như thế nào ngăn cản? Tuy nhiên hai người cũng tinh tường, cái loại này cường đại kiếm kỹ, Dương Diệp tuyệt đối không thể có thể vô hạn lần thi triển đấy, nhất định là có hạn chế đấy.

Nhưng là, ai biết Dương Diệp còn có thể thi triển mấy lần? Không nhiều lắm, chỉ cần Dương Diệp còn có thể thi triển hai lần, cái kia hai người bọn họ muốn nằm ngủ ở chỗ này.

Cho nên, hai người quyết đoán lựa chọn rút lui!

Ông!

Ngay tại hai người rút lui lúc, phía dưới đột nhiên vang lên một đạo kiếm minh thanh, ngay sau đó, một đạo kiếm khí phóng lên trời, trực tiếp chui vào rồi phía chân trời.

Phía chân trời, một gã lão giả thân thể trực tiếp cứng ngắc ở, chuyên chúc, lão giả thân thể trực tiếp từ trung gian phân ra ra.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia bên cạnh một gã khác lão giả sắc mặt lập tức trắng bệch, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, sau đó sử xuất rồi chính mình toàn bộ lực lượng hướng phía hư không bỏ chạy, tốc độ kia cực nhanh, qua trong giây lát cũng đã biến mất tại Linh giới. Nếu như hắn quay đầu lại nhìn, tựu sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp đã té xuống.

Lực lượng tiêu hao, huyền khí tiêu hao!

Đang thi triển hai lần trảm thiên rút kiếm thuật về sau, Dương Diệp thân thể lực lượng cùng huyền khí đã nghiêm trọng tiêu hao. Toàn thân vô lực, trong cơ thể càng là tràn đầy một cỗ cảm giác trống rổng, đó là huyền khí bị tiêu hao ánh sáng về sau nguyên nhân.

Tại Dương Diệp ngã xuống một khắc này, Tiêu Biệt Ly cùng Hiểu Vũ Tịch lúc này xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch vội vàng ôm lấy Dương Diệp, nàng không nói gì, chỉ là ôm lấy Dương Diệp tay đang run rẩy. Nàng đã từng thấy qua Dương Diệp thi triển qua cái này kiếm kỹ, khi đó Dương Diệp bị cắn trả về sau, bộ dáng thế nhưng mà cực thảm đấy.

Bất quá hiện tại hoàn hảo, Dương Diệp chỉ là tiêu hao rồi lực lượng cùng huyền khí, tạm thời đánh mất năng lực chiến đấu, bản thân nhưng lại không có chuyện.

“Ngươi không sao chớ?” Một bên, Tiêu Biệt Ly liền vội hỏi. Lúc này Dương Diệp có thể nói là toàn bộ Bạch Lộc Thư Viện hi vọng, nếu là hắn xuất cái tốt xấu, cái kia Bạch Lộc Thư Viện tất cả mọi người căn bản là chỉ cần chờ chết.

Dương Diệp có chút lắc. Kỳ thật, lúc trước hắn đã ở do dự muốn hay không tại giết một gã Bán Thần. Vốn đang có chút do dự, nhưng là tại nhìn thấy hai người lựa chọn không đánh mà chạy lúc, hắn quyết đoán lựa chọn giết. Tuy nhiên hắn biết rõ cái này có chút mạo hiểm, nhưng hắn hay là không chút do dự lựa chọn rồi giết.

Thủ Hộ Giả liên minh thực lực đến tột cùng rất mạnh, hắn không biết, nhưng là, như Bán Thần cường giả loại này, Thủ Hộ Giả trong liên minh tuyệt đối sẽ không có rất nhiều. Giết một vị Bán Thần, đối phương tựu ít đi một vị Bán Thần, ngày sau chính thức tới chống lại lúc, áp lực sẽ thiếu một phân. Bất quá hắn cũng biết, rất mạo hiểm, bởi vì hắn chỉ có thể thi triển hai lần chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, nếu như cuối cùng tên kia Bán Thần không tuyển chọn trốn, mà là lựa chọn chiến lời mà nói..., vậy làm phiền có thể to lắm!

Nhưng hắn đánh bạc.

Trước kia hắn xuất thủ lúc, ngay tại đánh bạc cái kia Bán Thần không dám chiến. Trước kia hắn một kiếm giết một vị Bán Thần, tựu là một kiếm này, hắn đã tan rã này còn lại hai gã lão giả tâm lý phòng ngự, làm cho đối phương sinh ra này loại hắn Dương Diệp không phải Bán Thần có thể đối phó ý niệm. Bởi vậy, hai người lựa chọn trốn, mà cuối cùng một kiếm đánh chết tên lão giả kia lúc, còn lại tên lão giả kia tâm lý phòng ngự đã hoàn toàn bị hắn tan rã.

Khi đó tên lão giả kia, đừng nói chiến, chỉ sợ hắn nghĩ cũng không dám nghĩ.

Mà hắn không có cược sai, tên lão giả kia xác thực muốn đều không dám muốn liền trực tiếp chạy thoát.

Lại giết Thủ Hộ Giả liên minh hai gã Bán Thần!

Nhìn xem không trung, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, “Lần sau ra, nên thần giả đi à nha!”

Trong phòng.

Dương Diệp nằm ở trên giường, trong phòng khắp nơi đều là thiêu đốt tiên tinh thạch, vô số linh khí điên cuồng hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới. Lúc này Dương Diệp thân thể giống như là hạn hán đã lâu gặp cam lộ đại địa, tại đây chút ít linh khí tiến vào trong cơ thể hắn về sau, nhanh chóng bị thân thể của hắn cho hấp thu không còn. Theo linh khí không ngừng dũng mãnh vào, Dương Diệp thân thể bắt đầu dần dần khôi phục bình thường.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch không nói gì, nàng an vị tại bên giường chăm chú nhìn Dương Diệp.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đến rồi ngày hôm sau, Dương Diệp sắc mặt đã khôi phục bình thường, không chỉ sắc mặt, thân thể cũng triệt để khôi phục bình thường.

Hồng Mông tử khí chữa trị năng lực, trước sau như một cường đại!

Dương Diệp chậm rãi mở mắt, lần đầu tiên nhìn thấy chính là Hiểu Vũ Tịch, hắn biết rõ, Hiểu Vũ Tịch một mực đều thủ tại chỗ này.

“Tỉnh?” Hiểu Vũ Tịch nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thò tay bắt được Hiểu Vũ Tịch bàn tay như ngọc trắng, nói: “Lần sau đừng quá lo lắng, mệnh ta rất lớn.”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, nói: “Tốt!”

“Ngươi hay là không rất ưa thích nói chuyện!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi không vui sao?” Hiểu Vũ Tịch nói: “Nếu như không thích, vậy sau này ta nhiều lời lời nói.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chỉ cần là ngươi, ta đều ưa thích.”

Hiểu Vũ Tịch nhìn một Dương Diệp, lại đã trầm mặc.

Dương Diệp nhìn xem Hiểu Vũ Tịch sau nửa ngày, sau đó nói khẽ: “Vũ Tịch, chúng ta sinh đứa bé a.”

Hiểu Vũ Tịch sắc mặt hơi đỏ lên, nàng tự nhiên biết rõ muốn sanh con ý nghĩa muốn làm cái gì.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, lập tức tướng Hiểu Vũ Tịch bế lên, cùng lúc đó, một cỗ kiếm ý bao phủ ở rồi cả cái gian phòng.

“Ân”

Trong phòng, vang lên từng đạo tiếng rên nhẹ, khi thì nhẹ, khi thì trọng, giống như một đạo dễ nghe êm tai mỹ diệu nhạc khúc

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1363: Đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân sinh tuyệt vời nhất sự là cái gì?

Đương nhiên là cùng ưa thích người làm ưa thích sự.

Mấy năm qua, Dương Diệp một mực bôn ba, cùng Hiểu Vũ Tịch đợi nữ chung đụng thì ít mà xa cách thì nhiều, bởi vậy, lúc này Dương Diệp có chút tham hoan. Cái này chyện thích, làm hơi có chút lâu.

Dựng thẳng mặt trời.

Trên giường, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, nói khẽ: “Chính mình lại ngủ thiếp đi!”

Ngủ!

Đây vốn là đã phi thường chuyện bình thường, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, nhưng lại có chút lạ lẫm. Bởi vì không biết theo chừng nào thì bắt đầu, ngoại trừ hôn mê bên ngoài, hắn tựu không có ngủ qua cảm giác.

Không dám ngủ, cũng không có thời gian ngủ!

Với hắn mà nói, dù là từng phút từng giây thời gian đều là trọng yếu phi thường đấy.

Có người có thể sẽ nói hắn có chút bi ai, sống đến thậm chí đi ngủ đều không có thời gian ngủ, đây không phải bi ai sao?

Nhưng là Dương Diệp hắn lại không cho là như vậy, hắn cảm thấy, nam nhân đừng tại nên phấn đấu niên kỷ lựa chọn an nhàn. Hắn xác thực có thể không như vậy liều, sau đó qua an ổn bình tĩnh thời gian. Có người nói bình thường cũng có thể trôi qua rất hạnh phúc, nhưng thật sự là thế này phải không?

Người bình thường, bình thường thời gian, nhiều khi mà nói, xác thực là hạnh phúc đấy, bởi vì là người bình thường hắn không có gì truy cầu, dĩ nhiên là không có gì phiền não. Nhưng càng nhiều nữa thời điểm nhưng lại bất đắc dĩ, bởi vì đem làm ngươi có truy cầu về sau, ngươi sẽ phát hiện, ngươi căn bản không có tư cách đi có được ngươi chỗ truy cầu đấy.

Nếu như hắn Dương Diệp là người bình thường, Tô Thanh Thi sẽ vừa ý hắn sao? Hiểu Vũ Tịch sẽ vừa ý hắn sao? Dạ Lưu Vân cùng Độc Cô Kiếm đợi kiếm minh người sẽ đi theo hắn sao? Lui một vạn bước mà nói, Tô Thanh Thi cùng Hiểu Vũ Tịch đợi nữ tựu tính toán vừa ý hắn, nhưng là hắn có tư cách có được sao? Hắn có năng lực thủ hộ sao?

Không chỉ nói nữ nhân sự thật, các nàng truy cầu ưu tú người, đây không phải là thường bình thường sự tình. Nếu như các nàng không theo đuổi ưu tú người, trái lại theo đuổi những cái... Kia không có gì năng lực người bình thường, cái kia ngược lại không bình thường rồi. Tựu giống với một người nam nhân, một cái nữ nhân xinh đẹp cùng một rất xấu nữ nhân ở trước mặt ngươi, ngươi chọn cái nào?

Nhiều khi, nam nhân so nữ nhân càng sự thật.

Hắn Dương Diệp hiện tại xác thực sống hơi mệt chút, nhưng là, hắn có được cũng là rất nhiều người không sở hữu đấy.

Có trả giá, tựu hiểu được đến, hiểu được đến, tựu được trả giá.

Còn trẻ tao ngộ, hắn tính cách biến thành cực đoan, không tín nhiệm người, nhưng là, hắn cũng không ngốc, trái lại, tầng dưới chót sinh hoạt lại để cho hắn so một ít người hiểu được thêm nữa...

Sống mệt mõi tổng so sống không có tôn nghiêm tốt. Mệt mõi cùng không có tôn nghiêm, hắn lựa chọn mệt mõi.

“Ân”

đọc truyện ở❊http://Truyencuatui.net/
Lúc này, trong ngực bỗng nhiên truyền đến một đạo thấp lẩm bẩm âm thanh.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, cúi đầu nhìn lại, Hiểu Vũ Tịch hai tay ôm eo của hắn, đầu chính nhẹ nhàng mà cọ lấy bộ ngực của hắn.

Dương Diệp mỉm cười, nhẹ tay khẽ vuốt vuốt Hiểu Vũ Tịch cái kia bóng loáng mềm mại lưng ngọc, hắn không có đánh thức Hiểu Vũ Tịch, bởi vì hắn biết rõ, không chỉ hắn, chỉ sợ Hiểu Vũ Tịch cũng thật lâu thật lâu không có như vậy an ổn ngủ qua cảm giác rồi.

Đã qua hồi lâu, Hiểu Vũ Tịch bỗng nhiên mở mắt, nàng ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp, lúc này Dương Diệp chính nhìn chăm chú lên nàng. Gặp Hiểu Vũ Tịch tỉnh, Dương Diệp cười nói: “Tỉnh?”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu.

Dương Diệp tại hắn trên môi đỏ mọng nhẹ khẽ hôn một cái, cười nói: “Vậy thì rời giường a.”

Hiểu Vũ Tịch nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Tại ngủ một hồi!” Nói xong, nàng bỗng nhiên ôm Dương Diệp cổ, sau đó hôn lên Dương Diệp.

Dương Diệp: “”

Mặt trời lên cao.

Đến trưa, hai người ra gian phòng.

Trong đại điện.

Đại điện vị trí đầu não ngồi chính là Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh, mà ở Tiêu Biệt Ly bên phải thì là Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch, tại trong đại điện, là Bạch Lộc Thư Viện đệ tử cùng thư viện một ít trưởng lão.

Trong sân Bạch Lộc Thư Viện đệ tử ánh mắt đều đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt mang theo một tia cuồng nhiệt. Trước kia tà phái cùng tứ đại thế gia nhóm thế lực xâm phạm lúc, bọn hắn mặc dù không có tham chiến, nhưng là Dương Diệp đồ sát tà phái nhóm thế lực lúc, bọn hắn thế nhưng mà tận mắt nhìn thấy đấy. Những cái... Kia lại để cho bọn hắn cần nhìn lên người, tại Dương Diệp trước mặt nhưng lại liền sức hoàn thủ đều không có!

Không có ghen ghét, chỉ có sùng bái.

Tình hình chung, rất nhiều người đều ghen ghét so với chính mình tốt, nhưng là, đem làm đối phương vượt qua một người rất nhiều lúc, hắn là không sẽ ghen tỵ với.

Ghen ghét, cũng là xem người đấy!

Trên điện, Tiêu Biệt Ly ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn xem Dương Diệp, Tiêu Biệt Ly trong mắt có một tia vui mừng. Dương Diệp thực lực so với trước kia cường rất nhiều, cũng may, Dương Diệp người này cũng không có bởi vì thực lực tăng trưởng mà biến. Ví dụ như Dương Diệp đối với hắn cùng Tiêu Linh hay là trước sau như một tôn kính, tựu như là vãn bối đối đãi trưởng bối đồng dạng.

Cái này tại trước kia, tự nhiên là chuyện rất bình thường tình, nhưng là hiện tại, Dương Diệp thực lực thế nhưng mà đã đạt đến một cái bọn hắn cần nhìn lên tồn tại, mà Dương Diệp nhưng như cũ đưa hắn cùng Tiêu Linh cho rằng là trưởng bối đồng dạng tôn kính, hắn cảm giác được xuất, Dương Diệp đối với hắn cùng Tiêu Linh cái này tôn kính, không có chút nào làm ra vẻ!

Dương Diệp hay là lúc trước Dương Diệp!

Thu hồi suy nghĩ, Tiêu Biệt Ly nói: “Thanh Châu truyền tin trở về, hôm nay, Thanh Châu người chính là đã lên đường chạy đến.”

“Rất nhanh đấy!” Dương Diệp nói. Nguyên bản hắn cho rằng lên giá vài ngày thời gian, dù sao Thanh Châu có nhiều như vậy thế lực, nhiều người như vậy, muốn tại trong thời gian ngắn đem chỗ có chuyện xử lý tốt, khẳng định không phải một kiện chuyện dễ dàng. Bất quá hắn nghĩ nghĩ liền bình thường trở lại, Ngọc Vô Song nha đầu kia năng lực, thế nhưng mà không thua Dạ Lưu Vân đấy.

“Bọn hắn đoán chừng một ngày sau có thể đạt đến nơi đây!” Tiêu Biệt Ly nói: “Người của chúng ta cũng chuẩn bị xong.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chỉ cần Thanh Châu người vừa đến, chúng ta tựu đi.”

“Thế nhưng mà những cái... Kia Bán Thánh, bọn hắn thực lực thấp kém, đã đi ra Linh giới, chỉ sợ khó có thể sinh tồn.” Tiêu Biệt Ly nói.

Dương Diệp nói: “Vô sự, Linh giới bên ngoài, có người sẽ tiếp ứng các ngươi.”

“Ngươi theo minh ngục đại lục mang đến những người kia?” Tiêu Biệt Ly hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trước kia hắn vì sợ Linh giới xảy ra chuyện, bởi vậy, hắn đi trước một bước, đi tới Linh giới. Mà kiếm minh người thì tại phía sau hắn, bất quá một ngày trước, kiếm minh người cũng đến rồi Linh giới bên ngoài, nhưng là Dương Diệp không để cho bọn hắn xuống, mà là lại để cho bọn hắn ẩn dấu đi. Hư vân hạm bản thân cũng có tàng hình công năng, bởi vậy, bọn hắn đi tới nơi này Thiên Hà tinh vực lúc, cũng không làm kinh động Thiên Hà đại lục Thủ Hộ Giả liên minh.

Về phần tại sao làm như vậy, tự nhiên là vì đánh Thủ Hộ Giả liên minh một trở tay không kịp. Bất quá hiện tại, hắn tạm thời bất quyết định cùng Thủ Hộ Giả liên minh khai chiến, mà là trước tiên đem người mang đi.

Có người biết nói Bạch Lộc Thư Viện cùng Thanh Châu những người này đối với hắn Dương Diệp mà nói là vướng víu, bởi vì nếu như không có những người này, dùng Dương Diệp thực lực, hoàn toàn không cần băn khoăn Thủ Hộ Giả liên minh. Có thể Dương Diệp là sẽ không cho rằng như vậy, phải biết, lúc trước hắn còn rất yếu lúc, Cổ Kiếm Trai, Vân Hải thư viện, Bạch Lộc Thư Viện những thế lực này đã từng cũng không đem làm hắn là vướng víu.

Đặc biệt là Cổ Kiếm Trai cùng Bạch Lộc Thư Viện, Cổ Kiếm Trai lúc trước vì hắn, liền Kiếm Vô Trần đều hi sinh, còn có Bạch Lộc Thư Viện, Bạch Lộc Thư Viện càng là vì hắn rơi vào hôm nay tình trạng.

Hiện tại hắn thực lực trở nên mạnh mẽ rồi, nếu như hiện tại hắn tướng Cổ Kiếm Trai cùng Bạch Lộc Thư Viện đem làm vướng víu, vậy hắn Dương Diệp chẳng phải là liền súc sinh đều không bằng?

Cẩu phú quý, chớ tướng quên.

“Hai ngày này Thủ Hộ Giả liên minh không có phái người ra, có điểm gì là lạ.” Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói.

“Là có điểm gì là lạ!” Dương Diệp nói.

Tiêu Biệt Ly đang muốn nói chuyện, lúc này, Tô Sĩ Hà đi vào trong đại điện, Tô Sĩ Hà đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Hôm nay sáng sớm, Võ Tông tất cả mọi người không thấy rồi.”

Tiêu Biệt Ly biến sắc, “Bị diệt môn rồi hả?”

Tô Sĩ Hà lắc đầu, “Không đúng, đúng toàn bộ biến mất. Đúng rồi, ngay tại vừa rồi, có người đi vào thư viện, nói có người lại để cho hắn đến tiễn đưa một kiện đồ vật.” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một cái Truyền Âm Phù xuất hiện ở Tiêu Biệt Ly trước mặt.

Tiêu Biệt Ly nhướng mày, trầm ngâm một cái chớp mắt, hắn cong ngón búng ra, cái kia miếng truyền âm phù lập tức bạo nổ tung ra, cùng lúc đó, một giọng nói xuất hiện ở trong tràng:

“Đi mau.”

Vũ Nguyên thanh âm!

Đi mau!

Dương Diệp lông mày cũng nhíu lại, cái này Vũ Nguyên đến tột cùng là có ý gì? Còn có, trước kia Minh Nữ cũng làm cho hắn đi, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Tiêu Biệt Ly bọn người cũng là cảm giác được sự tình có chút không đúng, lập tức chau mày, thở dài phân hơi có chút ngưng trọng.

Lúc này, Tô Sĩ Hà lại nói: “Ngoại trừ Võ Tông, còn có một chút thế lực giống như cũng không thấy rồi. Những... Này biến mất thế lực, ta tra xét thoáng một phát, phát hiện bọn hắn đều không tầm thường. Có thể cùng các ngươi trước kia theo như lời Võ Tông đồng dạng, là đến từ thế giới khác.”

“Cái này Linh giới khả năng muốn phát sinh chuyện gì!” Lúc này, Tiêu Biệt Ly trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Truyền âm cho Thanh Châu người, lại để cho bọn hắn không tiếc bất cứ giá nào mau chóng chạy tới nơi này đến. Còn có, lại để cho thư viện đệ tử tùy thời chuẩn bị cho tốt, chỉ cần Thanh Châu người vừa đến, chúng ta lập tức đi.” Mặc kệ Linh giới muốn phát sinh cái gì, chỉ cần người của hắn bỏ chạy, cái kia Linh giới sự tình tựu cùng hắn không quan hệ.

Về phần U Minh điện, U Minh điện căn bản không cần hắn đến quan tâm, hắn hay là đa tưởng muốn chính mình cho thỏa đáng.

“Ta vậy thì đi xử lý!”

Tô Sĩ Hà nói xong, quay người rời đi.

Tiêu Biệt Ly ngẩng đầu nhìn hướng ngoài điện, trong mắt tràn đầy vẻ buồn rầu, “Mưa gió nổi lên ah!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, hắn nhướng mày, sau đó nhìn về phía bên cạnh Hiểu Vũ Tịch, nói: “Ta đi ra ngoài thoáng một phát.”

Hiểu Vũ Tịch nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp đối với Tiêu Biệt Ly khẽ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại trong đại điện.

Đại điện bên ngoài, phía chân trời.

Tại Dương Diệp đối diện, là đui mù nữ.

“Như thế nào còn chưa đi!” Đui mù nữ nhíu mày hỏi.

Dương Diệp nói: “Người của ta còn chưa tới, ngày mai hoặc là hậu thiên là có thể rút lui khỏi.”

Đui mù nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Không thể buông tha cho những người kia sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Vậy ngươi nhanh lên đi!”

Minh Nữ nói xong, muốn đi, bất quá cũng là bị Dương Diệp ngăn trở.

Dương Diệp nhìn thẳng Minh Nữ, “Thật sự không thể nói cho ta biết không? Nếu quả thật không thể, ta không miễn cưỡng.”

Minh Nữ trầm mặc, một lát sau, nàng vẫn không có nói chuyện.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Đã ngươi không muốn nói, vậy coi như rồi.” Hắn biết rõ, nếu như có thể, Minh Nữ nhất định sẽ không đẩy hắn đấy. Nhưng là Minh Nữ không nói, nhất định là có cái gì nỗi khổ tâm hoặc là băn khoăn.

Mà đúng lúc này, Minh Nữ ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, hồi lâu, nàng ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, nàng đang muốn nói chuyện.

Oanh!

Lúc này, phía chân trời không gian bỗng nhiên đã nứt ra một đạo cự đại lỗ hổng, ngay sau đó, một đạo tiếng cười to tự trong đó truyền ra:

“Nghe qua U Minh điện chư vị điện hạ mỗi người tuyệt thế vô song, tại hạ Dạ Tầm Hoan bất tài, muốn hướng chư vị điện hạ lãnh giáo một chút, đương nhiên, đã phân thắng bại, cũng quyết sinh tử.”

“Dạ Tầm Hoan, Linh giới vũ bảng thứ ba, Long bảng thứ 26.”

Dương Diệp bên cạnh, Minh Nữ nhìn xem phía chân trời sau nửa ngày, sau đó nói: “Những người kia, bắt đầu xuất thủ.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1364: Ta xem ai chống đở được ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khiêu chiến U Minh điện!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, dám khiêu chiến U Minh điện, đối phương không phải ngu xuẩn tựu là rất mạnh. Mà xem Minh Nữ thần sắc, Dương Diệp biết rõ, đối phương khẳng định không phải cái gì ngu xuẩn.

Hơn nữa, vũ bảng đệ tam người lại tại sao có thể là ngu xuẩn?

Vũ bảng!

Vũ bảng không phải Long bảng, nhưng là hàm kim lượng nhưng cũng là rất cao, bất kể là lúc trước cái kia đao Quân Dạ linh Phong hay là Diệp Lang Tà, thực lực của bọn hắn đều thị phi thường rất tốt đấy. Đương nhiên, hắn không phải dùng hắn thực lực bây giờ đi cân nhắc người khác lúc trước thực lực. Lúc ấy hắn cùng với hai người này chống lại, cũng không dám nói 100% thắng!

Hơn nữa, đối phương hay là Long bảng thứ 26!

Hai mươi sáu!

Đừng nhìn chỉ là hai mươi sáu, phải biết, cái này Long bảng cũng không phải vũ bảng. Long bảng khái quát cái này phiến vũ trụ sở hữu tất cả một đời tuổi trẻ thiên tài, có thể tại ức vạn trong đám người bài danh thứ 26, đây cũng không phải là khủng bố có thể hình dung.

Minh Nữ cũng không có xuất thủ, bởi vì đã có người lên rồi.

Là cái kia kỵ heo thiếu nữ.

“Là có người muốn đối với trả cho các ngươi, vậy sao?” Dương Diệp nhìn xem Minh Nữ, hỏi.

Minh Nữ trầm mặc.

Dương Diệp đi tới Minh Nữ trước mặt, nhìn thẳng Minh Nữ, nói: “Nếu như ta không có đoán sai, trước ngươi không nói cho ta, hơn nữa lại để cho ta mau rời khỏi Linh giới, là không muốn làm cho ta đúc kết đến chuyện của các ngươi, vậy sao?”

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Chúng ta muốn gặp phải sự tình, không phải ngươi có thể tưởng tượng đấy, lại càng không là ngươi tham ngộ hợp đấy, hiểu chưa?”

“Ngươi nói như vậy, bị tổn thương người!”

Dương Diệp nói: “Ta cảm thấy được, ta thực lực bây giờ đã rất tốt.”

Minh Nữ lắc đầu, nói: “Ngươi căn bản không rõ cái này là chuyện gì, nghe ta một câu, mau dẫn lấy ngươi người ly khai Linh giới, dùng thiên phú của ngươi, về sau muốn trở thành một cái tuyệt thế cường giả, là một kiện rất sự tình đơn giản.”

Dương Diệp nhìn xem Minh Nữ hồi lâu, sau đó nói: “Minh Nữ, ta nhớ được lúc trước ta có khó khăn lúc, ngươi cái gì cũng chưa nói tựu đã chạy tới giúp ta, ta cảm thấy được cái này là hữu nghị. Hiện tại, ngươi gặp được phiền toái, sau đó ngươi lại muốn ta đi, ta hỏi ngươi, ngươi cảm thấy ta sẽ đi sao? Ngươi cảm thấy ta sẽ sao?”

Hắn cùng với U Minh điện rất nhiều điện hạ đã tiếp xúc qua nhiều lần, nhưng là, hắn hay là không biết U Minh điện chi tiết, hắn cũng chưa bao giờ hỏi qua. Cái này cái thế lực, hay là thần bí như vậy. Tuy nhiên như thế, nhưng là hắn hay là lựa chọn đứng tại U Minh điện bên này. Không nó, Minh Nữ tại U Minh điện, đui mù nữ đã ở U Minh điện, hơn nữa đã từng U Minh điện còn tương trợ qua hắn.

Vẫn là câu nói đó, hắn Dương Diệp làm người tựu là: Hại người của hắn, hắn cả đời đều sẽ không quên, đã giúp người của hắn, hắn đồng dạng sẽ không quên.

Có cừu oán báo thù, có ân báo ân!

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp, nói: “Lần này muốn đối phó chúng ta đấy, là Đại Thế Giới người, hiểu chưa?”

Đại Thế Giới!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn tự nhiên biết rõ Đại Thế Giới, Mạt Tiểu Lãnh sẽ tới tự Đại Thế Giới, ngoại trừ Mạt Tiểu Lãnh, từng đã là Kiếm Vô Cực cũng đi qua Đại Thế Giới, liền Kiếm Vô Cực tại Đại Thế Giới đều chỉ có thể coi là bình thường, có thể tưởng tượng, cái này Đại Thế Giới nhiều lắm khủng bố. Dương Diệp không nghĩ tới, cái này muốn đối phó U Minh điện dĩ nhiên là Đại Thế Giới người.

Lúc này, Minh Nữ lại nói: “Hơn nữa, đây là chúng ta U Minh điện chuyện của mình, lại để cho tự chúng ta đến giải quyết. Ngươi”

Dương Diệp lắc đầu, đã cắt đứt Minh Nữ lời mà nói..., nói: “Minh Nữ, ta biết rõ ngươi là hảo ý, cũng là là ta suy nghĩ. Nhưng là, ngươi biết rõ tính tình của ta. Cho nên, đừng đang nói loại lời này rồi, được không nào?”

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi đợi tí nữa sẽ cải biến chủ ý đấy, bởi vì cái này đã vượt qua năng lực của ngươi rồi.”

“Có lẽ a!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Vì cái gì có người muốn đối phó với các ngươi?”

“Ngươi rất nhanh tựu sẽ biết rồi.”

Minh Nữ nói xong, quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp trầm mặc, không cần phải nói, U Minh điện lần này nhất định là trên quán sự rồi. Dùng Minh Nữ thần sắc cùng thái độ đến xem, lần này việc này khẳng định còn không nhỏ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng hư không, lúc này, ở đằng kia trong hư không, cái kia kỵ heo thiếu nữ đã cùng cái kia gọi Dạ Tầm Hoan nam tử chiến... Mà bắt đầu. Nhìn mấy tức, Dương Diệp lắc đầu.

“Ah”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết bỗng nhiên tại trong hư không vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh hướng phía tinh không ở trong chỗ sâu lao đi, trong chớp mắt chính là biến mất tại cuối tầm mắt.

Chạy thoát!

Đúng là cái kia Dạ Tầm Hoan!

Trong hư không, kỵ heo thiếu nữ cầm trong tay thiết chùy ngẩng đầu nhìn cái kia trên trời sao, khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường. Lập tức, kỵ heo thiếu nữ thân hình lóe lên, biến mất tại trong hư không.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó về tới trong đại điện.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Tiêu Biệt Ly hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Xác thực không biết, bất quá, U Minh điện khả năng có phiền toái.” Nói xong, hắn nhìn về phía Tiêu Biệt Ly, nói: “Các ngươi cùng Thanh Châu người phải mau chóng rút lui. Tiêu viện trưởng, làm phiền ngươi cùng Tiêu di đi đón thoáng một phát Thanh Châu người.” Chỉ có Thanh Châu cùng Bạch Lộc Thư Viện người rút lui khỏi Linh giới, hắn mới không có nỗi lo về sau, bằng không thì, ở chỗ này, hắn sẽ bó tay bó chân. Kỳ thật, hắn có chút hối hận không có đem hư vân hạm mang xuống, nếu có hư vân hạm tại, cái kia tiếp người tốc độ tướng nhanh rất nhiều rất nhiều. Đáng tiếc, hư vân hạm lúc này đang bị Lâm Thiên bọn người sử dụng.

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, lập tức cũng không nói nhảm, cùng Tiêu Linh trực tiếp biến mất tại trong tràng.

Tiêu Biệt Ly cùng Tiêu Linh đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía Tô Sĩ Hà, nói: “Tô trưởng lão, tất cả mọi người chuẩn bị, chúng ta lập tức rời đi Linh giới.”

Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Có chút không muốn ly khai”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nguyện ý đi theo chúng ta đi tựu mang đi, không muốn tựu tùy bọn hắn đem.”

“Ta hiểu được!” Tô Sĩ Hà nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Rất nhanh, trong đại điện đệ tử cùng trưởng lão đều lui xuống, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch.

“Ngươi sẽ giúp U Minh điện đấy, đúng không?” Hiểu Vũ Tịch hỏi.

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, các nàng khả năng cũng không cần ta giúp.” U Minh điện điện hạ, thực lực đều rất mạnh, hơn nữa, còn có đui mù nữ, đui mù nữ thực lực cũng không phải rất mạnh, mà là cực khủng bố. Như Minh Nữ theo như lời, nếu như các nàng thật sự mình cũng không giải quyết được, vậy hắn đi kỳ thật cũng là không tốt.

Bất quá, hắn hay là quyết định ở lại Linh giới nhìn xem.

Nếu như không phải U Minh điện tương trợ, hắn trở về Linh giới, Thanh Châu Lục Uyển Nhi cùng Ngọc Vô Song bọn người, còn có Bạch Lộc Thư Viện Hiểu Vũ Tịch cùng với Tiêu Biệt Ly bọn người chỉ sợ cũng đã biến mất.

Hiện tại U Minh điện gặp nạn, hắn tự nhiên là phải giúp đấy.

Hiểu Vũ Tịch kéo lại Dương Diệp tay, nói khẽ: “Coi chừng!” Nàng biết rõ U Minh điện cái này cái thế lực, loại này thế lực phiền toái, chắc chắn sẽ không là phiền toái nhỏ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó giữ chặt Hiểu Vũ Tịch tướng hắn mang vào rồi Hồng Mông tháp tầng thứ ba.

“Tại đây?” Hiểu Vũ Tịch nhìn về phía Dương Diệp, khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Về sau ngươi nếu muốn tu luyện, ngay ở chỗ này tu luyện.”

Hồng Mông tháp tầng thứ ba chính là một cái nghịch thiên phòng tu luyện, người ở chỗ này tu luyện, đây tuyệt đối là làm chơi ăn thật. Đương nhiên, cái này phòng tu luyện hắn là sẽ không đối ngoại người cởi mở đấy, bất quá Hiểu Vũ Tịch hiển nhiên không phải ngoại nhân. Hơn nữa, hiện tại Linh giới không an toàn, hắn cũng không muốn lại để cho Hiểu Vũ Tịch tiếp tục đợi ở bên ngoài, tướng nàng giữ ở bên người mới là an toàn nhất đấy.

Hiểu Vũ Tịch nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Nàng vốn là không thích cùng người tiếp xúc, ở chỗ này tu luyện, không chỉ có thể rất nhanh tăng lên thực lực của mình, càng có thể thời khắc cùng Dương Diệp cùng một chỗ.

Cùng Hiểu Vũ Tịch vuốt ve an ủi rồi sau khi, Dương Diệp về tới sự thật.

Ngoài điện, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn phía chân trời, hư không phía trên, rất bình tĩnh, một tia Phong cùng một tia vân đều không có, rất bình tĩnh không bình thường.

Trước bão táp Ninh Tịnh!

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, lẳng lặng cùng đợi.

Một ngày về sau, Lục Uyển Nhi cùng Ngọc Vô Song bọn người rốt cục chạy tới Bạch Lộc Thư Viện.

Ngọc Vô Song trưởng thành một ít, Lục Uyển Nhi trở nên càng thành thục.

“Hồi trở lại đến rồi!” Ngọc Vô Song mang trên mặt vẻ tươi cười.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, Lục Uyển Nhi nhưng lại trực tiếp đi tới trước mặt hắn sau đó ôm lấy hắn, Lục Uyển Nhi không nói gì, chỉ là ôm thật chặt hắn.

Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ đập Lục Uyển Nhi lưng ngọc, nói: “Cho ngươi lo lắng.”

Lục Uyển Nhi buông lỏng ra Dương Diệp, nói: “Về sau đừng tại chơi mất tích.”

“Sẽ không rồi!”

Dương Diệp thò tay nhẹ nhàng giai đi Lục Uyển Nhi trên gương mặt nước mắt, nói: “Tại cũng sẽ không rồi.” Hắn biết rõ, mỗi lần hắn xảy ra chuyện, lo lắng nhất tự nhiên là Hiểu Vũ Tịch cùng Lục Uyển Nhi đợi nữ. Cái loại cảm giác này, hắn có thể nhận thức. Cho nên, lần này, hắn quyết định tướng Hiểu Vũ Tịch đợi nữ đều mang theo trên người.

Lục Uyển Nhi khẽ gật đầu, sau đó thần sắc khôi phục bình thường, nghiêm mặt nói: “Linh giới phải hay là không muốn chuyện gì xảy ra?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua mọi người, nói: “Linh giới xác thực khả năng muốn phát sinh cái đại sự gì, vì an toàn để đạt được mục đích, hiện tại, mọi người đi theo ta đi.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía một bên Tiêu Biệt Ly, nói: “Tiêu viện trưởng, ngươi tổ chức thoáng một phát, đạt tới nửa đế người đợi tí nữa vất vả thoáng một phát, trợ giúp mọi người xuất Linh giới.”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nói: “Tất cả mọi người, theo ta đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Tại phía sau hắn, vô số người lập tức phóng lên trời theo thật sát Dương Diệp sau lưng.

Người không nhiều lắm, nhưng cũng không phải rất ít, một vạn tả hữu. Dù sao Linh giới chỉ là một cái tiểu thế giới, mà lên, nơi này có Thiên Đạo chi nhãn, ở chỗ này muốn tấn chức, là phi thường khó khăn đấy.

Bởi vậy, đạt tới Bán Thánh đã ngoài huyền giả số lượng cũng không nhiều.

Rất nhanh, mọi người đã đi tới hư không phía trên, đi vào hư không về sau, rất nhiều Bán Thánh đã có chút ăn không tiêu. Bọn hắn thực lực yếu, trong hư không áp lực đã không phải là bọn hắn có thể chống cự được rồi. Bất quá cũng may, có Tiêu Biệt Ly bọn người tương trợ, bởi vậy, mọi người chỉ là tốc độ biến thành chậm chạp một ít.

Đúng lúc này, phía chân trời bỗng nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một cái cự mắt to xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu.

Thiên Đạo chi nhãn!

Thiên Đạo chi nhãn vừa xuất hiện, một cổ kinh khủng uy áp lập tức hướng phía mọi người đè ép xuống dưới.

Khoảng cách gần cảm thụ Thiên Đạo chi nhãn uy áp, vô số huyền giả sắc mặt lập tức thảm trắng đi, có huyền giả thân thể càng là nhịn không được run lên.

Đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên cũng chỉ hướng thượng một ngón tay.

Một đạo hàn quang dùng mọi người thấy không thấy tốc độ trực tiếp oanh tại cái kia Thiên Đạo chi trên mắt.

Oanh!

Thiên Đạo chi nhãn ầm ầm nghiền nát.

“Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tiếp tục mang theo mọi người hướng thượng bay đi.

Rất nhanh, mọi người lại ngừng lại, bởi vì tại mọi người đỉnh đầu, có một đạo hơi mỏng quang bích.

Thiên địa bình chướng!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, Táng Thiên xuất hiện ở trên tay hắn, Táng Thiên vào vỏ, sau đó mạnh mà nhổ.

Một đạo kiếm khí kích xạ mà ra, trực tiếp bổ vào cái kia ánh sáng trên vách đá.

Oanh!

Đạo kia bình chướng ầm ầm vỡ vụn.

“Muốn đi? Có phải cút trở về cho ta a!”

Tại thiên địa bình chướng vỡ vụn một khắc này, một giọng nói từ cái này tinh không truyền tới.

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, phải tay vừa lộn, Táng Thiên biến thành kiếm tổ, kiếm vào vỏ, Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói: “Theo ta đi, ta xem hôm nay ai chống đở được ta!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1365: Nói cho nàng biết, hiện tại, có ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên từ cái kia tinh không ở trong chỗ sâu hướng phía Dương Diệp bọn người tịch cuốn tới. Uy áp rất mạnh, tựu phảng phất vũ trụ sụp đổ rồi hướng phía bọn hắn đè xuống.

Mọi người trên không, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, trong cơ thể kiếm ý phóng lên trời, hướng phía vẻ này uy áp mang tất cả mà đi.

Oanh!

Kiếm ý cùng cái kia cổ kinh khủng uy áp vừa mới tiếp xúc, sau đó trực tiếp nổ tung ra, cùng lúc đó, trong tinh không không gian chính là bị chấn địa kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., giống như gợn sóng giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

“Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tiếp tục hướng tinh không phóng đi.

“Tất cả mọi người đuổi kịp!”

Tiêu Biệt Ly thanh âm rơi xuống, lúc này mang theo mọi người vội vàng đi theo.

“Muốn chết!”

Dương Diệp bọn người còn chưa đi bao lâu, một đạo tiếng hét phẫn nộ chính là từ cái này vô tận trong tinh không xuyên đi qua, ngay sau đó, một cái khô gầy bàn tay khổng lồ bỗng nhiên đột nhiên từ cái kia tinh không ở trong chỗ sâu chui ra, tự không gian chui ra về sau, cái này bàn tay khổng lồ mang theo một cỗ ngập trời uy áp hướng phía Dương Diệp bọn người hung hăng trảo tới, muốn tướng Dương Diệp bọn người nổ nát.

Nhìn thấy cái này bàn tay khổng lồ, Tiêu Biệt Ly bọn người thần sắc đều là trắng đi. Đừng nói đối kháng, cái tay này phát ra cái kia cổ uy áp cũng không phải là bọn hắn có thể chống lại đấy. Nếu như không phải Dương Diệp ở phía trước chống đỡ, tướng vẻ này uy áp cho đều ngăn cản, bằng vào vẻ này uy áp, có thể đưa bọn chúng tất cả mọi người cho đánh nát bấy rồi.

Tất cả mọi người đều nhìn về rồi Dương Diệp.

Không trung, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, con ngươi mặc hàn quang lập loè, hắn cũng không có xuất kiếm, cái tay này còn không đáng được hắn xuất kiếm. Hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, lập tức, Niết Bàn Cảnh kiếm ý mang tất cả mà ra, bất quá rất nhanh, cỗ này kiếm ý nhanh chóng co rút lại, rất nhanh, kiếm ý đậm đặc rúc vào một cái cực hạn, ngay sau đó

Oanh!

Vẻ này kiếm ý chợt bộc phát ra rồi một cổ kinh khủng lực lượng, cỗ lực lượng này như là vỡ đê bình thường hướng phía cái con kia bàn tay khổng lồ oanh tới.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái con kia bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, một cỗ khí lãng lăng không xuất hiện ở trong tràng, sau đó hướng phía bốn Châu Tấn nhanh chóng khuếch tán ra, bất quá thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, những cái... Kia khí lãng lập tức bị đạo này kiếm quang cho cắt thành rồi mấy trăm đạo, sau đó trên không trung hóa thành hư vô.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía tinh không ở trong chỗ sâu, khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, “Như thế nào, không dám hiện thân?”

Đối phương cũng không phải thần giả, mà là một gã Bán Thần, bất quá thực lực của đối phương rất cường, so với trước xuất hiện Bán Thần đều hiếu thắng. Nhưng là, như nếu như đối phương xuất hiện, hắn đồng dạng có nắm chắc một kiếm chém giết đối phương. Hiển nhiên, đối phương cũng kiêng kị hắn một kiếm này, bởi vậy, chỉ ẩn núp tại tinh không ở trong chỗ sâu, không có đi ra.

Mà hắn cũng không dám đi tìm đối phương, không phải sợ đối phương, mà là phía sau hắn có những người này, nếu như hắn ly khai, vạn nhất có cường giả đối với phía sau hắn những người này xuất thủ, những người này sẽ toàn quân bị diệt.

Tinh không ở trong chỗ sâu, không có trả lời.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nói: “Chúng ta tiếp tục đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, mang theo mọi người tiếp tục đi tới.

Cái kia cường giả cũng không tại xuất thủ, bất quá Dương Diệp lại không có buông lỏng đề phòng, bởi vì hắn cảm giác được xuất, đối phương cũng không rời đi. Ước chừng đã qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, Dương Diệp mang theo mọi người cùng Lâm Thiên bọn người trong tinh không hội hợp.

“Có người đuổi giết các ngươi?” Hư vân hạm lên, Phần Thương Viêm hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, lại để cho tất cả mọi người bộ lên một lượt rồi hư vân hạm. Ngay tại Dương Diệp tướng tất cả mọi người đưa lên hư vân hạm lúc, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa tinh không ở trong chỗ sâu, tại tinh không ở trong chỗ sâu không gian bỗng nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một chân dài đến gần ngàn trượng đen kịt sắc thủ chỉ từ cái này rung rung không gian chui ra, ngón tay chỉ tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới mọi người trên không.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, thủ đoạn khẽ động, Táng Thiên xuất hiện trong tay hắn, tay cầm Táng Thiên, Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang hướng phía cái kia chân đen kịt sắc thủ trong bổ tới.

Xùy~~!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia chân đen kịt sắc thủ chỉ trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm chém thành rồi hai nửa. Mà đúng lúc này, một đạo kim sắc cột sáng đột nhiên từ cái kia trong hư không chui ra, sau đó lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt, cái này đạo kim sắc cột sáng tốc độ cực nhanh, không phải nhanh, mà là trực tiếp xuyên toa hư không.

Đối phương nắm chắc thời cơ phi thường tốt, bởi vì tại Dương Diệp vừa chém nát ngón tay chỉ một khắc này, cái này đạo kim sắc cột sáng vừa vặn đi tới Dương Diệp trước mặt, bởi vậy, lúc này Dương Diệp căn bản không có thời gian né tránh, hơn nữa, Dương Diệp một kiếm bổ tới càng giống là cố ý đánh lên cái này đạo cột sáng.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bị cái này đạo cột sáng oanh trúng nhìn thấy một màn này, hư vân hạm thượng mọi người sắc mặt đại biến, mà đúng lúc này, cái kia đạo cột sáng bỗng nhiên nghiền nát, đón lấy, Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người. Tại Dương Diệp trước mặt, có một mặt tấm chắn, mà ở tấm chắn sau lưng, Dương Diệp không có bất kỳ sự.

Nhìn thấy một màn này, hư vân hạm thượng mọi người lập tức thở dài một hơi.

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn trước mặt U Linh thuẫn, lúc này, U Linh thuẫn đã xuất hiện rất nhiều vết rạn, tại tới một lần, U Linh thuẫn muốn triệt để hủy. U Linh thuẫn tuy nhiên là hư giai bảo vật, nhưng là đối diện xuất thủ thế nhưng mà Bán Thần. Có thể nói, U Linh thuẫn hoàn toàn có thể ngăn cản hư giả cảnh cường giả công kích, nhưng là chống lại Bán Thần cũng có chút lộ ra không đủ dùng.

Dương Diệp tướng U Linh thuẫn thu vào, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Phần Thương Viêm bọn người, “Đi, đi Thiên Hà tinh vực tinh không Truyền Tống Trận, sau đó tiến về trước Tinh Không Chi Thành.”

Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, lúc này nội tâm của hắn đã xoáy lên sóng to gió lớn. Trước kia vị kia xuất thủ thế nhưng mà Bán Thần, chính thức Bán Thần cường giả, đối mặt Bán Thần cường giả xuất thủ, Dương Diệp như thế nhẹ nhõm chính là phá vỡ rồi. Hơn nữa, đối phương nhưng lại xuất liên tục đến cùng Dương Diệp một trận chiến dũng khí đều không.

Dương Diệp thực lực, đã cường đến rồi loại trình độ này!

“Tiểu thư ngươi không nhìn lầm người!”

Phần Thương Viêm hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía mọi người, nói: “Chúng ta đi.” Lúc này hắn là hư vân hạm thượng thực lực cao nhất người, bởi vậy, kiếm minh người cùng hư vân hạm tạm thời là do hắn tại quản.

Tại Dương Diệp hộ tống xuống, hư vân tàu mẹ lấy mọi người hướng phía tinh không ở trong chỗ sâu xuyên toa mà đi.

Lúc này đây, đối phương không có ở xuất thủ, một đường đi phi thường bình tĩnh.

Mà Dương Diệp nhưng lại không có chút nào thư giãn, bởi vì đối phương vẫn còn!

Ước chừng đã qua một canh giờ, Dương Diệp mang theo mọi người đi tới rồi Thiên Hà tinh vực đi thông Tinh Không Chi Thành Truyền Tống Trận chỗ. Mà đúng lúc này, xa xa hư không bỗng nhiên rung động bắt đầu chuyển động. Mọi người sắc mặt biến hóa, hiển nhiên, đối phương muốn xuất thủ. Nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp sau lưng đột nhiên xuất hiện một đôi cánh, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, một đạo kiếm quang chính là đã xuất hiện ở mấy vạn dặm bên ngoài tinh không ở trong chỗ sâu.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên từ cái kia xa xôi tinh không ở trong chỗ sâu truyền đến, ngay sau đó

“Ah!”

Một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ cái kia hư không ở trong chỗ sâu truyền tới, cùng lúc đó, xa xa tinh không ở trong chỗ sâu bỗng nhiên một mảnh đen kịt, liền Tinh Thần đều không thể trông thấy.

Không gian hắc động!

Đã qua không sai biệt lắm một hơi, cái kia phiến đen kịt không gian hắc động bỗng nhiên được chữa trị, khôi phục bình thường. Mà lúc này, Phần Thương Viêm bọn người gặp được một đạo kiếm quang, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người, lúc này, Dương Diệp sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng.

“Đối phương chết rồi hả?” Phần Thương Viêm hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước hắn cũng rất muốn giết đối phương rồi. Nhưng là cách đối phương quá xa, hắn không dám mạo hiểm hiểm, mà bây giờ, hắn cách đối phương đã rất gần, tựu tính toán có người đối với hư vân hạm thượng mọi người xuất thủ, hắn cũng có thể tại trong một nhịp hít thở lộn trở lại.

“Vì cái gì Thủ Hộ Giả liên minh phái tới cũng chỉ là Bán Thần, mà không có thần giả?” Lúc này, một bên Tiêu Biệt Ly bỗng nhiên nói.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng nghi hoặc, đây cũng là hắn muốn biết đấy. Đối phương biết rõ Bán Thần đã không cách nào đối kháng hắn, nhưng lại vẫn không có phái thần giả ra, cái này có chút không hợp lý.

“Bọn hắn thần giả đại bộ phận đều tại chúng ta Thiên Vân Tinh Vực!”

Lúc này, Phần Thương Viêm trầm giọng nói: “Nếu như ta không có đoán sai, tại Thiên Hà tinh vực, có lẽ chỉ còn lại có một vị thần giả giữ nhà, vị này thần giả nhất định là không dám đến chỗ chạy loạn đấy, bởi vì nếu như hắn không có ở đây, vạn nhất những tinh vực khác đối với Thiên Hà tinh vực bỗng nhiên phát động đánh lén, cái kia Thiên Hà tinh vực khẳng định phải tổn thất thảm trọng.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, Thiên Hà tinh vực thần giả đều tại Thiên Vân Tinh Vực, có thể tưởng tượng, lúc này Thiên Vân Tinh Vực đế nữ áp lực là lớn đến bao nhiêu.

Phần Thương Viêm nhìn xem Dương Diệp, trước kia hắn cảm thấy

Dương Diệp tựu tính toán đi Thiên Vân Tinh Vực cũng không có gì dùng, nhưng là hiện tại, hắn cảm thấy Dương Diệp đi có thể sẽ có chút dùng.

Dương Diệp trầm mặc, đi trước tìm đế nữ, hay là ở tại chỗ này tương trợ U Minh điện?

Hai bên đều có chút cấp bách!

"Nếu như ngươi tạm thời không cách nào tiến về trước Thiên Vân Tinh Vực, ta ngược lại là có một biện pháp!" Lúc này, Phần Thương Viêm đột nhiên nói.

"Nói!" Dương Diệp nói.

Phần Thương Viêm nói: "Kỳ thật, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực cũng không phải rất gấp cái này một hồi, lấy thực lực của chúng ta, kiên trì cái một năm hay là không có vấn đề đấy. Bởi vì chúng ta thần giả cảnh cường giả chỉ tổn thất một lượng tên, nhưng là, này Thì tiểu thư áp lực của nàng nhất định là rất lớn. Cho nên, nếu như ngươi có thể phái hai vị thần giả cảnh cường giả đi hỗ trợ, áp lực của nàng nhất định sẽ nhẹ rất nhiều rất nhiều."

"Ta không có thần giả cảnh cường giả giúp đỡ!" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Có thể thuê!" Phần Thương Viêm nói.

"Thuê?" Dương Diệp nhíu mày.

Phần Thương Viêm nhẹ gật đầu, nói: "Có một cái tinh vực gọi lính đánh thuê tinh vực, chỗ đó chỉ có một thế lực, chỉ cần ngươi xuất ra nổi tiên tinh thạch, có thể mời bọn hắn thần giả cảnh cường giả tương trợ. Bất quá rất quý, mời một vị thần giả cảnh cường giả, một ngày cần tốn hao một vạn tiên tinh thạch. Hơn nữa, đối phương nếu như gặp được không thể địch nguy hiểm, sẽ đi."

Một vạn tiên tinh thạch một ngày!

Dương Diệp nheo mắt, đây không phải bình thường quý ah!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: "Tên Thiên Ma này tinh vực vì sao không mời thần giả đối phó Thiên Vân Tinh Vực?"

Phần Thương Viêm lắc đầu, nói: "Bọn hắn tự nhiên là cũng muốn đấy, nhưng là, lính đánh thuê tinh vực sẽ không giúp bọn hắn đấy.

Bởi vì Thiên Ma Tinh vực đã từng cùng lính đánh thuê tinh vực phát sinh qua xung đột. Nếu như không phải chúng ta nhược Thiên Ma Tinh vực quá nhiều, lính đánh thuê tinh vực nói không chừng sẽ cùng chúng ta kết minh đối phó bọn hắn. Nhưng là lúc này, chúng ta so Thiên Ma Tinh vực nhược quá nhiều, căn bản không có thế lực sẽ đến tướng giúp bọn ta. Lính đánh thuê tinh vực tự nhiên cũng sẽ không, bởi vì nếu như bọn hắn ra, trả giá cùng thu hoạch tướng không thành có quan hệ trực tiếp.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc này Thiên Vân Tinh Vực thế nhược, có thể nói, đã là bại cục nhất định, loại tình huống này, thế lực khác tự nhiên sẽ không tới tương trợ Thiên Vân Tinh Vực.

Tên Thiên Ma này tinh vực thực lực đến tột cùng rất mạnh?

Dương Diệp tự nhiên không có lãng phí thời gian suy nghĩ vấn đề này, với hắn mà nói, mặc kệ đối phương rất mạnh, hắn đều đi Thiên Vân Tinh Vực.

Dương Diệp quét bốn phía liếc, sau đó nói: “Ngươi đi Tinh Không Chi Thành tìm Lưu Vân, tựu nói là ý của ta, lại để cho nàng xuất ra năm vạn miếng tiên tinh thạch mời năm vị thần giả đi Thiên Vân Tinh Vực. Còn có, ngươi không cần ở lại Tinh Không Chi Thành, ngươi mang theo sở hữu tất cả đế giả cùng đế giả phía trên người lập tức chạy về Thiên Vân Tinh Vực.”

Phần Thương Viêm nhẹ gật đầu, hư giả cảnh cường giả đối với Thiên Hà tinh vực mà nói còn là phi thường có trợ giúp đấy.

Dương Diệp nhìn về phía Tiêu Biệt Ly nói: “Tiêu viện trưởng, các ngươi đến rồi Thiên Hà tinh vực về sau, phối hợp Dạ Lưu Vân, nàng là người của ta, đáng giá tín nhiệm.”

Tiêu Biệt Ly nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, ta sẽ phối hợp nàng đấy! Chính ngươi phải cẩn thận.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Phần Thương Viêm, “Hiện rồi hãy đi.”

Phần Thương Viêm cũng không tại dong dài, muốn mang theo mọi người rời đi, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Lại để cho nàng đừng quá lo lắng, áp lực cũng đừng quá đại, hiện tại, có ta!”

Phần Thương Viêm nhìn một Dương Diệp, tuy nhiên hắn vẫn cảm thấy Dương Diệp lời này có chút điên, nhưng là, hắn cũng không có nói, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó mang theo mọi người tiến nhập tinh không Truyền Tống Trận bên trong.

Rất nhanh, tại một đạo Tinh Quang bao khỏa Phần Thương Viêm bọn người về sau, Phần Thương Viêm bọn người thoáng qua biến mất tại Tinh Quang đường hầm bên trong.

Một lát sau, Dương Diệp đang muốn rời đi, mà đúng lúc này, cái kia tinh không Truyền Tống Trận bỗng nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một gã nam tử tự trong đó đi ra.

Nam tử tuổi không lớn lắm, thoạt nhìn không đến 30 tuổi bộ dạng, thân mặc một bộ chập choạng sắc trường bào, hai tay thả lỏng phía sau, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

Tại nam tử bên hông, treo một thanh dài ước chừng ba thước đao.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng cùng đề phòng, bởi vì hắn nhìn không thấu đối phương cảnh giới.

Nam tử nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Thật lâu chưa có trở về rồi, quên lộ rồi. Linh giới như thế nào đi?”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó chỉ chỉ bên phải, bên kia đúng là đi thông Linh giới phương hướng.

Nam tử khẽ gật đầu, hắn tay có chút xoay tròn, chung quanh không gian lập tức có chút vặn vẹo, bất quá rất nhanh những cái... Kia không gian do khôi phục bình thường, chỉ thấy hắn lại nói: “Dương Diệp là tại Linh giới a?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Ngươi tìm Dương Diệp?”

Nam tử nhẹ gật đầu, nói: “Có người để cho ta tới lấy đầu của hắn, ân, thuận tiện cũng lấy thoáng một phát U Minh điện những nữ nhân kia đầu người.”

“Nguyên lai là như vậy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Dương Diệp mới vừa đi. Ân, liền từ bên kia đi đấy.” Nói xong, Dương Diệp chỉ chỉ bên phải.

“Bên kia?”

Nam tử nhướng mày, nhìn về phía bên phải.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên rút kiếm tựu là chém

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1366: Kiếm phá vạn pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh phẩm tiểu thuyết đề cử: Quần là áo lượt Tà Hoàng download Mao Sơn bắt quỷ người download thiên kiêu chiến kỷ download cực phẩm toàn năng đệ tử download Thanh Huyền đạo chủ download Hỗn Độn Kiếm Thần download cuồng võ Chiến Đế download cận thân Binh Vương download võ luyện đỉnh phong download Long phù download mười quốc Thiên kiều download ta thật là lớn minh tinh download tàng hình thị vệ download áo bào trắng tổng quản download ngân hồ download Long Hoàng võ thần download thiên tỉnh chi lộ download muôn đời Thần Đế download Vương Lão Thực cuộc sống hạnh phúc download vô tận Thần Vực download

Dương Diệp tự nhiên không biết trước mắt người kia là ai, lúc này hắn cũng không muốn biết trước mắt người kia là ai, càng không muốn biết đối phương tại sao lại muốn tới giết hắn cùng U Minh điện người.

Hắn chỉ biết là, đối phương là tới giết hắn đấy!

Đã đối phương là tới giết hắn đấy, vậy hắn tự nhiên muốn tiên hạ thủ vi cường.

Một kiếm này cũng không phải chân chánh trảm thiên rút kiếm thuật, lúc trước hắn đã thi triển qua một lần chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, thân thể cùng huyền khí cũng còn không triệt để khôi phục, tự nhiên không dám đơn giản thi triển lần thứ hai chính thức trảm thiên rút kiếm thuật. Bởi vậy, một kiếm này chỉ dùng Táng Thiên thi triển trảm thiên rút kiếm thuật.

Nam tử cách Dương Diệp rất gần, Dương Diệp thần kỳ không dễ, tăng thêm đối phương lại bị Dương Diệp nói dối, bởi vậy, đem làm Dương Diệp kiếm đi vào đối phương đỉnh đầu lúc, đối phương mới hồi phục tinh thần lại.

Oanh!

Một cỗ lưỡi đao đột nhiên từ nam tử trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, Dương Diệp trong tay Táng Thiên kịch liệt run lên, nhưng mà nam tử kia cũng là bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn.

Ngoài trăm trượng, nam tử thần sắc âm trầm đến cực điểm, trên trán của hắn, có một đạo trường tầm mười cen-ti-mét vết máu, trước kia hắn nếu là chậm hơn nửa phần, đầu của hắn sẽ bị Dương Diệp một kiếm cho bổ ra rồi.

“Niết Bàn Cảnh kiếm ý!”

Nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi tựu là Dương Diệp!”

Dương Diệp không cùng đối phương nói nhảm, tại đối phương vừa nói chuyện cái kia một cái chớp mắt, hắn chính là chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, sau đó toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, đem làm đi vào nam tử trước mặt còn có hai trượng lúc, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ, sau đó tay phải mạnh mà rút kiếm đối với nam tử tựu là chém.

Đối với đối phương nhận ra hắn là Niết Bàn Cảnh kiếm ý hắn cũng không hiếu kỳ, bởi vì đối phương vừa rồi thi triển xuất cái kia cổ lưỡi đao cũng là Niết Bàn Cảnh!

Gặp Dương Diệp không nói hai lời tựu xuất thủ, nam tử trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn sắc, cũng không tại nói nhảm, phải tay nắm chặt bên hông đao mạnh mà tựu hướng phía Dương Diệp kiếm bổ tới.

Hắn lựa chọn cứng đối cứng!

Nhìn thấy nam tử cùng hắn cứng đối cứng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh. Hắn hiện tại thân thể, đừng nói cùng nhân loại, tựu là cùng yêu thú vật lộn cũng không có vấn đề gì.

Keng!

Kiếm cùng đao vừa mới tiếp xúc, cả hai đồng thời kịch liệt run lên, thoáng qua về sau, tên nam tử kia trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng có hơn. Dương Diệp tự nhiên sẽ không bỏ qua đối phương, lập tức sau lưng cánh mạnh mà khẽ vỗ, sau đó toàn bộ người hóa làm một sợi kiếm quang hướng phía nam tử kia bắn mạnh tới, tốc độ cực nhanh, mắt thường đã không thể gặp.

Ngoài mấy trăm trượng, nhìn thấy Dương Diệp biến mất tại nguyên chỗ, nam tử khóe mắt hơi nhảy, Dương Diệp tốc độ thật sự là đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. Hắn phản ứng cũng không chậm, phải tay nắm lấy bên hông chuôi đao, sau đó chân trái hướng về sau có chút nhẹ nhẹ một chút, mượn nhờ không gian truyền đến nâng lên lực, nam tử hiện lên đinh ốc thức phương thức hóa thành một đạo ánh đao hướng lên trước mặt Dương Diệp bổ tới.

Đạo này lưỡi đao cũng là hiện lên đinh ốc thức, hắn những nơi đi qua, không gian chung quanh vậy mà đều đi theo bị xoắn trở thành đinh ốc hình dáng.

Cứ như vậy, hai người lần nữa trên không trung hung hăng địa đụng vào nhau.

Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, hai người chung quanh không gian kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp rạn nứt ra, ngay sau đó, hai người dùng tốc độ cực nhanh hướng phía từng người phía sau bay ngược rồi đi ra ngoài. Tại hai người bay ngược rồi không sai biệt lắm trăm trượng về sau, hai người đồng thời ngừng lại. Chỉ có điều hai người vừa dừng lại, hai người không gian chung quanh chính là lần nữa kịch liệt run lên.

Đây là hai người tháo bỏ xuống lẫn nhau lực lượng dư uy

Không trung, hai người đối mặt, trong mắt đều có lấy một vòng ngưng trọng.

Dương Diệp từ vừa mới bắt đầu tựu không có khinh thị trước mắt nam tử, bởi vậy, xuất thủ đều là xuất toàn lực. Mà trước mắt nam tử thực lực so với hắn tưởng tượng muốn lợi hại nhiều, đặc biệt là vừa rồi một kích kia, nếu như không phải hắn thân thể cường hãn, hắn nhất định sẽ bị đối phương chấn thành trọng thương. Đạo kia đinh ốc đao khí uy lực rất cường, trong đó ẩn chứa lực lượng vậy mà không thể so với nhục thể của hắn lực lượng như!

Nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Khó trách đối phương khai mở cao như vậy giá tiền lại để cho người đến giết ngươi, thực lực của ngươi không thể so với U Minh điện những cái... Kia yêu nghiệt nhược! Ngươi”

Nam tử nói đến đây, thanh âm bỗng nhiên im bặt mà dừng, bởi vì xa xa Dương Diệp đã biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang tê liệt không gian hướng phía hắn hung ác gai mà đến.

Cho tới nay, Dương Diệp đều không thích tại chiến đấu lúc cùng đối thủ lải nhải nói nhảm một đống lớn. Đây là chiến đấu, đây là cuộc chiến sinh tử đấu. Nói nhiều như vậy có ý nghĩa sao? Với hắn mà nói, không có ý nghĩa, một điểm ý nghĩa đều không có, nói nhiều như vậy, cũng chỉ là tại lãng phí thế giới mà thôi. Ai còn sống, mới là có ý nghĩa sự tình.

Xa xa, gặp Dương Diệp như thế hùng hổ dọa người, nam tử thần sắc dữ tợn lên, cũng không tại nói nhảm, tay phải nắm chặt chuôi đao, sau đó mãnh liệt mà đối với Dương Diệp cách không tựu là bổ một phát.

Xùy~~!

Một đạo đinh ốc đao khí trực tiếp phá vỡ mà ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xoắn nát bấy.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không dám khinh thị đạo này đinh ốc đao khí, lập tức tướng Táng Thiên cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm tựu là chém xuống một cái.

Oanh!

Nam tử cái kia đạo đinh ốc đao khí trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm chém vỡ, Dương Diệp tốc độ không giảm, hóa thành một đám kiếm quang lập tức đến nam tử kia trước mặt, đón lấy, hắn lần nữa rút kiếm tựu là chém.

Nam tử hai mắt nhắm lại, chân phải hướng về sau lui nửa bước, hai tay nắm thật chặc đao trong tay, đem làm Dương Diệp kiếm đi vào hắn đỉnh đầu còn có không mấy chục cen-ti-mét lúc, hắn mạnh mà rút kiếm hướng thượng tựu là nhảy lên.

Keng!

Kiếm cùng đao vừa mới tiếp xúc, hai người chung quanh không gian chính là lập tức một hồi kịch liệt kích động, mà nam tử kia tất bị Dương Diệp một kiếm này cho bổ hướng xuống Phương nhanh chóng trụy lạc mà đi. Dương Diệp cũng không có thu tay lại, trái lại nhanh hơn tốc độ của mình, lại để cho kiếm của mình dính sát tại nam tử kia đao trong tay thượng.

Hai người tự trong tinh không dùng tốc độ cực nhanh hướng phía phía dưới nhanh chóng trụy lạc, tại Dương Diệp áp bách dưới, nam tử trường đao trong tay đã bắt đầu xuất hiện một chút vết rạn.

Nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lúc này, hắn đã bị Dương Diệp lực lượng đè ở, căn bản rút không được thân, hơn nữa, tại Dương Diệp lực lượng áp bách dưới, hắn đao trong tay đã xuất hiện rất nhiều vết rạn, không cần phải nói, đao rất nhanh cũng sẽ bị Dương Diệp lực lượng cho chấn vỡ, mà khi đao bị chấn nát một khắc này, thì ra là hắn cái chết thời điểm.

Niệm đến tận đây, nam tử trong mắt bỗng nhiên hiện lên một vòng quyết tuyệt, chỉ thấy hắn bỗng nhiên triệt hồi rồi lực lượng của mình, sau đó thân thể hướng bên cạnh có chút lệch lạc.

Đem làm nam tử triệt hồi chính mình lực lượng cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp tướng nam tử đao cho chấn vỡ, kiếm thuận thế hướng phía phía dưới chém xuống một cái, bất quá bởi vì nam tử tại triệt hồi chính mình lực lượng một khắc này có chút lệch lạc nguyên nhân, Dương Diệp kiếm không có từ nam tử trên đầu chém xuống một cái, mà là theo nam tử vai trái chỗ chém xuống một cái.

Xùy~~!

Nam tử toàn bộ cánh tay trái trực tiếp mang theo một cỗ máu tươi đã bay đi ra ngoài!

Mà ở nam tử cánh tay trái bay ra ngoài cái kia một cái chớp mắt, nam tử tay phải dùng chưởng là đao đối với Dương Diệp bên hông mạnh mà tựu là chém.

Xùy~~!

Một đạo đao khí trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp phần bụng

Thoáng qua, hai người ngừng lại, lúc này, hai người đã cách xa nhau 300 trượng khoảng cách.

Dương Diệp phần bụng có một đạo vết đao, huyết tại lưu, bất quá lưu càng ngày càng ít; Xa xa, nam tử toàn bộ cánh tay trái không thấy rồi, huyết đã ở lưu, mà hắn thì là càng chảy càng nhiều.

Không trung, Dương Diệp nhìn thoáng qua bụng của mình, không thể không nói, đối với ở trước mắt nam tử thực lực cùng phần này quyết tuyệt, hắn hay là rất tán thưởng đấy. Đối phương tại loại này tình cảnh xuống, có thể tại làm sao ngắn ngủi thời gian liền làm xuất từ tổn hại một tay đến thoát thân quyết định, phần này tâm tính cùng phách lực (*), tuyệt không phải người thường sở hữu tất cả.

Không cần phải nói, trước mắt vị này khẳng định cũng là một vị thân kinh bách chiến qua người.

Không trung, yên lặng một cái chớp mắt.

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị muốn xuất thủ lúc, nam tử kia tay phải bỗng nhiên hướng phía trước nắm chặt, một thanh năng lượng biến thành năng lượng trường đao xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, hắn chân phải như là hoa cày bình thường hướng về sau lui mấy chục cen-ti-mét, sau đó song tay nắm lấy trong tay năng lượng trường kiếm đối với xa xa Dương Diệp cách không tựu là chém!

“Linh Hư trảm!”

Thanh âm rơi xuống rơi xuống, nam tử nắm năng lượng trường đao lập tức đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên, bởi vì nam tử bản thể y nguyên còn ở phía xa, đi vào trước mặt hắn nam tử này, căn bản không phải nam tử bản thể, cũng không phải linh hồn thể, mà là một cái năng lượng thể.

Đây là nam tử huyễn hóa ra đến năng lượng thể, tuy nhiên là năng lượng thể, nhưng là trong đó uy lực nhưng lại cực kỳ, vừa xong Dương Diệp trước mặt, cái kia trong đó phát ra khủng bố lực lượng liền đem Dương Diệp chấn hướng về sau liền lùi lại rồi tầm mười bước!

Đã siêu việt hư giai đao kỹ!

Dương Diệp không dám khinh thường, Táng Thiên cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm chém.

Oanh!

Kiếm xuất, một đạo tiếng nổ lớn bỗng nhiên trong tinh không vang vọng mà lên.

Bành!

Một đạo trầm đục âm thanh ở giữa sân vang lên, Dương Diệp bị đẩy lui rồi tầm hơn mười trượng.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình kiếm, trên thân kiếm, huyết quang đã ảm đạm rất nhiều.

“Trảm!”

Đúng lúc này, xa xa lần nữa vang lên nam tử thanh âm, đón lấy, nam tử chỗ biến ảo năng lượng thể mang theo một đạo ánh đao đã đi tới rồi Dương Diệp trước mặt, không chỉ như thế, tại đây đạo năng lượng thể sau lưng, còn có sáu đạo năng lượng thể!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, lần này hắn không có lựa chọn rút kiếm, trái lại hai mắt đóng lại, ngay sau đó, một cổ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Đem làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, Dương Diệp lập tức có thể rõ ràng cảm nhận được những cái... Kia năng lượng thể bất kỳ một cái nào chi tiết, tỉ mĩ, đón lấy, trong tay hắn Táng Thiên hướng lên trước mặt nhẹ nhàng đâm một phát, tựu là như vậy đâm một phát, trước mặt hắn một đạo năng lượng thể trực tiếp ầm ầm nghiền nát, đón lấy, kiếm thứ hai đâm ra

Trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, Dương Diệp mỗi một kiếm đâm ra, đối phương sẽ biến mất một đạo năng lượng thể, những... Này năng lượng thể lúc này ở Dương Diệp trước mặt tựu như cùng một cái bọt khí, đâm một phát tựu PHÁ...!

Không đến mấy tức thời gian, nam tử phát ra tới sở hữu tất cả năng lượng thể toàn bộ biến mất.

“Một kiếm phá vạn pháp!”

Xa xa, nam tử sắc mặt có chút khó coi.

Dương Diệp nhìn nhìn kiếm trong tay, khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, trước kia không có thi triển một kiếm phá vạn pháp, là vì nam tử đao khí tốc độ rất nhanh, nhanh đến hắn căn bản không kịp tìm đúng Phương sơ hở phá, nhưng là tại tăng thêm Kiếm Vực về sau, đối phương chỉ cần xuất hiện tại hắn Kiếm Vực ở trong, là hắn có thể có rõ ràng cảm nhận được đối phương mỗi một đạo năng lượng thể là bất luận cái cái gì chi tiết, tỉ mĩ cùng quỹ tích!

Kiếm Vực tăng thêm Kiếm Tâm Thông Minh, hoàn mỹ!

Trừ phi tốc độ của đối phương đạt tới Kiếm Hư hoặc là đui mù nữ cái loại này cấp bậc, bằng không thì hắn đều có thể đơn giản phá chi!

Không nói nhảm, Dương Diệp thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại nam tử kia trước mặt.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, nam tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đẩy lui rồi mấy trăm trượng, tại hắn khóe miệng, có một vòng đỏ thẫm.

Mà đang ở Dương Diệp muốn tiếp tục xuất thủ lúc, xa xa tinh không Truyền Tống Trận bỗng nhiên truyền đến một giọng nói: "Đường đường vũ bảng thứ hai Tô Đao Minh, lại bị hành hạ, thật sự là bi ai."

Thanh âm rơi xuống, một gã hoa bào nam tử tự tinh không Truyền Tống Trận bên trong đi ra, đi ra không ngớt nam tử, còn có một gã mặc màu xanh váy dài nữ tử, cùng với một gã thấp bé nam tử, tại ba người đằng sau, còn có một gã cưỡi một đầu hình dạng như Sói dị thú kiều tiểu nữ tử.

Bốn người đều là hư giả, tăng thêm trước kia cái kia gọi Tô Đao Minh nam tử, tựu là năm tên hư giả.

Bình thường hư giả Dương Diệp tự nhiên không sợ, nhưng vấn đề là trước mắt bốn người này là bình thường hư giả sao?

Bốn người này bất luận cái gì một người cho cảm giác của hắn đều là nguy hiểm đấy, so với kia Tô Đao Minh còn muốn nguy hiểm!

Bốn ánh mắt của người đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía bốn người phía sau, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, kinh hãi nói: "Đó là cái gì"

Bốn người vô ý thức quay đầu nhìn thoáng qua.

Mà lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên rút kiếm chém.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1367: Vũ bảng thứ nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm chém ra, Dương Diệp quay người bỏ chạy.

Dương Diệp rất rõ ràng chính mình lập tức tình cảnh, đối diện năm người, hắn căn bản không có khả năng làm qua, trừ phi là dùng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, hoặc là thi triển chính thức Tinh Thần Hộ Thể Thuật, kể từ đó, ngược lại có thể cùng đối phương năm người liều mạng một phen. Nhưng là, chính thức trảm thiên rút kiếm thuật là cực kỳ tiêu hao huyền khí đấy, hơn nữa, đang thi triển, hắn không chỉ huyền khí muốn khô kiệt, thân thể cũng sẽ bị tiêu hao.

Về phần Tinh Thần Hộ Thể Thuật, đây là một chiêu át chủ bài, hắn không muốn ở chỗ này bạo lộ.

Cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn trốn.

Mất mặt sao?

Dương Diệp tự nhiên không sẽ cảm thấy mất mặt, lúc nào nên liều mạng, lúc nào nên rút lui, hắn phân rất rõ ràng. Hiện ở thời điểm này liều mạng sẽ đem mình chơi tàn, nhưng lại một điểm ý nghĩa đều không có.

Chỉ cần hắn rút lui đến Linh giới sẽ có giúp đỡ, những người này xuất hiện tại Linh giới, không phải đến tìm hắn gây phiền phức tựu là đến tìm U Minh điện đấy. Cho nên, lúc này hắn cùng với U Minh điện đã buộc lại với nhau. Chỉ cần hắn trở lại Linh giới, U Minh điện người tự nhiên sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát.

Dương Diệp không dám khinh thường, tại chém ra một kiếm về sau, liền đem tốc độ của mình thi triển đến rồi cực hạn. Hắn cũng không muốn chính mình bị đối phương ngăn lại, sau đó bị đối phương năm người vây công.

Bất quá, Dương Diệp còn không có chạy ra ngàn trượng, hắn tựu ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn xuất hiện một cái dị thú.

Dị thú hình dạng như Sói, hình thể cũng không phải rất lớn, trường chỉ có không đến hai trượng, cao cũng không quá đáng hơn một trượng, nhưng nhìn bắt đầu rất kiện ↖ o lớn, toàn thân văn vê là phình đấy, tràn đầy lực lượng cảm giác. Dị thú móng vuốt hơi dài, khoảng chừng mấy chục cen-ti-mét, mỗi một cùng đều sắc bén như là lưỡi đao, chỉ là nhìn xem đều cảm thấy sắc bén.

Tại đây dị thú trên lưng, ngồi một nữ tử, nữ tử niên kỷ thoạt nhìn cũng không lớn, dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, cùng nàng tọa hạ dị thú hoàn toàn không thành có quan hệ trực tiếp, tại nữ tử trong tay, nắm một chân màu đỏ thẫm roi dài.

Dương Diệp thần sắc là ngưng trọng đấy, bởi vì trước mắt cái này một người một thú tốc độ quá là nhanh. Hắn vừa rồi đã đem chính mình tốc độ tăng lên đến mức tận cùng, tăng thêm hắn còn có Thuấn Không Chi Dực, tốc độ của hắn cực nhanh, coi như là Bán Thần đều đừng muốn tại trong thời gian ngắn đuổi theo hắn. Nhưng mà, đối phương nhưng vẫn là trong nháy mắt tựu ngăn cản hắn.

Nói cách khác, tốc độ của đối phương là viễn siêu hắn đấy.

“Chơi loại này xiếc!”

Lúc này, Dương Diệp sau lưng truyền đến một giọng nói.

Dương Diệp quay người nhìn lại, nói chuyện chính là tên kia hoa bào nam tử. Nam tử niên kỷ thoạt nhìn không lớn, dung mạo anh tuấn, khí độ bất phàm, quanh thân tản ra nhàn nhạt lưu quang; Tại nam tử bên trái, là tên kia thanh váy nữ tử, nữ tử thoạt nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi, tướng mạo cực đẹp, tại nàng trên cánh tay, phủ lấy một cái màu xanh đậm Ngọc Hoàn.

Mà ở nam tử bên phải, thì là một gã thấp bé nam tử, nam tử dáng người rất thấp, chỉ có người thành niên một nửa cao, lớn lên có chút thô cuồng, tại trên bả vai hắn, khiêng một cái thiết chùy, rất dài, là hắn thân cao ít nhất gấp ba.

Mà ở người này thấp bé nam tử bên cạnh, thì là cái kia gãy một cánh tay Tô Đao Minh.

“Ngươi chính là Dương Diệp a!”

Hoa bào nam tử nhạt âm thanh nói: “Có thể vững vàng ngăn chặn Tô Đao Minh, thực lực xác thực rất không tồi. Không nghĩ tới Linh giới ra ngươi bực này thiên tài, lần này trở về, ngược lại là thú vị rồi.”

“Ngươi là Linh giới người!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Hoa bào nam tử nói: “Ta xác thực là từ Linh giới đi ra đấy, bất quá, hiện tại ta đã không phải là Linh giới người. Nếu như không là vì ngươi cùng U Minh điện những nữ nhân kia, ta đời này khả năng cũng sẽ không tại trở về Linh giới.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta có chút không rõ.”

Hắn xác thực rất nghi hoặc, những người này đến tìm U Minh điện người, hắn ngược lại là có thể lý giải, bởi vì Minh Nữ đã từng nói qua, có người muốn đối phó các nàng. Nhưng là, những người này nhưng lại liền hắn đều nhằm vào, vậy thì có chút không bình thường rồi, dù sao hắn không phải U Minh điện người. Mà ở cửu gia của hắn bên trong, tạm thời cũng chỉ có Thủ Hộ Giả liên minh.

Mà những người này hiển nhiên không phải Thủ Hộ Giả liên minh gọi tới đấy, Thủ Hộ Giả liên minh nếu có cái kia năng lực, Bạch Lộc Thư Viện cùng Thanh Châu khẳng định sớm đã bị diệt đi.

Những người này tuy nhiên cũng chỉ là hư giả, nhưng là, thực lực của những người này đã vượt qua một ít Bán Thần.

Chính thức thiên tài cùng yêu nghiệt, là không thể dùng lẽ thường đến cân nhắc đấy.

“Không rõ?”

Hoa bào nam tử nhẹ cười cười, sau đó nói: “Dùng thực lực ngươi bây giờ, có lẽ nghe qua Đại Thế Giới. Không lâu, Đại Thế Giới thượng có người ban bố một cái nhiệm vụ, nhiệm vụ này tựu là, ai giết U Minh điện người, có thể đạt được đi thông Đại Thế Giới hai Trương giấy thông hành. Đại Thế Giới giấy thông hành, chậc chậc, ai có thể cự tuyệt?”

“Đại Thế Giới giấy thông hành!” Dương Diệp chân mày cau lại, “Cái kia là vật gì?”

“Ngươi vậy mà không biết!”

Hoa bào nam tử trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, lập tức nói: “Chúng ta cái này phiến vũ trụ, Đại Thế Giới chỉ có một, nơi đó là sở hữu tất cả tu luyện giả Thiên Đường, bởi vì chỗ đó không chỉ linh khí càng đầy đủ, còn có càng cao tầng thứ tử khí, chỉ cần đi nơi nào, thực lực của chúng ta sẽ bay qua tăng lên. Bất quá, Đại Thế Giới cũng không phải tất cả mọi người có thể đi lên, muốn muốn đi lên, trừ phi nắm giữ rất nhiều cái thế giới.”

Nói đến đây, hoa bào nam tử nhẹ cười cười, nói: “Trừ đó ra, còn có cái đường tắt, cái kia chính là giấy thông hành, Đại Thế Giới một ít thế lực to lớn hàng năm sẽ có được một ít danh ngạch, thì ra là có thể cho hạ vị diện người đi lên Đại Thế Giới danh ngạch. Bất quá, người bình thường căn bản không cách nào đạt được. Nhưng là hiện tại, ở trên có người ban bố nhiệm vụ, ai có thể có giết U Minh điện người, ai là có thể đạt được một trương giấy thông hành.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào nam tử, nói: “Phải hay là không ở trên có người cũng ban bố một cái nhiệm vụ, chỉ cần ai giết ta, có thể đi lên?”

“Thông minh!”

Hoa bào nam tử cười nói: “Hơn nữa, ngươi còn phi thường đáng giá, bởi vì giết ngươi, có thể đạt được năm cái giấy thông hành, so giết U Minh điện người còn muốn cao.”

Nói đến đây, hắn đánh giá một Dương Diệp, nói: “Dương Diệp, ta có chút hiếu kỳ, hiếu kỳ Đại Thế Giới thậm chí có người muốn giết ngươi, chẳng lẽ ngươi đắc tội qua Đại Thế Giới người, hoặc là thế lực?”

Dương Diệp tự nhiên biết là ai muốn giết hắn rồi.

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp thần sắc dần dần băng lạnh xuống, ngoại trừ Mạt Tiểu Lãnh, hắn tại Đại Thế Giới căn bản không có cừu nhân. Hắn không nghĩ tới đối phương không chỉ cường hành mang đi Tử nhi cùng Tiểu Bạch, còn phái người tới giết hắn.

Tiểu Bạch, Tử nhi!

Nghĩ đến cả hai, Dương Diệp trong mắt lập tức sát ý chớp động, vẫn còn như thực chất. Tuy nhiên đui mù nữ nói cái kia Thần Phong tộc không dám tổn thương các nàng, nhưng là ai dám cam đoan?

Hắn hiện tại cuối cùng hối hận sự tựu là lúc trước không có không tiếc bất cứ giá nào chém giết sạch Mạt Tiểu Lãnh!

“Tốt rồi, ta không muốn lãng phí thời gian.”

Lúc này, hoa bào nam tử nói: “Giải quyết ngươi, chúng ta còn muốn đi tìm U Minh điện người, bằng không thì, đi trễ, đợi sẽ thế giới khác tên điên liền chạy đến.”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, nói: “Giết.”

XÌU... UU!!

Hoa bào nam tử âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, tại Dương Diệp sau lưng tên kia kỵ yêu thú nữ tử nắm tay trong roi mạnh mà hướng phía Dương Diệp tựu là vung lên, roi dài mang theo một đạo thiểm điện lập tức đi tới Dương Diệp sau lưng.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, Táng Thiên xuất hiện ở trên tay hắn, sau đó hắn quay người mạnh mà tựu là bổ một phát.

Bành!

Nàng kia trong tay roi dài trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đánh bay, Dương Diệp nhưng lại không có thừa thắng xông lên, mà là thân hình lóe lên, hướng phía xa xa kích bắn đi. Nhưng mà Dương Diệp vừa bay ra trăm trượng, một cái Ngọc Hoàn chính là bỗng nhiên xuất hiện ở tiền phương của hắn, ngay sau đó, một đạo cự đại chùm tia sáng tự trong đó điện xạ mà ra!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía cái kia cột sáng đâm tới.

Xùy~~!

Đạo kia màu xanh da trời chùm tia sáng trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho chém thành rồi hai nửa, Dương Diệp tốc độ không giảm, tiếp tục hướng phía xa xa kích bắn đi. Bất quá, hắn còn chưa đi ra trăm trượng, một cái màu đỏ thẫm tay chính là tự trước mặt hắn không gian cho chui ra, sau đó cái này màu đỏ thẫm kiết cầm thành quyền, hướng phía hắn một quyền oanh đến!

Cái tay này xuất hiện quá đột ngột, bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp chỉ có thể lựa chọn ngạnh kháng, trong tay Táng Thiên mạnh mà hướng trước mặt bổ một phát.

Oanh!

Cái con kia tay số đỏ kịch liệt run lên, rạn nứt ra, bất quá Dương Diệp cũng là bị chấn địa hướng về sau lui tầm hơn mười trượng. Mà lúc này, trong tràng năm người đưa hắn bao vây lại.

“Tốt một cái Dương Diệp!”

Hoa bào nam tử tay phải chậm rãi nắm chặt thành quyền, “Thế giới khác không dám nói, tại chúng ta Linh giới, kiếm của ngươi đạo tuyệt đúng là thứ nhất. Hơn nữa, ngươi tốc độ này cũng là mau đến dọa người, nếu như không phải tiểu khinh cùng nàng Ma ảnh Sói, chúng ta hôm nay khả năng thật đúng là giết không được ngươi, dù sao, chúng ta có thể chạy bất quá ngươi!”

Nói xong lời cuối cùng, hoa bào nam tử trong thanh âm mang lên rồi một tia trào phúng, hiển nhiên, Dương Diệp trốn lại để cho hắn có chút xem thường.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Không biết các hạ xưng hô như thế nào?”

“Hoa Thiên nguyên.”

Hoa bào nam tử nhạt âm thanh nói: “Ngươi khả năng chưa từng nghe qua, bất quá, ngươi khẳng định nghe qua Linh giới vũ bảng thứ nhất, vũ bảng thứ nhất tựu là ta.”

Vũ bảng thứ nhất!

Dương Diệp khóe mắt hơi nhảy, hắn không nghĩ tới trước mắt nam tử này dĩ nhiên cũng làm là Linh giới vũ bảng thứ nhất. Lúc này, hoa bào nam tử lại nói: “Đương nhiên, Linh giới cái này cái gọi là vũ bảng, tựu tính toán thứ nhất đều không có gì ý nghĩa. Ngươi có lẽ nghe qua Long bảng, ta đập thứ mười lăm, bên cạnh ta ba vị này, đều là trước hai mươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Long bảng mười lăm, ân, giống như rất lợi hại bộ dạng. Chỉ là, các ngươi năm đánh một, như vậy không tốt lắm đâu? Có phải nói, các ngươi Long bảng thượng bài danh đều dựa vào quần ẩu đánh đi ra hay sao?”

Hoa Thiên nguyên nhẹ cười cười, “Ta biết rõ ngươi muốn cùng chúng ta đơn đả độc đấu, nhưng là, ta sẽ không cho ngươi cơ hội này, không phải chúng ta sợ ngươi, mà là chúng ta thời gian đang gấp.”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước một bước bước ra, đi thẳng tới rồi Dương Diệp trước mặt, sau đó đối với Dương Diệp một ngón tay điểm ra.

Vạch, một cổ kinh khủng lực lượng tự hắn đầu ngón tay đổ xuống mà ra, trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, lập tức kiếm nhập cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài.

Lúc này đây, cái kia hoa bào nam tử bọn người không có ở nói nhảm, thân hình khẽ động, toàn bộ hướng phía vọt tới.

Nhưng mà rất nhanh, bọn hắn toàn bộ lại ngừng lại.

Bởi vì Dương Diệp trong tay xuất hiện một thanh mới kiếm, sau đó Dương Diệp chuôi kiếm nầy đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ).

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Đây là hoa bào nam tử bọn người lúc này cảm giác!

Nắm chuôi kiếm, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hoa bào nam tử bọn người, nhe răng cười nói: “Đến ah, các ngươi không phải là rất lợi hại sao? Ra, ai tới trước?”

“Ta đến!”

Lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1368: Vậy thì xấu hổ rồi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm là từ nơi không xa tinh không Truyền Tống Trận truyền đến đấy.

Ánh mắt mọi người đều nhìn về rồi tinh không Truyền Tống Trận, chỗ đó, Tinh Quang chớp động, rất nhanh, một gã mặc thanh trường bào màu trắng nam tử tự trong đó đi ra.

“Giang Nguyệt Trần!”

Nhìn thấy người này nam tử, Hoa Thiên nguyên bọn người sắc mặt trầm xuống, trong mắt mang theo một tia kiêng kị. Bởi vì cái này Giang Nguyệt Trần tại Long bảng thượng bài danh thứ mười ba!

Mười ba!

Hắn bài danh mười lăm, đừng nhìn đối phương chỉ so với hắn cao hai gã, nhưng là, ở trong đó chênh lệch thế nhưng mà cực lớn đấy. Tiến vào Top 10 năm về sau, muốn phía trước tiến một gã, cái kia thị phi Thường Phi thường khó khăn đấy. Ví dụ như hắn, hắn đứng ở mười lăm đã rất nhìu năm rồi. Hắn có nghĩ qua tại tiến một gã, nhưng là năm nay từ chưa thành ưu khuyết điểm.

Đừng nói tiến đệ thập tứ, tựu là hắn vị trí của mình có nhiều lần thiếu chút nữa không có bảo trụ!

Cho nên, tại nhìn thấy Giang Nguyệt Trần lúc, Hoa Thiên nguyên bọn người thần sắc đề phòng... Mà bắt đầu.

“Hoa Thiên nguyên?”

Giang Nguyệt Trần ánh mắt đã rơi vào Hoa Thiên nguyên trên người, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Không nghĩ tới ngươi đến rất nhanh đấy, còn mang người cùng đi, cũng thế, dùng thực lực của ngươi, nếu như không nhiều lắm gọi điểm người đến, đây không phải là đi tìm cái chết sao?”

Hoa Thiên nguyên nhạt âm thanh nói: “Ngươi ngược lại là đến rất nhanh!”

“Không khoái không được ah!”

Giang Nguyệt Trần cười nói: “Hiện tại, không biết bao nhiêu người hướng Linh giới chạy đến đây này.” Nói xong, hắn nhìn về phía rồi một bên Dương Diệp, nói: “Hắn tựu là Dương Diệp a.”

“Vâng!” Hoa Thiên nguyên nói.

Giang Nguyệt Trần cười nói: “Thứ tự đến trước và sau, các ngươi muốn giết không? Không giết lời mà nói..., người này đầu tựu là của ta.”

Hoa Thiên nguyên nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, ánh mắt tại Dương Diệp kiếm trong tay thượng dừng lại thoáng một phát, trầm mặc một hồi, hắn lắc đầu, nói: “Ngươi muốn thì lấy đi!” Nếu như không có Giang Nguyệt Trần tại, hắn ngược lại là muốn đụng một cái, nhưng là, Giang Nguyệt Trần ở chỗ này, tựu tính toán hắn đã giết Dương Diệp, đối phương khả năng cũng sẽ đem Dương Diệp đầu người mang đi.

Hơn nữa, Dương Diệp cũng không phải một người đơn giản vật, cái này Giang Nguyệt Trần muốn giết Dương Diệp, khẳng định cũng cần phí một phen tâm tư, nếu như có thể lưỡng bại câu thương, vậy thì càng tốt hơn. Cho nên, hắn quyết định tạm thời rời khỏi, lại để cho Giang Nguyệt Trần cùng Dương Diệp liều.

“Ta đây tựu không khách khí!”

Giang Nguyệt Trần cười cười, nói: “Ta biết rõ tính toán của ngươi, ngươi là muốn cho ta cùng hắn lưỡng bại câu thương, sau đó ngồi thu ngư ông thủ lợi, bất quá, ngươi nhất định thất vọng rồi. Bởi vì, đối phó hắn, ngươi cảm thấy ta cần tốn hao quá lớn khí lực sao?”

Hoa Thiên nguyên không nói gì.

Giang Nguyệt Trần nhẹ cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Không nghĩ tới đầu của ngươi như vậy đáng giá, năm cái giấy thông hành, chậc chậc, ta dùng một trương, còn lại cầm lấy đi bán, số ít cũng có thể bán cái mấy trăm vạn miếng tiên tinh thạch ah. Cho nên”

“Ngươi đã mang đến bao nhiêu tiên tinh thạch?” Dương Diệp bỗng nhiên đã cắt đứt Giang Nguyệt Trần lời nói.

Giang Nguyệt Trần hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, lúc này Dương Diệp lại nói: “Được rồi, ta tự mình tới xem!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cầm kiếm mạnh mà nhổ.

Ông!

Một đạo chói tai kiếm minh thanh bỗng nhiên tại đây trong tinh không vang vọng mà lên, ngay sau đó, phòng ngự trong vòng vạn dặm không gian trực tiếp rạn nứt ra, thoáng qua, cái kia rạn nứt không gian ầm ầm vỡ vụn, trong tràng trong chốc lát biến thành một mảnh đen kịt.

Hết thảy phảng phất đều bất động.

Không biết đã qua bao lâu, không gian chung quanh dần dần khôi phục.

“Một vạn, một vạn một, một vạn hai, một vạn ba”

Trong tràng, đột nhiên vang lên một giọng nói.

Một bên, Hoa Thiên nguyên bọn người sửng sốt hồi lâu, sau đó hướng cái kia Giang Nguyệt Trần vị trí nhìn lại, lúc này, chỗ đó đã không có Giang Nguyệt Trần. Năm người lần nữa sững sờ, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp chính nắm một cái nhẫn đang đếm, “Một vạn ngày mồng một tháng năm vạn bảy lượng vạn”

Một lát sau, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cũng không tệ lắm, hai vạn miếng tiên tinh thạch.”

Một bên, Hoa Thiên nguyên bọn người thần sắc đã không phải là ngưng trọng, mà là có chút khó coi rồi. Tại trong mắt mọi người, ngoại trừ khiếp sợ, còn có nồng đậm kiêng kị chi sắc.

Một kiếm!

Dương Diệp một kiếm đập phát chết luôn rồi Long bảng thượng bài danh thứ mười ba Giang Nguyệt Trần!

Chỉ dùng một kiếm!

Hoa Thiên nguyên đợi trong lòng người đã bị rung động tột đỉnh! Đặc biệt là cái kia trước kia cùng Dương Diệp giao thủ Tô Đao Minh, lúc này hắn đã không phải là rung động, mà là hoảng sợ. Thử nghĩ, nếu như trước kia Dương Diệp cùng hắn đại chiến lúc sử xuất một kiếm này, vậy hắn hiện tại đoán chừng đã là thần hồn câu diệt rồi. Một kiếm này, đừng nói một cái hắn, mười cái hắn cũng đỡ không nổi!

Xa xa, Dương Diệp tướng nạp giới thu vào, sau đó phải tay nắm lấy kiếm tổ tướng hắn đâm vào cổ trong vỏ, đón lấy, hắn nhìn về phía một bên Hoa Thiên nguyên bọn người, “Các ngươi có hay không ai muốn đến hay sao?”

Hoa Thiên nguyên bọn người không nói gì, ai dám lên đây? Không người nào dám! Cho dù là trong năm người mạnh nhất Hoa Thiên nguyên cũng không dám!

Hay nói giỡn, một kiếm kia liền bài danh mười ba Giang Nguyệt Trần đều có thể đập phát chết luôn, bọn hắn như thế nào chống đở được?

“Không có người đến?”

Dương Diệp nhìn lướt qua Hoa Thiên nguyên bọn người, sau đó nói: “Ta đi đây.” Nói xong, Dương Diệp hướng xa xa đi đến.

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có như trước kia đào tẩu lúc như vậy gấp, trái lại đi vô cùng chậm, giống như tựu là đang đợi Hoa Thiên nguyên bọn người đuổi theo tựa như.

“Thật sự lại để cho hắn đi?”

Hoa Thiên nguyên bên cạnh, Tô Đao Minh trầm giọng nói: “Hắn sở dĩ có thể chém giết Giang Nguyệt Trần, là vì trong tay hắn kiếm cùng kiếm kỹ kia, kiếm kỹ kia khủng bố như thế, tiêu hao thật lớn, nếu như ta không có đoán sai, hắn lúc này trong cơ thể khẳng định đã không có huyền khí, hoặc là nhận lấy cái gì cắn trả, nếu như chúng ta đồng loạt ra tay, nhất định có thể đánh chết hắn. Chỉ cần giết hắn, chúng ta có thể mỗi người đạt được một trương giấy thông hành!”

Giấy thông hành!

Nghe được ba chữ kia, Hoa Thiên nguyên bốn người trong mắt đều là hiện lên một tia hào quang, bọn hắn lần này tới Linh giới, tựu là hướng về phía đại thế. Giới giấy thông hành đến đấy, hiện tại, chỉ cần giết Dương Diệp, bọn hắn là có thể mỗi người đạt được một trương giấy thông hành!

Thay lời khác mà nói, giấy thông hành ngay tại trước mặt bọn họ!

Hoa Thiên nguyên bọn người nhìn nhau rồi liếc, năm người nhẹ gật đầu, quyết định bác đánh cược một lần, lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên ngừng lại, nhìn thấy một màn này, vốn chuẩn bị động thủ Hoa Thiên nguyên bọn người lập tức khẽ giật mình, lập tức, bọn hắn không chỉ không có xuất thủ, ngược lại hay là toàn bộ tinh thần đề phòng... Mà bắt đầu. Trước kia Dương Diệp một kiếm kia, bọn hắn thế nhưng mà trả hết nợ tích nhớ rõ!

Tại Hoa Thiên nguyên bọn người đề phòng trong ánh mắt, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hoa Thiên nguyên bọn người, nói: “Các ngươi tới giết U Minh điện điện hạ thu hoạch giấy thông hành, ta muốn nói, các ngươi đối với U Minh điện hiểu rõ không?”

Trầm mặc một hồi, Hoa Thiên nguyên trầm giọng nói: “Kim cương giai thế lực, trong đó mấy vị điện hạ mỗi người đều là thiên tài, thực lực phi phàm.”

“Còn gì nữa không?” Dương Diệp hỏi.

“Đã không có!” Hoa Thiên nguyên nói.

“Cứ như vậy?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Chẳng lẽ không phải như vầy phải không?” Hoa Thiên nguyên hỏi lại.

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc lại một hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được.” Hắn hiện tại rốt cuộc biết trước kia bị kỵ heo thiếu nữ giết chết chính là cái kia Dạ Tầm Hoan, còn có những người trước mắt này vì cái gì dám đến lấy U Minh điện đợi nữ đầu người rồi. Vì cái gì? Bởi vì những người này căn bản không biết U Minh điện thực lực!

Bọn hắn đối với U Minh điện nhận thức tựu là: Kim cương giai thế lực, mấy vị điện hạ thực lực phi phàm chính là như vậy

Nếu như chỉ xem hai điểm này, U Minh điện xác thực không có gì đáng sợ đấy.

Nhưng là, thật sự là thế này phải không?

Khẳng định không phải như vậy!

U Minh điện bản thân cũng không phải là cái này hạ vị diện thế lực, tuy nhiên Dương Diệp không biết các nàng ở lại hạ vị diện rốt cuộc muốn làm cái gì, nhưng là không hề nghi ngờ, hạ vị diện một ít thế lực, ví dụ như trước mắt cái này mấy cái gia hỏa, tại U Minh điện trước mặt, nhất định là không đủ xem đấy. Đui mù nữ một người, cũng đủ để đem những này người biến thành cặn bã cặn bã!

Bất quá, những người này cũng là có uy hiếp đấy. Đương nhiên, tựu cái này mấy cái nhất định là không cách nào uy hiếp được U Minh điện Minh Nữ bọn người đấy, nhưng là lúc này, có rất nhiều rất nhiều thiên tài yêu nghiệt cùng cường giả chạy đến Linh giới. Một khi đui mù nữ bị khiên chế trụ, cái kia những thiên tài này cùng yêu nghiệt đối với Minh Nữ bọn người cũng không phải là một điểm uy hiếp, mà là rất lớn uy hiếp.

Khỏi cần phải nói, trước mắt mấy vị này nếu toàn bộ cùng tiến lên, coi như là hắn đều được chạy. Mà ở phía sau, còn có càng nhiều thiên tài cùng yêu nghiệt chạy đến, nói không chừng liền một ít lão quái vật đều đến. Dù sao cái kia cái gì đại thế. Giới giấy thông hành sức hấp dẫn giống như rất lớn đấy. Ngoại trừ những... Này lão quái vật, cái kia Đại Thế Giới người khẳng định cũng còn có hậu thủ, dù sao những cái... Kia muốn đối phó U Minh điện thế lực là tinh tường U Minh điện thực lực đấy.

Tình huống bình thường mà nói, Minh Nữ đợi nữ có lẽ ly khai đấy, loại này thời điểm, tạm lánh thoáng một phát là tốt nhất, nếu như các nàng đi, những người này khẳng định tìm không thấy các nàng đấy. Nhưng là các nàng cũng không có, Dương Diệp tự nhiên không sẽ cảm thấy là các nàng ngốc. Ở trong mắt hắn xem ra, Minh Nữ bọn người ở lại Linh giới, nhất định là có mục đích gì.

Bởi vì hắn nhớ rõ Minh Nữ đã từng nói qua, các nàng mấy vị điện hạ nguyên bản cũng không phải tại Linh giới, mà bây giờ, những cái... Kia điện hạ đều xuất hiện ở Linh giới!

Trầm mặc mấy tức, Dương Diệp bỗng nhiên chân mày cau lại, thần sắc cũng biến thành có chút trở nên trắng.

Không thể tại ở tại chỗ này!

Trước kia hắn thi triển lần thứ hai trảm thiên rút kiếm thuật, trong cơ thể huyền khí đã khô kiệt, thân thể tiêu hao đến rồi một cái cực hạn, hiện tại hắn chỉ là tại cường chống, tiếp tục chống xuống dưới nhất định sẽ xảy ra vấn đề!

Bất quá Dương Diệp cũng không có lập tức đi ngay, mà là nhìn về phía Hoa Thiên nguyên bọn người, cười nói: “Các ngươi muốn hay không xuất thủ?”

Nghe vậy, Hoa Thiên bọn người nheo mắt, mấy người không nói gì.

“Các ngươi không ra tay, ta đây đã có thể xuất thủ!”

Dương Diệp thần sắc bỗng nhiên băng lạnh xuống, đón lấy, hắn phải tay nắm chặt rồi chuôi kiếm, vận sức chờ phát động, muốn rút kiếm.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hoa Thiên nguyên bọn người sắc mặt đại biến, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại rồi gần ngàn trượng, sau đó mỗi người tế ra rồi huyền khí vòng bảo hộ, hơn nữa liên thủ gia cố rồi trước mặt mình không gian.

Xa xa, Dương Diệp nhưng lại cũng không có đi trở về, trái lại hướng phía Hoa Thiên nguyên bọn người đi đến, thần sắc hắn dữ tợn, trong mắt tràn đầy điên cuồng chi sắc, “Ra, nói cho ta biết, các ngươi ai muốn chết? Ta cam đoan một kiếm giải quyết hắn, không có một điểm thống khổ!”

Hắn tự nhiên là muốn đi đấy, nhưng là, hắn không thể đi, bởi vì, một khi đi, những người này vô cùng có khả năng liên thủ đối với hắn xuất thủ. Hắn hiện tại cùng Hoa Thiên nguyên bọn người tầm đó tựu giống với lò xo, hắn lui một bước, những người này khẳng định sẽ tiến thêm một bước.

Biện pháp duy nhất tựu là bức đi những người này!

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Hoa Thiên nguyên bọn người quả thật có chút đứng không yên.

Dương Diệp một kiếm kia bọn hắn căn bản ngăn không được, như Dương Diệp theo như lời, một kiếm kia chém ai, ai chết!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Hoa Thiên nguyên trầm giọng nói: “Trước rút lui!”

Ngay tại năm người chuẩn bị bỏ chạy lúc, một đạo thanh thúy thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Ngươi rút kiếm ah, ngươi rút kiếm cho ta xem một chút, ta rất muốn biết, một cái không có huyền khí người là phải như thế nào thi triển kiếm kỹ.”

Nghe vậy, Hoa Thiên nguyên bọn người lập tức ngừng lại.

Một bên, Dương Diệp: “”

Vậy thì xấu hổ rồi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1369: Trảm thiên rút kiếm thuật, trảm ai ai chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có chút xấu hổ rồi!

Dương Diệp khuôn mặt có chút co lại, sau đó quay đầu nhìn lại, ở đằng kia tinh không Truyền Tống Trận bên trong, một nữ tử chậm rãi đi ra. Nữ tử đang mặc một bộ bó sát người váy đen, váy dài có phần nhanh, bởi vậy, nữ tử dáng người bị phác hoạ cực kỳ gợi cảm lửa nóng, đặc biệt là cái kia trước ngực một đôi cực đại, bị quần áo chặt chẽ khô lấy, phảng phất hai cái quả cầu sắt giống như, mặc dù dấu diếm thịt, nhưng lại làm cho người có loại muốn đi lên sờ một bả xúc động.

Nữ tử dung mạo không thể nói là nghiêng nước nghiêng thành, nhưng lại rất vũ mị, đặc biệt là cặp kia mắt to, phảng phất sẽ câu người đồng dạng, lại để cho người nhịn không được nhìn nhiều vài lần.

Dương Diệp tự nhiên là không có hào hứng đi thưởng thức nữ tử đấy, hắn bây giờ là suy nghĩ nên làm cái gì bây giờ.

Hắn không biết trước mắt nữ nhân này, nhưng không hề nghi ngờ, cái này nữ khẳng định cũng là vì cái kia giấy thông hành đến đấy. Đối phương có thể liếc xem thấu tình trạng của hắn, cái này đủ để chứng minh thực lực của đối phương.

Chiến?

Dùng một chơi sáu?

Nếu là hắn còn có thể tại rút sáu lần kiếm lời mà nói..., khẳng định phải làm như vậy. Nhưng là, hắn hiện tại đừng nói rút kiếm, tại qua một hồi, hắn liền đi đường đều thành vấn đề rồi. Hơn nữa còn một điều, cái kia chính là khẳng định còn sẽ có ngày càng nhiều người chạy tới nơi này, dám đến Linh giới đấy, khẳng định đều là có có chút tài năng đấy.

Không cần phải nói, mặc kệ ai đến khẳng định đều sẽ không bỏ qua hắn đấy.

Năm cái giấy thông hành ah!

Hắn so U Minh điện Minh Nữ đợi nữ đầu người còn đáng giá!

Hơn nữa hắn bây giờ còn là tàn huyết, cái này cái hấp dẫn, ai có thể cự tuyệt?

"Không rút kiếm sao?"

Lúc này, cái kia váy đen nữ tử bỗng nhiên cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Hoa Thiên nguyên, nói: "Hắn hiện tại đã không có huyền khí, hơn nữa, nếu như ta không có đoán sai, hắn hiện tại tựu là tại cường chống, chỉ cần các ngươi xuất thủ, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Năm cái giấy thông hành tựu ở trước mặt các ngươi, nếu như các ngươi đừng, ta đây có thể cầm."

Hoa Thiên nguyên bọn người nhìn xem váy đen nữ tử, thần sắc là đề phòng đấy.

Trước mắt nữ nhân này bọn hắn cũng không biết, nhưng là, bọn hắn nhưng cũng không dám khinh thị đối phương. Đại Thiên thế giới, có thể vô số người, khinh thị bất cứ người nào hậu quả khả năng tựu là mình chết. Điểm ấy, có lẽ là rất sớm trước kia bọn hắn tựu đã hiểu.

"Như thế nào, không dám cầm?" Váy đen nữ tử bỗng nhiên cười nói.

Hoa Thiên nguyên cười lạnh nói: "Các hạ đánh chính là ngược lại là ý kiến hay, lại để cho chúng ta đi dò xét cái này Dương Diệp, nhìn xem hắn đến cùng còn có... Hay không át chủ bài, mà ngươi lại ở một bên ngồi thu ngư ông thủ lợi. Không thể không nói, ngươi cái này bàn tính đánh chính là rất tốt."

Có lẽ Dương Diệp xác thực là tại cường chống, nhưng là, ai dám cam đoan hắn không có cái khác át chủ bài? Hơn nữa, vạn nhất hắn không phải tại cường chống, còn có rút kiếm năng lực đây không phải không thể nào, bởi vì hắn một mực tại quan sát Dương Diệp, lúc này Dương Diệp biểu hiện ra ngoài cũng quá bình tĩnh chút ít. Cho cảm giác của hắn tựu là Dương Diệp không có sợ hãi!

Bất kể là Hoa Thiên nguyên hay là cái kia váy đen nữ tử, bọn hắn không dám đơn giản xuất thủ thật là bình thường đấy.

Nếu như Dương Diệp là người bình thường, tốt như vậy giết, Đại Thế Giới xảy ra cao như vậy giá tiền sao?

Giấy thông hành tại tốt, cũng phải có mệnh dùng mới được ah!

Bị Hoa Thiên nguyên nhìn thấu, cái kia váy đen nữ tử thần sắc y nguyên không thay đổi, nàng cười cười nói: "Các ngươi đã không ra tay, cái này đầu người đã có thể quy ta Tố Yêu rồi."

http://truyencua t ui.net/ "Tố Yêu!"

Nghe được nữ tử lời mà nói..., Hoa Thiên nguyên bọn người biến sắc, Hoa Thiên nguyên gắt gao nhìn xem váy đen nữ tử, nói: “Ngươi chính là cái từng tại trăm tức nội liền giết ba tên Bán Thần yêu nữ liền Tố Yêu!”

Nghe vậy, cái kia liền Tố Yêu khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Các ngươi nghe qua ta?”

Nghe được liền Tố Yêu thừa nhận, Hoa Thiên nguyên bọn người thần sắc biến thành đề phòng rồi.

Mấy ngàn thế giới, một thiên tài tại chính mình thế giới xưng vương xưng bá, nhưng là đem hắn phóng đi ra bên ngoài, hắn khả năng liền cọng lông đều không tính. Có thể làm cho chính mình danh tự lại để cho thế giới khác đều nghe qua thiên tài, mới thật sự là lợi hại. Không hề nghi ngờ, trước mắt vị này liền Tố Yêu tựu là loại người này. Mà lại để cho hắn nổi danh đúng là nàng đã từng lấy sức một mình độc thiêu ba vị Bán Thần, cuối cùng, cái kia ba vị Bán Thần chết rồi.

Hơn nữa chỉ dùng không đến trăm tức!

Nhất chiến thành danh.

Tuy nhiên Hoa Thiên nguyên bọn hắn có năm người, nhưng là đối với loại này yêu nghiệt, bọn hắn thế nhưng mà không dám có chút chủ quan đấy. Bất quá bọn hắn cũng không sợ, bọn hắn năm người cũng không phải newbie, có lẽ một chọi một đánh không qua đối phương, nhưng là năm cái thêm cùng một chỗ, đối phương tuyệt đối với cũng là phi thường kiêng kị đấy. Bằng không thì, cũng sẽ không đi lên tựu chơi loại này âm mưu, mà là trực tiếp lại để cho bọn hắn lăn.

Một bên, Dương Diệp thần sắc âm trầm, phải nói có chút khó coi. Hắn cảm giác mình là không may đấy, vốn là tặng người, không nghĩ tới đem mình cho vây ở chỗ này rồi. Tại đây, đến một cái so một cái cường, không chuẩn lập tức sẽ lại có người đến, sau đó đối phương lại đây tìm hắn phiền toái. Không cần chờ sẽ, hiện tại cái này gọi là liền Tố Yêu nữ nhân muốn tìm hắn phiền toái.

Liền Tố Yêu chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, cười nói: “Ở trên hoa lớn như vậy thù lao muốn đầu của ngươi, ta có chút hiếu kỳ, đầu của ngươi vì cái gì như vậy đáng giá đâu này? Chẳng lẽ là dùng tiên tinh thạch làm hay sao?”

“Ngươi muốn?” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Liền Tố Yêu cười cười, nói: “Đừng giả bộ như vậy bình tĩnh, ta cũng không phải bị sợ đại đấy. Nếu như là ngươi toàn thịnh thời kỳ, ta thật đúng là muốn cố kỵ một hai, bất quá ngươi bây giờ, ta có thể đánh mười cái!”

Thanh âm rơi xuống, nàng bỗng nhiên trở nên trong suốt mà bắt đầu..., ngay sau đó, vô số đạo mảnh như cây kim lưu quang đột nhiên tự Dương Diệp không gian chung quanh thoáng hiện mà ra, sau đó toàn bộ hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt hiện lên dữ tợn, trong cơ thể vòng xoáy nhỏ xoay tròn, mà đúng lúc này, Dương Diệp khẽ giật mình, lập tức thần sắc buông lỏng.

Oanh

Trong tràng, vang lên từng đạo nổ vang âm thanh. Ước chừng đã qua tầm mười tức, sở hữu tất cả lưu quang biến mất không thấy gì nữa, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Dương Diệp lông tóc không tổn hại!

Một bên, cái kia liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên nguyên bọn người âm trầm xuống, bởi vì có người xuất thủ tương trợ Dương Diệp rồi.

Là ai tương trợ?

Liền Tố Yêu bọn người không biết, nhưng là Dương Diệp biết rõ, đúng là cái kia lúc trước cùng hắn từng có gặp mặt một lần Giới Nữ. Tại vừa rồi hắn muốn xuất thủ lúc, chung quanh hắn xuất hiện một đạo kết giới!

Giới Nữ đến rồi, bất quá cũng không có hiện thân.

“Lăn ra đây!”

Đúng lúc này, một bên liền Tố Yêu bỗng nhiên thần sắc lạnh lẽo, nàng bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, phương viên mấy ngàn trượng nội không gian kịch liệt một hồi kích rung động, nhưng là thoáng qua, cái kia rung rung không gian chính là bình tĩnh lại.

Liền Tố Yêu trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn sắc, nàng lòng bàn tay hướng lên, sau đó mạnh mà hướng xuống khẽ đảo, “Toái diệt!”

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, phương viên vạn trượng nội không gian ầm ầm sụp đổ, trong tràng lập tức một mảnh đen kịt. Ngay sau đó, không gian trong hắc động truyền đến mấy đạo nổ vang âm thanh.

Đã qua không sai biệt lắm mấy tức, trong tràng không gian được chữa trị.

Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người, tại Dương Diệp bên cạnh, nhiều hơn một gã mặc thanh váy nữ tử.

Cái này thanh váy nữ tử dĩ nhiên là là Giới Nữ.

“U Minh điện!”

Một bên, cái kia liền Tố Yêu khóe miệng nhấc lên một vòng cười lạnh, “Ta tựu nói, nhiệm vụ này không có tốt như vậy tiếp. Quả nhiên, tùy tiện đến một cái điện hạ thực lực đều cường hãn vãi đ*i, nếu các ngươi còn lại cái kia chút ít điện hạ đều ra, chậc chậc”

Nói chuyện đồng thời, liền Tố Yêu ánh mắt thỉnh thoảng đang đánh giá lấy bốn phía, hơi có chút đề phòng, hiển nhiên là sợ bốn phía còn có U Minh điện điện hạ.

Giới Nữ không có để ý liền Tố Yêu, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “Vì cái gì không đi?” Nàng trước kia xuất thủ, chính là vì lại để cho Dương Diệp ly khai, nhưng là Dương Diệp nhưng lại không có ly khai.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không thể lưu ngươi một người ở chỗ này!”

Giới Nữ nao nao, lập tức đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Huyền khí khô kiệt, thân thể lực lượng tiêu hao, nguyên lai, ngươi là không có cách nào đi!”

Bị ở trước mặt chọc thủng, dù là Dương Diệp da mặt dày, lúc này cũng không khỏi mặt già đỏ lên. Lúc trước hắn xác thực là muốn đi, nhưng là, như Giới Nữ nói, hắn lúc này đã không có cách nào đi nha. Nếu như không phải hắn nghị lực kinh người, hắn hiện tại ngay cả năng lực đều không có.

Trảm thiên rút kiếm thuật, trảm ai ai chết!

Nhưng là, cái này tiêu hao, hắn bị tổn thương không dậy nổi!

Trong tràng có chút giằng co, liền Tố Yêu giống như là cố kỵ cái gì, không có ở xuất thủ, mà cái kia Hoa Thiên nguyên bọn người đồng dạng là như như. Lúc này bọn hắn đã thấy được một vị U Minh điện điện hạ khủng bố, trong lòng là chính thức đã không có mảy may khinh thị. Không chỉ như thế, bọn hắn cũng đồng dạng cố kỵ bên cạnh liền Tố Yêu.

Mà liền Tố Yêu trong nội tâm kỳ thật đã ở đề phòng Hoa Thiên nguyên bọn người, một chọi một, nàng không sợ chút nào Hoa Thiên nguyên trong năm người là bất luận cái cái gì một người. Nhưng là, Hoa Thiên nguyên bọn người là tổ đội đấy.

Năm người thực lực, tuyệt không so năm vị Bán Thần nhược!

Chính là bởi vì tất cả mọi người lẫn nhau cố kỵ, bởi vậy lúc này cũng không có nhúc nhích tay.

“Chỉ có một mình ngươi đến?” Dương Diệp hỏi. Hắn tự nhiên là huyền khí truyền âm đấy.

“Bằng không thì đâu này?” Giới Nữ nói. Nàng cũng là huyền khí truyền âm.

“Người ta nhiều người như vậy đâu rồi, các nàng tựu lại để cho một mình ngươi đến?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Ngươi nghĩ sai rồi!”

Giới Nữ nói: “Ta không phải theo Linh giới chạy đến đấy, mà là theo Ngoại Vực chạy về Linh giới, vừa vặn đụng phải ngươi, sau đó tựu xuất thủ. Các nàng tại Linh giới, căn bản không biết chúng ta ở chỗ này gặp địch nhân.”

Dương Diệp ngây ngẩn cả người, sửng sốt rất lâu, hắn yết hầu lăn lăn, “Minh Nữ các nàng hiện tại còn không biết chúng ta xảy ra chuyện, nói cách khác, hai người chúng ta muốn đánh người ta sáu cái?”

“Là một cái đánh bọn hắn sáu cái!” Giới Nữ nhạt âm thanh nói.

“Một mình ngươi đánh thắng được sao?” Dương Diệp hỏi.

Giới Nữ nhìn một Dương Diệp, “Là ngươi theo chân bọn họ đánh, ta muốn chạy.”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, một bên liền Tố Yêu bỗng nhiên nhìn về phía một bên Hoa Thiên nguyên, nói: “Mọi người lẫn nhau cố kỵ, đổi lấy kết quả đơn giản hai chủng, một là hai người bọn họ đào tẩu, hai là kéo dài tới thêm nữa... Người lại tới đây, bất kể là loại nào kết quả, đối với chúng ta đều không có chút nào chỗ tốt. Cho nên, ta cảm thấy được chúng ta có thể liên thủ trước giải quyết bọn hắn, về phần đến lúc đó làm sao phân phối, chúng ta đến lúc đó đang nói. Ngươi cảm thấy thế nào?”

Nghe được liền Tố Yêu lời mà nói..., Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này có hung hăng càn quấy đấy, nói loại lời này vậy mà đều bất truyền âm. Đây là đối với hắn cùng Giới Nữ miệt thị ah!

Giới Nữ thần sắc bình tĩnh, không có gì khác thường.

Xa xa, Hoa Thiên nguyên trầm mặc mấy tức, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể.” Liền Tố Yêu theo như lời đấy, kỳ thật cũng là hắn muốn nói đấy.

Nhìn thấy Hoa Thiên nguyên đáp ứng, liền Tố Yêu nói: “Xuất thủ!”

Thanh âm rơi xuống, liền Tố Yêu biến mất ngay tại chỗ.

“Dương Diệp là tàn huyết, trước đoạt đầu của hắn!”

Hoa Thiên nguyên thanh âm tại bên cạnh hắn bốn người trong đầu vang lên, đón lấy, năm người hướng phía một bên Giới Nữ cùng Dương Diệp vọt tới

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1370: Ta nhanh ép không được rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì cái gì đoạt Dương Diệp đầu người?

Rất đơn giản, Dương Diệp đầu người đáng tiền nhất, người ta khai mở giá cả cao nhất, giết một cái đỉnh năm cái U Minh điện điện hạ. Chỉ cần đoạt rồi Dương Diệp đầu người, bọn hắn một người có thể đạt được một cái, kể từ đó, bọn hắn lần này tới mục đích thì đến được rồi. Hơn nữa, lúc này Dương Diệp rõ ràng cho thấy tàn huyết, thật sự là tốt nhất giết thời điểm!

Cái kia liền Tố Yêu mục tiêu cũng là Dương Diệp, đồng dạng, Dương Diệp đầu người đáng tiền nhất, cũng là tốt nhất giết.

Chỉ cần lấy Dương Diệp đầu người, nàng sẽ xoay người rời đi.

U Minh điện người không phải người bình thường, nàng cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng U Minh điện vị này điện hạ, nhưng là, nàng có nắm chắc giết chết lúc này Dương Diệp.

Phát giác được sáu người khí tức đều khóa tại trên người mình, Dương Diệp thần sắc lập tức trầm xuống. Không thể không nói, cái này Mạt Tiểu Lãnh chiêu này còn là phi thường lợi hại đấy, đã có cái này cái gọi là giấy thông hành, cái này hạ vị diện thế giới những người này còn không mỗi ngày đến đuổi giết hắn? Đừng nói cái này tuổi trẻ một đời, chỉ sợ một ít lão quái vật cũng đã tại đánh chủ ý của hắn rồi.

Đương nhiên, hắn hiện tại cần lo lắng không phải những cái... Kia lão quái vật, mà là những người trước mắt này.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Giới Nữ, đối phương cũng không có xuất thủ ý tứ. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, sau đó bắt đầu vận chuyển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, hắn tự nhiên không phải muốn thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, mà là muốn triệu hoán Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể, tuy nhiên loại này thời điểm không thích hợp dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể cho mình dùng, dù sao lúc này hắn thân thể đã tiêu hao đến rồi một cái cực hạn, tại cường hành vận dụng lực lượng, cái kia đợi tí nữa có thể cũng không phải là lực lượng tiêu hao đơn giản như vậy.

Nhưng là, hắn lúc này chỉ có thể làm như vậy.

Giới Nữ bản thân tựu không am hiểu solo, huống chi lúc này đối diện còn có sáu người!

Về phần Cùng Kỳ, lúc trước hắn cũng đã kêu lên rồi. Thằng này nhưng lại không có chút nào đáp lại, hắn không rõ ràng lắm đối phương là tại tiêu hóa Hắc Long năng lượng, hay là đang ngủ, dù sao hắn biết rõ, thằng này tạm thời là dựa vào không lên.

Ngay tại Dương Diệp muốn dẫn Tinh Thần Chi Lực nhập vào cơ thể lúc, một đạo cột sáng đột nhiên từ phía dưới phóng lên trời, cột sáng tốc độ cực nhanh, lập tức chính là đi tới Dương Diệp bọn người trước mặt, sau đó hướng phía cái kia liền Tố Yêu bọn người oanh tới.

Đột nhiên xuất hiện biến cố làm cho liền Tố Yêu bọn người sắc mặt lập tức biến đổi, bất quá sáu người lại không lộ ra bối rối, sáu người ngay ngắn hướng xuất thủ, lập tức liền đem đạo kia chùm tia sáng cho chấn vỡ.

Song khi chùm tia sáng bị chấn nát về sau, trước mặt bọn họ Dương Diệp cùng Giới Nữ nhưng lại đã biến mất ở phía xa.

“Truy!”

Liền Tố Yêu thanh âm rơi xuống, chân phải hướng phía trước nhẹ nhẹ một chút, sau đó hắn trực tiếp xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài, tốc độ nhanh có chút dọa người. Cái kia Hoa Thiên nguyên bọn người cũng không do dự, năm người thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp cùng Giới Nữ đuổi tới.

Liền Tố Yêu bọn người tướng tốc độ của mình tăng lên đến mức tận cùng, cùng Dương Diệp cùng với Giới Nữ ở giữa khoảng cách là càng ngày càng gần.

Tại Dương Diệp bên cạnh là Giới Nữ, lúc này hắn đang bị Giới Nữ cầm lấy, mà ở hai người bọn họ phía trước cách đó không xa còn có một nữ tử, cô gái này Dương Diệp bái kiến, không chỉ bái kiến, còn cùng đối phương phát sinh qua xung đột.

Cô gái này đúng là cái kia Quang Nữ.

“Ngươi thông tri các nàng rồi hả?” Dương Diệp hỏi.

Giới Nữ nhẹ gật đầu.

“Như thế nào chỉ một cái?” Dương Diệp lại hỏi. Nếu như Minh Nữ Yên Nữ còn có cái kia kỵ heo gia hỏa đều đến lời mà nói..., bọn hắn bên này là hoàn toàn không cần sợ cái kia liền Tố Yêu bọn người đấy, thậm chí, tựu là tiêu diệt cái này liền Tố Yêu bọn người cũng không phải việc khó gì.

Giới Nữ trầm giọng nói: “Ta cần phải nhanh một chút hồi trở lại Linh giới.”

“Đến cùng chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp trầm giọng hỏi, lúc này hắn mới phát hiện, cái này Giới Nữ thần sắc rất ngưng trọng.

Giới Nữ lắc đầu, không nói lời nào,

Dương Diệp nhìn thoáng qua Giới Nữ, cũng không đang hỏi, cái này

U Minh điện rất thần bí đấy, các nàng tại đây Linh giới nhất định là đang làm cái gì sự. Chỉ là hắn không biết các nàng đến cùng đang làm cái gì, bất quá xem bộ dạng như vậy, khẳng định không phải một chuyện nhỏ, bằng không thì, cũng sẽ không nhắm trúng Đại Thế Giới người xuất thủ.

Tại Quang Nữ yểm hộ xuống, Dương Diệp cùng Giới Nữ đi tới Linh giới trên không, bất quá cái kia liền Tố Yêu bọn người cũng cùng đi qua. Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ xuất hiện ở Dương Diệp cùng Giới Nữ trước mặt.

"Trở về rồi hả?'Kỵ heo thiếu nữ ánh mắt đã rơi vào Giới Nữ trên người.

Giới Nữ nhẹ gật đầu, “Chưa có trở về muộn a?”

“Còn không tính!” Kỵ heo thiếu nữ nói.

Giới Nữ không có ở nói chuyện, thân hình run lên, biến mất tại phía dưới.

Giới Nữ đi rồi, kỵ heo thiếu nữ ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nàng đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi mệnh đủ cứng đấy.”

Dương Diệp sắc mặt tối sầm, đang muốn nói chuyện, kỵ heo thiếu nữ lại nói: “Kỳ thật, đây là chúng ta chuyện của mình, ngươi không cần phải đúc kết tiến đến. Trong đó Thủy. Rất sâu, phi thường sâu, coi như là lúc trước tương trợ ngươi chính là cái kia đế nữ cũng không có tư cách tham dự đến chuyện này đến. Cho nên”

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Ta biết rõ Thủy. Rất sâu, nhưng là, bây giờ không phải là ta muốn tham dự, mà là ta không tham dự cũng muốn tham dự. Ở trên cũng có người muốn giết ta, hơn nữa khai mở ra giá tiền so các ngươi cũng còn muốn cao. Năm cái giấy thông hành ah! Hiện tại những người kia mục tiêu đệ nhất là ta, sau đó mới là các ngươi!”

Năm cái giấy thông hành!

Kỵ heo thiếu nữ khóe mắt hơi nhảy, nàng xem thấy Dương Diệp một hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi cái này gây tai hoạ năng lực, thật không phải là bình thường cường. Một cái hạ vị diện người, thậm chí ngay cả Đại Thế Giới đều có cừu gia ngươi là làm sao làm được?”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Minh Nữ nói: “Đi tu dưỡng thoáng một phát.”

Hay là Minh Nữ tốt!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta trước khôi phục thoáng một phát.” Nói xong, Dương Diệp trực tiếp bàn ngồi ngay tại chỗ, sau đó lấy ra rồi một đống lớn tiên tinh thạch đi ra bắt đầu hấp thu.

Thúc dục tiên tinh thạch, vô số linh khí lập tức xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, sau đó toàn bộ hướng phía Dương Diệp dũng mãnh lao tới, cuối cùng đều bị Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông tháp hấp thu sạch sẽ. Rất nhanh, một tia tử khí tự Hồng Mông trong tháp tràn ra ra, ngay sau đó, những... Này Hồng Mông tử khí bắt đầu bị Dương Diệp thân thể rất nhanh hấp thu.

Xa xa.

Liền Tố Yêu đợi nữ tại nhìn thấy kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ lúc chính là ngừng lại.

Đề phòng!

Nhìn xem Minh Nữ cùng kỵ heo thiếu nữ, liền Tố Yêu bọn người trong mắt tràn đầy đề phòng. Đều là thân kinh bách chiến người, người nào nguy hiểm không nguy hiểm, bọn hắn liếc mà có thể nhìn ra.

Kỵ heo thiếu nữ bên này chỉ có ba người, theo thứ tự là Quang Nữ, Minh Nữ, cùng với kỵ heo thiếu nữ.

Ba cặp sáu!

Trầm mặc một cái chớp mắt, liền Tố Yêu nhìn về phía Hoa Thiên nguyên, thứ hai có chút trầm ngâm, trong mắt hiện lên một vòng hàn quang, sau đó nhẹ gật đầu.

“Kỵ heo nữ nhân kia ta để đối phó, còn lại hai người, các ngươi tới!”

Liền Tố Yêu thanh âm rơi xuống, người lập tức biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã khắp nơi cái kia kỵ heo thiếu nữ trước mặt, sau đó thủ đoạn xoay tròn, mạnh mà một chưởng hướng phía kỵ heo thiếu nữ đánh ra.

Chưởng xuất, không gian chấn động, âm thanh như sấm tiếng nổ, thanh thế làm cho người ta sợ hãi.

Nhìn thấy cái kia liền Tố Yêu một chưởng đánh tới, kỵ heo thiếu nữ sắc mặt bình tĩnh, đưa tay tựu là một gậy chém ra.

Rầm rầm rầm!

Rất nhanh, kỵ heo thiếu nữ cùng liền Tố Yêu kịch chiến lại với nhau.

Mà một bên, Minh Nữ cùng với cái kia Quang Nữ thì là cùng Hoa Thiên nguyên bọn người chiến... Mà bắt đầu. Tuy nhiên Hoa Thiên nguyên bên này nhân số muốn nhiều, nhưng là, bọn hắn cũng không có chiếm được cái gì tiện nghi. Bất quá năm người phối hợp hiển nhiên rất tốt, Minh Nữ cùng Quang Nữ cũng không có chiếm được cái gì tiện nghi. Trong lúc nhất thời chiến rồi một cái lực lượng ngang nhau.

Đáng giá một nói rất đúng, cái này Quang Nữ cùng Minh Nữ cùng với kỵ heo thiếu nữ, hiện tại vẫn chỉ là nửa đế, mà cái này Hoa Thiên nguyên năm người, đã là hư giả!

Một bên, Dương Diệp điên cuồng hấp thu năng lượng, theo đại lượng linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể, Dương Diệp thân thể đã đang dần dần khôi phục, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn cũng có một ít huyền khí.

Tại hấp thu linh khí đồng thời, hắn đã ở quan sát trong sân thế cục. Ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia liền Tố Yêu cùng kỵ heo thiếu nữ trên người, đối với cái này liền Tố Yêu, Dương Diệp xác thực là có chút kinh ngạc đấy, bởi vì đối phương vậy mà đang cùng kỵ heo thiếu nữ trong lúc kích chiến không có rơi xuống hạ phong! Nhưng lại càng đánh càng mạnh!

Kỵ heo thiếu nữ cũng không yếu, khí thế là càng đánh càng mạnh.

Không thể không nói, hai nữ chiến đấu là đặc sắc đấy. Bất kể là chiến đấu ý thức phương diện, hay là đối với huyền kỹ vận dụng, hai nữ đều khống chế không phải Thường Phi thì tốt hơn. Có thể nói, cái này hoàn toàn là một hồi thị giác thịnh yến.

Chính thức yêu nghiệt!

Bất kể là cái này liền Tố Yêu hay là Hoa Thiên nguyên bọn người, đều là chân chính yêu nghiệt. Hắn theo Linh giới đến minh ngục đại lục, một đời tuổi trẻ thiên tài đều rất ít nhìn thấy, trong lòng hắn, cùng giai bên trong, cũng tựu U Minh điện đợi nữ có thể cùng hắn chống lại. Nhưng mà trước mắt một màn này nói cho hắn biết, cái thế giới này có rất nhiều không kém gì thiên tài của hắn.

Hơn nữa, quan trọng nhất là, cái này Hoa Thiên nguyên bọn người ở tại cái kia Long trên bảng đều là thứ mười có hơn, thứ mười có hơn cũng đã cường đại như thế, cái kia Top 5 cái kia chút ít chẳng phải là liền thần giả đều có thể đánh chết?

Nghĩ vậy, Dương Diệp thần sắc không khỏi ngưng trọng lên.

Hắn tuy nhiên không có thèm cái kia Đại Thế Giới cái gì giấy thông hành, nhưng là những người này giống như rất hiếm có. Nói cách khác, Top 10 cái kia chút ít đều có thể đến tìm hắn

Oanh!

Lúc này, xa xa bỗng nhiên truyền đến một đạo nổ vang âm thanh.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia vốn tại kịch chiến kỵ heo thiếu nữ cùng cái kia liền Tố Yêu phân ra ra.

Xa xa, liền Tố Yêu gắt gao nhìn xem kỵ heo thiếu nữ, “Không nghĩ tới cái này Linh giới vậy mà còn ngươi nữa bực này thiên tài!”

Kỵ heo thiếu nữ thản nhiên nhìn liếc liền Tố Yêu, “Ngươi ngược lại cũng không tệ, xin khuyên một câu, đừng nghĩ đến cái gì kia giấy thông hành, tranh thủ thời gian cách Linh giới rất xa, bằng không thì, cho ngươi 100 Trương giấy thông hành ngươi cũng không có dùng, bởi vì ngươi mất mạng hoa!”

“Như vậy tự tin?” Liền Tố Yêu cười lạnh.

Thiên tài, là tự tin đấy, đồng dạng, nhiều khi cũng là tự phụ đấy.

Kỵ heo thiếu nữ không nói gì, tay trái vỗ nhẹ nhẹ thoáng một phát tọa hạ cái kia chỉ Đại Bạch heo.

“Úng!”

Heo trắng gầm thét một tiếng, sau đó điện bắn đi, đem làm đi vào liền Tố Yêu trước mặt lúc, kỵ heo thiếu nữ trong tay cái kia chân Lang Nha bổng bay thẳng đến cái kia liền Tố Yêu hung ác nện mà xuống.

Liền Tố Yêu hai mắt nhắm lại, hai tay khẽ run lên, sau đó nắm chặt thành quyền hướng lên trước mặt mạnh mà tựu là một oanh!

Oanh!

Kỵ heo thiếu nữ cùng liền Tố Yêu ở giữa không gian lập tức sụp đổ ra, bất quá rất nhanh, không gian chính là bị tại đây Thiên Đạo pháp tắc cho chữa trị.

Không trung, kỵ heo thiếu nữ cùng liền Tố Yêu nhìn nhau, kỵ heo thiếu nữ đang muốn xuất thủ, đúng lúc này

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tự phía dưới ầm ầm vang vọng.

Giờ khắc này, thiên địa run rẩy dữ dội!

Tất cả mọi người dừng lại, nhìn về phía dưới Phương.

“Ta nhanh ép không được rồi!”

Phía dưới, truyền đến Giới Nữ run rẩy thanh âm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1371: Một kiếm này, ngươi tiếp sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ép không được?

Dương Diệp chân mày cau lại, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, Giới Nữ các nàng ở dưới mặt làm cái gì?

Trong tràng, trầm mặc một cái chớp mắt, kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía một bên Quang Nữ: “Lão Thất, ngươi xuống dưới.”

Quang Nữ khẽ gật đầu, trực tiếp hóa thành một đám ánh sáng biến mất tại phía dưới.

Trong tràng, chỉ còn lại có Minh Nữ cùng kỵ heo thiếu nữ.

Hai đối với sáu.

Xa xa, liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên nguyên nhìn nhau rồi liếc, rất nhanh, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ, một cái hướng phía kỵ heo thiếu nữ vọt tới, cái khác thì là hướng phía Minh Nữ vọt tới, mà ở cái kia Hoa Thiên nguyên sau lưng, cái kia Tô Đao Minh bốn người cũng theo sát phía sau.

Năm đánh một!

Dương Diệp bỗng nhiên đứng lên, hắn tự nhiên sẽ không nhìn xem Minh Nữ bị năm đánh một, muốn xuất thủ, mà lúc này, Minh Nữ bỗng nhiên nói: “Ngươi trước khôi phục, nghe ta đấy.”

Nói xong, Minh Nữ bàn tay như ngọc trắng hướng phía trước tìm tòi.

Vèo!

Một chân đen kịt sắc khóa sắt điện xạ mà ra, Minh Nữ nắm khóa sắt mạnh mà một cái quét ngang, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời đều là đầy trời liệm [dây xích] ảnh, mà những... Này liệm [dây xích] ảnh tắc thì tướng Hoa Thiên nguyên bọn người toàn bộ bao phủ đi vào.

Dùng một chọi năm!

http://truyenc u atui.net/
Một bên, Dương Diệp hai tay nắm chặt, đang lo lắng muốn hay không xuất thủ, lúc này, cái kia kỵ heo thiếu nữ bỗng nhiên nói: “Đừng xem. Nhanh khôi phục, đợi sẽ có ngươi giúp đấy!”

Nói xong, kỵ heo thiếu nữ không tại quản Dương Diệp, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia liền Tố Yêu vọt tới.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp bàn ngồi dậy.

Hắn hiện tại thân thể mới khôi phục không sai biệt lắm ba bốn thành, huyền khí cũng mới khôi phục hai thành tả hữu, hiện tại đi lên căn bản không giúp được cái gì. Hiện tại việc cấp bách là tướng thân thể cùng huyền khí triệt để khôi phục.

Chiến rồi không sai biệt lắm 15', trong sân cái kia liền Tố Yêu quay đầu nhìn thoáng qua xa xa Minh Nữ cùng Hoa Thiên nguyên bọn người, khi nhìn thấy Hoa Thiên nguyên bọn người còn không có có giải quyết Minh Nữ lúc, liền Tố Yêu thần sắc lập tức âm trầm lên. Nguyên bản nàng cho rằng Hoa Thiên nguyên bọn người năm đánh một, có thể rất nhanh tướng Minh Nữ. Tiêu diệt, nhưng là nàng không nghĩ tới, Hoa Thiên nguyên bọn người không chỉ không có có thể nhanh chóng tiêu diệt Minh Nữ, ngược lại bị Minh Nữ lôi ở.

Trầm mặc một cái chớp mắt, liền Tố Yêu tại một cái lắc mình né tránh kỵ heo thiếu nữ một kích về sau, nói: “Hoa Thiên nguyên, chúng ta nếu là ở giữ lại, đến lúc đó đừng nói một trương giấy thông hành đều không có, tựu là có thể hay không còn sống ly khai đều là vấn đề. Dù cho chúng ta cuối cùng kéo chết các nàng một người, nhưng là chúng ta cũng không có ly khai Linh giới, ngươi có lẽ rất rõ ràng, lúc này có bao nhiêu người đang tại chạy đến Linh giới trên đường!”

Hoa Thiên nguyên nhìn thoáng qua liền Tố Yêu, nói: “Cái kia tất cả mọi người đừng tại giữ lại!”

“Tốt!”

Liền Tố Yêu nhẹ gật đầu, nàng hai tay bình thân mà ra, sau đó lẫn nhau quấn quanh, ngay sau đó, một cổ kinh khủng khí thế tự trong cơ thể nàng bạo tuôn ra mà ra, đem làm cổ khí thế này dũng mãnh tiến ra cái kia một cái chớp mắt, nàng cái kia lẫn nhau quấn quanh hai tay mạnh mà hướng phía trước mặt nàng cái kia kỵ heo thiếu nữ chấn động.

Oanh!

Một cổ lực lượng vô hình tự hắn hai tay bên trong chấn động mà ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp nứt vỡ.

Kỵ heo thiếu nữ thần sắc như trước không thay đổi, thủ đoạn một chuyến, trong tay Thiết Bổng mạnh mà hướng trước mặt tựu là một đập.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, xa xa kỵ heo thiếu nữ trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn.

Nhưng là sau một khắc, kỵ heo thiếu nữ nhưng lại điện xạ mà ra, lập tức đi tới cái kia liền Tố Yêu trước mặt, sau đó nắm tay trong Thiết Bổng mạnh mà tựu là một đập.

Bành!

Một đạo trầm đục tiếng vang lên, liền Tố Yêu trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài

Liền Tố Yêu sắc mặt âm trầm lên, cũng không nói nhảm, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía kỵ heo thiếu nữ vọt tới.

Một bên, cái kia Hoa Thiên nguyên đợi năm người cũng không có tại lưu thủ, từng người thi triển ra chính mình bản lĩnh xuất chúng. Lúc này, Minh Nữ bắt đầu bị áp chế rồi.

Phát giác được một màn này, một bên Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, lập tức chậm rãi đứng lên, sau đó hướng phía cái kia Hoa Thiên nguyên bọn người đi đến. Lúc này, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở tay trái của hắn lên, cổ trong vỏ, cắm một thanh kiếm.

Một bên cái kia cùng Minh Nữ giao thủ Hoa Thiên nguyên bọn người phát giác được Dương Diệp đi tới, lập tức sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó nhao nhao ngừng lại, mà khi thấy Dương Diệp nắm chuôi này kiếm lúc, Hoa Thiên nguyên năm người sắc mặt lần nữa biến đổi, đón lấy, tại Minh Nữ cái kia nghi ánh mắt mê hoặc bên trong, năm người bay thẳng đến lui về phía sau rồi hơn một ngàn trượng!

Một bên cái kia liền Tố Yêu lúc này cũng ngừng lại, nàng gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ ngưng trọng, còn có một tia kiêng kị.

Dương Diệp đi tới Minh Nữ bên cạnh, sau đó nhìn lướt qua Hoa Thiên nguyên bọn người, “Thân thể của ta thể còn không có có toàn bộ khôi phục, nhưng là, tại rút một kiếm vẫn là có thể đấy. Một kiếm này, các ngươi ai tiếp?”

Nghe vậy, Hoa Thiên nguyên bọn người khóe mắt lập tức nhảy dựng.

Ai tiếp?

Ai dám tiếp?

Dù sao bọn họ là không dám nhận, trước kia Dương Diệp một kiếm đập phát chết luôn Giang Nguyệt Trần một màn kia bọn hắn có thể không có quên.

Gặp Hoa Thiên nguyên bọn người không nói lời nào, Dương Diệp nhìn về phía rồi một bên cái kia liền Tố Yêu, nói: “Ngươi tiếp sao?”

Liền Tố Yêu hai mắt nhắm lại, trong con ngươi, hàn quang lập loè, nhưng là nhưng không có lên tiếng. Một kiếm này cho cảm giác của nàng là rất nguy hiểm, phi thường nguy hiểm. Nàng rất rõ ràng, nàng nếu là tiếp một kiếm này, không chết tức tổn thương. Bất kể là chết hay là tổn thương, cũng không phải nàng muốn kết quả.

Dương Diệp cũng không hùng hổ dọa người, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Xem ra các ngươi cần phải thời gian ngẫm lại, không có sao, ta cho các ngươi thời gian, bao nhiêu cũng có thể, từ từ suy nghĩ, ta ngay ở chỗ này, tuyệt đối với không đi, nghĩ kỹ ai tới đón một kiếm này tựu đứng ra.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Hoa Thiên nguyên bọn người sắc mặt có chút khó coi... Mà bắt đầu.

Bị một người chấn nhiếp ở, cái này đối với bọn họ mà nói, tự nhiên là một kiện mất mặt sự, nhưng là, không mất mặt, tiếp theo muốn bỏ mệnh!

Hoa Thiên nguyên bọn người không có xuất thủ, Dương Diệp tự nhiên cũng sẽ không xảy ra tay. Hắn một kiếm này giữ lại có thể uy hiếp Hoa Thiên nguyên bọn người, nhưng là nếu như thả ra rồi. Là gặp người chết, nhưng là, đối với người sống tựu không có uy hiếp. Khi đó, người sống nhất định sẽ chính thức liều mạng.

Song phương cũng không có ở xuất thủ, trong lúc nhất thời, trong tràng giằng co xuống.

Kỵ heo thiếu nữ đi tới Dương Diệp cùng Minh Nữ bên cạnh, nàng đánh giá một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, không nói gì. Đối với Dương Diệp, nàng cảm thấy cũng không cần phải nói thêm cái gì.

“Các ngươi đến tột cùng đang làm cái gì!” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Hiện tại coi như là kẻ đần cũng biết U Minh điện bọn người khẳng định tại Linh giới làm chuyện gì, hơn nữa tuyệt đối với không phải cái gì chuyện nhỏ.

Trầm mặc một hồi, Minh Nữ trầm giọng nói: “Ngươi chờ một chút tựu sẽ biết rồi.”

“Được rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lại nói: “Đui mù nữ đâu này? Nàng chưa có tới sao?”

“Ngươi nhận thức Tam tỷ?” Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tướng cùng đui mù nữ tại minh ngục đại lục quen biết trải qua nói đơn giản rồi thoáng một phát.

“Khó trách những năm này nàng đều không có xuất hiện!”

Kỵ heo thiếu nữ nhẹ giọng nói một câu, sau đó bắt đầu trầm mặc.

“Nàng không có tới sao?” Dương Diệp hỏi. Nếu như đui mù nữ đến rồi, những người trước mắt này không đều là cặn bã cặn bã sao?

“Nàng sớm đã tới rồi!” Minh Nữ nói.

“Nàng kia không ra tay?” Dương Diệp khó hiểu.

Minh Nữ khẽ lắc đầu, nói: “Nàng đã sớm xuất thủ, nếu như nàng không ra tay, đến cũng không phải là những người trước mắt này, mà là Đại Thế Giới người rồi.”

“Ta hiểu được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không cần phải nói, đui mù nữ là tại đối phó lợi hại hơn người, mà những... Này tại đui mù nữ trong mắt không nhập lưu chỉ có thể làm cho các nàng chính mình đến giải quyết.

“Các ngươi muốn làm sự tình, đại khái còn có bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

“Ba ngày!” Minh Nữ trầm giọng nói.

Dương Diệp khóe miệng co lại, ba ngày, nói cách khác, bọn hắn muốn thủ tại chỗ này ba ngày, mà ba ngày này, khẳng định có hằng hà cường giả chạy đến. Hơn nữa, nhất định là đến một cái so một cái cường!

“Các ngươi hiện ở chỗ này tổng cộng có mấy người?” Dương Diệp lại hỏi.

“Sáu cái!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp lại hỏi: “Còn lại đều gấp trở về sao? Ví dụ như các ngươi cái kia đại tỷ, còn có Nhị tỷ.”

Minh Nữ lắc đầu, nói: “Đại tỷ không biết sẽ sẽ không trở về, nhưng là Nhị tỷ chắc chắn sẽ không đến.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Minh Nữ trầm giọng nói: “Ngươi rất nhanh tựu sẽ biết rồi.”

Dương Diệp: “”

“Ngươi nếu sợ, có thể ly khai.” Lúc này, một bên kỵ heo thiếu nữ bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi nhướng mày, hắn nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, sau đó nói: “Ngươi nói lời này tựu không có ý nghĩa rồi.”

Lúc này trong lòng của hắn quả thật có chút khó chịu, hắn sợ sao? Hắn sợ lời nói còn có thể đứng ở chỗ này sao? Những người kia tuy nhiên cũng là hướng về phía hắn đến đấy, nhưng là, hắn nếu như muốn che dấu, ai có thể có tìm được hắn? Hắn sở dĩ tiếp tục lưu lại tại đây, là vì Minh Nữ kỵ heo thiếu nữ các nàng. Bởi vì lúc trước hắn tại Linh giới bị tứ đại thế gia cùng Thủ Hộ Giả liên minh vây công lúc, là các nàng đứng ra giúp hắn đấy.

Hiện tại các nàng có phiền toái, hắn có thể nào ly khai?

Mà bây giờ kỵ heo thiếu nữ nhưng lại nói loại lời này, hắn tự nhiên có chút khó chịu rồi.

Minh Nữ nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ, nói: “Tại sao phải nói loại này thương cảm tình lời nói.”

Kỵ heo thiếu nữ nhếch miệng, nói: “Chỉ đùa một chút đều không được, thiệt là.”

Dương Diệp lắc đầu, hắn cũng không phải thật sự sinh khí, cái này kỵ heo thiếu nữ có chút tùy tiện, hắn nên cũng biết. Dương Diệp không đang dây dưa việc này, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia Hoa Thiên nguyên bọn người, nói: “Ba ngày, nói cách khác, chúng ta ba cái phải ở chỗ này thủ Thượng Tam Thiên?”

Minh Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Vâng.”

“Thủ không được làm sao bây giờ?” Dương Diệp hỏi.

“Thủ không được cũng phải thủ!” Minh Nữ trầm giọng nói, thanh âm lộ ra chân thật đáng tin.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Minh Nữ nhìn về phía hắn, nói: “Ta một mực không muốn ngươi đúc kết tiến đến, nhưng là, bây giờ nói những... Này đã không có ý nghĩa gì rồi. Ngươi thực lực cường hãn, ở tại chỗ này, đối với chúng ta xác thực có trợ giúp rất lớn. Nhớ kỹ một điểm, mặc kệ bất luận cái gì tình huống, ngàn vạn đừng làm cho người xuống dưới quấy rầy các nàng, xin nhờ rồi!”

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua phía dưới, phía dưới, lúc này đã bị một cổ lực lượng thần bí cho bao phủ, ngoại nhân không cách nào thấy rõ phía dưới tình huống. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta tận lực.” Hắn biết rõ, Giới Nữ bọn người ở tại phía dưới làm một chuyện đối với U Minh điện đợi nữ mà nói, nhất định là một kiện không phải thường chuyện trọng yếu phi thường.

Minh Nữ nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này từng cái

Oanh!

Phía dưới bỗng nhiên truyền đến một đạo so với trước còn muốn vang dội tiếng nổ lớn, ngay sau đó, phòng ngự vài mười vạn dặm nội không gian đều là kịch liệt kích run lên.

“Chịu không được!”

Phía dưới, lại truyền tới rồi Giới Nữ thanh âm, trong thanh âm lộ ra vẻ lo lắng.

Dương Diệp: “”

Nghe vậy, kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ biến sắc, hai nữ nhìn nhau rồi liếc.

“Ngươi xuống dưới!”

“Ngươi xuống dưới!”

Hai nữ đồng thời mở miệng.

“Ngươi xuống dưới!” Kỵ heo thiếu nữ trầm giọng nói, chân thật đáng tin.

Minh Nữ nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ cùng Dương Diệp, sau đó nói: “Coi chừng!”

Nói xong, nàng thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Mà đúng lúc này, xa xa hư không bỗng nhiên xuất hiện mấy đạo khủng bố khí tức, những... Này khí tức chủ nhân cũng còn tại vài mười vạn dặm bên ngoài, nhưng là khí này tức nhưng lại đã đi tới rồi Linh giới.

Lại có người đến rồi!

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1372: Các ngươi là phân ăn nhiều rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ sắc mặt đều là chìm xuống ra, không chỉ Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ, cái kia liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người sắc mặt cũng có chút ít lúng túng. Lại có người đến, cái này ý nghĩa tranh đoạt giấy thông hành người lại thêm mấy cái. Bất quá cũng không tính là chuyện xấu, đổi lại góc độ đến xem, bọn hắn cảm giác không phải là nhiều hơn mấy cái giúp đỡ?

Tại ánh mắt mọi người bên trong, ba tên nam tử xuất hiện ở xa xa. Lại để cho Dương Diệp có chút kinh ngạc chính là, cái này ba tên nam tử vậy mà lớn lên vừa sờ đồng dạng. Bất kể là thần sắc, ánh mắt, cùng với trên người phát ra khí tức, thậm chí là một cái rất nhỏ động tác, ba người đều vừa sờ đồng dạng, cứ dường như là một người đồng dạng.

“Mục Tam Nguyên!”

Nhìn thấy cái này ba tên nam tử, liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người sắc mặt lập tức biến đổi.

Dương Diệp phát hiện, bất kể là cái này Hoa Thiên Nguyên hay là liền Tố Yêu, trong mắt đều xuất hiện đề phòng cùng kiêng kị chi sắc.

Đây cũng là vị nào yêu nghiệt?

Dương Diệp nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, kỵ heo thiếu nữ nhìn hắn một cái, nhạt âm thanh nói: “Chưa từng nghe qua!”

Dương Diệp: “”

“Thật sự là cô lậu quả văn!”

Lúc này, một bên cái kia liền Tố Yêu mỉa mai nói: “Các ngươi U Minh điện điện hạ thực lực xác thực cũng không tệ, nhưng là cái này tầm mắt không khỏi tựu quá chật. Hôm nay ta cho các ngươi phổ cập khoa học thoáng một phát, bọn họ là một đối ba bào thai, ba người cũng gọi Mục Tam Nguyên, trời sinh nhất thể, không phải chỉ bọn hắn thân thể, mà là bọn hắn tâm thần là tương thông đấy, một người trong đó muốn một sự kiện, hai người khác cũng sẽ muốn chuyện này. Bởi vậy, hắn đám bọn họ tu luyện, làm chơi ăn thật, cùng người chiến đấu, cũng tương đương với ba người điệp gia. Biết không? Ba người bọn họ linh hồn có thể trao đổi, hơn nữa không có bất kỳ ảnh hưởng!”

Quái thai!

Dương Diệp ý niệm đầu tiên tựu là hai chữ này, không chỉ tâm thần nghĩ thông suốt, liền linh hồn cũng có thể trao đổi, đây không phải quái thai là cái gì? Không thể không nói, cái này có chút khủng bố đấy. Bởi vì cái này ý nghĩa đang cùng giao thủ lúc, ba người bọn hắn phối hợp sẽ đạt tới một cái cực kì khủng bố tình trạng.

Lúc này, liền Tố Yêu lại nói: “Biết không? Đã từng bọn hắn chém giết qua Long bảng thứ mười! Nhưng là, bởi vì bọn hắn bất kể là chiến đấu hay là làm cái gì đều là ba người cùng một chỗ, bởi vậy, ba người không thể vào Long bảng, nhưng là, tại cái này vị diện, ai không biết bọn hắn?”

Nói đến đây, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua kỵ heo thiếu nữ, nói: “Chết tu luyện là không được, nhiều ra đi bên ngoài nhìn xem, ngươi sẽ phát hiện, thế giới này so ngươi rất lớn nhiều, ngươi càng sẽ phát hiện, chính mình kỳ thật cũng tựu như vậy!”

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, liền Tố Yêu lời nói không có tật xấu, một điểm tật xấu đều không có, bởi vì hắn một mực cũng cho rằng như vậy. Nhưng là, lời này đối với kỵ heo thiếu nữ nói, tật xấu tựu lớn rồi đi. U Minh điện đến từ ở đâu? Đến từ Đại Thế Giới. Tại kiến thức phương diện, kỵ heo thiếu nữ tuyệt đúng là nếu so với liền Tố Yêu mạnh.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua liền Tố Yêu, sau đó lại nhìn lướt qua Hoa Thiên Nguyên bọn người, nói: “Thứ cho ta nói thẳng, ở đây các vị, đều là rác rưởi!”

Dương Diệp sắc mặt lập tức đen lại, đây không phải liền hắn cũng mắng sao? Mà đúng lúc này, kỵ heo thiếu nữ quay đầu nhìn hắn một cái, “Ngươi ngoại trừ. Không phải lời khách sáo, ngươi coi như là tại Đại Thế Giới đều không tính chênh lệch. Đương nhiên, cũng không được khá lắm, nói tóm lại, qua qua loa loa, không có trở ngại.”

Dương Diệp sắc mặt càng thêm đen rồi, “Ngươi đây rốt cuộc là khoa trương ta hay là tại tổn hại ta?”

“Ăn ngay nói thật!” Kỵ heo thiếu nữ nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp: “”

Đang nghe kỵ heo thiếu nữ lời nói lúc, một bên liền Tố Yêu bọn người, còn có cái kia vừa xong Mục Tam Nguyên tam huynh đệ sắc mặt đều biến thành âm trầm.

Cuồng!

Kỵ heo thiếu nữ thật ngông cuồng rồi!

Kỳ thật, coi như là Dương Diệp đều cảm thấy kỵ heo thiếu nữ lời nói có chút cuồng vọng. Những người trước mắt này, có lẽ không tính là tuyệt thế yêu nghiệt, nhưng là tuyệt chưa tính là rác rưởi. Bất quá, hắn cũng biết, kỵ heo thiếu nữ đến từ Đại Thế Giới, bái kiến thiên tài khẳng định rất nhiều, nếu như nàng là lấy Đại Thế Giới cái kia chút ít tuyệt đỉnh thiên tài cùng những người này so sánh với lời mà nói..., những người này chỉ sợ xác thực chỉ có thể coi là bình thường rồi.

Đơn giản mà nói, kỵ heo thiếu nữ kiến thức cùng trong tràng mọi người không tại cùng một cái cấp độ thượng.

Còn một điều, cái kia chính là trong tràng tất cả mọi người xem nhẹ một điểm, cái kia chính là kỵ heo thiếu nữ cảnh giới, nàng hiện tại mới nửa đế. Nếu như nàng đạt tới hư giả, cùng liền Tố Yêu bọn người đạt tới cùng một cái cấp bậc, những người này tại trước mặt nàng

“Chúng ta đều là rác rưởi?” Lúc này, cái kia Mục Tam Nguyên lạnh giọng nói. Nói chuyện chính là chính giữa vị kia Mục Tam Nguyên, bởi vì ba người bọn họ tâm thần nghĩ thông suốt, cũng đều gọi Mục Tam Nguyên, bởi vậy, tất cả mọi người đưa bọn chúng cho rằng là là một người.

Kỵ heo thiếu nữ cách đều không có cách Mục Tam Nguyên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, chỉ vào xa xa Hoa Thiên Nguyên năm người, “Giúp ta nhìn năm người này, bọn hắn năm người ai dám ra tay, ngươi tựu rút kiếm chém ai, còn lại cái này giao cho ta.”

Thanh âm rơi xuống, kỵ heo thiếu nữ thủ đoạn khẽ động, đem trong tay cây gậy thu vào, sau đó nàng vỗ nhẹ nhẹ đập tọa hạ cái kia đầu Đại Bạch heo, thứ hai nhìn nàng một cái, sau đó nhẹ gật đầu, đón lấy hóa thành một đạo bạch quang biến mất tại phía dưới. Heo trắng đi rồi, kỵ heo thiếu nữ tay phải xoay tròn, một thanh đao xuất hiện ở trong tay nàng.

Đao có chút đại, phi thường đại, thân đao trường không sai biệt lắm sáu xích, tương đương với một cái người trưởng thành thân cao, về phần rộng, chiều rộng gần một xích (0,33m) tả hữu, thoạt nhìn giống như là một cái cửa nhỏ bản. Đại đao toàn thân đen kịt, không có lưỡi đao.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, kỵ heo thiếu nữ lấy ra một sợi màu đen vải, sau đó nàng dùng miệng cắn vải một mặt, tay kia tắc thì cầm chặt vải quấn quanh lấy hắn tay phải cùng chuôi này đại đao chuôi đao, không đến một hồi, tay phải của nàng cùng chuôi đao bị vải gắt gao cho quấn quanh lại với nhau.

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ dẫn theo chuôi này giống như ván cửa đại đao hướng phía cái kia liền Tố Yêu đi đến, mọi người kinh hãi phát hiện, cái này kỵ heo thiếu nữ đại đao những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị cắt ra, không chỉ như thế, tại nàng không gian chung quanh càng là rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất bị cái gì lực lượng tại đè ép giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, cái kia liền Tố Yêu thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên.

Không chỉ liền Tố Yêu, trong tràng tất cả mọi người thần sắc đều ngưng trọng lên, Dương Diệp cũng là như thế. Cái này kỵ heo thiếu nữ tại thay đổi đao về sau, cho hắn phi thường cảm giác nguy hiểm!

“Rất nhìu năm không sử dụng đao rồi!”

Kỵ heo thiếu nữ thanh âm rơi xuống, nàng dừng bước lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Biết tại sao không?”

Dương Diệp: “”

Kỵ heo thiếu nữ khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, cái này bôi dáng tươi cười hơi có chút dữ tợn, “Bởi vì ta sẽ khống chế không nổi chính mình!”

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải mạnh mà đạp mạnh hư không, hư không lập tức kịch liệt run lên, mà nàng tắc thì trực tiếp hóa thành một đạo ánh đao hướng phía cái kia xa xa liền Tố Yêu hung ác bổ tới.

Nhanh!

Thật nhanh!

Cho dù là Dương Diệp đều chỉ có thể nhìn đến một tia mơ hồ quỹ tích, quan trọng nhất là, cái này kỵ heo thiếu nữ đao ý vậy mà đạt đến Niết Bàn Cảnh đỉnh phong!

Nữ nhân này trước kia một mực tại ẩn dấu thực lực!

Xa xa, nhìn thấy kỵ heo thiếu nữ tốc độ, cái kia liền Tố Yêu lập tức đồng tử co rụt lại, hiện tại kinh hãi, bất quá nàng cũng không có bối rối, bởi vì nàng sớm đã có chuẩn bị.

Liền Tố Yêu hai tay hướng phía trước tìm tòi, hai tay xoay tròn, quát nhẹ, “Toái diệt!”

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng xuất hiện ở trong tràng, trong tràng không gian ầm ầm vỡ vụn, bất quá qua trong giây lát đã bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị. Khi thấy trong tràng tràng cảnh lúc, tất cả mọi người sắc mặt thay đổi.

Lúc này, cái kia liền Tố Yêu đã tại hơn hai ngàn trượng bên ngoài, lúc này, nàng sắc mặt trở nên trắng, khóe miệng có một vòng máu tươi, bắt mắt nhất chính là cánh tay phải của nàng, cánh tay phải của nàng không có.

Tất cả mọi người kinh hãi nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, nữ nhân này thật không ngờ cường!

Xa xa, kỵ heo thiếu nữ chỉ chỉ đầu của mình, thần sắc có chút dữ tợn, “Cầm tỷ muội chúng ta đầu đi đổi giấy thông hành? Ta xem các ngươi là phẩn ăn nhiều rồi!”

Thanh âm rơi xuống, kỵ heo thiếu nữ hướng phía cái kia liền Tố Yêu điện xạ mà ra.

Xa xa, cái kia bị chém đứt một tay liền Tố Yêu nheo mắt, sau đó nhìn về phía một bên Mục Tam Nguyên ba người, “Nếu không phải liên thủ, ai cũng giết không được nàng.”

Nói xong, trong mắt nàng hiện lên một vòng dữ tợn, chân phải nhẹ nhàng một đập mạnh, toàn bộ người giống như một đạo thiểm điện bình thường điện xạ mà ra,

Xa xa, cái kia Mục Tam Nguyên ba người do dự một cái chớp mắt, sau đó cũng thân hình khẽ động hướng phía kỵ heo thiếu nữ vọt tới. Bọn hắn coi như là đã nhìn ra, trước mắt cái này xách (cầm) đao nữ nhân không phải người bình thường, nếu không phải liên thủ, bọn hắn thật đúng là không cách nào đánh chết nàng, nói không chừng còn cũng bị nàng phản giết.

Tuy nhiên Mục Tam Nguyên ba người gia nhập, nhưng là, kỵ heo thiếu nữ tựa như uống thuốc giống như, càng đánh càng điên, càng đánh càng mạnh, mỗi một đao đều phảng phất có thể chấn vỡ thiên địa giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng. Bởi vậy, Mục Tam Nguyên ba người cùng cái kia liền Tố Yêu lại bị kỵ heo thiếu nữ một người hoàn toàn đè nặng đánh.

Một bên Hoa Thiên Nguyên bọn người nhìn thấy một màn này, thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Cái này U Minh điện những... Này điện hạ thực lực, thật sự là đại đại vượt ra khỏi dự liệu của bọn hắn. Nguyên bản, bọn hắn cảm thấy, năm người liên thủ là có thể đơn giản giải quyết một vị điện hạ đấy. Nhưng là hiện tại trước mắt một màn này nói cho bọn hắn biết, bọn hắn nghĩ đơn giản vãi.

Năm người ngược lại là muốn đi hỗ trợ, nhưng là, một bên Dương Diệp nhưng lại một mực tại khóa chặt lại bọn hắn.

So sánh với U Minh điện kỵ heo thiếu nữ, bọn hắn càng kiêng kị Dương Diệp. Dương Diệp một kiếm kia, thật sự là quá kinh khủng.

Dương Diệp còn có thể rút một kiếm, chỉ có một kiếm, nói cách khác, bọn hắn bên này tối đa chết một người người, nhưng là, ai nguyện ý hi sinh chính mình thành toàn người khác? Không có người nguyện ý.

Hoa Thiên Nguyên phi thường tinh tường điểm ấy, bởi vậy, hắn căn bản không dám để cho hắn người bên cạnh xuất thủ, hoặc là lại để cho bọn hắn đi ngăn cản Dương Diệp. Nếu như hắn làm như vậy, hắn cái này tạm thời tổ kiến lên tiểu đoàn đội sẽ lập tức chia năm xẻ bảy. Trừ phi là chính bản thân hắn đi đón Dương Diệp một kiếm kia, nhưng là, hắn sẽ đi đón sao?

Nếu có nắm chắc, hắn nhất định sẽ tiếp, nhưng vấn đề là, hắn một điểm nắm chắc đều không có.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Hoa Thiên Nguyên năm người giằng co lên.

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn chỉ cần ngăn chặn cái này Hoa Thiên Nguyên năm người là được rồi. Bởi vì một bên cái kia Mục Tam Nguyên cùng cái kia liền Tố Yêu đã bị kỵ heo thiếu nữ hoàn toàn áp chế. Kỵ heo thiếu nữ thắng, chỉ là vấn đề thời gian.

Đã qua không sai biệt lắm 15'.

Oanh!

Đúng lúc này, phía dưới bỗng nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, phòng ngự mấy vạn dặm nội chung quanh không gian đột nhiên 'Két sát' một tiếng, toàn bộ rạn nứt rồi ra.

Tất cả mọi người kinh hãi!

Oanh!

Lúc này, phía dưới đột nhiên vọt lên một đạo bóng trắng.

"Nhanh ngăn lại, nhanh!"

Phía dưới, truyền đến Giới Nữ lo lắng run rẩy âm thanh.

Lúc này, cái kia kỵ heo thiếu nữ đi thẳng tới rồi Dương Diệp bên cạnh, nói: "Ngươi xuống dưới, nhanh!"

Chứng kiến kỵ heo thiếu nữ mặt mũi tràn đầy lo lắng, Dương Diệp cũng không nói nhảm, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới bóng trắng phóng đi.

Nhìn thấy cái này có kỵ heo thiếu nữ một người, cái kia xa xa liền Tố Yêu khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, "Thừa cơ hội này giết nàng!"

Một đôi chín!

Ngay tại liền Tố Yêu bọn người muốn xuất thủ lúc, phía dưới đột nhiên truyền đến Dương Diệp kinh hoảng thanh âm, "Đây là cái gì quỷ!"

Ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, Dương Diệp xuất hiện ở kỵ heo thiếu nữ trước mặt. Dương Diệp thần sắc có chút trở nên trắng, hắn nhìn xem kỵ heo thiếu nữ, nói: "Ngươi đi ngăn đón, bọn hắn chín cái ta để đối phó."

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1373: Một trương mặt người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỵ heo thiếu nữ hung hăng trừng mắt nhìn một Dương Diệp, nàng trực tiếp bắt lấy Dương Diệp bả vai sau đó mạnh mà nhấn một cái, một cỗ sức lực lớn đánh úp lại, Dương Diệp trực tiếp bị kỵ heo thiếu nữ theo như hướng xuống Phương trụy lạc mà đi.

“Đừng làm cho nàng đào tẩu, xin nhờ rồi!”

Trụy lạc Dương Diệp trong đầu, truyền đến kỵ heo thanh âm của thiếu nữ, trong thanh âm mang theo vẻ lo lắng, còn có một tia khẩn cầu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy kỵ heo thiếu nữ tay hướng phía trước bước ra một bước, Niết Bàn Cảnh đao ý theo trong cơ thể nàng như là vỡ đê bình thường bạo tuôn ra mà ra, khủng bố đao ý tướng chín người kia toàn bộ bao phủ, sau đó nàng nắm tay trong đại đao thân hình khẽ động, mang theo một mảnh ánh đao hướng phía chín người kia vọt tới.

Một đánh chín!

Kỵ heo thiếu nữ tuy nhiên yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng là, một người đối chiến chín người, hiển nhiên vẫn chưa được đấy, bởi vậy, chiến đấu ngay từ đầu, kỵ heo thiếu nữ cũng đã bắt đầu tại bị thương.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, thân hình thở ra một hơi, sau đó nhìn về phía dưới Phương, lúc này, đạo kia quang ảnh đã đi tới rồi trước mặt của hắn không đến trăm trượng khoảng cách.

Lúc trước hắn đối với kỵ heo thiếu nữ nói lời cũng không phải đang nói đùa, hắn là rất nghiêm túc. Nếu có lựa chọn, hắn nguyện ý đi đối mặt cái kia liền Tố Yêu bọn người, cho dù là dùng nhảy lên chín hắn cũng nhận biết.

Vì cái gì? Bởi vì đạo này quang ảnh quá kinh khủng.

Hắn vừa rồi xuống dưới lúc, trong cơ thể hắn Hồng Mông tháp vậy mà tại nhắc nhở hắn gặp nguy hiểm.

Bình thường nguy hiểm, Hồng Mông tháp là sẽ không nhắc nhở hắn đấy. Phải biết, lúc trước hắn gặp được Kiếm Hư cùng Ma Long lúc, Hồng Mông tháp đều không có nhắc nhở. Mà bây giờ, Hồng Mông tháp nhưng lại nhắc nhở rồi. Đi vào Linh giới về sau, Hồng Mông tháp nhắc nhở qua hai lần, một lần là đụng phải Cùng Kỳ, hai là lúc trước đế nữ. Bất kể là Cùng Kỳ hay là đế nữ, cái kia đều là thuộc về siêu cấp khủng bố tồn tại ah.

Phía dưới cái này quang ảnh đến tột cùng là cái thứ gì, vậy mà làm cho Hồng Mông tháp nhắc nhở?

Hắn rất nhanh sẽ biết, bởi vì cái kia đoàn quang ảnh đã đi tới rồi trước mặt hắn không đến mười trượng vị trí.

Mặt người!

Ở đằng kia đoàn quang ảnh bên trong, Dương Diệp thấy được một trương mặt người, nữ tử mặt. Chứng kiến cái này Trương mặt người, Dương Diệp toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên, nữ tử mặt là trắng bệch đấy, trên mặt tràn đầy điên cuồng cùng dữ tợn, hắn hai mắt càng là huyết hồng một mảnh, trong đó tản ra vô tận sát khí cùng oán khí, còn có sát ý!

Dương Diệp cũng là lĩnh ngộ sát ý người, nếu là hắn nổi điên mà bắt đầu..., sát ý cùng sát khí cũng là phi thường khủng bố đấy, nhưng là, sát ý của hắn cùng sát khí cùng trước mắt cái này khuôn mặt nội sát ý cùng sát khí so sánh với, chênh lệch nhiều lắm. Hơn nữa, cái này khuôn mặt ở trong, còn mang theo một loại khác cảm xúc, cái kia chính là oán khí.

Đặc biệt là cái này oán khí, quá nặng quá nặng đi. So với lúc trước Kiếm Vô Cực tại Kiếm Thần thượng cái kia mặt trái cảm xúc nặng không biết bao nhiêu lần.

Quan trọng nhất là, tại cái này trên người nữ nhân phát ra sát ý, không phải Niết Bàn Cảnh, mà là nửa bước Quy Nguyên cảnh đỉnh phong.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh đỉnh phong sát ý, không chỉ sát ý, đối phương trên người còn tản ra một cỗ ý cảnh, tựu là cái này oán khí, cái này oán khí đã thực chất lời nói, nếu như tính toán làm ý cảnh lời mà nói..., cái này đã tương đương với nửa bước Quy Nguyên cảnh.

Hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh!

Có thể nói, cái này khuôn mặt thực lực, so Kiếm Hư cường, nhưng lại không phải cường một điểm.

Mà bây giờ, hắn muốn ngăn cản nàng.

Ngăn lại nàng!

“Ngăn đón con em ngươi ah!”

Dương Diệp trong nội tâm nhịn không được phát nổ một câu thô, cái này kỵ heo thiếu nữ thật là quá để mắt hắn rồi.

Tuy nhiên không có gì tin tưởng, nhưng là hắn hay là muốn xuất thủ đấy. Bởi vì hắn cảm thấy, bất kể là kỵ heo thiếu nữ hay là Minh Nữ, các nàng đều rất khẩn trương, rất để ý. Nói cách khác, cái này khuôn mặt đối với các nàng khẳng định không phải thường trọng yếu phi thường.

Ngăn đón!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, trên trán Kiếm Thần ấn phát sáng lên, đón lấy, Niết Bàn Cảnh kiếm ý điên cuồng tự trong cơ thể hắn tràn ra, sau đó hắn lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, đón lấy, những... Này kiếm ý điên cuồng áp súc mà bắt đầu..., ngay lập tức về sau, một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trước mặt mạnh mà bộc phát ra ra, sau đó toàn bộ hướng phía cái kia Trương nữ mặt oanh tới.

Kiếm ý giới hạn!

Đối mặt cái này Trương khủng bố mặt, Dương Diệp tự nhiên không dám có chút chủ quan, lập tức trực tiếp thi triển ra kiếm ý giới hạn.

Mà lúc này, cái kia Trương mặt người bên trong đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng đáng sợ, cỗ lực lượng này lập tức oanh tại Dương Diệp tản mát ra đi chỗ đó cổ kiếm ý lực lượng phía trên.

Oanh!

Trong tràng đột nhiên bộc phát ra rồi một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị cái kia hai cổ lực lượng phát ra ảnh hưởng còn lại chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài!

Oanh!

Rất nhanh, Dương Diệp xa xa lại bộc phát ra rồi một đạo nổ vang thanh âm, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trước kia cái kia hai cổ lực lượng phát ra cái kia chút ít ảnh hưởng còn lại khí lãng đã hóa thành hư vô, mà cái kia Trương mặt người tắc thì hóa thành một đạo cột sáng tiếp tục hướng phía phương hướng của hắn lao đến. Tốc độ cực nhanh, đã thấy không rõ hắn quỹ tích!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn nhìn thoáng qua phía dưới, phía dưới Minh Nữ bọn người chính hướng hắn bên này vọt tới, chỉ cần hắn ngăn chặn một hồi là được rồi!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tay trái thủ đoạn khẽ động, cổ trong vỏ kiếm tổ biến thành Táng Thiên. Hắn tay phải nắm thật chặc Táng Thiên, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cuối cùng toàn bộ hướng phía cổ sao (kiếm, vỏ) dũng mãnh lao tới.

Hắn tự nhiên là không dám dùng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật đấy, lúc trước Kiếm Hư thế nhưng mà có thể chọi cứng hắn chính thức trảm thiên rút kiếm thuật đấy, trước mắt cái này khuôn mặt so Kiếm Hư còn mạnh hơn, hắn một kiếm này xuống dưới, đối phương có thể sẽ không có việc gì, mà đối phương nếu là không có việc gì, cái kia chuyện của hắn có thể to lắm đi.

Dương Diệp tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra, hắn tay phải cả cánh tay gân xanh giờ phút này cũng đã bạo lên, giống như một mảnh dài hẹp thật nhỏ con rắn nhỏ, hơi có chút dữ tợn.

Quang ảnh càng ngày càng gần, rất nhanh, đã đi tới rồi Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, chân phải mạnh mà một tháp hư không, sau đó toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, đem làm tiếp cận cái kia Trương mặt người lúc, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Bảy trăm năm mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Hắn lúc này, đã có thể thi triển bảy trăm năm mươi đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, đây là hắn hiện tại cực hạn!

Mà lúc này, cái kia Trương mặt người bên trong đột nhiên mãnh liệt bắn xuất hai đạo Huyết Thủ cột sáng, hai đạo Huyết Thủ cột sáng khoảng cách gần cùng Dương Diệp kiếm hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Cả hai không gian chung quanh kịch liệt run lên, sau đó ầm ầm sụp đổ, bất quá thoáng qua đã bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị, mà lúc này, Dương Diệp đã bị chấn đến rồi 2000 ngoài... Trượng, mà cái kia Trương mặt người mới bị đẩy lui không đến 300 trượng khoảng cách.

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt trở nên trắng, khóe miệng mang theo một vòng đỏ thẫm, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, cái này Trương mặt người đến tột cùng là một cái thứ gì? Hắn cảm giác được xuất, công kích của đối phương là vô ý thức đấy, nói cách khác, lúc này đối phương xuất thủ là vì cảm giác được nguy hiểm mà bản năng phản ứng.

Như nếu như đối phương có chính thức ý thức, đây tuyệt đối là siêu cấp khủng bố đấy!

Lúc này, cái này khuôn mặt hiển nhiên nổi giận, mặt càng phát ra dữ tợn rồi.

“Rống!”

Đột nhiên, mặt người ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, trong chốc lát, phương viên mấy vạn dặm nội không gian lập tức kịch liệt một hồi run rẩy dữ dội, phảng phất muốn sụp đổ giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, cái này mặt người không chỉ khủng bố, còn có chút thần bí! Cuối cùng là một cái gì tồn tại? Minh Nữ các nàng tại sao phải trấn áp cái này Trương mặt người?

Một loạt nghi vấn tại Dương Diệp trong đầu hiện lên, nhưng lại không có đáp án.

Mà đúng lúc này, người nọ mặt bỗng nhiên nhìn về phía rồi hắn, thấy thế, Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, trong tay Táng Thiên cắm vào cổ trong vỏ, tùy thời chuẩn bị rút kiếm.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, cái kia Trương mặt người bay thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới. Trong quá trình, mặt người chung quanh bỗng nhiên xuất hiện rất nhiều màu đỏ như máu khí lưu, khí lưu ngày càng nhiều, tại đạt tới Dương Diệp trước mặt trăm trượng khoảng cách lúc, những cái... Kia màu đỏ như máu khí lưu đã bao trùm trong tràng gần ngàn trượng không gian, nhưng mà những cái... Kia khí lưu vẫn còn tăng trường, muốn tướng Dương Diệp triệt để bao phủ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, không dám có chút chủ quan, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm khí hướng phía những cái... Kia huyết sắc khí lưu đâm tới.

Đem làm đi vào cái kia Trương mặt người trước mặt còn có mười trượng khoảng cách lúc, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, sau đó mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng, một đạo kiếm khí ở đằng kia huyết sắc khí lưu bên trong thoáng hiện mà ra.

Ngay sau đó.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh tại phía chân trời vang lên, tại Dương Diệp kinh hãi trong ánh mắt, hắn đạo kiếm khí kia lập tức hóa thành hư vô, sau đó một đạo huyết sắc cột sáng hướng phía hắn bắn mạnh tới.

Huyết sắc cột sáng còn chưa tới, cái kia trong đó lực lượng cường đại liền để cho được Dương Diệp chung quanh không gian rạn nứt ra, không chỉ như thế, tại đây cổ uy áp trấn áp xuống, Dương Diệp bị chấn địa liên tục hướng về sau nhanh lùi lại. Rất nhanh, đạo kia huyết sắc cột sáng đi tới Dương Diệp trước mặt, đúng lúc này, một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một mặt băng thuẫn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Oanh!

Huyết sắc cột sáng oanh tại băng thuẫn phía trên, băng thuẫn kịch liệt run lên, sau đó hóa thành hư vô, nhưng là đạo kia huyết sắc cột sáng thực sự biến mất không thấy gì nữa. Lúc này, một gã mặc Băng Lam sắc váy dài nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, rất nhanh, Minh Nữ cùng Giới Nữ cùng với cái kia Quang Nữ còn có Yên Nữ cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Nhìn thấy bốn người, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi. Hắn thật sự là có chút không muốn cùng người nọ mặt tiếp tục đánh rồi, bởi vì trừ phi hắn thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, bằng không thì, hắn chỉ có bị đánh cũng may, Minh Nữ các nàng chạy tới.

Tứ nữ không nói gì, cái kia cầm đầu mặc Băng Lam sắc váy dài nữ tử hướng phía trước bước ra một bước, lập tức, trong tràng độ ấm đột nhiên hạ thấp, ngay sau đó, một cỗ dòng nước lạnh xuất hiện ở cái kia khuôn mặt bốn phía, những... Này dòng nước lạnh lập tức liền đem cái kia khuôn mặt cho đóng băng lại, nhưng là rất nhanh, theo cái kia khuôn mặt một hồi va chạm, những cái... Kia khối băng lập tức rạn nứt ra!

"Trấn!"

Lúc này, Giới Nữ thanh âm bỗng nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, một đạo kết giới che trùm lên những cái... Kia khối băng phía trên, kết giới sau khi xuất hiện, những cái... Kia khối băng lập tức đọng lại lên.

"Băng!"

Cái kia mặc Băng Lam sắc váy dài nữ tử thanh âm vang lên, ngay sau đó, cái kia kết Giới Ngoại lập tức bao trùm lên rồi vô số đạo băng.

Lúc này, trong tràng ngũ nữ xuất hiện ở cái kia đã bị khối băng kín bao trùm lấy mặt người bốn phía, ngũ nữ nhẹ gật đầu, sau đó hai tay ngay ngắn hướng hướng phía trước tìm tòi, một cổ lực lượng che trùm lên cái kia Trương mặt người lên, ngay sau đó, năm người mang theo cái kia Trương mặt người hướng phía phía dưới chậm rãi rơi đi.

Đúng lúc này, trong tràng dị biến nổi lên, chỉ thấy một đạo nhân ảnh đột nhiên tự xa xa không gian thoáng hiện mà ra, đón lấy, nhất đạo tinh mang trực tiếp oanh tại phong bế mặt người cái kia khối băng phía trên.

Bành!

Những cái... Kia khối băng ầm ầm vỡ vụn, cái kia Trương mặt người trực tiếp hóa thành một đạo tia máu phóng lên trời.

Nhìn thấy một màn này, ngũ nữ thuấn sát lập tức dữ tợn... Mà bắt đầu

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1374: Đánh lên Đại Thế Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái kia Trương mặt người tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt cũng đã đến hư không phía trên, mà đang ở hắn muốn triệt để biến mất tại chúng nữ trong tầm mắt lúc, một đạo kiếm minh thanh bỗng nhiên ở đằng kia trong hư không vang vọng mà lên.

Oanh!

Hư không phía trên, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, vô số đạo kiếm quang rậm rạp chằng chịt hướng phía cái kia Trương mặt người dũng mãnh lao tới.

Xuất thủ tự nhiên là Dương Diệp, lúc trước thần bí nhân kia đột nhiên xuất hiện lúc, Dương Diệp cũng đã phục hồi tinh thần lại, nhưng là, hắn cũng không có lựa chọn đi đối phó thần bí nhân kia, bởi vì hắn biết rõ, cái này Trương mặt người đối với Minh Nữ đợi nữ rất trọng yếu. Bởi vậy, ở đằng kia Trương mặt người phá tan kết giới một khắc này, hắn tựu bay thẳng đến mặt người đuổi tới.

Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ bọn người lập tức thở dài một hơi.

“Lão thập, ngươi ngăn lại người nọ, còn lại theo ta đi!”

Giới Nữ thanh âm rơi xuống, cùng băng nữ còn có Quang Nữ cùng với Yên Nữ phóng lên trời, trong nháy mắt chính là đi tới hư không phía trên, mà lúc này, Dương Diệp đã bị chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài.

Giới Nữ đợi trong lòng người cả kinh, vội vàng xuất thủ. Quang Nữ cùng với Yên Nữ đi thẳng tới này Trương mặt người trước mặt, sau đó hai cổ kinh khủng lực lượng tự hai nữ trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cái này hai cổ lực lượng sau khi xuất hiện, cái kia Trương mặt người trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

“Băng!”

“Trấn!”

Theo băng nữ cùng Giới Nữ thanh âm vang lên, cái kia Trương mặt người lập tức bị băng phong, ngay sau đó, một đạo kết giới che trùm lên những cái... Kia khối băng bốn phía. Rất nhanh, tại bốn nữ liên thủ, cái kia Trương mặt người lần nữa bị trấn áp xuống dưới.

“Đi!”

Giới Nữ thanh âm rơi xuống, tứ nữ mang theo cái kia Trương mặt người hướng phía phía dưới chậm rãi trụy lạc mà đi, mà ở quá trình này ở bên trong, cái kia băng nữ cùng Giới Nữ không ngừng mà phong ấn lấy cái kia Trương mặt người.

Dương Diệp chưa cùng lấy tứ nữ xuống dưới, hắn nhìn thoáng qua phía dưới, lúc này, Minh Nữ đang tại cùng cái kia trước kia đột nhiên xuất hiện người đại chiến, Minh Nữ đối thủ là một gã người áo đen, người áo đen toàn thân đều bị áo đen bao phủ, nhìn không ra là nam hay là nữ, bất quá thực lực hiển nhiên cực kỳ, cùng Minh Nữ chiến rồi một cái lực lượng ngang nhau!

Dương Diệp đang muốn đi xuất thủ tương trợ, đúng lúc này, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, quay đầu nhìn về phía xa xa, khi thấy xa xa tràng cảnh lúc, Dương Diệp trong nội tâm lập tức cả kinh. Tại mấy ngàn trượng bên ngoài, cái kia kỵ heo thiếu nữ ở đằng kia liền Tố Yêu bọn người vây công xuống, kỵ heo thiếu nữ tuy nhiên trên người nhiều ra bị thương, nhưng là, nàng vậy mà không có chút nào muốn bại dấu hiệu!

Không chỉ như thế, cái kia Hoa Thiên Nguyên bọn người vậy mà còn bị thương, đặc biệt là cái kia cưỡi dị thú kiều tiểu nữ tử, lúc này, nàng cái kia chỉ dị thú đã không thấy, cùng liền Tố Yêu đồng dạng, nàng một tay đã biến mất không thấy gì nữa. Mà cái kia đồng dạng dùng đao Tô Đao Minh thảm hại hơn, đầu đều bị lột bỏ rồi một phần ba, hơn nữa, hai tay cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Tô Đao Minh là trực tiếp đánh mất chiến đấu!

Người còn lại cũng bị thụ bất đồng trình độ tổn thương!

Khủng bố!

Cái này kỵ heo thiếu nữ thực lực rất khủng bố!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, bởi vì hắn phát hiện một điểm, cái kia chính là trong tràng không có bất kỳ một người dám đón đỡ kỵ heo thiếu nữ đao!

Đao qua chỗ, đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi!

Kỵ heo thiếu nữ cũng không có thi triển cái gì kiếm kỹ, tựu là đơn giản bổ, chém, quét nhưng là, mỗi một đao uy lực đều rất mạnh khủng bố, có thể nói, chỉ cần đón đỡ, tuyệt đúng là không chết tức tổn thương!

Dốc hết sức hàng mười sẽ!

Quản ngươi cái gì huyền kỹ, cái chiêu gì thức, nàng chỉ cần một đao!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía kỵ heo thiếu nữ bên kia vọt tới. Kỵ heo thiếu nữ tuy nhiên hiện tại có chút vô địch, nhưng là, hắn đã nhìn ra, cùng hắn, kỵ heo thiếu nữ đã rất mệt mỏi rồi. Có thể nói, kỵ heo thiếu nữ lúc này cũng là tại tiêu hao lực lượng của mình, nếu như nàng tiếp tục như vậy điên xuống dưới, đến lúc đó cắn trả nhất định là rất nặng đấy.

Cho nên, hắn phải xuất thủ!

Dương Diệp cũng không có trực tiếp sát nhập chiến đấu, mà là tướng Táng Thiên đổi thành rồi kiếm tổ, đón lấy tướng kiếm tổ đâm vào cổ trong vỏ. Đem làm kiếm nhập cổ sao (kiếm, vỏ) cái kia một cái chớp mắt

Ông!

Một đạo bén nhọn kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng mà lên, đón lấy, phương viên mấy vạn dặm nội không gian lập tức kịch liệt run lên, giống như địa chấn.

Cái kia xa xa cùng kỵ heo thiếu nữ chiến đấu liền Tố Yêu bọn người lập tức hướng Dương Diệp bên này nhìn thoáng qua, khi thấy Dương Diệp lại cầm kiếm hướng phía bọn hắn đi tới lúc, cái kia liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó nhao nhao hướng về sau lui ngàn trượng, trực tiếp thoát ly vòng chiến đấu. Cái này lại để cho cái kia Mục Tam Nguyên ba người có chút sững sờ, ba người bọn họ hiển nhiên thật không ngờ Hoa Thiên Nguyên bọn người cùng liền Tố Yêu lại đột nhiên bỏ chạy!

đăng nhậｐ http://truyencuatui . net/ để⁕đọc truyện

Mà bởi vì Hoa Thiên Nguyên bọn người cùng liền Tố Yêu lui lại, kỵ heo thiếu nữ áp lực đột nhiên nhẹ, đã ở không cố kỵ, lập tức thân hình khẽ động, nắm đại đao bay thẳng đến cái kia Mục Tam Nguyên ba người hung ác mà đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Mục Tam Nguyên ba người sắc mặt đại biến, ba người không chút do dự, quay người tựu rút lui. Hay nói giỡn, bọn hắn chín người đều không có thể có cầm xuống cái này kỵ heo thiếu nữ, hiện tại chỉ còn lại có ba người bọn họ, bọn hắn như thế nào chống đở được cái này đã cùng điên như vậy kỵ heo thiếu nữ?

Nhưng mà kỵ heo thiếu nữ nhưng lại không có muốn dừng tay ý tứ, nàng nắm đại đao muốn hướng phía cái kia Mục Tam Nguyên bọn người tiến lên, bất quá đúng lúc này, Dương Diệp chắn trước mặt của nàng, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, cái kia kỵ heo thiếu nữ nhưng lại đưa tay tựu là một đao hướng phía Dương Diệp bổ xuống.

Dương Diệp khóe miệng co lại, nữ nhân này là giết điên rồi ah.

Không dám khinh thường, nhưng là hắn lại không có xuất thủ, đem làm cái kia đao đi vào hắn đỉnh đầu chỉ có vài chục cen-ti-mét lúc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, một thanh kiếm đâm tại cái kia đại đao thân đao một chỗ. Đại đao kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ đồng thời hướng phía từng người phía sau lui mười trượng trở lại!

Một kiếm phá vạn pháp!

Kỵ heo thiếu nữ lực lượng nếu so với Dương Diệp cường, nhưng là, chênh lệch nhưng lại không lớn, bởi vậy, Dương Diệp một kiếm phá vạn pháp sẽ không bị đối phương dốc hết sức hàng mười sẽ!

Nếu như là cái khác kiếm tu, dù là hắn Kiếm Tâm Thông Minh, cũng không có khả năng phá vỡ kỵ heo thiếu nữ một đao kia đấy, trừ phi đối phương cùng hắn Dương Diệp giống nhau là Kỷ Nguyên cảnh thân thể!

Bị Dương Diệp một kiếm đánh lui, kỵ heo thiếu nữ lập tức phục hồi tinh thần lại, nàng hung hăng trừng một Dương Diệp, nói: “Ngươi làm cái gì.”

Dương Diệp đi tới trước mặt của nàng, lúc này, kỵ heo thiếu nữ trên mặt đã tràn đầy máu tươi, có thể nói, ngoại trừ cái kia hai ánh mắt bên ngoài, còn lại địa phương đều là huyết, không chỉ mặt, nàng quần áo tóc toàn thân đều biến thành tinh hồng sắc, trong đó, có huyết là người khác, mà có huyết là chính cô ta đấy.

Vốn hắn còn có chút quái kỵ heo thiếu nữ lung tung chém người, nhưng nhìn đến đối phương như vậy, vốn định trách cứ lời nói nhưng lại như thế nào cũng nói không nên lời rồi.

Dương Diệp nói khẽ: “Ngươi bây giờ chạy nhanh khôi phục thoáng một phát, còn lại giao cho ta.”

Kỵ heo thiếu nữ trừng mắt nhìn, “Ngươi xác định?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Kỵ heo thiếu nữ không có nghịch thiên Hồng Mông tháp, một khi thân thể lực lượng tiêu hao, nàng đoán chừng muốn mười ngày nửa tháng mới có thể khôi phục, thậm chí càng lâu, hơn nữa, nói không chừng còn sẽ có cái khác cái gì di chứng. Bởi vậy, nàng lúc này nhất định phải hảo hảo điều tức thoáng một phát.

Kỵ heo thiếu nữ nhìn một Dương Diệp, cũng không nói chuyện rồi. Nàng trực tiếp ngay tại chỗ bàn ngồi ngay tại chỗ, sau đó lấy ra rất nhiều tiên tinh thạch đi ra bắt đầu thôn phệ.

Dương Diệp cũng không có tại nói nhảm, quay người nhìn về phía cái kia Hoa Thiên Nguyên bọn người, lúc này, Hoa Thiên Nguyên bọn người trên thân đều chảy máu, hơi có chút chật vật, nhưng là những người này trong mắt nhưng lại ẩn chứa hung quang, hiển nhiên, trước kia một trận chiến, bọn hắn cũng đánh ra chân hỏa. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nắm cổ sao (kiếm, vỏ) hướng phía Hoa Thiên Nguyên bọn người đi đến.

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Hoa Thiên Nguyên bọn người sắc mặt lập tức biến đổi, kỵ heo thiếu nữ tuy nhiên cũng rất khủng bố, nhưng là, tất cả mọi người rất rõ ràng, chỉ cần bọn hắn đồng tâm hiệp lực, phối hợp tốt một chút, kỵ heo thiếu nữ sẽ rất khó giết đến bọn hắn. Nhưng là cái này Dương Diệp không giống với ah, hắn một kiếm kia là chém ai ai chết!

Kỳ thật, chỉ cần có người bức Dương Diệp ra một kiếm này, cái kia mọi người khẳng định sẽ một loạt trên xuống. Nhưng là, ai đi bức? Không có người bức. Hi sinh chính mình thành toàn người khác, loại chuyện này, bọn hắn đều làm không được!

Lúc này, Dương Diệp dừng bước, hắn quét Hoa Thiên Nguyên bọn người liếc, nói: “Cho ta nói nhảm hai câu, ta nói, các ngươi đều là thiên kiêu, muốn đi Đại Thế Giới, hoàn toàn có thể dựa vào thực lực của mình đi lên ah, cần gì phải Đại Thế Giới người bố thí đâu này?”

“Không có giấy thông hành, bọn hắn sẽ không để cho hạ vị diện người đi lên!” Hoa Thiên Nguyên trầm giọng nói.

“Bọn hắn không cho các ngươi coi trọng ngươi đám bọn họ tựu không lên?”

Dương Diệp thanh âm bỗng nhiên lớn lên, hắn nhìn xem Hoa Thiên Nguyên, “Bọn hắn không cho các ngươi lên, các ngươi sẽ không đánh bọn hắn à? Dù sao ta nếu đi lên, bọn hắn không lên cho ta đi lời mà nói..., ta nhất định đánh chính là hắn cầu lấy ta đi lên.”

“Ngươi biết rõ Đại Thế Giới sao?”

Hoa Thiên Nguyên âm thanh lạnh lùng nói: “Đánh lên đây? Quả thực là buồn cười đến cực điểm. Đợi ngươi biết bọn hắn khủng bố, ngươi sẽ”

“Các ngươi mới là buồn cười đến cực điểm!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Hoa Thiên Nguyên lời mà nói..., "Thiệt thòi ngươi hay là đã từng Linh giới vũ bảng thứ nhất, ngươi tựu cái này chút tiền đồ? Đại Thế Giới cũng không phải ở trên những người kia sáng tạo đấy, bọn hắn dựa vào cái gì chiếm cứ Đại Thế Giới không cho hạ vị diện người đi lên?"

"Bằng người ta thực lực cường!" Một bên, liền Tố Yêu âm thanh lạnh lùng nói.

"Vậy ngươi tựu cố gắng trở nên mạnh mẽ ah!"

Dương Diệp nhìn về phía liền Tố Yêu, "Đem làm ngươi biến thành so với bọn hắn còn mạnh hơn lúc, bọn hắn dám không cho các ngươi đi lên sao? Có thể các ngươi không phải nghĩ như vậy, các ngươi muốn chính là cái kia cái gì giấy thông hành! Bọn hắn chơi đùa cái gì giấy thông hành đi ra, đây là đang bố thí, bố thí, hiểu chưa?"

"Ngươi nói nhiều như vậy, tựu là muốn cho chúng ta ly khai, không phải sao?" Một bên, cái kia Mục Tam Nguyên âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ta xác thực là nghĩ như vậy, đương nhiên, các ngươi nếu không rời đi, cũng không có sao, mọi người bằng thực lực nói chuyện là được!"

"Tốt một cái bằng thực lực nói chuyện!"

Đúng lúc này, xa xa hư không phía trên đột nhiên truyền đến một giọng nói, đón lấy, một gã mặc hoa bào nam tử đạp không mà đến.

"Kim tu!"

Nhìn thấy người này hoa bào nam tử, cái kia Mục Tam Nguyên ba người thần sắc ngưng trọng lên.

Nghe được hai chữ này, cái kia liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người thần sắc cũng ngưng trọng lên.

Kim tu, Long bảng thứ chín!

Lại là một vị yêu nghiệt!

Kim tu ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi chính là Dương Diệp a?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Ta chính là!"

"Ha ha"

Kim tu đột nhiên phá lên cười, cười chỉ chốc lát, sau đó nói: “Mười cái giấy thông hành, Dương Diệp, đầu của ngươi thế nhưng mà giá trị mười cái giấy thông hành ah!”

Mười cái?

Nghe vậy, liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người lông mày lập tức nhíu lại, cái kia liền Tố Yêu hỏi, “Không phải năm cái sao?”

Kim tu cười cười, “Các ngươi còn không biết a? Đầu của hắn hiện tại đã tăng giá rồi, đã tăng tới mười cái!”

Nghe vậy, liền Tố Yêu bọn người lập tức nhìn về phía rồi Dương Diệp, ánh mắt bất thiện, mà lại mang theo một tia cuồng nhiệt.

Trong tràng đột nhiên yên lặng xuống.

Liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên nhìn nhau rồi liếc, sau một khắc, hai người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

“Cùng ta đoạt? Thật sự là buồn cười!”

Nhìn thấy hai người hướng phía Dương Diệp phóng đi, cái kia kim tu cười lạnh một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Tốc độ của hắn rất nhanh, thật nhanh, so liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên nhanh rất nhiều, bởi vậy, trong thời gian ngắn liền là vượt qua rồi liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên.

Kim tu nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, nhưng mà hắn không có chú ý tới, đem làm hắn vượt qua liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên lúc, liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên đột nhiên ngừng lại, sau đó hai người dùng tốc độ cực nhanh hướng về sau thối lui

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1375: Ai động thủ trước, ai hẳn phải chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm mưu!

Liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên xuất thủ, chính là một cái nhằm vào cái kia Kim Tu âm mưu. Dương Diệp đầu càng đáng giá rồi, bọn hắn tự nhiên càng tâm động, nhưng là, hai đầu người nhưng lại thanh tỉnh đấy.

Mười cái giấy thông hành, ai không muốn muốn? Ai có thể cự tuyệt?

Nhưng là, được có mệnh hoa mới được!

Dương Diệp kiếm, không người có thể ngăn, ai động thủ trước, ai hẳn phải chết. Nhưng là, chỉ cần Dương Diệp ra kiếm, vậy bọn họ liền đem tại không cố kỵ. Bởi vậy, hai người trước kia đang nhìn nhau lúc, liền đã đạt thành một cái ăn ý, cái kia chính là dụ cái này Kim Tu xuất thủ.

Bọn hắn thành công rồi.

Cái này Kim Tu sợ Dương Diệp đầu bị đoạt, bởi vậy quyết đoán xuất thủ.

Kim Tu hướng phía Dương Diệp rất nhanh phóng đi, mà liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người tắc thì dùng tốc độ cực nhanh hướng về sau thối lui, không chỉ như thế, liền Tố Yêu cùng Hoa Thiên Nguyên bọn người còn vội vàng thi triển ra huyền khí vòng bảo hộ, các loại loại hình phòng ngự huyền bảo cũng thanh toán đi ra.

Một bên cái kia Mục Tam Nguyên ba người rất là khó hiểu, bởi vì hắn cũng chưa từng gặp qua Dương Diệp một kiếm kia uy lực, bởi vậy, ba người cũng không có phòng bị, thậm chí liền lui về phía sau đều không có, bọn hắn nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

Xa xa, nhìn thấy Kim Tu vọt tới, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, phải tay nắm chặt rồi chuôi kiếm, rất nhanh, Kim Tu đi tới trước mặt hắn mấy trượng chỗ.

Không chút do dự, Dương Diệp cầm kiếm mạnh mà rút kiếm chém.

Ông!

Theo một đạo kiếm minh thanh vang vọng mà lên, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ sao (kiếm, vỏ) chi trong kích xạ mà ra. Kiếm khí xuất, phía chân trời phương viên gần mấy vạn dặm nội không gian lập tức rạn nứt, ngay sau đó trực tiếp sụp đổ.

Giờ khắc này, tất cả mọi người trước mắt đều là tối sầm lại, phảng phất giống hết y như là trời sập.

Rất nhanh, không gian khôi phục bình thường.

Lại để cho tất cả mọi người ngoài ý muốn chính là, cái kia Kim Tu vẫn còn. Lúc này, Kim Tu đứng tại Dương Diệp trước mặt không đến hai trượng vị trí, tay của hắn vừa nâng lên, trên tay, lóe ra chói mắt kim mang, hiển nhiên, hắn là muốn xuất thủ, nhưng lại dừng lại. Mọi người phát hiện, lúc này Kim Tu sắc mặt trắng bệch, trong mắt tràn đầy kiêng kị, không, phải nói là tràn đầy vẻ hoảng sợ, tại trán của hắn cùng trên mặt, càng là không ngừng có mồ hôi nhỏ.

Nếu như đang nhìn cẩn thận một điểm, tựu sẽ phát hiện lúc này Kim Tu thân thể đang run rẩy.

Kim Tu chặn Dương Diệp một kiếm kia?

Ý nghĩ này xuất hiện ở liền Tố Yêu đợi người trong đầu, bởi vì Kim Tu xác thực là còn sống, hơn nữa một chút việc đều không có.

Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, trong tràng vang lên một đạo kinh hãi âm thanh: “Hoa Thiên Nguyên không thấy rồi!”

Nghe vậy, liền Tố Yêu bọn người mạnh mà quay đầu nhìn về phía trước kia Hoa Thiên Nguyên chỗ chỗ đứng, lúc này, chỗ đó đã rỗng tuếch. Giống như là nghĩ tới điều gì, cái kia một bên liền Tố Yêu sắc mặt bỗng nhiên trở nên trắng mà bắt đầu..., không chỉ nàng, cái kia Tô Đao Minh bọn người cũng là như thế. Về phần cái kia Mục Tam Nguyên ba người ba người kỳ thật có chút thảm, bởi vì lúc trước ba người cũng không có phòng bị, bởi vậy, ba người trực tiếp bị Dương Diệp kiếm khí dư uy chấn đến rồi mấy ngàn bên ngoài.

Tuy nhiên ba người bị thương cũng không phải rất nặng, nhưng lại cũng không nhẹ, ở đằng kia cổ dư uy phía dưới, ba người trực tiếp bị chấn địa thất khiếu chảy máu!

Lúc này, ba người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt cũng là tràn đầy kiêng kị.

Kim Tu còn sống, Hoa Thiên Nguyên nhưng lại không có. Vì cái gì? Bởi vì Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia căn bản không phải bổ về phía Kim Tu, mà là xa xa Hoa Thiên Nguyên!

Dương Diệp đối diện, Kim Tu thân thể hay là tại run nhè nhẹ lấy, không ai có thể cảm nhận được hắn vừa rồi cảm giác rồi. Đem làm

Dương Diệp rút kiếm lúc, là hắn biết, chính mình đại đại khinh địch rồi. Nhưng là, lúc kia, hắn đã không có đường lui, hắn chỉ có thể liều chết đánh cược một lần. Mà khi Dương Diệp kiếm khí đi ra một khắc này, trong đầu hắn chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu.

Cái kia chính là: Đã xong!

Một kiếm kia căn bản không phải hắn có thể tiếp được đấy, không phải hắn tự coi nhẹ mình, mà là sự thật tựu là như thế. Mà đang ở hắn đã cảm giác mình muốn chết rồi thời điểm, cái kia một đạo kiếm khí nhưng lại không có bổ về phía hắn, mà là theo bên cạnh hắn ngoài mấy trượng kích bắn đi, sau đó, sau đó không có sau đó rồi.

Cùng tử thần gặp thoáng qua!

Chính thức gặp thoáng qua, bởi vì một kiếm kia nếu là bổ về phía hắn, hắn hẳn phải chết không thể nghi ngờ.

Đúng lúc này, Dương Diệp lại đem kiếm đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), nhìn thấy một màn này, cái kia Kim Tu toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên, sau đó trực tiếp thân hình lóe lên, xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài.

Cái kia liền Tố Yêu bọn người cũng là lập tức xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài, thần sắc đều là đề phòng vô cùng.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Các ngươi làm cái gì vậy? Đừng sợ, ta đã không thể rút kiếm rồi. Vừa rồi một kiếm kia, đã đem ta huyền khí đều tiêu hết sạch. Thật sự, ta không lừa các ngươi.”

Đừng sợ?

Ai không sợ! Một kiếm kia uy lực tất cả mọi người là tận mắt thấy, có thể nói, đừng nói bọn hắn, chỉ sợ coi như là thần giả cảnh cường giả đến đều không nhất định dám đánh cam đoan tiếp được ở. Về phần huyền khí Dương Diệp không nói như vậy cũng may, hắn hiện tại vừa nói như vậy, mọi người ngược lại cảm thấy hắn khả năng còn có thể rút một kiếm.

Tóm lại, mặc kệ hắn có thể hay không tại rút kiếm, tất cả mọi người không dám đi tới rồi. Bởi vì vạn nhất nếu là hắn còn có thể rút một kiếm đây không phải thượng đi chịu chết sao?

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia Kim Tu trên người, nói: “Thấy được sao? Bọn hắn mới vừa rồi là muốn cho ngươi làm người chết thế.”

Nghe vậy, Kim Tu sắc mặt trầm xuống, hắn quay đầu nhìn thoáng qua liền Tố Yêu bọn người, ánh mắt lạnh như băng, sát ý thoáng hiện. Kỳ thật Dương Diệp không nói, hắn cũng đã minh bạch. Trước kia liền Tố Yêu bọn người xuất thủ trước, mục đích đúng là vì dụ dỗ hắn xuất thủ, lại để cho hắn để che Dương Diệp một kiếm này. Đơn giản mà nói tựu là những ngững người này muốn cho hắn để làm kẻ chết thay!

Bất kể là ai bị người lợi dụng, trong nội tâm khẳng định đều rất không thoải mái đấy, huống chi hắn mới vừa rồi còn thiếu chút nữa trực tiếp hồn phi phách tán!

Nhìn thấy Kim Tu thần sắc, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn sở dĩ không giết Kim Tu mà là cái kia Hoa Thiên Nguyên, mục đích đúng là cái này. Những người trước mắt này vì có thể có được hắn cùng với kỵ heo thiếu nữ bọn người đầu người, bọn hắn chọn tạm thời liên thủ, mà những người này liên khởi tay ra, đối với hắn cùng kỵ heo thiếu nữ là có rất lớn uy hiếp đấy, đặc biệt là tại đây Kim Tu đi vào về sau.

Bởi vậy, hắn quyết định buông tha cái này Kim Tu, bởi vì kể từ đó, cái này Kim Tu tất nhiên sẽ đối với cái này lợi dụng hắn liền Tố Yêu bọn người sinh lòng nộ hận. Bởi như vậy, những người này khẳng định không cách nào tại liên thủ, bởi vì, tựu tính toán hiện tại Kim Tu đáp ứng, liền Tố Yêu bọn người khẳng định cũng sẽ không tin tưởng hắn.

Chỉ cần bọn hắn không liên thủ, khẳng định sẽ lẫn nhau cố kỵ, lẫn nhau kiêng kị, cái này đối với hắn cùng kỵ heo thiếu nữ mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt.

Kim Tu cùng liền Tố Yêu bọn người không có xuất thủ, Dương Diệp tựu càng sẽ không xuất thủ rồi. Kỳ thật, lúc trước hắn cũng không có nói sai, hắn hiện trong người xác thực không có gì huyền khí rồi. Đương nhiên, còn một điều, không đến bình thường một thành, bởi vì lúc trước hắn tại khôi phục huyền khí lúc, mặc dù không có triệt để khôi phục, nhưng là khôi phục năm sáu thành.

Huyền khí có, nhưng là thân thể nhưng lại lần nữa tiêu hao rồi. Bởi vậy, hắn hiện tại đừng nói rút kiếm tổ, coi như là rút Táng Thiên khí lực đều không có!

Kỳ thật cái này cũng rất bình thường, không chỉ là trảm thiên rút kiếm thuật, trảm thiên rút kiếm thuật cường đại như thế kiếm kỹ, nếu như tiêu hao huyền khí chỉ có một chút điểm, cái này không khỏi tựu quá nghịch thiên, cũng là rất không thực tế sự tình. Đừng nói trảm thiên rút kiếm thuật, mặc kệ gì cường đại huyền kỹ, đối với huyền khí nhu cầu khẳng định đều là cực cao đấy.

Liền Tố Yêu cùng Kim Tu không ra tay, Dương Diệp không có xuất thủ, trong tràng lần nữa giằng co xuống.

Nhưng là hào khí nhưng lại có chút khẩn trương, bởi vì, hiện ở giữa sân giống như là một tòa sắp núi lửa bộc phát.

Liền Tố Yêu cùng Kim Tu bọn người không có lựa chọn rời đi, điều này đại biểu bọn hắn còn đang suy nghĩ lấy Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ đầu người. Cho nên, bọn hắn hay là sẽ động thủ, chỉ là sớm cùng trì vấn đề.

Dương Diệp không có để ý Kim Tu bọn người, mà là nhìn về phía dưới Phương cách đó không xa Minh Nữ, lúc này, Minh Nữ đang tại cùng cái kia người áo đen đại chiến, hai người lúc này đã lâm vào giằng co, chiến đấu dị thường kịch liệt. Lại để cho Dương Diệp có chút khiếp sợ chính là người áo đen thực lực, Minh Nữ thực lực nhưng hắn là phi thường tinh tường, có thể nói, nếu như Minh Nữ chính thức liều mạng lời mà nói..., nhất định là sẽ không so kỵ heo thiếu nữ nhược đấy.

Nhưng là, hiện tại cái này người áo đen vậy mà cùng Minh Nữ chiến rồi cái lực lượng ngang nhau.

Đây cũng là ở đâu xuất hiện thiên tài?

Đúng lúc này, xa xa liền Tố Yêu đột nhiên đứng dậy, nàng ánh mắt đã rơi vào Kim Tu trên người, sau đó chỉ vào Dương Diệp cùng Dương Diệp sau lưng kỵ heo thiếu nữ, nói: “Hiện tại bọn hắn hai cái đều bị thụ thương rất nặng, chúng ta bây giờ nếu là liên thủ, nhất định có thể kích giết bọn hắn. Nếu như không liên thủ, một khi hai người bọn họ đều khôi phục bình thường, khi đó, chúng ta chỉ có trốn chạy để khỏi chết phần.”

Kim Tu nhìn một Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ, trầm mặc.

Liền Tố Yêu lại nói: “Giữa chúng ta ân oán, có thể về sau tại đến giải quyết, nhưng là, ngươi cũng thấy đấy hai người bọn họ thực lực, hiện tại nếu không phải mau chóng giải quyết cái này Dương Diệp hai người, tại qua một hồi, chúng ta ai cũng giết bọn họ không được hai cái. Trái lại, nói không chừng chúng ta đều cũng bị hai người bọn họ ở tại chỗ này.”

Cái kia Kim Tu đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên âm thanh hung dữ nói: “Đến ah! Giúp nhau tổn thương ah!”

Nói xong, hắn tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm, sau đó hướng phía liền Tố Yêu bọn người đi đến, “Đầu người ở này, các ngươi có lá gan cứ tới đây cầm. Ta nói cho các ngươi biết, hai người chúng ta hiện tại xác thực là bị trọng thương, nhưng là, tại chúng ta trước khi chết, kéo lên các ngươi cùng một chỗ đệm lưng vẫn có thể có làm được đấy.”

Dương Diệp càng chạy càng nhanh, mặc dù không có phát ra kiếm ý cùng khí thế, nhưng là trên người nhưng lại có một cổ vô hình uy áp hướng phía liền Tố Yêu bọn người áp đi.

Nhìn thấy Dương Diệp giống như muốn nổi điên bộ dạng, liền Tố Yêu bọn người sắc mặt đều là biến đổi, bọn hắn tự nhiên là sợ Dương Diệp nổi điên đấy, bởi vì vạn nhất Dương Diệp tại rút kiếm chém, có lẽ chết chính là bọn họ chính mình.

Xuất thủ hay là không ra tay?

Liền Tố Yêu cùng Kim Tu bọn người có chút khó khăn rồi.

Không ra tay, tựu ý nghĩa bọn hắn được buông tha cho giấy thông hành, Dương Diệp ngay tại trước mặt bọn họ, hơn nữa còn là tàn huyết, buông tha cho giấy thông hành, bọn hắn sao có thể cam tâm?

Nhưng là, không buông bỏ, tựu ý nghĩa tùy thời muốn chuẩn bị bị đập phát chết luôn!

Khó khăn!

Liền Tố Yêu bọn người khó khăn, Dương Diệp nhưng lại tốc độ càng chạy càng nhanh, xem bộ dáng kia của hắn, giống như tựu là đang ép liền Tố Yêu bọn người xuất thủ đồng dạng.

Lúc này, Dương Diệp toàn thân tản ra nhàn nhạt hồng mang, hai mắt cùng tóc đều biến thành màu đỏ như máu, thoạt nhìn, không chỉ có chút dữ tợn, còn có chút nổi điên bộ dạng.

Đúng lúc này, một đạo mang theo một tia tang thương thanh âm đột nhiên tự trong tinh không truyền đến: “Hay là lão phu tự mình ra tay đi.”

Thanh âm rơi xuống, một cái màu đỏ bàn tay tự trong tinh không thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía phía dưới Linh giới oanh đi qua.

Cái tay này, không đơn thuần là nhằm vào Dương Diệp cùng kỵ heo thiếu nữ, mà là nhằm vào toàn bộ Linh giới!

Cái tay này nếu rơi xuống, Linh giới đều bị đánh nát!

Quan trọng nhất là, lên tiếng cái này người, là thần giả cảnh cường giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt tràn đầy dữ tợn, “Cái này con mẹ nó còn không dứt nữa à!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1376: Coi chừng, Đại Thế Giới đến đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến đến bây giờ, Dương Diệp nội tâm lửa giận kỳ thật đã đạt đến một cái điểm tới hạn.

Chết rồi một cái, lập tức lại sẽ đến một cái, hơn nữa, một lần so một lần đến nhiều, một lần so một lần đến cường, hiện tại, thần giả cảnh cường giả đều đi ra.

Không dứt!

Dương Diệp trong mắt dữ tợn hiện lên, ngay tại hắn muốn thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật lúc, một đạo lưu quang đột nhiên từ tinh không ở trong chỗ sâu chui ra, lưu quang tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Linh giới trên không, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, cái này đạo lưu quang oanh tại cái con kia màu đỏ thẫm bàn tay khổng lồ thượng.

Oanh!

Màu đỏ thẫm bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, thoáng qua, những... Này năng lượng mảnh vỡ trực tiếp bị một cổ lực lượng thần bí chấn trở thành hư vô.

Trong tràng tất cả mọi người kinh hãi.

Là ai tại tinh không bên ngoài xuất thủ?

Dương Diệp trong mắt cũng là có một tia nghi hoặc, hắn quay đầu nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, kỵ heo thiếu nữ có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tam tỷ!”

Đui mù nữ!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Kim Tu bọn người, “Hiện tại đi, có lẽ còn kịp. Bằng không thì, đợi sẽ các ngươi muốn đi đều không có cơ hội.”

Không thể không nói, Kim Tu cùng liền Tố Yêu bọn người lúc này xác thực là đã có một tia ý sợ hãi. Vừa mới ra tay cái kia người, tuyệt đối với không phải lúc này thì bọn hắn đủ khả năng đối kháng đấy.

U Minh điện cũng có cường giả, hơn nữa còn là cái loại này có thể so với thần giả cảnh cường giả chí cường giả. Không hề nghi ngờ, nếu như người nọ đối với bọn họ xuất thủ, bọn hắn tuyệt đúng là thập tử vô sinh đấy.

“Không cần sợ hãi!”

Đúng lúc này, một giọng nói bỗng nhiên ở giữa sân vang lên, thanh âm rơi xuống, một gã người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp đối diện cách đó không xa.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này người áo đen tựu là cùng Minh Nữ giao thủ cái kia người áo đen. Hắn quay đầu nhìn lại, lúc này, Minh Nữ đã xuất hiện ở bên cạnh của hắn.

“Coi chừng, Đại Thế Giới đến đấy.” Minh Nữ trầm giọng nói.

Đại Thế Giới!

Dương Diệp trong nội tâm hơi kinh, hắn không nghĩ tới cái này người áo đen dĩ nhiên là theo Đại Thế Giới xuống đấy. Nói cách khác, Đại Thế Giới đã bắt đầu tự mình ra tay rồi.

Lúc này, cái kia người áo đen nói: “Chư vị không cần lo lắng, U Minh điện cường giả đều có người đối phó. Chư vị, giết một U Minh điện điện hạ, sẽ đạt được năm cái giấy thông hành, không chỉ như thế, tại các ngươi tiến vào Đại Thế Giới về sau, còn có thể bằng vào U Minh điện điện hạ đầu người trực tiếp gia nhập Đại Thế Giới Tử Kim giai thế lực.”

Tử Kim giai thế lực!

Liền Tố Yêu bọn người thần sắc động dung, tại hạ vị diện, mạnh nhất chỉ có ám kim giai thế lực, chỉ có Đại Thế Giới mới có Tử Kim giai thế lực. Tử Kim giai thế lực, ý vị như thế nào?

Chỗ dựa, tu luyện tài nguyên

Một người, dù là ngươi tại thiên tài, nếu như không có thế lực bồi dưỡng ngươi, ngươi cũng là rất khó lớn lên đấy. Bởi vì tu luyện cần không chỉ có riêng là thiên phú, còn có tài nguyên, nếu như không có tu luyện tài nguyên, ngươi thiên phú tại tốt, thành tựu cũng có hạn. Bởi vì không có người bồi dưỡng cùng ủng hộ, vậy thì ý nghĩa ngươi rất nhiều thời gian đều lãng phí ở lợi nhuận đá năng lượng đợi việc vặt thượng.

Mà nếu có thế lực bồi dưỡng cùng ủng hộ, như vậy, ngươi tựu chỉ cần tu luyện là được, chuyện còn lại, tông môn đều cho ngươi giải quyết. Hơn nữa, chọc sự, cũng có tông môn là ngươi chỗ dựa! Có thể thấy được, có một cái núi dựa lớn là trọng yếu đến cỡ nào. Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đúng, rất nhiều tán tu cũng là phi thường lợi hại đấy. Bất quá đối với đại đa số người đến nói, vẫn có chỗ dựa mới là tốt nhất.

Bởi vì mọi người đều biết, tán tu bình thường đều là trôi qua tội khổ bức đấy.

“Chúng ta dựa vào cái gì tin tưởng ngươi!” Lúc này, cái kia liền Tố Yêu đột nhiên hỏi.

“Ta đến từ Đại Thế Giới!” Người áo đen nói: “Các ngươi tiếp nhiệm vụ này, tựu là chúng ta tuyên bố đấy. Nếu như các ngươi bây giờ trở về đi Tinh Không Chi Thành, tựu sẽ phát hiện ta không có lừa các ngươi, bởi vì nhiệm vụ này thù lao đã cải biến.”

Liền Tố Yêu trầm giọng nói: “Ta có một chuyện khó hiểu, các ngươi Đại Thế Giới người đã muốn giết những... Này U Minh điện người cùng Dương Diệp, vì sao không trực tiếp phái ra các ngươi chí cường giả. Ta muốn, nếu như các ngươi phái ra các ngươi chí cường giả, bất kể là cái này Dương Diệp hay là U Minh điện, có lẽ đều không có bất kỳ mạng sống khả năng, không phải sao?”

Dương Diệp cũng nhìn về phía rồi người áo đen, đây cũng là hắn muốn biết đấy.

Đại Thế Giới người cũng không phải ngu xuẩn, chắc chắn sẽ không làm cái loại này phái tiểu lâu lâu đến tiễn đưa kinh nghiệm sự tình, nhưng là, Đại Thế Giới cũng không có trực tiếp tựu phái ra vô số thần giả cảnh cường giả xuống. Như liền Tố Yêu nói, Đại Thế Giới nếu quả thật phái xuất ra có cường giả xuống, hắn cùng với Minh Nữ bọn người thật đúng là nguy hiểm, phải biết, ở trên thế lực này thần giả cảnh cường giả nhất định là không phải ít đấy.

Nhưng là ở trên những người kia cũng không có làm như vậy, trái lại làm rồi như vậy một cái nhiệm vụ, lại để cho cái này hạ vị diện người tới giết hắn đám bọn họ. Cái này lại để cho Dương Diệp điểm khó hiểu.

“Cái này ta đến nói cho ngươi biết!”

đọc❤truyện với http://truyencu a tui.net/
Lúc này, một bên kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Bởi vì hạn chế, Đại Thế Giới bên trong, phàm đạt tới thần giả phía trên cường giả nếu là

muốn xuống hạ vị diện, sẽ bị vô thượng Thiên Đạo hạn chế tu vi, thì ra là hàng nhất giai.”

“Vì cái gì?” Câu hỏi chính là Dương Diệp.

“Cân đối!”

Kỵ heo thiếu nữ nhạt âm thanh nói: “Như vậy cũng tốt so chăn heo, ngươi nếu chăn heo đấy, ngươi sẽ đem lão hổ đặt ở chuồng heo cùng heo cùng một chỗ dưỡng sao?”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Ngươi đây là cái gì ví von.”

Kỵ heo thiếu nữ nhún vai, nói: “Sự thật tựu là như thế, bất quá, ngươi bây giờ còn xa xa không cách nào lý giải ta theo như lời đấy, nhưng là lúc sau ngươi sẽ rõ.”

Dương Diệp: “”

Kỵ heo thiếu nữ lại nói: “Lúc trước chúng ta lựa chọn xuống, cũng là bởi vì có vô thượng Thiên Đạo cái này hạn chế. Bọn hắn không phái xuất ra có chí cường giả xuống một lần hành động tiêu diệt chúng ta, cũng là bởi vì cái này hạn chế. Cho nên, bọn hắn tựu ban bố nhiệm vụ này, muốn lợi dụng hạ vị diện những người này giết chúng ta. Hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nguyên lai người ra mặt xuống sẽ bị hạn chế! Bất quá cũng thế, nếu như không có cái này hạn chế, cái này hạ vị diện tướng vĩnh viễn bị nô dịch, không có bất kỳ phát triển cơ hội. Mà đã có cái này hạn chế, hạ vị diện thì có phát triển không gian cùng cơ hội, cũng chỉ có như vậy, cái thế giới này mới sẽ không vĩnh viễn là một cái thế lực một nhà độc đại!

Tuy nhiên hắn đối với Thiên Đạo chi nhãn không có hảo cảm gì, dù sao thằng này thường xuyên muốn giết hắn, nhưng là không thể không nói, hắn đối với cái này cái gì vô thượng Thiên Đạo cái này cách làm hay là rất tán thành đấy. Bởi vì nếu như không có cái này hạn chế, hắn hiện tại muốn mặt đối địch cũng không phải là những người trước mắt này, mà có thể là một đám thần giả cảnh phía trên cường giả.

Mà bây giờ, thần giả cảnh cường giả xuống, xuống cũng không cần sợ ah! Bởi vì có đui mù nữ. Dùng đui mù nữ thực lực, thần giả cảnh cường giả căn bản uy hiếp không được nàng! Bất quá cũng không thể khinh thường, đem làm số lượng đạt tới trình độ nhất định lúc, là có thể đền bù chất lượng chưa đủ đấy, hơn nữa, ngoại trừ Đại Thế Giới thần giả cảnh cường giả, cái này hạ vị diện khẳng định cũng có rất nhiều thần giả cảnh cường giả ở một bên nhìn xem lấy đầu của bọn hắn.

Cho nên, đui mù nữ áp lực cũng là rất lớn, bởi vì nàng muốn ngăn trở sở hữu tất cả thần giả cảnh cường giả!

Mà thần giả phía dưới đấy, cũng chỉ có thể chính bọn hắn giải quyết.

Lúc này, cái kia người áo đen đột nhiên nói: “Chư vị, ta biết rõ, các ngươi cố kỵ cái này Dương Diệp, như vậy như thế nào, người này giao cho ta, còn lại hai người các ngươi tới đối phó.”

Liền Tố Yêu bọn người nhìn nhau rồi liếc, có chút do dự.

Người áo đen lại nói: “Hiểu được đến, tựu được trả giá. Giấy thông hành, đối với chư vị mà nói, là một cái cơ hội, một cái đưa thân Đại Thế Giới cơ hội. Ta muốn, chư vị chắc có lẽ không buông tha cho. Đương nhiên, chư vị nếu là buông tha cho, cũng không có sao, bởi vì nếu như ta không có đoán sai, lúc này vô số vị diện yêu nghiệt cùng cường giả có lẽ đều tại chạy đến Linh giới trên đường.”

Liền Tố Yêu cùng cái kia Kim Tu nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng, liền Tố Yêu nói: “Cái này Dương Diệp ngươi để đối phó?”

“Ta đến!” Người áo đen nói.

Nghe vậy, liền Tố Yêu bọn người trong mắt do dự biến thành kiên định, mọi người cũng không có ở nói chuyện, thân hình khẽ động, phân biệt hướng phía Minh Nữ cùng với kỵ heo thiếu nữ vọt tới.

Không có Dương Diệp cái này uy hiếp, bọn hắn sẽ không có cố kỵ, bởi vậy, bọn hắn quyết đoán lựa chọn xuất thủ.

Kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ cũng không nói nhảm, hai nữ thân hình khẽ động, hướng phía liền Tố Yêu cùng Kim Tu bọn người vọt tới.

Đại chiến bắt đầu!

“Ngươi đắc tội thần Phượng tộc!” Dương Diệp đối diện, người áo đen nói.

“Lần này muốn chúng ta đầu nhiệm vụ này, tựu là cái này thần Phượng tộc tuyên bố đấy, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

“Vâng!”

Người áo đen nói: “Ta thật sự có chút hiếu kỳ, ngươi một cái hạ vị diện người, vậy mà sẽ đắc tội thần Phượng tộc bất quá những... Này đều không trọng yếu, bởi vì điều này cùng ta đám bọn họ không có sao. Như vậy như thế nào, ngươi bây giờ nếu là lựa chọn rời đi, ta hiện tại có thể tha cho ngươi một cái mạng.”

“Nếu như ta không đâu này?” Dương Diệp cười nói.

“Tu luyện đến bây giờ, không phải một kiện chuyện dễ dàng, làm gì lại để cho chính mình toi mạng đâu này?” Người áo đen nói.

Dương Diệp lắc đầu, “Nhiều khi, rất nhiều chuyện, dù là coi như là thật sự sẽ chết, ta cũng nhất định phải làm.”

Nói xong, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) cùng kiếm tổ thu vào, sau đó Táng Thiên xuất hiện ở trong tay hắn. Trước kia khẽ đảo nói nhảm lúc, hắn tướng trong cơ thể mình sở hữu tất cả huyền khí đều dùng để chữa trị thân thể. Lúc này, thân thể đã chữa trị đi một tí, nhưng là huyền khí nhưng không có. Hiện tại, hắn chỉ có thể dựa vào thân thể rồi!

Thân thể, hắn cũng có thể một trận chiến!

“Đã như vậy, vậy hãy để cho ta lấy đầu của ngươi, đi tìm thần Phượng tộc lấy cái nhân tình a!”

Người áo đen thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, vô số màu đen khí lưu như cùng một cái sợi con rắn nhỏ bình thường hướng phía Dương Diệp rậm rạp chằng chịt kích bắn đi.

Trong tràng, Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, đem làm những cái... Kia màu đen khí lưu đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm chỉ có vài chục cen- ti-mét lúc, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trường kiếm trong tay nhanh đâm mà ra.

Xuy xuy xuy xuy Xùy~~

Trong nháy mắt, Dương Diệp chung quanh sở hữu tất cả màu đen khí lưu toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Xa xa, cái kia đang chuẩn bị xuất thủ người áo đen ngừng lại, đã qua một hơi, người áo đen trầm giọng nói: “Một kiếm phá vạn pháp!”

Đối với một kiếm phá vạn pháp, hắn tự nhiên là nghe qua đấy, nhưng lại không có tự mình bái kiến. Kiếm tu, chính thức lợi hại kiếm tu là phi thường khủng bố đấy, khỏi cần phải nói, tựu một chiêu này một kiếm phá vạn pháp cũng đủ để lại để cho người đau đầu rồi.

Mặc kệ ngươi cái gì huyền kỹ, cái chiêu gì thức, ta tự một kiếm phá chi!

“Ta ngược lại muốn nhìn, trong truyền thuyết một kiếm phá vạn pháp đến tột cùng mạnh bao nhiêu!”

Người áo đen thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo hắc tuyến hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1377: Thật sự là buồn cười, thật sự là thật đáng buồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, người áo đen cùng Dương Diệp đại chiến lên.

Nhưng là, mặc kệ người áo đen như thế nào tiến công, khiến cho ra chiêu gì thức, cũng hoặc là thi triển cái gì huyền kỹ, đều bị Dương Diệp vô cùng đơn giản một kiếm cho phá vỡ.

Dương Diệp cũng không có lựa chọn tiến công, lúc này hắn không có năng lực tiến công, miễn cưỡng tiến công không có bất kỳ ý nghĩa, bởi vì hắn lúc này căn bản không có biện pháp thi triển cường đại kiếm kỹ, điều này cũng làm cho ý nghĩa hắn không cách nào cho đối phương tạo thành thực chất tính tổn thương. Không chỉ như thế, một khi cường hành tiến công, có thể sẽ cho đối phương bắt được sơ hở, nếu là như vậy, cái kia tình cảnh của hắn có thể thật lớn không ổn rồi.

Tiến công chưa đủ, nhưng là phòng ngự đã có dư.

Hắn có được cường đại thân thể lực lượng, bản thân lại là Kiếm Tâm Thông Minh, dùng thân thể làm chủ, Kiếm Tâm Thông Minh làm phụ, bởi vậy, người áo đen là bất luận cái cái gì chiêu thức đều bị hắn từng cái hóa giải.

Người áo đen thực lực nhất định là không thể nghi ngờ đấy, nhưng là, bất kể là tại lực lượng hay là tại tốc độ lên, hắn cùng với Dương Diệp kỳ thật cũng chỉ là không kém bao nhiêu, bởi vậy, Dương Diệp khó hiểu có thể nhanh chóng tìm được sơ hở của đối phương, nhưng lại có thể kịp thời xuất kiếm, tướng đối phương cho một kiếm phá vỡ.

Trước kia Dương Diệp căn bản là không sử dụng một kiếm phá vạn pháp đấy, bởi vì hắn cùng với người chiến đấu, rất ít xuất hiện giống như bây giờ đánh đánh lâu dài, cơ bản đều là một kiếm, hoặc là mấy kiếm tựu giải quyết đấy. Thực lực ổn áp đối thủ, tại đi chơi cái gì một kiếm phá vạn pháp, vậy thì có chút lãng phí thời gian.

Mà có thì còn lại là người ta thực lực viễn siêu hắn, ví dụ như cái kia Kiếm Hư, đối mặt cường giả loại này, hắn muốn một kiếm phá vạn pháp đều không dùng!

Hiện tại, hắn không có biện pháp thi triển kiếm kỹ, bởi vậy, chỉ có thể cùng đối phương đánh loại này đánh lâu dài.

Hai người kịch chiến rồi hồi lâu, nhưng là, ai cũng chiếm không đến ai tiện nghi.

Bất quá người áo đen rất rõ ràng, tiếp tục chiến xuống dưới, Dương Diệp thua không nghi ngờ. Bởi vì sử dụng thân thể lực lượng, cũng là sẽ tiêu hao đấy, tăng thêm Dương Diệp vốn tựu bị thương, tiếp tục xuống dưới, Dương Diệp thân thể lực lượng tựu tính toán không thấu chi, cũng sẽ mỏi mệt vô cùng. Mà khi đó, chính là của hắn cơ hội!

Mà Dương Diệp đã ở các loại..., đợi kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ giải quyết những người kia.

Kỵ heo thiếu nữ đã mở ra nổi điên hình thức, hắn trong tay đại đao mỗi một lần rơi xuống, đều phảng phất muốn tướng hôm nay địa cho chém nát giống như, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Tại kỵ heo thiếu nữ như thế điên cuồng công kích đến, cái kia vây công nàng liền Tố Yêu bọn người đã rơi xuống phía dưới, hơn nữa, kỵ heo thiếu nữ càng đánh càng có khí thế, bởi vậy, liền Tố Yêu bọn người bị thua, chỉ là vấn đề thời gian.

Đối phó Minh Nữ chính là Kim Tu, còn có cái kia Mục Tam Nguyên tam huynh đệ, bốn người vây công Minh Nữ đồng dạng không có chiếm được bất luận cái gì tiện nghi, Minh Nữ không có giống kỵ heo thiếu nữ như vậy điên, nhưng là cái kia Kim Tu bọn người nhưng lại thần sắc đề phòng vô cùng, trong mắt càng là tràn đầy kiêng kị. Bởi vì Minh Nữ xuất thủ rất quỷ dị, đặc biệt là nàng các loại nghịch chuyển, làm cho bọn hắn kiêng kị vô cùng.

Đã qua hồi lâu.

Bành!

Xa xa đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang thanh âm, ngay sau đó, một đạo tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân vang vọng mà lên.

Nghe thế đạo tiếng kêu thảm thiết, Dương Diệp hướng phía thanh âm nơi phát ra chỗ liếc qua, chỉ thấy xa xa tên kia khiêng thiết chùy thấp bé nam tử trực tiếp bị kỵ heo thiếu nữ một đao cho bổ làm vỡ nát toàn thân cốt cách cùng kinh mạch. Mà sở dĩ sẽ như vậy, là vì cái này thấp bé nam tử lui trễ, bị kỵ heo thiếu nữ lấn thân đến rồi trước mặt, sau đó hắn chỉ có thể ngạnh kháng kỵ heo thiếu nữ cái kia bổ về phía hắn một đao.

Hắn thiết chùy chất lượng hiển nhiên không tệ, bị kỵ heo thiếu nữ chặt lên một đao đều không có bẻ gẫy, nhưng là cái kia lực lượng cường đại nhưng lại trực tiếp tướng thấp bé nam tử toàn bộ người đều làm vỡ nát.

Còn có khẩu khí, nhưng lại cũng triệt để phế đi.

Ngu xuẩn!

Dương Diệp trong nội tâm thầm mắng rồi một tiếng, sau đó chuyên tâm đối phó trước mắt người áo đen. Kỵ heo thiếu nữ lực lượng là cực kì khủng bố, có thể nói, coi như là hắn cũng không dám chính diện cùng nàng ngạnh kháng lực lượng, trước kia hắn cùng với kỵ heo thiếu nữ đã qua một chiêu, một chiêu kia, hắn là đã tìm được kỵ heo thiếu nữ sơ hở, cũng không phải cùng nàng cứng rắn đối với cứng rắn!

Mà cái kia thấp bé nam tử vậy mà cùng nàng ngạnh kháng, đây không phải muốn chết sao?

Trong tràng, tại thiếu đi một người về sau, kỵ heo thiếu nữ đánh chính là càng dễ dàng. Mà cái kia liền Tố Yêu bọn người thì là càng thêm cố hết sức rồi, cho tới bây giờ, đã có nhiều người bị thương, chính là liền Tố Yêu cũng là như thế. Hiện tại kỵ heo thiếu nữ, thật là thật là đáng sợ. Nàng những nơi đi qua, hoàn toàn không người nào dám chính diện ngăn cản, đều là lựa chọn trốn tránh trốn tránh.

Nếu như nói liền Tố Yêu bọn người là vạn trong không một thiên tài lời mà nói..., cái kia kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ các nàng tựu là vạn trong không một yêu nghiệt.

Kỳ thật, liền Tố Yêu các nàng có thể làm được như vậy, đã phi thường rất giỏi rồi. Phải biết, coi như là đến mấy cái Bán Thần, chỉ sợ cũng không thể theo kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ trong tay chiếm được tiện nghi.

Lúc này, liền Tố Yêu bọn người cũng bắt đầu lựa chọn đập nồi dìm thuyền rồi.

Loại này thời điểm, bọn hắn tự nhiên là không thể rút lui đấy, cũng không dám rút lui, bởi vì một khi rút lui, cái kia vốn cũng rất nhược khí thế tựu yếu hơn. Hơn nữa, bọn hắn nếu rút lui, cái này kỵ heo thiếu nữ nếu không buông tha bọn hắn mà nói, vậy bọn họ đã có thể nguy hiểm. Bởi vì, tốc độ của bọn hắn cũng không thể so với kỵ heo thiếu nữ nhanh.

Chiến!

Chỉ có chiến!

Người một khi bị buộc đến tuyệt cảnh, tiểu vũ trụ cơ bản đều bộc phát, cái kia liền Tố Yêu bọn người cũng là như thế, lúc này liền Tố Yêu bọn người cũng chơi nổi lên nổi điên hình thức.

Bất kể là kỵ heo thiếu nữ hay là liền Tố Yêu bọn người, lúc này cũng đã giết đỏ cả mắt rồi.

Dương Diệp lúc này đã không có đi chú ý kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ, bởi vì trước mặt hắn người áo đen lúc này công kích càng ngày càng mãnh liệt, càng ngày càng kịch liệt rồi.

Giành giật từng giây!

Bất kể là kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ bên kia chiến đấu, Dương Diệp cùng người áo đen bên này cũng là như thế.

Trong tràng, Dương Diệp tay phải nắm chặt Táng Thiên, thỉnh thoảng đâm ra một kiếm, mỗi một kiếm đâm ra, đều hóa giải mất cái kia người áo đen xuất thủ. Nhưng mà đúng lúc này, đem làm cái kia người áo đen tay phải mang theo một đạo màu đen khí lưu hướng phía Dương Diệp trước ngực đánh tới lúc, Dương Diệp nguyên bản muốn đâm về cái tay này kiếm đột nhiên dừng lại một chút, sau một khắc, kiếm có chút lệch lạc, trực tiếp theo cái tay này bên cạnh đâm tới.

Bởi vì kiếm không đở ở người áo đen một chiêu này, bởi vậy, người áo đen tay trường thẳng vào, đi tới Dương Diệp trước ngực, mà Dương Diệp kiếm cũng tràng như thẳng vào đâm về rồi người áo đen trước ngực.

Bành!

Xùy~~!

Theo một đạo trầm đục, Dương Diệp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài. Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn nhìn trước mặt U Linh thuẫn, lúc này, U Linh thuẫn tựu giống như lọt vào trọng kích cự thạch giống như, mặc dù là triệt để vỡ vụn, nhưng cũng đã trải rộng vết rạn, phảng phất nhẹ nhàng đụng một cái sẽ triệt để vỡ vụn ra đến.

Xa xa, cái kia người áo đen trước ngực đã bị máu tươi nhuộm đỏ.

Bị động bị đánh cũng không phải hắn Dương Diệp phong cách, bởi vậy, lúc trước hắn tại thời khắc mấu chốt đột nhiên biến chiêu, đánh rồi cái này người áo đen một trở tay không kịp. Bất quá có chút đáng tiếc chính là, tại thời khắc mấu chốt, cái này người áo đen tránh khỏi, không để cho kiếm của hắn một kiếm xuyên tim, chỉ cần có thể một kiếm xuyên tim, đối phương tựu tính toán không chết cũng phải trọng thương!

“Phòng lâu như vậy, chính là vì một chiêu này, ha ha thiếu chút nữa thật đúng là cho ngươi đắc thủ rồi.” Áo đen nam tử nói.

Dương Diệp thu hồi U Linh thuẫn, sau đó nói: “Đáng tiếc vẫn bị ngươi trốn đi qua!”

“Là đáng tiếc!”

Áo đen nam tử hai tay chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., “Bỏ lỡ lần này cơ hội, ngươi sẽ không tại có bất cứ cơ hội nào rồi.”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ màu đen khí lưu tự áo đen nam tử trong cơ thể tràn ra ra, màu đen khí lưu ngày càng nhiều, trong nháy mắt liền đem áo đen nam tử cho bao phủ, ngay sau đó, những cái... Kia màu đen khí lưu đột nhiên huyễn hóa thành một đầu bộ dáng cực kỳ dữ tợn dị thú, dị thú hình dạng có chút quỷ dị, thân hình như cá, nhưng là đầu nhưng lại như là hổ, mà lại đỉnh đầu chính giữa có một chân bén nhọn mọc gai.

Đem làm cái này dị thú sau khi xuất hiện, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn cảm thấy một cỗ không hiểu tim đập nhanh.

“Coi chừng, đó là hồn thú, chuyên ăn linh hồn hồn thú!” Lúc này, một bên truyền đến Minh Nữ thanh âm.

Hồn thú? Chuyên ăn linh hồn?

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, tại linh hồn phương diện, hắn là so sánh bạc nhược yếu kém đấy, đối phương chơi đùa cái này đi ra, hắn tự nhiên là không dám khinh thường.

“Ra, cho ta xem xem, ngươi muốn như thế nào một kiếm phá vỡ!”

Áo đen nam tử thanh âm rơi xuống, cái con kia dị thú há mồm phát ra rồi gầm lên giận dữ, sau đó thả người nhảy lên, hướng phía Dương Diệp vị trí mãnh liệt nhào tới.

Dị thú gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ tham lam, hiển nhiên, Dương Diệp linh hồn nó rất ưa thích.

“Ngàn vạn đừng làm cho nó tiến vào ngươi thân thể, coi như là thần giả bị nó tiến vào thân thể, cũng đỡ không nổi linh hồn của nó thôn phệ!”

Xa xa, truyền đến Minh Nữ lo lắng thanh âm, không chỉ như thế, Minh Nữ còn cứng rắn bị thụ Kim Tu một kích, sau đó hướng phía Dương Diệp bên này chạy đến.

Tiến vào thân thể?

Nguyên bản mặt mũi tràn đầy đề phòng Dương Diệp đang nghe Minh Nữ lời nói lúc, lập tức sững sờ, trước mắt thằng này ăn linh hồn muốn đi vào thân thể?

Lúc này, cái con kia hồn thú đã đi tới rồi Dương Diệp trước mặt, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp một kiếm đâm ra, nhìn thấy Dương Diệp một kiếm đâm ra, cái kia xa xa người áo đen khóe miệng lập tức lộ ra rồi một vòng mỉa mai, nếu như Dương Diệp có huyền khí, một kiếm này gia trì rồi kiếm khí cùng kiếm ý, cái kia còn có thể có thể đối với hồn thú tạo thành một tia trở ngại, nhưng là, chỉ bằng vào một kiếm này, là ngăn cản không được hồn thú đấy.

Hồn thú, là linh hồn thể, bình thường công kích căn bản không cách nào đối với nó tạo thành tổn thương. Vốn hắn còn không muốn xuất ra cái này hồn thú đấy, bởi vì mục đích của hắn là đối phương U

Minh điện người, nhưng là, hắn cầm Dương Diệp thật sự là có chút không có biện pháp rồi. Nếu như không làm như vậy, tiếp tục mang xuống, đối với hắn chỉ biết càng thêm bất lợi.

Cho nên, hắn chỉ có thể phóng đại chiêu!

Trong tràng, Dương Diệp một kiếm đâm ra, nhưng mà cái kia hồn thú nhưng lại trực tiếp xuyên qua rồi kiếm của hắn, cuối cùng hóa thành một đạo hắc mang chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

“Không!”

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Minh Nữ thần sắc lập tức dữ tợn lên, sau đó nàng tướng chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, hướng phía Dương Diệp bên này vọt tới.

Mà một bên khác, cái kia kỵ heo thiếu nữ đang nghe Minh Nữ thanh âm lúc, nàng quay đầu nhìn thoáng qua, khi thấy Dương Diệp bị hồn thú chui vào thân thể một màn kia lúc, kỵ heo thiếu nữ trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Thằng này cứ như vậy bị giết chết rồi hả?”

“Ha ha”

Xa xa, cái kia người áo đen điên cuồng phá lên cười: “Thật sự là đáng tiếc, thật sự là thật đáng buồn! Vậy mà dùng bình thường công kích đối phó hồn thú, Dương Diệp ah Dương Diệp, ngươi là ta tại cái này vị diện bái kiến ngu xuẩn nhất người, ha ha”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1378: Không thể như vậy lừa người ah!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhưng mà rất nhanh, nam tử biểu lộ cứng ngắc ở.

Bởi vì Dương Diệp đang nhìn hắn, ánh mắt kia giống như là đang nhìn một người ngu ngốc đồng dạng.

Một bên Minh Nữ chạy đến lúc, cũng sửng sốt, bởi vì Dương Diệp một chút sự tình đều không có. Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ trong nội tâm buông lỏng, nàng xem một Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, hướng phía cái kia hướng nàng đuổi theo Kim Tu bọn người đuổi tới.

Xa xa cái kia kỵ heo thiếu nữ cũng là nhìn thoáng qua, thầm nói: “Thằng này thật sự là thần bí” nói xong, nàng cũng không tại quản Dương Diệp bên này, quay người mạnh mà một đao hướng phía liền Tố Yêu bọn người bổ tới.

Chuyện gì xảy ra?

Dương Diệp làm sao có thể không có chuyện?

Dương Diệp tự nhiên không có việc gì, ở đằng kia hồn thú tiến vào trong cơ thể hắn một khắc này, hồn thú liền trực tiếp bị Hồng Mông tháp chấn vỡ, sau đó hóa thành tí ti năng lượng chui vào rồi tầng thứ hai tiểu Thất trong cơ thể. Tại đây chút ít hồn thú năng lượng chui vào tiểu Thất trong cơ thể về sau, tiểu Thất mặc dù không có tỉnh, nhưng là thân thể cùng thần sắc nhưng lại đã xảy ra một chút biến hóa.

Dương Diệp như thế nào không có việc gì?

Trong tràng, người áo đen trong đầu tràn đầy nghi vấn, mà đúng lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên lên, “Làm sao có thể, của ta hồn thú cùng ta đã mất đi liên hệ, làm sao có thể, làm sao có thể!”

Nói xong lời cuối cùng, người áo đen cơ hồ đang dùng rống đấy.

Dương Diệp lấy ra một ít tiên tinh thạch nuốt vào, sau đó nhạt âm thanh nói: “Ngươi hồn thú nói gặp ta cốt cách kỳ lạ, chính là vạn trong không một tuyệt thế thiên tài, cho nên, nó quyết định đi theo ta lăn lộn.”

“Ngươi đánh rắm!”

Người áo đen giận dữ hét: “Này hồn thú bị ta dùng linh hồn tẩm bổ rồi 3600 nhiều năm, nó cùng ta tâm thần nhất thể, sớm đã nhận thức ta làm chủ, làm sao có thể buông tha cho ta đầu nhập vào ngươi?”

3600 tuổi!

Dương Diệp nheo mắt, cái này dưỡng có thể thật là lâu đấy.

Trước kia lại để cho hồn thú tiến vào trong cơ thể hắn, kỳ thật chưa tính là đánh bạc, bởi vì hắn đối với Hồng Mông tháp phi thường có nắm chắc. Đừng nói hồn thú, tựu là Cùng Kỳ tiến vào Hồng Mông trong tháp đoán chừng đều trốn không thoát đến. Phải biết, lúc trước Hồng Mông tháp còn bị thương lúc, tựu cường hành phong ấn chặt rồi Cùng Kỳ, hơn nữa, Cùng Kỳ đối với Hồng Mông tháp cũng là kiêng kị vô cùng đấy.

Bởi vậy, cái này hồn thú muốn đi vào trong cơ thể hắn, kỳ thật tựu cùng chịu chết không có khác nhau.

“Dương Diệp!”

Lúc này, cái kia người áo đen đột nhiên giận dữ hét: “Ngươi đến tột cùng tướng nó làm sao vậy!”

Dương Diệp lại lấy ra đi một tí tiên tinh thạch nuốt vào, sau đó nhạt âm thanh nói: “Cũng không có gì, ít nhất tạm thời không sao cả. Bất quá, đợi sẽ có thể cũng không biết.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., người áo đen trong nội tâm buông lỏng, chỉ cần hồn thú không chết là tốt rồi. Hắn theo Đại Thế Giới ra, cái này hồn thú là hắn khi còn trẻ lúc ngẫu nhiên đoạt được, cũng là hắn cuối cùng át chủ bài, tại Đại Thế Giới, nếu như không có cái này hồn thú, thực lực của hắn sẽ giảm xuống không biết bao nhiêu lần. Hơn nữa, bản thân của hắn giá trị cũng sẽ giảm xuống không biết bao nhiêu lần.

Kể từ đó, hắn tại tông môn trong địa vị khẳng định cũng sẽ rớt xuống ngàn trượng!

Chỉ cần không có bị diệt sát, vậy thì còn có cơ hội!

Trầm mặc một cái chớp mắt, người áo đen nói: “Dương Diệp, tướng nó phóng xuất, ta có thể tha cho ngươi một mạng!”

“Tha ta một mạng?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi là đem làm ta là ngu ngốc, hay là đem làm chính ngươi là ngu ngốc?”

“Ngươi muốn như thế nào!” Người áo đen trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Kỳ thật cũng rất đơn giản, ta chỉ muốn ngươi nói cho ta biết một sự tình, ta có thể bắt nó trả lại cho ngươi.” Hắn tự nhiên sẽ không nói lại để cho đối với Phương Ly đi, như vậy không thực tế. Cái này người theo Đại Thế Giới xuống, nếu như không đạt tới mục đích, đối phương là không thể nào sẽ rời đi đấy. Tựu tính toán đối phương đáp ứng rời đi, hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Cho nên, cùng hắn như vậy, còn không bằng kéo một ít thời gian.

“Đơn giản như vậy?” Người áo đen trong thanh âm mang theo một tia nghi vấn.

“Tựu là đơn giản như vậy!”

Dương Diệp nói: “Chỉ cần ngươi nói cho ta biết muốn biết đấy, ta sẽ đem nó trả lại cho ngươi, quyết không nuốt lời!”

“Tốt, ngươi hỏi.” Người áo đen vội vàng đáp ứng. Dương Diệp là kiếm tu, hơn nữa còn là một gã cường đại kiếm tu. Loại người này, bình thường đều là khinh thường nói dối đấy. Đã Dương Diệp nói trả lại cho hắn, vậy hẳn là sẽ trả lại cho hắn. Đương nhiên, chính yếu nhất còn là bởi vì lúc này hắn căn bản không có cái khác lựa chọn.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngoại trừ giấy thông hành, còn có những phương pháp khác đi Đại Thế Giới sao?” Đại Thế Giới hắn nhất định là muốn đi đấy, bởi vì Tử nhi cùng Tiểu Bạch tại thần Phượng tộc. Nhưng là, hắn nhưng lại không biết làm như thế nào đi lên. Giấy thông hành? Muốn đạt được giấy thông hành, tựu được giết chết kỵ heo thiếu nữ bọn người, không nói trước hắn có hay không thực lực này, tựu tính toán có, hắn cũng là sẽ không làm đấy.

Mà hắn đầu của mình, vậy thì càng không có thể.

“Ngươi muốn đi lên Đại Thế Giới!” Người áo đen trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Rất muốn đi lên. Nói đi, có hay không cái khác phương pháp gì có thể đi lên.”

Người áo đen trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tại chân trời, có một chỗ không gian thông đạo, chỗ đó, đi thông Đại Thế Giới, nhưng là, chỗ đó có Đại Thế Giới cường giả trấn thủ. Ngươi có ba cái lựa chọn, một là dùng giấy thông hành đi lên, hai là thế lực của ngươi đạt tới tiêu chuẩn, thì ra là ít nhất nắm giữ trên trăm cái thế giới, mười trong đó thế giới, kể từ đó, Đại Thế Giới sẽ phát thư mời, cho ngươi thượng ở Đại Thế Giới. Đệ tam cái lựa chọn”

Nói đến đây, người áo đen dừng một chút, sau đó nói: “Đệ tam cái là lựa chọn đánh lên đi!”

Đánh lên đi!

Dương Diệp chân mày cau lại, cái thứ nhất lựa chọn khẳng định không được, hắn không có giấy thông hành, về phần thứ hai, thứ hai nếu như cho hắn thời gian lời mà nói..., nắm giữ trên trăm cái thế giới, ngược lại là có như vậy điểm cơ hội, nhưng là, thống trị trên trăm cái thế giới, khẳng định phải hoa thật lâu thật lâu thời gian, hắn chờ không được!

Đệ tam cái!

Hắn chỉ có lựa chọn đệ tam cái!

Giống như là biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, người áo đen nói: “Ngươi muốn đánh nhau đi lên?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo đen, nói: “Tạm thời là nghĩ như vậy.”

“Ngươi đây là không biết tự lượng sức mình!”

Người áo đen nói: “Hằng cổ đến nay, từ hạ vị mặt đánh lên đi người, không cao hơn năm cái, gần đây vài vạn năm ra, chỉ có hai cái là từ chân trời Thông Thiên Lộ đánh lên đi đấy.”

“Cái đó hai cái?” Dương Diệp có chút tò mò nói.

Người áo đen nói: “Một cái tên Kiếm Vô Cực người, người này năm đó dùng một thanh kiếm trực tiếp đả thông thiên đường, tại đạt tới Đại Thế Giới về sau, lại sáng lập Kiếm Thần các, năm đó, tại Đại Thế Giới, hắn được vinh dự hạ vị diện vài vạn năm đến đệ nhất kiếm tu. Nhưng là rất nhanh, hắn cái này danh xưng tựu có tranh luận rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Người áo đen nói: “Bởi vì cũng không lâu lắm, hạ vị diện tựu lại có một người theo Thông Thiên Lộ đánh rồi đi lên, mà người này, cũng là một gã kiếm tu, hơn nữa, hắn dùng thời gian so năm đó Kiếm Vô Cực còn muốn đoản!”

“Hắn gọi Tiêu Dao Tử, đúng không?” Dương Diệp nói.

“Làm sao ngươi biết?” Người áo đen kinh ngạc nói.

Quả nhiên là người này!

Tiêu Dao Tử!

Đối với ba chữ kia, Dương Diệp tự nhiên là không xa lạ gì đấy. Theo huyền giả đại Lục Khai thủy, hắn vẫn nghe được về Tiêu Dao Tử sự tình, đối với Tiêu Dao Tử, hắn cũng là phi thường tò mò đấy. Bởi vì hắn cùng với Tiêu Dao Tử tầm đó, vẫn có chút sâu xa đấy. Kiếm Tông là Tiêu Dao Tử sáng lập đấy, mà bây giờ Kiếm Tông tông chủ là vợ của hắn!

Hơn nữa, hắn đã từng cũng là Kiếm Tông người!

Lúc này, cái kia người áo đen lại nói: “Năm đó, Kiếm Vô Cực đi lên Đại Thế Giới về sau, chuyện thứ nhất tựu là đi bái phỏng rồi Đại Thế Giới sở hữu tất cả kiếm tu, tuy nhiên là bái phỏng, nhưng kỳ thật là khiêu chiến, bất quá, hắn mỗi lần khiêu chiến một gã kiếm tu, đều đưa lên bái thiếp, bởi vậy, những cái... Kia kiếm tu coi như thua, nhưng là đối với Kiếm Vô Cực cũng không có ác cảm, trái lại, rất nhiều người còn cùng hắn đã trở thành bằng hữu.”

Nói đến đây, người áo đen trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Cái kia gọi Tiêu Dao Tử đi lên Đại Thế Giới về sau, chuyện thứ nhất làm cùng Kiếm Vô Cực không sai biệt lắm, bất quá, cách làm lại có rất lớn khác biệt. Hắn lên Đại Thế Giới về sau, liền trực tiếp đánh lên này chút ít có danh tiếng kiếm tu tông môn mỗi lần đả bại người ta về sau, còn muốn tới một câu: Không đủ cường bởi vậy, người này tại Đại Thế Giới thanh danh không thật là tốt. Bất quá, cũng không lâu lắm, hắn đã không thấy tăm hơi.”

“Không thấy rồi hả?”

Dương Diệp hỏi: “Đi nơi nào?”

Người áo đen lắc đầu, “Không biết, dù sao đằng sau không có gặp hắn đi ra tìm người rồi. Có lẽ là bởi vì hắn cũng đã đánh khắp đi à nha.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, người áo đen nói: “Ta đã nói ta biết đến, hiện tại, ngươi nên thực hiện lời hứa của ngươi đi à nha.”

“Lời hứa?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Cái gì lời hứa?”

“Ngươi muốn đổi ý?” Người áo đen thanh âm lạnh xuống.

“Ngươi nói là trả lại ngươi hồn thú sự ah!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta tự nhiên sẽ không đổi ý, ta là cái loại người này sao? Ta trước kia cũng đã nói rồi, ngươi muốn trả lời vấn đề của ta, ta mới đem cái kia hồn thú trả lại cho ngươi, hiện tại, ta còn không có hỏi xong đây này.”

“Vậy ngươi hỏi mau!” Người áo đen nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Có một vấn đề hoang mang ta đã lâu rồi, một mực không có đáp án, ngươi là Đại Thế Giới đến đấy, kiến thức rộng rãi, nhất định có thể là ta giải đáp. Ân, cái kia chính là, chúng ta cái này phiến vũ trụ tổng cộng có bao nhiêu khỏa những vì sao đâu này? Thế nào, vấn đề này đối với ngươi mà nói rất đơn giản a!”

Người áo đen: “”

“Ngươi không biết sao?”

Dương Diệp nói: “Nếu như ngươi không biết, cái này hồn thú có thể không thể cho ngươi rồi. Ngươi xem, đây chính là chính ngươi không có làm được ta yêu cầu đấy, ta không có đổi ý!”

“Vô sỉ đến cực điểm!”

Người áo đen một tiếng gầm lên, hắn hiện tại tự nhiên minh bạch Dương Diệp căn bản chính là tại kéo dài thời gian, lập tức cũng không tại nói nhảm, muốn xuất thủ. Mà đúng lúc này

Oanh!

Phía dưới đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, một cỗ oán khí đột nhiên tự phía dưới phóng lên trời, đem làm cỗ này oán khí sau khi xuất hiện, phương viên gần mười vạn dặm nội không gian lập tức kịch liệt kích động lên, thật giống như thiên địa tại động đất giống như, cùng lúc đó, toàn bộ hư không phía trên đều bị đột nhiên xuất hiện mây đen bao trùm lấy.

Tất cả mọi người kinh hãi, kể cả Dương Diệp.

Tất cả mọi người nhìn về phía dưới Phương, ở đằng kia phía dưới, vô tận oán khí cùng sát khí, còn có sát ý liên tục không ngừng địa hướng phía phía chân trời đánh úp lại, tại đây ba cổ cảm xúc xung kích xuống, tất cả mọi người tâm thần đều thiếu chút nữa bị ăn mòn. Mọi người vội vàng hướng về sau thối lui, sau đó vận chuyển trong cơ thể huyền khí ngăn cản lấy.

“Mau xuống đây! Đều xuống! Nhanh!”

Phía dưới, truyền đến Giới Nữ lo lắng thanh âm, thanh âm này không chỉ mang theo lo lắng, còn mang theo một tia thanh âm rung động.

Các nàng làm cái gì đó?

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

Lúc này, không trung, kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ không có có do dự chút nào, bay thẳng đến phía dưới kích bắn đi.

Dương Diệp: “”

Mà đúng lúc này, Minh Nữ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, lúc này, Minh Nữ thần sắc vô cùng ngưng trọng, còn mang theo một tia tái nhợt, “Nàng đối với chúng ta rất trọng yếu, trọng yếu phi thường, cái đó sợ sẽ là tự chúng ta chết, cũng không thể khiến nàng có việc. Cho nên, chúng ta phải xuống dưới, tại đây xin nhờ rồi! Xin nhờ rồi!”

Nói xong, Minh Nữ thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới thiểm lược mà đi.

Dương Diệp: “”

Mà đúng lúc này, Linh giới trên không đột nhiên lại xuất hiện mấy đạo cường đại khí tức, những... Này khí tức chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía Linh giới chạy đến.

Lại người đến!

Dương Diệp quay đầu nhìn trước mặt người áo đen cùng liền Tố Yêu bọn người, yết hầu lăn lăn, “Mặc dù mọi người rất quen thuộc, nhưng là, cũng không thể như vậy bịp ta ah!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1379: Độc chiến quần hùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trước mặt, là người áo đen, Mục Tam Nguyên tam huynh đệ, còn có Kim Tu, cùng với cái kia liền Tố Yêu bốn người.

Chín người!

Chín vị có thể so với Bán Thần siêu cấp thiên tài!

Không chỉ như thế, lại có người đến rồi.

Rất nhanh, ba tên trung niên nhân xuất hiện ở Linh giới trên không, ba người cũng không phải hư giả, mà là Bán Thần, chính thức Bán Thần cường giả! Hơn nữa theo khí tức đến xem, ba vị này, không phải cái loại này hàng nhập lậu Bán Thần, đây là không có gì giọt sương chính thức Bán Thần cường giả.

Mười hai người!

Dương Diệp đã muốn chạy trốn rồi.

Hắn biết rõ, Minh Nữ các nàng tuyệt đối với không phải cố ý muốn hố hắn, phía dưới cái kia Trương mặt người đối với các nàng mà nói hẳn là rất trọng yếu rất trọng yếu, trọng yếu đến cho dù là hi sinh các nàng mình cũng có thể. Nếu như không có đoán sai, Minh Nữ các nàng đủ Tụ Linh giới, hơn nữa tại Linh giới đợi lâu như vậy, mục đích có lẽ chính là Trương mặt người.

Cái kia Trương mặt người đến tột cùng là cái gì?

Hắn hiện tại tự nhiên không có thời gian suy nghĩ vấn đề này, hắn hiện tại muốn muốn chính là, muốn như thế nào đối phó trước mắt cái này mười hai người.

Hắn trước tiên nghĩ tới Cùng Kỳ, đáng tiếc chính là, mặc kệ hắn như thế nào kêu gọi, Cùng Kỳ nếu không có đáp lại.

Không cần phải nói, Cùng Kỳ là không trông cậy được vào rồi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng người áo đen bọn người, lúc này, người áo đen bọn người cũng đang nhìn hắn. Dương Diệp trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Ta cảm thấy được, mọi người chúng ta có thể ngồi xuống đến hảo hảo nói chuyện, câu thông là giải quyết vấn đề hữu hiệu nhất dọc đường, các ngươi mọi người cảm thấy thế nào?”

“Chúng ta cảm thấy, nắm đấm mới là giải quyết vấn đề hữu hiệu nhất dọc đường!”

Người áo đen nhạt âm thanh nói: “Dương Diệp, ta cũng không muốn cùng ngươi nói nhảm. Giao ra của ta hồn thú, ta cho ngươi cái chết thể diện một điểm, bằng không thì, đợi sẽ ngươi nhất hy vọng xa vời đúng là chết như thế nào.”

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Đem làm một người tiến vào tuyệt cảnh về sau, hắn sẽ bộc phát đấy. Cho nên, các ngươi tốt nhất đừng ép ta, bằng không thì, ta sẽ với các ngươi liều mạng đấy.”

“Chuyện cười!”

Người áo đen mỉa mai nói: "Thật sự là thiên đại chuyện cười, Dương Diệp, sắp chết đến nơi rồi, ngươi còn như vậy nói ẩu nói tả, không cảm giác mình rất buồn cười không?" Nói xong, hắn cũng không tại nói nhảm, tay phải vung lên, nói: "Người này đầu người giá trị mười cái giấy thông hành, mọi người trước tiên có thể tru sát người này, đợi giết hắn đi về sau, mọi người tại đến thảo luận giấy thông hành thuộc sở hữu.

Mọi người nhìn nhau rồi liếc, sau đó nhẹ gật đầu. Bọn hắn cũng không phải ngu xuẩn, tại không có giết chết Dương Diệp trước kia tựu lấy mắng diệp đầu người thuộc sở hữu, đây là ngu xuẩn hành vi.

Mọi người cũng không có ở nói chuyện, thân hình khẽ động, ngay ngắn hướng hướng phía Dương Diệp vị trí vọt tới.

Xông lên phía trước nhất đúng là cái kia người áo đen, hắn biết rõ, hồn thú tại Dương Diệp trên người, chỉ cần giết Dương Diệp, hồn thú nói không chừng sẽ trở lại trong tay hắn!

Mười hai người tại một lần nữa Dương Diệp lúc, tướng khí thế của mình toàn bộ hiện lên rồi Dương Diệp, tại mười hai cổ khí thế áp bách dưới, Dương Diệp cảm giác mình trái tim đều đình chỉ.

Nhìn xem xông lại mười hai người, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, sau một khắc từng cái

Oanh!

Trong tinh không, một đạo tinh màu xanh da trời cột sáng đột nhiên điện xạ mà xuống, lập tức chính là tự Dương Diệp đỉnh đầu chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể bên trong, đem làm đạo này tinh màu xanh da trời cột sáng tiến vào Dương Diệp trong cơ thể về sau, Dương Diệp toàn thân lập tức hiện đầy từng khối tinh màu xanh da trời lân phiến, cùng lúc đó, Tinh Thần Chi Lực không ngừng tại hắn quanh thân lưu động.

Dương Diệp trong cơ thể, Tinh Thần Chi Lực như sóng triều bình thường lăn mình.

Nhìn xem cái kia người áo đen bọn người, Dương Diệp hai mắt dần dần huyết hồng mà bắt đầu..., sau một khắc, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, hắn tay phải Táng Thiên cũng đổi thành rồi kiếm tổ.

Kiếm vào vỏ, một cổ kinh khủng khí thế lập tức tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Khi nhìn thấy cổ khí thế này lúc, cái kia liền Tố Yêu bọn người đại biến, bởi vì vì bọn nàng biết rõ, Dương Diệp lại muốn xuất kiếm rồi. Nghĩ đến một kiếm kia, liền Tố Yêu bọn người da đầu tựu một hồi run lên, ngay tại các nàng muốn quay người lui lại lúc, cái kia người áo đen đột nhiên phẫn nộ quát: “Đừng lui, hắn chỉ là nỏ mạnh hết đà, hắn một kiếm này để ta chặn lại, theo ta lên, giết”

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên đã cắt đứt người áo đen lời mà nói..., đón lấy, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ thoáng hiện mà ra, kiếm khí tốc độ cực nhanh, nhanh đến căn bản nhìn không thấy.

Tại đây đạo kiếm khí xuất hiện một khắc này, cái kia nói muốn đở kiếm người áo đen đồng tử lập tức co lại trở thành cây kim hình dáng, đón lấy, hắn toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên.

Kinh hãi gần chết!

Tại nhìn thấy một kiếm này lúc, người áo đen toàn bộ người lập tức sẽ không tốt. Giờ khắc này, hắn biết rõ, chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp một kiếm này rồi. Nguyên bản, ở trong mắt hắn xem ra, một gã đế giả tựu tính toán cường thịnh trở lại, lại có thể cường đi nơi nào? Còn có thể nghịch thiên hay sao? Bởi vậy, lúc trước hắn cũng không có đem Dương Diệp một kiếm này quá để ở trong lòng.

Nhưng mà, hiện tại nhìn thấy một kiếm này, hắn biết rõ, một kiếm này, thật sự nghịch thiên!

Đáng tiếc đã đã muộn!

Xùy~~!

Xông lên phía trước nhất người áo đen thân thể trực tiếp trên không trung chia làm hai nửa, bởi vì kiếm khí quá nhanh nguyên nhân, bởi vậy, người áo đen thân thể phân thành hai nửa lúc, quá mức đột nhiên, quá mức quỷ dị, bởi vì tất cả mọi người không có chứng kiến đạo kiếm khí kia. Quỷ dị nhất hay là tại người áo đen thân thể bị phân thành hai nửa lúc, cái này hai nửa thân thể vẫn còn phóng tới Dương Diệp.

Sở dĩ có thể như vậy, tự nhiên là bởi vì quán tính, trước kia người áo đen tốc độ quá nhanh, Dương Diệp kiếm khí cũng nhanh, bởi vậy, tại người áo đen cái chết một khắc này, thân thể của hắn vẫn còn bản năng hướng phía trước xông.

Nhìn thấy người áo đen thân thể trực tiếp bị phanh thây, liền Tố Yêu bọn người sắc mặt trực tiếp trắng bệch mà bắt đầu..., đó là hoảng sợ đến rồi cực hạn biểu hiện.

Đúng lúc này, cái kia vừa tới ba tên Bán Thần bên trong, một gã Bán Thần đột nhiên dữ tợn nói: “Mọi người không cần sợ, kiếm này kỹ uy lực cường đại như thế, căn bản không có khả năng thi triển nhiều lần, mọi người cùng nhau xông lên, mười cái giấy thông hành ngay tại mắt”

Ông!

Lại là một đạo kiếm minh tiếng vang lên, đón lấy, cái kia nói chuyện Bán Thần trung niên nhân thanh âm im bặt mà dừng.

Trong tràng, trung niên nhân kia thân thể cứng ngắc, hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy khó có thể tin. Thoáng qua, tại liền Tố Yêu đợi ánh mắt của người bên trong, trung niên nhân thân thể trực tiếp từ trung gian phân ra ra.

Máu tươi, ngũ tạng, trên không trung ném rơi vãi mà ra, huyết tinh đến cực điểm.

Tất cả mọi người ngẩn người tại chỗ, trong mắt tràn đầy hoảng sợ cùng kiêng kị.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp tướng cái kia rút kiếm lại đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ).

Ông!

Kiếm vào vỏ, cổ sao (kiếm, vỏ) lập tức kịch liệt run lên, bộc phát ra một đạo sáng chói kiếm quang, cùng lúc đó, Dương Diệp không gian chung quanh phảng phất không chịu nổi đạo kia kiếm minh thanh giống như, một hồi kịch liệt kích động.

Nhìn thấy một màn này, liền Tố Yêu bọn người hoảng hốt, từng người hướng về sau nhanh lùi lại, trong thời gian ngắn chính là thối lui đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia so sánh gần phía trước Kim Tu trên người, Kim Tu sắc mặt đại biến, trực tiếp hóa thành một đạo kim quang thối lui đến rồi vạn trượng bên ngoài, vô cùng như thế, hắn còn vội vàng tế ra rồi phòng ngự của mình huyền bảo, trên người màu vàng huyền khí tráo càng là có gần nghìn đạo.

Gặp Kim Tu rút đi, Dương Diệp lại nhìn về phía này Mục Tam Nguyên tam huynh đệ, tam huynh đệ đồng thời biến sắc, cùng Kim Tu giống như, vội vàng hướng về sau lui vạn trượng.

Mục Tam Nguyên tam huynh đệ rút đi về sau, Dương Diệp lại nhìn về phía rồi liền Tố Yêu, liền Tố Yêu không có rút đi, nàng cùng Dương Diệp đối mặt lấy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải đặt ở trên chuôi kiếm, nhìn thấy một màn này, Kim Tu bọn người thần sắc lập tức vô cùng đề phòng... Mà bắt đầu. Mà cái kia liền Tố Yêu lần này lại có vẻ có chút tỉnh táo.

Ngay tại Dương Diệp muốn rút kiếm lúc, liền Tố Yêu đột nhiên nói: “Cái này giấy thông hành, ta đừng rồi.”

Mọi người sững sờ, Dương Diệp cũng là sửng sờ, đối phương đừng rồi hả?

Liền Tố Yêu thật sâu nhìn một Dương Diệp, không có ở nói chuyện, quay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

“Ta cũng không cần!” Cái kia trước kia kỵ dị thú kiều tiểu nữ tử nói xong, sau đó cũng thật sâu nhìn một Dương Diệp, đón lấy quay người biến mất tại phía chân trời.

“Ta cũng không cần.”

“”

Rất nhanh, trước kia cùng Hoa Thiên Nguyên cùng đi mấy người, ngoại trừ đã chết đi Hoa Thiên Nguyên bên ngoài, toàn bộ đều quay người đã đi ra Linh giới.

Bọn họ là thật sự sợ.

Giấy thông hành có lẽ có thể cải biến vận mệnh, nhưng là, nếu không có mệnh, một ngàn Trương giấy thông hành đều không có ý nghĩa. Chiến đến bây giờ, các nàng mỗi lần đều cho rằng Dương Diệp là cuối cùng một kiếm, đều cho rằng Dương Diệp đã là nỏ mạnh hết đà, đều cho rằng Dương Diệp lập tức thì không được. Nhưng là, mỗi lần Dương Diệp đều cho các nàng đại đại 'Kinh hỉ'.

Các nàng thật sự là không muốn tiếp tục bị Dương Diệp 'Kinh hỉ' rồi.

Trái tim chịu không được!

Bởi vậy, liền Tố Yêu bọn người quyết đoán lựa chọn ly khai. Giấy thông hành mặc dù tốt, nhưng mệnh quan trọng hơn!

Liền Tố Yêu bọn người đi rồi, trong tràng cũng chỉ còn lại có rồi Kim Tu cùng Mục Tam Nguyên huynh đệ, còn có vừa rồi đến hai gã Bán Thần cường giả.

Hiện tại bày ở trước mặt bọn họ tựu hai con đường, một là lần nữa xuất thủ, tuyệt sát Dương Diệp; Hai là, cùng liền Tố Yêu bọn người đồng dạng, quyết đoán lựa chọn ly khai, mặc dù sẽ mất đi giấy thông hành, nhưng là cái này mệnh xem như bảo trụ rồi.

Bất quá, cứ như vậy xám xịt đi, bọn hắn thật sự là có chút không cam lòng!

Nhưng là không đi, bọn hắn lại không dám lên rồi.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía rồi Kim Tu bọn người, gặp Dương Diệp xem ra, Kim Tu bọn người sắc mặt biến hóa, trong mắt xông đầy đề phòng cùng kiêng kị. Tuy nhiên Dương Diệp mới là đế giả, so với bọn hắn thiếu đi nhất giai, nhưng là đối với Dương Diệp, trong tràng hiện tại không người nào dám có chút khinh thị.

Dương Diệp nhìn thẳng Kim Tu bọn người, "Dùng tánh mạng của các ngươi đến tiêu hao của ta thể lực, sau đó tiện nghi kẻ đến sau, như vậy, thật sự đáng giá sao? Nếu như các ngươi cảm thấy đáng giá, vậy các ngươi còn chờ cái gì? Hiện tại cứ tới đây ah!" Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp thần sắc dữ tợn lên, trong mắt càng là mang theo một tia điên cuồng.

Xa xa, Kim Tu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Cái này giấy thông hành, ta cũng không cần."

Nói xong, hắn quay người thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Đã không dám lên, cái kia cũng chỉ có thể lựa chọn lui. Không dám lên, lại không muốn lui, do dự, kết cục bình thường đều nếu mà biết thì rất thê thảm. Bởi vậy, Kim Tu cũng quyết đoán lựa chọn lui.

Nhiều khi, chịu đựng không được hấp dẫn kết cục đều nếu mà biết thì rất thê thảm.

Kim Tu rút đi, cái này lại để cho trong tràng cũng chỉ còn lại có rồi Mục Tam Nguyên tam huynh đệ, còn có cái kia hai vị Bán Thần cường giả.

Mục Tam Nguyên tam huynh đệ nhìn nhau rồi liếc, ba người nhẹ gật đầu, chính muốn ly khai, mà đúng lúc này, một gã ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở trong tràng.

“Lúc trước ta liên minh nên không tiếc bất cứ giá nào tru sát ngươi, bất quá hiện tại cũng không muộn!” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thanh âm rơi xuống, thò tay hướng phía trước một điểm.

Bành!

Xa xa, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy ngàn bên ngoài!

Thần giả cảnh cường giả!

Nhìn thấy một màn này, cái kia nguyên bản phải đi Mục Tam Nguyên tam huynh đệ cùng hai gã khác Bán Thần cường giả lập tức ngừng lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1380: Chiến Thần giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại lui mấy ngàn trượng về sau, Dương Diệp ngừng lại.

Tại Dương Diệp trước ngực, có một đạo dấu tay, tuy nhiên dấu tay chỗ lân phiến đã hoàn toàn biến hình, nhưng là, lân phiến cũng không có bị phá khai mở, hơn nữa, tại Tinh Thần Chi Lực chữa trị xuống, đạo kia dấu tay chính dùng tốc độ cực nhanh biến mất.

Mà Dương Diệp thân thể chỉ là nhận lấy một ít chấn động, cũng không có bị cái gì thực chất tính tổn thương. Cái này kỳ thật không chỉ là Tinh Thần Hộ Thể Thuật công lao, hắn bản thân thân thể cũng có rất lớn một bộ phận nguyên nhân. Nếu như là người bình thường, tựu tính toán thi triển cái này Tinh Thần Hộ Thể Thuật, khẳng định cũng sẽ ở trước kia lão giả một kích kia phía dưới trọng thương đấy.

Tinh Thần Hộ Thể Thuật thật là cường, có thể ngăn trở đại bộ phận tổn thương, nhưng lại không có khả năng ngăn trở chỗ có thương hại. Tựu như cái này thần giả cảnh cường giả, hắn vừa rồi một kích kia đại bộ phận phần tổn thương đều bị Tinh Thần Hộ Thể Thuật ngăn cản, nhưng là còn lại cái kia chút ít dư uy nhưng cũng là rất mạnh đấy, Dương Diệp tựu là bị cỗ này dư uy đẩy lui rồi mấy ngàn trượng!

Mà nếu như hắn thân thể không phải Kỷ Nguyên lời mà nói..., vẻ này dư uy có thể sẽ trực tiếp chấn vỡ thân thể của hắn, như vậy cũng tốt so với lúc trước cùng kỵ heo thiếu nữ ngạnh kháng thấp bé nam tử. Thấp bé nam tử vũ khí chặn kỵ heo thiếu nữ lực lượng, nhưng là, nhục thể của hắn nhưng lại không có thể có chống đở được kỵ heo thiếu nữ lực lượng tản mát ra đi dư uy!

“Hảo cường phòng ngự!”

Xa xa, tên lão giả kia hai mắt nhắm lại, hắn đánh giá một Dương Diệp, “Tinh Thần Chi Lực, ngươi lại có thể có được huyền khí cùng Tinh Thần Chi Lực, thật sự là không thể tưởng tượng nổi.”

Tại Thiên Hà tinh vực, rất nhiều người đã sớm đã phát hiện Tinh Thần Chi Lực, ngay từ đầu cũng có người muốn Tinh Thần Chi Lực cùng huyền khí cùng tu, nhưng là cái này căn bản không được, bởi vì Tinh Thần Chi Lực cùng huyền khí thuộc về bất đồng năng lượng, chúng trong người sẽ lẫn nhau xung đột, nếu như hút nhiều hơn, tựu không chỉ là xung đột, mà là có thể sẽ trực tiếp bạo thể mà vong rồi.

Tại Thiên Hà tinh vực, muốn nắm giữ hai chủng lực lượng người, cuối cùng lại bạo thể mà vong loại này ví dụ cũng không phải là không có. Mà hắn thật không ngờ, trước mắt cái này Dương Diệp vậy mà đồng thời nắm giữ Tinh Thần Chi Lực cùng huyền khí.

Dương Diệp theo chính mình trước ngực thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía rồi ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, trước mắt lão giả này có lẽ tựu là Thủ Hộ Giả liên minh cái vị kia thần giả rồi. Bởi vì hắn nhớ rõ, Phần Thương Viêm từng nói qua, Thủ Hộ Giả liên minh còn có một gã thần giả cảnh cường giả tại trấn thủ Thiên Hà tinh vực, có lẽ tựu là vị này rồi.

Thần giả đều đến rồi!

Dương Diệp không khỏi có chút bận tâm, không phải lo lắng cho mình, mà là lo lắng đui mù nữ. Tuy nhiên đui mù nữ không có xuất hiện, nhưng là hắn biết rõ, đui mù nữ lúc này mặt đối địch áp lực khẳng định so với bọn hắn muốn lớn rất nhiều. Nếu như nàng đủ khả năng, chắc chắn sẽ không lại để cho thần giả cảnh cường giả đến Linh giới đấy, bởi vì bất kể là hắn hay là U Minh điện đợi nữ, đối mặt thần giả cảnh cường giả loại này đều là rất cố hết sức đấy.

Nhưng là hiện tại, trước mắt cái này thần giả cảnh cường giả đi tới Linh giới, nói cách khác, lúc này đui mù nữ khả năng ốc còn không mang nổi mình ốc rồi.

Nghĩ vậy, Dương Diệp tâm không khỏi chìm xuống đến. Nếu như đui mù nữ xảy ra vấn đề gì, vậy bọn họ tựu thật sự Game Over rồi.

Lúc này, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói: “Dương Diệp, lúc trước có nữ nhân kia cứu ngươi, hiện tại, ta ngược lại muốn nhìn, hôm nay ai có thể cứu ngươi.” Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó thò tay hướng phía Dương Diệp cách không tựu là một điểm.

Vạch, trong sân không gian đột nhiên như là gợn sóng bình thường nổi lên một hồi Liên Y.

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, song tay nắm lấy kiếm tổ mạnh mà tựu là hướng phía trước bổ một phát.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài. Sau khi dừng lại, Dương Diệp tướng kiếm tổ thu vào, đổi thành rồi Táng Thiên. Kiếm tổ nếu so với Táng Thiên cường, điểm ấy là không thể nghi ngờ đấy, nhưng là, có một cái vấn đề rất lớn, cái kia chính là kiếm tổ quá tiêu hao huyền khí rồi, ít nhất là Táng Thiên gấp năm lần!

Bởi vậy, trừ phi là đang thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, bằng không thì, hắn cơ bản không biết dùng kiếm tổ.

Nhìn thấy Dương Diệp phá vỡ công kích của mình, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong đôi mắt sát ý càng phát ra địa dày đặc. Chính thức thiên tài, chính thức yêu nghiệt, Dương Diệp tựu là loại người này. Đối với loại người này, hoặc là cũng đừng đắc tội, nếu như đắc tội, tựu được tướng đối phương triệt để chém giết, bằng không thì, đợi đối phương lớn lên, hậu quả kia tuyệt đối với không phải bọn hắn có thể thừa nhận được được rất tốt đấy.

Trầm ngâm một cái chớp mắt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả muốn xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt, cùng lúc đó, một thanh mũi kiếm đâm thẳng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả giữa lông mày.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, một gã đế giả cũng dám đối với hắn xuất thủ, ở trong mắt hắn xem ra, dù là Dương Diệp là chân chính thiên tài, chính thức yêu nghiệt, cũng không có tư cách cùng hắn giao thủ.

Hắn là thần giả, mà Dương Diệp chỉ là đế giả.

Không nói nhảm, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả tay phải có chút khẽ đảo, sau đó mạnh mà hướng lên trước mặt tựu là vỗ.

Oanh!

Một cổ kinh khủng lực lượng tự hắn trong lòng bàn tay phún dũng mà ra, chỉ là trong nháy mắt, cái kia đi vào trước mặt hắn Dương Diệp chính là trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài. Ngay tại ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nếu lần xuất thủ lúc, cái kia bị đánh bay Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, hắn giữa lông mày Kiếm Thần ấn phát sáng lên, lập tức, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, lại đi tới ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, một bên Mục Tam Nguyên tam huynh đệ cùng cái kia Mục Tam Nguyên sắc mặt lập tức đại biến, nhao nhao hướng phía đằng sau nhanh lùi lại mà đi. Bởi vì bọn hắn phát hiện một chi tiết, cái kia chính là lúc này đây Dương Diệp phóng tới ma bào (áo bào sợi gai) lão giả lúc, Dương Diệp cổ trong vỏ màu đỏ như máu kiếm thay đổi.

Táng Thiên đổi thành kiếm tổ rồi!

Xa xa, Dương Diệp đi tới ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng như trước mang theo một vòng mỉa mai, muốn xuất thủ, nhưng mà đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong nội tâm cả kinh, tại sao có thể có phi thường cảm giác nguy hiểm? Tuy nhiên nghi hoặc, nhưng là hắn cũng không có chủ quan, trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế chấn hướng Dương Diệp, cùng lúc đó, chính hắn tắc thì muốn hướng về sau thối lui, nhưng mà đúng lúc này, đã đi tới trước mặt hắn Dương Diệp mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng một khắc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong cơ thể tuôn ra cổ khí thế kia lập tức bị chấn trở thành hư vô, cùng lúc đó, Dương Diệp cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hai người chung quanh mấy vạn trượng nội không gian càng là trực tiếp sụp xuống sụp đổ diệt. Không chỉ như thế, mấy vạn trượng bên ngoài không gian bắt đầu mảng lớn mảng lớn rạn nứt, từng đạo cây cột (Trụ tử) giống như vừa thô vừa to vết nứt không gian nhanh chóng hướng phía xa xa lan tràn mà đi, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Đã qua không sai biệt lắm mấy tức, phía chân trời mới chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này, cái kia nguyên bản tại Dương Diệp trước mặt ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt vạn trượng bên ngoài.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, một lát sau, khóe miệng của hắn tràn ra một vòng máu tươi, ngay sau đó.

Két sát!

Một đạo thanh thúy âm thanh ở giữa sân vang lên, ở một bên Mục Tam Nguyên bọn người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thật khuôn mặt đột nhiên rạn nứt ra, không chỉ mặt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả toàn thân tại thời khắc này đều rạn nứt ra. Máu tươi, như là suối phun bình thường tự ma bào (áo bào sợi gai) lão giả toàn thân bừng lên, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong thời gian ngắn chính là biến thành một cái huyết nhân.

Nhưng là, hắn cũng chưa chết!

Mặc dù không có chết, nhưng là, một bên Mục Tam Nguyên bọn người nhưng lại đã toàn thân tóc gáy đều bị dựng lên.

Thần giả ah!

Trước mắt vị này chính là thần giả cảnh cường giả ah!

Nhưng mà, hắn lại bị Dương Diệp một kiếm cho chém trở thành như vậy, tuy nhiên cái này ma bào (áo bào sợi gai) lão giả không có chết, nhưng là, lúc này ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đã là thân thể bị trọng thương, đối phương như vậy, đừng nói tại động thủ, chỉ sợ coi như là tại vận dụng thoáng một phát huyền khí cũng không dám nữa à. Có thể nói, hiện tại chỉ sợ tựu tính ra một hồi gió mạnh có thể đem hắn thổi tan khung!

Phế đi!

Một gã thần giả cảnh cường giả trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm phế ngay lập tức!

Tới trước cái này, cái kia Mục Tam Nguyên ba người cùng cái kia Mục Tam Nguyên thân thể ngăn không được địa nhẹ run lên.

Xa xa, Dương Diệp cũng không có lựa chọn tiếp tục động thủ, bởi vì kỳ thật hắn cũng không sai biệt lắm phế đi. Đang thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật về sau, trong cơ thể hắn hấp thu Tinh Thần Chi Lực đã bị tiêu hao tinh quang, kỳ thật, trước kia hai kiếm hắn cũng đã đem Tinh Thần Chi Lực cho tiêu hết sạch. Vừa rồi một kiếm này, là vì trong cơ thể huyền khí khôi phục một điểm, hắn dùng huyền khí thi triển đấy.

Cái này là có thể có được hai chủng năng lượng chỗ tốt, có thể lẫn nhau đền bù!

Theo bắt đầu đến bây giờ, hắn tổng cộng thi triển năm lần trảm thiên rút kiếm thuật!

Năm lần trảm thiên rút kiếm thuật!

Hắn thật là sơn cùng thủy tận rồi.

Hắn hiện tại sở dĩ còn có thể đứng lấy, là vì Tinh Thần Hộ Thể Thuật tại chống, một khi Tinh Thần Hộ Thể Thuật biến mất, chính là hắn xong đời thời điểm.

Tiêu hao!

Nghiêm trọng tiêu hao!

“Giết hắn đi!”

Đúng lúc này, xa xa ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bỗng nhiên nói. Bất quá hắn vừa nói xong, chính là trực tiếp phún ra một ngụm máu, cái kia rạn nứt mặt càng là lại tràn ra rất nhiều máu tươi.

Một bên, cái kia Mục Tam Nguyên ba người cùng Mục Tam Nguyên nhìn nhau rồi liếc, bốn người đều không có lựa chọn động thủ.

Lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trầm giọng nói: “Hắn đã là nỏ mạnh hết đà, mau giết hắn, bây giờ là cuối cùng thời cơ, chỉ cần giết hắn, các ngươi là có thể đạt được mười cái giấy thông hành, các ngươi vẫn còn chờ cái gì?”

Hắn ngược lại là muốn hôn tự động tay, nhưng là lúc này hắn liền nhúc nhích cũng không dám.

Dương Diệp một kiếm này, trực tiếp đem hắn toàn thân, kể cả ngũ tạng đều chém đứt rồi. Có thể nói, hiện tại coi như là tùy tiện đến một cái huyền giả cũng có thể giết chết hắn.

Nhưng là hắn biết rõ, lúc này Dương Diệp khẳng định cùng hắn cũng giống như vậy, bằng không thì, Dương Diệp căn bản không có khả năng đứng ở nơi đó bất động.

Hiện tại, duy nhất năng động tay dĩ nhiên là là một bên Mục Tam Nguyên bọn người, bởi vậy, hắn đem hi vọng ký thác vào rồi Mục Tam Nguyên bọn người trên thân.

Nghe được ma bào (áo bào sợi gai) lão giả lời mà nói..., Mục Tam Nguyên bọn người lập tức nhìn về phía rồi Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp cũng đang nhìn bọn hắn, Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, hắn không nói gì, chỉ là đem trong tay kiếm tổ đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ).

Nhìn thấy một màn này, Mục Tam Nguyên bọn người sắc mặt đều là kịch biến.

“Sợ cái gì?”

Lúc này, một bên ma bào (áo bào sợi gai) lão giả gào thét: “Hắn cái này là đang hù dọa các ngươi! Thử hỏi, hắn nếu là còn có chiến lực, sẽ xem ta không giết? Sẽ sao? Sẽ không, nhưng là hắn cũng không có làm như vậy, bởi vì hắn lúc này cũng đã trọng thương. Chỉ cần các ngươi động động ngón tay nhỏ, có thể đơn giản lấy đầu của hắn!”

Mục Tam Nguyên bốn người nhìn nhau rồi liếc, do dự một cái chớp mắt, bốn người thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vị trí bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, mà đúng lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, đón lấy, nữ tử tay phải hướng phía trước tìm tòi, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, một cổ lực lượng tự nữ tử trong tay chấn động mà ra, đón lấy, cái kia Mục Tam Nguyên bọn người trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn trở thành hư vô!

Đập phát chết luôn!

Đập phát chết luôn Mục Tam Nguyên bọn người về sau, nữ tử quay người nhìn về phía Dương Diệp.

Nhìn thấy nữ tử, Dương Diệp con mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu: "Ngươi, là ngươi"

Tại Dương Diệp trong mắt, tràn đầy nghi hoặc cùng khó có thể tin, còn có một tia kiêng kị!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1381: Vận rủi chi lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mắt nữ nhân này là ai?

Nữ nhân này Dương Diệp tự nhiên là bái kiến đấy, hơn nữa ngay tại vừa rồi không lâu, bởi vì nữ nhân này dĩ nhiên cũng làm là trước kia bị Minh Nữ bọn người trấn áp cái kia Trương mặt người!

Trắng bệch mặt, song huyết hồng, đầu đầy sợi tóc tản ra như có như không màu tím sát khí, không lâu như thế, tại hắn trên người tản ra một cỗ cực kỳ đáng sợ oán khí, tại đây cổ oán khí trước mặt, kiếm ý của hắn chống cự đều có chút cố hết sức.

Sát ý, sát khí, oán khí!

Trước mắt nữ nhân này giống như là cái này toàn bộ thế giới đều thiếu nợ nàng mấy trăm vạn tựa như!

Tại khiếp sợ qua đi, rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dữ tợn lên, Minh Nữ bọn người trấn áp suy nghĩ trước nữ nhân này, nhưng là hiện tại, nữ nhân này vậy mà biến thành hình người, nói cách khác, Minh Nữ bọn người các nàng gặp chuyện không may?

“Các nàng đâu?” Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn trên trán, Kiếm Thần ấn phát sáng lên.

Nữ tử nhìn một Dương Diệp giữa lông mày, trầm ngâm một cái chớp mắt, nàng đột nhiên vươn ngọc thủ điểm vào Dương Diệp giữa lông mày, trong chốc lát, kiếm kia thần ấn trực tiếp yên lặng xuống dưới.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, đúng lúc này, Minh Nữ xuất hiện ở bên cạnh của hắn, sau đó, cái kia kỵ heo thiếu nữ, Giới Nữ, Băng Nữ, Quang Nữ, Yên Nữ, toàn bộ xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Các ngươi” Dương Diệp trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Lúc này, Minh Nữ nói: “Còn nhớ rõ ta trước kia đã nói với ngươi ta U Minh điện có một vị điện hạ bị huyết phạt sự tình sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, việc này hắn tự nhiên nhớ rõ.

Minh Nữ đi tới cái kia toàn thân tràn ngập oán khí nữ tử bên cạnh, nói: “Nàng tựu là lúc trước bị huyết phạt cái vị kia, cũng là của chúng ta Tứ tỷ, tên Oán Nữ.”

“Nàng không phải đã chết rồi sao?” Dương Diệp trong đầu tràn đầy nghi hoặc.

Minh Nữ lắc đầu, “Cũng chưa chết, chúng ta dùng đặc thù phương pháp bảo trụ nàng.”

Dương Diệp nói: “Ta hay là rất mộng, lúc trước dùng thực lực của các ngươi, cái này Thủ Hộ Giả liên minh căn bản không làm gì được được các ngươi, nhưng là nàng lại bị bức cái kia giống như kết cục”

“Chúng ta cố ý chịu!” Minh Nữ nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ quay đầu nhìn thoáng qua Oán Nữ, Oán Nữ khẽ gật đầu, Minh Nữ tiếp tục nói: “Tứ tỷ là trời ghét thân thể, cả đời thụ Thiên Đạo trừng phạt. Loại này thể chất có một cái nơi rất đáng sợ, cái kia chính là, dù là ngươi ở kiếp này chết rồi. Nhưng là, nó sẽ cùng tùy ngươi đến tiếp theo thế, sau đó, thế thế đại đại bị vận rủi quấn thân, thế thế đại đại bị Thiên Đạo nhằm vào. Nhưng là, đã làm rồi thứ mười thế về sau, cái này cái thể chất sẽ lột xác.”

“Lột xác?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Minh Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Mười thế về sau, nàng không chỉ sẽ không tại bị Thiên Đạo nhằm vào, còn tướng nắm giữ vận rủi chi lực.” Nói đến đây, Minh Nữ dừng một chút, sau đó nói: “Vận rủi chi lực nói như vậy. Hiện tại Tứ tỷ nếu là đúng ngươi thi triển vận rủi chi lực, như vậy, từ nay về sau, ngươi sẽ ngược lại tám đời nấm mốc. Không chỉ như thế, mặc kệ ngươi đi đến cái nào thế giới, chỉ cần dám bạo lộ khí tức, lập tức sẽ đưa tới Thiên Đạo chi nhãn, Thiên Đạo chi nhãn sẽ không tiếc bất cứ giá nào tru sát ngươi!”

Dương Diệp thần sắc động dung, vận rủi chi lực ngược lại tám đời nấm mốc, còn cũng bị Thiên Đạo chi nhãn đuổi giết cái này ngẫm lại thật sự là có chút đáng sợ ah! Hắn tuy nhiên cũng bị Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào, nhưng cái kia đều là hắn tại sát nhân dưới tình huống. Mà một khi trong rồi cái này vận rủi chi lực, ngươi không giết người, chỉ cần bạo lộ một tia khí tức, Thiên Đạo chi nhãn cũng tới tìm ngươi ah!

Thay lời khác mà nói, Oán Nữ có thể lợi dụng cái này Thiên Đạo chi nhãn, khiến nó thành vì chính mình giúp đỡ.

Lúc này, Minh Nữ lại nói: “Hiểu chưa? Tại thứ mười thế về sau, Tứ tỷ là có thể tướng vận rủi chi lực theo trong cơ thể nàng cường hành tróc bong, hơn nữa tướng chi khống chế. Đương nhiên, đây không phải chỉ cần đã vượt qua mười thế có thể khống chế vận rủi chi lực. Tứ tỷ vì khống chế vận rủi chi lực, không tiếc tiến nhập Luân Hồi mười thế, mỗi cả đời, đều là tại nhận hết trong cuộc sống thống khổ nhất tra tấn lúc chết đi”

Nói đến đây, Minh Nữ đã trầm mặc.

Một bên kỵ heo thiếu nữ đợi nữ có chút cúi đầu, trầm mặc.

Lúc này, cái kia Oán Nữ khẽ lắc đầu, nói: “Không cần vì thế sự thương tâm rồi. Lúc trước ta nếu là sớm chút hạ quyết tâm tiến nhập Luân Hồi, đại tỷ cùng Nhị tỷ cũng không trở thành như vậy.”

“Cái kia trước kia vì cái gì nàng sẽ như vậy?” Dương Diệp lại hỏi. Trước kia Oán Nữ là mặt người lúc, cũng không giống như nhận ra Minh Nữ bọn người.

“Nói cho tiểu gia hỏa này hết thảy a!” Oán Nữ đột nhiên nói.

Tiểu gia hỏa

Dương Diệp sắc mặt có đen một chút.

Minh Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Trước kia Tứ tỷ ý thức đang tại cùng vận rủi chi lực đọ sức, khi đó Tứ tỷ căn bản không có ý thức, trước kia hành vi của nàng, đều là nàng mặt trái cảm xúc tại khống chế. Chúng ta không dám để cho nàng ly khai nguyên nhân chính là sợ ‘Nàng’ chạy trốn tới trong thế giới đi, bởi vì một khi đi trong thế giới, khi đó Thiên Đạo chi nhãn sẽ xuất hiện, một khi trong thế giới Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện, Tứ tỷ mười thế trả giá, liền đem hóa thành tro tàn.”

Thì ra là thế!

Nghe được Minh Nữ lời mà nói..., Dương Diệp cuối cùng hiểu rõ. Đơn giản mà nói, lúc trước Oán Nữ bị giết, kỳ thật chính là nàng cố ý gây nên, mà Minh Nữ các nàng đủ Tụ Linh giới, tựu là đang đợi Oán Nữ phục sinh.

“Cái kia Đại Thế Giới những người kia” Dương Diệp lại hỏi.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng chúng nữ thần sắc đều là triệt để lạnh... Mà bắt đầu.

Minh Nữ trầm giọng nói: “Bọn hắn tự nhiên không hi vọng Tứ tỷ nắm giữ vận rủi chi lực, cho nên, không lâu, bọn hắn mà bắt đầu đối phó chúng ta. Bất quá, bởi vì vô thượng Thiên Đạo hạn chế, bọn hắn cũng không thể phái ra cường giả chân chính xuống, cũng không dám phái xuống, xuống, thực lực đại giảm, bọn hắn căn bản không dám đối mặt Tam tỷ!”

“Ngoại trừ Tam tỷ, bọn hắn cũng cố kỵ Nhị tỷ cùng đại tỷ.”

Một bên, kỵ heo thiếu nữ nói: “Tại Đại Thế Giới, dùng chúng ta thực lực bây giờ, xác thực không cách nào cùng bọn họ chống lại, nhưng là nếu như bọn hắn xuống, bọn hắn thực lực đã bị hạn chế về sau, bọn hắn tiếp theo sẽ vẫn lạc, bọn hắn không dám đánh bạc. Cho nên, chỉ có thể làm những... Này mờ ám.”

“Kỳ thật, lần này may mắn mà có ngươi!”

Lúc này, Minh Nữ nói: “Lúc này đây chúng ta cũng là có chút tính sai, cho rằng Giới Nữ cùng Băng Nữ các nàng là có thể trấn áp Tứ tỷ, nhưng là, chúng ta xa xa đánh giá thấp Tứ tỷ năng lực, bởi vậy, trước kia thiếu chút nữa bị nàng đào tẩu. Một khi đào tẩu, hậu quả không thể lường được. Nếu như không phải ngươi ngăn trở những người kia, hậu quả không thể lường được!"

Trong tràng chúng nữ đều là nhìn về phía rồi Dương Diệp, tuy nhiên đều không nói gì, nhưng là các nàng trong mắt nhưng lại mang theo một tia tán thành.

Kỳ thật, ngay từ đầu các nàng tương trợ Dương Diệp, là vì Minh Nữ nguyên nhân, bởi vì Dương Diệp là Minh Nữ bằng hữu, các nàng xem tại Minh Nữ trên mặt mũi, cho nên trước kia tại Linh giới lúc, các nàng đều ra mặt tương trợ. Nhưng là hiện tại, các nàng là chính thức đã đồng ý Dương Diệp, tướng Dương Diệp cũng đã coi như là người một nhà.

Bởi vì nếu như không phải Dương Diệp, bọn hắn lúc này đây phiền toái tựu lớn rồi. Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu là vì bọn hắn cảm thấy Dương Diệp cái này người bạn thân. Tại loại tình huống đó hạ Dương Diệp đều không có lựa chọn rời đi, cái này chứng minh Minh Nữ không có nhìn lầm người. Vốn các nàng đối với Dương Diệp nhưng thật ra là không có hảo cảm đấy, bởi vì vì bọn nàng sợ Minh Nữ gặp người không quen, nhưng là hiện tại xem ra, Dương Diệp cái này người, kỳ thật cũng rất không tệ đấy.

"Đều là người một nhà, tựu không cần khách khí như thế rồi!" Dương Diệp cười nói. Những lời này cũng không phải lời khách sáo, hắn cùng Minh Nữ tuyệt đối với được cho sinh tử bằng hữu. Hơn nữa, đã từng U Minh điện cũng đã giúp hắn, không chỉ có là tại Linh giới, hay là tại minh ngục đại lục, cho nên, U Minh điện nếu là có phiền toái, hắn là tuyệt đối sẽ không ngồi im mà nhìn không để ý tới đấy.

Minh Nữ nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ tới điều gì, nói: "Cái kia, các ngươi U Minh điện có Thập Điện cái kia Ảnh Nữ" hắn có thể nhớ rõ, lúc trước hắn tại Linh giới giết qua một cái Ảnh Nữ đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., chúng nữ đều nhìn về rồi Dương Diệp.

Dương Diệp nheo mắt, nói: "Cái kia cái gì, lúc trước"

"Nàng không phải chân chánh Ảnh Nữ!" Lúc này, Minh Nữ nói.

"Không phải chân chánh Ảnh Nữ?" Dương Diệp kinh ngạc nói.

Minh Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Nếu như là chính thức Ảnh Nữ, ngươi giết không được nàng. Lúc trước chúng ta này đây vì nàng là chân chính Ảnh Nữ, cho nên phái người đi Thanh Châu tìm nàng, nhưng là cuối cùng phát hiện, nàng chỉ là cùng Ảnh Nữ đồng dạng lĩnh ngộ ám chi pháp tắc mà thôi.” Nói đến đây, nàng xem một Dương Diệp, nói: “Nếu như nàng thật sự Ảnh Nữ, ngươi không chỉ giết không được nàng, chính mình khả năng còn gặp nguy hiểm.”

“Sẽ không đem!”

Dương Diệp nói: “Ám chi pháp tắc giống như cũng không có lợi hại như vậy!” Hắn cũng không phải nói giả, hắn hiện tại ám chi pháp tắc, có chút gân gà rồi, đặc biệt là chống lại hư giả cảnh cường giả loại này.

Minh Nữ lắc đầu, nói: “Ảnh Nữ, nắm giữ không chỉ là ám chi pháp tắc. Tóm lại, về sau nếu là có cơ hội gặp mặt, ngươi tựu sẽ biết rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua trong tràng chúng nữ, nói: “Đui mù nữ, Oán Nữ, Giới Nữ, Ảnh Nữ, Yên Nữ, Minh Nữ, Băng Nữ, Quang Nữ, còn có kỵ heo người này, tại tăng thêm đại tỷ của các ngươi cùng Nhị tỷ, cái kia, nếu như ta không có tính toán sai lời mà nói..., có phải hay không các người nhiều người à?” Hắn nghe qua Minh Nữ đã từng nói qua, U Minh điện chỉ có Thập Điện, thì ra là mười vị điện hạ, nhưng là hiện tại, U Minh điện nhiều hơn một vị điện hạ.

Minh Nữ bọn người nhìn về phía rồi kỵ heo thiếu nữ, kỵ heo thiếu nữ nhạt âm thanh nói: “Ta không phải U Minh điện đấy.”

Minh Nữ nói: “Nàng là Nhị tỷ muội muội, lúc trước may mắn còn sống sót xuống đấy, cho nên, nàng vẫn đi theo chúng ta rồi.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đều làm rõ ràng, ta không có vấn đề rồi.”

“Các ngươi đều là đến từ Đại Thế Giới!”

Lúc này, xa xa cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đột nhiên nói chuyện. Nếu như có thể, hắn tự nhiên muốn đi, nhưng là hiện tại, đừng nói đi, hắn động đều không nhúc nhích được.

Oán Nữ quay đầu nhìn hắn một cái, không có chút nào nói nhảm, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, một đạo hồng mang quét ngang mà qua, lão giả kia toàn bộ người trực tiếp hóa thành hư vô.

Dương Diệp thần sắc động dung, cái này Oán Nữ thực lực không phải bình thường cường, có thể nói, tuyệt đối với không so với lúc trước Kiếm Hư yếu, khả năng cũng chỉ so đui mù nữ thiếu chút nữa!

“Chúng ta muốn đi thôi!” Lúc này, Minh Nữ nói.

“Đi đâu?” Dương Diệp vô ý thức hỏi.

“Tìm đại tỷ cùng Nhị tỷ.”

Minh Nữ nói: “Giới Nữ đã đã tìm được rồi Ảnh Nữ, hiện tại chúng ta cũng chỉ còn lại có Nhị tỷ cùng đại tỷ. Chỉ phải tìm được các nàng, chúng ta sẽ theo hồi trở lại Đại Thế Giới.”

Hồi trở lại Đại Thế Giới!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, hắn tự nhiên không sẽ cho rằng Minh Nữ bọn người hồi trở lại Đại Thế Giới là trở về ngắm phong cảnh đấy, nàng không biết đã từng Minh Nữ các nàng đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng là hắn biết rõ, một khi trở về, Đại Thế Giới tuyệt đúng là gió tanh mưa máu.

Đúng lúc này, Linh giới trên không đột nhiên xuất hiện một cổ cường đại khí tức, đương nhiên, đối với Oán Nữ mà nói, cổ hơi thở này chỉ có thể coi là rất yếu.

Rất nhanh, một gã nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, nam tử nhìn lướt qua trong tràng, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Ngươi chính là Dương Diệp a? Liền Tố Yêu chưa nói giả, ngươi quả nhiên là bản thân bị trọng thương, ân? Bên cạnh những nữ nhân này có lẽ tựu là U Minh điện cái kia chút ít đàn bà a? Tốt, vừa vặn tận diệt rồi. Hơn mấy chục Trương giấy thông hành, ha ha ta”

Nói đến đây, nam tử giống như là phát hiện cái gì, thanh âm im bặt mà dừng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1382: Đi phó ước!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam tử ánh mắt đã rơi vào Oán Nữ trên người, rất nhanh, hắn sắc mặt trắng bệch mà bắt đầu..., đang muốn nói chuyện, lúc này, Oán Nữ đột nhiên tay trắng nõn nà vung lên, một đạo màu đỏ sậm hồng mang ở giữa sân khẽ quét mà qua, ngay sau đó, nam tử kia toàn bộ người trực tiếp hóa thành hư vô.

Một bên, Dương Diệp lắc đầu, đối phương nếu như sớm đi thời điểm ra, có lẽ thật đúng là có cơ hội lấy đầu của hắn, nhưng là hiện tại, đây không phải đi tìm cái chết sao?

Một kích đập phát chết luôn nam tử về sau, Oán Nữ quay người nhìn về phía Dương Diệp, nàng cong ngón búng ra, một quả lòe lòe sáng lên thạch đầu đã rơi vào Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy này cái thạch đầu, chúng nữ trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, còn có một tia hâm mộ, đặc biệt là cái kia kỵ heo thiếu nữ, kỵ heo thiếu nữ hai mắt tỏa ánh sáng, xem nàng dạng như vậy, có điểm giống là muốn lên tiến đến đoạt.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bổ Thiên Thạch!”

Oán Nữ nói: “Lai lịch ta tựu không cùng ngươi nói. Ngươi chỉ cần phải biết, đem làm ngươi tướng nó luyện hóa về sau, nó sẽ tương đương với ngươi thứ hai đan điền, bởi vì nó nội tàng giây lát, chốc lát không gian, có thể tồn trữ huyền khí. Ngươi bình thường tướng nó trữ đầy, đợi ngươi chính thức lúc cần phải, nó có thể cho rằng là ngươi thứ hai đan điền, là ngươi cung cấp huyền khí.”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc động dung, hai tay lập tức đem hòn đá kia ôm vào trong lòng, sợ người khác cướp đi bình thường!

Bảo bối!

Đại bảo bối!

Cái này so cái gì nguyên giai huyền bảo đều muốn trân quý ah! Hắn huyền khí chứa đựng lượng vốn cao hơn cùng giai rất nhiều người, nhưng là, thi triển chính thức trảm thiên rút kiếm thuật nhưng vẫn là chỉ có thể thi triển hai lần, bởi vì trảm thiên rút kiếm thuật thật sự là quá tiêu hao huyền khí rồi. Mà bây giờ đã có vật này, hắn có thể nhiều thi triển hai lần trảm thiên rút kiếm thuật!

Bốn lần trảm thiên rút kiếm thuật!

Tăng thêm Tinh Thần Hộ Thể Thuật hấp thu Tinh Thần Chi Lực, hắn về sau tựu không sai biệt lắm có thể thi triển bảy lần trảm thiên rút kiếm thuật! Hơn nữa, thứ này thời khắc mấu chốt nhất định là có thể cứu mạng đấy. Bởi vì hắn rất nhiều lần đại chiến lúc, trong cơ thể huyền khí đều khô kiệt, bởi vậy, không có biện pháp nhanh chóng chữa trị thân thể, tựu như hiện tại, hắn thân thể tựu là dựa vào Tinh Thần Hộ Thể Thuật tại chèo chống lấy.

Nếu có cái này Bổ Thiên Thạch, vậy hắn tựu hoàn toàn không cần như vậy! Bởi vì có dư thừa huyền khí, hắn có thể bên cạnh chiến đấu bên cạnh chữa trị thân thể của mình. Có thể nói, thứ này với hắn mà nói, tác dụng thật sự là quá lớn quá lớn!

“Đây chính là Tứ tỷ bảo bối!” Lúc này, Minh Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp tướng Bổ Thiên Thạch thu vào, sau đó nhìn về phía Oán Nữ, nói: “Đa tạ Tứ tỷ!”

Nghe vậy, Oán Nữ nao nao, nàng không nghĩ tới Dương Diệp cùng Minh Nữ các nàng đồng dạng xưng hô nàng là Tứ tỷ, thoáng không thích ứng, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục bình thường, nàng nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Lần này ngươi tương trợ chúng ta, Đại Thế Giới người có lẽ đã ghi hận lên ngươi, ngày sau nếu là đi Đại Thế Giới, mọi sự cần phải cẩn thận.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Sẽ đấy." Hắn tự nhiên không dám khinh thị Đại Thế Giới người, bất quá hắn cũng không phải rất sợ, dù sao đối phương cũng không dám xuống. Bất quá về sau nếu là đi Đại Thế Giới, xác thực phải cẩn thận chút ít."

Oán Nữ khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Minh Nữ bọn người, nói: “Chúng ta đi thôi.”

Nói xong, nàng thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Rất nhanh, Quang Nữ cùng Yên Nữ đợi nữ cũng lập tức đi theo, trong tràng chỉ còn lại có kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ.

Kỵ heo thiếu nữ đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, nói: “Trước kia sự, đa tạ rồi.” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Dương Diệp: “”

“Các nàng trước kia nói muốn giết ngươi!” Lúc này, Minh Nữ bỗng nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Minh Nữ cười nói: “Các nàng sợ ta có hại chịu thiệt.”

Dương Diệp: “”

Minh Nữ dáng tươi cười thu lại, sau đó nói: “Chúng ta muốn đi nha. Về sau không biết còn có cơ hội hay không gặp mặt.”

“Các ngươi sẽ đi Đại Thế Giới đấy, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Nhất định sẽ đi đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Ta cũng nhất định sẽ đi, cho nên, chúng ta còn có thể gặp mặt đấy, đúng không?”

Minh Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đại Thế Giới gặp!” Thanh âm rơi xuống, Minh Nữ thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

“Đại Thế Giới gặp!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Bạch Lộc Thư Viện.

Sau khi trở lại phòng, Dương Diệp đi thẳng tới rồi tầng thứ ba phòng tu luyện, vừa xong phòng tu luyện, hắn chính là trực tiếp té xuống, đón lấy, trên người hắn cái kia chút ít lân phiến dùng tốc độ cực nhanh biến mất lấy, đem làm lân phiến sau khi biến mất, tí ti máu tươi lập tức tràn ra ra, bởi vì nhục thể của hắn là rạn nứt đấy.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch nhìn thấy một màn này, trong nội tâm cả kinh, vội vàng cầm Dương Diệp tay, rung giọng nói: “Chưa, không có sao chứ?”

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: “Không có cái đại sự gì, đừng lo lắng.” Xác thực không có gì đại sự, đừng nhìn thân thể đều rạn nứt, kỳ thật, cũng chỉ là bị thương ngoài da. Hắn ngũ tạng tại Tinh Thần Hộ Thể Thuật dưới sự bảo vệ, cũng không có bị cái gì tổn thương. Nhưng là, hắn lực lượng của thân thể nhưng lại tiêu hao nghiêm trọng.

Kiệt lực!

Đây chính là hắn hiện tại trạng thái.

Xuất ra một ít tiên tinh thạch, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng thôn phệ. Linh khí dũng mãnh vào trong cơ thể, cuối cùng đều bị vòng xoáy nhỏ hấp thu, ngay sau đó, một tia tử khí theo Hồng Mông trong tháp chảy ra, những... Này tử khí mới vừa xuất hiện, chính là bị thân thể của hắn hấp thu không còn. Tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, thân thể của hắn dần dần khôi phục bình thường.

Nhìn thấy Dương Diệp thương thế tại khôi phục, Hiểu Vũ Tịch thần sắc cũng dần dần buông lỏng xuống đến.

Nhìn xem nằm trên mặt đất Dương Diệp, Hiểu Vũ Tịch trong mắt hiện lên một vòng đau lòng.

Dương Diệp quá mệt mỏi.

Từ khi biết Dương Diệp bắt đầu, cuộc đời của hắn tựu là đang không ngừng liều, không ngừng chiến, không ngừng mà xông về phía trước. Cước bộ của hắn rất nhanh, cơ hồ chưa từng có dừng lại qua. Nàng cũng minh bạch, với tư cách nam nhân, làm như vậy, không gì đáng trách. Nam nhân ngươi không liều, ngươi không xông, ngươi lấy cái gì đến thủ hộ vợ của mình vậy?

Nhưng là, Dương Diệp cũng quá mệt mỏi một ít.

Hắn lưng đeo rất nhiều nhiều nữa...!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, Dương Diệp thân thể khôi phục cực nhanh, không đến thời gian một ngày chính là triệt để khôi phục.

Thân thể khôi phục về sau, Dương Diệp bắt đầu luyện hóa Bổ Thiên Thạch.

Trong quá trình, ngược lại là không có gặp được vấn đề gì. Rất nhanh, Bổ Thiên Thạch hoàn toàn bị hắn luyện hóa, cùng hắn tâm thần thành lập nổi lên liên hệ. Đem làm bị luyện hóa về sau, Bổ Thiên Thạch chiếm giữ tại trong cơ thể hắn Hồng Mông tháp bên cạnh.

Thứ hai đan điền!

Đã có cái này Bổ Thiên Thạch, về sau hắn tại huyền khí phương diện, không cần tại làm sao túng quẫn rồi.

Tại luyện hóa Bổ Thiên Thạch về sau, Dương Diệp cùng Hiểu Vũ Tịch đã đi ra Hồng Mông tháp.

Bạch Lộ giới trên không.

Lúc này, bởi vì Tiêu Biệt Ly bọn người rút lui khỏi, Bạch Lộc Thư Viện lúc này lộ ra dị thường quạnh quẽ.

“Những... Này người bình thường” Hiểu Vũ Tịch ánh mắt đã rơi vào Bạch Lộ trên thành. Tại Bạch Lộ thành bên trong, còn có rất nhiều bình thường huyền giả.

Dương Diệp nói: “Thủ Hộ Giả liên minh sẽ không đối với bọn họ xuất thủ đấy, trái lại, nếu như chúng ta tiếp tục lưu lại tại đây, bọn hắn mới là gặp nguy hiểm. Kỳ thật, hiện tại đối với bọn họ những người này mà nói, cũng chưa hẳn không phải một cái cơ hội.”

“Cơ hội?” Hiểu Vũ Tịch khó hiểu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Linh giới đại bộ phận thế lực cũng đã bị ta diệt không sai biệt lắm, hiện tại Linh giới, bách phế đãi hưng (*). Nếu như không là vì Thủ Hộ Giả liên minh nguyên nhân, ta ngược lại thì nguyện ý ở tại chỗ này phát triển phát triển. Nhưng là, đây là Thủ Hộ Giả liên minh địa bàn, chúng ta ở lại đây, chỉ biết hại bọn hắn. Hơn nữa, ta bây giờ còn có càng chuyện trọng yếu phải làm, cho nên, bất chấp tại đây rồi.”

Hiểu Vũ Tịch khẽ gật đầu, nói: “Hiện tại chúng ta đi ở đâu?”

“Đi trước gặp một người, sau đó rời đi Linh giới.”

Dương Diệp nói xong, giữ chặt Hiểu Vũ Tịch tay, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Vân Minh Thương Hội hội.

Dương Diệp mang theo Hiểu Vũ Tịch đi tới Vân Minh Thương Hội sẽ, hắn muốn gặp người, dĩ nhiên là là Bạch Tương Dao. Nữ nhân này lúc trước mạo hiểm thật lớn phong hiểm đem hư vân hạm cấp cho hắn, chuyện này, hắn tự nhiên không thể quên, hơn nữa, đối phương còn giúp trợ hắn nhiều lần, lần này tới, tự nhiên là trả nhân tình đấy.

Trong đại điện, Bạch Tương Dao ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn xem Dương Diệp, Bạch Tương Dao trong mắt có một tia phức tạp. Dương Diệp phát triển quá nhanh quá là nhanh. Mấy năm trước, hắn tại Linh giới còn tới chỗ bị đuổi giết, mà bây giờ, vừa về đến, liền trực tiếp dùng vô địch thái độ quét ngang rồi toàn bộ Linh giới sở hữu tất cả thế lực.

Cái này phát triển tốc độ, quá là nhanh!

“Bạch cô nương, hồi lâu không thấy!” Dương Diệp cười nói. Đối với tại cô gái trước mắt, trong lòng của hắn là cảm kích đấy, đối với đã giúp hắn đấy, hắn đều cảm kích, cũng sẽ không quên.

Bạch Tương Dao ánh mắt tại Hiểu Vũ Tịch trên người dừng lại thoáng một phát, sau đó cười nói: “Vài năm không thấy, ngươi nhưng lại đã phát triển đến rồi loại tình trạng này, ngươi đây quả thật là có chút đả kích người.”

Dương Diệp cười cười, sau đó tay phải vung lên, một quả nạp giới đã rơi vào Bạch Tương Dao trước mặt.

Bạch Tương Dao nhìn một Dương Diệp, sau đó tiếp nhận nạp giới, nhìn lướt qua, nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, kinh ngạc nói: “Đế Vân hạm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong nạp giới chính là hắn ban đầu ở minh ngục đại lục cái kia phiến di tích bên trong thu hoạch được cái kia hai chiếc Đế Vân hạm. Hắn hiện tại đã có hư vân hạm, tự nhiên không cần phải Đế Vân hạm rồi.

“Đây không phải bình thường Đế Vân hạm, so ta lúc đầu cho ngươi mượn muốn tốt rất nhiều rất nhiều!” Bạch Tương Dao nói.

Dương Diệp cười nói: “Lúc trước tìm ngươi cho mượn một cỗ, nhưng là cuối cùng bởi vì một ít nguyên nhân, không có thể kịp thời trả lại cho ngươi, đối với việc này, thật sự là thật có lỗi vô cùng, cái này hai chiếc Đế Vân hạm tựu xem như là xin lỗi rồi.”

Bạch Tương Dao trầm ngâm mấy tức, sau đó nhẹ gật đầu, tướng nạp giới thu vào, nàng rất rõ ràng, dùng Dương Diệp thực lực bây giờ, cái này Đế Vân hạm với hắn mà nói đã không có gì dùng.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Bạch cô nương, ta tại minh ngục tinh vực có một trong đó thế giới, chỗ đó cấm chế vừa bài trừ, đang tại khôi phục nguyên khí, ngươi có hứng thú hay không đi vào trong đó khai mở thương hội?”

Một cái thế giới cần phồn vinh, chỉ dựa vào kiếm minh phát triển là khẳng định không đủ đấy, hắn cần hấp dẫn càng nhiều nữa người đi minh ngục đại lục, tốt nhất là đem minh ngục đại lục biến thành như

Tinh Không Chi Thành như vậy. Có thể tưởng tượng, Tinh Không Chi Thành hàng năm lợi nhuận là kinh khủng đến cỡ nào!

“Trong thế giới?” Bạch Tương Dao kinh ngạc nói: “Ngươi nắm giữ một trong đó thế giới?”

Dương Diệp nói: “Hiện tại chưa tính là rồi. Hiện tại chỉ có thể coi là là một cái tiểu thế giới a, bất quá về sau sẽ từ từ khôi phục đấy.”

Bạch Tương Dao nhìn thật sâu một Dương Diệp, sau đó nói: “Ta tự nhiên nguyện ý đi.” Cái này đối với nàng mà nói, là một cái thiên đại chuyện tốt, nàng tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Bất quá có một điểm, đó chính là ngươi đám bọn họ cái này thương hội, nhất định phải là ngươi đi, nếu như là người khác ngươi nói cho bọn hắn biết, nếu như không phải ngươi đi, cái kia những người khác tựu không cần đi.”

“Đa tạ!” Bạch Tương Dao nói. Dương Diệp nói như thế, nàng tại thương (nhà buôn) trong hội là được rồi duy nhất, địa vị tự nhiên cũng sẽ đại đại đề cao.

“Khách khí!”

Dương Diệp cười nói: “Đi minh ngục đại lục về sau, Bạch cô nương nếu là có cái gì cần, hoặc là cần gì trợ giúp, có thể đi tìm minh ngục đại Lục Kiếm minh Vân Bán Thanh. Ân, cho dù là Bạch cô nương có cái gì tư nhân không có gì pháp giải quyết, cũng có thể tìm ta, đủ khả năng ở trong, định sẽ không cự tuyệt.”

“Vậy ngươi về sau nhưng chỉ có của ta chỗ dựa rồi!” Bạch Tương Dao cười nói.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Bạch cô nương, về sau chúng ta minh ngục đại lục gặp, cáo từ.”

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, giữ chặt Hiểu Vũ Tịch tay biến mất tại trong đại điện.

Trong đại điện, Bạch Tương Dao nhìn xem ngoài điện phía chân trời, trầm mặc

“Chúng ta bây giờ đi nơi nào?” Phía chân trời hư không, Hiểu Vũ Tịch hỏi.

“Đi phó ước.”

“”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1383: Ta được cao điệu điểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh giới sự tình xong xuôi, Dương Diệp dĩ nhiên là muốn đi Thiên Vân Tinh Vực, bởi vì đế nữ còn đang chờ hắn.

Bất quá hắn cũng không có trực tiếp đi Thiên Vân Tinh Vực, mà là đi tới Tinh Không Chi Thành.

Thiên Vân Tinh Vực thực lực sao mà cường đại?

Nhưng là, ngày hôm đó khắc tinh vực trước mặt, y nguyên hay là liên tiếp bại lui, bởi vậy, hắn tùy tiện tiến đến, chân Vốn là không có có chỗ lợi gì. Dù sao, mục đích của hắn thế nhưng mà đi trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực, mà không phải chỉ cần trợ giúp đế nữ. Nếu như chỉ cần là trợ giúp đế nữ, dùng đế nữ thực lực, thế giới to lớn, nàng muốn đi đâu, ai có thể quá xấu ở?

Cho nên, nhất định phải trước chuẩn bị một chút!

Tinh Không Chi Thành, Diệp Vân cửa hàng.

Diệp Vân cửa hàng là Dạ Lưu Vân tại Tinh Không Chi Thành đặt mua một cái cửa hàng nhỏ, bởi vì là vừa mới bắt đầu, bởi vậy, còn không có cái gì bán.

Trong đại sảnh, tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, Dạ Lưu Vân trong nội tâm treo lên trái tim đó lập tức rơi xuống suy sụp. Dương Diệp là kiếm minh người tâm phúc, nếu như không có Dương Diệp, minh ngục đại lục kiếm minh, kể cả Tinh Không Chi Thành những... Này, hết thảy tất cả hết thảy đều muốn sụp đổ.

Tuy nhiên Dương Diệp có thê nữ, nhưng là, nếu như hắn mất. Dùng Tô Thanh Thi đợi nữ thực lực, là căn bản không cách nào khống chế kiếm minh đấy. Hơn nữa, các nàng cũng không dám tiếp tục khống chế kiếm minh, bởi vì thực lực không đủ, khống chế như vậy một cái thế lực, cuối cùng nhất chỉ biết cho các nàng mang đến tai hoạ ngập đầu.

Cho nên, Dương Diệp là vạn vạn không thể có việc đấy.

Bởi vì Dương Diệp bước chân quá nhanh, cho nên, kiếm minh phát triển cũng thật nhanh, cái này đưa đến một cái tai hại, cái kia chính là không ổn định. Kiếm minh đại bộ phận phần người sở dĩ dừng lại ở kiếm minh, là vì Dương Diệp, mọi người tụ tập cùng một chỗ, là vì chứng kiến Dương Diệp có tương lai, cho nên, tất cả mọi người nguyện ý đi theo hắn cùng một chỗ liều, cùng một chỗ xông.

Nhưng là, nếu như hắn mất. Kết quả là rất nhiều người sẽ rời đi, không có một cái có tiềm lực người dẫn đầu kiếm minh, bọn họ là nhìn không tới hi vọng đấy, kể cả nàng Dạ Lưu Vân đều có thể sẽ đi.

Dương Diệp tại, kiếm minh ngay tại!

Thu hồi suy nghĩ, Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói khẽ: “Sự tình giải quyết?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Linh giới sự tình giải quyết.”

“Bây giờ là muốn đi chỗ đó Thiên Vân Tinh Vực?” Dạ Lưu Vân hỏi.

đọc tr u yện với http://truyen
cuatui.net Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta quyết định không đi trước Thiên Vân Tinh Vực.”

“Ngươi muốn đi Thiên Hà tinh vực Thủ Hộ Giả liên minh tổng bộ?” Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, trong mắt có một tia kinh ngạc, nói: “Làm sao ngươi biết?”

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Trước kia ngươi đi rồi, ta ngay tại tra Thiên Hà tinh vực, Thiên Ma Tinh vực, còn có Thiên Vân Tinh Vực ở giữa tư liệu. Cái này ba cái tinh vực, Thiên Ma Tinh vực mạnh nhất, thuộc về Tam Tinh tinh vực, mà cái kia Thiên Hà tinh vực tắc thì thuộc về nhất tinh tinh vực, về phần Thiên Vân Tinh Vực, đã từng, bọn hắn xem như Tam Tinh tinh vực, nhưng là hiện tại, chỉ khống chế mấy cái thế giới bọn hắn, liền Nhị Tinh tinh vực đều nhanh không tính là rồi.”

Đợi Dạ Lưu Vân sau khi nói xong, Dương Diệp hỏi, “Một tinh? Tam Tinh? Có ý tứ gì?”

Dạ Lưu Vân giải thích nói: “Đại Thế Giới phía dưới, sở hữu tất cả tinh vực đều theo như Tinh cấp bài danh, một tinh đến Tứ Tinh.

Trong đó Tứ Tinh cao nhất, thuộc về cái loại này chỗ xung yếu gai Đại Thế Giới tinh vực, sau đó một tinh là thấp nhất, như Thiên Hà tinh vực, Thiên Hà tinh vực chỉ nắm giữ mười cái thế giới tả hữu, thần giả cảnh cường giả số lượng cũng không nhiều.”

“Chúng ta đây minh ngục tinh vực là mấy sao?” Dương Diệp hỏi.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó nhạt âm thanh nói: “Một tinh đều không tính là, thuộc về không nhập lưu.”

Dương Diệp: “”

Dạ Lưu Vân lại nói: “Chúng ta không có thần giả, hơn nữa, chỉ có một thế giới, cái thế giới này tuy nhiên đã từng là trong thế giới, nhưng là hiện tại, cũng tựu cùng tiểu thế giới không sai biệt lắm.” Nói đến đây, Dạ Lưu Vân dừng một chút, sau đó nói: “Chúng ta còn có rất dài lộ phải đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Không gấp, từ từ sẽ đến, ngươi nói tiếp.”

Dạ Lưu Vân nói: “Kỳ thật, Thiên Vân Tinh Vực sớm nên theo trên thế giới này biến mất đấy. Nhưng là, bởi vì cái kia gọi Trang Vị Nhiên nữ tử nguyên nhân, Thiên Vân Tinh Vực có thể chèo chống lâu như vậy. Nàng này kỳ tài ngút trời, thực lực nghịch thiên đến cực điểm, nếu như cho nhiều nàng một ít thời gian, Thiên Ma Tinh vực chỉ sợ cũng không dám phạm Thiên Vân Tinh Vực rồi.”

Trang Vị Nhiên!

Dương Diệp hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại, không cần phải nói, lúc này đế nữ thừa nhận áp lực nhất định là thật lớn đấy. Nàng chỉ cần gật đầu, cái kia cái gì Man Hoang tinh vực tựu sẽ xuất thủ tương trợ, nhưng là, nàng không có, mà cái này hậu quả chính là nàng nhất định phải gánh chịu khởi chống cự Thiên Ma Tinh vực trách nhiệm!

Thiên Vân Tinh Vực tánh mạng của vô số người đều đặt ở rồi trên người nàng!

Dạ Lưu Vân lại nói: “Tại nàng ương ngạnh chống cự xuống, Thiên Vân Tinh Vực tuy nhiên liên tiếp bại lui, nhưng là, lại còn y nguyên tồn tại. Nếu như ngươi muốn giảm bớt áp lực của nàng, có một cái rất nhanh phương pháp xử lý, cái kia chính là đánh lén Thiên Hà tinh vực tổng bộ, làm cho Thiên Hà tinh vực triệt binh. Chỉ cần Thiên Hà tinh vực triệt binh, cái kia Thiên Vân Tinh Vực là có thể hơi chút trì hoãn khẩu khí, nhưng là, chỉ là tạm thời.”

“Thiên Hà tinh vực tổng bộ ở nơi nào?” Dương Diệp hỏi. Kỳ thật, lúc trước hắn tại Linh giới lúc, tựu muốn trực tiếp tiến về trước Thiên Hà tinh vực tổng bộ, nhưng là, hắn không biết Thiên Hà tinh vực tổng bộ ở nơi nào. Hơn nữa, hắn cũng không có biện pháp thời gian dài kéo dài qua hư không, bởi vì cái kia thật sự là quá tiêu hao huyền khí rồi. Cho nên, hắn chỉ có thể về trước Tinh Không Chi Thành.

Dạ Lưu Vân nhìn xem Dương Diệp một hồi lâu mới nói: “Thật sự muốn đây?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Không đi không được.”

Trầm mặc một hồi, Dạ Lưu Vân nói: “Thiên Hà đại lục, Thiên Hà thành, đây là Thiên Hà tinh vực tổng bộ. Cái này cái thế lực, là do lúc trước một ít tán tu cùng với một ít tiểu thế giới thế lực liên hợp tạo thành, trong đó, thần giả cảnh cường giả, không sai biệt lắm có năm vị, Bán Thần cường giả sơ bộ đoán chừng, chí ít có mười lăm đã ngoài, còn lại chính thức hư giả cảnh cường giả cũng có ít nhất ba bốn mươi.”

Thần giả năm vị!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trước kia hắn chém giết một vị, nói cách khác, đối phương bây giờ còn có bốn vị. Ngoại trừ thần giả, Bán Thần cũng không thể khinh thường, dù sao, hắn muốn chém giết Bán Thần lời mà nói..., nhất định phải dùng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật. Hơn mười vị Bán Thần, hắn không có khả năng mỗi người đều dùng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật đấy!

Lúc này, Dạ Lưu Vân lại nói: “Ngươi lần này đi mục đích, không phải muốn tiêu diệt Thiên Hà tinh vực, mà là lại để cho bọn hắn tại Thiên Vân Tinh Vực cường giả rút về đi. Chỉ cần bọn hắn triệt binh, mục đích của ngươi cũng thì đến được rồi. Hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch.” Dùng hắn lực lượng một người, nhất định là không cách nào tiêu diệt Thiên Hà tinh vực đấy. Hắn duy nhất có thể làm đúng là bức Thiên Hà tinh vực triệt binh, giảm bớt đế nữ áp lực.

Lúc này, Dạ Lưu Vân thần sắc biến thành vô cùng nhận thức thật mà bắt đầu..., “Ngươi phải nhớ kỹ, chỉ cần Thiên Hà tinh vực triệt binh, ngươi nhất định phải được bỏ chạy, bằng không thì, ngươi khả năng cũng bị mấy tên thần giả cảnh cường giả vây công.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Yên tâm đi, ta sẽ không ngốc đến đi cùng vài tên thần giả cảnh cường giả đối kháng.” Hắn tuy nhiên tự tin, nhưng là còn không có tự tin đến cho là mình có thể solo bốn gã thần giả cảnh cường giả. Đừng nói bốn gã thần giả cảnh cường giả, tựu là đối phương những cái... Kia Bán Thần một loạt trên xuống, hắn tựu được chạy thoát.

Dạ Lưu Vân trầm giọng nói: “Ngươi phải hiểu được, ngươi quan hệ lấy rất nhiều người sinh tử. Ngươi như xảy ra vấn đề, rất nhiều người đều chết!”

“Ngươi nói ta áp lực thật lớn!” Dương Diệp cười khổ nói: “Xem ra ta là tuyệt đối với không thể chết được rồi.”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Kỳ thật, ta có chút hiếu kỳ, các ngươi kiếm tu chú ý vô câu vô thúc, tâm tự do, không thể bị trói buộc, nhưng là ngươi lại lưng đeo rồi nhiều như vậy, theo đạo lý mà nói, ngươi kiếm đạo không có khả năng như vậy xuất sắc mới là. Có thể hết lần này tới lần khác kiếm của ngươi đạo nhưng lại rất mạnh, so về năm đó Kiếm Vô Cực cũng không chút thua kém.”

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, ngươi nói vô câu vô thúc, tâm tự do, không thể bị trói buộc, rất đúng. Rất nhiều kiếm tu đều là như thế này, trong nội tâm không có trói buộc, bọn hắn có thể một lòng chuyên tại kiếm, bởi vậy, kiếm của bọn hắn đạo đều rất mạnh. Nhưng là, ta cùng bọn họ bất đồng. Ngươi phải hiểu được một điểm, ta sở dĩ luyện kiếm, là vì thủ hộ thân nhân của mình, mà không phải là vì truy cầu cái gọi là kiếm đạo cực hạn. Với ta mà nói, kiếm chỉ là một vũ khí, một cái sát nhân vũ khí, một cái bảo hộ ta thân nhân vũ khí, ta sở dĩ khổ luyện nó, là vì muốn bảo hộ thân nhân của mình, mà không phải đơn thuần vì kiếm đạo cực hạn, hiểu chưa?”

Dạ Lưu Vân trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Với ta mà nói, thê tử của ta, kể cả các ngươi những... Này đi theo người của ta, các ngươi với ta mà nói, không phải trói buộc, là động lực, ta sở dĩ không ngừng cố gắng trở nên mạnh mẽ, là vì ta muốn thủ hộ các ngươi, các ngươi là ta nếu không đoạn trở nên mạnh mẽ động lực.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Dương Diệp bên cạnh, Hiểu Vũ Tịch trong mắt hiện lên một vòng nhu tình, sau đó kéo lại Dương Diệp tay, nắm thật chặc.

Lúc này, Dạ Lưu Vân bỗng nhiên nói: “Cái kia chính ngươi đâu này? Ngươi có hay không vì chính mình nghĩ tới? Ví dụ như, quyền lợi, sắc đẹp, Trường Sinh?”

Dương Diệp khẽ giật mình, bởi vì chính hắn giống như xác thực không có gì truy cầu, quyền lợi? Sắc đẹp? Quyền lợi trong mắt hắn, cùng rác rưởi không có khác nhau, cho dù là cho hắn làm Dương gia gia chủ, hắn đều không có gì hứng thú. Sắc đẹp? Đây là có chút truy cầu đấy, nhưng là, hắn đã rất thấy đủ rồi. Bởi vì bên cạnh hắn có Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch đợi nữ. Về phần Trường Sinh? Kỳ thật, chỉ cần có thể cùng Hiểu Vũ Tịch cùng với Tô Thanh Thi các nàng cùng một chỗ an an ổn ổn qua cả đời lời mà nói..., trường không dài sinh đều không sao cả đấy.

Người sống lâu rồi, dễ dàng sống xảy ra vấn đề đến.

Sau nửa ngày, Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó giữ chặt Hiểu Vũ Tịch tay, nói: “Kỳ thật, chỉ cần ta chỗ ý người tốt, cái kia mọi chuyện đều tốt. Không nói những... Này lãng phí thời gian lời nói rồi, ta hiện tại muốn đi Thiên Hà tinh vực, Lưu Vân, chuyện nơi đây đều giao cho ngươi, chính ngươi cũng phải chú ý an toàn, còn có, tùy thời giúp ta chú ý Thiên Vân Tinh Vực cùng Thiên Ma Tinh vực sự tình. Có chuyện khẩn cấp, lập tức truyền âm cho ta.”

Dạ Lưu Vân nói khẽ: “Ngươi cũng coi chừng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Hiểu Vũ Tịch biến mất ngay tại chỗ.

Trong đại sảnh, Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Thủ hộ kỳ thật, ngươi cùng Kiếm Vô Cực là một loại người, tuy nhiên ngươi thủ hộ là ích kỷ đấy, nhưng là, ích kỷ mới tốt ah”

Dương Diệp không có ở lãng phí thời gian, trực tiếp lợi dụng tinh không Truyền Tống Trận đi tới Thiên Hà tinh vực Thiên Hà đại lục.

Thiên Hà đại lục trên không có phòng ngự trận pháp, nhưng lại có người thủ hộ, bất quá tại Dương Diệp Kiếm Vực ẩn nấp xuống, đối phương đều không có phát hiện hắn, bởi vậy, Dương Diệp đi thẳng tới rồi Thiên Hà thành.

Thiên Hà thành, Thủ Hộ Giả liên minh tổng bộ!

“Lựa chọn ám sát?” Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Linh hỏi.

Nhìn xem cái kia Thiên Hà thành sau nửa ngày, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Cái kia quá vô danh rồi, ta được cao điệu một điểm.” Nói xong, hắn nhìn về phía rồi Kiếm Linh.

Kiếm Linh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, hóa thành kiếm tổ đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ).

Dương Diệp Dương Diệp tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm, nhìn phía xa Thiên Hà thành, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, sau đó mạnh mà rút kiếm đối với Thiên Hà thành tựu là chém!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1384: Đại giết tứ phương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông!

Một đạo bén nhọn chói tai kiếm minh thanh đột nhiên tại đây Thiên Hà đại lục vang vọng mà lên, theo kiếm minh thanh vang lên, một đạo tuyết trắng kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ thoáng hiện mà ra, sau đó như là một đạo Lôi Điện bình thường hướng phía trước mặt hắn cách đó không xa Thiên Hà thành chém ngang mà đi. Kiếm khí những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị mổ ra ra, cùng lúc đó, kiếm khí những nơi đi qua phương viên trong vòng mấy trăm trượng không gian trực tiếp từng khúc sụp đổ, một sợi không gian thật lớn khe hở trực tiếp từ Dương Diệp trước mặt một mực theo kiếm khí hướng phía Thiên Hà thành lan tràn mà đi.

Đem làm kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, toàn bộ Thiên Hà thành tất cả mọi người lập tức kinh hãi gần chết, mà ở trên tường thành những người kia đang nhìn đến Dương Diệp đạo kiếm khí kia lúc, trực tiếp bị sợ hồn bất phụ thể.

Tại Dương Diệp trong ánh mắt, đạo kiếm khí kia trực tiếp chui vào rồi Thiên Hà thành, ngay sau đó, Thiên Hà thành trực tiếp bị cái này đạo kiếm khí một phân thành hai.

Oanh!

Xa xa, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, còn có vô số tiếng kêu thảm thiết.

Không có cơ hội trốn, thậm chí rất nhiều người đều không có kịp phản ứng.

Cái này đạo kiếm khí xuất hiện quá đột ngột, cũng quá nhanh rồi. Liền Thiên Hà thành phòng ngự trận đều không có thời gian mở ra, cái này đạo kiếm khí liền trực tiếp đem Thiên Hà thành trực tiếp một phân thành hai.

Nhìn phía xa cái kia bị một phân thành hai Thiên Hà thành, Dương Diệp mặt không biểu tình, thần sắc lạnh lùng. Hắn sở dĩ muốn như vậy cao điệu, tự nhiên là có nguyên nhân đấy.

Đế nữ áp lực hiện tại khẳng định rất lớn rất lớn, hắn muốn dùng hành động đến nói cho thế nhân, cũng là tại nói cho đế nữ, nàng không là một người tại chiến đấu!

Cho nên, cao điệu, hắn nhất định phải tận lực cao điệu, hắn càng cao điều, đế nữ áp lực lại càng nhẹ, bởi vì bất kể là Thiên Hà tinh vực người, hay là Thiên Ma Tinh vực người, nhất định sẽ phân ra một bộ phận tinh lực để đối phó hắn.

“Là ai!”

Đúng lúc này, Thiên Hà tinh vực đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, ngay sau đó, mười mấy đạo cường đại khí tức tự Thiên Hà thành phóng lên trời, sau đó hướng phía Dương Diệp bên này vị trí lao đến.

Đều là Bán Thần!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, kiếm vào vỏ, trong cơ thể huyền khí điên cuồng vận chuyển.

Rất nhanh, mười ba tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cái kia cầm đầu lão già tóc bạc tại nhìn thấy Dương Diệp bộ dáng lúc, lập tức sửng sốt, hắn không nghĩ tới đánh lén Thiên Hà thành người vậy mà còn trẻ như vậy. Bất quá rất nhanh, thần sắc hắn dữ tợn lên, “Ngươi đến tột cùng là ai, vì sao đánh lén ta Thủ Hộ Giả liên minh, ta”

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên đã cắt đứt lão giả lời mà nói..., đón lấy, một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ thoáng hiện mà ra, sau đó mang theo một cỗ hủy thiên diệt địa khí tức hướng phía lão giả hung ác trảm mà đi.

Nhìn thấy cái này đạo kiếm khí, lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn muốn chống cự, muốn chạy trốn, nhưng là, đã chậm. Bởi vì hắn cách Dương Diệp thân cận quá, tăng thêm Dương Diệp không nói hai lời tựu rút kiếm chém người, bởi vậy, hắn một điểm phòng bị đều không có, chỉ có thể nhìn đạo kiếm khí kia chém tại trên người của mình.

Xùy~~!

Kiếm khí chợt lóe lên, lão già tóc bạc thân thể trực tiếp hóa thành hư vô, mà kiếm kia khí bạo phát đi ra cường đại dư uy trực tiếp tướng lão giả bên cạnh những lão giả kia chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài!

Sở hữu tất cả lão giả hoảng hốt!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại không có bất kỳ nói nhảm, lần nữa rút kiếm tựu là chém.

Kiếm xuất, kiếm khí chợt lóe lên, trong thời gian ngắn, trong tràng lại một gã lão giả hóa thành hư vô,

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không dừng tay, kiếm lần nữa vào vỏ, sau đó lại lần mạnh mà tựu là nhổ, kiếm xuất, xa xa lại là một gã lão giả trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong thời gian ngắn, trong tràng đã bị Dương Diệp trực tiếp chém giết ba vị Bán Thần, còn lại mười tên lão giả trực tiếp mộng ép.

Mà lúc này, Dương Diệp kiếm lại đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), nhìn thấy một màn này, mười tên lão giả trong nội tâm hoảng hốt, giờ khắc này, còn lại chín tên lão giả không chút do dự, quay người thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Không có chiến!

Vì cái gì?

Bởi vì lúc này thì bọn hắn đã bị dọa phá mật. Bán Thần ah, bị giết đều là Bán Thần ah! Nhưng mà, tại bọn hắn còn không có kịp phản ứng, Dương Diệp liền trực tiếp chém giết bốn gã Bán Thần.

Không thể địch!

Đây là cái kia chín vị Bán Thần lúc này trong đầu ý niệm. Kỳ thật, lúc này chín người đã hoàn toàn bị sợ bể mật, cái này cũng không trách bọn hắn, với tư cách Bán Thần, bất kể là tâm tính hay là đảm lượng, khẳng định đều là có. Vấn đề là Dương Diệp quá kinh khủng, vừa lên ra, không nói hai lời, trực tiếp tựu chém rụng rồi ba tên Bán Thần!

Là thuấn sát ba vị Bán Thần, không phải từng bước từng bước đánh, mà là trực tiếp ba kiếm tựu giải quyết ba vị Bán Thần, cái kia ba vị Bán Thần đoán chừng đến chết đều không có minh bạch chính mình là chết như thế nào!

Kỳ thật, trong lòng bọn họ, Dương Diệp nhất định là một vị thần giả cảnh cường giả!

Chỉ có cái loại này không có nước phân thần giả cảnh cường giả, mới có thể giết Bán Thần cùng giết gà đồng dạng!

Chứng kiến mười người quay người đào tẩu, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, không có truy, mà là quay người biến mất ngay tại chỗ.

Bốn kiếm!

Hắn vừa rồi tổng cộng rút rồi bốn kiếm, trong cơ thể huyền khí cùng Bổ Thiên Thạch nội huyền khí đã toàn bộ tiêu hao ánh sáng, nếu như cái kia còn lại mười người liều lĩnh tới giết hắn, hắn chỉ có vận dụng Tinh Thần Hộ Thể Thuật rồi. Hơn nữa, tựu tính toán vận dụng Tinh Thần Hộ Thể Thuật, tình cảnh của hắn cũng sẽ thay đổi rất bại hoại, bởi vì Tinh Thần Chi Lực cũng chỉ có thể chèo chống hắn đang thi triển ba kiếm mà thôi, mà đối phương có mười người!

Đáng tiếc chính là, đối phương không dám chiến!

Kỳ thật, trước kia Dương Diệp không nói hai lời liền trực tiếp chém liên tục ba người, mục đích đúng là cái này. Hắn vừa lên đến mà ngay cả trảm ba người, chính là muốn cho những người này một loại ảo giác, đó chính là hắn là vô địch đấy, không thể chiến thắng đấy. Hắn thành công rồi, hắn chém liên tục ba người, trực tiếp khiến cái này nhân tâm lý phòng ngự triệt để sụp đổ, liền một trận chiến dũng khí đều không có!

Kể từ đó, hắn chính là đã có thở dốc cơ hội.

Ly khai tại chỗ về sau, Dương Diệp cũng không có đào tẩu, mà là đang Kiếm Vực ẩn nấp hạ tiến nhập Thiên Hà thành. Đương nhiên, lúc này hắn đã thay đổi vừa trốn trang phục. Nguyên bản thanh sam đổi thành rồi áo bào trắng, kiếm trong tay cũng đổi thành rồi quạt xếp, thoạt nhìn, giống như là một cái phú gia công tử.

Lúc này, Thiên Hà thành kêu rên một mảnh, vô số người tại kêu sợ hãi, tại điên cuồng bỏ chạy

Bởi vì lúc này tất cả mọi người cho rằng là có thần giả cảnh cường giả đến đánh lén Thiên Hà thành!

Dương Diệp cũng không có để ý những người này, mà là tiến nhập một gian tàn phá lầu các.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó trực tiếp tiến nhập Hồng Mông tháp, tiến vào tháp về sau, Dương Diệp đi thẳng tới rồi tầng thứ ba, sau đó hắn lấy ra tiên tinh thạch bắt đầu hấp thu.

Cái này tầng thứ ba công hiệu thật là nghịch thiên đến cực điểm, ví dụ như hắn muốn khôi phục thân thể, hơn nữa tướng trong cơ thể huyền khí cùng với Bổ Thiên Thạch nội huyền khí đều bổ đầy lời mà nói..., ít nhất cần hai ba ngày thời gian. Tại đây tầng thứ ba cũng cần hai ba ngày thời gian, nhưng là, phải biết, tại tầng thứ ba hai ba ngày thời gian, cũng tựu tương đương với ở bên ngoài một hai canh giờ mà thôi.

Cái này tầng thứ ba, bất kể là dùng để tu luyện, hay là dùng làm khác công dụng, đều là phi thường khủng bố đấy.

Kỳ thật Dương Diệp có chút chờ mong tầng thứ tư, cái này Hồng Mông tháp, mỗi một tầng đều cho hắn rất lớn kinh hỉ, cái này tầng thứ tư lại sẽ có cái gì đâu này? Hơn nữa, nhưng hắn là không có quên cái kia Lục Đinh Thần hỏa nói lời, mở ra tầng thứ tư sau tựu đi tìm nó. Đối phương khẳng định không phải muốn hắn đi tìm đối phương nói chuyện phiếm đấy, nói không chừng chờ hắn mở ra tầng thứ tư về sau, đối phương trực tiếp thần phục hắn, trở thành hắn hộ thể thần hỏa!

Nếu như Lục Đinh Thần hỏa nguyện ý thần phục hắn mà nói ngẫm lại đều làm người kích động ah!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp bắt đầu rất nhanh hấp thu tiên tinh thạch.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, hai ngày sau, Dương Diệp mở mắt. Lúc này, hắn trạng thái cùng huyền khí đã toàn bộ khôi phục tới được đỉnh Phong.

Dương Diệp nhìn về phía rồi một bên Hiểu Vũ Tịch, lúc này, Hiểu Vũ Tịch cũng đang nhìn hắn. Dương Diệp mỉm cười, đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt nắm ở Hiểu Vũ Tịch vòng eo, nhẹ khẽ hôn hôn Hiểu Vũ Tịch cặp môi đỏ mọng, sau đó nói: “Đừng lo lắng, ta nếu muốn trốn, thần giả cảnh cường giả đều không làm gì được được ta.”

“Coi chừng!” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tâm niệm vừa động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, Hiểu Vũ Tịch đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Ta sẽ cố gắng tu luyện”

Thiên Hà thành.

Lúc này, Thiên Hà thành như trước là lộn xộn, kỳ thật, cái này lộn xộn cũng không phải là toàn bộ là vì Dương Diệp nguyên nhân, bởi vì lúc này trong thành rất nhiều người đang tại nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của.

Đem làm Thiên Hà thành bị Dương Diệp một kiếm chém thành hai nửa về sau, Thiên Hà thành bắt đầu không có trật tự, tất cả mọi người ốc còn không mang nổi mình ốc, mà lúc này, có ít người liền bắt đầu động không chính đáng, thì ra là nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của, bởi vậy, trong thành khắp nơi đều ở trên diễn lấy sát nhân đoạt bảo sự tình.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đột nhiên, hắn tự tay hướng phía trước tìm tòi, ngay sau đó, một gã nam tử trực tiếp bị hắn trảo trong tay.

Nam tử kia kinh hãi, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp nói: “Liên minh cường giả đều ở nơi nào?” Hắn không thể dùng thần thức quét, bởi vì dùng thần thức quét, đối phương sẽ phát giác được, hắn muốn chính là xuất kỳ bất ý.

“Tại, tại thành chủ phủ.” Nam tử hiển nhiên bị Dương Diệp hù đến rồi, nói chuyện thẳng run rẩy.

“Hướng chạy đi đâu?” Dương Diệp lại hỏi.

Nam tử run rẩy tay hướng bên cạnh chỉ chỉ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhẹ buông tay, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, nam tử kia mồ hôi lạnh chảy ròng. Giống như là nghĩ đến cái gì, nam tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “Cái này, cái này thành, không phải là người này cho bổ a”

Dương Diệp không có lãng phí thời gian, dùng tốc độ cực nhanh đi tới cái kia cái gọi là thành chủ phủ, đương nhiên, hắn không phải quang minh chính đại đến đấy. Nên cao điệu lúc được cao điệu, nhưng là nên ít xuất hiện lúc, cũng phải ít xuất hiện, ít xuất hiện mới có thể rất tốt xử lý sự.

Một chỗ chân tường chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia xa xa một tòa đại điện, đại điện thật lớn, dài rộng mấy ngàn trượng, kiến tạo xa hoa, trong đó, có rất nhiều đạo cực kỳ mịt mờ mà lại cường đại khí tức.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trong tay, tại cổ sao (kiếm, vỏ) bên trong có một thanh kiếm, là kiếm tổ.

Nhìn xem cái kia xa xa đại điện, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, không chút do dự, hắn tay phải cầm kiếm mạnh mà tựu là nhổ.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại toàn bộ Thiên Hà thành vang vọng mà lên, nghe thế đạo kiếm minh thanh, toàn bộ Thiên Hà thành mặt người sắc đều là lập tức trắng bệch.

Lại tới nữa!

Oanh!

Tại Dương Diệp trong ánh mắt, cái kia xa xa đại điện ầm ầm vỡ vụn, lập tức, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên.

Tại chỗ, Dương Diệp tướng kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Đã qua không sai biệt lắm năm tức, lại là một đạo kiếm minh thanh tại Thiên Hà thành vang vọng mà lên.

Đón lấy, một đạo kiếm khí tự phía chân trời đánh úp lại, cuối cùng như là một đạo thiểm điện hướng phía Thiên Hà thành hăng hái rơi đi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1385: Thiên Hà thành tận thế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm khí chui vào Thiên Hà thành bên trong.

Oanh!

Vốn đã phá thành mảnh nhỏ Thiên Hà thành trực tiếp bị một kiếm này chém thành rồi cặn bã cặn bã.

Tiếng kêu sợ hãi, tiếng kêu thảm thiết, không ngừng tại Thiên Hà thành bên trong vang vọng mà lên.

Những cái... Kia may mắn còn sống sót xuống người như là nổi điên bình thường hướng phía bốn phía điên cuồng bỏ chạy. Lúc này, không người nào dám tại dừng lại ở trong thành rồi.

Phía chân trời, Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem hết thảy trước mắt, trong mắt không có chút nào thương cảm.

Đối đãi địch nhân, thương cảm tựu là ngu xuẩn.

Hắn cần phải làm là tận khả năng cao điệu, tận khả năng để ở Thiên Vân Tinh Vực Thủ Hộ Giả liên minh cường giả triệt binh, tận khả năng hấp dẫn ở Thiên Ma Tinh vực cùng Thiên Hà tinh vực chú ý lực, tận khả năng giảm bớt đế nữ hiện tại chỗ thừa nhận áp lực.

Biện pháp tốt nhất, cái kia ngay tại lúc này như vậy!

Chính mình hang ổ đều bị hủy, hắn cũng không tin tại Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít Thủ Hộ Giả liên minh cường giả còn có thể bảo trì bình thản không trở lại. Đương nhiên, như nếu như đối phương thật sự không trở lại, vậy cũng không có sao, dù sao lúc này Thiên Hà tinh vực không có thần giả cảnh cường giả, hắn muốn như thế nào giết tựu như thế nào Sát!

Nhìn phía dưới, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, kiếm trong tay đâm vào cổ trong vỏ, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn Bổ Thiên Thạch nội huyền khí bắt đầu điên cuồng vận chuyển lại.

Rầm rầm rầm

Lúc này, cái kia đã trở thành phế tích Thiên Hà thành bên trong, mười đạo khí tức phóng lên trời, rất nhanh, mười tên lão giả xuất hiện ở trước kia Dương Diệp chỗ chỗ đứng.

Mà lúc này, Dương Diệp đã không biết đi tung.

“Người này đến tột cùng là ai, vì sao phải châm đối với chúng ta Thủ Hộ Giả liên minh!” Cầm đầu một gã áo đen lão giả âm thanh hung dữ nói.

“Hẳn là Dương Diệp!” Lúc này, tại áo đen lão giả bên cạnh Áo xám lão giả trầm giọng nói.

Dương Diệp!

Trong tràng mọi người đều là nhìn về phía rồi Áo xám lão giả, giống như là nghĩ tới điều gì, mọi người thần sắc đều là vô cùng khó nhìn lại.

Mọi người đối với hai chữ này tự nhiên là không xa lạ gì đấy, đây cũng là Thủ Hộ Giả liên minh nhất trí quyết định muốn diệt trừ người. Bởi vì Dương Diệp thực lực quá kinh khủng, quan trọng nhất là thiên phú của hắn cùng tiềm lực, không đến hai năm thời gian, Dương Diệp chính là đã phát triển đến rồi có thể chém giết Bán Thần tình trạng.

Nếu như hắn đạt tới hư giả, đây chẳng phải là Sát Thần người như giết gà?

Bởi vậy, trước kia Thiên Hà tinh vực duy nhất một gã thần giả cảnh cường giả quyết định tự mình đi Linh giới.

Thần giả cảnh cường giả tự mình xuất thủ, theo đạo lý mà nói, hẳn là dễ như trở bàn tay đấy, nhưng là đến bây giờ, bọn hắn đều không có gặp tên kia thần giả cảnh cường giả trở về. Bất quá trước kia bọn hắn cũng không có lo lắng, đạt tới thần giả cảnh cường giả, chặn đánh giết, thật sự rất khó khăn quá khó khăn.

Mà bây giờ, Dương Diệp đến rồi. Mà tên kia thần giả cảnh cường giả nhưng lại không có tin tức gì

Mọi người đã nghĩ tới nào đó loại khả năng, bởi vậy, mọi người sắc mặt lập tức hiện trắng đi.

Lúc này, Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Mọi người đừng chính mình dọa chính mình, cái kia Dương Diệp xác thực là yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng là, hắn không có khả năng trảm giết được một gã thần giả, nhất định là có người tương trợ.”

Mọi người trầm mặc.

Nếu như Áo xám lão giả trước kia nói những lời này, bọn hắn tự nhiên là tín đấy, nhưng là hiện lúc trước Dương Diệp thế nhưng mà thuấn sát rồi ba tên Bán Thần ah!

Thuấn sát ba tên Bán Thần!

Loại này thế lực, cũng chỉ có cái loại này không có nước phân chính thức thần giả cảnh cường giả mới có thể làm được đó a. Thay lời khác mà nói, Dương Diệp đã đã có được có thể so với thần giả cảnh cường giả thực lực.

Trầm mặc mấy tức, áo bào trắng lão giả trầm giọng nói: “Lập tức thông tri thương lão bọn hắn!”

“Không ổn đâu?”

Lúc này, một gã lão giả nói: “Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực chiến đấu đã gay cấn, tại qua không lâu, Thiên Vân Tinh Vực sẽ hoàn toàn bị công phá, khi đó, địa bàn của chúng ta sẽ lớn hơn ít nhất không chỉ một lần, hiện tại nếu là lui binh, một khi lại để cho Thiên Ma Tinh vực dẹp xong Thiên Vân Tinh Vực, khi đó, chúng ta khả năng không cách nào được chia Thiên Vân Tinh Vực địa bàn.”

Nghe vậy, mọi người trầm mặc, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực đã là nỏ mạnh hết đà, có thể nói, không có gì bất ngờ xảy ra, Thiên Vân Tinh Vực thua không nghi ngờ. Hiện tại triệt binh, chẳng khác nào là đem tốt lợi ích đều bị cho Thiên Ma Tinh vực, cái này tổn thất thế nhưng mà tất cả mọi người lợi ích, hơn nữa là tổn thất rất lớn lợi ích!

Lúc này, một gã lão giả trầm giọng nói: “Chúng ta tại Thiên Vân Tinh Vực có bốn gã thần giả, có thể trở về một gã, một gã thần giả tăng thêm chúng ta, muốn đối phó cái này Dương Diệp có lẽ không có vấn đề gì rồi.”

Nghe vậy, mọi người đều là ngay cả vội vàng gật đầu, cái này là biện pháp tốt nhất rồi.

Rất nhanh, một gã lão giả lấy ra một quả màu tím truyền âm phù bóp nát, rất nhanh, mọi người trước mặt không gian một hồi rung rung, đã qua mấy tức mới khôi phục.

Lúc này, cái kia Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Hiện tại lên, mọi người chúng ta nhất định phải ngàn vạn coi chừng, mọi người muốn tùy thời đề phòng, hơn nữa không thể tách ra, một khi tách ra, cho Dương Diệp cơ hội, chúng ta đây tựu"

Đúng lúc này, tại mọi người mười trượng có hơn không gian đột nhiên nhuyễn bỗng nhúc nhích, ngay sau đó, một đạo kiếm khí đột nhiên từ cái này chỗ trong không gian chém ngang mà ra, tốc độ cực nhanh, tại mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, một gã lão giả thân thể chính là cứng ngắc lên, thời gian dần trôi qua, lão giả thân thể bắt đầu hư ảo, sau đó biến mất tại trong tràng.

Mọi người hoảng hốt!

Lần này, mọi người phản ứng cũng không chậm, lập tức ngay ngắn hướng hướng phía xa xa kiếm kia khí đi ra không gian vị trí liền phách vài chưởng.

Rầm rầm rầm oanh

Trong chốc lát, cái kia chỗ không gian trực tiếp sụp đổ chôn vùi.

Một lát sau, cái kia chỗ không gian khôi phục bình thường, nhưng là Dương Diệp cũng đã biến mất vô tung vô ảnh.

Mọi người sắc mặt vô cùng khó nhìn lại!

Dương Diệp tại trước mặt bọn họ lại chém giết một gã Bán Thần, mà bọn hắn nhưng lại liền Dương Diệp bóng dáng đều không có gặp!

Cái này quá kinh khủng!

Kỳ thật, tại biết được là Dương Diệp về sau, bọn hắn trong nội tâm sợ hãi đã giảm bớt rất nhiều, chỉ cần Dương Diệp dám xuất hiện, bọn hắn tuyệt đối với dám chính diện cùng Dương Diệp đại chiến đấy, dù sao Dương Diệp mới là đế giả, không phải thần giả. Nếu như bị một gã đế giả bị hù không dám một trận chiến, cái kia đối với bọn họ mà nói, tuyệt đúng là vô cùng nhục nhã, chính bọn hắn nội tâm cái kia quan mình cũng gây khó dễ.

Nhưng là hiện tại, Dương Diệp nhưng lại không đi ra cùng bọn họ chính diện một trận chiến, mà là chơi loại này đánh lén thủ đoạn! Đáng sợ nhất chính là Dương Diệp che giấu khí tức bổn sự quá mạnh mẽ!

Xuất quỷ nhập thần, một kích bị mất mạng!

Ở nơi này là kiếm tu? Cái này là sát thủ!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu, Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Mau chóng lại để cho Thương Lão bọn hắn phái một người tới, hiện tại lên, chúng ta chín người liên thủ gia cố chung quanh trong vòng trăm trượng không gian, sau đó đợi người của chúng ta chạy đến!”

Thanh âm rơi xuống, chín người nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu gia cố không gian chung quanh, rất nhanh, tại chín người liên thủ gia cố xuống, chín người không gian chung quanh lập tức cố như vững chắc. Hiện tại, mặc kệ người phương nào đều khó có khả năng vô thanh vô tức tiến vào bọn hắn gia cố nội không gian, mà một khi đối phương cường hành tiến vào, vậy bọn họ sẽ ở trước tiên cảm ứng được!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, chung quanh không có chút nào động tĩnh.

Nhưng là chín người nhưng cũng không dám có chút chủ quan, mỗi người tinh thần căng cứng lấy, trong mắt tràn đầy đề phòng.

Không sai biệt lắm 15' sau.

“Ah”

Phía dưới phế tích bên trong, đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng kêu thảm thiết.

Không trung, chín trong lòng người cả kinh, lúc này, một người trung niên nam tử đi tới chín người trước mặt, trung niên nam tử rung giọng nói: “Có, có người ở dưới mặt ám sát chúng ta hư giả cảnh cường giả!”

Hư giả cảnh cường giả!

Chín người sắc mặt lập tức âm trầm lên, hư giả cảnh cường giả thế nhưng mà một cái thế lực trong đầu lực lượng, đây là tuyệt đối với không thể bỏ qua đấy, dù sao, đại chiến, không có khả năng chỉ là thần giả cảnh cường giả đánh nhau a. Hơn nữa, hư giả cảnh cường giả là có thể uy hiếp nửa đế cường giả đấy, chính thức hư giả cảnh cường giả cùng Bán Thần ở giữa chênh lệch cũng không phải lớn như vậy đấy!

Chín người không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà đi đối với mấy cái này hư giả cảnh cường giả ra tay, liền bọn hắn đều không thể chống cự Dương Diệp, những... Này hư giả cảnh cường giả thì như thế nào ngăn cản được rồi Dương Diệp?

“Làm sao bây giờ?” Lúc này, một gã lão giả trầm giọng nói.

“Xuống dưới!”

Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Nếu như chúng ta không đi xuống, hư giả cảnh cường giả sẽ bị hắn giết ánh sáng, hơn nữa, cũng sẽ rét lạnh tất cả mọi người tâm, cho nên, chúng ta phải xuống dưới!”

Nghe vậy, mọi người nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới Thiên Hà thành phế tích phóng đi.

Song khi mọi người đi tới phía dưới phế tích về sau, Dương Diệp nhưng lại đã biến mất không thấy gì nữa, chỉ chừa đầy đất thi thể. Những thi thể này ở bên trong, có hư giả đấy, cũng có đế giả đấy, nhưng phần lớn đều là hư giả đấy.

“Hắn tốc độ quá nhanh, che giấu khí tức bổn sự quá mạnh mẽ!” Một gã lão giả trầm giọng nói.

“Ah”

Đúng lúc này, ngàn trượng bên ngoài, đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Mọi người biến sắc, thân hình khẽ động, sau đó xuất hiện ở tiếng kêu thảm thiết chỗ, lúc này, chỗ đó đã nằm một cỗ thi thể.

Hư giả cảnh cường giả thi thể!

Lúc này, mấy ngàn trượng bên ngoài, lại là một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Mọi người lại muốn tiến đến, lúc này, tên kia Áo xám lão giả đột nhiên nói: “Không cần đi, không còn kịp rồi. Thông tri sở hữu tất cả đạt tới hư giả cùng đế giả người, lại để cho bọn hắn toàn bộ chạy đến cùng chúng ta sẽ cùng. Mọi người phải thủ cùng một chỗ!”

Nghe vậy, mọi người gật đầu, sau đó vội vàng thông tri trong thành đế giả cùng hư giả cảnh cường giả.

Tại Áo xám lão giả bọn người triệu tập xuống, rất nhanh, trong thành đế giả cùng hư giả cảnh cường giả đi tới Áo xám lão giả bọn người vị trí.

Lúc này, trong tràng, Bán Thần cường giả có chín vị, chính thức hư giả cảnh cường giả cùng bình thường hư giả cảnh cường giả có hai mươi sáu vị, còn lại đế giả có hơn ba trăm vị.

Đây là lúc này Thiên Hà thành sở hữu tất cả cường giả!

“Gia cố không gian!”

Lúc này, Áo xám lão giả trầm giọng nói.

Thanh âm rơi xuống, trong tràng tất cả mọi người vội vàng xuất thủ, rất nhanh, phương viên ngàn trượng nội không gian tại mọi người gia cố hạ trở nên chắc chắn như huyền thiết. Nhưng là mọi người như trước không dám thư giãn, mỗi người toàn bộ tinh thần đề phòng!

“Hiện tại chúng ta muốn làm cái gì?” Áo xám lão giả bên cạnh, một gã lão giả trầm giọng hỏi.

“Đợi!”

Áo xám lão giả nói: “Chờ chúng ta thần giả cảnh cường giả trở về!”

Nghe vậy, mọi người đều là nhẹ gật đầu, Dương Diệp quá kinh khủng. Cũng chỉ có thần giả cảnh cường giả mới có thể đối phó, bằng không thì, bọn hắn nếu đi ra ngoài lời mà nói..., đừng nói giết Dương Diệp, chỉ sợ coi như là Dương Diệp người đều không thấy được tựu sẽ trực tiếp bị đập phát chết luôn.

Đợi!

Đợi thần giả cảnh cường giả trở về!

“Các ngươi xem!” Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên có người nghẹn ngào kinh hãi nói.

Mọi người hướng xa xa nhìn lại, chỉ thấy ở phía xa ngàn trượng bên ngoài, một gã cầm trong tay trường kiếm thanh y nam tử chính hướng phía mọi người bên này chậm rãi đi tới.

Dương Diệp!

Mọi người sắc mặt lập tức thay đổi.

Dương Diệp đi không nói rất nhanh, nhưng là mỗi một bước đều phảng phất dẫm nát mọi người trên trái tim, lại để cho người sự khó thở.

Rất nhanh, Dương Diệp càng ngày càng gần rồi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1386: Điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, sau đó tay của hắn đặt ở trên chuôi kiếm.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người sắc mặt lập tức kịch biến.

Trước kia Thiên Hà thành nhưng chỉ có bị hai kiếm cho hủy diệt đấy, hiện tại nhìn thấy Dương Diệp lại muốn rút kiếm, bọn hắn như thế nào không sợ? Như thế nào không sợ hãi?

“Trấn định!”

Đúng lúc này, trong đám người Áo xám lão giả đột nhiên lạnh giọng quát.

Âm thanh như sấm tiếng nổ, chấn địa mọi người màng tai đau đớn. Nhưng là, mọi người tại cái này quát lạnh một tiếng xuống, nhưng lại trấn định rồi không ít.

Áo xám lão giả nhìn về phía rồi xa xa Dương Diệp, trầm giọng nói: “Ngươi tựu là Dương Diệp!”

Dương Diệp không nói gì, hắn lại bắt đầu hướng phía Áo xám lão giả bọn người đi đến, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng kiếm ý hướng phía Áo xám lão giả bọn người nghiền áp mà đi.

Áo xám lão giả trong nội tâm cả kinh, vội vàng nói: “Dương Diệp, ta Thiên Hà tinh vực thần giả cảnh cường giả đã tại chạy đến trên đường, ngươi bây giờ nếu là rời đi, còn có một đường sinh cơ, bằng không thì, đợi sẽ ngươi muốn đi có thể đã muộn.”

“Thần giả cảnh cường giả?”

Xa xa, Dương Diệp ngừng lại, những cái... Kia kiếm ý cũng tận số tuôn ra trở về trong cơ thể hắn.

Nhìn thấy một màn này, Áo xám lão giả trong nội tâm buông lỏng, biết rõ Dương Diệp kiêng kị thần giả cảnh cường giả, lập tức vội vàng lại nói: “Đương nhiên, ta Thiên Hà tinh vực mấy tên thần giả cảnh cường giả đã tại gấp trở về trên đường, dùng tốc độ của bọn hắn, tối đa chưa tới một canh giờ có thể kéo dài qua tinh vực, chạy tới nơi này. Ngươi bây giờ rời đi, còn có thể bảo vệ ở mạng của mình, bằng không thì, một khi bọn hắn đuổi tới, ngươi tướng chết không có chỗ chôn!”

“Ngươi làm ta sợ?” Dương Diệp âm thanh lạnh lùng nói.

“Hù dọa ngươi?”

Áo xám lão giả âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, nếu ngươi không tin, vậy ngươi tựu xuất thủ, lão phu bọn người hôm nay tựu tính toán liều chết cũng muốn ngăn chặn ngươi, đợi đến lúc ta liên minh cường giả chạy đến, tựu là ngươi táng thân thời điểm!”

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Áo xám lão giả lại nói: “Dương Diệp, ta thừa nhận, thực lực ngươi xác thực nghịch thiên, nhưng là ngươi có thể đối kháng được thần giả cảnh cường giả sao? Tựu coi như ngươi có thể đối kháng được một gã thần giả cảnh cường giả, nhưng là bốn gã đâu này? Bốn gã thần giả cảnh cường giả ngươi có thể đối kháng sao? Ngươi như không muốn chết, tốt nhất hiện tại tựu rời đi!”

Nếu có lựa chọn, hắn là hi vọng Dương Diệp lưu lại đấy, bởi vì một khi thần giả cảnh cường giả chạy đến, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng là, hắn không dám để cho Dương Diệp lưu lại. Bởi vì Dương Diệp quá kinh khủng, nếu như tiếp tục lại để cho hắn xuất thủ, tại thần giả cảnh cường giả đuổi trước khi đến, bọn hắn tại đây không biết còn phải chết bao nhiêu người!

Bởi vậy, hắn chỉ có thể lựa chọn dọa lùi Dương Diệp.

Mà Dương Diệp tựa hồ cũng bị hắn hù đến rồi, tại nguyên chỗ đã trầm mặc không sai biệt lắm mười mấy hơi về sau, quay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất tại phía chân trời.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người thở dài một hơi,

Cái kia Áo xám lão giả trong lòng cũng là buông lỏng, Dương Diệp kiếm, đừng nói lúc trước chết đi cái kia chút ít Bán Thần cường giả, coi như là hắn đều tiếp không dưới. Hiện tại Dương Diệp rời đi, cái kia căng cứng thần kinh coi như là buông lỏng xuống đến. Trước kia hắn, một mực sợ Dương Diệp rút kiếm, bởi vậy, tinh thần cao độ căng cứng đấy!

Cũng may Dương Diệp bị sợ lui!

Trong tràng, mọi người hai mặt hướng du, sau đó kìm lòng không được rồi ra dáng tươi cười, đây là sống sót sau tai nạn dáng tươi cười.

Bởi vì đều cho rằng Dương Diệp đã bị dọa đi, bởi vậy, tất cả mọi người triệt hồi rồi chính mình gia cố chung quanh không gian lực lượng, thế cho nên không gian chung quanh hoàn toàn khôi phục bình thường.

“Có điểm gì là lạ ah”

Đúng lúc này, cái kia Áo xám lão giả chân mày cau lại, “Dương Diệp người này lá gan không có khả năng nhỏ như vậy, hắn không có khả năng bị lão phu dăm ba câu tựu dọa lùi, hắn”

Giống như là nghĩ tới điều gì, Áo xám lão giả hai mắt trợn lên, mạnh mà quát: “Dương Diệp hắn không có đi, nhanh gia cố không”

Ông!

Đúng lúc này, một đạo kiếm minh thanh trực tiếp đã cắt đứt Áo xám lão giả lời mà nói..., ngay sau đó, một đạo kiếm khí tự xa xa một chỗ không gian thoáng hiện mà ra, sau đó chui vào rồi trong đám người.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, một gã Bán Thần cường giả trực tiếp bị một kiếm này chém thành rồi hư vô, cùng lúc đó, cái kia cường đại dư uy huống chi đem được mọi người chấn địa hướng phía bốn phía lui mấy ngàn trượng, trong đó một ít đế giả càng là trực tiếp bị đánh chết!

Dương Diệp cũng không có ly khai!

đăng nhập http://truyencuatui . net/ để đọc truyện
Mọi người kinh hãi gần chết!

“Trấn định, trấn định, mọi người liên thủ!” Lúc này, cái kia Áo xám lão giả lo lắng thanh âm ở giữa sân vang vọng mà lên.

Ông!

Lúc này, lại là một đạo kiếm khí tự một chỗ không gian chui ra, ngay sau đó, trong tràng lại một gã Bán Thần cường giả biến mất tại trong tràng.

Lúc này đây, mọi người tại cũng trấn định không được nữa. Vô số người hướng phía bốn phía điên cuồng bỏ chạy, trong đó còn kể cả một ít hư giả cảnh cường giả.

Đập phát chết luôn Bán Thần ah!

Dương Diệp tại trước mặt bọn họ trực tiếp thuấn sát rồi hai vị Bán Thần cường giả!

Vừa nghĩ tới vừa rồi một màn kia, tất cả mọi người da đầu liền không nhịn được một hồi run lên, lúc này, bọn hắn thầm nghĩ trốn, trốn rất xa, né tránh Dương Diệp cái này Sát Thần!

Rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại có bảy tên Bán Thần cùng một ít hư giả, về phần những cái... Kia nửa đế, đã tất cả trốn đi nha.

Lúc này, Dương Diệp cũng đã biến mất, thật giống như chưa bao giờ đã xuất hiện.

Trong tràng, bảy người sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp đi mà quay lại, nhưng lại tại trước mặt bọn họ thuấn sát rồi hai gã Bán Thần!

Một kiếm kia, quá mạnh mẽ quá mạnh mẽ, Bán Thần căn bản không cách nào ngăn cản!

“Chúng ta thần giả cảnh cường giả còn có bao lâu mới đến?” Áo xám lão giả trầm giọng nói.

Trầm mặc một lát, một gã lão giả nói: “Trễ nhất nửa canh giờ.”

“Lâu như vậy?” Áo xám lão giả cau mày nói.

Tên lão giả kia lắc đầu, nói: “Thiên Vân Tinh Vực cách chúng ta Thiên Hà tinh vực cùng Tinh Không Chi Thành đều thực sự quá xa rồi. Nếu như trước kia cái kia thứ nguyên không gian kỳ không có mất đi, vậy lần này bọn hắn tối đa nửa khắc đồng hồ có thể về tới đây, nhưng là giống như, cái kia thứ nguyên không gian kỳ cũng là Dương Diệp cướp.”

Dương Diệp!

Áo xám lão giả hai mắt nhắm lại, nói: “Người này kỳ tài ngút trời, nếu là mặc kệ phát triển xuống dưới, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực xem như đã chậm.”

Nghe vậy, mọi người đều là gật đầu. Dương Diệp thiên phú quá kinh khủng. Nếu để cho hắn tiếp tục phát triển xuống dưới, ngày sau hắn muốn diệt Thủ Hộ Giả liên minh, chỉ sợ sẽ là mấy kiếm vấn đề. Phải biết, hiện tại Dương Diệp mới đế giả ah, nhưng là hắn nhưng bây giờ đã có thể chém giết Bán Thần rồi. Hơn nữa, xem hắn cái này nghịch thiên thực lực, đoán chừng còn có thể cùng thần giả cảnh cường giả chống lại!

Một khi hắn đạt tới hư giả, khi đó, chỉ sợ liền thần giả cảnh cường giả cũng không dám cùng hắn chính diện đối bính!

“Hiện tại chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Lúc này, một gã lão giả nói.

“Đợi!”

Áo xám lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, “Chúng ta cũng chỉ có thể đợi!”

Nếu như Dương Diệp lựa chọn cùng bọn họ chính diện giao thủ, kỳ thật bọn hắn bên này là không sợ đấy, ít nhất dám liều. Nhưng là, vấn đề là Dương Diệp không chánh diện giao thủ, hắn tựa như một cái giống như u linh giấu ở không gian ở trong, sau đó thỉnh thoảng đi ra chặt lên hai kiếm bỏ chạy. Kinh khủng nhất chính là trong tràng không có người nào có thể chống đở được kiếm của hắn!

Cho nên, bọn hắn duy nhất có thể làm đúng là các loại..., đợi thần giả cảnh cường giả chạy đến!

Lúc này Dương Diệp đã trốn được dưới mặt đất, vừa rồi liền rút rồi hai kiếm, lại tăng thêm trước kia hai đạo trảm thiên rút kiếm thuật, hiện tại, hắn huyền khí đã khô kiệt.

Bất quá đối với hắn hiện tại mà nói, cũng không phải cái đại sự gì, bởi vì những người kia căn bản đuổi không kịp hắn, hơn nữa, muốn khôi phục thân thể cùng huyền khí, kỳ thật cũng tựu một hai canh giờ mà thôi.

Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tại hắn chung quanh đều là tiên tinh thạch, lúc này những... Này tiên tinh thạch đều tại tự cháy, vô số linh khí tự trong đó tán phát ra, cuối cùng toàn bộ hiện lên rồi Dương Diệp.

Kỳ thật Dương Diệp vẫn tương đối ưa thích loại này đánh rồi bỏ chạy phương thức chiến đấu đấy, bất quá trước kia hắn đều là tại thủ hộ, bởi vậy, hắn chỉ có thể ngạnh kháng, không thể trốn đi. Nhưng là hiện tại, hắn là tại tiến công, đánh cùng không đánh chính là quyền chủ động đều trong tay hắn.

Có Kiếm Vực cùng Thuấn Không Chi Dực, còn có không gian pháp tắc, hắn muốn muốn chạy trốn hoặc là che dấu, coi như là thần giả cảnh cường giả đều không làm gì được được hắn. Đương nhiên, chỉ cần hắn xuất hiện, dùng thần giả cảnh cường giả phản ứng cùng thực lực, là nhất định có thể có tại trong nháy mắt đem hắn bức đi ra đấy. Cho nên, đối mặt thần giả cảnh cường giả, hắn cũng không dám khinh thường!

Lúc trước hắn giết qua một gã thần giả cảnh cường giả, kỳ thật, cái kia không tính chính là hắn giết. Lúc trước hắn thi triển Kiếm Thần ấn gia trì, tăng thêm trên người lại có Tinh Thần Chi Lực lực lượng, hơn nữa lão giả kia cách hắn lại gần, hơn nữa còn nhẹ xem hắn, này mới khiến hắn một kiếm cho bổ trúng, nhưng là, dù cho có Kiếm Thần ấn cùng Tinh Thần Chi Lực gia trì, hơn nữa còn là khoảng cách gần chém tới rồi đối phương, nhưng là, đối phương vẫn không có bị hắn một kiếm đập phát chết luôn!

Có thể tưởng tượng, thần giả cảnh cường giả là bực nào cường đại!

Một gã chính thức thần giả cảnh cường giả nếu Không nên kinh thường, không coi nhẹ hắn, không ngạnh kháng hắn trảm thiên rút kiếm thuật, hắn cầm đối phương cũng là không có cách nào đấy. Hắn trảm thiên rút kiếm thuật sức bật rất mạnh, tốc độ càng là cực nhanh, nhưng là, thần giả cảnh cường giả tốc độ nhanh hơn, dùng thực lực của bọn hắn, bọn họ là có thể trốn tránh trốn tránh.

Bất quá, thần giả cảnh cường giả bình thường đều có ngạo khí, nếu như là đối mặt cùng giai huyền giả cũng may, nhưng là đối mặt một gã đế giả, rất nhiều người cũng sẽ không lựa chọn trốn tránh, cái này quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Ví dụ như lúc trước Kiếm Hư, lúc trước Kiếm Hư vốn là có thể trốn tránh hắn trảm thiên rút kiếm thuật đấy, nhưng là đối phương cũng không có, mà là lựa chọn ngạnh kháng. Bất quá Kiếm Hư thực lực cường đại, cứ thế mà kháng trụ rồi. Tại Linh giới trên không cái kia tên thần giả cảnh cường giả cũng lựa chọn ngạnh kháng, nhưng là, đối phương không có kháng trụ!

Không có thực lực, tựu ít đi ‘trang Bức’

Hai ngày sau, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông tháp.

Dương Diệp trực tiếp ra mặt đất, sau đó hướng phía trước kia Thiên Hà thành phế tích kín đáo đi tới.

Hắn tự nhiên sẽ không thu tay lại, hắn muốn giết hắn cái máu chảy thành sông!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trước kia Áo xám lão giả bọn người chỗ trên mặt đất, nhưng mà, lúc này chỗ đó nhưng lại một người đều không có.

Dương Diệp nhướng mày, đúng lúc này, hắn không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Mai phục!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn biết rõ, mình bị người phát hiện. Có thể có biện pháp phát hiện hắn đấy, chỉ có thần giả cảnh cường giả.

“Ngươi quả nhiên hay là lựa chọn tiếp tục trở về!”

Đúng lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên. Đón lấy, một gã áo bào tím lão giả tự xa xa không gian đi ra, tại áo bào tím lão giả sau lưng, là Áo xám lão giả bọn người.

Thần giả cảnh cường giả!

Áo bào tím lão giả tay phải vung lên, chung quanh rung rung không gian lập tức bình tĩnh lại, “Ngươi như không trở lại, dùng ngươi cái này ẩn nấp bổn sự, ta còn thật sự khó có thể tìm được ngươi, nhưng đáng tiếc chính là, ngươi lại lựa chọn trở về, tại đây không gian ta đã trước đó làm quá thủ cước, chỉ cần ngươi trở về, ta có thể”

Áo bào tím lão giả thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía áo bào tím lão giả bắn mạnh tới.

Dương Diệp tốc độ cực nhanh, tăng thêm đánh đòn phủ đầu, hắn trong thời gian ngắn chính là đi tới áo bào tím lão giả hướng trên đỉnh đầu, Dương Diệp trong mắt, hiện lên một vòng dữ tợn, cùng lúc đó, hắn trên trán Kiếm Thần ấn bộc phát ra rồi một đạo sáng chói kiếm quang, tại Kiếm Thần ấn gia trì xuống, kiếm ý của hắn lập tức tăng phúc rồi mấy lần, đón lấy, hắn mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Một kiếm chém ra, hắn cũng không đình chỉ, mà là lại nhanh chóng tướng kiếm cắm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó lại lần rút kiếm tựu là chém.

Bởi vì hắn tốc độ cực nhanh nguyên nhân, bởi vậy, cái này hai đạo trảm thiên rút kiếm thuật trực tiếp trọng điệp lại với nhau!

Hai đạo điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1387: Đánh rồi bỏ chạy, chạy tại đến đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Gia trì rồi Kiếm Thần ấn tăng phúc hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Kỳ thật, tại nhìn thấy người này thần giả cảnh cường giả lúc, Dương Diệp ý niệm đầu tiên không phải trốn, mà là muốn giết chết đối phương.

Mục đích của hắn là cái gì? Là muốn giảm bớt đế nữ áp lực. Nếu như Thiên Hà tinh vực thần giả cảnh cường giả tại Thiên Vân Tinh Vực không cách nào toàn bộ rút về ra, đế nữ áp lực tựu cũng không nhẹ!

Bởi vậy, hắn không thể trốn, bởi vì trốn, chỉ biết lãng phí thời gian.

Phải chém giết người này đế giả, làm cho Thiên Hà tinh vực cùng Thiên Ma Tinh vực người biết rõ hắn Dương Diệp đáng sợ. Hắn chính là muốn lại để cho Thiên Hà tinh vực cùng Thiên Ma Tinh vực người minh bạch một sự kiện, cái kia chính là một gã thần giả không cách nào đối kháng hắn Dương Diệp.

Bọn hắn muốn muốn diệt sát hắn Dương Diệp, cũng chỉ có thể theo Thiên Vân Tinh Vực phân ra càng nhiều nữa thần giả cảnh cường giả để đối phó hắn!

Vì tuyệt sát người này đế giả, hắn vừa ra tay tựu là thúc dục Kiếm Thần ấn, sau đó điệp gia hai đạo trảm thiên rút kiếm thuật!

Hai đạo điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật sao mà khủng bố?

Kiếm minh thanh vang vọng cái kia một cái chớp mắt, trực tiếp làm vỡ nát chung quanh mấy vạn dặm nội không gian, cùng lúc đó, cái kia nguyên bản đã là phế tích Thiên Hà thành trực tiếp bị chấn trở thành cặn bã cặn bã, nhưng mà những... Này cặn bã cặn bã vẫn còn nát bấy lấy, trong thời gian ngắn, tựu toàn bộ hóa thành hư vô, cái này Thiên Hà thành thật giống như chưa từng có qua bình thường!

Tại mới gặp gỡ đến Dương Diệp động thủ một khắc này, tên kia áo bào tím lão giả trong mắt đã hiện lên một vòng khinh miệt, chính thức thần giả cảnh cường giả, há lại một gã đế giả con sâu cái kiến có thể chống lại hay sao? Nhưng mà, đem làm Dương Diệp kiếm xuất một khắc này, sắc mặt của hắn lập tức thay đổi, trở nên trắng bệch, tại hắn trong mắt càng là tràn đầy khiếp sợ cùng hoảng sợ, còn có một tia khó có thể tin!

Đây là đế giả?

Đế giả có thể phát ra khủng bố như vậy một kiếm?

Tuy nhiên kinh hãi gần chết, nhưng là cường đại muốn sống ý niệm hãy để cho được lão giả bản năng phát ra rồi hắn mạnh nhất một kích. Tại trong nháy mắt, một cổ kinh khủng khí thế nương theo lấy một đạo tử sắc quang vòng tự áo bào tím lão giả trong cơ thể bừng lên, sau đó mạnh mà hướng phía trước mặt hắn Dương Diệp mang tất cả mà đi.

Oanh!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn ở giữa sân ầm ầm vang vọng mà lên, nguyên bản bị Thiên Đạo pháp tắc chữa trị không gian lần nữa sụp đổ, mà đi, cái này sụp đổ tốc độ cực nhanh, trong thời gian ngắn, chung quanh năm sáu vạn dặm không gian toàn bộ sụp đổ, phàm là không có có thể kịp thời bỏ chạy Thiên Hà thành huyền giả toàn bộ bị không gian hắc động thôn phệ.

Đương nhiên, ngoại trừ những cái... Kia hư giả cảnh cường giả, còn có một chút thực lực so sánh mạnh đế giả, nhưng là, người còn lại, chỉ nếu là không có kịp thời trốn Ly Thiên sông thành đấy, toàn bộ bị cắn nuốt!

Cứ như vậy thoáng một phát, Thiên Hà thành không biết tổn thất bao nhiêu huyền giả!

Trong tràng, ước chừng đã qua mấy tức, không gian dần dần khôi phục bình thường.

Lúc này, Dương Diệp đã tại mấy trăm trượng bên ngoài, tại hắn đối diện cách đó không xa, tên kia áo bào tím lão giả vẫn còn, mà ở áo bào tím lão giả sau lưng mấy ngàn trượng bên ngoài, là Áo xám lão giả bọn người.

Lúc này, Áo xám lão giả bọn người khóe miệng toàn bộ tràn lấy máu tươi. Trước kia, bởi vì bọn hắn tránh né không kịp, bởi vậy, bị Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia phát ra dư uy cho chấn đến, cái này chấn động, trực tiếp đưa bọn chúng chấn đến rồi mấy ngàn bên ngoài, hơn nữa còn bị thụ trình độ nhất định tổn thương.

Đương nhiên, lúc này bọn hắn để ý không phải là của mình tổn thương, mà là áo bào tím lão giả.

May mắn còn sống sót Áo xám lão giả bọn người ánh mắt toàn bộ nhìn về phía rồi áo bào tím lão giả.

Trong tràng, áo bào tím lão giả ánh mắt ngốc trệ, trầm mặc không nói, đã qua mấy tức, hắn ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, nói: “Làm sao có thể ngươi làm sao có thể có thể phát ra cường đại như vậy một kích, đây không phải đế giả cảnh nên có lực lượng, cái này không hợp lý, cái này không hợp lý”

Nói xong nói xong, áo bào tím lão giả thân thể bắt đầu mờ đi.

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Áo xám lão giả bọn người sắc mặt trong chốc lát trắng bệch vô huyết, giờ khắc này, Áo xám lão giả thân thể ngăn không được run lên.

Rất nhanh, áo bào tím lão giả thân thể triệt để trên không trung tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, Áo xám lão giả bọn người hướng về sau liên tục lui vài chục bước, trong mắt hoảng sợ tới cực điểm.

http://t r uyencuat
ui.net/ Đập phát chết luôn thần giả!

Dương Diệp đập phát chết luôn rồi thần giả

Lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên nhìn thoáng qua Áo xám lão giả bọn người, nhìn thấy Dương Diệp ánh mắt nhìn ra, Áo xám lão giả sắc mặt đại biến, không chút nghĩ ngợi tựu hướng về sau lần nữa nhanh lùi lại rồi gần ngàn trượng.

Dương Diệp: “”

Áo xám lão giả bọn người nhìn xem Dương Diệp, thần sắc vô cùng đề phòng, mỗi người trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động lấy, không phải muốn chiến đấu, mà là chuẩn bị chạy trốn. Chỉ cần Dương Diệp hơi có dị động, bọn hắn tựu sẽ lập tức lựa chọn trốn!

Chiến?

Nếu như là trước kia, bọn hắn ngược lại là dám một trận chiến, nhưng là hiện tại, tại nhìn thấy Dương Diệp đập phát chết luôn rồi một gã thần giả cảnh về sau, bọn hắn triệt để không có chiến dũng khí.

Thần giả cảnh cường giả đều có thể đập phát chết luôn ah!

Dương Diệp không có xuất thủ, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Áo xám lão giả bọn người liếc, nhưng sau đó xoay người hướng xa xa đi đến.

Không biết là tận lực hay là khác cái gì duyên cớ, Dương Diệp đi vô cùng chậm, phi thường chậm, nhưng là, Áo xám lão giả bọn người nhưng lại không người nào dám truy, nhưng lại thực sự hi vọng Dương Diệp đi nhanh điểm, đi nhanh điểm

Ước chừng đã qua 15', Dương Diệp mới hoàn toàn biến mất tại trong tầm mắt mọi người.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, mọi người lập tức ngay ngắn hướng thở dài một hơi.

Lúc này, cái kia Áo xám lão giả trầm giọng nói: “Lập tức thông tri Thương Lão bọn hắn, lại để cho bọn hắn tất cả mọi người bộ gấp trở về!”

“Toàn bộ gấp trở về?” Một gã lão giả cau mày nói: “Nói như vậy”

Áo xám lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua nói chuyện lão giả, nói: “Bọn hắn nếu không trở lại, lão phu lập tức rời khỏi liên minh.”

“Ta cũng vậy!” Lại một gã lão giả đứng dậy, nói.

Rất nhanh, trong tràng tất cả mọi người nhao nhao tỏ thái độ, đều là cùng Áo xám lão giả một cái ý tứ.

Hay nói giỡn, Dương Diệp cái này Sát Thần ở chỗ này, nếu như những cái... Kia thần giả cảnh cường giả vẫn chưa trở lại, bọn hắn như thế nào chống cự? Không có biện pháp chống cự, chỉ có thể đợi chết!

Chỉ có thần giả cảnh cường giả mới có thể đối phó Dương Diệp, không đúng được ít nhất hai gã thần giả cảnh cường giả mới có thể đối kháng Dương Diệp

Trước kia tên kia nói chuyện lão giả cười khổ cười, sau đó nhẹ gật đầu, kỳ thật, đừng nếu nói đến ai khác, tựu là chính bản thân hắn đều minh bạch những cái... Kia thần giả cảnh cường giả phải trở về, nếu như không trở lại, bọn hắn thật sự có thể sẽ toàn quân bị diệt.

Tại mọi người nhất trí sau khi đồng ý, lão giả phát ra rồi truyền âm phù

Trước kia Dương Diệp đi vô cùng chậm, không phải hắn cố ý gây nên, mà là hắn lúc này kỳ thật liền đi đường đều thành vấn đề rồi.

Tại rời xa chúng tầm mắt của người về sau, Dương Diệp trực tiếp tìm một cái ẩn nấp địa phương, sau đó tiến vào rồi Hồng Mông tháp.

Dương Diệp cũng không có tiến vào tầng thứ ba, bởi vì hắn không muốn Hiểu Vũ Tịch lo lắng. Mới vừa gia nhập Hồng Mông tháp lần thứ nhất trong thế giới, Dương Diệp liền trực tiếp té xuống, sau đó toàn thân không ngừng run rẩy lấy.

Cắn trả!

Tiêu hao quá độ cắn trả!

Kỳ thật, rất sớm trước kia, Dương Diệp tựu có nghĩ qua điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, bởi vì bình thường trảm thiên rút kiếm thuật cũng có thể điệp gia, chính thức điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật tự nhiên cũng là cũng được. Nhưng là hắn không có cơ hội thử, đối mặt Bán Thần cường giả, một đạo trảm thiên rút kiếm thuật có thể đánh chết.

Bởi vậy, muốn thử, chỉ có thể đối với thần giả cảnh cường giả thử.

Vừa rồi hắn là lần đầu tiên thi triển điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, điệp gia? Như thế nào điệp gia? Chính là muốn cơ hồ tại cùng lúc đó liền rút hai kiếm, cái này đối với thân thể lực lượng yêu cầu là cực cao đấy, bởi vì thi triển một lần trảm thiên rút kiếm thuật, cần tiêu hao hắn đại bộ phận lực lượng, mà duy nhất một lần liền rút hai lần, không để cho thân thể thở dốc cơ hội, cái này tiêu hao càng tăng kinh khủng.

Tại rút lần thứ hai trảm thiên rút kiếm thuật lúc, hắn không chỉ tướng trong cơ thể mình cùng Bổ Thiên Thạch nội sở hữu tất cả huyền khí rút ánh sáng, tựu ngay cả mình thân thể tất cả lực lượng đều rút rồi cái tinh quang!

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật uy lực tăng lên ít nhất gấp năm lần đã ngoài, nhưng là, tiêu hao cũng là tăng gấp đôi!

Cái này tiêu hao, dù cho dùng hắn Kỷ Nguyên cảnh thân thể đều bị tổn thương không dậy nổi!

Cũng may, tuy nhiên thống khổ, nhưng là ý thức hay là thanh tỉnh đấy, không có kiếm ý cắn trả khủng bố, kiếm ý cắn trả, cái kia quá kinh khủng, hắn có chút sợ hãi!

Trên mặt đất, Dương Diệp ngón tay ngọc huy động, rất nhanh, vô số tiên tinh thạch xuất hiện ở chung quanh hắn, đem làm những... Này tiên tinh thạch tản mát ra linh khí về sau, lập tức chính là bị Dương Diệp thân thể cho hấp thu.

Lúc này, thân thể của hắn thật sự là quá khát khao rồi!

Đã có linh khí dũng mãnh vào, Dương Diệp trong cơ thể xuất hiện Hồng Mông tử khí, rất nhanh, những... Này Hồng Mông tử khí dùng tốc độ cực nhanh chữa trị lấy nhục thể của hắn.

Kỳ thật Dương Diệp phát hiện, tiêu hao thân thể lực lượng, nếu như chữa trị cùng mà vượt lời mà nói..., cũng là có mấy cái chỗ tốt đấy, rõ ràng nhất chỗ tốt tựu là thói quen, thói quen tiêu hao sau cắn trả. Nếu như đổi một người, cái kia cắn trả nhất định sẽ làm cho đối phương sụp đổ, nhưng là với hắn mà nói, chỉ là thống khổ một ít mà thôi

Thay lời khác mà nói, hắn thừa nhận thống khổ năng lực đại đại tăng cường rồi!

Còn có một chỗ tốt, cái kia chính là cảm giác được chính mình thân thể đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, đúng vậy, mỗi một lần tiêu hao thân thể lực lượng về sau, hắn cảm giác mình thân thể đều tựa hồ trở nên mạnh mẽ đi một tí. Đương nhiên, cái này chủ yếu là bởi vì hắn chữa trị cùng mà vượt. Nếu như chữa trị theo không kịp, cái kia cũng không phải là trở nên mạnh mẽ, mà là bên cạnh tàn rồi!

Mà hết thảy này, đều được quy công tại Hồng Mông tử khí!

Hồng Mông tử khí chữa trị năng lực, thật sự là quá nghịch thiên. Cũng chính bởi vì có Hồng Mông tử khí, hắn mới dám như thế tiêu hao lực lượng, như thế điên cuồng chiến đấu!

Bởi vì chỉ cần hắn còn có một hơi, Hồng Mông tử khí là có thể bắt hắn cho dưỡng tốt

Tại thân thể khôi phục bình thường chút ít về sau, Dương Diệp tiến nhập tầng thứ ba.

Hiểu Vũ Tịch tại tu luyện, Dương Diệp cũng không có quấy rầy nàng, mà là bàn ngồi trên mặt đất, sau đó tiếp tục bắt đầu hấp thu tiên tinh thạch.

Hai ngày sau, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, lúc này, hắn trạng thái đã khôi phục đầy, thân thể cũng không có vấn đề gì, huyền khí cũng bổ sung đầy.

Trong phòng, Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, lúc này Hiểu Vũ Tịch khí tức trên thân đang dần dần trở nên mạnh mẽ, có chút muốn đột phá dấu hiệu, bất quá trong thời gian ngắn khả năng không cách nào đột phá, bởi vì nàng mới đột phá nửa đế không lâu.

Nhìn xem Hiểu Vũ Tịch hồi lâu, Dương Diệp tâm niệm vừa động, đã đi ra Hồng Mông tháp.

Đi vào sự thật thế giới về sau, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, kiếm tổ xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, cổ sao (kiếm, vỏ) cũng xuất hiện ở hắn trong tay trái.

Kiếm vào vỏ, Dương Diệp cầm trong tay cổ sao (kiếm, vỏ), hướng phía cái kia nguyên bản Thiên Hà thành vị trí đi đến.

Hiện tại với hắn mà nói, đánh rồi bỏ chạy, đợi khôi phục sau lại đây đánh, sau đó lại chạy

Hắn muốn dùng sức một mình, đem cái này Thiên Hà tinh vực cho đánh cho tàn phế!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1388: Lúc này đây, chúng ta đành chịu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Song khi Dương Diệp đi vào trước kia Thiên Hà thành vị trí lúc, tràng một người trong người đều không có. Phải nói, một cái người sống đều không có!

Trong tràng, chỉ có một chút rải rác thi thể.

Ẩn nấp rồi!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, hắn cũng không có đi tìm những người này, mà là đi tới cái kia nguyên bản Thiên Hà trong thành trung tâm vị trí, sau đó chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi lòng đất. Tiến vào lòng đất về sau, Dương Diệp tốc độ không giảm, tiếp tục hướng phía lòng đất lao xuống đi.

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, có một sợi chiếm giữ màu trắng Cự Long!

Tuyệt phẩm linh mạch!

Lúc này, cái này sợi màu trắng Cự Long chính nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy kiêng kị.

Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, thân hình khẽ động đi tới màu trắng Cự Long trước mặt, sau đó Niết Bàn Cảnh kiếm ý hướng phía màu trắng Cự Long nghiền áp mà đi, tại Dương Diệp tuyệt đối địch thực lực trước mặt, màu trắng Cự Long. Căn bản không có sức phản kháng, trực tiếp bị Dương Diệp kéo dài tới rồi Hồng Mông trong tháp. Tiến vào Hồng Mông tháp về sau, vốn có chút phẫn nộ màu trắng Cự Long nhưng lại ngây ngẩn cả người.

Nó đánh giá liếc tầng thứ nhất thế giới, rất nhanh, nó trong mắt vậy mà mang theo một tia kinh hỉ

Dương Diệp không có để ý cái kia màu trắng Cự Long, mà là lại đi tới bên kia lòng đất, rất nhanh, hắn Hồng Mông trong tháp lại thêm một sợi tuyệt phẩm linh mạch.

Cứ như vậy, ước chừng đã qua 15' về sau, Dương Diệp Hồng Mông trong tháp nhiều hơn năm sợi tuyệt phẩm linh mạch!

Thiên Hà thành tổng cộng có năm sợi tuyệt phẩm linh mạch, cái này năm sợi tuyệt phẩm linh mạch phân bố tại Thiên Hà thành bốn hẻo lánh cùng trong thành trung tâm, mà bây giờ, toàn bộ đều bị Dương Diệp cho mang đi.

Linh mạch biến mất, linh khí dĩ nhiên là sẽ giảm mạnh, bởi vậy, những cái... Kia ẩn núp đi Áo xám lão giả bọn người tự nhiên biết rõ linh mạch bị Dương Diệp mạnh mẽ bắt lấy rồi. Nhưng là, nhưng lại không người nào dám đi ra ngăn cản Dương Diệp.

Mệnh, tự nhiên so tuyệt phẩm linh mạch muốn xịn!

Nhưng là, bọn hắn lòng đang nhỏ máu.

Thiên Hà thành bị hủy, bọn hắn còn chẳng phải đau lòng, nhưng là tuyệt phẩm linh mạch bị Dương Diệp lấy đi, cái này lại để cho bọn hắn đau lòng không muốn không muốn đấy. Nếu như không phải Dương Diệp thật sự quá kinh khủng, bọn hắn vô luận như thế nào cũng là muốn đi ra ngăn cản đấy. Phải biết, tuyệt phẩm linh mạch là Thiên Hà đại lục căn bản, có tuyệt phẩm linh mạch tại, ngày sau Thiên Hà đại lục muốn khôi phục nguyên khí tựu đơn giản hơn nhiều.

Nhưng là, tuyệt phẩm linh mạch bị lấy đi, trừ phi Thủ Hộ Giả liên minh một lần nữa làm ra tuyệt phẩm linh mạch, bằng không thì, tựu tính toán cho Thiên Hà đại lục một trăm năm thời gian, Thiên Hà đại lục cũng không có khả năng khôi phục nguyên khí.

Về phần làm ra tuyệt phẩm linh mạch tuyệt phẩm linh mạch bình thường là không có thế lực nguyện ý bán ra đấy, bởi vì một cái thế giới muốn phát triển, ngoại trừ nhân tài bên ngoài, còn có một thứ trọng yếu nhất, cái kia chính là linh mạch. Một cái thế giới chỉ có có được đầy đủ linh khí, mới có thể hấp dẫn người đến đây. Không có linh khí thế giới, ai nguyện ý đây?

Bởi vậy, bình thường tuyệt phẩm linh mạch, những cái... Kia thế lực lớn đều giữ lại chính mình dùng. Dù cho ngẫu nhiên có tán tu ngoài ý muốn đã nhận được tuyệt phẩm linh mạch, muốn bán ra, nhưng là cái kia giá cả cũng là cao không hợp thói thường.

Tổn thất thảm trọng!

Chính thức tổn thất thảm trọng.

Lúc này đây Thiên Hà tinh vực tựu tính toán đánh chết Dương Diệp, Thiên Hà tinh vực cũng là nguyên khí đại thương. Thần giả cảnh không chỉ bị giết chết rồi hai gã, Bán Thần tức thì bị giết chết gần mười tên, còn lại hư giả cùng đế giả càng là vô số kể, hiện tại Dương Diệp lại mạnh mẽ bắt lấy đi Thiên Hà thành năm sợi linh mạch, có thể nói, bị Dương Diệp như vậy một chơi đùa, Thiên Hà tinh vực không có vài thập niên thời gian là khôi phục không nguyên khí rồi đấy.

Đương nhiên, cái này điều kiện tiên quyết là Thiên Hà tinh Vực Năng có diệt sát Dương Diệp!

Tại lấy đi năm sợi linh mạch về sau, Dương Diệp cũng không có đình chỉ, mà là hướng phía Thiên Hà thành thành thị gần nhất tiến đến.

Thiên Hà thành là Thiên Hà đại lục chủ thành, bởi vậy, tuyệt phẩm linh mạch tối đa. Nhưng là, tại Thiên Hà đại lục trên phiến đại lục này, có thể không đơn giản một cái Thiên Hà thành, còn muốn cái khác thành, hơn nữa, cái khác trong thành cũng có tuyệt phẩm linh mạch, bất quá phần lớn đều chỉ có một sợi, hơn nữa, có còn không phải tuyệt phẩm linh mạch!

Nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, chỉ cần là linh mạch, hắn tựu ai đến cũng không có cự tuyệt!

Điên cuồng thu hoạch linh mạch!

Vì có thể mau chóng thu hoạch linh mạch, Dương Diệp tướng chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, hơn nữa, tại một tòa thành thị trong thu linh mạch về sau, hắn không lãng phí mảy may thời gian, lập tức hướng phía kế tiếp thành thị tiến đến. Hắn ngược lại là không có sát nhân, đều là chút ít bình thường hư giả, giết cũng không có quá lớn dùng, chỉ là lãng phí thời gian.

Đương nhiên, những cái... Kia ngăn cản hắn thu hoạch linh mạch người hắn tự nhiên sẽ không khách khí.

Không đến nửa canh giờ, Dương Diệp đi mười ngọn thành phố lớn, trong đó, có năm tòa thành thị có tuyệt phẩm linh mạch, còn lại đều là chút ít tiên phẩm linh mạch. Nhưng mà Dương Diệp cũng không có đình chỉ, tiếp tục điên cuồng cướp đoạt Thiên Hà đại lục sở hữu tất cả linh mạch.

Cứ như vậy, không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, Dương Diệp ngừng

lại.

Lúc này, trong cơ thể hắn có mười một cụ tuyệt phẩm linh mạch, tiên phẩm linh mạch có trọn vẹn hơn ba mươi sợi!

Đem làm những... Này tuyệt phẩm linh mạch tiến vào Hồng Mông tháp tầng thứ nhất thế giới về sau, Hồng Mông tháp trong tầng thứ nhất linh khí quá kinh khủng.

Lúc này Hồng Mông trong tháp tầng thứ nhất linh khí quá đầy đủ rồi!

Tùy tiện hô hấp thoáng một phát đều là linh khí!

Duy nhất có thể tiếc chính là, hắn không thể tướng những... Này linh khí trực tiếp chuyển hóa làm huyền khí, bởi vì tầng thứ nhất thế giới là độc lập đấy. Hắn có thể tiến vào Hồng Mông tháp, nhưng là Hồng Mông tháp cũng không có cùng hắn hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ, Hồng Mông tháp chỉ là sống nhờ tại trong cơ thể hắn, cùng hắn tâm thần có nhất định được liên hệ.

Bởi vậy, hắn muốn có được huyền khí, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình hấp thu linh khí sau đó chuyển hóa làm huyền khí. Bất quá, nếu như đem làm có một ngày Hồng Mông trong tháp thế giới cùng thân thể của hắn hoàn toàn dung hợp cùng một chỗ lúc, vậy thì đại biểu hắn tùy thời có thể tướng tầng thứ nhất trong thế giới linh khí chuyển hóa làm chính mình huyền khí. Khi đó

Khi đó, hắn tại cũng không cần lo lắng huyền khí có đủ hay không loại vấn đề này rồi!

Tại chỗ, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, đang muốn hướng kế tiếp thành thị tiến đến, đúng lúc này, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời. Đem làm hắn ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế một khắc này, ba cổ cực kỳ cường đại khí tức xuất hiện ở Thiên Hà đại trên đất liền không, ngay sau đó, một đạo bình chướng vô hình xuất hiện ở Linh giới trên không!

Ba tên thần giả cảnh cường giả!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, cái này Thiên Hà đại lục ba tên thần giả cảnh cường giả rốt cục bị hắn bức cho trở về rồi. Bất quá nhưng lại có chút phiền phức rồi, bởi vì đối phương liên thủ phong tỏa Thiên Hà đại lục, hiện tại hắn muốn muốn đi ra ngoài, cũng chỉ có một con đường, cái kia chính là đánh đi ra ngoài, mà một khi muốn đánh xuất hiện, nhất định sẽ kinh động cái kia ba vị thần giả cảnh cường giả!

Ba vị thần giả cảnh cường giả!

Đây nhất định không phải hắn bây giờ có thể có kháng đấy!

Cho nên, không thể dùng sức mạnh, chỉ có thể dùng trí!

Đúng lúc này, Dương Diệp nhướng mày, sau đó thân hình run lên, trực tiếp dung nhập rồi trong không gian. Ngay tại Dương Diệp vừa dung nhập không gian cái kia một cái chớp mắt, một đạo thần thức theo hắn nguyên lai vị trí khẽ quét mà qua.

Rất nhanh, Dương Diệp theo trong không gian đi ra!

Vừa rồi đạo kia thần thức là thần giả cảnh cường giả đấy, nói cách khác, đối phương hiện tại bắt đầu ở tìm hắn rồi!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn. Rất nhanh, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào rồi trong lòng đất.

Xuống đất về sau, Dương Diệp một mực tốc độ nhanh hơn, một mực hướng phía địa tâm ở trong chỗ sâu chui vào, ước chừng đã qua một canh giờ, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn là chắn tường đất, cái này tường đất là đỏ bừng đấy, mà ở cái này tường đất đằng sau, là nham thạch nóng chảy.

Hắn đi tới địa tâm ở trong chỗ sâu!

Xem lên trước mặt hồi lâu, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, “Không cho ta đi đúng không!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh tự lòng đất phóng lên trời, tốc độ cực nhanh, trong chốc lát tựu chạy ra khỏi mặt đất, sau đó đâm thẳng phía chân trời Thương Khung.

Ngay sau đó!

Oanh!

Lòng đất truyền đến một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, đại địa giống như địa chấn bình thường kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., rất nhanh, đại địa bắt đầu mảng lớn mảng lớn sụp đổ, vô số nham thạch nóng chảy tự lòng đất phóng lên trời, sau đó hướng phía bốn phía lan tràn mà đi

Không phải một chỗ đại địa sụp đổ, giống như phản ứng dây chuyền giống như, Thiên Hà đại lục hai phần ba đại địa cũng bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., sau đó vô số nham thạch nóng chảy tự lòng đất tràn ra ra, cuối cùng hướng phía bốn Châu Tấn nhanh chóng khuếch tán mà đi.

Tận thế tiến đến!

Giờ khắc này, Thiên Hà đại lục vô số người trong nội tâm hoảng hốt!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, đến từ cách xa vùng biển đột nhiên bộc phát ra một đạo kiếm minh thanh, ngay sau đó, toàn bộ vùng biển trực tiếp xoáy lên kinh thiên sóng cồn, sau đó toàn bộ hướng phía đại lục vọt tới

Còn không có chấm dứt, đã qua đoản ngắn không đến nửa cái canh giờ, cực bắc chi địa cũng truyền đến một đạo kiếm minh thanh, ngay sau đó, cực bắc chi địa địa những cái... Kia chồng chất rồi không biết bao nhiêu năm tuyết sơn cùng băng sơn trực tiếp bị một đạo kiếm khí chém nát

Tuyết lở, băng sơn sụp đổ.

Tận thế!

Chính thức tận thế tiến đến!

Giờ phút này, tất cả mọi người biết có người tại tận lực phá hư Thiên Hà đại lục, cái kia ba tên thần giả cảnh cường giả cũng biết, nhưng là, bọn hắn căn bản tìm không thấy Dương Diệp!

Phía chân trời hư không, tại trong hư không, ba tên lão giả thần sắc âm trầm đáng sợ.

Ba người này đúng là theo Thiên Vân Tinh Vực gấp trở về cái kia ba tên thần giả cảnh cường giả!

“Thương Lão, chúng ta không thể như vậy tùy ý hắn phá hư xuống dưới!” Trong tràng, một gã hoa bào lão giả đối với cầm đầu cái kia danh thủ cầm đen kịt quải trượng lão giả, trầm giọng nói.

Trầm mặc sau nửa ngày, tên kia cầm trong tay quải trượng lão giả lắc đầu, nói: “Hắn che giấu khí tức bổn sự quá mạnh mẽ, ta thần thức quét lần toàn bộ đại lục đều không có phát hiện hắn!”

“Hắn đến cùng muốn làm cái gì!” Một gã khác thân mặc hắc bào lão giả trầm giọng nói.

Trầm mặc hồi lâu, cái kia Thương Lão nói: “Nếu như ta không có đoán sai, mục đích của hắn là trợ giúp cái kia Thiên Vân Tinh Vực.”

“Trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực?” Hoa bào lão giả nhíu mày.

Thương Lão nhẹ gật đầu, nói: “Lúc trước Thiên Vân Tinh Vực đế nữ tướng trợ qua hắn, hắn cùng với đế nữ quan hệ khẳng định không tầm thường, lần này hắn đột nhiên đến đánh lén chúng ta Thiên Hà đại lục, mục đích nhất định là muốn để cho chúng ta gấp trở về, dùng này giảm bớt Thiên Vân Tinh Vực áp lực.”

“Chúng ta bây giờ nên như thế nào? Tiếp tục đuổi giết hắn, hay là?” Hoa bào lão giả nhìn về phía rồi Thương Lão.

Thương Lão ánh mắt nhìn phía dưới, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kẻ này tại cái này vị diện, ngoại trừ số ít một ít lão yêu quái bên ngoài, không có thần giả cảnh cường giả có thể chế trụ hắn rồi. Lúc này đây, chúng ta đành chịu rồi.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1389: Tuyệt cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đành chịu rồi!

Xác thực, Thiên Hà tinh vực đành chịu rồi!

Dương Diệp dùng lực lượng một người, trực tiếp đem Thiên Hà tinh vực đánh chính là cơ hồ tàn phế, coi như là bọn hắn hiện tại giết Dương Diệp, cũng không cải biến được Thiên Hà tinh vực tình cảnh hiện tại. Hơn nữa, bọn hắn còn không nhất định có thể giết được Dương Diệp, nói không chừng, còn cũng bị Dương Diệp phản giết chết cũng có thể. Bọn hắn cũng không quên, Dương Diệp thế nhưng mà có trảm thần giả năng lực!

Lúc này, Thương Lão nói: “Chúng ta bây giờ có hai lựa chọn, một là, không tiếc bất cứ giá nào, toàn lực đuổi giết hắn, nhưng là, kết quả nhất định là ngọc thạch câu phần. Còn có, chúng ta nhất định phải có thể đánh chết hắn, nếu như giết không được hắn, một khi lại để cho hắn rời đi, cho hắn thời gian lớn lên, chúng ta Thiên Hà đại lục tướng theo trên thế giới biến mất.”

Hoa bào lão giả cùng áo đen lão giả trầm mặc, bởi vì bọn hắn biết rõ, thương lão bất tử tại nói chuyện giật gân. Lần này bọn hắn trở về, tại biết được Dương Diệp chém giết một gã thần giả lúc, nhưng thật ra là kinh lỗi nặng tại nộ đấy.

Cái này quá kinh khủng!

Đế giả giây thần giả!

Đã không bình thường rồi!

Bởi vậy, đối với Dương Diệp, bọn họ là vừa sợ vừa hận!

Lúc này, Thương Lão lại nói: “Còn có một lựa chọn, lại để cho hắn đi, chúng ta không tại đúc kết Thiên Vân Tinh Vực sự tình, lại để cho hắn đi đối phó Thiên Ma Tinh vực đi.”

“Như vậy, chẳng khác gì là muốn chúng ta buông tha cho Thiên Vân Tinh Vực lợi ích, cái này tổn thất quá lớn.” Áo đen lão giả nói.

“Tuyển cái thứ nhất, khả năng cũng không phải là tổn thất, mà là muốn triệt để che diệt đi.”

Thương Lão hít sâu một hơi, “Người này, kỳ tài ngút trời, chúng ta đã sai sót rồi đánh chết hắn thời cơ tốt nhất, hiện tại, cùng hắn là địch tựu tính toán có thể đánh chết hắn, sợ là chúng ta trong ba người cũng sẽ ít nhất chết đi một cái, hơn nữa, một khi giết không được hắn giết không được hắn mà nói, chờ hắn đạt tới hư giả, hoặc là thực lực càng tiến một bước, đừng nói chúng ta, chỉ sợ tại cái này vị diện đều không có người nào có thể chế trụ hắn rồi.”

“Cứ như vậy buông tha cho, thật sự là có chút không cam lòng!”

Hoa bào lão giả khổ sở nói: “Nhưng là, Thương Lão ngươi nói không phải không có lý, người này thực lực không chỉ khủng bố vô cùng, cái này tiềm lực cùng thiên phú càng là làm cho người ta sợ hãi. Tiếp tục cùng hắn cùng chết xuống dưới, tựu tính toán giết hắn đi, chúng ta Thiên Hà đại lục cũng sẽ bị hố tàn phế, thậm chí nói không chừng trực tiếp bị hắn dập đầu được giải thể!”

Thủ Hộ Giả liên minh cũng không phải một mình một cái thế lực, mà là do nhiều cái thế lực tạo thành đấy, tiếp tục cùng đánh tiếp, có chút nếu như chịu không được như vậy tổn thất lớn, nhất định sẽ lựa chọn rời khỏi Thủ Hộ Giả liên minh, khi đó, Thủ Hộ Giả liên minh tính toán thật sự đã xong.

Trầm mặc hồi lâu, áo đen lão giả nói: “Ngươi làm quyết định đi!”

Thương Lão nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, phía chân trời đạo kia bình chướng trực tiếp tiêu tán ra, ngay sau đó, thanh âm già nua tại toàn bộ Thiên Hà đại lục vang vọng mà khởi: “Dương Diệp, ta Thiên Hà tinh vực đến từ hôm nay, không tại tham dự Thiên Vân Tinh Vực sự tình, như vi lời ấy, lão phu thần hồn câu diệt!”

Nói xong, Thương Lão dừng một chút, lại nói: “Dương Diệp, ta biết ngươi muốn cứu Thiên Vân Tinh Vực, cái kia lão phu khuyên ngươi hay là nhanh lên đi Thiên Vân Tinh Vực, tuy nhiên lão phu bọn người đã theo Thiên Vân Tinh Vực rút lui khỏi, nhưng là, đây cũng chỉ là hòa hoãn thoáng một phát Thiên Vân Tinh Vực trước mắt tình cảnh mà thôi. Hiện trường tham dự vây công Thiên Vân Tinh Vực đấy, không chỉ có riêng là Thiên Ma Tinh vực, còn có một chút tinh vực đang âm thầm xuất thủ.”

Thanh âm già nua rơi xuống, tại ba người bọn họ trước mặt cách đó không xa không gian đột nhiên rung động bỗng nhúc nhích, rất nhanh, một gã mặc thanh sam, cầm trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) thanh niên xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

Thanh niên này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, ba người sắc mặt đều là khẽ biến, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp ngay tại bọn hắn bên cạnh cách đó không xa. Dương Diệp giấu ở bọn hắn bên người là mấy cái ý tứ?

Không cần phải nói, nhất định là muốn ám sát bọn hắn

“Ngoại trừ Thiên Ma Tinh vực, còn có những tinh vực khác đang âm thầm đối phương Thiên Vân Tinh Vực?” Dương Diệp hỏi.

Thương Lão nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Thiên Vân Tinh Vực tựu là một khối thịt mỡ, không có người không muốn đến phân một khối ăn. Bất quá, Thiên Ma Tinh vực thực lực cường đại, bởi vậy, những người kia không có khả năng phân quá nhiều, nhưng là, Thiên Ma Tinh vực cũng không dám đắc tội quá nhiều thế lực, bởi vậy, Thiên Ma Tinh vực phân ra một ít lợi ích đi ra, nhưng là, với tư cách thù lao, những cái... Kia đạt được lợi ích thế lực tướng âm thầm phái cường giả tương trợ Thiên Ma Tinh vực."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Đây chính là vì cái gì Thiên Vân Tinh Vực không có người tương trợ nguyên nhân, cái này Thủy quá sâu. Hiện tại Thiên Ma Tinh vực chính là một cái lợi ích tập đoàn, không người nào dám đi đắc tội cái này lợi ích tập đoàn, bởi vì nếu như tương trợ Thiên Vân Tinh Vực, tựu ý nghĩa tốt tội cái này khổng lồ lợi ích tập đoàn, bình thường tinh vực, căn bản đắc tội không nổi."

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hiện tại hắn mới phát hiện, Thiên Vân Tinh Vực tình cảnh so với hắn tưởng tượng còn muốn bại hoại!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nhìn về phía Thương Lão ba người, nói: "Ta hiện tại tựu ở trước mặt các ngươi, các ngươi muốn động thủ sao?"

Ba người nhìn một Dương Diệp, cuối cùng, hoa bào lão giả cùng áo đen lão giả ánh mắt đã rơi vào Thương Lão trên người. Thương Lão nhạt âm thanh nói: "Dương Diệp, ta trước kia đã đã từng nói qua, chúng ta sẽ không tại nhúng tay Thiên Vân Tinh Vực sự tình, ngươi cũng có thể tùy thời rời đi."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thương Lão, trầm mặc sau nửa ngày, hắn nói: "Ta cũng như các ngươi hứa hẹn, chỉ cần người của các ngươi không hiện ra tại Thiên Vân Tinh Vực cùng nhằm vào ta, ta tựu cũng không tại đến Thiên Hà tinh vực!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, thoáng qua chính là biến mất tại trong hư không.

"Vì cái gì không ở lại hắn?"

Dương Diệp đi rồi, áo đen lão giả đột nhiên trầm giọng nói.

"Ngươi cảm thấy hắn sợ chúng ta sao?"

Thương Lão nhìn xem hư không, nói: "Ngươi còn không có nhìn ra sao? Lúc trước, mục đích của hắn tựu là muốn ám sát chúng ta. Hắn đã dám đến ám sát chúng ta, chứng minh hắn đối với chính mình có lòng tin. Hơn nữa, như loại này người, nhất định là còn có cái gì cường đại át chủ bài đấy. Chúng ta nếu là đưa hắn đẩy vào tuyệt cảnh, khẳng định tựu là ngọc thạch câu phần!"

Nói đến đây, hắn lắc đầu, nói: “Chúng ta bỏ lỡ giết hắn tốt nhất thời điểm.”

Nghe vậy, hoa bào lão giả cùng áo đen lão giả đều là trầm mặc.

Lúc nào tốt nhất giết Dương Diệp? Dĩ nhiên là là tại lúc trước Linh giới lúc kia, lúc kia, nếu như bọn hắn những người này cùng đi lời mà nói..., nhất định có thể có một kích tất sát Dương Diệp, cho dù là có đế nữ tướng trợ, Dương Diệp đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Nhưng là, lúc kia, một gã Bán Thánh lại làm sao có thể vào khỏi rồi mắt của bọn hắn?

Lúc kia, Linh giới chuyện đó xảy ra, bọn hắn căn bản không biết, toàn bộ là do người phía dưới đi xử lý đấy. Mà khi bọn hắn biết đến thời điểm, tựu là Dương Diệp theo minh ngục đại lục trở về một khắc này, mà khi đó, Dương Diệp thực lực đã cường đại đến bọn hắn đều không thể làm gì rồi.

Trầm mặc hồi lâu, Thương Lão lắc đầu, nói: “Chúng ta bây giờ giã từ sự nghiệp khi đang trên đỉnh vinh quang, có lẽ cũng không tính là xấu sự, người này thật đáng sợ, không chuẩn qua cái hai năm, Thiên Ma Tinh vực đều cầm hắn không có biện pháp rồi.”

Còn lại hai gã lão giả trầm mặc, Dương Diệp cái này tốc độ phát triển quá nghịch thiên, tại qua vài năm, tên Thiên Ma này tinh vực khả năng thật đúng là cầm hắn không có biện pháp. Bất quá, những... Này đều theo chân bọn họ không có quan hệ gì rồi.

Hiện tại bọn hắn muốn làm chính là như thế nào lại để cho Thủ Hộ Giả liên minh khôi phục nguyên khí!

Ly khai Thiên Hà đại lục về sau, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, đi tới Thiên Hà đại lục tinh không Truyền Tống Trận, sau đó thông qua tinh không Truyền Tống Trận đi tới Tinh Không Chi Thành.

Diệp Vân Thương Hội.

“Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực như thế nào?” Nhìn thấy Dạ Lưu Vân về sau, không có hàn huyên, Dương Diệp nói thẳng. Hắn cũng không có lựa chọn trực tiếp đi Thiên Vân Tinh Vực, hắn hiện tại muốn làm không phải gặp đế nữ, mà là phải như thế nào lớn nhất hạn độ trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực.

Đế nữ bên kia thiếu không phải có thể so với thần giả cảnh cường giả hắn, hắn đi, cũng tựu tương đương với một vị thần giả cảnh cường giả, cái này đối với đế nữ không có bất kỳ trợ giúp, mà đang âm thầm, hắn có thể làm rất nhiều chuyện!

Đế nữ tự nhiên muốn gặp, nhưng là hiện tại không đến lúc đó!

Dạ Lưu Vân lắc đầu, sau đó nói: “Tình báo của ta hệ thống vừa mới thành lập, căn bản tra không được Thiên Vân Tinh Vực chuẩn xác sự tình. Bất quá, ta đã xin giúp đỡ thiên Vân Thương Hội chính là cái kia đại tiểu thư. Nhưng là”

“Bọn hắn có điều kiện?” Dương Diệp nói.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nói: “Nàng muốn gặp ngươi!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Đi, đi gặp nàng!”

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp đã đi ra diệp Vân Thương Hội, rất nhanh, hai người tới rồi thiên Vân Thương Hội.

Trong đại điện, tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, Đại tiểu thư kia Nam Cung Cầm lập tức lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, “Ta biết Dương công tử ý đồ đến, ta tựu không nhiều lời.” Nói xong, nàng nghiêm mặt nói: “Ngay tại không lâu, Thiên Vân Tinh Vực lại tổn thất bốn cái thế giới, hiện tại, Thiên Vân Tinh Vực chỉ còn lại có ba cái thế giới. Không lâu như thế, lúc này, Thiên Ma Tinh vực đại quân đã bao vây cái này ba cái thế giới, bất quá, trước kia, Thiên Hà tinh vực cường giả đột nhiên bỏ chạy, bởi vậy, cái này đã cắt đứt Thiên Ma Tinh vực tiến công kế hoạch, cho nên hiện tại Thiên Ma Tinh vực chỉ là tại vây, cũng không có phát động tiến công!”

Nói xong, Nam Cung Cầm không khỏi nhìn một Dương Diệp. Bởi vì nàng rất rõ ràng, Thiên Hà tinh vực cường giả tại sao phải đột nhiên bỏ chạy. Đều là vì trước mắt Dương Diệp!

Dương Diệp tại Thiên Hà tinh vực làm một chuyện, nàng đã toàn bộ biết rõ, không chỉ Thiên Hà tinh vực, Dương Diệp tại minh ngục đại lục cùng với Linh giới sự tình, nàng cũng đã biết thất thất bát bát!

Khủng bố!

Tại biết được Dương Diệp chỗ có chuyện về sau, nàng đối với Dương Diệp đánh giá là: Khủng bố! Đồng thời cũng làm ra rồi một cái quyết định, cái kia chính là không tiếc bất cứ giá nào lôi kéo Dương Diệp!

“Còn gì nữa không?” Dương Diệp lại hỏi.

Nam Cung Cầm trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Dương công tử, theo ta chỗ nắm giữ tư liệu đến xem, lần này tham dự vây công Thiên Vân Tinh Vực có thể không ngớt Thiên Ma Tinh vực, còn có gần bảy cái hai sao tinh vực thế lực, bất quá, những thế lực này cũng không có xuất toàn lực, chỉ là âm thầm phái đi một tí cường giả tương trợ, có lẽ là Thiên Ma Tinh vực phân ra một ít lợi ích cho bọn hắn. Bất quá lợi ích có lẽ không lớn, bởi vậy, bọn hắn chỉ là tượng trưng địa phái ra một ít người tương trợ. Nhưng ngay cả như vậy, cũng không thể khinh thường, bởi vì điều này đại biểu Thiên Ma Tinh vực tướng những... Này tinh vực cùng bọn họ buộc chặt lại với nhau!”

Nói xong, Nam Cung Cầm dừng một chút, lại nói: “Thiên Vân Tinh Vực, tình cảnh, nhưng thật ra là tuyệt cảnh! Lúc này Thiên Vân Tinh Vực, trừ phi có kỳ tích, bằng không thì”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Lúc này, Nam Cung Cầm trước mặt không gian đột nhiên rung rung dưới, sau một lúc lâu, Nam Cung Cầm ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, “Vừa nhận được tin tức, Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người tại cầu cái kia đế nữ Trang Vị Nhiên gả vào Man Hoang tinh vực! Ở trong đó, cũng kể cả cái kia lão Chiến Thần Trang Vị Thiên, cùng với Trang Vị Nhiên mẫu thân Thiên Yêu Thiền!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1390: Muốn tiến công, muốn chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Bức đế nữ!

Tất cả mọi người đang ép đế nữ, kể cả cha mẹ của nàng đều đang ép nàng!

Ngoài có Thiên Ma Tinh vực, bên trong có Thiên Vực tinh vực người cùng cha mẹ của nàng có thể tưởng tượng, lúc này đế nữ áp lực là bực nào đại.

Vừa nghĩ tới đế nữ tình cảnh hiện tại, Dương Diệp tựu cảm giác mình lòng đang như kim đâm bình thường!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía Nam Cung Cầm, nói: “Nam Cung cô nương, mạo muội hỏi một câu, ngươi thiên Vân Thương Hội có lẽ có thuộc về mình tinh vực a?”

Nam Cung Cầm nhẹ gật đầu, nói: “Vân thương (nhà buôn) tinh vực, Tam Tinh thế lực.”

“Nam Cung Cầm cô nương tại thương hội trong quyền lợi nhiều đến bao nhiêu?” Dương Diệp lại hỏi.

“Chúng ta là gia tộc thương hội, cho nên, thương hội đều nắm giữ ở chúng ta Nam Cung gia tộc trong tay, mà cha ta chỉ có hai đứa con gái, một cái là ta, một cái là ta Nhị muội Nam Cung Vân. Cha ta hiện tại đã đem thương hội giao cho ta cùng ta Nhị muội quản lý, cho nên, quyền lợi của ta tại thương hội trong xem như thứ hai đại a.” Nam Cung Cầm nói.

“Các ngươi thương (nhà buôn) sẽ có bao nhiêu thần giả cảnh cường giả?” Dương Diệp lại hỏi.

Nam Cung Cầm hai mắt nhắm lại, “Dương công tử là muốn cho ta vân thương (nhà buôn) tinh vực tương trợ Thiên Vân Tinh Vực?”

Dương Diệp nói: “Ta biết rõ, đây không phải rất sự thật, cho nên, ta hi vọng đạt được Nam Cung Cầm cô nương tương trợ.” Muốn toàn bộ vân thương (nhà buôn) thương hội tương trợ Thiên Vân Tinh Vực, rất không thực tế, bởi vì vân thương (nhà buôn) thương hội cũng không phải do Nam Cung Cầm một cá nhân làm chủ. Bất quá, nếu như Nam Cung Cầm chịu đáp ứng tương trợ lời mà nói..., đó cũng là một đại trợ lực!

Nam Cung Cầm trên mặt không có dáng tươi cười, nàng đi tới một bên ngồi xuống, bưng lên trên bàn chén trà nhấp một miếng nước trà, sau đó nói: “Dương công tử, cho ta một cái lý do.” Nếu như là người khác lại để cho nàng hiện tại đi tương trợ Thiên Vân Tinh Vực, nàng sẽ lập ngay lập tức đi tựu cho đối phương hai tai ánh sáng, đây không phải lại để cho nàng đi chịu chết sao?

Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực tình cảnh người nào không biết?

Hiện tại đi tương trợ Thiên Vân Tinh Vực, đây tuyệt đối là muốn bồi cái chết, bởi vì Thiên Vân Tinh Vực diệt vong, đã là đã chú định. Hiện tại đi, tựu là bánh bao thịt đánh chó, có đi không về!

Bất quá nói chuyện chính là Dương Diệp, nàng biết rõ, Dương Diệp không phải cái loại này mình cảm giác lương người tốt, cho nên, nàng nguyện ý tiếp tục nghe một chút.

“Cầu phú quý trong nguy hiểm!” Dương Diệp nói.

Nam Cung Cầm lắc đầu, “Dương công tử, thứ cho ta nói thẳng, ta chỉ có thấy được hiểm, không có chứng kiến phú quý!”

Lúc này, một bên Dạ Lưu Vân đứng dậy, “Cầm tỷ, ngươi xem lộn chỗ. Không nên nhìn Thiên Vân Tinh Vực, xem hắn!” Nói xong, nàng chỉ hướng rồi Dương Diệp.

“Có ý tứ gì!” Nam Cung Cầm nói.

Dạ Lưu Vân vuốt vuốt bên tai mái tóc, sau đó nói: “Ta rất rõ Bạch Cầm tỷ nghĩ cách, cũng lý giải. Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực xác thực không có gì hi vọng, bất quá, Cầm tỷ thử nghĩ thoáng một phát, vạn nhất Thiên Vân Tinh Vực bảo trụ rồi. Tại Cầm tỷ dưới sự trợ giúp, Thiên Vân Tinh Vực bảo trụ rồi. Này sẽ là Cầm tỷ mang đến cái gì?”

Nam Cung Cầm cười cười, không nói gì. Kỳ thật trong nội tâm nàng đã là phi thường khẳng định sẽ không tương trợ Thiên Vân Tinh Vực rồi. Nhưng là, nàng không muốn làm cho Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân khó chịu nổi, nàng hi vọng hai người có thể thức thời không đang tiếp tục cái đề tài này.

Dạ Lưu Vân có chút trầm ngâm, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp nhưng lại giữ nàng lại cánh tay, sau đó lắc đầu, nói: “Đi thôi, chúng ta đi tìm cái kia Nhị tiểu thư nói chuyện!”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Hai người không chút do dự, quay người rời đi.

“Chậm đã!” Lúc này, Nam Cung Cầm thanh âm đột nhiên vang lên.

Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân dừng bước, Dương Diệp quay người nhìn về phía Nam Cung Cầm, nói: “Nam Cung cô nương, ta biết rõ, ta trước kia xách (cầm) đấy, có chút ép buộc, cũng lý giải Nam Cung cô nương khó xử, cho nên, chúng ta sẽ không trách Nam Cung cô nương. Nhưng là, Thiên Vân Tinh Vực, ta không phải trợ không thể, cho nên, Nam Cung cô nương không muốn xuất thủ tương trợ, ta chỉ có thể đi tìm người khác.”

Nam Cung Cầm lắc đầu, nói: “Dương công tử, rất nhiều chuyện, là đàm đi ra đấy. Các ngươi muốn ta tương trợ, đây cũng không phải là không phải là không có khả năng, nhưng là, vẫn là câu nói đó, ta hi vọng Dương công tử cho ta một cái lại để cho ta tương trợ Thiên Vân Tinh Vực lý do. Hơn nữa, thứ cho ta nói thẳng, nếu như hai vị không thể nói phục ta mà nói..., chỉ sợ cũng không có khả năng thuyết phục ta cái kia muội muội. Còn nữa, nếu như hai vị có thể thuyết phục muội muội ta, vậy nhất định là có thể thuyết phục ta, chúng ta đều là người quen, cùng ta hợp tác tổng so cùng muội muội ta hợp tác được rồi?"

"Nam Cung cô nương muốn nói chuyện, cái kia tự nhiên là tốt nhất rồi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Nam Cung cô nương, ngươi cảm thấy Thiên Vân Tinh Vực thua không nghi ngờ, nhưng ta lại không cho là như vậy!"

"Vì cái gì?" Nam Cung Cầm nói.

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình, nói: "Bởi vì ta."

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy tự tin Nam Cung Cầm trong lúc nhất thời không biết nên nói cái gì.

Dương Diệp lại nói: "Nam Cung cô nương nghe qua Ngân Hà Kiếm Đồ sao?"

Nam Cung Cầm nhẹ gật đầu, nói: "Tự nhiên nghe qua, lúc trước Kiếm Vô Cực tại minh ngục tinh vực thi triển này đồ đại chiến thần bí cường giả, này đồ chi uy, có thể nói là" nói đến đây, nàng đồng tử hơi co lại, nói: "Ngươi, ngươi đã nhận được Ngân Hà Kiếm Đồ!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn biết rõ, muốn cho trước mắt nữ tử tương trợ, nhất định phải muốn bạo lộ một ít át chủ bài.

Gặp Dương Diệp gật đầu, Nam Cung Cầm bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại, Ngân Hà Kiếm Đồ, thứ này, thế nhưng mà siêu việt phẩm giai tồn tại, hơn nữa, lại là kiếm trận đồ, mà Dương Diệp lại là tuyệt thế kiếm tu, thứ này trong tay hắn, thần giả đều được run rẩy!

Trầm mặc hồi lâu, Nam Cung Cầm lắc đầu, nói: "Còn chưa đủ."

Lúc này, Dương Diệp nói: "Nam Cung Cầm cô nương, nếu như ngươi nguyện ý xuất thủ tương trợ, ngày sau Thiên Vân Tinh Vực từng thế giới, các ngươi thiên Vân Thương Hội cũng có thể đi mở cửa hàng, ba mươi năm ở trong, không cần giao bất luận cái gì thu thuế. Còn có, cá nhân ta hướng ngươi hứa hẹn, chỉ cần ta Dương Diệp bất tử, tại ta sinh thời, nguyện ý là ngươi làm ba sự kiện!”

Hắn căn bản không có cái gì thẻ đánh bạc, bởi vậy, hắn chỉ có thể tiêu thụ chính mình.

Ba sự kiện!

Nam Cung Cầm bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, Dương Diệp hiện tại mới đế giả, nhưng là, cái nào thần giả dám khinh thị hắn? Kinh khủng nhất phải hay là không thực lực của hắn, mà là tiềm lực của hắn. Dùng Dương Diệp thực lực bây giờ, vì nàng làm ba sự kiện, kỳ thật cũng không có gì đại tác dụng. Nhưng là, về sau đâu này? Dương Diệp nếu không phải chết, dùng tiềm lực của hắn, ngày sau sẽ là kinh khủng cở nào?

Nàng là làm kinh doanh đấy, minh bạch một việc, cái kia chính là, đầu tư sinh ý, xa không bằng người đầu tư mới lợi ích đại.

Dương Diệp một khi triệt để lớn lên, ví dụ như hắn đạt tới hư giả, hắn đạt tới thần giả khi đó, hắn có thể vì nàng làm một chuyện, có thể liền có hơn đi. Tác dụng tự nhiên cũng lớn rồi đi rồi!

Bất quá, nếu Dương Diệp lần này đi Thiên Vân Tinh Vực hy sinh, nàng kia sẽ thua lỗ lớn. Không chỉ đắc tội Thiên Ma Tinh vực đợi tinh vực thế lực, hơn nữa, thiên Vân Thương Hội vì dẹp loạn Thiên Ma Tinh vực nhóm thế lực lửa giận, nói không chừng sẽ trực tiếp hi sinh nàng. Tựu tính toán bất tử, nhưng là, về sau căn bản đừng muốn nhúng chàm thiên Vân Thương Hội sự tình.

Lợi ích rất lớn, phong hiểm đồng dạng rất lớn!

Trầm mặc hồi lâu, Nam Cung Cầm dựng lên ba ngón tay, nói: “Ta có thể điều động ba vị thần giả cảnh cường giả, đây là cực hạn của ta. Bất quá, bọn hắn chỉ có thể âm thầm đi theo ngươi, Dương công tử ngươi cũng không thể bạo lộ thân phận của bọn hắn, mà ta cũng không thể tuyên bố thiên Vân Thương Hội phải trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực, đây là ngươi cùng ta còn có Thiên Vân Tinh Vực chuyện giữa, cùng thiên Vân Thương Hội không có vấn đề gì. Còn hi vọng Dương công tử lý giải!”

Nghe được Nam Cung Cầm lời mà nói..., Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, kỳ thật hắn là không có ôm cái gì hi vọng đấy, nhưng là, hắn không nghĩ tới đối phương thật sự nguyện ý xuất thủ tương trợ!

Mặc kệ đối phương là vì hắn về sau trợ giúp, hay là cái gì, phần này nhân tình, được cực kỳ nhớ kỹ!

“Hi vọng ta về sau sẽ không hối hận!” Lúc này, Nam Cung Cầm khổ cười cười nói. Cái này phong hiểm quá lớn, cầm nàng hiện tại hết thảy kể cả về sau tương lai đánh bạc Dương Diệp tương lai, cái này rất mạo hiểm, phi thường mạo hiểm.

Kỳ thật, Nam Cung Cầm không biết, ngay tại sau đó không lâu, nàng cũng rất may mắn chính mình quyết định của ngày hôm nay. Quyết định này, không lâu cải biến cuộc đời của nàng, càng cải biến thiên Vân Thương Hội tương lai!

Dương Diệp đối với Nam Cung Cầm ôm quyền, nói: “Nam Cung cô nương, việc này ta Dương Diệp nhớ kỹ. Mặc kệ Thiên Vân Tinh Vực kết cục như thế nào, ngày sau nếu là có phân phó, đủ khả năng ở trong, quyết không chối từ. Đương nhiên, tựu tính toán lực chỗ không thể bằng, ta cũng sẽ chỉ mình toàn lực.”

Ba tên thần giả cảnh cường giả, cái này đối với Thiên Vân Tinh Vực trợ giúp cũng không phải từng chút một!

Nam Cung Cầm cười nói: “Mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng là, có thể kết giao Dương công tử loại này bằng hữu, tại mạo hiểm, cũng là đáng được đấy.”

Nếu như nói trước kia nàng đối với Dương Diệp còn không phải coi trọng lời mà nói..., tại biết được Dương Diệp tại Thiên Hà tinh vực làm những chuyện như vậy về sau, nàng liền đem Dương Diệp trong lòng mình địa vị đề cao đến rồi một cái đỉnh!

Không tiếc bất cứ giá nào kết giao!

Thương hội là làm kinh doanh đấy, nhưng là, nếu như không có thực lực cường đại, làm cái gì sinh ý? Ngày sau Dương Diệp nếu là lớn lên, khả năng hắn câu nói đầu tiên có thể cải biến nàng cùng thiên Vân Thương Hội tương lai. Điểm này đều không khoa trương, Dương Diệp có cái này tiềm lực!

“Hiện tại tựu đi Thiên Vân Tinh Vực sao?” Lúc này, Dạ Lưu Vân hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta muốn đi trước Thiên Ma Tinh vực!”

Thiên Ma Tinh vực!

Nghe vậy, hai nữ sắc mặt đều là biến đổi.

Lúc này, Nam Cung Cầm trầm giọng nói: “Dương Diệp, ngươi phải biết, tên Thiên Ma này tinh vực cũng không phải Thiên Hà tinh vực, bọn hắn chỗ đó phòng bị sâm nghiêm, phòng ngự trận pháp nhiều vô số, hơn nữa, tại bọn hắn chủ thành, khẳng định ít nhất còn có hai vị thần giả cảnh cường giả. Không chỉ như thế, tên Thiên Ma này tinh vực Thiên Ma trên người khẳng định có được thứ nguyên truyền tống kỳ, một khi Thiên Ma Tinh vực chuyện phát sinh, hắn mấy chục tức thời gian có thể trở lại Thiên Ma Tinh vực! Hắn cũng không phải bình thường thần giả cảnh cường giả!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Đa tạ cáo tri, chỉ là, ta vẫn còn muốn đi trước Thiên Ma Tinh vực!"

"Vì cái gì?" Nam Cung Cầm nhíu mày.

Dương Diệp nói: "Ta hiện tại đi Thiên Vân Tinh Vực, sẽ để cho chính mình bộc lộ ra ra, này sẽ lại để cho chính mình lâm vào bị động, nhưng là, nếu như ta tập kích Thiên Ma Tinh vực, ta tựu nắm giữ chủ động, đánh cùng không đánh, quyền quyết định trong tay ta. Hơn nữa, Thiên Ma Tinh vực khả năng không thể tưởng được ta dám đi đánh lén bọn hắn, cho nên, cái này đối với chúng ta mà nói, là một cái cơ hội, một cái giảm bớt Thiên Ma Tinh vực thực lực cơ hội!"

Lúc này, Dạ Lưu Vân nói: "Thế nhưng mà, rất nguy hiểm!"

Dương Diệp cười cười, nói: "Đi Thiên Vân Tinh Vực tựu không nguy hiểm sao? Đều nguy hiểm, đã đều nguy hiểm, ta đây lựa chọn đi đánh lén Thiên Ma Tinh vực. Thiên Vân Tinh Vực lúc này sĩ khí khẳng định rất yếu, một khi ta đánh tới Thiên Ma Tinh vực đi, sau đó các ngươi đang giúp bề bộn tuyên truyền thoáng một phát, nhất định có thể phấn chấn Thiên Vân Tinh Vực sĩ khí, cũng có thể lại để cho đế nữ nàng thiếu một ít đến từ các phương diện áp lực!"

Nếu như lúc trước hắn không ăn trộm tập kích Thiên Hà tinh vực, Thiên Hà tinh vực cường giả chắc chắn sẽ không rút về đấy, càng sẽ không hứa hẹn không tại tiến công Thiên Vân Tinh Vực.

Đại bản doanh gặp chuyện không may rồi, bọn hắn cái đó còn có tâm tư đi đánh Thiên Vân Tinh Vực?

Mà nếu như lúc trước hắn lựa chọn trực tiếp đi Thiên Vân Tinh Vực, Thiên Hà tinh vực cường giả chắc chắn sẽ không bỏ chạy đấy.

Cái này là khác nhau!

Hơn nữa, quan trọng nhất là, hắn không thích bị động phòng ngự, hắn ưa thích tiến công!

Tiến công mới là tốt nhất phòng ngự!

Hắn muốn tiến công!

Hắn muốn chiến!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1391: Tốt nhất là giết sạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũng không lâu lắm, Nam Cung Cầm ba tên thần giả cảnh cường giả chính là đi tới trong đại sảnh.

Tại biết được Nam Cung Cầm muốn bọn hắn tương trợ Thiên Vân Tinh Vực lúc, ba tên lão giả trầm mặc. Đã qua hồi lâu, cái kia cầm đầu lão già tóc bạc trầm giọng nói: “Nha đầu, ngươi biết rõ, chúng ta ba cái lão gia hỏa coi trọng ngươi, cho nên, tại kế tiếp nhiệm gia tộc người thừa kế vấn đề lên, chúng ta là đứng tại ngươi bên này đấy. Ta không muốn nghi vấn quyết định của ngươi, bởi vì ta biết rõ, ngươi làm như vậy, khẳng định có nguyên nhân đấy. Ta chỉ muốn nói, ngươi thật sự đã quyết định tốt rồi? Phải biết, nếu là thất bại, không chỉ chính ngươi, rất có thể còn sẽ liên lụy toàn bộ thương hội!”

Nam Cung Cầm nói: “Nguyên lão, cầu phú quý trong nguy hiểm, ta muốn đánh cuộc lúc này đây.”

Ba tên lão giả nhìn nhau rồi liếc, sau đó nhẹ gật đầu, cái kia nguyên lão nói: “Cũng thế, ngươi đã lựa chọn đánh bạc, chúng ta đây những lão gia hỏa này hãy theo ngươi đánh cuộc một lần.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp, đánh giá một Dương Diệp về sau, nói: “Hiện tại lên, chúng ta ba cái lão gia hỏa đi theo ngươi.”

Dương Diệp đối với ba người ôm quyền, sau đó nói: “Đa tạ ba vị tương trợ, vì không lãng phí thời gian, chúng ta bây giờ liền đi đi thôi.”

Ba người nhẹ gật đầu, thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

“Coi chừng!”

Dương Diệp phải đi lúc, bên cạnh hắn Dạ Lưu Vân đột nhiên nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Yên tâm, đánh không lại ta bỏ chạy, chính ngươi tại đây Tinh Không thành cũng phải cẩn thận.” Nói xong, hắn nhìn về phía Nam Cung Cầm, “Nam Cung cô nương, Lưu Vân tại Tinh Không thành căn cơ chưa đủ, kính xin ngươi nhiều hơn chiếu cố.”

“Cái này còn cần ngươi nói!”

Nam Cung Cầm trắng rồi Dương Diệp liếc, sau đó đi đến Dạ Lưu Vân bên cạnh, kéo lại Dạ Lưu Vân tay, cười nói: “Lưu Vân đã cùng ta kết nghĩa kim lan, nàng hiện tại tựu là ta Nam Cung Cầm muội muội, cái này Tinh Không Chi Thành ai dám khi dễ nàng, chẳng khác nào là tại khi dễ ta.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Cung Cầm, nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ rồi!” Nói xong, hắn không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

“Tỷ tỷ lần này đánh bạc rất lớn!” Dương Diệp đi rồi, Dạ Lưu Vân đột nhiên nói.

“Thật là đại!” Nam Cung Cầm gật đầu nói.

“Hắn sẽ không để cho ngươi thất vọng đấy!” Dạ Lưu Vân nói.

“Hi vọng như thế!” Nam Cung Cầm nói khẽ. Nếu như Dương Diệp vẫn lạc, cái kia tiền đồ của nàng tính toán thật sự đã xong. Hơn nữa, gây chuyện không tốt còn có thể liên lụy toàn bộ thiên Vân Thương Hội.

Lần này đánh bạc, nàng thua không nổi!

Dương Diệp mang theo ba tên thần giả thông qua tinh không Truyền Tống Trận đi thẳng tới rồi Thiên Ma Tinh vực.

Không thể không nói, tinh không Truyền Tống Trận xác thực thuận tiện, đã có cái này tinh không Truyền Tống Trận, tinh vực cùng tinh vực ở giữa khoảng cách bị đại đại rút ngắn. Bất quá cái này truyền tống phí nhưng lại quý đáng sợ, bất quá ai kêu chỉ có người ta có tinh không Truyền Tống Trận đây này!

Trong tinh không, nguyên lão trầm giọng nói: “Dương tiểu hữu, ngươi thật sự muốn đi đánh lén Thiên Ma đại lục?” Đối với Dương Diệp chi tiết, hắn tự nhiên là tinh tường đấy, bởi vì Nam Cung Cầm đã đem Dương Diệp tư liệu đều giao cho hắn. Đây cũng là hắn vì cái gì quyết định cùng Nam Cung Cầm đánh bạc lúc này đây nguyên nhân chủ yếu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Bất quá, ta một người đi.”

Ba tên lão giả nhìn nhau rồi liếc, cuối cùng, nguyên lão nói: “Ngươi đừng ba người chúng ta đi theo ngươi? Có phải ngươi cảm thấy ba người chúng ta sẽ liên lụy ngươi?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không có khinh thị ba vị tiền bối ý tứ, ý của ta là, ta đi Thiên Ma thành, mà ba vị tiền bối đi tên Thiên Ma này tinh vực thế giới khác, các ngươi đi về sau, đem những này thế giới tuyệt phẩm linh mạch, tiên phẩm linh mạch đều toàn bộ lấy đi, tốt nhất là một sợi đều đừng lưu cho Thiên Ma Tinh vực!”

“Ăn cướp Thiên Ma Tinh vực?” Nguyên lão kinh ngạc nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta sẽ đi Thiên Ma đại lục, chỗ đó, ta sẽ khiên chế trụ, cho nên, ba vị tiền bối cho dù chém giết linh mạch, nhưng là, tốc độ nhất định phải nhanh, dùng đoạt linh mạch làm chủ, đương nhiên, nếu như có thể mà nói, có thể thuận tay giết điểm người, nhưng là đừng lãng phí thời gian. Ân, ba vị tiền bối cướp linh mạch, đều là ba vị tiền bối chính mình đấy!”

[truyen cua tui @@ Net]
Nghe vậy, ba người không khỏi có chút ý động, Thiên Ma Tinh vực là một cái Tam Tinh tinh vực, ngoại trừ Thiên Ma đại lục cái này trong thế Giới Ngoại, còn có rất nhiều tiểu thế giới, những... Này tiểu thế giới bên trong, khẳng định cũng là có tuyệt phẩm linh mạch đấy. Dương Diệp chủ động đi Thiên Ma đại lục, chẳng khác gì là khiên chế trụ Thiên Ma Tinh vực cường giả, hơn nữa, những cái... Kia tiểu thế giới bên trong, cường giả khẳng định cũng có hạn nói tóm lại, Dương Diệp đây là muốn lại để cho bọn hắn phát tài!

Ba người đối với Dương Diệp hảo cảm lập tức tăng lên rất nhiều!

Nguyên lão do dự xuống, sau đó nói: “Thiên Ma Tinh vực, khả năng có ít nhất hai vị thần giả cảnh cường giả, nếu không, ta cùng đi với ngươi?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Chúng ta lần này tới, không phải là vì diệt Thiên Ma Tinh vực mà đến, chúng ta mục đích lần này, tựu là thương, cướp sạch Thiên Ma Tinh vực. Cho nên, ba vị tiền bối tốc độ được mau chóng, bởi vì chúng ta được tại Thiên Ma Tinh vực cường giả gấp trở về trước kia bỏ chạy, cho nên, thời gian cũng không phải rất nhiều.”

Nguyên lão nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, Dương tiểu hữu, chính mình coi chừng!”

Nói xong, nguyên lão ba người thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa tinh không ở trong chỗ sâu.

Nguyên lão ba người sau khi rời đi, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, kiếm tổ cũng xuất hiện ở cổ trong vỏ.

Tại nguyên chỗ trầm mặc một hồi, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ. Rất nhanh, hắn đi tới Thiên Ma đại trên đất liền không, hắn cũng không có trực tiếp đi vào, như Nam Cung Cầm nói, Thiên Ma đại trên đất liền không có cường đại cấm chế cùng trận pháp. Nếu như hắn cường hành đi vào, nhất định sẽ gây ra cấm chế cùng trận pháp.

Trong tinh không, Dương Diệp cầm trong tay cổ sao (kiếm, vỏ), trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Đợi!

Hắn hiện tại muốn làm chính là các loại..., đợi trong đó thần giả cảnh cường giả chính mình đi ra. Nguyên lão bọn người có lẽ lập tức tựu sẽ động thủ, đến lúc đó, trong lúc này thần giả cảnh cường giả nhất định sẽ đi viện trợ, khi đó, chính là của hắn cơ hội.

Nếu như là đi ra hai cái, hắn sẽ lại để cho đối với Phương Ly đi, sau đó đợi đối phương đi rồi, hắn tại giết tiến Thiên Ma đại lục. Nếu như xuất ra đến một cái

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo khủng bố khí tức tự phía dưới phóng lên trời.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn biết rõ, nguyên lão bọn người đã tại động thủ.

Dương Diệp gắt gao nhìn phía dưới, tay phải nắm thật chặc kiếm trong tay chuôi. Rất nhanh, một đạo quang ảnh tự phía dưới vọt ra.

Một người!

Không chút do dự, Thuấn Không Chi Dực xuất hiện ở Dương Diệp phía sau lưng, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã đi tới này đoàn quang ảnh trên đỉnh đầu.

“Ngươi, ngươi là” quang ảnh bên trong, truyền đến một đạo kinh nghi âm thanh!

Hiển nhiên, người này thần giả cảnh cường giả có chút mộng.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không đi trả lời đối phương, không có chút nào nói nhảm, rút kiếm tựu là chém, đem làm hắn rút kiếm chém về sau, hắn cũng không có thu tay lại, mà là rất nhanh kiếm kiếm đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó lại lần rút kiếm chém!

Hai đạo điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

“Ah”

Thiên Ma đại lục trên không, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, thanh âm cực lớn, cơ hồ vang vọng toàn bộ Thiên Ma đại lục.

“Làm càn!”

Rất nhanh, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự Thiên Ma đại lục vang lên, ngay sau đó, một đạo cột sáng phóng lên trời, một gã áo đen lão giả đi tới trước kia tên kia thần giả cảnh cường giả vị trí, mà lúc này, hắn chứng kiến chỉ có cái kia bị phân thành hai nửa thần giả cảnh cường giả!

Nhìn thấy một màn này, cái kia áo đen lão giả trong nội tâm hoảng hốt, đập phát chết luôn thần giả!

Có người vậy mà đập phát chết luôn rồi một gã thần giả cảnh cường giả!

Áo đen lão giả tay phải vung lên, chung quanh không gian lập tức tầng tầng co rút lại, sau đó tạo thành một đạo chắc chắn không gian hàng rào. Làm tốt đây hết thảy về sau, hắn thần thức thi triển ra, lập tức chính là bao trùm ở rồi phương viên mười mấy vạn dặm nội không gian. Sau một lúc lâu, áo đen lão giả thần sắc dần dần khó nhìn lại, bởi vì hắn cái gì cũng không có phát hiện.

Theo tên kia thần giả cảnh cường giả bị giết đến hắn xuất hiện, vẫn chưa tới hai tức thời gian, mà như vậy hai tức thời gian, đối phương dĩ nhiên cũng làm biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Áo đen lão giả sắc mặt càng phát ra âm trầm.

Đúng lúc này, một người trung niên nam tử đột nhiên đi tới áo đen lão giả trước mặt, trung niên nam tử đối với áo đen lão giả thi lễ một cái, sau đó nói: “Tôn lão, vừa nhận được tin tức, có cường giả đang tại chúng ta còn lại thế giới bốn phía cướp đoạt chúng ta linh mạch, sơ bộ đoán chừng, đối phương chí ít có ba người, đều là thần giả cảnh cường giả!”

Ba tên thần giả cảnh cường giả!

Áo đen lão giả hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trầm mặc một lát, hắn nói: “Thông tri Ma Chủ, tựu nói có thế lực tại tương trợ Thiên Vân Tinh Vực, xem chỉ thị của hắn!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra rồi một cái Truyền Âm Phù bóp nát, đã qua không sai biệt lắm mười tức, trung niên nam tử trước mặt không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Trầm mặc một hồi, trung niên nam tử trầm giọng nói: “Ma Chủ có ý tứ là lại để cho Tôn lão không cần lo cho còn lại thế giới, chỉ cần giữ vững vị trí Thiên Ma đại lục là đủ.”

“Ma Chủ không phái người trở về sao?” Áo đen lão giả nói.

Trung niên nam tử lắc đầu, sau đó nói: “Ma Chủ hắn nói, chỉ muốn tiêu diệt Thiên Vân Tinh Vực, âm thầm tương trợ Thiên Vân Tinh Vực những người này, đều là tôm tép nhãi nhép, đến lúc đó tiện tay có thể diệt.”

“Ma Chủ bọn hắn lúc nào phát động tiến công?” Áo đen lão giả hỏi.

“Đã khởi xướng tổng tiến công rồi.” Trung niên nam tử nói.

Áo đen lão giả nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch!” Nói xong, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, cùng trung niên nam tử biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại áo đen lão giả hai người ly khai không sai biệt lắm hai canh giờ về sau, Dương Diệp xuất hiện ở tại chỗ, lúc này, Dương Diệp đã tại Hồng Mông trong tháp tướng thân thể cùng huyền khí đều khôi phục đến rồi bình thường.

Trước kia hắn cũng không rời đi, bởi vậy, áo đen lão giả cùng trung niên nam tử đối thoại, hắn đã nghe được rành mạch.

Thiên Ma Tinh vực đối với Thiên Vân Tinh Vực phát khởi tổng tiến công!

Nhìn phía dưới Thiên Ma Tinh vực hồi lâu, Dương Diệp lấy ra một quả truyền âm phù bóp nát, đã qua không sai biệt lắm 15', hắn không gian chung quanh đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, nguyên lão ba người xuất hiện ở bên cạnh của hắn.

“Dương tiểu hữu?” Nguyên lão khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Ta đã được đến tin tức, tên Thiên Ma này Chủ đã đối với Thiên Vân Tinh Vực đã phát động ra tổng tiến công, nói cách khác, bọn hắn sẽ không rút về đến. Một canh giờ, chúng ta chỉ có một canh giờ, tại đây trong vòng một canh giờ, có thể giết bao nhiêu liền giết bao nhiêu, tốt nhất là giết sạch!”

Nguyên lão trầm giọng nói: “Dương tiểu hữu, vạn nhất Thiên Vân Tinh Vực bị công phá”

“Yên tâm, trong lòng ta biết rõ.”

Dương Diệp nói xong, hai mắt lập tức biến thành huyết hồng, sau đó hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Thiên Ma đại lục bắn mạnh tới.

Nguyên lão ba người nhìn nhau rồi liếc, sau đó cũng thân hình khẽ động, hướng phía Thiên Ma đại lục vọt tới!

...

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1392: Chiến đến... Đến chết mới ngừng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vân Tinh Vực.

Thiên Vân Tinh Vực vốn là một cái Tam Tinh tinh vực, không chỉ có được một trong đó thế giới, còn có được trên trăm cái tiểu thế giới, nhưng là hiện tại, Thiên Vân Tinh Vực chỉ có một trong thế giới cùng chung quanh hai cái tiểu thế giới.

Thiên vân đại lục, Thiên Vân thành.

Thiên Vân thành là thiên vân đại lục chủ thành, cũng là Thiên Vân Tinh Vực cuối cùng một đạo phòng tuyến, tại đây nếu là thất thủ, tướng ý nghĩa Thiên Vân Tinh Vực tướng từ nơi này phiến vũ trụ triệt để biến mất.

Trên tường thành, một nữ tử hai tay thả lỏng phía sau, ngẩng đầu nhìn phía chân trời, ánh mắt bình tĩnh mà hờ hững.

Nữ tử đang mặc một bộ Thuần Bạch Sắc giáp mềm mỏng, giáp mềm mỏng chặt chẽ bao vây lấy nữ tử cái kia uyển chuyển thân thể, cái này lại để cho nữ tử dáng người lộ ra càng thêm lửa nóng. Nữ tử cái kia như mực mái tóc bị một chân màu trắng dây lưng lụa buộc thành rồi một nhúm hạ xuống sau lưng, mái tóc không dài, vừa vặn đến eo vị trí. Tại nữ tử phía bên phải vị trí, lơ lửng một thanh Thuần Bạch Sắc Phương Thiên Họa Kích!

Trước mắt cô gái này đúng là đế nữ!

Phía chân trời, mây đen rậm rạp, mưa gió nổi lên.

Đúng lúc này, một người trung niên nam tử cùng một danh mỹ phụ xuất hiện ở trên tường thành.

Trung niên nam tử đang mặc một bộ màu vàng khôi giáp, toàn thân phát ra cái này một cổ cường đại chiến ý, nhưng là sắc mặt nhưng lại lộ ra có chút tái nhợt, mà lại trong mắt mang theo vẻ uể oải chi sắc; Tại trung niên nam tử bên cạnh mỹ phụ thoạt nhìn chỉ có hơn ba mươi tuổi, cùng trung niên nam tử đồng dạng, nàng sắc mặt cũng là mang theo một ít tái nhợt.

Hai người này, đúng là đế nữ cha mẹ Trang Vị Thiên cùng với Thiên Yêu Thiền.

“Mặt khác hai cái thế giới không có?” Đế nữ đột nhiên mở miệng.

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, “Chúng ta bây giờ, chỉ còn lại có thiên vân đại lục.”

Nghe vậy, đế nữ hai mắt chậm rãi đóng lại.

“Chưa xảy ra, ngươi đến tột cùng đang suy nghĩ gì?”

Trang Vị Thiên trầm giọng nói: “Thiên Ma Tinh vực thần giả cảnh cường giả có sáu gã, mà chúng ta bên này, hiện tại chỉ còn lại có ba tên, mà bọn hắn còn lại Bán Thần cường giả càng là mấy lần tại chúng ta, hơn nữa, bọn hắn âm thầm cường giả còn không có có toàn bộ đi ra. Nếu như không phải chúng ta thiên vân đại lục có Chiến Thần trận, chúng ta cũng sớm đã bị bọn hắn công phá. Nhưng là hiện tại, tựu tính toán có Chiến Thần trận, chúng ta cũng ngăn không được bọn hắn.”

Đế nữ mở to mắt nhìn về phía Trang Vị Thiên, nói: “Cái kia theo như phụ thân ý tứ, chúng ta nên như thế nào?”

“Gả cho Man Hoang tinh vực cái kia Man Thiên.”

Lúc này, cái kia Thiên Yêu Thiền đột nhiên nói: “Chưa xảy ra, nếu như cái kia Man Thiên là một cái không chịu nổi người, ta sẽ không bức ngươi gả cho hắn. Nhưng là, cái kia Man Thiên thế nhưng mà một vị thiên phú chỉ so với ngươi hơi yếu tuyệt thế thiên tài, ngươi gả cho hắn, cũng không có nhục không có ngươi.”

Nói xong, nàng hít sâu một hơi, sau đó lắc đầu, nói: “Chưa xảy ra, bởi vì ngươi lúc trước kiên trì, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực, đã bị chết rất nhiều người rồi. Hiện tại, nếu như ngươi tiếp tục kiên trì, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực thật sự muốn theo trên thế giới này xoá tên rồi. Tựu coi như ngươi không vì mình suy nghĩ, cũng phải là chúng ta cùng với đệ đệ của ngươi còn có hôm nay vân đại lục ức vạn sinh linh ngẫm lại ah, chẳng lẽ ngươi thật sự muốn chúng ta tất cả mọi người cùng ngươi cùng một chỗ chiến chết ở chỗ này sao?”

Đế nữ không nói gì, nhưng là phía sau nàng bàn tay như ngọc trắng nhưng lại chậm rãi nhanh nắm lại.

Thiên Yêu Thiền lại nói: “Chưa xảy ra, Man Hoang tinh vực đã đáp ứng, chỉ cần ngươi đáp ứng gả vào Man Hoang tinh vực, vậy bọn họ tựu sẽ ra mặt điều giải chúng ta cùng Thiên Ma Tinh vực chuyện giữa, bọn hắn đã giống chúng ta cam đoan, nếu như Thiên Ma Tinh vực đến lúc đó hay là không muốn buông tha chúng ta, vậy bọn họ tựu sẽ phái ra cường giả tương trợ!”

“Nói cách khác, hiện tại tất cả mọi người mệnh, đều tại trên người của ta, vậy sao?” Đế nữ nói.

Trang Vị Thiên hít một tiếng, nói: “Chưa xảy ra, ta biết rõ, ngươi tính tình hảo cường, loại này lập gia đình cầu hoà bình sự tình, ngươi khẳng định không cách nào tiếp nhận, nhưng là, hiện tại chúng ta đã không có gì lựa chọn rồi. Tên Thiên Ma này Chủ bản thân thực lực đã đạt tới thần giả cảnh đỉnh phong, lại đạt được rồi hai cái có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả hung thủ Thiên Ma Sói tương trợ, nếu như không có Chiến Thần trận kiềm chế, chúng ta chân Vốn là không phải là đối thủ của hắn. Mà bây giờ, bọn hắn nếu là cường công, coi như là chiến thắng trận cũng không cách nào ngăn cản hắn rồi."

"Tỷ, ngươi tựu thật sự nhẫn tâm xem chúng ta tất cả mọi người chết sao?"

Lúc này, một bên truyền đến một giọng nói, ngay sau đó, một gã cùng Trang Vị Nhiên có chút tương tự nam tử đã đi tới. Nam tử chỉ chỉ trên tường thành cái kia chút ít thủ vệ, nói: "Bọn hắn, kể cả ta cùng phụ thân còn có mẫu thân, cùng với chúng ta thiên vân đại lục ức vạn sinh linh, đều có thể tại kế tiếp đại chiến trong chết đi, ngươi thật sự nhẫn tâm xem chúng ta tất cả mọi người chết đi?"

Đế nữ không nói gì, nhưng là, nàng cái kia thả lỏng phía sau hai tay nhưng lại nắm thật chặc, rất nhanh, nhanh đến móng tay đều đâm vào rồi lòng bàn tay. Một tia máu tươi tự hắn giữa ngón tay không ngừng tràn ra.

Trầm mặc hồi lâu, đế nữ nói: "Thiên Hà tinh vực người đã bỏ chạy, các ngươi biết tại sao không?"

Không và ba người nói chuyện, đế nữ tiếp tục nói: "Bởi vì hắn đã tại giúp chúng ta rồi. Chúng ta Thiên Vân Tinh Vực cũng không phải tại một mình tác chiến, chúng ta, cũng có viện quân, chúng ta"

"Ngươi nói cái kia hắn chính là cái Dương Diệp a!"

Thiên Yêu Thiền đã cắt đứt đế nữ lời mà nói..., "Chưa xảy ra, ta nghe Phần Thương Viêm đã từng nói qua, ngươi không chỉ trông nom việc nhà truyền tin vật Chiến Thần giới đưa cho này Dương Diệp, còn cùng hắn có cái gì ước hẹn ba năm. Chưa xảy ra, ngươi thật sự là hồ đồ ah! Dương Diệp người này, ta đã điều tra qua, xác thực là một thiên tài, nhưng là, thì tính sao? Hắn chống đở được Thiên Ma Tinh vực sao? Hắn căn bản ngăn không được Thiên Ma Tinh vực!"

Nói đến đây, nàng cười lạnh một tiếng, nói: "Còn có, hắn đến bây giờ cũng không dám ra, ta xem, hắn là không dám tới rồi. Chưa xảy ra, ngươi đem hi vọng ký thác vào trên người hắn, sẽ hại chết tất cả mọi người!"

Đế nữ lắc đầu, nói: "Hắn đã nói muốn tới, tựu nhất định sẽ đến."

“Chưa xảy ra, ngươi không thể vì tất cả người ngẫm lại sao? Cũng vì chính ngươi ngẫm lại ah!” Thiên Yêu Thiền nói.

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Chưa xảy ra, ngươi thiên phú cực kỳ, so với ta mạnh hơn không biết gấp bao nhiêu lần, đã từng lại đạt được thần bí cường giả chỉ điểm, ngươi tương lai tiền đồ, có thể nói là bừng sáng, nếu như vẫn lạc tại tại đây, quá không đáng rồi. Ngươi gả vào Man Hoang tinh vực, đối với chúng ta, đối với ngươi, đều mới có lợi, ngươi cần gì phải như vậy cố chấp đâu này?”

Đế nữ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Trang Vị Thiên, nói: “Phụ thân, ngươi đã từng đạt được Chiến Thần truyền thừa, ta hỏi ngươi, cái gì là Chiến Thần?”

“Có ý tứ gì!” Trang Vị Thiên khó hiểu nhìn xem đế nữ, không biết hắn ý gì.

Đế nữ duỗi tay nắm chặt rồi bên cạnh đình chiến, sau đó nói: “Lúc trước ta ngẫu nhiên gặp phải một gã đạo bào lão giả, lão giả nói với ta một câu, ngươi biết là nói cái gì sao? Hắn nói: Chiến Thần, vĩnh viễn không thỏa hiệp, vĩnh viễn không nói bại, nếu có chiến, tướng chiến đến đến chết Phương ngừng, còn đây là Chiến Thần.”

Trang Vị Thiên trầm mặc.

Đế nữ lại nói: “Phụ thân, đem làm ta tiếp nhận trong tay ngươi đình chiến một khắc này bắt đầu, ta tựu đi lên Chiến Thần con đường này, ta như thỏa hiệp, ta như nói bại, ta nếu dùng thân thể của mình đi đổi lấy cái gọi là cùng bình, ta còn cân xứng là Chiến Thần sao? Ta còn xứng cầm đình chiến sao?”

Đế giọng nữ Âm Lạc xuống, trong tay nàng đình chiến đột nhiên bộc phát ra rồi một đạo sáng chói hào quang, ngay sau đó, hắn kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

“Tỷ, chẳng lẽ ngươi sẽ vì này cái gọi là cái gì Chiến Thần, để cho chúng ta tất cả mọi người chết sao?” Lúc này, thanh niên kia nói.

Đế nữ quay đầu nhìn về phía thanh niên, nhìn hồi lâu, nàng lắc đầu, “Ngươi so với hắn, chênh lệch không phải một điểm.”

Thanh niên sắc mặt lập tức khó nhìn lại, hắn tự nhiên biết rõ đế nữ trong miệng theo như lời chính là cái kia ‘Hắn’ là ai.

Thanh niên âm thanh lạnh lùng nói: “Tỷ, ngươi nói hắn so với ta ưu tú, nhưng là thì tính sao? Hắn còn không phải không có tới giúp

ngươi!”

Đế nữ không để ý tới thanh niên, mà là nhìn về phía Trang Vị Thiên cùng mỹ phụ, nói: “Phụ thân, mẫu hậu, ta cảm thấy được, với tư cách một cái Chiến Thần gia tộc, chết đối với chúng ta mà nói, cũng không phải đáng sợ nhất đấy, đáng sợ chính là chúng ta mất đi không sợ tinh thần. Các ngươi muốn cho ta gả vào Man Hoang tinh vực, có lẽ Man Hoang tinh vực sẽ cứu chúng ta Thiên Vân Tinh Vực một mạng, nhưng là, cái này đối với chúng ta tất cả mọi người mà nói, là sỉ nhục!”

Nói xong, nàng nhìn về phía rồi trong tay mình đình chiến, “Ta thà chết trận, quyết không sống tạm!”

“Tốt một cái thà chết trận, không qua loa sống!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại thiên vân trên đại lục Vực Ngoại Tinh Không vang vọng mà lên.

Nghe thế đạo thanh âm, trong tràng mọi người sắc mặt đều là kịch biến.

Thiên Ma Chủ!

Đây là Thiên Ma Chủ thanh âm!

Rất nhanh, một người trung niên nam tử xuất hiện ở Thiên Vân thành thành bên ngoài không trung. Trung niên nam tử đang mặc một bộ tử kim sắc trường bào, hình thể cao lớn, có thể so với hai cái người trưởng thành, tại hắn trên người, tản ra một cỗ không thể địch nổi bá khí.

Thiên Ma Chủ ánh mắt đã rơi vào đế nữ trên người, “Đế nữ, bổn tọa rất thưởng thức ngươi. Như vậy như thế nào, chỉ cần ngươi nguyện ý gả cho ta, ta có thể lập tức triệt binh, không chỉ như thế, còn có thể đem trước kia theo các ngươi Thiên Vân Tinh Vực đánh rớt xuống thế giới đều quy trả lại cho các ngươi. Trừ đó ra, ta còn có thể giúp ngươi khống chế Chiến Thần gia tộc. Chỉ cần ngươi cùng ta liên thủ, qua không được bao lâu, chúng ta là được tiến quân Đại Thế Giới!”

Nếu như đế nữ nguyện ý gả cho hắn, hắn tự nhiên sẽ không tại tiến công, bởi vì này bằng với cùng binh liền đem Thiên Vân Tinh Vực đã thu vào trong túi, hơn nữa, còn tướng nhiều một vị siêu cấp chiến tướng.

Tài sắc song thu!

Man Hoang tinh vực, đánh chính là cũng là cái chủ ý này!

Trang Vị Thiên bọn người có chút ý động, bọn hắn tự nhiên cũng biết Thiên Ma Chủ có chủ ý gì, nhưng là, cái này tổng so lại để cho Thiên Vân Tinh Vực triệt để biến mất thì tốt hơn.

Hơn nữa, kể từ đó lời mà nói..., Thiên Vân Tinh Vực cũng không tính là đầu hàng, ít nhất nói ra êm tai một ít, tính toán quan hệ thông gia!

Bất quá, vẫn phải là xem đế nữ ý tứ. Bọn hắn ngược lại là muốn bắt buộc đế nữ làm như vậy, nhưng là, đế nữ thực lực cường đại, bọn hắn căn bản không dám làm ra cái gì quá kích hành vi.

Trang Vị Thiên bọn người nhìn về phía rồi đế nữ.

Đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng lên trời Ma Chủ, nói: “Thà chết trận, không qua loa sống!”

Nghe được đế nữ lời mà nói..., Trang Vị Thiên bọn người sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Không trung, Thiên Ma Chủ nhìn xem đế nữ sau nửa ngày, sau đó nói: “Đáng tiếc.”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, trong chốc lát, trên trời sao không gian đột nhiên mảng lớn mảng lớn rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, mấy ngàn người xuất hiện ở thiên vân đại trên đất liền không.

Tại Thiên Ma Chủ sau lưng, là sáu gã lão giả, toàn bộ là thần giả cảnh, mà ở cái này sáu gã lão giả sau lưng, có gần 70 vị Bán Thần, mà người còn lại, thấp nhất đều là hư giả cảnh cường giả!

Nhiều như vậy Bán Thần cùng hư giả, tự nhiên không toàn bộ là Thiên Ma Tinh vực đấy, còn có những tinh vực khác người.

Nhìn thấy Thiên Ma Tinh vực bên này đội hình, Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người sắc mặt đều là vô cùng khó nhìn lại.

Nghiền áp!

Tên Thiên Ma này tinh vực hoàn toàn có thể nghiền áp Thiên Vân Tinh Vực!

Thiên Ma Chủ ánh mắt đã rơi vào đế nữ trên người, “Đế nữ, một cơ hội cuối cùng, nếu không phải đáp ứng, đợi sẽ trận phá thời điểm, ta tướng tàn sát mất ngươi Thiên Vân thành tất cả mọi người, nói được thì làm được!”

“Chưa xảy ra!”

Nghe được Thiên Ma Chủ lời mà nói..., Trang Vị Nhiên bọn người bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía rồi đế nữ, phải nói, tất cả mọi người nhìn về phía rồi đế nữ.

Chỉ cần đế nữ gật đầu, trận chiến tranh này là có thể tránh khỏi.

Trầm mặc sau nửa ngày, đế nữ đột nhiên khẽ nở nụ cười, “Bi ai. Không nghĩ tới đến cuối cùng một trận chiến lúc, ta Thiên Vân Tinh Vực, thậm chí ngay cả dám một trận chiến người đều không có.”

Nói đến đây, nàng từng cái đảo qua Thiên Vân thành mọi người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền trên người, “Lúc này đây, là ta là Thiên Vân Tinh Vực mà chiến một lần cuối cùng.”

Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, “Thật có lỗi, ước hẹn ba năm, ta muốn nuốt lời rồi.”

Thanh âm rơi xuống, đế nữ trên người đột nhiên đã tuôn ra một cỗ nhàn nhạt hồng mang!

Đốt hồn!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1393: Khi đó, nàng đã bị chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế nữ ích kỷ sao?

Có ít người cảm thấy nàng rất ích kỷ, bởi vì chỉ cần nàng gật đầu, chiến tranh là có thể tránh khỏi.

Tại tất cả mọi người xem ra, hi sinh một người, cứu vớt tất cả mọi người, là phi thường đáng giá đấy. Hơn nữa, theo bọn hắn nghĩ, bất kể là gả cho Man Hoang tinh vực hay là Thiên Ma Tinh vực Thiên Ma Chủ, đều chưa tính là hi sinh. Bởi vậy, cho tới nay, bởi vì đế nữ không đáp ứng, bất kể là Thiên Vận thành người, hay là cha mẹ của nàng, đều đối với nàng sinh lòng oán hận.

Thế nhưng mà, những người này, kể cả đế nữ cha mẹ, đều chưa bao giờ đứng tại đế nữ góc độ thay nàng nghĩ tới.

Đế nữ là một cái cao ngạo người, muốn nàng dùng lập gia đình phương thức đến cứu vớt Thiên Vân Tinh Vực, cái này tại nàng xem ra, cái này không chỉ có là nàng sỉ nhục, càng là Thiên Vân Tinh Vực sỉ nhục, cũng là Thiên Vân Tinh Vực bi ai.

Dùng một cái nữ nhân đi đổi lấy cùng bình, đây không phải bi ai là cái gì?

Hơn nữa, chính cô ta võ đạo tín niệm tựu là: Thà chết trận, không qua loa sống. Một khi nàng đáp ứng Man Hoang tinh vực hoặc là Thiên Ma Tinh vực điều kiện, vậy thì ý nghĩa nàng không nhận, chối bỏ rồi chính mình võ đạo tín niệm!

Tín niệm sụp đổ, cái này có nhiều nghiêm trọng?

Đơn giản mà nói, nàng cả đời này khả năng cũng sẽ không tại có tăng lên khả năng.

Nàng không muốn khuất nhục, nàng không muốn bi ai, nhưng là, Thiên Vân Tinh Vực người cùng cha mẹ của nàng nhưng lại bức nàng đi tiếp thu loại khuất nhục này cùng bi ai.

Cuối cùng, nàng lựa chọn đốt hồn, là Thiên Vân Tinh Vực chiến một lần cuối cùng.

Mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, cũng đã không trọng yếu.

Bởi vì khi đó, nàng đã bị chết.

Trong tràng, nhìn thấy đế nữ vậy mà đốt hồn, tất cả mọi người kinh hãi, kể cả phía chân trời Thiên Ma Chủ bọn người, tất cả mọi người không nghĩ tới đế nữ thật không ngờ quyết tuyệt, trực tiếp lựa chọn đốt hồn!

Đúng lúc này, Phần Thương Viêm đột nhiên xuất hiện ở trên tường thành, Phần Thương Viêm trực tiếp chạy tới đế nữ trước mặt, lo lắng nói: “Tiểu thư, mau dừng tay, ta vừa lấy được một cái người thần bí phát tới tin tức, Thiên Ma đại lục bị Dương Diệp cùng ba vị người thần bí liên thủ công phá, lúc này, Dương Diệp đang tại Thiên Ma đại lục tàn sát hàng loạt dân trong thành! Thiên Ma Tinh vực hang ổ bị chúng ta đầu mất!”

Tất cả mọi người sửng sốt.

Đế nữ lông mày kẻ đen cau lại, ngọn lửa trên người chậm rãi tắt xuống dưới, nàng gắt gao nhìn xem Phần Thương Viêm, “Nhưng là thật?”

“Chắc chắn 100%!” Phần Thương Viêm vội vàng nói.

Đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời hư không, “Ngươi là tại nói cho ta biết, ta không phải một người chiến đấu, vậy sao?”

Nhìn thấy đế nữ không tại đốt hồn, Phần Thương Viêm lập tức thở dài một hơi, vừa rồi thật là đem hắn dọa được hồn bất phụ thể. Nếu để cho Dương Diệp cái tên điên này biết rõ Thiên Vân Tinh Vực đem đế nữ bức đốt hồn vẫn lạc, dùng Dương Diệp tính cách, hắn nhất định sẽ lập tức đem dao mổ điều quay tới nhắm ngay Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người!

Dương Diệp nhất định sẽ giết sạch Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người!

Đối với điểm ấy, hắn một chút cũng không có nghi!

Cũng may, tin tức này tới kịp thời gian. Kỳ thật, hắn cũng không xác định tin tức này rốt cuộc là thật hay là giả, nhưng là, hắn quản không được nhiều như vậy. Chỉ cần đế nữ không đốt hồn là tốt rồi!

Đúng lúc này, phía chân trời tên Thiên Ma này Chủ trước mặt không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, Thiên Ma Chủ sắc mặt âm trầm lên, ánh mắt của hắn đã rơi vào đế nữ trên người, “Không nghĩ tới, ngươi còn có hậu thủ. Ta thật sự rất ngạc nhiên, đến tột cùng là ai cũng dám ở thời điểm này trợ giúp ngươi Thiên Vân Tinh Vực.”

Đế nữ không có để ý Thiên Ma Chủ, mà là nhìn về phía trong tràng Thiên Vân Tinh Vực người, “Nếu như các ngươi không tuyển chọn chiến, vậy thì lựa chọn chết!” Tại biết được Dương Diệp tại Thiên Ma Tinh vực chém giết về sau, nàng đối với Thiên Vân Tinh Vực người, đã không có trước kia dễ dàng tha thứ trung tâm.

Đương nhiên, lúc này, nàng càng sẽ không lựa chọn đầu hàng hoặc là gả vào các loại, bởi vì nàng nếu như làm như vậy, chẳng phải là hại Dương Diệp? Mà Thiên Vân Tinh Vực những người này nếu như còn loại suy nghĩ này, vậy cũng là tương đương tại hại Dương Diệp, đây là nàng tuyệt đối với không cho phép đấy!

“Chưa xảy ra!”

Lúc này, cái kia Trang Vị Thiên giống như là muốn nói cái gì, nhưng là đế nữ nhưng lại trực tiếp đã cắt đứt hắn, “Hắn không phụ ta, ta tất nhiên không phụ hắn, nếu như các ngươi còn muốn ta lập gia đình để đổi lấy các ngươi cái gọi là cùng bình, ta hiện tại tựu đi, ta sẽ đi Thiên Ma Tinh vực, cùng hắn kề vai chiến đấu, ta nói được đến, tựu hiểu rõ!”

Dương Diệp vì cái gì đi Thiên Ma Tinh vực? Bởi vì nàng.

Dương Diệp cùng Thiên Ma Tinh vực không có gì cừu hận, hắn vốn cũng không cần cuốn vào Thiên Vân Tinh Vực cái này vòng xoáy đến đấy, nhưng là, bởi vì nàng, Dương Diệp làm việc nghĩa không được chùn bước xông vào.

Mà nàng lúc này nếu là lựa chọn gả cho tên Thiên Ma này Chủ, cái kia Dương Diệp chẳng phải là trở thành hơn... Dặm không phải người rồi hả?

Nghe được đế nữ lời mà nói..., Trang Vị Thiên cùng mỹ phụ nhìn nhau một rồi liếc, cuối cùng, Trang Vị Thiên trầm giọng nói: “Nghe lời ngươi.”

Đế nữ là Thiên Vân Tinh Vực trụ cột, cũng là Thiên Vân Tinh Vực tương lai, nếu như nàng buông tha cho Thiên Vân Tinh Vực, hậu quả kia, bọn hắn không cảm tưởng. Đây cũng là trước kia bọn hắn không dám cường hành bức đế nữ gả vào nguyên nhân chủ yếu, đế nữ bản thân thực lực tại đó, trừ phi nàng tự nguyện, bằng không thì, không người nào dám cưỡng bức nàng làm một chuyện gì!

Nghe vậy, đế nữ nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía không trung Thiên Ma Chủ, nói: “Thiên Ma Chủ, ngươi nếu muốn chiến, chúng ta đây tựu chiến!”

Phía chân trời, Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem đế nữ.

Lúc này, bên cạnh hắn một gã lão giả nói: “Ma Chủ, muốn hay không chia một ít người trở về?” Thiên Ma đại lục là Thiên Ma Tinh vực Chủ thế giới, chỗ đó xảy ra sự tình, đối với Thiên Ma Tinh vực mà nói, hậu quả là vô cùng nghiêm trọng đấy.

Thiên Ma Chủ lắc đầu, sau đó nói: “Không có sao, Thiên Ma đại lục không có, về sau cái này Thiên Vân Tinh Vực tựu là của chúng ta Chủ đại lục.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, nói: “Tiến công, trong thành tất cả mọi người, một tên cũng không để lại.”

Thanh âm rơi xuống, hắn sau lưng mọi người thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới Thiên Hà thành vọt tới.

Trên tường thành, đế nữ nắm chặt đình chiến, “Mở ra trận pháp, tất cả mọi người nghe lệnh, chiến đến cuối cùng một khắc.”

Thanh âm rơi xuống.

Oanh!

Một đạo sáng chói kim quang đột nhiên tự Thiên Vân thành phóng lên trời, ngay sau đó, phía chân trời xuất hiện tướng gần 150 vị cầm trong tay trường thương kim nhân, những... Này kim nhân cũng không phải Chân Nhân, mà là do năng lượng chỗ tụ. Tuy nhiên là do năng lượng chỗ tụ, nhưng là, những... Này kim nhân nhưng lại toàn bộ là Bán Thần cảnh.

150 vị Bán Thần cảnh cường giả!

Cùng lúc đó, Thiên Vân thành bên trong không ngừng có năng lượng phóng lên trời, sau đó dũng mãnh vào những... Này kim nhân, theo những... Này năng lượng dũng mãnh vào, những... Này kim nhân càng phát ra thực chất, mà lại khí tức càng ngày càng mạnh, so với kia phóng tới Thiên Vân thành cái kia chút ít Bán Thần cường giả khí tức đều hiếu thắng!

Ngoại trừ cái này 150 vị kim nhân bên ngoài, ở đằng kia phía trước nhất, còn có hai vị toàn thân tản ra ánh sáng tím Tử người.

Cái này hai cái toàn thân lộ ra ánh sáng tím năng lượng Tử người, là thần giả cảnh cường giả!

Cái này là chiến thần trận!

Cái này Chiến Thần trận là đã từng Trang Vị Thiên đạt được Chiến Thần truyền thừa lúc thu hoạch được một cái trận pháp, cũng là Thiên Vân Tinh Vực cuối cùng bảo vệ tánh mạng thủ đoạn. Cũng chính bởi vì trận pháp này, Thiên Ma Tinh vực mới đến cuối cùng mới đánh Thiên Vân Tinh Vực.

Trận pháp này ba mươi năm ở trong, chỉ có thể thi triển một lần, bởi vì quá tiêu hao tiên tinh thạch, dùng lúc này đây, cũng đã hao hết sạch Thiên Vân Tinh Vực sở hữu tất cả tiên tinh thạch!

“Chiến Thần trận?”

Phía chân trời, Thiên Ma Chủ khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, hắn tay phải có chút xoay tròn, sau đó hai tay hướng phía trước kéo một phát, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị kéo ra rồi một đạo cự đại lỗ hổng.

“Rống rống!”

Không gian kia trong hắc động, đột nhiên truyền đến hai đạo tiếng rống giận dữ, cái này hai đạo tiếng rống giận dữ vang lên, phương viên mười vạn dặm nội không gian kể cả đại địa đều là như là địa chấn bình thường kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Rất nhanh, hai đầu hình dạng như Sói, toàn thân đen kịt quái vật khổng lồ xuất hiện ở Thiên Vân thành trên không.

Hai đầu quái vật khổng lồ giống như đúc, hình dạng như Sói, toàn thân đen kịt, hai mắt có thể so với người trưởng thành đầu lớn như vậy, con mắt cũng là hắc ám sắc, giống như hai khỏa bi đen. Hắn khuôn mặt dữ tợn, răng nanh thật dài, không sai biệt lắm có gần nửa trượng đến trường, mà lại dị thường sắc bén, ngẫu nhiên động thoáng một phát, cái kia răng nanh những nơi đi qua không gian chính là trực tiếp bị cắt ra!

Trừ đó ra, hai đầu quái vật khổng lồ toàn thân bộ lông hơi bị dài, nếu như chúng là đứng trên mặt đất, vậy chúng nó toàn thân bộ lông đủ để nằm trên mặt đất.

Nhìn thấy cái này hai đầu quái vật khổng lồ, phía dưới Trang Vị Thiên bọn người thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, cho dù là đế nữ, hắn trong mắt cũng là có một tia ngưng trọng.

Thiên Ma Sói!

Hung thú!

Chính thức hung thú!

Tại đây phiến vũ trụ, hằng cổ đến nay, có may mắn thú, ví dụ như không gian chồn, Kỳ Lân các loại..., những điều này đều là may mắn thú; Mà có may mắn thú, tự nhiên cũng có hung thú, tên Thiên Ma này Sói đúng là cái này phiến vũ trụ hung thú!

Đây là hai đầu lại để cho người gặp mà sinh ra hung thú!

Đế Nữ Thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, cái này hai đầu hung thú có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả, nàng tự nhiên không dám có chút chủ quan.

Phía chân trời, Thiên Ma Chủ nhạt âm thanh nói: “Thiên Ma Sói, các ngươi không phải ưa thích ăn sao? Giết phía dưới những người kia, đại lục này người ta đều cho các ngươi ăn.”

“Rống rống!”

Nghe được Thiên Ma Chủ lời mà nói..., hai đầu Thiên Ma Sói trong mắt lập tức bắn ra rồi hai đạo hung quang, sau một khắc, hai đầu Thiên Ma Sói ngửa đầu gầm lên giận dữ, sau đó hướng phía phía dưới Thiên Vân thành vọt lên xuống dưới.

Phía dưới, đế nữ thủ đoạn khẽ động, toàn bộ người hóa làm một đạo cột sáng màu trắng phóng lên trời.

Đại chiến bắt đầu!

Thiên Ma Tinh vực, Thiên Ma thành.

“Ah ah ah ah ah”

Thiên Ma thành bên trong, truyền đến một đạo lại một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Lúc này, Thiên Ma thành ở trong, thây ngang khắp đồng, khắp nơi đều là thi thể, các nơi trên đường phố, máu tươi như là dòng sông bình thường chảy xuôi theo, cùng lúc đó, tại toàn bộ Thiên Ma thành trên không, tản ra một tầng hơi mỏng sương đỏ, cái này là do ở huyết khí quá nhiều nguyên nhân mà hình thành huyết vụ!

Trước kia Dương Diệp bốn người sát nhập Thiên Ma thành về sau, lập tức bị Thiên Ma đại lục sở hữu tất cả cường giả vây công, hiển nhiên, tên Thiên Ma này đại lục so về Thiên Hà đại lục muốn mạnh hơn nhiều, hơn nữa cũng có trật tự hơn nhiều. Bởi vậy, tại biết được Dương Diệp bốn người xâm nhập Thiên Hà thành lúc, trong thành cường giả cùng phụ cận cường giả đều chạy tới, sau đó vô số người bắt đầu vây giết Dương Diệp bốn người!

Ngay từ đầu, Thiên Ma đại lục cường giả còn chiến ý mười phần, nhưng là không đến một hồi, những cái... Kia chạy đến cường giả mà bắt đầu sợ hãi rồi.

Tại Thiên Ma thành cái kia duy nhất một gã thần giả cảnh cường giả đã chết tại Dương Diệp bốn người vây công phía dưới về sau, Thiên Ma đại lục tại cũng không ai có thể ngăn cản Dương Diệp bốn người.

Đồ sát!

Điên cuồng đồ sát!

Đặc biệt là Dương Diệp, lúc này Dương Diệp hiển nhiên đã giết đỏ cả mắt rồi, gặp người liền giết, vô số huyết khí liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong tay hắn Táng Thiên cùng với trong cơ thể hắn giết chóc chi trung tâm cái này lại để cho Dương Diệp lúc này xem khởi cũng đã là một cái huyết nhân, không phải thoạt nhìn, mà là Dương Diệp đã là một cái huyết nhân.

Táng Thiên ngược lại là muốn toàn bộ hấp thu những cái... Kia huyết khí, nhưng là rất nhiều nhiều nữa..., bởi vậy, rất nhiều huyết khí đều bị Dương Diệp giết chóc chi trung tâm hấp thu.

Thây ngang khắp đồng, máu chảy thành sông, nhân gian Địa Ngục!

Cái này ngay tại lúc này Thiên Ma thành chân thật khắc hoạ!

Đã qua không biết bao lâu.

Oanh!

Một cỗ cột máu đột nhiên phóng lên trời, ngay sau đó, khắp phía chân trời đều là trở nên huyết đỏ lên!

Cùng lúc đó, một cổ kinh khủng sát ý lăng không xuất hiện ở Thiên

Ma thành trên không, ngay sau đó, cỗ này sát ý lan tràn đến rồi Thiên Ma thành sở hữu tất cả nơi hẻo lánh!

Trong chốc lát, toàn bộ Thiên Ma thành đều bị một cỗ màu đỏ sương mù cho bao phủ, tại đây cổ màu đỏ sương mù bao phủ xuống, một ít thực lực khá thấp huyền giả trực tiếp bị cỗ này sát ý ăn mòn, sau đó trở thành một đầu giết chóc máy móc.

Niết Bàn Cảnh sát ý!

Có người đạt đến Niết Bàn Cảnh sát ý, mà lại cỗ này sát ý vẫn còn dùng một loại cực kỳ tốc độ khủng khiếp trở nên mạnh mẽ lấy!

Rất nhanh, cái kia nguyên lão ba người đều ngừng lại, ba người nhìn về phía Dương Diệp vị trí, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, bởi vì cỗ này sát ý hiện tại liền bọn hắn đều có thể ăn mòn rồi!

Nhưng mà, sát ý vẫn còn càng ngày càng mạnh càng ngày càng mạnh

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1394: Thật có lỗi, ta được mất hẹn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát ý càng ngày càng đậm, càng ngày càng mạnh, đã qua không sai biệt lắm hai khắc chung sau.

Oanh!

Một đạo dài rộng gần ngàn trượng cột máu đột nhiên tự Thiên Ma thành bên trong phóng lên trời, cột máu đâm thẳng phía chân trời, cuối cùng trực tiếp chui vào rồi trong tinh không, tướng một mảnh kia tinh không đều nhuộm trở thành màu đỏ như máu.

Mà trong tràng, đem làm cỗ này cột máu phóng lên trời cái kia một cái chớp mắt, một cỗ thực chất lời nói huyết sắc khí lưu lập tức đem trọn cái Thiên Ma thành bao vây lại, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Ma thành tựa như đặt mình vào trong biển máu.

Tại trong thành này, ngoại trừ nguyên lão ba người cùng một ít lực ý chí cường đại Bán Thần bên ngoài, phàm là may mắn còn sống sót người toàn bộ bị cỗ này sát ý cho ăn mòn, sau đó biến thành một đầu gặp người liền giết giết chóc máy móc.

Nguyên lão trong lòng ba người hoảng hốt, tuy nhiên bọn hắn không có bị sát ý ăn mòn thành giết chóc khôi lỗi, nhưng là, cỗ này sát ý đã có thể ảnh hưởng đến bọn hắn, tựu như hiện tại, ba người vậy mà muốn giết người, ý nghĩ này, phi thường địa mãnh liệt!

Ba người vội vàng vận chuyển trong cơ thể huyền khí, lại để cho đầu mình não bảo trì thanh tỉnh.

Đã qua mấy tức, ba người sát nhân dục vọng giảm bớt rất nhiều, sau đó ba người nhìn về phía rồi trong thành trung tâm Dương Diệp vị trí.

Lúc này, Dương Diệp tựa như một cái huyết sắc vòng xoáy, trong thành vô số huyết khí chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía vị trí kia hội tụ mà lên.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý!

Nguyên lão ba người nhìn nhau rồi liếc, trong mắt đều có lấy vẻ kinh hãi.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý!

Từ loại nào trình độ đi lên nói, nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý nếu so với nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý tới khủng bố đấy. Cũng không phải nói uy lực, bất kể là nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý hay là nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, uy lực đều là không sai biệt lắm đấy, cũng không có quá lớn khác nhau, nếu quả thật muốn phân ra mạnh cùng yếu, được xem chủ nhân của bọn nó.

Sở dĩ nói nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý so nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý khủng bố, là vì lĩnh ngộ nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý người, khẳng định đều là cái loại này hung ác nhân vật!

Không phải tuyệt thế ngoan nhân, tuyệt đối với không có khả năng lĩnh ngộ được nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý!

Kinh khủng nhất chính là, Dương Diệp bản thân kiếm ý cũng đạt tới Niết Bàn Cảnh, dùng thiên phú của hắn, ngày sau muốn đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, cũng không phải việc khó gì.

Song trọng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh!

Nghĩ vậy, nguyên lão ba người da đầu có chút run lên. Nửa bước Quy

Nguyên cảnh sát ý, kỳ thật cũng đã có thể đối với bọn họ loại này thần giả cảnh cường giả tạo thành uy hiếp. Nếu như tại tăng thêm nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, chỉ bằng cái này hai cổ ý cảnh, cũng đã có thể áp một gã thần giả cảnh cường giả ít nhất mất đi một nửa sức chiến đấu!

Kỳ thật, đơn thuần nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cũng đã cực kỳ đáng sợ. Đặc biệt là đối phó những thế lực kia yếu kém cùng lực ý chí yếu kém người, nửa bước Quy Nguyên cảnh phóng xuất, trực tiếp có thể tướng những người này biến thành giết chóc khôi lỗi.

Tựu như hiện tại, trong thành phàm là người còn sống sót, cơ bản cũng đã biến thành giết chóc khôi lỗi, mà lúc này, những... Này giết chóc khôi lỗi đang tại chém giết lẫn nhau lấy!

“Hắn vẫn còn hấp thu huyết khí!” Lúc này, nguyên lão bên cạnh một gã lão giả bỗng nhiên nói.

Nghe vậy, nguyên lão cùng một gã khác lão giả ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên, lúc này Dương Diệp vẫn còn điên cuồng hấp thu huyết khí!

Nhìn một hồi, nguyên lão trầm giọng nói: “Không đúng, không phải hắn tại hút, là trong tay hắn cái kia chuôi huyết kiếm tại hút!”

Quả nhiên, ở đằng kia huyết sắc vòng xoáy bên trong, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, tại Dương Diệp đỉnh đầu còn lơ lững một thanh huyết kiếm, lúc này, những... Này huyết sắc khí lưu đang điên cuồng hướng phía chuôi này huyết kiếm hội tụ mà đi. Tại đây chút ít huyết khí dũng mãnh vào xuống, chuôi này huyết kiếm điên cuồng run rẩy, mà lại càng ngày càng thực chất hóa, trong đó, máu tươi như là thủy triều bình thường không ngừng lăn mình, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

“Cái này kiếm muốn tấn cấp!” Nguyên lão trầm giọng nói.

Nghe vậy, hai gã khác lão giả thần sắc động dung, Dương Diệp trong tay cái này huyết kiếm đã là hư giai đỉnh phong, tại tấn cấp, thì ra là nguyên giai!

Nguyên giai!

Loại này chí bảo, coi như là bọn hắn đều không có ah!

Bất quá tựu tính toán Dương Diệp tướng chuôi kiếm nầy cho bọn hắn, bọn hắn cũng là không dám muốn đấy. Vì cái gì? Đây chính là tuyệt thế hung kiếm. Có thể làm cho nó nhận chủ đấy, chỉ có như Dương Diệp loại này tuyệt thế hung nhân. Nếu như bọn hắn cường hành thu phục chiếm được chuôi kiếm nầy, chỉ biết hoàn toàn ngược lại, tuy nhiên chuôi kiếm nầy không có khả năng địch nổi bọn hắn, nhưng là, nếu như không thể để cho nó cam tâm thần phục, thời khắc mấu chốt nó đến phệ Chủ, vậy thì không thú vị!

Tựu giống với lúc này Kiếm Linh, nếu như Kiếm Linh không phải cam tâm đi theo Dương Diệp, Dương Diệp dám cường hành thu phục chiếm được nàng sao? Thời khắc mấu chốt nàng nếu cho Dương Diệp đến một kiếm, Dương Diệp chết như thế nào cũng không biết.

Đương nhiên, nếu như có được tuyệt đối địch thực lực, vậy thì khác thì đừng nói tới rồi.

Đã qua không sai biệt lắm 15'.

Oanh!

Một cỗ tia máu đột nhiên tự Dương Diệp vị trí bộc phát ra ra, tia máu như là sóng cồn bình thường hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, những nơi đi qua, sở hữu tất cả công trình kiến trúc toàn bộ bị san thành bình địa, không đến tầm mười tức, toàn bộ Thiên Ma thành gần hai phần ba kiến trúc toàn bộ bị cỗ này tia máu phá hủy.

Về phần người

Kỳ thật, tại cái này Thiên Ma thành bên trong, ngoại trừ nguyên lão ba người còn có Dương Diệp bên ngoài, đã không thấy được người rồi.

Rất nhanh, Dương Diệp theo cái kia đoàn huyết khí bên trong đi ra, tại bên cạnh hắn, đi theo một thanh kiếm.

Huyết kiếm!

Nhưng là cùng lúc trước cũng không giống với, lúc này Táng Thiên, toàn thân huyết hồng, loại này hồng, không phải màu đỏ tươi, mà là đỏ sậm, trừ đó ra, ở đằng kia thân kiếm hai trên mặt, có hai cái ngón cái đại màu đen vòng xoáy nhỏ, tại đây hai cái màu đen vòng xoáy nhỏ ở trong, là vô số oan hồn, đây là trước kia những cái... Kia người bị giết oan hồn, khoảng chừng ngàn vạn nhiều!

Đương nhiên, trước kia Dương Diệp bốn người giết người xa không chỉ như vậy nhiều, phải biết, có rất nhiều người, là trực tiếp thần hồn câu diệt đấy.

Ngàn vạn oan hồn!

Táng Thiên thân tàng ngàn vạn oan hồn, những... Này oan hồn tự nhiên không phải bài trí, tại thích hợp thời điểm, Táng Thiên là có thể phóng xuất ra những... Này oan hồn đấy. Ngàn vạn oan hồn đều xuất hiện, coi như là thần giả cảnh cường giả cũng phải tránh lui!

Bất quá, Dương Diệp hay là không dám đơn giản thả ra, oan hồn quá nhiều, oán niệm quá mạnh mẽ, coi như là nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý hắn cũng không dám khinh thường! Bất quá hắn cũng không sợ, bởi vì những... Này oan hồn cũng đã bị Táng Thiên khóa lại, Táng Thiên hoàn toàn khống chế được rồi những... Này oan hồn, chỉ cần Táng Thiên không phản bội hắn, những... Này oan hồn cũng không dám lỗ mãng.

Mà có Kiếm Linh cùng với Hồng Mông tháp tại, cho Táng Thiên mười cái gan hắn cũng không dám phản bội Dương Diệp, cũng không có lý do gì phản bội Dương Diệp. Sự thật chứng minh, đi theo Dương Diệp, mới là có tiền đồ đấy!

Kỳ thật, bất kể là Táng Thiên hay là Kiếm Linh, bọn hắn một mình tách đi ra, đều là rất mạnh đấy.

Bất quá, bọn hắn chỉ có tại người trong tay, mới có thể phát huy lớn nhất uy lực. Bọn hắn nếu như cùng Dương Diệp tách ra, là không thể đối với chiến thần người đấy, nhưng là, bọn hắn nếu là ở Dương Diệp trong tay, như vậy, thần giả tướng không cách nào đối kháng bọn hắn!

Bọn hắn muốn trưởng thành, cũng chỉ có đi theo Dương Diệp mới có thể phi tốc phát triển.

Kiếm Linh là dựa vào lấy Dương Diệp kiếm ý đến đề thăng chính mình đấy, bất quá bởi vì nàng cấp bậc quá cao, bởi vậy, lúc này Dương Diệp kiếm ý đối với nàng cũng không có tác dụng quá lớn. Đương nhiên, nàng cùng Dương Diệp cùng nhau đi tới, chung hoạn nạn, cùng sinh tử qua, bọn hắn tầm đó, không có lợi dụng lẫn nhau ý tứ.

Táng Thiên thì là cần dựa vào sát nhân đến phát triển, mà Dương Diệp vừa lúc là thường xuyên sát nhân, có thể nói, hắn đi theo Dương Diệp hợp tác, quả thực là hoàn mỹ!

Trong tràng, đem làm Dương Diệp đi đến nguyên lão ba người trước mặt lúc, một cỗ mùi máu tươi lập tức hướng phía nguyên lão ba người nhào tới, cái kia huyết tinh hương vị, làm cho ba người không khỏi chân mày cau lại, cùng lúc đó, Dương Diệp trên người cùng cái kia Táng Thiên phát ra lăng lệ ác liệt sát ý càng làm cho được nguyên lão ba người tâm thần có chút hoảng hốt.

Trong lòng ba người hơi kinh, vội vàng vận chuyển huyền khí, tản mát ra chính mình thần giả cảnh cường giả khí thế chống cự lại.

Mà lúc này, giống như huyết nhân Dương Diệp dần dần khôi phục bình thường, nhưng là, bên cạnh hắn Táng Thiên nhưng như cũ tản ra mùi huyết tinh. Không chỉ như thế, trong đó phát ra sát ý còn càng ngày càng mạnh, giống như là muốn tại tàn sát một thành.

Không cần phải nói, cái này kiếm là giết đến tận nghiện rồi.

Ông!

Lúc này, Táng Thiên đột nhiên bộc phát ra một đạo chói tai kiếm minh thanh, kiếm minh tiếng vang lên, một đạo huyết sắc kiếm khí đột nhiên phóng lên trời, ngay sau đó, Táng Thiên trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang hướng phía phía chân trời vọt tới.

Hiển nhiên, nó là muốn đi sát nhân!

“Trở về!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên vang lên.

Tại nguyên lão ba ánh mắt của người bên trong, cái kia đã bay đến chân trời Táng Thiên đột nhiên hóa thành một đạo huyết quang phi về tới Dương Diệp trước mặt.

Nguyên lão ba người: “”

Táng Thiên lúc trước tướng Dương Diệp trái tim cải biến thành giết chóc chi trung tâm, cái này ý nghĩa nó cùng Dương Diệp đã liền làm một thể, vốn nó là vì để cho Dương Diệp sợ ném chuột vỡ bình, nhưng là, hắn lại không nghĩ rằng Dương Diệp trong cơ thể có Hồng Mông tháp, đã có Hồng Mông tháp Dương Diệp, căn bản không sợ hắn chơi thủ đoạn gì.

Bởi vậy, đối với Dương Diệp, Táng Thiên tuy nhiên tấn cấp rồi, nhưng là, cũng không dám bất kính, lại càng không dám không nghe lệnh!

Dương Diệp duỗi tay nắm chặt rồi Táng Thiên, sau đó nhìn về phía nguyên lão ba người, nói: “Ba vị tiền bối, chúng ta đi thôi.”

Ba người nhìn một Dương Diệp, nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại phía chân trời.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua trong sân Thiên Ma thành, sau một khắc, hắn nắm Táng Thiên mạnh mà tại nguyên chỗ một cái quét ngang, sau đó hóa thành một đạo huyết quang phóng lên trời.

Tại Dương Diệp sau khi biến mất, một đạo huyết sắc kiếm khí tự Dương Diệp lúc trước chỗ chỗ đứng hiện lên hình tròn bắn tung tóe ra.

Thoáng qua.

Thiên Ma thành truyền đến một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Thiên Ma thành không có

Thiên Vân Tinh Vực, thiên vân đại lục.

Lúc này Thiên Vân Tinh Vực chiến đấu cũng đã đến gay cấn, đế nữ đối kháng một cái Thiên Ma Sói, mà cái kia Trang Vị Nhiên cùng Thiên Yêu Thiền tắc thì đối phó Thiên Ma Chủ.

Bất quá, lúc này ba người đều là ở vào tuyệt đối địch hạ phong.

Đế nữ còn có thể miễn cưỡng chống lại cái con kia Thiên Ma Sói, nhưng là, Trang Vị Nhiên vợ chồng tắc thì hoàn toàn bị Thiên Ma Chủ đè nặng đánh.

Mà còn lại một cái Thiên Ma Sói thì tại cùng Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít Bán Thần đối kháng Thiên Vân thành triệu hoán đi ra thần giả cảnh cường giả cùng Bán Thần, tại đây chỉ Thiên Ma Sói dưới sự dẫn dắt, những cái... Kia năng lượng kim nhân đã tổn thất hơn phân nửa!

Nghiêng về đúng một bên!

Theo bắt đầu đến bây giờ, Thiên Vân Tinh Vực hoàn toàn bị áp chế!

“Bành!”

Đúng lúc này, xa xa cái kia Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền trực tiếp bị chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài.

Mà tên Thiên Ma này Chủ nhưng lại không có đi quản Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền, hắn thân hình khẽ động, đi thẳng tới rồi đế nữ sau lưng, sau đó mạnh mà một quyền hướng phía đế nữ oanh tới.

Chỉ cần giải quyết đế nữ, chẳng khác nào giải quyết Thiên Vân Tinh Vực!

Đang tại cùng Thiên Ma Sói giao thủ đế nữ không nghĩ tới Thiên Ma Chủ đột nhiên đánh lén, bất quá nàng phản ứng cũng không chậm, bản năng quay người tướng đình chiến hoành đương tại trước mặt của mình.

Bành!

Lực lượng cường đại trực tiếp tướng đế nữ oanh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, nàng vừa dừng lại, một ngụm máu chính là tự trong miệng phun ra, mà đúng lúc này, tên Thiên Ma này Sói lại là xuất hiện ở rồi trước mặt của nàng, sau đó bay thẳng đến nàng đụng tới!

Căn bản đến không kịp trốn tránh!

Đế nữ đồng tử hơi co lại, trong tay đình chiến bản năng chắn trước mặt.

Bành!

Đế nữ lập tức liền phun vài ngụm máu, sau đó toàn bộ người trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài.

“Hết thảy đều đã xong.”

Xa xa, Thiên Ma Chủ thanh âm rơi xuống, khóe miệng nổi lên một vòng tàn nhẫn, sau đó hướng phía đế nữ bắn mạnh tới, “Đế nữ, ta muốn đem ngươi thi thể đọng ở ngươi Thiên Vân thành trên tường thành phơi thây một năm, lại để cho chỗ không ai biết đối kháng ta Thiên Ma Tinh vực kết cục!”

Tên Thiên Ma này Sói cũng không có nhàn rỗi, hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía đế nữ vọt tới.

Xa xa, đế nữ thân thể vẫn còn bay ngược ở bên trong, nàng nhìn thoáng qua cái kia càng ngày càng gần Thiên Ma Chủ cùng với Thiên Ma Sói, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, “Thật có lỗi, ta được mất hẹn”

Cái này ước, tự nhiên là chỉ nàng cùng Dương Diệp thời gian ước định.

Đúng lúc này, Thiên Vân Tinh Vực trên không phía chân trời đột nhiên biến thành màu đỏ sậm

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1395: Nói nhảm quá nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên, liền giống bị máu tươi giặt rửa qua giống như, đỏ sậm một mảnh, ngập trời mùi máu tươi cùng vô tận sát ý như là mưa to bình thường từ ngày đó tế trút xuống mà xuống.

Tất cả mọi người kinh hãi!

Tên Thiên Ma này Chủ chân mày cau lại, nhưng là hắn cũng không có đình chỉ, trái lại tốc độ nhanh hơn. Hắn biết rõ, nhất định là có giúp đỡ đến rồi. Mà đám này tay, tự nhiên không phải giúp hắn đấy. Bất quá hắn tịnh không để ý, chỉ cần giết đế nữ, cái kia đại cục tựu định rồi.

Tên Thiên Ma này Sói tại hắn ra hiệu xuống, cũng là tốc độ nhanh hơn cùng hắn hướng phía đế nữ phóng đi.

Ngay tại Thiên Ma Chủ cùng Thiên Ma Sói đi vào đế nữ trước mặt còn có không sai biệt lắm mười trượng trở lại lúc, đế nữ trước mặt đột nhiên xuất hiện một người, một cái toàn thân huyết hồng người.

Người này dĩ nhiên là là Dương Diệp!

Xem lên trước mặt Thiên Ma Chủ cùng Thiên Ma Sói, Dương Diệp cái kia huyết hồng trong con ngươi hiện lên một vòng dữ tợn, sau một khắc, hắn phải tay nắm lấy kiếm tổ mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Đem làm Dương Diệp kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt, tên Thiên Ma này Chủ đồng tử hơi co lại, trong mắt hiện lên một vòng khiếp sợ, hiển nhiên, một kiếm này mạnh vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, không dám khinh thường, hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cái màu đen năng lượng cầu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, cái kia màu đen năng lượng cầu bên trong mạnh mà bộc phát ra một đạo chói mắt hắc quang oanh hướng về phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia.

Oanh!

Trong tràng đột nhiên bộc phát ra một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, âm thanh như sấm tạc, chấn địa trong tràng vô số người màng tai đau đớn. Cùng lúc đó, tại đạo kiếm khí kia cùng những cái... Kia màu đen năng lượng cầu vỡ vụn một khắc này, vô số màu đen năng lượng ánh sáng cùng kiếm khí điên cuồng hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, những... Này màu đen năng lượng ánh sáng cùng kiếm khí những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Chỉ là một cái chớp mắt, toàn bộ phía chân trời chính là hiện đầy rậm rạp chằng chịt vết nứt không gian.

Rất nhanh, trong tràng khôi phục bình thường.

Lúc này, tên Thiên Ma này Chủ cùng tên Thiên Ma này Sói đã xuất hiện ở hơn một ngàn ngoài... Trượng. Thiên Ma Chủ nhìn nhìn tay phải của mình, tại hắn lên, có một đạo sâu có thể trông thấy xương cốt vết kiếm, nhìn thấy đạo này vết kiếm, hắn thần sắc lập tức âm trầm lên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng; Mà ở bên cạnh hắn cách đó không xa vào cái ngày đó ma lang tắc thì mắt lộ ra hung quang, muốn nhắm người mà phệ.

Không trung chiến đấu ngừng lại, nhưng là phía dưới chiến đấu lại vẫn còn tiếp tục.

Đã có nguyên lão ba người gia nhập về sau, nguyên bản liên tiếp bại lui Thiên Vân thành đại quân dần dần chuyển trở về hoàn cảnh xấu, quan trọng nhất là, tại đột nhiên đạt được viện quân về sau, nguyên bản đã tuyệt vọng Thiên Vân thành mọi người một lần nữa dấy lên rồi hi vọng.

Giờ khắc này, tất cả mọi người trước nay chưa có dốc sức liều mạng!

Không có người muốn chết!

Phía chân trời.

“Ngươi chính là Dương Diệp!” Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, đối với Dương Diệp, hắn tự nhiên là nghe qua đấy. Thiên Hà tinh vực sở dĩ triệt binh, cũng là bởi vì Dương Diệp. Bất quá, tựu tính toán không có Dương Diệp, hắn cũng sẽ lại để cho Thiên Hà tinh vực người bỏ chạy đấy. Thiên Vân Tinh Vực lợi ích, hắn cũng không muốn phân quá nhiều cho Thiên Hà tinh vực. Đây cũng là trước kia hắn vì cái gì không tại Thiên Hà tinh vực người vẫn còn lúc, tựu quy mô tiến công Thiên Vân Tinh Vực một nguyên nhân!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Ma Chủ, trong con ngươi có một tia ngưng trọng.

Rất cường!

So với lúc trước Kiếm Hư còn mạnh hơn rất nhiều!

Phải biết, vừa rồi hắn thi triển nhưng là chân chính trảm thiên rút kiếm thuật, nhưng mà, đối phương lại cứ thế mà tiếp xuống dưới, mà lại chỉ chịu hơi có chút vết thương nhỏ. Coi như là lúc trước Kiếm Hư, tại ngạnh kháng hắn một đạo trảm thiên rút kiếm thuật lúc, đều bị hắn trảm gãy một cánh tay ah. Mà trước mắt tên Thiên Ma này Chủ nhưng chỉ là thụ hơi có chút vết thương nhỏ!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía rồi đế nữ, hay là lúc trước đế nữ, bất quá, không có lúc trước mới gặp gỡ lúc cái chủng loại kia lạnh nhạt cùng thong dong, lúc này nàng sắc mặt không chỉ tái nhợt, còn mang theo dị thường rõ ràng mỏi mệt, có thể tưởng tượng, trong khoảng thời gian này đến nay, nàng là như thế nào vượt qua đấy.

Ngoài có cường địch, nội có vô số người bức nàng, mà những người này, đều là thân nhân của nàng.

Cái loại này tư vị, chỉ có hưởng qua người mới biết được có nhiều khổ.

Tại Dương Diệp nhìn xem đế nữ lúc, đế nữ cũng đang nhìn Dương Diệp. So về lúc trước Dương Diệp, lúc này Dương Diệp thoạt nhìn thành thục một ít. Duy nhất không thay đổi chính là Dương Diệp ánh mắt, hay là như lúc trước như vậy, tràn đầy tự tin.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên thò tay nắm ở rồi đế nữ cái kia mềm mại vòng eo, sau đó tại đế nữ vậy có chút ít trở nên trắng trên môi nhẹ khẽ hôn một cái.

Đế nữ thân thể mềm mại cứng ngắc lại lên.

Dương Diệp cũng không có hôn quá lâu, vừa chạm vào mà phân, hắn nhẹ cười cười, “Trước kia đều là ngươi bảo hộ ta, hiện tại, ta rốt cục có thể bảo hộ ngươi một lần rồi.” Nếu như không phải đế nữ, hắn thật là không biết chết rồi bao nhiêu lần rồi. Đặc biệt là tại Linh giới lần kia, cái kia một lần, thật là tuyệt cảnh, nếu như không phải đế nữ, cái kia một lần thật là không có bất kỳ đường có thể đi rồi.

Với tư cách nam nhân, một mực bị nữ nhân bảo hộ, dễ nói không dễ nghe ah! Hiện tại, có thể bảo hộ nàng một lần, đối với Dương Diệp mà nói, bao nhiêu vẫn còn có chút tự hào cảm giác đấy.

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Ta biết rõ, ngươi nhất định sẽ đến đấy. Nếu như không có tới, cái kia khẳng định tựu là ngươi chết.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Hiện tại có thể không phải chúng ta nói chuyện yêu đương thời điểm.” Nói xong, hắn quay người nhìn về phía xa xa Thiên Ma Chủ, nói: “Cái này một Sói một người, ngươi tuyển ai?”

“Ngươi tuyển!” Đế nữ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng không khách khí, lập tức ánh mắt đã rơi vào tên Thiên Ma này Chủ trên người, “Thiên Ma Chủ, kỳ thật, ta hay là rất bội phục ngươi đấy, Thiên Ma thành đều mất. Ngươi lại có thể như thế trấn định tự nhiên, ngươi so với ta còn hung ác!”

Thiên Ma Chủ hai mắt nhắm lại, “Thiên Ma thành không tại?”

“Như thế nào. Ngươi không biết?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Thiên Ma Chủ chân mày cau lại, cái này kỳ thật cũng không trách hắn, Dương Diệp bọn người ban đầu ở Thiên Ma Tinh vực lúc, bốn người bọn họ xuất thủ, trước hết giết đúng là tên kia thần giả cảnh cường giả, tại Dương Diệp bốn người vây công xuống, cái kia thần giả cảnh cường giả cơ hồ chẳng khác gì là trực tiếp bị đập phát chết luôn. Không chỉ tên kia thần giả cảnh cường giả, còn lại những cái... Kia Bán Thần đợi cường giả, cơ hồ cũng đều là bị đập phát chết luôn đấy!

Phải biết, Dương Diệp tăng thêm nguyên lão ba người, đã có thể có thể so với bốn gã thần giả cảnh cường giả ah!

[truyen cua tui | Net]
Bởi vậy, Thiên Ma thành căn bản không có người tới kịp truyền tống tin tức cho Thiên Ma Chủ, còn lại những người kia, thực lực quá thấp, cũng không có tư cách cùng Thiên Ma Chủ đối thoại, bởi vậy, bọn hắn tựu tính toán nghĩ thông suốt biết Thiên Ma Chủ, cũng thông tri không được.

Trong tràng, Thiên Ma Chủ tay phải vung lên, một cái Truyền Âm Phù lập tức kích xạ mà ra, sau đó trên không trung bạo nổ tung ra, đã qua một hơi, không có bất kỳ đáp lại.

Thiên Ma Chủ hai mắt nhắm lại, rất nhanh, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, một cỗ thần niệm trực tiếp xuyên thủng rồi trước mặt hư không, hướng phía Thiên Ma đại lục tìm kiếm.

Dương Diệp cũng không có ngăn cản Thiên Ma Chủ, bởi vì hắn đã hóa thành một đạo huyết quang hướng phía phía dưới cái kia chút ít Thiên Ma Tinh vực đại quân vọt tới.

Đem làm nhảy vào những cái... Kia trong đại quân về sau, một cổ kinh khủng sát ý lập tức mang tất cả ra, trực tiếp bao phủ ở rồi sở hữu tất cả Thiên Ma Tinh vực tất cả mọi người, tại đây cổ sát ý bao phủ xuống, ngoại trừ thần giả cùng với Bán Thần cường giả, những người còn lại trực tiếp bị cỗ này sát ý ăn mòn, sau đó biến thành giết chóc khôi lỗi, ở giữa sân gặp người liền giết!

Mà những cái... Kia Bán Thần cường giả thì tại cỗ này sát ý ăn mòn xuống, tâm thần nhận lấy thật lớn ảnh hưởng, tâm thần chịu ảnh hưởng, thực lực kia cũng là giảm bớt đi nhiều.

Tại Dương Diệp gia nhập về sau, thế cục lập tức nghịch chuyển.

Ngay tại Dương Diệp muốn đại giết tứ phương lúc, phía chân trời Thiên Ma Chủ đột nhiên mở hai mắt ra, giờ phút này, tại hắn trong mắt, hiện đầy dữ tợn, một cổ đáng sợ khí tức không ngừng từ hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, cổ hơi thở này những nơi đi qua, trực tiếp tướng không gian cho đánh rách tả tơi ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Hiển nhiên, hắn đã đã được biết đến Thiên Ma đại lục tình huống!

“Dương Diệp!”

Thiên Ma Chủ ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, hắn trên mặt, tràn đầy điên cuồng cùng dữ tợn, “Tốt một cái Dương Diệp, vậy mà tàn sát rồi ta Thiên Ma thành tất cả mọi người, tốt, rất tốt. Ngươi yên tâm, đợi sẽ ta sẽ không giết ngươi đấy, ta sẽ để cho ngươi nhìn tận mắt sở hữu tất cả có liên hệ với ngươi người chết thảm tại trước mặt ngươi. Sở hữu tất cả có liên hệ với ngươi đấy, ta một cái đều sẽ không bỏ qua!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải hướng phía trước mạnh mà tìm tòi, một cái màu đen bàn tay khổng lồ trực tiếp xuyên thủng hư không, sau đó hướng phía phía dưới Dương Diệp trảo tới.

Xa xa, đế nữ lông mày kẻ đen cau lại, muốn xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang hướng phía Thiên Ma Chủ bắn mạnh tới.

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, cầm trong tay đình chiến hóa thành một đạo bạch quang hướng phía cái con kia Thiên Ma Sói vọt tới.

Phía chân trời, đem làm Dương Diệp Thiên Ma Chủ cái con kia bàn tay khổng lồ đụng vào nhau thời gian.

Oanh!

Toàn bộ phía chân trời lập tức bộc phát ra rồi một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn, chạm vào nhau chỗ không gian càng là tại trong nháy mắt tựu toàn bộ sụp đổ ra, nhưng mà Dương Diệp cùng tên Thiên Ma này Chủ nhưng lại cũng không dừng tay, hai người trực tiếp ở đằng kia sụp đổ vết nứt không gian bên trong chiến... Mà bắt đầu.

Rầm rầm rầm oanh!

Phía chân trời, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên.

Dương Diệp cùng Thiên Ma Chủ không gian chung quanh không ngừng sụp đổ, không ngừng chôn vùi, sau đó lại không ngừng chữa trị, nhưng là, mỗi lần vừa mới chữa trị, liền trực tiếp lần nữa sụp đổ.

Hai người lực lượng quá mạnh mẽ!

Mà ở phía dưới, bởi vì đã có trước kia Dương Diệp sát ý trợ giúp, phía dưới thế cục bắt đầu hiện lên nghiêng về đúng một bên, bởi vì Thiên Ma Tinh vực cơ hồ chín thành người đều bị Dương Diệp sát ý cho ăn mòn, bởi vậy, lúc này những ngững người này gặp người liền giết, cho dù là chính bọn hắn người đều giết, bởi vậy, Thiên Ma Tinh vực bên này đại bộ phận người đều đã bắt đầu tại tự giết lẫn nhau!

Mà những cái... Kia Bán Thần cùng hư giả cảnh cường giả mặc dù không có bị sát ý cho triệt để ăn mòn, nhưng là, cũng nhận được rồi Dương Diệp sát ý ảnh hưởng, bởi vậy, tâm trí không yên, thực lực giảm bớt đi nhiều.

Loại tình huống này, Thiên Ma Tinh vực bên này tự nhiên đánh không lại Thiên Vân Tinh Vực bên này.

Bất quá, chính thức quyết định thắng bại đấy, hay là không trung Dương Diệp bọn hắn chiến đấu.

Nếu như Dương Diệp cùng đế nữ không thể chiến thắng Thiên Ma

Chủ cùng tên Thiên Ma này Sói, cho dù là phía dưới Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít hư giả đế giả cùng với Bán Thần toàn bộ chết hết đều không có ý nghĩa gì.

Trái lại cũng là như thế!

Bành!

Lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang thanh âm, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Dương Diệp, ta sẽ để cho ngươi cả đời đều sống ở trong thống khổ, ta sẽ để cho ngươi sở hữu tất cả để ý người tại trước mặt ngươi nhận hết cái thế giới này sở hữu tất cả thống khổ, ta”

“Nói nhảm quá nhiều!”

Xa xa, Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Thiên Ma Chủ lời mà nói..., sau đó chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía Thiên Ma Chủ bắn mạnh tới

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1396: Một chữ: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Thiên Ma Chủ đỉnh đầu, ngay sau đó, hắn giữa lông mày Kiếm Thần ấn phát sáng lên, đem làm Kiếm Thần ấn sáng một khắc này, hắn quanh thân kiếm ý uy lực lập tức tăng gấp đôi.

Lúc này, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Gia trì rồi nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật!

Oanh!

Kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt, không gian chung quanh bởi vì không chịu nổi kiếm lực lượng, trực tiếp ầm ầm sụp đổ ra.

Mà ở kiếm xuất một khắc này, tên Thiên Ma này Chủ đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, Dương Diệp cái này kiếm kỹ bản thân tựu cường đại vô cùng, hiện tại lại gia trì rồi hai chủng ý cảnh, đặc biệt là cái này sát ý, đây chính là nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, cái này coi như là hắn cũng không dám khinh thường đấy. Mà bây giờ, không chỉ có cái này nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, còn có cái kia Niết Bàn Cảnh kiếm ý!

Thiên Ma Chủ không dám có chút chủ quan, lập tức hai tay xoay tròn, sau đó mạnh mà hướng phía trước vỗ.

Oanh!

Một cái cực lớn bi đen trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, cái này bi đen mạnh mà bộc phát ra một đạo sáng chói hắc quang, hắc quang lập tức tựu oanh tại Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên.

Oanh!

Kiếm khí cùng đạo này hắc quang vừa mới tiếp xúc, toàn bộ phía chân trời hư không không gian lập tức sụp đổ vỡ vụn, cùng không gian hết thảy vỡ vụn đấy, còn có cái kia hắc quang cùng cực lớn bi đen, mà Dương Diệp đạo kiếm khí kia nhưng lại không có vỡ liệt, chỉ là mờ đi một ít. Kiếm khí tại chấn vỡ bi đen sau, tốc độ không chỉ, bay thẳng đến tên Thiên Ma này Chủ oanh tới!

Oanh!

Phía chân trời lần nữa vang lên một đạo tiếng oanh minh, đón lấy, tên Thiên Ma này Chủ trực tiếp bị cái này đạo kiếm khí chấn đến rồi hơn hai ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp vừa định thừa thắng xông lên, mà lúc này, một cái màu đen bàn tay khổng lồ trực tiếp theo trước mặt hắn không gian chui ra, sau đó hướng phía hắn nghiền áp mà đến.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay trái thủ đoạn khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) nội kiếm tổ biến thành Táng Thiên, sau đó hắn cầm chặt Táng Thiên chuôi kiếm mạnh mà rút kiếm chém.

Một đạo huyết sắc kiếm khí kích xạ mà ra, lập tức cùng cái tay kia đụng vào nhau.

Oanh!

Nương theo lấy một đạo tiếng nổ lớn vang lên, huyết sắc kiếm khí cùng cái con kia bàn tay khổng lồ đồng thời biến mất tại không trung.

Dương Diệp cũng không có truy kích, mà là lấy ra tiên tinh thạch nuốt vào. Lúc này hắn đã bỏ lỡ truy kích đối phương cơ hội, hiện tại truy kích, cũng không có quá lớn ý nghĩa, trước khôi phục thoáng một phát huyền khí tác dụng càng lớn.

Tại bổ sung huyền khí đồng thời, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng. Lúc này, Thiên Vân Tinh Vực bên này tại nguyên lão ba người dưới sự dẫn dắt hoàn toàn đè lại Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít cường giả. Bất quá, cái con kia Thiên Ma Sói có chút phiền toái, khiên chế trụ rồi Thiên Vân Tinh Vực bên này hai gã thần giả, thì ra là cái kia Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền.

Hơn nữa, hai người đối kháng tên Thiên Ma này Sói còn có chút lực bất tòng tâm, đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu là vì bọn hắn trước kia bị Thiên Ma Chủ đả thương nguyên nhân, bất quá tên Thiên Ma này Sói cường đại cũng là không thể nghi ngờ đấy.

Về phần đế nữ, đế nữ bên kia ngược lại không có vấn đề gì lớn, đế nữ một mình đối kháng một cái Thiên Ma Sói vẫn là có thể đấy, bất quá, muốn chiến thắng, cũng là rất khó khăn.

Tên Thiên Ma này Sói, rất cường, mạnh phi thường, có thể nói, hai chỉ cần là thêm cùng một chỗ lời mà nói..., coi như là tên Thiên Ma này Chủ chỉ sợ cũng khó khăn mà chống đỡ kháng.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa Thiên Ma Chủ, mặc kệ phía dưới chiến đấu như thế nào, chính thức quyết định Thiên Ma Tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực vận mệnh chính là hắn cùng với Thiên Ma Chủ ở giữa chiến đấu!

Hắn thắng, Thiên Vân Tinh Vực thắng, hắn như bại, Thiên Vân Tinh Vực tựu bại!

Xa xa, Thiên Ma Chủ nhìn nhìn hai tay của mình, lúc này, hai tay của hắn bàn tay chỉ còn lại có một nửa. Không chỉ như thế, vừa rồi đạo kiếm khí kia cường đại dư uy càng là chấn bị thương thân thể của hắn, bất quá cũng không phải đặc biệt nghiêm trọng.

Thiên Ma Chủ ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp, giờ phút này, hắn chính thức thu hồi đối với Dương Diệp khinh thị. Trước kia, mặc dù có chút khiếp sợ Dương Diệp thực lực, nhưng là đối với Dương Diệp, hắn cũng không có quá để ở trong lòng. Bởi vì Dương Diệp bất quá là một cái đế giả, mà hắn thì là thần giả cảnh cường giả. Một gã thần giả cảnh cường giả, cần đi coi trọng một vị đế giả sao?

Trước kia, hắn cảm thấy không cần, nhưng là hiện tại, hắn cảm giác phải cần rồi.

Thế gian này, có một loại người gọi yêu nghiệt, loại người này, không thể dùng cảnh giới đến cân nhắc thực lực của bọn hắn. Không hề nghi ngờ, trước mắt cái này Dương Diệp tựu là loại người này.

Bất kể là Dương Diệp hay là Thiên Ma Chủ, hai người đều không nói gì.

Không trung, hai người nhìn nhau rồi liếc, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Oanh!

Hai người vừa biến mất, phía chân trời chính là truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, Dương Diệp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, mà tên Thiên Ma này Chủ nhưng chỉ là hướng về sau lui không đến trăm trượng khoảng cách chính là ngừng lại. Nhưng là, tại trước ngực của hắn lại là có thêm một đạo dị thường dễ làm người khác chú ý kiếm động, giờ phút này, tí ti máu tươi đang trong đó tràn ra.

Xa xa, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trước ngực của mình, tại trước ngực của hắn, có một đạo dấu bàn tay, đạo này dấu bàn tay là màu đen đấy, trong đó, không ngừng tản ra lực lượng thần bí tàn phá lấy da của hắn, không đến một hồi, Dương Diệp trước ngực làn da chính là biến thành ngăm đen sắc, nhưng lại dùng tốc độ cực nhanh hướng phía hắn quanh thân tán đi.

Lúc này, Thiên Ma Chủ khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Dương Diệp, này chưởng tên Thiên Ma chưởng, phối hợp với ta lĩnh ngộ chết chi lực, coi như là thần giả cảnh cường giả trong rồi cũng hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Ngươi cho rằng ta sẽ vô duyên vô cớ thụ ngươi một kiếm? Thật sự là buồn cười. Bất quá ngươi yên tâm, đợi sẽ ta sẽ lưu lại hồn phách của ngươi, không cho ngươi thần hồn câu diệt, ta sẽ để cho ngươi nhìn tận mắt ngươi sở hữu tất cả người thân nhất tại trước mặt ngươi nhận hết tra tấn. Ta”

Thiên Ma Chủ nói đến đây, thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp trước ngực chính lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ tại khôi phục lấy, rất nhanh, không đến hai tức thời gian, Dương Diệp trước ngực cũng đã triệt để khôi phục bình thường, kể cả trước kia đạo kia chưởng ấn cũng đã biến mất vô tung vô ảnh.

“Làm sao có thể!” Thiên Ma Chủ trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Ma Chủ, “Cái này là ngươi cái gọi là cái kia cái gì chết chi lực? Cái này cũng quá rác rưởi hơi có chút a.”

Kỳ thật, lúc này Dương Diệp vẫn còn có chút lòng còn sợ hãi, cái kia chết chi lực phi thường khủng bố, vừa rồi chính hắn đều bị hù đến, bởi vì, vẻ này tử khí quá nồng đậm rồi, cũng quá tinh khiết rồi. Căn bản không phải hắn trước kia bái kiến cái kia chút ít tử khí có thể so sánh với đấy. Bất quá cũng may, ngay cả như vậy khủng bố, cũng ngăn không được Hồng Mông tử khí chữa trị.

Phải nói, Hồng Mông tử khí tựu là tử khí khắc tinh!

Kỳ thật, có Hồng Mông tử khí tại, thân thể của hắn tựu là trăm tà không rõ, bất kể là cái gì tử khí, hay là cái gì độc khí, với hắn mà nói, đều không có dùng!

Xa xa, Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Tốt, ta hay là xem nhẹ ngươi rồi. Khó trách có thể dùng trẻ tuổi như vậy cảnh giới đạt đến bây giờ loại tình trạng này! Ta hôm nay tựu muốn nhìn, năng lực của ngươi đến tột cùng có bao nhiêu!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động đi tới không trung, sau đó song tay khẽ vẫy, trong chốc lát, một cổ kinh khủng khí tức tự hắn trong cơ thể giống như thủy triều bạo tuôn ra mà ra. Ngay sau đó, Thiên Ma Chủ tay phải hướng phía trước bình thân mà ra, rất nhanh, tại hắn trên bàn tay xuất hiện một cái màu đen năng lượng vòng xoáy, một cổ khủng bố uy áp không ngừng từ trong đó tuôn ra.

Yên lặng một cái chớp mắt, Thiên Ma Chủ mắt Trung Sơn cốc một vòng lệ khí, sau đó lòng bàn tay khẽ đảo, đón lấy mạnh mà hướng xuống Phương Dương Diệp vỗ.

“Thiên Ma chưởng!”

Theo Thiên Ma Chủ thanh âm vang lên, từng đạo màu đen năng lượng chưởng ấn không ngừng từ hắn trong tay thoáng hiện mà ra, những... Này chưởng ấn một đạo đón lấy một đạo từ phía chân trời hướng phía phía dưới Dương Diệp oanh khứ.

Chưởng ấn những nơi đi qua, không gian cũng không xuất hiện nửa phần chấn động.

Thần giả cảnh cường giả siêu thoát Ngũ Hành, bọn hắn có thể cho chính mình thi triển huyền kỹ không tại Ngũ Hành bên trong, tựu như hiện tại hắn những... Này năng lượng chưởng ấn, giờ phút này, những... Này năng lượng chưởng ấn là không nhìn thẳng bất luận cái gì phòng ngự đấy. Cho dù là ngươi tướng không gian chơi đùa sụp đổ, hoặc là tướng không gian gấp bắt đầu đều không có dùng, bởi vì chúng siêu thoát Ngũ Hành, cũng siêu thoát không gian!

Dương Diệp muốn muốn phá những... Này năng lượng chưởng ấn, tựu chỉ có một biện pháp, cái kia chính là lực PHÁ...!

Bởi vì hắn không phải thần giả cảnh cường giả, cũng không có giống Thiên Ma Chủ loại này siêu thoát Ngũ Hành năng lực, hắn duy nhất có thể làm đúng là lực phá, thì ra là lại để cho lực lượng của mình đột phá Ngũ Hành!

Không có lựa chọn, chỉ có chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, một đạo kiếm minh thanh vang vọng phía chân trời, ngay sau đó, Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía những cái... Kia năng lượng chưởng ấn bắn mạnh tới. Đem làm đi vào cái kia phía trước nhất cái kia đạo chưởng ấn trước mặt lúc, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau đó phải tay nắm lấy kiếm tổ rút kiếm tựu là chém!

Ông!

Kiếm minh thanh vang vọng, toàn bộ phía chân trời tại đây đạo kiếm minh thanh chấn động hạ trực tiếp rạn nứt ra.

Rầm rầm rầm oanh!

Đem làm Dương Diệp kiếm bổ ra một khắc này, cái kia phía trước nhất cái kia năng lượng chưởng ấn trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, ngay sau đó, đằng sau năng lượng chưởng ấn cũng đi theo vỡ vụn.

Phía chân trời, truyền đến không ngớt không dứt tiếng oanh minh.

Rất nhanh, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Dương Diệp tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, xa xa, đế nữ nhìn thấy một màn này, đồng tử hơi co lại, muốn xuất thủ, mà lúc này, cái kia Dương Diệp nhưng lại trên không trung ngừng lại, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Oanh!

Phía chân trời, lần nữa truyền đến một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Đã qua không sai biệt lắm hai tức, Dương Diệp cùng Thiên Ma Chủ đều ngừng lại, hai người cũng cũng không có ở xuất thủ.

Thiên Ma Chủ sở dĩ không có xuất thủ, là vì phía dưới chiến đấu nguyên nhân, lúc này, phía dưới chiến đấu đối với Thiên Ma Tinh vực cực kỳ bất lợi, bởi vì lúc trước Dương Diệp sát ý ảnh hưởng, lúc này trời khắc tinh vực người đã bị chết gần bảy thành, mà còn lại ba thành đã ở điên cuồng tự giết lẫn nhau bên trong.

Nếu như không phải có cái con kia Thiên Ma Sói cùng vài tên thần giả cảnh cường giả kiềm chế, Thiên Ma Tinh vực bên này đã toàn quân bị diệt rồi.

Thiên Ma Chủ hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn biết rõ, tại mang xuống, hắn tựu muốn trở thành chỉ còn mỗi cái gốc tư lệnh rồi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Thiên Ma Chủ ngẩng đầu nhìn hướng về phía hư không, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta Thiên Ma Tinh vực nếu là bại, trước kia hứa hẹn cho các ngươi cái kia chút ít lợi ích, kể cả các ngươi đã được đến đấy, đều muốn toàn bộ nhổ ra. Cho nên, còn muốn xem đùa giỡn sao?”

Thanh âm rơi xuống, đã qua không sai biệt lắm mấy tức, phía chân trời không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Ngay sau đó, bảy tên lão giả xuất hiện ở phía chân trời trong hư không.

Nhìn thấy cái này bảy tên lão giả, xa xa Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, cùng lúc đó, phía dưới đang tại kịch chiến Thiên Ma Tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực người cũng đều ngừng lại.

Thiên Vân Tinh Vực mặt người sắc đều là khó nhìn lại!

Bởi vì cái này bảy tên lão giả, toàn bộ đều là thần giả!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1397: Làm cẩu cũng có thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bảy tên thần giả!

Số này lượng, đủ để cho được trong tràng thế cục lập tức nghịch chuyển rồi.

Một khi cái này bảy tên thần giả gia nhập trong sân chiến đấu, bất kể là Dương Diệp hay là phía dưới nguyên lão bọn người, khẳng định đều lập tức tan tác. Điểm này, không thể nghi ngờ!

Cái này bảy tên thần giả sau khi xuất hiện, cũng không có xuất thủ.

Trong tràng, tất cả mọi người ngừng lại, đế nữ về tới Dương Diệp bên cạnh.

“U Lam Tinh vực, minh mang tinh vực, Thiên Lan tinh vực, vân thần tinh vực, hoàng Viêm Tinh vực, thương phạm tinh vực, thanh minh tinh vực.”

Dương Diệp bên cạnh, đế nữ nói: “Bảy người này đến từ cái này bảy cái tinh vực, toàn bộ đều là Nhị Tinh tinh vực thế lực, cũng là âm thầm tương trợ Thiên Ma Tinh vực thế lực này.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bảy người kia, sau đó nói: “Bọn hắn như thế nào không ra tay?”

Đế nữ nói: “Lợi ích, trước kia không ra tay, là muốn lợi dụng chúng ta suy yếu Thiên Ma Tinh vực, hiện tại không ra tay, là muốn cùng Thiên Ma Tinh vực đàm lợi ích, chia cắt ích lợi của chúng ta.”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, cũng không nói chuyện, lấy ra tiên tinh thạch nuốt vào, sau đó thò tay kéo lại đế nữ tay, đế nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cho rằng Dương Diệp là muốn chiếm nàng tiện nghi, đang muốn nói chuyện, lúc này, một cỗ tinh thuần năng lượng tự Dương Diệp tay truyền đến trên tay của nàng, cỗ lực lượng này theo tay của nàng tiến nhập trong cơ thể của nàng, sau đó tán nhập tứ chi của nàng bách hải, dùng tốc độ cực nhanh chữa trị lấy nàng trước kia chỗ bị thương!

Đế nữ trong con ngươi có một tia khiếp sợ, bởi vì cái này chữa trị tốc độ thật sự thật sự quá là nhanh!

“Đây là cái gì huyền khí?” Đế nữ hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Về sau nói cho ngươi biết, hiện tại, trước tiên đem tổn thương điều tức tốt!” Sở dĩ không ra tay, tự nhiên chính là vì khôi phục huyền khí cùng chữa thương, đúng lúc này, thế nhưng mà cơ hội khó được.

Nếu để cho Thiên Ma Chủ bọn người biết rõ Dương Diệp chữa trị năng lực như thế nghịch thiên lời mà nói..., bọn hắn nhất định sẽ lập tức xuất thủ đấy, đáng tiếc chính là, bọn hắn cũng không biết.

Tại khôi phục huyền khí đồng thời, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, lúc này, Thiên Vân Tinh Vực bên này thần giả cảnh cường giả có ba vị, đế nữ cùng cha mẹ của nàng, tại tăng thêm hắn mang đến nguyên lão ba người, có bảy vị, trước kia cái kia Chiến Thần trận triệu hoán đi ra thần giả cảnh cường giả, đã bị đánh tan. Mà Thiên Ma Tinh vực bên này, nguyên bản ngoại trừ Thiên Ma Chủ cùng hai cái Thiên Ma Sói bên ngoài, bọn hắn có sáu gã thần giả cảnh cường giả, nhưng là trước kia một gã thần giả cảnh cường giả vẫn lạc, bởi vậy, hiện tại cộng thêm Thiên Ma Chủ cùng hai cái Thiên Ma Sói, thần giả cảnh cường giả có tám vị.

Kỳ thật, Thiên Ma Tinh vực bên này thần giả cảnh cường giả hơi chiếm ưu thế, nhưng là, bọn hắn thần giả cảnh phía dưới huyền giả lại là ở vào đại đại hoàn cảnh xấu.

Cái này tự nhiên là bởi vì Dương Diệp nguyên nhân, thần giả cảnh cường giả phía dưới những người kia đều bị Dương Diệp sát ý ảnh hưởng, bởi vậy, trong những người này, đại bộ phận người căn bản không có đi đối kháng Thiên Vân Tinh Vực, mà là đều tại tự giết lẫn nhau.

Đây cũng là Thiên Ma Chủ vì cái gì không dám ở đánh tiếp nguyên nhân chủ yếu, tại đánh tiếp, Thiên Ma Tinh vực ngoại trừ thần giả cảnh cường giả bên ngoài, chỉ sợ đều phải chết sạch sẽ rồi. Khi đó, tựu tính toán thắng, đó cũng là thắng thảm, cái loại này kết quả không phải hắn muốn đấy. Bởi vậy, hắn chỉ có thể xin giúp đỡ cái khác những cái... Kia tinh vực người.

Bất quá, cái này muốn trả giá nhất định được một cái giá lớn!

Xa xa, Thiên Ma Chủ nhìn lướt qua cái kia bảy tên lão giả, sau đó nói: “Chư vị, trước kia Thiên Vân Tinh Vực chừng trăm cái thế giới cũng đã đã rơi vào trong tay của chúng ta, ta muốn chư vị chắc chắn sẽ không muốn tại chắp tay nhường lại đấy, đúng không?”

Lúc này, cái kia cầm đầu áo bào tím lão giả cười cười, nói: “Thiên Ma Chủ, chúng ta tự nhiên sẽ không để cho đi ra. Bất quá, trước kia chúng ta vốn muốn xuất binh tương trợ ngươi Thiên Ma Tinh vực đánh cái này Thiên Vân Tinh Vực, đáng tiếc ngươi lại cự tuyệt. Mà bây giờ, ha ha, hiện tại ngươi điểm danh muốn để cho chúng ta xuất thủ, cái này”

Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem người này áo bào tím lão giả, mà cái này áo bào tím lão giả lại cũng không sợ, cùng Thiên Ma Chủ đối mặt. Nếu như là trước kia, hắn tự nhiên là không dám đắc tội Thiên Ma Chủ đấy, phải biết, Thiên Ma Tinh vực thế nhưng mà Tam Tinh tinh vực, thực lực viễn siêu bọn hắn đấy. Nhưng là hiện tại, Thiên Ma Tinh vực chết thì chết, tàn tàn, thực lực đã đại không bằng trước kia, hắn tự nhiên không cần tại sợ hãi!

Một lát, Thiên Ma chủ đạo: “Ta Thiên Ma Tinh vực trước kia lấy được thế giới tại phân ra một nửa vội tới chư vị, chư vị có lẽ hài lòng chưa?”

“Người của chúng ta hơi nhiều!” Áo bào tím lão giả nhìn thẳng Thiên Ma Chủ.

Thiên Ma Chủ hai mắt nhắm lại, nhìn xem áo bào tím lão giả hồi lâu, hắn nói: “Sáu thành, cực hạn của ta. Còn có, làm người, không thể quá tham, ngươi cảm thấy thế nào?”

Áo bào tím lão giả nhìn xem Thiên Ma Chủ một hồi lâu, sau đó cười nói: “Đương nhiên!”

Nói xong, áo bào tím lão giả quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp cùng đế nữ, ánh mắt của hắn tại Dương Diệp trên người dừng lại thoáng một phát, sau đó nhìn về phía đế nữ, nói: “Đế nữ, hôm nay Thiên Vân Tinh Vực đã xem như triệt để đã xong. Tại chiến xuống dưới, sẽ chỉ là ngọc thạch câu phần. Chúng ta những người này đâu rồi, làm việc không thích làm tuyệt, chỉ cần ngươi đáp ứng hai người chúng ta điều kiện, chúng ta có thể triệt binh, cho các ngươi một con đường sống.”

Đế nữ đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại nắm thật chặt tay của nàng, đế nữ nhìn một Dương Diệp, Dương Diệp đối với nàng mỉm cười, sau đó nhìn về phía áo bào tím lão giả nói: “Nói nghe một chút!”

Áo bào tím lão giả nhìn một Dương Diệp, hắn tự nhiên không dám khinh thị Dương Diệp, trước mắt cái này Dương Diệp thế nhưng mà có thể cùng Thiên Ma Chủ chống lại tuyệt thế thiên tài ah!

Áo bào tím lão giả có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Rất đơn giản, điều thứ nhất, đến nay về sau, thiên vân đại lục phong bế thế giới, mặc kệ người phương nào không được xuất Ngoại Vực, đương nhiên, không phải vĩnh cửu, một trăm năm, trong một trăm năm, thiên vân đại lục tất cả mọi người, kể cả đế nữ cũng không thể ly khai thiên vân đại lục; Thứ hai, thiên vân đại lục hàng năm phải hướng chúng ta giao nộp 50 vạn tiên tinh thạch!”

Nghe được áo bào tím lão giả lời mà nói..., phía dưới Thiên Vân thành Trang Vị Thiên bọn người sắc mặt lập tức khó nhìn lại.

Nghiền ép, bóc lột!

Cái này áo bào tím lão giả không phải cho Thiên Vân Tinh Vực lao động chân tay, mà là sẽ đối Thiên Vân Tinh Vực tiến hành thời gian dài nghiền ép cùng bóc lột. Như vậy cũng tốt so chăn heo, nuôi cho mập rồi tại làm thịt.

Tuy nhiên có thể đổi lấy ngắn ngủi cùng bình, nhưng là, cái đó và bình là khuất nhục đấy, chính thức khuất nhục đấy, hơn nữa, một khi đem làm Thiên Vân Tinh Vực suy yếu về sau, những người này nhất định sẽ cho Thiên Vân Tinh Vực đến một đao.

[truyen ｃua tui đốt net]
Đừng nói đế nữ, tựu là Trang Vị Nhiên bọn người sẽ không đáp ứng!

Kỳ thật, chỉ cần là một cái hơi có chút tâm huyết người đều sẽ không đáp ứng.

Thiên Ma Chủ nhìn thoáng qua áo bào tím lão giả, cũng không có mở miệng ngăn cản.

Bởi vì mặc kệ Thiên Vân Tinh Vực đáp ứng hay là không đáp ứng điều kiện này, với hắn mà nói đều không có chỗ xấu. Nếu như Thiên Vân Tinh Vực đáp ứng cái này hai điều kiện, cái kia đương nhiên tốt, có thể nuôi cho mập rồi tại làm thịt; Nếu như không đáp ứng cũng không có sao, bởi vì Thiên Vân Tinh Vực không đáp ứng, vậy cũng chỉ có một cái kết quả, cái kia chính là khai chiến!

Mà lúc này, bọn hắn bên này thực lực đã có tuyệt đối địch ưu thế!

Trong tràng, áo bào tím lão giả sau khi nói xong, ánh mắt đã rơi vào đế nữ trên người, hắn biết rõ, có thể làm Thiên Vân Tinh Vực Chủ đấy, là đế nữ. Cùng Thiên Ma Chủ muốn đồng dạng, hắn cũng không sợ đế nữ không đáp ứng, không đáp ứng? Tốt, vậy thì chiến, dù sao bọn hắn bên này có tuyệt đối địch thực lực. Bất quá, hắn hay là hi vọng đế nữ đáp ứng, bởi vì kể từ đó, bọn hắn có thể binh không

Huyết Nhận.

Dù sao lúc này đế nữ bên này vẫn còn có chút thực lực đấy, liều chết phía dưới, bọn hắn bên này nhất định sẽ tổn thất rất nhiều cường giả đấy.

Đế nữ cũng không trở về áo bào tím lão giả, mà là nhìn về phía rồi Dương Diệp, “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó lôi kéo đế nữ tay đi tới Thiên Vân thành trên không. Hắn cùng với đế nữ nhìn về phía rồi Thiên Vân thành, lúc này, Thiên Vân thành trải rộng thi thể, thảm trạng cũng chỉ so với trước Thiên Ma thành đỡ một ít. Nhưng thật ra là tốt hơn nhiều, trước kia Thiên Ma thành, đã không thể dùng thảm để hình dung

Áo bào tím lão giả bọn người không có xuất thủ, đều nhìn về Dương Diệp, bọn hắn muốn biết Dương Diệp muốn làm cái gì.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trong thành những cái... Kia người sống trên người, lúc này, những người này cũng đang nhìn hắn, tại trong mắt của những người này, Dương Diệp thấy được một loại đồ đạc: Tuyệt vọng!

Xác thực, lúc này thiên vân đại lục căn bản không có hi vọng, ít nhất mọi người xem không đến hi vọng.

Tuy nhiên Dương Diệp bày ra thực lực rất cường, nhưng hắn tổng không có khả năng đối kháng được sáu gã thần giả cảnh cường giả a!

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Trước kia hắn mà nói các ngươi cũng đã nghe được. Ta hỏi các ngươi, các ngươi nguyện ý như cẩu đồng dạng không có tôn nghiêm còn sống sao?”

Mọi người không có trả lời, kỳ thật, đối với rất nhiều người mà nói, chỉ cần có thể còn sống, đừng nói làm cẩu, làm cái gì cũng có thể!

Đối với tử vong, là người đều sợ hãi, cũng không có ai muốn chết!

Không có người hưởng ứng, Dương Diệp sờ lên cái mũi, hơi có chút xấu hổ, hắn thiếu chút nữa quên rồi, đây không phải tận thế thành, phía dưới những người kia cũng không phải kiếm minh. Nếu như tại tận thế thành, tại kiếm minh, hắn nói chiến, cái kia toàn thành sẽ cùng theo hắn cùng một chỗ chiến!

Đáng tiếc chính là đây là Thiên Vân thành, ở chỗ này, căn bản không có người nhận thức hắn!

Dương Diệp hiện tại da mặt cũng biến tăng thêm chút ít, cũng không để ý, lập tức lại nói: “50 vạn tiên tinh thạch, các ngươi biết rõ cái này ý vị như thế nào sao? Cái này ý nghĩa về sau các ngươi đều là đầy tớ, là bọn hắn những... Này những tinh vực khác lợi nhuận tiên tinh thạch nô lệ, các ngươi chỗ lợi nhuận tiên tinh thạch đều muốn giao cho bọn họ, các ngươi nguyện ý sao?”

“Đương nhiên không muốn!”

Lúc này, phía dưới đột nhiên có người gào thét.

“Không muốn!”

“Không muốn!”

“”

Rất nhanh, vô số người đi theo rống lên.

Tiên tinh thạch là tu luyện của bọn hắn tài nguyên, muốn đều giao ra đây, cái này so muốn mạng của bọn hắn còn hung ác, bọn hắn làm sao có thể nguyện ý?

Nhìn thấy một màn này, xa xa Thiên Ma Chủ bọn người sắc mặt âm trầm lên.

Lúc này, Dương Diệp quát: “Đã không muốn, cái kia hãy theo ta làm một trận bọn hắn!”

“Móa!”

“Sát!”

Trong thành, vô số người giận dữ hét lên, thanh âm bay thẳng Thương Khung!

Thấy mọi người chiến ý nhấc lên, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đế nữ, cười nói: “Nếu như hôm nay chúng ta bất tử, đáp ứng ta một sự kiện được không?”

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tốt!” Nàng không rõ ràng lắm Dương Diệp muốn nàng làm cái gì, nhưng là, những... Này đã không trọng yếu.

Đúng lúc này, những... Này kỳ thật xác thực đều không trọng yếu.

Bởi vì nàng đã làm tốt rồi chết trận chuẩn bị.

“Các ngươi hôm nay nhất định sẽ chết!”

Lúc này, xa xa Thiên Ma Chủ đột nhiên nói: “Dương Diệp, không có người sẽ tới cứu các ngươi, cũng không có ai dám tới cứu các ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, Thiên Ma Chủ cũng không tại nói nhảm, tay phải vung lên, cái kia xa xa hai cái Thiên Ma Sói lập tức hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía Dương Diệp cùng đế nữ nhào tới.

Nhìn thấy hai cái Thiên Ma Sói vọt tới, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau đó mạnh mà vạch tìm tòi chính mình trước ngực quần áo, gào thét, “Cùng Kỳ, đi ra ăn cơm rồi!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1398: Cùng Kỳ? Thiên Ma Sói?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn chi như vậy trấn định, tự nhiên là bởi vì chính mình còn có át chủ bài, cái này át chủ bài dĩ nhiên là là Cùng Kỳ.

Rất nhiều người đều cảm thấy thực lực của hắn tăng lớn lên rất nhanh, tiến triển cực nhanh, nhưng là, chính thức nhanh đến nhưng thật ra là Cùng Kỳ, Cùng Kỳ thực lực tăng lên tốc độ mới là thật khủng bố. Không thể nói là tăng lên, phải nói là khôi phục.

Đỉnh phong kỳ Cùng Kỳ mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp không biết, dù sao hắn biết rõ Cùng Kỳ rất cường, hiện tại coi như là đế nữ chỉ sợ cũng đã không chế trụ nổi nó, cũng chỉ có đui mù nữ loại này cấp bậc cường giả có lẽ mới có thể áp nó một bậc. Về phần thực lực của nó đến tột cùng đến trình độ nào, cái này không trọng yếu, dù sao bắt nó kêu đi ra là được rồi. Tựu tính toán không thể diệt sát toàn trường, nhiều khiên thịt cũng là tốt.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Thiên Ma Chủ bọn người chân mày cau lại, cái này Dương Diệp còn có giúp đỡ? Không dám khinh thường, Thiên Ma Chủ bọn người đề phòng lên, đồng thời thần thức không ngừng đảo qua trong tràng, để ngừa có người làm tập kích.

Nhưng mà, đã qua không sai biệt lắm năm tức, trong tràng một chút động tĩnh đều không có.

Xa xa, Dương Diệp mặt không khỏi đen lại, cái này Cùng Kỳ quá không nể tình nữa à!

“Buồn cười!”

Lúc này, Thiên Ma Chủ khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, sau đó tay phải vung lên, nguyên bản cái kia dừng lại hai cái Thiên Ma Sói lập tức hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía Dương Diệp vọt tới.

“Rống!”

Đúng lúc này, Dương Diệp trước ngực đột nhiên truyền ra một đạo tiếng rống giận dữ, ngay sau đó, một đạo hắc quang tự Dương Diệp trước ngực chui ra, đạo này ánh sáng âm u dùng tốc độ cực nhanh trực tiếp đâm vào này hai cái Thiên Ma thân sói thượng.

Oanh!

Tại tất cả mọi người khiếp sợ trong ánh mắt, cái kia hai cái Thiên Ma Sói trực tiếp bị chấn địa bay ra mấy ngàn trượng.

Tất cả mọi người kinh hãi, nhao nhao nhìn về phía rồi Dương Diệp trước mặt cách đó không xa cái kia đoàn hắc quang, rất nhanh, hắc quang tán đi, Cùng Kỳ xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên trong. Cùng cái kia hai cái Thiên Ma Sói đồng dạng, Cùng Kỳ toàn thân đồng dạng tản ra một cỗ hung ác khí tức, bất quá, cỗ này hung ác không chỉ nếu so với cái kia hai cái Thiên Ma Sói cường, còn càng thêm thuần túy.

Hung thú!

Người ở chỗ này nhãn lực đều là có, khi thấy Cùng Kỳ một khắc này, tuy nhiên không biết Cùng Kỳ đến tột cùng là cái gì Huyền thú, dù sao Cùng Kỳ hình dạng quả thực có chút quái dị, nhưng là bọn hắn biết rõ, Cùng Kỳ nhất định là một cái hung thú, hơn nữa còn là một cái siêu cấp hung thú. Có thể một kích đánh lui hai cái Thiên Ma Sói, đây không phải siêu cấp hung thú là cái gì?

Thiên Ma Chủ bọn người thần sắc đều là ngưng trọng lên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp trên người vậy mà cất giấu một cái hung thú, nhưng lại không phải bình thường hung thú.

Mà xa xa cái kia hai cái Thiên Ma Sói trong mắt tắc thì lộ ra rồi kiêng kị chi sắc!

Nguy hiểm!

Đây là Cùng Kỳ cho cảm giác của bọn nó. Bất quá rất nhanh, hai cái Thiên Ma Sói trong mắt kiêng kị hóa thành hung quang, hai cái Thiên Ma Sói ngay ngắn hướng gầm lên giận dữ, sau đó trực tiếp hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía xa xa Cùng Kỳ vọt tới.

Hai cái Thiên Ma Sói dù sao cũng là có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong hung thú, tự nhiên sẽ không bị Cùng Kỳ cho hù đến.

Dương Diệp trước mặt, Cùng Kỳ trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, nó sau lưng cái kia hai cánh bàng đột nhiên giương rồi ra, ngay sau đó, Cùng Kỳ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia hai cái Thiên Ma Sói trước mặt, không có gì sức tưởng tượng động tác, Cùng Kỳ bay thẳng đến trong đó một cái Thiên Ma Sói đụng tới.

Mà cái con kia Thiên Ma Sói trong mắt cũng là lệ khí thoáng hiện, cũng không có trốn tránh, tăng thêm tốc độ hướng phía Cùng Kỳ đụng tới.

Bành!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái con kia cùng Cùng Kỳ chạm vào nhau Thiên Ma Sói trực tiếp bị đánh bay đi ra ngoài! Một kích đánh bay cái con kia Thiên Ma Sói về sau, Cùng Kỳ mạnh mà xoay người một cái, sau đó một trảo hướng phía cái kia đã đi tới phía sau hắn một cái khác chỉ Thiên Ma Sói đánh ra.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái con kia Thiên Ma Sói trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại trên trán của hắn, có một đạo dài đến gần nửa trượng rãnh máu!

Bị Cùng Kỳ làm bị thương, cái con kia Thiên Ma Sói trong mắt lệ khí thoáng hiện, mặt cũng triệt để trở nên dữ tợn lên, hắn trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra rồi một đạo sáng chói ánh sáng âm u, đem làm cỗ này ánh sáng âm u sau khi xuất hiện, nó cái kia toàn thân bộ lông toàn bộ bị dựng lên, giống như một sợi màu đen trường châm, giờ khắc này, cái này Thiên Ma Sói thoạt nhìn càng thêm hung ác, càng thêm dữ tợn rồi.

Cùng lúc đó, một cái khác chỉ Thiên Ma Sói cũng là toàn thân bộ lông bị dựng lên, không chỉ như thế, hai cái Thiên Ma Sói hình thể cũng so với trước lớn rồi gần gấp ba không ngớt.

Rống rống!

Không có chút nào nói nhảm, hai cái Thiên Ma Sói ngay ngắn hướng phát ra rồi một đạo gào thét, sau đó hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía Cùng Kỳ bắn mạnh tới.

“Cùng Kỳ, ta tới giúp ngươi!”

Lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên hướng phía Cùng Kỳ vọt tới.

Hắn cùng với Cùng Kỳ liên thủ, trảm thiên rút kiếm thuật uy lực tướng lần nữa đạt tới một cái độ cao mới, muốn giải quyết cái này hai cái Thiên Ma Sói, thì ra là hai đao sự tình.

Nhưng mà Cùng Kỳ lại là đối với Dương Diệp quơ quơ trảo, nói: “Ta tự mình tới.”

Thanh âm rơi xuống, Cùng Kỳ thân thể dần dần bắt đầu biến lớn, càng lúc càng lớn, rất nhanh, Cùng Kỳ thân thể so nguyên lai lớn rồi ít nhất gấp năm lần không ngớt. Biến lớn về sau, Cùng Kỳ sau lưng cánh mạnh mà khẽ vỗ, sau đó hắn trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía cái kia hai cái Thiên Ma Sói hung hăng địa đụng tới.

“Xuất thủ!”

Đúng lúc này, một bên Thiên Ma Chủ đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vị trí bắn mạnh tới. Mà một bên cái kia áo bào tím lão giả bọn người cũng không có nhàn rỗi, nhao nhao hướng phía trong sân Dương Diệp cùng đế nữ vọt tới.

Nhìn thấy mọi người vọt tới, Dương Diệp bên cạnh, đế nữ quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp, nói: “Là ta ngay cả mệt mỏi ngươi rồi.”

Nghe vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đế nữ, hắn giữ chặt đế nữ tay, mỉm cười, “Ta và ngươi tầm đó, làm gì nói những... Này!”

“Cũng là!” Đế nữ nhẹ gật đầu.

Thiên Ma Chủ bọn người đã càng ngày càng gần, tám cổ cường đại khí tức hướng phía Dương Diệp cùng đế nữ nghiền áp mà đến, giờ phút này, cho dù là Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý cũng đã nhanh ngăn cản không nổi cái này tám cổ cường đại khí tức.

Dương Diệp ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, rất nhanh, Ngân Hà Kiếm Đồ xuất hiện ở hắn trong tay trái.

Ngay tại Dương Diệp muốn thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ lúc

Rống rống!

Xa xa đột nhiên truyền đến hai đạo tiếng rống giận dữ, trong thanh âm, mang theo dị thường rõ ràng thống khổ. Thiên Ma chủ tâm trong cả kinh, bởi vì cái này hai đạo tiếng rống giận dữ đúng là tên Thiên Ma này Sói đấy.

Thiên Ma Chủ bọn người ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn lại, xa xa, cái kia hai cái Thiên Ma Sói lúc này đang bị Cùng Kỳ điên cuồng công kích tới, Cùng Kỳ móng vuốt quá sắc bén, so Thiên Ma Sói muốn sắc bén rất nhiều, mỗi một lần vung trảo, cũng sẽ ở hai cái Thiên Ma thân sói thượng mang theo một mảng lớn cột máu.

Hai cái Thiên Ma Sói thực lực kỳ thật so với lúc trước minh ngục đại lục Ma Long muốn mạnh hơn một đường, nhưng là tại phòng ngự phương diện, cái này hai cái Thiên Ma Sói là chống đỡ không thượng cái con kia Ma Long đấy, mà cho dù là cái con kia Ma Long cũng ngăn không được Cùng Kỳ móng vuốt ah!

Cùng Kỳ, không chỉ tốc độ nhanh, lực lượng cũng cường, móng vuốt càng là sắc bén vô cùng, phòng ngự tuy nhiên không phải đặc biệt cường, nhưng là có tốc độ tại, người bình thường căn bản khó có thể làm bị thương nó.

Nhìn thấy hai cái Thiên Ma Sói vậy mà đang ở hạ phong, Thiên Ma Chủ đợi trong lòng người kinh hãi, mọi người nhìn nhau rồi liếc, rất nhanh, Thiên Ma Chủ cùng áo bào tím lão giả thân hình khẽ động, hướng phía Cùng Kỳ vọt tới, mà còn lại sáu gã thần giả cảnh cường giả tắc thì hướng phía Dương Diệp vị trí vây giết mà đi.

Đúng lúc này, cái kia xa xa Cùng Kỳ đột nhiên hai móng bắt được một cái Thiên Ma Sói cái đuôi, sau đó tại ánh mắt mọi người bên trong, Cùng Kỳ kéo lấy cái này Thiên Ma Sói hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà đến.

Tất cả mọi người sửng sốt!

Kể cả Dương Diệp cũng là sửng sốt, Cùng Kỳ thằng này muốn làm gì?

Tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, Cùng Kỳ trực tiếp kéo lấy cái con kia Thiên Ma Sói hóa thành một đạo ánh sáng âm u chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp thân thể trực tiếp cứng ngắc, mà đúng lúc này, Cùng Kỳ nhưng lại theo hắn trước ngực chui ra, sau đó hướng phía cái kia xa xa cái con kia cho đã mắt nghi hoặc Thiên Ma Sói vọt tới.

Nhìn thấy Cùng Kỳ vọt tới, cái con kia Thiên Ma Sói lập tức lộ hung quang, sau đó hướng phía Cùng Kỳ vọt tới, bất quá lần này Cùng Kỳ nhưng lại không cùng hắn cứng đối cứng, mà là trực tiếp đường vòng rồi Thiên Ma Sói sau lưng, sau đó hai móng bắt được cái con kia Thiên Ma Sói cái đuôi, đón lấy, như là trước kia giống như, Cùng Kỳ kéo lấy cái này Thiên Ma Sói cái đuôi hóa thành một đạo hắc quang chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Trong tràng, tất cả mọi người bị một màn này cho chơi đùa hóa đá!

Cái kia hai cái Thiên Ma Sói đi đâu?

Đây là lúc này tất cả mọi người nghĩ cách.

Người khác không biết Thiên Ma Sói đi nơi nào, Dương Diệp tự nhiên biết rõ. Cái này hai cái Thiên Ma Sói trực tiếp bị Cùng Kỳ đưa đến rồi Hồng Mông trong tháp tầng thứ nhất trong thế giới.

Tại tướng thứ hai chỉ Thiên Ma Sói đưa vào Hồng Mông tháp tầng thứ nhất trong thế giới về sau, Cùng Kỳ ngẩng đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, giống như là kiêng kị cái gì, không dám dừng lại, hắn trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng biến mất tại trong tràng. Mà cái kia hai cái Thiên Ma Sói tại sửng sốt sau khi, cũng muốn cùng Cùng Kỳ đồng dạng ly khai, mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng uy áp không tự từ nơi nào đến, cỗ này uy áp tựu giống như lăng không xuất hiện, sau đó trực tiếp đặt ở này hai cái Thiên Ma thân sói thượng.

Bành bành!

Tại đây cổ uy áp trấn áp xuống, hai cái Thiên Ma Sói trực tiếp bị chấn địa bò trên mặt đất.

Hai cái Thiên Ma Sói hoảng hốt, chúng ngẩng đầu nhìn hướng bốn phía, giống như là đang tìm kiếm cái gì, nhưng là cái gì cũng không có, hai cái Thiên Ma Sói nhìn nhau, sau đó tựu muốn đứng lên, mà đúng lúc này, vẻ này uy áp lần nữa lăng không xuất hiện đặt ở rồi trên người của bọn nó.

Bành bành!

Hai cái Thiên Ma Sói lần nữa bị đè ép xuống dưới, còn lần này, vẻ này uy áp nhưng lại không có biến mất, mà là tựu như vậy một mực đè nặng cái này hai cái Thiên Ma Sói, rất nhanh, hai cái Thiên Ma Sói tại đây cổ uy áp trấn áp hạ bắt đầu lạnh run, phát ra rồi từng đạo tiếng kêu rên, trong thanh âm, tràn đầy thống khổ, còn có một tia tuyệt vọng, đến cuối cùng, còn có một tia khẩn cầu!

Trong hiện thực, Dương Diệp khóe miệng dần dần nhấc lên... Mà bắt đầu.

Ở bên ngoài, Hồng Mông tháp năng lực là có hạn đấy, nhưng là, nếu như tiến vào Hồng Mông trong tháp, đừng nói hai cái Thiên Ma Sói, coi như là Cùng Kỳ đều sợ.

Phải biết, cho tới nay, Cùng Kỳ căn bản không dám vào Hồng Mông trong tháp, nó là dùng một loại đặc thù phương thức ký thác vào Dương Diệp trước ngực, mà không phải trong cơ thể. Vì cái gì? Hồng Mông trong tháp linh khí sung túc, nó nếu đi vào bên trong, chỗ tốt nhất định là có rất nhiều. Nhưng là nó cũng không có tiến, bởi vì nó cũng sợ Hồng Mông tháp!

Nếu như là ở bên ngoài, Hồng Mông tháp là lấy nó không có biện pháp đấy, ít nhất hiện tại cầm nó không có biện pháp, nhưng là nếu như đi vào, Hồng Mông tháp nếu nhằm vào lời của nó, kết quả của nó sẽ như hiện tại cái này hai cái Thiên Ma Sói đồng dạng!

Hồng Mông tháp hiện tại tựu là: Địa bàn của ta ta làm chủ!

“Ngươi tướng chúng chơi đùa đi đâu rồi!”

Trong tràng, Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp. Hắn cũng không có cùng Thiên Ma Sói ký kết khế ước, hắn cũng không có tư cách lại để cho hai cái Thiên Ma Sói thần phục, bọn hắn chỉ là hợp tác quan hệ, bởi vậy, lúc này trời ma lang là chết hay là sống, hắn căn bản không biết.

Dương Diệp không cùng Thiên Ma Chủ nói nhảm, hắn nhìn về phía rồi bên cạnh Cùng Kỳ, nói: “Mượn lưng dùng một lát!”

Nói xong, hắn tướng cổ sao (kiếm, vỏ) phiết tại bên hông, sau đó thân hình khẽ động, ngồi ở Cùng Kỳ trên lưng, đón lấy tay trái bắt được Cùng Kỳ một chân giác [góc], tay phải nắm chặt bên hông chuôi kiếm, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua trong tràng áo bào tím lão giả cùng Thiên Ma Chủ bọn người, “Giết sạch bọn hắn, một tên cũng không để lại!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1399: Thiên Ma bá thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Đem làm cưỡi ngựa phải hay là không?”

Dương Diệp tọa hạ, Cùng Kỳ có chút khó chịu nói.

Với tư cách hung thú, hơn nữa còn là thượng cổ hung thú, nó lại làm sao có thể nguyện ý để cho người khác kỵ? Cái này đối với chúng mà nói, nhưng thật ra là một loại vũ nhục. Bất quá, nó cũng không để cho Dương Diệp xuống, dù sao đã để Dương Diệp kỵ đã qua một lần, lại tới một lần cũng không có gì lớn đấy, hơn nữa, Dương Diệp cũng không có chút nào vũ nhục ý của nó.

Tuy nhiên như thế, nhưng là thấy Dương Diệp như vậy thần khí, hắn vẫn còn có chút khó chịu.

Dương Diệp lắc Cùng Kỳ giác [góc], nói: “Đừng nhỏ mọn như vậy, tựu là kỵ một kỵ, tốt rồi, chúng ta đừng nói nhảm rồi. Trước đem bọn họ giải quyết đang nói!”

Nói xong, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng vận chuyển, cùng lúc đó, hắn cổ sao (kiếm, vỏ) trong kiếm tổ đổi thành rồi Táng Thiên.

Đã có Cùng Kỳ tương trợ, hắn bình thường trảm thiên rút kiếm thuật uy lực, kỳ thật đã có thể so với chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, bởi vậy, không cần tại vận dụng chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, như vậy, có chút giết gà dùng đao mổ trâu.

Dương Diệp cũng không có đối với Thiên Ma Chủ xuất thủ, mà là nhìn về phía rồi xa xa áo bào tím lão giả bọn người.

Quả hồng đương nhiên muốn tìm nhuyễn niết!

Không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp hai chân vỗ nhẹ nhẹ đập

Cùng Kỳ, Cùng Kỳ hiểu ý, lập tức cánh mạnh mà khẽ vỗ, sau đó mang theo Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ!

“Coi chừng!”

Xa xa, Thiên Ma Chủ kinh hãi, vội vàng mở miệng nhắc nhở, hắn ngược lại là muốn ra tay ngăn cản, nhưng là, Cùng Kỳ tốc độ thực tại là quá là nhanh. Hơn nữa, đem làm hắn muốn xuất thủ lúc, đế nữ đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Chỉ cần hắn xuất thủ, đế nữ khẳng định lập tức xuất thủ!

Xa xa, Cùng Kỳ mang theo Dương Diệp lập tức đi tới một gã thần giả cảnh cường giả trước mặt, Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, rút kiếm mạnh mà tựu là chém.

Tên kia thần giả cảnh cường giả còn chưa phục hồi tinh thần lại, liền trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho phân thây.

Mà ở một kiếm đập phát chết luôn người này thần giả cảnh cường giả về sau, Dương Diệp cầm trong tay Táng Thiên dán chặt lấy giữa lông mày, sau một khắc, hắn cùng với Cùng Kỳ trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

“Ah!”

Tại Dương Diệp cùng Cùng Kỳ biến mất một khắc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa xa, một gã lão giả thân thể bắt đầu mờ đi, thoáng qua, lão giả trực tiếp hóa thành hư vô.

Thuấn sát hai gã thần giả!

Tất cả mọi người bị trước mắt một màn này cho chấn kinh trụ!

Nhưng mà Cùng Kỳ cùng Dương Diệp cũng không dừng tay, tại giết tên thứ hai thần giả cảnh cường giả về sau, một người một thú lần nữa biến mất ngay tại chỗ, bất quá lúc này đây, những cái... Kia thần giả cảnh cường giả đã phục hồi tinh thần lại, bởi vậy, đem làm Dương Diệp cùng Cùng Kỳ biến mất một khắc này, áo bào tím lão giả bọn người nhao nhao nhanh lùi lại, sau đó ngay ngắn hướng đối với Dương Diệp cùng Cùng Kỳ vị trí vỗ tay.

Thi triển huyền kỹ là cần phải thời gian đấy, mà lúc này, bọn hắn căn bản không có thời gian thi triển huyền kỹ, bởi vậy, chỉ có thể thi triển bình thường công kích.

Năm đạo chưởng ấn hướng phía cái kia hóa thành kiếm quang Dương Diệp cùng Cùng Kỳ oanh tới, song khi những... Này năng lượng chưởng ấn gặp được Cùng Kỳ cùng Dương Diệp lúc, lập tức tán loạn, ngay sau đó, một đạo kiếm quang tại một gã lão giả giữa lông mày chợt lóe lên, yên lặng một cái chớp mắt, người này lão giả thân thể trực tiếp mờ đi, sau đó hóa thành hư vô!

Lại giết một gã thần giả!

Giờ khắc này, áo bào tím lão giả trong mắt xuất hiện vẻ kinh hãi. Đây chính là thần giả cảnh cường giả, thần giả ah! Nhưng mà, tại Dương Diệp trước mặt, nhưng lại như là cùng bị thái thịt bình thường cắt

Không đến nửa khắc đồng hồ, trong tràng, áo bào tím lão giả bên này thần giả cảnh cường giả tựu tổn thất tương gần một nửa. Lúc này, bất kể là áo bào tím lão giả hay là hắn bên cạnh những người kia, đã không có chút nào chiến ý, cũng không dám chiến. Bọn hắn hiện tại, tại Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trước mặt, một điểm ưu thế đều không có!

“Việc này, ta u Lam Tinh vực không tham dự rồi!”

Trong tràng, một gã lão giả nói xong, cũng mặc kệ Thiên Ma Chủ cùng áo bào tím lão giả, thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất tại trong tràng.

“Ta minh mang tinh vực cũng không tham dự rồi.”

“Ta Thiên Lan tinh vực cũng không tham dự rồi.”

Rất nhanh, lại có hai gã lão giả quay người rời đi, trong tràng, chỉ còn lại có cái kia áo bào tím lão giả cùng Thiên Ma Chủ cùng với Thiên Ma Tinh vực bên này cường giả.

Nhìn thấy ba người đi, Dương Diệp sắc mặt có chút âm trầm, nếu như có thể, hắn tự nhiên là muốn đều lưu lại đấy, nhưng là, cái này ba cái lão gia hỏa là tách ra trốn đấy, hơn nữa, trốn tốc độ phi thường nhanh, trực tiếp xuyên toa không gian. Hắn nếu như muốn đuổi theo lời mà nói..., khẳng định cũng có thể đuổi theo, nhưng lại được thoát ly chiến trường, mà nếu như hắn ly khai lời mà nói..., sẽ đối với Thiên Vân Tinh Vực cực kỳ bất lợi!

Bất quá cũng không có sao, về sau có thể thu được về tính sổ!

“Ngu xuẩn!”

Nhìn thấy cái kia ba tên lão giả đi, Thiên Ma Chủ nhịn không được tức giận mắng rồi một tiếng. Lúc này, bọn hắn bên này đã là một cái đoàn thể, nếu như Thiên Ma Tinh vực toàn quân bị diệt, cái kia tham dự vây công Thiên Vân Tinh Vực sở hữu tất cả tinh vực thế lực ngày sau khẳng định đều bị Thiên Vân Tinh Vực trả thù. Bởi vậy, hiện tại lựa chọn tốt nhất tựu là mọi người tề tâm hợp lực triệt để diệt sát Thiên Vân Tinh Vực, mà không phải trốn!

Áo bào tím lão giả sắc mặt cũng là có chút khó coi, hắn cũng không nghĩ tới những người còn lại vậy mà trực tiếp bỏ chạy. Thù cũng đã kết xuống rồi, bây giờ là phi thường ngu xuẩn đấy.

Bọn hắn bên này tuy nhiên tổn thất ba tên thần giả, nhưng vẫn có chút ưu thế đấy, bởi vì Thiên Ma Chủ bên này thần giả cảnh cường giả vẫn còn, mà bọn hắn chỉ phải báo cho chính mình từng người thế lực, lại để cho sở hữu tất cả thế lực phái ra cường giả chạy đến, muốn diệt Thiên Vân Tinh Vực, vấn đề hay là không lớn đấy. Mà bây giờ

“Giết, Sát!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên Thiên Ma Chủ thanh âm. Hắn biết rõ, Thiên Ma Tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực ở giữa sự, căn bản không có biện pháp thiện rồi, không phải Thiên Vân Tinh Vực chết, tựu là Thiên Ma Tinh vực vong, bởi vậy, hắn quyết đoán hạ mệnh lệnh, bởi vì tại mang xuống, đối với bọn họ lại càng bất lợi!

Nghe được Thiên Ma Chủ mệnh lệnh, Thiên Ma Tinh vực những cái... Kia cường giả không do dự, nhao nhao hướng phía Thiên Vân Tinh Vực những người kia vọt tới.

Mà Thiên Ma Chủ tại thanh âm rơi xuống về sau, hắn hai tay mạnh mà hướng phía trước tìm tòi, ngay sau đó, hai cái màu đen luồng khí xoáy xuất hiện ở hắn trên hai tay, ở đằng kia luồng khí xoáy bên trong, thỉnh thoảng có chút tơ Tử tuyến hiện lên.

Nhìn thấy một màn này, đế nữ hai mắt nhắm lại, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, bởi vì đây chính là cái kia tia vũ trụ, thứ này, nàng lúc trước không cẩn thận dính hơi có chút, liền trực tiếp làm cho nàng cảnh giới ngã xuống, nếu như không phải Dương Diệp, nàng cả đời này khả năng đều không có biện pháp khôi phục.

Xa xa, Dương Diệp đã nhận ra một màn này, hắn cưỡi Cùng Kỳ đi tới đế nữ trước mặt, sau đó nói: “Ngươi đi đối phó tên kia áo bào tím lão đầu.”

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, nói: “Coi chừng!” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, hướng phía xa xa áo bào tím lão giả bắn mạnh tới.

Nhìn thấy đế nữ đánh úp lại, áo bào tím lão giả trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, cũng không nói nhảm, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía đế nữ vọt tới.

Một bên, Thiên Ma Chủ hai tay xuất hiện hai cái màu đen luồng khí xoáy về sau, thân thể của hắn vậy mà cũng xuất hiện một cái màu đen luồng khí xoáy, giống như một cái hắc động giống như, trong đó không ngừng tản ra U Lan sắc hào quang, trừ đó ra, tại hắn toàn thân cao thấp, thỉnh thoảng có chút tơ Tử tuyến hiện lên.

Tia vũ trụ!

Dương Diệp đối với mấy cái này Tử tuyến cũng không xa lạ gì, bởi vì hắn trước kia trong cơ thể tựu có ba chân, bất quá tại Hồng Mông tháp khôi phục về sau, cái kia ba chân tia vũ trụ tựu biến mất. Hắn cũng không có chú ý là như thế nào biến mất đấy, bất quá nhất định là Hồng Mông Tháp Kiền đấy, cũng chỉ có Hồng Mông tháp mới có thể lại để cho cái kia ba chân khủng bố đồ vật biến mất.

“Cẩn thận chút!”

Dương Diệp tọa hạ, Cùng Kỳ đột nhiên mở miệng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này tia vũ trụ khủng bố nhưng hắn là lĩnh giáo qua đấy, hắn tự nhiên không dám khinh thường. Thủ đoạn khẽ nhúc nhích, cổ sao (kiếm, vỏ) trong Táng Thiên biến thành Kiếm Linh. Sau một khắc, Cùng Kỳ hai chân mạnh mà một đập mạnh hư không, mang theo Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía tên Thiên Ma này Chủ bắn mạnh tới. Cùng Kỳ hiển nhiên cũng không có lưu lực, lập tức tốc độ nhanh đến rồi một loại khó có thể hình dung tình trạng.

Có thể nói, trong tràng có thể thấy rõ Cùng Kỳ cùng Dương Diệp tốc độ đấy, chỉ sợ cũng chỉ có Thiên Ma Chủ rồi.

Xa xa, Thiên Ma Chủ hai mắt chậm rãi nhắm lại, tại Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đi vào trước mặt hắn còn có không sai biệt lắm một trượng lúc, hắn mạnh mà mở hai mắt ra, giờ phút này, hắn hốc mắt đã biến thành hai cái màu đen luồng khí xoáy. Trợn mắt cái kia một sát, một cổ kinh khủng màu đen năng lượng mạnh mà tự Thiên Ma chủ thể nội bạo tuôn ra mà ra.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp cũng mạnh mà rút kiếm chém!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang âm thanh ở giữa sân vang lên, phía chân trời không gian mạnh mà sụp đổ ra, bất quá thoáng qua phía chân trời không gian tựu khôi phục bình thường, mà lúc này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài, mà tên Thiên Ma này Chủ lại tại nguyên chỗ không chút sứt mẻ, tại hắn quanh thân, tản ra một tia màu đen khí lưu, tại đây chút ít khí lưu bên trong, thỉnh thoảng có chút tơ Tử tuyến hiện lên.

Xa xa, bất kể là Dương Diệp hay là Cùng Kỳ, thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng lên.

Lần thứ nhất!

Hắn trảm thiên rút kiếm thuật lại bị tên Thiên Ma này Chủ cho cứ thế mà kháng trụ rồi!

“Coi chừng, đó là Thiên Ma bá thể, là thời kỳ viễn cổ một vị xa Cổ Thiên Ma thành danh kỹ, luyện đến đại thành, có vạn lôi hộ thể, vạn pháp khó xâm!”

Lúc này, đế nữ thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Hắn lúc này tựu là vô địch đấy, không thể địch lại được, được kéo, kéo dài tới hắn cái này bá thể biến mất. Cái này bá thể mười năm nội hắn tối đa chỉ có thể thi triển một lần, bởi vì mỗi thi triển một lần, hắn nhất định phải lấy được hấp thu ma lôi, đã có ma lôi hắn có thể có lần nữa thi triển. Còn có, coi chừng hắn tia vũ trụ, đây mới là hắn sát chiêu!”

Thiên Ma bá thể!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, ánh mắt đã rơi vào Thiên Ma Chủ quanh thân những cái... Kia khí lưu lên, quả nhiên, nhìn kỹ phía dưới tựu sẽ phát hiện, những... Này nhưng thật ra là thần lôi!

Vạn pháp khó xâm!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, trong cơ thể, huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động.

Xa xa, Thiên Ma Chủ hít sâu một hơi, “Dương Diệp, vạn năm ra, chỉ có hai người làm cho ta thi triển tên Thiên Ma này bá thể, buồn cười chính là hai người đều là trẻ tuổi, không thể không nói, các ngươi đều rất lợi hại, đều là kỳ tài ngút trời. Đáng tiếc, hiện tại, hết thảy đều đã xong.”

Thanh âm rơi xuống, Thiên Ma Chủ song tay khẽ vẫy, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời lập tức sấm sét vang dội, vô số màu đen Lôi Điện lăng không xuất hiện ở phía chân trời, Lôi Điện lập loè đan vào, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Lúc này, tên Thiên Ma này tay phải hóa chưởng, sau đó đối với xa xa Dương Diệp mạnh mà tựu là bổ một phát.

Oanh!

Một đạo lôi trụ trực tiếp tê liệt phía chân trời không gian, sau đó hướng phía xa xa Dương Diệp oanh tới, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Dương Diệp đỉnh đầu trên không.

Nhìn xem đạo kia lôi trụ, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “Thiên Ma bá thể? Ta cũng có bá thể!”

Thanh âm rơi xuống.

Oanh!

Một đạo tinh màu xanh da trời cột sáng đột nhiên tự tinh không rơi xuống phía dưới, đạo này tinh màu xanh da trời cột sáng trực tiếp xuyên thủng không gian lập tức đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, sau đó chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Oanh!

Một cổ kinh khủng Tinh Thần Chi Lực tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, ngay sau đó, Dương Diệp toàn thân triệt để tinh hoa bắt đầu

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1400: Trước hết giết đế nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Nguyên bản Dương Diệp cho rằng tại đã có Cùng Kỳ trợ giúp về sau, hoàn toàn có thể không cần thi triển Tinh Thần Hộ Thể Thuật, nhưng là hiện tại xem ra, hắn hay là đánh giá thấp tên Thiên Ma này Chủ thực lực. Thực lực của đối phương, so với hắn tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn vô cùng nhiều. Bất quá cái này cũng bình thường, hắn Dương Diệp nắm chắc bài, người ta khẳng định cũng có át chủ bài.

Hiện tại, song phương đều muốn chính mình át chủ bài sáng đi ra, tựu xem ai mạnh hơn một bậc rồi.

Đã có Tinh Thần Hộ Thể Thuật bảo vệ thân thể về sau, Dương Diệp có thể không kiêng nể gì cả cùng Cùng Kỳ phối hợp rồi. Trước kia, đừng nhìn hắn cùng với Cùng Kỳ phối hợp với đánh chết vài tên thần giả, kỳ thật, mỗi giết một gã thần giả cảnh cường giả, nhục thể của hắn cũng sẽ bị tê liệt một lần. Phải biết, Cùng Kỳ tốc độ là vượt qua hắn rất nhiều rất nhiều đấy, cái loại này tốc độ, thân thể của hắn cũng không thể hoàn toàn chịu đựng được ở.

Nhưng là hiện tại, đã có Tinh Thần Hộ Thể Thuật hộ thể, Cùng Kỳ tốc độ tựu tính toán tại nhanh gấp đôi hắn cũng không sợ!

Hơn nữa, đã có Tinh Thần Chi Lực, hắn bây giờ đang ở thi triển kiếm kỹ, cũng có thể không cần tại như trước kia như vậy cố kỵ.

Nhìn thấy Dương Diệp thân thể triệt để hóa rắn, Thiên Ma Chủ hai mắt nhắm lại, không nói nhảm, thân hình hắn khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Hắn ven đường những nơi đi qua, ma Lôi Thiểm động, không gian chấn động, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, hai chân vỗ nhẹ nhẹ đập Cùng Kỳ, Cùng Kỳ mạnh mà hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía Thiên Ma Chủ bắn mạnh tới.

Tại sắp tiếp cận Thiên Ma Chủ lúc, Dương Diệp tay phải nắm chặt chuôi kiếm, sau đó mạnh mà rút kiếm chém xuống một cái.

Mà tên Thiên Ma này Chủ quanh thân cũng là bạo tuôn ra một đạo chói mắt màu đen lôi trụ!

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cùng Thiên Ma Chủ từng người hướng về sau chợt lui ra ra, Thiên Ma Chủ tại lui trăm trượng sau chính là ngừng lại, mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đồng dạng cũng là tại trăm trượng vị trí ngừng lại.

Vừa bắt đầu bị Thiên Ma Chủ đẩy lui ngàn trượng, đó là bởi vì hắn cùng với Cùng Kỳ chủ quan, bọn hắn không nghĩ tới Thiên Ma Chủ có cái kia cái gì Thiên Ma bá thể, vội vàng không kịp chuẩn bị xuống, bị Thiên Ma Chủ đánh rồi một trở tay không kịp. Mà bây giờ, đã có chuẩn bị tâm lý, bọn hắn tự nhiên sẽ không tại ăn loại này thiệt thòi. Bất quá hắn trảm thiên rút kiếm thuật vẫn không thể nào có cho tên Thiên Ma này Chủ tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương!

Đương nhiên, Thiên Ma Chủ cũng không có cho hắn tạo thành cái gì tổn thương!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Ma Chủ, sau đó nhìn về phía tọa hạ Cùng Kỳ, "Ngươi có thể hay không phá hắn phòng?"

Trầm mặc một cái chớp mắt, Cùng Kỳ lắc đầu, "Nếu để cho ta hấp thu hết cái kia Ma Long sở hữu tất cả năng lượng, tự chính mình là có thể giải quyết hắn. Nhưng là, những cái... Kia năng lượng ta chỉ hấp thu không đến một nửa, cái này khôi phục thực lực nửa vời đấy. Sở hữu tất cả, hiện tại ta đối với hắn cái này Thiên Ma bá thể cũng không thể tránh được."

"Ngươi còn không có hấp thu hết?" Dương Diệp hỏi.

"Nói nhảm!"

Cùng Kỳ tức giận nói: "Đây chính là một sợi Ma Long, hắn sống rồi không biết bao nhiêu năm, là dễ dàng như vậy là có thể hấp thu hết đấy sao? Lần này nếu không phải xem ngươi muốn xong rồi, ta thật sự không nghĩ ra được lãng phí thời gian."

Dương Diệp: ""

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: "Tiểu tử, ngươi phải cẩn thận trên người hắn cái kia chút ít Tử tuyến, đó là tia vũ trụ, tại trong vũ trụ, thuộc về phi thường nguy hiểm tồn tại. Ta không biết hắn là như thế nào nắm giữ loại này tia vũ trụ đấy, nhưng là, nếu như ngươi trong rồi."

Nói đến đây, hắn đột nhiên dừng lại một chút, sau đó lại nói: "Giống như ngươi trong rồi cũng sẽ không có vấn đề quá lớn"

"Vì cái gì?" Dương Diệp liền vội hỏi.

"Trong cơ thể ngươi vật kia, bất kỳ vật gì tiến vào trong cơ thể ngươi, đều là cặn bã cặn bã, kể cả cái này tia vũ trụ."

Cùng Kỳ trầm giọng nói: "Tin tưởng ta, bất kỳ vật gì tiến vào trong cơ thể ngươi, đều sẽ biến thành cặn bã cặn bã. Bất quá, ngươi hay là cần phải cẩn thận, bởi vì nếu như nó không tiến vào ngươi thân thể, mà là trực tiếp theo bên ngoài phá hủy nhục thể của ngươi lời mà nói..., ngươi hay là sẽ chết. Cái này tia vũ trụ, uy lực cực kỳ, là hoàn toàn khả năng trực tiếp liền từ bên ngoài tướng ngươi hủy diệt đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn không có ở hỏi. Bởi vì xa xa tên Thiên Ma này Chủ cũng không có cho hắn nói chuyện phiếm thời gian, đối phương đã hóa thành một đoàn Lôi Quang hướng phía hắn mãnh liệt bắn mà đến.

“Chúng ta liên thủ cùng hắn chiến!”

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng đạp một cái, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía Thiên Ma Chủ bắn mạnh tới, Cùng Kỳ cũng là trực tiếp thả người nhảy lên, hướng phía Thiên Ma Chủ vọt tới.

Hai đánh một!

Kỳ thật, Dương Diệp thực lực cùng Thiên Ma Chủ là kém rất nhiều đấy, không có biện pháp, cảnh giới còn tại đó, nếu như không phải hắn có nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng Niết Bàn Cảnh kiếm ý cùng với Tinh Thần Hộ Thể Thuật, hắn căn bản không có biện pháp cùng Thiên Ma Chủ đối kháng, đặc biệt là lúc này thi triển xuất Thiên Ma bá thể Thiên Ma Chủ.

Hiện tại Thiên Ma Chủ, tựu tính ra hai mươi tên thần giả cũng không làm gì được được hắn!

Có thể nói, hiện tại Thiên Ma Chủ biểu hiện ra ngoài thực lực, so với lúc trước đui mù nữ đều hiếu thắng rất nhiều, đương nhiên, đui mù nữ ban đầu ở đối kháng Ma Long cùng Kiếm Hư lúc, cũng không có bày ra thực lực chân chính. Nếu như tựu lấy đui mù nữ lúc trước bày ra thực lực đến so lời mà nói..., lúc này Thiên Ma Chủ là vượt qua lúc trước đui mù nữ.

Bất quá, nếu như đui mù nữ thể hiện ra thực lực chân chính lời mà nói..., nhất định là có thể đơn Sát Thiên Ma Chủ đấy.

Dù sao đui mù nữ thế nhưng mà Luân Hồi chuyển thế, từng đã là đui mù nữ có thể là đến từ Đại Thế Giới, khi đó đui mù nữ thực lực, khẳng định không phải hạ vị diện người có thể so sánh đấy.

Tuy nhiên này đây hai đánh một, nhưng là, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ còn không có chiếm cứ thượng phong. Bất quá bọn hắn cũng không có đang ở hạ phong, bởi vì Thiên Ma Chủ lúc này cũng không thể phá được bọn hắn phòng.

Cùng Kỳ bản thân mình phòng ngự cũng đã rất cường, tăng thêm tốc độ nó cực nhanh, bởi vậy, Thiên Ma Chủ tuy nhiên mấy lần đánh vào nó trên người, nhưng là cũng không có cho nó tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương; Về phần Dương Diệp, Dương Diệp thân thể bản thân tựu là Kỷ Nguyên cảnh đỉnh phong, hiện tại lại có Tinh Thần Hộ Thể Thuật, cái kia phòng ngự là biến thái không được.

Mà Thiên Ma Chủ Thiên Ma bá thể tựu cùng khủng bố rồi.

Cho dù là trảm thiên rút kiếm thuật đều không thể phá vỡ hắn phòng ngự, đây là sao mà khủng bố?

Trong tràng, tình huống hiện tại tựu là ai cũng không làm gì được được ai.

Bất quá phía dưới chiến đấu, Thiên Vân Tinh Vực bên này nhưng lại đã hoàn toàn chế trụ Thiên Ma Tinh vực, tại Thiên Vân Tinh Vực vây công xuống, Thiên Ma Tinh vực một gã thần giả cảnh cường giả đã vẫn lạc.

Mà cùng đế nữ giao thủ cái kia tên thần giả cảnh cường giả cũng đã bị đế nữ áp chế, bất kể là tên kia áo bào tím lão giả, hay là Thiên Ma Tinh vực người, bị thua, chỉ là vấn đề thời gian.

Hiện tại, tựu xem Dương Diệp bên này chiến đấu.

Bất kể là Dương Diệp hay là Thiên Ma Chủ, bọn hắn bá thể đều là có thời gian đấy, ai bá thể trước biến mất, ai trước hết xong đời.

Đều tại kéo!

Dương Diệp còn có Ngân Hà Kiếm Đồ cái này át chủ bài, nhưng là, cái này át chủ bài, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm hắn cũng không dám dùng, bởi vì một cái gây chuyện không tốt, có lẽ người không có giết đến, chính hắn tựu cúp đây. Mất cảnh giới cùng mất tuổi thọ thế nhưng mà không đồng dạng như vậy ah, vạn nhất tuổi thọ duy nhất một lần mất xong, coi như là Hồng Mông tháp đều cứu không được hắn!

Hồng Mông tháp tuy nhiên nghịch thiên, nhưng là còn không có có có thể nghịch chuyển sinh tử tình trạng, cái loại này có thể làm cho người chết biến thành người sống sự tình, thế giới này có lẽ không ai có thể làm được.

Khởi tử hồi sinh, loại năng lực này, không phải nhân loại có thể làm được đấy!

Bởi vậy, dù cho có Ngân Hà Kiếm Đồ, hắn cũng không dám đơn giản sử dụng.

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ là kéo khởi đấy, bởi vì Thiên Vân Tinh Vực cùng đế nữ bên này đã ổn chiếm thượng phong, tại mang xuống, đợi Thiên Ma Tinh vực người đều chết sạch, khi đó, cũng không phải là hai đánh một, mà là quần ẩu rồi. Kéo không nổi chính là Thiên Ma Chủ, hắn tự nhiên cũng biết điểm này, bởi vậy, chiến rồi một hồi, Thiên Ma Chủ toàn thân khí tức càng ngày càng mạnh, hiển nhiên, hắn là không muốn đang tiếp tục mang xuống rồi.

“Tiểu tử, cẩn thận một chút!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên Cùng Kỳ thanh âm.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cẩu nóng nảy còn nhảy tường rồi, cùng huống chi người đâu? Trong cơ thể, Tinh Thần Chi Lực không ngừng bắt đầu khởi động, trong tay cổ sao (kiếm, vỏ) nội kiếm cũng đổi thành rồi kiếm tổ, bất quá hắn Táng Thiên cũng không có thu lại, hắn phải tay nắm lấy Táng Thiên, tăng thêm nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, kiếm ý của hắn uy lực đã gia tăng rồi không biết bao nhiêu lần.

Đáng tiếc chính là cái này giết nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, sát ý chủ yếu năng lực là ăn mòn người khác tâm thần, mà không phải tăng phúc kiếm ý, nếu như là kiếm ý lời mà nói..., là có khả năng phá vỡ đối phương phòng ngự đấy. Sát ý tuy nhiên có thể tăng phúc kiếm khí, nhưng là có hạn, mà kiếm ý lại bất đồng. Kiếm ý tăng phúc, đó là không gì sánh kịp đấy. Dù sao hắn là kiếm tu, một thân thực lực dựa vào là kiếm ý!

“Rống!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên Thiên Ma Chủ tiếng rống giận dữ, ngay sau đó, một đạo tia lôi dẫn mạnh mà tự Thiên Ma chủ thể nội bạo tuôn ra mà ra, Dương Diệp cùng cái kia Cùng Kỳ trực tiếp bị cỗ này tia lôi dẫn đẩy lui rồi mấy trăm trượng. Thiên Ma Chủ cũng không có dừng lại, tại đẩy lui Dương Diệp cùng Cùng Kỳ về sau, hai tay của hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó có chút xoay tròn, trong chốc lát, trên người hắn những cái... Kia lưu động Tử tuyến lập tức lưu bắt đầu chuyển động, rất nhanh, những cái... Kia Tử tuyến toàn bộ hội tụ đến rồi hắn trên hai tay.

Bất quá, đem làm những... Này Tử tuyến hội tụ đến Thiên Ma Chủ trên tay về sau, Thiên Ma Chủ mặt lập tức vặn vẹo lên, đó là thống khổ nguyên nhân.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ thần sắc đều là ngưng trọng lên, trực giác nói cho bọn hắn biết, những cái... Kia Tử tuyến là có thể đối với bọn họ tạo thành uy hiếp đấy, đặc biệt là Dương Diệp, hắn tiếp xúc qua tia vũ trụ đấy, nhưng là, lúc trước cái kia ba sợi tia vũ trụ cùng lúc này trời Ma Chủ trên tay cái kia chút ít tia vũ trụ so với, chênh lệch rất nhiều nhiều nữa...

Thiên Ma Chủ ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, hắn không có chút nào nói nhảm, đúng lúc này nói nhảm cũng không có bất kỳ ý nghĩa. Lập tức, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, sau đó toàn bộ người hướng phía Dương Diệp vị trí bắn mạnh tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong cơ thể Tinh Thần Chi Lực điên cuồng vận chuyển, mà đang ở Thiên Ma Chủ đi vào Dương Diệp trước mặt không đến mười trượng khoảng cách lúc, cái kia nguyên bản sẽ đối Dương Diệp xuất thủ Thiên Ma Chủ đột nhiên chiết thân phản hồi, sau đó dùng tốc độ cực nhanh hướng phía xa xa đế nữ bắn mạnh tới.

Trước hết giết đế nữ!

Đây là Thiên Ma Chủ mục đích!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1401: Đây là cái gì quỷ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ma Chủ sở dĩ đột nhiên đánh lén đế nữ, là vì trước mắt Thiên Ma Tinh vực tình cảnh nguyên nhân, lúc này Thiên Ma Tinh vực đã bị hoàn toàn áp chế, tối đa nửa canh giờ, Thiên Ma Tinh vực bên này sẽ đại bại, lúc kia, hắn coi như là giết Dương Diệp bọn người cũng không có bất kỳ ý nghĩa.

Một cái tinh vực, không có khả năng chỉ có một thần giả cảnh cường giả đấy.

Bởi vậy, hắn quyết đoán đánh lén đế nữ, chỉ cần có thể đánh chết đế nữ, cái kia áo bào tím lão giả cũng có thể đi trợ giúp Thiên Ma Tinh vực bên này đại quân, hoặc là đến giúp hắn.

Khi đó, trong tràng thế cục sắp bị thay đổi.

Sở dĩ không giết Dương Diệp, là vì hắn không có nắm chắc một kích đánh chết giết Dương Diệp.

Dương Diệp quá thần bí, khẳng định còn có cái gì át chủ bài, bởi vậy, vì bảo hiểm để đạt được mục đích, hắn lựa chọn trước đánh chết đế nữ, hơn nữa, lúc này đế nữ đang cùng áo bào tím lão giả đại chiến, khẳng định không cách nào cố kỵ hắn bên này, hắn xuất thủ, có rất lớn cơ hội đánh chết đế nữ.

Xa xa, nhìn thấy Thiên Ma Chủ đột nhiên đánh lén đế nữ, Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn lên, bất quá trong mắt của hắn lại có vẻ có chút bình tĩnh. Không do dự, thân hình hắn khẽ động, hướng phía tên Thiên Ma này Chủ vọt tới.

Thiên Ma Chủ tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới đế nữ sau lưng cách đó không xa, mà đang ở hắn muốn xuất thủ lúc, cái kia đế nữ nhưng lại đột nhiên buông tha cho trước mặt áo bào tím lão giả, sau đó nắm chặt trong tay đình chiến quay người mạnh mà tựu đối với cái kia đang muốn xuất thủ Thiên Ma Chủ tựu là đâm một phát.

Oanh!

Một cỗ tia sáng trắng tự đế nữ trong tay đình chiến trong đổ xuống mà ra, trong chốc lát liền đi tới Thiên Ma Chủ trước mặt, bất ngờ không đề phòng, còn chưa xuất thủ Thiên Ma Chủ trực tiếp bị cỗ này tia sáng trắng oanh trúng.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tên Thiên Ma này Chủ trực tiếp bị chấn đến rồi mấy trăm trượng bên ngoài, Thiên Ma Chủ còn không có dừng lại, cái kia đuổi tới Dương Diệp chính là nắm Táng Thiên đối với Thiên Ma Chủ một hồi mãnh liệt bổ, tướng tên Thiên Ma này Chủ chấn địa liên tiếp lui về phía sau.

Xa xa, ngay tại đế nữ đối với Thiên Ma Chủ xuất thủ lúc, cái kia xa xa áo bào tím lão giả tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, Cùng Kỳ nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, nhìn thấy Cùng Kỳ, áo bào tím lão giả kinh hãi, Cùng Kỳ khủng bố lúc trước hắn thế nhưng mà nhìn thấy đấy, lập tức muốn tạm lánh mũi nhọn, mà Cùng Kỳ nhưng lại không có cho hắn cơ hội này, trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u đâm vào rồi áo bào tím lão giả trên người.

Oanh!

Áo bào tím lão giả trực tiếp bị đập lấy mấy ngàn trượng bên ngoài, Cùng Kỳ đương nhiên sẽ không buông tha cho cái này đánh chó mù đường cơ hội, lập tức thả người nhảy lên, lần nữa hướng phía áo bào tím lão giả đụng tới.

Bành!

Áo bào tím lão giả lần nữa bị đánh bay, không trung, áo bào tím lão giả liền phun vài ngụm máu, mà ở hắn nhìn thấy Cùng Kỳ lần nữa hướng hắn đánh tới lúc, không chút do dự, áo bào tím lão giả quay người hai tay xé ra, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị xé nứt ra, ngay sau đó, hắn thả người nhảy lên, trực tiếp chui vào rồi cái kia vết nứt không gian bên trong, thoáng qua, hắn khí tức triệt để biến mất tại trong tràng.

Chạy thoát!

Kỳ thật, trước kia hắn tựu muốn chạy trốn rồi. Ngay từ đầu không trốn, là vì hắn biết rõ Thiên Ma Chủ còn có át chủ bài không có xuất, đợi Thiên Ma Chủ lộ ra ngay át chủ bài, tại tăng thêm trợ giúp của hắn diệt sát rồi Dương Diệp bọn người về sau, hắn cùng với hắn tinh vực khẳng định tướng đạt được ích lợi thật lớn, không chỉ như thế, trước kia những cái... Kia đào tẩu người lợi ích đều muốn là hắn cùng với hắn tinh vực đấy.

Nhưng là, chiến rồi một hồi, hắn phát hiện, Thiên Ma Chủ tại lộ ra át chủ bài về sau, đều không làm gì được được Dương Diệp bọn người.

Một khắc này, hắn cũng đã muốn chạy trốn rồi. Bất quá vẫn là có chút chưa từ bỏ ý định, thẳng đến trước kia, Thiên Ma Chủ đánh lén đế nữ thất bại, một khắc này, hắn cũng đã không ôm bất luận cái gì hi vọng rồi. Bởi vậy, lúc này hắn căn bản không cùng Cùng Kỳ chiến, mà là lựa chọn quay người bỏ chạy.

Cùng Kỳ cũng không có đi truy, mà là quay người hướng phía xa xa Thiên Ma Chủ vọt tới.

Bành!

Lúc này, một đạo khe hở tia lôi dẫn đột nhiên tự Thiên Ma chủ thể nội bạo tuôn ra mà ra, Dương Diệp cùng đế nữ cùng với vừa đuổi tới Cùng Kỳ trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

“Ngươi biết rõ ta muốn đánh lén ngươi!” Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem đế nữ, đế nữ trước kia đột nhiên xuất thủ, rõ ràng tựu là đã biết rõ hắn muốn đánh lén, hắn như thế nào cũng nghĩ không thông, vì sao cái này đế nữ biết rõ hắn muốn đánh lén.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, nói: “Nàng đương nhiên biết rõ!”

Kỳ thật, trước kia hắn cùng với Cùng Kỳ tại đối chiến Thiên Ma Chủ lúc, hắn cũng đã có dự cảm Thiên Ma chủ yếu đánh lén đế nữ rồi. Vì cái gì? Bởi vì dùng hắn cùng với Cùng Kỳ phòng ngự, Thiên Ma rễ chính Vốn là không làm gì được được bọn hắn, mà đế nữ nhưng lại không có hắn cùng với Cùng Kỳ phòng ngự, bởi vậy, tên Thiên Ma này Chủ rất có thể sẽ trước cầm đế nữ khai đao.

Giương đông kích tây, loại chuyện này, nhưng hắn là làm không ít qua!

Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, lúc trước hắn tựu nhắc nhở rồi đế nữ, mà đế nữ tuy nhiên đang cùng áo bào tím lão giả giao thủ, chính là chú ý lực nhưng vẫn rơi vào Thiên Ma Chủ trên người, bởi vậy, trước kia Thiên Ma Chủ đột nhiên đánh lén nàng lúc, nàng cũng không có lộ ra bối rối, nhưng lại có thể quay người đánh Thiên Ma Chủ một trở tay không kịp.

Đế nữ không có trả lời Thiên Ma Chủ, nàng xem một Dương Diệp, nói: “Coi chừng!”

Nói xong, nàng quay người một cái lập loè, hướng phía Thiên Ma Tinh vực bên kia cường giả vọt tới. Lúc này Thiên Ma Chủ phòng ngự đã nghịch thiên, nàng ở tại chỗ này, căn bản không làm gì được được Thiên Ma Chủ, không chỉ như thế, ngược lại có thể sẽ liên lụy Cùng Kỳ cùng Dương Diệp, bởi vì nàng phòng ngự không có Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lợi hại, Thiên Ma Chủ nhất định sẽ cầm lấy nàng đánh.

Bởi vậy, nàng quyết đoán lựa chọn đi trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực.

Đã có đế nữ gia nhập về sau, vốn tựu ở vào hoàn cảnh xấu Thiên Ma Tinh vực có thể nói là đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương, chiến rồi không đến một hồi, chính là lần nữa tổn thất một gã thần giả cảnh cường giả.

Trong tràng, Thiên Ma Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hắn trên hai tay, nguyên bản biến mất cái kia chút ít tí ti Tử tuyến lần nữa hiện lên đi ra, đem làm những... Này Tử tuyến hiện ra đến về sau, Thiên Ma Chủ ngũ quan lập tức bóp méo lên. Sau một khắc, hắn thân hình đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trước mặt, sau đó mãnh liệt mà đối với Dương Diệp cùng Cùng Kỳ một chưởng chụp được!

Oanh!

Một đạo kẹp lấy tí ti Tử tuyến năng lượng hắc chưởng tự Thiên Ma Chủ chưởng trong thoáng hiện mà ra, hắc chưởng tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt tựu đã đi tới rồi Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trên không, tướng Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đều bao phủ đi vào.

Dương Diệp không dám khinh thường, lập tức thân hình khẽ động, ngồi xuống Cùng Kỳ trên lưng, cùng lúc đó, cổ sao (kiếm, vỏ) trong Táng Thiên cũng đổi thành rồi kiếm tổ.

Tại Dương Diệp bày mưu đặt kế xuống, Cùng Kỳ thả người nhảy lên, hướng phía cái kia đạo năng lượng chưởng ấn đụng tới, đem làm đi vào đạo kia màu đen chưởng ấn lúc trước, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Oanh!

Kiếm bổ vào đạo kia chưởng ấn lên, cái con kia hắc chưởng kịch liệt run lên, hắn thượng lập tức xuất hiện vô số vết rách, nhưng mà cái này hắc chưởng cũng không vỡ vụn, trái lại, cái kia Dương Diệp cùng Cùng Kỳ nhưng lại trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, mà cái con kia hắc chưởng nhưng lại tốc độ không giảm, tiếp tục hướng phía Dương Diệp cùng Cùng Kỳ oanh tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, sau một khắc, hắn cùng với Cùng Kỳ lần nữa biến mất tại nguyên chỗ.

Oanh!

Trong tràng lần nữa vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, cái con kia hắc chưởng ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lần nữa bị chấn đi ra ngoài, mà ở bọn hắn bị chấn đi ra ngoài một khắc này, bất kể là Dương Diệp hay là Cùng Kỳ, sắc mặt đều là kịch biến, bởi vì ở đằng kia chỉ hắc chưởng vỡ vụn về sau, những cái... Kia tí ti Tử tuyến vậy mà không có biến mất, sau đó bay thẳng đến bọn hắn kích bắn đi.

Tia vũ trụ!

Dương Diệp trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, hắn không nghĩ tới chính mình tăng thêm Cùng Kỳ hơn nữa trảm thiên rút kiếm thuật đều không có thể có tướng cái này tia vũ trụ chém rụng!

Cái này tia vũ trụ khủng bố có chút vượt qua dự liệu của hắn!

Không dám khinh thường, cũng không dám tại có giữ lại!

Dương Diệp giữa lông mày, Kiếm Thần ấn đột nhiên tuyết sáng lên, rất nhanh, hắn quanh thân kiếm ý điên cuồng tăng vọt.

Oanh!

Một cỗ kiếm ý lăng không xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, đem làm cổ khí thế này sau khi xuất hiện, trong tràng không gian lập tức sôi trào lên.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Mà lúc này, những cái... Kia tia vũ trụ đã đi tới rồi Dương Diệp trước mặt.

Kiếm vào vỏ, Dương Diệp cầm kiếm mạnh mà rút kiếm một trận chiến mà hạ!

Tại gia trì rồi nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý về sau, Dương Diệp đạo này trảm thiên rút kiếm thuật sao mà khủng bố?

Oanh!

Tại Dương Diệp trước mặt những cái... Kia tia vũ trụ trực tiếp bị

Dương Diệp một kiếm này cho chém vỡ, những... Này tia vũ trụ bị chém vỡ về sau, Dương Diệp cũng không có dừng tay, kiếm vào vỏ, sau đó tại hắn bày mưu đặt kế xuống, Cùng Kỳ mạnh mà thả người nhảy lên, hướng phía tên Thiên Ma này Chủ bắn mạnh tới.

Xa xa, tên Thiên Ma này chủ kiến đến chính mình tia vũ trụ bị chém đứt, trong mắt hiện lên một vòng khó có thể tin, hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp vậy mà kiếm ý cũng tại thời khắc này đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh!

Hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh!

Dương Diệp đây là muốn nghịch thiên sao?

Hắn đã không có thời gian tại suy nghĩ vấn đề này rồi, bởi vì Dương Diệp đã đi tới rồi trước mặt của hắn. Thiên Ma Chủ trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, thân thể của hắn đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., ngay sau đó, trong cơ thể hắn mạnh mà bộc phát ra vô số màu đen lôi trụ, những... Này lôi trụ như là vỡ đê bình thường tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, chỉ là một cái chớp mắt, toàn bộ phía chân trời toàn bộ bị những... Này lôi trụ bao trùm, mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ cũng bị dìm ngập ở trong đó!

“Trảm!”

Lúc này, ở đằng kia phiến lôi trong vùng, đột nhiên truyền đến Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, ngay sau đó, một đạo chói tai kiếm minh thanh đột nhiên tại toàn bộ đại lục vang vọng mà lên.

Cái kia phiến lôi khu kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo sáng như tuyết kiếm khí ở đằng kia phiến lôi trong vùng chợt lóe lên.

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Dương Diệp không có ở chút nào giữ lại, dùng trong cơ thể mình sở hữu tất cả huyền khí cùng còn sót lại Tinh Thần Chi Lực thi triển ra hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Oanh!

Kiếm khí những nơi đi qua, đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi, lôi khu trực tiếp bị mổ ra đến.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, tên Thiên Ma này Chủ trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn bay ra gần vạn trượng.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Ma Tinh vực mặt người sắc lập tức thảm trắng đi, bởi vì bọn hắn không chỉ chứng kiến Thiên Ma Chủ đã bay đi ra ngoài, còn chứng kiến rồi Thiên Ma Chủ trên người Thiên Ma bá thể đã triệt để biến mất.

Thất bại?

Thiên Ma Chủ thất bại?

Đúng lúc này, ở đằng kia phiến lôi trong vùng, Cùng Kỳ chở đi Dương Diệp chui ra, vì cái gì nói chở đi đâu rồi, bởi vì lúc này Dương Diệp là bò tới Cùng Kỳ trên lưng đấy.

Vừa rồi cái kia chém, thật là cực hạn của hắn rồi!

Bất quá cũng may, có Tinh Thần Hộ Thể Thuật chống, hắn còn không đến mức hôn mê tàn phế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Thiên Ma Chủ, không chút do dự, hắn vỗ vỗ Cùng Kỳ, Cùng Kỳ hiểu ý, sau đó hướng phía Thiên Ma Chủ vọt tới.

Vừa rồi Thiên Ma Chủ một kích kia, kỳ thật cũng là một kích cuối cùng, hắn phóng ra trong cơ thể mình sở hữu tất cả Hắc Ma lôi, bởi vậy, hắn bá thể mới có thể biến mất. Nhưng mà, hắn một kích mạnh nhất đang cùng Dương Diệp một kích kia đụng nhau hạ thua. Bởi vậy, không chỉ bá thể biến mất, còn bản thân bị trọng thương.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này.

Ngay tại Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đi vào tên Thiên Ma này Chủ trước mặt trăm trượng khoảng cách thời gian.

“Làm càn!”

Lúc này, Thiên Ma Chủ đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp cùng Cùng Kỳ, bất quá lúc này, hắn sắc mặt đã biến thành có chút quỷ dị, ngay sau đó, một đạo hư ảo bóng người xuất hiện ở Thiên Ma Chủ đỉnh đầu.

Bóng người toàn thân đen kịt, thân thể hư ảo, tại hắn giữa lông mày, có một cái đen kịt chữ nhỏ: Ma.

Đem làm cái này hư ảo bóng người sau khi xuất hiện, trong tràng đột nhiên xuất hiện một cổ kinh khủng khí tức, so với trước Thiên Ma Chủ khí tức còn cường đại hơn rất nhiều.

“Đây là cái gì quỷ?”

Dương Diệp tọa hạ, Cùng Kỳ hỏi.

“Quản hắn khỉ gió cái quỷ gì, trước hết giết rồi đang nói!” Dương Diệp đạo

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1402: Viễn Cổ Thiên Ma!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cũng là!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, muốn tiến lên, mà lúc này, đế nữ nhưng lại đột nhiên chắn trước mặt của bọn hắn.

Đế nữ lắc đầu, sau đó nói: “Cái này có thể là Viễn Cổ Thiên Ma.”

“Viễn Cổ Thiên Ma?” Dương Diệp nhíu mày, “Cái kia là vật gì?”

Đế nữ trầm giọng nói: “Không có người biết rõ lai lịch của bọn nó, chỉ biết là bọn hắn cái trán đều có ‘Ma’ chữ. Bọn họ là hư ảo đấy, nhưng cũng là sự thật đấy, dựa vào ảo cảnh hoặc tinh thần thủ đoạn cùng với linh hồn phương thức tiến hành công kích, chúng am hiểu nhất chế tạo ảo cảnh cùng công kích huyền giả tinh thần, khiến cho mất phương hướng mình, đánh mất bản tính, sau đó bị bọn hắn chiếm cứ thân thể. Đem làm thân thể bị bọn hắn chiếm cứ về sau, bọn hắn có thể bằng vào này là thân thể đến tu luyện, không ngừng lại để cho chính mình biến thành càng cường đại hơn.”

Nói đến đây, đế nữ dừng một chút, sau đó nói: “Chúng ta điều tra qua tên Thiên Ma này Chủ, năm đó hắn tuy nhiên cũng thiên phú trác tuyệt, nhưng lại không phải đặc biệt xuất chúng, nhưng là không biết nguyên nhân gì, hắn cuối cùng thực lực tăng vọt, tu vi càng là đột nhiên tăng mạnh, trong khoảng thời gian ngắn tựu để xuống vô số thế giới. Chúng ta suy đoán hắn đạt được qua cái gì truyền thừa, nhưng là không muốn đánh hắn đạt được chính là Thiên Ma truyền thừa, hơn nữa, trong cơ thể tựu có một đầu Thiên Ma!”

“Tiểu nữ oa đối với chúng ta hay là man hiểu rõ đấy!”

Đúng lúc này, xa xa cái kia hư ảo bóng đen đột nhiên mở miệng.

Đế nữ quay người nhìn về phía hư ảo bóng người, nói: "Các hạ, chúng ta vô tình ý cùng các hạ là địch, các hạ có thể tự hành rời đi, nhưng là, tên Thiên Ma này Chủ nhất định phải lưu lại.

Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp lấy ra một ít tiên tinh thạch nuốt vào, sau đó nhìn về phía xa xa Thiên Ma, hắn biết rõ, đế nữ không cho hắn cùng với Cùng Kỳ động thủ khẳng định có dụng ý của nàng, bởi vậy, hắn cũng không có vội vã động thủ, dù sao tên Thiên Ma này Chủ lúc này đã không sai biệt lắm phế đi, mà hắn tuy nhiên cũng không có cái gì chiến lực, nhưng là, bọn hắn bên này còn có Cùng Kỳ, còn có đế nữ!

Về phần phía dưới chiến đấu, phía dưới chiến đấu thì càng không cần lo lắng rồi. Bởi vì lúc này Thiên Ma Tinh vực bên này người đã chết thất thất bát bát rồi, còn thừa một ít người, cũng là tại kéo dài hơi tàn.

“Cùng ta là địch?”

Thiên Ma cười lạnh một tiếng, “Chỉ bằng các ngươi?”

Đế nữ còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng lại ngăn trở nàng, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập Cùng Kỳ lưng, nói: “Chơi hắn!”

Cùng Kỳ hiển nhiên cũng khó chịu tên Thiên Ma này, lập tức trực tiếp thả người nhảy lên, hướng phía tên Thiên Ma này Chủ cùng Thiên Ma bắn mạnh tới.

“Muốn chết!”

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Cùng Kỳ vậy mà động thủ, Thiên Ma chủ thần sắc lập tức dữ tợn lên, hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó cách không đối với Dương Diệp tựu là một trảo.

Oanh!

Xa xa, một cổ kinh khủng lực lượng lập tức oanh tại Cùng Kỳ trên người, cỗ lực lượng này tuy nhiên rất cường, nhưng là, đối với Cùng Kỳ cùng Dương Diệp mà nói, hay là quá yếu chút ít, bởi vậy, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp tiến quân thần tốc, trực tiếp đâm vào rồi tên Thiên Ma này Chủ cùng Thiên Ma trên người.

“Không!”

Tại một đạo giữa tiếng kêu gào thê thảm, tên Thiên Ma này trực tiếp ầm ầm bạo liệt, hóa thành một đoàn huyết vụ bạo nổ tung ra.

Tựu như vậy chết?

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đều là sửng sốt, cái này cái gọi là Thiên Ma cứ như vậy nhược? Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đế nữ, đế nữ lông mày kẻ đen cau lại, trong mắt đồng dạng mang theo một tia nghi hoặc.

“Tiểu tử, giống như có điểm gì là lạ ah!” Dương Diệp tọa hạ, Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, không nói gì.

Một lát sau, đế nữ đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Đã chết rồi coi như xong. Chúng ta đi tiêu diệt Thiên Ma Tinh vực những người kia a!”

Nói xong, đế nữ muốn đi kéo Dương Diệp tay.

Mà đúng lúc này, dị biến nổi lên.

Chỉ thấy Dương Diệp đột nhiên nắm Táng Thiên mãnh liệt mà đối với đế nữ bổ một phát mà hạ!

Kiếm xuất, đế nữ trực tiếp bị một kiếm này chém thành rồi hư vô.

Phía dưới, tất cả mọi người sửng sốt, đặc biệt là Thiên Vân Tinh Vực, bọn hắn không nghĩ tới cái này Dương Diệp vậy mà đột nhiên đối với đế nữ xuất thủ. Lúc này, tất cả mọi người trong đầu đều là đại đại dấu chấm hỏi (???)!

Không trung, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng, “Không thể không nói, ngươi cái này ảo cảnh xác thực rất không tồi, cũng thật cũng giả, cũng giả cũng thật, cho dù là ta, đều thiếu chút nữa bị ngươi cho giấu kín, bất quá đáng tiếc chính là, ta có thể không không đơn thuần là Kiếm Tâm Thông Minh!”

Thanh âm rơi xuống, đã qua hai tức, trong tràng tràng cảnh đột nhiên một hồi biến ảo, ngay sau đó, trước kia cái kia bị Dương Diệp chém giết ‘Đế nữ’ trọng mới xuất hiện ở cách đó không xa, mà cái kia nguyên bản bị chém giết Thiên Ma Chủ cùng Thiên Ma cũng xuất hiện ở nguyên lai vị trí!

Ảo cảnh!

Vừa rồi hết thảy đều là ảo cảnh!

Kỳ thật, Dương Diệp ngay từ đầu cũng thiếu chút bị cái này ảo cảnh cho lừa gạt đến, bởi vì Kiếm Tâm Thông Minh hắn cũng không có nhìn ra có cái gì khác thường, bất quá, tại Cùng Kỳ nhắc nhở về sau, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, hắn thi triển ra kiếm của mình vực, tại chính mình Kiếm Vực ở trong, hắn lập tức liền phát hiện rồi đây là ảo cảnh.

Nguyên bản, mảnh không gian này cũng không thuộc về hắn, bởi vậy, hắn không cách nào cảm nhận được mảnh không gian này, nhưng là, đem làm hắn thi triển xuất kiếm vực về sau, mảnh không gian này hoàn toàn cùng hắn tinh thần dung làm một thể, chỉ cần có chút nào khác thường, hắn đều có thể cảm thụ rành mạch.

Đơn giản mà nói, Kiếm Tâm Thông Minh tăng thêm Kiếm Vực, mặc kệ gì ảo cảnh đối với hắn đều không có dùng. Có lẽ có lợi hại hơn ảo cảnh có thể liền Kiếm Vực đều lừa gạt, nhưng là, tên Thiên Ma này ảo cảnh đối với hắn dù sao là vô dụng rồi.

Nhìn thấy Dương Diệp, một bên đế nữ lập tức thở dài một hơi, nàng trước kia cũng thân ở một cái ảo cảnh bên trong, bất quá cũng may, nàng thực lực cùng tâm tính vốn tựu rất mạnh vô cùng tốt, cùng Cùng Kỳ đồng dạng, tuy nhiên không thấy xuất là ảo cảnh, nhưng là cũng cảm giác được không đúng, bởi vậy, thời khắc đề phòng, không để cho Thiên Ma có thời cơ lợi dụng.

“Ngược lại là đánh giá thấp ngươi rồi!”

Đúng lúc này, xa xa Thiên Ma đột nhiên nói: “Không nghĩ tới, dễ dàng như thế tựu khám phá của ta ảo cảnh, thật sự lại để cho ta ngoài ý muốn!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời ma cùng Thiên Ma Chủ, lúc này, Thiên Ma Chủ ánh mắt ngốc trệ, sớm đã không có trước kia khí thế, tựu giống như một cái khôi lỗi. Tại Thiên Ma Chủ trên người dừng một chút, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Ma, nói: “Ta là người, không thích nói nhảm, Thiên Ma Chủ phải chết, ngươi nếu muốn rời đi, tùy thời có thể ly khai.”

Giết hay không Thiên Ma, cũng không phải rất trọng yếu, dù sao tên Thiên Ma này cũng là tại lợi dụng Thiên Ma Chủ, chỉ cần Thiên Ma Chủ chết, Thiên Ma Tinh vực liền đem triệt để xong đời, kỳ thật, lúc này trời khắc tinh vực đã triệt để xong đời. Bất quá, chỉ cần có Thiên

Ma Chủ tại, tên Thiên Ma này tinh vực tiếp theo có trọng mới quật khởi ngày đó, bởi vậy, tên Thiên Ma này Chủ phải chết!

“Hắn là của ta túc thể, không thể chết được!”

Thiên Ma gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Đương nhiên, nếu như ngươi nguyện ý trở thành của ta túc thể lời mà nói..., hắn có chết hay không đấy, ngược lại là không sao cả rồi. Còn có, nếu như ta muốn dẫn lấy hắn đi, các ngươi ai cũng ngăn không được, tin tưởng ta, cho dù là bên cạnh ngươi cái này hung thú cũng đừng muốn đuổi theo thượng chúng ta.”

“Túc thể?”

Dương Diệp nhíu mày, “Cái kia là vật gì?”

“Tựu là ký túc tại trong cơ thể ngươi!”

Lúc này, đế nữ đột nhiên nói: “Mượn nhờ thân thể của ngươi đến tu luyện, kỳ thật, tựu cùng Cùng Kỳ đồng dạng, bất quá, Cùng Kỳ là dựa vào bản thân tu luyện, mà hắn là dựa vào ngươi tu luyện, ví dụ như, ngươi tu luyện lời mà nói..., sẽ đem bản thân có được linh khí phân cho hắn, trừ đó ra, về sau, bất kể là ngươi cảnh giới tăng lên, cũng hoặc là linh hồn tăng lên, hay là tinh thần lực tăng lên, đều muốn sẽ phân một nửa cho hắn. Đơn giản mà nói, tựu là một mình ngươi tu luyện, nhưng là của ngươi thành quả nhưng lại muốn phân đi ra một nửa!”

“Loại này việc ngốc, tên Thiên Ma này Chủ vậy mà can?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Nhất định là mới có lợi đấy!” Đế nữ trầm giọng nói.

“Đương nhiên là có chỗ tốt!”

Lúc này, xa xa Thiên Ma đột nhiên nói: “Dương Diệp, trước kia tên Thiên Ma này bá thể ngươi cảm thấy như thế nào?”

“Rất cường!” Dương Diệp trung thực nói. Cái kia xác thực rất cường, có thể nói, tên Thiên Ma này bá thể so Tinh Thần Hộ Thể Thuật mạnh hơn rất nhiều, nếu như không phải Thiên Ma chủ công kích chưa đủ, hắn cùng với Cùng Kỳ thật đúng là gặp nguy hiểm.

“Đó là ta truyền thụ cho hắn đấy!”

Thiên Ma Đạo: “Dương Diệp, chỉ cần ngươi nguyện ý trở thành túc thể, đến lúc đó, bất kể là cường đại công pháp hay là huyền kỹ, cái gì cần có đều có, trừ đó ra, ta còn có thể chỉ điểm ngươi tu luyện, cho ngươi tu vi đột nhiên tăng mạnh. Không chỉ như thế, chờ ngươi ngày sau đi Đại Thế Giới về sau, còn muốn rất nhiều chỗ tốt, bởi vì ta biết rõ một ít Đại Thế Giới thượng cổ di tích, những cái... Kia di tích khẳng định đều không có bị phát hiện, có của ta dẫn đầu, những cái... Kia di tích nội bảo vật đến lúc đó đều là của ngươi!"

Thiên Ma thanh âm tràn đầy hấp dẫn.

Dương Diệp trầm mặc, giống như là có chút ý động.

Một bên, đế nữ nhìn một Dương Diệp, cũng không nói gì thêm. Dương Diệp trong lòng hắn, cũng không phải một cái kẻ ngu, phải nói, nhiều khi, Dương Diệp so rất nhiều người đều muốn khôn khéo, cái loại này chuyện có hại tình, hắn là tuyệt đối sẽ không làm đấy.

Lúc này, Thiên Ma lại nói: "Dương Diệp, ngươi thiên phú thật tốt, ta và ngươi nếu là liên thủ, ngày sau nhất định có thể khiếp sợ toàn bộ Đại Thế Giới, mà ngươi, cũng vô cùng có khả năng trở thành tương lai Đại Thế Giới Chi Chủ, chỉ huy Chư Thiên vạn giới. Với ta mà nói, đây là một cái cơ hội, nhưng là, đối với ngươi mà nói, cũng là một cái cơ hội!"

"Tiểu tử, thằng này tại đối với ngươi thi triển tinh thần công kích, coi chừng!"

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên Cùng Kỳ thanh âm.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời ma, nói: "Cái kia Thiên Ma bá thể thật sự có?"

"Đương nhiên là có!"

Thiên Ma vội vàng nói: "Không chỉ Thiên Ma bá thể, chỉ cần ngươi đáp ứng trở thành của ta túc thể, so Thiên Ma bá thể càng mạnh hơn nữa công pháp đều có!"

Dương Diệp trầm mặc, bất quá nhìn từ ngoài, hắn xác thực là có chút tâm động bộ dạng.

Thiên Ma lại nói: "Chứng kiến tên Thiên Ma này Chủ rồi sao? Hắn vốn chỉ là một cái thiên phú so sánh người tốt, tình huống bình thường, hắn là không thể nào đạt cho tới hôm nay trình độ này đấy. Nhưng là, có trợ giúp của ta, hắn không chỉ đã trở thành một gã tuyệt thế cường giả, còn thống trị rồi trên trăm tiểu thế giới cùng với một trong đó thế giới, nếu như không là vì sự xuất hiện của ngươi, hắn đã thống trị rồi toàn bộ Thiên Vân Tinh Vực!”

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tốt, ta đáp ứng!”

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, không nói gì.

“Tốt!”

Thiên Ma trong thanh âm mang theo dị thường rõ ràng kích động, “Ngươi bây giờ phóng khai tâm thần, ta muốn đi vào trong cơ thể ngươi, sống nhờ tại ngươi trong thức hải, ngươi yên tâm, cái này sẽ không đối với ngươi có ảnh hưởng gì. Bất quá ngay từ đầu có thể sẽ có chút không thích ứng, nhưng đây đều là tình huống bình thường, qua một hồi là tốt rồi!”

“Ngươi có chịu không đấy, Thiên Ma bá thể!” Giống như là sợ Thiên Ma Chủ đổi ý, Dương Diệp đột nhiên nói.

“Yên tâm, Thiên Ma bá thể không thể thiếu ngươi đấy!”

Thiên Ma thanh âm rơi xuống, trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u chui vào rồi Dương Diệp giữa lông mày.

Đem làm tiến vào Dương Diệp giữa lông mày về sau, Thiên Ma tiếng cười to đột nhiên vang lên: “Ha ha Dương Diệp, chúc mừng ngươi, trở thành ta mới nô lệ”

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai.

Sáo lộ (*) tuy nhiên cựu, nhưng là hữu dụng là được!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1403: Nhắc tới thân?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, tên Thiên Ma này thanh âm im bặt mà dừng.

Ngay sau đó, Dương Diệp trong đầu truyền đến Thiên Ma hoảng sợ thanh âm, “Đây là cái gì? Đây là cái gì? Ah không”

Thời gian dần trôi qua, Thiên Ma thanh âm càng ngày càng yếu, cho đến biến mất.

Trong tràng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, tên Thiên Ma này thật là tự tìm đường chết. Về phần trước kia Thiên Ma theo như lời cái kia chút ít, hắn tự nhiên là không tin đấy.

Không thấy được Thiên Ma Chủ kết cục sao?

Lúc này Thiên Ma Chủ cũng chưa chết, nhưng là đã triệt để phế đi. Trước kia Thiên Ma ly khai trong cơ thể hắn một khắc này, cũng đã đem trong cơ thể hắn sở hữu tất cả sinh cơ cùng với năng lượng còn có những cái... Kia ma lôi toàn bộ mang đi, mà Thiên Ma Chủ nhưng căn bản không có biện pháp phản kháng, cũng không có biện pháp ngăn cản, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thiên Ma làm như vậy!

Một cái giá lớn!

Dựa vào người khác thu hoạch thực lực cường đại, cuối cùng là như là Hải Thị Thận Lâu giống như, không đáng tin cậy đấy.

Tại Thiên Ma bị Hồng Mông tháp trấn giết về sau, Dương Diệp trên người cái kia chút ít Tinh Thần lân phiến dần dần biến mất, ngay sau đó, một cỗ cảm giác trống rổng và suy yếu cảm giác giống như thủy triều tuôn hướng hắn. Dương Diệp đầu 'Oanh' một tiếng, sau đó trực tiếp ngã xuống Cùng Kỳ trên lưng.

"Ngươi"

Trong tràng, vang lên đế nữ khẽ run thanh âm.

Tại Thiên Ma Chủ cùng Thiên Ma Game Over về sau, Thiên Ma Tinh vực bên này người lập tức trốn thì trốn, chết thì chết

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, Thiên Vân Tinh Vực thắng.

Toàn bộ Thiên Vân thành ở trong, vô số người hoan hô, vô số người gầm rú.

Hưng phấn, phát tiết

Không có gặp phải qua tử vong người là không sẽ biết còn sống là một kiện cỡ nào chuyện hạnh phúc, chỉ có thử qua tử vong, mới có thể càng thêm quý trọng tánh mạng.

Thiên Vân thành, trong phòng.

Gian phòng không phải rất xa hoa, nhưng lại rất tinh xảo, tuy nhiên giả vờ sức đều có điểm đơn giản, nhưng là không khó nhìn ra, chủ nhân của gian phòng là vị nữ tính.

Đây chính là đế nữ gian phòng.

Trên giường, nằm chính là Dương Diệp, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, ngũ quan cực độ vặn vẹo, trên người thỉnh thoảng tản ra lăng lệ ác liệt sát ý cùng kiếm ý, mà giờ khắc này, bất kể là kiếm ý hay là sát ý, đều rất cuồng bạo.

Cắn trả!

Tiêu hao thân thể lời mà nói..., nhiều lắm là tựu là suy yếu thoáng một phát, vấn đề không phải đặc biệt lớn, nhưng là, cường hành tăng lên kiếm ý, nhưng lại sẽ gặp đến cắn trả, mà cái này cắn trả không thể nghi ngờ là phi thường thống khổ đấy. Nếu như có thể mà nói, hắn ngược lại là hi vọng gọi hai tiếng, hoặc là trên mặt đất đánh mấy cái lăn tới phát tiết thoáng một phát nỗi thống khổ của mình.

Nhưng là, không được ah!

Bởi vì đế nữ ngay tại bên giường, hắn cũng không muốn tại đế nữ trước mặt mất mặt.

Không phải là thống khổ sao? Nhịn một chút là tốt rồi!

Nhẫn!

//truyencuatui.ne t / Bên giường, đế nữ một thuận không thuận nhìn xem Dương Diệp, nàng biết rõ Dương Diệp hiện tại rất thống khổ, nhưng là, nàng cũng bất lực, nàng lực lượng không đủ, còn chưa đủ để dùng cường hành trấn áp Dương Diệp cái kia cỗ cuồng bạo nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, chỉ có thể do chính nó chậm rãi khôi phục bình thường. Nếu như cường hành trấn áp, và ép không được lời mà nói..., Dương Diệp đã có thể thảm rồi.

Bởi vậy, nàng chỉ có thể nhìn, cái gì cũng không thể làm.

Một lát sau, trên giường Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn nhìn về phía đế nữ, trên mặt lộ ra rồi một cái so khổ còn khó hơn xem dáng tươi cười, “Ngươi hay là đi ra ngoài trước một chút đi, ta sợ chờ ta một chút sẽ thất thố!” Kiếm ý cắn trả tư vị, thật sự là thống khổ. Đây cũng là lúc trước hắn vì cái gì đến cuối cùng trước mắt mới cường hành tăng lên kiếm ý, bởi vì hắn thật sự là không muốn bị kiếm ý cắn trả.

Kỳ thật, nếu như là người bình thường lời mà nói..., căn bản không chịu nổi loại thống khổ này, cũng chỉ có thường xuyên bị các loại tra tấn Dương Diệp mới có thể tại đây kiếm ý cắn trả hạ còn có thể bảo trì thanh tỉnh ý thức.

Kỳ thật, hắn ngược lại là muốn đã bất tỉnh, nhưng là hắn không dám. Hắn sợ chính mình đã bất tỉnh về sau, kiếm kia ý xằng bậy. Hiện tại cái này kiếm ý rất không ổn định, phi thường không ổn định, làm không tốt sẽ phệ Chủ đây không phải là thường có khả năng đấy, cũng không phải nói kiếm ý thật sự muốn phệ Chủ, mà là lúc này kiếm ý của hắn cuồng bạo đến mình cũng rất không ổn định rồi.

Cho nên, hắn chỉ có thể cường hành chống.

Đế nữ lắc đầu, sau đó thò tay kéo lại Dương Diệp tay, “Ta giúp ngươi.”

Dương Diệp cười khổ cười, hắn là muốn gọi hai tiếng ah! Ngươi ở nơi này, chính mình như thế nào gọi? Bất quá hắn cũng không có đang nói cái gì, hắn phản tay nắm chặt rồi đế nữ tay, sau đó nói: “Đừng lo lắng, loại chuyện này, ta kinh nghiệm nhiều lắm rồi, không có gì đấy, nhịn một chút đã trôi qua rồi.”

“Kỳ thật, lúc trước cùng ngươi cái kia ước định”

Lúc này, đế nữ đột nhiên nói khẽ: “Nếu như không phải ta, ngươi tựu cũng không cuốn vào tiến đến, càng sẽ không thiếu chút nữa chết mất, ngươi quái ta sao?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp hỏi lại.

Đế nữ lắc đầu, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ta trước kia tựu đã từng nói qua rồi, ta và ngươi tầm đó, thật sự không cần phải đi so đo những... Này, ngươi một mực so đo, lại để cho ta cảm thấy cho ngươi là tại lấy ta làm ngoại nhân, trong nội tâm của ta thế nhưng mà có chút không thoải mái đấy. Về sau đừng đang nói loại lời này rồi, được không nào?”

Đế nữ ngẩng đầu nhìn rồi một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, về sau không nói.”

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp nói: “Chưa xảy ra, về sau ngươi có tính toán gì không?”

Đế nữ lắc đầu, nói: “Không biết.” Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi thì sao?”

“Ta muốn đi Đại Thế Giới!” Dương Diệp nói.

Thủy hướng thấp chỗ lưu, người thường đi chỗ cao, hắn tự nhiên là muốn đi cái kia trong truyền thuyết Đại Thế Giới nhìn xem đấy, hơn nữa, quan trọng nhất là Tiểu Bạch cùng Tử nhi tại Đại Thế Giới. Bất quá, đi Đại Thế Giới trước kia, hắn còn có rất nhiều việc cần hoàn thành, ví dụ như Tô Thanh Thi đợi nữ sự tình, còn có An Nam Tĩnh, những chuyện này đều phải xử lý tốt.

Đế nữ nhẹ gật đầu, nói: “Ta hiểu được.” Nói xong, nàng dừng một chút, giống như là muốn nói cái gì.

“Muốn nói cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Đế nữ lắc đầu, nói: “Đợi ngươi khôi phục sau đang nói.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực, hắn hiện tại chính yếu nhất chính là lại để cho chính mình khôi phục bình thường. Dương Diệp cũng không nói chuyện, lập tức hai mắt chậm rãi đóng chặt, sau đó hấp thu linh khí bắt đầu chữa trị thân thể.

Hắn cũng không phải chỉ cần kiếm ý cắn trả, thân thể của hắn trước kia cũng tiêu hao, bởi vậy, lúc này thân thể cũng cần khôi phục.

Cứ như vậy, ước chừng đã qua hai ngày thời gian, Dương Diệp chậm rãi khôi phục bình thường.

Mà ở hai ngày này ở trong, đế nữ một mực ngồi ở Dương Diệp bên giường, nửa bước không cách.

Tại thân thể khôi phục về sau, Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn về phía đế nữ, sau đó mỉm cười, nói: “Tốt không sai biệt lắm. Đi, mang ngươi đi một chỗ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn lôi kéo đế nữ tay thân hình khẽ động tiến nhập Hồng Mông tháp tầng thứ nhất.

Đem làm tiến vào Hồng Mông tháp về sau, đế nữ nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt ngoại trừ có hiếu kỳ, còn có một tia khiếp sợ, “Cái này, đây là?”

Dương Diệp cười nói: “Cái này là lúc trước ngươi muốn cướp cái kia bảo vật!”

Nói đến đây, Dương Diệp ánh mắt đột nhiên nhu hòa lên. Lúc trước, dùng đế nữ thực lực, là có khả năng cướp đi hắn Hồng Mông tháp đấy, nhưng là đế nữ cũng không có làm như vậy.

Đế nữ lắc đầu, nói: "Vật ấy chính là vị tiền bối kia chi vật, nó đã đạt đến một cái coi như là ta đều không thể lý giải trình độ, ta nếu là giết ngươi lấy đi nó, khó bảo toàn sẽ không bị nó nhằm vào."

Dương Diệp cười nói: "Bất kể như thế nào, lúc trước nếu như không phải ngươi hạ thủ lưu tình, khả năng ta đã không trên thế giới này rồi."

Đế nữ nhìn về phía Dương Diệp, "Lúc trước, ngươi thế nhưng mà rất yếu."

"Hiện tại đâu này?" Dương Diệp nói.

"Hay là rất yếu!" Đế nữ nói.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái này đế nữ cũng bắt đầu nghịch ngợm rồi. Lúc này, đế nữ lại nói: "Ta thật không ngờ, ngắn ngủn hơn hai năm trong thế giới, ngươi phát triển đến rồi loại trình độ này. Ngươi là một cái có Đại Khí Vận người, nhưng là, thường thường có Đại Khí Vận người lộ là nhấp nhô đấy, là nhiều tai nạn đấy. Ngươi cái này đằng sau, khả năng còn chịu lấy rất nhiều cực khổ. Bất quá, cũng bình thường, người, từ nhỏ vốn là chịu khổ đấy."

Dương Diệp đột nhiên giữ chặt đế nữ hai tay, sau đó nói: "Ngươi nguyện ý cùng ta cùng đi cái này sợi nhấp nhô lộ sao?"

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

"Không muốn sao?" Dương Diệp thần sắc có chút ảm đạm lên.

Đúng lúc này, đế nữ đột nhiên ôm vào trong lòng ngực của hắn, sau đó nói khẽ: "Khi biết được ngươi đi Thiên Ma Tinh vực một khắc này, ta biết rõ, phần nhân tình này, ta được dùng một đời đến trả rồi. Đương nhiên, ta cũng chỉ có thể dùng cả đời đến trả."

Dương Diệp nắm ở đế nữ vòng eo, cười khổ nói: "Hảo hảo sự tình bị ngươi nói có điểm giống làm kinh doanh."

Hắn tự nhiên không sẽ cảm thấy đế nữ là tại báo ân, đế nữ cũng không phải loại người như vậy, chính hắn cũng không phải loại người như vậy, hắn cùng với đế nữ tầm đó, ở chung không phải thật lâu, nhưng là bọn hắn tầm đó lại là có thêm nói không Thanh Đạo không rõ tình cảm. Đây cũng là lúc trước đế nữ vì sao phải cùng hắn ước định ước hẹn ba năm nguyên nhân!

Đế nữ nếu như đối với bọn họ không có có cảm giác, chắc chắn sẽ không cùng hắn đánh cuộc gì ước hẹn ba năm đấy.

Đế nữ không nói gì, Dương Diệp cũng không có đang nói chuyện, hai người cứ như vậy ở giữa sân ôm nhau lấy.

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp giữ chặt đế nữ tay, nói: “Đi, mang ngươi nhìn hai tên gia hỏa.”

Nói xong, hắn mang theo đế nữ đi tới cái kia bị cùng Kira đến Hồng Mông trong tháp cái kia hai cái Thiên Ma Sói trước. Lúc này, cái kia hai cái Thiên Ma Sói gắt gao bò tới địa phương, thân thể vẫn còn lạnh run, đầu vùi trên mặt đất, phảng phất gặp cái gì chuyện đáng sợ.

Khi thấy Dương Diệp cùng đế nữ lúc, cái kia hai cái Thiên Ma Sói lập tức lộ ra rồi cầu xin chi sắc.

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, hắn rất không rõ cái này Hồng Mông tháp vì sao đối với mấy cái này yêu thú có khủng bố như vậy lực chấn nhiếp, kể cả cái kia Cùng Kỳ cũng không dám đơn giản tiến đến.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, bất kể như thế nào, Hồng Mông tháp là hắn đấy.

Dương Diệp nhìn xem hai cái Thiên Ma Sói, nói: “Một cái điều kiện, thần phục ta, bằng không thì, chết, không có con đường thứ ba.”

Hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua cái này hai cái Thiên Ma Sói, tuy nhiên hai cái Thiên Ma Sói không có Cùng Kỳ mạnh như vậy, nhưng, đây chính là có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong hung thú, hơn nữa, Cùng Kỳ có chút không đáng tin cậy, không đến hắn phải chết lúc, căn bản không sẽ ra ngoài hỗ trợ. Đã có cái này hai cái Thiên Ma Sói, hắn chẳng khác nào nhiều hơn hai cái thần giả cảnh đỉnh phong cường giả tay chân!

Cho nên, cái này hai cái Thiên Ma Sói, không phù hợp quy tắc phục cũng phải thần phục.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia hai cái Thiên Ma Sói trong mắt có một tia do dự, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại lôi kéo đế nữ xoay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia hai cái Thiên Ma Sói lập tức nóng nảy. Lập tức vội vàng hướng phía Dương Diệp cùng đế nữ đuổi tới bọn hắn thật sự là không muốn đợi ở cái địa phương này rồi.

Chỉ cần có thể đi ra ngoài, làm cái gì đều được!

Tại đế nữ dưới sự trợ giúp, Dương Diệp khống chế rồi hai cái Thiên Ma Sói thú hồn, đến tận đây, Dương Diệp tại ngoại trừ Cùng Kỳ bên ngoài, lại thêm hai cái hung thú!

Dương Diệp cùng đế nữ cũng không có ở Hồng Mông trong tháp dừng lại, hiện ở bên ngoài thế nhưng mà có rất nhiều chuyện chờ bọn hắn đi xử lý.

Vừa xuất Hồng Mông tháp, Phần Thương Viêm chính là đi tới Dương Diệp cùng đế nữ trước mặt, sau đó nói: “Tiểu thư, Dương Dương thiếu gia, Man Hoang tinh vực người đến rồi. Nói, nói là nhắc tới thân.”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức chìm xuống đến

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1404: Không có nuốt qua, ngươi giáo giáo ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầu hôn!

Thiên Vân Tinh Vực tuy nhiên đánh bại Thiên Ma Tinh vực, nhưng là, mình cũng tổn thất thảm trọng, tựu như hiện tại, trừ thiên vân đại lục cái này trong thế Giới Ngoại, Thiên Vân Tinh Vực còn lại thế giới cũng còn không có thu hồi lại. Không phải là không muốn thu, mà là hiện tại Thiên Vân Tinh Vực không có có năng lực như thế. Phải biết, Thiên Vân Tinh Vực sở dĩ có thể đánh bại Thiên Ma Tinh vực, là vì Dương Diệp cùng hắn mang đến ba tên thần giả nguyên nhân!

Bỏ Dương Diệp cùng Cùng Kỳ, còn có nguyên lão ba người, Thiên Vân Tinh Vực bên này đã cầm không xuất cái gì cường giả.

Bởi vì bất kể là cái kia Trang Vị Thiên hay là cái kia Thiên Yêu Thiền, lúc này cũng đã bị trọng thương, trong thời gian ngắn căn bản không cách nào tại chiến!

Mà vừa lúc này, cái kia Man Hoang tinh vực người nhưng lại đến rồi.

Hơn nữa còn là cầu hôn!

“Thật sự là đánh chính là tốt bàn tính ah!”

Dương Diệp khóe miệng chứa đựng một vòng cười lạnh, đừng nhìn hiện tại Thiên Vân Tinh Vực nguyên khí đại thương, kỳ thật hiện tại Thiên Vân Tinh Vực chính là một cái bảo. Nếu như đế nữ gả cho cái kia cái gì Man Hoang tinh vực thế tử, cái kia Man Hoang tinh vực có thể trực tiếp tướng Thiên Vân Tinh Vực bỏ vào trong túi, quan trọng nhất là, bọn hắn còn có thể danh chính ngôn thuận đi thu lại Thiên Ma Tinh vực địa bàn!

Một hòn đá ném hai chim!

Chỉ cần cưới đế nữ, chẳng khác nào đạt được hai cái trong thế giới, hơn hai trăm tiểu thế giới!

Thay lời khác mà nói, hắn Dương Diệp cùng đế nữ bọn hắn liều chết liều sống, sau đó cái này Man Hoang tinh vực muốn tới lấy tiện nghi rồi.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp thần sắc đã băng lạnh... Mà bắt đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp thần sắc, Phần Thương Viêm trong nội tâm rùng mình, không dám ở nói chuyện. Dương Diệp tính cách quả thực có chút làm cho người sợ hãi, đặc biệt là hắn sinh khí lúc, đây tuyệt đối là một cái chính cống tên điên.

Kinh khủng nhất chính là cái tên điên này còn có thực lực khủng bố!

Lúc này, đế nữ đột nhiên kéo lại Dương Diệp tay, “Man Hoang tinh vực là một cái không thể so với Thiên Ma Tinh vực nhược Tam Tinh tinh vực bất quá không có sao, có cái gì, chúng ta cùng nhau đối mặt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi, chúng ta đi xem bọn hắn là muốn như thế nào cầu hôn đấy.”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo đế nữ hướng phía trước mặt đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp cùng đế nữ, Phần Thương Viêm cười khổ cười, “Một lớp vừa bình, một lớp lại khởi”

Chiến Thần Điện.

Trong đại điện, ngồi ở chủ vị chính là Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền, mà ở phía dưới, ngoại trừ Thiên Vân Tinh Vực người bên ngoài, còn có hai gã so sánh dễ làm người khác chú ý nam tử cùng một nữ tử.

Hai gã nam tử hình thể rất là cao lớn, so với bình thường người muốn đại sơn một vòng lớn, dáng người khôi ngô, hình thể cường tráng, toàn thân thoạt nhìn tràn đầy lực lượng. Nàng kia hình thể tuy nhiên cũng cao lớn, nhưng là dung nhan nhưng lại cực kỳ đẹp mắt, tướng so với bình thường nữ tử, ngược lại có khác phong tình.

Hiển nhiên, ba người này tựu là đến từ Man Hoang tinh vực.

Lúc này, cái kia trong ba người cầm đầu hoa bào nam tử đứng dậy, sau đó đối với Trang Vị Thiên ôm quyền, cười nói: "Chúc mừng Thiên Vân Tinh Vực đánh bại cường địch, đến nay về sau, tại cái này vị diện, không có cái đó cái thế lực dám xem nhẹ Thiên Vân Tinh Vực rồi."

Trang Vị Thiên thản nhiên nhìn liếc hoa bào nam tử, nói: "Man Trí, nếu như ngươi là tới chúc đấy, ta Thiên Vân Tinh Vực hoan nghênh, nhưng là, nếu như là nhắc tới thân đấy, cái kia đừng nói là rồi. Vị Nhiên nàng là một cái hiếu thắng nữ tử, nàng nói không lấy chồng, cho dù là ta cũng không có biện pháp cường hành bức nàng."

Hắn tự nhiên không dám bức đế nữ, trước kia không dám, hiện tại càng không dám. Bởi vì Phần Thương Viêm đã một mình tìm hắn nói qua, ngàn vạn đừng tại cầm đế nữ đi cùng Man Hoang tinh vực làm giao dịch, hoặc là lợi dụng nàng đi làm cái khác cái gì, bằng không thì, Dương Diệp lật lên mặt ra, hậu quả kia, tuyệt đối với không phải Thiên Vân Tinh Vực có thể thừa nhận được đấy.

Kỳ thật, đối với Dương Diệp, hắn cũng là kiêng kị đấy. Đây chính là một cái lĩnh ngộ nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý người, hơn nữa, hiện tại hắn đã biết được Thiên Ma đại lục sự tình. Phải nói, rất nhiều người cũng đã biết rõ Thiên Ma đại lục sự tình.

Có một thứ tên là Dương Diệp người tàn sát rồi một tòa thành!

Hắn không phải một cái kẻ ngu dốt, hắn tự nhiên nhìn ra được nữ nhi của mình cùng Dương Diệp tầm đó nhất định là có quan hệ gì đấy, bằng không thì, Dương Diệp làm sao có thể vì mình con gái đi tàn sát hàng loạt dân trong thành? Hơn nữa, còn cùng cái kia không ai bì nổi Thiên Ma Chủ chống lại? Hắn biết rõ, nếu như hắn đang tiếp tục giống như trước như vậy đi bức đế nữ, hắn không chỉ muốn mất đi nữ nhi của mình, còn có thể đắc tội Dương Diệp!

Phía dưới, cái kia gọi Man Trí nam tử cười cười, nói: “Trang tiền bối, nếu như ta nhớ không lầm, trước kia ngươi thế nhưng mà đáp ứng rồi, nói muốn đem đế nữ điện hạ gả cho Thiếu chủ nhà ta, hiện tại ngươi lại đổi ý, cái này truyền đi, đối với ngươi cùng ngươi Thiên Vân Tinh Vực thanh danh ảnh hưởng, thật không tốt ah.”

“Không tốt tựu không tốt sao!”

Trang Vị Thiên nhạt âm thanh nói: “Man Trí, tất cả mọi người là người thông minh, đánh bệnh loét mũi nói nói thẳng a. Trước kia ta sở dĩ đáp ứng, là hi vọng lấy được được các ngươi Man Hoang tinh vực trợ giúp, nhưng là, ngươi Man Hoang tinh vực cũng không có tới giúp giúp bọn ta, cho nên, ta cũng không biết là ta Thiên Vân Tinh Vực thiếu nợ ngươi Man Hoang tinh vực cái gì!”

Man Trí nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đều minh bạch, cái gọi là quan hệ thông gia, kỳ thật chính là vì lợi ích, nhưng là, ta hôm nay ra, không nói chuyện lợi ích. Ta muốn nói rất đúng, nhà của ta thế tử là thật tâm ưa thích đế nữ điện hạ, muốn cùng nàng chung kết liên lý. Hình dáng tiền bối, đế nữ điện hạ nếu là cùng ta gia thế cùng một chỗ, dùng đế nữ điện hạ thiên phú, tất nhiên sẽ đạt được ta Man Hoang tinh vực Đại Lực bồi dưỡng, mà Thiên Vân Tinh Vực cùng ta Man Hoang tinh vực liên thủ, ngày sau chúng ta vô cùng có khả năng trở thành Tứ Tinh thế lực, hoặc là ngũ tinh thế lực, thậm chí tiến quân Đại Thế Giới cũng không phải là không được!”

Tiến quân Đại Thế Giới!

Trang Vị Thiên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, đây tuyệt đối là sở hữu tất cả huyền giả cùng sở hữu tất cả tinh vực thế lực mộng tưởng. Đặc biệt là đạt tới thần giả bọn hắn, muốn tại tăng lên, chỉ có đi Đại Thế Giới.

Đạt tới bọn hắn loại này cấp bậc cường giả, muốn tại cái này vị diện tiếp tục tăng lên, là phi thường khó khăn đấy, không phải nói không thể, mà là không dám. Bởi vì bọn hắn nếu đột phá, cái này hạ vị diện thế giới căn bản không chịu nổi lực lượng của bọn hắn, nếu như cường hành đột phá, sẽ đưa tới Thiên Đạo trừng phạt.

Ngạnh kháng Thiên Đạo loại chuyện này, không phải là không có, nhưng dám ngạnh kháng Thiên Đạo cái chủng loại kia người, đều là tuyệt thế Mãnh Nhân, vạn năm khả năng mới xuất một cái!

Bởi vậy, bọn hắn không còn lựa chọn nào khác, chỉ có thể lựa chọn đi Đại Thế Giới tấn chức, tại đó tấn chức, tuy nhiên cũng sẽ có Thiên Đạo ngăn trở, nhưng là, đó là bình thường thiên kiếp, mà nếu như tại cái này vị diện tấn cấp, cái kia cũng không phải là bình thường thiên kiếp, mà là trong truyền thuyết tử kiếp, đơn giản mà nói, tựu là hẳn phải chết thiên kiếp!

Trầm mặc hồi lâu, Trang Vị Thiên lắc đầu, nói: “Cầu hôn sự tình, Vị Nhiên sẽ không đáp ứng, ta cũng sẽ không đáp ứng, nếu như không có chuyện gì, ba vị mời trở về đi!”

Tuy nhiên hắn biết rõ cái này Man Trí nói sự tình rất có thể thực hiện, dù sao Man Hoang tinh vực thực lực rất cường, nếu như tại tăng thêm Thiên Vân Tinh Vực lời mà nói..., thực lực kia sẽ nâng cao một bước, ngày sau muốn lên Đại Thế Giới, không phải là không được. Nhưng là, hắn không muốn mất đi nữ nhi của mình, càng không muốn đắc tội Dương Diệp.

Còn có, Thiên Vân Tinh Vực trước kia nguy cơ lúc, không có lợi ích dưới tình huống, Man Hoang tinh vực quản đều mặc kệ Thiên Vân Tinh Vực chết sống, nhưng mà Dương Diệp nhưng lại không muốn qua cái gì lợi ích, làm việc nghĩa không được chùn bước đến tương trợ.

Dương Diệp cùng Man Hoang tinh vực tầm đó, kẻ đần cũng biết nên tuyển ai!

Nghe được Trang Vị Thiên lời mà nói..., Man Trí nụ cười trên mặt dần dần biến mất. Một lát sau, Man Trí nhạt âm thanh nói: “Tiền bối thế nhưng mà cảm thấy Thiên Vân Tinh Vực nguy cơ giải trừ rồi hả?”

“Ngươi có ý tứ gì!” Trang Vị Thiên sắc mặt trầm xuống.

Man Trí nhẹ cười cười, nói: “Tiền bối có lẽ rất rõ ràng lập tức Thiên Vân Tinh Vực tình cảnh, tuy nhiên Thiên Vân Tinh Vực chiến thắng Thiên Ma Tinh vực, nhưng là, các ngươi thực sự tổn thất thảm trọng, mà ngay cả hai vị tiền bối cũng bản thân bị trọng thương, mà còn lại Bán Thần cùng hư giả cảnh cường giả số lượng thì càng thiếu đi. Có thể nói, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực thế nhưng mà rất suy yếu, rất nhiều tinh vực thế lực đều là đang ngó chừng các ngươi!”

“Ở trong đó cũng kể cả các ngươi Man Hoang tinh vực, vậy sao?” Man Trí âm thanh lạnh lùng nói.

Man Trí lắc đầu, nói: “Tiền bối, cùng trước kia đồng dạng, chúng ta thật sự hy vọng có thể cùng Thiên Vân Tinh Vực chung kết liên lý, chỉ cần đế nữ điện hạ đáp ứng gả cho chúng ta thế tử, về sau Thiên Vân Tinh Vực sự, tựu là chúng ta Man Hoang tinh vực sự, không chỉ như thế, Thiên Vân Tinh Vực mất đi đấy, chúng ta Man Hoang tinh vực đều sẽ giúp các ngươi cầm lại đến!"

"Nếu như ta không lấy chồng đâu này?"

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tự ngoài điện truyền đến, ngay sau đó, đế nữ cùng Dương Diệp đi vào trong đại điện.

Man Trí hai mắt nhắm lại, hắn nhìn về phía đế nữ cùng Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp cùng đế nữ tay nắm tay lúc, Man Trí ba người sắc mặt đều là trầm xuống.

Man Trí ánh mắt tại Dương Diệp trên người dừng lại thoáng một phát, sau đó nhìn về phía đế nữ, nói: "Đế nữ điện hạ, chúng ta thế tử đối với ngươi thế nhưng mà một mảnh thiệt tình."

"Cùng ta có quan hệ?" Đế nữ nói.

Man Trí trầm giọng nói: "Đế nữ điện hạ, thế tử thích ngươi, nhưng không có nghĩa là ngươi có thể miệt thị hắn, hắn đại biểu chúng ta Man Hoang tinh vực, ngươi miệt thị hắn, tựu là tại miệt thị chúng ta Man Hoang tinh vực người!"

"Miệt thị Man Hoang tinh vực?"

Đế nữ lắc đầu, nói: "Ta không muốn cùng các ngươi nói thêm cái gì, ta Thiên Vân Tinh Vực trước kia không dựa vào Man Hoang tinh vực, hiện tại sẽ không, về sau càng sẽ không, tự chúng ta sự, tự chúng ta sẽ xử lý. Cuối cùng, ta chuyện của mình, còn chưa tới phiên người khác tới nhúng tay."

"Cái này là đế nữ điện hạ ý tứ sao?" Man Trí nói.

"Là ý của ta!" Đế nữ nói.

Man Trí lạnh lùng nhìn thoáng qua đế nữ, sau đó nói: "Đế nữ điện hạ, làm việc phải nghĩ lại mà làm sau, bằng không thì, sẽ vì chính mình cùng người chung quanh mang đến tai nạn đấy, ngươi cảm thấy thế nào?"

"Ngươi đây là đang uy hiếp?" Đế nữ nhìn về phía Man Trí hỏi.

"Ngươi muốn cho rằng như vậy, ta đây cũng không có biện pháp!" Man Trí nhạt âm thanh nói.

Đế Nữ Thần sắc lạnh lẽo, muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đối với nàng lắc đầu, nói: "Việc này để ta đánh đi!"

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Man Trí, nói: “Chúng ta không muốn trêu chọc Man Hoang tinh vực, nhưng là, không có nghĩa là chúng ta sợ Man Hoang tinh vực. Minh bạch?”

“Ngươi tựu là Dương Diệp!” Man Trí nhìn xem Dương Diệp, trong mắt có một tia ngưng trọng, hiển nhiên, hắn nghe qua Dương Diệp sự tình.

Dương Diệp nói: “Ta là ai, không phải rất trọng yếu, như Vị Nhiên trước kia theo như lời, Thiên Vân Tinh Vực sự tình, tự chúng ta giải quyết, với các ngươi không có vấn đề gì, minh bạch?”

Man Trí nhìn một Dương Diệp cùng đế nữ, sau đó nói: “Xem ra, đế nữ điện hạ thật sự không muốn tiếp nhận ta Man Hoang tinh vực thiện ý rồi. Tốt, đã như vầy, cái kia sau này còn gặp lại rồi. Cuối cùng tại nói một câu, đế nữ điện hạ, bây giờ là chúng ta tôn kính ngươi, cho nên, ngươi là cao quý đấy, nhưng là, qua một đoạn thời gian về sau, chờ chúng ta không tôn kính ngươi rồi, thứ cho ta nói thẳng, đế nữ điện hạ tựu tính toán tự mình đến nhà tự tiến cử cái chiếu, muốn hay không, cũng phải nhìn chúng ta thế tử tâm tình.”

Nói xong, Man Trí ba người quay người rời đi.

“Chậm đã!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên trong điện vang lên.

Man Trí quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Như thế nào?”

“Vừa rồi câu nói kia, nuốt trở về!” Dương Diệp nhìn thẳng Man Trí.

Man Trí gắt gao nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Không có nuốt qua, ngươi giáo giáo ta?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1405: Ai bức ngươi, ta tựu giết chết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Vui thích đến cực!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã ở đằng kia man trí trước mặt, mà cái kia man trí hiển nhiên cũng sớm có chuẩn bị, lập tức mạnh mà một quyền oanh xuất.

Dương Diệp khởi sẽ sợ hãi hắn?

Lập tức cũng là mạnh mà một quyền đối với oanh rơi qua.

Thuận theo một đạo tạc tiếng vang vang lên, cái kia man trí trực tiếp bị chấn địa lặp đi lặp lại lui về phía sau, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đâm vào rồi đại điện tường thượng.

Cả đại điện làm chi kịch liệt một chiến.

Mà cùng man trí đối với quyền Dương Diệp cũng là hướng về sau lui đếm trượng cự ly, Dương Diệp nhìn nhìn chính mình nắm tay, sau đó nhìn về phía chỗ xa man trí, “Có chút thực lực, khó trách này sao tự tin.”

Sau một khắc, hắn hướng về cái kia man trí bắn mạnh tới.

Hắn cũng không hoan hỉ gây chuyện, nhưng là, rất nhiều sau đó tựu là như vậy, ngươi không gây chuyện, không có nghĩa là sự không đến tìm ngươi. Hắn sở dĩ xuất thủ, là bởi vì này man trí vũ nhục đế nữ.

Này tuyệt đối là hắn không thể dễ dàng tha thứ đấy.

Dương Diệp lần nữa xuất hiện lúc, đã ở đằng kia man trí trước mặt, không có một chút phế thoại, Dương Diệp mạnh mà một quyền tựu oanh rơi qua.

Lâm giới!

Quyền xuất, một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp nắm tay bên trong khuynh tả mà ra, tại này cổ lực lượng nhấn chìm xuống, cái kia man trí trực tiếp bị chấn địa lần nữa đâm vào rồi tường trên vách đá.

Ngay lập tức lấy, thuận theo một đạo tiếng vang lớn tiếng vang lên, cái kia man trí tại chúng ánh mắt của người bên trong trực tiếp đụng mặc vách tường, sau đó ngược lại bay đi ra ngoài.

Mà cái kia Dương Diệp cũng không có đình chỉ, hắn trực tiếp thân hình một động hướng về chỗ xa truy rơi qua, cũng ngay vào lúc này, chỗ xa man Hoang tinh vực một danh khác nam tử rốt cuộc trở về thần đến, hắn vội vàng thân hình một động hướng về Dương Diệp truy rơi qua.

Thuận theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang đột nhiên tự ngoài điện tập đến, kiếm quang thoáng qua một cái, tràng ở bên trong, tên kia muốn đi giúp việc man Hoang tinh vực nam tử một cánh tay trực tiếp mang theo khởi một cỗ tươi huyết ném bay đi ra ngoài.

Xem thấy này một màn, cái kia một bên vốn cũng muốn xuất thủ nữ tử trực tiếp ngây dại.

Không chỉ nữ tử, tràng trong ngoại trừ đế nữ bên ngoài, tất cả mọi người ngây dại.

Mặc dù man trí ngôn ngữ bất kính, nhưng là bọn hắn không nghĩ đến này Dương Diệp cũng dám trực tiếp xuất thủ, phải biết, lúc này man trí ba người thế nhưng mà đại biểu chính là man Hoang tinh vực ah!

Tại mọi người còn không bình tĩnh trở lại lúc, Dương Diệp đột nhiên đi vào rồi trong đại điện, tại trên tay hắn xách theo một người, đúng là cái kia man trí. Man trí cũng không có chết, nhưng đã hấp hối, phảng phất tùy thời đều có thể sẽ đoạn khí.

Dương Diệp xách theo cái kia hấp hối man trí đến đế nữ trước mặt, sau đó thuận tay đem man trí vứt ở rồi đế nữ trước mặt, “Ta cũng không thu hồi qua thoại, cho nên, ta cũng không cách nào dạy ngươi, nhưng là, ta tin tưởng, bây giờ ngươi khẳng định hiểu như thế nào thu hồi. Đến, làm được ta hài lòng mới thôi.”

“Dương Diệp!”

Lúc này, chỗ xa cái kia tên man Hoang tinh vực nữ tử đột nhiên nói: “Ngươi cũng biết ngươi đang làm cái gì? Chúng ta đại biểu thế nhưng mà man Hoang tinh vực, ngươi này sao làm, ngươi...”

“Ngươi cho ta bế miệng!”

Dương Diệp đột nhiên xoay người nhìn về phía tên kia nữ tử, “Ta không muốn cùng ngươi lải nhải, tại nói một chữ, ta đem ngươi đầu lưỡi cắt lấy đến.”

Nữ tử khí sắc mặt cáu tiết, thân càng hơi hơi hơi run, bất quá nàng lại không có dám nói chuyện rồi.

Trước mắt Dương Diệp mở sáng tỏ là không sợ man Hoang tinh vực, nàng tại tiếp theo nói, tựu là tìm cái chết.

Dương Diệp không có quản nữ tử, mà là nhìn về phía trên mặt đất cái kia man trí, nói: “Ta đếm ba thanh, ngươi nếu thu không hồi trở lại vừa mới nói, ta sẽ đem ngươi đầu uốn éo xuống đương bóng đá.”

Nghe Dương Diệp nói, một bên Trang Vị Thiên giống như là muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng lại là không có nói. Hắn tự nhiên là không hi vọng Dương Diệp sát mất này man trí đấy, dù sao này man trí lúc này đại biểu thế nhưng mà man Hoang tinh vực. Vốn man Hoang tinh vực đã trải qua đối với Thiên Vân Tinh Vực có chút bất thiện rồi, bây giờ tại sát man trí, khởi không phải vừa vặn cho man Hoang tinh vực lấy cớ?

Nhưng là, hắn không có nói, bởi vì lúc này Dương Diệp rõ ràng là tại đang tức giận, hắn nói cũng không dùng. Duy nhất có thể khuyên ở Dương Diệp đấy, cũng cũng chỉ có đế nữ rồi. Bởi vậy, hắn nhìn về phía rồi đế nữ.

Đế nữ tự nhiên cũng minh bạch trong đó lợi hại, tại Dương Diệp muốn đếm đếm lúc, nàng nhìn về phía trên mặt đất man trí, nói: “Đạo cái xin lỗi là được rồi.” Dương Diệp một khi bắt đầu đếm đếm, tựu đại biểu này man trí không cách nào sống rồi. Bày tỏ đi nói, làm sao có thể thu hồi đây? Có thể nói, Dương Diệp tại nói câu kia thoại lúc, kỳ thật tựu là muốn sát man trí!

Xem thấy đế nữ nói chuyện, Dương Diệp nhìn nàng một cái, sau đó không có nói chuyện, hắn tự nhiên sẽ không vì này điểm việc nhỏ đi bác đế nữ mặt mũi.

Man trí hiển nhiên là không muốn chết, lập tức nói: “Xin thứ lỗi!”

Đế nữ nhạt thanh nói: “Trở về cho biết man Hoang tinh vực người, ta Thiên Vân Tinh Vực sự, chính chúng ta sẽ giải quyết. Còn có, chúng ta không muốn trêu chọc man Hoang tinh vực, nhưng là, không có nghĩa là chúng ta sợ man Hoang tinh vực.”

Man trí nhìn thoáng qua đế nữ, nói: “Ta sẽ chuyển đạt đấy!”

Nói xong, hắn đứng dậy dẫn cái kia đoạn cánh tay nam tử cùng nữ tử xoay người rời đi, đương đi đến đại điện cửa khẩu lúc, hắn đột nhiên dừng lại, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi nếu dám nói một chữ, hôm nay các ngươi ba tựu biệt đi nha.”

Man trí sắc mặt nhất thời khó coi rồi đứng dậy, bên cạnh hắn nàng kia sợ hắn nói cái gì, lập tức vội vàng kéo lấy hắn xoay người rời đi.

Tại man trí bọn người rời đi về sau, đế nữ nhìn về phía Dương Diệp, lên tiếng nói: “Như thế nào đột nhiên này sao tức giận?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía đế nữ, nói: “Chỉ là đột nhiên hiểu ngươi rất không dễ dàng, ngươi yên tâm, ta không chắc chắn chứng về sau không ai đến bức ngươi, nhưng là, ta chắc chắn chứng, ai đang ép ngươi, ta tựu giết chết ai.”

Nghe Dương Diệp nói, một bên Trang Vị Thiên sắc mặt nhất thời có chút khó coi. Lời này có chút như là cố ý nói cho hắn nghe đó a!

Đế nữ nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Mặc kệ cái gì, về sau cùng một chỗ đối mặt.”

“Đương nhiên!” Dương Diệp gật gật đầu.

Lúc này, một bên Trang Vị Thiên đột nhiên ho nhẹ rồi một tiếng, này Dương Diệp cùng đế nữ hoàn toàn không đếm xỉa rồi hắn cùng Thiên Yêu Thiền, hắn được nhắc nhở thoáng một phát.

Đế nữ nhìn thoáng qua Trang Vị Thiên, do dự xuống, sau đó hắn giữ chặt Dương Diệp đến Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền trước mặt, đối diện Dương Diệp giới thiệu nói: “Cha ta thân, còn có ta mẫu hậu.”

Dương Diệp tự nhiên sẽ không càn rỡ thô lỗ, lập tức đối diện hai người có chút một lễ, nói: “Thấy qua bá phụ bá mẫu.”

Xem thấy Dương Diệp thái độ như thế tôn kính, cái kia Trang Vị Thiên sắc mặt hơi chút tốt nhìn một chút, lập tức gật gật đầu, nói: “Mặc dù chưa từng mưu mặt qua, nhưng là, ta nghe chưa xảy ra nàng nói ra qua ngươi. Trung thực nói, trước kia ta cũng không tin ngươi có thể giúp đến Thiên Vân Tinh Vực, nhưng sự thật chứng tỏ ta nhầm. Ánh mắt của nàng, rất tốt, thật sự rất tốt!”

Không nói khác, Dương Diệp tuyệt đối là chúc vu siêu cấp thiên tài, hắn xứng đế nữ, cái kia là hoàn toàn có tư cách đấy. Bất quá hắn có chút lo lắng chính là Dương Diệp tính tình, này tính tình... Rất dễ dàng gặp chuyện không may ah. Cũng còn may, mặc dù Dương Diệp rất có tính tình, nhưng là, hắn cũng rất có thực lực.

Nói tóm lại, còn tính toán hài lòng!

Lúc này, Phần Thương Viêm đột nhiên đi rồi tiến vào, nói: “Thành chủ, có người bái phỏng, nói là dương thiếu bằng hữu.”

Trang Vị Thiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp thần thức triển khai, một hơi về sau, hắn gật gật đầu, nói: “Để chúng nữ tiến vào.”

Phần Thương Viêm gật gật đầu, sau đó lui ra ngoài. Không đồng nhất sẽ, tại Phần Thương Viêm dưới sự dẫn dắt, hai tên nữ tử tiến vào đại điện.

Này hai tên nữ tử không phải người khác, đúng là Dạ Lưu Vân cùng cái kia Nam Cung Cầm.

“Thấy qua trang thành chủ!”

Nam Cung Cầm đối diện Trang Vị Thiên ôm quyền, nói: “Chúc mừng trang thành chủ kích lui Thiên Ma Tinh vực.”

“Khách khí!” Trang Vị Thiên gật gật đầu nói.

Nam Cung Cầm có chút gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, cười nói: “Dương công tử, biệt đến vô dạng.”

Dương Diệp cười cười, hắn tự nhiên biết rõ Nam Cung Cầm đến mục đích, lập tức hắn xoay người nhìn về phía Trang Vị Thiên, nói: “Vị này là thiên vân thương (nhà buôn) sẽ đại tiểu thư Nam Cung Cầm, trước kia đến tương trợ Thiên Vân Tinh Vực cái kia ba vị thần giả cảnh cường người chính là nàng phái đến đấy.”

Nghe nói, Trang Vị Thiên thần sắc động cho, sau đó đứng dậy đối diện Nam Cung Cầm ôm quyền, nói: “Đa tạ rồi.”

Nam Cung Cầm cười nói: “Trang thành chủ cũng khách khí.”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Bá phụ, Nam Cung Cầm tiểu thư hi vọng tại Thiên Vân Tinh Vực sở hữu tất cả thế giới khai thiết thương (nhà buôn) phô, ân, trước kia ta có đáp ứng qua nàng, phàm là nàng thương (nhà buôn) phô, ba mươi năm nội miễn thuế.”

“Này tự nhiên không có vấn đề!”

Trang Vị Thiên nói: “Chỉ là, bây giờ, chúng ta thiên vân thương (nhà buôn) sẽ chỉ còn lại có thiên vân đại lục này thế giới...”

Tất cả mọi người trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp đứng cả đi, nói: “Ta cảm thấy, Thiên Vân Tinh

Vực trước kia tổn thất thế giới, còn có Thiên Ma Tinh vực địa bàn, chúng ta đều phải biết thu hồi đến.”

Nghe nói, Trang Vị Thiên khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ. Hắn kỳ thật đã sớm muốn này sao làm, nhưng là, lúc này Thiên Vân Tinh Vực thực lực giảm nhiều, dùng Thiên Vân Tinh Vực thực lực, căn bản không cách nào thu hồi trước kia bị còn lại thế giới chiếm lấy cái kia chút ít thế giới, thì càng biệt nói Thiên Ma Tinh vực rồi. Cho nên, muốn muốn thu hồi những cái... Kia mất đi thế giới, chỉ có mượn nhờ Dương Diệp bên này lực lượng.

Bây giờ Dương Diệp này sao nói, vậy thì đại biểu hắn nguyện ý trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực rồi.

Nam Cung Cầm trên khuôn mặt cũng phù hiện ra một vòng vui vẻ, nàng cười tự nhiên không là bởi vì Dương Diệp muốn xuất thủ trợ giúp Thiên Vân Tinh Vực, kỳ thật, Thiên Vân Tinh Vực này điểm lợi ích bây giờ nàng đã không phải đặc biệt coi trọng rồi.

Nàng bây giờ càng coi trọng chính là Dương Diệp.

Dương Diệp càng mạnh, nàng kia ngày sau chỗ thu được lợi ích tựu đem càng lớn. Mà thôi Dương Diệp bây giờ bày ra đi tiềm lực, chỉ cần hắn không suy sụp, ngày sau nhất định là một vị tuyệt thế cường người. Khi đó, chỉ cần hắn một câu nói, tiếp theo trở nên thiên vân thương (nhà buôn) sẽ vận mệnh. Hoặc là, chỉ cần để người biết rõ thiên vân thương (nhà buôn) sẽ cùng hắn liên quan đến hệ, vậy thì không người dám lấn!

Ngay tại lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên đứng cả đi, nói: “Việc này thế giới tự nhiên muốn thu hồi, bất quá, thu hồi về sau đâu này?”

Tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dạ Lưu Vân.

Trang Vị Thiên thì nhìn về phía rồi Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Dạ Lưu Vân, ta kiếm minh quân sư, cũng là người mà ta tín nhiệm nhất.”

Nghe nói, Trang Vị Thiên lúc này mới nhớ tới, Dương Diệp vẫn kiếm minh minh chủ, hắn bản thân cũng đại biểu lấy một thế giới.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Trang Vị Thiên trên khuôn mặt vui vẻ dần dần biến mất, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Lưu Vân cô nương muốn nói cái gì, không ngại thẳng nói.”

Dạ Lưu Vân cười cười, sau đó nói: “Trang thành chủ, thứ cho ta mạo muội hỏi một câu, này Thiên Vân Tinh Vực, ngày sau ngươi là giao cho đế nữ điện hạ đâu rồi, vẫn quý công tử?”

Nghe nói, tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dạ Lưu Vân.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1406: Hắn tranh giành bất quá ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi có ý tứ gì!” Trang Vị Thiên trầm giọng nói.

Dạ Lưu Vân dáng tươi cười thu liễm, nói: “Nếu như là giao cho đế nữ điện hạ, ta vấn đề gì cũng không có. Nhưng nếu như không phải, ta đây cảm thấy, chúng ta kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực tầm đó tựu phải hảo hảo nói chuyện rồi. Về phần nói chuyện gì, tự nhiên là đàm cái này Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới cùng Thiên Ma Tinh vực thế giới tại thu hồi lại sau làm sao phân phối vấn đề.”

Nghe vậy, mọi người lập tức đã minh bạch Dạ Lưu Vân ý tứ.

Nếu như Trang Vị Thiên ngày sau là muốn đem Thiên Vân Tinh Vực giao cho đế nữ, như vậy, mọi người tự nhiên không cần đang nói rồi. Bởi vì chỉ cần không phải kẻ đần đều nhìn ra được Dương Diệp cùng đế nữ quan hệ, Trang Vị Thiên đem Thiên Vân Tinh Vực giao cho đế nữ, từ loại nào trình độ đi lên nói, tựu là tương đương giao cho Dương Diệp.

Nhưng là, nếu như Trang Vị Thiên không phải chứ Thiên Vân Tinh Vực giao cho đế nữ, hai mươi giao cho con hắn, cái kia Dương Diệp đi hỗ trợ thu phục những cái... Kia thế giới, tựu là tại thay người khác làm đồ cưới, mà hắn cùng với kiếm minh, không có nửa điểm chỗ tốt, loại chuyện này, Dương Diệp có lẽ không phải rất quan tâm, nhưng là, nàng là kiếm minh quân sư, sao có thể không quan tâm?

Nàng muốn làm kiếm minh lợi ích suy nghĩ!

Theo góc độ của nàng đến xem, Dương Diệp theo Linh giới đến Thiên Vân Tinh Vực cứu vớt đế nữ cùng toàn bộ Thiên Vân Tinh Vực, mặc kệ đã từng hắn thiếu đế nữ bao nhiêu nhân tình, lúc này đây đều đủ để trả hết nợ rồi. Mà Trang Vị Thiên lại còn nghĩ đến Dương Diệp đi hỗ trợ thu phục Thiên Vân Tinh Vực cùng Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít thế giới, là hắn cùng với ngày khác sau nhi tử liều chết liều sống.

Dựa vào cái gì Dương Diệp đi liều chết liều sống, mà chỗ tốt đều cho ngươi Thiên Vân Tinh Vực chiếm được?

Dương Diệp có lẽ không quan tâm những... Này, dù sao hắn cùng với đế nữ tầm đó không phải những vật này có thể đến cân nhắc đấy, nhưng là, không quan tâm không có nghĩa là ngươi Thiên Vân Tinh Vực có thể đem Dương Diệp đem làm tay chân đến sử dụng!

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, đế nữ nhưng lại kéo hắn lại, sau đó lắc đầu.

Kỳ thật, nàng cùng Dạ Lưu Vân muốn không sai biệt lắm đấy. Dương Diệp vì nàng làm đấy, đã đủ nhiều rồi. Nếu như có thể mà nói, nàng là hi vọng Dương Diệp không tại đúc kết Thiên Vân Tinh Vực sự tình đấy. Nhưng là, nàng biết rõ, lúc này Thiên Vân Tinh Vực cần trợ giúp của hắn, chính cô ta cũng cần trợ giúp của hắn, mà nàng biết chắc nói, chỉ cần nàng tại Thiên Vân Tinh Vực, Thiên Vân Tinh Vực gặp nạn, Dương Diệp tựu cũng không bỏ qua.

Cùng Dạ Lưu Vân muốn đồng dạng, nàng không hi vọng Dương Diệp vẫn là tại trả giá, nàng cũng hi vọng Dương Diệp có thể có được một mấy thứ gì đó. Bởi vì nàng không muốn lợi dụng Dương Diệp, càng không muốn bởi vì chính mình nguyên nhân mà lại để cho Dương Diệp bị cha mình lợi dụng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đế nữ, sau đó không có đang nói cái gì.

Kỳ thật, chỉ cần đế nữ một câu, cái gì đó hắn cũng có thể không cần quan tâm đấy, hắn cùng với đế nữ tầm đó, không phải bất luận cái gì lợi ích có thể tới cân nhắc đấy. Nhưng là hắn cũng minh bạch, hắn đại biểu chính là kiếm minh, kiếm minh lợi ích đều thắt ở trên người hắn, không chỉ kiếm minh, còn có Nam Cung Cầm. Tựu như lần này, Nam Cung Cầm các nàng tại sao lại muốn tới hỗ trợ?

Bởi vì lợi ích!

Lợi ích, rất sự thật một thứ gì!

Hắn không quan tâm, không có nghĩa là người khác không quan tâm.

Trong tràng, đế nữ nhìn thoáng qua Dạ Lưu Vân, sau đó lại nhìn về phía sắc mặt có chút lúng túng Trang Vị Thiên, nói: “Việc này, chính các ngươi đàm.”

Nói xong, nàng lôi kéo Dương Diệp đi ra đại điện.

Dương Diệp cùng đế nữ đi rồi, Dạ Lưu Vân nhìn về phía Trang Vị Thiên, nói: “Trang tiền bối, chúng ta tới nói đi.”

Chiến Thần Điện phía sau núi, Dương Diệp cùng đế nữ sóng vai đi tới.

“Ta không muốn với ngươi tầm đó đúc kết bất luận cái gì lợi ích sự tình.” Dương Diệp nói.

Đế nữ nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch, nhưng là, có nhiều thứ, là ngươi nên được đấy, cũng là ngươi người phía dưới bọn hắn nên được đấy, chỉ có như vậy, mới có người đi theo ngươi. Nếu để cho người khác biết rõ ngươi bởi vì một cái nữ nhân mà buông tha cho kiếm minh lợi ích, kiếm minh những người kia sẽ nghĩ như thế nào ngươi?”

Kiếm minh trước kia cũng có phái người đến hỗ trợ đấy, ví dụ như Lâm Sơn bọn người, tuy nhiên bọn hắn một mình tác dụng cũng không có lớn như vậy, nhưng là đừng quên, bọn hắn thế nhưng mà cùng Dương Diệp cùng một nhóm, hơn nữa, bọn hắn cũng xuất lực rồi.

Những người này cùng đế nữ không có bất cứ quan hệ nào, lại để cho bọn hắn dốc sức liều mạng, rồi lại không để cho chỗ tốt, ai nguyện ý can.

Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: “Kiếm tu bên trong, việc vặt giống ta nhiều như vậy đấy, chỉ sợ không có mấy cái.”

“Đây là của ngươi lựa chọn lộ!” Đế nữ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn có quá nhiều người muốn thủ hộ, mà hắn lại không thể mỗi ngày cùng những người này cùng một chỗ, biện pháp duy nhất tựu là thành lập khởi một cái khổng lồ thế lực, để cho người khác không dám lấn. Tuy nhiên hiện tại kiếm minh còn có chút yếu, nhưng là, kiếm minh tiềm lực phát triển nhưng lại cực lớn đấy. Hắn có lòng tin, ngày sau kiếm minh bất kể là tại cái này vị diện, hay là tại Đại Thế Giới, đều muốn có một chỗ cắm dùi.

Nhiều người lực lượng đại, những lời này hắn là phi thường đồng ý đấy. Tựu như lần này, nếu như không có nguyên lão ba người hỗ trợ, hắn không chỉ diệt không được Thiên Ma thành, Thiên Vân Tinh Vực khả năng cũng xong rồi. Ngay lúc đó tình huống, không có ba tên thần giả cảnh cường giả gia nhập, lâm vào bị động tướng không phải

Thiên Ma Chủ, mà là hắn cùng với đế nữ.

Lúc này, đế nữ nói: “Man Hoang tinh vực người có thể sẽ không bỏ qua, không chỉ Man Hoang tinh vực, còn lại những cái... Kia nuốt mất chúng ta trước kia những cái... Kia thế giới tinh vực thế lực khả năng cũng sẽ không từ bỏ ý đồ, chúng ta những cái... Kia thế giới, bọn hắn đã ăn vào đi, muốn bọn hắn tại nhổ ra, khẳng định rất khó.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi thật sự muốn phát triển kiếm minh cái này cái thế lực?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ta hiểu được.”

Đế nữ nói: “Có thể cho Lưu Vân không cần cùng cha ta nói chuyện.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía đế nữ, khó hiểu.

Đế nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “Về sau, ta sẽ chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực.”

Dương Diệp sửng sốt, một hồi lâu, hắn nói: “Phụ thân ngươi hắn”

Đế nữ lắc đầu, nói: “Trước kia ta đối chưởng cầm Thiên Vân Tinh Vực không có nửa điểm hứng thú, nhưng là hiện tại đã có. Chỉ cần ta đã có hứng thú, đệ đệ của ta hắn tranh giành bất quá ta, cũng không dám cùng ta tranh giành. Tại đây Thiên Vân Tinh Vực ở trong, của ta uy vọng, cho dù là cha ta cũng so ra kém.”

Dương Diệp nhìn xem đế nữ hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như ngươi thật sự không thích chưởng quản loại này thế lực, đừng miễn cưỡng chính mình.” Hắn đương nhiên biết rõ đế nữ vì cái gì làm như vậy, tự nhiên là bởi vì hắn. Nếu như nàng nắm giữ Thiên Vân Tinh Vực, không cần phải nói, nàng nhất định sẽ hướng về hắn đấy. Từ loại nào góc độ mà nói, thiên vân kỳ thật cũng tựu tương đương với hắn được rồi.

Đế nữ khẽ lắc đầu, nói: “Không hoàn toàn đúng bởi vì ngươi, chuyện lần này lại để cho ta minh bạch, ta Thiên Vân Tinh Vực có rất nhiều rất nhiều chưa đủ, cũng cho ta minh bạch, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực nhất định phải cường đại lên, như thế mới có thể không bị người lấn. Mà cha ta hắn đã già, hắn không có nhớ năm đó tâm huyết, hắn hiện tại, không thích hợp đang tiếp tục chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực. Về phần đệ đệ của ta, nếu để cho hắn chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực, Thiên Vân Tinh Vực sẽ bại trong tay hắn.”

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Cái này phụ thân ngươi cùng ngươi mẫu hậu bọn hắn khả năng muốn trách ta rồi. Bởi vì bọn hắn khẳng định cảm thấy ngươi đột nhiên cải biến chủ ý là vì ta nguyên nhân.”

Đế nữ mỉm cười, “Nguyên nhân chủ yếu Vốn là cũng là bởi vì ngươi.”

Dương Diệp đột nhiên giữ chặt đế nữ tay, nói: “Kỳ thật, chưa xảy ra ngươi cười lên rất tốt xem đấy.”

Đế nữ dáng tươi cười có chút cứng đờ, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục bình thường, “Chỉ ở trước mặt ngươi cười qua.”

“Vinh hạnh của ta!” Dương Diệp cười nói.

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, sau đó điểm ngạo: “Chúng ta đi thôi, đi theo cha ta nói nói quyết định của ta.”

Nói xong, nàng giữ chặt Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Chiến thắng trong điện.

Dạ Lưu Vân lúc này đang tại cùng Trang Vị Thiên thảo luận ngày sau kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực làm sao chia địa bàn sự tình, kỳ thật, đàm hay là rất thuận lợi, bởi vì nàng cố ý nhượng bộ. Dù sao Dương Diệp cùng đế nữ quan hệ còn tại đó, mà đế nữ lại là Trang Vị Thiên con gái, nàng tự nhiên sẽ không đàm quá hà khắc, cũng không muốn Dương Diệp khó xử.

Đúng lúc này, đế nữ cùng Dương Diệp đột nhiên đi vào trong đại điện.

Mọi người ánh mắt đều đã rơi vào đế nữ cùng Dương Diệp trên người.

Đế nữ trực tiếp đi tới Trang Vị Thiên trước mặt, sau đó nói: “Ta muốn chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực.”

Bức vua thoái vị!

Nghe vậy, Trang Vị Thiên cùng cái kia Thiên yêu rung động lập tức sửng sốt, rất nhanh, hai người sắc mặt có chút khó coi... Mà bắt đầu. Trầm mặc hồi lâu, Trang Vị Thiên đắng chát cười cười, nói: “Là vì Dương Diệp sao?”

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Là hắn, nhưng là không hoàn toàn là. Ta cảm thấy được, ta so đệ đệ hắn thích hợp hơn nắm giữ Thiên Vân Tinh Vực.”

Trầm mặc hồi lâu, Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, tốt, Thiên Vân Tinh Vực cho ngươi chưởng quản.” Nói xong, hắn phảng phất Thương Lão đi một tí.

Cũng thế, ai cũng tinh tường, Thiên Vân Tinh Vực cho Trang Vị Nhiên chưởng quản, kỳ thật tựu tương đương với đưa tặng cho Dương Diệp rồi. Đây là hắn tự tay đánh xuống giang sơn, hiện tại tặng không cho người, cái kia tư vị tuy nhiên rất không muốn, nhưng là, hắn không có cách nào, cũng không có lựa chọn. Đế nữ tại Thiên Vân Tinh Vực danh vọng quá cao.

Có thể nói, lúc này đế nữ danh vọng đã cao hơn chính hắn rồi. Về phần con của hắn, thì ra là đế nữ đệ đệ, vậy thì càng không cần phải nói. Liền cùng đế nữ so tư cách đều không có.

Kỳ thật, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực người đều là hướng về đế nữ, đặc biệt là tại sự tình lần này về sau, đế nữ uy vọng tại Thiên Vân Tinh Vực trong lòng mọi người đã đạt đến một cái cực cao trình độ. Bởi vì tại Thiên Vân Tinh Vực xuất hiện khó xử lúc, là đế nữ đứng tại phía trước nhất! Cũng bởi vì là nàng, Thiên Vân Tinh Vực mới có giúp đỡ, mới qua lần này cửa ải khó.

Quan trọng nhất là, đế nữ thực lực tại Thiên Vân Tinh Vực bên trong, đã là mạnh nhất!

Cho nên, đem làm đế nữ yêu cầu nàng muốn làm Thiên Vân Tinh Vực Chủ lúc, Trang Vị Thiên căn bản không có biện pháp cự tuyệt.

Đúng lúc này, Trang Vị Thiên đột nhiên lại nói: “Ta có một cái điều kiện, cái kia chính là, ngày sau Thiên Vân Tinh Vực chủ nhân, phải là hai người các ngươi con cái.”

Dương Diệp: “”

Đế nữ nhưng lại thần sắc bình tĩnh gật đầu nói: “Tốt!”

Nghe vậy, Trang Vị Thiên thần sắc hơi chút dễ nhìn một ít, ngày sau Dương Diệp cùng đế nữ cốt nhục cũng có huyết mạch của hắn, nghĩ như thế, trong lòng của hắn thoải mái nhiều hơn.

Hơn nữa, hắn vô cùng rõ ràng, đế nữ so đệ đệ của nàng, cũng chính là của hắn nhi tử thích hợp hơn nắm giữ Thiên Vân Tinh Vực. Kỳ thật, hắn cũng có nghĩ qua lại để cho đế nữ chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực, nhưng là, trước kia đế nữ không có cái này tâm tư, mà hắn lại gây khó dễ trong lòng mình đạo kia khảm, hiện tại tốt rồi. Đạo này khảm, không qua cũng phải đã qua.

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Dạ Lưu Vân khóe miệng nổi lên một vòng vui vẻ, hiện tại đã có thể bớt việc nhiều hơn

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1407: Vậy thì đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Trang Vị Thiên chính thức tuyên bố đế nữ trở thành Thiên Vân Tinh Vực Vực Chủ.

Đối với việc này, tự nhiên không có người phản đối, cũng không có ai dám phản đối. Đế nữ thực lực tất cả mọi người là rõ như ban ngày, có thể nói, nàng so Trang Vị Thiên đều muốn thích hợp hơn chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực.

Thiên Vân Tinh Vực vừa kinh nghiệm đại chiến, tự nhiên có rất nhiều vấn đề phải xử lý, cái này vấn đề hơi nhiều, bất quá cũng may, có Dạ Lưu Vân tương trợ, bởi vậy, vốn lộn xộn Thiên Vân thành bắt đầu dần dần khôi phục trật tự.

Đế nữ cùng Dạ Lưu Vân phải xử lý Thiên Vân thành sự, mà Dương Diệp tắc thì bắt đầu bế quan tu luyện.

Chiến đấu là có thể... Nhất lại để cho người phát triển một cái cách, hắn đạt tới đế giả đến nay, cơ hồ mỗi ngày đều có chiến đấu, bởi vậy, bất kể là nhục thể của hắn hay là bản thân cảnh giới đều tại phi tốc phát triển.

Hiện tại, hắn cần phải làm là chạy nước rút hư giả.

Tuy nhiên địch nhân của hắn càng ngày càng mạnh, đế giả cảnh, đã không đủ rồi. Đặc biệt là huyền khí phương diện, mặc dù có Bổ Thiên Thạch tại, nhưng là, nếu như gặp được như Thiên Ma Chủ cường giả loại này, đừng nói Bổ Thiên Thạch, coi như là tăng thêm Tinh Thần Chi Lực cũng không đủ dùng.

Phải đạt tới hư giả!

Hồng Mông tháp, tầng thứ ba nội.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, điên cuồng hấp thu lấy chung quanh huyền khí.

Lúc này hắn căn bản không cần tiên tinh thạch đến bổ sung linh khí, bởi vì Hồng Mông trong tháp linh khí quá nồng đậm rồi. Phải biết, lúc này Hồng Mông trong tháp thế nhưng mà có mười một sợi tuyệt phẩm linh mạch, còn có 35 sợi tiên phẩm linh mạch.

Hiện tại hắn tựu ngâm mình ở linh khí trong.

Nghĩ đến linh khí, Dương Diệp liền nghĩ đến Tiểu Bạch, mà nghĩ đến Tiểu Bạch, Dương Diệp ánh mắt chính là dần dần băng lạnh xuống. Hiện tại hắn nhất không yên lòng đúng là Tiểu Bạch cùng Tử nhi, cái kia thần Phượng tộc bắt đi Tiểu Bạch cùng Tử nhi, mục đích khẳng định không là đơn thuần muốn kết giao Tiểu Bạch, nếu như chỉ là muốn kết giao Tiểu Bạch, bọn hắn căn bản không phải làm như vậy làm.

Bởi vì làm như vậy, sẽ chỉ làm Tiểu Bạch đối với bọn họ sinh lòng oán hận.

Có thể nói, thần Phượng tộc bắt đi Tiểu Bạch cùng Tử nhi, khẳng định có mục đích gì tính.

“Nếu như Tiểu Bạch cùng Tử nhi có chút tổn thương, ta nhất định khiến ngươi thần Phượng tộc chó gà không tha!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó thu hồi suy nghĩ, bắt đầu hấp thu huyền khí. Lúc này muốn nhiều hơn nữa đều không có dùng, hiện tại hắn muốn làm chính là tăng lên thực lực của mình.

Thần Phượng tộc loại này thế lực, tuyệt đối với không phải cái gì Thiên Ma Tinh Vực Năng có so sánh với đấy. Dùng hắn thực lực bây giờ, cái đó sợ sẽ là tăng thêm Cùng Kỳ đều tuyệt đối với không cách nào cùng thần Phượng tộc chống lại.

Cho nên, phải tăng thực lực lên!

Dương Diệp bắt đầu điên cuồng hấp thu huyền khí, theo huyền khí dũng mãnh vào, Dương Diệp khí tức bắt đầu càng ngày càng mạnh.

Tại Dương Diệp cách đó không xa, Hiểu Vũ Tịch mở hai mắt ra nhìn một Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu, nàng cũng chậm rãi nhắm hai mắt lại, sau đó tiếp tục bắt đầu tu luyện.

Lúc này Hồng Mông tháp có thể nói là tu luyện giả Thiên Đường, tại đây, không chỉ linh khí nồng đậm, hơn nữa mười năm tương đương với bên ngoài một năm. Có thể nói, ở chỗ này tu luyện, làm chơi ăn thật. Nếu để cho kiếm minh người tiến vào tại đây tu luyện, kiếm minh kia thực lực nhất định là biết bay nhanh chóng tăng lên đấy. Nhưng là, ngoại trừ người mà mình tín nhiệm nhất, hắn sẽ không để cho bất luận kẻ nào tiến đến.

Cũng không phải nói hắn keo kiệt, chủ yếu là Hồng Mông tháp quá mức nghịch thiên, thứ này cứ để người đã biết, khẳng định phiền toái sẽ liên tục không ngừng.

Tựu chỉ bằng vào tầng thứ ba cái này công hiệu, tựu không ai có thể cự tuyệt được Hồng Mông tháp hấp dẫn.

Cho nên, ngoại trừ người thân nhất bên ngoài, Hồng Mông tháp hắn tuyệt đối sẽ không bạo lộ cho ngoại nhân.

Tu luyện là buồn tẻ, cũng là không thú vị đấy, càng là tịch mịch đấy, đặc biệt là như loại này tĩnh tọa tu luyện. Dương Diệp một mực không thích loại tu luyện này phương thức, hắn cũng không có thời gian đến loại tu luyện này. Nhưng là không có biện pháp, hắn cần lắng đọng thoáng một phát.

Tu luyện không tuế nguyệt, thời gian qua cực nhanh, chuyển di tựu một tháng đi qua. Đương nhiên, ở bên ngoài, chỉ là quá khứ rồi ba ngày.

Tầng thứ ba ở trong, Dương Diệp như là một điêu khắc bình thường xếp bằng ở đấy, vẫn không nhúc nhích. Tại hắn quanh thân khí tức càng ngày càng mạnh, mà hắn hấp thu linh khí tốc độ cũng là càng lúc càng nhanh, ngày càng nhiều

Chiến Thần Điện, lúc này trong đại điện, cũng chỉ có Dạ Lưu Vân cùng đế nữ.

Tại đại điện trên thủ vị, Dạ Lưu Vân cùng đế nữ ngồi cùng một chỗ, tại hai nữ trước mặt, không gian thỉnh thoảng rung động, sau đó từng đạo thanh âm không ngừng từ trong không gian truyền tới, cuối cùng tiến vào hai nữ trong đầu. Mà một lát sau về sau, hai nữ thỉnh thoảng xuất ra truyền âm phù bóp nát, ngay sau đó, từng đạo mệnh lệnh không ngừng truyền ra ngoài.

Cứ như vậy, ước chừng qua một lúc lâu sau, hai nữ trước mặt không gian chấn động số lần bắt đầu biến thiếu, lại qua nửa canh giờ, hai nữ trước mặt không gian triệt để khôi phục lại bình tĩnh.

“Đa tạ!”

Đế nữ quay đầu nhìn về phía bên cạnh Dạ Lưu Vân.

Thiên Vân Tinh Vực trước kia cùng Thiên Ma Tinh vực đại chiến về sau, Thiên Vân thành nội cần phải xử lý sự tình thật sự rất nhiều nhiều nữa... Nếu như là nàng một người, khẳng định không chịu đựng nổi, làm chuyện này tình, so tu luyện đều muốn mệt mõi. Hơn nữa, nàng cũng không phải là rất am hiểu xử lý những... Này chính vụ. Mà Dạ Lưu Vân lại là phi thường thích hợp, so nàng xử lý đều xịn hơn.

“Khách khí!” Dạ Lưu Vân quay đầu nhìn về phía đế nữ, cười nói.

Nếu như chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực không phải đế nữ, nàng tự nhiên sẽ không như vậy dốc sức liều mạng giúp đế nữ, nhưng là, chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực chính là đế nữ. Mà đế nữ cùng Dương Diệp quan hệ, chỉ cần là cá nhân đều có thể xem minh bạch. Đơn giản mà nói, Thiên Vân Tinh Vực nói là Dương Diệp cũng không đủ. Nàng giúp Thiên Vân Tinh Vực, chẳng khác nào là đang giúp Dương Diệp, cũng là tương đương đang giúp kiếm minh.

“Ngươi so với ta thích hợp hơn xử lý những chuyện này!”

Đế nữ nói: “Về sau lưu lại giúp ta xử lý Thiên Vân Tinh Vực sự tình, như thế nào?”

Dạ Lưu Vân cười nói: “Ngươi đây là muốn đào hắn chân tường sao?”

“Giúp ta, cũng là tương đương đang giúp hắn!” Đế nữ nói.

Dạ Lưu Vân nhìn về phía đế nữ, “Ngươi thật sự muốn đem Thiên Vân Tinh Vực đóng gói cùng một chỗ đưa cho Dương Diệp?”

Đế nữ chậm rãi đứng dậy, sau đó nhìn về phía rồi ngoài điện, “Rất nhiều người đều nghĩ như vậy, kể cả cha ta cùng ta mẫu hậu. Lưu Vân, kỳ thật, các ngươi nghĩ như vậy, rất không đúng. Bởi vì với hắn mà nói, có hay không Thiên Vân Tinh Vực cũng có thể. Bất kể là kiếm minh hay là Thiên Vân Tinh Vực, đều theo không kịp cước bộ của hắn. Tin tưởng, qua không được bao lâu, bất kể là kiếm minh hay là Thiên Vân Tinh Vực cũng đã không vào được mắt của hắn.”

Dạ Lưu Vân trầm mặc, bởi vì đế nữ nói rất đúng.

Dương Diệp bước chân quá nhanh, bất kể là kiếm minh hay là Thiên Vân Tinh Vực đều theo không kịp cước bộ của hắn. Chờ hắn tướng Thiên Vân Tinh Vực xa xa bỏ qua về sau, khi đó, Thiên Vân Tinh Vực với hắn mà nói, không chỉ không phải trợ lực, khả năng hay là vướng víu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dạ Lưu Vân nói: "Ngươi sở dĩ muốn chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực, là vì muốn hóa giải xung đột, thì ra là thiên Vân Thương Hội cùng kiếm minh ở giữa thương hội."

Đế nữ nhẹ gật đầu, nói: "Ta như chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực, kiếm minh cùng thiên Vân Thương Hội ở giữa sở hữu tất cả mâu thuẫn cùng lợi ích xung đột đều muốn biến mất. Mà nếu như không phải ta chưởng quản Thiên Vân Tinh Vực, kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực sẽ xuất hiện rất nhiều vấn đề. Bởi vì các ngươi sẽ cảm thấy Thiên Vân Tinh Vực là tại lợi dụng Dương Diệp, kỳ thật cũng đúng vậy, cha ta hắn xác thực là hi vọng mượn nhờ Dương Diệp lực lượng đến thu phục Thiên Vân Tinh Vực mất đi cái kia chút ít thế giới."

"Ngươi làm như vậy, là sáng suốt đấy!"

Dạ Lưu Vân nói: "Ngươi làm Thiên Vân Tinh Vực Vực Chủ về sau, kiếm minh người, kể cả ta, đều sẽ cảm giác được Dương Diệp giúp Thiên Vân Tinh Vực là thiên kinh địa nghĩa. Bởi như vậy, chúng ta song phương đều thiếu đi rất nhiều phiền toái."

"Đáng tiếc, cha ta cùng ta mẫu hậu, còn có ta cái kia đệ đệ cảm thấy ta ăn cây táo, rào cây sung, muốn đem Thiên Vân Tinh Vực đưa cho Dương Diệp." Đế nữ nhạt âm thanh nói: "Bọn hắn căn bản không có nghĩ tới, Dương Diệp là không có nghĩa vụ tới giúp chúng ta đấy, về phần từng đã là nhân tình, kỳ thật, tại hắn cứu được Thiên Vân Tinh Vực về sau, những cái... Kia tình cũng đã trả hết nợ rồi. Đương nhiên, bất kể là ta hay là hắn, cũng sẽ không đi so đo những... Này cái gọi là nhân tình."

"Nhưng là người phía dưới kế toán so sánh!"

Dạ Lưu Vân cười nói: "Kỳ thật, coi như là ta cũng sẽ so đo, bất quá hiện tại sẽ không rồi. Đế nữ điện hạ, ngươi cử động lần này thật sự rất sáng suốt. Đương nhiên, quan trọng nhất là ngươi làm như vậy, Dương Diệp ngày sau sẽ thiếu rất nhiều phiền toái. Bằng không thì, kiếm minh nếu là cùng Thiên Vân Tinh Vực tầm đó phát sinh cái gì mâu thuẫn lời mà nói..., khó làm sẽ chỉ là hắn!"

Đế nữ nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Ngươi là hắn người ngươi tín nhiệm nhất, bảo ta Vị Nhiên là đủ. Từ giờ trở đi, ngươi cũng là ta Thiên Vân Tinh Vực quân sư, có quyền lợi xử lý Thiên Vân Tinh Vực chỗ có chuyện.”

Dạ Lưu Vân trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Thiên Vân Tinh Vực cần cải cách, đặc biệt là trong thành rất nhiều thể chế, đều cần cải biến, mà muốn cải biến những... Này, sẽ liên quan đến đến rất nhiều người lợi ích.”

“Ta cùng Dương Diệp là hậu thuẫn của ngươi!”

Đế nữ nhìn thẳng Dạ Lưu Vân, nói: “Mặc kệ liên quan đến đến ai lợi ích, ngươi chỉ để ý buông tay đi làm là đủ.”

Dạ Lưu Vân lắc đầu, nói: “Ta không phải lo lắng cho mình, ta là sợ đến lúc đó ngươi khó làm. Ta trước kia đã điều tra qua, Thiên Vân Tinh Vực ở trong, ngươi thân nhân của mình, đặc biệt là đệ đệ của ngươi, có được rất nhiều đặc quyền, cái này tại trong thành, cực kỳ không công bình, đương nhiên, đây là các ngươi gia đấy, hắn muốn có bao nhiêu đặc quyền đều không có sao. Nhưng là, quá nhiều tài nguyên bị tầng trên người chiếm cứ, người phía dưới tựu khó có thể phát triển, trường này xuống dưới, cường giả càng ngày càng mạnh, kẻ yếu càng ngày càng yếu, Thiên Vân Tinh Vực phát triển sẽ đại đại bị hạn chế.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, đế nữ nói: “Hắn là nên đi ra ngoài lịch lãm rèn luyện một chút.”

Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua đế nữ, nói: “Ta sẽ thả tay đi làm.”

Những ngày tiếp theo lý, Dạ Lưu Vân bắt đầu Đại Lực chỉnh đốn Thiên Vân Tinh Vực, khẳng định có gặp được các loại vấn đề cùng phiền toái, bất quá tại đế nữ Đại Lực ủng hộ xuống, chỗ có vấn đề cùng phiền toái đều giải quyết dễ dàng.

Tại thực lực cường đại trước mặt, không người nào dám có chút nói nhảm.

Bán nguyệt sau.

Ngày nào đó, Phần Thương Viêm đột nhiên đi vào Chiến Thần Điện, hắn nhìn về phía rồi trên điện Dạ Lưu Vân cùng đế nữ, “Điện hạ, lưu Vân cô nương, vừa nhận được tin tức, Man Hoang tinh vực cùng một ít tinh vực thế lực đang tại chiếm lĩnh Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít thế giới. Thiên Ma Tinh vực Thiên Ma đại lục còn có không sai biệt lắm ba mươi nhiều thế giới, đã bị Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực chiếm lĩnh, kể cả chúng ta đã từng bị Thiên Ma Tinh vực chiếm lĩnh thế giới cũng đã rơi vào trong tay của bọn hắn.”

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân cùng đế nữ sắc mặt lập tức chìm xuống đến.

Man Hoang tinh vực quả nhiên là xuất thủ.

Cái gì gọi là ngồi thu ngư ông thủ lợi, là cái này. Đợi Thiên Vân Tinh Vực cùng Thiên Ma Tinh vực liều cái lưỡng bại câu thương về sau, Man Hoang tinh vực đến lấy tiện nghi!

“Như thế nào làm?” Dạ Lưu Vân nhìn về phía rồi đế nữ.

Đế nữ trầm mặc.

Lúc này, một giọng nói đột nhiên xuất hiện ở trong đại điện: “Đương nhiên là đi muốn trở về.”

Đế nữ cùng Dạ Lưu Vân hướng xa xa nhìn lại, xa xa, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

“Bọn hắn nếu không trả đâu này?” Dạ Lưu Vân hỏi.

“Vậy thì đoạt!”

Dương Diệp nói: “Không chỉ muốn đem chúng ta cướp về, còn muốn đem bọn hắn đoạt lấy đến!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1408: Không thể kinh sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dạ Lưu Vân trầm mặc, đế nữ cũng trầm mặc.

Đoạt!

Cái này ý vị như thế nào? Ý nghĩa muốn khai chiến!

Lúc này Thiên Vân Tinh Vực, thật sự cần phải thời gian đến khôi phục nguyên khí, lần nữa khai chiến, đặc biệt là đối thủ hay là Man

Hoang tinh vực loại này Tam Tinh thế lực hơn nữa, ngoại trừ Man Hoang tinh vực, còn muốn cái khác một ít tinh vực thế lực.

Lúc này khai chiến, rất không sáng suốt, Thiên Vân Tinh Vực cũng khai mở không dậy nổi.

Lúc này, Dương Diệp đi tới hai nữ trước mặt, nói: “Ta biết rõ, lúc này Thiên Vân Tinh Vực không thích hợp khai chiến. Nhưng là, các ngươi có thể có nghĩ qua? Tựu tính toán chúng ta không chủ động xuất kích, Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực sẽ bỏ qua chúng ta sao? Sẽ không đâu, đem làm bọn hắn trắng trợn thu rồi thế giới của chúng ta, mà chúng ta lại không có gì với tư cách về sau, bọn hắn sẽ càng thêm không kiêng nể gì cả. Đúng lúc này, chúng ta không thể kinh sợ, một kinh sợ sẽ không có khí thế, cũng sẽ lại để cho những người kia cảm thấy chúng ta dễ khi dễ.”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: “Hơn nữa, Man Hoang tinh vực tự mình xuất thủ, hiển nhiên, mục tiêu của bọn hắn là chúng ta. Hơn nữa cái khác những cái... Kia tinh vực thế lực bọn hắn chiếm lĩnh thế giới của chúng ta, vì để ngừa chúng ta trả thù, bọn hắn khẳng định cũng sẽ châm đối với chúng ta. Nói cách khác, đến cuối cùng, mặc kệ chúng ta nhẫn hay là không đành lòng, bọn hắn đều sẽ không bỏ qua chúng ta!”

Đối với nhân tính, hắn xem rất rõ ràng. Thế gian này, đại đa số người đều ưa thích khi dễ dễ khi dễ đấy, người thiện bị người lấn, những lời này hắn là phi thường đồng ý đấy.

Hơn nữa, cái này Man Hoang tinh vực những thế lực này nhất định là sẽ không bỏ qua Thiên Vân Tinh Vực đấy, bởi vì hiện tại Thiên Vân Tinh Vực nhất dễ khi dễ.

Lúc này Thiên Vân Tinh Vực cường giả chết thì chết, tổn thương tổn thương, liền thế giới của mình đều không có năng lực thu hồi, không khi dễ ngươi khi dễ ai?

Nói cách khác, sớm muộn đều có một trận chiến.

Mà đối với hắn Dương Diệp mà nói, đem làm chiến tranh không cách nào tránh khỏi lúc, hắn lựa chọn xuất thủ trước.

Xuất thủ trước nắm giữ chủ động, sau xuất thủ tắc thì lâm vào bị động.

“Ngươi đạt tới hư giả rồi hả?” Lúc này, đế nữ đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân cùng Phần Thương Viêm đều là nhìn về phía rồi Dương Diệp. Chỉ ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp triệt hồi rồi Kiếm Vực ẩn nấp, sau đó nhẹ gật đầu.

Gặp Dương Diệp gật đầu, một bên Phần Thương Viêm lập tức ngược lại hít một hơi hơi lạnh.

Vốn đế giả Dương Diệp cũng đã cực kì khủng bố, hiện tại đạt đến hư giả hắn, tướng sẽ khủng bố tới trình độ nào? Hắn không biết, hắn chỉ biết là, bình thường thần giả khẳng định đối với Dương Diệp là không có gì uy hiếp.

Dạ Lưu Vân cũng là trong nội tâm vui vẻ, đạt tới hư giả sau Dương Diệp, bình thường thần giả căn bản khó có thể uy hiếp được hắn, đặc biệt là tại cái này vị diện, có thể nói, tại tăng thêm hắn cái kia chỉ Cùng Kỳ, hắn cơ bản có thể đi ngang rồi.

Dạ Lưu Vân bên cạnh, đế nữ khẽ gật đầu, trong mắt cũng là mang theo mỉm cười, “Thực lực ngươi bây giờ có lẽ tăng lên rất nhiều, nhưng là không được khinh địch, tại cái này vị diện, so tên Thiên Ma này Chủ mạnh, không phải rất nhiều, nhưng có phải thế không rất ít. Đặc biệt là những cái... Kia Tứ Tinh thế lực, trong đó lão quái vật rất nhiều, thực lực cũng đều rất cường đại!”

“Tứ Tinh thế lực?”

Dương Diệp nói: “Vì cái gì lần này không có Tứ Tinh thế lực đến thừa cơ chiếm tiện nghi?”

Đế nữ lắc đầu, nói: “Không cần phải, bọn hắn cũng chướng mắt chúng ta Thiên Vân Tinh Vực Thiên Ma Tinh vực điểm này địa bàn. Bởi vì bọn hắn lấy được thời gian, đã đầy đủ đi lên Đại Thế Giới rồi.”

“Vậy bọn họ không có đã bị đến từ Đại Thế Giới mời?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Đế nữ trầm giọng nói: “Muốn lên đi Đại Thế Giới, ngoại trừ dao động nắm giữ ít nhất mười trong đó thế giới cùng vô số tiểu thế Giới Ngoại, còn có một điều kiện, cái kia chính là có người phải thông qua Đại Thế Giới khảo nghiệm, cái này khảo nghiệm, bình thường là khảo nghiệm thực lực. Người ra mặt sẽ có người xuống khảo nghiệm, có thể thắng đối phương, như vậy có thể đi lên, nếu như không thể cũng chỉ có thể đợi đến lúc có thể mới thôi!”

“Rất hà khắc!” Dương Diệp nói.

Đế nữ nhẹ gật đầu, nói: “Phi thường hà khắc. Đại Thế Giới hành động này, kỳ thật cũng là vì hạn chế người đi lên. Phải biết, nhiều một cái tinh vực thế lực đi lên, tựu ý nghĩa ở trên tài nguyên muốn nhiều một cái tinh vực thế lực chia xẻ. Nhưng là, hoàn toàn không cho người đi lên cũng không được. Nếu là như vậy, ngày sau Đại Thế Giới người cũng đừng muốn xuống, dù sao bọn hắn thần giả cảnh đã ngoài người không thể xuống, mà thần giả cảnh xuống, nhất định là đến một cái chết một người đấy.”

“Hơn nữa, nếu như bọn hắn gãy đi cái này hạ vị diện người hi vọng, hạ vị diện người nhất định là sẽ tạo phản đấy!”

Lúc này, Dạ Lưu Vân nói: “Tuy nhiên hạ vị diện người thực lực khẳng định không có Đại Thế Giới cường, nhưng là, nếu như sở hữu tất cả tinh vực đều liên hợp lại đâu này? Hơn nữa, nếu như ra một cái như Kiếm Vô Cực cái loại này cường giả lời mà nói..., tại hắn dưới sự dẫn dắt, hạ vị diện sở hữu tất cả tinh vực thêm cùng một chỗ là tuyệt đối với có thể rung chuyển Đại Thế Giới thế lực này đấy. Tựu tính toán chiến bất quá, nhưng là kết quả cuối cùng khẳng định cũng là lưỡng bại câu thương, ngọc thạch câu phần!”

Đế nữ khẽ gật đầu, “Cho nên, bọn hắn không thể gãy đi cái này hạ vị diện người hi vọng. Đã có hi vọng, hạ vị diện những người này tựu cũng không tuyệt vọng, sẽ không tuyệt vọng tựu cũng không đi cực đoan, đây chính là bọn họ mục đích.”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Không mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì rồi, hay là trước tiên là nói về nói chúng ta bây giờ sự tình a. Đề nghị của ta là chủ động xuất kích, hai người các ngươi cảm thấy thế nào?” Hắn không phải bảo thủ người, hơn nữa, loại chuyện này cũng nhất định phải đến đế nữ đồng ý mới được, bởi vì cái này sẽ đem Thiên Vân Tinh Vực lần nữa dẫn vào một cái nguy hiểm tình cảnh trong.

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta thực lực chưa đủ!”

Dương Diệp nói: “Dẫn đầu chính là Man Hoang tinh vực, giải quyết Man Hoang tinh vực, còn lại tựu dễ giải quyết rồi.”

Đế nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “Man Hoang tinh vực tuyệt không so Thiên Ma Tinh vực yếu, thậm chí càng mạnh hơn nữa.”

“Vậy ngươi cảm thấy chúng ta nên làm như thế nào?” Dương Diệp hỏi lại.

Đế nữ trầm mặc.

Đánh, không có thực lực đánh, không đánh, như Dương Diệp nói, Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực chắc chắn sẽ không buông tha Thiên Vân Tinh Vực, đơn giản mà nói, cuối cùng có đánh chính là ngày đó. Mà bây giờ Thiên Vân Tinh Vực chủ động xuất thủ lời mà nói..., tướng chiếm cứ chủ động, đối với Thiên Vân Tinh Vực càng có lợi. Nhưng là, khiên một phát mà động toàn thân.

Đấu võ, nói không chừng sẽ cho Thiên Vân Tinh Vực mang đến tai hoạ ngập đầu.

Lúc này, Dương Diệp nói: "Kỳ thật, chúng ta cũng không có ngươi muốn yếu như vậy, ngươi đã quên, ta còn có hai cái Thiên Ma Sói? Hơn nữa, chúng ta có thể tìm kiếm thiên Vân Thương Hội Nam Cung Cầm tương trợ, tăng thêm cái kia nguyên lão ba người, chúng ta thần giả cảnh cường giả số lượng tuy nhiên không bằng Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực, nhưng là cũng không ít. Hơn nữa, hai quân khai chiến, dựa vào là không chỉ là số lượng."

Trầm mặc hồi lâu, đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, "Nghe lời ngươi."

Dương Diệp cười khổ cười, nói: "Không phải ta thích chiến đấu, ta so với ai khác đều muốn bình yên tĩnh một chút, chỉ là không có biện pháp, nhiều khi, chúng ta chỉ có thể dùng chiến dừng lại chiến. Bởi vì chúng ta tình cảnh hiện tại kỳ thật cũng là tuyệt cảnh, muốn muốn đi xuất cái này tuyệt cảnh, nhường nhịn hoặc là cầu hoà đều là không được, biện pháp duy nhất tựu là giết xuất một con đường đến!"

Đế nữ nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Ta minh bạch." Nàng tự nhiên minh bạch, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực kỳ thật hay là tuyệt cảnh, muốn muốn tuyệt xử phùng sanh (*gặp được đường sống trong cõi chết), chỉ có thể như Dương Diệp theo như lời, giết xuất một con đường đến.

Tại Dương Diệp cùng đế nữ đều đồng ý về sau, vấn đề này cơ bản cũng là đã ván đã đóng thuyền rồi.

Dạ Lưu Vân nói: "Ta lập tức truyền âm cho Nam Cung Cầm, lại để cho nàng tướng nguyên lão ba người phái tới."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nguyên lão ba người thế nhưng mà thật ba tên thần giả cảnh cường giả, hay là cái loại này không có gì hơi nước cường giả, tại Thiên Vân Tinh Vực trước mắt tình cảnh xuống, bọn hắn đối với Thiên Vân Tinh Vực mà nói, không thể nghi ngờ là một đại trợ lực.

Đấu võ tự nhiên không phải nói đánh có thể đánh, Dương Diệp ngược lại là muốn, nhưng là, muốn đấu võ, rất nhiều sự tình là muốn chuẩn bị cùng xử lý đấy, bằng không thì còn chưa mở đánh, Thiên Vân Tinh Vực chính mình tựu loạn đi lên.

Dạ Lưu Vân cùng đế nữ đang chuẩn bị kế tiếp khai chiến sự tình, mà Dương Diệp thì là tại tu luyện, hắn đã đột phá đến hư giả, nhưng là vừa đột phá, cũng không phải như vậy ổn định, bởi vậy, hắn muốn vững chắc hạ cảnh giới của mình.

Hắn hiện tại đã là hư giả, bất kể là thân thể hay là phương diện khác, đều đã được đến đại đại tăng lên, đặc biệt là huyền khí phương diện, dùng hắn hiện tại huyền khí chứa đựng lượng, không cần Tinh Thần Chi Lực cùng Bổ Thiên Thạch nội huyền khí, hắn có thể duy nhất một lần thi triển năm lần trảm thiên rút kiếm thuật!

So nguyên lai nhiều gấp đôi nhiều!

Mà thân thể phương diện, tuy nhiên hay là Kỷ Nguyên cảnh, nhưng là nhục thể của hắn đã đạt tới Kỷ Nguyên cảnh đỉnh phong, chỉ cần một cơ hội, là hắn có thể có đạt tới Bất Tử Bất Diệt cảnh. Đương nhiên, hắn vô cùng rõ ràng, tốt đến cái này cơ hội, rất khó, phi thường khó, trừ phi là có kỳ ngộ gì, bằng không thì, bình thường tu luyện hoặc là bình thường bị đánh, căn bản không có biện pháp tăng lên tới Bất Tử Bất Diệt cảnh!

Cho nên, thân thể phương diện, hắn chỉ có thể tạm hoãn tạm hoãn!

Mười ngày sau, Dương Diệp đã đi ra phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện mười ngày đối với bên ngoài mà nói, cũng tựu thời gian một ngày.

Chiến thắng trong điện, ngoại trừ đế nữ cùng Dạ Lưu Vân còn có đế nữ cha mẹ bên ngoài, Dương Diệp còn gặp được nguyên lão ba người.

Ba người đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, trong mắt có mỉm cười, trước kia bọn hắn đi theo Dương Diệp đi Thiên Ma Tinh vực thế nhưng mà phát đại tài. Bởi vậy, lần này nghe nói Dương Diệp cần bọn hắn hỗ trợ, bọn hắn không có chút nào nói nhảm, lập tức tựu chạy tới.

Bọn hắn trở thành lấy được những cái... Kia linh mạch, Dương Diệp một sợi đều không có muốn, toàn bộ tiến vào bọn hắn miệng túi của mình, đối với Dương Diệp cách làm, bọn họ là rất có hảo cảm đấy, cảm thấy Dương Diệp rất bạn thân.

Dương Diệp đối với nguyên lão ba người nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua trong tràng, lúc này, Thiên Vân Tinh Vực sở hữu tất cả thần giả cũng đã ở chỗ này.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một cổ kinh khủng khí tức đột nhiên hướng phía Chiến Thần Điện đánh úp lại.

Ngay sau đó, một đạo dữ tợn âm thanh đột nhiên tại trong đại điện vang lên: “Dương Diệp, lăn ra đây nhận lấy cái chết.”

Nghe vậy, tất cả mọi người nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn căn bản không biết đạo này thanh âm chủ nhân.

Mà một bên, đế nữ lông mày kẻ đen cau lại, nói khẽ: “Là hắn”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1409: Không phải rất cường, là phi thường cường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ngươi nhận thức?”

Dương Diệp nhìn về phía đế nữ.

Đế nữ nhẹ gật đầu, nói: “Man Hoang tinh vực thế tử, Man Thiên. Đã từng ta tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện lúc gặp, lúc ấy ta gia nhập một cái tạm thời dong binh đoàn, hắn cũng là một cái trong số đó.”

“Chính là cái trước kia muốn tìm ngươi quan hệ thông gia tên kia?” Dương Diệp nói.

Đế nữ nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Là hắn.”

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi nhấc lên, xem ra đối phương hay là chưa từ bỏ ý định ah!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp cười nói: “Đã người ta là tới tìm ta đấy, há có không thấy chi lý? Đi, lại để cho ta đi xem cái này Man Hoang tinh vực thế tử.”

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng ngoài điện đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, đế nữ giống như là muốn nói cái gì, lúc này Dạ Lưu Vân đối với nàng lắc đầu, “Người nọ đã chạy đến nơi này tìm hắn, hiển nhiên, đối phương đối với ngươi là chưa từ bỏ ý định. Cho nên, ngươi nói không có cái gì ý nghĩa, chẳng đem việc này giao cho Dương Diệp chính mình đi giải quyết, dù sao đây là hắn nên làm.”

Đế nữ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem!”

Nói xong, một đoàn người ra đại điện.

Chiến Thần Điện bên ngoài dưới thềm đá là một chỗ cực kỳ rộng lớn quảng trường, tại quảng trường trung ương, đứng đấy hai người, trong đó một vị dĩ nhiên là là Dương Diệp, mà một vị khác thì là cái kia Man Thiên.

Man Thiên là Man tộc người, cùng lúc trước man trí bọn người đồng dạng, hình thể rất là cao lớn, so Dương Diệp trọn vẹn lớn rồi một vòng.

“Ngươi chính là Dương Diệp!”

Man Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, ánh mắt bình tĩnh lại lại dẫn một cỗ âm hàn.

“Tựu là ta!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Bành!

Tại Dương Diệp thanh âm rơi xuống một khắc này, Man Thiên đột nhiên chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất. Sau đó toàn bộ người hóa làm một đạo hoàng ánh sáng màu trụ hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Man Thiên trực tiếp xuất thủ, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, trong con ngươi, một đám hàn mang chợt lóe lên. Hắn cũng không có tại nói nhảm, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà một quyền oanh ra.

Oanh!

Hai cái nắm đấm vừa mới tiếp xúc, hai người phương viên mấy ngàn trượng nội không gian chính là kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai người đồng thời hướng phía từng người sau lưng nhanh lùi lại, mà cái kia Man Thiên tại lui vẫn chưa tới trăm trượng lúc chính là ngừng lại, đón lấy, hắn lần nữa hóa thành một đạo màu vàng cột sáng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Mà Dương Diệp nhưng vẫn là tại sau này nhanh lùi lại.

Hiển nhiên, Dương Diệp lực lượng không bằng Man Thiên.

Man Thiên tốc độ cực nhanh, những nơi đi qua, không gian đều chịu kích rung động. Tại hắn đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, cùng lúc trước đồng dạng, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp mạnh mà tựu là một quyền.

Oanh!

Một cổ lực lượng cường đại tự Man Thiên nắm đấm bên trong đổ xuống mà ra, Dương Diệp quanh thân không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Man Thiên đối diện, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ người lập tức ngừng lại, đón lấy, hắn đồng dạng một quyền hướng phía Man Thiên đối oanh tới.

Giới hạn!

Oanh!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, trong tràng chính là bộc phát ra rồi một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn, ngay sau đó, Dương Diệp cùng Man Thiên lần nữa hướng phía song phương đằng sau liên tục nhanh lùi lại.

Tại lui chừng trăm trượng lúc, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng hướng mặt đất một đập mạnh, toàn bộ người lập tức ngừng lại. Hắn nhìn nhìn nắm đấm của mình, lúc này, nắm đấm đã rạn nứt ra. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Man Thiên, không thể không nói, trước mắt cái này Man Thiên thực lực xác thực rất cường.

Đối phương cảnh giới cùng đế nữ đồng dạng, là Bán Thần cảnh, nhưng là cái này thân thể phương diện, đối phương đã vượt qua hắn quá nhiều.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay. Hắn không phải hình thể, mà là kiếm tu, tại thân thể không bằng đối phương dưới tình huống còn muốn dùng thân thể, đó là đầu bị cửa kẹp rồi mới phải làm như vậy. Sở dĩ không cầm kiếm tổ cùng Táng Thiên, là vì hắn vừa tăng lên tới hư giả, hi vọng tìm người đến luyện luyện.

Man Thiên Hữu tay chậm rãi nắm chặt, hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi cái rác rưởi, ngươi có tư cách gì xứng đôi nàng? Hôm nay tựu lại để cho lão tử phế đi ngươi, lại để cho nàng minh bạch, ngươi căn bản không xứng với nàng!”

Thanh âm rơi xuống, Man Thiên mạnh mà một đập mạnh đấy, toàn bộ người mãnh liệt bắn mà ra, không có bất kỳ xinh đẹp động tác, cũng không có thi triển bất luận cái gì huyền kỹ, trực tiếp tựu là một quyền hướng phía Dương Diệp oanh tới.

Xa xa, Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, tại Man Thiên nắm đấm đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm chỉ có nửa chỉ là khoảng cách lúc, hắn đột nhiên vọt tới trước, sau đó một cái bình gai.

Bành!

Xùy~~!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp hướng về sau liền lùi lại rồi mấy trượng, mà cái kia Man Thiên thì là hướng về sau lui gần trăm trượng, không chỉ như thế, tay phải của hắn nắm đấm vậy mà trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho lột bỏ rồi.

Một kiếm phá vạn pháp!

Xa xa, Man Thiên nhìn nhìn tay của mình, thần sắc vô cùng âm trầm xuống. Sau một khắc, Man Thiên trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hắn tay phải hơi khẽ chấn động, trong chốc lát, hắn toàn bộ tay phải mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng lực lượng, tại cỗ lực lượng này phía dưới, ống tay áo của hắn trực tiếp hóa thành hư vô, ngay sau đó, một cái màu đỏ như máu cánh tay xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Mà lúc này, cái kia vừa mất đi nắm đấm lại lần nữa về tới trên tay, bất quá là màu đỏ như máu đấy.

“Huyết cánh tay tay!”

Xa xa, nhìn thấy một màn này, đế nữ trong mắt hiện lên một vòng ngưng trọng.

“Cái gì là huyết cánh tay tay?” Đế nữ bên cạnh, Dạ Lưu Vân hỏi.

Đế nữ có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Man tộc phần lớn đều là tu luyện thân thể, cái này Man Thiên cũng thế. Man tộc cường giả vì bồi dưỡng hắn, chộp tới rồi một đầu đạt tới Thần giai huyết vượn thú, sau đó tướng cái này huyết vượn thú dung nhập rồi cánh tay của hắn bên trong, tại dùng bí pháp lại để cho hắn hấp thu mất toàn bộ huyết vượn lực lượng cùng huyết khí. Hiện tại hắn cái tay này, kỳ thật tựu tương đương với một đầu Thần giai yêu thú.”

Thần giai!

Dạ Lưu Vân biến sắc, “Dương Diệp có thể bị nguy hiểm hay không?”

Đế nữ ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, “Xem đi!”

Xa xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Man Thiên cái con kia huyết sắc cánh tay, sau đó duỗi ra ngón tay đối với Man Thiên ngoéo... Một cái.

Nhìn thấy một màn này, Man Thiên thần sắc lúc này vô cùng dữ tợn lên, sau một khắc, hắn gầm lên giận dữ, sau đó toàn bộ người hóa làm một đạo hoàng ánh sáng màu trụ hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Đem làm đi vào Dương Diệp trước mặt còn có một trượng khoảng cách lúc, hắn tay phải sau này co rụt lại, sau một khắc, mạnh mà hướng phía Dương Diệp một quyền oanh ra!

Quyền xuất, Dương Diệp chung quanh không gian trong chốc lát sụp đổ, mà Dương Diệp tất bị cỗ này quyền kình chấn địa tại không gian kia trong hắc động liên tục nhanh lùi lại, nhưng là lui không sai biệt lắm một trượng khoảng cách lúc, Dương Diệp chân phải hướng về sau nhẹ nhàng đỉnh đầu, toàn bộ người lập tức ngừng lại, ngay sau đó, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía trước mãnh liệt bắn mà ra.

Bành!

Xùy~~!

Vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp lần nữa bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, lúc này đây, lui trọn vẹn trăm trượng khoảng cách mới dừng lại ra, mà cái kia Man Thiên tắc thì lui hơn hai trăm trượng, không chỉ như thế, tại cái kia màu đỏ như máu trên cánh tay, nhiều hơn một đạo kiếm động, bất quá cũng không đổ máu.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dạ Lưu Vân lập tức thở dài một hơi, mặc dù đối với Dương Diệp có lòng tin, nhưng là nàng vẫn còn có chút lo lắng, bởi vì cái này Man Thiên thoạt nhìn cũng không phải một vị kẻ yếu, đặc biệt là trước kia nghe xong đế nữ nói tay của đối phương cánh tay có thể so với thần giả thời gian. Bất quá cũng may, Dương Diệp hay là ổn chiếm thượng phong.

Lúc này, đế nữ nhẹ giọng, nói: “Một kiếm phá vạn pháp, hắn dùng càng ngày càng quen thuộc rồi.”

“Một kiếm phá vạn pháp xác thực rất cường!” Dạ Lưu Vân nói, đối với cái gọi là một kiếm phá vạn pháp, nàng cũng không có gì khái niệm, nàng chỉ biết là, Dương Diệp cũng không có thi triển cái gì huyền kỹ tựu nhẹ nhõm phá vỡ rồi Man Thiên sát chiêu.

“Không phải rất cường, là phi thường cường!”

Lúc này, đế nữ nói: “Chính thức kiếm tu, có thể làm đến vạn pháp có thể phá, trừ phi là tốc độ cùng lực lượng nghiền áp hắn, bằng không thì, ngươi căn bản chiến thắng hắn không được. Bởi vì bất kể là cái chiêu gì thức cùng huyền kỹ, cho dù là rất mạnh thần thông, hắn cũng có thể phá vỡ.” Nói xong nàng nhìn về phía rồi Dương Diệp, “Trước kia hắn không có loại năng lực này, khi đó hắn, chỉ biết man lực, hiện tại hắn chính thức nắm giữ một kiếm này phá vạn pháp một ít tinh túy. Có thể nói, trừ phi là như Thiên Ma Chủ cái loại này cấp bậc thần giả, bằng không thì, bình thường thần giả căn bản không làm gì được được hắn rồi.”

Xa xa, Dương Diệp nhẹ nhàng phất phất tay trong kiếm, lập tức, từng đạo kiếm hoa xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, hoa lệ đến cực điểm. Dương Diệp tay cầm trường kiếm chỉ xéo mặt đất, sau đó tay trái dáng người ngón trỏ đối với xa xa Man Thiên ngoéo... Một cái.

Ý tứ này không cần nói cũng biết: Tiếp tục đến!

Xa xa, Man Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lúc này đây, trong mắt của hắn đã có một tia ngưng trọng, hiển nhiên, Dương Diệp cường đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. Nhưng là, hắn đúng lúc này tự nhiên sẽ không lùi bước.

Sau một khắc, Man Thiên toàn thân đột nhiên một hồi kích rung động, ngay sau đó, tại ánh mắt mọi người bên trong, từng khối dày đặc màu đen lân phiến xuất hiện ở toàn thân của hắn, kể cả cái con kia huyết cánh tay đều bị những... Này màu đen lân phiến cho bao trùm, cùng lúc đó, tại hắn quanh thân, xuất hiện một tầng hơi mỏng ánh sáng âm u.

“Huyền Quy hộ thể!”

Xa xa, đế nữ đột nhiên nói, bất quá lúc này đây, trong thanh âm đã không có ngưng trọng.

“Huyền Quy hộ thể?” Dạ Lưu Vân giống như là một tốt kỳ bảo bảo, lại hỏi.

Đế nữ nói: “Man tộc cường giả cho hắn tìm một cái Mặc giáp Huyền Quy, bọn hắn tướng cái này Mặc giáp Huyền Quy phong ấn tại rồi trong cơ thể của hắn, sau đó thông qua bí pháp, hắn đã lấy được cái này Mặc giáp Huyền Quy năng lực, đã có những... Này lân giáp, một gã thần giả cảnh cường giả một kích toàn lực cũng khó khăn dùng phá vỡ. Bình thường hắn cùng với người lúc đối chiến, chỉ cần thi triển xuất cái này Huyền Quy hộ thể, chẳng khác nào là dựng ở thế bất bại rồi!”

“Ta đột nhiên phát hiện, tán tu thật là tốt bi thúc!”

Dạ Lưu Vân lắc đầu, Dương Diệp tựu tương đương với là tán tu, trang bị đều cần dựa vào chính mình đánh, mà cái này Man Thiên căn bản không cần, chỉ cần tu luyện là tốt rồi, trang bị cái gì đấy, có người cho hắn đánh

Đế nữ khẽ gật đầu, sau đó nói: “Nhưng là, tán tu có một cái là những... Này con cháu thế gia không có đấy, đó chính là bọn họ chịu khổ năng lực còn có tính cách, đặc biệt là tâm tính. Ngươi biết rõ lúc trước Dương Diệp địa phương nào hấp dẫn nhất ta sao? Vĩnh viễn không nói bại, vĩnh viễn không chịu thua, vĩnh viễn không thỏa hiệp. Hắn, đối với người khác hung ác, nhưng là, nhiều khi ngươi sẽ phát hiện, hắn đối với chính mình so với người khác ác hơn!”

Nói đến đây, đế nữ dừng một chút, lại nói tiếp: “Đây mới là nam nhân!”

Dạ Lưu Vân trầm mặc, bởi vì đế nữ nói rất đúng, Dương Diệp cỗ này liều kình cùng chơi liều, đúng là mị lực của hắn chỗ, cũng là hấp dẫn nàng một nguyên nhân!

Đúng lúc này, xa xa Man Thiên đột nhiên nhìn về phía Dạ Lưu Vân bên cạnh đế nữ, giận dữ hét: “Đế nữ, ngươi nhìn rõ ràng, ta cho ngươi nhìn rõ ràng ngươi tuyển nam nhân là đến cỡ nào rác rưởi!”

Thanh âm rơi xuống, Man Thiên thân hình khẽ động, đi thẳng tới rồi Dương Diệp trước mặt sau đó chỉ chỉ lồng ngực của mình, âm thanh hung dữ nói: “Rác rưởi, ngươi không phải có thể một kiếm phá vạn pháp sao? Ra, ngươi phá gia gia của ngươi phòng ngự thử xem!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Man Thiên, không nói gì.

“Đến!”

Man Thiên trực tiếp đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó giận dữ hét: “Ta muốn nàng nhìn rõ ràng, ở trước mặt ta, kiếm của ngươi ngươi hết thảy đều là rác rưởi, đều là rác rưởi!”

Dương Diệp gật, cũng không tại nói nhảm, thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở hắn trong tay trái, trong vỏ, là kiếm tổ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1410: Tinh thần tổn thất phí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp rút kiếm tựu là chém.

Tại Dương Diệp rút kiếm một khắc này, cái kia Man Thiên sắc mặt lập tức tựu thay đổi. Giờ khắc này, hắn biết rõ, chính mình có chút coi thường rồi. Đáng tiếc chính là, đã tới không kịp đổi ý rồi.

Bành!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Man Thiên trực tiếp bay ngược mà ra, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần vạn trượng, không trung, mọi người thấy gặp, cái kia Man Thiên trên người lân phiến một khối đón lấy một khối ném bay ra ngoài, nương theo lấy lân phiến đấy, còn có một đạo đón lấy một đạo như suối phun cột máu. Tràng diện này, hơi có chút đồ sộ.

Xa xa, đế nữ lắc đầu.

Man Thiên thực lực nhưng thật ra là không sai đấy, ít nhất có thể có thể so với thần giả cảnh cường giả, nếu như hắn không đại ý như vậy khinh địch, là có thể cùng Dương Diệp một trận chiến đấy. Đáng tiếc chính là, hắn đối với chính mình cái kia Huyền Quy hộ thể quá có lòng tin rồi.

Tại cái này vị diện, dám đứng đấy bất động ngạnh kháng Dương Diệp một kiếm này đấy, không phải là không có, nhưng là, tuyệt đối với không kể cả cái này Man Thiên.

Ngạnh kháng Dương Diệp kiếm, cái này là muốn chết.

Xa xa, tại bay ra gần vạn trượng về sau, Man Thiên rốt cục đã rơi vào trên mặt đất. Lúc này, hắn toàn thân lân phiến cũng đã biến mất không thấy gì nữa, trên người hắn, toàn bộ liệt rồi ra, máu tươi không ngừng từ những cái... Kia tựa như giống như mạng nhện trong cái khe tràn ra, những... Này máu tươi lập tức tướng Man Thiên nhuộm trở thành một cái huyết nhân.

Man Thiên nằm trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích, cũng chưa chết, chỉ thì không cách nào nhúc nhích.

Tại Dương Diệp một kiếm này phía dưới, Man Thiên trực tiếp đánh mất rồi sức chiến đấu.

Dương Diệp chậm rãi đi về hướng Man Thiên, xa xa, đế nữ nhìn một Dương Diệp, muốn nói lại thôi, do dự xuống, nàng đang muốn mở miệng, lúc này, Dạ Lưu Vân giữ nàng lại tay, sau đó đối với nàng lắc đầu.

Dạ Lưu Vân rất rõ ràng, loại này thời điểm, loại chuyện này, đế nữ hay là cái gì đều đừng nói rất hay.

Dương Diệp đi tới Man Thiên trước mặt, bao quát lấy cái kia đã không cách nào nhúc nhích Man Thiên, Man Thiên cũng đang nhìn

Dương Diệp, trong mắt như trước mang theo dữ tợn cùng điên cuồng.

Dương Diệp không nói gì, mà là lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Dương Diệp! Dương Diệp!”

Man Thiên đột nhiên điên cuồng rống kêu lên, cuồng loạn rống. Nếu như Dương Diệp cho hắn một kiếm, thế thì khá tốt rồi. Ít nhất như vậy, hắn còn có chút tôn nghiêm, nhưng là Dương Diệp cũng không có, Dương Diệp loại này bỏ qua, đặc biệt là tại đế nữ trước mặt bỏ qua hắn, cái này so giết hắn đi còn muốn cho hắn khó chịu nổi.

Đem làm Dương Diệp đi đến đế nữ cùng Dạ Lưu Vân trước mặt lúc, đế nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “Vì cái gì không giết hắn đi?”

“Ngươi hi vọng ta giết hắn đi?” Dương Diệp cười hỏi lại.

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Giết, hoặc là không giết, ta đều đứng tại ngươi bên này.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm vui lên, hắn vốn cho là đế nữ không hi vọng hắn đã giết đối phương, cũng không phải nói đế nữ đối với Man Thiên có cái gì cảm tình. Phải biết, đế nữ đã từng cùng Man Thiên là nhận thức đấy, tuy nhiên nàng đối với Man Thiên không có có cảm giác gì, nhưng là quen biết một hồi, nàng nhất định là không hi vọng hắn đã giết đối phương đấy.

Nhưng là hắn không nghĩ tới, đế nữ sẽ nói như vậy. Hiển nhiên, tại đế nữ trong nội tâm, hắn mới là trọng yếu nhất.

Kỳ thật hắn cũng không phải một cái rộng lượng người, cái này Man Thiên trước kia rõ ràng cho thấy muốn giết hắn, theo như tính cách của hắn, cũng là nên kết nếu như đối phương đấy, bất quá, hắn cảm thấy không có cái kia tất yếu, đầu tiên, hắn thật sự không có đem đối phương để vào mắt, loại này mặt hàng, đừng nói hắn bây giờ là hư giả, tựu là đế giả thời điểm đều có thể đánh mười cái!

Tiếp theo, hắn cảm thấy, làm cho đối phương còn sống so làm cho đối phương chết rất tốt, bởi vì lúc này Man Thiên nhất định là sống không bằng chết!

Oanh!

Đúng lúc này, một cổ hơi thở đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, ngay sau đó, một gã áo bào màu vàng lão giả xuất hiện ở xa xa Man Thiên vị trí.

Thần giả cảnh cường giả!

Trong tràng, Dương Diệp bọn người ánh mắt đã rơi vào áo bào màu vàng lão giả trên người, rõ ràng, đây là Man Hoang tinh vực cường giả, bởi vì đối phương hình thể thật sự là khác hẳn với thường nhân.

Khi nhìn thấy Man Thiên thảm trạng lúc, áo bào màu vàng lão giả sắc mặt lúc này chìm xuống ra, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp bọn người, “Các ngươi làm hay sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực mà nói, là ta làm đấy.”

Áo bào màu vàng lão giả mà ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, thần sắc dữ tợn, “Thằng nào cho mày lá gan?”

Dương Diệp nhìn xem áo bào màu vàng lão giả mấy tức, sau đó tay phải quơ quơ, nói: “Giết.”

Mọi người sửng sốt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, đều cho là mình nghe lầm.

Mà ngay cả cái kia áo bào màu vàng lão giả mình cũng là hơi sững sờ, giết?

Trong tràng, Dương Diệp quét cạnh mình mọi người liếc, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Không có người động thủ, ta đây tựu tự để đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía tên kia áo bào màu vàng lão giả bắn mạnh tới. Đem làm đi vào áo bào màu vàng lão giả trước mặt lúc, Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp xuất thủ, áo bào màu vàng lão giả thần sắc lập tức vô cùng dữ tợn lên, nhưng khi Dương Diệp rút kiếm một khắc này, hắn sắc mặt đột nhiên đại biến, ngay sau đó, trên tay hắn đột nhiên xuất hiện một thanh nước sơn Hắc Thiết Chùy, sau đó mãnh liệt mà đối với trước mặt Dương Diệp kiếm tựu mãnh liệt nện tới.

Bành!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, tại ánh mắt mọi người bên trong, chuôi này nước sơn Hắc Thiết Chùy trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chém thành rồi mảnh vỡ, mà Dương Diệp cũng bị chấn địa hướng về sau liền lùi lại, bất quá tại lui gần mười trượng lúc, hắn ngừng lại, mà cái kia áo bào màu vàng lão giả tắc thì lui trọn vẹn mấy trăm trượng mới dừng lại ra, hơn nữa, hắn vừa rồi nắm thiết chùy cái kia chỉ tay phải cũng không thấy rồi.

Cái cánh tay này tại vừa rồi cùng thiết chùy là đồng thời bị chấn nát đấy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng áo bào màu vàng lão giả, không thể không nói, vị này thần giả cảnh cường giả quả thật có chút cường, vậy mà chọi cứng ở hắn một kiếm này, tuy nhiên tổn thất một cánh tay, nhưng là, bị thương cũng không phải rất nghiêm trọng.

Xa xa, áo bào màu vàng lão giả cũng đang nhìn Dương Diệp, giờ phút này, hắn nghiêm trọng tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, vừa rồi, khá tốt hắn không có chút nào khinh địch, bằng không thì, một kiếm kia khả năng liền trực tiếp đã muốn mạng của hắn!

Hai người liếc nhau, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, sau đó hướng phía áo bào màu vàng lão giả bắn mạnh tới, mà lúc này, cùng Dương Diệp cùng một chỗ lao ra còn có đế nữ. Gặp đế nữ cũng động thủ, Trang Vị Thiên vợ chồng cùng với nguyên lão ba người cũng là vội vàng hướng phía áo bào màu vàng lão giả vọt tới.

Áo bào màu vàng lão giả: “”

Bảy tên thần giả cảnh cường giả đều xuất hiện tay, áo bào màu vàng lão giả như thế nào ngăn cản được?

Không đến mấy hơi thời gian, áo bào màu vàng lão giả liền trực tiếp bị đánh gục rồi. Lúc này đây, tại Dương Diệp bày mưu đặt kế xuống, mọi người chỉ là đánh chết áo bào màu vàng lão giả, cũng không có hủy diệt thân thể của đối phương, bởi vậy, hắn đã lấy được một cỗ thần giả cảnh cường giả thi thể.

Kỳ thật áo bào màu vàng lão giả cái chết quả thực có chút biệt khuất, hắn căn bản không có nghĩ vậy Dương Diệp bọn người dám ra tay, phải biết, nhưng hắn là đến từ Man Hoang tinh vực. Nếu như hắn biết rõ Dương Diệp bọn người kỳ thật đã chuẩn bị cho tốt cùng Man Hoang tinh vực khai chiến lời mà nói..., hắn tựu cũng không ra, phải nói không dám tới rồi.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu còn là vì Dương Diệp tại. Bất kể là Trang Vị Thiên hay là đế nữ bọn người, đều là không có nghĩ qua đánh chết áo bào màu vàng lão giả đấy, bởi vì đánh chết áo bào màu vàng lão giả, vậy thì ý nghĩa Thiên Vân Tinh Vực thật sự muốn cùng Man Hoang tinh vực chống lại rồi. Có thể nói, hiện tại, song phương cũng không có đường lui!

Mà đối với Dương Diệp mà nói, như là đã nhất định chống lại, vậy bây giờ vì sao không ra tay trực tiếp tiêu diệt đối phương một gã thần giả?

Hai quân đối chiến, thực lực nhược không có sao, nhưng là không thể yếu đi khí thế, khí thế không có, còn thế nào đánh?

Cái này áo bào màu vàng lão giả trước kia thứ nhất là vênh váo tự đắc, một bộ: Ta là Man Hoang tinh vực người, các ngươi không dám động bộ dáng của ta. Nếu như bọn hắn bên này thật sự bất động, hoặc là không dám động, có thể tưởng tượng, cái này áo bào màu vàng lão giả vĩ ba nhất định là muốn vểnh đến bầu trời đi đấy. Tại tựu là, ngươi cho hắn điểm ánh mặt trời, hắn sẽ sáng lạn.

“Hắn làm sao bây giờ?” Lúc này, Dạ Lưu Vân nhìn thoáng qua xa xa nằm Man Thiên, hỏi.

Dương Diệp thản nhiên nhìn liếc Man Thiên, sau đó nói: “Giúp ta truyền một phong thơ cho Man Hoang tinh vực người, tựu nói bọn hắn thế tử trước kia mở miệng vũ nhục ta, cho ta bản thân đã tạo thành cực kỳ nghiêm trọng ác liệt ảnh hưởng, hơn nữa, bởi vì hắn vũ nhục, ta cảm thấy ngủ không được, cơm ăn không vô tóm lại, lại để cho bọn hắn cầm mười vạn tiên tinh thạch đến bồi thường của ta cá nhân tinh thần tổn thất, thiếu một khối, ta mượn bọn hắn thế tử đầu người đến bồi!”

Mọi người: “”

Xảo trá trần trụi xảo trá.

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, gặp Dương Diệp thần sắc không giống làm bộ, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Dương Diệp quét mọi người liếc, nói: “Ta muốn trước làm ít chuyện, cho nên, thu hồi thế giới sự tình, được trước chậm rãi.”

Nguyên lão nhẹ gật đầu, “Chúng ta ở này Thiên Vân thành, lúc nào xuất phát, ngươi nói một tiếng có thể.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, nguyên lão ba người cũng là lập tức rồi tại chỗ. Tại Dương Diệp cùng nguyên lão ba người đều đi rồi, một bên Trang Vị Thiên đột nhiên cười khổ nói: “Vị Nhiên, Dương Diệp hắn tính tình này thật sự là có chút cực đoan.”

Không thể không nói, hiện tại Dương Diệp với tư cách Thiên Vân Tinh Vực chủ đạo người, hắn thật là lo lắng đấy, bởi vì Dương Diệp tính tình, thật sự là không thích hợp làm một cái người lãnh đạo, cái này quá sẽ gây sự rồi.

Trang Vị Nhiên khẽ lắc đầu, nói: “Tính tình của hắn chính là như vậy, bất quá đây cũng không phải là chuyện xấu, chúng ta bây giờ thiếu chính là một cái cường thế người lãnh đạo.”

Trang Vị Thiên cười khổ nói: “Hắn cũng không phải bình thường cường thế.”

“Vô sự!”

Trang Vị Nhiên lắc đầu, nói: “Hắn nhìn như lỗ mãng, kỳ thật trong lòng của hắn so với chúng ta đại đa số người đều xem xa.”

“Được rồi!”

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi thật sự muốn đem đệ đệ của ngươi lưu vong?”

Trang Vị Nhiên nhìn về phía Trang Vị Thiên, “Cái này đối với hắn là mới có lợi đấy, ở chỗ này, có các ngươi cùng ta bảo hộ, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không phát triển. Nếu như hắn không muốn đi ra ngoài, các ngươi lại để cho hắn đến nói với ta.” Nói xong, đế nữ quay người rời đi.

“Kỳ thật Vị Nhiên nàng nói cũng không sai!”

Lúc này, Thiên Yêu Thiền nói: “Minh nhi hắn xác thực thiếu khuyết tôi luyện, đi ra ngoài tôi luyện một phen, đối với hắn ngày sau phát triển thật là mới có lợi đấy. Ngươi xem Dương Diệp, cùng Dương Diệp so sánh với, bất kể là thực lực, hay là tâm tính, hắn chênh lệch thật sự rất nhiều.”

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, “Xác thực chênh lệch rất nhiều, tuy nhiên Dương Diệp tính tình này có chút cực đoan, nhưng không thể không nói, người này hay là rất không tệ, ít nhất đối với Vị Nhiên, hắn là thật tâm đấy, bằng không thì, lúc trước cũng sẽ không vì Vị Nhiên đi tàn sát rồi Thiên Ma thành.”

Thiên Yêu Thiền nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta đều già rồi, bọn hắn người trẻ tuổi yêu như thế nào giày vò tựu như thế nào giày vò a, chúng ta có thể làm đúng là ở sau lưng ủng hộ bọn hắn.”

Trang Vị Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi, đi cùng Minh nhi khai đạo khai đạo!”

Thanh âm rơi xuống, hai người biến mất tại trong tràng

Dương Diệp trong phòng, Dương Diệp đi tới tầng thứ ba ở trong, ở trước mặt hắn, là vừa rồi cỗ kia áo bào màu vàng lão giả thi thể.

Thần giả cảnh cường giả khôi lỗi!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1411: Ngươi muốn có bản lĩnh, liền giết nhìn xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần giả cảnh khôi lỗi Dương Diệp không có luyện qua (tập võ), nếu như là trước kia, hắn không có gì tin tưởng luyện chế thần giả cảnh khôi lỗi, nhưng là hiện tại, hắn đã là hư giả, bất kể là tinh thần lực hay là linh hồn lực, đều đã được đến đại đại tăng lên, bởi vậy, hiện tại với hắn mà nói, luyện chế thần giả cảnh khôi lỗi cũng không có khó khăn quá lớn.

Bất quá cũng không phải rất thuận lợi, dù sao luyện chế khôi lỗi không chỉ dựa vào là thần hồn cùng tinh thần lực, còn có kiếm ý. Mà kiếm ý của hắn mới Niết Bàn Cảnh, bởi vậy, luyện chế mà bắt đầu..., hay là gặp rất nhiều khó khăn.

Bất quá cũng may, tại Kiếm Thần ấn gia trì về sau, kiếm ý của hắn trước mặt đã đủ rồi.

Cứ như vậy, đã qua không sai biệt lắm mười ngày sau, Dương Diệp luyện chế thành công rồi.

Thần giả cảnh khôi lỗi!

Tại tướng cái này cỗ khôi lỗi luyện chế sau khi thành công, Dương Diệp lập tức lại để cho hắn chạy tới rồi minh ngục đại lục.

Cho tới nay hắn lo lắng không phải mình, mà là minh ngục đại lục. Dùng hắn thực lực bây giờ, bình thường thần giả căn bản không làm gì được được hắn, nhưng là, nếu như một gã thần giả cảnh cường giả tiến về trước minh ngục đại lục lời mà nói..., minh ngục đại lục căn bản không cách nào tới chống lại, hiện tại minh ngục đại lục thế nhưng mà liền Bán Thần đều không có!

Cho nên, vì dùng phòng ngừa vạn nhất, hắn lại để cho người này thần giả khôi lỗi chạy về rồi minh ngục đại lục.

Đã có người này thần giả khôi lỗi tại, tựu tính toán minh ngục đại lục lọt vào thần giả cảnh cường giả đánh lén, người này khôi lỗi cũng có thể ngăn trở một hồi. Chỉ cần một hồi, với hắn mà nói là đủ rồi. Bởi vì hắn lại để cho người này khôi lỗi mang lên rồi thứ nguyên không gian kỳ, tối đa mười mấy hơi thời gian, hắn có thể trực tiếp trở lại minh ngục đại lục!

Minh ngục đại lục không có nỗi lo về sau, hắn có thể có tại đây buông tay đánh cược một lần.

Dương Diệp ra Hồng Mông tháp, đi tới Chiến Thần Điện.

Trong tràng, đế nữ cùng Dạ Lưu Vân cùng với Trang Vị Thiên còn có nguyên lão bọn người tại.

Dương Diệp quét mọi người liếc, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, trong tràng mọi người đột nhiên nhìn về phía rồi ngoài điện, mọi người nhìn nhau rồi liếc, sau đó biến mất tại trong đại điện.

Ngoài điện, không trung, xuất hiện một gã hoa bào lão giả.

Man Hoang tinh vực người!

Sở dĩ liếc nhìn ra đối phương là Man Hoang tinh vực người, là vì Man Hoang tinh vực người cơ bản đều là rất cao lớn, so người bình thường lớn rất nhiều.

Hoa bào lão giả ánh mắt đã rơi vào phía dưới Dương Diệp trên người, nói: “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Dương Diệp hiện tại thanh danh có thể nói là rất lớn, có thể nói, cái này hạ vị diện người cơ bản không có không biết đấy. Tàn sát hàng loạt dân trong thành, hơn nữa còn là một trong đó thế giới chủ thành. Loại chuyện này, đã thật lâu không có đã xuất hiện rồi. Dù sao, sát nhân quá nhiều, là có tổn thương thiên cùng đấy, hơn nữa, thậm chí khả năng đưa tới Thiên Đạo chi nhãn.

Cho nên, tựu tính toán hai cái tinh vực đại chiến, bình thường cũng sẽ không lựa chọn tàn sát hàng loạt dân trong thành, mà là chỉ biết tru sát đối phương quân chủ lực.

Nhưng là, Dương Diệp lại đem toàn bộ Thiên Ma thành đều cho bị phá huỷ rồi.

Đồ tể!

Dương đồ tể!

Đây là Dương Diệp đạt được một cái mới danh xưng!

Trong tràng, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta chính là Dương Diệp.”

“Nhà của ta thế tử đâu này?” Hoa bào lão giả nói.

“Tiên tinh thạch đâu này?” Dương Diệp hỏi lại.

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không có.”

“Không có, ngươi tới làm cái gì?” Dương Diệp nhìn thẳng lão giả.

Hoa bào lão giả nói: “Ta man Chủ nói, tiên tinh thạch, không có, thế tử mệnh, ngươi muốn có bản lĩnh, liền giết nhìn xem.”

“Đem Man Thiên mang đi ra!” Dương Diệp nhìn về phía một bên Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, một lát sau, Man Thiên bị Dạ Lưu Vân dẫn tới trong tràng, lúc này Man Thiên bởi vì không có được trị liệu, đã là hấp hối.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, hắn tay phải vung lên, kiếm quang hiện lên, cái kia Man Thiên đầu trực tiếp cùng thân thể phân ra ra, đón lấy, Dương Diệp tay trái vung lên, cái kia Man Thiên đầu người bay đến hoa bào lão giả trước mặt, nói: “Hiện tại, thấy được sao?”

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không hổ là Dương đồ tể, ta đại biểu Man Hoang tinh vực hướng ngươi tuyên bố, đến nay về sau, trên đời này sẽ không tại có Thiên Vân Tinh Vực.”

Thanh âm rơi xuống, hoa bào lão giả thân thể dần dần mờ đi, thoáng qua chính là biến mất tại trong tràng.

Trong tràng, bất kể là đế nữ bên này người hay là nguyên lão ba người, thần sắc đều là ngưng trọng. Đối với đế nữ mà nói, từ nay về sau khoảnh khắc, Man Hoang tinh vực là tương đương chính thức đối với Thiên Vân Tinh Vực tuyên chiến rồi. Một trận chiến này, không thắng lợi, tiện thành nhân; Mà đối với nguyên lão ba người mà nói, Thiên Vân Tinh Vực cùng Man Hoang tinh vực khai chiến, vậy thì ý nghĩa bọn hắn cuốn vào càng ngày càng sâu rồi.

Đối với bọn họ mà nói, ngày sau đơn giản là hai chủng kết quả, một là chỗ tốt ngày càng nhiều, loại thứ hai tựu là chiến bại đã chết, sau đó còn muốn liên lụy thiên Vân Thương Hội.

Lợi ích rất lớn, nhưng là nguy hiểm cũng rất lớn.

Bất quá, lúc này bọn hắn đã cùng Dương Diệp buộc lại với nhau, chỉ có thể đi theo Dương Diệp đi rốt cuộc. Bất quá cũng may, đối với Dương Diệp, bọn hắn một mực có lòng tin.

Đặc biệt là lúc này Dương Diệp đã là hư giả!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn về phía đế nữ, nói: “Cách chúng ta gần đây hai cái thế giới là bị cái nào tinh vực chiếm lĩnh hay sao?”

Tại Thiên Vân Tinh Vực chung quanh không khoảng cách xa có hai cái thế giới, bất quá, lúc này đã bị những tinh vực khác thế lực chiếm lĩnh. Nói như vậy, nguyên bản nắm giữ trên trăm tiểu thế giới Thiên Vân Tinh Vực, hiện tại cũng chỉ còn lại có thiên vân đại lục cái này trong thế giới, còn lại tiểu thế giới đã toàn bộ đã rơi vào trong tay người khác.

Đế nữ có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Là u Lam Tinh vực cùng minh mang tinh vực. Ngoại trừ cái này hai cái tinh vực bên ngoài, còn lại thế giới cơ bản đều là tại hoàng Viêm Tinh vực, thương phạm tinh vực, thanh minh tinh vực, còn có Man Hoang tinh vực đợi mấy cái thế lực trong tay.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đi, đi u Lam Tinh vực cùng minh mang tinh vực!”

Nghe vậy, mọi người đều là sững sờ, cái kia Trang Vị Thiên nói: “Là trực tiếp đi u Lam Tinh vực cùng minh mang tinh vực đại bản doanh?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Từng bước từng bước đi thu thế giới, như vậy quá phiền toái, hơn nữa cũng không trừng trị Vốn là, lấy thực lực của chúng ta, muốn tại trong thời gian ngắn trực tiếp đầu mất u Lam Tinh vực cùng minh mang tinh vực Chủ thế giới, không phải rất khó khăn. Giải quyết bọn hắn Chủ thế giới, ta xem bọn hắn còn có gan hay không chiếm cứ chúng ta những cái... Kia thế giới. Hơn nữa, chúng ta đã phải phản kích, vậy thì muốn xuất ra điểm khí thế ra, không đánh sẽ không đánh, một đánh muốn cho ta đánh cho đến chết!"

Trầm mặc một cái chớp mắt, đế nữ đứng ở Dương Diệp bên cạnh, nói: "Ta tán thành!"

Đế nữ không có ý kiến, cái khác người tựu không khả năng có ý kiến rồi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền, nói: "Bá phụ, bá mẫu, hai người các ngươi vị an vị trấn Thiên Vân Tinh Vực, chuyện còn lại giao cho chúng ta là đủ."

Thiên Vân Tinh Vực là căn cứ của bọn hắn đấy, nếu như không có thần giả cảnh cường giả tọa trấn căn bản không được, vạn nhất đối phương cùng bọn họ đồng dạng làm đánh lén, cái kia Thiên Vân Tinh Vực chẳng phải là xong đời. Có hai vị thần giả cảnh cường giả tọa trấn, tăng thêm hắn ở chỗ này thả thứ nguyên không gian kỳ, chỉ cần tại đây xuất một chút việc, hắn có thể lập tức gấp trở về!

Tiến công muốn dùng vô cùng tàn nhẫn nhất phương thức, nhưng là, phòng thủ cũng không thể bỏ qua.

Rất nhanh, Dương Diệp một đoàn người đã đi ra Thiên Vân Tinh Vực, tiến nhập trong tinh không.

Lúc này đây cùng Dương Diệp cùng một chỗ ly khai Thiên Vân Tinh Vực có đế nữ, còn có nguyên lão ba người, tại tăng thêm hắn hai cái Thiên Ma Sói, tựu tương đương với bảy tên thần giả cảnh cường giả, tuy nhiên Dương Diệp không phải thần giả, nhưng là thực lực của hắn có thể một điểm không thể so với thần giả cảnh cường giả yếu. Quan trọng nhất là, bọn hắn bảy người này thực lực đều là không có nước phân đấy, căn bản không phải bình thường thần giả có thể so sánh với.

Đặc biệt là cái kia hai cái Thiên Ma Sói, đây tuyệt đối là một đại sát khí. Có thể nói, không có thi triển Thiên Ma bá thể Thiên Ma Chủ đều chiến bất quá cái này hai cái Thiên Ma Sói!

Có thể nói, bọn hắn chi đội ngũ này, đủ để nghiền áp bất kỳ một cái nào Tam Tinh thế lực phía dưới Nhị Tinh thế lực.

Cho dù là đối mặt Tam Tinh thế lực bọn hắn cũng không sợ!

Mọi người không có sử dụng tinh không Truyền Tống Trận truyền tống, bởi vì sử dụng tinh không Truyền Tống Trận lời mà nói..., tất nhiên sẽ kinh động đối phương, phải biết, bình thường tại chính mình tinh vực tinh không trong Truyền Tống Trận, tất cả mọi người sẽ phái người trấn thủ, chính là sợ có người làm tập kích. Vốn Thiên Vân Tinh Vực cũng có, nhưng là hiện tại Thiên Vân Tinh Vực tổn thất quá nhiều cường giả, bởi vậy, Thiên Vân Tinh Vực tinh không Truyền Tống Trận chỗ cũng không có người trấn thủ.

Trong tinh không, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tay phải vung lên, một cái Thiên Ma Sói xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn thấy cái này Thiên Ma Sói, nguyên lão ba người thần sắc mặt sắc ngưng trọng lên.

Bởi vì cái này Thiên Ma Sói cho bọn hắn rất cảm giác nguy hiểm!

Thiên Ma Sói đi ra về sau, như phụ thích trọng thở dài một hơi. Ở đằng kia Hồng Mông trong tháp, nó có thể nói là chờ đợi lo lắng đấy. Tuy nhiên Hồng Mông tháp cũng không có ở trấn áp chúng, nhưng là, chỉ cần ở bên trong, lòng của bọn nó tựu là treo lên đấy. Cũng may hiện tại Dương Diệp cuối cùng đem nó phóng xuất rồi.

Thiên Ma Sói nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt có một tia phức tạp, thần phục nhân loại, nó là chưa bao giờ nghĩ tới đấy, cho dù là lúc trước Thiên Ma Chủ, cũng chỉ là cùng nó hợp tác mà thôi, nhưng là hiện tại, nó lại thần phục một gã hư giả cảnh nhân loại. Không thể không nói, cái này với hắn mà nói, là một loại sỉ nhục.

Nhưng là, nó căn bản không có cái khác lựa chọn, bởi vì nó một đám thú hồn tại Dương Diệp trong tay, hơn nữa, đối với Dương Diệp trong cơ thể thần bí kia trấn áp đồ đạc của nó, nó cũng là vô cùng kiêng kị, còn có Dương Diệp cái kia chỉ Cùng Kỳ cho nên, phệ Chủ loại chuyện này, chỉ có thể ngẫm lại

Dương Diệp không có để ý Thiên Ma Sói nghĩ như thế nào, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp ngồi ở Thiên Ma Sói trên người, Thiên Ma Sói trong mắt lập tức hiện lên một vòng lệ khí, nó có thể chưa từng có làm cho nhân loại ngồi qua, bị loài người cưỡi trên người, đây cũng không phải là sỉ nhục, mà là vô cùng nhục nhã rồi. Nếu để cho cái khác hung thú biết rõ, tại hung thú giới nó nhưng là không còn mặt lăn lộn.

Nhưng là, không cho Dương Diệp kỵ?

Hắn thật sự là có chút không dám, vạn nhất Dương Diệp tại bắt nó ném vào cái kia thần bí thế giới lời nói

Thế nhưng mà nếu như không phản kháng, cái này về sau còn thế nào tại hung thú giới lăn lộn?

Phản kháng hay là không phản kháng, đây là một vấn đề rất nghiêm trọng!

Dương Diệp tự nhiên sẽ không đi quan tâm Thiên Ma Sói cái gì hung Thú Tôn nghiêm đấy, Cùng Kỳ hắn đều kỵ đã qua, kỵ tên Thiên Ma này Sói tính toán cái gì?

Ngồi trên Thiên Ma Sói về sau, Dương Diệp nhìn về phía rồi đế nữ, hướng hắn đưa tay ra, thứ hai nhìn một Dương Diệp, sau đó thân hình khẽ động, ngồi ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp cũng không khách khí, trực tiếp hoàn ở đế nữ vòng eo, sau đó hai chân vỗ nhẹ nhẹ đập Thiên Ma Sói hai bên vòng eo, nói: “Đi, xuất phát!”

Thiên Ma Sói: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1412: Đầu hàng? Ta cự tuyệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Ma Sói chung cuộc là không có làm bất luận cái gì phản kháng, này tự nhiên là bởi vì cùng kỳ, không phải cùng kỳ ra mặt chấn nhiếp nó, mà là nó cảm thấy liên cùng kỳ cái hung thú đều nguyện ý để Dương Diệp kỵ, chính mình để Dương Diệp kỵ kỵ thì như thế nào?

Đã có này lý do về sau, Thiên Ma Sói trong nội tâm nhất thời dễ chịu nhiều hơn.

Kỳ thật, Dương Diệp sở dĩ đem Thiên Ma Sói thả ra đến đương ngồi ký, cũng không phải vì uy phong, hắn không như vậy nhàm chán. Hoành độ hư không, là cực kỳ tiêu hao huyền khí đấy, đặc biệt đối với hắn, hắn chỉ là hư giả, tại huyền khí phương diện, là xa không bằng nguyên lão bọn người đấy. Bởi vậy, hắn đem Thiên Ma Sói thả ra đến thay đi bộ, như thế một đến, hắn cũng không cần tiêu hao bản thân rồi.

Hơn nữa, Thiên Ma Sói tốc độ đó cũng là một chút không kém hắn đấy!

Trong tinh không, Dương Diệp bọn người chạy gấp, này một lần, bọn hắn mục tiêu là u lam tinh vực.

“Ngươi không phải còn có chỉ Thiên Ma Sói sao?” Dương Diệp trước mặt, đế nữ đột nhiên nói.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

“Cái kia chỉ có thể cho ta ngồi!” Đế nữ nói. Tại hắn cùng Dương Diệp ngồi cùng một chỗ lúc, một bên nguyên lão ba người nhìn về phía nàng cùng Dương Diệp lúc, lúc thỉnh thoảng dẫn một tia không hiểu vui vẻ. Nàng mặc dù không ghét, nhưng là, tổng cảm giác có chút không được tự nhiên.

Lúc này, Dương Diệp hai bàn tay nắm lấy đế nữ vòng eo, sau đó đem đầu dính tại tai của nàng biên, lên tiếng nói: “Ta tựu vui vẻ như vậy vuốt ve ngươi!”

Đế nữ thân thể yêu kiều có chút cứng ngắc, nhưng là rất nhanh tựu khôi phục bình thường.

Trầm mặc một hồi, đế nữ có chút gật đầu, sau đó nói: “Tốt!”

Nghe nói, Dương Diệp khóe miệng nhất thời nổi lên một vòng dáng tươi cười. Hắn cũng không có làm ra cái gì khác người hành động, chỉ là đơn thuần vuốt ve đế nữ. Bao quanh còn có nguyên lão ba người, hơn nữa, đế nữ cũng là một muốn cường nữ tử, hắn tự nhiên sẽ không làm ra có tổn đế nữ nhan mặt sự tình đến. Tựu là vuốt ve, này nhất định là không thương phong nhã đấy.

Tại Dương Diệp ra hiệu xuống, mọi người tốc độ nhanh hơn.

Này một lần, bọn hắn mục tiêu là u lam tinh vực. Sở dĩ tuyển chọn u lam tinh vực, là bởi vì u lam tinh vực ly gần đây.

Một thời gian về sau, Dương Diệp bọn người rốt cuộc tiến vào rồi u lam tinh vực Chủ thế giới u lam đại lục.

“Đánh lén vẫn?” Thiên Ma trên lưng sói, đế nữ hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Đánh lén, là tại thực lực không bằng đối phương, hoặc là cùng đối phương bằng nhau dưới tình huống, mà chúng ta, thực lực xa hướng bọn hắn, cho nên, trực tiếp tiến công!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân đột nhiên đằng không mà lên, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang hướng về u lam đại lục bắn mạnh tới.

Đế nữ bọn người chặt tùy phía sau.

Qua được đếm tức.

U lam đại lục trên không đột nhiên truyền tới một đạo tiếng vang lớn thanh, ngay lập tức lấy, u lam đại lục trên không cấm chế ầm ầm vỡ vụn.

“Là ai!”

U lam đại lục chủ thành u lam thành bên trong đột nhiên vang khởi một đạo gào thét thanh, ngay lập tức lấy năm đạo cột sáng tự u lam trong thành trùng thiên mà lên, nhưng mà, nghênh đón bọn hắn chính là vừa thể hình cực lớn quái vật lớn.

Đầu này quái vật lớn dĩ nhiên là là Thiên Ma Sói!

Thiên Ma Sói tự bầu trời cúi trùng mà xuống, bay thẳng đến lấy cái kia năm đạo cột sáng đụng rơi qua, tại Thiên Ma Sói cái kia cường đại hơi thở xuống, cái kia năm đạo cột sáng trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, sau đó năm tên lão giả xuất hiện tại Thiên Ma Sói phía dưới. Tại xem thấy Thiên Ma Sói lúc, năm tên lão giả sắc mặt đại biến, sau đó tề tề xuất thủ!

Oanh oanh oanh oanh oanh!

Tại năm người liên thủ phía dưới, Thiên Ma Sói trực tiếp bị đẩy lui, nhưng là Thiên Ma Sói cũng không có thụ thương, ngay lập tức lấy, nó lần nữa cúi trùng mà xuống, này một lần, thuận theo nó cùng một chỗ cúi trùng mà ở dưới, còn có một đạo kiếm quang.

“Là Dương Diệp!”

Xem thấy này đạo kiếm quang, phía dưới năm người thần sắc vô cùng khó coi rồi đứng dậy, kỳ thật, tại xem thấy Thiên Ma Sói một khắc này, bọn hắn đã trải qua đoán được Dương Diệp đến. Bất quá, bọn hắn trong nội tâm vẫn vuốt ve một tia nghiêu hạnh, nhưng là bây giờ xem thấy này đạo kiếm quang, cái kia tơ nghiêu hạnh nhất thời đãng nhưng không còn.

Kiếm quang cùng Thiên Ma Sói đến thế hung hung, năm người không dám khinh thường, lần nữa đồng loạt ra tay.

Oanh oanh oanh oanh!

Bầu trời, vang khởi từng đạo điếc tai muốn lung tiếng vang lớn thanh, cả bầu trời không gian đều là kịch liệt kích đãng rồi đứng dậy, phảng phất sau một khắc muốn triệt đáy ngọn nguồn nghiền nát giống như, bất quá chỗ nầy không gian hiển nhiên rất kiên cố, bởi vậy, chỉ là quy liệt mở đến, cũng không có trực tiếp sụp đổ.

Tại năm người liên thủ xuống, Dương Diệp cùng Thiên Ma Sói lần nữa bị kích lui, nhưng là, năm người cũng là bị đẩy lui rồi vạn trượng, hơn nữa, trong đó một gã lão giả còn bị một đạo kiếm khí kích trúng, mặc dù không có suy sụp, nhưng là đã bị thụ thương.

Mà lúc này, đế nữ cùng nguyên lão ba người đã cản đáo.

đọc truyện tại http://truyencuatui.net /
Chỗ xa, u lam đại lục một gã áo đen lão giả đứng cả đi, hắn thẳng nhì kỷ Dương Diệp, “Dương Diệp, ta u lam đại lục cùng các ngươi Thiên Vân Tinh Vực không oan không thù, các ngươi hôm nay quy mô đến phạm, này là ý gì?”

“Không oan không thù?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng chế nhạo, “Nếu như ta không đoán lổi, ngươi bây giờ đã bắt đầu cầu cứu rồi a? Ngươi bây giờ đến cùng ta phế thoại, không gì nhưng là muốn kéo dài thời gian mà thôi. Đối với này, ta muốn nói: Làm ngươi xuân thu đại mộng!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải một huy, nói: “Sở hữu tất cả thần giả cùng Bán Thần cường người, một cũng biệt lưu, toàn bộ trảm sát!”

Nói xong, hắn cùng bên cạnh Thiên Ma Sói hướng về áo đen lão giả bọn người bắn mạnh tới, tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt chính là đến áo đen lão giả bọn người trước mặt. Dương Diệp không có bất kỳ phế thoại, đối diện trước mặt hắn một gã lão giả rút kiếm tựu là một trảm.

Trảm thiên rút kiếm thuật!

Xem thấy Dương Diệp rút kiếm, Dương Diệp đối diện tên lão giả kia sắc mặt đại biến, đối với tại Dương Diệp này kiếm kỹ hắn tự nhiên là nghe qua đấy, lúc đó Dương Diệp nhưng chỉ có dựa vào mượn này cường đại kiếm kỹ đem Thiên Ma thành cho trực tiếp chém thành không đấy.

Hắn Dư lão giả cũng biết này kiếm kỹ khủng bố, bọn hắn căn bản không dám để Dương Diệp trước mặt tên lão giả kia đơn độc kháng, lập tức liền liền thân hình một động đến tên lão giả kia trước mặt, sau đó năm người lần nữa mạnh mà hướng phía trước một chưởng đánh ra. Làm thần giả cảnh cường người, là được cho thời gian phép tắt đấy, nhưng là, tại Dương Diệp trước mặt, thời gian phép tắt tựu biệt cầm ra đến.

Đầu tiên, Dương Diệp kiếm kỹ uy lực đã vượt ra khỏi thời gian phép tắt hạn chế, tiếp theo, Dương Diệp được cho kiếm vực, áp chế hết thảy phép tắt. Bởi vậy, thần giả cảnh cường người này chuyên chúc sát chiêu ‘Thời gian phép tắt’ tại Dương Diệp căn bản tương đương không có, này cũng là Dương Diệp vì cái gì có thể càng giai thiêu chiến nguyên nhân chủ yếu.

Bởi vì thần giả cảnh cường người nhất cường một chiêu đối với hắn không hiệu!

Dương Diệp này một kiếm mặc dù cường đại, nhưng là, năm người vẫn cản được Dương Diệp này một kiếm, hơn nữa đem hắn đẩy lui, bất quá một bên Thiên Ma Sói lại là bay thẳng đến lấy trong đó một gã thần giả cảnh cường người đụng rơi qua. Tên lão giả kia mặc dù tại chỗ mấu chốt thời khắc đáng dưới, nhưng là hắn như thế nào đáng được Thiên Ma Sói?

Tên lão giả kia trực tiếp ngược lại bay đi ra ngoài, này một phi, liền trực tiếp bay tới rồi mấy vạn trượng bên ngoài, tại hắn dừng lại đến về sau, hắn thiếu chút không trực tiếp ngã xuống.

Này va chạm, không chỉ đem hắn thân đụng liệt, bên trong thân thể ngũ tạng cũng đều liệt rồi mở đến.

Trọng thương!

Này tên thần giả cảnh cường người trực tiếp bị Thiên Ma Sói đụng trọng thương, mặc dù không có bị mất chiến đấu lực, nhưng là bây giờ hắn chiến đấu lực chỉ sợ còn không đến nguyên lai một nửa!

Mà lúc này, đế nữ bọn người đã trùng đến rồi mặt khác bốn gã lão giả trước mặt...

Không chỉ như thế, Dương Diệp đem một con khác Thiên Ma Sói cũng thả đi.

Áp chế, không chỉ thực lực thượng áp chế, số lượng thượng Dương Diệp bên này cũng là tuyệt đối áp chế!

Qua được không sai biệt lắm một khắc chung về sau, tràng trong một gã lão giả bị một cái Thiên Ma Sói trực tiếp cho bắt lấy, sau đó sinh sinh hoạt nuốt... Tại bị mất rồi một gã thần giả cảnh cường người về sau, u lam đại lục bên này tình huống đã không thể dùng bại hoại đến hình dung rồi.

“Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, cái kia bị vây đánh một gã thần giả cảnh cường người đột nhiên nói: “Dương Diệp, ta u lam đại lục nhận bại rồi, chúng ta nguyện ý giao ra trước kia Thiên Vân Tinh Vực thế gia!”

Nghe đến lão giả nói, nguyên lão bọn người nhất thời ngừng hạ hạ đến, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Chỗ xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Nhận bại? Ngươi này bàn tính ngược lại là đánh chính là tốt, bây giờ nhận bại, tốt trốn qua một kiếp, sau đó đợi man Hoang tinh vực hoặc là khác tinh vực thế lực trợ thủ, chờ hắn môn đến về sau, ngươi còn sẽ nhận bại sao? Không, ngươi sẽ không đấy. Đến lúc đó, bại đúng là chúng ta!”

Hắn biết rõ, những người này là sẽ không chính thức nhận bại đấy, bởi vì, còn không có đánh đau nhức bọn hắn, bọn hắn bây giờ sở dĩ này sao nhận bại, như hắn đang nói, kỳ thật tựu là tại kéo, kéo viện binh đến, như thế bọn hắn hoãn binh chi kế.

Nếu như hắn thật sự tin tưởng đối phương nói, cái kia cuối cùng chắc chắn sẽ loại ngu vk nờ~.

Tràng ở bên trong, nghe Dương Diệp nói, nguyên lão cùng đế nữ bay thẳng đến lấy u lam đại lục lão giả bọn người xong qua.

Xem thấy này một màn, u lam đại lục cái kia tên áo đen lão giả sắc mặt nhất thời vô cùng khó coi rồi đứng dậy, kỳ thật, như Dương Diệp suy nghĩ, hắn tựu là tại kéo, bởi vì hắn đã hướng man Hoang tinh vực cùng khác những cái... Kia tinh vực cầu cứu, những người kia cũng đã đáp ứng giúp việc, có thể nói, chỉ cần kéo một hồi, nguy cơ tựu sẽ giải trừ!

Nhưng là, Dương Diệp căn bản không cho hắn này gặp dịp!

Trầm mặc một cái chớp mắt, áo đen lão giả giận dữ hét: “Trốn!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình một động, hướng về bầu trời bắn mạnh tới.

Khẳng định chiến bất quá, đợi? Khẳng định đợi không được rồi. Bởi vì Dương Diệp bên này đối với bọn hắn đã là tuyệt đối áp chế!

Muốn mạng sống, chỉ có trốn!

Nhưng mà, hắn mới trốn, phía sau hắn chính là truyền tới rồi từng đạo kêu thảm thanh.

Áo đen lão giả thần sắc khó thấy được cực điểm, nhưng là hắn cũng không có xoay người trở về, mà là nhanh hơn tốc độ.

Chạy mau!

Đây là lúc này áo đen lão giả trong đầu duy nhất niệm đầu.

Rất nhanh, áo đen lão giả dừng lại, bởi vì tại hắn chỗ không xa, là kỵ lấy Thiên Ma Sói Dương Diệp.

Tốc độ của hắn kỳ thật rất nhanh, nhưng là, tại nhanh cũng không có Thiên Ma Sói nhanh!

Áo đen lão giả nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Ta đầu hàng!”

“Ta cự tuyệt!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, dưới người hắn Thiên Ma Sói trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng về áo đen lão giả bắn mạnh tới.

“Dương Diệp, ta chết cũng muốn kéo lên ngươi!”

Bầu trời, truyền tới rồi áo đen lão giả gào thét thanh.

Ngay lập tức lấy, bầu trời truyền tới rồi mấy đạo tiếng vang lớn thanh.

Qua được không sai biệt lắm mười nhỏ tức, bầu trời khôi phục bình tĩnh, lúc này, bầu trời chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Thiên Ma Sói.

Áo đen lão giả thực lực là không tệ đấy, nhưng là, bất kể là Dương

Diệp vẫn Thiên Ma Sói đều so với hắn cường, càng huống chi bây giờ Dương Diệp cùng Thiên Ma Sói hai cái đánh hắn một?

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp kỵ lấy Thiên Ma Sói đến đế nữ bọn người trước mặt, sau đó nhìn về phía phía dưới u lam thành, nhìn u lam thành rất lâu, một niệm đầu đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trong đầu.

Tàn sát rồi này u lam thành, sát ý có thể hay không trực tiếp đạt tới quy nguyên cảnh đâu này?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1413: Còn có ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên sẽ không đi tàn sát hàng loạt dân trong thành, hắn cũng không có tàn sát hàng loạt dân trong thành ham mê, hơn nữa, hiện tại cũng không có thời gian cho hắn đi tàn sát hàng loạt dân trong thành.

Tại Dương Diệp dưới sự dẫn dắt, mọi người trực tiếp sát nhập vào u lam thành bên trong, mọi người chuyên thiêu Bán Thần cường giả giết, còn không có 15', trong thành sở hữu tất cả Bán Thần cường giả toàn bộ bị tru sát.

Không có thần giả cảnh cường giả, những... Này Bán Thần tại Dương Diệp bọn người trước mặt, tựu giống như dê đợi làm thịt, căn bản không có sức hoàn thủ!

Tại tru sát những... Này Bán Thần về sau, Dương Diệp trực tiếp rời đi, mà đang ở bọn hắn đi vào trong tinh không lúc, mọi người lông mày đều là nhíu một cái.

“Có cường giả chính hướng bên này chạy đến!” Nguyên lão trầm giọng nói.

“Không dưới mười vị thần giả!” Đế nữ trầm giọng nói.

Mười vị thần giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không cần phải nói, những cái... Kia chiếm lĩnh Thiên Vân Tinh Vực những cái... Kia thế giới tinh vực thế lực đã liên thủ rồi. Đây cũng là tại trong dự đoán của hắn, thế lực này tướng Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới đều ăn vào trong miệng, vì không nhổ ra, bọn hắn chỉ cần ôm đoàn cùng một chỗ. Bởi vì lúc này Thiên Vân Tinh Vực mặc dù mới trải qua đại chiến, nhưng là, tại thần giả cảnh cường giả phương diện này, Thiên Vân Tinh Vực là hoàn toàn có thể cùng Tam Tinh thế lực đối kháng đấy.

Đây cũng là Man Hoang tinh vực vì cái gì không trực tiếp phái xuất ra có cường giả diệt Thiên Vân Tinh Vực nguyên nhân, bởi vì chỉ bằng vào bọn hắn, tựu tính toán bọn hắn diệt đi Thiên Vân Tinh Vực, nhưng khẳng định cũng sẽ bị Thiên Vân Tinh Vực cho đánh cho tàn phế.

Cho nên, cho dù là Man Hoang tinh vực, cũng không dám toàn diện cùng Thiên Vân Tinh Vực khai chiến.

Lúc này Thiên Vân Tinh Vực, tại cái này vị diện, không có cái đó cái thế lực dám khinh thị.

“Đánh, hay là rút lui?” Đế nữ nhìn về phía Dương Diệp.

Nguyên lão ba người cũng nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Theo như nguyên lão ba người nghĩ cách là, tạm thời lui lại, trước tránh đi đối phương, dù sao đối phương đến rồi mười tên thần giả cảnh cường giả, nếu như đánh nhau, bọn hắn chắc chắn sẽ không như vừa rồi nhẹ nhàng như vậy. Mà một khi chiến đấu lâm vào giằng co, cái kia đối với bọn họ là cực kỳ bất lợi đấy. Phải biết, bọn hắn thế nhưng mà đã không có viện quân, nhưng là, những cái... Kia tinh vực thế lực toàn bộ cộng lại, là khẳng định không chỉ mười tên thần giả cảnh cường giả đấy, còn có một Man Hoang tinh vực.

Một khi lâm vào giằng co, đối phương cường giả nhất định sẽ nhanh chóng chạy đến, khi đó, dùng thiếu đánh nhiều, đối với bọn họ bên này là rất bất lợi đấy.

Bất quá, là chiến hay là rút lui, vẫn phải là xem Dương Diệp ý tứ.

Dương Diệp tuy nhiên là trong tràng cảnh giới thấp nhất nhân, nhưng là, Dương Diệp nhưng lại cái này tiểu đội ngũ đội trưởng.

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc mấy tức, sau đó lắc đầu, “Không rút lui, chờ bọn hắn!”

"Vì cái gì?" Đế nữ hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: "Chúng ta, hiện tại chỉ có thiên vân đại lục cái thế giới này, chúng ta nếu là rút lui, bọn hắn nhất định sẽ trực tiếp đánh tới thiên vân thế giới đi, đến lúc đó, chúng ta căn bản không có biện pháp đi đánh lén những tinh vực khác thế lực. Không chỉ như thế, ngược lại còn có thể đem chiến trường kéo dài tới rồi thiên vân thế giới, hơn nữa lâm vào bị động phòng thủ. Cho nên, chúng ta không thể rút lui, chúng ta chỉ có thể chiến, một đường chiến đến cùng!"

Trầm ngâm một lát, đế nữ nhẹ gật đầu, xem như đồng ý Dương Diệp cách làm.

Kỳ thật, đế nữ biết rõ Dương Diệp làm chuyện gì đều là có cân nhắc qua đấy, bất quá, Dương Diệp có khi cực đoan mà bắt đầu..., đó là cái gì cũng không biết đi thi lo đấy, nàng là có chút sợ Dương Diệp hành động theo cảm tình, cho nên, tại Dương Diệp làm một ít quyết định lúc, nàng đều hỏi thăm một phen. Nếu như Dương Diệp thật là tại nghĩa khí nắm quyền, nàng tự nhiên sẽ ngăn cản Dương Diệp, cũng chỉ có nàng ngăn cản được Dương Diệp

Cũng may, hiện tại Dương Diệp rất bình thường, sẽ không xằng bậy!

Đã qua không sai biệt lắm hai mươi tức, xa xa tinh không ở trong chỗ sâu đột nhiên đánh úp lại mười đạo chùm tia sáng, chùm tia sáng cực nhanh, theo xuất hiện đến trước mặt bọn họ, chỉ là nháy mắt thời gian.

Rất nhanh, mười tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp bọn người trước mặt.

Toàn bộ là thần giả cảnh cường giả!

Tại nhìn thấy Dương Diệp bọn người một khắc này, cái kia mười tên lão giả nao nao, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới có nhân tại bực này bọn hắn, Dương Diệp bọn người bộ dạng này tư thế, tựu là tại chờ bọn hắn.

Rất nhanh, mười tên lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó thần sắc đều là âm trầm lên.

Không cần phải nói, lúc này, bọn hắn đã đoán được Dương Diệp thân phận.

Dương Diệp bọn người đã ở chỗ này, nói cách khác, bọn hắn đã tới chậm.

Dương Diệp đối diện, một gã hoa bào lão giả đứng dậy, sau đó nói: “Dương Diệp, ta rất ngạc nhiên, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì? Diệt chúng ta sở hữu tất cả tinh vực? Ngươi, có thực lực kia sao?”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ta không biết, bất quá, ta chuẩn bị thử xem!”

Thử xem!

Hoa bào lão giả bọn người thần sắc lập tức có chút khó coi lên, cái này Dương Diệp không phải bình thường cuồng ah!

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không hổ là Dương đồ tể, có cuồng!” Nói xong, hắn quét một Dương Diệp bọn người, sau đó nói: “Chỉ bằng các ngươi những người này, muốn tiêu diệt chúng ta, giống như không đủ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp cười cười nói: “Có đủ hay không đâu rồi, chỉ có thử qua mới biết được. Bất quá, ta cảm thấy được nhiều khi, vũ lực là không giải quyết được vấn đề đấy.”

“Như thế nào, ngươi muốn cùng chúng ta giảng đạo lý?” Hoa bào lão giả nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Có cái này nghĩ cách.”

“Ta ngược lại là muốn nghe xem rồi!” Hoa bào lão giả nói.

Dương Diệp quét hoa bào lão giả bọn người liếc, sau đó nói: “Ta tựu không nói nhảm nhiều rồi. Các ngươi ăn Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới, phải hay là không nên trả lại cho Thiên Vân Tinh Vực? Dù sao, những cái... Kia thế giới có thể không là của các ngươi.”

Hoa bào lão giả khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Trước kia không phải chúng ta đấy, nhưng là, hiện tại là của chúng ta rồi. Minh bạch? Dương Diệp, khuyên ngươi một câu, bây giờ trở về ngươi Thiên Vân Tinh Vực đi, nói như vậy bất định còn có thể sống lâu một đoạn thời gian.”

Dương Diệp không có ở quản hoa bào lão giả, mà là quay đầu nhìn về phía bên cạnh đế nữ, sau đó nói khẽ: “Thấy được sao? Không phải ta thích chiến, mà là, nhiều khi, chúng ta chỉ có thể chiến! Rất nhiều người nói, công đạo tự tại nhân tâm, có thể trong mắt của ta, công đạo không phải tại nhân tâm, mà là đang trên nắm tay. Nắm tay người nào lớn, ai tựu có công đạo, ai tựu có đạo lý!”

Lúc trước hắn sở dĩ cùng hoa bào lão giả nói cái kia lời nói, nhưng thật ra là bởi vì đế nữ. Bởi vì hắn biết rõ, đế nữ là không muốn khắp thế giới cùng con người làm ra địch đấy. Có thể nói, nếu như cái này hoa bào lão giả bọn người như thì nguyện ý đem Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới trả lại cho Thiên Vân Tinh Vực lời mà nói..., đế nữ là khẳng định nguyện ý giảng hòa đấy, dù là đừng Thiên Ma Tinh vực những cái... Kia địa bàn, nàng cũng thì nguyện ý đấy.

Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực, thật sự cần nghỉ ngơi lấy lại sức. Hơn nữa, ngoại trừ Dương Diệp cùng nguyên lão bọn người bên ngoài, Thiên Vân Tinh Vực mới ba tên thần giả, liền một cái Nhị Tinh tinh vực đều so ra kém, có thể nói, bây giờ là toàn bộ nhờ Dương Diệp bọn người ở tại, Thiên Vân Tinh Vực mới không có bị người diệt mất. Mà một khi muốn khai chiến, ý vị như thế nào?

Ý nghĩa hết thảy đều cần Dương Diệp ở phía trước đỉnh lấy!

Nàng không muốn Thiên Vân Tinh Vực cùng Dương Diệp khắp thế giới là địch.

Nhưng là, vừa rồi hoa bào lão giả lời nói làm cho nàng minh bạch. Người ta là sẽ không đem Thiên Vân Tinh Vực những cái... Kia thế giới trả lại cho nàng đấy, hơn nữa, nhìn đối phương cái kia tư thế, hiển nhiên là còn muốn đem Thiên Vân Tinh Vực đuổi tận giết tuyệt.

Đây cũng là bình thường đấy, Thiên Vân Tinh Vực thế giới đều tại trong tay bọn họ, Thiên Vân Tinh Vực sẽ từ bỏ ý đồ sao? Chắc chắn sẽ không, cho nên, vì chấm dứt hậu hoạn, tự nhiên là triệt để tiêu diệt Thiên Vân Tinh Vực.

Tuy nhiên Thiên Vân Tinh Vực có Dương Diệp bọn người ở tại, nhưng là, bọn hắn bên này sau lưng thế nhưng mà có Man Hoang tinh vực, hơn nữa, tựu tính toán không có Man Hoang tinh vực, bọn hắn những thế lực này toàn bộ liên khởi tay ra, cũng không sợ chút nào Thiên Vân Tinh Vực.

Trong tràng, đế nữ nhìn thoáng qua hoa bào lão giả bọn người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ta hiểu được. Về sau sẽ không tại có cái loại này ngây thơ nghĩ cách rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có ở nói nhảm, hắn tay phải vung lên, “Sát!”

Thanh âm rơi xuống, trước mặt hắn hai cái Thiên Ma Sói gầm lên giận dữ, sau đó hướng phía hoa bào lão giả bọn người trực tiếp vọt tới.

Dương Diệp cùng đế nữ còn có nguyên lão ba người cũng không có nhàn rỗi, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía hoa bào lão giả bọn người bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp bọn người động thủ, hoa bào lão giả bọn người thần sắc cũng dữ tợn lên, cũng không có trốn, đúng lúc này trốn, đặc biệt là tại tốc độ không bằng đối thủ dưới tình huống trốn, cái kia tuyệt đối là tìm chết đấy.

Chiến!

Đối với bọn họ mà nói, bọn hắn cũng chỉ có chiến!

Rầm rầm rầm oanh

Trên trời sao, một cổ khủng bố khí thế tự hoa bào lão giả đợi trong cơ thể con người bạo tuôn ra mà ra, trong chốc lát, khắp tinh không đều chịu bắt đầu vặn vẹo.

Đại chiến bắt đầu!

Bảy đánh mười!

Tuy nhiên là bảy đánh mười, nhưng là, Dương Diệp bên này khí thế hoàn toàn nghiền áp hoa bào lão giả mười người, đặc biệt là cái kia hai cái Thiên Ma Sói, không chút nào khách khí mà nói, chúng hoàn toàn có thể dùng một địch hai!

Về phần Dương Diệp, vậy thì càng không cần phải nói. Hoa bào lão giả trực tiếp phái ba tên thần giả vòng vây Dương Diệp!

Nếu như chỉ là phái một người đi cùng Dương Diệp đánh lời mà nói..., đó là rất có thể sẽ bị đập phát chết luôn đấy!

Cho nên, không có biện pháp, hắn chỉ có thể đập ba người chắn lấy Dương Diệp!

Mà ba tên thần giả cảnh cường giả liên thủ, là hoàn toàn có thể ngăn trở Dương Diệp trảm thiên rút kiếm thuật đấy, không chỉ như thế, tại ba người vây công xuống, Dương Diệp còn có bị áp chế dấu hiệu!

Mà hoa bào lão giả thực lực cũng là vượt ra khỏi Dương Diệp tưởng tượng, bởi vì hắn vậy mà dùng sức một mình chặn nguyên lão bên này hai gã thần giả!

Nhưng ngay cả như vậy, Dương Diệp bên này rất là ổn áp hoa bào lão giả bên này.

Bởi vì cái kia hai cái Thiên Ma Sói quá mạnh mẽ!

Còn có đế nữ, đế dân tộc Nữ Chân chính chiến mà bắt đầu..., cũng là có thể dùng một địch hai đấy!

Oanh!

Trong tràng, Dương Diệp một đạo trảm thiên rút kiếm thuật bị đối diện ba người liên thủ ngăn trở, đón lấy, Dương Diệp bị chấn địa hướng về sau liền lùi lại rồi trăm trượng khoảng cách.

Dương Diệp sau khi dừng lại, nhìn lướt qua bốn phía.

Không thể kéo!

Phải tốc chiến tốc thắng!

Trầm ngâm một cái chớp mắt, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hướng phía trước mặt mình ba tên lão giả bắn mạnh tới.

Ba tên lão giả khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, Dương Diệp một kiếm kia uy lực tuy nhiên rất cường, nhưng là, ba người bọn họ liên thủ, là hoàn toàn không cần sợ hãi đấy!

Như trước kia giống như, ba người lần nữa xuất thủ, nhưng mà đang ở Dương Diệp rút kiếm lúc, ba người sắc mặt đột nhiên kịch biến.

Kiếm xuất.

Bành!

Tại Dương Diệp trước mặt một gã lão giả trực tiếp bị một kiếm này chém thành rồi hư vô, mà còn lại hai tên lão giả kia tất bị chấn đến rồi vạn trượng bên ngoài! Không chỉ như thế, tại không gian chung quanh trực tiếp sụp đổ chôn vùi, tất cả mọi người bộ tại trong nháy mắt đặt mình vào không gian trong hắc động.

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Tất cả mọi người tại thời khắc này đều ngừng lại, sau đó nhìn về phía rồi xa xa Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó nhìn lướt qua hoa bào lão giả bọn người, “Còn có ai?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1414: Ngọc thạch câu phần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn có ai?

Dương Diệp nói những lời này, tự nhiên không phải là vì đùa nghịch uy phong.

Hai quân đối chiến, chú ý một cái khí thế, có khí thế một bên cùng không có có khí thế một bên khác biệt là phi thường đại đấy, mà Dương Diệp hắn hiện tại tựu là tại tạo thế.

Ta muốn theo khí thế thượng trước nghiền áp các ngươi!

Còn có ai?

Nếu như hoa bào lão giả bên này không có nhân đi ra ứng chiến, không cần phải nói, hoa bào lão giả bên này tại khí thế thượng không thể nghi ngờ là thất bại. Mà trái lại, Dương Diệp bên này khí thế nhất định là trương lên.

Cũng xác thực như thế, tại nhìn thấy hoa bào lão giả bọn người kinh sợ rồi về sau, tại khí thế lên, Dương Diệp bên này đã hoàn toàn chiếm cứ thượng phong.

Đế nữ bọn người càng đánh càng hăng, mà hoa bào lão giả bọn người tắc thì càng đánh càng yếu, cái này nguyên nhân chủ yếu còn là vì Dương Diệp, tuy nhiên lúc này bọn hắn cũng không có cùng Dương Diệp giao thủ, nhưng là, bọn hắn nhưng lại thời khắc đề phòng Dương Diệp, sợ Dương Diệp chạy đến trước mặt bọn họ, sau đó đối với bọn hắn như vừa rồi như vậy chặt lên một kiếm!

Một kiếm kia, uy lực quá mạnh mẽ!

Trong tràng, đang thi triển xuất hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật về sau, Dương Diệp sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng, bất quá cũng may, tựu là khí sắc có chút không tốt mà thôi. Nếu là lúc trước, thi triển điệp gia chính thức trảm thiên rút kiếm thuật, chính hắn tất nhiên sẽ trọng thương, hơn nữa, huyền khí nhất định sẽ khô kiệt. Nhưng là hiện tại, hắn đã là hư giả, hoàn toàn có thể tiếp nhận được hai đạo trảm thiên rút kiếm thuật uy lực!

Đây cũng là lúc trước hắn vì cái gì dám dùng điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật nguyên nhân!

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một cái Thiên Ma Sói lúc này đang tại nhai lấy nhai cái gì? Tự nhiên là nhai nhân! Vừa rồi một gã thần giả cảnh cường giả một cái không chú ý, bị Thiên Ma Sói bắt được cơ hội, sau đó trực tiếp bị Thiên Ma Sói ném đến rồi trong miệng.

Không đến nửa khắc đồng hồ trong thời gian, hoa bào lão giả bên này cũng đã tổn thất hai gã thần giả.

Bảy đối với tám!

Hoa bào lão giả bên này, áp lực càng lúc càng lớn, nhưng là, bọn hắn hay là tại tử chiến, cũng không có trốn.

Bọn hắn rất rõ ràng, hiện tại trốn, người chết sẽ thêm nữa...!

Cái kia hai cái Thiên Ma Sói tốc độ, quá nhanh quá nhanh, bọn hắn căn bản chạy không khỏi cái kia hai cái Thiên Ma Sói.

Trong tràng duy nhất so sánh rỗi rãnh đúng là Dương Diệp rồi. Hắn hiện tại không có động thủ, mà là đang tại trước mặt hắn cái kia hai gã thần giả cảnh cường giả bổ sung huyền khí. Hắn không có động thủ, cái kia hai gã thần giả cũng không có động thủ, bọn họ là không dám ah!

Vừa rồi một kiếm kia, quá kinh khủng!

Cứ như vậy, không sai biệt lắm lại qua 15' về sau, trong tràng lần nữa vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó, mọi người quay người nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, lại một gã thần giả cảnh cường giả bị Thiên Ma Sói cho trực tiếp ăn sống.

Hoa bào lão giả bọn người thần sắc vô cùng khó nhìn lại.

Kỳ thật, đế nữ cùng nguyên lão thực lực cũng là rất mạnh đấy, cùng bọn họ giao thủ thần giả kỳ thật cũng chiến bất quá bọn hắn, nhưng là, đạt tới thần giả về sau, đánh bại, có lẽ không là rất khó, nhưng là, muốn đánh chết, nhưng thật ra là rất khó đấy. Thần giả cảnh cường giả, hắn đánh không lại ngươi, nhưng là, nếu như hắn không với ngươi dùng sức mạnh, với ngươi chơi du kích, ngươi là rất khó giết chết hắn đấy.

Lúc này hoa bào lão giả bọn người tựu là tại như vậy làm, bọn hắn cũng chưa cùng đế nữ bọn người liều chết, mà là đang kéo.

Bị Thiên Ma Sói đánh chết cái kia hai gã thần giả cũng là tại kéo đấy, nhưng là, Thiên Ma Sói thực lực quá mạnh mẽ, viễn siêu bọn hắn, bọn hắn bị giết, đó là bọn họ đã kéo không nổi nữa.

“Bọn hắn nhất định là tại kéo viện quân!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên đế nữ thanh âm.

Dương Diệp nhìn lướt qua xa xa hoa bào lão giả bọn người, hắn tự nhiên biết rõ những ngững người này tại kéo, không cần phải nói, hoa bào lão giả bọn người khẳng định đã gọi giúp đỡ rồi. Hơn nữa, có lẽ rất nhanh sẽ đuổi tới.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang hướng lên trước mặt một gã lão giả bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, tên lão giả kia sắc mặt lập tức đại biến, hắn không nghĩ chiến, mà là quay người bỏ chạy. Dương Diệp cũng không có đi truy người này lão giả, mà là quay người hướng phía cách đó không xa một gã đang cùng đế nữ kịch chiến lão giả bắn mạnh tới.

Đang tại cùng đế nữ kịch chiến tên lão giả kia nhìn thấy Dương Diệp hướng hắn đánh úp lại, trong nội tâm hoảng hốt, sau đó cùng lúc trước tên lão giả kia đồng dạng, hắn trực tiếp buông tha cho đế nữ, quay người bỏ chạy.

Dương Diệp cũng không có đuổi theo đối phương, mà là tiếp tục hướng phía vị kế tiếp lão giả phóng đi

Rất nhanh, trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị.

Dương Diệp truy ai ai chạy

Mà ở quá trình này ở bên trong, lại có hai gã thần giả cảnh cường giả bị hai cái Thiên Ma Sói cho ăn sống.

Lúc này, hoa bào lão giả bên này chỉ còn lại có năm tên thần giả!

Mà Dương Diệp bên này, nguyên lão ba người chỉ là bị bị thương, cũng không lo ngại, về phần cái kia hai cái Thiên Ma Sói, chúng một chút việc đều không có. Có thể nói, trừ phi là hai gã đã ngoài thần giả cảnh cường giả vây công, bằng không thì, một gã thần giả cảnh cường giả căn bản đừng muốn thương tổn đến chúng. Tên Thiên Ma này Sói là muốn phòng ngự có phòng ngự, muốn tốc độ có tốc độ!

Có thể nói, ngoại trừ Cùng Kỳ bên ngoài, coi như là Dương Diệp cũng khó khăn dùng áp chế chúng. Mà Cùng Kỳ chống lại hai cái Thiên Ma Sói đều là có chút cố hết sức đấy, bằng không thì, lúc trước Cùng Kỳ cũng sẽ không dùng cái loại này phương thức bắt bọn nó kéo dài tới Hồng Mông tháp, lại để cho Hồng Mông tháp đến đã trấn áp.

Hoa bào lão giả năm người không có ở chiến, mà là trốn.

Trước kia chiến, mục đích chủ yếu là muốn ngăn chặn Dương Diệp bọn người, sau đó đợi viện quân đến. Nhưng là hiện tại, bọn hắn căn bản không dám kéo. Tại mang xuống, khả năng đợi viện quân lúc đến, bọn hắn đã toàn quân bị diệt rồi.

“Truy sao?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp nói xong, trực tiếp lôi kéo đế nữ ngồi ở Thiên Ma thân sói lên, Thiên Ma Sói hiểu ý, trực tiếp mang theo Dương Diệp hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất tại phía chân trời.

Nguyên lão ba người cũng là thân hình khẽ động, vội vàng đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp đuổi theo rồi hoa bào lão giả bọn người, không có bất kỳ nói nhảm, Dương Diệp cùng đế nữ trực tiếp cưỡi Thiên Ma Sói hướng phía hoa bào lão giả bọn người vọt tới.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Thiên Ma Sói vọt tới, cái kia hoa bào lão giả bọn người sắc mặt đại biến, đúng lúc này, bọn hắn quyết đoán lựa chọn ngừng lại, bởi vì tốc độ của bọn hắn không có Thiên Ma Sói nhanh, tiếp tục trốn, chỉ có thể bị động bị đánh rồi.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng Thiên Ma Sói đã đi tới rồi hoa bào lão giả bọn người trước mặt, bất quá đúng lúc này, Dương Diệp lông mày nhưng lại đột nhiên nhíu lại, mà cái kia hoa bào lão giả năm người thì là đại hỉ. Ngay sau đó, một cái khô gầy bàn tay khổng lồ đột nhiên theo trên không không gian dò xét đi ra, sau đó hướng phía hạ Phương Dương diệp vị trí đánh ra.

Tốc độ phi thường cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã đi tới rồi Dương Diệp trên không.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thân hình khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp đâm vào này chỉ khô gầy trên tay.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái con kia khô gầy tay kịch liệt run lên, sau đó rút về cái kia trong không gian.

Mà lúc này, hoa bào lão giả bọn người bên cạnh nhiều hơn mười hai tên lão giả.

Mười hai tên thần giả!

Cầm đầu chính là một gã hình thể cao lớn, cầm trong tay đen kịt côn sắt ma bào (áo bào sợi gai) lão giả. Tại đây ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bên cạnh, còn có hai gã mặc áo bào màu vàng lão giả, cái này hai gã lão giả cùng ma bào (áo bào sợi gai) lão giả có một cái điểm giống nhau, cái kia chính là hình thể phi thường cao lớn, so bên cạnh hoa bào lão giả bọn người hình thể ít nhất lớn gấp đôi!

Đồng thời, ba người này khí tức cũng là trong tràng thần giả cảnh cường giả bên trong mạnh nhất đấy!

Man Hoang tinh vực nhân!

Trong tràng, nguyên lão cùng đế Nữ Thần sắc đều là ngưng trọng lên, bọn hắn đối diện, thế nhưng mà có 17 tên thần giả!

17 tên thần giả!

Tuy nhiên bọn hắn bên này có Dương Diệp, có thể dùng dùng một địch hai Thiên Ma Sói, nhưng là, người ta có 17 vị thần giả ah!

Bất quá đang nhìn đến Dương Diệp thần sắc bình tĩnh lúc, nguyên lão ba người cũng trấn định xuống dưới.

Kỳ thật, lúc này Dương Diệp nội tâm là không an tĩnh, 17 vị thần giả, cái này hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của hắn. Theo như hắn nguyên lai suy nghĩ, đối phương gọi giúp đỡ, tối đa cũng tựu bốn năm vị thần giả mà thôi. Nhưng là, hắn hiển nhiên là đoán trước sai rồi.

Kỳ thật cái này cũng rất bình thường, Man Hoang tinh vực nhóm thế lực đã biết rõ Dương Diệp bên này thực lực, bọn hắn rất rõ ràng, tầm mười vị thần giả chống lại Dương Diệp là không có bất kỳ ưu thế đấy, phải biết, lúc trước Thiên Ma Tinh vực đội hình đã có thể tương đương với tầm mười vị thần giả, hơn nữa, tên Thiên Ma này Chủ cùng Thiên Ma Sói thực lực càng là cường đại đến cực điểm.

Nhưng là, cho dù là loại này đội hình, Thiên Ma Tinh vực cũng bị Dương Diệp bên này cho toàn bộ diệt.

Bởi vậy, đối mặt Dương Diệp bọn người, Man Hoang tinh vực nhóm thế lực căn bản không dám khinh thường. Nếu như không phải trước kia Dương Diệp bọn người đột nhiên đánh lén u Lam Tinh vực, lại để cho bọn hắn có chút trở tay không kịp lời mà nói..., trước kia tại u Lam Tinh vực đợi đợi bọn hắn đấy, tướng ít nhất là hai mươi vị thần giả, mà không phải chỉ có u Lam Tinh vực năm vị thần giả!

“Ngươi chính là giết ta Man Hoang tinh vực thế tử Dương Diệp!” Xa xa, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Là ta.”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thế tử chết ở trên tay ngươi, xác thực không oan. Đem làm nay một đời tuổi trẻ, chỉ sợ cũng tựu Long bảng Top 3 cái kia ba vị có thể cùng ngươi chống lại.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta đối với cái này không có hứng thú, các ngươi không trực tiếp động thủ, có lẽ là có lời gì nói, ra, nói ta nghe một chút.”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả quét một Dương Diệp bọn người, sau đó nói: “Dương Diệp, lão phu không cùng ngươi quanh co lòng vòng. Chúng ta tuy nhiên hiện tại so các ngươi nhiều người, nhưng là, lão phu tinh tường, muốn triệt để tiêu diệt các ngươi, chúng ta chí ít có một nửa nhân muốn nằm ngủ ở chỗ này. Chúng ta không muốn ngọc thạch câu phần, cũng muốn cho các ngươi một cái cơ hội. Chỉ cần các ngươi lui về, chúng ta có thể buông tha qua các ngươi.”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Ta cũng không thích quanh co lòng vòng, cũng không muốn bốn phía gây thù hằn, chỉ có một điều kiện, đem bọn ngươi nuốt vào cái kia chút ít

Thiên Vân Tinh Vực thế giới giao ra đây, mọi người về sau có thể nước giếng không phạm nước sông.”

Tuy nhiên Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới không phải hắn đấy, nhưng là, những cái... Kia thế giới là đế nữ.

Những người này chiếm trước đế nữ địa bàn, tựu là tại khi dễ đế nữ, ai khi dễ đế nữ, vậy hắn tựu cùng với liều mạng!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra chúng ta là không có cách nào nói chuyện!”

Thanh âm rơi xuống, hắn phải tay vừa lộn, ngay sau đó, một chân thứ nguyên không gian kỳ xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, một đạo quang mang trực tiếp bao trùm rồi hắn mọi người chung quanh.

“Dương Diệp, là quyết định của ngươi trả giá thật nhiều a!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thanh âm rơi xuống, ngay sau đó, tất cả mọi người bộ biến mất ngay tại chỗ.

“Bọn hắn đi Thiên Vân Tinh Vực rồi!”

Một bên, đế Nữ Thần sắc dữ tợn... Mà bắt đầu.

Dương Diệp trong mắt cũng là hiện lên một vòng dữ tợn, sau đó phải tay vừa lộn, một chân thứ nguyên không gian kỳ xuất hiện ở trên tay hắn, ngay sau đó, mọi người biến mất tại trong tràng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1415: Chính dễ dàng toàn diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vân Tinh Vực!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người rất rõ ràng, nếu như tại đây trong tinh không chiến đấu, cái kia quyền chủ động tại Dương Diệp bọn người trên tay, bởi vì Dương Diệp bên này có hai cái Thiên Ma Sói tại, cái này hai cái Thiên Ma Sói tốc độ rất nhanh, bọn hắn căn bản đuổi không kịp. Bởi vậy, bọn hắn nếu như không muốn bị động, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là đi Thiên Vân Tinh Vực!

Chiến trường nếu như tại Thiên Vân Tinh Vực, Dương Diệp bọn người không đánh cũng được đánh!

Hơn nữa, bọn hắn không muốn cùng Dương Diệp bọn hắn kéo, hiện tại bọn hắn chiếm cứ rất lớn ưu thế, bọn hắn muốn lợi dụng cái này ưu thế, một lần hành động tiêu diệt Thiên Vân Tinh Vực cái này hậu hoạn.

Thiên Vân Tinh Vực.

Tại ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đám người đi tới Thiên Vân Tinh Vực trong tinh không lúc, Dương Diệp bọn người cũng theo sát tới.

Trong tinh không, hai bên lần nữa giằng co.

Mà lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả ánh mắt đột nhiên đã rơi vào nguyên lão ba người trên người, “Các ngươi là thiên Vân Thương Hội a!”

Nguyên lão lông mày lập tức nhíu lại, bọn hắn bộ dạng này khuôn mặt nhưng thật ra là cải biến qua đấy, mục đích, tự nhiên là vì sợ người khác nhận ra bọn họ là thiên Vân Thương Hội đấy. Nhưng là hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này ma bào (áo bào sợi gai) lão giả vậy mà biết rõ lai lịch của bọn hắn.

Lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả lại nói: “Ba vị, mời trở về đi!”

Nguyên lão nhìn xem ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, “Ta không rõ ý của ngươi!” Hắn tự nhiên không thể thừa nhận, cái này có thể quan hệ lấy thiên Vân Thương Hội.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn lấy ra một cái Truyền Âm Phù bóp nát, đã qua mấy tức, nguyên lão ba mặt người trước không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Thời gian dần trôi qua, nguyên lão ba người thần sắc có chút khó coi... Mà bắt đầu.

“Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía nguyên lão ba người, hỏi.

Nguyên lão trầm giọng nói: “Gia chủ để cho chúng ta trở về”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, không cần phải nói, nhất định là cái này Man Hoang tinh vực làm đấy.

Nguyên lão lại nói: “Đại, đại tiểu thư đã bị triệt hồi hết thảy chức vụ, hơn nữa bị u cấm mà bắt đầu..., hiện tại thương hội hết thảy sự tình, đều là Nhị tiểu thư tại quản lý.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn quay đầu nhìn về phía này ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, không cần phải nói, cái này Man Hoang tinh vực nhóm thế lực khẳng định là đối với thiên Vân Thương Hội tạo áp lực rồi.

Lúc này, nguyên lão thấp giọng thở dài, sau đó nói: “Dương tiểu hữu, thật có lỗi, chúng ta nhất định phải trở về, dù sao chúng ta chân tại đó, hơn nữa, lão gia chủ vì việc này, đã xuất quan”

Dương Diệp cười cười, nói: “Nguyên lão, không cần nhiều lời, ta hiểu ba vị khó xử. Ba vị sau khi trở về, thay ta hướng đại tiểu thư nói lời xin lỗi, là ta Dương Diệp liên lụy nàng.”

Nguyên lão nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Dương tiểu hữu, ngươi kỳ tài ngút trời, ta tin tưởng, hôm nay, tuyệt đối không phải là ngươi ngày cuối cùng, cáo từ!”

Nói xong, nguyên lão ba người thân hình run lên, trực tiếp biến mất tại phía chân trời trong tinh không.

Nguyên lão ba người rời đi, Dương Diệp bên này cũng chỉ còn lại có hắn cùng với đế nữ, còn có đế nữ cha mẹ, cùng với hai cái Thiên Ma Sói.

Thực lực, quá cách xa rồi!

“Tuổi trẻ khinh cuồng, không có sai!”

Lúc này, cái kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Nhưng là, thật ngông cuồng rồi cũng không phải chuyện tốt, Dương Diệp, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Kỳ thật, ta hiện tại đột nhiên cảm thấy, các ngươi chính là cái kia cái gọi là thế tử, kỳ thật, chính là một cái vật hi sinh. Tại sao vậy chứ? Bởi vì ngươi Man Hoang tinh vực, kỳ thật đã sớm muốn nuốt mất Thiên Vân Tinh Vực cùng Thiên Ma Tinh vực cái kia chút ít địa bàn, bất quá, các ngươi không có một cái nào quang minh chính đại lý do, mà cái kia thế tử bị ta giết về sau, các ngươi chính là có thể danh chính ngôn thuận đi chiếm hữu Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới, hơn nữa đem những tinh vực khác thế lực này tụ tập lại, hình thành một cỗ khổng lồ thế lực tập đoàn!”

Dương Diệp biết rõ, hắn nhưng thật ra là bị Man Hoang tinh vực lợi dụng. Man Hoang tinh vực chính là cái kia Man Thiên đến vân đại lục tìm đế nữ, Man Hoang tinh vực nhất định là biết đến, nhưng là bọn hắn cũng không có ngăn cản. Vì cái gì? Bởi vì đối phương chính là muốn hắn giết chết Man Thiên. Nguyên nhân nha, như hắn đang nói, đối phương kỳ thật tựu là muốn tìm sự!

Thiên Vân Tinh Vực có gần trăm tiểu thế giới, Thiên Ma Tinh vực cũng có gần trăm tiểu thế giới, cộng lại tựu là gần hai trăm cái tiểu thế giới, không chỉ như thế, nếu như đem Thiên Vân Tinh Vực cũng tiêu diệt, cái kia chính là tương đương với hai cổ trong thế giới cùng 200 cái tiểu thế giới. Phần này hấp dẫn, quá lớn quá lớn.

Cho nên, dù cho đế nữ nàng buông tha cho còn lại những cái... Kia thế giới, cái này Man Hoang tinh vực nhóm thế lực khẳng định cũng là sẽ không bỏ qua Thiên Vân Tinh Vực đấy. Trảm thảo muốn trừ tận gốc, việc này, ai cũng biết đấy.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó cười nói: “Nói những cái... Kia đều không có ý nghĩa rồi, không phải sao?”

“Xác thực không có ý nghĩa rồi!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Dương Diệp!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói: “Ta nguyện ý lần nữa cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi cùng cái này đế nữ giao ra bản thân hai sợi hồn phách trong tay ta, chúng ta có thể không Diệt Thiên vân đại lục.”

Một trong đó thế giới đổi lấy hai cái tuyệt thế thiên tài, việc này, Man Hoang tinh vực không lỗ. Đặc biệt là Dương Diệp, khống chế được Dương Diệp, chẳng khác nào là khống chế được Dương Diệp cái con kia thần bí hung thú cùng cái này hai cái Thiên Ma Sói. Mà đế nữ cũng không phải hạng người bình thường, muốn triệt để diệt sát đế nữ, ít nhất được hơn ba gã thần giả liên thủ mới có thể giết được nàng.

[truyen❤cua tui 0O net]
Mà đế nữ, hiện tại mới Bán Thần!

Có thể nói, đừng nói một trong đó thế giới, nếu như có thể khống chế Dương Diệp cùng đế nữ, coi như là năm trong đó thế giới hắn đều nguyện ý đổi!

Dương Diệp không có để ý ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, mà là nhìn về phía bên cạnh đế nữ, “Ngươi sợ sao?”

Đế nữ khẽ lắc đầu.

Dương Diệp cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, trong mắt có một tia dữ tợn, “17 tên thần giả, rất cường sao?”

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp vậy mà trực tiếp xuất thủ, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả sắc mặt trầm xuống, bất quá hắn nhưng lại không có ngạnh kháng, mà là thân hình run lên, hướng về sau nhanh lùi lại rồi ngàn trượng.

Hắn mặc dù không có cùng Dương Diệp đã giao thủ, nhưng là hắn biết rõ Dương Diệp có một chiêu rất cường đại kiếm kỹ, một chiêu kia, đập phát chết luôn qua vô số thần giả! Bởi vậy, hắn cũng không có vô lễ đi ngạnh kháng Dương Diệp một kiếm này!

Tại Dương Diệp xuất thủ một khắc này, cái kia hai cái Thiên Ma Sói cũng không có nhàn rỗi, lập tức biến hóa nhanh chóng, hình thể trực tiếp biến lớn rồi ít nhất gấp 10 lần.

Hai cái quái vật khổng lồ xuất hiện ở trong tinh không.

Tại Dương Diệp dưới sự chỉ huy, hai cái Thiên Ma Sói thả người nhảy lên, bay thẳng đến những cái... Kia thần giả đụng tới.

Nhìn thấy cái này hai cái như là đại sơn hai cái Thiên Ma Sói, Dương Diệp đối diện cái kia chút ít thần giả sắc mặt đều là biến đổi, không có dám ngạnh kháng, nhao nhao hướng về sau né ra, nhưng là sau một khắc, tầm mười đạo chưởng ấn cùng chùm tia sáng trực tiếp oanh tại cái kia hai cái Thiên Ma thân sói thượng. Tuy nhiên Thiên Ma Sói phòng ngự rất cường, nhưng là, cứng rắn lần lượt hơn mười người thần giả công kích cũng là không dễ chịu đấy, lập tức hai cái Thiên Ma Sói trong mắt đều là lộ ra rồi một tia đau đớn.

Mà lúc này, Dương Diệp đã lao đến, ngay sau đó, một mảnh huyết sắc kiếm khí đột nhiên ở giữa sân quét ngang ra.

Rầm rầm rầm oanh

Mấy tên thần giả cảnh cường giả trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho đẩy lui rồi mấy ngàn trượng, Dương Diệp cũng không có truy kích, mà là hướng phía trước bước ra một bước, ngay sau đó, trong tinh không đột nhiên xuất hiện rất nhiều tinh màu xanh da trời Tinh Thần Chi Lực, những... Này Tinh Thần Chi Lực như là như thủy triều nhanh chóng hiện lên rồi Dương Diệp. Thoáng qua, Dương Diệp toàn bộ nhân triệt để hóa rắn!

Hóa rắn sau Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang hướng phía những cái... Kia vây công hai cái Thiên Ma Sói thần giả vọt tới

Cái kia đế nữ cùng đuổi tới Trang Vị Thiên cùng với Thiên Yêu Thiền tự nhiên cũng không có nhàn rỗi, nhao nhao hướng phía ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người vọt tới.

Tuy nhiên Dương Diệp bên này thiếu đi mười một vị thần giả, nhưng là, tại Dương Diệp cùng ba con Thiên Ma Sói dẫn đầu xuống, bọn hắn bên này khí thế vậy mà so ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người bên này còn mạnh hơn!

Bất quá cái này muốn quy công tại hai cái Thiên Ma Sói, bởi vì chúng cứ thế mà kháng trụ rồi đại bộ phận tổn thương. Mà Dương Diệp thì là đánh đâu thắng đó; Không gì cản nổi, không có bất kỳ một gã thần giả dám đón đỡ kiếm của hắn, hắn một người tựu cứ thế mà dắt rồi năm tên âm thanh thần giả. Bất quá, hắn sở dĩ có thể khiên chế trụ năm tên thần giả, còn là vì Tinh Thần Hộ Thể Thuật.

Năm tên thần giả cũng không phải ăn chay đấy, bọn hắn tự nhiên sẽ không đứng đấy chỗ đó xem Dương Diệp phát uy, nhưng là, Dương Diệp Tinh Thần Hộ Thể Thuật quá biến thái, công kích của bọn hắn rơi vào Dương Diệp trên người, nhiều lắm là thì ra là đem Dương Diệp đẩy lui mà thôi, cũng không không có cho hắn tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương. Tại tăng thêm Dương Diệp trong cơ thể hắn huyền khí đầy đủ, Hồng Mông tử khí không ngừng chữa trị lấy thân thể, hắn hiện tại, bình thường tổn thương đối với hắn căn bản không có dùng!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người sắc mặt là cực kỳ khó coi đấy, cái này Dương Diệp thật là một khối khó gặm xương cốt. Kiếm của hắn, không người dám ngăn cản, mà phòng ngự của hắn, không nhân có thể phá.

Như thế nào đánh?

Cái này sau khi biến thân Thiên Ma Sói cũng là cực kì khủng bố, cùng Dương Diệp đồng dạng, không có một gã thần giả dám cùng chúng ngạnh kháng, bọn hắn chỉ có thể vừa đánh bên cạnh trốn, nhưng là, tuy nhiên công kích của bọn hắn đối với Thiên Ma Sói đã tạo thành nhất định được tổn thương, nhưng là, cũng không phải rất nghiêm trọng, Thiên Ma Sói còn chịu đựng được!

Về phần đế nữ, đế nữ thực lực cũng rất mạnh, dùng một địch hai, chút nào không rơi vào thế hạ phong.

Mà Trang Vị Thiên với tư cách từng đã là Chiến Thần, thực lực kia tự nhiên cũng là không kém đấy, dùng một đánh hai, hoàn toàn không có áp lực quá lớn. Trong tràng thực lực tương đối yếu kém chính là Thiên Yêu Thiền, nhưng là, solo một vị thần giả, nàng vẫn là dư sức có thừa.

Sáu đánh 17!

“Ah!”

Đúng lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một gã thần giả ngực, cắm một thanh màu trắng Phương Thiên Họa Kích.

Tại đây tên lão giả trước mặt, là đế nữ.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn về phía tên kia ma bào (áo bào sợi gai) lão giả, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “17 vị thần giả, giống như có chút chưa đủ!”

“Quả thật có chút chưa đủ!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, đạo này thanh âm rơi xuống, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người không gian chung quanh đột nhiên nổi lên từng đợt Liên Y, ngay sau đó, mười tên lão giả xuất hiện ở trong tràng.

Mười tên thần giả!

Nhìn thấy một màn này, Trang Vị Thiên cùng cái kia Thiên Yêu Thiền thần sắc lập tức thảm trắng đi.

Đế Nữ Thần sắc cũng là có chút khó coi, hai mươi sáu vị thần giả cái này Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực là dốc toàn bộ lực lượng ah!

Bỏ đã bị diệt u Lam Tinh Ngoại Vực, còn lại sáu cái tinh vực, tăng thêm Man Hoang tinh vực, bọn hắn thêm cùng một chỗ, thần giả cảnh cường giả nhất định là có ba ngoài mười vị đấy.

Hiện tại, đối phương có 27 vị xuất hiện ở chỗ này, nói cách khác, Man Hoang tinh vực cùng những cái... Kia tinh vực thế lực đã dốc toàn bộ lực lượng!

“Hiện tại đâu này?”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn về phía Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Đủ chưa?”

Dương Diệp nhìn lướt qua ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người, sau đó nói: “Các ngươi thần giả, đều không sai biệt lắm đến rồi, đúng không?”

“Vâng!”

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nhìn xem Dương Diệp, “Vì dùng phòng ngừa vạn nhất, chúng ta đã dốc toàn bộ lực lượng, chúng ta sẽ không cho ngươi mỗi người kích phá cơ hội của chúng ta.”

“Dốc toàn bộ lực lượng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Chính dễ dàng toàn diệt!”

“Bằng ngươi?” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong mắt tràn đầy mỉa mai.

Dương Diệp không có ở nói nhảm, tay phải vung lên, một trương đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Sau một khắc

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1416: Hạ vị diện thứ nhất chí bảo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trước mặt tự nhiên là Ngân Hà Kiếm Đồ.

Ngân Hà Kiếm Đồ là lá bài tẩy của hắn, là hắn cuối cùng át chủ bài, hắn bình thường sẽ không bạo lộ này đến bài, dù là lúc trước đối mặt Thiên Ma Chủ lúc, hắn cũng không có bạo lộ. Bởi vì át chủ bài bạo lộ về sau, tựu không phải là át chủ bài rồi. Hơn nữa, tuy nhiên hắn hiện tại đã đạt đến hư giả, nhưng là, hay là không dám đơn giản sử dụng cái này Ngân Hà Kiếm Đồ!

Đây không phải cắn trả, đây là giảm thọ ah!

Hơn nữa, nói không chừng sẽ ngay tại chỗ vẫn lạc

Nhưng là, hiện tại hắn không thể không dùng.

Hai mươi sáu vị thần giả!

Đem Cùng Kỳ đẩy ra ngoài đều không có dùng!

Chỉ có thể động dụng Ngân Hà Kiếm Đồ, kỳ thật, dù cho dùng Ngân Hà Kiếm Đồ, hắn cũng không phải rất có lòng tin, dù sao trong tràng thế nhưng mà có hai mươi sáu vị thần giả. Bất quá, lúc này hắn đã không có lựa chọn.

Xuất ra Ngân Hà Kiếm Đồ về sau, Dương Diệp nhìn về phía rồi một bên Trang Vị Thiên vợ chồng, “Bá phụ bá mẫu, các ngươi hiện tại đi xuống đi. Không nên hỏi vì cái gì, nghe ta đấy, xuống dưới, ly khai.”

Trang Vị Thiên vợ chồng khó hiểu, đang muốn nói chuyện, lúc này, đế nữ nói: “Đi xuống đi.”

Trang Vị Thiên vợ chồng nhìn một Dương Diệp cùng đế nữ, trầm ngâm một cái chớp mắt, hai người nhẹ gật đầu, sau đó biến mất tại trong tràng.

Dương Diệp nhìn về phía đế nữ, đế nữ cũng đang nhìn hắn, “Ngươi biết rõ ta sẽ không đi đấy!”

Dương Diệp cười cười, “Ta cũng không muốn qua cho ngươi đi, bất quá, ngươi được đi vào.”

Đế nữ ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trước mặt cái kia tấm bản đồ lên, “Ngươi đã nhận được?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đế nữ trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Coi chừng.” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Mà cái kia hai cái Thiên Ma Sói cũng bị Dương Diệp thu vào rồi Hồng

Mông tháp, tuy nhiên chúng thật sự là không muốn đi vào, nhưng lại không dám vi phạm Dương Diệp mệnh lệnh, cuối cùng chỉ có thể ngoan ngoãn chui được Hồng Mông trong tháp.

Tại đế nữ cùng hai cái Thiên Ma Sói tiến vào Hồng Mông tháp về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía rồi một bên ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người, “Đến đây đi, cho ta xem xem uy lực của nó đến tột cùng có bao nhiêu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thần sắc đột nhiên dữ tợn lên, sau đó hắn tay phải vung lên, trước mặt hắn Ngân Hà Kiếm Đồ trực tiếp hóa thành một đạo sáng chói Tinh Quang, ngay sau đó, trong tràng tràng cảnh bắt đầu vặn vẹo, thoáng qua, trong tràng tất cả mọi người đặt mình vào tại một mảnh trong tinh không. Kỳ thật, tràng cảnh cùng lúc trước tràng cảnh cũng không có gì quá lớn bất đồng.

Đều là trong tinh không!

Nhưng là, nếu như tinh tế cảm thụ xuống, tựu sẽ phát hiện, cái này phiến tinh không cùng lúc trước tinh không có chút ít bất đồng. Lúc này, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người đã cảm nhận được.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người thần sắc đều là ngưng trọng lên, trực giác nói cho bọn hắn biết, tại đây nguy hiểm.

Trầm mặc một cái chớp mắt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, “Dương Diệp, mặc kệ ngươi chơi trò hề gì, hôm nay ngươi đều hẳn phải chết không thể nghi ngờ! Động thủ!”

Rầm rầm rầm oanh

Hai mươi sáu vị thần giả trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế, sau đó những khí thế này hướng phía xa xa Dương Diệp nghiền áp mà đi.

Hai mươi sáu vị thần giả cảnh cường giả khí thế, kinh khủng cở nào? Dựa theo lẽ thường mà nói, cái này hai mươi sáu cổ kinh khủng khí thế sau khi xuất hiện, không gian chung quanh coi như là không sụp đổ nghiền nát, cũng là muốn kịch liệt kích động đấy. Nhưng là cũng không có, trong sân không gian chỉ là nổi lên một điểm Liên Y, trừ đó ra, hết thảy đều rất bình tĩnh.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người cũng phát hiện điểm ấy, lập tức thần sắc càng thêm ngưng trọng.

Dương Diệp không có để ý cái kia hai mươi sáu Đạo Thần người khí thế, hai mươi nhìn về phía rồi kiếm trong tay linh, trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, hắn tay phải ném đi, Kiếm Linh hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở xa xa, rất nhanh, Kiếm Linh cao tốc xoay tròn. Lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một cổ lực lượng thần bí lăng không xuất hiện ở trong tràng.

Ngay sau đó, xa xa những cái... Kia giắt trong tinh không Tinh Thần đột nhiên kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., rất nhanh, những cái... Kia Tinh Thần bộc phát ra một cổ sáng chói Tinh Thần ánh sáng.

Oanh!

Trong tràng cái kia hai mươi sáu Đạo Hư người khí thế vậy mà trực tiếp nổ tung ra, sau đó hóa thành hư vô.

Ông ông ông ông

Đúng lúc này, từng đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, kiếm minh thanh rất dày đặc, một đạo đón lấy một đạo vang lên, không ngớt không dứt. Cùng lúc đó, xa xa những cái... Kia kịch liệt rung rung Tinh Thần đột nhiên bộc phát ra từng đạo Tinh Thần Kiếm khí, kiếm khí như là kiếm minh thanh giống như, một đạo đón lấy một đạo tự Tinh Thần bên trong kích xạ mà ra, sau đó hướng phía Dương Diệp bên này Kiếm Linh kích xạ mà đến.

Có bao nhiêu đạo Tinh Thần Kiếm khí?

Vô số đạo!

Dương Diệp bọn người chung quanh toàn bộ đều là Tinh Thần, bởi vậy, những... Này kiếm khí tự bốn phía dày đặc mà đến, như là mưa to giống như, kín không kẽ hở, như vậy tràng cảnh, thật sự là làm cho người ta sợ hãi.

Giờ khắc này, cách Thiên Vân Tinh Vực tương đối gần một ít tinh vực cường giả nhao nhao đã đi ra chính mình tinh vực, sau đó trở về rồi trong tinh không, bọn hắn mọi ánh mắt toàn bộ đều hướng phía Thiên Vân Tinh Vực xem ra.

Từ bên ngoài đến xem tràng cảnh cùng theo Ngân Hà Kiếm Đồ nội đến xem tràng cảnh là hoàn toàn không đồng dạng như vậy, Thiên Vân Tinh Vực cái này phiến thế giới tinh không là thật lớn đấy, Tinh Thần càng là nhiều đến hằng hà. Lúc này, vô số Tinh Thần Kiếm khí tự tinh không ở trong chỗ sâu tựa như giống như sao băng hướng phía Thiên Vân Tinh Vực rơi đến. Rậm rạp chằng chịt, một đạo đón lấy một đạo, tựu như lưu tinh vũ giống như, toàn bộ tinh không đều chịu phát sáng lên.

Ngân Hà Kiếm Đồ ở trong, tại nhìn thấy những cái... Kia dày đặc Tinh Thần Kiếm khí vũ lúc, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bọn người trực tiếp mộng ở.

Đã qua một cái chớp mắt, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả giống như là nghĩ tới điều gì, hắn đồng tử co rụt lại, trong đôi mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, “Ngân Hà Kiếm Đồ! Đây là Ngân Hà Kiếm Đồ!”

Nghe vậy, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bên cạnh những lão giả kia sắc mặt đều là kịch biến, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Ngân Hà Kiếm Đồ, cái này bọn hắn tự nhiên là nghe qua đấy.

Đương nhiên, sở dĩ biết rõ Ngân Hà Kiếm Đồ, là vì Kiếm Vô Cực. Năm đó Kiếm Vô Cực cùng thần bí nói bào cường giả một trận chiến, dẫn động Chư Thiên Tinh Thần, triệu hồi ra Tinh Thần Kiếm khí, tuy nhiên cuối cùng Kiếm Vô Cực hay là chiến bại vẫn lạc, nhưng là, năm đó một màn kia, hay là cho nhân để lại phi thường sâu ấn tượng.

Lúc đương thời cường giả từng có nói, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ là hạ vị diện thứ nhất chí bảo, mặc dù có chút tranh luận, nhưng là, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ cường đại tuyệt đúng là không thể nghi ngờ đấy!

Mà bây giờ, bọn hắn không nghĩ tới cái này, cái này Ngân Hà Kiếm Đồ liền rơi vào Dương Diệp trong tay, mà Dương Diệp vậy mà còn có thể thúc dục!

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả hít sâu một hơi, sau đó thần sắc dữ tợn lên, “Mọi người liên thủ ngăn cản!”

“Chống đở được sao?” Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bên cạnh, một gã lão giả có chút rung giọng nói.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả quay đầu nhìn về phía tên lão giả kia gào thét, “Ngăn không được cũng muốn ngăn cản! Bằng không thì tựu là chết.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động mà bắt đầu..., mà ở hắn bên cạnh những lão giả kia lúc này thần sắc cũng là dữ tợn... Mà bắt đầu. Như ma bào (áo bào sợi gai) lão giả nói, bọn hắn kỳ thật cũng không có đường lui, hiện tại đối với bọn họ mà nói, nếu như ngăn không được những... Này Tinh

Thần Kiếm khí, vậy bọn họ tựu chỉ có một kết quả.

Chết!

Cho nên, ngăn không được cũng muốn ngăn cản!

Rầm rầm rầm rầm rầm

Ngân Hà Kiếm Đồ ở trong, vô số đạo chùm tia sáng phóng lên trời, những... Này chùm tia sáng cũng là một đạo đón lấy một đạo thấp hướng phía cái kia đầy trời Tinh Thần Kiếm khí kích bắn đi nhưng là ở đằng kia chút ít Tinh Thần Kiếm khí trước mặt, những... Này chùm tia sáng không thể nghi ngờ quá ít. Mà đi, uy lực cũng là xa xa so ra kém những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí.

Rầm rầm

Thiên Vân Tinh Vực trong tinh không, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, tinh không rung rung, vô số không gian sụp đổ, từng đạo tiếng nổ lớn cùng kiếm minh thanh không ngừng trong tinh không vang vọng mà lên.

Phía dưới, thiên vân đại lục kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., vô số người kinh hãi địa nhìn về phía rồi hư không.

Tận thế tiến đến rồi sao?

Không biết đã qua bao lâu, thiên vân đại lục trên không kiếm minh thanh cùng tiếng nổ lớn tại dần dần giảm bớt, thời gian dần trôi qua, càng ngày càng ít, đến cuối cùng, thiên vân đại lục trên không tinh không khôi phục bình tĩnh.

Trong tinh không, Dương Diệp vẫn còn, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả cũng vẫn còn, nhưng là, tựu thừa hai người bọn họ rồi.

Người còn lại toàn bộ cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Ma bào (áo bào sợi gai) lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói gì. Xa xa, Dương Diệp hai mắt khép hờ, cũng không nói gì.

Đã qua không biết bao lâu, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả thu hồi ánh mắt, sau đó nói khẽ: “Cái này là Ngân Hà Kiếm Đồ cái này là được xưng hạ vị diện thứ nhất chí bảo Ngân Hà Kiếm Đồ”

Thanh âm rơi xuống, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trên người đột nhiên kích xạ xuất vô số đạo Tinh Thần Kiếm khí, những... Này kiếm khí theo ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong cơ thể bộc phát ra ra, trong chốc lát liền đem ma bào (áo bào sợi gai) lão giả bắn cho trở thành hư vô.

Trước kia, ma bào (áo bào sợi gai) lão giả đã trúng rồi Tinh Thần Kiếm khí, bất quá, hắn cường hành đè lại trong cơ thể những cái... Kia kiếm khí, bởi vậy, hắn sống cho tới bây giờ.

Những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí tự ma bào (áo bào sợi gai) lão giả trong cơ thể kích xạ mà ra về sau, sau đó hướng phía bốn phía như là như lưu tinh kích bắn đi, không đến một lát, chính là biến mất tại tinh không ở trong chỗ sâu.

Lúc này, Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền xuất hiện ở trong tràng.

Khi nhìn thấy chỉ có Dương Diệp lúc, hai người sắc mặt đại biến, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Bá phụ bá mẫu yên tâm, Vị Nhiên nàng vô sự.”

Nghe vậy, Trang Vị Thiên trong lòng hai người buông lỏng. Trang Vị Thiên đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Cái kia hai mươi sáu vị thần giả, toàn bộ đều chết hết?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thấy thế, Trang Vị Thiên lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh.

Hai mươi sáu vị thần giả!

Hai mươi sáu vị thần giả ah!

Toàn bộ bị tru sát!

Khiếp sợ qua đi, tựu là cuồng hỉ. Bởi vì từ nay về sau, tướng không người dám gây Thiên Vân Tinh Vực, kể cả cái kia Man Hoang tinh vực, trải qua lúc này đây, Man Hoang tinh vực thần giả cảnh cường giả ít nhất tổn thất chín thành, không chỉ Man Hoang tinh vực, còn lại cái kia chút ít tinh vực thế lực thần giả đều ít nhất tổn thất chín thành.

Mà Thiên Vân Tinh Vực bên này, nhưng lại không có chết một người nhân!

Lúc này, Thiên Yêu Thiền đột nhiên giữ chặt Trang Vị Thiên, sau đó hướng phía Dương Diệp giương lên cái cằm.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt khép hờ, cũng không nhúc nhích, như là điêu khắc.

Trang Vị Thiên trên mặt hưng phấn biến mất, hắn đánh giá một Dương Diệp, “Ngươi không sao chớ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Bá phụ bá mẫu, các ngươi hạ đi xử lý thiên vân đại lục sự tình a. Ta còn có chút sự phải xử lý.”

“Thật sự không có việc gì?” Trang Vị Thiên hiển nhiên có chút không tin, trực giác nói cho hắn biết, Dương Diệp nhất định là có chuyện, lúc này Dương Diệp, cảm giác có chút không bình thường.

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, “Đi xuống đi!”

Lúc này đây, Dương Diệp trong thanh âm mang theo một tia chân thật đáng tin.

Trang Vị Thiên còn muốn nói điều gì, lúc này, cái kia Thiên Yêu Thiền nhưng lại kéo hắn lại, sau đó nói: “Đi xuống đi!”

Nói xong, cũng không đợi Trang Vị Thiên nói chuyện, nàng lôi kéo Trang Vị Thiên thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Tại Trang Vị Thiên vợ chồng đi rồi, Dương Diệp tay phải hơi động một chút, một đạo ánh sáng tím hiện lên, ngay sau đó, đế nữ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Đế nữ đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng hai mắt bỗng nhiên co rụt lại, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ, còn có hoảng sợ, “Ngươi không!”

Tinh không chi thượng, đột nhiên vang lên đế nữ tiếng rống giận dữ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1417: Kiếm của ta, có chút khát khao rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đế nữ trước mặt, Dương Diệp đang lấy tốc độ cực nhanh già nua lấy.

Tóc của hắn, từng điểm từng điểm tại biến bạch, tốc độ rất nhanh, tại đế nữ trong mắt, không đến hai tức thời gian cũng đã biến thành tuyết trắng, cùng lúc đó, tại trên người hắn, vậy mà tản ra tí ti tử khí.

Đây chính là đế nữ kinh hãi nguyên nhân!

Tử khí!

Theo trong cơ thể phát ra tử khí, cái kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa người này tuổi thọ gần, thay lời khác mà nói, tựu là người này muốn chết rồi.

Mà bây giờ, Dương Diệp trong cơ thể vậy mà xuất hiện tử khí!

Đế nữ như thế nào không sợ hãi, như thế nào không giật mình?

Lúc này, Dương Diệp mở mắt, lúc này, Dương Diệp hai mắt cùng dĩ vãng rất lớn bất đồng, trong mắt hắn, đã không có dĩ vãng lăng lệ ác liệt cùng sắc bén, có chỉ là ảm đạm vô thần, còn có một tia đục ngầu, giống như là cái loại này gần đất xa trời lão giả ánh mắt.

Không chỉ như thế, Dương Diệp làn da cũng khô héo lên, không có một tia hơi nước, cắt xuất hiện một chút nếp nhăn.

Già nua!

Lúc này Dương Diệp lộ ra cực kỳ già nua!

“Ngươi”

Đế nữ vươn ngọc thủ vuốt ve Dương Diệp đôi má, trong mắt nàng, nước mắt bất tri bất giác địa tựu chảy xuống, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi, là ta làm phiền hà ngươi.”

Dương Diệp duỗi tay nắm chặt rồi đế nữ tay, trên mặt hắn, lộ ra rồi một cái có chút khó coi dáng tươi cười, “Ngươi là người ta yêu, ta không giúp ngươi, ai giúp ngươi? Còn có, ngươi đáp ứng qua đấy, không đang nói loại này khách khí lời nói đấy.”

Đúc kết đến Thiên Ma Tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực chuyện giữa, Dương Diệp chưa bao giờ hối hận qua. Cho dù là hắn đến bây giờ, bỏ ra cơ hồ có thể dùng thừa nhận một cái giá lớn, hắn cũng là không có hối hận qua.

Đế nữ!

Vì đế nữ, hắn làm một chuyện gì đều sẽ không hối hận.

Đế nữ lắc đầu, nàng không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng ôm vào rồi

Dương Diệp trong ngực, sau đó ôm thật chặt Dương Diệp. Tay của nàng cùng thân thể, tại run rẩy, trong mắt nước mắt, một mực tại lưu. Rơi lệ! Từ nhỏ đến lớn, nàng cơ bản không có chảy qua nước mắt. Bởi vì nàng theo sẽ không để cho chính mình khóc, cho dù là trước kia bị cha mẹ mình bức bách, nàng cũng chưa từng chảy qua một giọt nước mắt.

Nhưng là giờ phút này, trong mắt nàng nước mắt nhưng lại như là cùng vỡ đê giống như không ngừng tuôn ra.

Thiên Vân Tinh Vực sự tình, cùng Dương Diệp nhưng thật ra là không có vấn đề gì đấy, nhưng là, bởi vì nàng nguyên nhân, Dương Diệp quấn vào cái này tranh vào vũng nước đục, hơn nữa gánh chịu nổi lên vốn nên là nàng nên gánh chịu hết thảy. Đây hết thảy, vốn nên là nàng gánh chịu đấy, vốn nên là Thiên Vân Tinh Vực gánh chịu đấy, nhưng là, lại toàn bộ đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Tuy nhiên nàng biết rõ, Dương Diệp là cam tâm tình nguyện đấy, nhưng là, nhìn thấy Dương Diệp biến thành như thế Mặc cũng, nàng cái này trung tâm, nhưng như cũ ngăn không được ở đau nhức.

Dương Diệp hoàn ở đế nữ vòng eo, nói khẽ: “Đừng khóc, không có gì trở ngại, tựu là giảm một chút tuổi thọ mà thôi.”

Kỳ thật, không phải giảm một chút, mà là giảm rất nhiều điểm!

Hư giả cảnh cường giả, có không sai biệt lắm một vạn ba ngàn năm tuổi thọ. Mà hắn lúc này đây thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, bởi vì thực lực của hắn còn chưa đủ để dùng hoàn toàn thừa nhận những cái... Kia Tinh Thần Chi Lực, bởi vậy, hắn tại cường hành thi triển Kiếm Vực thừa nhận dưới tình huống, tuổi thọ trực tiếp trừ rồi không sai biệt lắm chín thành chín. Hắn không xác định nguyên vẹn con số, nhưng là hắn biết rõ, dùng hắn trước mắt cái này tình huống, hắn tối đa chỉ có ba tháng có thể sống rồi.

Trong vòng ba tháng, nếu như không đạt tới Bán Thần, hắn có thể vĩnh viễn nhắm mắt.

Mà trong vòng ba tháng đạt tới Bán Thần cái này độ khó không phải bình thường cao ah. Phải biết, hắn không lâu mới đạt tới hư giả ah! Hiện tại lại muốn trong ba tháng đạt tới Bán Thần, cái này so nghịch thiên còn khó khăn ah.

Nói tóm lại, lần này đùa có chút lớn rồi. Bất quá cũng cũng may, chỗ tốt cũng là có một chút đó, đó chính là hắn kiếm ý đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh, Trước kia hắn cường hành lại để cho chính mình kiếm ý bao trùm những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí, sở dĩ làm như vậy, tự nhiên là vì để cho những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí càng mạnh hơn nữa. Bất quá, Tinh Thần Kiếm khí thật sự rất nhiều, bởi vậy, kiếm ý của hắn bao trùm rất là cố hết sức, bất quá hắn hay là cắn chặt răng cường hành chống. Hắn không nghĩ tới, chính là vì hắn cường chống, ngược lại lại để cho kiếm ý của hắn đã nhận được đột phá.

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường.

Như vậy cũng tốt so một người hắn mỗi tức chỉ có thể chạy mười bước, nhưng là, nếu như ngươi lại để cho một cường giả ở phía sau đuổi giết hắn mà nói, hắn có thể sẽ chạy hai mươi bước, thậm chí 100 bước.

Nhân, không bức một ép mình, vĩnh viễn không sẽ biết chính mình đến cỡ nào ưu tú!

Tuy nhiên đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, nhưng là, cái này một cái giá lớn quả thực có chút quá lớn.

Ba tháng!

Thậm chí ngắn hơn, nếu như không đạt được Bán Thần, không cần người đến tìm hắn phiền toái, chính hắn sẽ chết. Đây không phải hay nói giỡn đấy, Hồng Mông tháp rất cường, rất nghịch thiên. Nhưng là, Hồng Mông tháp lại thì không cách nào tiêu trừ trong cơ thể hắn tử khí. Cái này chết tiệt khí, không phải ngoại nhân áp đặt cho hắn đấy, mà là hắn bản thân tuổi thọ tiêu giảm đến rồi trình độ nhất định sinh sôi đi ra đấy.

Hồng Mông tháp là không thể cho hắn gia tăng tuổi thọ đấy, Hồng Mông tháp cũng không có như vậy nghịch thiên.

Cho nên, muốn mạng sống, biện pháp duy nhất tựu là đột phá chính mình trước mắt gông cùm xiềng xích, đạt tới mới một cái độ cao, lại để cho tuổi thọ gia tăng!

Ôm nhau hồi lâu, Dương Diệp cùng đế nữ về tới Thiên Vân thành, sau đó hắn tiến nhập Hồng Mông trong tháp tầng thứ ba. Đem làm Hiểu Vũ Tịch chứng kiến bộ dáng của hắn về sau, như hắn đang liệu, Hiểu Vũ Tịch nước mắt cũng là lập tức tựu bừng lên. Không có biện pháp, Dương Diệp đành phải lại an ủi Hiểu Vũ Tịch. Ước chừng đã qua trọn vẹn một canh giờ, tại hắn liên tục cam đoan không có việc gì về sau, Hiểu Vũ Tịch thần sắc mới dần dần khôi phục bình thường.

“Ngươi về sau không thể tại như vậy tra tấn chính mình!” Hiểu Vũ Tịch gắt gao ôm Dương Diệp, thanh âm mang theo một tia run rẩy, nhưng càng nhiều hơn là chân thật đáng tin.

Dương Diệp tự nhiên là liền vội vàng gật đầu đáp ứng, kỳ thật, hắn cũng làm sao muốn tra tấn chính mình? Không có biện pháp, lúc ấy loại tình huống đó xuống, nếu như không thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, thật sự cũng bị nhân tiêu diệt. Hai mươi sáu vị thần giả ah, người ta không phải động thủ, tựu là khí thế cũng đủ để nghiền áp bọn hắn rồi.

Một lát sau, Hiểu Vũ Tịch cảm xúc ổn định về sau, Dương Diệp bắt đầu xếp bằng ở đấy, sau đó chữa thương.

Hắn lúc này là phi thường mỏi mệt đấy, bất kể là thân thể hay là tinh thần, thậm chí linh hồn đều là phi thường mỏi mệt đấy, cái này tự nhiên là bởi vì thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ nguyên nhân.

Hắn hiện tại cảnh giới không đủ, nhưng lại cường hành thi triển vượt ra khỏi hắn bản thân chỗ không thể thừa nhận lực lượng, cái này đối với thân thể của hắn cùng với tinh thần còn có linh hồn nhất định là sẽ tạo thành rất lớn ảnh hưởng đấy.

http://truyencuaT ui.net/
Trong phòng tu luyện, Dương Diệp tại yên tĩnh tu luyện, nhưng là ở bên ngoài, nhưng lại đã cãi nhau mà trở mặt ngày.

Cái này bên ngoài, không phải Thiên Vân thành, mà là cái này hạ vị diện những... Này thế giới.

Ngân Hà Kiếm Đồ lần nữa xuất thế!

Nguyên một đám tinh vực thế lực cũng bắt đầu điều tra, cuối cùng, những... Này điều tra thế lực trên tay đều đã có một phần tình báo tư liệu, mà ở phần nhân tình này trên báo trên tư liệu mặt, viết hai chữ: Dương Diệp.

Rất nhanh, nguyên một đám tinh vực thế lực người nói chuyện ban bố một cái mệnh lệnh: “Không được trêu chọc Thiên Vân Tinh Vực, không được trêu chọc Dương Diệp!”

Ngân Hà Kiếm Đồ tại Dương Diệp trong tay, Dương Diệp lợi dụng nó một lần chém giết hai mươi sáu vị thần giả quan trọng nhất là, theo trên tình báo đến xem, Dương Diệp cái này nhân tuyệt đối với là thằng điên, liên thành cũng dám tàn sát nhân, cái này nhiều lắm điên? Hơn nữa, Dương Diệp ưa thích một lời không hợp tựu khai mở can, một cứ duy trì như vậy là được can đến cùng

Loại người này, hay là đừng đắc tội tốt!

Nhìn xem Man Hoang tinh vực đợi tinh vực thế lực cái này là đắc tội kết cục. Có thể nói, tựu tính toán Dương Diệp không báo phục, Man Hoang tinh vực cái này tinh vực thế lực coi như là triệt để phế đi. Về phần còn lại cái kia chút ít Nhị Tinh tinh vực thế lực tựu chớ nói chi là rồi. Những thế lực này chỉ có hai con đường, một là đầu hàng Thiên Vân Tinh Vực, hai là đầu hàng những tinh vực khác thế lực.

Chỉ có như thế, mới có lao động chân tay.

Dù sao cũng phải mà nói, Man Hoang tinh vực đợi tinh vực thế lực tính toán là chân chính đã xong!

Hồng Mông trong tháp, tại điều tức năm ngày về sau, Dương Diệp thân thể các phương diện đã khôi phục bình thường, đương nhiên, tuổi thọ nhất định là không có khôi phục đấy. Đang cùng Hiểu Vũ Tịch vuốt ve an ủi rồi sau khi, Dương Diệp đã đi ra tầng thứ ba.

Chiến Thần Điện.

Tại Dương Diệp tiến vào Chiến Thần Điện lúc, trong tràng ánh mắt mọi người đều đã rơi vào trên người của hắn. Trong những ánh mắt này, có sùng bái, có kiêng kị, không phải trường hợp cá biệt.

Trên đại điện Phương, là đế nữ.

Trang Vị Thiên cùng Thiên Yêu Thiền đã lui cư phía sau màn, hiện tại thiên vân đại lục hết thảy đều là đế nữ tại chưởng quản.

Đế nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó đang tại tất cả mọi người mặt giữ chặt Dương Diệp tay đi tới trên điện, nàng quay người nhìn lướt qua trong tràng tất cả mọi người, “Về sau hắn mà nói, tựu là ta mà nói..., bất luận kẻ nào không được vi phạm, minh bạch?”

Mọi người tự nhiên là liền vội vàng gật đầu.

Đế nữ khẽ gật đầu, sau đó lôi kéo Dương Diệp tay ngồi ở trên đại điện Phương cái kia cái ghế dựa lên, tuy nhiên cái kia cái ghế dựa là một mình ghế dựa, bất quá ngồi hai người cũng không có vấn đề gì.

“Cái này không tốt lắm đâu?” Dương Diệp nói khẽ. Kỳ thật, tại nhiều người lúc, Dương Diệp là sẽ không cùng đế nữ làm cái gì thân mật động tác đấy, bởi vì hắn không muốn tổn hại đế nữ uy nghiêm, cũng là tôn trọng đế nữ.

Đế nữ nhìn xem Dương Diệp, “Ta cảm thấy rất khá!”

Dương Diệp cười cười, “Ngươi cảm thấy tốt vậy là tốt rồi, nghe lời ngươi!”

Đế nữ khóe miệng hơi nhấc lên, bất quá thoáng qua khôi phục bình thường, nàng quay đầu nhìn về phía phía dưới mọi người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dạ Lưu Vân trên người, “Lưu Vân, Man Hoang tinh vực đợi tinh vực còn có hồi âm?”

Dạ Lưu Vân khẽ lắc đầu.

Nghe vậy, đế Nữ Thần sắc lập tức chìm xuống đến.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Đế nữ trầm giọng nói: “Ta trước kia lại để cho nhân cho Man Hoang tinh vực đợi tinh vực thế lực truyền lời, lại để cho bọn hắn trả lại nguyên vốn thuộc về thế giới của chúng ta, nhưng là, không có được đáp lại!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dạ Lưu Vân, “Lưu Vân, ngươi tại truyền tin thoáng một phát, tựu theo chân bọn họ nói, ta Dương Diệp kiếm, có chút khát khao rồi.”

Dạ Lưu Vân: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1418: Hung vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một ngày về sau, trừ Man Hoang tinh vực bên ngoài, còn lại những cái... Kia chiếm lĩnh Thiên Vân Tinh Vực thế giới tinh vực thế lực nhân, cũng đã nhao nhao rút ra Thiên Vân Tinh Vực thế giới.

Những... Này tinh vực thế lực không chỉ bỏ chạy, hơn nữa còn phái người đến biểu thị nguyện ý thần phục Thiên Vân Tinh Vực.

Cái này có chút lại để cho Dương Diệp cùng đế nữ ngoài ý muốn, hắn không có nghĩ tới những thứ này nhân vậy mà trực tiếp muốn đầu hàng.

Một câu nói của mình, uy lực lớn như vậy?

Kỳ thật, những cái... Kia tinh vực thế lực lúc này chỉ có đầu hàng cái này một con đường. Bởi vì tựu tính toán Thiên Vân Tinh Vực không đi tìm bọn hắn phiền toái, những tinh vực khác thế lực cũng là sẽ tìm bọn hắn phiền toái đấy. Bởi vì bọn hắn thực lực bây giờ, liền một tinh thế lực đều không tính là rồi. Có thể nói, trừ Man Hoang tinh vực bên ngoài, còn lại trước kia tham gia vây công Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít tinh vực thế lực, lúc này thần giả cảnh, không sai biệt lắm chỉ có một gã rồi.

Sở dĩ lựa chọn đầu hàng Thiên Vân Tinh Vực, là vì những tinh vực khác căn bản không dám đi tiếp nhận bọn hắn đầu hàng.

Phải biết, hiện tại ai cũng biết bọn hắn đắc tội Thiên Vân Tinh Vực, tiếp nhận bọn hắn đầu hàng, ý nghĩa muốn đưa bọn chúng cùng Thiên Vân Tinh Vực ở giữa ân oán tiếp nhận tới.

Ai dám làm như thế?

Khỏi cần phải nói, tựu một mình Dương Diệp một người, cũng đủ để chấn nhiếp một cái Tam Tinh thế lực rồi.

Thử nghĩ, nếu là hắn tại một cái tinh vực bên trong thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ dùng Ngân Hà Kiếm Đồ uy lực, muốn hủy diệt một mảnh tinh vực có lẽ có điểm khó, nhưng là, muốn hủy diệt một trong đó thế giới, đó là dư xài đấy. Chớ nói chi là, Dương Diệp còn có ba con cường đại vô cùng hung thú.

Bởi vậy, không có nhân sẽ đi là hơi có chút lợi nhỏ ích mà đắc tội Thiên Vân Tinh Vực.

Cho nên, những... Này tinh vực thế lực bọn hắn nếu muốn mạng sống, chỉ có đầu hàng Thiên Vân Tinh Vực. Trước kia sở dĩ bất hồi ứng, là vì bọn hắn cảm thấy Dương Diệp có thể là xảy ra chuyện rồi. Dù sao thi triển cái loại này nghịch thiên Ngân Hà Kiếm Đồ, dùng Dương Diệp thực lực, nhất định là không cách nào thừa nhận đấy. Cho nên, bọn hắn trong nội tâm hay là ôm lấy một tia may mắn.

Nhưng là, đem làm Dạ Lưu Vân đem Dương Diệp lời nói truyền cho bọn hắn về sau, bọn hắn trong nội tâm cái này một tia may mắn lập tức tan vỡ rồi.

Dương Diệp còn sống!

Biết được điểm này về sau, bọn hắn không do dự rồi.

Chiến Thần Điện nội.

Trong điện chỉ có ba người, Dương Diệp cùng đế nữ, còn có Dạ Lưu Vân.

“Những... Này đầu hàng tinh vực, tiểu thế giới cộng lại có ba trăm bảy mươi nhiều. Thần giả cảnh cường giả, có sáu cái, còn lại Bán Thần, cộng lại khoảng chừng hơn 100 vị.”

Trong điện, Dạ Lưu Vân chậm rãi nói: “Nếu như đưa bọn chúng toàn bộ nuốt vào, chúng ta Thiên Vân Tinh Vực thực lực, tướng tại cái này vị diện Tam Tinh trong thế lực đứng vào Top 5!”

“Chỉ là Top 5?” Dương Diệp nhìn về phía Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân trắng rồi Dương Diệp liếc, “Bằng không thì ngươi cảm thấy thế nào? Thứ nhất?”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “Ta cảm thấy được, chúng ta có lẽ cùng Tứ Tinh thế lực không sai biệt lắm.”

Dạ Lưu Vân lắc đầu, “Đó là ngươi không biết cái này hạ vị diện. Biết không? Đại Thế Giới phía dưới thế giới, toàn bộ gọi chung hạ vị diện, thế nhưng mà ngươi biết rõ cái này hạ vị diện có bao nhiêu sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi cũng đừng hỏi ta rồi, trực tiếp nói cho ta biết a.”

Dạ Lưu Vân nói: “Hạ vị diện, rất lớn, phi thường đại, lớn đến ngươi khó có thể tưởng tượng, đã từng có thần giả cảnh cường giả bỏ ra mười năm thời gian đều không có phát hiện cái này hạ vị diện cực hạn. Cuối cùng, có con người làm ra cái này hạ vị diện phân chia khu vực, theo thứ tự là đông cực vực, tây cực vực, Nam Cực vực, Bắc Cực vực. Chúng ta bây giờ là tại đông cực vực, tại đây đông cực vực, Tam Tinh thế lực không sai biệt lắm có mười cái, nhưng là Tứ Tinh thế lực, lại chỉ có một. Cái này Tứ Tinh thế lực cách chúng ta có chút xa, cho dù là sử dụng tinh không Truyền Tống Trận, ít nhất cũng phải không sai biệt lắm ba ngày mới có thể đến!”

Dương Diệp có chút xấu hổ, hắn vẫn cho là cái này hạ vị diện rất nhỏ, nguyên lai, không phải nhỏ, mà là hắn ếch ngồi đáy giếng rồi.

“Kỳ thật, còn có một vực!”

Lúc này, đế nữ bỗng nhiên nói: “Hung vực!”

“Hung vực?” Dương Diệp cùng Dạ Lưu Vân nhìn về phía đế nữ.

Đế nữ khẽ gật đầu, “Này vực so sánh thần bí, cũng tương đối nguy hiểm, người biết rất ít, phải nói là rất là ít.”

“Hung vực?” Dương Diệp khó hiểu.

Đế nữ nói: “Này vực lai lịch không thể nào biết được, chỉ biết là bên trong phi thường hung hiểm, ở trong đó chết đi thần giả cảnh cường giả, nhiều không kể xiết. Nhưng là, vẫn có rất nhiều cường giả tiến về trước, bởi vì, bên trong kỳ ngộ, rất nhiều nhiều nữa...”

“Kỳ ngộ?” Dạ Lưu Vân nói: “Bên trong mới có lợi?”

Đế nữ khẽ gật đầu, “Thiên Ma Vương truyền thừa, còn có ta phụ thân truyền thừa, đều là ở trong đó đạt được. Đúng rồi, cái kia hai cái Thiên Ma Sói cũng là đến từ hung vực.”

“Như thế nào đột nhiên nói hung vực?” Dương Diệp hỏi.

Đế nữ trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Ta hi vọng ngươi có thể đi hung vực.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Đế nữ trầm giọng nói: “Hung vực ở trong, có một chỗ rừng rậm, tên U Ám Sâm Lâm, tại thật sâu chỗ, có một con suối, tên sinh mệnh chi tuyền, trong đó, có Sinh Mệnh Chi Thủy, vật ấy có thể tăng lên tuổi thọ.”

Tăng lên tuổi thọ!

Dương Diệp thần sắc động dung, hắn hiện tại thiếu nhất chính là cái gì?

Thọ nguyên!

Trong vòng ba tháng đạt tới Bán Thần, cho dù ở Hồng Mông trong tháp cũng khó khăn dùng làm được, cho nên, hắn phải gia tăng tuổi thọ của mình, sau đó đến cho mình tranh thủ thời gian tu luyện.

“Không phải rất nguy hiểm sao?” Dạ Lưu Vân nói.

Đế nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Dùng thực lực của ngươi, tại tăng thêm chúng ba cái, thiên hạ này, đại có thể đi được. Nhưng là, ngươi đi hung vực, Thiên không được chủ quan. Trong đó hung hiểm, ngươi nhìn xem Thiên Ma Chủ cùng tên Thiên Ma này sẽ biết. Cho dù là dùng lúc trước Thiên Ma Chủ thực lực, tại tăng thêm hai cái Thiên Ma Sói cùng tên Thiên Ma này, hắn cũng không dám đang tiếp tục xâm nhập cùng dừng lại trong đó.”

Dương Diệp cười cười, “Yên tâm, ta sẽ không khinh địch đấy.”

Đã từng rất nhiều người khinh thị hắn, cuối cùng những người này đều đã trở thành dưới kiếm của hắn vong hồn. Bởi vậy, hắn tuyệt sẽ không đi khinh thị bất luận kẻ nào.

Đế nữ khẽ gật đầu, “Nếu như không là vì tuổi thọ nguyên nhân, ta sẽ không nói cho ngươi biết hung vực tồn tại, không phải cảm thấy thực lực ngươi yếu, mà là ngươi tính tình này thật sự quá kích, đi vào bên trong, ta thật sự không cách nào tưởng tượng ngươi sẽ làm xảy ra chuyện gì đến. Mà trong đó, có thể không thể so với cái này bên ngoài.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, đế nữ lời này có ý tứ là chỉ hắn rất có thể gây tai hoạ ah!

Giống như là biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, đế nữ nói khẽ: “Không phải sợ ngươi gây tai hoạ, ta là sợ người khác chọc giận ngươi, ngươi tính tình này, quá kích, không chịu có hại chịu thiệt, người khác nếu chọc giận ngươi, ngươi là sẽ không nhường nhịn đấy, chính là vì như vậy, cho nên rất dễ dàng xảy ra chuyện.”

“Cái này quái ta” Dương Diệp cười khổ.

“Đương nhiên không trách ngươi!”

Đế nữ khẽ lắc đầu, “Kiếm của ngươi đạo có thể giống như này thành tựu, cùng ngươi tính cách này phân không mở. Kiếm tu, đem làm có mũi nhọn, đem làm không sợ không sợ, ngươi tính cách này vừa lúc là như vậy. Cho nên, kiếm của ngươi đạo tốc độ phát triển phi thường nhanh, bởi vì ngươi không úy kỵ bất luận kẻ nào cùng sự, dù là đối thủ tại cường, đối thủ phía sau tại đại, ngươi cũng dám rút kiếm một trận chiến. Đơn giản mà nói, tựu là ngươi cũng không áp chế kiếm của mình, nên rút lúc tựu tuyệt đối sẽ rút. Rất nhiều kiếm tu là làm không được điểm ấy đấy.”

Như đế nữ nói, Dương Diệp kiếm đạo phát triển cực nhanh, chính yếu nhất một nguyên nhân chính là hắn không áp chế kiếm của mình.

Tu kiếm, chú ý tâm tình, tâm niệm nếu là hiểu rõ, kiếm đạo tự thành.

Mà Dương Diệp tâm niệm, vẫn luôn là hiểu rõ đấy, bởi vì hắn không áp chế, nên xuất kiếm lúc tựu xuất kiếm. Chính là vì tâm niệm một mực hiểu rõ, cho nên, kiếm đạo của hắn phát triển tốc độ không gì sánh kịp nhanh.

Mà sát ý phát triển kỳ thật, sát ý phát triển rất đơn giản, tựu là sát nhân.

Một người bình thường, nếu để cho hắn giết chết mấy mươi vạn nhân, hắn nói không chừng cũng có thể lĩnh ngộ sát ý

“Ngươi chừng nào thì đi hung vực?” Lúc này, Dạ Lưu Vân đột nhiên hỏi.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Còn có hai chuyện không có xử lý, làm tốt cái này hai kiện sự tại đi.”

“Trong đó một kiện là Man Hoang tinh vực sự tình, còn có kiện đâu này?” Dạ Lưu Vân nói.

Chiếm cứ Thiên Vân Tinh Vực địa bàn cái kia chút ít thế giới cũng đã đem địa bàn trả lại cho Thiên Vân Tinh Vực, hơn nữa đầu hàng, nhưng là cái này Man Hoang tinh vực nhưng lại không có động tĩnh, việc này nhất định là phải xử lý đấy.

Dương Diệp nói: “Thiếu người ta nhân tình, nhân tình này, được còn một điểm mới được.”

“Thiên Vân Thương Hội sự tình?” Dạ Lưu Vân nói.

Dương Diệp cười khổ cười, nói: “Lưu Vân, ngươi đừng quá thông minh ah. Ngươi như vậy, về sau ta tựu không hàn huyên với ngươi ngày.” Cái này Dạ Lưu Vân quả thực giống như là hắn con giun trong bụng!

Dạ Lưu Vân mỉm cười, sau đó nói: “Việc này xác thực được xử lý xuống, bằng không thì, có chút không có phúc hậu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Nam Cung Cầm đối với trợ giúp của hắn là phi thường đại đấy, hiện tại bởi vì hắn nguyên nhân, Nam Cung Cầm đụng phải xử phạt, việc này, hắn tự nhiên muốn đi giúp thoáng một phát đấy. Bằng không thì, như Dạ Lưu Vân theo như lời, quá không hiền hậu.

“Lúc nào khởi hành?” Dạ Lưu Vân nói.

“Hiện tại!” Dương Diệp nói. Hắn hiện tại chỉ có không đến ba tháng thời gian có thể sống, tự nhiên không dám lãng phí thời gian.

Đế nữ nói: “Thiên Vân Thương Hội là một gia tộc thương hội, gia tộc này, tựu là Nam Cung gia tộc, Nam Cung gia tộc chưởng quản một trong đó thế giới, còn có hơn 100 cái tiểu thế giới, cũng là một cái Tam Tinh thế lực, mặc dù không có Man Hoang tinh vực cùng Thiên Ma Tinh vực như vậy cường đại, nhưng là, bọn hắn lực ảnh hưởng nhưng lại Man Hoang tinh vực cùng Thiên Ma Tinh vực không cách nào bằng được đấy. Phải biết, theo chân bọn họ hợp tác tinh vực thế lực, thật sự rất nhiều nhiều nữa... Đặc biệt là tình báo của bọn hắn hệ thống, có thể nói là chúng ta cái này đông cực vực mạnh nhất đấy!”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đi về sau, hảo hảo đàm, dù sao, ngươi là đi giúp Nam Cung Cầm đấy, mà không phải đi đánh nhau đấy, không phải sao?”

Nghe vậy, một bên Dạ Lưu Vân che miệng khẽ nở nụ cười.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, tại đế nữ trong mắt, hắn Dương Diệp chính là một cái chuyên môn gây tai hoạ chúa ơi.

Kỳ thật, đế nữ lo lắng thật là bình thường đấy. Nàng cùng Dương Diệp ở chung qua một thời gian ngắn, đối với Dương Diệp tính tình tương đối quen thuộc. Có thể nói, Dương Diệp loại tính cách này, thị phi Thường Phi thường dễ dàng gây chuyện đấy. Mà sự thật cũng là như thế này, Dương Diệp cho tới nay, một mực phiền toái không ngừng.

Nhìn thấy Dương Diệp thần sắc, đế nữ khóe miệng hơi nhấc lên, “Tốt rồi, không nói ngươi rồi, mau đi đi.”

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới đế nữ trước mặt, sau đó nắm ở rồi đế nữ vòng eo, nói khẽ: “Vị Nhiên, còn nhớ rõ trước kia đại chiến Thiên Ma Chủ lúc, ta nói rồi lời nói sao? Lúc ấy, ta nói, nếu như chúng ta đều có thể sống sót, ngươi phải đáp ứng ta một sự kiện.”

Đế nữ khẽ gật đầu.

Dương Diệp khóe miệng hơi nhấc lên, sau đó nói khẽ: “Ta”

Không biết Dương Diệp nói gì đó, đế nữ sắc mặt đột nhiên có chút hiện hồng bắt đầu

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1419: Không phải đang giúp ngươi, là tại hại ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang đùa giỡn một phen đế nữ về sau, Dương Diệp đã đi ra Thiên Vân Tinh Vực, sau đó tiến về trước Tinh Không Chi Thành.

Thiên Vân Thương Hội tổng bộ tại vân thương (nhà buôn) tinh vực, mà muốn đi vân thương (nhà buôn) tinh vực, tự nhiên là muốn Tinh Không Chi Thành. Bởi vì bay vào vũ trụ loại chuyện này, quá tiêu hao huyền khí. Cho nên, hay là dùng tinh không Truyền Tống Trận thuận tiện một ít.

Không có ở Tinh Không Chi Thành dừng lại, Dương Diệp đi thẳng tới rồi tinh không truyền tống đài, tại giao nộp rồi tiên tinh thạch về sau, Dương Diệp tiến nhập một tòa Truyền Tống Trận bên trong.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp mở mắt, lúc này, hắn đã tại một mảnh trong tinh không, tại phía sau của hắn, là cái kia tinh không Truyền Tống Trận.

“Người đến người phương nào!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại đây phiến trong tinh không vang lên, đón lấy, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Thần giả!

Dương Diệp cũng không bên ngoài, dù sao, tại chính mình tinh vực nội tinh không Truyền Tống Trận chỗ, bình thường đều sẽ có người trấn thủ đấy, mục đích này tự nhiên là vì phòng ngừa có thế lực thông qua tinh không Truyền Tống Trận đột nhiên phát động đánh lén.

“Ngươi là người phương nào!” Lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

“Dương Diệp!” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Dương Diệp!

Nghe vậy, lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “Ngươi, ngươi là Dương Diệp!”

Lão giả tự nhiên là biết rõ Dương Diệp đấy, hiện tại cái này vị diện đông cực vực người nào không biết Dương Diệp? Đây chính là đã từng tàn sát qua thành, hơn nữa một lần giết qua hơn hai mươi vị thần giả hung ác nhân vật ah!

Lão giả thần sắc vô cùng đề phòng, “Dương Diệp, lúc trước Thiên Vân Tinh Vực cùng Thiên Ma Tinh vực còn có Man Hoang tinh vực chuyện giữa, ta vân thương (nhà buôn) tinh vực cũng không đúc kết.” Tuy nhiên vân thương (nhà buôn) tinh vực là một cái Tam Tinh thế lực, nhưng là đối mặt Dương Diệp, đừng nói hắn, coi như là toàn bộ vân thương (nhà buôn) tinh vực cũng không dám có chút khinh thị.

Nghe đến lão giả lời mà nói..., Dương Diệp nao nao, lập tức cười nói: “Các hạ đã hiểu lầm. Ta không phải đến tìm thiên Vân Thương Hội phiền toái đấy, ta lần này ra, là muốn bái phỏng thoáng một phát Nam Cung Cầm đại tiểu thư, nàng là bằng hữu của ta.”

Nghe vậy, lão giả thần sắc khẽ buông lỏng, chỉ cần không phải đến tìm phiền toái là tốt rồi. Hắn đánh giá một Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là tới tìm đại tiểu thư hay sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, lão giả trầm mặc, có chút do dự.

“Như thế nào, nàng đã xảy ra chuyện?” Dương Diệp cau mày nói.

Gặp Dương Diệp thần sắc có chút bất thiện, lão giả trong nội tâm hơi kinh, sau đó vội vàng nói: “Không có gặp chuyện không may, chỉ là, nàng hiện tại bị u cấm mà bắt đầu..., muốn gặp nàng, cái này nhất định phải tộc trưởng đồng ý mới được.”

“Ta đây có thể gặp thấy các ngươi tộc trưởng sao?” Dương Diệp nói.

Lão giả biểu lộ có chút mất tự nhiên rồi. Điều này có thể nói không được sao? Nếu như nói như vậy, vạn nhất Dương Diệp xông vào làm sao bây giờ? Theo tình báo đến xem, cái này Dương Diệp cũng không phải cái gì loại lương thiện, liên thành cũng dám tàn sát nhân, còn có cái gì hắn không dám làm hay sao?

Trầm mặc một cái chớp mắt, lão giả nói: “Tộc trưởng đang bế quan, hiện tại chủ sự chính là Nhị tiểu thư, ta mang ngươi đi gặp Nhị tiểu thư, chỉ cần nàng đồng ý, ngươi cũng là có thể gặp đại tiểu thư đấy.”

“Cũng có thể!” Dương Diệp gật đầu nói.

Cứ như vậy, tại lão giả dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đi tới vân thương (nhà buôn) đại lục chủ thành, vân Thương Thành. Tại tiến vào vân Thương Thành một khắc này, Dương Diệp có chút bị khiếp sợ. Bởi vì cái này vân Thương Thành phồn hoa thật sự là vượt qua tưởng tượng của hắn. Trong thành những cái... Kia kiến trúc kiến tạo đều phi thường xa hoa, đại đa số tài liệu đều là cái loại này phẩm giai rất cao tài liệu, trừ đó ra, nội thành nhân nhiều vô số, phi thường náo nhiệt, rộng gần trăm trượng trên đường phố, đều là nhân.

Không phải một con đường, mà là đại đa số trên đường phố đều đầy ấp người, những người này, hành tẩu tốc độ đều rất nhanh, giống như là đang bận lục cái gì.

Không trung, nhìn thấy Dương Diệp dừng bước lại nhìn phía dưới, lão giả kia nói: “Chúng ta thương hội tại rất nhiều thế giới đều có thành lập cửa hàng, mà cái này vân Thương Thành là tổng bộ, bởi vậy, chúng ta lấy được hàng hóa đều vận hướng tại đây, sau đó tại do tại đây phân loại, lại vận chuyển đi ra ngoài, cho nên, đều bề bộn nhiều việc.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Các ngươi có lẽ rất giàu có.” Hắn còn nhớ rõ, lúc trước cái kia Nhị tiểu thư bại bởi Dạ Lưu Vân mười vạn tiên tinh thạch lúc, tiện tay tựu lấy ra tám vạn tiên tinh thạch

“Đó là!”

Lão giả mang trên mặt vẻ đắc ý, “Tại đây đông cực vực, ngoại trừ Tinh Không Chi Thành bên ngoài, không có cái đó cái thế lực tại tài lực thượng có thể so qua được chúng ta, chúng ta”

Giống như là nghĩ đến cái gì, lão giả đột nhiên thu lời nói, sau đó hắn nhìn một Dương Diệp, nói: “Kỳ thật, cũng không phải rất giàu có, cũng tựu như vậy.”

Dương Diệp khóe miệng co lại, ta lại không đoạt các ngươi đấy, ngươi về phần như vầy phải không?

Kỳ thật, lão giả sợ đúng là Dương Diệp đoạt. Dương Diệp mang theo thiên Vân Thương Hội nguyên lão ba người khắp nơi cướp bóc linh mạch sự tình, tại đây thiên Vân Thương Hội nội cũng không phải bí mật gì.

Tại lão giả dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một gian tên là vân điện đại điện bên ngoài, bất quá hắn cùng với lão giả cũng không có đi đi vào, bởi vì một gã áo đen lão giả chắn hai người trước mặt.

“Lý trưởng lão, ngươi không tại tinh không Truyền Tống Trận chỗ trấn thủ, hồi trở lại tới làm cái gì?” Áo đen lão giả nhìn về phía Dương Diệp lão giả bên cạnh, cau mày nói.

Nghe vậy, cái kia Lý trưởng lão đối với áo đen lão giả có chút thi lễ, “Đại trưởng lão, có người muốn gặp Nhị tiểu thư, cho nên, ta dẫn hắn đến”

“Gặp Nhị tiểu thư?”

Áo đen lão giả nhìn về phía Lý trưởng lão bên cạnh Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là ai?”

“Dương Diệp!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, áo đen lão giả hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi chính là Thiên Vân Tinh Vực Dương Diệp.”

Dương Diệp sờ lên cái mũi của mình, mình bây giờ thanh danh có chút đại ah, ai đều nhận biết mình.

Lúc này, áo đen lão giả lại nói: “Không biết các hạ xuống đây ta thiên Vân Thương Hội cái gọi là chuyện gì?”

“Tới tìm ta bằng hữu, Nam Cung Cầm, ân, cũng tựu là Đại tiểu thư của các ngươi, bất quá, nghe nói nàng bị đóng lại, muốn gặp nàng, được đạt được các ngươi Nhị tiểu thư đồng ý, cho nên, hiện tại ta đến thấy các ngươi Nhị tiểu thư!” Dương Diệp nói.

“Ngươi là đại tiểu thư bằng hữu?” Áo đen lão giả trên người có chút kinh ngạc.

“Không thể?” Dương Diệp nói.

Áo đen lão giả đánh giá một Dương Diệp, thần sắc có chút cổ quái, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên là Nam Cung Cầm bằng hữu. Không thể không nói, Dương Diệp cái này người bằng hữu, phần này lượng có thể không nhẹ, bất quá, vẫn phải là xem hắn cùng với Nam Cung Cầm ở giữa hữu nghị sâu không sâu, nếu như chỉ là bình thường bằng hữu, vậy cũng không có gì tác dụng quá lớn.

Mà nếu như là rất tốt bằng hữu, cái kia cũng có chút bó tay rồi rồi.

Trầm mặc một hồi, áo đen lão giả nói: “Nhị tiểu thư hiện tại đang tại gặp một cái khách nhân trọng yếu, phân phó bất luận kẻ nào không thể quấy nhiễu nàng”

“Cái kia không có sao, ta có thể đợi đợi!” Dương Diệp cười nói.

Áo đen lão giả nhìn một Dương Diệp, hắn có chút ngoài ý muốn, cái này Dương Diệp giống như cũng thật dễ nói chuyện ah, hơn nữa, trên người cũng không có cái loại này vênh váo hung hăng cảm giác.

Nghe đồn cái này Dương Diệp ưa thích một lời không hợp tựu khai mở can, cái này nghe đồn giống như có chút không chân thực ah!

Áo đen lão giả thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Vậy thì tốt, đợi Nhị tiểu thư sự tình nói chuyện xong, ta tựu mang ngươi đi gặp nàng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cái kia thì phiền toái!”

Áo đen lão giả nhìn một Dương Diệp, cái này Dương Diệp xác thực thật dễ nói chuyện ah.

Không có ở nói thêm cái gì, áo đen lão giả đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Áo đen lão giả đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh cái kia Lý trưởng lão, “Các hạ đi mau lên, tự chính mình ở chỗ này chờ là được rồi.”

Lý trưởng lão do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

Lý trưởng lão đi rồi, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đi đến một bên một chỗ trên mặt đất bàn ngồi dậy.

Tu luyện.

Hiện tại với hắn mà nói, thật sự một chút thời gian cũng không thể lãng phí, bởi vì hiện tại, thời gian tựu là tánh mạng!

Đã qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, một gã thanh niên nam tử cùng hai gã lão giả xuất hiện ở xa xa, ba người bước nhanh hướng phía cửa đại điện đi đến, bất quá sắp đi vào lúc, trước kia cái kia áo đen lão giả xuất hiện lần nữa rồi.

“Nhị tiểu thư đang nói sự, mặc kệ người phương nào không thể quấy nhiễu!”

Áo đen lão giả nói xong, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Thanh niên nam tử do dự xuống, sau đó lui ra, hắn cũng không dám xông vào. Tại nguyên chỗ đợi một hồi, hắn đột nhiên nhìn về phía rồi một bên xếp bằng ở địa tu luyện Dương Diệp, tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, thanh niên nam tử hai mắt lập tức dữ tợn... Mà bắt đầu.

Mà lúc này, Dương Diệp cũng nhìn về phía rồi thanh niên nam tử, tại nhìn thấy thanh niên nam tử một bộ muốn ăn hắn thịt bộ dạng, Dương Diệp không khỏi sững sờ, chính mình giống như không biết trước mắt thằng này ah.

“Như thế nào, không nhớ rõ ta rồi hả?”

Thanh niên nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Nhắc nhở ngươi thoáng một phát, Tinh Không Chi Thành, Nhị tiểu thư!”

Nghe vậy, Dương Diệp đánh giá liếc thanh niên nam tử, hiện tại hắn nhớ tới đối phương rồi. Lúc trước cái kia Nhị tiểu thư bên cạnh có một gã nam tử, tại hắn cùng với Nhị tiểu thư náo mâu thuẫn lúc, đối phương đối với hắn xuất thủ, sau đó bị hắn một quyền đánh bay cái kia nhân.

Hắn không nghĩ tới vậy mà lại đang cái này gặp được đối phương.

Lúc này, thanh niên nam tử mang theo hai tên lão giả kia đi tới

Dương Diệp trước mặt, âm thanh hung dữ nói: “Vốn muốn đi tìm ngươi, nhưng là hiện tại tốt rồi. Chính ngươi vậy mà xuất hiện ở trước mặt của ta, xem ra, lão thiên cũng đang giúp ta!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên nam tử, sau đó nói: “Có lẽ nó không phải đang giúp ngươi, mà là đang hại ngươi.”

“Vậy sao?”

Thanh niên nam tử dữ tợn cười cười, sau đó tay phải vung lên, “Đem hắn tứ chi cho ta cởi rồi.”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi không biết ta?”

Cũng không phải nói hắn tự kỷ, mà là hắn cảm thấy, Dương Diệp hai chữ này, hẳn là có như vậy điểm sức nặng đấy, mà thôi trước nam tử này tốt muốn biết tên của hắn, nhưng là, đối phương nhưng lại hay là muốn đến tìm hắn phiền toái, cái này có chút không bình thường. Bởi vì nam tử này sau lưng hai gã lão giả bên trong, chỉ có một vị là thần giả!

Thanh niên nam tử mỉa mai nói: “Nhận thức ngươi? Buồn cười, ta có lẽ nhận thức ngươi?”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, “Tháo bỏ xuống hắn tứ chi, không, liền hắn thứ năm chi cũng cho ta cởi rồi!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1420: Ngươi đầu bị cửa kẹp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tràng trong đột nhiên vang khởi một đạo thanh thúy cái tát thanh, tiếp theo, thanh niên kia nam tử trực tiếp ngược lại bay đi ra ngoài, này một phi, trọn vẹn bay mấy ngàn trượng mới nện rơi trên mặt đất.

Cả mặt đất kịch liệt một chiến, sau đó quy liệt mở đến.

Cái kia một bên hai tên lão giả trực tiếp cho ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp cũng là có chút sững sờ, bởi vì xuất thủ không phải hắn, mà là trước kia cái kia áo đen lão giả.

“Hoa lão” một lão giả khó hiểu địa nhìn áo đen lão giả.

Áo đen lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia nói chuyện lão giả, sau đó phải tay khẽ vẫy, chỗ xa thanh niên kia nam tử trực tiếp bị hắn bắt được trước mặt, “Ngươi đầu phải hay là không bị cửa kẹp?”

Thanh niên nam tử có chút mộng, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt.

Áo đen lão giả tùng khai thanh niên nam tử, sau đó nói: “Bây giờ lập tức cổn trở về, ba năm trong vòng đều không được đi.” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên trước kia nói tốt lão giả kia, “Cùng nhà các ngươi lão gia nói, tựu nói là ta nói đấy.”

“Vì cái gì!”

Thanh niên gắt gao nhìn hoa bào lão giả, trong mắt ngoại trừ khó hiểu, còn có lửa giận, tự nhiên vô cớ bị đánh một cái tát, hắn tự nhiên não hỏa đấy, nếu như không phải áo đen lão giả thực lực cường đại, lúc này hắn đều nói không chừng xuất thủ.

“Vì cái gì?”

Áo đen lão giả ánh mắt đã rơi vào thanh niên trên người, “Nếu không phải xem tại ngươi gia gia mặt mũi, ta mới lười quản sống chết của ngươi.” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên tên lão giả kia, “Lập tức mang theo hắn cổn trở về, bằng không thì ta không ngại thay hắn gia gia giáo huấn giáo huấn hắn.”

“Ta không phục!”

Lúc này, thanh niên kia đột nhiên giận dữ hét: “Hoa lão, vì cái gì, ngươi vì cái gì ninh nguyện giúp hắn cũng không giúp ta, ngươi còn đương ta gia gia là huynh đệ ngươi sao?”

“BA~!”

Thuận theo một đạo thanh thúy tiếng vang lên, thanh niên lần nữa bay đi ra ngoài.

Một bên, cái kia hai tên lão giả thần sắc có chút khó coi rồi đứng dậy.

Nhưng mà cái kia hoa lão lại là quản đều mặc kệ bọn hắn, mà là nhìn về phía cái kia chỗ xa đã nện rơi trên mặt đất thanh niên, “Ngươi cái kẻ lỗ mãng, nếu không phải ta đương ngươi gia gia là huynh đệ, lão phu mới lười đánh ngươi.”

Nói xong, hắn chuyển đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Dương tiểu hữu, ngươi phải biết sẽ không so với chút ít tiểu thí hài tính toán đấy, đối với?” Kỳ thật, tại xem thấy thanh niên bọn người muốn như Dương Diệp xuất thủ lúc, hắn là có bị dọa nạt nhảy dựng đấy, khai cái gì vui đùa, tháo bỏ xuống Dương Diệp tứ chi? Như thế không muốn sống chăng sao?

Biệt nói này thanh niên, coi như là tập hợp cả thiên vân thương (nhà buôn) sẽ lực lượng chỉ sợ đều cởi không hết Dương Diệp năm chi!

Tiểu thí hài!

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo đen lão giả, không thể không nói, này hoa lão rất sẽ nói chuyện ah. Nếu là hắn đi so với thanh niên tính toán, cái kia cũng không thành tiểu thí hài rồi hả? Có phần ah!

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Đương nhiên, đương nhiên sẽ không cùng hắn tính toán, bất quá, nếu là hắn một mực đến tìm ta quấy rầy, này”

“Ta bảo chứng tuyệt đối sẽ không!” Áo đen lão giả nói.

Dương Diệp rung động rồi nhún vai, không có tại nói chuyện.

Lúc này, áo đen lão giả bên cạnh cái kia tên thần giả lão giả nhịn không được nói: “Hoa lão, hắn”

“Hắn gọi Dương Diệp!”

Áo đen lão giả nói xong lời nói này, trực tiếp xoay người nhìn về phía Dương Diệp nói: “Dương tiểu hữu, tiểu thư sự tình đã xử lý xong, đi.”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó cùng lên hoa lão.

Mà tại chỗ, bên cạnh cái kia hai tên lão giả thì là như là hóa đá bình thường tại cương ngay tại chỗ, rất nhanh, hai người trên khuôn mặt đều là phù hiện ra mồ hôi lạnh.

Dương Diệp!

Dương đồ tể!

Bây giờ, tại này đông cực vực, ai nhân không biết Dương Diệp? Này thế nhưng mà một vị lĩnh ngộ rồi nửa bước quy nguyên cảnh sát ý tuyệt thế sát thần, hơn nữa, tại trên tay hắn, còn có hào xưng này hạ vị diện thứ nhất đến bảo ngân hà kiếm đồ. Có thể nói, biệt nói bọn hắn chỉ là một Nhị Tinh tinh vực, coi như là một Tam Tinh tinh vực cũng không dám đắc tội Dương Diệp!

Mà bọn hắn vừa mới lại muốn tháo bỏ xuống Dương Diệp tứ chi

Giờ phút này, bọn hắn đối với cái kia hoa lão cảm kích, đã đến rồi không dùng phục thêm tình trạng.

Nếu như không phải hoa lão xuất thủ, bọn hắn ba người hôm nay đều phải chết tại chỗ nầy.

Chỗ xa, thanh niên kia ngốc như gà gỗ.

Dương Diệp!

Hắn giờ phút này mới nhớ tới đến, lúc đó tại Tinh Không Chi Thành lúc, đánh hắn đúng là gọi Dương Diệp, bất quá khi ấy hắn cũng không có để ý này danh tự, bởi vậy, đã có vừa mới một màn kia.

Kỳ thật, lúc này hắn trong lòng cũng là có chút nghĩ mà sợ đấy. Bởi vì hắn biết rõ, nếu như Dương Diệp giết hắn, hắn gia gia là tuyệt đối sẽ không cho hắn báo cừu đấy.

Này thù, báo không dậy nổi!

Rất nhanh, ba người rời khỏi tại chỗ.

Mà Dương Diệp thì theo hoa lão tiến vào rồi trong đại điện.

Đại điện nội chỉ có ba người, hắn, còn có áo đen lão giả, cùng với ở đằng kia vị trí đầu não Nhị tiểu thư.

Dương Diệp nhìn về phía Nhị tiểu thư, so sánh với Nam Cung Cầm, này Nhị tiểu thư trên người nhiều hơn một cỗ anh khí. Dương Diệp cũng không nói vòng vo, lập tức nói: “Nhị tiểu thư, hôm nay trước đến, là muốn thấy thấy đại tiểu thư, không biết Nhị tiểu thư có thể cho cái thuận tiện?”

“Chỉ là thấy thấy?” Nhị tiểu thư nhạt thanh nói.

“Đương nhiên không phải!”

Dương Diệp cười nói: “Lúc đó đại tiểu thư tương trợ ta, sau đó bị ta liên mệt mõi, việc này, ta cảm thấy ta được quản quản, bằng không thì, quá không hiền hậu.”

“Quản quản?”

Nhị tiểu thư khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Không biết ngươi muốn như thế nào quản?”

“Nàng là bằng hữu ta!” Dương Diệp thẳng nhì kỷ Nhị tiểu thư.

“Thì tính sao?”

Nhị tiểu thư không chút nào yếu thế cùng Dương Diệp đối với nhì kỷ, “Nàng là ta Nam Cung gia nhân, nàng phạm vào lỗi, ta Nam Cung gia tự nhiên có quyền lợi xử trí nàng.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Nàng cái gọi là lỗi, là bởi vì nàng tương trợ ta, đối với sao?”

“Vâng!”

Nhị tiểu thư nói: “Nàng tự tiện cuốn vào Thiên Vân Tinh Vực cùng man Hoang tinh vực giữa sự tình, nàng này cử động, nghiêm trọng tổn hại chúng ta thương (nhà buôn) sẽ lợi ích, cho nên, nàng phải biết đã bị xử phạt.”

Dương Diệp nhìn Nhị tiểu thư rất lâu, sau đó nói: “Nhị tiểu thư, ta từng đáp ứng qua nàng, nàng giúp ta, ta có thể để nàng tại ta chỗ quản hạt thế giới khai điếm phô, hơn nữa không thu lấy bất luận cái gì sở phí. Bây giờ, ta thiên vân thương (nhà buôn) sẽ đã nắm giữ vài trăm tiểu thế giới, chỉ cần nàng đi, này vài trăm thế giới bên trong, thiên vân thương (nhà buôn) sẽ cũng có thể nhập trú, hơn nữa tại ba mươi năm nội, không thu bất luận cái gì thuế.”

Vài trăm thế giới!

Nhị tiểu thư thần sắc động cho, nếu như thiên vân thương (nhà buôn) sẽ nhập trú việc này thế giới, cái kia đem thu được lợi ích, tuyệt đối là cực lớn đấy, hơn nữa, còn không thu lấy bất luận cái gì thuế, có thể tưởng tượng, tại này vài thập niên nội, thiên vân thương (nhà buôn) sẽ chắc chắn sẽ trám trở mình!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Nhị tiểu thư thần sắc nhu hòa xuống, sau đó nói: “Dương Diệp, lời ấy thế nhưng mà thực sự?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp thẳng nhì kỷ Nhị tiểu thư, “Bất quá, duy nhất điều kiện, cái kia chính là phải do đại tiểu thư đến cùng ta Thiên Vân Tinh Vực hiệp đàm, ta Thiên Vân Tinh Vực, chỉ nhận nàng!”

Nghe nói, Nhị tiểu thư sắc mặt trầm xuống, “Dương Diệp, ngươi như thế muốn nhúng tay chúng ta thương (nhà buôn) sẽ nội sự? Này có chút quá đáng rồi hả?”

“Quá đáng?”

Dương Diệp hai mắt hơi mị, “Nhị tiểu thư, thứ cho ta nói thẳng, nếu như không phải xem tại các ngươi là Nam Cung Cầm tiểu thư thân nhân phân thượng, hôm nay ta căn bản sẽ không cùng các ngươi phế thoại. Hôm nay ta sẽ đem thoại đặt xuống tại chỗ nầy, các ngươi thiên vân thương (nhà buôn) sẽ, Nam Cung Cầm chủ sự, ta đem các ngươi coi như là nhất thân mật minh hữu, nếu như là khác nhân chủ sự, thật có lỗi, ta Thiên Vân Tinh Vực, không hoan nghênh thiên vân thương (nhà buôn) sẽ là bất luận cái cái gì nhân!”

Nhị tiểu thư thần sắc có chút khó coi, “Dương Diệp, ta thừa nhận ngươi thực lực rất cường, bây giờ cũng không ai dám trêu chọc ngươi, nhưng là, này không có nghĩa là chúng ta sợ ngươi. Ngươi nếu muốn cùng chúng ta hợp tác, ta Nam Cung gia hoan nghênh, nhưng là, chúng ta Nam Cung gia sự tình, chính chúng ta sẽ quản, luân không đến ngoại nhân đến làm chủ!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Này sao nói, các ngươi là không phóng đại tiểu thư rồi hả?”

“Không phóng!” Nhị tiểu thư thẳng nhìn kỷ Dương Diệp, trịch địa có thanh.

“Ngươi xác định?” Dương Diệp nhìn Nhị tiểu thư, hỏi.

“Phi thường xác định!”

Cái kia Nhị tiểu thư thanh âm vừa dứt xuống, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, bất quá ngay tại hắn biến mất một khắc này, một bên cái kia áo đen lão giả cũng đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tốc độ kia vậy mà so Dương Diệp còn nhanh một phần, trực tiếp đến Dương Diệp sau lưng, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người một kiếm đâm ra.

Thuận theo một đạo tạc tiếng vang vang lên, áo đen lão giả trực tiếp bị chấn đến rồi ngoài điện.

Ngoài điện, áo đen lão giả trong nội tâm đại kinh, hắn nhìn nhìn tay của mình, lúc này, tại bàn tay của hắn lòng bàn tay nội, có một ngón cái lớn nhỏ kiếm động!

Áo đen lão giả thần sắc vô cùng ngưng trọng đứng dậy, hắn không nghĩ đến, này Dương Diệp so với hắn tin tưởng còn muốn cường. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, điện nội phía trên, lúc này Dương Diệp đã ở đằng kia Nhị tiểu thư trước mặt, cùng lúc đó, một thanh kiếm chống đỡ tại cái kia Nhị tiểu thư giữa lông mày.

“Để đại tiểu thư đến thấy ta!”

Dương Diệp thẳng nhì kỷ Nhị tiểu thư, “Tốt nhất nhanh điểm, ta người này, luôn luôn là không có cái gì kiên nhẫn.”

“Dương Diệp, như thế ta Nam Cung gia chuyện của mình!” Nhị tiểu thư gắt gao nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta mặc kệ các ngươi Nam Cung gia sự tình, ta chỉ biết là, là nàng lúc đó tại ta Thiên Vân Tinh Vực nhất khó khăn lúc vươn viện trợ chi thủ, bây giờ nàng có khó, ta có thể nào tụ thủ bàng quan? Đã ngươi thiên vân thương (nhà buôn) sẽ cho không dưới nàng, không quan hệ, ta mang theo nàng đi, ta giúp nàng thành lập một so ngươi thiên vân thương (nhà buôn) sẽ càng lớn thương (nhà buôn) sẽ.”

Đối với Dương Diệp mà nói, lấn người của hắn, hắn tuyệt đối sẽ không quên, cùng dạng đấy, giúp qua hắn đấy, hắn cũng tuyệt đối sẽ không quên!

Nhị tiểu thư nhìn Dương Diệp, không có nói chuyện.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ta thật sự không hoan hỉ phế thoại, cũng không muốn tại chỗ nầy cùng các ngươi lãng phí thời gian, mười tức nội, ta nếu thấy không đến nàng, ta sẽ đem ngươi đầu cắt lấy đến.”

Bá đạo!

Không cùng luân so bá đạo!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên nói: “Nghe nói Nam Cung gia này một đời tựu ngươi cùng tỷ tỷ ngươi?”

“Ngươi có ý tứ gì!” Nhị tiểu thư nhíu mày nói.

Dương Diệp nói: “Ta nếu giết ngươi, như vậy, cũng chỉ còn lại có tỷ tỷ ngươi”

Nghe nói, cái kia Nhị tiểu thư đồng tử đột nhiên co lại, trong mắt đã có một tia sợ hãi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1421: Chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Dương huynh, ngươi tựu biệt dọa nạt muội muội ta rồi.”

Ngay tại lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên tại thừa nhận vang lên.

Dương Diệp xoay người nhìn lại, chỉ thấy chỗ không xa, Nam Cung Cầm chính thong thả đi tới, tại Nam Cung Cầm bên cạnh, còn có một gã lão giả, lão giả thể hình tương đối béo, toàn thân xuyên vô cùng là hoa lệ, cả người thoạt nhìn rất là phú quý, đồng thời trên người còn dẫn một tia nhược hữu nhược vô uy nghiêm.

Xem thấy Nam Cung Cầm, Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó nói: “Ngươi không sự a?”

Nam Cung Cầm có chút dắt, “Kỳ thật, tại ngươi kích bại Thiên Ma Tinh vực lúc, ta đã trải qua không sự rồi. Đương nhiên, tựu coi như ngươi không thể kích bại Thiên Ma Tinh vực, ta cũng sẽ không có việc.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Nam Cung Cầm cười cười, sau đó bắt đầu giải thích.

Rất nhanh, Dương Diệp đã minh bạch. Kỳ thật, tại hắn kích lui Thiên Ma Tinh vực một khắc này bắt đầu, Nam Cung Cầm đã trải qua bị thả đi. Mà sở dĩ không có công bố, là bởi vì muốn nhìn một chút nàng Nam Cung Cầm cùng hắn Dương Diệp giữa hữu nghị có vài phần. Nếu như Dương Diệp không đến tương trợ Nam Cung Cầm, như vậy chứng tỏ, bọn hắn hữu nghị là linh phân, Dương Diệp chỉ là tại lợi dụng nàng.

Mặc dù thiên vân thương (nhà buôn) sẽ không cách nào báo phục Dương Diệp, nhưng là lại có thể rời xa Dương Diệp, không tại cùng Dương Diệp hợp tác.

Mà Dương Diệp đến. Không chỉ đến, còn vậy mà vì Nam Cung Cầm không tiếc cùng thiên vân thương (nhà buôn) sẽ làm địch thủ. Này chứng tỏ Nam Cung Cầm tại Dương Diệp trong nội tâm sức nặng thật là trọng đấy, cũng chứng tỏ Nam Cung Cầm không có xem nhầm người, càng chứng tỏ, Nam Cung Cầm này một lần hào đổ, nàng đổ thắng rồi.

“Thật có lỗi!”

Nam Cung Cầm trong mắt có một tia áy náy, phương thức này để thăm dò Dương Diệp, là có chút không mà nói đấy.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Nam Cung Cầm bên cạnh tên lão giả kia nói: “Việc này cùng Cầm nhi không có quan hệ, đều là lão phu chủ ý.”

“Các hạ là?” Dương Diệp nhìn về phía lão giả.

“Nam Cung thiên!”

Lão giả nói: “Thiên vân thương (nhà buôn) sẽ hiện nhậm hội trưởng, cũng là này lưỡng nha đầu gia gia, ngươi cũng có thể bảo ta gia gia.”

Dương Diệp mặt tràn đầy hắc tuyến, ta gọi con em ngươi!

“Xem ngươi này biểu lộ, giống như bảo ta thanh gia gia rất bị thua tựa như!”

Nam Cung thiên không tốt khí nói: “Ngươi có biết hay không, tại này hạ vị diện đông cực vực, có bao nhiêu người muốn gọi ta gia gia? Ta cho biết ngươi, cái kia sắp xếp đội nhân, có thể từ đông cực vực sắp xếp đến tây cực vực!”

“Lão gia!” Lúc này, một bên Nam Cung Cầm đột nhiên hung hăng trừng Nam Cung thiên liếc, mặt của nàng có chút hiện hồng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Cung Cầm, hắn có chút đã minh bạch. Này Nam Cung thiên còn xác thực không có nói dối, muốn gọi hắn gia gia đấy, chỉ sợ còn thật hơn nhiều. Vì cái gì? Bởi vì gọi hắn gia gia, này tựu ý nghĩa muốn kết hôn hắn nữ nhi, mà cưới hắn nữ nhi, về sau chắc chắn sẽ có một hai ngày vân thương (nhà buôn) sẽ tài phú!

Này cũng không phải một bút xoáy mục ah!

Mà này lão đầu muốn chính mình gọi hắn gia gia, này ý tứ, đã rất rõ ràng.

Bất quá hắn có thể không này ý tứ, nữ nhân của hắn đã rất nhiều. Thêm một cái nữ nhân, đối với đế nữ còn có thanh thi chúng nữ tựu nhiều một phần không công bình. Hơn nữa, hắn đối với này Nam Cung Cầm, thật sự chỉ là coi như bằng hữu.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp cười nói: “Tiền bối nói đùa rồi. Ta cùng Nam Cung Cầm cô nương thật là tốt bằng hữu.”

Thấy Dương Diệp cự tuyệt, một bên Nam Cung Cầm nhìn thoáng qua Dương Diệp, mặc dù nàng đối với Dương Diệp có hảo cảm hơn, bất quá lại là không có đạt tới vui vẻ trình độ, nhưng là xem thấy Dương Diệp này sao quả đoạn cự tuyệt, làm nữ nhân, trong nội tâm vẫn có chút không thoải mái đấy, nan đạo chính mình không xứng với hắn?

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Lão gia, thương nhân trục lợi, ta phi thường lý giải, nhưng là, ta cảm thấy, không thể cái gì cái gì đều tăng thêm mục đích tính. Cầm cô nương là một người, nàng cũng không phải một kiện hóa vật, lão gia không đáp ứng đáng đem nàng coi như hóa vật bình thường đến đầu tư, hoặc là lợi dụng nàng đến lôi kéo nhân, ngươi cảm thấy đâu này?”

Này lão gia tác hợp hắn cùng Nam Cung Cầm, mục đích kỳ thật rất rõ rồi, tựu là lôi kéo hắn. Mà hắn đối với cái sự tình là phi thường phản cảm đấy, ái tình này cái gì, không đáp ứng đáng tham gia bất luận cái gì lợi ích tính.

Nghe Dương Diệp nói, cái kia Nam Cung Cầm nao nao, lập tức nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt dần dần nhu hòa đứng dậy. Nàng bây giờ có chút minh bạch vì cái gì như Dạ Lưu Vân cái thông tuệ nữ tử cũng cam tâm tình nguyện theo Dương Diệp rồi. Không hắn, Dương Diệp mặc dù được cho cường đại thực lực, nhưng là đối với nữ nhân lại thật là tôn trọng, sẽ không khinh tiện nữ nhân.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn tán thành ngươi.

Một bên, cái kia nhị tú cũng nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia ngoài ý muốn.

Nam Cung thiên nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Hạnh, ta thừa nhận, trước kia ta xem khinh ngươi rồi.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Chư vị, đã Cầm cô nương không sự, ta đây tựu cáo từ rồi.” Nhưng hắn là còn muốn đi xem đi man Hoang tinh vực, man Hoang tinh vực sự tình có chút quỷ dị, hắn phải được về xử lý thoáng một phát. Chỉ có giải quyết rồi man Hoang tinh vực, hắn mới dám đi hung vực.

“Ngươi là muốn đi cái kia man Hoang tinh vực?” Nam Cung thiên hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, “Tiền bối làm sao biết?”

Nam Cung Thiên Đạo: “Ngoại trừ man Hoang tinh vực, còn lại tinh vực đều đã trải qua đầu hàng, ngươi nhất định là muốn về xử lý đấy. Bất quá, lần đi, ngươi được trung tâm một ít.”

“Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía Nam Cung thiên.

Nam Cung thiên lay động dắt, “Ta có phái người đi điều tra qua, nhưng là, lại không có được cái gì xác thực tin tức, chỉ là nghe nói man Hoang tinh vực giống như đằng sau có nhân. Bất quá, tựu tính toán đằng sau không ai, bọn hắn khẳng định cũng là có cái gì dựa vào đấy. Cho nên, lần đi, không thể chủ quan. Bất quá, dùng ngươi bây giờ thực lực, tựu tính toán mười tên thần giả chỉ sợ cũng khó có thể kích giết ngươi. Nhưng là, hay là muốn trung tâm một ít!”

Bởi vì Nam Cung Cầm duyên cớ, có thể nói, Dương Diệp thành lại càng lớn, cái kia đối với thiên vân thương (nhà buôn) sẽ chỗ tốt cũng lại càng lớn, bởi vậy, hắn tự nhiên là không hi vọng Dương Diệp chết non đấy.

“Đa tạ nhắc nhở!”

Dương Diệp đối diện Nam Cung thiên ôm quyền, sau đó nói: “Ta biết rõ thiên vân thương (nhà buôn) sẽ tại thông tin phương diện độc nhất vô nhị, ta hi vọng chư vị tại thông tin phương diện, có thể cho thiên vân thương (nhà buôn) sẽ một ít trợ giúp.”

Không có hài lòng thông tin hệ thống, chẳng khác nào là mù lòa lung, nếu như thiên vân thương (nhà buôn) sẽ có thể cho đế nữ chúng nữ cung cấp thông tin nói, đế nữ chúng nữ làm khởi sự đến, không nghi ngờ Yếu Phương liền hơn nhiều.

“Mới một kiện!” Nam Cung thiên cười nói.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Cáo từ rồi!”

Nói xong, hắn không tại dừng lại, thân hình một động, biến mất tại thừa nhận.

“Đáng tiếc!” Lúc này, Nam Cung thiên đột nhiên lay động dắt nói.

“Đáng tiếc cái gì?” Nam Cung Cầm nhìn về phía Nam Cung thiên, khó hiểu.

“Gia gia là đáng tiếc này Dương Diệp không thể trở thành hắn tôn con rể rồi.” Cái kia nhị tú nhạt thanh nói.

Nam Cung thiên cười cười, sau đó nói: “Kỳ thật, này cũng chưa hẳn là chuyện xấu. Chúng ta là thương (nhà buôn) sẽ, giảng cứu cùng khí sinh tài, vạn sự dùng cùng làm quý, mà này Dương Diệp làm nhân xử sự vừa vặn cùng chúng ta trái lại. Hắn muốn thật trở thành của ta tôn con rể, đối với chúng ta thương (nhà buôn) sẽ mà nói, chưa hẳn là một chuyện tốt.”

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua Nam Cung Cầm cùng cái kia nhị tú, nói: “Về sau các ngươi hai cái nha đầu cũng biệt tại tranh này cái gọi là gia chủ rồi, đợi có một ngày lão phu nếu mất, các ngươi tựu là đối phương duy nhất thân nhân, minh bạch sao?”

Lưỡng nữ trầm mặc.

Nam Cung thiên nhìn về phía nhị tú, “Nhị nha đầu, cái kia Dương Diệp trước kia thật sự muốn giết ngươi nói, ngươi có biện pháp phản kháng sao? Ngươi thấy được sao? Tại tuyệt đối thực lực trước mặt, cái gì trí mưu đều không có dùng đấy. Ngươi thích hợp tu luyện, mà không phải kinh doanh, ngươi về sau phải biết đem càng nhiều nữa thời gian đặt ở tu luyện lên, mà không phải đến nơi nào đó chạy, cùng ngươi đại tỷ tranh này hội trưởng vị trí, minh bạch sao?”

Nhị tú trầm mặc.

Nam Cung thiên hạ giọng một thở dài, “Ta không phải thiên hướng tỷ tỷ ngươi, chỉ là, nàng xác thực thích hợp kinh doanh, mà ngươi, càng thích hợp hảo hảo tu luyện. Đương ngươi có một ngày đạt tới như Dương Diệp cái trình độ, ngươi sẽ phát hiện, ngoại trừ thực lực bên ngoài, còn lại hết thảy đều là cái.” Nói xong, hắn lại nhìn về phía Nam Cung Cầm, “Ngươi cũng thế, muốn nhớ lấy, trong nhiều tài phú, nếu như không có cường đại thực lực, cũng là có lẽ nhất đấy.”

Trầm mặc rất lâu, cái kia nhị tú gật gật đầu, nói: “Ta hiểu được.” Kỳ thật, lúc trước Dương Diệp đem kiếm chống đỡ tại nàng giữa lông mày lúc, nàng sẽ hiểu.

Này thực lực, giảng cứu chính là thực lực làm tôn, mà không phải tài phú làm tôn. Đương nhiên, tài phú đạt tới trình độ nhất định, cũng là rất khủng bố đấy, nhưng là, điều kiện tiên quyết là chính cô ta phải được có thực lực, bằng không thì, người ta muốn sát nàng, nàng liên lợi dụng tài phú đi bộc phát gặp dịp đều không có.

Thực lực so tài phú quan trọng hơn!

Trám lấy tài phú, là vì được cho càng mạnh hơn thực lực!

Đây là Nam Cung thiên ý tứ.

Lúc này, Nam Cung thiên nhìn về phía Nam Cung Cầm, “Mặc dù trước ngươi làm một chuyện có chút mạo hiểm, nhưng không thể không nói, ngươi rất có phách lực (*), hơn nữa, bởi vì ngươi lớn mật cử động, vì chúng ta Nam Cung gia chiêu đến một cường đại minh hữu, chỉ cần Dương Diệp không suy sụp, ngày sau chúng ta Nam Cung gia phải biết có thể một mực lưu truyền xuống dưới, hơn nữa, tựu tính toán về sau ta mất, các ngươi lưỡng tỷ muội cũng còn có một chỗ dựa.”

“Lão gia, ngươi thân” Nam Cung Cầm muốn nói lại thôi.

Nam Cung thiên cười cười, “Không cái gì đấy, sống được lâu rồi, lại không cách nào ở trên một tầng lâu, này suy sụp, là sớm muộn sự tình. Các ngươi về xử lý các ngươi chuyện của mình a.”

Nói xong, hắn thân hình một chiến, biến mất ngay tại chỗ.

Rời khỏi vân thương (nhà buôn) tinh vực về sau, Dương Diệp đến Tinh Không Chi Thành, bất quá hắn cũng không có rời khỏi tiến về trước man Hoang tinh vực, mà là bàn ngồi ở địa điều tức trạng thái.

Lần này đi man Hoang tinh vực, hắn tự nhiên là muốn dùng tốt nhất trạng thái tiến đến.

Như Nam Cung thiên nói, này man Hoang tinh vực tại đại bại về sau, một điểm động tĩnh cũng không có, nhất định là không tầm thường đấy. Đối phương không phải có cái gì trợ thủ, tựu là có cái gì dựa vào. Bất quá, việc này hắn đều không để ý, hắn chỉ biết là, này man Hoang tinh vực phải muốn trả giá đại giá. Thưởng rồi Thiên Vân Tinh Vực địa bàn, sau đó lại tiến công Thiên Vân Tinh Vực, bây giờ trang lung làm ách?

Suy nghĩ nhiều!

Khoảng chừng qua được một nửa thời gian, Dương Diệp rời khỏi tại chỗ, đến tinh không truyện tống đài, sau đó tiến vào rồi tiến về trước man Hoang tinh vực truyền tiễn đưa trong trận.

Qua được không biết bao lâu, Dương Diệp đến một mảnh trong tinh không, hắn quét liếc bốn phía, bốn phía cũng không có cường người trấn thủ. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình một động, biến mất ngay tại chỗ.

Man Hoang đại lục!

Dương Diệp mới tiến vào man Hoang đại lục, lúc này, hắn đột nhiên hai mắt hơi mị, sau đó ngừng ngay tại chỗ, cùng lúc đó, hắn bên trong thân thể huyền khí tuôn ra chuyển động đứng dậy.

“Dương Diệp, chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi.”

Lúc này, một đạo thanh âm đột nhiên tại thừa nhận vang lên.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1422: Ta diệt cho ngươi xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chờ mình thật lâu?

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, khóe miệng chứa đựng một vòng cười lạnh. Hắn tự nhiên là không sợ mai phục đấy, trong cơ thể hắn, thế nhưng mà có ba đầu hung thú, tại tăng thêm chính hắn, mười vị thần giả hắn đều có thể can trở mình. Phải biết, hắn hiện tại thế nhưng mà nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, hơn nữa, nếu như tại sử dụng Kiếm Thần ấn, cái kia chính là chính thức Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Có thể nói, trừ phi đối phương có hai mươi vị thần giả, bằng không thì, mai phục hắn, cái kia chính là tại tìm chết!

Mà bây giờ, Man Hoang tinh vực có hai mươi vị thần giả sao?

Hiển nhiên là không có đấy.

Bất quá hắn cũng sẽ không khinh địch, coi chừng chạy nhanh được vạn năm thuyền, những lời này hắn là phi thường đồng ý đấy, rất nhiều người, tựu là chết tại chính mình dưới sự khinh thường.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa, không gian rung rung, rất nhanh, xuất hiện một gã khôi ngô trung niên nam tử, tại trung niên nam tử này bên cạnh, còn có một gã cầm trong tay quạt lông thanh niên nam tử.

Trừ đó ra, không có bất kỳ cường giả.

Không phải mai phục!

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trung niên nam tử kia trên người, người này khí tức rất mạnh, cho hắn lúc trước Thiên Ma Chủ cái chủng loại kia nguy hiểm cảm giác. Nhìn thoáng qua trung niên nam tử, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía rồi thanh niên nam tử, đánh giá liếc thanh niên nam tử, Dương Diệp trong mắt nhiều hơn một tia ngưng trọng, bởi vì tại thanh niên nam tử trên người, có một tầng lực lượng thần bí, lại để cho hắn không cách nào xem thấu thực lực của đối phương.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử kia, “Ngươi tựu là Man Hoang tinh vực chính là cái kia man Chủ!”

“Là ta!”

Trung niên nam tử mặt không biểu tình.

Đối với Dương Diệp, hắn tự nhiên là muốn giết chi cho thống khoái đấy. Bởi vì Dương Diệp nguyên nhân, hiện tại Man Hoang tinh vực rơi đến trình độ nào? Có thể nói, hiện tại Man Hoang tinh vực, liền một ít Nhị Tinh thế lực đều so ra kém rồi. Bởi vì bọn hắn thần giả, đã bị Dương Diệp giết chín thành. Lòng của hắn, tại nhỏ máu.

Dùng tuyệt đối địch thực lực vây giết Dương Diệp, không để cho Dương Diệp bất cứ cơ hội nào, đây là hắn nói ra đấy. Bởi vì hắn biết rõ, đối phó Dương Diệp, không thể từng điểm từng điểm phái người đi, một điểm nhân tiến đến, là đi tặng người đầu đấy. Bởi vậy, hắn tập hợp cơ hồ Man Hoang tinh vực cùng hắn dư cái kia chút ít tinh vực thực lực sở hữu tất cả thần giả, hi vọng một lần diệt sát Dương Diệp, không để cho Dương Diệp một điểm cơ hội.

Nhưng là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp trên người có Ngân Hà Kiếm Đồ, sau đó nhân không có giết đến, chính bọn hắn ngược lại bị Dương Diệp tận diệt

Một trận chiến này, ngoại trừ Man Hoang tinh vực bên ngoài, làm cho còn lại tinh vực thế lực trực tiếp đầu hàng, mà bọn hắn Man Hoang tinh vực cũng chịu không nỗi cái này tổn thất, trực tiếp theo đám mây ngã xuống mặt đất.

Đây hết thảy, đều là vì Dương Diệp. Nếu như không là vì Dương Diệp, lúc này Man Hoang tinh vực, khả năng đã là đông cực vực cường đại nhất Tam Tinh tinh vực!

Trong tràng, Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nguyên lai ngươi chính là man Chủ!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân xuất hiện, đạo này kiếm quang dùng tốc độ cực nhanh đâm thẳng cái kia man Chủ.

Hắn mặc kệ cái này man Chủ vì cái gì tại đại bại về sau, còn dám bá chủ Thiên Vân Tinh Vực thế giới, hơn nữa không có một điểm biểu thị, hắn chỉ biết là, giết cái này man Chủ, cái này Man Hoang tinh vực sẽ suy sụp.

Nhìn thấy Dương Diệp không nói hai lời tựu xuất thủ, cái kia man chủ thần sắc lập tức biến thành vô cùng âm trầm lên.

Hắn cũng không nói gì, trực tiếp tựu là một quyền oanh ra.

Bành!

Truyện Của Tui . net Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, Dương Diệp cùng cái kia man Chủ phân ra ra. Vừa vừa chia tay, Dương Diệp nhưng lại lần nữa lấn thân trên xuống, tại đi vào Thiên Ma Chủ trước mặt lúc, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện tại hắn trong tay trái, sau một khắc, hắn cầm kiếm mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Trảm thiên rút kiếm thuật, hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Cái này man Chủ là một cái Tam Tinh thế lực lão đại, kỳ thật thực lực so tên Thiên Ma này Chủ nhất định là chỉ mạnh không yếu đấy, bởi vậy, bình thường công kích đối với đối phương một điểm dùng đều không có. Cho nên, hắn vừa ra tay liền trực tiếp là hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật. Hắn hiện tại hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, so với lúc trước thế nhưng mà mạnh không biết bao nhiêu, bởi vì kiếm ý của hắn đã đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh!

Tại song trọng nửa bước Quy Nguyên cảnh gia trì xuống, một kiếm này mới xuất hiện, toàn bộ phía chân trời không gian chính là trực tiếp sụp đổ chôn vùi!

Mà cái kia man Chủ tại nhìn thấy Dương Diệp rút kiếm một khắc này, đồng tử chính là bỗng nhiên co rụt lại, hắn tự nhiên là không dám khinh thị Dương Diệp đấy, bởi vậy, tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, hắn cũng đã đem Dương Diệp cho rằng là là cùng cấp bậc cường giả mà đối đãi. Nhưng là, nhìn thấy một kiếm này, hắn biết rõ, chính mình vẫn còn có chút khinh thị Dương Diệp rồi.

Man Chủ hít sâu một hơi, tay phải hơi động một chút, một thanh đen kịt Cự Phủ xuất hiện ở trong tay hắn, hắn chân trái hướng bên cạnh có chút dời rồi một khoảng cách, sau một khắc, hắn song tay nắm lấy Cự Phủ từ trên xuống dưới mạnh mà tựu là bổ một phát.

Kiếm búa chạm vào nhau!

Bành!

Man Hoang đại lục trên không vang lên một đạo kinh nghe động địa tiếng nổ lớn, giờ khắc này, toàn bộ đại lục phảng phất đều run lên một cái. Cùng lúc đó, dùng Dương Diệp cùng man chủ vị trung tâm phương viên gần mười vạn dặm không gian tại thời khắc này, toàn bộ đều sụp đổ rồi. Giờ khắc này, toàn bộ phía chân trời tại thời khắc này cũng đã biến thành đen kịt một mảnh.

Mà ở cái kia đen kịt không gian trong hắc động, thỉnh thoảng truyền đến từng đạo tiếng oanh minh.

Không biết đã qua bao lâu, phía chân trời dần dần khôi phục bình thường, Dương Diệp cùng man Chủ xuất hiện lần nữa tại không trung, hai người cách xa nhau mấy ngàn trượng.

Tại nhìn thấy man Chủ lúc, vô số Man Hoang đại lục huyền giả sắc mặt lập tức thảm trắng đi, bởi vì cái này man Chủ cánh tay trái đã không có. Tại trên người của hắn, có hơn mười đạo kiếm động, mỗi một đạo kiếm động đều tại tràn lấy máu tươi, lúc này man Chủ, tựa như một cái huyết nhân. Mà phản quỷ diệp, Dương Diệp ngoại trừ khóe miệng tràn lấy một tia đỏ tươi bên ngoài, trên người cũng không có gì tổn thương.

Cao thấp biết liền!

Cái này man Chủ vậy mà thua ở rồi Dương Diệp trong tay, hơn nữa là ở chánh diện giao thủ dưới tình huống thua ở rồi Dương Diệp trong tay!

Cái này Dương Diệp cường đến trình độ nào?

Xa xa, man Chủ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Tốt một cái song trọng ý cảnh!”

Hắn sở dĩ có hại chịu thiệt, cũng là bởi vì Dương Diệp song trọng ý cảnh, phòng ngự của hắn vốn là rất mạnh đấy, nhưng là, Dương Diệp bằng vào chuôi này kiếm cùng song trọng ý cảnh hoàn toàn có thể dễ dàng phá vỡ phòng ngự của hắn!

Hắn tuy nhiên cảnh giới so Dương Diệp cao, nhưng là, tại Dương Diệp trước mặt, hắn không có bất kỳ ưu thế!

Xa xa, Dương Diệp không có để ý cái này man Chủ, hắn tay phải vung lên, hai cái Thiên Ma Sói xuất hiện ở trong tràng.

Rống rống!

Hai cái Thiên Ma Sói sau khi xuất hiện, lập tức phát ra rồi hai đạo tiếng gầm gừ, thanh âm những nơi đi qua, không gian lập tức nổi lên từng đợt Liên Y, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Rất nhanh, hai cái Thiên Ma Sói quay người nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia nịnh nọt, hiện tại chúng, đối với Dương Diệp tính tình đã có nhất định được hiểu rõ, Dương Diệp tựu là ăn mềm không ăn cứng đấy, ngươi cùng hắn đến nhuyễn đấy, nói cái gì đều dễ nói, ngươi muốn cùng hắn mạnh bạo đấy, hắn so ngươi còn cứng rắn.

Cho nên, muốn cuộc sống sau này sống khá giả một ít, nhất định phải cùng Dương Diệp đánh tốt quan hệ, bằng không thì, về sau khổ thời gian, khá nhiều loại.

Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ đập trước mặt hai cái Thiên Ma Sói, sau đó nhìn về phía rồi xa xa man Chủ, lúc này, cái kia man Chủ cũng đang nhìn hắn, lúc này man Chủ, thần sắc vô cùng ngưng trọng. Cái này hai cái Thiên Ma Sói thực lực, hắn tự nhiên là nghe qua đấy, đây chính là có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong siêu cấp hung thú ah!

“Sát!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, định xuất thủ, mà lúc này, xa xa cái kia tên quạt xếp thanh niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, “Dương huynh, nghe ta một lời OK?”

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên, sau đó cười cười, “Không thể để cho ta giải quyết hắn đang nói sao?”

Quạt xếp thanh niên hai mắt nhắm lại, sau đó cười nói: “Dương huynh, oan oan tương báo khi nào rồi. Không bằng, ngươi cùng cái này man Chủ nắm tay giảng hòa, như thế nào?”

“Nắm tay giảng hòa?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi là tại cùng ta đùa giỡn hay sao?”

“Đương nhiên không phải!”

Quạt xếp thanh niên cười nói: “Tục ngữ nói rất hay, oan gia nghi giải không nên kết, các ngươi tại chém giết lẫn nhau xuống dưới, đối với các ngươi đều không có có chỗ tốt gì, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy cho ngươi tại gây cười!”

Dương Diệp cười nói: “Ta là người, không rất ưa thích quanh co lòng vòng, càng không muốn tại đây lãng phí thời gian. Ngươi có lẽ có lẽ tựu là cái này Man Hoang tinh vực mời đến giúp đỡ rồi. Đã như vầy, ta đây cảm thấy, chúng ta có lẽ không có gì tốt đàm được rồi. Ta nắm đấm lớn, về sau cái này Man Hoang tinh vực theo trên đời biến mất, ngươi nắm đấm lớn, ta theo trên đời này biến mất, ngươi cảm thấy thế nào?”

“Dương huynh rất tự tin!”

Thanh niên nam tử cười nói: “Ta cũng không cùng Dương huynh quanh co lòng vòng rồi. Hôm nay lúc này cố ý đợi Dương huynh, là vì nói cho Dương huynh, Man Hoang tinh vực đã thần phục ta Yên Tiêu tinh vực, cho nên, kính xin Dương huynh xem tại ta Yên Tiêu tinh vực trên mặt mũi, đừng đang tìm Man Hoang tinh vực phiền toái.”

“Yên Tiêu tinh vực?”

Dương Diệp nhíu mày, “Không có nghe ca.”

Nghe vậy, thanh niên kia nam tử trên mặt biểu lộ lập tức cứng ngắc ở.

Lúc này, cái kia man Chủ đột nhiên cười lạnh nói: “Dương Diệp, ngươi là tại thanh tú vô tri sao? Cái này Yên Tiêu tinh vực, thế nhưng mà chúng ta cái này đông cực tinh vực duy nhất một cái Tứ Tinh tinh vực, ngươi vậy mà nói mình chưa từng nghe qua, ngươi thật sự vô tri đâu rồi, hay là tại coi rẻ Yên Tiêu tinh vực?”

Xa xa, thanh niên kia nam tử nhìn về phía Dương Diệp lúc, thần sắc có chút bất thiện rồi.

Tứ Tinh thế lực!

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên nam tử, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là đến từ Tứ Tinh tinh vực thế lực.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía cái kia man Chủ, “Khó trách ngươi Man Hoang tinh vực dám giả câm vờ điếc, nguyên lai là đã tìm được một cái núi dựa lớn.” Nói xong, hắn nhìn về phía thanh niên kia nam tử, “Có lẽ, các ngươi nên biết ta Thiên Vân Tinh Vực cùng Man Hoang tinh vực ở giữa ân oán, thế nhưng mà các ngươi hay là quyết định tiếp nhận cái này Man Hoang tinh vực đầu hàng.”

Nói đến đây, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, “Có phải hay không các người cảm thấy, ta rất dễ khi dễ à?”

Thanh niên nam tử nói: “Dương huynh, chúng ta không có ý tứ này. Chỉ là hiện tại Man Hoang tinh vực đã là chúng ta Yên Tiêu tinh vực phụ thuộc thế lực, cho nên, kính xin cho chúng ta một cái mặt mũi, đừng tại đến khó xử Man Hoang tinh vực.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Vậy các ngươi có thể hay không cũng cho ta một cái mặt mũi? Không cần lo cho ta Thiên Vân Tinh Vực cùng cái này Man Hoang tinh vực sự tình đâu này?”

Thanh niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, “Dương huynh đây là không định cho chúng ta mặt mũi?”

Một bên, cái kia man Chủ khóe miệng chứa đựng cười lạnh, “Dương Diệp, ta khuyên ngươi, hay là đi trước giải hiểu rõ Yên Tiêu tinh vực, sau đó tại đến trả lời vấn đề này.”

Dương Diệp cười nói: “Ta là người đâu rồi, người khác kính ta một xích (0,33m), ta kính hắn một trượng. Người khác nếu không phải kính ta, ta quản ngươi con mẹ nó là ai! Hôm nay, ta đem lời đặt xuống ở chỗ này, cái này Man Hoang tinh vực, ta là diệt định rồi.”

“Ngươi dám!”

Thanh niên nam tử trên mặt đã không có dáng tươi cười, có chỉ có sương lạnh, cùng lúc đó, hắn tay phải khẽ nhúc nhích, một cái

Truyền Âm Phù bị hắn bóp nát, rất nhanh, hắn trước mặt không gian nổi lên từng đợt Liên Y.

“Ta diệt cho ngươi xem!”

Dương Diệp nói xong, cùng cái kia hai cái Thiên Ma Sói đồng thời biến mất ngay tại chỗ

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1423: Người đi mà nằm mơ à!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên là nói được thì làm được, hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, hai cái Thiên Ma Sói chính là hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía cái kia man Chủ bắn mạnh tới.

Mà bản thân của hắn cũng là hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía man Chủ kích bắn đi.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói xuất thủ, cái kia man Chủ sắc mặt lập tức thay đổi. Hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp vậy mà một chút cũng không cố kỵ cái này Yên Tiêu tinh vực, đây chính là Tứ Tinh tinh vực ah!

Dương Diệp điên rồi sao?

Hắn đã không có thời gian suy nghĩ vấn đề này rồi. Bởi vì hai cái Thiên Ma Sói đã đi tới rồi trước mặt của hắn, đối mặt hai cái có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả hung thú, hắn tự nhiên không dám khinh thường, hai tay nắm chặt trong tay thiết chùy hướng lên trước mặt mạnh mà tựu là quét qua.

Bành bành!

Theo hai đạo tiếng nổ tiếng vang lên, cái kia man Chủ trực tiếp bị đụng bay đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên tự hắn trước mặt.

Man chủ tâm trong kinh hãi, vội vàng giơ lên thiết chùy chắn trước mặt mình.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, man Chủ trong tay thiết chùy kịch liệt run lên, sau đó hắn lần nữa bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà lúc này, hai cái Thiên Ma Sói đã hóa thành hai đạo ánh sáng âm u đi tới đầu của nó đỉnh

Không hề có lực hoàn thủ!

Tại Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói liên thủ, không đến mười mấy hơi thời gian, cái kia man Chủ cũng đã liên tiếp bại lui, không chỉ như thế, hắn trên người đã nhiều ra rồi mười mấy đạo kiếm động.

Cứ theo đà này, tối đa nửa khắc đồng hồ, man Chủ sẽ bị vây đánh chí tử!

Xa xa, thanh niên kia nam tử trầm mặc một lát, thân hình hắn khẽ động, hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Hắn tự nhiên không thể nhìn lấy man Chủ bị Dương Diệp đánh chết đấy, bởi vì cái này Man Hoang tinh vực đầu hàng sự tình, là hắn một tay trù tính đấy, nếu như thành công, hắn tại Yên Tiêu tinh vực bên trong, địa vị tướng trên phạm vi lớn tăng lên!

Man Hoang tinh vực tuy nhiên thực lực đã yếu bớt, nhưng là, đây chẳng qua là thần giả cảnh, bọn hắn Bán Thần, còn có bọn hắn cái kia chút ít thế giới, cũng còn tại. Mà những... Này, đối với Yên Tiêu tinh vực mà nói, cũng là một cái khó có thể cự tuyệt hấp dẫn. Cho nên, nếu quả thật thành công, vậy hắn chính là đại đại công thần.

Thanh niên nam tử nghĩ cách là tốt, nhưng là, hắn lúc này không để ý đến đồng dạng, cái kia chính là Dương Diệp thực lực

Xa xa, đang tại vây công man Chủ Dương Diệp nhìn thấy thanh niên nam tử vọt tới, trong mắt của hắn lập tức hiện lên một vòng dữ tợn, sau đó chiết thân hướng phía thanh niên nam tử bắn mạnh tới.

Kiếm xuất, kiếm quang tránh!

Nhìn thấy cái này sợi kiếm quang, thanh niên kia nam tử sắc mặt đại biến, giờ khắc này hắn mới phát hiện, cái này Dương Diệp thực lực, so với hắn tưởng tượng cường rất nhiều. Lúc này, hắn có chút hối hận tùy tiện xuất thủ. Bất quá đã đã chậm, bởi vì kiếm khí đã đi tới rồi trước mặt của hắn, hắn không có đường lui, chỉ có thể ngạnh kháng.

Thanh niên nam tử thủ đoạn khẽ động, trong tay quạt xếp triển khai, sau đó một đạo màu xanh da trời Quang Mang tự trong đó bạo tuôn ra mà ra, cùng Dương Diệp đạo kiếm khí kia hung hăng địa đụng vào nhau.

Oanh!

Cái kia màu xanh da trời Quang Mang cùng kiếm khí vừa mới tiếp xúc, cả hai chính là mạnh mà nháy rồi ra, vô số năng lượng quang tia cùng kiếm khí điên cuồng mà hướng phía bốn phía bắn tung tóe ra, mà thanh niên kia nam tử tại đây cổ lực lượng cường đại hạ bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui trong quá trình, thanh niên nam tử trong miệng máu tươi liền phun, như là suối phun.

Mà cái kia Dương Diệp nhưng lại không chỉ không có lui, trái lại hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía thanh niên kia bắn mạnh tới.

Dùng hôm nay Dương Diệp thực lực, một đời tuổi trẻ, thật sự có rất ít người có thể là đối thủ của hắn rồi. Thanh niên này nam tử xuất thủ, thật là không biết lượng sức. Hiện tại một đời tuổi trẻ bên trong, người hắn quen biết bên trong, muốn nói lại để cho hắn kiêng kị nhân, đây cũng là Minh Nữ một cái, vì cái gì? Bởi vì nàng có thể giảm tuổi thọ. Hắn hiện tại nếu như bị Minh Nữ giảm thoáng một phát, đây tuyệt đối là lập tức Game Over đấy.

Trong tràng, nhìn thấy Dương Diệp mãnh liệt bắn mà đến, thanh niên kia nam tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn tay phải nắm chặt quạt xếp, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cuối cùng tướng trong cơ thể huyền khí điên cuồng tuôn ra vào tay gãy trong quạt, sau đó mạnh mà hướng phía trước khẽ vỗ.

Oanh!

Một cỗ sáng chói màu xanh da trời chùm tia sáng tự hắn gãy trong quạt kích xạ mà ra, sau đó dùng tốc độ cực nhanh hướng phía Dương Diệp oanh tới.

Mà Dương Diệp nhưng lại không tránh không né, tại sắp gặp được đạo kia chùm tia sáng lúc, Dương Diệp rút kiếm tựu là chém.

Oanh!

Tại thanh niên kia nam tử kinh hãi trong ánh mắt, đạo kia chùm tia sáng trực tiếp bị chém vỡ, Dương Diệp tốc độ không giảm, lập tức đi tới thanh niên nam tử trước mặt, lúc này đây, Dương Diệp cũng không có xuất kiếm, mà là trực tiếp một quyền oanh tới.

Đối với Dương Diệp mà nói, thanh niên này nam tử không đáng hắn lãng phí huyền khí rồi.

Thân thể lực lượng tựu là đủ!

Nhìn thấy Dương Diệp một quyền oanh ra, thanh niên nam tử trong nội tâm hoảng hốt, vội vàng triển khai quạt xếp ngăn cản ở trước ngực.

Oanh!

PHỐC!

Thanh niên nam tử trực tiếp bị Dương Diệp một quyền này cho đánh bay, không trung, trong miệng máu huyết liền phun, trên không trung ném ra ngoài rồi một đạo tinh diệu đường cong.

Dương Diệp nhưng lại không có ở truy kích thanh niên này nam tử, mà là quay người hướng phía cái kia bị hai cái Thiên Ma Sói gắt gao áp chế man Chủ bắn mạnh tới. Với hắn mà nói, trước giải quyết cái này man Chủ mới là trọng yếu nhất. Bởi vì cái này man Chủ uy hiếp có thể so sánh thanh niên này nam tử lớn rất nhiều, nếu để cho đối phương đào tẩu, cái kia dùng thực lực của đối phương, đối với Thiên Vân Tinh Vực mà nói, tuyệt đối địch là một cái phi thường đại uy hiếp.

Rõ rệt ra, đế nữ bọn người tự nhiên là không sợ đấy, nhưng là như nếu như đối phương ám lấy ra, Thiên Vân Tinh Vực nhất định là muốn thiệt thòi lớn đấy.

Dương Diệp vọt tới man Chủ trước mặt về sau, trực tiếp rút kiếm tựu là chém.

Oanh!

Cái kia man Chủ trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, cùng lúc đó, hắn trước kia cầm búa ngăn cản Dương Diệp kiếm cái tay kia cũng bị Dương Diệp một kiếm này cho trực tiếp chấn vỡ.

Một kiếm đẩy lui man Chủ về sau, cái kia hai cái Thiên Ma Sói nhanh chóng đuổi kịp.

“Dương Diệp, ta Man Hoang tinh vực nguyện ý đầu hàng!”

Đúng lúc này, cái kia man Chủ đột nhiên nói.

Hắn biết rõ, tại chiến xuống dưới, tối đa qua nửa khắc đồng hồ, hắn tựu sẽ vẫn lạc. Dương Diệp cùng cái này hai cái Thiên Ma Sói liên thủ, hắn đừng nói chiến, ngay cả chạy trốn cơ hội đều không có. Nếu muốn mạng sống, biện pháp duy nhất tựu là kéo, kéo dài tới Yên Tiêu tinh vực cường giả chạy đến, chỉ có như thế, hắn mới có một đường sinh cơ.

Nghe được man Chủ lời mà nói..., cái kia hai cái Thiên Ma Sói lập tức ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

“Đầu hàng?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Ngươi sớm chút nói như vậy lời nói, cái này hiển nhiên là không có vấn đề đấy. Nhưng là hiện tại mới chịu đầu hàng, ngươi có thể hay không cảm thấy quá muộn?”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía man Chủ bắn mạnh tới.

Hắn Dương Diệp có thể không phải người ngu, tự nhiên sẽ không tin tưởng cái này man Chủ lời nói. Đối phương nói muốn đầu hàng, khẳng định không phải thật tâm muốn đầu hàng, hắn mục đích đơn giản hai cái, một là kéo, kéo dài tới viện quân đã đến, hai là tạm thời đầu hàng, về sau tại tìm cơ hội bảo hộ. Bất kể là như vậy, cũng không phải hắn muốn đấy.

Với hắn mà nói, cái này man Chủ hay là chết đi thì tốt hơn. Chỉ cần man Chủ vừa chết, Thiên Vân Tinh Vực có thể lập tức đem cái này Man Hoang tinh vực cho nuốt vào, hơn nữa, không có bất luận cái gì nỗi lo về sau.

Nhìn thấy Dương Diệp không mắc mưu, cái kia man Chủ trong mắt rốt cục xuất hiện một vẻ bối rối, nhưng là sau một khắc, hắn trong mắt bối rối chính là hóa thành dữ tợn. Đến rồi loại này thời điểm, hắn nếu muốn mạng sống, chỉ có một con đường, cái kia chính là chiến, chiến đến Yên Tiêu tinh vực cường giả chạy đến, chỉ có như vậy, hắn mới có một đường sinh cơ!

Niệm đến tận đây, man Chủ trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, sau đó hắn mở ra rồi tay trái, hơi động một chút, hắn lòng bàn tay trái nội lập tức xuất hiện một đạo vết máu, đón lấy, hắn mạnh mà tướng lòng bàn tay trái đặt tại rồi trán của mình chỗ.

Oanh!

Một cổ kinh khủng khí thế lập tức tự man chủ thể nội bạo tuôn ra mà ra, cổ khí thế này trực tiếp tướng cái kia vọt tới trước mặt hắn hai cái Thiên Ma Sói chấn địa hướng về sau nhanh lùi lại rồi gần trăm trượng khoảng cách.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, bởi vì cái này man Chủ lúc này khí tức so với trước mạnh quá nhiều, đây là cái gì bí pháp? Giống như có chút lợi hại bộ dạng.

Lúc này, cái kia man Chủ ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, “Dương Diệp, này bí pháp chính là ta Man tộc tộc chí cường bí pháp, huyết tế, thiêu đốt trong cơ thể tổ tiên huyết mạch, dùng này đến”

“Ta đối với ngươi cái gì bí pháp không có chút nào hứng thú!”

Dương Diệp còn chưa có nói xong, một thân chính là đã hóa thành kiếm quang đi tới cái kia man Chủ trước mặt.

Hắn ghét nhất đúng là chiến đấu lúc, song phương lải nhải, ngươi giới thiệu thoáng một phát chính mình huyền kỹ, giới thiệu thoáng một phát công pháp của mình, sau đó ta lại đây giới thiệu thoáng một phát chính mình huyền kỹ.

Những vật này trọng yếu sao? Có thể tăng lên sức chiến đấu sao?

Đối với Dương Diệp mà nói, những vật này một chút cũng không trọng yếu. Càng không khả năng tăng lên sức chiến đấu, nếu như có thể tăng lên sức chiến đấu, hắn nguyện ý cho nhân giới thiệu mười lần trảm thiên rút kiếm thuật.

Nhưng là không thể, cho nên, cuộc chiến sinh tử đấu, không có ý nghĩa nói nhảm, hay là thiếu nói rất hay!

Tuy nhiên man Chủ lợi dụng bí pháp cường hành tăng lên thực lực, nhưng là, hắn vẫn bị Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói gắt gao áp chế.

Không có sức hoàn thủ!

Lúc này man Chủ, một điểm sức hoàn thủ đều không có, chỉ có thể bị động bị đánh, bất quá cũng may, nhục thể của hắn có chút cường, có chút có thể kháng đánh.

Đã qua không sai biệt lắm tầm mười tức sau.

Bành!

Cái kia man Chủ bị một cái Thiên Ma Sói một trảo đập trong rồi phía sau lưng, hắn bay thẳng đến phía trước đã bay đi ra ngoài, mà lúc này, một cái khác chỉ Thiên Ma Sói trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía cái kia bay ra ngoài man Chủ đụng tới.

Không trung, cái kia bản thân bị trọng thương man chủ kiến đến Thiên Ma Sói đánh tới, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bản năng muốn sống phản ứng làm cho hắn tay trái mạnh mà một chương đánh ra.

Đáng tiếc, hắn lúc này, như thế nào ngăn cản được Thiên Ma Sói?

Oanh!

Man Chủ cánh tay kia vậy thì bị Thiên Ma Sói chấn vỡ, sau đó trong miệng máu huyết như là suối phun bình thường liền phun.

Giờ khắc này, hắn trong mắt xuất hiện một tia tuyệt vọng, bất quá, rất nhanh, ánh mắt hắn trợn lên lên, hắn trong mắt tuyệt vọng biến thành kích động, hưng phấn

Bởi vì vài đạo lưu quang chính từ hư không phía trên mãnh liệt bắn mà đến.

Viện quân đến rồi!

Xa xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, “Hôm nay, tựu tính toán Thiên Vương lão tử ra, lão tử cũng muốn tiêu diệt cái này Man Hoang tinh vực!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía cái kia man Chủ bắn mạnh tới.

“Dừng tay!”

Lúc này, phía chân trời truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ.

“Người đi mà nằm mơ à!”

Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên, cùng lúc đó, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, hóa thành kiếm quang đã nhanh đến cơ hồ nhìn không thấy trình độ.

Ngay lập tức sau!

“Không!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết tại phía chân trời vang vọng mà lên, ngay sau đó, một cái đầu lâu mang theo một cỗ máu tươi phóng lên trời

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1424: Thứ cho ta nói thẳng, ngươi là cái đầu l*n gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái này khỏa đầu lâu tự nhiên là cái kia man Chủ đấy.

Tuy nhiên man Chủ thực lực đã nhận được đại đại tăng lên, nhưng là, tại Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói liên thủ, đừng nói thực lực của hắn chỉ là tăng lên thoáng một phát, tựu tính toán tại đến một cái man Chủ, Dương Diệp đều không sợ.

Hắn hiện tại, thế nhưng mà song trọng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh, tại tăng thêm hai cái có thể dùng một địch hai siêu cấp hung thú, đừng nói cái này man Chủ, coi như là Cùng Kỳ xuất hiện hắn đều có thể can trở mình. Bất quá, nếu như Cùng Kỳ khôi phục thực lực lời mà nói..., bị can trở mình nhất định là hắn. Phải biết, Cùng Kỳ thực lực thế nhưng mà không có chính thức khôi phục.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia không trung quẳng đầu lâu, sau đó lắc đầu, thầm nghĩ đáng tiếc.

Vừa rồi dùng sức quá mạnh rồi.

Nguyên bản hắn là muốn chậm rãi giết chết cái này man Chủ đấy, sau đó tướng đối phương luyện chế thành khôi lỗi, nếu như tướng đối phương luyện chế thành khôi lỗi, vậy khẳng định là một đại trợ lực, dù sao cái này man Chủ thực lực thế nhưng mà không kém đấy. Nhưng là, cuối cùng trước mắt, hắn sợ phức tạp, căn bản không dám lưu lực, cho nên, không nghĩ qua là sẽ đem đối phương đầu cắt bỏ rồi.

Tuy nhiên không có một cỗ siêu cấp khôi lỗi, nhưng là cũng cũng may, ít nhất cái này man Chủ là đều chết hết rồi.

Nhưng là, sự tình nhưng cũng không có như vậy chấm dứt.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, tại cách đó không xa, xuất hiện một nữ tử, còn có ba tên lão giả. Nữ tử đang mặc một bộ tử kim sắc giáp mềm mỏng, Phượng lông mày, ngỗng khuôn mặt, ngũ quan tinh xảo đến cơ hồ hoàn mỹ, dáng người thon dài cao ngất, rất là dễ làm người khác chú ý, đương nhiên, bắt mắt nhất hay là nữ tử mắt con ngươi, nữ tử hai cái đồng tử dĩ nhiên là một đen một trắng!

Bởi vì đôi mắt này, làm cho nữ tử lộ ra có chút yêu dị, bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng vẻ đẹp của nàng.

Nữ nhân này dung mạo, không chút nào thua đế nữ cùng Tô Thanh Thi đợi nữ!

“Ta cho ngươi dừng tay, ngươi không nghe thấy sao?”

Nữ tử cũng không nói lời nào, nói chuyện chính là nữ tử bên cạnh một gã áo đen lão giả. Áo đen lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy lửa giận, còn có một tia sát ý.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Ngươi lại để cho ta dừng tay ta tựu dừng tay? Thứ cho ta nói thẳng, ngươi là cái đầu l*n gì?”

“Làm càn!”

Áo đen lão giả thần sắc lập tức dữ tợn lên, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp trường kiếm trong tay đột nhiên trực chỉ hắn, “Lão gia hỏa, ngươi có phải hay không muốn đánh nhau phải không?”

Dương Diệp không phải một cái vênh váo hung hăng nhân, nhưng là, hắn lại càng không là một cái nhẫn nhục chịu đựng nhân. Ngươi tôn kính ta, ta tựu tôn kính ngươi. Ngươi nếu không tôn kính ta, ngươi còn hi vọng ta tôn kính ngươi? Đó là suy nghĩ nhiều. Trước mắt lão giả này vừa lên đến tựu hùng hổ dọa người, hắn tự nhiên sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt xem.

Bởi vì hắn biết rõ, đối với loại người này, ngươi cho hắn sắc mặt tốt xem, hắn lại càng đạp trên mũi mặt.

[t ruyen cua tui 00 net]

Cái kia áo đen lão giả khẽ giật mình, hắn hiển nhiên thật không ngờ Dương Diệp sẽ nói như vậy, rất nhanh, hắn phản ứng đi qua, lập tức, hắn trong cơ thể mạnh mà bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế, nhưng mà cổ khí thế này mới xuất hiện, bên cạnh hắn cái kia danh nữ đột nhiên tay trắng nõn nà vung lên, một cổ lực lượng thần bí tại áo đen lão giả quanh thân khẽ quét mà qua, cổ khí thế kia lập tức biến mất vô tung vô ảnh.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, trong mắt còn mang theo một tia ngưng trọng.

Nữ nhân này cảnh giới chỉ là Bán Thần, nhưng là, đối phương xác thực dễ dàng tựu tiêu diệt áo đen lão giả khí thế, thực lực này, có thể không tầm thường ah. Phải biết, cái này áo đen lão giả thế nhưng mà thần giả, hơn nữa, thực lực tuyệt đối với không kém nguyên lão.

Dương Diệp trong nội tâm âm thầm đề phòng, tuy nhiên hắn không cùng nữ nhân này đã giao thủ, nhưng là, vừa rồi đối phương chiêu thức ấy cũng đã đã chứng minh đối phương cường đại.

Chiến lược thượng coi rẻ địch nhân, chiến thuật thượng coi trọng địch nhân!

Xa xa, nhìn thấy nàng kia xuất thủ, cái kia áo đen lão giả không dám đang nói cái gì, lập tức thối lui đến rồi nữ tử sau lưng.

Lúc này, nữ tử nhìn về phía rồi Dương Diệp bên này, nàng tại Dương Diệp trước mặt hai cái Thiên Ma thân sói thượng đánh giá một hồi, cuối cùng, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Tại đây đông cực vực, dám như thế khiêu khích ta Yên Tiêu tinh vực đấy, ngươi là người thứ nhất.”

“Khiêu khích Yên Tiêu tinh vực?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, sau đó nói: “Ta ngược lại thật không có ý tứ này, bất quá không có biện pháp, các ngươi muốn lấn ta, ta cũng không thể không hoàn thủ a?”

“Chúng ta lấn ngươi?”

Nữ tử hai mắt nhắm lại, “Cái này Man Hoang tinh vực đã thần phục ta Yên Tiêu tinh vực, nhưng mà ngươi nhưng lại đến tru sát cái này man Chủ, ngươi xác định là chúng ta lấn ngươi?”

“Ngươi biết rõ Man Hoang tinh vực tại sao phải đầu hàng các ngươi sao?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử nhìn về phía rồi một bên trước kia bị Dương Diệp đánh chính là cơ hồ tàn phế thanh niên nam tử, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngươi không cần nhìn hắn rồi, ta đến nói cho ngươi biết. Cái này Man Hoang tinh vực trước kia liên hợp mấy cái tinh vực đối với ta tinh vực phát động tiến công, nhưng là, bọn hắn thất bại. Hiện tại đã biết rõ rồi sao? Là các ngươi cường hành cuốn vào ta Thiên Vân Tinh Vực cùng Man Hoang tinh vực ở giữa ân oán, sau đó dùng một bộ khoan dung đến nói với ta: 'Ngươi không muốn báo thù rồi, hiện tại Man Hoang tinh vực là người của chúng ta.' Ngươi nói, là các ngươi tại lấn ta, hay là ta tại lấn các ngươi?"

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó lại quay đầu nhìn về phía một bên thanh niên nam tử, thanh niên nam tử do dự xuống, sau đó nói: "Cái này Man Hoang tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực tầm đó, xác thực có ân oán, ta cũng tinh tường, cái này Man Hoang tinh vực đầu hàng chúng ta, là muốn lợi dụng chúng ta đối phó Thiên Vân Tinh Vực. Nhưng là, Man Hoang tinh vực là một cái Tam Tinh thế lực, bọn hắn có 120 cái tiểu thế giới cùng một trong đó thế giới, nếu như có thể đạt được những... Này, cái này đối với chúng ta Yên Tiêu tinh vực mà nói, là có cực lớn chỗ tốt đấy."

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi không sai lầm lớn!"

Nghe vậy, thanh niên nam tử lập tức thở dài một hơi. Hắn biết rõ nữ tử ý tứ, chính mình nghĩ cách là đúng đích, nhưng là có một điểm hắn không để ý đến. Cái kia chính là Dương Diệp thực lực cùng Dương Diệp đảm lượng, nguyên bản, hắn cho rằng tế ra Yên Tiêu tinh vực bốn chữ, Dương Diệp sẽ ngoan ngoãn rút đi, nhưng là hắn không nghĩ tới Dương Diệp không chỉ không có rút đi, còn tưởng là lấy bọn hắn Yên Tiêu tinh vực nhân giết man Chủ!

Đây là đang coi rẻ Yên Tiêu tinh vực ah!

Thanh niên nam tử nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó thối lui đến rồi nữ tử sau lưng, việc này đã không phải là hắn có thể quản được rồi.

Nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Man Hoang tinh vực sở hữu tất cả thế giới, là ta Yên Tiêu tinh vực đấy."

Ngụ ý tựu là, Dương Diệp giết man Chủ sự tình, nàng không truy cứu rồi. Nhưng là, cái này Man Hoang tinh vực địa bàn, nhất định phải là Yên Tiêu tinh vực đấy.

Dương Diệp lắc đầu, "Man Hoang tinh vực đã từng ăn tươi ta Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới, tổng cộng 32 cái, những... Này, nhất định phải trả lại ta Thiên Vân Tinh Vực."

Dương Diệp cũng làm cho bước. Man Hoang tinh vực địa bàn, ta có thể đừng, nhưng là, vốn là Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới, phải trả lại cho Thiên Vân Tinh Vực.

Hắn không biết Tứ Tinh thế lực mạnh bao nhiêu, nhưng là, không cần phải nói, nhất định là rất cường. Nếu như chỉ là hắn một người, nói thật, hắn một chút cũng không cần sợ hãi. Bởi vì, đối phương muốn giết hắn, ít nhất được phái hơn hai mươi vị thần giả đến vây công mới được, hơn nữa, đều không nhất định có thể giết được hắn.

Nếu là hắn chơi đánh lén, so sát thủ còn khủng bố!

Nhưng là, hắn không phải một người, hắn còn có Thiên Vân Tinh Vực. Đối phương cầm hắn không có biện pháp, nhưng lại có thể cầm Thiên Vân Tinh Vực có biện pháp, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực thật sự chịu không được chiến tranh rồi.

"Nếu như ta không đồng ý đâu này?" Lúc này, nàng kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Vậy thì đến chiến a. Ta có lẽ đánh không lại các ngươi, nhưng là, muốn đánh cho tàn phế các ngươi, có lẽ còn không có vấn đề đấy."

Như hắn đang nói, nếu như cái này Yên Tiêu tinh vực không chịu đem Thiên Vân Tinh Vực thế giới trả lại cho Thiên Vân Tinh Vực, vậy thì thật sự chỉ có đánh một trận. Tuy nhiên Thiên Vân Tinh Vực hiện tại kinh không dậy nổi chiến tranh, nhưng là không có biện pháp, không chiến cũng phải chiến. Người ta nuốt địa bàn của ngươi, ngươi đều không hố thanh âm, cái này không khỏi cũng quá biệt khuất đi à nha?

Nhiều khi, chết cũng không sợ, đáng sợ chính là còn sống không bằng chết rồi.

Địa bàn có thể ném, nhưng là, cốt khí cùng tôn nghiêm không thể ném!

"Đánh cho tàn phế chúng ta?"

Áo đen lão giả khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, "Chỉ bằng ngươi? Không thể không nói, ngươi cái này hai cái hung thú hay là rất mạnh, nhưng là, đừng nói hai cái hung thú, tại đến mười chỉ hung thú, ta Yên Tiêu tinh vực cũng không sợ."

Dương Diệp nhìn về phía áo đen lão giả, “Ta cảm thấy được, ngươi đã không phải chủ sự đấy, vậy ngươi có thể hay không câm miệng cho ta? Bằng không, hai người chúng ta đi ra khoa tay múa chân khoa tay múa chân?”

“Ngươi cho rằng lão phu sợ ngươi?” Áo đen lão giả âm thanh hung dữ nói.

“Vậy thì đến ah!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra, tốc độ cực nhanh, chỉ là trong nháy mắt chính là đi tới cái kia áo đen lão giả trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên xuất thủ, áo đen lão giả thần sắc lập tức dữ tợn lên, nhưng mà đúng lúc này, phía sau hắn đột nhiên truyền đến nữ tử thanh âm, “Coi chừng.”

Coi chừng?

Áo đen lão giả có chút khó hiểu, nhưng là thoáng qua, áo đen lão giả sắc mặt đại biến, bởi vì một thanh kiếm hướng hắn bổ tới!

Nguy hiểm!

Phi thường nguy hiểm!

Đây là áo đen lão giả lúc này trong đầu ý niệm, áo đen lão giả trong nội tâm kinh hãi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cùng lúc đó, một mặt hắc thuẫn chắn hắn đỉnh đầu, đón lấy, trong cơ thể hắn huyền khí như là như thủy triều hướng phía cái kia mặt hắc động điên cuồng dũng mãnh lao tới, theo huyền khí dũng mãnh vào, cái kia mặt hắc thuẫn đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói màu đen Quang Mang, những... Này Quang Mang lập tức liền đem Dương Diệp chuôi này kiếm cho thôn phệ.

Nhưng là, thoáng qua sau.

Oanh!

Một đạo sáng chói kiếm quang từ cái này màu đen Quang Mang bên trong mạnh mà bạo phát đi ra, những cái... Kia màu đen Quang Mang lập tức phá thành mảnh nhỏ, không chỉ như thế, cái kia áo đen lão giả cái kia mặt màu đen tấm chắn cũng trực tiếp nổ tung ra, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ. Mà cái kia áo đen lão giả bản thân tắc thì trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, cuối cùng nện vào dưới Phương trong lòng đất.

Oanh!

Phía dưới toàn bộ mặt đất đều là kịch liệt run lên, vô số khói bụi phóng lên trời, đâm thẳng mây xanh.

Áo đen lão giả cũng chưa chết, nhưng là, không hề nghi ngờ, áo đen lão giả trực tiếp đánh mất sức chiến đấu. Đương nhiên, hắn sở dĩ không có chết, là vì hắn vừa rồi cái kia mặt thuẫn nguyên nhân, cái kia mặt thuẫn, thế nhưng mà một mặt nguyên dưới bậc phẩm bảo vật.

Cho dù là nguyên dưới bậc phẩm bảo vật, cũng bị Dương Diệp cho một kiếm chém nát, hơn nữa đánh cho tàn phế một vị thần giả

Bởi vì Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, cũng không phải bình thường trảm thiên rút kiếm thuật, mà là gia trì rồi hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, hơn nữa còn gia trì rồi hai chủng ý cảnh, cái này là kinh khủng cở nào?

Trong tràng, Dương Diệp chậm rãi tướng kiếm đâm vào cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó nhìn về phía xa xa nữ tử bọn người, “Thần giả cảnh cường giả? Một kiếm sự mà thôi.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1425: Hung vực so Hồng Mông tháp còn đáng sợ hơn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, nữ tử ba người thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp thực lực như thế cường, trước kia cái kia man Chủ bị giết, bọn hắn tưởng rằng cái kia hai cái hung thú nguyên nhân, bởi vậy, đối với Dương Diệp, có chút khinh thị. Nhưng là hiện tại, bọn hắn phát hiện, cái này Dương Diệp so với kia hai cái hung thú còn muốn khủng bố.

Một kiếm đánh nát nguyên dưới bậc phẩm bảo vật, hơn nữa đem một vị thần giả đánh chính là trực tiếp đánh mất sức chiến đấu.

Phần này thực lực, đã không phải là khủng bố có thể hình dung.

Biến thái!

Phi thường biến thái!

Lúc này, thanh niên kia nam tử trên mặt mồ hôi lạnh chảy ròng, hắn lúc này trong lòng là vô cùng nghĩ mà sợ đấy. Bởi vì lúc trước hắn vậy mà chủ động đối với Dương Diệp xuất thủ, nếu như Dương Diệp vừa rồi cho hắn đến một kiếm này lời mà nói..., hắn chỉ sợ liền một điểm cặn bã cũng sẽ không thừa.

“Chết tiệt man Chủ!”

Thanh niên nam tử trong nội tâm đột nhiên nhịn không được tức giận mắng rồi một tiếng, sở dĩ mắng cái kia man Chủ, là vì cái kia man Chủ cũng chưa cùng hắn nói Dương Diệp thực lực chân chính, mà hắn cũng bởi vì chủ quan, đi tới nơi này Man Hoang tinh vực về sau, cũng không có đi tận lực tra Dương Diệp lai lịch cùng thực lực. Nếu như tra xét lời mà nói..., lúc trước hắn nhất định là sẽ không như vậy lỗ mãng đấy.

Tuy nhiên Yên Tiêu tinh vực là Tứ Tinh tinh vực, sẽ không sợ hãi Dương Diệp, nhưng là, cái này không có nghĩa là hắn có thể khinh thị Dương Diệp, ít nhất chính hắn, không có có năng lực như thế cùng tư cách!

Mà hắn vừa rồi lại làm như vậy rồi. Sau đó, hắn thiếu chút nữa chết rồi!

Lúc này, nàng kia đột nhiên nói: “Ta ngược lại thật sự có chút xem nhẹ ngươi rồi. Không có nghĩ đến cái này địa phương, vậy mà còn ngươi nữa bực này thiên tài.” Tuy nhiên chính cô ta cũng là thiên tài, nhưng là, Dương Diệp thực lực này, thật sự là đại đại vượt qua tưởng tượng của nàng, vừa rồi một kiếm kia, chính là nàng cũng không có đem cầm có thể hoàn toàn kế tiếp.

Một kiếm kia, là nàng bái kiến kiếm kỹ bên trong, mạnh nhất một kiếm!

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, “Ngươi Yên Tiêu tinh vực sĩ diện, có thể, ta có thể cho các ngươi mặt mũi, Man Hoang tinh vực thế giới, các ngươi có thể cầm lấy đi. Nhưng là, trước kia Man Hoang tinh vực chiếm lĩnh ta Thiên Vân Tinh Vực thế giới phải trả lại cho ta Thiên Vân Tinh Vực, bằng không thì, ai mặt mũi ta đều không để cho. Đây chính là ta điểm mấu chốt, cho nên, là muốn chiến đâu rồi, hay là muốn cùng bình, ngươi có thể làm quyết định."

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Vì chính là ba mươi mấy người tiểu thế giới, đắc tội một cái Tứ Tinh thế lực, ngươi thật sự cảm thấy đáng giá?"

"Ta đem cái này ba mươi mấy người tiểu thế giới tặng cho các ngươi, các ngươi sẽ đối với ta mang ơn?"

Dương Diệp cười lạnh nói: "Không, sẽ không, các ngươi chỉ sẽ cảm thấy ta có lẽ tựu được làm như vậy. Thậm chí, các ngươi còn có thể được một tấc lại muốn tiến một thước yêu cầu thêm nữa... Các ngươi những người này, cao cao tại thượng đã quen, đều có loại này nước tiểu tính. Hơn nữa, ta cũng không cần phải đi đút lót các ngươi, bởi vì cái kia căn bản không có gì dùng. Chính mình nắm đấm lớn mới là cứng rắn đạo lý!"

Nữ tử thật sâu nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: "Điều kiện của ngươi ta đáp ứng rồi. Thuộc về Thiên Vân Tinh Vực cái kia chút ít thế giới, chúng ta Yên Tiêu tinh vực sẽ không đi nhúng chàm. Nhưng là, ta hi vọng, ngươi ngày sau đừng tại đến tìm cái này Man Hoang tinh vực phiền toái, bởi vì giờ phút này lên, cái này Man Hoang tinh vực không phải là Man Hoang tinh vực, mà là Yên Tiêu tinh vực, minh bạch?"

"Ta không có hứng thú, cũng không có thời gian tìm các ngươi phiền toái!"

Dương Diệp nói: "Cuối cùng nhắc nhở một chút, lại để cho ngươi người của mình đừng đến trêu chọc ta, ta là người tính tình không thật là tốt, không nghĩ qua là đem hắn giết chết, dẫn phát hai bên đại chiến, vậy cũng không tốt."

Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, quay người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

"Tốt hung hăng càn quấy!"

Dương Diệp đi rồi, nữ tử bên cạnh một gã lão giả đột nhiên nói.

"Hắn có thực lực này!"

Một danh khác lão giả trầm giọng nói: "Kẻ này kiếm đạo đã đạt đến một cái cực kì khủng bố tồn tại, có thể nói, một đời tuổi trẻ bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có Long bảng Top 3 cái kia ba vị có thể cùng hắn chống lại.”

“Không ngớt!”

Lúc này, nữ tử nói: “Thế gian kỳ vô số người, rất nhiều tuyệt thế yêu nghiệt mặc dù không có thượng Long bảng, nhưng là thực lực của bọn hắn, một chút cũng không thể so với Long bảng thượng những người kia yếu. Tựu như cái này Dương Diệp, hắn mặc dù không có thượng Long bảng, nhưng là, Long bảng lên, ngoại trừ thứ nhất cái vị kia bên ngoài, coi như là thứ hai cùng đệ tam cái kia hai vị chỉ sợ cũng không cách nào đánh bại hắn.”

Nói xong, nàng nhìn về phía bên cạnh thanh niên kia nam tử, “Đi trấn tại tư liệu của hắn đều cho ta làm ra, 15' nội ta muốn gặp đến.”

“Vâng!”

Thanh niên nam tử đối với nữ tử có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất tại không trung.

Đã qua 15', thanh niên nam tử về tới tại chỗ, lúc này thanh niên nam tử sắc mặt vô cùng ngưng trọng. Hắn không nói gì, mà là đem một cái quyển trục cung kính địa đưa tới nữ tử trước mặt.

Nữ tử nhìn thoáng qua thanh niên nam tử, sau đó mở ra quyển trục, nhìn xem nhìn xem, nữ tử thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Đến cuối cùng, nữ tử thần sắc đã biến thành vô cùng ngưng trọng.

“Như thế nào?” Nữ tử bên cạnh, một gã lão giả hỏi.

Nữ tử thu hồi quyển trục, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Trong tay hắn có Ngân Hà Kiếm Đồ, hơn nữa có thể thúc dục này đồ. Trước kia Man Hoang tinh vực đợi tinh vực thế lực liên hợp hai mươi sáu vị thần giả, bị hắn lợi dụng Ngân Hà Kiếm Đồ một lần đập phát chết luôn.”

Nghe vậy, trong tràng hai tên lão giả kia đồng tử lập tức co rụt lại, trong mắt có một tia khiếp sợ.

Đập phát chết luôn hai mươi sáu vị thần giả!

Không phải Bán Thần, không phải hư giả, đây là thần giả ah!

Hai mươi sáu vị thần giả bị đập phát chết luôn

Lúc này, nữ tử hít sâu một hơi, “Khó trách hắn như thế kiên cường, nguyên lai hắn nắm giữ Ngân Hà Kiếm Đồ, như thế thần vật rơi vào trong tay của hắn cho dù là một cái Tứ Tinh thế lực, cũng là sẽ không đi đơn giản trêu chọc hắn đấy.”

Tứ Tinh thế lực khẳng định không chỉ hai mươi mấy vị thần giả, nhưng là, Tứ Tinh thế lực cũng tổn thất không nổi hai mươi mấy vị thần giả ah! Thử nghĩ thoáng một phát, nếu như Dương Diệp đi Yên Tiêu tinh vực, sau đó trực tiếp thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ không khác biệt công kích

Ngẫm lại đều khủng bố ah!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu, nữ tử nói: “Người này, không nên đi trêu chọc rồi. Cái kia Thiên Vân Tinh Vực cũng chớ trêu chọc rồi. Nếu như có thể mà nói, tận lực lấy lòng. Đã không thể trở thành địch nhân, vậy thì tận lực trở thành bằng hữu a. Chúng ta cùng hắn tầm đó, cũng không có gì không thể điều hòa mâu thuẫn.”

“Hướng Thiên Vân Tinh Vực lấy lòng, cái này có thể hay không có chút mất mặt?” Lúc này, thanh niên kia đột nhiên nói.

Nữ tử quay đầu nhìn về phía thanh niên, “Dương Diệp người này, không có tư cách để cho chúng ta kết giao sao?”

“Đương nhiên là có!” Thanh niên vội vàng nói.

Nữ tử nhìn xem thanh niên nói: “Muốn lập công, không có sai, nhưng là, không thể gấp. Làm việc trước kia, tất nhiên trước tiên nghĩ chu toàn, bằng không thì, công lập không đến, ngược lại sẽ đem cái mạng nhỏ của mình cho vứt bỏ.”

“Dạ hộ pháp giáo huấn chính là!” Thanh niên liền vội vàng khom người nói.

Nữ tử nói: “Ngươi yên tâm, lần này công lao của ngươi ta sẽ thượng báo lên, phần này công lao không nhỏ, ngươi có lẽ cũng tìm được phong phú ban thưởng.”

“Đa tạ Dạ hộ pháp!” Thanh niên vội vàng quỳ một gối xuống, có chút kích động nói.

“Ngươi nên được đấy!”

Nữ tử nói xong, sau đó nói: “Ngươi ở tại chỗ này phối hợp người của chúng ta tiếp quản những... Này thế giới, nhớ kỹ ta trước kia lời mà nói..., cái kia Thiên Vân Tinh Vực không nên đi trêu chọc.”

Nói xong, nữ tử thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

Hai tên lão giả kia cũng là vội vàng đi theo.

Tại nữ tử bọn người đi rồi, thanh niên kia nam tử mới thẳng lên rồi eo, sau đó đại đại thở dài một hơi. Lúc này đây, hắn tuy nhiên lập được công, nhưng là, lại thiếu chút nữa đem mình mệnh cho bồi lên. Mà cái này nguyên nhân, cũng là bởi vì hắn không có đi điều tra Dương Diệp

Dương Diệp cũng không có ở Man Hoang tinh vực dừng lại, mà là đi tới Tinh Không Chi Thành, thông qua Tinh Không Chi Thành Truyền Tống Trận, hắn về tới Thiên Vân Tinh Vực.

Chiến Thần Điện nội.

Chỉ có ba người, Dương Diệp, Dạ Lưu Vân, còn có đế nữ.

“Sự tình giải quyết?” Đế nữ hỏi.

Dương Diệp gật, “Đã toàn bộ giải quyết, đợi sẽ các ngươi có thể phái người đi đón quản những cái... Kia thế giới.”

“Không có xảy ra vấn đề gì a?” Dạ Lưu Vân hỏi.

“Ra điểm vấn đề!”

Dương Diệp nói xong, tướng Man Hoang tinh vực sự tình nói ra. Hắn sở dĩ nói ra, là vì muốn hai nữ biết rõ, lúc này Man Hoang tinh vực đã bị Yên Tiêu tinh vực tiếp nhận, bởi vậy, Thiên Vân Tinh Vực về sau tất nhiên cần phải chú ý. Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực, cần phải thời gian hảo hảo phát triển, mà không phải chiến tranh.

Một lát sau, Dạ Lưu Vân trầm giọng nói: “Khó trách Man Hoang tinh vực trước kia dám giả câm vờ điếc, nguyên lai là bọn hắn đã tìm được một cái cường đại chỗ dựa.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi có phải hay không cùng đối phương đã đánh nhau?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đánh cho tàn phế rồi đối phương một vị thần giả.”

“Ta biết ngay!”

Dạ Lưu Vân nhìn một Dương Diệp, “Khó trách bọn hắn nguyện ý đem những cái... Kia thế giới còn cho chúng ta. Bất quá, ta có chút hiếu kỳ chính là, lần này ngươi vậy mà lựa chọn nhượng bộ, ta còn tưởng rằng, ngươi liền Man Hoang tinh vực thế giới đều muốn đây này.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Được không bù mất.”

Tựu tính toán đã nhận được Man Hoang tinh vực, nhưng là, khẳng định cũng sẽ cùng đối phương can mà bắt đầu..., đến lúc đó, Thiên Vân Tinh Vực sẽ lần nữa lâm vào trong chiến tranh, khi đó, tổn thất đấy, khả năng so lấy được còn nhiều hơn. Hơn nữa, hắn cũng không có thời gian lãng phí.

Hắn chỉ có hơn hai tháng có thể sống nữa à!

“Xác thực được không bù mất!”

Dạ Lưu Vân cười nói: “Chúng ta bây giờ bách phế đãi hưng (*), cần chính là thời gian, cho nên, có thể lời mà nói..., tận lực đừng tại phát sinh chiến tranh.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Lần này trở về, ngoại trừ nói cho các ngươi biết Man Hoang tinh vực sự tình bên ngoài, còn có cái mục đích, cái kia chính là ta chuẩn bị tiến về trước hung vực rồi.”

“Nhất định phải đi rồi!”

Lúc này, đế nữ trầm giọng nói: “Chuyện của ngươi, không thể tại kéo.”

Nghe vậy, Dạ Lưu Vân cũng thần sắc mặt ngưng trọng gật gật đầu. Dương Diệp là Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh trụ cột, nếu như hắn gặp chuyện không may, nàng thật sự không cảm tưởng giống như sẽ chuyện gì phát sinh.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía đế nữ, nói: “Vị Nhiên, ngươi biết rõ hung vực ở địa phương nào sao?”

Đế nữ khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Không biết, cha ta theo không nói cho ta.”

“Ta đây đến hỏi hỏi bá phụ!” Dương Diệp nói.

“Kỳ thật, ngươi có thể trực tiếp Vấn Thiên ma lang!”

Lúc này, đế nữ nói: “Chúng đến từ chỗ đó, khẳng định so cha ta còn muốn quen thuộc hung vực.”

“Cũng là!”

Dương Diệp cười cười, sau đó tay phải vung lên, đem hai cái Thiên Ma Sói phóng ra. Hai cái Thiên Ma Sói lớn lên giống như đúc, bởi vì chúng tựu là một đôi song bào thai

Dương Diệp cũng cho hai cái Thiên Ma Sói lấy một cái tên, theo thứ tự là: Đại hắc, Tiểu Hắc

“Hung vực ở nơi nào?” Dương Diệp hỏi.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., hai cái Thiên Ma Sói đồng tử co rụt lại, sau đó mạnh mà lắc đầu.

Dương Diệp ba người lập tức sững sờ, Dương Diệp nhìn hai cái Thiên Ma Sói liếc, nói: “Mang ta đi hung vực, minh bạch?”

Hai cái Thiên Ma Sói đầu thẳng dao động, hiển nhiên, biểu thị không muốn.

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, sau đó nói: “Không đi hung vực, vậy thì đem các ngươi ném vào ta trong thân thể đi.”

Hai cái Thiên Ma Sói do dự một chút, sau đó trực tiếp hóa thành hai đạo ánh sáng âm u chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Hung vực so Hồng Mông tháp còn đáng sợ hơn?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1426: Thoáng qua một cái sông hoàng tuyền, từ nay về sau Âm Dương cách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quả thật có chút mộng, bởi vì hắn không nghĩ tới cái này hai cái Thiên Ma Sói vậy mà tình nguyện đi vào Hồng Mông tháp, cũng không muốn đi cái gì kia hung vực.

Cái này hai cái Thiên Ma Sói thực lực, đây chính là có thể so với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả ah! Có thể nói, chặn đánh giết bọn hắn, ít nhất phải ngoài mười vị thần giả cảnh cường giả mới có thể làm được.

Mà thôi hai người bọn họ thực lực, vậy mà cũng không dám trở về hung vực

Hung vực so Hồng Mông tháp còn đáng sợ hơn?

Tự nhiên không phải, hai cái Thiên Ma Sói sở dĩ tình nguyện tiến Hồng Mông tháp, nguyên nhân chủ yếu là vì Hồng Mông tháp sẽ không đả thương hại chúng. Hiện tại chúng đối với Hồng Mông tháp, kỳ thật đã chẳng phải sợ hãi rồi. Bởi vì chỉ cần chúng không có lòng phản kháng, Hồng Mông tháp cũng không châm đối với chúng. Hơn nữa, chúng bây giờ là có chút ưa thích dừng lại ở Hồng Mông tháp đấy.

Bởi vì Hồng Mông trong tháp linh khí thật sự là quá tinh thuần rồi.

Loại này linh khí, đối với trợ giúp của bọn nó cũng là cực lớn đấy. Cho nên, Dương Diệp dùng Hồng Mông tháp cùng hung vực so, chúng tự nhiên là lựa chọn Hồng Mông tháp.

Dương Diệp không có ở gọi hai cái Thiên Ma Sói, mà là nhìn về phía rồi đế nữ.

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Cha ta năm đó đi vào đi ra về sau, đối với hung vực sự tình nói rất ít, hắn chỉ là cảnh cáo ta, tại không có đạt tới thần giả cảnh lúc, vạn không được đi bên trong. Cho nên, hắn cũng không có nói cho ta biết nên như thế nào đi hung vực.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ta vốn cho là hung vực chỉ là so ngoại giới hung hiểm một ít, nhưng là hiện tại xem ra, xa không chỉ là cái này dạng, ngươi”

Nàng muốn khích lệ Dương Diệp không đi, thế nhưng mà, không đi lời mà nói..., tuổi thọ làm sao bây giờ? Tu luyện? Hơn hai tháng thời gian tu luyện đến Bán Thần? Không thực tế ah!

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta biết rõ cái kia hung vực rất nguy hiểm, nhưng là, ngươi có lẽ tinh tường thực lực của ta. Ngoại trừ thực lực của chính ta bên ngoài, trên người của ta thế nhưng mà còn có ba con hung thú. Chúng ta bốn người cùng một chỗ, tựu tính ra hai mươi vị thần giả vây công, chúng ta cũng có thể toàn thân trở ra. Cho nên, không cần lo lắng, hiểu chưa?”

Nghe vậy, đế Nữ Thần sắc khẽ buông lỏng, xác thực, Dương Diệp thực lực bây giờ, bình thường thần giả chân Vốn là không phải là đối thủ của hắn, tại tăng thêm trên người hắn có ba con siêu cấp hung thú, có thể nói, ít nhất được trên 20 thần giả vây công, mới có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp. Mà coi như là trên 20 thần giả vây công, dùng Dương Diệp cùng ba con hung thú thực lực, muốn toàn thân trở ra vẫn là có thể đấy.

Dương Diệp cười nói: “Đi thôi, chúng ta đi trông thấy bá phụ.”

Đế nữ nhẹ gật đầu, sau đó cùng đã đi ra đại điện.

Trang Vị Thiên trong phòng.

“Ngươi muốn đi hung vực?” Trang Vị Thiên thần sắc mặt ngưng trọng hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Có thể không đi sao?” Trang Vị Thiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp: “Chẳng lẽ cái kia hung vực, thật sự rất nguy hiểm?”

“Không phải bình thường nguy hiểm!”

Trang Vị Thiên trầm giọng nói: “Không có ai biết cái này hung vực là như thế nào sinh ra đời đấy, chỉ biết là, rất sớm rất sớm tựu xuất hiện. Hung vực là một cái một mình thế giới, đến cùng có bao nhiêu, hoặc là nói có nhiều nhỏ, không có ai biết. Bởi vì không ai có thể tại xâm nhập hung vực về sau còn có thể còn sống đi ra.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Đã từng, có một vị chí cường giả, đây là một vị đã từng là Long bảng thứ nhất chí cường giả, nhưng là, tại xâm nhập hung vực về sau, tại cũng cũng không có đi ra rồi. Không chỉ như thế, đã từng có Đại Thế Giới cường giả vì cái này hung vực chuyên môn phái người xuống qua, đối phương tại xâm nhập về sau, cũng không có trở ra.”

Nghe vậy, đế Nữ Thần sắc lập tức biến thành vô cùng ngưng trọng lên.

Dương Diệp thần sắc cũng có chút ít ngưng trọng. Liền Đại Thế Giới nhân đều xuống qua, nhưng mà đối phương nhưng lại y nguyên không có thể có đi ra liên tưởng đến hai cái Thiên Ma Sói trước kia cử động, Dương Diệp biết rõ, cái này hung vực, xác thực là rất nguy hiểm ah. Tuy nhiên hắn đối với thực lực của mình rất có lòng tin, nhưng là, phải biết, người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên ah.

Đui mù nữ, Tiêu Dao Tử, Kiếm Vô Cực, còn có đạo bào lão giả

Nếu như hung trong khu vực có được loại này cấp bậc cường giả, đạo bào lão giả loại này cấp bậc có lẽ là không thể nào, nhưng là Kiếm Vô Cực, đui mù nữ, còn có Tiêu Dao Tử loại này cấp bậc tựu không phải là không được nữa à. Nếu như gặp được loại này cấp bậc cường giả, hắn tăng thêm ba con hung thú chỉ sợ cũng không đủ xem.

Cho nên, tự tin là cũng được, nhưng là vạn vạn không thể tự phụ.

Lúc này, Trang Vị Thiên lại nói: “Lúc trước ta sở dĩ tiến vào hung vực, nhưng thật ra là một cái vô tình, bất quá, ta cũng không có xâm nhập, chỉ là ở ngoại vi, bất quá, cho dù là ở ngoại vi, ta cũng đã lấy được cực lớn cơ duyên. Của ta một thân thực lực, còn có đỉnh chiến, cùng với chúng ta Thiên Vân Tinh Vực Chiến Thần trận, đều là ở bên trong đạt được đấy. Không chỉ ta, tên Thiên Ma này Chủ cùng hắn hai cái Thiên Ma Sói, cũng là ở trong đó đạt được đấy.”

Nói đến đây, Trang Vị Thiên dừng một chút, sau đó lại nói: “Trước kia tên Thiên Ma này chủ thể nội vào cái ngày đó ma, hắn tựu là đến từ hung vực, bất quá, xem bộ dáng kia của hắn, hắn hẳn là bị trọng thương, bằng không thì, hắn căn bản không cần tìm túc thể. Thế nhưng mà, cho dù là bị trọng thương, thực lực của hắn cũng là cực kỳ khủng bố đấy.”

Thiên Ma!

Dương Diệp trầm mặc, đối phương thực lực chân chánh hắn không rõ ràng lắm, nhưng là, từ đối phương có thể khống chế Thiên Ma

Chủ đến xem, kỳ thật thực lực nhất định là rất mạnh đấy. Nếu như không phải đối phương tìm đường chết, muốn đi vào trong cơ thể hắn, hắn khả năng cầm đối phương còn thật không có biện pháp.

Lúc này, Trang Vị Thiên lại nói: “Dù cho chúng ta cũng chỉ là ở ngoại vi, nhưng là, đó cũng là hung hiểm vô cùng đấy. Nếu như lúc trước ta không là vì vận khí tốt, khả năng cũng đã táng thân trong đó rồi. Kỳ thật, tiến vào trong đó, thường thường so không phải thực lực, mà là vận khí.”

“Lời này nói như thế nào?” Dương Diệp khó hiểu.

Trang Vị Thiên nói: “Bởi vì ở bên trong, nếu như gặp được nguy hiểm đồ vật, vậy khẳng định là hẳn phải chết không thể nghi ngờ đấy, cho nên, không gặp đến nguy hiểm đồ vật, ngươi tiếp theo đạt được kỳ ngộ, hơn nữa sống sót. Nhưng là một khi gặp được nguy hiểm đồ vật”

“Nguy hiểm gì đồ vật?” Dương Diệp hỏi.

Trang Vị Thiên lắc đầu, “Không biết, bởi vì gặp được đấy, cơ bản đều chết hết. Dù cho không chết đấy, cũng là không muốn đang đàm luận trong đó những cái... Kia nguy hiểm đồ vật.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ta biết rõ, thực lực của ngươi rất cường, tại tăng thêm ngươi cái kia ba con hung thú, tựu tính ra cái hai mươi vị thần giả, cũng không làm gì được cho ngươi. Nhưng là, nếu như có thể mà nói, tốt nhất đừng đi bên trong mạo hiểm. Vì chính ngươi, cũng vì Vị Nhiên.”

Dương Diệp cười khổ cười, “Nếu như có thể mà nói, ta cũng là không muốn đi đấy, nhưng là không có biện pháp, ta phải lấy được.”

Hắn không có mạo hiểm tinh thần, bởi vì ở trong mắt hắn xem ra, cái kia hoàn toàn là ăn no chống không có việc gì làm mới có thể đi khắp nơi tìm kích thích. Nếu như không là vì tuổi thọ vấn đề, hắn là tuyệt sẽ không đi cái kia cái gì hung vực đấy. Nhưng là không có biện pháp, muốn tại hơn hai tháng nội tu luyện đến Bán Thần, coi như là tại Hồng Mông trong tháp tu luyện, hắn đều không có nắm chắc.

Một khi đến lúc đó không có đạt tới Bán Thần vậy thì bi thúc dục.

“Vì cái gì?” Trang Vị Thiên khó hiểu.

“Tuổi thọ!”

Lúc này, đế nữ nói: “Trước kia thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, hắn tổn thất rất nhiều tuổi thọ, cho nên, hắn phải tiến về trước hung vực, đạt được cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy."

"Tổn thất tuổi thọ?"

Trang Vị Thiên sắc mặt biến hóa, cái này tổn thất tuổi thọ, có thể không là chuyện nhỏ. Tu luyện mục đích là cái gì? Tự nhiên là vì có thể gia tăng tuổi thọ, phải biết, nếu như không cố gắng tu luyện, một khi thọ nguyên hao hết, cái kia tướng hóa thành một vòng bụi đất. Lúc trước hắn biết rõ, Dương Diệp thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, nhất định là Phó xảy ra điều gì một cái giá lớn đấy, nhưng là hắn không nghĩ tới trả giá nhưng lại tuổi thọ một cái giá lớn.

Bởi vì đế nữ nguyên nhân, hắn tướng Dương Diệp cho rằng là là người một nhà, kỳ thật, Dương Diệp tựu là người một nhà. Kẻ đần cũng nhìn ra được, về sau đế nữ nhất định là muốn cùng Dương Diệp cùng một chỗ đấy. Hơn nữa, Dương Diệp hiện tại cũng là Thiên Vân Tinh Vực người tâm phúc, hắn nếu như xảy ra sự tình, vậy đối với Thiên Vân Tinh Vực cũng là cực kỳ bất lợi đấy.

Trầm mặc hồi lâu, Trang Vị Thiên trầm giọng nói: "Ngươi là muốn đi u ám sâm lãnh, như thế không có vấn đề gì, bởi vì U Ám Sâm Lâm diệp thuộc về bên ngoài. Dùng thực lực của ngươi, muốn đạt tới đó, vấn đề hẳn không phải là rất lớn. Bất quá, ngươi ngàn vạn phải nhớ cho kỹ, hàng vạn hàng nghìn sau khi từ biệt sông hoàng tuyền, đã qua sông hoàng tuyền, khả năng ngay tại cũng không về được rồi."

Nói xong lời cuối cùng, Trang Vị Thiên thần sắc biến thành cực kỳ nhận thức thật cùng ngưng trọng.

"Sông hoàng tuyền?" Dương Diệp khó hiểu.

"Sông hoàng tuyền, cũng gọi là sinh tử sông, thoáng qua một cái sông hoàng tuyền, từ nay về sau Âm Dương cách. Cái này sợi sông là một cái đường ranh giới, đã qua cái này sợi sông, ngươi cũng không phải là ở ngoại vi rồi. Mà thôi trước phàm là đã qua cái này sợi sông đấy, cũng không có ở đã trở lại." Trang Vị Thiên trầm giọng nói.

Sông hoàng tuyền!

Dương Diệp chau mày, đây là cái gì tồn tại, khủng bố như vậy?

"Nếu không, ta cùng đi với ngươi a!" Lúc này, đế nữ đột nhiên nói.

"Không được!"

Lúc này, cái kia Trang Vị Thiên nói: “Vị Nhiên, thực lực của ngươi tuy nhiên cũng cường, nhưng là đi, đối với Dương Diệp chân Vốn là không có trợ giúp gì, Dương Diệp một mình hắn tăng thêm ba con Thiên Ma Sói, gặp được bất kỳ nguy hiểm nào, đều có lực đánh một trận, hoặc là đào tẩu. Ngươi đi, không chỉ không có trợ giúp gì, còn có thể sẽ liên lụy hắn. Hơn nữa, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực bách phế đãi hưng (*), cũng phải do ngươi tọa trấn mới được.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trang Vị Thiên, sau đó nhìn về phía đế nữ, “Vị Nhiên, bá phụ nói rất đúng. Nếu có nguy hiểm, ngay cả ta cũng đỡ không nổi lời mà nói..., ngươi đi, cũng chỉ là nhiều tiễn đưa một cái mạng mà thôi.”

Đế nữ khẽ lắc đầu, “Ta cuối cùng có loại cảm giác xấu.”

Dương Diệp giữ chặt đế nữ tay, “Ta đáp ứng ngươi, nếu như gặp được nguy hiểm, đánh không lại, ta tựu lập tức chạy, quyết không cậy mạnh. Ngươi xem, dùng ta cùng Cùng Kỳ tốc độ, có thể đuổi theo chúng ta đấy, có lẽ rất ít a. Hơn nữa, ngươi đã quên. Trong cơ thể ta thế nhưng mà còn có người kia.”

Nghe vậy, đế Nữ Thần sắc khẽ buông lỏng.

Tiểu tháp!

Tiểu tháp thế nhưng mà vị kia đạo bào lão giả đồ vật, mà vị kia đạo bào lão giả một đám phân thân là có thể chém giết Kiếm Vô Cực loại này tuyệt thế cường giả!

Loại này tuyệt thế cường giả bảo vật, đó cũng không phải là Ngân Hà Kiếm Đồ có thể so sánh với đấy.

Có thể nói, tiểu tháp đã vượt ra khỏi nàng nhận thức!

Nói tóm lại, có tiểu tháp tại, đế nữ lo lắng thiếu đi một tí.

Lúc này, Trang Vị Thiên nói: “Dương Diệp, ngươi có thể loại suy nghĩ này, đó là vô cùng tốt đấy. Nhớ kỹ, tiến về trước đừng sính cường, đánh không lại, chúng ta bỏ chạy, cũng không mất mặt, mệnh mới là trọng yếu nhất.”

“Đương nhiên!” Dương Diệp cười nói.

Đánh không lại? Đó là đương nhiên là chạy. Đánh không lại còn đánh, hắn Dương Diệp cũng không ngốc

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1427: Ưa thích, tựu cùng một chỗ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Khi nào thì đi?” Đế nữ hỏi.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Nghỉ ngơi một ngày rồi hãy đi.” Tuy nhiên hiện tại thời gian cấp bách, nhưng là, không thiếu ngày hôm nay.

“Tốt, ta cùng ngươi!” Đế nữ nói.

Dương Diệp cười cười, “Cái này đương nhiên tốt!”

Kế tiếp một ngày thời gian lý, Dương Diệp cũng không có tu luyện, mà là cùng đế nữ khắp nơi đi dạo. Bất kể là đế nữ hay là Dương Diệp, đều phi thường hưởng thụ giờ khắc này khó được bình tĩnh.

Thiên Vân phong.

Thiên Vân phong ở vào Thiên Vân thành phía sau, Thiên Vân thành tựu là dựa vào Thiên Vân phong sở kiến. Thiên Vân phong cực cao, đỉnh núi thẳng vào mây xanh, nhân từ phía dưới xem, căn bản nhìn không tới đỉnh núi. Tại sườn núi đã ngoài vị trí, mây mù lượn lờ, khiến người khó có thể thấy được Thiên Vân phong chân diện mục, cái này lại để cho Thiên Vân phong nhiều hơn một tia lực lượng thần bí cảm giác.

Đỉnh núi.

Dương Diệp cùng đế nữ ngồi ở một chỗ bên vách núi duyên, tại hai người trước mặt phía dưới, mây mù chồng chất, tựa như tiên cảnh. Mà xuyên thấu qua mây mù, có thể vừa xem toàn bộ Thiên Vân thành.

“Đương nhiên ta chính là tại đây gặp được hắn đấy!” Dương Diệp bên cạnh, đế nữ nói khẽ.

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

“Đạo bào lão giả!” Đế nữ nói.

Đạo bào lão giả!

Dương Diệp thần sắc khuôn mặt có chút động, lão nhân này thân phận, hắn thật sự rất ngạc nhiên, đối phương đến tột cùng là ai? Còn có, thực lực của đối phương, đến tột cùng cường đến rồi loại trình độ nào?

Một đám phân thân có thể trảm Kiếm Vô Cực cái này loại cường giả nếu như là hắn bản tôn hiện thân đâu này?

Dương Diệp khó có thể tưởng tượng!

Lúc này, đế nữ nói: “Kỳ thật, nếu như lúc trước không là vì hắn, ta khả năng cũng không cách nào đạt cho tới bây giờ trình độ, hoặc là nói, không cách nào nhanh như vậy đạt cho tới bây giờ loại trình độ này. Chỉ là đáng tiếc, hắn chỉ điểm thời gian của ta thật sự quá ít, nếu như có thể tại nhiều một ít, vậy thì càng tốt hơn.”

Dương Diệp cười cười, “Vị Nhiên, vì cái gì đột nhiên nói lên hắn?”

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tuy nhiên thực lực của ngươi xác thực rất cường, nhưng là, ngươi đi hung vực, ta cuối cùng có loại cảm giác xấu. Ngươi biết rõ, đạt đến trình độ nhất định huyền giả, đối với nguy hiểm là có thể cảm ứng được đấy.”

Dương Diệp kéo lại đế nữ tay, nói: “Ta biết rõ ngươi lo lắng, nhưng là ngươi cũng biết, mạng của ta rất cứng, cho tới nay đều rất cứng. Cả đời này, ta gặp không biết bao nhiêu nguy hiểm, nhưng là, đều rất đi qua. Cho nên, không cần quá lo lắng, đem làm ta xuất hiện lần nữa tại trước mặt ngươi lúc, nhất định là một cái nguyên vẹn đấy!”

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “Đợi ngươi trở về, chúng ta là được thân a!”

Dương Diệp: “”

“Không muốn?”

“Đương nhiên nguyện ý!”

Dương Diệp ha ha cười cười, sau đó nắm ở rồi đế nữ vòng eo, trong tiếng cười, tràn đầy khoái ý. Cảm tình việc này, hắn vẫn luôn là thuận theo tự nhiên, hai người nếu là đều có ý, cái kia dĩ nhiên là ở cùng một chỗ. Tựu giống với hắn ưa thích đế nữ, mà đế nữ cũng ưa thích hắn, cho nên, bọn hắn tự nhiên mà vậy tựu ở cùng một chỗ.

Không có nhiều như vậy quanh co lòng vòng, cũng không có cái loại này máu chó hành hạ đến hành hạ đi.

Ưa thích, tựu cùng một chỗ.

Tựu là đơn giản như vậy. Đương nhiên, được song phương đều có ý mới được. Muốn đơn phương ưa thích tựu cùng một chỗ, đó là nằm mơ trong mới có sự tình.

Thời gian một ngày lý, Dương Diệp cùng đế nữ khắp nơi đi dạo, cơ hồ đi dạo lần toàn bộ Thiên Vân thành. Hai người cũng không có tránh hiềm nghi, đi đến đâu, Dương Diệp đều nắm đế nữ tay. Đế nữ bắt đầu có chút không thả ra, nhưng là Dương Diệp cũng không để ý, tựu là lôi kéo tay của nàng, cuối cùng nàng cũng từ nào đó Dương Diệp rồi.

Hắn cùng với Dương Diệp chuyện giữa, tại Thiên Vân thành, đã không phải là bí mật gì rồi. Đã như vầy, quang minh chính đại một ít, cũng không có gì.

Ban đêm.

Chiến Thần Điện ở trong, trong điện chỉ có Dạ Lưu Vân cùng đế nữ.

Dương Diệp nhìn hai nữ liếc, “Lúc này Thiên Vân Tinh Vực, tại đây đông cực vực, có lẽ không có gì thế lực dám đến trêu chọc chúng ta, nhưng là, các ngươi hay là muốn cẩn thận chút, đặc biệt là phải cẩn thận cái kia Yên Tiêu tinh vực. Còn có, minh ngục tinh vực chỗ đó chỉ có một gã thần giả khôi lỗi trấn thủ, đây nhất định là không đủ đấy, cho nên, các ngươi nhiều lắm chú ý thoáng một phát minh ngục tinh vực.”

Kỳ thật, hắn là muốn hai cái Thiên Ma Sói ở lại Thiên Vân Tinh Vực đấy, nhưng là, cái này bị hai nữ cự tuyệt.

Hung vực là một cái cực kỳ địa phương nguy hiểm, có hai cái Thiên Ma Sói đi theo Dương Diệp, cái này làm cho các nàng mới hơi chút yên tâm một ít. Dù sao hai cái Thiên Ma Sói thực lực còn là phi thường khủng bố đấy.

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, “Yên tâm đi, minh ngục tinh vực cùng Thiên Vân Tinh Vực sự tình, chúng ta đều sẽ xử lý tốt đấy. Chính ngươi ở bên ngoài, cẩn thận nhiều chút ít.”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp cười cười, sau đó đi tới đế nữ bên cạnh, nói khẽ: “Không cần lo lắng nhiều, chờ ta trở lại lấy ngươi.” Nói xong, Dương Diệp không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất tại trong tràng.

“Kỳ thật, ta đối với hắn còn là phi thường có lòng tin đấy.” Lúc này, Dạ Lưu Vân nói.

Đế nữ nhìn về phía Dạ Lưu Vân.

Dạ Lưu Vân cười nói: “Hung vực xác thực rất nguy hiểm, nhưng là, hắn cũng không phải cái gì loại lương thiện. Ngươi ngẫm lại, ngươi có thấy ai so với hắn còn hung ác, so với hắn còn muốn hung đấy sao?”

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp hung ác mà bắt đầu..., liên thành cũng dám tàn sát thế gian này, có nhân nhất định là tàn sát qua thành đấy, nhưng là, cái loại này phần lớn đều là trực tiếp một chưởng sẽ đem toàn bộ thành diệt cái chủng loại kia. Mà Dương Diệp không phải, hắn là từng điểm từng điểm giết sạch toàn bộ thành đấy. Đây cũng là hắn vì cái gì có thể đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý nguyên nhân.

Có thể hay không lĩnh ngộ sát ý, chính yếu nhất không phải xem ngươi giết bao nhiêu nhân, mà là xem ngươi là như thế nào sát nhân đấy.

Đơn giản mà nói, tựu là sát nhân quá trình. Quá trình này, có thể làm cho nhân tâm cảnh phát sinh biến hóa. Nhưng là, nếu như là một chưởng liền trực tiếp diệt đi toàn bộ thành, sau đó tất cả mọi người hóa thành hạt bụi, loại này tàn sát hàng loạt dân trong thành, nhưng thật ra là rất khó lĩnh ngộ sát ý hoặc là tăng lên sát ý đấy, bởi vì chưa từng có trình, cũng không có hấp thu huyết khí.

Đừng cảm thấy sát nhân rất đơn giản, bởi vì tại sát nhân trong quá trình, giết nhiều hơn, rất có thể chính mình bị sát ý ăn mòn. Mà có thể làm được giết người không chớp mắt, hơn nữa là giết một thành nhân nhân còn không bị sát ý ăn mòn nhân, hắn được hung ác tới trình độ nào?

Dương Diệp cũng là một cái hung nhân!

Hung nhân tiến hung vực chuyện rất bình thường đấy.

Nghĩ vậy, đế Nữ Thần sắc dần dần buông lỏng xuống đến.

Lúc này, Dạ Lưu Vân cười nói: “Cho nên, ngươi tựu ngoan ngoãn chờ hắn đến lấy ngươi là được rồi.”

“Ngươi có nghĩ là muốn gả cho hắn?” Lúc này, đế nữ đột nhiên nói.

Dạ Lưu Vân sửng sốt, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới đế nữ sẽ hỏi như vậy.

Đế nữ lại nói: “Nhân sống cả đời, nên như hắn như vậy, muốn đấy, tựu theo đuổi. Hắn điểm ấy, ta rất ưa thích.”

“Ngươi không ngại hắn nữ nhân nhiều?” Dạ Lưu Vân cười nói.

Đế nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hắn vì ta, liền mệnh đều thiếu chút nữa ném đi. Ta là hắn ủy khuất thoáng một phát, lại được coi là rồi cái gì.”

“Ta hiểu được!” Dạ Lưu Vân nhẹ gật đầu

Dương Diệp ly khai Thiên Vân Tinh Vực về sau, đi tới Tinh Không Chi Thành. Lúc này đây, mục tiêu của hắn là hung vực. Mà muốn đi hung vực, nhất định phải đi trước một chỗ, cái kia chính là hung thành.

Chỉ có đi trước hung thành, mới có thể tiến hung vực.

Bởi vì tại hung thành, có một cái kết giới, đi thông hung vực kết giới, cũng là một người duy nhất đi thông hung vực dọc đường.

Vốn là không có hung thành đấy, nhưng là, cuối cùng Đại Thế Giới Thạch gia ở chỗ này xây xong một tòa thành, sau đó, kết giới này tựu biến thành bọn hắn được rồi. Đương nhiên, bọn hắn cũng không hạn chế người khác tinh hung vực, cùng trước kia đồng dạng, ai muốn vào cũng có thể, nhưng là, muốn tiến hung vực, tựu được giao nộp tiên tinh thạch.

Ngay từ đầu, có ít người nhất định là sẽ khó chịu đấy. Nhưng là, tại Thạch gia huyết tinh trấn giết đi một tí nhân về sau, không người nào dám khó chịu rồi. Mà những cái... Kia có thực lực dám khó chịu người cùng thế lực, cũng sẽ không vì điểm ấy việc nhỏ mà đi đắc tội Thạch gia. Dù sao, về sau bọn hắn nếu đi Đại Thế Giới đấy.

Là rồi một chút chuyện nhỏ đắc tội Đại Thế Giới Thạch gia, cái này tự nhiên là không có lợi nhất đấy.

Cho nên, dần dà, cái này kết giới tựu biến thành là Thạch gia được

rồi.

Tại giao nộp rồi tiên tinh thạch về sau, Dương Diệp tiến nhập đi thông hung thành truyền tống đài.

Tinh Quang bao khỏa, rất nhanh, Dương Diệp biến mất tại truyền tống trên đài.

Đã qua không biết bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở to mắt, lúc này, hắn đã đã đi ra tinh không truyền tống nói. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, lập tức nhướng mày, bởi vì tại bốn phía, khắp nơi tản ra ám màu xám khí lưu, những... Này khí lưu đậm, đem những cái... Kia Tinh Quang đều ngăn cản rồi. Hơn nữa, Dương Diệp phát hiện, lúc này trong cơ thể hắn huyền khí thậm chí có chút ít đình trệ lên.

Có thể ảnh hưởng huyền khí!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Đã qua hồi lâu, một tòa thành xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Cùng Tinh Không Chi Thành đồng dạng, cái này tòa thành cũng là thành lập trong tinh không đấy. Bất quá cùng Tinh Không Chi Thành bất đồng chính là, cái này tòa thành bị ám màu xám khí lưu bao vây lấy. Bởi vậy, cái này hung thành lộ ra có chút mông lung, có chút thần bí.

Hơn nữa, Dương Diệp còn phát hiện, những... Này ám màu xám khí lưu lại có thể cách trở thần thức.

Thần trí của hắn còn không có ly khai trăm trượng khoảng cách ngay tại cũng không cách nào tiến lên!

“Có chút không đơn giản ah!”

Dương Diệp trong nội tâm không khỏi ngưng trọng một ít, còn không có tiến hung vực, cái này hung thành tựu lại để cho hắn cảm thấy có chút không đơn giản rồi.

Xác thực không thể khinh thường ah!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Hắn cũng không có trực tiếp hãy tiến vào hung thành, bởi vì hung trên thành không có cường đại cấm chế, dùng thực lực của hắn, muốn phá vỡ tự nhiên là cũng được. Nhưng là, hắn lần này tới cũng không phải tìm phiền toái đấy. Bởi vậy, hắn tại cách hung thành còn có hơn trăm trượng khoảng cách lúc chính là ngừng lại, sau đó đi bộ hướng phía hung tàn cửa thành đi đến.

Đi rồi một hồi, Dương Diệp đột nhiên ngừng hạ hạ ra, sau đó quay đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện ba người.

Dương Diệp nhìn về phía đối phương lúc, đối phương đã ở nhìn về phía rồi hắn.

“Là ngươi!” Trong ba người, truyền đến một đạo tiếng kinh hô.

Dương Diệp thấy rõ đối phương lúc, cũng là sửng sờ, hắn không nghĩ tới ở chỗ này gặp được đối phương.

Sau một khắc, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, cổ sao (kiếm, vỏ) xuất hiện ở trong tay, trong vỏ, là Kiếm Linh, đón lấy, tay phải của hắn cầm chuôi kiếm

PS: Hung vực quyển sách rồi!

Đến thảo luận cái sự tình: Dương Diệp cùng Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử kiếm đạo, ba người bọn hắn kiếm đạo, có cái gì khác nhau sao?

Sở dĩ thảo luận, là một cái độc giả tìm được ta, mắng ta không hiểu kiếm, nói Dương Diệp chỉ đem kiếm đem làm vũ khí, là đang vũ nhục kiếm

Nhân không có cùng, kiếm đạo tự nhiên cũng thế.

Cho nên: Hỏi hai vấn đề: Các ngươi cảm thấy Dương Diệp là đang vũ nhục kiếm sao?

Thứ hai: Dương Diệp cùng Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử kiếm đạo, ba người bọn hắn kiếm đạo, có cái gì khác nhau sao? Các ngươi càng ưa thích ba người bọn hắn cái đó một cái kiếm đạo?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1428: Tử vong lữ quán!

Trước mắt người kia là ai?

Dương Diệp cũng không xa lạ gì, bởi vì đối phương đúng là trước kia đi Linh giới muốn bắt người khác đầu đổi lấy giấy thông hành cái kia liền Tố Yêu.

Dương Diệp thật không ngờ ở chỗ này gặp được đối phương. Hắn cùng với đối phương tự nhiên tính toán là cừu nhân, nữ nhân này lúc trước có thể thật sự thiếu chút nữa giết hắn đi đấy.

Nhìn thấy Dương Diệp phải tay nắm chặt chuôi kiếm, cái kia liền Tố Yêu trong nội tâm cả kinh, vội vàng nói: “Ngươi, ngươi muốn điều gì!”

Nàng tự nhiên là kiêng kị Dương Diệp đấy, phải nói là có chút sợ hãi Dương Diệp.

Hiện tại đông cực vực người nào không biết Dương Diệp tàn sát rồi thành, giết hơn hai mươi vị thần giả?

Hơn hai mươi vị thần giả ah!

Kỳ thật, tại biết được Dương Diệp đánh bại Thiên Ma Tinh vực cùng Man Hoang tinh vực cường giả lúc, trong nội tâm nàng là may mắn đấy, may mắn chính mình lúc trước lập tức rút đi quyết định. Bởi vì nếu như lúc trước nàng không lùi đi lời mà nói..., hiện tại trên đời này khả năng đã không có nàng liền Tố Yêu người này rồi.

Thế nhưng mà nàng không nghĩ tới, nàng vậy mà ở chỗ này gặp được Dương Diệp cái tên sát tinh này!

“Như thế nào, không cầm đầu của ta đi đổi giấy thông hành rồi hả?” Dương Diệp nhạt âm thanh nói.

Gặp Dương Diệp không có trực tiếp động thủ, liền Tố Yêu trong nội tâm buông lỏng, “Ta lúc đầu đã bỏ đi ngươi” nói đến đây, liền Tố Yêu không biết nên nói cái gì rồi.

Chịu thua? Nàng đã chịu thua rồi. Xin lỗi? Nếu như Dương Diệp muốn giết nàng..., xin lỗi nhất định là không có gì dùng đấy. Cho nên, hiện tại nàng là chết hay là sống, tất cả Dương Diệp một ý niệm.

Về phần trốn, nàng có nghĩ qua, nhưng là, nàng rất rõ ràng, nàng căn bản chạy không khỏi Dương Diệp, Dương Diệp tốc độ, quá là nhanh.

Mà Dương Diệp cũng không có động thủ, hắn tay phải buông lỏng ra chuôi kiếm, sau đó nói: “Ngươi là muốn đi hung vực?”

Thấy thế, liền Tố Yêu trong nội tâm lần nữa buông lỏng, nàng nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đang chuẩn bị đi.”

“Không phải rất nguy hiểm sao?” Dương Diệp khó hiểu.

“Ta chỉ ở ngoại vi đi dạo!”

Liền Tố Yêu nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Hơn nữa, ta cũng không yếu.”

Dương Diệp đánh giá liếc liền Tố Yêu, kỳ thật, liền Tố Yêu nói cũng không giả, nàng xác thực không kém. Lúc trước, nàng thế nhưng mà có thể cùng kỵ heo thiếu nữ liều mạng nhân ah.

“Ngươi đối với hung vực quen thuộc sao?” Dương Diệp lại hỏi.

“Biết rõ một ít.”

Liền Tố Yêu nói: “Ngươi cũng muốn đi hung vực?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Tố Yêu cô nương, vị này chính là?” Đúng lúc này, liền Tố Yêu bên cạnh một gã hoa bào nam tử đột nhiên nói.

Liền Tố Yêu nhìn một Dương Diệp, do dự xuống, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Diệp Dương, lá cây diệp, Âm Dương dương.”

Hắn ly khai Thiên Vân Tinh Vực sự tình, chỉ có đế nữ còn có Dạ Lưu Vân cùng với Trang Vị Thiên vợ chồng biết rõ, đối với ngoại giới mà nói, hắn Dương Diệp vẫn còn Thiên Vân Tinh Vực, mục đích làm như vậy tự nhiên là vì chấn nhiếp. Chỉ cần hắn Dương Diệp tại Thiên Vân Tinh Vực, có lẽ tựu không có gì thế lực dám đối với Thiên Vân Tinh Vực xuất thủ.

Hơn nữa, hiện tại ‘Dương Diệp’ hai chữ này tại đây đông cực vực thế nhưng mà rất nổi danh đấy, hắn cũng không muốn bị nhân đặc biệt chú ý.

Nhiều khi, ít xuất hiện một điểm là không có sai đấy.

Nhìn thấy Dương Diệp nói như vậy, liền Tố Yêu lập tức đã minh bạch Dương Diệp ý tứ, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó không có đang nói cái gì.

Cái kia hoa bào thanh niên nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: "Nguyên lai là Diệp huynh, tại hạ hình liệt, bên cạnh vị này chính là thà thanh Ninh huynh. Lần này ba người chúng ta chuẩn bị cùng một chỗ tiến về trước hung vực, Diệp huynh đã cũng muốn đi, mọi người có thể cùng một chỗ, hung vực hung hiểm đến cực điểm, mọi người cùng một chỗ, lẫn nhau tầm đó cũng có thể chiếu ứng lẫn nhau."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Cũng tốt."

Có thể nhìn ra được, cái này hình liệt cùng cái này thà thanh thực lực cũng không tệ, ba người tuy nhiên cũng chỉ là Bán Thần, nhưng là, thực lực của bọn hắn là tuyệt đối sẽ không so thần giả cảnh cường giả nhược đấy.

Dương Diệp hiện tại coi như là có chút minh bạch những người này vì sao có thể tại loại đến tuổi này thì đến được loại trình độ này rồi.

Đảm lượng, phấn đấu!

Những thiên tài này yêu nghiệt trên người có đảm lượng, có phấn đấu trung tâm. Bọn hắn biết rõ hung vực phi thường nguy hiểm, nhưng là, bọn hắn dám đến. Đây là rất nhiều uy tín lâu năm thần giả không cách nào làm được đấy. Đối với những người kia mà nói, bọn họ là không muốn đi mạo hiểm đấy. Cái này cũng đã chứng minh câu nói kia: Sống càng lâu, càng sợ chết!

Hung vực xác thực nguy hiểm, nhưng là, nguy hiểm đồng thời, cũng có cực lớn cơ duyên. Những thiên tài này yêu nghiệt, bọn hắn dám đến liều thoáng một phát. Chết rồi, cái kia tự nhiên không cần phải nói. Nhưng là, nếu như không chết đâu này? Như Trang Vị Thiên, như Thiên Ma Chủ bọn hắn không chết, sau đó, bọn hắn thành lập nổi lên một cái Tam Tinh tinh vực thế lực, đã trở thành người trên người!

Trong tràng, nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, cái kia liền Tố Yêu có chút ngoài ý muốn, nàng không nghĩ tới Dương Diệp nguyện ý theo chân bọn họ cùng một chỗ, sở dĩ ngoài ý muốn, là vì nàng cảm thấy Dương Diệp là kiếm tu, nhất định là ưa thích độc lai độc vãng đấy, bởi vì kiếm tu thường thường đều là như thế này đấy. Bất quá cũng tốt, Dương Diệp nguyện ý cùng bọn họ một đám, cái này đối với bọn họ mà nói, tự nhiên là một kiện đại hảo sự.

Phải biết, Dương Diệp thực lực bây giờ, bình thường thần giả cái kia là hoàn toàn không đủ xem đấy.

Đối với Dương Diệp mà nói, đi theo liền Tố Yêu bọn hắn, cũng là mới có lợi đấy. Hắn đối với hung vực biết đến rất ít, mà liền Tố Yêu bọn người hiển nhiên biết đến so với hắn nhiều, dù sao đối phương đã dám đến, vậy khẳng định là có chỗ chuẩn bị đấy. Mà hắn đến hung vực, là có chút vội vàng đấy, bởi vì tuổi thọ nguyên nhân, hắn không thể không đến.

Mà ở đi vào hung thành về sau, hắn càng phát ra cảm thấy cái này hung vực không phải cái loại lương thiện, cho nên, có tất nhiên phải cẩn thận một ít.

Rất nhanh, bốn người tiến nhập hung thành.

Hung thành cửa thành cũng không có nhân gác, dùng liền Tố Yêu lời nói mà nói tựu là, tại đây căn bản không cần nhân gác. Bởi vì người bình thường sẽ không tới, mà đến nhân, cũng không phải người bình thường. Hơn nữa, hung thành không giống Tinh Không Chi Thành như vậy, có thể làm kinh doanh, tại đây, không người nào dám tới nơi này làm kinh doanh, Thạch gia ngược lại là dám, nhưng là không có cái kia tất yếu, bởi vì trong này lưu động nhân thật sự là quá ít quá ít.

Đối với Thạch gia mà nói, chỉ cần khống chế trụ tiến nhập hung vực kết giới như vậy đủ rồi.

Hung thành không lớn, nếu như ở nhân lời mà nói..., tối đa dung nạp cái tầm mười vạn, tầm mười vạn, cái này kỳ thật tựu tương đương với một ít thế lực lớn một cái sân. Trong thành kiến trúc rất ít, rải rác tán lạc tại trong thành bốn phía, cái này lại để cho hung thành thoạt nhìn có chút trống trải. Đáng giá một nói rất đúng, cái này hung nội thành cái kia chút ít ám màu xám khí lưu so bên ngoài cái kia chút ít ám màu xám khí lưu càng thêm nồng đậm.

Hiện tại, hắn không chỉ có là huyền khí có chút chậm chạp, mà ngay cả hô hấp đều ẩn ẩn có chút chậm trễ lên.

Có thể nói, bình thường hư giả cùng Bán Thần, căn bản không thể tới tại đây, đến nơi này, mặc dù không có nguy hiểm tánh mạng, nhưng là, thực lực kia nhất định là muốn giảm nhiều đấy, hơn nữa, đợi lâu rồi, cái kia khẳng định cũng là xảy ra vấn đề lớn đấy.

“Những... Này khí lưu là cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía liền Tố Yêu.

“Sương mù chướng!”

Liền Tố Yêu trầm giọng nói: “Theo hung vực truyền tới đấy. Vốn là rất ít đấy, nhưng là, không biết nguyên nhân gì, ngày càng nhiều sương mù chướng tự trong đó truyền ra.”

“Thạch gia mặc kệ sao?” Dương Diệp hỏi.

Liền Tố Yêu lắc đầu, “Quản không được. Bởi vì hung vực ra, liên tục không ngừng chảy ra. Mà muốn muốn triệt để đoạn tuyệt, cái kia chính là tiến vào hung vực nhưng là, ngươi cũng biết hung vực đáng sợ, cho dù là Thạch gia, cũng là không dám vào đi bên trong xằng bậy đấy. Cho nên, cuối cùng Thạch gia cũng buông tay mặc kệ. Dù sao, dám đến hung vực đấy, bình thường đều là không sợ những... Này sương mù chướng đấy.”

“Điều này cũng đúng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hơn nữa, người bình thường cũng căn bản không biết hung vực. Cho nên, có thể ở chỗ này xuất hiện đấy, khẳng định đều là phi thường có thực lực đấy. Cho nên, tại đây, không thể khinh thị bất luận kẻ nào. Tựu như lúc này cái này hình liệt cùng thà thanh, hắn cũng không có che dấu cảnh giới của mình, nhưng là, hai người này không có chút nào bởi vì hắn mới hư giả tựu đối với hắn có khinh thị.

Trái lại đấy, hai người thỉnh thoảng đánh giá hắn, trong mắt ngoại trừ có một tia đề phòng bên ngoài, còn có một tia ngưng trọng.

Một cái hư giả dám đến hung vực, cái này ý vị như thế nào?

Ý nghĩa đối phương đối với chính mình có lòng tin!

Đơn giản mà nói, ở chỗ này, ngươi cảnh giới càng thấp, càng sẽ bị người coi trọng.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía liền Tố Yêu, “Chúng ta bây giờ tựu đi hung vực?”

Liền Tố Yêu lắc đầu, “Không được.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Liền Tố Yêu nói: “Bởi vì lập tức thiên triệt để hắc.”

“Buổi tối không thể vào?” Dương Diệp khó hiểu.

Liền Tố Yêu nhẹ gật đầu, “Hung vực bên trong có hung vật, còn có sương mù chướng, bên trong sương mù chướng so bên ngoài nồng đậm ít nhất gấp trăm lần, đặc biệt là buổi tối thời điểm, hiện tại đi vào, ngươi cái gì đều nhìn không thấy, bởi vì những... Này sương mù chướng có trở ngại cách thần thức năng lực, đặc biệt chính là mặt, thần trí của ngươi căn bản không cách nào phóng ra ngoài, còn có, ở bên trong, ngươi khả năng hít thở không thông mà chết.”

Nói đến đây, nàng giống như là nghĩ tới điều gì, dừng một chút, sau đó nói: “Ngươi chắc có lẽ không!”

Dương Diệp: “”

Nghe được liền Tố Yêu lời mà nói..., cái kia hình liệt hai người không khỏi nhìn thoáng qua, trong mắt nhiều hơn một tia hiếu kỳ.

Liền Tố Yêu thực lực bọn họ là biết đến, liền Tố Yêu như thế coi trọng Dương Diệp, bởi vậy, bọn hắn đối với Dương Diệp càng phát ra rất hiếu kỳ rồi.

Liền Tố Yêu lại nói: “Muốn đi vào hung vực, chỉ có giữa trưa, bởi vì giữa trưa là ánh mặt trời nhất liệt thời điểm, lúc kia, mặt trời sẽ đem những này sương mù chướng xông nhạt một ít, hơn nữa, lúc kia, hung vật cũng tương đối một chút nhiều. Cho nên, giữa trưa cái kia hai canh giờ, là tương đối an toàn thời điểm.”

“Cái kia nếu không có Thái Dương đâu này?” Dương Diệp hỏi.

Liền Tố Yêu trầm giọng nói: “Chúng ta nhất định phải tại Thái Dương biến mất lúc đi ra, ngàn vạn đừng ở bên trong qua đêm, bằng không thì” nói đến đây, nàng lại nhịn không được nhìn một Dương Diệp, “Ngươi ở bên trong qua qua đêm, hẳn là không có vấn đề gì lớn đấy.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, ta biết rõ ngươi coi trọng ta, nhưng là, cũng đừng lại nhiều lần cường điệu ah!

“Bất quá, tốt nhất hay là đừng ở bên trong qua đêm!”

Lúc này, liền Tố Yêu lại nói: “Đương nhiên, ta chỉ là đề nghị.”

“Hung vật? Đến tột cùng là cái gì hung vật? Đáng sợ như vậy?” Dương Diệp nhịn không được hỏi.

Liền Tố Yêu lắc đầu, “Không biết, biết đến, không phải chết rồi, tựu là không muốn lộ ra. Tóm lại, bên trong gặp nguy hiểm đồ vật là được.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia hình liệt đột nhiên nói: “Thiên lập tức triệt để hắc.”

Nghe vậy, liền Tố Yêu thần sắc khẽ biến, sau đó nói: “Đi, nhanh lên.”

Nói xong, nàng thân hình khẽ động, hướng phía xa xa bắn mạnh tới, cái kia hình liệt hai người cũng là vội vàng đuổi theo.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó cũng liền bề bộn đi theo.

Rất nhanh, hắn đuổi theo rồi liền Tố Yêu, “Như thế nào?”

“Chúng ta phải tại thiên triệt để hắc trước kia tiến vào tử vong lữ quán, bằng không thì, tựu xong đời!” Liền Tố Yêu trong thanh âm mang theo một vẻ lo lắng.

Tử vong lữ quán?

Đó là cái gì quỷ?

Dương Diệp lông mày thật sâu nhíu lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1429: Hung thành chi hung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Cái gì là tử vong lữ quán?” Dương Diệp hỏi.

“Đợi một chút tại nói cho ngươi biết!”

Liền Tố Yêu nói xong, tốc độ nhanh hơn, nàng bên cạnh hình liệt hai người cũng là như thế.

Rất nhanh, một gian màu đen nhà đá xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Nhà đá không lớn, chiếm diện tích dài rộng không sai biệt lắm chỉ có mười trượng trở lại, về phần độ cao, cũng chỉ có vài chục trượng. Nhà đá là do một loại không biết tên màu đen khoáng thạch tạo thành, hắn lên, tản ra nhàn nhạt ánh sáng âm u, nhưng trừ đó ra, cũng không có gì thần kỳ địa phương.

Dương Diệp bốn người ngừng lại, Dương Diệp phát hiện, lúc này liền Tố Yêu ba người thần sắc cực kỳ lúng túng.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Liền Tố Yêu lắc đầu, “Đã tới chậm. Môn quan rồi.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nhà đá môn, chỗ đó, lúc này bao trùm lấy một tầng ánh sáng âm u. Lúc này, Dương Diệp trong mắt đột nhiên hiện lên một vòng kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, chung quanh những cái... Kia ám màu xám sương mù chướng vậy mà không cách nào tới gần nhà đá. Những cái... Kia ám màu xám sương mù chướng mỗi một lần cần nhờ gần nhà đá, đều bị nhà đá thượng những cái... Kia ánh sáng âm u cho bắn ra!

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu nhìn về phía liền Tố Yêu.

Dương Diệp vô tri, liền Tố Yêu đã thấy nhưng không thể trách rồi. Lập tức giải thích nói: “Nhà đá này là đại Thế Giới Thạch gia sở kiến, mục đích đúng là vì cấp cho mình đi hung vực nhân một cái cư trú chỗ. Nhà đá này là do không biết tên khoáng thạch sở kiến, có ngăn cản sương mù chướng công hiệu. Sở dĩ xưng nó là tử vong lữ quán, là vì một khi trước lúc trời tối không có đi vào lời nói, tựu chịu có thể sẽ chết!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp cau mày nói.

Lúc này, cái kia hình liệt đột nhiên nói: “Bởi vì nếu như vào không được, tựu ý nghĩa chúng ta muốn tại đây bên ngoài qua đêm. Mà tới được đêm khuya, cái này bên ngoài sương mù chướng có thể so với hiện tại cường ít nhất gấp 10 lần. Khi đó, chúng ta nhất định phải đem hết toàn lực ngăn cản những... Này sương mù chướng, dù cho chúng ta chống được rồi hừng đông, nhưng là, cũng vẫn có có thể sẽ chết.”

“Trời đã sáng còn gặp nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

“Trời đã sáng mới là nguy hiểm nhất thời điểm!”

Liền Tố Yêu nhìn một Dương Diệp, “Sương mù chướng không phải nguy hiểm nhất đấy, nguy hiểm nhất đấy, là nhân!”

Nhân!

Nghe vậy, Dương Diệp đã minh bạch. Bọn hắn tại đây bên ngoài qua đêm, nhất định muốn toàn lực chống cự những... Này sương mù chướng, mà đây nhất định là cực kỳ tiêu hao đấy, nói cách khác, chờ đến hừng đông lúc, bọn hắn nhất định là suy yếu nhất thời điểm. Lúc kia trong phòng này nhân đi ra

Phương thức gì phát tài nhanh nhất?

Cướp bóc!

Loại chuyện này, hắn Dương Diệp thế nhưng mà làm không ít đấy.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: "Có thể lựa chọn tạm thời ly khai cái này hung thành?"

Liền Tố Yêu lắc đầu, "Trước kia lời mà nói..., còn có thể, nhưng là hiện tại, đã chậm. Bởi vì đến rồi ban đêm, những... Này sương mù chướng liền cái kia tinh không Truyền Tống Trận đều có thể ăn mòn, tại sương mù chướng ăn mòn xuống, tinh không Truyền Tống Trận căn bản không cách nào tiến hành truyền tống. Cho nên, chúng ta đêm nay chỉ có thể ở trong thành này. Bởi vì thành bên ngoài sương mù chướng, khả năng quá nặng."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, lúc này những cái... Kia sương mù chướng càng ngày càng đậm rồi.

Tuy nhiên hắn không phải rất sợ những... Này sương mù chướng, nhưng là, nếu như chống cự một buổi tối lời mà nói..., đó cũng là một cái thật lớn tiêu hao đấy.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía cái kia nhà đá, "Được hay không được cường hành đi vào?"

Nghe vậy, cái kia liền Tố Yêu nheo mắt, vội vàng nói: "Ngươi cũng đừng xằng bậy!"

"Như thế nào?" Dương Diệp hỏi.

Liền Tố Yêu nói: "Cái này màn sáng tại buổi tối sẽ tự động mở ra, nhưng là chỉ sẽ mở ra một lần, nếu như ngươi cường hành phá vỡ, nó tựu cũng không mở ra. Khi đó, nhà đá này nội cũng sẽ bị sương mù chướng ăn mòn. Đến lúc đó, chúng ta sẽ trong chăn tất cả mọi người vây công. Hơn nữa, hành động này, còn có thể đắc tội Thạch gia!"

Dương Diệp nhún vai, bỏ đi cường hành đi vào nghĩ cách. Dù sao hắn hay là một cái giảng đạo lý nhân, chính mình đã tới chậm, trách không được người khác.

Nhìn thấy Dương Diệp buông tha cho đánh đi vào nghĩ cách, liền Tố Yêu lập tức thở dài một hơi. Người khác có lẽ không dám cường hành đánh đi vào, nhưng là, ở trong đó tuyệt đối với không kể cả

Dương Diệp. Cũng may, Dương Diệp không có lựa chọn xằng bậy. Bằng không thì, phiền toái thật sự tựu lớn rồi đi. Dù sao, nếu như Dương Diệp làm như vậy, chẳng khác nào là đắc tội bên trong tất cả mọi người.

Dám đến hung vực nhân, há lại loại lương thiện?

"Tìm một chỗ a!" Lúc này, hình liệt trầm giọng nói.

Liền Tố Yêu nhẹ gật đầu, nàng nhìn lướt qua bốn phía, ánh mắt đã rơi vào hung thành cửa thành chỗ, "Chính là chỗ đó a."

Hình liệt cùng cái kia thà thanh nhẹ gật đầu, chỗ đó tự nhiên là lựa chọn tốt nhất rồi. Bởi vì, một khi có chuyện, bọn hắn có thể lập tức đào tẩu. Phải biết, cái này hung thành thế nhưng mà cấm bay đấy.

Bốn người tới rồi cửa thành, lúc này, cửa thành cũng nhiều một đạo hơi mỏng Quang Mang, bất quá là trong suốt đấy, hơn nữa, có thể tự hành xuyên qua. Nhưng là, nó lại ngăn cản này chút ít sương mù chướng, cũng chưa xong toàn bộ ngăn cản sương mù chướng, mặc kệ cũng khá tốt, có thể lại để cho những cái... Kia sương mù chướng không cách nào nhẹ nhõm tiến vào trong thành.

Tóm lại, có chút ít còn hơn không.

Bốn người xếp bằng ở đấy, sau đó đều lấy ra tiên tinh thạch bắt đầu hấp thu. Dương Diệp cũng may, liền Tố Yêu ba người thần sắc là vô cùng ngưng trọng đấy. Bởi vì, lần này đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ là một cái sinh tử quan. Có thể hay không gắng gượng qua đi, hay là một cái không biết bao nhiêu.

Liền Tố Yêu nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, nàng biết rõ, dùng Dương Diệp thực lực, tự bảo vệ mình nhất định là không có vấn đề gì đấy. Mà Dương Diệp có thể hay không giúp các nàng, cái kia chính là một cái không biết bao nhiêu rồi. Dù sao, bọn họ cùng Dương Diệp, cũng chẳng qua là kết bạn đồng hành mà thôi. Hơn nữa, nàng cùng Dương Diệp tầm đó, còn có không nhỏ ân oán.

Dương Diệp thật sự không so đo rồi hả?

Đây cũng là một cái không biết bao nhiêu!

Bất kể thế nào nói, trông cậy vào Dương Diệp, không đáng tin cậy, cho nên, nàng nhất định phải dựa vào chính mình.

Trong tràng, bốn người cũng bắt đầu tại hấp thu huyền khí. Mà chung quanh sương mù chướng càng ngày càng đậm, đặc biệt là thành bên ngoài sương mù chướng, đã đậm đặc đến rồi một cái cực kì khủng bố tồn tại. Có thể nói, ngoại trừ sương mù chướng, bọn hắn cái gì cũng nhìn không tới. Nội thành so bên ngoài hơi chút đỡ một ít, nhưng cũng cũng không khá hơn chút nào.

Lúc này, bọn hắn đã bắt đầu vận chuyển huyền khí chống cự, không cho những cái... Kia sương mù chướng tiến vào trong cơ thể của bọn hắn.

Hút vào một điểm sương mù chướng tự nhiên là không có việc gì, nhưng là nếu như hút nhiều hơn, đó là xảy ra đại sự đấy.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, lúc này, nội thành sương mù chướng cũng đậm đặc đến rồi cơ hồ thực chất tình trạng. Bốn người bọn họ cách xa nhau khoảng cách không đến một trượng, nhưng là, lúc này bọn hắn ai cũng nhìn không tới ai!

Cuối cùng, vì an toàn để đạt được mục đích, ba người bàn ngồi lại với nhau, sau đó liên thủ phóng xuất ra khí thế của mình, chống cự lại chung quanh những cái... Kia sương mù chướng.

Dương Diệp có nghĩ qua tiến vào Hồng Mông tháp, nhưng là, hắn hay là buông tha cho. Tiến vào Hồng Mông tháp, nhất định phải là tại một cái tuyệt đối với an toàn dưới tình huống mới được. Bằng không thì, một khi tiến vào Hồng Mông tháp lúc, chỗ hắn ở đụng phải một tia công kích, cái kia kết quả của hắn tiếp theo cùng lúc trước tiểu Thất giống nhau.

Mà cái này hung thành, khắp nơi tràn đầy nguy hiểm, bởi vậy, hắn tự nhiên không dám vào nhập Hồng Mông trong tháp.

Đêm khuya, lúc này sương mù chướng đã đến một cái cực kì khủng bố tình trạng.

Có thể nói như vậy, một gã hư giả cảnh cường giả lại tới đây, những... Này sương mù chướng cũng đủ để giết chết hắn rồi. Mà tựu là bình thường Bán Thần, cũng tuyệt đối với ngăn không được những... Này sương mù chướng.

Đừng nói liền Tố Yêu ba người, tựu là lúc này Dương Diệp đều cảm giác có chút cố hết sức rồi. Nhưng là, cái này tiêu hao nhưng lại có chút đại. Hiện tại hắn xem như minh bạch liền Tố Yêu ba người trước kia sắc mặt vì sao khó coi như vậy rồi. Bởi vì cái này tiêu hao quá lớn, chờ đến hừng đông, có thể nói, khi đó tuyệt đúng là bọn hắn suy yếu nhất thời điểm.

Nếu có nhân muốn đối với bọn họ làm loạn, bọn hắn không thể nghi ngờ là cực kỳ nguy hiểm đấy.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, lúc này bốn người đều tại luộc, nhịn đến hừng đông.

Không biết đã qua bao lâu, nguyên bản nhắm hai mắt Dương Diệp đột nhiên mở ra Dương Diệp, sau đó nhìn về phía rồi cửa thành. Mà ở Dương Diệp mở to mắt năm tức về sau, liền Tố Yêu ba người cũng mở mắt, sau đó nhìn về phía rồi nơi cửa. Một lát sau, tại bốn người nhìn soi mói, nơi cửa sương mù chướng đột nhiên lưu bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một người tự trong đó đi ra, xuất hiện ở Dương Diệp bốn tầm mắt của người trong.

Là một gã thân mặc hắc bào lão giả.

Lão giả quanh thân có một tầng hơi mỏng màu đen màn sáng, tại đây tầng màn sáng dưới sự bảo vệ, những cái... Kia sương mù chướng còn không có tới gần lão giả liền trực tiếp bị đạn rất xa.

Gặp đến lão giả, liền Tố Yêu ba người thần sắc lập tức ngưng trọng lên, Dương Diệp cũng là như thế. Bởi vì hắn căn bản không cách nào nhìn thấu thực lực của đối phương, trực giác nói cho hắn biết, lão giả này rất nguy hiểm.

Lão giả nhìn một Dương Diệp bốn người, trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, hắn thật không ngờ gặp được Dương Diệp bốn người. Hắn quét một Dương Diệp bốn người, cuối cùng tại Dương Diệp trên người dừng một chút, sau đó trực tiếp hướng phía trước mặt đi đến, chỉ chốc lát, chính là biến mất tại Dương Diệp bốn tầm mắt của người trong.

Tuy nhiên Dương Diệp bốn người cảnh giới so lão giả thấp, nhưng là, lão giả đồng dạng không dám khinh thị những người tuổi trẻ này.

Có một loại người, gọi yêu nghiệt.

Vượt cấp khiêu chiến đối với bọn họ mà nói, thật sự cùng ăn cơm đồng dạng đơn giản.

Đơn giản mà nói, tại đây hung nội thành, ai cũng không dám khinh thị ai.

Dương Diệp bốn người thu hồi ánh mắt, bất quá thoáng qua, bốn người liền là đồng thời lần nữa nhìn về phía rồi cửa thành. Tại bốn người nhìn soi mói, lại một người tự trong đó chậm rãi đi ra!

Một nữ tử!

Nữ tử đang mặc một bộ Tử La váy, không cách nào thấy rõ dung mạo, bởi vì hắn đeo một cái một nửa mặt nạ, tướng bên phải nửa chỉ mặt đều cho che... Mà bắt đầu.

Tại nữ tử eo bên cạnh, có một thanh không có vỏ đao đao, đao chỉ có ba thước không đến, mỏng như cánh ve, cơ hồ trong suốt.

Nữ tử nhìn một Dương Diệp ba người, sau đó bay thẳng đến phía trước đi đến, bất quá, đem làm nàng trải qua Dương Diệp bên cạnh lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Ngươi là kiếm tu?"

Nàng lúc nói chuyện, cũng không có nhìn về phía Dương Diệp.

Đối phương làm sao biết chính mình là kiếm tu?

Dương Diệp nhướng mày, bất quá rất nhanh hắn hiểu được rồi. Hắn cũng không có tận lực đi che dấu trên người kiếm ý, đối phương hẳn là cảm ứng được rồi.

Không biết đối phương vì cái gì hỏi như vậy, nhưng là Dương Diệp vẫn gật đầu, nói: "Vâng!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mặt nạ nữ tử bên hông đao đột nhiên biến mất.

Sau một khắc.

Hàn quang lóe lên.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự Dương Diệp yết hầu kích xạ mà ra

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1430: Đón thêm ta một đao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhìn thấy đạo kia máu tươi lúc, liền Tố Yêu ba người mới kịp phản ứng, ba người kinh hãi, đặc biệt là ngay cả Tố Yêu.

Dương Diệp cứ như vậy bị đập phát chết luôn rồi hả?

Dương Diệp tự nhiên không có bị đập phát chết luôn, ở đằng kia chuôi cắt khai mở da của hắn lúc, người khác cũng đã hướng về sau lui một trượng khoảng cách.

Nữ tử xuất thủ, đây là Dương Diệp thật không ngờ đấy, bởi vậy, hắn lộ ra có chút bị động, bất quá hắn phản ứng rất nhanh, hơn nữa, lúc trước hắn đối với nữ tử cũng đề phòng. Bởi vậy, hắn có thể tại thời khắc mấu chốt né tránh. Nhưng là, nữ tử một đao kia, thật sự là quá nhanh quá là nhanh. Bởi vậy, hắn hay là thiếu chút nữa bị đối phương một đao cắt hầu!

Đao tu!

Nữ tử cùng kỵ heo thiếu nữ đồng dạng, là đao tu. Bất quá, cùng kỵ heo thiếu nữ đao không giống với, kỵ heo thiếu nữ đao chú ý chính là lực lượng, sẽ dốc hết mười phần sức mạnh, mà này mặt nạ nữ tử đao, rõ ràng cho thấy giảng tốc độ, duy nhanh không phá!

Không thể không nói, bất kể là kỵ heo thiếu nữ sẽ dốc hết mười phần sức mạnh, hay là này mặt nạ nữ tử duy nhanh không phá, đều là rất mạnh đấy.

Hơn nữa, nữ nhân này vừa rồi một đao kia, cũng không có gia trì đao ý.

Tại không có gia trì đao ý dưới tình huống, đối phương tựu dễ dàng cắt ra phòng ngự của hắn có thể tưởng tượng, đối phương đao được có nhiều khủng bố!

Dương Diệp sờ lên yết hầu, chỗ đó, làn da đã vỡ ra, tại đi vào một điểm, tựu muốn đem khí quản cắt ra. Hắn nhìn nhìn trên tay máu tươi, sau đó nhìn về phía xa xa mặt nạ nữ tử. Sau một khắc, Dương Diệp thân hình khẽ động, toàn bộ nhân trực tiếp biến mất tại nguyên đấy, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia mặt nạ nữ tử bên cạnh, sau đó rút kiếm tựu là chém.

Chính thức trảm thiên rút kiếm thuật!

Hắn không có đi hỏi đối phương vì cái gì đột nhiên xuất thủ, hắn chỉ biết là, vừa rồi đối phương muốn giết hắn. Đã như vậy, cái kia hỏi cái kia chút ít đều không có gì ý nghĩa.

Dương Diệp kiếm rơi xuống, nữ tử đao xuất.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tại liền Tố Yêu ba ánh mắt của người ở bên trong, cái kia mặt nạ nữ tử trực tiếp bị chấn đến rồi trăm trượng có hơn, mà Dương Diệp nhưng lại chỉ lui mấy trượng. Ngay tại các nàng cho rằng Dương Diệp chiếm cứ thượng phong lúc, sau một khắc, cái kia xa xa mặt nạ nữ tử đột nhiên không hề dấu hiệu xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh thân.

Đao xuất, hàn quang hiện lên.

Xùy~~!

Một đạo máu tươi tự Dương Diệp cánh tay phải chỗ kích xạ mà ra, mà Dương Diệp lúc này đã thối lui đến rồi bên cạnh bên ngoài hơn mười trượng.

Thật nhanh!

Liền Tố Yêu ba người thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, cô gái này không chỉ đao pháp nhanh, tốc độ này cũng nhanh, hơn nữa là phi thường nhanh.

Xa xa, Dương Diệp thần sắc cũng là ngưng trọng vô cùng, nữ nhân này tốc độ nhanh có chút vượt qua tưởng tượng của hắn. Vừa rồi nếu là hắn chậm nửa phần, cánh tay của hắn đều có thể tựu bàn giao: Nhắn nhủ đi ra ngoài.

Người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, hắn cho tới bây giờ đều không cảm giác mình là một đời tuổi trẻ vô địch nhân, hắn biết rõ, cái thế giới này rất lớn, cường giả vô số, so với hắn còn muốn yêu nghiệt đấy, có lẽ không nhiều lắm, nhưng là, khẳng định cũng sẽ không thiếu.

Hiện tại, hắn tựu gặp một cái.

“Đón thêm ta một đao!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, toàn bộ nhân đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, sau một khắc, hắn hai mắt đóng lại, tại hắn nhắm mắt một khắc này, một đạo hàn quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, mà khi cái này đạo hàn quang hiện lên lúc, một đạo kiếm quang cũng đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Bành!

Trong tràng vang lên một đạo nổ vang thanh âm, thoáng qua, kiếm quang cùng hàn quang đồng thời biến mất. Mà lúc này, nữ tử đã về tới trước kia vị trí, Dương Diệp tắc thì còn tại nguyên chỗ.

Ai thắng ai thua?

Trầm mặc hồi lâu, mặt nạ nữ tử đột nhiên nói: “Một kiếm phá vạn pháp, khó được nhìn thấy, không sai.”

Nói xong, nữ tử không tại quản Dương Diệp, mà là trực tiếp hướng phía trước mặt đi đến.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở nữ tử trước mặt, “Ta tiếp ngươi ba đao, ngươi mới tiếp ta một kiếm, cái này có chút không công bình a?”

Mặt nạ nữ tử nhẹ gật đầu, “Đến thử xem.”

“Đương nhiên muốn thử!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra. Hắn cũng không có thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, trừ phi là hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, bằng không thì, căn bản không cách nào cho đối phương tạo thành uy hiếp, vừa rồi đối phương cũng đã chứng minh cái này điểm rồi.

Bình gai!

Dương Diệp một kiếm này tựu là đơn giản bình gai, không có bất kỳ ra vẻ yếu kém địa phương.

Tại kiếm đi vào nữ tử trước mặt lúc, nữ tử đột nhiên xuất đao, mà đúng lúc này, Dương Diệp kiếm thế đột nhiên cải biến, nguyên bản một cái bình gai, trực tiếp biến thành một cái nghiêng thiêu.

Keng!

Theo một đạo thanh thúy tiếng vang lên, nữ tử đao trong tay đột nhiên kịch liệt run lên, không chỉ đao, mà ngay cả nàng nắm đao tay cũng là kịch liệt run lên, bởi vì tại nàng xuất đao một khắc này, Dương Diệp đột nhiên đâm vào nàng đao một cái bạc nhược yếu kém chỗ, một nhát này, trực tiếp đem nàng trong đao lực lượng cùng tốc độ tháo bỏ xuống rồi gần chín thành!

Tại phá vỡ nữ tử một đao kia phòng ngự về sau, Dương Diệp cũng không có đình chỉ, mà là dùng tốc độ cực nhanh một cái trước gai, mũi kiếm trực chỉ đối phương ngực.

Giờ khắc này, Dương Diệp tốc độ cũng là nhanh đến rồi cực hạn.

Xùy~~!

Xùy~~!

Hai đạo máu tươi đột nhiên ở giữa sân thoáng hiện, một đạo là nữ tử đấy, một đạo khác là Dương Diệp đấy.

Lúc này, nữ tử đã tại tầm hơn mười trượng bên ngoài, tại trước ngực của nàng, có một cái thật nhỏ kiếm động, vừa rồi một đạo máu tươi chính là đến từ trong đó, mà xa xa Dương Diệp trên cánh tay tắc thì có một đạo vết đao, chỗ đó, lúc này đang tại tràn huyết. Đây là trước kia nữ tử tại lui lại lúc mang đi ra đấy, tốc độ của đối phương quá nhanh, bởi vậy, tự cấp rồi hắn một đao về sau, còn có thể thong dong rút đi!

Đối phương đao này nhanh chóng cùng tốc độ, thật sự là quá là nhanh.

“Tốt một cái một kiếm phá vạn pháp!”

Mặt nạ nữ tử đột nhiên nói: “Ngày khác như có cơ hội, đang cùng ngươi một trận chiến.”

Nói xong, nàng hướng xa xa đi đến, chỉ chốc lát chính là biến mất tại Dương Diệp đợi tầm mắt của người trong.

Dương Diệp cũng không có đi truy, bởi vì hắn nếu muốn giết lời của đối phương, trừ phi là thi triển điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, mà thi triển điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, hắn tựu tính toán đánh chết đối phương, chính mình khẳng định cũng sẽ huyền khí khô kiệt, vốn vì chống cự sương mù chướng, cũng đã tiêu hao rất nhiều huyền khí, đang thi triển điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, cho dù là có Bổ Thiên Thạch tại, cũng phải bị tiêu hao ánh sáng!

Đương nhiên, hắn cũng có thể đem hai cái Thiên Ma Sói phóng xuất, bất quá bởi như vậy, hắn chẳng khác nào là muốn bạo lộ chính mình át chủ bài rồi. Tại đây địa phương nguy hiểm, át chủ bài tốt nhất hay là đừng đơn giản phóng xuất. Hơn nữa, tựu tính toán Thiên Ma Sói đi ra cũng không nhất định có thể đánh chết đối phương, bởi vì nữ nhân kia tốc độ thật sự là quá nhanh quá là nhanh.

Có thể tưởng tượng, như nếu như đối phương không chiến, lựa chọn trốn chạy để khỏi chết lời mà nói..., Thiên Ma Sói nhất định là đuổi không kịp đấy, Cùng Kỳ ngược lại là có thể thử xem.

Nói tóm lại, vì giết đối phương, bạo lộ chính mình chỗ dùng át chủ bài, quá không sáng suốt rồi. Bởi vậy, Dương Diệp cũng không có lựa chọn đi lưu đối phương.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía liền Tố Yêu, “Vừa rồi người nọ là ai?”

Liền Tố Yêu lắc đầu, “Chưa nghe nói qua, có thể là Biệt Vực thiên tài.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Trời đã nhanh sáng rồi, mọi người thừa dịp hiện tại hảo hảo khôi phục hạ a.”

Liền Tố Yêu ba người nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Lúc này, ba nhân khiếp sợ trong lòng là tột đỉnh đấy, liền Tố Yêu cũng may, bởi vì hắn biết rõ Dương Diệp thân phận, bởi vậy, đối với Dương Diệp bày ra thực lực, cũng không phải như vậy khiếp sợ. Mà cái kia hình liệt hai người tắc thì bất đồng, bọn hắn cũng không biết Dương Diệp thân phận, bọn hắn chỉ bên trong, trước mắt cái này gọi là Diệp Dương hư giả, thực lực thật không ngờ khủng bố.

Vẫn là câu nói đó nói rất đúng, tại hung vực, không nên xem thường bất luận kẻ nào.

Lúc này Dương Diệp cũng là loại ý nghĩ này, trước kia nếu như không phải hắn tại đối mặt nàng kia lúc bảo trì đề phòng, hắn rất có thể lật thuyền trong mương.

Ly Thiên sáng chuẩn xác mà nói là cách Thái Dương đi ra, còn có không sai biệt lắm nửa canh giờ, mà cái này nửa canh giờ đối với liền Tố Yêu bọn người mà nói không thể nghi ngờ là một cái dày vò. Bọn hắn muốn chống được hừng đông, vấn đề thật không phải là rất lớn, chính thức vấn đề là hừng đông về sau.

Có đôi khi, nhân tài là đáng sợ nhất tồn tại.

Dương Diệp ngược lại là không có giống liền Tố Yêu nghĩ nhiều như vậy, hắn hiện tại muốn chính là trước kia cùng cái kia mặt nạ nữ tử giao thủ lúc hình ảnh.

Tuy nhiên lúc trước hắn dùng một kiếm phá vạn pháp phá vỡ rồi đối phương chiêu thức, nhưng là, chỉ có chính hắn mới biết được lúc ấy là cỡ nào hung hiểm. Bởi vì tốc độ của đối phương thật sự là quá nhanh quá là nhanh. Có thể nói, nếu như không phải hắn đã đạt tới hư giả, đối phương đao, hắn là tuyệt đối với không cách nào phá vỡ đấy.

Hắn bái kiến nhanh nhất đao!

Kỳ thật, hắn là hy vọng có thể cùng đối phương tại luận bàn một chút đấy. Bởi vì cái này đối với trợ giúp của hắn là cực lớn đấy, nếu như hắn có thể thích ứng tốc độ của đối phương, cái kia ý vị như thế nào? Ý nghĩa phản ứng của hắn tướng cũng tìm được cực lớn tăng lên, khi đó, nếu như gặp được đối thủ, trừ phi đối phương có thể sẽ vượt qua nàng kia tốc độ công kích, bằng không thì, bình thường tốc độ với hắn mà nói, không có một điểm uy hiếp!

Cùng cường giả chân chính luận bàn, cái kia thật sự mới có lợi đấy.

Đến rồi bọn hắn loại trình độ này, kỳ thật, để ý nhất cũng không phải cái gì cường đại huyền kỹ, mà là lực lượng cùng tốc độ, lực lượng cùng tốc độ đạt tới trình độ nhất định, đừng nói pháp tắc chi lực, tựu là vực chi lực lượng đều có thể cường hành phá vỡ. Nhiều khi, càng đơn giản chiêu thức, nhưng thật ra là càng khủng bố đấy.

Tựu như lúc trước hắn cùng mặt nạ nữ tử giao thủ, hai người không có thi triển kiếm ý cùng đao ý, cũng không có thi triển pháp tắc, càng không có thi triển huyền kỹ, tựu là bình thường gai cùng bổ.

Nhưng là, uy lực kia, một chút cũng không thể so với cường đại huyền kỹ yếu. Phải biết, lúc trước hắn thi triển một đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, nhưng là cũng không thể có làm bị thương đối phương, nhưng là, đang thi triển một kiếm phá vạn pháp lúc, nhưng lại làm bị thương rồi đối phương.

Đương nhiên, huyền kỹ pháp tắc thì những... Này cũng là trọng yếu phi thường đấy. Nhưng là, nếu như bản thân lực lượng cùng tốc độ mạnh phi thường lời mà nói..., thi triển huyền kỹ lúc, cái kia huyền kỹ uy lực cũng là sẽ tăng lên rất nhiều đấy.

Lực lượng cùng tốc độ, là căn bản!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, một đám ánh mặt trời xuất hiện ở ngoài cửa thành, thời gian dần trôi qua, ánh mặt trời ngày càng nhiều, theo ánh mặt trời ngày càng nhiều, thành bên ngoài tầm mắt dần dần biến thành rõ ràng. Cùng lúc đó, nội thành cái kia chút ít sương mù chướng cũng biến thành phai nhạt.

Lại một lát sau, nội thành cùng thành bên ngoài biến thành Dương Diệp trước kia đi tới bộ kia bộ dáng.

Tuy nhiên sương mù chướng vẫn còn, nhưng là so về trước kia, thật là tốt rất nhiều nhiều nữa...

“Coi chừng!”

Lúc này, liền Tố Yêu đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một đạo nhân ảnh chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bọn hắn bên này kích xạ mà đến.

“Quả nhiên có không biết sống chết đấy, ha ha”

Đến nhân, cười lớn, trong tiếng cười, nói không nên lời khoái ý.

Tại đạo nhân ảnh này sau lưng, còn có ba người.

Tại bốn người này trong mắt, Dương Diệp bốn người giống như là bạo lộ tại đàn sói trong tầm mắt dê béo

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1431: Ta lời còn chưa nói hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát nhân cần lý do sao?

Nhiều khi, là không cần đấy.

Ngươi yếu, ngươi đáng chết.

Cái này là mạnh được yếu thua, cường giả vi tôn thế giới, đặc biệt là tại đây hung vực.

Thiện ác? Rất nhiều người không có thiện ác, bọn hắn trong nội tâm, chỉ có mạnh yếu, đây cũng chính là trên thế giới vì cái gì có rất nhiều người ưa thích khi dễ dễ khi dễ nhân.

Ngựa thiện bị người cưỡi, nhân thiện bị nhân lấn!

Tựu như thế lúc, những người này biết rõ Dương Diệp bọn người đúng là suy yếu thời điểm, cho nên, bọn hắn muốn giết Dương Diệp bọn người. Bởi vì giết Dương Diệp bọn người, nhất định là có thể phát một số tiền của phi nghĩa đấy.

Cầm đầu nhân tốc độ rất nhanh, khí thế cũng mạnh phi thường, mặc dù đối với Phương chỉ là Bán Thần, nhưng là khí thế kia, so Dương Diệp bái kiến một ít thần giả còn muốn khủng bố.

Dương Diệp bên cạnh, liền Tố Yêu ba người sắc mặt rất bình tĩnh, bởi vì bọn hắn đã sớm dự liệu được một màn này rồi.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ lên hai tay, nói: “Ta đầu hàng!”

Liền Tố Yêu ba người ngây ngẩn cả người.

Mà cái kia vọt tới Dương Diệp trước mặt áo bào xanh nam tử cũng là ngừng lại, tại hắn trong mắt, cũng là mang theo một tia ngạc nhiên, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp có thể như vậy. Nguyên bản, hắn đã chuẩn bị cho tốt đại chiến khẽ đảo đấy.

Dù sao có thể tới hung thành nhân, khẳng định đều là có chút tâm huyết đấy, sẽ không ngồi chờ chết. Nhưng là hắn không nghĩ tới, trước mắt cái này nhân vậy mà trực tiếp đầu hàng.

Cái kia áo bào xanh nam tử sau lưng ba người cũng ngừng hạ ra, trong con mắt của bọn họ cùng áo bào xanh nam tử đồng dạng, có một tia ngạc nhiên.

Mà ở Dương Diệp bọn người bên phải cách đó không xa, cái kia mặt nạ nữ tử cùng lão giả cũng nhìn về phía rồi bên này.

Lão giả nhíu mày, hắn nhìn một Dương Diệp, sau đó một lần nữa nhắm mắt lại.

Mà nữ tử tắc thì đánh giá Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ.

Lúc này, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp cầm trên tay nạp giới cùng trong tay cầm Kiếm Linh cổ sao (kiếm, vỏ) lần lượt đi ra, “Các ngươi chỉ là cầu tài, vậy thì tốt, ta đem tài đều cho các ngươi. Ta muốn, các ngươi khẳng định cũng không muốn chúng ta cùng các ngươi liều chết một trận chiến a?”

Áo bào xanh nam tử đánh giá một Dương Diệp, “Ngươi rất nghiêm túc?”

“Chắc chắn 100%!”

Dương Diệp nói: “Nói thực ra, nếu như là trước kia, chúng ta bốn người hoàn toàn không sợ các ngươi, nhưng là hiện tại, chúng ta trong cơ thể huyền khí đã mười đi chín, căn bản không cách nào cùng các ngươi một trận chiến. Cho nên, chỉ có thể vứt bỏ tài bảo vệ tánh mạng. Dù sao, chỉ cần nhân tại, về sau bao nhiêu tài đều là có thể lợi nhuận trở về đấy, ngươi cứ nói đi?”

“Nói rất hay như là có chuyện như vậy!”

Áo bào xanh nam tử nói: “Nhưng là, ta như thế nào cảm thấy ngươi là tại đùa nghịch âm mưu đâu này?”

Dương Diệp biểu lộ hơi cương, nhưng là rất nhanh khôi phục bình thường, “Nói như vậy, ngươi là lựa chọn đã muốn tài lại muốn mệnh rồi hả?”

Áo bào xanh nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Mang thứ đó ném tới.” Sự xuất khác thường tất có yêu, cẩn thận một điểm là không có sai đấy.

Dương Diệp nhún vai, sau đó tay phải ném đi, nạp giới cùng cổ sao (kiếm, vỏ) trực tiếp bay đến áo bào xanh nam tử trước mặt.

Áo bào xanh nam tử nhìn thật sâu một Dương Diệp, sau đó nhìn về phía rồi nạp giới cùng cổ sao (kiếm, vỏ), vốn hắn là muốn trước kiểm tra nạp giới đấy, nhưng là, khi thấy cổ sao (kiếm, vỏ) lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người.

“Cái này, đây là nguyên giai bảo vật?”

Áo bào xanh nam tử thanh âm khẽ run, nói xong, hắn tự tay cầm cổ sao (kiếm, vỏ), nhưng là, đem làm hắn cầm chặt cổ sao (kiếm, vỏ) một khắc này, cổ sao (kiếm, vỏ) đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói kiếm quang, đón lấy, kiếm tổ trực tiếp cởi ra vỏ (kiếm, đao) mà ra.

Xùy~~!

Cái kia áo bào xanh nam tử tay phải trực tiếp bị phách trở thành hai nửa, mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở áo bào xanh nam tử trước mặt.

Sặc!

Kiếm tự động vào vỏ, sau đó hóa thành kiếm quang bay đến Dương Diệp trong tay. Sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm tựu là chém.

Cái kia áo bào xanh nam tử hoảng hốt!

Thời khắc mấu chốt, hắn dùng cái kia còn lại một tay mang theo một đạo ánh sáng màu xanh hướng phía Dương Diệp kiếm ngăn cản tới.

Bành!

Xùy~~!

Tại ánh mắt của mọi người bên trong, một nửa cánh tay trực tiếp mang theo một cỗ cột máu quẳng rồi đi ra ngoài, mà cái kia áo bào xanh nam tử tắc thì toàn bộ nhân bay ngược rồi đi ra ngoài, không trung, máu tươi như như nước suối tự áo bào xanh nam tử trong miệng, cùng với cái kia gãy đi trên cánh tay không xuất không ngừng phun ra, rất là huyết tinh.

Mà lúc này, một bên cái kia ba tên nam tử cũng kịp phản ứng, ba người sắc mặt lúc này âm trầm mà bắt đầu..., sau đó hướng phía Dương Diệp lao đến, nhưng là rất nhanh, liền Tố Yêu chắn trước mặt của bọn hắn.

Lúc này liền Tố Yêu là dị thường hưng phấn, bởi vì Dương Diệp xuất thủ. Trước kia, nàng kỳ thật có chút lo lắng chính là Dương Diệp chính mình ly khai, nếu là như vậy lời mà nói..., ba người bọn họ nhất định là chiến bất quá cái này áo bào xanh nam tử bốn người đấy. Nhưng là, Dương Diệp cũng không có đi, tuy nhiên cái này xuất thủ phương thức có chút kỳ lạ, nhưng là, tốt xấu xuất thủ.

Có Dương Diệp tại, liền Tố Yêu là tin tưởng mười phần!

Kỳ thật, nàng rất rõ ràng, nếu như Dương Diệp bạo lộ thân phận, hắn đã làm những sự tình kia khiến cái này nhân biết đến lời nói, những người này tuyệt đúng là không dám tới tìm bọn hắn phiền toái đấy. Nhưng đáng tiếc chính là, Dương Diệp muốn ít xuất hiện bất quá cũng may, Dương Diệp xuất thủ.

Xa xa, Dương Diệp chậm rãi đi về hướng cái kia áo bào xanh nam tử.

Không thể không nói, cái này áo bào xanh nam tử thực lực là có chút vượt qua Dương Diệp đoán trước đấy. Bởi vì đối phương tại cứng rắn đã trúng hắn một cái trảm thiên rút kiếm thuật về sau, vậy mà còn chưa chết. Có thể tưởng tượng, nếu như trước kia không phải sử dụng mưu kế lời mà nói..., muốn giải quyết đối phương, chỉ sợ lên giá phí không ít thời gian.

Tuy nhiên áo bào xanh nam tử không có chết, nhưng là, đối phương đã cơ hồ đánh mất sức chiến đấu.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới áo bào xanh nam tử trước mặt, áo bào xanh nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi đùa nghịch lừa dối!”

Hắn nhưng thật ra là có đoán trước Dương Diệp muốn đùa nghịch lừa dối đấy, bởi vậy, hắn thời khắc đều tại đề phòng Dương Diệp, chỉ cần Dương Diệp hơi có dị động, là hắn có thể có lập tức làm ra phản kích. Nhưng là hắn thật không ngờ, động thủ trước không phải Dương Diệp, mà là cổ sao (kiếm, vỏ) trong kiếm.

Lật thuyền trong mương rồi.

“Có nghĩ là muốn còn sống?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

“Có ý tứ gì!” Áo bào xanh nam tử trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Giao ra một đám hồn phách, có thể còn sống!”

“Làm khôi lỗi của ngươi?”

Áo bào xanh nam tử thần sắc âm trầm lên, “Ngươi nghĩ cũng đừng nghĩ, ta”

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, áo bào xanh nam tử thanh âm im bặt mà dừng, hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ta lời còn chưa nói hết ta nguyện”

Lời còn chưa nói hết, đầu hắn nghiêng một cái, trực tiếp theo trên cổ lăn xuống mà xuống.

Máu tươi như trụ.

“Nói còn chưa dứt lời?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ai kêu ngươi không nói nhanh chút đó, kiếm của ta thế nhưng mà rất nhanh đấy.” Nói xong, hắn phải tay khẽ vẫy, cái kia áo bào xanh nam tử trên ngón tay mang nạp giới lập tức bay đến trong tay hắn.

Nhìn lướt qua nạp giới, Dương Diệp trong mắt lập tức hiện lên một vòng kinh ngạc, bởi vì hắn không nghĩ tới cái này trong nạp giới, tiên tinh thạch vậy mà khoảng chừng hơn mười vạn nhiều. Hơn nữa, trong đó còn có hai thanh hư giai dao găm. Hư giai bảo vật với hắn mà nói, hay là rất hữu dụng đấy, hơn nữa, coi như mình không cần, cũng có thể cho đế nữ các nàng.

Cất kỹ nạp giới, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua xa xa cái kia tên mặt nạ nữ tử, đối phương cũng đang nhìn hắn, Dương Diệp không có để ý đối phương, mà là hướng phía xa xa cái kia cùng liền Tố Yêu ba người giao thủ ba tên nam tử đi đến.

Lúc này, liền Tố Yêu ba người đã hoàn toàn bị đối diện ba tên nam tử đè chế. Liền Tố Yêu ba người thực lực tự nhiên là không kém cái kia ba tên nam tử đấy, nhưng là không có biện pháp, một buổi tối chống cự sương mù chướng, tiêu hao thật sự là nhiều lắm. Bởi vậy, lúc này thì bọn hắn, chiến có chút lực bất tòng tâm.

Xa xa, phát giác được Dương Diệp đi tới, ba người kia kinh hãi, sau đó không có có do dự chút nào, quay người thân hình lóe lên, biến mất tại xa xa.

Dương Diệp lập tức sửng sốt, chính mình có đáng sợ như vậy?

Dương Diệp cũng không có đi truy ba người kia, bởi vì hắn hiện tại cũng cần phải thời gian đến khôi phục chính mình huyền khí. Giữa trưa lúc, tựu muốn đi vào hung vực, khi đó, hắn nhất định phải lại để cho chính mình là đầy trạng thái. Nơi này, có thể vô số người, hơn nữa, hung vực nội hung hiểm khó lường, nhất định phải cẩn thận một ít.

“Đa tạ!” Lúc này, liền Tố Yêu nhìn về phía Dương Diệp, câu này nói lời cảm tạ ngược lại là thật tâm đấy. Dương Diệp trước kia hoàn toàn có thể chính mình đi, dùng thực lực của hắn, phải đi lời mà nói..., là hoàn toàn cũng được, nhưng là hắn cũng không có.

Dương Diệp cười cười, “Việc nhỏ.”

Hắn không phải một cái loại người cổ hủ, ở cái địa phương này, nhiều mấy người bằng hữu tổng so nhiều mấy địch nhân muốn xịn. Liền Tố Yêu ba người thực lực là không bằng hắn, nhưng là, thực lực của bọn hắn cũng không yếu. Tựu như vừa rồi, nếu như không phải ba người kiềm chế lời mà nói..., hắn muốn khoảnh khắc áo bào xanh nam tử, còn có chút khả năng không lớn, trừ phi là bạo lộ lá bài tẩy của mình.

Mà đối với át chủ bài, Dương Diệp bây giờ là có thể giữ lại tựu giữ lại. Hắn tin tưởng, liền Tố Yêu ba người khẳng định cũng là nắm chắc bài đấy, phải nói, tất cả mọi người nắm chắc bài, nếu quả thật muốn sinh tử đại chiến, xem đúng là ai át chủ bài thêm nữa..., càng mạnh hơn nữa!

Liền Tố Yêu nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, "Chúng ta bây giờ tranh thủ thời gian khôi phục thoáng một phát, tranh thủ dùng tốt nhất trạng thái tiến vào hung vực."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rất nhanh, bốn người xếp bằng ở đấy, bắt đầu điên cuồng hấp thu tiên tinh thạch.

Hung nội thành rất yên tĩnh, phải nói là yên tĩnh im ắng, có điểm giống Tử Thành. Nhân vẫn có một ít đấy, nhưng là, tất cả mọi người lẫn nhau đề phòng, ngoại trừ từng người tiểu đoàn thể, mọi người cơ bản không chào hỏi, không đi động.

Tất cả mọi người đang đợi, đợi chính buổi trưa.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, nắng xuân rực rỡ, tại mặt trời chiếu rọi xuống, trong thành sương mù chướng lộ ra càng phát ra phai nhạt.

Lúc này, cái kia xa xa một mực ngồi xếp bằng lão giả đột nhiên đứng lên, sau đó biến mất tại xa xa, ngay sau đó, cái kia mặt nạ nữ tử cũng là đứng dậy biến mất tại xa xa.

"Chúng ta cũng đi thôi!"

Liền Tố Yêu nói xong, đứng dậy hướng phía trước mặt đi đến.

Tại liền Tố Yêu dưới sự dẫn dắt, mọi người đi tới rồi hung thành chính giữa, tại đó, có một chỗ cực lớn bệ đá, tại trên bệ đá, có một cái u ám sắc năng lượng khe hở, lúc này, vô số ám màu xám khí lưu đang trong đó tràn ra.

"Cái này là cái kia tiến vào hung vực kết giới Truyền Tống Trận." Dương Diệp bên cạnh, liền Tố Yêu trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn về phía kết giới kia, tại kết giao bên cạnh, có một gã lão giả, từng cái đi vào nhân, đều trước cho lão giả một quả nạp giới. Không cần phải nói, đây là vào cửa phí.

Mà cái này vào cửa phí, thật sự là có chút cao dọa người, lại muốn ba vạn miếng tiên tinh thạch!

Ba vạn miếng tiên tinh thạch!

“Cái này Thạch gia thật là quá sẽ kiếm tiền!”

Dương Diệp lắc đầu, “Cái này so cướp bóc còn có thể lợi nhuận ah! Hắn vừa rồi đoạt rồi mười vạn miếng, hiện tại, đảo mắt tựu giao ra đi một phần ba”

“Bởi vì không biết chừng nào thì bắt đầu, cái này kết giới truyền đưa ra điểm vấn đề, cho nên, sau khi đi vào, là tùy cơ hội truyền tống, cho nên, chính ngươi coi chừng, chớ khinh thường.” Lúc này, liền Tố Yêu đột nhiên nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Tùy cơ hội truyền tống?

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Rất nhanh, đến rồi Dương Diệp bốn người, tại giao rồi tiên tinh thạch về sau, bốn người tiến nhập trong kết giới.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

“Ah”

Tại Dương Diệp trợn mắt cái kia một cái chớp mắt, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tự Dương Diệp sau lưng cách đó không xa truyền đến.

Ngay sau đó, Dương Diệp biến sắc, toàn thân tóc gáy tại thời khắc này đều là bị dựng lên

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1432: Khủng bố địa phương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tíu tíu!”

Một đạo chói tai kỳ dị âm thanh đột nhiên tại Dương Diệp sau lưng vang lên, thanh âm này cực kỳ khủng bố, bởi vì lúc này Dương Diệp, vậy mà cảm giác đầu của mình muốn nổ tung ra, không chỉ như thế, linh hồn của hắn tại thời khắc này, thậm chí có chút ít sợ run.

Đây là cái gì quỷ?

Dương Diệp không có thời gian nghĩ nhiều như vậy, quay người rút kiếm tựu là chém.

Xùy~~!

Kiếm rơi xuống, không gian một hồi kịch liệt kích động, nhưng là, một kiếm này nhưng lại rơi vào khoảng không.

Tại Dương Diệp trước mặt, cái gì cũng không có!

Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, hiện tại hắn mới phát hiện, trong lúc này sương mù chướng so với hắn trong dự liệu còn muốn khủng bố. Tầm nhìn chỉ có không đến nửa trượng, nửa trượng bên ngoài, cái gì cũng không thấy được. Có thể nói, tại đây sương mù chướng so hung thành đêm khuya lúc còn muốn đậm đặc một ít.

Mà đây là giữa trưa, nếu như đến rồi đêm khuya, tại đây sương mù chướng nhiều lắm khủng bố?

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó thủ đoạn khẽ động, một quả cuốn đồng xuất hiện ở trên tay hắn. Cái này cuốn đồng là trước kia tiến đến lúc, cái kia Thạch gia lão giả cho hắn đấy, phải nói từng người tiến vào đều có. Đây là một quả truyền tống quyển trục, chỉ cần bóp nát, tựu có thể trả lời đi ra ngoài kết giới chỗ. Nguyên bản hắn là không muốn qua đi ra ngoài đấy, dù sao hắn đối với chính mình vẫn có tin tưởng đấy.

Nhưng là hiện tại

Trong lúc này thật sự là quá không bình thường rồi!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tướng quyển trục thu lại, đón lấy, hắn tay phải vung lên, tướng đại hắc phóng ra. Đem làm đại hắc chứng kiến trong sân tràng cảnh lúc, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, đón lấy, Dương Diệp trông thấy, tại đại hắc trong mắt, xuất hiện nồng đậm kiêng kị chi sắc, ngoại trừ kiêng kị, còn có một tia hoảng sợ.

Rất nhanh, nó muốn chui vào Dương Diệp trong cơ thể, bất quá cũng là bị Dương Diệp ngăn cản.

Chỉ cần hắn không muốn, người khác là đừng muốn vào nhập Hồng Mông tháp đấy.

Nhìn thấy Dương Diệp ngăn cản, đại hắc trong mắt lập tức lộ ra rồi một tia khẩn cầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng. Trước kia hắn hiểu rõ đến, đại hắc cùng Tiểu Hắc nhưng thật ra là vị thành niên, đúng, cái này hai cái hung thú kỳ thật cũng không phải trưởng thành hung thú. Tuy nhiên không phải trưởng thành hung thú, nhưng là, thực lực của bọn nó đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ đấy. Có thể nói, tại cái này vị diện, có thể giết người của bọn nó, thật sự rất ít rất ít.

Nhưng là, chúng đối với nơi này nhưng là như thế kiêng kị cùng sợ hãi.

Nói cách khác, nơi này có so chúng càng tăng kinh khủng tồn tại, hơn nữa không phải khủng bố một điểm!

Tuy nhiên đại hắc lúc này hình thể biến nhỏ đi rất nhiều, nhưng là, hay là so Dương Diệp muốn lớn hơn vài lần, bởi vậy, Dương Diệp không thể không bay lên trời, hắn đưa thay sờ sờ đại hắc đầu, sau đó nói khẽ: “Ngươi tại sợ cái gì?”

Đại hắc đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nó giơ lên một cái móng vuốt huy vũ lên.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, lại đây! Trước kia chồn tía như vậy, Tiểu Bạch cũng như vậy, hiện tại tên Thiên Ma này Sói cũng như vậy kỳ thật cũng rất bình thường, cũng không phải từng cái Huyền thú đều tiếng người nói đấy. Đặc biệt là cái này trước kia rất ít nhìn thấy nhân đại hắc, chúng trước kia tại đây hung vực, căn bản là chưa từng thấy người nào đấy.

Hơn nữa, Huyền thú cũng không thích lắm tiếng người nói, như vậy cũng tốt so nhân loại, có người nào ưa thích đi nói thú nói hay sao?

Ngoại trừ Dương Diệp!

Bất quá hắn không phải nói thú nói, hắn là hiểu thú nói

Một lát sau, Dương Diệp minh bạch đại hắc ý tứ. Ý của nó là: Tại đây rất nguy hiểm, phi thường uy hiếp, hơn nữa lại để cho hắn nhanh lên ly khai.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta không thể ly khai, ta muốn đi U Ám Sâm Lâm, ngươi có thể mang ta đi sao?” Cái này địa phương quỷ quái, khắp nơi đều là sương mù chướng, muốn đi U Ám Sâm Lâm, chỉ có lại để cho đại hắc dẫn đường rồi. Bằng không thì, muốn cho chính hắn lục lọi lời mà nói..., không biết ngày tháng năm nào mới có thể đến cái kia U Ám Sâm Lâm.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., đại hắc vội vàng lắc đầu, sau đó vung trảo.

Đây là đang nói cho Dương Diệp, lại để cho hắn đi mau.

Dương Diệp không có cường hành mệnh lệnh đại hắc, dù sao đối phương là vì hắn tốt. Hắn trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Còn nhớ rõ lúc trước đem các ngươi bắt được ta trong thân thể chính là cái kia đại gia hỏa sao?”

Cùng Kỳ!

Đại hắc trong mắt lập tức lộ ra rồi kiêng kị chi sắc, nó tuy nhiên cũng là hung thú, nhưng là rất rõ ràng, không có Cùng Kỳ cấp bậc cao. Cùng Kỳ lúc trước thế nhưng mà dùng một địch hai, chút nào không rơi vào thế hạ phong đấy. Hơn nữa quan trọng nhất là, Cùng Kỳ ngay lúc đó trạng thái cũng không thế nào tốt, không chỉ như thế, thương thế của hắn cũng còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Nói tóm lại, đối với Cùng Kỳ, hai cái Thiên Ma Sói vẫn còn có chút e ngại đấy.

Dương Diệp nói: “Trong lúc này có so nó còn lợi hại hơn đấy sao?”

Đại hắc trầm mặc, giống như là tại so sánh, trầm mặc sau một hồi, tại Dương Diệp nhìn soi mói, đại hắc nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai tay trong lúc bất tri bất giác nhanh nắm lại!

Có so Cùng Kỳ còn muốn khủng bố tồn tại!

Đó là một cái quỷ gì địa phương?

Lúc này đây, Dương Diệp là chân chính nhận thức thật lên, cái chỗ này, không phải không chủ quan là được, tại đây, nhất định phải phi thường nhận thức thật đối đãi! Bằng không thì, khả năng tựu thật sự trở về không được!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía đại hắc, đón lấy, hắn nói cho đại hắc tại sao mình muốn tới nơi này đối mặt đại hắc cùng Tiểu Hắc, hắn tự nhiên không thể một mặt cường đến đấy, bởi vì như vậy, khẳng định làm cho hai thằng này có phản loạn trong nội tâm. Tốt nhất là cùng chúng quan hệ chuẩn bị cho tốt điểm, ví dụ như cùng Cùng Kỳ như vậy.

Quan hệ tốt rồi, về sau hắn không cần mệnh lệnh, chúng đều sẽ ra ngoài giúp hắn!

Đại hắc đã trầm mặc rất lâu sau đó, sau đó gật đầu một cái, đáp ứng mang Dương Diệp đi.

Kỳ thật, Dương Diệp muốn cùng đại hắc chúng đánh tốt quan hệ, đại hắc bọn hắn cũng là muốn cùng Dương Diệp đánh tốt quan hệ đấy, hiện tại chúng bị quản chế Dương Diệp, cùng Dương Diệp đánh tốt quan hệ, đây tuyệt đối là có rất lớn chỗ tốt đấy. Hơn nữa, chúng hiện tại đối với bị Dương Diệp buộc tại bên người, đã không thế nào phản cảm rồi.

Bởi vì Hồng Mông tháp, kỳ thật, chúng là ưa thích ở lại Hồng Mông tháp đấy. Bất quá điều kiện tiên quyết là Hồng Mông tháp không làm chúng bằng không thì, bên trong cũng không phải là Thiên Đường, mà là Địa Ngục.

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp thân hình khẽ động, cưỡi rồi đại hắc trên người, bị Dương Diệp đem làm ngồi ký kỵ, đại hắc tuy nhiên vẫn có chút không lớn tình nguyện, nhưng là cũng không có cự tuyệt.

Dù sao đã bị kỵ đã qua, lại tới một lần, giống như cũng không có gì

Cứ như vậy, một người một sói bắt đầu tiến lên. Đại hắc đi hơi có chút chậm, đối với cái này, Dương Diệp khiến nó đi nhanh một chút, nhưng là nó lại lắc đầu. Rất nhanh, trải qua một phen trao đổi về sau, Dương Diệp minh bạch nó vì cái gì đi chậm.

Tại đây, nguy hiểm đồ vật rất nhiều, không thể làm ra đại động tĩnh, bằng không thì, sẽ hấp dẫn rất nhiều nguy hiểm đồ vật tới. Hiển nhiên, những... Này nguy hiểm đồ vật, đối với đại hắc đều là có uy hiếp đấy.

Đại hắc trên lưng, Dương Diệp không ngừng đánh giá bốn phía, đối với vừa rồi đột nhiên xuất hiện cái kia đạo chói tai tiếng kêu, hắn còn có chút lòng còn sợ hãi, nguyên nhân chủ yếu là hắn liền đối Phương Ảnh đều không có gặp!

Lúc ấy thần bí kia đồ vật nhất định là sẽ đối hắn ra tay đấy, nhưng là, không biết nguyên nhân gì, đối phương buông tha cho.

Có thể là hắn phản ứng quá nhanh, làm cho đối phương không cách nào đánh lén nguyên nhân, cũng hoặc là cái khác nguyên nhân gì. Nhưng là, mặc kệ nguyên nhân gì, đối phương cường đại đó là không thể nghi ngờ đấy.

Hiện tại hắn tính toán là chân chính minh bạch một ít thần giả vì cái gì không dám đi vào nơi này rồi. Vừa rồi một màn kia, nếu như là bình thường thần giả, nói không chừng cũng đã bàn giao: Nhắn nhủ tại đó rồi.

Đi rồi không biết bao lâu, Dương Diệp tọa hạ đại hắc trong ánh mắt đột nhiên hung quang thoáng hiện, mà ở nó trên lưng, Dương Diệp cũng là chân mày cau lại, tay đè tại trên chuôi kiếm.

“Tíu tíu!”

Đúng lúc này, một đạo chói tai bén nhọn âm thanh đột nhiên tại Dương Diệp bốn phía vang vọng mà lên, thanh âm phảng phất có được xuyên thấu lực, Dương Diệp đại não một hồi đau đớn!

Sóng âm công kích, khó lòng phòng bị!

Dương Diệp vội vàng thi triển xuất kiếm ý, lại để cho kiếm ý hợp thành một đạo bình chướng vô hình ngăn tại hắn chung quanh, đầu hơi chút khá hơn một chút về sau, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng là, cái gì cũng không có phát hiện.

Dương Diệp sắc mặt âm trầm lên, cái loại này đau đớn nhưng thật ra là có chút khủng bố đấy, nếu như là bình thường thần giả, bất ngờ không đề phòng, rất có thể ngắn ngủi thất thần. Mà hắn tắc thì sẽ không, bởi vì cái loại này đau đớn so về kiếm ý cắn trả cái chủng loại kia kịch liệt đau nhức, quả thực chênh lệch rất nhiều nhiều nữa... Liền kiếm ý cắn trả hắn đều có thể kháng trụ, loại này Tinh Thần Thứ đau nhức, với hắn mà nói, thật sự chỉ có thể coi là bình thường

Bất quá, bị đối phương đang âm thầm nhìn xem lấy, hắn tự nhiên là rất không thoải mái đấy, nhưng là, hắn nhưng không cách nào phát hiện tung tích của đối phương, bởi vì những cái... Kia sương mù chướng có thể ngăn chặn thần thức, mà đối phương lại giấu ở trong đó rất là bị động!

Ngay tại Dương Diệp có chút thúc thủ vô sách lúc, hắn tọa hạ đại hắc đột nhiên giơ lên phía trước hai cái cự trảo, sau đó mạnh mà hướng mặt đất tựu là vỗ.

Bành!

Giờ khắc này, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, không chỉ mặt đất, liền không gian đều chịu kịch liệt run lên, ngay sau đó, đại hắc há mồm mạnh mà một rống.

“Oanh!”

Một cỗ đáng sợ khí thế tự Thiên Ma Sói trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, sau đó hướng phía những cái... Kia sương mù chướng chấn động mà đi, những cái... Kia sương mù chướng trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục thối lui, bất quá rất nhanh, lại lao qua.

Trong tràng, đại hắc hai mắt không ngừng quét mắt bốn phía, trong mắt tràn đầy lệ khí, trong miệng thỉnh thoảng phát ra một đạo gào thét

Đại hắc trên lưng, Dương Diệp âm thầm gật đầu, không hổ là hung thú, một khi phát uy, vẫn có chút khủng bố đấy.

Trải qua đại hắc phát uy về sau, kế tiếp lộ trình, Dương Diệp cùng đại hắc không có ở gặp được nguy hiểm gì, cái này chủ yếu là bởi vì đại hắc lúc này đã tản mát ra rồi chính mình hung thú khí tức.

Tuy nhiên thuận lợi một ít, nhưng là, Dương Diệp thần sắc nhưng lại như trước ngưng trọng vô cùng.

Không chỉ Dương Diệp, hắn tọa hạ đại hắc trong mắt cũng tràn đầy ngưng trọng cùng đề phòng.

Bởi vì tuy nhiên đại hắc phát ra khí tức, có thể lại để cho một ít nguy hiểm đồ vật không dám đơn giản đến tìm phiền toái, nhưng là, đồng dạng, khả năng cũng sẽ hấp dẫn kinh khủng hơn đồ vật đến.

Cẩn thận!

Đi tới nơi này cái địa phương quỷ quái về sau, Dương Diệp hiện tại cảm giác chính là như vậy.

Không thể không nói, đây đúng là có chút biệt khuất đấy, ở bên ngoài, dùng hắn cùng với đại hắc thực lực, hạ vị diện, ở đâu không thể đi? Nhưng là ở chỗ này, bọn hắn nhưng lại khắp nơi coi chừng, sợ đột nhiên xuất hiện cái đại đông tây

Đi rồi một hồi, đại hắc đột nhiên ngừng lại.

Đại hắc trên lưng, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn lại, thời gian dần trôi qua, chỗ đó, sương mù lưu bắt đầu khởi động, một lát sau, không biết nhìn thấy gì, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1433: Câu thông, phải hảo hảo câu thông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thấy cái gì?

Một tòa đại sơn, một tòa che khuất bầu trời đại sơn chính hướng phía bọn hắn nghiền áp mà đến. Đại sơn rơi ra, cái này cho nhân cảm giác giống như là giống hết y như là trời sập

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Đi vào phía chân trời về sau, Dương Diệp rút kiếm tựu là chém!

Ông!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí phá không mà lên, trực tiếp bổ vào cái kia tòa đại trên núi.

Xùy~~!

Oanh!

Kiếm khí chui vào trong núi lớn, cả tòa đại sơn trực tiếp nứt toác ra, vô số đá vụn bụi bặm ở đằng kia sương mù chướng bên trong mạnh mà bộc phát ra ra, sau đó tại phía chân trời không ngừng bắn tung tóe.

Không biết đã qua bao lâu, phía chân trời dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Mà ở Dương Diệp cùng đại hắc trước mặt, nhiều hơn một cái thạch đầu cự nhân.

Thạch đầu cự nhân hình thể cực lớn, toàn thân đều là một loại không biết tên màu bạc nhạt thạch đầu, tại hắn trên hai tay, một cặp thạch đầu làm thành búa.

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng, bởi vì vừa rồi cái kia tòa đại sơn, tựu là trước mắt thằng này đưa đến đấy.

Hắn đối với lực lượng của mình thật là có tự tin đấy, hắn muốn hủy diệt cái kia tòa đại sơn, cũng không có gì độ khó, nhưng là muốn hắn dời lên cái kia tòa đại sơn hắn lực lượng tại tăng lên gấp ba, có lẽ có thể thử xem.

Không thể cùng đối phương hợp lực lượng!

Đây là lúc này Dương Diệp nghĩ cách.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, Cái kia người đá ánh mắt cũng không có nhìn về phía hắn, mà là đã rơi vào đại hắc trên người.

Trầm mặc một cái chớp mắt, người đá đột nhiên mở miệng, “Tự ý nhập núi đá người, chết!”

Thanh âm rơi xuống, nó đột nhiên giơ tay lên trong một cái búa đá bay thẳng đến Thiên Ma Sói hung hăng một đập!

Chuôi này búa đá so Dương Diệp nhân còn muốn lớn hơn mấy lần, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp chỉ thấy bạch quang lóe lên, chuôi này búa đá chính là đã đi tới rồi đại hắc trước mặt.

Đại hắc tự nhiên cũng không cam chịu yếu thế, lập tức hai móng mạnh mà đập đấy, sau đó thả người nhảy lên, hướng phía chuôi này búa đá đụng tới.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tại Dương Diệp trong ánh mắt, đại hắc lại bị đẩy lui đến rồi nguyên lai vị trí, mà chuôi này búa đá tắc thì hóa thành một đạo bạch quang về tới cái kia người đá trong tay!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, muốn xuất thủ, mà tên Thiên Ma này Sói nhưng lại đối với hắn lắc đầu, ra hiệu hắn trước chia ra tay. Đại hắc quay đầu nhìn về phía cái kia người đá, sau đó từng đạo gợn sóng truyền hướng về phía cái kia người đá. Một lát sau, người đá lắc đầu, sau đó nhìn về phía rồi Dương Diệp, “Nhân loại, lập tức ly khai, nếu không, ta cho ngươi hóa thành bột mịn!”

Lúc này, đại hắc quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó vung vẩy lấy móng vuốt.

Một lát sau, Dương Diệp xem như minh bạch chuyện gì xảy ra rồi. Nơi này là núi đá, về phần cái gì là núi đá, hắn cũng không rõ ràng lắm dù sao nơi này chính là núi đá, cũng là cái này người đá địa bàn. Người đá đột nhiên đối với hắn cùng đại hắc phát động công kích, là vì bọn hắn tiến nhập cái này núi đá phạm vi.

Mà muốn đi U Ám Sâm Lâm, nhất định phải qua cái này núi đá, đương nhiên, cũng có thể đường vòng, nhưng là, sẽ tốn hao rất nhiều rất nhiều thời giờ, bởi vì cái này núi đá rất lớn dùng Thiên Ma Sói tốc độ, muốn bỏ qua cho ngọn núi này, ít nhất cũng cần không sai biệt lắm thời gian một ngày. Hơn nữa, đường vòng lời mà nói..., có thể sẽ gặp được càng nhiều nữa nguy hiểm.

Cho nên, cái này núi đá là lựa chọn tốt nhất, nhưng là, có cái này người đá tại

Câu thông!

Phải hảo hảo câu thông!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Các hạ, chúng ta vô tình ý mạo phạm ngươi, chỉ là muốn từ quý địa nhường cái, mong rằng các hạ cho cái thuận tiện. Chỉ là đi ngang qua thoáng một phát, ta cam đoan!”

Đại hắc cũng là vội vàng nhẹ gật đầu, biểu thị cam đoan chỉ là đi ngang qua.

“Không được!”

Người đá âm thanh như sấm tạc, nó đã giơ tay lên trong búa nhắm ngay Dương Diệp, “Nhân loại, ly khai, nếu không, chết!”

Đây là không câu thông ah!

Dương Diệp nhìn thoáng qua người đá, trầm mặc một hồi, hắn đột nhiên ngồi ở đại hắc trên người, sau đó nói: “Đã không chào đón chúng ta, cái kia liền cáo từ rồi.”

Nói xong, hắn vỗ vỗ đại hắc, đại hắc hiểu ý, quay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia người đá thu hồi búa, nhưng mà đúng lúc này, đại hắc đột nhiên quay người hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía núi đá bắn mạnh tới, đại hắc tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt tựu vượt qua cái kia người đá, biến mất tại xa xa.

Đường vòng?

Dương Diệp cũng không muốn đường vòng, địa phương quỷ quái này vốn tựu đưa tay không thấy được năm ngón, tại đường vòng, không chừng sẽ tha cho xuất cái cái lề gì thốn đi ra, mà đi, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian, đã tại đây gần, vậy tại sao còn muốn đường vòng. Mặc dù đối với Phương không đáp ứng, nhưng là, chỉ cần ta chạy nhanh, đối phương có thể làm khó dễ được ta?

Về phần cái kia người đá, thực lực đối phương cường đại, liền đại hắc đều có thể một kích đánh lui, đủ thấy thực lực của đối phương kinh khủng đến cỡ nào. Cho nên, hắn không có lựa chọn cùng đối phương dùng sức mạnh, dù sao hắn chỉ là mượn cái đạo mà thôi.

Đại hắc xác thực chạy nhanh, trong nháy mắt chính là đem cái kia người đá cho vung đến rồi sau lưng.

Nhưng mà đã qua còn không có mấy hơi, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì một thanh búa đá chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía phía sau hắn đánh úp lại, búa đá bên trong ẩn chứa lực lượng cực kì khủng bố, nhưng lại trực tiếp bắt hắn cho khóa chặt lại, lại để cho hắn không cách nào trốn tránh.

Chỉ có thể ngạnh kháng!

Dương Diệp quay người rút kiếm chém.

Bành!

Chuôi này búa đá lập tức bị đánh bay ra ngoài, nhưng là, Dương Diệp lại bị cái này cổ lực lượng cường đại trực tiếp cho đánh bay rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay hơn ba nghìn trượng mới dừng lại đến!

Sau khi dừng lại, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn tay của mình, lúc này, hắn tay phải miệng hổ chỗ, đã vỡ ra, không chỉ miệng hổ, cả cánh tay cũng đã xuất hiện một chút vết rạn.

Thật là khủng khiếp lực lượng!

Dương Diệp hít sâu một hơi, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, mặt đất đột nhiên một hồi rung rung, đón lấy, một cái đá đầu người tự trong đó chui ra, rất nhanh, cái kia người đá xuất hiện ở Dương Diệp cùng đại hắc trong tầm mắt.

Dương Diệp vận chuyển trong cơ thể tử khí chữa trị cánh tay, hắn nhìn xem cái kia người đá, “Lão huynh, chỉ là mượn cái đạo mà thôi!”

“Nhân loại, chết!”

Người đá thanh âm rơi xuống, tay phải búa mạnh mà lần nữa ném một cái, chuôi này búa đá dùng tốc độ cực nhanh xoay tròn lấy hướng phía Dương Diệp cùng với Thiên Ma Sói hung ác bổ mà đến.

Dương Diệp không có thi triển một kiếm phá vạn pháp, bởi vì đối phương lực lượng quá mạnh mẽ quá mạnh mẽ căn bản phá không được!

Không có ở che dấu, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, hai cổ kinh khủng ý cảnh lăng không xuất hiện ở trong tràng, đón lấy, hai cổ ý cảnh lẫn nhau quấn quanh lấy hướng phía chuôi này Cự Phủ mang tất cả mà đi.

Oanh!

Ba người vừa mới tiếp xúc, chuôi này búa đá trực tiếp bị đánh bay, nhưng là hai cổ ý cảnh nhưng lại cũng không biến mất, mà là tốc độ không giảm địa hướng phía cái kia người đá oanh tới!

“Uống!”

Người đá đột nhiên phát ra một đạo gầm lên, sau đó giơ tay lên trong một cái khác chỉ búa đá mãnh liệt mà đối với trước mặt tựu là bổ một phát.

Oanh!

Dương Diệp hai cổ ý cảnh ầm ầm vỡ vụn, nhưng là cái kia ảnh hưởng còn lại nhưng lại tung tóe xuất tại cái kia người đá trên người, nhưng là, người đá tại lui hai bước sau chính là ngừng lại.

Mà trên người của nó, một chút việc đều không có!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng hơi rút, thằng này phòng ngự, so tên Thiên Ma này bá thể còn mạnh hơn một ít ah

Không có cách nào đánh, bởi vì hắn căn bản phá không được đối phương phòng ngự, trừ phi hắn thúc dục Kiếm Thần ấn, tướng kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, chỉ có như thế, mới có thể đem đối phương phòng ngự mở ra!

Nhưng là về sau làm sao bây giờ đây là hung vực, cũng không phải Thiên Vân Tinh Vực. Tại đây tùy tiện toát ra thứ gì ra, khả năng đều muốn hắn mệnh đấy.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía cái kia đang muốn xuất thủ người đá, “Ta cảm thấy được, chúng ta có thể nói chuyện”

XÍU... UU!!

Trả lời Dương Diệp chính là một thanh búa đá, búa đá tại đánh tới hướng Dương Diệp lúc, cao tốc xoay tròn lấy, hắn những nơi đi qua, không gian trực tiếp vặn vẹo biến hình.

Đừng nhìn chỉ là vặn vẹo, cái này đã cực kì khủng bố rồi. Phải biết, trước kia Dương Diệp một đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, đều không có thể có vỡ ra trong lúc này không gian, có thể tưởng tượng, tại đây không gian chắc chắn đến rồi loại trình độ nào!

Dương Diệp tự nhiên không dám khinh thường, kiếm vào vỏ, trong cơ thể huyền khí điên cuồng vận chuyển, cùng lúc đó, hai chủng ý cảnh điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ. Đem làm chuôi này Cự Phủ đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm còn có một trượng lúc, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm chém xuống một cái.

Ông!

Một đạo chói tai kiếm minh thanh phóng lên trời, những nơi đi qua, những cái... Kia sương mù chướng đều là bị chấn địa như là thủy triều bình thường thối lui.

Oanh!

Kiếm búa chạm vào nhau, một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân đột nhiên vang lên, ngay sau đó, một đạo khủng bố khí lãng tự tương giao chỗ mạnh mà khuếch tán ra, Dương Diệp bị chấn địa liên tục nhanh lùi lại, mà cái con kia Cự Phủ cũng bị chấn địa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía cái kia người đá phản bổ mà đi.

Người đá thò tay hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp cầm búa đá.

Bành!

Một cỗ sức lực lớn lập tức rơi vào tay trên người hắn, cái này lại để cho người đá không khỏi hướng về sau liền lùi lại rồi mấy trượng!

Mà Dương Diệp nhưng lại lui trăm trượng!

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn cánh tay của mình, lúc này, hắn cả cánh tay đều tại run lên, giống như đã mất đi tri giác.

Thằng này quá kinh khủng!

Có thể nói, Thiên Ma Chủ thi triển Thiên Ma bá thể cùng cái này người đá đánh, khẳng định đều can bất quá cái này người đá!

Cái này phòng ngự, đã cường đến làm cho người tức lộn ruột tình trạng rồi.

Không chỉ phòng ngự, lực lượng này cũng là làm cho người tức lộn ruột

“Nhân loại, đáng chết!”

Lúc này, cái kia người đá tay phải giơ lên búa đá mạnh mà hướng phía Dương Diệp tựu là ném một cái.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, cái này búa kinh khủng nhất không phải nó trong đó ẩn chứa lực lượng, mà là nó có thể tập trung nhân, tựu như lúc này, đối phương khí tức đã hoàn toàn khóa chặt lại rồi hắn, cái này lại để cho hắn căn bản không cách nào trốn tránh, bởi vì đối phương tập trung hắn đồng thời, tốc độ cũng là cực nhanh.

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị xuất thủ lúc, lúc này, cái kia đại hắc đột nhiên một cái tránh xông, trực tiếp đâm vào này chuôi búa đá phía trên.

Bành!

Cái kia búa đá trực tiếp bị đại hắc cho đánh bay, mà đại hắc cũng là bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Diệp không có nhàn rỗi, thân hình hắn khẽ động, đi tới đại hắc trên lưng, sau đó nói: “Đi!”

Đại hắc hiểu ý, trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất tại xa xa.

Đánh không lại bỏ chạy!

Dương Diệp cũng không quên chính mình đối với đế nữ đã từng nói qua lời mà nói..., hiện tại hắn tựu là đánh không lại rồi. Cho nên, được chạy.

Đánh không lại còn muốn cùng người đá liều mạng đó là não tàn! Phải biết, hắn lần này tới mục đích, thế nhưng mà U Ám Sâm Lâm! Đương nhiên, chính yếu nhất hay là liều bất quá

Đại hắc tướng tốc độ của mình tăng lên tới rồi cực hạn, nhưng là Dương Diệp như trước có thể cảm nhận được, cái kia người đá tại sau lưng. Đừng nhìn đối phương hình thể đại, nhưng là tốc độ nhưng lại cực nhanh.

Bất quá, đem làm đại hắc tốc độ tăng lên tới cực hạn về sau, bọn họ cùng người đá khoảng cách kéo càng ngày càng xa rồi.

Cái này lại để cho Dương Diệp thở dài một hơi, hắn thật sự là không muốn cùng cái kia người đá đánh, đoán chừng đại hắc cũng là không muốn cùng đối phương đánh, tựu tính toán không có bị đối phương đánh chết, khả năng cũng muốn bị mệt chết!

Một lát sau, đại hắc đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp ngẩn người, rất nhanh, hắn mạnh mà ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, khi thấy xa xa tràng cảnh lúc, Dương Diệp lập tức khóe miệng một hồi run rẩy, đón lấy, một giọt mồ hôi lạnh từ hắn cái trán chảy xuống.

Thoáng qua, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Đại hắc, chúng ta hay là trở về tìm người đá a”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1434: Đầu hàng, thật sự đầu hàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng đại hắc nhìn thấy cái gì?

Tại Dương Diệp cùng đại hắc cách đó không xa có hai mươi mốt cái người đá, cái này hai mươi người đá như là chống trời như người khổng lồ ngăn tại bọn hắn phía trước cách đó không xa.

Từng cái người đá trên tay, không phải dẫn theo hai thanh búa đá, tựu là hai thanh so đại hắc hình thể còn muốn lớn hơn cự chùy hoặc là cự thạch đại đao!

Lúc này đây, Dương Diệp cảm giác mình khả năng muốn đành chịu rồi.

Lúc này, cái kia sau lưng người đá cũng đã đuổi tới.

Hai mươi hai cụ người đá gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp cùng đại hắc, cái này lại để cho Dương Diệp da đầu một hồi run lên. Tuy nhiên nhìn không tới đại hắc biểu lộ, nhưng là, Dương Diệp biết rõ, khẳng định rất khó coi.

Dương Diệp sau lưng, cái kia người đá nhìn thấy Dương Diệp cùng đại hắc, không nói hai lời tựu muốn động thủ.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ lên hai tay, “Đầu hàng, thật sự đầu hàng, lần này không hay nói giỡn rồi.”

Dương Diệp sau lưng cái kia người đá nhưng lại không có để ý Dương Diệp lời mà nói..., trực tiếp tựu là một búa ném ra.

Dương Diệp nheo mắt, hắn có thể không dám khinh thường, lập tức thân hình một chuyển, sau đó rút kiếm tựu là chém.

Song trọng ý cảnh gia trì trảm thiên rút kiếm thuật!

Cũng chỉ có song trọng ý cảnh gia trì trảm thiên rút kiếm thuật mới có thể cùng cái này người đá hơi chút đối kháng, bằng không thì, hắn căn bản không phải đối phương đối thủ. Đúng lúc này, cái chiêu gì thức, một kiếm phá vạn pháp, đều là mây bay.

Sẽ dốc hết mười phần sức mạnh!

Trừ phi hắn lực lượng cùng đối phương chênh lệch không phải rất lớn, như vậy mới có thể một kiếm phá vạn pháp, lực lượng quá cách xa, là phá không được.

Cứng rắn đối với cứng rắn!

Oanh!

Kiếm búa chạm vào nhau, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay, bất quá lúc này đây hắn rất nhanh tựu ngừng lại, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới cái kia người đá trước mặt.

Nhất niệm thuấn sát!

Một chiêu này, Dương Diệp đã thật lâu không có thi triển qua rồi. Không có hắn, bởi vì chiêu này uy lực so ra kém trảm thiên rút kiếm thuật. Lần này sở dĩ thi triển, là vì chiêu này có thể tăng lên tốc độ, có thể lại để cho hắn nhanh hơn tiếp cận cái này người đá. Bằng không thì, hắn vĩnh viễn chỉ có thể bị động bị đánh.

Người đá hiển nhiên thật không ngờ Dương Diệp tốc độ bỗng nhiên ngay lúc đó biến thành nhanh như vậy, bất ngờ không đề phòng, hắn trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đâm vào rồi trên ngực.

Bành!

Người đá hướng về sau liên tục lui hơn mười trượng, mà Dương Diệp cũng là bị chấn địa hướng về sau lui hơn trăm trượng, không chỉ như thế, hắn cả cánh tay cũng đã run lên mà cái kia người đá trước ngực, chỉ là nhiều hơn một cái kiếm động, nhưng là, so sánh với người đá hình thể, cái này kiếm động, cơ hồ là nhìn không tới.

Chém bất tử ah!

Đối phương đứng đấy cho hắn chém, đoán chừng hắn cũng khó khăn dùng tiêu diệt đối phương

Tuy nhiên cái này có chút đả kích nhân, nhưng là, sự thật tựu là như thế. Đối phương phòng ngự, so Thiên Ma bá thể không phải cường một điểm, mà là cường rất nhiều điểm. Thiên Ma bá thể là dựa vào ngoại vật đến đoạn thời gian tăng cường nhục thể của mình, mà cái này người đá, người ta không có dựa vào ngoại vật, nó bản thân cứ như vậy cứng rắn!

Bị Dương Diệp làm bị thương, cái kia người đá hiển nhiên là nổi giận. Lập tức thân thể tại chỗ một cái xoay tròn, sau đó trong tay búa đá quét ngang mà ra. Búa đá những nơi đi qua, không gian thường xuyên xuất hiện một chút vết rạn

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý cùng sát ý phún dũng mà ra, nhưng là rất nhanh, cỗ này kiếm ý đột nhiên co rút lại, ngay sau đó, kiếm ý mạnh mà bộc phát ra đến.

Ý cảnh giới hạn!

Sát ý cùng kiếm ý giới hạn!

Oanh!

[
truyen cua tui đốt net] Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tại đây trong tràng vang vọng mà lên, ở một bên chúng đá ánh mắt của người bên trong, chuôi này búa đá dùng cơ hồ nhìn không thấy tốc độ ngược lại bổ mà quay về, lúc này đây, cái kia người đá không có tiếp được búa đá, lại để cho cái kia búa đá trực tiếp bổ vào hắn trước ngực của mình.

Bành!

Cái kia người đá liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, trọn vẹn lui trăm trượng, không chỉ như thế, tại hắn trước ngực, còn xuất hiện một chút vết rạn.

Tuy nhiên như thế, nhưng là Dương Diệp thần sắc nhưng lại càng thêm ngưng trọng. Hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh giới hạn, uy lực kia, kinh khủng cở nào, có thể nói, gần thứ điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, nhưng là, cũng không có cho người đá tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương. Cái này người đá phòng ngự, có chút lại để cho hắn nhanh tuyệt vọng.

Lần nữa bị Dương Diệp làm bị thương, hơn nữa là tại tộc nhân mình trước mặt, cái kia người đá hiển nhiên giận không thể nuốt, một cổ đáng sợ cuồng Bạo Khí thế không ngừng từ hắn trong cơ thể tuôn ra, mà trong tay hắn hai thanh búa đá tại thời khắc này bắt đầu phi tốc xoay tròn, tại hắn xoay tròn phía dưới, người đá không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo mờ đi!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thằng này là muốn thả đại chiêu ah!

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt trong tay cổ sao (kiếm, vỏ), lúc này đây là không thể tại bảo lưu lại. Nhất định phải thi triển điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật rồi, bằng không thì, hắn rất có thể không có cơ hội thi triển. Phòng ngự của hắn thật là cường, nhưng là, tuyệt đối với đỡ không nổi cái này người đá búa. Lực lượng của đối phương, đã viễn siêu nhục thể của hắn!

Dương Diệp cũng không để cho đại hắc bang bề bộn, bởi vì một bàn cái kia chút ít người đá cũng không có xuất thủ, nếu như đại hắc xuất thủ, không cần phải nói, người ta lập tức sẽ ra tay, khi đó hai người bọn họ tựu thật sự muốn nghỉ cơm rồi.

Tuy nhiên hắn không rõ những cái... Kia người đá vì cái gì không ra tay, nhưng là, lúc này hắn cũng không cần biết nhiều như vậy. Hiện tại, hắn nên cân nhắc chính là như thế nào ngăn trở cái này người đá đại chiêu.

Xa xa, cái kia người đá đang muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Đá bá, đầu tiên chờ chút đã!”

Nghe vậy, tên kia gọi đá bá người đá lập tức ngừng lại. Sau đó nhìn về phía rồi một bên người đá bầy, Dương Diệp cũng nhìn về phía này lý, ánh mắt của hắn đã rơi vào một gã trên tay cầm lấy hai thanh đại đao người đá trên người. Hắn phát hiện, cái này lên mặt đao người đá hình thể so chung quanh người đá hơi chút muốn lớn hơn một chút, hơn nữa là đứng tại phía trước nhất.

Hiển nhiên, là lão đại.

“Ngươi là kiếm tu!” Cái kia đại đao người đá ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trầm mặc hồi lâu, đại đao đá có người nói: “Ngươi đi đi!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Thằng này muốn thả chính mình đi?

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Không có vì cái gì, đi mau!” Đại đao người đá nói.

Dương Diệp: “”

Xa xa, cái kia đá bá hiển nhiên có chút khó chịu, lập tức đang muốn nói chuyện, bất quá cũng là bị cái kia đại đao người đá cho trừng trở về. Đá bá hiển nhiên có chút sợ đối phương, lập tức không có dám chống đối, chỉ là hung hăng nhìn một Dương Diệp.

Tuy nhiên rất ngạc nhiên đối phương tại sao phải thả hắn đi, nhưng là Dương Diệp không có ở hỏi, hiện tại tranh thủ thời gian ly khai mới là trọng yếu nhất. Vạn nhất thằng này đổi ý có thể làm sao bây giờ nhiều như vậy chỉ người đá, liều bất quá ah!

Dương Diệp ngồi trên rồi đại hắc trên lưng, đại hắc hiểu ý, muốn đi, mà lúc này, cái kia đại đao người đá đột nhiên nói: “Ngươi không đi trở về?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta muốn đi U Ám Sâm Lâm.”

“U Ám Sâm Lâm?”

Cái kia đại đao người đá lắc đầu, “Không có tới đó, ngươi tựu chết rồi. Tại đây, không phải ngươi nên đến địa phương, hiện tại ly khai, còn kịp, đến buổi tối, đừng nói một cái Thiên Ma Sói, mười chỉ cũng không thể nào cứu được ngươi.”

“Đáng sợ như vậy?” Dương Diệp nhíu mày.

“So ngươi tưởng tượng còn muốn đáng sợ!”

Đại đao đá có người nói: “Ngươi thiên phú không tồi, thực lực cũng còn có thể, nhưng là, tuổi còn rất trẻ. Mười năm sau tại ra, tại đây có lẽ đối với ngươi cũng không sao uy hiếp. Nhưng là hiện tại, tốt nhất là rời đi.”

Dương Diệp tọa hạ, đại hắc liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đa tạ bẩm báo, nhưng là, ta phải lấy được.”

Nói thực ra, nếu như có thể, hắn cũng là không muốn tiếp tục ở đây cái địa phương quỷ quái đấy. Tại đây, quả thực không phải nhân đợi đấy. Hiện tại hắn xem như minh bạch đại hắc vì cái gì không muốn vào được. Trong lúc này, so nó lợi hại đấy, quả thực là hơi nhiều. Đơn giản mà nói, dù cho dùng hắn thực lực bây giờ, tại tăng thêm hai cái Thiên Ma Sói, ở chỗ này, cũng là phi thường nguy hiểm đấy.

Nhưng là, hắn phải đi.

Với hắn mà nói, đi lời mà nói..., còn có mạng sống cơ hội, nếu như không đi, vậy cũng chỉ có chờ chết. Gần hai tháng, tại Hồng Mông trong tháp tựu là hai năm tả hữu thời gian, muốn tại ngắn như vậy thời gian xung kích đến Bán Thần, rất không thực tế, bởi vì hắn mới đến hư giả, bây giờ lập tức tựu xông Bán Thần hắn còn không có nghịch thiên đến loại trình độ này.

Gặp Dương Diệp kiên trì, cái kia đại đao người đá cũng không đang nói cái gì.

Dương Diệp cũng không có đang nói cái gì, lập tức cưỡi đại hắc biến mất tại chúng đá tầm mắt của người trong.

“Tộc trưởng, vì cái gì!”

Dương Diệp cùng đại hắc sau khi rời đi, cái kia đá bá nhìn về phía này đại đao người đá.

Không chỉ đá bá, còn lại người đá cũng nhìn về phía rồi đại đao người đá, đá bá hỏi đấy, cũng là bọn hắn muốn biết đấy.

Đại đao người đá nhìn xem Dương Diệp cùng đại hắc biến mất địa phương hồi lâu, sau đó nói: “Ta tại trên người hắn cảm nhận được người kia một tia khí tức”

Ly khai núi đá về sau, Dương Diệp cùng đại hắc tiếp tục đi về phía trước.

Phía trước, như trước là nồng đậm sương mù chướng.

Không thể không nói, nguyên bản trước kia, đối với đi chỗ đó U Ám Sâm Lâm, Dương Diệp vẫn còn có chút tin tưởng đấy. Nhưng là hiện tại, tàn khốc sự thật nói cho hắn biết, cái này địa phương quỷ quái, so với hắn tưởng tượng khủng bố rất nhiều nhiều nữa...

Trang Vị Thiên chỉ biết là có U Ám Sâm Lâm, nhưng là, hắn cũng không có đi qua, phải nói, đối phương liền cái này núi đá đều không có đã tới, nếu như hắn đã tới, đoán chừng hiện tại cũng đã không có hắn rồi. Bởi vậy, Trang Vị Thiên trước kia cũng hiểu được dùng Dương Diệp thực lực, chỉ cần bất quá sông hoàng tuyền, có lẽ vấn đề không lớn

Nhưng là, sự tình cũng không phải đơn giản như vậy.

Không cần qua sông hoàng tuyền, tại đây cũng đã phi thường khủng bố rồi.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, phía chân trời, ánh mặt trời đã càng ngày càng yếu, hiển nhiên, Thái Dương đã nhanh biến mất.

Nói cách khác, ban đêm muốn tới rồi.

Một khi trời tối

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, khẽ cười nói: “Chính mình lúc nào cũng bó tay bó chân rồi.”

Nói xong, hắn vỗ vỗ đại hắc.

Đại hắc hiểu ý, tốc độ nhanh hơn.

Như là đã lựa chọn đi U Ám Sâm Lâm rồi, như vậy, cũng không cần tại đi muốn những thứ này có không có được rồi.

Có phiền toái?

Không có sao, cứ duy trì như vậy là được!

Can bất quá?

Cũng không có sao, vậy thì chạy!

Chạy bất quá?

Cũng không có cái này có quan hệ chạy bất quá, cái kia cũng chỉ có thể liều mạng rồi.

Dù sao, muốn chơi mệnh, hắn Dương Diệp thật đúng là chưa sợ qua ai!

Ước chừng đã qua một lúc lâu sau, phía chân trời, ánh mặt trời đã biến mất, màn đêm lặng lẽ hàng lâm.

Sương mù chướng càng ngày càng đậm rồi.

Có thể nói, lúc này đã là đưa tay không thấy được năm ngón!

Cũng khá tốt có đại hắc, bằng không thì hắn đều phân không rõ Đông Nam Tây Bắc. Đại hắc phân biệt yên tâm không phải dùng xem đấy, nó với tư cách thú, phân biệt vị trí kỳ thật dựa vào là bản năng cùng khứu giác.

Hơn nữa, bởi vì đã từng chính là trong chỗ này hung thú, bởi vậy, những... Này sương mù chướng đối với nó kỳ thật cũng không có gì ảnh hưởng quá lớn.

Đúng lúc này, đại hắc đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp khó hiểu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, khi thấy xa xa lúc, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thất thanh nói: “Cái này mẹ nó vậy là cái gì quỷ”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1435: Người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hỏa điểm!

Tại cách đó không xa sương mù chướng bên trong, phiêu động lên nguyên một đám nắm đấm lớn hỏa điểm, những... Này hỏa điểm như là giống như u linh ở phía xa sương mù chướng bên trong bay tới thổi đi.

Số lượng hơi nhiều, Dương Diệp trong tầm mắt, đều là hỏa điểm!

Nguy hiểm!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác.

Đại hắc hiển nhiên cũng là kiêng kị vô cùng, đầu của nó đỉnh bộ lông đều là bị dựng lên.

“Đây là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Đại hắc lắc đầu.

“Ngươi cũng không biết?” Dương Diệp có chút kinh ngạc, đại hắc nguyên Vốn là chính là trong chỗ này mặt nguyên tác cư dân, hắn vậy mà không biết?

Rất nhanh, Dương Diệp đã minh bạch. Đại hắc tuy nhiên vốn là tại đây cư dân, nhưng là, nó cũng chỉ là đợi tại địa bàn của mình, phải nói, nó căn bản không có địa bàn, nó cùng Tiểu Hắc tựu là tại tít mãi bên ngoài du đãng lấy bởi vì chúng căn bản không dám hướng hung vực ở trong chỗ sâu đi. Dùng nó cùng Tiểu Hắc thực lực, tại tít mãi bên ngoài, tựu tính toán gặp được nguy hiểm đồ vật, đánh không lại, trốn vẫn là có thể đấy.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía xa xa cái kia phiến hỏa điểm.

Cái này hung vực đến tột cùng là một cái gì tồn tại?

Trong lúc này những vật này, một cái so một cái khủng bố, có thể nói, những vật này toàn bộ đều đi ra ngoài lời mà nói..., chỉ sợ chỉ có Đại Thế Giới mới có thể cùng bọn họ chống lại.

Lòng hiếu kỳ, mỗi người đều có, Dương Diệp cũng không ngoại lệ.

Hắn cũng muốn biết cái này hung vực lai lịch cùng chân diện mục, nhưng là, hắn biết rõ, hắn hiện tại còn không có có thực lực này.

Nói đến có chút xấu hổ, nguyên bản hắn cảm giác mình đạt tới hư giả, kiếm ý cũng đạt tới nửa bước Quy Nguyên cảnh về sau, tại tăng thêm hai cái Thiên Ma Sói cùng Cùng Kỳ, cái này hạ vị diện có lẽ không có gì có thể tại uy hiếp được hắn rồi. Nhưng là, cái này hung vực tàn khốc nói cho hắn biết, hắn Dương Diệp, cũng chỉ là so một ít nhân cường một ít mà thôi!

Thế giới to lớn, không thiếu cái lạ, cường giả càng là vô số. Ứng câu kia cách ngôn: Người giỏi còn có người giỏi hơn, thiên ngoại hữu thiên!

Trong tràng, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng xa xa.

Hiện tại bày ở trước mặt hắn hai cái lựa chọn.

Một là tiếp tục đi tới, hai là đường vòng. Về phần lui về phía sau? Hắn không muốn qua!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên con mắt sáng ngời, hắn thiếu chút nữa quên rồi một thứ gì!

Kiếm Vực cùng ám chi pháp tắc còn có không gian pháp tắc!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp lập tức lại để cho đại hắc tiến nhập Hồng Mông trong tháp, sau đó hắn tướng chính mình dung nhập không gian chung quanh nhưng là, xấu hổ rồi. Bởi vì, hắn vậy mà không cách nào dung nhập chung quanh trong không gian!

Vì cái gì?

Bởi vì nơi này không gian quá đã kiên cố

Hơn nữa, Dương Diệp phát hiện, trong không gian, tựa hồ ẩn chứa nào đó lực lượng thần bí, cái này lại để cho hắn căn bản không cách nào tiến vào trong đó, liền “xuyên qua không gian” đều không thể làm được. Muốn xé mở không gian, cũng chỉ có cường hành xé mở!

Không cách nào dung nhập không gian, cái kia cũng chỉ có thể thi triển ám chi pháp tắc rồi.

Ám chi pháp tắc, hắn thật lâu không sử dụng rồi. Cũng không phải hắn quên rồi cái này pháp tắc, mà là cái này pháp tắc tại đối mặt Bán Thần cùng thần giả lúc, có chút gân gà rồi. Bán Thần cùng thần giả cường giả loại này, bọn hắn đối với thiên địa cảm ngộ, đã đến một cái rất mạnh tình trạng, muốn bằng vào ám chi pháp tắc phụ thân vào bóng dáng của bọn hắn thượng đánh lén bọn hắn, rất không thực tế!

Không chỉ ám chi pháp tắc, tiêu vong pháp tắc cùng Tốc Chi Pháp Tắc, với hắn mà nói đều có chút gân gà rồi. Bởi vì lực lượng của hắn, đã hoàn toàn vượt ra khỏi những... Này pháp tắc lực lượng.

Hiện tại, cũng tựu một cái giới hạn pháp tắc đối với hắn có rất lớn tác dụng!

Không đúng, ám chi pháp tắc cũng là chỗ hữu dụng đấy, so như lúc này, đêm tối hàng lâm, vừa dễ dàng thi triển, tuy nhiên không thể đối địch, nhưng là, chạy trốn cùng che dấu vẫn là có thể đấy, đặc biệt là tăng thêm Kiếm Vực che dấu khí tức, người bình thường, căn bản phát hiện hắn không được.

Tướng chính mình che dấu về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía xa xa thiểm lược mà đi.

Mặc dù có ám chi pháp tắc cùng Kiếm Vực ẩn nấp, nhưng là Dương Diệp như trước không dám có chút chủ quan, cái chỗ này quỷ dị vô cùng, Kiếm Vực cùng ám chi pháp tắc cũng không phải 100% bảo hiểm đấy. Vạn nhất bị phát hiện, chuyện kia khả năng tựu lớn rồi.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp càng ngày càng tới gần những cái... Kia hỏa điểm.

Rất nhanh, Dương Diệp cách người gần nhất hỏa điểm chỉ có không đến nửa trượng khoảng cách. Giờ phút này, hắn cũng thấy rõ hỏa điểm chân diện mục.

Kỳ thật chính là một cái Quả Cầu Lửa, hỏa cầu không sai biệt lắm dưa hấu đại, rất tròn, mà ở hỏa cầu ở trong, Dương Diệp phát hiện một cái cùng loại Hồ Điệp hình dạng Tiểu chút chít. Kỳ thật, nhìn từ ngoài, tựu là Hồ Điệp, nhưng là, đã có một điểm không giống với, đầu tiên, nó phảng phất là do hỏa diễm ngưng tụ đấy, toàn thân hiện lên màu đỏ rực, tiếp theo, hắn phần đuôi có ba chân thật nhỏ như châm gai nhọn hoắt.

Lúc này, cái vật nhỏ này giống như là tại ngủ say.

Tuy nhiên hiếu kỳ đối phương đến tột cùng là cái gì, nhưng là, Dương Diệp cũng không não tàn đến đi quấy rầy đối phương. Có lẽ là bởi vì hỏa cầu nguyên nhân, thần trí của hắn không cách nào xem xét đến đối phương, bởi vậy, hắn cũng không biết đối phương cảnh giới. Bất quá, dùng đầu ngón chân muốn cũng biết những... Này tuyệt đối với không phải đơn giản mặt hàng.

Có thể tại đây hung vực tồn tại, có thể đơn giản sao?

Đơn giản khẳng định đều đã bị chết!

Đánh giá liếc cái kia đoàn Quả Cầu Lửa về sau, Dương Diệp thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ. Khi đi ngang qua cái này một khu vực lúc, Dương Diệp không khỏi da đầu có chút run lên, bởi vì những... Này Quả Cầu Lửa, tối thiểu có hơn vạn nhiều!

Tựu tính toán những... Này Quả Cầu Lửa chỉ là Bán Thần trên bậc vạn Bán Thần cường giả

Đi nhanh lên!

Dương Diệp nhanh hơn bước chân, nhưng là cũng không có dám thêm quá nhanh, chính là sợ không nghĩ qua là đánh thức đối phương. Hiện tại nếu đánh thức đối phương, hơn nữa bị những vật nhỏ này phát hiện, hắn tuyệt đúng là thập tử vô sinh đấy.

Đi rồi một hồi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa, có một cái đại hỏa cầu, cái này hỏa cầu so bên cạnh cái kia chút ít hỏa cầu muốn lớn hơn ít nhất gấp ba. Ở bên trong, cũng có một cái cùng loại Hồ Điệp yêu thú hắn không biết những vật này là cái gì đó, tạm thời tựu gọi Vi Yêu thú a.

Cái này đại hỏa cầu nội yêu thú hình thể không chỉ so khác những cái... Kia yêu thú đại, hơn nữa, hắn toàn thân là hiện lên màu đỏ sậm đấy, còn bên cạnh những cái... Kia thì là màu đỏ nhạt.

Không cần phải nói, đây chỉ là lão đại!

Nếu như đem cái này chỉ khống chế ở, phải hay là không tương đương khống chế được sở hữu tất cả những cái... Kia Quả Cầu Lửa?

Dương Diệp trong đầu đột nhiên xuất hiện ý nghĩ này, cái thanh này chính hắn giật nảy mình, cái này quá điên cuồng. Nếu quả thật nếu có thể, vậy hắn đem những này Quả Cầu Lửa mang đi ra ngoài, hoàn toàn có thể quét ngang hạ vị diện ah. Bất quá, cũng chỉ là ngẫm lại. Vạn nhất không thể thành công, hắn tựu là mình làm chết rồi.

Hơn nữa, hắn lần này tới mục đích là U Ám Sâm Lâm, mà không phải những... Này Quả Cầu Lửa.

Nhìn thoáng qua cái kia đoàn đại hỏa cầu, Dương Diệp thân hình khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Ly khai một khu vực như vậy về sau, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi. Cái chỗ này, quả thực thật là quỷ dị một ít. Mà ở trong đó, còn chỉ có thể coi là làm là bên ngoài. Đã qua cái kia cái gì sông hoàng tuyền, mới là vòng trong, tại đây cũng đã như thế quỷ dị cùng khủng bố, sông hoàng tuyền bên kia lại sẽ là dạng gì?

Mà cái này hung vực ở trong chỗ sâu đâu này?

Cái này ở trong chỗ sâu lại là cái dạng gì?

Hiếu kỳ, hắn xác thực hiếu kỳ, bất quá, hắn sẽ không đi xem. Lòng hiếu kỳ sẽ hại chết nhân, điểm ấy, hắn còn là phi thường tinh tường đấy.

Với hắn mà nói, chỉ cần cầm được cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy, hắn sẽ lập tức đi ngay.

Dù sao hắn là một khắc cũng không muốn tại nơi này địa phương quỷ quái đợi xuống dưới.

Rời đi một khu vực như vậy về sau, Dương Diệp cũng không có ở tiếp tục đi tới, mà là tìm cái địa phương bàn ngồi xuống. Trước kia tại núi đá cùng người đá đại chiến, tiêu hao hắn quá nhiều huyền khí, nhất định phải trước khôi phục huyền khí, không chỉ khôi phục huyền khí, thân thể cũng muốn khôi phục. Ở cái địa phương này, nhất định phải lại để cho mình tùy thời bảo trì đỉnh phong trạng thái!

Xếp bằng ở đấy, Dương Diệp hai mắt khép hờ, điên cuồng hấp thu chung quanh tiên tinh thạch nội huyền khí.

Hắn tướng tâm thần chìm vào rồi trong cơ thể, tuy nhiên người khác không có tiến Hồng Mông tháp, nhưng là, Hồng Mông trong tháp hết thảy hắn vẫn là có thể rõ ràng cảm nhận được cùng chứng kiến đấy.

Tầng thứ ba ở trong, Hiểu Vũ Tịch hay là tại tu luyện. Hiện tại, Hiểu Vũ Tịch tựu là tại điên cuồng tu luyện. Nguyên nhân chủ yếu, tựu là hy vọng có thể đến giúp Dương Diệp, còn có không muốn kéo Lý diệp. Dương Diệp bước chân quá là nhanh, nhanh đến tại sở hữu tất cả trong nữ nhân, chỉ có An Nam Tĩnh mới có thể theo sát lấy hắn.

Bất quá cũng may, hiện tại đã có cái này tầng thứ ba phòng tu luyện, tốc độ tu luyện có thể nhanh hơn, muốn vượt qua Dương Diệp, không tại làm sao xa không thể chạm.

Nhìn một hồi Hiểu Vũ Tịch, Dương Diệp nhìn về phía này hai cái Thiên Ma Sói, lúc này hai cái Thiên Ma Sói tựu bò trên mặt đất, chúng tham lam địa hấp thu lấy chung quanh linh khí. Trong lúc này linh khí, không chỉ tinh thuần, còn đặc biệt nhiều, cái này đối với chúng mà nói, tựu là Thiên Đường.

Bất quá, hai cái Thiên Ma Sói trong mắt đều là mang theo một tia ưu sầu.

Bởi vì Dương Diệp bây giờ đang ở hung vực!

Dương Diệp có thể hay không an toàn còn sống đi ra ngoài, tại chúng xem ra, là một rất vấn đề lớn!

Dương Diệp thu hồi tâm thần, chuyên tâm hấp thu.

Đã qua không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, Dương Diệp mở mắt, sau đó tiếp tục tiến lên.

Lúc này, đã là đêm khuya, chung quanh sương mù chướng đã nồng đậm đến rồi một cái làm cho người tức lộn ruột tình trạng.

Đưa tay không thấy được năm ngón!

Hiện tại, thần trí của hắn đã không cách nào phóng ra ngoài, mà hắn ngoại trừ sương mù chướng bên ngoài, cái gì cũng nhìn không tới, cho dù là cúi đầu, đều không thấy mình chân. Những... Này sương mù chướng ăn mòn cũng là rất mạnh, hắn song trọng ý cảnh bình chướng ngăn cản đều có chút cố hết sức. Mà những... Này sương mù chướng còn càng ngày càng đậm

Hiện tại Dương Diệp cảm giác mình giống như là một cái mù lòa, kẻ điếc.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó chân mày cau lại.

Giống như có điểm gì là lạ!

Dương Diệp cẩn thận nhìn lướt qua bốn phía, nhưng là cái gì cũng không có.

Chẳng lẽ mình cảm giác sai rồi?

Dương Diệp lắc đầu, hắn hiện đang thi triển ám chi pháp tắc, còn có Kiếm Vực che dấu, hẳn là an toàn đấy, hơn nữa, chung quanh cũng không có cái gì động tĩnh.

Tuy nhiên nhìn không thấy, nhưng là nếu có động tĩnh lời mà nói..., vẫn là có thể nghe thấy đấy.

Dương Diệp tiếp tục đi, nhưng mà, đúng lúc này, một cái tái nhợt tay không hề dấu hiệu địa khoác lên rồi trên vai của hắn.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1436: Thần giả đều là cặn bã!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bây giờ là cái gì cảm giác?

Sởn hết cả gai ốc!

Hắn hiện tại toàn thân sởn hết cả gai ốc, sắc mặt càng là có chút khó coi. Có nhân không chỉ phát hiện hắn, còn vô thanh vô tức đi tới phía sau hắn

Tỉnh táo!

Dương Diệp thúc dục kiếm ý, cường hành lại để cho chính mình tỉnh táo lại, sau đó hắn xoay người một cái nhưng mà, phía sau hắn nhưng lại rỗng tuếch.

Cái gì cũng không có!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn tự nhiên không sẽ cảm thấy là mình xuất hiện ảo giác. Nếu như ngay cả ảo giác cùng chân thật đều phân không rõ, hắn coi như cái gì kiếm tu?

Vừa rồi cái tay kia xác thực đã xuất hiện, nhưng là hiện tại đối phương nhưng lại không tại, nói cách khác, đối phương ẩn dấu đi.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay người tiếp tục hướng phía trước mặt đi.

Hắn không biết đối phương là ai, nhưng là hắn biết rõ, đối phương nhất định sẽ lần nữa đi ra. Nhưng mà, ngay tại hắn quay người lúc, cái tay kia nhưng lại đột nhiên lại xuất hiện ở trên vai của hắn.

Dương Diệp quay người tựu là một kiếm đánh xuống.

Xùy~~!

Một kiếm thất bại.

Dương Diệp trước mặt, cái gì cũng không có!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, đây không phải quỷ dị, đây là có điểm tà môn! Hắn không tin tại cái này vị diện, còn có nhân tốc độ có thể nhanh đến liền hắn đều phản ứng không kịp đấy.

Đối phương là làm sao làm được?

Rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên thay đổi. Hắn nghĩ tới một sự kiện, nếu như đối phương không phải sờ bả vai hắn, mà là trực tiếp đối với hắn xuất thủ

Phải biết, tay của đối phương sờ tại trên bả vai hắn lúc, hắn mới cảm ứng đối phương đấy. Mà không phải đối phương xuất hiện tại hắn sau lưng lúc, hắn tựu cảm ứng được đối phương đấy. Khác biệt rất lớn, bởi vì, cái này ý nghĩa, đối phương nếu như muốn giết hắn lời mà nói..., rất có thể là hắn cái chết cái kia một cái chớp mắt mới có thể cảm nhận được đối phương!

Còn một điều, đối phương lại có thể phát hiện hắn!

Phải biết, hắn hiện tại thế nhưng mà dùng ám chi pháp tắc cùng Kiếm Vực tướng chính mình che dấu đấy. Có thể nói, nếu như hắn đứng ở chỗ này bất động lời mà nói..., coi như là một gã thần giả ở trước mặt hắn, đối phương cũng phát hiện hắn không được!

Nhưng là hiện tại, giấu ở âm thầm cái kia tên người thần bí nhưng lại phát hiện hắn.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người tiếp tục hướng phía trước đi.

Mà hắn vừa mới chuyển thân, cái tay kia lại khoác lên rồi trên vai của hắn,

Dương Diệp ngừng lại, bất quá hắn không có quay người, chỉ hơi hơi nghiêng đầu nhìn thoáng qua cái tay kia, tay cực kỳ nhọn mảnh, có chút tái nhợt, nhưng là móng tay nhưng lại màu đỏ tươi đấy, hiển nhiên, đây là một cái tay của nữ nhân.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Vị này đại tỷ, ta chỉ là đi ngang qua, không có mạo phạm ý của ngươi.”

Không có được đáp lại, nhưng là cái tay kia vẫn còn trên vai của hắn.

Dương Diệp quay người, nhưng khi hắn quay người về sau, cái gì cũng không có!

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Ngươi cảm thấy như vậy rất thú vị có phải không?”

Không có được đáp lại.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đó xoay người tiếp tục hướng xa xa đi đến. Lúc này đây, cái tay kia không có ở khoác lên trên người hắn rồi. Nhưng là Dương Diệp biết rõ, đối phương khẳng định ngay tại bốn phía. Bất quá đã đối phương không nghĩ muốn ý tứ giết hắn, hắn cũng tựu lười đi quản đối phương rồi.

Chủ yếu là không có cách nào quản

Kỳ thật, hắn có biện pháp phát hiện đối phương đấy, nhưng là, hắn không dùng. Đối phương nói rõ rồi là không muốn làm cho hắn trông thấy, hắn muốn thật phát hiện. Không chừng xảy ra chuyện gì, hơn nữa dùng cái kia biện pháp, có rất lớn phong hiểm, hắn cũng không dám tự tiện sử dụng.

Biện pháp này, dĩ nhiên là là Kiếm Vực. Chỉ cần thi triển ra Kiếm Vực, đối phương khẳng định không chỗ nào che dấu, ẩn trốn.

Nhưng là, nếu như tại Kiếm Vực ở trong, đối phương đột nhiên xuất thủ, một khi lực lượng của đối phương vượt qua Kiếm Vực, vậy hắn tựu xong đời. Dù sao hắn hiện tại chỉ còn lại có hơn hai tháng tuổi thọ rồi.

Mặc dù biết đối phương đang âm thầm nhìn xem, nhưng là Dương Diệp không có để ý đối phương, hắn tiếp tục đi lên phía trước.

Kỳ thật, nếu như là dưới tình huống bình thường, hắn muốn đạt tới U Ám Sâm Lâm, tối đa cũng tựu hai ba canh giờ mà thôi. Nhưng là, bây giờ không phải là dưới tình huống bình thường. Hắn nếu là phi hành, động tĩnh quá lớn, nhất định sẽ đưa tới rất nhiều phiền toái. Hắn cũng không muốn trở thành sống bia ngắm, bởi vậy, hắn chỉ có thể lựa chọn đi.

Dương Diệp đánh giá tính toán một cái, hắn hiện tại cách U Ám Sâm Lâm không sai biệt lắm còn có một ngày đường trình.

Có thể nói, U Ám Sâm Lâm gần trong gang tấc rồi. Nhưng là, Dương Diệp đã có loại Chỉ Xích Thiên Nhai cảm giác.

Có thể hay không an toàn đến U Ám Sâm Lâm, thật là một vấn đề!

Càng đi ở trong chỗ sâu đi, Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Tĩnh!

Quá yên lặng!

Theo gặp được cái con kia thần bí tay bắt đầu đến bây giờ, quá yên lặng. Chung quanh một điểm thanh âm đều không có, không chỉ thanh âm không có, liền chút Phong đều không có, tại đây, giống như là một cái chân không khu vực!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì hắn hai chân vậy mà đạp không rồi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó có chút xoay tròn, rất nhanh, một cổ lực lượng phún dũng mà ra, cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, trước mặt hắn cái kia chút ít sương mù chướng lập tức bị chấn địa hướng bốn phía thối lui. Sương mù chướng thối lui, Dương Diệp thấy rõ trước mặt tràng cảnh rồi.

Ở trước mặt hắn là Thâm Uyên, sâu không thấy đáy, mà lại tràn ngập sương mù chướng Thâm Uyên. Mà ở Thâm Uyên đối diện, là một tòa thấy không rõ toàn cảnh núi.

Đánh giá liếc bốn phía, rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cách đó không xa, chỗ đó, có một tòa tác cầu, tác cầu nối thẳng đối diện đại sơn.

Dương Diệp đang chuẩn bị đi qua, lúc này, một đạo hư ảo bóng người đột nhiên lăng không xuất hiện ở này tòa trên cầu đá.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong cơ thể huyền khí lập tức vận chuyển.

Nhìn đối phương bóng lưng, là một người nam tử, bởi vậy, đối phương cũng không phải trước kia cái con kia thần bí tay chủ nhân.

“Không biết bao nhiêu năm rồi, rốt cục có nhân đi tới nơi này.” Đúng lúc này, đạo kia hư ảo bóng người đột nhiên mở miệng.

“Các hạ là nhân loại?” Dương Diệp hỏi.

“Tự nhiên!”

Hư ảo bóng người nói xong, trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Hư giả cảnh làm sao có thể có thể đến nơi đây ân? Khó trách có được hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh khó được!”

“Các hạ là?” Dương Diệp hỏi.

“Ta biết rõ ngươi rất ngạc nhiên!”

Cái kia hư ảo bóng người nói: “Dù sao ở chỗ này gặp được nguyên một đám nhân loại, là ai cũng sẽ hiếu kỳ đấy, ta đến từ Đại Thế Giới.”

Đại Thế Giới!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt có một vòng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên là theo Đại Thế Giới xuống đấy. Hắn đánh giá liếc đối phương, sau đó nói: “Các hạ là linh hồn thể?”

Hư ảo bóng người khẽ gật đầu, “Ta biết rõ ngươi còn muốn biết gì nữa, ta cùng nhau nói cho ngươi biết a. Cái chỗ này, hạ vị diện người tốt kỳ, chúng ta Đại Thế Giới nhân đồng dạng hiếu kỳ. Cho nên, chúng ta quyết định đến xem, cái này hung vực đến tột cùng là một cái gì tồn tại. Mà ta chính là bị phái xuống hai người một trong.”

Nói đến đây, hư ảo bóng người đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lại mới nói: “Tại đây, vượt ra khỏi dự liệu của chúng ta, mà hai người chúng ta, cũng đánh giá cao thực lực của mình. Cuối cùng, hắn đã chết, ta chỉ còn lại có cái này một đám hồn phách.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Xin hỏi hai vị tiền bối thực lực?”

“Thần giả!” Hư ảo bóng người nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thở dài một hơi, đối phương là thần giả, sẽ chết, tự nhiên là rất bình thường đấy, dù sao cái chỗ này nguy hiểm như vậy. Mà đúng lúc này, hư ảo bóng người lại nói: “Ở chỗ này, chúng ta là thần giả, nhưng là ở phía trên, chúng ta không phải!”

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc ở.

Hai người này không phải thần giả, bọn họ là siêu việt thần giả cường giả!

Bọn hắn ở chỗ này là thần giả, là vì bị áp chế rồi cảnh giới, tuy nhiên bị áp chế rồi cảnh giới, nhưng là, bọn hắn cũng là thần giả phía trên ah. Sau đó hai gã thần giả phía trên cường giả ở chỗ này xong rồi.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, lại hỏi, “Mạo muội hỏi thoáng một phát, hai vị tiền bối là tại sông hoàng tuyền bên kia vẫn lạc đấy, hay là ở bên cạnh?”

Hỏi xong, Dương Diệp hai tay không khỏi nhanh nắm lại.

“Bên này!” Hư ảo bóng người nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức hít sâu một hơi. Như nếu như đối phương là tại sông hoàng tuyền bên kia vẫn lạc đấy, cái kia cũng may, sự tình còn không có bết bát như vậy, dù sao hắn bất quá sông hoàng tuyền đấy. Nhưng là, đối phương không có qua sông hoàng tuyền liền ngoẻo rồi.

Giờ này khắc này, Dương Diệp đột nhiên rất nhớ một người.

Đui mù nữ!

Nếu như tự cấp hắn một cái gặp đui mù nữ cơ hội, hắn nhất định sẽ nói: Tam tỷ, mang ta đi U Ám Sâm Lâm a

Kỳ thật, đây không phải hay nói giỡn, nếu quả thật có thể liên lạc với đui mù nữ, hắn nhất định sẽ tìm kiếm đui mù nữ trợ giúp. Hiện tại, hắn mới chính thức minh bạch, cái chỗ này, kỳ thật không phải hắn có thể đợi đấy. Cái chỗ này nguy hiểm, đã xa xa vượt qua thực lực của hắn phạm vi rồi.

Chỉ sợ cũng chỉ có đui mù nữ loại này cấp bậc cường giả, mới có thể tại nơi này lăn lộn.

“Ta muốn mời ngươi giúp một việc!” Lúc này, hư ảo bóng người đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía hư ảo bóng người, “Cái gì?”

Hắn vừa mới dứt lời, một quả nạp giới đột nhiên bay đến trước mặt của hắn, “Ta đến từ Đại Thế Giới Khổng gia, ngươi ngày sau nếu là tiến về trước Đại Thế Giới, mong rằng tướng này giới giao cho hiện giữ Khổng gia gia chủ, hắn sẽ đáp tạ ngươi đấy.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay nạp giới, sau đó nói: “Tiền bối không sợ ta nuốt riêng?”

“Ta có lựa chọn sao?” Hư ảo bóng người nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Cũng là!”

Thật vất vả đến rồi một người, đối phương căn bản không có lựa chọn, chỉ có thể lựa chọn hắn.

Dương Diệp thu hồi nạp giới, sau đó nói: “Tiền bối có thể đi qua U Ám Sâm Lâm?”

“U Ám Sâm Lâm?”

Hư ảo bóng người nói: “Ngươi muốn đi U Ám Sâm Lâm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

“Đừng đi rồi!” Hư ảo bóng người nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì ngươi đến không được chỗ đó.”

Hư ảo bóng người thẳng thắn, “Ngươi mặc dù chỉ là hư giả, nhưng ta biết rõ, thực lực của ngươi khẳng định rất mạnh, đã đã vượt qua thần giả. Nhưng là, ngươi phải hiểu được, tại đây, thần giả đều là cặn bã. Trở về đi.”

Nói xong, bóng người càng ngày càng hư ảo.

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc.

Thần giả đều là cặn bã!

Những lời này, không phải đang nói đùa.

Ở chỗ này, thần giả thật là cặn bã!

Mà vị trí này, vẫn chỉ là bên ngoài!

Vì sao cái này hạ vị diện có hung vực như vậy một cái khủng bố địa phương?

Hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía rồi đối diện, tiếp tục đi tới, hay là lui về phía sau?

Kỳ thật, hắn chỉ có thể tiến lên.

Nếu như không có tuổi thọ nguyên nhân, hắn chắc chắn sẽ không tới nơi này mạo hiểm đấy. Nhưng là, hắn phải đi. Đi, còn có một đường sinh cơ, không đi, cái này tuyến sinh cơ khả năng sẽ không có.

Mà đúng lúc này, cái kia đã hư ảo đến sắp biến mất bóng người đột nhiên nghẹn ngào kinh hãi nói: “Nàng như thế nào đi theo ngươi, nàng đi mau ah! Nàng”

Lúc này, một đạo gió nhẹ ở giữa sân chợt lóe lên, hư ảo bóng người thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng.

Không chỉ thanh âm, hư ảo bóng người mình cũng trực tiếp không thấy rồi.

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1437: Thiếu nợ chơi đùa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp có chút sởn hết cả gai ốc.

Hắn có thể khẳng định, hư ảo bóng người biến mất, khẳng định cùng cái kia nữ tử thần bí có quan hệ, hắn càng khẳng định, vừa rồi cái kia nữ tử thần bí xuất thủ. Nhưng là, hắn nhưng lại không có thấy rõ đối phương là như thế nào xuất thủ đấy.

Hoặc là thực lực đối phương vượt qua hắn quá nhiều, hoặc là tựu là đối phương thân pháp đặc thù.

Mà hắn càng khuynh hướng người phía trước!

Cái này nữ tử thần bí đến tột cùng là ai?

Đối phương vì sao đi theo chính mình?

Đi theo chính mình vì sao lại không đối với tự mình ra tay?

Một loạt nghi vấn tại Dương Diệp trong đầu như tốc độ ánh sáng giống như hiện lên, nhưng lại không có đáp án.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Vị tiền bối này ta cảm thấy được, chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện. Nếu như ngươi là có cái gì vẫn chưa xong tâm nguyện, đủ khả năng các loại, ta sẽ không cự tuyệt đấy.” Đối phương đi theo hắn, nhưng lại không giết hắn, hắn không hiểu nổi, bất quá hắn suy đoán, có thể là cùng cái kia hư ảo bóng người đồng dạng, là muốn tìm kiếm trợ giúp của hắn.

Nhưng mà, đối phương không có trả lời.

Dương Diệp khóe miệng co quắp rồi rút, sau đó cười khổ nói: “Vị tiền bối này, ngươi có lời gì, ngươi hãy nói đi. Ngươi không nói, ta làm sao biết ngươi muốn điều gì đâu này? Ngươi lão như vậy tại ta chung quanh, sau đó thỉnh thoảng toát ra một tay đi ra, ngươi có biết hay không như vậy rất dọa người hay sao? Thật sự, mọi người có thể hảo hảo tâm sự”

Như trước không có trả lời!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó tiếp tục hướng phía trước đi.

Kỳ thật cho tới bây giờ, hắn biết rõ, âm thầm nữ tử thần bí khẳng định là đối với hắn không có ác ý đấy, bởi vì đối phương nếu như đối với hắn đã có sát ý, dùng thực lực của đối phương, Hồng Mông tháp nhất định sẽ nhắc nhở đấy. Nhưng là, đối phương cũng không có. Hắn không cho rằng thực lực của đối phương đã cường đến rồi liền Hồng Mông tháp đều không thể cảm ứng được tình trạng.

Hồng Mông tháp không có nói bày ra, cái này chứng minh đối phương không có đối với hắn lộ ra sát ý.

Tuy nhiên như thế, nhưng là vừa nghĩ tới chung quanh có người đi theo, Dương Diệp hay là toàn thân không thoải mái. Không chỉ như thế, đối phương hiện tại mặc dù đối với hắn không có sát ý, nhưng là ai biết đằng sau có thể hay không đột nhiên sát nhân?

Bởi vậy, hắn hi vọng đối phương đi ra, mọi người có thể hảo hảo tâm sự, không có gì là câu thông không có thể giải quyết đấy!

Đáng tiếc chính là đối phương căn bản không đi ra!

Không có biện pháp, hắn chỉ có thể tạm thời không đi quản đối phương rồi.

Đối phương muốn đi ra lời mà nói..., nhất định sẽ chính mình đi ra, dù sao hắn lại không có biện pháp cường hành đem đối phương làm ra đến.

Tại trải qua tác cầu lúc, Dương Diệp không khỏi hướng xuống Phương Thâm Uyên nhìn thoáng qua.

Phía dưới sẽ có cái gì đâu này?

Dương Diệp trong đầu toát ra ý nghĩ này, có chút tò mò, đương nhiên, hắn không sẽ nổi điên chạy đi xuống xem một chút. Bất quá, hắn đã quyết định, ngày sau đợi chính mình sau khi thực lực cường đại, lại đến cái chỗ này dạo chơi.

Đối với cái này hung vực, hắn so trước kia càng thêm hiếu kỳ rồi.

Đã qua tác cầu, một sơn động xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sơn động đen kịt, trong đó, thỉnh thoảng truyền đến từng cơn gió lạnh, lạnh như băng rét thấu xương.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía bên phải, hắn tay phải hướng phía trước đẩy, một cổ lực lượng mang tất cả mà ra, rất nhanh, bên phải sương mù chướng bị hắn chấn khai rồi gần mấy trăm trượng, sau đó, hắn chứng kiến như trước là núi

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái này núi đến tột cùng bao nhiêu?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng đạp lên mặt đất, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang bắn lên.

Rống!

Lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự phía chân trời truyền đến, ngay sau đó, một cái cự trảo vạch tìm tòi Dương Diệp đỉnh đầu sương mù chướng, hướng phía Dương Diệp trảo tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, rút kiếm tựu là chém.

Oanh!

Không trung, vang lên một đạo tiếng nổ lớn. Rất nhanh, một cái hình dạng có chút quái dị dị thú xuất hiện ở trước kia Dương Diệp vị trí, Cự Thú đầu cùng thân giống như điêu, nhưng là, hạ thân của hắn nhưng lại mọc ra một đôi chân, cùng nhân loại chân cực kỳ tương tự, bất quá tương đối dài. Tại hắn vai chỗ, có một đôi màu đen cánh, trừ đó ra, hắn còn có một cái móng vuốt, cái này móng vuốt không phải trường trên bả vai lên, mà là trường ở trước ngực!

Dị thú cái kia nắm đấm con mắt không ngừng đánh giá bốn phía, tại hắn trong mắt, tràn đầy nồng đậm lệ khí.

Một lát sau, dị thú không có phát hiện cái gì, lập tức thân hình khẽ động, biến mất sương mù chướng bên trong.

Tại dị thú đi rồi, Dương Diệp xuất hiện ở trong tràng.

“Cái này vậy là cái gì quỷ?”

Dương Diệp chau mày, vừa rồi cái kia đồ chơi, cho hắn rất cảm giác nguy hiểm, có thể nói, thực lực của đối phương, so Thiên Ma Sói còn mạnh hơn! Kỳ thật, thật muốn đánh lời mà nói..., hắn đem hai cái Thiên Ma Sói kêu đi ra, tăng thêm chính hắn, vẫn có khả năng giết chết đối phương đấy. Nhưng là, hắn cũng không quên chính mình thân ở cái gì vị trí.

Ở chỗ này phát sinh chiến đấu, nhất định sẽ hấp dẫn rất nhiều quái đồ đạc.

Trong tràng, Dương Diệp có chút khó khăn rồi. Hắn muốn qua cái này tòa không biết có bao nhiêu núi, ba con đường, một là theo hai bên đường vòng, nhưng là, quỷ biết rõ cái này núi có bao nhiêu, quấn lời mà nói..., không biết muốn quấn bao lâu hai là từ đỉnh đầu đi qua, hắn vừa rồi đã làm như vậy rồi. Nhưng là, lại trêu chọc đến rồi một cái cường đại dị thú

Còn có một con đường, cái kia chính là theo cái kia động đi.

Thế nhưng mà, cái kia động, thoạt nhìn tựu có chút thấm nhân ah!

Không thể vào động!

Trực giác nói cho hắn biết không thể đi vào, quỷ biết rõ bên trong có cái gì.

Không biết đấy, mới là đáng sợ nhất đấy.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía ở trên, chỉ có thể từ phía trên đã qua. Như là đã quyết định, Dương Diệp không có ở do dự, lập tức hướng thượng thổi đi. Lúc này đây hắn cẩn thận đi một tí, tốc độ biến chậm, từng điểm từng điểm hướng thượng phi.

Nếu như có thể mà nói, hắn hay là không muốn cùng đối phương can thượng đấy, dù sao hắn chỉ là từ nơi này mượn cái đạo mà thôi.

Dương Diệp không biết cái này núi đến tột cùng cao bao nhiêu, hắn chỉ biết là, chính mình nhẹ nhàng gần nửa canh giờ, còn không có đến đỉnh!

Đúng lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu sương mù chướng đột nhiên bị vỡ ra ra, ngay sau đó, một cái móng vuốt tự trong đó dò xét đi ra, sau đó hướng phía Dương Diệp hung hăng địa trảo tới.

Bị phát hiện rồi!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, lập tức, hắn không tại che dấu chính mình, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ, cùng lúc đó, sát ý cùng kiếm ý cũng là phún dũng mà ra, cuối cùng đều tuôn ra vào tay cổ trong vỏ. Đem làm cái con kia cự trảo đi vào hắn đỉnh đầu còn có nửa trượng khoảng cách lúc, hắn mạnh mà rút kiếm chém!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái con kia cự trảo trực tiếp bị chấn địa bay ngược hồi trở lại cái kia sương mù chướng bên trong, ngay sau đó, sương mù chướng bên trong truyền đến một đạo cuồng loạn tiếng rống giận dữ, trong thanh âm, còn mang theo một tia đau đớn.

Rất nhanh, vừa rồi cái con kia dị thú xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, không có chút nào nói nhảm, hắn bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới. Đem làm đi vào Dương Diệp đỉnh đầu còn có một trượng lúc, hắn đột nhiên há hốc miệng ra, sau đó hướng phía Dương Diệp cắn tới, hiển nhiên, đây là muốn sống nuốt Dương Diệp.

Dương Diệp phóng lên trời, trực tiếp tựu là một kiếm chém ra.

Oanh!

Phía chân trời sương mù chướng bên trong, một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn đột nhiên vang lên, ngay sau đó, từng đạo kiếm quang ở trong đó không ngừng thoáng hiện, cùng lúc đó, kiếm kia minh thanh cũng là tại phía chân trời không ngừng vang vọng mà lên.

Cái này động tĩnh tự nhiên không nhỏ!

Bất quá, lúc này Dương Diệp đã không cần thiết. Hắn hiện tại xác thực phát cáu rồi. Chỉ là mượn cái đạo mà thôi, cũng không phải muốn mạng của nó, nhưng mà đối phương nhưng lại đối với hắn hạ tử thủ.

Thiếu nợ chơi đùa!

Cái này dị thú thực lực cũng rất mạnh, nhưng là so về trước kia người đá, hay là kém một chút, chủ yếu là phòng ngự, tại công kích phương diện, cái này dị thú không chút nào nhược cái kia người đá, nhưng là, phòng ngự của nó so người đá kém quá nhiều, bởi vậy, Dương Diệp kiếm hoàn toàn có thể có phá vỡ phòng ngự của nó. Phải biết, hắn hiện tại cầm thế nhưng mà kiếm tổ.

Đã đạt tới hư giả hắn, tại huyền khí phương diện, không tại giống như trước như vậy túng quẫn, tại tăng thêm còn có Bổ Thiên Thạch, bởi vậy, hắn hiện tại có thể cầm kiếm tổ cú chém ngang, mà không cần quá lo lắng huyền khí.

Mà kiếm tổ, cái kia là hoàn toàn có thể phá vỡ cái này dị thú phòng ngự đấy.

Rầm rầm rầm oanh!

Phía chân trời, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp cùng cái kia dị thú tại một đạo nổ mạnh về sau, một người một thú phân ra ra.

Lúc này, ở đằng kia dị thú trên người, đã trải rộng vết kiếm, một đạo đón lấy một đạo, thoạt nhìn có chút khủng bố, mà Dương Diệp khóe miệng tắc thì không ngừng tràn lấy máu tươi, hiển nhiên, hắn cũng bị thương.

Bất quá cũng may, chỉ cần không phải trí mạng tổn thương, với hắn mà nói, đều là chút thương nhỏ!

Cái con kia dị thú gắt gao chằm chằm vào Dương Diệp, hắn trong mắt, tràn đầy lệ khí.

Dương Diệp múa qua múa lại kiếm trong tay, sau đó nói: “Mượn cái nói, cho cái thuận tiện?”

“Rống!”

Dị thú đột nhiên mạnh mà gầm lên giận dữ, ngay sau đó, nó toàn thân đột nhiên bộc phát ra một đạo hắc quang, rất nhanh, tại hắn toàn thân đột nhiên nhiều hơn một tầng dày đặc màu đen lân phiến, sau đó hắn bay thẳng đến Dương Diệp nhào tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Rượu mời không uống uống rượu phạt!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, đại hắc cùng Tiểu Hắc trực tiếp theo trong cơ thể hắn chui ra.

“Đánh, cho ta đánh cho đến chết!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, hướng phía cái kia dị thú bắn mạnh tới.

Đại hắc cùng Tiểu Hắc cũng là vội vàng vọt tới.

Xa xa, cái con kia dị thú tại nhìn thấy đại hắc cùng Tiểu Hắc lúc, lập tức có chút mộng rồi. Hiển nhiên, nó thật không ngờ lại đột nhiên xuất hiện hai cái hung thú.

Ba đánh một!

Dị thú trong mắt đã có thoái ý, nhưng là, nhưng lại đã chậm. Cái kia đại hắc cùng Tiểu Hắc đã đi tới rồi phía sau của nó, cùng lúc đó, Dương Diệp cũng là mang theo một đạo kiếm quang đi tới trước mặt của nó.

Nếu như cái này dị thú có cái kia người đá phòng ngự, muốn kháng trụ Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói, vấn đề thật đúng là không lớn. Nhưng đáng tiếc chính là, nó tại công kích phương diện tuy nhiên không thể so với người đá chênh lệch, nhưng là, cái này phòng ngự nhưng lại chênh lệch rất nhiều. Tại Dương Diệp cùng hai cái Thiên Ma Sói vây công xuống, cái này dị thú cơ hồ không có sức hoàn thủ, chưa nói xong tay, nó ngay cả chạy trốn cơ hội đều không có!

Bất quá đúng lúc này, cái con kia dị thú đột nhiên phát ra rồi một đạo kỳ dị tiếng gào thét, giống như là đang cầu cứu!

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, thằng này nguyên lai cũng có giúp đỡ ah!

Không dám ở mang xuống, Dương Diệp đang chuẩn bị xuất thủ, bất quá đúng lúc này, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, con mắt đột nhiên sáng ngời, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhìn về phía xa xa đại hắc cùng Tiểu Hắc, nói: “Nhanh, bắt nó cho ta kéo dài tới trong tòa tháp đi!”

Xa xa, đại hắc cùng Tiểu Hắc đang nghe Dương Diệp lời nói lúc, nao nao, rất nhanh, chúng trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, sau đó chúng trực tiếp kéo lại cái con kia dị thú hướng phía Dương Diệp đánh tới, tốc độ rất nhanh, ở đằng kia chỉ dị thú còn chưa kịp phản ứng, nó chính là bị đại hắc còn có Tiểu Hắc kéo dài tới rồi Hồng Mông trong tháp.

Tại tiến vào Hồng Mông tháp về sau, đại hắc cùng Tiểu Hắc ly khai buông lỏng ra cái con kia dị thú, sau đó lui qua một bên bò trên mặt đất.

Ở chỗ này, nhất định phải ít xuất hiện một điểm.

Xa xa, cái con kia dị thú vốn là ngẩn người, lập tức, nó trong mắt lệ khí thoáng hiện.

“Rống!”

Dị thú ngửa mặt lên trời gầm lên giận dữ, sau đó nâng lên trước ngực móng vuốt đối với mặt đất mạnh mà tựu là vỗ

Xa xa, đại hắc cùng Tiểu Hắc nhìn thoáng qua cái kia nổi giận dị thú, sau đó yên lặng địa hướng về sau thối lui.

Bọn hắn cảm thấy, có tất yếu cách thằng này xa một chút, để tránh gặp nạn.

Nhìn thấy đại hắc Tiểu Hắc rút đi, cái kia dị thú cho rằng Tiểu Hắc cùng đại hắc bị hắn hù đến, lập tức càng thêm không kiêng nể gì cả rồi.

Gào thét.

Dị thú điên cuồng gầm thét, hơn nữa không ngừng phát mặt đất giống như muốn đem cái này Phương thế giới bị phá huỷ bình thường

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1438: Người nào ngăn ta chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại hắc cùng Tiểu Hắc nhìn xem cái kia điên cuồng gào thét gào thét dị thú, trong mắt tràn đầy thương cảm, cùng lúc đó, chúng tiếp tục hướng về sau thối lui.

Mà cái con kia dị thú nhìn thấy một màn này, càng thêm điên cuồng khoa trương.

Mà đúng lúc này, một cổ lực lượng vô hình đột nhiên tự phía chân trời đè xuống.

Cảm nhận được cỗ lực lượng này lúc, đại hắc cùng Tiểu Hắc Kiểm sắc lập tức biến đổi, sau đó chủ động bò trên mặt đất, trong mắt tràn đầy kiêng kị chi sắc.

Cỗ lực lượng này tốc độ cực nhanh, ở đằng kia xa xa dị thú còn chưa phục hồi tinh thần lại chính là trực tiếp đặt ở rồi trên người của nó.

Oanh!

Cái con kia dị thú trực tiếp bị đặt ở rồi trên mặt đất, ngay sau đó từng cái

Két sát két sát két sát

Cái con kia dị thú trên người vang lên từng đạo thanh thúy xương cốt sai chỗ tiếng!

Hống hống hống!

Dị thú không ngừng phát ra từng đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết, nhưng mà cổ lực lượng kia nhưng lại không có biến mất, một đạo đón lấy một đạo đặt ở trên người của nó, cái này lại để cho cái này dị thú thống khổ không chỉ thân thể lạnh rung run rẩy, liền toàn bộ bộ mặt biểu lộ đều cực độ bắt đầu vặn vẹo.

Nhưng là, cổ lực lượng kia nhưng lại như trước không có biến mất, không chỉ không có biến mất, ngược lại càng ngày càng mạnh.

Đến cuối cùng, cái kia dị thú liền tiếng kêu thảm thiết đều kêu không được rồi.

Nếu như là trực tiếp bị trấn giết, cái kia khá tốt rồi. Nhưng đáng tiếc chính là, cổ lực lượng kia tuy nhiên khiến nó cực kỳ thống khổ, nhưng lại không nguy hiểm đến tánh mạng

Đây mới là thống khổ nhất đấy!

Dị thú muốn cầu tha cho, thật sự muốn cầu tha cho, nhưng là, nó liền cầu xin tha thứ lời nói đều cũng không nói ra được.

Một bên, đại hắc cùng Tiểu Hắc lại lui về sau rồi một khoảng cách, tại chúng trong mắt, tràn đầy kiêng kị chi sắc. Kỳ thật, lúc trước hai người bọn họ chỗ đã bị thống khổ vẫn tương đối nhẹ đấy, đặc biệt là so về cái này dị thú mà nói, chúng lúc trước chỗ thụ thống khổ, thật sự nhẹ rất nhiều.

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, hai người bọn họ lúc trước tiến đến lúc, còn chưa bắt đầu hung hăng càn quấy cũng đã bị lộng rồi

Mà cái này dị thú ngược lại tốt, tiến đến tựu kiêu ngạo như vậy, còn một bộ muốn hủy diệt thế giới bộ dạng.

Đây không phải tại coi rẻ Hồng Mông tháp sao?

Phải biết, coi như là Dương Diệp cái này Hồng Mông tháp chủ nhân, đối với Hồng Mông tháp đó cũng là không dám bất kính đấy. Cái này dị thú ngược lại tốt vừa tiến đến tựu kiêu ngạo như vậy, đây không phải tìm đường chết ư!

Đúng lúc này, Dương Diệp một đám phân thân đột nhiên xuất hiện ở Hồng Mông trong tháp.

Sở dĩ chơi đùa một đám phân thân tiến đến, tự nhiên là bởi vì bản thể hắn không dám đi vào, phải biết, hiện ở bên ngoài chung quanh của hắn, thế nhưng mà còn có cái kia nữ nhân thần bí.

Đem làm Dương Diệp phân thân đi vào cái con kia dị thú trước mặt lúc, vẻ này trấn áp tại dị thú trên người lực lượng thần bí lập tức

biến mất.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, cái này Hồng Mông tháp chưa cùng hắn trao đổi qua, nhưng là, đối phương nhưng vẫn đang giúp trợ hắn, các phương diện trợ giúp hắn. Hơn nữa, đối phương cùng hắn cũng có một ít ăn ý. Tựu như lúc này, hắn biết rõ, Hồng Mông tháp đối với cái này dị thú xuất thủ, kỳ thật ngoại trừ vì khiển trách cái này dị thú bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là giúp hắn thu phục chiếm được.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, xem lên trước mặt dị thú, lúc này, cái này dị thú đã hấp hối, không chỉ như thế, hắn thân thể càng là đang không ngừng run rẩy lấy thoạt nhìn, thật đáng thương ah!

Bất quá cũng may, còn có khí tại.

Dương Diệp nhìn thẳng dị thú, “Đi theo ta lăn lộn, đáp ứng, việc này, coi như xong. Không đáp ứng, vậy ngươi tựu tiếp tục ở đây lý đợi.”

Đơn giản, trực tiếp, không quanh co lòng vòng!

Hắn cũng không có thời gian cùng cái này dị thú ở chỗ này lải nhải, với hắn mà nói, hoặc là thần phục, hoặc là sẽ chết.

Dị thú mở to mắt nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, nó trong mắt đã không có trước kia hung quang cùng lệ khí, có chỉ là kiêng kị còn có suy yếu.

“Nghĩ được chưa?” Dương Diệp hỏi.

Dị thú nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Có cốt khí, ta thưởng thức ngươi. Vậy ngươi cứ tiếp tục đợi a!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi!

Ô

Lúc này, Dương Diệp sau lưng cái kia chỉ dị thú đột nhiên truyền đến một đạo thấp lẩm bẩm tiếng.

Nghe tiếng, Dương Diệp khóe miệng lập tức nhấc lên một vòng đường cong. Kỳ thật, đây cũng là tại hắn trong dự liệu, bởi vì hắn biết rõ, cái này dị thú tuyệt đối sẽ không muốn dừng lại ở cái này Hồng Mông trong tháp.

Cái này Hồng Mông tháp đối với dị thú uy hiếp, thật sự quá kinh khủng!

Tại sở hữu tất cả Huyền thú bên trong, chỉ có Tử nhi không sợ tại đây. Trước kia, nàng thế nhưng mà chiếm lấy vòng xoáy nhỏ đấy. Kỳ thật, Hồng Mông tháp không nhằm vào Tử nhi, không đơn giản bởi vì Dương Diệp nguyên nhân, Dương Diệp cảm giác được xuất, cái này Hồng Mông tháp tựa hồ đối với Tử nhi cũng có hảo cảm. Nguyên nhân nha, tự nhiên là hắn cùng với Hồng Mông tháp còn có Tử nhi, là một đường theo khó khăn nhất thời kì đi tới đấy.

Đơn giản mà nói, chung hoạn nạn qua!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái con kia dị thú, sau đó vươn một tay, “Một đám thú hồn.”

Cái kia dị thú hiển nhiên đã nghĩ tới. Tuy nhiên trong nội tâm vạn phần không cam lòng, nhưng là, hay là tướng chính mình một đám thú hồn giao rồi đi ra. Tướng thú hồn thu lại về sau, Dương Diệp bắt đầu hỏi thăm.

Muốn tới U Ám Sâm Lâm, đầu tiên được trước qua tại đây, mà muốn qua tại đây, tựu được làm tinh tường tại đây là địa phương nào, còn có hay không cái gì nguy hiểm!

Đã qua hồi lâu, Dương Diệp đã làm thanh tại đây tình huống rồi.

Tại đây tên ngu núi, về phần bao nhiêu, cái này dị thú cũng không phải rất rõ ràng, bởi vì, nó cũng không dám cách địa bàn của mình quá xa. Ở chỗ này, đại đa số dị thú đều có địa bàn của mình, nếu như cái khác dị thú tiến vào địa bàn của bọn nó, sẽ bị chúng cho rằng là là khiêu khích, chúng sẽ lập tức động thủ.

t❤ruyencuatuinet

Trước kia Dương Diệp tựu là tiến nhập địa bàn của nó, cho nên, mới có trước kia đại chiến, kể cả trước kia tại núi đá cũng thế.

Ở chỗ này, tự tiện tiến vào người khác địa bàn, đó là tối kỵ!

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc, thật lâu không nói.

Từ nơi này dị thú trong miệng biết được, cái này ngu núi chia làm tam đoạn, cái kia Thâm Uyên là đáy ngọn nguồn đoạn, mà cái này dị thú vị trí là trung đoạn, tại phía trên, còn có một đoạn, thì ra là ngu núi đỉnh. Trong vực sâu có cái gì, dị thú cũng không biết, đồng dạng, cái này đỉnh có cái gì, nó cũng không biết nói.

Bởi vì nó cũng không có đi qua phía dưới, càng không đi qua ở trên.

Theo hắn sinh ra đến bây giờ, tựu không có ly khai qua địa bàn của mình, đây là nó tổ huấn

Dương Diệp đã hỏi tới cái sơn động kia, dị thú trả lời lại để cho Dương Diệp thần sắc có chút khó coi rồi. Dùng lời của nó mà nói tựu là, ngàn vạn chớ vào đi, bên trong rất nguy hiểm. Bên trong có cái gì? Nó cũng không rõ ràng lắm, nó đã từng đi vào, nhưng là, vừa đi đến cửa khẩu, thiếu chút nữa bị cái gì đó cho cường hành kéo vào đi.

Nếu như không phải nó còn thật sự có tài, lúc ấy cũng đã xong rồi.

Trong tràng, Dương Diệp chỉ chỉ chính mình, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa hai cái Thiên Ma Sói, cuối cùng vừa chỉ chỉ dị thú, “Chúng ta bốn người thêm cùng một chỗ, có thể không thể đi vào?”

Dị thú nhìn một Dương Diệp cùng xa xa hai cái Thiên Ma Sói, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp: “”

Hắn, tăng thêm hai cái Thiên Ma Sói, còn có cái này dị thú, sao mà cường đại? Nhưng là, thằng này vậy mà nói không thể đi vào, bên trong so bốn người bọn họ thêm cùng một chỗ đều khủng bố?

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Chúng ta bây giờ hai con đường, một là từ phía trên đi qua, hai là theo cái sơn động kia đi qua, ngươi tuyển.”

Dị thú: “”

Đối với Dương Diệp mà nói, đã đến nơi này, cái kia cũng chỉ có thể đi rốt cuộc.

Tổng không có khả năng hiện đang quay đầu đi trở về a?

Nhân cả đời, khó khăn khẳng định vô số, nếu như gặp được một cái khó khăn tựu dừng lại không tiến, cái kia cả đời này chẳng phải là vĩnh viễn tại nguyên chỗ đảo quanh?

Là nam nhân, tựu nghênh khó trên xuống!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Chúng ta phải tiến lên, cho nên, ngươi tuyển a. Không chọn không được!”

Dị thú trầm mặc.

“Không chọn?”

Dương Diệp nói: “Vậy thì tốt, chúng ta đây từ phía trên đi qua.”

So về cái hắc động kia, hắn càng muốn đi đến mặt, ai biết cái hắc động kia bên trong có cái gì quái đồ đạc?

Mà đúng lúc này, dị thú nhưng lại vội vàng lắc đầu, sau đó hắn quơ quơ móng vuốt.

“Đi cái kia sơn động?” Dương Diệp nhíu mày.

Dị thú nhẹ gật đầu.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Rất nhanh, đang cùng dị thú trao đổi xuống, Dương Diệp đã minh bạch. Cái sơn động kia, tương đối muốn an toàn một ít. Về phần tại sao muốn an toàn một ít, là trực giác cái này dị thú trực giác cảm thấy cái sơn động kia muốn an toàn một ít.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ngươi trước dưỡng thương, thương thế tốt lên về sau, chúng ta theo sơn động đi qua.”

Nhân trực giác khả năng giả bộ, nhưng là những... Này dị thú trực giác cơ bản đều là không có sai đấy, đặc biệt là đối với nguy hiểm, bọn hắn cảm thấy gặp nguy hiểm, vậy khẳng định là gặp nguy hiểm đấy.

Cho nên, hắn quyết định nghe cái này dị thú đấy.

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, yên tĩnh im ắng, nhưng là hắn biết rõ, cái kia nữ tử thần bí khẳng định vẫn còn.

Kỳ thật, cái này nữ tử thần bí muốn thì nguyện ý hỗ trợ, hắn muốn tới cái kia U Ám Sâm Lâm, nhất định sẽ nhẹ nhõm rất nhiều. Nhưng cái này cũng chỉ có thể ngẫm lại đối phương không chơi đùa hắn cũng đã rất tốt rồi.

Trong tràng, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, bắt đầu hấp thu tiên tinh thạch.

Trước kia cùng Tiểu Điêu, thì ra là cái con kia dị thú, hắn cho đối phương lấy cái danh tự, tựu là: Tiểu Điêu.

Trước kia cùng Tiểu Điêu đại chiến, hắn cũng tiêu hao một ít huyền khí, hơn nữa còn bị bị thương, hiện tại hắn nhất định phải đem huyền khí khôi phục đầy, thương thế triệt để khôi phục.

Không chỉ chính hắn, Tiểu Điêu tổn thương cũng phải trước khôi phục mới được, bất quá cũng may, có Hồng Mông tử khí tại, bất kể là thương thế của hắn hay là Tiểu Điêu tổn thương, đều khôi phục thật nhanh.

Một lúc lâu sau, Tiểu Điêu cùng Dương Diệp trạng thái đã khôi phục đến đỉnh phong, mà Tiểu Điêu cùng đại hắc cùng với Tiểu Hắc đều bị Dương Diệp kêu lên.

Cửa sơn động cách đó không xa, bất kể là Tiểu Điêu, hay là Dương Diệp, cũng hoặc là đại hắc còn có Tiểu Hắc, thần sắc đều là ngưng trọng đấy.

Tiểu Điêu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó móng vuốt huy vũ lên.

Ý là phải đi vào thật sao?

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đường cong, “Đương nhiên muốn vào đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp mạnh mà rút kiếm tựu là chém, một đạo kiếm khí từ xưa trong vỏ kích xạ mà ra, cuối cùng trực tiếp bổ vào cái kia cửa sơn động.

Cùng lúc đó, Dương Diệp sâm lãnh thanh âm ở giữa sân vang lên:

“Ta Dương Diệp hôm nay muốn từ nơi này đi qua, người nào ngăn ta, chết!”

Tiểu Điêu: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1439: Ta hiểu, thật sự lý giải!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên sẽ không ngốc đến cứ như vậy đi vào.

Đi vào, tựu ý nghĩa bị động, bởi vì hắn căn bản không biết bên trong có cái gì.

Cho nên, biện pháp tốt nhất là lại để cho đồ vật bên trong đi ra, ở bên ngoài, mọi người quang minh chính đại một trận chiến, sau đó, đánh không lại, còn có thể trốn nếu như ở bên trong, đánh không lại, khả năng trốn cơ hội đều không có.

Kiếm khí vạch phá bầu trời, trực tiếp chui vào rồi trong sơn động.

Xùy~~!

Kiếm khí trực tiếp không có nhập trong sơn động, nhưng là động tĩnh gì đều không có!

Kiếm khí vào sơn động về sau, động tĩnh gì đều không có!

Nhìn thấy một màn này, bất kể là Dương Diệp hay là Đại Hắc chúng, thần sắc càng thêm ngưng trọng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hướng phía trước bước ra rồi một bước, sau một khắc, trong cơ thể hắn sát ý cùng kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào cổ trong vỏ, ngay sau đó, hắn rút kiếm mãnh liệt mà đối với xa xa sơn động tựu là bổ một phát.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh ở giữa sân vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo tuyết trắng kiếm khí xẹt qua trời cao, cuối cùng trực tiếp bổ vào cái kia trên sơn động.

Oanh!

Cái kia sơn động trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chém thành hai khúc, nhưng là, kiếm khí cũng không vì vậy mà biến mất, trái lại dùng tốc độ cực nhanh hướng phía sơn động mặc hung ác bổ mà đi.

Ngay từ đầu, kiếm khí những nơi đi qua, vách núi trực tiếp bị mổ ra ra, nhưng là cũng không lâu lắm, đạo kiếm khí kia đột nhiên biến mất.

Có chút không bình thường ah!

Dương Diệp chau mày, đối phương đã cường đến liền hắn cái này đạo kiếm khí đều có thể vô thanh vô tức chơi đùa chưa? Hẳn không phải là, như nếu như đối phương thật sự mạnh như vậy lời mà nói..., đã sớm đi ra. Nhưng là, đối phương cũng không có đi ra. Hiển nhiên, đối phương hoặc là là bởi vì nguyên nhân gì không cách nào đi ra, hoặc là tựu là kiêng kị bọn hắn bên này đội hình, sau đó chờ bọn hắn đi vào.

Về phần kiếm khí của hắn vô duyên vô cớ biến mất hắn cũng rất tò mò!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có cái kia Tiểu Điêu, “Nếu không, các ngươi ai vào xem?”

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc trực tiếp quay đầu nhìn về phía rồi một bên Tiểu Điêu.

Tiểu Điêu; “”

Nhìn thấy Tiểu Điêu biểu lộ có chút khó coi, Dương Diệp cười nói: “Hay nói giỡn đấy.” Hắn tự nhiên sẽ không để cho đối phương đi vào, bên trong nguy hiểm khó lường, làm cho đối phương đi vào, nói rõ tựu là tại hố đối phương. Như vậy, nhất định sẽ làm cho đối phương sinh lòng oán hận đấy. Hơn nữa, như vậy lợi dụng đối phương, khẳng định cũng sẽ lại để cho Tiểu Hắc chúng không thích.

Còn nữa, hắn cũng không phải loại người như vậy. Đã hiện tại Tiểu Điêu đã đi theo hắn, cái loại này hố thủ hạ sự tình, hắn tự nhiên sẽ không đi làm.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Điêu thần sắc lập tức có chút buông lỏng, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại lại nói: “Mọi người chúng ta cùng một chỗ đi vào!”

Lúc này đây, không chỉ Tiểu Điêu, mà ngay cả Đại Hắc cùng Tiểu Hắc thần sắc cũng có chút khó coi rồi.

Hiển nhiên, đối với cái hắc động kia, chúng cũng là kiêng kị vô cùng.

Dương Diệp cười nói: “Nếu như các ngươi sợ lời mà nói..., vậy thì trốn vào đi thôi.”

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc nhìn nhau rồi liếc, sau đó trở về rồi Dương Diệp bên cạnh, chúng cũng không ngốc, đi vào? Lại để cho Dương Diệp một người đi mạo hiểm? Về sau còn có nghĩ là muốn hảo hảo lăn lộn. Cái kia Tiểu Điêu đang nghe Dương Diệp lời nói lúc, có chút ý động, nhưng nhìn đến Đại Hắc cùng Tiểu Hắc tỏ thái độ về sau, hắn cũng liền bề bộn cùng đi qua, biểu thị cùng Dương Diệp cùng một chỗ.

Hắn cũng không ngốc!

Dương Diệp vuốt vuốt Đại Hắc cùng Tiểu Hắc đầu, sau đó cười nói: “Tốt, tựu để cho chúng ta vào xem, đến tột cùng là phương nào thánh thần!”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, ngồi ở Đại Hắc trên lưng, sau đó nói: “Đi!”

Đại Hắc hiểu ý, mang theo Dương Diệp lên núi động đi đến, cái kia Tiểu Điêu cùng Tiểu Hắc tự nhiên là vội vàng đuổi theo.

Xúc động tiến hành?

Kỳ thật, cũng không phải xúc động. Hắn biết rõ, cái này trong sơn động, khẳng định gặp nguy hiểm. Nhưng là, gặp nguy hiểm thì thế nào? Hắn có lựa chọn sao?

Có lựa chọn.

Hắn hiện tại chỉ có hai lựa chọn, một là quay đầu trở về, hai là tiếp tục đi tới. Quay đầu trở về ý vị như thế nào, hắn biết rõ, ý nghĩa hắn rất có thể muốn ngồi chờ chết. Cho nên, hắn chỉ có thể lựa chọn tiến lên.

Liều thoáng một phát, có lẽ có chuyển cơ!

Vừa vào sơn động, một hồi gió lạnh đánh úp lại, Dương Diệp không khỏi nhướng mày, bởi vì, cỗ này gió lạnh vậy mà trực tiếp xuyên qua rồi kiếm ý của hắn màn hình.

Phong không đơn giản!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó đánh giá liếc bốn phía, lúc này hắn mới phát hiện, này sơn động ở trong, vậy mà không có sương mù chướng. Hắn quay đầu nhìn về phía cửa động, quả nhiên, như hắn đang liệu, những cái... Kia sương mù chướng muốn vào sơn động lúc, đều bị cỗ này gió lạnh cho ngăn cản. Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía bốn phía.

Tiến vào động về sau, Dương Diệp phát hiện, này sơn động so với hắn tưởng tượng muốn rộng lớn rất nhiều, đỉnh đầu, nhìn không tới đỉnh động, hai bên trái phải cũng nhìn không thấy đáy, về phần phía trước, cũng là như thế, liếc nhìn không tới đầu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ đập Đại Hắc, Đại Hắc hiểu ý, tiếp tục đi tới.

Bất kể là Dương Diệp hay là Đại Hắc chúng, lúc này đều bảo trì độ cao đề phòng.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp cùng Đại Hắc chúng đã đi rồi gần nửa canh giờ, vẫn không có đến cùng, lúc này Dương Diệp xem như có chút minh bạch kiếm khí của mình tại sao lại không có động tĩnh rồi. Bởi vì động này quá sâu, kiếm khí của hắn một đường thông suốt, khả năng đã không biết bắn đi nơi nào.

Đương nhiên, cũng không bài trừ là có nhân hoặc là yêu thú chơi đùa không có đấy.

Nói tóm lại, hay là muốn coi chừng một ít.

Càng đi ở trong chỗ sâu đi, càng hắc, bất quá cũng may, bất kể là hắn hay là Tiểu Điêu bọn hắn, đêm tối đối với bọn họ mà nói đều không có ảnh hưởng gì, y nguyên có thể thấy rõ hết thảy.

Đúng lúc này, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có Tiểu Điêu không hẹn mà cùng địa ngừng lại.

Híz-khà-zzz

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo giống như xà thổ tín thanh âm.

Nghe được thanh âm này, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc toàn thân bộ lông đều là bị dựng lên, cái kia Tiểu Điêu trên người cũng là lập tức nhiều ra rồi một tầng dày đặc lân phiến.

Dương Diệp tay phải cũng cầm chuôi kiếm, trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động lấy.

Nhưng là một lát sau sau nhưng lại không có động tĩnh.

“Tiếp tục đi!” Dương Diệp nói.

Đại Hắc do dự xuống, sau đó tiếp tục hướng phía trước mặt đi đến.

Nhưng mà đúng lúc này, toàn bộ mặt đất đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một cổ kinh khủng khí thế từ cái này ở trong chỗ sâu như hồng thủy bình thường vọt tới.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, thân hình khẽ động, theo Đại Hắc trên lưng nhảy xuống tới, sau đó điên cuồng phóng xuất ra kiếm của mình ý cùng sát ý, mà Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có Tiểu Điêu cũng không có nhàn rỗi, lập tức vội vàng phóng xuất ra khí thế của mình.

Rất nhanh, Dương Diệp kiếm ý còn có sát ý cùng Đại Hắc khí thế của bọn nó hội tụ lại với nhau, sau đó hướng phía cái kia ở trong chỗ sâu dũng mãnh lao tới.

Oanh!

Xa xa, lập tức truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, nhưng mà Dương Diệp cùng Đại Hắc sắc mặt của bọn hắn nhưng lại thay đổi.

Bởi vì Dương Diệp kiếm ý cùng Đại Hắc khí thế của bọn nó lại bị đối phương cho tách ra rồi!

Ở trong chỗ sâu, cổ khí thế kia tịch cuốn tới, tuy nhiên còn chưa tới, nhưng là, cái kia cường đến khí tức nhưng lại chấn địa Dương Diệp cùng ba con yêu thú không ngừng lui về phía sau!

Đây là cái gì quái vật?

Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, không có thời gian muốn khác, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, rút kiếm tựu là chém, kiếm khí phá vỡ mà đi, bởi vì lúc trước cổ khí thế kia bị ý của hắn cảnh cùng Đại Hắc khí thế của bọn hắn xung kích qua, bởi vậy, lúc này cổ khí thế này đã nhược rất nhiều, cho nên, kiếm khí của hắn dễ dàng chính là nát bấy rồi cổ khí thế kia.

Nhưng mà đúng lúc này, đại địa đột nhiên kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., ngay sau đó, Dương Diệp chính là cảm giác có đồ vật gì đó đang theo lấy bên này nhanh chóng tới gần!

Dương Diệp tay phải cầm thật chặt chuôi kiếm, gắt gao chằm chằm vào xa xa.

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có Tiểu Điêu lúc này cũng là gắt gao chằm chằm vào xa xa, lúc này chúng đã tụ lực, tùy thời chuẩn bị xuất kích.

Càng ngày càng gần

Rất nhanh, một cái đầu xuất hiện ở Dương Diệp bọn hắn trong tầm mắt.

Cái gì đầu?

Đầu rắn!

Cực lớn đầu rắn

Cái này đầu rắn đại tới trình độ nào? Nói như vậy, nó một con mắt tựu so Dương Diệp toàn bộ nhân còn muốn lớn hơn.

Bất kể là Dương Diệp, hay là Đại Hắc chúng, tại đây chỉ đầu rắn trước mặt, đều lộ ra quá nhỏ bé rồi.

“Lên!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người hóa làm một đạo kiếm quang hướng phía cái con kia đầu rắn bắn mạnh tới, Đại Hắc chúng cũng không do dự, lập tức thả người nhảy lên, hướng phía cái con kia đầu rắn đụng tới.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp dẫn đầu bị đánh bay, ngay sau đó, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có cái kia Tiểu Điêu cũng bị chấn địa bay ngược mà quay về. Tuy nhiên Dương Diệp bọn hắn cũng không có thụ cái gì tổn thương, nhưng là, lúc này đây giao phong, nhưng lại bọn hắn thất bại.

Đúng lúc này, con rắn kia đầu đột nhiên há hốc miệng ra, sau đó mạnh mà khẽ hấp.

Một cổ cường đại hấp lực tự trong miệng phún dũng mà ra, Dương Diệp cùng Đại Hắc chúng bất ngờ không đề phòng, thiếu chút nữa trực tiếp hút đi vào!

Bất quá cũng may, tại Dương Diệp phóng xuất ra song trọng ý cảnh còn có Đại Hắc bọn hắn phóng xuất ra khí thế về sau, vẻ này hấp lực bị bọn hắn ngăn cản xuống dưới.

Mà lúc này, con rắn kia đầu sau lưng tựa hồ còn có đồ vật gì đó tại chạy đến.

Rất nhanh, một sợi cực lớn đuôi rắn tự trong đó chui ra.

Đuôi rắn phi thường đại, hắn lên, quấn quanh lấy một sợi đen kịt sắc xiềng xích, không chỉ đuôi rắn, cái này đầu rắn phía dưới bộ vị đều quấn quanh lấy loại này xiềng xích, những... Này xiềng xích gắt gao quấn quanh lấy cái này đại xà cái đuôi

Đương nhiên, lúc này Dương Diệp cũng không có có tâm tư đi muốn những thứ này xiềng xích

“Rút lui!”

Dương Diệp không chút do dự, lúc này thân hình khẽ động, ngồi ở Đại Hắc trên lưng, thứ hai hiểu ý, xoay người rời đi.

Bất kể là cái gì mãng, mạnh nhất không phải đầu của bọn nó, mà là cái đuôi của bọn nó, cái này Cự Mãng hiện tại mới dùng cái đuôi, khẳng định không phải phóng Thủy, mà là thân thể hắn quá lớn nguyên nhân, bởi vì thân thể quá lớn, nó cái đuôi ngoặt tới cần tiêu hao quá nhiều thời gian

Nói tóm lại, Dương Diệp biết rõ, bọn hắn cái này đội hình, can bất quá cái này đại gia hỏa. Bởi vì bất kể là kiếm của hắn, hay là Đại Hắc bọn hắn móng vuốt, tại vừa rồi cùng Cự Mãng giao phong ở bên trong, đều không có thể có phá vỡ đối phương phòng ngự. Kỳ thật, coi như là phá vỡ, tác dụng cũng không phải quá lớn, bởi vì đối phương hình thể lớn đến bọn hắn không cách nào tưởng tượng!

Cũng may cái này Cự Mãng tốc độ không phải rất nhanh, bởi vậy, Dương Diệp bọn hắn trốn ra cửa động, mà đang ở bọn hắn chuẩn bị tiếp tục trốn lúc, nhưng lại phát hiện, cái con kia Cự Mãng vậy mà không có xuất động.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cái kia cửa động vừa vặn lộ ra rồi Cự Mãng con mắt, ở đằng kia trong mắt, tràn đầy lệ khí cùng hung quang.

Không cách nào đi ra?

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến trước kia Cự Mãng cái đuôi thượng cái kia chút ít xiềng xích.

Thằng này bị khốn trụ hay sao?

Dương Diệp cảm giác mình đoán tám chín phần mười, cái này Cự Mãng nhất định là bị khốn trụ đấy, bằng không thì, đối phương không có khả năng không đi ra.

Ai vây khốn nó hay sao?

Dương Diệp không có suy nghĩ cái này, hắn hiện tại muốn chính là nên làm cái gì bây giờ.

Cái này núi, là nhất định phải qua đấy.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp tay phải đặt ở trước ngực, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão huynh, ta cảm thấy được, là nên ngươi xuất tràng thời điểm rồi.”

Ngoại trừ Cùng Kỳ, hắn thật sự là không có chiêu. Đương nhiên, còn có Ngân Hà Kiếm Đồ, hắn rất có tự tin, nếu như thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, đừng nói cái này Cự Mãng, cái này ngu núi hắn đều có thể hủy diệt. Nhưng là, Ngân Hà Kiếm Đồ dùng không nổi ah!

Hắn đã không có tuổi thọ có thể dùng rồi

Cho nên, chỉ có thể là Cùng Kỳ rồi!

Nhưng mà, Cùng Kỳ nhưng lại không có trả lời.

“Ai!”

Dương Diệp đột nhiên thấp giọng thở dài, nói: “Ta vẫn cảm thấy, Cùng Kỳ lão huynh ngươi là hung thú bên trong nhất ngưu bức tồn tại, nhưng là ai, kỳ thật cũng rất bình thường, cái này Cự Mãng lợi hại như vậy, ngươi sợ nó, ta hiểu, thật sự lý giải”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1440: Cùng Kỳ quê quán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thả ngươi chó má!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tại Dương Diệp trước ngực vang lên, ngay sau đó, một đạo hắc quang hiện lên, Cùng Kỳ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tại nhìn thấy Cùng Kỳ một khắc này, xa xa hai cái Thiên Ma Sói trong mắt lập tức xuất hiện kiêng kị chi sắc, đối với Cùng Kỳ, chúng là phi thường kiêng kị đấy, phải biết, lúc trước hai người bọn họ liên thủ đối kháng Cùng Kỳ, không chỉ không có làm bị thương Cùng Kỳ, ngược lại còn bị Cùng Kỳ trực tiếp kéo dài tới rồi trong tòa tháp đi

Không chỉ Thiên Ma Sói, xa xa cái kia tiểu điêu trong mắt cũng là xuất hiện kiêng kị chi sắc.

Cùng Kỳ cho nó phi thường cảm giác nguy hiểm!

Tiểu điêu nhìn một Dương Diệp, nó hiện tại càng phát ra cảm thấy Dương Diệp thần bí rồi.

Nhìn thấy Cùng Kỳ đi ra, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, mà lúc này, Cùng Kỳ nhưng lại đột nhiên nói: "Ngươi cười cái quỷ ah. Tiểu tử, trước kia ta cảm thấy được, trong ba năm, ngươi tại như thế nào hố, khẳng định cũng hố bất tử ta, nhưng là ta hiện tại xem ra, có lẽ không cần phải ba năm, ta sẽ bị ngươi cho gài bẫy rồi!"

Cùng Kỳ trong lòng là có chút biệt khuất đấy.

Từ khi đi theo Dương Diệp đến nay, cái này phiền toái là ngày càng nhiều, hơn nữa, một cái so một cái phiền phức, coi như là nó, đều có điểm ăn không tiêu. Dù sao, nó thực lực bây giờ còn không có có triệt để khôi phục.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, "Ta đây không phải không có chiêu ư"

Cùng Kỳ hung hăng trừng mắt nhìn một Dương Diệp, "Ngươi không có chiêu, ngươi thiếu gây điểm họa ah. Tiểu tử, nói thật, ngươi là ta đã thấy mệnh cứng nhất đích nhân, như vậy có thể gây tai hoạ, nhưng là lại còn sống. Nếu không phải không tại Ngân Hà tinh vực, ta thật sự sẽ cảm thấy tiểu tử ngươi cùng Diêm Quân là bái làm huynh đệ chết sống."

Dương Diệp cười khổ nói: "Cùng Kỳ lão huynh, việc này thật đúng là không thể trách ta, chính ngươi bình luận phân xử, ta đi vào cái chỗ này về sau, đều là cẩn thận từng li từng tí làm người đấy, có thể ít xuất hiện, tựu tuyệt không cao điệu. Thế nhưng mà, những cái thứ này ỷ vào sống lâu, chúng khi dễ nhân ah. Ngươi nói một chút, ta chính là mượn cái đạo mà thôi, những cái thứ này chết sống không mượn, sau đó một lần lại một lần đem ta giết hết bên trong chúng đây là khi dễ ta tuổi còn nhỏ ah!"

"Mượn cái đạo?"

Cùng Kỳ lắc đầu, "Ngươi không biết yêu thú tập tính, chúng đối với địa bàn của mình phi thường để ý, mặc kệ người phương nào cùng yêu thú tiến vào, đều bị coi là là đang gây hấn với chúng."

Nói xong, hắn nhìn một Dương Diệp, lại nói: "Ngươi đến nơi này, là vì cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cùng Kỳ trầm mặc, thần sắc có chút ngưng trọng.

Gặp Cùng Kỳ như vậy, Dương Diệp thần sắc cũng ngưng trọng lên. Cùng Kỳ tính cách hắn là phi thường tinh tường đấy, so với hắn còn coi trời bằng vung, từ khi biết nó đến bây giờ, giống như cũng tựu Hồng Mông tháp khiến nó phi thường kiêng kị đấy, trừ đó ra, cho dù là lúc trước Kiếm Vô Cực, hắn cũng chỉ là cảm thấy không sai mà thôi!

Đương nhiên, hắn biết rõ, Cùng Kỳ không phải tự đại, hắn không biết Cùng Kỳ lai lịch, nhưng là hắn biết rõ, thằng này tuyệt đối với là phi thường khủng bố đấy.

Mà bây giờ, nó thần sắc nhưng lại ngưng trọng lên.

Tại đây lại để cho Cùng Kỳ đều cảm thấy nguy hiểm?

“Liền ngươi đều cảm thấy nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Kỳ thật, ngươi không nên hiện ở thời điểm này ra, cái chỗ này, không phải ngươi bây giờ có thể tới đấy. Tại đây, cho dù là hiện tại ta, cũng cảm giác rất nguy hiểm!”

Rất nguy hiểm!

Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, Cùng Kỳ vậy mà cảm giác rất nguy hiểm

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Kỳ thật, đối với ngươi mà nói, cũng không tính là chuyện xấu, ít nhất cho ngươi minh bạch, thực lực ngươi bây giờ, còn rất yếu. Bằng không thì, tiểu tử ngươi rất có thể sẽ tự tin mất phương hướng chính mình.”

Dương Diệp cười khổ cười, không thể không nói, hắn trước kia mặc dù biết trên đời này khẳng định có so với hắn mạnh, nhưng là, hắn cảm thấy, tại cái này vị diện, hẳn là không có gì có thể tại uy hiếp được hắn rồi. Đặc biệt là còn nhiều thêm hai cái Thiên Ma Sói về sau, lúc kia, hắn xác thực là tự tin, cảm thấy cái này hạ vị diện không có có chỗ nào là hắn không thể đi đấy.

Nhưng là, đi tới nơi này hung vực về sau, hắn phát hiện, nguyên lai, nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, siêu việt phẩm giai kiếm, trảm thiên rút kiếm thuật những... Này kỳ thật cũng không có gì không dậy nổi đấy.

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Nếu như không là vì tiểu tử ngươi tuổi thọ xuất hiện vấn đề, ta sẽ để cho ngươi bây giờ tựu ly khai. Nhưng là, hiện tại cho ngươi ly khai, tương đương tựu là cho ngươi đợi chết. Cho nên, tiếp tục đi xuống dưới a.”

“Thế nhưng mà, liền ngươi đều cảm thấy nguy hiểm” Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ nói: “Không nói trước cái này, ta trước giúp ngươi giải quyết trong động tên kia.”

“Nó thực lực rất cường!” Dương Diệp nhắc nhở.

Cùng Kỳ lắc đầu, “Ta kéo dài qua qua vô số ngân hà, vô số thế giới, có thể uy hiếp yêu thú của ta, chưa từng thấy qua.”

“Cái kia tại yêu thú bên trong, ngươi không phải vô địch rồi hả?” Dương Diệp nói.

“Ta cũng muốn!”

Cùng Kỳ trợn trắng mắt, “Không có gặp phải qua, không có nghĩa là không có. Hơn nữa, tại ta quê quán, tựu không còn có bốn loại yêu thú có thể uy hiếp được ta. Cái kia bốn loại yêu thú, gặp, ta đều chỉ có trốn phần.”

“Cái đó bốn loại?” Dương Diệp có chút tò mò, có thể uy hiếp được Cùng Kỳ, làm cho Cùng Kỳ đều chỉ có thể trốn yêu thú, hắn xác thực rất ngạc nhiên.

Cùng Kỳ nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Chân Long, Chân Phượng, bất quá cũng may, có thể được xưng tụng Chân Long cùng Chân Phượng đấy, cũng tựu hai cái rồi.”

“Chân Long, Chân Phượng? Rất cường?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ nói: “Nói như vậy, nếu như bọn hắn nguyện ý cho ngươi một giọt máu huyết lời mà nói..., nhục thể của ngươi lập tức sẽ thay đổi so cái gì kia Thiên Ma bá thể cường gấp mấy chục!”

Dương Diệp: “”

Cùng Kỳ lại nói: “Ngoại trừ Chân Long cùng Chân Phượng, còn có một gia hỏa rất khủng bố, người này, coi như là Chân Long cùng Chân Phượng nhìn thấy nó, cũng không dám đơn giản trêu chọc nó.”

“Là cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Một bên đại hắc cùng Tiểu Hắc cũng nhìn về phía rồi Cùng Kỳ, chúng cũng rất tò mò đến tột cùng là cái gì yêu thú liền Cùng Kỳ đều kiêng kị vô cùng đấy.

“Chúc Long!” Cùng Kỳ nói đến đây cái lúc, thần sắc rất ngưng trọng.

“Chúc Long?” Dương Diệp lắc đầu, biểu thị chưa từng nghe qua.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu: “Tuy nhiên cùng Chân Long đều là Long, nhưng là, lại bất đồng mạch. Thằng này có chút biến thái, trợn mắt lúc, Phổ Thiên Quang Minh, tức là ban ngày; Nhắm mắt lúc thiên hôn địa ám, tức là đêm tối bất quá người này trước kia quá kiêu ngạo, mỗi ngày gặp rắc rối, tựu với ngươi đồng dạng, cuối cùng bị phạt trấn thủ một chỗ ở chổ đó, thời gian không sống khá giả ah!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái gì gọi là cùng ta đồng dạng chính mình rất ít xuất hiện được không nào?

“Ngươi đừng cái này bộ dáng!”

Dương Diệp nhìn xem Dương Diệp nói: “Tiểu tử ngươi gặp rắc rối năng lực không thể so với nó nhỏ, ngươi nếu không sửa sửa ngươi thối tính tình, nó tựu là của ngươi vết xe đổ. Kỳ thật, ta ngược lại là cảm thấy, ngươi cùng nó rất xứng đấy, các ngươi nếu cùng một chỗ lời mà nói..., dùng hai người các ngươi gặp rắc rối năng lực, chậc chậc”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Cuối cùng một cái, nàng chưa tính là yêu, phải nói là nửa người nửa yêu nàng thực lực vẫn còn là tiếp theo, chính yếu nhất chính là nhân mạch của nàng đắc tội nàng, thật sự chết như thế nào cũng không biết. Cho dù là Chúc Long nhìn thấy nàng, đều được cẩn thận từng li từng tí đấy, không có biện pháp, nàng giúp đỡ nhiều lắm.”

Nói đến đây, Cùng Kỳ đột nhiên duỗi ra móng vuốt vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, sau đó nói: “Tiểu tử, sở dĩ nói cho ngươi nhiều như vậy, là muốn nói cho ngươi biết, đừng tưởng rằng có ta ở đây, ngươi có thể không kiêng nể gì cả. Không nói nhân, tựu nói yêu thú, trên cái thế giới này, ngoại trừ ta mới vừa nói cái kia chút ít, còn có rất nhiều cường đại yêu thú, tuy nhiên ta không sợ chúng, nhưng là, người ta cũng không sợ ta, thật muốn đánh mà bắt đầu..., ta cùng rất nhiều yêu thú thắng bại cũng không quá đáng 5-5 khai mở, thậm chí càng thiếu, hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Thụ giáo.”

Xác thực là thụ giáo. Cùng Kỳ nói với hắn nhiều như vậy, mục đích chỉ có một, cái kia chính là lại để cho hắn hiểu được, không thể cảm thấy có Cùng Kỳ tại, hắn làm việc có thể không kiêng nể gì cả. Xác thực, hắn sở dĩ dám một mực xâm nhập, ngoại trừ chính hắn thần kinh không ổn định bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là có Cùng Kỳ tại!

Có thể vạn nhất ngày nào đó gặp được liền Cùng Kỳ đều không giải quyết được nguy hiểm lúc, làm sao bây giờ?

Nói cho cùng, không thể quá mức dựa vào Cùng Kỳ nó, phải nói, không thể quá mức dựa vào bất luận cái gì ngoại vật lực lượng.

Chính mình cường mới là thật cường!

“Minh bạch là tốt rồi!”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, “Ngươi có Đại Khí Vận tại, ngày sau thành tựu nhất định bất phàm, điều kiện tiên quyết là bất tử!”

Dương Diệp cười cười, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn hỏi: “Ngươi nói, nếu như chúng ta đem cái kia cái gì Chân Long Chân Phượng, còn có cái kia cái gì Chúc Long kéo dài tới trong tháp đi”

“Ngươi là muốn chết rồi.”

Cùng Kỳ đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., tức giận nói: “Tiểu tử ngươi có thể hay không đừng cứ mãi muốn những thứ này có không có hay sao? Bắt bọn nó kéo vào đây? Ngươi thật có thể muốn!”

“Chúng so tiểu tháp còn lợi hại hơn?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ sửng sốt, suy nghĩ một chút, Cùng Kỳ lắc đầu, “Không có! Thế nhưng mà, ai đi kéo? Ngươi đi kéo? Dù sao ta sẽ không đi kéo.”

Dương Diệp: “”

“Tốt rồi, đừng nói nhảm rồi. Giải quyết người kia, ta còn có chuyện quan trọng muốn làm.”

Cùng Kỳ nói xong, quay người hướng cửa động đi đến.

“Muốn hay không hỗ trợ?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Cùng Kỳ không nói gì, bởi vì nó đã chui vào cái kia trong sơn động.

Rầm rầm rầm

Trong sơn động, truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, rất nhanh, từng đạo tiếng kêu rên trong sơn động truyền đến.

Nghe đến mấy cái này tiếng kêu rên, Dương Diệp trong nội tâm lập tức thở dài một hơi.

Bởi vì tiếng kêu rên không phải Cùng Kỳ đấy.

Cùng Kỳ thực lực lại tăng lên!

Dương Diệp phát hiện một điểm, Cùng Kỳ mỗi một lần xuất hiện, thực lực đều so với trước hiếu thắng, tựu như lúc này, Cùng Kỳ thực lực so với lúc trước đại chiến Thiên Ma Chủ lúc mạnh hơn.

Bất quá cái này cũng bình thường, phải biết, Cùng Kỳ thế nhưng mà ăn sống rồi một sợi Ma Long, hắn tại tiêu hóa Ma Long đồng thời, thực lực của mình nhất định là đang nhanh chóng khôi phục.

Nói tóm lại, Cùng Kỳ khôi phục thực lực, đối với hắn cũng là có rất lớn chỗ tốt đấy. Tuy nhiên không thể quá dựa vào Cùng Kỳ, nhưng là, vậy cũng xem trường hợp nào. Cái chỗ này, không dựa vào nó dựa vào ai?

Cái này chỗ dựa, không cần ngu sao mà không dùng ah!

Bất quá lại không thể tại có cái loại này có Cùng Kỳ tại, tựu dựng ở thế bất bại ngây thơ nghĩ cách rồi.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đại địa một mực run rẩy, không chỉ đại địa, giờ phút này, liền cái này ngu núi phảng phất đều tại bắt đầu run rẩy. Trong sơn động, tiếng nổ lớn không ngớt không dứt, bất quá rất nhanh, tiếng nổ lớn càng ngày càng ít, chỉ còn lại có tiếng kêu rên.

15' về sau, Cùng Kỳ theo trong sơn động nghênh ngang đi ra, nó đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Có thể đi vào nhặt xác rồi.”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1441: Khốn hắn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Chết rồi hả?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ lắc đầu, “Không có chết, cũng nhanh không sai biệt lắm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đánh giá liếc Cùng Kỳ, tại Cùng Kỳ trên người, tuy nhiên nhìn từ ngoài, Cùng Kỳ không có bị thương, nhưng là Dương Diệp biết rõ, Cùng Kỳ giải quyết đối phương, khẳng định không phải nhẹ nhàng như vậy đấy.

Cái con kia Cự Mãng thực lực, phi thường cường!

Lúc này, Cùng Kỳ nói: “Nó bị khốn trụ rồi. Một thân thực lực không cách nào đạt được thi triển, bằng không thì, ta muốn giải quyết nó, sẽ không giống hiện tại đơn giản như vậy. Vào đi thôi, nó đối với ngươi mà nói, trợ giúp có lẽ rất lớn.”

Dương Diệp tự nhiên minh bạch Cùng Kỳ ý tứ, Cùng Kỳ đem đối phương đánh cho tàn phế rồi. Hiện tại, hắn cần phải làm là đi thu phục chiếm được đối phương.

Có Hồng Mông tháp tại, cái này với hắn mà nói, cũng không có khó khăn quá lớn.

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Ta đến rồi một cái mấu chốt thời kì, trong thời gian ngắn đều không thể đi ra, nếu như gặp được không thể địch nguy hiểm, ngươi, ngươi bỏ chạy a.”

Dương Diệp: “”

Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Không phải cùng ngươi hay nói giỡn, lại càng không là muốn gài ngươi. Nếu như là chuyện như thế này, ta nhất định sẽ kéo dài một chút, dù sao cái chỗ này đối với ngươi mà nói, hay là quá mức nguy hiểm, nhưng là không có biện pháp. Ta trước kia hấp thu cái kia sợi Ma Long, ta đã đem hắn sở hữu tất cả năng lượng toàn bộ tụ tập lên, hiện đang chuẩn bị duy nhất một lần hấp thu, nếu như thành công, thực lực của ta mới có thể có khôi phục đến mình nguyên lai là đỉnh phong thời kì bảy thành.”

Nói đến, cùng kỳ dừng một chút, lại nói: “Sở dĩ không thể kéo, là vì ta đã kéo rất nhiều lần, lần này nếu như không hấp thu, những... Này năng lượng tại trong cơ thể ta có thể sẽ bạo tạc nổ tung. Ta trước kia một mực tại áp súc chúng, mục đích là vì để cho chúng càng thêm tinh thuần, hiện tại, ta đã không cách nào tại áp súc rồi, bởi vì chúng đã bị ta áp đến rồi cực hạn."

"Ta nghĩ đến ngươi đã hấp thu hết!" Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ lắc đầu, "Ngươi cho rằng ai cũng như ngươi? Cái gì đó cũng có thể rất nhanh hấp thu? Trong cơ thể ngươi có vật kia tại, nó có thể đem bất luận cái gì năng lượng dùng tốc độ nhanh nhất chuyển đổi thành tinh thuần nhất tử khí cung cấp cho ngươi, thế nhưng mà chúng ta không có vật kia, chúng ta chỉ có thể chính mình đi áp súc."

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Nếu không, ngươi đem bên trong cái kia Đại Mãng cũng nuốt?"

"Không có gì dùng!"

Cùng Kỳ nói: "Cái kia Ma Long sở dĩ đối với ta hữu dụng, là vì nó là Long tộc, trên người có Chân Long nhất tộc huyết mạch, tuy nhiên đã mỏng manh đến có thể xem nhẹ tình trạng, nhưng là, dù sao vẫn là có một chút như vậy, cho nên, với ta mà nói có chút dùng. Cái này Đại Mãng, tuy nhiên ăn hết cũng có như vậy điểm dùng, nhưng là, tác dụng lại một chút cũng không lớn, lưu cho ngươi, tại nơi này, có nó tại, ngươi sẽ không nguy hiểm như vậy."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Tốt, ngươi an tâm hấp thu a. Chuyện còn lại giao cho ta là được rồi."

Nói đến đây, Dương Diệp giống như là nghĩ tới điều gì, huyền khí truyền âm cho Cùng Kỳ, "Có một nữ tử thần bí một mực tại đi theo ta, ngươi có thể phát hiện nàng sao?"

Bởi vì nữ tử thần bí một mực không có ở xuất hiện, hắn thiếu chút nữa đem đối phương quên mất. Mặc dù đối với Phương không có ở xuất hiện, nhưng là trực giác nói cho hắn biết, đối phương căn bản không có đi, vẫn còn đi theo hắn.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Cùng Kỳ đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tiếp tục huyền khí truyền âm, "Liền ngươi đều phát hiện không được?"

"Tiểu tử, ta không phải vạn năng đấy!" Cùng Kỳ tức giận nói.

"Trong lòng ta, ngươi tựu là vạn năng đấy!" Dương Diệp vội vàng vỗ cái mã thí tâng bốc.

“Ngươi thiếu vuốt mông ngựa!”

Cùng Kỳ lắc đầu, “Cái chỗ này có chút quỷ dị, đừng nói ngươi, tựu tính toán ta ở chỗ này, đều phải cẩn thận chút ít. Nữ nhân kia đã không có đối với ngươi xuất thủ, cái kia chứng minh nàng đối với ngươi hẳn là không có ác ý. Ngươi yên lặng theo dõi kỳ biến a.”

“Hiện tại cũng chỉ có thể như vậy!” Dương Diệp cười khổ nói.

Hắn hiện tại cầm đối phương thật đúng là không có biện pháp, bất quá cũng may, đối phương giống như cũng không có sẽ đối hắn xuất thủ ý tứ.

“Cẩn thận một chút!”

Cùng Kỳ nói xong, trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đi thôi, chúng ta vào xem cái kia đại gia hỏa.”

Nói xong, Dương Diệp lên núi động đi đến, đại hắc cùng Tiểu Hắc, còn có tiểu điêu vội vàng đi theo. Dương Diệp không có chú ý tới, cái kia tiểu điêu lúc này đối với hắn so với trước càng thêm cung kính rồi.

Cái này tự nhiên là bởi vì Cùng Kỳ nguyên nhân.

Tiến vào sơn động, trong sơn động, một mảnh đống bừa bộn. Tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, là con rắn kia đầu, thế nhưng mà lúc này, con rắn kia đầu đã huyết nhục mơ hồ, tại hắn trên đầu, trải rộng dấu móng tay, một đạo đón lấy một đạo máu tươi như suối giống như không ngừng từ những cái... Kia dấu móng tay bên trong tuôn ra, thoạt nhìn, có chút khủng bố.

Hấp hối, lúc này cái này đầu rắn, đã hấp hối.

Dương Diệp đi tới con rắn kia đồ trang sức trước, không nói nhảm, hắn phải tay khẽ vẫy, đại hắc cùng Tiểu Hắc hiểu ý, trực tiếp ôm lấy con rắn kia đầu, muốn hướng Dương Diệp Hồng Mông tháp kéo đi, bất quá rất nhanh, đại hắc cùng Tiểu Hắc ngừng lại, bởi vì căn bản kéo không đi vào, không phải hình thể nguyên nhân, Hồng Mông trong tháp thế giới sao mà đại, đừng nói một đầu Cự Mãng, đến trong nhiều Cự Mãng đều trang xuống.

Sở dĩ kéo không đi vào, là vì cái này Cự Mãng trên người những cái... Kia xiềng xích nguyên nhân, những cái... Kia xiềng xích gắt gao quấn quanh lấy Cự Mãng, bởi vậy, đại hắc cùng Tiểu Hắc không cách nào tướng hắn kéo vào Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào những cái... Kia xiềng xích lên, xiềng xích không sai biệt lắm nắm đấm thô, hiện lên đen nhánh sắc, thoạt nhìn cũng không có gì chỗ đặc thù, bất quá, kẻ đần cũng biết ổ khóa này liệm [dây xích] khẳng định không phải bình thường mặt hàng, bằng không thì, cũng không có khả năng đem cái này Cự Mãng cho khóa tại nơi này địa phương quỷ quái rồi.

Muốn đem đối phương kéo vào đi, tựu được trước chơi đùa đoạn ổ khóa này liệm [dây xích].

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó mang theo đại hắc chúng hướng ở trong chỗ sâu đi đến, cái này khóa sắt quấn quanh Cự Mãng toàn thân, chỉ có chặt đứt gốc mới được.

Theo Cự Mãng thân thể hướng ở trong chỗ sâu đi, đi lần này, nhưng lại đem Dương Diệp kinh ra một tiếng mồ hôi lạnh, hắn hiện tại mới phát hiện, cái này Cự Mãng so với hắn tưởng tượng còn lớn hơn rất nhiều rất nhiều, cái này Cự Mãng thân thể, ít nhất lớn lên vạn trượng nếu như không là vì bị khóa sắt quấn quanh, khiến nó bình thường phát huy, Cùng Kỳ muốn giải quyết nó, rất khó khăn ah!

Rất nhanh, rốt cục đi rốt cuộc.

Tại cuối cùng ở trong chỗ sâu, có một cái màu đen khe hở, xiềng xích một chỗ khác tựu dọc tại cái kia ánh sáng trong vòng, mà một chỗ khác tắc thì trói tại Cự Mãng trên người.

Mà ở màu đen khe hở bên cạnh, có một khối tấm bia đá, trên tấm bia đá, có chữ viết.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên tấm bia đá, chỉ thấy trên đó viết: Viễn Cổ đế mãng: Sống ở thời kỳ viễn cổ, trời sinh tính thô bạo, gặp vật tắc thì ăn, vạn vật có linh, ta gặp hắn tu hành không dễ, không đành lòng trừ chi, đặc biệt tướng hắn khốn ở chỗ này, nếu là hắn có thể tu thân dưỡng tính, trên người thô bạo khí tức biến mất, trận này tướng tự động biến mất, nếu không phải nhưng, khốn hắn vĩnh viễn sánh cùng thiên địa "

Vĩnh viễn sánh cùng thiên địa

Dương Diệp lắc đầu, cái này Viễn Cổ đế mãng rất bi kịch đấy, kỳ thật, cũng là tìm đường chết, bởi vì đối phương rõ ràng không có tu thân dưỡng tính, bất quá cũng thế, lại để cho một con yêu thú đi tu thân dưỡng tính không thực tế ah!

Dương Diệp tiếp tục nhìn xuống.

“Kẻ đến sau nếu là muốn phóng con thú này, nhớ lấy, con thú này trời sinh tính hung lệ, cực khả năng phệ Chủ.”

“Trời sinh tính hung lệ? Phệ Chủ?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tiền bối yên tâm, ta sẽ hảo hảo giáo nó làm người đấy, không đúng, là hảo hảo làm xà!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đi tới cái kia khe hở trước mặt, đang lúc hắn muốn xuất thủ lúc, cái kia khe hở nhưng lại đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói Quang Mang, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đang muốn xuất thủ, mà lúc này, đạo kia khe hở nhưng lại ầm ầm vỡ vụn, không chỉ khe hở, cái kia tàn quấn tại Cự Mãng trên người cái kia chút ít xiềng xích tại thời khắc này cũng là ầm ầm vỡ vụn!

Chuyện gì xảy ra?

Cái này phong ấn cái này Viễn Cổ đế mãng nhân không đơn giản ah!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hiển nhiên, đối phương nhất định là biết rõ hắn muốn thả cái này sợi Cự Mãng, cho nên tại hắn tới gần trận pháp này lúc, trận pháp tự động bị phá huỷ. Thế nhưng mà, đối phương lại là làm sao mà biết được đâu này?

Không có đáp án!

Dương Diệp cũng không có đi xoắn xuýt vấn đề này, trên đời người tài ba dị sĩ vô số, đối phương có thể vây khốn cái này Viễn Cổ đế mãng, kỳ thật thực lực khẳng định đã đến một cái cực kì khủng bố tồn tại. Đối phương khẳng định ở đằng kia khe hở thượng làm cái gì tay chân, bởi vậy, hắn tiếp cận, ý nghĩ của hắn đã bị cái kia khe hở được biết, cho nên, đã có hiện tại một màn này.

Đồng dạng, hắn tin tưởng, nếu như hắn không muốn phóng cái này Cự Mãng, trận pháp này chắc chắn sẽ không tự động bị phá huỷ!

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp phất phất tay, nói: “Bắt nó cho ta chơi đùa đi vào.”

Đại hắc cùng Tiểu Hắc hiểu ý, lập tức kéo lấy cái kia Viễn Cổ để mãng cái đuôi trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, mặc dù biết cái kia nữ nhân thần bí tựu ở chung quanh, nhưng là, không có biện pháp, hắn cầm đối phương một chút biện pháp đều không có, Cùng Kỳ đều phát hiện không được đối phương, có thể tưởng tượng, đối phương là đến cỡ nào quỷ dị.

Kiếm Vực?

Hắn ngược lại là muốn dùng, nhưng là, thật sự là dùng không nổi, vạn nhất hắn phát hiện đối phương, sau đó đối phương xuất thủ, không cần phải nói, hắn lập tức vẫn lạc.

Khó giải!

Như Cùng Kỳ theo như lời, hắn hiện tại chỉ có thể yên lặng theo dõi kỳ biến.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, tiểu điêu ở bên cạnh hắn hộ pháp.

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, lúc này, cái kia Viễn Cổ Cự Mãng đã tại Hồng Mông tháp tầng thứ nhất trong thế giới, tuy nhiên suy yếu không chịu nổi, nhưng là hắn hay là thanh tỉnh đấy, lúc này, khóa sắt biến mất, tại hắn trong mắt, là giải thoát, nhưng là, đem làm đi vào Hồng Mông tháp về sau, hắn trong mắt giải thoát lập tức biến thành hiếu kỳ.

Dương Diệp phân thân đi tới cái kia Cự Mãng trước mặt, Cự Mãng lập tức nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt ngược lại là có chút bình tĩnh.

Dương Diệp cũng không quanh co lòng vòng, hắn hiện tại cũng không có thời gian cùng đối phương quanh co lòng vòng, lập tức nói: “Giao ra một đám thú hồn, đi theo ta, có thể còn sống, bằng không thì, sống không bằng chết.”

Cự Mãng nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nó trong mắt lệ khí thoáng hiện, sau đó mạnh mà mở ra cự miệng tựu hướng phía Dương Diệp phân thân cắn tới

Convert by: Lunaria

-------oOo------

Chương 1442: Ngũ Hành Bất Diệt Thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Oanh!

Tại Cự Mãng há mồm đánh về phía Dương Diệp một khắc này, một cổ lực lượng thần bí đột nhiên tự phía chân trời rớt xuống, sau đó trực tiếp oanh tại cái kia Cự Mãng trên người.

Bành!

Bất ngờ không đề phòng, cái kia Viễn Cổ đế mãng đầu trực tiếp bị cổ lực lượng kia oanh dán tại rồi mặt đất, nhưng mà cổ lực lượng kia nhưng lại cũng không biến mất, một đạo đón lấy một đạo tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, cuối cùng đã rơi vào Viễn Cổ đế mãng trên người.

Rất nhanh, trong tràng vang lên từng đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết.

Thanh âm kia, sao một cái thảm hình chữ cho.

Một bên, đại hắc cùng Tiểu Hắc lắc đầu, trước kia tiểu điêu tìm đường chết, hiện tại cái này Viễn Cổ đế mãng lại tìm đường chết khá tốt lúc trước chúng không có làm như vậy chết, cho nên, thụ thống khổ so về tiểu điêu cùng cái này Viễn Cổ đế mãng nhẹ nhiều lắm.

Viễn Cổ đế mãng thân thể là phi thường đại đấy, dài đến gần vạn trượng, lúc này ở cái kia cổ lực lượng thần bí trấn áp xuống, hắn thân thể triệt để cuốn thành rồi một đoàn, sau đó điên cuồng sợ run lấy.

Dương Diệp xếp bằng ở không trung, cũng không nói chuyện, tựu như vậy nhìn xem cái này Viễn Cổ đế mãng.

Vị kia thần bí cường giả nói không sai, cái này Viễn Cổ đế mãng xác thực trời sinh tính thô bạo, đối với loại này Viễn Cổ yêu thú, bình thường phương pháp là không thể đấy, chỉ có đánh, đánh chính là đối phương triệt để chịu phục mới được.

Viễn Cổ đế mãng tiếng kêu rên càng ngày càng suy yếu, đến cuối cùng, không ngớt lời âm đều không phát ra được rồi.

Nhưng là Dương Diệp như trước không nói gì.

Cổ lực lượng kia y nguyên tồn tại.

Không biết rõ đã qua bao lâu, Viễn Cổ đế mãng triệt để không có động tĩnh. Không phải chết rồi, mà là liền run rẩy năng lực cũng không có.

Một bên, đại hắc cùng Tiểu Hắc trong mắt hiện lên một tia không đành lòng, bất quá, chúng cũng không nói gì thêm.

Ai kêu thằng này vừa rồi lại muốn ăn tươi Dương Diệp đấy!

Đã qua 15', Dương Diệp phất phất tay, Hồng Mông tháp rất nể tình, cái kia cổ lực lượng thần bí biến mất tại trong tràng. Dương Diệp bay đến Viễn Cổ đế mãng đầu trước mặt cách đó không xa, nhìn xem cái kia suy yếu đã nhanh tắt thở Viễn Cổ đế mãng, nói: “Một cơ hội cuối cùng, hoặc là thần phục, hoặc là chết.”

Rất nhanh, Viễn Cổ đế mãng mở mắt, nó tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn đối phương hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Ngươi cốt khí, ta kính nể, nhưng là, đã ngươi lựa chọn chết, như vậy, ta thành toàn ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người nhìn về phía đại hắc còn có Tiểu Hắc, “Chúng ta đi!”

Đại hắc cùng Tiểu Hắc nhìn một Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, đã đi ra Hồng Mông tháp, đem làm chúng sau khi rời đi, Dương Diệp cái kia sợi phân thân cũng triệt để biến mất.

Trong tràng chỉ còn lại có Viễn Cổ đế mãng.

Hồng Mông tháp cũng không có ở đối với Viễn Cổ đế mãng xuất thủ, bất quá, đem làm Viễn Cổ đế mãng hơi chút khôi phục sau khi, cái kia cổ lực lượng thần bí xuất hiện lần nữa

Cứ như vậy, mỗi khi Viễn Cổ đế mãng hơi chút khôi phục thoáng một phát, cổ lực lượng kia sẽ xuất hiện, một lần nữa bắt nó đánh về nguyên hình

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hắn tự nhiên sẽ không đem thời gian lãng phí ở Viễn Cổ đế mãng trên người, đối phương đã như vậy có cốt khí, không có sao, Hồng

Mông tháp cùng nó chơi, dù sao đối phương hiện tại cũng chạy không thoát, có rất nhiều thời gian. Đối phương chỉ có hai lựa chọn, một là thần phục hắn, hai là tự sát, hắn không cho rằng đối phương sẽ tự sát, sống rồi nhiều năm như vậy, lại bị mệt nhọc không biết bao nhiêu năm, hiện tại rốt cục có cơ hội thoát khốn, đối phương làm sao có thể tự sát?

Nếu như muốn tự sát, lúc trước bị khốn trụ lúc cũng đã tự sát!

Đối phương đến bây giờ đều không có tự sát, hiển nhiên, là không muốn chết.

đăng Nhập http://truyencuatui.n
et/ để⁂đọc truyện Nếu không muốn chết, chuyện kia tựu dễ làm rồi. Hồng Mông tháp chậm rãi cùng đối phương chơi, dù sao hắn hiện tại cũng không thiếu cái này chút thời gian.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ánh mắt đã rơi vào xa xa vách núi, tuy nhiên đã không có đường, nhưng là, có thể đánh xuất một con đường.

Dương Diệp cũng không tại cố kỵ, tướng đại hắc cùng Tiểu Hắc còn có tiểu điêu thu vào Hồng Mông tháp về sau, lập tức hóa thành một đạo kiếm quang trực tiếp chui vào rồi vách núi bên trong.

Ngu núi to lớn, thật sự vượt qua Dương Diệp đoán trước, hắn ngự kiếm tại trong lòng núi phi hành gần một canh giờ, vẫn không có có thể xuyên qua loại này núi!

Bất quá cũng may, trên đường đi ra, cũng không có gặp được nguy hiểm gì, hiển nhiên, cái này lòng núi là Viễn Cổ đế mãng địa bàn, bình thường yêu thú căn bản không dám đi vào nơi này, bởi vậy, trên đường đi, hắn thiếu rất nhiều phiền toái.

Tại ngự kiếm hai canh giờ về sau, Dương Diệp rốt cục chui ra rồi ngu núi lòng núi.

Lúc này Dương Diệp xác thực rất may mắn lúc trước không có lựa chọn đường vòng, nếu đường vòng, chỉ sợ hai ngày hai đêm đều không thể vượt qua cái này ngu núi.

Giơ lên mắt nhìn đi, như trước là tràn đầy sương mù chướng, bất quá lúc này bởi vì đã là giữa trưa nguyên nhân, bởi vậy, sương mù chướng cũng không có như vậy đậm đặc.

Dương Diệp quay người nhìn thoáng qua sau lưng ngu núi, đối với cái này ngu trên núi, hắn kỳ thật có chút tò mò, nếu như thực lực có lời mà nói..., hắn ngược lại là muốn đi lên nhìn một cái, bất quá, thực lực của hắn hiển nhiên không đủ, cho nên, chỉ có thể ngẫm lại.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp quay người nhìn về phía xa xa, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa sương mù chướng bên trong.

Đại hắc chúng cũng không biết U Ám Sâm Lâm chuẩn xác vị trí, chúng chỉ biết là đại khái phương hướng, mà bây giờ Dương Diệp đi đúng là cái này đại khái phương hướng, tuy nhiên như vậy khả năng đi nhầm, nhưng là không có biện pháp, hắn đối với cái chỗ này hoàn toàn không biết gì cả, chỉ có thể như vậy đi. Hắn ngược lại là muốn tại kề bên này tìm người hoặc là yêu hỏi thoáng một phát, đáng tiếc. Liền cái quỷ ảnh đều không có.

Mà nếu quả thật gặp được nhân hoặc là yêu, hắn ngược lại phải cẩn thận rồi.

Tuy nhiên lúc này là giữa trưa, nhưng là, cái kia ánh mặt trời nhưng lại xuyên bất quá những... Này sương mù chướng, chỉ có thể xuyên thấu qua sương mù chướng, chứng kiến một tia yếu ớt vầng sáng,.

Két sát!

Đúng lúc này, Dương Diệp dưới chân đột nhiên truyền đến một đạo thanh thúy tiếng. Dương Diệp dừng bước lại, cúi đầu nhìn lại, tại hắn dưới chân, dĩ nhiên là một bộ hài cốt.

Nhân thi cốt!

Có người đến qua!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hai tay có chút xoay tròn, sau đó nhẹ nhàng chấn động, trong chốc lát, một cỗ khí thế lăng không xuất hiện tại hắn bốn phía, Dương Diệp bốn phía cái kia chút ít sương mù chướng lập tức bị cổ khí thế này chấn địa xa xa thối lui, đem làm sương mù chướng thối lui, Dương Diệp thấy rõ trong tràng tràng cảnh về sau, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại.

Tại chung quanh hắn, còn có mười mấy cỗ nhân loại thi cốt, ngoại trừ nhân loại thi cốt bên ngoài, còn có một chút hình dạng có chút quái dị thi cốt, theo ngoại hình đến xem, là yêu thú không thể nghi ngờ.

Hiển nhiên, tại đây đã từng phát sinh quá lớn chiến, sau đó, song phương đều xong rồi.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào những nhân loại kia hài cốt trên người, những ngững người này ai? Vậy mà có thể đến nơi đây. Có thể nói, nếu như hắn không phải Cùng Kỳ trợ giúp, phải đi đến nơi đây, cơ hồ là không thể nào. Mà những người này nhưng lại có thể đi đến nơi đây, có thể tưởng tượng, thực lực của những người này ra sao hắn cường đại!

Thế nhưng mà, vậy mà đều chết ở chỗ này rồi.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào những cái... Kia yêu thú thi cốt lên, theo thi cốt nhìn lại, nhìn không ra là cái gì yêu thú, bất quá những... Này yêu thú thi cốt hình thể cũng không lớn, phải nói rất nhỏ, người bình thường lớn nhỏ!

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, toàn bộ nhân hướng về sau nhẹ nhàng mấy trăm trượng, đồng thời, hắn vô cùng đề phòng, rất nhanh, hắn cách đó không xa cái kia cụ nhân loại thi cốt đột nhiên bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một người trung niên nam tử xuất hiện ở cái kia cỗ hài cốt phía trên, trung niên nam tử thân thể là hư ảo đấy, hiển nhiên, đây là một đám hồn phách.

“Ta cho rằng tại cũng không thấy được nhân loại rồi.”

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Không nghĩ tới, nhiều năm như vậy về sau, vậy mà lại người đến. Hơn nữa, hay là một gã hư giả, hư giả thật là làm cho nhân khó có thể tin.”

“Tiền bối là?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử lắc đầu, “Không có ý nghĩa rồi. Giúp ta đợi một cái bề bộn, OK?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, “Mời nói.”

Trung niên nam tử cúi đầu nhìn thoáng qua chung quanh những cái... Kia thi cốt, sau đó nói: “Nếu như ngươi có thể đi ra ngoài lời mà nói..., đem chúng ta thi cốt mang đi ra ngoài, sau đó tìm một chỗ mai táng lên.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đem những này yêu thú thi cốt cũng cùng nhau mang đi ra ngoài a, đều là chút ít đáng thương yêu thú”

“Đáng thương yêu thú?” Dương Diệp khó hiểu.

“Vĩnh viễn bị tù, dù cho chết, cũng không cách nào tiến nhập Luân Hồi, ngươi nói đáng thương không?” Trung niên nam tử nói.

“Tiền bối biết rõ cái này hung vực lai lịch?” Dương Diệp hỏi.

“Biết rõ một ít!”

Trung niên nam tử, nói: “Ta biết rõ, ngươi cũng muốn biết, nhưng là, cái này đối với ngươi không có lợi, ngươi, còn rất yếu, biết rõ một sự tình, sẽ chết đấy.”

Dương Diệp trầm mặc, đối phương nói hắn yếu, kỳ thật, người ta có nói có đạo lý. Không cần phải nói, trước mắt trung niên nam tử này từng đã là thực lực, khẳng định không phải hắn có thể so sánh đấy.

Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên cong ngón búng ra, một cuốn quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Ta bình sinh mạnh nhất một môn huyền kỹ, đối với ngươi bây giờ, có lẽ rất có trợ giúp, cái này tựu xem như là của ta tạ lễ a!”

Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức tướng quyển trục thu vào, sau đó nói: “Trước kia tiền bối nói, ở chỗ này, không cách nào tiến nhập Luân Hồi, đây là ý gì?”

Trung niên nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nơi đây, có thần bí chi lực, phàm là ở chỗ này vẫn lạc chi nhân, kể cả yêu thú, vĩnh viễn không cách nào tiến nhập Luân Hồi. Luân Hồi ngươi thực lực bây giờ yếu kém, còn tiếp xúc không đến Luân Hồi cái này vừa nói, ngày sau ngươi tựu sẽ minh bạch như thế nào Luân Hồi, cũng sẽ minh bạch, cái này đối với chúng ta tu võ giả ý vị như thế nào.”

Luân Hồi?

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, trung niên nam tử nhưng lại lắc đầu, sau đó nói: “Ta không có thời gian rồi. Ta chết đi quá lâu, cái này sợi năng lượng có thể bảo trì đến bây giờ, có thể nói là kỳ tích, không cách nào tại trả lời ngươi càng nhiều nữa vấn đề.”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một quả lớn cỡ bàn tay màu đen Long ấn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp đang muốn hỏi, cái kia miếng màu vàng Long ấn nhưng lại trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp giữa lông mày.

“Đây là?” Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử.

“Một quả tín vật!”

Trung niên nam tử nói: “Nếu như, nếu có một ngày ngươi đến rồi một thứ tên là 《 âm Nguyệt Đế Quốc 》 quốc gia, nếu như ngươi cảm thấy cái kia Hoàng Đế cũng không tệ lắm lời mà nói..., đem thứ này cho hắn, nếu như ngươi cảm thấy hắn không được, vậy thì dùng vật ấy phế đi hắn, thay ta trong hoàng thất tìm một cái ngươi cảm thấy cũng không tệ lắm nhân, lại để cho hắn chưởng quản Đế Quốc. Với tư cách thù lao, này ấn bên trong che dấu 《 Ngũ Hành Bất Diệt Thể 》 ngươi có thể tu tập."

Âm Nguyệt Đế Quốc? Ngũ Hành Bất Diệt Thể? Trước mắt người kia là ai? Như thế nào lại tới đây hay sao?

Dương Diệp có chút mộng, hắn có rất nhiều nghi vấn, đang muốn hỏi, lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên lại nói: "Ngươi sau lưng vị bằng hữu kia, nàng"

"Sau lưng vị bằng hữu kia?"

Dương Diệp vốn là ngẩn người, lập tức toàn thân sởn hết cả gai ốc mà bắt đầu..., "Ngươi có thể đã gặp nàng? Ngươi vậy mà có thể đã gặp nàng?"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trung niên nam tử kia cũng là ngẩn người, lập tức nói: "Ngươi nàng"

Trung niên nam tử lời còn chưa dứt, một đạo Thanh Phong đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, trung niên nam tử kia trực tiếp biến mất.

Dương Diệp: ""

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1443: Chuyên trị không phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên nam tử tựu như vậy hư không tiêu thất rồi, tựu phảng phất từ không đã xuất hiện.

Trung niên nam tử tự nhiên sẽ không vô duyên vô cớ biến mất, hiển nhiên, là bị cái kia âm thầm nữ tử thần bí giết người diệt khẩu rồi.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Các hạ, ngươi một đường cùng ta ở đây, ngươi có chuyện gì, ngươi nói ra đến vừa vặn rất tốt? Có phải trước kia câu nói kia, đủ khả năng ở trong, tại hạ định sẽ không chối từ.”

Không có trả lời!

Dương Diệp cười khổ cười, “Các hạ, ngươi cứ như vậy đi theo ta, cũng không phải chuyện này ah.”

Như trước không có trả lời.

“Được rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó không tại quản đối phương, hắn hiện tại thật sự là không có thời gian cùng đối phương ở chỗ này dây dưa, đối phương đi theo hắn, hắn tin tưởng, đối phương sớm muộn sẽ hiện thân đấy.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tay phải vung lên, đêm đầy địa hài cốt thu vào.

Trung niên nam tử yêu cầu, hắn tự nhiên sẽ không đi cự tuyệt, dù sao cái này với hắn mà nói, chỉ là một chuyện nhỏ, hơn nữa, đối phương trả lại cho hắn thù lao.

Thù lao!

Dương Diệp nghĩ vậy, thủ đoạn khẽ động, vừa rồi trung niên nam tử đưa cho hắn cái kia cuốn quyển trục xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, hắn tay có chút dùng sức, quyển trục toái, hóa thành một đạo ánh sáng âm u chui vào rồi hắn giữa lông mày, rất nhanh một đoạn tin tức xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

“Ngũ Hành phá giáp quyền: Nhân thể ra sức lượng chi nguồn suối, như ngân hà vũ trụ, vô cùng vô tận, thường nhân cả đời, có thể khai phát bản thân lực lượng ba thành người, là được trong nháy mắt hủy thiên diệt địa; Có thể khai phát bản thân tiềm lực năm thành người, có thể siêu thoát thiên địa, ngao du tinh không, cùng Nhật Nguyệt đồng huy; Có thể khai phát bản thân mười thành người”

Dương Diệp lắc đầu, không có hứng thú nhìn những... Này, trực tiếp xem cuối cùng.

“Ngũ Hành phá giáp quyền, bỏ qua bất luận cái gì phòng ngự. Dùng bản thân làm môi giới, hấp thụ Ngũ Hành chi lực hội tụ quyền trong quyền xuất, bỏ qua bất luận cái gì phòng ngự, thẳng kích ngũ tạng”

Chứng kiến cái này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên.

Bỏ qua bất luận cái gì phòng ngự, cái này có chút biến thái ah. Ít nhất hắn thật là sợ đấy, hắn nhiều khi tựu là ỷ lại nhục thể của mình phòng ngự, mà như nếu như đối phương thi triển cái này Ngũ Hành phá giáp quyền, vậy thì ý nghĩa nhục thể của hắn phòng ngự một điểm dùng cũng không có. Nếu có trong nội tâm chuẩn bị cũng may, không đi ngạnh kháng đối phương nắm đấm, cái này tự nhiên không có cái vấn đề lớn gì, nhưng là, nếu như không có trong nội tâm chuẩn bị, bất ngờ không đề phòng trong rồi một quyền này

Biết được bị lập tức đập phát chết luôn ah!

Bất quá, đối với cái này 'Bỏ qua bất luận cái gì phòng ngự " Dương Diệp hay là cầm thái độ hoài nghi đấy. Phải biết, thế sự không có tuyệt đối, cái này Ngũ Hành phá giáp quyền nếu quả thật có thể bỏ qua hết thảy phòng ngự, đây tuyệt đối là vô địch rồi

Mà nếu như vô địch, cái kia vừa rồi trung niên nam tử kia sẽ không phải chết rồi.

Đáng tiếc chính là, cái này quyển trục nội cũng không có nói cái này Ngũ Hành phá giáp quyền là cái gì cấp bậc đấy, bất quá theo như hắn suy đoán, cái này cấp bậc tuyệt đối sẽ không thấp. Về phần uy lực, được tu luyện thành công sau tìm người hoặc là yêu thú đến thử xem mới biết được.

Long ấn!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến Long ấn, vừa rồi trung niên nam tử kia nói Long ấn bên trong còn có một môn Ngũ Hành Bất Diệt Thể!

Ngũ Hành Bất Diệt Thể, Ngũ Hành phá giáp quyền!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong thức hải, chiếm cứ một môn Long ấn, bất quá, thằng này rất là ít xuất hiện, tựu chiếm giữ tại một hẻo lánh, cũng không biết có phải hay không là bởi vì vòng xoáy nhỏ nguyên nhân kỳ thật, có Hồng Mông tháp tại, hắn Dương Diệp thật là vạn tà bất xâm, quản ngươi cái gì thần hồn, cái gì quái đồ đạc, chỉ cần tiến đến thân thể của hắn, đều đều cho ta bò lấy!

Dương Diệp thần thức xâm nhập Long ấn bên trong, rất nhanh, Long ấn khẽ run lên, ngay sau đó, một đạo tin tức xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

“Ngũ Hành Bất Diệt Thể, căn cứ Ngũ Hành phá giáp quyền sáng chế, hắn uy lực càng tại Ngũ Hành phá giáp quyền phía trên. Dùng bản thân làm môi giới, hấp thụ Ngũ Hành chi lực hội tụ bản thân, lại để cho thân thể thân sợ Ngũ Hành chi lực, Ngũ Hành chi lực vận chuyển, sinh sôi không ngừng, thân thể không hủ không diệt, hằng cổ trường tồn”

Một môn luyện thể công pháp!

Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, hắn thiếu nhất đúng là một môn luyện thể công pháp. Nhục thể của hắn thật là cường, nhưng là, đã có một cái tai hại, cái kia nếu không có một tốt tu luyện thể tu cùng một cái dần dần tiến dần quá trình, hắn thân thể tăng lên, đều dựa vào ngoại vật cường hành kích thích đơn giản mà nói, tựu là đi cực đoan.

Ngay từ đầu đi cực đoan coi như cũng được, nhưng là, không thể cả đời đi cực đoan a.

Cũng may hiện tại đã có cái này Ngũ Hành Bất Diệt Thể công pháp, hắn có thể không cần tại dùng cái loại này cực đoan phương pháp.

Thu hoạch rất lớn!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng đáng tươi cười, hắn hiện tại biết rõ vì cái gì rất nhiều người biết rõ cái chỗ này nguy hiểm như vậy, y nguyên muốn vào được. Tại đây, nguy hiểm cùng kỳ ngộ cùng tồn tại. Tựu như lúc này, hắn đã lấy được một cái cơ duyên. Nhưng là hắn cũng biết, nếu như là đừng nhân lại tới đây, khẳng định cũng sẽ đạt được cái này kỳ ngộ, bởi vì trung niên nam tử cũng không có lựa chọn!

Nói tóm lại, cái chỗ này, rất nguy hiểm, nhưng là, cũng tràn ngập kỳ ngộ, tựu xem thực lực của chính mình cùng nhân phẩm rồi.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tâm thần chìm vào trong cơ thể, phân thân đi tới cái kia Viễn Cổ đế mãng trước mặt, lúc này, cái kia Viễn Cổ đế mãng đã cuộn mình trở thành một đoàn, thoạt nhìn, cái kia gọi một cái đáng thương.

Bất quá cái này Viễn Cổ đế mãng cũng kiên cường, tựu là không cầu xin, nhưng là, Hồng Mông tháp so nó cứng hơn khí, không đầu hàng? Không có sao, tiếp tục chơi, dù sao trong này, có ta ở đây, ngươi muốn chết cũng khó khăn. Đánh cho tàn phế rồi cho ngươi y, y tốt rồi tiếp tục đánh

Dương Diệp nhìn xem Viễn Cổ đế mãng hồi lâu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Kiên cường? Không có sao, Hồng Mông tháp cùng ngươi kiên cường!

Chuyên trị không phục!

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, hắn đang chuẩn bị tiến lên, giống như là nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên xoay người một cái, trước mặt, rỗng tuếch, cái gì cũng không có.

Giờ khắc này, Dương Diệp rất muốn lập tức mở ra Kiếm Vực, nhìn xem trước mặt mình phải hay là không đứng đấy một người, sau đó đối phương cũng ở đây sao nhìn chăm chú lên hắn.

Nhưng là nghĩ nghĩ, hắn còn không có làm như vậy.

Đối phương nếu không muốn đi ra, hắn nếu như cường hành bức đối phương hiện thân, sự tình có thể sẽ biến thành càng thêm bại hoại. Vẫn là câu nói đó, yên lặng theo dõi kỳ biến, đợi đối phương chính mình chủ động đi ra.

Dương Diệp quay người thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa sương mù chướng bên trong.

Phía trước chi lộ, hung hiểm khó lường, nhưng là, hay là muốn đi.

Ven đường những nơi đi qua, Dương Diệp lại phát hiện một ít thi thể, có nhân loại đấy, còn có trước kia gặp được cái chủng loại kia yêu thú đấy. Tinh tế quan sát xuống, Dương Diệp phát hiện, những thi thể này hẳn là cùng lúc trước trung niên nam tử kia là cùng một nhóm. Giờ phút này, Dương Diệp có chút đã minh bạch. Trung niên nam tử không phải tại phiến khu vực này cái chết, bọn hắn hẳn là tại chỗ càng sâu gặp cường đại yêu thú, sau đó đào tẩu, nhưng là, cuối cùng vẫn là không có tránh được những... Này yêu thú đuổi giết.

Bất quá trung niên nam tử bọn người hiển nhiên cũng rất mạnh, tuy nhiên vẫn lạc, nhưng là cũng phản giết chết những... Này yêu thú.

Đồng quy vu tận!

Cái này đối với Dương Diệp mà nói, xem như một cái tin tức tốt, bởi vì điều này đại biểu phiến khu vực này là không có nguy hiểm như vậy đấy, bởi vì những... Này yêu thú đến từ chỗ càng sâu, nói không chừng, là đến từ sông hoàng tuyền bên kia. Dù sao, trung niên nam tử kia cũng là một vị tuyệt thế cường giả, dùng thực lực của đối phương, đạt tới sông hoàng tuyền bên kia, hẳn là không có vấn đề gì đấy.

Tuy nhiên như thế, nhưng là vẫn không thể chủ quan, hắn cũng không trung niên nam tử bọn người thực lực, cho nên, dù cho bất quá sông hoàng tuyền, hắn cũng là phi thường nguy hiểm đấy.

Đợi lần này sau khi rời khỏi đây, Dương Diệp quyết định nỗ lực cố gắng, điên cuồng tu luyện!

Không có thực lực cường đại, loại cảm giác này, thật sự là quá biệt khuất rồi. Hắn hiện tại tựu là cẩn thận, khắp nơi coi chừng, sợ xuất hiện cái yêu thú hoặc là cái khác cái gì quái đồ đạc.

Hai canh giờ về sau, sắc trời đã tối, sương mù chướng biến dày đặc.

Dương Diệp cũng không có dừng lại, bất quá tốc độ nhưng lại thả chậm một ít.

Đúng lúc này, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì chung quanh càng ngày càng lạnh rồi. Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, đang muốn chấn khai những cái... Kia sương mù chướng, đúng lúc này, xa xa sương mù chướng đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một đạo gió lạnh tịch cuốn tới. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, tay phải hướng phía trước có chút xoay tròn, một cỗ khí thế phún dũng mà ra, chặn cổ gió rét kia.

Dương Diệp đề phòng, bất quá, lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn chính là, cổ gió rét kia sau khi biến mất, đối diện ngay tại đã không có động tĩnh.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp tiếp tục hướng phía trước đi, càng đi về phía trước, hàn ý càng cường, đến cuối cùng, cho dù là hắn, cũng không khỏi không thi triển kiếm ý cùng sát ý đến hộ thể chống cự cái kia cổ hàn ý.

Két sát!

Dưới chân đột nhiên truyền đến một đạo thanh thúy thanh âm, Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy lúc này dưới chân của hắn, đã là khối băng.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng chấn động, lập tức, chung quanh những cái... Kia sương mù chướng bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, sương mù chướng hướng về sau thối lui, hắn thấy rõ trước mắt tràng cảnh.

Băng sơn.

Ở trước mặt hắn, là một tòa băng sơn, hắn không biết băng sơn bao nhiêu, chỉ có thể nhìn thấy một góc.

Cái này vậy là cái gì địa phương quỷ quái?

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó tiếp tục hướng phía trước đi, đi rồi một hồi, Dương Diệp phát hiện, phía trước không có lộ rồi.

Không do dự, Dương Diệp thân hình khẽ động, thân thể bay lên trời, đã không có đường, vậy thì bay qua. Cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần một canh giờ, Dương Diệp mới đi đến băng sơn đỉnh núi!

Đến rồi đỉnh núi về sau, Dương Diệp lập tức sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện, trên đỉnh núi này vậy mà không có sương mù chướng, liếc có thể chứng kiến cuối cùng.

Hắn cúi đầu nhìn về phía phía dưới, chỉ thấy những cái... Kia sương mù chướng tại sắp tới băng sơn đỉnh núi lúc ngay tại không cách nào tổn thương nửa tấc, giống như là bị cái gì lực lượng thần bí ngăn cản rồi.

Có chút quỷ dị!

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí, âm thầm đề phòng... Mà bắt đầu.

Dương Diệp tiếp tục hướng phía trước đi, đi rồi sau nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, tại hắn cách đó không xa, có một chỗ dùng băng điêu khắc mà thành băng đài, mà ở băng trên đài, lơ lững một tòa trong suốt như tuyết hòm quan tài bằng băng.

Quan tài?

Dương Diệp ngây ngẩn cả người

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1444: Thần giả như cẩu đi đầy đất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, cái chỗ này càng ngày càng quỷ dị rồi!

Lại tới đây, Dương Diệp mới hiểu được câu nói kia: Thế giới to lớn, không thiếu cái lạ!

Trong quan tài chứa cái gì nhân?

Dương Diệp xác thực hiếu kỳ, nhưng là, hắn quyết định không nhìn tới.

Lòng hiếu kỳ hại chết nhân, tại nơi này, hay là thiếu điểm hiếu kỳ cho thỏa đáng.

Dương Diệp hướng bên kia đi đến, cách... Này tòa hòm quan tài bằng băng rất xa. Ở chỗ này xuất hiện quan tài, kẻ đần đều biết chắc không bình thường. Nhiều một sự, không bằng thiếu một sự, đi nhanh lên mới là đứng đắn!

Rất nhanh, Dương Diệp muốn vượt qua này tòa hòm quan tài bằng băng rồi.

Nhưng mà, ngay tại hắn muốn vượt qua lúc

Oanh!

Tại Dương Diệp cách đó không xa, một đạo bóng trắng đột nhiên tự băng trong vọt ra, sau đó bay thẳng đến hắn hung ác đụng mà đến.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đối phương tốc độ cực nhanh, hắn căn bản không cách nào trốn tránh, chỉ có thể ngạnh kháng.

Tay cầm chuôi kiếm, sau đó rút kiếm tựu là chém!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng đạo kia bóng trắng lập tức hướng phía từng người sau phát nhanh lùi lại, Dương Diệp lui gần ngàn trượng mới dừng lại đến. Mà cái kia bóng trắng, tắc thì mới lui gần trăm trượng!

Lực lượng mạnh cùng yếu, cao thấp biết liền!

Lúc này, Dương Diệp đã thấy rõ đạo kia bóng trắng thật thể, là một đầu hình thể cực đại gấu trắng, bất quá cùng bình thường gấu rất không giống với, ở sau lưng hắn, một cặp Thuần Bạch Sắc cánh, trừ đó ra, hắn cái đuôi cũng có chút ít kỳ lạ, hắn thượng bộ lông giống như một sợi bén nhọn băng gai, thoạt nhìn, có chút thấm nhân.

Gấu trắng sắc mặt dữ tợn, trong mắt tràn ngập hung quang, nó sau lưng cánh nhẹ nhàng kích động lấy, giống như là muốn tùy thời xuất thủ.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, nói: “Chỉ là đi ngang qua, mượn cái nói, được hay không được?”

“Rống!”

Gấu trắng gầm lên giận dữ, sau đó thả người nhảy lên, hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau đó tay phải vung lên, đại hắc cùng Tiểu Hắc còn có tiểu điêu thoáng hiện mà ra, tiểu điêu tốc độ nhanh nhất, trực tiếp tựu là một trảo hướng phía cái kia gấu trắng đánh ra, mà đại hắc cùng Tiểu Hắc cũng theo sát tới

Bành!

Tại đại hắc cùng Tiểu Hắc còn có tiểu điêu liên thủ, cái con kia gấu trắng trực tiếp bị oanh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, không chỉ như thế, hắn sau khi rơi xuống dất, còn xoa xoa mặt đất hướng về sau lui mấy trăm trượng!

Chứng kiến đại hắc chúng, cái con kia gấu trắng thần sắc càng thêm dữ tợn rồi. Ngay sau đó, nó ngửa đầu hét giận dữ lên, thanh âm rất lớn, như sấm tiếng giống như hướng bốn Châu Tấn nhanh chóng khuếch tán mà đi.

Dương Diệp vốn là ngẩn người, rất nhanh, hắn biến sắc, đối phương đây là đang viện binh, hắn đang muốn nói chuyện, đúng lúc này từng cái

Rầm rầm rầm oanh

Tại bốn phía, đột nhiên vang lên từng đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, những cái... Kia mặt đất không ngừng vỡ ra, sau đó từng đạo bóng trắng tự trong đó vọt ra, chỉ là trong nháy mắt, tựu khoảng chừng hơn hai trăm đầu gấu trắng xuất hiện ở bốn phía.

Dương Diệp sắc mặt lập tức khó nhìn lên rồi.

“Rống!”

Xa xa, đầu kia gấu trắng đột nhiên phát ra một đạo gào thét, đón lấy, chung quanh những cái... Kia gấu trắng điên cuồng mà hướng phía Dương Diệp cùng đại hắc chúng vọt tới.

Như thế nào làm?

Dương Diệp tâm tư nhanh quay ngược trở lại, rất nhanh, hắn nhìn về phía rồi xa xa cái kia tòa thạch đầu, không chút do dự, thân hình hắn khẽ động, ngồi ở cái kia đại hắc trên lưng, sau đó nói: “Đi chỗ đó bệ đá.”

Đại hắc hiểu ý, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía bệ đá vọt tới.

Sở dĩ đi bệ đá bên kia, là vì phát hiện, bệ đá bên kia gấu trắng cũng không dám tới gần cái kia bệ đá, cách bệ đá có rất quảng đường dài, giống như là tại kiêng kị cái gì. Bởi vậy, Dương Diệp quyết đoán lựa chọn đi bên kia. Bởi vì dùng bọn hắn cái này đội hình, là tuyệt đối với can bất quá nhiều như vậy mọc ra cánh gấu trắng

Nhìn thấy Dương Diệp bọn hắn thảo bệ đá phóng đi, những cái... Kia gấu trắng hình như là bị kích thích giống như, nguyên một đám điên cuồng gào thét kêu lên, sau đó như là điên rồi bình thường hướng phía Dương Diệp bọn hắn phóng đi.

Tại Dương Diệp trước mặt bọn họ cách đó không xa, mấy chục chỉ gấu trắng hiện lên hình quạt hướng bọn hắn vây quanh mà đến, hiển nhiên, là muốn ngăn cản bọn hắn tới gần bệ đá.

Nhìn thấy những cái... Kia gấu trắng vây ra, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn, thân hình khẽ động, đi thẳng tới rồi không trung, sau đó phải tay nắm chặt chuôi kiếm mạnh mà rút kiếm tựu là chém.

Ông!

Một đạo kiếm minh thanh ở giữa sân ầm ầm vang vọng, cường đại kiếm minh thanh trực tiếp tướng chung quanh mặt đất chấn địa rạn nứt ra, cùng lúc đó, cái kia xông lên phía trước nhất một ít gấu càng là trực tiếp bị đạo này kiếm minh thanh bức cho ngừng.

Hai đạo gia trì rồi hai chủng ý cảnh điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Tại thời khắc này, Dương Diệp không có ở giữ lại, trực tiếp thi triển ra hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Bởi vì hắn biết rõ, một đạo trảm thiên rút kiếm thuật, căn bản không cách nào cho những... Này gấu tạo thành cái uy hiếp gì, mà một khi bọn hắn bị vây quanh ở, đây tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy.

Cho nên, giờ khắc này, không thể có giữ lại chút nào!

Kiếm xuất, kiếm khí phá không mà đi.

Oanh!

Tại phía trước nhất vài đầu gấu trắng trực tiếp bị cái này đạo kiếm khí chém thành rồi hư vô, mà còn lại cái kia chút ít gấu trắng cũng là bị cái này đạo kiếm khí trực tiếp cho chấn địa hướng hai bên điên cuồng nhanh lùi lại.

Một con đường xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt bọn họ, đại hắc bắt lấy cơ hội này, thả người nhảy lên, đi thẳng tới rồi trên bệ đá.

Đem làm đi vào trên bệ đá về sau, những cái... Kia vốn phóng tới Dương Diệp bọn người cái kia chút ít gấu trắng lập tức ngừng lại, đón lấy, những... Này gấu trắng bắt đầu đối với Dương Diệp bọn hắn cuồng loạn gầm thét, nguyên một đám tròn mắt muốn nứt, giống như là muốn ăn Dương Diệp thịt của bọn hắn. Nhưng là, chúng nhưng cũng không dám tiến lên!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thở dài một hơi, hắn thành công rồi.

Nếu như không có thành công, vậy thì thật sự muốn chơi đã xong. Nhiều như vậy gấu trắng, coi như là Cùng Kỳ đều ép không được ah, dù sao số lượng nhiều ah, hơn hai trăm

Ở cái địa phương này, thật là thần giả như cẩu đi đầy đất!

Không chỉ Dương Diệp, tiểu điêu cùng đại hắc chúng cũng là thở dài một hơi, đơn đả độc đấu, chúng là sẽ không sợ những... Này gấu trắng đấy, nhưng là, người ta số lượng nhiều ah!

Cũng may, những... Này gấu trắng không dám đi lên!

Tuy nhiên những... Này gấu trắng không dám đi lên, nhưng là, Dương Diệp bọn hắn cũng không dám xuống dưới

Giằng co lấy!

Băng trên đài, Dương Diệp nhìn lướt qua những cái... Kia gấu trắng, sau đó xếp bằng ở đấy, lấy ra tiên tinh thạch bắt đầu hấp thu, vừa rồi thi triển điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, trực tiếp đem huyền khí tiêu hao ánh sáng, không chỉ như thế, thân thể cũng là xuất hiện một chút mỏi mệt, hắn hiện tại cần phải làm là khôi phục huyền khí, còn có giao thân xác khôi phục đến đỉnh phong trạng thái!

Tiểu điêu cùng đại hắc còn có Tiểu Hắc thủ hộ tại Dương Diệp bên cạnh, thời khắc đề phòng.

Mà xa xa cái kia chút ít gấu trắng tắc thì ở phía xa cuồng loạn gầm thét, nguyên một đám cọ xát lấy móng vuốt, muốn xông đi lên sinh xé Dương Diệp bọn người, nhưng là giống như tại kiêng kị cái gì, mỗi lần gần phía trước một ít, đều sẽ lập tức lại triệt thoái phía sau.

Nhưng là, tiểu điêu chúng như trước không dám khinh thường, thần kinh thời khắc căng cứng lấy.

Trong tràng, ước chừng đã qua sau nửa canh giờ, bàn ngồi dưới đất Dương Diệp mở mắt.

Lúc này, trong cơ thể hắn huyền khí đã hoàn toàn khôi phục, thân thể tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, triệt để khôi phục.

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn lướt qua xa xa những cái... Kia gấu trắng, những... Này gấu trắng mỗi người tròn mắt muốn nứt, ánh mắt cơ bản đều là rơi vào trên người của hắn, nếu như ánh mắt có thể sát nhân, hắn chết sớm vài rồi.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía rồi phiêu phù ở hắn đỉnh đầu cách đó không xa cái kia tòa hòm quan tài bằng băng lên, không cần phải nói, những... Này gấu trắng không dám đi lên, là vì cái này tòa hòm quan tài bằng băng.

Hòm quan tài bằng băng lý có cái gì?

Khiến cái này cường đại yêu thú như thế kiêng kị?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa những cái... Kia gấu trắng, sau đó nói: “Ai là lão đại?”

“Rống!”

Một đầu hình thể cực đại gấu trắng đã rơi vào bệ đá cách đó không xa, cái này đầu gấu hình thể so còn lại cái kia chút ít gấu muốn lớn hơn rất nhiều, không chỉ như thế, lông của nó phát cũng không phải Thuần Bạch Sắc, mà là bạch trong mang Tử, mà lại khí tức nếu so với còn lại cái kia chút ít gấu muốn mạnh hơn rất nhiều. Hiển nhiên, cái này là lão đại.

Dương Diệp nói: “Ta tới đây đấy, không phải tìm các ngươi phiền toái đấy, chỉ là mượn cái nói, lại để cho ta đi qua, mọi người bình an vô sự. Như thế nào đây?”

Vẫn là câu nói đó, hắn không phải đến tìm phiền toái đấy, mục đích của hắn là U Ám Sâm Lâm. Cho nên, hắn lựa chọn cùng đối phương đàm phán.

Gấu trắng nhìn hằm hằm lấy Dương Diệp, trong mắt sát ý mười phần, nó không nói gì, tựu như vậy nhìn xem Dương Diệp.

Sát ý?

Đừng nói một đầu gấu trắng sát ý, tựu là một vạn đầu gấu trắng sát ý đối với hắn Dương Diệp mà nói, cũng không có gì dùng, hắn sát ý của mình cũng đã nửa bước Quy Nguyên cảnh, bởi vậy, sát ý cùng khí thế cái gì đấy, đối với hắn thật sự một điểm dùng đều không có.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp lại nói: “Các hạ, chỉ là cho các ngươi lại để cho cái đạo mà thôi, thật sự khó khăn như vậy? Cũng không phải muốn bới ra da các của các ngươi!”

Nói thật, Dương Diệp lúc này cũng là có chút phát cáu đấy. Hắn phát hiện một điểm, cái kia chính là cái này hung vực yêu thú đều rất hung hăng càn quấy hung hăng càn quấy, chỉ cần đi vào địa bàn của bọn nó, giống như là muốn bọn hắn mệnh đồng dạng, bọn hắn sẽ cùng ngươi dốc sức liều mạng.

Mọi người biến báo thoáng một phát không thật là tốt sao?

“Rống!”

Gấu trắng không có trả lời Dương Diệp, mà là đối với Dương Diệp gầm thét, giống như là lại để cho hắn xuống.

Tiếp không?

Dương Diệp tự nhiên sẽ không xuống dưới, hiện tại xuống dưới, chính là muốn bị vây công đó a! Kẻ đần mới có thể xuống dưới!

Dương Diệp nhìn về phía tiểu điêu, sau đó nói: “Ngươi cùng nó nói, thả chúng ta đi qua, mọi người chúng ta bình an vô sự, bằng không thì, bằng không thì”

Nói đến đây, Dương Diệp có chút xấu hổ rồi. Bởi vì đối phương coi như là không phóng hắn đi qua, hắn giống như cũng cái đó đối phương không có biện pháp gì.

Dừng thoáng một phát, Dương Diệp nói: “Dù sao, tựu theo chân bọn họ nói, không thả chúng ta đi qua, ta muốn xằng bậy rồi.”

Tiểu điêu nhìn một Dương Diệp, nó không biết là Dương Diệp là đang nói đùa, đối với Dương Diệp tính tình, hắn cũng là có chút hiểu được. Tuyệt đúng là một cái tính tình nóng nảy, hắn nói muốn xằng bậy, nhất định sẽ thật sự xằng bậy, cũng không biết như thế nào cái xằng bậy pháp dù sao hiện tại bọn hắn có thể là ở vào hoàn cảnh xấu.

Tiểu điêu quay đầu nhìn về phía đầu kia gấu trắng thủ lĩnh, sau đó thông qua thú nói biểu đạt rồi Dương Diệp ý tứ.

Bành!

Mà lúc này, cái kia gấu trắng thủ lĩnh nhưng lại nâng lên hai móng mạnh mà đập trên mặt đất, đón lấy đối với Dương Diệp phát ra rồi một đạo tiếng gầm gừ.

Gấu trắng thủ lĩnh hai mắt đỏ bừng, đã nhanh lâm vào điên trạng thái.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thằng này là dầu muối không tiến ah!

Dương Diệp không có ở quản cái kia gấu trắng, mà là quay đầu nhìn về phía cái kia quan tài đá, nhìn xem quan tài đá hồi lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia gấu trắng, sau đó nói: “Bức ta xằng bậy đúng không! Tốt loạn đến cho ngươi xem!”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, đi thẳng tới này quan tài đá ở trên, tay phải đặt ở nắp quan tài lên, sau đó nhìn về phía xa xa gấu trắng thủ lĩnh, “Cuối cùng hỏi một lần, để cho hay không chúng ta qua, không để cho chúng ta qua, lão tử khai mở hòm quan tài nữa à!”

Hống hống hống

Nhìn thấy một màn này, những cái... Kia gấu trắng điên cuồng gào lên.

“Để cho hay không qua!”

Dương Diệp trong mắt có vẻ dữ tợn, tay đã có chút dùng sức.

Gấu bầy như trước tại gào thét.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, muốn mở quán, lúc này, cái kia gấu trắng thủ lĩnh đột nhiên gào lên, chấn trụ rồi chung quanh những cái... Kia gào thét gấu bầy, sau đó chủ động thối lui đến rồi một bên, mở ra rồi một con đường.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm lập tức thở dài một hơi.

Hắn thu tay về, nhưng mà đúng lúc này

Két.

Một đạo thanh thúy tiếng ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp cùng gấu trắng bầy đều là sững sờ, giống như là nghĩ tới điều gì, Dương Diệp cùng gấu trắng bầy ánh mắt đồng thời đã rơi vào này tòa hòm quan tài bằng băng lên, tại Dương Diệp cùng gấu trắng bầy nhìn soi mói, cái kia quan tài đá nắp quan tài chậm rãi bay lên trời

“Muốn gặp chuyện không may!”

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm rùng mình, sắc mặt có chút khó coi

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1445: Ta gọi Tiểu Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này, bất kể là Dương Diệp, hay là bên cạnh những cái... Kia gấu trắng bầy, đều là một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào hòm quan tài bằng băng, đặc biệt là những cái... Kia gấu trắng, liền đại khí cũng không dám ra ngoài.

Nắp quan tài chậm rãi bay lên không, rất nhanh, tại Dương Diệp cùng những cái... Kia gấu trắng nhìn soi mói, một tay theo trong quan tài đưa ra ngoài.

Tay rất bạch, như tuyết như băng.

Rất nhanh, tay vịn chặt rồi quan tài biên giới, thời gian dần trôi qua, một nữ tử tự trong quan tài ngồi dậy.

Nữ tử xem dung mạo, mười sáu mười bảy tuổi bộ dạng, dung mạo cũng không phải rất đẹp, nhưng lại phi thường nén lòng mà nhìn xem lần hai, hơn nữa, nàng cho nhân một loại cảm giác rất thân thiết. Tựu như lúc này, Dương Diệp tại lần đầu tiên nhìn thấy nàng lúc, vậy mà cảm thấy nàng rất thân thiết, giống như là gặp được một cái bằng hữu cũ.

Dương Diệp mình cũng bị chính mình cái hoang đường ý niệm cho lại càng hoảng sợ!

Nữ tử ngồi ở trong quan tài, nàng nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt mang theo một tia mê mang, rất nhanh, nàng nhìn về phía rồi một bên Dương Diệp, “Cái này là địa phương nào?”

Thanh âm rất nhẹ, rất mảnh, nghe rất thoải mái.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, nói: “Hung vực.”

Tuy nhiên trước mắt cô gái này thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, nhưng là, Dương Diệp có thể không dám khinh thường, thời khắc đề phòng. Hay nói giỡn, tại đây hung vực xuất hiện nhân, sẽ là người bình thường? Dù sao hắn hiện tại nhìn thấy nhân, từng cái là bình thường đấy.

“Hung vực?”

Nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, suy nghĩ thật lâu, nàng lại hỏi, “Hung vực là địa phương nào?”

Nữ nhân này mất ký ức?

Dương Diệp đánh giá liếc đối phương, sau đó nói: “Ta cũng không biết là địa phương nào, dù sao tựu là gọi hung vực.”

Nữ tử cau mày suy nghĩ thật lâu, sau đó lắc đầu, “Ta cái gì đều nghĩ không ra rồi. Ta muốn, ta hẳn là ngủ quá lâu, đem trí nhớ đều ngủ quên rồi.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái này nghĩ cách thật là lợi hại ngủ có thể đem trí nhớ ngủ không có

Lúc này, nữ tử theo trong quan tài nhẹ nhàng đi ra. Nữ tử đang mặc một bộ bạch màu xanh da trời váy dài, váy có chút đặc biệt, bởi vì thoạt nhìn, có điểm giống bạch Thiên Lam vân, hơn nữa, nàng toàn bộ nhân cho Dương Diệp một loại phi thường cảm giác kỳ diệu, ngoại trừ cái loại này không hiểu cảm giác thân thiết bên ngoài, còn có loại đạo không rõ nói không rõ cảm giác.

Nữ tử nện bước bước nhỏ đi về hướng Dương Diệp, mà cái kia nguyên bản ngăn tại Dương Diệp trước mặt Tiểu Điêu cùng Đại Hắc vậy mà chủ động hướng hai bên lui ra, cho nữ tử nhường đường.

Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Rất nhanh, nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng xem thấy Dương Diệp, con mắt chớp chớp, sau đó nói: “Không gian pháp tắc, Tốc Chi Pháp Tắc, tiêu vong pháp tắc, ám chi pháp tắc, ân? Còn có Kiếm Vực oa sắt, ngươi vậy mà còn lĩnh ngộ Kiếm Vực đây này.”

Dương Diệp thật sâu nhìn thoáng qua nữ tử, cô gái này thật là khủng khiếp. Vậy mà trực tiếp tựu xem thấu hắn sở hữu tất cả pháp tắc, nàng làm sao làm được?

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên tới gần Dương Diệp, cái mũi nhẹ nhàng hít hà, sau đó lông mày kẻ đen nhàu lên, sau một lúc lâu, nàng lắc đầu, “Nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý ngươi sát nghiệt quá nặng quá nặng, nhiễm nhân quả rất nhiều, tuy nhiên cái này cho ngươi đã có được thực lực cường đại, nhưng là, sát nghiệt quá nặng, nghiệp chướng quá nhiều, sẽ phải chịu báo ứng đấy.”

“Báo ứng?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta sát nhân, không thẹn với lương tâm đủ để, cái gì báo ứng không báo ứng đấy, ta mặc kệ, cũng không sợ.”

Nữ tử trừng mắt nhìn, đột nhiên, nàng duỗi ra một ngón tay điểm vào Dương Diệp trước ngực, bất quá rất nhanh, nàng lại thu trở về, “Thì ra là thế, Sát Lục Chi Tâm” nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Giết chóc, chỉ biết đổi lấy càng nhiều nữa giết chóc, vĩnh viễn không chừng mực đấy.”

“Vậy thì giết đến cùng!”

Dương Diệp nói: “Giết đến không ai dám đến tìm phiền toái mới thôi.”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi cũng biết Luân Hồi vừa nói?”

“Trước kia không biết, bất quá lúc trước gặp một cái tiền bối, đã biết một điểm!” Dương Diệp nói.

Nữ tử nhẹ gật đầu, “Nhân như chết, sẽ tiến nhập Luân Hồi, thế nhưng mà, ngươi giết chóc quá nhiều, về sau là rất khó tiến nhập

Luân Hồi đấy, dù cho không tiến nhập Luân Hồi, kết cục cũng sẽ không quá tốt đấy. Bởi vì đã từng chết đi những người kia, sẽ tới tìm ngươi, ngươi giết bao nhiêu nhân, tựu sẽ có bao nhiêu nhân tới tìm ngươi, đương nhiên, có lẽ bọn hắn cũng đã Luân Hồi trọng sinh, nhưng là, thế gian hết thảy, chú ý một cái nhân quả báo ứng, cho nên, tối tăm bên trong, bọn hắn đều sẽ tìm tới ngươi đấy."

Dương Diệp lắc đầu, nói: "Nhân quả báo ứng, những lời này ta là tin tưởng đấy, nhưng là, ta càng tin tưởng thực lực vi tôn, có được thực lực cường đại, cái gì báo ứng không báo ứng đấy, đều là mây bay."

Nói xong, hắn nhẹ cười cười, lại nói: "Không thảo luận cái này rồi. Ngươi cho ta cảm giác rất thân thiết, có thể chúng ta cũng không nhận ra, ta đối với ngươi có chút hiếu kỳ, ân, ngươi là ai? Vì sao ở chỗ này?"

Không biết vì cái gì, trực giác nói cho hắn biết trước mắt nữ nhân này sẽ không đả thương hại hắn, bởi vậy, không chỉ Đại Hắc chúng, mà ngay cả hắn đối với nữ nhân này đề phòng cũng là dần dần biến mất.

"Tên gì?"

Nữ tử trừng mắt nhìn, suy nghĩ thật lâu, sau đó lắc đầu, "Ta quên rồi."

Dương Diệp: ""

Mà lúc này, nữ tử lại nói: "Bất quá, ngươi có thể bảo ta Tiểu Thiên, bởi vì ta ưa thích trời xanh,"

Tiểu Thiên!

Dương Diệp đánh giá liếc đối phương, đối phương thần sắc không giống làm bộ, có lẽ xác thực là mất ký ức. Nữ nhân này là ai? Tại sao lại xuất hiện ở chỗ này? Nàng vì sao lại có thể có liếc xem thấu thực lực của hắn?

Rất nhiều nghi vấn, nhưng là, hiển nhiên là không chiếm được đáp án.

Không có xoắn xuýt vấn đề này, Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Ta muốn đi U Ám Sâm Lâm, nhưng là, những... Này gấu trắng không cho ta đi qua, mà bọn hắn giống như có chút sợ ngươi, ngươi có thể hay không khiến chúng nó ly khai, thả chúng ta đi qua?"

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Thiên quay đầu nhìn về phía này chút ít gấu trắng, mà khi nàng nhìn về phía những cái... Kia gấu trắng lúc, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, những cái... Kia gấu trắng đột nhiên toàn bộ nằm sấp phục trên mặt đất, kể cả cái con kia gấu trắng thủ lĩnh.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, đối với cái này thân phận của cô gái càng thêm hiếu kỳ rồi.

Nhìn xem những cái... Kia gấu trắng, Tiểu Thiên chau mày, giống như là đang suy nghĩ gì, hồi lâu, nàng lắc đầu, “Bất kể như thế nào, những năm này, cám ơn các ngươi thủ hộ, hôm nay ta đã thức tỉnh, các ngươi tự do.”

Nghe được Tiểu Thiên lời mà nói..., cái con kia gấu trắng thủ lĩnh thân thể đột nhiên run lên một cái, đây là kích động đấy. Nó đột nhiên bò hướng Tiểu Thiên, sau đó trở về rồi Tiểu Thiên dưới chân, tựu như vậy bò lấy.

Dương Diệp thần sắc động dung, đây là thần phục ý tứ, cái này gấu trắng vậy mà nguyện ý thần phục Tiểu Thiên, hơn nữa, hay là như thế cam tâm tình nguyện!

Nhưng mà, Tiểu Thiên nhưng lại lắc đầu, nàng đưa thay sờ sờ gấu trắng bộ lông, sau đó nói: “Trời sinh vạn vật, vạn vật ngang hàng, đi truy tầm ngươi đạo của chính mình lộ a.”

Gấu trắng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, Dương Diệp trông thấy, tại hắn trong mắt, thậm chí có một vòng thất vọng.

Gấu trắng bò trên mặt đất một hồi lâu, nhưng sau đó xoay người cùng gấu trắng bầy biến mất tại cách đó không xa.

Gấu bầy đi rồi, Dương Diệp thở dài một hơi, sau đó nhìn về phía Tiểu Thiên, “Chúng đều rất lợi hại đấy.”

“Chúng có lẽ đạt được tự do!”

Tiểu Thiên nói khẽ, nói xong, nàng nhìn về phía rồi một bên Đại Hắc chúng, sau đó nói: “Chúng cũng thế.”

Đại Hắc chúng trầm mặc, sau đó nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Năm năm, đi theo ta năm năm, năm năm về sau, ta trả lại ngươi đám bọn họ tự do.” Hắn biết rõ, bất kể là ai, đều sẽ không thích vĩnh cửu bị hạn chế tự do đấy.

Cho nên, hắn nhất định phải cho Đại Hắc chúng một cái hi vọng, một cái tự do hi vọng. Năm năm đối với chúng mà nói, thật sự không dài, phải biết, có chút yêu thú, ngủ một giấc đều là vài thập niên đấy.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Đại Hắc chúng lập tức lộ ra rồi vẻ cảm kích, kỳ thật, chúng là không ôm hi vọng đấy, nhưng là, chúng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà nguyện ý cho chúng nó tự do. Năm năm, đối với chúng xác thực không dài. Bất quá đi theo Dương Diệp, có thể hay không sống đến năm năm, là một rất đại vấn đề rất lớn!

Hơn nữa, nói thực ra, chúng cũng là không lớn muốn rời đi, bởi vì Dương Diệp Hồng Mông trong tháp linh khí thật sự là quá tinh thuần rồi.

Nói tóm lại, hiện tại chúng kỳ thật cũng không thế nào phản cảm đi theo Dương Diệp, đương nhiên, nếu như ngày sau có thể có được tự do, vậy thì càng tốt hơn.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên cô nương, chúng ta còn có chuyện, tựu cáo từ trước.”

“Cùng một chỗ nha!” Tiểu Thiên cười nói.

“À?”

Dương Diệp sửng sốt.

“Chúng ta cùng đi ah!” Tiểu Thiên lại nói.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, “Ngươi, ngươi theo ta cùng đi?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Ta mất ký ức, căn bản không biết mình là ai, ngươi là ta thấy đến người đầu tiên, đương nhiên là theo chân ngươi ah.”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó nói: “Tiểu Thiên cô nương, ta muốn đi địa phương, rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, cho nên, ngươi hay là đừng đi thì tốt hơn.”

Hắn đương nhiên không dám để cho nữ nhân này đi theo, nữ nhân này không rõ lai lịch, rất quỷ dị, lại để cho nàng đi theo, trong lòng của hắn rất không nỡ, mặc dù đối với Phương cho cảm giác của hắn thật là thân thiết, rất hòa thuận, nhưng là, chính là vì như vậy, trong lòng của hắn mới không nỡ, bởi vì cái này thật là quỷ dị.

“Thế nhưng mà ngươi đem ta ném ở chỗ này, đây không phải lại để cho ta càng nguy hiểm sao?” Tiểu Thiên nói.

“Tiểu Thiên cô nương đừng nói giỡn. Dùng thực lực của ngươi, đừng nói tại đây, coi như là sông hoàng tuyền bên kia đoán chừng đều có thể đi được.” Dương Diệp nói. Tuy nhiên hắn nhìn không ra Tiểu Thiên thực lực, nhưng là, không hề nghi ngờ, thực lực đối phương khẳng định rất cường, bằng không thì, cũng không có khả năng liếc thấy xuyên lá bài tẩy của hắn rồi.

“Thực lực?”

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: “Ta sẽ không đánh nhau!”

“Sẽ không đánh nhau?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Có ý tứ gì ngươi?”

“Tựu là sẽ không đánh nhau!” Tiểu Thiên nói.

Dương Diệp: “”

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Ngươi tựu lại để cho ta đi theo ngươi được không? Chờ ta khôi phục nhớ, ta tựu đi, như thế nào đây?”

Dương Diệp vội vàng lắc đầu, nói: “Không tốt, phi thường không tốt, tiểu Thiên cô nương, ta không với ngươi hay nói giỡn, ta phải đi.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình khẽ động, ngồi ở Đại Hắc trên người, thứ hai nhìn thoáng qua một bên Tiểu Thiên, sau đó hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất tại cách đó không xa.

Tiểu Hắc cùng Tiểu Điêu cũng là vội vàng đi theo.

Một lát sau, Dương Diệp nhẹ nhàng thở ra, coi như hắn cho rằng đã vứt bỏ đối phương lúc, cái kia Đại Hắc nhưng lại đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại trước mặt bọn họ cách đó không xa có một người, đây không phải người khác, đúng là cái kia Tiểu Thiên!

Dương Diệp: “”

“Tuy nhiên ta sẽ không đánh nhau, nhưng là ta chạy thế nhưng mà rất nhanh đấy!” Tiểu Thiên cười tủm tỉm nói.

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!”

“Ta muốn vào đi bên trong!” Tiểu Thiên nói.

“Bên trong? Cái gì bên trong?” Dương Diệp nhíu mày.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên bay tới rồi Dương Diệp trước mặt, sau đó duỗi ra ngón tay chỉ chỉ Dương Diệp trước ngực, cười tủm tỉm nói: “Tựu là trong thân thể ngươi mặt thế giới kia”

Hồng Mông tháp!

Dương Diệp toàn thân tóc gáy sẽ sảy ra a!

Nữ nhân này vậy mà biết rõ trong cơ thể hắn có thế giới nàng vậy mà nhìn ra Hồng Mông tháp?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1446: Tiểu Thiên đại lục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Dương Diệp nội tâm là khiếp sợ tột đỉnh đấy.

Bởi vì hắn thật không ngờ, cái này Tiểu Thiên vậy mà biết rõ trong cơ thể hắn có một cái thế giới!

Chuẩn xác mà nói, cái thế giới này không phải tại trong cơ thể hắn, mà là đang Hồng Mông trong tháp, đối phương biết rõ cái thế giới này, thì ra là ý nghĩa, đối phương biết rõ Hồng Mông tháp?

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thiên rất lâu sau đó, sau đó nói: “Ngươi tại sao phải biết rõ.”

“Ta nhìn thấy nữa à!” Tiểu Thiên nói.

“Ngươi làm sao thấy được hay sao?” Dương Diệp hỏi.

“Tựu là chứng kiến đó a!” Tiểu Thiên đương nhiên nói.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Vì cái gì người khác nhìn không tới, mà ngươi lại có thể chứng kiến?”

“Vì cái gì người khác nhìn không tới?” Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, hỏi lại.

Dương Diệp khuôn mặt một hồi run rẩy, còn có thể hay không bình thường hàn huyên?

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Kỳ thật ta cũng rất tò mò đâu rồi, trong cơ thể ngươi lại có thể tự thành thế giới, hơn nữa, cái thế giới này, không có quy tắc, không có Thiên Đạo, không có Luân Hồi, chậc chậc, thật là thật là lợi hại đây này. Ngươi lại để cho ta vào xem được không? Ta thật sự không phải thường phi thường tò mò đây này!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Muốn vào đi, có thể, thế nhưng mà, ngươi được trả lời trước ta cái vấn đề.”

“Ngươi hỏi mau!” Tiểu Thiên có chút hưng phấn.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Đằng sau ta có người hay không?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp sau lưng, một lát sau, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi nhìn không tới sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, cái kia nữ tử thần bí vẫn còn.

“Cũng thế, ngươi có lẽ nhìn không tới đấy!” Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói khẽ.

“Vì cái gì?” Dương Diệp rất không minh bạch, phi thường khó hiểu.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Cái thế giới này, chỉ có hai loại người có thể đã gặp nàng, một loại là người chết, chính thức đều chết hết cái chủng loại kia nhân, còn có một loại”

“Tựu là loại người như ngươi người sao?” Dương Diệp nói.

“Ta có đã nói với ngươi ta là người sao?” Tiểu Thiên đột nhiên nói.

“Ngươi không phải nhân?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Đúng vậy a!” Tiểu Thiên nói.

“Vậy là ngươi cái gì?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, nói: “Ta cũng không biết ah!”

Dương Diệp: “”

Không có cách nào trao đổi!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Còn có một loại nhân, là loại người nào?”

“Thực lực phi thường cường đại nhân!” Tiểu Thiên nói.

Đây không phải nói nhảm ư!

Dương Diệp trợn trắng mắt, hắn do dự xuống, sau đó nói: “Ngươi có thể đã gặp nàng, nàng không có đối với ngươi xuất thủ sao?” Trước kia phàm là phát hiện cái kia nữ tử thần bí đấy, đều bị tru sát, nhưng là cái này Tiểu Thiên phát hiện đối phương, đối phương nhưng lại không có xuất thủ, hắn rất ngạc nhiên.

“Tại sao phải đối với ta xuất thủ đâu này?” Tiểu Thiên khó hiểu, hỏi lại.

Dương Diệp: “”

“Ta có thể đi vào bên trong sao?” Tiểu Thiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, sau đó nói: “Ngươi có thể đã gặp nàng, có thể hay không giúp ta hỏi một chút, nàng tại sao phải đi theo ta? Nàng rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp sau lưng, rất nhanh, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó lắc đầu, nói: “Nàng không nói.”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, lại nói: “Ngươi biết rõ lai lịch của nàng sao?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

“Nàng cái gì lai lịch?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Thiên vội vàng lắc đầu, “Không thể nói.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì nàng uy hiếp ta!” Tiểu Thiên nói.

“Uy hiếp ngươi?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Như thế nào uy hiếp ngươi hay sao?”

Tiểu Thiên nhìn một Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Nàng nói nếu như ta nói, sẽ đem ngươi giết.”

Dương Diệp: “”

“Còn muốn nói sao?” Tiểu Thiên nói khẽ.

Dương Diệp khóe miệng co lại, còn nói sao? Đương nhiên là không thể nói ah!

Lúc này, Dương Diệp trong nội tâm vẫn còn có chút may mắn đấy, bởi vì cái này chứng minh, đối phương là không muốn làm cho hắn trông thấy đấy, càng không muốn cho hắn biết đối phương lai lịch. Nếu như hắn lúc trước sử dụng kiếm vực cường hành nhìn đối phương, nhất định sẽ gặp chuyện không may!

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lại nói: “Cuối cùng một vấn đề, ngươi tại sao phải biết rõ lai lịch của nàng? Ngươi không phải mất ký ức sao?”

“Ta là mất ký ức ah!”

Tiểu Thiên nói: “Vì cái gì mất ký ức không thể biết rõ lai lịch của nàng? Ta còn biết lai lịch của ngươi đâu rồi, ngươi gọi Dương Diệp, đến từ một thứ tên là huyền giả đại lục địa phương”

“Ngươi”

Dương Diệp con mắt mở thật to đấy, “Vì cái gì? Vì cái gì ngươi sẽ biết?”

“Ta muốn biết, cho nên sẽ biết ah!” Tiểu Thiên đương nhiên nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, cái gì gọi là muốn biết sẽ biết!

Giờ này khắc này, Dương Diệp khiếp sợ trong lòng, thật sự đã đến tột đỉnh tình trạng. Cái này Tiểu Thiên vậy mà biết rõ hắn đến từ địa phương nào cái này thật là quỷ dị.

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ngươi có phải hay không có cái loại này năng lực, tựu là muốn biết một người đi qua, có thể lập tức biết rõ?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Hình như là ờ, ta vừa rồi đối với ngươi rất ngạc nhiên, cho nên, ta rất muốn biết ngươi là người nào, sau đó ta trong đầu tựu xuất hiện chuyện của ngươi, bất quá, đều là chút ít đoạn ngắn, ví dụ như, ngươi đến từ ở đâu, tên gì, còn có những chuyện ngươi làm, nhưng là, đều không được đầy đủ, chỉ là một ít vụn vặt đoạn ngắn. Ta còn muốn biết rõ thêm nữa..., nhưng là, đầu tựu có chút không thoải mái.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, điều này có thể lực điều này có thể lực có chút nghịch thiên ah! Không, nghịch thiên đều không cách nào hình dung cái này khủng bố năng lực rồi.

Tiểu Thiên lại nói: “Kỳ thật, dùng mạng của ngươi cách đến xem, ngươi có lẽ sống không đến bây giờ đấy. Nhưng là, ngươi nhưng lại sống cho tới bây giờ. Nếu như là mạng của ngươi cách bị cải biến, vẫn còn nói đi qua, nhưng vấn đề là, mạng của ngươi cách như trước không có cải biến, hay là Thiên Sát Cô Tinh mệnh cách. Loại này mệnh cách nhân bình thường là sống không quá mười tám tuổi đấy.”

“Thiên Sát Cô Tinh mệnh cách? Đó là cái gì đồ chơi?” Dương Diệp nhíu mày, cái này Tiểu Thiên nói quá nhiều đồ đạc đều bị hắn không cách nào lý giải.

“Mệnh cách, Luân Hồi, về sau ngươi sẽ tiếp xúc đến.” Tiểu Thiên nói.

“Vậy ngươi biết rõ ta vì cái gì có thể sống đến bây giờ sao?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Có thể là cùng tính cách của ngươi có quan hệ.”

“Tính cách?” Dương Diệp nói: “Nói như thế nào?”

Tiểu Thiên nói: “Trên đời sự tình, không có tuyệt đối. Nghịch cảnh, khó khăn, có lẽ có thể đè sập một người, nhưng là, cũng có khả năng thành chỉ có một người. Ngươi biết không? Tại rất xa rất xa thời điểm, lúc kia, nhân loại là cái này phiến vũ trụ yếu nhất tồn tại, bất kể là yêu thú hay là cái khác cái gì tộc, so với bọn hắn cường rất nhiều nhiều nữa... Nhưng là, Nhân tộc không ngừng vươn lên, không chỉ không có từ cái này phiến vũ trụ biến mất, trái lại đã sáng tạo ra bản thân tu luyện hệ thống cùng văn minh, đã trở thành cái này phiến vũ trụ mạnh nhất một chủng tộc một trong.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Mạng của ngươi cách, sẽ để cho ngươi nhận hết gặp trắc trở, nhưng là, ngươi nghênh khó trên xuống, đi ra thuộc về mình đường, cho nên, cái này mệnh cách không chỉ không có trở thành ngươi gánh nặng vướng víu, ngược lại biến tướng đã trở thành ngươi trợ lực.”

“Vậy ta còn được cảm tạ cái này mệnh cách?” Dương Diệp cười nói.

Tiểu Thiên mỉm cười, “Ta xem ra, ngươi đối với mệnh cách loại này hư vô mờ mịt đồ vật một mảnh không để ý, bất quá cũng thế, mệnh loại vật này, tín nhân nó tựu có, không tin nhân, tuy nhiên nó cũng có, nhưng là, chỉ cần chính ngươi không tin, kỳ thật, nó tương đương với là không có đấy. Nói tóm lại, cường giả, nắm giữ chính mình vận mệnh!”

Dương Diệp cười nói: “Lời này của ngươi, ta tán thành. Tại tốt mệnh, nếu như không có thực lực cường đại, cũng có khả năng mất mạng. Cho nên, ta chỉ tín hai tay của mình. Tiểu Thiên cô nương, ngươi muốn vào xem, vậy thì vào đi thôi!”

Kỳ thật, trước mắt nữ nhân này quá mức thần bí, quá mức quỷ dị, hắn là không muốn cùng nàng phát sinh tụ tập đấy, nhưng là, đổi lại góc độ đến muốn, cùng đối phương giao hảo giống như cũng không có chỗ xấu. Sở dĩ đáp ứng đối phương tiến vào Hồng Mông tháp, hai nguyên nhân, một là đối phương đã đã biết trong cơ thể hắn tự thành thế giới, hai là hắn không sợ đối phương tiến vào Hồng Mông tháp.

Như nếu như đối phương không biết Hồng Mông trong tháp thế giới, hắn là tuyệt đối sẽ không bạo lộ đấy, nhưng vấn đề là, đối phương biết rõ Hồng Mông trong tháp thế giới đã như vầy, làm cho đối phương vào xem cũng không có vấn đề gì, dù sao tầng thứ hai tầng thứ ba, trừ phi là hắn dẫn đầu, bằng không thì, nàng liền môn đều tìm không thấy.

Còn có cuối cùng một điểm, đó chính là hắn đối với Hồng Mông tháp có lòng tin.

Nữ nhân này xác thực thần bí, cũng rất mạnh đại. Nhưng là, nàng so Hồng Mông tháp còn thần bí, còn mạnh hơn sao? Nàng đi vào Hồng Mông tháp có thể đùa nghịch bịp bợm sao?

Khẳng định là không được.

Bất quá, lần này sự tình cũng làm cho được Dương Diệp biết rõ, về sau thật sự muốn càng thêm cẩn thận rồi. Thế giới rất lớn, kỳ vô số người, khả năng không nghĩ qua là, tựu giống như bây giờ, đem Hồng Mông tháp cho bại lộ.

Trong tràng, nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Thiên trên mặt lập tức lộ ra rồi một cái nụ cười sáng lạn, đón lấy, nàng trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang tuôn hướng Dương Diệp trước ngực.

Nhưng là

Bành!

Nàng vừa tiếp xúc đến Dương Diệp trước ngực, liền trực tiếp bị bắn trở về.

Dương Diệp sửng sốt, hắn không nghĩ tới cái này Hồng Mông tháp vậy mà không cho cái này Tiểu Thiên đi vào, đây là vì cái gì? Hồng Mông tháp kiêng kị Tiểu Thiên? Không có khả năng, nếu là như vậy, Hồng Mông tháp nhất định sẽ cho hắn báo động trước.

“Vì cái gì không cho ta đi vào đâu này?” Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, trong mắt đồng dạng mang theo một tia khó hiểu.

“Nó khả năng bài xích ngươi!” Dương Diệp nói.

“Vì cái gì?” Tiểu Thiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Ta cũng muốn biết.”

“Vậy ngươi có biện pháp khiến nó không bài xích ta sao?”

Tiểu Thiên đi đến Dương Diệp trước mặt, nói khẽ: “Xin nhờ rồi, ta muốn nhìn một chút.”

“Cái này” Dương Diệp có chút khó xử, hắn biết rõ, Hồng Mông tháp không cho cái này Tiểu Thiên đi vào, nhất định là có nguyên nhân đấy, dù sao Hồng Mông tháp sẽ không hại hắn. Thế nhưng mà, lúc trước hắn đã đáp ứng đối phương, làm cho đối phương vào xem hiện tại nuốt lời, giống như có chút không tốt lắm ah.

Nghĩ nghĩ, Dương Diệp nói: “Ta câu thông thoáng một phát, nếu như nó hay là không muốn, ta đây tựu không có biện pháp rồi.”

“Tốt!” Tiểu Thiên liền vội vàng gật đầu.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào trong cơ thể đã qua hồi lâu, hắn mở mắt, sau đó nói: “Ngươi tại thử xem.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó hóa thành một đạo bạch quang tuôn hướng Dương Diệp trước ngực, lúc này đây, Hồng Mông tháp không có ở ngăn cản nàng, Tiểu Thiên trực tiếp tiến nhập Hồng Mông tháp tầng thứ nhất thế giới.

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Tầng thứ nhất thế giới bên trong, Tiểu Thiên không ngừng đánh giá bốn phía, trong mắt tràn ngập tò mò, còn có hưng phấn, còn có một vẻ khẩn trương

Nhìn hồi lâu, nàng đột nhiên hưng phấn nói: “Không có giết chóc, không có chiến tranh, không có tranh đấu, không có Thiên Đạo, yên tĩnh, hết thảy đều là mỹ hảo thật tốt quá. Về sau ta muốn ở chỗ này, tại đây về sau đã kêu, đã kêu Tiểu Thiên đại lục!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1447: Khiêng quan tài nện nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Thiên đại lục?

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, cái gì đồ chơi, tu hú chiếm tổ chim khách?

Dương Diệp phân thân xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt, sau đó rất chân thành nói: “Đây là thế giới của ta.”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó cười tủm tỉm nói: “Ta biết rõ nha, thế nhưng mà, cái này lại có quan hệ gì đâu này? Ta lại không đoạt ngươi đấy. Ta chỉ là ở chỗ này đây này.”

“Cái này, không tốt lắm đâu?” Dương Diệp uyển chuyển nói.

Nữ nhân này tuy nhiên thoạt nhìn cả người lẫn vật vô hại, nhưng là, lại để cho nàng ở chỗ này? Nói thực ra, hắn lo lắng.

“Ta cảm thấy rất khá ah!” Tiểu Thiên chân thành nói.

“Ta”

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, nữ nhân này là thật khờ hay là ngây thơ? Nàng nghe không hiểu chính mình ngụ ý? Cũng hoặc là, nàng là tại giả ngu?

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Tiểu Thiên cô nương, ta tựu không quanh co lòng vòng rồi. Ngươi lai lịch thần bí, ta không tín nhiệm ngươi, cho nên, không thể để cho ngươi ở chỗ này.”

Lần này, nói có trắng ra, có rõ ràng.

“Ờ”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, kéo lấy thật dài âm cuối, đem làm âm cuối muốn biến mất lúc, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nói: “Cái này hay xử lý nha, ngươi tín nhiệm ta không thì tốt rồi sao?”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Tiểu Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng hai tay chắp sau lưng, sau đó có chút gập cong, cười tủm tỉm nói: “Ta minh bạch, nhân loại tín nhiệm là lẫn nhau đấy, ngươi phóng trung tâm, ta sẽ không để cho ngươi Bạch Tín đảm nhiệm ta đấy, ta cũng sẽ tín nhiệm ngươi, từ nay về sau, chúng ta tín nhiệm lẫn nhau, tựa như, ân, tựa như các ngươi nhân loại theo như lời bằng hữu, về sau ngươi tựu là bằng hữu ta rồi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, nếu như cái này Tiểu Thiên là tại giả ngu, là tại diễn, cái kia không thể không nói, nàng hành động tuyệt đúng là vô địch đấy. Thế nhưng mà, nàng nói lời, kể cả động tác, hết thảy đều là phát ra từ nội tâm, ít nhất hắn là như vậy cảm thấy đấy.

Đơn giản mà nói, hắn cảm thấy trước mắt cái này Tiểu Thiên không phải tại giả ngây giả dại, nàng thật sự như vậy.

Cái này, hắn có chút không biết nên như thế nào làm. Hắn chưa bao giờ gặp được qua Tiểu Thiên loại tính cách này nhân cường ngạnh? Lại để cho nàng lăn? Tuy nhiên nàng nói nàng sẽ không đánh nhau, nhưng là ai biết là thật là giả hơn nữa, đối phương biểu hiện vô cùng chân thành, như nếu như đối phương cường thế, thái độ không tốt, thế thì khá tốt xử lý rồi.

Có thể hết lần này tới lần khác đối phương thái độ vô cùng tốt đừng nói, hắn Dương Diệp tựu là ăn mềm không ăn cứng nhân. Ngươi tôn kính ta, ta tựu tôn kính ngươi, ngươi không tôn kính ta, ta tựu giết chết ngươi!

Tiểu Thiên đã không có để ý Dương Diệp, nàng nằm ở rồi Dương Diệp trước mặt, hai mắt khép hờ, tham lam địa hấp thu lấy chung quanh tinh thuần linh khí cùng không khí.

Nàng rất ưa thích tại đây!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, hắn cảm giác được xuất, đối phương là thật sự rất ưa thích tại đây.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên mở to mắt nhìn xem Dương Diệp, nói: “Tại đây, thật sự rất tốt đây này. Không có phân tranh, không có lợi ích, không có Thiên Đạo, không có dục vọng hết thảy đều là mới lạ: Tươi sốt đấy. Ta muốn một mực ở chỗ này, không tại đi ra ngoài rồi. Được không?”

“Ngươi rất chán ghét thế giới bên ngoài?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên phiêu lên, nàng nhẹ gật đầu, “Tại sở hữu tất cả trong chủng tộc, Nhân tộc nhất tham lam, ngay từ đầu, bọn hắn vì cải biến vận mệnh, không ngừng vươn lên, đã sáng tạo ra tu luyện hệ thống cùng văn minh, nhưng là, cuối cùng, bọn hắn xâm lược, xâm lược khác tộc, nô dịch khác tộc; Bọn hắn cướp đoạt, cướp đoạt thiên địa một cái thế giới đón lấy một cái thế giới bị phá huỷ bọn hắn hiểu được sáng tạo, nhưng là, càng hiểu được hủy diệt!”

“Kỳ thật, không đơn thuần là Nhân tộc a?” Dương Diệp nói: “Ta thừa nhận, như lời ngươi nói đấy, đều là đúng đích, nhưng là, ngoại trừ Nhân tộc, tộc khác tựu đều là yêu thích cùng bình đấy sao?”

“Tộc khác cũng là như thế này đấy!”

Tiểu Thiên thấp giọng nói: “Cho nên, ta chán ghét thế giới bên ngoài. Hiện tại, thế giới bên ngoài, khắp nơi đều có mùi máu tươi, khắp nơi đều có ác niệm khí tức thật sự là chán ghét chết rồi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi ưa thích ở chỗ này, cái kia ngay ở chỗ này a.”

Kỳ thật, chỉ cần tại Hồng Mông trong tháp, hắn sẽ không sợ đối phương làm cái gì tay chân. Tuy nhiên trước kia Hồng Mông tháp cự tuyệt nàng tiến vào, nhưng là, cuối cùng hắn câu thông rồi thoáng một phát, Hồng Mông tháp nhưng lại không đang ngăn trở nàng. Hiển nhiên, Hồng Mông tháp cũng cho rằng nàng không có gặp nguy hiểm, bằng không thì, cho dù là hắn câu thông, Hồng Mông Tháp Khẳng định cũng sẽ không để cho nàng đi vào đấy.

Kỳ thật, hắn nghĩ mãi mà không rõ chính là, vì cái gì Hồng Mông tháp lần thứ nhất muốn ngăn cản Tiểu Thiên tiến đến!

Hắn hỏi qua, nhưng là, không có được đáp án.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó vươn một ngón tay điểm vào Dương Diệp trước ngực, nói: “Biết không? Ta cảm thụ đạt được ngươi thiện niệm, nhưng là, ngươi thiện niệm cũng là bị ẩn dấu đi. Bất quá không có sao, về sau ta đi theo ngươi, ta dạy cho ngươi như thế nào làm một người tốt!”

Dương Diệp: “”

Tiểu Thiên nói xong, sau đó đi tới xa xa cái kia Viễn Cổ đế mãng trước mặt, khi thấy Viễn Cổ đế mãng hình dạng lúc, Tiểu Thiên trong mắt hiện lên một vòng đau lòng, nàng muốn thò tay đi sờ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau đó tướng nàng kéo lui một khoảng cách, nói: “Rất nguy hiểm.”

Tiểu Thiên nhưng lại lắc đầu, “Không việc gì đâu, nó sẽ không cắn ta đấy.”,

Nói xong, nàng bay tới rồi Viễn Cổ đế mãng trước mặt, mà lúc này, Viễn Cổ đế mãng mở mắt, nó nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, rất nhanh, trong đó lệ khí thoáng hiện, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, cái kia bôi lệ khí biến mất. Mà chuyển biến thành chính là một tia hiếu kỳ

Tiểu Thiên nhẹ nhàng sờ lên Viễn Cổ đế mãng đầu, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Được hay không được thả nó?”

Dương Diệp quyết đoán lắc đầu.

Cái này đầu Cự Mãng lúc trước nếu phóng hắn đi qua, hắn tự nhiên sẽ không đi tìm nó phiền toái, nhưng là, nó không có, nó thiếu chút nữa ăn hết hắn. Cho nên, hắn làm sao có thể đơn giản thả đối phương? Nói thật, nếu không là xem thực lực đối phương cũng không tệ lắm, hắn đã sớm đem nó phân thây uy (cho ăn) Đại Hắc chúng rồi.

“Nó rất đáng thương đây này!” Tiểu Thiên nói khẽ, trong mắt mang theo một tia khẩn cầu.

“Nó trước kia thiếu chút nữa ăn hết ta!” Dương Diệp nhạt tiếng nói, bất vi sở động.

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Khiến nó với ngươi cái kia hai cái Sói đồng dạng, thần phục ngươi năm năm, năm năm về sau, ngươi phóng nó tự do, có thể?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, nói: “Nếu như ngươi có thể làm cho hắn thần phục, ta có thể tại năm năm sau phóng nó tự do."

"Tốt!"

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Viễn Cổ đế mãng, "Năm năm, năm năm đối với ngươi mà nói, trong nháy mắt thời gian sự tình. Đi theo hắn năm năm, được không?"

Viễn Cổ đế mãng nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó lại nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, cuối cùng, nó nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thật sâu nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, cô bé này, thật là quỷ dị. Hắn tự nhiên biết rõ, cái này Viễn Cổ đế mãng sở dĩ đáp ứng, nhất định là bởi vì Tiểu Thiên nguyên nhân.

Nàng đến tột cùng cái gì lai lịch?

Vì sao làm cho những... Này yêu thú đều đều như vậy cho nàng mặt mũi!

Dương Diệp không hỏi, bởi vì hỏi cũng hỏi không ra đến. Bất kể như thế nào, cái này Tiểu Thiên coi như là giúp hắn một cái đại ân, đã có cái này Viễn Cổ đế mãng trợ giúp, hắn muốn tới đạt U Ám Sâm Lâm cơ hội sẽ lớn hơn nhiều rất nhiều. Dù sao, đây chính là một đầu tuyệt thế hung thú, đặc biệt là lúc này nó đã thoát khốn.

Tiểu Thiên vỗ nhẹ nhẹ đập Viễn Cổ đế mãng đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Ngươi đi mau lên, ta tại ngươi trong lúc này khắp nơi dạo chơi!"

Nói xong, nàng thân hình khẽ động, trực tiếp phiêu hướng rồi xa xa, chỉ chốc lát tựu biến mất tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó biến mất tại trong tràng.

Chỉ cần đối phương tại thế giới này ở trong, hắn có thể tùy thời tìm được đối phương, có thể nói, Tiểu Thiên mọi cử động tại mắt của hắn da dưới đáy. Bởi vậy, hắn cũng không sợ đối phương đùa nghịch hoa chiêu gì.

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, ánh mắt của hắn nhìn về phía rồi trước kia Tiểu Thiên nằm cái kia cỗ quan tài lên, do dự xuống, hắn đi tới hòm quan tài bằng băng trước mặt, sau đó đưa thay sờ sờ.

Lạnh buốt mát đấy!

Hòm quan tài bằng băng, xem ra giống như là dùng băng làm đấy, kỳ thật, xác thực cũng là dùng băng làm đấy, nhưng là, lại có chút không giống với.

Ở đâu không giống với đâu này?

Ngay từ đầu Dương Diệp có chút không rõ ràng lắm, nhưng là rất nhanh, hắn phát hiện ở đâu không giống với lúc trước. Bởi vì đem làm hắn chuẩn bị nhúc nhích cái kia trôi nổi hòm quan tài bằng băng lúc, hắn kinh hãi phát hiện, cái kia hòm quan tài bằng băng vậy mà không chút sứt mẻ!

Dương Diệp bắt đầu dùng sức, nhưng mà, đem làm hắn dùng đem hết toàn lực lúc, cái kia hòm quan tài bằng băng y nguyên không chút sứt mẻ.

Dương Diệp lực lượng của hắn mạnh bao nhiêu? Nhục thể của hắn lực lượng thế nhưng mà Kỷ Nguyên cảnh đỉnh phong ah! Có thể nói, coi như là một tòa đại sơn hắn cũng có thể rung chuyển, nhưng là giờ phút này, hắn thậm chí ngay cả trước mắt cái này tòa nho nhỏ quan tài đều không thể rung chuyển!

Đây là có bao nhiêu nặng?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp lấy ra Táng Thiên, sau đó một kiếm bổ vào cái kia quan tài phía trên.

Bành!

Táng Thiên kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài không chỉ như thế, trong tay hắn Táng Thiên thượng tia máu so với trước cũng mờ đi thoáng một phát.

Mà xa xa cái kia hòm quan tài bằng băng thượng nhưng lại không có chút nào dấu vết!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Táng Thiên đổi thành rồi Kiếm Linh, đón lấy, hắn đi tới hòm quan tài bằng băng trước, sau đó một kiếm chém xuống.

Bành!

Dương Diệp lần nữa bị đẩy lùi rồi đi ra ngoài, lúc này đây, hắn cũng không có nương tay, dùng chính là toàn lực, chính là vì như vậy, cái kia phản chấn lực lượng quá lớn, làm cho hắn toàn bộ cánh tay phải đều chập choạng... Mà bắt đầu. Bất quá, lúc này hắn không có để ý cánh tay phải của mình, mà là nhìn về phía cái kia quan tài, ở trên, xuất hiện một đạo thật nhỏ vết kiếm.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khẽ gật đầu, nếu như ngay cả Kiếm Linh đều không thể phá vỡ cái này hòm quan tài bằng băng, cái này hòm quan tài bằng băng không khỏi tựu quá kinh khủng một ít. Bất quá, cái này hòm quan tài bằng băng y nguyên khủng bố, Kiếm Linh đều chỉ có thể ở nó ở trên lưu lại một đạo vết kiếm, hơn nữa, đạo này vết kiếm còn đặc biệt thiển đây không phải bình thường cứng rắn ah!

Nhưng mà đúng lúc này, cái kia hòm quan tài bằng băng thượng đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, cái kia trước kia bị hắn chém ra đến vết kiếm biến mất.

Tựu như vậy vô thanh vô tức biến mất, thật giống như chưa từng có đã xuất hiện!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Cái này không chỉ cứng rắn, còn có mình chữa trị năng lực ah! Đây cũng không phải là bình thường khủng bố!

Lúc này, Dương Diệp hắn mới phát hiện, chính mình trước kia cầm cái này quan tài uy hiếp gấu trắng bầy là cỡ nào buồn cười có thể nói, tựu là cho hắn chém, hắn đều chém không xấu cái này hòm quan tài bằng băng!

Rất nhanh, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười.

Bởi vì cái này hòm quan tài bằng băng là Tiểu Thiên đấy, Tiểu Thiên tại thế giới của hắn lý, đơn giản mà nói, chính là của hắn rồi. Chờ hắn thân thể lực lượng sau khi tăng lên, cái này hòm quan tài bằng băng đối với trợ giúp của hắn cũng không phải lớn kiểu bình thường ah!

Có thể dùng đến phòng ngự, cũng có thể dùng để nện nhân!

Dùng để phòng ngự lời mà nói..., liền Kiếm Linh đều chỉ có thể chém ra một đạo thiển ấn, thời khắc mấu chốt, hắn trốn đến bên trong đi, ai có thể phá vỡ cái này hòm quan tài bằng băng?

Mà dùng để nện nhân lời mà nói..., cái này quan tài nặng như vậy, một quan tài xuống dưới, chính là trước kia núi đá người đá đoán chừng cũng phải bị nện dẹp!

Bảo bối ah!!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1448: Linh thôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy nhiên cái này quan tài là bảo bối, nhưng là, hắn nhưng lại không thể dùng.

Bởi vì nhục thể của hắn lực lượng còn rất yếu, căn bản không cách nào nâng lên cái này cỗ quan tài. Bất quá không có sao, hắn cảm thấy, chỉ cần hắn tu luyện cái kia Ngũ Hành Bất Diệt Thể về sau, tại tướng thân thể tăng lên tới Bất Tử Bất Diệt cảnh, khi đó, nhục thể của hắn lực lượng khẳng định có thể sử dụng cái này hòm quan tài bằng băng. Dùng này là hòm quan tài bằng băng sức nặng cùng cứng rắn độ, dùng cái mười năm khẳng định cũng sẽ không lạc hậu!

Bởi vì không cách nào di chuyển này là hòm quan tài bằng băng, bởi vậy, Dương Diệp mời ra rồi Tiểu Thiên, mà Tiểu Thiên tại biết được Dương Diệp muốn cái này hòm quan tài bằng băng về sau, phi thường hào phóng, trực tiếp đem hòm quan tài bằng băng đưa cho rồi Dương Diệp, hơn nữa giúp Dương Diệp đem đến Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp đối với Tiểu Thiên hảo cảm độ lập tức hiện lên thẳng tắp bay lên!

Người tốt ah!

Dương Diệp xác thực là cảm kích đấy, bởi vì cái này hòm quan tài bằng băng nhất định là bảo bối, mà cái này Tiểu Thiên tựu hào phóng như vậy đưa cho hắn. Liền lông mày đều không có nhăn thoáng một phát!

Thật là người tốt!

Coi như là người tốt có tốt báo a. Trước kia hắn nếu như cùng Tiểu Thiên trở mặt, những thứ không nói khác, cái này hòm quan tài bằng băng nhất định là đừng suy nghĩ.

Thu hồi hòm quan tài bằng băng về sau, Dương Diệp tiếp tục hướng phía trước đi.

Theo như hắn đoán chừng, cái này U Ám Sâm Lâm hẳn là nhanh đến rồi.

Sinh Mệnh Chi Thủy!

Hắn lần này tới mục đích, tựu là Sinh Mệnh Chi Thủy. Đã nhận được, vậy thì tốt, hắn có thể tạm thời nhả ra tức giận. Nếu như không có được, vậy thì phiền toái lớn rồi.

Tuy nhiên trước kia cũng bị giảm mừng thọ mệnh, nhưng là, cái kia cũng không phải rất nghiêm trọng, hắn có thời gian có thể đột phá, nhưng là lúc này đây, hắn là tại vừa tấn chức hư giả lúc sử dụng Ngân Hà Kiếm Đồ, hơn nữa, tuổi thọ một lần giảm nhiều lắm. Cái này lại để cho hắn căn bản không cách nào đi dựa vào tu luyện, tấn cấp đến tăng thực lực lên.

Vừa tấn thăng đến hư giả, lập tức lại muốn đến Bán Thần có Hồng Mông tháp tại, cũng không có khả năng như vậy nghịch thiên ah!

Dù sao tu luyện không phải ăn cơm, nói tấn chức tựu tấn chức đấy!

Mặc dù có rồi Viễn Cổ đế mãng gia nhập, nhưng là, Dương Diệp như trước không dám khinh thường. Cái chỗ này, khắp nơi lộ ra quỷ dị, phàm là ở chỗ này xuất hiện nhân, yêu thú, không phải quá cường đại, tựu là quá quỷ dị. Hơi có chủ quan, rất có thể tựu vạn kiếp bất phục.

Tại đi rồi ước chừng hai canh giờ về sau, Dương Diệp rốt cục đã đi ra cái kia phiến băng sơn, có lẽ là bởi vì lúc trước Tiểu Thiên nguyên nhân, bởi vậy, một đường ra, hắn không có gặp được bất luận cái gì nguy hiểm, trong lúc hắn ngược lại là gặp được mấy cái gấu trắng, nhưng là, cái kia mấy cái gấu trắng chỉ là nhìn hầm hầm lấy hắn, cũng không có đối với hắn xuất thủ.

Mà khi hắn ra băng sơn về sau, trước kia những cái... Kia sương mù chướng lại xuất hiện. Hơn nữa, so trước kia càng thêm dày đặc.

Sương mù chướng!

Không thể không nói, đây là một cái phi thường chán ghét đồ vật, hắn tin tưởng, rất nhiều nhân loại tới nơi này mặt đều không thể trở về, rất lớn một nguyên nhân tựu là những... Này sương mù chướng.

Sương mù chướng có thể cách trở ánh mắt, cách trở thần thức, cái này cho bọn hắn những người này đã tạo thành phiền toái rất lớn. Đặc biệt là một ít thường xuyên ỷ lại thần thức nhân, tới nơi này, bọn hắn tính toán là thực sự trở thành rồi mù lòa, kẻ điếc. Mà những... Này sương mù chướng đối với yêu thú ảnh hưởng lại chẳng phải đại, bởi vì chúng sinh trưởng ở chỗ này, đối với mấy cái này sương mù chướng đã thành thói quen!

Bởi vậy, nhân loại ở chỗ này, là hoàn toàn ở vào hoàn cảnh xấu đấy.

Đương nhiên, tựu tính toán không có sương mù chướng, nhân loại ở chỗ này cũng lấy không đến tốt. Tại đây, yêu thú một cái so một cái cường, xuất hiện nhân càng là một cái so một cái quỷ dị kỳ thật, theo như Dương Diệp suy nghĩ, hắn cảm thấy, cái kia cái gọi là Đại Thế Giới chỉ sợ cũng không nhất định có tại đây khủng bố.

Trong tràng, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, bước chân nhanh hơn.

Mặc kệ tại đây kinh khủng bực nào, hắn như trước phải đi xuống dưới.

“Ân?”

Đi rồi hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, chung quanh sương mù chướng vậy mà càng lúc càng mờ nhạt. Dương Diệp nhanh hơn bước chân, đi rồi không sai biệt lắm nửa canh giờ, hắn phát hiện, hắn chung quanh cái kia chút ít sương mù chướng đã như có như không rồi.

đọc truyệN tại http://truyen c uatui.net/
Mà cùng lúc đó, hắn tại trước mặt cách đó không xa, xuất hiện một tòa thôn trang nhỏ, thôn trang không lớn, dựa vào núi mà kiến, một mắt nhìn đi, có thể trông thấy, trong thôn trang phòng ốc bất quá vài chục tòa, hơn nữa, phòng ốc tầm đó cách xa nhau khá xa, tựa như có ngăn cách đồng dạng. Trừ đó ra, những... Này phòng ốc thoạt nhìn cũng rất cổ xưa.

Thôn trang!

Dương Diệp chân mày cau lại, cái chỗ này xuất hiện cái thôn trang, cái này rất không bình thường ah!

Có vào hay không đi đâu này?

Nhất định là không đi vào!

Lòng hiếu kỳ hại chết nhân, hắn không muốn đi tìm đường chết, càng không muốn phức tạp.

Nhưng mà đang ở Dương Diệp muốn đường vòng lúc, đột nhiên, một tay khoác lên rồi trên vai của hắn.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hắn dừng bước, bất quá hắn cũng không có quay người, trầm ngâm thục tức, hắn nói: “Làm cái gì?”

Không có trả lời.

Dương Diệp cau mày, sau đó tiếp tục hướng phía trước đi, nhưng mà, cái con kia đặt tại trên bả vai hắn tay đột nhiên dùng sức, một cổ lực lượng thần bí lập tức đã rơi vào trên người của hắn, làm cho hắn không cách nào tại triều đi về trước nửa bước.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Xin nhờ, nói với ta câu nói tựu có khó như vậy sao?”

Lúc này, đặt tại trên bả vai hắn tay đột nhiên vươn ngón trỏ, ngón trỏ chỉ phương hướng đúng là cái kia thôn trang nhỏ.

Dương Diệp đã minh bạch. Đây là muốn hắn đi vào!

Đối phương đi theo mục đích của hắn, chính là muốn hắn tiến cái này thôn trang?

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không tiến được hay không được à?”

Trực giác nói cho hắn biết, đi vào khẳng định không có chuyện tốt.

Nữ tử thần bí không nói gì, nhưng là, ngón tay của nàng nhưng lại nhẹ nhàng lắc lắc, hiển nhiên, đây là đang nói không được!

“Bên trong gặp nguy hiểm sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Nữ tử không có trả lời, ngón tay chỉ cũng không có động.

Cái kia chính là gặp nguy hiểm rồi!

Dương Diệp trầm mặc, nàng kia cũng không có thúc hắn, nhưng là, mỗi lần đem làm hắn phải đi lúc, chỉ cần không phải hướng cái kia Sơn Trang phương hướng, nữ tử tựu sẽ lập tức xuất thủ giữ chặt hắn, lại để cho hắn không cách nào tại tiến nửa bước.

“Các hạ, ngươi muốn ta vào thôn trang làm cái gì? Ngươi có thể nói hay không nói tinh tường?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Nữ tử không có trả lời.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người một cái, mau lẹ vô cùng, nhưng mà, đem làm hắn quay người về sau, sau lưng nhưng lại không có một bóng người, nhưng là, quỷ dị chính là, nàng kia tay, y nguyên hay là tại khoác lên trên vai của hắn.

“Ngươi đến tột cùng muốn ta tiến đi làm cái gì?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Không có trả lời.

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi không nói rõ ràng, ta sẽ không tiến đấy.” Vạn nhất bên trong là cái hố, hắn đi vào chẳng phải là chẳng khác gì là tại nhảy hố?

Nữ tử còn không có nói chuyện, tựu là tay một mực đặt tại Dương Diệp trên bờ vai.

Dương Diệp trầm mặc, hắn đã muốn động thủ rồi. Nhưng là, hắn biết rõ, hắn thua khả năng phi thường đại. Đối phương quá mức quỷ dị, nếu như hắn không thể một kích tất sát đối phương, cái kia tuyệt đối sẽ là hắn ác mộng, bởi vì đối phương nếu như tàng đang âm thầm đánh lén lời mà nói..., hắn tuyệt đúng là ngăn không được đấy. Đặc biệt là lúc này hắn không thể đơn giản thi triển Kiếm Vực dưới tình huống!

Không may!

Phi thường không may!

Gặp được nữ nhân này, không thể không nói, rất không may. Đánh lại không thể đánh, trốn lại trốn không thoát. Hắn đều có điểm khó giải rồi.

Giằng co hồi lâu, đúng lúc này, nữ tử thần bí đặt tại Dương Diệp trên bờ vai tay đột nhiên chuyển qua sau lưng của hắn, ngay sau đó, bắt đầu chạy lên.

Viết chữ!

Một lát sau, tay ngừng lại, mà lúc này Dương Diệp cũng minh bạch đối phương ý đồ rồi.

Hỗ trợ!

Nữ tử tại sau lưng của hắn đã viết hai chữ này.

Dương Diệp cũng không ngoài ý muốn, bởi vì nữ nhân này đi theo hắn, nhất định là có mục đích là, mà hắn không biết đối phương, hiển nhiên, đối phương là muốn hắn hỗ trợ.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hỏi: “Hỗ trợ cái gì?”

Nữ tử tay lại động. Nhưng là, rồi lại chỉ là đã viết hai chữ: Hỗ trợ.

“Giúp ngươi chuyện này, ngươi về sau phải hay là không sẽ không tại đi theo ta rồi hả?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử tại Dương Diệp sau lưng đã viết một chữ: Là.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Tốt, giúp ngươi.” Nói xong, hắn quay người hướng phía xa xa thôn trang đi đến.

Kỳ thật, hắn là không muốn giúp đấy, vì cái gì? Trực giác nói cho hắn biết chuyện này khả năng chẳng phải tốt giúp. Nhưng là không có biện pháp, lúc này hắn không giúp cũng phải giúp ah! Bằng không thì, nữ nhân này nhất định sẽ một mực quấn quít lấy hắn, mà hết lần này tới lần khác hắn đối với đối phương lại không thể làm gì!

Đây là có chút buồn bực đấy!

Dương Diệp từng bước một hướng phía thôn trang đi đến, cái này thôn trang cho cảm giác của hắn, giống như là nữ nhân kia cho cảm giác của hắn đồng dạng, quỷ dị. Một mắt nhìn đi, không có một điểm sanh khí, càng không có một chút động tĩnh, khắp nơi lộ ra một cỗ hoang vu. Tóm lại, là càng xem càng không đúng cái chủng loại kia.

Nếu như là ở bên ngoài, hắn là hoàn toàn sẽ không hư đấy, nhưng là, đây là đang hung vực ah!

Tại đây, thần giả như cẩu đi đầy đất ah!

Càng ngày càng tới gần thôn trang, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, thần sắc đề phòng. Lúc này, hắn đã sử dụng kiếm vực đem mình ẩn dấu đi, tuy nhiên như thế, nhưng là hay là không dám khinh thường.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới thôn trang cửa ra vào.

Linh thôn!

Tại thôn kia cửa ra vào phía trên, viết như vậy hai chữ.

“Linh thôn?”

Dương Diệp nhíu mày, sau đó tiếp tục hướng phía trước đi, vừa mới tiến thôn, một cỗ gió lạnh chính là tập kích đi qua, Phong tuy nhiên hàn, nhưng là đối với Dương Diệp nhưng lại không có gì ảnh hưởng quá lớn, nhưng là, cỗ này gió lạnh nhưng lại xuất hiện thật trùng hợp a!

Dương Diệp không dám khinh thường, tiếp tục hướng phía trước đi, trên đường, yên tĩnh vô cùng, đã không có gió lạnh, nhưng là Dương Diệp nhưng lại cảm giác được một cỗ sâm lãnh hàn ý.

Bởi vì đã không có sương mù chướng nguyên nhân, bởi vậy, Dương Diệp thời gian dần qua tướng thần trí của mình thả đi ra ngoài, rất nhanh, thần trí của hắn đảo qua chung quanh những cái... Kia phòng ốc, cuối cùng hắn phát hiện, chung quanh trong phòng cũng không có người.

Không nhân thôn?

Dương Diệp cau mày, đúng lúc này, cái kia nữ nhân thần bí tay lại đặt ở trên vai của hắn, sau đó duỗi ra một chân ngón trỏ chỉ vào phía trước, ý là muốn hắn tiếp tục đi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tiếp tục hướng phía trước đi. Trong lúc, hắn không ngừng dùng thần thức đảo qua chung quanh những cái... Kia phòng ốc, nhưng là, đều không có phát hiện bất cứ người nào hoặc là yêu thú. Lúc này, hắn đã xác định, cái thôn này, là một cái không nhân thôn.

Lúc này hắn xác thực rất ngạc nhiên, hiếu kỳ nữ nhân này muốn hắn hỗ trợ cái gì. Nữ nhân này thực lực, nhất định là không thể nghi ngờ đấy, thực lực đối phương nếu không phải cường, căn bản không có khả năng tại đây hung vực nội sinh tồn. Chỉ là, thực lực đối phương đã như vầy khủng bố, nhưng là vì sao còn cần hắn hỗ trợ?

Đối với điểm này, Dương Diệp trăm mối vẫn không có cách giải, nhưng là không có biện pháp, nữ nhân này không có cách nào trao đổi, phải nói, đối phương chỉ là lại để cho hắn hướng mặt trước đi, trừ đó ra, căn bản không cùng hắn nhiều lời.

Rất nhanh, tại nữ tử dưới chỉ thị, Dương Diệp đã đi ra thôn trang, hướng phía thôn trang phía sau đại sơn đi đến. Trong lúc, Dương Diệp hỏi qua nữ tử rốt cuộc muốn làm cái gì, nhưng là, không có được đáp lại. Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể tiếp tục đi.

Đi rồi một hồi, đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, “Cái này những... Này là cái quỷ gì”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1449: Tiền nhân hưởng phúc, hậu nhân gặp nạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vòng tròn phù văn tại dùng nào đó quy luật xoay tròn lấy, theo phù văn vòng tròn xoay tròn, một tia màu nâu đậm năng lượng không ngừng hướng phía những người này dũng mãnh lao tới.

Mà Dương Diệp phát hiện, những người này hai mắt đều là nhắm đấy, cũng chưa chết, giống như là tại ngủ say.

Những... Này là người nào?

Tại sao phải bị vây ở chỗ này?

Dương Diệp chau mày, mà đúng lúc này, cái con kia đặt tại trên bả vai hắn tay đột nhiên chuyển qua sau lưng của hắn, sau đó bắt đầu động lên.

Cứu!

Nữ tử chỉ viết rồi một chữ, tựu là cái này ‘Cứu’ chữ.

Dương Diệp nhìn về phía trên vách núi đá cái kia chút ít phù văn, trầm mặc. Cứu? Việc này khẳng định không có đơn giản như vậy. Nếu như chỉ là đơn thuần cứu, dùng nàng kia thực lực, hẳn là không cần hắn đến hỗ trợ đấy. Nhưng là, đối phương nhưng lại muốn hắn bỏ ra tay. Việc này, rất không bình thường ah.

Mà đúng lúc này, nàng kia tay lại bắt đầu tại sau lưng của hắn bắt đầu chuyển động.

Cầu!

Lúc này đây, nữ tử đồng dạng chỉ viết rồi một chữ, ‘Cầu’ chữ.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau cong ngón búng ra, một đám kiếm khí hướng phía cái kia phù văn quyển quyển kích bắn đi, nhưng mà, đem làm cái kia sợi kiếm khí đi vào cách phù văn quyển quyển còn có không sai biệt lắm ba trượng khoảng cách lúc, cái kia phù văn quyển quyển đột nhiên rất nhanh xoay tròn, ngay sau đó, một đạo chùm tia sáng đột nhiên tự hắn Trung Sơn tây mà ra, chùm tia sáng tốc độ cực nhanh, trực tiếp oanh tại Dương Diệp cái kia sợi kiếm khí phía trên.

Oanh!

Kiếm khí ầm ầm nghiền nát, nhưng mà chùm tia sáng nhưng lại cũng không biến mất, trái lại lập tức oanh đến rồi Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, một quyền oanh ra, nhưng mà, đem làm hắn nắm đấm oanh ra đi một khắc này, cái kia phù văn quyển quyển đột nhiên cao tốc xoay tròn, ngay sau đó, từng đạo chùm tia sáng như là mưa tên bình thường hướng phía Dương Diệp dày đặc mà đi.

Dương Diệp biến sắc, nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng kiếm ý theo trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, sau đó hướng phía những cái... Kia chùm tia sáng oanh tới.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến liên tiếp lui về phía sau, trong thời gian ngắn, Dương Diệp chính là một lần nữa bị chấn về tới trước kia trong thôn.

Mà khi hắn dừng lại một khắc này, hắn sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì hắn kinh hãi phát hiện, hắn giờ phút này dưới chân, chẳng biết lúc nào xuất hiện rậm rạp chằng chịt phù văn, tựu như là cái kia trên vách núi đá phù văn đồng dạng. Dương Diệp thần thức quét qua, hắn phát hiện, cái này toàn bộ thôn trang mặt đất đều là loại này phù văn.

Bại hoại!

Dương Diệp trong đầu bay lên rồi ý nghĩ này, quả nhiên, hắn dưới chân cái kia chút ít phù văn cùng xa xa trên vách núi đá phù văn quyển quyển bắt đầu điên cuồng xoay tròn, sau một khắc, vô số đạo chùm tia sáng đột nhiên tự vách núi bên trong kích xạ mà ra, mà cùng lúc đó, cái kia toàn bộ linh thôn trong lòng đất đột nhiên mãnh liệt bắn xuất vô số đạo chùm tia sáng.

Những... Này chùm tia sáng, phóng lên trời, chiếu sáng toàn bộ Dạ Không.

Những... Này chùm tia sáng giằng co không sai biệt lắm gần nửa canh giờ, mới dần dần biến mất, lại qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, những cái... Kia phù văn vận chuyển tốc độ mới khôi phục bình thường.

[❊truyen cua tui @@ Net]
Lúc này, tại linh thôn vị trí trung ương, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cỗ hòm quan tài bằng băng. Đã qua một hồi lâu, hòm quan tài bằng băng nắp quan tài từ từ mở ra, đón lấy, Dương Diệp từ trong đó ngồi dậy.

Nhìn thấy những cái... Kia chùm tia sáng biến mất, Dương Diệp không khỏi thở dài một hơi, vừa rồi thiếu chút nữa tựu xong đời. Những cái... Kia chùm tia sáng uy lực mạnh phi thường, mỗi một đạo đều không kém một gã thần giả cảnh cường giả một kích toàn lực, nếu như không phải vừa rồi tại thời khắc mấu chốt, hắn lại để cho Tiểu Thiên giúp hắn đem hòm quan tài bằng băng chuyển ra ra, hắn vừa rồi khẳng định đã bị oanh thành cặn bã cặn bã!

Đây là cái gì phù văn trận? Khủng bố như vậy?

Tuy nhiên rất ngạc nhiên, nhưng là, hắn cũng không thời gian suy nghĩ cái này. Dương Diệp lại để cho Tiểu Thiên đem hòm quan tài bằng băng thu vào rồi Hồng Mông tháp, nhưng sau xoay người rời đi.

Nhưng mà, đem làm hắn nhanh muốn đi ra linh thôn lúc, cái tay kia đột nhiên lại xuất hiện ở trên vai của hắn, không cho hắn đi.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Ngươi thấy được. Cái kia cái gì trận, căn bản không phải ta có thể có ngăn cản đấy. Cho nên, thật có lỗi, tuy nhiên ta cũng muốn giúp ngươi cứu ra bọn hắn, nhưng là, thật sự bất lực ah.”

Cái tay kia chuyển qua sau lưng của hắn, sau đó bắt đầu viết chữ.

Ngươi có thể.

Nữ tử đã viết hai chữ này.

“Ta có thể cái quỷ!”

Dương Diệp có chút căm tức rồi, “Ngươi vừa rồi cũng nhìn thấy. Ta vừa rồi thiếu chút nữa đã bị oanh thành cặn bã cặn bã ah. Xin nhờ, đại tỷ, xin nhờ ngươi, ngươi đi tìm người khác được hay không được? Việc này ta thật sự là bất lực ah.”

Giúp người làm niềm vui, cũng phải nhìn tình huống ah! Việc này, nói rõ vượt ra khỏi năng lực của hắn. Nếu không phải bởi vì cái này hòm quan tài bằng băng, hắn vừa rồi tuyệt đúng là thập tử vô sinh đấy. Bất quá thông qua lúc này đây sự tình, hắn phát hiện cái này hòm quan tài bằng băng so với hắn tưởng tượng còn muốn mạnh hơn a! Tại làm sao nhiều chùm tia sáng oanh kích xuống, cái này hòm quan tài bằng băng vậy mà một chút việc đều không có

Xác thực là một kiện siêu cấp bảo bối!

Trong tràng, trầm mặc một hồi, nàng kia tay lại bắt đầu tại Dương Diệp sau lưng bắt đầu chuyển động.

Lúc này đây, là ba chữ: Mới có lợi.

Mới có lợi?

Dương Diệp nao nao, hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà bắt đầu hấp dẫn hắn. Nghĩ nghĩ, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Cái này cùng chỗ tốt không có vấn đề gì, thật sự, nếu như đủ khả năng, miễn phí giúp ngươi thoáng một phát đều không có vấn đề, nhưng là, việc này đã vượt ra khỏi năng lực của ta phạm vi. Ân, cái kia, ngươi nói chỗ tốt là chỗ tốt gì? Ta tựu tính toán tùy tiện hỏi hỏi”

Lúc này, nữ tử tay lại bắt đầu động.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Bởi vì cô gái này nói nàng nói chỗ tốt kia so với hắn cái này hòm quan tài bằng băng còn tốt hơn!

So hòm quan tài bằng băng còn tốt hơn?

Không thể không nói, Dương Diệp có chút động tâm roài. Cái này hòm quan tài bằng băng cường đại, nhưng hắn là đã tự mình lĩnh giáo qua đấy. Mà bây giờ đối phương lại còn nói cái kia chỗ tốt so cái này hòm quan tài bằng băng còn tốt hơn, đây chẳng phải là nói, cái kia bảo bối đã có thể có thể so với Kiếm Linh rồi hả? Phải biết, cái này hòm quan tài bằng băng cũng chỉ là so kiếm linh kém một chút mà thôi ah!

Siêu việt phẩm giai bảo vật!

Dương Diệp xác thực rất tâm động.

Thế nhưng mà, cái kia phù văn trận pháp, quá kinh khủng ah!

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp hay là lắc đầu, bảo vật mặc dù tốt, nhưng là có mệnh dùng mới được ah. Cái kia phù văn trận pháp xem xét chính là một cái siêu cấp đại năng lưu lại đấy, dùng hắn thực lực bây giờ, hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật đều không nhất định có thể phá vỡ. Chính yếu nhất chính là, chung quanh nơi này đều là cái này phù văn trận pháp, một khi hắn xuất thủ, những... Này phù văn trận pháp đều muốn khởi động

Đúng lúc này, cái tay kia đột nhiên buông lỏng ra Dương Diệp bả vai.

Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, đối phương đây là buông tha cho. Mà đúng lúc này, một khỏa hạt châu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn. Sau đó, sau đó Dương Diệp còn không thấy rõ ràng, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ lại đột nhiên xoay tròn, sau đó, sau đó cái khỏa hạt châu này liền trực tiếp bị hút tiến vào Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp sửng sốt.

Hắn vội vàng tâm thần chìm vào trong cơ thể, vừa mới tiến Hồng Mông tháp, hắn tựu thấy được Tiểu Thiên, mà vừa rồi cái kia khỏa hạt châu lúc này chính phiêu phù ở Tiểu Thiên trước mặt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lúc này chính tinh tế dò xét hạt châu Tiểu Thiên, sau đó ánh mắt đã rơi vào hạt châu kia lên, hạt châu chỉ có to cỡ nắm tay, toàn thân tản ra trắng noãn sắc nhàn nhạt lưu quang, có chút cùng loại thế tục bên trong Dạ Minh Châu. Nhìn từ ngoài, cũng không có gì chỗ đặc thù.

Nhưng là, liền Hồng Mông tháp đều không tiếc chủ động khai mở đoạt đồ vật, sẽ là bình thường hạt châu sao?

“Đây là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Linh châu!”

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi từ nơi này lấy được? Vật này thế nhưng mà đồ tốt.”

“Thứ tốt? Có làm được cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Nghe qua linh mạch sao?” Tiểu Thiên đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tự nhiên nghe qua.”

“Vậy ngươi biết rõ linh mạch bên trong mạnh nhất chính là cái gì linh mạch sao?” Tiểu Thiên lại hỏi.

“Tuyệt phẩm linh mạch?” Dương Diệp hỏi. Hắn trước mắt tốt nhất linh mạch tựu là tuyệt phẩm linh mạch.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Là linh châu.”

“Đây là linh mạch?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Nó cũng không phải bình thường linh mạch, nó là linh châu, hơn nữa, còn không phải bình thường linh châu. Ta vừa rồi nhìn một chút, nó trong lúc này, có được tương đương với một cái Đại Thế Giới linh khí”

“Một cái Đại Thế Giới linh khí?”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt Tiểu Thiên lời mà nói..., “Ngươi, ngươi không có nói đùa? Như vậy một khỏa hạt châu nhỏ, bên trong có được một cái Đại Thế Giới linh khí?”

Tiểu Thiên nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Khả năng còn không ngớt!”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Ngươi biết rõ linh khí trân quý trình độ sao? Đặc biệt là đạt tới thần giả về sau, bọn hắn muốn tại đột phá, cần linh khí, là phi thường khổng lồ đấy, mà thần giả phía trên cường giả tựu càng không cần phải nói. Bọn hắn muốn tại tăng lên, ít nhất cần hơn mấy chục cái thế giới linh khí mới có thể. Đây chính là vì cái gì mọi người muốn tranh đoạt thế giới nguyên nhân, bởi vì, thế giới càng nhiều, bọn hắn tấn chức cơ hội lại càng lớn.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Có cái khỏa hạt châu này tại, có thể nói, tại về sau rất dài rất dài rất dài trong một đoạn thời gian, ngươi đều không cần lo lắng linh khí vấn đề.”

Linh khí

Dương Diệp hơi có chút thất vọng, đối với linh khí, hắn cũng không phải quá như thế nào để ý đấy, hắn càng để ý chính là như Kiếm Linh cùng hòm quan tài bằng băng loại này có thể tăng thực lực lên đồ vật.

Giống như là biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, cái kia Tiểu Thiên lại nói: “Biết không? Ngươi chuôi này kiếm cùng cái kia quan tài thêm cùng một chỗ, đều không có cái khỏa hạt châu này trân quý.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên mỉm cười, “Ngươi căn bản không sẽ biết, ngươi về sau sẽ cỡ nào cần linh khí, về sau, linh khí chính là các ngươi chân, là của các ngươi mệnh.”

“Linh khí không phải rất nhiều sao?” Dương Diệp nói.

“Thật là nhiều!”

Tiểu Thiên trong mắt sắc thái đột nhiên mờ đi, “Thế nhưng mà, trong nhiều, cũng chịu không được nhân loại cùng các tộc điên cuồng cướp đoạt. Các ngươi, kể cả chủng tộc khác, chỉ biết là tìm lấy cái thế giới này đã không có, tựu đổi một cái thế giới mà linh khí, không phải vô cùng vô tận đấy. Cuối cùng có triệt để biến mất ngày đó.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi bái kiến không có linh khí thế giới là thế nào đấy sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, nói: “Ngươi không phải mất ký ức sao?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Nhưng là, rất nhiều thứ, sẽ không hề dấu hiệu xuất hiện tại ta trong đầu.”

Dương Diệp: “”

“Không có linh khí thế giới, giống như là sa mạc rất hoang vu, rất thê thảm”

Tiểu Thiên nói khẽ: “Tiền nhân hưởng phúc, hậu nhân gặp nạn!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, tiểu cô nương này, có chút trách trời thương dân.

Lúc này, Tiểu Thiên tướng hạt châu kia đẩy ngã Dương Diệp trước mặt, nói: “Hảo hảo đảm bảo a, đây là của ngươi cơ duyên. Cái khỏa hạt châu này không chỉ là linh khí đơn giản như vậy, nó còn có cái khác rất nhiều tác dụng, về sau ngươi tựu sẽ từ từ phát hiện.”

Nói xong, nàng quay người, lưng cõng bàn tay nhỏ bé một phiêu một phiêu phiêu hướng rồi xa xa

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, bởi vì cái tay kia lại đặt ở trên bả vai hắn, hơn nữa nhẹ nhàng đẩy hắn thoáng một phát, hiển nhiên là đang gọi hắn nhanh cứu người.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, bởi vì hắn phát hiện, hắn vậy mà không cách nào đem linh châu mang đi ra cái này Hồng Mông tháp là sợ hắn đem linh châu trả lại cho đối phương ah!

Hỏi như vậy đề đến rồi.

Hồng Mông tháp đem hạt châu đoạt rồi, cứu người sự hắn để làm cái này nồi lưng

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1450: Người tốt, làm không được?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứu người!

Như thế một vấn đề lớn. Nếu như là trước kia, hắn có thể tuyển chọn không cứu, nhưng là bây giờ, hắn không cứu cũng phải cứu ah. Ai gọi hồng mông tháp đem người ta hạt châu cho thu đâu này?

Nhưng vấn đề là, như thế nào cứu?

Cái phù văn trận pháp một khi bị thúc động, hắn còn không tới gần cái kia vách núi, đã trải qua bị oanh thành cặn bã!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Ta trước hết nghĩ muốn biện pháp, được không?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, nàng kia tay nhất thời tùng mở bờ vai của hắn, hiển nhiên, này thì nguyện ý cho hắn thời gian.

Dương Diệp tâm thần chìm vào rồi bên trong thân thể, sau đó bắt đầu cùng hồng mông tháp trao đổi.

“Lão huynh, ngươi đem người ta hạt châu thu, không thể tụ thủ bàng quan ah! Muốn cái biện pháp cùng một chỗ cứu người bái...”

Hồng mông tháp không có hưởng ứng.

Dương Diệp lại nói: “Ngươi cũng thấy đấy. Cái kia đồ chơi, ta một người đỉnh không nổi ah. Cho nên, ngươi cũng xuất điểm lực nha.”

Vẫn không có hưởng ứng.

Dương Diệp mặt tràn đầy hắc tuyến, sau đó nói: “Ngươi không xuất lực cũng có thể, đem hạt châu trả lại cho người ta, như vậy chúng ta đều không cần xuất lực rồi.”

Theo đó không có hưởng ứng.

Dương Diệp thử lấy đem hạt châu làm ra đến, nhưng là, hạt châu kia lại là tựu không đi, hiển nhiên, như thế hồng mông tháp làm tay chân.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi. Này hóa, cầm chỗ tốt lại lại không muốn xuất lực, này không phải đùa nghịch không lại sao?

Mặc kệ hắn như thế nào nhuyễn mài cứng rắn phao (ngâm), hồng mông tháp tựu là không hưởng ứng. Cuối cùng, không đường chọn lựa, Dương Diệp chỉ có thể bỏ cuộc đánh này hóa chủ ý. Sau đó đã tìm được Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên đi nhìn cái kia phù văn vòng tròn rất lâu về sau, sau đó rất nhận chân đối với Dương Diệp nói: “Đợi ngươi đến rồi thần giả, không sai biệt lắm có thể phá vỡ nó.”

Nói xong, nàng bỏ chạy đến hồng mông tháp nội đi.

Tràng ở bên trong, Dương Diệp hóa đá tại nguyên chỗ. Thần giả? Hắn cũng biết đến rồi thần giả có thể phá vỡ nữa à. Nhưng là, vấn đề là hắn bây giờ mới hư giả ah!

Ly thần giả còn chênh lệch lưỡng giai ah!

Mà bây giờ, không cứu người khẳng định là không được, cầm người ta cái gì, lại không cứu người, này như thế nào cũng nói bất quá đi ah. Hơn nữa, người ta khẳng định cũng sẽ không thiện bãi thôi đấy.

Thế nhưng mà, người này muốn như thế nào cứu?

Cũng may trời xanh không phụ khổ tâm nhân, Dương Diệp rốt cuộc nghĩ tới một không phải biện pháp biện pháp.

Dương Diệp đến cái kia dưới vách núi đá Phương, nhìn cái kia phù văn vòng tròn rất lâu, hắn tay phải cũng chỉ đối diện phù văn vòng tròn tựu là một hoạch, một đạo kiếm khí từ hắn đầu ngón tay kích xạ mà ra, kiếm khí tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt tựu oanh tại cái kia phù văn vòng tròn phía trên.

Một đạo chùm tia sáng tự hắn Trung Sơn tây mà ra, trong nháy mắt đem Dương Diệp đạo kia kiếm khí oanh toái, cùng lúc đó, vô số đạo quang bó một đạo tiếp theo một đạo cái kia phù văn vòng tròn bên trong như là mưa to bình thường mãnh liệt bắn mà ra, không chỉ như thế, cái kia tồn tại bên trong cũng đột nhiên xuất hiện rậm rạp chằng chịt chùm tia sáng, việc này chùm tia sáng toàn bộ hướng về Dương Diệp kích xạ mà đến.

Xem thấy này một màn, Dương Diệp nheo mắt, sau đó gọi Tiểu Thiên đem hòm quan tài bằng băng thả đi, tiếp theo, hắn trực tiếp trốn được trong quan tài.

Oanh oanh oanh!

Tràng ở bên trong, từng đạo tiếng vang lớn tiếng vang triệt mà lên.

Khoảng chừng qua được một thời gian về sau, Dương Diệp từ trong quan tài ngồi dậy đến, lúc này, cái kia phù văn vòng tròn đã khôi phục bình thường. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp bấm tay một đạn, một lũ kiếm khí thiểm hiện mà ra, hướng về cái kia phù văn khe hở kích bắn đi...

Làm xong này hết thảy, hắn lại vội vàng nằm vào.

Tràng ở bên trong, trận pháp khởi động, vô số đạo quang bó lần nữa xuất hiện...

Mà tại chỗ trong hết thảy đều khôi phục bình thường về sau, Dương Diệp lại túa ra đến, sau đó lại phát ra một đạo kiếm khí, thúc động cái kia trận pháp, tiếp theo, hắn lại chuyến rồi vào...

Tiêu hao!

Dương Diệp muốn không phải biện pháp biện pháp tựu là tiêu hao! Trận pháp là cái chết, có hao tổn tận linh khí một khắc này, đặc biệt này phù văn trận pháp, tuyệt đối là cực kỳ tiêu hao linh khí đấy. Hắn cần phải làm là hao hết sạch trong đó linh khí, đợi bên trong linh khí bị hao hết sạch, này trận pháp tựu triệt đáy ngọn nguồn phế rồi.

Không thể không nói, này biện pháp, có chút không lại, hơn nữa rất hao tổn thời gian, nhưng là, không biện pháp, hắn có thể nghĩ đến đúng là này biện pháp. Bởi vì dùng hắn thực lực, căn bản không cách nào ngạnh kháng này trận pháp.

Kỳ thật, này biện pháp dự đoán cũng tựu hắn có thể dùng. Bởi vì hắn có hòm quan tài bằng băng, hòm quan tài bằng băng có thể kháng trụ này trận pháp công kích, bằng không thì, thay từ biệt nhân đến, trừ phi là thực lực đạt tới bố trận nhân trình độ, bằng không thì, muốn ngạnh kháng... Dù sao hắn cảm thấy, tựu tính toán cái núi đá người đá đến, khẳng định đều đáng không nổi này trận pháp điên cuồng tấn công kích!

Mà này quan tài đá lại là có thể!

Hơn nữa, đáng sợ nhất chính là, hắn trốn ở bên trong lúc, bên ngoài công kích hắn căn bản cảm thụ không đến! Dù là một điểm chấn đãng đều không có!

Này phòng ngự, quá kinh khủng!

Lúc này, hắn càng thêm hiếu kỳ Tiểu Thiên thân phận cùng lai lịch rồi. Tiểu Thiên biết rõ rất nhiều chuyện, nhiều vô số, hơn nữa, nàng có thể hướng biết rõ ai có thể biết rõ ai... Này so hòm quan tài bằng băng phòng ngự còn muốn khủng bố!

Bất quá còn may, nàng bây giờ này năng lực, giống như ra điểm vấn đề, chỉ có thể biết một đại khái, bằng không thì, vậy thì kinh khủng hơn rồi. Bởi vì ai tại trước mặt nàng, đều sẽ cùng trong suốt tựa như.

Đáng sợ nhất chính là, những cái... Kia yêu thú phi thường cho nàng mặt mũi... Cho dù là cái kia cao ngạo xa Cổ Đế mãng cũng cho nàng mặt mũi. Phải biết, này gia hỏa thế nhưng mà tại hồng mông tháp chấn nhiếp hạ đều không có tuyển chọn đầu hàng ah! Nhưng mà, nàng một câu nói, tựu để này đế mãng cúi xuống cao ngạo đầu lô!

Bất kể thế nào dạng, hắn cảm thấy, cùng đối phương đánh tốt quan hệ là không có lỗi đấy.

Tràng ở bên trong, bên ngoài đã không có rồi động tĩnh, Dương Diệp lại bò lên đi, sau đó nhìn về phía cái kia chỗ xa phù văn tròn vòng, lúc này, cái kia phù văn vòng tròn thượng cái kia chút ít phù văn đã mờ đi một ít, kiếm đạo này một màn, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, hắn biết rõ, phương pháp của mình hữu hiệu.

Kỳ thật, trước kia hắn vẫn có chút lo lắng đấy, lo lắng này trận pháp là cái kia loại có thể tự động cung cấp linh khí trận pháp, nếu như là như vậy, vậy thì ngượng ngùng rồi. Cũng may, này trận pháp không phải. Thì ra là nói, chỉ cần hắn nhiều tiêu hao vài lần, này trận pháp tựu sẽ phế.

Nghĩ đến liền làm, Dương Diệp bấm tay một đạn, một lũ kiếm khí kích xạ mà ra, như trước kia như, kiếm khí còn chưa tới cái kia phù văn vòng tròn trước mặt liền trực tiếp bị chùm tia sáng cho oanh trở thành hư không.

Xem thấy này một màn, Dương Diệp vội vàng trốn được trong quan tài.

Oanh oanh oanh...

Bên ngoài, truyền tới từng đạo tiếng vang lớn thanh, kỳ thật, việc này tiếng vang lớn thanh đều là bởi vì chùm tia sáng oanh tại hòm quan tài bằng băng thượng tạo thành đấy, nhưng là, nằm ở quan tài nội Dương Diệp một chút cảm giác không đến, chỉ có tại hắn tử tế cảm thụ xuống, mới có thể cảm nhận được một điểm chấn động.

Này một khắc, Dương Diệp cảm thấy, cái gì Thiên Ma bá thân thể, tại này quan tài đá trước mặt, đều là cặn bã. Duy nhất tương đối đáng tiếc chính là, hắn bây giờ lực lượng không đủ, còn không thể kháng động này quan tài đá, bằng không thì, về sau cùng nhân giao thủ, một hòm quan tài xuống dưới, tuyệt đối đem đối phương nện dẹp!

Này tuyệt đối là nện nhân lợi khí!

Qua được không sai biệt lắm một thời gian, Dương Diệp lại từ trong quan tài bò lên đi, lúc này, cái kia phù văn vòng tròn, so với trước càng thêm mờ đi.

Xem thấy này một màn, Dương Diệp trong nội tâm vui vẻ, hắn biết rõ, này trận pháp bên trong linh khí khẳng định phải hết!

Tiếp theo!

Dương Diệp lần nữa phát ra rồi một đạo kiếm khí...

Như vậy, khoảng chừng qua được một nửa thời gian về sau, đương Dương Diệp lần nữa phát ra một đạo kiếm khí lúc, kiếm khí trực tiếp oanh tại cái kia phù văn vòng tròn phía trên, tại Dương Diệp chăm chú xuống, cái kia cả vách núi kịch liệt một chiến, mặc dù những cái... Kia phù văn vòng tròn y nguyên còn tồn tại, nhưng là, lại không có bất kỳ phản ứng.

Dương Diệp biết rõ, này phù văn trận pháp nội linh khí đã tiêu hết sạch. Lúc này, những cái... Kia treo lơ lửng tại trên vách núi đá nhân đột nhiên tự thượng thong thả rơi xuống xuống. Không cần nói, như thế cái kia nữ tử thần bí xuất thủ.

Dương Diệp đánh giá liếc những người kia, những người này cùng người bình thường loại có chút không giống với, ngoại trừ cách ăn mặc bên ngoài, còn có bên ngoài đặc thù, hắn cũng không cách nào xác thực bày tỏ ở đâu không giống với, dù sao những người này cho hắn cảm giác tựu phải hay là không người bình thường loại.

Dương Diệp không có nhìn nhiều, hắn xoay người rời đi.

Nhân đã cứu được. Hắn cũng không muốn tại đi tham hợp sự tình khác, bây giờ vội vã vung mở đối với mới vừa rồi là chính trải qua.

Đối với hắn mà nói, nhiều một sự, không bằng thiếu một sự!

Mà đang ở hắn muốn rời khỏi thôn lúc, cái tay kia đột nhiên lại xuất hiện tại trên vai của hắn.

Dương Diệp dừng lại bước chân, cười khổ nói: “Đại tỷ, nhân ta đã cứu được. Ngươi còn muốn ta làm cái gì?”

Nữ tử tay chuyển qua sau lưng của hắn, sau đó bắt đầu viết chữ.

Chỉ có một chữ: Cứu.

“Ta không phải đã cứu được sao?” Dương Diệp nói.

Nữ tử lại bắt đầu viết chữ, nhưng vẫn cái chữ: Cứu!

Tả xong, nữ tử bắt lấy Dương Diệp bả vai tựu sau này đi...

Rất nhanh, Dương Diệp lại nhớ tới rồi vừa mới vị trí. Lúc này hắn hiểu được nữ tử ý tứ. Những người này lúc này đều nằm trên mặt đất, mặc dù hơi thở còn tại, nhưng là, cũng không có tỉnh.

Nữ nhân này là muốn hắn đem những người này cứu tỉnh!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta có thể thử một lần, nhưng là, ta không chắc chắn chứng nhất định có thể đem bọn hắn cứu tỉnh. Nếu như chơi đùa bất tỉnh, ngươi có thể biệt lại thượng ta...”

Nữ tử tay nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắn, giống như là tại cổ vũ.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó đến một tiểu nữ hài trước mặt, hắn tay phải đặt ở tiểu nữ hài đầu lên, ngay lập tức lấy, bên trong thân thể hồng mông Tử khí chậm rãi xâm nhập đối phương đại não.

Hắn không biết những người này làm sao vậy. Nhưng là hắn biết rõ, nếu như hồng mông Tử khí đều không cách nào để những người này thanh tỉnh nói, cái kia những người này căn bản là không cứu được!

Bất quá còn may, qua được không sai biệt lắm mười nhỏ tức về sau, tiểu nữ hài lông mi đột nhiên chuyển động động, xem thấy này một màn, Dương Diệp vội vàng tăng lớn hồng mông Tử khí, rất nhanh, dần dần đấy, tiểu nữ hài mở bừng mắt.

Tiểu nữ hài nhìn về phía Dương Diệp, trừng mắt nhìn, cuối cùng, nàng đột nhiên thò tay bắt được Dương Diệp tay, lên tiếng nói: “Ca ca...”

Ca ca!

Nghe này hai chữ, Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, này một khắc, hắn nghĩ tới Tiểu Dao. Dương Diệp mỉm cười, nói: “Không sự rồi.”

Tiểu nữ hài gắt gao bắt lấy Dương Diệp tay, sợ hắn rời khỏi.

An ủi một hồi tiểu nữ hài, Dương Diệp bắt đầu cho những người khác trị liệu.

Như vậy, qua được một nửa thời gian về sau, tràng trong tất cả mọi người đã thanh tỉnh.

Dương Diệp trước mặt, là một gã trường râu ria lão đầu, lão đầu nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Ngươi là nhân loại!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão đầu, nói: “Đừng nói các ngươi đúng không?”

Lão đầu lắc lắc đầu, nói: “Đương nhiên không phải.”

“Vậy là ngươi cái gì?” Dương Diệp hiếu kỳ, hỏi.

Lão đầu không có trả lời, hắn nhìn Dương Diệp rất lâu, đột nhiên, hắn tự tay đặt tại rồi Dương Diệp trên bờ vai, tốc độ nhanh chóng, Dương Diệp đều không phản ứng lại đây.

Đương lão đầu tay đè tại Dương Diệp trên bờ vai lúc, Dương Diệp nhất thời cảm giác một cổ lực lượng thần bí trùng hướng về phía hắn đại não, ngay lập tức lấy, đầu trầm xuống, cả người trực tiếp vựng chết rơi qua.

Người tốt, làm không được ah!

Như thế Dương Diệp cuối cùng niệm đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1451: Linh tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết qua được bao lâu, Dương Diệp thong thả mở bừng mắt.

“Ngươi đã tỉnh?” Lúc này, một đạo thanh thúy thanh tại Dương Diệp bên tai vang lên.

Dương Diệp chuyển đầu nhìn lại, nói chuyện đúng là trước kia hắn nhất bắt đầu cứu cái kia cái tiểu nữ hài. Tiểu nữ hài không sai biệt lắm chỉ có mười ba mười bốn tuổi, diện xinh đẹp tuyệt trần, nhưng là lại hoàn toàn chút ít non nớt. Nàng mặc cũng là một kiện thoáng khoan tùng thuần màu trắng trường bào, tại này kiện trường bào cái làm nổi bật xuống, nàng lộ ra càng thêm kiều nhỏ hơn.

Dương Diệp hai mắt hơi bế, tra xét thoáng một phát thân thể của mình, phát hiện, cũng không có cái gì dị dạng. Rất lâu, hắn mở hé con mắt nhìn về phía tiểu nữ hài, nói: “Cái kia lão đầu vì cái gì đối với ta xuất thủ?”

“Ngươi nói chính là Mặc gia gia ah!”

Tiểu nữ hài lộ ra rồi cái xán lạn dáng tươi cười, “Mặc gia gia nói ngươi tinh thần cao độ căng, cần nghỉ ngơi thoáng một phát, ngươi có thể thật có thể ngủ đâu rồi, ngủ khoảng chừng hai ngày!”

Nghỉ ngơi một chút!

Nghe nói, Dương Diệp thần sắc khẽ buông lỏng, nguyên lai đối phương không phải muốn đối với hắn xuất thủ. Tinh thần cao độ căng... Kỳ thật đối phương cũng nói đúng vậy. Cho tới bây giờ đến này hung vực về sau, tinh thần của hắn vẫn bó chặt lấy, không phải một đoạn thời khắc, mà là lúc thời khắc khắc đều bó chặt lấy.

Đối phương nói đúng vậy, hắn xác thật là đáng nghỉ ngơi một chút. Nhưng là, tại này hung vực nội, hắn làm sao dám nghỉ ngơi?

Đó là ngại mệnh trường mới dám nghỉ ngơi!

Lúc này, tiểu nữ hài kéo lại Dương Diệp tay, nói: “Mặc gia gia nói. Đợi ngươi đã tỉnh, tựu mang theo ngươi đi gặp hắn.”

Dương Diệp nhìn về phía tiểu nữ hài, sau đó cười nói: “Ngươi tên là

gì?”

“Tiểu Vũ!” Tiểu nữ hài Điềm Điềm cười cười.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Vũ đầu nhỏ, nói: “Đi, chúng ta đi gặp thấy ngươi cái kia Mặc gia gia.”

Như vậy, Dương Diệp cùng Tiểu Vũ rời khỏi căn phòng, tại Tiểu Vũ dưới sự dẫn dắt, hai người đến một gian thoạt nhìn rất tàn rách nát trong đại điện.

Trong đại điện, Dương Diệp thấy đến đó trường râu ria lão đầu.

“Tỉnh?” Lão đầu mỉm cười.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Tiền bối, có nhiều chuyện, vốn ta không muốn biết, nhưng là bây giờ, ta có chút muốn biết rồi.”

Rất nhiều nghi vấn rồi. Ví dụ như, cái kia nữ tử thần bí là ai, trước mắt những người này lại là ai, bọn hắn vì cái gì tại này hung vực, vì cái gì lại bị nhân cho phong ấn chặt... Đều là nghi vấn. Hắn biết rõ, trước mắt này lão đầu có thể cho hắn đáp án.

Trường râu ria lão đầu đã trầm mặc rất lâu, sau đó nói: “Chúng ta không phải nhân tộc, mà là linh tộc.”

“Linh tộc?” Dương Diệp nhíu mày, “Ta không nghe qua, Đại Thế Giới sao?”

“Đại Thế Giới?”

Trường râu ria nao nao, lập tức lắc lắc đầu, nói: “Chúng ta xác thật là đến từ Đại Thế Giới, nhưng, không phải các ngươi này Đại Thế Giới.”

Dương Diệp hai mắt hơi mị, “Tiền bối các ngươi không phải chúng ta này phiến vũ trụ nhân?”

Trường râu ria lão đầu mỉm cười, “Việc này đều đã trải qua không trọng yếu. Ngươi nghe ta đem thoại nói xong tại xách (cầm) vấn đề. Chúng ta là linh tộc đấy, bởi vì một sự tình, chúng ta bị đưa đến rồi chỗ nầy đến, cuối cùng, một vị cường người đã được biết đến này tin tức, hắn vì thu được chúng ta trên người một kiện đến bảo, hắn đem chúng ta toàn bộ phong ấn đứng dậy. Thật lâu trước, mỗi cách một đoạn thời gian, hắn tựu sẽ đến tìm ta môn muốn, nhưng là, cuối cùng không biết nguyên nhân gì, hắn không có tại đến. Một thời gian dài phong ấn, chúng ta không thể không để chính mình lâm vào ngủ say, dùng này đến bảo tồn thân thể mình nội năng lượng.”

Nói đến đây lý, hắn ngừng ngừng, lại nói: “Cuối cùng, chúng ta cũng biết, như vậy xuống dưới, không phải biện pháp, bởi vì, chúng ta khả năng bị phong ấn đến chết. Vì vậy... Vì vậy Linh Nhi nàng tự hủy thân thể, thoát khỏi cái trận pháp, sau đó đi ra bên ngoài tìm giải cứu chúng ta biện pháp.”

“Linh Nhi?”

Dương Diệp nói: “Chính là tìm ta đến nữ tử?”

Lão đầu gật gật đầu, nói: “Chính là nàng.” Nói đến đây, lão đầu trong mắt loáng qua một vòng thống khổ, “Nàng là chúng ta chỗ nầy kiệt xuất nhất thiên tài, cũng là vạn trong không một trời sinh linh thân thể, nếu như nàng không hủy thân thể, nàng tương lai tiền đồ, đem không thể số lượng có hạn ah! Thế nhưng mà, không có biện pháp, bởi vì chỉ có nàng tại hủy nhục thể của mình về sau, còn có thể đủ dùng linh hồn thân thể một thời gian dài tồn tại trên đời này!”

“Nàng là linh hồn thân thể!”

[truyen❤cua tui ΘΘ net] Dương Diệp nhíu mày, “Dù cho nàng là linh hồn thân thể, cũng không có khả năng để ta xem không thấy ah.”

“Nàng là trời sinh linh thân thể!”

Lão đầu nói: “Này linh, hướng cởi Ngũ Hành, càng siêu thoát rồi âm dương, ngoại trừ chính thức người chết bên ngoài, chỉ có thực lực phi thường cường đại nhân tài có thể đã gặp nàng. Ngươi thực lực không đủ, lại càng không là người chết, cho nên, nhìn không tới nàng.”

Nguyên lai như thế!

Dương Diệp gật gật đầu, lại nói: “Tiền bối, có một chuyện ta không rõ, cái kia phong ấn các ngươi cường người, hắn thực lực nhất định là xa hướng các ngươi, đã như vầy, các ngươi vì cái gì không đem bảo vật giao cho hắn, dùng này đổi lấy tộc nhân cùng bình đâu này?”

Lão đầu mỉm cười, nói: “Nếu như chúng ta giao ra đi. Bây giờ, ngươi tựu nhìn không tới chúng ta.”

Giết người diệt khẩu!

Dương Diệp đã minh bạch.

Lúc này, lão đầu lại nói: “Nếu như giao ra đi, có thể đổi lấy tộc nhân bình an, ta sẽ không lưu cái kia bảo vật đấy, bảo vật tại trân quý, cũng không có tộc tánh mạng con người trân quý, càng không có Linh Nhi nàng trân quý. Nhưng là, ta rất rõ ràng, vật ấy nếu là rơi trong tay hắn, hắn chuyện thứ nhất cần phải làm là tru sát chúng ta. Bởi vì nếu truyền đi ra ngoài, hắn quấy rầy, sẽ cuồn cuộn không ngừng!”

“Cái kia bảo vật, tựu là linh châu, phải không?” Dương Diệp nói.

Lão đầu nhìn Dương Diệp rất lâu, sau đó nói: “Nàng bắt nó cho ngươi rồi?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Lão đầu khổ sở cười cười, “Kỳ thật, ta đã đoán được.”

“Tiền bối sẽ không thưởng trở về đi?” Dương Diệp nhìn thoáng qua lão đầu, nói.

Lão đầu cười cười, nói: “Nếu như muốn thưởng, trước kia đã trải qua thưởng rồi.”

“Ta cũng là này sao muốn đấy!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi thọ mệnh tựa hồ...” Lúc này, lão đầu đột nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Lần này đến hung vực, tựu là đi U Ám Sâm Lâm tìm cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy.”

“Ngươi muốn đi U Ám Sâm Lâm!” Lão đầu nhíu mày nói.

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Lão đầu đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó mới nói: “Tiểu tử, nói thật sự, dùng ngươi này thực lực, có thể đi đến chỗ nầy, thật sự đã là kỳ tích.”

“Tiền bối, này hung vực rốt cuộc là một cái gì tồn tại? Vì cái gì các ngươi không đi ra ngoài?” Dương Diệp nhận chân nói. Đối với tại này hung vực, hắn thật sự hiếu kỳ. Chỗ nầy, thật sự quá quỷ dị rồi.

Lão đầu lắc lắc đầu, “Tham lam, là nguồn gốc của tội lỗi. Như thế chúng ta đáng thụ đấy, chỉ là đáng thương rồi việc này tiểu gia hỏa, đi cùng chúng ta cùng một chỗ chịu tội.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ta không thể cho biết ngươi quá nhiều, bởi vì cái kia đối với ngươi không có cái gì chỗ tốt. Ngươi muốn đi U Ám Sâm Lâm, ngươi có thể đi đến chỗ nầy, muốn tới cái địa phương, phải biết sẽ không quá khó. Chỉ là, ngươi nhất thiết muốn cẩn ký một điểm!"

Nói đến đây, lão đầu thần sắc biến vô cùng ngưng trọng, "Biệt qua hoàng tuyền sông."

"Vì cái gì?" Dương Diệp nhíu mày. Này hoàng tuyền sông, hắn không chỉ một lần nghe rồi. Trước kia trên đường gặp được trung niên kia cường người cũng cảnh cáo qua hắn, biệt tiến hoàng tuyền sông. Này hoàng tuyền sông bên kia, đến tột cùng là cái gì? Như thế khủng bố?

"Bởi vì ngươi vào tựu sẽ chết!"

Lão đầu trầm giọng nói: "Biết rõ lúc đó phong ấn chúng ta cái kia cá nhân sao? Dùng hắn thực lực, cũng không dám tiến hoàng tuyền sông."

Dương Diệp: "..."

"Bên trong, thật không phải là ngươi có thể tiến đấy." Lão đầu trầm giọng nói: "Nhất thiết biệt bởi vì hiếu kỳ mà vào, cái kia sẽ để ngươi giết!"

"Bên trong đến tột cùng có cái gì?" Dương Diệp trầm giọng nói.

"Ta cũng không biết!"

Lão đầu lắc lắc đầu, "Chỉ biết là, rất nhiều rất nhiều ta cảm thấy phi thường cường đại nhân vào về sau, đều không có tại đi qua. Mà ngươi, so về bọn hắn, nhược nhiều lắm. Biệt nói bọn hắn, ngươi liên ta đều không đánh được!"

Dương Diệp mặt tràn đầy hắc tuyến, nói chuyện muốn hay không này sao trắng ra ah!

Lúc này, lão đầu do dự thoáng một phát, sau đó nói: "Tiểu tử, theo đạo lý mà nói, ngươi đã cứu ta môn tất cả mọi người, chúng ta đáng cám ơn ngươi, nhưng là, thật tại là trong túi e thẹn..."

"Nếu không, các ngươi theo giúp ta đi U Ám Sâm Lâm?"

Dương Diệp vội vàng nói: "Giúp ta cầm được Sinh Mệnh Chi Thủy, như thế nào dạng?"

Lão đầu biểu lộ cứng đờ, hắn nguyên bản tưởng Dương Diệp sẽ nói:

Không quan hệ, cất tay chi lao... Nhưng là, hắn không nghĩ đến Dương Diệp sẽ này sao nói...

Do dự xuống, lão đầu lắc lắc đầu, nói: “Không được, ngươi biệt này phó biểu lộ, lão phu là vì ngươi tốt.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Lão đầu nói: “Chỗ nầy, tất cả mọi người là tự nhiên mình địa bàn, nếu như chúng ta rời khỏi chính mình địa bàn, chẳng khác nào là làm hỏng quy củ, này sao nói a, chỉ cần chúng ta rời khỏi này địa phương, chẳng khác nào là tiến vào rồi người khác địa bàn, chỉ cần tiến vào người khác địa bàn, thay đến đúng là đối phương điên cuồng tấn công kích! Chúng ta theo ngươi đi U Ám Sâm Lâm, tựu ý nghĩa, chúng ta muốn từ chỗ nầy, một mực đánh tới U Ám Sâm Lâm. Mà nếu như là ngươi một người, ta tin tưởng, còn muốn đơn giản một ít!”

Dương Diệp gật gật đầu, hắn không có cảm thấy lão đầu là tại kiếm cớ, bởi vì hắn đã lĩnh giáo qua chỗ nầy việc này yêu thú biến thái rồi. Chỉ cần ngươi tiến vào bọn hắn địa bàn, bọn hắn là sẽ không quản nguyên nhân gì đấy, ngay lập tức với ngươi Móa!

Cho nên, như này lão đầu chỗ nói, bọn hắn thật một đoàn người quá khứ nói, ngược lại sẽ chuyện xấu, bởi vì mục tiêu quá lớn.

Kỳ thật, hắn vừa mới nói đấy, coi như là nói giỡn a. Bởi vì, này linh tộc cũng không nợ hắn cái gì. Hắn mặc dù cứu được người ta, nhưng là, người ta cũng cho hắn thù lao, này thù lao, không nhẹ. Nói tóm lại, song phương, ai đều không nợ ai.

Lúc này, lão đầu nói: “Nếu như, nếu như ngươi đã nhận được Sinh Mệnh Chi Thủy, có thể hay không trở về chỗ nầy một chuyến?”

“Làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Có chút việc nhỏ tìm ngươi giúp việc!”

Lão đầu cười nói: “Chuyện rất nhỏ tình, đương nhiên, có chỗ tốt đấy.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Tốt!”

Lão đầu dáng tươi cười càng tăng lên, cổ tay hắn một động, một quả ngón cái lớn nhỏ hạt châu xuất hiện tại hắn chưởng ở bên trong, hắn đem hạt châu đưa tới rồi Dương Diệp trước mặt, nói: “Năng lượng châu, có thể duy nhất một lần bổ mãn ngươi đan điền nội linh khí, đối với ngươi phải biết có trợ giúp!"

Tốt cái gì ah!

Dương Diệp con mắt sáng ngời, vội vàng tiếp lấy hạt châu, sau đó lại nói: "Còn có không có? Nhiều đến nhỏ khỏa mà!"

Lão đầu khóe miệng co lại, sau đó vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười dưới, "Này, rất trân quý đấy. Tạm thời không có rồi. Bất quá, nếu như ngươi đến lúc đó lại đến chỗ nầy, ta có thể nhiều tiễn đưa ngươi một ít!"

"Tốt, ta đến lúc đó nhất định đến!" Dương Diệp vội vàng gật đầu, nói.

Lão đầu: "..."

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1452: Nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cũng không có tại linh thôn chờ lâu, cùng cái kia linh thôn trưởng thôn Mặc Kha thì ra là cái kia trường râu ria lão đầu. Cùng ma kha từ giã tốt, Dương Diệp trực tiếp rời khỏi linh thôn, sau đó tiếp theo tiến lên trước!

Nữ tử thần bí sự tình giải quyết về sau, không thể không nói, Dương Diệp cả người đều khinh tùng đi một tí.

Bởi vì tại cũng không cần lo lắng sau lưng thời khắc theo một người rồi!

Nhưng cũng ngay vào lúc này, một tay đột nhiên lại xuất hiện tại trên vai của hắn.

Vẫn cái tay kia!

Dương Diệp thân cứng ngắc ở, chuyển trong nháy mắt, hắn cười khổ cười, "Mặc Linh cô nương, ngươi sẽ không còn có chuyện gì a?"

Từ Mặc Kha trong miệng, hắn biết được, này nữ tử thần bí tên Mặc

Linh.

Mặc Linh tay chuyển qua Dương Diệp sau lưng, sau đó bắt đầu viết chữ.

Cám ơn!

Hai chữ.

Thấy đối phương chỉ là cảm tạ, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, hắn xác thật là có chút sợ đối phương lại tìm hắn đi làm cái gì khó giải quyết sự tình. Bất quá còn may, hắn suy nghĩ nhiều.

Dương Diệp cười cười, nói: “Việc nhỏ một cái, hơn nữa, ta cũng thu ngươi bảo vật, cho nên, không cần tạ, cái, chúng ta sau sẽ có kỳ HAAA”

Nói xong, Dương Diệp muốn đi.

Mà lúc này, Mặc Linh tay lại bắt đầu tại sau lưng của hắn di động. Này một lần, tả rồi ba chữ: Ta chờ ngươi.

Dương Diệp sửng sốt? Chờ mình? Có ý tứ gì?

Dương Diệp đang lúc hỏi, Mặc Linh tay lại là đột nhiên nới lỏng mở đến, Dương Diệp không có tại hỏi, bởi vì hắn biết rõ, đối phương đã rời khỏi.

Chờ mình?

Dương Diệp trăm mối vẫn không có cách giải, nàng chờ mình làm cái gì? Đừng nói là coi trọng chính mình?

Dương Diệp lắc lắc đầu, không nhận, chối bỏ rồi này Hoang đản cách nghĩ. Nếu là lúc trước, còn thật có khả năng, dù sao, hắn cảm thấy chính mình vẫn rất cũng được, nhưng là bây giờ, bởi vì thọ mệnh duyên cớ, hắn đã bạch phát thương thương, không chỉ bạch phát, nhân cũng thương già rồi hơn nhiều, đối phương làm sao có thể vừa ý hắn?

Bất quá việc này, cũng nói không chuẩn ah!

Duyên phận sự, ai nói thanh đâu này?

Mình cảm giác hài lòng!

Dương Diệp tại mình say mê trong tiếp theo tiến lên trước. Hắn không có suy nghĩ Mặc Linh vừa mới câu kia thoại ý tứ, bởi vì, nếu như hắn không thể từ U Ám Sâm Lâm trở về nói, muốn cũng là bạch muốn. Bây giờ việc cấp bách, là đến U Ám Sâm Lâm, đem Sinh Mệnh Chi Thủy đem tới tay. Bằng không thì, hết thảy đều là mây bay.

Đi rồi không biết bao lâu, Dương Diệp đột nhiên dừng lại, bởi vì hắn cảm thấy có chút rất không phù hợp.

Theo đạo lý mà nói, hắn lúc này phải biết là muốn tới U Ám Sâm Lâm mới là, nhưng là, biệt nói rừng rậm, hắn liên khỏa thụ đều không chứng kiến. Do dự xuống, Dương Diệp đem Đại Hắc kêu đi. Sở dĩ không gọi xa Cổ Đế mãng, là bởi vì cái kia hóa bị nhốt rồi vài ngàn năm, U Ám Sâm Lâm, nó nghe đều không nghe qua!

“U Ám Sâm Lâm, ở nơi nào?” Dương Diệp nhìn trước mặt Đại Hắc, hỏi.

Đại Hắc không có do dự, xoay người chỉ hướng rồi chỗ xa, cái địa phương, đúng là Dương Diệp một mực tại đi phương hướng.

Hắn không có lạc đường.

“Cái kia vì cái gì chúng ta đi rồi này bao lâu, còn không có đến?” Dương Diệp hỏi. Hắn sợ đúng là lạc đường, lão thiên, tại này địa phương lạc đường, đó là sẽ muốn chết đó a.

Đại Hắc lắc lắc đầu, sau đó huy vũ lấy móng vuốt.

Qua được rất lâu, Dương Diệp đã minh bạch Đại Hắc ý tứ. Nó cũng không biết U Ám Sâm Lâm đích xác cắt vị trí, nó chỉ nghe nói qua, cũng chỉ biết là một đại khái phương hướng, này đại khái phương hướng, tựu là nó chỉ phương hướng, cũng là hắn Dương Diệp cuộc đời này đang tại đi phương hướng.

Tại chỗ, Dương Diệp do dự rất lâu, sau đó tiếp theo tiến lên trước.

Bởi vì cái kia Mặc Kha cho phương hướng của hắn, cũng là này phương hướng, cho nên, phải biết là đúng vậy đấy.

Đã đúng vậy, vậy thì tiếp theo đi!

Tại rời khỏi linh thôn về sau, những cái... Kia vụ chướng lại xuất hiện. Trước kia hắn có hỏi qua Mặc Linh, vì cái gì chỗ nầy có việc này vụ chướng, đối phương cũng không rõ ràng lắm, chỉ là nói thật lâu trước, không biết nguyên nhân gì, chỗ nầy mặt tựu xuất hiện hơn nhiều vụ chướng, mà vụ chướng nguồn gốc, đúng là hoàng tuyền sông bên kia.

Cho nên, hắn cũng không rõ ràng lắm việc này vụ chướng lai lịch. Mà linh thôn sở dĩ không có vụ chướng, là bởi vì bọn hắn linh tộc tại linh thôn bố trí một trận pháp, đem những cái... Kia vụ chướng cho ngăn cản tại bên ngoài.

Hoàng tuyền sông!

Kỳ thật, Dương Diệp xác thực rất ngạc nhiên này địa phương, hoàng tuyền sông bên kia đến tột cùng có cái gì? Vậy mà để được những người kia như thế nể nang? Hắn không biết Mặc Kha thực lực, nhưng là, đối phương tuyệt đối so với hắn cường, bằng không thì, trước kia hắn cũng sẽ không còn không phản ứng lại đây đã bị đối phương chế trụ. Mặc dù khi ấy là có chút khinh địch cùng đối phương đánh lén nguyên nhân, nhưng là, này cũng đủ để chứng tỏ đối phương thực lực.

Mà thôi ma kha thực lực, đối với cái địa phương, cũng như này nể nang!

Còn có tặng tiễn đưa hắn long ấn trung niên nam tử kia, đối phương thực lực khẳng định cũng là vô cùng cường đại đấy, nhưng là, đối phương đều vẫn chết rồi.

Bên kia đến tột cùng có cái gì?

Dương Diệp đặc biệt hiếu kỳ, bất quá, hiếu kỳ quy hiếu kỳ, hắn có thể không muốn qua tiến đi xem, hắn cũng không muốn đi tìm đường chết! Bất quá, trong lòng của hắn đã quyết định, ngày sau thực lực cường đại về sau, có thể tại đến chỗ nầy dạo chơi, đặc biệt hoàng tuyền sông bên kia, hoàn toàn có thể đi nhìn xem. Đương nhiên, đó là tại thực lực cường đại về sau, ví dụ như, đạt tới thần giả!

Nếu như hắn đạt tới thần giả, khi đó, chỗ nầy phải biết tựu không có như vậy nguy hiểm!

Oanh oanh oanh!

Ngay tại lúc này, chỗ xa đột nhiên truyền tới rồi mấy đạo tiếng vang lớn thanh, qua được một hồi, từng đạo tiếng vang lớn thanh không ngừng tự chỗ xa như là lôi thanh tạc vang.

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, đừng nói có nhân đi tới chỗ nầy rồi hả?

Ngay tại lúc này, Dương Diệp sắc mặt hơi biến, bởi vì cái kia tiếng vang chính dùng cực tốc độ nhanh hướng về hắn bên này gấp gáp.

Tràng ở bên trong, Dương Diệp thân hình một chiến, biến mất ngay tại chỗ.

Âm thầm, Dương Diệp gắt gao nhìn chỗ xa, tại Dương Diệp chăm chú xuống, chỗ xa vụ chướng đột nhiên bị một cỗ cường đại lực lượng cho chấn đãng mở đến, chặt lấy, một người một thú xuất hiện tại Dương Diệp ánh mắt bên trong.

Yêu thú thể hình to lớn, ngưu mặt thân người, chỉ có lưỡng chỉ chân, là đứng thẳng đấy, nó toàn thân bao trùm lấy dày đặc lân giáp, tại nó trong tay, là một thanh cực lớn màu đen thiết cân, mỗi một lần thiết cân huy động, đều sẽ để được bao quanh không gian một trận kịch liệt kích chiến.

Mà cùng yêu thú giao thủ chính là một gã nam tử, này nam tử thể hình cũng rất lớn, mặc dù thoạt nhìn có chút còn trẻ, nhưng là, chí ít có 300 cân, thoạt nhìn, rất là bưu hãn, trong tay hắn, cầm lấy một chân quyền đại màu đen trường côn, mỗi một lần trường côn cùng cái kia yêu thú màu đen thiết cân chạm vào nhau, đều sẽ bộc phát xuất kinh thiên tiếng vang lớn thanh.

Mà để Dương Diệp có chút chấn kinh chính là, này tên nam tử vậy mà cùng cái kia yêu thú chiến chính là tương xứng.

Này nam tử là ai?

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia mập mạp nam tử trên người, đối với tại đối phương, hắn xác thật là hiếu kỳ đấy. Một người loại, có thể đi đến chỗ nầy, này có thể không đơn giản.

Không trung, một người một thú, còn tại đại chiến.

Chiến rồi một hồi, cái kia yêu thú đột nhiên ngưỡng đầu một tiếng nộ khiếu, ngay lập tức lấy, hắn toàn thân đột nhiên bộc phát xuất một đạo sáng chói màu đen màn sáng, màn sáng mới vừa ra hiện, tựu rời khỏi co rút, sau đó như là nhất trương võng bình thường bao trùm tại nó trên người của mình. Đương này đạo quang võng xuất hiện về sau, yêu thú lực lượng trong nháy mắt bạo trướng, một búa trực tiếp đem mập mạp nam tử bổ ra rồi mấy ngàn trượng!

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, bất quá chuyển trong nháy mắt chính là thư thái, việc này yêu thú, cơ bản đều có chính mình thiên phú thần thông, kể cả Tiểu Điêu Đại Hắc bọn chúng cũng có, bất quá, cái thiên phú thần thông, đều có hạn chế. Này yêu thú hiển nhiên là bị này mập mạp nam tử chọc giận, lập tức khiến cho ra bản thân đại chiêu rồi.

Dương Diệp nhìn về phía này chỗ xa mập mạp nam tử, vừa mới cái kia một kích lực lượng hiển nhiên quá mức khủng bố, lúc này mập mạp nam tử cả thân thịt mỡ theo đó tại kịch liệt rung động lấy, thoạt nhìn, còn hoàn toàn điểm tráng lệ. Mà ở khóe miệng của hắn, còn dẫn một vòng ân hồng, hiển nhiên, vừa mới yêu thú cái kia toàn lực một kích, để được hắn thụ thương.

Nam tử lau khóe miệng tươi huyết, sau đó nhìn về phía chỗ xa cái kia yêu thú, “Đến, tiếp theo với ngươi Thạch gia gia ta đại chiến 300 hiệp!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình một động, hướng về cái kia yêu thú bắn mạnh tới. Đương đi tới yêu thú phía trên còn có mười trượng cự ly lúc, hắn hai tay nắm gậy gộc mạnh mà tựu là một đập.

Chỗ xa, yêu thú trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, một tiếng nộ khiếu, sau đó giơ tay lên trong thiết cân tựu hướng về nam tử gậy gộc nghênh đón tiếp lấy.

Một đạo tạc tiếng vang vang lên, một người một thú trên không trung trực tiếp phân ra mở đến,

Nam tử lui vài trăm trượng, mà cái kia yêu thú thì lui không đến trăm trượng cự ly.

Nhưng là rất nhanh, mập mạp nam tử lại trùng rồi đi lên

Âm thầm, Dương Diệp càng xem càng trung tâm kinh, bởi vì này nam tử thực lực thật tại vượt qua tưởng tượng của hắn, này yêu thú thực lực, so Tiểu Điêu còn có Đại Hắc bọn chúng đều muốn cường thượng hơn nhiều. Có thể nói, yêu thú chỉ so với đế mãng yếu một ít mà thôi. Nhưng là, này nam tử vậy mà có thể cùng đối phương ngạnh kháng, mà này nam tử mới Bán Thần mà thôi!

Là Bán Thần!

Không phải thần giả!

Đừng nói đây là long bảng Top 3 thiên tài?

Dương Diệp có chút tò mò rồi.

Tràng ở bên trong, mặc dù mập mạp nam tử hung hãn không sợ chết, một lần lại một lần trùng đi lên, nhưng là, không đường chọn lựa, này yêu thú thực lực so với hắn muốn cường, bởi vậy, hắn một lần lại một lần bị oanh bay tới cuối cùng, Dương Diệp phát hiện, hắn cả cánh tay đều tại kịch liệt rung động lấy. Không cần nói, hắn này cánh tay tuyệt đối đã là mất đi tri giác rồi.

Yêu thú lực lượng, bình thường dưới tình huống, nhân loại là căn bản không cách nào ngăn cản đấy.

Này mập mạp nam tử có thể cùng yêu thú chiến thành như vậy, thật sự rất cường.

Tại mập mạp nam tử bị oanh phi về sau, hắn không có tại trùng lên rồi, bởi vì cái kia yêu thú bay thẳng đến hắn xong qua, tiếp được đến tựu là, mập mạp nam tử không ngừng bị động bị đánh

Tại yêu thú điên cuồng dưới sự công kích, mập mạp nam tử cái kia một thân thịt mỡ điên cuồng kịch liệt rung động lấy, phảng phất có thể vung ra dầu đến

Không thể không nói, lúc này mập mạp nam tử vẫn có chút thê thảm đấy, hoàn toàn bị cái kia yêu thú đè lên đánh, bất quá hắn cũng không yếu, mặc dù bị đè lên đánh, nhưng còn có thể đủ miễn cưỡng chống cự.

Nhưng là, rơi bại, chỉ là thời gian vấn đề!

Qua được không sai biệt lắm hơn hai mươi tức, tại một tiếng tiếng vang lớn ở bên trong, mập mạp nam tử trực tiếp bị chấn phi ra mấy ngàn trượng cự ly, không trung, hắn trong miệng tươi huyết không ngừng xịt ra, xem Dương Diệp thẳng lắc đầu, này huyết tiếp theo phun, dự đoán muốn phun đã xong.

Ngay tại lúc này, cái kia mập mạp nam tử đột nhiên quét liếc bốn phía, sau đó nói: “Lão huynh, biệt cất dấu rồi. Đi trợ ta một bả, ta ký ngươi cả đời!”

Dương Diệp sửng sốt, này gia hỏa phát hiện chính mình rồi?

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, đối phương phải biết là chỉ là phát hiện có nhân, nhưng cũng không biết vị trí của hắn.

Lúc này, mập mạp nam tử lại bị kích bay đi ra ngoài, không trung, mập mạp nam tử đột nhiên hô to: “100 vạn tiên tinh thạch, giúp ta một lần, cho 100 vạn tiên tinh thạch!”

Dương Diệp nheo mắt, này sao hào?

Rất nhanh, mập mạp nam tử lại bị oanh bay ra ngoài.

“Lưỡng trăm vạn tiên tinh thạch!”

Mập mạp nam tử trên không trung hô to: “Lão huynh, lưỡng trăm vạn tiên tinh thạch, cứu mạng ah!”

Tràng ở bên trong, trầm mặc một cái chớp mắt, một đạo thanh âm đột nhiên tại tràng trong vang khởi: “500 vạn tiên tinh thạch!”

Nói chuyện tự nhiên là Dương Diệp!

Nghe Dương Diệp nói, không trung cái kia mập mạp nam tử biểu lộ cứng đờ, lập tức cười khổ nói: “Ngươi như thế nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1453: Sông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bành!

Mập mạp nam tử thoại mới nói xong, trực tiếp đã bị đụng phải đi ra ngoài, không trung, trong miệng tươi huyết liên phun.

Mà lúc này, cái kia yêu thú lại hướng hắn xong qua.

Xem thấy này một màn, mập mạp nam tử sắc mặt hơi biến, vội vàng nói: “Tốt, 500 vạn tựu 500 vạn!”

Mập mạp nam tử thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang đột nhiên tại tràng trong thoáng qua một cái, kiếm quang tốc độ nhanh chóng, trong nháy mắt chính là đến cái kia yêu thú sau lưng.

Phát hiện đến sau lưng kiếm khí, yêu thú trong mắt loáng qua một vòng lệ khí, xoay người một cân đánh xuống.

Đạo kia kiếm quang trực tiếp bị oanh toái, mà lúc này, Dương Diệp lại là xuất hiện tại cái kia mập mạp nam tử trước mặt.

Yêu thú chuyển đầu nhìn về phía Dương Diệp, muốn xuất thủ, Dương Diệp tay phải một huy, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc xuất hiện tại trước mặt của hắn, xem thấy Đại Hắc cùng Tiểu Hắc, cái kia yêu thú hai mắt nhất thời hơi mị rồi đứng dậy, không có tại xuất thủ.

Mà Dương Diệp sau lưng cái kia mập mạp nam tử trong mắt lại là loáng qua một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, hắn không nghĩ đến Dương Diệp vậy mà được cho lưỡng chỉ này sao cường đại yêu thú!

Tràng ở bên trong, Dương Diệp nhìn về phía cái kia yêu thú, nhạt thanh nói: “Thối lui?”

Yêu thú gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt có một tia do dự. Ngay tại lúc này, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc đột nhiên ngưỡng đầu một tiếng nộ khiếu, sau đó nhìn về phía cái kia yêu thú, trong mắt, hung ánh sáng tất lộ.

Yêu thú nhìn thoáng qua Đại Hắc cùng Tiểu Hắc, hắn trong mắt cũng là loáng qua một vòng hung ánh sáng.

Xem thấy này một màn, Dương Diệp rung rung tay, nói: “Đánh nó một trận!”

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc hiểu ý, lập tức tung mình một nhảy lên, hướng về cái kia yêu thú phác rơi qua. Để Dương Diệp có chút kinh ngạc chính là, cái kia yêu thú vậy mà một chút không sợ hãi, bay thẳng đến lấy Đại Hắc còn có Tiểu Hắc xong qua.

Dùng một địch thủ hai?

Dương Diệp trong nội tâm lấy thực có chút kinh ngạc, kinh ngạc này yêu thú đảm lượng. Từ hơi thở đến xem, hắn xác thực so Đại Hắc còn có Tiểu Hắc muốn cường thượng một ít, nhưng là, cũng chỉ là một ít mà thôi. Đại Hắc cùng Tiểu Hắc thêm cùng một chỗ, nhất định là nếu so với nó cường đấy, nhưng là, nó lại dám lên dũng khí có thể khen!

Càng để Dương Diệp có chút chấn kinh chính là, này yêu thú độc chiến Đại Hắc cùng Tiểu Hắc vậy mà còn không có xử ở dưới phong!

Thực lực phi thường không tệ ah!

Dương Diệp trong mắt loáng qua một vòng hưng phấn, sau đó tay phải một huy, đem Tiểu Điêu cũng gọi là rồi đi, tại xem thấy Tiểu Điêu lúc, cái kia yêu thú đồng tử đột nhiên co lại, sau đó muốn chạy.

Hiển nhiên, hắn cũng không ngốc, một đôi hai, miễn cưỡng có thể, nhưng là, một đôi ba kỳ thật, nó cũng không phải rất sợ, nhưng là, bên cạnh thế nhưng mà còn có hai cái nhân loại ah!

Yêu thú quả đoạn tuyển chọn trốn.

Cũng ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Biệt để nó chạy. Bắt nó cho ta kéo dài tới bên trong đi!” Nếu như là một đám yêu thú, hắn tự nhiên là xem thấy muốn chạy đấy, nhưng là, này thế nhưng mà một cái ah! Rơi đơn yêu thú, hơn nữa, thực lực này sao cường đại! Này không phải cho hắn tiễn đưa tay chân đến sao?

Cái kia yêu thú mặc dù thực lực cường đại, nhưng là, quả không địch thủ chúng, cuối cùng, ở đằng kia mập mạp nam tử kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia yêu thú bị Đại Hắc bọn chúng cứ thế mà kéo dài tới rồi Dương Diệp hồng mông tháp nội.

Hồng mông trong tháp.

Đại Hắc bọn chúng rời bỏ cái con kia yêu thú, yêu thú tiên sinh nao nao, có chút mộng, rất nhanh, hắn phản ứng lại đây, sau đó trừng trừng lấy Đại Hắc bọn chúng, điên cuồng gào thét lấy. Nhưng là, lại không có động thủ. Nó tại ngốc cũng biết, chính mình không đánh được ba con, bất đúng, là bốn chỉ bên cạnh chỗ không xa, còn bàn lấy một cái có thể so với núi nhỏ Cự Mãng!

Đại Hắc bọn chúng không có quản cái con kia yêu thú, đế mãng cũng không có quản, tất cả mọi người tại nhìn cái con kia yêu thú, giống như là tại chuẩn bị xem đùa bỡn.

Bọn chúng tự nhiên sẽ không đi nhắc nhở đối phương, muốn thấp điều một điểm, dù sao, bọn chúng đều là bị trấn áp qua đấy, này mới đến đấy, sao có thể ngoại lệ đâu này?

Quả nhiên, cái kia yêu thú còn không gào thét một hồi, một cổ lực lượng thần bí trực tiếp đặt tại cái kia yêu thú trên người.

Yêu thú trực tiếp bị này cổ lực lượng cho oanh bò trên mặt đất

Trong sự thật. Mập mạp nam tử đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn tử tế đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó hiếu kỳ nói: “Bọn chúng đi nơi nào?”

Dương Diệp không có trả lời mập mạp nam tử, hắn đưa tay ra, mập mạp nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lấy ra rồi một quả nạp giới đưa tới rồi Dương Diệp trước mặt, nói: “Chỗ nầy mặt, chỉ có 100 đến vạn tiên tinh thạch, ta không có mang theo nhiều như vậy ngươi yên tâm, ta Thạch Thiên không phải cái kia loại giở trò vô lại nhân, ngày sau ngươi đến Tinh Không Chi Thành, trực tiếp đi tìm Tinh Không Chi Thành Thạch gia, bọn hắn sẽ đem còn lại đều cho ngươi.”

Dương Diệp thu hồi nạp giới, hắn nhìn thoáng qua mập mạp nam tử, nói: “Thạch Thiên, Thạch gia, ngươi đến từ Đại Thế Giới?” Tinh Không Chi Thành Thạch gia, hắn tự nhiên là nghe qua đấy, mà này Thạch gia đến từ Đại Thế Giới.

Mập mạp nam tử gật gật đầu, cười nói: “Ngươi biết rõ Thạch gia là tốt rồi, này xuống, ngươi phải biết sẽ không cảm thấy ta muốn lại sổ sách đi à nha.”

Dương Diệp gật gật đầu, kỳ thật, lúc trước hắn muốn giá 500 vạn tiên tinh thạch, cũng không muốn qua đối phương thật có thể xuất ra nhiều như vậy đến, ai sẽ mang theo 500 vạn tiên tinh thạch tại trên người? Thế nhưng mà hắn không nghĩ đến, trước mắt này gia hỏa vậy mà đến từ Thạch gia này Thạch gia thực lực hắn không biết, nhưng là, này Thạch gia tài lực tuyệt đối là phi thường khủng bố đấy!

Tinh Không Chi Thành cái kia truyện tống trận một năm thu nhập có bao nhiêu? Khó có thể tưởng tượng!

500 vạn tiên tinh thạch đối với người khác mà nói, có thể là một thiên văn đếm chữ. Nhưng là, đối với tại này Thạch gia mà nói, khả năng cũng chỉ là chín trâu mất sợi lông!

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Tốt, đến lúc đó ta đi Thạch gia cầm.”

Bây giờ đối với tại tiên tinh thạch, hắn tự nhiên cũng là phi thường chặt thiếu đấy, bất kể là kiếm minh, vẫn Thiên Vân Tinh Vực, đều cần khổng lồ tiên tinh thạch, đã có này 500 vạn tiên tinh thạch, Dạ Lưu Vân có thể làm rất nhiều chuyện rồi.

“Còn không biết lão huynh tên của ngươi đấy!” Thạch Thiên cười nói.

“Dương Diệp!” Dương Diệp cũng không có giấu giếm đối phương.

“Dương Diệp?”

Thạch Thiên trừng mắt nhìn, “Phải hay là không, cái kiếm tu Dương Diệp?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Ngươi nghe qua ta?”

“Dĩ nhiên là ngươi!” Thạch Thiên thần sắc có chút cổ quái.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Thạch Thiên Đạo: “Ngươi có phải hay không đắc tội Đại Thế Giới cái tiểu Ma Nữ? Ân, tựu là thần phượng tộc cái kia Mạt Tiểu Lãnh?”

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Xác thực cùng nàng có chút qua tiết!”

Thạch Thiên lắc lắc đầu, nói: “Ta nói ca môn, ngươi đắc tội ai không tốt, hết lần này tới lần khác đắc tội nàng, này tiểu Ma Nữ thế nhưng mà khó quấn vô cùng. Biết rõ ta vì cái gì biết rõ ngươi sao? Bởi vì nàng tại Đại Thế Giới đến nơi nào đó nói, ai nếu đến giết ngươi, nàng sẽ đem nàng thần hỏa đưa cho ai, không chỉ như thế, còn có thể đi thần phượng tộc tu luyện thánh địa thánh linh quật tu luyện. Trừ đó ra còn có hơn nhiều dụ nhân điều kiện, hơn nữa, nàng giống như còn tại thêm điều kiện”

Dương Diệp hai mắt hơi mị, này Mạt Tiểu Lãnh là phi thường muốn hắn chết ah!

“Bất quá, lại là không có người nào đó đi đón nàng này nhiệm vụ!”

Lúc này, Thạch Thiên lại nói: “Bởi vì này tiểu Ma Nữ, nói chuyện cho tới bây giờ đều là nói chuyện không tính thoại, nàng chấp thuận việc này, mặc dù đều phi thường dụ nhân, cho dù là ta, đều có điểm tâm động, nhưng là, chúng ta đều rất rõ ràng, nàng rất có thể là tại lừa dối nhân. Từ ở trên xuống một chuyến khỏa không dễ dàng, đến lúc đó đem ngươi giết, đi lên nàng lại không đoái hiện chấp thuận nói, cái kia khởi không phải toi công bận rộn rồi hả? Dù sao, nàng không đoái hiện chấp thuận, chúng ta lại không dám cầm nàng như thế nào dạng!”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá liếc Dương Diệp về sau, nói: “Kỳ thật, còn may không đi đón này nhiệm vụ, huynh đệ ngươi không đơn giản ah. Có thể đi đến chỗ nầy, hơn nữa, mới hư giả khó trách cái kia tiểu Ma Nữ sẽ đưa ra như vậy dụ nhân điều kiện, nguyên lai là nàng biết rõ ngươi không tốt sát ah!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Các ngươi Đại Thế Giới thiên tài, nhiều sao?”

“Rất nhiều!” Thạch Thiên Đạo.

“Ngươi ở phía trên tính toán như thế nào?” Dương Diệp lại hỏi.

Thạch Thiên nghĩ nghĩ, nói: “Còn có thể a, so về đứng đầu đấy, xác thực có chút chênh lệch, nói tóm lại, đã trên trung đẳng!”

Đã trên trung đẳng!

Dương Diệp gật gật đầu, đối với tại này Đại Thế Giới thiên tài trình độ, đại khái hiểu được.

“Ngươi đến chỗ nầy là rèn luyện?” Lúc này, Thạch Thiên đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Thạch Thiên, phản hỏi, “Ngươi đến chỗ nầy, sẽ không tựu là vì rèn luyện a?”

Thạch Thiên lắc lắc đầu, “Ta đến hạ vị diện làm điểm sự tình, chỉ là nghe nói này địa phương rất nguy hiểm, cho nên, quyết định lại đây nhìn một cái, bà ngoại ơi, ngươi là không biết ah! Đến chỗ nầy, ta vài lần thiếu chút tựu treo. Nếu không phải còn có điểm bảo bối, có chút nội tình, thật sự đã treo. Khó trách nhà của ta lão gia không để ta đến chỗ nầy”

Đến chỗ nầy rèn luyện!

Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, này gia hỏa thật sự là đủ lợi hại đấy, lại đem hung vực đương rèn luyện địa phương.

Lúc này, Thạch Thiên vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, nói: “Vừa mới may mắn lão huynh ngươi, của ta cứu mạng phù đều đã trải qua dùng hết, vừa mới nếu như không phải ngươi, ta thật sự sẽ treo tại chỗ nầy. Này phần tình, ta Thạch Thiên ký cả đời!”

Dương Diệp đối với này Thạch Thiên nhiều đi một tí hảo cảm, bởi vì hắn cảm giác được xuất, đối phương nói lời này lúc, cũng không có lừa gạt... Lập tức, hắn lắc lắc đầu, nói: “Ta cũng không phải bạch cứu ngươi, ta đã muốn ngươi 500 vạn tiên tinh thạch, cho nên, ta và ngươi ai cũng không nợ ai đấy!”

“Nói cái gì thoại!”

Thạch Thiên có chút bất mãn nói: “Ta Thạch Thiên mệnh cũng chỉ giá trị 500 vạn tiên tinh thạch sao? Tóm lại, này phần tình ta ký cả đời, về sau đến Đại Thế Giới, ngươi nếu gây chuyện gì, tựu báo tên của ta. Tại Đại Thế Giới, không có ta Thạch Thiên mở bình không được sự tình!”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, nói: “Ta nếu gây chuyện khả năng cũng không phải là cái gì việc nhỏ nha.”

Thạch Thiên vỗ vỗ chính mình bộ ngực ΘΘ, bảo chứng nói: “Mặc kệ ngươi chọc chuyện gì, ta đều gánh vác lấy!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Tốt, đến lúc đó gây chuyện rồi. Ta tìm ngươi!”

Nghe nói, Thạch Thiên nhếch miệng cười cười, sau đó nói: “Tốt. Ân, chỗ nầy quá nguy hiểm. Ta phải đi về rồi, ngươi thì sao? Cùng một chỗ trở về?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta còn có điểm sự tình muốn làm, làm hết tại đi!”

Thạch Thiên gật gật đầu, nói: “Ngươi rất thần bí đấy, tại chỗ nầy, phải biết là tự nhiên bảo vệ chi lực. Bất quá ta là không dám chờ đợi. Dương huynh, chúng ta sau sẽ có kỳ.”

Nói xong, hắn muốn đi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thoại nói, vừa mới ngươi là như thế nào phát hiện ta sao?”

Thạch Thiên ha ha cười cười, “Độc môn bí pháp, lần sau gặp mặt, ta tại cho biết ngươi. Bảo trọng!”

Nói xong, hắn lấy ra một cuốn cuộn bóp nát, sau đó hóa thành một đạo Quang Mang biến mất ngay tại chỗ.

Tràng ở bên trong, Dương Diệp đã trầm mặc một hồi, sau đó lắc đầu cười cười, “Không tệ nhân!”

Nói xong, hắn tiếp theo tiến lên trước.

Này một lần, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn. Đối với tại Sinh Mệnh Chi Thủy, hắn đã có chút không thể chờ đợi được rồi.

Khoảng chừng qua được hai cái thời gian sau.

Dương Diệp dưới chân đột nhiên truyền tới tiếng nước, Dương Diệp dừng lại bước chân, sau đó cúi đầu nhìn lại, dưới chân là một mảnh Thủy.

Do dự xuống, Dương Diệp tay phải hướng phía trước đẩy, một cổ lực lượng chấn đãng mà ra, đem chỗ xa cái kia chút ít vụ chướng chấn địa hướng về sau lặp đi lặp lại thối lui.

Lúc này, Dương Diệp nhìn rõ ràng trước mặt tràng cảnh rồi.

Lúc này, trước mặt hắn là một cái sông, Thủy rất thanh, nhưng là lại giống như chết sông, một điểm động tĩnh đều không có.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đang chuẩn bị tiếp theo đi, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, cả người tóc gáy đều thụ rồi đứng dậy!

Trước mắt này sông sẽ không là hoàng tuyền sông a

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1454: Nhân phẩm? Đó là cái gì? Tham ăn?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Càng nghĩ càng kinh hãi!

Nếu tại đây thật là sông hoàng tuyền, vậy cũng không thể tại tiếp tục đi tới nữa à!

Hắn mặc dù đối với thực lực của mình có lòng tin, nhưng là, sông hoàng tuyền... Vô số người khuyên bảo, hắn hay là không dám không xem ra gì. Phải biết, những cái... Kia so với hắn cường vô số nhân, tại bước vào sông hoàng tuyền chi xong rồi.

Cũng không phải hắn Dương Diệp nhát gan, mà là hắn biết rõ nhận thức đến chính mình thực lực bây giờ. Đối với bình thường thần giả mà nói, hắn xác thực thật là cường, nhưng là, đây chẳng qua là đối với bình thường thần giả. Tại đây, thần giả như cẩu, mà lại cả đám đều cường đại vô cùng. Đơn giản mà nói, người ở chỗ này, cùng hắn căn bản không phải một cái thời đại nhân!

Nhân, nhất định phải thời khắc nhận rõ chính mình, có cái dạng gì năng lực, làm cái gì dạng sự tình, giả trang cái gì dạng bức. Bằng không thì, kết cục bình thường đều sẽ không quá tốt!

Cho nên, nhất định phải làm tinh tường, cái này phải hay là không sông hoàng tuyền!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tướng khí thế của mình phóng ra, khí thế như là một cỗ gió lốc, hướng về bốn phía chấn động mà đi, rất nhanh, chung quanh những cái... Kia sương mù chướng bị khí thế của hắn chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, không đến một hồi, dùng Dương Diệp làm trung tâm, phương viên ngàn trượng nội sương mù chướng đều là bị hắn cho đều chấn khai!

Lúc này, hắn triệt để thấy rõ chung quanh tràng cảnh.

Không phải sông, mà là một phương thủy đàm, diện tích hơn một ngàn trượng.

Nhìn thấy không phải sông, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi.

Nếu thật là sông hoàng tuyền, vậy thì ý nghĩa hắn đi lầm đường, đương nhiên, cái này là chuyện nhỏ, đi nhầm đường, đổi con đường đi là được. Nhưng là, sợ chính là, liền đổi đường đi cơ hội đều không có!

Tuy nhiên, là không thể vào sông hoàng tuyền, nhưng là, ai dám cam đoan sông hoàng tuyền tựu không có gặp nguy hiểm?

Cũng may, chỉ là một chỗ thủy đàm!

Dương Diệp trung tâm phóng khoáng đi một tí, nhưng mà đúng lúc này, Dương Diệp phía dưới cái kia chỗ thủy đàm đột nhiên xoay tròn, một cổ kinh khủng hấp lực phóng lên trời, sau đó trực tiếp tướng Dương Diệp hút vào rồi trong đầm nước.

❤đăng nhập http://truyencuatui. n et/ để đọ c truyện
Thoáng qua, thủy đàm khôi phục lại bình tĩnh.

Thủy đàm hạ.

Dương Diệp sắc mặt đại biến, kiếm ý cùng sát ý điên cuồng tuôn ra, nhưng là, hai chủng ý cảnh đều không có thể có ngăn trở vẻ này hấp lực. Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi, muốn xuất kiếm, mà lúc này, vẻ này hấp lực nhưng lại biến mất.

Bởi vì hắn rốt cuộc!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt đã rơi vào cách đó không xa, chỗ đó, có khẽ vỗ môn.

\ “Thật lâu không có người có thể đến nơi đây rồi! \” lúc này, trong môn đột nhiên truyền đến một giọng nói, \ “Vào đi. \”

Thanh âm có chút Thương Lão, có chút khàn giọng.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, thanh âm này rơi xuống về sau, môn mở ra. Sau đó, vừa rồi biến mất hấp lực lại xuất hiện lần nữa rồi. Tiếp theo, Dương Diệp cứ như vậy thời gian dần qua hướng về môn vị trí bị hút đi.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tỉnh táo lại. Hắn đang muốn chống cự, đạo kia thanh âm lại xuất hiện lần nữa, \ “Không cần chống cự, ta đối với ngươi không có ác ý, nếu là có, ngươi sớm chết rồi. \”

Thanh âm rơi xuống, vẻ này hấp lực nhưng lại đột nhiên biến mất.

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó hướng về trong môn đi đến.

Hắn dám cam đoan, chỉ cần trốn, vẻ này hấp lực nhất định sẽ lập tức xuất hiện. Hắn đương nhiên có thể chống cự, trong cơ thể hắn thế nhưng mà có Đại Hắc Tiểu Hắc, còn có Tiểu Điêu cùng với Đế Mãng. Chỉ cần trong môn nhân, không phải siêu việt thần giả cường giả, hắn tựu có sức liều mạng. Bất quá, hắn quyết định xem trước một chút đối phương dụng ý, sau đó đang quyết định liều hay không liều!

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập trong môn.

Một đạo bạch quang hiện lên, Dương Diệp tinh thần một hồi hoảng hốt, bất quá rất nhanh chính là khôi phục bình thường. Đem làm khôi phục bình thường về sau, trong tràng tràng cảnh đã thay đổi. Lúc này, hắn đặt mình vào tại một gian nhỏ hẹp mật thất, diện tích không đến mười trượng trở lại, mật thất là do một loại không biết tên màu xám khoáng thạch tạo thành, hắn lên, trải rộng các loại Dương Diệp chưa bao giờ thấy qua màu vàng phù văn.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía rồi xa xa, tại cách đó không xa, xếp bằng ở một gã Áo xám lão giả, lão giả rất là khô gầy, dùng gầy như que củi để hình dung vừa vặn bất quá, bởi vì quá độ gầy gò, cái này lại để cho lão giả toàn bộ ngũ quan thoạt nhìn hơi có chút khủng bố, đặc biệt là hai mắt vị trí, hốc mắt lồi ra, có điểm giống khô lâu!

Tại lão giả hai tay cùng bàn lấy hai chân lên, phân biệt buộc lấy một chân màu vàng xiềng xích, xiềng xích một chỗ khác thì là lão giả sau lưng vách tường.

Bị khốn trụ rồi!

\ “Rất nhìu năm không ai có thể tới nơi này rồi! \” lúc này, lão giả đột nhiên mở miệng. Bất quá, hắn hai mắt cũng không có mở ra.

\ “Tiền bối là? \” Dương Diệp hỏi. Trong nội tâm âm thầm đề phòng.

\ “Nói ngươi cũng không biết! \” lão giả nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực, lão nhân này xem xét cũng không biết sống rồi đã bao nhiêu năm, tựu tính toán hắn đã từng là tuyệt thế cường giả, hắn cũng sẽ không biết đến.

\ “Có thể dùng hư giả thực lực đi đến nơi đây, không thể không nói, ngươi là người thứ nhất! \”

Lão giả nói: \ “Xem ngươi cái này đi mục đích, là đi sông hoàng tuyền bên kia, hay là U Ám Sâm Lâm? Ân? Ngươi hẳn là đi U Ám Sâm Lâm. \”

\ “Làm sao ngươi biết? \” Dương Diệp nhíu mày.

\ “Trên người của ngươi có tử khí, cái này chứng minh, ngươi nhanh xong rồi. Không đi U Ám Sâm Lâm, có thể đi đâu? \” lão giả nói.

\ “Tiền bối ngược lại là hảo nhãn lực! \”

Dương Diệp nói: \ “Không biết tiền bối đem ta lấy xuống, cái gọi là chuyện gì? \”

\ “Thật lâu không cùng nhân tán gẫu qua rồi. Tịch mịch, muốn tìm người tâm sự! \” lão giả nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: \ “Tiền bối đừng nói giỡn. Ta là người là thứ thẳng tính, không thích quanh co lòng vòng, tiền bối có chuyện gì, không ngại nói thẳng. \”

Lão giả đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: \ “Ngươi xem, ta bị quan ở chỗ này đã đã nhiều năm như vậy. Lão phu đâu rồi, muốn đi ra ngoài hút hút thoáng một phát mới lạ: Tươi sốt không khí, cứ như vậy chút ít nguyện vọng, ngươi có thể giúp ta đấy, đúng không? \”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả trên tay cùng trên chân cái kia chút ít màu vàng xiềng xích, sau đó lắc đầu, nói: \ “Tiền bối chớ nói giỡn rồi. Tiền bối thực lực thông thiên, liền tiền bối đều không thể phá vỡ cái này khóa sắt, ta tựu chớ nói chi là rồi. Tiền bối cũng nhìn thấy, ta mới hư giả, tuy nhiên tại cùng thế hệ ở bên trong, coi như so sánh có thể, nhưng là, phía trước bối trước mặt, ha ha, ta đừng nói đả kích lời của mình rồi. \”

\ “Thế nhưng mà lão phu muốn đi ra ngoài đâu rồi, ngươi nói làm sao bây giờ? \” lão giả nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, \ “Nếu không, ta đi ra ngoài tìm người tới cứu tiền bối? \”

\ “Ngươi thật đúng là cái kẻ dối trá! \”

Lão giả đột nhiên khẽ cười nói: \ “Thả ngươi đi ra ngoài rồi, ngươi còn có thể trở về ư? \”

\ “Ta dùng nhân phẩm cam đoan! \” Dương Diệp chân thành nói: \ “Nhất định sẽ trở về. \”

\ “Nhân phẩm? \”

Lão giả nói: \ “Đó là cái gì? Tham ăn ư? \”

Dương Diệp nhìn lão giả hồi lâu, sau đó nói: \ “Đã tiền bối không tin ta, cái kia tiền bối nói cái biện pháp tốt rồi. Nếu như biện pháp nếu có thể, ta không ngại giúp đỡ tiền bối, dù sao, có thể kết bạn Hướng tiền bối cường giả loại này, đối với vãn bối mà nói, tam sinh hữu hạnh ah! \”

Lời nói tuy nhiên là nói như vậy, nhưng là, Dương Diệp đã âm thầm đề phòng.

\ “Biện pháp, ta ngược lại thực sự một cái, bất quá, cần phối hợp của ngươi! \” lão giả nói.

\ “Nói nghe một chút! \” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Lão giả nói: \ “Lão phu cũng không phải một cái không nói đạo lý nhân, ta biết rõ, dùng thực lực ngươi bây giờ, xác thực không cách nào chém đứt những... Này xiềng xích. Nhưng là, tuy nhiên ngươi bây giờ không thể, nhưng là, ngươi về sau có thể ah. Ngươi cứ nói đi? \”

\ “Như thế! \”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: \ “Vậy thì tốt, chờ ta về sau trở nên mạnh mẽ rồi tại tới cứu tiền bối! \” nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Nhưng mà lúc này, vẻ này hấp lực lại xuất hiện, Dương Diệp không cách nào phía trước tiến nửa bước.

\ “Ngươi cảm thấy lão phu là người ngu ư? \” lão giả nói.

Dương Diệp quay người nhìn về phía lão giả, nói: \ “Tiền bối có ý tứ gì? \”

Lão giả cười lạnh một tiếng, nói: \ “Ngươi đi rồi, nếu không trở lại làm sao bây giờ? Ta cũng không cùng ngươi nhiều lời. Ngươi ở nơi này tu luyện, thẳng đến có thể chặt đứt của ta xiềng xích mới thôi, minh bạch? \”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, \ “Ở chỗ này tu luyện, thẳng đến cứu ra ngươi mới thôi? \”

\ “Là! \” lão giả nói.

Dương Diệp trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: \ “Ta có một điểm không rõ, thực lực ngươi viễn siêu ta, ta muốn, tựu tính toán ta đến thần giả, chỉ sợ cũng không bằng ngươi, mà chính ngươi đều không thể thoát khốn, cho nên, dù cho ta tu luyện đến thần giả, giống như cũng không có gì dùng a? \”

Đây là hắn hiếu kỳ địa phương, trước mắt lão giả này thực lực nhất định là vượt qua hắn đấy, thậm chí đã siêu việt thần giả rồi. Nhưng là, đối phương lại thì không cách nào thoát khốn.

Đây là hắn nghi hoặc địa phương!

\ “Không, ngươi tu luyện đến thần giả, có thể phá vỡ cái này khóa sắt! \”

Lão giả nói: \ “Tại đây, trải qua vô số tuổi ăn mòn, đã không có trước kia cường đại như vậy rồi. Mà ta vì cái gì không thể chính mình thoát khốn, đây không phải ngươi nên quan tâm sự tình. Ngươi nên quan tâm chính là, như thế nào mau chóng giúp ta thoát khốn, chỉ có ta đã thoát khốn. Ngươi mới có thể thoát khốn! \”

Dương Diệp nhìn lão giả hồi lâu, sau đó nói: \ “Ngươi cũng thấy đấy. Tuổi thọ của ta chỉ còn lại không tới hơn hai tháng, ngươi cảm thấy ta có thể có trong hai tháng tu luyện đến thần giả? \”

\ “Ngược lại là đã quên điểm ấy! \”

Lão giả nghĩ nghĩ, sau đó nói: \ “Như vậy cũng tốt xử lý, như vậy, ngươi tướng ngươi một hồn một phách giao cho ta, sau đó ngươi tại đi U Ám Sâm Lâm, chờ ngươi đạt được Sinh Mệnh Chi Thủy về sau, sau đó tại trở về, bởi như vậy, chúng ta... \”

\ “Vân... Vân, đợi một tý! \”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lão giả lời mà nói..., \ “Ngươi lại để cho ta đem một hồn một phách giao cho ngươi? \”

\ “Như thế nào, không muốn? \” lão giả nói.

\ “Ta nguyện ý ngươi tổ tông! \”

Dương Diệp thần sắc đột nhiên dữ tợn mà bắt đầu..., \ “Lão cẩu, ngươi thật đem mình coi vào đâu nữa à ngươi! \”

Thanh âm rơi xuống, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng tuôn ra vào trong tay cổ sao (kiếm, vỏ), sau đó tay phải mạnh mà rút kiếm tựu là chém!

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1455: Một kiếm đoạn ngươi Luân Hồi lộ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vốn là không muốn gây chuyện đấy, nhưng là, cuối cùng hắn phát hiện, không phải hắn muốn gây chuyện, mà là sự không buông tha hắn.

Trước mắt lão nhân này đạp trên mũi mặt, lại muốn thần hồn của hắn, cái này lại để cho Dương Diệp bạo tính tình thoáng một phát đã tới rồi.

Cứu ngươi, là tình cảm, không cứu, đó là bản phận. Đối phương ngược lại tốt, cường hành buộc hắn cứu.

Có thể nhẫn nại, không có thể nhẫn nhục!

Kiếm xuất, một đạo kiếm khí tại đây trong mật thất chợt lóe lên, lập tức đến lão giả kia trước mặt.

Tại nhìn thấy cái này đạo kiếm khí lúc, lão giả kia đột nhiên mở mắt, lão giả hai mắt đục ngầu, ảm đạm vô thần, giờ phút này, tại hắn trong mắt, có một tia khiếp sợ, hiển nhiên, hắn thật không ngờ Dương Diệp có thể phát ra khủng bố như vậy một kích!

Nếu là lúc trước, một kiếm này với hắn mà nói, chỉ là chút lòng thành, nhưng là hiện tại...

Không nghĩ quá nhiều, lão giả hai tay hóa chưởng chất chồng, lại để cho sau mạnh mà hướng về tựu là một ấn.

Trong mật thất, vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn, vô số kiếm khí cùng năng lượng khí kình điên cuồng hướng về bốn phía bắn tung tóe ra. Nhưng là, bất kể là những... Này năng lượng khí kình, hay là Dương Diệp cái kia kiếm khí, tại va chạm vào bốn phía cái kia chút ít vách tường về sau, đều lập tức biến mất vô tung vô ảnh, phảng phất chưa từng có đã xuất hiện bình thường!

Đã qua mấy tức, trong tràng khôi phục lại bình tĩnh!

Lão giả y nguyên vẫn còn!

Xa xa, Dương Diệp gắt gao nhìn lão giả, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng. Bởi vì, lão nhân này cứ thế mà kháng trụ rồi hắn hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật. Mà lão nhân này tại đón đỡ rồi hắn hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật về sau, thoạt nhìn cũng không có gì khác thường!

\ “Ngươi cái này kiếm, còn ngươi nữa cái này kiếm kỹ, rất không tồi! \” lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, lão giả lại nói: \ “Bất quá, ta có so cái này lợi hại hơn kiếm kỹ, muốn học ư? \”

\ “Không muốn! \”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi.

\ “Người trẻ tuổi, đừng xúc động! \”

Lúc này, lão giả đột nhiên nói: \ “Phải biết, xúc động có thể là ma quỷ. \”

Dương Diệp không có để ý lão giả, tiếp tục hướng phía trước đi. Lão nhân này thực lực cường đại, so với hắn hiếu thắng, nhất định là không thể nghi ngờ đấy, nhưng là, hắn cũng không sợ, bởi vì đối phương hiện tại hiển nhiên không cách nào phát huy ra thực lực chân chính của mình. Hắn muốn giết đối phương, khả năng rất khó khăn, nhưng là, hắn phải đi, đối phương tuyệt đúng là ngăn không được.

\ “Kiếm này kỹ, dùng thân là kiếm, dùng trung tâm làm gốc, dùng niệm là nhanh chóng, dùng hồn làm phụ, dùng mắt là phong... Kiếm tức là ta, ta tức là kiếm; Kiếm này kỹ, có thể phá Ngũ Hành, có thể trảm Âm Dương, tu luyện đến mức tận cùng, càng có thể chặt đứt kiếp trước kiếp nầy, thì ra là chặt đứt bản thân Luân Hồi nhân quả. \” lão giả đột nhiên nói.

Lúc này đây, Dương Diệp dừng bước. Hắn quay người nhìn về phía lão giả, \ “So với ta vừa rồi một kiếm kia còn muốn lợi hại hơn? \”

\ “Lợi hại rất nhiều! \”

Lão giả nói: \ “Ngươi một kiếm kia, uy lực đầy đủ, có thể phá Ngũ Hành, nhưng là, nhưng không cách nào phá Âm Dương, càng không cách nào chặt đứt nhân quả. Dù là ngươi điệp gia một ngàn nói cũng không thể, bởi vì, phá Ngũ Hành cùng phá Âm Dương, đã là nó cực hạn. Sở dĩ nói là cực hạn của nó, là vì sáng tạo kiếm này kỹ nhân, nhất định là không có tìm hiểu Âm Dương Luân Hồi, cho nên, kiếm này kỹ cực hạn, cũng chỉ là phá Ngũ Hành. \”

\ “Âm Dương Luân Hồi? \” Dương Diệp nhíu mày, hắn đã không chỉ một lần nghe nói cái này rồi. Đặc biệt là Luân Hồi vừa nói. Hắn không có nghĩ qua Luân Hồi không Luân Hồi, cái kia quá xa xôi, đem ở kiếp này sống tốt mới là đứng đắn.

Lão giả trầm ngâm một lát, sau đó nói: \ “Ta đơn giản nói cho ngươi tốt rồi. Thần giả cảnh huyền giả, chia làm ba cấp độ, thì ra là Ngũ Hành, Âm Dương, Luân Hồi. Ngũ Hành cảnh, bọn hắn tìm hiểu rồi thời gian pháp tắc, hiểu được Ngũ Hành quy tắc, bởi vậy, bọn hắn thuộc về Ngũ Hành cái này cấp độ, mà nếu như bọn hắn tìm hiểu rồi Âm Dương, là có thể cao hơn một tầng, đạt tới thần giả Âm Dương cảnh, trên xuống, thì là thần giả Luân Hồi cảnh. \”

\ “Đều là thần giả cảnh? \” Dương Diệp hỏi.

Lão giả lắc đầu, nói: \ “Thật lâu trước đây thật lâu là, nhưng là, cuối cùng cái này Âm Dương cảnh cùng Luân Hồi cảnh đã không tính thuộc về thần giả cảnh rồi. Cho nên, thần giả cảnh phía trên, tựu là Âm Dương cảnh, Âm Dương cảnh phía trên, thì là Luân Hồi cảnh. \”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: \ “Ngươi mới vừa nói kiếm kỹ kia, là Luân Hồi cảnh cường giả sáng tạo? \”

\ “Không! \”

Lão giả nói: \ “Là một gã Âm Dương cảnh kiếm tu bỏ ra hơn một ngàn năm thời gian sáng chế, hắn sáng tạo cái này kiếm kỹ, mục đích là vì trảm Luân Hồi cảnh cường giả. \”

\ “Trảm Luân Hồi cảnh cường cùng? \” Dương Diệp nhíu mày, \ “Hắn tu luyện đến Luân Hồi cảnh chẳng phải được không? Còn tiêu tốn Thiên năm thời gian đi nghiên cứu cái này kiếm kỹ, ăn nhiều đi à nha! \”

\ “Tu luyện đến Luân Hồi cảnh? \”

Lão giả lắc đầu, \ “Ngươi nói nhẹ nhàng linh hoạt, ngươi căn bản không biết, muốn tu luyện đến Luân Hồi cảnh là cỡ nào khó khăn. Bởi vì muốn đạt tới Luân Hồi cảnh, tựu được vào đời Luân Hồi, đương nhiên, không phải nói lại để cho hắn tự sát tiến nhập Luân Hồi, mà là dùng vô thượng thần thông lại để cho chính mình tinh thần niệm lực Luân Hồi lịch lãm rèn luyện, tìm hiểu Luân Hồi. Biết không? Rất nhiều Âm Dương cảnh cường giả bởi vì không cách nào tìm hiểu, bởi vậy, vĩnh viễn ngủ say, bởi vì tinh thần của bọn hắn niệm lực lâm vào Luân Hồi thế giới bên trong... Còn có một chút nhân thì là cam nguyện trầm luân Luân Hồi thế giới bên trong, không muốn theo hồi trở lại sự thật... Nói tóm lại, muốn đạt tới Luân Hồi cảnh, khó, khó, phi thường khó! \”

\ “Cái kia cách ta còn xa! \”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: \ “Nói nói cái kia kiếm tu, ta có chút hiếu kỳ! \”

Lão giả nói: \ “Vị kia kiếm tu cũng là ngút trời kỳ tài, hắn muốn báo thù, mà cừu nhân của hắn là Luân Hồi cảnh, nhưng là, Âm Dương cảnh cùng Luân Hồi cảnh ở giữa chênh lệch quá lớn quá lớn. 100 cái Âm Dương cảnh cường giả cũng lay không nhúc nhích được một vị Luân Hồi cảnh cường giả. Mà hắn biết rõ, chính mình tiến nhập Luân Hồi cảnh tỷ lệ không phải Thường Phi thường nhỏ, hắn không muốn mạo hiểm, hắn không phải sợ chết, hắn là sợ chết rồi sau không cách nào báo thù. Cho nên, hắn quyết định sáng tạo một môn có thể trảm Luân Hồi cảnh cường giả kiếm kỹ. Cuối cùng, hắn thành công rồi. Một kiếm, một kiếm chém một vị Luân Hồi cảnh cường giả! \”

\ “Có hay không di chứng? \” Dương Diệp liền vội hỏi. Hắn biết rõ, cường đại kiếm kỹ, đều là có di chứng...

\ “Được nhìn cái gì nhân dùng! \”

Lão giả nói: \ “Hắn lúc ấy dùng, là không có di chứng. Mà nếu như là ngươi, cái kia di chứng khả năng tựu có chút đại. Dù sao, ngươi không có hắn lúc trước thực lực. Ngươi cũng biết, sử dụng vượt qua bản thân thực lực lực lượng, nhất định là sẽ gặp tới trình độ nhất định cắn trả. \”

Trong dự liệu!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lại nói: \ “Vì cái gì cái kia môn kiếm kỹ sẽ rơi vào tay của ngươi? \”

\ “Bởi vì, hắn là ta từng đã là lão hữu! \”

Lão giả nói: \ “Hắn tại giết mình cừu nhân về sau, đã sinh không thể luyến, cho nên, tướng cái môn này kiếm kỹ để lại cho ta, lại để cho ta về sau cho hắn xem xét một vị không sai kiếm tu, sau đó lại để cho cái môn này kiếm kỹ truyền thừa xuống dưới. \”

Dương Diệp nhìn lão giả hồi lâu, sau đó nói: \ “Kiếm kỹ cho ta, chờ ta trở nên mạnh mẽ rồi. Ta tới cứu ngươi đi ra ngoài. \”

\ “Ngươi cảm thấy ta ngốc ư? \” lão giả nhạt tiếng nói.

\ “Vậy ngươi tựu chính mình giữ lấy, sau đó tiếp tục đợi a! \”

Dương Diệp nói xong, không chút do dự, xoay người rời đi. Kiếm kỹ kia, hắn xác thực động tâm, nhưng là, hắn có thể còn chưa tới đánh mất chỉ số thông minh tình trạng. Lão nhân này thực lực không tầm thường, nếu trước tiên đem hắn cứu ra, khi đó, đừng nói kiếm kỹ, tựu là có thể hay không sống đều là một vấn đề.

\ “Chậm lấy! \” lão giả đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía lão giả, nói: \ “Như thế nào? \”

\ “Ngươi đã cứu ta, ta mới có thể cho ngươi! \” lão giả nói.

Dương Diệp lắc đầu nói: \ “Ta hiện tại cứu không được ngươi, vẫn là câu nói đó, đồ đạc cho ta, thực lực của ta đã có. Tự nhiên sẽ tới cứu ngươi. \”

\ “Ngươi nếu không trở lại đây này? \” lão giả nói.

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, \ “Ngươi còn có lựa chọn ư? Không, ngươi không có lựa chọn, ngươi chỉ có thể lựa chọn tin tưởng ta, đương nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn tiếp tục ngồi ở chỗ nầy đợi. Đợi có một ngày có nhân đi ngang qua tại đây, sau đó ngươi tại đem hắn kéo xuống... Ân, ta muốn, sớm muộn có một ngày, ngươi sẽ kéo xuống một cái có thể cứu ngươi nhân. \"

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: \ “Trong ba năm tới cứu ta, dùng thần hồn của ngươi thề, trong ba năm, phải tới cứu ta. \"

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: \ “Năm năm, năm năm ta có nắm chắc. \"

Hai người đối mặt hồi lâu, cuối cùng, lão giả nói: \ “Tốt, năm năm, ta chờ ngươi năm năm! \"

Nói xong, hắn tay phải vung lên, một cuốn quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp cũng không sợ, lập tức liền mở ra quyển trục, rất nhanh, quyển trục hóa thành một nói Quang Mang chui vào rồi hắn giữa lông mày.

Hắn tự nhiên là không sợ lão giả ra vẻ đấy, có Hồng Mông tháp tại, bất kỳ vật gì đi vào trong cơ thể hắn, hắn còn không sợ!

Rất nhanh, tại quyển trục chui vào trong đầu hắn về sau, trong đầu hắn nhiều đi một tí tin tức...

Hồi lâu, Dương Diệp mở mắt, sau đó nói: \ “Kiếm xuất Thương Khung ai có thể ngăn? Một kiếm đoạn ngươi Luân Hồi lộ! \"

Cái này kiếm kỹ danh tự đã kêu: Một kiếm Luân Hồi!

Một kiếm Luân Hồi!

Hai cái ý tứ, một kiếm có thể trảm Luân Hồi cảnh cường giả, còn có một ý tứ tựu là, có thể chặt đứt đối phương Luân Hồi, thì ra là, bị kiếm này kỹ giết nhân, không cách nào. Luân Hồi!

Trừ đó ra, còn có thể chặt đứt bản thân Luân Hồi nhân quả!

Lại là một vị cường đại kiếm tu!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, từ nơi này môn kiếm kỹ cũng có thể thấy được vị kia kiếm tu khủng bố, hắn kiếm đạo tu vi, chỉ sợ không thua Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử!

Bất quá cái này cũng bình thường, thế giới lớn như vậy, kiếm tu nhiều như vậy, có mấy cái tuyệt thế kiếm tu, tại bình thường bất quá

rồi.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía lão giả, nói: \ “Năm năm, năm năm ra, vãn bối sẽ đến cứu tiền bối, nói được thì làm được! \” nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Mà đi chưa được hai bước, hắn lại ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía lão giả, nói: \ “Cái kia, tiền bối, ngươi còn có... Hay không cái khác cái gì cường đại huyền kỹ hoặc là huyền bảo cái gì không có? Dù sao ngươi bây giờ cũng không cần phải, không bằng đều cho ta đi. \”

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: \ “Ngược lại là có rất nhiều, bất quá, lão phu trí nhớ không tốt, rất nhiều đều quên. Ta muốn, chờ ngươi lần sau lúc đến, lão phu mới có thể bút lên! \”

\ “Đã minh bạch! \”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng không tại nói nhảm, muốn đi, mà lúc này, lão giả đột nhiên nói: \ “Tiểu tử, khuyên ngươi một câu, sau khi từ biệt sông hoàng tuyền, lão phu cũng không muốn tiếp tục chờ kế tiếp nhân tới nơi này. \”

\ “Sông hoàng tuyền bên kia đến tột cùng có cái gì? \” Dương Diệp hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, nói: \ “Không biết, bởi vì biết đến, đều đã bị chết. Hung vực, là các ngươi cái này phiến thế giới cấm địa, nhưng là, cái chỗ kia, là hung vực nội cấm địa. \”

Hung vực cấm địa!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1456: Tham lam, là nguồn gốc của tội lỗi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hung vực cấm địa!

Dương Diệp thật không ngờ, cái này hung vực ở trong, vậy mà cũng có cấm địa, mà cái này cấm địa, chính là sông hoàng tuyền bên kia.

Bên kia đến tột cùng có cái gì?

Dương Diệp càng phát ra rất hiếu kỳ rồi.

Phải biết, trước mắt lão nhân này thực lực, tuyệt đúng là siêu việt thần giả đấy, mặc dù đối với Phương bây giờ là thần giả, nhưng là đã từng tuyệt đúng là siêu việt thần giả siêu cấp cường giả. Nhưng là, cho dù là hắn, đối với cái chỗ kia cũng là kiêng kị không thôi. Có thể tưởng tượng, bên kia là kinh khủng cỡ nào!

Bên kia đến cùng có cái gì?

Dương Diệp không hỏi, bởi vì hắn biết rõ, hỏi cũng hỏi không ra đến. Như lão đầu theo như lời, biết đến, đều đã bị chết.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn thoáng qua lão giả, nói: \ “Có một điểm hiếu kỳ, vì cái gì ngươi sẽ bị quan ở chỗ này? \”

Lão giả trầm mặc một hồi, sau đó nói: \ “Tham lam, là nguồn gốc của tội lỗi! \”

Tham lam là nguồn gốc của tội lỗi!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, những lời này, Linh Tộc cái kia thôn trưởng cũng đã nói. Đến tột cùng là có ý gì? Dương Diệp đang muốn tiếp tục hỏi, lão giả nhưng lại khoát tay áo, nói: \ “Đi thôi. Rất nhiều sự tình, không cần phải biết rõ. \”

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại!

Thấy thế, Dương Diệp không có ở hỏi, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, lão giả đột nhiên mở mắt, hắn nhìn Dương Diệp biến mất địa phương hồi lâu, sau đó nói: \ “Thật là đồ dị số \”

Nói xong, hắn hai mắt lại chậm rãi đóng lại.

Dương Diệp đã đi ra đáy nước, thủy đàm bên cạnh, Dương Diệp nhìn phía dưới hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Xâm nhập hung vực đến nay, hắn bái kiến quá rất cường đại yêu thú cùng người kỳ quái, ví dụ như Tiểu Thiên, còn có trước kia cái kia đưa tặng hắn Long ấn trung niên nam tử, còn có Linh Tộc, còn có hiện tại lão nhân này. Những người này, không chỉ thực lực cường đại, nhưng lại một cái so một cái thần bí quỷ dị.

Những người này đến tột cùng đều là những người nào? Vì cái gì bọn hắn như thế cường đại còn bị khốn ở này? Cái này hung vực rốt cuộc là một cái gì tồn tại?

Hắn muốn biết quá nhiều nhiều lắm. Nhưng là, không có đáp án.

Mà hắn hiện tại, cũng không có thời gian đi muốn những vật này. Hắn hiện tại việc cấp bách là U Ám Sâm Lâm, sau đó cầm được Sinh Mệnh Chi Thủy. Nếu như thuận lợi cầm được Sinh Mệnh Chi Thủy, vậy lần này tựu thật là chuyến đi này không tệ rồi. Phải biết, tuy nhiên cùng nhau đi tới là trong lòng run sợ đấy, nhưng là, đạt được bảo vật cũng là rất nhiều ah!

Duy nhất so sánh đáng tiếc chính là, hắn đạt được công pháp còn có huyền kỹ, kể cả hiện tại cái này một kiếm Luân Hồi, hắn đều không có thời gian tu luyện. Không có biện pháp, ở cái địa phương này, hắn căn bản không dám để cho chính mình triệt để tiến vào Hồng Mông trong tháp tu luyện, vạn nhất phát sinh chút ngoài ý muốn, cái kia chính là làm chết rồi.

Hơn nữa, so sánh với những... Này, Sinh Mệnh Chi Thủy trọng yếu hơn.

Cho nên, những... Này chỉ có thể tạm hoãn thoáng một phát!

Không có Sinh Mệnh Chi Thủy, những vật kia, đều là mây bay ah!

Mệnh, mới là trọng yếu nhất!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, vốn muốn tiếp tục đi hắn, giống như là nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên bàn ngồi dưới đất, sau đó tâm thần chìm vào rồi trong cơ thể.

Yêu thú!

Trước kia bị Đại Hắc chúng kéo dài tới Hồng Mông trong tháp con yêu thú kia! Hắn thiếu chút nữa quên cái này mảnh vụn (gốc) rồi!

Hồng Mông trong tháp.

Con yêu thú kia lúc này đã bị Hồng Mông tháp cho chơi đùa hấp hối, thoạt nhìn, có chút thê thảm. Dương Diệp cũng không nói nhảm, trực tiếp đi tới con yêu thú kia trước mặt, nói: \ “Theo ta, hoặc là chết! \”

Đơn giản, trực tiếp!

Hắn cũng không thời gian cùng đối phương lải nhải, không phục?

Không có sao, ta lần sau tại tới hỏi. Dù sao có Hồng Mông tháp đi cùng ngươi chơi!

Yêu thú là có ngạo khí đấy, con yêu thú này cũng không ngoại lệ. Đang nghe Dương Diệp lời nói lúc, hắn trong mắt lập tức lộ ra rồi hung quang, nếu như không phải thật sự là đã không còn khí lực rồi nguyên nhân, nó khẳng định đã động thủ. Nhìn thấy một màn này, một bên Tiểu Điêu cùng Đại Hắc chúng lập tức lắc đầu, chúng biết rõ, thằng này có nếm mùi đau khổ rồi.

Quả nhiên, Dương Diệp quay người rời đi, mà một cổ lực lượng thần bí lại oanh tại cái kia yêu thú trên người.

Yêu thú phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, sau đó bò trên mặt đất lạnh run

Dương Diệp không có để ý cái kia yêu thú, mà là về tới trong hiện thực.

Như hắn đang nói, hắn không có thời gian cùng đối phương hao tổn, không phù hợp quy tắc phục, không có sao, Hồng Mông tháp cùng đối phương hao tổn! Dù sao đối phương chạy không thoát!

Đã qua không biết bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, tại phía chân trời phía trên, giắt lấy một vòng Minh Nguyệt.

Ánh trăng?

Dương Diệp chân mày cau lại, làm sao có thể thấy được ánh trăng? Hắn nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, lúc này, hắn phát hiện, bốn phía sương mù chướng vậy mà so với trước muốn nhạt rất nhiều, lúc này những... Này sương mù chướng, bay bổng đấy, như khói, tuyệt không ảnh hưởng ánh mắt. Chung quanh là bình nguyên, liếc nhìn không tới đầu, rất là rộng lớn!

\ “Cái này là địa phương nào? Vì sao không có sương mù chướng? \”

Dương Diệp lông mày y nguyên nhíu chặt, nơi này có điểm khác thường, hắn không dám khinh thường.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đang muốn tiến lên, đúng lúc này từng cái

\ “Thu! \”

Một đạo bén nhọn tiếng thét chói tai đột nhiên tự xa xa phía chân trời truyền đến, tiếng như kim thiết tương mài, chói tai đến cực điểm. Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp hai lỗ tai màng tai trực tiếp bị đạo này thanh âm cho đánh rách tả tơi, tí ti máu tươi tự hắn trong hai tai tràn ra đến.

Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi, vội vàng phóng xuất ra kiếm ý tướng chính mình tầng tầng lớp lớp bao vây lại, tiếp theo, hắn ngẩng đầu nhìn lại, không nhìn không biết, xem xét đã giật mình. Chỉ thấy phía chân trời, xuất hiện một cái che trời chim khổng lồ, chim khổng lồ toàn thân đen kịt, dài ước chừng mấy vạn trượng, sự xuất hiện của nó, trực tiếp đem toàn bộ phía chân trời đều cho bao trùm ở rồi!

Rất nhanh, chim khổng lồ đi tới Dương Diệp đỉnh đầu, nó cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục hướng về xa xa bay đi, nhưng mà, ngay tại nó trải qua Dương Diệp trên không lúc, nó đột nhiên cúi đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp vị trí.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đối phương vậy mà phát hiện hắn!

Dương Diệp không có trốn, hắn cùng với đối phương đối mặt, chim khổng lồ trong mắt, coi thường, triệt triệt để để coi thường, tựa như một nhân loại đang nhìn một con kiến đồng dạng.

Rất nhanh, chim khổng lồ thu hồi ánh mắt, tiếp tục hướng xa xa bay đi.

Dương Diệp nhún vai, tuy nhiên hắn rất không thoải mái cái kia chim khổng lồ ánh mắt, nhưng là không có biện pháp, hắn cũng không thể chạy lên đi đánh đối phương một chầu a! Theo khí tức đến xem, cái này điểu tuyệt đúng là nếu so với Viễn Cổ Đế Mãng còn phải mạnh hơn rất nhiều đấy, đối phương hẳn là thuộc về so Cùng Kỳ thiếu chút nữa, so Viễn Cổ Đế Mãng cường một điểm cái loại này trình độ.

Mà nếu như cùng hắn solo nói thực ra, hắn thật đúng là đánh không lại người ta. Cho nên, đối phương dùng cái loại này ánh mắt xem hắn, thậm chí lý đều không để ý hắn, không nhìn thẳng hắn. Bất quá cái này cũng đang hợp ý của hắn, hắn cũng không muốn tại phức tạp.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tiếp tục hướng phía trước đi.

Lại tới đây, mặc kệ nhìn thấy cái gì, hắn cũng sẽ không tại như lúc mới tới như vậy chấn kinh rồi. Dù sao, tại đây xuất hiện cái gì, hắn đều cảm thấy rất bình thường.

Đi rồi không sai biệt lắm một lúc lâu sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại. Hắn gắt gao nhìn xa xa, trong mắt có một vòng hưng phấn cùng kích động. Bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa, là một mảnh khu rừng rậm rạp, một mắt nhìn đi, rậm rạp chằng chịt cổ thụ, những... Này cây không phải bình thường cao, mỗi một khỏa đều chí ít có gần chừng trăm trượng!

U Ám Sâm Lâm?

Dương Diệp không phải rất xác định cái này đến cùng phải hay không U Ám Sâm Lâm, nhưng là, hắn cảm thấy có lẽ là được. Bất quá, hay là muốn xác nhận thoáng một phát. Hắn quét mắt một vòng bốn phía, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập rừng rậm. Vừa mới tiến rừng rậm, Dương Diệp thì có một loại cảm giác, nhỏ bé, giờ phút này, hắn cảm giác mình phi thường nhỏ bé, bởi vì chung quanh những... Này cây, rất cao, quá dài rồi. Trên mặt đất rơi lả tả một ít Toái Diệp tựu so cả người hắn còn muốn lớn hơn rất nhiều! \ “Đây tựu là U Ám Sâm Lâm đi à nha? \”

Dương Diệp trong lòng thầm nhủ lấy, đối với cái chỗ này đến cùng phải hay không U Ám Sâm Lâm, hắn vẫn còn có chút không xác định, dù sao hắn chưa từng tới, mà hỏi Đại Hắc chúng, chúng đồng dạng không xác định, bởi vì chúng cũng không có đã tới!

Nhìn lướt qua bốn phía, hắn tiếp tục hướng ở trong chỗ sâu đi đến.

Trên đường đi, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí bắt đầu khởi động, âm thầm đề phòng lấy. Hắn là có chút sợ vạn nhất đột nhiên nhảy ra cái quái vật gì đi ra, sau đó đánh hắn một trở tay không kịp! Ở cái địa phương này, loại chuyện này là hoàn toàn có khả năng. Cho nên, không thể có chút thư giãn.

Nhưng mà, lại để cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn chính là, dọc theo con đường này, đừng nói yêu thú, tựu là một con muỗi đều không có.

Phi thường yên tĩnh!

Rất không bình thường!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhướng mày, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa, yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, toàn bộ đại địa bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., tiếp theo lấy, đủ loại yêu thú đột nhiên từ đằng xa trong rừng rậm nhảy lên rồi đi ra.

Yêu thú rất nhiều, cái dạng gì đều có, những... Này yêu thú như là nổi điên rồi giống như, hướng về hắn cái phương hướng này chạy đến.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, liền tranh thủ chính mình dung nhập tại một gốc cây bóng mờ lý.

Cũng may, những... Này yêu thú giống như thật là đuổi, cũng không có phát hiện hắn. Dương Diệp cẩn thận đánh giá liếc, những... Này yêu thú thực lực đều rất cường, loại hình rất nhiều, mà lại đại đa số đều là hắn không biết. Dương Diệp phát hiện, tại chúng trong mắt, đều là mang theo vẻ lo lắng cùng kiêng kị.

Có đồ vật gì đó tại truy chúng?

Dương Diệp chân mày cau lại, khả năng không lớn ah! Những... Này yêu thú đều là có thể so với thần giả cảnh cường giả đấy, hơn nữa, số lượng nhiều như vậy, cái gì đó có thể truy chúng điên cuồng chạy thục mạng?

Trong tràng, ở đằng kia chút ít yêu thú đều chạy hết về sau, Dương Diệp tiếp tục đi tới.

Mặc kệ nơi này là không phải U Ám Sâm Lâm, mặc kệ bên kia phải hay là không có cái gì khủng bố tồn tại, hắn đều phải tiến lên. Sinh Mệnh Chi Thủy, phải đạt được!

Với hắn mà nói, lúc này đây, không thành công, khả năng muốn xả thân!

Trên đường đi, không ngừng có yêu thú theo rừng rậm ở trong chỗ sâu chạy đến, không chỉ có trên mặt đất đấy, trên bầu trời bay cũng có, những... Này yêu thú đều hình như là tại kiêng kị cái gì, nguyên một đám điên cuồng hướng về rừng rậm bên kia, thì ra là hắn vào vị trí chạy tới.

Cái này lại để cho Dương Diệp thần sắc càng thêm ngưng trọng!

Giờ này khắc này, hắn đã cơ hồ có thể để xác định, bên kia nhất định là chuyện gì xảy ra, hoặc là nói, có cái gì khiến cái này yêu thú phi thường kiêng kị, phải nói phi thường sợ hãi khủng bố tồn tại, bằng không thì, những... Này yêu thú không sẽ như thế thất thố, như thế điên cuồng thoát đi cánh rừng rậm này!

Lúc này, hắn nghĩ tới trước kia vừa gặp được cái kia chỉ chim khổng lồ.

Nếu như cái con kia chim khổng lồ cũng là đang lẩn trốn chạy

Đúng lúc này, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía xa xa, chỉ thấy xa xa, một đạo nhân ảnh đang nhanh chóng hướng về bên này chạy đến, bóng người tốc độ thật sự là quá là nhanh. Nhanh đến hắn vừa chứng kiến, đối phương cũng đã xuất hiện ở phía sau hắn ngàn trượng bên ngoài đi. Thế cho nên hắn đều không có thấy rõ bộ dáng của đối phương.

Bất quá rất nhanh, đạo nhân ảnh kia đột nhiên đi vòng vèo tới, sau đó xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, khi thấy đối phương lúc, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên lên, \ “Ngươi, là ngươi \”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1457: Kiếm! Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mắt người kia là ai?

Đúng là lúc trước Dương Diệp vừa mới tiến hung thành lúc, gặp được chính là cái kia đeo đao mặt nạ nữ tử, lúc ấy, đối phương thế nhưng mà thiếu chút nữa một đao đập phát chết luôn hắn. Bởi vậy, đối với này mặt nạ nữ tử, hắn ấn tượng có chút khắc sâu.

Có thể hắn sao nghĩ đến, hắn vậy mà ở chỗ này gặp đối phương!

Đối phương cũng xâm nhập cái này hung vực rồi!

“Là ngươi!”

Mặt nạ nữ tử trong mắt cũng là hiện lên một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp Dương Diệp.

“Ngươi tại sao lại ở chỗ này!” Dương Diệp hỏi.

“Ngươi lại tại sao lại ở chỗ này!” Nữ tử hỏi lại.

Dương Diệp nói: “Đến tìm một vật.”

“Tới tìm truyền thừa!” Nữ tử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, không thể không nói, lúc trước hắn đánh giá thấp thực lực của đối phương, nữ nhân này có thể độc thân lại tới đây, không đơn giản, phi thường không đơn giản ah!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó hỏi, “Ta xem ngươi theo bên kia chạy đến, trừ ngươi ra, còn có rất nhiều yêu thú, bên kia phải hay là không chuyện gì xảy ra?”

Mặt nạ nữ tử khẽ lắc đầu, “Ta cũng không phải rất rõ ràng, bởi vì ta cũng không có xâm nhập, cũng không cách nào tại xâm nhập, quá nhiều yêu thú rồi. Rất dễ dàng bị phát hiện!” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cái này ẩn nấp bổn sự rất cường, vừa rồi ngay cả ta đều thiếu chút nữa không có phát hiện ngươi.”

“Cái kia cuối cùng ngươi lại là như thế nào phát hiện được ta?” Dương Diệp hỏi. Đối với đối phương phát hiện hắn, hắn cũng là có chút tò mò.

Nhưng mà nữ tử nhưng lại lắc đầu, “Không thể nói cho ngươi biết.”

Dương Diệp nhún vai, lại nói: “Còn có một vấn đề, nơi này là U Ám Sâm Lâm ư?”

“Không biết!”

Mặt nạ nữ tử nói: “Trước kia mặc dù có tiến đến hung vực qua, nhưng là, chưa bao giờ xâm nhập, cái này là lần đầu tiên, khả năng cũng là một lần cuối cùng. Nơi đây quá mức nguy hiểm, dùng ta thực lực bây giờ, tại xâm nhập, vô cùng có khả năng không thể quay về.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta là vì một ít nguyên nhân, mới có thể đi đến nơi đây, có thể ta không nghĩ tới, ngươi cũng có thể đi đến nơi đây, xem ra, ngươi so với ta tưởng tượng còn mạnh hơn. Ngày sau nếu là có cơ hội, chúng ta nhất định phải tranh tài một trận chiến!”

“Có cơ hội lời nói, có thể luận bàn một chút!” Dương Diệp nói. Đối với cùng cao thủ luận bàn, hắn cũng là phi thường cam tâm tình nguyện đấy, bởi vì như vậy, có thể biết rõ thiếu sót của mình, có thể tăng lên chính mình. Mà trước mắt cô gái này, tại dùng đao trong đám người, là hắn bái kiến mạnh nhất. Đao của nàng, quá sắc bén, quá nhanh!

Đặc biệt là cái kia đao nhanh chóng, liền hắn đều tim đập nhanh!

Mặt nạ nữ tử khẽ gật đầu, sau đó nói: “Nếu như ngươi muốn tiếp tục đi tới, ta đây khuyên ngươi một câu, đừng tại đi tới. Tuy nhiên ta không biết đến tột cùng là cái gì làm cho những... Này yêu thú như thế kiêng kị, không tiếc trốn cách địa bàn của mình, nhưng là, không hề nghi ngờ, cái kia tuyệt đối với không phải lúc này ta và ngươi có thể chống lại!”

Dương Diệp cười cười, “Đa tạ hảo ý, bất quá, ta hay là quyết định tiếp tục đi tới.”

Mặt nạ nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, “Chúc bạn may mắn!”

“Ngươi bây giờ là muốn đi ra ngoài ư?” Dương Diệp hỏi.

Mặt nạ nữ tử khẽ lắc đầu, “Ta muốn nhìn xung quanh, nơi đây, tuy nhiên hung hiểm vô cùng, nhưng là cũng tràn ngập lấy kỳ ngộ, cho nên, ta quyết định tại nhìn xung quanh. Dùng tốc độ của ta, trừ phi là cái loại này siêu cấp yêu thú, bằng không thì, bình thường yêu thú khó có thể giết ta.”

“Cũng là!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nữ nhân này tốc độ, không phải bình thường nhanh, có thể nói, tại tốc độ phương diện, hắn thúc ngựa cũng cản không nổi đối phương. Hiện tại, hắn có chút minh bạch đối phương vì cái gì có thể đến nơi đây rồi. Ngoại trừ đối phương bản thân thực lực cường đại bên ngoài, còn có một dạng, cái kia chính là đối phương tốc độ này!

Nữ nhân này muốn muốn chạy trốn, chỉ sợ cũng tựu Cùng Kỳ tốc độ mới đuổi đến thượng!

Lúc này, nữ tử nói: “Ta còn có chuyện, như vậy cáo từ.”

“Sau này còn gặp lại!” Dương Diệp gật đầu nói.

Nữ tử khẽ gật đầu, không nói chuyện, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại vạn trượng bên ngoài. Tốc độ kia nhanh đến thấy không rõ, coi như là Dương Diệp đều thấy không rõ!

Nhìn nữ tử biến mất địa phương hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Xem ra, về sau muốn nhiều luyện luyện tốc độ.” Tốc độ nhanh, chỗ tốt nhất định là có.

Tiến có thể công, lui có thể trốn!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đang muốn tiếp tục đi tới, đột nhiên, hắn hai mắt đóng lại, sau đó một đám phân thân tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp phân thân đi tới cái con kia vẫn còn bị Hồng Mông tháp trấn áp yêu thú trước mặt, lúc này, tại nó bên cạnh, thêm một người, người này, dĩ nhiên là là Tiểu Thiên.

Nhìn thấy Dương Diệp, cái kia đã hấp hối yêu thú trong mắt lập tức xuất hiện một vòng hung quang, bất quá rất nhanh, hung quang tán đi, biến thành kiêng kị.

Dương Diệp không có để ý yêu thú, mà là nhìn về phía rồi Tiểu Thiên, bởi vì tựu là Tiểu Thiên gọi hắn vào.

Tiểu Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nói khẽ: "Được hay không được không khi dễ chúng đây này? Chúng, đều thật đáng thương"

Dương Diệp đánh giá liếc Tiểu Thiên, sau đó nói: "Tiểu Thiên, ngươi trung thực nói cho ta biết, ngươi có phải hay không Yêu tộc." Kỳ thật, hắn đã sớm hoài nghi. Bởi vì những... Này yêu thú, thật sự là quá cho Tiểu Thiên mặt mũi. Mà Tiểu Thiên cũng là phi thường chiếu cố những... Này yêu thú, bởi vậy, hắn hoài nghi đối phương cũng là Yêu tộc!

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết mình là cái gì tộc."

Dương Diệp: ""

Lúc này, Tiểu Thiên đi tới con yêu thú kia trước mặt, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập yêu thú đầu, nói: "Không có chuyện gì nữa, tựu theo hắn năm năm thì tốt rồi. Năm năm về sau, ngươi có thể tự do. Hơn nữa, hắn tuy nhiên là Thiên Sát Cô Tinh mệnh cách, nhưng là, thực sự thân sợ Đại Khí Vận, ngươi theo hắn, nói không chừng cũng là của ngươi một lần cơ duyên."

Yêu thú nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng lại nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, không có như thế nào do dự, nó nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp không khỏi thật sâu nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, cô bé này mặt mũi, không phải lớn kiểu bình thường ah. Hắn bây giờ là rất muốn đem Cùng Kỳ đẩy ra ngoài, nhìn xem Cùng Kỳ có thể hay không cho nàng mặt mũi! Bất quá đáng tiếc, Cùng Kỳ thằng này tại thôn phệ năng lượng, tạm thời không cách nào đi ra.

Cứ như vậy, tại Tiểu Thiên khuyên giải xuống, con yêu thú kia thần phục Dương Diệp, tuy nhiên chỉ có năm năm, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, đã đầy đủ rồi.

Bởi vì con yêu thú này là ngưu mặt thân người, bởi vậy, Dương Diệp cho hắn lấy một cái hắn cho rằng phi thường phù hợp danh tự: Nghé con!

Đã có Nghé con gia nhập, Dương Diệp hắn bây giờ có được yêu thú số lượng, tăng thêm Cùng Kỳ, tựu có sáu vị!

Sáu vị, tăng thêm hắn, có thể nói, bọn hắn cái này đội hình, tựu là chống lại 30 vị thần giả cảnh cường giả cũng sẽ không hư! Bởi vì bất kể là Nghé con, hay là Viễn Cổ Đế Mãng, đây tuyệt đối là có thể dùng một địch ba đấy, về phần Cùng Kỳ, vậy thì càng không cần phải nói. Dùng nó thực lực bây giờ, dùng một khiêng năm khẳng định đều không có vấn đề gì.

Có thể nói, lần này tới hung vực, thu hoạch phi thường đại, đương nhiên, nếu như có thể thuận lợi đạt được Sinh Mệnh Chi Thủy, vậy thì càng hoàn mỹ. Mà nếu như không thể đạt được Sinh Mệnh Chi Thủy, cái này chút ít rất có thể cũng chỉ là mây bay!

Nếu như mệnh cũng bị mất. Trong nhiều bảo vật, trong nhiều yêu thú, lại có làm được cái gì đây này?

Sinh Mệnh Chi Thủy!

Trong tràng, Dương Diệp mở mắt, hắn hít sâu một hơi, sau đó tiếp tục tiến lên.

Trên đường đi, y nguyên còn có yêu thú không ngừng theo rừng rậm ở trong chỗ sâu chạy đến.

Dương Diệp xem chính là kinh hãi không thôi, ở chỗ này, thật là thần giả như cẩu. Có thể nói, tại đây những... Này yêu thú cùng tại đây những người này nếu là có thể đi ra ngoài lời mà nói..., toàn bộ hạ vị diện thêm cùng một chỗ khẳng định đều can bất quá bọn hắn. Bởi vì đến bây giờ mới thôi, hắn bái kiến yêu thú, cơ bản đều là không có chút nào hơi nước.

Theo như hắn đoán chừng, khả năng cũng cũng chỉ có Đại Thế Giới, mới có thể cùng cái này hung vực chống lại.

Tuy nhiên cái này hung vực rất khủng bố, kể cả còn có cái kia không biết sông hoàng tuyền cái kia một bên, nhưng là, Đại Thế Giới cũng không thể khinh thường ah! Phải biết, Minh Nữ các nàng đều đến từ Đại Thế Giới ah!

U Minh điện đại tỷ còn có Nhị tỷ, hắn chưa từng gặp qua, nhưng là, thực lực của các nàng tuyệt đúng là hủy thiên diệt địa đấy, mà ở Đại Thế Giới, còn có không kém các nàng U Minh điện thế lực. Còn có, Kiếm Vô Cực hạng gì kỳ tài ngút trời? Nhưng là, hắn tại Đại Thế Giới cũng không thể tính toán vô địch, hắn, tại hắn thời đại kia, chỉ có thể nói là tại kiếm tu bên trong xem như mạnh nhất.

Có thể tưởng tượng, Đại Thế Giới thế lực này ra sao hắn khổng lồ.

Bất quá, cái này hung vực cũng không đơn giản đến tột cùng là Đại Thế Giới cường, hay là hung vực cường, vậy thì không được biết rồi. Dù sao song phương vừa rồi không có đánh qua!

Thời gian dần trôi qua, theo lấy Dương Diệp xâm nhập, theo rừng rậm ở trong chỗ sâu chạy đến yêu thú càng ngày càng ít rồi. Đến cuối cùng, không sai biệt lắm mỗi cách nửa canh giờ mới có thể chứng kiến mấy cái yêu thú chạy đến. Chứng kiến những... Này yêu thú, Dương Diệp ánh mắt chính là lửa nóng. Bởi vì, nếu như có thể đem những này yêu thú đều đưa đến Hồng Mông tháp lời mà nói..., vậy hắn tựu hoàn toàn có thể tổ kiến một chi siêu cấp yêu thú binh đoàn rồi!

Bất quá hắn không có dám làm như thế!

Ở chỗ này, gây ra quá lớn động tĩnh, có thể sẽ lọt vào vây công!

Tiếp tục xâm nhập, ước chừng đã qua một lúc lâu sau, Dương Diệp đã cơ bản không có nhìn thấy yêu thú rồi. Cái này lại để cho Dương Diệp thần sắc không khỏi ngưng trọng lên, hắn thả chậm tốc độ, hơn nữa thời khắc đề phòng lấy.

Cảm giác xấu!

Đến bây giờ, hắn càng ngày càng có một loại cảm giác xấu!

Loại cảm giác này, càng ngày càng mãnh liệt!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước. Hắn nghiêng tai lắng nghe

Thùng thùng.

Từng đạo nhẹ giọng đột nhiên ở phía xa vang lên, thanh âm này có điểm giống tiếng bước chân, ngay từ đầu rất nhẹ, nhưng là, thời gian dần trôi qua, thanh âm càng ngày càng tiếng nổ, không chỉ như thế, Dương Diệp còn phát hiện, mặt đất còn nhẹ hơi run lên.

Rất nhanh, thanh âm kia càng ngày càng nặng, đã qua không sai biệt lắm tầm mười tức về sau, toàn bộ mặt đất đã bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., không chỉ mặt đất, chung quanh cái kia chút ít cây cũng là kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., vô số lá cây nhao nhao tự trên cây trút xuống mà xuống, giống như lá cây vũ. Cùng lúc đó, thanh âm kia cũng là theo trước kia nhẹ vang lên biến thành tựa như tiếng sấm, mỗi một lần vang lên, đều đinh tai nhức óc!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, xa xa đến tột cùng là cái gì?

Trong tràng, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đã có thoái ý. Trực giác nói cho hắn biết, mặc kệ xa xa là cái gì, khẳng định cũng không phải hắn có thể chống lại.

Tạm lánh mũi nhọn!

Mà đang ở Dương Diệp muốn trước rút lui lúc, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo khàn giọng tiếng: “Kiếm kiếm kiếm”

Dương Diệp sửng sốt, cái gì đồ chơi?

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía xa xa, không biết nhìn thấy gì, hắn hai mắt trợn lên lên, “Đừng dọa ta”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1458: Sông hoàng tuyền!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thấy gì?

Cự nhân!

Chống trời cự nhân!

Tại vạn trượng bên ngoài, hắn thấy được một chống trời cự nhân, có bao nhiêu? Thăng chức khoảng chừng gần ngàn trượng, ngàn trượng, đó là cái gì khái niệm? Cái kia so một tòa núi nhỏ còn muốn cao ah!

Tại cự nhân trên người, quấn quanh lấy một chân phi thường vừa thô vừa to màu vàng xiềng xích, cái này màu vàng xiềng xích, Dương Diệp nhìn thấy qua, ở đằng kia đáy nước nhìn thấy qua. Cái kia đáy nước lão giả trên người xiềng xích, cũng là loại này, chỉ có điều trước mắt cái này chống trời cự nhân trên người quấn quanh xiềng xích nếu so với đáy nước cái kia chân đại rất nhiều!

Đây là cái gì đồ chơi?

Dương Diệp con mắt trợn địa đại đại đấy, không thể không nói, hắn hoàn toàn bị khiếp sợ đến rồi. Lớn như vậy cái cự nhân, hắn trước kia thế nhưng mà chưa bao giờ thấy qua ah!

Không cần phải nói, những cái... Kia yêu thú sở dĩ chạy trốn, tuyệt đối với là vì thằng này. Hắn nhìn không ra đối phương cảnh giới, nhưng là, ánh sáng nhìn đối phương cái này hình thể, cũng đã lại để cho nhân tuyệt vọng.

Cự nhân mắt nhìn phía trước, mang theo một tia mờ mịt, nó chậm rãi đi về phía trước, trong miệng không ngừng nhắc tới lấy: “Kiếm...”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thằng này đang tìm kiếm?

Không có suy nghĩ, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, muốn rút lui. Cái này cự nhân, tuyệt đối với không phải hắn bây giờ có thể có chống lại đấy, đừng nói hắn, tựu tính toán tăng thêm Viễn Cổ Đế Mãng chúng khả năng đều không thể cùng đối phương chống lại.

Mà đang ở Dương Diệp chuẩn bị muốn rút lui lúc, xa xa cái kia cự nhân đột nhiên có chút cúi đầu, nhìn về phía rồi Dương Diệp vị trí, trong chốc lát, hai đạo chùm tia sáng từ cái này cự nhân trong mắt điện xạ mà ra, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Dương Diệp vị trí.

Trong tràng, thấy mình bị cự nhân phát hiện, Dương Diệp sắc mặt đại biến, muốn chuồn đi, nhưng mà đã đã chậm. Bởi vì cái kia hai đạo chùm tia sáng đã đi tới hắn đỉnh đầu, đối với cự nhân mà nói, cái kia hai đạo chùm tia sáng cũng chỉ là hai đạo chùm tia sáng, nhưng là với hắn mà nói, cái kia hai đạo chùm tia sáng to lớn, giống như là trời sập giống như, bởi vì chùm tia sáng trực tiếp bao trùm ở rồi hắn chung quanh ngàn trượng nội sở hữu tất cả phạm vi!

Không chỗ có thể trốn!

Không chút do dự, Dương Diệp rút kiếm tựu là chém!

Một đạo kiếm khí tự Dương Diệp cổ trong vỏ thoáng hiện mà ra, sau đó trực tiếp oanh tại cái kia hai đạo chùm tia sáng phía trên.

Dương Diệp đạo kiếm khí kia ầm ầm nghiền nát, chùm tia sáng tốc độ không giảm, trực tiếp oanh tại Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng.

Rầm rầm!

Dương Diệp trước kia chỗ chỗ đứng, trực tiếp bị oanh trở thành một cái sâu không thấy đáy hố to!

Cũng may Dương Diệp đã thoát đi rồi tại chỗ. Trước kia kiếm khí ngăn cản cái kia hai đạo chùm tia sáng lúc, hắn cũng đã chuồn đi rồi. Bởi vậy, cũng không có bị thương.

Mà hắn còn không có chạy ra bao lâu, hắn liền phát hiện, cái kia cự nhân khí tức lại tập trung hắn rồi.

“Kiếm...”

Theo lấy cự nhân thấp lẩm bẩm tiếng vang lên, hai đạo chùm tia sáng lần nữa từ trên trời giáng xuống, sau đó hướng về Dương Diệp vị trí hung hăng rơi đi.

Phát giác được lại có hai đạo chùm tia sáng đánh úp lại, Dương Diệp kinh hãi, hắn không có ở xuất kiếm, mà là tốc độ nhanh hơn, trực tiếp thoát đi rồi tại chỗ.

Rầm rầm!

Hắn vừa thoát đi tại chỗ, lúc trước hắn chỗ chỗ đứng lại lần nữa biến thành một cái sâu không thấy đáy hố to!

Chạy trốn trong quá trình, Dương Diệp liếc qua cái kia hố to, khi thấy cái kia hố to lúc, hắn lập tức nheo mắt, hắn vừa rồi nếu như bị cái kia hai đạo chùm tia sáng oanh trúng, tuyệt đúng là cũng bị oanh thành cặn bã cặn bã ah! Cái này chùm tia sáng, căn bản không phải hắn hiện tại thân thể có thể chống lại.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tăng thêm tốc độ hướng về xa xa thiểm lược mà đi. Nhưng mà, cái kia cự nhân khí tức nhưng lại một mực tập trung lấy hắn! Để cho nhất lòng hắn kinh hãi là, đừng nhìn cái này cự nhân hình thể đại, nhưng là, đối phương tốc độ một chút cũng không chậm, đi một bước tựu không sai biệt lắm ngàn trượng khoảng cách, hơn nữa, đối phương còn có thể chạy!

Đáng sợ hơn chính là, đối phương có được công kích từ xa, hơn nữa, hay là phạm vi lớn! Cái kia hai đạo chùm tia sáng, thật sự là quá kinh khủng, khủng bố đến hắn cũng không dám ngạnh kháng!

Đánh không lại bỏ chạy!

Dương Diệp tướng tốc độ của mình thi triển đến rồi cực hạn, lúc này tốc độ của hắn, đã so tia chớp nhanh hơn, nhưng là, vẫn không có có thể vứt bỏ cái kia cự nhân, cái kia cự nhân một mực theo sát lấy hắn, mà lại khí tức thời thời khắc khắc khóa lấy hắn, lại để cho hắn không chỗ nào che dấu, ẩn trốn. Càng làm cho hắn căm tức chính là, đối phương thỉnh thoảng cho hắn đến hai đạo chùm tia sáng...

Ngay từ đầu, hắn tưởng rằng đối phương phát hiện hắn, sau đó đối với hắn xuất thủ, nhưng là hiện tại, hắn cảm thấy có điểm gì là lạ rồi. Bởi vì, đối phương đây là đang nhằm vào hắn!

Có chút không chết không ngớt cảm giác!

Đây là vì cái gì?

Bởi vì kiếm? Bởi vì chính mình là kiếm tu?

Trong chạy trốn, Dương Diệp chau mày, cái này cự nhân trong miệng không ngừng tụng niệm kiếm..., giống như đối với kiếm có rất sâu chấp niệm, mà hắn vừa rồi dùng chính là kiếm...

Thằng này Hận Kiếm tu? Sau đó chính mình vừa lúc là kiếm tu...

Sẽ không xui xẻo như vậy a!

Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới, nếu thật là nguyên nhân này, vậy hắn cũng quá xui xẻo một điểm. Mặc kệ là nguyên nhân gì, lập tức chính yếu nhất sự tình là trước thoát khỏi đối phương!

Hắn ngược lại là có nghĩ qua đem Đế Mãng đều giao ra đây cùng cái này cự nhân đánh một chầu, nhưng là, hắn biết rõ, cho dù bọn họ cuối cùng có thể chiến thắng cái này cự nhân, nhưng khẳng định cũng sẽ tổn thất thảm trọng! Nói không chừng, bọn hắn tổn thất thảm trọng về sau, có lẽ không cách nào giải quyết cái này cự nhân. Hắn không cùng cái này cự nhân chính diện giao thủ qua, nhưng là, nhìn đối phương cái kia hình thể, hắn biết rõ, cái kia phòng ngự, khẳng định so núi đá cái kia chút ít người đá còn mạnh hơn!

Cho nên, hắn hay là quyết định trốn!

Bởi vì cùng đối phương chính diện khai chiến, mặc kệ thắng hay là thua, đều không có lợi.

Nhưng mà cái này cự nhân nhưng lại không có buông tha ý của hắn, một đường đuổi sát, khí tức một mực khóa lấy hắn, lại để cho hắn căn bản không cách nào bỏ qua đối phương. Cái này lại để cho Dương Diệp có chút nén giận!

Trên đường đi, hắn chạy loạn, cũng gặp phải đi một tí yêu thú, nhưng là, những... Này yêu thú không chỉ không có đối với hắn xuất thủ, trái lại quay người bỏ chạy. Bởi vì tại phía sau hắn, có cái kia chống trời cự nhân!

Những... Này yêu thú hiển nhiên là phi thường e ngại cái này chống trời cự nhân, nhìn thấy nó bỏ chạy!

Mà Dương Diệp vì có thể bỏ qua đối phương, chuyên môn hướng cái loại này núi cao chạy, hi vọng dùng những... Này núi cao ngăn cản cái này chống trời cự nhân, nhưng là, hắn thất vọng rồi. Bất kể là bao nhiêu núi, đều không có ngăn lại cái này chống trời cự nhân, không phải đối phương biết bay, mà là đối phương trực tiếp tựu đụng đi qua, tại đại núi, đối phương đều là mạnh mẽ đâm tới đụng đi qua.

Sau đó, từng tòa đại sơn không ngừng sụp đổ ngã xuống... Nhưng là, cái này chống trời cự nhân nhưng lại một chút sự tình đều không có!

Cái này triệt để tuyệt rồi Dương Diệp cùng đối phương đánh một chầu ý niệm!

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật khẳng định đều không thể giết chết, không, lộng thương đối phương đều có điểm huyền!

Cái này chống trời cự nhân, không phải bình thường biến thái!

Tranh thủ thời gian trốn!

Đánh không lại bỏ chạy, không có gì mất mặt đấy, đánh không lại còn muốn lên, cái này là ngu xuẩn rồi. Dù sao, cùng đối phương liều cái ngươi chết ta sống, không có nửa điểm chỗ tốt ah! Thua cũng không cần nói, nhưng là, thắng mới có lợi ư? Không có lợi. Cùng đối phương dốc sức liều mạng, sẽ chỉ là lưỡng bại câu thương!

Không có lợi sự tình, hắn mới không đi dốc sức liều mạng!

Tuy nhiên hắn vung không hết đối phương, nhưng là đối phương cũng đuổi không kịp hắn. Về phần huyền khí phương diện, chỉ cần không phải thi triển trảm thiên rút kiếm thuật, dùng hắn huyền khí chứa đựng lượng, chạy lên cái ba ngày ba đêm đều không có vấn đề.

Ngươi không phải có thể đụng ư? Ta xem ngươi có thể đụng bao nhiêu! "

Dương Diệp quay đầu lại nhìn thoáng qua cái kia cự nhân, sau đó tốc độ nhanh hơn, bởi vì có cái này cự nhân tại, hắn cũng không sợ, khắp nơi đều dám chạy, dù sao có yêu thú đi ra tìm hắn phiền toái lúc, đem làm đối phương chứng kiến chống trời cự nhân về sau, sẽ lập tức tựu chuồn đi.

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo chống trời cự nhân tại cái này hung vực nội khắp nơi chạy loạn, đem hung vực như vậy là gà bay chó chạy.

Đối với Dương Diệp, rất nhiều yêu thú tự nhiên là hận đấy, bởi vì hắn mang đến chống trời cự nhân, trực tiếp đem bọn họ địa bàn đều cho phá hủy rồi! Nhưng là, bởi vì có chống trời cự nhân tại, chúng cũng không dám đi tìm Dương Diệp phiền toái, cho nên, Dương Diệp càng thêm không gì kiêng kỵ rồi. Nhìn thấy núi bỏ chạy, mà cái kia chống trời cự nhân thì là nhìn thấy núi tựu đụng!

Mặc kệ bao nhiêu núi hắn đều đụng!

Tại đây cự nhân trước mặt, mặc kệ bao nhiêu núi, đều được sập!

Cứ như vậy, Dương Diệp chạy, chống trời cự nhân truy, toàn bộ hung vực gà bay chó chạy, loạn thành rồi một đoàn!

Đừng nhìn Dương Diệp chạy nhẹ nhõm, kỳ thật, hắn thời thời khắc khắc đều trong lòng run sợ, bởi vì cái này cự nhân vậy đối với con mắt quá kinh khủng. Thỉnh thoảng đến mấy đạo chùm tia sáng, lại để cho hắn đầu rất lớn. Một đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật căn bản không cách nào ngăn trở đối phương hai đạo chùm tia sáng, mà hai đạo điệp gia trảm rút kiếm thuật lại quá lãng phí huyền khí, bởi vậy, trên đường đi, hắn chỉ có thể dùng trốn tránh phương thức đến tránh né đối phương những... Này chùm tia sáng, nhưng là, nhiều lần đều thiếu chút nữa bị oanh trong...

Tiếp tục như vậy, cũng không phải biện pháp!

Ngay từ đầu, hắn cho rằng cái này cự nhân không ngừng đụng đại sơn, nhất định sẽ bị thương, nhưng là, cho tới bây giờ, đối phương ít nhất đã đụng phải gần trăm tòa đại sơn rồi. Nhưng mà đối phương thoạt nhìn tựu cùng không có việc gì đồng dạng! Đối phương phòng ngự, đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn! Có thể nói, tại đến 100 tòa đại sơn, đối phương khả năng cũng sẽ không có sự!

Làm cho đối phương đụng núi cái này biện pháp là không thể thực hiện được rồi!

Thế nhưng mà, hắn vừa rồi không có những biện pháp khác!

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp lâm vào khốn cảnh.

Ước chừng một ngày về sau, Dương Diệp vẫn còn chạy, chống trời cự nhân hay là tại truy, rất có không chết không ngớt tư thế!

Trong lúc, hắn có nghĩ qua tìm đúng Phương hảo hảo câu thông thoáng một phát, nhưng là, hắn đã thất bại. Cái này cự nhân cũng chỉ biết nói một chữ, cái kia chính là: Kiếm!

Ngoại trừ cái chữ này, đối phương cái gì cũng sẽ không nói, sau đó tựu là phóng chùm ánh sáng!

Không có cách nào trao đổi! Lại không thể chiến!

Vậy thì xấu hổ rồi!

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp con mắt đột nhiên sáng ngời, bởi vì hắn thấy được Thủy, tại hắn phía trước cách đó không xa, xuất hiện một sợi bề rộng chừng hơn ba nghìn trượng sông, sông độ rộng cũng không rộng, nhưng lại thật dài, hai bên trái phải căn bản nhìn không tới đầu. Dương Diệp không chút do dự, thân hình khẽ động, trực tiếp bay qua rồi sông.

Hắn hiện tại, tựu hi vọng cái này sông có thể sâu một điểm, đem cái này cự nhân cho khốn một hồi.

Tại bay qua sông lúc, Dương Diệp phát hiện tại bờ sông có một khối tấm bia đá, nhưng là, hắn cũng không có xem, hiện tại hắn đâu có tâm tư nhìn tấm bia đá!

Dương Diệp tướng chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn, trong chớp mắt tựu biến mất tại cách đó không xa.

Nếu như Dương Diệp hơi chút lưu ý thoáng một phát, tựu sẽ phát hiện, cái kia cự nhân căn bản không có đuổi theo mau, đối phương ở đằng kia bờ sông vị trí ngừng lại, không chỉ ngừng lại, đối phương vẫn còn chậm rãi lui về sau...

Mà Dương Diệp tại bay qua sông về sau, tựu không quay đầu lại, hắn cũng không dám quay đầu lại ah! Một cái không cẩn thận, tiếp theo bị cái này cự nhân đuổi theo, một khi bị đuổi kịp, chuyện kia tựu lớn rồi!

Cứ như vậy, Dương Diệp biến mất tại xa xa.

Mà cái kia chống trời cự nhân tắc thì không ngừng lui về sau...

Trước kia, nếu như Dương Diệp liếc mắt nhìn cái kia tấm bia đá, hắn sẽ dừng lại.

Trên tấm bia đá, chỉ có ba chữ:

Sông hoàng tuyền!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1459: Nhân không hung ác, đứng không vững!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chống trời cự nhân càng lùi càng về sau, càng lùi càng nhanh, rất nhanh, nó đã lui gần ngàn trượng, cách... Này con sông rất xa.

Hắn nhìn bên kia sông rất lâu sau đó, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mà Dương Diệp đây này?

Dương Diệp lúc này vẫn còn tăng thêm tốc độ...

Ước chừng 15' về sau, Dương Diệp ngừng lại, lúc này hắn mới phát hiện, cái kia chống trời cự nhân cũng không có theo tới.

Tại chỗ, Dương Diệp nhíu mày, chẳng lẽ đối phương thật sự hãm ở đằng kia con sông lý rồi?

Trầm tư một hồi, Dương Diệp lắc đầu, quyết định không tại đi quản đối phương. Hắn đương nhiên sẽ không quay đầu nhìn lại xem, vạn vừa quay đầu lại đụng phải đối phương, vậy thì thật là làm chết rồi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, hắn đã phân không rõ Đông Nam Tây Bắc rồi.

Bởi vì lúc trước mang theo cái kia chống trời cự nhân khắp nơi chạy lung tung, chạy lấy chạy lấy, hắn đã sớm đã bị mất phương hướng phương hướng.

Bất quá, tại đây thoạt nhìn, giống như không có gì nguy hiểm!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiếp tục hướng phía trước mặt đi.

Tại đây, sương mù chướng cũng không phải đậm, như khói, bay bổng đấy, cũng không thế nào ảnh hưởng ánh mắt. Một mắt nhìn đi, có thể thấy rõ ngàn trượng nội cảnh vật. Nhưng là vượt qua ngàn trượng, cũng có chút mơ hồ.

Bất quá cũng may, bởi vì nơi này so về trước kia những địa phương kia tốt nhiều lắm!

Trên đường đi, Dương Diệp không ngừng đánh giá lấy bốn phía, hắn hiện tại, muốn làm tinh tường chính mình ở địa phương nào, tại cái gì vị trí, hắn cũng không phải tới đây mò mẫm đi dạo đấy, mục tiêu của hắn thế nhưng mà U Ám Sâm Lâm.

Đi đi, Dương Diệp cũng hiểu được có chút không đúng rồi.

Trên đường đi, phi thường tĩnh, không có một điểm sanh khí, tại đây tĩnh cùng lúc trước cái kia phiến rừng rậm tĩnh không giống với, cái kia phiến rừng rậm tĩnh là yên tĩnh, nhưng là, còn có sinh khí, mà ở trong đó, phảng phất bị đọng lại giống như, không chỉ tĩnh, liền một điểm sinh khí đều không có. Rất nhiều người khả năng không rõ sinh khí loại này có chút hư vô mờ mịt đồ vật, nhưng là, nếu như một mình ngươi tại đêm dài nhân tĩnh lúc đi mộ địa tựu sẽ minh bạch rồi.

Có điểm gì là lạ!

Dương Diệp chân mày cau lại, trong lòng của hắn bay lên rồi một cỗ cảm giác xấu, hơn nữa, cỗ này cảm giác theo lấy hắn xâm nhập, càng ngày càng mãnh liệt.

Đến rồi hắn loại này cấp bậc cường giả, đối với nguy hiểm, đều là có nhất định được cảm ứng.

Đem làm cái loại này cảm giác nguy hiểm càng ngày càng đậm hơn lúc, Dương Diệp không khỏi ngừng lại, bởi vì lúc trước cho dù là tại gặp được cái kia chống trời cự nhân lúc, hắn đều không có loại cảm giác này!

Phía trước khẳng định có rất nguy hiểm tồn tại!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chuẩn bị rút lui, không thể tại triều cái hướng kia đi tới.

Mà đúng lúc này, một gã mặc hoa bào trung niên nam tử đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không đến một trượng vị trí.

Dương Diệp trực tiếp sửng sốt, bởi vì đối phương xuất hiện quá đột ngột rồi. Không có một điểm dấu hiệu, tựu như vậy lăng không xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Thoáng qua, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí nhanh chóng tuôn ra bắt đầu chuyển động. Hắn đề phòng đồng thời, đánh giá liếc hoa bào trung niên nam tử, trung niên nam tử xem bề ngoài như ba bốn mươi tuổi, đương nhiên, hắn chắc chắn sẽ không cho rằng đối phương là cái này mấy tuổi, đem làm thực lực đạt tới trình độ nhất định lúc, là có thể tùy thời lại để cho dung mạo của mình bảo trì tại một cái tuổi trẻ.

Trung niên nam tử thân lấy hoa bào, đầu đội một khối khăn vuông, cầm trên tay lấy một quyển sách cuốn, nhìn từ ngoài, như là một người thư sinh, tao nhã, cả người lẫn vật vô hại.

Nhưng là, Dương Diệp cũng sẽ không cho rằng như vậy, tại nơi này nhân, khẳng định cũng sẽ không là cái gì loại lương thiện!

Trung niên nam tử nhìn Dương Diệp một hồi lâu, sau đó nói: “Thật nhiều năm thật nhiều năm không có người đi tới nơi này. Không nghĩ tới, hôm nay tới rồi một người, hơn nữa, vẫn chỉ là một gã hư giả, được đó.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, một cái bàn cờ xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó xuất hiện còn có hai cái đá trèo lên.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử làm một cái thủ hiệu mời, “Ra, đánh cờ.” Nói xong, hắn ngồi xuống.

“Đánh cờ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không phải rất biết.” Quân cờ, hắn sẽ tiếp theo điểm, đó là lúc nhỏ mẫu thân hắn giáo hắn đấy, khi đó, hắn không có việc gì tựu cùng Tiểu Dao rơi xuống chơi. Bất quá, đối với quân cờ nói, hắn liền nhập môn đều không tính là.

“Không có sao!”

Trung niên nam tử cười nói: “Ai cũng là từ tân thủ tới, ta lúc đầu cũng là. Mà ngươi, ngươi sát ý thái thịnh, lệ khí quá nặng, chính cần tĩnh tâm thoáng một phát.”

Dương Diệp đánh giá liếc đối phương, sau đó ngồi xuống, nhìn thấy Dương Diệp ngồi xuống, trung niên nam tử mỉm cười, sau đó nói: “Ở xa tới là khách, ngươi trước hết mời!”

Dương Diệp cũng không khách khí, cầm lấy một quả Hắc Tử tựu đã rơi vào bàn cờ chính giữa.

Nhìn thấy Dương Diệp chiêu thức ấy, trung niên nam tử trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Tiên thủ rơi ở bên trong, không bố cục, đi lên chính là muốn chiến... Người trẻ tuổi, bộc lộ tài năng, có thể lý giải.”

Nói xong, hắn cầm lấy một quả Bạch Tử rơi xuống.

Dương Diệp đánh cờ tựu cùng hắn làm người đồng dạng, không có nhiều như vậy quanh co lòng vòng, bắt đầu phiên giao dịch tựu là cùng trung niên nam tử chém giết.

Ngọc thạch câu phần!

Đương nhiên, Dương Diệp là hoàn toàn đang ở hạ phong đấy, bất quá, hắn cũng không thèm để ý.

Dương Diệp cầm lấy một con cờ rơi xuống, sau đó nói: “Tiền bối, hỏi ngươi cái sự tình ah.”

“Cứ nói đừng ngại!” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, không thể không nói, trung niên nam tử này rất dễ nói chuyện. Hắn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Vãn bối lần này tới, mục đích là đi chỗ đó U Ám Sâm Lâm, thế nhưng mà, vừa rồi gặp được một cái đại gia hỏa, bị nó truy không nghĩ qua là tựu lạc đường. Cho nên, muốn hỏi một chút tiền bối, U Ám Sâm Lâm như thế nào đi!”

“Lạc đường?”

Trung niên nam tử đang muốn rơi tay đốn tại không trung, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi lại tới đây, là vì lạc đường?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Khó trách!”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, sau đó đánh giá liếc Dương Diệp, “Tuổi thọ chưa đủ... Ngươi muốn đi U Ám Sâm Lâm, là vì đạt được cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy a?”

“Đúng là!” Dương Diệp cũng không giấu diếm.

Trung niên nam tử Nhất Tử rơi xuống, sau đó nói: “Cái kia đồ chơi, ngược lại là có thể là ngươi kéo dài tánh mạng. Dùng thiên phú của ngươi cùng thực lực, đã có vật kia kéo dài tánh mạng, cái này tuổi thọ sự tình, có lẽ tựu không có vấn đề gì rồi. Chỉ là, ngươi tại sao phải lạc đường đây này...”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, nói: “Không có gì, ra, đánh cờ, hạ đã xong, nếu như ngươi còn muốn biết lời mà nói..., ta tại nói cho ngươi biết U Ám Sâm Lâm ở nơi nào.”

“Thật đúng?” Dương Diệp nói.

“Quân tử nhất ngôn, tứ mã nan truy!” Trung niên nam tử cười nói.

“Tốt, chúng ta đánh cờ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cầm lấy Nhất Tử lại rơi xuống, cái này Nhất Tử rơi xuống, trung niên nam tử lập tức chết rồi Ngũ Tử, nhưng là, trung niên nam tử nhưng lại lắc đầu, tiếp theo, hắn cầm lấy Nhất Tử rơi vào bàn cờ lên, đem làm cái này Nhất Tử rơi xuống về sau, Dương Diệp sắc mặt lập tức có chút khó coi. Bởi vì con cờ của hắn trực tiếp tổn thất mười lăm miếng!

Lúc này, trung niên nam tử nói: “Theo ngươi đánh cờ thủ pháp đến xem, ngươi nhất định là một cái bất kể hậu quả nhân, tuy nhiên như vậy có thể cho ngươi nhất thời hả giận, nhưng là, cái này hả giận sau hậu quả thường thường là ngươi không cách nào gánh chịu. Tuổi trẻ khinh cuồng, đúng vậy, nhưng là, nhất định phải có một đúng mực, cũng nhất định phải học sẽ lúc nào nên lại để cho, lúc nào nên nhẫn, lúc nào nên chịu thua. Có thể đi vào, có thể lui, có thể chịu, còn đây là trung dung chi đạo.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Tiền bối, hiện tại, ta và ngươi hai quân giao chiến, ta hiện tại lui một bước, nhẫn thoáng một phát, đổi lấy sẽ là gì chứ? Tiền bối sẽ hạ thủ lưu tình ư? Không, tiền bối sẽ không đâu, tiền bối sẽ thừa cơ hội này tướng ta chém tận giết tuyệt. Điểm ấy, tiền bối không phủ nhận a?”

Trung niên nam tử không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nhiều khi, lui, nhẫn, đổi lấy là đối thủ càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước. Theo ta cùng tiền bối bắt đầu đánh cờ một khắc này, ta biết ngay, tiền bối tại bàn cờ thượng sẽ không đối với ta hạ thủ lưu tình, mà ta càng minh bạch, dùng cuộc cờ của ta lực, căn bản không phải tiền bối đối thủ, đúng lúc này, tiền bối ngươi cảm thấy ta nên làm như thế nào đây này?”

Nói đến đây, Dương Diệp cười cười, nói: “Ta lựa chọn ngọc thạch câu phần, ngươi muốn giết ta, tựu tính toán ta đánh không lại ngươi, nhưng là, ta cũng sẽ không khiến ngươi sống khá giả.”

Nói xong, Dương Diệp lại cầm lấy Nhất Tử đã rơi vào bàn cờ lên, cái này Nhất Tử rơi xuống, trung niên nam tử lại tổn thất ba miếng quân cờ.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không có đang nói chuyện, cử tử rơi xuống, Nhất Tử rơi xuống, Dương Diệp lại tổn thất hơn mười miếng quân cờ.

Nhưng mà Dương Diệp cũng không quan tâm, tiếp tục rơi.

Quân cờ như nhân sinh, rơi không hối hận. Dương Diệp biết rõ, dùng tính cách của mình, rất dễ dàng gặp rắc rối, lại càng dễ mang đến cho mình tai nạn. Nhưng là, hắn càng minh bạch, ở cái thế giới này, nhân không hung ác, đứng không vững!

Rất nhiều nhân đều có một loại thói hư tật xấu, cái kia chính là ưa thích bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh. Cho nên, đừng làm kẻ yếu, lại càng không muốn đi nhường nhịn, bởi vì, cái kia sẽ chỉ làm ngươi sống càng biệt khuất.

Không phục tựu can, muốn can tựu can đến cùng!

Đây chính là hắn Dương Diệp nhân sinh thái độ!

Trong tràng, hai người không ngừng rơi, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp quân cờ càng ngày càng ít... Ước chừng đã qua 15' về sau, Dương Diệp giơ lên quân cờ đã rơi không nổi nữa.

Bởi vì bàn cờ lên, đã hoàn toàn bị Hắc Tử chiếm cứ.

Lúc này, trung niên nam tử nói: “Ngươi thua.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cái này bàn cờ, ta xác thực thua.”

Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nhìn thẳng Dương Diệp, “Đây không phải tổng thể, đây là của ngươi nhân sinh, ngươi thua cuộc đời của ngươi.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn ngẩng đầu nhìn hướng trung niên nam tử, “Cuộc đời của ta?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “Cuộc đời của ngươi.”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm tựu là chém.

Ở trước mặt hắn bàn cờ ầm ầm vỡ vụn.

Kiếm vào vỏ.

Dương Diệp nhìn thẳng trung niên nam tử kia, “Hiện tại đây này?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1460: Vô địch, nhất tịch mịch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tục ngữ nói, nhân sinh như quân cờ, quân cờ như nhân sinh. Nhưng là, một cái con người khi còn sống, lại làm sao có thể dùng một bàn cờ đến thuyết minh.

Dương Diệp minh bạch trung niên nam tử này ý tứ.

Đối phương đối với hắn đã có sát tâm!

Mà cái này sát tâm, là tại hắn thua quân cờ về sau mới xuất hiện. Hắn không biết đối phương vì cái gì đối với hắn đã có sát tâm, nhưng là, hắn rất xác định, khẳng định cùng cái này bàn cờ có quan hệ.

Đã ngươi muốn dùng quân cờ mà nói sự, ta đây sẽ đem bàn cờ cho bị phá huỷ.

Trong tràng, trung niên nam tử không hề chớp mắt nhìn Dương Diệp, hắn không nói gì, cũng không có động thủ, tựu như vậy nhìn.

Dương Diệp nói: “Thứ cho ta nói thẳng, tiền bối, ngươi lấy tương rồi.”

“Ta lấy tương?”

Trung niên nam tử bỗng nhiên khẽ nở nụ cười, “Không nghĩ tới, ta quân cờ thánh rõ ràng bị một cái hậu bối nói lấy tương, thú vị, mà nói ta nghe một chút.”

Quân cờ thánh?

Dương Diệp nhìn thoáng qua đối phương, sau đó nói: “Tiền bối, theo ý của ngươi, nhân sinh tựu như quân cờ nói, đúng không?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “Quân cờ, so nhân càng phức tạp!”

“Có nhân tâm phức tạp ư?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử sửng sốt.

Dương Diệp lại nói: “Tiền bối, ngươi được xưng quân cờ thánh, có lẽ, cuộc cờ của ngươi đã là đăng phong tạo cực (*đạt tới đỉnh cao). Thế nhưng mà, trong mắt của ta, ngươi nhưng lại lấy tương rồi. Bởi vì, tại trong lòng ngươi, quân cờ là thứ nhất, con người làm ra thứ hai, tựu như ngươi vừa rồi câu nói kia, ngươi cảm thấy quân cờ so nhân tâm còn phức tạp. Thế nhưng mà, thử hỏi, trên cái thế giới này, lại có đồ vật gì đó có thể so với nhân tâm càng thêm phức tạp đây này?”

Trung niên nam tử trầm mặc. Bởi vì hắn không cách nào phản bác Dương Diệp những lời này, nhân tâm, là trên thế giới phức tạp nhất, nhất dễ dàng biến, khó khăn nhất trắc đồ vật.

Dương Diệp lại nói: “Trên đời truyền lưu ba loại cảnh giới: Xem núi là núi, xem núi không phải núi, xem núi là núi. Điều này đại biểu ba loại tâm tình, có thể hiểu thấu đáo cái này ba loại cảnh giới nhân, khẳng định cũng không phải cái gì dong nhân. Tiền bối, ngươi cảm thấy ta đến rồi loại nào cảnh giới?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Xin lắng tai nghe!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Ta loại nào cảnh giới đều không có đến. Ta muốn hỏi một chút tiền bối, chúng ta tại sao phải nhìn núi đây này?”

Nói lấy, Dương Diệp chỉ chỉ chính mình ngực, “Trên thế giới phức tạp nhất đấy, không phải cái gì núi, lại càng không là cái gì quân cờ, mà tựu là tự chúng ta, tự chúng ta tâm. Cái này trái tim, nó không chỉ sẽ lừa gạt người khác, có khi càng sẽ lừa gạt tự chúng ta. Dùng một khỏa ngay cả mình đều lừa gạt tâm đi đối đãi sự vật, ngươi lấy được sẽ là cái gì?”

Trung niên nam tử trầm mặc.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một tòa năng lượng bàn cờ xuất hiện ở hắn cùng với trung niên nam tử trước mặt, Dương Diệp nhìn cái kia bàn cờ cười cười, nói: “Tiền bối, ngươi nói cái này bàn cờ là người của ta sinh, có thể trong mắt của ta, nó kỳ thật tựu là một bàn cờ. Ta biết rõ, theo ý của ngươi, nó không đơn thuần là một bàn cờ, khẳng định còn bao hàm nào đó nhân sinh triết lý, cái gì tâm tình, cái gì nói ah các loại. Nhưng là, trong mắt của ta, nó tựu là một bàn cờ.”

Nói xong, hắn tự tay vung lên, năng lượng bàn cờ biến mất, “Ngươi xem, bàn cờ không có. Nhưng là, chúng ta vẫn còn. Nhân tại, quân cờ có được vô hạn loại khả năng, nhưng là, nếu như nhân mất. Nó tựu là một bàn bình thường quân cờ, quân cờ, bởi vì nhân mà bất phàm, mà không phải nhân bởi vì quân cờ mà bất phàm. Tựu như là ta kiếm trong tay cùng kiếm của ta Đạo Nhất dạng, chúng sở dĩ bất phàm, là vì ta Dương Diệp người này. Tiền bối, muốn rõ thế giới, muốn rõ vạn vật, được trước minh bạch mình, mình cũng xem không rõ chính mình, còn nhìn thế giới, đây là chuyện cười."

Cái gì là kiếm?

Những lời này, Dương Diệp để tay lên ngực tự hỏi qua rất nhiều lần, nhưng là, đáp án đều là đồng dạng. Kiếm, ở trong mắt hắn xem ra, tựu là vũ khí, tựu là sát nhân dùng đấy, tựu là đơn giản như vậy. Có lẽ người khác kiếm không phải như thế, người khác kiếm, khả năng bao hàm cái gì cảnh giới, nào đó nhân sinh triết lý, cái gì đại đạo.

Nhưng là, hắn không có, ở trong mắt hắn xem ra, kiếm, cũng chỉ là vũ khí!

Hắn là dạng gì nhân, kiếm của hắn chính là cái gì dạng kiếm, mà không phải bởi vì đã có cái dạng gì kiếm, hắn mới đi làm cái gì người như vậy.

Kiếm, bởi vì nhân mà bất phàm! Bởi vì kiếm mà bất phàm nhân, đó là bị Kiếm Nô dịch nhân, tựu như thế lúc trung niên nhân, tại trong lòng đối phương, quân cờ đã vượt qua nhân rồi.

Đơn giản mà nói, đối phương đã bị quân cờ cho nô dịch rồi.

Trong tràng, trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, trầm mặc.

Dương Diệp cũng trầm mặc. Hắn không biết thực lực của đối phương, nhưng là, nhất định là rất cường rất mạnh, cho nên, đối phương không ra tay, hắn cũng không dám tùy tiện xuất thủ. Nếu như có thể mà nói, mọi người nhất hảo hảo hảo câu thông xuống, trước mắt cái này nhân thoạt nhìn thật dễ nói chuyện!

Đã qua hồi lâu, trung niên nam tử chậm rãi mở mắt, hắn khóe miệng nổi lên một vòng tự giễu, "Khó trách, khó trách kiếm, bởi vì nhân mà bất phàm, quân cờ cũng là như thế ah. Khó trách ta đến nay vẫn không có đạt tới trong truyền thuyết quân cờ tâm tươi sáng cảnh." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Những năm gần đây này, ta đều là tại nghiên cứu quân cờ nói, nhưng lại không có nghiên cứu qua chính mình, như như lời ngươi nói, ta xác thực lấy tương rồi. Nhân tài là căn bản!"

“Tiền bối có thể hiểu ra, đó là tốt nhất rồi!” Dương Diệp cười nói.

“Chỉ có thể coi là là mở cho ta thác rồi tư duy!”

Trung niên nam tử mỉm cười, “Quân cờ nói không có người tâm phức tạp, nhưng là, cũng là bác đại tinh thâm, không là đơn thuần một cái hiểu ra là có thể nâng cao một bước. Bất quá, nếu như không có lần này hiểu ra, ta khả năng cả đời dừng bước tại này rồi. Nói tóm lại, đa tạ ngươi.”

“Tiền bối đừng giết ta thì tốt rồi!” Dương Diệp cười nói. Hắn cũng không quên, vừa rồi trung niên nam tử này đối với nhưng hắn là đã có sát tâm.

“Ta không phải vong ân phụ nghĩa chi nhân!”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “Bất quá, ngươi hôm nay gặp được ta, coi như là vận may của ngươi, đương nhiên, coi như là vận may của ta.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nghiêm mặt nói: “Lòng của ngươi, là tấm lòng son, không là ngoại vật chỗ mê, loại này tâm tóm lại, ngày sau, ngươi tiền đồ vô lượng.”

Dương Diệp cười khổ cười, “Tiền bối quá khen. Chỉ là, ngươi cũng thấy đấy, ta hiện tại chỉ còn lại không tới hơn hai tháng thời gian có thể sống, cái này về sau có hay không về sau cũng còn là một cái đại đại vấn đề ah!”

“U Ám Sâm Lâm!”

Trung niên nam tử cười nói: “Ngươi là muốn cho ta cho ngươi biết như thế nào đi U Ám Sâm Lâm!”

Dương Diệp đối với lấy trung niên nam tử ôm quyền, nói: “Mong rằng tiền bối cáo tri.”

Trung niên nam tử có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tiếp tục đi vào bên trong, ngươi sẽ đến rồi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử sau lưng, sau đó nói: “Đi vào bên trong, có thể bị nguy hiểm hay không ah?”

“Có!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “Rất nguy hiểm đấy, cho nên, ngươi được cẩn thận một chút. Bất quá, cũng có khả năng có rất nhiều chỗ tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đa tạ tiền bối cáo tri! Tiền bối, vãn bối còn có chuyện, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Trung niên nam tử cười cười, nói: “Hy vọng có thể chứng kiến ngươi đi ra, thiệt tình lời nói!”

Dương Diệp cười cười, “Ta cũng hy vọng có thể sống trở về, cáo từ!” Nói xong, hắn không tại dừng lại, thân hình khẽ động, biến mất tại cách đó không xa.

Trung niên nam tử nhìn Dương Diệp biến mất địa phương hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Thoáng qua một cái sông hoàng tuyền, từ nay về sau Âm Dương cách. Ta không muốn giết ngươi nhưng là, ta cũng không cách nào cứu ngươi là chết, hay là sống, xem chính ngươi Tạo Hóa.”

Nói xong, hắn thân hình khẽ run lên, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Mà khi khởi sau khi biến mất, trong sân tràng cảnh vậy mà một hồi biến ảo, thời gian dần trôi qua, nguyên bản tràng cảnh vậy mà biến thành mặt khác một bộ tràng cảnh, thì ra là cùng nguyên lai hoàn toàn không giống với lúc trước. Nếu như Dương Diệp một lần nữa về tới đây, hắn khẳng định nhận thức không xuất, cũng ra không được bởi vì nơi này, không có lộ rồi.

Cùng trung niên nam tử cáo biệt về sau, Dương Diệp tiếp tục đi tới. Kỳ thật, hắn là cảm giác có chút không đúng. Về phần là là lạ ở chỗ nào, hắn cũng không nói lên được, dù sao, tựu là cảm giác là lạ. Nhưng là không có biện pháp, hắn hay là muốn tiếp tục đi tới. Trở về? Sinh Mệnh Chi Thủy làm sao bây giờ? Hơn nữa, trở về nếu tại đụng phải cái kia chống trời cự nhân

Không có lựa chọn!

Tiếp tục đi, đi đến đáy ngọn nguồn!

Dù sao tại đây hung vực, tại kỳ lạ quý hiếm cổ quái người cùng yêu, hắn đều gặp rồi. Tại gặp một ít, cũng không có gì lớn. Hơn nữa, hắn hiện tại trên người có nhiều như vậy yêu thú, chỉ cần không phải gặp được như chống trời cự nhân loại này biến thái, hắn hay là không uổng.

Trên đường đi, Dương Diệp cũng không có ở gặp được nguy hiểm gì, bất quá hắn hay là không dám khinh thường.

Ở chỗ này, chủ quan, thật sự sẽ chết!

Đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nao nao, hắn không nghĩ tới Tiểu Thiên lại đột nhiên chạy đến, lập tức hỏi: “Ngươi xuất tới làm cái gì?”

Tiểu Thiên không có trả lời, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Tại đây, rất quen thuộc bộ dạng!”

“Rất quen thuộc?”

Dương Diệp nhíu mày, “Ngươi trước kia đã tới tại đây?”

Tiểu Thiên nhăn lấy lông mày nghĩ một lát, sau đó nói: “Hình như là đã tới, nhưng giống như cũng không phải, dù sao, dù sao nhớ không được.” Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Tại đây giống như có chút nguy hiểm, chính ngươi coi chừng một ít, hì hì, ta muốn đi chơi rồi.” Nói xong, nàng cũng không đợi Dương Diệp nói chuyện, trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể.

Dương Diệp: “”

Một lát sau, Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, lúc này, cái kia Tiểu Thiên đã không biết chạy đi nơi nào. Tuy nhiên hắn có thể lập tức tìm được đối phương, nhưng là, hắn cũng không có đi quấy rầy đối phương. Hắn biết rõ, đối phương nhất định là thật sự không nhớ rõ chính mình có hay không đã tới cái chỗ này rồi.

Chỉ là, lại để cho hắn có chút nghi hoặc chính là, Tiểu Thiên trước kia không phải đang ngủ ư? Như thế nào sẽ đến qua tại đây đây này?

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, tiếp tục đi tới. Mặc kệ Tiểu Thiên đến chưa từng tới, với hắn mà nói, cũng không phải trọng yếu như vậy. Về phần đối phương nói nguy hiểm, hắn cũng không sao cả để ở trong lòng, theo tiến đến hung vực một khắc này bắt đầu, là hắn biết, tại đây rất nguy hiểm.

Mà hắn, cũng chưa bao giờ buông lỏng qua cảnh giác!

Ước chừng đi rồi không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, là một tòa núi, núi không cao lắm, hơn một ngàn trượng. Mà cái này núi hình như là bị nhân theo chính giữa sử dụng kiếm một kiếm bổ tới đáy ngọn nguồn qua giống như, có một đạo dài ước chừng hơn một trượng khe hở, cũng là bởi vì đạo này khe hở, làm cho ngọn núi này xem ra giống như là là hai tòa!

Dương Diệp nhìn kỹ một chút đạo kia khe hở, đây không phải giống như, mà thật sự là bị người dùng kiếm đánh xuống đấy, toàn bộ khe hở biên giới, bóng loáng trong như gương, chỉnh tề như một!

Rất nhanh, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào núi bên trái, ở trong đó thời gian vị trí, có một hàng chữ:

“Vô địch, nhất tịch mịch. Tiêu Dao Tử đến vậy một du!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1461: Dương Diệp kiếm đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Dao Tử?

Dương Diệp sững sờ ngay tại chỗ, thằng này đã tới?

Hắn nhìn kỹ một chút vậy được chữ, đúng vậy, đây đúng là Tiêu Dao Tử chữ, hay là như vậy phóng đãng, hay là bá đạo như vậy, hay là kiêu ngạo như vậy!

Vô địch, nhất tịch mịch!

Cái này là bực nào hung hăng càn quấy!

Bất quá, người ta xác thực có hung hăng càn quấy tiền vốn. Tuy nhiên hắn không cùng đối phương chính thức gặp mặt qua, nhưng là, ở đâu đều truyền lưu lấy người ta truyền thuyết ah!

Chuẩn xác mà nói, là có địa phương nguy hiểm, có cường giả địa phương, tựu tuyệt đối với có thể chứng kiến đối phương thân ảnh!

Tiêu Dao Tử cùng hắn đến từ cùng một chỗ, cùng hắn còn có chút sâu xa, đều là kiếm tu, bất quá, kiếm của đối phương nói cùng kiếm đạo của hắn hoàn toàn bất đồng. Đối phương truy cầu kiếm đạo cực hạn, trong nội tâm duy kiếm, hết thảy cũng có thể bỏ xuống, nhìn xem Kiếm Tông sẽ biết. Kiếm Tông là đối phương một tay sáng tạo đấy, nhưng là, đối phương trực tiếp buông tay mặc kệ, sau đó khắp nơi chạy loạn

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, Kiếm Tông ai có thể có cùng mà vượt Tiêu Dao Tử bước chân? Tiêu Dao Tử nếu như là muốn xen vào Kiếm Tông, vậy thì ý nghĩa trong lòng của hắn có nhớ mong, có trói buộc, không thể làm đến trong nội tâm duy kiếm. Tiêu Dao Tử khẳng định không thích loại này, cho nên, hắn bỏ xuống Kiếm Tông, theo đuổi kiếm đạo cực hạn!

Ngoại trừ kiếm, không có gì có thể làm cho hắn Tiêu Dao Tử nhớ mong!

Đương nhiên, cái này không có nghĩa là Tiêu Dao Tử là một cái vô tình nhân, nhân đều có truy cầu, hắn theo đuổi trong lòng mình mục tiêu, điểm này sai đều không có.

Về phần Kiếm Tông mỗi người đều có nhân sinh của mình, Tiêu Dao Tử không có khả năng chiếu cố Kiếm Tông cả đời a? Kiếm Tông đường, Kiếm Tông những cái... Kia đệ tử đường, đúng là vẫn còn muốn chính bọn hắn đi!

Cho tới bây giờ, Dương Diệp bái kiến hai cái cường đại kiếm tu, một cái là Kiếm Vô Cực, còn có một là Tiêu Dao Tử, không đúng, hẳn là có ba cái, bất quá cuối cùng một cái, hắn chưa từng gặp qua, chính là sáng tạo ra một kiếm Luân Hồi kiếm tu.

Kiếm của bọn hắn nói đều bất đồng.

Kiếm Vô Cực kiếm đạo, có thể nói là nhân nói, kiếm giả, nhân vậy. Cuối cùng, hắn xả thân cầu đạo, cầu nhân được nhân.

Loại này kiếm tu, là được người tôn kính.

Mà Tiêu Dao Tử kiếm đạo tắc thì cùng Kiếm Vô Cực bất đồng, Tiêu Dao Tử truy cầu kiếm đạo cực hạn, trong nội tâm duy kiếm, ngoại trừ kiếm, hắn cái gì cũng có thể bỏ qua, bởi vậy, lòng của hắn, là không có bất kỳ trói buộc đấy, bởi vì tâm không có bất kỳ trói buộc, cho nên, kiếm của hắn, là thuần túy nhất đấy, cũng chính là bởi vì như vậy, kiếm đạo của hắn cực kỳ khủng bố.

Loại này kiếm tu, đều là nhân kiêng kị!

Mà cái kia sáng tạo ra một kiếm Luân Hồi kiếm tu, Dương Diệp đối với đối phương không phải rất quen thuộc, nhưng là, từ đối phương tiêu tốn ngàn năm qua thời gian sáng tạo ra như vậy nghịch thiên một kiếm cũng có thể thấy được, kiếm của đối phương nói cùng hắn Dương Diệp đồng dạng, là có chút đi cực đoan đấy, phải nói, so với hắn Dương Diệp còn cực đoan.

Đối phương cùng Tiêu Dao Tử hoàn toàn không giống với, phải nói là trái lại, bởi vì đúng là trong lòng đối phương có chấp niệm, bởi vậy, đối phương mới có thể sáng tạo khủng bố như vậy một kiếm. Đem làm một người đối với một sự kiện cố chấp tới trình độ nhất định lúc, cái kia là phi thường khủng bố.

Loại này kiếm tu, đều là nhân sợ hãi!

Tiêu tốn hơn một ngàn tuổi thời gian sáng tạo ra một kiếm, chính là vì giết ngươi, ai không sợ

Về phần hắn Dương Diệp kiếm đạo, kiếm đạo của hắn kỳ thật thuộc về kiếm đi nhập đề, hắn không truy cầu kiếm đạo cực hạn, cũng không đi cầu nhân được nhân, càng sẽ không đi vì báo thù mà ẩn nhẫn ngàn năm.

Bản thân!

Kiếm đạo của hắn tựu là bản thân, dùng chính mình làm trung tâm, kiếm? Chỉ là vũ khí trong tay hắn, phục vụ cho hắn vũ khí. Có ít người sẽ cảm thấy, đây là không tôn trọng kiếm.

Thế nhưng mà, tại hắn Dương Diệp xem ra, kiếm tựu là vũ khí, sát nhân vũ khí. Có người nói là thủ hộ, cái này đúng vậy, hắn Dương Diệp cầm kiếm, cũng là vì thủ hộ thân nhân, nhưng là, thủ hộ thân nhân ý nghĩa cái gì? Ý nghĩa ngươi muốn sát nhân. Thiên hạ kiếm tu ngàn vạn, kiếm đạo ngàn vạn, cái nào kiếm tu là không giết người?

Bất kể là thủ hộ hay là khác, bản chất hay là muốn sát nhân!

Chỉ có điều, hắn Dương Diệp đem cái này bản chất làm quá rơi tới tận cùng rồi.

Trong tràng, nhìn câu nói kia hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu cười cười, kỳ thật, nếu như bốn người bọn họ có thể cùng một chỗ nghiên cứu thảo luận thoáng một phát từng người kiếm đạo tâm đắc, mọi người khẳng định đều sẽ tăng lên rất nhiều, đặc biệt là hắn, bởi vì hắn là yếu nhất. Mặc dù mọi người đều có kiếm đạo của mình, nhưng là, cái này cũng không ảnh hưởng hắn đi học tập người khác sở trường!

Đáng tiếc, ý nghĩ này, vĩnh viễn không cách nào thực hiện.

Nhìn trên ngọn núi câu nói kia hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, đang chuẩn bị tiếp tục đi tới, đúng lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến cái kia chống trời cự nhân!

“Cái kia chống trời cự nhân sẽ không trước kia đụng phải qua Tiêu Dao Tử, sau đó bị Tiêu Dao Tử sửa chữa qua a?”

Dương Diệp trong nội tâm nghĩ như vậy lấy, nghĩ đến nghĩ đến, hắn càng cảm thấy có khả năng. Bởi vì cái kia chống trời cự trong dân cư không ngừng nhớ kiếm đối phương khẳng định là đối với kiếm có chấp niệm đấy, mà từ đối phương nhìn thấy hắn là kiếm tu sau tựu không chết không ngớt truy hắn đó có thể thấy được, đối phương nhất định là cùng kiếm có cái gì ân oán.

Có lẽ có khác kiếm tu đi vào, nhưng là, có năng lực sửa chữa tên kia đấy, đoán chừng cũng tựu Tiêu Dao Tử rồi!

Nếu thật là như vậy, vậy hắn tựu quá xui xẻo điểm ah!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tiếp tục đi tới.

Rất nhanh, Dương Diệp xuyên qua rồi ngọn núi kia, vừa xuyên qua núi, Dương Diệp chính là ngừng lại, tại hắn cách đó không xa, có tòa nhà tranh, tại nhà tranh bên cạnh, đang đứng một gã mặc tố bào nữ tử. Nữ tử thoạt nhìn cũng tựu chừng ba mươi tuổi, thiếu phụ bộ dáng, tuy nhiên mặc chính là một bộ tương đối mộc mạc tố bào, nhưng nhìn bắt đầu ôn nhu im lặng đấy, như là danh môn khuê tú.

Mà lúc này, nữ tử tựu đứng ở nơi đó, sau đó không hề chớp mắt nhìn chòng chọc hắn xem.

Dương Diệp kỳ thật hay là tính toán tương đối trấn định đấy, bởi vì hắn đã có gặp được kỳ lạ quý hiếm cổ quái người cùng sự chuẩn bị tâm lý.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó đang chuẩn bị hướng nàng kia đi đến, nhưng mà đúng lúc này, nàng kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tựu như vậy không hề dấu hiệu xuất hiện.

Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi, bởi vì đối phương xuất hiện ở trước mặt hắn, một điểm báo hiệu đều không có, cho dù là một tia huyền khí chấn động đều không có, tựu như vậy lăng không xuất hiện ở trước mặt hắn!

Thực lực thật là khủng khiếp!

Phải biết, trước kia cái kia mặt nạ nữ tử tốc độ tuy nhiên cực nhanh, nhưng là, hắn vẫn có thể có cảm ứng được đấy, hơn nữa, hắn còn có thể chứng kiến đối phương một tia thân hình quỹ tích. Nhưng là, trước mặt nữ nhân này xuất hiện ở trước mặt hắn, hắn cũng còn không có kịp phản ứng!

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó trong cơ thể huyền khí âm thầm tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Mà đúng lúc này, nữ tử tay đột nhiên đặt ở trên gương mặt của hắn, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, hắn không phải là không muốn trốn tránh, mà là đối phương tốc độ quá nhanh, hắn còn không có kịp phản ứng, tay của đối phương cũng đã đặt ở trên gương mặt của hắn. Hắn phục hồi tinh thần lại về sau, định thối lui, nhưng là, lúc này nữ tử tay kia đột nhiên đặt tại rồi hắn trên vai trái.

Trong chốc lát, Dương Diệp nguyên bản trong cơ thể tại bắt đầu khởi động huyền khí lập tức yên lặng xuống dưới! Cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác mình trên người đè ép một tòa đại sơn giống như, không có cách nào nhúc nhích!

Dương Diệp trong nội tâm hoảng hốt!

Bất quá rất nhanh, hắn thúc dục rồi vòng xoáy nhỏ, đem làm vòng xoáy nhỏ xoay tròn về sau, trong cơ thể hắn nguyên bản yên lặng huyền khí lập tức tuôn ra bắt đầu chuyển động, tiếp theo, sát ý cùng kiếm ý tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, bất quá cái này sát ý cùng kiếm ý vừa tuôn ra trong cơ thể hắn, tựu lại trực tiếp bị một cổ lực lượng thần bí đè rồi trở về.

Mà hắn lại mượn này thối lui đến rồi trăm trượng có hơn, nhưng là, hắn vừa dừng lại, nàng kia nhưng lại xuất hiện lần nữa tại trước mặt của hắn, sau đó cùng lúc trước như vậy, nữ tử tay lại đặt ở trên mặt của hắn, mà tay kia tắc thì đặt tại rồi trên vai của hắn, lại để cho hắn không cách nào nhúc nhích.

Dương Diệp: “”

Nữ tử tay chậm rãi vuốt ve lấy Dương Diệp đôi má, trong mắt nàng tràn đầy nhu tình, “Phu quân ngươi rốt cục trở về rồi. Đi, chúng ta về nhà, chúng ta về nhà!” Nói lấy, nàng giữ chặt Dương Diệp tay tựu đi trở về.

Phu quân? Về nhà?

Dương Diệp có chút mộng bức! Hắn lúc này xác thực phi thường mộng bức, hắn có thể thề với trời, hắn cùng nữ nhân này tuyệt đối với không có bất cứ quan hệ nào ah!

Mà trước mắt nữ nhân này nhưng lại gặp mặt đã kêu hắn phu quân cái này là trong truyền thuyết bay tới diễm phúc?

Dương Diệp đương nhiên sẽ không tin tưởng cái gì diễm phúc, tại địa phương khác có thể sẽ có, nhưng là ở chỗ này, diễm phúc? Muốn diễm phúc? Muốn chết còn không sai biệt lắm!

Bởi vậy, Dương Diệp đang muốn mở miệng giải thích thoáng một phát, nhưng mà đúng lúc này, nữ tử đột nhiên ngừng lại, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, đem làm Dương Diệp cũng nhìn về phía nữ tử lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi. Bởi vì nữ tử trước kia cho đã mắt nhu tình đã biến mất không thấy gì nữa, mà chuyển biến thành chính là lạnh, lạnh như băng, giống như là một khối đông lạnh rồi vạn năm hàn băng!

Nhìn tựu lại để cho nhân không rét mà run!

“Ngươi là ai?” Nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp.

“Ta là ngươi phu”

Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp thiếu chút nữa bật thốt lên nói ra ta là ngươi phu quân cũng may hắn kịp thời thu nhỏ miệng lại, hắn nghĩ nghĩ, sau đó muốn giải thích thoáng một phát, nhưng là đúng lúc này, nữ tử nhưng lại đột nhiên nhìn về phía rồi tay của mình, tại nhìn thấy tay của mình giữ chặt Dương Diệp tay lúc, nữ tử thần sắc càng thêm đá lạnh.

Nàng ngẩng đầu gắt gao nhìn Dương Diệp, “Ta vì cái gì kéo lấy tay của ngươi?”

Nữ nhân này làm cái gì đó?

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó nói: “Ngươi, chính ngươi kéo đấy, ta nào biết đâu rằng”

“Làm càn!”

Nữ tử đột nhiên một tiếng gầm lên, sau đó hắn tay phải vung lên, một cỗ sức lực lớn trực tiếp truyền đến Dương Diệp trên người.

Dương Diệp còn không có kịp phản ứng, liền trực tiếp hướng về sau bay rớt ra ngoài, cái này vừa bay, tựu trọn vẹn đã bay gần vạn trượng, cuối cùng đâm vào này xa xa đại sơn phía trên mới dừng lại đến.

Mà cái kia đại sơn cũng bị Dương Diệp đụng kịch liệt run lên

Dương Diệp đâm vào đại sơn thượng về sau, sau đó hướng xuống phương rơi xuống dưới đi, bất quá rất nhanh, hắn ngừng lại, lúc này, hắn sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang theo máu tươi, đầu càng là có chút mê muội. Nhưng mà đúng lúc này, nàng kia nhưng lại đột nhiên lại xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, tay phải vung lên, trực tiếp đem Đại Hắc cùng Tiểu Hắc kêu lên.

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc sau khi xuất hiện, trực tiếp tựu hướng về nàng kia nhào tới.

Nhưng mà, nàng kia tại đối mặt Đại Hắc cùng Tiểu Hắc lúc, nhưng lại không sợ chút nào, đem làm Đại Hắc cùng Tiểu Hắc đi vào trước mặt nàng không sai biệt lắm còn có hơn một trượng lúc, nữ tử đưa tay tựu là một chưởng.

Bành bành!

Tại Dương Diệp kinh hãi trong ánh mắt, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, sau đó lập tức oanh tại phía sau hắn cái kia đại sơn phía trên

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, cái này phải hay là không mạnh quá không hợp thói thường nữa à?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1462: Là đi tìm cái chết đấy sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đừng nói Dương Diệp, tựu là Đại Hắc còn có Tiểu Hắc lúc này đều có chút mộng!

Hiển nhiên, chúng chính mình cũng không nghĩ tới chính mình sẽ bị người một cái tát tựu cho đập bay!

Thật sự cũng chỉ là một cái tát ah!

Đem làm nữ tử một cái tát đập bay Đại Hắc còn có Tiểu Hắc về sau, nàng nhìn về phía rồi Dương Diệp, Dương Diệp lập tức nheo mắt, sau đó tay phải vung lên, đem Viễn Cổ Đế Mãng, còn có Nghé con (^_^) cùng với Tiểu Điêu đều kêu lên.

Nữ nhân này tuyệt đối với không phải hắn có thể chống lại đấy, thực lực của đối phương, khả năng so Cùng Kỳ còn có cường!

Phải quần ẩu!

Khi nhìn thấy cô gái này lúc, bất kể là cái kia Tiểu Điêu cùng Nghé con (^_^), hay là Đế Mãng, lúc này trong mắt đều là ngưng trọng vô cùng. Chúng không biết nữ nhân này thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, nhưng là, nhìn xem bên cạnh Đại Hắc cùng Tiểu Hắc kết cục sẽ biết.

Khi thấy Viễn Cổ Đế Mãng chúng, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, “Bên ngoài sinh vật?”

“Bên ngoài sinh vật?”

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn đang muốn hỏi, mà lúc này, nàng kia nhưng lại đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, “Coi chừng!”

Dương Diệp tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, cái kia nguyên bản tại phía trước nhất Tiểu Điêu trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, mà trong tràng thực lực mạnh nhất cái kia Đế Mãng thì là tại nữ tử biến mất một khắc này, hắn cực lớn đuôi rắn trực tiếp quét về phía rồi nữ tử.

Đuôi rắn vung vẩy, trong đó ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp làm cho không gian chung quanh một hồi kịch liệt kích rung động. Có thể làm cho tại đây không gian phát sinh một điểm ba động, cái này đã cực kì khủng bố rồi!

Phải biết, Dương Diệp hắn một đạo trảm thiên rút kiếm thuật, thế nhưng mà đều không thể rung chuyển tại đây không gian.

Còn nữ kia tại đánh bay Tiểu Điêu về sau, nàng không tránh không né, trực tiếp vươn cái con kia bàn tay như ngọc trắng, sau đó tại Dương Diệp cùng Đế Mãng trong ánh mắt, vỗ vào Đế Mãng đuôi rắn kia thượng.

Nữ tử tay cùng Đế Mãng đuôi rắn so sánh với, thật sự là có chút buồn cười. Nữ tử dùng tay đi ngăn cản Đế Mãng đuôi rắn, hoàn toàn tựu là tại bọ ngựa đấu xe!

Nhưng mà, kế tiếp một màn nhưng lại làm cho Dương Diệp cùng Đế Mãng cái cằm đều thiếu chút nữa kinh hãi đến rơi xuống!

Bởi vì Đế Mãng cái kia ẩn chứa lấy khủng bố lực lượng đuôi rắn lại bị nữ tử cho chặn!

Tại Đế Mãng đuôi rắn quét tại nữ tử bàn tay lúc, hắn lập tức ngừng lại, nhưng mà nữ tử nhưng lại không chút sứt mẻ!

Thật là khủng khiếp!

Đây là lúc này Dương Diệp trong đầu cách nghĩ!

Nữ tử tại ngăn trở Đế Mãng đuôi rắn về sau, hắn bàn tay đột nhiên dùng sức, năm ngón tay dễ dàng đã phá vỡ Đế Mãng đuôi rắn kia thượng dày đặc lân phiến, tiếp theo, nàng gãi lấy cái kia khối lân phiến mạnh mà dùng sức... Lân phiến không có vỡ, càng không có đến rơi xuống, Đế Mãng cái kia thân thể cao lớn nhưng lại động.

Tại Dương Diệp kinh hãi trong ánh mắt, nữ tử vậy mà một tay cầm lên Đế Mãng cái đuôi, sau đó mạnh mà hất lên, trực tiếp đem khổng lồ kia như núi Đế Mãng trực tiếp cho vung đâm vào rồi sau lưng cách đó không xa đại sơn phía trên.

Toàn bộ đại sơn kịch liệt run lên, vô số khói bụi phóng lên trời, còn có rất nhiều cự thạch tự đỉnh núi lăn xuống mà hạ... Nhưng là, cái kia đại sơn nhưng lại không sụp đổ, y nguyên sừng sững đứng thẳng!

Dương Diệp đương nhiên không có có tâm tư đi quản cái kia đại sơn sập không sập, hắn lúc này đã hoàn toàn bị trước mắt nữ nhân này thực lực cùng chấn kinh trụ. Không phải khiếp sợ, là rung động. Nữ nhân này thực lực, quá kinh khủng!

Nữ tử tại tướng Đại Hắc đập bay về sau, nàng lập tức nhìn về phía rồi Nghé con (ˆˆ*), Nghé con (*ˆˆ) còn chưa kịp phản ứng, nàng kia liền trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của nó, tiếp theo...

Nghé con (ˆ_ˆ) cùng Đế Mãng chúng đồng dạng, trực tiếp bay rớt ra ngoài, sau đó đâm vào rồi Dương Diệp sau lưng đại sơn phía trên.

Không đến mười mấy hơi thời gian, Dương Diệp kêu đi ra yêu thú, toàn bộ bị đập bay!

Thảm bại ah! Lúc này, nữ tử nhìn về phía rồi Dương Diệp, Dương Diệp nheo mắt, đang muốn nói chuyện, nhưng mà sau một khắc, nữ tử nhưng lại trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, cơ hồ bản năng rút kiếm tựu là chém!

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên phóng lên trời, kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức bị đạo này kiếm minh thanh chấn địa nổi lên từng đợt Liên Y!

Điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Đối mặt cô gái này, bình thường trảm thiên rút kiếm thuật căn bản không có dùng, bởi vậy, Dương Diệp quyết đoán thi triển ra hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Nhưng mà, đối mặt Dương Diệp khủng bố như vậy một kiếm, nữ tử vẫn là dùng tay đi ngăn cản.

Kiếm bổ vào nữ tử trên tay, trong tràng lập tức vang lên một đạo tiếng nổ lớn, Dương Diệp cùng nữ tử không gian chung quanh kịch liệt run lên, tiếp theo lấy, nữ tử hướng về sau lui mười trượng khoảng cách, nhưng là Dương Diệp thảm hại hơn, hắn trực tiếp bị chấn hướng về sau lui gần 200 trượng!

Xa xa, nữ tử cúi đầu nhìn nhìn tay của mình, tại nàng lòng bàn tay trừ, có một đạo vết máu. Nhìn đạo này vết máu mấy tức, nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng xa xa Dương Diệp, "Kiếm tu... Hai chủng ý cảnh kiếm tu, siêu việt phẩm giai kiếm... Khó trách có thể phá vỡ của ta Âm Dương chi lực."

"Âm Dương chi lực!"

Nghe vậy, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn hướng nữ tử, "Ngươi, ngươi là Âm Dương cảnh cường giả!"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Nữ tử hỏi lại.

Đây là thừa nhận!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này hắn rốt cục minh bạch nữ nhân này vì cái gì khủng bố như vậy rồi. Đối phương là siêu việt thần giả cường giả!

Khó trách mà ngay cả Đế Mãng đều bị đơn giản đập bay!

Âm Dương cảnh cường giả ah!

Dương Diệp ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, ngẩng đầu nhìn hướng nữ tử, nói: "Vì cái gì? Hung vực nội không phải không có thể có Âm Dương cảnh huyền giả ư? Vì cái gì ngươi là Âm Dương cảnh cường giả!"

“Ngươi là từ bên ngoài đến?” Nữ tử hỏi lại.

Dương Diệp cho rằng đối phương chỉ chính là hung vực bên ngoài, lập tức nhẹ gật đầu, nói: “Xác thực là từ bên ngoài mà đến!”

Nữ tử đánh giá liếc Dương Diệp, “Yếu như vậy, dám tới nơi này, là đi tìm cái chết đấy sao?”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, nhưng lại không cách nào phản bác, bởi vì so về cô gái này, hắn xác thực thật là nhược ah!

Lúc này, nữ tử lắc đầu, “Không cần biết ngươi là ai, đã dám khinh bạc ta, đều phải chết!”

“Vân... Vân, đợi một tý!”

Gặp nữ tử muốn động thủ, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nói: “Xin nhờ, ngươi làm tinh tường, mới vừa rồi là chính ngươi kéo ta đấy, ta cũng không có muốn chiếm ngươi tiện nghi cách nghĩ!”

“Ta kéo ngươi?”

Nữ tử cười nhạo rồi một tiếng, “Ngươi cho rằng ngươi là ai? Ta sẽ đi nắm tay ngươi? Thật sự là buồn cười đến cực điểm!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, “Ngươi, ngươi sao có thể như vậy...”

Nhưng mà, nữ tử nhưng lại không có để ý hắn, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Tại nữ tử biến mất tại nguyên chỗ một khắc này, Dương Diệp sắc mặt lúc này biến đổi, nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng kiếm ý mạnh mà tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, đem làm kiếm ý cùng sát ý tuôn ra hắn bên ngoài cơ thể về sau, hai chủng ý cảnh nhanh chóng co rút lại, sau đó mạnh mà bộc phát ra đến!

Hai chủng ý cảnh giới hạn!

Một chiêu này coi như là Dương Diệp một chiêu át chủ bài, hai chủng nửa bước Quy Nguyên cảnh ý cảnh giới hạn, đó cũng là phi thường khủng bố.

Ý cảnh giới hạn, một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trước mặt mang tất cả mà ra, cái này làm cho cái kia đã đi tới Dương Diệp trước mặt nữ tử trực tiếp bị chấn ngừng lại. Bất quá nữ tử cũng không để ý, hay là như trước kia như vậy, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng hướng phía trước vỗ, tựu là như vậy vỗ, Dương

Diệp giới hạn ý cảnh chỗ bạo phát đi ra cổ lực lượng kia trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, hóa thành cuồng bạo năng lượng Phong bạo hướng bốn phía bắn tung tóe ra.

Thoáng qua, nữ tử tay phải nhẹ nhàng một vòng, những cái... Kia năng lượng Phong bạo lập tức hóa thành hư vô, giống như là chưa bao giờ đã xuất hiện bình thường!

Cũng may đúng lúc này, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có Đế Mãng chúng lao đến.

Dương Diệp tự nhiên cũng không có rỗi rãnh lấy, lập tức hóa thành một đạo kiếm quang hướng về nữ tử bắn mạnh tới.

Sáu đánh một!

Nhưng mà, bất kể là Đại Hắc hay là Tiểu Hắc, cũng hoặc là Nghé con (^_^) cùng Tiểu Điêu, đều không có thể có khiêng qua cô gái này vỗ... Cũng tựu Đế Mãng hơi chút đỡ một ít, có thể lần lượt hai nhịp!

Giờ này khắc này, Dương Diệp mới hiểu được Âm Dương cảnh cường giả là cỡ nào khủng bố, loại này cấp bậc cường giả, căn bản không phải thần giả cảnh có thể chống lại đấy, lại càng không là hắn có thể chống lại. Bởi vì, coi như là hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, y nguyên không cách nào cho nữ nhân này tạo thành cái gì thực chất tính uy hiếp!

Vô lực!

Sáu đánh một, y nguyên vô lực!

Tại Tiểu Điêu bay ra ngoài về sau, Nghé con (^_^) cũng theo sát lấy đã bay đi ra ngoài, bất quá cũng may, chúng da dày thịt béo, chỉ là bị chấn thương, tạm thời không có nguy hiểm tánh mạng.

Dương Diệp cũng có chút không tốt rồi. Hắn tuy nhiên thân thể cũng cường, nhưng là, so về Tiểu Hắc chúng vẫn còn có chút chênh lệch đấy, bởi vậy, mỗi lần đều bị chấn địa thổ huyết. Bất quá cũng may, tuy nhiên hắn không có Đại Hắc nhục thể của bọn nó, nhưng là, hắn chữa trị năng lực nhưng lại so Đại Hắc chúng cường rất nhiều.

Bởi vậy, còn có thể miễn cưỡng chèo chống lấy!

Tại bị nữ tử liên tục đánh bay sau Đế Mãng hiển nhiên là động chân hỏa, gầm lên giận dữ về sau, nó đột nhiên tướng chính mình bàn trở thành một cái đại đại quyển quyển, sau đó nó bay thẳng đến lấy nàng kia đụng tới.

Bởi vì Đế Mãng hình thể nguyên nhân, nó hướng nữ tử đụng đi qua, giống như là một tòa đại sơn hướng về nữ tử đánh tới, thoạt nhìn, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Nhưng mà, nữ tử nhưng lại mặt không đổi sắc, nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, chung quanh trong thiên địa phảng phất có đồ vật gì đó bị nàng rút đi rồi giống như, toàn bộ trong thiên địa đều là hư ảo rồi thoáng một phát. Tiếp theo lấy, nàng thân hình khẽ động hướng về Đế Mãng bắn mạnh tới.

Đế Mãng tại phát ra một đạo kêu rên về sau, hắn trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cuối cùng đâm vào rồi xa xa cái kia tòa đại sơn phía trên, làm cho đại sơn kịch liệt run lên, mà hắn tắc thì rơi xuống phía dưới, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nhập vào rồi trong lòng đất.

Dương Diệp nhìn thấy. Vừa rồi một kích kia, trực tiếp bắt nó trên người cái kia chút ít lân phiến đều đánh chính là liệt rồi ra!

Thật là khủng khiếp lực lượng!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn nhìn về phía nữ tử, hắn nghĩ mãi mà không rõ, phi thường không rõ, không phải nói cái này hạ vị diện cũng không thể có Âm Dương cảnh cường giả ư? Hơn nữa, trước kia cũng chưa bao giờ gặp ah! Vì cái gì cái này địa phương quỷ quái có Âm Dương cảnh cường giả?

Chẳng lẽ mình đã qua sông hoàng tuyền?

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi bị lại càng hoảng sợ, hắn nhìn về phía nữ tử, nói: “Cái kia, ta yếu ớt hỏi một câu, cái này, nơi này là không phải sông hoàng tuyền bên kia?”

Hắn càng phát ra cảm thấy không được bình thường. Theo gặp được trước kia cái kia quân cờ thánh bắt đầu, hắn cũng cảm giác có chút không đúng rồi. Bởi vậy, hắn có chút hoài nghi phải hay là không đã qua sông hoàng tuyền rồi.

“Ngươi mới biết được?” Nữ tử hỏi lại.

Nghe vậy, Dương Diệp biểu lộ lập tức cứng lại rồi.

Sông hoàng tuyền!

Chính mình thật sự đã qua sông hoàng tuyền!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, trong mắt tràn đầy mờ mịt... Chính mình đã qua sông hoàng tuyền... Làm sao lại đã qua sông hoàng tuyền nữa nha?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1463: Có bệnh nữ nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ này khắc này, hắn mới hiểu được, vì cái gì nữ nhân này khủng bố như vậy rồi.

Sông hoàng tuyền!

Hắn trong lúc vô tình đã qua sông hoàng tuyền, mà sông hoàng tuyền bên này, đối với huyền giả là không có hạn chế đấy, người nơi này, là có thể đạt tới thần giả phía trên.

Đây chính là vì cái gì rất nhiều người đã qua sông hoàng tuyền mà không thể quay về nguyên nhân ah!

Thần giả cùng Âm Dương cảnh ở giữa có bao nhiêu chênh lệch?

Trước kia hắn không biết, hiện tại, hắn đã biết. Tuy nhiên hắn không phải thần giả cảnh, nhưng là, Đế Mãng chúng có thể đúng vậy a! Nhưng mà bọn hắn căn bản không phải nữ nhân này đối thủ.

Nghiền áp!

Dùng Đế Mãng thực lực của bọn nó, tại cô gái này trước mặt, đều bị nữ tử triệt triệt để để nghiền áp, cơ hồ liền sức hoàn thủ đều không có!

Mà Đế Mãng chúng, đặc biệt là Đế Mãng, đây chính là tương đương với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả ah! Hơn nữa còn là cái loại này nỗi bật thần giả cảnh đỉnh phong!

Nhưng là, tại cô gái này trước mặt, nó ngoại trừ bị đánh hay là bị đánh!

Mà Dương Diệp, Dương Diệp cũng không cần nói. Luận đơn đả độc đấu, hắn khả năng còn đánh không lại Đế Mãng. Trảm thiên rút kiếm thuật tuy nhiên cường, nhưng là cũng không cách nào đập phát chết luôn Đế Mãng ah. Mà đối với lấy nữ nhân tựu càng không cần phải nói, căn bản không có cái uy hiếp gì, hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, cũng không quá đáng vừa mới dễ phá khai mở đối phương làn da mà thôi!

Không có cách nào đánh!

Cũng đánh không lại!

Nếu như còn có thể thúc dục ngân hà kiếm khí, có lẽ phải thử một chút, nhưng vấn đề là, hắn bây giờ có thể thúc dục ư? Ngược lại là có thể, nhưng là hắn dám ư? Đương nhiên không dám, hiện tại thúc dục ngân hà kiếm khí, có lẽ không phải đối phương chết, mà là hắn chết trước.

Trong tràng, Dương Diệp cười khổ cười, không thể không nói, lần này mình thật là làm chết rồi. Hiện tại, hắn nghĩ tới trước kia cái kia sông, không cần phải nói, cái kia khẳng định tựu là sông hoàng tuyền. Chỉ tiếc hắn lúc ấy bị cái kia chống trời cự nhân truy có chút phát mộng, căn bản không có suy nghĩ cái gì sông hoàng tuyền, bởi vậy, hắn trực tiếp chạy tới!

Hiện tại tốt rồi.

Tìm đường chết rồi!

Xa xa, nàng kia cũng không có quản Dương Diệp đang suy nghĩ gì, tại đánh bay Đế Mãng về sau, nàng muốn đối với Dương Diệp xuất thủ, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đại tỷ, đầu hàng được hay không được ah?”

Nữ tử nao nao, sau một khắc, nàng thần sắc thậm chí có chút ít dữ tợn mà bắt đầu..., “Ngươi gọi Đại tỷ của ta? Ta rất già ư? Ta rất già ư?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, nữ tử đột nhiên quỷ dị địa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp sắc mặt đại biến, bản năng tựu một kiếm đâm ra, nhưng mà kiếm của hắn cũng là bị hai ngón tay đầu cho kẹp lấy.

Nữ tử nhìn Dương Diệp, “Ta rất già ư?”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nữ nhân này giống như rất để ý vấn đề này? Hắn cẩn thận đánh giá liếc đối phương, sau đó chân thành nói: “Không già, một chút cũng không già, phi thường tuổi trẻ, phi thường xinh đẹp, phi thường...” Nói không được nữa. Không phải nói hắn đang nói trái lương tâm lời mà nói..., mà là hắn thật sự không biết như thế nào đi khoa trương nữ nhân.

Trước mắt nữ nhân này tuy nhiên thân lấy tố bào, nhưng là, đối phương xác thực rất đẹp, điểm ấy hắn ngược lại là chưa nói giả.

“Vậy ngươi gọi Đại tỷ của ta?” Nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp.

“Đây là tôn xưng!”

Dương Diệp nghiêm mặt nói: “Đây không phải tôn kính ngươi sao? Ân, cái kia, còn có, ta muốn giải thích xuống, ta sở dĩ lại tới đây, là vì đi lầm đường. Ta, ta hiện tại tựu đi, không quấy rầy các hạ bọn người rồi.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà lúc này, nàng kia nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, nàng gắt gao nhìn Dương Diệp, “Thật sự là buồn cười, đến rồi tại đây, còn muốn đi ra ngoài? Ta không biết cái kia quân cờ nho đau xót vì cái gì không giết ngươi, bất quá không có sao, ta tới giết cũng giống như vậy!”

Nói lấy tựu muốn động thủ, mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại đột nhiên nói: “Vì cái gì? Vì cái gì ta vừa tiến đến, ngươi tựu nhất định giết ta? Dù sao cũng phải có cái lý do a?” Đây là hắn rất ngạc nhiên địa phương, hắn cùng với nữ nhân này không oán không cừu, nhưng là đối phương lại nhất định đưa hắn vào chỗ chết, cái này có chút không bình thường ah!

“Bên ngoài vào, đều đáng chết!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, nhân đã biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp biến sắc, tuy nhiên không địch lại đối phương, nhưng là, hắn cũng sẽ không thúc thủ chịu trói, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, nàng kia vốn chụp vào tay của hắn đột nhiên đứng tại không trung, sau đó nữ tử lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu. Một lát sau, nàng thần sắc dần dần nhu hòa lên, rất nhanh, nàng lại biến thành Dương Diệp lúc ban đầu nhìn thấy nàng lúc bộ dạng.

Trên mặt không có nửa phần lạnh như băng, trong mắt mang theo tràn đầy nhu tình, hoàn toàn giống như là một cái con gái rượu.

"Phu quân!"

Nữ tử phi thường tự nhiên bắt được Dương Diệp tay, cao hứng nói: "Ngươi, ngươi rốt cục trở về rồi. Tố Tâm rốt cục đợi đến lúc ngươi hồi trở lại đến rồi!" Nói lấy, nàng trực tiếp nhào tới Dương Diệp trong ngực, sau đó chặt chẽ vuốt ve Dương Diệp, sợ Dương Diệp biến mất bình thường.

Dương Diệp đã hoàn toàn sửng sốt, cái này nữ làm đâu vừa ra?

Lúc này, nữ tử đột nhiên buông lỏng ra Dương Diệp, nàng nắm chặc Dương Diệp tay, nói: "Phu quân, đi, chúng ta về nhà, chúng ta về nhà, chúng ta tại cũng không xa rời nhau rồi. Đi!"

Nói lấy, hắn kéo lấy Dương Diệp tay tựu hướng xa xa nhà tranh đi đến.

Nữ nhân này có bệnh!

Dương Diệp nhìn cái này gọi là Tố Tâm nữ tử hồi lâu, được ra cái này kết luận. Đối phương hoàn toàn không giống như là tại trang, bởi vì hắn thấy được nữ tử trong mắt vậy mà đựng nước mắt. Đã không phải tại trang, cái kia khẳng định tựu là có bị bệnh!

Cái này với hắn mà nói, xem như một một chuyện tốt, bởi vì đối phương bây giờ nhìn lại cũng không có sẽ đối hắn xuất thủ ý tứ. Chỉ cần đối phương không ra tay, vậy hắn tựu có cơ hội đào tẩu.

Là trốn!

Trước mắt nữ nhân này là Âm Dương cảnh cường giả, căn bản không phải hắn bây giờ có thể có chống lại đấy, cái này đã vượt qua hắn cảnh giới nhiều lắm. Vượt cấp khiêu chiến, cũng là có một hạn độ đấy, hắn còn chưa tới cái gì giai đều có thể càng tình trạng. Đạt tới thần giả về sau, có lẽ có thể cùng đối phương tranh tài một trận chiến, nhưng là hiện tại, căn bản không được.

Dương Diệp rất rõ ràng thực lực của mình, đối mặt nữ nhân này, chỉ có thể lựa chọn trốn!

Bất quá, lúc này hắn hay là không dám chạy, nữ nhân này một mực nắm lấy hắn, vạn nhất hắn chạy trốn, kích thích đến nữ nhân này, lại để cho nữ nhân này lại biến thành trước kia bộ kia bộ dáng, vậy thì không thú vị.

Cứ như vậy, Dương Diệp bị nữ tử kéo vào rồi nhà tranh, nhà tranh từ bên ngoài thoạt nhìn có chút đơn sơ, nhưng là nội bộ nhưng lại không đơn sơ, trái lại trang trí có chút xa hoa, nên có đều có.

Nữ tử kéo lấy Dương Diệp đi tới bên giường, sau đó nàng hai tay vuốt ve Dương Diệp cánh tay, tướng đầu tựa tại rồi Dương Diệp trên bờ vai, nói khẽ: “Phu quân, ngươi vì sao đi ra ngoài lâu như vậy đều không trở lại? Ngươi có phải hay không quên Tố Tâm rồi?”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn cảm giác mình bả vai mát lạnh, hắn quay đầu nhìn lại, phát hiện, chẳng biết lúc nào, nàng kia đã rơi lệ.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không thương hương tiếc ngọc, hay nói giỡn, nữ nhân này cũng không phải nữ nhân của hắn, hơn nữa, đối phương khóc cũng không phải là vì hắn khóc! Hắn hiện tại muốn chính là như thế nào chuồn mất.

Hắn cũng không quên mình bây giờ ở địa phương nào, tại đây, thế nhưng mà hung vực cấm địa!

Phải chuồn mất!

Dùng thực lực của hắn, căn bản không cách nào ở chỗ này sinh tồn. Cũng khá tốt gặp được chính là cái này không phải rất bình thường nữ nhân, nếu như là gặp được cái khác cái gì Âm Dương cảnh cường giả, hắn khẳng định đã xong đời.

Âm Dương cảnh cường giả!

Dùng Cùng Kỳ thực lực trước mắt khẳng định đều không thể cùng đối phương chống lại!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Ngươi, ngươi còn nhớ rõ sự tình vừa rồi ư?”

“Vừa rồi?”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, “Vừa rồi ta không phải một mực đang đợi phu quân ngươi sao?”

Không nhớ rõ!

Dương Diệp thật sâu nhìn thoáng qua nữ tử, hiện tại hắn đã có thể để xác định, nữ nhân này thật sự có bệnh.

Lúc này, nữ tử tướng đầu chôn ở trên vai của hắn, nói khẽ: “Phu quân, vì cái gì ngươi đi ra ngoài lâu như vậy đều không trở lại?

Ngươi có biết hay không, Tố Tâm một người ở chỗ này, thật cô đơn!"

"Ngươi vì cái gì không đi ra ngoài đây này?" Dương Diệp hỏi.

Tố Tâm lắc đầu, "Không thể ra đi, không thể ra đi."

"Vì cái gì?" Dương Diệp tò mò hỏi.

Tố Tâm lắc đầu, "Bởi vì đi ra ngoài sẽ chết đấy, phu quân, ngươi về sau cũng đừng đi ra rồi. Ta, chúng ta ngay ở chỗ này an an ổn ổn qua hết quãng đời còn lại, được không?"

Đi ra ngoài sẽ chết?

Dương Diệp chân mày cau lại. Người nơi này, có thể đạt tới Âm Dương cảnh, ví dụ như nữ nhân này, thực lực của nàng như thế khủng bố, nhưng mà nàng nhưng cũng không dám đi ra ngoài, nói cách khác, cái chỗ này, khẳng định có cái gì châm đối với các nàng cấm chế.

Hỏi như vậy đề đến rồi.

Đến tột cùng là ai, có thực lực cường đại như vậy, có thể vây khốn những... Này đạt tới Âm Dương cảnh cường giả?

Cái này hung vực, càng phát ra thần bí rồi!

Đương nhiên, hắn có thể không tâm tình đi muốn những chuyện này, hắn hiện tại muốn chính là như thế nào thoát đi cái này địa phương quỷ quái, sau đó đi U Ám Sâm Lâm! Mà muốn chạy trốn cách đây cái địa phương quỷ quái, đầu tiên chính là muốn trước thoát khỏi bên cạnh nữ nhân này!

Mà nữ nhân này, gắt gao vuốt ve cánh tay của hắn, sợ hắn đã đi ra bình thường... Hắn đương nhiên có thể giãy giụa, nhưng là, vạn nhất kích thích đến nữ nhân này, cái này nữ khôi phục ngày trước kia cái kia bộ dáng...

Không may!

Phi thường không may!

Dương Diệp cười khổ không thôi, đã nói rồi đấy bất quá sông hoàng tuyền, nhưng là không nghĩ tới, trời đưa đất đẩy làm sao mà hay là đi tới cái này địa phương quỷ quái. Hiện tại tốt rồi, tiến đến dễ dàng, đi ra ngoài khó ah!

Đúng lúc này, Dương Diệp trên bờ vai đột nhiên truyền đến yếu ớt tiếng hít thở, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, hắn phát hiện, nữ nhân này vậy mà dựa vào bờ vai của hắn ngủ.

Đi ngủ?

Dương Diệp nao nao, lập tức vui vẻ, bởi vì cái này với hắn mà nói thế nhưng mà một cái cơ hội tốt. Hắn nói rất hay cơ hội, tự nhiên là trốn.

Đánh chết đối phương?

Không thực tế, một chút cũng không thực tế. Đến rồi nữ nhân loại này cấp bậc cường giả, đối với nguy hiểm nhất định là phi thường linh mẫn đấy, chỉ cần hắn dám lộ ra sát ý, nhất định kinh đến đối phương!

Cho nên, hắn lựa chọn trốn.

Dương Diệp tay phải đặt ở cái kia Tố Tâm trên tay, đang chuẩn bị nhẹ nhàng tướng tay của đối phương lấy ra thủy, cái kia Tố Tâm đột nhiên mở mắt, sau đó ngẩng đầu nhìn thẳng hắn.

Lạnh như băng biểu lộ, ánh mắt lạnh như băng.

Dương Diệp biểu lộ cứng lại rồi.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1464: Một đám u hồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nếu như ta nói, là ngươi vuốt ve ta đấy, ngươi tin ư?”

Dương Diệp phi thường chân thành nói.

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tại ngươi động thủ trước, có thể hay không lại để cho ta hỏi hai vấn đề? Tựu hai vấn đề.”

Cũng không đợi nữ tử có đáp ứng hay không, Dương Diệp tựu lại nói: “Thứ nhất, chính ngươi ngẫm lại, ngươi còn nhớ rõ sự tình vừa rồi ư? Thứ hai, thực lực ngươi mạnh như vậy, viễn siêu ta không biết bao nhiêu. Ngươi cảm thấy, ta có cái kia năng lực chiếm tiện nghi của ngươi ư?"

Nữ tử hai mắt nhắm lại, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Chẳng lẽ ngươi tựu không muốn biết tại sao mình có thể như vậy ư?"

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Là nàng!"

Dương Diệp nheo mắt, "Ngươi biết rõ?"

"Có nghĩ là muốn sống?" Lúc này, nữ tử đột nhiên nói.

"Có ý tứ gì!" Dương Diệp hỏi.

Nữ tử buông lỏng ra Dương Diệp, chậm rãi đến giữa chính giữa, nàng hai tay thả lỏng phía sau, mắt nhìn phía trước, hồi lâu, nàng chậm rãi nói: "Ta vẫn cho là nàng biến mất. Nhưng là không nghĩ tới, nàng chấp niệm như thế sâu, đến bây giờ đều không có biến mất, hơn nữa sẽ chiếm theo của ta chủ đạo ý thức. Giúp ta một cái bề bộn, ta không thể giết ngươi!"

"Nàng là ai?" Dương Diệp hỏi.

"Ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì?" Nữ tử lạnh như băng nói.

"Ngươi muốn ta giúp bề bộn khẳng định cùng nàng có quan hệ a? Đã cùng nàng có quan hệ, ngươi không biết là có lẽ nói cho ta biết chuyện của nàng ư?" Dương Diệp nói.

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nàng vốn là này giới phiêu đãng một đám u hồn, dưới cơ duyên xảo hợp tiến nhập trong cơ thể của ta, ta vốn tưởng rằng có thể hấp thu mất nàng, nhưng là, nàng chấp niệm quá sâu bởi vì chấp niệm quá sâu, nàng muốn sống ** cực kỳ cường, bởi vậy, nàng một mực tồn tại trong cơ thể của ta, hơn nữa trong lúc bất tri bất giác cướp lấy mất thân thể của ta quyền khống chế."

"Ngươi nghĩ tới ta như thế nào giúp ngươi?" Dương Diệp hỏi.

Nữ tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ngược lại là thức thời."

Dương Diệp nhếch miệng, có thể không cảm thấy được ư? Đối phương muốn cho hắn hỗ trợ, kỳ thật, đem làm đối phương nói ra muốn hắn hỗ trợ một khắc này, là hắn biết, hắn căn bản không cách nào cự tuyệt. Không có biện pháp, ai kêu hắn đánh không qua đối phương đây này?

Nữ tử nói: “Nàng chấp niệm quá sâu, nếu như ta cường hành xóa đi nàng, nàng nhất định liều chết phản kháng, khi đó, dù cho ta thắng, khẳng định cũng là thắng thảm. Mà lại, ta không muốn đối với nàng dùng cường. Cho nên, ta cần ngươi giúp ta hóa giải nàng chấp niệm, nàng chấp niệm vừa biến mất, sẽ biến mất, tiến nhập Luân Hồi. Cái này đối với nàng mà nói, là kết quả tốt nhất rồi.”

“Tại đây không phải không thể tiến vào Luân Hồi ư?” Dương Diệp hỏi.

“Đó là bên ngoài, tại đây, có thể!”

Nữ tử nói: “Tại đây, ngoại trừ không thể ra đi bên ngoài, cũng không có gì hạn chế. Còn lại ngươi cũng đừng hỏi, không nên ngươi cũng biết đồ đạc, đã biết, đối với ngươi không có nửa điểm chỗ tốt, ta cũng không có cái kia lòng dạ thanh thản là ngươi giải thích. Ngươi cần chính là, giúp ta hóa giải nàng chấp niệm, lại để cho nàng tiến nhập Luân Hồi.”

Dương Diệp nhún vai, hiện ở thời điểm này, hắn cũng không có muốn biết về hung vực sự tình, mình cũng nhanh bản thân khó bảo toàn. Đâu còn có tâm tư đi quản hung vực?

Lập tức, Dương Diệp nói: “Như thế nào hóa giải nàng chấp niệm?”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng sở dĩ có chấp niệm, là vì nàng năm đó phu quân vừa đi không hồi trở lại nàng phu quân năm đó muốn cường hành ly khai nơi đây, bởi vậy, lọt vào dù sao cuối cùng nàng phu quân thần hồn câu diệt, mà nàng bởi vì phu quân vẫn lạc, sinh không thể luyến, cuối cùng nhất lựa chọn tương bồi, nhưng là không biết nguyên nhân gì, hồn phách của nàng nhưng lại vẫn còn tồn tại. Tuy nhiên hồn phách vẫn còn tồn tại, nhưng là nhân cũng đã biến thành không bình thường rồi.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi giả mạo nàng phu quân, sau đó lại để cho nàng nhận rõ hiện tại tình cảnh của mình, đem làm nàng nhận rõ sự thật về sau, nàng chấp niệm sẽ biến mất.”

“Giả mạo nàng phu quân?”

Dương Diệp nhíu mày, “Ngươi không phải tại cùng ta nói đùa sao?”

“Ngươi cảm thấy ta là tại với ngươi hay nói giỡn?”

Nữ tử lạnh lùng nói: “Nàng hiện tại đem ngươi cho rằng là là phu quân của nàng, đây chính là tốt nhất thời điểm, lại để cho nàng giải thoát, cũng là lại để cho ta giải thoát, càng làm cho chính ngươi giải thoát. Cho nên, ngươi không có lựa chọn khác chọn, minh bạch?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nói lại để cho ta giả mạo nàng phu quân, nhưng là, ta muốn nói, sau đó thì sao? Ta giả mạo nàng phu quân về sau, như thế nào lại để cho nàng nhận rõ sự thật, như thế nào lại để cho nàng buông chấp niệm?”

“Không biết!” Nữ tử nhạt tiếng nói.

“Không biết?” Dương Diệp sửng sốt.

“Chính ngươi nghĩ biện pháp!” Nữ tử nói.

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng gắt gao nhìn Dương Diệp, “Ta mặc kệ ngươi muốn dùng biện pháp gì, nhưng là, ngươi cho nhớ kỹ một điểm, đừng chiếm cỗ thân thể này tiện nghi, thân thể là của ta, không phải là của nàng, minh bạch?”

“Nàng muốn chiếm ta tiện nghi làm sao bây giờ?” Dương Diệp nói.

“Ta mặc kệ!”

Nữ tử nói: “Dù sao, nếu để cho ta biết rõ ngươi chiếm thân thể của ta thể tiện nghi” nói lấy, nàng nhìn thoáng qua hạ thể, sau đó đưa tay ra, mạnh mà nắm chặt, “Ta tựu bóp nát ngươi cái kia đồ chơi!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức cảm giác hạ thể mát lạnh nữ nhân này tốt bạo lực!

Lúc này, nữ tử quay người nhìn về phía ngoài cửa, nói: “Lại để cho nàng buông chấp niệm, ta có thể không giết ngươi.”

“Cái kia có thể hay không tiễn đưa ta đi ra ngoài? Tốt nhất là trực tiếp tiễn đưa ta đến u ám sâm lãnh!” Dương Diệp vội vàng nói.

“Đi ra ngoài?”

Nữ tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, khóe miệng mang theo một vòng mỉa mai, “Ngươi vào được, còn muốn đi ra ngoài?”

“Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nhíu mày: “Tiến đến không thể đi ra ngoài rồi? Ngươi cũng đừng làm ta sợ!”

“Dọa ngươi?”

Nữ tử hừ lạnh một tiếng, “Nơi đây tự thành không gian, chỉ có thể tiến, không thể xuất. Bất luận kẻ nào tiến đến, tràng cảnh đều biến ảo, ngươi bây giờ muốn còn có thể tìm được đường trở về, ta coi như ngươi lợi hại.”

Tràng cảnh biến ảo?

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Tiêu Dao Tử! Hắn không phải đi vào, sau đó lại đi ra ngoài rồi ư?”

Nữ tử hai mắt nhắm lại, “Tiêu Dao Tử, ngươi nhận thức người nọ?” Nói đến đây, nàng lông mày kẻ đen cau lại, “Không đúng, trên người của ngươi có hắn một tia khí tức, ngươi cùng hắn cái gì quan hệ? Cũng không đúng, hắn lúc đến, thật là lâu thật lâu trước kia, khi đó, ngươi đều còn chưa ra đời ngươi hẳn là hắn hậu nhân, hoặc là đạt được qua hắn chỉ điểm!”

Dương Diệp khuôn mặt hơi rút, vốn hắn còn muốn ôm thoáng một phát Tiêu Dao Tử đùi, điều này cũng tốt, nữ nhân này trực tiếp tựu xem thấu hắn cùng với đối phương căn bản không có gì quá sâu quan hệ.

Đùi không có cách nào ôm!

Lúc này, nữ tử lại nói: “Hắn, hắn đương nhiên có thể đi ra ngoài, dùng thực lực của hắn, ai ngăn được hắn? Ai lại dám ngăn đón hắn? Thế nhưng mà ngươi đây này? Ngươi yếu như vậy, ai không dám ngăn đón ngươi?”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Uy, ngươi nói chuyện không thể uyển chuyển điểm ư?”

“Uyển chuyển?”

Nữ tử cười lạnh một tiếng, “Nhược còn sợ nhân nói?”

“Tự cấp ta ba năm thời gian, loại người như ngươi, ta có thể đánh mười cái!” Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, phi thường chân thành nói.

Nữ tử hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng lông mày kẻ đen nhàu lên, nàng đánh giá liếc Dương Diệp, trầm mặc. Giờ phút này, nàng mới nhớ tới, trước mắt nam tử này, mới hư giả!

Hư giả!

Tại trong mắt nàng, tuyệt đúng là thuộc về con sâu cái kiến tồn tại, loại này cấp bậc huyền giả, đừng nói cùng nàng giao thủ, nàng một ánh mắt có thể trừng chết đối phương. Nhưng là, trước mắt nam tử này trước kia nhưng lại ngạnh kháng nàng vài kích.

Đã trầm mặc một hồi lâu, nữ tử nói: "Kiếm của ngươi nói thiên phú không kém người nọ, nếu như ngươi muộn mấy năm qua, ngươi sẽ cùng hắn, tại đây không ai có thể làm bị thương ngươi, càng không người nào dám ngăn đón ngươi. Nhưng là, chính ngươi nhất định tại chính mình nhược thời điểm ra, trách ai?"

Dương Diệp đắng chát cười cười, "Ngươi cho rằng ta có lẽ ah? Ta đây không phải lạc đường mới đi đến nơi đây đấy sao? Thật sự, ta đã đã hối hận. Mỹ nữ, ngươi mạnh như vậy, ngươi đem ta đưa ra ngoài, về sau chờ ta trở nên mạnh mẽ rồi, ta tại tới cứu ngươi, thế nào?"

"Ta nếu là có năng lực đem ngươi đưa ra ngoài, ta còn cần ngươi tới cứu?"

Nữ tử nhàn nhạt nhìn lướt qua Dương Diệp, "Theo ta nói biết, lịch sử đến nay, chỉ có hai người từ bên ngoài sau khi đi vào, còn có thể đi ra ngoài. Còn lại đấy, vào đều chết hết."

"Hai người?"

Dương Diệp nhíu mày, "Phải hay là không một trung niên nhân?" Người trung niên này, dĩ nhiên là là cho hắn Long ấn người trung niên kia.

"Trung niên nhân đây này?"

Nữ tử lắc đầu, "Không phải, người kia, sau khi đi vào, cũng không có như cái kia Tiêu Dao Tử đồng dạng đi ra ngoài, đối phương một mực ở tại chỗ này. Bất quá, người nơi này cùng yêu thú còn có cái khác một ít loạn thất bát tao (*) đồ vật cũng biết, đối phương có thực lực có thể đi ra ngoài!"

Không phải trung niên nhân kia?

Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu rồi. Nguyên bản, hắn cho rằng trung niên nam tử kia đi vào tại đây, nhưng là hiện tại xem ra, đối phương hiển nhiên không có đi vào tại đây.

Bất quá cái này cũng bình thường, trung niên nam tử thực lực tuy nhiên rất cường, nhưng là, so về Tiêu Dao Tử, khả năng còn có chênh lệch rất lớn, hơn nữa, thực lực của đối phương, chỉ sợ cũng sẽ không vượt qua cô gái này.

Bởi vì, như nếu như đối phương là Luân Hồi cảnh cường giả lời mà nói..., đi vào nơi này, tựu tính toán ra không được, nhưng khẳng định cũng sẽ không cái chết.

Lúc này, nữ tử nói: “Ngươi có thể hay không đi ra ngoài, ta không quan tâm, ta chỉ muốn nói, thay ta hóa giải nàng chấp niệm, sau đó ngươi ly khai, về phần đi nơi nào, là chuyện của mình ngươi. Đây chính là chúng ta ở giữa giao dịch, minh bạch?”

“Nếu như hóa giải không được đây này?” Dương Diệp hỏi.

“Thẳng đến hóa giải mới thôi!”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Nàng hiện tại đem ngươi trở thành nàng phu quân, chỉ có ngươi có khả năng nhất hóa giải nàng chấp niệm. Còn một điều, ta phải nhắc nhở ngươi, nàng đem ngươi cho rằng là là phu quân của nàng, cho nên, nàng sẽ không đối với ngươi có bất kỳ phòng bị, nhưng là, nếu như ngươi muốn thừa cơ hội này đối với ta giết ta, vậy ngươi tốt nhất hay là đừng muốn. Bởi vì gặp được nguy hiểm, nàng sẽ bản năng che dấu, sau đó đổi thành ta đến chủ đạo thân thể, minh bạch?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, quả nhiên, như hắn đang liệu, muốn tại đối phương biến thành cái kia Tố Tâm lúc động thủ, biện pháp này căn bản không được, hắn vừa rồi muốn làm như vậy, đoán chừng đã xong đời.

“Còn có!”

Lúc này, nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, nói: “Đừng đánh cỗ thân thể này chủ ý, nàng đối với ngươi không có phòng bị, nhưng là, ngươi phải hiểu được, thân thể này là của ta, không phải là của nàng, cho nên, ngươi minh bạch?”

Hiển nhiên, nàng vẫn có chút sợ Dương Diệp thừa cơ đem nàng cho

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, tiếp theo lấy, nàng thần sắc một hồi biến ảo, rất nhanh, trên mặt nàng lạnh như băng lại đổi thành rồi mặt mũi tràn đầy nhu tình.

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, không phát sinh chút gì đó, nhưng là, sờ hai cái vẫn là có thể a?

Sờ hai cái!

Sờ ở đâu đây này?

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên người cô gái, không ngừng đánh giá lấy, cuối cùng, ánh mắt của hắn định tại một vị trí.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1465: Miễn phí đấy sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Phu quân!”

Nữ tử thân thể tại do cái kia Tố Tâm chủ đạo về sau, nàng trông thấy Dương Diệp cái kia một cái chớp mắt, trực tiếp nhào vào rồi Dương Diệp trong ngực.

Tốt nhu, thật mềm!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác.

Dương Diệp nhưng lại không tâm tư đi chiếm đối phương tiện nghi, nữ nhân này đem hắn cho rằng là là đối phương phu quân, bởi vậy mới có thể yêu thương nhung nhớ, hắn không muốn đi khinh nhờn đối phương phần này cảm tình! Hơn nữa, một cái nữ nhân, có thể là một người nam nhân tự tử, là đáng giá kính nể.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp buông lỏng ra nữ tử.

“Phu quân?” Nữ tử nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi phu quân, hắn đã chết.”

Hắn quyết định cùng đối phương trực tiếp một điểm, bằng không thì, hắn càng trang đối phương phu quân, sẽ chỉ làm đối phương hãm càng sâu, hãm càng sâu, cái kia phần chấp niệm lại càng khó có thể buông.

Đau dài không bằng đau ngắn, cho nên, hắn lựa chọn trực tiếp một điểm.

“Phu quân, ngươi...”

Nữ tử kinh ngạc nhìn Dương Diệp, “Ngươi, ngươi không phải hảo hảo đấy sao?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó đi tới nữ tử trước mặt, tiếp theo, hắn tựu như vậy mặt đối mặt nhìn nữ tử, “Ngươi xem thật kỹ xem, ta thật là phu quân của ngươi ư?”

Nữ tử kéo lại Dương Diệp tay, trong mắt tràn đầy vẻ khẩn trương, “Phu quân, ngươi cũng đừng dọa Tố Tâm, ngươi, ngươi tựu là phu quân của ta ah!”

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn dám khẳng định, hắn lúc này bộ dáng tại cô gái này trong mắt, tựu là đối phương cái kia chết đi phu quân bộ dáng. Đem làm một người bi thống quá độ về sau, có khả năng sẽ xuất hiện một loại tình huống, cái kia chính là cấu tạo xuất một cái chính mình tưởng tượng thế giới, tại nơi này tưởng tượng trong thế giới, không có thống khổ.

Tựu như lúc này, tại nữ nhân này trong thế giới, phu quân của nàng cũng không có vẫn lạc!

Muốn như thế nào đem đối phương từ đối phương tưởng tượng trong thế giới lôi ra ra, đây là Dương Diệp muốn làm.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp trong cơ thể sát ý cùng kiếm ý bừng lên, hắn nhìn Tố Tâm, “Ngươi phu quân lĩnh ngộ sát ý cùng kiếm ý rồi ư?”

“Phu quân, ngươi, ngươi chừng nào thì lĩnh ngộ sát ý cùng kiếm ý rồi?” Tố Tâm có chút ngơ ngác hỏi.

Bệnh nguy kịch ah!

Dương Diệp lắc đầu, hắn biết rõ, bình thường biện pháp nhất định là không thể thực hiện được rồi. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên giữ chặt Tố Tâm tay, “Chúng ta đi ngủ a!”

Nói lấy, hắn trực tiếp kéo lấy Tố Tâm hướng bên giường đi đến.

Đi ngủ!

Nghe được hai chữ này, Tố Tâm sắc mặt lập tức đỏ lên, trong mắt mang xấu hổ. Rất nhanh, nàng bị Dương Diệp trực tiếp dẫn tới bên giường, Dương Diệp cũng không khách khí, trực tiếp nắm ở rồi bờ eo của nàng, sau đó nói: “Chúng ta đi ngủ a!”

“Phu quân...”

Tố Tâm tiếng như muỗi nha, sắc mặt đỏ bừng, xấu hổ không nói nổi.

Dương Diệp thẳng tắp nhìn Tố Tâm, sau đó hai tay bắt đầu thay đối phương cởi áo nới dây lưng, Tố Tâm lúc ban đầu nhăn nhó rồi thoáng một phát, nhưng là rất nhanh, nàng không có ở phản kháng, tùy ý Dương Diệp thay nàng cỡi áo. Dương Diệp cũng không có đang nói đùa, thật sự ngay tại cởi ra, rất nhanh, Tố Tâm thân thể chỉ còn lại có một kiện áo lót.

Tố Tâm sắc mặt càng thêm đỏ lên, như là ráng đỏ bình thường. Nhưng là cái này lại để cho nàng càng thêm mê người.

Tố Tâm lúc này chiếm cứ cỗ thân thể này, tựu giống như một khỏa vừa thành thục mật. Đào, toàn thân đều phát ra lấy một cỗ mê người khí tức, lại để cho nhân hận không thể hung hăng địa chiếm hữu nàng, nuốt vào nàng!

Cũng may, Dương Diệp cũng không có thất thố. Hắn tuy nhiên không phải cái gì chính nhân quân tử, nhưng là, hắn cũng không phải cái loại này bị nửa người dưới khống chế nhân. Hơn nữa, hắn là kiếm tu, Kiếm Tâm Thông Minh kiếm tu, hắn nếu không phải nguyện ý, tại thẩm mỹ nữ nhân ở trước mặt hắn, hắn cũng sẽ không động tâm. Đương nhiên, hắn cũng là nam nhân, nhìn thấy xinh đẹp đồ vật, xem hai mắt hay là bình thường.

Đang nhìn hai mắt về sau, hẳn là vài mắt...

Dương Diệp ngăn chặn tâm thần, sau đó tay phải đặt ở Tố Tâm trên bờ vai, tiếp theo, hắn chậm rãi hướng về Tố Tâm bờ môi hôn tới, mà Tố Tâm tắc thì hai mắt chậm rãi đóng lại, một bộ đảm nhiệm quân nhấm nháp bộ dáng.

Ngay tại Dương Diệp bờ môi muốn đụng vào tại Tố Tâm trên môi lúc, Tố Tâm đột nhiên mở mắt, mà Dương Diệp tắc thì ngừng lại, Tố Tâm không hề chớp mắt địa nhìn Dương Diệp, một lát sau, nàng đột nhiên giãy giụa rồi Dương Diệp, sau đó lưng đã qua thân.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, hắn biết rõ, chính mình biện pháp này hữu hiệu rồi.

Nữ nhân này đối với phu quân của nàng dùng tình chi sâu, theo nàng tự tử có thể nhìn ra, có thể nói, trong lòng hắn, tuyệt đối với chỉ biết có nàng phu quân. Thay lời khác mà nói, nàng là tuyệt đối với không có khả năng phản bội nàng phu quân. Hắn vừa rồi làm như vậy, mục đích đúng là muốn nhìn một chút, đối phương còn có... Hay không cứu.

Hiển nhiên, còn có cứu.

Mặc kệ đối phương là xuất phát từ bản năng, vẫn còn có chút thanh tỉnh, tóm lại, từ đối phương cự tuyệt hắn cũng có thể thấy được, đối phương đối với hắn là có bài xích!

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ta không là phu quân của ngươi!”

“Ngươi là!”

Lúc này, cái kia Tố Tâm đột nhiên quay người nhìn hắn.

Dương Diệp nhìn đối phương hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Đã ngươi nói là, chúng ta đây tựu đi ngủ a.” Nói lấy, hắn tự tay nắm rồi đối phương áo lót góc áo, chỉ cần hắn nhẹ nhàng kéo một phát, đối phương sẽ không hề giữ lại xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nắm nắm góc áo lót, Dương Diệp nhìn Tố Tâm, nói: “Thật sự nếu như vậy ư?”

Tố Tâm nhìn hắn, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay có chút dùng sức, mà đúng lúc này, Tố Tâm tay nhưng lại đột nhiên đè xuống tay của hắn, sau đó nàng quay người thân hình khẽ động, xuất hiện ở trong phòng vị trí, mà lúc này, trên người nàng quần áo đã mặc.

Đã trầm mặc một cái chớp mắt, hắn chậm rãi nói: “Phu quân, Tố Tâm hôm nay bất tiện, ngày khác tại phục thị ngươi, vừa vặn rất tốt?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó đi tới cái kia Tố Tâm trước mặt, nói: “Tố Tâm cô nương, ngươi cần gì phải tại lừa mình dối người? Ngươi tại kháng cự ta, chính ngươi hỏi một chút chính ngươi, ngươi có phải hay không tại kháng cự ta?”

Tố Tâm đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Tố Tâm không có kháng cự phu quân!”

“Không có kháng cự?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó hắn trực tiếp hoàn ở Tố Tâm vòng eo, thứ hai thân thể cứng đờ, Dương Diệp nhưng lại nói thẳng: “Đã không kháng cự, chúng ta đây liền làm điểm giữa phu thê việc a!” Nói xong, hắn trực tiếp hôn hướng về phía Tố Tâm.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại ngây ngẩn cả người.

Bởi vì hắn thật sự liền trực tiếp hôn lên đối phương môi, lúc này đây, cái kia Tố Tâm vậy mà không có phản kháng.

Tại sao không có phản kháng đây này?

Dương Diệp nhìn về phía Tố Tâm con mắt, mà đúng lúc này, hắn cảm giác mình phần bụng một hồi quặn đau.

Tiếp theo lấy, theo lấy một đạo trầm đục tiếng vang lên, cả người hắn trực tiếp ngược lại bay ra ngoài cửa, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng.

Đã qua một hồi lâu, Dương Diệp mới từ trên mặt đất đứng lên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng xa xa trong túp lều Tố Tâm, lúc này, cái kia Tố Tâm chính ngơ ngác nhìn tay của mình, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt.

“Phải hay là không tại nghi hoặc vì cái gì chính mình sẽ ra tay?”

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện tại cái kia Tố Tâm trước mặt, “Ngươi không cần suy nghĩ nhiều rồi. Bởi vì, ta căn bản không phải phu quân của ngươi, chính là vì ta không là phu quân của ngươi, cho nên, ngươi bản năng ở kháng cự ta.”

“Ta...”

Tố Tâm ngốc trệ nhìn tay của mình, không biết nói.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Tố Tâm, “Tố Tâm cô nương, ta biết rõ, ngươi mất đi phu quân, rất thống khổ. Thế nhưng mà, ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi như vậy lừa mình dối người, tùy tiện tìm nam nhân đem làm phu quân của mình, ngươi phu quân nếu là đã biết, hắn càng thống khổ. Ngươi làm như vậy, là tại chính mình gây tê chính mình, càng là tại chính mình tra tấn chính mình!”

Tố Tâm trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt, trầm mặc không nói.

Dương Diệp lại nói: “Tố Tâm cô nương, ngươi tại xem thật kỹ xem, ta phải hay là không ngươi phu quân?”

Tố Tâm ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, nàng xem lấy nhìn, thần sắc đột nhiên có chút bóp méo bắt đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vội vàng nói: "Ta căn bản không phải phu quân của ngươi, bởi vì phu quân của ngươi tại rất nhiều năm trước tựu đã bị chết."

"Không!"

Lúc này, Tố Tâm đột nhiên thần sắc dữ tợn lên, "Phu quân ta không có chết, hắn kỳ tài ngút trời, hắn tuyệt thế vô song, hắn làm sao có thể sẽ chết? Hắn không có khả năng sẽ chết!"

Nói lấy, nàng trực tiếp một chưởng vỗ vào Dương Diệp trước ngực.

Dương Diệp lần nữa đã bay đi ra ngoài.

Tuy nhiên bị Tố Tâm đánh bay, nhưng là Dương Diệp nhưng lại thở dài một hơi, nữ nhân này, xem như theo nàng hư cấu trong thế giới chạy đến rồi.

Lần này, Dương Diệp không có ở đứng lên, hắn tại giả chết.

Nữ nhân này theo hư cấu thế giới về tới sự thật, đối phương rất nhanh tựu sẽ nghĩ tới sự tình trước kia, sau đó cũng sẽ minh bạch nàng phu quân của mình đến cùng chết hay là không chết. Bất quá, tại khoảng thời gian này, đối phương nhất định là không bình thường đấy, càng là không thể tại đã bị bất luận cái gì kích thích đấy, bằng không thì, đối phương nhất định sẽ xằng bậy!

Tựa như vừa rồi, trực tiếp tựu xuất thủ!

Khoảng thời gian này, đối phương là nhất bị điên thời điểm!

Cho nên, hay là trang chết tốt lắm, đợi đối phương chính mình sau khi suy nghĩ cẩn thận, có lẽ tựu sẽ tự động biến mất. Khi đó, hắn nhiệm vụ cũng tựu hoàn thành.

Quả nhiên, như Dương Diệp sở liệu, xa xa cái kia Tố Tâm trên mặt biểu lộ đổi tới đổi lui, một hồi dữ tợn, một hồi mờ mịt, một hồi thống khổ, một hồi... Tóm lại, thoạt nhìn cũng rất không bình thường. Không chỉ như thế, đối phương trên người phát ra khí tức cực kỳ cuồng bạo, tướng nàng không gian chung quanh đều là chấn không ngừng khi dễ lấy, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Phát giác được một màn này, Dương Diệp nheo mắt, cái này Tố Tâm tuy nhiên là mượn thân thể này, nhưng là thực lực này thế nhưng mà vẫn còn ah! Bất quá cái này cũng bình thường, theo như cỗ thân thể này chủ nhân nàng kia trước kia nói, cái này Tố Tâm đã từng cũng là một vị chí cường giả, thực lực của đối phương, là tuyệt đối với không kém thân thể này chủ nhân.

Bằng không thì, Tố Tâm hồn phách cũng sẽ không có thể chiếm cứ thân thể này rồi.

Đơn giản mà nói, bất kể là ai chủ đạo cỗ thân thể này, cũng không phải hắn có thể trêu chọc!

Không thể trêu vào, trốn hay là lẫn mất khởi!

Không biết đã qua bao lâu, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại. Dương Diệp cảm thấy có chút không đúng, hắn ngẩng đầu nhìn lại, vừa vặn thấy được khuôn mặt, cái này khuôn mặt dĩ nhiên là là cái kia Tố Tâm đấy, chẳng biết lúc nào, cái kia Tố Tâm đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Trang không nổi nữa!

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn thoáng qua đối phương, lúc này, đối phương trong mắt đã không có trước kia nhu tình, nhưng là, cũng không lạnh như băng, hiển nhiên, hay là cái kia Tố Tâm, bất quá, là đã khôi phục bình thường Tố Tâm.

“Kỷ Nguyên thân thể?”

Tố Tâm lắc đầu, “Quá yếu.” Nói xong, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta có thể giúp ngươi đột phá đến Bất Tử Bất Diệt cảnh, thậm chí là siêu việt Bất Tử Bất Diệt cảnh, muốn ư?”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Miễn phí đấy sao?”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1466: Bất Tử Bất Diệt cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đời không có miễn phí cơm trưa, trước mắt nữ nhân này nói muốn cho hắn chỗ tốt, không cần phải nói, nhất định là có điều kiện gì đấy, mà dùng thực lực của đối phương đều không thể hoàn thành sự tình, khẳng định không phải hắn có thể làm được.

Cho nên, hắn trực tiếp hỏi đối phương là không phải miễn phí. Là miễn phí đấy, hắn đương nhiên sẽ không cự tuyệt. Nếu như không phải miễn phí đấy, vậy thì được nghĩ kĩ rồi.

Hắn thân thể đã đến một cái bình cảnh, nếu như có thể lần nữa tăng lên, cái kia tự nhiên là tốt. Nếu như không thể, cái kia cũng không có vấn đề gì, dù sao hắn có Ngũ Hành Bất Diệt Thể công pháp này tại, ngày sau có thời gian rồi, muốn đột phá đến Bất Tử Bất Diệt cảnh, độ khó cũng không phải rất lớn.

“Giúp ta làm sự kiện!” Tố Tâm nói.

Đã biết rõ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đối phương, hắn đã sớm dự liệu được rồi.

Lúc này, Tố Tâm lại nói: “Đối với ngươi mà nói, cũng không là rất khó.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Tiền bối, không phải ta không muốn giúp ngươi, ngươi cũng thấy đấy. Ta mới hư giả cảnh, hơn nữa, ta tuổi thọ chỉ còn lại có hơn 2 tháng, đơn giản mà nói, ta bản thân đều khó bảo toàn.”

Tố Tâm khẽ lắc đầu, “Chính là bởi vì ngươi mới hư giả cảnh, cho nên, ta cảm thấy được đối với ngươi mà nói mới không phải rất khó.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tố Tâm nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi dùng hư giả cảnh thực lực là có thể đi đến nơi đây, hơn nữa còn bất tử, cái này đã nói rõ rất nhiều sự tình. Ta tin tưởng, ngươi sẽ không chết ở chỗ này.”

Trầm mặc mấy tức, Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối muốn cho ta làm cái gì?”

Tố Tâm ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, “Ta cùng phu quân ta, rơi vào hôm nay kết cục, là chúng ta gieo gió gặt bão. Ta không trách bất luận kẻ nào, cũng không trách đối phương, chỉ quái chúng ta lúc trước quá tham lam. Ta duy nhất không yên lòng chính là của ta một trai một gái, chúng ta lúc trước ly khai lúc, bọn hắn còn còn trẻ, hôm nay không biết như thế nào.”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó nói: “Tiền bối, thứ cho ta nói thẳng, con gái của ngươi khả năng so với ta muốn lớn hơn nhiều rất nhiều, ngươi nếu để cho ta đi giúp bọn hắn, ta cảm thấy được, không quá sự thật. Bởi vì bọn hắn khả năng so với ta hiếu thắng rất nhiều.”

Tố Tâm khẽ lắc đầu, “Ta chỉ là muốn cho ngươi đi ra ngoài nói cho bọn hắn biết, lại để cho bọn hắn không cần tìm chúng ta rồi. Còn có, bọn hắn tu luyện chính là ta cùng phu quân ta tu luyện công pháp, nhưng là, lúc trước vì sợ bọn hắn gấp công tốt lợi, bởi vậy, chúng ta cũng không có đem công pháp toàn bộ cho bọn hắn. Cái kia công pháp, nhiều lắm là chỉ có thể lại để cho bọn hắn tu luyện đến thần giả, cho nên, ta hi vọng ngươi có thể đem công pháp này cho bọn hắn.”

“Chỉ đơn giản như vậy?” Dương Diệp có chút không tin lắm.

“Đơn giản ư?”

Tố Tâm thu hồi ánh mắt nhìn hướng Dương Diệp, “Ngươi có thể đi ra ngoài, mới là đơn giản, thế nhưng mà, đi ra ngoài, đơn giản ư?”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, hắn thiếu chút nữa đã quên rồi cái này mảnh vụn (gốc), cái này địa phương quỷ quái, là ra không được đó a!

“Bất quá, ta cảm thấy được, ngươi có thể đi ra ngoài!”

Lúc này, Tố Tâm cong ngón búng ra, một đám Quang Mang trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp giữa lông mày, rất nhanh, Dương Diệp giữa lông mày nhiều hơn rất nhiều tin tức, là hai bộ công pháp.

Hồi lâu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng Tố Tâm, “Tiền bối không sợ ta nuốt riêng cái này hai bộ công pháp?”

Tố Tâm khẽ lắc đầu, “Ngươi sẽ không.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Ngươi là kiếm tu!”

Tố Tâm nhìn thẳng Dương Diệp, “Kiếm tu, tu chính là tâm, các ngươi loại này cấp bậc kiếm tu, là sẽ không làm vi phạm bản tâm sự tình.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, “Ngươi có chút kẻ dối trá, cùng cái khác kiếm tu hữu điểm không giống với, nhưng là ta xem ra, ngươi là một cái có nguyên tắc nhân. Cho nên, chỉ cần ngươi đáp ứng, nhất định là sẽ không vi phạm lời hứa!”

Nghe vậy, Dương Diệp đối với nữ nhân này hảo cảm độ lập tức đề cao không ít, sẽ người nói chuyện tựu là không giống với ah! Lời này nghe trong lòng của hắn cái kia gọi một cái thoải mái ah!

“Thế sự vô thường”

Lúc này, Tố Tâm lại nói: “Ta cũng không biết bọn họ là hay không vẫn còn nhân thế hi vọng vẫn còn a.”

“Bọn họ là tại Đại Thế Giới ư?” Dương Diệp hỏi.

“Đại Thế Giới?”

Tố Tâm nao nao, lập tức nói: “Bọn hắn tại Thương Vân đại lục, nếu có một ngày ngươi đi Thương Vân đại lục, đi vào trong đó tìm một thứ tên là Lâm gia địa phương, đến rồi Lâm gia, ngươi tựu sẽ tìm được bọn hắn rồi. Nếu như, nếu như bọn hắn mất. Ngươi sẽ đem cái này hai bộ công pháp cho Lâm gia hậu nhân a.”

Thương Vân đại lục?

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Nếu có một ngày ta đến rồi cái chỗ này, tất nhiên sẽ đi xem đi Lâm gia.”

Tố Tâm khẽ lắc đầu, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Trên đời có rất nhìu phương pháp có thể tăng lên nhục thể của ngươi, nếu là lúc trước, ta cũng có rất nhìu phương pháp, nhưng là hiện tại, ta chỉ có một loại phương pháp, phương pháp kia có chút thống khổ, cho nên, ngươi cần được chịu được thoáng một phát.”

“Thống khổ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Tiền bối khả năng không biết, ta không sợ nhất đấy, tựu là thống khổ.”

Tố Tâm đánh giá liếc Dương Diệp, “Thân là kiếm tu, nhưng lại có thể tướng thân thể tăng lên tới Kỷ Nguyên cảnh, xác thực khó được. Trên đời khó khăn nhất huyền giả, không ai qua được thể tu, bởi vì bọn hắn thường thường muốn thừa nhận rất nhiều thống khổ. Có lẽ ngươi đã từng cũng thừa nhận qua rất nhiều thống khổ.”

Dương Diệp cười khổ cười, không phải thừa nhận qua rất nhiều thống khổ, mà là phi thường nhiều a!

Có chút thống khổ, thật là thống khổ ah!

Lắc đầu, Dương Diệp hỏi, “Không biết tiền bối muốn dùng phương pháp gì là ta tăng lên thân thể?”

Tố Tâm có chút trầm ngâm, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, nhìn nhìn, nàng ánh mắt đột nhiên có chút ngây dại, giống như là nghĩ tới điều gì.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, không có quấy rầy.

Đã qua hồi lâu, Tố Tâm hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một đạo linh hồn đột nhiên chậm rãi từ cái này cỗ thân thể nội nhẹ nhàng đi ra, đạo này linh hồn cũng là một vị nữ tử, nhưng là, lại cùng cỗ thân thể này không giống với. Không cần phải nói, cái này là Tố Tâm chính mình nguyên bản bộ dáng rồi.

“Thân thể muốn tới Bất Tử Bất Diệt cảnh, có rất nhìu phương pháp, trong đó một loại phương pháp, tựu là dùng Âm Dương chi lực bất ngờ thể, nhưng là, một điểm Âm Dương chi lực nhất định không được, trừ phi, trừ phi”

Nói đến đây, Tố Tâm linh hồn đột nhiên hóa thành một nói Quang Mang chui vào rồi Dương Diệp trong thân thể.

⁂đọc truyện với http://truyencuatｕi.net/
Đem làm Tố Tâm linh hồn chui vào Dương Diệp trong cơ thể về sau, Dương Diệp sắc mặt lập tức bóp méo bắt đầu!

Thống khổ!

Cái này đau nhức so với kia kiếm ý cắn trả còn muốn khủng bố, bởi vì hắn phát hiện, đem làm Tố Tâm linh hồn tiến vào trong cơ thể hắn về sau, hắn không chỉ thân thể phảng phất là tại bị người dùng vạn chân cương châm đang thắt giống như, mà ngay cả linh hồn cũng là như thế.

Muốn tạc!

Hắn hiện tại cảm giác tựu là thân thể của mình cùng linh hồn muốn bạo tạc nổ tung!

Mà lúc này nhục thể của hắn, cũng đang tại quỷ dị rung rung lấy, phảng phất có đồ vật gì đó tại làn da bên trong nhảy lên lấy, không chỉ như thế, trên mặt hắn cùng trên tay, nổi gân xanh, giống như một mảnh dài hẹp nhúc nhích con rắn nhỏ, thoạt nhìn thật là khủng bố!

Lúc này, Dương Diệp đã đau nhức ý thức đều mơ hồ.

Cái loại này tư vị, thật sự không dễ chịu!

Mà cái này đau xót, tựu là đau đớn ba ngày ba đêm!

Đem làm ngày thứ tư về sau, Dương Diệp mới cảm giác hơi chút tốt rồi một chút như vậy, đến ngày thứ năm, hắn ý thức mới dần dần thanh tỉnh. Nhưng lại cảm giác bị nhân độc đánh cho một trận giống như, toàn thân vô lực.

Dương Diệp hô thở ra một hơi, sau đó bắt đầu vận chuyển trong cơ thể huyền khí, chuẩn bị chữa trị thân thể, nhưng là, lại để cho hắn khó hiểu chính là, lúc này đây, Hồng Mông tháp nhưng lại không có phối hợp hắn, một tia tử khí đều chưa cho hắn chảy ra, không chỉ như thế, hắn lúc này liền huyền khí đều không thể điều động.

Chuyện gì xảy ra?

Dương Diệp khó hiểu, bất quá rất nhanh, hắn chính là đã minh bạch. Lúc này, thân thể của hắn đang tại lột xác lấy hiển nhiên, đúng lúc này, dùng Hồng Mông tử khí đến chữa trị thân thể, chỉ sẽ hỏng việc!

Chỉ có thể đợi!

Cứ như vậy, lại đi qua hai ngày. Lúc này, Dương Diệp cảm giác thân thể đã khôi phục rất nhiều, hắn đứng lên, nhìn thoáng qua thân thể của mình, cảm giác cũng không có phát sinh cái gì biến hóa.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà một quyền oanh ra!

Quyền xuất, như sấm rền nổ vang, trước mặt hắn không gian một hồi kịch liệt rung rung!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn. Tăng lên, nhục thể của hắn thật tăng lên rồi! Hiền hoà, Dương Diệp kiểm tra một chút thân thể của mình, thân thể xác thực tăng lên.

Theo như hắn suy đoán, hắn hiện tại thân thể, có lẽ tương đương với Thần giai yêu thú đỉnh phong thân thể, cũng tựu không sai biệt lắm thuộc về Đế Mãng cái loại này cấp bậc.

Nhược ư?

Hay là rất yếu!

Nhưng, đó là đối với cái này hung vực mà nói, ở chỗ này, thân thể coi như là tại tăng lên một cái cảnh giới đều có điểm nhược. Phải biết, ở chỗ này đều là những người nào mà nếu như là ở bên ngoài, hắn cái này thân thể, là nghịch thiên! Bởi vì hắn hiện tại thân thể, so với lúc trước tên Thiên Ma này Chủ thi triển Thiên Ma bá thể còn mạnh hơn!

Bình thường thần giả cảnh cường giả cùng yêu thú, đối với hắn căn bản là không có gì uy hiếp!

Còn một điều, thân thể tăng lên, ý nghĩa, hắn chính thức trảm thiên rút kiếm thuật cũng có thể tăng lên!

“Không nghĩ tới, nàng vậy mà biết dùng linh hồn của mình là ngươi tăng lên thân thể!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy nàng kia chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Linh hồn?”

Dương Diệp vốn là khẽ giật mình.

Nữ tử nhạt tiếng nói: “Nàng dùng Âm Dương cảnh linh hồn tiến vào trong cơ thể của ngươi, sau đó đem chính mình linh hồn toàn bộ hóa giải là Âm Dương chi lực đến kích thích nhục thể của ngươi cùng linh hồn, ngươi bây giờ thân thể, đã là Bất Tử Bất Diệt cảnh đỉnh phong, không chỉ như thế, linh hồn của ngươi cũng bởi vì Âm Dương chi lực kích thích mà đại đại tăng lên, cái này đối với ngươi ngày sau chỗ xung yếu kích Bán Thần hoặc là thần giả, có rất lớn tác dụng, đặc biệt là thần giả, bởi vì muốn đạt tới thần giả, linh hồn cần rất mạnh mới được. Cái khác huyền giả chỗ xung yếu kích thần giả, đều cần tiêu tốn rất nhìu đích thời gian đi cố ý tu luyện linh hồn, nhưng là hiện tại, ngươi không cần.”

“Khó trách”

Dương Diệp trầm mặc, phần này nhân tình thiếu nợ có chút lớn rồi ah.

“Nàng cảm thấy ngươi có thể đi ra ngoài?” Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nàng là như vậy cảm thấy.”

"Cái kia chính ngươi nghĩ sao?" Nữ tử hỏi.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Ta cũng không biết, nhưng là, bất kể như thế nào, ta là nhất định phải đi ra ngoài đấy, ta nếu ra không được, ta"

Nói đến đây, Dương Diệp chính mình ngây ngẩn cả người. Hắn hiện tại mới nhớ tới một sự kiện, thân thể tăng lên, cái kia thì không cách nào gia tăng tuổi thọ đấy, chỉ có cảnh giới tăng lên, mới sẽ tăng lên tuổi thọ. Nếu như ra không được, thân thể tựu là tại tăng lên hai giai đều không có ý nghĩa ah!

"Ngươi nếu ra không được sẽ như thế nào?" Nữ tử nhiều hứng thú hỏi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Ta nếu ra không được, ta tựu triệu hoán kiếm khí đem tại đây cho nổ."

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1467: Luân Hồi một kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nổ?”

Nữ tử lắc đầu, “Buồn cười, vô tri. Nơi đây, đừng nói ngươi, tựu tính toán chúng ta tại đây tất cả mọi người cùng yêu thú liên thủ, đều phá không được tại đây.”

“Tại đây đến tột cùng là địa phương nào?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

“Trong ngục giam ngục giam!”

Nữ tử nhạt tiếng nói: “Sông hoàng tuyền bên kia, là bình thường ngục giam, tại đây, là cao cấp ngục giam, hiểu chưa?”

Cao cấp ngục giam?

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, “Các ngươi đã từng là không phải phạm vào chuyện gì ah?”

Nghe vậy, nữ tử thần sắc đột nhiên lạnh lẽo, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ngươi muốn biết?”

Dương Diệp vội vàng lắc đầu, “Không muốn biết.” Hay nói giỡn, nữ nhân này cái này bộ dáng, nói rõ rồi là muốn khanh hắn. Hắn muốn thật đã biết, khẳng định không có chuyện tốt.

Nữ tử hừ lạnh một tiếng, “Ta ngay cả nửa trang không phải không giảng danh dự nhân, ngươi hóa giải này nhân chấp niệm, ta không thể giết ngươi, ngươi đi đi!”

“Ta không đi!”

Dương Diệp lắc đầu, hay nói giỡn, cái chỗ này khắp nơi đều là nguy hiểm, nếu là hắn ly khai cái chỗ này, tại gặp được cái khác Âm Dương cảnh cường giả, vận khí khả năng tựu không có lần này tốt như vậy rồi.

Nữ nhân này mặc dù đối với hắn không ưa, nhưng là đối phương nhưng lại sẽ không tại giết hắn rồi. Cho nên, cái chỗ này tạm thời là an toàn.

“Ngươi muốn lại ở chỗ này?” Nữ tử lông mày kẻ đen cau lại, thần sắc có chút bất thiện.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Liền cô nương, ngươi nói ngươi không muốn giết ta, thế nhưng mà, ngươi đem ta đuổi đi, cái này nói rõ đúng là muốn mượn đao giết người ah! Đương nhiên, ta cũng không phải muốn lại ở chỗ này, mười ngày, ta tựu đợi mười ngày, mười ngày sau ta tựu đi, thế nào?”

Liền nửa trang nhìn Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nói: “Mười ngày, mười ngày sau ngươi phải trả là ở chỗ này, cũng đừng quái ta không coi trọng chữ tín rồi.”

Nói xong, hắn thân hình khẽ động, tiến nhập xa xa trong túp lều.

Dương Diệp nhún vai, không đi quản đối phương, lập tức bàn ngồi dậy, sau đó hồi tưởng lấy một kiếm kia Luân Hồi kiếm kỹ!

Hắn sở dĩ yêu cầu ở chỗ này ngốc mười ngày, mục đích chủ yếu chính là vì có thể có địa phương an toàn tu luyện cái này kiếm kỹ! Nếu như là tại sông hoàng tuyền bên ngoài, hắn là sẽ không lãng phí thời gian đi tu luyện cái này kiếm kỹ. Bởi vì Hoàng Tuyền bên ngoài, dù cho gặp được nguy hiểm, hắn chạy vẫn là có thể đấy, hơn nữa, lúc ấy mục đích của hắn là U Ám Sâm Lâm.

Nhưng là hiện tại, U Ám Sâm Lâm là đừng suy nghĩ. Hắn xuất liên tục đều ra không được!

Còn một điều, tại đây quá quá nguy hiểm!

Trảm thiên rút kiếm thuật đã không cách nào tự bảo vệ mình rồi! Chớ nói chi là đi ra ngoài. Nếu muốn mạng sống, muốn muốn đi ra ngoài, đầu tiên được có năng lực tự bảo vệ mình, cho nên, hắn quyết định trước tu luyện một kiếm này Luân Hồi.

Một kiếm Luân Hồi, cường đại vô cùng, nếu như hắn tu luyện thành công, tăng thêm hắn hiện tại thân thể đã tương đương với thần giả cảnh đỉnh phong, tựu tính toán chiến bất quá Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là, ít nhất cũng sẽ không liền sức hoàn thủ đều không có. Trước kia cùng cái này liền nửa trang giao thủ, hắn thật sự liền sức hoàn thủ đều không có!

Không chỉ một kiếm Luân Hồi, Ngũ Hành phá giáp quyền hắn cũng muốn tu luyện, còn có Ngũ Hành Bất Diệt Thể môn công pháp này hắn cũng muốn tu luyện!

Tóm lại, hiện tại hắn hàng đầu mục đích đã không phải là U Ám Sâm Lâm, mà là trở nên mạnh mẽ, nếu như không thay đổi cường, đừng nói đi U Ám Sâm Lâm, hắn có thể hay không sống đều là một vấn đề!

Tại đây, là hung vực nội cấm địa ah!

Tại đây, đã không phải là thần giả như cẩu đi đầy đất, rất có thể đã là Âm Dương cảnh như cẩu đi đầy đất rồi!

Một kiếm Luân Hồi!

Đây là có thể giết Luân Hồi cảnh kiếm kỹ, chung phân hai cái cảnh giới, theo thứ tự là: Luân Hồi một kiếm, còn có một kiếm Luân Hồi. Tuy nhiên đây là một môn có thể giết Luân Hồi cảnh cường giả kiếm kỹ, nhưng nó chính thức biến thái địa phương là nó không cần đạt tới Luân Hồi cảnh có thể tu luyện. Nhưng, vẫn có hạn chế.

Đầu tiên, muốn Kiếm Tâm Thông Minh, tiếp theo, cần cường đại hơn kiếm ý, thấp nhất cũng phải có nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, kỳ thật, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý đều có điểm thấp. Quy Nguyên cảnh kiếm ý là tốt nhất, bất quá không có biện pháp, Dương Diệp hắn hiện tại chỉ là nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, bởi vậy, hắn chỉ có thể tu luyện phía trước cảnh giới kia, thì ra là: Luân Hồi một kiếm. Về phần đằng sau một kiếm kia Luân Hồi, hắn chỉ có đạt tới Quy Nguyên cảnh kiếm ý mới có thể tu luyện!

Bất quá cũng may, tại đây có lẽ không có Luân Hồi cảnh cường giả, cho nên, tu luyện tốt Luân Hồi một kiếm có lẽ tựu không sai biệt lắm.

Hắn cũng không có nghĩ qua dựa vào cái này Luân Hồi một kiếm đánh chết Âm Dương cảnh cường giả, dù sao hắn cảnh giới quá thấp, cùng Âm Dương cảnh chênh lệch quá lớn, càng nhiều như vậy giai đánh chết đối phương, rất không thực tế. Hắn chỉ hi vọng chính mình là tự nhiên bảo vệ chi lực, không đến mức tại đối mặt Âm Dương cảnh cường giả lúc, liền sức hoàn thủ đều không có!

Dương Diệp là kiếm tu, một kiếm này Luân Hồi với hắn mà nói, cũng không có khó như vậy, tăng thêm hắn đều phù hợp yêu cầu, bởi vậy, tu luyện, tuy nhiên không phải rất đơn giản, nhưng là cũng không khó.

Cái này cảnh giới thứ nhất, thì ra là Luân Hồi một kiếm, cùng trảm thiên rút kiếm thuật rất không giống với, nó dựa vào là không phải thân thể lực lượng, mà là kiếm ý cùng tinh thần lực, cùng với linh hồn lực. Cần kiếm ý cùng với tinh thần lực còn có linh hồn lực hợp ba là một, sau đó tướng ba người như là giới hạn bình thường áp súc đến mức tận cùng!

Khó ư?

Rất khó, phi thường khó. Kiếm ý cũng may, hắn thường xuyên giới hạn, bởi vậy, giới hạn mà bắt đầu..., cũng không có gì độ khó. Nhưng là, cái này tinh thần lực cùng linh hồn lực tựu không tốt giới hạn rồi. Hơn nữa, không thể có chút sai lầm, bởi vì hơi có sai lầm, hắn rất có thể sẽ gặp đến cắn trả, tinh thần lực cùng linh hồn song trọng cắn trả!

Bất quá cũng may, hắn có Kiếm Vực, có Kiếm Vực phụ trợ, hắn có thể tướng cái loại này nguy hiểm co lại đến nhỏ nhất!

Đây là Kiếm Vực một rất khủng bố địa phương, tựu là tại hắn tu luyện bất luận cái gì kiếm kỹ lúc, cũng có thể tăng lên tốc độ tu luyện, thậm chí có thể nói lại để cho hắn học cấp tốc. Trên đời rất nhiều người đều có kỳ ngộ, đều có thuộc về mình cường đại bảo vật cùng cơ duyên, cái này Kiếm Vực, chính là của hắn kỳ ngộ, cơ duyên của hắn.

Vì an toàn để đạt được mục đích, Dương Diệp đi tới nhà tranh bên cạnh, hắn chưa tiến vào, đối phương khẳng định cũng sẽ không khiến hắn đi vào, bất quá cũng không sao cả, hắn cũng không muốn đi nhìn đối phương mặt lạnh.

Cái chỗ này là cái này liền nửa trang địa bàn, cái khác Âm Dương cảnh cường giả chắc có lẽ không chạy đến nơi đây ra, cho nên, tại đây hắn là tương đối an toàn.

Dương Diệp không có đem Đế Mãng chúng kêu đi ra, bởi vì ở cái địa phương này, nếu quả thật gặp được nguy hiểm, gọi chúng đi ra cũng không có gì dùng, hơn nữa, lúc này chúng cũng đã bị thương, đang tại Hồng Mông trong tháp dưỡng thương. Cùng Kỳ đi ra ngược lại là có chút dùng, nhưng là thằng này lúc này cũng ra không được

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tĩnh khí ngưng thần, cùng lúc đó, hắn thi triển ra Kiếm Vực, sau đó bắt đầu tu luyện cái này Luân Hồi một kiếm.

Đem làm Dương Diệp thi triển xuất kiếm vực lúc, trong túp lều, cái kia ngồi tại trên giường liền nửa trang đột nhiên mở mắt, nàng xem lấy Dương Diệp vị trí hồi lâu, sau đó nhàu nổi lên lông mày, “Vực chi lực lượng. Ngược lại là có chút xem nhẹ hắn rồi. Nếu như cho nhiều hắn mấy năm thời gian, có lẽ hắn thật đúng là có khả năng đi ra ngoài”

Nói đến đây, nàng lắc đầu, thấp giọng nói: “Đáng tiếc là thứ đoản mệnh quỷ!”

Ngay từ đầu, Dương Diệp là vì tăng cường chính mình sinh tồn năng lực, cho nên mới tu luyện cái này Luân Hồi một kiếm, mà khi bắt đầu tu luyện về sau, cái này Luân Hồi một kiếm tinh diệu, lại để cho hắn có chút lấy mê rồi.

Cùng trảm thiên rút kiếm thuật không giống với, cái này Luân Hồi một kiếm chú ý thực sự không phải là sức bật, mà là chú ý ‘Ý’ ‘Thần’ ‘Hồn’ ba người dung hợp, phải biết, bất kể là kiếm ý, hay là tinh thần lực, cũng hoặc là linh hồn, chúng đều là một cái một mình thân thể, chúng một mình uy lực đều là cực kỳ cường đại.

Ví dụ như kiếm ý, Dương Diệp tại đối mặt bình thường địch nhân lúc, chỉ bằng vào kiếm ý có thể nghiền áp đối phương đấy, mà có người tắc thì có thể dùng tinh thần lực diệt sát địch nhân, còn có càng huyền diệu một ít, có thể lợi dụng linh hồn đến đối địch, ví dụ như Lục Uyển Nhi kiếm hồn kỹ.

Mà cái này Luân Hồi một kiếm, chú ý đúng là tướng ba người này dung hợp cùng một chỗ, lại để cho cái này ba cổ lực lượng dung làm một thể, sau đó tại dùng đặc thù thủ pháp tướng hắn lực lượng thúc dục đi ra!

Đương nhiên, cái này Luân Hồi một kiếm tuy nhiên cường, nhưng là, so về đằng sau cảnh giới kia, thì ra là một kiếm Luân Hồi nhưng lại chênh lệch rất nhiều. Một kiếm Luân Hồi, dùng thân là kiếm, dùng tâm làm gốc, dùng niệm là nhanh chóng, dùng hồn làm phụ, dùng mắt là phong kiếm tức là ta, ta tức là kiếm; Một kiếm này Luân Hồi, là có thể phá Ngũ Hành, trảm Âm Dương, tu luyện đến mức tận cùng, càng có thể chặt đứt kiếp trước kiếp nầy.

Đáng tiếc chính là, một kiếm Luân Hồi tu luyện yêu cầu có chút cao, cần Quy Nguyên cảnh kiếm ý, hơn nữa, vậy đối với tinh thần lực cùng linh hồn lực yêu cầu cũng cao, xa không phải hắn bây giờ có thể có tu luyện. Đến rồi thần giả hoặc là Bán Thần, có thể thử xem!

Hắn Dương Diệp vẫn luôn là tu luyện người khác kiếm kỹ, có rất nhiều người sẽ cảm thấy, vì cái gì hắn không sáng tạo kiếm kĩ của mình đây này?

Sáng tạo ra một môn cường đại kiếm kỹ, đơn giản ư?

Một chút cũng không đơn giản.

Cái kia cần phong phú lịch duyệt, còn cần tinh thông bách gia chi trường (*sở trường của trăm nhà), càng cần nữa tốn hao vô số thời gian đến từng điểm từng điểm cân nhắc những... Này, hắn đều không có!

Hắn biết rõ chính mình bao nhiêu cân lượng, hắn hiện tại, còn không có có cái kia năng lực đi sáng tạo ra thuộc tại kiếm kĩ của mình. Chỉ có hắn tại tâm cảnh lên, còn có lịch duyệt thượng đạt đến nhất định cấp độ lúc, khi đó mới có thể đi sáng tạo thuộc tại kiếm kĩ của mình. Hiện tại, hắn không phải nên sáng tạo thời điểm, mà là nên học thời điểm!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt đi qua ba ngày.

Trong ba ngày, Dương Diệp đã thất bại vô số lần, nhưng là hắn không có buông tha cho, hơn nữa, bởi vì có Kiếm Vực phụ trợ, đồng dạng sai, hắn sẽ không phạm lần thứ hai, bởi vậy, tại trải qua ba ngày khổ tu về sau, hắn đã có một ít tâm đắc.

Cái này Luân Hồi một kiếm, vẫn tương đối phức tạp đấy, so trảm thiên rút kiếm thuật muốn phức tạp nhiều, trảm thiên rút kiếm thuật chú ý tựu một điểm: Sức bật. Làm được sức bật là được rồi, nhưng là, cái này Luân Hồi một kiếm chú ý nhưng lại muốn đem ý thần hồn ba người hoàn mỹ dung hợp, bên nào xảy ra vấn đề đều không được!

Cho nên, hắn trong khoảng thời gian này ra, phần lớn đều là dùng thất bại chấm dứt.

Nhưng là, Dương Diệp không có buông tha cho, một lần lại có một lần nếm thử. Hắn Dương Diệp không sợ nhất đúng là thất bại, năm đó ở Kiếm Tông làm tạp dịch lúc, ngay lúc đó hắn, theo Thiên Đường rơi nhập Địa Ngục, đều không có buông tha cho qua, huống chi hiện tại đây này?

Cứ như vậy, một ngày một ngày đi qua, đảo mắt, năm ngày sau.

Trong tràng, Dương Diệp đứng tại nhà tranh bên cạnh, hắn hai mắt khép hờ, trong tay hắn, là kiếm tổ.

Dương Diệp như là lão tăng nhập định rồi giống như, cũng không nhúc nhích.

Ước chừng đã qua ba canh giờ về sau, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, đem làm hắn trợn mắt một khắc này, tại kiếm trong tay hắn tổ không thấy rồi.

Kiếm không thấy một khắc này, tại bên cạnh hắn cái kia gian mao ốc lập tức hóa thành hư vô, cùng lúc đó, ở trước mặt hắn mấy ngàn trượng bên ngoài cái kia tòa đại sơn đột nhiên ầm ầm sụp đổ vỡ vụn, thoáng qua, cái kia cả tòa đại sơn trực tiếp hóa thành hư vô.

Tựu phảng phất chưa từng có đã xuất hiện bình thường!

“Là ai!”

Đúng lúc này, một đạo kinh thiên tiếng rống giận dữ đột nhiên tự xa xa truyền đến, tiếp theo lấy, một cỗ ngập trời uy áp hướng về Dương Diệp bên này nghiền áp mà đến.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1468: Chán sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy vẻ này uy áp nghiền áp mà đến, Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới, làm sao lại xui xẻo như vậy?

Luyện thoáng một phát kiếm kỹ đều vô duyên vô cớ trêu chọc đến một vị Âm Dương cảnh cường giả?

Lần này, hắn thật không phải là cố ý muốn gặp rắc rối!

Vừa rồi sở dĩ đột nhiên muốn thi triển Luân Hồi một kiếm, là vì bản năng hành vi, bởi vì lúc trước, hắn tại nghĩ thông suốt một việc về sau, rộng mở trong sáng, sau đó vô ý thức tựu thi triển.

Nhưng là, hắn không nghĩ tới, tại ngọn núi kia thượng vậy mà còn có một vị Âm Dương cảnh cường giả!

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp đầu chuyển nhanh chóng

Lúc này, cái kia Liên Bán Trang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng gắt gao nhìn Dương Diệp, muốn sát nhân. Lúc này, Liên Bán Trang có phần lộ ra có chút chật vật, tại nàng tố bào lên, có rất nhiều vết kiếm, tuy nhiên không đến mức xuân quang tiết ra ngoài, nhưng là, thoạt nhìn cũng thoáng chật vật, đặc biệt là tại nàng bên tai, có một đạo rất nhỏ không thể tra thật nhỏ vết máu.

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, thi triển quá đột ngột, uy lực quá mạnh mẽ, tăng thêm vội vàng không kịp chuẩn bị, thế cho nên nàng biến thành bộ dạng này bộ dáng.

Chứng kiến nữ nhân cái kia muốn sát nhân ánh mắt, Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “Ta không phải cố ý đấy, thật không phải là cố ý.”

Nữ tử hai mắt nhắm lại, trong mắt có sâm lãnh sát ý, đúng lúc này, trước kia vẻ này uy áp đã đi tới nàng cùng Dương Diệp đỉnh đầu.

Nữ tử trong mắt hàn mang chợt lóe lên, quay người một chưởng đánh ra.

Vẻ này uy áp ầm ầm tiêu tán.

Mà lúc này, một gã áo đen lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng Liên Bán Trang trước mặt cách đó không xa. Lúc này áo đen lão giả bộ dáng so nữ tử càng thêm chật vật, hắn áo đen đã biến thành vải, đặc biệt là hạ thân, thoạt nhìn giống như là váy trừ đó ra, tại hắn trên mặt, còn có một đạo đang tại tràn huyết vết kiếm.

Lúc này, áo đen lão giả rất là khó coi, phải nói là có chút dữ tợn!

Phiền toái lớn rồi!

Nhìn thấy áo đen lão giả bộ dạng này bộ dáng, Dương Diệp sắc mặt càng thêm khổ rồi.

Áo đen lão giả nhưng lại không có để ý Dương Diệp, ánh mắt của hắn trực tiếp đã rơi vào Liên Bán Trang trên người, “Liên Bán Trang, ta và ngươi một mực nước giếng không phạm nước sông, vì sao phải thừa dịp lão phu ngủ say lúc đánh lén lão phu?”

Liên Bán Trang đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Dương Diệp nhưng lại đột nhiên đứng dậy, sau đó nói: “Tiền bối, cái kia, đây không phải là Liên cô nương làm đấy, là, là ta làm.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Liên Bán Trang nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt có một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ chủ động đi ra gánh chịu.

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., lão giả kia ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, hắn đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nhíu mày, “Hư giả? Một cái hư giả làm sao có thể lại ở chỗ này?”

“Cái này nói rất dài dòng.” Dương Diệp cười mỉa nói.

“Ngươi nói vừa rồi ngọn núi kia là ngươi bị phá huỷ?” Lão giả hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nghiêm mặt nói: “Xác thực là ta, cái này cùng Liên cô nương không có vấn đề gì. Vãn bối cũng thực sự không phải là cố ý mạo phạm, chỉ là”

“Thả ngươi chó má!”

Lão giả đột nhiên phẫn nộ quát: “Ngươi đem làm lão phu là người ngu ư? Ngươi một cái hư giả có thể hủy diệt lão phu lưu trên chân núi phòng ngự cấm chế?”

Dương Diệp: “”

Lúc này, lão giả kia đột nhiên nhìn về phía cái kia Liên Bán Trang, “Như thế nào, Liên Bán Trang, dám làm không dám thừa nhận? Cái này giống như không phải ngươi Liên Bán Trang phong cách ah!”

Thực sự không phải là vị này Âm Dương cảnh lão giả chỉ số thông minh có vấn đề, mà là, hắn căn bản không tin tưởng Dương Diệp có thể phát ra cường đại như vậy một kích. Hay nói giỡn, một cái hư giả cảnh, làm sao có thể có như vậy thực lực khủng bố? Bởi vậy, hắn trong tiềm thức tựu cho rằng là Liên Bán Trang, bởi vì Liên Bán Trang là có thực lực kia. "

Liên Bán Trang lúc này sắc mặt có chút khó coi rồi. Bất quá nàng cũng không có giải thích, bởi vì chính cô ta cũng biết, giải thích căn bản không có dùng. Đừng nói lão giả này, nàng đều có chút không tin vừa rồi một kích kia là Dương Diệp tạo thành. Dương Diệp, chỉ là hư giả ah! Mà vừa rồi một kích kia, thiếu chút nữa Liên nàng đều làm bị thương rồi!

Tuy nhiên, nàng rất tức giận, nhưng là, trong nội tâm nàng càng nhiều nữa, hay là khiếp sợ.

“Liên Bán Trang, hôm nay ngươi không để cho lão phu một cái công đạo, việc này, không để yên!” Lúc này, áo đen lão giả trầm giọng nói.

“Bàn giao: Nhắn nhủ?”

Liên Bán Trang âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi muốn cái gì bàn giao: Nhắn nhủ?”

Lão giả đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Vị tiền bối này, việc này thật sự cùng Liên cô nương không có vấn đề gì. Nam tử hán đại trượng phu, dám làm dám chịu, việc này thật là ta làm."

Trốn tránh trách nhiệm?

Ngay từ đầu, hắn từng có cái này ý niệm, nhưng là, nếu là hắn dám làm như thế, dùng cái này tính tình của nữ nhân, nhất định sẽ lập tức giết hắn. Đùa nghịch khôn vặt, cũng phải nhìn tại người nào trước mặt, nữ nhân này đối với hắn một điểm hảo cảm đều không có, vẫn còn đối phương trước mặt đùa nghịch những... Này lòng dạ hẹp hòi, nhất định là không có kết cục tốt.

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

đọc truyện⁕với http://truyencuat
ui . net/ Lão giả kia ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn nhìn Dương Diệp, hắn lại nhìn về phía Liên Bán Trang, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, "Liên Bán Trang, ngươi dầu gì cũng là một vị Âm Dương cảnh huyền giả, ngươi còn không bằng một vị hư giả. Đã ngươi không muốn cho lão phu một cái công đạo, cái kia lão phu tựu chính mình đến muốn!"

Nói xong, lão giả thân hình khẽ động, hướng về Liên Bán Trang bắn mạnh tới.

Gặp lão giả xuất thủ, Liên Bán Trang thần sắc lập tức lạnh như băng xuống, "Lão cẩu, đã chán sống, ta không ngại tiễn ngươi một đoạn đường."

Thanh âm rơi xuống, hắn thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Liên Bán Trang cùng cái kia áo đen lão giả đánh nhau, một bên Dương Diệp trực tiếp sửng sốt, "Vì cái gì chính mình mỗi lần nói thật ra lúc, đều không có người tin đây này?"

Dương Diệp thối lui đến rồi vạn trượng bên ngoài, hai vị hư giả cảnh cường giả giao thủ, cũng không phải hắn có thể đúc kết đấy, đặc biệt là hiện ở thời điểm này. Hắn vừa rồi thi triển Luân Hồi một kiếm lúc, mặc dù không có lọt vào cắn trả, nhưng là, chiêu này quá tiêu hao huyền khí rồi. Một kiếm, một kiếm đem hắn trong cơ thể sở hữu tất cả huyền khí còn có Bổ Thiên Thạch nội huyền khí toàn bộ rút hết sạch rồi!

Bất quá đều tại trong dự đoán của hắn, lúc trước sáng tạo cái môn này huyền kỹ nhân, ít nhất là Âm Dương cảnh cường giả, mà hắn mới hư giả, dùng hư giả huyền khí chứa đựng lượng, nhất định là không cách nào thỏa mãn một kiếm này. Bởi vậy, huyền khí chưa đủ, thật là bình thường. Bất quá cũng may, có Bổ Thiên Thạch tại, hắn có thể phát ra một kiếm!

Hắn không biết một kiếm này có thể hay không đánh chết Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là, không hề nghi ngờ, một kiếm này, là có thể uy hiếp được Âm Dương cảnh cường giả. Về phần thần giả cảnh hiện tại nếu để cho hắn gặp được cái kia người đá tộc núi đá, hoặc là Đế Mãng, hắn một kiếm này có thể trực tiếp kết liễu bọn hắn!

Duy nhất so sánh đáng tiếc đúng là quá tiêu hao huyền khí, thi triển một lần, huyền khí sẽ bị rút hết sạch. Bất quá cũng may, hắn thân thể đã đạt đến Bất Tử Bất Diệt cảnh, dù cho không có huyền khí, bình thường thần giả cũng tổn thương không đến hắn.

Vốn hắn còn muốn đem Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Ngũ Hành Bất Diệt Thể đều tu luyện rồi, nhưng là hiện tại xem ra, không có lúc này rồi. Ở chỗ này, hắn đều nhanh lãng phí gần nửa tháng thời gian. Tại tu luyện Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Ngũ Hành Bất Diệt Thể, ít nhất cũng còn cần bán nguyệt, đến lúc đó, thực lực của hắn là tăng trưởng, nhưng là, thời gian nhưng lại không nhiều lắm rồi.

Phải biết, nếu như không thể đạt được Sinh Mệnh Chi Thủy, hắn tựu là đem một kiếm Luân Hồi tu luyện thành công đều không có ý nghĩa. Mà Sinh Mệnh Chi Thủy giả sử có thể đi ra ngoài, nhưng là, đi ra ngoài tựu nhất định có thể có được Sinh Mệnh Chi Thủy ư vạn sau khi vừa rời khỏi đây, không có Sinh Mệnh Chi Thủy đây này? Hoặc là, trực tiếp tựu là ra không được đây này?

Hắn hiện tại, việc cấp bách là đem tuổi thọ vấn đề giải quyết!

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, không có để ý cái kia đại chiến Liên Bán Trang cùng lão giả, hắn lấy ra tiên tinh thạch đi ra bắt đầu hấp thu. Hai người kia chiến đấu, không phải hắn có thể đúc kết đấy, cũng không phải hắn có thể khuyên giải đấy, bởi vì hai người đều tại nổi nóng, hắn đi khuyên giải, khung khuyên giải không được, ngược lại có thể sẽ gặp nạn!

Đã qua không sai biệt lắm nửa canh giờ, lúc này, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí đã hoàn toàn khôi phục, mà cái kia Liên Bán Trang cùng lão giả kia vẫn còn chiến, hai người đã chiến đến hư không phía trên rồi.

Dương Diệp trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, hiện tại đúng là trốn tốt nhất thời điểm, bởi vì bất kể là lão giả kia hay là cái kia Liên Bán Trang, khẳng định đều chẳng quan tâm hắn.

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, tiếp theo lấy, toàn bộ phía chân trời hư không đều chịu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., phảng phất muốn giống hết y như là trời sập, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Cái này là Âm Dương cảnh cường giả ư?

Hảo cường!

Nhìn phía chân trời hư không, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, Âm Dương cảnh cường giả giống như nắm giữ so thời gian chi lực cùng Ngũ Hành chi lực càng mạnh hơn nữa Âm Dương chi lực, Âm Dương chi lực, hắn đã đã lĩnh giáo rồi. Cái này căn bản không phải thần giả cảnh cường giả có thể chống lại. Rất nhiều người đã qua sông hoàng tuyền tựu không có ở trở về, ngoại trừ tìm không thấy đường trở về bên ngoài, còn có một nguyên nhân, vậy thì là người nơi này, căn bản không phải bên ngoài huyền giả có thể chống lại.

Rầm rầm!

Đúng lúc này, phía chân trời truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, bất quá thoáng qua về sau, phía chân trời đột nhiên yên lặng xuống, tiếp theo lấy, một đạo ánh sáng tại phía chân trời tránh mà qua, hào quang hiện lên, cái kia Liên Bán Trang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Lúc này Liên Bán Trang, sắc mặt trở nên trắng, khóe miệng mang theo một tia máu tươi, thần sắc có chút dữ tợn.

“Ngươi, ngươi không sao chớ?” Dương Diệp nhẹ giọng hỏi, đồng thời trong nội tâm âm thầm đề phòng lấy, nữ nhân này cũng không phải một cái loại lương thiện, không chừng đối phương sẽ cho hắn đến một cái một kích trí mạng.

Trước kia sở dĩ không trốn, nguyên nhân chủ yếu là vì địa phương khác khả năng so tại đây còn muốn nguy hiểm.

Ở chỗ này, nữ nhân này ít nhất tạm thời sẽ không giết hắn đây là hắn trước kia cách nghĩ, nhưng là hiện tại, hắn không nghĩ như vậy rồi. Nữ nhân này lúc này xem ánh mắt của hắn, thật là muốn giết hắn ah. Cái này cũng bình thường, đối phương vô duyên vô cớ cho hắn cõng một lần nồi, trong nội tâm nhất định là cực kỳ khó chịu.

“Không có trốn?” Nữ tử nói.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, sau đó vô cùng nghiêm mặt nói: “Với tư cách một người nam nhân, chính mình làm một chuyện, nên một mình gánh chịu, sao có thể trốn tránh đây này?”

“Một mình gánh chịu?”

Nữ tử nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Rất tốt, hiện tại, hắn đã bị thương, đi đem hắn giết đi ah.”

Dương Diệp “”

“Như thế nào? Không dám đi?” Nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Lần này cho ngươi lưng nồi, là lỗi của ta, muốn thế nào, ngươi nói thẳng a, không cần như vậy âm dương quái khí. Dù sao ta đầu tiên nói trước, ta sẽ không nghển cổ đợi giết. Ngươi nếu muốn giết ta, ta cho ngươi biết, ta khởi xướng điên ra, tự chính mình đều sợ!”

Nữ tử ánh mắt băng lạnh xuống, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một cái đen kịt sắc bàn tay khổng lồ đột nhiên lăng không xuất hiện ở nữ tử cùng Dương Diệp đỉnh đầu, sau một khắc

Dương Diệp cùng nữ tử chỗ chỗ đứng trực tiếp biến thành một cái cực lớn Thâm Uyên!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1469: Một nắp quan tài đập chết ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng Liên Bán Trang tự nhiên là không có chết, ở đằng kia chỉ bàn tay khổng lồ rơi xuống một khắc này, Liên Bán Trang chính là một chưởng nghênh đón tiếp lấy, nhưng là, không biết là bởi vì nàng bị thương nguyên nhân, hay là đối với bọn hắn xuất thủ cái kia nhân thực lực quá mạnh mẽ nguyên nhân, Liên Bán Trang một chưởng này cũng không thể có ngăn trở cái con kia màu đen bàn tay khổng lồ, cùng Dương Diệp trực tiếp bị đối phương đè ép xuống dưới.

Hố đất sâu, Liên Bán Trang một tay đỉnh lấy cái con kia màu đen bàn tay khổng lồ, tại hắn khóe miệng, không ngừng tràn lấy máu tươi.

Sau một khắc, Liên Bán Trang trong mắt hiện lên một vòng dữ tợn sắc, hắn cái tay còn lại có chút xoay tròn, sau đó mạnh mà hướng vỗ một cái.

Cái con kia màu đen bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn.

Nhưng mà đang ở màu đen bàn tay khổng lồ vỡ vụn một khắc này, một đạo màu đen chùm tia sáng đột nhiên tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, màu đen chùm tia sáng tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Liên Bán Trang cùng Dương Diệp đỉnh đầu, thế cho nên bọn hắn ngay cả chạy trốn cách cơ hội đều không có.

Liên Bán Trang một tiếng quát nhẹ, hai tay khẽ nhúc nhích, sau đó hướng thượng tựu là vỗ.

Chưởng xuất, một cổ kinh khủng lực lượng tự hắn lòng bàn tay phún dũng mà ra, cỗ lực lượng này tốc độ cực nhanh, lập tức tựu oanh tại đạo kia màu đen chùm tia sáng phía trên.

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, trong tràng chính là vang lên một đạo tiếng oanh minh, tiếp theo lấy, một cỗ khí lãng tự Dương Diệp cùng Liên Bán Trang đỉnh đầu khuếch tán ra, cỗ này khí lãng những nơi đi qua, không gian lập tức nổi lên từng đợt Liên Y, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Lúc này, một gã Áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời.

“Ngô Lão Ma!”

Liên Bán Trang gắt gao nhìn người này lão giả, trong mắt sát ý vẫn còn như thực chất, tại nàng bên cạnh Dương Diệp tại cảm giác được sát ý của nàng lúc, cũng không khỏi một hồi tim đập nhanh.

Không cần phải nói, hai người trước kia nhất định là có cừu oán!

Phía chân trời, tên gọi Ngô Lão Ma lão giả nhìn thoáng qua Liên Bán Trang, “Liên tên điên, năm đó bất quá là đoạt rồi ngươi một kiện đồ vật, ngươi không chết không ngớt cùng ta đối kháng rồi trên trăm tuổi. Trước kia không có cơ hội giết ngươi, nhưng là ta không nghĩ tới, ngươi vậy mà đi cùng Lý lão đầu liều mạng, đem mình biến thành trọng thương, thật sự là tự tìm đường chết!”

Thanh âm rơi xuống, hắn không tại nói nhảm, tay phải khẽ nhúc nhích, một mặt đen kịt sắc tấm gương xuất hiện ở trên tay của hắn, tiếp theo, hắn tay trái kết được một cái kỳ dị thủ ấn, rất nhanh, cái kia cái gương kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Sau một khắc, hắn cầm lấy cái kia cái gương đối với lấy phía dưới Dương Diệp cùng Liên Bán Trang tựu là ném đi.

Tấm gương phi hành Dương Diệp cùng Liên Bán Trang lúc, tốc độ cũng không khoái, nhưng là Dương Diệp nhưng lại phát hiện, Liên Bán Trang thần sắc biến thành ngưng trọng lên.

Đây là cái gì đồ chơi?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia cái gương, đúng lúc này, cái kia cái gương đột nhiên ngừng lại, nhìn kỹ phía dưới, Dương Diệp phát hiện, cái này tấm gương có điểm giống một thứ gì.

Thiên Đạo chi nhãn!

Thoạt nhìn giống như là một cái giắt không trung Thiên Đạo chi nhãn!

Lúc này, cái kia mặt trong gương đột nhiên điện xạ xuất một đạo đen kịt sắc lôi trụ, lôi trụ dài ước chừng gần ngàn trượng, rộng cũng có gần 300 trượng, đạo này lôi trụ sau khi xuất hiện, không trung không gian vậy mà ẩn ẩn có chút bóp méo bắt đầu.

Dương Diệp xem trợn mắt há hốc mồm, cái đồ chơi này vậy mà cũng phun lôi, cái này cùng Thiên Đạo chi nhãn có cái gì khác nhau?

Tại Dương Diệp bên cạnh, Liên nửa hình dáng cũng không có tại tay không tấc sắt rồi. Trên tay nàng, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một chân màu sắc rực rỡ dây lưng lụa, đem làm đạo kia lôi trụ đi vào nàng đỉnh đầu còn có không sai biệt lắm trăm trượng khoảng cách lúc, hắn toàn bộ nhân đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, chỉ thấy lúc này trời tế, đã trải rộng rậm rạp chằng chịt màu sắc rực rỡ chùm tia sáng!

Rầm rầm rầm

Đem làm đạo kia lôi trụ cùng những... Này màu sắc rực rỡ chùm tia sáng oanh tại vừa đi lúc, phía chân trời lập tức vang lên từng đạo tiếng nổ lớn, giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác muốn long trời lở đất bình thường.

Lúc này Dương Diệp đã không có thời gian đi quản cái này, hắn muốn chuồn đi, loại này cấp bậc cường giả chiến đấu, hắn hay là ở cách xa một ít cho thỏa đáng. Mà đang ở hắn muốn chuồn đi lúc, phía chân trời đột nhiên bộc phát ra rồi một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn, tiếp theo lấy, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, tốc độ rất nhanh, lập tức tựu đã rơi vào bên cạnh hắn cách đó không xa.

Liên Bán Trang!

Nàng thất bại?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, lúc này, phía chân trời trải rộng màu sắc rực rỡ chùm tia sáng, những... Này chùm tia sáng như là vô cùng vô tận giống như, không ngừng từ không trung màu sắc rực rỡ dây lưng lụa bên trong bộc phát ra, mà ở những cái... Kia chùm tia sáng chính giữa, thì là cái kia Áo xám lão giả!

Những... Này chùm tia sáng tạm thời vây khốn rồi lão giả!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó thân hình khẽ động, đi tới cái kia Liên Bán Trang trước mặt, tiếp theo, hắn nắm ở rồi đối phương vòng eo, sau đó chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, biến mất tại cách đó không xa. Ngay tại Dương Diệp cùng Liên Bán Trang biến mất không đến mấy tức về sau, phía chân trời cái kia màu sắc rực rỡ dây lưng lụa ầm ầm vỡ vụn, đem làm cái kia màu sắc rực rỡ dây lưng lụa vỡ vụn về sau, phía chân trời cái kia chút ít màu sắc rực rỡ chùm tia sáng cũng tùy theo ầm ầm vỡ vụn, sau đó hóa thành hư vô.

Áo xám lão giả xuất hiện ở phía chân trời, hắn nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt tràn đầy dữ tợn sắc, “Ta ngược lại muốn nhìn, lần này ai có thể cứu ngươi!” Sau một khắc, hắn thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp ôm ấp Liên Bán Trang một đường chạy như điên, lúc này, hắn tương chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn.

Vì cái gì cứu Liên Bán Trang?

Dương Diệp rất rõ ràng, dùng hắn thực lực của mình, cho dù là hắn hiện tại đã học hội Luân Hồi một kiếm, y nguyên rất khó ở chỗ này sinh tồn. Hiện tại hắn coi như là đã minh bạch, có thể ở chỗ này người còn sống sót, cơ bản đều là Âm Dương cảnh cường giả. Âm Dương cảnh cường giả, còn không phải hắn lúc này có thể chống lại.

Tuy nhiên Luân Hồi một kiếm có thể uy hiếp được đối phương, nhưng là, nếu như Luân Hồi một kiếm không cách nào đánh chết đối phương đây này? Khi đó huyền khí khô kiệt hắn như thế nào cùng đối phương chiến? Mặc dù có thân thể, nhưng là, nhục thể của hắn có thể còn chưa tới có thể chống lại Âm Dương cảnh cường giả tình trạng. Hơn nữa, hắn đối với nơi này, chưa quen cuộc sống nơi đây, nếu như không có một cái nào đối với nơi này người quen dẫn đầu, đi ra ngoài? Đó là si tâm vọng tưởng. Đừng nói ra, hắn cũng không dám tùy ý chạy loạn.

Là tối trọng yếu nhất một điểm, cái này Liên Bán Trang sở dĩ bị đối phương đả thương, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là vì thay hắn cõng nồi. Nếu như không phải nàng trước kia cùng lão giả kia đại chiến, bị thương, cái kia Ngô Lão Ma đánh bại nàng, là rất không có khả năng. Cho nên, thấy chết mà không cứu được, việc này thật sự là làm không được.

Mặc dù đối với Phương xác thực rất không thoải mái hắn, nhưng là, đối phương nhưng lại không có giết hắn, nếu như trước kia nàng nếu đối với cái kia Lý lão đầu giải thích, đối phương nhất định là sẽ tin tưởng nàng đấy, dù sao, một cái Âm Dương cảnh cường giả là khinh thường đi nói dối. Nhưng là nàng không có, thay hắn khiêng xuống dưới, bằng không thì, lão nhân kia khả năng tựu là cùng hắn solo rồi!

“Đừng đi lên phía trước!”

Đúng lúc này, Liên Bán Trang đột nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu, hắn bước chân không có dừng lại, trái lại tốc độ nhanh hơn, hay nói giỡn, đằng sau có một cái Âm Dương cảnh cường giả tại truy bọn hắn ah.

“Bên kia là một vị Âm Dương cảnh yêu thú địa bàn, kỳ thật thực lực so đằng sau cái kia lão bất tử còn mạnh hơn, nó cực kỳ cừu thị nhân loại, phàm là tiến vào nó địa bàn đấy, nó sẽ cùng đối phương không chết không ngớt.” Liên Bán Trang nhạt tiếng nói.

Dương Diệp lập tức ngừng lại, so sau lưng lão nhân kia còn muốn khủng bố lúc này hắn càng phát ra may mắn cứu nữ nhân này. Bằng không thì, lại để cho hắn ở chỗ này chạy loạn, khẳng định phải xuất đại sự.

Dương Diệp nhìn về phía trong ngực Liên Bán Trang, “Chúng ta nên đi chạy đi đâu?”

Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp, không nói gì.

“Liên cô nương, ngươi không muốn báo thù rồi ư?”

Dương Diệp nói: “Lưu được Thanh Sơn tại, không lo không có củi đốt, chỉ có sống mới có hi vọng. Chỉ có sống, mới có thể báo thù!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Liên Bán Trang chỉ chỉ Dương Diệp bên phải, “Bên kia!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lập tức thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

“Hắn với ngươi có cừu oán?” Chạy như điên ở bên trong, Dương Diệp hỏi.

“Đối thủ một mất một còn!” Liên Bán Trang nhạt tiếng nói.

Đối thủ một mất một còn!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, không cần phải nói, đối phương nhất định là sẽ không bỏ qua hai người bọn họ. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp trầm giọng nói: “Thương thế của ngươi có nặng hay không?”

“Nếu như không trọng ta cần ngươi ôm ấp?” Liên Bán Trang âm thanh lạnh lùng nói.

Nữ nhân này tính tình không tốt!

Dương Diệp không có để ý nữ nhân, hắn tốc độ nhanh hơn, lúc này, hắn chỉ dùng kiếm vực tướng chính mình triệt để ẩn dấu đi, nhưng là, hắn biết rõ, dùng lão giả kia thực lực, đối phương nếu không buông bỏ lời mà nói..., đuổi theo hắn cùng với nữ nhân này, chỉ là vấn đề thời gian. Dù sao, hắn cùng với nữ nhân này có thể đi địa phương không nhiều lắm, tại đây khắp nơi đều là địa phương nguy hiểm, mà không địa phương nguy hiểm, khẳng định chính là bọn họ phải đi địa phương.

Cho nên, đối phương hoàn toàn có thể suy đoán ra bọn hắn phải đi lộ tuyến.

“Vì cái gì cứu ta?” Lúc này, Liên Bán Trang đột nhiên nói.

Dương Diệp thuận miệng nói: “Ngươi xinh đẹp!”

“Xinh đẹp?” Liên Bán Trang lông mày kẻ đen nhàu... Mà bắt đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không phải rất nhiều trong sách đều nói ư? Anh hùng cứu mỹ nhân về sau, mỹ nữ đều lấy thân báo đáp. Ta cảm thấy được”

“Ta cảm thấy cho ngươi là muốn chết!”

Liên Bán Trang đã cắt đứt Dương Diệp lời mà nói..., “Lấy thân báo đáp? Ngươi cảm thấy chúng ta xứng ư?”

Dương Diệp nhún vai, “Ngươi là Âm Dương cảnh cường giả, ta là hư giả cảnh, chúng ta đương nhiên không xứng. Bất quá, duyên phận việc này, ai nói chuẩn đây này?”

Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đến tột cùng vì cái gì cứu ta!” Nàng tự nhiên sẽ không đi tín Dương Diệp chuyện ma quỷ.

Dương Diệp nói: “Ta một người ở chỗ này không cách nào sinh tồn, cho nên muốn ôm bắp đùi của ngươi.”

“Ngươi ngược lại thẳng thắn!”

Liên Bán Trang nói: “Đáng tiếc, ta hiện tại bản thân cũng khó khăn bảo vệ, chớ nói chi là bảo vệ ngươi. Ngươi mang theo ta, chỉ làm liên lụy chính ngươi. Bỏ lại ta, đối phương có thể sẽ không để ý tới ngươi, mang theo ta, đối phương nhất định sẽ không bỏ qua ngươi!”

“Ngươi tựu muốn chết như vậy?” Dương Diệp nói.

“Không phải ta muốn chết, là ngươi căn bản cứu không được ta!” Liên Bán Trang nhìn thẳng Dương Diệp: “Nếu như ta trước kia không có bị thương, ngược lại không sợ đối phương, nhưng là, trước kia ta bị thương, đối phương thừa cơ hội này đánh lén chúng ta, đánh rồi ta một trở tay không kịp, lại để cho ta tổn thương càng thêm tổn thương, mà bây giờ, ta đã không cùng đối phương giao thủ năng lực. Mà ngươi, quá yếu. Ngươi”

Nói đến đây, nàng đột nhiên dừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía xa xa, “Không cần chạy thoát.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Hắn đã đuổi theo rồi.” Liên Bán Trang nhạt tiếng nói.

Thanh âm rơi xuống, tại hai người cách đó không xa, lăng không xuất hiện một gã lão giả, đúng là cái kia Ngô Lão Ma.

Ngô Lão Ma ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người ấy ư, “Trốn ngược lại là rất nhanh đấy, ta rất ngạc nhiên, ngươi một cái hư giả, như thế nào sẽ xuất hiện ở chỗ này!”

Dương Diệp không có để ý Ngô Lão Ma, mà là tay phải đặt tại rồi Liên Bán Trang phần bụng, tại hắn tay vừa tiếp xúc đến Liên Bán Trang phần bụng lúc, Liên Bán Trang cho rằng hắn muốn chiếm nàng tiện nghi, sắc mặt lúc này biến đổi, bất quá rất nhanh, trong mắt nàng xuất hiện một vòng kinh ngạc, bởi vì, một cỗ tinh thuần năng lượng đang điên cuồng dũng mãnh vào trong cơ thể nàng.

Dương Diệp đem Liên Bán Trang phóng trên mặt đất, nói: “Ngươi trước chữa trị thoáng một phát thân thể, có thể khôi phục bao nhiêu khôi phục bao nhiêu, ta thay ngươi ngăn cản hắn một hồi!”

“Ngươi ngăn cản hắn? Ngươi xác định?” Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp, hỏi.

“Thử xem a!”

Dương Diệp nói xong, sau đó hướng cái kia Ngô Lão Ma đi đến.

“Hư giả? Ngăn cản ta?”

Ngô Lão Ma lắc đầu, “Thật sự là chuyện cười!”

Dương Diệp không nói nhảm, hắn tay phải một quán, một khối băng tinh nắp quan tài xuất hiện ở trên tay hắn.

Thân thể sau khi tăng lên, hòm quan tài bằng băng hắn y nguyên còn cầm không được, nhưng là, quan tài che nhưng lại có thể cầm.

“Xem ta một nắp quan tài đập chết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mạnh mà đạp mạnh, mượn nhờ mặt đất truyền đến trợ lực, ôm ấp nắp quan tài hướng về cái kia Ngô Lão Ma bắn mạnh tới.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1470: Ra, tiếp tục chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp vậy mà dẫn đầu xuất thủ trước, cái kia Ngô Lão Ma lắc đầu, “Con sâu cái kiến!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, một đạo kình phong chấn động mà ra.

Với hắn mà nói, đừng nói hư giả, thần giả đều là con sâu cái kiến!

Ra ngoài ý định chính là, vẻ này kình phong còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, liền trực tiếp bị một cổ lực lượng thần bí cho chấn vỡ, tiếp theo, Dương Diệp đi tới Ngô Lão Ma trước mặt, sau đó hai tay ôm ấp trong tay nắp quan tài mạnh mà tựu là một đập!

Cái kia Ngô Lão Ma trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới chính mình một kích vậy mà không có đập phát chết luôn Dương Diệp, không kịp nghĩ nhiều, bởi vì Dương Diệp quan tài che đã đến hắn đỉnh đầu rồi.

Ngô Lão Ma tay phải hóa chưởng, sau đó một chưởng vỗ vào Dương Diệp cái kia quan tài đắp lên.

Cường đại Âm Dương chi lực trực tiếp tướng Dương Diệp chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, nhưng mà, cái kia Ngô Lão Ma cũng trọn vẹn lui tướng gần một trăm hơn trượng!

Nhìn thấy một màn này, một bên đang tại chữa thương cái kia Liên Bán Trang con mắt lập tức trợn lên lên, theo như nàng suy nghĩ, Dương Diệp hẳn là trực tiếp sẽ bị đối phương đập phát chết luôn. Nhưng là, nàng không nghĩ tới, Dương Diệp không chỉ không có bị đập phát chết luôn, trái lại tướng một gã Âm Dương cảnh cường giả cho đẩy lui rồi.

Nàng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, thằng này thật sự chỉ là hư giả cảnh?

Không chỉ Liên Bán Trang bị Dương Diệp khiếp sợ đến, cái kia Ngô Lão Ma lúc này trong mắt cũng đầy là vẻ khiếp sợ, hắn không nghĩ tới, chính mình lại bị một gã hư giả cảnh con sâu cái kiến cho đẩy lui rồi!

Hư giả cảnh đẩy lui Âm Dương cảnh?

Ngô Lão Ma nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ, còn nhiều thêm một tia hiếu kỳ cùng nghi hoặc, trước mắt thằng này thật sự chỉ là hư giả cảnh?

Xa xa, Dương Diệp trong mắt tắc thì tràn đầy vẻ hưng phấn. Hắn cũng không nghĩ tới chính mình lại có thể đẩy lui Âm Dương cảnh cường giả, bất quá, hắn biết rõ, có thể một kích đánh lui cái này Âm Dương cảnh cường giả, hai nguyên nhân. Thứ nhất: Hắn thân thể tăng lên nguyên nhân, hắn lúc này đã là Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể, luận lực lượng, không thể so với cái kia Đế Mãng nhược. Cái nguyên nhân thứ hai, cũng là nguyên nhân chủ yếu, cái kia chính là cái này quan tài che!

Đầu tiên, cái này quan tài che rất nặng, phi thường trọng, cho dù hắn hiện tại đã Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể, cầm lấy cái này quan tài che, đều có ăn chút gì lực. Hắn thân thể lực lượng, tại tăng thêm cái này quan tài che sức nặng, cả hai kết hợp cùng một chỗ, bạo phát đi ra lực lượng đó là cực kì khủng bố. Tại tăng thêm vừa rồi lão giả này chủ quan khinh địch, bởi vậy, hắn một kích này, trực tiếp tướng đối phương cho đánh lui!

Tuy nhiên như thế, nhưng là Dương Diệp hay là hưng phấn đấy, bởi vì điều này đại biểu, cho dù hắn thắng không được Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là, hắn vẫn là có thể cùng Âm Dương cảnh cường giả chống lại! Bất quá, có thể chống lại bao lâu, chính là một cái không biết bao nhiêu rồi.

“Quả nhiên là lại để cho ta có chút ngoài ý muốn!”

Lúc này, cái kia Ngô Lão Ma ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay quan tài đắp lên, “Tuy nhiên ngươi vừa rồi một kích kia sở dĩ mạnh như vậy, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là vì vật ấy, nhưng là, chính ngươi cũng không đơn giản. Ta thật sự rất ngạc nhiên, ngươi đến tột cùng là ai, tại sao lại xuất hiện ở chỗ này.”

Dương Diệp liếc qua xa xa Liên Bán Trang, lúc này, đối phương vẫn còn hấp thu lúc trước hắn cho đối phương Hồng Mông tử khí. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Ta từ bên ngoài mà đến!”

“Bên ngoài đến?”

Ngô Lão Ma hai mắt nhắm lại, hắn đang muốn câu hỏi, lúc này, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, lập tức nhìn thoáng qua xa xa Liên Bán Trang, sau đó lại nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi muốn kéo dài thời gian!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, cái kia Ngô Lão Ma nhưng lại đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Gặp đối phương biến mất tại nguyên chỗ, Dương Diệp nheo mắt, không chút nghĩ ngợi tựu ôm ấp trong tay quan tài che hướng trước mặt một đập!

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, mà cái kia Ngô Lão Ma cũng bị chấn hướng về sau lui gần trăm trượng!

Lực lượng là lẫn nhau đấy, Ngô Lão Ma dùng lực lượng cường đại công kích Dương Diệp, nhưng là, Dương Diệp trong tay cái kia hòm quan tài bằng băng chặn lực lượng của đối phương, không chỉ chặn lực lượng của hắn, còn bắn ngược rồi một bộ phận trở về, tăng thêm Dương Diệp vừa rồi cũng là một kích toàn lực, bởi vậy, cái này Ngô Lão Ma trực tiếp lúc này bị đẩy lui.

Đương nhiên, Dương Diệp càng không dễ chịu, tuy nhiên quan tài che phòng ngự nghịch thiên, chặn Ngô Lão Ma một kích kia, nhưng là, rất lớn một bộ phận lực lượng lực lượng còn là xuyên thấu qua hòm quan tài bằng băng chấn đến rồi trên người của hắn. Bất quá cũng may, hắn hiện tại đã là Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể, bởi vậy, điểm ấy tổn thương với hắn mà nói, tính toán không được cái gì!

Dù sao, nhưng hắn là còn có Hồng Mông tử khí tại đấy, có thể dùng tốc độ nhanh nhất chữa trị nhục thể của mình!

Lần nữa bị đánh lui, cái kia Ngô Lão Ma hiển nhiên động chân hỏa, hắn trong mắt, đã không có trước kia lạnh nhạt cùng tỉnh táo, có chỉ có hàn quang cùng sát ý. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn thân hình khẽ động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới, đem làm đi vào Dương Diệp đỉnh đầu còn có hai trượng khoảng cách lúc, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó mạnh mà một quyền hướng về Dương Diệp nện tới.

Quyền ở bên trong, ẩn chứa Âm Dương chi lực, tăng thêm hắn lần này không có giữ lại, bởi vậy, một quyền này vừa oanh ra, Dương Diệp chung quanh mặt đất liền trực tiếp sụp xuống trở thành một cái cực lớn hố sâu, không chỉ như thế, tại Dương Diệp cùng lão giả không gian chung quanh, giờ phút này vậy mà như là gợn sóng bình thường lẫn nhau phập phồng mà bắt đầu..., làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, lúc này hắn tự nhiên là không cách nào lui đấy, vừa lui, khí thế sẽ không có. Đổi lấy đúng là đối phương vô cùng vô tận công kích, hơn nữa, dùng tốc độ của đối phương, hắn cũng lui không được. Bởi vậy, hắn chỉ có ngạnh kháng.

Không chút do dự, Dương Diệp ôm ấp quan tài che mạnh mà một cái nghiêng khiêu

Theo lấy một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị cả người mang hòm quan tài nện vào rồi trong lòng đất, nhưng là, cái kia Ngô Lão Ma cũng là bị chấn địa hướng về sau bay ngược rồi gần hơn hai trăm trượng!

Trong tràng, Ngô Lão Ma sắc mặt khẽ biến thành hơi trở nên trắng, tay phải của hắn, đã ở rất nhỏ rung động lấy. Hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Dương Diệp nguyên lai vị trí, lúc này, Dương Diệp đã không biết bị nện tới nơi nào đi. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa vẫn còn chữa thương Liên Bán Trang, “Lần này, ta xem ai còn có thể cứu ngươi, chúng ta nhiều năm như vậy ân oán, lần này sẽ tới một cái triệt để chấm dứt a!”

Nói lấy, hắn tựu muốn động thủ, mà đúng lúc này, hắn đột nhiên biến sắc, sau đó nhìn về phía rồi nguyên bản Dương Diệp chỗ chỗ đứng, lúc này, ở đằng kia trong hầm, một tay đưa ra ngoài, tiếp theo lấy, Dương Diệp theo trong hầm bò lên đi ra.

“Ngươi không có chết!” Ngô Lão Ma gắt gao nhìn Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp sắc mặt tái nhợt, khóe miệng mang theo máu tươi, nhìn từ ngoài, không thể nghi ngờ là bị thương. Nhưng là, hắn xác thực không có chết. Như thế nào sẽ chết đây này? Có cái này nắp quan tài ngăn cản lấy, tăng thêm chính hắn lại là Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể, còn có Hồng Mông tử khí cái này nghịch thiên chữa trị tốc độ, làm sao có thể sẽ chết đây này?

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ôm ấp nắp quan tài chậm rãi đi về hướng cái kia Ngô Lão Ma, “Âm Dương cảnh cường giả tựu cái này điểm lực lượng? Ra, tiếp tục đến!”

Nói xong, hắn chân phải mạnh mà một đập mạnh, toàn bộ nhân như là một quả đạn pháo bình thường bắn ra mà ra, đem làm đi vào Ngô Lão Ma trước mặt còn có hơn một trượng khoảng cách lúc, hắn ôm ấp nắp quan tài mạnh mà tựu là một đập.

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa đã bay đi ra ngoài. Đồng dạng, cái kia Ngô Lão Ma cũng là bị đẩy lui rồi một khoảng cách. Mà sau một khắc, cái kia bị đánh bay ra ngoài Dương Diệp lại lần nữa hướng về cái kia Ngô Lão Ma vọt tới.

Ngô Lão Ma trong mắt hiện lên một vòng che lấp, sau một khắc, hắn lần nữa xuất thủ, không có chút nào ngoài ý muốn, Dương Diệp lần nữa bị hắn đánh bay rồi đi ra ngoài, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp lại ôm ấp quan tài che hướng hắn lao đến!

Dương Diệp một lần lại một lần bị oanh bay ra ngoài, nhưng là, hắn lại một lần lại một lần hướng Ngô Lão Ma phóng đi cứ như vậy, Dương Diệp cứ thế mà cùng Ngô Lão Ma liều mạng gần nửa canh giờ!

Ngô Lão Ma hiển nhiên cũng là bị Dương Diệp chọc giận, xuất thủ một lần so một lần hung ác, bất quá đều bị Dương Diệp quan tài che cho chặn. Ngô Lão Ma có nhiều lần chuyên môn nhằm vào Dương Diệp quan tài che đã phát động ra công kích, nhưng là, hắn đã thất bại. Cái kia quan tài che cứng rắn trình độ, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, thế cho nên, hắn không chỉ không có hủy diệt Dương Diệp quan tài che, chính mình còn bị chấn ra nội thương!

Mà Dương Diệp, theo đạo lý mà nói, Dương Diệp nội thương có lẽ càng thêm nghiêm trọng mới là, nhưng là, mỗi một lần bay ra ngoài về sau, đem làm hắn tại đứng lên lúc, ngoại trừ khóe miệng sẽ thêm xuất một đạo máu tươi bên ngoài, toàn bộ nhân thoạt nhìn giống như là không có việc gì đồng dạng!

Trong tràng, Ngô Lão Ma ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay quan tài đắp lên, dùng Dương Diệp thực lực, là căn bản không cách nào chống đở được hắn Âm Dương chi lực đấy, nhưng là, cái này quan tài che có thể! Bởi vậy, trong lúc nhất thời, hắn cầm Dương Diệp vậy mà không có cách

Trầm mặc một cái chớp mắt, Ngô Lão Ma tay phải vung lên, một cái gương thoáng hiện mà ra, đi tới Dương Diệp đỉnh đầu.

Sau một khắc, trong gương đột nhiên chui ra rồi một đạo đen kịt sắc lôi trụ, lôi trụ so về trước kia Dương Diệp nhìn thấy cái kia một đạo còn muốn lớn hơn một ít.

Nhìn đạo này lôi trụ, Dương Diệp trong mắt ngưng trọng vô cùng. Không dám khinh thường, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, sau đó đều tuôn ra vào tay nắp quan tài bên trong.

Mà lúc này, đạo kia lôi trụ đã đi tới rồi hắn đỉnh đầu, Dương Diệp giơ tay lên trong nắp quan tài tựu đỉnh rồi đi lên.

Đạo kia lôi trụ oanh tại nắp quan tài phía trên, Dương Diệp cả người mang hòm quan tài trực tiếp bị oanh đến rồi lòng đất

Xa xa, nhìn thấy một màn này, cái kia Liên Bán Trang hai mắt nhắm lại, nàng nhìn về phía rồi xa xa cái kia Ngô Lão Ma, lúc này, Ngô Lão Ma cũng nhìn về phía nàng, “Con sâu cái kiến tựu là con sâu cái kiến, cũng dám châu chấu đá xe, thật sự là buồn cười”

Đúng lúc này, ở đằng kia trong hố sâu, đột nhiên truyền đến một đạo ho nhẹ thanh âm, tiếp theo lấy, Dương Diệp ôm ấp quan tài che từ bên trong bò lên đi ra.

Lúc này Dương Diệp có thể nói là chật vật vô cùng, nguyên bản đầu đầy tóc trắng giờ phút này lại biến thành đen nhánh, không chỉ như thế, hắn trên người quần áo cũng chỉ còn lại có một sợi quần cộc rồi. Mà trong tay hắn cái kia quan tài che nhưng lại hoàn hảo Vô Khuyết, một điểm bộ dáng cũng không có thay đổi!

Khi nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, cái kia Ngô Lão Ma thần sắc biến thành vô cùng khó coi. Nguyên bản hắn cho là mình vừa rồi một kích kia có thể triệt để đập phát chết luôn mất Dương Diệp, nhưng là, hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp còn không có chết!

Cái này phòng ngự phải hay là không quá dầy một chút ah?

Mà cái kia Liên Bán Trang tại nhìn thấy Dương Diệp lúc, thần sắc lập tức khẽ buông lỏng, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thu hồi ánh mắt, bắt đầu tiếp tục lợi dụng Dương Diệp đưa vào trong cơ thể nàng Hồng Mông tử khí chữa trị trước kia chỗ bị thương.

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng xa xa cái kia sắc mặt khó coi Ngô Lão Ma, “Ra, chúng ta tại đại chiến 300 hiệp!”

Ngô Lão Ma: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1471: Xem ngươi bà ngoại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô lực!

Đối với Dương Diệp, Ngô Lão Ma có chút vô lực rồi. Dương Diệp tựa như con rùa đen, đánh bất động ah! Hắn vừa rồi tại tế ra cái kia tấm gương lúc, cũng đã không có bảo lưu lại. Nhưng là, hắn không nghĩ tới, cái này quan tài che thậm chí ngay cả hắn chí bảo đều có thể ngăn trở.

Hắn rất muốn hỏi Dương Diệp cái này quan tài che ở đâu mua đấy, hắn cũng muốn đi mua hai khối!

Xa xa cái kia Liên Bán Trang ánh mắt cũng đã rơi vào Dương Diệp trong tay quan tài đắp lên, hiển nhiên, thứ này cũng đưa tới chú ý của nàng. Kỳ thật, ngay từ đầu tựu đưa tới chú ý của nàng, nhưng là nàng không có coi trọng như vậy, cho rằng chỉ là bình thường loại hình phòng ngự huyền bảo. Nhưng là hiện tại, đem làm cái này quan tài che cả đạo kia lôi trụ đều có thể ngăn cản về sau, nàng biết rõ, chính mình sai rồi.

Thứ này, so nàng tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều, đừng nói Ngô Lão Ma, chính là nàng chống lại Dương Diệp, khẳng định đều chiếm không được tốt.

Không chỉ Ngô Lão Ma cùng Liên Bán Trang, kỳ thật Dương Diệp mình lúc này trong lòng cũng là chấn động vô cùng.

Trước kia là hắn biết cái này quan tài che cùng quan tài rất cường, bởi vì cả Kiếm Linh đều chỉ có thể ở ở trên lưu lại một đạo Thiển Thiển dấu vết, đủ thấy hắn khủng bố. Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái đồ chơi này vậy mà cường đến rồi cả Âm Dương cảnh cường giả đều không làm gì được đâu tình trạng.

Kỳ thật, nếu như đổi một người đến dùng cái này quan tài che, là tuyệt đối với không cách nào cùng một vị Âm Dương cảnh cường giả chống lại đấy, bởi vì, tuy nhiên quan tài che có thể ngăn trở Âm Dương cảnh công kích, nhưng là, Âm Dương cảnh cường giả lực lượng ảnh hưởng còn lại cũng là rất mạnh, đổi thành người bình thường, cổ lực lượng kia ảnh hưởng còn lại có thể đánh chết đối phương rồi.

Nhưng là hắn bất đồng, đầu tiên hắn thân thể cũng đã cực kỳ cường hãn, tại tới là hắn có Hồng Mông tử khí tại, có thể liên tục không ngừng chữa trị thân thể của hắn, chỉ cần đối phương không thể một kích tất sát hắn, hoặc là cho hắn tạo thành tổn thương vượt qua hắn chữa trị tốc độ, bằng không thì, là hắn có thể có dựng ở thế bất bại!

Phòng ngự cường, chữa trị năng lực càng mạnh hơn nữa!

Khiên thịt!

Hắn chính là một cái đánh không chết khiên thịt!

Duy nhất so sánh xấu hổ chính là, tuy nhiên người ta đánh không chết hắn, nhưng là, hắn giống như cũng đánh không chết đối phương. Hơn nữa, như nếu như đối phương thật sự cùng hắn liều mạng xuống dưới lời mà nói..., hắn là sẽ bị mài chết. Dù sao, tại huyền khí phương diện, hắn nhất định là không bằng Âm Dương cảnh cường giả.

Ưu thế của mình cùng khuyết điểm, Dương Diệp xem rất rõ ràng, hắn không sẽ cảm giác mình cũng đã hoàn toàn có thể chống lại Âm Dương cảnh cường giả!

Nhưng là, hắn cũng không sợ!

Có cái này quan tài che ở, tiến có thể công, lui có thể thủ!

Trong tràng, Ngô Lão Ma gắt gao nhìn Dương Diệp, hai tay của hắn chậm rãi nắm chặt, "Tại nơi này, lão phu rất ít kinh ngạc, nhưng là không nghĩ tới, hôm nay tại một cái hư giả cảnh huyền giả trong tay kinh ngạc. Không cần biết ngươi là ai, hôm nay, ngươi phải chết!"

Thanh âm rơi xuống, hắn song tay khẽ vẫy, trong chốc lát, hai cái chống trời bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, sau một khắc, trong đó một cái bàn tay khổng lồ bay thẳng đến lấy phía dưới Dương Diệp rơi xuống suy sụp.

Cái tay kia rơi vào Dương Diệp trong tay quan tài đắp lên, quan tài che kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp không có nhập trong lòng đất. Mà cái con kia bàn tay khổng lồ cũng không có thu tay lại, trái lại hướng về sâu trong lòng đất rơi đi, rất nhanh, sâu trong lòng đất, truyền đến một đạo lại một đạo tiếng nổ lớn, chung quanh trong vòng vạn dặm đại địa bắt đầu kịch liệt rung rung lấy, giống như địa chấn bình thường!

Cứ như vậy, trọn vẹn giằng co gần nửa canh giờ, phía chân trời cái kia hai cái bàn tay khổng lồ mới biến mất.

Mà khi cái kia hai cái bàn tay khổng lồ biến mất vẫn chưa tới mấy hơi trong thời gian, một tay lại xuất cái kia lòng đất hố sâu đưa ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Ngô Lão Ma mí mắt lập tức nhảy dựng, thần sắc vô cùng khó coi.

Không chỉ Ngô Lão Ma, cái kia Liên Bán Trang cũng là như thế, hiển nhiên, cái này Dương Diệp **, lại để cho nàng đều có chút không thể bình tĩnh rồi.

Dương Diệp đứng lên về sau, một hồi ho nhẹ, lập tức, khóe miệng của hắn tràn ra một tia máu tươi, hắn lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía cái kia Ngô Lão Ma, "Ra, chúng ta tiếp tục chiến!"

Ngô Lão Ma: “”

Ngô Lão Ma lúc này lúc này sắc mặt khó xem tới cực điểm, hắn làm sao không muốn chiến, nhưng là, phá không được cái này quan tài che ah! Hắn vừa rồi điên cuồng xuất thủ, là hi vọng trực tiếp đánh chết Dương Diệp, dù là đem hắn chấn tàn phế cũng được ah! Nhưng mà, hắn lại đã thất bại. Dương Diệp lại sống sờ sờ xuất hiện ở trước mặt của hắn, hơn nữa còn tìm hắn tại chiến

Ngô Lão Ma nhìn Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, hắn nhìn thoáng qua một bên cả Bán Thanh, sau đó nói: “Chúng ta sau này còn gặp lại!”

Nói xong, hắn thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng lại không có buông lỏng, ngược lại, thần sắc hắn vô cùng đề phòng, sau một khắc, hắn giống như là nghĩ tới điều gì, thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Liên Bán Trang trước mặt, hắn mới xuất hiện tại Liên Bán Trang trước mặt một khắc này, cái kia trước kia biến mất Ngô Lão Ma nhưng lại quỷ dị địa xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một chưởng chụp về phía rồi hắn.

Đương nhiên, một chưởng này vốn là muốn chụp về phía Liên Bán Trang đấy, nhưng là, bởi vì Dương Diệp đến, cho nên, một chưởng này biến thành chụp về phía hắn!

Cùng lúc trước đồng dạng, Dương Diệp trực tiếp bị đập bay rồi đi ra ngoài, bất quá, cái kia Ngô Lão Ma cũng bị chấn địa hướng về sau lui hơn ba trăm trượng!

Dương Diệp ho nhẹ một tiếng, khóe miệng tràn ra một vòng máu tươi, tại nắp quan tài đằng sau, hai tay của hắn đang run, mà lại đã vỡ ra, lúc này, hai tay của hắn, đã hoàn toàn biến thành rồi một đôi Huyết Thủ. Kỳ thật, trước kia hắn cũng đã bị thương. Hắn tuy nhiên chặn vừa rồi Ngô Lão Ma điên cuồng công kích, nhưng là, hắn không hề giống hắn biểu hiện nhẹ nhàng như vậy, cái kia cường đại dư uy, không chỉ đánh rách tả tơi rồi tay của hắn cùng thân thể, hắn ngũ tạng cũng đã vỡ ra!

Nếu như không phải có Hồng Mông tử khí tại, cả người hắn sớm đã bị đánh rách tả tơi rồi!

Xa xa, cái kia Ngô Lão Ma gắt gao nhìn Dương Diệp, hắn không nghĩ tới, mưu kế của mình lại bị Dương Diệp khám phá. Trước kia, tại cầm Dương Diệp không có cách nào lúc, hắn tướng mục tiêu đặt ở

Liên Bán Trang trên người. Chỉ cần giết Liên Bán Trang, về phần Dương Diệp, muốn giết hắn, vấn đề thời gian mà thôi. Cho nên, hắn cảm thấy giả ý ly khai, sau đó đột nhiên đánh lén Liên Bán Trang, nhưng là hắn thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà khám phá mưu kế của hắn!

Nhìn Dương Diệp hồi lâu, Ngô Lão Ma nói: “Người thiếu niên, việc này là ta cùng nàng chuyện giữa, ngươi như rời đi, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua, như thế nào?”

“Chuyện cũ sẽ bỏ qua?”

Dương Diệp lắc đầu nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tiền bối, oan oan tương báo khi nào rồi. Không bằng như vậy, ngươi cùng Liên cô nương ở giữa ân oán từ nay về sau xóa bỏ, thế nào? Mọi người hoàn toàn có thể ngồi xuống đến tâm sự, uống chút trà, luận luận đạo, làm gì đại đại giết giết, ngươi cứ nói đi?”

“Xóa bỏ?”

Ngô Lão Ma cười lạnh một tiếng, “Thật sự là buồn cười, lúc trước nếu không là lão phu mệnh cứng rắn, đã bị nàng đánh lén đánh chết. Thù này, có thể xóa bỏ? Tiểu tử, ngươi có cái này quan tài che phòng thân, ta tạm thời là không làm gì được cho ngươi, nhưng là, ngươi thật sự nghĩ đến ngươi có cái này quan tài che có thể cùng một gã Âm Dương cảnh cường giả đối kháng?”

“Cho tới bây giờ không có cho rằng như vậy!”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Bất quá, ta rất rõ ràng một điểm, cái kia chính là tiền bối ngươi tại đánh chết cái này Liên cô nương về sau, kế tiếp khẳng định sẽ thu thập ta. Ta nói rất đúng?”

Ngô Lão Ma gắt gao nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi nói sai rồi, ta hiện tại liền thu thập ngươi. Ta cũng không tin, ta còn giết không được một cái hư giả cảnh con sâu cái kiến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn toàn bộ nhân đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó một quyền hướng về Dương Diệp tựu oanh tới.

Quyền xuất, không gian rung rung!

Nhìn thấy Ngô Lão Ma xuất thủ, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hung ác sắc, sau một khắc, hắn ôm ấp trong tay quan tài che mạnh mà tựu là một đập!

Quyền che chạm vào nhau, hai người lập tức từng người hướng về sau bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng là sau một khắc, Ngô Lão Ma nhưng lại ngừng lại, sau đó xuất hiện lần nữa tại Dương Diệp trước mặt, tiếp theo lại là một quyền hướng về Dương Diệp oanh tới.

Dương Diệp cử động thuẫn tựu ngăn cản!

Dương Diệp lần nữa bị đánh bay, mà sau một khắc, Ngô Lão Ma lại xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, tiếp theo lại là một quyền oanh ra

Lúc này Ngô Lão Ma giống như là nổi điên rồi giống như, một quyền tiếp theo một quyền oanh hướng Dương Diệp.

Ngô Lão Ma thân thể cũng không thế nào cường, quả đấm của hắn chi như vậy khủng bố, chủ yếu là bởi vì hắn có được Âm Dương chi lực, cái này Âm Dương chi lực, so với bình thường thân thể lực lượng thế nhưng mà mạnh không biết bao nhiêu. Có thể nói, nếu như không phải có cái kia quan tài che ở, dùng Dương Diệp nhục thể của hắn, là căn bản không cách nào cùng cái này Ngô Lão Ma nắm đấm chống lại!

Mà bây giờ, tại đây Ngô Lão Ma điên cuồng công kích đến, Dương Diệp cũng có chút ít nhanh không chịu nổi rồi.

Nổi điên lên Âm Dương cảnh cường giả, rất đáng sợ!

Lúc này Dương Diệp, đã không có sức hoàn thủ, chỉ có thể lựa chọn bị động phòng ngự, bởi vậy, hắn liên tiếp bại lui.

Ước chừng đã qua nửa canh giờ, cái kia vốn một mực tại điên cuồng công kích Dương Diệp Ngô Lão Ma đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa Liên Bán Trang, lúc này, Liên Bán Trang đã đứng lên.

Liên Bán Trang không có xuất thủ, nàng tựu như vậy nhìn cái kia Ngô Lão Ma.

Ngô Lão Ma nhìn Liên Bán Trang hồi lâu, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, biến mất tại cách đó không xa.

Nhìn thấy cái kia Ngô Lão Ma rời đi, một bên Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, lúc này, hắn có thể nói là có chút thảm đấy, sắc mặt trắng bệch, toàn thân cũng đã vỡ ra, đặc biệt là hai tay, liệt cả xương cốt cũng có thể trông thấy, nhìn thấm nhân vô cùng. Bởi vì thân thể vỡ ra, lúc này, hắn đã giống như một huyết nhân.

Bất quá những... Này máu tươi lúc này đang tại bị hắn Sát Lục Chi Tâm hấp thu, kỳ thật, ngay từ đầu hắn Sát Lục Chi Tâm ngay tại hấp thu, nhưng là, hắn lưu huyết thật sự quá nhiều, bởi vậy, hắn bây giờ nhìn lại y nguyên như là một cái huyết nhân!

Nhìn thấy Liên Bán Trang, Dương Diệp nhếch miệng cười cười, “Ngươi tại trì một ít, ta có thể liền ngoẻo rồi!”

“Ta sớm thì tốt rồi!” Liên Bán Trang nói.

“Sớm thì tốt rồi?”

Dương Diệp hơi sững sờ, sau đó nói: “Vậy ngươi vì sao không ra tay giúp đỡ?”

“Muốn nhìn ngươi một chút có thể kiên trì bao lâu!” Liên Bán Trang nói.

“Xem ngươi bà ngoại!”

Nghe được Liên Bán Trang lời mà nói..., một cổ lửa giận lập tức thiêu lượt Dương Diệp toàn thân, tiếp theo, hắn ôm ấp trong tay quan tài che đối với lấy Liên Bán Trang mạnh mà tựu là một đập!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1472: Ngươi cả cẩu đều không bằng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lần này là thật sự phát hỏa.

Hắn vừa rồi sở dĩ liều chết liều sống, tựu là hi vọng cái này Liên Bán Trang có thể sớm chút khôi phục, chỉ cần nàng khôi phục, nàng kia có thể đến giúp hắn, kể từ đó, bọn hắn nguy cơ dĩ nhiên là giải trừ rồi. Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, nữ nhân này đã sớm khôi phục. Sau đó đối phương vậy mà đứng ở nơi đó nhìn hắn bị đánh!

Vừa rồi, hắn là thiếu chút nữa chết nữa à!

Dưới cơn thịnh nộ, Dương Diệp căn bản không có đi quản đối phương là cái gì Âm Dương cảnh cường giả, trực tiếp tựu là một nắp quan tài đập phá xuống dưới.

Lúc này Dương Diệp tự nhiên không thể nào là cái này Liên Bán Trang đối thủ.

Theo lấy một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng.

Dương Diệp rơi đập trên mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên.

Dương Diệp mới từ mặt đất đứng lên, cái kia Liên Bán Trang liền là xuất hiện ở rồi trước mặt của hắn, Liên Bán Trang nhìn thẳng Dương Diệp, “Muốn chết?”

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, hắn nhìn về phía Liên Bán Trang, cười nhạo rồi một tiếng, “Ta Dương Diệp là một cái người ích kỷ, nhưng ta Dương Diệp ít nhất còn có điểm mấu chốt. Ta như cùng nhân liên thủ, chỉ cần đối phương không hại ta, ta tựu tuyệt sẽ không tại đối phương sau lưng chọc dao găm.” Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc thoáng dữ tợn, “Con mẹ nó chứ lại tới đây cuối cùng hối hận sự tình, tựu là vừa rồi cứu ngươi, cứu ngươi, còn không bằng cứu một con chó, một con chó nói không chừng còn có thể cảm kích đối với ta dao động vẫy đuôi, ngươi đây này? Ngươi cả cẩu đều không bằng!”

Dương Diệp tiếng âm tiết cứng rắn đi xuống xuống, hắn trong miệng lập tức phun ra một ngụm máu, sau đó toàn bộ nhân bay ngược rồi đi ra ngoài.

Cái này tự nhiên là Liên Bán Trang gây nên.

“Ngươi cho rằng ta sẽ không giết ngươi?” Trong tràng, Liên Bán Trang nhìn xa xa nện rơi trên mặt đất Dương Diệp, mặt lạnh sương lạnh.

Xa xa, Dương Diệp theo mặt đất bò lên, hắn lúc này, bộ dáng xác thực rất là thê thảm. Bởi vì lúc trước cùng cái kia Ngô Lão Ma đại chiến, thân thể của hắn cùng ngũ tạng cũng đã vỡ ra, đặc biệt là hai tay, vội vàng xương cốt đều rõ ràng có thể thấy được, hiện tại lại lọt vào Liên Bán Trang hai lần công kích, cái này lại để cho thân thể của hắn tổn thương càng thêm nghiêm trọng rồi.

Nếu như là người bình thường, bị thụ nặng như vậy tổn thương, khẳng định đã chết không thể tại chết rồi. Cũng tựu hắn, có Hồng Mông tử khí tăng thêm bản thân thân thể dị thường kiên quyết, bởi vậy, còn có thể chống đến bây giờ!

Đứng lên về sau, Dương Diệp trong tay xuất hiện một thanh kiếm, chuôi kiếm nầy dĩ nhiên là là kiếm tổ.

Tay cầm kiếm tổ, Dương Diệp nhìn thẳng Liên Bán Trang, "Nữ nhân, cứu ngươi, là ta Dương Diệp mắt mù, ta không trách người khác, cũng không trách ngươi, chỉ tự trách mình đôi mắt này. Ta hiện tại cũng không muốn thế nào, cũng không có biện pháp thế nào, từ giờ trở đi, ngươi đi con đường của ngươi, ta qua của ta sông. Nếu như ngươi nhất định giết ta còn nhớ rõ vừa rồi một kiếm kia ư? Ta tựu tính toán giết không được ngươi, nhưng là, chơi đùa tàn ngươi vẫn là có thể."

"Ngươi uy hiếp ta?" Liên Bán Trang hai mắt nhắm lại, trong mắt lạnh như băng, ẩn chứa sát ý.

"Con mẹ nó chứ tựu là uy hiếp ngươi!"

Dương Diệp trường kiếm trực chỉ Liên Bán Trang, "Ngươi nếu khó chịu, vậy thì đến ah. Mọi người liều cái ngọc thạch câu phần, ngươi xem * ta sợ hay là không sợ ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong cơ thể còn thừa huyền khí điên cuồng vận chuyển, cùng lúc đó, kiếm ý của hắn còn có sát ý điên cuồng tuôn ra bên ngoài cơ thể, sau đó đều không có vào tay kiếm tổ bên trong. Không chỉ như thế, hắn trên trán Kiếm Thần ấn tại thời khắc này cũng phát sáng lên, tại Kiếm Thần ấn gia trì xuống, kiếm ý của hắn càng hung hiểm hơn rồi.

Liên Bán Trang hai đấm nắm chặt, nàng gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì, cũng không có động thủ!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, "Nữ nhân, vẫn là câu nói đó, cứu ngươi, là ta Dương Diệp mắt mù, ta không trách bất luận kẻ nào. Hiện tại lên, ngươi đi con đường của ngươi, ta qua của ta sông, mọi người ai cũng đừng trêu chọc ai."

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng xa xa đi đến.

"Ngươi ở nơi này, sống không được bao lâu!" Lúc này, Dương Diệp sau lưng truyền đến Liên Bán Trang thanh âm.

Dương Diệp dừng bước lại, mỉa mai nói: "Theo ngươi, ta sợ ta cái chết nhanh hơn!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất tại cách đó không xa.

Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Ly khai Liên Bán Trang về sau, Dương Diệp tùy tiện tìm một chỗ ẩn dấu đi, sau đó lấy ra tiên tinh thạch bắt đầu hấp thu. Thương thế của hắn, quá nặng quá nặng đi. Nhất định phải trước tiên đem tổn thương chữa trị tốt, bằng không thì, như cái kia Liên Bán Trang theo như lời, hắn căn bản không cách nào ở chỗ này sinh tồn. Tuy nhiên dù cho thương thế tốt lên rồi, hắn cũng khó có thể ở cái địa phương này sinh tồn, nhưng ít ra còn không đến mức một điểm sinh tồn năng lực đều không có.

Có quan tài che ở, tựu tính toán gặp được Âm Dương cảnh cường giả, chỉ cần đối phương không phải cùng hắn không chết không ngớt, hắn muốn toàn thân trở ra, cũng không phải rất khó khăn.

Cùng Liên Bán Trang mỗi người đi một ngả, tính toán xông lên động tiến hành, nhưng là, hắn một chút cũng không hối hận. Kỳ thật, trước kia tại cứu Liên Bán Trang lúc, ý nghĩ của hắn thật là tốt đấy, tựu là, dù là đối phương không lấy thân báo đáp cái gì đấy, nhưng là ít nhất cũng sẽ tâm tồn cảm kích a! Nhưng mà sự thật chứng minh, hắn sai rồi!

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, trên đời không phải mỗi người đều có thể xưng là nhân. Có ít người, ngươi dù cho là hắn làm nhiều hơn nữa, hắn cũng chỉ sẽ đem cái này cho rằng là là đương nhiên, mà không sẽ tâm tồn cảm kích, thậm chí còn có chút hiếm thấy nhân, sẽ yêu cầu ngươi làm thêm nữa...

Đối với chuyện lần này, Dương Diệp tựu xem như là một lần nhân sinh giáo huấn rồi!

Trong tràng, theo lấy linh khí tiến vào, Dương Diệp trong cơ thể bắt đầu sinh động mà bắt đầu..., vô số Hồng Mông tử khí liên tục không ngừng theo vòng xoáy nhỏ trong tràn ra, cuối cùng tán nhập tứ chi của hắn bách hải, sau đó chữa trị lấy hắn cái này đã tin nhanh phế thân thể.

Hắn lúc này thân thể, thật là đã tin nhanh phế đi. Bất quá cũng may, có Hồng Mông tử khí tại, chỉ cần hắn không bị đập phát chết luôn, Hồng Mông tử khí là có thể chữa trị.

Lần này tổn thương vô cùng trọng, Dương Diệp bỏ ra gần ba canh giờ, thân thể mới hoàn toàn khôi phục.

Thân thể khôi phục về sau, hắn cũng không có ly khai tại chỗ, hay là xếp bằng ở đấy, sau đó hồi tưởng lấy trước kia cùng cái kia Ngô Lão Ma giao thủ lúc tràng cảnh. Mỗi một lần chiến đấu, đều có thể hắn tăng lên, đều có thể minh bạch rất nhiều đồ đạc, đặc biệt là cùng Âm Dương cảnh cường giả giao thủ. Hắn hiện tại cần phải làm là phân tích vừa rồi cái kia cuộc chiến đấu, sau đó phân tích thiếu sót của mình cùng ưu điểm.

Âm Dương chi lực!

Ngô Lão Ma đang cùng hắn chiến đấu lúc, dùng chính là Âm Dương chi lực. Cái này Âm Dương chi lực, hắn không hiểu, nhưng là hắn biết rõ, cái đồ chơi này rất cường, nếu như không có nắp quan tài, hắn căn bản không phải đối phương đối thủ. Dù cho có được nắp quan tài, đem làm cái kia Ngô Lão Ma nhận thức thật sau khi đứng lên, hắn vẫn bị đối phương áp lấy đánh!

Hắn thân thể tăng lên, cũng học hội Luân Hồi một kiếm, nhưng là, cùng Âm Dương cảnh cường giả tầm đó, chênh lệch còn là phi thường đại.

Bất quá, cùng thần giả cảnh cường giả cũng không sao chênh lệch rồi. Phải nói, hiện tại thần giả cảnh cường giả đối với hắn cơ bản đã không có uy hiếp.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp mở mắt, sau đó đứng lên.

Cùng Ngô Lão Ma chiến đấu kinh nghiệm hắn đều đã hấp thu, nếu như bây giờ đang ở cùng đối phương giao thủ, hắn sẽ không thay đổi chật vật như vậy rồi. Nếu như có thể mà nói, hắn xác thực còn muốn đi tìm đối phương tại tranh tài một trận chiến. Bất quá, hắn sẽ không tìm đường chết, cái này Ngô Lão Ma khẳng định hận hắn tận xương, hắn đi tìm đối phương, đối phương khẳng định cùng hắn liều mạng!

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt có một vòng mờ mịt, hiện tại, đi con đường nào?

Tiểu Thiên!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến Tiểu Thiên, bởi vì Tiểu Thiên giống như nói nàng đã tới!

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, phân thân đã tìm được cái kia tại du sơn ngoạn thủy Tiểu Thiên. Rất nhanh, Tiểu Thiên bị hắn xin đi ra. Sở dĩ nói là mời, là vì Tiểu Thiên rất không thích đi ra, nàng giống như phi thường chán ghét thế giới bên ngoài, cho nên, Dương Diệp lại để cho nàng đi ra lúc, nàng phi thường không tình nguyện.

Bất quá tại Dương Diệp khẩn cầu xuống, nàng hay là đi ra.

Đi ra về sau, Tiểu Thiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói khẽ: “Thật sự rất quen thuộc đâu rồi, tại đây khí tức, tại đây hết thảy”

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, không cần phải nói, cái này Tiểu Thiên trước kia khẳng định ở chỗ này đợi qua. Chỉ là hắn không rõ chính là, cái này Tiểu Thiên đã ở chỗ này đợi qua, nàng kia lại là như thế nào đi ra ngoài đây này?

“Ngươi trước kia khẳng định ở chỗ này đợi qua!” Dương Diệp nói.

“Hình như là!” Tiểu Thiên gật đầu nói.

“Vậy là ngươi như thế nào đi ra ngoài đây này?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Đi ra ngoài?”

Tiểu Thiên nhíu nhíu mày, nghĩ một lát, nàng lắc đầu, “Không biết đây này!”

Dương Diệp đi đến Tiểu Thiên trước mặt, phi thường chân thành nói: “Tiểu Thiên, ngươi nhất định phải nhớ tới, bằng không thì, ta đã có thể xong đời.”

“Vì cái gì nghĩ không ra ngươi tựu xong đời đây này?” Tiểu Thiên khó hiểu.

Dương Diệp đắng chát cười cười, “Ngươi thấy được ư? Ta tuổi thọ chỉ còn lại có hai cái tháng sau, nếu như không thể ra đi, tìm không thấy cái kia Sinh Mệnh Chi Thủy, ta sẽ chết mất, hiểu chưa?”

Tiểu Thiên đánh giá liếc Dương Diệp, “Nhân sẽ chết, không phải chuyện rất bình thường ư?”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Ngươi cứ như vậy hi vọng ta chết?”

Tiểu Thiên hì hì cười cười, “Không có nha, sinh lão bệnh tử, là chuyện rất bình thường.”

“Nếu như ta chết đi, ngươi không thể tiếp tục tại cái kia trong thế giới!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Ta nhớ tới như thế nào xuất đi!”

Dương Diệp: “”

“Có một cánh cửa!”

Tiểu Thiên nói: “Ta nhớ tới một cánh cửa, ta lúc đầu giống như tựu là theo cánh cửa kia (đạo môn) đi ra ngoài đấy,”

“Môn?”

Dương Diệp vội vàng nói: “Môn ở nơi nào?”

Tiểu Thiên vỗ vỗ chính mình cái trán, “Ngươi lại để cho ta suy nghĩ muốn.”

Một lát sau, nàng đột nhiên con mắt sáng ngời, thấy thế, Dương Diệp vui vẻ, vội vàng nói: “Nghĩ tới?”

“Không có ah!” Tiểu Thiên trừng mắt nhìn.

Dương Diệp: “”

Tiểu Thiên lại nói: “Kỳ thật, ngươi có thể chính mình từ nơi này đi ra ngoài đó a!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Nghiền nát không gian!”

Tiểu Thiên nói: “Ngươi có thể cường hành phá vỡ tại đây không gian, sau đó có thể đi ra ngoài rồi.”

Dương Diệp cười khổ cười, “Bà cô, ta phá không khai mở ah!” Tại đây không gian, chắc chắn làm cho người tức lộn ruột, đâu sợ sẽ là trước kia hai vị Âm Dương cảnh cường giả đại chiến, đều không có thể có phá hư tại đây không gian, hắn như thế nào phá được khai mở?

Tướng kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, sau đó tại dùng Ngân Hà Kiếm Đồ, như vậy có lẽ có thể thử xem. Nhưng là, Ngân Hà Kiếm Đồ có thể sử dụng ư?

Đương nhiên không thể dùng!

Hiện tại lại dùng Ngân Hà Kiếm Đồ, chẳng khác nào là tự sát!

Tiểu Thiên đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Hình như là ờ, ta đây suy nghĩ muốn!”

Dương Diệp: “”

Tới hồi lâu, Tiểu Thiên đột nhiên quay người nhìn về phía rồi xa xa, sau đó nói: “Giống như ở bên kia đây này.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Chúng ta đi!”

Mà lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên kéo hắn lại tay, sau đó nhìn hắn nói: “Đi, ngươi sẽ chết! Thật sự sẽ chết!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1473: Tiểu Thiên đến tột cùng là ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sẽ chết?

Dương Diệp sửng sốt.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp trầm giọng nói: “Chỗ kia, phải hay là không rất nguy hiểm?”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Ta không biết.”

“Ngươi không biết ngươi nói ta đi sẽ chết?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Cảm giác!”

Tiểu Thiên nói: “Ta cảm giác ngươi đi sẽ chết, người ta cảm giác thật sự rất chuẩn đây này. Cho nên, ngươi hay là đừng đi rồi.”

Cảm giác!

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta vẫn còn muốn đi.”

“Ngươi không tin cảm giác của ta?” Tiểu Thiên có chút mất hứng.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Tiểu Thiên, ngươi năng lực rất quỷ dị, ta phi thường tin tưởng cảm giác của ngươi. Nhưng là, ngươi cũng đã biết, nếu như không đi, ta lại có thể đi đâu đây? Ngươi cũng thấy đấy, ta tuổi thọ cũng sắp muốn đã xong. Nếu như không đi ra ngoài, không tìm được Sinh Mệnh Chi Thủy, không đi ta cũng là chết. Đi, không chuẩn đi ra ngoài nữa nha, ngươi cứ nói đi?”

Tiểu Thiên trầm mặc.

Dương Diệp cười nói: “Còn có, ta cảm thấy được, không thể bởi vì phía trước có nguy hiểm, chúng ta nên dừng lại không tiến. Nhân sinh trên đường, vốn chính là tràn đầy không xác định. Tựa như ta ở bên ngoài lúc, người khác nói ngàn vạn sau khi từ biệt sông hoàng tuyền, đã qua sẽ chết. Nhưng là ngươi cũng thấy đấy, ta đã qua, mà ta hiện tại còn sống.”

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên lời nói xoay chuyển, “Đương nhiên, nếu như ngươi có những phương pháp khác đi ra ngoài lời mà nói..., ta nhất định là sẽ không đi tìm đường chết mạo hiểm!” Hắn không phải Tiêu Dao Tử, ở đâu nguy hiểm tựu từ nơi này chạy, Tiêu Dao Tử là vô khiên vô quải (*không có gánh nặng trên người), rỗi rãnh đấy, hắn có thể không rỗi rãnh, hắn việc cần phải làm rất nhiều nhiều nữa...

Tiểu Thiên suy nghĩ hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Hai cái biện pháp, một cái là theo môn chỗ đó đi ra ngoài, còn có một là ngươi phá vỡ tại đây không gian đi ra ngoài.”

“Vậy thì chỉ có thể đi cái kia môn rồi!” Dương Diệp cười nói.

“Ngươi không sợ ư?” Tiểu Thiên hỏi.

“Sợ!”

Dương Diệp cười nói: “Rất nhiều chuyện ta đều sợ, nhưng là, sợ, cũng muốn đi làm.”

“Đã minh bạch!”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Tựa như ta trước kia, không thích ngủ, nhưng là, hay là muốn ngủ.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Tiểu Thiên chỉ chỉ xa xa, “Ngươi một mực hướng tại đây đi, có lẽ có thể tới đó rồi. Chúc bạn may mắn đâu rồi, ta muốn đi chơi rồi!” Nói lấy, nàng thân hình khẽ động, trực tiếp tiến nhập Hồng Mông tháp.

Cái này Tiểu Thiên đến tột cùng là ai?

Đối với Tiểu Thiên thân phận cùng lai lịch, Dương Diệp càng phát ra hiếu kỳ rồi. Không có đi nghĩ lại, Dương Diệp hướng về Tiểu Thiên chỗ chỉ vị trí đi đến.

Không thể không nói, Dương Diệp vẫn còn có chút thấp thỏm không yên đấy, vì vậy địa phương, xuất hiện khẳng định ít nhất đều là Âm Dương cảnh cường giả. Tuy nhiên hắn hiện tại dựa vào quan tài che, có thể trước mặt đối kháng Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là, hắn cũng không muốn đụng phải Âm Dương cảnh cường giả, bởi vì khẳng định như vậy sẽ lãng phí rất nhiều thời gian!

Hắn tại cái này địa Phương Lãng phí thời gian, đã nhiều lắm!

“Ngươi phía trước là hám thiên lệ hổ địa bàn, ngươi tại ở gần, nó sẽ cảm giác được, khi đó, mười cái quan tài che cũng không thể nào cứu được ngươi!”

Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp sau lưng vang lên.

Dương Diệp dừng bước, quay người nhìn lại, người nói chuyện hắn nhận thức, đúng là cái kia Liên Bán Trang.

“Này hổ trời sinh tính thô bạo, đối với nhân loại cực kỳ cừu thị, chỉ cần nghe thấy được nhân loại khí tức, nó nhất định không chết không ngớt. Nếu ngươi không tin, có thể tiếp tục đi tới thử xem, nhìn xem ngươi quan tài che có thể hay không cứu ngươi!” Liên Bán Trang nhạt tiếng nói.

Dương Diệp nhìn Liên Bán Trang, nói: “Trên đời này, có ít người so yêu thú còn đáng sợ hơn. Yêu thú, chúng trực lai trực khứ (*bụng dạ thẳng thắn), chúng sẽ không chơi những cái... Kia hạ lưu. Ta biết rõ nó sẽ giết ta, cho nên, ta sẽ phòng bị nó. Nhưng là người đâu? Biết nhân biết mặt không tri tâm, có ít người, không biết phân biệt, ưa thích làm cái loại này sau lưng chọc dao găm sự tình, cho nên, so về nhân, ta càng muốn đối mặt yêu thú!”

“Ta tâm không thẹn!” Liên Bán Trang nhạt tiếng nói.

Dương Diệp nhún vai, “Tùy ngươi có xấu hổ hay là không thẹn, bất quá, bất kể như thế nào, hay là muốn cám ơn nhắc nhở của ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Lần này, hắn lựa chọn đường vòng. Phiền toái, có thể ít một chút là một điểm!

“Có một vật, tên Hỏa Linh Quả, vật ấy sinh trưởng tại núi lửa vị trí trung tâm, do thuần túy nhất Ngũ Hành chi lực một trong hỏa chi năng lượng chỗ ngưng tụ, mấy ngàn năm mới sinh ra đời một khỏa, trong đó ẩn chứa lấy cực kỳ tinh thuần năng lượng, chí cương chí dương, có thể giải Vạn Độc, càng có thể giúp người tăng lên cảnh giới!” Lúc này, Dương Diệp sau lưng Liên Bán Trang đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước, hắn quay người nhìn về phía Liên Bán Trang, “Có thể giúp người tăng lên cảnh giới?”

Liên Bán Trang khẽ gật đầu, “Đương nhiên, đó là đối với các ngươi mà nói, đối với chúng ta mà nói, tác dụng của nó, tựu là khôi phục huyền khí mà thôi.”

Dương Diệp nhìn Liên Bán Trang hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi muốn nói cái gì!”

Liên Bán Trang nói: “Tại cách nơi này cách đó không xa, có một ngọn núi lửa, ở trong đó ở trong chỗ sâu, có Hỏa Linh Quả. Chúng ta có thể hợp tác, đến lúc đó, đoạt được Hỏa Linh Quả, mọi người chia đều!”

“Hợp tác?”

Dương Diệp nhíu mày, “Ngươi không phải nói đối với ngươi không có tác dụng gì ư?”

“Ta có nói qua chuyện đó?” Liên Bán Trang hỏi lại.

“Ngươi nói cũng chỉ là khôi phục huyền khí mà thôi” Dương Diệp nói.

“Vô tri!”

Liên Bán Trang cười nhạo rồi một tiếng, “Ngươi cũng biết đối với chúng ta mà nói, có thể khôi phục huyền khí đồ vật là cỡ nào trân quý? Chúng ta huyền khí, cùng các ngươi huyền khí đã bất đồng, bản chất bất đồng. Bình thường đá năng lượng, cho dù là tiên tinh thạch, đối với chúng ta đều không có nửa điểm tác dụng. Cho nên, mỗi lần chúng ta tiêu hao huyền khí về sau, muốn khôi phục huyền khí, cũng chỉ có ngồi xuống hấp thu linh khí, sau đó tại do tự chúng ta chuyển đổi thành ta sao có thể chỗ dùng huyền khí! Nhưng là đối với chúng ta như vậy mà nói, quá chậm quá chậm!”

“Cái kia Hỏa Linh Quả có thể rất nhanh khôi phục các ngươi huyền khí?” Dương Diệp hỏi.

Liên Bán Trang nhẹ gật đầu, “Vật ấy ẩn chứa năng lượng cực kỳ tinh thuần, chúng ta nếu là phục dụng, nó có thể tại cực đoan trong thời gian khôi phục chúng ta huyền khí, mà đã có vật ấy tại, chúng ta cùng cùng giai cường giả lúc đối chiến, tương đương với nhiều hơn nửa cái mạng. Trước kia ta nếu là có vật ấy, tựu cũng không bị cái kia Ngô Lão Ma cho đả thương!”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Vật ấy có thể cho ta đột phá đến Bán Thần?”

“Có rất lớn tỷ lệ!”

Liên Bán Trang nói: “Ngươi trụ cột không kém, nếu là phục dụng vật ấy, có rất lớn tỷ lệ tăng lên cảnh giới. Bất quá, thế sự không có tuyệt đối, ta cũng không dám cam đoan ngươi ăn hết vật ấy về sau, có thể lập tức tựu tấn thăng đến Bán Thần. Nhưng là, cái này đối với ngươi mà nói, là một cái cơ hội, không phải sao?”

“Xác thực là một cái cơ hội!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Chỉ là, ngươi tại sao tới tìm ta đây này? Vật ấy đối với ngươi như thế trọng yếu, ngươi vì cái gì không chính mình đi lấy, trái lại muốn tới tìm ta? Đừng nói với ta ngươi là vì báo trước kia cái gì ân cứu mạng, ngươi phải có cái kia tâm, trước kia tựu sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát rồi.”

Hắn không phải một cái người hẹp hòi, nhưng là, đối với nữ nhân này trước kia cách làm, hắn thật sự khó chịu đến cực điểm. Bởi vì chuyện này, lại để cho hắn cảm giác mình là một cái kẻ ngu. Hắn liều chết liều sống ngăn trở cái kia nguyên Lão Ma, mà nữ nhân này ngược lại tốt, đã sớm khôi phục, nhưng lại không ra tay, mà nguyên nhân là muốn nhìn hắn có thể kiên trì bao lâu

Cái loại cảm giác này, giống như là ăn hết một con ruồi bọ, buồn nôn đến cực điểm!

“Ta nói. Ta không thẹn với lương tâm!” Liên Bán Trang nói.

Dương Diệp khoát tay áo, “Không nói những sự tình này rồi. Nói đi, tại sao tới tìm ta. Ta người này không thích quanh co lòng vòng, còn có, ta càng không thích bị nhân làm vũ khí sử dụng, cho nên, ngươi nếu muốn bịp ta, cầm ta đi làm vũ khí sử dụng, ta đây chỉ có thể nói, ngươi cái này tính toán là muốn gọi lộn số!"

Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp một hồi lâu, sau đó mới nói: "Vật ấy sinh trưởng tại núi lửa vị trí trung tâm, chỗ đó, có một sinh vật, tên dung nham cự nhân, vật ấy cũng là do tinh thuần hỏa chi lực ngưng tụ mà thành, thực lực cường đại vô cùng. Chúng ta nếu là đi nơi nào, tất nhiên sẽ kinh động nó bất quá, ta sẽ dẫn dắt rời đi nó, sau đó ngươi lẻn vào hỏa trong núi, trộm lấy cái kia Hỏa Linh Quả!"

"Ngươi đi dẫn dắt rời đi nó?" Dương Diệp nói.

"Như thế nào?" Liên Bán Trang hỏi.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, "Ta nghĩ đến ngươi sẽ để cho ta đi dẫn dắt rời đi nó đây này!"

"Ngươi sẽ đi ư?" Liên Bán Trang hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu, "Nếu như ngươi lại để cho ta đi dẫn dắt rời đi nó, ta lập tức đi ngay. Không phải ta sợ, mà là ta không tin ngươi, ta sợ kết quả là, đừng nói trái cây không có, cả mệnh đều không có."

"Hợp tác hay là không hợp tác?" Liên Bán Trang hỏi.

"Hợp tác!"

Dương Diệp nói: "Đương nhiên muốn hợp tác. Bất quá, ta còn có một chuyện không rõ, ngươi vì sao không đi tìm người khác, mà là tới tìm ta?"

"Ngươi che dấu bổn sự rất cường, nếu như chúng ta không nhằm vào ngươi, căn bản tìm không thấy ngươi. Về phần vì sao không tìm người khác, đó là bởi vì ngươi yếu, ta không sợ ngươi đến lúc đó đùa nghịch bịp bợm!" Liên Bán Trang đồng dạng trắng ra.

Dương Diệp cười cười, "Tốt, tất cả mọi người thẳng thắn, phi thường tốt. Đi thôi, đi cái kia cái gì núi lửa."

Hắn đương nhiên muốn đi thử thử!

Như Liên Bán Trang theo như lời, cái này với hắn mà nói, là một cái cơ hội. Nếu như vật kia thật có thể có lại để cho hắn đạt tới Bán Thần, vậy hắn tuổi thọ vấn đề, tựu tính toán triệt để giải quyết. Hơn nữa, đạt tới Bán Thần về sau, thực lực của hắn khẳng định cũng sẽ gia tăng rất nhiều, khi đó, phải ly khai cái chỗ này, cũng sẽ so hiện tại dễ dàng nhiều.

Hắn muốn Sinh Mệnh Chi Thủy mục đích, là vì có thể kéo dài tuổi thọ, sau đó nhắc nhở cảnh giới, nếu như có thể trực tiếp tăng lên cảnh giới, cái này Sinh Mệnh Chi Thủy tự nhiên có thể không cần.

Bất kể như thế nào, hắn muốn đi thử thử!

Cứ như vậy, Dương Diệp theo Liên Bán Trang xuất phát. Trên đường đi, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang bảo trì lấy khoảng cách nhất định, hơn nữa hắn thời khắc đề phòng lấy đối phương.

Đối với nữ nhân này nhân phẩm, hắn là tuyệt không tin tưởng.

Hợp tác quy hợp tác, nhưng là nên phòng bị hay là muốn phòng bị!

Trên đường đi, cái này Liên Bán Trang cũng là thần sắc đề phòng, không qua đối phương cũng không phải tại đề phòng Dương Diệp, mà là đang đề phòng bốn phía. Hơn nữa Dương Diệp phát hiện, bọn hắn đi lộ tuyến, cũng là quẹo trái quẹo phải đấy, hiển nhiên, rất nhiều địa phương, tựu là Liên Bán Trang cũng không dám đặt chân.

Cái này lại để cho Dương Diệp thần sắc càng phát ra ngưng trọng.

Dùng Liên Bán Trang thực lực ở chỗ này đều được sống cẩn thận từng li từng tí đấy, huống chi hắn đây này? Trước kia hắn muốn đi một mình đến Tiểu Thiên nói cánh cửa kia (đạo môn) chỗ đó, thật là rất không thực tế. Đừng nói hắn, chỉ sợ sẽ là cái này Liên Bán Trang cũng khó khăn dùng đến. Bởi vì cái này Liên Bán Trang đã từng nói qua, rất nhiều địa phương, nàng đều không có đi qua!

Đem làm Dương Diệp hỏi là ai sáng tạo tại đây lúc, Liên Bán Trang nhưng lại không có trả lời hắn.

Dương Diệp tự đòi rồi cái mất mặt, cũng không đang hỏi, thành thành thật thật theo.

Ước chừng đã qua sau nửa canh giờ, Liên Bán Trang đột nhiên ngừng lại, Dương Diệp phát hiện, sắc mặt của nàng có chút khó coi.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

“Chúng ta bị bao vây!” Liên Bán Trang trầm giọng nói.

Vây quanh?

Dương Diệp sửng sốt, nhưng là sau một khắc, hắn toàn thân tóc gáy lập tức bị dựng lên!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1474: Linh Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp bọn hắn bốn phía, chẳng biết lúc nào xuất hiện một sợi tráng kiện cây mây, những... Này cây mây hiện lên đen kịt sắc, có cây cột (Trụ tử) như vậy thô. Tại Dương Diệp cùng Liên Bán Trang chung quanh, toàn bộ là loại này cây mây, lúc này, những... Này cây mây như là xà bình thường hướng về Dương Diệp cùng Liên Bán Trang chậm rãi vây đi. Kinh khủng nhất địa phương là, không chỉ là mặt đất, mà ngay cả phía chân trời đều trải rộng loại này màu đen cây mây!

“Đây là vật gì?” Dương Diệp hỏi.

Liên Bán Trang không có trả lời, nàng nhìn lướt qua bốn phía, âm thanh lạnh lùng nói: “Cây lão quái, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, cũng không phải là cố ý mạo phạm!”

“Cũng không phải là cố ý mạo phạm?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tự bốn phía truyền đến: “Đem làm các ngươi bước vào nơi đây bắt đầu, cũng đã là tại mạo phạm lão phu rồi.”

Thanh âm rơi xuống, chung quanh những cái... Kia cây mây lập tức điên cuồng hướng về Dương Diệp cùng Liên Bán Trang kích bắn đi.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, tay phải khẽ nhúc nhích, quan tài che xuất hiện ở trên tay của hắn, ngay tại hắn muốn xuất thủ lúc, cái kia Liên Bán Trang nhưng lại so với hắn nhanh hơn.

Liên Bán Trang trong tay chẳng biết lúc nào xuất hiện một chân màu sắc rực rỡ dây lưng lụa, chỉ thấy nàng một cái nguyên xoay người, trong chốc lát, vô số đạo màu sắc rực rỡ chùm tia sáng coi hắn cùng Dương Diệp làm trung tâm, hướng về bốn phía một đạo tiếp theo một đạo bắn tung tóe ra!

Rầm rầm rầm!

Trong tràng, từng đạo nổ vang tiếng không ngừng vang lên.

Những cái... Kia cây mây phảng phất vô cùng vô tận giống như, một chân tiếp theo một chân theo bốn phía vây quanh mà đến, nếu như từ bên ngoài nhìn, lúc này Dương Diệp bọn hắn bốn phía cái kia chút ít cây mây đã tạo thành một cái cực lớn vòng tròn, mà cái này vòng tròn, lúc này chính ôm chặt Dương Diệp cùng Liên Bán Trang.

“Tiếp tục như vậy không phải biện pháp!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Lúc này hắn cùng với Liên Bán Trang hoàn toàn lâm vào bị động, hai người bọn họ cả cái kia cây Lão Ma bóng dáng đều không có nhìn thấy, tiếp tục như vậy xuống dưới, Liên Bán Trang không bị đối phương giết chết, khẳng định cũng muốn bị đối phương cho mệt chết.

“Ngươi có biện pháp?” Liên Bán Trang nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Nói!” Liên Bán Trang nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Cùng hắn liều mạng! Đối với loại người này, chỉ có lại để cho hắn kiêng kị, lại để cho hắn sợ hãi, hắn mới có thể thu tay lại, bằng không thì, hắn chỉ biết càng thêm không kiêng nể gì cả xuất thủ. Cho nên, đừng tại bảo lưu lại.”

Nói xong, Dương Diệp ôm ấp trong tay quan tài che thân hình khẽ động, hướng về trước mặt hắn một mảnh cây mây trực tiếp nện tới.

Tại Dương Diệp một kích toàn lực phía dưới, trước mặt hắn cái kia phiến cây mây trực tiếp bị nện nát bấy. Dương Diệp cũng không có dừng tay, phản mà là tiếp tục hướng về trước mặt nện đi qua.

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không tại lưu thủ, lập tức tay trắng nõn nà vung lên, một cổ kinh khủng lực lượng tự trong tay nàng dây lưng lụa bên trong bạo tuôn ra mà ra.

Rầm rầm rầm

Liên Bán Trang toàn lực phía dưới, chung quanh một mảng lớn cây mây trực tiếp bị lực lượng của nàng chấn trở thành hư vô.

Giờ này khắc này, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang đều không có nương tay, tại bọn hắn liên thủ, chung quanh những cái... Kia cây mây càng ngày càng ít!

“Làm càn!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp theo, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng Liên Bán Trang trước mặt cách đó không xa.

Lão giả thoạt nhìn có chút quỷ dị, bởi vì hắn nửa người trên là nhân, nhưng là hạ bản thân nhưng lại thân cây, không chỉ như thế, hai tay của hắn cũng là cùng nhánh cây đồng dạng, thoạt nhìn cực kỳ quỷ dị.

Nhìn lão giả trước mắt, Liên Bán Trang trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, mà Dương Diệp lại rất bình tĩnh, bởi vì hắn căn bản không biết đối phương là ai.

“Nữ nhân, ngươi là đang gây hấn với ta?” Lão giả ánh mắt gắt gao nhìn chòng chọc Liên Bán Trang.

“Ta trước kia đã nói, chúng ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, cũng không phải là cố ý mạo phạm!” Liên Bán Trang nói.

“Chẳng lẽ ngươi không biết nơi đây quy củ?”

Lão giả gắt gao nhìn Liên Bán Trang, “Mỗi người, mỗi một con yêu thú đều có chính mình khu vực, ngươi tự tiện tiến vào của ta khu vực, còn nói không phải cố ý mạo phạm?”

Liên Bán Trang đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp nhưng lại lắc đầu, nói: “Không cần nói với hắn rồi. Đánh, dùng sức đánh!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp ôm ấp trong tay quan tài che hướng về lão giả kia vọt tới.

Liên Bán Trang cùng lão giả đồng thời nao nao, hiển nhiên, bọn hắn đều không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên xuất thủ. Trầm mặc một cái chớp mắt, Liên Bán Trang không có ở nói nhảm, thân hình khẽ động, hướng về lão giả kia vọt tới.

“Làm càn!”

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Liên Bán Trang động thủ, lão giả kia lập tức giận không thể nuốt, hai tay của hắn một chiêu, trong chốc lát, vô số chân màu đen nhánh dây theo bốn phía trong không gian thoáng hiện mà ra, cuối cùng toàn bộ hướng về Dương Diệp cùng

Liên Bán Trang kích bắn đi.

Rầm rầm rầm

Trong chốc lát, cái này một khu vực vang lên từng đạo như là Kinh Lôi nổ vang tiếng nổ lớn. Ước chừng đã qua gần nửa canh giờ, trong tràng đột nhiên bình tĩnh lại.

“Các ngươi đi!”

Lão giả nhìn Dương Diệp cùng Liên Bán Trang, sắc mặt âm trầm đáng sợ.

Dương Diệp thu hồi quan tài che, sau đó nhìn về phía bên cạnh Liên Bán Trang, “Đi thôi!”

Nói xong, hắn quay người hướng về xa xa đi đến, Liên Bán Trang nhìn thoáng qua lão giả, sau đó vội vàng đi theo.

Nhìn Dương Diệp cùng Liên Bán Trang rời đi, lão giả trong mắt sát ý cơ hồ hóa thành thực chất, nhưng là hắn lại không có xuất thủ.

“Hắn so ngươi tưởng tượng hiếu thắng rất nhiều.” Trên đường, Liên Bán Trang nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta biết rõ.”

“Biết rõ, ngươi mới vừa rồi còn dám làm như vậy?” Liên Bán Trang hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Liên Bán Trang, sau đó nói: “Theo hắn ngay từ đầu không hỏi nguyên do tựu đối với chúng ta xuất thủ lúc, ta biết ngay, hắn sẽ không dễ dàng phóng đám bọn họ rời đi. Đúng lúc này, tựu giống với hai quân giao chiến, ngươi sĩ khí yếu, đối diện sĩ khí sẽ cường. Cho nên, chúng ta không thể yếu thế. Chúng ta muốn cho hắn biết, chúng ta cũng không sợ hắn, không chỉ không sợ hắn, còn muốn cùng hắn liều mạng. Chờ chúng ta lựa chọn liều mạng lúc, hắn sẽ tỉnh táo rồi.”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó nói: “Nhân thói hư tật xấu, ưa thích bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh. Cho nên, nhiều khi, chúng ta không thể mềm yếu, một chữ, tựu là can! Tựu như vừa rồi, khi chúng ta kiên cường lúc, hắn tựu lựa chọn rồi thỏa hiệp. Mà nếu như chúng ta lựa chọn mềm yếu, hắn là sẽ không thỏa hiệp để cho chúng ta đi ngang qua hắn địa bàn đấy, hắn sẽ để cho chúng ta tại chỗ phản hồi, hoặc là đưa ra cái gì cái khác điều kiện.”

“Loại người như ngươi làm việc phương thức, sẽ đắc tội rất nhiều người, cũng sẽ dễ dàng chết!”

Liên Bán Trang lắc đầu, nàng cũng là một cái tính tình so sánh táo bạo nhân, nhưng là cùng Dương Diệp vừa so sánh với, nàng cảm giác tính tình của mình thật sự rất nhiều lắm. Dương Diệp làm việc, nhiều khi, thật sự là có chút bất kể hậu quả. Tựu như không chỉ trước, hắn lại muốn cùng nàng ngọc thạch câu phần. Nhưng là không thể không nói, cái kia một lần, nàng tuy nhiên thật sự rất muốn giết người, nhưng xác thực là kiêng kị Dương Diệp cùng nàng liều mạng.

Như Dương Diệp theo như lời, Dương Diệp có lẽ giết không được nàng, nhưng là, muốn chơi đùa tàn nàng vẫn là có thể.

Mà ở chỗ này, nếu như nàng trọng thương, hậu quả không thể lường được!

Cho nên, lúc ấy nàng nhịn. Biến tướng mà nói, lúc ấy trận kia giao phong, là Dương Diệp thắng. Nhưng là, nếu như nàng lúc ấy không đành lòng lời mà nói..., Dương Diệp nhất định sẽ chết, mà nàng nhiều lắm là tựu là bị thương mà thôi!

Cho nên, Dương Diệp loại này cực đoan hành vi phương thức, nàng cũng không thế nào đồng ý.

“Đắc tội với người?”

Dương Diệp lắc đầu, “Có lẽ a. Không nói những thứ này, chúng ta tăng thêm tốc độ a!” Hắn có thể không có hứng thú cùng đối phương thảo luận những người này sinh triết lý, lãng phí thời gian!

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không nói chuyện. Nàng tự nhiên biết rõ Dương Diệp lúc này đối với nàng là phi thường không ưa đấy, nàng tự nhiên sẽ không mặt nóng đi dán Dương Diệp mông lạnh.

Lập tức, hai người tốc độ đều là nhanh hơn.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp cảm giác không khí chung quanh càng ngày càng nóng rồi. Không cần phải nói, cái kia cái gì núi lửa đã tới rồi.

Lại qua nửa canh giờ, chung quanh cái kia cổ nóng rực càng ngày càng mạnh, lúc này Dương Diệp không thể không tế ra kiếm ý cùng sát ý để ngăn cản.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang ngừng lại.

Tại bọn hắn mấy ngàn trượng bên ngoài, có một tòa núi, khi thấy loại này núi lúc, Dương Diệp hoàn toàn bị chấn động đến rồi. Núi lửa, cùng hắn trong tưởng tượng núi lửa hoàn toàn không giống với. Loại này núi lửa, thật sự là núi lửa, giống như là một đoàn thiêu đốt hỏa diễm đồng dạng. Kỳ thật, cái này là một đoàn hỏa diễm, bất quá cái này đoàn hỏa diễm rất lớn, rất lớn!

“Bên trong cái kia dung nham Cự Thú, thực lực như thế nào?” Dương Diệp nói.

“Rất cường!”

Liên Bán Trang trầm giọng nói: “Vật ấy, cũng không phải từ bên ngoài đến sinh vật, nó nguyên bản tựu thuộc về cái chỗ này, có thể nói là tại đây thổ dân.”

“Thổ dân?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Liên Bán Trang, “Các ngươi là từ bên ngoài đến!”

Liên Bán Trang nhẹ gật đầu.

“Bên ngoài ở đâu?” Dương Diệp lại hỏi.

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì?”

“Tựu là có chút tò mò!” Dương Diệp nói.

Liên Bán Trang thu hồi ánh mắt, nhìn về phía rồi xa xa cái kia ngọn núi lửa, nói: “Kỳ thật, bên trong những hỏa năng kia đối với cái này dung nham Cự Thú căn bản không có cái gì dùng, bởi vì nó mình chính là tinh thuần nhất hỏa hệ Linh Vương, bởi vậy, cái này Hỏa Linh Quả với hắn mà nói, hoàn toàn tựu là gân gà. Đáng tiếc, thằng này một mực chiếm lấy tại đây. Chẳng qua nếu như không có nó tại lời mà nói..., bên trong hỏa năng quả chỉ sợ sớm đã bị người lấy sạch.”

“Hỏa hệ Linh Vương?” Dương Diệp sửng sốt.

Liên Bán Trang nhẹ gật đầu, “Chính thức hỏa hệ Linh Vương, gần thứ linh Chủ tồn tại!” Linh Chủ!

Tiểu Bạch!

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới Tiểu Bạch. Bởi vì Tiểu Bạch là linh Chủ, theo đui mù nữ theo như lời, Tiểu Bạch khắc chế những... Này linh vật, nếu như Tiểu Bạch còn ở đó, tốt đến cái kia Hỏa Linh Quả, hẳn là chuyện dễ dàng.

Dương Diệp hít sâu một hơi, lần này nếu như có thể sống đi ra ngoài, hắn sẽ lập tức tiến về trước Đại Thế Giới, sau đó đi cái kia cái gì thần Phượng tộc!

Hắn muốn thần Phượng tộc trả giá huyết một cái giá lớn!

“Đợi tí nữa ta sẽ đi đem cái kia dung nham Cự Thú hấp dẫn đi, sau đó ngươi thừa cơ hội này ẩn vào đi, nhớ kỹ, đạt được Hỏa Linh Quả về sau, lập tức bỏ chạy, bằng không thì, đợi nó trở về lời mà nói..., ngươi tuyệt đối với thập tử vô sinh. Bởi vì tại đây núi lửa ở trong, nó tương đương với là vô địch tồn tại. Đừng nói ngươi, tại đây núi lửa ở trong, tựu tính toán năm tên Âm Dương cảnh cường giả liên thủ đều giết không được nó!” Liên Bán Trang ngưng trọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vật tới tay ta sẽ rút lui!”

Liên Bán Trang khẽ gật đầu, sau đó nàng thân hình khẽ động, biến mất tại cách đó không xa.

Trầm mặc ba tức.

Xa xa cái kia núi lửa nội đột nhiên bộc phát ra một đạo cự đại hỏa trụ, hỏa trụ bay thẳn đến chân trời, trong chốc lát, khắp phía chân trời đều biến thành ráng đỏ, cùng lúc đó, một cái hình thể có thể so với Đế Mãng dung nham cự nhân xuất hiện ở không trung.

“Hảo cường!”

Nhìn cái này dung nham cự nhân, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng. Cái này dung nham cự nhân khẳng định so với kia Ngô Lão Ma còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Rất nhanh, cái này dung nham cự nhân cùng Liên Bán Trang chiến lên, chiến rồi một hồi, hai người thời gian dần trôi qua rời xa này ngọn núi lửa.

Dương Diệp lúc này thân hình khẽ động, trực tiếp hóa thành một cái bóng chui vào này hỏa trong núi.

“Con mẹ nó”

Ngay tại Dương Diệp mới vừa gia nhập hỏa trong núi lúc, núi lửa ở trong, đột nhiên vang lên Dương Diệp kinh hãi tiếng.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1475: Xung kích Bán Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại tiến vào núi lửa nội bộ một khắc này, bởi vì độ ấm quá mức nóng nguyên nhân, Dương Diệp thiếu chút nữa trực tiếp bị sấy [nướng] hóa rồi!

Dương Diệp sở dĩ kinh hãi, cũng là bởi vì nguyên nhân này. Bởi vì hắn thật không ngờ trong lúc này bộ độ ấm vậy mà khủng bố đến rồi cả nhục thể của hắn đều không thể chống cự tình trạng, phải biết, hắn hiện tại thế nhưng mà Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể ah.

Cũng may, thời khắc mấu chốt hắn vội vàng tế ra rồi kiếm ý cùng sát ý tương chính mình tầng tầng bao vây lại.

Đã có kiếm ý cùng sát ý bao khỏa, hắn lập tức cảm giác tốt lên rất nhiều.

Không do dự, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng cái kia ở trong chỗ sâu lao đi. Càng đi ở trong chỗ sâu, độ ấm càng cao, cái này lại để cho Dương Diệp không thể không một mực tế ra kiếm ý cùng sát ý đến chống cự.

Không biết đã qua bao lâu, Dương Diệp ngừng lại.

Tại hắn cách đó không xa, có một khỏa phảng phất do hỏa diễm ngưng tụ hỏa cây, nhìn cái này khỏa hỏa cây, Dương Diệp trong mắt có một vòng cuồng nhiệt, bởi vì trên tàng cây, có năm khỏa đỏ rừng rực trái cây, những... Này trái cây giống như nham thạch nóng chảy chỗ ngưng, toàn thân đỏ thẫm, tại hắn mặt ngoài, phát ra lấy nhàn nhạt màu đỏ rực lưu quang.

Hỏa Linh Quả!

Không cần phải nói, cái này là Hỏa Linh Quả!

Dương Diệp cũng không có trực tiếp đi lấy, mà là cẩn thận từng li từng tí địa quan sát bốn phía, ai biết tại đây ngoại trừ cái kia dung nham cự nhân tựu không có cái khác uy hiếp sinh vật rồi?

Vạn nhất đột nhiên tại toát ra một cái dung nham cự nhân, vậy là tốt rồi chơi!

Cuối cùng, tại xác định không có gặp nguy hiểm về sau, Dương Diệp đi tới ngọn lửa kia đại thụ trước mặt, sau đó vẫy tay, cái kia năm miếng Hỏa Linh Quả lập tức bị hắn nhận được trong cơ thể.

Thuận lợi!

Phi thường thuận lợi!

Ngay tại Dương Diệp chuẩn bị rút lui lúc, đột nhiên, hắn cúi đầu nhìn về phía dưới mặt, ở dưới mặt, có một tòa hỏa liên, hỏa liên là phong bế đấy, nhìn không tới bên trong có cái gì.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp xoay người rời đi.

Hắn biết rõ, bên trong khẳng định có đồ vật gì đó, hoặc là nói là bảo bối. Nhưng là, hắn không có đi xem. Tham, làm người không thể quá tham, quá tham nhân, có lẽ sẽ đại phú đại quý, nhưng càng nhiều hơn là tự chịu diệt vong. Với hắn mà nói, đạt được cái này Hỏa Linh Quả, cũng đã đủ rồi.

Mà đúng lúc này, cái kia hỏa liên nhưng lại đột nhiên chậm rãi mở ra.

Dương Diệp dừng bước lại, cúi đầu nhìn lại, trong mắt mang theo một tia đề phòng. Đem làm hỏa liên mở ra về sau, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Tại cái kia hỏa liên chính giữa, là một đoàn Quả Cầu Lửa.

Thiên địa linh vật?

Dương Diệp trước tiên nghĩ tới cái này. Dương Diệp không có để ý đối phương, tựu muốn ly khai, mà đúng lúc này, cái kia đoàn hỏa cầu nhưng lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp theo, hỏa cầu bên trong vươn hai cái bàn tay nhỏ bé, tay phi thường nhỏ, như hài nhi tay, tay vươn ra về sau, rất nhanh, một cái mảnh cái đầu nhỏ cũng theo cái kia hỏa cầu bên trong chui ra.

Thoáng qua, một cái toàn thân hỏa hồng, phát ra cháy diễm tiểu nữ hài xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Tiểu nữ hài thoạt nhìn, chỉ có hai ba tuổi, nhìn từ ngoài, rất là đáng yêu, nhưng là Dương Diệp nhưng lại mặt mũi tràn đầy đề phòng.

Tiểu nữ hài vây lấy Dương Diệp xoay quanh vòng, trong mắt tràn ngập tò mò.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể vòng xoáy nhỏ đột nhiên một cái xoay tròn, một cỗ hấp lực phún dũng mà ra, trực tiếp đem tiểu cô nương kia cho hút đến rồi Hồng Mông trong tháp!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt đại biến, muốn tâm thần chìm vào trong cơ thể, mà đúng lúc này, tại núi lửa bên ngoài, đột nhiên vang lên một đạo cuồng loạn tiếng rống giận dữ, tiếp theo lấy, một cỗ hủy thiên diệt địa uy áp hướng về Dương Diệp bên này đánh úp lại!

“Can!”

Dương Diệp tức giận mắng rồi một tiếng, sau đó thân hình khẽ động, trốn ra núi lửa, ngay tại hắn vừa chạy ra núi lửa một khắc này, một cái hỏa diễm cự quyền trực tiếp mang theo lấy một cỗ sóng lửa hướng về hắn oanh đi qua!

Dương Diệp biến sắc, vội vàng tế chỗ quan tài che chắn trước mặt.

Dương Diệp trực tiếp cả nhân mang nắp quan tài bay ngược rồi đi ra ngoài

Ngay tại hắn bay rớt ra ngoài một khắc này, một chân màu sắc rực rỡ dây lưng lụa đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó đưa hắn giữ chặt, tiếp theo, Liên Bán Trang xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó bắt lấy bờ vai của hắn thân hình khẽ động, biến mất tại cách đó không xa.

“Đắc thủ rồi?” Liên Bán Trang hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Liên Bán Trang sắc mặt vui vẻ, muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía rồi xa xa, chỉ gặp phía sau bọn họ cách đó không xa, một cỗ sóng lửa chính hướng về bọn hắn đánh úp lại.

Nhìn thấy một màn này, Liên Bán Trang lông mày kẻ đen cau lại, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Vừa rồi ngươi ở bên trong làm cái gì?”

Dương Diệp đắng chát cười cười, ở đâu là hắn làm cái gì, cái này cùng hắn không có sao, đều là Hồng Mông tháp giở trò quỷ ah!

Liên Bán Trang gắt gao nhìn chòng chọc Dương Diệp, “Bình thường nó sẽ không ly khai địa bàn của mình, nhưng là hiện tại, nó một mực tại truy chúng ta, hơn nữa, ta cảm giác được xuất, nó rất phẫn nộ. Ngươi khẳng định không chỉ ở bên trong cầm trái cây!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực không ngớt!”

Nghe vậy, Liên Bán Trang thần sắc lúc này lạnh xuống, “Mặc kệ ngươi ở bên trong cầm cái gì, hiện tại, lập tức giao ra đây trả lại cho nó, bằng không thì, chúng ta sẽ chết!”

“Tại sao phải chết?” Dương Diệp khó hiểu.

Liên Bán Trang có chút cả giận nói: “Nơi này, khắp nơi đều là nguy hiểm, nó nếu một mực đuổi theo chúng ta, chúng ta như thế nào trốn? Nếu chạy trốn tới một ít địa phương nguy hiểm đi, chúng ta sẽ hai mặt thụ địch! Mà hắn, chúng ta căn bản không cách nào đánh chết nó, đừng nói chúng ta, tại đến một gã Âm Dương cảnh cường giả cũng khó có thể đánh chết nó, minh bạch?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta biết rõ, bất quá, việc này có chút phức tạp. Thật sự, không phải bản ý của ta. Ngươi trước mang theo ta trốn, ta nếm thử giải quyết thoáng một phát.”

“15'!”

Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp, “15' ở trong, ngươi nếu không phải giao ra đây, ngươi tựu chính mình đi đối mặt nó a!”

Nói xong, nàng không nói chuyện, bắt lấy Dương Diệp bả vai tăng thêm tốc độ.

Dương Diệp cười khổ cười, cái này Hồng Mông tháp, chuyên can loại này khanh chuyện của hắn. Có nhiều thứ, ngươi coi trọng, cũng phải trước chú ý chú ý chính mình ah. Thực lực của chính mình yếu như vậy, ngươi loạn thu, cái này nồi chính mình lưng không nổi a!

Lắc đầu, Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, Dương Diệp tại tầng thứ nhất quét một lần, không có phát hiện tiểu cô nương kia.

Không tại đây?

Dương Diệp nhanh rồi tầng thứ hai, quả nhiên, tại tầng thứ hai ở trong, hắn gặp được tiểu nữ hài. Lúc này, tiểu cô nương này chính lơ lửng ở đằng kia lò đan trước mặt, nàng không hề chớp mắt địa nhìn chòng chọc lò đan Lục Đinh Thần hỏa. Nhìn chằm chằm một hồi, nàng duỗi ra bàn tay nhỏ bé, muốn sờ Lục Đinh Thần hỏa, nhưng lại lại giống như tại kiêng kị cái gì, tay lại rụt trở về. Nhưng là, nàng lại rất muốn sờ, sau đó tay lại từ từ đưa ra ngoài

Dương Diệp phân thân xuất hiện ở tiểu cô nương kia trước mặt, tiểu nữ hài tựa hồ không sợ Dương Diệp, đang nhìn đến Dương Diệp lúc, nàng nhếch miệng cười cười, sau đó lại quay đầu nhìn về phía cái kia

Lục Đinh Thần hỏa.

Dương Diệp phân thân nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần hỏa, hắn vẫn cảm thấy, là Hồng Mông tháp đem tiểu cô nương này kéo vào, nhưng là hiện tại xem ra, hiển nhiên không phải. Hẳn là cái này Lục Đinh Thần hỏa gây nên.

Nghĩ nghĩ, Dương Diệp nói: “Tiền bối, ngươi không phải là muốn thôn phệ nàng a?” Những... Này linh vật, lẫn nhau thôn phệ có thể tăng lên chính mình, cho nên, hắn mới có thể nghĩ như vậy.

Lúc này, cái kia Lục Đinh Thần hỏa đột nhiên bắn ra rồi một đạo hỏa diễm, hỏa diễm tốc độ cực nhanh, trực tiếp chui vào rồi tiểu cô nương kia giữa lông mày, đem làm cái kia sợi hỏa diễm chui vào tiểu nữ hài giữa lông mày lúc, tiểu nữ hài toàn thân lập tức một cái giật mình, tiếp theo lấy, tại tiểu nữ hài trên người cái kia chút ít hỏa diễm lập tức bắt đầu kịch liệt kích rung động mà bắt đầu..., sau đó lột xác lấy.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thở dài một hơi, cái này Lục Đinh Thần hỏa không phải muốn thôn phệ tiểu cô nương này, có thể là nhìn tiểu nữ hài thuận mắt, sau đó cho nàng một cái cơ duyên.

Tiểu nữ hài hiển nhiên là thiên địa linh vật, thậm chí là tiểu nhân thiên địa Linh Vương, nhưng là, cùng Lục Đinh Thần hỏa so với, nhất định là chênh lệch rất nhiều. Hắn không biết Lục Đinh Thần hỏa là cái gì cấp bậc đấy, nhưng là hắn biết rõ, cái này hỏa rất cường. Không chuẩn, cái kia quan tài che nó đều có thể cho hắn hoả táng rồi.

Lúc này, tiểu cô nương kia bình tĩnh lại.

Giờ phút này, Dương Diệp cảm giác tiểu cô nương này trên người phát ra hỏa diễm so với trước càng tăng kinh khủng rồi. Không cần phải nói, tiểu nữ hài khẳng định bị Lục Đinh Thần hỏa cải tạo.

Cái này đối với tiểu nữ hài mà nói, không thể nghi ngờ là một cái thiên đại cơ duyên.

“Mang nàng đi ra ngoài đi!” Lúc này, trong tràng vang lên một giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần hỏa, sau đó nhìn về phía tiểu nữ hài, tiểu nữ hài đi tới cái kia lò đan trước mặt, sau đó vươn bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng sờ lên Lục Đinh Thần hỏa, nhìn thấy Lục Đinh Thần hỏa không có thương hại nàng, tiểu nữ hài hiển nhiên lộ ra dị thường cao hứng.

Lúc này, Dương Diệp đi tới tiểu nữ hài bên cạnh, cười nói: “Về sau nếu là có cơ hội, ngươi có thể tới!”

Tiểu nữ hài đạt được Lục Đinh Thần hỏa tán thành, nhất định là không có nguy hiểm gì đấy, lại để cho nàng tới nơi này, tự nhiên là việc rất nhỏ.

Tiểu nữ hài quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trên mặt cười càng sáng lạn hơn.

Cứ như vậy, tại tiểu nữ hài lưu luyến không rời trong ánh mắt, Dương Diệp ôm ấp nàng đã đi ra Hồng Mông tháp.

Trong hiện thực.

Tại nhìn thấy Dương Diệp trong ngực đột nhiên nhiều ra một cái hỏa diễm tiểu nữ hài lúc, Liên Bán Trang mí mắt lập tức nhảy dựng, “Thiên địa linh vật, ngươi”

Dương Diệp nhún vai, sau đó ôm ấp tiểu nữ hài hướng về cái kia sau lưng dung nham cự nhân đi đến, cái kia dung nham cự nhân nguyên bản muốn xuất thủ, nhưng khi chứng kiến Dương Diệp trong ngực tiểu nữ hài lúc, nó lập tức ngừng lại.

Tiểu nữ hài nhìn thấy dung nham cự nhân lúc, sắc mặt vui vẻ, sau đó hóa thành một đạo hỏa diễm xuất hiện ở cái kia dung nham cự nhân trước mặt, không biết tiểu nữ hài cùng dung nham cự nhân nói gì đó, dung nham cự nhân nhìn về phía rồi Dương Diệp, trong mắt không có trước kia địch ý, nhưng lại có một tia đề phòng.

Dung nham cự nhân không nói gì, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Liên Bán Trang về sau, nhưng sau đó xoay người rời đi. Mà đúng lúc này, tiểu cô nương kia nhưng lại đột nhiên bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp, tiếp theo, nàng quay người về tới dung nham cự nhân trên người.

Dung nham cự nhân không có dừng bước lại, cũng không quay đầu lại, ngược lại là tiểu cô nương kia không ngừng hướng về Dương Diệp phất tay.

Đã qua hồi lâu, dung nham cự nhân cùng tiểu nữ hài biến mất tại Dương Diệp trong tầm mắt.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó thủ đoạn khẽ động, ba miếng

Hỏa Linh Quả xuất hiện ở cái kia Liên Bán Trang trước mặt, “Tổng cộng năm miếng, ngươi xuất lực lớn nhất, ngươi được ba miếng.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Liên Bán Trang nhìn nhìn trước mặt mình trái cây, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi đi đâu?”

“Với ngươi không có vấn đề gì!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Đối với Liên Bán Trang, hắn tuy nhiên lần này cùng đối phương hợp tác, nhưng là, hắn không muốn cùng đối phương có bất kỳ cùng xuất hiện.

Loại người này, hay là cách khá xa một ít tốt!

Tại chỗ, Liên Bán Trang nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Ly khai Liên Bán Trang về sau, Dương Diệp tìm một cái tự nhận là so sánh địa phương an toàn, sau đó hắn trực tiếp chui vào lòng đất, tại tiến vào lòng đất không sai biệt lắm ngàn trượng về sau, hắn đem hòm quan tài bằng băng phóng ra, tiếp theo, hắn chuyến tiến vào hòm quan tài bằng băng, đón thêm lấy, hắn tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Tầng thứ nhất trong thế giới, Dương Diệp lấy ra một quả Hỏa Linh Quả nuốt vào.

Xung kích Bán Thần!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1476: Đánh chính là ngươi sinh hoạt không thể tự gánh vác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bán Thần!

Nếu như đạt tới Bán Thần, vậy hắn tuổi thọ sự tình, có thể đạt được giải quyết. Không chỉ tuổi thọ, thực lực của hắn cũng cũng tìm được trên phạm vi lớn tăng lên.

Tuy nhiên hắn biết rõ, dùng ngoại vật đến cường hành tăng thực lực lên, nhất định sẽ có cái gì tai hại, đặc biệt là hiện tại hắn vừa mới đến hư giả không lâu. Nhưng là không có biện pháp, cũng không có lựa chọn.

Có thể hay không đi ra ngoài, U Ám Sâm Lâm có hay không Sinh Mệnh Chi Thủy, những... Này, đều là một cái không biết bao nhiêu.

Cho nên, hắn chỉ có thể xung kích Bán Thần.

Tai hoạ ngầm, cái này chỉ có thể ngày sau chậm rãi điều trị rồi. Có Hồng Mông tử khí tại, hắn cũng không thế nào lo lắng, nhiều lắm là tựu là được hao tổn một ít thời gian mà thôi.

Sở dĩ tiến vào Hồng Mông tháp xung kích Bán Thần, tự nhiên là sợ ở bên ngoài khiến cho không nhỏ động tĩnh, hắn xung kích Bán Thần, làm ra động tĩnh chắc chắn sẽ không tiểu. Muốn là vì động tĩnh đưa tới cái gì cường đại nhân hoặc là yêu thú, vậy hắn tựu thật là làm chết rồi. Hơn nữa, tại Hồng Mông trong tháp, dùng thời gian cũng so bên ngoài thiếu.

Dù sao bên trong một ngày, thế nhưng mà tương đương với bên ngoài mười ngày.

Còn có một chỗ tốt, cái kia chính là tại Hồng Mông trong tháp chạy nước rút cảnh giới, không có Thiên Đạo chi nhãn. Nếu như là ở bên ngoài, xung kích Bán Thần, nhất định sẽ có Thiên Phạt hàng lâm.

Tầng thứ ba ở trong, Dương Diệp xếp bằng ở đấy, ở đằng kia Hỏa Linh Quả tiến vào trong cơ thể hắn về sau, một cỗ cực kỳ tinh thuần hỏa hệ năng lượng lập tức giống như thủy triều tự trong cơ thể hắn bộc phát ra đến.

Cổ năng lượng này không chỉ tinh thuần, bành trướng, còn phi thường nóng rực, bất quá cũng may, trong cơ thể hắn ngũ tạng cùng kinh mạch có thể chịu đựng được ở. Dù sao hắn bây giờ là Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, Dương Diệp quanh thân phát ra khí tức càng ngày càng mạnh, không chỉ như thế, trên người hắn còn tản mát ra nhàn nhạt hỏa diễm.

Tại Dương Diệp đối diện, Hiểu Vũ Tịch đã không có ở tu luyện. Ánh mắt của nàng đã rơi vào Dương Diệp trên người, trong mắt có một tia lo lắng.

Dương Diệp tình huống nàng tự nhiên là biết đến, lần này đối với Dương Diệp mà nói, rất quan trọng yếu, thành công cũng may, nhưng là nếu như thất bại lời mà nói..., cái kia Dương Diệp tình cảnh tựu biến thành phi thường bại hoại rồi.

Lúc này đây, Dương Diệp không thành công, khả năng tựu được thành nhân!

Trong tràng, Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh.

Một ngày sau.

Một cổ kinh khủng lực lượng tự Dương Diệp trong cơ thể bạo phát ra, bất quá rất nhanh, cỗ lực lượng này tựu hư không tiêu thất.

Xa xa, Hiểu Vũ Tịch lúc này đứng lên, không hề chớp mắt địa nhìn chòng chọc Dương Diệp.

Rất nhanh, Dương Diệp mở mắt.

“Thành công rồi?” Hiểu Vũ Tịch liền vội hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Còn thiếu chút nữa, tựu thiếu chút nữa!”

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch thần sắc buồn bã, lập tức nàng nhoẻn miệng cười, “Vô sự, chúng ta còn có cơ hội!”

“Đương nhiên còn có cơ hội!”

Dương Diệp cười cười, sau đó hai mắt đóng lại, tiếp theo, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ điên cuồng xoay tròn, theo lấy vòng xoáy nhỏ xoay tròn, vô số Hồng Mông tử khí lập tức theo vòng xoáy nhỏ nội bừng lên!

Hắn tự nhiên sẽ không cứ như vậy buông tha cho!

Tựu tính toán muốn thả vứt bỏ, đó cũng là đến rồi bất lực thời điểm, mà hắn chỉ cần còn một điều năng lực, hắn sẽ chiến đấu tới cùng!

Theo lấy Hồng Mông tử khí xuất hiện, Dương Diệp quanh thân tản mát ra khí tức so với trước còn cường đại hơn rồi.

Tầng thứ nhất trong thế giới, cái kia tại du sơn ngoạn thủy Tiểu Thiên đột nhiên ngừng lại, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói khẽ: “Giống như có nhân tại đột phá cảnh giới đây này!”

Tại Tiểu Thiên bên cạnh, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc nhìn nàng một cái, không nói gì.

Tại Dương Diệp tiến vào hung vực cấm địa về sau, hai người bọn họ xem như triệt để đã mất đi trợ giúp Dương Diệp năng lực, bởi vậy, chúng trực tiếp bị Tiểu Thiên đem theo chạy khắp nơi. Đối với cái này, chúng đương nhiên không oán nói.

Trong tràng, Tiểu Thiên nhìn phía chân trời trầm mặc hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt thấp giọng nói: “Khẳng định lại là người kia, hắn ở chỗ này đột phá, không có Thiên Phạt... Đây không phải tương đương tại ăn gian ư?” Nói lấy, nàng nhìn về phía Đại Hắc, “Đại Hắc, ngươi về sau nếu đột phá, có thể không nên ở chỗ này đột phá, hiểu chưa?”

Đại Hắc nhìn về phía Tiểu Thiên, trong mắt mang theo hỏi thăm.

Tiểu Thiên mỉm cười, “Thiên Phạt, kỳ thật, rất nhiều người cảm thấy Thiên Phạt là thượng thiên làm ra đến trừng phạt thế nhân đấy, cái này là không đối địch. Thượng thiên nếu muốn trừng phạt thế nhân, nó hoàn toàn có thể tại ngươi phi thường nhược lúc nhỏ tựu đánh xuống Thiên Phạt xử phạt, khi đó ngươi, đối mặt cường đại Thiên Phạt, có năng lực phản kháng ư? Nhưng là thượng thiên không có, tại sao vậy chứ? Bởi vì thượng thiên cũng không có đi hạn chế thế gian vạn vật phát triển!”

Nói đến đây, nàng lắc đầu, “Thế nhưng mà, mỗi người tu đạo, mỗi người tu luyện, cái này đối với thiên địa mà nói, là một cái cực lớn tiêu hao, đặc biệt là những cái... Kia cường đại người cùng yêu thú, bọn hắn mỗi một lần tăng lên, đều tiêu hao cái này trong thiên địa rất nhiều linh khí. Nếu như tùy ý bọn hắn như vậy đòi hỏi xuống dưới, một cái thế giới, không cao hơn trăm năm sẽ biến mất.”

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc trong mắt tràn đầy mờ mịt, hiển nhiên, đối với Tiểu Thiên nói, chúng không hiểu nhiều lắm.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Hạn chế! Trên đời này, nhất định phải có hạn chế, giống như là trật tự, nếu như không có hạn chế cùng trật tự... Thế giới sẽ bị mọi người chơi xấu. Sở dĩ cho ngươi không nên ở chỗ này đột phá, là vì trải qua Thiên Phạt nhân hoặc là yêu thú, sẽ càng cường đại hơn. Không chỉ trên thực lực, trên tâm cảnh càng phải như vậy. Nếu như ngươi ở nơi này đột phá, tuy nhiên ngươi không gặp được Thiên Phạt nguy hiểm, nhưng là, tại trên thực lực còn có trên tâm cảnh, ngươi sẽ xa không bằng những kinh nghiệm kia qua Thiên Phạt yêu thú. Hơn nữa, ngươi khả năng còn sẽ xuất hiện đầu cơ trục lợi tâm lý!"

Đại Hắc cùng Tiểu Hắc nhìn nhau rồi liếc, sau đó ngẩng đầu nhìn rồi phía chân trời liếc, cuối cùng lại nhìn về phía Tiểu Thiên, hiển nhiên, là nói Dương Diệp tại sao phải ở chỗ này đột phá.

Tiểu Thiên vỗ nhẹ nhẹ đập Đại Hắc đầu, cười nói: "Hắn bất đồng, hắn là kiếm tu, trực chỉ bản tâm, hắn biết rõ chính mình đang làm cái gì. Hắn sẽ không chính mình lừa gạt mình, cho nên, tại tâm cảnh lên, hắn là không có vấn đề. Về phần thực lực, vậy thì càng không có vấn đề rồi. Thiên Phạt, có thể bất ngờ luyện người khác, nhưng là bình thường Thiên Phạt với hắn mà nói, một điểm ý nghĩa đều không có, bởi vì thực lực của hắn, đã hoàn toàn vượt qua Bán Thần cảnh Thiên Phạt rất nhiều."

Nói xong, Tiểu Thiên thân hình khẽ động, đứng ở Đại Hắc trên lưng, nói: "Mặc kệ hắn rồi. Thế giới lớn như vậy, chúng ta đi nhìn xem! Ta muốn nhìn, cái thế giới này là như thế nào đi ra đấy, thật sự rất ngạc nhiên đây này!"

Nói xong, nàng chân nhỏ nhẹ nhàng đá đá Đại Hắc, Đại Hắc cũng không tức giận, trái lại dịu dàng ngoan ngoãn nhẹ gật đầu, sau đó cùng Tiểu Hắc hướng xa xa đi đến.

Cứ như vậy, tại Đại Hắc dưới sự dẫn dắt, Tiểu Thiên ngâm nga không biết tên tiểu khúc biến mất tại xa xa.

Tầng thứ ba nội.

Lúc này, Dương Diệp khí tức đã cường đến rồi một cái cực kì khủng bố tồn tại, cái kia cổ hơi thở, làm cho hắn cách đó không xa Hiểu Vũ Tịch đều cảm giác được có chút tim đập nhanh!

Lúc này, Dương Diệp đang tại điên cuồng thôn phệ trước kia cái kia miếng Hỏa Linh Quả chỗ bạo phát đi ra năng lượng, không chỉ như thế, hắn còn dùng chính mình Hồng Mông tử khí đi kích thích bản thân.

Tại Hồng Mông tử khí cùng cái kia Hỏa Linh Quả năng lực song trọng hiệu quả phía dưới, khí tức của hắn càng ngày càng mạnh, lúc này khí tức của hắn, đã không yếu một ít thần giả rồi.

Kỳ thật, Dương Diệp tuy nhiên cảnh giới không phải thần giả, nhưng là, phải biết, lúc này nhục thể của hắn thế nhưng mà tương đương với thần giả! Nếu như không dùng kiếm đã tu luyện xem hắn mà nói, mà là dùng thể đã tu luyện xem hắn mà nói, hắn tựu là thần giả. Đây cũng chính là lúc trước hắn vì cái gì có thể khiêng lấy quan tài che cùng Âm Dương cảnh cường giả chống lại nguyên nhân!

Một ngày sau!

Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên bộc phát ra một cổ kinh khủng khí thế, bất quá rất nhanh, cổ khí thế này chính là tuôn ra trở về trong cơ thể hắn.

Lúc này, Dương Diệp mở mắt, trong mắt, một cỗ tinh mang chợt lóe lên!

“Thành công rồi?” Một bên, Hiểu Vũ Tịch liền vội hỏi, thanh âm khẽ run.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch, sau đó thấp giọng thở dài, “Ai...”

Nghe vậy, Hiểu Vũ Tịch sắc mặt lập tức trắng bệch, rất nhanh, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó kéo lại Dương Diệp tay, nói khẽ: “Vô sự, bất kể như thế nào, ta đều đi cùng ngươi!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nắm ở rồi bờ eo của nàng, sau đó tại trên trán nàng nhẹ nhàng vừa hôn, cười nói: “Ai, cũng chỉ là đột phá đến Bán Thần mà thôi, ta nguyên bản còn muốn trực tiếp đột phá đến thần giả đấy, đáng tiếc.”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Hiểu Vũ Tịch thân thể mềm mại khẽ run lên, nàng ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, trong mắt, là không chút nào che dấu mừng rỡ, “Thật, thật sự?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Ta hiện tại, đã là Bán Thần rồi! Tại nơi này địa phương quỷ quái, rốt cục có thể sống chẳng phải kinh hồn táng đảm rồi!”

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên hôn lên Dương Diệp miệng, Dương Diệp nao nao, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Hiểu Vũ Tịch sẽ như vậy chủ động. Mà đang ở hắn muốn đáp lại lúc, bờ môi đột nhiên bị Hiểu Vũ Tịch dùng sức khẽ cắn, hắn tự nhiên sẽ không cảm kích đến đau nhức. Hắn cúi đầu nhìn sắc mặt có chút ửng đỏ Hiểu Vũ Tịch, cười nói: “Tức giận?”

Hiểu Vũ Tịch lắc đầu, “Ngươi không có việc gì là tốt rồi!”

“Chỉ có thể nói tạm thời không có việc gì!” Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn cũng không quên hiện tại chính mình ở địa phương nào, nếu như là ở bên ngoài, dùng hắn thực lực bây giờ, nói thật, thần giả hắn đã hoàn toàn không để vào mắt rồi. Nhưng là ở chỗ này... Hắn nhiều lắm là thì ra là có đi một tí năng lực tự bảo vệ mình!

“Bất kể như thế nào, ta đi cùng ngươi! Một mực!” Hiểu Vũ Tịch chặt chẽ ôm ấp Dương Diệp, nói khẽ.

Dương Diệp trong nội tâm ấm áp, hắn hoàn ở Hiểu Vũ Tịch vòng eo, Hiểu Vũ Tịch, Tô Thanh Thi, đế nữ, Tiểu Dao... Những người này, chính là hắn Dương Diệp phấn đấu động lực!

Là các nàng, đừng nói cái gì vinh hoa phú quý, coi như là trường sinh bất tử, coi như là kiếm đạo hắn cũng có thể buông tha cho!

Đương nhiên, hắn càng minh bạch, buông kiếm kết quả, khả năng tựu là mất đi các nàng!

Cùng Hiểu Vũ Tịch vuốt ve an ủi rồi sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông tháp.

Trong hiện thực, đã qua hai mươi ngày.

Bất quá hiện tại thời gian với hắn mà nói, đã không có trọng yếu như vậy rồi.

Hư giả tuổi thọ là một vạn ba ngàn năm tả hữu, mà Bán Thần tắc thì không sai biệt lắm là hai vạn năm, nói cách khác, hắn hiện tại gần có bảy ngàn năm tuổi thọ!

Đừng nhìn bảy ngàn năm rất nhiều, kỳ thật thì ra là một lần Ngân Hà Kiếm Đồ mà thôi!

Bất quá, hắn hiện tại nhất định là không dám ở tùy tiện thi triển!

Dương Diệp đã đi ra lòng đất, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, hắn đang muốn khởi hành, mà đúng lúc này, một đạo khủng bố khí tức chính hướng về hắn đang chỗ đứng đánh úp lại!

Rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Lão giả này không phải người khác, đúng là cái kia Ngô Lão Ma!

Đối phương như thế nào sẽ tìm được chính mình?

Dương Diệp sửng sốt, rất nhanh, hắn hiểu được rồi. Bởi vì hắn xuất lòng đất về sau, cũng không dùng Kiếm Vực tướng chính mình che dấu.

Nhìn Dương Diệp, Ngô Lão Ma thần sắc dữ tợn nói: “Không có nữ nhân kia tại, hôm nay ta xem ai còn có thể ngăn ta giết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn bay thẳng đến lấy Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp bẻ bẻ cổ, thủ đoạn khẽ động, quan tài che xuất hiện ở trên tay hắn, “Này lão bất tử, ta hôm nay muốn đánh chính là ngươi sinh hoạt không thể tự gánh vác!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1477: U Minh điện?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống.

Dương Diệp ôm ấp quan tài che tựu hướng về cái kia Ngô Lão Ma nện tới.

Ngô Lão Ma trong mắt tràn đầy sát ý, cũng không nói nhảm, tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền hướng về Dương Diệp quan tài che oanh tới.

Cả hai vừa mới tiếp xúc, toàn bộ không gian lập tức kịch liệt run lên, tiếp theo lấy, hai người từng người hướng từng người phía sau bay ngược rồi đi ra ngoài.

Dương Diệp tại bay ngược xuất trăm trượng lúc, hắn chính là ngừng lại. Mà cái kia Ngô Lão Ma thì tại 70 trượng lúc tựu ngừng lại.

Theo mặt ngoài đến xem, lúc này đây không thể nghi ngờ là Dương Diệp rơi xuống hạ phong!

Nhưng là cái kia Ngô Lão Ma thần sắc nhưng lại ngưng trọng lên. Hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, “Ngươi đạt tới Bán Thần rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vừa xong đấy, ngoài ý muốn a?”

“Bán Thần cũng là con sâu cái kiến!”

Ngô Lão Ma âm thanh hung dữ nói một câu, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó lại lần một quyền hướng về Dương Diệp oanh tới.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, ôm lấy nắp quan tài mạnh mà tựu là một đập!

Hai người lần nữa phân ra ra, nhưng là sau một khắc, hai người lại hướng về lẫn nhau vọt tới.

Rất nhanh, trong tràng vang lên từng đạo nổ vang tiếng.

Trong tràng, hai người ngươi tới ta đi, chiến hừng hực khí thế, nhưng là, ai cũng không có chiếm được ai tiện nghi.

Ước chừng một lúc lâu sau, hai người ngừng lại.

Ngô Lão Ma nhìn Dương Diệp, sắc mặt cực kỳ khó coi, bởi vì hắn phát hiện, hắn căn bản không làm gì được được Dương Diệp rồi. Âm Dương chi lực, so Dương Diệp thân thể lực lượng hiếu thắng rất nhiều rất nhiều, cho dù là Dương Diệp có cái kia quan tài che ngăn cản lấy, cái này Âm Dương chi lực y nguyên có thể chấn tổn thương Dương Diệp. Nhưng là, hắn hiện tại phát hiện Dương Diệp có một cái so cái này quan tài che còn muốn khủng bố địa phương.

Khôi phục năng lực!

Dương Diệp khôi phục năng lực thật sự là quá kinh khủng. Tại giao chiến trong quá trình, Dương Diệp rõ ràng bị hắn chấn bị thương, nhưng là rất nhanh, Dương Diệp sẽ cùng không có việc gì đồng dạng!

Vô lực!

Lúc này đây, hắn là chân chính vô lực rồi!

Tại vừa rồi, hắn điên cuồng công kích, có thể đem Dương Diệp đánh thành trọng thương, nhưng là lúc này đây, hắn đã không cách nào trọng thương Dương Diệp rồi. Ngoại trừ Dương Diệp bản thân thực lực mức độ lớn tăng lên bên ngoài, hai nguyên nhân, cái kia chính là cái kia quan tài che thật sự quá cứng ngắc. Còn có, Dương Diệp bản thân khôi phục năng lực, quá là nhanh!

Ngô Lão Ma nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau đó xoay người thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Đang liều xuống dưới, tựu tính toán hắn có thể giết Dương Diệp, chính hắn khẳng định cũng sẽ bị Dương Diệp cứ thế mà kéo tàn. Ở cái địa phương này bị Dương Diệp kéo tàn, cái kia tương đương cùng chết rồi không có khác nhau. Cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn ly khai. Hắn cùng với Dương Diệp tầm đó, cũng không có thâm cừu đại hận gì, nói cho cùng, tựu là trước kia Dương Diệp ngăn cản hắn giết Liên Bán Trang, này mới khiến hắn đối với Dương Diệp đã có sát ý!

Nếu như giết Dương Diệp một cái giá lớn nhỏ một chút lời mà nói..., hắn sẽ không chú ý làm như vậy, nhưng là hiện tại, hắn biết rõ, muốn giết Dương Diệp, hắn nhất định phải trả giá cực kỳ thảm trọng một cái giá lớn mới có thể làm được. Mà làm như vậy, hiển nhiên không đáng, cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn đi.

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, bởi vì hắn đuổi theo rồi cũng vô dụng. Cái này Ngô Lão Ma giết không được hắn, đồng dạng, hắn cũng giết không được đối phương. Hắn thực lực bây giờ, cùng Âm Dương cảnh cường giả tầm đó, vẫn có chênh lệch đấy, bất quá, cái này chênh lệch, hiện tại có thể dùng quan tài che để đền bù. Có quan tài che phòng ngự, đối phương căn bản giết không được hắn!

Nhưng là, hắn cũng giết không được đối phương!

Cho dù là dùng tới Luân Hồi một kiếm, đều không thể đánh chết đối phương, trừ phi là đạt tới thần giả, sau đó tăng thêm Luân Hồi một kiếm, hoặc là điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, như thế có lẽ có thể đánh chết đối phương, tựu tính toán giết không được đối phương, cũng có thể cho đối phương tạo thành uy hiếp!

Nhưng là hiện tại, còn không được. Hiện tại, hắn chỉ có thể có làm được tự bảo vệ mình. Bất quá hắn cũng rất thấy đủ rồi. Hắn hôm nay, mới Bán Thần, nhưng là Âm Dương cảnh cường giả cũng không làm gì được được hắn, cái này đã phi thường nghịch thiên. Phải biết, hắn cùng với Âm Dương cảnh tầm đó, thế nhưng mà kém suốt hai giai ah!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, biến mất tại xa xa.

Hắn hiện tại đã không có tuổi thọ nhạt nhòa uy hiếp, hiện tại hắn cần phải làm là ly khai tại đây.

Trở về Thiên Vân đại lục, sau đó thượng Đại Thế Giới tìm Tử nhi cùng Tiểu Bạch!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, bất quá hắn còn không có trắng trợn, mà chỉ dùng kiếm vực tướng chính mình ẩn dấu đi. Kiếm Vực là theo lấy hắn cảnh giới tăng lên đấy, hắn hiện tại đã đạt tới Bán Thần, Kiếm Vực uy lực tự nhiên cũng là đã nhận được tăng lên. Hiện tại, trừ phi là có Âm Dương cảnh cường giả nhằm vào hắn, bằng không thì, coi như là Âm Dương cảnh cường giả cũng khó khăn dùng phát hiện hắn!

Chạy một hồi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Đi ra!”

Thanh âm rơi xuống, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Cô gái này không phải người khác, đúng là cái kia Liên Bán Trang.

“Ngươi theo ta?” Dương Diệp nhíu mày.

“Ngươi là muốn đi tìm cánh cửa kia?” Liên Bán Trang hỏi lại.

“Làm sao ngươi biết cánh cửa kia!” Dương Diệp trầm giọng nói. Lúc này trong lòng của hắn có chút kinh ngạc, bởi vì cánh cửa kia, là Tiểu Thiên nói cho hắn biết đấy, nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này Liên Bán Trang vậy mà cũng biết cánh cửa kia.

“Tại đây không có người nào không biết!” Liên Bán Trang nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nói.

“Cái chỗ này, cũng không lớn, mọi người ở chỗ này chờ đợi lâu như vậy, mặc kệ nơi này có cái gì, cũng khó khăn dùng tránh được mọi người con mắt. Cánh cửa kia cũng là. Thế nhưng mà ngươi biết rõ vì cái gì mọi người biết rõ chỗ đó có thiện môn, nhưng mà mọi người hay là ở chỗ này ư?” Liên Bán Trang hỏi.

“Chỗ đó, có nhân trấn thủ?” Dương Diệp hỏi.

Liên Bán Trang lắc đầu, “Ngươi nói đúng phân nửa, không phải có nhân trấn thủ, mà là...” Nói đến đây, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “Mà là có Thiên Đạo chi nhãn, Đại Thế Giới cấp bậc Thiên Đạo chi nhãn, coi như là Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể trấn giết cái chủng loại kia”

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, cái kia môn có mặt Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể trấn giết khó trách Tiểu Thiên nói hắn đi sẽ chết, Liên Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể trấn giết tồn tại, hắn đi có thể không chết ư? Chỉ là hắn nghi hoặc chính là, Tiểu Thiên lúc trước lại là như thế nào đi ra ngoài đây này?

Lúc này, Liên Bán Trang nói: “Tuy nhiên chúng ta cá nhân thực lực không cách nào phá vỡ tại đây không gian, nhưng là, nếu như chúng ta người nơi này liên thủ, muốn phá vỡ tại đây không gian, cũng không có vấn đề gì. Nhưng là, chúng ta không có làm như vậy. Bởi vì, chỉ cần ngươi dám phá vỡ không gian, Thiên Đạo chi nhãn sẽ xuất hiện. Mà lấy thực lực của chúng ta, căn bản không cách nào ngăn cản cái kia Liên Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể đánh chết”

Dương Diệp nói: “Ta thật sự rất ngạc nhiên, các ngươi tại sao phải bị vây ở chỗ này.”

Liên Bán Trang trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tham lam!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Liên Bán Trang lắc đầu, “Nếu như ngươi là muốn thông qua cánh cửa kia đi ra ngoài, vậy ngươi cũng đừng nghĩ rồi. Ngươi bây giờ không có tuổi thọ uy hiếp, có thể ở chỗ này tu luyện, dùng thiên phú của ngươi cùng thực lực, tối đa vài năm sau có thể cường hành đi ra ngoài. Khi đó, Liên cái kia Thiên Đạo chi nhãn cũng không dám ngăn đón ngươi!”

“Như cái kia Tiêu Dao Tử đồng dạng?” Dương Diệp nói.

Liên Bán Trang nhẹ gật đầu, “Lúc trước hắn, coi như là cái kia Thiên Đạo chi nhãn đều chịu kiêng kị. Mà ngươi, thiên phú của ngươi cũng không thể so với hắn yếu, cho ngươi vài năm thời gian, ngươi cũng có thể làm được. Nhưng là hiện tại, ngươi Liên cái kia Thiên Đạo chi nhãn uy áp đều không chịu nổi!”

“Ta không có nhiều thời gian như vậy ở chỗ này hao tổn!”

Dương Diệp lắc đầu, hắn còn có rất nhiều rất nhiều việc cần hoàn thành, ở chỗ này lãng phí vài năm thời gian? Hắn lãng phí không dậy nổi!

“Ngươi qua không được cái kia môn!” Liên Bán Trang nói.

Dương Diệp cười cười, “Sự do người làm. Bất kể như thế nào, đa tạ nhắc nhở của ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp tiếp tục đi tới.

Đi rồi một hồi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì hắn phát hiện, cái kia Liên Bán Trang tại theo hắn. Hắn quay đầu nhìn về phía Liên Bán Trang, “Ngươi làm cái gì?”

“Ta muốn nhìn ngươi một chút muốn như thế nào sự do người làm!” Liên Bán Trang nói.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, nhưng sau đó xoay người tiếp tục hướng xa xa đi đến. Kỳ thật, hắn cũng không có biện pháp gì, nhưng là, hắn hay là quyết định mau mau đến xem. Hắn một mực tin tưởng, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng! Rất nhiều chuyện, nhìn như không có biện pháp giải quyết, nhưng là, đem làm ngươi thật sự đi đối mặt về sau, ngươi sẽ phát hiện, biện pháp giải quyết vẫn có chút nhiều.

“Ngươi lĩnh ngộ vực chi lực lượng?” Lúc này, Liên Bán Trang đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn qua giấu diếm.

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đời này, ta chỉ xem qua ba người lĩnh ngộ vực chi lực lượng đấy, ngươi là đệ tam cái. Không thể không nói, các ngươi đều là kỳ tài ngút trời, chính thức kỳ tài ngút trời.”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi nói ba cái, một cái trong đó là ta, còn có một hẳn là cái kia Tiêu Dao Tử, cái kia còn có một đây này?”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Liên Bán Trang thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, nàng đang muốn nói chuyện, đột nhiên, một cỗ nồng đậm mùi máu tươi xuất hiện ở trong tràng.

Hỏi cỗ này mùi máu tươi, Liên Bán Trang cùng Dương Diệp hai người sắc mặt đều là biến đổi, sau một khắc, Liên Bán Trang cùng Dương Diệp hai người đột nhiên không cách nào nhúc nhích, tiếp theo lấy, hai người bọn họ toàn thân mạch máu trực tiếp bành trướng lên, giống như muốn bạo liệt bình thường.

“Không tốt, nơi này là địa bàn của nàng!” Liên Bán Trang đột nhiên nghẹn ngào kinh hãi nói.

“Ai địa bàn?” Dương Diệp nhìn về phía Liên Bán Trang.

Liên Bán Trang sắc mặt thảm trắng như tờ giấy, khóe miệng nàng nổi lên một vòng đắng chát, “Còn nhớ rõ trước kia ta đã nói với ngươi một người ư? Ngoại trừ Tiêu Dao Tử, còn có một người là từ bên ngoài đến đấy, người nọ cũng là có thể ly khai tại đây đấy, nhưng là, không biết nguyên nhân gì, đối phương không có rời đi, mà là một mực lưu tại tại đây, mà đối phương vị trí, tắc thì trở thành cái chỗ này cấm địa. Không nghĩ tới, chúng ta chạy tới chỗ của nàng...”

Nói xong lời cuối cùng, Liên Bán Trang trong thanh âm, tràn đầy một cỗ tuyệt vọng.

Dương Diệp không có để ý Liên Bán Trang, hắn điên cuồng vận chuyển trong cơ thể sát ý còn có kiếm ý đến chống cự cái kia cổ lực lượng thần bí, nhưng là, hắn phát hiện, bất kể là sát ý hay là kiếm ý, đều không thể lại để cho hắn khôi phục bình thường.

Lúc này, Liên Bán Trang đột nhiên khổ sở nói: "Không cần phí công rồi. Ngươi vừa rồi hỏi ta, còn có một người là ai, người nọ, tựu là đối với chúng ta xuất thủ cái vị kia. Nàng lúc trước vừa đến, liền trực tiếp đem tại đây mạnh nhất cái kia nhân cho tru sát, sau đó hút hết rồi đối phương máu tươi... Cái kia một lần, chúng ta gặp được vực chi lực lượng, huyết vực, nàng nắm giữ một loại tên là huyết vực vực chi lực lượng, mà chính nàng, tắc thì tự xưng chính mình là huyết nữ."

Huyết nữ?

Nguyên bản đang tại chống cự cái kia cổ lực lượng thần bí Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1478: Ngươi cùng Tiêu Dao Tử ai lợi hại?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Nữ!

Dương Diệp trước tiên nghĩ tới điều gì? U Minh điện!

Trước tiên hắn nghĩ tới U Minh điện!

Cảm giác mình toàn thân huyết dịch đều phảng phất muốn nổ tung giống như, Dương Diệp vội vàng hô: "U Minh điện, cái kia Nhị tỷ, người một nhà ah!"

Nhị tỷ?

Dương Diệp bên cạnh, Liên Bán Trang nghi hoặc nhìn Dương Diệp, Dương Diệp nhận thức Huyết Nữ?

Thanh âm rơi xuống, yên lặng một cái chớp mắt, bỗng nhiên ngay lúc đó, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang trên người huyết dịch đột nhiên thoáng cái bình tĩnh lại. Phát giác được một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi. Nguyên bản, hắn chỉ là cảm giác đối phương có khả năng là U Minh điện chính là cái kia Nhị tỷ, nhưng là, hắn cũng không xác định.

Bất quá hiện tại, hắn xác định.

“Tới!”

Lúc này, ở phía xa, đột nhiên truyền đến một đạo sâm lãnh thanh âm.

Lạnh quá!

Phi thường lạnh, giống như là bị ẩn dấu vạn năm hầm băng bị đột nhiên mở ra giống như, lại để cho nhân khắp cả người phát lạnh.

“Cái này Nhị tỷ khẳng định không phải cái loại lương thiện ah!”

Dương Diệp trong nội tâm đánh giá thấp lấy, thanh âm này tựu có chút thấm nhân, bất quá U Minh trong điện giống như cũng không phải cái gì loại lương thiện, đui mù nữ cũng may, tính tình hơi chút ôn hòa một ít.

“Đi không?” Lúc này, Liên Bán Trang hỏi.

“Có thể trốn ư?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Đi thôi.” Nói lấy, hắn hướng xa xa đi đến.

Một bên, Liên Bán Trang thấy thế, cũng lập tức đi theo. Như Dương Diệp theo như lời, bọn hắn căn bản không cách nào trốn. Nàng tuy nhiên là Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là, Âm Dương cảnh cường giả bên trong, cũng là có mạnh yếu. Hơn nữa, có ít người, là không thể dùng cảnh giới đến cân nhắc thực lực của bọn hắn. Tựu như lúc trước Tiêu Dao Tử, hắn lúc đến, mới thần giả, nhưng là, người ta nhưng lại Liên Âm Dương cảnh cường giả đều có thể chém giết!

“Ngươi nhận thức nàng?” Trên đường, Liên Bán Trang hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không biết nàng, chỉ là cùng tỷ muội của nàng nhận thức, mọi người tính toán người quen.”

“Khó trách!”

Liên Bán Trang khẽ gật đầu, sau đó nói: “Khá tốt ngươi nhận thức, bằng không thì, hôm nay chúng ta thì xong rồi.”

“Nàng rất hung?” Dương Diệp hỏi.

“Há lại chỉ có từng đó là hung!”

Liên Bán Trang lắc đầu, “Là phi thường hung, phi thường bá đạo. Lúc trước nàng vừa tiến đến, sau đó đã tìm được tại đây lúc trước mạnh nhất chính là cái kia yêu thú, ngươi biết rõ nàng nói cái gì ư? Nàng làm cho nhân gia lăn.”

Dương Diệp: “...”

“Người ta tự nhiên sẽ không lăn!”

Liên Bán Trang nói: “Sau đó, sau đó nàng cứ thế mà đem đối phương huyết cho hút khô rồi. Tên kia cũng thật xui xẻo đấy, lúc trước bị Tiêu Dao Tử hành hạ rồi một lần, bất quá Tiêu Dao Tử không có giết hắn. Nhưng là, hắn hay là không có tránh được chính mình kiếp.”

Dương Diệp lắc đầu, đắc tội ai không tốt, đắc tội U Minh điện nhân. Dương gia thực lực hắn không phải rất rõ ràng, dù sao hắn biết rõ U Minh điện không có một cái nào đơn giản mặt hàng.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang ngừng lại.

Tại bọn hắn phía trước cách đó không xa, ngồi xếp bằng lấy một nữ tử, nữ tử tóc là màu đỏ đấy, không đúng, đây không phải là tóc, Dương Diệp nhìn kỹ phía dưới mới phát hiện, cái kia căn bản chính là huyết, do huyết ngưng kết mà thành tóc! Trừ đó ra, trên người cô gái thân lấy vui vẻ màu đỏ như máu váy dài, đồng dạng, cái này váy dài cũng là do máu tươi ngưng tụ mà thành!

Nữ tử dung mạo rất đẹp, không thể so với hắn bái kiến là bất luận cái cái gì nhân chênh lệch, nhưng là, ở đằng kia trên mặt nhưng lại mang theo một cỗ như có như không hàn khí, một bộ sinh ra chớ gần bộ dáng.

Nhìn nữ tử, Liên Bán Trang thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Huyết Nữ!

Ở chỗ này, là một cái cấm kị, không có bất kỳ người dám đặt chân địa bàn của nàng, có, đều đã bị chết.

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên mở mắt nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Huyết Nữ con mắt lúc, Dương Diệp lập tức biến sắc, bởi vì tại Huyết Nữ trong hốc mắt, cái kia hai cái con ngươi dĩ nhiên là huyết châu, chính thức do máu tươi ngưng kết mà thành huyết châu. Cái này cùng hắn thi triển sát ý, huyết hóa lúc hoàn toàn không giống với.

Huyết Nữ ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Cho ta một lời giải thích!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó cổ tay hắn khẽ động, lập tức, bộ ngực hắn kịch liệt phập phồng mà bắt đầu..., rất nhanh, một quả thạch đầu theo trong tay hắn chui ra.

Này cái thạch đầu dĩ nhiên là là Bổ Thiên Thạch!

Cũng không thấy Huyết Nữ làm cái gì, cái kia Bổ Thiên Thạch trực tiếp theo Dương Diệp bay đến trong tay nàng. Nhìn trước mắt thạch đầu hồi lâu, Huyết Nữ sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Tứ nha đầu đồ vật, nàng vậy mà tặng cho ngươi. Tứ nha đầu nàng đã thành công rồi, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nàng đã triệt để nắm giữ thể chất của mình, tại ta cùng các nàng phân biệt lúc, các nàng nói muốn tìm ngươi.”

“Thành công!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Huyết Nữ thần sắc hơi nhu, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Cái này Bổ Thiên Thạch là Tứ nha đầu bảo vật, nếu như không phải với ngươi quan hệ tốt, hoặc là thiếu nợ ngươi quá lớn nhân tình, nàng là sẽ không đưa cho ngươi. Ta rất ngạc nhiên, nói nói chuyện của các nàng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tướng Minh Nữ đợi người sự tình chậm rãi nói ra.

Tại Dương Diệp nói đến Minh Nữ đợi người sự tình lúc, Huyết Nữ thần sắc dần dần nhu hòa xuống, nhưng khi hắn nói đến Đại Thế Giới sự tình lúc, Huyết Nữ thần sắc lập tức lại băng lạnh xuống.

Sau một lúc lâu, Huyết Nữ trong mắt hiện lên một vòng sâm lãnh sát ý, “Đại Thế Giới, đối đãi ta thượng Đại Thế Giới, nhất định tàn sát hết những cái... Kia đối với tỷ muội chúng ta người xuất thủ! Ta muốn cho bọn hắn tất cả mọi người chết hết, Liên Luân Hồi chi lộ cũng cho bọn hắn đoạn tuyệt!”

Dương Diệp nheo mắt, cái này Nhị tỷ là một cái tính tình nóng nảy ah!

Huyết Nữ tay trắng nõn nà vung lên, cái kia Bổ Thiên Thạch chui vào rồi Dương Diệp trong cơ thể, “Thực lực ngươi quá yếu, về sau đừng khắp nơi chạy loạn, ngay ở chỗ này, không người nào dám tới tìm làm phiền ngươi!”

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Ta muốn đi ra ngoài!”

“Hiện tại không được!”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “Nếu như ngươi một năm trước lại tới đây, ta có thể tiễn đưa ngươi đi ra ngoài, nhưng là hiện tại, không được.”

“Tại sao vậy chứ?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì có người muốn tới giết ta, cho nên, ta muốn tiết kiệm khí lực!” Huyết Nữ nói.

Nghe được Huyết Nữ lời mà nói..., Dương Diệp cùng Liên Bán Trang hai người sắc mặt đều là biến đổi, trong mắt tràn đầy khiếp sợ.

Có người muốn giết Huyết Nữ?

Ở chỗ này, ai lại dám giết Huyết Nữ?

“Là ai?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nhạt tiếng nói: “Còn có thể là ai!”

“Đại Thế Giới nhân?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ khẽ gật đầu.

“Bọn hắn dám hạ đến hạ vị diện?” Dương Diệp nói: “Không phải xuống sẽ bị Thiên Đạo áp chế ư?”

“Đến chính là Luân Hồi cảnh cường giả!” Huyết Nữ nhạt tiếng nói: “Cho nên, hắn ra, cũng là Âm Dương cảnh cường giả, hơn nữa, không phải bình thường Âm Dương cảnh cường giả!”

Luân Hồi cảnh cường giả!

Nghe vậy, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng lên, bọn hắn không nghĩ tới, thậm chí có Luân Hồi cảnh cường giả muốn tới giết Huyết Nữ!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp trầm giọng nói: “Vì cái gì bọn hắn ngay từ đầu không thẳng kế tiếp, sau đó đi tru sát Tam tỷ bọn hắn. Nếu như bọn hắn xuống, dùng Tam tỷ các nàng thực lực bây giờ, nhất định là không cách nào ngăn cản.”

“Bọn hắn không dám!”

Huyết Nữ nói: “Bọn hắn kiêng kị ta cùng đại tỷ, Luân Hồi cảnh cường giả xuống, bị áp chế thành Âm Dương cảnh về sau, bọn hắn sẽ chết.”

“Vậy tại sao bọn hắn hiện tại lại dám ra rồi đây này?” Dương Diệp lại hỏi.

Tại Dương Diệp bên cạnh, nhìn thấy Dương Diệp không ngừng hỏi, Liên Bán Trang xem chính là có chút kinh hãi đấy, bởi vì Dương Diệp không biết Huyết Nữ khủng bố, cái này Huyết Nữ ở chỗ này là nổi danh bạo tính tình, nhưng là đối với Dương Diệp, nhưng lại hữu vấn tất đáp! Cái này lại để cho nàng lấy thực có chút tò mò.

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, yêu ai yêu cả đường đi, Huyết Nữ xem như đã đồng ý Dương Diệp, cho nên mới phải như vậy đối đãi Dương Diệp.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Huyết Nữ nói: “Bởi vì ta muốn đạt tới Luân Hồi cảnh rồi. Đây là một cái thời khắc mấu chốt, cũng chính là tốt nhất giết của ta thời điểm. Bọn hắn sẽ không buông tha cho cơ hội này. Cho nên, ở thời điểm này, ta không thể phá vỡ tại đây không gian tiễn đưa ngươi đi ra ngoài. Không gian dễ phá, nhưng lại sẽ đưa tới cái kia con mắt, trước kia ta tự nhiên không sợ, nhưng là hiện tại, nếu là nó đối với ta xuất thủ, cái này đối với ta rất bất lợi!”

“Lý giải!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lúc này, Huyết Nữ chậm rãi đứng lên, “Cũng không cần đợi bao lâu, mười ngày, mười ngày sau, ngươi có thể đi ra ngoài rồi. Đương nhiên, cũng có khả năng là chết rồi.”

“Ngươi mười ngày sau muốn xung kích Luân Hồi cảnh?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “Lúc trước sở dĩ đến cái chỗ này, là vì thu hoạch tại đây Huyết Yêu quả, vật ấy có thể chữa trị thương thế của ta còn có tăng lên thực lực của ta, hôm nay ta thương thế cùng thực lực cũng đã khôi phục bảy thành tả hữu, cũng là thời điểm đi ra ngoài rồi.”

Nghe được Huyết Nữ lời mà nói..., một bên cái kia Liên Bán Trang đã ngây ra như phỗng, cái này Huyết Nữ vậy mà còn mang theo tổn thương... Nói cách khác, nàng lúc trước lại tới đây lúc, là thân thể bị trọng thương. Nhưng mà, nàng hay là giết chết tại đây mạnh nhất chính là cái kia yêu thú. Phải biết, cái kia yêu thú thế nhưng mà Âm Dương cảnh đỉnh phong cảnh ah!

Nếu như nàng không bị thương, là đỉnh phong trạng thái, cái kia là kinh khủng cở nào?

Kỳ thật, không chỉ có là Liên Bán Trang, lúc này Dương Diệp cũng bị khiếp sợ đến rồi. Chính hắn cũng thật không ngờ, cái này Huyết Nữ còn bị thương... Tổn thương!

Nghĩ vậy, Dương Diệp đột nhiên con mắt sáng ngời, cái gì tổn thương là mình không thể giải quyết? Lập tức hắn vội vàng nói: “Ta có thể chữa thương, cái gì tổn thương cũng có thể trị liệu!”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “Này tổn thương, không phải bình thường tổn thương, ngoại vật căn bản không cách nào trị liệu.”

“Ta thật sự có lẽ có thể thử xem!” Dương Diệp chân thành nói. Dù sao đến bây giờ, ngoại trừ tuổi thọ vật này không cách nào khôi phục bên ngoài, còn giống như không có Hồng Mông tử khí không có thể giải quyết tổn thương.

Huyết Nữ lắc đầu, “Đây là Luân Hồi chi lực gây thương tích, vô tích vô hình, đơn giản mà nói...”

“Ta hay là muốn thử một lần!”

Dương Diệp phi thường chân thành nói: “Lại để cho ta thử xem, có thể?”

Huyết Nữ nhìn Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Vậy ngươi thử xem!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Mạo phạm!” Nói lấy, hắn bắt lấy Huyết Nữ cánh tay, sau đó trong cơ thể Hồng Mông tử khí chậm rãi đưa vào Huyết Nữ cánh tay bên trong.

Đem làm cảm nhận được Hồng Mông tử khí một khắc này, Huyết Nữ sắc mặt đột nhiên biến đổi, nàng phản tay nắm chặt rồi Dương Diệp cánh tay, “Đây là cái gì huyền khí!”

Dương Diệp cười cười nói: “Đặc thù huyền khí!”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua, không có ở hỏi, nàng khẽ gật đầu, “Ta cần rất nhiều rất nhiều loại này huyền khí, nhiều vô số.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ngươi có thể tạm thời lùi lại chạy nước rút Luân Hồi cảnh, đợi thương thế tốt lên sau tại chạy nước rút, bởi như vậy, đến lúc đó tựu an toàn nhiều lắm rồi. Không phải sao?”

“Không được!”

Huyết Nữ lắc đầu, “Vì khôi phục thương thế, ta đã áp chế quá lâu quá lâu. Hiện tại, tại áp, chính mình sẽ sụp đổ. Bất quá, có ngươi cái này huyền khí tại, trong mười ngày, thương thế của ta mới có thể có khôi phục đến Thiếu Cửu thành!”

“Như vậy là tốt rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cái kia này mười ngày ở trong, ta tựu chuyên môn là ngươi chữa thương a!”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ tới điều gì, hắn nhìn về phía Huyết Nữ, “Cái kia, lại nói, ngươi cùng cái kia Tiêu Dao Tử ai lợi hại hơn?”

Nghe vậy, Huyết Nữ đã trầm mặc.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1479: Biết thiên đại, biết trời cao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Dao Tử nắm giữ Kiếm Vực, kiếm đạo trác tuyệt, thực lực tự nhiên không cần phải nói. Nhưng là, Huyết Nữ cũng không yếu ah! Nàng đồng dạng là nắm giữ vực chi lực lượng, hơn nữa, thực lực của nàng cũng là không thể nghi ngờ. Hai người bọn họ đều là từ bên ngoài mà đến, sau đó quét ngang tại đây tồn tại, bởi vậy, Dương Diệp rất ngạc nhiên, hai người này, đến tột cùng ai lợi hại hơn một ít!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Liên Bán Trang cũng nhìn về phía rồi Huyết Nữ, nàng đồng dạng rất ngạc nhiên.

Lúc trước Tiêu Dao Tử thực lực nàng là nhìn thấy qua đấy, Âm Dương cảnh cường giả ở trước mặt hắn, đều vô lực phản kháng, mà cái này Huyết Nữ thực lực, nàng đồng dạng bái kiến, đồng dạng, bình thường Âm Dương cảnh cường giả cũng không phải cái này Huyết Nữ đối thủ.

Hỏi như vậy đề đến rồi.

Hai người này đến tột cùng ai lợi hại hơn một ít đây này?

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta nghe nói qua hắn. Người này, kỳ tài ngút trời, một tay kiếm thuật, đã đạt tới xuất thần nhập hóa tình trạng. Đừng nói ở chỗ này, tựu là tại Đại Thế Giới, cũng không có cái gì nhân có thể nói thắng hắn. Về phần ta, dù cho đỉnh phong thời kì ta chống lại hắn, cũng không có phần thắng, Liên ba thành phần thắng đều không có!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, “Hắn, thật sự mạnh như vậy?”

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Rất cường. Cho dù là đại tỷ chống lại hắn, chỉ sợ cũng chỉ có 5-5 khai mở phần thắng!”

Đại tỷ!

Dương Diệp tự nhiên biết rõ U Minh điện còn có một đại tỷ, hắn rất ngạc nhiên cái này đại tỷ thân phận, nhưng là, hắn không hỏi, có có thể hỏi, có tắc thì không thể hỏi.

“Bất quá...”

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Hắn tuy nhiên cường, nhưng là, cũng là có nhân có thể chế trụ hắn.”

Liên Tiêu Dao Tử cũng có thể chế trụ?

Dương Diệp liền vội hỏi: “Là ai?”

Huyết Nữ trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Người này, sinh ra đời ở thiên địa thời gian, cùng vạn vật cùng một chỗ sinh trưởng, có được vạn vật chi lực, bất quá lại rất thần bí, chỉ có cực số ít người nghe qua đối phương truyền thuyết, cũng không có gặp người nhìn thấy qua đối phương chân dung...” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Về sau có cơ hội lời mà nói..., ngươi có lẽ sẽ nhìn thấy đối phương.”

Gặp Huyết Nữ không nói rõ ràng, Dương Diệp cười khổ cười, làm người khác khó chịu vì thèm ah!

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Thực lực ngươi không kém, thiên phú lại càng không yếu, còn có Đại Khí Vận, đại cơ duyên, ngày sau thành tựu, sẽ không so Tiêu Dao Tử nhược. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đừng chết.”

Dương Diệp cười cười, không nói gì. Hắn không có ganh đua so sánh ý tứ, chưa từng có qua. Tiêu Dao Tử cường, đó là Tiêu Dao Tử sự tình, hắn Dương Diệp chỉ cần làm tốt chính mình là được rồi. Bất quá, hắn vẫn tương đối kính nể Tiêu Dao Tử! Đây chính là một vị Ngưu Nhân ah, nếu như có thể mà nói, hắn xác thực muốn cùng đối phương trông thấy!

Trong tràng, bởi vì Huyết Nữ tổn thương rất nặng, mà lại đã qua thật lâu, bởi vậy, trị liệu bắt đầu có chút phiền toái, bởi vậy, kế tiếp trong thời gian, Dương Diệp mỗi ngày tựu là là Huyết Nữ cung cấp Hồng Mông tử khí. Mà Huyết Nữ tại hấp thu Dương Diệp Hồng Mông tử khí về sau, chính là dùng để cho mình chữa trị thương thế.

Liên Bán Trang cũng không có đi, mà là giữ lại.

Nàng đương nhiên sẽ không đi, phải biết, theo Dương Diệp, là vô cùng có khả năng ly khai cái này địa phương quỷ quái. Dương Diệp không có thực lực kia, nhưng là Huyết Nữ có! Bất quá, nàng vô cùng rõ ràng, đây là một cái tiền đặt cược, phải biết, nhưng là sẽ có Luân Hồi cảnh cường giả tới giết Huyết Nữ đấy, nàng ở tại chỗ này, làm không tốt, đến lúc đó cũng sẽ có nguy hiểm tánh mạng.

Nhưng là nàng hay là muốn đánh bạc, lúc này đây, đáng giá dùng tánh mạng làm tiền đặt cược!

Tại vì Huyết Nữ cung cấp huyền khí về sau, Dương Diệp cũng không có rỗi rãnh lấy, bắt đầu tu luyện cái kia Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Ngũ Hành Bất Diệt Thể. Trước tu luyện chính là Ngũ Hành phá giáp quyền, Ngũ Hành phá giáp quyền, chú ý đúng là lợi dụng Ngũ Hành chi lực, sau đó tại dùng phương pháp đặc thù thành quyền xuất kích, cái này có thể làm được bỏ qua đối phương phòng ngự.

Ngũ Hành phá giáp quyền không có Âm Dương chi lực cường, nhưng là, nó có một cái đặc thù điểm, cái kia chính là có thể phá phòng thủ, cái này đối với không có nắm giữ Âm Dương chi lực Dương Diệp mà nói, là phi thường hữu dụng. Ví dụ như lại để cho hắn cùng với Đế Mãng chiến đấu, quả đấm của hắn là có thể cho Đế Mãng tạo thành chân thật nhất tổn thương.

Chuẩn xác mà nói, mặc kệ đối thủ của hắn phòng ngự đến cỡ nào cường, tại đây Ngũ Hành phá giáp quyền trước mặt đều không có dùng!

Cái này Ngũ Hành phá giáp quyền, đối với Âm Dương cảnh cường giả cũng là có thể tạo thành uy hiếp đấy, nhưng điều kiện tiên quyết là Âm Dương cảnh cường giả cho ngươi cận thân. Hơn nữa, sẽ đối Âm Dương cảnh cường giả tạo thành uy hiếp, còn cần một điểm, cái kia chính là thi triển Ngũ Hành phá giáp quyền nhân thân thể lực lượng nhất định phải mạnh phi thường mới được. Ngũ Hành phá giáp quyền uy lực, quyết định bởi tại thi triển nhân thân thể lực lượng!

Đồng dạng, Ngũ Hành Bất Diệt Thể có thể hay không ngăn trở Âm Dương cảnh cường giả Âm Dương chi lực, cũng phải xem bản thân thân thể lực lượng, mà thôi Dương Diệp thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự, hắn nếu như tướng Ngũ Hành Bất Diệt Thể còn có Ngũ Hành phá giáp quyền đều học xong lời mà nói..., cái này Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Ngũ Hành Bất Diệt Thể là có thể đền bù hắn cùng với Âm Dương cảnh cường giả ở giữa cảnh giới chênh lệch.

Khi đó, dù cho không cần quan tài che, hắn cũng có thể cùng Âm Dương cảnh cường giả chống lại!

Thần giả?

Thần giả hiện tại đã không phải là hắn đồ ăn rồi!

Hắn hiện tại muốn cân nhắc đấy, là như thế nào giết chết Âm Dương cảnh cường giả!

Có Kiếm Vực trợ giúp, còn có Huyết Nữ chỉ điểm, Dương Diệp tốc độ tu luyện hoàn toàn có thể dùng khủng bố để hình dung, không đến hai ngày thời gian, hắn chính là triệt để nắm giữ Ngũ Hành phá giáp quyền!

Cái tốc độ này, không chỉ lại để cho Liên Bán Trang khiếp sợ không thôi, mà ngay cả cái kia Huyết Nữ đều có chút giật mình. Vì vậy, tại hai nữ trong mắt, Dương Diệp đã trở thành một cái quái vật.

Phải biết, càng là cường đại huyền kỹ hoặc là công pháp cái gì đấy, vậy tu luyện độ khó là càng cao đấy, tựu như cái này Ngũ Hành phá giáp quyền, thường nhân lời mà nói..., ít nhất cũng phải cả tháng mới có thể nắm giữ a. Cái này Dương Diệp ngược lại tốt, hai ngày tựu nắm giữ! Điều này thật sự là có chút đả kích nhân...

Tại tu luyện tốt Ngũ Hành phá giáp quyền về sau, Dương Diệp bắt đầu tìm Liên Bán Trang đối luyện. Hắn tự nhiên là sẽ không đi tìm Huyết Nữ đấy, tìm Liên Bán Trang, đó là tìm luyện, nhưng là tìm Huyết Nữ, cái kia chính là tìm tai vạ rồi.

Trong tràng, Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, tại hắn quyền lên, phát ra lấy như có như không lưu quang. Mà ở Dương Diệp đối diện, là Liên Bán Trang, tuy nhiên Dương Diệp chỉ là một gã Bán Thần, nhưng là quen thuộc Dương Diệp nàng, cũng không có khinh thị hoặc là chủ quan.

Dương Diệp nhìn về phía Liên Bán Trang, nói: “Đến thử xem của ta Ngũ Hành phá giáp quyền!”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải mạnh mà đạp lên mặt đất, toàn bộ nhân như là một quả đạn pháo mãnh liệt bắn mà ra, tốc độ cực nhanh, lập tức chính là đi tới Liên Bán Trang trước mặt, sau đó hắn trực tiếp một quyền tựu hướng về Liên Bán Trang oanh tới!

Liên Bán Trang không có trốn tránh, nàng bàn tay như ngọc trắng nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền hướng về Dương Diệp nắm đấm nghênh đón tiếp lấy.

Quyền lên, tự nhiên ẩn chứa Âm Dương chi lực!

Hai cái nắm đấm vừa mới tiếp xúc, chính là mạnh mà phân ra ra, tiếp theo, hai người từng người hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, Dương Diệp tại lui trăm trượng lúc, ngừng lại, mà cái kia Liên Bán Trang tắc thì lui 70 trượng tựu ngừng lại.

Dương Diệp nhìn nhìn nắm đấm của mình, trong mắt hiện lên một vòng hưng phấn, tuy nhiên hắn vừa rồi rơi xuống hạ phong, nhưng là, Liên Bán Trang thế nhưng mà Âm Dương cảnh cường giả ah! Hắn mới vừa rồi không có dùng ngoại vật, chỉ bằng mượn nắm đấm của mình tựu kháng trụ rồi một gã Âm Dương cảnh cường giả ah! Nếu như tại tăng thêm quan tài che, hiện tại Âm Dương cảnh cường giả, hắn hào không úy kỵ.

Đương nhiên, là bình thường Âm Dương cảnh cường giả. Cái này Huyết Nữ hiện tại cũng là Âm Dương cảnh, nhưng là, Huyết Nữ cùng Liên Bán Trang thực lực, cái kia chênh lệch cũng không phải lớn kiểu bình thường!

Lúc này, Liên Bán Trang nói: “Ngươi cái môn này huyền kỹ tăng thêm nhục thể của ngươi, đã đủ để cùng Âm Dương chi lực chống lại. Chúc mừng, về sau ngươi không cần ngoại vật, cũng có thể cùng Âm

Dương cảnh cường giả chống lại rồi.”

Dương Diệp cười cười, đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên bàn ngồi dưới đất chữa trị thân thể Huyết Nữ đột nhiên mở mắt, nói: “Có thể nào nghĩ như vậy? Thực lực của hắn, quả thật có thể có cùng Âm Dương cảnh cường giả chống lại, nhưng là, cái này không có nghĩa là hắn có thể đánh chết Âm Dương cảnh cường giả. Không nếu nói đến ai khác, ngươi cảm thấy hắn bây giờ có thể có đánh chết ngươi sao?”

Liên Bán Trang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu. Dương Diệp tuy nhiên thực lực bây giờ biến thành rất mạnh, cũng có thể kháng trụ nàng Âm Dương chi lực, nhưng nói chặn đánh giết nàng, hiển nhiên là khả năng không lớn.

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Đối mặt Âm Dương cảnh cường giả, phải tránh không thể phớt lờ, Bán Trang nàng chỉ là bình thường Âm Dương cảnh cường giả, nếu như ngươi gặp được cái loại này đặc thù Âm Dương cảnh cường giả, ví dụ như nắm giữ nào đó pháp tắc, hoặc là nào đó cường đại ý cảnh Âm Dương cảnh cường giả, ngươi tựu sẽ phát hiện, ngươi cùng bọn họ tầm đó còn có chênh lệch không nhỏ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta minh bạch, ta sẽ không bành trướng!”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “Võ giả, phải tránh không thể bành trướng, rất nhiều người, có thêm vài phần thành tựu, cảm giác mình rất rất giỏi, kỳ thật, loại suy nghĩ này nhân, hơn phân nửa là kẻ yếu. Cường giả chân chính, biết thiên đại, biết trời cao, biết chắc chính mình. Chính là bởi vì như thế, bọn hắn vĩnh viễn sẽ không bản thân bành trướng. Ngươi thiên phú có, tâm tính cũng có, nhưng là tâm tính, có thể cải biến, có người cải biến về sau, biến thành càng ngày càng mạnh rồi. Nhưng là có người, thì là càng ngày càng nhược. Cho nên, cần thường xuyên tỉnh lại bản thân, vấn tâm.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Liên Bán Trang, “Ngươi cũng là!”

Liên Bán Trang vội vàng nhẹ gật đầu, “Thụ giáo!”

Dương Diệp cũng là nhẹ gật đầu, “Đa tạ chỉ điểm!” Như Huyết Nữ nói, cái này nhân xác thực dễ dàng bành trướng, mà một khi bành trướng, sẽ mù quáng, phân không rõ chính mình bao nhiêu cân lượng. Như vậy là phi thường đáng sợ!

Huyết Nữ khẽ gật đầu, sau đó hai mắt đóng lại.

Kế tiếp thời gian, Dương Diệp bắt đầu tu luyện Ngũ Hành Bất Diệt Thể. Cùng Ngũ Hành phá giáp quyền đồng dạng, Ngũ Hành Bất Diệt Thể cần cũng là Ngũ Hành chi lực, lợi dụng Ngũ Hành chi lực tăng cường bản thân, cường hóa nhục thể của mình. Hiện tại Dương Diệp đã là Bất Tử Bất Diệt cảnh thân thể, tại tu luyện cái này Ngũ Hành Bất Diệt Thể, nhục thể của hắn nhất định có thể cao hơn một tầng!

Ngũ Hành Bất Diệt Thể đối với thân thể cũng có hạn chế, bất quá, dùng nhục thể của hắn, hoàn toàn không có vấn đề.

Đảo mắt bảy ngày trôi qua, bảy ngày trong thời gian, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ cho Huyết Nữ cung cấp Hồng Mông tử khí bên ngoài, tựu là tu luyện Ngũ Hành Bất Diệt Thể cùng Ngũ Hành phá giáp quyền, còn có Luân Hồi một kiếm. Tuy nhiên cái này Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Luân Hồi một kiếm hắn đã tu luyện thành công, nhưng là hay là cần siêng năng luyện tập.

Cũng xác thực như thế, mỗi một lần một lần nữa luyện tập Ngũ Hành phá giáp quyền cùng Luân Hồi một kiếm lúc, hắn đều có mới cảm ngộ!

Cứ như vậy, đảo mắt lại đi qua hai ngày.

Trong tràng, Huyết Nữ xếp bằng ở đấy, tại trên người nàng, thỉnh thoảng phát ra như có như không huyết quang. Dương Diệp biết rõ, đây là Huyết Nữ nhanh ép không được cảnh giới của mình rồi.

Nếu như là bình thường, cái này tự nhiên là chuyện tốt, có thể nước chảy thành sông, trực tiếp liền trở thành Luân Hồi cảnh, dù sao nàng đã từng tựu là Luân Hồi cảnh, hiện tại chưa tính là đột phá, mà là khôi phục.

Nhưng là, khôi phục đến Luân Hồi cảnh, cần phải có cái quá trình, mà quá trình này, chính là nàng nguy hiểm nhất thời điểm.

Giữa trưa, Huyết Nữ đột nhiên mở mắt, nói: “Bọn hắn đến rồi.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1480: Tiểu Tiểu Thiên, ngươi tốt lắm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hung thành.

Vào lúc giữa trưa, một gã hoa bào trung niên nam tử cùng một gã cẩm bào trung niên nam tử lăng không xuất hiện ở hung thành cửa thành.

“Đế Giang, có bao lâu không có xuống đã qua?” Hoa bào trung niên nhân cười nói.

Cẩm bào nam tử nhìn lướt qua bốn phía, “Không nhớ rõ.”

“Có cái gì cảm tưởng?” Hoa bào trung niên nhân cười hỏi.

“Đợi giải quyết nữ nhân kia về sau, tại đến nói chuyện cảm tưởng!” Tên gọi Đế Giang trung niên nhân nhạt tiếng nói.

“Có mấy thành nắm chắc?” Hoa bào trung niên nhân hỏi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Đế Giang nhạt tiếng nói: “Chín thành.”

Chín thành!

Hoa bào trung niên nam tử trên mặt dáng tươi cười thu liễm, trầm mặc mấy tức, hắn nói: “Nữ nhân này, cũng không phải bình thường nữ nhân.”

“U Minh điện Nhị điện hạ, làm sao có thể sẽ là bình thường nữ nhân này?”

Đế Giang nhạt tiếng nói: “Nếu như là nàng đỉnh phong thời kì, đừng nói ta và ngươi hai người, tựu là tại đến hai người, cũng không làm gì được được nàng. Nhưng là, lúc này không giống ngày xưa. Nàng lúc này, đã là thân thể bị trọng thương, tăng thêm cảnh giới lại ngã xuống, hơn nữa hiện tại lại là nàng mấu chốt thời kì. Mà chúng ta, thực lực không chỉ không có hàng, ngược lại so dĩ vãng càng mạnh hơn nữa. Này tiêu so sánh phía dưới, nàng như thế nào là ngươi đối thủ của ta?”

Hoa bào trung niên nam tử nói: “Ta lo lắng chính là cái kia Thiên Nữ. Người này, cho dù là Thần Toán Tử cũng phỏng đoán không xuất tung tích của nàng, tựa như theo này thời gian triệt để biến mất bình thường. Nếu như nàng xuất hiện”

Nghe vậy, Đế Giang thần sắc cũng ngưng trọng lên.

Thiên Nữ!

Cái này tại Đại Thế Giới, đã từng nhưng điều vô số người nghe mà biến sắc tồn tại ah. Lúc trước Đại Thế Giới, có thể tới chống lại đấy, không cao hơn một tay số lượng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Đế Giang lắc đầu, "Đã Thần Toán Tử nói nàng sẽ không xuất hiện ở chỗ này, nàng kia có lẽ tựu sẽ không xuất hiện ở chỗ này."

"Vạn nhất xuất hiện nữa nha?" Hoa bào trung niên nam tử nói.

Đế Giang nhìn về phía hoa bào trung niên nam tử, "Chiến Nguyên, ngươi chừng nào thì trở nên như thế bó tay bó chân rồi? Xuất hiện tựu xuất hiện, chẳng lẽ ngươi ta còn sợ các nàng không thành? Các nàng bây giờ, còn có được lúc trước thực lực ư?"

Tên gọi Chiến Nguyên trung niên nam tử lắc đầu, "Ngươi là nhân tài mới xuất hiện, lúc trước ngươi không cùng các nàng đã giao thủ, không biết các nàng đáng sợ, những nữ nhân này, một cái so một cái yêu nghiệt được rồi. Đã ra rồi, vậy thì chỉ có thể dũng cảm tiến tới rồi. Nếu để cho cái này Nhị điện hạ đột phá đến Luân Hồi cảnh, cái kia đối với mọi người chúng ta mà nói, không thể nghi ngờ sẽ là một cái tai nạn!"

Đế Giang nhẹ gật đầu, "Nàng này, hôm nay hẳn phải chết."

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, hắn toàn bộ nhân biến mất vô tung vô ảnh, tới cùng một chỗ biến mất đấy, còn có cái kia Chiến Nguyên.

Hung vực.

Đem làm Đế Giang hai người biến mất một khắc này, hung vực ở trong, cái kia bàn ngồi dưới đất Huyết Nữ đột nhiên mở mắt, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, "Đến rồi."

Nói xong, nàng tay phải vung lên, tại nàng bên cạnh Dương Diệp cùng Liên Bán Trang trực tiếp bị nàng đưa đến rồi vạn trượng bên ngoài.

Tại Dương Diệp cùng Liên Bán Trang biến mất một khắc này, Đế Giang cùng cái kia Chiến Nguyên xuất hiện ở Huyết Nữ trên đỉnh đầu.

Đem làm hai người sau khi xuất hiện, chung quanh lập tức có rất nhiều thần thức hướng về hai người quét đi qua, không cần phải nói, những thứ kia hung vực nội hắn yêu thú của hắn cùng cường giả.

Đế Giang nhìn lướt qua bốn phía, “Ta hai người tới đây đấy, chỉ vì nàng này, tru sát nàng này về sau, ta hai người thì sẽ rời đi.”

Nghe được Đế Giang lời mà nói..., chung quanh những cái... Kia thần thức lập tức giống như thủy triều thối lui.

Xa xa, nhìn Đế Giang hai người, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Tuy nhiên lúc này hai người bị áp chế trở thành Âm Dương cảnh, nhưng đối với Phương quả thật là Luân Hồi cảnh ah! Đáng giá một nói rất đúng, cái chỗ này sẽ không áp chế tu vi, nhưng là, hai người cũng không phải ngay từ đầu tựu là ở chỗ này, bọn họ là theo Đại Thế Giới xuống đấy, đem làm bọn hắn xuống một khắc này, liền trực tiếp bị áp chế rồi tu vi.

Tại đây, tuy nhiên thuộc về một cái độc lập không gian, nhưng là, hay là thuộc về hạ vị diện. Ngươi ở bên ngoài là cái gì cảnh giới, tiến đến sẽ là cái gì cảnh giới. Đồng dạng, người nơi này nếu là đi ra ngoài lời mà nói..., đồng dạng sẽ bị áp chế!

Dùng Huyết Nữ lời nói mà nói, đây là chí cao vô thượng Thiên Đạo sở định chế trật tự, cái này trật tự, không người dám phá hư. Ai dám phá hư, tựu là đại biểu muốn cùng chí cao vô thượng Thiên Đạo là địch.

Tuy nhiên Luân Hồi cảnh cường giả cường hãn vô cùng, nhưng là, bọn hắn cũng không muốn cả ngày bị Thiên Đạo chi nhãn đuổi giết!

Xa xa, Đế Giang ánh mắt đã rơi vào Huyết Nữ trên người, “U Minh điện Nhị điện hạ, cửu ngưỡng đại danh.”

Huyết Nữ thân hình khẽ động, trực tiếp hóa thành một mảnh màn máu xuất hiện ở Đế Giang hai người đối diện, nàng nhìn lướt qua Đế Giang cùng Chiến Nguyên, “Đế Tông cùng Chiến Các cũng chỉ phái hai người các ngươi đến?”

“Không đủ ư?”

Đế Giang nhạt tiếng nói: “Huyết Nữ, nếu như ngươi là đỉnh phong kỳ, ta hai người thêm cùng một chỗ đều được sợ ngươi ba phần, nhưng là, ngươi bây giờ không chỉ thực lực đại giảm, còn bị thương, mà lại còn muốn áp chế cảnh giới của mình. Thứ cho ta nói thẳng, kỳ thật một mình ta đến tựu là đủ.”

"Một người?"

Huyết Nữ nhìn về phía Đế Giang, khóe miệng nổi lên một vòng cười tà, "Loại người như ngươi, đã từng ta có thể đánh mười cái, còn không mang theo thở."

"Buồn cười!"

Đế Giang cười nhạo rồi một tiếng, "Huyết Nữ, ngươi U Minh điện quả nhiên mỗi người đều cuồng vọng, khó trách các ngươi lúc trước điện phá nhân vong."

"Điện phá nhân vong?"

Huyết Nữ khóe miệng cười tà biến thành dữ tợn lên, "Yên tâm, chúng ta trở lại Đại Thế Giới thời điểm, các ngươi đối với tỷ muội chúng ta lúc trước làm một chuyện, chúng ta sẽ vạn lần hoàn trả!"

"Yên tâm, ngươi không có cái kia mệnh trở lại Đại Thế Giới rồi." Đế Giang nhạt tiếng nói.

Huyết Nữ nhẹ cười cười, "Lại nói, Thần Toán Tử tiện nhân kia còn chưa có chết ư?"

"Nàng nói, nàng muốn xem lấy các ngươi tỷ muội chết rồi, nàng mới có thể chết." Đế Giang nói.

"Trong dự liệu!"

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, "Nếu như không phải nàng, các ngươi là không thể nào tại nơi này thời cơ tới tìm ta. Không có sao, đến lúc đó ta tự mình đi lên tiễn đưa nàng đoạn đường!"

Thanh âm rơi xuống, Huyết Nữ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, toàn bộ phía chân trời trực tiếp biến thành một cái biển máu, biển máu vô biên vô hạn, phảng phất che lấp toàn bộ bầu trời. Rất nhanh, tại trong biển máu kia, truyền đến từng đạo tiếng oanh minh. Giờ khắc này, toàn bộ hung vực cấm địa đều chịu sợ run bắt đầu.

Cùng lúc đó, hung vực trong cấm địa, vô số yêu thú cùng cường giả đều là hướng về bên này xem đi qua.

Phía dưới, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng,

Trong biển máu kia phát ra uy áp phi thường khủng bố, cho dù là cỗ này uy áp, liền để cho được Dương Diệp cảm giác được vô cùng nguy hiểm rồi. Liên Bán Trang cũng là thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, tuy nhiên ở trên ba vị lúc này đều là Âm Dương cảnh, nhưng là, người ta thực lực chân chính thế nhưng mà Luân Hồi cảnh ah.

Bởi vậy, không chỉ Dương Diệp cảm giác được nguy hiểm, nàng cũng giống như thế!

Dương Diệp tự nhiên là không có đi xuất thủ đấy, cái loại này cấp bậc chiến đấu, hắn căn bản không xen tay vào được, hắn đi cường hành nhúng tay, chỉ biết cho Huyết Nữ thêm phiền! Cho nên, hắn chỉ có thể nhìn lấy!

Không trung, chiến đấu càng phát ra kịch liệt, toàn bộ trong thiên địa đều tại bắt đầu kịch liệt kích rung động, sở dĩ có loại cảm giác này, là vì đại địa cùng không gian chung quanh đang kịch liệt kích rung động lấy.

Cái này thanh thế, thật sự là làm cho người ta sợ hãi!

Phía dưới, Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ lo lắng. Hắn tự nhiên là thay Huyết Nữ lo lắng, hắn cùng với U Minh điện chúng nữ tầm đó, có rất sâu cảm tình, cái này Huyết Nữ đối với hắn cũng xem là tốt. Hơn nữa, nếu như Huyết Nữ thất bại lời mà nói..., ai đến tiễn đưa hắn đi ra ngoài? Cái này Đại Thế Giới đến hai người? Đừng suy nghĩ. Nếu như Huyết Nữ bại, đối phương khả năng Liên hắn cùng với Liên Bán Trang đều giết!

Cho nên, cái này Huyết Nữ là tuyệt đối với không thể bại. Đáng tiếc chính là hắn cái gì cũng không thể làm, loại này cấp bậc chiến đấu, hắn căn bản không cách nào chen chân!

“Bọn hắn ai sẽ thắng xuất?” Dương Diệp bên cạnh, Liên Bán Trang trầm giọng hỏi.

Dương Diệp trầm mặc, nếu như đơn đả độc đấu, không hề nghi ngờ, Huyết Nữ mạnh nhất, nhưng là, lúc này đối phương là hai đánh một ah! Hơn nữa, vấn đề lớn nhất là Huyết Nữ bây giờ đang ở áp chế cảnh giới của mình, nàng bây giờ là muốn phân ra một bộ phận tinh lực áp chế cảnh giới của mình, sau đó lại muốn đối kháng hai gã Luân Hồi cảnh cường giả.

Cái này đối với Huyết Nữ mà nói, là cực kỳ bất lợi.

Trong tràng, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, Dương Diệp phát hiện, không gian chung quanh vậy mà xuất hiện một chút khe hở, tuy nhiên rất mảnh, giống như mái tóc như tơ, nhưng là, xác thực xuất hiện.

Muốn đánh sụp đổ tại đây?

Không chỉ Dương Diệp, Liên Bán Trang cũng đã nhận ra một màn này, hắn trong mắt, tràn đầy vẻ kinh hãi. Tại đây không gian, sao mà chắc chắn, mà ba người này thậm chí ngay cả tại đây không gian đều có thể đánh rách tả tơi, tuy nhiên còn không nghiêm trọng, nhưng là, nếu như tại đánh tiếp, tại đây không gian là vô cùng có khả năng bị đánh sụp đổ!

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Két sát!

Một đạo thanh thúy thanh âm đột nhiên tại toàn bộ hung vực cấm địa vang lên, tiếp theo lấy, tại Dương Diệp cùng Liên Bán Trang kinh hãi trong ánh mắt, toàn bộ phía chân trời không gian đột nhiên liệt rồi ra, từng đạo khe hở giống như mạng nhện bình thường hướng về bốn Châu Tấn nhanh chóng lan tràn ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

“Muốn xảy ra chuyện!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh, Liên Bán Trang trầm giọng nói.

Quả nhiên, tại Liên Bán Trang thanh âm rơi xuống một khắc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên lăng không xuất hiện ở bốn phía, đem làm cỗ này uy áp xuất hiện lúc, Dương Diệp thân thể lập tức khẽ cong, thiếu chút nữa trực tiếp bị áp bò trên mặt đất.

Đây là?

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, vội vàng tuôn ra xuất kiếm của mình ý cùng sát ý chống cự, đem làm hai chủng ý cảnh sau khi xuất hiện, thân thể của hắn mới chậm rãi khôi phục bình thường, nhưng là vẻ này uy áp y nguyên áp hắn có chút không thở nổi!

“Ngươi xem!” Lúc này, Liên Bán Trang đột nhiên chỉ chỉ phía chân trời.

Dương Diệp thuận theo Liên Bán Trang ngón tay chỉ nhìn về phía phía chân trời, lúc này, ngày hôm đó tế, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái cực lớn con mắt.

Thiên Đạo chi nhãn!

Đạo này Thiên Đạo chi nhãn cùng Dương Diệp trước kia nhìn thấy không sai biệt lắm, bất quá, cái này con mắt so với hắn trước kia nhìn thấy muốn lớn hơn rất nhiều.

Giờ phút này, phía chân trời chiến đấu cũng ngừng lại, bất kể là cái kia Đế Giang hay là Chiến Nguyên, trong mắt đều có lấy một vòng ngưng trọng cùng kiêng kị, cái này Thiên Đạo chi nhãn, đừng nói bọn hắn thực lực bây giờ, coi như là bọn hắn đỉnh phong thời kì cũng không dám tới ngạnh kháng!

Huyết Nữ sắc mặt không có hai người như vậy ngưng trọng, trong mắt của nàng, chỉ có một vòng cẩn thận!

Ba người cũng không có ở xuất thủ, sở dĩ không ra tay, tự nhiên là sợ hấp dẫn cái này Thiên Đạo chi nhãn chú ý, sau đó bị nhằm vào. Bất kể là Đế Giang hai người bọn họ, hay là Huyết Nữ, lúc này nếu là bị Thiên Đạo chi nhãn nhằm vào, đây tuyệt đối là một cái tai nạn!

Mà đúng lúc này, cái kia Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên bộc phát ra năm đạo màu sắc rực rỡ lôi trụ, cái này năm đạo màu sắc rực rỡ lôi trụ phân biệt hướng về phía dưới năm người rơi xuống suy sụp.

Năm người này tự nhiên là Huyết Nữ, Đế Giang hai người, còn có cái kia Dương Diệp cùng Liên Bán Trang!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, nói đùa gì vậy, chính mình cũng không trêu chọc nó ah!

Mà đúng lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên tự Dương Diệp trước ngực bừng lên, bạch quang tán đi, Tiểu Thiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp sửng sốt, đang muốn nói chuyện, Tiểu Thiên nhưng lại đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia Thiên Đạo chi nhãn, sau đó đối với lấy cái kia Thiên Đạo chi nhãn vẫy vẫy tay, cười đùa nói: “Tiểu Tiểu Thiên, ngươi tốt lắm, đã lâu không gặp đây này. Oa ờ, ngươi vậy mà lại biến lớn nữa nha, chúc mừng nha!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1481: Quy tắc, trật tự!

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi nhìn Tiểu Thiên, tiểu cô nương này đang cùng Thiên Đạo chi nhãn chào hỏi?

Nhưng kế tiếp một màn nhưng lại kinh hãi mọi người cái cằm đều thiếu chút nữa đến rơi xuống, bởi vì cái kia không trung rơi xuống cái kia chút ít thần lôi đột nhiên ngừng lại, tiếp theo, toàn bộ về tới cái kia Thiên Đạo chi trong mắt. Tiếp theo lấy, cái kia Thiên Đạo chi nhãn vậy mà tại phía chân trời cao thấp nhẹ nhàng dời đi, nếu như bắt nó coi như là một cái đầu lời mà nói..., nó động tác này tựu là tại gật đầu, thì ra là tại chào hỏi!

Tất cả mọi người hóa đá, đặc biệt là Dương Diệp, cái này Thiên Đạo chi nhãn vậy mà cùng Tiểu Thiên chào hỏi!

Mà lúc này, cái kia Tiểu Thiên đột nhiên phiêu hướng rồi Thiên Đạo chi nhãn, thấy thế, Dương Diệp liền vội vàng kéo rồi Tiểu Thiên, Tiểu Thiên đối với lấy hắn mỉm cười, “Không cần lo lắng đấy, tiểu Tiểu Thiên rất thiện lương đấy, nó sẽ không tổn thương ta!”

Tại Dương Diệp hóa đá lúc, cái kia Tiểu Thiên đã đi tới rồi phía chân trời cái kia Thiên Đạo chi nhãn trước mặt, tiếp theo, nàng tại ánh mắt mọi người bên trong, đưa thay sờ sờ cái kia Thiên Đạo chi nhãn, cái kia Thiên Đạo chi nhãn không chỉ không có phản kháng, ngược lại còn một bộ thật cao hứng bộ dáng.

Nhìn một màn này, không chỉ Đế Giang cùng cái kia Chiến Nguyên trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, mà ngay cả Huyết Nữ trong mắt cũng có lấy vẻ kinh ngạc.

Thiên Đạo chi nhãn!

Cái này tại sở hữu tất cả huyền giả trong nội tâm, tuyệt đúng là một cái khủng bố tồn tại, cho dù là Luân Hồi cảnh cường giả cũng không dám khinh thường Thiên Đạo chi nhãn, phải nói bọn hắn cũng sẽ kiêng kị Thiên Đạo chi nhãn, đặc biệt là như loại này có thể so với Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn. Loại này Thiên Đạo chi nhãn, là có năng lực tru sát Luân Hồi cảnh cường giả!

Cho dù là bọn hắn, cũng không dám tới gần Thiên Đạo chi nhãn!

Nhưng là, bọn hắn thật không ngờ, hiện tại, một cái tiểu cô nương vậy mà cùng một cái Thiên Đạo chi nhãn chào hỏi, hơn nữa, lại để cho bọn hắn khó có thể tin chính là tiểu cô nương này vậy mà còn dám sờ Thiên Đạo chi nhãn, càng làm cho bọn hắn cảm thấy không thể tưởng tượng nổi chính là cái này Thiên Đạo chi nhãn vậy mà nguyện ý lại để cho tiểu cô nương này sờ!

Đó là Thiên Đạo chi nhãn ah!

Trong tràng, Đế Giang cùng cái kia Chiến Nguyên nhìn về phía Tiểu Thiên lúc, trong mắt xông đầy nghi hoặc, còn có một tia đề phòng.

Đế nữ đang nhìn hướng Tiểu Thiên lúc, trong mắt đồng dạng tràn đầy nghi hoặc. Hiển nhiên, cho dù là nàng, cũng chưa từng gặp qua loại chuyện này.

Phía chân trời.

Tiểu Thiên vỗ nhẹ nhẹ đập cái kia Thiên Đạo chi nhãn, thấp giọng nói: “Tiểu Tiểu Thiên, ba người bọn hắn đều rất lợi hại đấy, chính ngươi khẳng định đánh không lại hắn đám bọn họ liên thủ đấy, tựu tính toán đánh đã qua, mình cũng nhất định sẽ bị thương. Cho nên, đừng mà quản xem bọn hắn làm khỉ gió gì rồi. Lại để cho chính bọn hắn đi đánh đi. Được không?”

Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên tản mát ra rồi nhàn nhạt lưu quang, giống như là đang cùng Tiểu Thiên trao đổi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Tiểu Thiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía Huyết Nữ ba người, “Nó có thể không quản các ngươi, nhưng là, các ngươi không thể phá hư tại đây không gian, cho nên, các ngươi muốn đánh nhau lời mà nói..., tựu liên thủ mở xuất một cái hư để trống, sau đó đi vào bên trong đánh. Cái này, không có vấn đề a?”

Đế Giang nhìn thật sâu liếc Tiểu Thiên, sau đó nói: “Chúng ta không có vấn đề!”

Tự nhiên là không có vấn đề, nếu như nói có vấn đề, cái này Thiên Đạo chi nhãn vạn nhất đối với hai người bọn họ xuất thủ lời mà nói..., vậy bọn họ tựu bi kịch rồi. Bình thường bọn họ là không sợ đấy, tuy nhiên không dám diệt Thiên Đạo chi nhãn, nhưng là Thiên Đạo chi nhãn cũng không làm gì được được bọn hắn đấy, dù sao cái này Thiên Đạo chi nhãn chỉ có thể coi là là có thể so với Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn, cùng Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn vẫn có một điểm chênh lệch.

Nhưng là hiện tại, bên cạnh còn có một Huyết Nữ ah! Huyết Nữ tăng thêm Thiên Đạo chi nhãn, bọn hắn một điểm phần thắng đều không có.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ nhìn nàng một cái, nhạt tiếng nói: “Không có vấn đề!”

Tiểu Thiên đánh giá liếc Huyết Nữ, “Thật sự là lợi hại đâu rồi, vậy mà tướng huyết vực phát triển đến rồi loại trình độ này”

“Ngươi cũng rất lợi hại, ta đều nhìn không thấu!” Huyết Nữ nhìn thẳng Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên hì hì cười cười, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Đạo chi nhãn, mà lúc này, Thiên Đạo chi nhãn đột nhiên nhìn về phía dưới Phương Dương Diệp.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mí mắt lập tức nhảy dựng, thằng này không phải là phát hiện chính mình là huyết phạt a? Quả nhiên, lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên bay tới rồi trước mặt của hắn, sau đó tới gần hắn, dùng nhẹ tay nhẹ gật gật hắn giữa lông mày, lập tức, một cái chữ bằng máu lơ lửng tại Dương Diệp đỉnh đầu.

Nhìn thấy cái này chữ bằng máu, không trung Thiên Đạo chi nhãn lập tức rung động bắt đầu chuyển động, có muốn động thủ cực hạn.

“Ngươi trước kia giết qua Thiên Đạo chi nhãn?” Tiểu Thiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, muốn nói xạo cũng không được ah, cái kia ‘Huyết’ chữ tựu là bằng chứng!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Tiểu Thiên đột nhiên thò tay bắt được Dương Diệp đỉnh đầu chính là cái kia ‘Huyết’ chữ, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia ‘Huyết’ chữ vậy mà trực tiếp bị Tiểu Thiên trảo trong tay, tiếp theo, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt, cái kia ‘Huyết’ chữ lập tức hóa thành gắt gao tơ máu biến mất tại không trung.

Tiểu Thiên vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế Thiên Đạo chi nhãn, đối với lấy Thiên Đạo chi nhãn vẫy vẫy tay, “Tiểu Tiểu Thiên, ngươi đi đi, về sau có cơ hội ta sẽ tới thăm ngươi.”

Phía chân trời, Thiên Đạo chi nhãn cao thấp dời đi, sau đó dần dần mờ đi, thoáng qua, hắn triệt để biến mất tại không trung.

Thiên Đạo chi nhãn sau khi biến mất, Huyết Nữ nhìn thật sâu liếc phía dưới Tiểu Thiên, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Đế Giang cùng Chiến Nguyên, không nói nhảm, nàng thân hình khẽ động, hóa thành một đạo huyết quang phóng lên trời.

Cái kia Chiến Nguyên cùng Đế Giang cũng là nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, sau đó hóa thành hai đạo cột sáng phóng lên trời.

Chỉ chốc lát, không gian chung quanh lần nữa rung động bắt đầu chuyển động, bất quá lúc này đây muốn nhẹ rất nhiều rất nhiều, hiển nhiên, Huyết Nữ ba người đã mở xuất hư không chiến trường rồi.

Phía dưới, Tiểu Thiên muốn chui vào Hồng Mông trong tòa tháp đi, bất quá cũng là bị Dương Diệp cho ngăn cản.

“Ngươi nhận thức Thiên Đạo chi nhãn?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Nhận thức nha, ta trước kia thường xuyên cùng nó chơi. Nó có thể thú vị, sẽ thả thiệt nhiều điện, hơn nữa còn là màu sắc bất đồng.”

Thiên Đạo chi nhãn thú vị

Dương Diệp khuôn mặt kéo ra, sau đó cười khổ nói: “Ngươi đã nhận thức nó, cái kia trước ngươi vì cái gì không nói đây này? Cái kia môn là nó tại trấn thủ, ngươi nhận thức nó, khiến nó thả chúng ta đi qua không phải là một câu sự tình ư?”

“Ta hiện tại mới nhớ tới!”

Tiểu Thiên biểu lộ có chút người vô tội, “Vừa mới cảm nhận được nó lúc ta mới nhớ tới nó!”

Dương Diệp nhìn Tiểu Thiên hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi thật sự mất ký ức?”

“Đúng vậy a!”

Tiểu Thiên gật đầu nói: “Thế nhưng mà, rất nhiều đồ đạc, còn có rất nhiều sự tình, nếu như là ta trước kia gặp được qua đấy, ta tại nhìn thấy bọn hắn, ta sẽ nhớ tới đây này. Nhưng là nếu như không có gặp được, ta tựu nghĩ không ra. Ai nha, đều là ngủ gây họa, về sau không thể tại một mực để đi ngủ.”

Dương Diệp nói: “Tiểu Thiên, ngươi đến tột cùng là người nào vậy?”

Đối với Tiểu Thiên thân phận cùng lai lịch, hắn thật là vô cùng rất hiếu kỳ. Cái này Tiểu Thiên, thật sự thật là quỷ dị. Nàng có thể cùng Thiên Đạo chi nhãn làm bằng hữu tóm lại, nàng toàn thân đều là một điều bí ẩn!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, “Về sau ta nhớ ra rồi sẽ nói cho ngươi biết, được không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Nói xong, hắn do dự một chút, sau đó lại nói: “Ngươi có thể hay không lại để cho cái kia Thiên Đạo chi nhãn giúp đỡ bằng hữu của ta?” Nếu như Huyết Nữ có Thiên Đạo chi nhãn trợ giúp lời mà nói..., vậy khẳng định là có thể thắng dễ dàng.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Không thể.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên nói: “Tiểu Tiểu Thiên là Thiên Đạo chi nhãn, nó đại biểu lấy một loại trật tự, một loại quy tắc, nếu là trật tự, là quy tắc, vậy thì muốn công bằng, nếu như nó một mình đúc kết đến nhân loại trong tranh đấu, hậu quả kia không thể lường được. Bởi vì khi đó, tựu ý nghĩa trật tự cùng quy tắc rối loạn. Cho nên, nó sẽ không chen chân các tộc tranh đấu.”

Dương Diệp nói: “Thế nhưng mà ta nghe nói, có thế giới Thiên Đạo chi nhãn, là bị một ít thế lực khống chế đấy, cái này lại giải thích thế nào đây này?”

Tiểu Thiên nói: “Không phải mỗi cái địa phương đều có trật tự, có quy tắc. Hoặc là, đem làm có thế lực, vượt qua Thiên Đạo chi nhãn, bọn hắn khả năng sẽ bao trùm phía trên thiên đạo chi nhãn, sáng tạo ra mới một loại trật tự cùng quy tắc. Nhưng là tại đây, không có cái loại này thế lực, dù cho một ít tiểu thế giới Thiên Đạo chi nhãn có thể sẽ phối hợp một ít thế lực, nhưng là, đó cũng là kiến đứng ở đó thế lực muốn đối phó phạm nhân rồi cái đại sự gì, ví dụ như ngươi, vừa rồi nếu như là ngươi cùng hai người kia giao thủ, tiểu Tiểu Thiên nhất định sẽ đầu tiên tru sát ngươi.”

Dương Diệp: “”

Tiểu Thiên lại nói: “Ta sở dĩ lại để cho tiểu Tiểu Thiên ly khai, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là hai người kia thực lực rất cường, còn có nữ nhân kia, bọn hắn nếu liên thủ, tiểu Tiểu Thiên sẽ vô cùng nguy hiểm. Mà tiểu Tiểu Thiên tên ngu ngốc này, rất nhiều tốt thời điểm là sẽ không đầu chuyển biến. Không có biện pháp, ta chỉ khả năng giúp đỡ giúp nó rồi. Hiện tại tốt rồi, tất cả mọi người lui một bước.”

Nghe được Tiểu Thiên lời mà nói..., Dương Diệp xem như minh bạch nàng tại sao phải đến rồi. Nàng là lo lắng Huyết Nữ ba người trước liên thủ giải quyết Thiên Đạo chi nhãn, kỳ thật, có khả năng này, bởi vì vừa rồi cái này Thiên Đạo chi nhãn xuất hiện lúc, trực tiếp tựu đối với lấy bọn hắn trong tràng tất cả mọi người phát khởi công kích, làm không tốt, cuối cùng mọi người khả năng thật đúng là sẽ trước liên thủ đến giải quyết nó!

Như Tiểu Thiên nói, Huyết Nữ cùng Đại Thế Giới cái kia hai cường giả liên thủ, muốn giải quyết cái này Thiên Đạo chi nhãn còn thật không phải là cái vấn đề lớn gì!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế hư không, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy bọn hắn ai sẽ thắng lợi?”

“Nhất định là nữ nhân kia ah!” Tiểu Thiên đương nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Vì cái gì?”

Tiểu Thiên nhún vai, “Ta cũng không biết, dù sao ta cảm thấy được nàng sẽ thắng, hơn nữa, có lẽ lập tức muốn thắng. Tốt rồi, ta muốn vào đi chơi rồi, chính ngươi cẩn thận chút cáp.” Nói xong, nàng thân hình khẽ động, trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp trước ngực.

Đúng lúc này.

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, phảng phất xảy ra chuyện gì nổ lớn bình thường. Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, Liên bề bộn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía chân trời, một nữ tử chậm rãi đi tới, ở sau lưng nàng, hai cổ cột máu liên tục không ngừng hướng về nàng dũng mãnh lao tới.

Cô gái này, dĩ nhiên là là Huyết Nữ.

“Bọn hắn đây này?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nói: “Chứng kiến đằng sau ta cái này hai cổ cột máu rồi ư?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hai cổ cột máu, lúc này, hai cổ cột máu xa xa không ngừng theo cái kia cuối chân trời vọt tới, sau đó đều chui vào Huyết Nữ trong cơ thể.

“Đây là bọn hắn huyết!” Huyết Nữ lại nói.

Dương Diệp: “”

Huyết Nữ nói: “Ta cảnh giới đã ép không được, hiện tại cần lập tức tấn cấp, là ta hộ pháp thoáng một phát, đừng cho nhân quấy rầy ta! Có thể?”

Dương Diệp vội vàng vỗ vỗ bộ ngực của mình, cam đoan nói: “Yên tâm, có ta ở đây, không có bất kỳ nhân có thể quấy rầy đến ngươi!” Giúp Huyết Nữ hộ pháp, hiện tại với hắn mà nói, tự nhiên là không có vấn đề gì. Cái kia hai gã Luân Hồi cảnh cường giả vẫn lạc, tại đây, đã không có gì yêu thú dám tới nơi này rồi.

Huyết Nữ khẽ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, tiếp theo lấy, trong cơ thể nàng khí tức đột nhiên bắt đầu bắt đầu cuồng bạo.

Hiển nhiên, đây là muốn trực tiếp chạy nước rút Luân Hồi cảnh!

Mà đúng lúc này, một gã Áo xám lão giả không hề dấu hiệu xuất hiện ở phía chân trời.

Áo xám lão giả ánh mắt đã rơi vào Huyết Nữ trên người, “Quả nhiên, như Thần Toán Tử sở liệu, ngươi sẽ hấp thu mất máu của bọn hắn, ha ha hai gã Luân Hồi cảnh cường giả huyết thế nhưng mà tinh thuần vô cùng ah. Cũng khó trách ngươi ép không được cảnh giới của mình rồi!”

Lúc này, Huyết Nữ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Áo xám lão giả, nhưng là thoáng qua, nàng thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Còn nhớ rõ ngươi mới vừa nói lời nói ư?”

Nói xong, Huyết Nữ dừng một chút, lại nói: “Nam nhân, muốn nói lời giữ lời!”

Dương Diệp: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1482: Tận lực, không thẹn với lương tâm

Nguồn: EbookTruyen.VN

1477 chương: Tận lực, không thẹn với lương tâm

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt nhất thời khổ lên.

Vừa nãy hắn cảm thấy Đại Thế Giới hai tên Luân Hồi cảnh cường giả mất mạng sau khi, nơi này đã không có ai hoặc là yêu thú có thể uy hiếp đến bọn họ. Dù sao, Huyết Nữ hung danh ở bên ngoài, những kia yêu thú cùng người khẳng định là không dám tới được.

Thế nhưng hắn không nghĩ tới, đột nhiên lại bốc lên một ông già đến.

Không cần phải nói, đối phương dám đến tìm Huyết Nữ, khẳng định chí ít là Luân Hồi cảnh, mà lại đối phương là một người đến, thực lực kia, khẳng định còn ở vừa nãy hai người kia bên trên.

Ngăn Luân Hồi cảnh?

Dương Diệp khổ cười cợt, có thể ngăn cản sao? Hắn không ngăn quá, thế nhưng hắn biết rõ, rất huyền, phi thường huyền!

Phía chân trời, ông lão kia không hề liếc mắt nhìn Dương Diệp, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào Huyết Nữ trên người, “Huyết Nữ, chờ ngươi muốn nỗ lực Luân Hồi cảnh ngày đó, chúng ta chờ lâu lắm rồi. Vì ngày đó, chúng ta không tiếc hi sinh hai người, để ngươi hấp thu bọn họ khí huyết, sau đó nỗ lực Luân Hồi cảnh. Mà ngươi cũng không có để chúng ta thất vọng, quả nhiên là không nhịn được mê hoặc, thật sự hấp thu bọn họ khí huyết.”

Âm mưu!

Nghe đến đó, Dương Diệp xem như là rõ ràng. Vừa nãy hai người kia kỳ thực chính là Đại Thế Giới phái dưới đi tìm cái chết, Đại thế giới hi sinh hai người kia, sau đó để Huyết Nữ hấp thu đi tinh lực của bọn họ, cuối cùng để Huyết Nữ áp chế không nổi cảnh giới của chính mình!

Bất quá, có một chút rất không hiểu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về ông lão kia, “Có một chút ta rất không hiểu, các ngươi vì sao phải hi sinh hai tên Luân Hồi cảnh cường giả đây? Các ngươi hoàn toàn có thể ba người đồng thời đến a. Cần gì phải hi sinh hai tên Luân Hồi cảnh cường giả đây?”

“Ba người?”

Ông lão lắc lắc đầu, “Ngươi nhưng là không biết chúng ta này Nhị Điện Hạ lợi hại, biết không? Năm đó vây công nàng, nhưng là có không dưới bảy tên Luân Hồi cảnh cường giả, thế nhưng ngươi biết kết quả cuối cùng sao? Nàng nhưng là lấy sức một người tru diệt năm tên Luân Hồi cảnh cường giả, mà còn lại hai tên người cũng bị trọng thương, cũng không lâu lắm chính là ngã xuống. Vì lẽ đó a, đừng nói ba người, coi như là đến năm người đều không nhất định có thể giết nàng!”

Nghe vậy, Dương Diệp nhất thời hít vào một ngụm khí lạnh.

Bảy tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Này Huyết Nữ dĩ nhiên lấy sức một người giết chết bảy tên Luân Hồi cảnh, đây là cỡ nào nghịch thiên?

Không chỉ có Dương Diệp, ở Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa Liên Bán Trang trong lòng cũng là khiếp sợ cực kỳ. Nàng biết này Huyết Nữ rất mạnh, từ lúc trước nàng đánh giết tên kia yêu thú thì nàng liền biết, thế nhưng nàng không nghĩ tới, này Huyết Nữ thực lực càng nhưng đã khủng bố đến trình độ như thế này. Lấy sức một người tru diệt bảy tên Luân Hồi cảnh!

Luân Hồi cảnh, không phải Âm Dương cảnh a!

Một người đánh giết bảy tên Luân Hồi cảnh cường giả, cái kia quá khủng bố rồi!

Lúc này, ông lão kia lại nói: “Vì lẽ đó, cho dù biết nàng ở vị trí nào, biết U Minh điện những nữ nhân kia ở vị trí nào, thế nhưng, chúng ta cũng không có phái Âm Dương cảnh cùng Luân Hồi cảnh cường giả hạ xuống. Bởi vì, nếu như muốn triệt để tuyệt giết các nàng, e sợ mười tên Luân Hồi cảnh cường giả cũng không đủ. Dù sao, ngoại trừ Đại Điện Hạ cùng này Nhị Điện Hạ ở ngoài, cái kia Tam Điện Hạ cặp mắt kia cũng là rất đáng sợ a!”

Tam Điện Hạ!

Tự nhiên chính là nói chính là cô gái mù!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng hiếu kì cô gái mù cặp mắt kia, bất quá, hắn không có hỏi, bởi vì hắn cảm giác như vậy có chút không lễ phép, bây giờ nghe người lão giả này nói, cặp mắt kia không đơn giản a, không phải vậy, cũng sẽ không để cho một tên Luân Hồi cảnh cường giả kiêng kỵ.

Lúc này, ông lão lại nói: “Hi sinh hai tên Luân Hồi cảnh cường giả, có thể để cho nàng ép không được cảnh giới của chính mình, khi nàng ép không được cảnh giới của chính mình thì, đừng nói Luân Hồi cảnh cường giả, coi như là Âm Dương cảnh cường giả đều có thể đánh giết nàng. Bởi vì, muốn khôi phục Luân Hồi cảnh, nàng phải tự mình tiến vào chính mình Luân Hồi đi một lần, trong quá trình này, nàng là không cách nào hành động. Lại như hiện tại, nàng đã tiến vào chính mình Luân Hồi. Tuy rằng lấy tâm tính của nàng cùng thực lực, trở lại Luân Hồi bất quá là đi cái quá trình, nhiều nhất một cái canh giờ nàng liền có thể khôi phục như cũ, thế nhưng, đối với ta mà nói, chỉ cần nàng tiến vào Luân Hồi, muốn giết nàng, một tức liền đủ.”

Nói đến đây, ông lão khinh cười cợt, “Chỉ cần giết nàng, còn lại những U Minh đó điện dư nghiệt, liền đơn giản hơn nhiều.”

Dương Diệp xem như là thật sự hiểu.

Như trước đây Minh Nữ nói, Đại thế giới không phải ngốc, bọn họ sở dĩ không có phái ra người mạnh mẽ hạ xuống, trừ đi sẽ bị áp chế cảnh giới ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, vậy thì là kiêng kỵ này Huyết Nữ. Bởi vậy, bọn họ hàng đầu giải quyết chính là Huyết Nữ. Vì giải quyết Huyết Nữ, bọn họ không tiếc đợi được hiện tại, đồng thời còn phái hai người dưới đi tìm cái chết!

Tất cả, đều là giết Huyết Nữ!

Có thể tưởng tượng, Đại thế giới những người kia, là cỡ nào kiêng kỵ Huyết Nữ. Kỳ thực, cũng bình thường, dù sao này Huyết Nữ nhưng là nắm giữ vực lực lượng lượng a!

“Hết thảy đều kết thúc rồi!”

Lúc này, ông lão đột nhiên lắc lắc đầu, sau đó vung tay phải lên, một đạo kình khí hướng về phía dưới Huyết Nữ bắn như điện mà đi.

Liền đạo kình khí muốn bắn nhanh đến Huyết Nữ thì, một đạo kiếm khí đột nhiên phá không mà tới, trực tiếp đánh vào đạo kia kình khí trên, đem đạo kia kình khí nổ thành hư vô.

Cùng lúc đó, Dương Diệp xuất hiện ở Huyết Nữ trước. Hắn đương nhiên sẽ không nhìn Huyết Nữ bị người lão giả này đánh giết, nếu như vào lúc này, hắn lựa chọn khoanh tay đứng nhìn, chính hắn đều sẽ xem thường chính mình. Như vậy cũng tốt so với lúc trước Minh Nữ các nàng không có nhìn Bạch Lộc Thư Viện bị tà phái các loại (chờ) người đánh giết như thế, lúc trước Minh Nữ các nàng cũng có thể khoanh tay đứng nhìn, tùy ý Bạch Lộc Thư Viện cùng Hiểu Vũ Tịch bị tà phái đánh giết, thế nhưng, Minh Nữ các nàng không có!

Tại sao?

Các nàng đem hắn Dương Diệp cho rằng là bằng hữu!

Mà hiện tại, Huyết Nữ rơi vào cảnh khốn khó, hắn có thể nào ngồi yên không để ý đến. Hắn không dám hứa chắc nhất định có thể ngăn trở người lão giả này, thế nhưng, hắn sẽ tận lực, tận lực, phương có thể không thẹn với lương tâm!

Một bên, cái kia Liên Bán Trang do dự dưới, sau đó cũng tới đến Dương Diệp bên cạnh.

Nàng là có thể lựa chọn rời đi, thế nhưng, nàng cũng không có. Bởi vì nàng rất rõ ràng, muốn muốn đi ra ngoài, nhất định phải theo Dương Diệp cùng này Huyết Nữ, ở này hung vực cấm địa, cũng chỉ có Dương Diệp cùng Huyết Nữ có thể đi ra ngoài. Nàng theo Dương Diệp cùng Huyết Nữ, có rất lớn cơ hội có thể rời đi nơi này, thế nhưng, nếu như nàng bây giờ rời đi, cái kia nàng cả đời đều sẽ bị vây ở chỗ này.

Đánh cược!

Vì tự do, nàng đồng ý liên lụy tính mạng của chính mình đến đánh cược!

Dương Diệp liếc mắt nhìn Liên Bán Trang, không nói gì, hắn tự nhiên rõ ràng nữ nhân này ý đồ, bất quá vừa vặn, hắn hiện tại cũng cần giúp đỡ. Nữ nhân này là Âm Dương cảnh cường giả, so với hắn mạnh hơn, có nàng giúp đỡ, muốn kéo dài tới này Huyết Nữ tỉnh lại, tỷ lệ muốn lớn hơn nhiều. Không phải vậy, chỉ dựa vào một mình hắn, thực sự là rất khó ngăn cản một tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Dù cho hắn hiện tại thực lực tổng hợp đã gia tăng rồi rất nhiều rất nhiều, thế nhưng, đối phương nhưng là Luân Hồi cảnh cường giả, mặc dù đối phương bị áp chế đến Âm Dương cảnh, thế nhưng, đối phương nhưng là Luân Hồi cảnh tâm cảnh, chỉ là đối phương cảnh giới bị áp chế mà thôi, cái kia ý thức, đối với các loại sức mạnh chưởng khống phương diện, là không có biến mất.

Vì lẽ đó, không thể đem đối phương coi như là Âm Dương cảnh cường giả!

Nhất định phải đem đối phương cho rằng là Luân Hồi cảnh tới đối xử!

Phía chân trời, nhìn thấy Dương Diệp cùng Liên Bán Trang che ở Huyết Nữ trước, ông lão kia đột nhiên cười khẽ, “Bọ ngựa đấu xe chuyện như vậy, không nghĩ tới ta sẽ đích thân gặp đến. Bất quá cũng được, hai người ngươi ở cùng với nàng, quan hệ khẳng định không bình thường, đối với chúng ta tới nói, cùng U Minh điện có quan hệ người, đều đáng chết.”

Âm thanh hạ xuống, tay phải hướng dưới nhẹ nhàng ép một chút, chính là như thế ép một chút, Dương Diệp cùng Liên Bán Trang chính là vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị lên, bởi vì thời khắc này, bọn họ cảm giác phảng phất là thiên sụp xuống!

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt hàn mang, cổ tay hắn hơi động, Cổ Sao xuất hiện ở trong tay, trong vỏ mang kiếm, sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm chính là một chém!

Vù!

Tiếng kiếm reo vang vọng mà lên, một đạo kiếm khí phóng lên trời!

Hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Hiện tại lấy thực lực của hắn, triển khai hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, đã là dễ như ăn cháo, hơn nữa, lấy hắn hiện tại sức mạnh thân thể cùng cảnh giới, này hai đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật uy lực cũng là so với trước đây mạnh hơn quá nhiều quá nhiều!

Tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm khí phá không mà đi, khi (làm) tia kiếm khí này sau khi xuất hiện, ông lão kia vừa nãy cái kia một chưởng uy thế nhất thời tan thành mây khói, kiếm khí tốc độ không giảm, trong nháy mắt đến cái kia trước mặt ông lão.

Khi nhìn thấy Dương Diệp tia kiếm khí kia thì, ông lão trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, “Kiếm kỹ không sai, nhưng đáng tiếc, triển khai người thực lực quá yếu, ngươi nhược có thể điệp gia cái năm đạo, hay là vẫn có thể đối với ta tạo thành một điểm uy hiếp, nhưng đáng tiếc, ngươi không làm được!”

Âm thanh hạ xuống, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng một vệt, nhất thời, Dương Diệp tia kiếm khí kia trực tiếp hóa thành hư vô!

Thật mạnh!

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong con ngươi, biến cực kỳ nghiêm nghị. Hắn kỳ thực cũng không có hy vọng xa vời chính mình vừa nãy chiêu kiếm này có thể cho đối phương tạo thành tổn thương gì, thế nhưng hắn không nghĩ tới, đối phương như thế dễ như ăn cháo liền phá tan hắn chiêu kiếm này, đúng là dễ như ăn cháo, gật liên tục khí lực đều vô dụng tự!

Lần này hắn rõ ràng mình cùng Luân Hồi cảnh cường giả sự chênh lệch rồi!

Có thể nói như vậy, nếu như đối phương cảnh giới không có bị áp chế, hắn khả năng liền sức lực chống đỡ lại đều không có! Tuy rằng này có chút đả kích người, nhưng sự thực chính là như vậy!

Thế nhưng, hắn không thể lùi a! Một khi hắn lùi, liền mang ý nghĩa Huyết Nữ muốn chết!

Phía sau nếu là không ai, đánh không lại, phải chạy, không chạy chính là kẻ ngu si. Thế nhưng, hiện ở phía sau có người, đánh không lại cũng phải đánh!

Lúc này, ông lão kia muốn lắc đầu, nói: “Yếu, nhược ta đều không có hứng thú ra tay với ngươi.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào lên, sau một khắc, thân hình hơi động, hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về ông lão kia bắn mạnh tới.

Ông lão khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, vung tay phải lên, một đạo sức mạnh vô hình rung động mà ra, cái kia Dương Diệp nhất thời trực tiếp bị chấn động đến ngàn trượng ở ngoài.

Phía dưới, Liên Bán Trang tự nhiên không có nhàn rỗi, cũng là thân hình hơi động, hướng về ông lão vọt tới.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào, cùng lúc đó, nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng kiếm ý giống như là thuỷ triều tràn vào kiếm tổ.

Sau một khắc, Dương Diệp hai mắt bế lên.

Mà ngay khi Dương Diệp đóng lại hai mắt một khắc đó, xa xa ông lão kia đột nhiên thay đổi sắc mặt, sau đó bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp vị trí.

Xoạt xoạt!

Một đạo âm thanh lanh lảnh ở giữa sân vang vọng mà lên.

Dương Diệp không gian chung quanh nứt rồi!

Convert by: DarkNight88

-------oOo------

Chương 1483: Tử chiến

Nguồn: EbookTruyen.VN

1478 chương: Tử chiến!

Luân Hồi một kiếm!

Lúc này Dương Diệp đang sử dụng chính là Luân Hồi một kiếm!

Dương Diệp rất rõ ràng, người lão giả này thực lực vượt qua hắn quá nhiều quá nhiều, bình thường công kích, sẽ chỉ là tự rước lấy nhục, vì lẽ đó, hắn vừa triển khai chính là chính mình mới vừa học được này Luân Hồi một kiếm.

Lần này Luân Hồi một kiếm sở dĩ đánh nứt không gian, đó là bởi vì hắn gia trì nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý còn có sát ý. Hai loại ý cảnh gia trì, làm cho này Luân Hồi một kiếm uy lực tăng lên không biết bao nhiêu lần.

Ở ông lão phục hồi tinh thần lại, nhìn về phía Dương Diệp một khắc đó, Dương Diệp kiếm trong tay biến mất rồi.

Bành!

Ông lão trước mặt, trực tiếp vang lên một đạo tiếng nổ lớn, khẩn đón lấy, ở Liên Bán Trang ánh mắt khiếp sợ bên trong, ông lão kia trực tiếp bị chấn động đến ba ngàn trượng ở ngoài.

Ba ngàn trượng ở ngoài, ông lão ngừng lại, tay phải hắn hóa chưởng hướng phía trước bình thân, mà ở lòng bàn tay của hắn, đâm một thanh kiếm, kiếm đã hoàn toàn xen vào lòng bàn tay của hắn. Mà kiếm cũng không có đình chỉ, vẫn là ở nói cho xoay tròn, đồng thời một tấc một tấc tiến vào ông lão lòng bàn tay, rất nhanh, theo 'Xì' một tiếng, thanh kiếm kia trực tiếp từ ông lão lòng bàn tay xuyên thủng qua.

Một đạo máu tươi tự ông lão nơi vai phải quăng tung mà ra!

Kiếm Tổ có linh, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm bay trở về đến Dương Diệp trong tay.

Xa xa, vắng lặng nháy mắt, ông lão khóe miệng chậm rãi tràn ra một vệt máu tươi. Vừa nãy cái kia một kiếm, tuy rằng chỉ là xuyên thấu ông lão cánh tay phải, thế nhưng, ở kiếm tiếp xúc được ông lão lòng bàn tay thời khắc đó, kiếm kia bên trong sức mạnh chính là trực tiếp chấn động đến ông lão toàn thân, bởi vậy, ông lão không chỉ là cánh tay phải bị làm tàn, trong cơ thể cũng bị chấn thương!

Ông lão nhìn về phía Dương Diệp, “Thực sự là khó có thể tin, ta lại bị một tên bán thần cho thương tổn được.”

Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay, sau đó nói: “Đáng tiếc, không thể một kiếm giết ngươi. Ngươi bất tử, ta nhưng là đến gặp xui xẻo.”

“Giết ta?”

Ông lão ngẩn người, lập tức lắc đầu khinh cười cợt, “Thực sự là buồn cười, một tên bán thần dĩ nhiên nói muốn giết ta, thực sự là hoang đường. Ta”

Ông lão đang muốn nói cái gì, đột nhiên, xa xa Dương Diệp con mắt bế lên, sau một khắc, Dương Diệp kiếm trong tay lần nữa biến mất không gặp!

Ông lão sắc mặt lúc này biến đổi, hắn tay trái đột nhiên một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, ông lão lần thứ hai bị đánh bay đến mấy ngàn trượng ở ngoài!

Lần này, ông lão tay trái xuất hiện một cái kiếm động, kiếm động từ nơi lòng bàn tay vẫn thông đến già giả vai trái, giờ khắc này, ông lão hai cái tay lòng bàn tay cùng sau vai đều là đang chảy máu.

Ông lão đối diện, Dương Diệp lắc lắc đầu, ám đạo đáng tiếc.

Hai kiếm!

Hắn đạt đến bán thần sau, trong cơ thể huyền khí chứa đựng lượng, có thể để cho hắn triển khai hai lần Luân Hồi một kiếm. Vừa nãy chiêu kiếm này, hắn cố ý ở đối phương lúc nói chuyện đột nhiên xuất kích, thế nhưng đáng tiếc, phản ứng của đối phương năng lực thực sự là quá nhanh, bởi vậy, cái kia vốn là là muốn đâm hướng về đối phương trái tim một kiếm, bị đối phương lòng bàn tay cho ngăn trở.

Hiện tại, hắn đã không có năng lực đang sử dụng Luân Hồi một kiếm rồi!

Xa xa, ông lão nhìn một chút tay trái của chính mình, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, “Ngươi đúng là để ta bất ngờ. Không thể không nói, lần này, ta có chút mắt vụng về. Nếu như là bình thường Âm Dương cảnh huyền giả, vừa nãy ngươi này hai kiếm, coi như giết không được đối phương, cũng có thể trọng thương đối phương. Đáng tiếc, ta không phải Âm Dương cảnh! Hiện tại, bên trong cơ thể ngươi huyền khí khô cạn, ngươi, còn có chiêu sao?”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, kiếm trong tay vực Cổ Sao bị hắn cất đi. Sau một khắc, hắn chân phải đột nhiên giẫm một cái hư không, toàn bộ không gian nhất thời kịch liệt run lên, mà Dương Diệp bản thân thì lại trực tiếp biến mất ở tại chỗ. Lúc xuất hiện lần nữa, đã ở cái kia trước mặt ông lão, không có bất kỳ phí lời, Dương Diệp trực tiếp một quyền liền hướng về ông lão đánh tới!

Ông lão khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, hắn cái kia bị thương tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó đồng dạng một quyền hướng về Dương Diệp đánh tới.

Ầm!

Hai đạo nắm đấm vừa mới tiếp xúc, một đạo nổ vang thanh nhất thời ở giữa sân vang vọng mà lên, cùng lúc đó, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay đến mấy ngàn trượng ở ngoài, mà ở Dương Diệp bị đánh bay một khắc đó, cái kia Liên Bán Trang lập tức xuất hiện ở cái kia trước mặt ông lão, sau đó tay phải nắm trong tay màu sắc rực rỡ sợi tơ đột nhiên hướng về ông lão kia chính là vừa bổ!

Khi (làm) Liên Bán Trang tay cầm màu sắc rực rỡ sợi tơ bổ ra một khắc đó, trong tay nàng màu sắc rực rỡ sợi tơ trực tiếp hóa thành một đạo màu sắc rực rỡ cột sáng, cột sáng tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là đi tới đỉnh đầu của ông lão. Ông lão trong mắt loé ra một vệt hung lệ, sau một khắc, một luồng khí thế kinh khủng đột nhiên tự trong cơ thể dâng trào mà ra!

Ầm!

Liên Bán Trang ngươi đạo màu sắc rực rỡ chùm sáng trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, mà Liên Bán Trang thì lại trong nháy mắt bị chấn động đến ngàn trượng ở ngoài. Khi (làm) Liên Bán Trang bị đánh bay một khắc đó, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia trước mặt ông lão, cùng với trước như thế, hắn trực tiếp một quyền đánh tới.

Ông lão cũng không cam lòng yếu thế, trực tiếp một quyền hướng về Dương Diệp nắm đấm đối với đánh tới.

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị chấn động đến hơn một ngàn trượng ở ngoài!

“Sức mạnh ngã: Cũng còn có thể!”

Lúc này, ông lão kia đột nhiên nói: “Đáng tiếc, đối với ta mà nói, vẫn là quá yếu quá yếu. Tất cả, đều nên kết thúc. Ngươi”

Nói đến đây, ông lão âm thanh đột nhiên im bặt đi, bởi vì cái kia mới vừa rồi bị hắn một quyền đánh bay Dương Diệp đột nhiên lại xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó lại là một quyền hướng về hắn đánh tới, cùng lúc đó, cái kia Liên Bán Trang cũng là hướng về ông lão vọt tới.

“Muốn chết!”

Ông lão âm thanh hạ xuống, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, không có ngoài ý muốn, Dương Diệp trực tiếp bị ông lão một quyền đánh bay ra ngoài, mà cái kia chạy tới Liên Bán Trang cũng là đồng dạng bị chấn động bay ra ngoài.

Thế nhưng, mỗi một lần bị đánh bay ra ngoài, Dương Diệp lại lần nữa hướng về ông lão vọt tới.

Đánh đánh, ông lão đột nhiên phát hiện, Dương Diệp thân thể cường hãn thực sự là nằm ngoài dự đoán của hắn, không chỉ có là thân thể phòng ngự, Dương Diệp thân thể tự mình năng lực hồi phục cũng vậy. Dương Diệp mỗi một lần bị hắn đánh bay ra ngoài, dưới cái nhìn của hắn, Dương Diệp khẳng định đều là có bị chấn thương, thế nhưng, đánh đánh, hắn phát hiện, Dương Diệp thật giống cũng không có bị thương gì

Mà đang lúc này, Dương Diệp xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, cùng với trước như thế, Dương Diệp lại là một quyền hướng về hắn đánh tới!

Ông lão theo bản năng một quyền hướng về Dương Diệp nắm đấm đánh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp lại một quyền oanh đến, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt quỷ dị.

Bành!

Xoạt xoạt!

Hai nắm đấm vừa mới tiếp xúc, lần này, xuất hiện chuyện ngoài ý muốn. Dương Diệp tuy rằng cũng bị chấn động bay ra ngoài, thế nhưng, ông lão kia toàn bộ cánh tay dĩ nhiên trực tiếp bị Dương Diệp một quyền cho chấn động bay ra ngoài, cùng lúc đó, cái kia sức mạnh mạnh mẽ dư âm đem ông lão chấn động hướng lùi về sau sắp tới chừng trăm trượng!

Ngũ hành phá giáp quyền!

Cú đấm này, tự nhiên chính là Ngũ hành phá giáp quyền. Dương Diệp trước sở dĩ không có vừa bắt đầu liền triển khai Ngũ hành phá giáp quyền, là vì ma túy ông lão này, làm cho đối phương xem thường. Bởi vì vừa bắt đầu hắn ra quyền thì, ông lão là phi thường đề phòng. Ở ông lão đề phòng tình huống dưới, hắn triển khai Ngũ hành phá giáp quyền, chắc chắn sẽ không tạo thành cái gì tính thực chất hiệu quả.

Cũng chỉ có ở ông lão thả lỏng đề phòng tình huống dưới, ngũ hành này phá giáp quyền mới có thể có xuất kỳ bất ý hiệu quả. Quả nhiên, hắn thành công.

Một quyền trực tiếp đem ông lão một cánh tay cho đánh bay rồi!

Xa xa, ông lão giờ khắc này sắc mặt biến cực kỳ dữ tợn lên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, không cần phải nói, chính mình trúng rồi trước mắt cái này ở trong mắt hắn là giun dế động tác võ thuật.

Sỉ nhục!

Vô cùng nhục nhã! Hắn lại bị một cái bán thần nhiều lần kích thương!

“Lão phu muốn xé xác ngươi!”

Ông lão âm thanh hạ xuống, đột nhiên hóa thành một vệt cầu vồng hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới, cầu vồng chỗ đi qua, không gian đều là vặn vẹo biến hình lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, xa xa Liên Bán Trang biến sắc mặt, vội vàng nói: “Cẩn thận!”

Ầm!

Liên Bán Trang âm thanh vừa ra dưới, cái kia Dương Diệp chính là bay ra ngoài, bất quá rất nhanh, phi không tới mấy trăm trượng hắn chính là ngừng lại, lúc này, ở trong tay hắn, có thêm một khối nắp quan tài!

Nhìn thấy khối này nắp quan tài, Liên Bán Trang nhất thời thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt có khối này nắp quan tài, không phải vậy hậu quả khó mà lường được!

Không chỉ có Liên Bán Trang, lúc này Dương Diệp cũng là thở phào nhẹ nhõm, cũng còn tốt có cùng nắp quan tài ở, không phải vậy, hắn lần này coi như không chết cũng đến tàn. Bởi vì, coi như có nắp quan tài chống đỡ, hắn lúc này cũng cảm giác toàn thân đều nứt ra, phải biết, hắn lúc này thân thể nhưng là đã là bất tử bất diệt, hơn nữa còn đem Ngũ hành bất diệt thể tu luyện thành công, hắn hiện tại thân thể, so với lúc trước cái kia núi đá người đá cũng không biết mạnh hơn bao nhiêu lần.

Nhưng mà, thêm vào nắp quan tài chống đối, thân thể hắn vẫn như cũ bị đánh nứt!

Có thể tưởng tượng, nếu như không có nắp quan tài ở đây, vừa nãy ông lão này một đòn toàn lực, rất khả năng liền trực tiếp sẽ đem cả người hắn va tan xương nát thịt!

Người lão giả này tuy rằng bị áp chế đến Âm Dương cảnh, thế nhưng, thực lực của đối phương, căn bản không phải Âm Dương cảnh cường giả có thể so với! Liên Bán Trang cũng là Âm Dương cảnh cường giả, thế nhưng, đang đối mặt người lão giả này thì, Liên Bán Trang hoàn toàn là bị áp chế!

Người lão giả này có thể không như Huyết Nữ, thế nhưng, đối phương so với hắn cùng Liên Bán Trang là mạnh hơn quá nhiều quá nhiều!

Bất quá cũng còn tốt, hắn không phải muốn giết chết đối phương, chỉ là muốn ngăn cản đối phương, chỉ cần có thể kéo dài tới đối phương, đợi được Huyết Nữ tỉnh lại, như vậy bọn họ liền thắng lợi rồi!

Niệm đến đây, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó bắt đầu dùng trong cơ thể vừa nãy khôi phục một điểm huyền khí bắt đầu chữa trị thân thể của chính mình.

Hắn có linh châu, có thể một lần khôi phục chính mình huyền khí, thế nhưng, vậy còn không đến dùng thời điểm!

Xa xa, ông lão kia ánh mắt rơi vào Dương Diệp cái kia diện tấm khiên bên trên, hắn không nghĩ tới, vừa nãy chính mình một đòn phải giết, lại bị phía này quan tài nắp cho chặn lại rồi!

Có này quan tài che ở, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, muốn giết chết trước mắt hai người này, không phải đơn giản như vậy!

Vốn là cho rằng không có sơ hở nào sự tình, hiện tại, xuất hiện một điểm vấn đề rồi!

Ông lão liếc mắt nhìn một bên Huyết Nữ, hắn biết rõ, nếu như nàng tỉnh lại, hắn đừng nói giết đối phương, chính mình cũng nhất định phải qua đời ở đó!

Đang lúc này, giữa trường bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy ông lão bầu trời không gian đột nhiên run rẩy lên, khẩn đón lấy, một tên cầm trong tay người đàn ông trung niên xuất hiện ở ông lão bầu trời.

“Vũ Minh, ngươi làm sao đến rồi?” Ông lão nhìn về phía người đàn ông trung niên, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc.

Cầm trong tay nam tử liếc mắt nhìn xa xa Huyết Nữ, sau đó nói: “Thần Toán tử nói ngươi ở phía dưới này sẽ xuất hiện chuyện ngoài ý muốn, để ta từ bỏ đi tranh cướp cái kia vật, lập khắc ra, đúng như dự đoán, còn thật xảy ra ngoài ý liệu, nàng đến hiện tại cũng chưa chết.”

Hai tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Nhìn thấy tình cảnh này, Liên Bán Trang cùng Dương Diệp vẻ mặt đều là biến cực kỳ khó coi lên,

Đang lúc này, nguyên bản ở Dương Diệp bên cạnh cái kia Liên Bán Trang đột nhiên xoay người loé lên một cái, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo màu sắc rực rỡ chùm sáng biến mất ở cuối chân trời!

Chạy trốn!

Dương Diệp sắc mặt càng thêm khó coi rồi!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1484: Mười chiêu giết ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

1479 chương: Mười chiêu giết ngươi!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng lý giải.

Nếu như là một tên Luân Hồi cảnh cường giả, hắn cùng Liên Bán Trang liên thủ, là có cơ hội kéo dài tới Huyết Nữ tỉnh lại. Thế nhưng, hiện tại nhưng là có hai tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Hai tên a!

Có thể nói, bọn họ bên này không có phần thắng chút nào!

Dưới tình huống này, Liên Bán Trang đào tẩu, tự nhiên là phi thường bình thường sự tình. Dù sao hắn cùng Huyết Nữ cùng Liên Bán Trang không quen không biết, đối phương khẳng định là không sẽ vì Huyết Nữ cùng hắn đưa mạng!

Chỉ là, hiện tại muốn làm sao làm?

Lấy đánh hai?

Vẫn là chính mình cũng trốn?

Trốn, khẳng định là không thể trốn, ông lão này mới vừa rồi bị hắn đánh nhau thật tình, đối phương khẳng định là sẽ không bỏ qua cho hắn. Trước tiên không nói có thể hay không đào tẩu, coi như có thể đào tẩu, các loại (chờ) đối phương giết Huyết Nữ sau khi, ở tìm đến hắn, khi đó, hắn nên làm gì chống đối hai tên Luân Hồi cảnh cường giả?

Vì lẽ đó, hắn hiện tại muốn làm chính là các loại (chờ) Huyết Nữ tỉnh lại!

Huyết Nữ tỉnh lại, hắn mới có thể mạng sống!

Nhưng là, lấy đánh một hắn đều không chịu nổi, huống chi lấy đánh hai?

Khi (làm) vũ lực không cách nào giải quyết thời điểm, Dương Diệp quyết định lựa chọn câu thông, câu thông, cũng là một loại giải quyết sự tình thủ đoạn!

Niệm đến đây, Dương Diệp nhìn về phía ông lão kia cùng nắm nam tử, cười nói: “Ta cảm thấy, đại gia có thể ngồi xuống cố gắng nói chuyện, dù sao, rất nhiều lúc, cừu hận là hóa giải không được cừu hận, các ngươi nói sao?”

“Muốn kéo dài thời gian, có thể đổi điểm cao minh thủ đoạn sao?” Ông lão âm trầm nói.

Bị nhìn thấu rồi!

Dương Diệp cũng không xấu hổ, lập tức nghiêm mặt nói: “Kỳ thực, ta là vì các ngươi khỏe. Các ngươi thật cảm thấy Nhị Điện Hạ nàng không có hậu chiêu?”

“Thực sự là buồn cười!”

Lúc này, ông lão kia cười nhạo một tiếng, “Đến thời điểm như thế này, ngươi lại vẫn muốn lấy miệng lưỡi lợi hại đối với trả cho chúng ta, ngươi là đang làm nhục chúng ta thông minh sao?”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, ông lão kia bên cạnh được kêu là Vũ Minh nam tử đột nhiên nói: “Không muốn lãng phí thời gian, giải quyết nữ tử này mới là chuyện chính.” Âm thanh hạ xuống, cả người hóa thành một đạo hàn quang bắn mạnh mà ra.

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt dữ tợn, hai tay nâng trong tay nắp quan tài bay thẳng đến trước mặt chính là đập một cái!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay đến ngàn trượng ở ngoài, mà cái kia Vũ Minh nhưng chỉ lui không tới trăm trượng. Tuy rằng Vũ Minh ổn chiếm thượng phong, thế nhưng, trong mắt hắn nhưng là xuất hiện một tia khó có thể tin, “Ngươi dĩ nhiên chặn lại rồi ta một!”

Hắn tự nhiên là khiếp sợ, bởi vì Dương Diệp cảnh giới chỉ là bán thần, bán thần ở tại bọn hắn loại cường giả cấp bậc này trong mắt, thật sự liền giun dế cũng không bằng, dù cho là bọn họ hiện tại cảnh giới bị áp chế, thực lực chịu đến hạn chế, thế nhưng, vậy cũng không phải bán thần cường giả có thể chống lại, phải nói, bình thường Âm Dương cảnh cường giả đều không thể cùng bọn họ chống lại!

Thế nhưng, Dương Diệp nhưng là chặn lại rồi hắn một, hơn nữa, cũng không có bị thương!

Rất nhanh, Vũ Minh ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong tay khối này nắp quan tài bên trên, khi nhìn thấy khối này nắp quan tài thì, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, “Vật ấy không tầm thường, chẳng trách ngươi có thể ngăn ta một đòn. Bất quá, lần sau, ngươi không vận tốt như vậy.”

Âm thanh hạ xuống, thân hình hơi động, lần thứ hai hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Lần này, ông lão kia cũng không nhàn rỗi, cũng là hướng về Dương Diệp vọt tới.

Hiển nhiên, bọn họ đều không muốn đang lãng phí thời gian.

Hai tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn trong mắt loé ra một vệt quyết tuyệt, sau một khắc, cổ tay hắn hơi động, một tấm đồ thiểm hiện ra, khi (làm) bức tranh này sau khi xuất hiện, giữa trường cảnh tượng một trận biến ảo, rất nhanh, giữa trường mọi người đặt mình trong ở một vùng sao trời bên trong.

Tinh Hà kiếm đồ!

Dương Diệp vận dụng Tinh Hà kiếm đồ, bất đắc dĩ, giờ khắc này, nếu như hắn không dùng tới Tinh Hà kiếm đồ, hắn căn bản không có một chút nào phần thắng! Hắn biết rõ, hai tên Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ, hắn căn bản là không có cách chống đối, dù cho là có quan tài nắp cũng không được. Trực tiếp trốn ở trong quan tài, hay là có thể chống đỡ được, thế nhưng, Huyết Nữ làm sao bây giờ?

Nghĩ tới đây, Dương Diệp đột nhiên ánh mắt sáng lên Huyết Nữ làm sao bây giờ? Huyết Nữ cũng có thể trốn đến trong quan tài a!

Bất quá, rất nhanh, hắn ý nghĩ này liền phá diệt. Bởi vì, Huyết Nữ trốn đến trong quan tài, hắn cũng trốn đến trong quan tài, vậy ai đến ngăn cản hai người này? Huyết Nữ hiện tại là không thể bị quấy rầy, bọn họ trốn ở trong quan tài đi, hai người này đối với quan tài điên cuồng công kích cái kia thật sự chính là bị đối phương bắt ba ba trong rọ.

Hắn đương nhiên cũng có thể mang theo quan tài chạy, nhưng vấn đề là hắn chạy hơn người ta sao?

Không có cách nào, thời điểm như thế này, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ, mà mạnh mẽ chống đỡ, chỉ có triển khai Tinh Hà kiếm đồ!

Tại chỗ giữa sân cảnh biến thành tinh không thì, ông lão kia cùng Vũ Minh vẻ mặt nghiêm túc lên, hiển nhiên, bọn họ cảm giác được nguy hiểm.

Lúc này, cái kia Vũ Minh nhìn về phía Dương Diệp, trầm giọng nói: “Đây là Kiếm Vô Cực Tinh Hà kiếm đồ!”

Nghe vậy, Vũ Minh bên cạnh ông lão kia sắc mặt nhất thời biến đổi, hắn không nghĩ tới này dĩ nhiên là Tinh Hà kiếm đồ. Tinh Hà kiếm đồ, này cũng không chỉ là tại hạ vị diện hiển lộ tài năng quá, ở Đại thế giới, Tinh Hà kiếm đồ cũng là phi thường có tiếng. Đương nhiên, này tự nhiên là bởi vì Kiếm Vô Cực duyên cớ.

Năm đó Kiếm Vô Cực trên Đại thế giới thì, đắc tội quá một thế lực khổng lồ, cái thế lực này phái ra cường giả không ngừng truy sát Kiếm Vô Cực cùng Kiếm Vô Cực sáng lập Kiếm Thần Các, cuối cùng, Kiếm Vô Cực một thân một mình đi tới cái kia cái thế lực, sau đó trực tiếp sử dụng tới Tinh Hà kiếm đồ, Tinh Hà kiếm đồ vừa ra, cái kia cái thế lực trực tiếp bị Tinh Hà kiếm đồ bao phủ.

Kết quả cuối cùng có chút hí kịch tính, bởi vì cũng không có đánh tới đến.

Cái kia nắm giữ tám tên Luân Hồi cảnh cường giả thế lực, cuối cùng trực tiếp chịu thua, sau đó lấy thần hồn tuyên thề không đang tìm Kiếm Vô Cực cùng Kiếm Thần Các phiền phức.

Trận chiến đó, làm cho Kiếm Vô Cực danh tiếng nâng cao một bước. Cũng là trận chiến đó, làm cho thế nhân biết rồi Tinh Hà kiếm đồ! Ở này đồ cùng Kiếm Vô Cực trước, tám tên Luân Hồi cảnh cường giả liền một trận chiến dũng khí đều không có! Có thể làm cho tám tên Luân Hồi cảnh liền chiến dũng khí đều không có, cái kia nhiều lắm khủng bố?

Lúc này, hai người không nghĩ tới này Tinh Hà kiếm đồ dĩ nhiên ở Dương Diệp trong tay!

Đáng sợ nhất chính là, này Dương Diệp là kiếm tu, có thể thôi thúc Tinh Hà kiếm đồ!

Không dám khinh thường!

Nếu như bọn họ cảnh giới không có bị áp chế, ngược lại không sợ, dù sao Dương Diệp nhưng là không có lúc trước Tiêu Dao Tử thực lực. Thế nhưng hiện tại, bọn họ cảnh giới bị áp chế, thực lực bị hạn chế. Vì lẽ đó, đối mặt điều này có thể thôi thúc Tinh Hà kiếm đồ

Dương Diệp, bọn họ không dám có chút bất cẩn!

Dương Diệp không do dự, liền muốn thôi thúc Tinh Hà kiếm đồ, vào lúc này, cũng không có cách nào do dự, giảm tuổi thọ, dù sao cũng hơn không liều mạng mà tốt.

Ngay khi hắn muốn triệu hoán ngôi sao kiếm khí thì, đột nhiên, lục đạo khí tức kinh khủng đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, Dương Diệp hơi run run, sau một khắc, hắn thu hồi Tinh Hà kiếm đồ, giữa trường, khôi phục bình thường. Khi thấy cái kia lục đạo khí tức chủ nhân thì, Dương Diệp nhất thời sửng sốt. Bởi vì, cái kia trong đó có ba người hắn dĩ nhiên nhận thức!

Ba người này phân biệt là mới vừa mới rời khỏi Liên Bán Trang, còn có trước truy sát hắn cái kia Ngô lão ma, còn có một cái, cái kia dung nham người khổng lồ. Mà còn lại ba đạo khí tức, phân biệt là một tên hoa bào ông lão, còn có hai con hình thể khổng lồ yêu thú.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp sửng sốt. Thoáng qua, hắn nhìn về phía Liên Bán Trang.

Liên Bán Trang liếc mắt nhìn hắn, “Bọn họ đồng ý đến giúp đỡ, thế nhưng, chỉ có một yêu cầu, vậy thì là đến lúc đó để Huyết Nữ dẫn bọn họ đi ra ngoài. Đương nhiên, ngươi đáp ứng cũng có thể.” Nàng nhưng là chưa quên, Thiên Đạo Chi Nhãn cùng Dương Diệp thân thể cái kia thần bí bé gái là bằng hữu.

Nghe vậy, Dương Diệp rõ ràng. Liên Bán Trang trước cũng không phải trốn, mà là đi viện binh.

Bất quá, cũng bình thường, này có thể nói là nàng duy nhất đi ra ngoài cơ hội, nàng làm sao có khả năng như vậy dễ dàng buông tha? Thế nhưng, nàng rất rõ ràng, lấy nàng cùng Dương Diệp thực lực, căn bản là không có cách chống đối này hai tên Luân Hồi cảnh cường giả. Nếu muốn chống đối này hai tên Luân Hồi cảnh cường giả, chỉ có tìm giúp đỡ. Mà thôi đi ra ngoài khi (làm) **, nàng rất rõ ràng, nơi này rất nhiều yêu thú cùng người đều không thể từ chối.

Đúng như dự đoán, liền cùng nàng từng có quan hệ Ngô lão ma đều không thể từ chối!

Dương Diệp nhìn lướt qua Ngô lão ma các loại (chờ) người, sau đó nói: “Yêu cầu này, ta đáp ứng rồi!” Đương nhiên phải đáp ứng, hắn cũng không muốn đang sử dụng Tinh Hà kiếm đồ. Đi tuổi thọ có thể chơi không vui!

“Ngươi có thể làm Huyết Nữ chủ?” Lúc này, cái kia Ngô lão ma đột nhiên nói.

“Nàng nhưng là ta nhị tỷ, ngươi nói xem?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Nhị tỷ!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Ngô lão ma mí mắt giật lên, khiếp sợ đồng thời vẫn còn có chút nghĩ mà sợ, hắn không nghĩ tới Dương Diệp cùng Huyết Nữ nhận thức, nếu như sớm biết hắn nhận thức Huyết Nữ, hắn là sẽ không đi tìm Dương Diệp phiền phức, dù sao, hắn cũng không muốn Huyết Nữ đến gây sự với hắn.

“Chư vị!”

Lúc này, cái kia xa xa Vũ Minh đột nhiên nói: “Chúng ta không thể nghi ngờ đối địch với chư vị, mục tiêu của chúng ta, chỉ là này Huyết Nữ. Còn đi ra ngoài, chỉ muốn các ngươi không muốn ra tay, chúng ta có thể giúp đỡ các ngươi đi ra ngoài!”

“Tương giúp chúng ta đi ra ngoài?”

Lúc này, cái kia Ngô lão ma thân cái khác hoa bào ông lão cười nhạo một tiếng, “Buồn cười, ngươi cho rằng ta các loại (chờ) đều là kẻ ngu si? Nếu như các ngươi cảnh giới không có bị áp chế, ta hay là còn có thể tin. Thế nhưng hiện tại, thực lực các ngươi bị áp chế, căn bản là không có cách cùng Thiên Đạo Chi Nhãn đối kháng. Hai người ngươi dám đi vào nơi đây, khẳng định là có biện pháp đi ra ngoài, thế nhưng, biện pháp này, khẳng định không phải mạnh mẽ đi ra ngoài, mà là có phương pháp đặc thù. Này phương pháp đặc thù, khẳng định không cách nào đối với chúng ta hữu hiệu, dù sao chúng ta là bị giam ở đây, mà các ngươi, là người ngoại lai, Thiên Đạo Chi Nhãn sẽ không cùng các ngươi cá chết lưới rách, có thể như quả chúng ta muốn đi ra ngoài, Thiên Đạo Chi Nhãn tuyệt đối là sẽ liều mạng ngăn cản!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía một bên Huyết Nữ, “Chúng ta muốn muốn đi ra ngoài, chỉ có dựa vào nàng, bởi vì nàng có thể áp chế Thiên Đạo Chi Nhãn, liền như lúc trước Tiêu Dao Tử như thế!”

Nghe vậy, ông lão kia cùng Vũ Minh vẻ mặt nhất thời khó coi lên, bởi vì như này hoa bào ông lão nói, bọn họ hiện tại đúng là không cách nào cùng Thiên Đạo Chi Nhãn chống lại, cũng không dám cùng Thiên Đạo Chi Nhãn liều mạng, nếu như bức Thiên Đạo Chi Nhãn tự bạo huyết phạt bọn họ, vậy bọn họ liền xong đời. Loại này cấp Thiên Đạo

Chi Nhãn khác tự bạo huyết phạt bọn họ, liền coi như bọn họ trở lại Đại thế giới cũng tuyệt đối là không cách nào chết tử tế!

Vì lẽ đó, muốn áp chế Thiên Đạo Chi Nhãn, mang theo những người này đi ra ngoài, căn bản không hiện thực!

Trầm mặc nháy mắt, Vũ Minh đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nhìn lướt qua Ngô lão ma các loại (chờ) người, "Đã như vậy, vậy thì đến một trận chiến, ta ngã: Cũng muốn nhìn ngươi một chút môn những này vực ngoại kẻ tù tội, có mấy phần năng lực!"

"Mười chiêu giết ngươi!"

Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, mọi người sững sờ, xoay người nhìn lại, khi thấy cái kia người nói chuyện thì, ngoại trừ Dương Diệp ở ngoài, tất cả mọi người sắc mặt đều là thay đổi.

Người này, không phải Huyết Nữ!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1485: Ngươi có phải muốn chết hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1480 chương: Ngươi có phải muốn chết hay không?

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, một ông già chính hướng về bên này chậm rãi đi tới.

Ông lão phi thường già nua, tóc lông mày đã trắng như tuyết, nếp nhăn trên mặt một cái một cái, nhằng nhịt khắp nơi, như là trải qua mấy cái thế kỷ phong sương. Thêm vào hắn cái kia lưng còng thân thể, điều này làm cho ông lão xem ra già nua cực kỳ.

Khi thấy người lão giả này thì, giữa trường Liên Bán Trang các loại (chờ) nhân thần biến sắc cực kỳ nghiêm nghị, trong mắt còn có một tia kiêng ky.

Dương Diệp vẻ mặt cũng là biến có chút nghiêm nghị, bởi vì người lão giả này cho hắn cảm giác sâu không lường được!

Đồng dạng, cái kia Vũ Minh hai người vẻ mặt biến nghiêm nghị cực kỳ, hiển nhiên, bọn họ cũng cảm thấy người lão giả này nguy hiểm.

“Là ai?” Dương Diệp nhẹ giọng hỏi bên cạnh Liên Bán Trang.

Dương Diệp bên cạnh, Liên Bán Trang trầm giọng nói: “Một cái rất mạnh, thế nhưng là rất biết điều, cũng rất thần bí người. Lúc trước, vốn là hắn là nơi này đệ nhất cường giả, thế nhưng, cuối cùng hắn nhưng rơi vào trạng thái ngủ say, bởi vậy, đệ nhất biến thành lúc trước bị Huyết Nữ giết yêu thú kia. Hắn đến tột cùng mạnh bao nhiêu, chúng ta không biết, chỉ có Tiêu Dao Tử biết.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi biết Tiêu Dao Tử lúc trước đánh với hắn một trận sau nói gì không?”

“Cái gì?” Dương Diệp hiếu kỳ hỏi.

“Rất tốt!”

Liên Bán Trang nói: “Hắn nói rất tốt, đồng thời nói, nếu như ông già này có thể đột phá tự thân ràng buộc, hắn đồng ý đang cùng ông già này một trận chiến!”

Rất tốt!

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc, có thể làm cho Tiêu Dao Tử nói rất tốt, cái kia thật không đơn giản a!

Dương Diệp nhìn về phía ông lão, rất nhanh, ông lão đi tới giữa trường, ông lão liếc mắt nhìn cái kia lời mới vừa nói Vũ Minh, “Ở các ngươi vùng vũ trụ này, gặp phải cường giả, không phải rất nhiều, nhưng cũng không ít. Ở gặp phải người trong, lão phu chỉ phục hai người, không đúng, hẳn là hai cái bán. Một người trong đó, là cái kia Tiêu Dao Tử, người này chi kiếm đạo, đã thông thần, lão phu, kém xa tít tắp vậy. Còn có một cái... Không nói cũng được.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Huyết Nữ, “Cuối cùng nửa cái, chính là nàng. Có thể đem Huyết vực khống chế đến trình độ như thế này, phần này thiên phú, lão phu cũng không bằng vậy.”

“Ngươi là ai!” Lúc này, cái kia Vũ Minh trầm giọng nói.

“Là ai?”

Ông lão khinh cười cợt, “Như lời ngươi nói, chính là một cái kẻ tù tội.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Tiểu hữu, lão phu cũng không muốn ở đợi ở chỗ này. Ta giúp ngươi cùng này Huyết Nữ oa ngăn trở bọn họ, chờ nàng khôi phục thực lực sau, ở các ngươi đi ra ngoài thì, có thể hay không mang tới lão phu đoạn đường?”

“Đương nhiên không có vấn đề!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Chỉ là vãn bối không hiểu chính là, lấy tiền bối thực lực, cũng không cách nào đi ra ngoài sao?”

Ông lão cười cợt, sau đó nói: “Có thể. Thế nhưng, đi ra ngoài sẽ chết.”

“Vì sao?” Dương Diệp không rõ.

Ông lão nói: “Chúng ta, lúc trước nên chết rồi. Thế nhưng, đối phương thiện tâm, lưu chúng ta một mạng, tuy rằng có thể sống, bất quá, đến bị vĩnh cửu nhốt ở chỗ này. Đối với cho các ngươi vùng vũ trụ này tới nói, chúng ta là người xâm lược, chúng ta là tội nhân, nếu như tự chúng ta mạnh mẽ đi ra ngoài, sẽ gặp đến các ngươi thế giới này Thiên Đạo Chi Chủ nhằm vào. Vì lẽ đó, chúng ta cần phải có người giúp chúng ta che lấp Thiên Đạo Chi Chủ truy kích, mà có điều này có thể lực, chỉ có hai người, một cái là cái kia Tiêu Dao Tử, còn có một cái, chính là này Huyết Nữ, bởi vì, bọn họ lĩnh ngộ vực lực lượng. Bọn họ, có thể dùng chính mình vực lực lượng yểm hộ chúng ta, để chúng ta không bị Thiên Đạo Chi Chủ phát hiện!”

Giờ khắc này, Dương Diệp rốt cục xác định. Xác định, những người này căn bản không phải vũ trụ này người. Những người này, bao quát cái kia đưa hắn Ngũ hành bất diệt thể, còn có ở cái kia đáy nước ông lão, những người này, đều không phải vũ trụ này người, những người này, đến từ những khác vũ trụ! Phải nói, cái này hung vực bên trong, ngoại trừ số ít thổ ở ngoài, còn lại, đều là đến từ những khác vũ trụ!

Những người này, đã từng phạm lỗi lầm, như người lão giả này nói, là người xâm lược, không cần phải nói, cuối cùng, bọn họ thất bại. Sau đó, bị nhốt lại.

Lúc này, ông lão lại nói: “Ta tuy rằng có thể chiến thắng này Thiên Đạo Chi Nhãn, thế nhưng, ta ép không được nó, mà lại, ta như mạnh mẽ hơn đi ra ngoài, nó nhất định sẽ liều mạng chống lại, không chắc, đến lúc đó sẽ trêu chọc càng nhiều Thiên Đạo Chi Nhãn đến. Thế nhưng, này Huyết Nữ oa không giống, nàng nếu là khôi phục lại Luân Hồi cảnh thực lực, thêm vào huyết vực, nàng có thể áp chế gắt gao này Thiên Đạo Chi Nhãn!”

Dương Diệp rõ ràng. Những người này, muốn mượn chính là Huyết Nữ Huyết vực, có vực lực lượng ở, có thể che đi những người này khí tức, vì lẽ đó, bọn họ đi ra ngoài, cũng sẽ không bị vùng vũ trụ này Thiên Đạo Chi Chủ nhằm vào. Không phải vậy, bọn họ cho dù có thể đi ra ngoài, khẳng định cũng sẽ gặp phải Thiên Đạo Chi Chủ vô cùng vô tận truy sát!

Giữa trường, Dương Diệp trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Ta có thể thay nàng đáp ứng các ngươi, chờ nàng tỉnh lại, mang theo các ngươi đi ra ngoài, chỉ là, các ngươi sau khi đi ra ngoài...”

“Chúng ta sẽ rời đi các ngươi vùng vũ trụ này!”

Lúc này, ông lão nói: “Năm đó, chúng ta cũng là bởi vì tham lam, mới rơi vào bây giờ mức độ, hiện tại, sẽ không.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng buông lỏng, hắn khẳng định là chưa hề nghĩ tới đem những này tay người biến thành của mình, căn bản không thể, những người này thực lực vượt qua hắn quá nhiều, nhân gia không thể theo hắn. Hơn nữa, coi như những người này tuỳ tùng, hắn cũng không dám muốn. Những người này, có thể đều là tội nhân, một khi bị Thiên Đạo Chi Chủ phát hiện, hậu quả kia...

Hắn không biết Thiên Đạo Chi Chủ lợi hại bao nhiêu, thế nhưng, người lão giả này đều kiêng kỵ như vậy, có thể tưởng tượng đối phương là khủng bố cỡ nào. Không nghi ngờ chút nào, vậy tuyệt đối không phải hắn có thể chống lại. Cùng Thiên Đạo Chi Chủ đối đầu? Hắn có thể không phát rồ!

Vì lẽ đó, những người này có thể rời đi, đó là tốt nhất.

Bất quá, trợ giúp những người này vượt ngục, cũng không biết có thể xảy ra vấn đề gì hay không, cũng may, đến lúc đó coi như gặp sự cố, cũng là Huyết Nữ sự tình. Phiền phức cái gì, Huyết Nữ nhất định có thể giải quyết!

“Ngươi gọi Dương Diệp đúng không!”

Đang lúc này, xa xa ông lão kia đột nhiên nói.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía ông lão kia, nói: “Làm sao?”

Ông lão gắt gao nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Lão phu không nghĩ tới, vốn là không có sơ hở nào sự tình, sẽ bại trong tay ngươi trên. Lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, nghĩ đến sau đó không lâu liền muốn trên Đại thế giới. Rất không đúng dịp, lần này, trấn thủ Thông Thiên con đường vừa vặn là chúng ta Chiến Các. Nhớ kỹ lão phu, trên Đại thế giới cái kia nháy mắt, chính là ngươi Dương Diệp bỏ mình thì.”

Âm thanh hạ xuống, cùng bên cạnh Vũ Minh thân thể dần dần hư huyễn lên.

Bọn họ là Luân Hồi cảnh cường giả, không phải người ngu. Vào lúc này, bọn họ rất rõ ràng, ở này hung vực những cường giả này trước mặt, bọn họ căn bản là không có cách đánh giết Huyết Nữ. Vì lẽ đó, bọn họ quả đoán lựa chọn đi. Bởi vì, nếu như bọn họ không đi, một khi các loại (chờ) này Huyết Nữ tỉnh lại, bọn họ khẳng định là thập tử vô sinh.

“Cản bọn họ lại!”

Thấy người lão giả này hai người phải đi, Dương Diệp biến sắc mặt, rút kiếm chính là một trảm, kiếm khí của hắn tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là đi tới ông lão kia cùng Vũ Minh trước mặt, sau đó xuyên thủng qua, thế nhưng, không lưu lại bất cứ thứ gì.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp vẻ mặt nhất thời âm trầm lên.

“Không ngăn được!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh tên kia lưng còng ông lão, “Nếu như bọn họ muốn chiến, ta có thể giết bọn họ, thế nhưng, nếu như bọn họ muốn chạy trốn, ta không làm gì được bọn họ, bởi vì ta không cách nào rời đi nơi này, mà bọn họ, muốn rời khỏi này hung vực, đối với bọn họ tới nói, là chuyện dễ dàng. Bởi vì bọn họ có mạnh mẽ không gian pháp bảo, có thể rất dễ dàng qua lại nơi này không gian.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó lắc đầu nở nụ cười, “Vô sự, quá mức, đến lúc đó ta cũng học Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực, trực tiếp đánh tới đi!”

Lưng còng ông lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó cười nói: “Rất tự tin, bất quá, ngươi có tự tin tư bản.”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Kỳ thực, nếu như có thể, ta vẫn là không nghĩ ra danh tiếng. Bất quá, người sống một đời, rất nhiều chuyện, thường thường đều là thân bất do kỷ.” Nói, hắn nhìn mọi người một chút, sau đó ôm quyền, “Chư vị, ta đại nhị tỷ nàng cảm tạ chư vị, các ngươi yên tâm, ta vừa nãy chuyện đã đáp ứng, tuyệt đối nói được là làm được.”

Cái kia hai tên Luân Hồi cảnh sở dĩ rút đi, không phải là bởi vì hắn Dương Diệp, mà là bởi vì những người trước mắt này, có thể nói, nếu như không có những người trước mắt này, vừa nãy hắn cũng chỉ có thể liều mạng rồi!

Hắn sẽ không mang tất cả mọi người đi ra ngoài, thế nhưng, những người trước mắt này, khẳng định là muốn mang đi ra ngoài, làm người, không có thể vong ân phụ nghĩa!

Lưng còng ông lão cười cợt, đang muốn nói chuyện, lúc này, hắn đột nhiên nhìn về phía Huyết Nữ, “Nàng tỉnh rồi.”

Quả nhiên, ở lưng còng ông lão âm thanh hạ xuống một khắc đó, Huyết Nữ đột nhiên mở mắt ra. Cùng lúc đó, một nguồn sức mạnh vô hình từ trong cơ thể nàng dường như sóng gợn bình thường chấn động ra đến. Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, Dương Diệp các loại (chờ) người trực tiếp bị chấn động đến trăm trượng có hơn, cái kia lưng còng ông lão cũng là bị đẩy lui hơn mười trượng!

Luân Hồi cảnh!

Mọi người vẻ mặt nghiêm túc cực kỳ, này Huyết Nữ không phải là bình thường Luân Hồi cảnh cường giả, nàng ở Âm Dương cảnh thì, cũng đã như vậy khủng bố, hiện tại đạt đến Luân Hồi cảnh, thực lực kia...

Huyết Nữ trạm lên, sau đó quét mọi người một chút, “Đa tạ!”

Mọi người vội vã gật gật đầu, biểu thị chút lòng thành.

Huyết Nữ khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ta cho rằng ngươi sẽ đào tẩu.”

Dương Diệp: “...”

Huyết Nữ lại nói: “Các nàng ánh mắt không sai, ngươi nếu gọi ta nhị tỷ, ta liền không cùng ngươi khách sáo cái gì.” Nói, nàng nhìn lướt qua mọi người, “Chúng ta đi thôi!”

Âm thanh hạ xuống, Huyết Nữ hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó hướng về hai bên xé một cái, chính là như thế xé một cái, trước mặt nàng không gian trực tiếp bị xé ra, rất nhanh, một khe hở không gian xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Mà lúc này, cái kia Tiểu Tiểu Thiên, cũng chính là Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện ở đỉnh đầu của mọi người, sau đó một luồng uy thế tự phía chân trời trút xuống, ép hướng về phía giữa trường mọi người.

Nhìn thấy này Thiên Đạo Chi Nhãn, Liên Bán Trang các loại (chờ) nhân thần sắc đều là cực kỳ đề phòng rồi lên.

Huyết Nữ nhìn Thiên Đạo Chi Nhãn thục tức, sau một khắc, tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong phút chốc, một luồng huyết mạc trực tiếp đem Thiên Đạo Chi Nhãn cho bao bọc lại.

Mà lúc này, Thiên Đạo Chi Nhãn đột nhiên điên cuồng rung động kịch liệt lên, nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp thay đổi sắc mặt, bởi vì này Thiên Đạo Chi Nhãn đây là muốn tự bạo!

Cái kia Huyết Nữ đại mi cũng là túc lên, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới này Thiên Đạo Chi Nhãn lại muốn tự bạo.

“Tiểu Tiểu Thiên mau dừng tay!”

Lúc này, một thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trước ngực vang lên, khẩn đón lấy, cái kia tiểu thiên xuất hiện ở trước mặt chúng nhân, khi (làm) tiểu thiên sau khi xuất hiện, cái kia muốn tự bạo Thiên Đạo Chi Nhãn nhất thời ngừng lại.

Tiểu thiên nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Huyết Nữ, “Ngươi có phải muốn chết hay không?”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1486: Tiểu Tiểu Thiên, gọi trợ thủ của ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1481 chương: Tiểu Tiểu Thiên, gọi trợ thủ của ngươi!

Dương Diệp cũng là sửng sốt, nàng cũng không nghĩ tới này Tiểu Thiên sẽ đi khiêu khích Huyết Nữ. Tiểu Thiên bình thường tính khí rất tốt, mà lần này, nàng hiển nhiên là tức rồi.

Huyết Nữ nhìn Tiểu Thiên, không nói gì.

Mà lúc này, Tiểu Thiên nhưng là đi tới trước mặt nàng, sau đó nhìn thẳng nàng, “Cảm giác mình rất lợi hại?”

“Ta cảm thấy còn có thể!” Huyết Nữ không cam lòng yếu thế.

Tiểu Thiên nhìn Huyết Nữ một lát, sau đó gật gật đầu, “Ngươi nếu cảm giác mình rất lợi hại, tốt lắm, để ta nhìn ngươi một chút lợi hại bao nhiêu.”

Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn về phía chân trời Tiểu Tiểu Thiên, “Tiểu Tiểu Thiên, gọi trợ thủ của ngươi.”

Gọi giúp đỡ!

Nghe được câu này, mọi người đều là là sửng sốt, này Thiên Đạo Chi Nhãn còn có giúp đỡ?

Mà đang lúc này, ngày đó tế Thiên Đạo Chi Nhãn đột nhiên rung động kịch liệt lên, khẩn đón lấy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, nó không gian chung quanh đột nhiên nứt ra, rất nhanh, một con mắt từ trong đó chui ra!

Thiên Đạo Chi Nhãn!

Một con cùng Tiểu Tiểu Thiên hình thể gần như Thiên Đạo Chi Nhãn tự trong đó chui ra, nhưng mà vẫn không có xong, cái kia nứt ra không gian cuồn cuộn không ngừng chui ra Thiên Đạo Chi Nhãn, không tới mười mấy tức thời gian, toàn bộ phía chân trời, cũng đã che kín sắp tới trên trăm con Thiên Đạo Chi Nhãn. Thời khắc này, toàn bộ bầu trời cũng đã bị Thiên Đạo Chi Nhãn che kín!

Từng đạo từng đạo uy thế không ngừng tự những này Thiên Đạo Chi Nhãn bên trong tản mát ra, bách đạo Thiên Đạo Chi Nhãn tản mát ra uy thế, biết bao khủng bố?

Ngược lại, thời khắc này, Âm Dương cảnh cường giả cũng đã không chịu nổi, giữa trường ngoại trừ Huyết Nữ ở ngoài, người còn lại thân thể cũng đã dần dần loan xuống, bao quát cái kia lưng còng ông lão, bất quá hắn so với Liên Bán Trang bọn họ, hơi hơi muốn khá hơn một chút, không có chật vật như vậy. Ngay cả Dương Diệp, Dương Diệp nhưng là lợi dụng quan tài nắp che ở đỉnh đầu, bởi vậy, hắn cũng so với Liên Bán Trang các nàng khá hơn một chút!

Thời khắc này, tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi.

Biến khó coi rồi!

Trên trăm con Thiên Đạo Chi Nhãn!

Nếu như những này Thiên Đạo Chi Nhãn toàn bộ ra tay, đừng nói hủy diệt cái này hung vực, coi như là hủy diệt toàn bộ hạ vị diện đều không phải không thể a! Những này Thiên Đạo Chi Nhãn so với Đại thế giới Thiên Đạo Chi Nhãn nhỏ yếu, thế nhưng, nhất định so với bên trong thế giới Thiên Đạo Chi Nhãn mạnh hơn quá nhiều quá nhiều. Đừng nói một vị Luân Hồi cảnh, mười vị Luân Hồi cảnh đều không nhất định có thể kháng trụ!

Giữa trường, khi nhìn thấy cái kia bách đạo Thiên Đạo Chi Nhãn thì, Huyết Nữ hai mắt nhất thời vi híp lại, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới tình cảnh này.

Tiểu Thiên nhìn lướt qua Liên Bán Trang các loại (chờ) người, “Nghịch thiên? Nhân loại các ngươi, thường thường nói muốn nghịch thiên, có thể các ngươi căn bản không biết mình là cỡ nào nhỏ bé. Cùng ngày thật sự muốn với các ngươi tích cực thì, các ngươi chơi lên sao? Các ngươi không chơi nổi!” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Huyết Nữ, “Một trăm đủ sao? Ngươi muốn cảm thấy không đủ ngươi đánh, Tiểu Tiểu Thiên còn có thể đang gọi một trăm đến. Vùng vũ trụ này, mấy ngàn bên trong thế giới, còn có thật nhiều ẩn thế giới, những thế giới này Thiên Đạo Chi Nhãn, nó cũng có thể kêu đến đánh với ngươi!”

Huyết Nữ quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngươi đến tột cùng là ai!”

Tất cả mọi người đều nhìn về Tiểu Thiên, đối với thân phận của Tiểu Thiên cùng lai lịch, giờ khắc này tất cả mọi người đều là cực kỳ hiếu kỳ. Trước, Tiểu Tiểu thiên là không có gọi giúp đỡ, thế nhưng, nàng sau khi xuất hiện, sau đó liền để Tiểu Tiểu Thiên gọi giúp đỡ. Này mặc dù là Tiểu Tiểu Thiên quan hệ, thế nhưng, ai cũng biết, trong này rất lớn một bộ phận nguyên nhân, khẳng định cũng là bởi vì này Tiểu Thiên!

Dương Diệp không có để Tiểu Thiên cùng Huyết Nữ đối chọi gay gắt xuống, hắn đi tới Tiểu Thiên trước, sau đó nói: “Chúng ta không có muốn giết Tiểu Tiểu Thiên, chỉ là muốn đi ra ngoài, vì lẽ đó, nhị tỷ vừa nãy mới sẽ áp chế nó, thế nhưng không nghĩ tới, nó như thế cương liệt, bị sau khi áp chế, muốn tuyển chọn tự bạo!”

“Nhiệm vụ của nó là trấn thủ những người này, các ngươi mạnh mẽ hơn thả những người này đi ra ngoài, nó khẳng định là muốn tự bạo!” Tiểu Thiên nói.

đọc tr
uyện cùNg http://truyencuatui.neT / Dương Diệp nói: “Vậy ngươi có thể hay không để nó đừng tự bạo, sau đó lại thả chúng ta đi ra ngoài?” Nếu như là người khác, khẳng định không được, thế nhưng này Tiểu Thiên, nếu như nàng đồng ý giúp đỡ, vậy khẳng định là có hi vọng. Bởi vì, này Tiểu Thiên cùng Tiểu Tiểu Thiên Quan hệ rất tốt. Tiểu Tiểu Thiên chắc chắn sẽ không cho bọn họ mặt mũi, thế nhưng, nó rất có thể sẽ cho Tiểu Thiên mặt mũi!

Tiểu Thiên liếc mắt nhìn Liên Bán Trang các loại (chờ) người, sau đó nói: “Ngươi biết bọn họ vì sao lại bị giam ở đây sao?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Bọn họ là người xâm lược.”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Bọn họ đã từng, vì bản thân chi tư, giết chúng ta vùng vũ trụ này rất nhiều rất nhiều người, còn có thật nhiều Thiên Đạo Chi Nhãn. Bọn họ, vốn là là chết tiệt.”

Lúc này, cái kia lưng còng ông lão đột nhiên nói: “Các hạ, chúng ta biết, đã từng là lỗi của chúng ta, thế nhưng, chúng ta đã trả giá đánh đổi, chúng ta có thể lấy thần hồn tuyên thề hướng về các hạ bảo đảm, chúng ta sau khi rời khỏi đây, sẽ rời đi vùng vũ trụ này, chắc chắn sẽ không ở bước vào vùng vũ trụ này. Kính xin các hạ cho ta các loại (chờ) một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời!”

Giờ khắc này, hắn biết rõ, muốn muốn đi ra ngoài, cơ hội duy nhất cũng không phải Huyết Nữ, mà là này Tiểu Thiên!

Dương Diệp cũng nói: “Tiểu Thiên, bọn họ đã bị giam cực kỳ lâu, nếu như có thể, thả bọn họ đi ra ngoài. Chính ngươi cũng đã nói, mặc kệ là yêu thú vẫn là người, đều nên tự do. Mà bọn họ hiện tại, phi thường không tự do, không phải sao?”

Tiểu Thiên trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Nếu như, Tiểu Tiểu Thiên chúng nó sau lưng cái kia cái gì Thiên Đạo Chi Chủ muốn giết bọn hắn, khẳng định lúc trước liền trực tiếp giết bọn họ, mà không phải đem bọn họ nhốt lại. Ta nghĩ, đối phương khẳng định là cũng nghĩ cho bọn họ một cái sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời, ngươi cảm thấy thế nào?”

Trầm mặc hồi lâu, Tiểu Thiên đột nhiên nhìn lướt qua bốn phía, “Nơi này, xác thực không nên tồn tại.”

Nghe được Tiểu Thiên, giữa trường Liên Bán Trang đám người nhất thời vui vẻ, có Tiểu Thiên câu nói này, bọn họ muốn đi ra ngoài, cơ bản là không có vấn đề quá lớn.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Thế nhưng, có điều kiện!”

“Điều kiện gì?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

Tiểu Thiên nhìn lướt qua Liên Bán Trang các loại (chờ) người một chút, sau đó nói: “Rất nhiều người, đã biết được chính mình sai, những người này, thả ra ngoài, cũng không sao, thế nhưng, có thật nhiều người, khả năng không chỉ có sẽ không cảm thấy chính mình sai rồi, còn có thể lòng sinh oán hận, những người này, khẳng định là không thể thả đi ra ngoài.”

“Cái này tự nhiên!”

Dương Diệp nói: “Chỉ là, muốn làm sao mới có thể biết bọn họ đã có hối cải chi tâm cơ chứ?”

“Ta biết!”

Tiểu Thiên nói: “Không có ai có thể gạt ta.” Nói xong, nàng liếc mắt nhìn Liên Bán Trang các loại (chờ) người, sau đó nói: “Trong lòng các ngươi không có oán khí, này chứng minh, các ngươi rất rõ ràng chính mình chịu đựng tội đều là chính mình có tội thì phải chịu, này chứng minh, các ngươi đã hối hận lúc trước gây nên, vì lẽ đó, các ngươi có thể đi ra ngoài.”

Nghe được Tiểu Thiên, Liên Bán Trang đám người nhất thời mừng như điên, mà đang lúc này, cái kia Ngô lão ma đột nhiên nói: “Các hạ, ngươi có thể làm chủ sao?”

Nghe vậy, Liên Bán Trang các loại (chờ) người nụ cười trên mặt nhất thời dần dần biến mất, bọn họ nhìn về phía Tiểu Thiên. Bọn họ cũng đều biết, này Tiểu Thiên thân phận cùng lai lịch khẳng định không bình thường. Bởi vì nó cùng Thiên Đạo Chi Nhãn quan hệ rất tốt, thế nhưng, đó chỉ là quan hệ tốt, này muốn thả bọn họ đi ra ngoài, khẳng định là một việc lớn, nói không chắc liền này Thiên Đạo Chi Nhãn đều không có quyền!

Này Tiểu Thiên có này quyền lợi sao?

“Ta cũng không biết có thể làm chủ hay không!” Tiểu Thiên nói.

Mọi người: “”

Mà lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Bất quá, ta có thể thử xem đây. Tiểu

Tiểu Thiên chúng nó vẫn là rất dễ nói chuyện!"

Dương Diệp các loại (chờ) người mặt đen lại, rất dễ nói chuyện? Này Thiên Đạo Chi Nhãn rất dễ nói chuyện? Xin nhờ, đối phương căn bản là sẽ không nói chuyện cùng bọn họ rất. Bất quá, đối với này Tiểu Thiên tới nói, những này Thiên Đạo Chi Nhãn xác thực rất dễ nói chuyện!

Tiểu Thiên thân hình hơi động, xuất hiện ở cái kia Tiểu Tiểu Thiên trước, nàng tay ngọc vung lên, quay về Tiểu Tiểu Thiên chu vi những Thiên Đạo Chi Nhãn đó vẫy vẫy tay, những Thiên Đạo Chi Nhãn đó thật giống cũng nhận thức Tiểu Thiên, lập tức trên dưới chập trùng một thoáng, xem như là ở chào hỏi, hơn nữa, một ít Thiên Đạo Chi Nhãn biểu hiện còn rất nhảy nhót, thật giống thật cao hứng!

Tiểu Thiên hì hì nở nụ cười, sau đó nàng nhìn về phía Tiểu Tiểu Thiên, có chút trách nói: "Ngươi tên ngu ngốc này, ngươi đánh không lại người khác, chẳng lẽ là sẽ không gọi giúp đỡ sao? Nhất định phải tự bạo, thật là đần chết rồi a!"

Tiểu Tiểu Thiên nhẹ nhàng run rẩy, từng cơn sóng gợn tự trong đó truyền ra, hiển nhiên là ở biểu đạt cái gì.

Tiểu Thiên thấp giọng thở dài, sau đó nàng liếc mắt nhìn chu vi những Thiên Đạo Chi Nhãn đó, "Các ngươi muốn nghe, sau đó, các ngươi nếu như đánh tuy nhiên nhân loại, hoặc là cái gì khác chủng tộc, các ngươi có thể gọi giúp đỡ, gọi giúp đỡ, hiểu chưa? Mà các ngươi, cũng phải trợ giúp lẫn nhau, đừng làm cho những người kia động một chút là muốn nghịch thiên cái gì, biết không?"

Ở Dương Diệp các loại (chờ) người ánh mắt kinh ngạc bên dưới, những Thiên Đạo Chi Nhãn đó dĩ nhiên gật gật đầu!

Không thể không nói, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi. Bởi vì, hắn là thường thường cùng Thiên Đạo Chi Nhãn phát sinh xung đột. Nếu như sau đó đang cùng Thiên Đạo Chi Nhãn phát sinh xung đột, những người này nếu như gọi giúp đỡ

Phía chân trời, không biết Tiểu Thiên cùng những Thiên Đạo Chi Nhãn đó nói cái gì, những Thiên Đạo Chi Nhãn đó toàn bộ biến mất ở bầu trời, chỉ còn dư lại một cái Tiểu Tiểu Thiên.

"Ngươi là tại sao biết nàng?" Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp tự nhiên biết Huyết Nữ hỏi chính là ai, hắn liếc mắt nhìn cái kia cùng Tiểu Tiểu Thiên ở giao lưu Tiểu Thiên, sau đó nói: “Cũng là ở này hung vực, nàng lúc đó nằm ở trong quan tài băng” nói, hắn đem cùng Tiểu Thiên nhận thức quá trình nói ra.

Huyết Nữ trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Biết lai lịch của nàng sao?”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “Chưa từng nghe qua người này!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về Tiểu Thiên, này Tiểu Thiên đến tột cùng là ai? Liền Huyết Nữ đều chưa từng nghe qua? Đối với này thân phận của Tiểu Thiên, hắn càng ngày càng hiếu kỳ.

Này Tiểu Thiên, thật sự quá thần bí rồi!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1487: Này kiếm, ta muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1482 chương: Này kiếm, ta muốn!

Phía chân trời, Tiểu Thiên đang cùng cái kia Tiểu Tiểu Thiên giao lưu gần như một phút sau, nàng xoay người bay tới Dương Diệp các loại (chờ) người trước.

“Thế nào?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “Nó đồng ý.”

Nghe vậy, Liên Bán Trang đám người nhất thời mừng như điên, bị giam lâu như vậy, rốt cục có thể đi ra ngoài, bọn họ làm sao không hỉ?

Dương Diệp cũng là thở phào nhẹ nhõm, dù sao hắn đã đáp ứng những người này, nếu như Tiểu Tiểu Thiên không đáp ứng, chuyện đó liền phiền phức. Hắn cũng không muốn làm một cái người nói không giữ lời, thế nhưng, hắn cũng không muốn cùng này Thiên Đạo Chi Nhãn đối đầu, hơn nữa, coi như đánh, cũng đánh không lại, hơn một trăm cái Thiên Đạo Chi Nhãn a!

Cũng may, hiện tại không thành vấn đề rồi!

Mà đang lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Bất quá có một điều kiện!”

“Điều kiện gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên liếc mắt nhìn Liên Bán Trang các loại (chờ) người, sau đó nói: “Bọn họ không thể ở vùng vũ trụ này, bọn họ làm người xâm lược, không bị thế giới này Thiên Đạo Chi Nhãn hoan nghênh, nếu như bọn họ sau khi rời khỏi đây không rời đi nơi này, bọn họ rất có thể sẽ gặp đến Thiên Đạo Chi Nhãn truy sát. Vì lẽ đó, sau khi rời khỏi đây, bọn họ nhất định phải lập tức rời đi vùng vũ trụ này.”

“Đương nhiên không có vấn đề!”

Lúc này, cái kia lưng còng ông lão vội vàng nói: “Tiểu Thiên cô nương yên tâm, chúng ta rời đi nơi này sau, sẽ lập tức rời xa vùng vũ trụ này!”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, sau đó nói: “Vậy các ngươi đi.”

“Đa tạ!”

Lưng còng ông lão cùng Liên Bán Trang các loại (chờ) người đều là quay về Tiểu Thiên hơi thi lễ, này thi lễ, xuất phát từ nội tâm.

Tiểu Thiên nhẹ giọng nói: “Các ngươi bị giam lâu như vậy, cũng thật đáng thương. Chỉ là, sau đó hay là muốn thiếu tạo sát nghiệt, người giết hơn nhiều, là sẽ có nguyên nhân quả báo ứng. Rất nhiều lúc, không phải không báo, mà là thời điểm chưa tới.”

“Chúng ta ghi nhớ!” Lưng còng ông lão nghiêm mặt nói.

Tiểu Thiên gật gật đầu, “Đi, Tiểu Tiểu Thiên sẽ đem bọn ngươi đưa cách vùng vũ trụ này.”

Nói, nàng trực tiếp hóa thành một vệt sáng đi vào Dương Diệp trước ngực.

Tiểu Thiên sau khi rời đi, lưng còng ông lão các loại (chờ) người nhìn về phía Dương Diệp cùng Huyết Nữ, mọi người quay về Dương Diệp cùng Huyết Nữ cũng là thi lễ một cái, cái kia lưng còng ông lão nói: “Lần này, đa tạ hai vị, này tình, chúng ta vĩnh không quên đi!”

Dương Diệp cười nói: “Khách khí. Trước nếu như không phải các ngươi, chúng ta đã sớm chết rồi.”

Lưng còng ông lão khẽ mỉm cười, sau đó nói: “Tiểu hữu, ngày sau có thời gian, mong rằng đến Tinh Vân Hệ, ta”

“Tinh Vân Hệ?” Dương Diệp không rõ nhìn lưng còng ông lão.

“Bọn họ vũ trụ tên gọi!”

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “So với thế giới đại chính là tinh vực, mà so với tinh vực đại chính là vũ trụ, vốn là, vũ trụ tự thành một thể, vô biên vô hạn, tất cả tất cả đều gọi chung là vũ trụ, thế nhưng, cuối cùng ở mảnh này đại vũ trụ bên trong, xuất hiện đủ loại thế lực, sau đó bọn họ liền đem mảnh này đại vũ trụ phân chia thành vô số tiểu Vũ trụ. Đơn giản tới nói, như vậy cũng tốt so với một cái đại lục bị phân chia thành vô số tiểu quốc gia như thế! Mà chúng ta vùng vũ trụ này, thì lại xưng là: Thiên Tuyền Hệ.”

“Cái kia vũ trụ này đến tột cùng lớn bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ lắc lắc đầu, “Không có ai biết đại vũ trụ đến tột cùng lớn bao nhiêu, dù cho là loại kia viễn cổ người tu hành cũng không thể biết, bởi vì, thật sự quá to lớn lớn, là thật sự vô biên vô hạn.”

Lưng còng ông lão gật gật đầu, “Đại vũ trụ, thật sự quá to lớn lớn. Bất quá, tiểu Vũ trụ nhưng là không có lớn như vậy. Chúng ta Tinh Vân Hệ cách các ngươi Thiên Tuyền Hệ rất gần, ngày sau tiểu hữu có thể lại đây chơi.”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Nhất định!”

Lưng còng ông lão cười cợt, “Tiểu hữu, cáo từ rồi!”

Nói xong, lưng còng ông lão thân hình hơi động phóng lên trời, sau đó trở về cái kia Tiểu Tiểu Thiên trước, người sau khẽ run lên, rất nhanh, ở tại bên cạnh xuất hiện một vòng ánh sáng. Nhìn tia sáng kia quyển, lưng còng ông lão hít sâu một hơi, trong mắt lập loè hưng phấn cùng kích động. Không do dự, thân hình hắn hơi động, trực tiếp đi vào cái kia vòng sáng bên trong.

Lúc này, cái kia Ngô lão ma quay về Dương Diệp ôm quyền, “Chuyện trước kia, nhiều có đắc tội, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, cũng thân hình hơi động, đi vào vòng sáng bên trong.

Rất nhanh, giữa trường chỉ còn dư lại Liên Bán Trang cùng cái kia dung nham người khổng lồ.

Liên Bán Trang nhìn về phía Dương Diệp, “Đa tạ!” Nói, nàng dừng một chút, lại nói: “Lúc trước, ngươi cùng Ngô lão ma lúc giao thủ, ta cũng không phải là có ý định không ra tay, lúc đó thương thế của ta vẫn chưa chữa trị, lúc đó sở dĩ như vậy nói, chỉ là tùy tính mà vì là." Nói xong, nàng thân hình hơi động, trực tiếp đi vào cái kia vòng sáng bên trong.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó lắc đầu nở nụ cười, tùy tính mà vì là, nữ nhân này

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía xa xa dung nham người khổng lồ, "Ngươi không đi ra ngoài sao?"

Dung nham người khổng lồ lắc lắc đầu, sau đó hắn tay đưa ra ngoài, ở hắn trong lòng bàn tay, một đám lửa xông ra, đón lấy, một cô bé từ ngọn lửa kia bên trong xông ra, hắn đem bé gái đưa tới Dương Diệp trước, khi (làm) bé gái nhìn thấy Dương Diệp thì, trên mặt nhất thời lộ ra một nụ cười xán lạn, sau đó bay đến Dương Diệp trước vui vẻ vỗ tay nhỏ.

Dương Diệp sờ sờ bé gái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía cái kia dung nham người khổng lồ, "Ngươi đây là?"

"Nàng, theo ngươi!" Dung nham người khổng lồ mở miệng. Mặc dù nói chính là tiếng người, thế nhưng có chút trúc trắc.

"Theo ta?"

Dương Diệp hơi run run, tùy tiện nói: "Tại sao?"

"Theo ngươi, đối với nàng được!" Dung nham người khổng lồ nói.

Dương Diệp rõ ràng. Cô bé này bị Lục Đinh thần hỏa cải tạo quá, này dung nham người khổng lồ khẳng định là phát hiện cô bé này biến hóa, vì lẽ đó, đối phương lúc này mới để bé gái theo hắn.

Trầm mặc nháy mắt, Dương Diệp nhìn về phía bé gái, nói: "Ngươi đồng ý theo ta sao?"

Bé gái cắn ngón tay của chính mình, nàng nhìn một chút Dương Diệp, lại nhìn một chút xa xa dung nham người khổng lồ, có chút do dự. Lúc này, Dương Diệp cười nói: "Sau đó ngươi nếu như nhớ nó, chúng ta có thể bất cứ lúc nào trở về xem nó, như vậy có thể không?"

Bé gái ánh mắt sáng lên, sau đó gật gật đầu.

Thấy thế, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, cô bé này nhưng là thiên địa linh vương, nàng so với Mạt Tiểu Lãnh những kia hỏa diễm còn cao hơn một cấp bậc, ở thêm vào nàng hiện tại bị Lục

Đinh thần hỏa cải tạo, nàng khẳng định so với bình thường thiên địa linh vương mạnh hơn, đối phương theo hắn, đối với hắn mà nói, cũng coi như là một chuyện tốt!

Bé gái bay đến cái kia dung nham người khổng lồ trước, sau đó cùng dung nham người khổng lồ dính rồi hồi lâu, cuối cùng, dung nham người khổng lồ xoay người rời đi, nhìn thấy dung nham người khổng lồ rời đi, bé gái trong mắt nhất thời tuôn ra hai hàng nước mắt, không đúng, là hai hàng dung nham Dương Diệp đưa nàng ôm vào trong ngực, an ủi: "Sau đó chúng ta có thể thường xuyên đến xem nó."

Bé gái liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó chỉ trỏ đầu nhỏ, đón lấy, nàng chỉ trỏ Dương Diệp trước ngực, trong mắt tràn đầy vẻ ước ao.

Dương Diệp cười cợt, vung tay phải lên, trực tiếp đem bé gái đưa đến Hồng Mông tháp tầng thứ hai, bé gái tiến vào tầng thứ hai sau, liền trực tiếp chạy đi tìm Lục Đinh thần hỏa rồi!

Trên thực tế, Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, "Ngươi bây giờ chuẩn bị đi đâu?"

Huyết Nữ hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Đi tìm tiểu thập các nàng, sau đó đi tìm đại tỷ!"

"Đại tỷ?"

Dương Diệp nói: "Liền ngươi cũng không biết tung tích của nàng sao?"

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, "Nàng lúc trước bị thương quá nặng, bản thể đã không cách nào ở dùng, vì lẽ đó, nàng lựa chọn chuyển thế sống lại, bởi vì sợ Thần Toán tử suy đoán đến tung tích của nàng, vì lẽ đó, nàng phong ấn trí nhớ của chính mình cùng mình tất cả, trừ phi là bản thân nàng ký ức bị giải phong, không phải vậy, ai cũng không tìm được nàng. Bất quá, hiện tại trí nhớ của nàng che đi đang chầm chậm khôi phục. Vì lẽ đó, ta nhất định phải ở Thần Toán tử tính tới nàng trước tìm tới nàng, không phải vậy, nàng sẽ rất nguy hiểm!"

"Thần Toán tử?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Người kia là ai?"

"Một cái tự xưng có thể trắc tương lai người!"

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Lần này, ngươi trợ giúp ta, khẳng định đã tiến vào mục tiêu của đối phương bên trong, ngươi ngày sau định phải cẩn thận, người này giỏi về tâm kế, lúc trước chúng ta mặc dù bị bách trốn dưới Đại thế giới, có rất lớn một bộ phận nguyên nhân cũng là bởi vì người này. Vì lẽ đó, ngươi nhất định phải cẩn thận người này."

Dương Diệp gật gật đầu, liền có thể làm cho U Minh điện chịu thiệt người, hắn đương nhiên sẽ không đi xem thường. Làm như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp nói: "Có thể giúp ta một việc sao?"

"Nói!" Huyết Nữ nói.

"Đi theo ta!" Dương Diệp nói.

Nói xong, Dương Diệp cùng Huyết Nữ biến mất ở tại chỗ.

Một phút sau, Dương Diệp đi tới một chỗ hồ nước, đầm nước này, không phải hoàng tuyền hà, mà là cái kia bị giam ở đáy nước ông lão hồ nước.

Trầm mặc nháy mắt, Dương Diệp thân hình hơi động, đi vào đáy nước.

Khi thấy Dương Diệp thì, ông lão kia hơi sững sờ, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ đến, rất nhanh, hắn trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, "Ngươi đạt đến bán thần?"

Dương Diệp gật gật đầu, "Vừa tới không lâu!"

Ông lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, "Nghĩ đến là thu được kỳ ngộ gì?"

Dương Diệp cười nói: "Xác thực gặp phải một chút kỳ ngộ, lần này đến, là vì tới cứu tiền bối."

"Lấy thực lực của ngươi bây giờ, có thể?" Ông lão hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, "Che đi có thể. Bất quá, ta có một vấn đề, vậy thì là tiền bối đến tột cùng là bị người nào khốn ở chỗ này đây?" Đây là hắn vẫn thật tò mò địa phương, bởi vì, nhốt lại người lão giả này, tuyệt đối không phải cái kia cái gì Thiên Đạo Chi Chủ, nhốt lại người lão giả này, hoàn toàn chính là người vì là!

Ông lão trầm mặc một lát, sau đó nói: "Một tên người bí ẩn, ta không biết hắn là ai, ta chỉ biết là, lúc trước cùng ta đồng thời bị nhốt lại, còn có một con rắn!"

Xà!

Dương Diệp liếc mắt nhìn ông lão, không cần phải nói, đối phương nói chính là cái kia đế mãng. Đế mãng tại sao bị nhốt? Bởi vì đế mãng tính cách hung lệ, xằng bậy. Hiển nhiên, người lão giả này khẳng định cũng không phải người tốt lành gì, không phải vậy, lúc trước vị cường giả kia cũng sẽ không nhốt lại đối phương.

Trầm mặc nháy mắt, Dương Diệp đi tới cái kia trước mặt ông lão, sau đó nói: “Lúc trước ta đáp ứng ngươi, có năng lực sau liền đến cứu ngươi, hiện tại, ta đến đổi tiền mặt: Thực hiện ta lời hứa.”

Âm thanh hạ xuống, cổ tay hắn hơi động, Kiếm Tổ xuất hiện ở trên tay hắn.

“Vượt qua giai kiếm!” Ông lão nhìn thấy này Kiếm Tổ thì, hai mắt nhất thời vi híp lại.

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó giơ kiếm đột nhiên chính là vừa bổ!

Đùng!

Theo một đạo lanh lảnh tiếng vang lên, cái kia nhốt lại ông lão những kia xích sắt theo tiếng mà đứt.

Ầm!

Lúc này, một luồng khí thế kinh khủng đột nhiên tự ông lão trong cơ thể dâng lên!

Dương Diệp hai mắt híp lại, người lão giả này dĩ nhiên là Âm Dương cảnh cường giả!

Điều này đại biểu cái gì?

Đại biểu đối phương đã từng là Luân Hồi cảnh cường giả, sau đó trở về nơi này sau, bị áp chế thành Âm Dương cảnh cường giả, phải biết, nơi này không phải là hung vực cấm địa.

Hô!

Ông lão hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi có này vượt qua giai kiếm, lúc trước là có thể chặt đứt này xích sắt, thế nhưng lúc đó vì sao không ra tay?”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, “Bất kể như thế nào, hiện tại tiền bối đã thoát thân, ta cũng hoàn thành chính mình lời hứa, cáo từ!”

Mà đang lúc này, ông lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước, “Ngươi này kiếm, ta muốn.”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Có ý gì?”

“Nghe không hiểu sao?”

Ông lão lạnh lùng nói: “Ta nói, này kiếm, ta muốn.”

“Ta nếu như không cho đây?” Dương Diệp nói.

“Vậy ngươi liền đi chết!”

Ông lão nói xong, trực tiếp một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp.

Mà lúc này, Huyết Nữ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1488: Ta rất sợ đó đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1483 chương: Ta rất sợ đó đây!

Khi (làm) Huyết Nữ sau khi xuất hiện, ông lão kia nhất thời biến sắc mặt, đang muốn nói chuyện, mà lúc này, Huyết Nữ đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, trong phút chốc, giữa trường trực tiếp biến thành một cái biển máu.

“A! Ngươi là ai! Ngươi”

Trong biển máu, truyền đến ông lão kinh hãi thanh, rất nhanh, kinh hãi thanh đã biến thành tiếng kêu thảm thiết.

Quá mấy tức, giữa trường triệt để yên tĩnh lại, thoáng qua, biển máu biến mất, Huyết Nữ xuất hiện ở Dương Diệp trước, ông lão kia cũng chưa chết, thế nhưng cũng gần như sắp rồi.

Lúc này ông lão nằm ở Huyết Nữ dưới chân, cả người đã thoi thóp, nhìn về phía Huyết Nữ thì, trong mắt tràn ngập kiêng kỵ.

Nhìn ông lão hình dạng, Dương Diệp lắc lắc đầu, người lão giả này đã từng là Luân Hồi cảnh cường giả, thực lực khẳng định là phi thường cường, thế nhưng, ở cường có Huyết Nữ cường sao?

Hơn nữa, ông lão đã từng là Luân Hồi cảnh, hiện tại chỉ là Âm Dương cảnh, thêm vào hắn bị nhốt nhiều năm như vậy, thân thể đã sớm không phải trạng thái đỉnh cao, bởi vậy, hắn làm sao có khả năng là Huyết Nữ đối thủ? Không, phải nói, hắn đối mặt Huyết Nữ, sức lực chống đỡ lại đều không. Phải biết, lúc này Huyết Nữ, nhưng là Luân Hồi cảnh a!

Sở dĩ không có bị áp chế cảnh giới, là bởi vì Huyết Nữ còn không hề rời đi hung vực, nếu như nàng bây giờ rời đi, đi bên ngoài, sau đó ở đi vào, liền sẽ biến thành Âm Dương cảnh!

“Ngươi để ta lưu hắn một mạng làm cái gì?” Lúc này, Huyết Nữ nói.

“Muốn thu một cái siêu cấp tay chân!” Dương Diệp nói.

Huyết Nữ liếc mắt nhìn hắn, sau đó vung tay phải lên, cái kia nằm trên đất ông lão đột nhiên phát sinh một tiếng hét thảm, khẩn đón lấy, ông lão trực tiếp vỡ ra được, vô số máu tươi đi vào Huyết Nữ trong cơ thể.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Tại sao?”

Huyết Nữ lắc lắc đầu, “Này nhóm cường giả, ngươi khống chế không được. Hắn theo ngươi, cho dù là thần hồn rơi vào tay của ngươi, hắn cũng có biện pháp giết chết ngươi. Thực lực của ngươi bây giờ mặc dù không tệ, thế nhưng, cùng cường giả loại này so với, chênh lệch còn là phi thường đại. Luân Hồi cảnh cường giả, bọn họ nắm giữ năng lực, không phải ngươi có thể tưởng tượng!”

Dương Diệp khổ cười cợt, “Ta còn tưởng rằng có thể kiếm cái siêu cấp tay chân!”

“Ngươi biết hắn sẽ ra tay với ngươi?” Huyết Nữ nói: “Vì lẽ đó mang theo ta đồng thời đến?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta không như vậy thần, chỉ là, nhưng nên có tâm phòng bị người, mang theo ngươi đến, là vì để ngừa vạn nhất, không nghĩ tới hắn thật sự ra tay với ta.”

Huyết Nữ nói: “Ngươi mặc dù là bán thần, thế nhưng, hắn là Luân Hồi cảnh, ở trong mắt hắn, ngươi là thuộc về giun dế tồn tại, nhưng mà, trên người ngươi nhưng có hắn động lòng đồ vật, hắn tự nhiên sẽ ra tay với ngươi. Nhìn ra được, người như thế, lòng dạ độc ác, là không có cái gì nguyên tắc. Vì lẽ đó, vẫn là ngoại trừ tốt, không phải vậy theo ngươi, sớm muộn là một cái mối họa!"

Dương Diệp gật gật đầu, này Huyết Nữ nói còn là phi thường có đạo lý, lấy thực lực bây giờ của hắn, xác thực còn không cách nào chưởng khống Luân Hồi cảnh cường giả loại này. Dù sao, nhân gia cao hơn hắn thật mấy cảnh giới!

"Ta phải đi rồi!" Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, "Đi tìm Minh Nữ các nàng?"

Huyết Nữ gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đây?"

Dương Diệp nói: "Ta phải về Thiên Vân Tinh Vực, sau đó trên Đại thế giới!"

"Đại thế giới!"

Huyết Nữ hai mắt híp lại, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: "Ngươi nhiều lần giúp chúng ta, đặc biệt lần này, bởi vì duyên cớ của ngươi, kế hoạch của bọn họ phá diệt, còn tổn thất hai tên Luân Hồi cảnh cường giả. Ngươi bây giờ, khẳng định đã bị Đại thế giới những người kia nhìn chằm chằm, ngươi đi Đại thế giới, rất nguy hiểm!"

"Ở nguy hiểm cũng muốn đi!" Dương Diệp nói. Tử Nhi cùng Tiểu Bạch hiện tại không biết thế nào rồi, không nhìn thấy các nàng, hắn trước sau không cách nào yên tâm.

Huyết Nữ gật gật đầu, "Ngươi thiên phú trác tuyệt, lại có đại khí vận cùng cơ duyên lớn, ta tin tưởng, ngươi sẽ không chết trẻ."

"Sau đó ta muốn làm sao tìm được đến các ngươi?" Dương Diệp nói. Sở dĩ hỏi như vậy, vẫn có chút kế vặt. Hắn suy nghĩ, sau đó nếu như gặp phải đánh không lại người, hắn là có thể lập tức gọi các nàng quá đến giúp đỡ, lấy hắn hiện tại cùng U Minh điện trong lúc đó giao tình, chuyện như vậy, khẳng định là chuyện nhỏ!

Huyết Nữ làm sao không rõ ràng Dương Diệp tâm tư, nàng lắc đầu khinh cười cợt, "Nên xuất hiện thì, chúng ta tự nhiên sẽ xuất hiện." Nói, nàng dừng một chút, lại nói: "Biết hành tung của chúng ta, đối với ngươi không có chỗ xấu, bởi vì chuyện này ý nghĩa là, cái kia Thần Toán tử nhất định sẽ đem sự chú ý thả ở trên thân thể ngươi. Ngươi bây giờ, còn không chịu đựng nổi đối phương tính toán, chỉ cần ngươi không lên Đại thế giới, hắn che đi cũng sẽ không đến tìm ngươi phiền phức, hắn hiện tại tinh lực, che đi đều ở tỷ muội chúng ta trên người!”

Dương Diệp sờ sờ mũi, nói: “Được rồi. Chúng ta sau này còn gặp lại!”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Diệp vai, nói: “Bảo trọng!”

Nói xong, Huyết Nữ thân hình run lên, hóa thành một đám mưa máu biến mất ở giữa trường.

Huyết Nữ đi rồi, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó rời đi mật thất.

Một phút sau, Dương Diệp đi tới linh thôn.

Vừa tới linh thôn mới thôn cửa, một cái tay liền khoát lên trên bả vai của hắn.

Không cần phải nói, đây nhất định chính là cái kia Mặc Linh. Dương Diệp cười cợt, nói: “Đã lâu không gặp, Mặc Linh cô nương!”

Mặc Linh không nói gì, nàng chỉ là nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Diệp vai, hiển nhiên, là ở chào hỏi.

Dương Diệp cười cợt, sau đó tiến vào linh thôn.

Trong phòng, Dương Diệp nhìn thấy Linh Tộc tộc trưởng Mặc Kha.

Dương Diệp nói: “Ma kha tộc trưởng, lần này đến, là nói cho các ngươi, hiện tại, nơi này đã không còn hạn chế, các ngươi nếu là muốn đi ra ngoài, bất cứ lúc nào cũng có thể thông qua nơi này Thiên Đạo Chi Nhãn rời đi.” Nói, hắn đem hung vực trong cấm địa một phần sự tình cùng Mặc Kha nói rồi một thoáng.

Quá hồi lâu, Mặc Kha phức tạp liếc mắt nhìn Dương Diệp, “Không nghĩ tới, ngươi vẫn là tiến vào hung vực cấm địa, càng không có nghĩ tới, ngươi ở bên trong gặp phải nhiều chuyện như vậy.”

“Ta cũng không nghĩ tới!” Dương Diệp cười nói.

Lúc trước, hắn là thật sự không nghĩ tới hoàng tuyền hà, thế nhưng ma xui quỷ khiến dưới, hắn chạy tiến vào, bất quá cũng còn tốt, mặc dù tốt mấy lần suýt chút nữa chết đi, thế nhưng, cuối cùng hắn vẫn là sống sót đi ra, hơn nữa, thực lực còn tăng lên trên diện rộng rất nhiều.

Mặc Kha cười cợt, nói: “Đôi này: Chuyện này đối với tiểu hữu tới nói, cũng không phải chuyện xấu gì.”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Mặc Kha tộc trưởng, ngươi khi đó để ta ở đến một chuyến Linh Tộc, nghĩ đến là có chuyện gì, không biết là chuyện gì, ta có chút hiếu kỳ.”

Mặc Kha hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Ta nguyên bản ý tứ, là muốn cho Mặc Linh theo ngươi, sau đó thỉnh cầu ngươi dẫn nàng đi ra ngoài, bởi vì nàng là ở chỗ này sinh ra, cũng không có bị Thiên Đạo Chi Nhãn nhằm vào, nếu như có người đồng ý dẫn nàng đi ra ngoài, nàng là có thể đi ra ngoài. Thế nhưng hiện tại”

Dương Diệp cười nói: “Hiện tại đã không cần. Các ngươi có thể trở về đến các ngươi trong thế giới.”

Mặc Kha gật gật đầu, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ ngươi đã từng đối với ta Linh Tộc giúp đỡ.” Nói, cổ tay hắn hơi động, một cái bạch ngọc hộp xuất hiện ở Dương Diệp trước, “Bên trong có mười viên linh châu, này mười viên linh châu, mỗi viên linh châu nội hàm hàm năng lượng, có thể một lần khôi phục mãn ngươi huyền khí, dù cho là ngươi đạt đến thần giả, cũng không có vấn đề. Vật này, đối với ngươi nên có trợ giúp!”

“Đương nhiên là có trợ giúp!”

Dương Diệp cũng không khách khí, đem bạch ngọc hộp cất đi, sau đó nói: “Mặc Kha tộc trưởng, không có chuyện gì, ta liền cáo từ. Chúng ta sau này còn gặp lại!”

“Sau này còn gặp lại!” Mặc Kha gật đầu một cái nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó xoay người rời đi. Khi (làm) Dương Diệp diêu rời đi làng thì, lúc này, một cái tay khoát lên trên bả vai của hắn.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Mặc Linh cô nương có việc?”

Mặc Linh tay chuyển qua phía sau lưng hắn trên, sau đó bắt đầu viết chữ.

Cảm tạ!

Mặc Linh ở sau lưng của hắn viết như thế hai chữ.

Dương Diệp cười cười nói: “Không cần quá khách khí, dù sao, ta cũng thu phục ngươi môn rất nhiều chỗ tốt.”

Đây là Mặc Linh lại bắt đầu viết chữ.

Lần này, Dương Diệp sắc mặt có chút quái lạ lên. Bởi vì này Mặc Linh tả chính là: Ngươi là một người tốt!

Người tốt!

Hắn Dương Diệp là người tốt sao?

Nghiêm chỉnh mà nói, hắn cũng không tính là một người tốt, nhưng này Mặc Linh lại nói hắn là người tốt kỳ thực cũng không sai, rất nhiều người đối với một người định nghĩa, thường thường xem không phải toàn diện, mà là nhìn đối phương là làm sao đối với hắn. Nếu như đối phương đối xử tốt với hắn, cái kia ở trong mắt người này, tự nhiên chính là người tốt, tương tự, nếu như đối phương đối với hắn không được, cái kia ở trong mắt hắn, nhân gia chính là người xấu!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp cười nói: “Mặc Linh cô nương, chúng ta sau này còn gặp lại, hi vọng có ở thấy thời gian.”

Mặc Linh tay ngọc ở Dương Diệp trên lưng đi khắp.

“Nhất định sẽ ở thấy!”

Đây là Mặc Linh tả tự.

“Ta rất chờ mong, ha ha!”

Dương Diệp cười cợt, sau đó không ở dừng lại, lập tức thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Ở Dương Diệp đi rồi, cái kia Mặc Kha xuất hiện ở Dương Diệp nguyên lai chỗ đứng.

“Kỳ tài ngút trời!”

Mặc Kha nói: “Nha đầu, thiên phú của ngươi so với hắn mạnh hơn, tuy rằng ngươi hiện tại không còn thân thể, thế nhưng, không liên quan, chỉ cần chúng ta trở lại, chúng ta Linh Tộc nhất định dốc hết toàn tộc lực vì ngươi tái tạo thân thể.” Nói xong, hắn nhìn về phía bên cạnh, nhẹ giọng nói: “Chúng ta đi thôi.”

Nói xong, xoay người rời đi.

Bởi vì Tiểu Thiên duyên cớ, lúc này, toàn bộ hung vực đều ở đại di chuyển, vô số người cùng yêu thú được sự giúp đỡ của Tiểu Tiểu

Thiên, bắt đầu rời đi hung vực, bất quá, cũng không phải tất cả mọi người cùng yêu thú đều có thể rời đi, có một ít yêu thú cùng người liền không thể rời đi, những người này cùng yêu thú, tự nhiên chính là Tiểu Thiên chỉ loại kia không có hối cải chi tâm.

Bất quá, những này đã không phải Dương Diệp nên bận tâm, những chuyện này, là Tiểu Tiểu Thiên nên bận tâm.

Dương Diệp không có ở hung vực bên trong đi lung tung, hắn bóp nát truyền tống quyển trục, sau đó trở lại hung thành.

Dương Diệp mới ra hiện tại cái kia Thạch gia thành lập truyền tống trên đài, một bóng người chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, đạo nhân ảnh này không phải người khác, chính là cái kia liền Tố Yêu!

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, liền Tố Yêu trầm giọng nói: “Ngươi trên quầy đại sự rồi!”

Dương Diệp hơi run run, tùy tiện nói: “Đại sự gì?”

Liền Tố Yêu trầm giọng nói: “Không biết nguyên nhân gì, Đại thế giới hạ xuống rất nhiều thiên tài, bọn họ toàn bộ đều đang tìm ngươi, đồng thời nói muốn dẫn đi người của ngươi đầu, ngươi biết không? Hiện tại, rất nhiều thế lực đều đang giúp bọn hắn tìm kiếm ngươi. Toàn bộ hạ vị diện, có tiếng thế lực đều đang tìm ngươi!”

“Đại thế giới thiên tài? Tìm ta? Lấy ta đầu người?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Đều là cái gì cảnh cường giả?”

“Thần giả cảnh!” Liền Tố Yêu trầm giọng nói.

“Thần giả cảnh?”

Dương Diệp hơi run run, tùy tiện nói: “Thần giả cảnh đến giết ta ta rất sợ đó đây!”

Liền Tố Yêu: “”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1489: Bàn bạc kỹ hơn? Theo trường cái quỷ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần giả cảnh?

Không phải hắn kiêu ngạo, thần giả cảnh hiện tại hắn thật không nhìn ở trong mắt. Ngoại trừ chính hắn thực lực của bản thân bên ngoài, trong cơ thể hắn thế nhưng mà còn có vài con yêu thú!

Những... Này yêu thú, đều là thần giả cảnh!

Đặc biệt là cái kia Đế Mãng, đây chính là tương đương với thần giả cảnh đỉnh phong cường giả.

Mà hắn thực lực bản thân, hiện tại, hắn đã đạt tới Bán Thần, tăng thêm hắn Ngũ Hành Bất Diệt Thể, Ngũ Hành phá giáp quyền, Luân Hồi một kiếm, còn có quan tài che có thể nói, đừng nói thần giả cảnh, coi như là Âm Dương cảnh cường giả đến hắn còn không sợ.

“Vì cái gì Đại Thế Giới có nhiều người như vậy tới tìm ngươi?” Lúc này, Liên Tố Yêu đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Đại Thế Giới cùng hắn có cừu oán đấy, ngoại trừ cái kia Mạt Tiểu Lãnh bên ngoài, căn bản không có người khác, đương nhiên, còn có cái kia Đế Tông cùng với Chiến Các. Bất quá, theo như Liên Tố Yêu nói, những cái... Kia Đại Thế Giới nhân xuống là hơn mười ngày trước, mà khi đó, hắn còn không có cùng cái kia hai vị Luân Hồi cảnh cường giả chống lại, bởi vậy, không thể nào là cái kia Đế Tông cùng Chiến Các phái tới.

Không phải Đế Tông cùng Chiến Các, vậy thì chỉ còn lại có Mạt Tiểu Lãnh rồi!

Hơn nữa, hắn tại hung vực nội gặp được cái kia Thạch gia Thạch Thiên cũng đã từng nói qua, đối phương tại Đại Thế Giới không ngừng khai ra các loại điều kiện, để cho người khác hạ tới giết hắn. Hiển nhiên, lúc này đây cái này Mạt Tiểu Lãnh không biết dùng biện pháp gì lại để cho Đại Thế Giới những người kia đã tin tưởng nàng, cho nên, Đại Thế Giới những thiên tài kia cùng cường giả mới có thể cố ý chạy xuống tìm hắn gây phiền phức!

Gặp Dương Diệp trầm mặc, Liên Tố Yêu không có ở hỏi vấn đề này, lập tức nói khẽ: “Ngươi tại hung vực nội chờ đợi rất lâu”

Nàng tại theo hung vực đi ra về sau, bởi vì đã nhận được Đại Thế Giới những thiên tài kia đến tìm Dương Diệp tin tức về sau, nàng tựu không có ở đi vào, mà là đang bực này Dương Diệp đi ra, nhưng mà, nàng không nghĩ tới, cái này nhất đẳng sẽ chờ rồi nhanh hai tháng! Kỳ thật, nàng đã nhanh buông tha cho. Bởi vì, nàng cảm thấy Dương

Diệp đã chết ở bên trong rồi!

Dương Diệp thật là yêu nghiệt!

Nhưng là, cái này hung vực nhưng lại càng tăng kinh khủng, Dương Diệp tiến đi lâu như vậy đều không có đi ra, cũng không có một điểm tin tức, tại nàng xem ra, hơn phân nửa là đã lành ít dữ nhiều rồi.

Thế nhưng mà, nàng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà sống đi ra!

Hơn nữa nhìn Dương Diệp bộ dạng như vậy, thực lực nhất định là lại tăng lên rất nhiều!

Nghe được Liên Tố Yêu lời mà nói..., Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ở bên trong gặp một ít khó khăn trắc trở, cũng may hữu kinh vô hiểm, ân, đúng rồi. Cái này hung vực về sau cũng không cần đến rồi.”

“Vì cái gì?” Liên Tố Yêu khó hiểu.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không đúng, ngươi có thể qua cái hai ba ngày sau tại đi vào, nhớ kỹ, nhất định không thể vượt qua ba ngày, sau khi đi vào, một mực hướng ở trong chỗ sâu đi, có thể gặp được cái gì, tựu xem ngươi vận mệnh của mình rồi.”

Hung vực ở trong, rất nhiều yêu thú cùng nhân đều tại rút lui khỏi, nhưng là, đã từng chết đi những người kia vật lưu lại, hoặc là truyền thừa, nhất định là không cách nào ly khai. Mà ba ngày sau, những cái... Kia yêu thú cơ bản đều không sai biệt lắm toàn bộ rút lui khỏi, lúc kia đi vào, có thể nói, là không có nguy hiểm gì.

Đơn giản mà nói, tựu là sửa mái nhà dột (*mua rẻ bán đắt)!

Hắn tự nhiên là không có hứng thú đấy, hiện tại bình thường đồ đạc cùng bình thường truyền thừa với hắn mà nói, không có gì lực hấp dẫn rồi. Trừ phi là gặp được cái loại này, bảo vật so nắp quan tài cũng may, hoặc là huyền kỹ so một kiếm Luân Hồi khá tốt đấy, bằng không thì, hắn căn bản không cần. Quan trọng nhất là, hắn không muốn tiếp tục ở đây lãng phí thời gian.

Đến hung vực đã lâu như vậy, đế nữ cùng Tô Thanh Thi các nàng, khẳng định đã phi thường lo lắng, hiện tại, hắn muốn đi gặp nhất đế nữ các nàng.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp nhìn về phía Liên Tố Yêu, nói: “Đa tạ Liên cô nương lúc này chờ ta, là ta báo tin, ta còn có việc, tựu cáo từ trước. Đúng rồi, nhớ kỹ ta mà nói..., ba ngày sau, không sai biệt lắm tựu là lúc này, Liên cô nương có thể tiến hung vực, đến lúc đó, có bao nhiêu thu hoạch, tựu xem Liên cô nương ngươi vận khí của mình rồi."

Nói xong, Dương Diệp muốn đi, mà lúc này, Liên Tố Yêu nhưng lại ngăn cản hắn, sau đó hỏi: "Ngươi bây giờ muốn hồi trở lại Thiên Vân Tinh Vực?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Liên Tố Yêu trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ngươi tốt nhất hay là trước tránh tránh. Ta biết rõ, thực lực ngươi rất cường, nhưng là, những cái... Kia đều là theo Đại Thế Giới xuống đấy, bọn hắn cảnh giới tựu so ngươi cao, hơn nữa, đến còn không phải một cái hai cái, ngươi bây giờ xuất hiện, nhất định sẽ lâm vào khốn cảnh. Ngươi tạm thời tránh tránh, sau đó chờ bọn hắn tìm không thấy ngươi rồi, bọn hắn khẳng định sẽ trở về."

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ngươi là muốn ta đem làm rùa đen rút đầu ư?"

Liên Tố Yêu lắc đầu, "Chỉ là tạm lánh mũi nhọn, ngươi bây giờ cùng bọn họ liều mạng, không đáng, chờ ngươi về sau triệt để lớn lên, khi đó, những người kia khẳng định không phải đối thủ của ngươi."

Dương Diệp cười nói: "Bất kể như thế nào, đa tạ hảo ý của ngươi. Chỉ là, ta đã quyết định, cho nên, Liên cô nương, chúng ta sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hắn không tại dừng lại, quay người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Liên Tố Yêu ngẩn người, sau đó lắc đầu, "Thằng này, cũng không biết lui một bước, ai"

Dương Diệp cùng Liên Tố Yêu cáo biệt về sau, trực tiếp tiến nhập hung trên thành không tinh không Truyền Tống Trận, hiện tại, hắn là quy tâm giống như mũi tên. Rất nhanh, Dương Diệp đi tới tinh không Truyền Tống Trận, không có ý định dừng lại, hắn tựu muốn đi vào tiến về trước Thiên Vân Tinh Vực tinh không Truyền Tống Trận, mà đúng lúc này, một gã lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhìn thấy người này lão giả, Dương Diệp nao nao, bởi vì người này lão giả hắn vừa vặn nhận thức, đúng là lúc trước hắn đi thiên Vân Thương Hội tìm Nam Cung Cầm lúc gặp được cái kia tên Hoa lão.

Ban đầu ở thiên Vân Thương Hội, nổi danh thanh niên muốn tháo bỏ xuống tứ chi của hắn, đúng là cái này Hoa lão xuất thủ tướng đối phương sửa chữa một chầu.

“Ngươi rốt cục xuất hiện!” Nhìn thấy Dương Diệp, Hoa lão lập tức thở dài một hơi.

“Như thế nào?” Dương Diệp khó hiểu.

“Đại tiểu thư muốn gặp ngươi, rất một chuyện khẩn cấp!” Hoa lão trầm giọng nói.

Đại tiểu thư này, tự nhiên chỉ đúng là Nam Cung Cầm.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, “Đi thôi, dẫn ta đi gặp nàng!”

Hoa lão nhẹ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, lấy ra một bộ áo đen, nói: “Mặc vào đi!”

Dương Diệp ngẩn người, “Có ý tứ gì?”

“Đại tiểu thư lời nhắn nhủ, cho ngươi phải tất yếu mặc vào!” Hoa lão ngưng trọng nói: “Dương tiểu hữu, đừng lãng phí thời gian, đại tiểu thư nàng tìm ngươi là có việc gấp, đối với ngươi trọng yếu phi thường!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoa lão, sau đó mặc vào cái kia tịch áo đen, áo đen rất lớn, hoàn toàn tướng cả người hắn đều bao phủ, hơn nữa Dương Diệp phát hiện, cái này có trở ngại cách thần thức công hiệu.

Cái này Nam Cung Cầm làm cái quỷ gì?

Dương Diệp trong nội tâm tràn đầy khó hiểu.

Rất nhanh, tại Hoa lão dưới sự dẫn dắt, hai người tới rồi thiên Vân Thương Hội. Tiến đại điện, Dương Diệp liền gặp được này chào đón Nam Cung Cầm, hắn đang muốn nói chuyện, Nam Cung Cầm nhưng lại dẫn đầu nói: “Có người hay không phát hiện ngươi?”

“Có lẽ không có!”

Lúc này, cái kia Hoa lão nói: “Ta tại tinh không truyền tống đài vừa nhìn thấy hắn, liền trực tiếp đem hắn mang đi qua!”

Nghe vậy, Nam Cung Cầm thần sắc lập tức buông lỏng, “Không có là tốt rồi!”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Đại tiểu thư, ngươi cuối cùng là hát đâu vừa ra?” Lúc này Dương Diệp, hoàn toàn là không hiểu ra sao.

“Đâu vừa ra?”

Nam Cung Cầm đi tới Dương Diệp trước mặt, “Ngươi cái tên này thành thật khai báo, ngươi đến cùng làm cái gì, làm cho Đại Thế Giới nhiều người như vậy hạ tới tìm ngươi? Ngươi biết rõ có bao nhiêu người hạ tới tìm ngươi ư? Trước mắt mới chỉ, cũng đã không dưới 100 rồi! Hơn nữa, trong đó có rất nhiều đều là thần giả cảnh cường giả. Ngươi rốt cuộc là làm cái gì người người oán trách sự tình?”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Nguyên lai là vì việc này, người người oán trách sự tình ta ngược lại là không có làm, chỉ có điều cùng một người có một đoạn ân oán, những người này, có lẽ đều là đối với Phương gọi xuống.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi lại để cho ta mặc vào cái này trường bào, là vì sợ người khác chứng kiến ta?”

“Nói nhảm!”

Nam Cung Cầm nói: “Ngươi có biết hay không hiện tại có bao nhiêu thế lực đang tìm ngươi, không chỉ chúng ta đông cực vực, mặt khác tam vực thế lực đều đang tìm ngươi, mà ở trong đó, còn có một ít là Tứ Tinh thế lực!”

Dương Diệp nhướng mày, “Vì cái gì những thế lực này cũng đúc kết vào được!”

“Nịnh bợ!”

Nam Cung Cầm trầm giọng nói: “Xuống đều là những người nào? Đều là Đại Thế Giới nhân, những người này, đến từ Đại Thế Giới bất đồng thế lực, nếu như có thể nịnh bợ những người này, đối với bọn họ tự nhiên là có chỗ tốt. Cho nên, hiện tại, rất nhiều thế lực đều đã bắt đầu đang tìm ngươi. Bất quá, bọn hắn cũng không biết ngươi tiến vào hung vực. Bằng không thì, ngươi theo hung vực vừa ra tới, khẳng định tựu đã bị người bao vây.”

Tứ Tinh thế lực!

Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu rồi, “Những cái thứ này là ăn no chống? Vẫn cảm thấy ta Dương Diệp dễ khi dễ?”

“Không có nhân cảm thấy ngươi dễ khi dễ!”

Lúc này, Nam Cung Cầm nói: “Nhưng là, người ta cũng không sợ ngươi. Dù sao, ngươi chỉ là một gã hư giả, tựu tính toán có Ngân Hà Kiếm Đồ, ngươi cũng chỉ là một gã hư giả, huống chi hiện tại Đại Thế Giới xuống nhiều thiên tài như vậy, những người này đều muốn ngươi chết, theo bọn hắn nghĩ, ngươi nhất định là thập tử vô sinh đấy, đừng nếu nói đến ai khác, ta đều cảm thấy ngươi muốn xong đời!”

Nói lấy, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Hiện tại, thừa dịp hiện tại vẫn chưa có người nào phát hiện ngươi, ngươi trước ẩn núp đi tránh đầu gió, đợi những người kia tìm không thấy ngươi rồi, bọn hắn có lẽ sẽ rời đi.”

Dương Diệp lắc đầu, “Không có việc gì, những người này, không đáng để lo.”

“Đúng lúc này rồi, ngươi còn cậy mạnh!”

Nam Cung Cầm có chút bất mãn nói: “Đại trượng phu, co được dãn được, tạm lánh thoáng một phát mũi nhọn, cũng không phải cho ngươi đi quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, có khó khăn như thế sao?”

Dương Diệp cười cười, “Ngươi nói rất đúng, nhưng là, nên muốn mặt đúng đích, cuối cùng là muốn mặt đúng đích, trốn tránh, không phải biện pháp giải quyết. Hơn nữa, ta trốn tránh, cái này chút ít áp lực khẳng định đều rơi vào Vị Nhiên trên người các nàng, ngươi cảm thấy, ta sẽ làm cho các nàng đi thay ta khiêng những... Này áp lực ư?”

Nam Cung Cầm đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại khoát tay áo, “Đại tiểu thư, ta đã quyết định. Cho nên, không cần nhiều lời rồi.”

Nói xong, Dương Diệp muốn quay người rời đi, nhưng mà đúng lúc này, Nam Cung Cầm trước mặt không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, Nam Cung Cầm sắc mặt khó nhìn lại.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Nam Cung Cầm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Một gã tên gọi mã vô địch Đại Thế Giới thiên tài mang theo một ít Đại Thế Giới thiên tài đem thiên vân đại lục cho bao vây, nói ngươi muốn tại không hiện ra, tựu tàn sát rồi thiên vân đại lục!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, sau một khắc, hắn quay người tựu muốn ly khai, mà lúc này, Nam Cung Cầm đột nhiên kéo hắn lại, “Ngươi đừng xúc động, ngoại trừ mã vô địch đợi thiên tài bên ngoài, còn có một Bắc Cực vực Tứ Tinh thế lực, cái này cái thế lực phái ra hơn nhiều tên thần giả cảnh cường giả, cho nên, ngươi không thể xúc động, chúng ta phải bàn bạc kỹ hơn!”

“Bàn bạc kỹ hơn? Theo trường cái quỷ, hôm nay, ta muốn tấn thăng đến Quy Nguyên cảnh sát ý!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống lúc, nhân đã biến mất tại trong đại điện.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1490: Không phải vậy ngươi thế nào? Cắn ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sau khi biến mất, bên trong cung điện, Nam Cung Cầm ngẩn người, này Dương Diệp là phát điên rồi phải không?

Những kia Đại thế giới hạ xuống người, có thể không phải người bình thường a! Hơn nữa, còn có Tứ Tinh thế lực tham dự trong đó, này Dương Diệp lại muốn đi lên cấp Quy Nguyên cảnh sát ý!

Hắn muốn làm cái gì?

Sửng sốt một hồi, Nam Cung Cầm tay ngọc chậm rãi nắm chặt lên, sau đó nhìn về phía bên cạnh Hoa lão, “Triệu tập chúng ta thương có tất cả thần giả đi theo ta!”

Hoa lão do dự một chút, sau đó nói: “Đại tiểu thư, Dương Diệp không có phần thắng! Hắn điên, chúng ta không thể bồi tiếp hắn đồng thời điên. Phải biết, sơ sót một cái, chúng ta Thiên Vân thương hội sẽ vạn kiếp bất phục!”

“Ngươi cảm thấy Dương Diệp thông minh làm sao?” Nam Cung Cầm đột nhiên nói.

Hoa lão hơi run run, hiển nhiên không nghĩ tới Nam Cung Cầm sẽ như vậy hỏi. Do dự dưới, hắn nói: “Nhìn như hữu dũng vô mưu, kì thực tâm tư cẩn thận, hắn...” Nói đến đây, hắn làm như nghĩ tới điều gì, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, "Ngươi là nói, hắn sở dĩ dám làm như thế, là có niềm tin?"

Nam Cung Cầm khẽ gật đầu, "Hắn không phải một cái mãng phu, hắn nếu dám một mình đi đối mặt Đại thế giới những thiên tài đó cùng Tứ Tinh thế lực, khẳng định là có niềm tin. Đương nhiên, cho dù hắn không hề chắc khí, chúng ta cũng không thể không giúp. Có thể cùng phú quý, tự nhiên cũng đến có thể đồng hoạn nạn mới được!"

"Đại tiểu thư ngươi đây là muốn đem chúng ta cùng hắn quấn lấy nhau!" Hoa lão trầm giọng nói.

"Chúng ta Thiên Vân thương hội, đã sớm cùng hắn quấn lấy nhau rồi!" Nam Cung Cầm thấp giọng nói.

Hoa lão lắc đầu khổ cười cợt, Dương Diệp là có tiềm lực, phi thường có tiềm lực, nếu như hắn bất tử, tương lai thành tựu nhất định không thể đo lường. Thế nhưng, Dương Diệp quá có thể gây sự. Theo hắn, thật sự phi thường vô cùng nguy hiểm. Thế nhưng hắn cũng biết, lúc này bọn họ Thiên Vân thương hội đã không có đường lui.

Bởi vì Thiên Vân thương hội cùng Thiên Vân Tinh Vực trong lúc đó quan hệ, đã không phải bí mật gì. Hiện ở tại bọn hắn, chỉ có thể lựa chọn cùng Dương Diệp đi tới cuối!

Hoa lão thu hồi tâm tư, sau đó xoay người rời đi, không tới mấy tức, xuất hiện lần nữa ở đại điện, mà sau lưng hắn, còn có năm tên ông lão!

"Đi!"

Nam Cung Cầm âm thanh hạ xuống, chính là cùng giữa trường sáu người biến mất ở bên trong cung điện.

...

Lúc này, Dương Diệp ở lần này vị diện hầu như là không người không biết, không người không hiểu. Trước đây, hắn chỉ là ở này đông cực vực so với khá nổi danh, thế nhưng hiện tại, gần như toàn bộ hạ vị diện đều biết hắn. Bởi vì hắn là cái thứ nhất làm cho Đại thế giới vô số thiên tài hạ xuống muốn giết người, tất cả mọi người đều hiếu kỳ hắn Dương Diệp đến cùng làm chuyện gì, dĩ nhiên trêu đến Đại thế giới vô số thiên tài hạ xuống giết hắn!

Tuy rằng Dương Diệp có Tinh Hà kiếm đồ, thế nhưng, đối với những

Tứ Tinh đó thế lực tới nói, cũng chỉ là có uy hiếp mà thôi, dù sao Dương Diệp cảnh giới quá thấp, bởi vậy, rất nhiều thế lực không chút do dự lựa chọn Đại thế giới hạ xuống những thiên tài đó, đồng thời tận hết sức lực giúp bọn họ tìm kiếm Dương Diệp. Nếu như Dương Diệp không phải tiến vào hung vực, phỏng chừng sớm đã bị tìm tới rồi!

Vừa bắt đầu, đại gia đều chỉ là tìm khắp nơi Dương Diệp, thế nhưng Dương Diệp vẫn chưa xuất hiện, lại như là từ biến mất khỏi thế gian giống như vậy, điều này làm cho một ít Đại thế giới thiên tài bắt đầu đi cực đoan!

Cái này cực đoan, chính là đối với Thiên Vân đại lục ra tay!

Dùng Thiên Vân đại lục đến bức Dương Diệp hiện thân!

Thiên Vân Tinh Vực.

Vốn là, bởi vì Dương Diệp hung danh, này Thiên Vân Tinh Vực ở này đông cực vực hầu như trở thành cấm địa, bởi vì hết thảy thế lực cũng đã nghiêm cấm người của mình đến trêu chọc Thiên Vân Tinh Vực. Thế nhưng không biết bắt đầu từ khi nào, Thiên Vân Tinh Vực bốn phía xuất hiện vô số thế lực người. Có đông cực vực, cũng có tinh vực khác.

Hiện tại, Thiên Vân Tinh Vực ở trong lòng mọi người, đã là nhất định phải từ cõi đời này xoá tên.

Thiên Vân Tinh Vực sở dĩ mạnh, là bởi vì Dương Diệp, có Dương Diệp ở, coi như là một cái Tứ Tinh thế lực cũng không dám dễ dàng ra tay với Thiên Vân Tinh Vực. Thế nhưng hiện tại, Đại thế giới nhiều thiên tài như vậy hạ xuống tìm Dương Diệp, trong đó còn có thật nhiều Tứ Tinh thế lực, này Dương Diệp có thể sống sao? Ở rất nhiều người trong lòng, này Dương Diệp đã cùng người chết không khác nhau rồi!

Thiên Vân thành.

Bởi vì rất nhiều thế lực đi tới Thiên Vân Tinh Vực, bởi vậy, lúc này Thiên Vân thành đã khởi động Chiến Thần trận, toàn bộ Thiên Vân thành người đều trận địa sẵn sàng đón quân địch!

Thiên Vân thành bầu trời, Đế Nữ hai tay chắp sau lưng, ở nàng bên cạnh, là ngừng chiến, mà ở sau lưng nàng, nhưng là Thiên Vân thành dạ Lưu Vân các loại (chờ) người. Ở trước mặt của nàng cách đó không xa, là một tên thanh niên, thanh niên xem ra chỉ có hơn hai mươi tuổi, ở thanh niên sau đầu, có một cái thật dài mái tóc, mái tóc rất dài, hầu như đến thanh niên gót chân.

Nhìn từ ngoài, thanh niên có chút tà khí.

Ở thanh niên khoảng chừng: Trái phải, còn có một tên thanh niên mặc áo bào tím nam tử cùng một tên nơi sâu xa quần dài màu lam nữ tử.

Lúc này, cái kia thanh niên áo bào tím đột nhiên nói: “Mã huynh, nữ tử này tên Trang Vị Nhiên, được xưng Chiến Thần, tuy rằng chỉ là bán thần, thế nhưng, thực lực đó đã vượt xa thần giả cảnh cường giả, Mã huynh tuyệt đối không thể khinh thường!”

“Chiến Thần?”

Tóc dài thanh niên nhìn về phía Đế Nữ, khóe miệng nổi lên một vệt cười khẩy, “Nghĩ đến nàng thực lực khẳng định là không sai, chỉ là không biết, này công phu trên giường có phải là cũng có thể được xưng ‘Chiến Thần’ ha ha...”

Thanh niên áo bào tím cười cợt, “Mã huynh nếu như muốn biết, sau đó bắt giữ nàng, có thể tự mình thử xem, không phải sao?”

“Nhất định phải thử xem, dù sao, nữ nhân này nhưng là thật sự mỹ a!” Tóc dài thanh niên cười khẩy đạo, ánh mắt không ngừng ở Đế Nữ trên người đi khắp đánh giá, trong mắt không hề che giấu chút nào tham lam cùng dâm. Tiết.

Đang lúc này, xa xa Đế Nữ đột nhiên ra tay, chỉ thấy nắm trong tay ngừng chiến đi thẳng tới cái kia tóc dài thanh niên trước, sau đó đột nhiên chính là đâm một cái.

Tóc dài thanh niên khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, hai người lập tức phân ra, Đế Nữ lui mười mấy trượng, mà cái kia tóc dài thanh niên cũng lui mười mấy trượng.

Tóc dài thanh niên nhìn một chút tay của chính mình, lúc này, tay của hắn đã rạn nứt ra, nhìn thấy tình cảnh này, tóc dài thanh niên vẻ mặt nhất thời dữ tợn lên, ngẩng đầu nhìn hướng về Đế Nữ, gằn giọng nói: “Nữ nhân, sau đó ta muốn tươi sống đưa ngươi gian tử!”

“Ngươi nói cái gì?”

Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe được âm thanh này, dạ Lưu Vân các loại (chờ) người đầu tiên là sững sờ, lập tức mừng như điên, Đế Nữ trong mắt cũng là lóe qua một vệt sắc mặt vui mừng, cùng lúc đó, trong lòng như thích phụ trọng thở phào nhẹ nhõm.

Bởi vì âm thanh này là Dương Diệp âm thanh!

Dương Diệp đi hung vực, đã sắp hai tháng, hai tháng này đến, Dương Diệp lại như là mất tích như thế, nói không lo lắng, vậy tuyệt đối là giả, dù sao, hung vực chỗ kia nhưng là hung hiểm cực kỳ.

Cũng may, Dương Diệp bây giờ trở về đến rồi!

Bình an trở về rồi!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp xuất hiện ở Đế Nữ trước, nhìn thấy Dương Diệp thời khắc này, tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm. Khoảng thời gian này tới nay, Thiên Vân Tinh Vực thừa nhận áp lực không phải bình thường lớn, đặc biệt Đế Nữ các loại (chờ) người, bởi vì các nàng không chỉ có muốn đối mặt Đại thế giới những thiên tài đó, còn muốn đối mặt lần này vị diện một ít Tứ Tinh tinh vực thế lực!

Quan trọng nhất chính là, Dương Diệp hoàn toàn không có tin tức, lại như là hoàn toàn biến mất giống như vậy, đây mới là các nàng to lớn nhất áp lực!

Cũng may Dương Diệp bây giờ trở về đến rồi!

Đế Nữ kéo Dương Diệp tay, nhẹ giọng nói: “Sinh mệnh chi thủy được?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, Đế Nữ vẻ mặt nhất thời cứng đờ, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Thế nhưng, ta đã bán thần.”

Nghe vậy, Đế Nữ vẻ mặt nhất thời buông lỏng, nàng đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng là cười nói: “Để ta trước tiên xử lý một chút chuyện nơi đây.”

Đế Nữ khẽ gật đầu, “Cẩn thận!”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia tóc dài thanh niên, tóc dài thanh niên đang muốn nói chuyện, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã xuất hiện ở tóc dài thanh niên trước, sau đó một quyền chính là hướng về tóc dài thanh niên đánh tới.

Dương Diệp tốc độ là cực nhanh, tóc dài thanh niên mới vừa phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp nắm đấm cũng đã đến đầu của hắn trước, tóc dài thanh niên kinh hãi, dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, hắn chỉ có thể đồng ý lựa chọn đấm ra một quyền.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia tóc dài thanh niên cánh tay phải trực tiếp nổ ra, mà bản thân thì lại trực tiếp bay ngược ra ngoài. Lúc này, cái kia thanh niên áo bào tím cùng nữ tử cũng tỉnh táo lại đến, hai người vừa muốn ra tay, lúc này, vốn là muốn truy kích cái kia tóc dài thanh niên Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía bọn họ, sau một khắc, đấm ra một quyền!

Ầm!

Ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, này thanh niên áo bào tím cùng nữ tử trực tiếp bị Dương Diệp cú đấm này oanh đến mấy ngàn trượng ở ngoài!

Tất cả mọi người đều ngây người.

Này Dương Diệp dĩ nhiên kinh khủng như thế?

Liền ngay cả Đế Nữ cũng là có chút sửng sốt, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên biến như vậy cường.

Xa xa, Dương Diệp không có quản cái kia thanh niên áo bào tím cùng nữ tử, thân hình hắn hơi động, đi thẳng tới cái kia tóc dài thanh niên trước, sau đó lại là một quyền đánh tới.

Tuy rằng bị Dương Diệp gãy một cánh tay, thế nhưng, cái kia tóc dài thanh niên rất nhanh bình tĩnh lại, bởi vậy, lần này Dương Diệp đi tới trước mặt hắn thì, hắn đã có chuẩn bị tâm lý, ở Dương Diệp ra quyền một khắc đó, một mặt màu vàng khiên tròn che ở trước mặt hắn, ở cái kia màu vàng khiên tròn mặt ngoài, che kín sắc bén trường đâm, nhưng mà, Dương Diệp nắm đấm vẫn không có đình chỉ!

Ầm!

Cái kia diện màu vàng khiên tròn trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, mà cái kia tóc dài thanh niên ở liền phun mấy cái tinh huyết sau khi, cả người bay thẳng đến sau quăng bay ra ngoài.

Nghiền ép!

Hoàn toàn nghiền ép!

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, Đại Thế Giới thiên tài lại bị Dương Diệp hoàn toàn nghiền ép!

Dương Diệp cũng không có ngừng tay, liền muốn lại ra tay, mà đang lúc này, cái kia thanh niên áo bào tím đột nhiên giận dữ hét: “Mau ra tay!”

Âm thanh hạ xuống, phía chân trời đột nhiên xuất hiện sáu tên ông lão!

Thần giả cảnh cường giả!

Sáu tên ông lão trực tiếp đem Dương Diệp vây quanh lên, sau đó thả ra chính mình uy thế đem Dương Diệp bao phủ lại. Lúc này, xa xa cái kia tóc dài thanh niên đột nhiên gằn giọng nói: “Đừng giết hắn, lưu hắn một mạng, ta muốn cho hắn muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!”

Dương Diệp không nhìn cái kia tóc dài thanh niên, sau đó nhìn về phía cái kia thanh niên áo bào tím, “Ngươi là cái nào tinh vực?”

Thanh niên áo bào tím liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Nam cực vực, minh hoàng tinh vực, Tứ Tinh thế lực!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Nam cực vực, minh hoàng tinh vực, ta nhớ rồi.”

“Ghi nhớ? Chuyện cười!”

Thanh niên áo bào tím khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Không phải vậy ngươi thế nào? Cắn ta? Thực sự là buồn cười đến cực điểm!”

Không có sợ hãi!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1491: Rồng có vẩy ngược, Dương Diệp cũng có!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh niên áo bào tím tự nhiên là không có sợ hãi, ở trước mặt hắn, nhưng là có sáu vị thần giả, hơn nữa, sau lưng hắn, còn có Minh Hoàng tinh vực, vì lẽ đó, hắn cần sợ hãi Dương Diệp sao?

Dưới cái nhìn của hắn, tự nhiên là không cần.

Không giống nhau: Không chờ Dương Diệp nói chuyện, thanh niên áo bào tím đột nhiên chỉ vào cái kia tóc dài thanh niên, lại nói: “Dương Diệp, ngươi cũng biết vị này chính là ai? Vị này nhưng là Đại thế giới Mã gia Mã Vô Địch Mã công tử, biết Mã gia sao? Vậy cũng là siêu cấp đại thế gia, ngươi”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo một cái, đánh gãy thanh niên áo bào tím, “Nếu không muốn đi, vậy thì lưu lại!”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp vung tay phải lên, Đế Mãng cùng hai con Thiên Ma lang thiểm hiện ra.

Khi (làm) Đế Mãng cùng Thiên Ma lang sau khi xuất hiện, giữa trường tất cả mọi người đều sửng sốt.

Mà Dương Diệp nhưng là không có quản mọi người, trực tiếp vung tay lên, “Toàn bộ giết!”

Đế Mãng suất xuất thủ trước, to lớn đuôi rắn bay thẳng đến vây quanh Dương Diệp những kia thần giả cảnh cường giả quăng tới, Đại Hắc cùng Tiểu Hắc theo sát mà tới.

Tuy rằng vây quanh Dương Diệp những kia thần giả có sáu tên, thế nhưng, lấy Đế Mãng thực lực của bọn họ, đối phó sáu người này, hoàn toàn là thừa sức!

Dương Diệp không có quản cái kia Đế Mãng cùng cái kia sáu tên thần giả cảnh cường giả, mà là nhìn về phía tên là Mã Vô Địch tóc dài thanh niên, “Ngày hôm nay, ai cũng cứu không được ngươi!”

Âm thanh hạ xuống, thân hình hắn hơi động, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về Mã Vô Địch bắn như điện mà đi.

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, cái kia Mã Vô Địch sắc mặt nhất thời biến đổi, từ trước hắn cùng Dương Diệp giao thủ, hắn liền rất rõ ràng, này Dương Diệp thực lực vượt xa hắn quá nhiều quá nhiều!

Trước, hắn cho rằng có cái kia sáu vị thần giả ở, này Dương Diệp là chắc chắn phải chết, bởi vậy, vừa nãy hắn cũng không có trốn. Nhưng mà hiện tại

Lúc này, hắn đã không có cơ hội chạy trốn.

Chỉ có thể ngạnh hám Dương Diệp!

Mã Vô Địch trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào, khi (làm) Dương Diệp nắm đấm hướng về đầu hắn oanh khi đến, trong cơ thể đột nhiên bùng nổ ra một luồng hào quang màu vàng, ánh sáng tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đem hắn cùng Dương Diệp bao bọc lại.

Thế nhưng sau một khắc, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, luồng hào quang màu vàng óng kia trong nháy mắt ầm ầm vỡ vụn, cái kia Mã Vô Địch lần thứ hai hướng về đi sau bay ngược ra ngoài.

Dương Diệp cũng không có ngừng tay, liền phải tiếp tục truy kích, mà lúc này, cái kia Mã Vô Địch đột nhiên lấy ra một cái quân cờ, sau một khắc, trực tiếp hóa thành một đoàn tử quang biến mất ở tại chỗ.

Dị không gian thứ nguyên kỳ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn đã không cảm giác được đối phương khí tức.

“A!”

Đang lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một tên thần giả cảnh thân thể trực tiếp bị cái kia Đế Mãng quét thành mảnh vỡ!

“Dương Diệp!”

Lúc này, cái kia thanh niên áo bào tím đột nhiên cả giận nói: “Ngươi cũng biết ngươi đang làm gì? Ngươi là muốn cùng ta Minh Hoàng tinh vực là địch?” Lúc này trong lòng hắn cũng là khiếp sợ vạn phần, hắn không nghĩ tới Dương Diệp gọi ra yêu thú mạnh như vậy, trong thời gian ngắn ngủi liền trực tiếp giết chết Minh Hoàng tinh vực một tên thần giả cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia thanh niên áo bào tím, “Vừa nãy người kia đi đâu?”

Thanh niên áo bào tím gằn giọng nói: “Dương Diệp, ngươi ở không cho ngươi yêu thú dừng lại, ngươi Thiên Vân Tinh Vực đem vạn kiếp bất phục, ngươi”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở thanh niên áo bào tím trước, thanh niên áo bào tím kinh hãi, liền muốn ra tay, mà lúc này, hai cỗ ý cảnh đột nhiên như là một ngọn núi lớn trực tiếp đặt ở trên người hắn, điều này làm cho đến thanh niên áo bào tím thân thể vừa dừng lại, mà chính là chớp mắt này, Dương Diệp trực tiếp trói lại thanh niên áo bào tím yết hầu!

Thanh niên áo bào tím hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới chính mình dĩ nhiên liền như thế bị Dương Diệp cho hạn chế rồi!

Tuy rằng hắn không có mã thực lực vô địch, thế nhưng, hắn cũng là bán thần a!

Kỳ thực, cũng không phải thanh niên áo bào tím yếu, mà là lúc này Dương Diệp đã căn bản không phải bán thần cảnh cường giả có thể chống lại, đừng nói bán thần, liền coi như là bình thường thần giả cảnh đều không thể cùng hắn chống lại. Hiện tại Dương Diệp thực lực, đó là có thể rất cứng kháng Âm Dương cảnh cường giả, thậm chí ngay cả Âm Dương cảnh cường giả đều có thể đánh giết!

Mà bán thần, bán thần đã với hắn không phải một cấp bậc rồi!

Dương Diệp đem cái kia thanh niên áo bào tím nhắc tới trước mặt chính mình, “Cuối cùng đang hỏi một lần, hắn đi nơi nào.”

Nhìn thấy Dương Diệp cái kia bình tĩnh ánh mắt, thanh niên áo bào tím không tên cảm giác một trận khiếp đảm, thế nhưng, hắn vẫn là không muốn yếu đi khí thế, lập tức nói: “Dương Diệp, ngươi, ngươi coi là thật muốn cùng ta Minh Hoàng tinh vực là địch? Ngươi”

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gãy vang lên, thanh niên áo bào tím âm thanh im bặt đi, thoáng qua, Dương Diệp tay lỏng ra, khi (làm) Dương Diệp tiêu pha một khắc đó, thanh niên áo bào tím đầu trực tiếp từ cái kia cái cổ tay rớt xuống.

Phốc!

Máu tươi nhất thời dường như nước suối bình thường tự cái kia nơi cổ phóng lên trời!

Dương Diệp vung tay phải lên, thanh niên áo bào tím thân thể hóa thành hư vô, đón lấy, hắn nhìn về phía một bên đã ngây người nữ tử, “Vừa nãy người kia đi đâu?”

Nghe được Dương Diệp câu hỏi, nữ tử nhất thời phục hồi tinh thần lại, nàng nhìn về phía Dương Diệp thì, trong mắt đã tràn đầy vẻ kiêng dè.

“Ngươi cũng không nói?” Dương Diệp nói.

Nữ tử biến sắc mặt, vội vàng nói: “Hắn, hắn hẳn là về chúng ta Minh Hoàng tinh vực.” Nói xong, nàng lại nói: “Ngươi, ngươi cũng biết ngươi đang làm gì? Ngươi như thế làm, chẳng khác gì là hướng về ta Minh Hoàng tinh vực tuyên chiến, ngươi”

đọc t ru
yện với http://truyenyy/ “Tuyên chiến?”

Dương Diệp cười gằn một tiếng, “Ngươi nói đúng, từ giờ trở đi, ta chính thức hướng về các ngươi Minh Hoàng tinh vực tuyên chiến.”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó hắn rút kiếm chính là một trảm, một đạo kiếm khí bắn nhanh ra.

Mà ngay khi kiếm khí xuất hiện một khắc đó, một con áo bào đen ông lão đột nhiên xuất hiện ở nữ tử trước, sau đó một đạo màu đen cột sáng tự ông lão trong cơ thể dâng trào mà ra.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang rền vang lên, Dương Diệp kiếm khí cùng cái kia màu đen cột sáng biến mất, mà cái kia áo bào đen ông lão cùng cô gái kia thì bị đẩy lui đến ngàn trượng ở ngoài.

“A”

Mà đang lúc này, giữa trường lại vang lên một đạo kêu lên thê lương thảm thiết thanh, mọi người hướng âm thanh khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, lại một tên thần giả bị cái kia Đế Mãng đuôi trực tiếp cho quét thành mảnh vụn tra. Không tới nửa khắc đồng hồ thời gian, Minh Hoàng tinh vực sáu tên thần giả sẽ chết chỉ còn dư lại bốn tên.

Không chỉ có như vậy, ở Dương Diệp mới vừa nói hướng về Minh Hoàng tinh vực khai chiến một khắc đó, Đế Nữ trực tiếp mang theo phía sau mọi người giết hướng về phía cái kia còn lại bốn tên thần giả. Nàng rất rõ ràng, Dương Diệp nói ra được, làm đến. Nếu Dương Diệp nói cùng Minh Hoàng tinh vực khai chiến, vậy thì đại biểu, lúc này Thiên Vân Tinh Vực cùng Minh Hoàng tinh vực trong lúc đó đã không có chỗ giảng hoà.

Như Dương Diệp từng nói, nếu là kẻ địch, vậy dĩ nhiên là là muốn chém tận giết tuyệt!

Vì lẽ đó, nàng quả đoán lựa chọn ra tay.

Ở Đế Nữ các loại (chờ) người gia nhập sau, cái kia còn lại bốn tên thần giả nhất thời liền sức hoàn thủ đều không có, chưa nói xong tay, chính là trốn năng lực đều không có, bởi vì so với tốc độ, bọn họ so với Đại Hắc còn có Tiểu Hắc kém quá nhiều quá nhiều rồi!

Liền như vậy, không tới một phút thời gian trong, giữa trường cái kia sáu tên thần giả toàn bộ bị giết!

Xa xa, cái kia áo bào đen ông lão gắt gao nhìn Dương Diệp, “Được lắm Dương Diệp, làm việc quả nhiên là yêu thích làm tuyệt! Chúng ta rất nhanh sẽ ở gặp mặt, tin tưởng ta!”

Âm thanh hạ xuống, tay phải khẽ nhúc nhích, một cái quân cờ xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, quân cờ bùng nổ ra một ánh hào quang, thoáng qua, áo bào đen ông lão cùng cô gái kia trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía Đế Nữ, “Các ngươi ở lại chỗ này!”

Nói, hắn xoay người liền muốn đi, mà lúc này, Đế Nữ xuất hiện ở trước mặt hắn, “Ngươi đi đâu?”

“Minh Hoàng tinh vực!” Dương Diệp nói.

Đế Nữ hơi thay đổi sắc mặt, “Ngươi”

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: “Đừng lo lắng, ta tự có chừng mực.”

“Không cần thiết!” Đế Nữ nói. Nàng tự nhiên biết Dương Diệp đi Minh Hoàng tinh vực là vì cái gì, khẳng định là bởi vì nàng. Bởi vì vừa nãy cái kia Mã Vô Địch nói sỉ nhục nàng, tuy rằng nàng cũng muốn giết đối phương, thế nhưng, Dương Diệp an toàn đối với nàng mà nói quan trọng hơn!

“Tất yếu!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta Dương Diệp, yêu thích đem sự tình hướng về chỗ hỏng nghĩ. Thử nghĩ, lần này nếu như ta chưa có trở về, hoặc là, ta nếu như có chuyện gì xảy ra, ngươi, còn có Thiên Vân Tinh Vực tất cả mọi người kết cục sẽ là cái gì? Ta Dương Diệp là một cái tỳ vết tất báo người, bọn họ nếu muốn ngươi chết, vậy ta liền muốn bọn họ tử!”

Nói, Dương Diệp đưa tay nhẹ nhàng phủ một thoáng Đế Nữ mái tóc, “Không cần lo lắng cho ta, ta hiện tại nếu muốn trốn, lần này vị diện, cơ bản không ai có thể làm sao cho ta. Coi như không trốn, cũng không có người nào có thể làm gì đạt được ta. Chăm sóc thật tốt chính mình.”

Nói xong, hắn đem Đế Mãng chúng nó thu vào Hồng Mông tháp, sau đó thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Đế Nữ ngớ ngẩn, lại muốn đuổi theo đi tới, mà lúc này, dạ Lưu Vân nhưng là giữ nàng lại, sau đó lắc lắc đầu, “Không ngăn được. Ta xem như là nhìn ra rồi, đừng cái tên này nhìn từ bề ngoài bình tĩnh, kỳ thực, trong lòng hắn phỏng chừng đã là dời sông lấp biển. Vảy ngược của hắn chính là mình người nhà, cũng chính là các ngươi, cái kia Mã Vô Địch, còn có Minh Hoàng tinh vực lần này đến có ý đồ với ngươi, chẳng khác gì là chạm vào vảy ngược của hắn, rồng có vảy ngược, chạm vào tức nộ. Hắn tính khí so với long còn táo bạo, làm sao có khả năng nhịn được?”

Đế Nữ khẽ lắc đầu, “Nguy hiểm!”

“Hắn sẽ không làm không nắm sự tình!” Dạ Lưu Vân nói: “Nhìn thấy không? Hắn hiện tại so với trước kia, cường quá nhiều quá nhiều. Hơn nữa, ta cảm thấy, hắn khẳng định so với chúng ta tưởng tượng mạnh hơn.”

Đạo lý, Đế Nữ là rõ ràng. Thế nhưng, nàng vẫn là không nhịn được sẽ lo lắng. Nàng rất muốn cùng Dương Diệp đi, thế nhưng, nàng nhất định phải tọa trấn này Thiên Vân Tinh Vực, phải biết, hiện tại vẫn có rất nhiều thế lực nhòm ngó trong bóng tối Thiên Vân Tinh Vực. Còn nữa, nàng hiện tại theo Dương Diệp đi, có thể căn bản giúp không là cái gì bận bịu.

Đã từng, nàng mạnh hơn Dương Diệp rất nhiều rất nhiều, thế nhưng, ngăn ngắn thời gian mấy năm bên trong, Dương Diệp đã vượt qua nàng rồi!

Lúc này, dạ Lưu Vân kéo Đế Nữ tay, nói: “Đi, chúng ta hiện tại mau mau bố trí một thoáng, thật ứng đối đón lấy hắn làm ra đến sự tình!”

Đế Nữ ngẩng đầu nhìn phía chân trời một chút, sau đó gật gật đầu, xoay người cùng dạ Lưu Vân biến mất ở tại chỗ

Dương Diệp rời đi Thiên Vân đại lục sau, thẳng đến tinh không chi thành, mà ngay khi hắn muốn đi vào Thiên Vân Tinh Vực tinh không truyền tống trận thì, một tên nam tử đột nhiên ngăn cản hắn.

“Ngươi là Dương Diệp?” Nam tử hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Tìm ngươi rất lâu rồi!” Nam tử khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, “Ta đến từ Đại thế giới, ngươi đầu người này, ta muốn. Hiện tại”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chính là một trảm.

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Một kiếm chém ra, Dương Diệp trực tiếp xoay người tiến vào cái kia tinh không truyền tống trận bên trong.

Giữa trường, vắng lặng một tức.

Xì!

Đột nhiên, nam tử kia thân thể trực tiếp từ trung gian phân ra, ngũ tạng nương theo máu tươi nhất thời vung vãi mà ra

Dưới.

;

Download quyển sách mới nhất txt sách điện tử xin điểm kích:

Quyển sách điện thoại di động xem:

Phát biểu bình luận sách:

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1492: Lai giả bất thiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp tiến vào tinh không truyền tống trận sau, một tên nam tử cùng một cô gái đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước chỗ đứng.

“Thật mạnh!” Nữ tử trầm giọng nói.

Nam tử khẽ gật đầu, “Người này mặc dù là bán thần, thế nhưng thực lực của hắn, đã vượt xa thần giả.”

“Vừa nãy chiêu kiếm này, ngươi có thể đỡ lấy sao?” Nữ tử hỏi.

Nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có thể, thế nhưng, sẽ trọng thương!”

Nữ tử hai mắt híp lại, “Không nghĩ tới lần này vị diện, vẫn còn có bực này thiên tài!”

“Sư muội, không nên xem thường hạ vị diện!”

Lúc này, nam tử đột nhiên nói: “Ngươi phải biết, tuy rằng lần này vị diện, so với chúng ta Đại thế giới thiếu rất nhiều ưu thế, thế nhưng, ở hoàn cảnh này bên trong trưởng thành thiên tài, chất lượng là muốn so với chúng ta Đại thế giới cao. Như cái kia Kiếm Vô Cực, như cái kia Tiêu Dao Tử, ở tại bọn hắn thời đại kia, coi như là chúng ta Đại thế giới những thiên tài đó, cũng không kịp bọn họ chói mắt!”

Nói đến đây, nam tử dừng một chút, lại nói: “Này Dương Diệp...”

“Ngươi cảm thấy hắn có thể có thể so với Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử?” Cô gái nói.

Nam tử nói: “Ta không cách nào nhìn thấu thực lực chân chính của hắn, cũng không biết Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử lúc trước thành tựu, thế nhưng, coi như hắn không kịp Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực, cũng sẽ không kém quá nhiều. Hơn nữa, người này, một khi trưởng thành, tuyệt đối là so với Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử tăng thêm sự kinh khủng.”

“Tại sao?” Nữ tử không rõ, hỏi.

“Hắn tàn nhẫn!”

Nam tử trầm giọng nói: “Kiếm Vô Cực tuy rằng thực lực mạnh mẽ, thế nhưng nhân nghĩa, giảng đạo lý; Tiêu Dao Tử tuy rằng thích đến nơi khiêu chiến người, thế nhưng, hắn chỉ là khiêu chiến, sẽ không lung tung giết người, càng sẽ không đi cực đoan. Mà này Dương Diệp... Ngươi xem một chút hắn ở lần này vị diện việc làm, hắn hầu như là một đường giết người trưởng thành, hắn tính cách quá cực đoan. Lại như vừa nãy, hắn biết rõ đối phương đến từ Đại thế giới, thế nhưng, hắn vẫn là rút kiếm giết người. Người như thế, hoặc là sống không lâu, hoặc là chính là hoạt điên cuồng!”

Nói đến đây, nam tử hít sâu một hơi, nói: “Chúng ta trở về đi thôi! Tiểu ma nữ đáp ứng đồ vật tuy rằng mê người, thế nhưng, mệnh quan trọng hơn a! Hơn nữa, ta cũng không muốn vì tông môn trêu chọc tên sát tinh này.”

Nữ tử gật gật đầu, “Người như thế, đúng là bớt trêu chọc cho thỏa đáng!”

Nam tử nói: “Ta không biết Mạt Tiểu Lãnh tiểu ma nữ kia cùng này Dương Diệp trong lúc đó xoắn xuýt có cái gì ân oán, thế nhưng ta biết, này Dương Diệp trên Đại thế giới sau, này thần phượng tộc phải có phiền phức. Bất quá, tiểu ma nữ này cũng không phải ngồi không, nghe nói nàng đã hàng phục thần phượng tộc đệ nhất thần hỏa, ha ha, ta ngược lại thật ra có chút chờ mong Dương Diệp trên Đại thế giới rồi!”

Nói xong, nam tử thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ, nữ tử cũng là theo sát phía sau!

...

Lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở tinh không chi thành, hắn đang muốn thông qua tinh không chi thành trước truyền tống trận đi về phía nam cực vực, mà lúc này, Nam Cung Cầm lại xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Ngươi muốn đi Minh Hoàng tinh vực?” Nam Cung Cầm hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, “Nếu như ngươi là muốn ngăn cản ta, vậy cũng không cần phí miệng lưỡi.”

“Vì sao không nhân nhượng cho yên chuyện đây?” Nam Cung Cầm nhẹ giọng nói. Nàng là thương nhân, chú ý hoà thuận thì phát tài, Dương Diệp làm như vậy, nàng rất không hiểu. Đơn giản tới nói, nàng cảm thấy Dương Diệp quá hành động theo cảm tình.

“Nhân nhượng cho yên chuyện?”

Dương Diệp cười gằn một tiếng, “Đại tiểu thư của ta, ngươi ý tưởng này, buồn cười. Ta hỏi ngươi, nếu như ta Dương Diệp trước có cái cái gì bất ngờ, vĩnh viễn không về được. Khi đó, Đế Nữ cùng Thiên Vân Tinh Vực, còn có ta Dương Diệp những thuộc hạ kia, còn có người đàn bà của ta, kết cục của bọn họ sẽ làm sao? Kết cục của bọn họ, tuyệt đối so với ngươi tưởng tượng còn thê thảm hơn gấp trăm lần!”

Nam Cung Cầm trầm mặc, bởi vì Dương Diệp nói không sai, nếu như Dương Diệp hắn chưa có trở về, Thiên Vân Tinh Vực, phải nói, cùng Dương Diệp có quan hệ, khả năng đều sẽ gặp xui xẻo. Những người kia vì bức Dương Diệp hiện thân, tuyệt đối là chuyện gì đều sẽ làm ra đến. Nhân tính, rất nhiều lúc, là thiện, nhưng càng đã lâu hơn hậu, là ác.

Nam Cung Cầm thấp giọng thở dài, sau đó nàng cong ngón tay búng một cái, một tia sáng trắng đi vào Dương Diệp mi, nói: “Đây là liên quan với Minh Hoàng tinh vực tư liệu, đối với ngươi nên có trợ giúp!”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Nam Cung Cầm, “Đa tạ!”

Nói xong, hắn không ở dừng lại, trực tiếp tiến vào đi tới Minh Hoàng tinh vực tinh không truyền tống trận.

“Cái tên này...”

Nam Cung Cầm lắc lắc đầu, sau đó xoay người biến mất ở tại chỗ.

Sau ba ngày, Dương Diệp từ một chỗ tinh không truyền tống trận đi ra. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, hắn đã ở Nam Cực vực. Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, hấp thu Nam Cung Cầm cho hắn những tư liệu kia. Mười tức sau, Dương Diệp mở mắt ra, sau đó thân hình run lên, hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở cách đó không xa.

Dương Diệp từ Nam Cung Cầm cho hắn trong tài liệu biết được, Nam Cực vực có hai cái Tứ Tinh thế lực, một người trong đó, chính là này Minh Hoàng tinh vực, Minh Hoàng tinh vực làm Tứ Tinh thế lực, thực lực kia tự nhiên là sẽ không yếu. Trong đó, đã biết thần giả cảnh cường giả thì có ba mươi bảy vị khoảng chừng: Trái phải, mà đây chỉ là mặt ngoài, ngầm có bao nhiêu, này liền không muốn người biết. Mà còn lại bán thần càng là nhiều vô số kể! Có thể nói, Thiên Vân Tinh Vực căn bản là không có cách cùng Minh Hoàng tinh vực so với, cái này cũng là Nam Cung Cầm trước ngăn cản nguyên nhân!

Không tới một hồi, Dương Diệp xuất hiện ở Minh Hoàng tinh vực, hắn mới vừa xuất hiện, một ông già chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Người tới người phương nào!" Ông lão khí tức khóa lại Dương Diệp.

Dương Diệp rút kiếm chính là một trảm, sau đó thân hình run lên, biến mất ở cách đó không xa.

Tại chỗ, ông lão kia thân thể trực tiếp cứng ngắc lên, thoáng qua, ông lão mi đột nhiên nứt ra, khẩn đón lấy, lỗ hổng kia nứt càng lúc càng lớn, dần dần, ông lão thân thể trực tiếp từ trung gian nứt thành hai nửa.

Một kiếm thuấn sát!

Lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, thuấn sát bình thường thần giả đối với hắn mà nói, cũng không có gì khó khăn.

Minh Hoàng đại lục, Minh Hoàng cung.

Bên trong cung điện, ngồi ở chủ vị chính là một tên thân mặc áo bào vàng người đàn ông trung niên, người này chính là Minh Hoàng tinh vực tiếng tăm lừng lẫy minh chủ Lý Thương Minh. Này Lý Thương Minh ở Đông Cực vực khả năng không có người nào biết được, thế nhưng ở này Nam Cực vực, vậy cũng là không người không biết, không người không hiểu. Bởi vì hắn là Nam Cực vực đệ nhất cường giả!

Ở phía dưới, còn có mười bảy tên ông lão mặc áo bào đen, đều là thần giả. Ngoại trừ mười bảy tên áo bào đen ông lão ở ngoài, còn có một người, vậy thì là Mã Vô Địch!

Lúc này Mã Vô Địch, không biết nguyên nhân gì, sắc mặt âm trầm đến cực điểm.

"Cái kia Dương Diệp thật sự giết chúng ta sáu tên thần giả?" Lúc này, cái kia Lý Thương Minh đột nhiên nói.

Phía dưới, một tên áo bào đen ông lão đứng dậy, "Chính là. Ngoài ra, hắn còn hướng về chúng ta Minh Hoàng tinh vực tuyên chiến!"

Lý Thương Minh gật gật đầu, "Được lắm Dương Diệp."

Lúc này, cái kia Mã Vô Địch đột nhiên đứng dậy, “Lý vực chủ, chúng ta lúc nào đi tấn công Thiên Vân Tinh Vực?” Hắn sở dĩ không có trốn về Đại thế giới, chính là chờ Minh Hoàng tinh vực đi tấn công Thiên Vân Tinh Vực. Ở Thiên Vân Tinh Vực chịu đựng nhục nếu là không có cọ rửa, hắn làm sao cam tâm về Đại thế giới?

Lý Thương Minh liếc mắt nhìn Mã Vô Địch, “Mã công tử tốt nhất vẫn là về Đại thế giới đi!”

“Trở về?”

Mã Vô Địch gằn giọng nói: “Cái kia Dương Diệp bất tử, ta không thể trở lại. Lý vực chủ, này Dương Diệp giết ngươi Minh Hoàng tinh vực sáu tên thần giả, lẽ nào việc này ngươi liền như thế quên đi?”

Lý Thương Minh lắc lắc đầu, “Người này, không thể khinh thường, đến bàn bạc kỹ càng.”

“Ta không quan tâm những chuyện này!”

Mã Vô Địch lạnh lùng nói: “Lý vực chủ, ngươi Minh Hoàng tinh vực muốn lên Đại thế giới, phải tiếp thu đến từ Đại thế giới thử thách, mà lần này thử thách hạ vị diện, chính là ta Mã gia.”

Lý Thương Minh hai mắt híp lại, “Mã công tử là đang uy hiếp ta?”

“Không dám!”

Mã Vô Địch nhạt tiếng nói: “Chỉ là nhắc nhở một thoáng lý vực chủ mà thôi!”

Lúc này, một tên áo bào đen ông lão đi ra, nói: “Vực chủ, chuyện lần này, xác thực không thể như thế quên đi. Hiện tại, toàn bộ hạ vị diện đều ở nhìn chúng ta, xem chúng ta phải như thế nào phản kích, nếu như chúng ta không phản kích, vậy chúng ta Minh Hoàng tinh vực danh vọng nhất định sẽ xuống dốc không phanh, chuyện này với chúng ta tới nói, là phi thường bất lợi.”

Lại một ông già đứng dậy, nói: “Xác thực, cái kia Thiên Vân Tinh Vực bất quá là một cái không đủ tư cách thế lực, nếu như chúng ta không làm ra đánh trả, ta Minh Hoàng tinh vực uy nghiêm ở đâu! Vì lẽ đó, chúng ta nhất định phải chủ động xuất kích, đến cái giết một người răn trăm người, để thế nhân biết, ta Minh Hoàng tinh vực không phải cái gì a miêu a cẩu đều có thể mạo phạm!”

Lý Thương Minh đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn hai mắt híp lại, ngẩng đầu nhìn hướng về phía ngoài điện, “Có người đến rồi,” lai giả bất thiện “!”

Âm thanh hạ xuống, đã biến mất ở tại chỗ.

Ầm!

Lúc này, một đạo nổ vang rung trời thanh ở toàn bộ Minh Hoàng đại lục vang vọng mà lên.

Cái kia bao trùm ở Minh Hoàng trên đại lục không phòng ngự đại trận ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong ầm ầm vỡ vụn, đón lấy, một luồng ánh kiếm từ phía chân trời dường như Lưu Tinh bình thường hướng về Minh Hoàng đại lục chủ thành Minh Hoàng thành rơi đi.

Cường địch xâm lấn!

Tất cả mọi người ngây người, đến tột cùng là ai, lại dám đến xâm lấn Minh Hoàng đại lục?

Minh Hoàng thành bầu trời, ánh kiếm tản đi, Dương Diệp xuất hiện ở Lý Thương Minh các loại (chờ) người trong ánh mắt. Khi nhìn thấy Dương Diệp một khắc đó, cái kia Mã Vô Địch sắc mặt trong nháy mắt dữ tợn lên.

Lý Thương Minh nhìn Dương Diệp, “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Nghe được Lý Thương Minh, giữa trường tất cả mọi người đều là sững sờ, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới dĩ nhiên đến Minh Hoàng đại lục rồi! Hơn nữa, vẫn là một thân một mình, hắn tới làm cái gì? Đi tìm cái chết?

Dương Diệp không hề trả lời Lý Thương Minh, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt rơi vào cái kia Mã Vô Địch trên người, “Trời cao có đức hiếu sinh, ta Dương Diệp cũng có, các ngươi đưa cái này gọi Mã Vô Địch người đầu cắt đi đưa cho ta, ta liền rời đi nơi này, làm sao?”

“Muốn ta đầu, buồn cười!” Mã Vô Địch khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi là ai?”

Dương Diệp không có quản Mã Vô Địch, mà là nhìn về phía cái kia Lý Thương Minh, nói: “Ngươi cho là thế nào?”

Lý Thương Minh nhìn thẳng Dương Diệp, “Nếu như ta không đây?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Vậy ta liền đem các ngươi đầu đều cắt đi, ngược lại, ta cũng vừa hay muốn làm như vậy.”

“Liền ngươi?”

Lúc này, một tên áo bào đen ông lão châm chọc nói: “Đem chúng ta đầu cắt đi, thực sự là buồn cười, Dương Diệp, chúng ta liền ở ngay đây, đến, để chúng ta nhìn, ngươi muốn làm sao cắt chúng ta đầu! Ta…”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một trảm.

Kiếm ra, thoáng qua, kiếm thu.

Xa xa, cái kia lời mới vừa nói áo bào đen ông lão thân thể cứng đờ, sau một khắc, đầu trực tiếp từ trên cổ lăn đi, máu tươi như trụ!

Mọi người: “…”

…

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1493: Mười vị thần giả? Bất quá mười kiếm mà thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

14 88 chương: Mười vị thần giả? Bất quá mười kiếm mà thôi!

Thời khắc này, tất cả mọi người sắc mặt đều thay đổi.

Thuấn sát thần giả!

Dương Diệp dĩ nhiên trực tiếp thuấn sát một tên thần giả!

Cái kia áo bào đen ông lão nhưng là thần giả a! Thần giả cảnh lại bị một cái bán thần cho một kiếm thuấn sát rồi! Vào đúng lúc này, tất cả mọi người trong lòng đều xuất hiện một tia khủng hoảng cùng kiêng kỵ.

Liền cái kia Mã Vô Địch giờ khắc này cũng đã sửng sốt, hắn cũng không nghĩ tới, này Dương Diệp dĩ nhiên liền như thế một kiếm đem một vị thần giả cảnh cho thuấn sát rồi!

Hắn tuy rằng có thể chiến thắng một ít thần giả cảnh cường giả, thế nhưng, muốn hắn thuấn sát một tên thần giả cảnh, hắn là vạn vạn không làm được, mà này Dương Diệp nhưng là làm được.

Hiển nhiên, hắn cùng Dương Diệp, căn bản không ở cùng một cấp độ tiến lên!

Không chỉ có Mã Vô Địch, cái kia Lý Thương Minh giờ khắc này sắc mặt cũng là cực kỳ nghiêm nghị lên, hắn biết Dương Diệp rất mạnh, phi thường yêu nghiệt, bởi vì hắn đã điều tra Dương Diệp. Thế nhưng, những tư liệu kia hiển nhiên đều sai rồi. Bởi vì, trong tài liệu nói Dương Diệp, cũng không có khủng bố như vậy. Lúc trước Dương Diệp chiến ngày đó ma chủ thì, nhưng là mượn dùng yêu thú còn có ngoại lực.

Thế nhưng hiện tại, Dương Diệp không có mượn bất kỳ ngoại vật, chính là như thế một kiếm liền đem một tên thần giả cảnh cường giả ở trước mặt hắn cho thuấn sát rồi!

Hắn biết, hắn nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp thực lực!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên vỗ vỗ Đế Mãng, sau đó nói: “Giết, thoả thích giết.”

Hống!

Đế Mãng một tiếng hét giận dữ, sau đó đuôi rắn đột nhiên hướng về cái kia Lý Thương Minh các loại (chờ) người quét qua.

Này quét qua, không gian chung quanh trực tiếp đổ nát ra, tất cả mọi người đặt mình trong ở không gian kia trong hố đen. Đại Hắc cùng Tiểu Hắc cũng không nhàn rỗi, toàn bộ hướng về Lý Thương Minh các loại (chờ) người vọt tới.

Lúc này, phía dưới đột nhiên vọt lên chừng mười đến khí tức kinh khủng, rất nhanh, lại là mười bốn tên ông lão xuất hiện ở phía chân trời.

Thần giả!

Toàn bộ là thần giả!

Lúc này, thêm vào cái kia Lý Thương Minh ở bên trong, giữa trường Minh Hoàng tinh vực thần giả cảnh cường giả thì có ba mươi vị!

Ba mươi vị thần giả!

Rất nhanh, thì có năm vị thần giả trực tiếp đem Đế Mãng cho vây quanh lên, tuy rằng năm đánh một, thế nhưng, Đế Mãng chút nào bộ lạc hạ phong, còn ổn ép cái kia năm vị thần giả, thế nhưng bởi vì năm người liên thủ, Đế Mãng trong thời gian ngắn cũng không có thể đánh giết năm người. Mà Đại Hắc cùng Tiểu Hắc chúng nó thì bị mười lăm vị thần giả cho vây quanh lên.

Bởi vì số lượng duyên cớ, Đại Hắc chúng nó ở hạ phong, thế nhưng, nhân vì chúng nó tự thân phòng ngự quá mạnh mẽ duyên cớ, những kia thần giả nhất thời cũng không làm gì được Tiểu Hắc chúng nó.

Lúc này Dương Diệp cũng bị vây quanh lên, thêm vào cái kia Lý Thương Minh, vây quanh Dương Diệp thần giả có tới mười vị!

Mười vị thần giả!

Lúc này, cái kia Mã Vô Địch cười lạnh nói: “Dương Diệp, ngươi không phải rất năng lực sao? Ngươi hiện tại ở năng lực một cái thử xem!”

Dương Diệp nhìn về phía Mã Vô Địch, Mã Vô Địch hơi thay đổi sắc mặt, theo bản năng tại triều Lý Thương Minh vị trí di di, ở nhìn thấy Dương Diệp vừa nãy một kiếm thuấn sát một vị thần giả sau, hắn liền lập tức đi tới Lý Thương Minh bên cạnh. Hiển nhiên, hắn là sợ Dương Diệp rút kiếm chém về phía hắn. Cái kia một kiếm, hắn không tiếp nổi!

“Đại thế giới thiên tài?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Chính là dáng vẻ đạo đức như thế!”

Nói xong, hắn xem nhìn lướt qua cái kia vây quanh hắn mười tên thần giả, “Mười vị thần giả? Bất quá mười kiếm mà thôi!”

Âm thanh hạ xuống, hắn rút kiếm chính là một trảm.

Vù!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một tên thần giả đầu trực tiếp mang theo một luồng máu tươi quăng bay ra ngoài.

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia Lý Thương Minh trong mắt loé ra một vệt lạnh lẽo sát ý, “Giết!”

Âm thanh hạ xuống, thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới, mà còn lại tám người cũng theo sát phía sau!

Nhìn thấy Lý Thương Minh chín người ra tay, cái kia Mã Vô Địch cũng muốn ra tay, nhưng mà đúng vào lúc này, ánh mắt hắn đột nhiên trợn tròn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, "Sao, làm sao có khả năng"

Giữa trường xuất hiện tình cảnh quái quỷ!

Lý Thương Minh các loại (chờ) người vây công Dương Diệp, Dương Diệp cũng không có như Mã Vô Địch nghĩ tới trốn hoặc là bị áp chế, ngược lại, không tới mười mấy tức thời gian, Dương Diệp chính là lại chém hai tên thần giả! Mà Dương Diệp nhưng là lông tóc không tổn hại!

Lúc này Dương Diệp căn bản không có phòng ngự, tùy ý những kia thần giả cảnh cường giả công kích lạc ở trên người hắn, tuy rằng gặp phải Lý Thương Minh các loại (chờ) người điên cuồng công kích, thế nhưng, Dương Diệp toàn bộ đều gắng gượng chống đỡ đi. Này cũng bình thường, Dương Diệp thân thể đã đạt đến bất tử bất diệt cảnh, ở thêm vào hắn tu luyện Ngũ hành bất diệt thể, thân thể so với cái kia Đế Mãng còn kinh khủng hơn!

Đừng nói thần giả cảnh, coi như là Âm Dương cảnh cường giả công kích hắn đều có thể mạnh mẽ chống đỡ!

Vì lẽ đó, tuy rằng Lý Thương Minh bọn họ nhiều người, thế nhưng, bọn họ không chỉ có không có chạy trốn tới được, trái lại là còn bị Dương Diệp giết ngược lại hai người!

Giờ khắc này, Lý Thương Minh các loại (chờ) trong lòng người cũng là kinh hãi vạn phần, bởi vì Dương Diệp thân thể này phòng ngự quá khủng bố rồi! Bọn họ đánh vào Dương Diệp trên người, Dương Diệp mặc dù có chút ảnh hưởng, thế nhưng, hắn căn bản không có chuyện gì, nhiều lắm chính là bị đẩy lui một ít mà thôi, hoặc là sắc mặt hơi trở nên trắng, ngoài ra, hắn một chút việc đều không có, dù cho là huyết đều không có lưu một giọt!

Thế nhưng, Dương Diệp đánh ở trên người bọn họ, vậy tuyệt đối là một đòn mất mạng!

Càng đánh càng sợ, càng đánh càng hãi!

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là dường như giết giống như bị điên, càng đánh càng mạnh, càng giết càng điên, một lát sau, lại là hai tên thần giả cảnh cường giả bị Dương Diệp một kiếm tước mất đầu.

Lúc này, Lý Thương Minh bên này, chỉ còn dư lại sáu tên thần giả!

"Dừng tay!"

Lúc này, giữa trường đột nhiên vang lên Lý Thương Minh âm thanh.

Âm thanh hạ xuống, Lý Thương Minh sáu người thân hình lóe lên, hướng lùi về sau ngàn trượng, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách.

"Dương Diệp, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!" Lý Thương Minh trầm giọng nói. Giờ khắc này, trong mắt hắn không chỉ có nghiêm nghị, còn có kiêng kỵ!

Không chỉ có hắn, giờ khắc này giữa trường trong mắt tất cả mọi người đều là kiêng kỵ!

Này Dương Diệp thực lực, quá khủng bố rồi!

Lúc này Lý Thương Minh trong lòng là có chút hối hận, hối hận lúc trước đi đúc kết này giao du với kẻ xấu, nếu như sớm biết Dương Diệp thực lực biến khủng bố như vậy, hắn là tuyệt đối sẽ không đi đúc kết này nằm hồn thủy. Kỳ thực, hắn cũng không nghĩ tới sự tình sẽ biến thành như vậy, ngoại trừ Mã Vô Địch ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân!

Đó chính là hắn phái đi tên kia thanh niên áo bào tím, nếu như lúc đó đối phương xử lý sự tình thủ đoạn có thể biến báo một thoáng, cái kia Minh Hoàng tinh vực thì sẽ không trực tiếp cùng Dương Diệp đối đầu!

Thế nhưng hiện tại hết thảy đều chậm!

"Ta nghĩ muốn thế nào?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, "Ngươi Minh Hoàng tinh vực phái người đến Thiên Vân Tinh Vực ức hiếp nữ nhân ta, ngươi còn hỏi ta muốn thế nào? Ta muốn giết sạch các ngươi!"

Nói, Dương Diệp rút kiếm lần thứ hai đột nhiên một chém!

Một đạo kiếm khí thiểm hiện ra!

Nhìn thấy tình cảnh này, Lý Thương Minh đám người sắc mặt biến đổi, vội vã đồng loạt ra tay.

Lần này, Dương Diệp kiếm khí không có thể chém giết một tên thần giả. Lý Thương Minh các loại (chờ) người không ngốc, làm sao có khả năng lần thứ hai cho Dương Diệp cơ hội giây giết người đâu của bọn họ? Bởi vậy, chỉ cần Dương Diệp ra tay, Lý Thương Minh các loại (chờ) người liền sẽ lập tức liên thủ. Một người không ngăn được Dương Diệp kiếm khí, thế nhưng năm người đây?

Dương Diệp vẫn không có mạnh đến một kiếm trảm năm thần mức độ!

“Dương Diệp, việc này là ta Minh Hoàng tinh vực không phải!”

Lúc này, Lý Thương Minh trầm giọng nói: “Thế nhưng, những người kia đã ngã xuống, ngươi còn không chịu bỏ qua?”

Dương Diệp khinh cười cợt, “Làm sao, bây giờ chuẩn bị giảng hòa?”

“Kế tục như vậy tiếp tục đánh, đối với ngươi Thiên Vân Tinh Vực cùng chúng ta đều không có lợi!” Lý Thương Minh trầm giọng nói. Hắn đương nhiên không muốn ở tiếp tục đánh, bởi vì ở tiếp tục đánh, bọn họ bên này khả năng liền muốn đoàn diệt.

Dương Diệp nói: “Ngươi muốn giảng hòa, có thể a! Đến, đem cái kia Mã Vô Địch đầu cho ta cắt đi, sau đó ở bồi năm triệu tiên tinh thạch cho Thiên Vân thương hội, như vậy, ta có thể cân nhắc buông tha các ngươi!”

Nghe vậy, Lý Thương Minh sắc mặt nhất thời âm trầm lên, “Ngươi đây là khinh người quá đáng!”

“Khinh người quá đáng?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, “Ở các ngươi lúc trước dẫn người đi Thiên Vân Tinh Vực tìm nữ nhân ta phiền phức thì, có nghĩ tới hay không chính mình ở khinh người quá đáng? Ta cho ngươi biết, ngày hôm nay ta Dương Diệp đến nói cho các ngươi, cái gì gọi là chân chính khinh người quá đáng!”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về cái kia Lý Thương Minh các loại (chờ) người bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Dương Diệp lại ra tay, Lý Thương Minh vẻ mặt cũng dữ tợn lên, hắn vung tay phải lên, “Thôi thúc trận pháp!”

Âm thanh hạ xuống, một tên áo bào đen ông lão xoay người không vào thành bên trong, thoáng qua, vô số đạo chùm sáng đột nhiên tự minh bên trong hoàng thành phóng lên trời, rất nhanh, những này chùm sáng xuất hiện ở phía chân trời, sau đó hình thành một cái to lớn đám mây, khi (làm) đám mây hình thành sau, một đạo dài đến trăm trượng to lớn chùm sáng đột nhiên tự trong đó Sơn Tây mà ra, sau đó hướng về phía dưới Dương Diệp rơi xuống!

Cùng lúc đó, Lý Thương Minh các loại (chờ) người dồn dập chợt lui, lựa chọn né tránh Dương Diệp. Dương Diệp kiếm, bọn họ không dám nhận rồi!

Bởi vì không tiếp nổi!

Xa xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía chùm sáng kia, lúc này, hắn cảm giác một luồng khí tức khóa lại hắn, luồng hơi thở này, đến từ phía chân trời cái kia to lớn đám mây.

Dương Diệp rút kiếm một trảm, kiếm ra, một đạo kiếm khí trực tiếp đi vào phía chân trời, cùng chùm sáng kia oanh ở cùng nhau.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, tia kiếm khí kia cùng chùm sáng kia ầm ầm vỡ vụn.

Thế nhưng thoáng qua, cái kia to lớn đám mây bên trong lại bốc lên một vệt sáng hướng về Dương Diệp đánh xuống!

Dương Diệp hai mắt híp lại, này có chút tương tự Thiên Đạo Chi Nhãn a!

Lúc này, cái kia Lý Thương Minh đột nhiên nói: “Dương Diệp, trận này phỏng theo Thiên Đạo Chi Nhãn mà sang, trận không hủy, linh khí đủ, nó liền có thể cuồn cuộn không ngừng công kích, ngươi có thể chống đối một lần, hai lần, ba lần, thế nhưng, ngươi có thể ngăn trăm lần, ngàn lần?”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Lý Thương Minh, sau đó rút kiếm chính là một chém!

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Khi (làm) kiếm khí ra một khắc đó, phòng ngự mấy vạn dặm bên trong không gian trực tiếp rạn nứt ra, ở tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, tia kiếm khí kia đi vào phía chân trời, trước chùm sáng kia trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, kiếm khí tốc độ không giảm, trực tiếp đánh vào cái kia to lớn đám mây bên trên.

Ầm!

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, cái kia to lớn đám mây trực tiếp nổ ra!

Tất cả mọi người ngây người.

Liền như thế không còn?

Dương Diệp thu kiếm, liếc mắt nhìn Lý Thương Minh các loại (chờ) người, “Bất quá là một kiếm sự mà thôi!”

“Ha ha”

Đang lúc này, cái kia Mã Vô Địch đột nhiên bắt đầu cười lớn, tất cả mọi người đều nhìn về hắn.

Dương Diệp cũng nhìn về phía Mã Vô Địch, Mã Vô Địch khóe miệng tràn đầy châm chọc, “Dương Diệp, chết đến nơi rồi, còn sái cái gì uy phong?”

Mọi người không rõ, lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời.

Phía chân trời, không gian rung động, rất nhanh, một ông già tự trong đó đi ra.

Thần giả cảnh!

Tất cả mọi người vẻ mặt đều là nghiêm nghị lên, bởi vì người này mặc dù là thần giả cảnh, thế nhưng, hơi thở của hắn nhưng là dường như biển rộng bình thường thâm trầm, làm cho người ta cảm giác sâu không lường được!

Không cần phải nói, đây là Âm Dương cảnh cường giả, sau đó bị áp chế thành thần giả cảnh!

Lúc này, cái kia Mã Vô Địch hướng đi Dương Diệp, “Dương Diệp, ta Mã Vô Địch có hơn trăm loại cái chết, nói cho ta, ngươi muốn chết như thế nào? Đúng rồi, nghe nói nữ nhân ngươi rất nhiều, không liên quan, ta sẽ giúp ngươi chăm sóc các nàng, đương nhiên, là ở trên giường, ha ha”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm ra, hai mắt khép hờ, sau một khắc, kiếm trong tay của hắn trực tiếp biến mất.

Luân Hồi một kiếm!

“A”

Kiếm biến mất một khắc đó, phía chân trời nhất thời truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy phía chân trời người lão giả kia thân thể trực tiếp nổ tung ra.

Ánh kiếm lóe qua, kiếm lại xuất hiện ở Dương Diệp trong tay.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía cái kia đã đi tới trước mặt hắn Mã Vô Địch, “Nói cho ta, ngươi muốn chết như thế nào?”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1494: Không tiếp thật sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1489 chương: Không tiếp thật sao?

Thời khắc này, tất cả mọi người đều sửng sốt.

Bao quát cái kia Lý Thương Minh, vào đúng lúc này đã ngây người như phỗng.

Trên trời ông lão kia, nhưng là Âm Dương cảnh cường giả a! Tuy rằng bị áp chế thành thần giả cảnh, nhưng này cũng là Âm Dương cảnh cường giả a! Mà này Dương Diệp, dĩ nhiên chém giết một tên Âm Dương cảnh cường giả?

Hơn nữa còn là thuấn sát!

Thuấn sát!

Dương Diệp thuấn sát một tên Âm Dương cảnh cường giả! Thời khắc này, giữa trường trong đầu mọi người đã trống rỗng!

Bao quát cái kia Mã Vô Địch, ở Dương Diệp một kiếm chém rớt người lão giả kia sau, cả người hắn đã hoá đá ở tại chỗ, hắn hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Âm Dương cảnh cường giả lại bị thuấn sát!

Giờ khắc này, Mã Vô Địch trong đầu chỉ có cái ý niệm này.

Ở Mã Vô Địch cùng Lý Thương Minh các loại (chờ) người xem ra, thuấn sát Âm Dương cảnh cường giả, đây là rất chuyện khó mà tin nổi, thế nhưng theo Dương Diệp, này phi thường bình thường.

Hắn Luân Hồi một kiếm, liền Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể thương tổn được, huống chi Âm Dương cảnh cường giả?

Đương nhiên, nếu như là dưới tình huống bình thường, Luân Hồi một kiếm tuy rằng mạnh, thế nhưng cũng không thể mạnh đến thuấn sát Âm Dương cảnh cường giả. Tỷ như ở hung vực trong cấm địa, hắn cùng Liên Bán Trang giao thủ, thắng bại cũng là năm năm mở. Thế nhưng, hiện tại không phải tình huống bình thường. Ông lão kia mặc dù là Âm Dương cảnh cường giả, thế nhưng hắn sau khi xuống tới, cảnh giới bị áp chế thành thần giả!

Nghiêm chỉnh mà nói, lúc này ông lão, cũng không tính là chân chính Âm Dương cảnh cường giả!

Thêm vào đối phương mới vừa hạ xuống, đối với Dương Diệp tình huống không có chút nào hiểu rõ, bởi vậy, đối phương căn bản không có phòng bị Dương Diệp, mà Dương Diệp lại đột nhiên sử dụng tới chính mình mạnh nhất một đòn.

Vì lẽ đó có vừa nãy tình cảnh đó!

Đương nhiên, Luân Hồi một kiếm này kiếm kỹ uy lực là không thể nghi ngờ, phải biết, lúc trước Luân Hồi cảnh cường giả hạ xuống thì, cũng bị hắn chiêu kiếm này cho thương tổn được!

“Đến, nói cho ta, ngươi muốn chết như thế nào!” Lúc này, Dương Diệp nhìn trước mặt Mã Vô Địch, lại nói.

Nghe được Dương Diệp, Mã Vô Địch phục hồi tinh thần lại, bản năng đã nghĩ trốn, vậy mà lúc này hắn phát hiện, hắn đã không có cách nào chạy trốn. Bởi vì hắn hiện tại cách Dương Diệp gần quá quá gần rồi. Nếu như trước hắn không đi tới Dương Diệp trước, có cái kia Lý Thương Minh các loại (chờ) người giúp hắn ngăn một hồi, hắn vẫn là có thể trốn về Đại thế giới, thế nhưng hiện tại, Dương Diệp hai tầng ý cảnh đã ngăn chặn hắn, đừng nói trốn, động đậy đều có chút khó khăn!

Mã Vô Địch hít sâu một hơi, nói: “Biết ta hiện tại người hận nhất sao? Không phải ngươi Dương Diệp, mà là cái kia Mạt Tiểu Lãnh! Nữ nhân này nói với chúng ta ngươi chỉ là so với bình thường người cường một ít mà thôi, ha ha, cường một ít”

Như hắn từng nói, giờ khắc này, hắn hận nhất chính là Mạt Tiểu Lãnh. Bởi vì Mạt Tiểu Lãnh ở Đại thế giới nói, Dương Diệp thực lực chính là bình thường thôi mà thôi, mà sự thực chứng minh, Dương Diệp thực lực không phải bình thường thôi, mà là đã nghịch thiên. Nhân vật như thế, đừng nói ở lần này vị diện, coi như là ở Đại thế giới đều là thuộc về đứng đầu nhất cái kia một nhóm tồn tại!

Lần này, hắn xem như là bị Mạt Tiểu Lãnh hãm hại!

Mã Vô Địch nhìn Dương Diệp, trong mắt có một vệt dữ tợn, “Không sao, coi như ta chết rồi, Mã gia cũng sẽ báo thù cho ta!”

Âm thanh hạ xuống, bụng nhất thời bành trướng lên!

Tự bạo!

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới này Mã Vô Địch lại muốn lựa chọn tự bạo, bất quá cũng bình thường, hắn biết rõ, nếu như không tự bạo, rơi vào tay Dương Diệp, đến lúc đó khẳng định là muốn sống không được, muốn chết cũng không thể!

Tự bạo, là hắn hiện tại tốt nhất cái chết!

Mà đang lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên đi vào Mã Vô Địch bụng.

Xì!

Theo một tiếng vang nhỏ, Mã Vô Địch cái kia bắt đầu bành trướng cái bụng nhất thời dường như quả cầu da xì hơi bình thường rụt trở lại.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Muốn chết? Có thể, thế nhưng, không thể dễ dàng như vậy chết. Ngươi yên tâm, ta sẽ để ngươi cẩn thận tử!” Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp giơ kiếm vung lên, Mã Vô Địch tứ chi trực tiếp quăng bay ra ngoài.

“A”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương ở giữa sân vang vọng mà lên.

Nhìn thấy tình cảnh này, một bên Lý Thương Minh đám người nhất thời cảm giác thể mát lạnh

“Dương Diệp! Dương Diệp!”

Giữa trường, Mã Vô Địch tây tư bên trong gào thét.

Dương Diệp nắm lấy Mã Vô Địch vai, sau đó trực tiếp đem vứt cho

Đại Hắc, Đại Hắc hiểu ý, đem cắn vào, bất quá cũng không có ăn đi.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Lý Thương Minh các loại (chờ) người, người sau biến sắc mặt, nói: “Dương Diệp, này Mã Vô Địch đã hạ xuống ngươi tay, ngươi”

Dương Diệp rút kiếm ra, sau đó nhìn thẳng Lý Thương Minh, “Là ngươi hạ lệnh để người của ngươi theo này Mã Vô Địch đi Thiên Vân Tinh Vực, thật sao?”

Lý Thương Minh hai tay chậm rãi nắm chặt, “Là ta! Dương Diệp lần này, là ta Minh Hoàng tinh vực không phải, ta cũng biết, chúng ta không ngăn được ngươi, thế nhưng, ngươi thật sự muốn theo chúng ta cá chết lưới rách?”

“Ngươi có tư cách cùng ta cá chết lưới rách sao?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt xem thường, “Muốn ta buông tha các ngươi, có thể, đến, tiếp ta một kiếm. Đỡ lấy, ta buông tha các ngươi. Không phải vậy, ngày hôm nay các ngươi đầu cũng phải cho ta từ trên cổ chuyển xuống đến!”

Nghe được Dương Diệp, giữa trường mọi người sắc mặt đều là biến khó coi lên. Nếu như là trước, bọn họ sẽ cảm thấy Dương Diệp là ở nói chuyện viển vông. Thế nhưng hiện tại, bọn họ rất rõ ràng, Dương Diệp hoàn toàn có thực lực này. Giữa trường, đã không ai có thể cùng Dương Diệp chống lại, mà Dương Diệp còn có cái kia mấy con yêu thú!

Có thể nói, liền Dương Diệp cái này đội hình, đã có thể hoàn toàn áp chế Minh Hoàng tinh vực!

“Dương Diệp, ngươi coi là thật là muốn cùng chúng ta cá chết lưới rách?” Lý Thương Minh gắt gao nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, “Nghe không hiểu ta sao? Tiếp ta một kiếm, ta liền buông tha bọn họ, không phải vậy, ngày hôm nay liền để bọn họ theo ngươi chôn cùng!”

Nghe được Dương Diệp, giữa trường những kia thần giả đều nhìn về Lý Thương Minh.

Chỉ cần Lý Thương Minh đáp ứng tiếp Dương Diệp chiêu kiếm này, vậy chuyện này coi như là quá khứ.

Giữa trường, Lý Thương Minh vẻ mặt cực kỳ khó coi lên. Tiếp

Dương Diệp một kiếm? Chiêu kiếm này thật tiếp sao? Phải biết, vừa nãy vị kia mới vừa hạ xuống Âm Dương cảnh cường giả nhưng là đều bị Dương Diệp một kiếm cho thuấn sát a!

Hắn làm sao tiếp được Dương Diệp chiêu kiếm này?

Nhưng là, lúc này nếu như hắn không tiếp chiêu kiếm này, vậy hắn ở trong lòng mọi người uy vọng đem xuống dốc không phanh, không gần như chỉ ở mọi người, chính là ở toàn bộ Nam Cực vực đều sẽ xuống dốc không phanh.

Nam Cực vực đệ nhất cường giả liền Dương Diệp một kiếm cũng không dám tiếp?

Cái này mặt, hắn không thể ném, cũng không ném nổi. Thế nhưng, không mất mặt, rất khả năng sẽ bỏ mệnh!

“Không tiếp thật sao?”

Dương Diệp gật gật đầu, liền muốn ra tay, lúc này, cái kia Lý Thương Minh nói: “Chỉ cần ta tiếp kiếm, bất luận kết quả làm sao, ngươi đều sẽ bỏ qua cho Minh Hoàng tinh vực?”

Dương Diệp nhìn thẳng Lý Thương Minh, “Ta không có hứng thú cùng ngươi phí lời, cuối cùng đang hỏi một lần, tiếp vẫn là không tiếp? Không tiếp, hiện tại ta liền để cho các ngươi Minh Hoàng đại lục biến thành nhân gian luyện ngục!”

Nghe được Dương Diệp, giữa trường mọi người đều là giận mà không dám nói gì, không thể không nói, Dương Diệp đây mới thực là khinh người quá đáng, thế nhưng, bọn họ nhưng không thể làm gì, liền một câu phẫn nộ cũng không dám nói hoạt!

Ở nhìn thấy Dương Diệp một kiếm chém giết một vị Âm Dương cảnh cường giả sau, mọi người đã sinh không nổi phản kháng Dương Diệp ý nghĩ.

Liền Âm Dương cảnh cường giả đều có thể chém giết, huống chi bọn họ?

Lý Thương Minh nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta tiếp!”

Nghe được Lý Thương Minh, chu vi những người kia nhất thời thở phào nhẹ nhõm, sau đó dồn dập lùi ra, cho Lý Thương Minh cùng Dương Diệp nhường ra sân bãi.

Lý Thương Minh trong cơ thể huyền khí điên cuồng phun trào, dần dần, từng đạo từng đạo ánh sáng màu trắng không ngừng tràn ra hắn bên ngoài cơ thể, rất nhanh, những này bạch quang triệt để đem Lý Thương Minh bao bọc lại, hơn nữa càng ngày càng dầy, quá mấy tức, đã biến thành bạch quang đại cầu Lý Thương Minh bay thẳng đến Dương Diệp đâm đến.

Tiến công mới là tốt nhất phòng thủ!

Nếu như chỉ là bị động phòng thủ, hắn căn bản không chắc chắn có thể đỡ lấy Dương Diệp một kiếm, chỉ có tiến công, mới có thể đỡ lấy Dương Diệp một kiếm!

Xa xa, ở Lý Thương Minh ra tay một khắc đó, Dương Diệp hai mắt nhất thời khép hờ lên, sau một khắc, kiếm trong tay trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Xì!

Khi (làm) Dương Diệp kiếm biến mất một khắc đó, cái kia va về phía Dương Diệp bạch quang ầm ầm vỡ vụn, thoáng qua hóa thành hư vô, khẩn đón lấy, một cái đầu lâu mang theo một luồng máu tươi quăng bay ra ngoài!

Lý Thương Minh đầu người!

Thời khắc này, Minh Hoàng thành tất cả mọi người sắc mặt như tro tàn.

Trước, trong lòng bọn họ còn ôm có một tia may mắn, dù sao Lý Thương Minh thực lực còn là phi thường cường, thế nhưng hiện tại, sự thật tàn khốc nói cho bọn họ biết, mạnh như Lý Thương Minh cũng tiếp không được Dương Diệp một kiếm!

Trêu chọc Dương Diệp, đây là Minh Hoàng tinh vực ngàn năm qua làm tối sai một cái quyết định!

Xa xa, Dương Diệp thu kiếm, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, “Ta không hy vọng ở Thiên Vân Tinh Vực nhìn thấy các ngươi Minh Hoàng tinh vực người, có vấn đề sao?”

Mọi người trầm mặc, không có người nói chuyện.

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Còn muốn ta đang hỏi lần thứ hai sao?”

Lúc này, một tên áo bào đen ông lão đứng dậy, nói: “Ngươi yên tâm, đến nay sau đó, ta Minh Hoàng tinh vực người sẽ không ở bước vào Thiên Vân Tinh Vực nửa bước.”

Dương Diệp lạnh lùng nhìn đối phương một chút, sau đó rút kiếm quay về phía dưới cái kia Minh Hoàng cung chính là một chém!

Một đạo kiếm khí phá không hơn nữa, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Minh Hoàng cung trực tiếp bị tia kiếm khí này chặn ngang lột bỏ một nửa!

Thu kiếm!

Dương Diệp nhìn về phía ông lão các loại (chờ) người, “Sợ các ngươi không biết ghi nhớ, cho các ngươi lưu ít đồ, để cho các ngươi có thể thường xuyên duy trì tỉnh táo.”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp vung tay phải lên, mang theo Đế Mãng các loại (chờ) yêu thú trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Giữa trường, mọi người thấy cái kia bị Dương Diệp lột bỏ một nửa Minh Hoàng cung, ngây người rồi!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1495: Vậy ngươi liền mang đi đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cũng không có lựa chọn diệt Minh Hoàng tinh vực, nếu như hắn không tiếc bất cứ giá nào, lấy thực lực bây giờ của hắn, là có thể làm được. Thế nhưng, không đáng.

Đem người bức đến tuyệt cảnh, người là sẽ điên cuồng.

Nếu như hắn cố ý muốn tiêu diệt Minh Hoàng tinh vực, giữa trường những kia thần giả ở biết mình rơi vào tình huống ắt phải chết, nhất định sẽ điên cuồng phản công, hắn Dương Diệp thân thể vô địch, còn có nắp quan tài ở, khẳng định là sẽ không chết. Thế nhưng Đại Hắc cùng Tiểu Hắc chúng nó đây? Chúng nó phòng ngự tuy mạnh, thế nhưng có thể không mạnh đến không nhìn thần giả cảnh cường giả trình độ!

Cho dù những người này không phản công, khẳng định cũng sẽ đào tẩu, mà nhiều như vậy thần giả muốn chạy trốn, hắn là giết bất tận. Có gia lang cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là con sói cô độc. Những người này một khi đào tẩu, chính là một cái hậu hoạn. Tuy rằng những người này không dám trả thù hắn, thế nhưng, gia nhân của hắn đâu? Tỷ như dạ Lưu Vân các loại (chờ) người, các nàng có thể không hắn Dương Diệp thực lực!

Mà nếu như giữ lại này Minh Hoàng tinh vực, những người này liền không dám xằng bậy!

Cho tới thu phục Minh Hoàng tinh vực, việc này hắn cũng nghĩ tới, thế nhưng bị hắn phủ định. Thiên Vân Tinh Vực trước ăn những thế giới kia đều chưa hề hoàn toàn hấp thu, cũng đừng đề này Minh Hoàng tinh vực. Hơn nữa, Minh Hoàng tinh vực cách Thiên Vân Tinh Vực quá xa quá xa, Thiên Vân Tinh Vực căn bản không có cái kia năng lực tới thu thập bên này hỗn loạn!

Vì lẽ đó, hắn chỉ tuyển chọn đánh giết cái kia Lý Thương Minh, lấy này đến kinh sợ lần này vị diện những thế lực kia!

Trải qua lần này, hắn tin tưởng, lần này vị diện hẳn là không thế lực kia dám đến ở tìm hắn để gây sự rồi!

Dương Diệp đánh giết Lý Thương Minh sự tình, rất nhanh ở này rất nhiều vực truyền ra đến, thời khắc này, hạ vị diện rất nhiều thế lực cũng không thể bình tĩnh rồi!

Đặc biệt Nam Cực vực những thế lực kia!

Lý Thương Minh là ai cơ chứ? Vậy cũng là Nam Cực vực đệ nhất cường giả a! Nhưng mà, đối phương nhưng là bị Dương Diệp đánh giết rồi! Này Dương Diệp cường đến trình độ nào?

Rất nhiều vốn là muốn đánh Thiên Vân Tinh Vực chủ ý thế lực vì chính mình bóp một cái mồ hôi lạnh, đồng thời cũng là có chút vui mừng, vui mừng không có cùng Minh Hoàng tinh vực như thế trực tiếp phái người đi Thiên Vân Tinh Vực, không phải vậy, kết cục khả năng liền cùng này Minh Hoàng tinh vực như thế. Minh Hoàng tinh vực tuy rằng chỉ tử một chút thần giả, thế nhưng, quan trọng nhất chính là lão đại của bọn họ bị giết chết rồi!

Dương Diệp nghênh ngang đi vào Minh Hoàng tinh vực, sau đó giết chết Minh Hoàng tinh vực lão đại có thể nói, này Minh Hoàng tinh vực danh tiếng cùng uy vọng, kể từ hôm nay, đem xuống dốc không phanh!

Dương Diệp cũng không có ở Minh Hoàng tinh vực lưu lại, hắn mang theo cái kia Mã Vô Địch trở lại Thiên Vân Tinh Vực.

Trở lại Thiên Vân Tinh Vực sau khi, Dương Diệp trực tiếp đem cái kia Mã Vô Địch đóng ở Thiên Vân thành trên tường thành. Lúc này Mã Vô Địch đan điền đã bị Dương Diệp phá tan, hắn coi như là muốn tự sát đều không thể ra sức.

Chiến Thần điện.

Ở nhìn thấy Dương Diệp trở về một khắc đó, Đế Nữ cùng dạ Lưu Vân trong lòng nhất thời buông lỏng, Dương Diệp trở về là tốt rồi! Mặc kệ là Thiên Vân Tinh Vực vẫn là kiếm minh, đều là bởi vì Dương Diệp mới có bây giờ thành tựu, thế nhưng, điều này cũng có tai hại, vậy thì là quá ỷ lại Dương Diệp cá nhân, nếu như Dương Diệp ngày nào đó không ở, Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh sẽ từ đám mây hạ rơi xuống đất!

“Ngươi ở hung vực bên trong đến tột cùng trải qua cái gì?” Đế Nữ nhẹ giọng hỏi. Dương Diệp hiện tại so với lúc trước cường quá nhiều quá nhiều. Lúc trước, Dương Diệp tuy rằng cũng có thể trảm thần giả, thế nhưng trảm phi thường vất vả, mà hiện tại, thần giả cảnh cường giả ở Dương Diệp trước lại như là rau cải trắng như thế, muốn trảm liền chém!

Không cần phải nói, Dương Diệp thực lực sở dĩ biến mạnh như vậy, khẳng định là cùng hung vực có quan hệ, nàng thật tò mò Dương Diệp ở trong đó đến cùng trải qua cái gì, làm cho Dương Diệp thực lực bay vọt nhiều như vậy!

Dương Diệp khinh cười cợt, “Gặp phải một chút kỳ ngộ.” Nói, hắn đem ở hung vực bên trong gặp phải sự tình nói ra.

Trầm mặc hồi lâu, Đế Nữ nhẹ giọng nói: “Không nghĩ tới này hung vực dĩ nhiên là Đại thế giới Thiên Đạo Chi Chủ giam giữ người ngoại lai một chỗ!”

“Ta cũng không nghĩ tới!”

Dương Diệp cười cợt, “Bất kể như thế nào, bây giờ hung vực xem như là biến mất rồi. Mà ở lần này vị diện, che đi cũng không ai có thể đang đe dọa đến chúng ta.”

“Ngươi muốn đi Đại thế giới?” Đế Nữ hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, “Tử cùng Tiểu Bạch ở thần phượng tộc trong tay, ta không yên lòng, vì lẽ đó, ta phải nhanh một chút trên Đại thế giới! Đến lúc đó, các ngươi”

“Chúng ta tạm thời vẫn là đừng trên Đại thế giới được!”

Đang lúc này, dạ Lưu Vân đột nhiên nói: “Mặc kệ là Thiên Vân Tinh Vực, vẫn là kiếm minh, đều không có tư cách trên Đại thế giới, chúng ta hiện ở không có năng lực thanh kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực chuyển tới Đại thế giới đi, nếu như mạnh mẽ trên, chúng ta chẳng khác nào là đang khiêu chiến Đại thế giới đính dưới quy tắc, lấy thực lực của chúng ta bây giờ, chúng ta còn không có năng lực này đi khiêu chiến Đại thế giới quy tắc!”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì dạ Lưu Vân nói không có sai, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh, xác thực vẫn không có về mặt thực lực Đại thế giới, đánh tới đi? Đừng đùa. Coi như cuối cùng có thể đi tới, e sợ cũng là hắn Dương Diệp còn sống sót!

“Ngươi đi tới, chúng ta không đi lên!” Đang lúc này, Đế Nữ đột nhiên nói.

“Các ngươi không đi lên?” Dương Diệp nhíu mày lên.

Đế Nữ khẽ lắc đầu, “Chúng ta tự nhiên cũng muốn cùng ngươi cùng đi tới, thế nhưng, ngươi phải hiểu được, chúng ta không có thực lực đó. Mà chính ta, ta cũng không thể cùng ngươi đi tới. Nếu như ta cùng ngươi cùng tiến lên đi tới, vậy này hạ vị diện kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực làm sao bây giờ?”

Kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực tính gộp lại, chân chính có thể kinh sợ đạt được thế nhân liền hai người, một cái Dương Diệp, còn có một cái chính là Đế Nữ. Nếu như Dương Diệp cùng Đế Nữ đều đi Đại thế giới, kiếm kia minh cùng Thiên Vân Tinh Vực ở lần này vị diện nhưng là nguy hiểm. Vì lẽ đó, muốn lên Đại thế giới, nếu như Dương Diệp không thể chờ, các loại (chờ) Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh triệt để phát triển lên, vậy hắn cũng chỉ có thể một người tiến lên!

Mà Dương Diệp tự nhiên là không thể chờ!

Lúc này, Đế Nữ nhẹ giọng nói: “Kỳ thực, chuyện này cũng không có gì vấn đề. Bây giờ, ở lần này vị diện, đã không có người nào hoặc là cái gì thế lực dám đến trêu chọc chúng ta, vì lẽ đó, ngươi hoàn toàn không cần phải lo lắng chúng ta. Trái lại là chính ngươi, đi tới Đại thế giới, nhất thiết phải cẩn thận, cũng không thể xem thường cái kia thần phượng tộc.”

Dương Diệp nghĩ đến hồi lâu, sau đó gật gật đầu. Như Đế Nữ nói, hiện tại ở lần này vị diện, căn bản không có thế lực kia dám đến trêu chọc Thiên Vân Tinh Vực, vì lẽ đó, lần này vị diện sự tình, ngược lại không cần lo lắng quá mức. Trái lại là Đại Thế Giới, hắn tuy rằng chưa từng đi Đại thế giới, thế nhưng, cũng đã trêu chọc Đại thế giới rất nhiều cái thế lực.

Tỷ như thần phượng tộc, đế tông, Chiến Các, còn có cái này Mã gia

Người dù chưa đến Đại thế giới, thế nhưng ở Đại thế giới, kẻ thù của hắn có thể đã không ít a!

“Kỳ thực, cũng không bao lâu nữa, chúng ta là có thể theo đi Đại thế giới!”

Lúc này, dạ Lưu Vân đột nhiên nói: “Hiện tại, trước thu phục những thế giới kia, chúng ta đã hoàn toàn đem địa bàn của bọn họ cùng người đều ăn, chỉnh dừng một chút, chúng ta hiện tại thần giả cảnh cường giả đã có mười hai vị, còn lại bán thần cũng là vô số. Tuy rằng thần giả cảnh cường giả so với Tứ Tinh thế lực ít, thế nhưng thêm vào ngươi, thực lực của chúng ta căn bản không phải Tứ Tinh thế lực có thể so với. Chúng ta hiện tại khuyết thời gian vững chắc căn cơ, các loại (chờ) căn cơ vừa vững định, có ngươi làm hào đầu, chúng ta phát triển tốc độ, tuyệt đối là chùm sáng!”

Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh khuyết thời gian, chỉ cần không có người ở tìm đến kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực phiền phức, Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh phát triển, nhất định sẽ rất nhanh. Muốn đạt đến trên Đại thế giới tiêu chuẩn, sẽ không quá lâu!

“Ngươi lúc nào trên Đại thế giới?” Lúc này, Đế Nữ hỏi.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nửa tháng sau đi!” Hắn không muốn đem chính mình bức quá mau, hơn nữa, còn có quá nhiều quá nhiều sự tình muốn trước tiên xử lý, các loại (chờ) tất cả mọi chuyện xử lý tốt sau khi, hắn mới có thể an tâm đi tới Đại thế giới!

Bán tháng, đầy đủ rồi!

“Cũng được!”

Đế Nữ gật gật đầu, nàng cũng không muốn Dương Diệp đem mình bức quá mau.

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về phía ngoài điện, “Có người đến rồi!”

Sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ở bên trong cung điện.

Đế Nữ cũng là vội vã đi theo ra ngoài.

Điện chủ, dạ Lưu Vân lắc lắc đầu, “Một làn sóng mới vừa bình, một làn sóng lại lên!”

Dương Diệp cùng Đế Nữ xuất hiện ở Thiên Vân thành bầu trời, lúc này, Thiên Vân thành bầu trời không gian chính đang kịch liệt kích chiến, rất nhanh, ở Dương Diệp cùng Đế Nữ trong ánh mắt, cái kia nơi không gian nứt ra, khẩn đón lấy, một ông già tự trong đó chậm rãi đi ra.

Khi nhìn thấy người lão giả này thì, phía dưới cái kia Mã Vô Địch đột nhiên kích động hống lên, “Tam thúc, tam thúc cứu ta, cứu ta”

Tam thúc?

Dương Diệp liếc mắt nhìn Mã Vô Địch, sau đó nhìn về phía ông lão kia, không cần phải nói, đây là Mã gia cường giả.

Bầu trời, ông lão liếc mắt nhìn Mã Vô Địch, khi thấy Mã Vô Địch hình dạng thì, ông lão bên trong tròng mắt nhất thời lóe qua một vệt che lấp, rất nhanh, hắn nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, “Ngươi chính là cái kia Dương Diệp?”

Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, “Ngươi biết ta?” Hắn ở lần này vị diện so với khá nổi danh, thế nhưng ở Đại thế giới, che đi vẫn là không có người nào biết đến hắn mới là.

“Đương nhiên biết!”

Ông lão nói: “Nghe nói ngươi không chỉ có đắc tội rồi thần phượng tộc, còn có Chiến Các cùng đế tông, hiện tại lại tới trêu chọc ta Mã gia, không thể không nói, ngươi thực sự là lợi hại đây.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Ngươi hạ xuống sẽ không chính là vì đến khen ta chứ?”

“Ngươi còn không lớn như vậy mặt mũi!”

Ông lão lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ta Mã gia không muốn đúc kết ngươi cùng đế tông còn có Chiến Các cùng với thần phượng tộc sự tình, lần này đến, ta là muốn dẫn đi vô địch.”

Kỳ thực, ở Mã gia một tên Âm Dương cảnh bị giết sau, Mã gia đối với Dương Diệp cũng đã không có xem thường. Bọn họ cố ý điều tra một phen, cuối cùng phát hiện, này Dương Diệp cùng đế tông cùng Chiến Các còn có thần phượng tộc đều kết thù, thâm nhập điều tra sau, bọn họ phát hiện, này Dương Diệp cùng U Minh điện quan hệ không ít!

U Minh điện!

Tuy rằng hiện ở cái thế lực này đã không lớn bằng trước đây, thế nhưng, Mã gia cũng không dám dễ dàng trêu chọc a!

Vì lẽ đó, hắn hạ xuống cũng không có trực tiếp động thủ, mà là yêu cầu mang đi Mã Vô Địch!

Bởi vì sự thực chứng minh, Dương Diệp không phải quả hồng nhũn, không phải hắn Mã gia có thể tùy ý bắt bí!

Nếu như là ở Đại thế giới, hay là có thể tùy ý bắt bí, thế nhưng ở lần này vị diện, bọn họ Mã gia nắm Dương Diệp vẫn đúng là không biện pháp gì!

“Mang đi Mã Vô Địch?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Không thể!”

Ông lão hai mắt híp lại: “Nếu như ta nhất định phải mang đi đây?”

Phía dưới, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một trảm, một đạo kiếm khí trực tiếp đi vào cái kia Mã Vô Địch mi, người sau đầu trực tiếp nổ bể ra đến.

Thu kiếm!

Dương Diệp nhún vai một cái, “Vậy ngươi liền mang đi đi.”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1496: Mắt chó coi thường người khác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trung, ông lão vẻ mặt cực kỳ âm trầm lên.

Làm mất mặt!

Dương Diệp đây là ở đánh mặt của hắn, cũng là ở đánh Mã gia mặt!

Tuy rằng trong mắt sát ý hầu như hóa thành thực chất, thế nhưng, ông lão vẫn không có động thủ. Bởi vì, hắn căn bản không có cái kia năng lực đánh giết Dương Diệp, đừng nói đánh giết Dương Diệp, thậm chí còn khả năng bị Dương Diệp cho giết ngược lại!

Dương Diệp nhưng là đã chém giết quá một tên Âm Dương cảnh!

Không trung, ông lão gắt gao nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Hay, hay một cái Dương Diệp, ta ở Đại thế giới chờ ngươi, hi vọng đến Đại thế giới, ngươi Dương Diệp vẫn có thể lớn lối như vậy!"

Âm thanh hạ xuống, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

"Tại sao không ở lại hắn?" Dương Diệp bên cạnh, Đế Nữ hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu, "Không để lại!"

Nếu như có thể, hắn dĩ nhiên muốn lưu lại đối phương, thế nhưng, người lão giả này rõ ràng chính là ở đề phòng hắn, cách hắn vô cùng xa xôi, chỉ cần hắn ra tay, đối phương nhất định sẽ rời đi liền làm ra đáp lại. Ở đối phương có toàn bộ tinh thần đề phòng dưới, hắn căn bản là không có cách một đòn thuấn sát đối phương. Trước mặc dù có thể thuấn sát một tên Âm Dương cảnh cường giả, nguyên nhân chủ yếu nhất là bởi vì đối phương không có phòng bị hắn, hắn chiếm một cái tiên cơ!

Vì lẽ đó, hắn vừa nãy nếu như ra tay, chỉ là lãng phí huyền khí thôi!

Đế Nữ đang muốn nói chuyện, đang lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một thanh âm: "Được lắm Dương Diệp, thậm chí ngay cả Âm Dương cảnh cường giả đều không uý kỵ tí nào."

Theo âm thanh hạ xuống, một tên hoa bào thanh niên xuất hiện ở Thiên Vân Tinh Vực bầu trời.

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, "Đại thế giới đến?"

"Chính là!"

Hoa bào thanh niên đánh giá Dương Diệp, "Ta đã nói rồi, có thể trêu chọc tiểu ma nữ người, làm sao có khả năng là người bình thường. Ta thật sự có điểm hiếu kỳ, hiếu kỳ ngươi đến tột cùng là làm sao đắc tội tiểu ma nữ. Nàng thậm chí ngay cả chính mình thần hỏa đều cam lòng từ bỏ, cũng muốn giết ngươi.”

“Muốn giết ta, nàng tại sao không chính mình hạ xuống đây?” Dương Diệp nói.

“Nàng nói sợ ngươi ô uế tay của nàng!”

Hoa bào thanh niên nói: “Câu nói này, trước đây ta là tin tưởng, dù sao nàng kiêu ngạo vô cùng. Thế nhưng hiện tại, ta cảm thấy, chúng ta đều bị nàng dao động. Ngươi Dương Diệp không phải là một cái đơn giản mặt hàng, e là cho dù là nàng tự mình hạ xuống, đều không nhất định có thể giết đến ngươi.”

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp vẻ mặt dần dần lạnh lẽo lên, nữ nhân này thực sự là vong hắn chi tâm bất tử a!

“Nếu hạ xuống, cũng không thể liền như thế trở lại, không phải vậy, nhiều vô vị a!”

Lúc này, hoa bào thanh niên lại nói: “Dương Diệp, quá hai chiêu? Ta rất muốn nhìn xem lần này vị diện thiên tài, đến tột cùng mạnh bao nhiêu. Đương nhiên, chỉ là luận bàn, không phân sinh tử!”

Nghe được hoa bào thanh niên, phía dưới dạ Lưu Vân đám người nhất thời có chút không nhịn được cười, thanh niên này đúng là thông minh, hắn vừa nói như vậy, tính chất liền hoàn toàn thay đổi. Vốn là, hắn là đến giết Dương Diệp, dưới tình huống này, Dương Diệp đối với hắn khẳng định là sẽ không hạ thủ lưu tình, thế nhưng hiện tại, hắn nói hắn là đến luận bàn.

Vào lúc này, Dương Diệp nếu như giết hắn, liền có vẻ hơi không phong độ.

Đơn giản tới nói, này hoa bào thanh niên tự biết không địch lại Dương Diệp, thế nhưng, liền như thế trở lại, lại không cam lòng, thế nhưng ra tay, lại sợ Dương Diệp với hắn liều mạng, vì lẽ đó, mới có vừa nãy như vậy nói chuyện.

Dương Diệp liếc mắt nhìn hoa bào thanh niên, sau đó nói: “Ra tay!” Hắn cũng muốn nhìn một chút Đại Thế Giới thiên tài đều là cái gì trình độ.

Hoa bào thanh niên khẽ gật đầu, sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ. Lúc xuất hiện lần nữa, đã ở Dương

Diệp trước, cùng lúc đó, Dương Diệp bốn phía đột nhiên xuất hiện từng đạo từng đạo tàn ảnh, những này tàn ảnh cao tốc xoay tròn lên, theo tàn ảnh xoay tròn, Dương Diệp không gian chung quanh nhất thời giảo chuyển động.

Lúc này, Dương Diệp không gian chung quanh lại như là đã biến thành một sợi dây thừng như thế, sợi dây này dường như một con cự mãng quấn quanh trụ Dương Diệp, liền muốn đem Dương Diệp giảo nát tan.

Tàn ảnh trung tâm, Dương Diệp hai mắt híp lại, không thể không nói, thanh niên này thực lực còn là phi thường cường, bởi vì lúc này hắn dĩ nhiên cảm giác được toàn thân đều đang kịch liệt đâm nhói, lại như cũng bị cắn nát. Phải biết, lúc này cơ thể hắn nhưng là bất tử bất diệt cảnh, hơn nữa còn học được Ngũ hành bất diệt thể.

Ở tình huống bình thường, coi như là thần giả cảnh cường giả cũng khó khăn thương hắn, thế nhưng giờ khắc này hắn dĩ nhiên cảm giác mình cũng bị cắn nát!

Thu hồi sự coi thường, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong cơ thể nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý điên cuồng tuôn ra, hai cỗ ý cảnh mới vừa dũng ra ngoài thân thể, rời đi co rút lại, khẩn đón lấy, đột nhiên hướng về bốn phía bộc phát ra.

Ý cảnh giới hạn!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, thiên mấy ngàn trượng bên trong không gian ầm ầm đổ nát vỡ vụn, toàn bộ phía chân trời rơi vào đen kịt một màu.

Quá hồi lâu, phía chân trời không gian bị thiên đạo pháp tắc chữa trị, thế nhưng, chiến đấu cũng không có kết thúc, chỉ thấy không trung, không ngừng vang lên từng đạo từng đạo tiếng nổ lớn. Lúc này, rất nhiều người là căn bản không nhìn thấy Dương Diệp cùng cái kia hoa bào thanh niên. Bởi vì hai người tốc độ thực sự là quá nhanh, sắp tới rất nhiều người căn bản không nhìn thấy bọn họ quỹ tích!

Nếu như không phải phía chân trời thỉnh thoảng phát sinh nổ vang thanh, e sợ không có ai sẽ cảm thấy nơi đó có hai người chính đang ác chiến!

Bất quá, cũng không có chiến quá lâu, theo phía chân trời không gian đột nhiên rạn nứt ra, Dương Diệp cùng hoa bào thanh niên xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên trong.

Nhìn từ ngoài, hai người đều không có chuyện gì. Thế nhưng mọi người biết, thắng bại khẳng định đã phân!

Phía chân trời, trầm mặc hồi lâu, hoa bào thanh niên trầm giọng nói: “Cơ thể ngươi, thật mạnh!”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, nói: “Thực lực của ngươi cũng còn có thể!”

Hoa bào thanh niên khổ cười cợt, “So với ngươi, chênh lệch rất nhiều.” Nói xong, hắn do dự dưới, sau đó lại nói: “Trải qua trước Mã Vô Địch cùng cái kia Minh Hoàng tinh vực sự tình sau, rất nhiều vốn là người muốn tìm ngươi, lúc này phần lớn cũng đã trở lại. Bất quá, ngươi phải cẩn thận một người, người này ở Đại thế giới xem như là có chút tiếng tăm, thực lực của hắn, so với ta mạnh hơn rất nhiều.”

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

“Ly Ca!”

Hoa bào thanh niên trầm giọng nói: “Người này cũng coi như là kỳ tài, hắn phi thường yêu thích cái kia Mạt Tiểu Lãnh, vì lẽ đó, lần này, đối phương nhất định sẽ hạ xuống nắm người của ngươi đầu đi tìm Mạt Tiểu Lãnh tranh công, nếu là gặp phải người này” nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Kỳ thực, lấy thực lực của ngươi, thế hệ tuổi trẻ, cho dù là Đại thế giới, có thể người giết ngươi, cũng có thể đếm được trên đầu ngón tay.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Bất kể như thế nào, đa tạ nhắc nhở!”

Hoa bào thanh niên gật gật đầu, “Đa tạ trước hạ thủ lưu tình, cáo từ rồi!”

Âm thanh hạ xuống, hoa bào thanh niên xoay người thân hình run lên, biến mất ở phía chân trời.

Hoa bào thanh niên sau khi biến mất, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn lướt qua phía chân trời, “Cần ta mời các ngươi hạ xuống ngồi một chút sao?”

Âm thanh hạ xuống, ẩn giấu ở thiên vực tinh vực ở ngoài rất nhiều người nhất thời cấp tốc rời đi.

“Trong những người này, có thật nhiều đều là muốn thừa dịp cháy nhà hôi của!” Lúc này, Đế Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp cười gằn một tiếng, “Một đám bọn đạo chích, không cần phải để ý đến bọn họ.”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Đế Nữ tay xoay người đi vào Thiên Vân thành.

Lúc này Thiên Vân Tinh Vực, tuy rằng còn không là Tứ Tinh thế lực, thế nhưng, bởi vì Dương Diệp duyên cớ, Thiên Vân Tinh Vực so với Tứ Tinh tinh vực còn kinh khủng hơn.

Dương Diệp ở Thiên Vân Tinh Vực đợi sau một ngày, chính là đứng dậy đi tới Minh Ngục tinh vực. Muốn đi Đại thế giới, có hai việc nhất định phải làm, chuyện thứ nhất chính là Tô Thanh Thi các loại (chờ) người.

Bất quá, ở đi Minh Ngục tinh vực thì, Dương Diệp nhớ tới một chuyện, chuyện này chính là cái kia Thạch Thiên nợ hắn tiên tinh thạch. Hiện tại, mặc kệ là Thiên Vân Tinh Vực vẫn là kiếm minh, đều là phi thường khuyết tiên tinh thạch, mà này Thạch Thiên nợ hắn mấy trăm vạn tiên tinh thạch, có này mấy triệu tiên tinh thạch, mặc kệ là kiếm minh vẫn là Thiên Vân Tinh Vực tiên tinh thạch vấn đề đều sẽ không ở là vấn đề!

Đi tới Tinh Không Chi Thành sau, Dương Diệp thẳng đến Thạch gia.

Thạch gia ở vào Tinh Không Chi Thành vị trí trung ương, diện tích rất lớn, kiến trúc cũng là toàn bộ Tinh Không Chi Thành sang trọng nhất, đương nhiên, thực lực cũng là toàn bộ Tinh Không Chi Thành mạnh nhất.

Dương Diệp cũng không có trực tiếp xông vào, hắn lại không phải hai hàng!

Thạch cửa nhà.

“Ngươi là tới tìm chúng ta thiếu gia?” Một tên thị vệ nhìn Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu.

“Ngươi nói ngươi là bạn hắn?” Thị vệ lại hỏi.

Dương Diệp lần thứ hai gật gật đầu.

“Buồn cười!”

Thị vệ khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Thực sự là buồn cười. Gần nhất rất nhiều người tới tìm chúng ta thiếu gia, dùng loại này cớ, ngươi vẫn là cái thứ nhất. Nói là thiếu gia của chúng ta bằng hữu, ngươi cũng không nhìn một chút chính mình thân phận gì, ngươi xứng làm thiếu gia của chúng ta bằng hữu? Chỗ nào đâu tới thì về chỗ đó, đừng lãng phí thời gian của ta!”

Dương Diệp sửng sốt.

Nói chuẩn xác, lúc này hắn có chút mộng. Hắn đương nhiên không nghĩ tới sự tình sẽ là như vậy, hắn chỉ là tìm đến cá nhân mà thôi!

Mắt chó coi thường người khác!

Hắn không nghĩ tới chính mình sẽ gặp phải loại này mắt chó coi thường người khác người!

Dương Diệp tự nhiên là sẽ không đi cùng đối phương bình thường tính toán, lập tức lại nói: “Ngươi trực tiếp đi thông báo thiếu gia các ngươi, liền nói ta tìm đến hắn trả nợ, hắn liền rõ ràng.”

“Ngươi nghe không hiểu ta sao?”

Lúc này, thị vệ hai mắt híp lại, “Vẫn là nói, ngươi muốn rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt? Ngươi”

Thị vệ âm thanh im bặt đi, bởi vì cổ họng của hắn bị một cái tay cho trói lại.

Cái tay này tự nhiên là Dương Diệp tay!

Dương Diệp đem thị vệ kia nhắc tới trước mặt chính mình, nhìn thẳng thị vệ, “Ngươi cần thiết hay không? Ta chính là cho ngươi đi thông báo một chút, ngươi cần thiết hay không?”

Nói, Dương Diệp thủ sẵn yết hầu đột nhiên hướng về mặt đất đập một cái.

Ầm!

Thị vệ kia trực tiếp bị đến trên mặt đất, mặt đất rạn nứt, truyền ra thị vệ tiếng kêu thảm thiết.

“Ai dám đến ta Thạch gia ngang ngược!”

Lúc này, ở Thạch phủ bên trong, đột nhiên truyền ra một đạo tiếng hét phẫn nộ, khẩn đón lấy, chừng mười đạo khí tức kinh khủng bay thẳng đến Dương Diệp nghiền ép mà đến!

Thần giả cảnh cường giả!

Dương Diệp hai mắt híp lại, báo ra tên của chính mình: “Thiên Vân Tinh Vực, Dương Diệp!”

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, đột nhiên, cái kia mười đạo khí tức nhất thời giống như là thuỷ triều rụt trở lại

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1497: Giết tới đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, mười tên ông lão xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cầm đầu là một tên áo bào đen ông lão.

Lúc này, những lão giả này ở nhìn về phía Dương Diệp thì, trong mắt tràn đầy nghiêm nghị, còn có một tia kiêng kỵ!

Dương Diệp!

Hai chữ này phân lượng có thể không nhẹ, coi như là Thạch gia cũng không dám khinh thường. Dù sao Thạch gia sức mạnh chủ yếu đều ở Đại thế giới, mà tại hạ vị diện những người này, căn bản là không có cách đối kháng Dương Diệp. Mà lại Dương Diệp lại là một người điên, hắn liền Mã gia Âm Dương cảnh cường giả cũng dám chém giết, điều này đại biểu hắn khẳng định cũng sẽ không sợ Thạch gia!

Có thực lực người điên là đáng sợ nhất!

“Không biết các hạ đến ta Thạch gia để làm gì!” Áo bào đen ông lão trầm giọng nói.

Nếu như là người khác, hắn đã sớm một cái tát súy quá khứ. Thế nhưng, đây là Dương Diệp!

Có thể nói, ở lần này vị diện, không có thế lực kia dám không nể mặt Dương Diệp, cũng bao quát Thạch gia!

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Đến thấy thiếu gia các ngươi, hắn nợ ta tiền!”

Áo bào đen ông lão các loại (chờ) người hai mặt nhìn nhau, nợ Dương Diệp tiền?

Áo bào đen ông lão do dự một chút, sau đó nói: “Dương Thiểu, nếu như ngươi trong tay có chút khẩn, có thể mở miệng, chỉ muốn số lượng không lớn, ta có thể đại biểu Thạch gia mượn cho Dương Thiểu, hơn nữa là không tức.”

Hiển nhiên, đây là cho rằng Dương Diệp là đến cướp đoạt rồi!

Nghe vậy, Dương Diệp mặt đen lại, chính mình như thổ phỉ? Lắc lắc đầu, Dương Diệp nói: “Ta không phải đến đánh cướp, ngươi đi thông báo một chút nhà các ngươi thiếu gia, liền nói Dương Diệp tìm đến hắn, hắn liền sẽ rõ ràng.”

“Thiếu gia của chúng ta thật sự nợ ngươi tiền?” Áo bào đen ông lão hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, “Thật sự!”

“Bao nhiêu?” Áo bào đen ông lão lại hỏi.

“Mấy triệu tiên tinh thạch mà thôi!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, áo bào đen ông lão các loại (chờ) người vẻ mặt nhất thời cứng lại rồi. Thạch gia tuy rằng phú khả địch quốc, thế nhưng, mấy triệu tiên tinh thạch đối với Thạch gia tới nói, cũng là một bút không nhỏ con số a. Đặc biệt ở lần này vị diện, mấy triệu, này tương đương với Thạch gia thật mấy tháng lợi nhuận.

Áo bào đen ông lão nói: “Dương Thiểu, con số này quá lớn. Lão phu không có quyền làm chủ, mà thiếu gia của chúng ta đang lúc bế quan, không biết Dương Thiểu có thể hay không chờ chút?”

Dương Diệp nhíu mày lên, “Phải đợi bao lâu?”

“Cái này...” Áo bào đen ông lão vẻ mặt do dự, hiển nhiên, cũng không dám xác định.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta có quá nhiều chuyện muốn làm, thực sự là không thời gian các loại. Trừ bọn ngươi ra thiếu gia, các ngươi nơi này liền ngươi to lớn nhất, thật sao?”

Áo bào đen ông lão gật gật đầu, “Lão phu Thạch Lâm, là này Tinh

Không Chi Thành quản sự.”

Dương Diệp gật gật đầu, “Ta biết bế quan tầm quan trọng, ta cũng không làm khó ngươi, như vậy làm sao, chờ hắn sau khi xuất quan, ngươi nói với hắn nói chuyện, để hắn đem tiên tinh thạch trực tiếp đưa đến Thiên Vân Tinh Vực Đế Nữ trong tay, như vậy có thể?”

Thạch Lâm suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, “Có thể!” Kỳ thực, nếu như xác định Thạch Thiên nợ Dương Diệp tiền, hắn cũng là có thể làm chủ trả lại. Thế nhưng, hắn không xác định. Này Dương Diệp tuy rằng kiếm tu, thế nhưng, hắn có lúc nhưng cùng cái thổ phỉ không khác nhau. Lúc trước Thiên Ma tinh vực linh mạch bị cướp sự tình, ở này Đông Cực vực nhưng là không người không biết, không người không hiểu.

Thấy Thạch Lâm đáp ứng, Dương Diệp không ở dừng lại, xoay người liền muốn đi, mà đang lúc này, ở cách đó không xa không gian đột nhiên chiến chuyển động, khẩn đón lấy, một tên mười sáu, mười bảy tuổi bé gái đột nhiên từ cái kia trong không gian chui ra. Bé gái thân mang vui vẻ nát tan hoa quần tím, dung mạo thanh tú, vóc người kiều tiểu, đầu đầy mái tóc quyển thành một bó trát với sau đầu, cả người xem ra, có vẻ hơi kiều tiểu khả ái.

Nhìn thấy tên này bé gái, cái kia Thạch Lâm đám người sắc mặt biến đổi, sau đó vội vã tiến lên nghênh tiếp. Cái kia Thạch Lâm quay về bé gái hơi thi lễ, sau đó nói: “Đại tiểu thư, ngươi làm sao hạ xuống?”

Nghe vậy, bé gái lông mày nhíu lại, “Làm sao, theo: Đè ngươi ý này là ta không thể hạ xuống?”

Thạch Lâm liền vội vàng lắc đầu, “Không phải ý này, chỉ là, Đại tiểu thư ngươi hạ xuống, làm sao không sớm cho chúng ta biết một thoáng, chúng ta thật nghênh tiếp ngươi không phải?”

Bé gái hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: “Bảo mật, bảo mật biết không? Bổn tiểu thư lần này hạ xuống là có đại sự muốn làm, không thể để cho người khác biết bổn tiểu thư hạ xuống, hiểu chưa?”

Thạch Lâm liếc mắt nhìn bé gái, nhẹ giọng nói: “Không biết Đại tiểu thư có đại sự gì, chúng ta có được hay không giúp đỡ được việc?”

“Có thể!”

Bé gái hai tay chắp ở sau lưng, lão khí hoành thu (như ông cụ non), “Tiểu lâm a, lần này bổn tiểu thư hạ xuống đây, là bởi vì bổn tiểu thư bằng hữu bị bắt nạt. Người trong giang hồ hỗn, quan trọng nhất chính là cái gì? Là nghĩa tự. Bằng hữu bị bắt nạt, ta làm sao có thể ngồi xem mặc kệ đây? Cái kia, ngươi hiện tại liền đi đem cái kia Dương Diệp vị trí tra được, sau đó mang tới người đi với ta đem hắn chộp tới, ta muốn đem hắn đánh bì bác gân! Dám bắt nạt bổn tiểu thư bằng hữu, hắn là chán sống rồi!"

Dương Diệp: "..."

Cái kia Thạch Lâm các loại (chờ) người lúc này cũng là sửng sốt, quá một hồi lâu, Thạch Lâm yết hầu lăn lăn, hỏi: "Đại tiểu thư, ngươi, ngươi là tìm đến Dương Diệp?"

"Đương nhiên!"

Bé gái hừ lạnh một tiếng, "Ta bế quan sau khi ra ngoài, mới biết Tiểu Lãnh ở lần này vị diện bị bắt nạt. Này Dương Diệp thực sự là gan to bằng trời, dám bắt nạt ta bạn của Thạch Tiểu Nam, ta muốn đánh hắn sinh hoạt không thể tự gánh vác!"

"Bằng hữu ngươi là Mạt Tiểu Lãnh?" Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Bé gái quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là ai?"

Lúc này, cái kia Thạch Lâm các loại (chờ) người vội vã vây quanh ở Thạch Tiểu Nam bên cạnh, mỗi người như gặp đại địch, này Dương Diệp tính khí bọn họ cũng là rõ ràng, yêu thích một lời không hợp liền rút kiếm giết người. Mà Thạch Tiểu Nam thực lực tuy rằng rất tốt, thế nhưng, nàng tuyệt đối là không ngăn được Dương Diệp chiêu kiếm này. Liền Âm Dương cảnh cường giả đều có thể chém giết Dương Diệp, Thạch Tiểu Nam làm sao chống đỡ được hắn?

"Ta là ai?"

Dương Diệp khinh cười cợt, "Ta chính là ngươi muốn đánh bì bác gân Dương Diệp!"

"Ngươi là Dương Diệp!"

Thạch Tiểu Nam hai mắt híp lại, một cái màu vàng roi dài xuất hiện ở trên tay của nàng, "Hừ, thực sự là chiếm được toàn không uổng thời gian, không nghĩ tới vừa đưa ra liền gặp phải ngươi."

Nói, nàng liền muốn động thủ, mà lúc này, cái kia Thạch Lâm nhưng là đột nhiên che ở trước mặt nàng, sau đó ngưng trọng nói: "Đại tiểu thư, ngươi không cần loạn đến!"

“Xằng bậy?”

Thạch Tiểu Nam cả giận nói: “Tiểu lâm, ngươi lại dám ngăn ta, ngươi có phải là ăn gan hùm mật báo?”

Thạch Lâm cay đắng nở nụ cười, “Đại tiểu thư, ta biết ngươi sẽ tức giận, thế nhưng, lần này, ngươi thật sự không thể xằng bậy, ngươi...” Nói, hắn đột nhiên nhìn về phía Thạch Tiểu Nam bên cạnh một ông già, “Còn không mau đi đem thiếu gia gọi ra?”

Người lão giả kia ngẩn người, lập tức thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ.

Mà lúc này, cái kia Thạch Tiểu Nam nhưng là đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, nàng đã ở Dương Diệp trước, sau đó tay phải nắm roi bay thẳng đến Dương Diệp liền quét qua. Này Thạch Tiểu Nam mặc dù coi như điêu ngoa, thế nhưng, thực lực của nàng có thể không bằng, này roi chỗ đi qua, trực tiếp đem không gian cho thiết ra.

Mà Liền roi cách Dương Diệp đầu còn có mấy cm thì, roi đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì một thanh kiếm chống đỡ ở Thạch Tiểu Nam mi!

Thạch Tiểu Nam con mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin!

Nhìn thấy tình cảnh này, cái kia một bên Thạch Lâm các loại (chờ) người hoảng hốt, bọn họ toàn bộ hướng về Dương Diệp vây lại, Thạch Lâm vội vàng nói: “Dương Thiểu, kính xin hạ thủ lưu tình, xin mời hạ thủ lưu tình!”

Giờ khắc này, Thạch Lâm đám người sắc mặt trở nên trắng, mồ hôi lạnh đều kinh động ra. Nếu như là người khác, còn khả năng kiêng kỵ Thạch gia, không dám thật sự giết Thạch Tiểu Nam, thế nhưng, đây chính là Dương Diệp a! Ở trong lòng bọn họ, Dương Diệp là một người điên, một cái cái gì cũng dám làm, người nào cũng dám giết người điên. Bởi vậy, bọn họ cũng không có tác dụng Thạch gia đến uy hiếp Dương Diệp, mà là dùng khẩn cầu phương thức!

Dương Diệp không có quản Thạch Lâm các loại (chờ) người, hắn nhìn về phía Thạch Tiểu Nam, “Ngươi cùng Mạt Tiểu Lãnh rất quen, hỏi ngươi điểm sự.”

Thạch Tiểu Nam căm tức Dương Diệp, “Ta Thạch Tiểu Nam là sẽ không bán đi bằng hữu, ngươi muốn giết cứ giết!" Nói xong, nàng hai mắt nhắm nghiền lên, tay nhỏ cũng là nắm thật chặt lên, nhìn kỹ bên dưới, liền sẽ phát hiện, tay của nàng đang run.

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt dần dần lạnh lẽo, đang lúc này, một bóng người đột nhiên tự cái kia Thạch phủ bên trong lược đi ra.

Bành!

Khi (làm) bóng người rơi vào Dương Diệp bên cạnh thì, toàn bộ mặt đất đều là kịch liệt run lên.

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia hình thể khổng lồ Thạch Thiên!

"Dương huynh, kính xin hạ thủ lưu tình!"

Thạch Thiên vội vàng nói: "Tiểu muội không hiểu chuyện, có cái gì chỗ đắc tội, ta thay nàng xin lỗi ngươi!"

Dương Diệp cười cợt, sau đó thu hồi kiếm, nhìn về phía Thạch Thiên, "Ngươi này em gái, thực lực không ra sao, thế nhưng tính khí nhưng không nhỏ, nếu là không thay đổi, sau đó khả năng bị nhiều thiệt thòi."

Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Thạch Thiên cũng là đại đại thở phào nhẹ nhõm, này Dương Diệp tính khí, là hắn gặp tối nóng nảy một cái, cũng còn tốt, Dương Diệp cho hắn mặt mũi. Không phải vậy, Thạch gia khả năng liền thật sự nếu không tiếc bất cứ giá nào cùng Dương Diệp làm lên. Khi đó, kết quả là là lưỡng bại câu thương.

Thạch Thiên khổ cười cợt, "Dương huynh ngươi nói đúng lắm, lần này trở lại, nhất định để nhà ta lão gia tử kia cố gắng quản giáo quản giáo nha đầu này."

Dương Diệp gật gật đầu, "Lần này đến, là đến đòi trái, nếu như Thạch huynh thuận tiện..."

Hắn là tương đối thẳng tiếp, thiếu nợ thì trả tiền, thiên kinh địa nghĩa, chính là muốn trực tiếp điểm! Không phải vậy, đối phương khả năng còn cùng ngươi giả vờ ngây ngốc!

"Thuận tiện, đương nhiên thuận tiện!"

Thạch Thiên cười cợt, sau đó cong ngón tay búng một cái, một viên nạp giới xuất hiện ở Dương Diệp trước. Dương Diệp nhìn lướt qua, phát hiện bên trong dĩ nhiên có năm triệu!

“Có thêm!” Dương Diệp nhìn về phía Thạch Thiên.

Thạch Thiên cười nói: “Ngươi hiện ở cái này kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực đều che đi rất khuyết tiên tinh thạch, mà đồ chơi này ta vừa vặn không thiếu, ân, coi như là cho ngươi mượn, ngày sau chờ ngươi trong tay dư dả ở đưa ta.”

Dương Diệp cũng không từ chối, lập tức gật gật đầu, nói: “Đa tạ rồi!”

“Lại nói, Dương huynh lúc nào đi tới Đại thế giới?” Thạch Thiên hỏi.

“Nhanh hơn!” Dương Diệp nói.

Thạch Thiên do dự một chút, sau đó lại nói: “Có chuyện Dương huynh khả năng không biết, vậy thì là ở có mấy người hoạt động dưới, bất kỳ thế lực không thể cho ngươi phân phát đi về Đại thế giới giấy thông hành, nói cách khác...”

“Nói cách khác, ta không thể bình thường đi tới?” Dương Diệp hỏi.

Thạch Thiên gật gật đầu, “Vì lẽ đó, ngươi là muốn học Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử bọn họ như thế, đánh tới đi?”

“Đánh tới đi?” Dương Diệp lắc lắc đầu.

“Vậy ngươi muốn làm sao đi tới?” Thạch Thiên hiếu kỳ nói.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, “Giết tới đi!”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1498: Tắm rửa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết tới đi!

Nghe được Dương Diệp, giữa trường mọi người đều là biến sắc mặt.

Phải biết, lúc trước Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử tuy rằng cũng là đánh tới đi, thế nhưng, đó là đánh, mà này Dương Diệp nhưng là muốn giết bản chất là không giống nhau. Đều là khiêu chiến Đại thế giới quy tắc, mà Dương Diệp nhưng là khiêu chiến càng triệt để.

Dương Diệp yêu thích giết?

Đương nhiên không phải, hắn không có giết người ham mê.

Mà là hắn phi thường rõ ràng, hắn không có lựa chọn. Từ này Thạch Thiên trong miệng, hắn biết, mặt trên những người kia, có thể là Đế Tông, có thể là Chiến Các, có thể là Mã gia, hay hoặc là là Thần Phượng tộc. Những người này là không thể để hắn Dương Diệp an an ổn ổn trên Đại thế giới, ở cái kia Thông Thiên lộ, chờ đợi hắn Dương Diệp, khẳng định là mưa to gió lớn!

Hắn nếu muốn đi tới, chỉ có giết tới đi!

Thạch Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dương huynh, ta không phải hoài nghi thực lực của ngươi, chỉ là, này Thông Thiên lộ thật không đơn giản, nó không phải là đơn giản con đường, nó là Đại thế giới cộng đồng lập ra một cái quy tắc, ai khiêu khích cái này quy tắc, sẽ cùng là đang gây hấn với toàn bộ Đại thế giới. Ở lần này vị diện, dựa vào thực lực mình đánh tới đi, ngươi cũng biết, liền hai người kia. Bất quá, nhân vì là thực lực của bọn họ duyên cớ, Đại thế giới cũng không dám bắt bọn họ như thế nào, chỉ có thể thừa nhận bọn họ, thế nhưng ngươi, ngươi hiện tại”

Ý tứ, ngươi hiện đang không có Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử thực lực.

Dương Diệp cười cười nói: “Ta rõ ràng Thạch huynh ý tứ, thế nhưng, Thạch huynh, vậy ngươi cảm thấy ta còn có lựa chọn sao?”

“Đương nhiên là có!”

Thạch Thiên nói: “Ngươi ở lần này vị diện, bởi vì U Minh điện cùng ngươi quan hệ không ít, thêm vào ngươi thực lực của tự thân, Đại thế giới đối địch với ngươi những thế lực kia căn bản không dám phái người hạ xuống giết ngươi. Dưới tình huống này, ngươi có thể phát triển, lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, tin tưởng chẳng bao lâu nữa, coi như là ở Đại thế giới, ngươi đều có thể nghênh ngang mà đi!”

“Ta không chờ được đã lâu như vậy!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó nhìn về phía cái kia Thạch Tiểu Nam, “Ngươi cùng cái kia Mạt Tiểu Lãnh rất quen, ngươi có biết hay không nàng từ hạ vị diện mang về không gian kia điêu còn có Tiểu Bạch?”

Thạch Tiểu Nam liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu, “Ta chưa từng thấy. Chờ ta đang bế quan sau khi ra ngoài, nàng lại đang bế quan. Vì lẽ đó, ngươi nói này không gian điêu cùng Tiểu Bạch, ta chưa từng thấy, cũng chưa từng nghe tới!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên.

Tử, Tiểu Bạch!

Vừa nghĩ tới các nàng, Dương Diệp liền hận không thể bây giờ rời đi bay lên Đại thế giới. Thần Phượng tộc mang đi tử cùng Tiểu Bạch, bọn họ sẽ đối xử tử tế tử cùng Tiểu Bạch sao? Nếu như vạn nhất các nàng là có cái gì bất lương mục đích đây? Đặc biệt Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thân phận đặc thù, nàng bị lợi dụng độ khả thi lớn vô cùng!

Nói chung, không yên lòng, phi thường không yên lòng!

Lúc này, Thạch Tiểu Nam đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi là một người đàn ông, một đại nam nhân, tại sao phải bắt nạt Tiểu Lãnh, nàng tốt như vậy người!”

“Nàng là người tốt?”

Dương Diệp nhìn về phía Thạch Tiểu Nam, hắn đánh giá một chút Thạch Tiểu Nam, sau đó nói: “Không thể không nói, các ngươi xác thực thích hợp làm bằng hữu, đều là giống nhau mạnh mẽ.”

Này Thạch Tiểu Nam tính khí cũng là không ai, cùng cái kia kiêu ngạo như Phượng Hoàng Mạt Tiểu Lãnh không kém cạnh, không đúng, này Mạt Tiểu Lãnh thật giống vốn là Phượng Hoàng

Thạch Tiểu Nam còn muốn nói điều gì, nhưng là bị Thạch Thiên mạnh mẽ trừng một chút, người sau chu cái miệng nhỏ nhắn, tỏ rõ vẻ không vui, thế nhưng là không có đang nói cái gì.

Lúc này, Dương Diệp quay về Thạch Thiên ôm quyền, nói: “Thạch huynh, ta còn có chuyện phải xử lý, cáo từ rồi!”

“Sau này còn gặp lại!”

Thạch Thiên cười nói: “Chúng ta Đại thế giới thấy!”

Dương Diệp cười cợt, sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ.

“Ca, hắn thật mạnh” Dương Diệp đi rồi, Thạch Tiểu Nam đột nhiên nói.

“Rất mạnh!”

Thạch Thiên gật gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc, Dương Diệp thực lực, đừng nói ở lần này vị diện, coi như là ở Đại thế giới đều xem như là hàng đầu tồn tại.

“Người này, nếu là không ngã xuống, ngày sau thành tựu, nhất định không thể so với cái kia Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử nhược!” Lúc này, cái kia áo bào đen ông lão nói: “Đáng tiếc, hắn quá có thể gây sự. Mà hắn vừa không có như Tiêu Dao Tử như vậy, không ràng buộc, Tiêu Dao Tử, không ràng buộc, một người một kiếm, nếu muốn đánh bại hắn, chỉ có thể từ trên người hắn ra tay. Thế nhưng, này Dương Diệp, lo lắng sự tình quá nhiều, có quá nhiều ràng buộc, chặn đánh bại hắn, không nhất định phải từ trên người hắn ra tay, tỷ như, khống chế thân nhân của hắn các loại, hắn liền đem được người chế trụ!”

“Nhìn thấy Mã Vô Địch cùng Minh Hoàng tinh vực kết cục sao?”

Lúc này, Thạch Thiên nói: “Một khi đánh hắn người thân chủ ý, liền mang ý nghĩa muốn đối mặt hắn điên cuồng trả thù. Ai dám? Ngoại trừ hắn đã đắc tội Mã gia còn có Thần Phượng tộc, cùng với cái kia Chiến Các còn có Đế Tông, ngươi xem một chút, hiện tại Đại thế giới có thế lực kia sẽ đi chủ động trêu chọc hắn?”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía áo bào đen ông lão, nói: “Ta mặc kệ hắn đắc tội rồi cái gì thế lực, hắn ở hung vực bên trong đã cứu ta một mạng, phần ân tình này, đến nhớ kỹ. Sau đó ở lần này vị diện, nhiều chăm sóc một chút Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm kia minh, có nếu cần, các ngươi đều cần ra tay giúp đỡ, nếu như là Đại thế giới người hạ xuống, các ngươi có thể trong bóng tối giúp đỡ, rõ ràng?”

Áo bào đen ông lão gật gật đầu, “Thiếu gia nói thế nào, chúng ta liền làm như thế đó!”

Thạch Thiên gật gật đầu, sau đó nhìn về phía Thạch Tiểu Nam, “Còn có ngươi, ngươi nha đầu này, ngươi có biết hay không ngươi vừa nãy nhạ người nào? Ngươi thật sự cho rằng đây là Đại thế giới? Ngươi thật sự cho rằng ngươi báo ra chúng ta Thạch gia, nhân gia liền không dám động ngươi? Biết Mã Vô Địch sao? Cái kia hàng hiện tại thi thể cũng đã nguội!”

Thạch Tiểu Nam bĩu môi, “Ta làm sao biết hắn lợi hại như vậy mà!”

Thạch Thiên thấp giọng thở dài, “Tiểu nam, không phải lão ca ngươi dông dài, ngươi này tính khí, thật sự muốn cải cải, lần này, lần này là lão ca ngươi ta còn có chút mặt mũi, Dương Diệp chịu cho ngươi lão cho ta mặt mũi, thế nhưng lần sau đây? Lần sau ngươi nếu như trêu chọc đến những khác ngoan nhân, nhân gia không cho Thạch gia mặt mũi, không cho ngươi lão cho ta mặt mũi, khi đó ngươi làm sao bây giờ?”

Thạch Tiểu Nam đi tới Thạch Thiên trước mặt, kéo cánh tay của hắn lắc lắc, “Vậy ngươi liền nỗ lực trở nên mạnh mẽ mà, chờ ngươi mạnh, như vậy, ai dám không nể mặt ngươi?”

Thạch Thiên mạnh mẽ trừng một chút Thạch Tiểu Nam, “Tính toán, ngươi ca ta nỗ lực trở nên mạnh mẽ, sau đó ngươi thật an tâm gặp rắc rối thật sao?”

Thạch Tiểu Nam nhếch miệng nở nụ cười, “Ca ca bảo vệ muội muội không phải chuyện thiên kinh địa nghĩa sao?”

Nghe vậy, Thạch Thiên cay đắng nở nụ cười, “Ngươi ca ta chung có một ngày cũng bị ngươi khanh tử!”

Lời nói mặc dù là nói như vậy, thế nhưng ở tại trong mắt, nhưng là tràn ngập sủng nịch vẻ.

Thạch Tiểu Nam không có tim không có phổi cười hì hì, sau đó nói: “Ca, ta đều không có hạ xuống chơi đùa, ngươi mang ta khắp nơi đi chơi một chút, đúng, hung vực, chúng ta đi hung vực chơi thế nào? Nghe nói nơi đó rất nguy hiểm, hừ, lão gia tử sẽ doạ ta, ta mới không tin!”

“Chơi?”

Thạch Thiên lắc lắc đầu, “Ngươi lập tức cút đi cho ta, ta thật sự không làm rõ được, lão gia tử vì sao lại đem ngươi buông ra. Hắn là nhàn chính mình trái tim khiêu không đủ nhanh sao?”

“Ca, ta lén lút chạy xuống.” Thạch Tiểu Nam nhẹ giọng nói.

Thạch Thiên: “”

Thông qua tinh không truyền tống trận, Dương Diệp đi tới Minh Ngục tinh vực.

Lúc này, kiếm minh tổng bộ đã chuyển tới đã từng Kiếm Thần cung, mà lúc này kiếm minh, cũng đã trở thành toàn bộ Minh Ngục đại lục thế lực lớn số một.

Không còn cấm chế, Minh Ngục đại lục linh khí cũng dần dần khôi phục, tuy rằng còn không sánh được bên trong thế giới, thế nhưng, so với rất nhiều tiểu thế giới thật quá hơn nhiều. Linh khí khôi phục, làm cho Minh Ngục đại lục toả sáng một tân, càng ngày càng nhiều thiên tài xuất hiện, càng ngày càng nhiều cường giả xuất hiện, mà những thiên tài này, những cường giả này, cơ bản đều là đến từ kiếm minh!

Không chỉ có như vậy, Minh Ngục đại lục còn từ từ xuất hiện một cái lại cái bán thần, tuy rằng còn chưa có xuất hiện thần giả, thế nhưng, đối với hiện tại Minh Ngục đại lục tới nói, chỉ là vấn đề thời gian.

Dương Diệp không làm kinh động bất luận người nào, hắn lặng lẽ tiến vào kiếm điện.

Kiếm điện bên trong, hai cái bé gái chính đang truy đuổi. Bé gái xem ra đều cực kỳ nhỏ bé, năm, sáu tuổi, một người trong đó, dùng sức lao nhanh, ở sau lưng nàng, có một đạo thật dài sấm sét đuôi. Mà ở này sấm sét đuôi trên, ngồi một cái trát tóc sừng dê bé gái, bé gái hai tay chăm chú ôm cái kia đạo lôi điện, bởi vì tốc độ có chút nhanh duyên cớ, bé gái khuôn mặt nhỏ đều bị gió thổi dập dờn lên, nhưng ở trong mắt nhưng tràn ngập vẻ hưng phấn.

Hai người này bé gái tự nhiên chính là Lôi Lâm cùng Tuyết nhi.

“Lôi Lâm tỷ tỷ, ở nhanh lên một chút nha!” Sấm sét trên, Tuyết nhi hưng phấn kêu.

Lôi Lâm quay đầu liếc mắt nhìn Tuyết nhi, sau đó nàng tay nhỏ nhẹ nhàng vỗ một cái, nhất thời, cái kia đạo lôi điện trực tiếp đem Tuyết nhi cho nảy lên, khi (làm) Tuyết nhi muốn rơi trên mặt đất thì, một đồ dưa hấu đại quả cầu sét xuất hiện ở Tuyết nhi phía dưới trực tiếp đem Tuyết nhi lại cho nảy lên. Liền như vậy, hai cái bé gái chơi chính là không còn biết trời đâu đất đâu.

Đang lúc này, cái kia vốn là muốn thừa trụ Tuyết nhi quả cầu sét đột nhiên bị một luồng sức mạnh thần bí cho lấn qua một bên đi, khẩn đón lấy, một đôi tay tiếp được Tuyết nhi.

Người đến chính là Dương Diệp!

Khi nhìn thấy Dương Diệp, Tuyết nhi cùng Lôi Lâm đều là ngây người, sau một khắc, Tuyết nhi tươi cười rạng rỡ, trực tiếp ôm lấy Dương Diệp cái cổ, “Cha!”

Cái kia Lôi Lâm cũng là bay tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nắm lấy Dương Diệp vai, cao hứng nói: “Ca ca!”

Dương Diệp tay phải đem Lôi Lâm cũng ôm lên, sau đó ở hai nữ khuôn mặt nhỏ bé trên mạnh mẽ hôn một cái, cười nói: “Tuyết nhi, Lôi Lâm, nhớ ta không?”

“Muốn!”

Tuyết nhi ôm lấy Dương Diệp yết hầu, sau đó cũng học Dương Diệp hôn nàng dáng vẻ ở Dương Diệp trên khuôn mặt hôn một cái.

Dương Diệp cười ha ha, sau đó nói: “Tuyết nhi, mẫu thân đây?”

Tuyết nhi trừng mắt nhìn, “Mẫu thân cùng Tịch Nguyệt di nương đang tắm!”

Tắm rửa!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt độ cong, hắn hôn một cái Tuyết nhi gò má, sau đó nói: “Cha tìm mẫu thân có việc muốn nói, ngươi cùng Lôi Lâm trước tiên đi chơi, được không?”

“Không thể mang theo Tuyết nhi cùng lôi Lâm tỷ tỷ sao?” Tuyết nhi nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Không được, Tuyết nhi ngoan, cùng lôi Lâm tỷ tỷ đi chơi đi! Các loại (chờ) cha đàm luận xong việc tình, liền đến tìm Tuyết nhi chơi có được hay không?”

“Được rồi! Sau đó cha nhưng là phải tìm đến Tuyết nhi ác!” Tuyết nhi hôn một cái Dương Diệp, sau đó lôi kéo Lôi Lâm tay hướng xa xa nhún nhảy một cái nhảy xuống.

Nhìn hai cái bé gái bóng lưng, Dương Diệp cười cợt, sau đó xoay người nhìn về phía xa xa đại điện bên trong điện vị trí, “Tắm rửa, ân, ta cũng đến tắm rửa một thoáng rồi!”

Âm thanh hạ xuống, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1499: Ngươi thực sự là chán sống rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên trong điện.

Bên trong điện tự nhiên chính là Tô Thanh Thi các loại (chờ) người chỗ ở, nơi này, nghiêm cấm người ngoài tiến vào, cũng không có người ngoài dám vào nhập.

Bên trong điện bốn phía, có trận pháp mạnh mẽ, bất luận người nào tiến vào, đều sẽ kinh động bên trong điện thủ vệ, bất quá, đối với Dương Diệp tới nói, trận pháp này dường như trang trí. Dù sao, hắn nhưng là ủng có pháp tắc không gian cùng kiếm vực.

Trong phòng, sương mù bốc lên, nặc đạt trong bồn tắm, nằm hai tên nữ tử.

Hai tên nữ tử thân thể mặc dù là ở bên trong nước, thế nhưng xuyên thấu qua sương mù cùng dập dờn sóng nước, vẫn như cũ có thể nhìn thấy cái kia trắng noãn như ngọc ngọc thể, tuy rằng bởi vì sương mù duyên cớ, không phải rất rõ ràng, thế nhưng là càng thêm mê người.

Tắm rửa!

Kỳ thực, võ giả đến mức độ nhất định, là không cần tắm rửa, chỉ cần hơi hơi triển khai huyền khí, liền có thể thanh khiết tự thân. Thế nhưng, đối với rất nhiều nữ tử tới nói, tắm rửa, này đã là một loại quen thuộc. Liền giống với rất nhiều huyền giả, bọn họ đã không cần đang dùng cơm, thế nhưng, rất nhiều người vẫn là ở kiên trì một ngày ba bữa!

Hai loại nguyên nhân, một là nếp sống, có quen thuộc một khi nuôi thành, là rất khó đi thay đổi; Hai là để cho mình cảm giác mình vẫn là một người, rất ít người sẽ thích chính mình là một cái tu luyện cơ khí.

Trong bồn tắm, tần Tịch Nguyệt nhìn Tô Thanh Thi trước ngực, khóe miệng nổi lên một vệt tà mị, “Thanh thơ, ngươi nơi này lại lớn rồi! Nói, có phải là tên kia công lao.”

Tô Thanh Thi sắc mặt ửng đỏ, nàng liếc mắt nhìn tần Tịch Nguyệt, không có nói tiếp. Ở phương diện này, mười cái nàng đều không phải tần Tịch Nguyệt đối thủ!

Tần Tịch Nguyệt nhưng là đến lý không tha người, đi tới Tô Thanh Thi bên cạnh, cười hắc hắc nói: “Thanh thơ, tên kia phương diện kia làm sao?”

Nghe được tần Tịch Nguyệt, Tô Thanh Thi tu trừng một chút tần Tịch Nguyệt, đang muốn nói chuyện, đang lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Ngươi thử xem chẳng phải sẽ biết sao?”

Nghe được thanh âm này, Tô Thanh Thi cùng tần Tịch Nguyệt sắc mặt lúc này biến đổi, hiển nhiên, các nàng không nghĩ tới có người sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa, vẫn là nam nhân! Bất quá thoáng qua, hai nữ chính là vui vẻ.

Bởi vì thanh âm này là Dương Diệp!

Quả nhiên, Dương Diệp xuất hiện ở hai nữ trước.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tô Thanh Thi trên mặt nhất thời nổi lên một vệt nụ cười, thế nhưng rất nhanh, sắc mặt nàng một thoáng đỏ lên, bởi vì nàng hiện tại nhưng là thân không một vật!

Nàng tay ngọc vung lên, xa xa y vật bay tới, liền muốn bộ ở trên người nàng, thế nhưng, Dương Diệp nhưng là vung tay phải lên, cái kia y vật trực tiếp bay trở lại. Lúc này

Phù phù!

Theo một tiếng rơi xuống nước tiếng vang lên, Dương Diệp tiến vào trong bồn tắm.

Dương Diệp vòng lấy Tô Thanh Thi vòng eo, cười nói: “Đều là lão phu lão thê, còn thẹn thùng cái gì.”

Tô Thanh Thi liếc mắt nhìn Dương Diệp, tuy rằng trên mặt còn mang theo ngượng ngùng, thế nhưng là không có đi lấy quần áo. Một bên, Hiểu Vũ Tịch tinh tế nở nụ cười, “Các ngươi chơi, ta trước tiên triệt, không quấy rầy các ngươi, các ngươi cố gắng chơi ha”

Nói xong, liền muốn tránh đi!

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là vung tay phải lên, một luồng sức hút trực tiếp hút lại tần Tịch Nguyệt, sau một khắc, tần Tịch Nguyệt trực tiếp bị hắn hút tới trong lồng ngực.

Dương Diệp nắm ở tần Tịch Nguyệt vòng eo, “Ngươi không phải muốn biết ta lợi hại bao nhiêu sao? Đến, ta hiện tại sẽ nói cho ngươi biết” âm thanh hạ xuống, Dương Diệp hai tay đỡ lấy tần Tịch Nguyệt vòng eo, để cho bối đối với mình, sau đó đề thương lên ngựa!

“A!”

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, tần Tịch Nguyệt nhất thời phát sinh một đạo tiếng kêu sợ hãi, bất quá rất nhanh, thanh âm này liền biến có chút mê ly.

Nhân sinh đắc ý cần tận hoan!

Đối với với mình _*, Dương Diệp tự nhiên là sẽ không áp chế, đùa giỡn, có thê tử người, còn áp chế chính mình_ *? Hắn Dương Diệp đầu có thể không bị môn giáp.

Vì để cho tần Tịch Nguyệt biết mình lợi hại, trận chiến này, đầy đủ chiến sắp tới một canh giờ, mãi đến tận tần Tịch Nguyệt tước vũ khí đầu hàng, liền động đậy ngón tay khí lực đều không có hắn mới bỏ qua. Không, không có bỏ qua, chỉ có điều là dời đi chiến trường.

Này một hồi ác chiến, kéo dài đến ngày thứ hai.

Trên giường.

Dương Diệp trong lòng, là Tô Thanh Thi cùng tần Tịch Nguyệt. Bởi vì hai nữ hiếu kỳ Dương Diệp rời đi trong khoảng thời gian này phát sinh cái gì, bởi vậy, lúc này Dương Diệp chính đang nói mình ở hung vực bên trong gặp phải một ít chuyện.

Quá hồi lâu, các loại (chờ) Dương Diệp sau khi nói xong, tần Tịch Nguyệt nhẹ giọng nói: “Không nghĩ tới, thế giới lớn như vậy ngươi mấy ngày sau liền muốn đi Đại thế giới?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Lần này trở về, ta là muốn đem các ngươi mang tới Thiên Vân Tinh Vực đi, các ngươi ở nơi đó, ta mới yên tâm.” Minh Ngục đại lục, kiếm minh mặc dù là mạnh nhất, không người nào dám thương tổn Tô Thanh Thi các nàng. Thế nhưng, hắn sợ chính là tinh vực khác thế lực tìm đến Minh Ngục đại lục phiền phức.

Hiện tại Minh Ngục đại lục, là không chịu nổi thần giả cảnh cường giả!

Trầm mặc nháy mắt, Tô Thanh Thi lắc lắc đầu, “Không đi!”

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

“Ngu ngốc!”

Lúc này, tần Tịch Nguyệt đột nhiên nguýt một cái Dương Diệp, nói: “Thiên Vân Tinh Vực là nơi nào? Đó là cái kia Đế Nữ địa bàn, mà chúng ta là người đàn bà của ngươi, ngươi đem chúng ta mang tới địa phương của nàng đi, cho dù nàng không nói cái gì, thế nhưng, nhà nàng người thấy thế nào? Phải biết, hiện tại Thiên Vân Tinh Vực còn không phải ngươi Dương Diệp, đó là nhân gia trang gia."

Dương Diệp nhíu mày lên, hắn vẫn đúng là không nghĩ tới việc này.

Lúc này, Tô Thanh Thi lại nói: "Chúng ta ở này, rất tốt."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, "Cũng được!" Tuy rằng Minh Ngục đại lục không có thần giả cảnh, thế nhưng, Thiên Vân Tinh Vực có, hơn nữa, hắn chuẩn bị đem Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có tiểu ngưu cùng với tiểu điêu ở lại chỗ này. Có Đại Hắc Tiểu Hắc, còn có tiểu ngưu cùng tiểu điêu ở, trừ phi là một cái Tứ Tinh thế lực toàn quân điều động đánh lén Minh Ngục đại lục, không phải vậy, nơi này an toàn không có vấn đề.

"Ngươi đi tới Đại thế giới sau, lúc nào trở về?" Lúc này, tần Tịch Nguyệt đột nhiên hỏi.

Nghe vậy, Tô Thanh Thi cũng nhìn về phía Dương Diệp, cái này cũng là nàng muốn biết.

Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: "Tìm tới tử cùng Tiểu Bạch, ta sẽ trở lại tiếp các ngươi."

Tử!

Đối với này tử, mặc kệ là Tô Thanh Thi cùng tần Tịch Nguyệt đều không xa lạ gì. Các nàng rất rõ ràng, nếu như nhất định phải ở Dương Diệp trong lòng chọn một người trọng yếu nhất đi ra, rất khả năng chính là này tử. Tử cùng các nàng không giống nhau, tử là theo Dương Diệp đồng thời trưởng thành, nàng cùng Dương Diệp trong lúc đó, trải qua quá nhiều quá nhiều đau khổ!

Thứ tình cảm này, là sâu nhất.

Vì lẽ đó, các nàng rất rõ ràng, cho dù Đại thế giới ở nguy hiểm, Dương Diệp khẳng định cũng sẽ đi. Hơn nữa, Dương Diệp căn bản không thể từ bỏ tử, vì lẽ đó, khuyên Dương Diệp đừng đi Đại thế giới câu nói như thế này, căn bản không cần phải nói.

Tô Thanh Thi đem đầu chôn ở Dương Diệp trước ngực, nhẹ giọng nói: "Mặc kệ ngươi đi đâu, chỉ cần muốn nhớ kỹ một điểm, ở đây, người đàn bà của ngươi, con gái của ngươi, vĩnh viễn đang đợi ngươi trở về!"

Dương Diệp trong lòng ấm áp, đang muốn nói chuyện, lúc này, hắn đột nhiên cảm giác mình phân thân bị một cái tay nắm, hắn nhìn về phía tần Tịch Nguyệt, tần Tịch Nguyệt nhìn hắn, “Hai việc, số một, đi Đại thế giới sau, quản thật ngươi người này, đừng làm cho nó cùng lợn giống như thế khắp nơi gieo, không phải vậy, không phải vậy lão nương cắt nó! Thứ hai, nếu như ngươi không trở lại, lão nương liền cho ngươi kẻ bị cắm sừng, một ngày đái một cái!”

Dương Diệp trực tiếp vươn mình đặt ở tần Tịch Nguyệt trên người, “Chúng ta đang đại chiến ba trăm hiệp”

Sau hai canh giờ, một thanh âm đột nhiên ở ngoài cửa vang lên: “Ca, ngươi đến cùng còn muốn dằn vặt chị dâu các nàng bao lâu!”

Nghe vậy, trên giường Dương Diệp đầu tiên là ngẩn ra, lập tức vui vẻ, thân hình hắn hơi động, trực tiếp ra ngoài cửa, ở ngoài cửa, là một tên mười bảy mười tám tuổi nữ tử, nữ tử dung mạo thanh tú, vóc người uyển chuyển, cùng Dương Diệp có sáu, bảy phân tương tự. Cô gái này, tự nhiên chính là Dương Diệp muội muội Tiểu Dao!

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Dao nhếch miệng nở nụ cười, “Ca, đã lâu không gặp.” Mặc dù là đang cười, thế nhưng trong mắt nhưng là chảy ra hai hàng trong suốt chất lỏng.

Dương Diệp đưa tay xoa xoa Tiểu Dao đầu, nhẹ giọng nói: “Tiểu Dao, ngươi lớn rồi!”

Tiểu Dao hướng phía trước đi rồi một bước, sau đó ôm lấy Dương Diệp, “Ca, nhiều năm như vậy, ta rất nhớ ngươi!”

Dương Diệp cười cợt, “Nhanh đừng khóc, đều lớn như vậy, để cho người khác nhìn thấy, là muốn cười thoại ngươi!”

Nhưng mà, Tiểu Dao khóc nhưng là càng hung.

Đối với Tiểu Dao tới nói, cõi đời này, liền Dương Diệp một người thân. Đương nhiên, lúc này, Tô Thanh Thi các loại (chờ) nữ cũng là thân nhân của nàng, thế nhưng loại kia không giống.

Thời gian sau này bên trong, Dương Diệp không có tu luyện, mỗi ngày chính là làm bạn Tô Thanh Thi các loại (chờ) nữ còn có niệm tuyết, hắn cũng không hề lộ diện, bởi vậy, biết hắn trở về người, cũng là kiếm minh mấy cái cao tầng cùng Tô Thanh Thi các loại (chờ) người.

Minh Ngục đại lục ở Vân Bán Thanh còn có Ngọc Vô Song quản lý dưới, ngay ngắn rõ ràng, căn bản không cần hắn làm cái gì, hắn cũng sẽ không làm. Bởi vậy, lần này trở về, hắn chính là trở về bồi Tô Thanh Thi các loại (chờ) nữ.

Hai ngày sau.

Dương Diệp lưu lại Đại Hắc cùng Tiểu Hắc còn có tiểu ngưu cùng với tiểu điêu, sau đó rời đi Minh Ngục tinh vực.

Rời đi Minh Ngục tinh vực sau, Dương Diệp cũng không có về Thiên Vân Tinh Vực, mà là đi tới Tinh Không Chi Thành, sau đó tiến vào đi tới tây cực vực tinh không truyền tống trận.

Hắn mục đích lần này, là Chân Vũ tinh vực Thần Vũ đại lục.

Bởi vì An Nam Tĩnh ở nơi đó!

An Nam Tĩnh, hắn tự nhiên là sẽ không quên, trước đây là không thời gian, hiện tại, hắn có thời gian. Vì lẽ đó, hắn muốn đi đem đối phương tiếp trở về.

Tây cực vực cách Đông Cực vực vô cùng xa xôi, cho dù dùng tinh không truyền tống trận, cũng đầy đủ truyền tống ba ngày mới đến.

Thần Vũ đại lục.

Dương Diệp từ dạ Lưu Vân cho hắn thu thập trong tài liệu biết được, tại hạ vị diện, đông tây nam bắc bốn cái vực bên trong, thực lực mạnh nhất, không gì bằng tây cực vực. Tây cực vực, quang Tứ Tinh thế lực thì có sáu cái. Long bảng đệ nhất cùng thứ hai, cũng là đến từ nơi này. Nơi này, tôn trọng cường giả vi tôn, có thể nói, đông tây nam bắc bốn vực, này tây cực vực là không tốt nhất nhạ một cái tinh vực!

Khi biết Dương Diệp muốn tới tây cực vực thì, dạ Lưu Vân cũng cố ý bàn giao dưới Dương Diệp, để Dương Diệp cẩn thận một ít.

Dương Diệp vừa bước vào Chân Vũ tinh vực, một tên thanh niên chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Người tới người phương nào!” Một tên thanh niên ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, đồng thời, khí tức cũng tỏa ở Dương Diệp trên người.

Dương Diệp liếc mắt nhìn thanh niên, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, bởi vì thanh niên này dĩ nhiên là bán thần, thế nhưng hơi thở kia nhưng là cực kỳ chất phác, vượt xa bán thần cường giả.

Nghe được đối phương câu hỏi, Dương Diệp ôm quyền, sau đó nói: “Tại hạ Dương Diệp, đến đây tiếp Vũ Tông tông chủ, mong rằng”

“Ngươi chính là Dương Diệp!” Thanh niên kia đột nhiên đánh gãy Dương Diệp.

Xem ra chính mình rất nổi danh a!

Dương Diệp gật gật đầu, cười nói: “Chính là!”

Lúc này, thanh niên khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn, “Ngươi thực sự là chán sống rồi, dám đến chúng ta Vũ Tông!”

Âm thanh hạ xuống, trực tiếp một quyền hướng về Dương Diệp đánh tới.

Xa xa, Dương Diệp trực tiếp bối rối.

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1500: Kỳ thực, ta cũng là kỳ tài ngút trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp xác thực bối rối!

Hắn không nghĩ tới thanh niên này sẽ trực tiếp động thủ với hắn, hơn nữa, nhìn đối phương dáng dấp kia, thật giống cùng chính mình có thâm cừu đại hận gì như thế! Thiên địa chứng giám, hắn nhưng là xưa nay chưa từng tới bao giờ này Chân Vũ tinh vực a!

Hơn nữa, thanh niên này nếu biết hắn, thế nhưng còn dám trực tiếp động thủ rất không bình thường. Ngược lại không là tự yêu mình, chỉ là ở lần này vị diện, dám cùng hắn một mình đấu người, không phải là không có, nhưng khẳng định cũng không mấy cái. Mà trong này, tuyệt đối không bao gồm thanh niên này.

Dương Diệp tràn đầy nghi hoặc!

Mà lúc này, thanh niên nắm đấm đã đi tới trước mặt hắn.

Dương Diệp tay phải nắm chặt thành nắm đấm, trực tiếp đấm ra một quyền!

Ầm!

Không gian rung động, thanh niên kia trong nháy mắt bị đánh bay đến ngàn trượng ở ngoài!

Ngàn trượng ở ngoài, thanh niên kia nhìn mình cái kia đã không cảm giác cánh tay, ngẩn người, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, “Không hổ là để An sư tỷ mong nhớ người, có chút thực lực a. Bất quá, vừa nãy ta là nhất thời bất cẩn khinh địch, không có chăm chú, vì lẽ đó ăn cái thiệt nhỏ, hiện tại, ngươi sẽ không ở có cơ hội tốt như vậy.”

Âm thanh hạ xuống, hắn tay trái hóa chưởng, sau đó hướng sau co rụt lại, sau một khắc, hắn tay trái khẽ run lên, một đạo năng lượng chưởng ấn tự trong đó Sơn Tây mà ra, khi này đạo năng lượng chưởng ấn sau khi xuất hiện, không gian xung quanh nhất thời rung động kịch liệt lên, phảng phất không chịu nổi trong đó sức mạnh. Theo thanh niên một tiếng gầm lên, cái kia đạo năng lượng chưởng ấn bay thẳng đến Dương Diệp đánh tới!

Khi (làm) cái kia đạo năng lượng chưởng ấn đi tới Dương Diệp trước mặt một trượng khoảng cách thì, đột nhiên, năng lượng chưởng ấn kịch liệt run lên, sau đó hóa thành vô số đạo chưởng ấn trực tiếp đem Dương Diệp bao lên!

Nhìn thấy tình cảnh này, thanh niên kia khóe miệng nhất thời nổi lên một vệt nụ cười, đang muốn nói chuyện, đang lúc này, những kia năng lượng chưởng ấn đột nhiên ầm ầm vỡ vụn! Khẩn đón lấy, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trước mặt hắn.

Thanh niên kinh hãi, bản năng đấm ra một quyền.

Mà Dương Diệp cũng là đấm ra một quyền!

Ầm!

Thanh niên lần thứ hai bị chấn động đến ngàn trượng ở ngoài, lần này, Dương Diệp hiển nhiên không có quá mức lưu thủ, thanh niên toàn bộ cánh tay trực tiếp vặn vẹo đã biến thành một cái hình dáng kỳ dị, không chỉ có như vậy, đang bị đánh bay trong quá trình, chí ít văng mười mấy khẩu tinh huyết.

Thanh niên nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia khiếp sợ, “Ngươi, ngươi đã vậy còn quá cường”

“Ngươi không biết ta như thế cường sao?” Dương Diệp hỏi ngược lại.

Thanh niên liếc mắt nhìn Dương Diệp, “Trước đây không biết, hiện tại biết rồi.”

“Trước đây không biết?” Dương Diệp hai mắt híp lại, “Ngươi chưa từng nghe tới ta?”

“Nghe qua!”

Thanh niên nói: “Nghe An sư tỷ đã nói, nàng nói ngươi là hắn vị hôn phu”

Vị hôn phu!

Dương Diệp sửng sốt, “Nàng nói như vậy?”

Thanh niên gật gật đầu.

Rất nhanh, đang cùng thanh niên trò chuyện bên trong, Dương Diệp cuối cùng đã rõ ràng rồi An Nam Tĩnh tại sao nói như vậy. An Nam

Tĩnh ở Vũ Tông phi thường được hoan nghênh, theo đuổi người phi thường nhiều vô số. An Nam Tĩnh tự nhiên là đối với những người này không hứng thú gì, thế nhưng, đều là đồng môn, cũng không thể nhân gia theo đuổi ngươi, ngươi liền để người ta đánh một trận chứ?

Loại kia thủ đoạn chơi người, dù sao cũng là số ít, hơn nữa, bởi vì nàng thể chất đặc thù, Vũ Tông toàn bộ cao tầng đều coi nàng là bảo, bởi vậy, quang minh chính đại theo đuổi, có thể, thế nhưng, nếu dám chơi cái gì trò vặt, vậy tuyệt đối là chết không có chỗ chôn!

Bởi vậy, An Nam Tĩnh cuối cùng liền tìm Dương Diệp khi (làm) bia đỡ đạn. Đã như thế, này toàn bộ Vũ Tông nam đều nhớ kỹ một người, vậy thì là Dương Diệp.

Cái này cũng là thanh niên tại sao ở biết hắn là Dương Diệp sau, liền trực tiếp động thủ duyên cớ. Đối phương sở dĩ dám trực tiếp động thủ, là bởi vì hắn Dương Diệp ở Đông Cực vực cùng Nam Cực vực việc làm, vẫn không có truyền tới nơi này đến. Này tây cực vực tương đối cao ngạo, rất ít cùng những khác vực lui tới, thêm vào cách Đông Cực vực lại xa, bởi vậy, nơi này rất nhiều người căn bản không rõ ràng hắn Dương Diệp thực lực chân chính!

Lúc này, thanh niên nói: “Đi thôi, ta dẫn ngươi đi thấy tông chủ!”

“Ngươi không giết ta?” Dương Diệp hỏi.

Thanh niên khổ cười cợt, “Ta vừa nãy chính là muốn nhìn một chút, ngươi có tư cách gì xứng với An sư tỷ, sự thực chứng minh, ngươi rất có tư cách.” Hắn không rõ ràng Dương Diệp thực lực chân chính, thế nhưng từ vừa nãy giao thủ đến xem, hắn biết, mười cái hắn cũng đánh không lại Dương Diệp. Thời điểm như thế này, còn muốn đi đánh, vậy thì là muốn chết rồi!

Dương Diệp gật gật đầu, “Đi thôi, dẫn ta đi gặp các ngươi tông chủ!”

Thanh niên gật gật đầu, liền như vậy, ở thanh niên dẫn dắt đi, Dương Diệp đi tới Thần Vũ đại lục Thần Vũ thành.

Thần Vũ thành.

Ở muốn lúc vào thành, thanh niên đột nhiên nói: “Ngươi, ngươi phải cẩn thận một ít.”

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên, “Làm sao? Còn gặp nguy hiểm?”

Thanh niên san cười cợt, “Có thể sẽ có!”

Dương Diệp làm như nghĩ tới điều gì, sau đó gật gật đầu, “Xác thực có thể sẽ có.”

Rất nhanh, thanh niên mang theo Dương Diệp đi tới Thần Vũ ngoài điện, sau đó thanh niên đi vào thông báo. Bởi vì nơi này không biết hắn thân phận của Dương Diệp cùng thực lực, bởi vậy, chỉ là khi hắn là bạn của An Nam Tĩnh, mà không phải khi hắn là vực chủ. Không phải vậy, liền không phải loại này chiêu đãi. Dù sao Dương Diệp cũng coi như là một thế giới vực chủ, lại là chính là đến bái phỏng, làm sao cũng có cái đủ thân phận người đến chiêu đãi.

Bất quá Dương Diệp cũng không để ý, đối với những thứ đồ này, hắn luôn luôn không để ý.

Vũ Tông là An Nam Tĩnh tông môn, cái này tông môn đối với An Nam Tĩnh có ân, vì lẽ đó, hắn đương nhiên sẽ không đi làm để An Nam Tĩnh làm khó dễ sự tình.

Quá gần như một phút, một đám thanh niên đột nhiên từ điện bên trong đi ra, có tới hơn trăm, cùng lúc đó, bên ngoài cũng có thật nhiều người hướng về Dương Diệp bên này tới rồi, không tới một hồi, đại điện ở ngoài thềm đá dưới, cũng đã có đầy đủ hơn ngàn người, hơn nữa người còn ở càng ngày càng nhiều!

“Cái tên này chính là Dương Diệp? Ta xem cũng không ra sao mà, trường còn không ta soái, An sư tỷ làm sao sẽ coi trọng người này?”

“Chính là, thực sự là một đóa hoa tươi cắm ở trên bãi phân trâu!”

“Ta lại cảm thấy, nhân gia là thâm tàng bất lộ, An sư tỷ nhưng là một cái người kiêu ngạo, nàng coi trọng người, làm sao có khả năng sẽ là phân trâu?”

“Có phải là phân trâu, sau đó liền biết rồi!”

“”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chu vi rất nhiều người, hắn tự nhiên là nghe được, bởi vì người ta căn bản không hề e dè hắn, hoặc là nói, chính là cố ý nói cho hắn nghe. Hắn có chút bất ngờ, bất ngờ An Nam Tĩnh ở này Vũ Tông địa vị cùng được hoan nghênh trình độ. Kỳ thực, An Nam Tĩnh cũng không phải loại kia nghiêng nước nghiêng thành nữ tử, thế nhưng, trên người nàng có một loại độc nhất khí chất, sự phong độ này, phi thường hấp dẫn người.

Không ngừng vươn lên!

Từ huyền giả đại lục đi ra, duy nhất có thể theo bước chân hắn, đồng thời có thể vượt lại hắn Dương Diệp, cũng chỉ có một, vậy thì là An Nam Tĩnh.

Minh Nữ loại này là không tính, bởi vì nàng là chuyển thế sống lại, mà An Nam Tĩnh không phải, nàng là chân chính dựa vào chính mình tu luyện lên. An Nam Tĩnh có như bây giờ thành tựu, ngoại trừ thiên phú của nàng, còn không thể rời bỏ nàng nỗ lực. Kỳ thực, theo Dương Diệp, nỗ lực, vĩnh viễn so với thiên phú muốn trọng yếu hơn!

Thiên phú người không tốt, nếu như hắn nỗ lực, cuối cùng sẽ có một ngày sẽ ra mặt, thế nhưng, thiên phú tốt người, hắn không nỗ lực, ở thiên phú tốt đều muốn hoang phế. Mà nếu như, có thiên phú, lại nỗ lực, vậy thì đáng sợ. Mà An Nam Tĩnh chính là người như thế!

“Ngươi chính là Dương Diệp!”

Lúc này, từ cái kia điện bên trong đi ra một đám người bên trong, một tên cầm đầu cẩm bào nam tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía đối phương, sau đó gật gật đầu, “Chính là ta!”

Cẩm bào nam tử đi tới Dương Diệp trước, nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta không cùng ngươi quanh co lòng vòng. An sư muội nàng kỳ tài ngút trời, ngươi căn bản không xứng với nàng, vì lẽ đó, rời đi nàng, rõ ràng?”

Dương Diệp sờ sờ mũi của chính mình, sau đó nói: “Kỳ thực, ta cũng là kỳ tài ngút trời”

“Ngươi?”

Cẩm bào nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không nhìn ra!”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó nói: “Thử xem chẳng phải sẽ biết?”

Nghe vậy, giữa trường tất cả xôn xao!

Hiển nhiên, mọi người không nghĩ tới Dương Diệp lại dám ở Vũ Tông trước mặt mọi người khiêu khích Vũ Tông đệ tử, nơi này nhưng là Vũ Tông địa bàn a!

Cẩm bào nam tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó gật gật đầu, “Vậy thì thử xem đi!”

Âm thanh hạ xuống, trực tiếp đấm ra một quyền!

Xoạt xoạt!

Quyền ra, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, cùng lúc đó, phòng ngự ngàn trượng bên trong không gian cũng là nhất thời dường như sôi trào nước sôi bình thường kịch liệt chập trùng lên, thanh thế doạ người.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ, Dương Diệp cũng là đấm ra một quyền.

Hai nắm đấm lấy trực tiếp nhất phương thức đụng vào nhau.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, ở tất cả mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia cẩm bào thanh niên trực tiếp bị chấn động đến đại điện bên trong, không chỉ có như vậy, nguyên bản ở cẩm bào thanh niên phía sau những người kia cũng là trực tiếp bị chấn động hướng bốn phía bay ngược ra ngoài.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đều ngây người rồi!

Bởi vì hắn không không nghĩ tới này cẩm bào thanh niên trực tiếp liền bị một quyền cho đánh bại. Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ, còn mang theo một tia hiếu kỳ.

Trong đại điện, cái kia cẩm bào thanh niên quỳ một chân trên đất, hắn cánh tay phải rung động kịch liệt, tuy rằng đang rung động, thế nhưng, hắn đã không cảm giác được, bởi vì toàn bộ cánh tay đã triệt để mất đi tri giác. Không chỉ có cánh tay, toàn thân hắn đều không khác mấy nhanh mất đi tri giác.

Cẩm bào thanh niên ngẩng đầu nhìn hướng về xa xa Dương Diệp, “Thật mạnh!”

Âm thanh hạ xuống, khóe miệng nhất thời hoan hô tràn ra một luồng máu tươi.

Nhìn thấy đối phương chảy máu, Dương Diệp bất đắc dĩ vẫy vẫy tay, “Ta đã hạ thủ lưu tình.”

“Phốc!”

Nghe được Dương Diệp, cái kia cẩm bào thanh niên trực tiếp ở đây phun ra một ngụm tinh huyết

Lúc này, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Tố vấn Vũ Tông thật vũ, ta Dương Diệp bất tài, muốn hướng về Vũ Tông thiên tài lãnh giáo một chút."

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó lại nói: "Xét thấy bản thân thực lực nguyên nhân, ta kiến nghị, các vị đang ngồi, tốt nhất cùng tiến lên."

Mọi người: ""

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1501: Ba kiếm giết ngươi!?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuồng!

Hung hăng!

Phi thường hung hăng!

Nghe được Dương Diệp, giữa trường Vũ Tông mọi người vẻ mặt đều là khó coi lên. Cùng tiến lên? Dương Diệp để bọn họ cùng tiến lên, đây là ở coi rẻ bọn họ!

Thân là Tây Cực vực thế lực lớn số một, Vũ Tông đệ tử như thế nào sẽ không có cốt khí?

"Ta đến!"

Quả nhiên, một tên cầm trong tay trường kiếm nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước.

"Là Thương Mộc sư huynh!" Giữa trường, có người kinh ngạc thốt lên.

"Khà khà, này này Thương Mộc sư huynh kiếm ý đã đạt đến niết bàn cảnh, chà chà, các ngươi đoán, này Dương Diệp có thể tiếp này Thương Mộc sư huynh mấy chiêu!"

"Ba chiêu!"

"Ngươi đây là xem thường này Dương Diệp?"

"Bốn chiêu! Không thể ở có thêm!"

"Ha ha..."

Giữa trường, vang lên một mảnh tiếng cười lớn.

Dương Diệp liếc mắt nhìn được kêu là Thương Mộc nam tử, "Kiếm tu?"

Thương Mộc cơ thể hơi một bên, tay phải cầm kiếm chỉ xéo mặt đất, "Tây Cực vực, đệ nhất kiếm tu!"

"Đệ nhất kiếm tu?"

Dương Diệp ngẩn người, lập tức lắc đầu nở nụ cười, đệ nhất kiếm tu, hắn tuy rằng ở kiếm đạo bên trên, rất ít gặp phải địch thủ, thế nhưng, xưa nay cũng không dám tự xưng là đệ nhất kiếm tu. Thế giới lớn như vậy, cường giả nhiều như vậy, ai dám nói mình ở ở một phương diện khác chính là số một? Tự xưng cái gọi là cái gì số một, đại thể đều là chút vô tri người.

"Ba kiếm!"

Lúc này, cái kia Thương Mộc đột nhiên nói: "Ba kiếm đánh bại ngươi!"

Dương Diệp: "..."

Thương Mộc không có đang nói chuyện, hắn hai mắt chậm rãi nhắm lại, mắt bế cái kia nháy mắt, một luồng tiếng kiếm reo đột nhiên tự kiếm trong tay bên trong rung động mà ra, tiếng kiếm reo trừ, không gian chung quanh nhất thời dường như thạch rơi xuống nước đàm, nổi lên từng trận sóng gợn. Cùng lúc đó, một luồng khủng bố kiếm ý đột nhiên xuất hiện ở chu vi!

Niết bàn cảnh kiếm ý!

Nhìn Thương Mộc, Dương Diệp khẽ gật đầu, tuy rằng này Thương Mộc có chút tự tin, thế nhưng, thực lực này cùng thiên phú còn là vô cùng tốt. Hắn là người từng trải, biết muốn đạt đến niết bàn cảnh kiếm ý cần trải qua cái gì, đối với mới có thể khắc phục loại kia khó khăn, đem kiếm ý niết bàn, đối phương tuyệt đối sẽ không là một người đơn giản!

“Thương Mộc sư huynh muốn triển khai Linh Tê Nhất Kiếm rồi!”

Giữa trường, tất cả mọi người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Thương Mộc, trong mắt, có hưng phấn, có chờ mong, thậm chí còn có một tia căng thẳng.

Giữa trường, Thương Mộc hai mắt nhắm nghiền, toàn thân khí thế không ngừng bành trướng, hiển nhiên, là ở súc lực.

Mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Thương Mộc trước, đón lấy, ở người phía sau còn chưa phản ứng lại chính là trực tiếp trói lại cổ họng của đối phương!

Nhìn thấy tình cảnh này, tất cả mọi người đều ngây người.

Bao quát cái kia Thương Mộc!

“Dương Diệp, ngươi không tuân quy củ!”

Đang lúc này, xa xa đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nói chuyện chính là một tên chàng thanh niên, lúc này, đối phương chính căm tức hắn, xem dáng dấp kia, là muốn xông lên tìm hắn đánh một chiếc!

“Ta làm sao không tuân quy củ?” Dương Diệp có chút ngạc nhiên hỏi.

Chàng thanh niên cả giận nói: “Đều còn chưa bắt đầu, ngươi liền xuất thủ trước, ngươi đây là không tuân quy củ!”

“Còn chưa bắt đầu?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Vũ Tông đệ tử, chính là như vậy?”

Thanh niên kia giận dữ, chính muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Thương Mộc đột nhiên nói: “Ta thua!”

Thanh niên biến sắc mặt, hắn nhìn về phía Thương Mộc, “Thương Mộc sư huynh, ngươi không có thua, hắn chính là đánh lén, nếu để cho ngươi thả ra này một chiêu, hắn căn bản không tiếp nổi!”

“Buồn cười!”

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên kia, “Ngươi đang cùng kẻ địch lúc chiến đấu, ngươi sẽ cho đối phương thời gian phóng thích đại chiêu sao? Ngươi sẽ sao?”

Thanh niên vẻ mặt cứng đờ, thế nhưng rất nhanh, hắn lại nói: “Này không phải cuộc chiến sinh tử, đây là ở tỷ thí, đây là ở tỷ thí công bình! Tỷ thí công bình bên trong, ngươi dĩ nhiên đánh lén, ngươi đê tiện!”

Nghe vậy, giữa trường rất nhiều người cũng là liền vội vàng gật đầu, từng cái từng cái căm tức Dương Diệp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Kỳ hoa lý luận.” Nói, hắn nhìn về phía thanh niên kia, “Ta muốn ra tay với ngươi rồi!”

Thanh niên sững sờ ở, một tức sau, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó ở tại còn chưa phục hồi tinh thần lại tình huống dưới liền trực tiếp trói lại cổ họng của hắn.

Giữa trường tất cả mọi người lần thứ hai hoá đá!

Tốc độ!

Tốc độ thật nhanh!

Phục hồi tinh thần lại mọi người, vẻ mặt đều là cực kỳ nghiêm nghị lên.

Dương Diệp đem thanh niên kia nhắc tới trước mặt chính mình, nói: “Xem, ta lần này không đánh lén chứ?”

Thanh niên sắc mặt một trận trở nên trắng, cái gì gọi là làm mất mặt, đây chính là ở làm mất mặt a!

Dương Diệp buông ra thanh niên, sau đó nhìn về phía cái kia Thương Mộc, nói: “Nể mặt An Nam Tĩnh, ta cũng có thể cho ngươi một cơ hội, đến, kế tục ra tay!”

Thương Mộc nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi rất mạnh!” Lúc này, chỉ cần không phải ngớ ngẩn đều biết, trước mắt Dương Diệp, thực lực rất mạnh, phi thường cường.

“Thương Mộc sư huynh, cố lên!” Đang lúc này, trước thanh niên đột nhiên gọi lên.

Cùng lúc đó, chu vi những người kia cũng là theo gọi lên.

Thương Mộc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó hai mắt chậm rãi đóng chặt lên, như trước như vậy, một luồng kiếm ý xuất hiện ở hắn bốn phía, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn rung động kịch liệt lên.

Vắng lặng nháy mắt, Thương Mộc đột nhiên mở mắt ra, “Linh Tê Nhất Kiếm!”

Âm thanh hạ xuống, một trong số đó kiếm chém ra.

Kiếm ra, một đạo nhỏ như sợi tóc kiếm khí hiện một loại quỷ dị phương thức hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi, khi (làm) tia kiếm khí này đi tới Dương Diệp trước mặt thì, Dương Diệp đưa tay ra, liền muốn ngăn cản. Mà vào đúng lúc này, giữa trường rất nhiều người khóe miệng đều là hiên lên, đặc biệt trước thanh niên kia, ở tại khóe miệng, còn mang theo một vệt châm chọc!

Ngay khi Dương Diệp đưa tay muốn ngăn cản kiếm kia khí thì, tia kiếm khí kia đột nhiên trực tiếp đi vào Dương Diệp trước mặt bên trong không gian, Dương Diệp sửng sốt, thoáng qua, ngươi đạo kiếm khí trực tiếp đánh vào Dương Diệp trên người.

“Ha ha...”

Lúc này, xa xa thanh niên kia đột nhiên bắt đầu cười lớn, “Thực sự là ngu xuẩn, này Linh Tê Nhất Kiếm, nhưng là có Ngũ hành lực, Dương Diệp, ngươi biết cái gì gọi là Ngũ hành lực sao? Ngũ hành lực, không nhìn bình thường huyền khí phòng ngự, ngươi mạnh mẽ đi chống đối, đây là đang tự tìm đường chết, ngươi...”

Nói đến đây, thanh niên âm thanh đột nhiên im bặt đi.

Bởi vì hắn phát hiện, xa xa Dương Diệp lúc này chính lấy một loại liếc si mục chỉ nhìn hắn.

“Ngươi, ngươi không có chuyện gì!” Thanh niên gắt gao nhìn Dương Diệp.

Không chỉ có thanh niên, lúc này tất cả mọi người đều ở nhìn Dương Diệp.

Bọn họ nhưng là nhìn thấy tia kiếm khí kia đi vào Dương Diệp trong cơ thể, thế nhưng hiện tại Dương Diệp xem ra nhưng là không có chuyện gì!

Chuyện gì xảy ra?

Cái kia Thương Mộc giờ khắc này trong mắt cũng tràn đầy vẻ nghi hoặc, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, sắc mặt trong nháy mắt thảm biến thành màu trắng, nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ khó tin.

Dương Diệp vỗ vỗ chính mình trước ngực, sau đó nói: “Kiếm khí ác liệt, nắm giữ Ngũ hành lực, vẫn tính có thể.”

“Ngươi, ngươi dối trá!”

Đang lúc này, bên cạnh thanh niên kia đột nhiên lại gọi lên, hắn chỉ vào Dương Diệp cả giận nói: “Trên người ngươi khẳng định có cái gì mạnh mẽ huyền bảo, ngươi...”

Nhìn thấy đối phương lải nhải, Dương Diệp hai mắt híp lại, ánh mắt dần dần lạnh lẽo lên.

“Câm miệng!”

Đang lúc này, một thanh âm đột nhiên xuất hiện ở giữa trường, khẩn đón lấy, một tên hoa bào người đàn ông trung niên xuất hiện ở giữa trường.

Nhìn thấy hoa bào người đàn ông trung niên, giữa trường tất cả mọi người sắc mặt nhất thời khẽ biến, sau đó cùng nhau quay về hoa bào người đàn ông trung niên thi lễ một cái, “Xin chào tông chủ!”

Hoa bào người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía trước tên thanh niên kia, “Trở về diện bích, lúc nào nghĩ rõ ràng mình phạm sai lầm gì, lúc nào xuất hiện ở đến!”

Thanh niên sắc mặt càng trắng, thế nhưng là không dám nói gì, vội vã lui xuống.

Thanh niên sau khi lui xuống, hoa bào người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, “Quá hai chiêu?”

Rào!

Giữa trường tất cả xôn xao, tất cả mọi người khó mà tin nổi nhìn về phía Dương Diệp, này Dương Diệp đến tột cùng là thần thánh phương nào, dĩ nhiên làm cho tông chủ khiêu chiến? Hắn có tài cán gì?

Dương Diệp trầm mặc, lúc này, người đàn ông trung niên lại nói: “Tiểu Tĩnh hiện tại là ta Vũ Tông người, nàng tuyển người, ta rất muốn nhìn xem ánh mắt của nàng, đương nhiên, ta cũng thật tò mò, lần này vị diện thiên tài số một thực lực đến tột cùng cường đến trình độ nào!”

“Hạ vị diện thiên tài số một?” Dương Diệp kinh ngạc nói: “Ta?”

Người đàn ông trung niên cười cợt, “Ngươi còn không biết sao? Ngươi Dương Diệp hiện tại đã nhưng là hạ vị diện thiên tài số một. Kỳ thực, nói ngươi là hạ vị diện đệ nhất cường giả đều không quá đáng.”

Nghe được người đàn ông trung niên, giữa trường tất cả mọi người ngây người như phỗng!

Hạ vị diện thiên tài số một? Hạ vị diện đệ nhất cường giả?

Này Dương Diệp?

Nếu như là đừng nói, bọn họ khẳng định không tin, còn có thể thổ đối phương một mặt ngụm nước, thế nhưng, lời này là bọn họ tông chủ nói!

“Không dám làm!” Dương Diệp khiêm tốn nói: “Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên.”

Người đàn ông trung niên cười nói: “Mặc kệ như thế nào, đến đây đi, chúng ta quá hai chiêu!”

“Có thể không quá sao?” Dương Diệp nói.

“Tại sao?” Người đàn ông trung niên không rõ.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Thực lực của ngươi rất mạnh, ta không động dùng thực lực chân chính, rất khó đánh bại ngươi, thế nhưng, ta nếu là vận dụng thực lực chân chính, nhất định sẽ giết ngươi.”

Trung niên nam tử này xác thực rất mạnh, bằng cảm giác! Thế nhưng, đối phương ở mạnh, cũng tuyệt đối không đón được hắn Luân Hồi một kiếm!

Nghe được Dương Diệp, giữa trường Vũ Tông người nhất thời nộ lên, từng cái từng cái căm tức Dương Diệp, nếu không là người đàn ông trung niên ở đây, bọn họ sớm xông lên làm Dương Diệp rồi!

Người đàn ông trung niên trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Bất phân thắng bại, liền đơn giản quá một chiêu, làm sao?”

“Như vậy có thể!” Dương Diệp cười nói.

Người đàn ông trung niên gật gật đầu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó đấm ra một quyền!

Quyền ra, nắm đấm ra không gian đột nhiên nứt ra, khẩn đón lấy, một đạo quyền ấn thiểm hiện ra, mang theo một vệt cầu vồng hướng về Dương Diệp bắn nhanh mà đi.

Nửa bước Quy Nguyên cảnh quyền ý!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn biết trung niên nhân này rất mạnh, thế nhưng không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên lĩnh ngộ nửa bước Quy Nguyên cảnh quyền ý!

Không dám khinh thường, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Cổ Sao xuất hiện ở trong tay, sau một khắc, hắn rút kiếm một trảm.

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, cùng đạo kia quyền ấn trên không trung oanh ở cùng nhau.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, đạo kia quyền ấn ầm ầm vỡ vụn, khẩn đón lấy, tia kiếm khí kia tiến quân thần tốc, cuối cùng hướng về trung niên nam tử kia bắn nhanh mà đi.

Người đàn ông trung niên lại đấm một quyền nổ ra!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, người đàn ông trung niên trực tiếp bị chấn động đến ngàn trượng ở ngoài!

Thất bại!

Thời khắc này, giữa trường tĩnh nghe được cả tiếng kim rơi!

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1502: Thật nhược thiên tài số một!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ Tông tông chủ thất bại!

Thời khắc này, tất cả mọi người ngây người như phỗng.

Vũ Tông tông chủ là ai cơ chứ? Vậy cũng là Tây Cực vực mạnh nhất mấy người một trong a! Đừng nói ở này Tây Cực vực, chính là toàn bộ hạ vị diện có thể đánh bại hắn người đều không mấy cái!

Mà hiện tại, này Vũ Tông tông chủ dĩ nhiên thua với một người thiếu niên!

Xa xa, cái kia Thương Mộc khóe miệng nổi lên một vệt cay đắng, trước hắn liền đoán được Dương Diệp khả năng là lĩnh ngộ kiếm ý, bởi vì hắn cảm giác được, chính mình trước kiếm ý cũng không phải biến mất, mà là trực tiếp bị Dương Diệp hấp thu. Có thể hấp thu hắn kiếm ý, chỉ có một khả năng, vậy thì là kiếm ý còn cao hơn hắn!

Nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Như hắn sở liệu, Dương Diệp là nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Một bên, Vũ Tông tông chủ nhìn một chút tay của chính mình, trên tay, có một đạo vết kiếm. Trầm mặc nháy mắt, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, “Không hổ là hạ vị diện thiên tài số một, ở lần này vị diện, thế hệ tuổi trẻ bên trong, theo ta được biết, đã không người có thể cùng ngươi ngang hàng, đừng nói thế hệ tuổi trẻ, thế hệ trước thần giả, e sợ cũng không mấy người là đối thủ của ngươi!”

“Quá khen rồi!”

Dương Diệp khinh cười cợt, sau đó nói: “Tiền bối, hôm nay tới đây, là bởi vì An Nam Tĩnh, có thể hay không làm cho nàng đi ra gặp gỡ?”

Vũ Tông tông chủ trầm mặc một chút, sau đó nói: “Chúng ta đi vào đàm luận!”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó gật đầu một cái nói: “Được!”

Vũ Tông tông chủ khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, “Trước cho nên ta không ra, chính là muốn để cho các ngươi biết, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn, không nên cảm thấy chính mình mạnh, mạnh hơn ngươi, quá nhiều quá nhiều. Võ giả, tự tin có thể có, nhưng, không thể tự đại, không thể tự mãn.!”

Nói xong, hắn xoay người hướng đại điện đi đến.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía mọi người, sau đó đi theo.

Giữa trường, rất nhiều người nhìn Dương Diệp bóng lưng, vẻ mặt đều có chút phức tạp, còn có chính là có chút ảm đạm. Dương Diệp nếu như là cái đồ bị thịt, vậy bọn họ rất nhiều người liền còn có cơ hội, thế nhưng, Dương Diệp không phải đồ bị thịt. Loại thiên tài này, Vũ Tông là tuyệt đối sẽ không phản đối An Nam Tĩnh ở cùng với hắn.

Cũng không dám phản đối!

Vạn nhất Dương Diệp mạnh mẽ mang đi An Nam Tĩnh, khi đó, Vũ Tông không chỉ có tổn thất một tên thiên tài, còn phải đắc tội một tên thiên tài. Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Dương Diệp nếu như cướp, Vũ Tông còn thật không dám bắt hắn như thế nào!

Đơn giản tới nói, Dương Diệp xứng với An Nam Tĩnh, sau đó bọn họ không hi vọng rồi!

...

Điện bên trong.

“Nàng không ở nơi này.” Vũ Tông tông chủ nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, “Có ý gì?”

Vũ Tông tông chủ nói: “Ở ta trong cuộc đời này, gặp quá nhiều quá nhiều thiên tài, thế nhưng, loại kia thuộc về thiên tài trong thiên tài, ta liền chỉ thấy được quá hai cái, một cái là ngươi, một cái là nàng. An Nam Tĩnh nàng thiên phú quá mạnh, cũng phi thường nỗ lực, ở đi tới chúng ta Vũ Tông sau khi, cũng không lâu lắm, chúng ta Vũ Tông cũng đã không có cái gì có thể dạy nàng.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút lại nói: “Kỳ thực, ở trước đây không lâu, chúng ta Vũ Tông cũng đã không ai có thể làm sao đạt được hắn, liền ngay cả ta cùng hắn giao thủ, cũng bị nàng hoàn toàn đè lên đánh, nếu như nàng vận dụng chính mình thực lực chân chính, ta cũng sẽ không là nàng đối thủ.”

Dương Diệp gật gật đầu, không phải thật bất ngờ, bởi vì An Nam Tĩnh thiên phú so với hắn cũng còn tốt, nếu như Hồng Mông tháp là ở An Nam Tĩnh trong tay, An Nam Tĩnh khả năng càng thêm nghịch thiên!

Lúc này, Vũ Tông tông chủ lại nói: “Vì không hạn chế nàng phát triển, cuối cùng, chúng ta cho tới một tấm đi về Đại thế giới giấy thông hành, sau đó đưa nàng đưa đến Đại thế giới!”

Đại thế giới!

Dương Diệp trầm mặc, hắn không nghĩ tới An Nam Tĩnh đã đi tới Đại thế giới. Một lát sau, hắn nói: “Lúc nào đi?”

Vũ Tông tông chủ nói: “Nửa tháng trước! Nàng có đi tìm quá ngươi, thế nhưng, ngươi không ở.”

Nửa tháng trước!

Dương Diệp gật gật đầu, vào lúc ấy, hắn còn ở hung vực, An Nam Tĩnh tự nhiên là không tìm được hắn.

Lúc này, Vũ Tông tông chủ lại nói: “Nơi này, xác thực đã không thích hợp nàng phát triển. Liền như ngươi, ở lần này vị diện, cũng không thích hợp ngươi phát triển.”

Dương Diệp gật gật đầu, “Ta rõ ràng, mặc kệ như thế nào, cảm tạ Vũ Tông cho tới nay đối với nàng bồi dưỡng cùng chống đỡ.”

“Khách khí rồi!”

Vũ Tông tông chủ cười nói: “Nàng hiện tại nhưng là chúng ta Vũ Tông người!” Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó nói: “Thứ ta nói thẳng, nàng giống như ngươi, đều là kỳ tài ngút trời, loại này kỳ tài, là không thể bị ràng buộc!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Ta minh Bạch tiền bối ý tứ, nàng có nàng cuộc đời của chính mình, ta sẽ không hạn chế nàng nhân sinh. Lần này đến Vũ Tông, cũng không phải nghĩ muốn dẫn đi nàng, đương nhiên, nếu như nàng ở đây quá không được, ta khẳng định là muốn dẫn đi, thế nhưng đi tới nơi này, nhìn thấy Vũ Tông đệ tử đều như thế yêu thích nàng, ta cũng yên lòng.”

“Ngươi không ghen?” Vũ Tông tông chủ cười nói.

“Ghen?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta cao hứng còn đến không kịp đây. Nàng bị người yêu thích, chứng minh nàng có mị lực, không phải sao?”

Vũ Tông tông chủ cười cợt, “Nha đầu này, dung mạo khả năng không tính là nghiêng nước nghiêng thành, thế nhưng, trên người nàng cái kia phân khí chất nhưng là độc nhất vô nhị, nàng đi tới Đại thế giới, khẳng định cũng sẽ có thật nhiều người theo đuổi, đến lúc đó, ngươi khả năng lại muốn bận bịu.”

Nghe vậy, Dương Diệp hiểu ý nở nụ cười, xác thực, như này Vũ Tông tông chủ nói, đến Đại thế giới, hắn khẳng định lại sẽ thêm ra rất nhiều tình địch đi ra! Như An Nam Tĩnh loại này nữ tử, không, không chỉ có là An Nam Tĩnh, tỷ như Tô Thanh Thi, Đế Nữ các loại (chờ) nữ tử, nếu như không có thực lực mạnh mẽ, căn bản không thể cùng với các nàng.

Không có thực lực mạnh mẽ, chuyện này ý nghĩa là ngươi bất cứ lúc nào có thể chết oan chết uổng!

“Ngươi lúc nào trên Đại thế giới?” Lúc này, Vũ Tông tông chủ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Rất sắp rồi.”

“Ngươi chuẩn bị làm sao đi tới?” Vũ Tông tông chủ lại hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Bọn họ nếu như đồng ý để ta trên, vậy thì tốt tốt hơn đi, nếu như không muốn để ta trên, vậy ta liền giết tới đi.”

Giết tới đi!

Vũ Tông tông chủ hai mắt híp lại, hắn nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó khổ cười cợt, “Dám nói thế với người, ở lần này vị diện, e sợ cũng là ngươi.”

Đại thế giới!

Giết tới Đại thế giới!

Cái kia mang ý nghĩa là muốn khiêu chiến Đại thế giới trật tự cùng quy tắc, mấy vạn năm đến, ở lần này vị diện, liền hai người làm được quá. Một cái là Kiếm Vô Cực, còn có một cái là Tiêu Dao Tử. Có thể tưởng tượng được, muốn khiêu chiến Đại thế giới quy tắc, là có cỡ nào khó. Mà hiện tại, Dương Diệp nói muốn giết tới đi, này không phải là khiêu khích.

Này tương đương với là trực tiếp hướng về Đại thế giới quy tắc cùng trật tự tuyên chiến rồi!

Hắn sẽ thành công sao?

Vũ Tông tông chủ có chút chờ mong.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Nếu An Nam Tĩnh nàng đã trên Đại thế giới, vậy ta liền không quấy rầy. Cáo từ!”

Vũ Tông tông chủ gật gật đầu, “Sau này còn gặp lại!”

Dương Diệp gật gật đầu, xoay người rời đi, khi hắn ra đại điện sau, gặp phải một chút Vũ Tông đệ tử, lúc này, những này Vũ Tông đệ tử ở nhìn về phía hắn thì, đã không có địch ý, có chỉ có tôn kính.

Dương Diệp quay về mọi người khẽ gật đầu, liền phải rời đi, mà đang lúc này, một vệt sáng đột nhiên tự phía chân trời rơi rụng mà xuống, chùm sáng trực tiếp rơi vào xa xa quảng trường ngay chính giữa.

Tất cả mọi người đều nhìn về chùm sáng kia, Dương Diệp cũng là dừng bước lại, nhìn về phía chùm sáng kia.

Chùm sáng tản đi, một tên thanh niên mặc áo bào đen xuất hiện ở tầm mắt mọi người bên trong.

Nhìn thấy tên này thanh niên, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, bởi vì thanh niên này dĩ nhiên là thần giả!

Thần giả!

Thanh niên này xem tuổi, hẳn là không có vượt quá ba mươi tuổi, không có đến ba mươi tuổi, liền đạt đến thần giả, thiên phú này không thể không nói, rất khủng bố. Bất quá, thanh niên khí tức có chút không ổn định, phải nói là rất phù phiếm, so với Vũ Tông tông chủ, một cái là thiên, một cái là, kém quá nhiều rồi!

Cái này thần giả có chút thủy!

Đây là Dương Diệp ý nghĩ lúc này!

Không có quản đối phương, Dương Diệp liền phải rời đi, mà lúc này, thanh niên kia đột nhiên nói: “An Nam Tĩnh đây? Làm cho nàng đi ra, lão tử ngày hôm nay muốn dạy nàng làm người!”

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, xoay người nhìn về phía thanh niên kia.

“Vân Khôn!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh một tên Vũ Tông đệ tử đột nhiên nói: “Người này là Lang Vân tinh vực thiên tài siêu cấp, hắn đã từng đến chúng ta Vũ Tông khiêu chiến quá, bất quá khi đó bị An sư tỷ cho đánh bại. Đối với này, hắn vẫn canh cánh trong lòng, đồng thời tuyên bố lần sau nhất định sẽ đến báo thù, không nghĩ tới hắn thật sự đến rồi. Hơn nữa, hiện tại là thần giả rồi!”

Nói xong, thanh niên kia vẻ mặt nghiêm túc lên.

Không chỉ có thanh niên, bên cạnh rất nhiều Vũ Tông đệ tử vẻ mặt đều là cực kỳ nghiêm nghị.

Thần giả!

Thần giả cùng bán thần sự chênh lệch có thể không phải lớn một cách bình thường, tuy rằng bọn họ đối với An Nam Tĩnh đều rất tin tưởng, thế nhưng, này Vân Khôn nhưng là thần giả a!

Lúc này, cái kia Vân Khôn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười lạnh nói: “Làm sao, không dám ra đây?”

Dương Diệp trong mắt có một tia kinh ngạc, hắn phát hiện một vấn đề, vậy thì là những người này thật giống cũng không biết An Nam Tĩnh đã không ở Vũ Tông sự tình. Rất nhanh, hắn nghĩ rõ ràng. Hẳn là Vũ Tông ẩn giấu lên, cũng là, An Nam Tĩnh cũng coi như là Vũ Tông một cái vương bài, để cho người khác cho rằng nàng còn ở Vũ Tông, đôi này: Chuyện này đối với thế lực khác cũng là một loại vô hình kinh sợ!

“Làm sao, An Nam Tĩnh đây?”

Lúc này, cái kia Vân Khôn cười gằn nói: “Làm cho nàng lăn ra đây cho ta, cái gì Vũ Tông thiên tài số một, cái gì Tây Cực vực thiên tài số một, lão tử ngày hôm nay muốn để cho các ngươi rõ ràng, ta Vân Khôn mới là này Tây Cực vực thiên tài số một, nàng An Nam Tĩnh ở ta Vân Khôn trước mặt, chính là một cái tra, nàng...”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Vân Khôn trước.

Vân Khôn đầu tiên là hơi run run, lập tức liền muốn nói chuyện, mà đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chính là một trảm.

Một đạo kiếm khí chém ngang mà ra!

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Vân Khôn thay đổi sắc mặt, hai tay vội vã một trận vung vẩy, sắp tới bách đạo quyền ấn thiểm hiện ra, lít nha lít nhít đánh về Dương Diệp tia kiếm khí kia.

Nhưng mà, hắn những này quyền ấn dường như chỉ bình thường giòn, trực tiếp bị Dương Diệp tia kiếm khí kia cắt ra...

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Vân Khôn trực tiếp bị oanh đến mấy ngàn trượng ở ngoài, cuối cùng đập ầm ầm rơi vào mặt đất, trực tiếp đem mặt đất đập ra một cái to lớn hố sâu.

Trong hố sâu, Vân Khôn bò trên đất, thân thể từng trận co giật, ở tại khóe miệng, máu tươi giống như vỡ đê không ngừng tuôn ra.

Dương Diệp đi tới cái kia Vân Khôn trước, nhìn cái kia trên đất Vân Khôn, “Tây Cực vực thiên tài số một? Thật nhược thiên tài số một!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm biến mất ở phía chân trời!

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1503: Chờ ta trở lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rời đi Vũ Tông sau, Dương Diệp trực tiếp trở lại Thiên Vân Tinh Vực.

Chiến Thần điện.

Điện bên trong, chỉ có ba người, Đế Nữ, Dương Diệp, còn có Dạ Lưu Vân.

“Muốn lên Đại thế giới sao?” Đế Nữ hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Gần đủ rồi.” Nói, hắn nhìn về phía Dạ Lưu Vân, “Liên quan với cái kia Thông Thiên con đường sự tình, đều tra được chưa?”

Dạ Lưu Vân khẽ gật đầu, sau đó nói: “Muốn đến Thông Thiên con đường, nhất định phải tới trước thiên phần cuối, thiên phần cuối, ở vào cực bắc nơi trên hư không, nơi đó có thể đạt đến Thông Thiên con đường, hạ vị diện người có thể thông qua này Thông Thiên trên đường Đại thế giới. Này Thông Thiên con đường, là hạ vị diện duy nhất một cái có thể trên Đại thế giới đi qua.”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Nơi đó bình thường có bao nhiêu người trấn thủ?”

Dạ Lưu Vân trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Ở tình huống bình thường, chỉ có một cái Âm Dương cảnh cường giả! Ngươi cũng rõ ràng, có Âm Dương cảnh cường giả ở, thần giả cảnh cường giả căn bản là không có cách cùng với ngang hàng. Ở thêm vào, cũng rất ít người dám đi khiêu chiến Đại thế giới quy tắc. Vì lẽ đó, đối với Đại thế giới tới nói, một cái Âm Dương cảnh cường giả trấn thủ liền đã đủ. Thế nhưng…”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Thế nhưng đây là ở tình huống bình thường, ngươi cũng biết, hiện ở người ở phía trên biết ngươi muốn lên đi, vì lẽ đó, bọn họ không thể chỉ phái một cái Âm Dương cảnh cường giả, thậm chí còn sẽ phái tất Âm Dương cảnh cường giả lợi hại hơn người. Lần này, bọn họ khẳng định là muốn tuyệt sát ngươi!”

Dương Diệp trầm mặc.

Như Dạ Lưu Vân từng nói, Đại thế giới ở biết thực lực của hắn tình huống dưới, khẳng định là sẽ không ở phái người đến cho hắn đưa kinh nghiệm. Đối phương lần này, khẳng định là sẽ phái ra mạnh mẽ đội hình, hoặc là nói, trực tiếp liền phái vài tên Luân Hồi cảnh cường giả đến tồn hắn.

Luân Hồi cảnh!

Này không phải là hắn hiện tại có thể đối kháng!

Lúc này, Dạ Lưu Vân đi tới Dương Diệp trước, ngưng trọng nói: “Ngươi cùng Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử bọn họ không giống, bọn họ trên Đại thế giới thì, Đại thế giới không có nhằm vào bọn họ. Thế nhưng ngươi, Đại thế giới nhiều như vậy thế lực ở nhằm vào ngươi, bọn họ là không thể cho ngươi bất cứ cơ hội nào. Vì lẽ đó, ta kiến nghị là, đừng trên Đại thế giới, chí ít tạm thời đừng tiến lên!”

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, vẻ mặt có chút trầm. Như Dạ Lưu Vân từng nói, hắn cùng Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử không giống nhau, nhân gia muốn lên Đại thế giới thì, Đại thế giới không có nhằm vào bọn họ hai cái, các loại (chờ) Đại thế giới muốn nhằm vào bọn họ thì, bọn họ đã đi tới. Thế nhưng hiện tại, tuy rằng không phải toàn bộ Đại thế giới muốn nhằm vào hắn Dương Diệp, thế nhưng, chí ít Mã gia, Đế Tông, Chiến Các này mấy cái thế lực khẳng định là muốn nhằm vào hắn!

Còn có cái kia Thần Phượng tộc!

Cái kia Mạt Tiểu Lãnh khẳng định là sẽ không bỏ qua cho hắn!

Vì lẽ đó, hắn muốn lên Đại thế giới, cái kia không phải bình thường khó!

Phải nói, liền hiện nay tình huống như thế, hắn muốn lên Đại thế giới, chẳng khác nào là muốn chết!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Nhất định phải tiến lên!”

“Tại sao?” Dạ Lưu Vân không rõ. Lần này, nàng là thật sự không hiểu Dương Diệp ý nghĩ. Dương Diệp rất nhiều lúc rất kích động, thế nhưng, hắn kích động đồng thời cũng không phải không mang theo đầu óc, mà hiện tại, hắn biết rõ nhân gia mai phục được rồi người đang chờ hắn, thế nhưng hắn hay là muốn đi tới. Không rõ, phi thường không rõ.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Lưu Vân, ta biết ngươi lo lắng, thế nhưng, ngươi ngẫm lại xem, ta hiện tại không thể đi tới, vậy ta lúc nào có thể đi tới đây?”

Dạ Lưu Vân trầm mặc.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Đại thế giới người ở nhằm vào ta, ta hiện tại không thể đi tới, sau đó cũng là không lên nổi, trừ phi ta đạt đến Âm Dương cảnh, đạt đến Luân Hồi cảnh, đã như thế, mới có thể nghênh ngang đi lên. Thế nhưng, mặc kệ là Âm Dương cảnh, vẫn là Luân Hồi cảnh, đều không phải ta hiện tại có thể đạt đến. Hơn nữa, coi như đạt đến Âm Dương cảnh, Luân Hồi cảnh, khi đó tình cảnh khẳng định cũng là cùng hiện tại như thế. Hiện tại ta là hư giả, bọn họ khả năng chỉ có thể phái Âm Dương cảnh, Luân Hồi cảnh coi như phái tới, nhưng cũng sẽ không rất nhiều. Mà nếu như ta đạt đến Âm Dương cảnh, đối phương khả năng sẽ đem tất cả cường giả đều phái tới! Vì lẽ đó, khi đó tình cảnh, kỳ thực cùng hiện tại cũng không có quá to lớn khác nhau!”

Dạ Lưu Vân trầm mặc hồi lâu, sau đó khổ cười cợt, “Nhưng là, ngươi hiện tại đi tới, không hề có một chút phần thắng!”

“Sự ở người vì là!”

Dương Diệp cười cợt, sau đó nhìn về phía Đế Nữ, “Không cần lo lắng quá mức, ta sẽ không tìm đường chết!”

Đế Nữ khẽ lắc đầu, “Ngươi sẽ!”

Dương Diệp vẻ mặt cứng đờ, này Đế Nữ cũng quá không nể mặt mũi. Lúc này, Đế Nữ đi tới trước mặt hắn, sau đó kéo tay của hắn, “Cái kia gọi tử cô nương ta nghe qua nàng, đối với nàng cùng ngươi chuyện, ta cũng biết. Ta biết ngươi sẽ không bỏ qua nàng, thế nhưng, ngươi phải nhớ kỹ, chỉ có ngươi sống sót, nàng, còn có chúng ta, mới có hi vọng, hiểu chưa?”

Dương Diệp gật gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, Đế Nữ lại nói: “Ngươi đắc tội quá nhiều thế lực, những thế lực này đều không phải chúng ta có thể chống lại, nếu như ngươi chết rồi, liền mang ý nghĩa, chúng ta cũng sẽ theo ngươi chết. Vì lẽ đó, mặc kệ bất cứ chuyện gì, chính ngươi cũng phải bảo đảm chính mình sống sót, hiểu chưa?”

Đế Nữ rất rõ ràng Dương Diệp tính cách, hắn không sợ chính mình tử, cũng không sợ nguy hiểm, thế nhưng, hắn sợ các nàng tử, sợ các nàng gặp nguy hiểm! Hắn là sẽ không để cho các nàng rơi vào tuyệt cảnh cùng nguy hiểm, tuy rằng đối với hắn như vậy tới nói là một loại ràng buộc, thế nhưng, cái này cũng là một loại động lực.

“Chưa xảy ra nói không sai!”

Lúc này, cũng Lưu Vân cũng nói: “Dương Diệp, ngươi phải hiểu được, ngươi xông rất nhiều họa, phi thường nhiều vô số, mà nếu như ngươi không ở. Không nói Đại thế giới, chính là ở lần này vị diện phỏng chừng đều có thật nhiều người muốn đối với chúng ta động thủ. Vì lẽ đó, ta, chưa xảy ra, hoặc là cái kia tử cô nương, chúng ta cũng có thể tử, thế nhưng, ngươi không thể chết được, bởi vì nếu như ngươi tử, liền mang ý nghĩa, mọi người chúng ta khả năng đều sẽ chết. Hiện tại, ngươi là Thiên Vân Tinh Vực cùng kiếm minh duy nhất hi vọng!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ngươi nói ta áp lực thật lớn!”

Dạ Lưu Vân cười cợt: “Áp lực chính là động lực! Được rồi, không nói cái này. Nếu ngươi muốn lên đi, vậy ngươi khẳng định là còn có cái gì lá bài tẩy, ta tin tưởng, ngươi khẳng định là sẽ không không công đi chịu chết.” Nói, nàng nhìn về phía Đế Nữ, nói: “Chưa xảy ra ngươi cũng không cần quá lo lắng, cái tên này có lúc nhìn như kích động, kỳ thực tinh rất!”

Đế Nữ liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó gật gật đầu, “Xác thực!” Nói, nàng dừng một chút, lại nói: “Còn nhớ ngươi đi hung vực thì, ta đối với ngươi đã nói sao?”

“Thoại? Nói cái gì?” Dương Diệp sửng sốt.

Đế Nữ nhàn nhạt liếc mắt nhìn hắn, “Nếu quên, vậy cho dù rồi!”

Dương Diệp đột nhiên nắm ở Đế Nữ vòng eo, cười nói: “Làm sao sẽ quên! Ngươi cũng đã có nói, chờ ta trở lại, liền cưới ngươi!” Nói, hắn nhìn về phía Dạ Lưu Vân, nói: “Lưu Vân, việc này liền giao cho ngươi đi làm rồi!”

Đế Nữ nói: “Không muốn quá mức lộ liễu, đơn giản một ít là tốt rồi.”

“Kỳ thực đều không khác mấy rồi!”

Dạ Lưu Vân cười nói: “Hiện tại, người nào không biết các ngươi quan hệ của hai người, bất quá, quá trình này hay là muốn đi, như vậy cũng mới có thể làm cho Thiên Vân Tinh Vực người yên lòng.”

Tuy rằng mọi người đều biết Dương Diệp cùng Đế Nữ quan hệ, thế nhưng, bọn họ không có kết hôn, Thiên Vân Tinh Vực người chính là không yên lòng. Bọn họ đương nhiên là muốn lo lắng, vạn nhất Dương Diệp cùng Đế Nữ cuối cùng không có cùng nhau, cái kia Thiên Vân Tinh Vực làm sao bây giờ? Hiện tại Thiên Vân Tinh Vực có như bây giờ thành tựu, dựa vào chính là ai? Chủ yếu là Dương Diệp!

Nếu như Dương Diệp rời đi Thiên Vân Tinh Vực, Thiên Vân Tinh Vực uy vọng cùng thế lực sắp tới thiếu đi một nửa còn chưa hết!

Mà một khi Dương Diệp cùng Đế Nữ kết hôn, vậy bọn họ là có thể triệt để yên tâm.

Cũng coi như là ổn định quân tâm!

Hôn lễ tự nhiên là do Dạ Lưu Vân xử lý, như Đế Nữ nói, cũng không kiêu căng, phải nói có chút đơn giản, liền Dạ Lưu Vân cha mẹ, còn có kiếm minh cùng Thiên Vân Tinh Vực một ít cao tầng.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Đế Nữ hỉ kết liên lý, Trang Vị Thiên vợ chồng cũng là vô nghĩa yên lòng, đối với Dương Diệp cùng Đế Nữ, bọn họ tự nhiên là tán thành, hiện tại Dương Diệp, là ai cơ chứ? Hạ vị diện thiên tài số một... Thậm chí, đã có người đem hắn cho rằng là hạ vị diện đệ nhất cường giả!

Mà Dương Diệp mới bao lớn?

Ba mươi tuổi cũng chưa tới!

Cho dù là lúc trước Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử, bọn họ ở cái tuổi này thành tựu, cũng chỉ đến như thế rồi!

Buổi tối, ở tất cả mọi chuyện đều xử lý xong sau, Dương Diệp cùng Đế Nữ rời đi Chiến Thần điện.

Trong phòng.

Gian phòng bốn phía đều bị kiếm ý cùng sát ý bao vây, có thể nói, coi như là Âm Dương cảnh cường giả đến, cũng không thể dùng thần thức vô thanh vô tức xuyên qua căn phòng này.

Bên trong gian phòng, Dương Diệp cùng Đế Nữ đều là thân mang vui vẻ đại hồng bào.

Đế Nữ vốn là nghiêng nước nghiêng thành phong thái, thêm vào ngày hôm nay cố ý ăn diện một chút, coi như là Dương Diệp thỉnh thoảng đều xem có chút ngốc.

“Ta không nghĩ tới chính mình có một ngày sẽ lập gia đình!” Đế Nữ nhẹ giọng nói.

Dương Diệp kéo Đế Nữ tay, “Đó là ngươi không gặp phải ta!”

Đế Nữ liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Biết lúc trước ở Bồng lai đảo ngươi ta gặp gỡ tình cảnh sao?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp cười nói. Hắn đương nhiên nhớ tới, ngay lúc đó Đế Nữ nhưng là thân không một sợi.

“Biết lúc đó gặp phải ngươi thì ý nghĩ của ta sao?” Đế Nữ lại hỏi.

“Ý tưởng gì?” Dương Diệp có chút ngạc nhiên.

“Nhất định phải giết ngươi!” Đế Nữ nói.

Dương Diệp: “...”

“Bởi vì ngươi nhìn không nên xem đồ vật!” Đế Nữ nhẹ giọng nói.

Dương Diệp vòng lấy Đế Nữ vòng eo, sau đó cười nói: “Lúc trước là không nên xem, hiện tại, ta có thể quang minh chính đại nhìn.”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp vung tay phải lên, giữa trường quang toàn bộ biến mất.

Khẩn đón lấy, trong phòng, truyền đến từng đạo từng đạo lẫn nhau chập trùng lẩm bẩm thanh...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1504: Thật giống sẽ không có thua quá đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp toàn bộ dùng để làm bạn Đế Nữ.? W=W≤

Đế Nữ cũng là thả hạ thủ bên trong sự tình, mỗi ngày bồi tiếp Dương Diệp.

Hai người vừa tân hôn, tự nhiên là như keo như sơn!

Đáng giá một nói đúng lắm, Dương Diệp đem ở hung vực bên trong được hỏa linh quả đưa cho Đế Nữ, Đế Nữ ở ăn vào này viên hỏa linh quả sau, trực tiếp lên cấp đến thần giả cảnh đỉnh cao.

Đế Nữ thiên phú không yếu, phải nói rất mạnh, nếu không là lúc trước bị tia vũ trụ thương tổn được, nàng kỳ thực đã sớm nên đạt đến thần giả cảnh. Vốn là Đế Nữ sức chiến đấu liền mạnh mẽ vô địch, hiện tại đạt đến thần giả cảnh nàng, thực lực càng là cường có chút đáng sợ, nếu như Dương Diệp không có học được Luân Hồi một kiếm, trừ phi là vận dụng Tinh Hà kiếm đồ, không phải vậy, hắn cũng chiến bất quá Đế Nữ!

Sau ba ngày, Dương Diệp rời đi Thiên Vân Tinh Vực.

Rời đi Thiên Vân Tinh Vực thì, hắn đem Đế Mãng ở lại Thiên Vân Tinh Vực. Đế Mãng thực lực, không chút nào so với cái kia Vũ Tông tông chủ nhược. Lấy hiện tại Thiên Vân Tinh Vực thực lực, ở thêm vào này Đế Mãng, ở lần này vị diện, căn bản không có thế lực kia dám đến trêu chọc Thiên Vân Tinh Vực.

Cho tới Đại thế giới, bởi vì U Minh điện duyên cớ, Đại thế giới cũng không dám dễ dàng phái người hạ xuống.

Phải biết, trước Đại thế giới phái hạ xuống Luân Hồi cảnh cường giả, nhưng là có hai tên chết ở Huyết Nữ trong tay.

Luân Hồi cảnh cường giả loại này, chết đi một cái, đối với bọn họ tới nói đều là một loại tổn thất thật lớn!

Mặc kệ là Luân Hồi cảnh, vẫn là Âm Dương cảnh, bọn họ cũng không dám dễ dàng phái hạ xuống!

Bởi vì phái hạ xuống người, ở cảnh giới bị sau khi áp chế, căn bản không phải U Minh điện đối thủ!

Bởi vậy, chỉ cần U Minh điện không gặp sự cố, Đại thế giới liền không dám phái người hạ xuống.

Có thể nói, Dương Diệp lần này là ôm cái bắp đùi.

Ở Dương Diệp rời đi Thiên Vân Tinh Vực sau, một cái tin đột nhiên truyền ra đến.

Một tháng sau, Dương Diệp muốn đánh tới Đại thế giới!

Nghe được tin tức này, tất cả mọi người đều sôi trào. Dương Diệp là ai cơ chứ? Hiện tại ở lần này vị diện, hầu như là không người không biết, không người không hiểu. Đây chính là hạ vị diện thiên tài số một, hạ vị diện đệ nhất cường giả...

Mà hắn muốn xông Thông Thiên lộ!

Thông Thiên lộ!

Ở lần này vị diện, mấy vạn năm tới nay, chỉ có hai người là dựa vào đánh tới đi, một cái là Kiếm Vô Cực, một cái là Tiêu Dao Tử. Mà hai người này đều là kiếm tu, hiện tại, Dương Diệp cũng là kiếm tu... Lần này, kiếm tu cái này đã từng có chút sa sút nghề nghiệp vừa giận lên.

Kiếm tu!

Kỳ thực, hiện trên đời này kiếm tu là dù sao tương đối ít. Tại sao? Bởi vì quá khó!

Kiếm tu có một chút phi thường hà khắc, vậy thì là kiếm ý, nếu như ngươi không thể lĩnh ngộ kiếm ý, vậy ngươi liền không tính là kiếm tu, cho dù ngươi tu luyện mạnh mẽ kiếm kỹ, cũng là không cách nào vung ra này kiếm kỹ uy lực. Mà coi như ngươi lĩnh ngộ kiếm ý, nếu như ngươi không phải kiếm tâm sáng rực, cái kia sức chiến đấu đồng dạng có hạn!

Nhân vì cái này hà khắc yêu cầu, rất nhiều người là trực tiếp từ bỏ trở thành một tên kiếm tu ý nghĩ! Chính là bởi vì như vậy, kiếm tu một phái, càng ngày càng sa sút.

Mà hiện tại, Dương Diệp xuất hiện, một lần nữa để kiếm tu một phái phát hỏa!

Kiếm tu, hoặc là không ngưu, hoặc là ngưu phiên thiên!

Đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp muốn lên Thông Thiên lộ!

Dương Diệp có thể trên Thông Thiên lộ sao?

Rất nhiều người cực kỳ chờ mong, bởi vậy, vô số người đã chuẩn bị kỹ càng ở sau một tháng đi tới bắc cực vực thiên phần cuối, không có ai sẽ đồng ý bỏ qua tình cảnh này.

Mà ngay khi tất cả mọi người đang chờ mong sau một tháng thì, Dương Diệp đã lặng yên không một tiếng động đi tới bắc cực vực.

truyenc❤uatuinet

Lần này, Dương Diệp đến vô thanh vô tức, không có bất kỳ biết được, ngoại trừ Dạ Lưu Vân cùng Đế Nữ ở ngoài, không có bất kỳ người nào biết hắn đã rời đi Thiên Vân Tinh Vực, hiện tại tất cả mọi người đều còn lấy ở ngoài hắn ở Thiên Vân Tinh Vực tu luyện, chuẩn bị một tháng sau trên Thông Thiên lộ sự tình.

Cực bắc nơi, trên hư không.

Ở Dương Diệp đỉnh đầu cách đó không xa, có một cái bảy màu thềm đá, mỗi một tiết thềm đá đều có đầy đủ mười trượng đến khoan, thềm đá vẫn hướng trên lan tràn, mãi đến tận cuối tầm mắt!

Không cần phải nói, đây chính là Thông Thiên lộ.

Đang lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh. Nhìn thấy Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, “Ngươi làm sao đi ra rồi!”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, “Có chút mùi vị quen thuộc, ta thật giống đã tới nơi này đây!”

“Ngươi đã tới nơi này?” Dương Diệp kinh ngạc, “Ngươi trước đây không phải đang ngủ sao?”

“Ngủ theo tới này quá nơi này có quan hệ sao?” Tiểu Thiên hỏi ngược lại.

Dương Diệp: “...”

Tiểu Thiên không có quản Dương Diệp, nàng ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia Thông Thiên lộ, sau đó nhíu mày, đại khái quá một hồi lâu mới nói: “Con đường này, có chút quen thuộc đây, thế nhưng, thật giống là cực kỳ lâu rất lâu chuyện lúc trước. Vì lẽ đó, có chút không nhớ ra được. Ai nha, không muốn, hay là đi chơi đi!”

Nói xong, nàng liền muốn chui vào Hồng Mông trong tháp đi.

Mà lúc này, Dương Diệp nhưng là trực tiếp giữ nàng lại, sau đó nói: “Tiểu Thiên, ngươi có thể hay không đang ngẫm nghĩ, ngẫm lại chính mình có hay không tới quá đây?”

“Tại sao?” Tiểu Thiên không rõ.

Dương Diệp nói: “Bởi vì ta muốn lên đi, thế nhưng, ta đối với cái này, không biết gì cả!”

“Muốn lên đi?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, “Ngươi thật là đần đây, ngươi trực tiếp đi lên mà.”

Dương Diệp mặt đen lại, có thể đi, còn cần ngươi nói a! Hắn lắc lắc đầu, sau đó nói: “Mặt trên đây, khả năng có người ở mai phục ta. Bất quá, ta không sợ cái này. Ta muốn biết chính là, con đường này bản thân có hay không địa phương nguy hiểm?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Con đường này không gặp nguy hiểm!”

“Ngươi chắc chắn chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Không chắc chắn lắm!” Tiểu Thiên nghiêm túc nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nhìn về phía cái kia Thông Thiên lộ, “Ta nghĩ tới một chút, con đường này thật giống là một cái gia hỏa tạo, mục đích đây, là vì cho hạ vị diện mở một cái cánh cửa tiện lợi. Bởi vì rất nhiều đạt đến thần giả cảnh đỉnh cao người, nếu như bọn họ không thể đến đạt thượng vị diện, bọn họ sẽ ngã xuống. Mà mạnh mẽ phá tan không gian, Phá Toái Hư Không đi tới Đại thế giới, quá đau đớn thế giới bản nguyên, vì lẽ đó, liền làm ra một con đường như vậy đi ra, những kia có tư cách, người có thực lực, có thể thông qua con đường này, đi tới Đại Thế Giới!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vậy tại sao không trực tiếp mở ra hạ vị diện cùng Đại thế giới bình phong, để hạ vị diện cùng Đại thế giới trực tiếp nối liền cùng nhau đây?”

“Này liền muốn hỏi nhân loại các ngươi chính mình rồi!”

Tiểu Thiên nói: “Thế gian vạn vật vốn là bình đẳng, là ai phân chia ba bảy loại? Là nhân loại các ngươi! Là nhân loại các ngươi chính mình đem chính mình phân làm ba bảy loại! Đại thế giới là cao vị diện, nơi này là hạ vị diện, mà càng thấp hơn thế giới là cấp thấp vị diện... Đây là các ngươi nhân loại chính mình phân chia.”

Nói đến đây, Tiểu Thiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi sau đó tuyệt đối đừng đang nói nghịch thiên nghịch thiên cái gì, biết không? Nếu như không phải thiên đạo nhúng tay quản, vùng vũ trụ này khả năng cũng đã bị nhân loại các ngươi cho hủy diệt.”

“Không nghiêm trọng như vậy chứ?”

Dương Diệp nói: “Tuy rằng nhân loại là tham lam điểm, thế nhưng, cũng không đến nỗi hủy diệt đi vùng vũ trụ này chứ?”

“Không đến nỗi?”

Tiểu Thiên nhạt tiếng nói: “Liền không nói linh khí, các ngươi muốn sinh tồn, hấp thụ thiên địa linh khí, rất bình thường. Thế nhưng, chiến tranh đây? Nhân loại các ngươi cường giả một khi đại chiến, tổn thất càng nhiều chính là thế giới này. Làm một ví dụ, nếu như hai tên Âm Dương cảnh cường giả ở nơi này đại chiến, nếu như không có Thiên Đạo Chi Nhãn quản, bọn họ đại chiến, khả năng trực tiếp hủy diệt cái này đại lục, ngươi cảm thấy lấy thực lực của bọn họ, bọn họ không làm được sao?”

Dương Diệp trầm mặc.

Đừng nói hai cái Âm Dương cảnh cường giả, chính hắn đều làm được đến. Chỉ cần phá hoại địa tâm, dẫn biển gầm, bạo địa chấn, muốn hủy diệt một thế giới, cũng không phải như vậy khó!

Tiểu Thiên lại nói: “Không cho người ở phía trên hạ xuống, ngoại trừ là nhân vì là thực lực của bọn họ quá mạnh, lực phá hoại quá to lớn duyên cớ, còn có một cái nguyên nhân, vậy thì là không hy vọng hạ vị diện những người này bị nô dịch. Bởi vì Đại thế giới có Tiên Thiên ưu thế, nơi đó cường giả so với nơi này cường quá nhiều, nếu như bọn họ có thể không có bất kỳ hạn chế hạ xuống, cái kia không cần phải nói, lần này vị diện người a, yêu a cái gì, khẳng định đều không có đường sống. Bao quát hiện tại ngươi, nếu như người ở phía trên hạ xuống không có hạn chế, ngươi còn có đường sống sao?”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Tiểu Thiên, “Chiếu ngươi nói như vậy, hiện ở vùng vũ trụ này sở dĩ còn tồn tại, sở dĩ vẫn cùng bình, là bởi vì thiên đạo?”

“Phí lời!”

Tiểu Thiên nói: “Nếu không là thiên đạo đứng ra thành lập các loại trật tự, vùng thế giới này sớm đã bị chơi hỏng rồi. Nhưng là các ngươi rất nhiều người, không chỉ có không cảm ơn, trái lại mỗi ngày còn gọi nghịch thiên nghịch thiên! Hừ, trời sinh vạn vật lấy dưỡng người, thế nhưng dưỡng đi ra người đại thể đều là một đám bạch nhãn lang.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiểu Thiên, ngươi có biết hay không cái kia Thiên Đạo Chi Chủ a?” Tiểu Thiên thân phận quá đặc thù, quá thần bí. Mà nàng cùng Thiên Đạo Chi Nhãn rất quen thuộc, lại phi thường giữ gìn Thiên Đạo Chi Chủ cùng những Thiên Đạo Chi Nhãn đó, theo: Đè hắn suy đoán, này Tiểu Thiên cùng thiên đạo đám kia gia hỏa khẳng định nhận thức, hoặc là trực tiếp chính là một nhóm!

Mà Tiểu Thiên nhưng là lắc lắc đầu, “Không quen biết, ta biết Tiểu Tiểu Thiên chúng nó, là bởi vì lúc trước thường thường theo chân nó cùng nhau chơi đùa.”

“Chúng nó tại sao đùa với ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Các nàng tại sao không theo ta chơi đây?” Tiểu Thiên hỏi ngược lại.

Dương Diệp vẻ mặt cứng đờ một hồi lâu, sau đó mới nói: “Ta đổi lời giải thích được rồi. Chúng nó chắc chắn sẽ không theo ta chơi, thế nhưng, chúng nó đồng ý đùa với ngươi, đây là tại sao?”

“Tại sao vậy chứ?” Tiểu Thiên hỏi ngược lại.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta triệt để thua với ngươi rồi!”

Tiểu Thiên hì hì nở nụ cười, “Kỳ thực, Tiểu Tiểu Thiên chúng nó đều rất hữu hảo, bất quá, ngươi khẳng định không thể theo chân chúng nó làm bằng hữu. Nó rất không thích ngươi!”

Dương Diệp khổ cười cợt, “Ngươi đúng là thẳng tắp bạch!”

Tiểu Thiên cười cợt, sau đó nghiêm mặt nói: “Ngươi thật sự muốn lên đi không?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “Chúc ngươi nhiều may mắn!”

Dương Diệp nói: “Ngươi liền không giúp ta một thoáng?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Ta sẽ không đánh nhau! Cũng không thích đánh nhau, vì lẽ đó, ta thật giống đem mình đánh nhau năng lực cho phong ấn.”

“Ngươi đem mình đánh nhau năng lực cho phong ấn?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tiểu Thiên gật gật đầu, “Ta cảm thấy, ngươi nên cũng phải đem đánh nhau năng lực phong ấn lại, bởi vì ngươi quá biết đánh nhau nhau rồi!”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Tiểu Thiên, sau đó nói: “Nói cách khác, ngươi nguyên lai biết đánh nhau, thật sao?”

“Thật giống là!” Tiểu Thiên gật gật đầu.

“Vậy ngươi nguyên lai lợi hại bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nghĩ đến một hồi, sau đó nói: “Thật giống sẽ không có thua quá đây...”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1505: Liều mạng, khi nào sợ quá?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật giống sẽ không có bị bại!

Dương Diệp đã hoá đá ở tại chỗ!

Tiểu Thiên rất thần bí, vô cùng thần bí. Tự nhiên, hắn cho rằng nàng thật sự sẽ không đánh nhau, nhưng mà hắn bây giờ mới biết, nhân gia không phải sẽ không đánh nhau, mà là không thích đánh nhau, sau đó còn phi thường trâu bò đem mình đánh nhau năng lực cho phong ấn lên.

Nàng đến tột cùng là ai?

Hiếu kỳ!

Hiếu kỳ vô cùng!

Ngoại trừ hiếu kỳ thân phận của Tiểu Thiên cùng lai lịch, còn hiếu kỳ Tiểu Thiên thực lực, nàng thực lực chân chính, mạnh bao nhiêu? Dương Diệp không biết, cũng không xác định, thế nhưng, chắc chắn sẽ không nhược!

Trầm mặc nháy mắt, Dương Diệp nói: “Tiểu Thiên, ngươi có thể hay không đem phong ấn mở ra, sau đó giúp một chút đây?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó lắc lắc đầu, “Không thể!”

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

“Bởi vì ta quên làm sao giải che!” Tiểu Thiên nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Hơn nữa, coi như có thể giải phong, cũng không thể giúp ngươi đánh nhau đây.”

“Này lại là tại sao? Chúng ta không phải bạn tốt sao?” Dương Diệp lần thứ hai hỏi.

Tiểu Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ngươi biết Tiểu Tiểu Thiên chúng nó tại sao không nhúng tay vào nhân loại cùng các đại tộc chuyện sao? Bởi vì pháp tắc!”

“Pháp tắc?” Dương Diệp không rõ.

Tiểu Thiên gật gật đầu, nói: “Pháp tắc sinh tồn, vũ trụ này, tương đương với một cái sinh thái hệ thống, ở trong này, mọi người, yêu tộc, vẫn là cái khác cái gì, đều là tương sinh tương khắc, đơn giản tới nói, vạn vật đều là tương sinh tương khắc. Nếu như Tiểu Tiểu Thiên chúng nó can thiệp, sẽ phá hư cái này sinh thái hệ thống, sinh thái hệ thống mất đi cân bằng, hậu quả phi thường nghiêm trọng. Vì lẽ đó, chỉ muốn các ngươi Nhân tộc, yêu tộc, hoặc là cái gì khác tộc không đi phá hoại thế giới bản nguyên, Tiểu Tiểu Thiên chúng nó là sẽ không quan tâm các ngươi làm sao tranh đấu."

Dương Diệp gật gật đầu, "Ta rõ ràng rồi!"

Tiểu Thiên hì hì nở nụ cười, "Ngươi cẩn thận cố lên, ta đi chơi rồi!"

Âm thanh hạ xuống, nàng trực tiếp chui vào Hồng Mông trong tháp thế giới.

Giữa trường, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về cái kia thềm đá, lần này, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình rồi! Hắn không có lựa chọn trắng trợn đi tới, mà là đem chính mình triệt để hòa vào ở trong không gian, ở thêm vào kiếm vực đem chính mình khí tức triệt để che giấu trụ, sau đó hướng trên tiềm hành mà đi.

Trước hắn sở dĩ để Dạ Lưu Vân công bố hắn một tháng sau trên Đại thế giới, kỳ thực mục đích chính là vì che dấu tai mắt người, khiến người ta đem sự chú ý đều tập trung ở một tháng sau. Hắn tin tưởng, Đại thế giới những thế lực kia khẳng định đã biết được hắn một tháng sau muốn tới xông thiên lộ. Nhưng mà, hắn cũng không phải một tháng sau đến, mà là hiện tại liền muốn xông!

Xuất kỳ bất ý!

Trong không gian, Dương Diệp một đường hướng trên tiềm hành, rất thuận lợi, phi thường thuận lợi, chưa từng xuất hiện bất luận người nào.

Thế nhưng, Dương Diệp nhưng là toàn bộ tinh thần đề phòng. Tuy rằng hắn nói cho thế nhân sau một tháng mới bắt đầu xông thiên lộ, nhưng là, ai dám cam đoan Đại thế giới những thế lực kia sau một tháng mới sẽ phái cường giả đến trấn thủ?

Vì lẽ đó, vẫn phải là cẩn thận!

Sau ba canh giờ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại.

Ở trước mặt hắn cách đó không xa, có một cái màu sắc rực rỡ môn.

Thông Thiên môn!

Xuyên qua cánh cửa này, thì tương đương với đến Đại thế giới phạm vi.

Trầm mặc nháy mắt, Dương Diệp thân hình hơi động, trực tiếp xuyên qua cái kia Thông Thiên môn. Mười tức sau, Dương Diệp mở mắt ra, mới vừa mở mắt ra, còn chưa kịp nhìn rõ ràng chu vi tình hình, một đạo tiếng hét phẫn nộ chính là truyền tới trong tai của hắn, “Người phương nào lại dám xông vào Thông Thiên lộ!”

Âm thanh hạ xuống, một tên lão giả áo bào trắng chính là trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Lúc này, Dương Diệp cũng thấy rõ chu vi cảnh tượng, lúc này, hắn thân ở một cái vòng tròn trên đài, sau lưng hắn, là cái kia Thông Thiên môn. Bốn phía, có một cái bình phong vô hình, nơi này, là một cái bán đóng kín tiểu không gian. Mà ở hắn cách đó không xa, còn có một đạo môn.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “Đây chính là Đại thế giới?”

“Ngươi là cái kia Dương Diệp!”

Lúc này, cái kia lão giả áo bào trắng đột nhiên trầm giọng nói: “Ngươi không phải một tháng sau mới bắt đầu xông sao?”

Dương Diệp nhìn về phía lão giả áo bào trắng, “Ngươi là Mã gia, vẫn là Đế Tông, cũng hoặc là Chiến Các? Vẫn là Thần Phượng tộc?”

“Mã gia!”

Lão giả áo bào trắng khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn, “Dương Diệp, đường sống ngươi không đi, tử lộ ngươi thiên xông, ngày hôm nay...”

Đang lúc này, hai cỗ khủng bố ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể dâng trào mà ra, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn trực tiếp biến mất ở trong tay. Khi (làm) thanh kiếm này biến mất một khắc đó, cái kia lão giả áo bào trắng sắc mặt lúc này đại biến, Âm Dương cảnh cường giả khí thế nương theo một tia sáng trắng tự trong cơ thể dâng trào mà ra.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, lão giả áo bào trắng trực tiếp bị chấn động hướng sau quẳng mà đi, không trung, lão giả áo bào trắng trong miệng không ngừng phun tinh huyết, dường như suối phun giống như vậy, rất là đồ sộ!

Tuy rằng trúng rồi Dương Diệp Luân Hồi một kiếm, thế nhưng, này lão giả áo bào trắng cũng không có trực tiếp bị thuấn sát!

Đây chính là Âm Dương cảnh cường giả, chân chính Âm Dương cảnh, không có bị áp chế Âm Dương cảnh cường giả! Nếu như người lão giả này tại hạ vị diện, bị áp chế đến thần giả cảnh, Dương Diệp chiêu kiếm này là có thể trực tiếp chớp nhoáng giết hết hắn! Đáng tiếc này không phải hạ vị diện, nơi này là Đại thế giới phạm vi, ông lão cũng không có bị áp chế!

Ở một kiếm đánh bay lão giả áo bào trắng sau khi, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, mà là trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm đi tới cái kia áo bào trắng trước mặt ông lão, sau đó rút kiếm đột nhiên chính là một chém!

Trảm thiên rút kiếm thuật!

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Ầm!

Ở cái kia lão giả áo bào trắng còn chưa phục hồi tinh thần lại, người sau chính là trực tiếp bị chiêu kiếm này chém thành hư vô!

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, ở uy lực phương diện, hơi kém với Luân Hồi một kiếm, thế nhưng, nhưng đồng dạng có thể đối với Âm Dương cảnh cường giả tạo thành uy hiếp!

Một kiếm chém rớt lão giả áo bào trắng sau khi, Dương Diệp cũng không có dừng lại, thân hình hơi động, hướng về xa xa cánh cửa kia bắn như điện mà đi. Hắn khẳng định là sẽ không đi lựa chọn cùng Đại thế giới những thế lực này liều mạng, chỉ cần chân chính tiến vào bên trong Đại thế giới, hắn ẩn giấu đi, ai có thể tìm được hắn? Vào lúc ấy, đối phương là minh, hắn là ám, ở nhiều Luân Hồi cảnh, ở nhiều Âm Dương cảnh hắn cũng không sợ!

Ta không cùng ngươi chính diện đánh, ta hãy cùng ngươi hèn mọn!

Dương Diệp độ rất nhanh, trong nháy mắt đi vào cánh cửa kia bên trong, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp nhưng là trực tiếp từ bên trong bay ngược ra ngoài, này vừa bay, đầy đủ bay sắp tới mấy ngàn trượng!

Rất nhanh, một tên hoa bào ông lão tự trong đó chậm rãi đi ra!

Xa xa, sau khi dừng lại Dương Diệp hai mắt vi híp lại.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Hắn không nghĩ tới, Đại Thế Giới dĩ nhiên thật sự phái Luân Hồi cảnh cường giả tới đối phó hắn! Không thể không nói, đây thật sự là phi thường để mắt hắn a!

Hoa bào ông lão đánh giá một chút Dương Diệp, "Ngươi chính là cái kia Dương Diệp chứ? Ha ha, nghe nói ngươi sau một tháng mới đến, không nghĩ tới, ngươi xếp đặt chúng ta một đạo, cũng còn tốt vừa nãy hắn đúng lúc đưa tin thông báo ta, không phải vậy, thật là có khả năng thả ngươi tiến vào Đại thế giới vị diện."

Vẫn là đã muộn!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, hắn vừa nãy sở dĩ tới chính là Luân Hồi một kiếm vực trảm thiên rút kiếm thuật, chính là sợ đối phương truyền tin, nhưng mà, hắn vẫn là đã muộn. Sau đó, hiện tại thì có điểm lúng túng.

Hắn cùng Luân Hồi cảnh cường giả trong lúc đó, cảnh giới chênh lệch quá lớn. Coi như có kiếm ý cùng sát ý, còn có các loại mạnh mẽ kiếm kỹ, đều có chút khó để bù đắp cái này chênh lệch. Nếu như đối phương bị áp chế đến Âm Dương cảnh, hắn còn có sức liều mạng, thế nhưng, ở nơi này, đối phương cảnh giới sẽ không bị áp chế!

Mà đang lúc này, hoa bào ông lão cửa phía sau đột nhiên run rẩy, sau đó mười tên ông lão xuất hiện ở hoa bào ông lão phía sau.

Mười vị Âm Dương cảnh cường giả!

Một vị Luân Hồi cảnh, mười vị Âm Dương cảnh!

Dương Diệp gật gật đầu, "Các ngươi, xác thực để mắt ta!"

"Sư tử vồ thỏ, vẫn còn muốn dùng quyền lực, huống chi, ngươi Dương Diệp không phải là một con thỏ!"

Hoa bào ông lão nhạt tiếng nói: "Dương Diệp, ngươi cùng ta Mã gia trong lúc đó vốn là không có cừu hận gì, thế nhưng, ngươi nhất định phải cùng ta mã gia là địch, nếu như vậy, vậy ta Mã gia tự nhiên là không thể để ngươi sống nữa, dù sao như ngươi loại thiên tài này, ngày sau nếu là trưởng thành, ta Mã gia cũng không chịu đựng nổi ngươi trả thù!"

Dương Diệp nhìn lướt qua hoa bào ông lão các loại (chờ) người, "Các ngươi đều là Mã gia?"

"Chiến Các!"

Lúc này, hai tên ông lão đứng dậy, một tên trong đó ông lão nói: “Dương Diệp, đúc kết U Minh điện sự tình, là ngươi này một đời sai lầm lớn nhất, này thủy rất sâu, trừ phi ngươi bây giờ có được năm đó Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử như vậy thực lực, không phải vậy, ai cũng cứu không được ngươi!”

Dương Diệp khinh cười cợt, sau đó nói: “Liền các ngươi chút người này, muốn giết ta, thật giống không đủ!”

Cái kia hoa bào ông lão khinh cười cợt, nói: “Ta biết, ngươi Dương Diệp khẳng định có cái gì lá bài tẩy, không phải vậy, ngươi không thể đến xông thiên lộ, đến để chúng ta nhìn một cái!”

“Ta cũng rất muốn biết!”

Chiến Các người lão giả kia nhạt tiếng nói: “Có thể làm cho một cái bán thần đang đối mặt một vị Luân Hồi cảnh cường giả cùng mười vị Âm Dương cảnh cường giả thì, vẫn có thể bình tĩnh như thế, này lá bài tẩy khẳng định là không nhỏ a!”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó gật gật đầu, “Các ngươi lập tức thì sẽ biết rồi!”

Âm thanh hạ xuống, Dương Diệp mi Kiếm Thần ấn đột nhiên lượng lên, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một luồng khủng bố kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể dâng trào mà ra, kiếm ý sau khi xuất hiện, khí tức trong nháy mắt tăng vọt, hai tức sau, kiếm ý tựa hồ đạt đến một cái điểm giới hạn từng cái

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt một trận kích chiến!

Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Đối mặt nhiều cường giả như vậy, còn có Luân Hồi cảnh cường giả, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý đã hoàn toàn không đủ rồi!

Nhìn thấy Dương Diệp kiếm ý đạt đến Quy Nguyên cảnh, giữa trường mọi người vẻ mặt đều là khẽ biến, ở trong mắt mọi người, có thêm một tia nghiêm nghị. Quy Nguyên cảnh kiếm ý, coi như là bọn họ cũng không dám khinh thường!

Cái kia hoa bào ông lão trong mắt tuy rằng không có nghiêm nghị, thế nhưng cũng có thêm một tia cẩn thận! Quy Nguyên cảnh kiếm ý, lúc trước Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực ngang dọc Đại thế giới thì, cũng bất quá là Quy Nguyên cảnh kiếm ý mà thôi!

Bất quá, bọn hắn lúc đó cảnh giới so với Dương Diệp muốn cao, nếu như Dương Diệp là Âm Dương cảnh, không, dù cho là thần giả, hắn e sợ cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn!

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi hướng về hoa bào ông lão các loại (chờ) người đi đến, “Liều mạng, ta Dương Diệp, khi nào sợ quá?”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1506: Ngày hôm nay không xông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liều mạng!

Dương Diệp biết, chính mình nên liều mạng rồi!

Mặt đối mặt cái này đội hình, hắn chỉ có thể liều mạng, vì lẽ đó, vừa ra tay, hắn liền trực tiếp đem kiếm ý của chính mình tăng lên tới Quy Nguyên cảnh!

“Buồn cười!”

Lúc này, cái kia hoa bào ông lão đột nhiên cười lạnh nói: "Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi dùng bí pháp đem chính mình kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, liền có thể cùng ta chống lại? Thực sự là buồn cười.

Dương Diệp ngừng lại, nói: “Ta cảm thấy có thể!”

“Có thể?”

Hoa bào ông lão khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Vậy ngươi đến...”

Nói đến đây, hoa bào ông lão sắc mặt đột nhiên biến đổi, “Cẩn thận!” Nói, hắn trực tiếp một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp.

Bởi vì Dương Diệp kiếm trong tay biến mất rồi!

Xì!

Bành!

Hoa bào ông lão âm thanh vừa ra dưới, bên cạnh hắn một tên Âm Dương cảnh cường giả mi chính là trực tiếp bắn nhanh ra một đạo máu tươi, tên này Âm Dương cảnh cường giả hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy mờ mịt vẻ. Đến chết hắn đều không nghĩ tới chính mình liền như thế chết rồi!

Ở tên này Âm Dương cảnh cường giả ngã xuống một khắc đó, Dương Diệp cũng bị cái kia hoa bào ông lão chấn động đến mấy ngàn trượng ở ngoài, mặc kệ hắn cũng không có cái gì quá đáng lo, bởi vì, hắn đem nắp quan tài lấy ra, cái kia nắp quan tài chặn lại rồi hoa bào ông lão đại bộ phận phân công kích!

Giờ khắc này, mặc kệ là hoa bào ông lão, vẫn là người còn lại, vẻ mặt đều là cực kỳ khó coi lên.

Dương Diệp dĩ nhiên ở trước mặt của bọn họ giết bọn họ một người!

Đặc biệt cái kia hoa bào ông lão, lúc này sắc mặt cực kỳ âm trầm. Dương Diệp ở ngay trước mặt hắn giết bọn họ bên này một người, này đối với hắn mà nói, là vô cùng nhục nhã!

Mà đang lúc này, hoa bào ông lão sắc mặt lần thứ hai đại biến, “Cẩn thận!” Nói, một luồng khí thế kinh khủng tự trong cơ thể dâng trào mà ra, sau đó dường như núi lớn đổ nát bình thường hướng về trước mặt nghiền ép mà đi!

Này cỗ Luân Hồi cảnh cường giả khí thế độ không phải thường nhanh, trong nháy mắt chính là đánh vào xa xa Dương Diệp trên người, nói chuẩn xác là Dương Diệp trên nắp quan tài, không có một chút nào bất ngờ, Dương Diệp lần thứ hai bay ngược ra ngoài.

Nhưng mà, ở hoa bào ông lão bên cạnh cách đó không xa một tên Âm Dương cảnh cường giả thân thể nhưng là dần dần trở nên mờ ảo.

Vừa nãy hoa bào ông lão sở dĩ lại ra tay, cũng là bởi vì Dương Diệp đã ra tay rồi!

Nhưng mà, vẫn là đã muộn!

Nhìn thấy lại một người bị Dương Diệp trực tiếp cho thuấn sát, giữa trường còn lại những Âm Dương cảnh đó cường giả vẻ mặt cực kỳ nghiêm nghị lên, cùng lúc đó, bọn họ lập tức tập ở cùng nhau, sau đó thả ra khí thế của chính mình đem chính mình bao bọc lại.

Bất cẩn!

Khinh địch!

Tuy rằng đến thời điểm, bọn họ đã tận lực đánh giá cao Dương Diệp, bởi vậy, vừa đến, liền trực tiếp phái tới một tên Luân Hồi cảnh cùng mười vị Âm Dương cảnh cường giả! Phái ra cái này đội hình, chính là vì tuyệt sát Dương Diệp, không cho Dương Diệp bất kỳ cơ hội nào.

Thế nhưng, bọn họ không nghĩ tới, vẫn là đánh giá thấp Dương Diệp, đại đại đánh giá thấp!

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về xa xa hoa bào ông lão các loại (chờ) người, khóe miệng nổi lên một vệt cười gằn. Hắn vừa nãy sở dĩ không trước hết giết cái kia hoa bào ông lão, là bởi vì giết không được đối phương, Luân Hồi cảnh cường giả quá mạnh, Luân Hồi một kiếm căn bản là không có cách đánh giết đối phương, dù cho là hắn kiếm ý đã Quy Nguyên cảnh cũng không được!

Thế nhưng, muốn giết Âm Dương cảnh cường giả nhưng là không có vấn đề!

Vốn là nửa bước Quy Nguyên cảnh thêm vào Luân Hồi một kiếm đối với Âm Dương cảnh cường giả thì có uy hiếp rất lớn, hiện tại nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý lại tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, này Luân Hồi một kiếm uy lực không biết tăng lên bao nhiêu lần!

Quy Nguyên cảnh kiếm ý Luân Hồi một kiếm, đủ có thể giây Âm Dương cảnh!

[truyen cua tui | Net]
Hoa bào ông lão lần này không có ở phí lời.

Vừa nãy cũng là bởi vì phí lời quá nhiều, mới cho Dương Diệp thuấn sát hai vị Âm Dương cảnh. Hắn hiện tại cũng coi như là thấy rõ, Dương Diệp yêu thích chơi xuất kỳ bất ý. Bởi vậy, hoa bào ông lão lại thu vung lên, “Không muốn cho hắn bất cứ cơ hội nào, đồng loạt ra tay!”

Âm thanh hạ xuống, tay phải biến thành trảo, sau đó bay thẳng đến Dương Diệp vị trí chính là một trảo, một con cự trảo thiểm hiện ra, bay thẳng đến Dương Diệp đánh tới.

Mà còn lại những Âm Dương cảnh đó cường giả cũng là dồn dập ra tay, lần này, bọn họ không muốn ở cho Dương Diệp bất cứ cơ hội nào!

Đối mặt chín vị Chí Cường giả công kích, Dương Diệp không chỉ có không có tránh lui, trái lại là hướng về hoa bào ông lão các loại (chờ) người vọt tới.

Khoảng cách song phương vốn là không xa, bởi vậy, Dương Diệp rất nhanh sẽ tiếp cận hoa bào ông lão các loại (chờ) người, tương tự, hoa bào ông lão các loại (chờ) người công kích cũng đã đi tới Dương Diệp trước.

Lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay lần nữa biến mất!

Xì!

Bành!

Kiếm biến mất một khắc đó, giữa trường một tên Âm Dương cảnh cường giả đầu trực tiếp quăng bay ra ngoài, mà Dương Diệp cũng vào đúng lúc này liền người mang quan hướng sau xa xa quăng bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp trong miệng liền văng sắp tới năm thanh tinh huyết, không chỉ có như vậy, toàn thân hắn thân thể vào đúng lúc này cũng cũng bắt đầu rạn nứt lên, từng tia từng tia máu tươi không ngừng từ trong cơ thể hắn tràn ra, bất quá thoáng qua lại bị hắn giết chóc chi tâm cho hấp thu!

Đang bay ra đi sắp tới năm ngàn tấm sau Dương Diệp mới ngừng lại, ngừng lại sau, Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một viên linh châu lặng yên không một tiếng động bay vào trong miệng hắn.

Mà lúc này, cái kia hoa bào ông lão đám người đã đi tới trước mặt hắn cách đó không xa, bất quá ngoài ý muốn chính là, hoa bào ông lão các loại (chờ) người cũng không có ra tay.

“Không có huyền khí chứ?”

Hoa bào ông lão cười lạnh nói: “Bán thần chính là bán thần, cho dù ngươi nắm giữ chém giết Âm Dương cảnh cường giả thực lực, nhưng ngươi chung quy chỉ là bán thần, huyền khí không đủ, ngươi sức chiến đấu ở nghịch thiên, cũng bất quá là phù dung chớm nở! Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không giết ngươi, chúng ta sẽ đưa ngươi treo ở cái kia Thông Thiên trên đường, để hạ vị diện người nhìn khiêu chiến Đại thế giới kết cục!”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về hoa bào ông lão, sau một khắc, kiếm trong tay của hắn lần nữa biến mất!

Xì!

Kiếm biến mất một khắc đó, hoa bào ông lão bên cạnh cách đó không xa một tên Âm Dương cảnh cường giả đầu trực tiếp quăng bay ra ngoài.

Hoa bào ông lão các loại (chờ) người sửng sốt, Dương Diệp còn có huyền khí?

Mà lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay lần nữa biến mất.

Xì!

Lại một tên Âm Dương cảnh cường giả đầu bay ra ngoài!

Thoáng qua, hai tên Âm Dương cảnh cường giả trong nháy mắt bị thuấn sát, giờ khắc này tất cả mọi người hoảng hốt, cái kia hoa bào ông lão cũng là trong lòng một kiếm, bất quá hắn phản ứng cũng rất nhanh, lập tức thân hình hơi động bay thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới. Mà còn lại sáu tên Âm Dương cảnh cường giả ở nhìn thấy hoa bào ông lão ra tay cái kia nháy mắt, cũng là phục hồi tinh thần lại, sau đó dồn dập hướng về Dương Diệp vọt tới!

Vào lúc này, bọn họ không có đang suy nghĩ gì bắt sống Dương Diệp, hiện tại, bọn họ chỉ muốn đánh chết Dương Diệp! Tuy rằng trong lòng bọn họ rất là nghi hoặc Dương Diệp tại sao còn có huyền khí, thế nhưng giờ khắc này, bọn họ không có thời gian đi muốn những thứ này, bởi vì bọn họ sợ Dương Diệp lần thứ hai xuất kiếm!

Dương Diệp đương nhiên còn có huyền khí!

Ở nuốt vào một viên linh châu sau, Dương Diệp trong cơ thể huyền khí đã hoàn toàn khôi phục, huyền khí khôi phục sau, hắn thương cũng ở Hồng Mông tử khí chữa trị dưới được rồi thất thất bát bát.

Hắn hiện tại đã là bán thần, huyền khí so với trước kia nhiều hơn rất nhiều, thêm vào bù thiên trong đá huyền khí, hắn đại khái có thể triển khai ba lần khoảng chừng: Trái phải Luân Hồi một kiếm. Ở tình huống bình thường, hắn vẫn như cũ vẫn là không cách nào cùng hoa bào ông lão các loại (chờ) người chống lại, thế nhưng, hắn có linh châu!

Linh châu, hoàn toàn bù đắp hắn huyền khí không đủ điểm ấy!

Giữa trường, Dương Diệp cùng hoa bào ông lão các loại (chờ) người rất nhanh chiến làm một đoàn. Kỳ thực, phải nói Dương Diệp hoàn toàn bị niện đánh, đối mặt hoa bào ông lão các loại (chờ) người điên cuồng công kích, Dương Diệp chỉ có thể bị động phòng bị, cũng còn tốt, hắn có nắp quan tài ở, ở thêm vào hắn cơ thể chính mình, còn có Hồng Mông tử khí nhanh chữa trị, điều này làm cho hắn không có bị hoa bào ông lão các loại (chờ) cho trực tiếp thuấn sát!

Nhiên mà cho dù như vậy, Dương Diệp vẫn là lại giết một tên Âm Dương cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn như không có sức lực chống đỡ lại, thế nhưng, một khi hắn hoàn thủ, vậy thì là một đòn mất mạng! Dương Diệp rất thông minh, xưa nay không cùng cái kia hoa bào ông lão chính diện trên, hoa bào ông lão ra tay với hắn, hắn hoặc là né tránh, hoặc là hay dùng nắp quan tài mạnh mẽ chống đỡ, ngược lại chính là, hắn không cùng hoa bào ông lão đánh. Chỉ cần có cơ hội, hắn sẽ cho dư những Âm Dương cảnh đó cường giả đến một kiếm!

Điểm ấy để hoa bào ông lão là phi thường uất ức, thực lực của hắn là ổn Dương Diệp, Dương Diệp dường như với hắn một mình đấu, Dương Diệp nhất định sẽ thua, thế nhưng, Dương Diệp chính là không với hắn đánh, mà thực lực của hắn tuy rằng ra Dương Diệp rất nhiều, thế nhưng bởi vì Dương Diệp có nắp quan tài ở, ở thêm vào Dương Diệp thân thể phòng ngự, hắn cũng không cách nào làm được đem Dương Diệp thuấn sát!

Đáng sợ nhất vẫn là Dương Diệp chữa trị năng lực, theo đạo lý tới nói, bị hắn cùng nhiều như vậy Âm Dương cảnh cường giả vây công, coi như chấn động cũng có thể đem Dương Diệp cho đánh chết. Thế nhưng, Dương Diệp chính là bất tử. Hắn chữa trị năng lực, đã không cách nào dùng lời nói mà hình dung được.

Giữa trường, vẫn còn đang ác chiến!

Từ bắt đầu chiến đến hiện tại, hoa bào ông lão bên này, đã chết đi năm vị Âm Dương cảnh cường giả!

Hiện tại là sáu đánh một!

Tuy rằng hoa bào ông lão bên này nhân số giảm thiếu, thế nhưng, Dương Diệp bị thương nhưng là càng ngày càng nặng. Vừa bắt đầu hắn vẫn có thể miễn cưỡng kiên trì chống lại, thế nhưng theo chiến đấu kéo dài, thêm vào hoa bào ông lão các loại (chờ) người công kích càng ngày càng điên cuồng, hắn chữa trị độ đã theo không kịp hắn chịu đựng độ.

Lúc này, Dương Diệp dáng dấp làm việc có chút doạ người, bởi vì thân thể của hắn lại như là bị đánh quá bình sứ, toàn thân đều che kín vết rách, bao quát trên mặt. Những này vết rách bên trong, không ngừng có máu tươi tràn ra, thế nhưng rất nhanh đều bị hấp thu. Tuy rằng Hồng Mông tử khí ở chữa trị, thế nhưng, còn không chữa trị thật một vết nứt, tân vết rách cũng đã xuất hiện, hoặc là, mới vừa chữa trị khá một chút, thế nhưng lập tức lại sẽ khôi phục nguyên dạng, thậm chí còn càng ngày càng nghiêm trọng!

Vào lúc này, Hồng Mông tử khí đã theo không kịp hắn chịu đựng thương độ.

Bất quá, nếu như không phải Hồng Mông tử khí, hắn đã sớm bị đánh vụn vặt.

Ngay khi Dương Diệp sắp bị đánh vụn vặt thì, hắn đột nhiên thân hình lóe lên, đi tới cái kia thông trước cổng trời, sau đó nói: “Ngày hôm nay không xông, ta ngày mai ở đến!”

Nói xong, hắn xoay người trực tiếp chui vào Thông Thiên trong môn phái.

Giữa trường, hoa bào ông lão các loại (chờ) người hoá đá ở tại chỗ.

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1507: Nha, nhìn thấy một con kiếm linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp chạy!

Liền như thế chạy!

Hoa bào ông lão các loại (chờ) người đúng là bất ngờ, bọn họ là thật sự không nghĩ tới Dương Diệp lại sẽ tránh đi! Vừa nãy Dương Diệp nhiều cuồng a? Hắn là muốn một người đánh mười người a!

Hơn nữa Dương Diệp xác thực cũng là ở một người đánh mười người, thế nhưng, bọn họ không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên đánh

đánh liền trực tiếp chạy!

Cái này chuyển biến thực sự là quá nhanh chút!

Giữa trường, nhìn thấy Dương Diệp chạy vào Thông Thiên môn, một tên trong đó Âm Dương cảnh cường giả liền muốn truy, thế nhưng là bị hoa bào ông lão ngăn cản.

Hoa bào ông lão lạnh lùng nhìn đối phương một chút, “Đi chịu chết sao?”

Nghe được hoa bào ông lão, người cường giả kia hơi run run, lập tức mồ hôi lạnh chảy xuống. Ở đây, hắn cảnh giới không bị áp chế, Dương Diệp đều có thể một kiếm thuấn sát hắn, một khi tiến vào Thông Thiên môn, đến hạ vị diện phạm vi, cảnh giới bị áp chế khi đó, đừng nói hắn, coi như là này hoa bào ông lão đều gặp nguy hiểm!

Không thể xuống, cũng không dám xuống!

Bao quát này hoa bào ông lão cũng không dám xuống!

Một là kiêng kỵ U Minh điện, hai là kiêng kỵ Dương Diệp!

Dương Diệp bày ra thực lực thực sự là quá mức khủng bố, đặc biệt kiếm ý đạt đến Quy Nguyên cảnh sau khi, tuy rằng ở đây Dương Diệp vẫn như cũ không cách nào chiến thắng hắn, thế nhưng, nếu như hắn xuống, cảnh giới bị áp chế thành Âm Dương cảnh, Dương Diệp cái kia một kiếm đối với sự uy hiếp của hắn nhưng lớn rồi đi tới. Một cái không làm được, khả năng liền thật sự vĩnh viễn không về được rồi!

“Chúng ta làm sao bây giờ?” Một tên Âm Dương cảnh cường giả trầm giọng hỏi.

Hoa bào ông lão gắt gao nhìn cánh cửa kia, sau một hồi, nói: “Hắn sẽ không liền dễ dàng buông tha như vậy, hắn còn có thể tới, bọn chúng ta hắn tới, ta liền không tin, một cái bán thần cảnh giun dế, hắn vẫn đúng là có thể nghịch thiên không được!”

Nói xong, hoa bào ông lão nhìn lướt qua bốn phía, “Chúng ta sẽ chờ ở đây, còn có, việc này liền không muốn đi thông báo các ngươi tông môn.”

“Vì sao?” Một tên Âm Dương cảnh cường giả không rõ.

“Ngươi ném nổi người này sao?”

Hoa bào ông lão lạnh lùng nói một câu, sau đó xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu khôi phục huyền khí.

Tên kia Âm Dương cảnh cường giả ngẩn người, lập tức rõ ràng hoa bào ý của ông lão. Đế Tông, Chiến Các, thêm vào Mã gia, tổng cộng phái ra mười vị Âm Dương cảnh cường giả cùng một vị Luân Hồi cảnh cường giả, nhưng mà, cái này đội hình nhưng là không chỉ có không có giết chết Dương Diệp, trái lại là bị Dương Diệp giết chết một nửa người!

Nếu như việc này truyền đi, không cần phải nói, bọn họ mất mặt có thể ném quá độ rồi!

Không chỉ có bọn họ, coi như là Đế Tông Chiến Các, còn có Mã gia đều sắp trở thành Đại thế giới trò cười. Phải biết, Dương Diệp mới bán thần a! Một tên Luân Hồi cảnh, mười tên Âm Dương cảnh, cái này đội hình liền một cái bán thần đều giết không xong

Đều không ném nổi người này!

Mà lúc này, một tên Âm Dương cảnh cường giả trầm giọng nói: “Hoa lão, vừa nãy chúng ta tính gộp lại đều không làm gì được hắn, hiện tại, chúng ta”

“Trước là bất cẩn!”

Hoa lão trầm giọng nói: “Đại gia cũng không nghĩ tới Dương Diệp có thể tăng lên kiếm ý, ở thêm vào tự chúng ta bất cẩn, mới để hắn giết chúng ta năm người. Thế nhưng hiện tại, chúng ta đã biết thực lực của hắn, sẽ không ở xem thường hắn, ở thêm vào hắn vừa nãy dùng bí pháp tăng lên kiếm ý, chính mình nhất định sẽ gặp phải phản phệ”

“Hắn hiện tại khẳng định ở gặp phải phản phệ, không bằng chúng ta hiện cùng nhau xuống trực tiếp dùng trừ hậu hoạn?” Một ông già đột nhiên nói.

Nghe vậy, người còn lại đều là ý động. Dương Diệp dùng bí pháp mạnh mẽ tăng lên kiếm ý, khẳng định là cũng bị phản phệ, mà ở hắn bị phản phệ thì, khẳng định là suy yếu nhất thời điểm, vào lúc này, có thể tùy tiện một tên Âm Dương cảnh cường giả liền có thể tiêu diệt hắn. “Các ngươi quên phía dưới còn có U Minh điện sao?” Lúc này, cái kia Hoa lão đột nhiên nói.

U Minh điện!

Nghe được ba chữ này, giữa trường mọi người đều là biến sắc mặt.

Đặc biệt Chiến Các cùng Đế Tông hai người, bởi vì bọn họ trong tông môn Luân Hồi cảnh cường giả xuống sau, ngay khi cũng không có tới rồi!

Giữa trường trầm mặc lên.

Nếu như không phải kiêng kỵ U Minh điện, bọn họ căn bản sẽ không bị động như vậy, đã sớm xuống tìm Dương Diệp các loại (chờ) người phiền phức. Cũng là bởi vì U Minh điện, thêm vào xuống sẽ bị áp chế cảnh giới, bởi vậy, bọn họ không dám trực tiếp phái người xuống, chỉ có thể bị động các loại (chờ) Dương Diệp tới. Đã như thế, muốn chiến vẫn là bất chiến, nắm quyền đều ở Dương Diệp trong tay!

Lúc này, Hoa lão lại nói: “Chư vị đừng lo, cái kia Dương Diệp sở dĩ biến mạnh như vậy, là bởi vì hắn đem kiếm ý mạnh mẽ tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, nếu như hắn không phải Quy Nguyên cảnh kiếm ý, uy hiếp của hắn đối với chúng ta thì có hạn. Mà chư vị hẳn là cũng rõ ràng, phàm là loại bí pháp này, sử dụng sau khi, khẳng định đều sẽ có cái gì đánh đổi, coi như cái kia đánh đổi hắn chịu đựng được, thế nhưng, hắn khẳng định không dám trong khoảng thời gian ngắn lần thứ hai sử dụng loại bí pháp này. Không còn Quy Nguyên cảnh kiếm ý, coi như không có lão phu, chư vị cũng có thể ung dung đánh giết hắn!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Hơn nữa lão phu cũng để lại hậu chiêu!”

Nghe vậy, giữa trường mọi người vẻ mặt nhất thời nới lỏng, này Hoa lão có hậu chiêu là tốt rồi!

Dương Diệp thông qua Thông Thiên môn lại trở về hạ vị diện, hạ xuống sau khi, Dương Diệp thân hình hơi động, đi thẳng tới mặt đất, sau đó hắn hóa thành một luồng ánh kiếm chui vào lòng đất, ở thâm xuống lòng đất gần như một ngàn trượng sau mới dừng lại.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp lập tức tiến vào Hồng Mông trong tháp.

Tầng thế giới thứ nhất bên trong, Dương Diệp xếp bằng trên mặt đất, linh khí bốn phía điên cuồng tràn vào trong cơ thể hắn, những linh khí này ở tiến vào trong cơ thể hắn sau, cấp tốc bị Hồng Mông tháp chuyển đổi thành Hồng Mông tử khí chữa trị thân thể. Tuy rằng có Hồng Mông tử khí ở chữa trị, thế nhưng, Dương Diệp lông mày nhưng là vẫn như cũ khẩn cau lên đến, không chỉ có như vậy, mặt của hắn cũng dần dần đang vặn vẹo!

Kiếm ý phản phệ!

Đem kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, này tự nhiên là có thời gian hạn chế, mà hiện tại, chính là đã đến giờ.

Tuy rằng Dương Diệp đã sớm có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng, khi (làm) kiếm ý phản phệ một khắc đó, hắn vẫn là không nhịn được thở nhẹ lên. Kiếm ý phản phệ so với thân thể phản phệ muốn thống khổ nhiều lắm, cái kia thật sự không phải là người có thể chịu đựng. Trước rất lâu hắn đều không có đang sử dụng quá Kiếm Thần ấn tăng lên kiếm ý, chính là sợ kiếm ý phản phệ!

Mà ở Đại thế giới thì, hắn là không có cách nào. Hoặc là tăng lên kiếm ý, hoặc là dùng Tinh Hà kiếm đồ, không phải vậy, hắn căn bản là không có cách cùng đối phương một trận chiến. Mà Tinh Hà kiếm đồ, đồ chơi này đi lại là tuổi thọ cuối cùng, hắn lựa chọn thống khổ!

Lúc này, Kiếm Tổ hóa thành kiếm linh.

Kiếm linh không cách nào giúp Dương Diệp giảm bớt thống khổ, thế nhưng là có thể làm cho Dương Diệp kiếm ý duy trì ở nửa bước Quy Nguyên cảnh, phải biết, mạnh mẽ tăng lên kiếm ý, là có thể sẽ để kiếm ý đi giai. Bất quá, Dương Diệp ngược lại không là quá lo lắng, ngoại trừ bởi vì có kiếm linh trợ giúp ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn kiếm ý phi thường ngưng tụ, không có chút nào phù phiếm.

Nếu như là loại kia kiếm ý phù phiếm kiếm tu, đang sử dụng này Kiếm Thần ấn sau, khẳng định là sẽ đi giai!

Mà hiện tại, Dương Diệp cũng chỉ là thống khổ một ít!

“Nha, nhìn thấy một con kiếm linh!”

Đang lúc này, Tiểu Thiên âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, khẩn đón lấy, Tiểu Thiên xuất hiện ở kiếm linh trước.

Kiếm linh liếc mắt nhìn Tiểu Thiên, không nói gì. Đối với Tiểu Thiên, nàng tự nhiên biết, nữ nhân này thần bí vô cùng, nàng cũng không muốn trêu chọc.

Tiểu Thiên nhưng là đúng kiếm linh có rất lớn hứng thú, nàng vây quanh kiếm linh quay một vòng, không ngừng đánh giá kiếm linh, trong mắt có hứng thú nồng hậu, “Chà chà, đúng là kiếm linh, vẫn là hỗn độn kiếm linh.”

“Hỗn độn kiếm linh?” Kiếm linh đại mi cau lại, không rõ.

“Đúng nha!”

Tiểu Thiên cười nói: “Ngươi là một thế giới lực hỗn độn rèn đúc mà thành, đương nhiên chính là hỗn độn chi linh!” Nói, nàng liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó lại nói: “Chẳng trách ngươi sẽ theo hắn, ngươi hình thái là kiếm, chỉ có mạnh mẽ kiếm ý mới có thể để ngươi kế tục trưởng thành, cái tên này kiếm ý tuy rằng bây giờ còn có điểm yếu, thế nhưng, sau đó nhất định sẽ rất mạnh.”

Kiếm linh trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Còn có so với hỗn độn kiếm linh càng cao hơn kiếm linh sao?”

“Đương nhiên là có!”

Tiểu Thiên nói: “Bất quá, hẳn là thật rất ít, như các ngươi, muốn hình thành ý thức, phi thường phi thường khó. Không nghĩ tới, ta có thể ở đây gặp phải một cái có ý thức hỗn độn kiếm linh, hơn nữa ý thức cùng tâm trí đều là như thế thành thục.”

“Ngươi cái kia quan tài cũng là hỗn độn cấp bậc linh vật?” Kiếm linh hỏi. Nàng tự nhiên còn nhớ cái kia quan tài, cái kia quan tài, nhưng là liền nàng đều phách không xấu!

Tiểu Thiên gật gật đầu, “Thật giống là, bất quá, người này không ngươi thông minh, vẫn không có sinh ra chính mình ý thức.”

Kiếm linh khẽ gật đầu, sau đó không nói lời nào.

Tiểu Thiên liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Cái tên này có phải là lại đi đánh cướp?”

Kiếm linh gật gật đầu.

“Ai!”

Tiểu Thiên thấp giọng thở dài, sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất ở cách đó không xa.

Sau một ngày, Dương Diệp vẻ mặt dần dần khôi phục bình thường, hắn thương ở Hồng Mông tháp chữa trị dưới cũng hoàn toàn khôi phục.

Hắn lúc này, lại là mãn trạng thái phục sinh!

Dương Diệp nhìn về phía kiếm linh, “Đa tạ rồi!” Nếu như không phải kiếm linh trợ giúp, kiếm ý của hắn là có thể sẽ rơi xuống.

Kiếm linh gật gật đầu, nói: “Kế tục đi?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, lần này, hắn chuẩn bị chơi tới cùng!

“Bọn họ khả năng lại gia tăng rồi rất nhiều cường giả!” Kiếm linh nói.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Không sao, đánh không lại, ta liền chạy.”

Âm thanh hạ xuống, thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Kiếm linh cũng là theo sát phía sau.

Trên thực tế, Dương Diệp hóa thành một luồng ánh kiếm lao ra mặt đất, lao ra mặt đất sau khi, Dương Diệp tốc độ tăng nhanh, vọt thẳng lên Thông Thiên lộ.

Đại thế giới, Thông Thiên môn khẽ run lên, khẩn đón lấy, Dương Diệp tự trong đó chui ra.

Ở Dương Diệp đi ra một khắc đó, cách đó không xa Hoa lão các loại (chờ) người lập tức mở mắt ra.

Nhìn thấy Dương Diệp, cái kia hoa lão trong mắt loé ra một vệt lạnh lẽo sát ý, “Dương Diệp, ngươi”

“Thiếu hắn mẹ phí lời!”

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về Hoa lão các loại (chờ) người bắn mạnh tới.

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1508: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp nhằm phía hoa bào ông lão các loại (chờ) người đồng thời, hắn trên trán Kiếm Thần ấn lần thứ hai sáng như tuyết lên, khẩn đón lấy, kiếm ý của hắn lần thứ hai bị Kiếm Thần ấn tăng lên tới Quy Nguyên cảnh!

Kiếm Thần ấn cũng không có số lần hạn chế, chỉ cần hắn có thể nhịn nhận được phản phệ, hắn có thể lao thẳng đến kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh! Nếu như là bình thường, hắn sẽ không đem kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, cái kia phản phệ tư vị, hắn thực sự là không muốn ở thường. Thế nhưng hiện tại, nếu như hắn không đem kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, hắn căn bản giết không được bất luận người nào.

Giữa trường, nhìn thấy Dương Diệp kiếm ý lần thứ hai tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, hoa bào ông lão các loại (chờ) người đều là biến sắc mặt, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp bí pháp này còn có thể dùng, mà Dương Diệp cũng còn dám ở dùng!

Thất sách rồi!

Bất quá Hoa lão các loại (chờ) người phản ứng cũng là cực nhanh, cái kia còn lại năm tên Âm Dương cảnh cường giả tấn ôm đoàn, toàn bộ đi tới Hoa lão phía sau, lần này, bọn họ không có ở như lần trước như vậy chủ động xuất kích, bởi vì chủ động xuất kích, mang ý nghĩa muốn tiếp cận Dương Diệp, mà một khi tiếp cận Dương Diệp, bọn họ liền rất có thể sẽ bị Dương Diệp một kiếm thuấn sát!

Giữa trường, Hoa lão hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tay phải hóa chưởng hướng phía trước đột nhiên chính là vỗ một cái!

Ầm!

Một luồng sức mạnh kinh khủng tự trong lòng bàn tay dâng trào ra, khi (làm) nguồn sức mạnh này sau khi xuất hiện, ở trước mặt hắn không gian trực tiếp một trận kích chiến, mà cái kia hóa thành ánh kiếm đi tới trước mặt hắn Dương Diệp trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

Sau một khắc, Hoa lão hướng phía trước bước ra một bước, chính là bước đi này, chính là đi thẳng tới Dương Diệp trước, mà Dương Diệp phản ứng cũng nhanh, trực tiếp thân hình lóe lên thoát đi tại chỗ, ở đón lấy, hắn hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về những Âm Dương cảnh đó cường giả vọt tới. Hắn sở dĩ không có trực tiếp ra Luân Hồi một kiếm, là bởi vì những người kia cách hắn khoảng cách đều có chút xa, khoảng cách quá xa, hắn Luân Hồi một kiếm rất khó làm được một kiếm thuấn sát!

Bởi vậy, hắn nhất định phải cùng những Âm Dương cảnh đó cường giả kéo vào khoảng cách!

Nhưng mà, hắn thất bại rồi!

Hắn mới vừa hướng những Âm Dương cảnh đó cường giả phóng đi, những Âm Dương cảnh đó cường giả chính là lần thứ hai hướng lùi về sau đi, cùng hắn khoảng cách lần thứ hai kéo đại. Cùng lúc đó, cái kia Hoa lão xuất hiện lần nữa ở trước mặt hắn, sau đó lại là một chưởng hướng hắn vỗ lại đây. Một chưởng này, so với trước cái kia một chưởng tăng thêm sự kinh khủng.

Chưởng ra, chen lẫn tiếng sấm gió, một nguồn sức mạnh vô hình từ trong không gian thẩm thấu mà ra, sau đó giống như vỡ đê đánh về Dương Diệp!

Lúc này, Dương Diệp không kịp né tránh, chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ, lập tức ôm quan tài nắp che ở trước mặt chính mình.

Ầm!

Nguồn sức mạnh kia đánh vào trên nắp quan tài, Dương Diệp trực tiếp liền người mang nắp quan tài quăng bay ra ngoài. Mà cái kia Hoa lão vẫn chưa ngừng tay, mà là lập tức nghiêng người mà lên, độ cực nhanh, trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó sẽ thứ một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Không gian kịch liệt run lên, phảng phất không chịu nổi một chưởng này sức mạnh giống như vậy, mà cái kia bị nguồn sức mạnh này bắn trúng Dương Diệp nhưng là lần thứ hai bay ngược ra ngoài, lần này, Dương Diệp trong miệng liền phun mấy cái tinh huyết, hai tay càng là rạn nứt ra. Bất quá rất nhanh, ở Hồng Mông tử khí chữa trị dưới, tay của hắn chính là trở về hình dáng ban đầu!

Mà cái kia Hoa lão nhưng là dường như ruồi bâu lấy mật, lần thứ hai đi tới Dương Diệp trước, lần này, Dương Diệp không có ở tử giang, mà là rút kiếm chính là một chém!

Hắn biết rõ, người lão giả này hiển nhiên là không muốn cho hắn bất kỳ cơ hội nào, nếu như hắn vẫn kháng, không phản kích, chờ đợi hắn chính là đối phương điên cuồng công kích.

Ba đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Thêm vào nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý cùng Quy Nguyên cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật!

Bởi vì có Quy Nguyên cảnh kiếm ý gia trì, lần này trảm thiên rút kiếm thuật uy lực so với dĩ vãng bất kỳ lần nào đều mạnh hơn, kiếm ra, không gian dường như địa chấn bình thường rung động kịch liệt lên, mà cái kia Hoa lão cũng bị chiêu kiếm này cho trực tiếp chấn động đến ngàn trượng ở ngoài!

Ngàn trượng ở ngoài, Hoa lão nhìn một chút chính mình trước ngực, ở hắn trước ngực, có đạo kiếm ngân, vết kiếm sâu, đã thấy bạch cốt!

Hoa lão hai mắt híp lại, trong mắt có vẻ nghiêm túc.

Sự thực chứng minh, Dương Diệp kiếm đúng là có thể uy hiếp đến hắn! Nếu như hắn chỉ là Âm Dương cảnh, hắn vừa nãy rất khả năng cũng đã bị thuấn sát rồi!

Hoa lão nhìn về phía Dương Diệp, “Không thể không nói, ngươi đúng là kỳ tài ngút trời, nhưng đáng tiếc, ngươi tên thiên tài này, nhất định phải ngã xuống!”

Âm thanh hạ xuống, Hoa lão hướng phía trước bước ra một bước, liền muốn ra tay, mà đang lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên biến mất rồi.

Ở thanh kiếm này biến mất một khắc đó, Hoa lão sắc mặt lúc này biến đổi, sau đó đột nhiên một chưởng vỗ ra!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Hoa lão lần thứ hai bị đẩy lui hơn hai ngàn trượng, mà ngay khi Hoa lão bị đẩy lui một khắc đó, cái kia xa xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, hắn đã ở cái kia Hoa lão trước, cái kia mới vừa bị đẩy lui Hoa lão hai mắt híp lại, không dám khinh thường Dương Diệp chiêu kiếm này, hai tay hắn hơi xoay tròn, sau đó tương chồng chất lên nhau đột nhiên một chưởng vỗ ra!

Mà ngay khi hắn chưởng ra cái kia nháy mắt, hắn hai mắt đột nhiên trợn tròn, “Cẩn thận!”

Âm thanh hạ xuống, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, mà này ánh kiếm mục tiêu không phải cái kia Hoa lão, mà là cách đó không xa một tên Âm Dương cảnh cường giả!

Khi nghe đến Hoa lão thì, đám kia Âm Dương cảnh cường giả nhất thời phục hồi tinh thần lại, trong lòng mọi người hoảng hốt. Thời khắc này, bọn họ cuối cùng đã rõ ràng rồi, Dương Diệp nhìn như muốn cùng Hoa lão liều mạng, kì thực không phải vậy, Dương Diệp chân chính mục tiêu kỳ thực là bọn họ. Bọn họ vừa nãy vẫn đang quan chiến, chuẩn bị tùy thời mà động, bởi vậy, bất tri bất giác, Dương Diệp cùng Hoa lão đã cách bọn họ rất gần rồi.

Nhưng mà, lực chú ý của bọn họ đều ở Dương Diệp cùng Hoa lão giao thủ trên, bởi vậy, bọn họ cũng không có hướng lùi về sau đi, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách.

Một tên trong đó Âm Dương cảnh cường giả ở nhìn thấy tia kiếm khí kia mục tiêu là hắn thì, sắc mặt nhất thời trắng bệch, hắn còn chưa kịp làm ra phản ứng, ánh kiếm kia chính là trực tiếp từ hắn yết hầu chợt lóe lên.

Xì!

Một cái đầu mang theo một luồng máu tươi trực tiếp quăng bay ra ngoài!

Mà xa xa Dương Diệp cũng bị cái kia Hoa lão vừa nãy một chưởng trực tiếp đập bay ra ngoài, tuy rằng có nắp quan tài chống đối, thế nhưng Dương Diệp lần này hiển nhiên cũng là bị thương, sắc mặt hắn dị thường trắng bệch lên, cùng lúc đó, khóe miệng của hắn không ngừng dật máu tươi, ngăn ngắn mấy tức thời gian, trước ngực hắn chính là bị máu tươi cho nhuộm đỏ!

Tuy rằng có nắp quan tài chống đỡ, thế nhưng, Luân Hồi cảnh cường giả thực sự quá mạnh, hắn đều có chút sắp ăn không tiêu. Cũng còn tốt là có Ngũ hành bất diệt thể cùng Hồng Mông tử khí, không phải vậy nắp quan tài đều cứu không được hắn!

Dương Diệp lấy ra một viên linh châu nuốt vào, linh châu nhập thể, vô số linh khí nhất thời tự trong cơ thể hắn nổ tung đến, rất nhanh, rất nhiều Hồng Mông tử khí tự Hồng Mông trong tháp tràn ra ngoài, cuối cùng tản vào tứ chi bách hài của hắn, chữa trị hắn này đã trải rộng vết thương thân thể.

Xa xa, Hoa lão ánh mắt rơi vào Dương Diệp trước mặt khối này nắp quan tài trên, Dương Diệp mặc dù có thể cùng hắn đối kháng, nguyên nhân chủ yếu nhất cũng là bởi vì này nắp quan tài. Này nắp quan tài chặn lại rồi hắn đại bộ phận phân thương tổn, nếu như không có này nắp quan tài, Dương Diệp coi như thân thể đang tăng lên một cảnh giới, chữa trị độ ở nhanh, đều không thể cùng hắn chống lại!

Đây chính là điển hình cảnh giới không đủ, trang bị đến bù!

Nuốt vào một viên linh châu, linh khí hết mức khôi phục, thương thế cũng được rồi thất thất bát bát sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về phía cái kia Hoa lão, không có một chút nào phí lời, hắn trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về Hoa lão vọt tới.

Lần này, cái kia còn lại bốn tên Âm Dương cảnh cường giả bay thẳng đến lùi về sau ra, bọn họ cũng coi như là thấy rõ, Dương Diệp mặc dù là ở đối với Hoa lão ra tay, thế nhưng, Dương Diệp mục tiêu khẳng định là bọn họ. Mà bọn họ, lúc này căn bản tiếp không được Dương Diệp một kiếm. Đã như thế, bọn họ có vẻ hơi lúng túng rồi!

Bốn tên Âm Dương cảnh cường giả, không chỉ có giết không được một cái bán thần, liền ngay cả tới gần cũng không dám!

Tuy rằng phi thường mất mặt, thế nhưng, bọn họ không có bất kỳ biện pháp.

Lúc này Dương Diệp, Luân Hồi cảnh trở xuống huyền giả, cơ bản là một kiếm một cái!

Xa xa, Dương Diệp cùng cái kia Hoa lão ác chiến ở cùng nhau. Lần này, Hoa lão cũng học thông minh. Coi như lùi, cũng không hướng bên cạnh bốn người bên kia lùi.

Giữa trường, nhìn Dương Diệp cùng Hoa lão ác chiến, cái kia bốn tên Âm Dương cảnh huyền giả là càng xem càng hoảng sợ, tuy rằng Dương Diệp bị đè lên đánh, thế nhưng, Dương Diệp nhưng là bán thần a!

Bán thần bị Luân Hồi cảnh đè lên lớn, mất mặt sao? Không! Quang vinh a! Nếu như việc này truyền đi, không cần phải nói, Dương Diệp nhất định danh chấn toàn bộ Đại thế giới! Kỳ thực, Dương Diệp ở Đại thế giới danh tiếng đã không nhỏ. Ngoại trừ bởi vì Đế Tông cùng Mã gia còn có Chiến Các duyên cớ, chủ yếu nhất còn có Thần Phượng tộc!

Thần Phượng tộc tiểu ma nữ khắp thế giới tìm người đi phía dưới giết Dương Diệp, này ở Đại thế giới, náo động đến nhưng là có chút sôi sùng sục!

Mà nếu như hôm nay Dương Diệp độc chiến Luân Hồi cảnh cường giả sự ở truyền đi, không cần phải nói, tên Dương Diệp nhất định sẽ trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Đại thế giới!

Ngoại trừ hoảng sợ, còn có chút nghĩ mà sợ!

Đặc biệt Đế Tông cùng Chiến Các hai người kia, bởi vì Đế Tông cùng Chiến Các là không có dự định phái Luân Hồi cảnh cường giả đến, mà nếu như Mã gia không phái một tên Luân Hồi cảnh cường giả đến, không cần phải nói, dựa vào bọn họ những người này, coi như ở đến mười vị Âm Dương cảnh đều không làm gì được Dương Diệp, không chỉ có không làm gì được, nói không chắc còn muốn bị Dương Diệp cho diệt sạch!

Âm Dương cảnh cường giả, đối với Dương Diệp đã không có uy hiếp gì!

Mà muốn giết Dương Diệp, coi như là Luân Hồi cảnh đều khó mà làm được, trừ phi là hai tên Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ!

Thời khắc này, trong lòng mọi người có chút hối hận rồi. Hối hận trước vì mặt mũi mà không có hướng về tông môn cầu viện!

Ầm!

Lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên bị đánh bay ra ngoài, thế nhưng cái kia Hoa lão cũng là bị một đạo kiếm khí cho đẩy lui sắp tới ngàn trượng. Hai người mới vừa vừa chia tay, sau một khắc chính là lần thứ hai hướng về lẫn nhau bắn mạnh tới.

Nếu như Dương Diệp không có triển khai Luân Hồi một kiếm cùng điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật, hắn cơ bản chỉ có chịu đòn phần, chỉ có đang sử dụng điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật cùng Luân Hồi một kiếm thì, hắn mới có thể đẩy lui Hoa lão.

Chênh lệch!

Dương Diệp nhìn như có thể cùng Hoa lão đối kháng, kỳ thực, giữa bọn họ vẫn có lớn vô cùng chênh lệch, chỉ có điều cái này chênh lệch tạm thời bị trang bị cùng Kiếm Thần ấn cho bù đắp rồi!

Một phút sau, Dương Diệp đang sử dụng cuối cùng một đạo Luân Hồi một kiếm sau, lần thứ hai cùng cái kia Hoa lão phân ra, mà Hoa lão ở sau khi dừng lại, lập tức lại hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Lần này, Dương Diệp không có tại triều Hoa lão phóng đi, mà là nói: “Hôm nay tới đây thôi, chúng ta ngày mai kế tục!”

Âm thanh hạ xuống, hắn xoay người thân hình lóe lên, trực tiếp tiến vào cái kia Thông Thiên trong môn phái.

Xa xa, cái kia Hoa lão nhất thời hoá đá ở tại chỗ.

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1509: Đánh sợ rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lại chạy!

Hoa lão vẻ mặt cực kỳ khó coi lên, hắn lần này đồng dạng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ chạy, bởi vì Dương Diệp vừa nãy với hắn thời chiến, hoàn toàn chính là một bộ không chết không thôi tư thế, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng là họa phong xoay một cái, hắn không đánh!

Hoa lão vẻ mặt trầm thấp như nước, lúc này, hắn đã rõ ràng Dương Diệp ý đồ.

Tiêu hao!

Dương Diệp là ở bỏ đi háo!

Dương Diệp có thể lấy tốc độ nhanh nhất khôi phục thương thế, mà bọn họ không được, tỷ như hắn, vừa nãy cùng Dương Diệp ác chiến, hắn cũng được một chút thương, cái này thương, không phải nói khôi phục liền có thể khôi phục, hắn chí ít cần phải bỏ ra ba ngày thời gian mới có thể để cho mình trở lại trạng thái đỉnh cao, phải biết, Dương Diệp Luân Hồi một kiếm, nhưng là gia trì Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Quan trọng nhất chính là huyền khí, vừa nãy hắn huyền khí cũng tiêu hao rất nhiều, đến hắn loại này cấp bậc, hấp thu linh khí chung quanh, sau đó chuyển hóa thành chính mình có thể dùng huyền khí quá trình này, quá chậm rồi!

Quan trọng hơn chính là, Dương Diệp tới cùng hắn lúc giao thủ, không chỉ có tiêu hao một ngày hắn, càng thỉnh thoảng trộm đi hai cái Âm Dương cảnh cường giả đầu người

Ở như vậy tiếp tục đánh, khẳng định chỉ có thể còn lại hắn!

Mà nếu như Dương Diệp vẫn bỉ ổi như vậy xuống, hắn cũng có thể bị Dương Diệp cho ma tử!

Đến giờ khắc này, hắn đã rõ ràng, nhất định phải viện binh!

Hoa lão nhìn về phía bên cạnh Chiến Các cùng Đế Tông người, “Thông báo các ngươi tông môn đi.”

Mã gia tổn thất cường giả quá nhiều, hắn không dám ở gọi tới. Âm Dương cảnh, loại cường giả cấp bậc này ở Đại thế giới nhưng là thuộc về quân chủ lực, Mã gia ở tổn thất vài tên, đó là sẽ dao động Mã gia căn cơ. Luân Hồi cảnh liền lại không dám kêu, mặc kệ là Mã gia, vẫn là Đế Tông, cũng hoặc là Chiến Các, Luân Hồi cảnh cường giả là một cái thế lực căn bản.

Tổn thất một tên, đối với một cái thế lực tới nói đều là một cái khó có thể chịu đựng sự tình.

Hơn nữa, Mã gia ở Đại thế giới cũng không phải không có đối địch thế lực, hắn Mã gia tổng cộng cũng chỉ có ba tên Luân Hồi cảnh cường giả, nếu như ở đến một tên, này liền mang ý nghĩa Mã gia chỉ còn dư lại một tên Luân Hồi cảnh, nếu như vào lúc này Mã gia đối địch thế lực đột nhiên ra tay, đó là cực khả năng trực tiếp diệt quay ngựa gia!

Bởi vậy, hắn hiện tại đem hi vọng ký thác ở chiến tông cùng đế các trên người. Bởi vì, nếu như chiến tông cùng đế các nếu như không phái người đến, vậy này Dương Diệp, khả năng là giết không được rồi!

Nghe được Hoa lão, cái kia chiến tông cùng đế các hai tên Âm Dương cảnh cường giả gật gật đầu, lúc này, bọn họ cũng đã ý thức được mức độ nghiêm trọng của sự việc.

Lúc này, Hoa lão lại nói: “Nếu như thật muốn giết hắn, Âm Dương cảnh cường giả cũng đừng đến rồi, đến rồi cũng là chịu chết.”

Nghe được Hoa lão, giữa trường Âm Dương cảnh cường giả sắc mặt đều là có chút khó coi. Thế nhưng bọn họ nhưng không cách nào phản bác, bởi vì Âm Dương cảnh cường giả ở này Dương Diệp trước xác thực liền sức lực chống đỡ lại đều không có!

Hạ vị diện.

Dương Diệp trốn về hạ vị diện sau, lần thứ hai chui vào dưới nền đất, sau đó tiến vào Hồng Mông tháp tầng thứ ba bên trong. Cùng với trước như thế, hấp thu linh khí, chữa trị thân thể!

Trốn, mất mặt sao?

Khẳng định không mất mặt!

Đùa giỡn, nhân gia nhiều người như vậy đánh hắn một cái, hắn đương nhiên là muốn thấy đỡ thì thôi. Như Hoa lão suy nghĩ như thế, hắn hiện tại chính là ở bỏ đi háo.

Xông thiên lộ, một ngày không vượt qua nổi, vậy thì xông hai ngày, hai ngày không được, vậy thì hai năm!

Mỗi ngày xông, mãi đến tận xông qua mới thôi!

Sau ba ngày, Dương Diệp rời đi Hồng Mông tháp, sau đó trở lại trên thực tế, Hồng Mông trong tháp ba ngày, ở trên thực tế, cũng mấy mấy cái canh giờ mà thôi.

truy cậP //truyen c uatui.net/ để đọc❤truyện
Lúc này, hắn lại là mãn huyết phục sinh.

Không chút do dự nào, Dương Diệp thân hình hơi động, lần thứ hai tiến vào cái kia Thông Thiên môn.

Đại thế giới.

Trấn thủ ở Thông Thiên môn Hoa lão các loại (chờ) người đang nhìn đến Dương Diệp thì, vẻ mặt nhất thời có chút đặc sắc. Bọn họ biết Dương Diệp sẽ trở lại, thế nhưng, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp đến nhanh như vậy, vừa mới qua đi bao lâu a? Mà hiện tại Dương Diệp, xem tình trạng của hắn, nơi nào như là được quá thương người?

Này năng lực hồi phục, đã nghịch thiên rồi!

Dương Diệp không có một chút nào phí lời, trên trán Kiếm Thần ấn lượng lên, khẩn đón lấy, ở Kiếm Thần ấn thôi thúc dưới, kiếm ý của hắn trực tiếp tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm hướng về cái kia Hoa lão các loại (chờ) người vọt tới.

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, ngoại trừ cái kia Hoa lão ở ngoài, còn lại bốn người trực tiếp là hướng lùi về sau đi, bọn họ là thật sự không dám ở tới gần Dương Diệp.

Mà lần này, Dương Diệp mục tiêu cũng không phải bọn họ, mà là cái kia Hoa lão.

Đối phó này Hoa lão, Dương Diệp tới chính là một đạo trảm thiên rút kiếm thuật. Đối mặt Dương Diệp trảm thiên rút kiếm thuật, đặc biệt gia trì Quy Nguyên cảnh kiếm ý trảm thiên rút kiếm thuật, cái kia Hoa lão cũng là không dám khinh thường, bởi vì Quy Nguyên cảnh kiếm ý đã có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn. Đương nhiên, chỉ là tạo thành uy hiếp, trảm thiên rút kiếm thuật là không giết được hắn.

Hoa lão tay phải hóa chưởng, trong cơ thể huyền khí điên cuồng tràn vào trong lòng bàn tay, sau một khắc, ở bên phải hắn, đột nhiên xuất hiện một con dài đến gần trăm trượng năng lượng bàn tay khổng lồ, chuyện này chỉ có thể lượng bàn tay khổng lồ sau khi xuất hiện, Hoa lão tay phải quay về trước mặt đột nhiên chính là vỗ một cái. Chưởng ra, vậy chỉ có thể lượng bàn tay khổng lồ bay thẳng đến trước mặt hắn Dương Diệp vỗ tới.

Năng lượng bàn tay khổng lồ chỗ đi qua, không gian trực tiếp kịch liệt chập trùng lên, thanh thế doạ người!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp tia kiếm khí kia trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, mà năng lượng đó bàn tay khổng lồ cũng là đang kịch liệt run lên sau trực tiếp đổ nát ra, mà lúc này, giữa trường lại là một luồng ánh kiếm lóe qua!

Luân Hồi một kiếm!

Nhìn thấy chiêu kiếm này, bên cạnh vài tên Âm Dương cảnh cường giả thay đổi sắc mặt, dồn dập lần thứ hai lui về phía sau đi. Chiêu kiếm này đối với sự uy hiếp của bọn họ thực sự quá to lớn lớn hơn, đặc biệt khoảng cách gần thì, ở khoảng cách gần thì, chiêu kiếm này trực tiếp là có thể giây giết bọn họ! Bởi vậy, bọn họ chỉ có thể lựa chọn tránh lui!

Cái kia Hoa lão ở nhìn thấy chiêu kiếm này thì, trong mắt cũng là có thêm một tia nghiêm nghị, chiêu kiếm này uy lực thực sự là có chút mạnh, bất quá, cũng chỉ là có chút mạnh, muốn thuấn sát hắn, coi như ở cường mấy lần đều không làm được, thế nhưng là không thể khinh thường, cũng không dám khinh thường.

Hoa lão hai tay khẽ run lên, sau một khắc, song chưởng đột nhiên hướng phía trước vỗ một cái.

Ầm!

Ở trước mặt hắn không gian kịch liệt run lên, một luồng sức mạnh kinh khủng nhất thời hướng về Dương Diệp chiêu kiếm này bao phủ mà đi.

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp chiêu kiếm này trực tiếp cùng nguồn sức mạnh kia oanh ở cùng nhau.

Ầm!

Hai nguồn sức mạnh vừa mới tiếp xúc chính là đột nhiên nổ ra, khẩn đón lấy, một luồng mạnh mẽ sóng khí nhất thời hướng về bốn phía lắp bắp ra, này cỗ sóng khí uy lực cực cường, trực tiếp đem Dương Diệp cùng cái kia hoa bào ông lão cho chấn động hướng sau liên tục chợt lui. Bất quá cái kia Hoa lão ở lui hai trăm thì liền ngừng lại, mà Dương Diệp thì lùi sắp tới ngàn trượng, này vẫn có nắp quan tài chống đối tình huống dưới!

Mà ở Dương Diệp dừng lại một khắc đó, kiếm trong tay của hắn lần nữa biến mất ở trong tay, ở kiếm biến mất một khắc đó, xa xa Hoa lão sắc mặt lúc này biến đổi, sau đó bay thẳng đến trước mặt mình liền đập mấy chưởng!

Rầm rầm rầm!

Từng đạo từng đạo nổ vang thanh ở giữa sân dường như sấm sét nổ vang, rất nhanh, giữa trường khôi phục lại yên lặng, mà lúc này, cái kia Hoa lão lại hướng lùi về sau mấy trăm trượng!

Lúc này, ở Hoa lão trên người, có bao nhiêu nơi kiếm thương, mà sắc mặt cũng là hơi trở nên trắng.

Hiển nhiên, ở ăn Dương Diệp trảm thiên rút kiếm thuật cùng Luân Hồi một kiếm sau, hắn cũng không phải rất dễ chịu. Đương nhiên, Dương Diệp so với hắn càng thảm hại hơn. Tuy rằng có quan tài nắp chống đỡ, thế nhưng, Dương Diệp khóe miệng đã tràn ra máu tươi, khóe miệng sở dĩ dật máu tươi, đó là bởi vì hắn ngũ tạng cùng trong cơ thể cũng đã bị đánh nứt!

Đừng xem hắn có thể cùng Luân Hồi cảnh cường giả chống lại, uy phong vô cùng, kỳ thực, mỗi một lần chịu đựng cái kia Hoa lão công kích thì, hắn đều phi thường không dễ chịu, sức mạnh của đối phương quá mạnh mẽ quá mạnh mẽ, mạnh đến quan tài nắp đều không thể hoàn toàn đón đỡ, mà quan tài nắp không cách nào chống đối cái kia bộ phận sức mạnh ở chấn động ở trên người hắn thì, cơ thể hắn đều có chút sắp không chịu đựng nổi nữa.

Nếu như không có quan tài nắp, hắn tuyệt đối tiếp không được đối phương một chiêu!

Xa xa, cái kia Hoa lão nhìn một chút trên người mình kiếm thương, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, thời khắc này, hắn có chút hối hận, hối hận lúc trước để Mã Vô Địch xuống hạ vị diện trêu chọc cái này Dương Diệp. Dương Diệp thiên phú cùng thực lực, quá khủng bố, để hắn đều có chút khiếp đảm. Người như thế, hoặc là đừng trêu chọc, hoặc là trêu chọc sau, nhất định phải đến giết chết!

Không phải vậy, chờ hắn kế tục tiếp tục trưởng thành, đôi kia Mã gia tới nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn!

Mà Mã Vô Địch, vì bản thân chi tư, trêu chọc Dương Diệp loại này người điên, này trực tiếp đem Mã gia đẩy lên một cái tiến thối lưỡng nan mức độ. Báo thù? Kết quả là là Mã gia tổn thất vài tên Âm Dương cảnh cường giả, mà Dương Diệp còn sống sót, thậm chí khả năng còn có thể tử càng nhiều. Không báo thù? Mã gia bị Dương Diệp làm mất mặt, thù này đều không báo, sau đó Mã gia ở Đại thế giới làm sao đặt chân?

Trước, hắn cảm thấy nhất định phải báo thù, không chỉ có hắn, Mã gia người đều là ý này. Mã Vô Địch có thể chết, thế nhưng, Mã gia mặt không thể bị người đánh. Thế nhưng hiện tại

Trầm mặc hồi lâu, Hoa lão nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Diệp, ta hiện tại rời đi, ngươi cùng ta Mã gia chuyện, xóa bỏ, làm sao?”

Do dự một chút, hắn vẫn là quyết định không báo thù. Trước là không biết Dương Diệp thực lực, hắn cảm thấy, một tên Luân Hồi cảnh cường giả thêm vào mười tên Âm Dương cảnh cường giả, tuyệt đối có thể tuyệt sát Dương Diệp, thế nhưng hiện tại sự thực chứng minh, hắn sai rồi. Kế tục cùng Dương Diệp tiếp tục đánh, đến cuối cùng, cho dù giết Dương Diệp, lại có thể thu được cái gì đây?

Cái gì cũng không thể thu được, không chỉ có cái gì cũng không chiếm được, trái lại còn khả năng kế tục tổn thất rất nhiều cường giả, thậm chí cuối cùng Mã gia cũng có thể bị Dương Diệp tha tàn!

Trước không xác định Dương Diệp thực lực cùng thiên phú còn có tiềm lực, khi đó, là Mã gia trọng yếu, thế nhưng hiện tại, khi biết Dương Diệp thực lực cùng tiềm lực sau, mặt mũi cái gì, đã không trọng yếu.

Nghe được Hoa lão, giữa trường những Âm Dương cảnh đó cường giả nhất thời biến sắc mặt, bọn họ không nghĩ tới này Hoa lão dĩ nhiên đột nhiên muốn đi cầu cùng!

Một tên trong đó Âm Dương cảnh huyền giả chính muốn nói chuyện, mà Hoa lão nhưng là khoát tay áo một cái, “Không cần phải nói. Ta chuyện của Mã gia, còn chưa tới phiên người khác tới làm chủ.” Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Chỉ cần ngươi gật đầu, lão phu hiện tại liền rời đi, đồng thời bảo đảm, ngày sau ta Mã gia sẽ không có bất luận người nào ở tìm đến ngươi phiền phức!”

Giữa trường, Dương Diệp cũng không nghĩ tới này Hoa lão lại đột nhiên như vậy, vừa nãy hắn cùng đối phương còn xét ở một mất một còn, bây giờ đối phương lại còn nói không đánh, đồng thời muốn dừng tay giảng hòa, biến hóa này làm việc có chút sắp rồi. Bất quá, này đối với hắn mà nói cũng là chuyện tốt. Lập tức, hắn gật gật đầu, “Có thể!”

Hắn biết rõ, nếu như hắn không đáp ứng, cái kia người lão giả này nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào muốn giết chết hắn. Hắn tuy rằng không sợ, thế nhưng không cần thiết. Cùng Hoa lão suy nghĩ như thế, hắn coi như tiêu diệt Mã gia, tương tự không có gì hay nơi!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Hoa lão hai tay nhất thời lỏng ra, không chỉ có hai tay, trong lòng hắn cũng là thở phào nhẹ nhõm, bởi vì, chuyện này ý nghĩa là Mã gia cùng Dương Diệp trong lúc đó trước kết ân oán, hiện tại kết thúc.

Hoa lão sâu sắc liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Hoa lão đi rồi, Dương Diệp đột nhiên trầm mặc một hồi, đột nhiên, hắn làm như nghĩ tới điều gì, nhìn về phía xa xa cái kia bốn tên Âm Dương cảnh huyền giả, nói: “Ngày, các ngươi dĩ nhiên không chạy”

Mọi người: “”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1510: Ba kiếm thả xong liền đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, cái kia bốn tên Âm Dương cảnh cường giả đầu tiên là ngẩn người, lập tức bốn sắc mặt người lúc này thảm biến thành màu trắng. Bởi vì lúc này bọn họ đột nhiên quên một chuyện, vậy thì là cái kia Hoa lão đã không ở.

Hoa lão đi rất đột nhiên, đều không có thông báo một thoáng bọn họ liền đi.

Đương nhiên, này không phải trọng điểm, trọng điểm là Hoa lão đi rồi, duy nhất có thể chống đối Dương Diệp Hoa lão đi rồi.

Mọi người phục hồi tinh thần lại sau, lập tức xoay người hướng cách đó không xa cánh cửa kia bỏ chạy, nhưng mà lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay nhưng là lần nữa biến mất.

Kiếm biến mất một khắc đó, ngàn trượng ở ngoài, một tên Âm Dương cảnh cường giả thân thể trực tiếp cứng ngắc lên, khẩn đón lấy, một đạo máu tươi dường như suối phun bình thường tự ngực phun bắn nhanh ra.

Mà thoáng qua, lại là một luồng ánh kiếm lóe qua, lại một tên Âm Dương cảnh huyền giả thân thể cứng ngắc ở không trung.

Thế nhưng, còn lại hai tên Âm Dương cảnh huyền giả nhưng là tiến vào cái kia đến trong môn phái.

Xa xa, Dương Diệp lắc lắc đầu, trong mắt có một tia bất đắc dĩ cùng đáng tiếc. Những này Âm Dương cảnh cường giả tuy rằng không ngăn được hắn Luân Hồi một kiếm, thế nhưng, nếu như đối phương muốn chạy trốn, hắn là không có cách nào đem đối phương tất cả mọi người đều lưu lại.

Bất quá, có thể lưu lại hai người cũng được!

Lần này, hắn thông minh một chút, không có cắt đầu, bởi vì, hắn muốn luyện chế con rối!

Âm Dương cảnh cường giả con rối!

Dương Diệp vung tay phải lên, trực tiếp đem hai bộ thi thể cất đi, sau đó hắn liền muốn đi vào cánh cửa kia, tuy rằng hiện ở đây cũng coi như là Đại thế giới, thế nhưng, nghiêm chỉnh mà nói, vẫn không tính là chân chính tiến vào Đại thế giới, chỉ có thông qua cánh cửa kia, khi đó mới coi như chân chính tiến vào Đại thế giới. Nơi này, chỉ có thể nói là hạ vị diện cùng Đại thế giới một cái trung gian trạm!

Ngay khi Dương Diệp mới vừa muốn đi vào cánh cửa kia thì, Dương Diệp đột nhiên biến sắc mặt, liền muốn lui lại, nhưng mà vẫn là đã muộn.

Một luồng sức mạnh kinh khủng đột nhiên tự cánh cửa kia bên trong đánh tới, Dương Diệp theo bản năng hay dùng nắp quan tài cản đi tới.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp liền người mang nắp quan tài trực tiếp bị chấn động đến hơn một ngàn trượng ở ngoài!

Lúc này, một tên cầm trong tay một cái màu đen gậy áo bào đen ông lão tự trong đó chậm rãi đi ra.

Luân Hồi cảnh!

Áo bào đen ông lão ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, “Dĩ nhiên hướng về một tên bán thần cảnh giun dế cầu hoà, Mã gia người, thực sự là càng sống càng trở lại.”

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về áo bào đen ông lão, tay trái chậm rãi nắm chặt lên. Này áo bào đen ông lão thực lực, so với trước Mã gia tên kia Luân Hồi cảnh cường giả mạnh hơn một ít!

Áo bào đen ông lão chậm rãi hướng đi Dương Diệp, “Dương Diệp, ta Chiến Các cùng ngươi bản không ân oán, nhưng đáng tiếc, ngươi nhất định phải nhúng tay U Minh điện Huyết Nữ sự tình. U Minh điện sự tình, nước sâu đến ngươi không thể nào tưởng tượng được, đúc kết đi vào, ngươi coi như có một trăm cái mạng đều sẽ chết sạch.”

Âm thanh hạ xuống, trong tay hắn cái kia gậy trực tiếp bắn nhanh ra như điện.

Ầm!

Xa xa, Dương Diệp lần thứ hai liền người mang quan quăng bay ra ngoài, nếu như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, lần này, cái kia nắp quan tài suýt chút nữa từ Dương Diệp trong tay bóc ra.

Sức mạnh quá mạnh mẽ rồi!

Bay hơn sáu ngàn trượng sau, Dương Diệp ngừng lại, mới vừa dừng lại, hắn chính là trực tiếp liền phun hai cái tinh huyết. Dương Diệp cúi đầu nhìn hướng tay của mình, lúc này, tay của hắn ở không ngừng được chiến, không gần như chỉ ở chiến, phải đã mất đi tri giác.

Thật mạnh!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về áo bào đen ông lão, lúc này, áo bào đen ông lão chính hướng hắn chậm rãi đi tới, “Không thể không nói, ngươi thực tại để ta hơi kinh ngạc, chẳng trách Mã gia Hoa lão quái sẽ chọn nhân nhượng cho yên chuyện, xác thực, ngươi nếu là trưởng thành, đừng nói Mã gia, mười cái Mã gia cũng không ngăn được ngươi. Đáng tiếc, ngươi nhất định trưởng thành không đứng lên rồi!”

Âm thanh hạ xuống, nắm trong tay gậy quay về Dương Diệp cách không chính là một điểm.

Ầm!

Phòng ngự mấy ngàn trượng bên trong không gian nhất thời kịch liệt run lên, đón lấy, một nguồn sức mạnh vô hình trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước. Lần này, Dương Diệp sớm có phòng bị, ở áo bào đen ông lão ra tay một khắc đó, hắn chính là ôm nắp quan tài đột nhiên chính là đập một cái.

Bành!

Một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp liền người mang nắp quan tài bị chấn động hướng sau liên tục chợt lui, bởi vì bị đẩy lui tốc độ quá nhanh, điều này làm cho đến Dương Diệp chỗ đi qua không gian đều có chút vặn vẹo lên!

Đang bay ra sắp tới ba ngàn trượng sau, Dương Diệp ngừng lại.

Giờ khắc này, hắn đã không phải tay, mà là toàn thân đều cảm giác có chút mất đi tri giác rồi!

“Ngươi này nắp quan tài không sai!”

Lúc này, áo bào đen ông lão lại nói: “Cơ thể ngươi hẳn là cũng đạt đến bất tử bất diệt cảnh, khi (làm) thật là quái thai, vẫn không có đạt đến Âm Dương cảnh, thân thể cũng đã đạt đến bất tử bất diệt cảnh, nghĩ đến là có người giúp đỡ ngươi. Ân, nhất làm cho lão phu hiếu kỳ chính là ngươi này chữa trị năng lực, đến tột cùng là bảo vật gì, có thể làm cho ngươi nhanh như vậy chữa trị tự thân thương đây? Hiếu kỳ, thật tò mò!”

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, chính là như thế tìm tòi, Dương Diệp đỉnh đầu không gian đột nhiên kịch liệt run lên, khẩn đón lấy, một con bàn tay khổng lồ trực tiếp từ trong đó chui ra, sau đó hướng về Dương Diệp mạnh mẽ rơi xuống.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, ở hắc ông lão ra tay một khắc đó, kiếm trong tay của hắn chính là biến mất rồi!

Giữa trường, ánh kiếm lóe qua.

Nhưng mà, ánh kiếm mục tiêu cũng không phải bàn tay khổng lồ kia, mà là xa xa áo bào đen ông lão.

Ầm!

Bành!

Giữa trường đồng thời vang lên một đạo tiếng nổ lớn, Dương Diệp cùng hắn nắp quan tài không có bất kỳ bất ngờ bay ra ngoài, mà lần này, cái kia áo bào đen ông lão cũng là hướng lùi về sau sắp tới chừng ba trăm trượng!

Nhìn thấy tình cảnh này, xa xa Dương Diệp trong lòng nhất thời buông lỏng, người lão giả này tuy rằng so với vừa nãy Mã gia Luân Hồi cảnh cường giả mạnh hơn, thế nhưng, đối phương cũng không phải vô địch, này Luân Hồi một kiếm như thế có thể cho đối phương tạo thành uy hiếp!

Chỉ cần không phải vô địch là tốt rồi!

Dương Diệp lấy ra một viên quả cầu năng lượng nuốt vào, quả cầu năng lượng nhập thể, vô số linh khí nhất thời tự trong cơ thể hắn bộc phát ra, khẩn đón lấy, từng tia từng tia Hồng Mông tử khí từ nhỏ vòng xoáy bên trong chảy ra, cuối cùng toàn bộ tản vào tứ chi bách hài của hắn. Ở Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, hắn bị chấn thương thân thể chính là bắt đầu cấp tốc tự mình chữa trị!

Xa xa, áo bào đen ông lão nhìn một chút chính mình trước ngực, lúc này, ở trước ngực hắn có ba đạo vết kiếm, rất sâu, nhìn kỹ bên dưới, liền sẽ phát hiện bên trong bạch cốt. Vừa nãy sở dĩ gắng đón đỡ Dương Diệp chiêu kiếm này, là bởi vì hắn không nghĩ tới Dương Diệp vừa nãy không đi phòng ngự chính mình cái kia một đòn, trái lại là ra tay với hắn!

Áo bào đen ông lão ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, “Không thể không nói, ở ngươi cái tuổi này, ngươi có thể có được kinh khủng như thế sức chiến đấu, đúng là nghịch thiên, e là cho dù là lúc trước Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực cũng chỉ đến như thế!”

Nói, tay phải hắn hướng phía trước dò ra, liền muốn ra tay, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng là suất xuất thủ trước, chỉ thấy Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới áo bào đen ông lão trước mặt hai ngàn trượng ở ngoài, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn trực tiếp biến mất. Kiếm biến mất một khắc đó, một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên.

Nhanh, nhanh đến cực hạn, có thể nói, sắp tới Dương Diệp chính hắn đều không nhìn thấy. Áo bào đen ông lão có thể thấy được, thế nhưng là không cách nào né tránh, nếu như hắn cùng Dương Diệp trong lúc đó khoảng cách nếu như ở xa một chút, đúng là có thể trực tiếp né tránh, nhưng đáng tiếc chính là, bọn họ khoảng cách gần quá, bởi vậy, hắn chỉ có thể mạnh mẽ chống đỡ!

Áo bào đen ông lão phản ứng cũng là cực nhanh, ở Dương Diệp kiếm biến mất một khắc đó, hắn chính là trực tiếp ra tay.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, áo bào đen ông lão trực tiếp bị chấn động đến mấy bên ngoài trăm trượng, hắn mới vừa dừng lại, lại là một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Áo bào đen ông lão lần thứ hai bị đẩy lui mấy trăm trượng!

Khi (làm) áo bào đen ông lão sau khi dừng lại, Dương Diệp nhưng là biến mất rồi.

Áo bào đen ông lão ngẩn người, sau đó nhìn về phía xa xa cái kia Thông Thiên môn, làm như nghĩ tới điều gì, vẻ mặt cực kỳ khó coi lên, không cần phải nói, Dương Diệp trốn về hạ vị diện đi tới. Sau một khắc, thân hình hắn run lên, hướng về cái kia Thông Thiên môn bắn như điện mà đi, mà ngay khi hắn muốn đi vào cái kia Thông Thiên môn thì, hắn nhưng là ngừng lại.

Giữa trường, ông lão nhìn cái kia Thông Thiên môn rất lâu sau đó, cuối cùng, hắn vẫn không có lựa chọn xuống.

Hắn ngược lại không là đặc biệt kiêng kỵ Dương Diệp, hắn có tự tin, coi như mình kinh tế bị áp chế đến Âm Dương cảnh, Dương Diệp cũng không làm gì được hắn, thế nhưng, hạ vị diện, không chỉ có riêng có Dương Diệp, còn có U Minh điện!

Huyết Nữ thực lực, hắn tự nhiên là hiểu rõ, đừng nói tiếp cảnh giới sẽ bị áp chế, thực lực giảm mạnh, coi như không bị áp chế, hắn cũng tuyệt đối sẽ không là Huyết Nữ đối thủ!

Không thể xuống!

Giữa trường, áo bào đen ông lão do dự xuống, sau đó xếp bằng trên mặt đất, bắt đầu hấp thu linh khí cùng chữa trị thân thể. Vừa nãy gắng đón đỡ Dương Diệp mấy kiếm, hắn cũng là bị thương, hơn nữa, huyền khí cũng tiêu hao rất nhiều, hiện tại, hắn cũng nhất định phải đem chính mình thương cùng huyền khí khôi phục, bởi vì hắn biết, Dương Diệp khẳng định còn sẽ tiếp tục đến!

Nhưng mà, hắn nhưng là đánh giá thấp Dương Diệp đến tốc độ.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp từ cái kia Thông Thiên trong môn phái chui ra.

Nhìn thấy Dương Diệp, áo bào đen ông lão vẻ mặt nhất thời có chút khó coi lên, bởi vì lúc này Dương Diệp xem ra một chút việc đều không có, phải biết, trước Dương Diệp đào tẩu thì, nhưng là bị thương nặng a! Mà hiện tại, hắn thương càng nhưng đã hoàn toàn khôi phục...

Dương Diệp không có một chút nào phí lời, kiếm trong tay trực tiếp biến mất ở trong tay.

Bành!

Áo bào đen ông lão ở gắng đón đỡ chiêu kiếm này sau, trực tiếp bị chấn động đến mấy bên ngoài trăm trượng, nhưng mà hắn mới vừa dừng lại, lại là một luồng ánh kiếm đã đi tới trước mặt hắn, áo bào đen ông lão lần thứ hai bị lùi mấy trăm trượng, cùng với trước một Dương Diệp, hắn mới vừa dừng lại, một luồng ánh kiếm chính là cũng đã đi tới trước mặt hắn...

Bành!

Áo bào đen ông lão lần thứ hai bị đẩy lui mấy trăm trượng, lần này, ánh kiếm không có, thế nhưng, Dương Diệp cũng không có.

Dương Diệp lại trốn xuống rồi!

Ba kiếm thả xong liền chạy!

Dương Diệp cũng coi như là thấy rõ, không thể cùng đối phương ác chiến, bởi vì như vậy đối với hắn rất bất lợi, ngược lại hắn đối với đối phương có uy hiếp chính là Luân Hồi một kiếm, mà Luân Hồi một kiếm hắn chỉ có thể triển khai ba kiếm, đã như vậy, vậy thì đơn giản hơn một ít, ba kiếm thả xong ta liền đi.

Giữa trường, nhìn thấy Dương Diệp biến mất, áo bào đen ông lão vẻ mặt cực kỳ khó coi lên.

Mà sau ba canh giờ, Dương Diệp lại từ cái kia Thông Thiên trong môn phái chui ra.

Áo bào đen ông lão: “...”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1511: Hèn mọn mới là vương đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng với trước như thế, Dương Diệp sau khi ra ngoài, trực tiếp chính là sử dụng tới ba đạo Luân Hồi một kiếm, ở ba kiếm thi xong sau khi, hắn trực tiếp xoay người tiến vào Thông Thiên trong môn phái.

Đầu cũng sẽ không!

Giữa trường, cái kia áo bào đen ông lão vẻ mặt âm trầm đáng sợ!

Vắng lặng nháy mắt, áo bào đen ông lão đột nhiên phát sinh gầm lên giận dữ, sau đó đột nhiên một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Giữa trường mấy ngàn trượng bên trong không gian nhất thời dường như sôi trào thủy bình thường kịch liệt chập trùng lên.

Uất ức!

Lúc này áo bào đen ông lão cực kỳ uất ức!

Chịu một điểm thương cũng không bị gì, chủ yếu nhất chính là hắn cảm giác được nhục nhã, hắn đường đường một cái Luân Hồi cảnh cường giả lại bị một cái bán thần cảnh giun dế như vậy trêu chọc!

Dưới cái nhìn của hắn, Dương Diệp chính là đang đùa bỡn hắn!

Việc này nếu như truyền đi, không cần phải nói, hắn sau đó ở Luân Hồi cảnh cường giả bên trong khẳng định là không mặt mũi gặp người rồi!

Nhiều lần ông lão đều muốn vọt thẳng xuống đi tìm Dương Diệp, thế nhưng, vừa nghĩ tới U Minh điện, hắn chính là bỏ đi cái ý niệm này. Một khi xuống, cảnh giới bị áp chế, lại gặp phải U Minh điện người, hắn tuyệt đối là thập tử vô sinh. Thậm chí, dưới cái nhìn của hắn, Dương Diệp sở dĩ làm như thế, khả năng chính là muốn bắt hắn cho lừa gạt xuống!

Nhưng là, nếu như không đi xuống, hắn coi như không bị Dương Diệp cho ma tử, cũng có thể cũng bị tức chết!

Chung quy là Luân Hồi cảnh cường giả, rất nhanh để cho mình bình tĩnh lại.

Nhìn cái kia Thông Thiên môn hồi lâu, áo bào đen ông lão khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, sau đó xoay người ngồi xếp bằng ở tại chỗ.

...

Hạ vị diện.

Lúc này Dương Diệp, kiếm ý cũng không có bắt đầu phản phệ, bởi vì hắn vừa nãy cũng không có cùng ông lão ác chiến, đánh liền chạy, chỉ là huyền khí tiêu hao hết mà thôi. Mỗi một lần sử dụng Kiếm Thần ấn tăng lên kiếm ý, gần như có thể duy trì hai canh giờ khoảng chừng: Trái phải. Mà hắn đem huyền khí triệt để khôi phục, gần như cần hơn một canh giờ.

Nói cách khác, hắn mỗi một lần tăng lên kiếm ý, có thể trên Đại thế giới hai lần.

Sở dĩ không sử dụng linh châu, là bởi vì linh châu quá quý giá, thứ này, tốt nhất vẫn là giữ lại thời khắc mấu chốt dùng.

Hồng Mông trong tháp, linh khí đầy đủ, này tăng lên rất nhiều hắn huyền khí khôi phục tốc độ.

Sau một canh giờ, Dương Diệp trở lại hiện thực, sau đó hắn lần thứ hai hóa thành một luồng ánh kiếm phóng lên trời, rất nhanh, Dương Diệp đi tới Đại thế giới.

Áo bào đen ông lão còn ở!

Dương Diệp không có bất kỳ phí lời, trực tiếp động thủ, ở kiếm trong tay của hắn biến mất một khắc đó, xa xa áo bào đen ông lão trực tiếp bị chấn động đến mấy bên ngoài trăm trượng, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, kế tục lại lần nữa xuất kiếm... Rất nhanh, áo bào đen ông lão bị chấn động đến hơn một ngàn trượng ở ngoài. Lúc này, hắn ba kiếm đã toàn bộ triển khai xong!

Ở cuối cùng một kiếm triển khai xong sau, Dương Diệp xoay người liền muốn tránh đi, song khi hắn xoay người một khắc đó, hắn vẻ mặt nhất thời khó coi lên, bởi vì chẳng biết lúc nào, ở cái kia Thông Thiên môn vị trí, có thêm một tên ma bào ông lão.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Nhìn thấy người lão giả này, Dương Diệp biết, lần này lưu không xong rồi!

“Chạy a? Làm sao không chạy?” Đang lúc này, áo bào đen ông lão âm thanh đột nhiên truyền đến. Trước hắn rơi vào lưỡng nan thì, cuối cùng vẫn là quyết định đang gọi giúp đỡ, tuy rằng này có chút mất mặt, dù sao hắn là Luân Hồi cảnh, mà Dương Diệp chỉ là bán thần. Thế nhưng, hết cách rồi, Dương Diệp quá vô lại, kế tục tiếp tục như vậy, hắn rất khả năng thật sự bị Dương Diệp cho tươi sống ma tử!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía áo bào đen ông lão, sau đó nói: “Ta nói ngươi có xấu hổ hay không? Một mình ngươi Luân Hồi cảnh cường giả đối mặt ta một cái bán thần cảnh, lại vẫn phải gọi giúp đỡ, ngươi mặt đây? Ngươi mặt đây?”

Nghe được Dương Diệp, áo bào đen ông lão sắc mặt khó coi tới cực điểm, mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nói thật sự, các ngươi Luân Hồi cảnh cường giả mặt đều bị ngươi mất hết.”

Áo bào đen ông lão sắc mặt càng thêm khó coi.

Mà lúc này, Dương Diệp phía sau cái kia ông lão áo xám đột nhiên nói: “Vậy không bằng như vậy, ngươi cùng hắn một mình đấu, ta không ra tay, làm sao?”

Nghe được ông lão áo xám, cái kia áo bào đen ông lão liền nói ngay: “Dương Diệp, ngươi nếu là cùng ta đơn đả độc đấu, ta bảo đảm, hắn có thể không dùng ra tay, ngươi...”

“Các ngươi mặt đây?”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên châm chọc nói: “Một cái Luân Hồi cảnh hướng về một cái bán thần cảnh huyền giả nói chúng ta đến một mình đấu, chà chà, câu nói như thế này các ngươi cũng nói ra được đến a.”

Nói đến đây, hắn đột nhiên họa phong xoay một cái, “Không bằng như vậy, ngươi đem mình cảnh giới áp chế đến bán thần cảnh, chúng ta công bằng quyết đấu, thế nào?” Nói, Dương Diệp khiêu khích liếc mắt nhìn cái kia áo bào đen ông lão.

Nghe được Dương Diệp, cái kia áo bào đen ông lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi coi là thật là khôi hài. Ta tại sao muốn áp chế cảnh giới cùng ngươi công bằng chiến đấu? Cùng ngươi công bằng chiến đấu, thắng, đối với ta mà nói, không có lợi, thua, cái kia lại càng không có chỗ tốt rồi. Dương Diệp, ngươi cũng coi như là một nhân kiệt, đến hiện ở vào thời điểm này, còn chơi những này trò vặt, không thể không nói, có chút đi phân a!”

Dương Diệp nhún vai một cái, hắn có chút đánh giá thấp đối phương thông minh. Nếu như đối phương thật sự áp chế cảnh giới với hắn đánh, hắn là tuyệt đối chắc chắn đánh giết đối phương, nhưng đáng tiếc, nhân gia cũng không ngốc, không lên khi (làm) a!

Lúc này, áo bào đen ông lão đột nhiên nói: “Đồng loạt ra tay, đừng cho hắn cơ hội!”

Nói, thân hình hơi động, hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp mặc dù là kiếm tâm, thế nhưng tâm nhãn nhưng là không ít, bởi vậy, vì để ngừa vạn nhất, hắn trực tiếp gọi đồng loạt ra tay, tuy rằng hai tên Luân Hồi cảnh đối với một tên bán thần ra tay, có chút mất mặt, thế nhưng, lúc này hắn có thể không lo được nhiều như vậy.

Cái kia áo bào đen ông lão do dự xuống, sau đó cũng hướng về Dương Diệp vọt tới!

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó vỗ vỗ chính mình trước ngực, nói: “Cùng Kỳ, ngươi hàng này ở không ra, chúng ta liền thật sự đồng sinh cộng tử.”

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, một đạo hắc quang ở giữa sân chợt lóe lên, khẩn đón lấy, một đạo hung lệ khí tức đột nhiên ở giữa sân đột nhiên bộc phát ra, luồng hơi thở này uy lực cực cường, trực tiếp đem cái kia hai tên Luân Hồi cảnh cường giả cho đẩy lui mấy trăm trượng!

Hắc quang tản đi, Cùng Kỳ xuất hiện ở Dương Diệp trước!

Cùng Kỳ!

Nhìn thấy Cùng Kỳ, Dương Diệp cũng là thở phào nhẹ nhõm, bởi vì nếu như Cùng Kỳ vẫn không thể đi ra, hắn cũng chỉ có thể triển khai Tinh Hà kiếm đồ. Không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn là thật sự không muốn triển khai Tinh Hà kiếm đồ, đồ chơi này, đòi mạng a!

Lúc này, cái kia Cùng Kỳ nhìn lướt qua xa xa hai tên ông lão, sau đó nó nhìn về phía Dương Diệp, “Ta liền biết, ngươi gọi ta đi ra, khẳng định là không có chuyện tốt.”

Dương Diệp san cười cợt, sau đó nói: “Bình thường sự tự nhiên là không thể phiền phức lão nhân gia ngươi, hết cách rồi, những người này cảnh giới không chỉ có cao hơn ta rất nhiều, còn muốn lấy nhiều khi ít, ta chỉ có thể gọi là ngươi ra đến giúp đỡ.”

Cùng Kỳ liếc mắt nhìn cái kia áo bào đen ông lão cùng ma bào ông lão, sau đó nói: “Rất mạnh!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Ngươi thực lực bây giờ làm sao?”

“Khôi phục lại tám phần mười!” Cùng Kỳ trầm giọng nói.

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, “Có thể đánh thắng được hai người bọn họ sao?”

Cùng Kỳ khẽ lắc đầu, “Ta chỉ có thể ngăn cản một cái! Chiến thắng, không hoàn toàn chắc chắn!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Cũng được, ngăn cản một cái là một cái!”

Xa xa, cái kia áo bào đen ông lão cùng ma bào ông lão ở nhìn thấy

Cùng Kỳ thì, hai trong mắt người đều là có thêm một tia nghiêm nghị.

Hung thú!

Bọn họ không nghĩ tới, Dương Diệp trên người còn có một con hung thú, hơn nữa nhìn này hung thú khí tức còn như vậy mạnh, cho dù này hung thú không có đạt đến Luân Hồi cảnh cấp độ, nhưng khẳng định cũng là có thể so với Âm Dương cảnh đỉnh cao huyền giả tồn tại!

Áo bào đen ông lão vẻ mặt trầm thấp như nước, nguyên bản hắn cho rằng ở thêm ra một tên Luân Hồi cảnh cường giả sau, giết Dương Diệp hẳn là nắm chắc sự tình, thế nhưng, hắn không nghĩ tới, hiện tại Dương Diệp lại đột nhiên thêm ra một người trợ giúp đến!

Hai người lần thứ hai nhìn nhau một chút, sau một khắc, hai người thân hình hơi động, phân biệt hướng về Dương Diệp cùng Cùng Kỳ vọt tới!

Nếu như bọn họ ngày hôm nay để Dương Diệp tiến vào Đại thế giới, cái kia Chiến Các cùng Đế Tông sắp trở thành toàn bộ Đại thế giới trò cười, bởi vì ở Mã gia Luân Hồi cảnh cường giả sau khi trở về, Đại thế giới rất nhiều thế lực cũng đã biết Dương Diệp ở xông Thông Thiên lộ sự tình. Mà mọi người cũng biết, này Chiến Các Đế Tông cùng Dương Diệp trong lúc đó có cừu oán, đồng thời còn đặc biệt phái ra cường giả đến vây giết Dương Diệp!

Dưới tình huống này, nếu như Dương Diệp còn tiến vào Đại thế giới, cái kia Đế Tông cùng Chiến Các còn gì là mặt mũi? Hơn nữa, Dương Diệp tiềm lực như vậy khủng bố, một khi để Dương Diệp tiến vào Đại thế giới, để hắn triệt để trưởng thành, đôi này: Chuyện này đối với Đế Tông cùng Chiến Các đều là một cái khó có thể chịu đựng tai nạn. Tuy rằng cùng Dương Diệp là kẻ địch, thế nhưng, ở trong lòng bọn họ, Dương Diệp tương lai thành tựu nhất định không thể so với Kiếm Vô Cực còn có Tiêu Dao Tử nhược!

Người như thế, không thể để cho hắn trưởng thành!

Hai tên ông lão quả đoán ra tay.

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ tự nhiên là không cam lòng yếu thế, lúc này hướng về hai tên ông lão vọt tới.

Liền như vậy, giữa trường lần thứ hai đại chiến lên.

Dương Diệp ở nuốt vào một viên linh châu sau, trong cơ thể huyền khí đã hoàn toàn khôi phục, thế nhưng, cùng một tên Luân Hồi cảnh cường giả chính diện mạnh mẽ chống đỡ, hắn vẫn còn có chút vất vả. Trái lại Cùng Kỳ liền tốt hơn hắn nhiều, tuy rằng Cùng Kỳ cũng là bị tên kia ma bào ông lão cho đè lên, thế nhưng, trên thực tế ma bào ông lão cũng không có cho Cùng Kỳ tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn!

Bất quá, đồng ý, Cùng Kỳ cũng không thể cho ma bào ông lão tạo thành cái gì tính thực chất thương tổn.

Một lát sau, Dương Diệp cho Cùng Kỳ truyền âm: “Cùng Kỳ lão huynh, đến triệt!”

“Tiểu tử, túng? Này không giống như là phong cách của ngươi a!” Cùng Kỳ nói.

“Mao phong cách, hèn mọn mới là vương đạo a!” Dương Diệp tức giận nói.

“Đánh không lại liền đánh không lại, còn cái gì hèn mọn, ta khinh bỉ cái tên nhà ngươi!” Cùng Kỳ lạnh lùng nói.

Mà đang lúc này, xa xa cánh cửa kia đột nhiên kịch liệt run lên, khẩn đón lấy, lại một ông già tự cánh cửa kia bên trong đi ra!

Luân Hồi cảnh cường giả!

Lại tới một tên Luân Hồi cảnh cường giả!

“Tiểu tử, triệt!”

Cùng Kỳ âm thanh đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, sau một khắc, Cùng Kỳ trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang đi vào cái kia Thông Thiên trong môn phái.

Dương Diệp: “...”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1512: Hồng Mông trong tháp bảo vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tốc độ cũng không chậm, ở Cùng Kỳ chuồn mất sau khi, hắn cũng cấp tốc tiến vào Thông Thiên trong môn phái, liền như vậy, một người một yêu biến mất ở áo bào đen ông lão các loại (chờ) trong mắt người.

Chạy trốn!

Lại chạy trốn!

Áo bào đen ông lão vẻ mặt cực kỳ khó coi lên.

Dương Diệp muốn đánh liền đánh, muốn chạy trốn bỏ chạy, quả thực đem nơi này xem là là nhà của hắn.

“Mục U huynh, Tô Du huynh, nếu không, chúng ta xuống?” Lúc này, ma bào ông lão đột nhiên nhìn về phía áo bào đen ông lão.

Nghe được ma bào ông lão, tên là Mục U áo bào đen ông lão cùng mới ra hiện tên kia gọi Tô Du hoa bào ông lão đều là nhìn về phía hắn. Trầm mặc nháy mắt, Mục U lắc lắc đầu, nói: “U Minh điện!”

U Minh điện!

Nghe được ba chữ này, ba người vẻ mặt đều là hơi đổi. Dương Diệp uy hiếp, đó là sau đó, dù sao hắn hiện tại mới bán thần, coi như thực lực nghịch thiên, thế nhưng, dù sao chỉ là bán thần, ở nghịch thiên cũng vẫn là bán thần, hắn không thể lay động căn cơ của bọn họ. Lại như hiện tại, Dương Diệp cũng chỉ có con đường trốn.

Thế nhưng, U Minh điện nhưng là không giống nhau. U Minh điện đối với sự uy hiếp của bọn họ vậy cũng có phải là sau đó, mà là hiện tại. Đừng nói U Minh điện hết thảy điện hạ, chính là một cái Huyết Nữ, liền đủ để lay động căn cơ của bọn họ rồi!

Có thể nói, nếu như không phải là bởi vì kiêng kỵ U Minh điện, bọn họ sớm xuống giết chết Dương Diệp.

“Nhưng là, chúng ta liền để này Dương Diệp muốn tới thì tới, muốn đi thì đi?” Ma bào ông lão trầm giọng nói.

Cái kia Tô Du gật gật đầu, “Tiếp tục như vậy xác thực không phải biện pháp, tuy rằng hiện tại bởi sự xuất hiện của ta, hai người bọn họ đoạn thời gian bên trong không dám ở tới, thế nhưng, ba người chúng ta cũng không thể vẫn thủ ở nơi này. Việc này, nhất định phải muốn mình giải quyết phương pháp, không phải vậy, chúng ta sẽ bị hắn ngăn cản.”

Cái kia ma bào ông lão gật gật đầu, “Điểm trọng yếu nhất, đại gia đừng quên, trong thời gian ngắn bên trong, bọn họ xác thực không làm gì được chúng ta, cũng không dám ở tới, thế nhưng, nếu như này Dương Diệp đạt đến thần giả đây?”

Nghe được ma bào ông lão, cái kia Tô Du cùng Mục U vẻ mặt nhất thời căng thẳng, bọn họ suýt chút nữa quên này tra, Dương Diệp hiện tại là bán thần, thế nhưng, thực lực đã như vậy khủng bố, nếu như hắn đạt đến thần giả, khi đó, chính mình ba người thật sự có thể chống đỡ được hắn sao?

Lúc này, cái kia ma bào ông lão lại nói: “Bán thần giết Luân Hồi cảnh sự tình, mặc dù rất giống không có, thế nhưng, thần giả giết Luân Hồi cảnh sự tình, các ngươi hẳn là nghe qua không ít chứ?”

Bọn họ tự nhiên nghe qua!

Lúc trước Tiêu Dao Tử cùng Kiếm Vô Cực, ở thần giả cảnh thì, coi như là Luân Hồi cảnh cường giả ở trước mặt bọn họ cũng phải nhượng bộ lui binh!

Ở thế giới này, rất nhiều người, là không thể theo lẽ thường đến cân nhắc bọn họ, tỷ như này Kiếm Vô Cực, tỷ như này Tiêu Dao Tử, còn tỷ như này Dương Diệp...

Giữa trường trầm mặc lên.

Ba người đều hơi lúng túng.

Không thể xuống, thế nhưng, không đi xuống, bọn họ lại không thể mỗi ngày trấn thủ tại chỗ này, hơn nữa, bọn họ cũng sợ Dương Diệp ở phía dưới nỗ lực thần giả, vạn nhất Dương Diệp thật sự đạt đến thần giả, khi đó, sự tình liền thật sự có hơi lớn điều rồi!

Giữa trường, ba người trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, ba người nhìn nhau một chút, sau đó gật gật đầu, làm như làm quyết định gì.

...

Hạ vị diện.

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ chạy trốn tới hạ vị diện sau, cùng với trước như thế, Dương Diệp chui vào dưới nền đất, sau đó tiến vào Hồng Mông trong tháp bắt đầu chữa trị thân thể. Dương Diệp phát hiện một điểm, đó chính là hắn kiếm ý phản phệ, cái kia thống khổ so với trước đây thật giống là nhẹ đi nhiều. Trước đây kiếm ý phản phệ, đó là thật sự đau đến không muốn sống.

Thế nhưng hiện tại, tuy rằng cũng rất thống khổ, thế nhưng không có loại kia cảm giác đau đến không muốn sống.

Cuối cùng, hắn tìm tới nguyên nhân, vậy thì là quen thuộc. Thường thường bị kiếm ý phản phệ, hắn đã thành thói quen loại đau khổ này. Đối với Dương Diệp tới nói, này xem như là chuyện tốt…

Quá hồi lâu, Dương Diệp ở Hồng Mông tháp chữa trị xuống, thương thế đã triệt để khôi phục.

Trên thực tế, trên mặt đất, Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa Cùng Kỳ, lúc này, Cùng Kỳ cũng ở chữa thương.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Lão huynh, ngươi ở ta trong tháp khôi phục thân thể rất nhanh.” Hắn vừa nãy yêu Cùng Kỳ tiến vào Hồng Mông trong tháp, thế nhưng này Cùng Kỳ chết sống không tiến vào, đối với này, hắn là phi thường không rõ, bởi vì, Hồng Mông tháp đối với Cùng Kỳ là không có ác ý, thế nhưng, Cùng Kỳ chính là không đi vào.

Xa xa, Cùng Kỳ mở mắt ra, sau đó lắc lắc đầu.

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

Cùng Kỳ trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Ngươi biết ngươi tháp tại sao đối với yêu thú có lớn như vậy lực uy hiếp sao?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, đối với Cùng Kỳ nói điểm ấy, hắn cũng là cực kỳ hiếu kỳ.

Cùng Kỳ nói: “Ngươi tháp là chí bảo, không đúng, nghiêm chỉnh mà nói, nó đã không phải bảo vật.”

“Không phải bảo vật?”

Dương Diệp cau mày, “Vậy nó là cấp bậc gì?”

“Cấp bậc?” Cùng Kỳ liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Ta cũng không biết. Bởi vì trước đây ta cũng chỉ nghe qua, không có thấy tận mắt từng tới.”

Dương Diệp: “…”

Cùng Kỳ lại nói: “Tuy rằng nó vô cùng cường đại, thế nhưng, bản thân nó đối với yêu thú là không có cái gì lực chấn nhiếp, nó công hiệu cũng không phải nhằm vào yêu thú, chân chính đối với yêu thú có lực chấn nhiếp, là ngươi cái kia trong tháp một món khác bảo vật!"

"Một món khác bảo vật!"

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: "Bên trong còn có một món khác bảo vật? Ta làm sao không biết?"

Cùng Kỳ nói: "Trước đây ta cũng không xác định, thế nhưng ở sau khi đi vào, ta nghe thấy được hơi thở của nó, bởi vì trước đây ta đã thấy, đối với hơi thở của nó, ta cả đời đều sẽ không quên. Chỉ là ta không hiểu chính là, cái này bảo vật làm sao sẽ ở ngươi cái kia trong tháp, hơn nữa, thật giống đối phương cũng không thể hiện thân!"

Trong tháp còn có bảo vật!

Dương Diệp có chút trở nên hưng phấn. Hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, "Lại nói, ngươi có phải là bị bảo vật này sửa chữa quá a?"

Nói xong, Dương Diệp nhất thời ám đạo gay go, nói nhầm. Quả nhiên, Cùng Kỳ khi nghe đến lời của hắn thì, đột nhiên giận tím mặt, "Thả tiểu tử ngươi chó má, lão tử ngang dọc thiên hạ không đối thủ, làm sao sẽ bị nó..." Nói đến đây, nó làm như ở kiêng kỵ cái gì, dừng một chút, sau đó ngữ khí nhu đi, "Chỉ từng thấy nó, không có chân chính từng giao thủ!"

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, không cần phải nói, hàng này tuyệt đối bị sửa chữa quá, không phải vậy, cái tên này cũng không sẽ đánh chết không tiến vào Hồng Mông tháp rồi! Đến tột cùng là bảo vật gì, liền Cùng Kỳ đều bị nó sửa chữa quá?

Dương Diệp hỏi: "Đó là bảo vật gì?"

Cùng Kỳ trầm mặc chốc lát, sau đó nói: "Là một cái rác rưởi chuyên môn vì đối phó yêu tộc mà sáng tạo ra đến bảo vật, bảo vật này, chuyên môn nhằm vào yêu tộc, có thể nói là hết thảy yêu tộc khắc tinh, đương nhiên, không phải tuyệt đối, chỗ khác ta không biết, ngược lại ở chúng ta cái kia mảnh vũ trụ, có thể không sợ đồ chơi này yêu tộc, thật sự không vượt quá mười cái!"

"Tên gì?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

Cùng Kỳ liếc mắt nhìn Dương Diệp, "Ngươi hỏi nhiều như vậy làm cái gì, nó ở ngươi cái kia trong tháp, sớm muộn sẽ xuất hiện ở trước mặt ngươi, đến lúc đó ngươi chẳng phải sẽ biết rồi!"

Dương Diệp bĩu môi, cái tên này còn thừa nước đục thả câu. Bất quá Cùng Kỳ cũng nói rất đúng, Cùng Kỳ nói cái kia bảo vật khẳng định ở Hồng Mông trong tháp, hay là ngay khi tầng thứ tư bên trong!

Tầng thứ tư!

Dương Diệp cũng muốn đi mở ra, thế nhưng, không phải hắn muốn mở ra liền mở ra. Hồng Mông tháp mỗi một tầng mở ra, đều là ở thực lực của hắn đạt đến nhất định cấp độ sau, tự động mở ra. Thế nhưng, hắn không biết đến tột cùng muốn đạt tới trình độ nào mới có thể để này Hồng Mông tháp mở ra tầng thứ tư. Tuy rằng Hồng Mông tháp rất nhiều lúc đều sẽ phối hợp hắn, thế nhưng là không sẽ cùng hắn giao lưu, đây là hắn khá là phiền muộn địa phương!

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Tiểu tử, Đại thế giới kia, ngươi không đi không được?”

Dương Diệp thu hồi tâm tư, sau đó gật gật đầu, “Không đi không được!”

Cùng Kỳ trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Có chút khó.”

Dương Diệp cười nói: “Ta biết, vì lẽ đó, ta chuẩn bị đánh một trận trì cửu chiến, một ngày không được, ta liền một năm, một năm không được, ta liền hai năm, mãi đến tận đánh tới đi mới thôi!”

Cùng Kỳ lắc lắc đầu, “Ngươi ý tưởng này là được, thế nhưng, nhân gia sẽ làm ngươi vẫn như thế tiêu hao tổn nữa sao? Đều là lão quái vật, thông minh khẳng định là có. Vì lẽ đó, đối phương hoặc là thỏa hiệp, để ngươi đi tới, hoặc là sẽ nghĩ biện pháp tuyệt sát ngươi, không cho ngươi bất cứ cơ hội nào.”

Dương Diệp gật gật đầu, hắn tự nhiên rõ ràng, Đại thế giới những người kia đều không ngốc, ý nghĩ của hắn, nhân gia khẳng định đã biết, không phải vậy, cũng sẽ không có ba tên Luân Hồi cảnh cường giả xuất hiện. Mà hiện tại, Cùng Kỳ xuất hiện, có thể sẽ để Đại thế giới những người kia phái ra càng nhiều Luân Hồi cảnh cường giả!

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, theo: Đè ý nghĩ của ta, ngươi tốt nhất là ở phía dưới này tu luyện, chờ ngươi tu luyện tới thần giả cảnh sau ở đi tới, khi đó, những lão gia hỏa kia hẳn là liền không ngăn được ngươi.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Bọn họ sẽ không cho ta ky sẽ đạt tới thần giả, hiện tại không đi lên, đến lúc đó chiến trường khả năng liền sẽ biến thành ở lần này vị diện. Tuy rằng bọn họ hiện tại kiêng kỵ U

Minh điện, không dám hạ xuống, thế nhưng, ta bảo đảm, một khi ta muốn đột phá đến thần giả, bọn họ nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào muốn tới giết chết ta!"

"Cũng là!" Cùng Kỳ gật gật đầu. Dương Diệp thiên phú quá mạnh, để hắn đạt đến thần giả, khi đó, thực lực của hắn phải nhận được một cái lột xác, khi đó hắn, ở thêm vào hắn Tinh Hà kiếm đồ, Luân Hồi cảnh cường giả cũng phải đứng ở bên!

Dương Diệp lại nói: "Hơn nữa, muốn đột phá đến thần giả, trong thời gian ngắn khẳng định là không có cách nào, ta không chờ được đã lâu như vậy!"

Nếu như tử cùng Tiểu Bạch không bị cái kia Thần Phượng tộc chộp tới, hắn là sẽ không lên đi Đại thế giới, thế nhưng, hiện tại tử cùng Tiểu Bạch sinh tử chưa biết, hắn thực sự là không muốn tiếp tục chờ đợi.

Cùng Kỳ liếc mắt nhìn Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Lần này, chính ta đi tới."

Cùng Kỳ nhất thời sững sờ, "Chính ngươi đi tới? Ta không nghe lầm?"

Dương Diệp gật gật đầu, "Đương nhiên không có, lần này, chính ta đi tới!"

"Ngươi muốn làm gì?" Cùng Kỳ không rõ.

Dương Diệp cười cợt, "Ta ngoại trừ liều mạng, còn có thể làm cái gì? Ở bực này ta."

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, thân hình hơi động, trực tiếp hóa thành một luồng ánh kiếm phóng lên trời.

Phía dưới, Cùng Kỳ nhíu mày lên, "Cái tên này đến cùng phải làm gì?"

...

Đại thế giới, Dương Diệp lần thứ hai từ Thông Thiên trong môn phái đi ra, mà lần này, ở trước mặt hắn cách đó không xa, có năm tên ông lão!

Năm tên Luân Hồi cảnh cường giả!

Mục U nhìn cái kia từ trong môn phái đi ra Dương Diệp, nói: "Dương

Diệp, năm tên Luân Hồi cảnh cường giả đến giết ngươi, coi như tử, cũng quang vinh. Lần này, hết thảy đều kết thúc.”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Đúng là nên kết thúc rồi!”

Âm thanh hạ xuống, kiếm của hắn thần ấn đột nhiên sáng như tuyết lên, rất nhanh, ở Kiếm Thần ấn gia trì xuống, kiếm ý của hắn tăng lên tới Quy Nguyên cảnh.

“Quy Nguyên cảnh kiếm ý?”

Mục U lắc lắc đầu, “Không đủ.”

Dương Diệp thủ đoạn hơi động, một tấm đồ xuất hiện ở trước mặt hắn, “Quy Nguyên cảnh kiếm ý không đủ, cái kia ở thêm vào cái này đây?”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1513: Dương Diệp thời đại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh Hà kiếm đồ!

Dương Diệp sở dĩ không cho Cùng Kỳ tới, cũng là bởi vì hắn không chuẩn bị bảo lưu. Cũng không có cách nào bảo lưu, bởi vì hắn biết rõ, đối diện sẽ không ở cho hắn cơ hội tiêu hao. Đúng như dự đoán, năm tên Luân Hồi cảnh cường giả ở bực này hắn.

Năm tên Luân Hồi cảnh!

Ngoại trừ Tinh Hà kiếm đồ, hắn thực sự là không chiêu.

Dương Diệp đối diện, Mục U các loại (chờ) người nhìn thấy Dương Diệp trước mặt tấm kia đồ thì, đều là hơi nhướng mày, bởi vì bọn họ cũng không quen biết Tinh Hà kiếm đồ, thế nhưng rất nhanh, bọn họ liền nhận thức.

Giữa trường, Dương Diệp không có bất kỳ phí lời, vung tay phải lên, Tinh Hà kiếm đồ kịch liệt run lên, tuôn ra một đạo óng ánh ánh sao, thoáng qua, giữa trường cảnh tượng biến ảo thành một mảnh hư không!

“Tinh Hà kiếm đồ!”

Xa xa, Mục U các loại (chờ) người kinh hãi nhìn Dương Diệp.

Tinh Hà kiếm đồ!

Lúc trước Kiếm Vô Cực mặc dù có thể ở Đại thế giới mạnh mẽ, này Tinh Hà kiếm đồ nhưng là không thể không kể công, lúc trước Kiếm Vô Cực ở một cái thế lực lớn triển khai ra, cái kia nắm giữ bảy, tám tên Luân Hồi cảnh cường giả thế lực lớn trực tiếp lựa chọn thỏa hiệp, không người dám một trận chiến.

Trận chiến đó, Tinh Hà kiếm đồ nghe tên toàn bộ Đại thế giới!

Kỳ thực, bọn họ cũng biết Dương Diệp nắm giữ Tinh Hà kiếm đồ, thế nhưng, bọn họ cũng không phải rất sợ, bởi vì bọn họ là Luân Hồi cảnh, mà Dương Diệp chỉ là bán thần. Dương Diệp so với lúc trước Kiếm Vô Cực chênh lệch một cấp, đừng xem chỉ là một cấp, bán thần cùng thần giả trong lúc đó cái kia chênh lệch, nhưng là khác nhau một trời một vực, đặc biệt đối với Dương Diệp cùng Kiếm Vô Cực loại thiên tài này!

Bởi vậy, bọn họ cảm thấy, Dương Diệp coi như có Tinh Hà kiếm đồ, cũng là không cách nào để cho Tinh Hà kiếm đồ có lúc trước Kiếm Vô Cực triển khai thì loại kia uy lực!

Nhưng mà, bọn họ nhưng là quên một điểm.

Dương Diệp kiếm ý là Quy Nguyên cảnh, mà lúc trước Kiếm Vô Cực kiếm ý, nhưng là nửa bước Quy Nguyên cảnh. Dương Diệp kiếm ý, bù đắp hắn cảnh giới không đủ!

Trầm mặc nháy mắt, Mục U đột nhiên nói: “Giết!” Âm thanh hạ xuống, trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một luồng khí thế kinh khủng, cơn khí thế này dường như sông lớn vỡ đê giống như hướng về Dương Diệp vị trí dâng trào mà đi.

Mục U bên cạnh cái kia bốn tên Luân Hồi cảnh cường giả cũng là dồn dập ra tay!

Thời khắc này, bọn họ rất rõ ràng, trốn là không thể, phải nói là không thể trốn, nếu như trốn, liền muốn mang ý nghĩa muốn nổ nát này Tinh Hà kiếm đồ, nổ nát Tinh Hà kiếm đồ? Bọn họ không lòng tin này! Nếu không thể trốn, vậy thì chỉ có giết chết Dương Diệp cái này lỗ kim, chỉ cần giết Dương Diệp, Tinh Hà kiếm đồ tự nhiên sụp đổ!

Giữa trường, Dương Diệp vung tay phải lên, kiếm trong tay tổ trực tiếp bay đến xa xa trung ương, khẩn đón lấy, xa xôi tinh không ngôi sao trong nháy mắt lượng lên, rất nhanh, vô số kiếm khí từ những kia trong tinh không bắn nhanh ra, cuối cùng trực tiếp xuyên qua không gian, hướng về Dương Diệp các loại (chờ) người vị trí lít nha lít nhít lạc đến.

Lần này, những này kiếm khí so với Dương Diệp lần trước triển khai Tinh Hà kiếm đồ thì kiếm khí mạnh không biết bao nhiêu lần. Ngoại trừ hắn cảnh giới tăng lên nguyên nhân này ở ngoài, còn có một cái nguyên nhân, vậy thì là lúc này kiếm ý của hắn là Quy Nguyên cảnh!

Quy Nguyên cảnh!

Quy Nguyên cảnh kiếm ý thêm Tinh Hà kiếm đồ, đây chính là Dương Diệp to lớn nhất lá bài tẩy!

Giữa trường, đầy trời ngôi sao kiếm khí dường như Lưu Tinh lít nha lít nhít lạc đến, những kia kiếm khí bên trong ẩn chứa khủng bố năng lượng làm cho cái kia Mục U đám người sắc mặt trong nháy mắt thảm biến thành màu trắng.

Trước đây, bọn họ chỉ là nghe qua Tinh Hà kiếm đồ, biết Tinh Hà kiếm đồ khủng bố, thế nhưng, khi bọn họ tự mình đối mặt này Tinh Hà kiếm đồ thì, bọn họ mới hiện, này Tinh Hà kiếm đồ so với bọn họ tưởng tượng muốn không biết mạnh hơn bao nhiêu!

Lần này, Mục U các loại (chờ) người không dám có chút bảo lưu.

Trong tinh không, vô số năng lượng mạnh mẽ không ngừng tuôn ra, chống lại những kia ngôi sao kiếm khí, nhưng mà, cuối cùng ở vô cùng vô tận ngôi sao kiếm khí trước mặt, Mục U các loại (chờ) người tất cả phản kháng đều hóa thành hư vô.

Liền như vậy, đầy đủ kéo dài sắp tới sau một canh giờ, đầy trời ngôi sao kiếm khí mới dần dần biến mất, tại chỗ bên trong khôi phục bình thường sau, giữa trường chỉ còn dư lại hai người.

Một cái là Dương Diệp, còn có một cái là cái kia Mục U!

Mục U nhìn phía chân trời, trong mắt mang theo một tia mờ mịt, hồi lâu, hắn thu hồi ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, “Được lắm hạ vị diện đệ nhất chí bảo!”

Âm thanh hạ xuống, thân thể hắn dần dần hư huyễn lên, rất nhanh, hoàn toàn biến mất ở giữa trường.

Ở Mục U sau khi biến mất, Cùng Kỳ xuất hiện ở giữa trường, nó nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp sắc mặt tái nhợt, xem ra rất là suy yếu.

“Tiểu tử, ngươi không sao chứ?” Cùng Kỳ trầm giọng hỏi. Nó nhưng là chưa quên, Dương Diệp lần trước triển khai Tinh Hà kiếm đồ, tuổi thọ suýt chút nữa trực tiếp rơi xuống linh.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Không chết được.”

“Còn còn lại bao nhiêu tuổi thọ?” Cùng Kỳ hỏi.

“Gần như hai năm khoảng chừng: Trái phải!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Cùng Kỳ vẻ mặt buông lỏng, nói: “Như vậy cũng tốt.” Dương Diệp thiên phú cực cường, thời gian hai năm, coi như hắn không thể tu luyện tới thần giả, hắn cũng có thời gian đi tìm tăng cường tuổi thọ bảo vật. Nói tóm lại, sự tình không tính là quá xấu!

Dương Diệp gật gật đầu, tình huống xác thực khá tốt, chí ít so với trước kia, thật quá hơn nhiều. Thời gian hai năm, đối với hắn mà nói, đầy đủ. Chỉ có điều, Tinh Hà kiếm đồ ở trong vòng hai năm là không cách nào đang sử dụng.

Dương Diệp liếc mắt nhìn xa xa cái kia đi về Đại thế giới môn, sau đó nói: “Lần này, để chính ta lên đi.”

“Không mang tới ta?” Cùng Kỳ hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu, “Ngươi lưu lại nơi này hạ vị diện.”

[truyen cuA tui dot net] http://t
ruyencuaTui.net/ “Ngươi là sợ Đại thế giới người hạ xuống gây sự với Thiên Vân Tinh Vực?” Cùng Kỳ hỏi.

Dương Diệp khẽ gật đầu, ở lần này vị diện, trừ hắn ra, liền còn lại Cùng Kỳ có năng lực đối kháng Đại thế giới Luân Hồi cảnh cường giả, nếu như bọn họ đều đi tới Đại thế giới, vạn nhất Đại thế giới phái Luân Hồi cảnh cường giả hạ xuống, cái kia Thiên Vân Tinh Vực Đế Nữ các loại (chờ) người là không ngăn được. Còn U Minh điện, hắn là không dám đem hi vọng ký thác ở U Minh điện trên người, dù sao nhân gia sẽ không chuyên môn đến canh giữ ở Thiên Vân Tinh Vực.

Dưới tình huống này, cũng chỉ có Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ ở lại Thiên Vân Tinh Vực, liền tính được hai vị Luân Hồi cảnh cường giả, lấy Cùng Kỳ thực lực, đều đủ để ngăn chặn, dù sao hạ xuống Luân Hồi cảnh cường giả là sẽ bị áp chế cảnh giới!

Cùng Kỳ suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Thật sự không cần ta theo ngươi?”

Dương Diệp cười cợt, “Ta quyết định chính mình xông xông Đại Thế Giới, dù sao, không thể luôn ỷ lại ngươi, không phải sao?”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, “Ngươi ý tưởng này có thể, nếu ngươi quyết định, vậy ta liền không ở nói thêm cái gì. Chính mình tất cả cẩn thận đi! Hiện tại ngươi là muốn chữa trị thật chính mình thương ở đi tới, vẫn là”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Không thời gian như vậy. Chuyện nơi đây, nói vậy này mấy nhà thế lực hẳn là đều đã biết rồi. Vì lẽ đó, ta nhất định phải lập tức rời đi nơi này.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, “Hạ vị diện sự tình, liền xin nhờ ngươi.” Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, thân hình hơi động, trực tiếp đi vào xa xa cánh cửa kia.

Cùng Kỳ nhìn cánh cửa kia hồi lâu, sau đó lắc lắc đầu, “Thật là một người điên.” Kỳ thực, theo Dương Diệp lâu như vậy, đối với Dương Diệp, còn là phi thường thưởng thức. Dương Diệp trên người có một luồng kính, hắn đặc biệt thưởng thức, vậy thì là vẻ quyết tâm, Dương Diệp đối với người khác tàn nhẫn, thế nhưng, rất nhiều lúc, hắn đối với mình càng ác hơn.

Quan trọng nhất chính là, Dương Diệp trọng tình, điểm ấy là tối đáng quý. Hắn tuy rằng yêu thích ác niệm khí tức, thế nhưng, không có nghĩa là nó yêu thích loại kia ác niệm người.

Ở tại chỗ trầm mặc một hồi, Cùng Kỳ xoay người tiến vào Thông Thiên môn.

Ở Cùng Kỳ biến mất sau đó không lâu, hai tên ông lão đột nhiên xuất hiện ở giữa trường.

Một tên trong đó hồng bào ông lão nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Đều chết rồi.”

“U Minh điện ra tay rồi?” Một gã khác ông lão hỏi.

Hồng bào ông lão hai mắt chậm rãi nhắm lại, quá hồi lâu, hắn mở mắt ra, lắc lắc đầu, “Hẳn là không phải, U Minh điện, các nàng Đại

Điện Hạ chưa từng xuất hiện thì, các nàng sẽ không lên đến.”

Nói đến đây, hai người vẻ mặt đều là cực kỳ nghiêm nghị lên.

Không phải U Minh điện ra tay, vậy thì là Dương Diệp chính mình giết, tuy rằng này có chút khó mà tin nổi, thế nhưng, này không có nghĩa là không thể. Mà nếu như đúng là Dương Diệp giết

Hồi lâu, hồng bào ông lão hít sâu một hơi, sau đó nói: “Mã gia cái kia Hoa lão quái, thông minh a! Đến nay sau đó, khả năng liền thuộc về Dương Diệp thời đại.”

Nói xong, hắn lắc lắc đầu, sau đó biến mất ở tại chỗ.

Còn lại người lão giả kia trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Xác thực thông minh!”

Âm thanh hạ xuống, cũng biến mất ở tại chỗ.

Mã gia ở thời khắc mấu chốt đột nhiên thu tay lại, tuy rằng mặt mũi mất rồi, thế nhưng, bọn họ nhưng sẽ không gặp phải Dương Diệp cái người điên này trả thù, mà Chiến Các cùng Đế Tông tử khái Dương Diệp, không chỉ có khái chết rồi năm tên Luân Hồi cảnh cường giả, còn cùng Dương Diệp kết liễu tử thù, có thể tưởng tượng, ngày sau Dương Diệp nhất định là sẽ trả thù Đế Tông cùng Chiến Các.

Mà hiện tại, Dương Diệp tuy rằng chỉ là bán thần, thế nhưng, mặc kệ là Đế Tông vẫn là Chiến Các cũng không dám chỉ đem hắn cho rằng là bán thần!

Dương Diệp đã xông qua thiên lộ sự tình, dường như như bệnh dịch tại hạ vị diện tấn truyền ra đến. Đến Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử sau khi, hạ vị diện lại thêm một người truyền thuyết!

Truyền thuyết này, tự nhiên chính là Dương Diệp!

Thời khắc này, Dương Diệp không thể nghi ngờ trở thành toàn bộ hạ vị diện có trẻ tuổi người thần tượng, đặc biệt những kia học kiếm kiếm tu. Dương Diệp xông tới đại vị diện, này không thể nghi ngờ là cho kiếm tu tránh mặt mũi, từ nay về sau, ở lần này vị diện, còn ai dám ở xem thường kiếm tu? Phải nói, từ nay về sau, có thể sẽ có càng ngày càng nhiều người đi học kiếm!

Kiếm tu, không mạnh thì thôi, một mạnh, kinh thiên động địa!

Lúc trước Tiêu Dao Tử, Kiếm Vô Cực, còn có hiện tại Dương Diệp, chính là ví dụ tốt nhất. Cũng xác thực như vậy, ở sau này hạ vị diện, lại nhấc lên một luồng kiếm tu triều, vô số người hướng đi kiếm tu con đường.

Linh giới.

Ở không biết tên một toà trong núi thẳm, một khối bóng loáng trên tảng đá lớn, một tên bé gái ngồi xếp bằng ở đá tảng bên trên, bé gái xem ra chỉ có chừng mười tuổi, thế nhưng khắp toàn thân nhưng lộ ra một luồng thành thục khí chất. Ở bé gái trước, trôi nổi một thanh kiếm.

Đang lúc này, ở bé gái trước mặt không gian đột nhiên khinh run rẩy, khẩn đón lấy, một thanh âm tự trong đó truyền ra

Quá hồi lâu, bé gái mở mắt ra, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía phía chân trời, “Thông Thiên lộ thực sự là lợi hại đây, ta sau đó cũng phải xông thiên lộ!”

Âm thanh hạ xuống, một luồng kiếm ý tự trong cơ thể dâng trào mà ra.

Niết bàn cảnh kiếm ý!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1514: Huyết Kiếm Yêu Quân?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đại thế giới.

Trước ở xuyên qua cánh cửa kia sau khi, Dương Diệp cảm giác mình đầu một trận ẩm đạm, ngoại trừ bởi vì truyền tống duyên cớ, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn kiếm ý ở bắt đầu phản phệ.

Đòi mạng!

Thời điểm như thế này phản phệ, đúng là đòi mạng.

Kiên trì!

Dương Diệp bây giờ có thể làm chính là kiên trì, kiên trì đến đi ra ngoài. Tuy rằng vô cùng thống khổ, nhưng may mắn thay, Dương

Diệp vẫn để cho mình duy trì ý thức thanh tỉnh.

Thời điểm như thế này hắn tự nhiên là không dám để cho chính mình hôn mê!

Rất nhanh, Dương Diệp cảm giác ngừng lại.

Dương Diệp mở mắt ra, vào mắt nơi, trên đỉnh đầu, trời xanh mây trắng; Phía dưới, là mênh mông vô bờ biển rộng.

Đại thế giới!

Vào giờ phút này, hắn xem như là chân chính tiến vào Đại thế giới.

Linh khí đầy đủ!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên, nơi này linh khí so với hạ vị diện linh khí muốn đầy đủ quá nhiều quá nhiều, bất quá, nhưng không bằng Hồng Mông trong tháp thế giới. Đương nhiên, này tự nhiên là bởi vì Hồng Mông trong tháp có thật nhiều linh mạch duyên cớ. Nhiều như vậy linh mạch tập trung ở Hồng Mông trong tháp, có thể không đầy đủ sao?

Dương Diệp không có ở tại chỗ dừng lại, thân hình hắn hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Tuy nhưng đã tiến vào Đại thế giới, thế nhưng này cũng không có nghĩa là liền an toàn. Đế Tông cùng Chiến Các khẳng định là sẽ không giảng hoà, đối phương khi biết hắn đã tiến vào Đại thế giới sau, nhất định sẽ phái cường giả tìm đến hắn, mà vào lúc này, hắn kiếm ý ở phản phệ, thêm vào vừa nãy triển khai Tinh Hà kiếm đồ, chính là suy yếu nhất thời điểm, nếu như bị đối phương Luân Hồi cảnh cường giả tìm tới, khả năng này liền trực tiếp bàn giao rồi!

Dương Diệp ở phụ cận tìm một cái tiểu đảo, đang xác định tiểu đảo không gặp nguy hiểm sau, hắn lẻn vào phía trên hòn đảo nhỏ, sau đó tìm một cái chỗ an toàn ẩn giấu đi.

Chữa trị thân thể!

Hiện tại hắn chỉ có một người, nhất định phải để mình tùy thời duy trì đỉnh cao trạng thái, bởi vì hiện tại mặc kệ là Chiến Các vẫn là Đế Tông, đối phương nếu như phái người đến giết hắn, thấp nhất khẳng định đều là Luân Hồi cảnh cường giả. Mà hiện tại, hắn không cách nào lần thứ hai triển khai Tinh Hà kiếm đồ, không thể triển khai Tinh Hà kiếm đồ, hắn là giết không được Luân Hồi cảnh cường giả.

Hai canh giờ hậu, Dương Diệp thân thể đã triệt để khôi phục, thân thể khôi phục sau, hắn bắt đầu luyện chế con rối, Âm Dương cảnh cường giả con rối, sự giúp đỡ dành cho hắn vẫn có.

Ở đây, nhiều một con rối, thêm một phần bảo đảm!

Âm Dương cảnh con rối, Dương Diệp là lần thứ nhất luyện, trong lúc gặp phải một vài vấn đề, bất quá cũng còn tốt, đều bị hắn giải quyết. Hắn hiện đang luyện chế con rối thủ đoạn, đã vượt qua lúc trước sáng tạo ra môn công pháp này người.

Đem con rối luyện chế thật sau, Dương Diệp rời đi tiểu đảo.

Lần này, mục tiêu của hắn là Thần Phượng tộc!

So với Chiến Các cùng Đế Tông, Thần Phượng tộc càng trọng yếu hơn, bởi vì Tiểu Bạch cùng Tử ở nơi đó. Tuy rằng hắn biết rõ chính mình hiện tại khả năng không cách nào cùng Thần Phượng tộc đối kháng, thế nhưng, hắn sẽ không ngốc đến đi cùng đối phương mạnh mẽ chống đỡ.

Ở đây, hắn không ràng buộc!

Không ràng buộc kiếm tu, là kinh khủng nhất kiếm tu, tỷ như cái kia Tiêu Dao Tử.

Mới tới Đại thế giới, Dương Diệp đối với nơi này không có chút nào quen thuộc, việc cấp bách là tìm tới nơi có người, sau đó trước tiên tìm hiểu một chút Đại thế giới.

Không phải vậy, Đại thế giới lớn như vậy, đi đâu tìm Thần Phượng tộc?

Sau hai canh giờ, Dương Diệp rốt cục bay ra cái kia mảnh mênh mông vô bờ biển rộng, sau đó trở về lục địa, mà ở phi hành sắp tới sau một canh giờ, hắn rốt cục nhìn thấy một toà thành.

Có thành địa phương, tự nhiên là có người!

Nhưng mà, khi (làm) Dương Diệp tiếp cận tòa thành kia thì, hắn lông mày nhưng là cau lên đến.

Mùi máu tanh!

Phi thường nồng nặc mùi máu tanh tự cái kia trong thành bay tới.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó thân hình hơi động, trực tiếp tiến vào tòa thành kia bên trong, khi (làm) tiến vào vào trong thành thì, Dương Diệp sắc mặt nhất thời khẽ biến, bởi vì ở trong thành, đâu đâu cũng có thi thể!

Lít nha lít nhít thi thể!

Ngoại trừ thi thể, trong thành trên đường phố đã đã biến thành Huyết Hà. Cảnh tượng này, cùng lúc trước Thiên Ma thành cơ bản gần như.

Đồ thành!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, thần thức đảo qua bốn phía, đột nhiên, hắn nhìn về phía xa xa, sau một khắc, thân hình hắn hơi động tiêu tan ở tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một gian nhà trước, hắn vung tay phải lên, phòng ốc cửa bị mở ra, khi (làm) phòng cửa sau khi được mở ra, Dương Diệp nhìn thấy hai cái đứa nhỏ, một nam một nữ, đều là năm, sáu tuổi.

Nữ hài hơi lớn một điểm, lúc này, nữ hài che ở cái kia bé trai trước, ở trong tay nàng, nắm một cái ngắn nhỏ chủy thủ, nàng chính gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt tuy rằng không có thần sắc sợ hãi, thế nhưng cái kia nắm chủy thủ tay nhưng là đang nhẹ nhàng chiến. Mà cái kia bé trai thì lại chăm chú lôi kéo bé gái quần áo, trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Người may mắn còn sống sót!

Hai người này đứa nhỏ là cả tòa thành duy nhất người may mắn còn sống sót!

Dương Diệp đánh giá một chút hai cái đứa nhỏ, hai cái đứa nhỏ từ ăn mặc đến xem, không giàu sang thì cũng cao quý. Đột nhiên, Dương Diệp ánh mắt rơi vào bé gái trước ngực một cái dây chuyền trên, khi hắn nhìn về phía giây chuyền kia thì, bé gái sắc mặt chợt cảm thấy biến đổi, khẩn đón lấy, trong miệng nàng không biết niệm cái gì, giây chuyền kia bên trong đột nhiên bùng nổ ra một đạo óng ánh lam quang, lam quang tốc độ cực nhanh, ở Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại chính là oanh ở trên người hắn.

Ầm!

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Nhìn thấy Dương Diệp bị đánh bay, bé gái nhất thời thở phào nhẹ nhõm, mà đang lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng.

Bé gái kinh hãi, vội vã mang theo bé trai lùi về sau.

Dương Diệp liếc mắt nhìn bé gái trước ngực giây chuyền kia, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, vừa nãy cái kia một đòn, hoàn toàn không kém Âm Dương cảnh cường giả một đòn toàn lực, bởi vì lúc này trước ngực hắn da dẻ đã nứt ra, tuy rằng không phải rất nghiêm trọng, thế nhưng, xác thực đã nứt ra rồi. Phải biết, hắn lúc này nhưng là bất tử bất diệt cảnh thân thể a!

Dương Diệp liếc mắt nhìn bé gái cùng bé trai, sau đó xoay người rời đi.

Nhìn thấy Dương Diệp xoay người rời đi, bé gái hơi run run, sau một khắc, nàng đột nhiên lôi kéo bé trai đuổi theo, sau đó trở về Dương Diệp trước, nàng trực tiếp quỳ gối Dương Diệp trước, “Cứu cứu đệ đệ!” Nói, hắn vội vã để cái kia bé trai quỳ xuống.

Cứu cứu đệ đệ!

Nghe được bé gái, Dương Diệp trong lòng hơi động, cô bé này, rất thú vị, bởi vì nàng nói chính là cứu cứu đệ đệ, mà không phải cứu lấy chúng ta!

Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Các ngươi là ai? Vì sao lại ở đây, nơi này đến tột cùng phát sinh cái gì?”

Bé gái liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nhẹ giọng nói: “Ta tên Tần Tuyết, đệ đệ gọi Tần Viễn, chúng ta đến từ Ngũ Đại Thế Gia một trong Tần gia, chúng ta...”

Rất nhanh, Dương Diệp làm rõ.

Này hai huynh muội theo bọn họ Nhị thúc đi ra làm việc tình, ở trong thành này đặt chân, thế nhưng bọn họ khá là bi kịch, bởi vì không biết nguyên nhân gì, một người giết tới tòa thành này, trong thành, trừ bọn họ ra huynh muội ở ngoài, không có bất kỳ người nào sống sót. Mà bọn họ mặc dù có thể sống sót, chính là dựa vào Tần Tuyết trên cổ mang theo cái kia dây chuyền.

Chính là bởi vì giây chuyền kia bảo vệ, hai người bọn họ huynh muội mới tránh thoát một kiếp.

Thế nhưng, hai huynh muội căn bản không có thực lực ra sao, bởi vậy, bọn họ cũng không dám đi ra ngoài.

Dương Diệp nhìn trước mặt Tần Tuyết, cười nói: “Ngươi là muốn cho ta mang bọn ngươi về Tần gia?”

“Cám ơn ca ca!”

Tần Tuyết đột nhiên quay về Dương Diệp lạy xuống, “Ca ca đại ân, chúng ta huynh muội vĩnh viễn sẽ không quên.”

Dương Diệp vẻ mặt cứng ngắc trụ, thoáng qua, hắn lắc lắc đầu, cô bé này thông minh này có chút cường a!

Lúc này, Tần Tuyết lại nói: “Tần gia cũng sẽ báo đáp ca ca!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Đi, chúng ta đi Tần gia!”

Nghe được Dương Diệp, Tần Tuyết nhất thời vui vẻ, vội vã lôi kéo cái kia bé trai đi tới Dương Diệp bên cạnh. Dương Diệp cười cợt, sau đó kéo tay của hai người liền phải rời đi, mà đang lúc này, phía chân trời đột nhiên xuất hiện mấy đạo lưu quang, lưu quang tốc độ cực nhanh, rất nhanh, lưu quang trực tiếp rơi vào Dương Diệp ba người cách đó không xa.

Lưu quang tản đi, ba người đàn ông tuổi trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Một tên Âm Dương cảnh, hai tên thần giả!

Ba người liếc mắt nhìn Dương Diệp ba người, một tên trong đó hoa bào nam tử nhìn lướt qua xa xa tòa thành kia, sau đó hắn nhìn về phía cầm đầu tên kia hồng bào người đàn ông trung niên, nói: “Đến muộn rồi!”

Tên kia hồng bào người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi làm?”

“Cái gì?” Dương Diệp sửng sốt.

“Trong thành người là ngươi tàn sát?” Hồng bào người đàn ông trung niên lại hỏi.

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, nói: “Khẳng định không phải ta làm.” Đùa giỡn, cái này oa cũng không thể bối.

“Huyết Kiếm Yêu Quân, lúc nào biến thành dám làm không dám chịu?” Nam tử áo bào đỏ nói.

Huyết Kiếm Yêu Quân?

Dương Diệp nhíu mày lên, nói: “Vị lão huynh này, ngươi đúng là nhận lầm người. Ta không phải cái kia cái gì Huyết Kiếm Yêu Quân, ta chính là đi ngang qua. Ân, hai người này đứa nhỏ có thể làm chứng cho ta!”

Tần Tuyết vội vã gật gật đầu, “Ta cùng đệ đệ có thể làm chứng, trong thành những người kia thật sự không phải Đại ca ca giết.”

Nam tử áo bào đỏ ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, “Ta ở trên thân thể ngươi nghe thấy được mùi máu tanh, còn có một tia sát ý, nếu như ta không đoán sai, ngươi sát ý hẳn là đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh mức độ.” Nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay trên, lại nói: “Ở Đại Thế Giới, thế hệ tuổi trẻ bên trong, sử dụng kiếm, sát ý lại đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh, ngoại trừ Huyết Kiếm Yêu Quân, còn có ai?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, nam tử áo bào đỏ vung tay phải lên, “Nắm lên đến mang về các bên trong đi!”

Âm thanh hạ xuống, nam tử áo bào đỏ hai bên trái phải hai người liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Các bên trong? Có phải là cái kia cái gì Chiến Các a?”

Nam tử áo bào đỏ nhạt tiếng nói: “Không phải vậy ngươi cho rằng là cái nào các?”

“Chà chà!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Dĩ nhiên có như thế xảo sự tình.”

Nói đến đây, kiếm trong tay của hắn đột nhiên biến mất, ở kiếm biến mất một khắc đó, xa xa cái kia hồng bào người đàn ông trung niên sắc mặt bỗng nhiên đại biến, theo bản năng hai tay đột nhiên hướng phía trước một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia hồng bào người đàn ông trung niên trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà đang lúc này, lại là một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên.

Xì!

Hồng bào nam tử kia đầu trực tiếp quăng bay ra ngoài.

Hai kiếm thuấn sát một tên Âm Dương cảnh cường giả!

Còn lại cái kia hai tên thần giả đã ngây người như phỗng!

Âm Dương cảnh cường giả liền như thế bị thuấn sát rồi!

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cái kia còn lại hai tên thần giả cảnh cường giả, nói: “Trở về nói cho các ngươi Chiến Các, liền nói đến nay sau đó, ta Huyết Kiếm Yêu Quân hướng về các ngươi tuyên chiến, ta bản thân cùng các ngươi, đem không chết không thôi!”

Hai người: “...”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1515: Luân Hồi cảnh cường giả, giết tới nương tay quá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Kiếm Yêu Quân, hắn không biết là ai, cũng không cần phải để ý đến đối phương là ai, nếu đối phương suýt chút nữa để hắn cõng oan ức, vậy hắn tự nhiên cũng phải cho đối phương một cái oan ức khiêng mới được.

Hắn đương nhiên sẽ không báo ra tên thật của chính mình, hắn nếu như báo tên thật, cái kia ở trong cuộc sống tương lai, hắn đem chịu đến vô cùng vô tận truy sát. Cũng không thể đánh không lại, sau đó lại đi xuống vị diện chạy đi. Coi như muốn chạy, cũng không nhất định có thể chạy thoát a!

Hiện tại, chính diện mới vừa là không được, phải hèn mọn!

Giữa trường, hai người kia nghe được Dương Diệp, đầu tiên là ngẩn người, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp lại muốn thả bọn họ đi, vừa nãy bọn họ đã chuẩn bị kỹ càng liều mạng một trận chiến.

Đương nhiên, chuyện này với bọn họ tới nói là một chuyện tốt, hai người không có do dự chút nào, xoay người liền muốn đi.

Mà lúc này, một luồng khủng bố ý cảnh đột nhiên đặt ở trên người bọn họ!

Nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý!

Sắc mặt hai người đại biến, vội vã tăng nhanh tốc độ, mấy cái lấp loé chính là biến mất ở cách đó không xa.

Nhìn hai người đào tẩu bóng lưng, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, sau đó nhìn về phía bên phải cái kia Tần Tuyết, nói: “Chỉ lộ, ta mang bọn ngươi về nhà!”

Tần Tuyết liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó duỗi ra tay nhỏ hướng về phía trước chỉ chỉ.

Dương Diệp kéo hai cái đứa nhỏ tay, thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở cách đó không xa.

“Ca ca.”

Lúc này, cái kia bé trai đột nhiên ngoẹo cổ nhìn Dương Diệp, “Rõ ràng không phải ngươi làm đây, tại sao ngươi muốn nói là ngươi làm đây?”

Dương Diệp cười cợt, sau đó nhìn về phía cái kia Tần Tuyết, “Ngươi biết không?”

Tần Tuyết trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Ca ca khẳng định là cùng cái kia Chiến Các có cừu oán, đúng không?”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn nhìn Tần Tuyết hồi lâu, sau đó nhẹ nhàng xoa xoa Tần Tuyết đầu nhỏ, “Ngươi này đầu nhỏ thật là không bình thường, sau đó lớn rồi, khẳng định không được rồi!” Tuy rằng này Tần Tuyết còn nhỏ, thế nhưng thông minh này, thực tại là có chút yêu.

Tần Tuyết khẽ mỉm cười, “Ca ca vừa bắt đầu ở làm sáng tỏ chính mình, thế nhưng, khi biết đối phương là Chiến Các sau, ca ca không chỉ có không bắt đầu làm sáng tỏ, trái lại còn thừa nhận, đồng thời quả đoán ra tay, rất hiển nhiên, ca ca khẳng định là cùng đối phương có cừu oán, không phải vậy, ca ca chắc chắn sẽ không làm như vậy.”

Dương Diệp cười cợt, “Xem như là đoán đúng. Đúng rồi, trước ngươi tại sao dám chạy đến tìm ta?"

"Ta cảm giác ca ca không phải người xấu!"

Tần Tuyết ngoẹo cổ nhìn Dương Diệp,: "Trước ta dùng cái kia bảo vật đánh ca ca một thoáng, thế nhưng ca ca cũng không hề tức giận, cũng không có ra tay với chúng ta, vì lẽ đó, ta biết, ca ca là một người tốt."

"Người tốt?"

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: "Ta có thể không tính là!"

Tần Tuyết hì hì nở nụ cười, "Đối với ta cùng đệ đệ tới nói, ca ca chính là người tốt."

Dương Diệp cười khẽ lắc lắc đầu, không có đang nói chuyện. Hắn sở dĩ xuất thủ cứu này hai huynh muội, nguyên nhân chủ yếu nhất là bởi vì này Tần Tuyết, ở loại kia thời điểm, nàng đầu tiên nghĩ đến không phải là mình, mà là chính mình đệ đệ, điểm ấy, khiến cho hắn có chút cảm động. Hơn nữa cứu hai thằng nhóc này, đối với hắn mà nói, bất quá là dễ như ăn cháo!

Thời gian sau này bên trong, Dương Diệp hướng về Tần Tuyết hỏi thăm Đại thế giới sự tình, tuy rằng này Tần Tuyết rất nhỏ, thế nhưng biết đến sự tình cũng không ít.

Đại thế giới cùng hạ vị diện không giống nhau, không có nhiều như vậy thế giới, chỉ có một cái đại lục, tên là: Thiên Thiên Đại Lục. Danh tự này, có điểm lạ... Chính là bởi vì có điểm lạ, bởi vậy, đại gia bình thường đều chỉ xưng hô nơi này vì là Đại thế giới, mà không phải Thiên Thiên Đại Lục.

Đại thế giới bởi vì có thật nhiều chủng tộc, bởi vậy, ở này Thiên Thiên Đại Lục trên, có thật nhiều vực, mà mỗi một mình vực lại cũng khác nhau, so với như Nhân tộc cư trú vị trí được gọi là Nhân Vực, Ma tộc cư trú vị trí là Ma Vực, Yêu Tộc cư trú vị trí nhưng là Yêu Vực. Tuy rằng có rất nhiều chủng tộc, rất nhiều vực, thế nhưng ở này Thiên Thiên Đại Lục trên, năm cái chủng tộc mạnh nhất, chiếm lấy Thiên Thiên Đại Lục đại bộ phận phân tài nguyên.

Trong này phân biệt là Nhân Tộc, Ma tộc, Yêu Tộc, cùng với Man Tộc, còn có Hải Tộc.

Năm tộc trong lúc đó, tuy rằng tình cờ có ma sát, thế nhưng là không có đại chiến quá, bởi vì ai cũng đại chiến không nổi, bởi vậy, này

Thiên Thiên Đại Lục vẫn tính là khá là hòa bình.

Mà lần này mục đích của hắn, Thần Phượng tộc thì lại chính là ở Yêu Vực, bất quá Yêu Vực cách hắn thực sự là quá xa quá xa, coi như là cưỡi tinh không truyền tống trận đều chí ít cần chừng mười ngày, hơn nữa, Nhân Tộc muốn đi vào Yêu Vực nơi sâu xa, rất không dễ dàng, nếu như không có Yêu Tộc mời, nhân loại tự ý tiến vào, là sẽ bị giết chết!

Tần Tuyết biết đến sự tình cũng chỉ có thế, bất quá đối với Dương Diệp tới nói, những tin tức này đã đầy đủ.

Đại thế giới, Nhân Tộc thế lực tương đối phức tạp, bởi vì có thật nhiều tông môn cùng thế gia, mặc dù mọi người làm theo ý mình, thế nhưng nếu như gặp phải ngoại tộc xâm lấn, Nhân Tộc hết thảy thế lực đều sẽ rời đi đoàn kết cùng nhau. Bất quá, nếu như không có ngoại tộc xâm lược, phần lớn thời gian, Nhân Tộc đều ở tự giết lẫn nhau!

Năm đó U Minh điện sự tình, liền để biết dùng người tộc thực lực giảm mạnh!

Có thực lực thế gia cùng tông môn, đều sẽ mở ra thuộc về mình không gian, này Tần gia cũng là, trải qua mấy cái canh giờ chạy đi, Dương Diệp rốt cục mang theo hai cái đứa nhỏ đi tới Tần gia.

Khi biết hai cái đứa nhỏ tin tức thì, Tần gia trực tiếp đi ra một tên Luân Hồi cảnh, còn có mười vị Âm Dương cảnh cường giả!

Cái này đội hình, làm cho Dương Diệp hơi kinh ngạc, hiển nhiên, hai người này đứa nhỏ ở Tần gia địa vị rất nặng a!

“Gia gia!”

Ở nhìn thấy cầm đầu tên kia Luân Hồi cảnh ông lão thì, Tần Tuyết cùng cái kia Tần Viễn lập tức chạy tới, ông lão kia tay phải một chiêu, trực tiếp đem hai người ôm lên.

Tần Tuyết đột nhiên nắm lấy ông lão kia râu mép, sau đó nước mắt vỡ đê giống như dâng lên, mà cái kia Tần Viễn nhìn thấy tỷ tỷ khóc, cũng là lập tức theo khóc lên.

Xa xa, nhìn thấy Tần Tuyết khóc như mình lệ người, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, sau đó lắc đầu nở nụ cười, “Ở thông minh, cũng còn là một thằng nhóc!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Cứu hai người này thằng nhóc, thuần túy là nhất thời hưng khởi, hiện tại đem đối phương an toàn đưa đến, hắn có thể đi làm chuyện của chính mình.

“Chậm đã!”

Đang lúc này, một tên áo bào đen ông lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Dương Diệp nhìn về phía áo bào đen ông lão, nói: “Làm sao?”

Áo bào đen ông lão nhìn Dương Diệp, nói: “Lão phu có mấy sự không rõ, còn muốn thỉnh giáo xuống.”

Dương Diệp gật gật đầu, “Nói.”

“Vì sao tiểu Tuyết cùng tiểu xa bọn họ sẽ cùng các hạ cùng nhau?” Áo bào đen ông lão hỏi.

“Là Đại ca ca cứu chúng ta!”

Lúc này, tiểu Tuyết đột nhiên chạy tới, sau đó đem đầu đuôi câu chuyện nói ra. Nghe được tiểu Tuyết, giữa trường mọi người vẻ mặt dần dần nới lỏng.

Lúc này, cái kia áo bào đen ông lão đánh giá một chút Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp chỉ là bán thần, lập tức nhíu nhíu mày, sau đó nhìn về phía một bên một người trung niên, “Cho hắn mười vạn tiên tinh thạch.”

Người trung niên kia gật gật đầu, sau đó cong ngón tay búng một cái, một viên nạp giới bay đến Dương Diệp trước, “Đi thôi!”

Dương Diệp nhìn một chút trước mặt nạp giới, trong chớp mắt, hắn có chút khó chịu. Bởi vì hai người này có chút ở phái ăn mày, không phải tiên tinh thạch ít, mà là đối phương này thái độ, thật giống là chỉ lo hắn Dương Diệp đến nịnh bợ như thế. Hắn đương nhiên rõ ràng, đối phương nhìn hắn chỉ là một cái bán thần, cho nên muốn tiện tay quá độ đi.

Dương Diệp khinh cười cợt, sau đó cười nói: “Mười vạn tiên tinh thạch, hai thằng nhóc này cũng chỉ trị mười vạn tiên tinh thạch?”

Nghe được Dương Diệp, cái kia áo bào đen ông lão ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, nhìn Dương Diệp hồi lâu, hắn nói: “Không phải vậy ngươi cảm thấy nên bao nhiêu đây?"

"Làm sao cũng đến ngàn vạn tiên tinh thạch đi, ngươi nói xem?" Dương Diệp cười nói.

Nghe được Dương Diệp, giữa trường mọi người đều là ngẩn ra, hiển nhiên, mọi người không nghĩ tới Dương Diệp sẽ như vậy giở công phu sư tử ngoạm. Áo bào đen ông lão nói: "Người trẻ tuổi, có dã tâm là thật, thế nhưng, nếu như dã tâm biến thành tham lam, đó là sẽ đưa mạng, hiểu chưa?"

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa trường mọi người, sau đó cười nhạo một tiếng, "Cái gọi là thế gia, chính là mặt hàng này!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Cái kia Tần Tuyết làm như muốn nói cái gì, mà lúc này, cái kia áo bào đen ông lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước, "Ngươi sỉ nhục ta Tần gia?"

Dương Diệp đi tới trước mặt ông lão, nói: "Nếu như, nếu như các ngươi là chân tâm thực lòng cảm tạ ta, đừng nói mười vạn tiên tinh thạch, một câu cảm tạ ta liền rất hài lòng. Thế nhưng, nhìn ngươi bộ này sắc mặt, chỉ lo ta muốn quấn quít lấy các ngươi tự, đúng là kẻ đáng ghét."

"Làm càn!"

Áo bào đen ông lão đột nhiên giận dữ, sau đó trực tiếp đưa tay chụp vào Dương Diệp, mà đang lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên biến mất ở trong tay.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, áo bào đen ông lão trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, ở áo bào đen ông lão bay ra ngoài một khắc đó, một luồng ánh kiếm lần thứ hai ở giữa sân chợt lóe lên, đón lấy, giữa trường tất cả mọi người đều sửng sốt.

Áo bào đen ông lão cũng chưa chết, Dương Diệp lúc này đứng ở áo bào đen trước mặt ông lão, cùng lúc đó, một thanh kiếm chống đỡ ở cái kia áo bào đen ông lão mi.

Giữa trường hết thảy người cũng đã ngây người.

Một cái bán thần dĩ nhiên một chiêu đánh bại một vị Âm Dương cảnh cường giả?

Dương Diệp không có quản trước mặt áo bào đen ông lão, mà là quay đầu nhìn về phía vậy cũng là một mặt ngơ ngác Tần Tuyết, “Tiểu tử, tặng ngươi một câu thoại, rất nhớ kỹ, chúng ta làm người, bất cứ lúc nào cũng không thể mắt chó coi thường người khác, hiểu chưa?”

Tần Tuyết theo bản năng gật gật đầu, sau đó nói: “Ca ca, ngươi thả tam gia gia, có được hay không!”

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: “Được!”

Nói xong, hắn nhìn lướt qua giữa trường mọi người, sau đó nói: “Lời nói không khoác lác, Âm Dương cảnh cường giả, ta biết đánh nhau mười cái!”

“Vậy ngươi nếu như khoác lác đây?” Lúc này, một bên cái kia duy nhất một tên Luân Hồi cảnh cường giả đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía tên kia Luân Hồi cảnh cường giả, “Thật giống không thổi qua!”

“Vậy ngươi thổi nhìn!” Ông lão nói.

Dương Diệp nhìn ông lão hồi lâu, sau đó nói: “Luân Hồi cảnh cường giả, giết tới nương tay quá!”

Mọi người: “...”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1516: Dương Diệp, chờ ngươi đã lâu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Luân Hồi cảnh cường giả, giết tới chùn tay quá!

Nghe được câu này, giữa trường mọi người đều là sửng sốt, thoáng qua, mọi người khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc. Một cái bán thần, giết Luân Hồi cảnh cường giả?

Hoang đường!

Nhưng mà, cái kia Luân Hồi cảnh ông lão vẻ mặt nhưng là dần dần nghiêm nghị lên, hắn nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta biết ngươi là ai.”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Ngươi biết ta là ai?”

Luân Hồi cảnh ông lão gật gật đầu, “Ở Nhân Tộc, hiện tại người nào không biết ngươi.”

Hắn đương nhiên biết Dương Diệp, bởi vì Thông Thiên môn sự tình đã truyền ra đến, toàn bộ Đại thế giới người cũng đã biết, hạ vị diện, lại có một vị kiếm tu giết tới đến rồi.

Lần này, không phải xông, mà là giết, hơn nữa còn là năm giết!

Chiến Tông Đế Các năm tên Luân Hồi cảnh cường giả ngã xuống, việc này ở Đại thế giới nhưng là gợi ra một cái không nhỏ địa chấn. Bất quá, rất nhiều người đều không thể nào tin được là Dương Diệp giết chết, dù sao Dương Diệp chỉ là bán thần, thế nhưng, không nghi ngờ chút nào, Dương Diệp rất mạnh, phi thường cường. Bởi vì năm tên Luân Hồi cảnh cường giả đi chặn giết hắn đều không thể giết chết hắn, bằng điểm này, tên của hắn liền đủ để khiếp sợ cả người tộc.

Phải biết, Dương Diệp chỉ là bán thần!

Giữa trường, Dương Diệp liếc mắt nhìn ông lão, sau đó nói: “Ta còn có việc, cáo từ rồi!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Hắn không nghĩ tới tên này lại biết hắn, nếu nhận thức, vậy còn là mau mau tránh đi mới được, ngã: Cũng không phải sợ đối phương, mà là hắn không muốn ở liếm phiền phức.

“Tiểu hữu chờ chút đã!”

Cái kia Luân Hồi cảnh ông lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước, sau đó cười nói: “Tiểu hữu mới đến, nhân sinh không quen, không bằng tới trước ta Tần gia nghỉ ngơi một chút? Hơn nữa, tiểu hữu cứu ta cháu trai này cùng tôn nữ, làm sao cũng phải nhường ta Tần gia tận một thoáng người chủ địa phương, không phải vậy, truyền đi, người khác nhưng là phải nói ta Tần gia vong ân phụ nghĩa.”

Giữa trường, hết thảy Tần gia người đều nhìn về phía cái kia Luân Hồi cảnh ông lão, trong mắt tràn đầy không rõ.

Khách khí!

Bọn họ không nghĩ ra, tại sao chính mình lão tổ sẽ đối với một cái bán thần cảnh huyền giả khách khí như vậy!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, chính muốn cự tuyệt, lúc này, cái kia Luân Hồi cảnh ông lão lại nói: “Tiểu hữu, ta Tần gia tuy rằng ở Đại Thế Giới không bằng Đế Tông cùng Chiến Các, thế nhưng, vẫn còn có chút thực lực. Tiểu hữu lần đầu tới, khẳng định có rất nhiều nơi cần trợ giúp, nếu như tiểu hữu không chê ta Tần gia chỉ là một cái gia tộc nhỏ, ta Tần gia đồng ý vì là tiểu hữu cung cấp trợ giúp!”

Khi biết thân phận của Dương Diệp sau, ông lão biết, đôi này: Chuyện này đối với Tần gia tới nói, không thể nghi ngờ là một cơ hội, cơ hội trời cho. Đừng xem Dương Diệp hiện tại chỉ là bán thần, thế nhưng cái kia tiềm lực nhưng là to lớn. Phải biết, hiện tại Dương Diệp, chính là năm đó Kiếm Vô Cực, năm đó Tiêu Dao Tử. Năm đó, mặc kệ là Tiêu Dao Tử vẫn là Kiếm Vô Cực, ở triệt để trưởng thành sau, chỉ bằng vào một người, sẽ không có thế lực kia dám trêu!

Nơi này nói tới thế lực, không đơn thuần là Nhân Tộc, mà là toàn bộ Đại thế giới hết thảy tộc.

Mà Dương Diệp tiềm lực không chút nào so với Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử yếu, thử nghĩ, chờ hắn trưởng thành sau, khi đó, Đại thế giới ai có thể địch? Mà nếu như không sấn hắn hiện tại còn tương đối kém thời điểm lôi kéo, chờ hắn trở nên mạnh mẽ sau, chính là muốn lôi kéo đều không có cơ hội. Hơn nữa, coi như không thể lôi kéo, bán một cái nhân tình cũng là tốt đẹp.

Giữa trường, Dương Diệp liếc mắt nhìn ông lão kia, sau đó nói: “Ngươi sẽ không đi mật báo, khiến người ta đến vây công ta đi!”

Nghe vậy, ông lão khổ cười cợt, “Tiểu hữu, ngươi xem lão phu như là não tàn người sao?”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Vậy thì lải nhải.” Như người lão giả này nói, hắn ở nơi quỷ quái này nhân sinh không quen, không có ai hỗ trợ, muốn đến Yêu Vực, không biết muốn tốn bao nhiêu thời gian. Hơn nữa, hắn cũng cần tìm hiểu một chút Thần Phượng tộc cùng Chiến Các còn có Đế Tông thực lực. Đã cùng đối phương trở thành tử địch, nếu như liền thực lực đối phương đều không rõ ràng, cái kia không phải vô nghĩa sao?

Nghe được Dương Diệp đáp ứng, ông lão kia trên mặt nụ cười nhất thời xán lạn lên, bất kể như thế nào, nhân tình này xem như là kết làm.

Liền như vậy, Dương Diệp theo ông lão đi tới Tần gia.

Trò chuyện bên trong, Dương Diệp biết người lão giả này tên Tần Sơn, là Tần gia lão tổ, mà trước cái kia cùng hắn giao thủ ông lão gọi Tần Phong, là Tần gia gia chủ đương thời.

Tần gia bên trong cung điện.

Tần Sơn nhìn vây quanh ở Dương Diệp bên cạnh cái kia Tần Tuyết cùng Tần Viễn, sau đó nói: “Tiểu hữu, lần này thật sự đối với thiệt thòi ngươi, không phải vậy nha đầu này cùng tiểu tử này khả năng lành ít dữ nhiều. Được lắm Huyết Kiếm Yêu Quân, ngay cả ta người nhà họ Tần đều giết.” Nói xong lời cuối cùng, Tần Sơn vẻ mặt trong nháy mắt băng lạnh xuống.

“Huyết Kiếm Yêu Quân?”

Dương Diệp nhìn về phía Tần Sơn, “Cũng là kiếm tu?”

“Xem như là kiếm tu đi!”

Tần Sơn nói: “Bất quá, hắn cũng không có lĩnh ngộ kiếm ý, thế nhưng hắn lĩnh ngộ sát ý, hơn nữa còn không thấp, đã nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý, tuy rằng không có lĩnh ngộ kiếm ý, thế nhưng có sát ý gia trì, kiếm của hắn cũng là phi thường sắc bén, thêm vào hắn nắm giữ công pháp đặc thù, bình thường Luân Hồi cảnh cường giả đều khó mà giết chết hắn!”

“Luân Hồi cảnh đều giết không xong!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Có chút lợi hại đây!”

Cái kia Tần Sơn gật gật đầu, nói: “Người này tuy rằng chỉ là thần giả, thế nhưng trong thế hệ tuổi trẻ, cũng coi như là có có chút danh tiếng. Bất quá, người này làm việc tàn nhẫn, không hề điểm mấu chốt, yêu thích gặp người liền giết, hắn thường thường tàn sát loại kia không có cái gì cường giả thành, bất quá hắn cũng thông minh, sẽ không đi đắc tội những hắn đó không đắc tội được thế lực, thêm vào hắn thực lực mình không tầm thường, bởi vậy, hắn đến hiện tại đều vẫn có thể sống rất tốt. Chỉ là ta không hiểu chính là, hắn lần này làm sao sẽ đi đồ cái kia Chiến Các thành đây?”

Dương Diệp nói: “Mặc kệ hắn. Đúng rồi, có hai việc đến làm phiền một thoáng tiền bối.”

“Cứ nói đừng ngại!” Tần Sơn nói.

Dương Diệp gật gật đầu, cũng không khách khí, “Chuyện thứ nhất, còn xin tiền bối giúp ta làm một phần liên quan với Đế Tông cùng Chiến Các còn có Thần Phượng tộc tư liệu, chuyện thứ hai, làm sao mới có thể mau chóng đi Thần Phượng tộc.”

Tần Sơn trầm giọng nói: “Ở Đại thế giới, các thế lực lớn cùng gia tộc cũng chia ba bảy loại, giống chúng ta loại gia tộc này, có ba tên Luân Hồi cảnh cường giả, có thể xưng là ngũ tinh thế lực, mà như Chiến Tông Đế Các loại này, nắm giữ chí ít mười tên Luân Hồi cảnh cường giả, nhưng là lục tinh thế lực. Mà như Thần Phượng tộc loại này...”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Loại này thế lực, thuộc về bát tinh thế lực!”

Bát tinh thế lực!

Dương Diệp hai mắt híp lại, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa Thần Phượng tộc thần giả cảnh cường giả có rất nhiều rất nhiều!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Làm sao có thể nhanh chóng đến Thần Phượng tộc?”

Đừng nói bát tinh thế lực, coi như là mười sao thế lực hắn cũng phải đi!

Tần Sơn nói: “Truyền tống trận, bởi vì Yêu Tộc không cho phép Nhân Tộc ở Yêu Vực kiến tạo truyền tống trận, bởi vậy, ngươi nhất định phải lợi dụng Thạch gia tinh không truyền tống trận truyền tống đến Yêu Tộc cùng loài người biên giới tuyến, cũng chính là Yên Giới Sơn Mạch. Đến cái kia Yên Giới Sơn Mạch sau, ngươi xuyên qua Yên Giới Sơn Mạch, liền có thể đạt đến Yêu Tộc địa bàn. Bất quá, nếu như không có Yêu Tộc mời, tự ý tiến vào Yêu Tộc, ngang ngửa là ở hướng về Yêu Tộc khiêu khích, rất nguy hiểm!"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Rõ ràng rồi!"

"Tiểu hữu muốn đi Thần Phượng tộc?" Tần Sơn hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu.

Tần Sơn nói: "Ngươi muốn truyền tống đến Yên Giới Sơn Mạch, nhất định phải muốn trước tiên đi Thạch gia Vạn Trận Thành, chúng ta Tần gia có trực tiếp đi về Vạn Trận Thành truyền tống trận! Ngươi muốn đi, bất cứ lúc nào cũng có thể."

Dương Diệp đứng dậy, nói: "Ta hiện tại liền đi!"

"Như thế gấp?" Tần Sơn kinh ngạc nói.

Dương Diệp cười nói: "Không muốn lãng phí thời gian!"

Tần Sơn suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đưa ngươi đi truyền tống trận cái kia."

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Đa tạ." Nói xong, hắn nhìn mình trước mặt Tần Tuyết cùng Tần Viễn, sau đó đưa tay xoa xoa hai cái đứa nhỏ đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Tần Tuyết đột nhiên nói: "Ca ca, ta có thể học kiếm sao?"

Dương Diệp hơi run run, tùy tiện nói: "Tại sao muốn học kiếm!"

Tần Tuyết trừng mắt nhìn, nói: "Bởi vì học kiếm, là có thể bảo vệ đệ đệ rồi!"

Dương Diệp nhìn Tần Tuyết hồi lâu, sau đó nhìn về phía cái kia Tần Viễn, "Tiểu tử, ngươi là nam tử hán, không thể vẫn để tỷ tỷ bảo vệ ngươi, hiểu chưa?"

Tần Viễn như hiểu mà không hiểu gật gật đầu, "Ta cũng muốn bắt chước kiếm, bảo đảm, bảo vệ tỷ tỷ!"

Lúc này, Tần Sơn đột nhiên nói: "Bọn họ cha mẹ từ nhỏ bởi vì một ít chuyện song song ngã xuống, vì lẽ đó, hai huynh muội cảm tình cực kì tốt."

Thì ra là như vậy!

Dương Diệp nhìn một chút Tần Tuyết cùng Tần Viễn, sau đó cong ngón tay búng một cái, hai sợi kiếm ý đi vào hai huynh muội mi tâm, nói: “Học kiếm, xem cá nhân, đây là kiếm ý của ta, nếu như các ngươi học kiếm, ngày sau này sợi kiếm ý đối với các ngươi sẽ có một ít trợ giúp.” Nói xong, hắn nhìn về phía cái kia Tần Viễn, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Tần Sơn liếc mắt nhìn Tần Tuyết cùng Tần Viễn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đa tạ.”

Nếu như Tần Tuyết cùng Tần Viễn đi kiếm tu con đường, vậy này sợi kiếm ý nhưng là đúng là bảo vật vô giá. Có này sợi kiếm ý làm tham khảo, bọn họ sau đó ở kiếm đạo trên, đều sẽ thiếu đi quá nhiều quá nhiều đường vòng!

Dương Diệp cười cợt, “Dễ như ăn cháo!”

Tần Sơn gật gật đầu, sau đó tay phải một chiêu, cùng Dương Diệp biến mất ở tại chỗ.

Một toà truyền tống trên đài, Dương Diệp quay về Tần Sơn ôm quyền, nói: “Cáo từ!” Nói xong, hắn xoay người tiến vào cái kia truyền tống trận bên trong, rất nhanh, Dương Diệp biến mất ở truyền tống trên đài.

“Lão tổ, người này là ai, dĩ nhiên để ngươi khách khí như thế đối xử!” Tần Sơn bên cạnh, cái kia chủ nhà họ Tần Tần Phong trầm giọng nói.

Tần Sơn khẽ lắc đầu, “Chúng ta Tần gia, không trêu chọc nổi người.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ. Thân phận của Dương Diệp, tự nhiên là không thể bại lộ, bởi vì nếu như tiết lộ ra ngoài, Dương Diệp nhất định sẽ có thật nhiều phiền phức, mà nếu như là Tần gia tiết lộ ra ngoài, cái kia Tần gia phiền phức khả năng thì có điểm lớn. Vì lẽ đó, hắn cũng không có nói cho Tần Phong thân phận của Dương Diệp.

Giữa trường, Tần Phong hai tay chậm rãi nắm chặt lên, thế nhưng rất nhanh, lại dần dần lỏng ra xuống, một lát, hắn lắc lắc đầu, sau đó biến mất ở tại chỗ.

Đối với Dương Diệp trước suýt chút nữa giết chuyện của hắn, hắn tự nhiên có chút canh cánh trong lòng, từng có muốn báo thù ý nghĩ, thế nhưng, cuối cùng vẫn là từ bỏ.

Bởi vì Tần Phong câu kia: Chúng ta Tần gia, không trêu chọc nổi!

Sau một canh giờ, Dương Diệp xuất hiện ở Vạn Trận Thành, ngay khi Dương Diệp mới từ truyền tống trận bên trong đi ra một khắc đó, lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Dương Diệp, chờ ngươi đã lâu.”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1517: Ta đùa giỡn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa trường, nghe được câu nói kia, Dương Diệp tay phải nhất thời chậm rãi nắm chặt lên.

Dương Diệp hướng về âm thanh khởi nguồn nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa trên vách tường, nghiêng người dựa vào một tên áo bào đen nam tử. Nam tử không vượt quá ba mươi tuổi, một bộ áo bào đen, trên mặt mang theo nụ cười như có như không, làm cho người ta một loại cà lơ phất phơ cảm giác.

Dương Diệp đánh giá một chút đối phương, sau đó nói: “Ta có thể xác định, ta không quen biết ngươi!”

“Không sao!”

Áo bào đen nam tử cười nói: “Ta biết ngươi là được.” Nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Nơi này không thể giết người, chuyển sang nơi khác?”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, “Nếu như ta không đây?”

Áo bào đen nam tử khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, “Ta nghĩ, ngươi khẳng định không muốn để người ta biết hành tung của chính mình chứ? Tỷ như, Chiến Các cùng Đế Tông hai người này thực lực.”

Dương Diệp nhìn đối phương hồi lâu, sau đó nói: “Được, vậy chúng ta chuyển sang nơi khác.”

“Đi theo ta!”

Áo bào đen nam tử nói xong, thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp thân hình run lên, lập tức đi theo.

Rất nhanh, hai người ra Vạn Trận Thành, đi tới Vạn Trận Thành ở ngoài một toà trong núi thẳm.

Áo bào đen nam tử ngừng lại, sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Thật tò mò ta tại sao biết ngươi, thật sao?"

Dương Diệp gật gật đầu, nói: "Xác thực thật tò mò."

Áo bào đen nam tử vung tay phải lên, một tấm chân dung xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, mặt trên họa người, chính là hắn. Dương Diệp nhìn về phía áo bào đen nam tử, "Ai họa?"

Áo bào đen nam tử cười hì hì, "Mạt Tiểu Lãnh!"

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp hai mắt híp lại, lại là cô bé này, cô bé này muốn giết hắn muốn điên rồi a!

Áo bào đen nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Giết ngươi, không chỉ có thể được linh vật, vẫn có thể tiến vào Thần Phượng tộc tu luyện Thánh địa tu luyện, ta hiện tại đã là thần giả cảnh, nếu như có thể tiến vào bên trong tu luyện, đem có rất lớn ky sẽ đạt tới Âm Dương cảnh, cái này mê hoặc, ta không cách nào từ chối. Vì lẽ đó, ta đỡ lấy nhiệm vụ này."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Ngươi khẳng định rất kỳ quái ta vì là cái gì có thể tìm tới ngươi, nguyên nhân rất đơn giản a, ngươi mới tới Đại thế giới, muốn đi bất kỳ địa phương nào, cũng phải đi tới này Vạn Trận Thành, vì lẽ đó, rất sớm bắt đầu, ta cũng đã ở này tồn ngươi. Đúng như dự đoán, ngươi thật sự đến rồi!"

"Thì ra là như vậy!"

Dương Diệp gật gật đầu, "Ta xưa nay chưa từng thấy như thế muốn chết người."

"Muốn chết?"

Áo bào đen nam tử cười ha ha, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi có thể xông tới Đại thế giới, xác thực rất có bản lĩnh, thế nhưng, đừng nói với ta cái kia năm tên Luân Hồi cảnh cường giả đúng là ngươi giết."

Dương Diệp nhìn về phía đối phương: "Đúng là đây?"

Áo bào đen nam tử khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Dương Diệp, ngươi là đang khôi hài sao? Giết năm tên Luân Hồi cảnh? Ngươi? Một cái bán thần? Hoang đường! Đừng nói ngươi, coi như là năm đó Tiêu Dao Tử sống lại, hắn cũng không thể lấy bán thần thực lực đánh giết năm tên Luân Hồi cảnh cường giả. Nếu như ta không đoán sai, khẳng định là có người giúp đỡ ngươi, tỷ như cái kia U Minh điện, đúng không?”

“Đến thử xem chẳng phải sẽ biết?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

“Đương nhiên muốn thử!”

Áo bào đen thanh âm nam tử hạ xuống, một thanh trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, liền người đeo thương hướng về Dương Diệp bắn như điện mà đi.

Nhanh!

Không phải thường nhanh!

Ở Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại, chuôi này trường thương chính là trực tiếp đâm vào Dương Diệp trước ngực.

Bành!

Theo một đạo vang trầm tiếng vang lên, Dương Diệp bị chấn động hướng lùi về sau mấy trượng.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn một chút chính mình trước ngực, ở ngực hắn nơi, có một đạo thương ấn, thương ấn nơi da dẻ đã rạn nứt ra. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về hắc bào nam tử kia, nói: “Xác thực thật sự có tài!”

Áo bào đen nam tử nhìn Dương Diệp, trong mắt dần dần nghiêm nghị lên, “Thật mạnh thân thể, đến, ở tiếp ta một thương!”

Âm thanh hạ xuống, trực tiếp phóng lên trời, không trung, nguyên bản bình tĩnh bầu trời đột nhiên xuất hiện đại đám mây đen, khẩn đón lấy, ở cái kia trong mây đen, vô số sấm sét lấp loé.

“Kinh Lôi Nhất Thương!”

Không trung, áo bào đen nam tử âm thanh đột nhiên vang lên, khẩn đón lấy, nắm súng trong tay quay về phía dưới Dương Diệp cách không chính là đâm một cái.

Đâm này!

Một đạo sắc bén sấm sét xé rách thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng mà lên, khẩn đón lấy, cái kia cây trường thương còn giống như là một tia chớp hướng về phía dưới Dương Diệp bắn như điện mà đi. Ẩn chứa trong đó năng lượng cực kỳ khủng bố, chỗ đi qua không gian dĩ nhiên run rẩy lên, phảng phất không chịu nổi cái kia sấm sét oai!

Phía dưới, nhìn cái kia Kinh Lôi Nhất Thương kéo tới, Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, Đại Thế Giới thiên tài chất lượng còn là phi thường có thể, mà này áo bào đen nam tử thực lực cũng là cực cường, có thể nói, này áo bào đen nam tử tuy rằng chỉ là thần giả, thế nhưng, đối phương đã không mạnh bằng Âm Dương cảnh giả nhược!

Nhân gia sở dĩ dám đến tìm hắn, không phải người ta ngốc, mà là nhân gia có tự tin, có niềm tin!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp rút kiếm chính là một trảm.

Vù!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm khí phá không mà đi, trực tiếp đánh vào cái kia mang theo sấm sét thương trên.

Ầm!

Hai người vừa mới tiếp xúc chính là đột nhiên bộc phát ra, toàn bộ phía chân trời vào đúng lúc này kịch liệt run lên, mà Dương Diệp tia kiếm khí kia nhưng là không có biến mất, tốc độ không giảm hướng về ngày đó tế áo bào đen nam tử bắn nhanh mà đi.

Phía chân trời, nhìn thấy chính mình Kinh Lôi Nhất Thương bị phá, áo bào đen nam tử hơi thay đổi sắc mặt, giờ khắc này hắn biết, chính mình có chút đánh giá thấp Dương Diệp. Không kịp nghĩ nhiều, hai tay nắm trường thương trong tay đột nhiên hướng trước mặt chính là vừa bổ.

Ầm!

Dương Diệp tia kiếm khí kia trong nháy mắt bị đánh tan, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là xuất hiện ở hắc bào nam tử kia trước, lần này, hắn cũng không có đang sử dụng trảm thiên rút kiếm thuật hoặc là Luân Hồi một kiếm, chỉ là một kiếm đâm ra, chính là đơn giản một cái trước gai.

Hắc bào nam tử kia nhìn thấy Dương Diệp một kiếm đâm tới, theo bản năng giơ súng liền ngăn, song khi súng của hắn chặn đánh ở Dương Diệp kiếm trong tay trên thì, Dương Diệp thủ đoạn hơi xoay một cái, kiếm hướng bên cạnh phiến diện, trực tiếp đâm vào áo bào đen nam tử mũi thương nơi phía dưới.

Đang!

Theo một đạo lanh lảnh tiếng vang lên, hắc bào nam tử kia trường thương trong tay trực tiếp kéo đi ra ngoài, sau đó Dương Diệp thuận thế một cái trước đâm, mũi kiếm nhắm thẳng vào áo bào đen nam tử trước ngực!

Áo bào đen nam tử kinh hãi, cũng may hắn phản ứng không chậm, vội vàng một cái xoay người, tránh thoát này trí mạng một kiếm, thế nhưng, Dương Diệp kiếm vẫn là xuyên qua bờ vai của hắn, kiếm xuyên qua vai một khắc đó, Dương Diệp thuận thế vẩy một cái.

Xì!

Áo bào đen nam tử toàn bộ cánh tay trực tiếp quăng bay ra ngoài!

Thế nhưng áo bào đen nam tử nhưng là trực tiếp thân hình lóe lên, xuất hiện ở ngàn trượng ở ngoài.

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, nói: “Phản ứng rất nhanh.” Vừa nãy hai cái trong nháy mắt, nếu như đối phương phản ứng hơi hơi chậm một chút, đối phương sẽ tử, thế nhưng, đối phương phản ứng rất nhanh, không cho hắn một kiếm phải giết cơ hội.

Xa xa, áo bào đen nam tử gắt gao nhìn Dương Diệp, “Được lắm một kiếm phá vạn pháp, ngươi...”

Đang lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở áo bào đen nam tử trước, áo bào đen nam tử hoảng hốt, dùng hắn cái kia con duy nhất tay đột nhiên hướng phía trước chính là một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, áo bào đen nam tử trực tiếp bị đánh bay đến ngàn trượng ở ngoài, mà vừa dừng lại, Dương Diệp chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một thanh kiếm chống đỡ ở hắn mi.

Áo bào đen nam tử thân thể cứng đờ.

“Trừ ngươi ra, còn có những người khác cũng ở tìm đến ta sao?” Dương Diệp hỏi.

Áo bào đen nam tử gắt gao nhìn Dương Diệp, rất nhanh, khóe miệng hắn nổi lên một vệt tự giễu, “Mạt Tiểu Lãnh nói thực lực ngươi cũng là giống như vậy, ha ha... Đương nhiên, cũng tự trách mình, tự trách mình não tàn, tự trách mình bị lợi ích làm mê muội, tự trách mình quá tự tin...”

“Muốn sống không?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Áo bào đen nam tử hơi run run, lập tức mừng như điên, mà lúc này từng cái

Xì!

Áo bào đen nam tử đầu trực tiếp quăng bay ra ngoài.

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhạt tiếng nói: “Ta đùa giỡn.”

Nói xong, Dương Diệp tay phải một chiêu, áo bào đen trên tay nam tử nạp giới bay đến trong tay hắn, sau đó xoay người rời đi.

Lần này sự tình làm cho Dương Diệp rõ ràng một chuyện, vậy thì là Thần Phượng tộc vẫn không hề từ bỏ quá giết hắn, tuy rằng nguyên nhân chủ yếu là Mạt Tiểu Lãnh, thế nhưng, này sau lưng khẳng định cũng có Thần Phượng tộc ý tứ. Ngoại trừ Thần Phượng tộc, còn có Chiến Các cùng Đế Tông, hai người này thế lực khẳng định cũng ở chung quanh tìm hắn!

Có muốn hay không đổi một bộ hoá trang? Tỷ như dịch dung?

Dương Diệp trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, thế nhưng rất nhanh bị chính hắn phủ định. Bởi vì lần này, coi như đối phương không tìm đến hắn, hắn cũng là muốn đi tìm đối phương. Hơn nữa, hắn cũng không muốn như vậy túng. Hắn chính là muốn thế nhân biết, ta đến rồi, các ngươi có thể bắt ta làm sao tích!

Dương Diệp nhìn lướt qua áo bào đen nam tử nạp giới, trong đó, thượng vàng hạ cám đồ vật rất nhiều, thế nhưng, không có như thế là hắn để ý, bao quát chuôi này thương, tuy rằng rất tốt, thế nhưng so với quan tài nắp cùng Kiếm Tổ, nhưng là chênh lệch mười vạn tám ngàn dặm. Bất quá cũng còn tốt, bên trong có sắp tới hai mươi vạn tiên tinh thạch!

Hắn đến Đại thế giới thì, tiên tinh thạch đều để cho Đế Nữ các nàng, vì lẽ đó, này tiên tinh thạch đối với hắn vẫn là rất trọng yếu.

Dương Diệp cũng không có lập tức trở về Vạn Trận Thành, mà là tìm một chỗ bắt đầu khôi phục linh khí. Ở Đại Thế Giới, hắn cần để cho mình tùy thời duy trì trạng thái đỉnh cao.

Sau một canh giờ, Dương Diệp đứng dậy về Vạn Trận Thành, mà khi hắn đi tới trước cửa thành thì, hắn đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, vẻ mặt băng lạnh xuống.

Lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Huyết Kiếm Yêu Quân, ta Chiến Các tìm ngươi có thể tìm thật khổ cực.”

Âm thanh hạ xuống, năm tên huyền giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía.

Toàn bộ là Âm Dương cảnh cường giả!

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1518: Ngươi cho rằng ngươi là Dương Diệp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Kiếm Yêu Quân!

Dương Diệp vẻ mặt có chút quái lạ. Nguyên bản, hắn cho rằng những người này là cố ý tìm đến hắn Dương Diệp, thế nhưng, hắn không nghĩ tới, những người này đem hắn cho rằng là cái kia cái gì Huyết Kiếm Yêu Quân.

Đối phương cũng không có nhận ra hắn thân phận thật sự!

Đôi này: Chuyện này đối với Dương Diệp tới nói, tự nhiên là một cái chuyện thật tốt, bởi vì, nếu như này Chiến Các nhận ra hắn, cái kia đến, khả năng liền không phải Âm Dương cảnh, mà là thật nhiều Luân Hồi cảnh cường giả.

Dương Diệp thu hồi tâm tư, quét giữa trường mọi người một chút, sau đó nói: “Buồn cười, chỉ bằng các ngươi chút người này, dĩ nhiên cũng dám tìm đến ta Huyết Kiếm Yêu Quân, thực sự là điếc không sợ súng!”

Cái kia cầm đầu một tên hoa bào người trung niên cười lạnh nói: “Huyết Kiếm Yêu Quân, ngươi cho rằng ngươi là Dương Diệp? Ta năm người ra tới đối phó ngươi, đã là để mắt ngươi. Ngươi...”

Đang lúc này, Dương Diệp thủ đoạn hơi động, Táng Thiên xuất hiện ở trong tay, đón lấy, hắn đột nhiên chính là vừa bổ.

Một đạo kiếm khí màu đỏ ngòm ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Cái kia cầm đầu hoa bào người trung niên đột nhiên không kịp chuẩn bị xuống, trực tiếp bị luồng kiếm khí màu đỏ ngòm này bắn cho liên tiếp lui về phía sau.

Mà Dương Diệp nhưng là xoay người thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hào quang đỏ ngàu biến mất ở cách đó không xa.

Xa xa, cái kia hoa bào người trung niên ni ngẩn người, sau đó nói: “Truy!”

Âm thanh hạ xuống, năm người hóa thành năm đạo lưu quang hướng về Dương Diệp vị trí bắn nhanh mà đi.

Dương Diệp không có vào thành, mà là hướng về cái kia mênh mông núi lớn bỏ chạy. Nếu như hắn thôi thúc Kiếm Thần ấn, năm người này đối với hắn mà nói, cũng chính là năm kiếm sự tình. Thế nhưng, nếu như thật làm như vậy, này Chiến Các Luân Hồi cảnh cường giả nhất định sẽ lập tức đến truy sát hắn, dù sao ở cửa thành nơi đó, là có thật nhiều người đang âm thầm quan sát.

Rất nhanh, Chiến Các người theo Dương Diệp tiến vào mênh mông bên trong ngọn núi lớn, thế nhưng, khi (làm) tiến vào cái kia mênh mông núi lớn sau, Dương Diệp khí tức chính là hoàn toàn biến mất.

Năm người nhíu mày lên.

Trầm mặc nháy mắt, trong đó một người trung niên trầm giọng nói: “Mộc hộ pháp, này người thật giống như là cố ý dẫn chúng ta người tới nơi đây.”

truy cậ p http://Ｔruyencuatui.net/ để đọc
t ｒ uyện Cái kia Mộc hộ pháp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Cẩn thận chút.”

Còn lại bốn người gật gật đầu, sau đó bốn người thần thức triển khai ra, rất nhanh, phạm vi sắp tới mười vạn dặm bên trong địa phương đều bị bốn người thần thức bao trùm, thế nhưng, nhưng không có người!

Mộc hộ pháp chau mày lên, “Cái tên này chạy đi đâu rồi?”

“Đối phương khẳng định còn ở mảnh này mênh mông bên trong ngọn núi lớn, chúng ta tách ra tìm?” Lúc này, một tên Âm Dương cảnh huyền giả đột nhiên nói.

Cái kia Mộc hộ pháp suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, “Đều cẩn thận một ít!”

Còn lại bốn người gật gật đầu, sau đó thân hình hơi động, tiêu tan ở giữa trường. Ở bốn người đều sau khi rời đi, cái kia Mộc hộ pháp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó liền muốn rời khỏi, mà lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy ở cái kia Mộc hộ pháp trước mặt cách đó không xa không gian đột nhiên khẽ run lên, sau đó một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên!

Này ánh kiếm, xuất hiện quá đột nhiên, tốc độ quá nhanh, tuy rằng như vậy, thế nhưng cái kia Mộc hộ pháp phản ứng vẫn là rất nhanh, một luồng khí thế tự trong cơ thể dâng trào mà ra.

Ầm!

Cái kia Mộc hộ pháp chỉ thấy bị đánh bay ra ngoài, mà ở cái kia Mộc hộ pháp bay ra ngoài cái kia nháy mắt, lại là một luồng ánh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên!

Xì!

Lần này, cái kia Mộc hộ pháp không thể tránh thoát đi, ánh kiếm trực tiếp từ mi chợt lóe lên, thân thể nhất thời cứng ngắc lên, rất nhanh, trong mắt sắc thái dần dần biến mất, cho đến không có bất kỳ sắc thái.

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia Mộc hộ pháp thi thể trước mặt, sau đó vung tay phải lên, cái kia Mộc hộ pháp thi thể trực tiếp bị hắn cất đi. Đón lấy, Dương Diệp thân hình hơi động, trực tiếp biến mất ở tại chỗ.

Một tức sau, vạn trượng ở ngoài, một luồng ánh kiếm đột nhiên ở chân trời tựa như tia chớp chợt lóe lên, rất nhanh, lại là một luồng ánh kiếm theo sát phía sau.

Ngàn trượng ở ngoài, Dương Diệp trước mặt, một tên Âm Dương cảnh huyền giả thân thể cứng ngắc trên không trung, ở đối phương mi, có một đạo to bằng ngón cái kiếm động, lúc này, này trong kiếm động chính chậm rãi dật máu tươi.

Dương Diệp tay phải một chiêu, đối phương thi thể trực tiếp bị hắn cất đi, thoáng qua, Dương Diệp biến mất ở tại chỗ.

Âm Dương cảnh huyền giả, ở kiếm ý không có đề kỳ tình huống xuống, hắn là không cách nào một kiếm thuấn sát, thế nhưng, một kiếm không được, hai kiếm nhưng là có thể. Bình thường Âm Dương cảnh cường giả, là không ngăn được hắn hai đạo Luân Hồi một kiếm. Mà nếu như hắn đem kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh, hắn là có thể trực tiếp thuấn sát Âm Dương cảnh cường giả!

Hắn cùng Âm Dương cảnh cường giả trong lúc đó, chênh lệch ròng rã cấp hai, thế nhưng, cảnh giới sự chênh lệch, bị hắn sử dụng kiếm kỹ cùng kiếm ý cho bù đắp.

Liền như vậy, Dương Diệp lấy tốc độ cực nhanh trong nháy mắt chém giết bốn tên Âm Dương cảnh huyền giả.

Không trung, cái kia duy nhất một tên sống sót Âm Dương cảnh người trung niên ánh mắt không ngừng đánh giá bốn phía, ở tại trong mắt, ngoại trừ đề phòng, còn có sâu sắc vẻ kiêng dè, giờ khắc này, hắn đã biết bốn người khác đã toàn bộ ngã xuống.

Trầm mặc nháy mắt, người trung niên thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

Chạy trốn!

Ở bốn tên Âm Dương cảnh cường giả đều toàn bộ chết trận sau, hắn không có dũng khí kế tục đợi ở chỗ này.

Tại trung niên người đào tẩu sau, Dương Diệp xuất hiện ở người trung niên trước chỗ đứng, nhìn đối phương biến mất địa phương, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, sau đó thân hình hơi động, biến mất ở tại chỗ.

Tên này Âm Dương cảnh huyền giả tự nhiên là hắn cố ý phóng sinh, nếu như toàn bộ đều giết, Chiến Các nhất định sẽ điều tra, điều tra là ai giết, này một điều tra, không chắc sẽ điều tra đến hắn Dương Diệp trên đầu đến. Mà nếu như thả một người trở lại, người này sau khi trở về nhất định sẽ nói là Huyết Kiếm Yêu Quân giết!

Đã như thế, Chiến Các người sẽ đem sự chú ý đặt ở Huyết Kiếm Yêu Quân trên người, đối phương coi như phải tiếp tục phái người đến giết, khẳng định cũng không sẽ phái ra Luân Hồi cảnh cường giả, lùi 10 ngàn bộ tới nói, coi như điều động Luân Hồi cảnh cường giả, khẳng định cũng không sẽ xuất động rất nhiều tên. Thế nhưng, nếu như Chiến Các biết là hắn Dương Diệp giết.

Không cần phải nói, Luân Hồi cảnh cường giả khẳng định là tổ đoàn đến!

Đối với hắn mà nói, hiện tại việc cấp bách là tìm tới Tử cùng Tiểu Bạch, còn này Chiến Các cái gì, hắn không thời gian cùng đối phương ở này háo!

Dương Diệp cũng không có phát hiện ở trở về thành, mà là bắt đầu luyện chế con rối!

Hắn hiện tại là bán thần, có thể nắm giữ gần như năm cụ Âm Dương cảnh cường giả con rối, Âm Dương cảnh con rối, này đối với hắn mà nói cũng là có lớn vô cùng tác dụng. Vẫn là câu nói kia, nhiều một bộ con rối, thêm một phần bảo đảm!

Sau một ngày, Dương Diệp rời đi mênh mông núi lớn, trở lại Vạn Trận Thành, ở nộp tiên tinh thạch sau, hắn tiến vào đi về Yên Giới Sơn Mạch truyền tống trận.

Hai ngày sau, đi tới Yên Giới Sơn Mạch.

Yên Giới Sơn Mạch là Yêu Tộc cùng loài người biên giới tuyến, hiện tại là thời kỳ hòa bình, bởi vậy, lúc này Yên Giới Sơn Mạch có thật nhiều nhân loại lính đánh thuê, người mạo hiểm.

Tuy rằng Yêu Tộc không cho phép nhân loại một mình tiến vào Yêu Tộc, thế nhưng, nhân loại cũng sẽ không tuân thủ, đương nhiên, nhân loại cũng không dám công khai đi vào, lén lút đi vào vẫn là có thể.

Yên Giới thành.

Ở Yên Giới Sơn Mạch mấy trăm ngàn km bên trong phạm vi, chỉ có một toà thành, vậy thì là Yên Giới thành.

Yên Giới thành, cũng xưng ba không thành, không quy tắc, không trật tự, coi trời bằng vung! Đơn giản tới nói chính là rất loạn, bởi vì nơi này long xà hỗn tạp, loại người gì cũng có, thậm chí còn có hoá hình Yêu Tộc, hoặc là cái gì khác tộc.

Phải ở chỗ này sinh tồn, nhất định phải có hai loại đồ vật, một là thực lực, thực lực ngươi mạnh, tự nhiên có thể ở đây sinh tồn, đệ nhị là thông minh, ở đây, người nào có thể nhạ, người nào không thể chọc, nhất định phải rõ ràng. Đương nhiên, nếu như thực lực của ngươi đạt đến mức độ nhất định, tự nhiên là người nào đều có thể nhạ!

Dương Diệp cũng không có trực tiếp đi Yêu Tộc, mà là tới trước Yên Giới thành, bởi vì hắn cần một phần Yêu Vực địa đồ. Yêu Vực lớn biết bao? Ngược lại so với người tộc địa bàn phải lớn hơn, mà ở Yêu Tộc, không chỉ có riêng có Thần Phượng tộc, còn có Yêu Tộc khác. Hắn tiến vào Yêu Tộc sau, nếu như không có một cái sáng tỏ phương hướng, chạy loạn khắp nơi, không chỉ có lãng phí thời gian, còn có thể sẽ gặp phải chuyện lớn, phải biết, Yêu Tộc là không hoan nghênh nhân loại tự ý tiến vào.

Yêu Tộc địa đồ, Dương Diệp không có, Tần gia cũng không có, thế nhưng, này Yên Giới trong thành có người có, đây là Tần Sơn nói cho hắn.

Mặc dù là mình ba không thành, thế nhưng này Yên Giới xây thành tạo nhưng là cực kỳ khí thế, quang tường thành liền có tới trăm trượng đến cao, người đứng ở dưới thành tường, có vẻ cực kỳ bé nhỏ không đáng kể.

Cửa thành mở ra, không có ai trấn thủ.

Dương Diệp đi thẳng vào, tiến vào vào trong thành sau, Dương Diệp phát hiện, rất nhiều ánh mắt cùng thần thức nhất thời rơi vào trên người hắn, đặc biệt những kia thần thức, vừa bắt đầu chỉ là lạc ở trên người hắn, thế nhưng rất nhanh, những này thần thức bắt đầu trắng trợn không kiêng dè.

Hiển nhiên, đây là nhìn hắn chỉ là bán thần duyên cớ!

Dương Diệp không có quản những kia ánh mắt cùng thần thức, hướng về trong thành đi đến, đi không bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, một tên thân mặc màu đen bì quần nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Nữ tử nhìn từ ngoài, chừng ba mươi tuổi, vóc người cực kỳ hừng hực, cũng cực kỳ bại lộ, trên người chỉ trùm vào một cái mỏng manh bì ngực, rất căng, bị đôi kia khổng lồ chống đỡ chăm chú, phảng phất bất cứ lúc nào muốn nổ tung tự. Mà hạ thân nhưng là một cái bao mông bì quần, vừa vặn bao mông, nếu như ở hướng về trên kéo một điểm, dù cho là một điểm, là có thể nhìn thấy tốt đẹp cảnh “xuân”.

Nữ tử dung mạo mặc dù không nói được nghiêng nước nghiêng thành, thế nhưng cũng coi như là mỹ lệ, thêm vào cái kia phó hoá trang, điều này làm cho nữ tử càng thêm mê người.

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước, đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu huynh đệ là lần đầu tiên tới Yên Giới thành?”

Dương Diệp thành thật gật gật đầu.

Thấy Dương Diệp gật đầu, cô gái kia ‘Khanh khách’ nở nụ cười, sau đó cười nói: “Tiểu huynh đệ có thể thật là to gan đây, mới bán thần liền dám tới nơi này, liền không sợ đưa mạng sao?”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Có chút sợ.”

Nữ tử lần thứ hai tới gần Dương Diệp, lúc này, nụ cười trên mặt đã biến thành tựa như cười mà không phải cười, “Tiểu huynh đệ, trên tay ngươi này nạp giới không sai, tỷ tỷ ta nhìn trúng, đưa cho tỷ tỷ làm sao?”

Đánh cướp!

Dương Diệp liếc mắt nhìn nữ tử, đang muốn nói chuyện, đang lúc này, một thanh đại đao đột nhiên từ đàng xa phá không mà đến, mục tiêu chính là Dương Diệp.

Nhìn thấy chuôi này đại đao, Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn ra tay, cô gái kia nhưng là suất trước một bước, ở tại trong tay, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cây chủy thủ, nắm chủy thủ hướng phía trước vẩy một cái, chuôi này đại đao trực tiếp bị đánh bay.

Đánh bay chuôi này đại đao sau, nữ tử nhìn về phía xa xa một người trung niên đại hán, lạnh giọng nói: “Nam Phách, ngươi nhưng là phá hoại quy củ!”

“Quy củ?”

Trung niên đại hán cười gằn một tiếng, “Ngọc Kiều Nương, ta có chút hiếu kỳ, ngươi lần này lại không có trực tiếp ra tay, lẽ nào là coi trọng tên mặt trắng nhỏ này hay sao?”

Ngọc Kiều Nương cười gằn một tiếng, “Ta liền coi trọng, thế nào?”

Nam Phách đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng trong thành đi đến.

Nhìn thấy Dương Diệp muốn rời khỏi, cái kia Ngọc Kiều Nương ngẩn người, theo bản năng muốn gọi lại Dương Diệp, thế nhưng không biết nguyên nhân gì, nàng miệng hơi giương ra, nhưng là không có nói ra.

Mà lúc này, cái kia Nam Phách đột nhiên gằn giọng nói: “Lão tử để ngươi đi rồi chưa?”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người nhìn về phía cái kia Nam Phách, khi hắn xoay người một khắc đó, hắn hai mắt trong nháy mắt đã biến thành một cái biển máu, không chỉ có con mắt, liền ngay cả toàn thân đều đã biến thành đỏ như màu máu!

Dương Diệp chậm rãi hướng về cái kia Nam Phách đi đến, mỗi đi một bước, trên đất sẽ xuất hiện một cái dấu chân máu, hắn cặp kia huyết mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Nam Phách, “Ngươi mới vừa nói cái gì? Ta không nghe thấy, nếu không, đang nói một lần?”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1519: Chúng ta bao nhiêu năm không thấy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mặc kệ là cái kia Ngọc Kiều Nương vẫn là cái kia Nam Phách, giờ khắc này cũng đã ngây người.

Sát ý!

Nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý!

Cái kia Nam Phách vẻ mặt sắc mặt có chút trở nên trắng lên, hắn biết, chính mình lần này đá vào tấm sắt. Có thể lĩnh ngộ nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý người, tuyệt đối không phải hắn có thể đối kháng.

Nhìn thấy Dương Diệp còn ở hướng đi hắn, Nam Phách vội vàng nói: “Ta, ta không hề nói gì, thật sự, không hề nói gì.”

Mặc dù có chút mất mặt, thế nhưng, chí ít so với bỏ mệnh được!

Dương Diệp dừng bước lại, trong phút chốc, những kia huyết khí cùng sát ý nhất thời toàn bộ thu về trong cơ thể hắn. Hắn liếc mắt nhìn Nam Phách, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Ngọc Kiều Nương, nói: “Nạp giới còn muốn sao?”

Cái kia Ngọc Kiều Nương hơi thay đổi sắc mặt, theo bản năng hướng lùi về sau mấy bước, sau đó nói: “Là ta có mắt không nhìn được chân nhân, trước sự, mong rằng các hạ bao dung.”

Dương Diệp đánh giá một chút Ngọc Kiều Nương, “Cũng tạm được, không đến nỗi như vậy không thể tả.”

Nghe được Dương Diệp, một bên Nam Phách sắc mặt có chút khó coi, hắn tự nhiên biết Dương Diệp là đang nói hắn, bất quá hắn cũng không dám nói gì, lập tức xoay người thân hình lóe lên, biến mất ở cách đó không xa.

Dương Diệp cũng không có đi giết đối phương, mặt hàng này, hắn không muốn lãng phí huyền khí.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia Ngọc Kiều Nương trên người, “Hỏi thăm mình sự, ta nghĩ đi Yêu Vực, thế nhưng, đối với Yêu Vực chưa quen thuộc, ngươi có biện pháp không?”

Ngọc Kiều Nương liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu, “Ta không đi qua Yêu Vực, bất quá, có một chỗ người khẳng định có Yêu Vực địa đồ, bất quá, ngươi khả năng cần đánh đổi khá nhiều mới có thể thu được.”

“Nơi nào?” Dương Diệp hỏi.

Ngọc Kiều Nương do dự xuống, sau đó nói: “Ta dẫn ngươi đi!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Đa tạ!”

Ngọc Kiều Nương khẽ gật đầu, sau đó xoay người hướng trong thành nơi sâu xa đi đến, Dương Diệp đi theo. Đáng giá một nói đúng lắm, trước những kia trắng trợn không kiêng dè đánh giá hắn thần thức đã toàn bộ thu về, không chỉ có như vậy, chu vi mấy người ánh mắt cũng thu về, cho dù có người còn ở nhìn hắn, thế nhưng trong ánh mắt cũng không có địch ý, mà là hiếu kỳ.

Thực lực!

Trước hắn sở dĩ bày ra sát ý, mục đích chính là cái này, hắn không sợ phiền phức, thế nhưng cũng không muốn gây chuyện, vì lẽ đó bày ra sát ý, đã như thế, những kia vốn là muốn đánh hắn chủ ý người tự nhiên sẽ từ bỏ.

Đi tới Đại thế giới sau, Dương Diệp phát hiện, Đại thế giới cùng hạ vị diện kỳ thực cũng không có quá to lớn khác nhau, khác biệt duy nhất chính là chỗ này linh khí, nơi này linh khí xác thực không phải hạ vị diện có thể so với. Đương nhiên, còn có một chút, vậy thì là phía trên này cường giả cũng so với hạ vị diện nhiều, tuy rằng không có thần giả như cẩu đầy đất đi, thế nhưng là cũng thực tại không ít!

Rất nhanh, ở Ngọc Kiều Nương dẫn dắt đi, hai người đi tới một nhà quán rượu, quán rượu tên ‘Tiểu Dương Tửu Quán’ quán rượu rất lớn, lớn vô cùng, chiếm cứ này Yên Giới thành một phần mười tích.

Nói là quán rượu, kỳ thực chính là một cái giao dịch nơi.

Ở trong này, sòng bạc, sắc đẹp, buổi đấu giá, chỉ cần ngươi có thể có thể nghĩ đến, nơi này đều có. Cũng không phải hết thảy huyền giả đều là thanh tâm quả dục, một nhóm chỉ muốn tu luyện. Rất nhiều huyền giả, càng yêu thích hưởng lạc, vì lẽ đó, ở trên đại lục, sàn giải trí cũng không ít.

“Ngươi vào đi thôi!” Trước cửa, cái kia Ngọc Kiều Nương đột nhiên nói.

“Ngươi không đi vào?” Dương Diệp hỏi.

Ngọc Kiều Nương lắc lắc đầu, “Vào cửa một lần, muốn 10 ngàn tiên tinh thạch.”

“Vào cửa một lần liền muốn 10 ngàn tiên tinh thạch?” Dương Diệp kinh ngạc nói: “Này không phải thổ phỉ sao?”

Ngọc Kiều Nương hơi thay đổi sắc mặt, nói: “Ngươi cũng chớ nói lung tung, cẩn thận họa là từ miệng mà ra.”

“Làm sao?” Dương Diệp không rõ.

Ngọc Kiều Nương do dự xuống, sau đó nói: “Này Tiểu Dương Tửu Quán không phải là cái gì đơn giản thế lực, trong đó cường giả vô số, đặc biệt rượu kia quán chủ nhân, không chỉ có thực lực mạnh mẽ, còn đặc biệt thần bí, nói chung, vẫn là cẩn thận một ít được!”

“Này Tiểu Dương Tửu Quán là mấy tinh thế lực?” Dương Diệp hỏi.

Ngọc Kiều Nương lắc lắc đầu, nói: “Không biết, bởi vì hắn không chưa từng có thể hiện ra quá thực lực chân chính. Này Tiểu Dương Tửu Quán là sáu, bảy năm trước mới xuất hiện ở này Yên Giới thành, thế nhưng phát triển tốc độ nhưng là mau đến dọa người, ngắn ngắn không tới một năm này, nó liền trở thành này Yên Giới thành phồn hoa nhất một chỗ, cũng là nhất làm cho người không dám trêu địa phương.”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Theo ta vào đi thôi.”

Nói xong, hắn cong ngón tay búng một cái, một viên nạp giới rơi vào cái kia cửa một tên thị vệ trong tay, thị vệ tiếp nhận nạp giới, sau đó quay về hai người hơi thi lễ, làm ra một cái xin mời tư thế.

Dương Diệp thân hình hơi động, trực tiếp tiến vào nhập môn bên trong.

Ngọc Kiều Nương liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó cũng lập tức tiến vào nhập môn bên trong.

Tiến vào sau khi nhập môn, ở Dương Diệp trước mặt hai người, là một toà truyền tống đài, ở truyền tống trên đài, thật nhiều loại nhỏ truyền tống trận, mỗi một mình loại nhỏ trước truyền tống trận đều viết truyền tống địa phương, tỷ như cái gì ‘Ôn nhu hương’ cái gì ‘Hoan Nhạc Cư’ còn có cái gì ‘Buổi đấu giá’ rất nhiều, có ít nhất mấy chục!

Dương Diệp nhìn về phía Ngọc Kiều Nương, Ngọc Kiều Nương nói: “Chúng ta phải đến ‘Bách Sự Các’ ”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó cùng Ngọc Kiều Nương tiến vào cái kia đi về Bách Sự Các truyền tống trận bên trong. Một tức sau, Dương Diệp cùng Ngọc Kiều Nương xuất hiện ở một gian lầu các bên trong, lầu các cũng có chút lớn, có sáu, bảy tầng, hơn nữa người cũng có chút nhiều.

“Nơi này là chuyên môn làm cho người ta cung cấp tình báo cùng tin tức!” Ngọc Kiều Nương nói: “Bất quá, muốn thu phí, hơn nữa, thu không thấp.”

“Tìm ai?” Dương Diệp nói.

Ngọc Kiều Nương chỉ chỉ xa xa một gian phòng, sau đó nói: “Bên trong người.”

Dương Diệp nhìn lướt qua, phát hiện, loại kia gian phòng giữa trường dĩ nhiên có hơn trăm mình.

Kiếm tiền!

Đây là Dương Diệp cái ý niệm đầu tiên.

Tiền vật này, hắn có lúc rất coi trọng, có lúc cũng không phải rất lưu ý, coi trọng thời điểm, là bởi vì Kiếm Minh cùng Thiên Vân Tinh Vực cần thời điểm. Mà chính hắn, đối với chính hắn tới nói, đủ là tốt rồi. Thế nhưng, không có thể phủ định chính là, khi (làm) tiền. Đạt tới trình độ nhất định sau, là phi thường khủng bố.

Công pháp, huyền kỹ, tay chân chờ chút, cũng có thể dùng tiền mua đến! Liền như hiện tại, nếu như hắn không có tiên tinh thạch, như vậy, hắn liền không có cách nào được Yêu Tộc địa đồ.

Rất nhanh, trong phòng kia có một người đi ra, lúc này, Ngọc Kiều Nương nói: “Đi thôi!”

Dương Diệp gật gật đầu, thân hình hơi động tiến vào trong phòng.

Gian phòng chỉ có một tên chừng hai mươi tuổi nữ tử, dung mạo thanh tú, trên mặt mang theo nụ cười hiền hòa. Khi thấy Dương Diệp thì, nữ tử hơi run run, trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, bất quá rất nhanh sẽ khôi phục bình thường.

“Xin hỏi quý khách cần muốn cái gì?” Nữ tử hỏi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía cũng không có thủ vệ, thế nhưng, ở này bên trong lầu, nhưng là có vài đạo mịt mờ khí tức, hiển nhiên, đây là Âm Dương cảnh cường giả!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía cô gái trước mặt, “Ta cần một phần Yêu Tộc địa đồ.”

“Yêu Tộc địa đồ!”

Nữ tử liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nàng nhẹ giọng nói: “Yêu Tộc địa đồ, cần mười vạn viên tiên tinh thạch!”

Mười vạn viên tiên tinh thạch!

Dương Diệp vẻ mặt cứng đờ, hắn không nghĩ tới một phần địa đồ lại muốn mười vạn tiên tinh thạch, này không phải đoạt tiền sao? Bất quá cũng hết cách rồi, này vốn là ngươi tình ta nguyện sự tình, dù sao nhân gia cũng không mạnh mẽ ép hắn mua. Cũng may trước hắn giết cái kia bốn tên Âm Dương cảnh cường giả thì, thu được gần như hơn một triệu tiên tinh thạch, vì lẽ đó, này mười vạn tiên tinh thạch vẫn là lấy ra được đến.

Dương Diệp cong ngón tay búng một cái, một viên nạp giới bay đến nữ tử trước, nữ tử tiếp nhận nạp giới nhìn lướt qua, sau đó quay về Dương Diệp khẽ mỉm cười, “Quý khách chờ!”

Nói, nàng lấy ra một viên bùa truyền âm bóp nát, ba tức sau, nữ tử trước mặt không gian khẽ run lên, đón lấy, một cái Ngọc Đồng xuất hiện xuất hiện ở cô gái kia trước, nữ tử ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra, Ngọc Đồng bay đến Dương Diệp trước.

Dương Diệp nắm quá Ngọc Đồng mở ra, Ngọc Đồng trực tiếp hóa thành một tia sáng trắng đi vào hắn mi, khẩn đón lấy, từng đạo từng đạo tin tức tràn vào trong đầu hắn, rất nhanh, Dương Diệp tìm tới Thần Phượng tộc vị trí.

Lúc này, cô gái nói: “Yêu Tộc rất lớn, miếng bản đồ này chỉ là Yêu Tộc một phần, vẫn chưa tới Yêu Tộc một phần mười, quý khách nếu là muốn đi tới Yêu Tộc, kính xin ghi nhớ một điểm, địa đồ bên trên không có địa phương, khẳng định là cực kỳ hung hiểm địa phương, chớ dễ dàng bước vào. Bởi vì này đồ chính là Luân Hồi cảnh cường giả vẽ ra, trên bản đồ không có địa phương, đại biểu liền vị kia Luân Hồi cảnh cường giả đều không dám vào nhập.”

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, sau đó cười nói: “Đa tạ nhắc nhở!” Nói, hắn do dự xuống, sau đó hỏi, “Các ngươi nơi này, có phải là cái gì đều có thể tra được?”

Nữ tử khẽ mỉm cười, “Quý khách nói giỡn, chúng ta vùng vũ trụ này, biết bao chi đại? Chúng ta Tiểu Dương Tửu Quán sao dám nói thiên hạ vạn sự biết rõ? Bất quá, quý khách có thể nói một thoáng tự mình nghĩ biết đến sự tình, bình thường sự tình, chúng ta Tiểu Dương Tửu Quán vẫn là biết được.”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Cũng là, lại nói, các ngươi đối với Yêu Tộc Thần Phượng tộc biết nhiều sao? Ta muốn biết liên quan với Thần Phượng tộc sự tình, tốt nhất là tỉ mỉ một ít.” Vừa nhiên đã trở thành đối thủ, hắn tự nhiên cần muốn tìm hiểu một chút Thần Phượng tộc.

Thần Phượng tộc!

Nữ tử trên mặt nụ cười dần dần biến mất, một lát sau sau đó mới nói: “Có, bất quá, ở giá tiền phương diện, có chút quý, hơn nữa, liên quan với Thần Phượng tộc sự tình, chúng ta biết đến cũng không phải đặc biệt tỉ mỉ.”

“Bao nhiêu tiền?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Ba triệu tiên tinh thạch!”

“Cái gì!”

Dương Diệp lập tức nhảy lên, “Ba triệu? Đại tỷ, ngươi đây là đánh cướp a!” Một cái tin bán ba triệu tiên tinh thạch, này Tiểu Dương Tửu Quán quả thực chính là thổ phỉ bên trong thổ phỉ!

Nữ tử liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Giá tiền quả thật có chút quý, thế nhưng, quý khách hẳn phải biết Thần Phượng tộc khủng bố, có thể có được quan với chuyện của bọn họ, đây chính là cực kỳ không dễ, dù sao bọn họ không thế nào hoan nghênh nhân loại, hơn nữa, bình thường nhân loại cũng không dám dễ dàng bước vào Thần Phượng tộc.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

“Cái vấn đề này muốn thu phí!” Cô gái nói.

Dương Diệp: “...”

Nữ tử lại nói: “Quý khách nếu là trong tay không tiện, có thể lần sau ở đến, chúng ta bất cứ lúc nào hoan nghênh.”

Dương Diệp khổ cười cợt, đây là ở cản người. Ba triệu, hắn xác thực không bỏ ra nổi đến!

Dương Diệp lắc lắc đầu, sau đó liền muốn rời khỏi, mà đang lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Mà ở người lão giả này sau khi xuất hiện, lại có mười người đàn ông tuổi trung niên xuất hiện ở giữa trường.

Mười tên Âm Dương cảnh cường giả!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay nắm thật chặt kiếm trong tay, hắn nhìn về phía người lão giả kia, “Làm sao?”

Ông lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Không thể đi.”

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: “Đây là thật sự muốn cướp?”

Ông lão khẽ lắc đầu, “Có người muốn thấy ngươi, rất nhanh sẽ đến, còn xin chờ chốc lát.”

“Thấy ta?” Dương Diệp cau mày, “Ai?”

“Ngươi lập tức liền biết rồi!” Ông lão nói.

Dương Diệp nhíu mày càng sâu, những người trước mắt này hiển nhiên không phải Chiến Các cùng Đế Tông người, không phải vậy đại gia đã sớm trực tiếp động thủ.

Mà không phải Chiến Các cùng Đế Tông, cái kia đến tột cùng là ai muốn thấy hắn? Ở Đại thế giới, hắn nhận thức có thể không có mấy người. An Nam Tĩnh, Mạt Tiểu Lãnh, đây là hắn nhận thức hai người. Mạt Tiểu Lãnh khẳng định không chịu có thể, cái kia nữ ma đầu tính khí hắn biết rõ, đối phương sẽ trực tiếp với hắn mở làm, mà sẽ không thấy hắn.

Lẽ nào là An Nam Tĩnh?

Đang lúc này, ông lão các loại (chờ) người bao quát cô gái kia đột nhiên xoay người nhìn về phía nơi cửa, sau đó hơi thi lễ, “Xin chào quán chủ!”

Dương Diệp nhìn về phía ngoài cửa, lúc này, một thanh âm tự cái kia truyền đến: “Chúng ta có bao nhiêu năm không có thấy? Sáu năm? Bảy năm? Vẫn là tám năm? Có hơi lâu, quên đây.”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1520: Thật sự không phải ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

♂

Âm thanh rất quen thuộc.

Rất nhanh, một cô gái xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Cô gái này Dương Diệp tự nhiên là nhận thức, chính là cái kia rất lâu sau đó chưa từng gặp Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược!

Nữ nhân này hắn tự nhiên là không có quên, tại hạ vị diện thì, hắn có để Dạ Lưu Vân cùng Đế Nữ phái người nghe qua, thế nhưng, không có nàng bất cứ tin tức gì.

Đối với Đinh Thược Dược, Dương Diệp kỳ thực không phải rất đừng lo lắng, bởi vì nàng quá thông minh.

Lấy sự thông minh của nàng, là rất khó ăn thiệt thòi.

Mà Dương Diệp không nghĩ tới, Đinh Thược Dược càng nhưng đã ở Đại Thế Giới, hơn nữa, vẫn là cái này Tiểu Dương Tửu Quán quán chủ.

Dương Diệp khinh cười cợt, nói: “Ta không nghĩ tới, ngươi đi tới Đại thế giới.”

Đinh Thược Dược khẽ mỉm cười, “Ta cũng không nghĩ tới, chúng ta lại ở chỗ này gặp mặt.”

“Làm sao ngươi biết ta đến rồi?” Dương Diệp không rõ.

Đinh Thược Dược nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Đều đi xuống đi!”

Cái kia Luân Hồi cảnh ông lão do dự xuống, nói: “Quán chủ, chuyện này...”

Đinh Thược Dược khinh cười cợt, “Hắn như muốn giết ta, các ngươi là không ngăn được.” Dương Diệp giết năm tên Luân Hồi cảnh cường giả trên giường Đại thế giới sự, nàng tự nhưng đã biết được.

Giữa trường mọi người nghe được Đinh Thược Dược, trong lòng nhất thời một kiếm, bọn họ liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó xoay người lùi ra.

Ở mọi người sau khi rời đi, Đinh Thược Dược nói: “Ta nghe nói ngươi tới, vì lẽ đó, bắt đầu để người của ta tìm ngươi, thế nhưng ta không nghĩ tới, ngươi dĩ nhiên chạy đến ta chỗ này đến rồi.”

“Thì ra là như vậy!”

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Thược Dược, ngươi làm sao sẽ xuất hiện ở Đại Thế Giới?”

Đinh Thược Dược nói: “Năm đó từ huyền giả đại lục đi tới Linh Giới sau, đang tiếp dẫn trong thành, ta gặp phải một người, cũng chính là ta hiện tại sư phụ, bởi vì nàng ở chuyện kế tiếp đã xong xuôi, vì lẽ đó liền đem ta cũng dẫn tới.”

“Sư phụ của ngươi? Người nào?” Dương Diệp hỏi.

“Tư Đồ gia gia chủ đương thời!”

Đinh Thược Dược nói: “Tư Đồ gia là một cái lục tinh thế lực, cũng chính bởi vì sự giúp đỡ của nàng, vì lẽ đó ta mới có thể ở nơi này kiến một cái thế lực.” Nói đến đây, nàng khóe miệng nổi lên một vệt giảo hoạt, “Biết này tại sao gọi Tiểu Dương Tửu Quán sao?”

Dương Diệp lắc lắc đầu.

“Tiểu dương, tiểu dương, hiểu chưa?” Đinh Thược Dược cười nói.

Tiểu dương!

Dương Diệp ngẩn người, sau đó lắc đầu cười nói: “Bất kể như thế nào, ngươi vô sự là tốt rồi.”

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, sau đó nhẹ giọng nói: "Ta cũng còn tốt, đúng là ngươi, những năm này, ăn qua không ít khổ chứ?

“Ta đã quen!” Dương Diệp cười nói.

Đinh Thược Dược liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi lần này đến Đại thế giới, mục đích chủ yếu là Thần Phượng tộc?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Đối với cái thế lực này, ngươi biết bao nhiêu?”

“Không phải rất nhiều!”

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Yêu Tộc không cho phép nhân loại tự ý tiến vào, coi như có người tiến vào Yêu Tộc, cũng không dám tới gần Thần Phượng tộc. Thần Phượng tộc thực lực, đến tột cùng mạnh bao nhiêu, đây là một ẩn số, nhân vì là gia tộc này đã cực kỳ lâu chưa từng xuất hiện ở nhân loại trong tầm mắt. Bất quá, bọn họ cái kia gọi Mạt Tiểu Lãnh Thần Phượng tộc công chúa đúng là thường xuyên đến thế giới loài người.”

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp hai mắt híp lại, lại là cái này nha đầu chết tiệt kia cuộn phim, này tính tình của nữ nhân, hắn cũng coi như hiểu rõ, hoàn toàn là loại kia tự mình đến biến thái trình độ. Nàng muốn, nàng sẽ nắm, đồng thời còn cho rằng ngươi liền hẳn là cho nàng, ngươi nếu không cho, nàng liền cướp! Lại như Tử cùng Tiểu Bạch, Tử cùng Tiểu Bạch không theo nàng, nàng liền trắng trợn cướp đoạt!

Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Đừng đi Thần Phượng tộc.” “Tại sao?” Dương Diệp cau mày.

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, “Ta biết, thực lực của ngươi bây giờ rất mạnh, thế nhưng, Thần Phượng tộc bỉ ngươi nghĩ tới càng mạnh hơn. Ngươi hiện tại đi Thần Phượng tộc, không chỉ có người mang không trở lại, chính mình ngược lại sẽ ném vào.”

Dương Diệp trầm mặc.

Đinh Thược Dược lại nói: “Ngươi có phải là nghĩ chơi âm?”

Dương Diệp gật gật đầu, hắn đương nhiên sẽ không cùng Thần Phượng tộc làm công khai, bởi vì hắn khẳng định không đánh được, dù cho là có thể lần thứ hai triển khai Tinh Hà kiếm đồ, khẳng định cũng biết bất quá. Thế nhưng, ở Đại thế giới này, hắn không ràng buộc, hắn có thể chơi âm. Ta không cùng ngươi công khai đến, chúng ta đến ám!

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, “Không được!”

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

Đinh Thược Dược nói: “Nếu như là ở bên ngoài, ngươi nắm giữ kiếm vực ẩn nấp chính mình khí tức, hay là có thể cùng đối phương đến âm, thế nhưng, ở Yêu Vực bên trong không được. Đầu tiên, Thần Phượng tộc Luân Hồi cảnh cường giả rất nhiều, chí ít chí ít nắm giữ hai mươi vị trở lên, thứ yếu, Thần Phượng tộc tốc độ rất nhanh, không phải thường nhanh, ngươi chỉ cần hơi hơi sai lầm một thoáng, ngươi sẽ bị chí ít mười vị trở lên Luân Hồi cảnh cường giả vây công. Cuối cùng, cho dù ngươi không có sai lầm, lấy sức một người ngăn cản Thần Phượng tộc, thế nhưng, ngươi có thể diệt đạt được Thần Phượng tộc sao? Hơn nữa, Thần Phượng tộc còn có minh hữu, bọn họ nếu là cầu viện, ngươi ở Yêu Vực bên trong, đem có chạy đằng trời!”

Trầm mặc một lát, Dương Diệp khổ cười cợt, “Vốn là ta rất có lòng tin, bị ngươi như thế vừa phân tích, ta đều có chút không dám đi.”

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: “Mục đích của ngươi, là cứu người, mà không phải diệt Thần Phượng tộc, vì lẽ đó, không thể xằng bậy, nếu như ngươi giết tới Thần Phượng tộc đi, người không cứu được, ngược lại sẽ để cho mình rơi vào vô cùng vô tận bị đuổi giết bên trong. Mà khi đó, Chiến Các cùng Đế Tông chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn, bọn họ sẽ ở liếm một cây đuốc, vào lúc ấy, ngươi tháng ngày liền thật sự khổ sở."

"Ngươi có biện pháp?" Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược. Nếu như có thể, hắn đương nhiên không muốn cùng Thần Phượng tộc tử khái, dù sao mục đích của hắn chỉ là Tiểu Bạch cùng Tử. Thế nhưng, Thần Phượng tộc sẽ đem Tử cùng Tiểu Bạch trả lại hắn sao? Này còn không là trọng điểm, trọng điểm là hắn sợ Thần Phượng tộc thương tổn Tử cùng Tiểu Bạch.

Đinh Thược Dược trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: "Ta khiến người ta đi hỏi thăm một chút, nhìn ngươi muốn tìm cái kia Tử còn có cái kia Tiểu Bạch hiện tại làm sao."

Dương Diệp nói: "Người của ngươi có thể thâm nhập Thần Phượng tộc sao?"

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu.

Dương Diệp cười nói: "Vì lẽ đó, vẫn phải là chính ta đi. Ở ẩn nấp phương diện, ta tin tưởng, coi như là Luân Hồi cảnh cường giả đều không ta cường."

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, nói: "Ngươi đi tới, sẽ xảy ra chuyện."

Dương Diệp cười khổ nói: "Ta ở ngươi trong lòng, chính là loại kia yêu thích gây rắc rối người?"

Đinh Thược Dược gật gật đầu, "Ngươi không phải yêu thích gây rắc rối, ngươi là phi thường có thể gây rắc rối." Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: "Ngươi muốn đi, ta không phản đối, thế nhưng, đáp ứng ta, thật sự không cần loạn đến. Ở Yêu Tộc ngươi xằng bậy, ngươi có thể sẽ bị vây công, đó là Yêu Tộc, yêu thú địa bàn, một khi bị vây công, ngươi rất khó trốn ra được!"

Dương Diệp cười nói: "Yên tâm, ta sẽ không xằng bậy, bảo đảm!"

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, "Ngươi càng nói như vậy, ta càng không yên lòng!"

Dương Diệp: "..."

“Lúc nào đi?” Đinh Thược Dược nói.

“Hiện tại!” Dương Diệp nói.

Đinh Thược Dược đại mi cau lại, “Nhanh như vậy?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Ta không muốn lãng phí thời gian!”

Đinh Thược Dược trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cẩn thận chút! Đúng rồi, có chuyện ngươi phải chú ý một chút, vậy chính là có người đang tìm ngươi.”

“Tìm ta?” Dương Diệp cau mày, “Chiến Các vẫn là Đế Tông?”

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, “Không rõ ràng thân phận đối phương, bất quá, hẳn là không phải Chiến Các cùng Đế Tông, bởi vì đối phương tìm chính là một cái lĩnh ngộ nửa bước Quy Nguyên cảnh sát ý người, hơn nữa, đối phương miêu tả bên ngoài chính là ngươi.”

Ai đang tìm chính mình?

Dương Diệp cau mày trầm tư một chút, sau đó lắc lắc đầu, “Mặc kệ. Đúng rồi, ngươi giúp ta tra một người, An Nam Tĩnh, nàng đã đi tới Đại thế giới, thế nhưng ở nơi nào ta không biết, giúp ta tra một chút.”

Đinh Thược Dược gật gật đầu, “Ta sẽ an bài người đi thăm dò. Đúng rồi, bên ngoài người phụ nữ kia...”

Dương Diệp nói: “Ở trong thành nhận thức, vừa tới, chưa quen thuộc, vì lẽ đó, tìm một người!”

Đinh Thược Dược khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, “ngươi rất sẽ tìm, là một đại mỹ nữ.”

Dương Diệp san cười cợt, sau đó nói: “Nếu không có chuyện gì khác, vậy ta đi trước rồi!”

Dương Diệp nói xong, thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ.

Rời đi Tiểu Dương Tửu Quán sau, Dương Diệp tấn nhanh rời đi Yên Giới thành, sau đó hướng Yên Giới Sơn Mạch chạy đi.

Dương Diệp tốc độ rất nhanh, trong chớp mắt chính là tiến vào cái kia mênh mông bên trong ngọn núi lớn.

Mà ngay khi Dương Diệp rời đi Yên Giới thành gần như sau một canh giờ, một tên áo bào đen nam tử đi tới Yên Giới ngoài thành, áo bào đen nam tử toàn thân đều bị một cái hắc bào bao phủ, ở tại trong tay, nắm một thanh đỏ như màu máu kiếm. Ở tại trên người, toả ra như có như không sát ý, sát ý ác liệt cực kỳ, khiến người ta ngửi mà sinh ra sợ hãi.

Áo bào đen nam tử ngẩng đầu liếc mắt nhìn cái kia Yên Giới thành, đang muốn vào thành, đang lúc này, một ông già xuất hiện ở Yên Giới thành cửa thành chặn lại rồi áo bào đen nam tử lộ!

Luân Hồi cảnh cường giả!

Ông lão kia chậm rãi hướng về áo bào đen nam tử đi đến, “Được lắm Huyết Kiếm Yêu Quân, lúc trước ngươi bất quá theo ta Chiến Các người phát sinh một điểm mâu thuẫn, ngươi liền tiêu diệt ta Chiến Các một cái thành, sau đó lại liền giết ta Chiến Các mấy tên Âm Dương cảnh cường giả, đồng thời còn nói muốn cùng ta Chiến Các không chết không thôi, không chết không thôi? Ha ha, Huyết Kiếm Yêu Quân, lúc nào ngươi biến lộ liễu như vậy? Lúc nào ngươi lá gan như thế phì?”

Dưới hắc bào, nam tử vẻ mặt khó coi đến cực điểm, “Ta chưa từng nói!”

“Chưa từng nói?”

Ông lão cười gằn một tiếng, “Tay cầm Huyết Kiếm, sát ý đạt đến nửa bước Quy Nguyên cảnh, mà ngươi vừa vặn lại cùng ta Chiến Các có mâu thuẫn, ngươi nói, không phải ngươi, còn có ai?”

“Ta cũng đang tìm người kia!” Áo bào đen nam tử trầm giọng nói.

“Chuyện cười!”

Ông lão lạnh lùng nói: “Huyết Kiếm Yêu Quân, nguyên bản ta còn cảm thấy ngươi có chút can đảm, dù sao dám nói cùng ta Chiến Các không chết không thôi người, qua nhiều năm như vậy, cũng là ngươi. Thế nhưng ta không nghĩ tới, lão phu đến rồi sau, ngươi dĩ nhiên không dám thừa nhận. Ngươi vẫn là một người đàn ông sao?”

Áo bào đen nam tử nắm chặt kiếm trong tay, trầm giọng nói: “Thật sự không phải ta!”

“Thả ngươi chó má!”

Ông lão đột nhiên phẫn nộ quát: “Dám làm không dám thừa nhận?

Cũng được, lại cùng ngươi ở phí miệng lưỡi, chết đi cho ta!”

Âm thanh hạ xuống, ông lão trực tiếp thân hình hơi động hướng về áo bào đen nam tử bắn mạnh tới.

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1521: Cả nhà ngươi đều là nhân loại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở ông lão ra tay một khắc đó, hắc bào nam tử kia đột nhiên thân hình run lên hóa thành một vệt ánh sáng màu máu biến mất ở phía chân trời.

Tốc độ không phải thường nhanh, trong chớp mắt liền biến mất ở ông lão trong tầm mắt.

Giữa trường, ông lão khóe miệng nổi lên một nụ cười gằn, “Ta xem ngươi có bao nhiêu có thể chạy!”

Âm thanh hạ xuống, hướng phía trước bước ra một bước, một bước bước ra, cả người liền là biến mất ở tại chỗ.

Ở áo bào đen ông lão sau khi biến mất, một cô gái xuất hiện ở trước ông lão vị trí.

Nữ tử thân mang một bộ trắng như tuyết quần, dung nhan khuynh thành, đứng ở đó cửa, thiên địa vào đúng lúc này cũng vì đó thất sắc. Ở nữ tử tay ngọc bên trong, là một thanh trắng noãn sắc lông vũ.

Nữ tử nhìn ông lão biến mất địa phương, sau đó lắc lắc đầu, “Ngu xuẩn!”

Âm thanh hạ xuống, trực tiếp biến mất không còn tăm hơi ở tại chỗ.

...

Dương Diệp tiến vào Yên Giới Sơn Mạch sau khi, lập tức tăng nhanh tốc độ, ở sau một ngày, hắn rốt cục rời đi Yên Giới Sơn Mạch, đi tới Yêu Vực địa bàn.

Kỳ thực, Yêu Tộc cũng không lạc hậu, mặc kệ là về mặt thực lực vẫn là văn minh trên.

Ở vùng vũ trụ này bên trong, nhân loại văn minh không thể nghi ngờ là tiên tiến nhất, cũng là sớm nhất xuất hiện, ở mới bắt đầu thì, Yêu Tộc cùng chủng tộc khác nhưng là ăn cái này thiệt lớn, cuối cùng, mặc kệ là Yêu Tộc vẫn là chủng tộc khác, đều ở bắt đầu học tập nhân loại.

Bởi vì, bọn họ đã rõ ràng, lạc hậu liền muốn chịu đòn!

Bởi vậy, ở Yêu Vực bên trong, cũng là có rất nhiều nhân loại kiến trúc, chỉ có điều so với nhân loại kiến trúc phải lớn hơn quá nhiều quá nhiều. Không chỉ có như vậy, Yêu Tộc cùng loài người trong lúc đó cũng có mậu dịch, tỷ như Yêu Tộc không cần một ít linh thảo hoặc là cái gì khác đồ vật, đều sẽ buôn bán khiến nhân loại, không chỉ có cùng loài người, còn có cùng tộc khác có mậu dịch lui tới.

Phồn hoa!

Yêu Tộc cùng loài người như thế phồn hoa!

Sau một canh giờ, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt của hắn, là một toà thành, tên: Cự Thú Thành.

Dương Diệp không do dự, thân hình hơi động, hướng về Cự Thú Thành đi đến. Hắn cũng không có che giấu mình, mà là quang minh chính đại đi đến. Sở dĩ dám làm như thế, là bởi vì ở Yêu Tộc bên trong, cũng là có thật nhiều yêu thú hóa thành hình người sinh hoạt. Đặc biệt ở trong thành, bất kỳ yêu thú gì vào thành, cũng phải cần hóa thành hình người, đây là toàn bộ Yêu Tộc quy định!

Đương nhiên, điều này là bởi vì hắn có kiếm vực ẩn nấp chính mình khí tức trên người, không phải vậy, một khi để yêu thú nghe thấy được trên người hắn nhân loại khí tức, vậy làm phiền nhưng lớn rồi.

Truyền tống!

Dương Diệp sở dĩ tiến vào Cự Thú Thành, là bởi vì phải thông qua Cự Thú Thành truyền tống đến Thần Phượng tộc, cũng chính là Phượng Vực. Yêu Vực trong thế giới, có thật nhiều Yêu Tộc, mà những kia bộ tộc mạnh mẽ đều sẽ mở ra thuộc về mình chuyên môn thế giới, cũng chính là vực, mà này Thần Phượng tộc chính là Phượng Vực. Nếu như không cần truyền tống trận, hắn phi một tháng trước cũng không nhất định có thể bay đến Phượng Vực!

Trong thành người, vóc người đều cực kỳ khôi ngô, mặc kệ là nam vẫn là nữ, bởi vậy, khi (làm) Dương Diệp tiến vào vào trong thành sau, hắn lập tức trở thành một cái khác loại.

Bởi vì một cái nhỏ nhất mọi người so với hắn một nửa còn không hết!

Dần dần, Dương Diệp phát hiện, chu vi những kia yêu thú ánh mắt nhìn hắn có chút không quen. Đang lúc này, một người trung niên đại hán xuất hiện ở Dương Diệp trước.

“Nhân loại?” Trung niên đại hán tử nhìn chòng chọc Dương Diệp.

Nghe được trung niên đại hán, giữa trường rất nhiều yêu thú lập tức vây quanh. Ở hết thảy tộc loại bên trong, Yêu Tộc không thích nhất chính là theo nhân loại tiếp xúc, hết cách rồi, nhân loại quá giảo hoạt, tâm nhãn quá nhiều, theo nhân loại giao thiệp với, cơ bản chỉ có chịu thiệt phần. Thêm vào Nhân Tộc yêu thích Yêu Tộc nội đan, phải nói, ở nhân loại trong mắt, Yêu Tộc yêu thú toàn thân đều là báu vật, bởi vậy, thường thường có nhân loại săn giết yêu thú.

Tuy rằng không dám công khai đến, thế nhưng chuyện như vậy, lén lút mỗi ngày đều đang phát sinh.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên đại hán, sau một khắc, thân hình hắn hơi động đi thẳng tới trung niên đại hán trước, sau đó đấm ra một quyền. Trung niên kia đại hán hơi sững sờ, hắn không nghĩ tới Dương Diệp trực tiếp động thủ, phục hồi tinh thần lại sau, hắn cũng là trực tiếp đấm ra một quyền. Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, ở đông đảo yêu thú trong ánh mắt, trung niên kia đại hán trực tiếp bị đánh bay ra mấy trăm trượng, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở đại hán kia trước, nói: “Nhân loại? Cả nhà ngươi đều là nhân loại!”

Âm thanh hạ xuống, hắn lại là đấm ra một quyền!

Trung niên đại hán vội vã nghênh quyền giáng trả!

Ầm!

Nổ vang tiếng vang lên, trung niên đại hán ở phun ra một ngụm tinh huyết sau, cả người trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Ở người đàn ông trung niên bay ra ngoài sau, Dương Diệp lại xuất hiện ở trung niên đại hán trước, lúc này, trung niên kia đại hán vội vã giơ lên hai tay, nói: “Hiểu lầm, hoàn toàn là hiểu lầm!”

Dương Diệp không có ra tay, “Hiểu lầm?”

Người đàn ông trung niên lau khóe miệng máu tươi, sau đó khổ sở nói: “Lão huynh, ta chỉ là hoài nghi một thoáng mà thôi, làm gì ra tay nặng như vậy?”

“Hiện tại còn hoài nghi sao?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Người đàn ông trung niên vội vã khoát tay áo một cái, “Không nghi ngờ, nhân loại làm sao có khả năng có ngươi như thế cường sức mạnh, ngươi lực lượng này, so với chúng ta yêu thú đều mạnh hơn.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía những kia yêu thú, những kia yêu thú nhìn thấy Dương Diệp xem ra, đều là vội vã đi ra.

Dương Diệp bày ra thực lực, rất mạnh, phi thường cường!

Không có yêu thú sẽ đồng ý đi trêu chọc một cường giả!

Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Ngươi là cái gì tộc? Thực lực thật mạnh!”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó nói: “Dương tộc!”

“Dương tộc?”

Người đàn ông trung niên sửng sốt, sau đó nói: “Làm sao có khả năng, nhỏ yếu như vậy tộc...” Nói đến đây, hắn làm như nghĩ đến cái gì, vội vã câm miệng.

Dương Diệp cũng là sững sờ, hắn chỉ là thuận miệng nói, thế nhưng hắn không nghĩ tới thật sự có dương tộc! Bất quá ở trung niên nam tử này trong miệng, này dương tộc thật giống hơi yếu, bất quá cũng được, rất yếu, chắc chắn sẽ không làm người khác chú ý!

Lúc này, người đàn ông trung niên san cười cợt, “Dương tộc thực lực tổng hợp yếu kém, chỉ có thể miễn cường coi như ngũ tinh thế lực, thế nhưng ta không nghĩ tới, dương tộc dĩ nhiên có ngươi cường giả loại này, ngươi là muốn đi tham gia Vạn Tộc Hội?”

“Vạn Tộc Hội?” Dương Diệp không rõ.

“Ngươi không biết?”

Người đàn ông trung niên ngẩn người, lúc này, Dương Diệp nói: “Biết, đương nhiên biết, ân, ngươi cũng là tới tham gia Vạn Tộc Hội?”

Người đàn ông trung niên gật gật đầu, “Tự nhiên, đây chính là chúng ta Yêu Tộc mười năm một lần thịnh hội, ta làm sao sẽ bỏ qua đây?”

Dương Diệp do dự xuống, sau đó bắt đầu cùng người đàn ông trung niên bắt đầu trò chuyện. Người đàn ông trung niên tính tình tương đối thẳng sảng khoái, bởi vậy, Dương Diệp quanh co lòng vòng hỏi thăm được mình muốn biết đến tất cả.

Người đàn ông trung niên tên Hổ Mông, là hổ tộc. Này Vạn Tộc Hội, kỳ thực chính là một cái đại hội luận võ, toàn bộ Yêu Tộc, có thế lực bộ tộc đều sẽ tham gia. Này Vạn Tộc Hội là Yêu Tộc tổ chức, mục đích là vì khích lệ tuổi trẻ gấp đôi Yêu Tộc thành viên, cũng là vì đoàn kết toàn bộ Yêu Tộc.

Ở Đại Thế Giới, nếu như Yêu Tộc không đoàn kết, chờ chút Yêu Tộc chính là diệt vong!

Coi như là phức tạp nhất Nhân tộc, một khi có ngoại tộc xâm nhập, Nhân Tộc đều sẽ lập tức thả xuống ân oán, sau đó đoàn kết đồng thời nhất trí đối ngoại!

Không đoàn kết chủng tộc, cơ bản đã toàn bộ diệt vong.

Tham gia này đại hội luận võ!

Dương Diệp đã quyết định. Bởi vì này đại hội luận võ có thật nhiều khen thưởng, mà một người trong đó khen thưởng chính là đi tới Thần Phượng tộc Thánh địa, cũng chính là Thánh Khư Chi Địa tu luyện một tháng. Hắn không biết này Thánh Khư Chi Địa là nơi nào, thế nhưng, hắn biết, hắn có thể quang minh chính đại tiến vào Thần Phượng trong tộc bộ.

Trước hắn ngay khi muốn làm sao tiến vào Thần Phượng tộc, lén lút đi vào, có kiếm vực ẩn nấp, đúng là có thể, thế nhưng, có thể đi vào Thần Phượng tộc bên trong sao?

Khó, phi thường khó, hơn nữa nguy hiểm lớn vô cùng.

Thế nhưng cái này Vạn Tộc Hội, cũng chính là đại hội luận võ, chỉ cần có thể bắt được ba vị trí đầu, liền có thể tiến vào cái kia Thánh Khư Chi Địa. Mà ba vị trí đầu, đối với hắn mà nói, vấn đề hẳn là không phải rất lớn. Đương nhiên, hắn không thể lấy hiện tại bộ này mặt đi, bởi vậy, Dương Diệp lấy một cái mặt nạ mang theo, không có che khuất toàn bộ mặt, chỉ là nửa bộ đầu.

Đối với này, cái kia Hổ Mông rất là không rõ, Dương Diệp cười cợt, “Chúng ta dương tộc thế yếu, phải khiêm tốn một điểm, biết điều một điểm!"

Hổ Mông gật gật đầu, nói: "Cũng là! Đúng rồi, diệp dương huynh, nếu chúng ta đều là cùng đi tham gia Vạn Tộc Hội, không bằng kết bạn đồng hành?"

"Ta chính có ý đó!" Dương Diệp cười nói. Hắn tuy rằng có Yêu Tộc địa đồ, thế nhưng, đó là tử địa đồ, mà này Hổ Mông nhưng là bản đồ sống. Hơn nữa, hắn cùng này Hổ Mông cùng nhau, cũng có thể ẩn người tai mắt, không bằng, nếu như một mình hắn khắp nơi đi, rất khả năng lại sẽ có yêu thú khác đi ra tìm hắn để gây sự.

Liền như vậy, một người một thú kết bạn mà đi.

Vạn tộc đại hội ở Yêu Tộc to lớn nhất một cái thành thị tổ chức, cũng chính là vòm trời thành. Cách vạn tộc đại hội bắt đầu, còn có ba ngày, mà hiện tại, toàn bộ Yêu Tộc thiên tài cũng đã chạy tới vòm trời thành.

Vạn Tộc Hội, đối với những yêu tộc này thanh niên tới nói, là một cơ hội, một cái dương danh lập vạn cơ hội, đồng thời, cũng là một cái vì chính mình bộ tộc tranh mặt mũi cơ hội.

Còn có một chút, cũng là điểm trọng yếu nhất, vậy thì là Vạn Tộc Hội ba người đứng đầu, ngày sau đem đại biểu Yêu Tộc đi cùng tộc khác tỷ thí.

Tuy rằng hiện tại Thiên Thiên Đại Lục là thời kỳ hòa bình, thế nhưng, các tộc trong lúc đó minh tranh ám đấu vẫn là không ít, này luận võ liền thành các tộc trong lúc đó lẫn nhau khá là một cái con đường. Mà đến lúc đó đi ra ngoài, tỷ như cùng loài người luận võ, khi đó, nếu như thắng Nhân Tộc thiên tài, vậy cũng là vì là toàn bộ Yêu Tộc làm vẻ vang!

Rất nhanh, một người một thú đi tới Cự Thú Thành truyền tống trận nơi. Thế nhưng muốn xếp hạng đội, bởi vì phải đi bầu trời thành quá nhiều người quá hơn nhiều.

Này cự thú chu vi sắp tới bách vạn cây số yêu thú, phàm là thế hệ tuổi trẻ, không chỉ có thế hệ tuổi trẻ, một ít thế hệ trước cũng sẽ đi bầu trời thành quan chiến, thế nhưng, có truyền tống trận, chỉ có này Cự Thú Thành. Bởi vậy, mấy ngày nay, này Cự Thú Thành hầu như đã sắp bị bóp nát!

Dương Diệp theo Hổ Mông đàng hoàng xếp hàng, mà này một loạt, liền đầy đủ bài một ngày mới đến phiên hắn cùng Hổ Mông. Tuy rằng này có chút lãng phí thời gian, thế nhưng hết cách rồi, cũng không thể đi đem vỗ vào đệ nhất đánh một trận, sau đó chen ngang chứ? Hắn Dương Diệp có thể không điên, người khác không chọc giận hắn, hắn là sẽ không đi không có chuyện gì tìm việc.

Mà ngay khi hai người muốn lên truyền tống đài thì, đột nhiên, một tên thanh niên mặc áo bào tím đột nhiên xuất hiện ở Hổ Mông cùng Dương Diệp trước, thanh niên áo bào tím nhìn Dương Diệp cùng Hổ Mông một chút, sau đó trực tiếp lướt qua hai người, hướng về cái kia truyền tống đài đi đến.

Chen ngang?

Dương Diệp ngẩn người, sau đó liền muốn nói chuyện, lúc này, cái kia Hổ Mông kéo Dương Diệp, lắc lắc đầu, “Chúng ta không trêu chọc nổi!”

“Mao không trêu chọc nổi!”

Dương Diệp hỏa khí tới, “Nhìn, ta dạy hắn làm người!”

Nói, Dương Diệp biến mất ở tại chỗ.

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1522: Kiếm tu, giận dữ mà rút kiếm giết người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

♂

Làm người?

Hổ Mông sửng sốt, làm cái gì người? Mà lúc này, Dương Diệp đã biến mất ở tại chỗ.

Dương Diệp lúc này tự nhiên là khó chịu, hắn xếp hàng bài một ngày, sau đó có người vừa lên đến liền chen ngang, đổi làm là ai cũng khó chịu a!

Quy củ!

Quy củ, muốn hắn Dương Diệp tuân thủ, có thể, thế nhưng, người khác cũng phải tuân thủ, người khác nếu như không tuân thủ, sau đó để hắn tuân thủ, đó là cả nghĩ quá rồi.

Mà ngay khi Dương Diệp biến mất ở tại chỗ một khắc đó, cái kia vốn là muốn lên truyền tống đài thanh niên áo bào tím đột nhiên ngừng lại, sau đó xoay người chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Một đạo nổ vang thanh ở giữa sân vang lên, khẩn đón lấy, cái kia thanh niên áo bào tím hướng lùi về sau hơn 100 trượng, thế nhưng Dương Diệp cũng lui hơn 100 trượng.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt loé ra một vệt kinh ngạc, hắn có chút đánh giá thấp trước mắt này thanh niên áo bào tím thực lực. Trước mắt này thanh niên áo bào tím cảnh giới là thần giả, bởi vậy, hắn vừa nãy vẫn chưa xuất toàn lực, chỉ dùng không tới năm phần mười sức mạnh.

Đáng giá một nói đúng lắm, bán thần trở lên cảnh giới phân chia, Yêu Tộc cùng loài người là như thế, đều là thần giả, Âm Dương cảnh, Luân Hồi cảnh. Bởi vì yêu thú ở đạt đến thần giả sau, là có thể thay đổi kinh mạch trong cơ thể mình, sau đó tu luyện huyền khí bất quá, thật rất ít có yêu thú làm như thế.

Tu luyện cả đời thân thể, đột nhiên đi tu luyện huyền khí, không chỉ có lãng phí thời gian, hơn nữa còn không cái gì dùng!

Giữa trường, cái kia thanh niên áo bào tím trong mắt cũng là lóe qua một vệt kinh ngạc, “Có thể tiếp ta một quyền, xem ra ngươi cũng không phải cái gì hạng người vô danh, hãy xưng tên ra.”

Dương Diệp cũng không muốn phí lời, liền muốn ra tay, mà lúc này, cái kia Hổ Mông đột nhiên kéo Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn gọi Lan Xích, là Báo Tộc thiên tài, Báo Tộc ở chúng ta khu vực này, là một người cường đại nhất chủng tộc, mà hắn, cũng là chúng ta khu vực này tối đứng đầu thiên tài. Người này, chúng ta không trêu chọc nổi!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, bài sau lưng bọn họ một tên nam tử đứng dậy, nam tử nhìn lướt qua Dương Diệp cùng Hổ Mông, sau đó nhìn về phía cái kia Lan Xích, khi (làm) nhìn về phía Lan Xích thì, trên mặt hắn lộ ra nụ cười, “Lan Xích huynh, ngài cũng đừng cùng này không nhãn lực người tính toán, ngài có việc gấp, ngài đi trước.”

Dương Diệp: “...”

Cái kia Lan Xích khẽ gật đầu, sau đó liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Nhớ kỹ, ngày hôm nay là ngươi may mắn nhật, bởi vì ta ngày hôm nay tâm tình tốt!” Nói, hắn xoay người hướng truyền tống đài đi đến.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Cái kia thật không tiện, ngày hôm nay là ngươi ngày đen đủi, bởi vì ta hiện tại tâm tình rất khó chịu!”

Lan Xích dừng bước lại xoay người nhìn về phía Dương Diệp, còn không nói chuyện, trước tên kia đứng ra thanh niên đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, nói: “Ngươi có biết hay không ngươi làm như vậy là đang lãng phí đại gia thời gian?”

“Cút nhanh lên, để Lan Xích huynh đi vào trước.”

“Chính là, lãng phí đại gia thời gian. Lan Xích công tử, đừng động người như thế, ngươi tiến vào, hắn ở dám gọi, để ta giải quyết hắn!”

“Điếc không sợ súng...”

Giữa trường, Dương Diệp cùng Hổ Mông phía sau mọi người dồn dập bắt đầu tức giận mắng lên, nhưng đôi này: Chuyện này đối với tượng không phải cái kia Lan Xích, mà là Dương Diệp.

Dương Diệp quét giữa trường lũ yêu thú một chút, sau đó lắc lắc đầu, “Khúm núm, không chỉ có nhân loại có, Yêu Tộc cũng không ngoại lệ a!”

Cái kia Hổ Mông nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lạnh lùng nói: “Các ngươi đều mắt mù? Vừa nãy là ai xuyên đội? Các ngươi liền hắn mẹ điểm ấy cốt khí?”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Hổ Mông, hắn không nghĩ tới tên này vào lúc này không phải rời xa hắn, mà là đứng ra đứng ở hắn bên này, giúp hắn nói chuyện.

Cũng không tệ lắm!

Lúc này, Dương Diệp trước mặt tên thanh niên kia nói: “Ngươi biết...”

“Ngươi đừng cho ta léo nha léo nhéo rồi!”

Dương Diệp trực tiếp đánh gãy thanh niên, sau đó ở thanh niên còn chưa phản ứng lại chính là trói lại cổ họng của hắn, sau đó đem nhắc tới: Nhấc lên đột nhiên hướng mặt đất đập một cái!

Ầm!

Ở mọi người còn chưa phản ứng lại, thanh niên kia đầu chính là cùng mặt đất đến rồi một cái tiếp xúc thân mật, toàn bộ mặt đất trực tiếp rạn nứt ra, máu tươi tung toé!

Giữa trường hết thảy yêu thú sửng sốt.

Dương Diệp liếc mắt nhìn thanh niên kia, lạnh lùng nói: “Muốn nịnh hót, cũng không chọn mình thật thời điểm!” Nói xong, hắn một cước đá vào thanh niên kia bụng.

Bành!

Người sau trực tiếp bay đến mấy ngàn trượng ở ngoài, cuối cùng rơi ầm ầm trên đất, điếc không sợ súng.

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp thuấn sát tên thanh niên kia, giữa trường hết thảy yêu thú triệt để hoá đá, thanh niên kia thực lực nhưng là bán thần cảnh a!

Nhưng mà, một tên bán thần liền sức lực chống đỡ lại đều không có!

Thực lực thật mạnh!

Đây là lúc này giữa trường hết thảy yêu thú ý nghĩ trong lòng!

“Ngươi là ai!” Lúc này, cái kia thanh niên áo bào tím đột nhiên trầm giọng nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng về cái kia thanh niên áo bào tím, không nói nhảm, thân hình hắn hơi động trực tiếp xuất hiện ở thanh niên áo bào tím trước, sau đó đấm ra một quyền.

Lần này, hắn không có lưu lực!

Quyền trùng, không gian rung động, doạ người cực kỳ.

Cái kia thanh niên áo bào tím nhìn thấy cú đấm này, sắc mặt lúc này biến đổi, hắn biết, trực tiếp gặp phải đối thủ. Không dám khinh thường, tay phải nắm chặt thành nắm đấm, cùng lúc đó, quyền trong nháy mắt bao trùm một tầng mỏng manh vảy màu vàng kim, sau đó một quyền hướng về Dương Diệp nắm đấm đánh tới.

Kỳ thực, ở nhìn thấy Dương Diệp cú đấm này thì, bản năng cảm giác là muốn hắn né tránh, thế nhưng, hắn không ném nổi cái này mặt. Thất bại không quan trọng lắm, thế nhưng nếu như ngay cả quyền cũng không dám tiếp, vậy hắn sau đó liền không mặt mũi gặp người.

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gãy vang lên, Lan Xích cánh tay trực tiếp quăng bay ra ngoài, mà bản thân cũng trực tiếp quẳng đến mấy ngàn trượng ở ngoài, cuối cùng tạp rơi trên mặt đất, đem mặt đất đập ra một cái hố sâu.

Thất bại!

Một chiêu liền thất bại!

Giữa trường, hết thảy yêu thú bên trong tràn đầy khó mà tin nổi. Này Lan Xích nhưng là thần giả, hơn nữa, vẫn là khu vực này tối đứng đầu thiên tài, cái kia sức chiến đấu, là vượt xa bình thường thần giả. Thế nhưng, một chiêu, một chiêu Lan Xích liền thất bại!

Cái kia Hổ Mông lúc này cũng là hoàn toàn sửng sốt, hắn biết Dương Diệp thực lực, bởi vì hắn tự mình lĩnh giáo qua, thế nhưng hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực dĩ nhiên là như vậy cường!

Một quyền đánh bay thanh niên áo bào tím sau, Dương Diệp không có ở quản đối phương, mà là nhìn về phía phía sau đám người kia, nói: “Vừa nãy là ai nói muốn giải quyết ta?” Nói, ánh mắt của hắn rơi vào một tên trong đó thanh niên trên người, nói: “Chớ né, chính là ngươi, ta nhưng là đã nhớ kỹ ngươi.”

Âm thanh hạ xuống.

Bành!

Tên thanh niên kia trực tiếp bay ra ngoài, đang bay ra hơn một ngàn trượng sau mới rơi ầm ầm trên đất.

Một quyền đánh bay thanh niên sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía.

Lũ yêu thú thay đổi sắc mặt, liên tiếp lui về phía sau, không có một cái yêu thú dám nói chuyện.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía một bên còn đang khiếp sợ Hổ Mông, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Nghe được Dương Diệp, Hổ Mông phục hồi tinh thần lại, sau đó gật

gật đầu, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Lan Xích trước, cái kia Lan Xích thay đổi sắc mặt, đây là muốn làm tuyệt?

Cái kia Hổ Mông cũng là biến sắc mặt, đánh một trận, không quá to lớn sự, đó là thế hệ tuổi trẻ trong lúc đó tranh tài, thua, không oán được người khác, thế nhưng, này nếu như giết, vậy thì quá mức. Báo Tộc khẳng định là sẽ không giảng hoà!

Dương Diệp không có khoảnh khắc Lan Xích, mà là tay phải một chiêu, cái kia Lan Xích trên tay đái nạp giới bay đến trong tay hắn, “Chiến lợi phẩm, có ý kiến gì không?”

Lan Xích liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó lắc lắc đầu. Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó xoay người cùng Hổ Mông nhảy lên cái kia truyền tống trên đài, rất nhanh, hai người biến mất ở truyền tống trận bên trong.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Hổ Mông rời đi, cái kia Lan Xích nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Bởi vì vừa nãy Dương Diệp ở nhìn về phía hắn thì, hắn nhìn thấy sát ý! Hắn vừa nãy nếu như gật đầu, hoặc là nói cái gì thanh sam không thay đổi nước biếc chảy dài lời hung ác, không cần phải nói, hắn nhất định sẽ tử!

Như Lan Xích suy nghĩ, hắn muốn thật dám nói thế với, Dương Diệp nhất định sẽ hạ tử thủ. Dương Diệp cũng mặc kệ cái gì Báo Tộc không Báo Tộc, bởi vì hắn lúc đó chính là hot nhất thời điểm, đừng nói Báo Tộc, Thần Phượng tộc đến hắn đều giết không tha.

Kiếm tu, giận dữ mà rút kiếm giết người!

Rất nhiều lúc, Dương Diệp đem điểm ấy làm được cực hạn!

Sau một ngày, Dương Diệp cùng Hổ Mông đi tới Thiên Khung Thành.

Lớn, lớn vô cùng.

Đây là Dương Diệp đối với Thiên Khung Thành cảm giác đầu tiên, này Thiên Khung Thành so với hắn gặp bất kỳ một toà thành cũng phải lớn hơn, đứng ở trong thành, một luồng nhỏ bé cảm tự nhiên mà sinh ra.

Này Thiên Khung Thành tường thành có tới mấy cao trăm trượng, mấy cao trăm trượng đó là khái niệm gì? Cái kia tương đương với một ngọn núi lớn độ cao rồi! Cho tới độ rộng, ngược lại lấy nhãn lực của hắn đều không nhìn thấy đầu.

“Diệp huynh, dẫn ngươi đi một chỗ!” Lúc này, Hổ Mông đột nhiên nói.

“Đi đâu?” Dương Diệp nhìn về phía Hổ Mông.

“Đi thì biết!”

Hổ Mông cười hì hì, sau đó mang theo Dương Diệp nhảy xuống truyền tống đài, rất nhanh, ở Hổ Mông dẫn dắt đi, bọn họ đi tới một chỗ quảng trường, lúc này, trên quảng trường tụ tập nhiều vô cùng yêu thú, đương nhiên, lúc này những này yêu thú đều là hình người. Tuy rằng này Thiên Khung Thành rất lớn, thế nhưng, nếu như hết thảy yêu thú đều khôi phục bản thể, vậy khẳng định cũng là không chứa nổi.

Phải biết, có yêu thú bản thể, đó là lấy km đến tính toán!

Dương Diệp hướng xa xa nhìn lại, ở cách đó không xa, có một cái trường sắp tới trăm trượng bảy màu trụ đá, trụ đá là do bảy loại màu sắc khác nhau khoáng thạch tạo nên, đỉnh cao nhất chính là màu tím đậm. Mà lúc này, thỉnh thoảng có yêu thú đi tới cái kia trụ đá trước quay về trụ đá phát sinh công kích, mà mỗi khi có yêu thú công kích trụ đá thì, trên trụ đá sẽ có bộ phận màu sắc sẽ sáng lên đến.

“Kiểm tra trụ!”

Dương Diệp bên cạnh, Hổ Mông giải thích: “Có thể kiểm tra sức mạnh của chính mình, nhìn thấy đỉnh cao nhất cái kia màu tím đậm không? Vậy chỉ có Luân Hồi cảnh cường giả sức mạnh mới có thể để nó sáng lên đến đến.”

Dương Diệp liếc mắt nhìn, ở màu tím đậm phía dưới, là màu vàng, màu vàng phía dưới, là màu đỏ, màu đỏ phía dưới, là màu xanh lam. Mà giữa trường đại bộ phận phân người đều chỉ có thể để để cái kia màu đỏ bộ phận sáng lên đến.

“Thử xem?” Hổ Mông cười nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, hắn cũng muốn thử một chút sức mạnh của chính mình đến trình độ nào. Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia trụ đá trước, tại chỗ bên trong yêu thú nhìn thấy Dương Diệp cá thể thì, đều là sững sờ, lập tức, rất nhiều yêu thú nhìn về phía Dương Diệp ánh mắt có chút không quen. Hiển nhiên, có yêu thú đang hoài nghi hắn là nhân loại.

Cũng may có Hổ Mông ở, những kia yêu thú chỉ là hoài nghi, cũng không có tới tìm việc.

Bất quá cũng có ngoại lệ.

Lúc này, một tên khôi ngô thanh niên đi tới Dương Diệp trước, “Ta xem ngươi này hình thể, làm sao khá giống nhân loại?”

“Nhân loại?”

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên kia, “Ngươi mới là nhân loại, cả nhà ngươi đều là nhân loại!”

Thanh niên kia biến sắc mặt, lập tức cười lạnh nói: “Không phải là loài người? Tốt lắm, ngươi dám tiếp ta một quyền sao?”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1523: Ta cho hắn xách giày cũng không xứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

♂

Thanh niên nam tử sở dĩ nói như vậy, đó là bởi vì nhân loại thân thể kém xa tít tắp Yêu Tộc, tuy rằng trong nhân loại, có rất nhiều nhân loại là thể tu, thân thể cũng rất tốt, thế nhưng, loại kia tài năng xuất chúng nhưng là rất ít, bởi vì rất ít người có thể nhịn được loại kia không phải người thống khổ.

Vì lẽ đó, Dương Diệp có phải loài người hay không, một quyền xuống liền biết rồi.

Kỳ thực, cũng không trách người khác hoài nghi, bởi vì Dương Diệp ở giữa sân, thực sự là có loại hạc đứng trong bầy gà cảm giác, hắn quá nhỏ, so với giữa trường những kia yêu thú, hắn thật sự không giống như là một cái yêu thú.

Nghe được cái kia thanh niên nam tử, cái kia Hổ Mông nhìn đối phương một chút, sau đó vẻ mặt có chút quái lạ lên.

Dương Diệp cũng là ngẩn ra, hắn không nghĩ tới đối phương dĩ nhiên sẽ đưa ra yêu cầu này. Suy nghĩ một chút, hắn nói: “Vẫn là tạm biệt đi.”

“Làm sao?”

Thanh niên nam tử khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, “Sợ?”

“Kẻ nhu nhược!”

Lúc này, bên cạnh rất nhiều yêu thú nhìn về phía Dương Diệp thì, trong mắt đã mang tới xem thường.

Ở Yêu Tộc, không dám ứng chiến, đó là cực kỳ mất mặt, nếu như hai người cảnh giới cách biệt quá lớn, vậy còn không cái gì, trái lại là cái kia khởi xướng khiêu chiến người mất mặt, thế nhưng, chàng thanh niên này bất quá là một tên bán thần, từ cảnh giới tới luận, thanh niên nam tử cũng không cao. Vì lẽ đó, nhìn thấy Dương Diệp từ chối, mọi người nhất thời lòng sinh ra coi thường!

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ta là vì muốn tốt cho ngươi, thật sự!”

“Ta xem ngươi chính là nhân loại!” Thanh niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta không cách nào nghe thấy được hơi thở của ngươi, ngươi khẳng định là nhân loại tiềm vào tìm hiểu ta Yêu Tộc bí mật, hoặc là có cái gì không thể cho ai biết...”

“Chuẩn bị xong chưa?” Dương Diệp đột nhiên đánh gãy thanh niên nam tử.

Thanh niên nam tử hơi run run, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đấm ra một quyền.

Cảm nhận được Dương Diệp nắm đấm bên trong sức mạnh, thanh niên nam tử kinh hãi, vội vã một quyền hướng về Dương Diệp nắm đấm tiến lên nghênh tiếp.

Ầm!

Theo một đạo vang trầm tiếng vang lên, ở hết thảy yêu thú trong ánh mắt, cái kia thanh niên nam tử trực tiếp quăng bay ra ngoài, không trung, thanh niên nam tử liền phun mấy cái tinh huyết. Đang bay ra sắp tới ngàn trượng sau, thanh niên nam tử cuối cùng mới đập ầm ầm rơi trên mặt đất.

Bành!

Toàn bộ mặt đất nhất thời kịch liệt run lên!

Giữa trường, hết thảy yêu thú hoá đá.

Một chiêu bại!

Dương Diệp đi tới thanh niên kia bên cạnh, thanh niên kia kinh hãi, đang muốn nói chuyện, mà lúc này, Dương Diệp tay phải một chiêu, thanh niên trên tay nạp giới nhất thời bay đến trong tay hắn. Nhìn lướt qua nạp giới, Dương Diệp nhíu mày lên, bởi vì này trong nạp giới chỉ có linh thảo, không có tiên tinh thạch, toàn bộ là linh thảo.

Cùng với trước ở Cự Thú Thành hắn từ cái kia Lan Xích trong tay đoạt được nạp giới như thế, cái kia Lan Xích trong nạp giới trang cũng đều là linh thảo cùng linh quả loại hình đồ vật. Tuy rằng không phải tiên tinh thạch, thế nhưng những linh thảo này linh quả cũng không sai, nhìn từ ngoài, cấp bậc đều không thấp, mới có thể bán ra một cái giá tiền cao!

“Đây là ta!” Lúc này, cái kia nằm trên đất thanh niên đột nhiên nói.

“Hả?”

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía thanh niên nói: “Ngươi đang nói một lần?”

“Ngươi...”

Thanh niên kinh ngạc mà nhìn Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp mặt không hề cảm xúc, thanh niên trong lòng không tên bay lên thấy lạnh cả người, lập tức vội vàng nói: “Này, đây là ngươi...”

Dương Diệp nhún vai một cái, sau đó xoay người đi tới cái kia kiểm tra trụ trước. Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, muốn biết Dương Diệp sức mạnh đến mức độ nào.

Dương Diệp tay phải nắm chặt thành nắm đấm, sau đó một quyền đánh vào cái kia kiểm tra trụ trên.

Ầm!

Kiểm tra trụ kịch liệt run lên, vắng lặng nháy mắt, cái kia trắc tốc trụ đỉnh cái kia màu vàng bộ phận đột nhiên bùng nổ ra một đạo óng ánh kim quang.

“Kim quang!” Giữa trường có yêu thú kinh ngạc thốt lên.

Còn lại yêu thú trong mắt dồn dập lộ ra vẻ khiếp sợ, mà trước bị Dương Diệp đánh bay tên thanh niên kia nhưng là khóe miệng nổi lên một vệt cay đắng.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Hổ Mông, hỏi: “Có ý gì?”

Hổ Mông từ cái kia kiểm tra trụ trên thu hồi ánh mắt, sau đó nói: “Điều này đại biểu cơ thể ngươi sức mạnh đã đạt đến Âm Dương cảnh cường giả trình độ!” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Không nghĩ tới Dương Tộc ra ngươi như thế tên biến thái…”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia màu tím bộ phận, “Nơi đó muốn Luân Hồi cảnh mới có thể để nó sáng lên đến?”

Hổ Mông gật gật đầu, “Trên lý thuyết tới nói là, thế nhưng, cũng có hay không đến Luân Hồi cảnh cường giả liền để nó sáng lên đã tới, bất quá, những người kia đều là ta Yêu Tộc thiên chi kiêu tử.”

Luân Hồi cảnh!

Dương Diệp nhìn cái kia màu tím bộ phận, trầm tư. Hắn vừa nãy cú đấm kia, đã dùng toàn lực. Nói cách khác, hắn hiện tại sức mạnh thân thể kỳ thực chính là Âm Dương cảnh cấp bậc. Mà nghe Hổ Mông, này Yêu Tộc có Yêu Tộc thiên tài đã nắm giữ Luân Hồi cảnh cường giả sức mạnh thân thể. Nói cách khác, Vạn Tộc Hội ba vị trí đầu, có chút huyền rồi!

Dù sao ở nơi này, hắn là không thể dùng kiếm!

Bất quá cũng còn tốt, hắn còn có Ngũ hành bất diệt thể cùng Ngũ hành phá giáp quyền, đặc biệt Ngũ hành phá giáp quyền, từ trình độ nào đó tới nói, ngũ hành này phá giáp quyền chính là yêu thú khắc tinh a!

Phá giáp!

Hắn một quyền đánh vào yêu thú trên người, có thể đánh ra chân thật nhất thương tổn!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía Hổ Mông, nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hổ Mông gật gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp xoay người rời đi. Ở Hổ Mông dẫn dắt đi, một người một yêu đi tới một chỗ lòng đất phòng tu luyện, này phòng tu luyện là một cái yêu thú thế lực kiến tạo, phòng tu luyện rất lớn, rất nhiều, có tới mấy vạn, mỗi một mình đơn độc phòng tu luyện đều rất lớn, dài rộng gần nghìn trượng, hơn nữa, nếu như có yêu cầu, còn có thể tìm kiến tạo phòng tu luyện thế lực muốn bồi luyện!

Bất quá giá cả rất cao, không phải tiên tinh thạch, mà là linh thảo hoặc là linh quả.

Ở Yêu Tộc, thông dụng tiền chính là linh thảo cùng linh quả.

Linh thảo cùng linh quả chia làm mình cấp bậc, phân biệt là linh giai, thiên giai, tiên giai, thần cấp. Dương Diệp từ cái kia Lan Xích còn có vừa nãy thanh niên kia trong tay được linh thảo, thuộc về tiên giai, có tới hơn vạn viên. Kỳ thực, toán một bút không nhỏ của cải. Thế nhưng, vẫn là không trải qua hoa, bởi vì tuyển một gian phòng tu luyện liền cần một ngàn viên tiên giai linh thảo.

Đương nhiên, đây là đặc thù thời điểm, bình thường thời điểm, gần như mới mấy trăm viên.

Sở dĩ như thế quý, tự nhiên là bởi vì hiện tại có thật nhiều yêu thú tới rồi này Thiên Khung Thành duyên cớ.

Một gian trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng trên mặt đất, đang lúc này, cái kia Hổ Mông đi vào, Dương Diệp nhìn về phía Hổ Mông.

“Đồng thời luyện một chút?” Hổ Mông cười hắc hắc nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cũng được!”

Này Hổ Mông cũng không tệ lắm, có thể chỉ điểm một chút đối phương.

Hổ Mông cười nói: “Ta có thể ra tay rồi.”

Âm thanh hạ xuống, trực tiếp biến mất ở tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở Dương Diệp trước, sau đó một quyền quay về Dương Diệp đánh tới. Bởi vì biết Dương Diệp thực lực, bởi vậy, hắn cũng không có nương tay.

Ở Hổ Mông nắm đấm đi tới Dương Diệp trước mặt chỉ cần mấy chục cm thì, Dương Diệp đột nhiên cũng chỉ sau đó hướng trước mặt hơi điểm nhẹ, điểm này, trực tiếp điểm ở cái kia Hổ Mông nắm đấm xương ngón tay trên.

Bành!

Hổ Mông nắm đấm trực tiếp lỏng ra, sau đó cả người hướng sau liên tục chợt lui, này lùi lại đầy đủ lui trăm trượng!

Hổ Mông ngẩn người, sau đó nói: “Chuyện này... Đây là tại sao?” Sở dĩ nghi hoặc, là bởi vì Dương Diệp vừa nãy cũng không có ra quá to lớn sức mạnh.

Dương Diệp cười nói: “Kẽ hở! Chỉ cần tìm được đối thủ kẽ hở, chúng ta là có thể lấy cái giá thấp nhất làm cho đối phương chịu đến to lớn nhất thương tổn!” Hắn là kiếm tâm sáng rực, này kiếm tu sáng rực công hiệu chính là tìm kẽ hở, mà chỉ cần tìm được kẽ hở, có cần hay không kiếm đều là giống nhau. Hơn nữa, hắn vừa nãy cũng chỉ, kỳ thực chính là lấy chỉ đại kiếm, chỉ có điều không có gia trì huyền khí cùng kiếm ý.

“Kẽ hở?” Hổ Mông cau mày, không phải rất giải.

Dương Diệp gật gật đầu, nói: “Từng chiêu từng thức, đều là có kẽ hở, lại như vừa nãy, ngươi lộ ra ngươi kẽ hở, nếu như vừa nãy ta nắm chính là một thanh lợi khí, không chỉ có thể phá tan ngươi này một chiêu, còn có thể thuận thế muốn mạng của ngươi.”

“Ta rõ ràng rồi!”

Hổ Mông trầm giọng nói: “Ngươi nói cái này, chúng ta yêu thú ở cùng loài người lúc giao thủ, liền thường thường ăn thịt người tộc cái này thiệt thòi, bọn họ rất nhiều người thân thể cùng sức mạnh tuy rằng không kịp chúng ta, thế nhưng ở linh hoạt phương diện, còn có lời ngươi nói cái này tìm kẽ hở phương diện, chúng ta nhưng là kém xa tít tắp bọn họ nhân loại!”

Nhân loại!

Dương Diệp lắc đầu cười cợt, thầm nghĩ ở trước mặt ngươi chính là một kẻ loài người a!

Lúc này, Hổ Mông lại nói: “Nhân loại chiêu này, ta học không đến!” Nói đến đây, hắn liếc mắt nhìn Dương Diệp, “Ngươi làm sao sẽ tìm kẽ hở đây?”

Dương Diệp sắc mặt bất biến, nói: “Học, trước đây ăn qua một kẻ loài người thiệt thòi, vì lẽ đó, vì sau đó không ở chịu thiệt, ta đang cố gắng học bọn họ ưu điểm!”

“Có thể làm cho ngươi chịu thiệt người, hẳn là rất mạnh, đối phương tên gì? Là nhân loại cái kia mấy cái thiên tài siêu cấp?” Hổ Mông hỏi.

Dương Diệp nghiêm mặt nói: “Không phải, đối phương gọi Dương Diệp, một cái phi thường lợi hại người, để ta phục sát đất người, một cái...”

“Dương Diệp?”

Hổ Mông đột nhiên hai mắt trợn tròn, kinh ngạc nói: “Ngươi gặp phải Dương Diệp?”

Dương Diệp ngẩn người, “Ngươi biết Dương Diệp?”

Hổ Mông khổ cười cợt, “Chúng ta Yêu Tộc, ai không quen biết hắn a!”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, “Các ngươi làm sao sẽ biết hắn?” Hắn lúc này là thật sự hiếu kỳ, hắn tại hạ vị diện tiếng tăm vẫn tính lớn, nếu như đối phương là tại hạ vị diện, biết hắn, không có chút nào kỳ quái. Coi như là ở Đại thế giới Nhân Tộc thế giới đều không kỳ quái, bởi vì Đại thế giới Nhân Tộc bên kia người nào không biết hắn từ hạ vị diện xông tới đến rồi!

Thế nhưng, đây là Yêu Tộc, mà này Hổ Mông hiển nhiên chỉ là một cái phổ thông yêu thú, thế nhưng đối phương nhưng là biết hắn!

Hổ Mông gật gật đầu, “Này Dương Diệp, nhưng là một cái lợi hại người a!”

Dương Diệp gật gật đầu, cực kỳ nghiêm túc nói: “Lợi hại, phi thường lợi hại, ta cho hắn xách giày cũng không xứng!”

Hổ Mông: “...”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1524: Đánh các ngươi, cần khôi phục bản thể sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hổ Mông liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn thật sự lợi hại như vậy?”

Dương Diệp hết sức chăm chú gật gật đầu, “Phi thường lợi hại!”

Hổ Mông khẽ gật đầu, “Lấy thực lực của ngươi đều cảm thấy hắn như vậy mạnh, xem ra, này Dương Diệp là thật sự rất mạnh a!”

Dương Diệp cười cợt, sau đó nghiêm mặt nói: “Làm sao ngươi biết hắn?”

“Thần Phượng tộc công chúa!”

Hổ Mông trầm giọng nói: “Nàng nói ai có thể giết Dương Diệp, là có thể đi tới Thần Phượng tộc tu luyện Thánh địa, cũng chính là cái kia Thánh Khư Chi Địa tu luyện, không chỉ có như vậy, còn có thể ở nàng thu thập thần hỏa bên trong mặc cho tuyển như thế.”

Mạt Tiểu Lãnh!

Dương Diệp vẻ mặt dần dần lạnh xuống, nữ nhân này với hắn đến cùng là lớn bao nhiêu cừu?

Lúc này, Hổ Mông lại nói: “Tuy rằng nàng đưa ra điều kiện phi thường phi thường mê người, thế nhưng, rất ít yêu thú đi nhận nhiệm vụ này.”

“Vì sao?” Dương Diệp không rõ.

Hổ Mông nói: “Ngươi là không biết này Thần Phượng tộc công chúa thực lực, lấy thực lực của nàng đều không làm gì được cái này Dương Diệp, có thể tưởng tượng cái này Dương Diệp thực lực là cỡ nào mạnh mẽ.”

“Này Thần Phượng tộc công chúa ở Yêu Tộc rất nổi danh sao?” Dương Diệp hỏi.

Hổ Mông khổ cười cợt, “Đâu chỉ là nổi danh, ngươi là không biết nàng lợi hại, nàng quả thực chính là Yêu Tộc một ác bá, nàng tư duy logic, quả thực liền vô địch rồi. Ngược lại ở chúng ta Yêu Tộc, ai nhìn thấy nàng ai xui xẻo. Không biết lần này Vạn Tộc Hội nàng có thể hay không tham gia, bất quá lấy nàng kiêu ngạo tính cách, nàng hắn là sẽ không.”

“Nàng tốt nhất đừng muốn!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Hổ Mông gật gật đầu, “Nàng nếu như tham gia, vậy này giới Vạn Tộc Hội khẳng định không được an bình. Đúng rồi, hai ngày sau Vạn Tộc Hội liền bắt đầu. Hai ngày nay, ngươi nghỉ ngơi thật tốt một chút đi, ta cũng muốn nghỉ ngơi thật tốt một thoáng.” Nói xong, xoay người rời đi Dương Diệp phòng tu luyện.

Hổ Mông sau khi rời đi, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở tại chỗ, sau đó bắt đầu hấp thu huyền khí.

Hai ngày sau thời gian trong, Dương Diệp đều là đang tu luyện, bất quá, hắn không phải đang tu luyện thất, mà là ở Hồng Mông trong tháp.

Lần này, Dương Diệp tu luyện chính là Ngũ hành phá giáp quyền cùng Ngũ hành bất diệt thể, tuy rằng ngũ hành này phá giáp quyền cùng Ngũ hành bất diệt thể hắn đã học được, thế nhưng, mặc kệ là Ngũ hành phá giáp quyền vẫn là Ngũ hành bất diệt thể, đều còn có tiến bộ rất lớn không gian.

Vạn Tộc Hội!

Đối với cái này Vạn Tộc Hội, hắn tự nhiên không dám có chút bất cẩn cùng xem thường, phải biết, hắn hiện tại nhưng là không thể sử dụng kiếm. Tuy rằng Yêu Tộc ở đạt đến thần giả sau, là có thể tu luyện huyền khí thế nhưng, hắn không phải Yêu Tộc, một khi sử dụng kiếm, khẳng định bại lộ chính mình thân phận của Nhân Tộc.

Mà ở không thể sử dụng kiếm tình huống xuống, hắn cùng Yêu Tộc những kia chân chính yêu nghiệt thiên tài so với, không có bất kỳ ưu thế nào!

Bất quá cũng còn tốt, mục tiêu của hắn chỉ là ba vị trí đầu, mà không phải số một, ba vị trí đầu, vấn đề hẳn là không phải quá lớn, bất quá cũng không thể khinh thường, phải biết, này Yêu Tộc nhiều như vậy yêu thú, ai biết trong này có bao nhiêu yêu nghiệt nhân vật?

Hồng Mông trong tháp, sau hai mươi ngày, ngồi xếp bằng ở tầng thứ ba Dương Diệp mở mắt ra, tay phải hắn chậm rãi nắm chặt thành nắm đấm, nhất thời, một nguồn sức mạnh tụ tập ở hắn quyền bên trong, theo sức mạnh càng ngày càng nhiều, hắn nắm đấm không gian chung quanh chợt bắt đầu kịch liệt kích chiến lên, rất nhanh, Dương Diệp nắm đấm buông ra, khi (làm) nắm đấm buông ra một khắc đó, nguồn sức mạnh kia nhất thời tản đi.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, này hai mươi ngày đến, mặc kệ là Ngũ hành phá giáp quyền vẫn là Ngũ hành bất diệt thể, đều chiếm được hiện ra tăng lên, đặc biệt ngũ hành này phá giáp quyền, hắn lại nhiều cảm ngộ mới. Nói tóm lại, này hai mươi ngày thu hoạch không nhỏ.

Cùng Hiểu Vũ Tịch ôn tồn một lát sau, Dương Diệp đi tới Hồng Mông tháp tầng thứ hai.

Dương Diệp đi tới trước lò luyện đan, lúc này, ở cái kia bên trong lò luyện đan, tiểu cô nương kia chính lười biếng nằm ở bên trong lò luyện đan, tuy rằng nàng là nằm ở Lục Đinh thần hỏa trước, thế nhưng là một chút việc đều không có, không chỉ có như vậy, Lục Đinh thần hỏa thỉnh thoảng còn dùng ngọn lửa của chính mình bao vây bé gái, khi (làm) bị Lục Đinh thần hỏa bao vây thì, tiểu trên mặt cô gái nhất thời lộ ra một cái say sưa biểu hiện.

Nhìn bé gái, Dương Diệp cười cợt, hắn không nghĩ tới, cô bé này lại có thể được Lục Đinh thần hỏa ưu ái, đôi này: Chuyện này đối với bé gái tới nói, không thể nghi ngờ là một cái cơ duyên to lớn. Bởi vì hắn phát hiện, cô bé này dần dần đang lột xác, không cần phải nói, đây nhất định là Lục Đinh thần hỏa công lao.

Dương Diệp không có quấy rầy bé gái, xoay người rời đi Hồng Mông tháp.

Trên thực tế.

Tuy rằng ở Hồng Mông trong tháp quá khứ chừng hai mươi thiên, thế nhưng ở trên thực tế mới hai ngày mà thôi.

Dương Diệp ra phòng tu luyện, lúc này, Hổ Mông đã ở ngoài cửa chờ.

“Chúng ta đi thôi?” Dương Diệp nói.

Hổ Mông gật gật đầu, sau đó cùng Dương Diệp rời đi dưới nền đất đi tới mặt đất.

“Vạn Tộc Hội, có tam quan, cửa thứ nhất tên: Đại Lãng Đào Sa.”

Trên đường, Hổ Mông giới thiệu: “Bởi vì tham gia quá nhiều người quá nhiều, vì lẽ đó, cửa thứ nhất sẽ tới một người Đại Lãng Đào Sa, cũng chính là hết thảy yêu thú tụ tập cùng một chỗ tiến hành đại chiến, cuối cùng còn đứng một ngàn yêu thú là có thể tiến vào vòng thứ hai.”

“Hết thảy yêu thú tụ tập cùng một chỗ đại chiến?”

Dương Diệp nhíu mày lên, “Cái kia không phải rất loạn? Phải biết, tới tham gia, khẳng định có rất nhiều rất nhiều chứ?”

Hổ Mông cười nói: “Đương nhiên sẽ không toàn bộ tụ tập cùng một chỗ, mà là phân làm mười tổ, mỗi một tổ cuối cùng còn đứng 100 người liền có tư cách tiến vào vòng kế tiếp.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Này cũng còn tốt, bất quá, này phương thức có chút quá dã man, quá bạo lực.” Nhiều như vậy yêu thú tụ tập cùng một chỗ, cuối cùng trạm hạ xuống mới có tư cách tiến vào vòng kế tiếp, đây nhất định rất tàn khốc. Bất quá hắn cũng lý giải, dù sao nơi này là Yêu Tộc, Yêu Tộc yêu thích chính là dã man, yêu thích chính là bạo lực!

“Các ngươi Dương Tộc lần này liền ngươi tới sao?” Lúc này, Hổ Mông đột nhiên nói.

Dương Diệp gật gật đầu, “Chỉ ta!”

Hổ Mông khẽ gật đầu, “Dương Tộc khá là khiêm tốn, ngược lại từ ta ghi việc lên, liền chưa từng thấy Dương Tộc tới tham gia quá Vạn Tộc Hội, nếu như ngươi lần này có thể đạt được một cái không sai thành tích, nhất định có thể cho các ngươi toàn bộ Dương Tộc làm vẻ vang.”

Dương Diệp cười cợt, nói: “Hi vọng đi!”

Rất nhanh, ở Hổ Mông dẫn dắt đi, một người một yêu đi tới một cái quảng trường, lúc này, quảng trường đã người ta tấp nập, ở quảng trường trung ương, có mười cái truyền tống trận.

“Hư không chiến trường!”

Lúc này, Hổ Mông giải thích: “Ở truyền tống trận một bên khác, là chúng ta Yêu Tộc liên minh sẽ mở ra đến hư không chiến trường.”

Tuy rằng Dương Diệp đối với Yêu Tộc rất nhiều chuyện đều không phải hiểu lắm, thế nhưng, hắn nhưng chưa từng hoài nghi Dương Diệp, bởi vì dưới cái nhìn của hắn, Dương Diệp là Dương Tộc, mà Dương Tộc ở Yêu Tộc bên trong nằm ở lót đáy chủng tộc, thêm vào Dương Diệp là lần đầu tiên tới, vì lẽ đó, hắn chuyện đương nhiên cảm thấy Dương Diệp không hiểu những này là bình thường.

“Yêu Tộc liên minh sẽ?” Dương Diệp nhìn về phía Hổ Mông nói: “Đó là cái gì?”

Hổ Mông nói: “Chúng ta Yêu Tộc có thật nhiều chủng tộc, thế nhưng đại gia đều làm theo ý mình. Vì sợ bị tộc khác ức hiếp, vì lẽ đó, chúng ta Yêu Tộc thành lập một cái Yêu Tộc liên minh hội nếu là gặp phải nơi khác xâm nhập, liên minh sẽ mệnh lệnh, bất luận cái nào bộ tộc đều muốn nghe, dù cho là như Thần Phượng tộc cùng Thiên long tộc loại này bộ tộc mạnh mẽ đều muốn nghe lệnh. Đoàn kết, nhất định phải đoàn kết mới có thể ở trên đại lục này sinh tồn.”

Dương Diệp gật gật đầu, này Thiên Thiên Đại Lục, vạn tộc san sát, bất luận cái nào không đoàn kết chủng tộc, kết quả cuối cùng không phải sa sút chính là diệt vong!

“Chúng ta trước tiên đi đăng ký một thoáng!” Hổ Mông nói.

“Còn muốn đăng ký?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Đương nhiên!”

Hổ Mông nói: “Không phải vậy, ai biết ngươi là ai?”

“Cũng là!” Dương Diệp gật gật đầu.

Rất nhanh, hai người đi tới cái kia trước truyền tống trận một ông già trước mặt, ông lão cầm trong tay một quyển sắp tới rộng khoảng một trượng quyển sách, lúc này, hắn chính đang ghi chép cái gì.

“Tên, nào tộc!” Ông lão cũng không ngẩng đầu lên.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dương Tộc, Tiểu Dương!” Sở dĩ không cần Diệp Dương, là bởi vì hắn ở Minh Ngục đại lục thì, dùng qua danh tự này, không ngừng Minh Ngục đại lục, ở rất nhiều nơi hắn đều dùng qua danh tự này. Thần Phượng tộc với hắn có cừu oán, khẳng định đã điều tra hắn, vạn nhất đối phương nếu như biết hắn cái tên giả này, vậy hắn hiện tại lại dùng cái này tên, đến lúc đó khả năng sẽ lúng túng.

Nghe tới Dương Diệp thì, ông lão kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp hình thể thì, ông lão rõ ràng sững sờ, sau đó nói: “Dương Tộc?”

“Không giống chứ?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Ông lão liếc mắt nhìn Dương Diệp, nói: “Rất giống, chỉ là, ngươi thật xác định? Tuy rằng thi đấu bên trong không thể hạ tử thủ, thế nhưng, ở kỳ trước thi đấu bên trong, có người ngã xuống, cũng là phi thường thông thường."

"Ta không sợ chết!" Dương Diệp nói.

Ông lão gật gật đầu, sau đó nói: "Nói rõ trước, một khi báo danh tham gia, như vậy, ở thi đấu bên trong nếu là có mệnh hệ gì, chính mình phụ trách."

Dương Diệp nói: "Nói cách khác, ở bên trong nếu như bị đánh chết. Bị đánh chết bộ tộc không thể trả thù, đúng không?"

"Đương nhiên!" Ông lão nói: "Tham gia Vạn Tộc Hội, sinh tử tự phụ, nếu là ở trong đó ngươi đánh chết ai, không cần sợ, đối phương bộ tộc sẽ không trả thù ngươi, nếu là đối phương muốn trả thù ngươi, liên minh chúng ta sẽ sẽ ra tay giúp đỡ. Đương nhiên, nếu như ngươi bị người đánh chết, Dương Tộc cũng không có thể báo thù cho ngươi. Vì lẽ đó, ngươi còn muốn quyết định tham gia sao?"

Dương Diệp gật gật đầu, không thể không nói, Yêu Tộc điểm ấy làm chính là rất tốt, sinh tử tự phụ. Cứ như vậy, Yêu Tộc bên trong nội chiến tỷ lệ sẽ bị rơi xuống thấp nhất. Nhân Tộc liền không giống nhau, Nhân Tộc một ít thi đấu, ngươi giết người, kết quả kia khả năng chính là gia tộc của người này điên cuồng trả thù ngươi. Đã như thế, hai cái gia tộc liền có thể có thể phát sinh đại chiến.

Tiêu hao!

Nhân Tộc thích nhất bên trong tiêu hao!

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, ông lão không đang nói cái gì, sau đó đem Dương Diệp ghi chép lại, nói: "Có thể đi vào."

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó các loại (chờ) Hổ Mông cũng đăng ký sau đồng thời tiến vào một người trong đó số sáu truyền tống trận bên trong.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Hổ Mông xuất hiện ở một mảnh trống trải trên vùng bình nguyên, bình nguyên mênh mông vô bờ, cực kỳ rộng rãi.

Hư không chiến trường!

Nơi này không gian đều là hư cấu!

Lúc này, giữa trường bốn phía đã có nhiều vô cùng yêu thú, mà để Dương Diệp hơi kinh ngạc chính là, lúc này, những này yêu thú đã khôi phục bản thể, bao quát Hổ Mông lúc này cũng khôi phục bản thể.

Thoáng qua, Dương Diệp nghĩ rõ ràng. Bởi vì khôi phục bản thể yêu thú, mới có thể phát huy bọn họ thực lực chân chính.

Mà hiện tại, hắn có chút lúng túng. Bởi vì giữa trường, hắn là duy nhất một cái không có khôi phục bản thể.

Liền, Dương Diệp chu vi rất nhiều yêu thú đều dồn dập nhìn về phía Dương Diệp, vẻ mặt cực kỳ không quen.

Hiển nhiên, lại đang hoài nghi.

Cũng khó trách những này yêu thú hoài nghi, bởi vì này quá khác thường. Không chỉ có yêu thú khác, chính là cái kia Hổ Mông cũng nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc.

Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, đột nhiên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó mãnh mà quát: “Nhìn cái gì vậy? Đánh các ngươi, cần khôi phục bản thể sao?”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1525: Loại nhát gan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cuồng!

Hung hăng!

Giữa trường hết thảy yêu thú đều sửng sốt, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp như thế cuồng, như thế hung hăng.

Cái kia Hổ Mông cũng là sửng sốt, không phải nói phải khiêm tốn sao?

Dương Diệp dĩ nhiên muốn biết điều, thế nhưng, vào lúc này không thể biết điều, vào lúc này biết điều nhất định phải có chuyện, bởi vì những này yêu thú đều đang hoài nghi hắn.

Kỳ thực, đừng nói những này yêu thú, chính là chính hắn đều cảm giác mình không có nhiều bình thường. Bởi vì nơi này yêu thú cơ bản toàn bộ đều khôi phục bản thể, liền hắn vẫn là hình người, hơn nữa còn là như thế tiểu, ai không nghi ngờ?

Vì tiêu trừ những này yêu thú hoài nghi, hắn chỉ có thể kiêu căng một điểm rồi!

Hắn phải nói cho những này yêu thú, ta không phải không khôi phục bản thể, mà là các ngươi không đáng ta khôi phục bản thể!

Làm như thế, tuy rằng có thể để cho những này yêu thú tạm thời tiêu trừ đối với hắn hoài nghi, thế nhưng, nhưng là rất đắc tội người. Này không, khi nghe đến Dương Diệp sau, giữa trường ngoại trừ Hổ Mông ở ngoài, còn lại yêu thú đều hướng về Dương Diệp bên này nhìn lại, ánh mắt rất không quen.

“Ta biết ngươi, ngươi là Dương Tộc!”

Lúc này, một con toàn thân đen kịt Hắc Lang đột nhiên đi tới Dương Diệp trước, hắn nhìn xuống Dương Diệp, “Ta không hiểu, Dương Tộc lúc nào lớn lối như vậy?”

Nhìn thấy con này Hắc Lang, giữa trường rất nhiều yêu thú vẻ mặt biến cân nhắc lên.

Lang tộc có thể nói là Dương Tộc khắc tinh, kỳ thực, rất nhiều tộc đều là Dương Tộc khắc tinh, bởi vì hình thể duyên cớ, Dương Tộc thực lực vẫn luôn rất yếu, ở Yêu Tộc bên trong, hoàn toàn là thuộc về tầng thấp nhất loại kia tồn tại. Nếu như không phải là bởi vì Yêu Tộc quy định, không thể tàn sát đừng tộc, Dương Tộc sớm liền đã biến mất rồi.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Còn chưa bắt đầu, ai như ra tay, đem mất đi tư cách tranh tài!”

Nghe được âm thanh này, giữa trường rất nhiều yêu thú trong mắt loé ra một vệt thất vọng.

Lúc này, đầu kia Hắc Lang lại nói: “Nhớ kỹ, sau đó ta sẽ ăn sống rồi ngươi!” Nói xong, xoay người đi tới một bên, thế nhưng khí tức nhưng là vẫn khóa lại Dương Diệp.

Lúc này, Hổ Mông đột nhiên nói: “Không phải nói phải khiêm tốn sao?”

Dương Diệp cười cợt không nói gì, hắn đương nhiên cũng tưởng đê điều, thế nhưng, vào lúc này không thể biết điều. Lại như hiện tại, chu vi những kia yêu thú nhìn về phía hắn thì, đã không có hoài nghi, đương nhiên, cũng bất hữu thiện, hắn câu nói mới vừa rồi kia, không thể nghi ngờ đắc tội rồi ở đây rất nhiều yêu thú.

Tuy rằng hắn có thể long biến, thế nhưng, nếu như hắn nói chính mình Long tộc, không cần phải nói, lập tức sẽ trở thành tiêu điểm, hơn nữa, Thiên long tộc khẳng định tìm đến hắn, khi đó, liền thật sự đại điều.

Hổ Mông do dự xuống, sau đó nói: “Ta không biết ngươi dụng ý, thế nhưng, ngươi vừa nãy như vậy làm thực sự là có chút không sáng suốt, bởi vì ngươi như vậy làm, sẽ làm giữa trường những kia yêu thú nhằm vào ngươi. Ở nơi này, bị nhằm vào, hậu quả kia...”

Dương Diệp cười nói: “Vô sự!”

Hổ Mông liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó gật gật đầu, không đang nói cái gì.

Tuy rằng hắn cùng Dương Diệp nhận thức thời gian khá là đoạn, thế nhưng đối với Dương Diệp vẫn có chút hiểu rõ, tự tin, Dương Diệp phi thường tự tin, hơn nữa, Dương Diệp cũng không phải một người ngu, vừa nãy như vậy làm, khẳng định hữu dụng ý. Bất quá, hắn vẫn có chút lo lắng, bị vây công tư vị, khẳng định không dễ chịu a!

Dương Diệp nhìn về phía Hổ Mông, hỏi: “Chúng ta Yêu Tộc có đặc biệt gì lợi hại thiên tài sao?”

“Đương nhiên!”

Hổ Mông gật gật đầu, “Tối nổi danh nhất tự nhiên là cái kia Thần Phượng tộc công chúa, bất quá, nàng không phải thực lực mạnh nhất. Thực lực mạnh nhất, có ba cái.”

“Cái nào ba cái?” Dương Diệp lại hỏi.

“Thiên long tộc long Thái tử Cổ Ứng Long, Ma Viên Tộc Nguyên Nghiệt, còn có Huyễn Hồ Tộc Huyễn Minh Huyên. Này ba người, là chúng ta Yêu Tộc thế hệ tuổi trẻ mạnh nhất ba người, đương nhiên, còn có cái kia Thần Phượng tộc công chúa Mạt Tiểu Lãnh. Bất quá, ngoại trừ bốn người này ở ngoài, khẳng định còn có thật nhiều siêu cấp yêu nghiệt, dù sao rất nhiều yêu nghiệt thiên tài là khá là khiêm tốn!” Hổ Mông nói.

Dương Diệp gật gật đầu, xác thực, rất nhiều thiên tài yêu nghiệt đều khá là khiêm tốn, có lúc, loại kia không lộ ra ngoài mới là đáng sợ nhất.

Lúc này, Hổ Mông lại nói: “Bất quá lần này, Cổ Ứng Long bọn họ đều sẽ không tham gia!”

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

Hổ Mông khổ cười cợt, “Bởi vì bọn họ đã trực tiếp thăng cấp. Nói cách khác, lần này thi đấu ba người đứng đầu, đều sẽ cùng bọn họ đồng thời đại biểu Yêu Tộc đi tỷ thí. Kỳ thực, lần này ba vị trí đầu chính là đi theo va chạm xã hội, gặp gỡ bên ngoài yêu nghiệt cùng thiên tài. Chân chính tỷ thí, là bốn người bọn họ.”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Này có phải là có chút không công bằng a?”

“Chính là bởi vì công bằng mới làm như vậy.”

Hổ Mông nói: “Bởi vì nếu như bọn họ tới tham gia, cái kia đối với chúng ta tới nói chính là không công bằng, bởi vì bọn họ đã theo chúng ta không phải ở một cấp bậc trên.”

“Thì ra là như vậy!”

Dương Diệp gật gật đầu, xác thực, Hổ Mông nói mấy người này, hẳn là đều là thuộc về loại kia siêu cấp yêu nghiệt, liền tỷ như hắn, nếu như hắn có thể đủ kiếm, đối kia Hổ Mông những này yêu thú tới nói, cũng là bất công vô cùng. Bất quá, hắn hiện tại không thể dùng kiếm, vì lẽ đó, hiện tại không phải đối với Hổ Mông bọn họ không công bằng, mà là đối với hắn không công bằng!

Đang lúc này, ở ngoài trăm trượng cái kia mảnh đất trống đột nhiên chiến chuyển động, khẩn đón lấy, từng cây từng cây to lớn trụ đá tự dưới nền đất xông ra, rất nhanh, đầy đủ dài đến trăm trượng trụ đá sừng sững ở cái kia mảnh trên đất trống.

“Đây là?” Dương Diệp không rõ.

Hổ Mông nói: “100 cây trụ đá, mỗi một cái trên trụ đá chỉ có thể trạm một người, đến sau khi kết thúc, còn đứng ở phía trên liền có thể tiến vào vòng kế tiếp. Vì lẽ đó, sau đó nhưng là có một hồi ác chiến!”

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa trường, lúc này, giữa trường yêu thú có ít nhất hết mấy vạn, không chỉ có như vậy, còn có thật nhiều yêu thú lục tục tiến vào giữa trường.

Hết mấy vạn tranh một trăm trụ đá, đó là cỡ nào kịch liệt?

Thế nhưng, cuối cùng có thể đứng ở trên trụ đá, khẳng định đều là không có chỗ vô ích, cái này Đại Lãng Đào Sa biện pháp, xác thực có thể đào đi những kia sa!

Sau một canh giờ, ở cũng không có yêu thú tiến vào hư không chiến trường, lúc này, không khí trong sân đã sốt sắng lên đến.

Quá gần như một phút sau, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Bắt đầu!”

Âm thanh hạ xuống, vô số yêu thú nhất thời cùng nhau gào thét lên, mấy vạn yêu thú cùng nhau gào thét, tình cảnh hơi có chút đồ sộ. Thế nhưng, nhưng không có yêu thú nhằm phía những kia trụ đá.

Vào lúc này, ai trước tiên trùng, khẳng định là muốn bị vô số yêu thú nhằm vào.

Kẻ nổi tiếng thì dễ bị ghen ghét!

Bất quá cũng không có kéo dài bao lâu, rất nhanh, một con yêu thú thân hình hơi động, trực tiếp xuất hiện ở trong đó một cái trên trụ đá, thế nhưng sau một khắc, vô số yêu thú bay thẳng đến đâm đến!

Thoáng qua, tên kia yêu thú chính là bị thoi thóp.

Mà lúc này, giữa trường yêu thú đã bắt đầu có ngồi hay không, dồn dập hướng về những kia trụ đá phóng đi. Đón lấy một màn, xem Dương Diệp là có chút trợn mắt ngoác mồm.

Vô số yêu thú hướng về những kia trụ đá phóng đi, thế nhưng, không có một cái yêu thú ở phía trên trạm vượt quá hai tức, cơ bản đều là mới vừa lên đi, lập tức liền bị mặt sau bắn cho hạ xuống! Một cái oanh không tới, sẽ có hai cái liên thủ, hai cái không được, sẽ có một đám liên thủ...

Loạn, kịch liệt!

Giữa trường cục diện bây giờ là phi thường loạn, phi thường kịch liệt!

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Hổ Mông, “Chúng ta muốn động thủ sao?”

Hổ Mông lắc lắc đầu, “Đây chỉ là trước. Hí, chúng ta đang chờ đợi, ngược lại muốn sau một canh giờ mới kết thúc, không vội.”

Dương Diệp gật gật đầu.

Giữa trường, một lát sau.

Ầm! Đột nhiên, một luồng khí tức kinh khủng đột nhiên ở phía xa bao phủ ra, theo này đạo khí tức bao phủ ra, chu vi rất nhiều yêu thú trực tiếp bị chấn động liên tiếp lui về phía sau.

“Chân chính lợi hại ra tay rồi!” Dương Diệp bên cạnh, Hổ Mông trầm giọng nói.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa, một con hình dạng như sư, toàn thân toả ra kim quang yêu thú thả người nhảy một cái, trực tiếp rơi vào trung gian cao nhất cái kia trên trụ đá.

Lúc này Dương Diệp phát hiện một điểm, vậy thì là ở hết thảy trong trụ đá, ở ở chính giữa, có ba cái trụ đá là đặc biệt cao, mà này ba cái trong trụ đá, trung gian cái kia là cao nhất, thứ yếu là bên trái, ở tới là bên phải!

“Ba vị trí đầu!”

Hổ Mông nói: “Nếu như là đứng ở phía trên kiên trì đến cuối cùng, sau khi đi ra ngoài, tên của ngươi sẽ lập tức truyền khắp toàn bộ Thiên Khung Thành! Bất quá, muốn đứng ở phía trên, rất không dễ dàng, bởi vì trong này những kia chân chính có thực lực, đều sẽ chọn này ba cái trụ đá.” Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp nói: “Ngươi có muốn thử một chút hay không?”

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, “Ta chỉ cần một cái trụ đá là có thể.” Đối với hắn mà nói, chỉ cần có thể thăng cấp là có thể.

Hổ Mông nói: “Kỳ thực, lấy thực lực của ngươi, vẫn có cơ hội!”

Dương Diệp cười cợt, không đang nói cái gì, quay đầu nhìn về phía xa xa, xa xa, vẫn là dị thường kịch liệt, theo: Đè hắn suy đoán, loại cục diện này nên vẫn kéo dài đến kết thúc.

Một lát sau, Hổ Mông nói: “Ta xuất thủ trước rồi!”

Âm thanh hạ xuống, thân hình hắn hơi động, hướng về xa xa bắn như điện mà đi.

Dương Diệp cười cợt, cái tên này là không nhịn được a.

Ở nhìn một lúc sau, Dương Diệp cũng quyết định động thủ, bởi vì thời gian cũng không hơn nhiều. Mà lúc này, trước đầu kia Hắc Lang đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước.

Dương Diệp hơi run run, “Ngươi làm cái gì?”

“Ngươi đoán!” Hắc Lang lè lưỡi liếm liếm miệng mình giác, trong mắt hung quang phân tán.

“Ta đoán ngươi tìm đường chết!”

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, trực tiếp đấm ra một quyền, quyền trùng, cái kia Hắc Lang còn chưa phản ứng lại chính là trực tiếp quăng bay ra ngoài, này vừa bay, đầy đủ bay ngàn hơn trượng.

Một quyền đánh bay Hắc Lang sau, Dương Diệp nhìn lướt qua xa xa, đột nhiên, hắn ánh mắt sáng lên, bởi vì trong đó một cái trên trụ đá, một con yêu thú mới vừa bị đánh xuống đi, bởi vậy, cây này trụ đá không đi.

Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, trực tiếp xuất hiện ở cái kia trên trụ đá.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện ở cái kia trên trụ đá, phía dưới một ít yêu thú nhất thời sửng sốt một chút, hiển nhiên là không nghĩ tới Dương Diệp tốc độ như thế nhanh.

Rất nhanh, lũ yêu thú phục hồi tinh thần lại, đón lấy, phía dưới yêu thú bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới, không chỉ có như vậy, nguyên bản ở công chu vi những kia trụ đá yêu thú ở nhìn thấy Dương Diệp thì, cũng là dồn dập hướng về Dương Diệp bên này vọt tới.

Tại sao?

Bởi vì xem ra, Dương Diệp bên này đơn giản một ít, bởi vì Dương Diệp hình thể quá nhỏ quá nhỏ. Loại này hình thể, vừa nhìn chính là cực kỳ tốt bắt nạt!

Dương Diệp vốn là là có chuẩn bị tâm lý, thế nhưng hắn không nghĩ tới chu vi những kia yêu thú cũng hướng về hắn vây quanh, những kia yêu thú tính gộp lại, ít nhất có mấy ngàn!

Nhìn những kia yêu thú vọt tới, Dương Diệp do dự xuống, sau đó từ trên trụ đá nhảy xuống, nói: “Ta không muốn, các ngươi cầm đi.”

“Loại nhát gan!”

Lúc này, ở Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa một cái trên trụ đá, một con to lớn màu mực cự ngưu đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, ở tại trong mắt, tràn đầy châm chọc cùng xem thường.

Nghe vậy, nguyên vốn chuẩn bị trước tiên triệt một thoáng Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó nhìn về phía cái kia màu đen cự ngưu.

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1526: Ai tới, ta đánh chết ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp xem ra, cái kia màu đen cự ngưu trừng một chút Dương Diệp, “Loại nhát gan, muốn chết phải không?”

Dương Diệp trầm mặc, hắn đột nhiên phát hiện mình phạm vào một cái tối kỵ. Vậy thì là đây là Yêu Tộc, là không thể biết điều. Ở đây, ngươi càng biết điều, càng dễ dàng có chuyện.

Nơi này, thực lực vi tôn, phải kiêu căng!

Niệm đến đây, Dương Diệp uốn éo cái cổ, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia màu đen cự ngưu trước, sau đó đấm ra một quyền.

Nhìn thấy Dương Diệp lại dám ra tay, cái kia màu đen cự ngưu trong mắt loé ra một vệt lệ khí, sau đó thả người nhảy một cái, bay thẳng đến Dương Diệp đâm đến.

Ầm!

Dương Diệp nắm đấm cùng cái kia màu đen cự ngưu vừa mới tiếp xúc, cái kia màu đen cự ngưu chính là trực tiếp bay ngược ra ngoài!

Cách Dương Diệp cùng màu đen cự ngưu phân cao thấp những kia yêu thú trực tiếp sửng sốt, hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp như vậy mạnh, phải biết, cái kia màu đen cự ngưu vừa nãy nhưng là vẫn chiếm lấy cái kia trụ đá, đối với mới có thể chiếm lấy cái kia trụ đá, có thể thấy được thực lực đó là cường hãn bao nhiêu.

Thế nhưng, này màu đen cự ngưu nhưng là trực tiếp bị một quyền đánh bay rồi!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng chưa ngừng tay, thân hình hắn hơi động, trực tiếp xuất hiện ở cái kia màu đen cự ngưu phía sau, sau đó song tay nắm lấy cái kia màu đen cự ngưu đuôi, tiếp theo mãnh mà đem tại chỗ súy lên, ở xung quanh yêu thú trong ánh mắt, Dương Diệp cầm lấy hắc ngưu đuôi đột nhiên hướng mặt đất chính là đập một cái!

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời thanh ở giữa sân ầm ầm vang vọng mà lên, theo này đạo tiếng vang vang lên, giữa trường mặt đất trực tiếp đã biến thành một cái hố lớn. Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp nhưng là lại phóng lên trời, mà ở trong tay hắn, còn cầm lấy cái kia cự ngưu đuôi, khi hắn phi cách mặt đất khoảng chừng trăm trượng sau, hắn buông ra hắc ngưu đuôi, sau đó chân phải đột nhiên một cước đạp ở hắc nữu trên lưng.

Bành!

Hắc ngưu trong nháy mắt bị tạp xuống lòng đất, toàn bộ dưới nền đất kịch liệt run lên, phảng phất phát sinh động đất!

Dương Diệp không có ở đi đánh con kia đã thoi thóp cự ngưu, mà là thân hình hơi động, rơi vào cái kia trên trụ đá, đón lấy, hắn nhìn lướt qua chu vi những kia yêu thú, “Cây này trụ đá, ta, ai tới, ta đánh chết ai!”

Lũ yêu thú liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó dồn dập dời ánh mắt, tiếp theo rời đi Dương Diệp cái kia trụ đá chu vi.

Đoạn xương này quá ngạnh, không thể gặm!

Làm kinh sợ những kia yêu thú sau, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở trên trụ đá, sau đó hai mắt khép hờ, không ở quản chu vi. Bởi vì vừa nãy ra tay, lúc này chu vi những kia yêu thú đều phi thường thông minh không có tìm đến Dương Diệp phiền phức.

Trụ đá nhiều như vậy, không phải mỗi một cái trên trụ đá đều có Dương Diệp như thế cường thực lực, bởi vậy, những kia yêu thú dồn dập đưa mắt chuyển qua những khác trên trụ đá.

Trên trụ đá, Dương Diệp hai mắt khép hờ, hồi tưởng chiến đấu mới vừa rồi.

Hắn vừa nãy vì kinh sợ chu vi những kia yêu thú, bởi vậy, cũng không có nương tay, cho nên mới có thể trong nháy mắt đánh bại con kia hắc ngưu. Thế nhưng, hắn phát hiện một vấn đề, đó chính là hắn toàn lực cái kia một đòn, cũng không có phá tan cái kia hắc ngưu phòng ngự.

Không có phá vỡ!

Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ này Yêu Tộc những này yêu thú phòng ngự vượt xa sự tưởng tượng của hắn.

Ở không thể dùng kiếm tình huống xuống, ba vị trí đầu, có chút huyền!

Thế nhưng lúc này hắn cũng không có cách nào, đây là hắn tiến vào Thần Phượng trong tộc bộ biện pháp duy nhất.

Cách kết thúc còn có gần như một phút, lúc này, giữa trường rất nhiều yêu thú đã dồn dập ngã xuống, thế nhưng chiến đấu cũng không có kết thúc, còn có yêu thú không ngừng tại triều những kia trụ đá khởi xướng tiến công!

Có thể nói, hiện tại so với trước còn muốn kịch liệt!

Dương Diệp nhìn lướt qua, rất nhanh, hắn phát hiện Hổ Mông, lúc này, Hổ Mông đã chiếm cứ một cái trụ đá, bất quá ở trên người hắn, thật nhiều thương tổn, đều là trảo thương. Không chỉ có như vậy, ở Hổ Mông chu vi, còn có mấy con yêu thú đang hướng hắn tiến công.

Hổ Mông tình cảnh, không phải rất tốt!

Thế nhưng Dương Diệp cũng không có ý xuất thủ. Nếu như hắn ra tay, giúp Hổ Mông bảo vệ cây này trụ đá khẳng định là không có vấn đề. Thế nhưng, hắn cũng không có ra tay.

Đây là cạnh tranh, công bằng cạnh tranh. Quan trọng nhất chính là, hắn cảm thấy, gặp phải khó khăn, kỳ thực là một chuyện tốt, lại như giờ khắc này, nếu như Hổ Mông có thể chịu đựng, cái kia đối với hắn mà nói, chỗ tốt khẳng định là có thật nhiều. Hơn nữa, lúc này Hổ Mông cũng còn chưa tới tuyệt cảnh thời điểm.

Giữa trường, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đã sắp tiến vào kết thúc, lúc này, trên mặt đất đã tràn đầy nằm yêu thú. Loại kia hạ tử thủ sự tình, cũng không có, bởi vậy, những này yêu thú đều chỉ là bị thương, hoặc là lực kiệt, thế nhưng, chỉ cần bọn họ nằm xuống, những kia còn đứng yêu thú thì sẽ không ra tay với bọn họ.

Đều là Yêu Tộc, không có thâm cừu đại hận, ai cũng sẽ không dưới tử thủ.

Dương Diệp hướng cái kia trung ương vị trí nhìn lại, ở cái kia vị trí trung ương cao nhất ba cái trên trụ đá, có ba con yêu thú, này ba con yêu thú khí tức so với chu vi những kia yêu thú khí tức mạnh hơn rất nhiều rất nhiều.

Dương Diệp lưu ý xuống này ba con yêu thú, sau đó chính là thu hồi ánh mắt.

Một lát sau, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Kết thúc!”

Nghe được âm thanh này, giữa trường nhất thời vang lên từng đạo từng đạo hơi thở thanh. Những này hơi thở thanh, tự nhiên là những kia trên trụ đá yêu thú phát sinh. Bởi vì chuyện này ý nghĩa là bọn họ thăng cấp vòng kế tiếp rồi!

Mà những kia không có leo lên trụ đá yêu thú trong mắt thì lại lộ ra bất đắc dĩ.

Tận lực, rất nhiều yêu thú thật sự cũng đã tận lực, bọn họ là chiến đến chính mình không có khí lực, chiến đến thời khắc cuối cùng mới từ bỏ!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hổ Mông, lúc này Hổ Mông cũng còn ở trên trụ đá, làm như nhận ra được ánh mắt của hắn, Hổ Mông cũng nhìn về phía hắn, sau đó đối với hắn nhếch miệng nở nụ cười, chỉ có điều nụ cười này có chút thảm, vừa nãy hắn nhưng là thật sự không dễ chịu!

Rất nhanh, giữa trường không gian bắt đầu hư huyễn lên, một lát sau, Dương Diệp cảm giác trước mắt trở nên hoảng hốt, đón lấy, bọn họ trở lại Thiên Khung Thành bên trong.

Khi trở lại Thiên Khung Thành bên trong sau, những kia yêu thú đều khôi phục làm hình người.

Một ngàn người!

Thăng cấp một ngàn người toàn bộ tụ tập ở cùng nhau, rất nhanh, một ông già xuất hiện ở Dương Diệp các loại (chờ) người trước, ông lão quét Dương Diệp các loại (chờ) người một chút, sau đó gật gật đầu, “Nhớ kỹ, tàn khốc, hiện tại vừa mới bắt đầu, sau ba ngày, vòng thứ hai, trở lại chuẩn bị đem.”

Âm thanh hạ xuống, ông lão thân hình run lên, biến mất ở tại chỗ.

Khi lão giả sau khi rời đi, giữa trường những người kia cũng là dồn dập biến mất ở tại chỗ.

Nghỉ ngơi!

Bây giờ đối với đại gia tới nói, quan trọng nhất chính là nghỉ ngơi, bởi vì vừa nãy ở cái kia hư không bên trong chiến trường, hầu như mỗi cái yêu thú cũng đã là kiệt sức, mà sau ba ngày chính là vòng thứ hai, nếu như hiện tại không đem tình trạng của chính mình khôi phục, cái kia sau ba ngày khẳng định là không cách nào chống đỡ xuống.

Dương Diệp cùng Hổ Mông cũng trở về đến phòng tu luyện của mình, Hổ Mông vừa về tới phòng tu luyện chính là trực tiếp đem chính mình quan lên, hắn bị thương không nhẹ, nhất định phải dành thời gian mới được!

Dương Diệp trở lại phòng tu luyện sau, đang muốn tu luyện, lúc này, hắn phòng tu luyện môn đột nhiên lập loè lam quang.

Đây là có người muốn đi vào!

Dương Diệp cau mày, là ai? Hắn vung tay phải lên, phòng tu luyện trên cửa cấm chế bị hắn giải trừ đi, đón lấy, hai tên khôi ngô nam tử xuất hiện ở trong phòng tu luyện.

Dương Diệp đánh giá đối phương một chút, nói: “Là các ngươi!”

Này hai tên khôi ngô nam tử, hắn tự nhiên nhận thức, chính là trước ở cái kia hư không bên trong chiến trường ba vị trí đầu đệ nhất giáp cùng đệ nhị giáp!

Một tên trong đó thân mặc áo bào vàng khôi ngô nam tử đi tới Dương Diệp trước nói: “Ta tên Man Sư, đến từ Sư tộc, bên cạnh vị này, tên Cuồng Cảnh, đến từ Thần Tượng Tộc. Lần này đến, là muốn tìm ngươi hợp tác.”

“Hợp tác?” Dương Diệp không rõ.

Man Sư gật gật đầu, “Sau ba ngày tỷ thí, là một ngàn tiến vào ba mươi, nói cách khác, đến lúc đó sẽ đào thải đi 9,970 người. Rất kịch liệt, phi thường kịch liệt. Đến lúc đó, mỗi một tổ đều có người sẽ tổ đội đồng thời, bởi vì chỉ có liên thủ, mới có thể tiến vào vòng kế tiếp.”

“Liên thủ?” Dương Diệp cau mày, “Mặt trên mặc kệ?”

Man Sư lắc lắc đầu, “Này chính là mặt trên mục đích, đoàn kết, vòng thứ nhất là muốn nói cho chúng ta thực lực cá nhân tầm quan trọng, mà này vòng thứ hai, nhưng là muốn cho chúng ta rõ ràng đoàn kết tầm quan trọng. Nếu như ta không đoán sai, sau ba ngày, đừng tổ ba vị trí đầu đều sẽ liên thủ, mà ngoại trừ ba vị trí đầu ở ngoài, mỗi một tổ còn lại những người kia sẽ liên thủ.”

Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Tại sao tìm ta?”

Man Sư cùng cái kia Cuồng Cảnh nhìn nhau một chút, cuối cùng, cái kia Man Sư nói: “Ở trên hư không bên trong chiến trường, ta gặp được ngươi ra tay rồi.”

Thì ra là như vậy!

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó nói: “Ta muốn dẫn cái trước người!”

“Cái kia hổ tộc Hổ Mông?” Man Sư hỏi.

Dương Diệp gật gật đầu.

Man Sư lắc lắc đầu, “Thực lực của hắn không đủ, nhất định phải bị đào thải.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Man Sư lại nói: “Ta biết ý của ngươi, thế nhưng, này đối với hắn mà nói, cũng không phải là một việc xấu.”

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

Man Sư trầm giọng nói: “Trên lý thuyết tới nói, mỗi một tổ có ba người có thể tiến vào vòng kế tiếp, thế nhưng, trước đây có đã xảy ra, rất nhiều tổ không có bất kỳ ai tiến vào sự tình. Tại sao? Bởi vì cái kia tổ bị những khác tổ đoàn diệt. Biết không? Đến cuối cùng tranh cướp tiêu chuẩn thì, rất tàn khốc, phi thường tàn khốc, thực lực không đủ, còn mạnh mẽ hơn tranh, là sẽ chết, thật sự sẽ chết, này không so với trước, mỗi tổ có một trăm tiêu chuẩn, hiện tại, chỉ có ba mươi tiêu chuẩn!”

Trầm mặc chốc lát, Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Ta vẫn là quyết định mang tới hắn.” Hắn đối với Hổ Mông hiểu rõ một ít, biết Hổ Mông muốn tiến vào vòng thứ ba, Hổ Mông chưa hề nghĩ tới đến ba vị trí đầu, mục tiêu của hắn cũng chỉ là tiến vào vòng thứ ba. Chỉ cần hắn tiến vào vòng thứ ba, hắn coi như là vì chính mình bộ tộc làm vẻ vang.

Nếu Hổ Mông mục tiêu chỉ là tầng thứ ba, hắn không ngại giúp một cái, ngược lại vòng thứ hai chú ý chính là hợp tác!

Man Sư cùng Cuồng Cảnh nhìn nhau một chút, lúc này, Dương Diệp nói: “Các ngươi ai tiếp ta một quyền?”

Man Sư cùng Cuồng Cảnh liếc mắt nhìn Dương Diệp, cuối cùng Man Sư nói: “Ta đến!”

Dương Diệp gật gật đầu, sau đó đấm ra một quyền!

Man Sư cũng một quyền tiến lên nghênh tiếp!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Man Sư trực tiếp bị chấn động đến hai bên ngoài hơn mười trượng, thế nhưng Dương Diệp nhưng là vẫn không nhúc nhích.

Man Sư cùng Cuồng Cảnh nhìn nhau một chút, trong mắt đều là mang theo một vệt khiếp sợ.

Dương Diệp nói: “Có ta ở, bằng hữu ta sẽ không là liên lụy!”

Trầm mặc hồi lâu, Man Sư gật gật đầu, nói: “Được, sau ba ngày thấy.”

Nói xong, hai người rời khỏi phòng.

Man Sư cùng Cuồng Cảnh sau khi rời đi, Dương Diệp tiến vào Hồng Mông trong tháp.

Tu luyện!

Dương Diệp sẽ không bỏ qua bất luận cái nào tu luyện cơ hội, hơn nữa, ở vừa nãy phát hiện những kia yêu thú phòng ngự so với hắn tưởng tượng mạnh hơn sau khi, hắn càng phát cảm giác mình nhất định phải mau chóng tăng lên thực lực của chính mình.

Đặc biệt Ngũ hành phá giáp quyền!

Trước ở cái kia hư không bên trong chiến trường, hắn cùng cái kia cự ngưu đại chiến thì, hắn cũng không có triển khai phá giáp quyền, phá giáp quyền là hắn hiện tại lá bài tẩy, hắn đương nhiên sẽ không dễ dàng triển khai, có thể nói, ở không thể dùng kiếm tình huống xuống, phá giáp quyền là hắn hiện tại to lớn nhất lá bài tẩy, vì lẽ đó, ngũ hành này phá giáp quyền nhất định phải tăng lên!

Liền như vậy, thời gian một ngày một ngày trôi qua.

Sau hai mươi ngày.

Nguyên bản ngồi ở Hồng Mông tháp tầng thứ hai bên trong tu luyện Dương Diệp đột nhiên mở mắt ra, hắn ánh mắt nhìn về phía cửa, đột nhiên, không biết thấy cái gì, hắn trực tiếp nhảy lên, thất thanh nói: “Làm sao có khả năng? Làm sao có khả năng?”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1527: Các ngươi xem, hắn vừa nãy ở khoác lác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thấy gì?

Ở cửa, đứng một cô bé, tiểu cô nương này không phải Tiểu Thất, nếu như là Tiểu Thất, hắn liền sẽ không như thế chấn kinh rồi. Thiên, cô bé này là Tiểu Thiên!

Tiểu Thiên dĩ nhiên đi tới tầng thứ hai!

Dương Diệp sở dĩ khiếp sợ là bởi vì tầng thứ hai cùng tầng thứ nhất là hoàn toàn ngăn cách, chỉ có hắn mới có thể đi vào, cũng chỉ có hắn mới có thể dẫn người đi vào, thế nhưng hắn không nghĩ tới, Tiểu Thiên dĩ nhiên đến nơi này!

Cửa, Tiểu Thiên hiếu kỳ đánh giá bốn phía, sau đó thở dài nói: “Chà chà, nơi này thời gian lại cùng bên ngoài không giống nhau, dĩ nhiên đem lực lượng thời gian đều thay đổi, đúng là thật là lợi hại đây!”

Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, nói: “Tại sao?”

“Cái gì tại sao?” Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, không rõ.

Dương Diệp không hề chớp mắt nhìn Tiểu Thiên, “Ngươi vì là cái gì có thể tới nơi này!”

Tiểu Thiên hì hì nở nụ cười, “Ta biết ngươi đi vào, nhưng là vừa không hiện ngươi, vì lẽ đó ta liền tìm ngươi, tìm nha tìm liền tìm tới nơi này.”

Dương Diệp nói: “Ngươi là làm sao tìm tới nơi này?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu nhỏ, “Không biết, ngược lại chính là tìm khắp nơi, tìm tìm liền tìm tới nơi này.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ngươi biết nơi này là ai làm ra đến sao?”

Dương Diệp liếc mắt nhìn Tiểu Thiên, sau đó gật gật đầu, “Làm sao?”

“Rất lợi hại!”

Tiểu Thiên hết sức chăm chú gật gật đầu, “Loại năng lực này, phi thường lợi hại, phải nói, loại năng lực này, đã ra thế giới này phạm vi.”

“Ra thế giới này phạm vi?” Dương Diệp không rõ.

“Ngu ngốc!”

Tiểu Thiên nguýt một cái Dương Diệp, nàng hai tay vẽ một cái to lớn vòng tròn, “Chúng ta vùng vũ trụ này, là do thời gian, không gian, cùng với vạn vật tạo thành. Ngươi ở vùng vũ trụ này, nói cách khác, ngươi thân ở chúng ta vùng thế giới này thời gian cùng không gian quy tắc bên trong, ngươi là được tới đây thời gian cùng không gian hạn chế, tỷ như, ngươi sẽ sinh lão bệnh tử.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi ở chúng ta vùng vũ trụ này thời gian cùng trong không gian, thế nhưng, ngươi gian phòng nhỏ này thời gian theo chúng ta thế giới bên ngoài thời gian không giống nhau, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa ngươi mảnh này bên trong gian phòng lực lượng thời gian quá chúng ta bên ngoài lực lượng thời gian.”

Dương Diệp cau mày, “Ngươi nói có chút phức tạp!”

Tiểu Thiên trợn tròn mắt, “Gian phòng này, vốn là là rất phổ thông gian phòng, thế nhưng, có người đem căn phòng này cải tạo. Mà muốn làm tới đây một ngày, bên ngoài mười ngày, đối phương nhất định phải phải có loại kia sửa đổi thời gian năng lực, biết sửa đổi thời gian có bao nhiêu khó khăn sao? Khó khăn, phi thường khó khăn!”

“Ngươi có thể làm được sao?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Tiểu Thiên ngớ ngẩn, sau đó vuốt tay nhỏ, “Không biết đây!”

Lại tới!

Dương Diệp mặt đen lại, này Tiểu Thiên, thỉnh thoảng liền mất trí nhớ, hắn đều không nhìn ra thật giả. Dương Diệp trầm mặc nháy mắt, sau đó nói: “Đi, ta dẫn ngươi đi một chỗ!”

Nghe vậy, Tiểu Thiên ánh mắt sáng lên, nói: “Được, chúng ta đi mau!”

Dương Diệp khóe miệng vi đánh, hắn lắc lắc đầu, sau đó mang theo Tiểu Thiên đi tới tầng thứ hai, hắn đem Tiểu Thiên mang tới Tiểu Thất trước, sau đó nói: “Tiểu Thiên, ngươi có thể giúp ta tỉnh lại nàng sao?”

Tiểu Thiên đi tới Tiểu Thất trước mặt, đánh giá một chút Tiểu Thiên sau, nàng nhíu mày lên, “Cơ thể nàng đã phá huỷ.”

“Thân thể phá huỷ?” Dương Diệp không rõ, “Nàng thân thể không phải khỏe mạnh sao?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Đây là thể linh hồn!”

“Thể linh hồn!”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Làm sao có khả năng, thể linh hồn không phải như vậy chứ?”

Tiểu Thiên nói: “Nàng không phải bình thường thể linh hồn, linh hồn của nàng phi thường mạnh, cũng phi thường đặc thù, ta đều chưa từng thấy loại này thể linh hồn, đúng là thật kỳ quái đây!” Nói, nàng đưa tay ở Tiểu Thất trên người nơi này sờ một chút, nơi đó sờ một chút, thỉnh thoảng còn gật gù hoặc là lắc đầu một cái.

Một lát sau, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Nàng không phải chúng ta người của thế giới này!”

“Làm sao ngươi biết?” Dương Diệp không rõ nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên nói: “Ta chính là biết a.”

“Ngươi tại sao biết nàng không phải người của thế giới này!” Dương Diệp một lần nữa hỏi một lần.

“Ta chính là biết nàng không phải người của thế giới này a!” Tiểu Thiên chuyện đương nhiên nói.

Dương Diệp vỗ vỗ trán của chính mình, “Tiểu Thiên, ta không có cách nào cùng ngươi giao lưu, chúng ta có sự khác nhau!”

Tiểu Thiên hì hì nở nụ cười, sau đó nhìn về phía Tiểu Thất, nói: “Nàng khẳng định là quá độ khiến dùng sức mạnh, để cho mình linh hồn bị hao tổn, vì lẽ đó rơi vào ngủ say!”

Dương Diệp gật gật đầu, “Chính là như vậy, ngươi có biện pháp tỉnh lại nàng sao?” Hắn lúc trước hữu dụng Hồng Mông tử khí vì là Tiểu Thất trị liệu quá, thế nhưng, cũng không có tác dụng. Tiểu Thất tình huống như thế, hãy cùng hắn sử dụng kiếm ý bị kiếm ý phản phệ như thế, giống như trước, hắn kiếm ý đi giai, Hồng Mông tử khí đều không có cách nào ngăn cản!

Tiểu Thiên đánh giá Tiểu Thất hồi lâu, sau đó nói: “Ta có thể thử xem đây, bất quá, cần một quãng thời gian, bởi vì ta cần biết rõ nàng này thể linh hồn, mới có thể đúng bệnh hốt thuốc.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng buông lỏng, này Tiểu Thất nếu nói như vậy, cái kia chứng minh nàng là chắc chắn.

Mà đang lúc này, Tiểu Thất đột nhiên nhìn về phía một bên lò luyện đan, khi thấy trong lò luyện đan Lục Đinh thần hỏa cùng tiểu cô nương kia thì, Tiểu Thiên ánh mắt sáng lên, sau đó hướng lò luyện đan đi đến.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp biến sắc mặt, vội vã che ở Tiểu Thiên trước, nói: “Nguy hiểm!” Lục Đinh thần hỏa khủng bố hắn nhưng là biết đến, này Tiểu Thiên tới gần nó, vạn nhất nó đột nhiên cuồng, cái kia Tiểu Thiên nhưng là nguy hiểm.

Tiểu Thiên cười nói: “Không có chuyện gì, đối với ta gặp nguy hiểm đồ vật, ta đều có thể cảm giác được!”

Nói, nàng vòng qua Dương Diệp, đi tới bếp lò trước, nàng đánh giá một chút cái kia Lục Đinh thần hỏa, sau đó thở dài nói: “Chà chà, này hỏa cũng thật là lợi hại, so với chúng ta vùng thế giới này cái kia cái gì, ân, ta nghĩ nghĩ, đúng rồi, Phần Thiên Đế Viêm, so với chúng ta thế giới này cái kia Phần Thiên Đế Viêm còn lợi hại hơn!"

"Phần Thiên Đế Viêm?" Dương Diệp nói: "Đó là cái gì?"

Tiểu Thiên nói: "Một cái vẫn tính rất tên lợi hại, ở chúng ta vùng vũ trụ này, chỉ thứ linh chủ tồn tại. Không đúng, chưa trưởng thành lên linh chủ có thể không nó lợi hại."

"Linh chủ!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi biết linh chủ?"

"Đương nhiên biết!"

Tiểu Thiên nói: "Linh chủ, vạn vật chi linh, rất lợi hại đây."

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đánh giá một chút Tiểu Thiên, sau đó nói: "Tiểu Thiên, ngươi cùng linh chủ, ai lợi hại?"

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó nói: "Ta cũng không biết đây, hơn nữa, ta cũng sẽ không đánh nhau, linh chủ thật giống bình thường cũng không thích đánh nhau."

Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia lò luyện đan, nói: "Ngươi này hỏa, không thuộc về thiên địa linh vương, phải nói, nó đã ra hỏa phạm vi, đạt đến một tầng khác."

Đang lúc này, cái kia trong lò luyện đan bé gái đột nhiên mở mắt ra, khi (làm) nàng nhìn thấy Tiểu Thiên thì, nàng trừng mắt nhìn, sau đó một thoáng bay đến Tiểu Thiên trước, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn.

Tiểu Thiên đưa tay nặn nặn bé gái khuôn mặt nhỏ bé, cười nói: "Nó đồng ý giúp ngươi, đây chính là ngươi cơ duyên, cố gắng quý trọng ác."

Bé gái vội vã điểm đầu nhỏ, sau đó hôn một cái Tiểu Thiên tay nhỏ, rất thân mật.

"Nàng rất yêu thích ngươi!" Dương Diệp nói.

Tiểu Thiên cười nói: "Ta cho nàng lấy mình tên đi, liền gọi Tiểu Thiên hỏa có được hay không?"

Tiểu Thiên hỏa...

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Tiểu Thiên, chúng ta ở hung vực thì, cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn, cũng chính là Tiểu Tiểu Thiên, có phải là cũng là ngươi cho nó lấy tên?”

“Làm sao ngươi biết?” Tiểu Thiên trong mắt mang theo một tia kinh ngạc, sau đó nói: “Có phải là rất êm tai?”

“Cũng thật là!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nguyên bản hắn coi chính mình đặt tên đã đủ gay go, thế nhưng hắn không nghĩ tới, này còn có một cái so với hắn bết bát hơn.

Tuy rằng Dương Diệp cảm thấy gay go, thế nhưng tiểu cô nương kia nhưng là cao hứng phi thường, vội vã đốt đầu nhỏ, biểu thị đồng ý.

Dương Diệp cùng Tiểu Thiên lưu lại một lát sau chính là rời đi Hồng Mông tháp, hắn có thể chưa quên, hắn còn muốn tham gia tỷ thí.

Sau một ngày, Dương Diệp rời đi phòng tu luyện, lúc này, ngoài cửa cái kia Man Sư cùng Cuồng Cảnh đã chờ đợi ở ngoài cửa, ngoại trừ Man Sư cùng Cuồng Cảnh, còn muốn cái kia Hổ Mông!

Nhìn thấy Dương Diệp, Hổ Mông tới ôm quyền, nói: “Lời thừa thãi ta liền không nói, sau đó có việc cần phải ta Hổ Mông, cứ việc nói, coi như là bị chém, ta cũng tuyệt không nhíu một cái mi!”

Hắn biết rõ, nếu như không cùng mấy cái lợi hại người cùng nhau, hắn căn bản không có cơ hội tiến vào vòng kế tiếp. Thế nhưng, lợi hại người, tỷ như cái kia Man Sư cùng Cuồng Cảnh, nhân gia căn bản sẽ không tìm đến hắn. Lợi hại người, đều là hi vọng cùng lợi hại hơn người cùng nhau, tối không ăn thua, cũng không thể so sánh chính mình kém!

Vì lẽ đó, nếu như không phải Dương Diệp, Man Sư cùng Cuồng Cảnh căn bản sẽ không tiếp thu hắn.

Dương Diệp cười cợt, “Khách khí.”

Hổ Mông gật gật đầu, không đang nói cái gì, có một số việc, nói nhiều hơn nữa đều không có có ý định, then chốt là làm thế nào.

Lúc này, Man Sư nói: “Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp gật gật đầu, liền như vậy, bốn người đi tới một mảnh trong quảng trường, lúc này, trong quảng trường đã tụ tập rất nhiều yêu thú. Bất quá lúc này, rất nhiều yêu thú đều chỉ là đến xem trò vui.

Vòng thứ hai tỷ thí, những kia đã người bị đào thải mặc dù không cách nào tham gia, thế nhưng là có thể thông qua phù văn trận pháp đến quan sát, hoặc là xuống tiền đặt cược, lại còn đoán cái gì. Bởi vậy, giữa trường lúc này là phi thường náo nhiệt.

Dương Diệp nhìn lướt qua đừng tổ những kia thăng cấp yêu thú, không thể không nói, những này thăng cấp yêu thú, thực lực đều là vô cùng tốt, đặc biệt khí tức, khí tức đều phi thường chất phác, không có cái gì lượng nước. Cũng chính bởi vì vậy, này vòng thứ hai cạnh tranh mới sẽ hiện ra đến mức dị thường kịch liệt cùng tàn khốc!

Một ngàn người tranh ba mươi tiêu chuẩn!

Đang lúc này, đoàn người đột nhiên hướng về Dương Diệp bốn người đi tới, vì là chính là một tên trên người mặc da thú nam tử, thanh niên nam tử mang theo đoàn người đi tới Dương Diệp bốn người trước mặt sau, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó khóe miệng nổi lên một vệt châm chọc, nhìn về phía cái kia Man Sư nói: “Man Sư, đây chính là ngươi tìm mặt hàng? Dương Tộc? Ha ha…”

Dương Diệp nhìn về phía Man Sư, nói: “Hàng này là ai?”

“Chúng ta tổ người thứ ba cái kia!” Dương Diệp bên cạnh, Hổ Mông giải thích: “Man Sư hai người bọn họ tìm ngươi mà không có tìm hắn, phỏng chừng là trong lòng khó chịu.”

Man Sư liếc mắt nhìn cái kia da thú thanh niên, sau đó nhạt tiếng nói: “Hắn mạnh hơn ngươi!”

“Mạnh hơn ta?”

Da thú thanh niên khóe miệng nổi lên một vệt dữ tợn, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Mặt hàng này, ta biết đánh nhau mười cái, ta…”

Đang lúc này, da thú thanh niên âm thanh im bặt đi, bởi vì một cái tay trói lại hắn chỉ cần yết hầu.

Ở giữa sân hết thảy yêu thú trong ánh mắt, Dương Diệp thủ sẵn da thú thanh niên yết hầu đột nhiên hướng về mặt đất chính là đập một cái.

Ầm!

Mặt đất rạn nứt, máu tươi tung toé.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Các ngươi xem, hắn vừa nãy ở khoác lác!”

Lũ yêu thú: “...”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1528: Đợi định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, trong tràng rất nhiều yêu thú ánh mắt đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Ngưng trọng!

Đặc biệt đúng tiến vào đợt thứ hai cái kia chút ít yêu thú, đang nhìn hướng Dương Diệp lúc, trong mắt không chỉ có ngưng trọng, còn có đề phòng!

Một chiêu!

Cái kia da thú thanh niên thế nhưng mà Dương Diệp bọn hắn cái này tổ đệ tam ah! Nhưng mà lại đúng bị Dương Diệp một chiêu tựu cho đánh bò xuống rồi. Tuy nhiên Dương Diệp dẫn đầu xuất thủ trước, đánh rồi da thú thanh niên một cái xử chí không kịp tay, nhưng là, vậy cũng phải có thực lực mới được ah.

Cái kia man Sư cùng Cuồng Cảnh nhìn nhau rồi liếc, hai người trong mắt đều là mang theo mỉm cười, sự thật chứng minh, bọn hắn không có tìm nhầm nhân!

Đúng lúc này, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn người trước mặt.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Nhìn thấy người này lão giả, Dương Diệp thần sắc cũng hơi hơi ngưng trọng lên.

Lão giả nhìn thoáng qua dưới mặt đất cái kia da thú thanh niên, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Tỷ thí không có trước khi bắt đầu, nghiêm cấm đánh nhau, ngươi xúc phạm quy củ, đợt thứ hai, ngươi không cần tham gia!”

Nghe nói như thế, Hổ Mông ba người đều là sững sờ, lập tức ba người sắc mặt có chút khó coi lên, bởi vì bọn hắn hiện tại mới nhớ tới cái này quy định, cái kia chính là tỷ thí còn chưa bắt đầu trước kia, đúng không thể đánh nhau.

Nghe đến lão giả lời mà nói..., còn lại tổ cái kia chút ít yêu thú thì là lộ ra rồi dáng tươi cười.

Thiếu một cường giả, thiếu nguyên một đám đối thủ cạnh tranh, cái này đối với bọn họ mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt!

Lão giả nói xong, tựu muốn ly khai, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta không phục!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng sở hữu tất cả yêu thú lần nữa sửng sốt, thằng này muốn làm gì?

Lão giả kia dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi nói cái gì?”

Thanh âm vẫn bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa lấy một cổ kinh khủng uy áp. Bất quá đối với Dương Diệp mà nói, cái này uy áp cũng tựu như vậy, hắn cả Luân Hồi cảnh đều giết qua, làm sao có thể sẽ bị đối phương một cỗ uy áp cho hù sợ?

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, nói: “Ta chính là không phục!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng rất nhiều yêu thú lập tức ngược lại hít một hơi khí lạnh, cái này có thể thật ngưu ah, dám cùng Luân Hồi cảnh cường giả khiêu chiến!

Lão giả kia hai mắt nhắm lại, “Ngươi biết không biết mình đang làm cái gì?”

“Đương nhiên biết rõ!”

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nói: “Ta vô tình ý mạo phạm trưởng lão, nhưng là, có một câu, ta không nhả không khoái.” Nói lấy, hắn chỉ lấy trên mặt đất cái kia da thú thanh niên, nói: “Trước kia chư vị cũng nhìn thấy, đúng người này tới trước khiêu khích của ta. Cho ta hỏi chư vị một câu, nếu có nhân chỉ lấy cái mũi của các ngươi vũ nhục các ngươi lúc, các ngươi nên như thế nào?”

Mọi người trầm mặc, hiển nhiên, đúng lúc này giúp Dương Diệp nói chuyện, vậy thì chờ vì vậy không để cho lão giả kia mặt mũi.

Dương Diệp nhìn về phía lão giả kia, nói: “Xin hỏi trưởng lão, khi chúng ta bị người khác vũ nhục lúc, chúng ta nên như thế nào?”

Không đợi lão giả nói chuyện, Dương Diệp lập tức lại nói: “Đánh hắn, chơi đùa hắn, giết chết hắn! Với tư cách Yêu tộc đàn ông, trận đấu có thể ném, tánh mạng có thể ném, nhưng là, tôn nghiêm của chúng ta không thể ném, chúng ta cốt khí không thể ném.”

“Nói rất hay!”

Lúc này, Hổ Mông đứng dậy, nói: “Chúng ta Yêu tộc đàn ông, cái gì cũng có thể ném, nhưng là tôn nghiêm không thể ném, cốt khí không thể ném!”

Còn lại trong tràng những cái... Kia yêu thú cũng là âm thầm gật đầu, xác thực, với tư cách yêu thú, tính tình đều không có mấy cái đúng tốt, bị nhân vũ nhục, nếu như còn muốn tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, đây tuyệt đối là sẽ bị khinh bỉ. Tuy nhiên bọn hắn đối với Dương Diệp bị thủ tiêu tỷ thí tư cách có chút cao hứng, nhưng là, bọn hắn đối với Dương Diệp trước kia cách làm không chỉ không phản đối, ngược lại còn khen thành!

Bây giờ nghe đến Dương Diệp lời mà nói..., không thể không nói, rất nhiều yêu thú đối với Dương Diệp hảo cảm độ lập tức tăng lên không ít.

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tốt một cái mệnh có thể ném, tôn nghiêm không thể ném. Ngươi đúng dê tộc?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Dê tộc!”

Lão giả khẽ gật đầu, thần sắc nhu hòa rất nhiều, “Dê tộc ta biết rõ, một mực thế yếu, có thể xuất ngươi như vậy một tên, cũng là khó được. Cũng thế, ta tựu cho dê tộc một cái cơ hội. Nhớ kỹ, về sau chớ để tái phạm rồi.”

Dương Diệp vội vàng ôm quyền, nói: “Đa tạ trưởng lão!”

Lúc này Dương Diệp trong nội tâm đại đại thở dài một hơi, hắn biết rõ, hắn thành công rồi. Yêu tộc không thể so với Nhân tộc, ở chỗ này, ngươi thật sự không thể ít xuất hiện, thật sự không thể hàm súc, ngươi càng cao điều, càng liều lĩnh, khả năng càng đã bị tôn kính, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là phải có thực lực, hơn nữa nên nắm chắc tốt cái kia độ, bằng không thì, giống nhau là tìm đường chết!

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, cách đó không xa mười ngọn Truyền Tống Trận bắt đầu vận chuyển. Hắn quay người nhìn lướt qua mọi người, nói: “Vào đi thôi!”

Nghe vậy, Dương Diệp đợi người lập tức hướng về những cái... Kia Truyền Tống Trận nhảy tới, rất nhanh, một ngàn nhân toàn bộ tiến nhập trong truyền tống trận.

Tại tiến vào hư không chiến trường về sau, rất nhiều yêu thú đều khôi phục bản thể, nhưng là lúc này đây, cũng có một ít không có khôi phục bản thể đấy, trong đó có Dương Diệp, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, còn có không sai biệt lắm hai mươi mấy người yêu thú đúng không có khôi phục bản thể, bởi vậy, lúc này đây Dương Diệp cũng không tính hạc giữa bầy gà.

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Hổ Mông đột nhiên chỉ lấy xa xa, nói: “Xem tới đó Truyền Tống Trận không có?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại ngàn trượng bên ngoài trên đất trống, có ba mươi Truyền Tống Trận, không nhiều không ít, vừa vặn ba mươi.

Hổ Mông nói: “Đợi tí nữa bắt đầu về sau, Truyền Tống Trận sẽ khởi động, chỉ cần đi vào trong đó, sau đó truyền đưa ra ngoài, có thể tiến vào vòng tiếp theo rồi.”

“Đơn giản như vậy?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

“Ở đâu đơn giản!”

Lúc này, cái kia Cuồng Sư lắc đầu, nói: “Tiến vào Truyền Tống Trận về sau, cần mười tức mới có thể bị truyền tống đi, mà ở trong quá trình này, bị truyền tống người là không thể hành động. Cho nên, ngươi cảm thấy đơn giản ư?”

Thì ra là thế!

Dương Diệp xem như đã minh bạch, bị truyền tống lúc, không thể hành động, đúng lúc này, bên cạnh những người kia nhất định là sẽ đối với ngươi xuất thủ. Cho nên, nhất định phải hợp tác. Như thế nào hợp tác? Đương nhiên đúng thủ hộ, tại một người truyền tống lúc, mặt khác mấy cái tới bảo hộ. Chỉ có như vậy, mới có thể an ổn truyền đưa ra ngoài.

Nghĩ vậy, Dương Diệp đã có thể đoán được kế tiếp là đến cỡ nào tàn khốc rồi.

Sói nhiều thịt ít, cái này cạnh tranh nhất định sẽ dị thường kịch liệt.

Ba mươi Truyền Tống Trận, từng cái Truyền Tống Trận chỉ có thể truyền tống một người, mọi người nhất định là cần liên thủ. Mỗi một tổ xếp top 3 nhất định sẽ sẽ liên thủ, nhưng là còn lại cái kia chút ít làm sao bây giờ? Đương nhiên cũng là liên thủ, sau đó đối phó xếp top 3. Bởi vì chỉ có trước tiên đem xếp top 3 trước can trở mình, bọn hắn mới có cơ hội!

Đương nhiên, không phải toàn bộ liên hợp lại đối phó xếp top 3, nếu mỗi một tổ toàn bộ yêu thú đều liên hợp lại đối phó xếp top 3, cái kia xếp top 3 còn chơi cái rắm ah!

Bất quá, cũng có loại tình huống này xuất hiện, nhưng là loại tình huống này bình thường đúng cái loại này xếp top 3 thật sự đúng quá mạnh mẽ quá mạnh mẽ lúc mới sẽ xuất hiện.

Có thể nói, ở chỗ này, xếp top 3 xem như tương đối nguy hiểm đấy, nhưng là, bọn hắn cũng là nhất có cơ hội đi ra ngoài. Bởi vì mỗi một tổ xếp top 3 thực lực đều là mạnh nhất. Bất quá, nếu như không có người giúp cho ngươi lời nói, trừ phi một mình ngươi khiêu trở mình sở hữu tất cả yêu thú, bằng không thì ngươi đừng muốn truyền đưa ra ngoài!

Không thể không nói, Yêu tộc cái này khảo hạch còn đúng rất tốt.

Đoàn kết!

Yêu tộc liên minh sẽ chính là muốn nói cho những... Này yêu thú một cái đạo lý, một mình ngươi tại cường, nhưng là, nếu như không có tộc đàn trợ giúp, nhiều khi cũng là vô dụng, trừ phi ngươi cường đến nghịch thiên, một người khiêu trở mình toàn bộ, tựu như lúc này, một mình ngươi đánh bò 9999 cái yêu thú, như vậy, tựu không có yêu thú có thể ngăn cản ngươi truyền đã đưa ra ngoài.

Nhưng là, điều này có thể sao?

Sở dĩ nói đợi tí nữa sẽ rất kịch liệt, là vì dù cho hiện tại rất nhiều yêu thú hợp tác, nhưng đã đến cuối cùng, bọn hắn cũng là sẽ một lần nữa phân liệt thành nguyên một đám tiểu đoàn thể, sau đó lại bắt đầu cạnh tranh. Đơn giản mà nói, mỗi một tổ cuối cùng chỉ có ba người có thể tiến vào trong đó, mà ba người này muốn đi vào trong đó, nhất định phải từ vừa mới bắt đầu cạnh tranh kiên trì đến cuối cùng một khắc này.

Khó ư?

Phi thường khó!

Dương Diệp đều cảm thấy áp lực!

Hắn tuy nhiên lợi hại, nhưng còn không có lợi hại đến dùng một đánh mấy trăm tình trạng, tựu tính toán có kiếm đều làm không được, những... Này yêu thú cũng không phải cái gì cặn bã cặn bã, tuy nhiên sử dụng kiếm lời mà nói..., hắn có thể đập phát chết luôn, nhưng là, có thể đập phát chết luôn nhiều sao như vậy?

Ở chỗ này, nhất định phải hiểu được phối hợp, hiểu được hợp tác!

Đã qua ước chừng 15' về sau, một thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Bắt đầu!”

Thanh âm rơi xuống, trong sân yêu thú lập tức nhanh chóng phân ra ra, sau đó hợp thành nguyên một đám tiểu đoàn thể.

Mặc dù không có yêu thú phóng tới những cái... Kia Truyền Tống Trận, nhưng là trong tràng hào khí nhưng lại hơi khẩn trương lên.

Dương Diệp nhìn về phía Cuồng Sư, nói: “Chúng ta bây giờ như thế nào làm?”

“Đợi!” Cuồng Sư trầm giọng nói.

Cuồng Cảnh nhẹ gật đầu, nói: “Hiện tại nếu là chém giết Truyền Tống Trận, sẽ bị vây công đấy, đặc biệt đúng chúng ta, bởi vì chúng ta là chúng ta cái này tổ mạnh nhất đấy, hiện tại chém giết, bọn hắn sẽ toàn bộ liên khởi tay đến trước giải quyết ta. Nhưng là chúng ta bất động lời mà nói..., bọn hắn cũng không dám động thủ, bởi vì ai tới trước làm chúng ta, ai chịu định trước xong đời!”

Dương Diệp cau mày nói: “Cái này phải đợi tới khi nào?”

“Sẽ không thật lâu!”

Cuồng Sư nói: “Đợi tí nữa sẽ xuất hiện mười cái miễn dịch phù, cái này Trương miễn dịch phù có thể ngăn cản mười tức công kích, nó tựu là chúng ta muốn tranh giành đồ vật, đúng nhất định phải tranh giành đến tay!"

"Miễn dịch phù?" Dương Diệp nhíu mày, khó hiểu.

Cuồng Sư nói: "Ta đơn cử ví dụ, chúng ta bốn người hợp tác, ví dụ như ngươi muốn vào đi, ba người chúng ta bảo hộ ngươi, nhưng là, cuối cùng cái kia một cái làm sao bây giờ? Ai đến bảo hộ hắn? Cho nên, cái này Trương miễn dịch phù đúng lưu cho cuối cùng cái kia một cái."

"Cũng là!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Đây chẳng phải là nói, đã có cái này miễn dịch phù, có thể trực tiếp qua cửa rồi?"

"Trên lý luận mà nói là như thế này!"

Cuồng Sư nói: "Nhưng là, cũng không nhất định, bởi vì nếu có nhân lực lượng vượt qua cái này miễn dịch phù có khả năng thừa nhận phạm vi, cái kia miễn dịch phù tự nhiên sẽ mất đi hiệu lực. Bất quá, nơi này có cái loại này thực lực đấy, có lẽ không cao hơn một tay số lượng, mà dùng thực lực của đối phương, muốn đi ra ngoài, nhất định là sẽ không phiền toái như vậy đấy, cho nên, cái này miễn dịch phù xem như một trương giấy thông hành, trực tiếp đi ra ngoài giấy thông hành!"

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, phía chân trời không gian đột nhiên kịch liệt run lên, tiếp theo lấy, mười đạo ánh sáng mảnh vỡ đột nhiên tự phía chân trời không gian thoáng hiện mà ra, sau đó hướng về phía dưới rơi xuống phía dưới!

"Miễn dịch phù!" Cuồng Sư trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, thân hình khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở cái kia phía chân trời, sau đó bắt được một trương miễn dịch phù.

Nhìn thấy một màn này, Cuồng Sư đợi người không thích phản kinh, Cuồng Sư vội vàng nói: "Mau thả hạ!"

Dương Diệp sửng sốt, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, phía dưới những cái... Kia yêu thú ánh mắt toàn bộ đã rơi vào trên người hắn.

Súng bắn chim đầu đàn!

Dương Diệp đã minh bạch.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên giận dữ hét: "Nhìn cái gì vậy? Không phục đến... Ai ôi!!! Cmn..."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, bởi vì phía dưới hơn chín trăm con yêu thú toàn bộ hướng về hắn vọt tới.

Ngày hôm qua sách lậu trang web lý phạm sai lầm rồi, chương và tiết lý rất nhiều người vật phạm sai lầm rồi. Ta muốn nói, mọi người ủng hộ chánh bản a. Chánh bản đúng không có

Sai. Cũng không đắt, một chương một cọng lông tả hữu mà thôi.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1529: Ân, tựu chơi đùa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lợi hại ư?

Đương nhiên lợi hại!

Trước kia những... Này yêu thú nhưng khi nhìn gặp xuất thủ của hắn đấy, nhưng là, muốn biết trong tràng thế nhưng mà có ngàn con yêu thú ah! Những... Này yêu thú, thấp nhất đều là cấp bậc bán thần đấy, hơn nữa, cũng đều đúng cái loại này không có chút nào hơi nước cấp bậc bán thần yêu thú. Đừng nói hiện tại Dương Diệp, coi như là có thể cầm kiếm Dương Diệp đều đánh không lại cái này một đám yêu thú!

Dương Diệp muốn hù dọa những cái... Kia yêu thú, không hề nghi ngờ, hắn đã thất bại!

Bất quá rất nhanh, trong tràng những cái... Kia yêu thú buông tha cho truy Dương Diệp rồi.

Bởi vì Dương Diệp tốc độ quá là nhanh!

Trong đó có vài đầu tốc độ nhanh yêu thú đuổi theo rồi Dương Diệp, nhưng là, kết quả lại là trực tiếp bị Dương Diệp một chầu đánh tơi bởi!

Cứ như vậy, tốc độ nhanh đấy, có thể đuổi theo Dương Diệp đấy, nhưng lại đánh không lại Dương Diệp, mà những thế lực kia cường đại đấy, nhưng lại lại đuổi không kịp Dương Diệp. Cho nên, rất nhanh, những cái... Kia yêu thú buông tha cho đuổi theo Dương Diệp.

Hiển nhiên, bọn họ là không muốn lãng phí thời gian.

Cứ như vậy, Dương Diệp được một trương miễn dịch phù!

Xa xa, Dương Diệp thở dài một hơi, những... Này yêu thú nếu chết truy hắn mà nói, thật đúng là có chút phiền toái. Phải biết, hắn hiện tại không thể dùng kiếm, một thân thực lực đánh rồi không biết bao nhiêu chiết khấu, đối diện với mấy cái này yêu thú, hắn thật sự chỉ có trốn phần. Bất quá cũng may, những... Này yêu thú cũng không muốn lãng phí thời gian, buông tha cho hắn.

Một bên, man Sư cùng cái kia Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông đúng xem có chút trợn mắt há hốc mồm, như vậy cũng có thể? Cầm lấy bỏ chạy?

Kỳ thật, bọn hắn cũng biết, những cái... Kia yêu thú sở dĩ buông tha cho Dương Diệp, là vì Dương Diệp thực lực. Vừa rồi truy tại phía trước nhất mấy con yêu thú, cơ hồ không có sức hoàn thủ đã bị Dương Diệp cho đánh bò xuống rồi. Nhìn thấy một màn kia, rất nhiều yêu thú biết rõ, Dương Diệp cái cục xương này không tốt gặm, cho nên, bọn hắn lựa chọn buông tha cho!

Dương Diệp đi đến man Sư trước mặt bọn họ, sau đó nói: “Đợi tí nữa các ngươi đi trước, ta cản phía sau!”

Man Sư cùng Cuồng Cảnh nhìn nhau rồi liếc, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ yêu cầu cản phía sau. Cản phía sau, đây là có phong hiểm. Bởi vì vạn nhất có yêu thú tại hắn cản phía sau lúc đột nhiên xuất thủ, vậy thì phi thường nguy hiểm. Phải biết, miễn dịch phù, cũng không phải có thể chính thức miễn dịch chỗ có thương hại đấy, nó cũng là có một cái hạn độ, vượt qua cái này hạn độ, cái kia truyền tống cũng sẽ bị đánh gãy.

Tựu tính toán không có cái loại này siêu cấp yêu nghiệt xuất thủ, nhưng là, nếu như mười mấy con yêu thú liên thủ, cũng là có thể phá vỡ cái này miễn dịch phù.

Trầm mặc sau nửa ngày, cuối cùng man Sư nói: “Ta cản phía sau a!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Man Sư nói: “Đúng ta mời mời các ngươi đấy, cho nên, ta đến cản phía sau a!”

Dương Diệp cười cười, nói: “Các ngươi cũng nhìn thấy, những cái... Kia yêu thú đã biết thực lực của ta, cho nên, ta đợi tí nữa phải đi lời mà nói..., hẳn là không có yêu thú sẽ tìm đến ta phiền toái đấy, dù sao có nhiều như vậy Truyền Tống Trận, bọn hắn khẳng định phạm không được đến tìm ta gây phiên phức, các ngươi cảm thấy thế nào?”

Man Sư cùng Cuồng Cảnh trầm mặc một hồi, cuối cùng, man Sư nói: “Tốt!” Nói lấy, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Ngươi cái này bằng hữu, ta man Sư giao rồi. Về sau đi ra ngoài, có chuyện gì, chỉ biết một chuyện, đủ khả năng, ta man Sư tuyệt không một chút nhíu mày!”

“Ta cũng là!” Cái kia Cuồng Cảnh nói.

Dương Diệp cười nói: “Đến lúc đó ta cũng sẽ không khách khí, ha ha!”

Mấy người nhìn nhau cười cười, tuy nhiên man Sư bọn họ là yêu thú, nhưng là hiện tại, man Sư bọn hắn còn không có khôi phục bản thể, cho nên, Dương Diệp đưa bọn chúng cho rằng là đúng nhân. Kỳ thật, bất kể là nhân hay là yêu thú, đối với Dương Diệp mà nói đều là đối xử như nhau đấy, hắn giao bằng hữu, chủ yếu xem khẩu vị, hợp, cái gì tộc đều không trọng yếu.

Trong tràng, rất nhiều yêu thú vẫn còn tranh đoạt cái kia miễn dịch phù.

Rất nhanh, mười cái miễn dịch phù đã toàn bộ đã có chủ nhân.

Dương Diệp nhìn lướt qua, cuối cùng, ánh mắt đã rơi vào xa xa một gã áo lam nam tử trên người, tại áo lam nam tử sau lưng, còn có hai gã thanh niên nam tử.

Đều không có khôi phục bản thể!

Hắn sở dĩ xem ba người này, là vì hắn phát hiện, chung quanh những cái... Kia yêu thú đều không có dám đi tìm ba người này phiền toái.

“Bọn hắn hẳn là ám bò cạp tộc!” Dương Diệp bên cạnh, Hổ Mông trầm giọng nói.

“Ám bò cạp tộc?” Dương Diệp nói: “Rất lợi hại phải không?”

Hổ Mông nhẹ gật đầu, “Phi thường lợi hại, đặc biệt đúng bọn hắn độc, bọn hắn độc phi thường cường đại, chỉ cần trong rồi bọn hắn độc, căn bản là thập tử vô sinh rồi. Ngoại trừ số ít mấy tộc, căn bản không có cái nào tộc hội đi đơn giản trêu chọc bọn hắn.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn thu hồi ánh mắt, lúc này, cái kia áo lam nam tử nhưng lại đột nhiên hướng hắn xem ra, Dương Diệp cùng đối phương liếc nhau một cái, rất nhanh, song phương thu hồi ánh mắt. Tuy nhiên đúng đối thủ cạnh tranh, nhưng là, cái này một vòng trong lại không phải, song phương đều không ngốc, không lại ở chỗ này lãng phí khí lực!

Dương Diệp đem ánh mắt chuyển qua bên kia, bên kia cách đó không xa, có hai gã nữ tử, dùng nhân loại thẩm mỹ quan đến nhìn, lớn lên đều rất không tồi, tính toán thượng xinh đẹp. Đương nhiên, quan trọng nhất là hai người thực lực.

Dương Diệp phát hiện, chung quanh có yêu thú đối với cái này hai nữ xuất thủ lúc, cơ bản đều là lập tức bị cái này hai nữ đánh bại!

“Thanh Điểu tộc!”

Dương Diệp bên cạnh, Hổ Mông nói: “Thanh Điểu tộc, thực lực rất cường, đặc biệt đúng tốc độ của các nàng, tốc độ của các nàng, tại chúng ta Yêu tộc sở hữu tất cả trong tộc, có thể sắp xếp Top 5!”

Top 5!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này đã phi thường khủng bố rồi. Phải biết, Yêu tộc, hai chữ này chỉ là một cái cách gọi, tại đây Yêu tộc ở bên trong, đúng có rất nhiều bất đồng yêu Thú Tộc bầy đấy, có thể đứng vào Top 5, cái này đã phi thường khủng bố rồi.

Cũng xác thực, cái này hai nữ thực lực đều phi thường không tệ!

Dương Diệp sở dĩ quan sát những... Này, tự nhiên là bởi vì phải hiểu thoáng một phát, phải biết, những người này khả năng đều trở thành đối thủ của hắn!

Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía man Sư nói: “Các ngươi lúc nào ly khai?”

“Đợi những cái... Kia miễn dịch phù thuộc sở hữu triệt để xác định sau!” Man Sư nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Man Sư nói: “Đợi những cái... Kia miễn dịch phù thuộc sở hữu triệt để xác định về sau, thì ra là trong tràng những cái... Kia yêu thú so sánh mỏi mệt thời điểm, lúc kia, tương đối an toàn một ít. Bằng không thì, hiện tại nếu là tiến lời mà nói..., vạn nhất có yêu thú kích động, chúng ta rất có thể bị vây công. Hơn nữa, đợi những cái... Kia miễn dịch phù xác định thuộc sở hữu về sau, cũng là sở hữu tất cả có được miễn dịch phù tiểu đoàn thể muốn lúc rời đi. Khi đó, còn lại những người kia cuối cùng đánh cuộc lúc, áp lực của chúng ta cũng sẽ thiếu chút ít!”

“Đã minh bạch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, bọn hắn hiện tại nếu ly khai lời mà nói..., rất có thể sẽ bị vây công, nhưng là đợi tí nữa lời mà nói..., có được miễn dịch phù đều chọn ly khai, lúc kia, đúng nhất loạn thời điểm, cũng là bọn hắn tốt nhất lúc rời đi.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, cuối cùng một trương miễn dịch phù tại bị một đầu hình thể cực lớn yêu thú đạt được về sau, trong tràng những cái... Kia đạt được miễn dịch phù tiểu đoàn thể lập tức nhao nhao hướng về những cái... Kia Truyền Tống Trận phóng đi.

“Đi!”

Man Sư thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, hướng về xa xa Truyền Tống Trận phóng đi.

Dương Diệp cùng Hổ Mông còn có cái kia Cuồng Cảnh cũng là lập tức đi theo.

Bởi vì sớm có chuẩn bị, bởi vậy, bọn hắn rất nhanh là đến một cái trong đó Truyền Tống Trận trước, man Sư nhìn về phía cái kia Hổ Mông nói: “Ngươi đi trước!”

Hổ Mông do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, tiến nhập trong truyền tống trận. Thực lực của hắn đúng yếu nhất một cái, hắn lưu lại, căn bản ngăn không được cái gì yêu thú, bởi vậy, hắn trước hết đi!

Tại Hổ Mông tiến vào Truyền Tống Trận một khắc này, xa xa lập tức có một đám yêu thú hướng về Dương Diệp bên này lao đến, yêu thú số lượng còn rất nhiều, có ít nhất hơn hai mươi đầu.

Giờ phút này, những... Này yêu thú đã bất chấp nhiều như vậy.

Đây là bọn hắn cơ hội cuối cùng!

“Rống!”

Lúc này, man Sư đột nhiên gầm lên giận dữ, sau đó trực tiếp khôi phục bản thể, tiếp theo, thân hình hắn khẽ động, hướng về đám kia yêu thú đụng tới.

Không chỉ man Sư, cái kia Cuồng Cảnh cũng khôi phục bản thể, sau đó hướng về đám kia yêu thú vọt tới.

Không chỉ Dương Diệp bọn hắn bên này, nơi khác Truyền Tống Trận chỗ cũng đã xảy ra đại chiến.

Cuối cùng đánh cược một lần!

Ai cũng không muốn buông tha cho cơ hội này!

Không thể không nói, man Sư cùng Cuồng Cảnh thực lực là rất tốt đấy, hai người bọn họ tựu ngăn cản được rồi hơn hai mươi con yêu thú, mà Dương Diệp đều không có xuất thủ. Cũng không thể ra tay, hắn nhất định phải thủ tại chỗ này, để ngừa cái khác yêu thú đột nhiên đánh lén.

Thời gian qua vô cùng nhanh, mười tức thoáng qua đi qua, Hổ Mông triệt để biến mất tại trong truyền tống trận. Đem làm Hổ Mông biến mất tại Truyền Tống Trận về sau, cái kia Truyền Tống Trận lập tức mờ đi.

Một tòa Truyền Tống Trận chỉ có thể truyền tống một người!

Mà lúc này, một bên man Sư cùng Cuồng Cảnh cũng ngừng lại, những cái... Kia vốn vây công yêu thú của bọn hắn cũng là rút đi, hướng cái khác Truyền Tống Trận tiến đến.

Man Sư nhìn lướt qua trong tràng, rất nhanh, ánh mắt của hắn đã rơi vào cách bọn họ gần đây một tòa Truyền Tống Trận, lúc này, chỗ đó cạnh tranh dị thường kịch liệt.

Man Sư song chưởng mạnh mà vỗ mặt đất, cái kia thân thể cao lớn bay thẳng đến lấy chỗ đó đụng tới.

Nhìn thấy man Sư đánh tới, chỗ đó yêu thú nhao nhao vội vàng thối lui, lúc này, man Sư nhìn về phía cái kia Cuồng Cảnh, “Ngươi đi trước!”

Cuồng Cảnh do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, tiến nhập trong truyền tống trận, lúc này, chung quanh những cái... Kia yêu thú tại nhìn thấy Cuồng Cảnh tiến vào Truyền Tống Trận lúc, lập tức hướng về bọn hắn vây quanh đi lên.

Man Sư xung trận ngựa lên trước, bay thẳng đến lấy những cái... Kia yêu thú vọt tới.

Dương Diệp còn không có xuất thủ, bởi vì man Sư vậy là đủ rồi. Đó cũng không phải muốn phân ra một cái thắng bại, chỉ cần ngăn chặn mười tức là được rồi. Mà thôi man Sư thực lực, hoàn toàn có thể ngăn chặn mười tức. Mà hắn, hay là như vậy, muốn dùng phòng ngừa vạn nhất có yêu thú đột nhiên đối với cái kia trong truyền tống trận Cuồng Cảnh đột nhiên đánh lén!

Rất nhanh, Cuồng Cảnh biến mất tại Truyền Tống Trận.

Dương Diệp cùng man Sư lập tức đi tới tiếp theo tòa Truyền Tống Trận trước, man Sư nhìn về phía Dương Diệp, “Bên ngoài đợi ngươi!”

Nói lấy, hắn trực tiếp tiến nhập trong truyền tống trận.

Mà lúc này, chung quanh gần hơn năm mươi con yêu thú hướng về bọn hắn lao đến.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một quyền oanh ra!

Cái kia đứng mũi chịu sào một con yêu thú trực tiếp bị Dương Diệp một quyền này bắn cho phi, tiếp theo, Dương Diệp nắm đấm tật vung, cơ bản mỗi một đầu bị hắn nắm đấm oanh trúng yêu thú đều trực tiếp đã bay đi ra ngoài!

Lúc này đây, Dương Diệp không có nương tay!

Từng quyền toàn lực!

Bởi vì Dương Diệp quá mức hung mãnh nguyên nhân, rất nhanh, một ít yêu thú dừng lại không tiến rồi. Bởi vì Dương Diệp quá kinh khủng, cơ bản không có yêu thú có thể đứng vững: Đính trụ hắn một quyền!

Mười tức về sau, man Sư đã biến mất tại trong trận pháp.

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh những cái... Kia yêu thú, sau đó ánh mắt đã rơi vào hắn cách đó không xa cái kia tòa trên truyền tống trận, chỗ đó, không đấy, bởi vì vẫn còn tranh giành!

Dương Diệp không do dự, hướng cái kia Truyền Tống Trận đi đến.

Nhìn thấy Dương Diệp đi đến, chỗ đó yêu thú sắc mặt lập tức thay đổi.

Dương Diệp vừa rồi thực lực, bọn hắn nhưng khi nhìn đến. Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia Truyền Tống Trận trước, không có yêu thú ngăn đón hắn.

Dương Diệp cũng không khách khí, tiến nhập trong truyền tống trận, sau đó bóp nát miễn dịch phù!

Đem làm miễn dịch phù bị bóp nát về sau, một cỗ kim quang bao phủ ở rồi hắn, cùng lúc đó, Truyền Tống Trận bắt đầu khởi động.

Không có yêu thú xuất thủ.

Rất nhanh, năm tức đi qua, sáu tức đi qua, đem làm đến rồi thứ tám tức lúc, năm cổ kinh khủng khí tức đột nhiên tự xa xa đánh úp lại, sau đó trực tiếp oanh tại Dương Diệp chỗ trên truyền tống trận.

Truyền Tống Trận kịch liệt run lên, cái kia truyền tống ánh sáng biến mất, Dương Diệp trên người kim quang cũng biến mất.

Lúc này, một gã thanh niên từ đằng xa đã đi tới, nói: “Dê tộc đấy, chúng ta giờ khắc này đợi đã lâu rồi!”

Thanh niên này chính là trước kia ở bên ngoài bị Dương Diệp đánh bò trên mặt đất cái kia tên da thú thanh niên!

Trong truyền tống trận, Dương Diệp chậm rãi đi ra, sau đó nhìn về phía cái kia da thú thanh niên, nói: “Không cho ta đi đúng không, chúng ta đây sẽ tới hảo hảo chơi đùa, ân, tựu chơi đùa!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1530: Từ nay về sau, ta làm một người tốt

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong truyền tống trận, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, hắn không nghĩ tới sẽ bị người đánh gãy, càng không có nghĩ tới đánh gãy người của hắn đúng trước kia cái kia bị hắn sửa chữa qua da thú thanh niên.

Cái này là đánh hổ bất tử thành hậu hoạn ah!

Dương Diệp theo trong truyền tống trận đi ra, sau đó nhìn về phía cái kia da thú thanh niên, cái kia da thú thanh niên cười lạnh một tiếng, đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đằng kia da thú thanh niên trước mặt.

Người ta là tới bới móc đấy, nếu là đến bới móc, cái kia còn nói nhảm cái gì?

Trực tiếp can ah!

Nhìn thấy Dương Diệp không nói hai lời tựu xuất thủ, cái kia da thú thanh niên đợi người đều là khẽ giật mình, cái này có chút không theo như sáo lộ (*) xuất bài ah!

Da thú thanh niên còn chưa phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp nắm đấm chính là đã oanh hướng về phía đầu của hắn, mà đúng lúc này, một gã hoa bào thanh niên đột nhiên xuất hiện ở da thú thanh niên trước mặt, sau đó một quyền oanh hướng về phía Dương Diệp nắm đấm. Mà đang ở quả đấm của hắn cùng Dương Diệp nắm đấm tiếp xúc cùng một chỗ lúc, hắn sắc mặt lập tức đột nhiên biến đổi!

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia hoa bào thanh niên trực tiếp đã bay đi ra ngoài, không chỉ hắn, tại phía sau hắn cái kia da thú thanh niên cũng bị hắn đánh bay đi ra ngoài.

Mà da thú thanh niên bên cạnh bốn người kia vốn là ngẩn người, sau đó sau khi lấy lại tinh thần, bọn hắn lập tức hướng về Dương Diệp vọt tới!

Bành bành bành bành!

Thoáng qua, bốn người này đều là trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài.

Không ai có thể tiếp được ở Dương Diệp nắm đấm!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có thu tay lại, thân hình hắn khẽ động, hướng về những cái... Kia bị hắn đánh bay thanh niên vọt tới!

Bành...

Trong tràng, từng đạo nổ vang tiếng không ngừng vang lên.

Nghiền áp, hết hành hạ!

Tại Dương Diệp trước mặt, những cái... Kia thanh niên, cả sức hoàn thủ đều không có.

Kế tiếp một màn, xem chính là chung quanh những cái... Kia yêu thú đúng kinh hãi lạnh mình. Dương Diệp tại đánh bay những cái... Kia yêu thú về sau, hắn cũng không dừng tay, mà là hướng trong chết đánh. Đặc biệt đúng cái kia da thú thanh niên, trực tiếp bị hắn bắt lấy chân dùng sức địa hướng mặt đất nện, toàn bộ chung quanh mặt đất đều bị da thú thanh niên đầu cho nện địa rạn nứt rồi ra.

Tuy nhiên yêu thú phòng ngự bình thường đều rất cường, nhưng là, cũng nhịn không được như vậy nện ah!

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp ngừng lại.

Lúc này, cái kia năm tên thanh niên, kể cả cái kia da thú thanh niên, đã toàn bộ nằm trên mặt đất, sáu người không có chết, nhưng cũng không xê xích gì nhiều, toàn bộ đều hấp hối, phảng phất sau một khắc muốn tắt thở bình thường.

Thảm, phi thường thảm!

Dương Diệp đi tới cái kia da thú thanh niên trước mặt, chứng kiến Dương Diệp đi tới, cái kia da thú thanh niên nheo mắt, dưới thân thể ý thức hướng về sau rụt rụt. Tại hắn trong mắt, xuất hiện kiêng kị chi sắc, ngoại trừ kiêng kị, còn có một tia sợ hãi.

Giờ phút này, hắn biết rõ, chính mình chọc không nên dây vào nhân.

Trước kia ở bên ngoài, bị Dương Diệp trước mặt mọi người đánh cho một trận, mà Dương Diệp lại đánh rắm không có, trong lòng của hắn tự nhiên là khó chịu đấy, bởi vậy mới nghĩ đến trả thù. Hắn biết thực lực mình không bằng Dương Diệp, cho nên kêu năm người bằng hữu cùng một chỗ, nhưng là trước kia man Sư bọn hắn một mực theo Dương Diệp cùng một chỗ, lúc kia, hắn không dám lên.

Vốn cho rằng không có cơ hội, nhưng là hắn không nghĩ tới Dương Diệp đúng cuối cùng một cái phải ly khai đấy, đúng lúc này, hắn quyết đoán cùng năm người bằng hữu đồng loạt ra tay!

Nhưng mà, hắn đoán được mở đầu, nhưng lại không có đoán được phần cuối.

Dương Diệp cúi đầu nhìn cái kia da thú thanh niên, nói: “Lần này, trướng trí nhớ không có?”

Thanh niên nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Không có trướng đúng không?” Nói lấy, hắn nắm đấm chậm rãi nhanh nắm lại.

Nhìn thấy một màn này, thanh niên kia biến sắc, nói: “Trướng, tăng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Tăng thì tốt rồi.” Nói xong, hắn quay người rời đi.

Giết thanh niên này?

Dùng thực lực của hắn, tự nhiên là có thể đơn giản làm được. Nhưng là, nếu như hắn làm như vậy, tất nhiên sẽ bị nhân dán lên tâm ngoan thủ lạt nhãn hiệu, nếu như là ở bên ngoài, hắn tự nhiên không quan tâm. Nhưng là ở chỗ này, hắn không thể làm như vậy. Bởi vì nếu như làm như vậy lời mà nói..., nhất định nhắm trúng âm thầm những cái... Kia Yêu tộc cường giả bất mãn, dù sao lúc này những cái... Kia da thú thanh niên đã không có sức hoàn thủ, đúng lúc này tại hạ tử thủ, tựu có chút thái quá mức tâm ngoan thủ lạt rồi.

Một loại chỗ trong hư không, tại đây phiến hư không phía trên, có hai gã lão giả.

“Kẻ này thực lực không tệ!”

Trong đó một gã áo đen lão giả nói: “Dê tộc ra một cái khó lường gia hỏa!”

Tại áo đen lão giả bên cạnh một danh khác áo bào màu vàng lão giả khẽ gật đầu, “Thực lực hay là tiếp theo, thằng này tâm tính cũng không tệ. Ta cho rằng hắn sẽ đối với những tiểu tử kia hạ tử thủ, có thể hắn cũng không có, có thể chịu được đại nhậm!”

“Quả thật không tệ!” Áo đen lão giả nhẹ gật đầu, “Đằng sau có thể nhiều hơn chiếu cố thoáng một phát.”

“Nên như thế!” Áo bào màu vàng lão giả gật đầu nói.

Phía dưới, Dương Diệp giải quyết những cái... Kia thanh niên về sau, sau đó hướng về trong đó một tòa Truyền Tống Trận đi đến. Lúc này, chung quanh những cái... Kia yêu thú nhao nhao lui ra.

Ai dám ngăn cản?

Không ai dám ngăn cản!

Dương Diệp tiến nhập trong truyền tống trận, lúc này đây, hắn không có miễn dịch phù, nhưng lại không có yêu thú dám đối với hắn xuất thủ. Ai dám ra tay? Hiện tại, những cái... Kia yêu thú chỉ là hi vọng Dương Diệp nhanh lên đi, cường giả loại này, ở tại chỗ này, bọn hắn không có cảm giác an toàn!

Cạnh tranh vẫn còn tiếp tục, mà Dương Diệp đã xuất hiện ở Thiên Khung thành.

Đem làm hắn xuất hiện một khắc này, cái kia man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông lập tức nghênh đi qua, vừa rồi ở bên trong chuyện đó xảy ra bọn hắn nhưng khi nhìn gặp đấy, bởi vì bên trong chuyện đó xảy ra đều thông qua phù văn trận hình chiếu đi ra bên ngoài. Vừa rồi bọn hắn thế nhưng mà lấy thật là Dương Diệp ngắt một bả mồ hôi lạnh, cũng may, Dương Diệp an toàn đi ra!

Man Sư đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Đợi những người kia đi ra về sau, tại đánh bọn hắn một chầu?”

Dương Diệp lắc đầu, “Tiểu hài tử không hiểu chuyện, giáo huấn thoáng một phát là được rồi.”

Man Sư nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn không có cảm thấy Dương Diệp đúng tại trang đại, hắn xác thực có thực lực này nói như vậy.

Man Sư nhẹ gật đầu, nói: “Chúng ta bây giờ đã tấn cấp, mà vòng tiếp theo đúng tại mười lăm ngày về sau, cái này đoạn trong lúc, chúng ta nhất định phải lại để cho chính mình trạng thái khôi phục đến đỉnh phong nhất. Đúng rồi, ba ngày sau, chúng ta nhất định phải đi một chỗ.”

“Đi một chỗ? Ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

“Yêu Thần điện!”

Man Sư trầm giọng nói: “Tiến vào Top 3 mười đấy, đều có tư cách vào nhập Yêu Thần điện thu hoạch một kiện linh vật, hoặc là thần thông thuật, nếu như bị Yêu Thần nhìn trúng, nói không chừng còn có thể đạt được Yêu Thần truyền thừa!”

“Yêu Thần?” Dương Diệp khó hiểu.

Chứng kiến Dương Diệp thần sắc, man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông thần sắc đều có chút ít cổ quái rồi. Man Sư do dự xuống, sau đó nói: “Ngươi sẽ không cả Yêu Thần cũng không biết a?”

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, nói: “Theo ta sau khi sanh, chúng ta dê tộc liền đem ta bí mật dấu đi bồi dưỡng, cho nên, những năm gần đây này, ta một mực tại tu luyện, đối với chuyện bên ngoài, biết đến rất ít. Đương nhiên, ta tự nhiên biết rõ Yêu Thần, nhưng hắn là chúng ta Yêu tộc thần tượng ah! Chỉ là đối với hắn không phải rất hiểu rõ!”

“Khó trách trước kia chưa từng nghe qua ngươi!”

Man Sư nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tại cổ xưa thời kì, vạn tộc mọc lên san sát như rừng, khi đó, có rất nhiều cường đại chủng tộc, Yêu tộc tại đây chút ít trong tộc, cũng không cường đại, phải nói, ngay lúc đó Yêu tộc đúng bị nô dịch.”

“Bị nô dịch? Cái gì tộc lợi hại như vậy? Nhân tộc?” Dương Diệp hỏi.

Man Sư lắc đầu, nói: “Thần Tộc. Những cái thứ này, tự xưng chính mình đúng thần, đúng chí cao vô thượng tồn tại, sau đó nô dịch cái này phiến vũ trụ còn lại tộc, bất quá, cuối cùng cũng là bị đẩy ngã. Lúc trước chúng ta Yêu tộc thiếu chút nữa bị cái này Thần Tộc cho diệt tộc, chính là vì Yêu Thần ngang trời quật khởi, mới khiến cho được chúng ta Yêu tộc bảo tồn xuống dưới. Bằng không thì, chúng ta Yêu tộc khả năng cũng cùng cái khác một ít chủng tộc biến mất.”

“Yêu Thần còn sống ư?” Dương Diệp hỏi. Sở dĩ hỏi như vậy, là vì như nếu như đối phương còn sống, cái này cái Yêu Thần điện có thể không thể đi. Dù sao, hắn không phải chân chánh Yêu tộc.

“Mất!” Man Sư lắc đầu.

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, sau đó nói: “Tốt, ba ngày sau chúng ta đi Yêu Thần điện.” Đã đối phương mất, hắn đương nhiên muốn đi, đây chính là có bảo bối đó a! Đừng ngu sao mà không muốn!

Cùng man Sư còn có Cuồng Cảnh phân biệt về sau, Dương Diệp cùng Hổ Mông về tới phòng tu luyện của mình.

Tu luyện!

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn hiện tại cần phải làm là tu luyện, cố gắng tu luyện!

Tuy nhiên tại đây hai đợt ở bên trong, hắn không có gặp được đối thủ, nhưng là, một vòng cuối cùng ở bên trong, cái kia cạnh tranh nhất định là dị thường kịch liệt. Một vòng cuối cùng ở bên trong, tất cả mọi người sẽ không tại che dấu chính mình, cái này một vòng, sẽ là chính thức long tranh hổ đấu!

Tại không thể dùng kiếm dưới tình huống, hắn không thể có chút chủ quan cùng thư giãn!

Vì có càng nhiều thời gian, bởi vậy, Dương Diệp đúng tại tầng thứ ba tu luyện.

“Chậc chậc, ngươi cái này quyền, thật sự không lớn giọt!” Đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại trong tầng thứ hai vang lên.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Tiểu Thiên chính đeo lấy hai tay hướng về hắn đi tới.

“Ngươi không phải đang giúp ta tỉnh lại tiểu Thất ư?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Nghỉ ngơi một chút, tỉnh lại nàng, không phải một sớm một chiều sự tình!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi mới vừa nói cái này quyền không lớn giọt? Có ý tứ gì?”

Tiểu Thiên nói: “Tựu là không lợi hại ý tứ quá!”

Dương Diệp vội vàng đứng lên, “Đúng, ngươi nói không phải Thường Phi thường đúng, cái này quyền rác rưởi phải chết. Ân, cái kia, ngươi xem, như vậy rác rưởi quyền, ngươi cũng không hi vọng ta luyện a cho nên ah, ngươi xem, cái này...”

“Ngươi có phải hay không muốn nói, lại để cho ta cho ngươi lợi hại quyền kỹ?” Tiểu Thiên trừng mắt nhìn nói.

“Đúng vậy a!” Dương Diệp cả vội vàng gật đầu.

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: “Không thể cho ngươi!”

“Vì cái gì ah!” Dương Diệp trực tiếp nhảy dựng lên.

Tiểu Thiên chân thành nói: “Bởi vì quá lợi hại, rơi vào tay của ngươi, cái thế giới này sẽ gặp nguy hiểm!”

“Không không!”

Dương Diệp đột nhiên bắt được Tiểu Thiên cánh tay, nói: “Tiểu Thiên, ta cam đoan với ngươi, từ nay về sau, ta làm một người tốt, thật sự, ta cải tà quy chính, ta làm một người tốt...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1531: Không không, ta không đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Thiên có được quyền kỹ sẽ nhược ư?

Chắc chắn sẽ không nhược!

Ngũ Hành phá giáp quyền tại Dương Diệp xem ra, đã đúng một môn phi thường lợi hại huyền kỹ rồi. Nhưng là, tại đây Tiểu Thiên trong mắt, nhưng lại không lớn giọt. Bởi vậy có thể tưởng tượng, Tiểu Thiên ánh mắt đúng cao bao nhiêu, nàng có được quyền kỹ đúng mạnh bao nhiêu!

Bởi vậy, Dương Diệp đã không để ý cái gì mặt mũi không mặt mũi, trước tiên đem huyền kỹ đem tới tay đang nói!

Nhưng mà, Tiểu Thiên nhưng vẫn là lắc đầu, “Không được!”

Dương Diệp biểu lộ cứng lại rồi.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Bất quá, đợi thực lực ngươi lợi hại một ít, ta ngược lại là có thể cho ngươi một môn quyền kỹ.”

“Tại sao phải thực lực lợi hại một ít mới cho đây này?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên nói: “Bởi vì ngươi hiện tại có chút yếu, có chút quyền kỹ cho ngươi, ngươi cường hành đi học, chỉ biết hoàn toàn ngược lại. Cho nên, ngươi nhất định phải tại lợi hại một ít, ta mới có thể cho ngươi!”

“Được rồi!”

Dương Diệp mặc dù có chút không cam lòng, nhưng là cũng không có biện pháp, cái này Tiểu Thiên như là đã nói như vậy, hắn tự nhiên không tốt đang nói cái gì, dù sao về sau còn có cơ hội.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Bất quá, ngươi cái này quyền có thể biến thành lợi hại hơn một ít!”

“Còn có thể biến thành lợi hại hơn một ít?” Dương Diệp kinh ngạc nói: “Như thế nào biến?”

Tiểu Thiên nói: “Ngươi cái này quyền, ẩn chứa Ngũ Hành chi lực, thẳng kích đối thủ ngũ tạng, sở dĩ có thể thẳng kích đối thủ ngũ tạng, là vì nhân Ngũ Hành chi lực cùng ngũ tạng cùng một nhịp thở, ngươi cái này quyền chính là vì điểm ấy mới biến thành đặc thù, cũng là sự cường đại của nó chỗ. Nhưng là, nếu như thương thế của ngươi không đến đối phương ngũ tạng đây này?”

Nói đến đây, Tiểu Thiên dừng một chút, lại nói: “Còn một điều, rất nhiều thể tu cùng yêu thú, bọn hắn tại tu luyện thân thể lúc, đã ở tu luyện ngũ tạng!”

“Tu luyện ngũ tạng?” Dương Diệp khó hiểu: “Cái này cũng có thể tu luyện?”

“Đương nhiên!”

Tiểu Thiên nói: “Ngươi biết rõ ngươi thân thể khuyết điểm ư? Khuyết điểm của ngươi tựu là của ngươi ngũ tạng, nếu có nhân dùng ngươi cái này quyền đánh ngươi, ngươi có thể phòng được ư?”

Dương Diệp lắc đầu, nhục thể của hắn thật là cường, nhưng là ngũ tạng lại không được, nếu có nhân dùng Ngũ Hành phá giáp quyền đánh hắn, hắn rất có thể bị đối phương trực tiếp cho đánh cho tàn phế, thậm chí đánh chết cũng có thể. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn bị đối phương đánh trúng.

Tiểu Thiên, “Cho nên, về sau ngươi phải nghĩ biện pháp tăng cường chính mình ngũ tạng, lại để cho chính mình chính thức vạn tà bất xâm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi nói ta cái này quyền còn có thể tăng lên, như thế nào cái tăng lên?”

“Lực lượng vu hồi trở lại, biết không?” Tiểu Thiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không biết.”

“Đồ đần!”

Tiểu Thiên mắt liếc Dương Diệp, nói: “Nghe qua hồi âm ư?”

“Hồi âm?” Dương Diệp khó hiểu, “Tự nhiên nghe qua, ngươi có ý tứ gì!”

Tiểu Thiên đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó duỗi ngón tay chỉ Dương Diệp trước ngực, nói: “Ngươi cái này quyền, sẽ đem lực lượng trực tiếp truyền tống đến đối thủ trong cơ thể, nói cách khác, chúng ta có thể cho cổ lực lượng kia như là hồi âm giống như, do nội công bên ngoài, hiểu chưa?”

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt sáng ngời!

Tiểu Thiên nói như vậy, nếu như hắn vẫn không rõ, cái kia chính là ngu xuẩn.

Hồi âm!

Lại để cho lực lượng tiến vào đối thủ nội bộ, sau đó tại do nội bộ bắn ngược, do nội công bên ngoài, kể từ đó, cái này Ngũ Hành phá giáp quyền uy lực cái kia tăng lên cũng không phải một điểm hai điểm, đó là một cái chất lột xác! Kỳ thật, phương pháp kia tựu có điểm giống giới hạn, đều là thuộc về đối với lực lượng vận dụng.

Thế nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp phát hiện một vấn đề.

“Như thế nào lại để cho lực lượng như là hồi âm bình thường đây này?” Dương Diệp hỏi. Đây chính là hắn phát hiện vấn đề, Tiểu Thiên nói rất đơn giản, nhưng là, muốn như thế nào lại để cho lực lượng như là hồi âm bình thường phản kích chấn động, cái này đối với Dương Diệp mà nói, có thể là một đại vấn đề. Bất quá hắn biết rõ, Tiểu Thiên nhất định là có biện pháp.

Nhưng mà Tiểu Thiên chỉ cấp ra một chữ: “Luyện!”

Dương Diệp nói: “Ta biết rõ luyện, chỉ là, muốn như thế nào luyện?”

“Không gian!”

Tiểu Thiên nói: “Lực lượng cùng thanh âm đều là thông qua không gian truyền bá đấy, cho nên, có thể lợi dụng không gian tiến hành lực lượng phản chấn. Đương nhiên, cái này có chút khó khăn, bất quá đối với ngươi mà nói, hẳn không phải là như vậy khó khăn, bởi vì ngươi nắm giữ không gian pháp tắc.”

Nói lấy, Tiểu Thiên nói cho Dương Diệp làm như thế nào lợi dụng không gian tiến hành lực lượng phản chấn.

Dương Diệp ngộ tính vốn là không kém, tăng thêm Tiểu Thiên chỉ đạo, còn có chính hắn lĩnh ngộ không gian pháp tắc, bởi vậy, chỉ chốc lát hắn chính là đã minh bạch nên làm như thế nào, kế tiếp chính là thời gian vấn đề.

Luyện tập!

Bất luận cái gì một môn huyền kỹ, cũng phải cần trải qua nhiều lần luyện tập. Dương Diệp còn không có có cái loại này một điểm tựu thông, một trận sẽ tình trạng. An Nam Tĩnh có lẽ có thể!

Kế tiếp trong một tháng, Dương Diệp điên cuồng luyện tập Tiểu Thiên theo như lời cái này kỹ xảo. Tại hắn điên cuồng luyện tập xuống, Dương Diệp đối với lực lượng cùng không gian cả hai ở giữa lợi dụng lẫn nhau đã có một ít tạo nghệ, hắn hiện tại một quyền oanh ra, đã có thể cho một phần lực lượng hồi trở lại chấn tới. Nhưng lại không cách nào tất cả lực lượng đều hồi trở lại chấn, chỉ có thể lại để cho không sai biệt lắm bảy thành lực lượng hồi trở lại chấn!

Dương Diệp Vốn là muốn tiếp tục luyện, nhưng là không có thời gian.

Bởi vì bên ngoài đã ba ngày, đi Yêu Thần điện đã đến giờ rồi!

Dương Diệp đã đi ra phòng tu luyện, lúc này, man Sư cùng Hổ Mông còn có Cuồng Cảnh đã tại hắn phòng tu luyện ngoài cửa chờ lấy.

“Khôi phục như thế nào?” Man Sư nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Đã không sai biệt lắm. Như thế nào, ngươi đừng nói với ta cái kia Yêu Thần điện gặp nguy hiểm.”

Man Sư lắc đầu, “Yêu Thần điện tự nhiên không có gặp nguy hiểm, bất quá, ngươi cũng biết, có thể tiến vào Top 3 mười đấy, phần lớn đều là hạng người tâm cao khí ngạo, mọi người tụ tập cùng một chỗ, khó tránh khỏi có thể sẽ gặp chuyện không may, cho nên, hay là coi chừng một ít tốt!”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Không có việc gì, chúng ta đi thôi!”

Rất nhanh, tại man Sư dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp một đoàn người hướng về yêu thú điện xuất phát.

Lại để cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn chính là, cái này Yêu Thần điện cũng không phải tại Thiên Khung thành ở bên trong, mà là đang Thiên Khung thành bên ngoài.

Yêu Thần núi.

Yêu Thần núi có thể nói là toàn bộ Yêu tộc cấm địa, bởi vì nơi này đã từng là Yêu Thần ở lại địa. Tuy nhiên hiện tại Yêu tộc đúng làm theo ý mình, nhưng là, Yêu Thần, đối với hai chữ này, bất kể là đâu nhất tộc, cho dù là thần Phượng tộc hoặc là thiên Long tộc, đối với hắn đều là phi thường tôn kính. Bởi vì nếu như lúc trước không có Yêu Thần, tựu cũng không có được hôm nay Yêu tộc!

Yêu Thần núi phi thường cao, khoảng chừng vạn trượng.

Yêu Thần sơn nơi chân núi xuống, đem làm Dương Diệp cùng Cuồng Sư đám người đi tới chân núi lúc, chân núi đã có một ít nhân, đương nhiên, những... Này không phải nhân, mà là yêu thú, bất quá lúc này bọn họ là hình người, cho nên Dương Diệp đưa bọn chúng đem làm nhân.

Dương Diệp nhìn lướt qua, quả nhiên, đều là những cái... Kia tiến vào vòng thứ ba.

“Bọn họ là tại chờ chúng ta?” Dương Diệp nói.

Cuồng Sư nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “Làm sao có thể, bọn hắn sở dĩ tại đây, là vì hiện tại còn chưa tới thời gian!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lúc này, Hổ Mông nói: “Các loại..., đợi ba mươi người toàn bộ đến, sau đó cùng tiến lên. Xem như một cái tỷ thí a, xem ai lên trước đỉnh núi!”

“Ai lên trước đỉnh núi, mới có lợi?” Dương Diệp hỏi.

Hổ Mông nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Giống như không có, mỗi một lần, đều là mọi người tự phát tổ chức, cho nên, không có ban thưởng. Nhưng là, mỗi một lần được Top 3 đấy, đều là rất có thể cuối cùng tựu là vạn tộc hội trước top 3.”

Dương Diệp nhún vai, không có lợi, vậy thì được ít xuất hiện một chút.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, ba mươi người đã toàn bộ tụ tập tại chân núi.

Đem làm tất cả mọi người đến về sau, một ít hóa thành hình người yêu thú lập tức khôi phục bản thể, sau đó thân hình khẽ động hướng về Yêu Thần núi phóng đi.

Dương Diệp bên cạnh man Sư cùng Cuồng Cảnh cũng là khôi phục bản thể, sau đó hướng về Yêu Thần núi đỉnh núi vọt tới, mà ngay cả Hổ Mông cũng là như thế.

Dương Diệp nhún vai, sau đó đi theo, bất quá hắn tốc độ cũng không quá nhanh. Làm náo động loại chuyện này, hắn luôn luôn là không thích đấy, huống chi hiện tại hắn thân phận còn có chút đặc thù. Hơn nữa, thứ nhất còn không có lợi.

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, những cái... Kia yêu thú tốc độ dần dần chậm lại, hơn nữa còn là càng ngày càng chậm!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt nhắm lại lên, không cần phải nói, cái này núi khẳng định có cổ quái. Cũng thế, vạn trượng tuy nhiên thoạt nhìn rất cao, nhưng là, đối với những... Này yêu thú mà nói, bất quá mấy hơi thời gian mà thôi. Nếu như không có khó khăn lời mà nói..., cái kia không hề nghi ngờ, ai tốc độ nhanh ai tựu đệ nhất!

Một lát sau, Dương Diệp phát hiện, một cỗ trọng lực đã rơi vào trên người hắn, hắn phát hiện, nếu như tăng thêm tốc độ, vẻ này trọng lực sẽ càng ngày càng nặng, nhưng là, nếu như bảo trì tốc độ bây giờ, vẻ này trọng lực tắc thì sẽ không quá trọng, có thể cho hắn dùng loại tốc độ này hướng lên tiến lên. Nhưng là, dùng loại tốc độ này muốn một tốt thứ tự cái kia là không thể nào!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tuy nhiên trong tràng những cái... Kia yêu thú chỉnh thể tốc độ đều chậm lại, nhưng là cũng có mấy cái so sánh xuất sắc đấy, tốc độ của bọn hắn tại vừa bắt đầu biến chậm về sau, hiện tại đã đúng càng lúc càng nhanh!

Càng lúc càng nhanh, điều này đại biểu trên người hắn áp lực tại càng ngày càng nặng, nhưng là hắn còn có thể càng lúc càng nhanh, thực lực này có thể cũng có chút khủng bố rồi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông, man Sư cùng Cuồng Cảnh cũng may, một mực bảo trì phía trước mười lăm, mà cái kia Hổ Mông tắc thì có chút dựa vào sau rồi.

15' về sau, sở hữu tất cả yêu thú cũng đã toàn bộ leo lên Yêu Thần núi. Bất quá, Dương Diệp cũng không biết ai được thứ nhất, bởi vì người ta cũng không có chờ hắn, mà là trực tiếp tiến nhập Yêu Thần điện.

Dương Diệp vừa lên đỉnh núi, đã bị man Sư bọn hắn kéo lấy chạy.

Dương Diệp khó hiểu, hỏi; "Chuyện gì xảy ra?"

Man Sư nói: "Yêu Thần hiển linh rồi. Đi, nhanh lên!"

"Yêu Thần hiển linh?"

Dương Diệp ngẩn người, sau đó thốt ra, "Tên kia không chết?"

Nói xong, Dương Diệp tự biết nói lỡ, sau đó vội vàng nói: "Ta nói là, lão nhân gia ông ta còn tại thế đây này?"

"Tại, bất quá không tại đây phiến vũ trụ rồi. Lúc này đây, đúng hắn một đám thần thức trở về." Man Sư nói: "Rất nhiều Yêu tộc nội tộc trưởng đã chạy đến, đi, chúng ta nhanh lên, nhìn xem có thể hay không chứng kiến Yêu Thần!"

Lúc này, Dương Diệp vội vàng khoát tay, "Không không, ta không đi." Hay nói giỡn, như Yêu Thần loại này lão quái vật, nếu là hắn thấy đối phương, đối phương tuyệt đúng là có thể xem thấu hắn là nhân loại mà không phải yêu thú. Một khi bị đối phương phát hiện, ở chỗ này, hắn thật là thập tử vô sinh.

"Vì cái gì?" Man Sư khó hiểu nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một đạo thần thức đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trên người, đem làm đạo này thần thức rơi vào trên người hắn lúc, Dương Diệp lập tức không cách nào nhúc nhích, tiếp theo lấy, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên: "Ngươi là nhân loại!"

Yêu Thần!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1532: Yêu Thần chi lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sở dĩ xác định đối phương là yêu thú, hoàn toàn đúng bằng cảm giác!

Luân Hồi cảnh cường giả, hắn được chứng kiến, giết qua, thanh âm kia cho cảm giác của hắn, căn bản không phải Luân Hồi cảnh cường giả cảm giác. Hơn nữa, trừ phi là cố tình, bằng không thì Luân Hồi cảnh cường giả căn bản không có khả năng trực tiếp là nhân loại.

Bị phát hiện ra!

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, sau đó thần thức hồi trở lại tới: “Là nhân loại!”

Như là đã bị hiện, cái kia tự nhiên muốn dứt khoát thừa nhận, đúng lúc này nói xạo, sẽ chỉ làm đối phương.

Trầm mặc hồi lâu, đạo kia thanh âm đột nhiên lần nữa tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Người tới là khách, vào đi!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, hiển nhiên, đối phương không có muốn ý tứ giết hắn.

Dương Diệp quay đầu bên cạnh man Sư, nói: “Đi thôi!”

Rất nhanh, Dương Diệp cùng man Sư đi tới Yêu Thần điện ngoài cửa, lúc này, Top 3 mười những người kia đều ở ngoài cửa.

“Các tộc tộc trưởng ở bên trong!”

Hổ Mông nói: “Yêu Thần lần này dùng một đám phân thân trở về, đúng có cái đại sự gì.”

Ước chừng qua một lúc lâu sau, cửa đại điện đột nhiên mở ra, tiếp theo, một giọng nói tự trong đó truyền ra: “Lũ tiểu gia hỏa tất cả vào đi!”

Nghe vậy, mọi người lập tức đi vào trong đại điện, đem làm bọn hắn tiến vào đại điện về sau, trước mắt tràng cảnh lập tức một hồi biến ảo, Dương Diệp trước mắt cũng là như thế.

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở một gian rộng rãi trong đại điện, tại đại điện phía trên, trôi nổi lấy một người trung niên nam tử, trung niên nam tử thân lấy một bộ màu xanh nhạt hoa bào, tại hắn trên trán, có một cái thật nhỏ ‘Yêu’ chữ.

Yêu Thần!

Yêu Thần ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên người, đánh giá Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm Vực, nhiều loại pháp tắc, hai chủng ý cảnh, thân thể Bất Tử Bất Diệt cảnh, mà ngươi tuổi cũng bất quá 30... Không nghĩ tới, trong nhân tộc xuất hiện ngươi bực này thiên tài, Nhân tộc chi hạnh, cũng là cái này phiến thế giới chi hạnh!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối không giết ta?”

“Giết ngươi?” Yêu Thần cười nói: “Vì sao phải giết ngươi!”

Dương Diệp nói: “Nhân tộc cùng Yêu tộc, rất không hữu hảo, không phải sao?”

Yêu Thần trên mặt dáng tươi cười dần dần biến mất, hồi lâu, hắn lắc đầu, “Tại thật lâu trước đây thật lâu, mọi người vì đối kháng Thần Tộc, sở hữu tất cả chủng tộc toàn bộ liên thủ, khi đó, ta Yêu tộc cùng Nhân tộc quan hệ rất tốt, phi thường tốt, chỉ là đáng tiếc, thời gian qua đi cảnh vật thay đổi, Nhân tộc cùng Yêu tộc ở giữa hữu nghị không chỉ không có truyền thừa xuống dưới, ngược lại còn bắt đầu lẫn nhau căm thù!” Dudu 1;

Dương Diệp nói: “Không có Vĩnh Hằng tình hữu nghị, chỉ có Vĩnh Hằng lợi ích.”

[truyen cuａ tui @@ Net]
Yêu Thần mỉm cười, nói: “Ngươi nói rất đúng, thời gian hết thảy bởi vì, phần lớn đều là vì lợi ích mà khởi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cho nên, chúng ta cần nhờ chính mình, chính mình cường, mới là thật cường, chính mình cường, mới không người dám lấn!”

“Ngươi có điểm giống ta đã thấy một người!” Yêu Thần đột nhiên nói.

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

Yêu Thần thần sắc có chút ngưng trọng lên, “Một cái cũng chỉ dùng kiếm nhân, tự xưng Tiêu Dao Tử!”

Tiêu Dao Tử!

Dương Diệp trong nội tâm cả kinh, nói: “Tiền bối ngươi cũng nhận thức Tiêu Dao Tử?” Hắn tự nhiên là khiếp sợ đấy, bởi vì cái này Yêu Thần cùng Tiêu Dao Tử cũng không phải một cái thời đại nhân.

“Không tính nhận thức!”

Yêu Thần nói: “Chỉ là thấy qua hắn xuất thủ, rất cường.”

“Mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Yêu Thần đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó mới nói: “Trong nhân tộc, lịch sử đến nay, không nhân và hắn.”

“Hắn đã cường đến rồi loại trình độ này?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn gặp được Tiêu Dao Tử sự tình, cũng chỉ là Tiêu Dao Tử còn sót lại truyền thuyết, mà những cái... Kia truyền thuyết, đều là thật lâu trước sự tình, cho nên, Tiêu Dao Tử hiện thực lực hôm nay đến rồi loại trình độ nào, hắn cũng không rõ ràng lắm, nhưng là hắn biết rõ, khẳng định đã rất cường, chỉ là hắn không nghĩ tới, đã cường đến rồi loại trình độ này.

Yêu Thần nhẹ gật đầu, “Người này là thật sự kỳ tài ngút trời, chỉ là đáng tiếc, hắn truy cầu kiếm đạo cực hạn, vạn vật không trệ tại tâm, bằng không thì, có hắn tại, các ngươi Nhân tộc đem làm rầm rộ!”

Dương Diệp cười cười, Tiêu Dao Tử cả hắn một tay sáng lập Kiếm Tông đều có thể buông tay mặc kệ, như thế nào sẽ đi quản Nhân tộc?

Dương Diệp nói: “Tiền bối trước kia nói hắn tại trong nhân tộc, không nhân và hắn, cái kia tộc khác đây này?”

Yêu Thần cười cười, nói: “Ta đây cũng không rõ ràng rồi. Từng đã là đại 6, vạn tộc mọc lên san sát như rừng, trong đó thiên tài vô số, cường giả vô số, hơn nữa, còn có rất nhiều thần bí cường đại chủng tộc, ta đối với những cái... Kia chí cường giả hiểu rõ cũng rất ít, cho nên, tự nhiên không biết bọn họ cùng Tiêu Dao Tử ai mạnh ai yếu!”

Nói đến đây, Yêu Thần đột nhiên đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Kỳ thật, ngươi ngày sau thành tựu chưa hẳn yếu hơn, kém hơn hắn, ngươi bây giờ, thiếu chính là thời gian, phát triển thời gian.” Dudu 2;

Dương Diệp cười nói: “Có lẽ a. Lại nói, tiền bối đem ta chơi đùa tới nơi này, không phải chỉ là để muốn cùng ta tâm sự a?”

“Ngươi ẩn dấu thực lực đi vào Yêu tộc, ta rất muốn biết mục đích của ngươi!” Yêu Thần nói.

Dương Diệp nói: “Không có chỗ hiểm Yêu tộc ý tứ, cũng không có cái kia năng lực, không phải sao?”

Yêu Thần trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Quen biết tức hữu duyên, tiễn đưa ngươi một hồi Tạo Hóa.” Thanh âm rơi xuống, Yêu Thần đột nhiên bấm tay đối với lấy Dương một diệp một điểm, trong chốc lát, một đạo kim quang tại Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại chính là trực tiếp chui vào rồi hắn giữa lông mày.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó hắn liền tranh thủ tâm thần chìm vào trong cơ thể, lúc này, tại trong cơ thể hắn trái tim vị trí, nhiều hơn một quả nắm đấm lớn màu vàng đồ đạc, có điểm giống hạch đào, chỉ là có chút đại.

“Đây là?” Dương Diệp ngẩng đầu thần, khó hiểu.

“Của ta yêu đan!” Yêu Thần nói.

“Yêu đan?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Nội đan? Ngươi nội đan? Ngươi không muốn nội đan rồi?”

Yêu Thần cười nói: “Đến rồi ta loại trình độ này, thứ này với ta mà nói, tựu là trói buộc, nhưng là đối với ngươi mà nói, tác dụng lại rất lớn. Bởi vì ta đã đem vật ấy tu luyện đến cực hạn, cho nên, ngươi bây giờ không cần tận lực đi tu luyện nó, tựu có thể mượn lực lượng của nó, thì ra là ‘Yêu Thần chi lực’ ”

“Yêu Thần chi lực?” Dương Diệp hỏi.

Yêu Thần nhẹ gật đầu, “Năm đó ta chỉ có đặc thù thần thông, ngươi thúc dục viên thuốc này, dùng ngươi cảnh giới bây giờ cùng thực lực, ngươi có thể lập tức tướng nhục thể của mình lực lượng tăng lên gấp năm lần, không chỉ như thế, thân thể phòng ngự cũng có thể tại trong thời gian ngắn đạt được Yêu Thần chi lực gia trì, đề cao ít nhất gấp năm lần!”

“Của ta thiên!”

Dương Diệp hoàn toàn không thể bình tĩnh rồi!

Lực lượng lập tức tăng lên gấp năm lần, đó là cái gì khái niệm? Hắn hiện tại thân thể cũng đã rất mạnh, nếu như tại lập tức tăng lên gấp năm lần lực lượng, Luân Hồi cảnh cường giả một cái không chú ý đều bị hắn một quyền bắn cho phi, Âm Dương cảnh cũng không cần nói, một quyền khả năng tựu sẽ khiến đối phương trở thành một bãi thịt nát!

Còn có phòng ngự, nhục thể của hắn nếu như đạt được Yêu Thần chi lực gia trì, tăng lên gấp năm lần về sau, vậy hắn hoàn toàn có thể đang đứng cùng Luân Hồi cảnh cường giả đứng triệt!

Mà lúc này, Yêu Thần lại nói: “Bất quá, ngươi muốn nhớ kỹ một điểm, vật ấy dù sao không phải chính ngươi đấy, sở hữu tất cả, không thể quá độ sử dụng Yêu Thần chi lực, bằng không thì, sẽ đối với ngươi thân thể tạo thành nhất định được tổn thương. Còn có, ngươi bây giờ cảnh giới còn quá yếu, không cách nào hoàn toàn vung Yêu Thần nội đan công hiệu, theo lấy thực lực của ngươi tăng lên, vật ấy đối với ngươi trợ giúp sẽ càng lúc càng lớn!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, ngươi tiễn ta lớn như thế lễ, vì cái gì? Cũng đừng nói với ta cái gì hữu duyên.”

Yêu Thần cười nói: “Ngươi bây giờ có được Yêu Thần nội đan, từ loại nào trình độ đi lên nói, coi như là ta Yêu tộc một phần tử, ngày sau Yêu tộc nếu là có khó, mà ngươi lại đủ khả năng, kính xin xuất thủ tương trợ.” Dudu 3;

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, phải hay là không muốn sinh cái gì?”

Yêu Thần nhẹ gật đầu, “Xác thực, bất quá, cũng không nhất định sẽ sinh, tóm lại, như ngươi nói, thực lực, chính mình nhất định phải có thực lực, mới có thể đối mặt hết thảy.”

Dương Diệp trầm mặc, nghe cái này Yêu Thần lời mà nói..., giống như có cái đại sự gì khả năng muốn sinh ah! Bất quá hắn đối với mấy cái này không có hứng thú, mục đích của hắn chỉ là Tiểu Bạch cùng Tử nhi, về phần khác, trời sập rồi dù sao có người cao đỉnh, không có người cao lời mà nói..., vậy hắn có thể đỉnh tựu đỉnh thoáng một phát, không thể đỉnh bỏ chạy!

Lúc này, Yêu Thần nói: “Thời gian của ta không nhiều lắm rồi, còn có một ít chuyện muốn thông báo một chút, ngươi rời đi thôi.”

Dương Diệp đối với lấy Yêu Thần ôm quyền, sau đó nói: “Đa tạ rồi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình run lên, biến mất tại trong đại điện.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, một gã Bạch lão người xuất hiện ở trong đại điện, nói: “Ta không nghĩ tới hắn là nhân tộc.”

Yêu Thần nói: “Hắn đã lĩnh ngộ Kiếm Vực, Kiếm Vực ẩn nấp khí tức của mình, ngươi nếu không phải tận lực nhằm vào, căn bản hiện hắn không được.”

“Kẻ này, đến ta Yêu tộc, không biết cái gọi là mục đích gì!” Lão giả trầm giọng nói.

Yêu Thần người, nói: “Cổ mạt, Ngận Đa Thời Hậu,, không thể hướng về xấu phương diện suy nghĩ, ngươi vì sao không hướng về tốt phương diện muốn đây này? Người này kỳ tài ngút trời, đến ta Yêu tộc, ta Yêu tộc nếu là có thể có kết giao hắn, cái này đối với ta Yêu tộc, thế nhưng mà có thật lớn chỗ tốt.”

Bạch lão người nhẹ gật đầu, nói: “Đã minh bạch!” Như Yêu Thần theo như lời, Yêu tộc tuy nhiên cùng Nhân tộc quan hệ hiện tại không thế nào tốt, nhưng là, nếu như có thể kết giao một vị Nhân tộc chí cường giả, vậy đối với Yêu tộc mà nói, cũng là một kiện đại hảo sự.

Yêu Thần nói: “Hắn che giấu tung tích đến Yêu tộc, nhất định là có chuyện gì, cho nên, ngươi cũng đừng có công khai thân phận của hắn rồi. Hơn nữa, hắn hiện tại, có được của ta Yêu Thần nội đan, từ loại nào trình độ đi lên nói, cũng coi như truyền nhân của ta.”

Nghe vậy, Bạch lão người thần sắc lập tức đắng chát lên, kỳ thật, hắn càng hi vọng Yêu Thần tướng nội đan truyền cho Yêu tộc yêu thú, mà không phải một nhân loại.

Dù sao không phải tộc loại của ta, chắc chắn sẽ nảy sinh dị tâm ah!

Bất quá hiện tại mộc đã thành thuyền, hắn có thể làm đấy, tựu là phối hợp.

Yêu Thần ngẩng đầu chỗ, sau một hồi, hắn thấp giọng thở dài, “Nhân tộc, quả nhiên là nhân tài xuất hiện lớp lớp ah.”

Nói xong, thân thể của hắn dần dần mờ đi, ngay tại hắn muốn triệt để biến mất lúc, hắn đột nhiên lại nói: “Nhớ kỹ ta mà nói..., không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, nếu quả thật có ngày đó, ta Yêu tộc cũng không trở thành trở tay không kịp!”

Thanh âm rơi xuống, hắn triệt để biến mất tại trong đại điện.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1533: Rút thăm được số một!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đã đi ra Yêu Thần điện.

Mà lúc này, còn lại những người kia còn trong điện, hiển nhiên, những người kia khẳng định cũng có cơ duyên của mình.

Đối với Dương Diệp mà nói, lúc này đây thu hoạch cũng không nhỏ.

Cái kia Yêu Thần nội đan, không chỉ có thể làm cho hắn thực lực tăng nhiều, còn có một siêu cấp chỗ tốt, đó chính là hắn không cần đang lo lắng bại lộ. Có yêu thú nội đan trong người, hơn nữa còn là Yêu Thần nội đan, ai dám nói hắn không phải Yêu tộc?

Hắn cũng không lo lắng Yêu Thần ở đằng kia Yêu Thần trong nội đan động tay chân, có Hồng Mông tháp tại, bất kỳ nguy hiểm nào đồ vật, đều đừng muốn vào nhập trong cơ thể của hắn.

Dương Diệp về tới phòng tu luyện, sau đó tiếp tục bắt đầu tu luyện.

Lúc này đây, hắn không chỉ tu luyện Ngũ Hành phá giáp quyền, còn tu luyện cái kia yêu thú chi lực.

Tuy nhiên hắn chỉ cần thúc dục Yêu Thần nội đan, là có thể đạt được Yêu Thần chi lực, nhưng là, cái này không có nghĩa là hắn đã nắm giữ cái này Yêu Thần chi lực. Quá trình, hắn cần một cái thích ứng Yêu Thần chi lực quá trình. Dù sao, lực lượng bỗng nhiên ngay lúc đó bạo tăng, trong lúc nhất thời nhất định là không thích hợp. Mà ở đối địch trong nếu như không thích hợp, vậy cũng có thể sẽ lật xe rồi.

Trong phòng tu luyện.

Dương Diệp thúc dục rồi Yêu Thần chi lực, lập tức, một cỗ kim quang tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, rất nhanh, Dương Diệp quanh thân bao trùm lấy rồi một tầng hơi mỏng kim quang.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, sau đó sâu hít sâu một hơi.

Lực lượng!

Hắn hiện tại cảm giác mình có được hủy thiên diệt địa lực lượng!

Cứ như vậy, Dương Diệp kế tiếp trong thời gian, mỗi ngày tựu là tu luyện Ngũ Hành phá giáp quyền còn có thích ứng Yêu Thần chi lực.

Thời gian qua cực nhanh, chuyển di là đến vạn tộc hội một vòng cuối cùng tỷ thí thời gian.

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông tháp, cửa phòng tu luyện, man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông đã sớm đã đang chờ.

Man Sư đánh giá liếc Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi tại Yêu Thần trong điện đã lấy được cái gì?”

Dương Diệp cười nói: “Một cái truyền thừa!” Hắn đã lấy được Yêu Thần nội đan, nghiêm khắc mà nói, xác thực tính toán một loại truyền thừa.

“Truyền thừa!”

Man Sư kinh ngạc nói: “Ngươi vậy mà đã lấy được truyền thừa, ngươi thật là tốt vận!”

“Vận may?” Dương Diệp cười cười, nói: “Quả thật có chút vận may. Các ngươi đây này? Các ngươi đã lấy được cái gì?”

Man Sư lắc đầu, “Vận khí không thật là tốt, chỉ là một ít linh vật. Đúng rồi, có yêu thú đã lấy được Yêu Thần năm đó lưu lại thần thông thuật.”

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

“Vượn tộc thiên tài, Khô Viên.”

Man Sư trầm giọng nói: “Cũng là lúc này đây tỷ thí thứ nhất tên, hắn đã lấy được Yêu Thần thần thông truyền thừa, nếu như có thể tại trong thời gian ngắn nắm giữ, cái kia lúc này đây vạn tộc hội, dùng thực lực của đối phương, cái này thứ nhất chỉ sợ không phải hắn không còn ai.”

“Khô Viên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Các ngươi đây này? Các ngươi muốn xung Top 3 ư?”

Man Sư lắc đầu, nói: “Chúng ta biết rõ thực lực của mình, cố gắng Top 10 là được rồi. Chỉ cần đạt được Top 10, đối với chúng ta mà nói, cũng đã phi thường thỏa mãn. Top 3, cái kia không phải chúng ta có thể tranh giành!” Nói lấy, hắn dừng một chút, lại nói: “Mục tiêu của ngươi hẳn là Top 3 a?”

Dương Diệp cũng không giấu diếm, lập tức gật đầu nói: “Xác thực đúng Top 3.”

Man Sư ba người cũng không thế nào ngoài ý muốn, bởi vì hắn không có đã sớm đoán được. Dương Diệp thực lực như thế cường, mục tiêu nhất định là Top 3. Mà Dương Diệp, có thực lực này.

Dương Diệp theo man Sư đi tới trước kia quảng trường, lúc này trên quảng trường, xuất hiện ba cái cực lớn luận võ đài. Mà ở bốn phía, rậm rạp chằng chịt yêu thú, bất quá cũng may, lúc này đều là hình người, nếu như là khôi phục bản thể, cái này thành tuyệt đối với chứa không nổi.

“Lôi đài!”

Dương Diệp bên cạnh, man Sư nói: “Vòng thứ ba, trực tiếp tỷ thí, sẽ phân làm hai đội, sau đó hai đội rút thăm tỷ thí, người thắng tấn cấp, kẻ bại trực tiếp đào thải. Quy tắc rất đơn giản, nhưng là rất tàn khốc, bởi vì ai cũng thua không nổi.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp nói: “Hi vọng chúng ta đừng phân tại một tổ, bằng không thì sẽ phải chống lại rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông đều là ha ha cười cười.

Không thể không nói, Dương Diệp đối với cái này man Sư còn có Hổ Mông cùng với cái kia không quá nói chuyện tình yêu Cuồng Cảnh, đối với ba người bọn hắn, Dương Diệp xác thực đúng đem làm bọn họ là bằng hữu. Có người nói bằng hữu của hắn rất ít, kỳ thật, bằng hữu của hắn cũng có rất nhiều, ví dụ như Hư Vô Thần, Độc Cô Kiếm những... Này, chỉ là, cước bộ của hắn quá nhanh quá là nhanh.

Sự thật chính là như vậy, theo không kịp bước chân đấy, không phải tụt lại phía sau cũng sẽ bị đào thải. Đương nhiên, cái này cũng không ảnh hưởng Dương Diệp cùng những người kia cảm tình, chỉ là mọi người không cách nào kề vai chiến đấu rồi mà thôi.

Cùng tuổi ở bên trong, cho tới bây giờ, cũng chỉ có An Nam Tĩnh có thể cùng mà vượt cước bộ của hắn, thậm chí khả năng phản hướng hắn!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, rất nhanh, một gã lão già tóc bạc xuất hiện ở trong tràng, cái này lão già tóc bạc, đúng là trước kia Yêu Thần trong điện Cổ Mạt.

Cổ Mạt nhìn lướt qua trong tràng, cuối cùng ánh mắt tại Dương Diệp trên người dừng lại xuống, sau đó nói nói: “Hiện tại bắt đầu phân đội.” Nói lấy, hắn cong ngón búng ra, một cái Thủy Tinh rương xuất hiện ở Dương Diệp đợi người trên không.

Rất nhanh, một gã thanh niên phải tay khẽ vẫy, một đạo lá bùa từ cái này Thủy Tinh trong rương bay ra, sau đó hóa thành một đoàn Quang Mang xuất hiện ở thanh niên đỉnh đầu. Quang Mang tán đi, một cái ‘Hai’ chữ xuất hiện ở thanh niên đỉnh đầu.

Tổ 2!

Một lát sau, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, một đạo ánh sáng xuất hiện ở hắn đỉnh đầu, tại hắn trên đỉnh đầu, đúng một cái ‘Một’ chữ.

Hắn đúng một tổ!

Mà không khéo chính là, man Sư cũng là một tổ!

Man Sư cười khổ cười, nói: “Hi vọng không muốn ngay từ đầu tựu gặp được ngươi!” Hắn mặc dù đối với chính mình rất tự tin, nhưng là hắn biết rõ, hắn cùng với Dương Diệp chống lại lời mà nói..., nhất định là không có gì phần thắng.

Dương Diệp cười nói: “Kỳ thật, thắng bại cũng không trọng yếu như vậy. Quan trọng là... Tham dự, ta tin tưởng, cùng những... Này cường giả so chiêu, đối với ngươi đúng có rất lớn chỗ tốt!”

Man Sư nhẹ gật đầu, nói: “Yêu tộc tổ chức vạn tộc hội, mục đích cũng là cái này. Để cho chúng ta các tộc không muốn ếch ngồi đáy giếng, mọi người lẫn nhau tỷ thí một phen, mới sẽ biết thiếu sót của mình, biết rõ thiếu sót của mình, mới có thể nâng cao một bước.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, Yêu tộc bộ này chế độ là phi thường tốt, có thể nói như vậy, nếu như một mực theo như bộ này dưới chế độ đi lời mà nói..., Yêu tộc có lẽ không cách nào xưng bá toàn bộ mỗi ngày đại lục, nhưng là, cũng không trở thành xuống dốc.

Chỉ là nhân tộc đây này?

Kỳ thật, Nhân tộc nếu quả thật đoàn kết cùng một chỗ, đây tuyệt đối là phi thường khủng bố. Nhưng là, Nhân tộc nhất chyện thích tựu là hao tổn máy móc, Ngận Đa Thời Hậu, Nhân tộc cũng không phải thua ở tộc khác, mà là bại cho mình.

Bất quá cũng may, tại đây Đại Thế Giới, Nhân tộc hiển nhiên cũng biết không đoàn kết hậu quả, biết rõ nếu là có ngoại tộc xâm nhập, sẽ toàn bộ liên thủ.

Tựu lúc này, một giọng nói đột nhiên đã cắt đứt Dương Diệp suy nghĩ, “Hiện tại lần nữa rút thăm quyết đấu!”

Nói chuyện đúng là cái kia Cổ Mạt!

Kỳ thật, cái này tỷ thí rất đơn giản, phi thường đơn giản. Mỗi một tổ phân ra hai gã người thắng, sau đó hai tổ hai gã người thắng tại đến lẫn nhau giao thoa đối chiến.

Tuy nhiên cái này tỷ thí phương thức rất đơn giản, nhưng là, tỷ thí nội dung có thể là phi thường tàn khốc. Không thể bại, theo bắt đầu một khắc này bắt đầu, nếu như ngươi tốt đến thứ nhất, tựu ý nghĩa, theo bắt đầu đến chấm dứt ngươi cũng không thể bại, bại một hồi, ngươi lập tức bị loại bỏ. Tuy nhiên cái này có chút tàn khốc, nhưng là, cái này được đi ra thứ nhất, phải nói Top 3 hàm kim lượng đều phi thường cao!

Yêu tộc sở dĩ làm ra như vậy cái tỷ thí phương thức, mục đích cũng chính là cái này!

Không muốn một điểm hơi nước cường giả!

Phải biết, cái này ba ngày trước sau nhưng là phải đại biểu Yêu tộc đi cùng khác tộc giao thủ đấy, nếu có hơi nước, khi đó, mất mặt có thể là cả Yêu tộc!

Dương Diệp rút thăm được rồi một cái ‘Một’ chữ, nói cách khác, đối thủ của hắn đúng cái khác rút thăm được ‘Một’ chữ yêu thú. Đáng giá một nói rất đúng, bởi vì mỗi nhất tộc đúng mười lăm cái, cho nên, hai hai quyết đấu, sẽ thêm xuất một cái, mà nhiều ra cái này một cái, tướng cùng một cái khác tổ nhiều ra chính là cái kia tiến hành quyết đấu, người thua, trực tiếp đào thải.

Mà nếu như thắng, tắc thì tạm thời an toàn, nhưng là, chỉ là tạm thời, bởi vì đến hai tổ hai cái danh ngạch đều đi ra về sau, người này sẽ cùng bốn người này rút thăm quyết đấu, hắn nếu như thắng đối thủ, sẽ thay thế đối phương, trở thành bán kết, mà nếu như thua, sẽ bị trực tiếp đào thải. Có thể nói, mỗi một tổ nhiều ra đến chính là cái người kia, đều thị phi Thường Phi thường may mắn đấy, bởi vì hắn sẽ thiếu đánh rất nhiều trường!

Không khéo chính là, Dương Diệp tựu là một cái trong đó.

Hắn tướng cùng tổ 2 cầm được ‘Một’ chữ chính là cái kia yêu thú tiến hành quyết chiến!

Tại biết được trực tiếp là cái kia người may mắn về sau, Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, kỳ thật, hắn đã chuẩn bị cho tốt đại giết tứ phương, một đường đánh tới đáy ngọn nguồn. Nhưng là không nghĩ tới vận khí tốt như vậy, trực tiếp lấy được cái này ‘Một’ chữ. Bất quá, như vậy cũng tốt, có thể tỉnh thiệt nhiều khí lực rồi.

Xa xa, cái kia Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi. Dương Diệp có thể cầm được cái này, tự nhiên là hắn ra tay. Yêu Thần lời mà nói..., hắn tự nhiên là nhớ kỹ đấy, dễ dàng, có thể chiếu cố chiếu cố Dương Diệp!

Hiện tại tựu là tại chiếu cố!

Lúc này, man Sư cùng Hổ Mông còn có Cuồng Cảnh đi tới Dương Diệp trước mặt, khi biết được Dương Diệp cầm được Số 1 lúc, man Sư ba người vốn là sững sờ, sau đó bắt đầu nhao nhao chúc mừng Dương Diệp.

Xác thực đáng giá chúc mừng, bởi vì phía trước bốn gã xuất hiện lúc, Dương Diệp chỉ cần đánh một hồi là được rồi! Mà bọn hắn, ít nhất phải đánh đến thiếu bốn năm trường.

Mà bốn năm trường, mỗi một cuộc tranh tài hết về sau, thời gian nghỉ ngơi chỉ có ba canh giờ, có thể tưởng tượng, đây là cỡ nào tàn khốc!

“Ha ha”

Đúng lúc này, xa xa tổ 2 trong đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, “Rút thăm được số một, ha ha, rút thăm được số một, ha ha trời cao đãi ta không tệ ah!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1534: Đợi định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được đạo kia đắc ý tiếng cười to, trong sân man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông thần sắc cổ quái bắt đầu. Lưới

Nếu như một tổ may mắn số không phải Dương Diệp lời mà nói..., cái kia thượng thiên đối với đối phương xác thực không tệ. Nhưng là, một tổ may mắn số đúng Dương Diệp. Bọn hắn không biết Dương Diệp thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu, nhưng là, bọn hắn rất rõ ràng, trong tràng có thể đánh qua Dương Diệp đấy, tuyệt đối với bất quá ba cái!

“Một tổ đấy, ai là Số 1, cút cho ta đi lên!”

Đúng lúc này, xa xa trên đài tỷ võ đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp bốn người hơi sững sờ, tiếp theo, man Sư cùng Hổ Mông còn có Cuồng Cảnh nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía xa xa lôi đài, nói: “Đúng Số 1 đánh trước?”

Man Sư nhẹ gật đầu, “Trình tự là từ vừa đến cuối cùng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cũng tốt, sớm chút giải quyết, sớm chút nghỉ ngơi một chút!” Nói xong, hắn sau đó thân hình khẽ động, xuất hiện ở cái kia trên lôi đài.

Trên lôi đài, đúng một gã thân mặc hắc bào khôi ngô thanh niên, đem làm cái này áo đen khôi ngô thanh niên chứng kiến Dương Diệp lúc, khôi ngô thanh niên vốn là sững sờ, sau đó hỏi: “Ngươi không muốn nói cho ta, ngươi tựu là Số 1!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực đúng!”

Nghe vậy, áo đen thanh niên sắc mặt lập tức vô cùng khó nhìn lại, bởi vì hắn được chứng kiến Dương Diệp xuất thủ, trước kia ở trên hư không chiến trường bị Dương Diệp đánh cái kia tên da thú thanh niên, hắn nhận thức, mà đối phương, cùng hắn không sai biệt lắm. Nhưng mà, đối phương tại Dương Diệp trước mặt cả sức hoàn thủ đều không có.

Vừa mới bắt đầu, hắn còn cảm giác mình may mắn vô cùng, không nghĩ tới lão thiên hiện tại tựu cho hắn đánh đòn cảnh cáo.

Trầm mặc một hồi, hắn đột nhiên truyền âm cho Dương Diệp nói: “Lão huynh, ta nhận thua!”

Yêu tộc yêu thú, phần lớn đều là có cốt khí. Hắn chi cho nên trực tiếp nhận thua, hai nguyên nhân, một là Dương Diệp thực lực quá mạnh mẽ, hắn tự biết không phải Dương Diệp đối thủ; Hai là hắn vừa rồi đắc ý quên hình, làm cho nhân gia lăn đi lên... Đơn giản mà nói, hắn sợ Dương Diệp cho hắn giết hết bên trong. Phải biết, tại đây trên đài tỷ võ, đúng sinh tử tự phụ!

Nghe được áo đen thanh niên lời mà nói..., Dương Diệp sửng sốt, còn cho là mình nghe lầm, lập tức hỏi: “Ngươi xác định?”

Áo đen thanh niên nhẹ gật đầu, truyền âm nói: “Xác định, bất quá cái kia, có thể hay không lại để cho ta có chút mặt mũi nhận thua ah? Ví dụ như, chúng ta tranh tài một hồi, 15', tựu chiến 15', 15' sau ngươi tại đánh bại ta, thế nào?”

Dương Diệp thần sắc cũng có chút ít cổ quái. Hiển nhiên, hắn không nghĩ tới gặp gỡ chuyện như vậy. Nghĩ nghĩ, Dương Diệp nói: “Tốt!” Điểm ấy việc nhỏ, hắn còn thì nguyện ý phối hợp.

Nghe vậy, áo đen thanh niên lập tức vui vẻ, sau đó nói: “Đa tạ rồi.”

Nói lấy, ở giữa sân vô số yêu thú nhìn soi mói, hắn chân phải mạnh mà một tháp mặt đất, như là một quả đạn pháo bình thường hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Không thể không nói, thanh niên độ còn là phi thường nhanh đến, mà đi, khí thế cũng rất mạnh, nhưng là tại Dương Diệp trước mặt, thanh niên bất kể là độ, hay là khí thế, cũng còn quá yếu! Mặc kệ, như là đã đáp ứng, tự nhiên muốn hảo hảo phối hợp. Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó đối với lấy cái kia đã đi tới hắn thanh niên trước mặt tựu là một quyền oanh tới!

Một quyền này, Dương Diệp cũng không có xuất toàn lực, chỉ ra rồi không sai biệt lắm hai thành lực lượng. Cái này tự nhiên là sợ dùng sức quá mãnh liệt, trực tiếp đem đối phương cho đánh cho tàn phế rồi.

Theo lấy một đạo trầm đục tiếng vang lên, thanh niên cùng Dương Diệp vừa chạm vào tức khai mở, Dương Diệp hướng về sau lui trọn vẹn gần trăm trượng, mà thanh niên kia chỉ lui không đến hơn năm mươi trượng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng một mảnh xôn xao.

Dương Diệp trước kia ở trên hư không chiến trong sân biểu hiện, rất nhiều yêu thú đều trông thấy, có thể nói, Dương Diệp tại đây chút ít yêu thú trong nội tâm, đó là Top 3 người chọn lựa. Bởi vậy, lúc này đây Dương Diệp tỷ thí, rất nhiều yêu thú đều đến đây quan sát. Nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp một quyền này vậy mà rơi xuống hạ phong!

Cả man Sư ba người bọn họ cũng là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc, hiển nhiên, nghĩ mãi mà không rõ Dương Diệp tại sao lại rơi xuống hạ phong.

Trên lôi đài, cái kia áo đen thanh niên vui vẻ, sau đó lại hướng về Dương Diệp bắn mạnh tới.

Tại kế tiếp mấy lần đối bính ở bên trong, áo đen thanh niên nhiều lần đều chiếm cứ thượng phong, không đúng, không phải chiếm cứ thượng phong, mà là hoàn toàn áp lấy Dương Diệp đánh, lúc này Dương Diệp, tại lũ yêu thú trong mắt, cái kia chính là hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

Rất nhanh, dưới trận rất nhiều yêu thú tại vì cái kia áo đen thanh niên hoan hô, mà ở những cái... Kia yêu thú hoan hô xuống, áo đen thanh niên là càng chiến càng càng hưng phấn, càng đánh càng mạnh hơn!

Một lát sau, Dương Diệp đột nhiên cho áo đen thanh niên truyền âm, “15' đến rồi!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., áo đen thanh niên ngẩn người, lúc này đầu hắn rốt cục thanh tỉnh chút ít. Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, lúc này, hắn có chút hoài nghi, hoài nghi Dương Diệp thực lực. Bởi vì hắn cảm giác, vừa rồi Dương Diệp cùng hắn đối với quyền lúc, chỉ dùng rồi toàn lực. Đơn giản ra, lúc này hắn cảm giác mình đúng có thể chiến thắng Dương Diệp!

Cái này hoàn toàn đúng ý nghĩ nóng lên, bởi vì hắn giờ phút này đã hoàn toàn quên rồi Dương Diệp tại trong hư không xuất thủ, hoặc là nói, hắn tiềm thức đi quên rồi!

Trầm mặc một cái chớp mắt, áo đen thanh niên đột nhiên nói: “Ta không nhận thua rồi!”

Dương Diệp sửng sốt, “Ngươi đổi ý rồi?”

Áo đen thanh niên nói: “Cái gì đổi ý không đổi ý, đừng nói nhảm rồi, đến chiến!”

Áo đen thanh niên tiếng ân tiết cứng rắn đi xuống xuống, hắn còn chưa phục hồi tinh thần lại, một cổ lực lượng chính là trực tiếp oanh tại bụng của hắn, hắn cả phun vài ngụm máu về sau, toàn bộ nhân bay ngược rồi đi ra ngoài, tại bay ra gần ngàn trượng về sau, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đâm vào này bên bờ lôi đài chỗ vòng phòng hộ màn sáng thượng.

Màn sáng kịch liệt run lên, áo đen thanh niên rơi đập trên mặt đất, thân thể tại một hồi run rẩy về sau, sau đó trực tiếp ngất đi.

Trong tràng sở hữu tất cả yêu thú sững sờ tại nguyên chỗ, vừa rồi Dương Diệp còn bị gắt gao áp chế, mà bây giờ, cái kia áo đen thanh niên đảo mắt cũng đã thất bại.

Cái này chuyển biến cũng quá đột nhiên!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa cái kia nằm trên mặt đất áo đen thanh niên, sau đó lắc đầu, hắn yếu thế cho đối phương mặt mũi, đối phương thật đúng là cảm thấy hắn yếu đi!

Đây không phải đánh lấy đèn lồng tiến nhà vệ sinh ư?

Lúc này, cái kia Cổ Mạt xuất hiện ở trên lôi đài, Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dê tộc, tiểu Dương thắng!” Nói lấy, hắn dừng một chút, lại nói: “Đi nghỉ ngơi một chút a, ván kế tiếp, tựu không có nhẹ nhàng như vậy rồi!”

Dương Diệp đối với lấy Cổ Mạt ôm quyền, “Đa tạ trưởng lão nhắc nhở!”

Nói xong, Dương Diệp quay người nhảy xuống lôi đài tỷ võ.

Man Sư cùng Cuồng Cảnh còn có Hổ Mông lập tức chạy ra đón chào, man Sư cười nói: “Chúc mừng!”

Dương Diệp cười nói: “Các ngươi cố gắng lên!”

Man Sư ba người nhẹ gật đầu, đối với bọn họ mà nói, yêu cầu cũng không cao, cho nên, áp lực tự nhiên không có lớn như vậy. Đặc biệt đúng Hổ Mông, hắn có thể tiến vào vòng thứ ba, đã rất thỏa mãn.

Kế tiếp thời gian, tỷ thí càng ngày càng lửa nóng, duy nhất so sánh đáng tiếc chính là Hổ Mông, hắn tại vòng thứ nhất liền trực tiếp bị loại bỏ rồi. Đối với cái này, Hổ Mông tuy nhiên cảm thấy thất vọng, nhưng lại không nhụt chí, bởi vì cái này lại để cho hắn biết mình chưa đủ. Biết mình chưa đủ, chỉ cần cố gắng, là có thể lại để cho chính mình đạt được tăng lên!

Tuy nhiên Hổ Mông bị loại bỏ rồi, nhưng là, man Sư cùng Cuồng Cảnh nhưng lại tại vòng thứ nhất trong tỉ thí thắng được rồi.

Nhưng là tiệc vui chóng tàn, một ngày về sau, man Sư cùng Cuồng Cảnh nhao nhao bị loại bỏ, man Sư đã được như nguyện tiến nhập Top 10, mà cái kia Cuồng Cảnh tắc thì bài danh mười hai, bất quá đối với man Sư cùng Cuồng Cảnh mà nói, bọn hắn cũng đã rất hài lòng.

Lại qua một ngày, hai tổ hai gã đã ra lò.

Cái này theo thứ tự là, ám bò cạp tộc Khổ Mạc Tà, Thanh Điểu tộc Ngôn Linh Tuyết, còn có Ma Viên tộc Khô Viên, cùng với Huyết Lang tộc Huyết U. Mà Dương Diệp đối thủ tựu là bốn người này một cái trong đó!

Trên đài tỷ võ, Cổ Mạt nhìn lướt qua Khổ Mạc Tà bốn người, sau đó nói: “Rút thăm a, ai rút thăm được một, ai cùng dê tộc tiểu Dương quyết đấu!”

“Không cần rút rồi!”

Lúc này, Huyết Lang tộc Huyết U đột nhiên đứng dậy, nói: “Theo ta a!”

Nghe vậy, phía dưới Dương Diệp nhìn thoáng qua cái này Huyết U, chính mình giống như cùng đối phương không có thù ah!

Trên lôi đài, Cổ Mạt nói: “Ngươi xác định?”

Huyết U nhẹ gật đầu, “Xác định!”

Cổ Mạt nhìn về phía Khổ Mạc Tà ba người, nói: “Các ngươi không có ý kiến!”

Khổ Mạc Tà nhạt tiếng nói: “Không có ý kiến!”

Thanh Điểu tộc cái kia danh nữ, thì ra là Ngôn Linh Tuyết cũng lắc đầu. Còn lại cái kia Khô Viên nhìn thoáng qua Huyết U, sau đó nói: “Không có ý kiến!”

Cổ Mạt nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi đây này? Ngươi nếu có ý kiến, chúng ta vẫn là có thể rút thăm quyết định.”

Cái này xem như tại phóng thích thiện ý rồi, bởi vì ai đều có thể thấy được, cái này Huyết Lang tộc Huyết U đúng tại nhằm vào Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Huyết U, sau đó nói: “Không có ý kiến!”

Cổ Mạt do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Đã đều không có ý kiến, vậy các ngươi bắt đầu đi. Người thắng lưu lại, kẻ bại đào thải!”

Thanh âm rơi xuống, Cổ Mạt thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trên đài tỷ võ, Huyết U nói: “Còn nhớ rõ ở trên hư không chiến trường nội ngươi đánh cái kia chỉ màu đen cự ngưu ư?”

Màu đen cự ngưu?

Dương Diệp ngẩn người, sau đó nghĩ nghĩ, rất nhanh, hắn nghĩ tới, đối phương nói đúng là cái con kia ở trên hư không chiến trường trong mắng hắn bọn hèn nhát cái kia chỉ màu đen cự ngưu.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết U, “Các ngươi nhận thức?”

Huyết U nhẹ gật đầu, nói: “Nó là bằng hữu ta, vốn dùng thực lực của hắn, nó là có thể tấn cấp đấy, nhưng lại bởi vì ngươi nguyên nhân, hắn bị ép sớm thối lui ra khỏi.”

“Cho nên, ngươi là tới là hắn báo thù?” Nghiêm khắc dùng nói.

Huyết U nhẹ gật đầu, “Ngươi không kém, trước kia ta không muốn tại trên người của ngươi lãng phí khí lực, nhưng là hiện tại, ta cảm thấy được, chúng ta có thể đánh một trận.”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Cái kia ra tay đi!”

Huyết U nói: “Khôi phục ngươi bản thể a!”

Dương Diệp lắc đầu, “Không cần!”

Huyết U nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi rất tự tin, nhưng là, tin tưởng ta, ngươi...”

“Cho ngươi xuất thủ ngươi không ra tay, nhất định lãng phí thời gian!”

Dương Diệp lắc đầu, “Đã như vậy, vậy hãy để cho ta ra tay đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Huyết U trước mặt, sau đó một quyền hướng về Huyết U oanh tới.

Huyết U cũng không có khôi phục bản thể, sau đó đồng dạng một quyền hướng về Dương Diệp oanh tới.

Vừa mới tiếp xúc, hai người chính là lập tức phân ra ra, nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lần nữa lấn thân trên xuống, sau đó lại một quyền hướng về Huyết U oanh tới.

Rất nhanh, ở giữa sân sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, cái kia Huyết U trực tiếp bị Dương Diệp đánh chính là liên tiếp bại lui, không đến một hồi, Huyết U đã bị dồn đến luận võ đài biên giới chỗ, sau đó bị Dương Diệp lách vào ở đằng kia quang bích thượng đánh.

Giờ khắc này, trong tràng sở hữu tất cả yêu Thú Thần sắc đều là ngưng trọng lên, kể cả cái kia ám bò cạp tộc Khổ Mạc Tà, Thanh Điểu tộc Ngôn Linh Tuyết, còn có Ma Viên tộc Khô Viên, lúc này, ba người này thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng.

“Rống!”

Đúng lúc này, cái kia Huyết U đột nhiên thân hình run lên, tiếp theo lấy, một cái toàn thân huyết hồng cự lang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Huyết U đối với lấy một tiếng hét giận dữ, sau đó nói: “Khôi phục ngươi bản thể!”

Dương Diệp lắc đầu, “Không cần, thật sự không cần.”

Huyết U thần sắc lập tức dữ tợn lên, “Ngươi xem thường ta?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Huyết U lại nói: “Nhanh, khôi phục ngươi bản thể, chúng ta công bình một trận chiến!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏa đạo: “Lão tử nói, không cần tựu là không cần, đánh ngươi còn cần gì bản thể? Hiện tại là đủ rồi!”

Lũ yêu thú: “...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1535: Chúng ta thế nhưng mà nhận thức thật lâu

rồi!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hung hăng càn quấy, phi thường hung hăng càn quấy!

Đây là lúc này trong tràng sở hữu tất cả yêu thú cách nghĩ.

Phải biết, yêu thú chỉ có khôi phục bản thể về sau, mới có thể phát huy ra thực lực chân chính, mà ở biến thành hình người lúc, thực lực của bọn hắn là rất khó hoàn toàn phát huy.

Mà bây giờ, Dương Diệp nói không cần khôi phục bản thể tựu có thể đánh bại Huyết U, nếu như hắn thật sự đánh bại Huyết U, cái kia thực lực này đã có thể có chút khủng bố rồi.

Trong tràng, nghe được Dương Diệp lời mà nói..., cái kia Huyết U thần sắc lập tức vô cùng dữ tợn... Mà bắt đầu.

Hắn không có ở nói nhảm, gầm lên giận dữ, sau đó hóa thành một đạo hồng mang hướng về Dương Diệp trực tiếp đụng tới.

Cái này va chạm, trực tiếp làm cho không gian chung quanh kịch liệt kích động bắt đầu!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chặt thành quyền, sau một khắc, hắn một quyền oanh ra!

Giới hạn!

Lực lượng giới hạn!

Một đấm xuất ra, cái kia âm thầm Cổ Mạt hai mắt đột nhiên loong coong rồi ra, không chỉ Cổ Mạt, cái kia luận võ đài bên ngoài cái kia Khổ Mạc Tà cùng Ngôn Linh Tuyết, còn có Ma Viên tộc Khô Viên, thần sắc đều là biến đổi.

Hiển nhiên, bọn hắn phát hiện Dương Diệp giới hạn!

Tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, cái kia Huyết U trực tiếp bay rớt ra ngoài đâm vào này màn sáng thượng.

Toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, phảng phất muốn nghiền nát bình thường. Mà cái kia Huyết U cũng nện rơi trên mặt đất, bất quá rất nhanh hắn lại đứng lên, nhưng là, hắn vừa đứng lên, Dương Diệp liền là xuất hiện ở rồi trước mặt của hắn, sau đó lại là một quyền oanh ra.

Cái kia vừa đứng lên Huyết U lần nữa bị Dương Diệp một quyền oanh đến đó màn sáng lên, nhưng mà Dương Diệp như trước không có dừng tay, chân phải mạnh mà đạp mạnh, toàn bộ nhân bắn ra mà ra, lập tức đi tới cái kia Huyết U trước mặt, sau đó lại một quyền oanh tới.

Cứ như vậy, cái kia Huyết U trực tiếp bị Dương Diệp lách vào ở đằng kia màn sáng nơi hẻo lánh đánh, mà cái kia Huyết U, một điểm sức hoàn thủ đều không có!

Giờ khắc này, trong tràng sở hữu tất cả yêu Thú Thần sắc đều là ngưng trọng lên, đặc biệt đúng cái kia Khổ Mạc Tà ba người. Lúc này, bọn hắn biết rõ, bọn hắn đánh giá thấp Dương Diệp, nghiêm trọng đánh giá thấp!

Mà ở cái kia chỗ tối Cổ Mạt thần sắc cũng ngưng trọng lên, hắn biết rõ Dương Diệp là nhân loại, cũng biết Dương Diệp thực lực rất không tồi, nhưng là, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực thật không ngờ khủng bố. Cái kia Huyết U thực lực thế nhưng mà cực kỳ không sai đấy, tại Yêu tộc ở bên trong, coi như là ưu tú, nhưng là giờ phút này tại Dương Diệp trước mặt, nhưng lại cả sức hoàn thủ đều không có!

Quan trọng nhất là, Dương Diệp dùng hoàn toàn đúng thân thể lực lượng, mà Dương Diệp làm vì nhân loại, nhất định là còn có mặt khác thủ đoạn.

Đây mới là Cổ Mạt thần sắc mặt ngưng trọng nguyên nhân thực sự!

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp ngừng, bởi vì lúc này cái kia Huyết U đã đúng hấp hối.

Thắng bại đã phân.

Dương Diệp quay người đi trở về rồi tại chỗ, lúc này, Cổ Mạt xuất hiện ở trên lôi đài. Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi rất không tồi!”

Dương Diệp cười cười, khiêm tốn nói: “Bình thường bình thường!”

Cổ Mạt khẽ gật đầu, sau đó tuyên bố: “Trận chiến này, dê tộc tiểu Dương thắng!”

Nghe được Cổ Mạt tuyên bố, luận võ dưới đài man Sư ba người lập tức hoan hô lên, không chỉ man Sư ba người, trong tràng còn có rất nhiều yêu thú đã ở theo hoan hô. Cùng nhân loại đồng dạng, mọi người thích nhất đúng là ra ngoài ý định sự tình. Dương Diệp trước kia mặc dù có chút mắt sáng, nhưng là, cũng chỉ là có chút mắt sáng mà thôi. Nhưng là hiện tại, hiện tại Dương Diệp cũng không phải chỉ là mắt sáng rồi. Hiện tại, thị phi Thường Phi thường mắt sáng. Có thể nói, sau ngày hôm nay, 'Dê tộc tiểu Dương' bốn chữ này sẽ truyền khắp toàn bộ Yêu Vực.

Thanh danh!

Rất nhiều Yêu tộc thiên tài sở dĩ tới tham gia vạn tộc hội, một cái trong đó mục đích, tựu là thanh danh!

Danh dương thiên hạ, ai không muốn?

Trong tràng, theo lấy Dương Diệp thắng được, tỷ thí tạm thời chấm dứt, bởi vì trước bốn gã cũng đã trải qua số luận giao thủ, cần phải có thời gian nghỉ ngơi. Chỉ có tất cả mọi người tại đầy trạng thái xuống, mới có thể phát huy ra từng người thực lực chân chánh, cũng mới có thể cho lũ yêu thú một hồi đặc sắc tỷ thí.

Cuối cùng tỷ thí đúng ba ngày sau.

Dương Diệp cùng man Sư đợi người phân biệt về sau, hắn về tới phòng tu luyện của mình nội.

Tu luyện!

Trước sau như một tu luyện.

Tiểu Thiên giáo hắn cái kia chiêu lực lượng hồi trở lại chấn, hắn còn không có có triệt để nắm giữ, hắn hiện tại chính là muốn tướng hắn triệt để nắm giữ, chỉ cần tướng hắn triệt để nắm giữ, hắn Ngũ Hành phá giáp quyền tựu cũng tìm được một cái chất lột xác, khi đó Ngũ Hành phá giáp quyền, uy lực khả năng không thể so với Luân Hồi một kiếm yếu, đương nhiên, nhất định là so ra kém một kiếm Luân Hồi.

Luân Hồi một kiếm, chỉ có thể đối với Luân Hồi cảnh tạo thành một điểm uy hiếp, nhưng là, một kiếm Luân Hồi, đây chính là có thể tru sát Luân Hồi cảnh!

Đáng tiếc chính là, hắn kiếm ý vẫn chỉ là nửa bước Quy Nguyên cảnh, bởi vậy, một kiếm Luân Hồi, hắn hiện tại còn không cách nào tu luyện!

Mà đúng lúc này, Hồng Mông trong tháp, đang chuẩn bị tu luyện

Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, rất nhanh, hắn ra Hồng Mông tháp, về tới hiện thực.

Lúc này, hắn trong phòng tu luyện môn đang run động lấy, bên ngoài có nhân!

Dương Diệp tay phải vung lên, môn thượng cấm chế giải trừ, rất nhanh, một gã thanh niên nam tử đi đến. Nam tử này, Dương Diệp bái kiến, đúng là cái kia Ma Viên tộc cái kia Khô Viên.

“Có việc?” Dương Diệp hỏi.

Khô Viên nhẹ gật đầu, “Ta xem qua vừa rồi xuất thủ của ngươi, ngươi cuối cùng một kích kia, lực lượng phát sanh biến hóa, ngươi đúng làm sao làm được?”

Dương Diệp tự nhiên biết rõ đối phương nói rất đúng giới hạn, hắn cười cười, không thể không nói, những... Này Yêu tộc yêu thú tính cách thật sự thẳng ah! Đối phương coi trọng chiêu này, sau đó muốn học, liền trực tiếp hỏi.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Khô Viên lại nói: “Chúng ta có thể trao đổi!”

“Trao đổi?” Dương Diệp cười lắc đầu, “Chiêu này, ngươi rất khó rất khó học!” Cũng không phải nói giả, giới hạn, nói trắng ra là đúng giới hạn pháp tắc, học giới hạn pháp tắc? Pháp tắc, đúng cần nhờ ngộ. Đương nhiên, Dương Diệp so sánh đặc thù, hắn có Kiếm Vực, có thể trực tiếp phục chế, có thể dùng loại này cách đến cảm ngộ. Nhưng là, cái này Khô Viên không có.

Cho nên, đối phương muốn học, đây không phải là bình thường khó. Đương nhiên, quan trọng nhất là, hắn cùng đối phương không thân chẳng quen, làm sao có thể giáo đối phương đây này?

Khô Viên hiển nhiên không muốn buông tha cho, lập tức lại nói: “Ngươi có điều kiện gì, cứ việc nói, chỉ cần ta có thể có làm được đấy, ta đều nguyện ý đi làm!”

Dương Diệp lắc đầu, “Nói thật, ta cần đồ vật, ta có thể có vừa ý đồ vật, ngươi thật không có!” Hắn hiện tại ánh mắt ra sao hắn cao, bình thường đồ đạc, bất kể là huyền kỹ hay là bảo vật, hắn thật sự chướng mắt rồi.

Khô Viên trầm mặc tính toán, sau đó nói: “Chúng ta đây có thể luận bàn một chút?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Có thể!” Hắn hiện tại cũng muốn tìm người đến luyện luyện.

Khô Viên nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, một quyền oanh ra.

Tựu là một quyền!

Đơn giản, trực tiếp!

Dương Diệp không có sử dụng huyền khí, đồng dạng một quyền đối với lấy Khô Viên oanh tới.

Hai cái nắm đấm vừa mới tiếp xúc chính là lập tức phân ra ra, Dương Diệp cùng Khô Viên liên tiếp lui về phía sau. Khô Viên lui mười trượng, mà Dương Diệp tắc thì lui mười lăm trượng!

Dương Diệp rơi xuống hạ phong!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này Khô Viên lực lượng, lại để cho hắn có chút ngoài ý muốn rồi. Tuy nhiên hắn không dùng giới hạn, nhưng là vừa rồi một quyền này, hắn cũng không có lưu lực, nhưng mà hắn cái này một kích toàn lực, nhưng vẫn là rơi xuống hạ phong, cái này Khô Viên so với kia Huyết U mạnh có thể không chỉ một điểm!

Lúc này, Khô Viên nói: “Dùng ngươi mạnh nhất một chiêu kia!”

Dương Diệp tự nhiên minh bạch, đối phương đây là đang gọi hắn dùng giới hạn.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở Khô Viên trước mặt, sau đó một quyền hướng về Khô Viên oanh tới!

Giới hạn!

Lực lượng giới hạn!

Dương Diệp nắm đấm xuất một khắc này, hắn không gian chung quanh tại thời khắc này đều bị hắn nắm đấm bên trong ẩn chứa lực lượng cho chấn vặn vẹo lên, cũng may, đây là Đại Thế Giới, không gian dị thường chắc chắn, nếu như là tại hạ vị diện, Dương Diệp một quyền này, cũng đủ để làm cho không gian chung quanh rách nát rồi!

Nhìn thấy Dương Diệp một quyền này, cái kia Khô Viên thần sắc ngưng trọng lên, hắn tay phải chậm rãi nắm chặt, tại hắn quyền lên, đột nhiên bao trùm lấy một tầng dày đặc lân phiến, sau một khắc, hắn một quyền mạnh mà hướng về Dương Diệp nắm đấm oanh tới.

Theo lấy một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cùng Khô Viên đồng thời hướng về từng người phía sau lui ra, cùng lúc đó, một cỗ năng lượng khí lãng tại hai người chính giữa giống như thủy triều bộc phát ra ra, không gian chung quanh tại cổ khí thế này oanh kích xuống, lập tức từng đợt kịch liệt kích rung động lấy!

Đã qua hồi lâu, trong tràng dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này, cái kia Khô Viên trầm giọng nói: “Ngươi lực lượng này, rất cường!”

Dương Diệp nói: “Lực lượng của ngươi cũng rất mạnh.”

Khô Viên khẽ gật đầu, “Chúng ta ba ngày sau gặp!”

Nói xong, hắn quay người đã đi ra phòng tu luyện.

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc. Cái này Khô Viên thân thể lực lượng cùng phòng ngự, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, bởi vì vừa rồi một quyền kia, lực lượng của hắn giới hạn không có chiếm được tiện nghi, mà hắn có thể cảm giác xuất, cái này Khô Viên còn không có có xuất toàn lực, đối phương còn có điều giữ lại. Như nếu như đối phương xuất toàn lực, vừa rồi lúc này đây giao phong, hắn khả năng còn muốn rơi xuống hạ phong!

Hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, nhục thể của hắn, tại Nhân tộc một đời tuổi trẻ ở bên trong, nhất định là ít có đối thủ đấy, nhưng là, tại đây Yêu tộc ở bên trong, Yêu tộc một đời tuổi trẻ ở bên trong, nhất định là có rất nhiều không thể so với hắn nhược. Dù sao, đây là một cái tại thân thể thượng có Tiên Thiên ưu thế chủng tộc!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, chuẩn bị tiến vào Hồng Mông tháp tu luyện, mà đúng lúc này, một người đột nhiên từ ngoài cửa đi đến.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn về phía đối phương, nói: “Ngươi đúng?”

Người nọ nhẹ cười cười, nói: “Nói đùa gì vậy, ngươi rõ ràng không nhận biết ta, chúng ta thế nhưng mà nhận thức thật lâu rồi!”

Nhận thức thật lâu rồi?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn đánh giá liếc đối phương, sau đó lại lần lắc đầu, nói: “Ta xác định không biết ngươi!” Yêu tộc, hắn nhận thức thật lâu rồi đấy, chỉ có một, cái kia chính là Mạt Tiểu Lãnh, mà trước mắt cái này nhân, không phải Mạt Tiểu Lãnh!

Người nọ chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, nói: “Ta cho ngươi một cơ hội cuối cùng, ngươi suy nghĩ muốn!”

Nghe vậy, Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1536: Áo ngủ lộ rồi (* việc xấu bị phát hiện)!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp trước mặt, đúng một danh mỹ phụ, mỹ phụ nhìn từ ngoài, chỉ có chừng ba mươi tuổi, lông mi hình lá liễu, bông sen mặt, phong. Nhũ mập. Mông, hắn thoạt nhìn, tựu giống như một cái chín mật. Đào, mê người vô cùng.

Mà cái này mỹ phụ, đúng Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn mỹ phụ hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Ta xác thực chưa từng gặp qua ngươi!”

Mỹ phụ nhoẻn miệng cười, “Ngươi xác định chưa từng gặp qua ta?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Có thể để xác định.”

“Ta đúng dê tộc tộc trưởng!” Mỹ phụ đột nhiên nói.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Dê tộc tộc trưởng!

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi rồi, hắn hiện tại là thân phận gì? Dê tộc đại biểu ah! Mà hắn lại không biết dê tộc tộc trưởng, đây không phải chê cười sao?

Dương Diệp biết rõ, chính mình bại lộ, hơn nữa, còn không có biện pháp phản bác, bởi vì hắn đã liên tục xác định không biết đối phương, áo ngủ lộ rồi (* việc xấu bị phát hiện).

Sau nửa ngày, Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: “Tiền bối muốn thế nào?”

“Muốn thế nào?”

Mỹ phụ cười cười, sau đó nói: “Tiểu gia hỏa, ta đúng muốn hỏi ngươi muốn thế nào, vì cái gì giả mạo ta dê tộc?”

Dương Diệp nói: “Lúc trước người khác hỏi ta lúc, ta thuận miệng đã nói dê tộc.”

“Thật sự chỉ là như vậy?” Mỹ nữ tắc.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đúng!”

Mỹ phụ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó cười nói: “Tốt, ta tin tưởng ngươi. Lại nói, ngươi biết không? Tại biết được ta dê tộc có dê tiến vào vạn tộc hội trước bốn mùa, có thể lấy thực đem ta chấn kinh rồi một phen, nhưng mà, đem làm ta hỏi thăm lúc mới phát hiện, ta dê tộc cũng không có một cái nào gọi ‘Tiểu Dương’. Cho nên, ta quyết định tự mình đến nhìn xem, không nghĩ tới, ngươi thật không phải là ta dê tộc. Không thể không nói, ta có chút thất vọng.”

Nàng tự nhiên là thất vọng đấy, nếu như Dương Diệp thật là dê tộc lời mà nói..., vậy đối với dê tộc mà nói, tuyệt đúng là một kiện thiên đại chuyện tốt, bởi vì cái này ý nghĩa, dê tộc tương quật khởi rồi. Nhưng mà, nàng thất vọng rồi. Trước mắt người này, không phải dê tộc.

Dương Diệp nói: “Giả mạo dê tộc, đúng ta không đúng, bất quá kính xin tiền bối tin tưởng, ta đối với dê tộc không có ác ý.”

Mỹ nữ tắc: “Ngươi bây giờ có hai con đường.”

Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ, mỹ nữ tắc: “Thứ nhất: Lập tức đình chỉ tiếp tục dùng ta dê tộc danh nghĩa, hơn nữa công bố, ngươi không phải dê tộc đấy, ngươi sở tác sở vi cùng ta dê tộc không có có bất kỳ quan hệ gì.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thứ hai đây này?” Hắn hiện tại nếu như công bố mình không phải là dê tộc lời mà nói..., chuyện phiền toái sẽ rất lớn hơn nhiều, tuy nhiên hắn hiện tại có Yêu Thần nội đan, miễn cưỡng xem như nửa cái Yêu tộc đấy, nhưng là đừng quên, hắn có thể quả thật là nhân loại. Hơn nữa, hắn cũng không muốn lại để cho Yêu tộc đề phòng hắn!

Mục đích của hắn đúng thần Phượng tộc thánh địa, nếu để cho đối phương đề phòng hắn mà nói, đến lúc đó tựu tính toán đi khẳng định cũng là cái gì can không được.

“Thứ hai!”

Mỹ phụ cười nói: “Cái kia chính là, ngươi tựu là dê tộc.”

Dương Diệp hai nhìn về phía mỹ phụ, “Có ý tứ gì?”

Mỹ nữ tắc: “Ý tứ tựu là, ta thừa nhận ngươi đúng dê tộc đấy, còn lần này, ngươi tham chiến, cũng xác thực đúng đại biểu dê tộc tham chiến, minh bạch?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Mỹ nữ tắc: “Ta dê tộc thế yếu, tại Yêu tộc các tộc ở bên trong, thuộc về tầng dưới chót nhất tồn tại, ngươi khả năng không biết, tại chúng ta dê tộc, theo ta một gã Luân Hồi cảnh cường giả. Mà chúng ta dê tộc một đời tuổi trẻ, không có đặc biệt xuất sắc. Loại tình huống này, tự nhiên sẽ bị khác tộc ức hiếp. Thế nhưng mà, nếu như ta dê tộc xuất hiện một cái khó lường thiên tài lời mà nói..., những cái... Kia đã từng ức hiếp ta dê tộc khác tộc, bọn hắn muốn suy nghĩ ức hiếp ta dê tộc lời mà nói..., tựu được nghĩ kĩ rồi!”

Dương Diệp đã minh bạch.

Hắn hiện tại bày ra thực lực cùng tiềm lực, đã không thể khinh thường, nếu như hắn thật là dê tộc lời mà nói..., cái khác thế lực này nhất định là không dám ở đơn giản ức hiếp dê tộc. Cái này mỹ phụ, đúng muốn dùng hắn đến chấn nhiếp khác tộc.

Lúc này, mỹ phụ lại nói: “Còn có một mục đích, ta dê tộc một đời tuổi trẻ đều là không khí trầm lặng đấy, nếu như ta dê tộc một đời tuổi trẻ xuất hiện một cái khó lường thiên tài, đối với bọn họ mà nói, không thể nghi ngờ là một loại khích lệ. Cho nên, ngươi muốn tiếp tục giả mạo dê tộc, ta đồng ý. Nhưng là, có một điểm ta muốn nói rõ ràng, nếu như ngươi làm ra đối với Yêu tộc chỗ hiểm sự tình, ta sẽ lập tức cùng ngươi phủi sạch quan hệ.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Mỹ phụ mỉm cười, “Ta sẽ không rõ lấy tỏ thái độ ngươi đúng dê tộc đấy, nhưng là, cũng sẽ không nói ngươi không phải dê tộc. Hi vọng chúng ta hợp tác vui sướng!"

"Ta cũng hi vọng!" Dương Diệp nói. Dê tộc cần chính là hắn mang đến danh khí, mà hắn cần chính là một cái thân phận thích hợp, hắn cùng với dê tộc tầm đó, xem như cùng có lợi cùng có lợi.

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, nói: "Trong khoảng thời gian này, ta sẽ ở này Thiên Khung thành, tại một sự tình ở trên, ta có thể cho ngươi một ít trợ giúp, nhưng là, ta sẽ không rõ lấy giúp ngươi."

"Ta hiểu!" Dương Diệp gật đầu nói.

đăng nhập※http://truyenyy/ để đọc truyện

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, giống như đúng muốn hỏi cái gì, nhưng là nàng do dự xuống, còn không có hỏi, lập tức quay người đã đi ra Dương Diệp phòng tu luyện!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong nội tâm khẽ buông lỏng, hắn kỳ thật đoán được mỹ phụ trước kia muốn hỏi cái gì. Mỹ phụ nhất định là muốn hỏi hắn đến cùng phải hay không Yêu tộc đấy, đem làm đối phương hỏi như vậy thời điểm, vậy thì ý nghĩa, đối phương đoán được hắn là nhân tộc thân phận. Thử nghĩ, nếu như hắn đúng Yêu tộc đấy, cần giả mạo dê tộc ư?

Cũng may, đối phương không hỏi!

Hiển nhiên, đối phương cũng là muốn lại để cho hắn đến là dê tộc đề cao danh khí.

Mỹ phụ đi rồi, Dương Diệp lập tức tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Tu luyện!

Hắn muốn lợi dụng một tháng này, tướng lực lượng hồi trở lại chấn cái này kỹ xảo tu luyện đến Đại viên mãn.

Trước kia cùng cái kia Khô Viên giao thủ, làm cho hắn hiểu được, cái này Yêu tộc những thiên tài này so với hắn tưởng tượng cường đại hơn rất nhiều, tại không thể dùng kiếm dưới tình huống, nhục thể của hắn lực lượng cùng thân thể phòng ngự cùng những... Này Yêu tộc thiên tài so sánh với, không có một điểm ưu thế! Phải biết, vừa rồi nhưng hắn là thi triển lực lượng giới hạn đều không có thể chiếm được tốt!

Ai có thể sinh xảo, Dương Diệp hiện tại mỗi ngày làm đúng là không ngừng vung quyền, sau đó lợi dụng không gian tướng lực lượng phản chấn tới.

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt chính là đã qua một tháng.

Một tháng này lý, Dương Diệp ngoại trừ làm bạn Hiểu Vũ Tịch bên ngoài, còn lại thời gian đều dùng để luyện tập lực lượng này hồi trở lại chấn. Trải qua cái này một tháng luyện tập, hắn lực lượng này hồi trở lại chấn tuy nhiên vẫn không có đạt đến Đại viên mãn, nhưng lại đã có thể hồi trở lại chấn chín thành lực lượng. Hắn hiện tại một quyền đánh vào đối phương trên người, quyền lực lượng sẽ bởi vì Ngũ Hành phá giáp quyền nguyên nhân, thẳng kích đối phương ngũ tạng, tại lực lượng tiến vào đối phương trong cơ thể về sau, hồi trở lại lập tức như là hồi âm bình thường từ đối phương trong cơ thể do nội ra ngoài phản chấn!

Hiện tại, nếu để cho Luân Hồi cảnh cường giả ngạnh kháng hắn một quyền, hắn đều có thể một quyền đem đối phương cho đánh thành một bãi thịt nát!

Hắn hiện tại, lại thêm một chiêu đòn sát thủ!

Dương Diệp đã đi ra phòng tu luyện, lúc này, man Sư cùng Cuồng Cảnh bọn hắn đã đợi hậu tại bên ngoài. Hôm nay, đúng tỷ thí ngày cuối cùng. Tuy nhiên man Sư bọn hắn đã bị đào thải, nhưng là Dương Diệp cũng không có! Với tư cách Dương Diệp bằng hữu, bọn hắn tự nhiên muốn vội tới Dương Diệp trợ uy động viên.

“Cảm giác như thế nào?” Man Sư cười nói.

Dương Diệp cười cười, “Cũng không tệ lắm, đại chiến mấy trăm hiệp đều không có vấn đề!”

Man Sư cười nói: “Như vậy cũng tốt, chúng ta thế nhưng mà cũng chờ lấy ngươi đoạt được thứ nhất đây này!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Với ta mà nói, Top 3 là được rồi!”

Man Sư nói: “Như vậy sao được? Chúng ta thế nhưng mà đều đè ép ngươi thứ nhất đấy, ngươi không thể để cho các huynh đệ thiệt thòi mất cả chì lẫn chài ah!”

“Đúng là!”

Cái kia rất ít nói chuyện Cuồng Cảnh đột nhiên nói: “Chúng ta đã đem toàn bộ thân gia đều áp ngươi rồi, nếu ngươi không được thứ nhất, chúng ta về sau thật sự được ăn thảo rồi!”

“Toàn bộ áp ta?” Dương Diệp nói: “Còn có thể mở ván bài?”

“Đương nhiên!”

Man Sư cười nói: “Vậy cũng là một cái trò chơi nhỏ, rất nhiều yêu thú đều tại tham dự, lại nói, hiện tại mua ngươi được thứ nhất tỉ lệ đặt cược thế nhưng mà cao dọa người, vừa so sánh với bốn, ngươi đúng cao nhất một cái, ha ha, bọn hắn đều không thế nào coi trọng ngươi ah.”

Tuy nhiên Dương Diệp trước kia biểu hiện phi thường mắt sáng, nhưng là, lúc trước thượng Yêu Thần núi lúc, Dương Diệp thành tích cũng không xuất chúng, phải nói có chút thảm đạm, cho nên, rất nhiều yêu thú cũng không thế nào coi được hắn. Nếu như không phải lúc trước hắn biểu hiện coi như mắt sáng, khả năng cái này tỉ lệ đặt cược còn có thể rất cao!

Dương Diệp nhìn ba người liếc, sau đó hỏi: “Các ngươi thật sự toàn bộ đè ép?”

“Đương nhiên!” Man Sư cười nói: “Bất quá, ngươi cũng có khác áp lực, nhiều lắm là chúng ta ăn vài năm thảo là được. Thật sự, đừng quá có áp lực!”

Dương Diệp trợn trắng mắt, “Các ngươi đợi ăn cỏ a!”

Man Sư thoáng một phát nhảy dựng lên, “Đại ca, ngươi cũng đừng như vậy chơi, thua, cũng không phải ăn cỏ đơn giản như vậy, chúng ta lần này thế nhưng mà bỏ hết cả tiền vốn đấy, chúng ta không chỉ đem tất cả của mình bộ đều đặt ở rồi trên người của ngươi, còn tìm bằng hữu cùng trong tộc mượn rất nhiều, ngươi phải thua, về sau cái này Yêu tộc tựu không có chúng ta chỗ dung thân rồi! Bởi vì thiếu nợ rất nhiều nhiều nữa..., chúng ta trả không nổi ah!”

Dương Diệp vươn một tay, nói: “Nếu như thứ nhất, các ngươi phần thưởng chia cho ta phân nửa!”

“Ngươi quá tối!”

Man Sư thoáng một phát tựu nhảy dựng lên, “Ngươi...”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Bằng không thì đến lúc đó ta đã có thể phóng Thủy rồi!”

Man Sư ba người biểu lộ lập tức khổ lên, lúc này, Dương Diệp ha ha cười cười, “Đừng bộ dạng này khổ mặt rồi. Thứ nhất ta không dám cam đoan, nhưng là, ta cam đoan hết sức!”

Tuy nhiên mục tiêu của hắn chỉ là Top 3, nhưng là, đánh tới cuối cùng, hắn nhất định là sẽ không nhận thua đấy, có thể thứ nhất lời mà nói..., hắn tự nhiên sẽ cầm. Bất quá, hắn không thể dùng kiếm, bởi vậy, cái này thứ nhất, hắn cũng không dám Thái Bảo chứng nhận.

Man Sư nhẹ gật đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Hết sức là tốt rồi, tốt rồi, mọi người đừng lãng phí thời gian, chúng ta đi thôi!”

Rất nhanh, một đoàn người đi tới Thiên Khung thành luận võ trên trận.

Lúc này, tại đây đã tụ tập vô số yêu thú, hôm nay là vạn tộc hội cuối cùng một cuộc tranh tài, cũng là vạn tộc hội đặc sắc nhất ba cuộc tranh tài.

Lúc này đây, là chân chính long tranh hổ đấu, mọi người tự nhiên sẽ không bỏ qua!

Trên đài tỷ võ, Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp bốn người, sau đó nói: “Trận đấu trước kia, có cái gì muốn nói?”

Bên trái nhất cái kia Khô Viên chiến rồi đi ra, “Mục tiêu, thứ nhất!”

Thanh âm như sấm, phương viên mấy vạn trượng đều rõ ràng có thể nghe.

“Khô Viên!”

“Khô Viên, thứ nhất!”

Trong tràng, vô số yêu thú ngay ngắn hướng nộ rống lên, hiển nhiên, những... Này đúng sùng bái Khô Viên.

Cổ Mạt ánh mắt đã rơi vào Thanh Điểu tộc Ngôn Linh Tuyết trên người.

Ngôn Linh Tuyết nhạt tiếng nói: “Hoặc là chết, hoặc là thứ nhất!”

Bá khí!

Trong tràng, Ngôn Linh Tuyết người sùng bái lập tức điên cuồng nha hô lên.

Một lát sau, Cổ Mạt nhìn về phía rồi Khổ Mạc Tà.

Khổ Mạc Tà nhìn thoáng qua Ngôn Linh Tuyết cùng Khô Viên, sau đó nói: “Ai đoạt thứ nhất, ta giết chết ai!”

Nhằm vào rất mạnh!

Phía dưới, Khổ Mạc Tà cái kia chút ít người sùng bái nhao nhao nha hô lên.

Rất nhanh, Cổ Mạt nhìn về phía rồi Dương Diệp.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cười nói: “Ta lấy thứ hai!”

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., trong tràng sở hữu tất cả yêu thú sửng sốt, kể cả cái kia Cổ Mạt cũng là sửng sốt.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhìn lướt qua cái kia Khổ Mạc Tà ba người, lại nói: “Ai dám thứ nhất?”

Trong tràng, lập tức lặng ngắt như tờ!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1537: Trí mạng độc tố

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, sở hữu tất cả yêu thú ánh mắt đều đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Ta lấy thứ hai, ai dám thứ nhất?

Không thể không nói, những lời này rất hung hăng càn quấy, phi thường hung hăng càn quấy!

Rất nhanh, trong tràng rất nhiều yêu thú nhao nhao rống kêu lên.

Yêu tộc, sùng bái cường giả, tôn kính cường giả, Dương Diệp trước kia bày ra thực lực, đã được đến những... Này yêu thú tán thành, bởi vậy, hắn nói những lời này lúc, không có yêu thú tại cảm thấy hắn đúng tại khẩu xuất cuồng ngôn.

Dương Diệp dám nói như vậy, điều này đại biểu, hắn đối với thực lực mình có lòng tin, phi thường có lòng tin!

Khổ Mạc Tà cùng Ngôn Linh Tuyết còn có cái kia Khô Viên đều là nhìn thoáng qua Dương Diệp, ba người bọn hắn lẫn nhau tầm đó đều là tương đối quen thuộc đấy, nhưng là, đối với Dương Diệp, bọn hắn một chút cũng chưa quen thuộc.

Dương Diệp trong mắt bọn hắn, có chút thần bí.

Bất quá, ba người cũng không úy kỵ!

Đồng dạng, bọn hắn đối với chính mình cũng đồng dạng có lòng tin!

Trên đài tỷ võ, Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Các ngươi đối với chính mình đều có lòng tin, rất tốt. Nhớ kỹ, vừa lên luận võ đài, sinh tử tự phụ. Ra, hiện tại rút thăm!”

Thanh âm rơi xuống, Cổ Mạt tay phải vung lên, một cái màu trắng rương hòm xuất hiện ở Dương Diệp bốn người trước mặt.

Bốn người tay phải vung lên, bốn đạo cột sáng xuất hiện ở rồi bốn người đỉnh đầu, cột sáng tán đi, bốn cái đo đếm chữ xuất hiện ở bốn người đỉnh đầu.

Dương Diệp đỉnh đầu chính là một cái ‘Một’ chữ, cùng hắn chính là cái kia Khổ Mạc Tà, nói cách khác, hắn cùng với Khổ Mạc Tà tướng phân ra một cái thắng bại.

Rất nhanh, trên đài tỷ võ chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Khổ Mạc Tà.

Xa xa, Khổ Mạc Tà nhìn về phía Dương Diệp, “Cho ta xem xem, ngươi cái này thất hắc mã có thể hay không tối sầm đến cùng!”

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta mỏi mắt mong chờ!”

Khổ Mạc Tà nhẹ gật đầu, “Ngươi khôi phục bản thể ư?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không cần.”

Khổ Mạc Tà nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta đây cũng không cần.”

Ở trong mắt hắn xem ra, hắn nếu là khôi phục bản thể, mà Dương Diệp không có khôi phục bản thể, nói như vậy, tựu tính toán hắn thắng, cũng thắng chi không võ.

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi có thể khôi phục bản thể!”

“Ngươi không cần bản thể, ta cũng không cần!”

Khổ Mạc Tà nói xong, hắn chậm rãi hướng về Dương Diệp đi đến, theo lấy hắn hướng Dương Diệp đi đến, một cổ khí thế cường đại uy áp dần dần xuất hiện ở trong tràng, sau đó như là đại sơn bình thường hướng về Dương Diệp nghiền áp mà đi.

Không thể không nói, khí thế kia xác thực rất cường, nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, khí thế kia cũng tựu như vậy. Bởi vì hắn bái kiến rất nhiều so cái này cường quá nhiều khí thế uy áp.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tiện tay một quyền oanh ra.

Khổ Mạc Tà làm ra đến cổ khí thế kia uy áp lập tức tán loạn, mà lúc này, cái kia Khổ Mạc Tà đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, tiếp theo, một đạo hàn quang chợt lóe lên, Dương Diệp vô ý thức tựu một quyền oanh ra.

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Khổ Mạc Tà từng người hướng về sau lui trăm trượng.

Trong tràng, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trước ngực của mình, tại hắn trước ngực, có một đạo vết máu, mặc dù không có triệt để phá vỡ làn da, nhưng lại đã rách da. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Khổ Mạc Tà, lúc này, tại Khổ Mạc Tà trong tay, nhiều hơn một thanh dao găm. Dương Diệp có chút sững sờ, bởi vì hắn không nghĩ tới cái này Yêu tộc yêu thú vậy mà cũng dùng võ khí. Phải biết, đến bây giờ mới thôi, hắn gặp được yêu thú, cơ bản đều là dùng nắm đấm.

Đúng lúc này, cái kia Khổ Mạc Tà đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, cùng lúc đó, một đạo hàn quang tại trên đài tỷ võ chợt lóe lên.

Nhanh, phi thường nhanh, nhanh đến rất nhiều yêu thú đều không có chứng kiến đạo này dao găm!

Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh ra!

Giới hạn!

Lúc này đây, hắn không có ở thăm dò, mà là trực tiếp sử xuất rồi lực lượng giới hạn. Quyền xuất, một cổ lực lượng cường đại lập tức tự Dương Diệp trên nắm tay phún dũng mà ra, Dương Diệp không gian chung quanh tại thời khắc này đều là kịch liệt một hồi run rẩy dữ dội.

Theo lấy một đạo tiếng oanh minh vang lên, trên đài tỷ võ Dương Diệp cùng cái kia Khổ Mạc Tà lần nữa phân ra ra, lúc này đây, Khổ Mạc Tà hướng về sau lui khoảng chừng hơn ba trăm trượng, mà Dương Diệp chỉ lui không đến trăm trượng.

Lúc này đây giao phong, Dương Diệp chiếm được thượng phong!

Xa xa, Khổ Mạc Tà nhìn nhìn tay của mình, lúc này, hắn dao găm trong tay đã biến thành mảnh vỡ, cùng lúc đó, hắn cả cánh tay đã triệt để đã mất đi tri giác!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Khổ Mạc Tà ngẩng đầu nhìn hướng Dương Diệp, “Lực lượng rất mạnh!”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Khôi phục bản thể a.” Tại Hồng Mông tháp tu luyện rồi một tháng, hắn hiện tại tựu muốn cùng nhân thống khoái một trận chiến. Nhưng là, cái này Khổ Mạc Tà nếu không phải khôi phục bản thể lời mà nói..., chân Vốn là không phải là đối thủ của hắn.

Khổ Mạc Tà khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, “Không cần!” Thanh âm rơi xuống, hắn bay thẳng đến lấy Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp lắc đầu, cũng không tại nói nhảm, lập tức chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực lượng hướng về cái kia Khổ Mạc Tà bắn mạnh tới.

Không trung, hai người dùng đơn giản nhất, thô bạo nhất phương thức đụng vào nhau.

Hai người vừa đụng vào nhau, một cổ kinh khủng khí lãng chính là tự hai người chạm vào nhau chỗ mạnh mà khuếch tán ra, Dương Diệp cùng Khổ Mạc Tà lập tức bị cỗ này khí lãng chấn địa liên tiếp lui về phía sau, mà đúng lúc này, Dương Diệp nhưng lại thân hình một cái nhanh quay ngược trở lại, sau đó lại lần hướng về cái kia Khổ Mạc Tà bắn mạnh tới.

Xa xa, cái kia Khổ Mạc Tà nhìn thấy Dương Diệp lần nữa hướng hắn xung ra, sắc mặt lúc này biến đổi, không có suy nghĩ nguyên nhân, hắn lập tức một quyền hướng về trước mặt oanh tới.

Một cổ lực lượng mang tất cả mà ra, hướng về Dương Diệp oanh tới.

Lúc này, Dương Diệp cũng là một quyền oanh ra, quyền xuất, Khổ Mạc Tà cổ lực lượng kia lập tức tán loạn, thứ hai lần nữa bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Dương Diệp tự nhiên sẽ không thu tay lại, lập tức lần nữa lấn thân trên xuống.

Cứ như vậy, ở giữa sân sở hữu tất cả yêu thú nhìn soi mói, cái kia Khổ Mạc Tà bị Dương Diệp đánh chính là đúng liên tiếp bại lui.

Áp chế!

Lúc này Khổ Mạc Tà đã hoàn toàn bị Dương Diệp dùng nắm đấm cho ngăn chặn!

Một chỗ, cái kia Cổ Mạt nhìn trên đài tỷ võ Dương Diệp, thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Chỉ có hắn biết rõ, Dương Diệp cũng không phải một con yêu thú, mà thượng một nhân loại. Một nhân loại, có được cường đại như vậy thân thể, đây là một kiện phi thường chuyện kinh khủng. Đặc biệt đúng lúc này Dương Diệp còn đã lấy được Yêu Thần truyền thừa.

Có thể tưởng tượng, về sau Dương Diệp sẽ đúng kinh khủng cở nào!

Mà Dương Diệp không phải Yêu tộc!

Đây là hắn so sánh lo lắng địa phương, đương nhiên, hắn không có muốn diệt trừ Dương Diệp ý tứ, dù sao Dương Diệp đúng Yêu Thần nhìn trúng nhân, mà Yêu Thần cũng không phải cái loại này không có đầu óc nhân, chắc chắn sẽ không tướng chính mình truyền thừa lưu cho một cái sẽ đối với Yêu tộc bất lợi nhân loại.

Trên đài tỷ võ, chiến đấu như trước tại tiếp tục.

Vốn lũ yêu thú cảm thấy sẽ là một hồi long tranh hổ đấu, nhưng là bọn hắn thất vọng rồi. Lúc này cái kia Khổ Mạc Tà hoàn toàn bị áp chế, mấy có lẽ đã không có sức hoàn thủ.

Dựa theo cái này thế cục phát triển xuống dưới, Khổ Mạc Tà bị thua chỉ là vấn đề thời gian.

Đã qua không sai biệt lắm 15' sau.

Trên đài tỷ võ, đột nhiên xuất hiện một cổ khí thế cường đại, tiếp theo, một đầu cao tới gần trăm trượng màu đỏ Bò Cạp khổng lồ xuất hiện ở trên đài tỷ võ.

Khôi phục bản thể rồi!

Tại bị Dương Diệp hoàn toàn áp lấy đánh về sau, Khổ Mạc Tà rốt cục khôi phục bản thể. Kỳ thật mọi người đã dự liệu được rồi, bởi vì nếu như Khổ Mạc Tà không khôi phục bản thể lời mà nói..., hắn căn bản là không có có hi vọng đâu.

Khôi phục bản thể, còn có một đường hi vọng!

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia so với hắn đại vô số bị màu đỏ Bò Cạp khổng lồ, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hướng về cái kia màu đỏ Bò Cạp khổng lồ bắn mạnh tới.

Đúng lúc này, cái kia khôi phục bản thể Khổ Mạc Tà đột nhiên dùng hắn cái kia hai cái cự trảo hướng về Dương Diệp đánh ra.

Dương Diệp cũng không có tránh lui, hắn hình thể mặc dù nhỏ, nhưng là, lực lượng của hắn cũng không nhỏ. Hắn trực tiếp tướng chính mình cho rằng là đúng một quảpao đạn, sau đó hướng về cái kia hai cái cự trảo đụng tới.

Cả hai vừa mới tiếp xúc, tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, cái kia khôi phục bản thể Khổ Mạc Tà hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng là Dương Diệp nhưng cũng bị đánh bay rồi đi ra ngoài. Bất quá sau một khắc, Dương Diệp thân hình một cái nhanh quay ngược trở lại, sau đó lại lần hướng về Khổ Mạc Tà xung tới. Lúc này đây, Dương Diệp ra quyền không phải là bình thường quyền, mà là giới hạn!

Lực lượng giới hạn!

Dùng hắn cảnh giới bây giờ cùng thực lực, cái này giới hạn lực lượng, duy nhất một lần thi triển cái tầm mười lần đều không có vấn đề!

Cái kia màu đỏ Bò Cạp khổng lồ tại cứng rắn đã trúng Dương Diệp một quyền này về sau, hắn trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài, cuối cùng đâm vào này luận võ đài màn sáng lên, toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, như là địa chấn bình thường.

Nhìn thấy một màn này, vô số yêu thú đã ngẩn người tại chỗ.

Bọn hắn không nghĩ tới, cái này Khổ Mạc Tà khôi phục bản thể về sau, y nguyên bị Dương Diệp áp lấy đánh!

Luận võ dưới đài, phía dưới cái kia Khô Viên nhìn thoáng qua, sau đó lại nhìn về phía cái kia Khổ Mạc Tà, “Tại không thi triển lá bài tẩy của ngươi, ngươi sẽ phải thất bại!” Bất kể là hắn, hay là Khổ Mạc Tà, cũng hoặc là cái kia Ngôn Linh Tuyết, đều là nắm chắc bài đấy, cái này Khổ Mạc Tà hiện tại cũng không cần át chủ bài, hiển nhiên là giữ lấy cuối cùng dùng.

Mà bây giờ ván này thế đúng, Khổ Mạc Tà nếu là hiện tại không cần, hắn khả năng tựu không có về sau rồi.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp thân hình khẽ động, lần nữa hướng về cái kia Khổ Mạc Tà xung tới, mà đúng lúc này, cái kia Khổ Mạc Tà cái kia đuôi bò cạp đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, sau một khắc, hắn đuôi bò cạp bay thẳng đến lấy Dương Diệp điện bắn đi.

Tốc độ nhanh đến rồi cực hạn!

Dương Diệp vô ý thức một quyền oanh ra!

Cái kia Khổ Mạc Tà đuôi bò cạp lập tức bị oanh phi, nhưng là, hắn trong mắt nhưng lại đột nhiên nhiều hơn mỉm cười.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp ngừng lại. Tại Dương Diệp trên nắm tay, nhiều hơn một đạo ngón cái vết thương rất lớn, cái này dĩ nhiên là đúng cái kia đuôi bò cạp bố trí.

Điểm ấy miệng vết thương đối với Dương Diệp mà nói tự nhiên là không coi là cái gì, nhưng là, lúc này đây bất đồng, bởi vì Dương Diệp cánh tay chính dùng tốc độ cực nhanh tại hư thối lấy!

Xa xa, cái kia Khổ Mạc Tà đột nhiên nở nụ cười, “Đây là ta tinh thuần nhất trí mạng độc tố, mấy chục năm ở trong, chỉ có thể thi triển một lần, coi như là Luân Hồi cảnh cường giả cũng không dám đơn giản dính vào, dê tộc đấy, lần này, ngươi hẳn phải chết không thể nghi ngờ.”

Lúc này, phía dưới Cổ Mạt đột nhiên truyền âm cho Dương Diệp, “Nhanh nhận thua!” Chỉ có Dương Diệp nhận thua, hắn có thể có lại để cho Khổ Mạc Tà giao ra giải dược cứu Dương Diệp một mạng.

Dương Diệp nhìn xuống Phương Cổ Mạt liếc, sau đó cười cười, tiếp theo, hắn nhìn về phía Khổ Mạc Tà, nói: “Tinh thuần nhất độc tố? Ngươi cũng là thật lợi hại. Đáng tiếc, ta vạn độc bất xâm!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trên cánh tay cái kia chút ít độc tố trong khoảng khắc chính là biến mất vô tung vô ảnh, cùng lúc đó, Dương Diệp cánh tay đã khôi phục như thế.

“Ngươi, ngươi làm sao có thể...” Khổ Mạc Tà gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Dương Diệp chínhyu nói chuyện, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, bởi vì hắn phát hiện vừa rồi những cái... Kia độc tố tại bị vòng xoáy nhỏ hấp thu về sau, vòng xoáy nhỏ lại đem những cái... Kia độc tố cho hắn truyền trở về, cùng lúc trước không đồng dạng như vậy đúng, những độc tố này lúc này xen lẫn lấy Hồng Mông tử khí, những... Này xen lẫn lấy Hồng Mông tử khí độc tố nhanh chóng bị thân thể của hắn hấp thu.

Theo lấy những... Này xen lẫn lấy Hồng Mông tử khí độc tố bị thân thể của hắn hấp thu, khí tức của hắn dần dần bành trướng!

Dương Diệp sững sờ, đây là muốn tấn cấp xu thế ah!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1538: Ta có chút ngượng ngùng rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tấn cấp!

Lúc này, trong cơ thể hắn cái kia chút ít xen lẫn lấy Hồng Mông tử khí độc tố đang tại điên cuồng kích thích lấy thân thể của hắn, dùng hắn dĩ vãng kinh nghiệm, hắn biết rõ, đây là muốn tấn cấp dấu hiệu!

Dương Diệp không thích phản kinh!

Nếu như là tại địa phương khác, đây tuyệt đối là đại hảo sự, hắn sẽ rời đi tiến vào Hồng Mông tháp, sau đó xung gai thần giả. Nhưng là, nơi này là Yêu tộc, hiện tại tại trước mắt bao người, hắn nếu như tấn cấp, tuyệt đối sẽ bạo lộ chính mình là nhân tộc thân phận.

Hiện tại tấn cấp, tuyệt đúng là sẽ thất bại trong gang tấc!

Áp chế!

Dương Diệp liền tranh thủ tâm thần chìm vào trong cơ thể, nói: “Vòng xoáy nhỏ, ngươi mau đưa những cái... Kia tinh thuần năng lượng thu hồi đi, hiện tại không thể tấn cấp, thật sự không thể.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, vòng xoáy nhỏ đình chỉ tiếp tục hướng Dương Diệp vận chuyển tinh thuần năng lượng, cùng lúc đó, còn tướng những cái... Kia tại Dương Diệp trong cơ thể kích thích Dương Diệp thân thể năng lượng toàn bộ hút đến rồi Hồng Mông trong tháp.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi.

Hắn hiện tại nếu xung gai cảnh giới, nhất định là sẽ bạo lộ đấy, quan trọng nhất là, ở chỗ này xung gai, Thiên Đạo chi nhãn nhất định sẽ lập tức sẽ tới, tại đây cũng không phải Hồng Mông trong tháp. Hơn nữa, hiện tại xung gai thần giả cảnh, hắn cũng không có quá lớn nắm chắc. Hắn đến Bán Thần cũng không có bao lâu, hắn hiện tại, cần lắng đọng thoáng một phát, mà không phải đi xung gai thần giả!

Ổn điểm luôn tốt!

Tuy nhiên tạm thời không cách nào xung gai thần giả, nhưng là Dương Diệp cũng không thấy được đáng tiếc, bởi vì những cái... Kia tinh thuần năng lượng đều tại Hồng Mông trong tháp, chỉ cần hắn có cần, tùy thời có thể dùng.

“Ngươi làm sao làm được!” Đúng lúc này, xa xa cái kia Khổ Mạc Tà đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía cái kia Khổ Mạc Tà, cười nói: “Ta nói, ta bách độc bất xâm!”

Khổ Mạc Tà nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi thắng!”

Nhận thua!

Nhận thua, nhiều khi, nhận thua đúng đáng xấu hổ đấy, nhưng là, nhiều khi, nhận thua đúng không đáng xấu hổ. Mà bây giờ Khổ Mạc Tà nhận thua, tựu là không đáng xấu hổ. Bởi vì hắn tận lực. Hắn đã đem chính mình mạnh nhất át chủ bài đều dùng đến rồi, nhưng lại y nguyên không làm gì được được Dương Diệp.

Đúng lúc này nếu như còn muốn tiếp tục đánh, kết quả chính là bị đánh chết!

Cổ Mạt xuất hiện ở trên đài tỷ võ, hắn nhìn thoáng qua Khổ Mạc Tà cùng Dương Diệp, cuối cùng nói: “Dê tộc, tiểu Dương thắng!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng vô số yêu thú lập tức hoan hô lên, trong đó, man Sư mấy cái thanh âm lớn nhất. Dương Diệp đúng bọn hắn bằng hữu, nhìn thấy Dương Diệp đả bại Khổ Mạc Tà, bọn hắn tự nhiên là cao hứng nhất.

Dương Diệp đối với lấy Cổ Mạt khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đã đi ra luận võ đài. Một trận chiến này thắng lợi, đại biểu Top 3 đã ổn thỏa. Vốn dựa theo ý của hắn, chỉ cần Top 3 như vậy đủ rồi. Nhưng là, hắn không nghĩ tới man Sư đám kia gia hỏa vậy mà đưa bọn chúng sở hữu tất cả gia sản đều đặt ở rồi trên người hắn.

Hiện tại, cái này thứ nhất, hắn như thế nào cũng phải tranh một chuyến rồi.

Lúc này, cái kia Khô Viên đột nhiên đã đi tới, Khô Viên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: “Chúc mừng!”

Dương Diệp cười nói: “Trận chung kết gặp!”

Khô Viên lắc đầu, “Khó!”

Dương Diệp nói: “Như thế nào, ngươi không có có lòng tin?”

Khô Viên cười nói: “Tin tưởng tự nhiên là có, chỉ là, ngươi khả năng không biết vị kia Thanh Điểu tộc đấy, nàng thật không đơn giản, bất kể như thế nào, đợi tí nữa đã biết rõ kết quả.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Mỏi mắt mong chờ a!”

Khô Viên khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, cái kia Ngôn Linh Tuyết cũng đi tới Dương Diệp trước mặt, Ngôn Linh Tuyết đúng một vị nữ tử, dung mạo lời mà nói..., dù sao dùng Dương Diệp một nhân loại ánh mắt đến xem, còn là phi thường xinh đẹp đấy, đặc biệt đúng Ngôn Linh Tuyết cái kia hai chân, so với bình thường nữ tử muốn dài hơn nhiều, nhưng lại không sẽ có vẻ rất quái lạ, ngược lại lộ ra rất có mỹ cảm!

Ngôn Linh Tuyết đánh giá liếc Dương Diệp, nói: “Ta trước kia chưa từng nghe qua ngươi!”

“Ít xuất hiện!”

Dương Diệp cười nói: “Tộc trưởng nói, chúng ta dê tộc thế yếu, muốn ít xuất hiện một điểm.”

“Ít xuất hiện!”

Ngôn Linh Tuyết khẽ gật đầu, “Chúng ta trận chung kết gặp!” Nói xong, hắn quay người hướng trên đài tỷ võ đi đến.

Trận chung kết gặp!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Ngôn Linh Tuyết, nữ nhân này dường như tín. Hắn không biết nữ nhân này thực lực, nhưng là hắn lĩnh giáo qua cái kia Khô Viên thực lực, thực lực của đối phương đúng rất không tệ, ít nhất tại lực lượng phương diện, nhất định là viễn siêu cái kia Khổ Mạc Tà. Nhưng là, nữ nhân này lại như cũ như thế tự tin.

Không đơn giản!

Trên đài tỷ võ, tại Cổ Mạt tuyên bố bắt đầu về sau, Khô Viên cùng Ngôn Linh Tuyết lập tức bắt đầu rồi chiến đấu. Bất quá hai người đều không có khôi phục bản thể, mà là dùng hình người phương thức tại chiến đấu.

Thăm dò!

Hai người hiện tại cũng tại thăm dò, cũng không có chính thức động thật.

Dương Diệp lắc đầu, nói thật ra đấy, hắn không rất ưa thích loại này phương thức chiến đấu. Hắn vừa rồi cùng Khổ Mạc Tà chiến đấu lúc, hắn mặc dù không có dùng lớn nhất hai cái át chủ bài, nhưng là, hắn cũng không có thăm dò, trực tiếp tựu dùng thân thể giới hạn tiến hành điên cuồng công kích. Cho nên, hắn cùng với Khổ Mạc Tà ở giữa chiến đấu không đến nửa canh giờ tựu đã xong.

Nhưng là hiện tại, cái này Ngôn Linh Tuyết cùng cái này Khô Viên chiến đấu, chỉ sợ muốn đánh mấy canh giờ!

Dương Diệp lắc đầu, xếp bằng ở đấy, sau đó bắt đầu lợi dụng Hồng Mông tử khí chữa trị nhục thể của mình. Trước kia cùng Khổ Mạc Tà một trận chiến, hắn tiêu hao quá nhiều thân thể lực lượng, hiện tại thân thể đã có chút mỏi mệt, hắn hiện tại cần phải nhanh một chút lại để cho thân thể của mình khôi phục, bởi vì kế tiếp, hắn còn có một hồi cứng rắn chiến muốn đánh!

Nếu như có thể sử dụng kiếm, nói thật, bất kể là Khô Viên, hay là cái kia Ngôn Linh Tuyết, với hắn mà nói, cũng chỉ là một kiếm sự tình. Nhưng đáng tiếc, hiện tại hắn không thể dùng kiếm!

Ước chừng đã qua một lúc lâu sau, trên đài tỷ võ Ngôn Linh Tuyết cùng Khô Viên chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, hiển nhiên, song phương đây là muốn đến đùa thật được rồi.

Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía rồi trên đài tỷ võ, nhìn một hồi, hắn phát hiện, cái này Ngôn Linh Tuyết xác thực không đơn giản, thân pháp, Ngôn Linh Tuyết nhanh chóng thân pháp cũng không phải rất nhanh, nhưng lại rất quỷ dị. Nàng lập loè, giống như một vòng u hồn, thường xuyên xuất hiện tại đây, thường xuyên xuất hiện ở đằng kia, cái này làm cho cái kia Khô Viên lực lượng căn bản không cách nào hoàn toàn trúng mục tiêu nàng.

Mà xuất thủ của nàng cũng không đơn giản, nàng chú trọng không phải lực lượng, mà là chỗ hiểm, cơ hồ mỗi một lần xuất thủ, đều thẳng kích Khô Viên chỗ hiểm, cái này lại để cho Khô Viên chiến chính là trong lòng run sợ đấy, bởi vì chỉ cần hắn bị đánh trúng một lần, không chết cũng phải tàn!

Nhìn hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, “Khô Viên thất bại!”

Dương Diệp bên cạnh, man Sư khó hiểu, “Vì cái gì? Ngươi xem, Khô Viên lực lượng rất cường, cái này Ngôn Linh Tuyết một mực tại tránh lui.”

Dương Diệp nói: “Thoạt nhìn là cái này Khô Viên chiếm cứ thượng phong, nhưng kì thực đúng cái này Khô Viên bây giờ là nguy cơ tứ phía, hơi có không chú ý sẽ bị nữ nhân này một kích bị mất mạng. Nữ nhân này thật không đơn giản, nàng hiểu được nghênh ngang tránh đoản, càng hiểu được thế nhược dụ địch, cái này, cái này hoàn toàn tựu là nhân loại thường xuyên dùng sáo lộ (*)!”

“Nhân loại?”

Man Sư ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi không nói ta còn không có cảm giác, ngươi vừa nói, ta phát hiện, ngươi cũng có chút giống nhân loại ah!”

Dương Diệp nheo mắt, nói: “Nói như thế nào?”

Man Sư nói: “Bởi vì ngươi có khi xuất thủ, tựu cùng cái này Ngôn Linh Tuyết đồng dạng, ưa thích tìm nhược điểm của đối phương. Bất quá, ngươi khẳng định không phải nhân loại ha ha, nhân loại làm sao có thể có ngươi cường đại như vậy thân thể.”

Dương Diệp cười cười, không nói gì.

Trên đài tỷ võ, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt, lúc này, cái kia

Khô Viên hiển nhiên không có ở lưu thủ, một quyền so một quyền mạnh hơn, hiện tại Khô Viên nắm đấm, mỗi một lần chém ra, đều nếu so với trước kia Dương Diệp sử dụng giới hạn lúc lực lượng còn mạnh hơn rất nhiều. Giờ phút này, trên đài tỷ võ không gian tại thời khắc này đều là bị Khô Viên nắm đấm cho chấn địa kịch liệt kích động bắt đầu!

Nhưng mà, cái kia Ngôn Linh Tuyết lại như là một cái Xuyên Hoa Hồ Điệp giống như, nhiều lần trốn mất Khô Viên nắm đấm, hơn nữa thỉnh thoảng cho Khô Viên một kích trí mạng.

Bởi vậy, lúc này lộ ra hơi có chút chật vật trái lại Khô Viên!

Dưới đài, Dương Diệp trầm mặc. Lực lượng, sẽ dốc hết mười phần sức mạnh, nhưng là, nếu như quá chú trọng lực lượng, mà không chú trọng kỹ xảo, vậy thì khả năng bị nhân tứ lạng bạt thiên cân. Tựu như lúc này, cái này Khô Viên đã bị Ngôn Linh Tuyết tứ lạng bạt thiên cân rồi.

Bất kể là lực lượng, hay là kỹ xảo, cũng hoặc là tốc độ, đều phải chú trọng, trừ phi ngươi có thể đem bên trong đồng dạng làm đến mức tận cùng, ví dụ như lực lượng, nếu như có thể làm được một quyền đánh nát mảnh không gian này, cái kia không cần phải nói, cái gì kỹ xảo cùng tốc độ tại cái này tuyệt đối địch lực lượng trước mặt đều là hư. Nhưng là, nếu như không thể, vậy cũng có thể sẽ bi kịch!

15' sau.

Theo lấy Ngôn Linh Tuyết một kích kích tại Khô Viên trước ngực, Khô Viên trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, mà lúc này, Ngôn Linh Tuyết trực tiếp lấn thân trên xuống, sau đó đối với lấy Khô Viên một hồi tấn công mạnh...

Khô Viên tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, cuối cùng quẳng rồi đi ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện rơi trên mặt đất. Mà hắn còn chưa mà bắt đầu..., cái kia Ngôn Linh Tuyết tựu xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó bàn tay như ngọc trắng chống đỡ tại Khô Viên giữa lông mày.

Khô Viên thất bại!

Ngôn Linh Tuyết thu về bàn tay, nói: “Ngươi quá chú trọng lực lượng mà xem nhẹ kỹ xảo, nếu là đúng thượng trong nhân loại trong truyền thuyết kiếm tu, cái loại này có thể một kiếm phá vạn pháp kiếm tu, ngươi chết như thế nào cũng không biết.”

“Một kiếm phá vạn pháp?”

Khô Viên trầm giọng nói: “Ngươi cái này là một kiếm phá vạn pháp?”

Ngôn Linh Tuyết lắc đầu, “Không phải, bất quá, ta tại học!”

Khô Viên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta hiểu được! Chúc mừng ngươi!”

Lúc này, Cổ Mạt xuất hiện ở trên đài tỷ võ, nói: “Thanh Điểu tộc, Ngôn Linh Tuyết thắng.”

Phía dưới, vô số yêu thú lập tức hoan hô lên, trong đó Thanh Điểu tộc hoan hô lớn nhất, xông thẳng lên trời.

Cổ Mạt khẽ gật đầu, nói: “Nghỉ ngơi một chút, hai canh giờ về sau, cuối cùng một cuộc tỷ thí!”

Ngôn Linh Tuyết khẽ gật đầu, sau đó rơi xuống luận võ đài.

Dương Diệp bên cạnh, man Sư nói: “Tiểu Dương, nữ nhân này không đơn giản, ngươi có nắm chắc hay không?”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, “Có lẽ có a!”

Man Sư: “...”

Thời gian qua vô cùng nhanh, đảo mắt hai canh giờ đi qua, Dương Diệp cùng Ngôn Linh Tuyết xuất hiện ở trên đài tỷ võ.

Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Ngôn Linh Tuyết, nói: “Tuy nhiên quyền cước không có mắt, nhưng là, các ngươi đều là ta Yêu tộc thiên tài, ta hi vọng, mọi người có thể điểm đến là dừng!” Nói lấy, hắn cố ý nhìn thoáng qua Dương Diệp. Dương Diệp rất thần bí, hắn hoàn toàn nhìn không thấu, hơn nữa, Yêu Thần lúc trước đều coi trọng như thế Dương Diệp, cho nên, hắn càng coi được Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chỉ là tỷ thí, hắn tự nhiên sẽ không hạ tử thủ, hắn cũng không phải phát rồ. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là cái này Ngôn Linh Tuyết không hạ tử thủ.

Hắn nguyên tắc làm người đúng người khác như thế nào đối với hắn, hắn như thế nào đối với người khác!

Dương Diệp đối diện, Ngôn Linh Tuyết thủ đoạn khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, nói: “Đến đây đi!”

Dương Diệp ngẩn người, “Ngươi muốn dùng vũ khí?”

Ngôn Linh Tuyết nói: “Ngươi cũng có thể dùng!”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta không có!”

Ngôn Linh Tuyết đột nhiên tay phải vung lên, một thanh kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Hiện tại đã có!”

Dương Diệp nhìn trước mặt kiếm, sửng sốt một hồi lâu, sau đó hắn cầm chặt chuôi này kiếm, nói: “Cái này, cái này ta tựu có chút ngượng ngùng rồi...”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1539: Dương Diệp? Giống như nghe qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngoài ý muốn, phi thường ngoài ý muốn.

Dương Diệp thật sự không nghĩ tới cái này Ngôn Linh Tuyết sẽ tiễn đưa hắn một thanh kiếm, hắn đều có chút hoài nghi đối phương là không phải phát hiện thân phận của hắn rồi.

Lúc này, Ngôn Linh Tuyết đột nhiên lại nói: “Ta xem qua xuất thủ của ngươi, ngươi cũng am hiểu sử dụng kỹ xảo, cho nên, đến đây đi, cho ta xem xem ngươi theo nhân loại trên người đã học được mấy thành!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cong ngón búng ra, trong tay hắn cái kia chuôi kiếm phi về tới Ngôn Linh Tuyết trước mặt, nói: “Không biết dùng!”

Hắn tự nhiên là không thể ở chỗ này sử dụng kiếm đấy, một khi sử dụng kiếm, thân phận nhất định sẽ bạo lộ, ít nhất kiếm tu thân phận nhất định sẽ bạo lộ. Yêu tộc những... Này cường giả cũng không phải mù lòa, hắn nếu như không có sử dụng kiếm, đối phương khẳng định nhìn không ra hắn đúng một gã kiếm tu, nhưng là nếu như hắn dùng kiếm, tựu tính toán tại như thế nào giấu diếm, khẳng định cũng sẽ bị đối phương phát hiện!

Hắn đúng kiếm tu, một khi sử dụng kiếm, khi đó, toàn bộ nhân khí chất đều không giống với!

Cho nên, cái này kiếm nhất định là không thể dùng.

Ngôn Linh Tuyết bàn tay như ngọc trắng bãi xuống, trường kiếm chỉ xéo mặt đất, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, nói: “Ra tay đi!”

Dương Diệp cũng không khách khí, lập tức chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ nhân như là một quả đạn pháo bình thường hướng về Ngôn Linh Tuyết bắn mạnh tới.

Lúc này, xa xa Ngôn Linh Tuyết hai mắt đột nhiên chậm rãi đóng lại, toàn bộ nhân như là nhập định rồi bình thường.

Đem làm Dương Diệp đi tới Ngôn Linh Tuyết trước mặt, một quyền oanh hướng Ngôn Linh Tuyết lúc, Ngôn Linh Tuyết không có đi phòng ngự Dương Diệp một quyền này, mà là đột nhiên xuất kiếm, kiếm đâm thẳng Dương Diệp trước ngực, kiếm cực nhanh, cực xảo trá, tựu như là phẫn nộ xuất kích độc xà.

Dương Diệp mặc dù đối với chính mình phòng ngự có lòng tin, nhưng là hắn sẽ không ngốc đến dùng thân thể đi đón đỡ kiếm của đối phương. Đối phương biết rõ nhục thể của hắn phòng ngự, nhưng là đối phương hay là dám xuất kiếm, cái này chứng minh đối phương đối với kiếm của mình cũng có lòng tin.

Coi chừng chạy nhanh được vạn năm thuyền!

Dương Diệp quyền thu, thuận thế hóa chưởng hướng xuống vỗ, cái vỗ này, trực tiếp vỗ vào Ngôn Linh Tuyết trên thân kiếm, thân kiếm kịch liệt run lên, trực tiếp cải biến kiếm thế, mà lúc này, Dương Diệp chưởng hóa quyền, thẳng kích Ngôn Linh Tuyết trước ngực. Mà cái kia Ngôn Linh Tuyết phản ứng cũng bất mãn, lập tức thủ đoạn một chuyến, kiếm trong tay hắn lập tức như là khoanh tròn bình thường nghiêng cắt về phía Dương Diệp tay.

Nếu như Dương Diệp không thu quyền, quả đấm của hắn sẽ oanh trúng Ngôn Linh Tuyết trước ngực, nhưng là, Ngôn Linh Tuyết cái này kiếm có thể sẽ đưa hắn cánh tay từ trung gian gọt thành hai nửa!

Đúng lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên hướng về sau co rụt lại, sau đó mũi chân cúi mặt đất, cùng lúc đó, hắn tay phải hướng về sau co rụt lại, dùng thủ đoạn trực tiếp kẹp lấy Ngôn Linh Tuyết kiếm, mà đang ở Ngôn Linh Tuyết muốn thuận thế xoắn một phát, đưa hắn cánh tay trực tiếp xoắn đoạn lúc, Dương Diệp chân phải đột nhiên mạnh mà đạp một cái, cả người hắn trực tiếp đâm vào rồi Ngôn Linh

Tuyết trên người.

Theo lấy một đạo tiếng va đập vang lên, cái kia Ngôn Linh Tuyết trực tiếp bị Dương Diệp đập lấy trăm trượng có hơn.

Không hề nghi ngờ, lúc này đây, đúng Dương Diệp chiếm cứ thượng phong.

Dương Diệp cũng không có dừng tay, mà là thân hình khẽ động, đi thẳng tới rồi Ngôn Linh Tuyết trước mặt, mà đúng lúc này, cái kia Ngôn Linh Tuyết đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại phía sau của hắn, cùng lúc đó, một thanh kiếm đâm thẳng phía sau lưng của hắn. Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, mũi chân nhẹ nhẹ một chút, thân thể tại chỗ một cái xoay tròn, sau đó một quyền hướng về trước mặt oanh tới!

Lúc này đây, hắn lựa chọn cứng đối cứng, hắn muốn xác định thoáng một phát cái này Ngôn Linh Tuyết kiếm uy lực.

Quyền kiếm chạm vào nhau, sau một khắc, Ngôn Linh Tuyết cùng Dương Diệp lập tức hướng về từng người phía sau liên tục nhanh lùi lại.

Rất nhanh, song phương ngừng lại.

Dương Diệp lui trọn vẹn hơn ba trăm trượng, mà cái kia Ngôn Linh Tuyết tắc thì lui không đến 200 trượng!

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn cánh tay của mình, lúc này hắn phát hiện, cánh tay của mình thậm chí có chút ít run lên. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Ngôn Linh Tuyết, hắn vẫn cho là, cái này Ngôn Linh Tuyết kiếm đi chính là sắc bén, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương đi căn bản không phải sắc bén, mà là lực lượng. Càng không có nghĩ tới chính là, cái này Ngôn Linh Tuyết lực lượng dĩ nhiên là như thế cường!

Trước kia Ngôn Linh Tuyết cùng Khô Viên giao thủ lúc, đối mặt Khô Viên cái kia cương mãnh lực lượng, Ngôn Linh Tuyết vẫn là dùng trốn tránh phương thức, bởi vậy, cái này cho nhân một loại ảo giác, cái kia chính là nàng lực lượng khẳng định rất yếu. Nhưng là, một màn này, làm cho lũ yêu thú biết rõ, lực lượng của nàng không chỉ không kém, ngược lại còn rất mạnh!

Ngôn Linh Tuyết bàn tay như ngọc trắng khẽ nhúc nhích, trường kiếm chỉ xéo mặt đất, “Trước kia, ta đi qua một chuyến nhân vực, tại đó, ta thấy được Nhân tộc cường giả. Chúng ta so về Nhân tộc, có một cái Tiên Thiên ưu thế, cái kia chính là thân thể. Nhưng là, Nhân tộc so với chúng ta có hậu thiên ưu thế. Bọn hắn hiểu được học tập, hiểu được sáng tạo. Bọn hắn sáng tạo ra một ít cường đại huyền kỹ, dù cho đúng nhục thể của chúng ta cũng gánh không được, bọn hắn sáng tạo ra một ít kỹ xảo, sẽ sử dụng đắc lực lượng xa không bằng chúng ta bọn hắn, lại có thể chiến thắng chúng ta!"

Nói lấy, nàng dừng một chút, lại nói: "Bất kể là ngươi hay là Khô Viên, các ngươi đều quá mức chú trọng thân thể lực lượng, cái này đúng ưu điểm của các ngươi, nhưng là đúng khuyết điểm của các ngươi."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, ánh sáng chú trọng lực lượng là không đủ." Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: "Ngươi mới vừa nói ngươi đi qua nhân tộc, nói cách khác, ngươi cùng Nhân tộc thiên tài đã giao thủ. Đối thủ của ngươi đúng kiếm tu ư?"

Ngôn Linh Tuyết nhẹ gật đầu, "Kiếm Thần các, ngươi nghe qua a?"

Kiếm Thần các!

Dương Diệp sửng sốt, Kiếm Thần các hắn đương nhiên nghe qua, đây chính là năm đó Kiếm Vô Cực sáng lập thế lực. Nghiêm khắc mà nói, nhưng hắn là Kiếm Thần các Các chủ. Bất quá, Kiếm Thần các người ta có thừa nhận hay không hắn đúng Các chủ cũng không biết.

Kỳ thật, đối với Kiếm Thần các, hắn cũng không có gì niệm tưởng.

Những người kia, phục tùng Kiếm Vô Cực, nhưng chắc chắn sẽ không phục tùng hắn, cái này cũng bình thường, bất kể là tư lịch hay là thực lực, hắn đều không có làm cho nhân gia phục tùng tư cách. Nếu như hắn thật sự bằng vào Kiếm Thần ấn, là có thể thu phục chiếm được Kiếm Thần các, cái kia không khỏi quá ngây thơ rồi chút ít. Cùng Dương gia đồng dạng, hắn đối với không phải thuộc tại đồ đạc của mình, cũng không ôm bất luận cái gì tưởng tượng!

Tựu như Dương gia, Dương gia không phải Thường Phi thường ngưu, nhưng là, cái kia không có nghĩa là hắn ngưu.

Hắn tin tưởng vững chắc một điểm, thực lực, chỉ cần hắn Dương Diệp có cường, có ưu tú, đến lúc đó, không phải hắn đi tranh giành cái gì thế tử, hoặc là cái gì Kiếm Thần các Các chủ, mà là Dương gia đến cầu hắn đi làm thế tử, Kiếm Thần các đến cầu hắn trở về đem làm Các chủ. Nhưng là, nếu như không có thực lực, tựu tính toán làm tới cái gì thế tử cùng Các chủ, cũng sẽ bị nhân giết chết!

Dựa vào chính mình, mới là Vương Đạo!

Xa xa, Ngôn Linh Tuyết lại nói: “Nhân tộc, tuy nhiên không bằng ta Yêu tộc đoàn kết, nhưng là, trong nhân tộc, nhân tài xuất hiện lớp lớp, bọn hắn một khi đoàn kết lại, đó là một kiện phi thường chuyện đáng sợ. Đúng rồi, nghe nói trong nhân tộc, lại xuất hiện một vị nhân vật thiên tài, người này gọi Dương Diệp, ngươi nghe qua ư?”

Dương Diệp!

Dương Diệp sửng sốt một chút, sau đó nói: “Cái kia, nghe qua một điểm!”

Ngôn Linh Tuyết khẽ gật đầu, nói: “Nghe đồn người này từ hạ vị mặt giết đến tận rồi Đại Thế Giới, hơn nữa là giết năm tên Luân Hồi cảnh cường giả thượng Đại Thế Giới, nếu như việc này là thật, cái kia người này không khỏi tựu thật là đáng sợ chút ít.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, phía dưới đột nhiên có Yêu tộc yêu thú cả giận nói: “Các ngươi còn muốn đánh nữa hay không?”

“Đánh, mau đánh!”

“Hai thằng này, không phải là vừa ý mắt đi à nha...”

Nghe được những cái... Kia yêu thú lời mà nói..., Dương Diệp nhìn về phía Ngôn Linh Tuyết, ngượng ngập cười cười, nói: “Về Dương Diệp sự, chúng ta lần sau tại hảo hảo đàm, đến đây đi!”

Ngôn Linh Tuyết khẽ gật đầu, sau một khắc, nàng trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, tiếp theo, vài đạo hàn mang hiện lên ‘Mười’ chữ hình giao thoa lấy cắt về phía rồi Dương Diệp.

Ngôn Linh Tuyết không phải kiếm tu, nàng không có kiếm ý, nhưng là, kiếm của nàng lực lượng nhưng lại rất mạnh, so một ít có được kiếm ý kiếm tu còn mạnh hơn.

Có thể nói, cái này Ngôn Linh Tuyết kiếm có chút khác loại!

Bất quá, chống lại Dương Diệp cái này hàng thật giá thật kiếm tu, cái kia chỉ có thể nói nàng xui xẻo. Ngôn Linh Tuyết đúng tại học tập một kiếm phá vạn pháp, mà Dương Diệp bản thân tựu là Kiếm Tâm Thông Minh, cho nên, đối phương muốn dùng tìm sơ hở phương thức đến đánh bại hắn, cái kia không thể nghi ngờ là tại nói chuyện hoang đường viển vông.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, toàn thân lực lượng đều hội tụ trong tay, sau một khắc, hắn mãnh liệt xoay người một quyền hướng về trước mặt một quyền oanh ra!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Bởi vì cái kia hai đạo hàn quang cùng Ngôn Linh Tuyết đúng tại Dương Diệp trước mặt, mà Dương Diệp nhưng lại quay người ra quyền, Dương Diệp đầu là xấu mất ư?

Đây là lúc này sở hữu tất cả yêu thú trong đầu cách nghĩ!

Nhưng mà, kế tiếp một màn nhưng lại lại để cho tất cả mọi người kinh trụ.

Bởi vì cái kia vốn tại Dương Diệp trước mặt Ngôn Linh Tuyết đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, thì ra là lúc này Dương Diệp trước mặt, mà lúc này, Dương Diệp nắm đấm vừa vặn đi tới Ngôn Linh Tuyết trước mặt, cái này Ngôn Linh Tuyết giống như là tận lực hướng Dương Diệp trên nắm tay đụng tựa như!

Theo lấy một đạo trầm đục tiếng vang lên, cái kia Ngôn Linh Tuyết trực tiếp quẳng rồi đi ra ngoài.

Lúc này, Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh, cả người hắn điện xạ mà ra, lập tức đi tới cái kia vẫn còn quẳng Ngôn Linh Tuyết trước mặt, sau đó tại thứ hai còn chưa kịp phản ứng lúc chính là trực tiếp một ngón tay điểm vào thứ hai chỗ mi tâm, cái này một ngón tay, tự nhiên là không dùng lực.

Trong tràng triệt để yên tĩnh trở lại!

Bởi vì Ngôn Linh Tuyết thua!

Thua quá đột ngột, thua có chút không hiểu thấu!

Dương Diệp trước mặt, Ngôn Linh Tuyết thẳng tắp nhìn Dương Diệp, nói: “Vì cái gì?” Nàng tự nhiên là chỉ trước kia Dương Diệp vì sao có thể biết rõ nàng sẽ theo Dương Diệp sau lưng công kích hắn.

Dương Diệp thu tay về, cười nói: “Trực giác, ngươi tin ư?”

“Không tin!” Ngôn Linh Tuyết nói.

Dương Diệp nói: “Những... Này, đều không trọng yếu.” Nói lấy, hắn dừng một chút lại nói: “Ngươi thực lực không tệ, chỉ là, cái này cái gọi là tìm sơ hở vẫn không được thục, cần nhiều hơn luyện tập, bằng không thì, dễ dàng bị nhân phản sáo lộ (*).”

Ngôn Linh Tuyết nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi xem thấu ý đồ của ta.”

Dương Diệp cười cười, không nói gì, mà là nhìn về phía rồi xa xa Cổ Mạt, thứ hai khẽ gật đầu, sau đó tuyên bố: “Dê tộc, tiểu Dương thắng!”

Nghe được Cổ Mạt lời mà nói..., phía dưới man Sư đợi người lập tức điên cuồng gào thét kêu lên, cái kia hưng phấn bộ dạng, giống như chính là bọn họ được thứ nhất tựa như.

“Rống!”

Mà đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo rồng ngâm thanh âm, tiếp theo lấy, một sợi màu trắng bạc Cự Long đột nhiên theo tầng mây kia trong chui ra, ngân bạch Cự Long phi thường đại, chí ít có vạn trượng trường.

Tại hắn sau khi xuất hiện, một cổ kinh khủng uy áp xuất hiện ở trong tràng, bất quá cũng không có nhằm vào phía dưới cái kia chút ít yêu thú, ngay cả như vậy, phía dưới vô số yêu thú hay là cảm giác có chút không thở nổi.

“Thiên Long tộc, cổ Ứng Long!” Dương Diệp bên cạnh, Ngôn Linh Tuyết trầm giọng nói.

Cổ Ứng Long!

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia ngân bạch Cự Long đột nhiên mở miệng, “Ai là vạn tộc hội thứ nhất!”

Sở hữu tất cả yêu thú ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Ngân bạch Cự Long ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người, sau đó nói: “Cho ta xem xem năm nay vạn tộc hội đầu tiên là cái gì mặt hàng!”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ Long Uy bay thẳng đến lấy phía dưới Dương Diệp nghiền áp mà đi.

Nhìn thấy đối phương trực tiếp xuất thủ, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng sâm lãnh hàn mang.

Hắn đời này, ghét nhất đúng là người khác ở trước mặt hắn ‘trang Bức’ rồi!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1540: Ta còn không có chiến có

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên là không cam lòng yếu thế, lập tức chân phải mạnh mà một đập mạnh mặt đất, toàn bộ người hóa làm một đạo cột sáng xung thiên mà khởi.

Không trung, tại sở hữu tất cả yêu thú trong ánh mắt, Dương Diệp một quyền oanh ra, quyền xuất, cái kia cổ cường đại Long Uy trực tiếp bị Dương Diệp một quyền này bắn cho toái, tiếp theo, Dương Diệp tốc độ không giảm hướng về cái kia phía chân trời hư không cổ Ứng Long xung tới.

Nhìn thấy một màn này, phía dưới sở hữu tất cả yêu thú đều ngây ngẩn cả người!

Bọn hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp cũng dám đối với cổ Ứng Long xuất thủ!

Cổ Ứng Long đúng ai?

Đây chính là Yêu tộc một đời tuổi trẻ đỉnh phong nhất bốn người một trong, tại sở hữu tất cả yêu thú trong nội tâm, cổ Ứng Long bọn họ là thuộc về truyền thuyết.

Vạn tộc hội vì cái gì không cho bọn hắn tham gia? Đó là bởi vì bọn hắn quá mạnh mẽ.

Mà bây giờ, trong tràng những cái... Kia yêu thú thật không ngờ, Dương Diệp cũng dám đối với cổ Ứng Long chủ động xuất kích.

Tự tin? Cuồng vọng?

Phía chân trời.

Cái kia ngân bạch Cự Long nhìn thấy Dương Diệp một quyền nổ nát hắn Long Uy lúc, trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, hắn thật không ngờ Dương Diệp như thế dễ dàng tựu nổ nát rồi hắn Long Uy. Mà khi thấy Dương Diệp hướng hắn xung lúc đến, hắn cực lớn mắt rồng lập tức băng lạnh xuống. Trong đó, có sâm lãnh sát ý!

Long tộc uy nghiêm, không cho khiêu khích.

Cái này Dương Diệp cử động lần này không thể nghi ngờ là đang gây hấn với hắn uy nghiêm!

Theo lấy một đạo tiếng rống giận dữ tại phía chân trời vang lên, một cái long trảo tự tầng mây kia trong chui ra, sau đó hướng về phía dưới Dương Diệp trùng trùng điệp điệp rơi xuống suy sụp. Một trảo này, tựa như diệt thế thần trảo, trong đó mang theo khủng bố lực lượng, làm cho lũ yêu thú cảm thấy phảng phất muốn giống hết y như là trời sập.

Phía dưới, man Sư đợi người thần sắc vô cùng khẩn trương lên.

Dương Diệp có thể chống đở được một trảo này ư?

Phía chân trời, Dương Diệp không có trốn tránh, tốc độ không giảm trái lại còn tăng, đem làm đi vào cái con kia long trảo không sai biệt lắm còn có nửa trượng lúc, Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, toàn thân lực lượng tại thời khắc này nhanh chóng hối tụ ở quyền trong. Sau một khắc, Dương Diệp mạnh mà một quyền oanh ra!

Ngũ Hành phá giáp quyền!

Tại nhìn thấy cái này đầu Cự Long lúc, Dương Diệp biết rõ, giới hạn lực lượng đối với đối phương căn bản không có dùng, bởi vậy, hắn quyết đoán sử xuất rồi Ngũ Hành phá giáp quyền! Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn một chút chính mình Ngũ Hành phá giáp quyền uy lực!

Không trung, quyền trảo chạm vào nhau.

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tại phía chân trời ầm ầm vang vọng, tiếp theo lấy, toàn bộ phía chân trời không gian đột nhiên một hồi kịch liệt kích rung động, phảng phất muốn văng tung tóe giống như, thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng. Mà ở sở hữu tất cả yêu thú kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia long trảo phía trên cái kia chút ít cứng rắn Long Lân trực tiếp rạn nứt ra, sau đó hóa thành vô số thật nhỏ mảnh vỡ tự phía chân trời rơi xuống phía dưới, cùng lúc đó, cái con kia long trảo trực tiếp bị Dương Diệp một quyền kia oanh rụt trở về!

Sở hữu tất cả yêu thú hóa đá tại nguyên chỗ.

Lúc này đây giao phong, cổ Ứng Long thất bại?

Không chỉ những cái... Kia yêu thú, phía dưới cái kia Cổ Mạt trong mắt cũng đầy đúng khó có thể tin, tựu lúc trước, hắn đã làm tốt tiện tay xuất thủ cứu giúp Dương Diệp chuẩn bị.

Dương Diệp tuy nhiên cường, nhưng là, ở trong mắt hắn xem ra, Dương Diệp cùng Yêu tộc tuyệt thế thiên tài khẳng định vẫn có không nhỏ chênh lệch. Phải biết, cổ Ứng Long loại này cấp bậc thiên tài, đừng nói là tại Yêu tộc, coi như là tại toàn bộ Đại Thế Giới đều có thể sắp xếp thượng đẳng. Nhưng là, hắn vạn vạn thật không ngờ, Dương Diệp thật không ngờ cường!

Cổ Mạt hít sâu một hơi, “Kẻ này tuyệt đối với không phải bình thường nhân loại, khó trách bị Yêu Thần nhìn trúng!”

Phía chân trời.

“Làm càn!”

Lúc này, phía chân trời tầng mây bên trong, đột nhiên truyền đến cổ Ứng Long tiếng rống giận dữ, trong thanh âm, xen lẫn lấy vô cùng lửa giận. Tại sở hữu tất cả yêu thú trước mặt bị Dương Diệp một quyền nổ nát rồi chính mình lân phiến, cái này đối với cổ Ứng Long mà nói, không thể nghi ngờ không cách nào tiếp nhận.

Trên thế giới khó xử nhất sự, không ai qua được ‘trang Bức’ thất bại!

Phía chân trời, cổ Ứng Long tự nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn thân thể bãi xuống, một sợi cực lớn đuôi rồng tự tầng mây kia bên trong thoáng hiện mà ra, sau đó mang theo lấy vô tận uy áp hướng về phía dưới Dương Diệp quét tới.

Dưới cơn thịnh nộ, cổ Ứng Long không có ở lưu thủ, đuôi rồng những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị quét bóp méo bắt đầu.

Đại Thế Giới không gian sao mà chắc chắn, có thể tướng không gian quét vặn vẹo biến hình, có thể thấy được hắn lực lượng đã khủng bố đến rồi loại trình độ nào.

Không trung, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, nói đến solo, một đời tuổi trẻ ở bên trong, hắn đời này thật đúng là chưa sợ qua ai.

Dương Diệp chân phải mạnh mà một đập mạnh hư không, toàn bộ nhân bắn lên, bay thẳng đến lấy cái kia đuôi rồng xung tới. Đúng lúc này, nói cái gì kỹ xảo đều là sẽ vô dụng thôi, bởi vì cái này cổ Ứng Long lực lượng phi thường cường, tại không thể dùng kiếm dưới tình huống, muốn cùng kỹ xảo đến đánh bại đối phương, không thể nghi ngờ là nói chuyện hoang đường viển vông.

Chính diện can!

Không trung, Dương Diệp tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền oanh ra.

Vẫn là Ngũ Hành phá giáp quyền, bất quá hắn cũng chưa dùng tới Tiểu Thiên giáo hắn cái kia chiêu lực lượng hồi trở lại chấn, chỉ là đơn thuần Ngũ Hành phá giáp quyền. Sở dĩ không dùng sức lượng hồi trở lại chấn, là vì không thể dùng kiếm dưới tình huống, chiêu đó không thể nghi ngờ là hắn cuối cùng át chủ bài. Át chủ bài, muốn tại thời khắc mấu chốt dùng mới được!

Tại sở hữu tất cả yêu thú nhìn soi mói, Dương Diệp nắm đấm cùng cổ Ứng Long cái con kia đuôi rồng lần nữa oanh lại với nhau.

Không trung, một đạo tiếng nổ lớn ầm ầm vang lên, tiếp theo lấy, cái kia Dương Diệp trực tiếp bay ngược rồi đi ra ngoài, nhưng mà, cái kia cổ Ứng Long đuôi rồng cũng là bị Dương Diệp oanh điện xạ mà quay về, cùng lúc đó, cái kia đuôi rồng lên, rất nhiều màu trắng bạc Long Lân không ngừng tróc ra, sau đó hóa thành vô số mảnh vỡ chỉ lên trời tế rơi xuống phía dưới!

Sở hữu tất cả yêu thú đầu đã trống rỗng!

Nói đến Long tộc, mọi người khẳng định trước tiên nghĩ đến lực lượng, phòng ngự. Long tộc lực lượng cùng phòng ngự, đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ. Cũng xác thực là như thế này, tuy nhiên thiên Long tộc không dám nói chính mình đúng Yêu tộc sở hữu tất cả trong tộc phòng ngự cùng lực lượng là mạnh nhất đấy, nhưng là, bọn hắn tuyệt đối với có thể sắp xếp tiến Top 3!

Mà cái này cổ Ứng Long với tư cách thiên Long tộc đệ nhất thiên tài, cái kia phòng ngự càng là không thể nghi ngờ.

Nhưng là hôm nay, cái này cổ Ứng Long phòng ngự cũng là bị một cái đến từ dê tộc phá!

Hơn nữa còn là rách nát như thế dễ dàng!

Phía chân trời, Dương Diệp ngừng lại, sau đó hắn lập tức lại hướng về cái kia cổ Ứng Long xung tới. Lúc này, Dương Diệp chiến ý đã tới rồi. Trước kia, bất kể là cùng cái kia Khổ Mạc Tà, hay là cái kia Ngôn Linh Tuyết chiến đấu, hắn đều không có tận hứng, giờ phút này, hắn muốn thống khoái chiến một trận chiến.

Tầng mây ở bên trong, lúc này cổ Ứng Long đúng vừa sợ vừa giận, hắn đúng thật không có nghĩ đến cái này vạn tộc hội thứ nhất thật không ngờ cường, hắn phòng ngự của mình hắn đương nhiên tinh tường, đó là có thể ngạnh kháng Luân Hồi cảnh cường giả công kích. Nhưng là, lúc này lại bị một cái đến từ dê tộc phá.

Lúc này, hắn tuy nhiên vô cùng phẫn nộ, nhưng lại còn không có có đánh mất lý trí, hắn biết rõ, chính mình gặp được đối thủ, cũng biết, chính mình trước kia khinh địch rồi.

Rất nhanh, tầng mây bên trong, Cự Long thân hình run lên, sau đó biến mất, tiếp theo lấy, một gã mặc ngân trường bào màu trắng nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Hình thể đại, có lúc là ưu thế, nhưng là có khi nhưng lại hoàn cảnh xấu. Bởi vì quá lớn, sẽ trở thành là sống bia ngắm!

Cổ Ứng Long không nói nhảm, thân hình khẽ động, bay thẳng đến lấy Dương Diệp bắn mạnh tới, đem làm đi vào Dương Diệp trước mặt lúc, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, trên nắm tay, trải rộng màu trắng bạc lân phiến, lúc này đây, không chỉ có lân phiến, còn có một tầng hơi mỏng ngân bạch ánh sáng.

Dương Diệp cũng không có trốn tránh, trực tiếp tựu là một quyền oanh ra.

Hai cái nắm đấm vừa mới tiếp xúc, một cổ kinh khủng lực lượng khí lãng chính là mạnh mà bộc phát ra ra, sau đó tướng Dương Diệp cùng cổ Ứng Long chấn địa hướng liên tục nhanh lùi lại.

Lúc này đây, cổ Ứng Long trên nắm tay lân phiến cũng không biến mất, nhưng là trước kia trên lân phiến cái kia chút ít ngân bạch lưu quang nhưng lại biến mất.

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn nắm đấm của mình, lúc này, quả đấm của hắn có chút run lên. Hắn ngẩng đầu nhìn hướng cổ Ứng Long, không thể không nói, cái này cổ Ứng Long thực lực cũng không tệ lắm. Hắn tuy nhiên đang thi triển Ngũ Hành phá giáp quyền, nhưng là, hắn cũng không dùng Ngũ Hành phá giáp quyền thẳng kích đối phương ngũ tạng, mà là lợi dụng Ngũ Hành phá giáp quyền đến phá giáp!

Nếu như thẳng kích đối phương ngũ tạng, cái kia chính là sinh tử quyết đấu.

Mà bây giờ, song phương rõ ràng không phải sinh tử quyết đấu, hắn nếu như hạ tử thủ, nhất định sẽ làm cho Yêu tộc những... Này yêu thú bất mãn.

Tuy nhiên Yêu tộc ưa thích tranh giành cường hiếu chiến, nhưng là, nhiều khi, bọn họ là sẽ không phân ra sinh tử. Tựu như trước kia tỷ thí, bất kể là cái kia Ngôn Linh Tuyết hay là Khô Viên bọn hắn, đều không có hạ tử thủ, mà là đang phân ra thắng bại về sau liền lập tức dừng tay.

Phía chân trời, Dương Diệp đối diện, cái kia cổ Ứng Long thần sắc so Dương Diệp càng thêm ngưng trọng. Hắn vừa rồi đã thi triển ra chính mình một loại thần thông thuật, nhưng là, hắn không nghĩ tới, hắn vẫn không có chiếm được tốt. Hắn biết rõ, chính mình một lần thật là gặp được đối thủ.

Phía chân trời, trong tràng hai người nhìn nhau rồi liếc, sau một khắc, hai người hướng về lẫn nhau bắn mạnh tới.

Vừa chạm vào tức phân. Nhưng là sau một khắc, Dương Diệp nhưng lại lần nữa hướng về cổ Ứng Long xung tới.

Chiến rồi một hồi, Dương Diệp phát hiện, nhục thể của mình cùng lực lượng xác thực không bằng cổ Ứng Long, nhưng là, hắn Ngũ Hành phá giáp quyền đền bù rồi điểm này. Thân thể của hắn không thể thừa nhận cổ Ứng Long nắm đấm, nhưng đồng dạng, cổ Ứng Long cũng không dám dùng thân thể của mình thừa nhận quả đấm của hắn, bởi vì chỉ cần bị hắn oanh trúng, cổ Ứng Long tất nhiên sẽ bị thương!

Nhìn Dương Diệp cổ Ứng Long kịch chiến, hơn nữa Dương Diệp còn có chút chiếm cứ thượng phong, phía dưới rất nhiều yêu thú trong nội tâm đã dời sông lấp biển rồi.

Dương Diệp xác thực rất cường, nhưng là, bọn hắn chính thật không ngờ Dương Diệp cường đến rồi loại trình độ này.

Bất quá, đối với cái này yêu thú mà nói, cái này không thể nghi ngờ là một chuyện tốt. Bởi vì hiện tại hai người quyết đấu, mới thật sự là long tranh hổ đấu.

Trước kia tỷ thí so về hiện tại hai người chiến đấu, hoàn toàn giống như là tiểu hài tử qua gia gia!

Mà cao hứng nhất không ai qua được man Sư cùng Hổ Mông bọn hắn rồi. Trước kia, nhìn thấy Dương Diệp cùng cổ Ứng Long đánh nhau, bọn hắn lấy thực ngắt một bả mồ hôi lạnh, dù sao cái này cổ Ứng Long cũng không phải bình thường yêu thú, cái kia đối với bọn họ mà nói, đều là thuộc về truyền thuyết. Mà bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp thật không ngờ cường!

Dương Diệp đúng bằng hữu của bọn hắn, Dương Diệp cường, bọn hắn tự nhiên cao hứng!

Phía chân trời, chiến đấu không có ở tiếp tục xuống dưới, bởi vì cái kia Cổ Mạt xuất hiện ở Dương Diệp cùng cổ Ứng Long trước mặt. Hắn tự nhiên không thể tại lại để cho Dương Diệp cùng cổ Ứng Long đánh tiếp, tại đánh tiếp, sẽ đánh xuất chân hỏa rồi. Khi đó, khả năng tựu là ngươi chết ta sống rồi. Mà bất kể là Dương Diệp hay là cổ Ứng Long, hắn đều không hi vọng có việc!

Dương Diệp tuy nhiên là nhân tộc, nhưng là hiện tại Dương Diệp đã có Yêu Thần nội đan, đúng yêu thú nhìn trúng nhân, cho nên, hắn đã đem Dương Diệp cho rằng là đúng Yêu tộc một phần tử rồi.

Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng cổ Ứng Long, sau đó nói: “Hôm nay tựu dừng ở đây a!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lão nhân này mặt mũi được cho, mà hắn chínhyu nói chuyện, lúc này, cái kia cổ Ứng Long đột nhiên nói: “Ta còn không có chiến có!”

Mùi thuốc súng mười phần!

Nghe được cổ Ứng Long lời mà nói..., Dương Diệp tính tình thoáng một phát đã tới rồi, “Ra, hôm nay ai đi trước người đó là cháu trai.”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1541: Xung gai thần giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đơn đả độc đấu, hắn Dương Diệp đời này, thật sự chưa sợ qua ai.

Hắn vốn định cho lão nhân này một cái mặt mũi đấy, dù sao lão nhân này cũng không tệ lắm, trước kia tại hắn cùng với Khổ Mạc Tà chiến đấu lúc, đối phương còn nhắc nhở qua hắn. Nhưng là hắn không nghĩ tới, cái này cổ Ứng Long lại không nghĩ dừng tay.

Không dừng tay?

Không có sao, vậy thì đánh, ai sợ ai?

Dương Diệp nói xong, không có ở nói nhảm, thân hình khẽ động, bay thẳng đến lấy cái kia cổ Ứng Long bắn mạnh tới.

Cổ Ứng Long cũng không nói nhảm, lập tức bay thẳng đến lấy Dương Diệp xung tới, cứ như vậy, hai người lại chiến... Mà bắt đầu.

Phía dưới, những cái... Kia yêu thú hai mặt nhìn nhau, bọn hắn không nghĩ tới, Yêu Thần điện trưởng lão ra mặt đều không có có thể ngăn cản Dương Diệp cùng cổ Ứng Long. Bất quá cái này cũng bình thường, cổ Ứng Long tại Yêu tộc bên trong, vẫn là cao cao tại thượng, một cái đúng thuộc về truyền thuyết. Mà vừa rồi, Dương Diệp không thể nghi ngờ đưa hắn theo đám mây kéo xuống dưới.

Phải biết, phía dưới thế nhưng mà có đến từ các tộc yêu thú, mà vừa rồi, hắn cùng với Dương Diệp giao thủ, cũng đã bị những... Này yêu thú chứng kiến, là tối trọng yếu nhất một điểm, đúng vừa rồi hắn cùng với Dương Diệp giao thủ lúc, đúng rơi xuống hạ phong.

Thắng bại đúng tiếp theo, mặt mũi mới là trọng yếu nhất!

Hiện tại Cổ Mạt yêu cầu bọn hắn dừng tay, hắn đương nhiên không muốn.

Nhìn cái kia lại chiến cùng một chỗ Dương Diệp cùng cổ Ứng Long, Cổ Mạt lắc đầu, hắn tự nhiên không có tức giận. Hắn cũng tuổi trẻ qua, cũng có tính tình qua, tự nhiên biết rõ Dương Diệp cùng cổ Ứng Long lúc này tâm tính.

Hắn biết rõ, đúng lúc này, là căn bản không cách nào khuyên giải.

Nhưng là, hắn rõ ràng hơn, nếu như đang tiếp tục đánh tiếp, nhất định sẽ đánh xuất chân hỏa, sau đó diễn biến thành ngươi chết ta sống. Cho nên, hắn phải xuất thủ.

Sau một khắc, Cổ Mạt biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, đột nhiên vang lên một đạo nổ vang thanh âm, tiếp theo lấy, cái kia cổ Ứng Long cùng Dương Diệp bị một cổ lực lượng thần bí chấn địa hướng về sau lui gần ngàn trượng.

Mà ở hai người chính giữa, đúng cái kia Cổ Mạt.

Xa xa, Dương Diệp thần sắc mặt ngưng trọng vô cùng, hắn nhìn nhìn cánh tay của mình, lúc này cánh tay của hắn, đã hoàn toàn đã mất đi tri giác.

Hảo cường!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Cổ Mạt, trước mắt lão nhân này, tại hắn bái kiến Luân Hồi cảnh cường giả bên trong, ngoại trừ Huyết Nữ bên ngoài, không có bất kỳ một vị Luân Hồi cảnh có thể so với mà vượt lão nhân này. Về phần hắn, đừng nói hiện tại, tựu tính toán có thể sử dụng kiếm, đều không nhất định có thể đả bại đối phương.

Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng cổ Ứng Long, sau đó nói: “Tại qua không lâu, mỗi ngày đại lục đế bảng bài danh sẽ loát mới, khi đó, các ngươi tướng đại biểu ta Yêu tộc đi chinh chiến đế bảng, các ngươi nếu so với, tựu so xem ai có thể có là mê hoặc tộc tranh thủ một tốt thứ tự. Hiện tại, đều cho ta tiết kiệm một chút khí lực!” Chân thật đáng tin.

Dương Diệp nhún vai, không nói gì.

Cái kia cổ Ứng Long nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đối với lấy cái kia Cổ Mạt có chút thi lễ, “Vừa rồi Ứng Long thất lễ.”

Cổ Mạt khẽ gật đầu, “Ngươi đúng thiên Long tộc thiên tài, có tự tin, có ngạo khí, ta hiểu. Nhưng là, ngươi phải hiểu được một điểm, thế giới rất lớn, cường giả vô số, đối mặt bất cứ người nào, chúng ta cũng không thể khinh thị. Khinh thị một người, cái này có thể sẽ cho ngươi chết.”

Cổ Ứng Long ôm quyền, “Ứng Long ghi nhớ.”

“Trở về đi!” Cổ Mạt khoát tay áo.

Cổ Ứng Long nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất tại phía chân trời.

Cổ Mạt nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi rất không tồi, lại để cho ta phi thường ngoài ý muốn.”

Dương Diệp cười nói: “Giống như, bình thường!”

Cổ Mạt khẽ gật đầu, “Bất quá, vừa rồi cái này cổ Ứng Long cũng không xuất toàn lực. Đương nhiên, ta cũng biết, ngươi khẳng định cũng không xuất toàn lực. Bất kể như thế nào, các ngươi đều là ta Yêu tộc thiên tài, vạn không được vì nhất thời nghĩa khí mà không chết không ngớt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Hắn không chọc đến ta, ta sẽ không chủ động đi trêu chọc hắn.”

Cổ Mạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi đúng Bán Thần cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Chúc mừng!” Cổ Mạt nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Cổ Mạt nói: “Bởi vì ngươi muốn tới thần giả rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hay là khó hiểu.

“Đần ah!”

Lúc này, man Sư xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Bởi vì ban thưởng, thứ nhất tên có rất nhiều ban thưởng, mà trong đó đồng dạng, tựu là ta Yêu tộc chí bảo tham linh quả. Ăn vào hắn, ngươi có rất lớn tỷ lệ tấn thăng đến thần giả.”

Thần giả!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn hiện tại, nếu như mặt đối địch đúng Âm Dương cảnh cường giả, hắn tự nhiên một điểm cũng không sợ, phải nói, Âm Dương cảnh cường giả với hắn mà nói, không có gì uy hiếp. Nhưng là, Luân Hồi cảnh cường giả gây uy hiếp với hắn nhưng lại thật lớn. Hắn tại không được đi tăng lên kiếm ý dưới tình huống, căn bản không cách nào cùng Luân Hồi cảnh cường giả chống lại!

Mà hắn coi như là cường hành tăng lên kiếm ý, cũng không cách nào làm được đánh chết Luân Hồi cảnh!

Thần giả!

Nếu như hắn đạt tới thần giả, cái kia thực lực của hắn cũng tìm được trên phạm vi lớn tăng lên, khi đó, hắn tin tưởng, tựu tính toán không được đi tăng lên kiếm ý, hắn cũng có thể cùng Luân Hồi cảnh cường giả chống lại.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Cổ Mạt, sau đó cười hắc hắc nói: "Lại nói, cái này thứ nhất đều có cái gì ban thưởng ah?" Hắn thiếu chút nữa quên rồi cái này mảnh vụn (gốc), cái này vạn tộc hội thứ nhất thế nhưng mà có ban thưởng.

Cổ Mạt nói: "Ban thưởng có ba dạng, một là tham linh quả, hai là có thể đi thần Phượng tộc thánh khư tu luyện ba tháng, ba là có thể tại Yêu Thần điện vạn Lôi Trì bất ngờ luyện thân thể. Ngươi bây giờ thân thể, còn không có có đạt tới ngươi bây giờ cực hạn, nếu như đi vạn Lôi Trì, vạn Lôi Trì có thể tướng ngươi thân thể bất ngờ luyện đến ngươi bây giờ cực hạn."

"Không thể nâng cao một bước ư?" Dương Diệp hỏi.

Cổ Mạt lắc đầu, "Nếu như là cái khác yêu thú, không phải khả năng, là hoàn toàn có thể nâng cao một bước, thậm chí là hai tầng. Nhưng là, nhục thể của ngươi quá mạnh mẽ, muốn tại tấn cấp, phi thường khó. Vạn Lôi Trì, chỉ có thể tướng nhục thể của ngươi bất ngờ luyện đến ngươi bây giờ cực hạn. Tuy nhiên như thế, nhưng là, cái này đã rất tốt. Bởi vì khi đó nhục thể của ngươi, tướng hoàn toàn không kém cái kia cổ Ứng Long."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kỳ thật hắn cũng biết, hắn hiện tại thân thể, muốn tại đến một cái lột xác, phi thường khó khăn. Bất kể là cảnh giới hay là thân thể, càng về sau đi, lộ là càng khó đi.

"Ngươi bây giờ là muốn trước phục dụng cái này tham linh quả, hay là đi vạn Lôi Trì, cũng hoặc là thần Phượng tộc thánh khư?" Cổ Mạt hỏi.

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: "Trước vạn Lôi Trì a!"

Thần Phượng tộc, tốt nhất là tại thực lực sau khi tăng lên tại đi. Bởi vì đi nơi nào, đến lúc đó có thể sẽ không thuận buồm xuôi gió.

Cổ Mạt nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi, mang ngươi đi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, cùng Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Vạn tộc hội chấm dứt, Dương Diệp danh tự, không đúng, hẳn là tiểu Dương hai chữ này nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Yêu tộc. Bản thân được vạn tộc hội thứ nhất, đã thật là rất giỏi sự tình. Mà Dương Diệp lại đang sở hữu tất cả yêu thú nhìn soi mói cùng cổ Ứng Long đại chiến một hồi, hơn nữa còn chiếm rồi thượng phong, bởi vậy, tiểu Dương hai chữ này lập tức như là ôn dịch bình thường tại Yêu tộc lan tràn.

Mà dê tộc cũng bởi vì Dương Diệp nguyên nhân, đã trở thành Yêu tộc tiêu điểm. Dương Diệp bây giờ đang ở dê tộc địa vị, gần thứ dê tộc tộc trưởng.

Dương Diệp theo Cổ Mạt đi tới Yêu Thần núi vạn Lôi Trì, cái gọi là vạn Lôi Trì, tựu là Yêu tộc cường giả thu thập thiên địa thần lôi hội tụ cùng một chỗ một cái Lôi Trì, mục đích tự nhiên là vì bất ngờ luyện Yêu tộc yêu thú thân thể.

Đứng tại vạn Lôi Trì trước, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, tại đây ao ở bên trong, vô số Lôi Điện bị một loại lực lượng thần bí giam cầm ở trong đó, mặc dù không có Thiên Đạo đánh xuống cái chủng loại kia thần lôi lợi hại, nhưng lại cũng không thể khinh thường.

“Đi xuống đi!” Dương Diệp bên cạnh, Cổ Mạt nói.

“Tựu tiếp tục như vậy?” Dương Diệp nói.

Cổ Mạt nói: “Bằng không thì ngươi cho rằng đây này?”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, nói: “Ta còn tưởng rằng muốn làm cái gì bảo hộ biện pháp đây này.”

Cổ Mạt lắc đầu, “Chính là vì kích thích nhục thể của ngươi, nếu như tướng nhục thể của ngươi bảo vệ, cái kia còn kích thích cái gì? Nhớ kỹ, không được vận dụng bất luận cái gì lực lượng đến bảo hộ nhục thể của mình, lại để cho chính mình thân thể ở vào một cái buông lỏng nhất trạng thái.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thả người nhảy lên, trực tiếp tiến nhập vạn Lôi Trì trong.

Dương Diệp tiến vào vạn Lôi Trì, toàn bộ vạn Lôi Trì lập tức sôi trào.

Mà Dương Diệp lúc này cảm giác, cái kia gọi một cái sảng khoái. Loại cảm giác này, bị điện qua tựu minh bạch đúng cái gì tư vị.

Vô số Lôi Điện bắt đầu điên cuồng kích thích lấy Dương Diệp thân thể!

Một bên, Cổ Mạt nhìn Dương Diệp, khẽ gật đầu, trong mắt có một vòng tán thưởng. Cái này vạn Lôi Trì cường hãn hắn đúng biết đến, bình thường yêu thú tiến vào trong đó, đều bị điện điên cuồng tru lên, cho dù là hắn năm đó tiến vào trong đó lúc, cũng là thiếu chút nữa nhảy ra. Nhưng là Dương Diệp nhưng lại cả lông mày đều không có nhăn thoáng một phát!

Phần này tâm tính cùng nghị lực, đừng nói tại Nhân tộc, coi như là tại Yêu tộc đều không có mấy cái!

Kỳ thật, cái này vạn Lôi Trì xác thực không dễ chịu, nhưng là, đối với Dương Diệp mà nói, cái này vạn Lôi Trì so về kiếm ý cắn trả nhưng lại phải kém rất nhiều nhiều nữa...

Kiếm ý cắn trả, đó mới gọi thống khổ!

Bởi vậy, cái này vạn Lôi Trì cho hắn tạo thành cái kia chút đau khổ, thật sự không coi vào đâu.

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, đảo mắt mười ngày đi qua.

Mười ngày sau một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau đó theo vạn Lôi Trì trong nhảy ra.

“Cảm giác như thế nào?” Một bên, Cổ Mạt đột nhiên xuất hiện, hỏi.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cảm thụ thoáng một phát thân thể của mình, hồi lâu, hắn nói: “Sinh đi một tí biến hóa, nhưng phải hay là không quá rõ ràng!”

“Đây là bình thường!”

Cổ Mạt nói: “Bởi vì ngươi trước kia thân thể đã phi thường cường, cho nên, hiện tại ngươi cảm giác cũng không phải như vậy rõ ràng. Nhưng là, kỳ thật nhục thể của ngươi đã sinh ra lột xác. Hiện tại, nhục thể của ngươi đã đạt tới Bất Tử Bất Diệt cảnh đỉnh phong, ngày sau ngươi muốn cho nhục thể của mình nâng cao một bước sẽ tương đối đơn giản rất nhiều.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Thấy đủ thường vui cười a!”

“Có cái này cách nghĩ, rất tốt!”

Cổ Mạt cười cười, sau đó cong ngón búng ra, một quả nắm đấm trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Hiện tại phục dụng a, ta là ngươi hộ pháp.”

Dương Diệp tiếp nhận trước mặt trái cây, sau đó nói: “Tiền bối, ta muốn chính mình đột phá.”

“Không cần ta hộ pháp?” Cổ Mạt nói: “Thiên Đạo chi nhãn cũng không hay gây.”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Ta tự mình tới a!”

Cổ Mạt nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Có thể, chính mình coi chừng một ít!” Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Mạt sau khi rời đi, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Xung gai thần giả!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1542: Tiến về trước thần Phượng tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp xếp bằng ở tầng thứ ba trong phòng tu luyện, tại ăn vào tham linh quả về sau, vô số tinh thuần linh khí lập tức tự Dương Diệp trong cơ thể bộc phát ra đến. Cùng lúc đó, trước kia bị Dương Diệp theo Khổ Mạc Tà chỗ đó hấp thu cái kia chút ít tinh thuần độc tố cũng theo bị Hồng Mông tháp truyền vào trong cơ thể của hắn.

Hai cổ tinh thuần năng lượng tại Dương Diệp trong cơ thể điên cuồng kích thích lấy Dương Diệp thân thể, thời gian dần trôi qua, cái này hai cổ năng lượng bắt đầu bị Dương Diệp thân thể hấp thu.

Theo lấy những... Này năng lượng bị hấp thu, Dương Diệp phát ra khí tức càng ngày càng mạnh rồi.

Bán Thần!

Cái gọi là Bán Thần, tựu là chỉ nửa chân đạp đến nhập thần người. Cho nên, Bán Thần cùng thần giả ở giữa đạo kia bình chướng, cũng không dày, đương nhiên, cũng không tệ.

Dương Diệp tuy nhiên tấn cấp có chút nhanh, nhưng là, hắn hiện tại, cái này trụ cột đã phi thường vững chắc, cũng chính bởi vì như thế, cho nên hắn mới dám xung gai thần giả.

Kỳ thật, tại cùng tuổi ở bên trong, Dương Diệp tấn cấp tốc độ cũng không khoái, tại đây Đại Thế Giới, như hắn loại đến tuổi này, cũng đã đạt tới thần giả đấy, tuy nhiên không phải rất nhiều, nhưng là tuyệt đối với không ít.

Hồng Mông tháp lúc này hiển nhiên cũng biết hắn muốn xung gai thần giả, lập tức liên tục không ngừng địa vị hắn vận chuyển năng lượng.

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm đi qua.

Một tháng sau.

Lúc này, Dương Diệp quanh thân cái kia chút ít khí tức không chỉ không có càng ngày càng mạnh, trái lại thời gian dần trôi qua biến mất. Mà bàn ngồi dưới đất Dương Diệp, nhưng lại như là cùng hóa đá rồi giống như, một chút động tĩnh đều không có.

Trong tầng thứ hai, tại vì tiểu Thất trị liệu Tiểu Thiên đột nhiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó lắc cái đầu nhỏ, “Tên kia lại đang ăn gian rồi.” Tại nàng xem ra, Dương Diệp ở chỗ này tấn cấp, kỳ thật sẽ chờ cho đúng tại ăn gian. Bất quá, nàng cũng không muốn lại để cho Dương Diệp đi bên ngoài. Bởi vì Dương Diệp đi bên ngoài tấn cấp lời mà nói..., sẽ cùng Thiên Đạo chi nhãn chống lại, Dương Diệp cùng Thiên Đạo chi nhãn chống lại, đây không phải nàng muốn nhìn đến.

Tiểu Thiên không có ở quản Dương Diệp, nàng cúi đầu nhìn về phía trước mặt tiểu Thất, sau đó nói khẽ: “Kỳ quái thân thể cấu tạo, cái này cùng nhân loại đấy, rất không giống với đây này. Thằng này hắn không phải là Nhân tộc đấy, không đúng, có thể là tiến hóa sau Nhân tộc, chậc chậc, lại để cho ta tiếp tục nghiên cứu một chút..”

Bán nguyệt về sau, xếp bằng ở Hồng Mông tháp trong tầng thứ hai

Dương Diệp đột nhiên mở mắt, tiếp theo, hắn chậm rãi đứng cả khí lạp.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch vội vàng đã đi tới, nói: “Thế nào?”

Trong thanh âm, tràn đầy khẩn trương. Lúc này đây, nàng thật sự không biết Dương Diệp thành công còn không có thành công. Bởi vì cái này bán nguyệt ra, Dương Diệp quá bình tĩnh. Toàn thân cao thấp, một điểm sóng năng lượng động đều không có.

Dương Diệp đối với lấy Hiểu Vũ Tịch chậm rãi ở trong chỗ sâu rảnh tay, ngay từ đầu, Hiểu Vũ Tịch khó hiểu, nhưng là rất nhanh, nàng hai mắt dần dần trợn lớn lên, bởi vì nàng phát hiện, nàng căn bản không cách nào động, không đúng, phải nói nàng động tốc độ biến chậm, phi thường chậm, tựa như thả chậm gấp 10 lần đồng dạng!

Thời gian pháp tắc!

Thần giả cảnh biểu tượng!

Dương Diệp thu tay về, sau đó nói: “Cuối cùng hơn nửa tháng, ta nhưng thật ra là tại cảm ngộ, cảm ngộ thời gian chi lực.”

Như hắn đang nói, cuối cùng nửa tháng, hắn một mực tại cảm ngộ, cảm ngộ này thời gian chi lực, cũng chính là thời gian pháp tắc. Thời gian, đây cũng là một cái hư vô mờ mịt đồ vật, nó là trừu tượng đấy, chỉ có thể thông qua những vật khác mới có thể chứng minh sự hiện hữu của nó. Muốn cảm ngộ nó, không thể không nói, là phi thường khó khăn.

Cũng may, Dương Diệp vốn chính là Bán Thần, cũng đã gặp thời gian pháp tắc, bởi vậy, mặc dù có chút độ khó, nhưng không đến mức một điểm đầu mối đều không có.

Trải qua nửa tháng cảm ngộ, hắn rốt cuộc hiểu rõ cái gọi là thời gian pháp tắc, tại lĩnh ngộ thời gian pháp tắc về sau, hắn chọc phá Bán Thần cùng thần giả ở giữa đạo kia bình chướng, thuận lợi tấn cấp là thần giả.

Thần giả!

Đạt tới thần giả về sau, hắn không chỉ thực lực đạt được trên phạm vi lớn tăng lên, tuổi thọ cũng nhận được gia tăng. Đã từng thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ mà làm cho tuổi thọ nhạt nhòa vấn đề, hiện tại cũng triệt để đã nhận được giải quyết. Bán Thần có được hai vạn năm tuổi thọ, mà thần giả cảnh có được không sai biệt lắm ba vạn năm tuổi thọ, nhưng là, hắn hiện tại chỉ có một vạn năm tuổi thọ, nói cách khác, theo Bán Thần đột phá đến thần giả, sẽ gia tăng một vạn năm tuổi thọ.

Đương nhiên, nếu như là cái khác thần giả, khẳng định không chỉ một vạn năm đấy, nhưng là hắn bất đồng, hắn đem Bán Thần cảnh tuổi thọ cũng đã hoa không sai biệt lắm, cho nên, chỉ còn lại có một vạn năm!

Một vạn năm tuổi thọ, rất nhiều ư? Đối với rất nhiều huyền giả mà nói, nhiều vô số rồi. Nhưng là đối với Dương Diệp mà nói, thì ra là hai lần Ngân Hà Kiếm Đồ mà thôi.

Kỳ thật, hắn hiện tại rất hoài nghi, phi thường hoài nghi, hoài nghi lúc trước Kiếm Vô Cực cũng không phải đạo bào lão giả giết, mà là chính bản thân hắn thi triển Ngân Hà Kiếm Đồ, đem tuổi thọ cho chơi không có.

Tựu tính toán hắn hiện tại đã đúng thần giả rồi, nhưng là, hắn phi thường tinh tường, hắn còn thì không cách nào chịu đựng được khởi cái kia Chư Thiên Tinh Thần Chi Lực. Đừng nói hắn, coi như là Luân Hồi cảnh cường giả chỉ sợ đều được quá sức!

Đáng tiếc, Kiếm Vô Cực đã vĩnh viễn biến mất, hắn không cách nào đạt được đáp án rồi.

Dương Diệp tại Hồng Mông trong tháp cùng Hiểu Vũ Tịch vuốt ve an ủi rồi một hồi, sau đó trở về rồi tầng thứ hai, lúc này, Tiểu Thiên vẫn còn là tiểu Thất trị liệu.

“Nàng đại khái lúc nào có thể tỉnh?” Dương Diệp nói khẽ.

Tiểu Thiên nói: “Có lẽ rất nhanh.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong nội tâm buông lỏng, sau đó nhìn về phía Tiểu Thiên, nói: “Khổ cực.”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Còn nhớ rõ ta lúc đầu cùng ngươi nói, ngươi thế giới kia đã kêu Tiểu Thiên đại lục ư?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Như thế nào?”

Tiểu Thiên hì hì cười nói: “Về sau cái kia đại lục tựu thật sự gọi Tiểu Thiên đại lục, được không?”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ai, vì cứu bằng hữu của ngươi, trong khoảng thời gian này đến nay, ta thế nhưng mà cả mắt đều không có bế qua, cũng không có đi chơi rồi, lòng ta mệt mỏi quá, mệt mỏi quá mệt mỏi quá, ta”

“Ngừng!”

Dương Diệp vội vàng nói: “Hảo hảo, đã kêu Tiểu Thiên đại lục, đã thành a?”

Nghe vậy, Tiểu Thiên nhếch miệng cười cười, “Tốt, đây chính là ngươi đáp ứng đấy, không cho phép đổi ý.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Không đổi ý!” Kỳ thật, thế giới kia tên gì, hắn cũng không phải rất để ý, thế nhưng mà cái này Tiểu Thiên giống như rất để ý, đã đối phương ưa thích, vậy thì làm thỏa mãn đối phương ý tốt rồi. Dù sao hắn vừa rồi không có tổn thất, hơn nữa, cái này Tiểu Thiên còn giúp rồi hắn rất nhiều bề bộn.

“Đúng rồi, ta được hay không được mời tiểu Tiểu Thiên chúng tiến đến chơi đây này?” Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói.

“Cái gì?”

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng nói: “Lại để cho Thiên Đạo chi nhãn tiến đến chơi?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Đúng vậy a, tiểu Tiểu Thiên chúng khẳng định rất ưa thích tại đây, đương nhiên, không phải thường xuyên ở chỗ này chơi, dù sao chúng còn có chuyện muốn làm đấy, tựu là ngẫu nhiên khiến chúng nó tiến đến dạo chơi!”

“Cái này” Dương Diệp có chút do dự. Lại để cho Thiên Đạo chi nhãn tiến đến chơi, việc này, thật sự đúng có chút không thể tưởng tượng. Nhưng là hắn biết rõ, nếu như hắn đáp ứng lời mà nói..., Tiểu Thiên đúng nhất định có thể đem Thiên Đạo chi nhãn chơi đùa tiến đến đùa. Chỉ là, hắn có thể làm cho Thiên Đạo chi nhãn tiến đến chơi ư?

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, nói: “Không được.”

“Vì cái gì?” Tiểu Thiên khó hiểu.

Dương Diệp giải thích nói: “Tiểu Thiên, ta nơi này thế giới, nếu để cho ngoại nhân đã biết, ngươi nói sẽ như thế nào?”

Tiểu Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Khẳng định có rất nhiều cường giả sẽ tìm đến ngươi, ngươi bảo vật này, ngay cả ta đều động tâm đây này! Nếu như không phải nó đã thừa nhận ngươi, ta đều muốn cho nó theo ta đây này!"

Dương Diệp nheo mắt, cái này Tiểu Thiên có chút không có hảo ý ah!

Lúc này, Tiểu Thiên cười đùa nói: "Hay nói giỡn đúng á, ta Tiểu Thiên có thể không thích đoạt người khác đồ đạc."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Ngươi cũng biết, nếu như truyền ra ngoài, sẽ có rất nhiều cường giả đến đoạt. Ngươi nói, nếu như ngươi tiểu Tiểu Thiên truyền ra ngoài, hoặc là cái khác nhân, hoặc là cái gì Thiên Đạo Chi Chủ thông qua nó đã biết ta bảo vật này, khi đó, nhưng chỉ có ngươi khó làm, ta khó chịu."

Đây chính là hắn lo lắng địa phương, nếu như cái kia cái gì Thiên Đạo Chi Chủ thông qua tiểu Tiểu Thiên đã biết Hồng Mông tháp tồn tại, khi đó, hắn tựu thật sự muốn xong đời.

Hắn không cho là mình bây giờ có thể đối kháng cái kia trong truyền thuyết cái gì Thiên Đạo Chi Chủ!

Đừng nói Thiên Đạo Chi Chủ, chính là một cái Thiên Đạo chi nhãn, ví dụ như cái kia tiểu Tiểu Thiên tựu có hắn uống một bình được rồi.

Tiểu Thiên đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: "Ngươi nói rất đúng, tại đây xác thực không thể ngoài chăn nhân biết rõ, bằng không thì, ngươi có thể sẽ có đại phiền toái. Cái này dạng được không, đợi lúc nào ngươi biến thành phi thường lợi hại, sau đó khi đó tại khiến chúng nó tiến đến chơi? Thế nào?"

Dương Diệp cười nói: "Cái này đương nhiên không có vấn đề."

Tiểu Thiên nhoẻn miệng cười, "Ta hãy nói đi, ngươi đúng một người tốt!"

Dương Diệp lắc đầu, "Người tốt hai chữ này, ta thì không dám, cũng không muốn đem làm, hay là người xấu tốt, người xấu, tùy tâm sở dục, vô câu vô thúc, ha ha!"

Tiểu Thiên nghiêm mặt nói: "Ta có thể có cảm giác được xuất, ngươi nhưng thật ra là thiện lương đấy, ngươi"

"Ngừng ngừng!"

Dương Diệp vội vàng nói: "Dừng lại, chúng ta không thảo luận cái này, ta còn có việc, ta đi trước. Ngươi chậm rãi chơi!” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp thối lui ra khỏi Hồng Mông tháp.

Cái này Tiểu Thiên đúng một có cơ hội sẽ đưa hắn người tốt card, sau đó lại để cho hắn đi làm một người tốt, hắn đều có chút sợ rồi.

Tại chỗ, Tiểu Thiên bàn tay nhỏ bé nắm thật chặc lấy, trong mắt tràn đầy kiên định chi sắc, “Ta nhất định sẽ dạy ngươi làm một người tốt đấy, chỉ có người tốt mới có thể chấp chưởng”

Nói xong lời cuối cùng, nàng lông mày đột nhiên nhíu lại, sau đó nói khẽ: “Chấp chưởng cái gì đây này? Ai nha, lại quên rồi. Không muốn!”

Nói xong, nàng quay người tiếp tục trị liệu tiểu Thất.

Dương Diệp lập tức Hồng Mông tháp về sau, lập tức nhận được Cổ Mạt truyền tin, lại để cho hắn lập tức đi Yêu Thần núi.

Dương Diệp đi tới Yêu Thần phía sau núi, gặp được Cổ Mạt, ngoại trừ Cổ Mạt, còn có cái kia Khô Viên, cùng với Ngôn Linh Tuyết.

“Các ngươi?” Dương Diệp khó hiểu.

“Chờ ngươi đã lâu rồi!” Khô Viên cười nói.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

“Nên đi thần Phượng tộc thánh khư chi địa rồi.” Khô Viên cười nói.

Thần Phượng tộc, thánh khư chi địa!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1543: Thần Phượng tộc

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Phượng tộc, cái này tại Yêu tộc địa vị cũng không phải bình thường cao. Đừng nói tại Yêu tộc, thần Phượng tộc tại toàn bộ Đại Thế Giới đều là uy danh hiển hách.

Thánh khư chi địa, có thể nói, đây là vô số yêu thú nhất hướng tới địa phương, không chỉ yêu thú, mà ngay cả nhân loại đều hướng tới. Bởi vì chỗ đó, thật là tu luyện Thiên Đường.

Cái gọi là thánh khư chi địa, tựu là thần Phượng tộc cường giả dưới đất tâm vị trí mở đi ra một cái tu luyện tràng chỗ, tại đó, có tinh thuần nhất hỏa hệ năng lượng, còn có tinh thuần nhất đại địa chi lực, tại tăng thêm thần Phượng tộc cường giả tại đó bố trí rất nhiều Tụ Linh đại trận, bởi vậy, thánh khư chi địa là chân chính tu luyện Thiên Đường.

Bất quá, muốn muốn đi nơi nào có thể không dễ dàng, đừng nói ngoại nhân, tựu là thần Phượng tộc chính mình nội bộ muốn đi nơi nào tu luyện, đều là có rất nhiều điều kiện hà khắc.

Bởi vì bất kể là đại địa chi lực, cũng hoặc là những cái... Kia tinh thuần nhất hỏa hệ năng lượng, cũng không phải vô cùng vô tận. Nếu như không hề tiết chế tìm lấy, thánh khư chi địa cuối cùng có một ngày sẽ biến thành phế địa.

Thần Phượng tộc sở dĩ nguyện ý đối với vạn tộc hội trước top 3 cởi mở, cái này tự nhiên là Yêu Thần điện nguyên nhân.

Tuy nhiên hôm nay Yêu Thần đã không tại đây phiến vũ trụ, nhưng là, Yêu Thần điện mặt mũi, thần Phượng tộc hay là muốn cho.

Tại Cổ Mạt dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đợi người hướng về thần Phượng tộc xuất phát.

Thần Phượng tộc tuy nhiên tại Yêu Vực, nhưng là, chính bọn hắn mở ra thế giới của mình, thì ra là Phượng vực, Phượng vực, đừng nói là nhân loại, coi như là Yêu tộc yêu thú, tại không có thần Phượng tộc cho phép xuống, đều là không thể vào.

Trên đường, Cổ Mạt nói: “Đi thần Phượng tộc về sau, tất cả mọi người cẩn thận một điểm.”

Dương Diệp nhìn về phía Cổ Mạt, “Như thế nào, gặp nguy hiểm?”

“Cái kia cũng không phải!”

Cổ Mạt lắc đầu, “Chỉ là cái này thần Phượng tộc rất cao ngạo, phi thường cao ngạo, cho nên, tại thái độ lên, bọn hắn khả năng không thật là tốt.”

Cao ngạo!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đã được chứng kiến cái kia Mạt Tiểu Lãnh cao ngạo rồi. Cô bé này, cũng không phải bình thường cao ngạo.

Lúc này, Cổ Mạt lại nói: “Lần này các ngươi là đến tu luyện đấy, cho nên, ngoại trừ tu luyện, tận lực đừng tại thần Phượng tộc trong đi loạn, để tránh dẫn xuất phiền toái không cần thiết.”

Khô Viên đợi người nhẹ gật đầu, mà Dương Diệp nhưng lại trầm mặc.

Hắn lúc này đây mục đích đúng là thần Phượng tộc, sau đó tìm hiểu Tiểu Bạch cùng Tử nhi hạ lạc, chỉ phải tìm được Tiểu Bạch cùng Tử nhi, hắn sẽ mang theo các nàng ly khai Yêu tộc. Thế nhưng mà hắn biết rõ, việc này sẽ không thuận lợi như vậy.

Bất quá không có sao, hắn đã làm tốt rồi xấu nhất ý định.

Rất nhanh, mọi người tiến nhập Phượng vực.

Đem làm tiến vào Phượng vực về sau, độ ấm lập tức trên phạm vi lớn tăng cao. Mà Phượng vực nội tràng cảnh cũng làm cho được Dương Diệp kinh ngạc thoáng một phát, bởi vì tại Phượng vực ở trong, khắp nơi tràn ngập cháy diễm. Dù cho có rừng rậm, có Thủy, nhưng là, đều mang theo không biết tên hỏa diễm, tựu cả thiên không đám mây đều là Hỏa Vân.

Cái này hoàn toàn chính là một cái hỏa thế giới!

Đúng lúc này, xa xa phía chân trời, một cái Hỏa Diễm Phượng Hoàng đột nhiên xuất hiện ở xa xa phía chân trời, cái này Hỏa Diễm Phượng Hoàng cực kỳ đại, chính thức che khuất bầu trời. Đem làm cái này Hỏa Diễm Phượng Hoàng sau khi xuất hiện, trong sân độ ấm lập tức thiêu đốt nóng lên. Không biết là cố ý vẫn có ý, một cỗ sóng lửa tự phía chân trời tịch cuốn tới, lao thẳng tới Dương Diệp đợi người.

Khô Viên cùng cái kia Khổ Mạc Tà còn có Ngôn Linh Tuyết thần sắc có chút khó coi rồi, cái này thần Phượng tộc không hữu hảo ah!

Cổ Mạt thần sắc chìm xuống ra, đây là muốn cho bọn hắn một hạ mã uy!

Tuy nhiên Yêu Thần điện hiện tại đã không phải là Yêu tộc lãnh tụ, nhưng là những năm gần đây này, còn không có có đâu nhất tộc dám ức hiếp Yêu Thần điện. Giờ phút này cái này thần Phượng tộc làm như thế, rõ ràng cho thấy không để cho hắn mặt mũi.

Cổ Mạt hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hóa chưởng, sau đó hướng vỗ một cái.

Một cổ kinh khủng lực lượng cuộn tất cả lên, đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, toàn bộ phía chân trời cái kia chút ít sóng lửa lập tức bị một chưởng này đập tan thành mây khói.

Mà lúc này, phía chân trời cái kia đầu Hỏa Diễm Phượng Hoàng hiển nhiên là bị Cổ Mạt cử động lần này cho chọc giận. Lập tức hai cánh mạnh mà khẽ vỗ, một cỗ hỏa diễm trực tiếp từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, trong chốc lát, khắp phía chân trời trực tiếp biến thành một cái biển lửa.

Cổ Mạt hai cánh nhắm lại, sau một khắc, hắn tay phải nắm chặt thành quyền, sau đó một quyền hướng về phía chân trời tựu là một oanh.

Một cổ kinh khủng lực lượng như là vỡ đê bình thường tự Cổ Mạt nắm đấm trong mang tất cả mà ra, đem làm cỗ lực lượng này cùng cái kia phiến biển lửa gặp nhau lúc, cái kia phiến biển lửa lập tức bị cỗ lực lượng này nổ nát, sau đó hóa thành đầy trời Hỏa Tinh tự phía chân trời rơi xuống phía dưới.

Cổ Mạt ngẩng đầu nhìn lấy cái con kia Hỏa Diễm Phượng Hoàng, nói: “Cái này là thần Phượng tộc đạo đãi khách?”

Phía chân trời, đầu kia Hỏa Diễm Phượng Hoàng thân hình run lên, tiếp theo lấy, kỳ biến làm một người trung niên xuất hiện ở Cổ Mạt đợi người trước mặt. Trung niên nhân quét Dương Diệp ba người liếc, sau đó ánh mắt đã rơi vào Cổ Mạt trên người, nói: “Cổ trưởng lão nghiêm trọng rồi, ta bất quá là muốn nhìn một chút lần này vạn tộc hội xếp top 3 thực lực mà thôi.”

Cổ Mạt nhạt tiếng nói: “Đều là tiểu bối, ngươi xem bọn hắn làm cái gì, nếu không nhìn xem thực lực của ta? Lão phu cũng đúng lúc thật nhiều năm không cùng người tốt tốt luận bàn một chút rồi.”

Mùi thuốc súng mười phần!

Nghe được Cổ Mạt lời mà nói..., trung niên nhân kia thần sắc lập tức chìm xuống ra, cái này Cổ Mạt rõ ràng cho thấy đang gây hấn với hắn, bất quá, hắn lại không thể ứng chiến, bởi vì Cổ Mạt thực lực, so với hắn cường quá nhiều.

Căn bản không phải một cấp độ!

Lúc này, Cổ Mạt lại nói: “Không cần tại đây lãng phí thời gian, mang bọn ta đi thánh khư chi địa a!” Tuy nhiên hắn đối với sự tình vừa rồi có chút khó chịu, nhưng là cũng không muốn náo quá cương, bởi vậy cho đối phương một cái bậc thang.

Nghe vậy, trung niên nhân kia lập tức thần sắc buông lỏng, sau đó nói: “Đi thôi!”

Nói lấy, hắn quay người hóa thành một cỗ sóng lửa biến mất tại cách đó không xa.

Cổ Mạt mang theo Dương Diệp ba người lập tức đi theo.

Trên đường đi, Dương Diệp không ngừng đánh giá lấy bốn phía, không thể không nói, muốn tại nơi này Phượng vực tìm được Tiểu Bạch cùng Tử nhi, không thể nghi ngờ là một kiện phi thường chuyện khó khăn, bởi vì hắn một điểm đầu mối đều không có. Biện pháp duy nhất tựu là hỏi thần Phượng tộc đấy, nhưng là, thần Phượng tộc sẽ nói cho hắn biết ư? Hắn ngược lại là có thể trảo một đầu thần Phượng tới hỏi, nhưng là hắn biết rõ, muốn bắt, ít nhất được trảo thần Phượng tộc cao tầng.

Bởi vì Tiểu Bạch thân phận đặc thù, thần Phượng tộc nhất định là sẽ không để cho bình thường Phượng Hoàng biết rõ sự hiện hữu của nó đấy, bởi vậy, tại thần Phượng tộc ở bên trong, khẳng định chỉ có số ít thần Phượng tộc cao tầng mới biết được Tiểu Bạch hạ lạc.

Mà trảo thần Phượng tộc cao tầng, cũng tựu ý nghĩa hắn muốn bắt thần Phượng tộc Luân Hồi cảnh cường giả!

Tuy nhiên hắn hiện tại đã đúng thần giả, nhưng là muốn bắt Luân Hồi cảnh cường giả... Không đáng tin cậy, phi thường không đáng tin cậy.

Dương Diệp hiện tại cũng không có cái gì hữu hiệu phương pháp xử lý, với hắn mà nói, chỉ có thể là đi một bước tính toán một bước.

Rất nhanh, tại trung niên nhân dưới sự dẫn dắt, mọi người đi tới rồi thánh khư chi địa.

Thánh khư chi địa, thì ra là địa tâm ở trong chỗ sâu, đem làm đi vào thánh khư chi địa lúc, Dương Diệp đều có chút bị tại đây linh khí cùng năng lượng cho khiếp sợ đến rồi.

Tại đây, bất kể là hỏa hệ năng lượng, còn là linh khí, cũng hoặc là đại địa chi lực, đều không phải Thường Phi thường tinh thuần, so với hắn Hồng Mông trong tháp thế giới linh khí muốn tinh thuần không biết bao nhiêu lần!

Không thể không nói, tại đây thật là tu luyện thánh địa!

Trung niên nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp ba người, sau đó nói: “Ba tháng, ba tháng về sau, các ngươi phải ly khai. Còn có, im lặng ở chỗ này tu luyện, không muốn tới chỗ đi loạn, bằng không thì các ngươi có thể sẽ đi đi tựu đi không có.”

Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

“Cổ trưởng lão, thằng này giống như rất không thoải mái chúng ta ah!” Lúc này, Khô Viên đột nhiên nói.

“Bọn hắn đương nhiên khó chịu!”

Cổ Mạt nhạt tiếng nói: “Cái chỗ này, chính là bọn họ mình muốn đến tu luyện đều phi thường khó khăn, mà bây giờ, lại đem cái này tu luyện cơ hội cho chúng ta, ngươi nói bọn hắn sẽ thoải mái ư?” Nói lấy, hắn nhìn lướt qua Dương Diệp ba người, nói: “Thần Phượng tộc là vì xem tại Yêu Thần trên mặt mũi, mới tướng cái chỗ này cho ngươi mượn đám bọn họ tu luyện, cái này đối với các ngươi mà nói, đúng một cái cơ hội, cho nên, quý trọng lần này cơ hội a. Bởi vì là sau lần này, về sau các ngươi khả năng cũng sẽ không tại có cơ hội tới nơi này rồi!”

Nói xong, Cổ Mạt tựu muốn ly khai, mà lúc này, hắn giống như đúng nghĩ tới điều gì, sau đó lại nói: “Nhớ kỹ, đừng khắp nơi đi loạn, tuy nhiên các ngươi thực lực cũng không tệ, nhưng là, nhiều một chuyện không bằng bớt một chuyện tốt!”

Khô Viên cùng Dương Diệp còn có Ngôn Linh Tuyết nhẹ gật đầu, biểu thị sẽ không chạy loạn.

Nhìn thấy Dương Diệp ba người cam đoan, Cổ Mạt cái này mới rời đi.

Thánh khư chi địa, có không sai biệt lắm mười mấy phòng tu luyện. Tại Cổ Mạt sau khi rời đi, Khô Viên nói: “Hai vị, ba tháng sau gặp!” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, tiến nhập trong đó một gian phòng tu luyện.

Khô Viên đi rồi, Ngôn Linh Tuyết nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi đã thần giả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Hiện tại mạnh bao nhiêu?” Ngôn Linh Tuyết hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Hỏi cái này làm cái gì?”

“Tựu là hiếu kỳ!” Ngôn Linh Tuyết nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta cũng không biết mình mạnh bao nhiêu.” Những lời này cũng không phải đang nói giả, bởi vì hắn đến rồi thần giả về sau, không cùng cường giả chiến qua. Cho nên, hắn cũng không cách nào chuẩn xác dự đoán thực lực của mình.

Ngôn Linh Tuyết nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi không phải dê tộc.”

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Vì cái gì nói như vậy?”

Ngôn Linh Tuyết trầm mặc.

Dương Diệp cười nói: “Ta không phải dê tộc đó là cái gì? Ngươi...”

“Ngươi có điểm giống Nhân tộc nhân!” Ngôn Linh Tuyết đột nhiên nói.

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này...

Lúc này, Ngôn Linh Tuyết lại nói: “Ta đi qua nhân tộc, được chứng kiến rất nhiều nhân loại, ngươi cho chúng ta loại cảm giác.” Nói xong, nàng không có đang nói cái gì, quay người tiến nhập một gian phòng tu luyện.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn lắc đầu cười cười, cũng tiến nhập một gian phòng tu luyện.

Hắn biết rõ, cái này Ngôn Linh Tuyết nhất định là phát hiện cái gì, nhưng là, cái này cũng không trọng yếu, bởi vì đối phương không có chứng cớ.

Trong phòng tu luyện.

Dương Diệp xếp bằng ở đấy, đang muốn tu luyện, mà đúng lúc này, cái kia Tiểu Thiên hỏa đột nhiên theo trong cơ thể hắn chui ra. Tiểu Thiên hỏa đi ra về sau, nàng nhìn lướt qua bốn phía, đột nhiên, ánh mắt của nàng sáng ngời, sau đó muốn hướng mặt ngoài chạy.

Dương Diệp vội vàng đem nàng ôm lấy, nói: “Làm cái gì?”

Tiểu Thiên hỏa ngón tay nhỏ rồi chỉ ngoài cửa, sau đó hít hít, trong mắt tràn đầy vẻ tham lam.

Hỏa Tinh năng lượng!

Dương Diệp đã minh bạch.

Nơi này có lấy cực kỳ tinh thuần hỏa hệ năng lượng, mà Tiểu Thiên hỏa đúng hỏa hệ Linh Vương, những... Này hỏa hệ năng lượng khẳng định đối với nàng đúng có trợ giúp.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Có thể hút, bất quá, muốn vụng trộm hút, vụng trộm đấy, không thể để cho người khác biết rõ, hiểu chưa?”

Tiểu Thiên hỏa trừng mắt nhìn, sau đó cái hiểu cái không địa gật gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nhẹ véo nhẹ niết Tiểu Thiên hỏa khuôn mặt nhỏ nhắn, nói: “Hút a, tốt nhất hút sạch bọn hắn!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1544: Giam cầm linh Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kế tiếp trong thời gian, Dương Diệp đã ở điên cuồng tu luyện. 2. 3

Cái chỗ này xác thực đúng tu luyện Thiên Đường, hắn cũng không muốn lãng phí cơ hội này.

Mà Tiểu Thiên Hỏa đã ở điên cuồng hấp thu những cái... Kia tinh thuần hỏa hệ năng lượng, cái chỗ này, đối với Tiểu Thiên Hỏa mà nói, là chân chính Thiên Đường.

Bất quá, Dương Diệp cũng không để cho nàng một mực hút xuống dưới, bởi vì tại hút xuống dưới, sẽ phải xảy ra chuyện lớn.

Tại ngày thứ mười về sau, Dương Diệp lặng lẽ đã đi ra phòng tu luyện.

Hắn cũng không quên lần này mình đến mục đích!

Nếu muốn biết Tử nhi cùng Tiểu Bạch hạ lạc, chỉ có hai con đường, một là tìm được Mạt Tiểu Lãnh, hai là trảo một đầu thần Phượng tộc cao tầng. Bất kể là trảo Mạt Tiểu Lãnh hãy tìm thần Phượng tộc cao tầng, cũng không phải một kiện chuyện đơn giản.

Dương Diệp vừa rời đi phòng tu luyện, lúc này, Tiểu Thiên Hỏa đột nhiên chui ra, sau đó nàng ngón tay nhỏ rồi chỉ lòng đất, hiển nhiên, gọi là hắn xuống dưới.

Dương Diệp lắc đầu, "Hiện tại không thể hấp, ta có chuyện muốn làm, về sau tại hút, được không?"

Tiểu Thiên Hỏa lắc cái đầu nhỏ, sau đó bàn tay nhỏ bé khoa tay múa chân lấy.

Rất nhanh, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì không phải Tiểu Thiên Hỏa muốn gọi hắn xuống dưới, mà là cái kia Lục Đinh Thần hỏa.

Lục Đinh Thần hỏa muốn hắn xuống dưới!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hỏi: "Tại sao phải xuống dưới?"

Tiểu Thiên Hỏa chui được Dương Diệp trong cơ thể, rất nhanh, nàng lại chạy ra, sau đó vừa chỉ chỉ lòng đất, trừ đó ra, tại không động tác khác.

Dương Diệp khóe miệng có chút co lại, cái này Lục Đinh Thần hỏa không có cho hắn đáp án, chỉ là gọi hắn xuống dưới.

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nhẹ gật đầu. Tuy nhiên không biết Lục Đinh Thần hỏa là có ý gì, nhưng là hắn biết rõ, Lục Đinh Thần hỏa sẽ không hại hắn. Hơn nữa, hắn cũng rất tò mò, cái này lòng đất đến tột cùng có cái gì, vậy mà làm cho Lục Đinh Thần hỏa đều để ý.

Hắn không biết Lục Đinh Thần hỏa đến tột cùng là thuộc về cái gì cấp bậc, nhưng là hắn biết rõ, có thể làm cho nó để ý đồ vật, tuyệt đối với không phải bình thường đồ đạc.

Lẻn vào lòng đất không bao lâu về sau, Dương Diệp hãy tiến vào rồi nham thạch nóng chảy thế giới.

Độ ấm rất cao, phi thường cao, bất quá cũng may, nhục thể của hắn có thể chịu đựng.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì lúc này chung quanh độ ấm, nhục thể của hắn đã không cách nào đã nhận lấy. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía đều là một dày đặc nham thạch nóng chảy, cái gì cũng nhìn không tới.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp phóng xuất ra rồi kiếm của mình ý tướng chính mình bao khỏa, sau đó tiếp tục xâm nhập lòng đất.

Lại qua một lúc lâu sau, Dương Diệp lần nữa ngừng lại, bởi vì lúc này chung quanh độ ấm, coi như là kiếm ý của hắn đều không thể đã nhận lấy.

Đúng lúc này, Tiểu Thiên Hỏa đột nhiên theo trong cơ thể hắn chui ra, tiếp theo lấy, một đoàn hỏa hồng màn hào quang bao phủ ở rồi Dương Diệp, đem làm cái này đoàn hỏa hồng màn hào quang sau khi xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, tại hắn chung quanh cái kia chút ít nham thạch nóng chảy vậy mà tự động hướng về bốn phía lui ra, giống như đúng kiêng kị trên người hắn hỏa hồng màn hào quang.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên Hỏa, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, Tiểu Thiên Hỏa đối với lấy Dương Diệp sáng lạn cười cười.

Dương Diệp mỉm cười, hắn vuốt vuốt Tiểu Thiên Hỏa đầu, cái này Tiểu Thiên Hỏa so với hắn tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn ah! Cái này cũng bình thường, lúc này Tiểu Thiên Hỏa thế nhưng mà bị Lục Đinh Thần hỏa cải tạo qua.

Dương Diệp tiếp tục hướng xuống xâm nhập, ước chừng đã qua hai canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại.

Tại hắn cách đó không xa cái kia chút ít nham thạch nóng chảy bên trong, Dương Diệp phát hiện rất nhiều sâm bạch sắc Tiểu Hỏa diễm, những... Này hỏa diễm chỉ có ngón cái lớn nhỏ, số lượng rất nhiều, khoảng chừng trên trăm đóa.

Nhìn thấy những... Này Tiểu Hỏa diễm, Tiểu Thiên Hỏa con mắt lập tức phát sáng lên, sau đó nàng trực tiếp bay đi, sau đó bắt lấy một đóa Tiểu Hỏa diễm tựu hướng chính mình trong miệng tiễn đưa.

Lại để cho Dương Diệp có chút khó hiểu chính là, những cái... Kia ngọn lửa nhỏ vậy mà không có phản kháng. Hắn cẩn thận đánh giá liếc những cái... Kia ngọn lửa nhỏ, hắn phát hiện, những... Này ngọn lửa nhỏ ẩn chứa hỏa hệ năng lượng không phải Thường Phi thường tinh thuần, mà Tiểu Thiên Hỏa mỗi nuốt một đóa Tiểu Hỏa diễm, trên người nàng phát ra khí tức sẽ tăng cường một ít.

Giờ khắc này, Dương Diệp minh bạch Lục Đinh Thần hỏa ý tứ.

Lục Đinh Thần hỏa muốn hắn xuống, nhưng thật ra là vì cái này Tiểu Thiên Hỏa.

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Dương Diệp ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi như thế nào đi ra?”

Tiểu Thiên đột nhiên đối với lấy cái kia Tiểu Thiên Hỏa vẫy vẫy thu, thứ hai lưu luyến nhìn thoáng qua trước mặt nàng cái kia chút ít hỏa diễm, sau đó bay đến Tiểu Thiên trước mặt.

Tiểu Thiên thò tay vuốt vuốt Tiểu Thiên Hỏa đầu, nói: “Không muốn hút chúng, được không?”

Tiểu Thiên Hỏa cắn chính mình ngón tay nhỏ, trong mắt tràn đầy xoắn xuýt.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên trong mắt hiện lên một vòng ôn nộ, “Hỏa chủng!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên nói: “Cái gọi là hỏa chủng, tựu là chỉ cái này phiến thiên địa thời gian cái loại này có cơ hội tiến hóa thành hỏa hệ Linh Vương ngọn lửa, những... Này, cũng có thể trở thành hỏa hệ Linh Vương.”

Dương Diệp trong nội tâm kinh hãi, trong tràng thế nhưng mà có trên trăm ngọn lửa ah!

Trên trăm hỏa hệ Linh Vương, đó là cái gì khái niệm?

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Biết rõ những... Này hỏa chủng vì sao không phản kháng ư? Bởi vì chúng đã bị giam cầm rồi. Nếu như ta không có đoán sai, cái này thần Phượng tộc tướng chúng giam cầm lại, sau đó lợi dụng tại đây tinh thuần hỏa hệ năng lượng bồi dưỡng chúng, đợi đến lúc chúng phát triển đến rồi trình độ nhất định về sau, sau đó tại thôn phệ chúng. Cái này thần Phượng tộc, thật sự là thật to gan!”

Dương Diệp nheo mắt, cái này Tiểu Thiên lại tức giận. Tiểu Thiên không tức giận lúc, cả người lẫn vật vô hại, nhưng là một khi sinh khí, cái kia là phi thường khủng bố. Phải biết, vừa rồi nàng sinh khí, thế nhưng mà làm ra rồi trên trăm cái Thiên Đạo chi nhãn.

Kỳ thật, đối với thần Phượng tộc giam cầm nhiều như vậy hỏa chủng, Dương Diệp cũng là có chút khiếp sợ. Phải biết, trên cái thế giới này thế nhưng mà còn có một thế lực cường đại.

Linh cung!

Nếu để cho linh cung cái kia vài ngày địa linh vật đã biết thần Phượng tộc giam cầm rồi nhiều như vậy hỏa chủng, linh cung chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thần Phượng tộc bắt Tiểu Bạch, hắn có nghĩ qua tìm linh cung, nhưng là cuối cùng hắn còn là phủ định rồi ý nghĩ này. Bởi vì linh cung chắc chắn sẽ không tin tưởng hắn, cho nên, vẫn phải là dựa vào chính mình!

Lúc này, Tiểu Thiên vuốt vuốt Tiểu Thiên Hỏa đầu, nói khẽ: “Thiên địa linh vật, trời sinh đất nuôi, các ngươi vốn thuộc nhất mạch, tựu không muốn tự giết lẫn nhau rồi, được không?”

Tiểu Thiên Hỏa mặc dù có chút không bỏ, nhưng vẫn là gật cái đầu nhỏ. Kỳ thật, nàng cũng không hiểu gì Tiểu Thiên lời mà nói..., nàng chỉ biết là Tiểu Thiên không cho nàng hút, đã Tiểu Thiên không cho, nàng kia tựu không hút.

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn hướng xa xa những cái... Kia ngọn lửa nhỏ, nói: “Ta muốn đem những này ngọn lửa nhỏ lấy tới Tiểu Thiên đại lục đi.”

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Ngươi muốn cứu chúng?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Tiểu Thiên đại lục rất đặc thù, bên trong mặc dù không có tinh thuần hỏa hệ năng lượng, nhưng lại có so hỏa hệ năng lượng rất tốt năng lượng, chúng trở ra, nhất định có thể có rất nhanh tiến hóa thành Linh Vương.”

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt sáng ngời, trên trăm Linh Vương, đó là cái gì khái niệm?

Không chút do dự, Dương Diệp cả vội vàng gật đầu, nói: “Tốt, bắt bọn nó đều chơi đùa đi vào.” Nói đến đây, hắn giống như đúng nghĩ tới điều gì, sau đó nói: “Trước không thể chơi đùa, nơi này là thần Phượng tộc, chúng ta nếu bắt bọn nó toàn bộ chơi đùa đi vào, có thể sẽ kinh động thần Phượng tộc cường giả!”

Hắn sở dĩ có thể đến nơi đây, là vì Kiếm Vực, Kiếm Vực ẩn nấp, làm cho hắn hoàn toàn bình mở mất khí tức của mình, trừ phi là Luân Hồi cảnh cường giả tận lực nhằm vào, bằng không thì đối phương căn bản phát hiện hắn không được. Mà bây giờ Tiểu Thiên nếu tướng những... Này hỏa chủng toàn bộ mang đi, nhất định sẽ kinh động thần Phượng tộc cường giả.

“Không có sao!”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Bọn hắn không sẽ phát hiện.” Nói lấy, nàng hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, Dương Diệp phát hiện, chung quanh giống như đúng xảy ra chuyện gì biến hóa, đến tột cùng là cái gì biến hóa, hắn cũng không nói lên được.

Mà lúc này, Tiểu Thiên tay trắng nõn nà vung lên, trong chốc lát, những cái... Kia hỏa chủng lập tức một cái tiếp theo một cái chui vào Dương Diệp trước ngực. Mười tức về sau, trong tràng sở hữu tất cả hỏa chủng đã toàn bộ tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Tiểu Thiên cũng muốn đi vào Dương Diệp trong cơ thể, cũng là bị Dương Diệp cho ngăn lại.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiểu Thiên, giúp ta tìm hai người, không đúng, một cái là yêu, còn có một đúng linh Chủ!” Hắn muốn chính mình tìm Tử nhi cùng Tiểu Bạch, không thể nghi ngờ là khó như lên trời, cho nên, chỉ có thể tìm Tiểu Thiên hỗ trợ. “Linh Chủ?”

Tiểu Thiên con mắt trợn lớn lên, “Ngươi nhận thức linh Chủ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Các nàng bị thần Phượng tộc chộp tới rồi, hiện tại ta không biết các nàng ở nơi nào, ngươi giúp ta nhìn xem!”

“Linh Chủ!”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, sau đó nói: “Chỉ cần nàng tại đây thần Phượng tộc, ta là có thể tìm được nàng.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên hì hì cười cười, “Đầu tiên, thân phận nàng đặc thù, tiếp theo, tiếp theo ta không nói cho ngươi, hì hì”

Nói lấy, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại.

Dương Diệp: “”

Đã qua hồi lâu, Tiểu Thiên lông mày chặt chẽ nhíu lại, tiếp theo, nàng chậm rãi mở mắt, sau đó nói: “Phát hiện như lời ngươi nói chính là cái kia linh Chủ rồi.”

“Ở đâu?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Thiên chỉ chỉ phía dưới, nói: “Phía dưới!”

“Đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp muốn xuống dưới, lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên kéo hắn lại, sau đó nói: “Đợi tí nữa ngươi mặc kệ thấy cái gì, đừng xung động, hiểu chưa?”

Nghe vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngươi có ý tứ gì!”

Tiểu Thiên đang muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng lại đã quay người thân hình khẽ động biến mất tại cách đó không xa.

Tiểu Thiên thấp giọng thở dài, “Chết tiệt thần Phượng tộc.”

Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình khẽ động vội vàng theo xuống dưới.

15' về sau, Dương Diệp ngừng lại.

Lúc cách hồi lâu, hắn rốt cục lần nữa gặp được Tiểu Bạch. Tại hắn cách đó không xa, có một cái màu vàng thật nhỏ lồng sắt, ở đằng kia thiết trong lồng, đúng là Tiểu Bạch.

Lúc này, Tiểu Bạch lẳng lặng nghiêng lấy, hai mắt khép hờ, phảng phất đã ngủ say.

Chung quanh linh khí phi thường đầy đủ, so với trước trong phòng tu luyện còn muốn đầy đủ ít nhất gấp 10 lần, bởi vì vô số linh khí Chính Nguyên nguyên không ngừng theo Tiểu Bạch trong cơ thể tràn ra.

Nhìn thấy Tiểu Bạch, cái kia Tiểu Thiên lông mày lúc này nhíu lại, “Tốt một cái thần Phượng tộc, giam cầm linh Chủ, lại để cho hắn liên tục không ngừng cung cấp bản thân bổn nguyên linh khí, cái này, đây là đang mổ gà lấy trứng!”

Dương Diệp không có để ý Tiểu Thiên, hắn đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nhìn trước mặt bị giam cầm Tiểu Bạch, hai tay của hắn bắt đầu run lên, “Nhỏ, Tiểu Bạch.”

Không có bất kỳ đáp lại.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng khả năng vĩnh viễn cũng không tỉnh lại nữa!”

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “Vì cái gì?”

Tiểu Thiên trầm giọng nói: “Bởi vì linh trí của nàng đã bị hút ra, tựu tương đương với nhân loại linh hồn bị hút ra, nàng bây giờ, không có linh hồn, chỉ có bổn nguyên linh khí, mà thần Phượng tộc tựu là tại phóng thích nàng bổn nguyên linh khí, một khi nàng bổn nguyên linh khí đều phóng xuất ra, lúc kia, toàn bộ thần Phượng tộc liền đem là chân chính động Thiên Phúc địa.”

Nói đến đây, Tiểu Thiên dừng một chút, lại nói: “Tại đây tu luyện, so về bên ngoài ít nhất nhanh gấp mấy chục, không chỉ như thế, thần Phượng tộc những cái... Kia không có đạt tới Luân Hồi cảnh Âm Dương cảnh cường giả, cũng có thể mượn nhờ nàng bổn nguyên linh khí xung gai Luân Hồi, Luân Hồi cảnh cường giả có lẽ sẽ không gia tăng rất nhiều, nhưng là thần giả cùng Âm Dương cảnh huyền giả nhất định sẽ gia tăng rất nhiều rất nhiều. Nói tóm lại, lúc kia, thần Phượng tộc chỉnh thể thực lực ít nhất sẽ tăng lên nhiều cái cấp độ.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, hồi lâu, hắn quay người nhìn về phía trước mặt Tiểu Bạch, cái kia run rẩy tay đặt ở cái kia lao lung lên, trong mắt tràn đầy vẻ thống khổ, “Ta, ta”

Lúc này, Tiểu Thiên lông mày kẻ đen đột nhiên nhàu lên, “Chúng ta bị phát hiện rồi.”

“Thần Phượng tộc!”

Đúng lúc này, một đạo cuồng loạn địa tiếng rống giận dữ đột nhiên từ cái này sâu trong lòng đất ầm ầm vang lên, thanh âm truyền bá tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là mang tất cả đến mặt đất, sau đó như là tiếng sấm bình thường truyền ra.

Giờ khắc này, toàn bộ thần Phượng tộc chấn động!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1545: Không tại nơi này thế gian rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thừa nhận, từ rung dắt, nàng biết rõ, việc này không có cách nào thiện hiểu rõ.

Một bên, Dương Diệp cái kia run rẩy hai tay đặt ở cái kia lao lung lên, hắn nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu Bạch, ta biết rõ, ngươi nhất không chyện thích tựu là bị nhân quan lấy, thực xin lỗi, thật sự thực xin lỗi, lúc trước đúng ta không có thể hảo hảo bảo vệ tốt ngươi, thật sự thực xin lỗi. Từ nay về sau, ta sẽ không tại cho ngươi cùng ta tách ra.”

Thanh âm rơi xuống, hắn tâm niệm vừa động, Tiểu Bạch lập tức bị hắn thu vào rồi Hồng Mông tháp trong thế giới.

“Lớn mật!”

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên xuất hiện tại đây nham thạch nóng chảy lòng đất, tiếp theo lấy, một gã mặc áo bào đỏ lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng từ cách đó không xa.

Áo bào đỏ lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp cùng từ, hắn không nghĩ tới, thậm chí có nhân có thể lăn lộn đến nơi này.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía áo bào đỏ lão giả, giờ phút này, hắn hai mắt đã huyết hồng một mảnh, giờ phút này, sát ý của hắn đã đạt tới đỉnh phong, hắn giờ phút này sát ý, đã hoàn toàn áp chế kiếm ý.

Từ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Xa xa, nhìn thấy Dương Diệp giờ phút này bộ dáng, cái kia áo bào đỏ lão giả nhướng mày, trầm mặc một cái chớp mắt, trong mắt của hắn hiện lên một vòng sâm lãnh sát ý, “Ngươi không phải dê tộc đấy, ngươi là nhân loại!”

Dương Diệp chậm rãi hướng áo bào đỏ lão giả đi đến, “Tiểu Bạch linh trí ở đâu?”

“Tướng linh Chủ linh trí giao ra đây, chúng ta ly khai!” Đúng lúc này, từ đột nhiên nói.

Áo bào đỏ lão giả hai mắt nhắm lại, “Các ngươi làm sao biết linh Chủ!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ nhúc nhích, kiếm tổ xuất hiện ở trong tay hắn, lúc này, từ liền vội vàng kéo rồi tay của hắn, sau đó nhìn về phía cái kia áo bào đỏ lão giả, “Thần Phượng tộc nhốt thiên địa linh

Chủ, việc này thật sự có tổn thương thiên hòa, các ngươi mau đem linh trí của nàng giao ra đây, nếu không ngươi thần Phượng tộc nguy vậy.”

“Nguy vậy?”

Áo bào đỏ lão giả cười lạnh một tiếng, “Bằng các ngươi? Buồn cười!” Nói lấy, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dương Diệp trên người, nói: “Ta mặc kệ ngươi đúng như thế nào lăn lộn đến nơi đây đấy, các ngươi đã đã biết không phải biết đồ vật, vậy thì đi chết đi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải hóa chưởng, sau đó hướng về Dương Diệp tựu là vỗ.

Linh Chủ!

Đây là thần Phượng tộc trước mắt lớn nhất bí mật, tuyệt đối với không thể để cho ngoại nhân biết rõ.

Nhìn thấy áo bào đỏ lão giả vậy mà xuất thủ, từ khí thẳng dậm chân, “Tức chết ta rồi, ta mặc kệ.” Nói lấy, nàng thân hình lóe lên, thối lui đến rồi Dương Diệp sau lưng.

Lúc này, một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại nham thạch nóng chảy lòng đất vang vọng mà lên, tiếp theo lấy, một đạo kiếm khí tại thừa nhận chợt lóe lên, kiếm khí tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới cái kia áo bào đỏ lão giả trước mặt.

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, kiếm khí biến mất, mà cái kia áo bào đỏ lão giả tắc thì hướng về sau lui hơn mười trượng.

Áo bào đỏ lão giả trong nội tâm cả kinh, đang muốn nói chuyện, xa xa, một cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra, đem làm cỗ này kiếm ý sau khi xuất hiện, chung quanh những cái... Kia nham thạch nóng chảy trực tiếp bị chấn không ngừng nát bấy!

Áo bào đỏ lão giả đồng tử co rụt lại, “Quy Nguyên cảnh kiếm ý, ngươi là ai!”

Dương Diệp nhưng lại không nói nhảm, trong tay kiếm tổ trực tiếp biến mất, kiếm biến mất một khắc này, cái kia áo bào đỏ lão giả sắc mặt lập tức đại biến, sau một khắc, một cỗ sóng lửa đột nhiên tự hắn trong cơ thể bạo tuôn ra mà ra.

Một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn tại thừa nhận ầm ầm vang vọng, cái kia áo bào đỏ lão giả bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cùng lúc đó, một cỗ cực kỳ khủng bố khí lãng tại thừa nhận nổ ra, trong chốc lát, toàn bộ lòng đất nham thạch nóng chảy bắt đầu bắt đầu cuồng bạo. Yên lặng một cái chớp mắt từng cái

Nham thạch nóng chảy lòng đất đột nhiên vang lên một đạo tiếng oanh minh, tiếp theo, toàn bộ nham thạch nóng chảy lòng đất trực tiếp sụp đổ.

Có cường địch xâm nhập?

Thần Phượng tộc cả tộc khiếp sợ!

Mười tức về sau, mặt đất.

Lúc này, vô số thần Phượng không ngừng theo bốn phương tám hướng hướng về sụp đổ vị trí chạy đến.

Thừa nhận, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hắn lúc này, đã biến thành một cái huyết nhân, tại phía sau của hắn, đúng từ. Nếu là lúc trước, từ đã ẩn nấp rồi. Nhưng là không biết vì sao, lúc này đây nàng cũng không có tiến vào Hồng Mông trong tháp. Bất quá lúc này, Dương Diệp đã chẳng quan tâm nàng.

Thừa nhận, thần Phượng tộc cường giả liên tục không ngừng chạy đến, không chỉ thần Phượng tộc, mà ngay cả cái kia Cổ Mạt cùng Khô Viên hai người cũng chạy tới. Khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, Cổ Mạt ba người trực tiếp ngây ngẩn cả người.

“Cái này, đây là tự?” Ngôn Linh Tuyết bên cạnh, Khô Viên kinh ngạc nói.

Lúc này Dương Diệp tuy nhiên hay là trước kia bộ dạng, nhưng là, lúc này Dương Diệp không chỉ toàn thân huyết hồng, trên người còn phát ra lấy ngập trời sát ý. Cái này cùng bọn họ trước kia nhìn thấy Dương Diệp, hoàn toàn đúng ngày đêm khác biệt.

Ngôn Linh Tuyết nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hắn quả nhiên là nhân loại!” Kỳ thật, trước kia cùng Dương Diệp giao thủ, nàng cũng đã hoài nghi. Chỉ là nàng còn không phải rất xác định, mà bây giờ, sự thật trước mắt nói cho nàng biết, nàng hoài nghi cũng không sai.

Nhân loại!

Khô Viên vốn là sững sờ, lập tức kinh hãi, giờ phút này hắn mới phát hiện, Dương Diệp cầm lấy kiếm, trên người có sát ý, không chỉ có sát ý, còn có huyền khí chấn động!

Nhân loại!

Khô Viên trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hắn thật không ngờ, cái này Dương Diệp dĩ nhiên là nhân loại. Mà một nhân loại, vậy mà có được mạnh như vậy thân thể...

Lúc này, một gã tóc đỏ trung niên nam tử xuất hiện ở thừa nhận, trung niên nam tử thần sắc cùng Mạt Tụ có vài phần tương tự. Trung niên nam tử này, đúng là thần Phượng tộc tộc trưởng Mạt giang.

Trung niên nam tử thản nhiên nhìn liếc Dương Diệp cùng từ, sau đó nhìn về phía một bên Cổ Mạt, nói: “Cổ Mạt, vạn tộc hội thứ nhất dĩ nhiên là một nhân loại, sau đó cổ trưởng lão còn tướng này người tới rồi ta thần Phượng tộc thánh khư chi địa ra, cổ trưởng lão, chẳng lẻ không cần cho ta một cái công đạo ư?”

Cổ Mạt trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta cũng không nghĩ tới hắn là nhân loại!”

Bỏ ngay!

Lúc này, hắn tự nhiên muốn cùng Dương Diệp bỏ ngay. Đúng lúc này, hắn nếu là thừa nhận sớm đã biết rõ Dương Diệp là nhân loại, không hề nghi ngờ, Yêu Thần điện phiền toái có thể to lắm đi.

Mạt giang nhìn thoáng qua Cổ Mạt, tiếp theo, hắn quay đầu nhìn về phía rồi Dương Diệp, “Chính là thần giả, dám can đảm xâm nhập ta thần Phượng tộc cấm địa, không thể không nói, ngươi lá gan thật sự rất lớn, ngươi...”

“Tiểu Bạch linh trí đây này?” Dương Diệp trực tiếp đã cắt đứt Mạt giang lời nói.

Mạt giang nhướng mày, rất nhanh, hắn hiểu được Dương Diệp theo như lời Tiểu Bạch đúng cái gì. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn quay đầu nhìn về phía Cổ Mạt, nói: “Cổ trưởng lão, người này ta thần Phượng tộc nhận thức, cùng ta thần Phượng tộc tầm đó có chút ân oán, ta thần Phượng tộc chính mình sẽ giải quyết, cho nên, ba vị mời tạm thời trước ly khai a. Đợi sự tình giải quyết về sau, thánh khư chi địa sẽ lần nữa là ba vị cởi mở.”

Linh Chủ sự tình, tự nhiên không thể bạo lộ ở trước mặt người ngoài, bằng không thì, hậu hoạn vô cùng!

Cổ Mạt trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Vì cái gì?”

Đây là đang hỏi Dương Diệp tại sao phải bạo lộ chính mình.

Dương Diệp rung dắt, “Cổ trưởng lão, hắn nói không sai, ta cùng thần Phượng tộc tầm đó xác thực có chút ân oán, cho nên, lại để cho tự chúng ta giải quyết a.”

Cổ Mạt thấp giọng thở dài, Dương Diệp bị Yêu Thần coi trọng, có thể nói là tiền đồ vô lượng, nhưng là hiện tại... Nếu là hắn ly khai, hắn biết rõ Dương Diệp hạ thành cái gì. Nhưng là, hắn không thể xuất thủ tương trợ, bởi vì hắn nếu là muốn xuất thủ, vậy thì ý tứ hàm xúc Yêu Thần điện cùng thần Phượng tộc sẽ đối dựng lên.

Yêu tộc sẽ không nội chiến, càng sẽ không vì một nhân loại mà nội chiến!

Cổ Mạt rung dắt, sau đó nói: “Ngươi tên gì?”

“Dương Diệp!” Dương Diệp cũng không có giấu diếm thân phận của mình, không cần phải.

Dương Diệp!

Nghe được Dương Diệp lời mà nói..., thừa nhận tất cả mọi người đều là ngây ngẩn cả người!

Dương Diệp!

Hai chữ này tại Đại Thế Giới, cũng không xa lạ gì. Dương Diệp đúng từ hạ vị mặt giết đến tận đến đấy, hơn nữa, hay là tại giết năm tên Luân Hồi cảnh cường giả sau đi lên.

Đương nhiên, còn một điều, cái kia chính là Mạt Tụ, Mạt Tụ tìm người đi giết Dương Diệp sự tình, tại Yêu tộc thế nhưng mà náo yêu câu biết.

“Không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới!”

Cổ Mạt rung dắt, sau đó nhìn về phía một bên Khô Viên cùng Ngôn Linh Tuyết, nói: “Chúng ta đi!” Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, ba người lập tức biến mất ngay tại chỗ.

“Ta cũng không nghĩ tới!”

Lúc này, xa xa cái kia Mạt giang nói: “Không nghĩ tới ngươi Dương

Diệp vậy mà đi tới ta thần Phượng tộc."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, "Tiểu Bạch linh trí, còn có Tử nhi, ta muốn gặp đến các nàng." Hắn sở dĩ đến bây giờ cũng không có nhúc nhích tay, chính là vì điểm ấy.

Lúc này, từ lại nói: "Thần Phượng tộc đấy, tướng linh Chủ linh trí giao ra đây a. Ngươi thần Phượng tộc phát triển đến bây giờ, cũng không dễ dàng, làm gì..."

"Ngươi là ai?" Mạt giang đột nhiên nhìn về phía từ, đã cắt đứt từ lời nói.

"Từ, từ nhỏ, từ thiên!" Từ nói.

Mạt giang hai mắt nhắm lại, "Ngươi đúng tại đùa nghịch ta?"

Từ Chính muốn nói chuyện, Dương Diệp lại là đối với nàng khoát tay áo, sau đó nhìn về phía cái kia Mạt giang, "Ta không muốn tại lãng phí thời gian. Tiểu Bạch linh trí, còn có Tử nhi, ta muốn gặp đến!"

"Ngươi không thấy được rồi!" Mạt giang nhìn thẳng Dương Diệp, "Bởi vì đã không tại nơi này thế gian rồi!"

Nghe vậy, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Mạt giang, nói: "Vậy thì dùng toàn bộ thần Phượng tộc đến vì bọn nàng chôn cùng a!"

"Bằng ngươi?" Mạt giang cười lạnh.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, hắn tay phải vung lên, Ngân Hà Kiếm Đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, thừa nhận trào một hồi biến ảo, trong chốc lát, thừa nhận trào biến thành một mảnh tinh không.

Trong tinh không, Dương Diệp tay phải vung lên, kiếm trong tay tổ xuất hiện ở cách đó không xa, Kiếm Vực xuất, sau một khắc, vô số Tinh Thần Kiếm khí tự Vực Ngoại Tinh Không trực tiếp xuyên toa không gian hướng về thần Phượng tộc Phượng vực liên tục không ngừng rơi đến.

Giờ khắc này, toàn bộ Yêu tộc chấn động!

Không chỉ Yêu tộc, toàn bộ mỗi ngày đại lục đều chịu chấn động!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1546: Giết chóc khởi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, cái kia Mạt giang thần sắc vô cùng khó nhìn lại.

Trước đó, tuy nhiên hắn nghe qua Dương Diệp sự tích, nhưng là, hắn cũng không có quá để ở trong lòng. Tại đây mỗi ngày đại lục ở bên trên, ngoại trừ cực kỳ số ít một hai cái thế lực bên ngoài, thần Phượng tộc thật đúng là chưa sợ qua ai, chớ nói chi là Dương Diệp chỉ là một cái thần giả.

Thần giả!

Tại thần Phượng tộc trong mắt, cả con sâu cái kiến đều không tính là!

Nhưng mà, đem làm Dương Diệp phóng xuất ra Ngân Hà Kiếm Đồ về sau, hắn biết rõ, ở trước mặt hắn cái này con sâu cái kiến có thể sẽ trọng thương thần Phượng tộc!

Đúng lúc này, nói cái gì đều không ý nghĩa.

Mạt Giang Hữu tay vung lên, sau một khắc, Mạt giang thanh âm tại toàn bộ Phượng vực trong vang lên: “Khải Vạn Hỏa đại trận!”

Mạt giang thanh âm rơi xuống, toàn bộ thần Phượng tộc trên không đột nhiên xuất hiện một đạo hỏa hồng màn sáng, tiếp theo lấy, vô số hỏa trụ liên tục không ngừng theo cái kia hỏa hồng màn sáng bên trong xung thiên mà khởi.

Trong chốc lát, toàn bộ Phượng vực trên không bị hỏa trụ cùng Tinh Thần Kiếm khí bao trùm.

Đem làm những cái... Kia hỏa trụ cùng đầy trời Tinh Thần Kiếm khí oanh cùng một chỗ lúc, trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời trên không bắt đầu điên cuồng kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., từng đạo tiếng oanh minh không ngừng tại phía chân trời vang vọng.

Rất nhanh, phía chân trời những cái... Kia hỏa trụ càng ngày càng ít, mà Dương Diệp Tinh Thần Kiếm khí nhưng lại ngày càng nhiều, liên tục không ngừng, vô cùng vô tận.

Giờ phút này, đứng tại Phượng vực bên trong hướng thượng xem, tựu sẽ phát hiện, cả phiến thiên không đều là Tinh Thần Kiếm khí, tựu như là mưa to giống như, cái kia trong đó phát ra cường đại kiếm ý, làm cho vô số thần Phượng tộc cường giả chịu sợ!

Giờ phút này, những... Này kiếm khí bên trong ẩn chứa kiếm ý thế nhưng mà Quy Nguyên cảnh kiếm ý!

Vạn Hỏa đại trận đã bị Tinh Thần Kiếm khí rách nát phá thành mảnh nhỏ, bất quá rất nhanh, thần Phượng tộc bên trong vô số thần Phượng xung thiên mà lên, những... Này thần Phượng số lượng không phải rất nhiều, chỉ có không đến trăm đầu. Nhưng là, thấp nhất đều là Âm Dương cảnh cường giả, trong đó Luân Hồi cảnh cường giả lại có 27 vị. Trong một nhiều cường giả liên thủ ngăn cản xuống, những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí lại bị chặn.

Tuy nhiên Tinh Thần Kiếm khí bị ngăn trở, nhưng là thần Phượng tộc cũng bỏ ra không trả giá thật nhỏ, bởi vì tại ngăn cản Tinh Thần Kiếm khí trong quá trình, vô số thần Phượng bị Tinh Thần Kiếm khí chém rụng, tất cả thần Phượng không ngừng từ phía chân trời trụy lạc, thoạt nhìn có chút bi tráng.

Nhưng là, Tinh Thần Kiếm khí vẫn còn liên tục không ngừng hướng về thần Phượng tộc rơi đến.

Một bên, Mạt giang tại nhìn thấy thần Phượng tộc cường giả tạm thời ngăn trở những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí về sau, hắn lập tức nhìn về phía rồi Dương Diệp, không có chút nào nói nhảm, hắn thân hình run lên, hướng về Dương Diệp xung tới.

Dương Diệp cũng không nói nhảm, quan tài che xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó hắn hướng về cái kia Mạt giang xung tới.

Có Kiếm Linh tại, đã không cần hắn dẫn động Tinh Thần Kiếm khí rồi.

Hắn hiện tại cần phải làm là hao tổn, dùng sức hao tổn, hắn hao tổn càng lâu, thần Phượng tộc cái chết thần Phượng sẽ càng nhiều.

Mạt giang tốc độ cực nhanh, cả Dương Diệp đều không thể thấy rõ hắn quỹ tích, bất quá cũng may, hắn tuy nhiên nhìn không tới, nhưng là có thể cảm nhận được.

Trong tràng, đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, theo lấy tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cả nhân mang nắp quan tài hướng về phía sau quẳng rồi đi ra ngoài, bất quá rất nhanh hắn tựu ngừng lại, sau đó lại lần ôm ấp nắp quan tài hướng về cách đó không xa Mạt giang xung tới.

Tuy nhiên Dương Diệp lúc này đã đúng thần giả, nhưng là, hắn y nguyên không địch lại thần Phượng tộc tộc trưởng Mạt giang. Cái này cũng bình thường, Mạt giang đừng nói tại Yêu tộc, coi như là tại toàn bộ đại lục đều sắp xếp thượng đẳng. Bất quá, Mạt giang cũng không làm gì được được có quan tài che Dương Diệp. Tuy nhiên mấy lần giao phong đều là Dương Diệp đang ở hạ phong, nhưng là Dương Diệp cũng không có bị cái gì thực chất tính tổn thương!

Mà lúc này, phía chân trời ngày càng nhiều thần Phượng không ngừng bị Tinh Thần Kiếm khí chém rụng, không chỉ như thế, theo lấy ngày càng nhiều thần Phượng bị chém rụng, phía chân trời thần Phượng tộc cường giả phòng ngự xuất hiện lần lượt ghế trống, cái này làm cho rất nhiều Tinh Thần Kiếm khí rơi vào rồi Phượng vực bên trong. Đem làm những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí rơi vào Phượng vực một khắc này, toàn bộ Phượng vực lập tức một mảnh buồn bã gào thét!

Những... Này gia trì rồi Quy Nguyên cảnh kiếm ý Tinh Thần Kiếm khí, cả Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể chém giết, những cái... Kia bình thường thần Phượng như thế nào ngăn cản được?

Một bên, Tiểu Thiên nhìn trong tràng một mộ mộ, trong mắt có một tia không đành lòng. Nàng tuy nhiên cảm thấy thần Phượng tộc nhốt linh Chủ không đúng, cũng xác thực nên bị giáo huấn, nhưng là những cái... Kia bình thường thần Phượng đúng người vô tội. Nàng muốn khuyên giải, nhưng là, nàng biết rõ, một điểm dùng đều không có. Bởi vì thần Phượng tộc sẽ không đối với Dương Diệp thỏa hiệp, mà thần Phượng tộc nếu như không thỏa hiệp, Dương Diệp nhất định là sẽ không thỏa hiệp.

Khó giải!

Hiện tại loại này cục diện, tựu là không chết không ngớt.

Trong tràng, cùng Dương Diệp giao thủ cái kia Mạt giang có chút bắt đầu nóng nảy. Hắn nguyên bản muốn nhanh chóng giải quyết Dương Diệp, chỉ cần giải quyết Dương Diệp, Dương Diệp triệu hoán cái kia chút ít Tinh Thần Kiếm khí sẽ biến mất. Nhưng là, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực thật không ngờ cường, hắn căn bản không làm gì được được Dương Diệp, ít nhất tại trong thời gian ngắn đúng như thế!

Tại mang xuống, thần Phượng tộc cái chết thần Phượng sẽ ngày càng nhiều, kỳ thật lúc này đã bị chết rất nhiều rất nhiều.

Niệm đến tận đây, tại một chưởng đánh lui Dương Diệp về sau, Mạt giang hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, hắn phải tay vừa lộn, trong chốc lát, một đóa màu đen như mực hỏa diễm xuất hiện ở trong tay hắn, đem làm cái này đóa hỏa diễm sau khi xuất hiện, tại hắn không gian chung quanh lập tức hư ảo, đây là bởi vì độ ấm quá cao nguyên nhân!

“Đây là U Minh Tử Viêm, tại sở hữu tất cả thần hỏa bên trong, bài danh thứ ba, coi chừng!” Lúc này, Tiểu Thiên thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mạt giang nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, hắn không nghĩ tới Tiểu Thiên vậy mà nhận ra trong tay hắn hỏa. Bất quá, lúc này hắn cũng không thời gian đến hỏi Tiểu Thiên tại sao phải nhận thức. Hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Đã xong!”

Thanh âm rơi xuống, hắn toàn bộ nhân trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, rất nhanh, một đạo hỏa diễm thần Phượng xuất hiện ở trong tràng, cái này đầu hỏa diễm thần Phượng hình thể cũng không phải rất lớn, nhưng là vẻ này uy áp lại thị phi Thường Phi thường khủng bố, không chỉ như thế, tại hắn quanh thân, còn tràn ngập lấy màu đen như mực hỏa diễm.

Cái này đầu hỏa diễm thần Phượng trực tiếp vọt tới rồi Dương Diệp, đơn giản lại trực tiếp!

Dương Diệp nắm chặt quan tài che, muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, Tiểu Thiên Hỏa đột nhiên theo Dương Diệp trong cơ thể chui ra. Đem làm Tiểu Thiên Hỏa đi ra về sau, Tiểu Thiên kinh hãi, “Tiểu gia hỏa mau trở về, ngươi không phải ngọn lửa này đối thủ.”

Tiểu Thiên Hỏa nhếch miệng cười cười, sau một khắc, nàng hai cái trong bàn tay nhỏ đột nhiên xuất hiện hai cái hỏa cầu, tiếp theo, nàng bàn tay nhỏ bé ném đi, cái kia hai luồng hỏa cầu trực tiếp bay về phía đầu kia hỏa diễm thần Phượng. Đem làm hai luồng hỏa cầu ném mất về sau, Tiểu Thiên Hỏa quay người trực tiếp tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể.

Xa xa, cái kia hai luồng hỏa cầu tại tiếp xúc đến đầu kia thần Phượng lúc, lập tức muốn nổ tung lên, trong chốc lát, trong tràng biến thành một cái biển lửa, cái này phiến biển lửa trực tiếp tướng đầu kia thần Phượng bao vây lại, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia thần Phượng quanh thân cái kia chút ít màu đen như mực hỏa diễm vậy mà biến thành mờ đi bắt đầu!

“Đây là cái gì hỏa!”

Trong biển lửa đột nhiên truyền đến Mạt giang kinh hãi thanh âm, tiếp theo lấy, cái kia Mạt giang trực tiếp khôi phục thành hình người, sau đó thối lui đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài. Tại hắn trong mắt, tràn đầy kinh hãi.

Một bên, Dương Diệp cũng sửng sốt, cái này Tiểu Thiên Hỏa lợi hại như vậy? Thoáng qua, Dương Diệp đã minh bạch. Có thể là Lục Đinh Thần hỏa xuất thủ. Tiểu Thiên Hỏa tuy nhiên cũng rất lợi hại, nhưng là so về cái kia Mạt giang phóng xuất ra cái kia màu đen như mực hỏa diễm, hay là chênh lệch rất nhiều. Vừa rồi cái kia hai luồng hỏa diễm, khẳng định bị Lục Đinh Thần hỏa động tay chân.

Giờ phút này, Dương Diệp phát hiện, cái này Lục Đinh Thần hỏa so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn ah! Thần Phượng tộc, nhất không sợ chính là cái gì? Đương nhiên đúng hỏa. Phượng Hoàng Niết Bàn những lời này cũng không phải một câu vui đùa lời nói. Hỏa diễm đối với thần Phượng tộc

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1547: Lăn, lập tức cút cho ta! "

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại nhìn thấy Tiểu Bạch một khắc này, Dương Diệp sát ý tựu đã đạt đến một cái điểm tới hạn.

Mà ở trải qua vừa rồi điên cuồng đồ sát cùng hấp thụ vô số máu tươi về sau, sát ý của hắn rốt cục đột phá cái này điểm tới hạn, đạt đến mới một cái độ cao.

Quy Nguyên cảnh!

Đem làm sát ý đạt tới Quy Nguyên cảnh về sau, trong tràng trực tiếp biến thành một cái biển máu, vô tận mùi máu tươi cùng ngập trời sát ý ở giữa sân điên cuồng khuếch tán ra, giờ khắc này, rất nhiều Âm Dương cảnh cường giả thần trí đều nhận lấy thật lớn ảnh hưởng. Mà Âm Dương cảnh phía dưới cái kia chút ít thần Phượng, trực tiếp bị cỗ này sát ý cho ăn mòn trở thành một đầu giết chóc máy móc!

Phía dưới, những cái... Kia tại Tinh Thần Kiếm khí hạ chạy trốn thần

Phượng bắt đầu điên cuồng tự giết lẫn nhau.

Toàn bộ thần Phượng tộc một mảnh buồn bã gào thét!

Không trung, hai mươi lăm Luân Hồi cảnh cường giả tại nhìn thấy Dương Diệp đột phá đến Quy Nguyên cảnh sát ý lúc, trong nội tâm đều là một giật mình.

Sau một khắc, hai mươi lăm cùng nhau xuất thủ.

Bọn hắn buông tha cho chống cự Tinh Thần Kiếm khí, cái này ý nghĩa vô số Tinh Thần Kiếm khí muốn rơi vào Phượng vực, nếu như bọn hắn không thể dùng tốc độ nhanh nhất giải quyết Dương Diệp, vậy thì ý nghĩa thần Phượng tộc phải chết rất nhiều rất nhiều thần Phượng.

Những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí, Âm Dương cảnh cường giả cũng đỡ không nổi, chớ nói chi là thần Phượng tộc những cái... Kia bình thường thần Phượng!

Cho nên, bọn hắn nhất định phải dùng tốc độ nhanh nhất đánh chết Dương Diệp!

Xa xa, Dương Diệp lúc này trong đầu tràn đầy sát ý, nhưng cũng may, thần trí coi như thanh tỉnh, kỳ thật cũng không tính thanh tỉnh, hắn hiện tại xem như nửa điên nửa tỉnh. Tại nhìn thấy hai mươi lăm tên Luân Hồi cảnh cường giả hướng hắn xung lúc đến, hắn không có chút gì do dự, trực tiếp thúc dục rồi trong cơ thể Yêu Thần nội đan, rất nhanh, một cỗ bành trướng lực lượng đột nhiên tại Dương Diệp trong cơ thể bộc phát ra đến.

Đem làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, Dương Diệp thân thể lập tức đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, giờ phút này, hắn bất kể là lực lượng hay là thân thể phòng ngự, đã đạt đến một cái cực kì khủng bố tình trạng.

Dương Diệp tại thúc dục Yêu Thần chi lực về sau, cũng không có đi cùng cái kia hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả ngạnh kháng, mà là đã ra động tác du kích.

Hắn hiện tại chính là muốn kéo, kéo càng lâu, đối với hắn càng có lợi, bởi vì hiện tại thần Phượng tộc đã không có cường giả đi chống cự những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí, cái này ý nghĩa những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí sẽ phi thường thuận lợi tiến vào Phượng vực!

Kiếm khí tiến vào Phượng vực, sẽ cho thần Phượng tộc tạo thành hủy diệt tính đả kích! Quan trọng nhất là, chỉ cần những cái... Kia kiếm khí triệt để rơi xuống, hắn nguy cơ mới có thể giải trừ

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn đừng chết!

Cái này Mạt giang đợi người ý đồ tựu là ở đằng kia chút ít kiếm khí triệt để rơi xuống trước kia chém giết hắn, cho nên, hắn cần phải làm là kiên trì đến những cái... Kia kiếm khí rơi xuống!

Hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả, cái kia đúng kinh khủng cỡ nào?

Tuy nhiên Dương Diệp hiện tại thân thể đã đại đại tăng cường rồi, còn có quan tài che ở, nhưng là tại hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả trước mặt, hay là quá yếu quá yếu. Bất quá cũng may, hắn không có lựa chọn ngạnh kháng, mà là không ngừng đánh lấy du kích. Có quan tài che cùng Yêu Thần chi lực tại, hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả tại trong thời gian ngắn cũng không làm gì được được hắn!

Kiếm khí cách Phượng vực càng ngày càng gần, cái kia hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả tắc thì càng ngày càng điên cuồng, Dương Diệp tại hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả điên cuồng công kích đến, tựu tựa như sóng cồn trong một chiếc thuyền lá nhỏ, phảng phất tùy thời đều có thể lật úp. Nhưng là, Dương Diệp nhưng lại dị thường kiên quyết. Bất quá ai cũng nhìn ra, tiếp tục như vậy xuống dưới, Dương Diệp nhất định sẽ bị thua, không đúng, đúng nhất định sẽ chết.

Nhưng là, lúc này, những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí đã tiến nhập Phượng vực bầu trời, tối đa năm tức thời gian sẽ triệt để tiến vào toàn bộ Phượng vực.

Ngân Hà Kiếm Đồ kinh khủng nhất một chỗ, cái kia chính là nó là đại phạm vi công kích. Lúc trước Kiếm Vô Cực lộ ra Ngân Hà Kiếm Đồ, tựu làm cho một cái thế lực trực tiếp chịu thua, chính đúng vì vậy nguyên nhân.

Không có một cái nào thế lực dám đi thừa nhận Ngân Hà Kiếm Đồ mang đến cái kia chút ít Tinh Thần Kiếm khí, cũng chịu không nỗi!

“Bắt lấy cái kia nữ!” Đúng lúc này, cái kia thần Phượng tộc tộc trưởng Mạt giang đột nhiên nhìn về phía rồi Tiểu Thiên.

Hiển nhiên, đây là muốn dùng Tiểu Thiên đến uy hiếp Dương Diệp.

Mạt giang thanh âm rơi xuống, trong đó hai gã Luân Hồi cảnh cường giả bay thẳng đến lấy Tiểu Thiên trảo tới.

Tiểu Thiên lập tức khẽ giật mình, nàng không nghĩ tới cái này thần Phượng tộc sẽ đối với nàng xuất thủ, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới trước mặt của nàng, sau đó nói: “Nhanh đi vào!”

Tiểu Thiên quay đầu nhìn thoáng qua thần Phượng tộc những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả, sau đó cả giận nói: “Các ngươi cho cô nãi nãi đợi, bà cô suy nghĩ muốn như thế nào đánh nhau, đợi ta nhớ ra rồi, ta muốn đánh chết các ngươi!”

Nói xong, nàng dậm chân sau đó tiến vào rồi Dương Diệp Hồng Mông trong tháp.

Tại Tiểu Thiên tiến vào Hồng Mông tháp về sau, Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Mạt giang đợi người, nói: “Các ngươi thua!”

Mạt giang đợi người vốn là khẽ giật mình, sau một khắc, bọn hắn cùng nhau ngẩng đầu nhìn hướng lên trời tế, đập vào mắt chỗ, rậm rạp chằng chịt Tinh Thần Kiếm khí, những... Này Tinh Thần Kiếm khí tựu như là mưa như trút nước mưa to giống như, hoàn toàn kín không kẽ hở.

“Ngăn trở những... Này kiếm khí!” Mạt giang gào thét.

Trong chốc lát, trong tràng hai mươi lăm vị Luân Hồi cảnh cường giả trực tiếp khôi phục bản thể, tất cả thần Phượng xuất hiện ở trong tràng, những... Này thần Phượng không ngừng phóng thích khí thế của mình cùng hỏa diễm đi ngăn cản cái kia đầy trời Tinh Thần Kiếm khí. Nhưng là, lúc này đã hơi trễ rồi. Vô số Tinh Thần Kiếm khí tán lạc tại Phượng vực các nơi.

Trong chốc lát, toàn bộ Phượng vực một mảnh buồn bã gào thét!

Toàn bộ thần Phượng tộc, vô số thần Phượng bắt đầu điên cuồng thoát đi Phượng vực, tốc độ nhanh đấy, tránh thoát Tinh Thần Kiếm khí, chạy thoát đi ra ngoài. Nhưng là càng nhiều hơn là đã bị chết ở tại Dương Diệp Tinh Thần Kiếm khí phía dưới.

Lúc này Dương Diệp đã đúng thần giả, tăng thêm lại là hai chủng Quy Nguyên cảnh kiếm ý, bởi vậy, lúc này đây những... Này Tinh Thần Kiếm khí so về bất luận cái gì một lần đều hiếu thắng.

Ngoại trừ Tinh Thần Kiếm khí, còn có Dương Diệp sát ý, một cổ sát ý liên tục không ngừng địa theo Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, sau đó hướng về Phượng vực bốn phía tán đi, ngoại trừ Âm Dương cảnh cường giả có thể miễn cưỡng ngăn cản cỗ này sát ý bên ngoài, còn lại cái kia chút ít Âm Dương cảnh phía dưới thần Phượng tắc thì trực tiếp bị cỗ này sát ý ăn mòn, đã trở thành tất cả giết chóc máy móc!

Giờ khắc này, thần Phượng tộc biến thành nhân gian Luyện Ngục!

Dương Diệp cũng không dừng tay, tại Tinh Thần Kiếm khí rơi xuống về sau, hắn chính là hướng về những cái... Kia chống cự Tinh Thần Kiếm khí thần Phượng xung tới. Đúng lúc này, những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả muốn ngăn cản Tinh Thần Kiếm khí, đúng là hắn phản kích cơ hội tốt nhất, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Tại Dương Diệp đánh lén xuống, trong đó một gã Luân Hồi cảnh cường giả trực tiếp bị Dương Diệp Luân Hồi một kiếm cho đánh chết, đạt tới thần giả về sau, tăng thêm bây giờ là song trọng Quy Nguyên kính kiếm ý, còn có Yêu Thần chi lực gia trì, hắn thực lực bây giờ, chỉ có thể dùng khủng bố để hình dung, tại tăng thêm đối phương đại bộ phận tinh lực đều tại chống cự Tinh Thần Kiếm khí, bởi vậy, Dương Diệp trực tiếp một kiếm đập phát chết luôn rồi đối phương.

Giết chết một gã Luân Hồi cảnh cường giả về sau, Dương Diệp tiếp tục hướng về tiếp theo tên Luân Hồi cảnh cường giả xung tới.

Những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả kinh hãi, nếu như là bình thường, bọn hắn tự nhiên không sợ Dương Diệp, nhưng là hiện tại, tại đỉnh đầu của bọn hắn, thế nhưng mà vô cùng vô tận Tinh Thần Kiếm khí ah!

Cũng may đúng lúc này, cái kia Mạt giang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Mạt giang gắt gao nhìn Dương Diệp, hắn hai mắt huyết hồng, trong mắt sát ý đã cơ hồ thực chất hóa. Hắn đang muốn nói chuyện, mà lúc này, Dương Diệp trong tay Táng Thiên nhưng lại trực tiếp biến mất trong tay.

Theo lấy một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Mạt giang trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài, bị đẩy lui về sau, Mạt giang trong nội tâm kinh hãi, hắn hiện tại mới phát hiện, lúc này Dương Diệp so về trước kia Dương Diệp thực lực mạnh không biết bao nhiêu lần.

Đây là tự nhiên đấy, hiện tại Dương Diệp, không chỉ có được song trọng ý cảnh, còn có Yêu Thần chi lực gia trì, hắn hiện tại, đừng nói một gã Luân Hồi cảnh cường giả, tựu tính toán ba tên Luân Hồi cảnh cường giả hắn đều không sợ!

Một kích đánh lui Mạt giang, Dương Diệp cũng không dừng tay, mà là lần nữa hướng về Mạt giang xung tới, đem làm cách Mạt giang còn có vài chục trượng lúc, hắn rút kiếm tựu là chém!

Năm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Tại đạt tới thần giả về sau, hắn trảm thiên rút kiếm thuật đã có thể điệp gia đến bốn đến, mà bây giờ, hắn lại có Yêu Thần chi lực gia trì, bởi vậy, hắn trảm thiên rút kiếm thuật đã có thể điệp gia đến năm đạo!

Năm đạo trảm thiên rút kiếm thuật, sao mà khủng bố?

Kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp không gian chung quanh rạn nứt ra!

Rạn nứt, không gian rạn nứt!

Nhìn thấy một màn này, Mạt giang biến sắc, đây chính là Đại Thế Giới không gian, tại đây không gian chắc chắn đến rồi một cái làm cho người tức lộn ruột tình trạng, Dương Diệp một kiếm này vậy mà đánh rách tả tơi rồi không gian!

Không dám có chút chủ quan, Mạt giang trực tiếp khôi phục bản thể, sau đó bản thể hóa thành một đoàn hỏa cầu khổng lồ hướng về Dương Diệp phát ra đạo kiếm khí kia đụng tới.

Kiếm khí cùng Mạt giang hóa thành thần Phượng vừa mới tiếp xúc chính là mạnh mà nổ tung ra, toàn bộ phía chân trời không gian bắt đầu kịch liệt rung rung mà bắt đầu..., vô số khí lãng, kiếm khí, cùng với hỏa khí điên cuồng hướng về bốn phía bắn tung tóe ra. Mà cái kia Mạt giang hóa thành thần Phượng tất bị một kiếm này trực tiếp chấn đến rồi 3000 ngoài... Trượng.

Lúc này, Mạt giang toàn thân cao thấp, đã không có hỏa diễm bao khỏa, tại hắn toàn thân, đúng rậm rạp chằng chịt vết kiếm, vô số máu tươi không ngừng từ chỗ nào chút ít vết kiếm bên trong tràn ra, giờ phút này Mạt giang, hoàn toàn biến thành rồi một cái Huyết Phượng.

Mà lúc này, Dương Diệp lại xuất hiện ở Mạt giang trước mặt, sau đó lại lần rút kiếm tựu là chém!

Lại là năm đạo điệp gia trảm thiên rút kiếm thuật!

Giờ khắc này, Dương Diệp chung quanh mấy ngàn dặm nội không gian trực tiếp sụp đổ!

Mạt giang trong nội tâm hoảng hốt, đã biết rõ Dương Diệp một kiếm kia khủng bố, hắn như thế nào dám đón đỡ Dương Diệp một kiếm này? Lập tức muốn trốn tránh, nhưng lại đã tới không kịp, bởi vì kiếm kia tốc độ quá nhanh quá nhanh, nhưng lại đã tập trung vào hắn, hiện tại hắn chỉ có thể ngạnh kháng!

Mạt giang hai cánh lóe lên, một cỗ sóng lửa mang tất cả mà ra, lập tức oanh tại Dương Diệp đạo kiếm khí kia thượng.

Nhưng mà, vẻ này sóng lửa trực tiếp bị đạo kiếm khí kia cho vỡ ra ra, kiếm khí tốc độ không chỉ, lập tức oanh tại cái kia Mạt giang trên người.

Tại thần Phượng tộc vô số thần Phượng trong ánh mắt, cái kia Mạt giang từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, cuối cùng trùng trùng điệp điệp nện đã rơi vào trong lòng đất, không biết sống chết.

Dương Diệp tiếp tục hướng về cái kia phía dưới Mạt giang xung tới, mà đúng lúc này, một cổ kinh khủng uy áp đột nhiên xuất hiện ở Phượng vực trên không, tiếp theo lấy, phía chân trời không gian đột nhiên bị vỡ ra ra, rất nhanh, một cái cực lớn màu vàng con mắt xuất hiện ở phía chân trời. Đem làm cái này màu vàng con mắt sau khi xuất hiện, cái kia đầy trời Tinh Thần Kiếm khí lập tức bị đánh tan, hóa thành kiếm khí mảnh vỡ rơi lả tả phía chân trời.

Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn!

Rất nhanh, cái con kia màu vàng con mắt khóa chặt lại rồi Dương Diệp.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn hướng cái con kia màu vàng con mắt, lông mày lúc này nhíu lại.

Lúc này, Tiểu Thiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Chuyện gì xảy ra?”

Tiểu Thiên trầm giọng nói: “Ngươi vừa rồi đem không gian làm vỡ nát. Còn có, ngươi giết rất nhiều nhiều nữa... Có tổn thương thiên hòa, cho nên...”

“Ha ha...”

Đúng lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo nhe răng cười thanh âm, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cái kia nhe răng cười tiếng đúng là cái kia Mạt giang phát ra.

Lúc này Mạt giang đã khôi phục hình người, bất quá bộ dáng rất là thê thảm, bởi vì hai cánh tay của hắn đã không thấy rồi.

Mạt giang nhìn Dương Diệp, trên mặt tràn đầy điên cuồng chi sắc, "Dương Diệp, Thiên Đạo chi nhãn, ha ha, ngươi đây là tự chịu diệt vong, ha ha..."

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng cái con kia màu vàng con mắt, sau đó khoát tay áo, nói: "Ngươi đi đi, chuyện nơi đây không cần ngươi quan tâm!"

Cái con kia màu vàng con mắt nhìn về phía rồi Tiểu Thiên, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, cuối cùng, tại Dương Diệp kinh ngạc trong ánh mắt, cái kia Thiên Đạo chi nhãn trực tiếp điện xạ xuất một đạo kim sắc thần lôi hướng về hắn phóng tới.

Giờ khắc này, Dương Diệp bên cạnh Tiểu Thiên sắc mặt lúc này lạnh xuống, nàng thân hình run lên, đi thẳng tới rồi không trung, đem làm Tiểu Thiên xuất hiện tại bầu trời về sau, cái kia đạo kim sắc thần lôi trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Tiểu Thiên đi tới cái kia Thiên Đạo chi nhãn trước mặt, sau đó chỉ lấy cái kia Thiên Đạo chi nhãn, cả giận nói: "Lăn, lập tức cút cho ta!"

Mọi người: "..."

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1548: Dương Diệp phải chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lập tức lăn!

Giờ này khắc này, không chỉ thần Phượng tộc cường giả, mà ngay cả Dương Diệp đều xem trợn mắt há hốc mồm.

Thiên Đạo chi nhãn, đây chính là Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn ah!

Trước kia Dương Diệp lợi dụng ngân hà gặp đồ triệu hoán đi ra cái kia chút ít Tinh Thần Kiếm khí sao mà khủng bố? Nhưng là, cái này Thiên Đạo chi nhãn đi ra về sau, trực tiếp tựu phá vỡ này chút ít Tinh Thần Kiếm khí, có thể tưởng tượng, cái này Thiên Đạo chi nhãn cường đến rồi loại trình độ nào!

Mà bây giờ, Tiểu Thiên nhưng lại chỉ lấy đối phương, làm cho đối phương lăn, lập tức lăn!

Nhưng mà, kế tiếp một màn nhưng lại làm cho ở đây cái kia chút ít thần Phượng tộc cường giả cùng Dương Diệp cái cằm đều kinh hãi đến rơi xuống rồi.

Bởi vì cái kia phía chân trời Thiên Đạo chi nhãn tại nhìn chòng chọc Tiểu Thiên nhìn không sai biệt lắm hai tức về sau, bỗng nhiên ngay lúc đó, nó bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, phảng phất gặp cái gì chuyện đáng sợ giống như, tiếp theo lấy, nó bắt đầu mờ đi, hai tức về sau, hắn triệt để biến mất tại không trung!

Thật sự lăn?

Cái kia Mạt Giang đợi người trực tiếp hóa đá tại nguyên chỗ, Dương Diệp cũng là ngây người một hồi lâu.

Dương Diệp biết rõ, Tiểu Thiên cùng những... Này Thiên Đạo chi nhãn quan hệ rất tốt, nhưng là hiện tại xem ra, cái này Tiểu Thiên cùng những... Này Thiên Đạo chi nhãn tầm đó, khả năng không phải quan hệ rất tốt đơn giản như vậy.

“Ngươi là ai!” Xa xa, Mạt Giang gắt gao nhìn Tiểu Thiên.

Câu nói đầu tiên lại để cho Đại Thế Giới Thiên Đạo chi nhãn tựu ngoan ngoãn lăn, giờ khắc này hắn đối với Tiểu Thiên kiêng kị, đã vượt qua Dương Diệp. Bởi vì trong ký ức của hắn, giống như tựu không có gì Ngưu Nhân có thể làm cho Thiên Đạo chi nhãn lăn. Kể cả lúc trước Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử đều không có có năng lực như thế!

Tiểu Thiên quay đầu nhìn về phía Mạt Giang, nói: “Nhốt thiên địa linh Chủ, cướp đoạt linh Chủ linh trí, ngươi thần Phượng tộc cử động lần này quá bất nhân nói.”

“Nhân đạo?”

Mạt Giang thần sắc dữ tợn lên, “Cái này Dương Diệp tàn sát ta thần Phượng tộc thần Phượng vô số, vậy thì nhân đạo?”

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: “Chuyện thế gian, chú ý một cái nhân quả, hắn vì sao đối với ngươi thần Phượng tộc xuất thủ, ngươi thần Phượng tộc so bất luận kẻ nào đều tinh tường. Còn nữa, trước kia ta đã cho ngươi thần Phượng tộc cơ hội, cho ngươi đợi giao ra linh Chủ linh trí, nhưng là, ngươi thần Phượng tộc đem của ta lời nói vào tai này ra tai kia. Hiện tại, ta tự cấp ngươi thần Phượng tộc một cái cơ hội, giao ra linh Chủ linh trí cùng bằng hữu của hắn, ta cùng hắn ly khai.”

Ly khai!

Thần Phượng tộc vô số thần Phượng nhìn về phía rồi Mạt Giang, giờ này khắc này, bọn hắn tự nhiên là hi vọng Dương Diệp cùng Tiểu Thiên ly khai. Lúc này thần Phượng tộc đã đúng nguyên khí đại thương, nếu như Dương Diệp còn không đi, tiếp tục ở đây lý cùng thần Phượng tộc cùng chết, hắn tuyệt đối với có thể dùng sức một mình đem thần Phượng tộc lôi tàn.

Nhưng là, nếu như thần Phượng tộc tùy ý Dương Diệp đi, vậy thì ý nghĩa thần Phượng tộc muốn thả vứt bỏ linh Chủ rồi. Cũng ý nghĩa, cao ngạo thần Phượng tộc cúi đầu rồi, cùng một cái thần giả cảnh nhân loại cúi đầu rồi!

Cứ như vậy cúi đầu, thần Phượng tộc như thế nào cam tâm? Huống chi, Dương Diệp còn tru diệt thần Phượng tộc nhiều như vậy thần Phượng!

Mạt Giang nhìn về phía Tiểu Thiên, nói: “Ta đây thần Phượng tộc chết đi cái kia chút ít thần Phượng nên như thế nào?”

“Ngươi còn muốn chết thêm nữa... Ư?” Tiểu Thiên hỏi lại.

Mạt Giang thần sắc dữ tợn lên, “Ta cho ngươi biết, hiện tại đã không phải là linh Chủ mất linh Chủ sự tình, ta thần Phượng tộc vài vạn năm ra, còn chưa bao giờ thụ qua như thế khuất nhục.” Nói đến đây, ánh mắt của hắn đã rơi vào Dương Diệp trên người, “Thần Phong tộc có thể diệt, nhưng là, Dương Diệp phải chết. Thần Phong tộc tất cả mọi người nghe lệnh, toàn lực tru sát Dương Diệp!”

Mạt Giang sở dĩ lựa chọn không từ bỏ ý đồ, trừ hắn ra theo như lời nguyên nhân kia bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là Dương Diệp ngân hà kiếm khí đã bị Thiên Đạo chi nhãn phá.

Không có ngân hà kiếm khí Dương Diệp, bọn hắn đã không cần kiêng kị rồi!

Trong tràng, nghe được Mạt Giang mệnh lệnh, những cái... Kia Luân Hồi cảnh thần Phượng ly khai hướng về Dương Diệp xung tới. Hiện tại, không có ngân hà kiếm khí cái này nỗi lo về sau, Dương Diệp đối với bọn họ mà nói, không đáng để lo!

"Đi!"

Tiểu Thiên giữ chặt Dương Diệp tay, nhưng sau đó xoay người mấy cái lập loè, trực tiếp biến mất tại xa xa.

Lúc này Dương Diệp kiếm ý đã tại khai mở cắn trả, căn bản không có năng lực tại chiến,

"Đuổi theo cho ta!"

Mạt Giang âm thanh hung dữ nói: "Đóng cửa Phượng vực kết giới, còn có, truyền lệnh cho thiên Long tộc cùng Yêu Thần điện, còn có Ma Viên tộc, tựu nói ta thần Phượng tộc lọt vào Nhân tộc cường giả đánh lén, muốn bọn hắn phái người tương trợ, còn có, thông tri Nhân tộc Đế Tông cùng Chiến Các, tựu nói Dương Diệp xuất hiện. Ta thần Phượng tộc, cho phép bọn hắn phái người tiến vào Phượng vực, còn có, mau chóng tìm được tiểu Lãnh, lại để cho nàng gấp trở về, còn có"

Theo lấy Mạt Giang từng đạo mệnh lệnh tuyên bố đi ra ngoài, toàn bộ mỗi ngày đại lục vô số thế lực cũng biết rồi Dương Diệp tại Phượng vực, tiếp theo, vô số cường giả không ngừng hướng Phượng vực chạy đến.

Tại đây chút ít cường giả bên trong, phần lớn là Yêu tộc đấy, nhưng là, cũng có Nhân tộc.

Thần Phượng tộc sẽ không bỏ qua Dương Diệp, Nhân tộc Đế Tông cùng Chiến Các càng sẽ không, Dương Diệp chính là bọn họ yết hầu một cây gai, căn này gai nếu như không nhổ, bọn hắn cuộc sống hàng ngày khó có thể bình an! Mà bây giờ, Dương Diệp bị nhốt tại Phượng vực, tăng thêm thần Phượng tộc đã ở đối với Dương Diệp xuất thủ, cái này đối với Đế Tông cùng Chiến Các mà nói, không thể nghi ngờ là một cái cơ hội thật tốt.

Yêu Thần điện.

Trong điện, Cổ Mạt hai mắt khép hờ, trầm mặc hồi lâu, hắn hít sâu một hơi, sau đó chậm rãi đứng dậy, nói: "Bốn điện khiến cho nghe lệnh, lập tức trợ giúp thần Phượng tộc!"

Bình tĩnh mà xem xét, hắn không muốn đối với Dương Diệp xuất thủ, nhưng là, hắn không thể không đem xuất thủ. Nếu như Dương Diệp thật là Yêu tộc lời mà nói..., hắn có thể không cần xuất thủ. Nhưng đáng tiếc chính là, Dương Diệp là nhân loại, tuy nhiên hắn đã nhận được Yêu Thần nội đan, nhưng là, hắn còn là nhân loại, cái này thì không cách nào cải biến sự thật.

Mà bây giờ, thần Phượng tộc cầu viện, Yêu Thần điện không thể ngồi yên không lý đến! Dương Diệp tuy nhiên đúng Yêu Thần nhìn trúng nhân, nhưng là, Dương Diệp dù sao cũng là ngoại nhân, Yêu tộc phải đoàn kết cùng một chỗ nhất trí đối ngoại!

Không chỉ Yêu Thần điện, còn lại thiên Long tộc còn có Ma Viên tộc cùng với huyễn Tộc Cáo cũng đã phái ra cường giả tiến về trước thần Phượng tộc.

Nhân giới thành.

Tiểu Dương tửu quán, một gian trong mật thất, trong mật thất chỉ có Đinh Thược Dược.

Trầm mặc hồi lâu, Đinh Thược Dược lắc đầu, “Ta biết ngay, ngươi đi Yêu tộc, nhất định sẽ làm ra không nhỏ động tĩnh, nhưng là ta không nghĩ tới, ngươi thật không ngờ đem động tĩnh chơi đùa như thế đại. Tàn sát thần Phượng tộc ngươi gan có thể thật mập ah!”

Nói đến đây, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, “Ta nên như thế nào giúp ngươi? Nam Cung gia? Không có khả năng, sư phó không có khả năng sẽ xuất thủ tương trợ, dù cho nàng tương trợ, cũng không thể nào cứu được ngươi. Kiếm Thần các? Cũng không được, Kiếm Thần các không chỉ không sẽ giúp ngươi, nói không chừng còn có thể âm thầm giết ngươi U Minh điện?”

Nghĩ vậy, Đinh Thược Dược con mắt đột nhiên mở ra, sau đó nàng vội vàng nói: “Thiên Địa Huyền Hoàng bốn các nghe ta mệnh lệnh, truyền lệnh xuống, tiểu Dương tửu quán tất cả mọi người lập tức thả ra trong tay công tác, toàn lực tìm kiếm U Minh điện, nhanh đi!”

“Đúng”

Trong bóng tối, truyền đến bốn đạo thanh âm, rất nhanh, trong mật thất lại yên tĩnh trở lại.

U Minh điện!

Đinh Thược Dược hai mắt lần nữa chậm rãi đóng lại, Dương Diệp hiện tại gặp phải tình cảnh chính là một cái tử cục, muốn phá cái này tử cục, chỉ có một thế lực có thể, cái kia chính là U Minh điện! Hiện tại, ngoại trừ U Minh điện, không có bất kỳ một cái thế lực có thể cứu được Dương Diệp. Mà Dương Diệp chính mình Dương Diệp mình có thể đối kháng được toàn bộ Yêu tộc ư?

Đáp án dĩ nhiên là khẳng định không thể, tự cấp Dương Diệp mấy năm thời gian có lẽ có thể.

U Minh điện đúng Dương Diệp hiện tại duy nhất hi vọng, nhưng là, U Minh điện ở chỗ nào?

Đinh Thược Dược lông mày kẻ đen chặt chẽ nhàu lấy.

Đây là một chỗ không biết tên sơn mạch, nếu như từ không trung bao quát, tựu sẽ phát hiện, vùng núi này tựa như một sợi ngủ say Cự Long. Tại sơn mạch chỗ sâu nhất một chỗ trong rừng rậm, có một tòa phòng trúc, trúc trong phòng, ngồi xếp bằng lấy một gã cầm trong tay quạt lông nữ tử quần trắng. Nữ tử quần trắng trước mặt, đúng một phương bàn cờ.

Bàn cờ lên, một đen một trắng, lúc này, song phương chính kịch liệt chém giết lấy.

Nữ tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng kẹp lên một quả Bạch Tử rơi vào bàn cờ lên, tiếp theo, khóe miệng nàng nổi lên một vòng dáng tươi cười, “Không đến 30 tuổi, Quy Nguyên cảnh sát ý, nửa bước Quy Nguyên cảnh kiếm ý, Kiếm Vực, ha ha, quả nhiên là kỳ tài ngút trời đâu rồi, lúc trước Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Dao Tử cũng không gì hơn cái này ah. Thần Phượng tộc lần này xem như đá trúng thiết bản rồi!”

Thanh âm rơi xuống, nàng lại kẹp lên rồi một quả Hắc Tử đã rơi vào bàn cờ lên, sau đó lại nói: “Thân sợ Đại Khí Vận cùng đại vận rủi, số mệnh cùng vận rủi đồng thể, trước có vận rủi, tại có số mệnh, cái này nói ngươi khẳng định đạt được qua cái gì kỳ ngộ, Dương Diệp trên người của ngươi đến tột cùng có bí mật gì đây này? Ta thật sự rất ngạc nhiên đây này!”

Trúc trong phòng trầm mặc lại, bất quá rất nhanh, nữ tử lại nói: “U Minh điện, ha ha, các ngươi sẽ xuất hiện ư? Các ngươi hiện tại dám xuất hiện ư? Ta thế nhưng mà rất kỳ đối đãi các ngươi xuất hiện đây này. Bất quá, các ngươi chắc có lẽ không xuất hiện đấy, thế nhưng mà các ngươi muốn không hiện ra, cái này Dương Diệp làm sao bây giờ? Hắn tình cảnh hiện tại thế nhưng mà tử cục, ân? Không đúng, còn chưa tính là tử cục, người này mệnh cách cứng rắn đến làm cho người tức lộn ruột, nói không chừng sẽ tuyệt xử phùng sanh (*gặp được đường sống trong cõi chết), ân, ta được giúp cái này thần Phượng tộc một bả!”

Thanh âm rơi xuống, nàng kẹp lên rồi một con cờ, sau đó nói: “Truyền mệnh lệnh của ta, lại để cho Thiên Thanh Địa Bạch đi Yêu tộc một nằm, lại để cho bọn hắn đi thiên Long tộc cùng Ma Viên tộc còn có huyễn Tộc Cáo giết mấy chút ít yêu thú, không cần quá nhiều, mỗi tộc giết cái vạn đầu là được rồi. Nhớ kỹ, lại để cho bọn hắn nói cho cái này tam tộc, nếu như không thả Dương Diệp, tướng huyết tẩy bọn hắn tam tộc.”

“Dạ!”

Ngoài cửa, vang lên một đạo nhẹ vang lên tiếng.

Nữ tử tay trắng nõn nà vung lên, bàn cờ biến mất không thấy gì nữa, tiếp theo, nàng chậm rãi đi tới trúc trước cửa, nàng ánh mắt quăng đến rồi chân trời, trầm mặc hồi lâu, trên mặt nàng đột nhiên nổi lên một vòng dáng tươi cười, “U Minh điện giữa chúng ta, rốt cục muốn đã xong.”

Nói xong, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía phòng trúc một hẻo lánh chỗ, sau đó nói: “Yên tâm, ngươi ưa thích nhân mạng cách cứng rắn vô cùng, lúc này đây, hắn có lẽ hay là không chết được đấy, rất nhanh ta tựu sẽ khiến các ngươi gặp mặt!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1549: Dương Diệp chết, Yêu tộc diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phượng vực, Hồng Mông trong tháp.

Lúc này Dương Diệp xếp bằng ở tầng thứ ba trong phòng tu luyện, hắn quanh thân kiếm ý cuồng bạo mà lại mất trật tự.

Cắn trả!

Đến từ kiếm ý cắn trả!

Cũng may, hắn đã thành thói quen kiếm ý cắn trả mang đến cái chủng loại kia thống khổ.

Một lúc lâu sau, tại Hồng Mông tử khí chữa trị xuống, Dương Diệp đã triệt để khôi phục bình thường.

Kỳ thật, Dương Diệp chính thức nghịch thiên địa phương, không phải kiếm đạo, cũng không phải thân thể, mà là cái này chữa trị năng lực. Hắn chữa trị năng lực, là chân chính nghịch thiên. Phải biết, dựa theo lẽ thường, lúc trước hắn chỗ bị thương, nếu như đổi lại đúng người bình thường, ít nhất phải tu dưỡng mấy tháng mới có thể triệt để khôi phục. Mà hắn, chỉ dùng một canh giờ!

“Ngươi bây giờ ý định như thế nào làm?” Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Thiên hỏi.

Dương Diệp không nói gì, mà là nhìn trước mặt cách đó không xa Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch lẳng lặng yên bò tới cái kia trong lồng giam, cũng không nhúc nhích. Nhìn Tiểu Bạch, Dương Diệp ánh mắt dần dần băng lạnh xuống.

Hắn lúc trước nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, Tiểu Bạch đã bị cái kia Thiên Lang Vương cho khốn lấy, mệt nhọc không biết bao nhiêu năm, có thể nói, Tiểu Bạch sợ nhất đúng là mất đi tự do. Mà bây giờ, thần Phượng tộc lại đem nàng khốn... Mà bắt đầu. Có thể tưởng tượng, vừa bắt đầu trong đoạn thời gian đó, nàng đúng cỡ nào bất lực, cỡ nào sợ hãi!

Quan trọng nhất là thần Phượng tộc còn rút sạch linh trí của nàng!

Còn có Tử nhi, Tử nhi giờ phút này đúng còn sống đúng chết?

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hồi lâu, hắn mở hai mắt ra, trong mắt, đã khôi phục bình tĩnh, “Như thế nào làm? Ha ha, ta còn nhớ rõ ta trước kia đã từng nói qua lời nói ư? Ta muốn thần Phượng tộc tại thế gian này tuyệt chủng! Ta muốn hôm nay thiên đại lục, tại vô thần Phượng.”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Thực lực ngươi bây giờ, còn làm không được!”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Một ngày làm không được, vậy thì hai ngày, hai ngày làm không được, vậy thì hai năm, hai năm còn làm không được, vậy thì hai mươi năm, thẳng đến thần Phượng tộc chết hết!”

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta không biết nên nói cái gì.”

Khuyên giải Dương Diệp? Khuyên như thế nào? Nàng rất rõ ràng, khuyên như thế nào đều không có dùng. Ngăn cản Dương Diệp? Nhưng này sự, cũng không phải Dương Diệp không phải, mà là thần Phượng tộc không đúng. Cho nên, muốn ngăn cản, cũng là ngăn cản thần Phượng tộc. Đáng tiếc chính là, trước kia nàng có khuyên giải qua thần Phượng tộc, nhưng thần Phượng tộc cũng không có nghe nàng.

Thế nhưng mà, nàng thật sự không muốn Dương Diệp tứ không cố kỵ tàn sát xuống dưới!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, nói: “Tiểu Thiên, ta biết rõ, ngươi trời sinh tính thiện lương, không hi vọng ta nhiều tạo giết chóc, ta cũng biết, nếu như ngươi muốn ngăn cản ta, khả năng thật có thể có ngăn cản ta. Nhưng là, thật sự, đừng ngăn cản ta, bởi vì ta không muốn đem ngươi cho rằng là là địch nhân.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp sau khi rời đi, một bên một mực trầm mặc Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói: “Có thể giúp đỡ hắn ư?” Nàng không biết cái này Tiểu Thiên đúng ai, nhưng là nàng biết rõ, đúng lúc này, khả năng cũng chỉ có cái này Tiểu Thiên có thể trợ giúp hắn.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Ta sẽ không giúp hắn sát nhân. Trước kia giúp hắn gọi đi Thiên Đạo chi nhãn, là vì ta cảm thấy được thần Phượng tộc nên đã bị trừng phạt. Mà bây giờ, thần Phượng tộc đã bị trừng phạt.”

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc.

Lúc này, Tiểu Thiên thấp giọng thở dài, “Đại Lục Bình yên tĩnh nhiều năm như vậy, hiện tại lại muốn gió tanh mưa máu rồi.”

Dương Diệp về tới hiện thực ở bên trong, giờ phút này, hắn thân ở tại một tòa sơn mạch một chỗ trong. Dương Diệp cũng không có xuất lòng đất, mà là hướng về Phượng vực địa tâm ở trong chỗ sâu chui vào.

Hắn biết rõ hiện trên mặt đất chờ đợi hắn chính là cái gì, muốn báo thù, không thể chính diện theo thần Phượng tộc can! Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập Phượng vực địa tâm ở trong chỗ sâu, giờ phút này, hắn chung quanh toàn bộ là nham thạch nóng chảy.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, hắn đột nhiên rút kiếm tựu là chém.

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên tại Phượng vực bên trong ầm ầm vang vọng, tiếp theo lấy, một loại chỗ sơn mạch đột nhiên nổ tung ra, tiếp theo lấy, vô số đạo nham thạch nóng chảy sóng lửa như là núi lửa bộc phát bình thường tự lòng đất xung thiên mà lên, đem làm xung đến phía chân trời đám mây về sau, những... Này nham thạch nóng chảy hỏa trụ nếu như cùng pháo hoa bình thường hướng về bốn phía bắn tung tóe ra, cuối cùng như là mưa như trút nước mưa to bình thường tự phía chân trời trút xuống mà hạ!

Tại kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, hơn hai mươi Đạo Thần thức liền là xuất hiện ở rồi Dương Diệp trước kia chỗ ngọn núi kia mạch, sau một khắc, hai mươi mấy tên lão giả xuất hiện ở sơn mạch trên không, trong đó cầm đầu đúng là cái kia Mạt Giang!

Mạt Giang nhìn lướt qua bốn phía, sau đó trầm giọng nói: “Lúc trước hắn ẩn giấu ở chỗ này!”

“Có thể tìm được hắn ư?” Mạt Giang bên cạnh, một gã lão giả hỏi.

Mạt Giang hai mắt khép hờ, thần thức triển khai, trong nháy mắt, phương viên vài mươi vạn dặm đều bị hắn thần thức bao trùm. Hồi lâu, hắn mở mắt, sau đó nói: “Không có khí tức của hắn!”

“Người này có được Kiếm Vực, có thể triệt để ẩn nấp chính mình khí tức, chỉ cần hắn không hoạt động, chúng ta rất khó tìm đến hắn!” Mạt Giang bên cạnh, tên lão giả kia trầm giọng nói.

Mạt Giang nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, cách trong tràng vài mươi vạn dặm bên ngoài, đột nhiên lại vang lên một đạo kiếm minh thanh, tiếp theo lấy, như trước kia tràng cảnh đồng dạng, vô số nham thạch nóng chảy theo lòng đất xung thiên mà khởi

Trong tràng, tại kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, Mạt Giang đợi người chính là biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua tầm đó, Mạt Giang đợi người xuất hiện ở trước kia kiếm minh tiếng vang lên địa phương. Mà lúc này, cái chỗ này rỗng tuếch, cả Dương Diệp ảnh đều không có.

Mạt Giang đợi người thần sắc vô cùng khó nhìn lại.

Dương Diệp nếu như chính diện cùng bọn họ chiến, không có Ngân Hà Kiếm Đồ Dương Diệp, bọn hắn một chút cũng không cần sợ hãi, dù cho có Ngân Hà Kiếm Đồ, bọn hắn hiện tại cũng không sợ, bởi vì Yêu tộc cường giả đã chạy tới Yêu tộc, chỉ cần Dương Diệp hiện thân, Dương Diệp hẳn phải chết không thể nghi ngờ. Mà bây giờ, Dương Diệp nhưng lại không đi ra cùng bọn họ chính diện chiến!

Dương Diệp không phải Luân Hồi cảnh cường giả, nhưng là, hắn so Luân Hồi cảnh cường giả đáng sợ vô số lần, đặc biệt đúng không tuyển chọn chính diện chiến Dương Diệp.

Đúng lúc này, Phượng vực một chỗ hẻo lánh lại vang lên một đạo kiếm minh thanh.

Lúc này Dương Diệp, đang tại điên cuồng mà phá hư Phượng vực địa tâm. Kỳ thật, nếu như là ở bên ngoài, Dương Diệp làm như vậy, tất nhiên sẽ trêu chọc Thiên Đạo chi nhãn, hoặc là bị Tiểu Thiên ngăn cản. Mà cái này Phượng vực bất đồng, Phượng vực đúng thần Phượng tộc mở đi ra thế giới, tuy nhiên đã ở mỗi ngày đại lục, nhưng lại thuộc về độc lập một cái thế giới, dù cho toàn bộ Phượng vực tan vỡ, đối với mỗi ngày đại lục ảnh hưởng cũng là cực kỳ bé nhỏ.

Không thể không nói, lúc này Mạt Giang đợi người có chút bắt đầu nóng nảy.

[truyen cua tui✳@@ Net]
Vốn là trước khi đến Phượng vực tại Dương Diệp Ngân Hà Kiếm Đồ hủy diệt hạ cũng đã là thủng lỗ chỗ, hiện tại Dương Diệp lại đang bốn phía điên cuồng phá hư địa tâm, có thể nói, tiếp tục như vậy xuống dưới, toàn bộ Phượng vực có thể sẽ bị Dương Diệp cho triệt để bị phá huỷ!

Lúc này, Mạt Giang trầm giọng nói: “Lại để cho thiên Long tộc cùng Yêu Thần điện còn có huyễn Tộc Cáo cùng với Ma Viên tộc bọn hắn hỗ trợ tìm kiếm Dương Diệp, nói cho bọn hắn biết, kẻ này thực lực phi phàm, nếu là gặp được, không có ba tên Luân Hồi cảnh cường giả cùng một chỗ, ngàn vạn đừng cùng kẻ này giao thủ.”

Cứ như vậy, vô số Luân Hồi cảnh cường giả bắt đầu ở Phượng vực tìm kiếm Dương Diệp. Tại đây chút ít Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ, thần trí của bọn hắn tạo thành một trương mạng lưới khổng lồ bao trùm ở rồi toàn bộ Phượng vực. Có thể nói, chỉ cần có một điểm gió thổi cỏ lay, bọn hắn đều có thể tại trước tiên phát hiện hơn nữa đuổi tới. Nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng lại không có ở xuất thủ. Lúc này Dương Diệp, đang tại khôi phục huyền khí, đã ở đợi tốt nhất cơ hội ra tay!

Trong lúc nhất thời, Phượng vực bình tĩnh.

Tuy nhiên Phượng vực bình tĩnh, nhưng là, toàn bộ Yêu tộc nhưng lại không bình tĩnh rồi.

Ngày hôm nay, một gã nam tử cùng một nữ tử đột nhiên đi tới Yêu Vực, nam tử cùng nữ tử nhìn từ ngoài đều rất tuổi trẻ, bất quá hơn hai mươi tuổi. Nam tử mặc áo bào xanh, nữ tử tắc thì thân mặc áo bào trắng, nam tử tay trái ở bên trong, cầm lấy một thanh đao, mà nữ tử trong tay phải, tắc thì cầm lấy một thanh kiếm. Đáng giá một nói rất đúng, nam tử không có cánh tay phải, mà nữ tử không có cánh tay trái. Tại bọn hắn cụt tay vị trí, bóng loáng trong như gương.

Nam tử cùng nữ tử tại tiến vào Yêu Vực về sau, đi thẳng tới rồi thiên Long tộc, hai người mới vừa gia nhập thiên Long tộc, một đầu Thiên Long liền là xuất hiện ở rồi nam tử cùng nữ tử trước mặt.

“Các ngươi là nhân loại!” Đầu kia Thiên Long gắt gao nhìn nam tử cùng nữ tử.

Mà đúng lúc này, nữ tử trong tay kiếm đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ, đem làm kiếm biến mất một khắc này, một đóa kiếm liên đột nhiên xuất hiện ở đằng kia đầu Thiên Long đỉnh đầu, sau một khắc, kiếm liên tách ra, trong chốc lát, gần vạn đạo kiếm quang trực tiếp chui vào này đầu Thiên Long trong cơ thể.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Đầu kia Thiên Long trực tiếp nổ tung ra, thoáng qua hóa thành hư vô.

Một đầu Luân Hồi cảnh Thiên Long trực tiếp bị đập phát chết luôn!

Theo lấy đầu kia Thiên Long bị đập phát chết luôn, toàn bộ thiên Long tộc khiếp sợ, tiếp theo, thiên Long tộc vô số cường giả theo thiên Long Vực bên trong lướt đi, sau đó hướng về cái kia một nam một nữ xung đến.

Nam tử cùng nữ tử sắc mặt không thay đổi, sau một khắc, đao Kiếm Tề xuất, trong chốc lát, toàn bộ thiên Long Vực trên không hiện đầy kiếm khí cùng đao khí.

15' về sau, nam tử cùng nữ tử đã đi ra thiên Long Vực.

Mà lúc này, thiên Long Vực trên không, trôi nổi lấy gần vạn đầu Thiên Long thi thể. Đáng giá một nói rất đúng, trong đó nào thi thể phần lớn đều là thần giả hoặc là thần giả phía dưới đấy, hơn nữa phần lớn đều là thiên Long tộc một đời tuổi trẻ đấy, còn chân chính Luân Hồi cảnh cùng Âm Dương cảnh nhưng lại rất ít chết.

Nam tử cùng nữ tử sau khi rời đi, rất nhanh, nam tử cùng nữ tử phân biệt đi huyễn Tộc Cáo cùng Ma Viên tộc.

15' về sau, nam tử cùng nữ tử tại huyễn Tộc Cáo cùng Ma Viên trong tộc phân biệt để lại một vạn cỗ thi thể, lưu lại một vạn cỗ thi thể về sau, hai người đã đi ra Yêu tộc.

Cùng thiên Long tộc đồng dạng, bất kể là huyễn Tộc Cáo hay là Ma Viên tộc, cái chết phần lớn đều là chút ít thần giả cảnh cùng thần giả cảnh phía dưới yêu thú.

Đáng giá một nói rất đúng, tại nam tử cùng nữ tử ly khai lúc, để lại một câu: Dương Diệp chết, Yêu tộc diệt!

Những lời này, nghe, không thể nghi ngờ là cực kỳ bá đạo cùng uy phong.

Nhưng mà, Yêu tộc có thể sẽ bị sợ đến ư?

Yêu tộc không chỉ không có bị sợ đến, những lời này trái lại chọc giận toàn bộ Yêu tộc! Lập tức, vô số Yêu tộc cường giả hướng thần Phượng tộc tiến đến, mục đích của bọn hắn, tự nhiên là Dương Diệp!

Không chỉ như thế, giờ phút này, Yêu tộc đã gõ vang cảnh thế chung, cái gọi là cảnh thế chung, tựu là tại phát sinh có nơi khác xâm nhập dưới tình huống. Đây là sự tình không phải Thường Phi thường nghiêm trọng hạ mới có thể gõ vang!

Cảnh thế chung vừa vang lên, những cái... Kia bế tử quan Yêu tộc lão yêu quái cũng đã nhao nhao xuất quan.

Nhân loại thần bí cường giả xâm nhập Yêu tộc giết Yêu tộc yêu thú, tại Yêu tộc xem ra, Nhân tộc đây là đang khiêu khích Yêu tộc!

Mà đúng lúc này, Nhân tộc Nhân tộc liên minh lại đột nhiên phát biểu thanh minh: Việc này cùng Nhân tộc không quan hệ, thuộc về Dương Diệp cùng Yêu tộc ở giữa việc tư! Không chỉ như thế, Nhân tộc liên minh sẽ trả biểu thị nguyện ý hiệp trợ Yêu tộc đuổi bắt Dương Diệp cùng với Dương Diệp thế lực phía sau.

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp đã trở thành Yêu tộc cùng Nhân tộc cùng chung địch nhân!

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1550: Lục Đinh Thần hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vì chứng minh đánh lén Yêu tộc sự cùng Nhân tộc không quan hệ, Nhân tộc liên minh sẽ trả cố ý phái ra cường giả tiến về trước thần Phượng tộc, biểu thị nguyện ý đuổi bắt Dương Diệp

Cái gọi là Nhân tộc liên minh sẽ, tựu là nhân tộc hứa nhiều thế lực cường đại tạo thành một tổ chức, cái này cái tổ chức, đại biểu toàn bộ Nhân tộc. Như là nhân tộc lọt vào xâm lấn, khi đó, cái này cái tổ chức xuất mệnh lệnh, tất cả mọi người tộc đều muốn nghe lệnh.

Bởi vì Nhân tộc liên minh sẽ ra mặt chứng minh, vốn thiếu chút nữa bạo phát chủng tộc đại chiến lập tức lắng xuống. Mà thở bình thường lại về sau, Yêu tộc đem ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Dương Diệp cùng hắn thế lực phía sau đang gây hấn với Yêu tộc!

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp hoàn toàn đã trở thành Yêu tộc số một công địch.

Không chỉ Yêu tộc, Nhân tộc liên minh sẽ cũng tướng Dương Diệp đã nhét vào sổ đen trong. Nói tóm lại, lúc này Dương Diệp, đã đã trở thành Nhân tộc cùng Yêu tộc địch nhân.

Lúc này Dương Diệp, còn không biết mình đã đã trở thành Yêu tộc cùng Nhân tộc cộng đồng địch nhân. Bất quá, tựu tính toán hắn đã biết, hắn cũng sẽ không để ý.

Bởi vì địch nhân của hắn đã đủ nhiều rồi, tại nhiều một ít cũng không có gì, dù sao tựu là khoản nợ nhiều không sợ buồn.

Nhân giới thành, tiểu Dương tửu quán.

Trong mật thất, ngồi ở dựa vào trên mặt ghế Đinh Thược Dược hai mắt nhanh đóng chặt lấy. Hồi lâu, nàng đột nhiên nói khẽ: “Thần bí cường giả lẻn vào Yêu tộc, Ma Viên tộc, huyễn Tộc Cáo, thiên Long tộc tam tộc chết rồi hơn ba vạn tên yêu thú, nhưng là trong đó, phần lớn cũng chỉ là thần giả cảnh cùng thần giả phía dưới, điều này nói rõ đối phương không thật sự đang giúp Dương Diệp. Đối phương lưu lại Dương Diệp chết, Yêu tộc diệt những lời này... Đây là có nhân tại vì Dương Diệp kéo cừu hận ah!”

Trầm mặc hồi lâu, Đinh Thược Dược lại nói: “Yêu tộc sự tình truyền ra không bao lâu, Nhân tộc liên minh sẽ liền lập tức bố chứng minh, chứng minh cùng Dương Diệp không có vấn đề gì, hơn nữa nguyện ý giúp trợ Yêu tộc đuổi bắt Dương Diệp... Nhân tộc liên minh sẽ ở nhằm vào Dương Diệp? Không đúng, Chiến Các cùng Đế Tông mặc dù có chút lực ảnh hưởng, nhưng là còn không có có có thể ảnh hưởng đến Nhân tộc liên minh sẽ trình độ. Chính thức phía sau màn độc thủ, không phải Đế Tông cùng Chiến Các!”

Nói đến đây, Đinh Thược Dược hai mắt đột nhiên mở ra, “Không phải Đế Tông cùng Chiến Các thì là ai? Đúng ai, lại có như thế thế lực cường đại? Phái đi nhân lại có thể tại Yêu tộc trong qua tự nhiên, như thế thực lực... Mà người này còn có thể ảnh hưởng đến toàn bộ Nhân tộc liên minh sẽ, người này đến tột cùng là ai? Vì sao phải nhằm vào Dương Diệp?”

Trầm tư rất lâu sau đó, đột nhiên, Đinh Thược Dược đột nhiên đứng lên, “Người này mục đích thực sự không phải là Dương Diệp, như nếu như đối phương mục tiêu là Dương Diệp, tất nhiên không sẽ như thế hao tổn tâm cơ là Dương Diệp gây thù hằn, dùng thực lực của đối phương, hoàn toàn có thể tuyệt sát Dương Diệp. Không phải Dương Diệp, nhưng lại lại nhằm vào Dương Diệp...”

Niệm đến tận đây, Đinh Thược Dược đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “U Minh điện, đối phương là muốn Dương Diệp đẩy vào tuyệt cảnh, sau đó dẫn xuất U Minh điện.”

Sở dĩ nghĩ đến U Minh điện, là vì U Minh điện cùng Dương Diệp quan hệ không phải là nông cạn, mà bây giờ Dương Diệp tình cảnh, ngoại trừ U Minh điện, căn bản không có người khác có thể cứu hắn, hơn nữa, cũng chỉ có U Minh điện mới có thể sẽ đi cứu Dương Diệp.

Nghĩ vậy, Đinh Thược Dược rộng mở trong sáng.

U Minh điện cái này cái thế lực, nàng tự nhiên biết rõ, cũng điều tra qua U Minh điện. Ban đầu ở điều tra U Minh bọc hậu, nàng tựu là Dương Diệp lo lắng qua. Bởi vì cái này Thủy thật sự quá sâu quá sâu. U Minh điện lúc trước hạng gì cường đại? Y nguyên bị buộc chạy trốn tới hạ vị diện, có thể tưởng tượng, những cái... Kia nhằm vào U Minh điện âm thầm thế lực là bực nào cường đại!

Mà Dương Diệp cùng U Minh điện đi gần như vậy, nhất định sẽ gặp chuyện không may. Quả nhiên, lo lắng của nàng sinh ra.

Lúc này đây, Dương Diệp bị đem làm quân cờ lợi dụng!

Trong mật thất, Đinh Thược Dược trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn hướng về phía xa xa, tại hắn trong mắt, mang theo một tia mờ mịt, “U Minh điện, các ngươi sẽ xuất hiện ư? Các ngươi nếu không hiện ra, hắn lần này thật có thể thập tử vô sinh nữa à!”

Không biết tên sơn mạch bên trong, phòng trúc nội.

Một nữ tử một mình đánh cờ, đã qua hồi lâu, nữ tử khóe miệng đột nhiên nổi lên một vòng động dung dáng tươi cười, “U Minh điện bọn tỷ muội, các ngươi sẽ xuất hiện ư? Ta thế nhưng mà rất kỳ đối đãi các ngươi xuất hiện đây này!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía phòng trúc một hẻo lánh, “Đừng lo lắng, người trong lòng của ngươi đúng ta đã thấy mệnh cách cứng nhất đích nhân, hắn nhất định sẽ kiên trì đến U Minh điện người đến cứu hắn đấy, đương nhiên, tựu tính toán kiên trì không đến, ta cũng sẽ tiễn đưa ngươi đi gặp hắn cuối cùng một mặt.”

Thanh âm rơi xuống, trúc trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại, chỉ có rơi tiếng.

Phượng vực.

Dương Diệp tại huyền khí khôi phục về sau, muốn đi ra tiếp tục phá hư Phượng vực, nhưng là lúc này đây hắn lại bị Tiểu Thiên ngăn cản.

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn lướt qua, sau đó nói: “Ta cảm nhận được rất cường đại khí tức, rất nhiều rất nhiều, những... Này khí tức trải rộng cái này Phượng vực, ngươi bây giờ nếu đi ra ngoài làm ra một chút động tĩnh, ngươi nhất định sẽ bị bọn hắn hiện, một khi bị bọn hắn hiện, ngươi muốn xong đời. Cho nên, không thể ra đi!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “Rất cường đại khí tức? Luân Hồi cảnh cường giả?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

“Có bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ít nhất hơn năm mươi vị!”

Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, hơn năm mươi vị Luân Hồi cảnh cường giả! Thần Phượng tộc nhất định là không có có nhiều như vậy Luân Hồi cảnh cường giả đấy, nói cách khác, thần Phượng tộc tìm giúp đỡ rồi.

“Ngươi bây giờ không chỉ không thể ra đi, vẫn không thể đi!”

Tiểu Thiên lại nói: “Bọn hắn đã đem thần thức hoàn toàn bao trùm ở cái này phiến Phượng vực, tuy nhiên ngươi có thể tướng chính mình khí tức hoàn toàn ẩn nặc, nhưng là, chỉ cần ngươi đi ra ngoài, khẳng định cũng sẽ bị hiện. Bởi vì bọn hắn bây giờ đang ở nhầm vào ngươi, ngươi sau khi rời khỏi đây, những nơi đi qua, nhất định sẽ làm cho không gian sinh một chút biến hóa, bọn hắn toàn bộ tinh thần chú ý xuống, nhất định có thể có hiện những biến hóa này, chỉ cần hiện, là có thể lập tức vây quanh ngươi!”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: “Lúc này đây, làm phiền ngươi rất lớn.” Lúc này Dương Diệp tình cảnh, thật là tuyệt cảnh, chính thức tuyệt cảnh!

Những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả bây giờ là đang đợi Dương Diệp đi ra ngoài, Dương Diệp hiện tại không đi ra ngoài, những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả xác thực đúng tìm không thấy hắn. Nhưng là, những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả đến lúc đó nhất định sẽ chủ động tìm kiếm Dương Diệp, mà Dương Diệp thân ở tại Phượng vực ở trong, bị những cái... Kia cường giả tìm được, bất quá là vấn đề thời gian!

Một khi Dương Diệp bị tìm được, Dương Diệp tuyệt đúng là hẳn phải chết không thể nghi ngờ!

Lúc này đây, Ngân Hà Kiếm Đồ đều cứu không được hắn!

Trừ phi Dương Diệp hiện tại đạt tới Luân Hồi cảnh, hoặc là nói Âm Dương cảnh, chỉ cần đạt tới Âm Dương cảnh, dùng Dương Diệp thực lực, tại tăng thêm Ngân Hà Kiếm Đồ, vẫn có cơ hội chạy đi.

Nhưng vấn đề là, Dương Diệp hiện tại chỉ là thần giả cảnh!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, Tiểu Thiên lắc đầu, "Thật có lỗi, ta sẽ không đánh nhau, thật sự sẽ không."

Dương Diệp cười cười, nói: "Ta không phải muốn ngươi giúp ta đánh nhau."

"Vậy ngươi?" Tiểu Thiên khó hiểu nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nói: "Tiểu Thiên, tuy nhiên ta không biết ngươi là ai, nhưng là, chúng ta cũng coi như bằng hữu. Hiện tại loại này tình cảnh, với ta mà nói, thật là tuyệt cảnh. Ngươi tiếp tục theo ta, khẳng định cũng khó thoát khỏi cái chết. Cho nên, ngươi đi đi. Ta biết rõ, ngươi muốn muốn đi, nhất định có thể có đi được mất."

Tiểu Thiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Nếu không, chúng ta tìm bọn hắn nói chuyện? Mọi người ngồi xuống hảo hảo nói chuyện..."

Dương Diệp cười vuốt vuốt Tiểu Thiên đầu, "Ngươi nha, cũng không phải bình thường ngây thơ. Ta cùng bọn họ tầm đó, đừng nói ngươi, tựu là Thiên Đạo Chi Chủ đến đều điều giải không được. Nghe ta đấy, tranh thủ thời gian ly khai, mục tiêu của bọn hắn chỉ là của ta, ngươi không cùng ta cùng một chỗ, bọn hắn tựu cũng không đuổi theo ngươi, tựu tính toán truy, cũng sẽ không phái quá nhiều cường giả, hiểu chưa?"

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Lại để cho ta cùng ngươi cùng một chỗ a."

"Ngươi..."

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, Tiểu Thiên nhưng lại nói: "Ta sẽ không chết đấy, dù cho ngươi thật sự bị giết, ta cũng sẽ không cái chết. Ta cũng không biết ta vì cái gì sẽ không chết, dù sao, ta sẽ không cái chết, ít nhất bọn hắn giết không chết ta, coi như là trong cơ thể ngươi cái kia hỏa đều giết không chết ta, cũng không đúng, nó có lẽ có thể thử xem, bất quá ta cảm thấy được tựu chính nó, muốn giết ta nhất định là không có đùa giỡn đấy, trừ phi nó nguyên lai chủ nhân khống chế nó."

Lục Đinh Thần hỏa!

Dương Diệp tự nhiên biết rõ Tiểu Thiên theo như lời cái kia hỏa đúng chỉ cái gì, dĩ nhiên là đúng Lục Đinh Thần hỏa!

Dương Diệp nhìn Tiểu Thiên rất lâu sau đó, sau đó nói: "Được rồi, vậy ngươi tựu theo ta đi."

Dương Diệp nói xong, đi thẳng tới rồi tầng thứ hai.

Dương Diệp đi tới lò luyện đan trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp đi tới, cái kia Tiểu Thiên Hỏa lập tức bay đến trong lòng ngực của hắn. Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Thiên Hỏa cái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía Lục Đinh Thần hỏa, "Ta cần trợ giúp của ngươi!"

Thần Phượng tộc tìm giúp đỡ, hắn cũng phải tìm giúp đỡ!

Lục Đinh Thần hỏa trầm mặc.

Dương Diệp nhìn Lục Đinh Thần hỏa hồi lâu, sau đó nói: "Ta không bắt buộc."

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: "Ngươi chịu không nỗi lực lượng của ta!"

Có hi vọng!

Dương Diệp quay người nhìn về phía Lục Đinh Thần hỏa, "Nhục thể của ta, đã rất cường."

"Không đủ, tại cường gấp 10 lần cũng không đủ." Lục Đinh Thần hỏa đạo.

"Ngươi không cách nào tự quyết đi ra ngoài?" Dương Diệp nói.

"Không thể!" Lục Đinh Thần hỏa đạo.

"Vì cái gì?" Dương Diệp nói.

"Bởi vì ta giờ phút này đúng tại bị nhốt lấy!"

Lục Đinh Thần hỏa đạo: "Đừng hỏi ta vì cái gì bị tù, ta chỉ có thể nói, ngươi muốn trợ giúp của ta, nhất định phải muốn thừa nhận được lực lượng của ta, bởi vì ta chỉ có dùng ngươi làm môi giới, mới có thể lại để cho lực lượng của ta kéo dài vươn đi ra. Có thể lực lượng của ta, nếu như ta hiện tại tướng lực lượng rơi vào tay trên người của ngươi, ngươi sẽ lập tức hóa thành tro tàn!"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn thúc dục rồi Yêu Thần chi lực, Yêu Thần chi lực xuất hiện, Dương Diệp thân thể lập tức sinh ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Giờ phút này, nhục thể của hắn tăng cường rồi ít nhất gấp năm lần!

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp lập tức thúc dục rồi Kiếm Thần ấn, sau đó tướng kiếm ý tăng lên tới rồi Quy Nguyên cảnh, tiếp theo, hắn dùng song trọng Quy Nguyên cảnh ý cảnh tướng chính mình tầng tầng lớp lớp bao vây lại, cùng lúc đó, trong cơ thể Hồng Mông tử khí cũng tại thời khắc này hóa thành một đạo tử sắc quang màng bao trùm ở rồi toàn thân của hắn.

"Hay là rất nguy hiểm!" Lúc này, Lục Đinh Thần hỏa đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, "Không cố được nhiều như vậy, đến đây đi! Ta chỉ hi vọng, lực lượng của ngươi có cường!"

"Có cường?"

Lục Đinh Thần hỏa đột nhiên ha ha phá lên cười, "Ta bản thể nếu là có thể có đi ra ngoài, ta có thể có đốt mất các ngươi cái này phiến vũ trụ!"

Thanh âm rơi xuống, Lục Đinh Thần hỏa đột nhiên theo cái kia trong lò đan vọt ra, sau đó trực tiếp chui vào rồi Dương Diệp giữa lông mày.

Trong chốc lát, Dương Diệp trực tiếp biến thành một hỏa nhân.

Sau một khắc.

Dương Diệp vị trí phương viên trăm vạn dặm ở trong, trực tiếp bị đốt trở thành một mảnh hư vô!

Cùng lúc đó, toàn bộ thần Phượng tộc những cái... Kia hỏa diễm tại thời khắc này đều là toàn bộ bắt đầu điên cuồng sợ run bắt đầu.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1551: Thế gian không tiếp tục Phượng vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, tại Phượng vực nội sở hữu tất cả cường giả kinh hãi, ánh mắt nhao nhao nhìn về phía rồi Dương Diệp vị trí.

Đã sinh cái gì?

Đây là giờ phút này ý nghĩ trong lòng mọi người.

Lúc này, Dương Diệp vị trí đã đúng một cái biển lửa, phải nói, dùng Dương Diệp làm trung tâm, hắn phương viên vài mười vạn dặm ở trong, đều là một cái biển lửa, không chỉ như thế, một cổ sóng lửa không ngừng từ cái kia phiến trong biển lửa xung thiên mà lên, phảng phất muốn đốt cháy thiên địa bình thường.

Sở hữu tất cả cường giả nhao nhao đi tới cái kia phiến biển lửa trên không, rất nhanh, tại bọn hắn nhìn soi mói, một gã nam tử theo cái kia trong biển lửa chậm rãi đi ra.

Người này nam tử đúng là Dương Diệp!

Lúc này, Dương Diệp nghiễm nhiên đã đã trở thành một hỏa nhân, chính thức hỏa nhân.

“Dương Diệp!”

Không trung, cái kia Mạt Giang gắt gao nhìn chòng chọc Dương Diệp, “Ngươi đang làm cái gì xiếc!”

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn hướng cái kia Mạt Giang, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo hỏa trụ xung thiên mà khởi.

Không trung, Mạt Giang khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, sau đó trực tiếp một chưởng hướng về phía dưới Dương Diệp đánh ra. Chưởng xuất, một cái che trời cự trảo trên không trung thoáng hiện mà ra, cuối cùng trùng trùng điệp điệp oanh hướng về phía Dương Diệp.

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên phá không mà lên, cái này đạo kiếm khí, chỉ là một đạo bình thường kiếm khí, nhưng là, tại đây đạo kiếm khí quanh thân, nhưng lại bao trùm lấy một tầng màu đỏ thẫm hỏa diễm. Tại sở hữu tất cả cường giả nhìn soi mói, cái này đạo kiếm khí cùng cái con kia cự trảo oanh lại với nhau, vừa mới tiếp xúc, cái con kia cự trảo tựu như là tuyết gặp sôi dầu giống như, lập tức hóa thành hư vô!

Hỏa diễm kiếm khí độ không chỉ, thẳng trảm cái kia Mạt Giang!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Mạt Giang đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, Dương Diệp kiếm khí lúc nào biến thành khủng bố như thế rồi?

“Coi chừng ngọn lửa kia!” Đúng lúc này, một bên một gã lão giả đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

Mà lúc này, cái kia đạo hỏa diễm kiếm khí đã đi tới rồi Mạt Giang trước mặt, Mạt Giang hướng phía trước bước ra một bước, rất nhanh, một đen như mực sắc hỏa diễm tự trong cơ thể hắn bạo tuôn ra mà ra, nhưng mà, đem làm cái này đen như mực sắc hỏa diễm sau khi xuất hiện, toàn bộ thần Phượng tộc cường giả bị kế tiếp một màn cho chơi đùa ngây dại.

Bởi vì cái kia màu đen như mực hỏa diễm mới vừa ra tới chính là trực tiếp quay người chạy thoát!

Chạy thoát!

Cái thế giới này bài danh đệ tam U Minh Tử Viêm vậy mà trực tiếp chạy thoát!

Mạt Giang không kịp nghĩ nhiều, hai tay hóa chưởng, sau đó mạnh mà hướng phía trước tựu là vỗ!

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp đạo kiếm khí kia ầm ầm vỡ vụn, nhưng mà, kiếm khí tuy nhiên vỡ vụn, nhưng là hỏa diễm cũng không biến mất, những cái... Kia hỏa diễm thuận theo Mạt Giang hai tay trực tiếp lan tràn đến rồi Mạt Giang toàn thân, sau đó tướng Mạt Giang triệt để bao vây lại.

“Ah...”

Một đạo thê lương tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân không ngừng vang lên.

Đạo này tiếng kêu thảm thiết, đúng là Mạt Giang xuất!

Nhìn cái kia kêu thảm thiết Mạt Giang, một bên cái kia chút ít thần Phượng tộc cường giả trong mắt tràn đầy khó có thể tin, thần

Phượng tộc thế nhưng mà chơi hỏa chuyên gia, hỏa diễm đối với bọn họ mà nói, cái kia chính là đại thuốc bổ. Mà bây giờ, với tư cách thần Phượng tộc tộc trưởng, Mạt Giang vậy mà ngăn cản không nổi Dương Diệp cái này đạo hỏa diễm? Đây là cái gì hỏa?

Tiếng kêu thảm thiết như trước tại tiếp tục, tại ngọn lửa kia đốt cháy xuống, cái kia Mạt Giang thân thể vậy mà đỏ bừng mà bắt đầu..., phảng phất muốn bị nướng chín bình thường. Rất nhanh, Mạt Giang khôi phục bản thể, nhưng là, đem làm hắn khôi phục bản thể về sau, vẻ này hỏa diễm như trước chặt chẽ bao vây hắn, giống như như giòi trong xương, tại ngọn lửa kia đốt cháy xuống, Mạt Giang trên không trung điên cuồng giãy dụa, điên cuồng kêu thảm thiết lấy!

Nhìn thấy Mạt Giang khôi phục bản thể sau vẫn không thể giãy giụa ngọn lửa kia, một bên thần Phượng tộc cường giả kinh hãi, trong đó một gã lão giả vội vàng nói: “Mau ra tay!”

Mà đúng lúc này, phía dưới Dương Diệp trong tay kiếm đột nhiên tật vung, trong chốc lát, vô số kiếm khí rậm rạp chằng chịt hướng về phía chân trời kích bắn đi.

Mỗi một đạo kiếm khí, đều bao vây một tầng màu đỏ thẫm hỏa diễm!

Nhìn thấy một màn này, những cái... Kia thần Phượng tộc cường giả hoảng hốt, ngọn lửa này cả Mạt Giang đều ngăn cản không nổi, bọn hắn căn bản không dám khiến cái này kiếm khí cận thân, lập tức nhao nhao xuất thủ.

Cùng lúc đó, tại bốn phía, từng đạo cường đại khí tức không ngừng đánh úp lại, trong nháy mắt, bốn phía nhiều ra rồi hơn ba mươi tên lão giả, trong đó, có Yêu tộc đấy, cũng có Nhân tộc cường giả.

Tăng thêm thần Phượng tộc cường giả, giờ phút này, trong tràng tựu khoảng chừng 53 vị Luân Hồi cảnh cường giả!

53 vị Luân Hồi cảnh!

53 vị Luân Hồi cảnh cường giả phóng xuất ra rồi khí thế của mình, tại 53 vị Luân Hồi cảnh cường giả khí thế trấn áp xuống, Dương Diệp cái kia chút ít kiếm khí toàn bộ bị đánh tan, nhưng là, những cái... Kia hỏa diễm nhưng như cũ không có biến mất, mà là bay tới trên không trung, bất quá tại những khí thế kia trấn áp xuống, những... Này hỏa diễm lại thì không cách nào tại tiến nửa tấc!

Mà cái kia Mạt Giang tại thần Phượng tộc cường giả dưới sự trợ giúp, hắn ngọn lửa trên người cũng bị cường hành đã trấn áp đi ra, nhưng là thần Phượng tộc cường giả lại thì không cách nào tướng hắn hủy diệt!

Phía dưới, Dương Diệp sau lưng sóng lửa vốn là tại nhanh chóng hướng về bốn phía lan tràn, nhưng là giờ phút này, những... Này sóng lửa toàn bộ đều bị phía chân trời Luân Hồi cảnh cường giả cho trấn áp ở.

53 vị Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ, cái kia đúng kinh khủng cở nào!

Dương Diệp nhìn lướt qua phía chân trời, “Ha ha, các ngươi thật sự là để mắt ta, 53 vị Luân Hồi cảnh cường giả, ân? Còn có nhân loại đấy, nhân loại thần bí thời điểm cùng thần Phượng tộc liên thủ rồi?”

“Dương Diệp!”

Đúng lúc này, Yêu Thần điện Cổ Mạt đột nhiên đứng dậy, Cổ Mạt nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta vốn cho là ngươi chỉ là cùng thần Phượng tộc tầm đó có ân oán, có thể ta không nghĩ tới, ngươi cùng ngươi thế lực phía sau vậy mà châm đối địch đúng ta toàn bộ Yêu tộc. Ngươi thế lực phía sau đến tột cùng là ai, vì sao phải nhằm vào ta Yêu tộc!”

“Nhằm vào Yêu tộc?”

Dương Diệp nhìn về phía Cổ Mạt, “Cổ trưởng lão, ngươi nói lời nói ta có chút không rõ!”

“Không rõ?”

Cổ Mạt trầm giọng nói: “Tại không lâu, có thần bí cường giả sát nhập Yêu tộc, bọn hắn tàn sát rồi ta Yêu tộc mấy vạn tên yêu thú, hơn nữa tuyên bố, nếu như ngươi chết, liền đem diệt đi Yêu tộc.”

Phía dưới, Dương Diệp chân mày cau lại, có nhân đang giúp hắn? Ai đang giúp hắn?

Lúc này, không trung một gã nhân loại Luân Hồi cảnh cường giả đột nhiên đứng dậy, nói: “Dương Diệp, ngươi cùng ngươi thế lực phía sau đánh lén Yêu tộc, thiếu chút nữa khơi mào Nhân tộc Yêu tộc đại chiến, ngươi cũng đã biết Nhân tộc cùng Yêu tộc nếu là đại chiến hậu quả? Như là nhân tộc cùng Yêu tộc đại chiến, ngươi Dương Diệp tựu là muôn đời tội nhân!”

Dương Diệp nhìn về phía tên kia nhân loại Luân Hồi cảnh cường giả, nói: “Ngươi lại là vị nào?”

“Lão phu nhân tộc liên minh hội trưởng lão Tô đan!” Lão giả nhạt tiếng nói.

Dương Diệp lông mày lần nữa nhíu lại, hắn không nghĩ tới Nhân tộc liên minh sẽ tiến vào cũng nhúng tay vào được. Hắn cùng Đế Tông cùng Chiến Các tầm đó xác thực đúng có ân oán, nhưng là, đây chính là Nhân tộc liên minh sẽ, cái này cái tổ chức, cũng không phải Đế Tông cùng Chiến Các có thể điều khiển đấy, cái này cái tổ chức, là nhân tộc từng cái thế lực cường đại liên thủ tổ kiến đấy, Đế Tông cùng Chiến Các ở bên trong, quyền nói chuyện căn bản không lớn!

Dương Diệp mày nhíu lại càng sâu rồi, trực giác nói cho hắn biết sự tình có chút không đơn giản rồi.

“Dương Diệp, ngươi thế lực phía sau phải hay là không U Minh điện!” Đúng lúc này, cái kia Tô đan đột nhiên nói.

U Minh điện!

Nghe được Tô đan lời mà nói..., trong tràng mọi người thần sắc đều là biến đổi. Cái này cái thế lực, bọn hắn tự nhiên không xa lạ gì, lúc trước cái này cái thế lực tại toàn bộ mỗi ngày đại 6 đều là một cái cấm kị!

Lúc này, cái kia Tô đan lại nói: “Ha ha, ngoại trừ U Minh điện, còn có thể là ai? Phải biết, tại hạ vị diện, ngươi Dương Diệp cùng U Minh điện quan hệ trong đó thật không đơn giản ah. Ngươi lần này thân khốn Yêu tộc, các nàng tự nhiên sẽ không ngồi yên không lý đến.” Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía rồi một bên Cổ Mạt đợi Yêu tộc cường giả, nói: “Chư vị, ta cảm thấy được, các ngươi hay là thả cái này Dương Diệp cho thỏa đáng, bằng không thì, U Minh điện...”

“U Minh điện!”

Đúng lúc này, một người trung niên nam tử đột nhiên đứng dậy, “U Minh điện thì như thế nào? Chẳng lẽ ta Yêu tộc còn sợ nàng U Minh điện không thành? Dương Diệp, ta thiên Long tộc cùng ngươi còn có U Minh điện vốn không oán không cừu, nhưng là, các ngươi lại vô cớ tàn sát ta thiên Long tộc hơn vạn đầu Thiên Long, thù này bất cộng đái thiên (*)!”

Phía dưới, Dương Diệp chau mày, U Minh điện đến Đại Thế Giới rồi?

Không đúng!

Dương Diệp thoáng qua liền là phủ định rồi ý nghĩ này, nếu như là U Minh điện xuất hiện, đối phương nhất định sẽ đi thẳng tới thần Phượng tộc, mà không phải đi giết cái gì cái khác Yêu tộc. Đi giết cái khác Yêu tộc, chỉ biết chọc giận toàn bộ Yêu tộc, làm cho toàn bộ Yêu tộc để đối phó hắn. Hơn nữa, nếu quả thật chính là U Minh điện, vậy đối với Phương hiện tại khẳng định đã xuất hiện!

Nói cách khác, không phải U Minh điện!

Hơn nữa, cái kia đối với Yêu tộc xuất thủ thần bí cường giả, khả năng không phải đang giúp hắn, mà là đang hại hắn!

Đúng lúc này, phía chân trời cái kia Tô đan đột nhiên nói: “Chư vị, U Minh điện cái này cái thế lực, đúng một cái không nhỏ nguy hại, chúng ta tộc liên minh nguyện ý cùng chư vị cùng nhau đối phó.”

“Như thế rất tốt!” Cái kia thiên Long tộc cường giả nhẹ gật đầu, U Minh điện cái này cái thế lực, thiên Long tộc cũng là kiêng kị vô cùng đấy, phải nói toàn bộ Yêu tộc đều kiêng kị vô cùng. Hiện tại Nhân tộc nguyện ý tương trợ, cái kia tự nhiên là không còn gì tốt hơn rồi.

Tô đan khóe miệng nổi lên một vòng dáng tươi cười, sau đó nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, “Bất quá, chúng ta trước được trước giải quyết cái này Dương Diệp!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cái kia Cổ Mạt, “Cổ trưởng lão, ta hiện tại cái gì cũng không muốn nói, nói cái gì cũng đều không có ý nghĩa, ngươi mang theo Yêu Thần điện nhân đi thôi.”

Cổ Mạt nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không thể đi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Lý giải.” Nói xong, hắn nhìn về phía một bên thần Phượng tộc chúng cường giả, “Sau ngày hôm nay, thế gian tại không Phượng vực!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải vung lên, Ngân Hà Kiếm Đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, trong tràng tràng cảnh một hồi biến ảo, một hơi về sau, chung quanh tràng cảnh biến thành một mảnh tinh không.

Sau một khắc, vô số Tinh Thần Kiếm khí đột nhiên xuất hiện ở Phượng vực trên không, lúc này đây Tinh Thần Kiếm khí cùng dĩ vãng không giống với, lúc này đây Tinh Thần Kiếm khí, đúng màu đỏ rực.

Rậm rạp chằng chịt màu đỏ rực kiếm khí tự phía chân trời đánh úp lại, cùng lúc đó, Dương Diệp sau lưng cái kia phiến biển lửa đột nhiên hướng về bốn toàn bộ lan tràn mà đi...

Xa xa, khi thấy cái kia đầy trời hỏa hồng kiếm khí lúc, Mạt Giang đợi thần Phượng tộc cường giả sắc mặt lập tức trắng bệch bắt đầu.

Mà lúc này, phía dưới cái kia chút ít sóng lửa đã lan tràn đến vài trăm vạn dặm bên ngoài, những nơi đi qua, hết thảy hết thảy toàn bộ hóa thành hư vô.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1552: Kẻ này có thù tất báo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ thần Phượng tộc cường giả, giờ này khắc này, phía chân trời những cái... Kia Luân Hồi cảnh cường giả sắc mặt đều là vô cùng khó nhìn lại.

Nếu như chỉ là đơn thuần Ngân Hà Kiếm Đồ, bọn hắn hơn năm mươi nhân liên thủ, một chút cũng không cần sợ hãi, chính thức lại để cho bọn hắn sợ hãi chính là những cái... Kia bao vây kiếm khí hỏa diễm.

Đặc biệt đúng Mạt Giang, hắn đúng cùng ngọn lửa kia từng có tiếp xúc thân mật đấy, không có người so với hắn rõ ràng hơn ngọn lửa kia khủng bố rồi.

Hắn biết rõ, những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí rơi xuống, Phượng vực thật sự sẽ ở thế gian này biến mất. Không chỉ Phượng vực sẽ biến mất, phàm là tại đây Phượng vực nội hết thảy sinh linh, đều muốn biến mất.

Niệm đến tận đây, Mạt Giang tại bất chấp khác, hắn vội vàng nhìn về phía Dương Diệp, quát: “Dương Diệp, ta thần Phượng tộc nguyện ý cho ngươi ly khai, nhanh thu hồi những cái... Kia kiếm khí!”

Dương Diệp cũng không để ý gì tới cái kia Mạt Giang, tại hắn dưới sự thao túng, những cái... Kia Tinh Thần Kiếm khí hạ thấp tốc độ càng lúc càng nhanh, lúc này, đã đi tới rồi mọi người đỉnh đầu không đến tầm hơn mười trượng vị trí.

“Trước rút lui!”

Đúng lúc này, cái kia Tô Đan quyết định thật nhanh, mang theo bên cạnh nhân loại cường giả trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Trước rút lui!”

Rất nhanh, thiên Long tộc cái kia chút ít cường giả cũng tùy theo biến mất ngay tại chỗ, không chỉ thiên Long tộc, trong tràng ngoại trừ thần Phượng tộc cường giả bên ngoài, còn lại Luân Hồi cảnh cường giả toàn bộ cũng đã ly khai.

Ngăn cản những cái... Kia kiếm khí?

Đừng nói giỡn. Dù cho không có những cái... Kia hỏa diễm, những cái... Kia kiếm khí cũng không tốt ngăn cản, hiện tại đã có những cái... Kia hỏa diễm, kiếm kia khí thì càng không tốt ngăn cản. Nếu như bọn hắn lưu lại cùng những cái... Kia kiếm khí cùng chết, không hề nghi ngờ, bọn hắn người trong sân ít nhất phải chết chín thành đã ngoài, hơn nữa, còn không nhất định có thể hoàn toàn ngăn trở những cái... Kia kiếm khí!

“Rút lui, chúng ta phải rút lui!” Mạt Giang bên cạnh, một gã thần Phượng tộc cường giả đột nhiên nói.

“Rút lui?”

Mạt Giang quay đầu gào thét, “Phượng vực làm sao bây giờ? Thần Phượng tộc vô số sinh linh làm sao bây giờ?”

“Chúng ta như chết tại đây, thần Phượng tộc thù tướng tại cũng không có cơ hội báo.” Lão giả trầm giọng nói.

Mạt Giang thần sắc dữ tợn, trong mắt tràn đầy vẻ giãy dụa, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn hít sâu một hơi, sau đó giận dữ hét: “Rút lui, sở hữu tất cả thần Phượng lập tức rút khỏi Phượng vực, có thể rút lui bao nhiêu tựu rút lui bao nhiêu.”

Nói xong, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, âm thanh hung dữ nói: “Dương Diệp, mối thù hôm nay, ngày khác tất nhiên vạn lần hoàn trả!”

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng chung quanh thần Phượng tộc cường giả trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Mà lúc này, những cái... Kia hỏa diễm kiếm khí đã rơi xuống. Kiếm khí rơi xuống, toàn bộ Phượng vực ở trong, hết thảy hết thảy, toàn bộ hóa thành bột mịn, cùng lúc đó, những cái... Kia sóng lửa lúc này đã lan tràn đến rồi toàn bộ Phượng vực, tại đây chút ít hỏa diễm cùng kiếm khí song trọng hủy diệt xuống, Phượng vực mảnh không gian này bắt đầu phá thành mảnh nhỏ.

Ước chừng sau nửa canh giờ.

Tại mỗi ngày đại lục ở bên trên, đột nhiên vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ lớn.

Theo lấy đạo này tiếng nổ tiếng vang lên, toàn bộ Phượng vực triệt để chôn vùi rồi!

Theo lấy Phượng vực triệt để chôn vùi, giờ khắc này, tất cả mọi người biết rõ, thần Phượng tộc muốn xuống dốc rồi. Tuy nhiên thần Phượng tộc Luân Hồi cảnh cường giả phần lớn đều trốn thoát, nhưng là, ngoại trừ Luân Hồi cảnh cường giả, còn lại cái kia chút ít thần Phượng, ít nhất chết rồi chín thành đã ngoài. Một cái thế lực, nếu như không có mới máu tươi dịch duy trì, đúng đi không dài, cũng là không có tương lai.

Thần Phượng tộc thiếu chút nữa bị diệt tộc sự tình nhanh chóng truyền khắp toàn bộ mỗi ngày đại lục, giờ khắc này, sở hữu tất cả thế lực cũng biết rồi một cái tên: Dương Diệp.

Kỳ thật, nguyên bản mỗi ngày đại lục rất nhiều thế lực cũng đã đã biết Dương Diệp, dù sao Dương Diệp thế nhưng mà từ hạ vị mặt giết đến tận đến. Nhưng là, trước kia đối với Dương Diệp, bọn hắn chỉ là biết rõ, chỉ là hiếu kỳ, cũng không có kính sợ chi tâm. Mà bây giờ, đối với Dương Diệp, rất nhiều thế lực đã có kính sợ chi tâm. Dùng sức một mình thiếu chút nữa diệt tộc thần Phượng tộc, phần này thực lực

Nhân giới thành, tiểu Dương tửu quán.

Tại biết được thần Phượng tộc tin tức về sau, Đinh Thược Dược lập tức thở dài một hơi, trong nội tâm tảng đá kia tính toán là chân chính rơi xuống suy sụp. Kỳ thật, nàng đúng không hi vọng U Minh điện xuất hiện. Vì cái gì? Bởi vì U Minh điện nếu là xuất hiện, những cái... Kia nhằm vào U Minh điện phía sau màn nhân vật khẳng định cũng sẽ xuất hiện.

Cho đến lúc đó, Dương Diệp là chân chính nguy hiểm.

Có thể đem U Minh điện bức đến hạ vị diện thế lực, tuyệt đối với không phải hiện tại Dương Diệp đủ khả năng chống lại. Cũng may, Dương Diệp tự mình giải quyết rồi nguy cơ!

Trong mật thất, trầm mặc hồi lâu, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Truyền lệnh xuống, lại để cho người của chúng ta không tiếc bất cứ giá nào tiến vào Nhân tộc liên minh sẽ.”

“Đúng!”

Ngoài cửa, truyền đến một giọng nói.

Đinh Thược Dược bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., “Đến tột cùng là ai tại tính toán U Minh điện cùng Dương Diệp?”

Không biết tên sơn mạch bên trong, phòng trúc nội.

Trên giường trúc, một nữ tử đang tại đánh cờ, chỉ có chính cô ta. Nữ tử giơ lên một quả Hắc Tử đã rơi vào bàn cờ lên, tại khóe miệng nàng, nổi lên một vòng là không thể tra dáng tươi cười, “Được đó, không biết tên hỏa diễm, ha ha, lá bài tẩy của ngươi có thể thật không ít ah.” Nói xong, nàng đột nhiên nhìn về phía phòng trúc nơi hẻo lánh chỗ, cười nói: “Ngươi có đúng hay không rất cao hứng? Kỳ thật ta cũng thật cao hứng, bởi vì có hắn tại, cái thế giới này tựu cũng không bình tĩnh.”

Nói xong, nữ tử quay đầu ánh mắt đã rơi vào bàn cờ lên, rất nhanh, trúc trong phòng yên tĩnh trở lại, chỉ có rơi tiếng.

Hủy diệt Phượng vực về sau, Dương Diệp cũng không có ly khai Yêu tộc, cũng không có biện pháp ly khai Yêu tộc, bởi vì lúc này cái kia chút ít cường giả đều tại tìm kiếm khắp nơi hắn.

Một chỗ sâu trong lòng đất, Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Mới vừa gia nhập Hồng Mông trong tháp, Dương Diệp sắc mặt chính là cực độ vặn vẹo lên, giờ phút này, thân thể của hắn đã biến thành màu đỏ như máu, thoạt nhìn như huyết, nhưng là nếu như nhìn kỹ, tựu sẽ phát hiện, những... Này nhưng thật ra là thật nhỏ hỏa diễm, giờ phút này, những... Này thật nhỏ hỏa diễm đang tại điên cuồng cháy thân thể của hắn.

“Lục đinh, nhanh đem những này hỏa thu hồi đi!” Dương Diệp gào thét.

Nhưng mà lục đinh nhưng lại không có bất kỳ đáp lại.

Lúc này, Tiểu Thiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Nó giống như cũng lâm vào ngủ say rồi.”

“Thập, có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Nó bản thể không có biện pháp đi ra ngoài, chỉ có thể tướng lực lượng xuyên thấu qua ngươi truyền đi, nhưng là ngươi căn bản không cách nào hoàn toàn thừa nhận lực lượng của nó, mà hắn lại cường hành lại để cho chính mình lực lượng truyền đi, cho nên, chính nó đem mình làm tàn rồi.”

“Ta đây làm sao bây giờ?” Dương Diệp ngũ quan cực độ vặn vẹo.

Lúc này, Lục Đinh Thần hỏa còn có rất nhiều tàn hỏa ở lại trong cơ thể hắn, những... Này hỏa diễm mặc dù không có tận lực nhằm vào hắn, nhưng là, cái kia trong ngọn lửa ẩn chứa độ ấm nhưng lại tại thời thời khắc khắc đốt cháy lấy thân thể của hắn. Nếu như không phải có Yêu Thần chi lực cùng Hồng Mông tử khí, hắn đã bị đốt đốt thành tro bụi rồi.

Tiểu Thiên giang tay ra, nói: “Ta cũng không biết nên làm sao bây giờ.”

Dương Diệp: “”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Nhìn ngươi thống khổ như vậy, ta, ta, thế nhưng mà, điều này cùng ta giống như không có có quan hệ gì đây này.”

Dương Diệp cả giận nói: “Tiểu Thiên, ngươi có phải hay không thiếu nợ đánh!”

Tiểu Thiên hì hì cười cười, “Hay nói giỡn được rồi. Bất quá, ta thật sự không có biện pháp gì, bởi vì những... Này hỏa diễm đã cùng ngươi thân thể kết hợp lại với nhau, ngươi muốn chơi đùa mất chúng, chỉ có dựa vào chính mình chậm rãi tướng chúng theo thân thể của mình lý nặn đi ra.”

Không có biện pháp, Dương Diệp chỉ có thể dựa vào chính mình chậm rãi lách vào rồi.

Không thể không nói, những... Này hỏa diễm thật sự rất khủng bố, khá tốt những... Này hỏa diễm không có nhằm vào hắn, bằng không thì, nhục thể của hắn căn bản gánh không được. Dù cho không có nhằm vào hắn, nhưng là, cái kia trong đó độ ấm cũng làm cho được hắn toàn thân vô cùng thống khổ, so về kiếm ý cắn trả còn muốn thống khổ.

Thời gian dần qua, tại Hồng Mông tử khí dưới sự trợ giúp, những cái... Kia hỏa diễm chậm rãi bị Dương Diệp lách vào rồi đi ra, đem làm những... Này hỏa diễm đi ra về sau, nhanh chóng phi về tới trong lò luyện đan.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp thân thể triệt để khôi phục bình thường.

Nhưng là, thân thể khôi phục bình thường về sau, kiếm ý lại bắt đầu cắn trả rồi. Bất quá cũng may, kiếm ý cắn trả cái chủng loại kia thống khổ hắn đã tập mãi thành thói quen rồi.

Lại đi qua một canh giờ, Dương Diệp lúc này đã hoàn toàn khôi phục bình thường.

“Ngươi bây giờ định làm như thế nào?” Dương Diệp trước mặt, Tiểu Thiên hỏi.

“Làm sao bây giờ?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, “Đương nhiên đúng muốn thần Phượng tộc chết hết!” Tuy nhiên hắn đã hủy diệt rồi Phượng vực, nhưng là, trước kia thần Phượng tộc hay là trốn ra rất nhiều thần Phượng.

“Ngươi đã giết rất nhiều.” Tiểu Thiên nói khẽ.

“Không nhiều lắm, một chút cũng không nhiều lắm!”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta muốn đem thế gian này mỗi một đầu thần Phượng đầu đều chém xuống ra, ta muốn thần phượng nhất tộc triệt để tuyệt chủng!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài, “Tại sao phải trêu chọc người này đây này. Mọi người không thể cùng bình ở chung ư? Nhất định ngươi giết ta ta giết ngươi tham lam đúng nguồn gốc của tội lỗi ah!”

Yêu Thần núi.

Phượng vực bị hủy về sau, thần Phượng tộc những cái... Kia may mắn còn sống sót thần Phượng đều tạm thời sống nhờ tại Yêu Thần núi. Lúc này, thần Phượng tộc sống sót thần Phượng, chỉ có không đến 3000 đầu. Đây là bởi vì có rất nhiều thần Phượng nguyên lai tựu không có ở Phượng vực nguyên nhân, chính thức theo Phượng vực trốn tới phi thường thiếu.

Lúc này thần Phượng tộc, không thể không nói, rất là thê lương!

Yêu Thần điện.

Lúc này, trong điện có gần hơn bốn mươi vị Luân Hồi cảnh cường giả, những điều này đều là đến từ Yêu Vực các tộc tộc trưởng.

“Dương Diệp vì sao phải nhằm vào thần Phượng tộc?” Trong tràng, thiên Long tộc cổ thiên nhìn về phía Mạt Giang, hỏi.

Còn lại cường giả cũng nhìn về phía rồi Mạt Giang.

Dương Diệp như thế điên cuồng trả thù thần Phượng tộc, nhất định là có nguyên nhân đấy, mà bọn hắn rất ngạc nhiên nguyên nhân này.

Mạt Giang trầm mặc.

“Mạt Giang, chúng ta chỉ có biết rõ sự tình chân tướng, mới có thể nghĩ ra biện pháp đem cái này Dương Diệp cho dẫn xuất ra, ngươi nếu như còn muốn tiếp tục giấu diếm, chúng ta đây cũng vô năng vô lực rồi.” Cổ thiên nhạt tiếng nói.

Mạt Giang trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta bắt hắn hai vị bằng hữu.”

Nghe vậy, trong tràng mọi người hai mặt nhìn nhau, mà cái kia Cổ Mạt lông mày tắc thì nhíu lại.

Mạt Giang lại nói: “Bây giờ nói những... Này đã không có ý nghĩa rồi, không phải sao? Hắn cùng với phía sau hắn U Minh điện, không chỉ tại nhằm vào ta thần Phượng tộc, càng là tại châm đối với chúng ta Yêu tộc!”

“Hắn cái kia hai vị bằng hữu đây này?” Cổ Mạt đột nhiên hỏi.

Mạt Giang lắc đầu, “Trong đó một vị, linh trí bị chúng ta rút ra, nhưng là bị tiểu Lãnh cho trộm đi rồi. Tiểu Lãnh hiện tại, không biết nàng ở nơi nào. Mặt khác một vị vốn tại chúng ta thần Phượng tộc, nhưng lại đúng đột nhiên thần bí biến mất.”

“Tìm đường chết!”

Cổ Mạt lắc đầu, sau đó cong ngón búng ra, trong tràng mọi người trước mặt đều là nhiều ra rồi một cái quyển trục, nói: “Đây là về

Dương Diệp tại hạ vị diện tư liệu, kẻ này có thù tất báo, việc này, sẽ không cứ như vậy chấm dứt.”

“Chẳng lẽ chúng ta Yêu tộc còn đừng sợ hắn?” Mạt Giang âm thanh hung dữ nói.

Cổ Mạt lắc đầu, khóe miệng nổi lên một vòng đắng chát, “Hắn nếu không phải tại đi ra, mà là dốc lòng tu luyện, mười năm, không, năm năm về sau, năm năm sau hắn sẽ đúng lúc trước vô địch Tiêu Dao Tử, lúc kia, chư vị ở đây, các ngươi ai có thể đỡ nổi hắn? Các ngươi ai có thể?”

Nghe vậy, trong tràng mọi người sắc mặt đều có chút khó coi... Mà bắt đầu.

Hiện tại Dương Diệp cũng đã như thế biến thái, cái kia năm năm sau Dương Diệp đây này?

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1553: Ma tộc, ta là ngươi mặc niệm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật, đừng nói năm năm về sau, nếu như Bất Quần ẩu, ngay tại lúc này bọn hắn cũng đỡ không nổi Dương Diệp.

Dương Diệp mặc dù chỉ là thần giả, nhưng là, Dương Diệp thực lực, đã hoàn toàn không kém Luân Hồi cảnh, tại tăng thêm hắn Ngân Hà Kiếm Đồ, còn có song trọng ý cảnh, cùng với thần bí kia hỏa diễm, có thể nói, lúc này Dương Diệp đã nhanh vô địch rồi.

Trong điện, hào khí có chút ngưng trọng.

Đúng lúc này, Cổ Mạt đột nhiên đứng lên, “Chư vị, ta có một chuyện không rõ. Nhân tộc nói Dương Diệp thế lực sau lưng đúng U Minh điện, ta cảm thấy được việc này có chút kỳ quặc!”

Thiên Long tộc tộc trưởng Cổ Thiên nhương mày, “Có ý tứ gì?”

Cổ Mạt nói: “Các ngươi thử nghĩ thoáng một phát, cái kia hai cái thần bí cường giả đi vào ta Yêu tộc, bọn hắn vì sao chỉ giết Âm Dương cảnh phía dưới yêu thú? Nếu như là U Minh điện, bọn hắn tất nhiên sẽ đồ sát chúng ta Luân Hồi cảnh cường giả, cũng không đúng, nếu như là U Minh điện, dùng U Minh điện phong cách hành sự cùng thực lực, các nàng nhất định sẽ trực tiếp đi thần Phượng tộc, dùng thực lực của các nàng, hoàn toàn có thể cứu đi Dương Diệp, nhưng là, các nàng cũng không có làm như vậy, trái lại đến Yêu tộc đồ sát!"

Trầm mặc hồi lâu, Cổ Thiên nói: "Ngươi nói là, có nhân tại vu oan U Minh điện cùng Dương Diệp?"

Cổ Mạt trầm giọng nói: "Năm đó U Minh điện bị ép đi hạ vị diện, cái này là nhân tộc nội bộ nội đấu, hôm nay, U Minh điện tro tàn lại cháy, dùng U Minh điện phong cách hành sự, các nàng nhất định sẽ giết đến tận Đại Thế Giới. Nếu như ta không có đoán sai, Nhân tộc đúng muốn kéo lên chúng ta Yêu tộc cùng một chỗ đối kháng U Minh điện."

Nghe được Cổ Mạt lời mà nói..., trong tràng mọi người lông mày đều là nhíu lại.

Toàn bộ Yêu tộc thêm cùng một chỗ, xác thực không sợ U Minh điện, nhưng là, Yêu tộc cũng không muốn cùng U Minh điện liều chết. Cái kia mười cái nữ nhân thêm cùng một chỗ, tựu tính toán diệt không được Yêu tộc, nhưng là phải đem Yêu tộc sinh sinh đánh cho tàn phế vẫn là có thể.

Lúc này, cái kia Cổ Thiên đột nhiên nói: "Cổ Mạt huynh, ta cảm thấy được ngươi nói có lý. Thần bí nhân kia tại chúng ta Yêu tộc giết yêu thú của chúng ta về sau, Nhân tộc liên minh lại đột nhiên tuyên bố cùng bọn họ không quan hệ, hơn nữa còn lập tức phái cường giả đến tương giúp bọn ta. Hiện tại nghĩ lại, cái này rất không tầm thường."

Cổ Mạt nhẹ gật đầu, "Theo điều tra của ta, Dương Diệp cùng U Minh điện quan hệ quả thật không tệ. Lúc này đây, rất có thể là nhân tộc thế lực muốn lợi dụng Dương Diệp dẫn xuất U Minh điện, sau đó lại để cho chúng ta Yêu tộc cùng U Minh điện chống lại. Đây là một hòn đá ném hai chim ah!" Nói đến đây, Cổ Mạt nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chúng ta tuyệt đối với không thể đúc kết đến U Minh điện trong sự tình, U Minh điện các ngươi có lẽ cũng biết, nàng lúc này đám bọn họ, nhất định là muốn báo thù đấy, chúng ta nếu là cùng các nàng chống lại, tất nhiên sẽ bị điên cuồng trả thù. Khi đó, Yêu Thần không xuất, chúng ta Yêu tộc căn bản ngăn không được các nàng!"

Cổ Thiên nhẹ gật đầu, "Không thể được thế lực lợi dụng!"

"Cái kia Dương Diệp làm sao bây giờ?" Lúc này, có nhân đột nhiên

hỏi.

Dương Diệp!

Trong tràng lần nữa trầm mặc.

“Ta thần Phượng tộc cùng hắn không chết không ngớt!” Đúng lúc này, Mạt Giang đột nhiên nói.

Lúc này, Cổ Mạt đột nhiên nói: “Các ngươi khả năng không biết, Yêu Thần đã đem chính mình nội đan đưa tặng cho Dương Diệp.”

Nghe được Cổ Mạt lời mà nói..., trong tràng mọi người sắc mặt lập tức biến đổi, đặc biệt đúng cái kia Mạt Giang, Mạt Giang gắt gao nhìn Cổ Mạt, “Vì cái gì, Yêu Thần tại sao phải làm như vậy!”

Cổ Mạt nói: “Yêu Thần nhìn trúng tiềm lực của hắn, chỉ là không nghĩ tới... Ai!”

Trong tràng, mọi người hai mặt nhìn nhau, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp đã lấy được Yêu Thần nội đan.

Lúc này, Cổ Mạt lại nói: “Dương Diệp xem như nửa cái Yêu tộc thành viên.”

“Ngươi có ý tứ gì!” Mạt Giang nhìn Cổ Mạt.

Cổ Mạt nhìn về phía Mạt Giang, nói: “Mạt Giang, ngươi thần Phượng tộc chỉ còn lại có 3000 đầu thần Phượng rồi. Mà Dương Diệp còn sống, ta hỏi ngươi, ngươi có phải thật vậy hay không muốn cho ngươi thần Phượng tộc triệt để tuyệt chủng?”

“Chẳng lẽ ta thần Phượng tộc thù tựu không báo rồi ư?” Mạt Giang âm thanh hung dữ nói.

“Báo?”

Cổ Mạt nói: “Ta hỏi ngươi, ngươi lấy cái gì đi báo? Ngươi thần Phượng tộc liều đến qua hắn ư? Hắn tại đây Đại Thế Giới, vô khiên vô quải (*không có gánh nặng trên người), đánh không lại bỏ chạy, chạy lại đây đánh, ngươi thần Phượng tộc sẽ bị hắn tươi sống mài chết!”

“Hắn tại Đại Thế Giới vô khiên vô quải (*không có gánh nặng trên người), nhưng là hạ vị diện đây này?” Mạt Giang âm thanh hung dữ nói: “Ta thần Phượng tộc có thể đi hạ vị diện, ta...”

“Ngươi đúng muốn chết!”

Cổ Mạt cả giận nói: “Hạ vị diện? U Minh điện ngay tại hạ vị diện, ngươi xuống dưới có thể làm cái gì? Cái gì cũng không thể làm, chỉ là đi chịu chết!”

Lúc này, cái kia Cổ Thiên đột nhiên nói: “Mạt Giang huynh, thứ cho ta nhiều lời, ngươi thần Phượng tộc, thật sự chịu không được giằng co. Tại giày vò xuống dưới, ngươi thần Phượng tộc tướng triệt để diệt vong. Hiện tại, các ngươi còn có cơ hội, các ngươi Luân Hồi cảnh cường giả phần lớn cũng còn tại, các ngươi thần Phượng tộc còn có hi vọng, nhưng là tại giày vò xuống dưới...”

Mạt Giang hai tay chậm rãi nắm chặt, không cam lòng, thật sự không cam lòng, muốn hắn cứ như vậy buông tha cho báo thù, hắn thật sự không cam lòng. Nhưng là, lý trí nói cho hắn biết, thần Phượng tộc thật sự không thể đang cùng Dương Diệp cùng chết đi xuống, thần Phượng tộc cùng chết không dậy nổi!

“Ah...”

Đúng lúc này, tại Yêu Thần trên núi, đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Trong điện mọi người biến sắc, sau một khắc, trong điện tất cả mọi người bộ biến mất ngay tại chỗ.

Tại Yêu Thần núi sườn núi chỗ, có một cỗ thi thể, thần Phượng thi thể.

Nhìn thấy này là thần Phượng thi thể, Mạt Giang thần sắc lập tức dữ tợn lên, không cần phải nói, đây nhất định là Dương Diệp giết.

Dương Diệp lại hồi trở lại đến rồi!

Trong tràng mọi người thần sắc đều có chút ít ngưng trọng, đối với Dương Diệp, bọn hắn cũng là vô cùng kiêng kị đấy, Dương Diệp Ngân Hà Kiếm Đồ cùng thần bí kia hỏa diễm, bọn hắn bất luận cái gì nhất tộc đều chịu không nỗi!

Lúc này, Cổ Mạt đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia sắc mặt âm trầm đáng sợ Mạt Giang, nói: “Mạt Giang, lão phu chỉ hỏi ngươi một lần, ngươi đúng muốn cùng Dương Diệp không chết không ngớt, còn là nhớ ngươi thần Phượng tộc trường tồn thế gian?”

Mạt Giang trầm mặc rất lâu sau đó, sau đó nói: “Tựu tính toán ta thần Phượng tộc chịu bỏ qua, hắn Dương Diệp nguyện ý bỏ qua ư?"

"Bạn hắn linh trí tại Mạt Tiểu Lãnh trong tay?" Cổ Mạt nói.

Mạt Giang nhẹ gật đầu.

"Mạt Tiểu Lãnh bây giờ đang ở đâu?" Cổ Mạt hỏi.

"Tại Ma tộc." Mạt Giang trầm giọng nói.

"Lại để cho nàng lập tức mang theo Dương Diệp bằng hữu linh trí trở về!" Cổ Mạt trầm giọng nói: "Lập tức!"

Mạt Giang trầm mặc, lại để cho Mạt Tiểu Lãnh mang theo Dương Diệp bằng hữu linh trí trở về, vậy thì ý nghĩa thần Phượng tộc muốn chịu thua rồi.

Lúc này, Cổ Thiên đột nhiên nói: "Mạt Giang, đúng lúc này, ngươi như không cúi đầu, ngươi thần Phượng tộc những... Này thần Phượng muốn quay đầu rồi."

Mạt Giang nhìn lướt qua trong tràng, giờ phút này, hắn còn như thế nào không rõ, Cổ Mạt cùng hắn dư những... Này Yêu tộc, đã không muốn tại vì hắn thần Phượng tộc mà cùng Dương Diệp liều chết.

Bọn hắn thêm cùng một chỗ, hoàn toàn không cần sợ hãi Dương Diệp, nhưng là, liều không nổi a! Ví dụ như hiện tại, Dương Diệp nếu tại Yêu Thần núi thúc dục Ngân Hà Kiếm Đồ cùng thần bí kia hỏa diễm, không cần phải nói, Yêu Thần sơn dã muốn tại thế gian này triệt để biến mất rồi.

Dương Diệp dám cùng Dương Diệp ngọc thạch câu phần, bọn hắn không dám cùng Dương Diệp ngọc thạch câu phần, phải nói không đáng, ít nhất không đáng vì thần Phượng tộc mà cùng Dương Diệp ngọc thạch câu phần.

Kỳ thật, tại biết được Dương Diệp đã lấy được Yêu Thần truyền thừa về sau, tâm tình của bọn hắn đã đã xảy ra một chút biến hóa, đương nhiên, chính yếu nhất hay là Dương Diệp thực lực.

Hồi lâu, Mạt Giang nhìn về phía bên cạnh một gã thần Phượng tộc lão giả, nói: "Lại để cho tiểu Lãnh lập tức trở về, nhớ rõ mang lên cái kia, cái kia Tiểu Bạch linh trí!"

Tên lão giả kia nhẹ gật đầu, sau đó lui xuống.

Cổ Mạt nhìn thoáng qua Mạt Giang, nhưng sau đó xoay người nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Dương Diệp, xuất hiện đi. Thần Phượng tộc nguyện ý tướng bằng hữu của ngươi linh trí quy trả lại cho ngươi!”

Không có trả lời.

Cổ Mạt trầm mặc một cái chớp mắt, lại nói: “Lão phu cam đoan với ngươi, chúng ta sẽ không đối với ngươi động thủ. Lúc này đây, chúng ta khả năng đều bị người lợi dụng rồi. Cho nên, chúng ta sẽ không tại đối với ngươi xuất thủ.”

Tại tất cả mọi người nhìn soi mói, ở trước mặt mọi người không gian đột nhiên nổi lên một hồi Liên Y, tiếp theo lấy, Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Dương Diệp!

Thần Phượng tộc tất cả mọi người ánh mắt toàn bộ đã rơi vào Dương Diệp trên người.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Mạt Giang, “Tiểu Bạch linh trí vẫn còn?”

“Tại!” Mạt Giang trầm giọng nói.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hồi lâu, hắn mở hai mắt ra nhìn về phía Mạt Giang, “Tử nhi đây này?”

“Nàng, nàng không tại ta thần Phượng tộc!” Mạt Giang trầm giọng nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Có ý tứ gì?”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ sát ý xuất hiện ở trong tràng.

Mọi người sắc mặt biến hóa, âm thầm đề phòng... Mà bắt đầu.

Mạt Giang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Nàng nguyên bản tại ta thần Phượng tộc ở bên trong, nhưng là ngay tại không lâu, nàng đột nhiên biến mất. Hư không tiêu thất rồi. Nếu như ta không có đoán sai, có thể là bị nhân mang đi.”

Bị nhân mang đi!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “Có nhân có thể vô thanh vô tức tiến vào các ngươi thần Phượng tộc?”

Mạt Giang trầm giọng nói: “Dương Diệp, chuyện cho tới bây giờ, ta không cần phải lừa ngươi. Nàng quả thật bị nhân mang đi, ta có thể dùng thần hồn thề!”

Lúc này, Cổ Mạt đột nhiên nói: “Dương Diệp, thần Phượng tộc từ trước đến nay cao ngạo, bọn họ là khinh thường nói dối.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tốc độ lại để cho ta thấy đến Tiểu Bạch linh trí!”

Nghe vậy, Cổ Mạt trong nội tâm lập tức buông lỏng, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi cùng thần Phượng tộc ở giữa ân oán, là vì bằng hữu của ngươi còn có linh trí, hiện tại, thần Phượng tộc nguyện ý tướng bằng hữu của ngươi linh trí quy trả lại cho ngươi, các ngươi ở giữa ân oán phải chăng có thể xóa bỏ?”

“Xóa bỏ?”

Dương Diệp thần sắc dữ tợn lên, “Tiểu Bạch linh trí nếu là vô sự, chúng ta có thể xóa bỏ, nhưng là, nếu là Tiểu Bạch linh trí có cái tốt xấu, ta muốn thần Phượng tộc tất cả mọi người mệnh đến thường!”

Một bên, thần Phượng tộc mọi người thần sắc vô cùng khó nhìn lại, Dương Diệp đây là đem làm lấy bọn hắn mặt đánh lấy mặt của bọn hắn ah! Nhưng là, bọn hắn lại không thể làm gì.

Cổ Mạt cùng Cổ Thiên đợi còn lại Yêu tộc cường giả trầm mặc, Dương Diệp cái tên điên này, bọn hắn có thể không muốn trêu chọc. Hơn nữa, Dương Diệp thái độ cũng rất rõ ràng, chỉ nhằm vào thần Phượng tộc... Muốn trách cũng chỉ có thể quái thần Phượng tộc không có việc gì đi bắt người ta bằng hữu làm cái gì, cái này tốt rồi, tộc đều thiếu chút nữa bị diệt!

Thời gian từng điểm từng điểm đi qua, 15' về sau, một gã lão giả xuất hiện ở trong tràng, lão giả đi tới Mạt Giang trước mặt, nói: “Tiểu Lãnh, tiểu Lãnh nàng không về được.”

“Có ý tứ gì?” Nói chuyện chính là Dương Diệp. Giờ phút này, Dương Diệp quanh thân đã xuất hiện tia máu.

Cái kia nói chuyện lão giả nheo mắt, lập tức nói: “Tiểu Lãnh tại Ma tộc bị Ma tộc thái tử cho vây khốn rồi, nàng bây giờ trở về không đến.”

Lúc này, Cổ Mạt vội vàng nói: “Dương Diệp ngươi đừng vội, do ta ra mặt đi tìm Ma tộc thương lượng, chúng ta...”

“Không cần, tự chính mình đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, nhân đã biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Mạt ngẩn người, lập tức lắc đầu, “Ma tộc, ta là ngươi mặc niệm!”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1554: 30 chiêu giết Dương Diệp

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma tộc thực lực cũng rất mạnh, tuyệt không so Yêu tộc nhược. Nhưng là, trêu chọc đến Dương Diệp cái tên sát tinh này, chỉ có thể nói, Ma tộc muốn xui xẻo.

Ngay tại Dương Diệp biến mất một hơi về sau, cái kia Mạt Giang cũng thân hình khẽ động biến mất ngay tại chỗ.

“Hắn?” Cổ Thiên khó hiểu.

Cổ Mạt lắc đầu, “Hắn sẽ không ngốc đến đi tìm Dương Diệp solo.” Nói lấy, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nói: “Các ngươi sau khi trở về, lập tức vận dụng hết thảy có thể động dụng lực lượng điều tra lần này phía sau màn độc thủ, muốn tướng chúng ta Yêu tộc đem làm quân cờ, ta Yêu tộc nhất định muốn hắn trả giá thê thảm đau đớn một cái giá lớn.”

Nói xong lời cuối cùng, Cổ Mạt thần sắc lạnh như băng... Mà bắt đầu.

Lúc này đây Yêu tộc không thể nghi ngờ là phi thường nguy hiểm đấy, nếu như U Minh điện thật sự xuất hiện, cái kia ý nghĩa Yêu tộc sẽ cùng U Minh điện đánh nhau, mà Yêu tộc nếu là cùng U Minh điện chiến mà bắt đầu..., Yêu tộc nhất định sẽ tổn thất thảm trọng!

Bọn hắn không muốn cùng Dương Diệp liều chết, mà U Minh điện, Yêu tộc thật sự liều không nổi a!

Cổ Thiên nhẹ gật đầu, “Chúng ta Yêu tộc cái kia chút ít yêu thú không thể chết vô ích!”

Dương Diệp ly khai sau đó không lâu, đột nhiên, hắn ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn, đúng cái kia Mạt Giang.

“Ngươi không thể giết tiểu Lãnh!” Mạt Giang gắt gao nhìn Dương Diệp.

“Buồn cười!”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng cười lạnh, “Ngươi nói không thể giết không thể giết?”

Mạt Giang tay phải chậm rãi nắm chặt mà bắt đầu..., nhưng là rất nhanh lại nới lỏng ra, “Dương Diệp, ta biết rõ, ngươi hận nàng tướng bằng hữu của ngươi đưa đến Đại Thế Giới đến. Nhưng là, ngươi cũng đã biết, nếu như không phải nàng, bằng hữu của ngươi thật sự đã bị chết. Lúc trước chúng ta muốn nhốt linh Chủ, nàng căn bản không đồng ý, nhưng là nàng không có có quyền lợi, mà khi chúng ta tước đoạt Linh Tộc linh trí về sau, vốn là muốn hủy diệt chấm dứt hậu hoạn đấy, nhưng lại bị nàng cho cướp đi, sau đó nàng mang theo linh Chủ linh trí chạy thoát đi ra ngoài. Nếu như không phải nàng, bằng hữu của ngươi cùng linh Chủ linh trí đã triệt để biến mất tại thế gian này rồi!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “Nếu như không phải nàng, Tử nhi tựu cũng không hạ lạc không rõ, nếu như không phải nàng, Tiểu Bạch tựu cũng không biến thành như bây giờ. Đây hết thảy, đều là nàng tạo thành.” Nói đến đây, Dương Diệp mở to mắt gắt gao nhìn Mạt Giang, “Nàng bất tử, ngươi thần Phượng tộc chết.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, tựu phải ly khai, mà lúc này, Mạt Giang nhưng lại đột nhiên nói: “Nếu như ngươi cố ý muốn giết nàng, cái kia mọi người tựu ngọc thạch câu phần, ta hiện tại tựu truyền tin cho nàng, lại để cho nàng triệt để hủy diệt linh Chủ linh trí!”

Một đạo kiếm minh thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, tiếp theo, một đạo kiếm khí phá không tới, lập tức đi tới cái kia Mạt Giang trước mặt.

Theo lấy một đạo nổ vang tiếng vang lên, Mạt Giang trực tiếp bị chấn đến rồi ngàn trượng bên ngoài.

“Ngươi uy hiếp ta?” Dương Diệp gắt gao nhìn Mạt Giang.

Mạt Giang trầm giọng nói: “Dương Diệp, tiểu Lãnh đúng ta thần Phượng tộc duy nhất hi vọng, ngươi như giết nàng, ta thần Phượng tộc tương lai tướng không có bất kỳ hi vọng, đã đã không có hi vọng, giữ lấy chúng ta những lão gia hỏa này lại có gì dùng? Ngươi như giết nàng, ta thần Phượng tộc tướng toàn thể đi hạ vị diện, tựu tính toán ta thần Phượng tộc sở hữu tất cả Luân Hồi cảnh cường giả toàn bộ chết hết, ta cũng muốn ngươi trả giá thê thảm đau đớn một cái giá lớn.”

Nói xong, Mạt Giang cong ngón búng ra, một cái quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Đây là Ma tộc địa đồ cùng tiểu Lãnh vị trí, giết hay là không giết, chính ngươi quyết định.”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên hóa thành một đạo sóng lửa biến mất tại cách đó không xa.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó duỗi tay nắm chặt cái kia quyển trục, tiếp theo biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp biến mất không sai biệt lắm ba tức về sau, một gã nam tử cùng nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

Nam tử cầm đao nữ tử cầm kiếm, hai người đều thiếu một tay.

“Vì sao không trực tiếp giết hắn đi.” Nữ tử đột nhiên nói.

“Chủ nhân nói hắn hiện tại còn không cần chết!” Nam tử nói.

Nữ tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Kẻ này, kỳ tài ngút trời, tại qua năm năm, ngươi ta liên thủ đều giết không được hắn.”

“Hiện tại đây này?” Nam tử nói.

“30 chiêu ở trong, lấy tính mệnh của hắn!” Nữ tử nhạt tiếng nói.

Nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Địa Bạch, ngươi đúng một người duy nhất cùng Tiêu Dao Tử còn có Kiếm Vô Cực đã giao thủ nhân, kẻ này có khả năng sẽ vượt qua bọn hắn ư?”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Cùng giai ở trong, kẻ này thực lực đã vượt qua Kiếm Vô Cực, cùng Tiêu Dao Tử tầm đó, có lẽ còn có chút chênh lệch.”

“Kiếm Vô Cực không bằng bọn hắn?” Nam tử hỏi.

Nữ tử khẽ lắc đầu, “Kiếm Vô Cực kiếm đạo thiên phú một chút cũng không so với bọn hắn yếu, chỉ là kiếm đạo của hắn đi không phải bộc lộ tài năng, hơn nữa, hắn cùng với nhân giao thủ đều có lưu chỗ trống, nhưng là Tiêu Dao Tử cùng Dương Diệp bất đồng, cùng nhân giao thủ, bọn hắn tất nhiên đem hết toàn lực. Cho nên, chính thức đánh nhau, Kiếm Vô Cực ăn thiệt thòi, bởi vì trong lòng của hắn thủy chung cho nhân lưu lại một đường.”

Nam tử nói: “Trước ngươi nói Dương Diệp cùng Tiêu Dao Tử tầm đó còn có chút chênh lệch, chênh lệch ở đâu?”

“Thuần túy!”

Nữ tử nói: “Tiêu Dao Tử đúng thuần túy kiếm đạo, Dương Diệp kiếm đạo không phải, hắn có quá nhiều lo lắng cùng bao phục. Bất quá, Dương Diệp đúng tấm lòng son, kiếm tâm không tạp niệm, tâm niệm hiểu rõ, mà lại còn có được sát ý người này, đã không thể đơn thuần nói hắn đi chính là kiếm đạo, nói hắn đi chính là Ma Đạo thích hợp hơn.”

Nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chủ nhân nói ngươi cùng Tiêu Dao Tử còn có Kiếm Vô Cực đúng chúng ta cái này phiến vũ trụ từ trước tới nay mạnh nhất kiếm tu, hiện tại, lại muốn nhiều Dương Diệp rồi.”

Nữ tử có chút cúi đầu, “Chủ nhân hiện tại không giết Dương Diệp, ngày sau, khả năng tựu giết không được rồi.”

Nam tử khẽ lắc đầu, “Chủ nhân đều có ý định, chúng ta dựa theo nàng theo như lời làm là được. Đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, một nam một nữ biến mất ngay tại chỗ.

Vạn dặm bên ngoài, Dương Diệp ngừng lại, Tiểu Thiên ở trước mặt của hắn.

“Ngươi nói vừa rồi có nhân tại theo dõi ta?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, có nhân tại theo dõi hắn, hắn vậy mà không có phát hiện!

“Đừng bộ dạng này biểu lộ rồi, người ta so với ngươi còn mạnh hơn rất nhiều, ngươi phát hiện không được cũng là bình thường!” Tiểu Thiên nói.

Dương Diệp lông mi nhảy lên, “So với ta mạnh hơn rất nhiều?”

//truyencuatui. n et/
“Đương nhiên!”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Cái kia hai tên gia hỏa nếu muốn giết ngươi, ngươi khẳng định xong đời đấy, trừ phi là ngươi cái kia hỏa diễm, bằng không thì, ngươi cái kia phá đồ đều cứu không được

ngươi!”

“Phá đồ!”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy hắc tuyến, “Đó là Ngân Hà Kiếm Đồ, phi thường lợi hại đấy, ngươi không thấy sao?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Phá đồ, lúng túng, không thích!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Tiểu Thiên, ngươi nói cái kia hai cái so với ta mạnh hơn rất nhiều, là có ý gì?” Cũng không phải hắn thẳng thổi, hắn hiện tại, đơn đả độc đấu, thật sự một điểm cũng không sợ Luân Hồi cảnh cường giả. Mà Tiểu Thiên nói đối phương so với hắn cường rất nhiều, hắn đúng có chút không tin lắm.

Tiểu Thiên nói: “Tựu là so với ngươi còn mạnh hơn, bọn hắn đã nhanh đột phá đến Luân Hồi cảnh phía trên rồi. Không đúng, kỳ thật, bọn hắn đã đột phá đến Luân Hồi cảnh đã ngoài rồi. Chỉ là thụ hôm nay địa hạn chế, bọn hắn bây giờ còn là Luân Hồi cảnh, nhưng là thực lực của bọn hắn, đã viễn siêu Luân Hồi cảnh rồi, ân tựu cùng ban đầu ở phía dưới gặp được chính là cái kia Huyết Nữ, bọn hắn một chút cũng không thể so với cái kia Huyết Nữ yếu, đương nhiên, cái kia Huyết Nữ giống như cũng còn không có có khôi phục thực lực chân chính. Ai, dù sao bất kể như thế nào, ngươi là hoàn toàn không phải người ta đối thủ.”

Không thể so với Huyết Nữ nhược!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, Huyết Nữ thực lực nhưng hắn là tinh tường đấy, Luân Hồi cảnh cường giả tại trước mặt nàng, hoàn toàn tựu là đồ ăn ah! Mà vừa rồi theo dõi người của hắn vậy mà không thể so với Huyết Nữ nhược

Chính mình lại trêu chọc ai rồi?

Dương Diệp trăm mối vẫn không có cách giải, đối phương khẳng định không phải Chiến Các Đế Tông hoặc là Yêu tộc đấy, nếu như là lời mà nói..., đối phương khẳng định đã sớm đi ra chơi đùa hắn rồi. Đã không phải cái này mấy cái thế lực, cái kia thì là ai đây này?

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên đi đến Dương Diệp trước mặt, sau đó vỗ nhẹ nhẹ đập Dương Diệp bụng, nói: “Ngươi bảo trọng, nếu như ngươi ngày nào đó thật sự không cẩn thận bị người ta giết đi, ngươi yên tâm, ta”

“Ngươi sẽ báo thù cho?” Dương Diệp nói.

Tiểu Thiên lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta sẽ vì ngươi nhặt xác!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, lập tức hắn lắc đầu, “Tiểu Thiên, ngươi nói lời này, ta thật sự quá thương tâm rồi. Nếu có nhân muốn giết ngươi, ta nhất định sẽ ngăn cản đối phương, nếu như ngươi bị người giết, ta nhất định sẽ báo thù cho ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Tiểu Thiên ngẩn người, sau đó nàng đá đá chân nhỏ, nói khẽ: “Người ta cũng sẽ không đánh nhau, như thế nào giúp ngươi báo thù mà nhiều lắm là, nhiều lắm là ta gọi tiểu Tiểu Thiên chúng giúp ngươi báo thù mà. Không được, tiểu Tiểu Thiên quá yếu. Ân, gọi ai đó? Đúng rồi” nói đến đây, Tiểu Thiên con mắt sáng ngời, “Gọi Thiên Ma thú, người này lợi hại, 100 cái Dương Diệp đều đánh không lại hắn, bất quá, người này giống như cũng đang ngủ, không biết tỉnh có hay không, ân, hôm nào tìm nó đi chơi!”

Nói xong, hắn thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trên đường đi, Dương Diệp chạy như điên, hắn tướng chính mình tốc độ tăng lên tới rồi cực hạn. Hắn đương nhiên không phải đi cứu Mạt Tiểu Lãnh, mà là Mạt Tiểu Lãnh trên người Tiểu Bạch linh trí.

Tiểu Bạch linh trí, tuyệt đúng là không thể ra bất luận cái gì ngoài ý muốn!

Cho nên hắn mới chủ động yêu cầu đi Ma tộc!

Về phần cái kia cái gì âm thầm theo dõi hắn cường giả, còn có tính toán người của hắn, hắn hiện tại không tâm tư đi quản, hắn hiện tại thầm nghĩ trước cứu trở về Tiểu Bạch linh trí, sau đó tìm được Tử nhi. Về phần cái khác, hắn đều không muốn quản.

Hai ngày sau, Dương Diệp rốt cục thông qua Yêu tộc Truyền Tống Trận, đi tới Ma vực.

Chưa quen cuộc sống nơi đây, cũng may hắn có Mạt Giang cho hắn cái kia quyển trục, cái kia quyển trục có Ma tộc một ít cơ bản tin tức, còn có Mạt Tiểu Lãnh hiện tại vị trí.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên biến mất tại cách đó không xa.

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1555: Chúng ta tâm sự

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ma tộc cũng không phải thống nhất đấy, tại Ma tộc, có rất nhiều thế lực, Ma Lan đế quốc tựu là một cái trong số đó. Tuy nhiên hiện tại Ma Lan đế quốc chỉ có thể coi là tám sao thế lực, nhưng là tại rất lâu sau đó trước, Ma Lan đế quốc thế nhưng mà Ma tộc cái này mảnh thổ địa thượng bá chủ. Lúc kia, toàn bộ Ma tộc đều tại Ma Lan đế quốc thống trị xuống, đó cũng là Ma tộc nhất cường thịnh thời kì.

Tuy nhiên Ma tộc hiện tại chia năm xẻ bảy, nhưng là cái này Ma Lan đế quốc thực lực lại như cũ không thể khinh thường. Tại Ma tộc, tám sao thế lực cũng tựu tổng cộng mới năm cái, mà cái này Ma Lan đế quốc tựu là một cái trong số đó.

Mà lần này vây khốn Mạt Tiểu Lãnh đúng là Ma Lan đế quốc thái tử Kha Nghịch.

Trên đường đi, Dương Diệp không có làm bất luận cái gì dừng lại, thẳng đến Ma Lan đế quốc.

Mạt Tiểu Lãnh chết sống hắn một chút cũng không quan tâm, hắn sợ chính là Tiểu Bạch linh trí có cái tốt xấu.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Ma Lan đế quốc đế đô ma u thành.

Ma u thành có thể nói là toàn bộ Ma tộc lớn nhất thành, cái này tòa thành đúng Ma Lan đế quốc đỉnh phong thời kì sở kiến, cái này tòa thành trình độ chắc chắn, có thể chống lại ít nhất hai mươi tên Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ công kích.

Đây cũng là vì cái gì nó có thể một mực còn sót lại đến bây giờ nguyên nhân.

Ma tộc cùng nhân loại lớn lên kỳ thật khác nhau không phải rất lớn, khác biệt duy nhất tựu là Ma tộc hai mắt đúng màu tím hoặc là màu đen đấy, tại có đúng là hình thể so nhân loại khôi ngô, mà trừ đó ra, bọn họ cùng nhân loại thật không có quá lớn khác nhau. Bởi vậy, Dương Diệp rất dễ dàng hãy tiến vào rồi Ma Lan thành.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngốc trực tiếp liền giết thượng Ma Lan thành hoàng cung, hắn lần này là tới cứu Tiểu Bạch linh trí đấy, mà không phải đến tìm phiền toái. Cho nên, tại tiến vào Ma Lan thành về sau, Dương Diệp chính là lợi dụng Kiếm Vực tướng chính mình ẩn nấp lên, sau đó lặng lẽ tiềm nhập Ma Lan thành hoàng cung.

Tiến vào Ma Lan thành hoàng cung về sau, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì hắn cũng không biết Mạt Tiểu Lãnh xác thực vị trí. Mà ở cái địa phương này, hắn nhất định là không cách nào dùng thần thức đến tìm tòi, một khi dùng thần thức, nhất định sẽ bị Ma Lan đế quốc cường giả phát hiện.

Tại chỗ, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng về hoàng cung phía sau kín đáo đi tới.

Trên đường đi, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên, bởi vì hắn cảm nhận được rất nhiều nói cường đại khí tức, không cần phải nói, đây là Ma Lan đế quốc Luân Hồi cảnh cường giả.

Tại một chỗ cung điện bên cạnh, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một cái bóng tiến nhập trong cung điện. Như vậy trong hoàng cung đi loạn, phải tìm được Mạt Tiểu Lãnh không biết muốn ngày tháng năm nào, cho nên, hắn quyết định trảo cá nhân hỏi một chút.

Tiến vào trong cung điện, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, bởi vì trong cung điện rỗng tuếch.

Không có nhân?

Dương Diệp quay người tựu muốn ly khai, mà lúc này, một đạo nữ tử thanh âm đột nhiên trong điện vang lên: “Lúc này đi rồi?”

Âm thầm, Dương Diệp chân mày cau lại, có nhân, còn phát hiện rồi chính mình!

“Ngươi là nhân loại!” Đúng lúc này, đạo kia nữ tử thanh âm lại trong điện vang lên.

Dương Diệp theo âm thầm đi ra, mà đúng lúc này, một nữ tử từ trong trong điện đi ra. Nữ tử thân lấy một bộ Lam màu xanh lá cung trang váy dài, lông mày như loan nguyệt, mặt giống như bông sen, ngũ quan tinh xảo đến cơ hồ hoàn mỹ, đặc biệt đúng ánh mắt của nàng, ánh mắt của nàng dĩ nhiên là màu thủy lam.

Còn có nàng cái kia một đầu tóc dài, tóc của nàng cũng là màu thủy lam đấy, hơn nữa phi thường trường, dài đến bờ mông ᾦ vị trí.

Dương Diệp đang đánh giá lấy nữ tử, nữ tử cũng đang đánh giá lấy Dương Diệp.

Nữ tử đang đánh giá rồi một hồi Dương Diệp về sau, lập tức mỉm cười, “Một nhân loại lại có thể lẻn vào đến tại đây, không đơn giản.”

“Vô tình ý mạo phạm!”

Dương Diệp nói: “Tới đây địa chỉ vì tìm một người, không biết các hạ cũng biết Ma Lan đế quốc thái tử ở nơi nào? Nếu như bẩm báo, vô cùng cảm kích.”

Nguyên bản hắn đúng muốn bắt một người sau đó hỏi ra Ma Lan đế quốc thái tử hạ lạc đấy, nhưng là hiện tại hắn hoàn toàn bỏ đi ý nghĩ này, bởi vì hắn căn bản nhìn không thấu trước mắt nữ nhân này, hơn nữa, nữ nhân này còn dẫn đầu phát hiện ra trước rồi hắn, dùng đầu ngón chân muốn cũng biết nữ nhân này tuyệt đối với không phải một cái người bình thường.

“Ma Lan đế quốc thái tử?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, lập tức cười nói: “Ngươi tìm hắn làm cái gì?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Hắn vây khốn rồi thần Phượng tộc công chúa, ta đúng vì nàng mà đến!”

“Được đó.”

Nữ tử cười nói: “Nguyên lai là vì tới cứu nữ nhân mình yêu thích, dũng khí có thể khen, nhân cũng không tệ, đáng tiếc, ngươi chỉ biết không công chịu chết.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Các hạ biết rõ tung tích của hắn ư? Hoặc là biết rõ Mạt Tiểu Lãnh hạ lạc ư? Nếu như biết rõ, kính xin bẩm báo, vô cùng cảm kích, nếu như không biết, kính xin nói thẳng.”

“Ta biết rõ!”

Nữ tử cười nói: “Không chỉ biết rõ Kha Nghịch ở đâu, còn biết thần Phượng tộc công chúa bị nhốt tại ở đâu. Bất quá, ta tại sao phải nói cho ngươi biết đây này?”

Dương Diệp nhìn nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi. Hắn thật sự không có hứng thú cùng cô gái này tại đây cãi cọ, đã đối phương không muốn bẩm báo, vậy hắn tựu đi tìm người khác. Kha Nghịch đúng Ma Lan đế quốc thái tử, biết rõ vị trí của hắn nhân, có lẽ không ít.

“Tại Phong Nhiên điện!”

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên nói: “Đó là Kha Nghịch cung điện, ở này hoàng cung mặt phía nam, cái kia Mạt Tiểu Lãnh có lẽ đã bị khốn ở bên kia.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử, nói: “Đa tạ.”

Nữ tử mỉm cười, “Chúc ngươi thành công.”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc, nhưng sau đó xoay người biến mất tại trong điện.

Dương Diệp đi rồi, nữ tử lắc đầu cười cười, nhưng sau đó xoay người tiến nhập nội trong điện.

Xuất cung bọc hậu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cung điện phía trên bảng hiệu, chỉ thấy ở trên viết ba chữ: Tiếp khách điện.

Nữ tử không phải Ma tộc?

Dương Diệp trầm tư một lát, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới hoàng cung mặt phía nam, chỉ chốc lát, Dương Diệp đã tìm được nàng kia theo như lời ‘Phong Nhiên điện’. Lẻn vào Phong Nhiên điện về sau, Dương Diệp tay lập tức nhanh nắm lại.

Bởi vì hắn cảm nhận được hỏa diễm khí tức!

Thuận theo hỏa diễm khí tức tìm đi, rất nhanh, Dương Diệp tại Phong Nhiên điện nội trong điện gặp được Mạt Tiểu Lãnh. Lúc này Mạt Tiểu Lãnh thân ở một cái thấu minh trong lồng giam, tại khắp chung quanh, còn có một đạo đạo hắc ánh sáng màu tuyến, những... Này ánh sáng tầng tầng lớp lớp quay chung quanh lấy cái kia vây khốn Mạt Tiểu Lãnh màn hào quang bốn phía.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện không có bất kỳ khí tức cùng thần thức sau chính là đi ra ngoài.

Lúc này, Mạt Tiểu Lãnh mở mắt, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn sắc mặt lập tức biến đổi, “Đúng ngươi!”

“Tiểu Bạch linh trí!” Dương Diệp mặt không biểu tình.

“Không tại trên người của ta.” Mạt Tiểu Lãnh trầm giọng nói.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Có ý tứ gì?”

Mạt Tiểu Lãnh nói: “Bị cái kia Kha Nghịch đoạt đi, hắn dùng Tiểu Bạch linh trí áp chế ta gả cho hắn, hiện tại, Tiểu Bạch tạm thời hay là an toàn.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, nói: “Hắn biết rõ Tiểu Bạch thân phận?”

Mạt Tiểu Lãnh lắc đầu, “Tiểu Bạch hiện tại không có bản thể, đối phương khẳng định không biết thân phận của nàng, bằng không thì, đối phương cũng sẽ không cầm hắn đến uy hiếp ta rồi.”

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi đi tới Mạt Tiểu Lãnh trước mặt, hắn nhìn Mạt Tiểu Lãnh hồi lâu, sau đó đột nhiên nở nụ cười, “Mạt Tiểu Lãnh, ngươi biết không? Ngươi thần Phượng tộc bởi vì ngươi, hiện tại cũng chỉ còn lại có mấy ngàn đầu thần Phượng rồi. Ta rất muốn biết, ngươi bây giờ có cái gì cảm tưởng?”

Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Kỳ thật, ta thật sự rất muốn giết ngươi. Nhưng là, ta quyết định không giết ngươi, bởi vì như vậy phu nhân tiện nghi ngươi rồi, ta muốn ngươi cả đời sống ở áy náy trong!”

Nói xong, Dương Diệp rút kiếm chém liên tục.

Xuy xuy!

Mạt Tiểu Lãnh hai cánh tay cánh tay trực tiếp mang theo hai đạo cột máu quẳng rồi đi ra ngoài.

Chặt đứt Mạt Tiểu Lãnh hai cánh tay về sau, Dương Diệp xoay người rời đi.

“Dương Diệp!” Lúc này, Mạt Tiểu Lãnh đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, nói: “Như thế nào?”

Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn chòng chọc Dương Diệp bóng lưng, “Ngươi có cái gì, nên xung ta ra, tại sao phải trả thù thần Phượng tộc!”

Kỳ thật, ngay từ đầu nàng tựu phản đối thần Phượng tộc như vậy đối đãi Tiểu Bạch, nhưng là đáng tiếc, nàng cũng không có quyền quyết định. Cuối cùng, nàng cứu đi Tiểu Bạch linh trí, sở dĩ cứu đi Tiểu Bạch, ngoại trừ nàng ưa thích Tiểu Bạch bên ngoài, còn có một nguyên nhân, cũng là bởi vì muốn vì thần Phượng tộc lưu sợi đường lui. Bởi vì nàng so bất luận kẻ nào đều tinh tường Dương Diệp tiềm lực cùng thực lực, Dương Diệp đúng có thể uy hiếp được thần Phượng tộc đấy, đây cũng là nàng vì cái gì không ngừng tìm người đi giết Dương Diệp nguyên nhân.

Đáng tiếc chính là, Dương Diệp không có chết, còn giết lên đây. Sau đó thần Phượng tộc bi kịch rồi.

“Trả thù thần Phượng tộc? Ha ha”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Mạt Tiểu Lãnh, giờ phút này, hắn thần sắc đã dữ tợn lên, “Mạt Tiểu Lãnh, ngươi cho ta nghe tinh tường, Tiểu Bạch cùng Tử nhi nếu là bình an vô sự cũng may, nếu là các nàng trong đó bất kỳ một cái nào có bất kỳ tốt xấu, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ làm cho các ngươi thần Phượng tộc triệt để tuyệt chủng. Cho nên, cầu nguyện a, là Tiểu Bạch cùng Tử nhi cầu nguyện a!”

Nói xong, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Mạt Tiểu Lãnh gắt gao nhìn Dương Diệp biến mất địa phương, hồi lâu, trong mắt nàng đột nhiên chảy ra hai hàng thanh tịnh chất lỏng. Cả đời này, nàng tùy hứng đã quen. Mặc kệ làm cái gì, đều có thần Phượng tộc vì nàng chỗ dựa, cho nên, nàng rất tùy hứng mà làm, bởi vì có thần Phượng tộc tại, bất kể là ai đều cho nàng mặt mũi.

Nhưng là lúc này đây, thần Phượng tộc mặt mũi không dùng được rồi.

Lúc này đây, nàng làm hại thần Phượng tộc thiếu chút nữa diệt tộc, thần Phượng tộc vô số sinh linh, cũng bởi vì nàng một cái tùy hứng, toàn bộ chết rồi.

Nàng Mạt Tiểu Lãnh, hoàn toàn xứng đáng thần Phượng tộc tội nhân.

Ly khai cung điện về sau, Dương Diệp bay thẳng đến lấy Ma Lan đế quốc lớn nhất cái kia tòa cung điện đi đến, lúc này đây, hắn cũng không có che giấu khí tức.

Không cần phải rồi.

Hắn không muốn tại lãng phí thời gian, cũng không muốn tại quanh co lòng vòng.

Đem làm Dương Diệp cách... Này tòa lớn nhất cung điện còn có trăm trượng lúc, mấy đạo cường đại khí tức đột nhiên đã rơi vào trên người hắn, hiển nhiên là phát hiện hắn.

“Người phương nào cũng dám tự tiện xông vào ta Ma Lan đế quốc!” Một đạo tiếng hét phẫn nộ tại hoàng cung mặc vang lên, tiếp theo, mấy đạo khí tức hướng về Dương Diệp bên này đánh úp lại.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, hắn tay phải vung lên, Ngân Hà Kiếm Đồ trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, Ngân Hà Kiếm Đồ xuất hiện, khắp hoàng cung lập tức đặt mình vào tại một mảnh trong tinh không.

Giờ khắc này, toàn bộ Ma Lan đế quốc nhân hoảng hốt.

Xảy ra chuyện gì?

Đây là giờ phút này tất cả mọi người cách nghĩ.

Cùng lúc đó, Ma Lan đế quốc hoàng cung mặc, vô số khí tức xung thiên mà lên, sau đó hướng về Dương Diệp vị trí bắn mạnh tới.

Không trung, Dương Diệp tay phải vung lên, kiếm tổ đã rơi vào xa xa, kiếm tổ sau khi xuất hiện, xa xôi tinh không ở trong chỗ sâu, vô số Tinh Thần bắt đầu rung rung bắt đầu.

Chỉ cần Dương Diệp một cái ý niệm trong đầu, Tinh Thần Kiếm khí sẽ xuất hiện.

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới, sau đó nói: “Ma Lan đế quốc thái tử Kha Nghịch đi ra, chúng ta tâm sự.”

Mọi người: “”

Convert by: Lunaria

------oOo------

Chương 1556: Đại lục cũng có thể sẽ bị đánh vỡ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp âm thanh hạ xuống, một tên thân mặc áo bào đen người đàn ông trung niên nhất thời xuất hiện ở Dương Diệp đối diện cách đó không xa, mà ở người đàn ông trung niên phía sau, còn có mười ba vị ông lão, toàn bộ là Luân Hồi cảnh cường giả.

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi là Dương Diệp!”

Nghe được người đàn ông trung niên, giữa trường mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

Dương Diệp!

Hiện tại Thiên Thiên Đại Lục ai không biết, ai không hiểu? Đây chính là suýt chút nữa diệt toàn bộ Thần Phượng tộc cấp ngưu người a!

Phía dưới, tiếp khách cửa điện, tên kia lam nữ tử ánh mắt ở Dương Diệp trên người đánh giá một chút, sau đó nhẹ giọng nói: “Hóa ra là Dương Diệp... Chẳng trách...”

Không trung, Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông trung niên, “Ngươi là ai!”

Người đàn ông trung niên nói: “Kha Vô Minh, Ma Lan đế quốc đương nhiệm hoàng đế.”

“Ta tìm Kha Nghịch.” Dương Diệp nói: “Để hắn đi ra.”

Kha Vô Minh trầm giọng nói: “Không biết khuyển tử nơi nào đắc tội rồi các hạ, dĩ nhiên làm cho các hạ không xa vạn dặm đi tới ta Ma Lan đế quốc.”

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hắn không có đắc tội ta, ta chỉ là tìm hắn đàm luận một ít chuyện.”

“Đàm luận một ít chuyện?”

Kha Vô Minh khóe mắt vi khiêu, “Các hạ nói chuyện đều là như thế đàm luận sao?”

Dương Diệp vung tay phải lên, Tinh Hà Kiếm Đồ bị hắn cất đi, rất nhanh, giữa trường khôi phục bình thường. Nhìn thấy tình cảnh này, giữa trường mọi người vẻ mặt nhất thời buông lỏng.

Tinh Hà Kiếm Đồ!

Không thể không kiêng kỵ a!

Nếu như Dương Diệp ở này thôi thúc Tinh Hà Kiếm Đồ, không nghi ngờ chút nào, tòa thành này khẳng định là muốn biến mất. Nếu như Dương Diệp ở thả ra cái kia thần bí hỏa diễm, đừng nói thành, mọi người muốn biến mất!

Dương Diệp nói: “Vừa nãy là ta lỗ mãng, Kha tiền bối, kính xin quý quốc Thái tử ra gặp một lần, ta tìm hắn có chút việc.”

Phía dưới, cô gái kia nghe được Dương Diệp, khóe miệng nhất thời nổi lên một vệt nụ cười, “Thật là một thông minh gia hỏa.” Nàng tự nhiên biết Dương Diệp ý đồ, Dương Diệp vừa ra tới liền phóng thích Tinh Hà Kiếm Đồ, mục đích gì chính là vì muốn có lời nói quyền. Nếu như hắn không làm như thế vừa ra, Ma tộc sẽ điểu hắn sao?

Đơn giản tới nói, Dương Diệp hiện tại là trước Binh sau lễ!

Kha Vô Danh liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó vung tay phải lên, rất nhanh, trước mặt không gian rung động xuống, khẩn đón lấy, một tên thanh niên nam tử xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tên này thanh niên nam tử tự nhiên chính là Kha Nghịch. Kha Nghịch nhìn Dương Diệp, nói: “Không biết các hạ tìm ta chuyện gì.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi bắt được Thần Phượng tộc công chúa Mạt Tiểu Lãnh, đúng không?”

Kha Nghịch hơi thay đổi sắc mặt, “Các hạ tìm đến ta, là bởi vì nàng?”

Dương Diệp nói: “Ta không phải là bởi vì nàng, ngươi ở trên người nàng được một cái linh vật linh trí, có đúng hay không?”

Kha Nghịch gật gật đầu.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên, “Cái kia linh trí là bằng hữu ta, đưa nàng trả lại ta, có thể?”

Kha Nghịch liếc mắt nhìn Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía Kha Vô Minh, Kha Vô Minh trầm giọng nói: “Trả lại hắn!”

Dương Diệp đi tới Ma tộc trực tiếp liền phóng thích Tinh Hà Kiếm Đồ, không thể không nói, này có chút uy hiếp vị đạo, ma lan đế quốc hiện tại đem bạn hắn linh trí quy trả lại hắn, không thể nghi ngờ là hơi yếu mặt mũi. Thế nhưng, mặt mũi đáng giá mấy đồng tiền? Dương Diệp người này vốn là có chút không bình thường, hắn liền Thần Phượng tộc cũng dám diệt, còn có thể sợ Ma Lan đế quốc sao?

Kha Vô Minh không nghi ngờ chút nào, chỉ cần bọn họ dám nói một chữ “Không”, Dương Diệp khẳng định lập tức cùng Ma Lan đế quốc liều mạng!

Người như thế, vẫn là đừng trêu chọc tốt.

Nghe được kha Vô Danh, Kha Nghịch gật gật đầu, sau đó tay phải khẽ nhúc nhích, một khối màu trắng hộp ngọc xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, hắn cong ngón tay búng một cái, cái kia màu trắng hộp ngọc bay đến Dương Diệp trước.

Nhìn trước mặt màu trắng hộp ngọc, Dương Diệp hai tay bắt đầu chiến chuyển động, quá một hồi lâu, hắn từ từ mở ra màu trắng hộp ngọc, ở bên trong hộp ngọc, là một đoàn dường như sương mù màu trắng chùm sáng.

“Tiểu Thiên, là cái này sao?” Dương Diệp trong lòng hỏi.

“Phải!”

Tiểu Thiên nói: “Cũng còn tốt cũng còn tốt, linh trí vẫn chưa bị hao tổn, ngươi đem nàng bỏ vào đến, ta đến giúp nàng trùng hợp.”

Dương Diệp trong lòng buông lỏng, liền vội vàng đem màu trắng hộp ngọc bỏ vào Hồng Mông trong tháp. Đón lấy, hắn ngẩng đầu nhìn hướng về một bên Kha Nghịch, nói: “Đa tạ.” Nói, hắn nhìn về phía Kha Vô Minh, “Trước sự, nhiều có đắc tội, cáo từ.”

“Chậm đã!”

Đang lúc này, Kha Vô Minh đột nhiên nói.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Kha Vô Minh, Kha Vô Minh trầm mặc chốc lát, sau đó nói: “Có thể nói chuyện sao? Là liên quan với ngươi một ít chuyện, đối với ngươi nên cũng có trợ giúp.”

Quan với chuyện của chính mình?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu.

Tiếp khách điện bên trong, điện bên trong chỉ có ba người, Kha Vô Minh, Dương Diệp, còn có cái kia lam nữ tử.

“Vị này chính là Hải Tộc tộc trưởng Hải Lam Tâm.” Kha Vô Minh giới thiệu.

Hải Tộc tộc trưởng!

Dương Diệp liếc mắt nhìn cái kia Hải Lam Tâm, hắn không nghĩ tới nữ nhân này dĩ nhiên là Hải Tộc tộc trưởng, Hải Tộc, vậy cũng là không kém Yêu Tộc cùng loài người thế lực a! Hơn nữa quan trọng nhất chính là, Hải Tộc là nhất thống. Mặc dù là nhất thống, thế nhưng đối với hắn dư tam tộc uy hiếp cũng không phải lớn như vậy, nguyên nhân chủ yếu nhất là bởi vì bọn họ một khi rời đi thủy, thực lực sẽ mất giá rất nhiều!

“Ngưỡng mộ đại danh đã lâu!” Hải Lam Tâm nhìn Dương Diệp, khẽ mỉm cười.

Tuy rằng Dương Diệp chỉ là thần giả, thế nhưng hiện nay đại lục, ai dám đem hắn cho rằng thần giả đối xử? Hiện tại Dương Diệp, bản thân thì tương đương với một cái bát tinh thế lực! Không, so với bát tinh thế lực đáng sợ hơn.

Dương Diệp nói: “Tiền bối khách khí.” Nói, hắn nhìn về phía Kha Vô Minh, “Không biết Kha tiền bối tìm ta muốn nói chuyện gì sự?”

Kha Vô Minh cùng Hải Lam Tâm nhìn nhau một chút, cuối cùng, Kha Vô Minh trầm giọng nói: “Ta Ma tộc cùng Hải Tộc được một chút tin tức, liên quan với ngươi, chính là có thần bí thế lực ở nhằm vào ngươi, ngươi biết?”

Dương Diệp gật gật đầu, “Biết một chút.”

“Ngươi biết là ai ở nhằm vào ngươi sao?” Kha Vô Minh hỏi.

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Không biết. Làm sao, các ngươi tại sao đối với việc này như thế để bụng?”

Kha Vô Minh lắc lắc đầu, “Cái kia cái thế lực, khả năng không phải ở nhằm vào ngươi, mà là ở nhằm vào U Minh điện.”

U Minh điện!

Dương Diệp nhíu mày lên, “Tiền bối, ngươi trực tiếp nói cho rõ ràng được không? Các ngươi nói ta đều có chút mộng.”

Lúc này, Hải Lam Tâm nói: “Lần này, đối phương lợi dụng ngươi, suýt chút nữa bốc lên Yêu Tộc cùng U Minh điện đối đầu, cũng may Yêu Tộc những lão gia hỏa kia cũng không ngốc, không có bị lừa. Chúng ta sở dĩ quan tâm chuyện này, là bởi vì U Minh điện cùng chúng ta có chút quan hệ.”

“Cùng các ngươi có chút quan hệ?” Dương Diệp không rõ, “Không phải chứ?”

Hải Lam Tâm nói: “U Minh điện Băng Nữ, ra từ khi chúng ta Hải Tộc. Mà U Minh điện Manh Nữ, tắc lai tự Ma tộc.”

Lần này, Dương Diệp thật sự có chút chấn kinh rồi. Băng Nữ đến từ Hải Tộc, hắn không phải thật bất ngờ, bởi vì hắn lần thứ nhất gặp phải Băng Nữ thì, Băng Nữ ngay khi Hải Tộc, mà hắn không nghĩ tới, Manh Nữ dĩ nhiên là đến từ Ma tộc.

Lúc này, Kha Vô Minh nói: “Tuy rằng Manh Nữ là ta Ma tộc, thế nhưng, nàng cùng Ma tộc kỳ thực đã không có quan hệ gì. Chúng ta sở dĩ quan tâm chuyện này, là sợ cái kia nhằm vào U Minh điện thế lực sau lưng làm âm mưu gì, cái thế lực này lần này suýt chút nữa gây xích mích Yêu Tộc cuốn vào trong đó, chúng ta là sợ bọn họ còn có cái gì khác âm mưu, sau đó đem chúng ta Ma tộc cùng Hải Tộc cuốn vào trong đó.”

Nói đến đây, Kha Vô Minh lắc lắc đầu, “Bốn tộc đã cùng bình rất nhiều năm, một khi sinh chiến tranh, hậu quả kia thật sự không thể tưởng tượng nổi.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Ta không muốn quản những này, ta hiện tại, chỉ muốn cứu lại bằng hữu của ta.”

“Ngươi muốn rút người ra, đã chậm.”

Hải Lam Tâm nói: “Ngươi cùng U Minh điện quan hệ không ít, cái kia cái thế lực, nhất định sẽ từ trên người ngươi ra tay. Hơn nữa, nếu như U Minh điện tới Đại thế giới, U Minh điện cùng đối phương đánh tới đến, ngươi Dương Diệp khẳng định đứng ở U Minh điện bên này, không phải sao? Chúng ta đều có thể nghĩ đến điểm này, đối phương không nghĩ tới sao?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Hai vị tiền bối cũng không biết màn này sau thần bí thế lực sao?”

“Biết một chút!”

Kha Vô Minh trầm giọng nói: “Duy nhất một điểm chính là, cái thế lực này trải rộng toàn bộ đại lục, bao quát chúng ta Ma tộc, còn có Hải Tộc đều có bọn họ người. Có thể nói như thế, ngươi hiện tại ở chúng ta nơi này, cái kia cái thế lực khẳng định đã biết rồi. Đây chính là chúng ta chân chính lo lắng địa phương, bởi vì đối phương ở chúng ta các tộc đều có người, mục đích của đối phương khẳng định không đơn giản!”

Hải Lam Tâm lắc lắc đầu, “Ngươi khả năng không biết U Minh điện tới ý vị như thế nào, mang ý nghĩa trời long đất lở. Cái thế lực này, các nàng nếu là thực lực của mỗi người đều khôi phục lại đỉnh cao, khi đó, coi như là Thiên Đạo Chi Chủ đứng ra đều ép không được các nàng, huống chi, Thiên Đạo Chi Chủ đã biến mất không biết bao nhiêu năm. Nói tóm lại, các nàng tới ngày, chính là đại lục một trường máu me thời gian.”

Dương Diệp trầm mặc. U Minh điện khẳng định là muốn báo thù, mà cái này hậu trường thế lực thực lực cũng mạnh mẽ như vậy, ở các tộc đều đan xen chằng chịt, có thể tưởng tượng, đến lúc đó thật sự có thể sẽ dẫn các tộc đại chiến. Mà hắn Dương Diệp, khẳng định là đứng ở U Minh điện bên này. Màn này sau thế lực khẳng định cũng biết điểm ấy, nói cách khác, đối phương chắc chắn sẽ không buông tha hắn, hoặc là nói, đã ở bắt đầu tính toán hắn.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ hai vị báo cho, này tình ta Dương Diệp nhớ rồi. Còn có, U Minh điện chuyện của các nàng ta cũng biết một ít, báo thù, đây là không thể nghi ngờ, thế nhưng, các nàng cũng không có muốn hủy diệt Thiên Thiên Đại Lục ý tứ, các nàng mục đích rất đơn giản, chính là lúc trước nhằm vào quá các nàng những thế lực kia.”

Hải Lam Tâm khẽ gật đầu, “Dương Diệp, ngươi hiện tại người đã ở một cái vòng xoáy, chính ngươi cẩn thận chút đi!”

Dương Diệp cười cợt, “Đa tạ nhắc nhở, hai vị tiền bối, vãn bối còn có chuyện, trước hết cáo từ. Ngày khác ở đến bái phỏng!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người biến mất ở bên trong cung điện.

Dương Diệp đi rồi, Kha Vô Minh đột nhiên nói: “Người này làm sao?”

“Kỳ tài ngút trời!” Hải Lam Tâm nói.

Kha Vô Minh gật gật đầu, “Nếu như ở cho hắn nhiều một chút thời gian, thật sự không được a!”

“Kỳ thực, hiện tại cũng đã không được hiểu rõ.” Hải Lam Tâm nói.

Kha Vô Minh thở dài một hơi, “U Minh điện... Đại lục lại muốn rối loạn a! Không biết Thiên Đạo Chi Chủ sẽ sẽ không xuất hiện...”

“Có lẽ sẽ đi!” Hải Lam Tâm nhẹ giọng nói, “Nếu là không xuất hiện, đại lục cũng có thể sẽ bị đánh vỡ a!”

“...”

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1557: Muốn hắn tổ tông mười tám đời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp rời đi Ma Lan đế quốc đế đô sau, tìm một cái hẻo lánh địa phương, sau đó tiến vào Hồng Mông trong tháp.

Hồng Mông trong tháp.

Lúc này, Tiểu Thiên đang giúp trợ Tiểu Bạch thân thể cùng linh trí kết hợp.

Rất nhanh, ở Dương Diệp nhìn kỹ, Tiểu Bạch lông mày nhẹ nhàng run rẩy, đón lấy, nàng hai mắt chậm rãi mở ra.

Nhìn thấy tình cảnh này, Dương Diệp viền mắt nhất thời ướt át lên.

Rất nhanh, Tiểu Bạch nhìn thấy Dương Diệp, ở nhìn thấy Dương Diệp thì, ánh mắt của nàng nhất thời trợn tròn lên, làm như khó có thể tin, rất nhanh, nàng hai con móng vuốt nhỏ xoa xoa con mắt của chính mình, khi xác định là Dương Diệp sau, nàng một thoáng liền nhào tới Dương Diệp trong lồng ngực, sau đó nước mắt giống như vỡ đê dâng lên.

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, “Không sao rồi, không sao rồi.”

Tiểu Bạch móng vuốt chăm chú ôm Dương Diệp cái cổ, đầu không ngừng sượt Dương Diệp lồng ngực, nước mắt càng là không ngừng tuôn ra, cái kia khóc gọi một cái thương tâm!

Một bên, Tiểu Thiên đánh giá một chút Tiểu Bạch, sau đó nhẹ giọng nói: “Cái này linh chủ, thật đặc biệt... Dĩ nhiên đáng yêu, ác, cũng đúng, cái tên này còn là một đứa nhỏ đây!”

Khóc lóc khóc lóc, Tiểu Bạch dĩ nhiên ở Dương Diệp trong lòng ngủ.

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, trong mắt có một vệt đau lòng. Tiểu Bạch lá gan rất nhỏ, những năm gần đây, Thần Phượng tộc giam cầm nàng, có thể tưởng tượng những năm gần đây, nàng là có cỡ nào sợ sệt!

Thần Phượng tộc!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp trên người đột nhiên xuất hiện một luồng sát ý.

Mà lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên đưa tay đặt tại trên bả vai của hắn, nhất thời, những kia sát ý toàn bộ trở lại Dương Diệp trong cơ thể.

Tiểu Thiên nhẹ giọng nói: “Hiện tại kết quả đã rất tốt. Nếu như ngươi cố ý muốn trả thù Thần Phượng tộc, Thần Phượng tộc nhất định sẽ liều mạng một trận chiến. Lưỡng bại câu thương, ngươi như muốn trả thù, sẽ chỉ là lưỡng bại câu thương. Hơn nữa, còn có thể sẽ liên lụy ngươi hạ vị diện những người thân kia cùng bằng hữu. Vậy tuyệt đối không phải ngươi muốn nhìn đến, đúng không?”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, trầm mặc.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Không ngừng nghỉ giết chóc, ngươi khẳng định không muốn không ngừng nghỉ giết chóc đi. Nếu tên tiểu tử này còn sống sót, ngươi một cái khác bằng hữu cũng còn sống sót, mà Thần Phượng tộc lại đã chiếm được báo ứng, ta cảm thấy, sự tình nên chấm dứt ở đây. Hơn nữa, ta cảm thấy, ngươi hiện tại hẳn là đem tinh lực đặt ở ngươi một cái khác bằng hữu trên người, như thế nào tìm đến nàng, mới là ngươi hiện nay nên làm, mà không phải đi cùng Thần Phượng tộc liều chết!”

Tử nhi!

Dương Diệp hai mắt mở ra, hắn nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên, có thể giúp ta tìm tới Tử nhi sao?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Ta liền Tử nhi là ai cũng không biết, làm sao tìm được đây?”

“Ngươi xem ta!”

Dương Diệp nói: “Ngươi xem quá khứ của ta, từ quá khứ của ta bên trong nhìn nàng!”

Tiểu Thiên trợn tròn mắt, “Cái gì quỷ biện pháp, ta hiện ở cái này năng lực, chỉ có thể đại khái xem một người quá khứ một ít đoạn ngắn, chi tiết nhỏ sự tình, ta là không cách nào kiểm tra đến. Trước đây lẽ ra có thể, hiện tại thật giống không thể.”

“Trước ngươi không phải có thể tìm tới Tiểu Bạch vị trí sao?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Không giống nhau, tên tiểu tử này là linh chủ, linh chủ khí tức ta quen thuộc, hơn nữa, nàng liền nằm ở cái kia một vùng không gian, vì lẽ đó rất dễ tìm. Hiện tại, ngươi người bạn kia... Ta, ta không tìm được.”

Đang lúc này, Dương Diệp trong lòng Tiểu Bạch đột nhiên mở mắt ra, sau đó nàng tiểu trảo vung vẩy lên.

Dương Diệp biến sắc mặt, “Ngươi là nói ngươi biết là ai bắt đi Tử nhi?”

Tiểu Bạch chỉ trỏ đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo lại bắt đầu vung vẩy.

“Là một người phụ nữ?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch chỉ trỏ đầu nhỏ.

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, nói: “Ngươi có thể cảm ứng được Tử nhi khí tức sao?”

Tiểu Bạch lắc lắc đầu nhỏ, sau đó tay nhỏ vung vẩy một thoáng.

Dương Diệp vẻ mặt chìm xuống, nguyên bản Tiểu Bạch có thể, thế nhưng hiện tại không thể. Tử nhi khí tức bị đối phương cho che đậy.

Đến tột cùng là ai mang đi Tử nhi? Đối phương lại có mục đích gì? Dương Diệp nhíu mày lên.

Lúc này, Tiểu Thiên nói: “Ngươi cũng đừng quá sốt ruột, đối phương không có giết bằng hữu ngươi, mà là mang theo nàng, điều này đại biểu đối phương giữ lại nàng khẳng định là có mục đích gì, vì lẽ đó, bằng hữu ngươi hiện tại tạm thời hẳn là an toàn. Kỳ thực, ngươi nên nhiều lo lắng xuống chính mình. Bởi vì đối phương mang đi bằng hữu ngươi, mục đích có thể là vì ngươi!”

“Vì ta?”

Dương Diệp ngẩn người, lập tức làm như nghĩ tới điều gì, sắc mặt có chút âm trầm. Có thế lực ở nhằm vào hắn, mà mang đi Tử nhi người phụ nữ kia, rất khả năng chính là màn này sau thế lực người!

Đây là, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Này, có muốn hay không ta để Tiểu Tiểu Thiên chúng nó đem ngươi đưa đến những khác vũ trụ đi?”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Có ý gì?”

“Ngu ngốc!”

Tiểu Thiên trợn tròn mắt, “Ngươi tình cảnh bây giờ rất nguy hiểm, đem ngươi đưa đến chỗ khác đi, các loại (chờ) chuyện nơi đây kết thúc, ngươi ở trở về, như vậy ngươi không phải an toàn.”

“Cái gì ý đồ xấu!”

Dương Diệp lắc lắc đầu, “Ngươi đây là đà điểu tâm thái, loại tâm thái này không được. Chúng ta người sống cả đời, khó tránh khỏi sẽ gặp phải đủ loại khó khăn, nếu là mỗi lần gặp phải khó khăn đều lựa chọn trốn tránh, vậy người này cả đời cũng là như vậy.”

“Đạo lý lớn một đống!”

Tiểu Thiên bĩu môi, sau đó nói: “Ngươi bây giờ chuẩn bị định làm như thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tìm người hỗ trợ.”

Tiểu Bạch nhất thời nhào tới Dương Diệp hoài đến, sau đó chăm chú ôm Dương Diệp, hiển nhiên là đây là đang gọi Dương Diệp mang tới nàng.

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu, “Ngươi yên tâm, ta sẽ không ở để bất luận người nào đem ngươi ta tách ra.” Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở tại chỗ, trở lại trên thực tế.

Giữa trường, Tiểu Thiên lắc lắc đầu đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: “Linh chủ đã vậy còn quá yêu thích người này... Linh chủ không phải đều thích cùng bình sao? Ai nha, cái tên này sẽ không đem này linh chủ cho dạy hư đi. Không được, nhất định không thể để cho hắn đem linh chủ mang xấu!”

Nói xong lời cuối cùng, Tiểu Thiên hai tay nắm chặt lên, trong mắt tràn đầy vẻ kiên định.

...

Trở lại hiện thực sau, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch bước lên về Nhân Tộc lộ.

Hắn cảm thấy Tiểu Thiên nói không sai, bắt đi Tử nhi người phụ nữ kia, hẳn là chính là cái kia thần bí hậu trường thế lực người. Đối phương bắt đi Tử nhi, mục đích hẳn là chính là hắn. Còn đến tột cùng là mục đích gì, hắn không cách nào biết được. Hắn hiện tại cũng không có thời gian suy nghĩ cái vấn đề này, hắn hiện tại cần phải làm là tìm tới cái này hậu trường thế lực!

Mà hắn ở Đại thế giới, nhân sinh không quen, vì lẽ đó chỉ có thể tìm người hỗ trợ.

Kỳ thực, hắn là rất muốn tìm U Minh điện, bởi vì U Minh điện khẳng định biết là cái gì thế lực ở châm đối với các nàng, nhưng đáng tiếc chính là hắn cũng không biết U Minh điện ở nơi nào.

Vì lẽ đó, hắn chỉ có thể tìm Đinh Thược Dược!

Hai ngày sau, Dương Diệp đi tới Yên Giới thành. Bất quá hắn cũng không phải quang minh chính đại đi vào Yên Giới thành, hiện tại có thế lực ở nhằm vào hắn, hắn nhất định phải cẩn thận chút.

Cũng may có Tiểu Thiên ở, người bình thường muốn theo dõi hắn, hiển nhiên là chuyện không thể nào.

Tiểu Dương Tửu Quán, trong mật thất.

Ở Đinh Thược Dược nhìn thấy Dương Diệp một khắc đó, trong lòng nhất thời thở phào nhẹ nhõm. Dương Diệp đi Ma tộc sự tình, nàng là đã biết đến. Trước đó, nàng là thật sự sợ Dương Diệp lại đang Ma tộc làm xảy ra chuyện gì đến, cũng may cũng không có.

“Chuyện của ta, ngươi nên đều đã chiếm được tin tức chứ?” Dương Diệp nói.

Đinh Thược Dược gật gật đầu, “Quả thật có người ở nhằm vào ngươi!”

“Đế Tông vẫn là Chiến Các?” Dương Diệp nói.

“Đế Tông Chiến Các?”

Đinh Thược Dược khinh cười cợt, “Hai người này thế lực bất quá là đối phương con rối thôi.”

“Con rối?” Dương Diệp nhíu mày lên.

Đinh Thược Dược gật gật đầu, “Ngươi cảm thấy hai người này thế lực có thể cùng U Minh điện chống lại sao?”

Dương Diệp lắc lắc đầu, Đế Tông cùng Chiến Các thực lực không yếu, thế nhưng cùng U Minh điện so với, hoàn toàn không thể so sánh. Một cái Huyết Nữ phỏng chừng liền có thể lật tung bọn họ.

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Đừng nói Đế Tông cùng Chiến Các, khả năng cả người tộc liên minh sẽ đều là đối với phương con rối!”

Dương Diệp tròng mắt đột nhiên co rụt lại, cả người tộc liên minh sẽ đều là đối với phương con rối!

Nhân Tộc liên minh sẽ là do nhân loại những kia đứng đầu nhất thế lực tạo thành, những thế lực này phía dưới, lại có thật nhiều dựa vào thế lực của bọn họ, có thể nói, Nhân Tộc liên minh sẽ đại diện cho cả người tộc.

Còn có, trước Hải Lam Tâm cùng Kha Vô Minh nói cái kia cái thế lực khả năng ở Hải Tộc cùng Ma tộc đều có người...

Nghiền ngẫm cực khủng!

Dương Diệp đem trước cùng Hải Lam Tâm còn có Kha Vô Minh nói ra, giữa trường, Đinh Thược Dược đang nghe Dương Diệp sau, vẻ mặt cũng là dần dần nghiêm nghị lên.

Trầm mặc hồi lâu, Đinh Thược Dược nói: “Ta cảm giác đối phương bày rất lớn một chiếc võng đang đợi U Minh điện.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi sẽ đứng ở U Minh điện bên này, đúng không?”

Dương Diệp gật gật đầu.

Hắn không biết U Minh điện cùng màn này sau thế lực có cái gì ân oán, hắn chỉ biết là U Minh điện là bằng hữu của hắn. Nếu là bằng hữu, bất luận đúng sai, hắn cũng có đứng ở U Minh điện bên này.

Nghe vậy, Đinh Thược Dược thấp giọng thở dài, nàng là thật sự không muốn Dương Diệp cuốn vào U Minh điện cùng cái kia thần bí thế lực bên trong, bởi vì thủy quá sâu. Màn này sau thế lực gốc gác, tuyệt đối không phải Dương Diệp có thể chống lại. Thế nhưng nàng rất rõ ràng, U Minh điện nếu là gặp nạn, Dương Diệp chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Kỳ thực, Dương Diệp hiện tại muốn thoát thân cũng không kịp.

Dương Diệp lắc lắc đầu, nói: “Hiện tại trước tiên mặc kệ những này. Thược Dược, ngươi mau chóng giúp ta tra một chút cái thế lực này, bởi vì Tử nhi khả năng ở các nàng trên tay.”

Đinh Thược Dược gật gật đầu, nói: “Ta hiện tại đã ở tra, chỉ là, không dám trắng trợn, cái thế lực này vô cùng to lớn, ta sợ lộ ra sơ sót, vì lẽ đó, chỉ phái ta một ít tâm phúc ở tra.”

Dương Diệp gật gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, Đinh Thược Dược trước mặt không gian đột nhiên chấn động một chút, khẩn đón lấy, một cái quyển trục tự trong đó chui ra. Đinh Thược Dược mở ra, nhìn nhìn, nhíu mày lên.

“Làm sao?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn hướng về Dương Diệp, “Linh cung đang tìm ngươi.”

“Linh cung?” Dương Diệp nhíu mày lên, “Bọn họ tìm ta làm cái gì.”

“Phải về linh chủ!” Đinh Thược Dược trầm giọng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp vẻ mặt lúc này lạnh xuống, “Muốn hắn tổ tông mười tám đời, ngươi giúp ta truyền tin cho bọn họ, linh chủ không có, Tinh Hà Kiếm Đồ có, hỏi bọn họ có muốn hay không, ta có thể cho bọn họ biến rất nhiều sao thần kiếm khí!”

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1558: Vũ Mộ Chi Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phải về linh chủ!

Dương Diệp biết, Linh Cung khẳng định là được Tiểu Bạch tin tức.

Hắn sẽ giao ra Tiểu Bạch sao?

Đáp án là chắc chắn sẽ không!

Đinh Thược Dược nguýt một cái Dương Diệp, nói: “Này Linh Cung có thể không thể so Thần Phượng tộc, có thể nói, chúng nó là vùng thế giới này ở bề ngoài mạnh nhất mấy cái thế lực một trong.”

“Ta biết!”

Dương Diệp nói: “Thế nhưng, ta sẽ không giao ra Tiểu Bạch.”

Đinh Thược Dược suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Vậy thì không để ý đến chúng nó, chúng ta không nói giao, cũng không nói không giao, liền như thế kéo đi.”

Dương Diệp gật gật đầu, này xem như là hiện nay biện pháp tốt nhất. Hiện tại hắn cũng không muốn đang cùng Linh Cung tử dập, phải biết, hiện tại hắn nhưng là đã không cách nào đang sử dụng Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Lục Đinh thần hỏa.

Thời gian sau này bên trong, Dương Diệp liền ở lại trong phòng tu luyện.

Tu luyện!

Tuy rằng Đại thế giới không có Luân Hồi cảnh cường giả như cẩu đầy đất đi mức độ, thế nhưng, nơi này cường giả xác thực rất nhiều rất nhiều, không có Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Lục Đinh thần hỏa, hắn cũng thì tương đương với một cái Luân Hồi cảnh. Đang không có Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Lục Đinh thần hỏa tình huống xuống, hắn hay là có thể đan giết một tên Luân Hồi cảnh cường giả, hai tên cũng có thể, thế nhưng ba tên khẳng định liền không xong rồi.

Ba tên Luân Hồi cảnh cường giả liên thủ, hắn cũng chỉ có chạy phần!

Hắn hiện tại chính là muốn tu luyện Nhất Kiếm Luân Hồi!

Nhất Kiếm Luân Hồi mạnh hơn Luân Hồi Nhất Kiếm, trước hắn không tu luyện, là bởi vì kiếm ý hạn chế, kiếm ý không có đạt đến Quy Nguyên cảnh, hắn liền không cách nào tu luyện. Tuy rằng hiện tại hắn kiếm ý vẫn không có đạt đến quy nguyên, thế nhưng, hắn có thể dùng Kiếm Thần ấn đem kiếm ý tăng lên tới Quy Nguyên cảnh sau ở đến tu luyện!

Cái biện pháp này hắn trước đây kỳ thực liền nghĩ tới, thế nhưng bởi kiếm ý phản phệ thực sự là quá mức thống khổ, vì lẽ đó hắn từ bỏ cái biện pháp này. Mà hiện tại, hiện tại hắn đối với kiếm ý mang đến phản phệ nỗi đau đã quen, ở thêm vào hiện tại chính hắn tình cảnh rất là nguy hiểm, vì lẽ đó, hắn quyết định tu luyện Nhất Kiếm Luân Hồi!

Trong phòng tu luyện.

“Ngươi này kiếm kỹ, vẫn là đừng tu luyện được!”

Dương Diệp đang tu luyện kiếm kỹ thì, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, sau đó nhẹ giọng nói.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, không rõ, “Tại sao?”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, “Này kiếm kỹ, hủy người Luân Hồi, làm đất trời oán giận. Ở đại ân oán, đương đại kết, đương đại. Ngươi này kiếm kỹ, hủy người đời sau, quá tuyệt.”

Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, nghiêm mặt nói: “Tiểu Thiên, nếu như kẻ thù của ta, tỷ như Đế Tông Chiến Các, ngươi nói cho bọn họ một cơ hội, để bọn họ giết ta, đồng thời hủy diệt ta Luân Hồi lộ, ngươi nói bọn họ có thể hay không làm?”

Tiểu Thiên trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Tiểu Thiên, đây là một cái hiện thực thế giới, cũng là một cái tàn khốc thế giới. Nhân từ đối với kẻ địch, chính là tàn nhẫn đối với mình.”

Tiểu Thiên lắc lắc đầu, không có đang nói chuyện.

Dương Diệp lại nói: “Nơi có người, thì có lợi ích, thì có tranh đấu, một mất một còn chuyện như vậy, phi thường bình thường. Tiểu Thiên, ta cảm thấy, ngươi không nên đi quan tâm cái này cái kia, không muốn sống như vậy luy.”

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Cực kỳ lâu trước đây, thế giới bên ngoài cùng nơi này cũng giống như vậy, hiện tại...” Nói đến đây, lắc lắc đầu, sau đó rời đi phòng tu luyện.

Cực kỳ lâu trước đây!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trầm tư hồi lâu, hắn lắc lắc đầu thu hồi tâm tư, tiếp theo sau đó tu luyện Nhất Kiếm Luân Hồi.

Luân Hồi Nhất Kiếm chú ý chính là tinh thần cùng kiếm ý còn có linh hồn dung hợp, mà Nhất Kiếm Luân Hồi nhưng là lấy niệm vì là, lấy thân là kiếm, lấy hồn là phụ, lấy mắt vì là phong. Đơn giản tới nói, Nhất Kiếm Luân Hồi chính là chính hắn cho rằng là kiếm.

Không cần kiếm!

Chính hắn chính là một thanh kiếm!

Lấy thân là kiếm, tức chính mình là kiếm, kiếm chính là mình; Lấy hồn là phụ, chính là đem linh hồn của chính mình cho rằng là kiếm linh hồn; Lấy niệm vì là, chính là chiêu kiếm này độ không ở là dựa vào huyền khí hoặc là sức mạnh, mà là ‘Niệm’. Niệm vị trí cùng, kiếm vị trí đến. Điểm ấy, cùng hắn trước đây thiên địa một kiếm rất tương tự. Đương nhiên, thiên địa một kiếm tự nhiên là không sánh được này Nhất Kiếm Luân Hồi.

Quan trọng nhất chính là Quy Nguyên cảnh kiếm ý, Quy Nguyên cảnh kiếm ý là căn bản!

Không thể không nói, này Nhất Kiếm Luân Hồi là Dương Diệp cho tới bây giờ, gặp phải khó nhất tu luyện kiếm kỹ.

Hắn bỏ ra sắp tới mười ngày thời gian mới triệt để thăm dò này Nhất Kiếm Luân Hồi manh mối, mà ở sau đó trong tu luyện, nhưng là lại gặp phải một cái lại một cái phiền phức.

Ở Hồng Mông tháp đón lấy ba tháng bên trong, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ điên cuồng tu luyện Nhất Kiếm Luân Hồi ở ngoài, đều sẽ lưu ra một bộ phận thời gian đi ra cùng Tiểu Bạch còn có Tiểu Thiên chơi đùa. Không có ngoài ý muốn, Tiểu Bạch đối với Tiểu Thiên cũng phi thường yêu thích, mà Tiểu Thiên cũng rất yêu thích Tiểu Bạch. Đáng giá một nói đúng lắm, Tiểu Thiên Hỏa có chút sợ Tiểu Bạch.

Linh chủ!

Làm thiên địa linh chủ, Tiểu Bạch đối với Tiểu Thiên Hỏa các nàng loại này linh vương là có lớn vô cùng uy hiếp. Cũng còn tốt, Tiểu Bạch không có lung tung hấp Tiểu Thiên Hỏa năng lượng, dù sao Tiểu Thiên Hỏa cùng Dương Diệp cũng là một nhóm.

Liền như vậy, ở Tiểu Thiên Hỏa cùng Tiểu Thiên làm bạn xuống, Tiểu Bạch dần dần từ quá khứ trong bóng tối đi ra, nàng bây giờ, mỗi ngày là chơi không còn biết trời đâu đất đâu.

Mà Dương Diệp Nhất Kiếm Luân Hồi đi ngang qua hắn khắc khổ tu luyện xuống, cũng càng ngày càng thuần thục luyện, bất quá nhưng còn chưa tới có thể đối địch trình độ, hắn bây giờ, chỉ có thể miễn cưỡng triển khai ra, thế nhưng cùng Nhất Kiếm Luân Hồi miêu tả uy lực kém quá nhiều quá nhiều. Nguyên nhân chủ yếu là hắn vẫn không có triệt để nắm giữ!

Kế tục tu luyện!

Liền như vậy, lại qua hai tháng.

Tầng thế giới thứ nhất bên trong, nơi nào đó, Dương Diệp đứng ở một khối nham thạch bên trên, ở trước mặt hắn, là một mảnh mênh mông vô bờ biển rộng.

Trên nham thạch, trầm mặc không biết bao lâu sau, Dương Diệp đột nhiên mở mắt ra, khi hắn mở mắt ra cái kia nháy mắt.

Vù!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên trời, xông thẳng lên trời!

Sau một khắc, một luồng ánh kiếm đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở bên ngoài ngàn dặm.

Giữa trường, vắng lặng nháy mắt. Rất nhanh, cái kia mảnh biển rộng đột nhiên từ trung gian nứt ra, biển rộng càng nứt càng lớn, vô số nước biển không ngừng hướng về hai bên điên cuồng chợt lui, dần dần, theo nước biển điệp gia, hai bên nhấc lên thật dài sóng biển, có tới hơn một nghìn trượng cao. Mà cái kia nứt ra lỗ hổng, lúc này đã khoan đến sắp tới trăm trượng!

Dương Diệp nhìn trước mắt tình cảnh này, trong mắt có một vệt hưng phấn.

Này Nhất Kiếm Luân Hồi uy lực, cực kỳ khác sự tưởng tượng của hắn, đặc biệt này độ, có thể nói, hắn hiện tại muốn giết một người, chỉ cần xác định một người vị trí, hắn có thể ở bên ngoài ngàn dặm liền thuấn sát đối phương, chân chính ngàn dặm lấy địch cấp!

Duy nhất khá là phiền muộn địa phương, vậy thì là quá quá tiêu hao huyền khí.

Chiêu kiếm này, trực tiếp rút khô trong cơ thể hắn hết thảy huyền khí, bao quát Bổ Thiên Thạch huyền khí đều bị một lần rút khô, hơn nữa, cho dù như vậy, hắn vẫn là cảm giác có không đủ dáng vẻ, có thể nói, nếu như huyền khí còn có, chiêu kiếm này uy lực sẽ càng mạnh hơn, mà khoảng cách cũng có thể càng xa, hơn độ cũng có thể càng nhanh hơn!

Kỳ thực điều này cũng rất bình thường, lúc trước sáng tạo Nhất Kiếm Luân Hồi vị kia kiếm tu, thực lực của đối phương nhưng là Âm Dương cảnh. Đối phương là lấy lúc đó chính mình tình huống đến sáng tạo chiêu kiếm này, mà hiện tại Dương Diệp là thần giả, lấy thần giả cảnh giới nhưng triển khai chiêu kiếm này, ở huyền khí phương diện, khẳng định là sẽ không đủ.

Cũng may hắn còn có tám viên quả cầu năng lượng, tám viên quả cầu năng lượng, mang ý nghĩa hắn có thể trong khoảng thời gian ngắn triển khai tám lần Nhất Kiếm Luân Hồi!

Nói tóm lại, hiện tại hắn lại thêm một người bảo mệnh lá bài tẩy!

Giữa trường, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu liếc mắt nhìn, sau một khắc, hắn biến mất ở tại chỗ.

Trên thực tế, bên trong mật thất.

“Có Tử nhi tin tức?” Trong mật thất, Dương Diệp nhìn trước mặt Đinh Thược Dược, liền vội vàng hỏi.

Đinh Thược Dược lắc lắc đầu, nói: “Tử nhi tin tức không có, bất quá, ta chiếm được mặt khác hai cái tin tức, vậy thì là Kiếm Thần Các cùng Linh Cung đều đang tìm ngươi, đồng thời ra thoại đến, cho ngươi đi bọn họ tổng bộ một chuyến.”

“Kiếm Thần Các cùng Linh Cung?”

Dương Diệp nhíu mày lên, “Kiếm Thần Các lúc nào cùng Linh Cung hỗn cùng nhau?”

Đinh Thược Dược nói: “Trên người ngươi có bọn họ cộng đồng thứ cần thiết.”

Dương Diệp rõ ràng. Kiếm Thần ấn, Kiếm Thần Các tìm hắn, nhất định là vì Kiếm Thần ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ, Kiếm Thần ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ là Kiếm Vô Cực đồ vật, mà Kiếm Thần Các là Kiếm Vô Cực sáng lập, có thể tưởng tượng, này Kiếm Thần Các khẳng định cho rằng Kiếm Thần ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ nên là Kiếm Thần Các.

Cho tới Linh Cung, mục đích gì thì càng rõ ràng. Hiển nhiên là vì Tiểu Bạch!

“Ta cảm thấy ngươi nên đi một chuyến!” Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

“Tại sao?” Dương Diệp không rõ.

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Ngươi một thân một mình đi, cho bọn họ mười cái đảm, bọn họ cũng không dám ra tay với ngươi. Sở dĩ ta cảm thấy ngươi nên đi, là bởi vì ta cảm thấy ngươi có thể cùng hai người này thế lực nói chuyện xem. Mục đích của bọn họ là Tiểu Bạch cùng kiếm của ngươi thần ấn còn có Tinh Hà Kiếm Đồ, thế nhưng, chúng ta có thể thay cái góc độ đến nghĩ, bởi vì Kiếm Thần ấn, Tinh Hà Kiếm Đồ, còn có Tiểu Bạch, ngươi cùng hai người này thế lực đều có nhất định ngọn nguồn, có thể thử nghiệm nói chuyện xem, không phải vậy, ngươi thời gian dài không để ý tới đối phương, ta sợ màn này sau thế lực thừa cơ hội này lôi kéo Kiếm Thần Các cùng Linh Cung đồng thời tới đối phó ngươi!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó gật gật đầu, nói: “Được!”

Lúc này, Đinh Thược Dược lại nói: “Ngươi này một chuyến đi, còn có một mục đích, vậy thì là nhìn hai người này thế lực có phải là cũng là cái kia hậu trường thế lực con rối, nếu như là...”

Nói đến đây, Đinh Thược Dược hít sâu một hơi, trong mắt nghiêm nghị lên, “Nếu như là, vậy này hậu trường thế lực không khỏi liền thật đáng sợ chút!”

Dương Diệp gật gật đầu, Linh Cung có thể đều là thiên địa linh vật, không tham gia thế tục tranh đấu, thế nhưng, nếu như Linh Cung đều là đối với phương con rối, cái kia xác thực thật đáng sợ rồi!

“Đúng rồi, An Nam Tĩnh tăm tích ta đã tìm tới rồi!” Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

“Ở đâu?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

“Vũ Mộ Chi Địa.”

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Nàng đi tới Vũ Mộ Chi Địa, cái gọi là Vũ Mộ Chi Địa, chính là Đại thế giới một cái bí cảnh, cũng là đã từng một vị vũ thần nơi ngã xuống. Chỗ đó, có vũ thần chi linh, Luân Hồi cảnh cường giả cũng không dám dễ dàng bước vào. Ta đã phái người ở Vũ Mộ Chi Địa lối ra: Mở miệng chờ đợi, chỉ cần nàng đi ra, người của ta liền sẽ lập tức làm cho nàng chạy tới nơi này.”

Dương Diệp gật gật đầu, trong lòng thở phào nhẹ nhõm, An Nam Tĩnh vô sự là tốt rồi!

Dương Diệp không có ở dừng lại, cáo biệt Đinh Thược Dược sau, hắn lặng lẽ rời đi Yên Giới thành, sau đó đi tới Kiếm Thần Các.

Ở thế giới này, hắn không sợ nhất chính là cái gì?

Kiếm tu!

Hắn không sợ nhất chính là kiếm tu!

...

Convert by: DarkNight88

------oOo------

Chương 1559: Chương: Đến chết mới thôi, dám sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1554: Chương: Đến chết mới thôi, dám sao?

Cho tới bây giờ, ngoại trừ Kiếm Vô Cực cùng Tiêu Diêu Tử bên ngoài, hắn chưa thấy qua so với hắn kiếm ý cao hơn kiếm tu. Mà cho dù Kiếm Thần các bên trong có kiếm tu kiếm ý đạt đến quy nguyên cảnh, hắn cũng không sợ. Ngoại trừ kiếm, hắn còn có nhục thân. Trọng yếu nhất chính là, hắn còn có Kiếm Vực, có thể áp chế hết thảy kiếm ý!

Rời đi yên giới thành, Dương Diệp tại trải qua hai lần truyền tống, cuối cùng là đi tới Thiên Vẫn sơn.

Thiên Vẫn sơn, cũng liền Kiếm Thần các tổng bộ.

Tại thật lâu trước, Thiên Vẫn sơn vị trí cũ vốn là một vùng bình địa, một ngày nào đó, thiên tướng thiên thạch rơi vào Thiên Thiên đại lục, khối này nham thạch to lớn tựu biến thành hiện tại Thiên Vẫn sơn. Sau đó, Kiếm Vô Cực đi vào đại thế giới, rồi mới nhìn trúng nơi này, liền đem Kiếm Thần các tổng bộ xây dựng ở nơi này.

Đi vào Thiên Vẫn sơn chân núi, một cỗ kiếm ý lập tức đập vào mặt, bất quá những này kiếm ý tại đến Dương Diệp trước mặt một trượng vị trí lúc, dường như cảm thấy cái gì, những này kiếm ý lập tức giống như thủy triều thối lui.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới ngẩng đầu nhìn lại.

Thiên Vẫn sơn, rất lớn, hình thể liền như là một thanh cắm ngược ở mặt đất cự kiếm. Mà tại rời núi trên đỉnh không không sai biệt lắm ngàn trượng vị trí, lơ lửng một thanh tử sắc cự kiếm, cự kiếm xoay chầm chậm lấy, theo tử sắc cự kiếm xoay tròn, trong đó không ngừng phát ra từng đạo kiếm khí màu tím hướng phía thiên thạch núi bắn tung tóe đầy trời.

Kiếm khí rất lăng lệ, trừ phi là Luân Hồi cảnh cường giả, nếu không, coi như âm dương cảnh cường giả cũng không dám từ không trung tới gần thiên thạch núi.

Cấm bay!

Mỗi một cái thế lực cũng có loại trận pháp này, vì chính là không hy vọng có cường giả tại địa bàn đỉnh đầu tùy ý lướt qua.

Dương Diệp hướng vẫn thần sơn đi đến, đột nhiên, một đạo tiếng kiếm reo tại hắn cách đó không xa vang lên, đón lấy, một đạo kiếm quang rơi vào hắn trước mặt, kiếm quang tán đi, một tên cầm trong tay trường kiếm nữ tử áo xanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nữ tử áo xanh ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân, “Người đến người nào!”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, rồi mới nói: “Dương Diệp!”

“Dương Diệp!”

Nữ tử áo xanh biến sắc, “Ngươi chính là Dương Diệp.”

Dương Diệp!

Hai chữ này nàng tự nhiên là không xa lạ gì, phải nói, hiện tại Thiên Thiên đại lục người nào không biết Dương Diệp? Mà lại, hiện tại Kiếm Thần các người nào không biết Kiếm Thần các hai kiện chí bảo cũng trong tay Dương Diệp?

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Dẫn ta đi gặp các ngươi Các chủ.”

Nữ tử áo xanh đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Đi theo ta!”

Dương Diệp đi theo nữ tử áo xanh hướng phía thiên thạch núi đi đến, trên đường đi, Dương Diệp không ngừng đánh giá bốn phía, hắn phát hiện, nơi này một chút kiếm trận cùng minh ngục đại lục Kiếm Thần cung vô cùng nhìn nhau, chỉ là nơi này những này kiếm trận tương đối mạnh, so thiên thạch núi mạnh hơn rất nhiều.

Đột nhiên, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh nữ tử áo xanh, lúc này, nữ tử áo xanh đang đánh giá lấy hắn. Dương Diệp nhìn đối phương một chút, “Rất ngạc nhiên ta?”

Nữ tử áo xanh nao nao, lập tức nhẹ gật đầu, “Rất ngạc nhiên.”

Dương Diệp cười cười, rồi mới nói: “Kiếm Thần các xem như đại lục kiếm thứ nhất tu môn phái sao?”

“Đương nhiên!”

Nữ tử áo xanh nói: “Đại lục ở bên trên, phàm là kiếm tu, chẳng lẽ dùng gia nhập chúng ta Kiếm Thần các làm vinh.” Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi là tổ sư truyền nhân của hắn, ngươi sẽ gia nhập Kiếm Thần các sao?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Nữ tử áo xanh lắc đầu, “Không biết.”

Dương Diệp cười cười, không có đang nói chuyện. Gia nhập Kiếm Thần các? Hắn chưa từng có loại ý nghĩ này. Kỳ thật, hắn coi như muốn gia nhập, cái này Kiếm Thần các những cái kia cao tầng quả quyết cũng không dám để hắn gia nhập.

Hai cái nguyên nhân, thứ nhất: Dương Diệp thực lực quá mạnh, tính tình cực đoan, gia nhập Kiếm Thần các, ai có thể quản được hắn?

Thứ hai, Dương Diệp chỗ sâu một cái đại tuyền qua, địch nhân cũng đều quá cường đại, để hắn gia nhập Kiếm Thần các, sẽ liên lụy toàn bộ Kiếm Thần các!

Rất nhanh, hai người tới đỉnh núi, trên đỉnh núi, đứng vững vàng một tòa uy nghiêm lầu các.

Kiếm Thần các!

Mà Dương Diệp đi vào Kiếm Thần các tin tức không biết thế nào tiết lộ ra ngoài, vô số kiếm tu đi tới Kiếm Thần các, không đến một hồi, toàn bộ Kiếm Thần các bốn phía tựu tụ tập gần hơn ngàn kiếm tu!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, không thể không nói, cái này Kiếm Thần các thực lực thực rất mạnh, bởi vì những này kiếm tu cũng lĩnh ngộ kiếm ý, trong đó thấp nhất đều là Hư Vô cảnh kiếm ý, mà Niết Bàn cảnh kiếm ý cũng không ít, chí ít có mười mấy!

Chung quanh, những kiếm tu kia ánh mắt không ngừng đánh giá Dương Diệp, có hiếu kỳ, có sùng bái, cũng có khiêu khích.

Hiện tại, Dương Diệp tại toàn bộ Thiên Thiên đại lục, có thế hệ tuổi trẻ kiếm thứ nhất tu xưng hào, đánh bại Dương Diệp, liền có thể lập tức dương danh toàn bộ Thiên Thiên đại lục!

Còn như đánh không lại, đánh không lại cũng không quan hệ, dù sao không thiệt thòi.

Rất nhanh, một tên thanh niên nam tử đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, “Dương Diệp, có dám đánh một trận? Chỉ so với kiếm đạo tạo nghệ, không so kiếm ý!” Ai cũng biết Dương Diệp là nửa bước quy nguyên cảnh kiếm ý, hắn đương nhiên sẽ không cùng Dương Diệp so kiếm ý, chỉ so với kiếm đạo tạo nghệ, đơn giản tới nói chính là, không sử dụng kiếm ý đơn đấu.

Dương Diệp hướng phía trước đi hai bước, hắn nhìn thẳng thanh niên kia, “Đến chết mới thôi, dám sao?”

Nghe vậy, thanh niên sắc mặt lập tức khó coi.

Cùng Dương Diệp đến chết mới thôi?

Dám sao?

Thanh niên sắc mặt cực kỳ khó coi, nhiều lần muốn nói chuyện, nhưng là lời đến khóe miệng lại nuốt xuống.

Lúc này, Dương Diệp vỗ vỗ thanh niên bả vai, “Muốn thành danh, dựa vào thực lực, đừng đùa những này tiểu tâm tư.”

Thanh niên biểu lộ một trận biến ảo, hồi lâu, hắn đối Dương Diệp ôm quyền, rồi mới lui xuống.

Đúng lúc này, một lão giả từ trong lầu các đi ra, lão giả đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Các chủ cho mời!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới đi theo lão giả tiến nhập Kiếm Thần các.

Trong các, trong đại điện.

Ở trong đại điện, có năm tên lão giả, toàn bộ đều là Luân Hồi cảnh, mà tại phía trên cung điện thì là một tên mặc hoa bào nam tử trung niên. Tên nam tử này chính là Kiếm Thần các Các chủ Tiêu Thiên Y.

Trong điện, chỗ có người ánh mắt cũng rơi vào trên người Dương Diệp. Hiện tại Thiên Thiên đại lục, không hề nghi ngờ, Dương Diệp là chói mắt nhất kiếm tu. Đối với cái này Thiên Thiên đại lục chói mắt nhất kiếm tu, bọn hắn tự nhiên là hiếu kỳ.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Tiêu Thiên Y trên thân, “Kiếm Thần các tìm ta, sẽ không cũng chỉ là muốn nhìn một chút ta đi?”

Tiêu Thiên Y nhạt tiếng nói: “Dương Diệp, ta cũng không quanh co lòng vòng. Trên người ngươi Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Kiếm Thần Ấn, chính là ta Kiếm Thần các chí bảo, còn xin vật quy nguyên chủ!”

Tinh Hà Kiếm Đồ! Kiếm Thần Ấn!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, nói: “Trước khi đến, ta liền đã đoán được mục đích của các ngươi. Ngươi nói Tinh

Hà Kiếm Đồ cùng Kiếm Thần Ấn là Kiếm Thần các, câu nào giống như nói sai đi?"

"Nói sai?"

Tiêu Thiên Y nói: "Kiếm Thần Ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ chính là vô cực tổ sư chi vật, không phải sao?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cũng biết đây là vô cực tiền bối đồ vật, vô cực tiền bối đồ vật, thời điểm nào biến thành Kiếm Thần các đồ vật?" Nghe được Dương Diệp, mọi người tại đây đều có chút khó coi. Rõ ràng, Dương Diệp là không muốn giao ra Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Kiếm Thần Ấn!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Lúc trước ta tại minh ngục đại lục gặp được Kiếm Vô Cực một tia thần hồn, lão nhân gia ông ta thấy ta xương cốt thanh kỳ, chính là vạn người không được một tuyệt thế kiếm đạo kỳ tài, cho nên, lão nhân gia ông ta đem Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Kiếm Thần Ấn giao cho ta, nói để cho ta có một ngày đi vào đại thế giới, tiếp quản Kiếm Thần các, mang theo Kiếm Thần các đi hướng đỉnh phong."

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn giữa sân đám người một chút, nói: "Đây là Kiếm Vô Cực tiền bối lão nhân gia ông ta nguyện vọng, các ngươi sẽ tuân thủ sao?"

Nghe được Dương Diệp, giữa sân đám người càng thêm khó coi.

Để Dương Diệp chưởng quản Kiếm Thần các?

Bọn hắn đương nhiên không nguyện ý, Kiếm Thần các là bát tinh đỉnh phong thế lực, như thế chắp tay nhường cho người, ai nguyện ý? Phải biết, lúc trước mặc dù là Kiếm Vô Cực sáng lập Kiếm Thần các, nhưng là, chân chính đem Kiếm Thần các phát triển là bọn hắn. Đương nhiên, nếu như Kiếm Vô Cực còn tại, Kiếm Vô Cực khẳng định vẫn là Các chủ, bởi vì mặc kệ là uy vọng hay là thực lực, Kiếm Vô Cực cũng làm chi không thẹn!

Còn như Dương Diệp, nói khó nghe một điểm, Kiếm Thần các cùng Dương Diệp có rắm quan hệ!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Các ngươi thế nào không nói lời nào? A ta hiểu được. Các ngươi là không muốn tuân thủ Kiếm Vô Cực tiền bối di ngôn!"

Tiêu Thiên Y nhạt tiếng nói: "Dương Diệp, ngươi cảm thấy ngươi có thể làm tốt Kiếm Thần các Các chủ sao?”

Dương Diệp nói: “Ta không được, nhưng là các ngươi có thể phụ trợ ta à! Mọi người chúng ta cùng một chỗ liên thủ, người nào không phục chúng ta, chúng ta tựu làm người nào, tin tưởng ta, tại ta Dương Diệp dẫn đầu dưới, chúng ta rất nhanh liền có thể xưng bá Thiên Thiên đại lục.”

Đám người nheo mắt, tên ngốc này thật là Dương Diệp mà không phải một cái kẻ lỗ mãng?

Đúng lúc này, Tiêu Thiên Y đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi là một người thông minh, cũng không cần tại cái này giả vờ ngây ngốc. Ta cũng không tại quanh co lòng vòng, ta Kiếm Thần các không muốn cùng ngươi là địch, là thật không nghĩ, dù sao ngươi cũng coi là tổ sư truyền thừa của hắn. Nhưng là, Kiếm Thần Ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ đối ta Kiếm Thần các ý nghĩa trọng đại, còn xin trả lại, ta Kiếm Thần các vô cùng cảm kích!”

Dương Diệp lắc đầu, “Kiếm Thần Ấn, Tinh Hà Kiếm Đồ, không phải Kiếm Thần các cho ta, cho nên, ta sẽ không trả lại các ngươi. Đương nhiên, ta cũng vô ý đối địch với các ngươi, dù sao, Kiếm Thần các là Kiếm Vô Cực tiền bối sáng lập, ta nghĩ, hắn quả quyết không muốn ta với các ngươi náo mâu thuẫn.”

Kiếm Thần Ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ hắn quả quyết là sẽ không giao ra, hai thứ đồ này với hắn mà nói cũng cực kỳ trọng yếu, không có Kiếm Thần Ấn cùng Tinh Hà Kiếm Đồ, hắn không chỉ có không cách nào uy hiếp những cái kia bát tinh thế lực, càng không cách nào đang thi triển một kiếm luân hồi. Có thể nói, mất đi hai thứ này, thực lực của hắn sẽ giảm bớt đi nhiều.

Có người nói hắn đây là đang ỷ lại ngoại vật, kỳ thật cũng đúng, hắn cùng những cái kia cổ lão thực lực còn có Luân Hồi cảnh cường giả là có khoảng cách, mà cái chênh lệch này, hắn chỉ có thể dùng ngoại vật để đền bù.

“Nếu như chúng ta không thể không cần đây?” Lúc này, một tên áo bào đen lão giả đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, giữa sân bầu không khí lập tức ngưng trọng lên.

Phía dưới, Dương Diệp cười cười, rồi mới nhìn thẳng tên lão giả kia, “Ngươi thử một chút?”

Giữa sân, ngưng trọng bầu không khí biến thành khẩn trương.

PS: Khen thưởng bằng hữu, ta lần sau dán ra đến, hôm nay là điện thoại đổi mới.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1560: Chương: Linh Cung là ai khai sáng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1555: Chương: Linh Cung là ai khai sáng?

Đừng nói, mặc dù Dương Diệp hiện tại chỉ là một tên thần giả, nhưng là Kiếm Thần các thật đúng là không dám ra tay với hắn.

Dương Diệp không chỉ có Tinh Hà Kiếm Đồ, còn có quy nguyên cảnh kiếm ý cùng Kiếm Vực, có hai thứ này tại, bình thường kiếm khí hoặc là cái gì kiếm trận đối với hắn căn bản là vô dụng.

Mà một khi Dương Diệp thôi động Tinh Hà Kiếm Đồ, liền xem như Kiếm Thần các cũng chịu đựng không nổi a!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hôm nay ta đến đây, có một vấn đề muốn hỏi một chút chư vị. Tại ta đi vào đại thế giới, có một cái thế lực thần bí ở sau lưng nhằm vào ta. Theo ta được biết, Nhân tộc liên minh sẽ khả năng tựu là bọn hắn khôi lỗi, các ngươi là Nhân tộc liên minh sẽ thành viên, các ngươi biết cái thế lực này sao?”

Giữa sân, đám người hai mặt nhìn nhau, lúc này, Tiêu Thiên Y đột nhiên nói: “Chư vị trưởng lão tất cả đi xuống đi.”

Giữa sân cái kia năm tên lão giả nhìn thoáng qua Tiêu Thiên Y, rồi mới thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Đông lão giả sau khi đi, Tiêu Thiên Y trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Cái thế lực này, rất thần bí.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Ngươi biết cái thế lực này?”

Tiêu Thiên Y nhẹ gật đầu, “Biết một chút, Vô Cực tổ sư năm đó cùng bọn hắn đã từng quen biết.”

“Kiếm Vô Cực tiền bối cùng bọn hắn đã từng quen biết?” Dương Diệp trong mắt có một vòng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới Kiếm Vô

Cực vậy mà cùng cái kia thế lực đã từng quen biết.

Tiêu Thiên Y nói: “Năm đó Kiếm Thần các vừa sáng lập, có thần bí cường giả liền đến muốn chúng ta vì bọn họ hiệu lực. Vô Cực tổ sư tự nhiên không chịu, thế là hắn cùng đối phương chiến đấu, tự nhiên là Vô Cực tổ sư thắng. Nhưng là sự tình cũng không có kết thúc, cái kia thế lực thần bí lại phái ra mạnh hơn cường giả đến đây, nhưng là đối phương cũng bại.”

“Cuối cùng nhất thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Tiêu Thiên Y trầm giọng nói: “Vô Cực tổ sư tiêu thất qua một đoạn thời gian, cuối cùng nhất hắn trở về. Từ cái kia sau này, cái kia thế lực thần bí ngay tại cũng không có cường giả tới tìm chúng ta Kiếm Thần các phiền phức.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Vô Cực tổ sư khi trở về, là bị thương!”

Bị thương!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên, Kiếm Vô Cực thực lực, không hề nghi ngờ, là cực mạnh, đối phương có thể làm cho hắn thụ thương, có thể tưởng tượng, cái kia thần bí thực lực được nhiều kinh khủng!

Lúc này, Tiêu Thiên Y lại nói: “Vô Cực tổ sư rời đi trước đó, để không nên đi trêu chọc đối phương, chỉ cần chúng ta Kiếm Thần các không trêu chọc đối phương, đối phương liền sẽ không ở đến trêu chọc chúng ta, đây là Vô Cực tổ sư năm đó cùng cái kia thế lực ở giữa ước định.”

Nói đến đây, Tiêu Thiên Y nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Diệp, năm đó Vô Cực tổ sư thực lực, tại tăng thêm Tinh Hà Kiếm Đồ, cỡ nào cường đại? Nhưng là, hắn đều chỉ có thể cùng cái kia thế lực lựa chọn thỏa hiệp. Ta muốn nói là, trong nhân tộc, có mấy cái tổ sư nhân vật như vậy? Mà không có tổ sư loại nhân vật này thế lực này, bọn hắn khả năng chống đỡ được cái kia thế lực thần bí sao?”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiêu Thiên Y lại nói: “Còn có, U Minh, cái thế lực này năm đó là bực nào cường đại? Đặc biệt là Thiên Nữ, Huyết Nữ, Manh Nữ, các nàng là cỡ nào nghịch thiên? Nhưng là, các nàng y nguyên bị cái kia thế lực làm bị ép chạy trốn tới hạ vị diện.” Nói đến đây, Tiêu Thiên Y dừng một chút, lại nói: “Dương Diệp, ngươi xem như tổ sư truyền nhân, khuyên ngươi một câu, hiện tại lập tức rời đi Thiên Thiên đại lục, U Minh lần này nước, ngươi cũng đừng tham cùng.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Ngươi để ban nãy năm người kia rời đi, có phải hay không cái kia thế lực người khả năng đã thẩm thấu đến Kiếm Thần các?”

Tiêu Thiên Y trầm mặc.

“Ta hiểu được.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới quay người rời đi.

Dương Diệp rời đi, Tiêu Thiên Y trầm mặc hồi lâu, rồi mới lắc đầu, “Gió tanh mưa máu a”

Rời đi Kiếm Thần các, Dương Diệp tiến về Linh Cung.

Trước đó Tiêu Thiên Y mặc dù không có nói, nhưng là Dương Diệp đã đoán được. Cái kia thế lực, đã thẩm thấu đến Kiếm Thần các. Tiêu Thiên Y biết rõ đối phương đã thẩm thấu Kiếm Thần các, cũng không dám có bất kỳ động tác!

U Minh!

Trước kia, hắn đối U Minh vô cùng tin tưởng, bởi vì hắn rất rõ ràng Huyết Nữ còn có Manh Nữ thực lực của các nàng. Nhưng là hiện tại, hắn bắt đầu vì U Minh lo lắng. Cái này thế lực thần bí, thực rất mạnh. Mà từ trước mắt đến xem, cái thế lực này đã hết thảy chuẩn bị sẵn sàng, liền chờ U Minh người đi lên.

Một khi U Minh trên điện đến, cái kia toàn bộ Thiên Thiên đại lục thực sẽ đại loạn. Bởi vì cái kia thế lực trải rộng các thế lực lớn, đến lúc đó một khi phát sinh đại chiến, quả quyết là sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ đại lục.

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, không tại suy nghĩ những thứ này. Rất nhiều chuyện, nghĩ lại nhiều đều vô dụng, hắn cũng không có năng lực đi ngăn cản những thứ này. Với hắn mà nói, hắn hiện tại trọng yếu nhất chính là tìm tới cái kia thế lực thần bí, rồi mới cứu trở về Tử nhi. Còn như chuyện còn lại, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước!

Một ngày, Dương Diệp đi tới Linh Vụ sơn.

Cái gọi là Linh Vụ sơn tựu là Linh Cung đại bản doanh, Linh Vụ sơn không tại mặt đất, mà là tại không trung trong mây mù. Những này mây mù thật không đơn giản, những này mây mù là một vị sương mù Linh Vương huyễn hóa mà thành, có thể nói, vị này sương mù Linh

Vương tựu là Linh Cung thiên nhiên phòng ngự đại trận, đại trận này, hay là có thể di động hình, chỉ cần Linh Cung nguyện ý, bọn chúng có thể tùy thời chuyển di địa phương.

Linh Cung, tại mảnh này trên đường lớn, có thể nói là bên ngoài thần bí nhất thế lực, mọi người đều biết bọn chúng tồn tại, nhưng là chân chính từng tiến vào Linh Cung lại không mấy người. Ngoại trừ Linh Vương cùng thiên địa linh vật bên ngoài, bọn chúng không chào đón bất luận kẻ nào hoặc là yêu thú. Lần này để Dương Diệp đến Linh Cung, cũng là bởi vì Linh Chủ trên người Dương Diệp nguyên nhân.

Vừa tới đến Linh Vụ sơn phía dưới, tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa tựu từ Dương Diệp thể nội chui ra. Hai cái tiểu gia hỏa đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía Linh Vụ sơn, trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ, mà cái kia Tiểu Thiên hỏa nhãn bên trong càng là mang theo vẻ hưng phấn.

Dương Diệp vuốt vuốt tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa, “Các ngươi muốn đi lên?”

Tiểu Thiên hỏa lúc này liền vội vàng gật đầu, tiểu Bạch do dự một chút cũng là điểm một cái cái đầu nhỏ.

Dương Diệp cười nói: “Vậy chúng ta liền lên đi!”

Nói xong, Dương Diệp ôm hai cái tiểu gia hỏa thân hình lóe lên phóng lên tận trời. Mà liền tại hắn tiếp cận cái kia Linh Vụ sơn không sai biệt lắm trăm trượng lúc, bọn hắn bốn phía đột nhiên xuất hiện một mảnh sương mù, những này sương mù tầng tầng lớp lớp hướng bọn họ đè xuống, bất quá, cũng không có thương tổn bọn hắn, chỉ là đem bọn hắn vây lại.

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, lúc này, tiểu Bạch đột nhiên mở ra miệng nhỏ, rồi mới nhẹ nhàng một hô, trong chốc lát, những cái kia vụ khí toàn bộ bị nàng cho hút tới trong bụng đi.

Một bên, Tiểu Thiên hỏa trừng mắt nhìn, trong mắt tràn đầy vẻ sùng bái.

Nhìn thấy Tiểu Thiên hỏa nhãn bên trong vẻ sùng bái, tiểu bạch kiểm bên trên lập tức lộ ra đắc ý vẻ mặt.

“A?”

Đúng lúc này, tại cái kia Linh Vụ sơn đỉnh núi đột nhiên vang lên một tiếng kêu kinh ngạc, đón lấy, Dương Diệp trước mặt bọn hắn không gian run rẩy, ngay sau đó, một tên mặc váy đỏ nữ tử xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

Nữ tử thân mang váy đỏ, dung mạo tú mỹ, dáng người thon thả, chỉ là nàng toàn thân đều là hỏa hồng sắc, ngay cả tóc cùng con mắt đều là hỏa hồng sắc.

Linh Vương!

Nữ tử ánh mắt trực tiếp rơi vào tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên lửa trên thân, khi thấy tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa lúc, nữ tử dần dần nhu hòa xuống tới.

Mà tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa cũng đang nhìn nữ tử, Dương Diệp phát hiện, tại hai cái tiểu gia hỏa trong mắt, không có đề phòng, chỉ cần hiếu kỳ.

Cuối cùng nhất, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “Chuyển sang nơi khác đàm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo nữ tử đi tới Linh Vụ sơn đỉnh núi, trên đỉnh núi, không có bất kỳ cái gì kiến trúc. Đỉnh núi rất lớn, lớn vô cùng, ở đỉnh núi này, Dương Diệp phát hiện rất nhiều kỳ kỳ quái quái Linh Vương, tỉ như sương mù Linh Vương, thủy linh Vương, còn có Lôi Linh Vương, phượng Linh Vương, cùng một chút hắn không có nghe ca Linh Vương.

Những này Linh Vương toàn bộ hướng phía bọn hắn vây quanh, bọn chúng không có để ý Dương Diệp, mà là đều nhìn về tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa, tiểu Bạch còn có chút không thả ra, nhưng là Tiểu Thiên hỏa lại là rất nhanh liền cùng những cái kia Linh Vương đánh thành một mảnh. Đến cuối cùng nhất, Tiểu Thiên bó đuốc tiểu Bạch cũng kéo tới, làm tiểu Bạch gia nhập, Dương Diệp phát hiện, tất cả Linh Vương lập tức vây ở tiểu Bạch bên cạnh.

Những này Linh Vương giống như vô cùng ưa thích tiểu Bạch, không ngừng lôi kéo tiểu Bạch chơi, thời gian dần trôi qua, tiểu Bạch cũng buông ra, cùng những này Linh Vương đánh thành một mảnh.

“Chúng ta cũng không biết nàng bị Yêu tộc vây khốn!” Dương Diệp bên cạnh, tên kia nữ tử áo đỏ đột nhiên nói: “Nếu như biết, chúng ta tuyệt sẽ không khoanh tay đứng nhìn.”

Dương Diệp trầm mặc.

“Để nàng lưu tại nơi này, có được hay không?” Nữ tử áo đỏ đột nhiên nói.

Dương Diệp lạnh lẽo, theo bản năng liền muốn cự tuyệt, mà lúc này, hắn đột nhiên nhìn về phía xa xa tiểu Bạch, lúc này tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa, thật cao hứng, cao hứng phi thường.

“Để nàng lưu tại nơi này đi!” Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Nhìn thấy Tiểu Thiên, nữ tử áo đỏ lông mày lập tức nhíu lại.

Mà lúc này, Tiểu Thiên lại là đối lấy nàng vẫy vẫy tay, cười đùa nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi chính là Phần Thiên đế viêm nữ nhi đi.”

“Ngươi biết mẫu thân của ta!” Nữ tử áo đỏ trầm giọng nói.

Tiểu Thiên điểm một cái cái đầu nhỏ, “Giống như nhận biết đâu, cũng không phải rất xác định, dù sao không trọng yếu á!” Nói, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Để ngươi cái kia tiểu Bạch lưu tại nơi này đi.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

“Đó là trách nhiệm của nàng, nơi này cũng là nàng kết cục tốt nhất!” Tiểu Thiên nói.

“Trách nhiệm? Cái gì trách nhiệm?” Dương Diệp không hiểu.

Tiểu Thiên quay đầu nhìn về phía những cái kia Linh Vương, “Nàng khắc chế những này Linh Vương, nhưng là, nàng cũng có thể trợ giúp những này Linh Vương, có trợ giúp của nàng, những này Linh Vương sẽ nhanh chóng trưởng thành. Mà nàng cũng có thể mượn nhờ những này Linh Vương khác biệt năng lượng tới tu luyện, để cấp tốc trưởng thành. Giữa các nàng, tương sinh lại tương khắc!”

“Mà lại, nàng ở chỗ này, cũng là an toàn nhất.” Lúc này, nữ tử kia đột nhiên nói.

“An toàn nhất?” Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, “Tại sao?”

Nữ tử nói: “Không có bất kỳ cái gì một cái thế lực sẽ đến trêu chọc chúng ta.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Lúc này, Tiểu Thiên chỉ vào xa xa những cái kia Linh Vương, nói: “Những này tiểu gia hỏa nếu như đơn độc một cái, đối ngươi quả quyết là không có cái gì uy hiếp, nhưng là, nếu như bọn hắn tổ hợp lại với nhau, mười cái ngươi cũng không phải là đối thủ của bọn họ. Trong bọn họ, đã bao hàm thế gian này hết thảy năng lượng Linh Vương, các nàng tổ hợp lại với nhau, tỉ như hiện tại, nếu như các nàng nguyện ý, các nàng có thể liên thủ trong nháy mắt bên trong để trong này tất cả năng lượng toàn bộ tiêu thất, để trong này biến thành một mảnh tử địa. Còn có cái kia tiểu Bạch, nàng đang lớn lên một điểm, nàng hút sạch toàn bộ Thiên Thiên đại lục linh khí!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Không có linh khí, tất cả mọi người muốn xong đời!”

Dương Diệp: “”

“Còn có!”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên lại nói: “Các nàng là Tiểu Tiểu Thiên các nàng ranh giới cuối cùng!”

“Ranh giới cuối cùng?” Dương Diệp không hiểu.

Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ngươi biết Linh Cung là ai khai sáng sao?”

Dương Diệp nhìn Tiểu Thiên một chút, “Không phải là ngươi chứ?”

Tiểu Thiên nhíu nhíu mày, suy nghĩ kỹ một hồi, “Còn giống như thật sự là ta đây”

Dương Diệp: “”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1561: Chương: Nàng ưa thích, ta cũng có thể cho nàng."

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1556: Chương: Nàng ưa thích, ta cũng có thể cho nàng."

Nghe được Tiểu Thiên, Dương Diệp cùng nữ tử kia đều là sững sờ, Dương Diệp cùng nữ tử nhìn nhau một chút, cuối cùng nhất, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngươi, ngươi sẽ không nói chính là thật sao?”

Tiểu Thiên giang tay ra, nói: “Không biết, dù sao không trọng yếu.”

Dương Diệp: “”

Tiểu Thiên nhìn về phía xa xa tiểu Bạch, rồi mới nói khẽ: “Ngươi bây giờ thân ở một cái đại tuyền qua, rất không an toàn, nàng đi theo ngươi, cũng sẽ biến không an toàn. Để nàng lưu tại nơi này, là nàng kết cục tốt nhất! Đương nhiên, này chủ yếu phải xem ngươi, cũng chỉ có ngươi mới có thể để nàng lưu tại nơi này.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Ta không tín nhiệm Linh Cung!”

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “Chúng ta không giống nhân loại các ngươi, chỉ cần đi vào Linh Cung, mọi người tựu là người một nhà, sẽ không tương hỗ tàn sát!”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Như vậy như thế nào? Ta cam đoan với ngươi, nàng cùng Tiểu Thiên hỏa lưu tại nơi này, ta bảo lãnh các nàng không có việc gì!”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngươi cũng không biết đánh nhau, thế nào bảo lãnh!”

Tiểu Thiên nói: “Ta để Tiểu Tiểu Thiên các nàng hỗ trợ bảo hộ.”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi có thể hay không để cho Tiểu Tiểu Thiên bọn chúng cũng bảo hộ ta một cái?”

Tiểu Thiên liếc một cái Dương Diệp, "Ngươi nghĩ hay lắm

Dương Diệp lắc đầu, “Tiểu Thiên, ngươi bất công.”

Tiểu Thiên nói: “Ngươi cùng với các nàng không giống, các nàng là thiên địa linh vật, thiên sinh địa dưỡng, vốn là chịu thượng thiên che chở. Mà ngươi, ngươi là nhân loại, bản thân nhân quả quá nhiều, Tiểu Tiểu Thiên bọn chúng nếu là bảo hộ ngươi, không cần phải nói, quả quyết sẽ có thật nhiều người muốn nghịch thiên.”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiểu Thiên nói: “Ta biết ngươi cùng hai cái này tiểu gia hỏa tình cảm, ta cũng chỉ là đề nghị, để các nàng lưu lại, hay là đi theo ngươi,

ngươi chính mình quyết định.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, lúc này, tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa đã triệt để cùng những cái kia Linh Vương đánh thành một mảnh, tại đông đảo Linh Vương bao vây dưới, tiểu Bạch lộ ra cao hứng phi thường. Giữa sân, những cái kia Linh Vương hiển nhiên là thực ưa thích tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa, các nàng đối tiểu Bạch, không có e ngại, chỉ có ưa thích.

Mà tiểu Bạch cũng không có loạn hút những cái kia Linh Vương năng lượng, ngược lại là thỉnh thoảng vẫn làm ra rất nhiều linh khí cho những này Linh Vương. Vào lúc này, tựu là những cái kia Linh Vương cao hứng nhất thời điểm. Nhưng là, tại các nàng hấp thu tiểu Bạch cho linh khí, các nàng sẽ làm ra rất nhiều chỗ khác nhau năng lượng phản đưa cho tiểu Bạch.

Đây không phải tiểu Bạch cưỡng ép hấp thu, mà là những cái kia Linh Vương tự nguyện tặng!

Nhìn xem tiểu Bạch hồi lâu, Dương Diệp trên mặt nổi lên một vòng nụ cười, hắn chậm rãi đi hướng tiểu Bạch, nhìn thấy Dương Diệp đi tới, còn lại những cái kia Linh Vương lập tức đem tiểu Bạch vây lại, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng. Mà lúc này đây, tiểu Bạch lại là trực tiếp vọt đến Dương Diệp trước mặt, rồi mới bắt lấy Dương Diệp tay đi tới những cái kia Linh Vương trước mặt.

Tiểu Bạch tại hướng Dương Diệp giới thiệu những cái kia Linh Vương, cũng là tại hướng những cái kia Linh Vương giới thiệu Dương Diệp.

Tại tiểu Bạch giải thích xuống, những cái kia Linh Vương đối Dương Diệp đề phòng dần dần biến mất. Nhưng lại cũng không có tới gần Dương Diệp, đối với nhân loại, những này Linh Vương đều là so sánh mâu thuẫn. Phải nói, ngoại trừ thiên địa linh vật cùng Linh Vương bên ngoài, bọn chúng đối còn lại hết thảy cũng so sánh mâu thuẫn.

Dương Diệp vuốt vuốt tiểu Bạch đầu, rồi mới cười nói: “Tiểu Bạch, sau này ngươi cùng Tiểu Thiên hỏa tựu lưu tại nơi này, có được hay không?”

Tiểu bạch điểm một chút đầu, đột nhiên, nàng dường như nghĩ đến cái gì, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp.

Hiển nhiên, là đang hỏi Dương Diệp: Ngươi đây?

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta sẽ thường xuyên đến xem ngươi, ta”

Lúc này, tiểu Bạch đột nhiên hóa thành một đạo quang mang tiến nhập Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, rất nhanh, hắn thần thức tiến nhập Hồng Mông trong tháp, tại Hồng Mông trong tháp, hắn tìm được tiểu Bạch. Lúc này, tiểu Bạch tiểu trảo nắm chặt, không hề chớp mắt nhìn chằm chằm hắn, không chỉ có như thế, tại hốc mắt của nàng bên trong, vẫn tràn đầy nồng đậm vụ khí, bộ dáng kia, tựa như là Dương Diệp không muốn nàng tựa.

Dương Diệp đem tiểu Bạch ôm vào trong ngực, rồi mới nói khẽ: “Đồ đần, ta lại không nói muốn cùng ngươi tách ra. Ý của ta là, ngươi, có thể ở chỗ này cùng các nàng chơi, rồi mới cũng có thể tùy thời tới tìm ta, hiểu chưa?”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, lại nói: “Mà lại, ngươi thấy không, những cái kia gia hỏa, đều tốt lợi hại thật là lợi hại. Ngươi có thể cùng với các nàng chơi, rồi mới để các nàng cũng nghe ngươi, các loại sau này ta bị người khi dễ, ngươi có thể để cho các nàng cũng tới giúp ta đánh nhau. Ngươi có chịu không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt có chút ý động.

Dương Diệp ôm tiểu Bạch, nghiêm mặt nói: “Ngươi có thể ở chỗ này đi theo các nàng chơi, cũng có thể tùy thời tới tìm ta, chỉ cần ngươi nguyện ý, ngươi có thể ở chỗ này, cũng có thể đi theo ta, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch nắm tiểu trảo suy nghĩ kỹ một hồi, rất nhanh, nàng tiểu trảo huy vũ, vung nhanh vô cùng.

Thú ngữ max cấp Dương Diệp tự nhiên minh Bạch Tiểu Bạch đây là đang nói cái gì, tiểu Bạch là nói, nàng muốn giúp hắn, nhưng là, nàng lại không muốn cùng hắn tách ra.

Dương Diệp cười nói: “Tốt như vậy không được, sau này ngoại trừ làm sự tình, thời gian còn lại ta cũng tới đây cùng ngươi, nếu như ngươi nhớ ta, ngươi cũng có thể tùy thời đi tìm ta, dù sao ngươi có thể tìm được ta, có được hay không?”

Hắn cũng không muốn cùng tiểu Bạch tách ra, nhưng là, hắn càng muốn tiểu Bạch an toàn.

Mặc dù bây giờ vẫn rất yên tĩnh, nhưng là hắn biết rõ, bạo phong vũ chẳng mấy chốc sẽ tới. Tiểu Bạch đi theo hắn, thực không an toàn, mà tiểu Bạch lưu tại nơi này, có những này Linh Vương bảo hộ, có Tiểu Thiên bảo lãnh, coi như hắn có cái gì tốt xấu, tiểu Bạch quả quyết là an toàn. Hắn không tin ngọn lửa kia nữ tử, nhưng là hắn tin tưởng Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên đã bảo đảm, cái kia tiểu Bạch nhất định sẽ rất an toàn! Còn có một chút, cái kia chính là tiểu Bạch ở chỗ này, thực rất vui vẻ. Mặc dù hắn biết, chỉ cần hắn nguyện ý, tiểu Bạch nhất định sẽ đi theo hắn, nhưng là, hắn vẫn là hi vọng tiểu Bạch lưu tại nơi này. Đi theo hắn, quá nguy hiểm, mà hắn, cũng xác thực không có quá nhiều thời gian đến bồi tiểu Bạch.

Rất nhanh, tiểu Bạch đáp ứng lưu lại.

Nhưng là nàng lại có một cái điều kiện, cái kia chính là Dương Diệp nhất định phải tùy thời tới đây, mà lại, nàng tùy thời tìm Dương Diệp.

Đối với điểm ấy, cái kia nữ tử áo đỏ có chút do dự, hiển nhiên, nàng là không muốn để cho tiểu Bạch đang cùng Dương Diệp có liên quan, dưới cái nhìn của nàng, Dương Diệp dù sao cũng là nhân loại. Bất quá rất nhanh, nàng liền không có ý kiến. Bởi vì nàng nếu không đáp ứng, tiểu Bạch liền sẽ không chút do dự đi theo Dương Diệp. Mặc dù nàng ưa thích nơi này, nhưng là, nàng càng ưa thích Dương Diệp.

Ngoại trừ tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên hỏa, Dương Diệp còn đem cái kia từ Thần Phượng tộc lấy được những Hỏa kia toàn bộ lưu tại Linh Cung. Những này hỏa chủng, tại Linh Cung mới có thể tốt hơn trưởng thành. Dương Diệp sở dĩ đem những này hỏa chủng giao ra, nhưng thật ra là để tiểu Bạch. Hắn đem những này hỏa chủng toàn bộ cho tiểu Bạch, sau này những này hỏa chủng trưởng thành, không hề nghi ngờ, sẽ trở thành tiểu Bạch thân tín.

Hắn nhìn ra, Linh Cung không có như vậy phức tạp, nhưng là, hắn hay là tiểu Bạch có thể càng tốt hơn, an toàn hơn, càng có địa vị một chút.

Dương Diệp cử động lần này không thể nghi ngờ đạt được Linh Cung hảo cảm, bởi vậy, nữ tử kia tặng cho Dương Diệp năm viên quả cầu năng lượng!

Năm viên quả cầu năng lượng, mà lại, cái này năm viên quả cầu năng lượng so với lúc trước linh tộc tộc trưởng đưa tặng cho hắn cái kia năm viên còn tinh khiết hơn!

Tăng thêm cái này năm viên quả cầu năng lượng, hắn hiện tại tổng cộng có mười hai khỏa quả cầu năng lượng!

Không hề nghi ngờ, cái này tương đương với mười hai đầu mệnh a! Là hắn chính mình mệnh, cũng là mạng của người khác!

Tại rời đi trước đó, Dương Diệp lại đem viên kia ẩn chứa một cái đại thế giới linh châu để lại cho tiểu Bạch. Tiểu Bạch thích nhất là cái gì? Linh khí! Mà tại viên kia linh châu bên trong, ẩn chứa một cái đại thế giới linh khí, có cái khỏa hạt châu này, tiểu Bạch chỉ cần cố gắng, nàng khẳng định có thể phi tốc trưởng thành!

Đối với viên kia linh châu, tiểu Bạch hiển nhiên là thích đến ghê gớm, ôm lại sờ lại hôn.

Làm Dương Diệp đưa tặng ra viên kia linh châu lúc, bên cạnh ngọn lửa kia nữ tử lập tức thay đổi. Hiển nhiên, nàng nhìn ra linh châu lai lịch. Nàng nhìn thật sâu một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Đa tạ!”

“Đương nhiên muốn tạ!”

Tiểu Thiên nói khẽ: “Cái khỏa hạt châu này, tại tiểu Bạch trong tay, này lại để cho các ngươi Linh Cung thực lực chỉnh thể chí ít lên cao một cái cấp độ.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi thật cam lòng. Phải biết, tại chúng ta vùng vũ trụ này, cái khỏa hạt châu này, có thể là duy nhất một viên.”

Dương Diệp cười cười, rồi mới vuốt vuốt tiểu Bạch đầu, “Chỉ cần ta có, nàng ưa thích, ta cũng có thể cho nàng.”

Nghe được Dương Diệp, tiểu Bạch ánh mắt từ trên thân linh châu dời đầy trời, rồi mới bay đến Dương Diệp trước mặt ôm Dương Diệp đầu nhẹ nhàng chà xát lấy.

Lúc này, hỏa diễm nữ tử đột nhiên nói: “Ngươi ngày sau nếu là gặp được nguy hiểm, nhưng đến ta Linh Cung một tránh, ở chỗ này, ngươi là an toàn.”

Dương Diệp cười cười, “Nhất định!”

Hỏa diễm nữ tử, hắn vẫn tin tưởng. Nơi này, thiên địa Linh Vương rất rất nhiều, những thiên địa này Linh Vương liên thủ, đó là thật có thể cải biến thế giới này. Mà lại, Tiểu Thiên tựa hồ rất để ý nơi này, Tiểu Thiên sẽ không giúp hắn đánh nhau, nhưng là, nếu như có người muốn tới đối phó những này Linh Vương, nàng chắc chắn sẽ không khoanh tay đứng nhìn.

Không cần quá nhiều, chỉ cần nàng gọi tới một trăm cái thiên đạo chi nhãn, coi như cái kia thế lực thần bí đoán chừng đều phải sợ! Trên trăm thiên đạo chi nhãn, viên kia không phải đùa giỡn a! Mà lại, Tiểu Thiên khả năng còn có thể gọi càng nhiều!

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp sẽ ngụ ở Linh Cung, hắn mỗi ngày ngoại trừ tu luyện tựu là bồi tiểu Bạch. Mà lúc này, tiểu Bạch đã triệt để từ trước đó trong bóng tối đi ra. Ở chỗ này, nàng thực rất vui vẻ, bởi vì tất cả Linh Vương cũng vây quanh nàng, cũng bồi tiếp nàng chơi. Cái này cũng rất bình thường, dù sao nàng cùng những này Linh Vương mới là đồng loại!

Mà Dương Diệp phát hiện, tiểu Bạch cùng những này Linh Vương đợi cùng một chỗ, tốc độ phát triển xác thực vô cùng vô cùng nhanh, đồng dạng, những cái kia Linh Vương cùng tiểu Bạch cùng một chỗ, tốc độ phát triển cũng là biến nhanh vô cùng. Không chỉ có những cái kia Linh Vương, tựu ngay cả ngọn lửa kia nữ tử cũng thường xuyên cùng tiểu Bạch đợi cùng một chỗ. Mà nàng cũng thường xuyên chuyển vận hoả diễm của chính mình năng lượng cho tiểu Bạch.

Tương sinh tương khắc, bổ sung.

Đây chính là Linh Chủ cùng Linh Vương quan hệ trong đó, đương nhiên, đây là so sánh hiện thực thuyết pháp. Mặc kệ là tiểu bạch hay là những cái kia Linh Vương, giữa các nàng kỳ thật cũng không có lợi dụng lẫn nhau đối phương ý tứ, tư tưởng của các nàng kỳ thật cũng tương đối là đơn thuần. Đây có lẽ là bởi vì các nàng không cùng thế giới bên ngoài tiếp xúc qua nguyên nhân!

Tại ngày thứ ba, Dương Diệp đột nhiên nhận được đinh thược dược truyền âm:

“An Nam tĩnh gặp nạn, nhanh đi võ mộ chi địa!”

: Cảm tạ: Tinh Thần Phong thiếu gia, người Hẹ quan ít, phấn đấu kiên trì nhẫn nại, 128 Lục31, cô độc năm xưa tịch mịch, thư hữu 37423588, chờ bằng hữu khen thưởng cùng duy trì!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1562: Chương: Kiếm Đảm, Đao Phách

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1557: Chương: Kiếm Đảm, Đao Phách

An Nam tĩnh gặp nạn!

Dương Diệp sắc mặt lúc này trầm xuống, không cần phải nói, cái kia phía sau màn thế lực thần bí xuất thủ. Tự nhiên tiểu thuyết lần này đối phương đối An Nam tĩnh xuất thủ, không cần phải nói, mục đích là hắn!

Thu đến đinh thược dược tin tức về sau, Dương Diệp lập tức tiến về Vũ Mộ chi địa.

Mặc dù hắn đối An Nam tĩnh thực lực có lòng tin, nhưng là, không hề nghi ngờ, An Nam tĩnh quả quyết đánh không lại màn này sau thế lực thần bí.

Vũ Mộ chi địa.

Vũ Mộ chi địa ở vào Ma tộc cùng Yêu tộc chỗ giao hội, nơi đó, đã từng vẫn lạc qua một vị Võ Thần, chân chính Võ Thần, đại thế giới Võ Thần.

Võ Thần!

Hai chữ này phân lượng có thể nói là cực nặng, cái danh xưng này, tại tất cả xưng hào phía trên, bao quát Kiếm Thần hoặc là cái gì khác xưng hào, đều không có hai chữ này phân lượng trọng yếu.

Như thế nào Võ Thần? Võ đạo thông thần vì Võ Thần vậy!

Tiêu Diêu Tử sở dĩ mạnh như vậy, đó là bởi vì kiếm đạo của hắn đã thông thần.

Thiên Thiên đại lục Võ Thần, vậy tuyệt đối không phải lúc trước huyền giả đại lục loại kia cái gọi là Võ Thần có thể so sánh. Ở chỗ này, có thể bị phong ‘Thần’, tuyệt đối đều là chân chính tuyệt thế Thiên Kiêu. Phải biết, đương kim đại lục, mấy vạn năm đến, ngoại trừ Tiêu Diêu Tử cùng Kiếm Vô Cực có tư cách được xưng là Kiếm Thần bên ngoài, đã không có có người tại bị phong ‘Thần’.

Dương Diệp rất mau tới đến Vũ Mộ chi địa.

Vũ Mộ chi địa ở vào Vũ Mộ núi, kỳ thật, cái này Vũ Mộ núi tựu là Vũ Mộ chi địa, ngọn núi này, từ ngoại hình đến xem, tựu là một tòa mộ địa. Nghe nói đây là có cường giả tôn kính cái này Võ Thần mà đặc biệt vì Võ Thần làm.

Vũ Mộ núi rất lớn, nhìn không thấy cuối.

Hàng năm cũng có thật nhiều cường giả đến Vũ Mộ núi, có là đến chiêm ngưỡng Võ Thần, càng nhiều hơn chính là tới tìm bảo vật. Giống như Võ Thần loại này cường giả, coi như đã vẫn lạc, nhưng là, quả quyết đều sẽ lưu lại rất nhiều bảo vật. Cũng đúng là, có thật nhiều cường giả khi tiến vào Vũ Mộ núi sau khi ra ngoài, xác thực đều chiếm được rất nhiều chỗ tốt.

An Nam tĩnh sở dĩ đến Vũ Mộ chi địa, mục đích rất đơn giản, tựu là muốn gặp một lần cái gọi là Võ Thần!

Dương Diệp lặng lẽ tiến nhập Vũ Mộ núi, không có lãng phí thời gian, hắn tốc độ nhanh hơn, hướng phía Vũ Mộ núi chỗ sâu tiến đến.

Vũ Mộ núi chỗ sâu, một chỗ trên gò núi, trưng bày một tòa kim sắc thạch quan.

Tại thạch quan trước mặt cách đó không xa ngồi xếp bằng một nữ tử, nữ tử thân mang một bộ bạch bào, đầu buộc thành đuôi ngựa hình, tại nàng bên phải, lơ lửng một thanh kim sắc trường thương.

Nữ tử này chính là An Nam tĩnh.

Tại An Nam tĩnh đỉnh đầu, lơ lửng một cái người tí hon màu vàng, lúc này, cái này người tí hon màu vàng đang không ngừng diễn võ lấy.

Mà đúng lúc này, một tên nam tử áo bào xanh cùng cô gái áo bào trắng đột nhiên từ nơi xa chậm rãi đi tới, nam tử áo bào xanh thiếu một tay, bên hông phiết lấy một thanh đoản đao. Cô gái áo bào trắng cũng thiếu một tay, tại nàng bên hông, phiết lấy một thanh trường kiếm.

Rất nhanh, nam tử áo bào xanh cùng cô gái áo bào trắng ngừng lại, nam tử ngẩng đầu nhìn xa xa An Nam tĩnh hồi lâu, sau đó nói: “Không nghĩ tới nàng có thể thu hoạch được cái này Võ Thần ưu ái.”

Nữ tử khẽ gật đầu, “Xác thực không nghĩ tới.”

Đồ đần cũng nhìn ra được, lúc này cái này An Nam tĩnh đang tiếp thụ Võ Thần truyền thừa. Mà bọn hắn cũng biết nơi này có Võ Thần truyền thừa, nhưng là bọn hắn không nghĩ tới cái này Võ Thần vậy mà lại đem truyền thừa cho An Nam tĩnh. Phải biết, cái này Võ Thần vẫn lạc đến bây giờ, trong lúc đó không biết có bao nhiêu kinh diễm thiên tài tới đây qua, nhưng là, đều không có thu hoạch được Võ

Thần ưu ái.

Thà thiếu không ẩu!

Đây là Võ Thần thái độ.

An Nam tĩnh có thể bị Võ Thần tán thành, có thể tưởng tượng An Nam tĩnh là có bao nhiêu ưu tú.

Trầm mặc hồi lâu, nam tử đột nhiên nói: “Ra tay đi, không nên giết nàng, chủ nhân giữ lại hữu dụng!”

Ngay tại hai người muốn xuất thủ lúc, đúng lúc này, một tên mặc kim sắc trường bào nam tử trung niên đột nhiên trống rỗng xuất hiện tại nam tử cùng nữ tử trước mặt.

Tại trung niên nam tử trên trán, có một cái nho nhỏ ‘Võ’ chữ.

Nam tử trung niên đánh giá một chút nam tử cùng nữ tử, sau đó trầm giọng nói: “Kiếm Đảm, Đao Phách.”

Nam tử áo bào xanh đánh giá trong khi liếc mắt niên nam tử, sau đó nói: “Chủ nhân nói không sai, tựa ngươi bực này cường giả, coi như vẫn lạc, nhưng là chỉ cần nguyện ý, ý niệm cùng thần hồn có thể vĩnh tồn thế gian. Bất quá, tha thứ ta nói thẳng, không vào luân hồi, không cách nào đoạt xá, giống như u linh còn sống, có ý nghĩa sao?”

Võ Thần khẽ gật đầu, “Không có ý nghĩa, bất quá, tâm nguyện chưa hết, chỉ có thể tạm thời dùng loại phương thức này cất ở đây thế gian. Còn tốt, tâm nguyện lập tức liền sẽ hoàn thành.”

Nam tử áo bào xanh nhìn thoáng qua xa xa An Nam tĩnh, sau đó nói: “Ngươi khả năng làm không được.”

Nam tử trung niên tay phải thả lỏng phía sau, hắn nhìn nam tử áo bào xanh cùng nữ tử một chút, “Các ngươi cùng tiến lên?”

Thanh niên nam tử khẽ lắc đầu, “Một mình ta là đủ.”

Nam tử trung niên trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên cười một tiếng, “Đã từng, chưa hề có người dám nói với ta câu nào… Đương nhiên, lúc này không giống ngày xưa. Đến, để cho ta nhìn xem có được Đao Phách người thực lực.”

Thanh niên nam tử không nói gì, hắn tay trái đột nhiên nắm chặt bên hông đao, sau một khắc, đao ra.

Xùy!

Tại thanh niên nam tử trước mặt không gian đột nhiên giống như bị lợi nhận cắt qua giòn giấy, trực tiếp xé rách đầy trời, cái kia xé rách tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt lan tràn đến nam tử trung niên trước mặt.

Lúc này, nam tử trung niên đột nhiên một chỉ điểm ra, vạch, trong sân không gian đột nhiên kịch liệt run lên, tại trung niên nam tử trên đầu ngón tay, có một đạo mỏng như cánh ve đao khí, giờ khắc này, giữa sân hết thảy phảng phất ngưng kết.

Yên lặng một cái chớp mắt, nam tử trung niên đầu ngón tay nhẹ nhàng bắn ra.

Oanh!

Cái kia đạo đao khí ầm vang vỡ vụn, mà lúc này, một đạo hàn quang đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, một thanh đao trực tiếp cắt tại nam tử trung niên trên ngón tay. Mà liền tại cắt ngón tay một khắc này, nam tử trung niên ngón tay đột nhiên nhẹ nhàng nhất chuyển, sau đó hai ngón tay trực tiếp kẹp lấy chuôi đao kia.

Mà đúng lúc này, thanh niên nam tử đột nhiên buông lỏng tay ra bên trong đao, sau một khắc, hắn lấy tay làm đao, trực tiếp hướng phía trước tựu là một trảm, mà đúng lúc này, trung niên nam tử kia lại là đột nhiên hai ngón tay kẹp lấy chuôi này đoản đao, sau đó thuận thế hướng phía thanh niên nam tử bàn tay một cái nghiêng cắt. Đây hết thảy, nếu như đánh trúng, thanh niên nam tử toàn bộ cánh tay khả năng đều sẽ tiêu thất!

Thanh niên nam tử tự nhiên biết trong đó lợi hại, hắn nguyên bản cắt về phía nam tử trung niên tay như là như rắn trong triều cong tới, sau đó trực tiếp giữ lại chuôi đao kia thân đao. Nhưng vào lúc này, nam tử trung niên đột nhiên buông lỏng ra chuôi đao kia, sau đó hai ngón tay thu hồi hóa thành nắm đấm, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng trừng một cái không gian, cả người hướng phía trước một cái đâm, đấm ra một quyền.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, thanh niên nam tử trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Nơi xa, thanh niên nam tử ngẩng đầu nhìn thẳng nam tử trung niên, “Không hổ là Võ Thần, chiêu thức phía trên, không có kẽ hở. Đáng tiếc, ngươi là linh hồn thể, xuất thủ một lần, liền sẽ tiêu hao tự thân một bộ phận năng lượng. Nếu không, chỉ sợ chỉ có chủ nhân mới có thể đối phó ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, thanh niên nam tử thân hình đột nhiên run lên tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại trung niên nam tử trước mặt, lần này, đao của hắn so trước đó chí ít nhanh mấy lần, e là cho dù là Luân Hồi cảnh cường giả cũng khó thấy rõ hắn đao quỹ tích. Nhưng là, nam tử trung niên lại là mỗi một lần đều có thể phi thường chính xác ngăn trở thanh niên nam tử đao, đồng thời cho phản kích.

Thanh niên nam tử càng đánh càng kịch liệt, hơn đến càng nhanh, tựa như mưa to gió lớn; Mà nam tử trung niên nhưng thủy chung vững như Thái Sơn. Nhưng là, thân thể của hắn lại tại chậm rãi trong suốt hóa.

Thanh niên nam tử là đang đánh tiêu hao, hắn chính là muốn tiêu hao hết nam tử trung niên!

Nam tử trung niên hiển nhiên cũng biết điểm ấy, hắn nghĩ tuyệt sát thanh niên nam tử, nhưng là, hắn thất bại.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, nam tử trung niên thân thể càng ngày càng hư ảo, mà đúng lúc này, xa xa An Nam tĩnh đột nhiên mở mắt, sau một khắc, một thanh trường thương phá không mà lên, trực kích thanh niên kia nam tử, nhưng là, trường thương tại cách thanh niên nam tử còn có mười trượng khoảng cách lúc, bị một thanh kiếm chặn lại.

An Nam tĩnh chậm rãi đứng dậy, nàng tay phải một chiêu, cái kia Liệt Thiên lập tức bay trở về đến trong tay nàng, nàng liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, cái kia nguyên bản tại cùng thanh niên nam tử giao thủ nam tử trung niên đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, “Ngươi không phải là đối thủ của bọn họ, đi trước.”

An Nam tĩnh lắc đầu.

Nam tử trung niên nói: “Thực lực của bọn hắn, ra ngươi rất rất nhiều, xa không phải ngươi bây giờ có khả năng địch, đi mau, chớ để để cho ta cái này sợi u hồn tiêu thất không có chút ý nghĩa nào.”

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên quay người nhìn về phía thanh niên kia nam tử cùng nữ tử, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại thanh niên nam tử cùng thanh niên nữ tử trước mặt, mà thoáng qua, thân hình run lên, trong chốc lát, giữa sân xuất hiện vô số đạo tàn ảnh.

Thanh niên nam tử cùng nữ tử lập tức xuất kiếm, trong nháy mắt, vô số đao khí cùng kiếm khí ở trong sân xen lẫn tung hoành, giờ khắc này, toàn bộ Vũ Thần Sơn bắt đầu rạn nứt, ba hơi sau.

Oanh!

Toàn bộ Vũ Thần Sơn bắt đầu sụp đổ.

Tại Vũ Thần Sơn bắt đầu sụp đổ một khắc này, An Nam tĩnh đã rời đi nguyên địa. Nàng cũng không để lại đến, bởi vì lưu lại, sẽ chỉ là chịu chết.

Một nam một nữ kia không gần như chỉ ở cảnh giới cao hơn ra nàng quá nhiều, tựu liền tại tu vi võ đạo trên cũng mạnh hơn nàng, kỳ thật, có thể nói, một nam một nữ kia là trừ Võ Thần bên ngoài nàng gặp qua người mạnh nhất.

Nhưng là, ngay tại nàng vừa rời đi Vũ Thần Sơn một khắc này, thanh niên kia nam tử cùng nữ tử chính là xuất hiện lần nữa tại nàng trước mặt.

An Nam tĩnh sầm mặt lại, lại không sợ hãi chút nào.

“Chủ nhân cho mời!” Thanh niên nam tử nói.

An Nam tĩnh hai mắt nhắm lại, liền muốn xuất thủ, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, “Có thể hay không đem ta cũng mang lên?”

Nghe vậy, An Nam tĩnh nao nao, lập tức nàng nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa, nơi đó, một đạo kiếm quang rơi xuống, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở nàng bên cạnh.

“Ngươi đã đến!” An Nam tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Không có sao chứ?”

An Nam tĩnh khẽ lắc đầu, “Vô sự.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía một nam một nữ kia, “Có thể đem ta cũng mang lên sao?”

Thanh niên nam tử khẽ lắc đầu, “Chủ nhân không nói mời ngươi.”

Dương Diệp nhún vai, “Như vậy, cái kia nàng coi như không thể đi.”

Thanh niên quay đầu nhìn về phía bên cạnh nữ tử, nữ tử chậm rãi đi ra, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân, “Ngươi biết luân hồi một kiếm.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Làm sao ngươi biết.”

“Biết luân hồi một kiếm người nào sáng tạo sao?” Nữ tử hỏi.

“Một vị kiếm tu!” Dương Diệp nói.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Vị kia kiếm tu chính là ta.”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ.

...

PS: Có Quý Châu tuân nghĩa sao? Chúng ta có thể diện cơ! Nếu như là nữ... Chúng ta có thể... Ta là một cái người chính trực!!!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1563: Chương: Ta có kiếm ý sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1558: Chương: Ta có kiếm ý sao?

Một kiếm luân hồi, mạnh mẽ sao?

Theo Dương Diệp, vô cùng vô cùng mạnh mẽ. Tự nhiên tiểu thuyết. | 2 đối với sáng tạo ra một kiếm luân hồi kiếm này kỹ vị kia kiếm tu, Dương Diệp cũng là bội phục. Mà hắn không nghĩ tới, giờ phút này đối phương tựu đứng ở trước mặt hắn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Ngươi không phải đã chết rồi sao?”

Nữ tử nói: “Đã từng ta xác thực chết rồi, hiện tại, mệnh của ta thuộc về chủ nhân.”

Chủ nhân!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, người chủ nhân kia đến tột cùng là ai? Lại có thể để trước mắt nữ tử này nhận đối phương làm chủ!

Lúc này, nữ tử lại nói: “Lúc trước ta đem kiếm này kỹ lưu tại một chỗ trong mật thất, hi vọng người hữu duyên có thể thu hoạch được, không nghĩ tới, rơi vào ngươi trong tay.”

Trong mật thất?

Dương Diệp cau mày, rất nhanh, Dương Diệp đại khái hiểu. Nữ nhân này, căn bản không phải cái kia lúc trước trong mật thất lão giả kia bằng hữu, kiếm này kỹ, cũng hẳn là đối phương ngẫu nhiên đoạt được.

“Ta cùng Tiêu Diêu Tử còn có Kiếm Vô Cực cũng giao thủ qua, đến, xuất kiếm, để cho ta nhìn xem ngươi kiếm đạo tạo nghệ đến loại trình độ nào.” Nữ tử lại nói.

Dương Diệp trầm mặc một lát, rồi mới nói: “Tốt, ta cũng nghĩ cùng chân chính cường đại kiếm tu một trận chiến, hôm nay, cuối cùng có thể hoàn thành điều tâm nguyện này.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại nữ tử trước mặt, sau một khắc, hắn rút kiếm bỗng nhiên tựu là một chém!

Năm đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm ra, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức rạn nứt đầy trời.

Nữ tử sắc mặt không thay đổi, tại Dương Diệp kiếm đi vào đỉnh đầu nàng không sai biệt lắm thập centimet lúc, nàng lần này tay phải nắm chặt kiếm hướng lên trên một cái đỉnh gai.

Oanh!

Một cỗ khí lãng đột nhiên từ hai thanh kiếm tương giao chỗ bạo đầy trời, nhưng là rất nhanh, cỗ này khí lãng tựu bị Dương Diệp tràn ra tới kiếm ý cho chấn hóa thành hư vô.

Lúc này, Dương Diệp kiếm bị nữ tử kiếm đỉnh lấy, không cách nào tại tiến một tấc.

Lúc này, nữ tử ngọc thủ đột nhiên khẽ run lên, sau một khắc, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ lập tức kịch liệt run lên, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay đến trăm trượng có hơn.

Mà lúc này, nữ tử đột nhiên tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, nữ tử một kiếm đâm ra.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn cũng một kiếm đâm ra. Bất quá, hắn một kiếm này cũng không có đi cản nữ tử kiếm, mà là trực tiếp đâm về phía nữ tử trước ngực.

Nữ tử đại mi cau lại, sau một khắc, nàng ngọc thủ một cái xoay tròn, kiếm xoay người một cái, trực tiếp đánh vào Dương Diệp trên thân kiếm, Dương Diệp kiếm bị kiếm của nàng chọn trúng, lập tức hướng ra ngoài lệch ra, mà lúc này, nữ tử đột nhiên thuận thế hướng phía Dương Diệp trước ngực một cái nghiêng cắt. Nhưng là, lần này, Dương Diệp vẫn không có đi đang chuôi kiếm này, mà là đồng dạng cầm kiếm hướng phía nữ tử một cái nghiêng cắt.

Ngay tại cả hai kiếm muốn bổ trúng đối phương lúc, nữ tử đột nhiên thu kiếm, rồi mới một cái vội vàng thối lui thối lui đến bên ngoài hơn mười trượng, sau một khắc, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, kiếm trong tay của nàng trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp đỉnh đầu, cùng lúc đó, một đóa kiếm liên xuất hiện ở Dương Diệp trên không.

Oanh!

Kiếm liên trong nháy mắt nổ tung đầy trời, vô số kiếm khí trút xuống, trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ.

Yên lặng một cái chớp mắt, một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên ở trong sân vang lên, vô số kiếm khí đột nhiên phóng lên tận trời, nhưng là, những cái kia kiếm liên huyễn hóa kiếm khí cũng không tiêu thất, ngược lại là phi thường có thứ tự sắp hàng, rồi mới lần nữa hướng phía Dương Diệp vị trí rơi đi.

Giữa sân, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ không ngừng vung nhanh, theo kiếm của hắn vung nhanh, từng đạo kiếm khí không ngừng xuất hiện ở trong sân cùng những cái kia kiếm khí kích đụng vào nhau.

Giữa sân vô số kiếm khí không ngừng đan xen, không ngừng va chạm, những này kiếm khí đem không gian chung quanh làm là thủng trăm ngàn lỗ, nhìn doạ người vô cùng.

Hồi lâu, những cái kia kiếm khí tiêu thất, mà lúc này, Dương Diệp đã biến thành một cái huyết nhân. Tại quanh người hắn, trải rộng vết kiếm, mỗi một đạo vết kiếm cũng đang không ngừng tràn đầy tiên huyết.

Lúc này, nữ tử đột nhiên nói: “Một kiếm này, ta đã từng miểu sát qua Luân Hồi cảnh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực rất mạnh, ta kém chút cũng nhanh không chịu nổi.”

“Kiếm thể song tu!”

Nữ tử trầm giọng nói: “Không thể không nói, ngươi xác thực rất mạnh, mặc kệ là nhục thân hay là tự thân kiếm đạo. Đáng tiếc là, ngươi tuổi còn rất trẻ, cảnh giới quá thấp, kiếm đạo cùng cùng kiếm ý cũng còn không có lắng đọng... Đương nhiên, cái này cũng rất bình thường, dù sao ngươi vẫn trẻ tuổi như vậy. Nếu như cho ngươi thời gian... Đáng tiếc, ngươi khả năng không có thời gian!”

Thanh âm rơi xuống, nữ tử ngọc thủ cầm kiếm đối Dương Diệp cách không tựu là một cái nghiêng chém. Kiếm ra, một đạo bán nguyệt hình kiếm khí trực tiếp phá không mà đi. Làm đạo này hình bán nguyệt kiếm khí đi vào Dương Diệp trước mặt một trượng vị trí lúc, đạo kiếm khí kia đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, hắn vậy mà huyễn hóa ra mười đạo hình bán nguyệt kiếm khí, cái này mười đạo hình bán nguyệt kiếm khí dùng khác biệt góc độ xoay tròn lấy hướng phía Dương Diệp cắt chém mà đi.

Cái này mười đạo hình bán nguyệt kiếm khí mặc dù là dùng khác biệt góc độ hướng phía Dương Diệp cắt tới, nhưng là, giữa bọn chúng xác thực vĩ tương liên, nếu để cho các nàng khép lại, liền sẽ xuất hiện, cái này kỳ thật tựu là một đóa hoa sen!

Không chỗ có thể trốn, chỉ có thể ngạnh hám!

Đúng lúc này, một cỗ kinh khủng kiếm ý cùng sát ý đột nhiên từ Dương Diệp thể nội bạo dũng mà ra, sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm tựu là một chém!

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở trong sân ầm vang vang vọng, ngay sau đó, vô số kiếm khí bắt đầu điên cuồng đang thi triển kích xạ, mỗi một đạo kiếm khí đều sẽ đem không gian xé rách đầy trời, qua trong giây lát, trong sân không gian liền đã thủng trăm ngàn lỗ.

Hồi lâu, giữa sân khôi phục lại bình tĩnh.

Mà lúc này Dương Diệp lần nữa biến thành một huyết nhân!

Những cái kia kiếm khí có thể phá phòng ngự của hắn!

Nữ tử quay đầu nhìn về phía bên cạnh hắn tên nam tử kia, “Đi thôi!”

Nam tử khẽ gật đầu, rồi mới liền muốn đối An Nam tĩnh xuất thủ, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Còn không có kết thúc đâu.”

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “Ta biết, ngươi có Kiếm Vực, thế nhưng là, ngươi thấy ta có kiếm ý sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử co rụt lại, giờ phút này hắn mới nhớ tới, nữ tử cùng hắn giao thủ đến bây giờ, căn bản là vô dụng kiếm ý! Kiếm Vực có thể áp chế kiếm ý, nhưng là, người ta căn bản là vô dụng kiếm ý!

Thế nào áp chế?

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Chủ nhân nói ngươi hiện tại còn không thể chết, cho nên, ngươi bây giờ có thể không cần chết.”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại nữ tử trước mặt, sau một khắc, hắn bỗng nhiên một kiếm chém ra.

Nữ tử đại mi cau lại, trong mắt lóe lên một vòng sát ý, cùng lúc đó, cổ tay nàng khẽ động, một kiếm chém ra.

Mà lần này, Dương Diệp không tránh không né, lần nữa chỗ dùng trước đó không muốn mạng đấu pháp. Nữ tử thực lực cao hơn hắn, nhưng là, đối phương nhục thân tuyệt đối không có hắn mạnh mẽ. Hắn một kiếm có thể mất mạng đối phương, nhưng là, đối phương có thể hay không một kiếm phá rơi phòng ngự của hắn, để hắn một kích mất mạng, vậy liền khó nói.

Đang!

Nữ tử một kiếm đẩy lui Dương Diệp, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách, nàng đương nhiên sẽ không cùng Dương Diệp cận thân giao thủ, Dương Diệp đúng vậy vẻn vẹn là một tên kiếm tu, hắn hay là một tên thể tu!

Kéo dài khoảng cách, nữ tử lần nữa thi triển kiếm khí, cái kia cường đại kiếm khí một đạo tiếp lấy một đạo trong nháy mắt Dương Diệp bao phủ lại.

Rầm rầm rầm!

Theo từng đạo tiếng nổ lớn vang lên, không gian chung quanh lập tức từng đợt kích rung động, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Rất nhanh, kiếm khí tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người, mà lúc này Dương Diệp lại là không có cái gì sự tình, bởi vì ở trước mặt hắn, nhiều hơn một khối nắp quan tài!

Nắp quan tài!

Dương Diệp ban nãy đột nhiên mới vang lên, tại sao muốn cùng nữ nhân này đơn thuần so kiếm đây? Công bằng? Nếu như nữ nhân áp chế cảnh giới của mình biến thành thần giả cùng hắn đơn đả độc đấu, hắn nguyện ý đơn thuần cùng đối phương so kiếm. Nhưng là, người ta là Luân Hồi cảnh cường giả tối đỉnh! Mà hắn chỉ là thần giả!

Vào lúc này cùng người ta đơn thuần so kiếm, đây không phải muốn chết sao?

Cho nên, Dương Diệp quả quyết dùng ra nắp quan tài!

Nắp quan tài nơi tay, những cái kia kiếm khí toàn bộ bị nắp quan tài ngăn cản, mặc dù còn lại những cái kia dư uy rung động đến Dương Diệp trên thân, nhưng là với hắn mà nói, vậy liền cùng gãi ngứa ngứa đồng dạng!

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp cái kia diện nắp quan tài một hồi lâu, rồi mới nói: “Tốt bảo vật!”

Dương Diệp không nói nhảm, hắn trực tiếp thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại nữ tử trước mặt, rồi mới cùng lúc trước một kiếm đâm ra.

Hắn hiện tại mục đích rất đơn giản, chính là muốn cùng nữ tử cận thân vật lộn, hắn chính là muốn cùng đối phương liều mạng. Hắn nhục thân so với đối phương mạnh, hắn chơi khởi, mà đối phương không chơi nổi, đối phương một khi cùng hắn kéo dài khoảng cách, hắn liền sẽ dùng nắp quan tài. Có nắp quan tài tại, hắn tựu không sợ đối phương công kích từ xa!

Bởi vì Dương Diệp xuất ra nắp quan tài, giữa sân thế cục lập tức xoay chuyển lại, đương nhiên, hắn cũng không có chiếm được tiện nghi, dù sao hắn cùng thực lực của đối phương chênh lệch còn tại đó. Bất quá, nữ tử kia cũng không có chiếm được hắn tiện nghi.

Cứ như vậy, trong lúc nhất thời song phương chiến thành cục diện bế tắc!

Một bên quan chiến An Nam tĩnh cùng thanh niên kia nam tử sắc mặt đều có chút khó coi, An Nam tĩnh là lo lắng, bởi vì tiếp tục đánh xuống, Dương Diệp quả quyết biết không kiên trì nổi. Một cái thần giả cùng một vị Luân Hồi cảnh cường giả bỏ đi hao tổn, thế nào khả năng đánh thắng được? Còn nữa, bên cạnh còn có cái kia đeo đao thanh niên nam tử!

Oanh!

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang âm thanh, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, bởi vì ban nãy nữ tử thi triển ra một kiếm, một kiếm kia uy lực so trước đó uy lực tăng lên chí ít gấp năm lần, nếu như không phải hắn kịp thời tế ra nắp quan tài, hắn có thể sẽ bị đối phương cho một kiếm phân thi! Mà hắn cái này trên nắp quan tài, giờ phút này nhiều một đạo sâu gần thập centimet vết kiếm!

Mọi việc đều thuận lợi nắp quan tài, lần này bị phá ra. Mặc dù không có bị triệt để phá vỡ, nhưng là, cái này đã đủ để chứng minh đối phương ban nãy một kiếm kia là có bao nhiêu sao kinh khủng!

Giờ phút này, nữ tử sắc mặt có chút khó coi, nguyên bản nàng coi là giải quyết Dương Diệp đối với nàng mà nói là một kiện chuyện dễ như trở bàn tay, dù sao Dương Diệp hiện tại mới thần giả. Nhưng mà đánh xuống nàng mới phát hiện, Dương Diệp so với nàng tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, đặc biệt là có được một thân bảo vật Dương Diệp.

“Không muốn lãng phí thời gian!”

Đúng lúc này, một bên thanh niên nam tử đột nhiên nói: “Trở về đã chậm, chủ nhân sợ là nếu không cao hứng. Ngươi tốc độ giải quyết hắn, ta đến bắt nữ tử này.” Nói, hắn quay người hướng phía An Nam tĩnh vọt tới.

Một bên, nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Kết thúc!”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của nàng đột nhiên rung động kịch liệt lên, theo kiếm của nàng rung động kịch liệt, không gian chung quanh vậy mà tại giờ khắc này như là địa chấn kịch liệt đung đưa.

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này làm cái gì quỷ?

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên: “Tựu như thế khi dễ hai cái hậu bối, các ngươi hai cái cũng không cảm thấy ngại, thật sự là càng sống càng trở về a!”

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp đầu tiên là sững sờ, lập tức đại hỉ.

...

PS: Cảm tạ: 1yd AVid2, thư hữu 41 101895, quỷ hống, người Hẹ quan ít, phấn đấu kiên trì nhẫn nại, 128 Lục31, cô độc năm xưa tịch mịch nhóm bằng hữu khen thưởng cùng duy trì.

Còn có chương không có viết ra, nay Thiên đại bá gia muốn giết ba đầu heo... Ta muốn đi hỗ trợ... Không sai, ta không thể điệu thấp, là thời điểm thi triển trảm thiên Bạt Kiếm Thuật.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1564: Chương: Trí linh thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1559: Chương: Trí linh thể!

Dương Diệp sở dĩ đại hỉ, là bởi vì đạo thanh âm này chủ nhân hắn rất quen thuộc.

Đạo thanh âm này chủ nhân chính là Huyết Nữ!

Bất quá, Huyết Nữ cũng không xuất hiện, bởi vì đạo thanh âm này là xuyên thấu qua không gian truyền đến, nói cách khác Huyết Nữ lúc này đang chạy tới nơi này.

Nơi xa, nam tử kia cùng nữ tử nhìn nhau một chút, rất nhanh, bọn hắn ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên thân, liền tại bọn hắn muốn xuất thủ lúc, một tên áo đen nam tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

Nam tử áo xanh nhìn chừng ba mươi, ở sau lưng hắn, cõng một thanh thật dài trường thương, tại trường thương quanh thân, hoa văn một đầu Kim Long, Kim Long đuôi rồng ở vào đầu mũi thương, mà vậy long đầu lại được cũng may chuôi thương vị trí.

Nhìn thấy tên này nam tử áo xanh, Dương Diệp vô cùng ngưng trọng, đối phương mang đến cho hắn một cảm giác chính là, thâm bất khả trắc!

Nam tử này thực lực, khả năng còn tại cái kia cầm đao nam tử cùng cầm kiếm nữ tử phía trên!

Đây là cảm giác của hắn!

“Chủ nhân có lệnh, U Minh hiện thân, mau trở về.”

Thanh âm nam tử rơi xuống, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp: “Như muốn cứu không gian điêu, mười ngày sau đến Bàn Long sơn, quá hạn không đợi.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, thanh niên kia nam tử cùng nữ tử cũng là lập tức thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

“Bọn hắn, đều tốt mạnh mẽ!” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Rất mạnh.”

Đơn đả độc đấu, hắn cùng An Nam Tĩnh cũng đánh không lại đối phương bất kỳ người nào. Chớ nhìn hắn trước đó cùng nữ tử kia đánh kịch liệt, kỳ thật, nữ tử kia thực lực xa ở trên người hắn, mà lại, đối phương hiển nhiên còn không có chân chính nghiêm túc. Mà hắn mặc dù có Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Kiếm Thần Ấn, nhưng là đối với nữ tử này, hắn không có nắm chắc dùng Tinh Hà Kiếm Đồ đánh giết đối phương!

Dương Diệp dần dần ngưng trọng lên, cái kia thần bí chủ nhân đến tột cùng là ai? Lại có thể để nhiều cường giả như vậy thần phục!

Đúng lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt không gian đột nhiên run rẩy, đón lấy, một đạo huyết mang ở trong sân chợt lóe lên, huyết mang tán đi, Huyết Nữ xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Huyết Nữ sau lưng, nói: “Minh nữ các nàng đâu?”

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Nhìn thấy là ta mà không phải tiểu thập, rất thất vọng?”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó vội vàng nói: “Làm sao lại, ngươi...” Khi thấy Huyết Nữ khóe miệng ý cười lúc, hắn thế mới biết, Huyết Nữ là đang nói đùa hắn.

Dương Diệp cười khổ cười, “Nhị tỷ ngươi cũng ưa thích nghịch ngợm!”

Huyết Nữ nụ cười thu liễm, sau đó nói: “Thật có lỗi!”

Dương Diệp khẽ giật mình, “Vì cái gì?”

Huyết Nữ quay người nhìn về phía nơi xa, “Nếu như không phải chúng ta, người kia nàng là sẽ không nhằm vào ngươi. Bởi vì chúng ta nguyên nhân, nàng bắt đầu ở tính toán ngươi, bắt ngươi bằng hữu...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đánh gãy Huyết Nữ, “Nhị tỷ ngươi không biết như thế có nghĩa gì sao. Ta cảm thấy, hiện tại giữa chúng ta nói những lời khách sáo này thực không có ý gì. Ngươi muốn thật lo lắng ta bị đối phương xử lý, không bằng nhiều đưa ta mấy cái bảo bối, loại kia siêu việt phẩm giai bảo vật, ta tuyệt đối không chê nhiều!”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “Ngươi suy nghĩ nhiều quá. Loại kia bảo vật, ta đều không có! Ngươi có thể có được nhiều như vậy kiện, kỳ thật, ta cũng muốn đánh cướp ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Ngươi thu được Võ Thần truyền thừa?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu.

“Khó lường!”

Huyết Nữ nói khẽ: “Cái này Võ Thần, cũng không phải hạ vị diện những Võ Thần kia, những Võ Thần kia, nghiêm chỉnh mà nói, không tính là chân chính Võ Thần. Cái này Võ Thần, là năm đó Thiên Thiên đại lục công nhận Võ Thần. Hắn tại năm đó đại lục danh khí, kỳ thật không có chút nào yếu Tiêu Diêu Tử. Hắn ánh mắt cực cao, những năm gần đây, không biết có bao nhiêu thiên tài yêu nghiệt tới đây, hi vọng đạt được truyền thừa của hắn, nhưng là hắn không có coi trọng.”

Dương Diệp cười nói: “Nếu như ngay cả An Nam Tĩnh hắn cũng chướng mắt, vậy ta chỉ có thể nói, hắn phải chờ tới triệt để vẫn hóa.”

Huyết Nữ đánh giá một chút An Nam Tĩnh, sau đó nhẹ gật đầu, “Đúng là kỳ tài ngút trời, thiên phú phương diện, không có chút nào yếu ngươi, không đúng, là còn mạnh hơn ngươi. Nếu như ngươi không phải có nhiều như vậy kỳ ngộ, ngươi quả quyết không bằng nàng.”

Dương Diệp trợn trắng mắt, bất quá Huyết Nữ nói cũng đúng, hắn nếu không có Hồng Mông tháp, quả quyết thực không bằng An Nam Tĩnh. Bất quá, mỗi người cũng có cơ duyên của mình cùng kỳ ngộ, liền giống với An Nam Tĩnh, nàng một đường đến cũng thu được rất nhiều truyền thừa cùng kỳ ngộ. Đương nhiên, An Nam Tĩnh thiên phú đúng là không thể nghi ngờ.

“Các nàng đâu?” Lúc này, Dương Diệp hỏi. Cái này ‘Các nàng’ dĩ nhiên là chỉ minh nữ các nàng.

“Tạm thời còn không có đi lên!” Huyết Nữ nói.

“Vậy ngươi một người đi lên?” Dương Diệp kinh ngạc nói: “Ngươi không sợ?”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ta không được, ngươi liền phải chết.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng ấm áp, Huyết Nữ các nàng quả quyết là đạt được tại đại thế giới bị nhằm vào tin tức, cho nên Huyết Nữ mới đuổi đi lên.

Dương Diệp nói khẽ: “Một mình ngươi đi lên, rất nguy hiểm.”

Huyết Nữ thực lực rất mạnh, nhưng là, ban nãy ba người kia cũng rất mạnh, đơn đấu, Huyết Nữ quả quyết không sợ, nhưng là, người ta chắc chắn sẽ không lựa chọn đơn đấu, liền xem như hắn hắn cũng sẽ không lựa chọn đơn đấu.

Huyết Nữ nói: “Tạm thời vô sự, bởi vì bọn họ là nghĩ toàn diệt chúng ta, mà không phải đơn độc giết ta một cái, cho nên, tại tỷ muội chúng ta không có đến đông đủ trước đó, nàng là sẽ không xuất thủ. Dù sao, ta nếu một lòng muốn chạy trốn, đến mười cái so với ta mạnh hơn cường giả cũng ngăn không được ta.”

Dương Diệp nói: “Cái kia thế lực, đến tột cùng là cái gì thế lực? Cái kia cái gọi là ‘Chủ nhân’ đến tột cùng là ai?”

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Về sau ngươi liền sẽ biết. Không đem làm về sau, mười ngày sau ngươi liền sẽ biết.”

“Mười ngày sau các ngươi muốn đi với ta?” Dương Diệp nói.

Huyết Nữ nói: “Đối phương để ngươi mười ngày sau đi, mục đích thực sự là để cho chúng ta mười ngày sau đi, mười ngày, hẳn là cũng không sai biệt lắm đủ.”

“Các ngươi tìm tới các ngươi đại tỷ?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “Chúng ta không có tìm được nàng.”

“Vậy các ngươi...” Dương Diệp nói khẽ: “Đánh thắng được sao?”

Huyết Nữ nhạt tiếng nói: “Đánh không lại cũng muốn đánh, cũng không thể nhìn xem ngươi đi chịu chết đi!”

Dương Diệp cảm động tột đỉnh, lúc này, Huyết Nữ nói: “Thực lực ngươi quá yếu. Ta lần này đến, là chuẩn bị dẫn ngươi đi một chỗ, cái chỗ kia đối ngươi hẳn là có chút trợ giúp.”

“Chỗ nào?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “U Minh!”

U Minh!

Dương Diệp trong lòng run lên, Huyết Nữ các nàng đã từng tổng bộ?

“Có phải hay không có người đang giúp ngươi hỏi thăm cái kia thế lực tin tức?” Huyết Nữ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta một người bạn!”

Huyết Nữ nhướng mày, “Nàng hiện tại ở đâu.”

“Làm sao?” Dương Diệp không hiểu.

“Nàng gặp nguy hiểm! Ngươi đến chỉ đường.” Huyết Nữ nói xong, trực tiếp bắt lấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bả vai tiêu thất ngay

tại chỗ.

Yên giới thành.

Một tên cầm trong tay quạt lông nữ tử đột nhiên xuất hiện ở yên giới thành cửa thành chỗ, nữ tử sau khi xuất hiện, lập tức trở thành trong sân tiêu điểm, giữa sân vô số người ánh mắt cũng rơi vào nữ tử trên thân.

Đẹp!

Đẹp đến câu hồn đoạt phách!

Nữ tử không có để ý ánh mắt của mọi người, nàng đi tới Tiểu Dương tửu quán, ngay tại nàng muốn đi vào Tiểu Dương tửu quán lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, bởi vì lúc này phía sau nàng theo rất nhiều người, cơ bản đều là nam nhân, khoảng chừng hơn ngàn nhiều.

Nữ tử quay người nhìn lướt qua những người kia, sau một khắc, nàng quạt lông nhẹ nhàng vung lên, một cơn gió màu xanh lá ở trong sân phất qua, luồng gió mát thổi qua, giữa sân ngàn thân thể người cứng ngắc tại nguyên chỗ, sau một khắc, này một ngàn nhiều người vậy mà tại trong nháy mắt toàn bộ già nua, rất nhanh, bọn hắn toàn bộ khô hóa, hóa thành một đống bụi đất theo gió lướt tới.

Giờ khắc này, những người này từ sinh ra đến chết quá trình này, chỉ dùng không đến nửa hơi thời gian.

Nữ tử quay người tiến nhập Tiểu Dương tửu quán, lúc này, một tên váy xanh nữ tử đi tới quạt lông nữ tử trước mặt, “Tiểu thư cho mời!”

Quạt lông nữ tử khẽ gật đầu, sau đó tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong mật thất.

Đinh Thược Dược nhìn xem trước mặt quạt lông nữ tử, “Từ giúp hắn một khắc này bắt đầu, ta cũng đã dự liệu đến hôm nay.”

Quạt lông nữ tử đánh giá một chút Đinh Thược Dược, cuối cùng, nàng tại Đinh Thược Dược giữa lông mày dừng lại một ngày, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: “Trí linh... Khó trách.”

“Trí linh?” Đinh Thược Dược nhíu mày, “Có ý tứ gì?”

Quạt lông nữ tử nói: “Thế gian này, thật nhiều kỳ dị thể chất, mà ngươi là trí linh thể, trời sinh trí tuệ khác hẳn với thường nhân.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ta cũng là trí linh thể!”

Đinh Thược Dược trầm mặc, nàng không nghĩ tới, lại là cái gì trí linh thể.

Đúng lúc này, quạt lông nữ tử đột nhiên khẽ cười nói: “Chúng ta trí linh thể, tính đây coi là cái kia, rất không lấy phiến thiên địa này vui, cho nên, trí linh thể tại một thời đại sẽ chỉ xuất hiện một vị, nếu như xuất hiện hai vị, cái kia chứng minh trong đó một vị muốn chết, tựu giống như Linh Chủ...”

Đinh Thược Dược nhìn xem quạt lông nữ tử hồi lâu, “Mục đích của ngươi là U Minh, ngươi sẽ bỏ qua Dương Diệp sao?”

Quạt lông nữ tử hỏi lại, “Ta giết U Minh, Dương Diệp sẽ bỏ qua ta sao?”

Đinh Thược Dược trầm mặc.

Quạt lông nữ tử đột nhiên nói: “Có một chút ta rất hiếu kì, ngươi biết rõ có hôm nay hạ tràng, vì sao còn muốn giúp hắn?”

“Ưa thích qua một người sao?” Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

Quạt lông nữ tử trầm mặc, một hồi lâu, nàng nhẹ gật đầu, “Minh bạch. Đi với ta một chuyến đi, có ngươi tại, ta nghĩ hắn quả quyết biết không tiếc bất cứ giá nào...”

Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên lấy ra một cây hình dạng như hoa dược liệu đặt ở trước mặt trên bàn, “Thược Dược, biệt danh Biệt Ly thảo... Giúp ta đem cái này giao cho hắn, nói với hắn, ta yêu cầu không nhiều, ngẫu nhiên một ngày có thể nhớ tới ta liền là đủ.”

Thanh âm rơi xuống, Đinh Thược Dược chậm rãi nhắm lại, ở tại khóe miệng, dần dần tràn ra một vòng tiên huyết.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1565: Chương: Bắt sống thiên đạo chi chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1560: Chương: Bắt sống thiên đạo chi chủ!

Một đạo huyết mang trên bầu trời Yên Giới thành chợt lóe lên, rất nhanh, Dương Diệp ba người xuất hiện ở Yên Giới thành bên trong.

Làm Dương Diệp đi vào Dương Thành trong tửu quán lúc, hắn sắc mặt lập tức âm trầm.

Bởi vì trong tửu quán, đã không có một ai.

Không đúng, còn có một người, tại trong tửu quán, còn có một tên váy xanh nữ tử. Tên này váy xanh nữ tử, Dương Diệp nhận biết, tên Tiểu Lục, là Đinh Thược Dược thân tín.

“Các ngươi tiểu thư đây?” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

Tiểu Lục nói khẽ: “Ngươi đã về trễ rồi!”

Dương Diệp tay khẽ run lên, “Ngươi, ngươi có ý tứ gì?”

Tiểu Lục nhìn thẳng Dương Diệp, “Biết không? Đang giúp ngươi điều tra cái kia thế lực thần bí lúc, tiểu thư cũng đã dự liệu đến kết cục. Cái kia thế lực, so với chúng ta tưởng tượng khủng bố hơn rất rất nhiều, mà chúng ta, nội tình quá kém, coi như tại làm sao cẩn thận, cũng không thể nào làm được vô thanh vô tức. Chúng ta khuyên nàng thu tay lại, bởi vì không thể đang tra đi xuống. Nhưng là, nàng không nghe.”

Dương Diệp hai mắt đóng lại, “Người nàng đây?”

Tiểu Lục trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nàng tự biết đối phương sẽ tìm tới nàng, cho nên, tại đối phương tìm tới nàng lúc, nàng tựu tự hủy sinh cơ nàng không muốn mình bị bắt, làm cho đối phương đến uy hiếp ngươi.”

Giữa sân trầm mặc.

Một bên, Dương Diệp khóe mắt chẳng biết lúc nào đã tràn ra hai hàng thanh tịnh chất lỏng. Hồi lâu, Dương Diệp nói: “Là, là ta hại chết nàng, là ta, ta sớm nên nghĩ đến đối phương sẽ tìm đến nàng, ta sớm nên nghĩ tới”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra ngoài cửa, nhưng lại bị Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh ngăn cản.

Huyết Nữ nói: “Xúc động, không thể báo thù, chỉ có thể chịu chết.”

An Nam Tĩnh cũng nói: “Ngươi mà chết, nàng chẳng phải là chết vô ích?”

Lúc này, Tiểu Lục đột nhiên nói: “Tiểu thư nói, ngươi như muốn cho nàng báo thù, cũng đừng xúc động. Còn sống, mới có hi vọng.”

Dương Diệp hai tay nắm chặt, trầm mặc hồi lâu, hắn quay người đi ra ngoài, “Để cho ta lẳng lặng.”

Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh không có tại cản, lúc này Dương Diệp xác thực yêu cầu lẳng lặng. Huyết Nữ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó cùng ra ngoài.

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp sau khi rời khỏi đây, Huyết Nữ nhìn về phía Tiểu Lục, “Tiểu thư nhà ngươi thi thể đây?”

Tiểu Lục lắc đầu, “Ta không biết.”

“Không biết?” Huyết Nữ đại mi cau lại.

Tiểu Lục nhẹ gật đầu, “Tại thấy tên kia nữ tử thần bí lúc, tiểu thư tại trong mật thất, nhưng khi ta trở ra, tiểu thư cùng nữ tử thần bí đều đã không thấy, ngoại trừ tiểu thư cùng tên kia nữ tử thần bí, chúng ta Dương Thành tửu quán những kia điều tra cái kia thế lực thần bí người cũng đã toàn bộ chết rồi.”

“Vậy ngươi vì cái gì không chết?” Huyết Nữ nhìn về phía Tiểu Lục.

Tiểu Lục nhìn về phía Huyết Nữ, “Nàng để cho ta mang cho ngươi câu nói.”

“Lời gì?” Huyết Nữ hỏi.

Tiểu Lục nói: “Nàng nói: Phần mộ đã vì các ngươi tỷ muội thành lập xong được, hiện tại, còn kém các ngươi.”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “Chúng ta sẽ để cho nàng minh bạch cái gì gọi là tự chui đầu vào rọ.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Tiểu Dương tửu quán cổng, Dương Diệp ngồi dưới đất, thân thể dựa vào môn trên lan can, ánh mắt nhìn về phía chân trời, vô thần, lại mang theo một tia mê mang.

Lúc này, An Nam Tĩnh cũng ngồi ở Dương Diệp bên cạnh, nàng không nói gì.

An ủi người? Nàng sẽ không, mà nàng cũng cảm thấy, vào lúc này, nói cái gì an ủi lời nói đều không có ý nghĩa. Bồi tiếp liền tốt!

Qua hồi lâu, Dương Diệp nói khẽ: “Ta không nghĩ tới nàng sẽ làm như vậy” hắn cùng Đinh Thược Dược là tại Linh giới nhận biết, lúc ấy, giữa bọn hắn vẫn náo qua không ít mâu thuẫn, mặc dù cuối cùng cùng với tốt, mà lại tương hỗ tầm đó cũng có hảo cảm, nhưng là, còn xa xa không tới yêu trình độ.

Mà hắn không nghĩ tới, Đinh Thược Dược vậy mà lại để hắn làm như thế.

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Nếu như ngươi để nàng mà chết, ngươi sẽ hối hận sao?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu.

An Nam Tĩnh không có nói chuyện. Mà Dương Diệp cũng minh bạch An Nam Tĩnh ý tứ.

Một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp đứng dậy, sau đó kéo lại An Nam Tĩnh tay, nói: “Chúng ta cùng đi U Minh”

Thực lực!

Giờ khắc này, Dương Diệp bức thiết muốn tăng thực lực lên. Chỉ có thực lực, mới có thể cứu trở về Tử nhi, mới có thể báo thù. Hắn hiện tại, căn bản là không có cách đối kháng cái kia thế lực thần bí. Hắn hiện tại muốn làm chính là tăng thực lực lên, mà không phải tại cái này lằng nhà lằng nhằng lãng phí thời gian.

Dù cho trong lòng có tại lớn bi thương, vào lúc này cũng muốn ngăn chặn.

Rất nhanh, Dương Diệp ba người rời đi Yên Giới thành.

Một lúc lâu sau, tại Huyết Nữ dẫn đầu dưới, ba người đi tới một mảnh hoang vu chi địa.

Hoang vu!

Đây là lúc này Dương Diệp cảm giác.

Ba người tiếp tục đi lên phía trước, rất nhanh, một vùng phế tích xuất hiện ở ba người trong tầm mắt. Từ phế tích quy mô đến xem, có thể tưởng tượng, từng tại mảnh này hoang vu chi địa bên trên, quả quyết tồn tại rất nhiều kiến trúc hùng vĩ.

Ba người tiếp tục đi lên phía trước, rất nhanh, một tòa tàn phá cung điện xuất hiện ở ba người trong tầm mắt. Dương Diệp ánh mắt rơi vào cung điện ngay phía trước vị trí trung ương, ở nơi đó, có ba chữ: U Minh.

Không cần phải nói, nơi này chính là U Minh tổng bộ.

Nhìn trước mắt cung điện, Huyết Nữ trầm mặc, ánh mắt mang theo từng tia từng tia gợn sóng, dường như nhớ lại chuyện cũ.

Qua một hồi lâu, Huyết Nữ trong mắt khôi phục bình tĩnh, “Đi vào đi.”

Ba người tiến vào cung điện về sau, tia sáng lập tức tối xuống, có chút kiềm chế, trong này cho người ta cảm giác rất áp lực.

“Nhị tỷ, có thể nói một cái U Minh sự tình sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Đối với U Minh, hắn là hiếu kỳ, cái thế lực này vô cùng thần bí, thần bí đến đại thế giới người đối với các nàng đều biết chi rất ít.

Huyết Nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “U Minh, là một cái vực ngoại người sáng lập, trong điện không chỉ U Minh thập điện, còn có U Minh phán quan, U Minh tam ti, U Minh phật, U Minh nhị sứ, U Minh tam thánh, U Minh ngũ quỷ các loại, mà tại những này phía dưới, còn có U Minh kỵ sĩ đoàn.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Tại những này bên trong, U Minh phán quan thực lực khá mạnh, cũng thần bí nhất, dù cho chúng ta đều không có gặp qua, tiếp theo là U Minh phật, lại đến là U Minh tam thánh, tam thánh về sau là U Minh ngũ quỷ, cuối cùng mới là chúng ta U Minh thập điện!”

Rung động!

Nghe được Huyết Nữ, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã bị triệt để rung động!

Bọn hắn đều không có nghĩ đến U Minh thập điện chỉ là U Minh trong đó một bộ phận, hơn nữa, còn là U Minh bên trong yếu nhược cái kia một bộ phận!

Nói đùa cái gì?

Huyết Nữ các nàng thực lực sao mà kinh khủng?

Mà U Minh thập điện tại U Minh trong điện vậy mà chỉ có thể coi là yếu nhược một bộ phận

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Chúng ta tổng bộ, cũng không tại Thiên Thiên đại lục. Lúc trước chúng ta U Minh thập điện đến Thiên Thiên đại lục, đều chỉ là vì một cái nhiệm vụ, chỉ là chúng ta lại tới đây không bao lâu về sau, U Minh điện chủ đột nhiên biến mất. Điện chủ tiêu thất, U Minh trong điện bộ lập tức bắt đầu loạn cả lên, tất cả mọi người tại tranh đoạt điện chủ chức. Đại tỷ không có tranh đoạt ý nghĩ, cho nên chúng ta tựu lưu tại nơi này không có trở về. Nhưng là” nói đến đây, nàng lạnh xuống, “Nhưng là không nghĩ tới hay là không có cách nào tránh cho, cũng không lâu lắm, U Minh phật đi vào Thiên Thiên đại lục tìm tới chúng ta, đối phương muốn chúng ta thập điện đi theo hắn, giúp hắn cướp đoạt U Minh điện chủ vị trí. Đại tỷ tự nhiên không đồng ý, mà cái này U Minh phật vậy mà một mình bắt Giới Nữ cùng Yên Nữ, dùng cái này đến uy hiếp chúng ta. Cuối cùng chúng ta tại U Minh phật đối thủ cạnh tranh âm thầm trợ giúp hạ cứu ra Giới Nữ cùng Yên Nữ, đồng thời giết U Minh phật.”

“U Minh phật, rất mạnh?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, “Rất mạnh, đơn đả độc đấu, tại người ta gặp qua bên trong, ngoại trừ U Minh trong điện người bên ngoài, khả năng tựu ba người có thể thắng qua hắn.”

“Cái nào ba cái?” Dương Diệp hiếu kỳ nói.

Huyết Nữ nói: “Đạt đến Luân Hồi cảnh Tiêu Diêu Tử, Luân Hồi cảnh Tiêu Diêu Tử nhưng thắng hắn, nhưng là không giết được hắn; Thứ hai là thế giới này cùng vạn vật cùng sinh người thần bí kia, người này có thể giết hắn, nhưng là sẽ không giết nhẹ nhàng như vậy, mà lại, đối phương phải mượn nhờ vạn vật chi lực mới có thể; Cái cuối cùng là đã từng đánh giết Kiếm Vô Cực cái kia đạo bào lão giả! Người này mạnh, đã vượt ra khỏi ta nhận biết. Đừng nói U Minh phật, e là cho dù là đỉnh phong thời kỳ điện chủ đều không thể cùng hắn chống lại!”

Đạo bào lão giả!

Dương Diệp trong lòng run lên, đạo bào lão giả đến tột cùng là ai? Vấn đề này chỉ sợ chỉ có còn tại ngủ say Tiểu Thất mới biết được. Đạo bào lão giả thực lực, quả thật có chút biến thái, không phải có chút, là phi thường vô cùng biến thái. Một tia phân thân tựu đánh chết thi triển Tinh Hà Kiếm Đồ Kiếm Vô Cực. Đây chẳng qua là một tia phân thân a!

Một tia phân thân cũng như thế mạnh, vậy bản thể phải mạnh đến mức nào?

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Mặc dù đánh chết U Minh phật, nhưng là sự tình cũng không kết thúc. Bây giờ tại nhằm vào chúng ta cái kia nhân vật sau màn, cũng là U Minh!”

Dương Diệp biến sắc, “Đối phương cũng là U Minh?”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “Nàng là U Minh nhị sứ bên trong Văn Sử, tại U Minh trong điện quyền lợi cực lớn, U Minh trong điện tất cả mọi chuyện lớn nhỏ đều là nàng đang quản, lúc trước chúng ta tới Thiên Thiên đại lục nhiệm vụ cũng là nàng phái.”

“Nàng tại sao muốn đối phó các ngươi?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nói: “Bởi vì U Minh phật là ca ca của nàng, là nàng thân ca ca, bọn hắn tình cảm rất tốt, phi thường tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Thì ra là thế.”

Huyết Nữ nói: “Sự tình không sai biệt lắm chính là như vậy, nghiêm chỉnh mà nói, đây cũng là chúng ta U Minh trong điện bộ sự tình. Chỉ là có chút thật có lỗi, liên lụy ngươi.”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Một vấn đề cuối cùng, các ngươi đến Thiên Thiên đại lục nhiệm vụ là cái gì?”

Huyết Nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Bắt sống mảnh thế giới này thiên đạo chi chủ.”

Dương Diệp nao nao, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một đạo bạch quang ở trong sân chợt lóe lên, đón lấy, Tiểu Thiên xuất hiện ở Huyết Nữ trước mặt.

“Hừ hừ!”

Tiểu Thiên nhìn xem Huyết Nữ, cười lạnh.

PS "Ngươi chính mình họp gặp, ngươi đến yêu, đông không, lwyd AVid2. Ô ha ha lặc, lang thang vé xe _, **lang thang vé xe _**, lộn xộn Kiếm Tổ, bận rộn tinh năm khung nhóm bằng hữu khen thưởng cùng duy trì!!!!

Còn có một chương tại xế chiều, tranh thủ tại năm điểm trước đó viết xong!!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1566: Chương: Âm dương cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1561: Chương: Âm dương cảnh!

Nhìn thấy Tiểu Thiên, Huyết Nữ trong mắt lập tức nhiều hơn một vòng ngưng trọng.

Tiểu nữ hài này thế nhưng là rất thần bí!

Dương Diệp lôi kéo Tiểu Thiên cánh tay, nói: “Ngươi lãnh tiếu cái gì, người ta lại không nói muốn bắt sống ngươi, hay là nói, ngươi là thiên đạo chi chủ?”

Tiểu Thiên nhạt tiếng nói: “Không có gì, tựu là muốn cười.”

Nói xong, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiến nhập Dương Diệp thể nội.

Dương Diệp: “...”

“Chúng ta đi thôi!” Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn tại cái này tiếp tục lãng phí thời gian.

Tại Huyết Nữ dẫn đầu dưới, ba người tiến nhập đại điện chỗ sâu, khi tiến vào chỗ sâu về sau, rất nhanh, phía trước không có đường.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn về phía Huyết Nữ.

Huyết Nữ ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, trước mặt bọn hắn vách tường đột nhiên một trận biến ảo, ngay sau đó, tường kia vách tường hướng phía hai bên chậm rãi điểm đầy trời, chỉ chốc lát, một cánh cửa xuất hiện ở ba người trước mặt.

“Đi thôi!” Huyết Nữ nói.

Ba người tiến vào trong môn về sau, Dương Diệp cảm giác hết thảy chung quanh đột nhiên mơ hồ, cùng lúc đó, đầu hắn bắt đầu có chút u ám. Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác đầu mình đã khôi phục bình thường.

đọc truyện với http://truyen

cu a tui.net/ Dương Diệp mở to mắt, lúc này, bọn hắn đã không lúc trước trong đại điện. Bọn hắn bốn phía, là một mảnh trống trải chi địa, cái gì cũng không có.

“Đây là?” Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ.

Huyết Nữ nói khẽ: “Chúng ta mảnh thế giới này, thật nhiều năng lượng, tỉ như Huyền khí, ngũ hành Huyền khí, tinh thần chi lực, lực lượng thời gian, âm dương chi lực... Nơi này, là đại tỷ năm đó mở ra tới, nơi này, ngăn cách hết thảy năng lượng, phải nói, nơi này chỉ có âm dương chi lực, còn lại năng lượng toàn bộ bị đại tỷ rút ra.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Cảm ngộ, ngươi bây giờ là thần giả, muốn tiến thêm một bước, chỉ có cảm ngộ âm dương chi lực, chỉ có minh bạch cái gì gọi là âm dương chi lực, ngươi mới có thể theo bước vào âm dương cảnh. Nếu như là ở bên ngoài, ngươi muốn cảm ngộ âm dương chi lực, sẽ rất khó rất khó. Nhưng là ở chỗ này sẽ đơn giản rất nhiều. Còn yêu cầu bao lâu mới có thể cảm ngộ âm dương chi lực, cũng chỉ có thể nhìn ngươi tạo hóa của mình.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Minh bạch!”

Theo đến âm dương cảnh, cần chính là ngộ, liền như là trước đó kiếm ý đồng dạng, hiểu, kiếm ý lập tức đạt đến mới một cái cấp độ. Cái này nói đến có chút huyền diệu, nhưng là, muốn ngộ cũng không phải một cái sự tình đơn giản. Bình thường tình huống dưới, chỉ có tại trải qua tích lũy tháng ngày không ngừng tích lũy xuống, mới có thể tại thời khắc mấu chốt đột nhiên ngộ.

Tựa như làm một chuyện, ngay từ đầu vô cùng khó khăn, nhưng là nếu như ngươi làm mấy ngàn lần, mấy vạn lần, khả năng liền sẽ xuất hiện, nguyên lai cũng không phải rất khó. Sở dĩ cảm thấy không phải rất khó, là bởi vì ngươi nắm giữ trong đó một chút kỹ xảo. Coi ngươi nắm giữ một ít điểm mấu chốt về sau, ngươi liền sẽ xuất hiện, kỳ thật nguyên lai tốt đơn giản!

Lúc này, Huyết Nữ nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Ngươi cũng là thần giả đỉnh phong, có thể cùng nàng cùng một chỗ ở chỗ này lĩnh hội. Thiên phú của ngươi muốn so hắn tốt, ta tin tưởng, ngươi không cần quá lâu liền có thể bước vào âm dương cảnh.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Đa tạ.”

Không hề nghi ngờ, nơi này nếu để cho phía ngoài thế lực biết, quả quyết sẽ để cho vô số cường giả điên cuồng. Nơi này, thì tương đương với một đầu theo đến âm dương cảnh đường tắt!

Huyết Nữ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, sau đó nói: “Ta không quấy rầy các ngươi. Mười ngày sau, ta sẽ tìm đến các ngươi.” Nói xong, nàng quay người rời đi.

Huyết Nữ rời đi về sau, An Nam Tĩnh lập tức ngồi xếp bằng xuống, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đừng ở chỗ này, chúng ta đi vào!”

Nói xong, hắn trực tiếp giữ chặt An Nam Tĩnh tay tiến nhập Hồng Mông tháp tầng thứ ba.

Hắn đương nhiên muốn tại Hồng Mông trong tháp tu luyện, hắn chỉ có thời gian mười ngày, mười ngày cảm ngộ âm dương chi lực tấn thăng âm dương cảnh? Không thực tế! Chỉ có tại Hồng Mông trong tháp mới có thể. Tại Hồng Mông trong tháp, mang ý nghĩa hắn có gần hơn ba tháng thời gian. Nhiều một chút thời gian, tựu mang ý nghĩa nhiều cơ hội một chút tấn cấp âm dương cảnh!

Mặc dù Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh là tại Hồng Mông trong tháp, nhưng là, cái này cũng không ảnh hưởng bọn hắn cảm ngộ chung quanh âm dương chi lực, bởi vì lúc này Dương Diệp vị trí ngay tại vùng không gian này bên trong, hắn là có thể cảm ứng được bên ngoài những Âm Dương Chi Lực kia.

Cảm ngộ!

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắt đầu cảm ngộ cái kia cái gọi là âm dương chi lực.

Không thể không nói, Dương Diệp là không thích lắm loại phương thức này, đơn giản tới nói, để hắn mỗi ngày ngồi ở chỗ đó đi cảm thụ chung quanh những Âm Dương Chi Lực kia, dùng tính tình của hắn, thật sự là có chút rất khó chịu. Bởi vậy, qua vài ngày nữa về sau, Dương Diệp bắt đầu tìm An Nam Tĩnh luận bàn.

Đối với cái này, An Nam Tĩnh tự nhiên không có ý nghĩa gì, nàng rất sớm trước liền muốn cùng Dương Diệp so tài.

Hồng Mông trong tháp.

An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên, thần sắc bình tĩnh, ở trước mặt nàng cách đó không xa là Dương Diệp, Dương Diệp tay cầm Kiếm Tổ, Kiếm Tổ phía trên, kiếm quang lượn lờ.

Không trung, hai người nhìn nhau một chút, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

"Keng!"

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo kim thiết tương giao âm thanh, không gian xung quanh kịch liệt run lên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vừa chạm liền tách ra. Nhưng là sau một khắc, hai người chính là lần nữa chiến ở cùng nhau.

Hai người chỉ so sánh chiêu thức, không dùng riêng phần mình ý cảnh.

An Nam Tĩnh là ý thức chiến đấu cực mạnh, mà Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, hắn có thể thật nhanh tìm tới An Nam Tĩnh sơ hở, nhưng là, mỗi lần hắn ra chiêu cái kia một cái chớp mắt, An Nam Tĩnh thật giống như đã biết hắn muốn như thế ra tựa, luôn có thể nhanh hắn một bước chặn đứng chiêu thức của hắn. Không thể không nói, cái này khiến Dương Diệp đánh có chút biệt khuất.

Một bên, Hiểu Vũ Tịch ánh mắt không hề chớp mắt nhìn chằm chằm trong sân Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ở giữa chiến đấu không thể nghi ngờ là cực kỳ đặc sắc, mặc dù bọn hắn đều không dùng thực lực chân chính, chính vì vậy mới đặc sắc.

Đây là ý thức đọ sức!

Có thể nói, người nào cùng bọn hắn cận chiến người nào không may!

Chiến hồi lâu, Dương Diệp bắt đầu sử dụng vô lại đấu pháp. Cũng liền không phòng ngự đấu pháp, hắn triệt để từ bỏ phòng ngự. Khi hắn từ bỏ phòng ngự về sau, thế cục lập tức chậm rãi thay đổi. Bởi vì An Nam Tĩnh có chỗ cố kỵ, dù sao nàng không có Dương Diệp nhục thân, không có khả năng giống như Dương Diệp không muốn mạng đánh.

Một lúc lâu sau, hai người ngừng lại.

Bất phân thắng bại!

Kỳ thật, cũng không có cách nào phân ra thắng bại, bởi vì mặc kệ là An Nam Tĩnh hay là Dương Diệp, xuất thủ của bọn hắn cũng có giữ lại, sẽ không chiêu chiêu mất mạng, mà lại, đến bọn hắn loại trình độ này, muốn phân ra thắng bại, cũng liền mang ý nghĩa muốn phân ra sinh tử.

Sau đó thời gian bên trong, hai người bắt đầu mỗi ngày cảm ngộ.

Âm dương chi lực!

Dương Diệp tại ban đầu lúc, nói thực ra, ngoại trừ không khí, hắn chẳng cảm ứng được gì cả. Nhưng là An Nam Tĩnh lại nói cảm ứng được...

Đây chính là thiên phú chênh lệch!

Bất quá rất nhanh Dương Diệp cũng cảm ứng được, bởi vì hắn sử dụng Kiếm Vực. Kiếm Vực ra, hết thảy hết thảy cũng không chỗ che thân. Cảm ứng được, không có nghĩa là liền có thể tấn thăng đến âm dương cảnh, còn muốn suy nghĩ cái này âm dương chi lực, triệt để nắm giữ loại lực lượng này, mới có thể theo bước vào âm dương.

Thần giả đến âm dương cảnh, dựa vào là tựu là 'Ngộ'. Nếu như ngươi không thể ngộ, coi như mỗi ngày tu luyện cũng không có khả năng đạt đến âm dương cảnh!

Hai tháng đi qua, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không có động tĩnh.

Một ngày nào đó, Tiểu Thiên đột nhiên đi tới tầng thứ ba.

"Bọn hắn còn tại ngộ?" Tiểu Thiên hỏi.

Một bên Hiểu Vũ Tịch nhẹ gật đầu.

Tiểu Thiên nhếch miệng, "Thật sự là nhàm chán, trừ phi là đi ngủ, nếu không mỗi ngày để cho ta ngồi ta mới không làm đâu."

Hiểu Vũ Tịch nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, sau đó nói khẽ: "Tu luyện, không tu luyện sẽ bị người khi dễ."

"Cái này ngược lại là!"

Tiểu Thiên nói khẽ: "Về sau đến làm cho Tiểu Tiểu Thiên bọn chúng cũng tu luyện, nếu không luôn bị nhân loại khi dễ."

Hiểu Vũ Tịch mí mắt vi nhảy, nàng tự nhiên biết Tiểu Thiên trong miệng nói tới 'Tiểu Tiểu Thiên' là cái gì. Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nói: "Thiên đạo chi nhãn cũng có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn sao?"

"Đương nhiên!"

Tiểu Thiên đến: "Bất quá bọn chúng giống như cũng không thế nào ưa thích tu luyện, ai, chủ yếu là bọn chúng linh trí còn không có chân chính thành hình, chờ bọn chúng có có thể so với nhân loại linh trí về sau, bọn chúng liền sẽ hiểu được làm sao để trở nên mạnh mẽ. Cái này cần thời gian. Ai, không nói, ta đi chơi."

Nói, nàng liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, nàng đột nhiên nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ An Nam Tĩnh thể nội bạo dũng mà ra, bất quá rất nhanh, cỗ khí tức này chính là bị thu trở về.

"Âm dương cảnh?" Một bên, Hiểu Vũ Tịch hỏi.

An Nam Tĩnh chậm rãi mở mắt, nàng nhổ một ngụm trọc khí, tiếp lấy nàng nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch, sau đó khẽ gật đầu.

Âm dương cảnh!

Hiểu Vũ Tịch động dung, nàng không nghĩ tới An Nam Tĩnh đã vậy còn quá nhanh tựu đạt đến âm dương cảnh, này thiên phú thực quá nghịch thiên.

Một bên, Tiểu Thiên đột nhiên đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, nàng đánh giá một chút An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Chậc chậc, Võ Thần thể chất, ngươi cái này thể chất rất lợi hại đây này."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, "Ngươi là?"

"Tiểu Thiên!"

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, "Lớn nhỏ nhỏ, bầu trời thiên." Nói, nàng lại đánh giá một chút An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Ngươi thể chất không tệ, bất quá, thể chất tốt chỉ có thể nói có một cái tốt điểm xuất phát, chủ yếu vẫn là nhìn tự thân nỗ không cố gắng. Nhìn ra được, ngươi rất cố gắng. Còn có, ngươi so Dương Diệp tên ngu ngốc này thông minh nhiều, tên ngu ngốc này đổ hiện tại cũng còn chưa tới âm dương cảnh, thật sự là thất bại gia hỏa!"

Nói xong, nàng cõng tay nhỏ một bước nhảy một cái rời đi tu luyện thất.

"Nàng là ai?" An Nam Tĩnh nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch.

Hiểu Vũ Tịch trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Một cái có thể gọi thiên đạo chi nhãn làm nàng tay chân kỳ quái tiểu nữ hài!"

An Nam Tĩnh: "..."

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt một tháng đi qua, Dương Diệp vẫn không có động tĩnh.

Mà lúc này, Huyết Nữ đã tới.

An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch rời đi Hồng Mông tháp, ở trước mặt các nàng, là Huyết Nữ.

“Hắn ở đâu?” Huyết Nữ hỏi.

“Còn chưa tốt!” An Nam Tĩnh lắc đầu.

Huyết Nữ đại mi cau lại, sau đó nói: “Không có thời gian, mười ngày đã đến.”

“Muốn hay không đánh thức hắn?” Hiểu Vũ Tịch đột nhiên nói.

“Không thể!”

Huyết Nữ lắc đầu, “Vào lúc này là thời khắc mấu chốt, đánh thức hắn khả năng thất bại trong gang tấc.”

“Cái kia?” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

Huyết Nữ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch, sau đó nói: “Vũ Tịch ngươi lưu tại nơi này cùng hắn, An Nam Tĩnh theo ta đi.”

“Đi đâu?” Hiểu Vũ Tịch hỏi.

Huyết Nữ hai mắt nhắm lại, “Ngọa Long núi!”

“Ngươi những tỷ muội kia đây?” An Nam Tĩnh hỏi.

“Đang đuổi trên đường tới, chúng ta đi trước!”

Huyết Nữ nói xong, trực tiếp bắt lấy An Nam Tĩnh bả vai tiêu thất ngay tại chỗ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1567: Chương: Ngươi muốn thử một chút sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1562: Chương: Ngươi muốn thử một chút sao?

Mà liền tại Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh tiêu thất không sai biệt lắm một canh giờ, xếp bằng ở trong phòng tu luyện Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Oanh!

Mở mắt cái kia một cái chớp mắt, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Dương Diệp thể nội bừng lên, làm cỗ khí thế này xuất hiện, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức nổi lên một từng đợt gợn sóng, như là gợn sóng, có chút hùng vĩ.

Rất nhanh, cỗ khí thế này giống như thủy triều tuôn ra trở về Dương Diệp thể nội.

“Âm Dương cảnh?”

Một bên, Hiểu Vũ Tịch vội vàng đi tới Dương Diệp trước mặt, nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp thật sâu hô một hơi, rồi mới nhẹ gật đầu. Cuối cùng đạt đến Âm Dương cảnh, hiện tại, bình thường Luân Hồi cảnh cường giả đối với hắn tại cũng không có uy hiếp.

Nhìn thấy Dương Diệp đạt đến Âm Dương cảnh, Hiểu Vũ Tịch trong lòng buông lỏng, đạt đến Âm Dương cảnh, Dương Diệp thực lực tổng hợp quả quyết đạt được trên phạm vi lớn tăng trưởng. Ý vị này, hắn ở sau đó đối mặt cái kia thế lực thần bí lúc, đem nhiều mấy phần nắm chắc thắng lợi.

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh, rồi mới nói: “An Nam Tĩnh nàng đây?”

Lúc này, Hiểu Vũ Tịch dường như nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: “Nhanh đi, các nàng đã trước một bước đi.”

Dương Diệp ngẩn người, rất nhanh, hắn nhớ tới, thời gian mười ngày đã đến.

Dương Diệp vừa muốn đi, đột nhiên, hắn nói: “Đi đâu?”

“Ngọa Long núi!” Hiểu Vũ Tịch nói.

“Ngọa Long núi ở đâu?” Dương Diệp lại hỏi.

Hiểu Vũ Tịch: “...”

Rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi. Bởi vì hắn căn bản không biết Ngọa Long núi ở nơi nào!

...

Hôm nay Thiên Thiên Đại Lục, có chút không bình tĩnh.

Đế Tông.

Hôm nay Đế Tông, đột nhiên tới một vị khách không mời mà đến. Vị này khách không mời mà đến là một nữ tử, nữ tử thân mang một bộ vải bố váy, hai mắt khép hờ, nhìn từ ngoài, cũng không có chỗ đặc biệt.

Nữ tử đi thẳng tới Đế Tông trên không, trong khi đi vào Đế Tông trên không, một tên Luân Hồi cảnh lão giả lập tức xuất hiện ở nữ tử trước mặt.

Lão giả nhìn xem nữ tử, cau mày nói: “Các hạ là người nào, vì sao tự tiện xông vào ta Đế Tông?”

“Đến đòi nợ!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, đột nhiên, nàng từ từ mở mắt, làm nàng mở mắt một khắc này, một đạo hồng tuyến đột nhiên từ hắn trong hai mắt bắn nhanh ra như điện, đạo này hồng tuyến xuất hiện, toàn bộ chân trời quang mang tại thời khắc này đều là biến mất không thấy gì nữa, chuẩn xác mà nói, phương viên mấy vạn dặm bên trong quang toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, toàn bộ thiên địa lâm vào một vùng tăm tối.

Giữa sân, cái kia đạo hồng tuyến là giữa sân duy nhất ánh sáng.

Hồng tuyến tốc độ cực nhanh, tại tên lão giả kia còn chưa lấy lại tinh thần chính là từ hắn thân thể xuyên qua, đón lấy, cái kia đạo hồng tuyến trực tiếp chui vào phía dưới trong Đế Tông.

Oanh!

Giữa thiên địa đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh.

Qua không biết bao lâu, Đế Tông trên không dần dần khôi phục quang minh, nhưng là, toàn bộ Đế Tông lại là biến thành một vùng phế tích... Mà tại cái kia phế tích bên trong, không có một cái nào người sống!

Mười mấy vạn người toàn bộ mất mạng!

Chiến các.

Tại Đế Tông bị diệt tông lúc, hai tên nữ tử đi tới chiến các. Trong đó một tên nữ tử, sắc mặt trắng bệch, trên thân mang theo ngập trời oán khí cùng sát ý; Mà đổi thành một tên thì cưỡi một đầu rõ ràng heo, vai kháng đại đao.

Hai tên nữ tử xuất hiện tại chiến các trên không lúc, chiến các một tên Luân Hồi cảnh cường giả lập tức xuất hiện ở hai nữ trước mặt.

Tên kia Luân Hồi cảnh cường giả cau mày nói: “Chúng ta đã gặp mặt? Vì sao ta cảm giác hai vị có chút quen thuộc!”

“Đương nhiên quen tất!”

Khiêng đao nữ tử cười lạnh một tiếng, “U Minh, biết sao?”

Nghe vậy, tên lão giả kia sắc mặt thốt nhiên đại biến, “Ngươi, các ngươi...” Còn chưa có nói xong, hắn dường như nghĩ đến cái gì, lập tức quay người định đào tẩu.

Mà lúc này, cái kia cưỡi heo nữ tử cùng một tên khác nữ tử lại là đột nhiên xuất thủ.

Một thanh đại đao phá không mà đi, chém thẳng vào lão giả, cùng lúc đó, một cỗ kinh khủng sát ý cùng oán khí trong chốc lát đem trọn cái chiến các bao phủ. Trong nháy mắt, toàn bộ chiến các trở thành nhân gian Luyện Ngục.

Không chỉ có Đế Tông chiến các, trong cùng một lúc, thật nhiều thế lực cũng thảm tao diệt tông diệt môn.

Rất nhanh, toàn bộ Thiên Thiên Đại Lục người đều biết, U Minh điện hạ đi lên!

U Minh!

Cái này đã từng lệnh vô số thế lực kiêng kỵ U Minh giết trở lại đại thế giới đến đòi nợ, trong lúc nhất thời, vô số thế lực cảm thấy bất an. Mà cùng lúc đó, Yêu tộc, Man tộc, Ma tộc, cùng Hải tộc dồn dập đề phòng, đồng thời nghiêm lệnh bất kỳ tộc nhân nào tiến vào nhân tộc phạm vi. Hiển nhiên, cũng không muốn tới tranh đoạt vũng nước đục này!

U Minh xuất hiện, đại biểu Thiên Thiên Đại Lục đem không bình tĩnh.

Nhân vực bên trong, đồ sát vẫn tại kéo dài, cái này đến cái khác thế lực từ Thiên đại giới trên lục địa tiêu thất.

...

Hai canh giờ, Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh đi tới một tòa sơn mạch bên trong, dãy núi cực lớn, nếu như từ trên cao nhìn xuống nhìn xuống, liền sẽ phát hiện, tòa rặng núi này như là một đầu nằm sấp lấy cự long.

“Bọn hắn ngay ở chỗ này diện?” Huyết Nữ bên cạnh, An Nam Tĩnh hỏi.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, “Đợi chút nữa phải cẩn thận chút!”

Hai nữ tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hai nữ ngừng lại, bởi vì tại hai nữ trước mặt đột nhiên nhiều một tên người đeo trường thương nam tử trung niên.

Nhìn thấy tên này nam tử trung niên, An Nam Tĩnh lập tức ngưng trọng lên. Lúc trước hắn gặp qua tên nam tử này, lúc kia, nàng cảm giác trung niên nam tử này vô cùng nguy hiểm, mà bây giờ, nàng hay là cảm giác tên này nam tử trung niên vô cùng nguy hiểm.

“Chủ nhân nói trước mang các ngươi đi xem ít đồ!” Nam tử nói xong câu này, quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Huyết Nữ bắt lấy An Nam Tĩnh bả vai thân hình khẽ động đi theo.

Một khắc chung, Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh ngừng lại. Tại các nàng cách đó không xa, có mười toà phần mộ, mười toà phần mộ liền cùng một chỗ, mỗi một ngôi mộ trước cũng có tấm bia đá, trên tấm bia đá có chữ viết.

Bên trái nhất toà kia phần mộ trên tấm bia đá, khắc lấy hai chữ: Thiên Nữ! Tòa thứ hai khắc chính là: Huyết Nữ, tòa thứ ba khắc chính là: Manh Nữ...

Mười toà phần mộ trên tấm bia đá, khắc chính là U Minh thập điện tên hạ.

Nơi xa, cái kia lưng thương nam tử nhìn về phía Huyết Nữ, nói: “Chủ nhân nói, còn kém các ngươi.”

Huyết Nữ cười lạnh cười, “Yên tâm, chúng ta sẽ để cho nàng minh bạch, cái gì gọi tự chui đầu vào rọ.” Nói xong, nàng nhìn về phía nam tử trung niên, “Đi thôi, mang bọn ta đi gặp chủ nhân của ngươi.”

Nam tử trung niên khẽ gật đầu, cũng không nói nhảm, quay người hướng nơi xa đi đến.

Rất nhanh, tại trung niên nam tử dẫn đầu dưới, Huyết Nữ cùng An Nam Tĩnh đi tới một tòa phòng trúc trước. Lúc này, một tên cầm trong tay quạt lông nữ tử từ phòng trúc bên trong đi ra.

Quạt lông nữ tử ánh mắt rơi vào Huyết Nữ trên thân, cười nói: “Không nghĩ tới các ngươi vừa đến đã làm ra như thế động tĩnh lớn, bất quá còn tốt, cũng trong dự liệu.”

Huyết Nữ nhìn xem quạt lông nữ tử hồi lâu, rồi mới nói: “Phạm Âm Vũ, ân oán giữa chúng ta, nên đến cái triệt để chấm dứt.”

Tên là Phạm Âm Vũ quạt lông nữ tử khẽ gật đầu, “Là nên chấm dứt. Lúc trước kỳ soa một chiêu, để cho các ngươi chạy trốn tới hạ vị diện đi, lần này, sẽ không.”

Huyết Nữ nói: “Năm đó, tỷ muội chúng ta bên trong ngươi kế sách, không có tập hợp một chỗ, bị ngươi tiêu diệt từng bộ phận, mà lần này, ngươi cố ý muốn chúng ta tập hợp một chỗ, nghĩ đến là rất có lòng tin a!”

Phạm Âm Vũ mỉm cười, “Không có cái gì lòng tin, chỉ là không muốn tại tiếp tục lãng phí thời gian thôi.” Nói đến đây, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Không có các ngươi đại tỷ Thiên Nữ khí tức, thế nào, vào lúc này nàng vẫn chưa xuất hiện sao?”

Hắn thanh âm rơi xuống, chân trời đột nhiên xuất hiện chín đạo lưu quang, rất nhanh, chín đạo lưu quang rơi vào Huyết Nữ bên cạnh, lưu quang tán đi, Manh Nữ các loại nữ xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người.

An Nam Tĩnh nhìn lướt qua Manh Nữ bọn người, lập tức trong lòng run lên, bởi vì nàng phát hiện, Manh Nữ bọn người bên trong, cảnh giới thấp nhất đều là Âm Dương cảnh, phải nói chỉ có một cái Âm Dương cảnh, cái kia chính là cưỡi heo thiếu nữ, mà còn lại, bao quát Minh Nữ các nàng đã toàn bộ là Luân Hồi cảnh!

Toàn bộ Luân Hồi cảnh!

Phạm Âm Vũ nhìn lướt qua Manh Nữ bọn người, rồi mới nhẹ gật đầu, “Khó trách dám đi lên, nguyên lai toàn bộ cũng khôi phục dĩ vãng thực lực. Cũng thế, như vậy lâu, nếu là còn không thể khôi phục toàn bộ thực lực, không khỏi cũng quá kém cỏi chút.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, rồi mới lại nói: “Đáng tiếc, còn chưa đủ!”

“Đủ cùng không đủ, đánh qua mới biết được, không phải sao?”

Huyết Nữ đứng dậy, nói: “Phạm Âm Vũ, chúng ta trước qua hai chiêu sao?”

Phạm Âm Vũ lắc đầu, “Đối thủ của ta là ngươi đại tỷ, trong các ngươi, cũng chỉ có nàng có tư cách làm đối thủ của ta. Vô ý gièm pha ngươi, sự thật tựu là như thế!”

Đúng lúc này, một bên cái kia người đeo trường thương nam tử trung niên đột nhiên đứng dậy, nói: “Huyết Nữ điện hạ nghĩ tới hai chiêu, ta phụng bồi phụng bồi.”

Huyết Nữ nhìn về phía trung niên nam tử kia, sau một khắc, một đạo huyết mang bắn nhanh ra như điện, huyết mang tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là đã đi tới nam tử trung niên trước mặt.

Nam tử trung niên sắc mặt không thay đổi, tay phải nắm chắc thành quyền, rồi mới đấm ra một quyền!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Huyết Nữ cái kia đạo huyết mang ầm vang vỡ vụn, mà lúc này, Huyết Nữ lại là đột nhiên xuất hiện ở nam tử trung niên trước mặt, trong chốc lát, một cỗ kinh khủng uy áp trực tiếp nghiền ép hướng nam tử trung niên. Đúng lúc này, nam tử trung niên đột nhiên tay phải hóa chưởng, rồi mới bỗng nhiên một chưởng vỗ tại trước mặt mình không gian phía trên.

Oanh!

Không gian xung quanh kịch liệt run lên, Huyết Nữ bạo phát đi ra cái kia cỗ uy áp ầm vang tiêu tán, sau một khắc, lại truyền tới một đạo đối chưởng nổ vang âm thanh. Thanh âm rơi xuống, Huyết Nữ về tới tại chỗ, mà trung niên nam tử kia cũng hướng lùi lại gần ba trượng khoảng cách.

Huyết Nữ hai mắt nhắm lại, mà đúng lúc này, chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang, rất nhanh, kiếm quang rơi vào Huyết Nữ bên cạnh, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở Huyết Nữ bên cạnh.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới nói: “Còn tốt không tới chậm!” Hắn sở dĩ có thể tìm tới cái này, tự nhiên là bởi vì Tiểu Thiên hỗ trợ.

“Âm Dương cảnh?” Một bên, Minh Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đánh giá một chút Minh Nữ, rồi mới nói: “Ngươi đã Luân Hồi?”

Minh Nữ nhẹ gật đầu, “Thực lực đã hoàn toàn khôi phục.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, cũng không kỳ quái, Minh Nữ cùng hắn còn có An Nam Tĩnh căn bản không giống, dù sao Minh Nữ nàng nguyên bản là Luân Hồi cảnh cường giả.

Đúng lúc này, một bên cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nói: “Đã các ngươi đại tỷ không hiện thân, vậy trước tiên giải quyết các ngươi đi. Giải quyết các ngươi, ta nghĩ, nàng quả quyết là sẽ hiện thân.”

“Không được!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trước ngực đột nhiên dần hiện ra một đạo bạch quang, bạch quang tán đi, Tiểu Thiên xuất hiện ở giữa sân.

Tiểu Thiên nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng nhất ánh mắt rơi vào cái kia Phạm Âm Vũ trên thân, “Không thể tại cái này đánh nhau! Thực lực các ngươi cường đại, ở chỗ này đại chiến, sẽ đem đại lục cho đánh tàn phế. Không đúng, có thể sẽ đánh không!”

Phạm Âm Vũ mỉm cười, “Nếu như ta nhất định phải đây?”

Tiểu Thiên đột nhiên hướng phía Phạm Âm Vũ đi đến, rất nhanh, nàng đi tới Phạm Âm Vũ trước mặt, rồi mới nhìn thẳng Phạm Âm Vũ, “Ai dám ở chỗ này động thủ, ta tựu giết chết ai!”

Nói, nàng đưa tay điểm một cái Phạm Âm Vũ trước ngực, “Ngươi muốn thử một chút sao?”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý ta Wechat công chúng hiệu, trực tiếp lục soát Wechat công chúng hiệu: Thanh Loan trên đỉnh. Rồi mới điểm chú ý, là đủ. Gần nhất ta chuẩn bị viết mới phiên ngoại, đến lúc đó viết xong liền sẽ phát tại công chúng hiệu bên trên, hoan nghênh mọi người chú ý.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1568: Chương: Hết thảy sự tình, hết sức là được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1563: Chương: Hết thảy sự tình, hết sức là được!

Sùng bái!

Giờ khắc này, Dương Diệp đối Tiểu Thiên đơn giản sùng bái tột đỉnh!

Cái này quạt lông nữ tử là ai? Đây chính là U Minh nhị sứ một trong a!

Hắn không biết U Minh nhị sứ là cái gì khái niệm, nhưng là hắn biết, U Minh cũng kém chút bị nàng cho đoàn diệt. Còn có, cái kia hai cái tay cụt nam tử cùng nữ tử còn có cái kia lưng trường thương nam tử cũng cam tâm phụng địa nàng làm chủ, có thể tưởng tượng, hắn bản nhân thực lực mạnh đến loại trình độ nào?

Mà bây giờ, Tiểu Thiên vậy mà công nhiên khiêu khích nữ nhân này, vẫn khiêu khích triệt để như vậy, không cho đối phương một điểm mặt mũi!

Không chỉ có Dương Diệp, giữa sân chỗ có người đều đã ngây ngẩn cả người.

Hiển nhiên, cũng không nghĩ tới Tiểu Thiên sẽ làm như vậy.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ồn ào nói: “Tiểu Thiên, ngươi cũng đừng khó xử nàng, nàng quả quyết không dám động thủ, nàng thế nào dám ở trước mặt ngươi động thủ? Đây không phải muốn chết sao?”

Mặc dù trên miệng nói như vậy, nhưng là trong lòng của hắn đã điên cuồng đang kêu: Động thủ động thủ! Hắn là thật hi vọng cái kia quạt lông nữ tử động thủ, quạt lông nữ tử nếu là ở nơi này ra tay với Tiểu Thiên, không cần phải nói, Tiểu Thiên quả quyết sẽ gọi giúp đỡ, thậm chí biết giải phong đánh nhau năng lực. Mà nếu như quạt lông nữ tử không ở nơi này động thủ, Tiểu Thiên khả năng liền sẽ không ra tay giúp đỡ!

Cái này Tiểu Thiên cùng hắn quan hệ mặc dù không tệ, nhưng lại là một cái rất có nguyên tắc người. Cho nên, muốn Tiểu Thiên ra tay giúp đỡ, vậy cũng chỉ có để cái kia quạt lông nữ tử xuất thủ!

Quạt lông nữ tử còn chưa nói chuyện, một bên, cái kia lưng thương nam tử đột nhiên liền muốn ra tay với Tiểu Thiên, mà đúng lúc này, quạt lông nữ tử đột nhiên khẽ lắc đầu.

Nhìn thấy quạt lông nữ tử lắc đầu, lưng thương nam tử lập tức lui trở về.

Quạt lông nữ tử nhìn thẳng trước mặt Tiểu Thiên, nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, nàng lông mày đột nhiên nhíu lại, “Ta đã từng đạt được một kiện bảo vật, món bảo vật này làm ta có được một chút năng lực, một chút có thể nhìn thấy tương lai một chút đoạn ngắn năng lực. Cho tới bây giờ, trong thế giới này, chỉ có hai người để cho ta hoàn toàn không cách nào thăm dò, một cái là ngươi.” Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Còn có một cái là ngươi!”

Dương Diệp nhún vai, không cần phải nói, đối phương không cách nào thăm dò hắn, là bởi vì Hồng Mông tháp nguyên nhân.

Quạt lông nữ tử nhìn về phía Tiểu Thiên, “Chúng ta đã từng là không phải gặp qua? Vì sao ta cảm giác ngươi có chút quen thuộc.”

“Không biết!”

Tiểu Thiên lui trở về Dương Diệp bên cạnh, rồi mới nàng nhìn lướt qua bốn phía, “Nhân loại các ngươi muốn đánh, đây là chuyện của các ngươi. Nhưng là, phiến thiên địa này là tất cả tộc cộng đồng có, không thể bị các ngươi tùy ý phá hư. Muốn đánh, đi ngoài không gian hư không chiến trường đánh. Ở nơi đó, tùy cho các ngươi thế nào đánh. Nhưng là, nơi này không được.”

Lúc này, quạt lông nữ tử đột nhiên cười nói: “Phiến thiên địa này cùng ta có liên can gì?”

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, lập tức trong lòng vui mừng, nữ nhân này, là cố ý muốn chọc giận Tiểu Thiên a! Bất quá cũng tốt, chính hợp ý của hắn.

Giữa sân, chỗ có người ánh mắt cũng rơi vào Tiểu Thiên trên thân.

Tiểu Thiên nhìn thẳng quạt lông nữ tử, sau một khắc, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, rồi mới ngẩng đầu hô: “Đi ra cho ta!”

Tại chỗ có người trong ánh mắt, chân trời hư không đột nhiên xé rách đầy trời, ngay sau đó, một cái con mắt thật to từ trong đó chui ra, cái này to lớn con mắt đi ra, lập tức khóa chặt lại phía dưới cái kia quạt lông nữ tử.

Thiên đạo chi nhãn!

Giữa sân, đám người hai mặt nhìn nhau, ngoại trừ Dương Diệp cùng Huyết Nữ bên ngoài, còn lại tất cả mọi người không nghĩ tới Tiểu Thiên lại đem thiên đạo chi nhãn cho kêu đi ra.

Quạt lông nữ tử hai mắt nhắm lại, nàng nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, rồi mới lắc đầu, “Nếu như lá bài tẩy của ngươi chỉ là nó, vậy ta chỉ có thể nói, ngươi phải thất vọng.”

Tiểu Thiên nhìn về phía chân trời cái kia đạo thiên đạo chi nhãn, nói: “Gọi giúp đỡ.”

truyencua❤tui Net

Chân trời, thiên đạo chi nhãn kịch liệt run lên, sau một khắc, cả mảnh trời tế không gian bắt đầu rung động kịch liệt, ngay sau đó, cái này đến cái khác thiên đạo chi nhãn từ không gian bên trong chui ra. Không đến một hồi, cả mảnh trời tế che kín thiên đạo chi nhãn.

Giờ khắc này, giữa sân chỗ có người đều là thay đổi.

Trên trời, chí ít hơn một trăm đạo thiên đạo chi nhãn, không chỉ có như thế, cái kia số lượng còn tại không ngừng gia tăng lấy.

Tiểu Thiên nhìn xem cái kia quạt lông nữ tử, “Hiện tại đủ chưa?”

Phạm Âm Vũ nhìn về chân trời hồi lâu, cuối cùng nhất, nàng dường như nghĩ đến cái gì, khẽ gật đầu, rồi mới nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ta biết đại khái ngươi là ai.”

“Là ai!” Tra hỏi chính là Dương Diệp, hắn đã sớm muốn biết Tiểu Thiên thân phận.

Phạm Âm Vũ không để ý tới Dương Diệp, nàng nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, rồi mới mỉm cười, “Ta nể mặt ngươi.” Nói xong, nàng nhìn về phía Huyết Nữ bọn người, “Đi thôi, đi ngoài không gian chiến trường.”

“Chậm đã!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đứng dậy, nhìn thẳng cái kia Phạm Âm Vũ, “Tử Nhi đây?”

“Kém chút quên đâu!”

Phạm Âm Vũ khẽ gật đầu, rồi mới nàng ngọc thủ vung lên, một đạo Tử Quang lập tức từ cái này phòng trúc chi bay đi ra, Tử Quang tán đi, Tử Nhi xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tử Nhi lập tức nhào tới trong ngực của nàng, rồi mới nói: “Nhỏ, tiểu Bạch nàng...”

Dương Diệp hít sâu một hơi, rồi mới nói khẽ: “Vô sự, nàng hiện tại đã không sao.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Phạm Âm Vũ, “Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ cầm nàng uy hiếp ta!”

“Uy hiếp?”

Phạm Âm Vũ khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Ta cần phải đi uy hiếp một cái Âm Dương cảnh? Dương Diệp, ngươi thiên phú không tồi, thực lực cũng không tệ, mười năm, người ở chỗ này, không ai là đối thủ của ngươi. Nhưng là, hiện tại còn không phải ngươi tung hoành vô địch thời đại, hôm nay chiến đấu, ngươi chỉ có thể là một người đứng xem.”

Dương Diệp nói: “Bất kể như thế nào, Thược Dược thù, hôm nay ta muốn tự tay vì nàng báo.”

Phạm Âm Vũ khẽ gật đầu, “Ngươi cứ việc thử một chút.” Nói xong, nàng nhìn về phía trong sân Huyết Nữ bọn người, “Đi thôi, hôm nay hết thảy hết thảy, cũng nên kết thúc.”

Thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, vọt thẳng thiên mà lên, cái kia lưng thương nam tử cùng tay cụt nam tử còn có tay cụt nữ tử theo sát hắn.

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Nàng nói rất đúng, ngươi bây giờ, thực lực còn chưa đủ. Mà lên, đây là chúng ta U Minh trong điện bộ sự tình, để chúng ta tự mình giải quyết đi!”

Nói xong, nàng thân hình khẽ động, phóng lên tận trời.

Cái kia cưỡi heo thiếu nữ đi vào Dương Diệp bên cạnh, rồi mới vỗ vỗ

Dương Diệp bả vai, “Nghe rõ chưa? Ý của các nàng nói là ngươi quá yếu, ai, không có cách, ai bảo ngươi thực yếu đâu.”

Nói xong, thân hình khẽ động phóng lên tận trời.

Dương Diệp: “...”

Minh Nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, rồi mới nói: “Bảo trọng!”

Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Chỉ chốc lát, giữa sân mười nữ toàn bộ đã tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, đang muốn nói chuyện, An Nam Tĩnh lại là dẫn đầu nói: “Ngươi đi, ta đi, ngươi không đi, ta không đi!”

Dương Diệp trầm mặc nửa ngày, rồi mới nhẹ gật đầu, “Vậy chúng ta cùng đi.”

“Các ngươi tốt nhất vẫn là đừng đi!”

Đúng lúc này, một bên Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Nữ nhân kia, rất mạnh, thật không phải là các ngươi hiện tại có thể đối phó. Tựu là ngươi cái kia Nhị tỷ cũng đánh không lại nàng. Còn như ngươi, kia liền càng đừng nói nữa.”

Dương Diệp nói: “Nếu như ta thực không có thực lực, ta chắc chắn sẽ không đi bên trên, bởi vì như vậy chỉ làm liên lụy các nàng. Nhưng là, Tiểu Thiên, ta như đem hết toàn lực, ta cảm thấy ta vẫn là không kém, chí ít có thể đến giúp các nàng.” Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, “Các nàng đại tỷ còn không có xuất hiện, nhưng là, các nàng lại tới đại thế giới, tại sao? Bởi vì ta. Quạt lông nữ tử lợi dụng ta đến buộc các nàng hiện thân, các nàng vốn là có thể không cần hiện tại hiện thân, nhưng là các nàng vẫn là tới. Người không phụ ta, ta lại có thể nào phụ người?”

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Thật có lỗi, ta không thể giúp ngươi đánh nhau.”

“Ta hiểu!”

Dương Diệp đi đến Tiểu Thiên trước mặt, “Ngươi có nguyên tắc của ngươi cùng kiên trì, ta hiểu. Mặc dù ngươi không thể giúp ta đánh nhau, nhưng là cái này không có nghĩa là chúng ta cũng không phải là bạn rất thân. Mà lại, mặc dù ngươi không có giúp ta đánh qua một trận, nhưng là, ngươi đã giúp ta rất nhiều rất nhiều.” Hắn đổ không nói giả, từ khi biết Tiểu Thiên đến bây giờ, Tiểu Thiên giúp hắn thực đã rất nhiều rất nhiều.

Mà hắn ngoại trừ để Tiểu Thiên tại Hồng Mông trong tháp bên ngoài, hắn cũng không có đã giúp Tiểu Thiên cái gì. Nghiêm chỉnh mà nói, Tiểu Thiên không nợ hắn, ngược lại là hắn thiếu Tiểu Thiên rất nhiều.

“Chúng ta đi thôi!” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới Tử Nhi, đang muốn nói chuyện, Tử Nhi lại là lắc đầu, “Ta đi theo ngươi.”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi cùng Tiểu Thiên tiến Hồng Mông tháp đi!”

Tử Nhi nhẹ gật đầu, rồi mới hóa thành một đạo Tử Quang tiến nhập Dương Diệp thể nội.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, Tiểu Thiên do dự một chút, rồi mới cổ tay khẽ nhúc nhích, lấy ra một viên tảng đá đưa tới Dương Diệp trước mặt, “Thiên Nhãn thạch, thiên đạo chi nhãn tọa hóa sau huyễn hóa mà thành, chỉ có một cái tác dụng, tựu là có thể ngăn cản một lần trí mạng thương hại, so nắp quan tài còn cứng rắn hơn, bất quá chỉ có thể dùng một lần, ngươi, ngươi nhìn xem dùng đi.”

Nói xong, nàng thân hình khẽ động tiến nhập Dương Diệp thể nội.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Chúng ta đi!”

Nói xong, hắn cùng An Nam Tĩnh phóng lên tận trời, mà khi bọn hắn đi vào không trung, đột nhiên, phía dưới bắt đầu kịch liệt lay động. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cúi đầu nhìn lại, khi thấy phía dưới một màn này lúc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt lập tức thay đổi.

Từ không trung nhìn, Ngọa Long dãy núi tựa như là một đầu nằm sấp lấy cự long, giờ phút này, đầu này cự Long sơn mạch đang rung động kịch liệt lấy, chỉ chốc lát, dãy núi đột nhiên băng liệt, ngay sau đó, một đầu hoàng kim cự long đột nhiên phóng lên tận trời.

“Rống!”

Một đạo tiếng long ngâm tại phiến thiên địa này ầm vang vang vọng, giờ khắc này, toàn bộ đại lục chấn kinh.

Hoàng kim cự long. Căn bản không có quản Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, mà là vọt thẳng thiên mà lên, cuối cùng nhất tiêu thất tại chân trời hư không bên trong.

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc vô cùng, không cần phải nói, con rồng này quả quyết là cùng cái kia quạt lông nữ tử là một bọn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Hết thảy sự tình, hết sức là được!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên tận trời.

...

PS: Máy tính ra trục trặc, bản thảo mất đi, ta nhanh khóc.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1569: Chương: Tới đi, một kiếm quyết sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1564: Chương: Tới đi, một kiếm quyết sinh tử!

Ngoài không gian.

Cái gọi là ngoài không gian kỳ thật tựu là Thiên Thiên đại lục tầng khí quyển bên ngoài, cũng liền tinh không bên trong, bất quá, để không ảnh hưởng Thiên Thiên đại lục, Phạm Âm Vũ bọn người ở tại tinh không bên trong mở ra một cái hư không chiến trường.

Hư không bên trong chiến trường.

Phạm Âm Vũ cầm trong tay quạt lông, ở tại trước mắt, là đầu kia hoàng kim cự long, mà ở tại bên cạnh, ngoại trừ lưng thương nam tử cùng cái kia tay cụt nam tử cùng tay cụt nữ tử bên ngoài, còn có ba tên người áo đen.

Cự long trên lưng, Phạm Âm Vũ hai mắt khép hờ, “Như thế nhiều năm. Hôm nay cuối cùng có thể kết thúc.”

Đúng lúc này, nàng đột nhiên mở hai mắt ra nhìn về phía phía dưới, phía dưới, một đạo kiếm quang cùng kim quang đột nhiên đi tới giữa sân, kiếm quang cùng kim quang tán đi, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất hiện ở giữa sân.

“Ngươi tới làm cái gì?” Huyết Nữ nhíu mày. Bình tĩnh mà xem xét, Dương Diệp thực lực không yếu, cũng xác thực có thể giúp được các nàng, nhưng là nàng hay là không hy vọng Dương Diệp tham gia. Đây là sinh tử chiến, Dương Diệp hiện tại hay là tuổi còn rất trẻ, tham gia tiến đến, vô cùng nguy hiểm. Mà lấy Dương Diệp thiên phú, chỉ cần cho hắn thời gian, không cần quá lâu, nhiều nhất mười năm, giữa sân bất kỳ người nào cũng sẽ không là đối thủ của hắn.

Dương Diệp lắc đầu, “Thược Dược không thể chết vô ích!”

Sở dĩ đi lên, còn có một nguyên nhân, cái kia chính là Đinh Thược Dược, hắn không thể để cho nữ nhân này bạch bạch vì nàng mà chết!

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: “Cẩn thận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên sẽ cẩn thận, có thể nói, ở đây không có bất kỳ cái gì một người so với hắn yếu, phải nói, hắn cùng An Nam Tĩnh thuộc về yếu nhất.

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân, rồi mới nói: “Để cho ta tới mở đầu đi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn trên trán Kiếm Thần Ấn lập tức sáng như tuyết lên, sau một khắc, kiếm ý của hắn trực tiếp được đề thăng đến quy nguyên cảnh, làm kiếm ý được đề thăng đến quy nguyên cảnh, Dương Diệp tay phải vung lên, Tinh Hà Kiếm Đồ xuất hiện ở giữa sân, theo Tinh Hà Kiếm Đồ xuất hiện, giữa sân tràng cảnh lập tức biến thành một mảnh tinh không.

Hắn mạnh nhất át chủ bài là cái gì?

Tinh Hà Kiếm Đồ cùng một kiếm Luân Hồi. Mà cả hai so sánh, Tinh Hà Kiếm Đồ càng hơn một bậc.

Dương Diệp mục đích rất đơn giản, tựu là tới trước tiêu hao một cái Phạm Âm Vũ bọn người. Đơn đả độc đấu, hắn khả năng đánh không lại bất cứ người nào, nhưng là tiêu hao một cái hay là có thể.

Nhưng mà, ý nghĩ là mỹ hảo, hiện thực lại là tàn khốc.

Ngay tại Dương Diệp dao động triệu hoán Tinh Thần Kiếm khí lúc, xa xa cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nắm quạt lông nhẹ nhàng vung lên, tựu là như thế vung lên, trong sân tràng cảnh đột nhiên khôi phục bình thường.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Bởi vì hắn tại cũng không cảm ứng được tinh không bên trong những Tinh Thần kia.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ trầm giọng nói: “Nàng phong bế tinh không.”

Phong bế tinh không!

Dương Diệp khuôn mặt vi trừu, vẫn có thể như vậy? Tinh không vẫn có thể bị phong bế?

Lúc này, xa xa Phạm Âm Vũ đột nhiên nhìn về phía cái kia tay cụt nữ tử, “Cùng là kiếm tu, hắn tựu cho ngươi đi.”

Tay cụt nữ tử khẽ gật đầu, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, “Lần này, ngươi có thể chết rồi.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên tay phải vung lên, giữa sân tràng cảnh một trận biến ảo, thoáng qua, giữa sân cũng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng tay cụt nữ tử.

Dương Diệp động dung, hắn cùng cái này tay cụt nữ tử bị cái kia quạt lông nữ tử cho trực tiếp chuyển qua một cái khác hư không chiến trường! Mà hắn, ngay cả phản kháng chỗ trống đều không có, không đúng, hắn cũng còn chưa kịp phản ứng liền trực tiếp bị đối phương cho chuyển di đến đây.

Thực lực thật là khủng khiếp!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt cách đó không xa nữ tử, đối với cái này sáng tạo ra một kiếm Luân Hồi nữ tử, hắn tự nhiên không dám có chút chủ quan.

Nữ tử chậm rãi đi hướng Dương Diệp, “Như thế nhiều năm, hôm nay cuối cùng có thể triệt để kết thúc.”

Thanh âm rơi xuống, thân hình khẽ động, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, giữa sân hư không không gian lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ kinh khủng khí lãng lập tức hướng phía bốn phía điên cuồng khuếch tán đầy trời, khí lãng những nơi đi qua, không gian như là địa chấn kịch liệt chấn động, doạ người vô cùng.

Thoáng qua, vô số đạo kiếm quang đột nhiên tại vùng hư không này trong chiến trường giăng khắp nơi, theo những này kiếm quang xuất hiện, những cái kia khí lãng lập tức bị những này kiếm quang xé rách thành mảnh vỡ.

Đang!

Theo một đạo chói tai tiếng vang vang lên, hai đạo kiếm quang lẫn nhau hướng phía riêng phần mình hậu phương nhanh lùi lại.

Rất nhanh, kiếm quang tán đi, Dương Diệp cùng tay cụt nữ tử xuất hiện ở giữa sân.

Lúc này Dương Diệp không thể không nói có chút chật vật, ở tại trên thân, chí ít có hơn mười đạo vết kiếm, những này vết kiếm cực sâu, đặc biệt là trước ngực hắn cái kia đạo vết kiếm, cái kia đạo vết kiếm sâu để Dương Diệp giống như bị mở ngực mổ bụng, nếu như lấy tay hướng hai bên hướng một cái, khẳng định có thể phi thường rõ ràng nhìn thấy bên trong ngũ tạng!

Tay cụt nữ tử hiển nhiên so Dương Diệp tốt hơn nhiều, chí ít nhìn từ ngoài là như thế. Tay cụt trên người nữ tử vết kiếm rất ít, chỉ có nơi bả vai có hai đạo vết kiếm.

Dương Diệp sở dĩ so tay cụt nữ tử thảm, ngoại trừ ở mọi phương diện cũng còn không bằng tay cụt nữ tử bên ngoài, còn có một nguyên nhân, đó chính là hắn dùng chính là không muốn mạng đấu pháp. Không muốn mạng đấu pháp có một cái tai hại, cái kia chính là tại đối phương có thể phá hắn phòng ngự lúc, hắn sẽ phi thường dễ dàng thụ thương.

Tựa như hiện tại, nhục thể của hắn phòng ngự mặc dù mạnh, nhưng là tay cụt nữ tử lại là có thể phá phòng ngự của hắn.

Khẽ đảo giao thủ làm cho Dương Diệp minh bạch, đối phương tại tốc độ cùng kiếm đạo trên tạo nghệ thực mạnh hơn hắn rất nhiều.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thúc giục thể nội Yêu Thần nội đan, rất nhanh, Yêu Thần chi lực từ hắn thể nội bạo đầy trời, làm Yêu Thần chi lực xuất hiện, Dương Diệp trên thân thể lập tức tràn ngập ra một cỗ lực lượng thần bí. Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn

Hồng Mông Tử Khí đã đem vết thương trên người hắn chữa trị bảy tám phần.

Tay cụt nữ tử hướng phía Dương Diệp đi đến, “Thể chất của ngươi không phải thể chất đặc thù, nhưng là cái này năng lực khôi phục, bỉ đặc khác biệt thể chất vẫn nghịch thiên. Đến, để cho ta nhìn xem, là ngươi năng lực khôi phục nhanh, vẫn là của ta kiếm nhanh hơn!”

Thanh âm rơi xuống, nữ tử ngọc thủ đột nhiên cầm kiếm hướng phía Dương Diệp một trận cách không vung vẩy, trong chốc lát, một đóa to lớn kiếm liên trống rỗng xuất hiện tại Dương Diệp đỉnh đầu, làm đóa này kiếm liên xuất hiện, Dương Diệp biến sắc, hắn nhưng là lĩnh giáo qua chiêu này. Lập tức tâm niệm vi động, đem nắp quan tài đem ra.

Oanh!

Lúc này, cái kia đóa kiếm liên đột nhiên tại Dương Diệp đỉnh đầu bạo đầy trời, kiếm liên bạo, vô số đạo kiếm khí lập tức như là mưa to đem Dương Diệp cho trực tiếp bao phủ.

Oanh!

Lúc này, một cỗ kiếm ý cùng một cỗ huyết mang đột nhiên từ cái này mưa kiếm bên trong bạo đầy trời, những cái kia bao phủ Dương Diệp mưa kiếm lập tức bị chấn địa hướng phía bốn phía bắn tung tóe đầy trời. Mà đúng lúc này, cái kia tay cụt nữ tử lại là đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, rồi mới một kiếm đâm ra. Mũi kiếm trực chỉ Dương Diệp yết hầu!

Mặc dù Dương Diệp hiện tại đã có Yêu Thần chi lực gia trì, nhưng là hắn cũng không dám dùng cổ họng của mình đi ngạnh hám tay cụt nữ tử kiếm, lập tức thân thể có chút một bên, liền muốn né tránh một kiếm này, nhưng mà lúc này, chuôi kiếm này lại là đột nhiên một cái cắt ngang, lần nữa cắt về phía cổ họng của hắn, lại tốc độ so trước đó nhanh hơn!

Nhanh đến cái gì trình độ?

Nhanh đến Dương Diệp chỉ có thể mơ hồ cảm ứng được kiếm quỹ tích!

Nương tựa theo bản năng chiến đấu, Dương Diệp thân thể như là bẻ gãy từ nay về sau ngửa mặt lên, mà lúc này, kiếm kia lại là đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, kiếm như là chẻ củi từ trên chém xuống một cái. Mà lúc này, Dương Diệp cổ tay chuyển một cái, kiếm đặt ngang trước mặt mình.

Đang!

Hai thanh kiếm cương tiếp xúc, một đạo chói tai nổ vang âm thanh chính là ở trong sân vang lên, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp bị một kiếm này cho chấn địa hướng phía phía dưới rơi xuống mà đi, nhưng mà tay cụt nữ tử kiếm lại là y nguyên dính sát Dương Diệp kiếm. Giờ phút này, Dương Diệp cùng tay cụt nữ tử ở giữa khoảng cách, chỉ có không đến mười mấy centimet!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thể nội đột nhiên bạo dũng ra một cỗ sát ý cùng kiếm ý, sát ý cùng kiếm ý nhanh chóng co vào, sau một khắc, hai cỗ ý cảnh bỗng nhiên bạo đầy trời!

Hai cỗ ý cảnh giới hạn!

Oanh!

Hai cỗ ý cảnh giới hạn tuôn ra tới lực lượng trực tiếp đem nữ tử cho đẩy lui, nhưng là, ở tại lui lúc, hắn ngọc thủ đột nhiên cầm kiếm đối Dương Diệp bỗng nhiên cách không một bổ. Bởi vì quá gần nguyên nhân, tăng thêm Dương Diệp cũng không có nghĩ đến nữ tử ngay tại lúc này còn có thể cho hắn đến một kiếm, lập tức hắn trực tiếp bị đạo kiếm khí này cho bổ trúng, cả người bị đánh bay đến ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp vừa dừng lại, cái kia tay cụt nữ tử chính là xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, tiếp lấy lại là một kiếm đối Dương Diệp yết hầu đâm tới.

Chiêu chiêu mất mạng!

Cái này tay cụt nữ tử chiêu thức rất là xảo trá độc ác, không chỉ có như thế, kiếm khí của nàng cũng là lăng lệ vô cùng, cho dù là Dương Diệp cũng không dám dùng nhục thân đi ngạnh kháng, dù là hắn hiện tại đã gia trì Yêu Thần chi lực cũng không dám!

Dương Diệp không kịp đi quản trên người mình thương, lập tức giơ kiếm bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Một kiếm bổ ra, Dương Diệp chính mình bị đẩy lui mấy trăm trượng, cái kia tay cụt nữ tử đồng dạng bị đẩy lui, nhưng là nàng tại lui trăm trượng chính là ngừng lại. Vừa dừng lại, hắn ngọc thủ chính là cầm kiếm đối Dương Diệp cách không bỗng nhiên một trảm.

Một đạo kiếm khí phá không mà đi, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã đi tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, nắp quan tài xuất hiện ở trước mặt hắn.

Oanh!

Dương Diệp ngay cả người mang nắp quan tài lần nữa bị đẩy lui hơn một trăm trượng khoảng cách.

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn một chút trên người mình, giờ phút này, hắn đã là mình đầy thương tích, nếu như không phải có Hồng Mông Tử Khí, hắn thực đã chết hơn mấy trăm lần.

“Ngươi không phải một kiếm Luân Hồi sao?” Đúng lúc này, tay cụt nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía tay cụt nữ tử, tay cụt nữ tử lại nói: “Tới đi, một kiếm quyết sinh tử.”

Thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại.

Nơi xa, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, hắn hai mắt cũng chậm rãi đóng lại.

Giữa sân yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, hai đạo tiếng kiếm reo đồng thời tại vùng hư không này bên trong chiến trường vang lên, ngay sau đó, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, cái này một mảnh hư không chiến trường trực tiếp sụp đổ.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1570: Chương: Kéo tới trong tòa tháp đến

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1565: Chương: Kéo tới trong tòa tháp đến

Hư không chiến trường không ngừng sụp đổ yên diệt, trọn vẹn qua một khắc chung giữa sân mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Giữa sân, Dương Diệp cùng cái kia tay cụt nữ tử đứng đối mặt nhau, hai người khoảng cách vô cùng gần, cách xa nhau không đến thập centimet, xa hơn một chút một điểm nhìn, sẽ cảm thấy hai người hoàn toàn là dính vào cùng nhau.

Yên lặng một cái chớp mắt, tay cụt nữ tử đột nhiên nói khẽ: “Ngươi thắng.”

Thanh âm rơi xuống, tay cụt nữ tử thân thể dần dần mờ đi, chỉ chốc lát, hắn thân thể hoàn toàn biến mất tại không trung.

Mà liền tại tay cụt nữ tử thân thể hoàn toàn biến mất một khắc này, Dương Diệp toàn thân đột nhiên rạn nứt đầy trời, một màn này không thể nghi ngờ là phi thường khủng bố, Dương Diệp mặt, thân thể, toàn thân, bắt đầu lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ rạn nứt lấy.

Ngay tại hắn muốn triệt để rạn nứt thành mảnh vỡ nhất thời, một cỗ Tử Quang đột nhiên từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, ngay sau đó, vô số Hồng Mông Tử Khí từ Hồng Mông trong tháp tràn ra ngoài, những này Hồng Mông Tử Khí xuất hiện, Dương Diệp thân thể rạn nứt tốc độ lập tức chậm rãi xuống dưới, thời gian dần trôi qua, cái kia phá thành mảnh nhỏ thân thể bắt đầu ở khép lại.

Giữa sân, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, hắn khóe miệng không ngừng tràn đầy tiên huyết, cùng lúc đó, tại hắn giữa lông mày chỗ, có một viên thật nhỏ tảng đá.

Mà lúc này, khối này thật nhỏ tảng đá đang dần dần hư hóa.

Tảng đá này chính là Tiểu Thiên đưa tặng cho hắn Thiên Nhãn thạch!

Dương Diệp Luân Hồi một kiếm so tay cụt nữ tử Luân Hồi một kiếm mạnh mẽ sao?

Đương nhiên không!

Nhất Kiếm Luân Hồi là tay cụt nữ tử sáng tạo, thế gian này không có bất kỳ cái gì so với nàng càng tinh thông hơn Nhất Kiếm Luân Hồi. Dương Diệp sở dĩ thắng, bởi vì hai điểm, điểm thứ nhất là Kiếm Vực. Lúc trước, hắn thi triển ra Kiếm Vực. Mặc dù đối phương không có thi triển kiếm ý, hắn không cách nào dùng Kiếm Vực áp chế đối phương kiếm ý, nhưng là, Kiếm Vực đúng vậy vẻn vẹn chỉ có thể áp chế kiếm ý.

Trước kia hắn sở dĩ không dám dùng Kiếm Vực áp chế so mạnh địch nhân, là bởi vì một khi lực lượng của đối phương qua hắn Kiếm Vực, hắn đem nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới, cũng liền tuổi thọ!

Nhưng là lần này, hắn đã không lo được như vậy nhiều. Hắn chính mình phi thường rõ ràng Nhất Kiếm Luân Hồi uy lực, nếu như không sử dụng kiếm vực đến trấn áp, suy yếu đối phương một kiếm này, hắn hẳn phải chết không nghi ngờ! Hắn dùng Kiếm Vực trấn áp tay cụt nữ tử, cái này khiến phải tay cụt nữ tử đang thi triển Nhất Kiếm Luân Hồi, uy lực của nó trên phạm vi lớn bị suy yếu. Nhưng là, cái này còn xa xa không đủ, tại thời khắc mấu chốt, hắn dùng Tiểu Thiên đưa tặng cho hắn cái viên kia Thiên Nhãn thạch.

Dù cho có Thiên Nhãn thạch cùng Kiếm Vực, hắn cũng kém chút bị đối phương một kiếm kia cho đánh tan!

Hắn cùng tay cụt nữ tử tầm đó là có khoảng cách, hắn chính mình cũng vô cùng rõ ràng điểm ấy. Từ trước đó trong lúc giao thủ, hắn liền đã xuất hiện, tay cụt nữ tử mặc kệ là trên kiếm đạo diện tạo nghệ, vẫn là tại phương diện khác, cũng còn mạnh hơn hắn ra rất nhiều.

Lần này mặc dù kém chút tựu bị tay cụt nữ tử đánh giết, nhưng là, chỗ tốt vẫn phải có. Đó chính là hắn hiện tại đã biết rõ tại kiếm đạo phía trên chỗ không đủ!

Ổn!

Xác thực nói là lắng đọng, tay cụt nữ tử kiếm so với hắn nghe rất rất nhiều, đây chính là hắn trước đó tại sao cùng đối phương lúc giao thủ khắp nơi bị tay cụt nữ tử áp chế nguyên nhân chủ yếu. Muốn làm đến ổn, liền cần lắng đọng. Hắn hiện tại kiếm đạo, có chút không nhiều. Cái này cũng rất bình thường, hắn hiện tại cái tuổi này, căn bản không có quá nhiều nhân sinh lịch duyệt, muốn lắng đọng xuống, không thể nghi ngờ là có chút không thực tế.

Bất quá còn tốt, lần này cùng tay cụt nữ tử giao thủ, hắn biết kiếm đạo sau này muốn từ chỗ nào một phương diện đi.

Nửa canh giờ, Dương Diệp thương thế cơ bản đã được rồi bảy tám phần. Có Hồng Mông Tử Khí tại, trừ phi đối phương có thể một kích miểu sát hắn, nếu không, hắn có thể trong thời gian ngắn nhất khôi phục thương thế của mình. Đây mới là hắn chân chính yêu nghiệt địa phương!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, thân hình hắn run lên trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp nghe được tiếng đánh nhau, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, chỉ chốc lát, một đạo tiếng nổ lớn đột nhiên ở phía xa vang vọng mà lên, ngay sau đó, một bóng người hướng phía hắn bay ngược tới.

Nhìn thấy đạo nhân ảnh này, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nghênh đón tiếp lấy, bởi vì đạo nhân ảnh này chính là An Nam Tĩnh!

Dương Diệp đi vào An Nam Tĩnh phía sau, rồi mới bàn tay nâng ở An Nam Tĩnh lưng ngọc bên trên, nhưng khi tay của hắn vừa tiếp xúc đến An Nam Tĩnh lưng ngọc lúc, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, bởi vì một cỗ cự lực theo An Nam Tĩnh thân thể truyền đến trên tay của hắn.

Bành!

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp đồng thời bị đẩy lui trọn vẹn mười trượng trở lại mới dừng lại!

An Nam Tĩnh quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi thắng?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới nhìn về phía nơi xa, cùng An Nam Tĩnh giao thủ là một tên hắc bào nam tử, tên này hắc bào nam tử chính là trước đó tại Phạm Âm Vũ bên cạnh cái kia ba tên hắc bào nam tử bên trong trong đó một tên.

“Cùng một chỗ!”

Dương Diệp nói xong, liền muốn động thủ, mà lúc này, An Nam Tĩnh lại là lắc đầu, “Ta tự để đi. Ngươi đi giúp các nàng, địch nhân của các nàng so với ta đối thủ càng thêm cường đại!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Có thể giải quyết sao?”

“Tin tưởng ta!”

An Nam Tĩnh nói: “Ta cũng đang cần một cường giả đến luyện tay một chút, cùng ngươi, ta không thả ra, nhưng là cùng hắn, ta có thể!”

Dương Diệp nhẹ nhàng ôm lấy An Nam Tĩnh, “Cẩn thận!” Nói xong, thân hình hắn run lên tiêu thất ngay tại chỗ.

Đối với An Nam Tĩnh, hắn hay là có lòng tin, mà lại, hắn cũng biết An Nam Tĩnh tính cách, không phải loại kia yêu để tâm vào chuyện vụn vặt người, nếu như hắc bào nam tử chính không phải nàng chỗ địch, nàng là sẽ không cậy mạnh.

Dương Diệp sau khi đi, An Nam Tĩnh nắm thật chặt trong tay Liệt Thiên, rồi mới nhìn về phía cái kia hắc bào nam tử, sau một khắc, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người nhất thời hóa thành một vệt kim quang mãnh liệt bắn mà ra.

Đại chiến bắt đầu!

Mặc dù mọi người cũng tại hư không trong chiến trường, nhưng là, mọi người cũng không có hỗn chiến với nhau, mà là bị chia cắt thành vô số cái chiến trường. Cái này cũng bình thường, nếu như cũng tại cùng một nơi quần chiến, không cần phải nói, vùng hư không này quả quyết sẽ bị đánh sụp đổ.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn cách đó không xa, là Minh Nữ, Yên Nữ, cùng Băng Nữ, mà các nàng tam nữ đối thủ là hai tên hắc bào nam tử.

Cái này hai tên hắc bào nam tử khí tức muốn so trước đó tên kia hắc bào nam tử khí tức mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, dù cho Minh Nữ tam nữ liên thủ đều không có chiếm được tiện nghi, không chỉ có không có chiếm được tiện nghi, các nàng tam nữ lại có bị áp chế dấu hiệu.

Dương Diệp đang muốn xuất thủ tương trợ, lúc này, Minh Nữ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “Đi giúp Tứ tỷ các nàng, nhanh!”

Dương Diệp do dự một chút, rồi mới hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, bởi vì Minh Nữ trong thanh âm lộ ra vẻ lo lắng.

Rất nhanh, Dương Diệp lần nữa ngừng lại, ở trước mặt hắn ngàn trượng bên ngoài, một đầu hoàng kim cự long đang không trung điên cuồng dùng cái kia đuôi rồng càn quét. Mà đối mặt đầu này hoàng kim cự long chính là cái kia Giới Nữ, cưỡi heo thiếu nữ, còn có quang nữ.

Ba đánh một!

Nhưng mà, cho dù là ba đánh một, tam nữ y nguyên bị đầu kia hoàng kim cự long cho áp chế gắt gao lấy. Cái kia kim sắc cự long lực lượng mạnh mẽ, tựu ngay cả cái kia cưỡi heo thiếu nữ cũng không dám cùng hắn chính diện ngạnh hám!

Có thể nói, cái này hoàng kim cự long thực lực đã qua Cùng Kỳ, đương nhiên, Cùng Kỳ còn không có khôi phục toàn bộ lực lượng. Nếu như Cùng Kỳ lực lượng hoàn toàn khôi phục, cái này hoàng kim cự long hẳn là đánh không lại Cùng Kỳ, dù sao Cùng Kỳ túm chảnh chứ…

“Vẫn nhìn cái gì, nhanh hơn hỗ trợ a!”

Đúng lúc này, cưỡi heo thiếu nữ thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp nao nao, nữ nhân này ngược lại là thực không khách khí a! Hắn không có đang xem kịch, thân hình khẽ động hướng phía đầu kia hoàng kim cự long vọt tới. Mà hắn còn chưa tới hoàng kim cự long trước mặt, một cái long trảo chính là hướng thẳng đến hắn nghiền ép mà tới.

Dương Diệp biến sắc, không dám khinh thường, hắn rút kiếm bỗng nhiên tựu là một chém!

Năm đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia long trảo trực tiếp bị đẩy lui, nhưng mà Dương Diệp lại là trong nháy mắt bị rung động đến ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp ngừng lại, nhưng là, tay của hắn đang run rẩy, kiếm trong tay hắn phảng phất tùy thời muốn rơi xuống!

“Này Long chính là Thiên Long tộc đã từng tộc trưởng, không thể chủ quan!”

Lúc này, cưỡi heo thiếu nữ thanh âm tại Dương Diệp vang lên, “Sự mạnh mẽ, nhưng trời long đất lở, liền xem như Nhị tỷ cũng không dám khinh thường nó.”

Thiên Long tộc tộc trưởng!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới con rồng này lại là đã từng Thiên Long tộc tộc trưởng! Cái kia Phạm Âm Vũ không đơn giản a, lại có thể để cái này Thiên Long tộc tộc trưởng cam nguyện trở thành nàng tay chân!

“Rống!”

Đúng lúc này, đầu kia hoàng kim cự long đột nhiên ra một đạo tiếng rống giận dữ, sau một khắc, hắn to lớn đuôi rồng bỗng nhiên quét qua, bởi vì hắn hình thể to lớn nguyên nhân, nó cái này quét qua, trực tiếp bao trùm Dương Diệp bốn người tất cả không gian.

Lui, ngạnh hám.

Lui là không thể nào, bởi vì đuôi rồng tốc độ quá nhanh, bọn hắn căn bản lui không được. Chỉ có thể ngạnh hám!

“Đồng loạt ra tay!”

Cưỡi heo thiếu nữ thanh âm rơi xuống, hắn khiêng đại đao trong tay hướng phía cái kia đuôi rồng bổ tới. Mà tại nàng bên cạnh cái kia Giới Nữ còn có quang nữ cũng là thân hình khẽ động hướng phía cái kia đuôi rồng vọt tới.

Dương Diệp tự nhiên không có nhàn rỗi, lập tức thân hình khẽ động hóa thành một đạo kiếm quang vọt tới.

Bành bành bành bành!

Giữa sân, từng đạo trầm đục tiếng vang lên, ngay sau đó, Dương Diệp bốn người một cái tiếp theo một cái bị đánh bay ra ngoài.

“Phốc!”

Dương Diệp vừa dừng lại bên trong, hắn trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết, không chỉ có hắn, một bên cưỡi heo thiếu nữ tam nữ cũng là như thế, tam nữ lúc này sắc mặt trắng bệch, hiển nhiên bị thương.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa hoàng kim cự long, trong mắt ngưng trọng vô cùng, cái này hoàng kim cự long phòng ngự, không phải bình thường mạnh mẽ a, đều nhanh có thể so với hắn nắp quan tài!

Mà đúng lúc này, hoàng kim cự long con rồng kia vĩ lần nữa hướng phía bọn hắn quét tới.

Đuôi rồng những nơi đi qua, không gian trực tiếp kịch liệt kích động, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng!

Dương Diệp bốn người biến sắc, cưỡi heo thiếu nữ tam nữ đang muốn xuất thủ, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thu hồi kiếm, rồi mới hướng phía cái kia đuôi rồng vọt tới, làm muốn tiếp xúc đến con rồng kia vĩ lúc, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, rồi mới bỗng nhiên đấm ra một quyền.

Ngũ hành phá giáp quyền!

Đấm ra một quyền!

Bành!

Tại cưỡi heo thiếu nữ tam nữ ánh mắt kinh ngạc bên trong, con rồng kia vĩ tại tiếp xúc đến Dương Diệp nắm đấm lúc, lập tức như là giống như bị chạm điện bắn ngược mà quay về, cùng lúc đó, đầu kia hoàng kim cự long cái kia khổng lồ thân thể vậy mà kịch liệt run lên, như là co giật. Mà ở tại trong mắt, ngoại trừ lửa giận bên ngoài, còn có một vòng đau đớn!

Cưỡi heo thiếu nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Tên ngốc này lực lượng như thế mạnh mẽ?”

Một bên, Dương Diệp nhìn một chút quả đấm mình, hắn cũng không nghĩ tới quả đấm mình vậy mà như thế mạnh mẽ.

“Uy, có thể đem cái này đại gia hỏa kéo tới trong tòa tháp đến!”

Đúng lúc này, Tiểu Thiên thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp ngẩn người, rồi mới nhìn về phía xa xa hoàng kim cự long.

...

Hoan nghênh mọi người chú ý ta Wechat công chúng hiệu, trực tiếp lục soát Wechat công chúng hiệu: Thanh Loan trên đỉnh. Là đủ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1571: Chương: Để ngươi nha đánh ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1566: Chương: Để ngươi nha đánh ta!

Kéo tới trong tòa tháp?

Dương Diệp có chút do dự, không phải có chút, là rất do dự. Đầu này hoàng kim cự long cũng không phải bình thường Long, đem nó kéo vào, vạn nhất Hồng Mông tháp không trấn áp được, vậy hắn coi như thật chính là tìm đường chết.

Một khi Hồng Mông tháp không trấn áp được, khi đó tựu thật là thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó khăn.

Thế nhưng là, Hồng Mông tháp sẽ không trấn áp được sao?

Có Hồng Mông tháp không cách nào trấn áp yêu thú sao?

Do dự một chút, Dương Diệp chính là làm quyết định.

Kéo!

Một khi thành công, vậy coi như tương đương với nắm giữ một cái siêu cấp tay chân a!

Bất quá, không phải hắn nghĩ kéo tựu kéo. Hắn hiện tại muốn làm chính là đem đầu này cự long đánh nửa chết nửa sống, chỉ có như vậy, hắn có thể đủ đem đối phương lôi đi vào!

Hạ quyết tâm, Dương Diệp nhìn về phía một bàn cưỡi heo thiếu nữ tam nữ, nói: “Đánh, giúp ta đánh cho đến chết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, mượn nhờ không gian truyền đến lực lượng, Dương Diệp như là một viên như đạn pháo mãnh liệt bắn mà ra.

Một bên cưỡi heo thiếu nữ tam nữ đương nhiên sẽ không xem kịch, tại Dương Diệp lao ra một khắc này, các nàng chính là lập tức đi theo.

Ngũ hành phá giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn!

Dương Diệp hiện tại dùng tựu là ngũ hành phá giáp quyền cùng lực lượng hồi chấn, mỗi một quyền đánh vào cái kia kim sắc cự long trên thân, đều sẽ làm cho cái kia kim sắc cự long thân thể một trận rung động kịch liệt.

Lúc này Dương Diệp nhục thân lực lượng không thể nghi ngờ là cực mạnh, bởi vì hắn hiện tại có Yêu Thần chi lực gia trì lấy. Đương nhiên, lực lượng của hắn so với hoàng kim cự long hay là kém rất nhiều rất nhiều, mà lại, dùng lực lượng của hắn, cũng không đủ phá mất hoàng kim cự long phòng ngự. Nhưng là, hắn không cần phá hoàng kim cự long phòng ngự!

Hắn thông qua ngũ hành phá giáp quyền đặc tính, trực tiếp đem lực lượng thẩm thấu đối phương phòng ngự tiến nhập đối phương thể nội, rồi mới đang lợi dụng lực lượng hồi chấn cái kỹ xảo này, làm cho lực lượng tại hoàng kim cự long thể nội bộc phát đầy trời.

Đơn giản tới nói, đây là chân thực tổn thương. Hắn bỏ qua đối phương phòng ngự, cho hoàng kim cự long chân thật nhất tổn thương. Loại tình huống này, hoàng kim cự long tự nhiên không chịu nổi.

Tại Dương Diệp một quyền lại một quyền oanh kích dưới, cái kia kim sắc cự long đã liên tục bại lui, không đúng, liền lùi lại năng lực đều không có, bởi vì Giới Nữ đã hoàn toàn phong bế hoàng kim cự long bốn phía. Nếu như là nguyên lai, hoàng kim cự long khẳng định có thể phá mất Giới Nữ kết giới, nhưng là, lúc này nó bị Dương Diệp cùng cưỡi heo thiếu nữ còn có quang nữ cho gắt gao quấn lấy, nó căn bản là không có cách phân tâm đi phá Giới Nữ kết giới.

Mặc dù lúc này hoàng kim cự long đã ở vào hạ phong, nhưng là Dương Diệp bốn người vẫn như cũ không dám có chút chủ quan, bởi vì lực lượng của nó quá quá mạnh. Đừng nói cưỡi heo thiếu nữ ba người, liền xem như Dương Diệp cũng không dám cùng nó chính diện lay. Dương Diệp hiện tại tựu là tại mài, từng điểm từng điểm mài, hắn muốn đem cái này hoàng kim cự long mài đến tình trạng kiệt sức!

Một khắc chung.

“Rống!”

Đầu kia hoàng kim cự long đột nhiên phát ra một đạo long khiếu âm thanh, ngay sau đó, hắn to lớn đuôi rồng tại vùng hư không này bên trong chiến trường điên cuồng càn quét.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bốn người không kinh sợ mà còn lấy làm mừng, bởi vì cái này hoàng kim cự long đã bắt đầu gấp.

Vào lúc này, Dương Diệp bốn người lựa chọn tạm thời tránh mũi nhọn. Qua một khắc chung, Dương Diệp bốn người xuất thủ lần nữa. Mà lúc này đây, đầu kia hoàng kim cự long đã hoàn toàn bị Dương Diệp bốn người đè chế, lúc này nó, đã lộ ra vô cùng mỏi mệt.

“Công kích nó yếu hại!” Đúng lúc này, cưỡi heo thiếu nữ đột nhiên

nói.

“Không muốn!” Dương Diệp vội vàng nói. Mục đích của hắn là đem đầu này hoàng kim cự long kéo tới Hồng Mông trong tòa tháp đi, mà không phải muốn một bộ thi thể.

“Tại sao?” Cưỡi heo thiếu nữ ba người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Trước tiên ở kéo nó một hồi, ta hữu dụng chỗ.”

Cưỡi heo thiếu nữ ba người do dự một chút, rồi mới nhẹ gật đầu, mặc dù các nàng không biết Dương Diệp muốn làm cái gì, nhưng là các nàng hay là lựa chọn nghe Dương Diệp.

Lại không nhiều cọ xát hoàng kim cự long nửa canh giờ, mà lúc này đây, hoàng kim cự long cơ hồ chỉ có thể bị động bị đánh. Đương nhiên không hoàn toàn là Dương Diệp công lao, phải biết, ngoại trừ cưỡi heo thiếu nữ bên ngoài, mặt khác quang nữ cùng Giới Nữ thế nhưng là đã đạt đến Luân Hồi cảnh, các nàng vốn là siêu cấp yêu nghiệt, đạt đến Luân Hồi cảnh các nàng thực lực là kinh khủng cỡ nào?

Có thể nói, nếu như không phải là các nàng kiềm chế, để Dương Diệp cùng cái này hoàng kim cự long đơn đấu, Dương Diệp căn bản không phải cái này hoàng kim cự long đối thủ, dù là hắn ngũ hành phá giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn đều không được.

Một lát sau, Dương Diệp thừa dịp cái kia kim sắc cự long không chú ý, hai tay ôm lấy cái kia kim sắc cự long đuôi rồng, rồi mới điên cuồng vận chuyển thể nội vòng xoáy nhỏ, trong nháy mắt, đầu kia kim sắc đuôi rồng trực tiếp bị vòng xoáy nhỏ hút tới Hồng Mông trong tháp. Mà lúc này đây, cái kia kim sắc cự long dường như cảm ứng được cái gì, lập tức điên cuồng rung động, mà Dương Diệp lại là gắt gao ôm hoàng kim cự long cái đuôi, từng chút từng chút đem hoàng kim cự long hướng Hồng Mông trong tòa tháp kéo.

Một bên, cưỡi heo thiếu nữ tam nữ nhìn chính là trợn mắt hốc mồm, Dương Diệp đây là làm cái nào ra?

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía các nàng, nói: “Vẫn nhìn cái gì, mau tới hỗ trợ a!”

Cưỡi heo thiếu nữ ngẩn người, rồi mới nói: “Thế nào giúp?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi cho ta dùng sức đánh nó, dùng sức đánh!”

Cưỡi heo thiếu nữ ba người nhìn nhau một chút, sau một khắc, tam nữ thân hình khẽ động hướng phía cái kia kim sắc cự long vọt tới, có tam nữ gia nhập, cái kia kim sắc cự long lập tức phân ra một bộ phận tinh lực đối phó cưỡi heo thiếu nữ ba người. Mà lúc này đây, Dương Diệp đã đem hoàng kim cự long một phần mười thân thể kéo tới Hồng Mông trong tháp.

Nhưng là Dương Diệp lại là vô cùng không dễ chịu!

Hoàng kim cự long lực lượng vốn là viễn siêu hắn, hắn muốn đem đối phương kéo vào, không có chút nào dễ dàng, tại tăng thêm hoàng kim cự long đuôi rồng điên cuồng bãi động, đây càng tiêu hao lực lượng của hắn, đến bây giờ, hắn đều nhanh kéo bất động.

Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, hô: “Tiểu Thiên, nhanh giúp một chút a, ta nhanh kiệt lực!”

Hắn hiện tại là thật nhanh kiệt lực.

Hồng Mông trong tháp.

Tiểu Thiên nhìn một chút trước mắt không ngừng đong đưa kim sắc đuôi rồng, rồi mới nhìn về phía một bên Tử Nhi, “Quá lớn, kéo bất động!”

Tử Nhi nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, “Ngươi có biện pháp không?” Đối với Tiểu Thiên, nàng còn không phải rất quen thuộc, nhưng là nàng biết, cô bé này không phải bình thường nữ hài. Trước đó Tiểu Thiên tại phòng trúc trước bá khí một màn kia, nàng thế nhưng là nhìn thấy.

Tiểu Thiên đánh giá một chút đầu kia kịch liệt đong đưa đuôi rồng, rồi mới nói: “Không có biện pháp quá tốt, chỉ có thể kéo.”

Nói, nàng bay đến cái kia đuôi rồng trước, rồi mới hai tay ôm lấy cái kia đuôi rồng liền hướng phía sau kéo... Nhưng là rất nhanh, con rồng kia vĩ kịch liệt bãi xuống, trực tiếp đem nàng cho bắn đi ra.

Tử Nhi: “...”

Nơi xa, Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, đột nhiên, nàng thân hình khẽ động tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, nàng xuất hiện ở tầng thứ hai bên trong, đón lấy, nàng đi tới cái kia lò luyện đan trước mặt. Trong lò luyện đan, là Lục Đinh Thần Hỏa, bất quá vào lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa còn tại ngủ say.

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Mượn châm lửa dùng! Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu là không đồng ý đâu, tựu gật gật đầu. Ta bắt đầu đếm đi, một! Hai! Ba! Oa, ngươi đồng ý!”

Nói xong, nàng tay nhỏ một trảo, trực tiếp cầm lên một đám lửa, hỏa diễm tới tay, nàng tay nhỏ lập tức run rẩy, “Thật nóng!”

Nói xong, nàng thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, nàng lại xuất hiện ở tầng thứ nhất thế giới bên trong, rồi mới nàng nắm cái kia đóa hỏa diễm hướng cái kia đuôi rồng đi đến, sắc mặt treo lãnh tiếu, “Để ngươi nha đánh ta!”

Nói, nàng tay nhỏ ném đi, cái kia đóa hỏa diễm trực tiếp rơi vào con rồng kia vĩ lên.

“Rống!”

Hồng Mông ngoài tháp, đầu kia hoàng kim cự long đột nhiên điên cuồng kêu thảm lên, hắn điên cuồng đong đưa, rất nhanh, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, đầu kia hoàng kim cự long lại nhưng chính mình chui vào trong cơ thể của hắn.

Một bên, cưỡi heo thiếu nữ tam nữ ngây ra như phỗng.

Dương Diệp tâm thần vội vàng chìm vào thể nội, lúc này, ở trong cơ thể hắn, đầu kia hoàng kim cự long đang điên cuồng bãi động, mà ở tại đuôi rồng bên trên, có một đoàn lửa nhỏ diễm.

Cũng chỉ là một đoàn lửa nhỏ diễm, nắm đấm như vậy lớn.

Mà như vậy sao một đoàn lửa nhỏ diễm, lại là làm cho cái kia kim sắc cự long sống không bằng chết.

Hồng Mông trong tháp, một đạo lại một đạo tiếng kêu rên không ngừng vang lên.

Dương Diệp nói: “Không sai biệt lắm, tại đốt đi xuống, nó sắp xong rồi.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới nàng tay ngọc khẽ vẫy, cái kia đóa hỏa diễm lập tức bay đến trong tay nàng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, ngọn lửa này thế nhưng là Lục Đinh Thần Hỏa! Ngay cả hắn cũng không dám đi vào ngọn lửa này, trước kia hỏa diễm gia thân, đó là Lục Đinh Thần Hỏa có ý thức tình huống dưới, lúc kia, Lục Đinh Thần Hỏa có thể khống chế không đi tổn thương hắn, mà bây giờ, Lục Đinh Thần Hỏa ngủ say, những ngọn lửa này, hắn là tuyệt đối không dám đụng vào!

“Ngươi không bỏng sao?” Dương Diệp hỏi.

“Bỏng?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, rồi mới nói: “Khá nóng đâu.”

Khá nóng...

Dương Diệp lắc đầu, không đang quản Tiểu Thiên, cô bé này, thần bí trình độ có thể so với Hồng Mông tháp. Ở trên người nàng xuất hiện bất kỳ sự tình cũng không kỳ quái!

Dương Diệp lại hỏi: “Nó thời điểm nào tỉnh?”

Tiểu Thiên nhìn một chút trong tay hỏa diễm, rồi mới nói: “Nhanh đi.” Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Kỳ thật, ngươi nếu là có thể triệt để nắm giữ ngọn lửa này, quả quyết sẽ phi thường lợi hại!”

Dương Diệp nhún vai, “Ta cũng nghĩ!”

Lục Đinh Thần lửa cường đại, hắn đã tự mình lĩnh giáo qua. Nếu như có thể nắm giữ cái này hỏa diễm, khi đó, Luân Hồi cảnh cường giả ở trước mặt hắn tựu là cặn bã! Đáng tiếc là, hắn căn bản không có cái năng lực kia nắm giữ Lục Đinh Thần Hỏa. Dù cho có cái năng lực kia, nhưng là người ta Lục Đinh Thần Hỏa có nguyện ý hay không hay là một ẩn số!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía xa xa đầu kia hoàng kim cự long, nói: “Đi theo ta hỗn, nếu không, hắc hắc...”

Lúc này Dương Diệp trong lòng tự nhiên là cao hứng, đầu này hoàng kim cự long thực lực thế nhưng là biến thái không được, nếu như có thể đưa nó thu phục, không cần phải nói, sau này Luân Hồi cảnh cường giả cũng không cần hắn tự mình xuất thủ.

“Ông!”

Lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng long ngâm, ngay sau đó, cái kia kim sắc cự long hướng thẳng đến hắn cùng Tiểu Thiên còn có Tử Nhi nghiền ép mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức nở nụ cười lạnh, “Tới Hồng Mông tháp còn dám cùng ta phách lối?”

Tại Dương Diệp bên cạnh Tiểu Thiên cũng là mặt mũi tràn đầy cười xấu xa, trong mắt tràn đầy vẻ chờ mong. Bình thường tình huống dưới, nàng là không hy vọng Hồng Mông tháp ngược đãi yêu thú, nhưng là, đây không phải bình thường tình huống. Ban nãy hoàng kim cự long dùng đuôi rồng đem nàng cho chấn khai, việc này thế nhưng là để nàng có chút tức giận.

Nhưng mà, làm hoàng kim cự long đi vào Dương Diệp cùng Tiểu Thiên trước mặt không sai biệt lắm còn có mười trượng lúc, Hồng Mông tháp lại là không có bất kỳ cái gì động tĩnh.

Thế nào chuyện?

Dương Diệp có chút không bình tĩnh.

Tại bên cạnh hắn, Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, rồi mới bước chân bắt đầu từ nay về sau dời.

Hoàng kim cự long càng ngày càng gần, nhưng là Hồng Mông tháp vẫn là không có động tĩnh.

Dương Diệp cái trán đã xuất hiện mồ hôi lạnh, “Đại ca, không thể như thế chơi a!”

...

PS: Chúc mừng năm mới!!!! Chúc mọi người chúc mừng năm mới!!!!!!

Hoan nghênh mọi người chú ý ta Wechat công chúng hiệu: Thanh Loan trên đỉnh. Mới phiên ngoại mọi người quả quyết sẽ thích, đến lúc đó viết xong, ta sẽ phát tại công chúng hiệu lên.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1572: Chương: Quần ẩu mới là vương đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1567: Chương: Quần ẩu mới là vương đạo!

Mà lúc này đây, Tiểu Thiên đã thối lui đến ngàn trượng bên ngoài.

Nàng mặc dù cầm trong tay một đoàn lửa nhỏ diễm, nhưng là nàng cũng không muốn bị đầu kia cự long đụng bên trên, tư vị kia, quả quyết không dễ chịu.

Giữa sân, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên đánh vào cái kia kim sắc cự long trên thân.

Oanh!

Đầu kia hoàng kim cự long trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho đánh vào trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng lập tức buông lỏng, cái này Hồng Mông trong tháp món kia thần bí bảo vật rốt cục xuất thủ.

Thế nhưng là trước đó nó vì cái gì không xuất thủ đây?

Cùng nói đùa?

Dương Diệp lắc đầu, không tại suy nghĩ vấn đề này, chỉ cần đối phương xuất thủ liền tốt.

Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, đầu kia hoàng kim cự long ngẩng đầu nhìn một chút bốn phía, trong mắt mang theo một tia mờ mịt. Hiển nhiên, nó còn không có hiểu rõ là chuyện gì xảy ra.

Mà đúng lúc này, lại một đường lực lượng trực tiếp đánh vào trên người nó.

Oanh!

Hoàng kim cự long lập tức phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó thân thể kịch liệt run lên. Rất nhanh, một đạo lại một đạo lực lượng thần bí không ngừng oanh kích lấy cái kia kim sắc cự long.

Thời gian dần trôi qua, đầu kia hoàng kim cự long thân thể bắt đầu phá thành mảnh nhỏ.

Đúng lúc này, Tiểu Thiên xuất hiện ở cái kia kim sắc cự long trước mặt, sau đó nàng đối không trung khoát tay áo, “Đầu tiên chờ chút đã!”

Thanh âm rơi xuống, cái kia cỗ thần bí lực lượng lập tức không có tại xuất hiện.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, cô bé này mặt mũi thật lớn!

Tiểu Thiên đi tới cái kia kim sắc cự long trước mặt, nàng đánh giá một chút hoàng kim cự long, sau đó nói khẽ: “Ta hiểu được.”

“Ngươi minh bạch cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Minh bạch bực này cường giả, tại sao lại thần phục nữ nhân kia. Nguyên lai nàng đem đầu này đại gia hỏa ký ức cho tẩy sạch.”

“Ký ức rửa đi?” Dương Diệp nhíu mày, “Có ý tứ gì.”

Tiểu Thiên liếc một cái Dương Diệp, “Thật là một cái đồ đần. Ý tứ chính là, nữ nhân kia dùng một loại nào đó năng lực, đem hắn ký ức cho về không. Đơn giản tới nói, hắn hiện tại là không có trí nhớ trước kia, mà lại, tâm trí của nó cũng thay đổi thành như là tiểu hài đồng dạng. Chính là bởi vì như vậy, đầu này đại gia hỏa mới có thể cam nguyện nghe nàng.”

Nói đến đây, nàng lắc lắc đầu, “Thật đáng thương cái này đại gia hỏa!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ký ức bị thanh tẩy, vậy vẫn là sao? Nghiêm chỉnh mà nói, đó đã không phải là lúc đầu! Mà cái này hoàng kim cự long đã từng quả quyết cũng là một vị siêu cấp cường giả, bây giờ bị đối phương biến thành như vậy, quả thật có chút đáng thương.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Nữ nhân kia thủ đoạn, quả thật có chút lợi hại đâu.”

Dương Diệp lắc đầu, “Trước hết mặc kệ hắn. Ngươi hỏi một chút cái này đại gia hỏa, có nguyện ý hay không đi theo ta hỗn, nếu là không nguyện ý, tựu tiếp tục để nó ăn chút vất vả.”

“Ngươi thực tàn nhẫn!” Tiểu Thiên trừng mắt liếc Dương Diệp.

Dương Diệp trợn trắng mắt, “Mới vừa rồi là ai còn cầm hỏa thiêu nó!”

Tiểu Thiên khuôn mặt nhỏ ửng đỏ, nàng hừ một tiếng, sau đó nhìn về phía trước mặt đầu kia hoàng kim cự long, “Ngươi đây, tu luyện tới hiện tại loại cảnh giới này, cũng không dễ dàng. Đi theo hắn, ba năm, ba năm sau, ngươi khôi phục tự do. Mà lại, nói không chừng ta còn có thể giúp ngươi khôi phục ký ức đâu!”

“Khôi phục ký ức?” Dương Diệp nhíu mày, “Còn có thể khôi phục?”

“Đương nhiên!”

Tiểu Thiên nói: “Ký ức bị thanh tẩy, nhưng này chỉ là mặt ngoài, có một vật, gọi ký ức hạt giống, đó là chúng ta tất cả ký ức nơi phát ra, vật kia còn chưa bị hủy rơi, tựu có thể khôi phục. Ta ban nãy nhìn một chút, nữ nhân kia cũng không có đem sự tình làm tuyệt, bởi vì trí nhớ của nó hạt giống vẫn còn ở đó. Ký ức hạt giống vẫn còn, tựu có thể khôi phục. Mà lại, coi như không có chúng ta, đến thời gian nhất định, nó khả năng cũng sẽ khôi phục.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Nó tựu giao cho ngươi. Giúp ta khuyên nhiều khuyên nó, ta cũng không muốn dùng sức mạnh, ta luôn luôn là ưa thích lấy đức phục người.”

“Chà chà!”

Tiểu Thiên đánh giá một chút Dương Diệp, “Da mặt của ngươi tốt hậu đâu.”

Dương Diệp trừng mắt liếc Tiểu Thiên, sau đó thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực.

Dương Diệp vừa mở mắt ra, cưỡi heo thiếu nữ chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, “Tên đại gia hỏa kia đi nơi nào?”

Dương Diệp đương nhiên minh bạch đối phương nói đại gia hỏa là ai, lập tức nhún vai, “Bí mật.”

Cưỡi heo thiếu nữ lông mày nhướn lên, “Không thể nói sao?”

Dương Diệp cười hắc hắc, “Chỉ có nữ nhân ta mới có thể biết, ngươi muốn biết sao?”

Bành!

Cưỡi heo thiếu nữ đột nhiên một quyền đánh vào Dương Diệp phần bụng, Dương Diệp lập tức bị đẩy lui mấy trượng khoảng cách.

Dương Diệp trừng mắt liếc cưỡi heo thiếu nữ, “Chỉ đùa một chút mà thôi, ngươi thật đúng là động thủ a!”

Cưỡi heo thiếu nữ nhún vai, “Ngươi da dày như vậy, đánh một cái cũng sẽ không mang thai, ngươi sợ cái gì!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, một bên Giới Nữ đột nhiên đi tới, nói: “Không nên ở chỗ này lãng phí thời gian. Chúng ta đi giúp Nhị tỷ cùng Tam tỷ!”

Nghe vậy, cưỡi heo thiếu nữ vẻ mặt nghiêm túc nhẹ gật đầu. Đón lấy, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi còn có thể đánh không?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta yêu cầu một chút thời gian.” Hắn kiếm ý lập tức liền muốn phản phệ, mà lại, hắn Huyền khí cũng tiêu hao không sai biệt lắm, Huyền khí ngược lại không không có vấn đề lớn, nhưng là cái này kiếm ý phản phệ nhất định phải coi trọng.

Cưỡi heo thiếu nữ nhẹ gật đầu, “cẩn thận chút!” Nói xong, nàng cùng Giới Nữ còn có quang nữ lập tức tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiến vào Hồng Mông trong tháp.

Rất nhanh, kiếm ý của hắn bắt đầu phản phệ.

Cũng may hắn hiện tại đối kiếm ý này phản phệ đã có chút miễn dịch, bởi vậy, cũng không có quá mức thống khổ. Mà lại, Dương Diệp ngạc nhiên phát hiện, kiếm ý của hắn tại trải qua một lần lại một lần phản phệ về sau, giống như biến càng ngày càng mạnh. Cái này có điểm giống rèn sắt, một khối thiết, tại trải qua không ngừng gõ về sau, cái kia chất lượng tự nhiên sẽ càng ngày càng tốt.

Nhiều phản phệ mấy lần, có thể hay không trực tiếp đạt đến quy nguyên cảnh kiếm ý?

Dương Diệp trong đầu toát ra ý nghĩ này.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, một lúc lâu sau, Dương Diệp đã triệt để khôi phục bình thường, khôi phục bình thường về sau, hắn đi tới Hồng Mông tháp tầng thứ nhất thế giới bên trong.

Kế tiếp một màn lại là để hắn cái cằm cũng kinh xuống, bởi vì hắn thấy được Tiểu Thiên. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Tiểu Thiên trước mắt là đầu kia hoàng kim cự long đầu. Lúc này, đầu kia hoàng kim cự long đang mang theo Tiểu Thiên đang khắp nơi bay loạn.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Thiên đối Dương Diệp vẫy vẫy thu, cười nói: “Mau lên đây cùng nhau chơi đùa nha!”

Dương Diệp nhìn một chút Tiểu Thiên, sau đó lại nhìn một chút đầu kia hoàng kim cự long, sau đó lắc đầu, nếu để cho Thiên Long tộc biết bọn chúng đã từng tộc trưởng bị Tiểu Thiên như thế giẫm, không biết có thể hay không khí toàn tộc đến tiến đánh Tiểu Thiên?

Bất kể như thế nào, xem ra Tiểu Thiên đã thành công thuyết phục đầu này hoàng kim cự long.

Dương Diệp không có tại Hồng Mông tháp lãng phí thời gian, hắn rời đi Hồng Mông tháp.

Trong hiện thực.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, liền muốn rời khỏi, mà đúng lúc này, nơi xa hư không bên trong đột nhiên đen lại, ngay sau đó, vô số đạo hồng tuyến ở phía xa giăng khắp nơi, làm những này hồng tuyến sau khi xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, cái kia một mảnh hư không chiến trường lập tức bị cắt chém đầy trời.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, thân hình hắn khẽ động, vội vàng hướng phía một khu vực như vậy bay đi.

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, tại mảnh này phá thành mảnh nhỏ hư không trong chiến trường, Dương Diệp gặp được Manh Nữ, mà Manh Nữ đối thủ thì là cái kia lưng thương nam tử. Ở lưng thương nam tử cách đó không xa, là cái kia tay cụt cầm đao nam tử.

Mà tại bốn phía, là cưỡi heo thiếu nữ còn có quang nữ, cùng cái kia Giới Nữ.

Tại Manh Nữ cách đó không xa, cái kia lưng thương nam tử giờ phút này tay cầm trường thương chỉ xéo phía dưới, ở tại quanh thân, tản ra một cỗ khí tức như có như không.

Giờ phút này, không gian chung quanh đã lung lay sắp đổ, lúc nào cũng có thể sẽ sụp đổ.

Đúng lúc này, cái kia tay cụt nam tử đột nhiên nhìn về phía đi vào trong sân Dương Diệp, “Nàng chết rồi?”

Dương Diệp nhìn đối phương một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Chết rồi.”

“Ngươi giết?” Tay cụt nam tử lại hỏi.

“Nếu không đây?” Dương Diệp hỏi lại.

Tay cụt nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó chậm rãi đi hướng Dương Diệp, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, một đạo hàn quang thẳng cắt Dương Diệp yết hầu.

Nhanh đến cực hạn!

Tại tay cụt nam tử xuất đao một khắc này, Dương Diệp chính là rút kiếm một trảm.

Đang!

Kiếm đao vừa chạm vào mà phân, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng bên ngoài, mà cụt tay nam tử cũng đồng dạng bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, bất quá hắn tại lui hơn ba mươi trượng sau chính là ngừng lại.

Tay cụt nam tử vừa dừng lại, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người trực tiếp hóa thành một đạo đao quang bắn nhanh ra như điện.

Cùng lúc đó, xa xa Dương Diệp cũng là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, kiếm quang cùng đao quang đồng thời bị chấn nát, mà lúc này, Dương Diệp đã bị rung động đến mấy trăm trượng bên ngoài, cái kia tay cụt nam tử cũng bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, thân hình hắn run lên, cả người hóa thành một tia kiếm quang đi tới tay cụt nam tử trước mặt, sau đó một kiếm đâm ra.

Cận chiến!

Hắn yêu cầu cận chiến mới có ưu thế!

Nhưng mà tay cụt nam tử lại là căn bản không cho hắn cận chiến cơ hội, chém ra một đao, trực tiếp đem hắn đẩy lui.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn một chút tay của mình, giờ phút này, tay của hắn tiến vào tại rất nhỏ run.

Lực lượng!

Cái này tay cụt nam tử trong đao ẩn chứa lực lượng rất mạnh, vô cùng mạnh, khả năng so hắn chính mình nhục thân lực lượng còn mạnh hơn. Đương nhiên, không phải đối phương nhục thân lực lượng mạnh hơn hắn, mà là đối phương quả quyết có được cái gì đặc thù chi lực, cho nên mới có thể làm cho đao của mình có được lực lượng mạnh như thế.

Đúng lúc này, tay cụt nam tử lần nữa biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, một đạo đao quang trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn địa liên tục nhanh lùi lại.

Ngay tại tay cụt nam tử muốn lần nữa xuất thủ lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía một bên cưỡi heo thiếu nữ tam nữ, nói: 'Vẫn nhìn cái gì, mau tới hỗ trợ a!"

Cưỡi heo thiếu nữ ngẩn người, sau đó nói; “Ngươi không cùng hắn đơn đấu sao?”

“Đơn đấu?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Quần ẩu mới là vương đạo!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1573: Chương: Kiếp sau đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1568: Chương: Kiếp sau đi!

Đơn đấu?

Kỳ thật, hắn cũng không sợ cái này tay cụt nam tử.

Mặc dù hắn bây giờ bị tay cụt nam tử đè chế, nhưng là, hắn nếu là đem hết toàn lực, hay là có thể cùng tay cụt nam tử một trận chiến.

Nhưng là, cái kia muốn chiến tới khi nào?

Không thể dùng Lục Đinh Thần Hỏa, không thể dùng Tinh Hà Kiếm Đồ, hắn cùng đối phương chiến, quả quyết hội chiến đến thiên hoang địa lão. Dù sao hắn không có cách nào đánh giết đối phương, mà đối phương nếu muốn giết hắn, hiển nhiên cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Cưỡi heo thiếu nữ các loại nữ hiển nhiên cũng biết đạo lý này, lập tức liền muốn xuất thủ, nhưng là lúc này, một đạo thương mang đột nhiên chợt lóe lên, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cưỡi heo thiếu nữ các loại tứ nữ ngoại trừ Manh Nữ bên ngoài, các nàng tam nữ lập tức bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, cho dù là Minh Nữ, cũng bị đẩy lui khoảng chừng trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức vô cùng ngưng trọng lên, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia nam tử cầm thương trên thân.

Thật mạnh!

Kỳ thật, không chỉ cái này nam tử cầm thương, cái kia Phạm Âm Vũ bên người những người này cũng rất mạnh, vô cùng mạnh mẽ!

Mà cái kia làm U Minh nhị sứ một trong Phạm Âm Vũ lại có bao nhiêu mạnh mẽ?

“Cẩn thận, người này là Thương Thánh.”

Đúng lúc này, Manh Nữ thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “Người này thương đạo đã xuất thần nhập hóa, tuyệt đối không thể khinh thường.”

Thương Thánh?

Dương Diệp cau mày, mà đúng lúc này, cái kia tay cụt nam tử lại là xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, sau một khắc, một đạo hàn quang trong nháy mắt mà tới.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, nắp quan tài xuất hiện ở trước mặt mình.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn. Nhưng mà cái kia tay cụt nam tử lại là lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, lại là một đao hướng phía hắn bổ xuống.

Lần này, Dương Diệp không có lựa chọn cản, mà là ôm nắp quan tài hướng phía trước mặt bỗng nhiên tựu là một đập.

Oanh!

Đao cùng nắp quan tài vừa mới tiếp xúc, một cỗ khí lãng chính là bỗng nhiên hướng phía tương giao chỗ bộc phát đầy trời, Dương Diệp cùng tay cụt nam tử trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài. Nhưng là sau một khắc, hai người lại lập tức hướng phía lẫn nhau vọt tới.

Lúc này, Dương Diệp cũng đánh ra phát hỏa.

Giờ phút này, hắn lần nữa thúc giục Yêu Thần chi lực, có Yêu Thần chi lực gia trì về sau, lực lượng của hắn lập tức tăng lên mấy lần, giờ phút này, lực lượng của hắn đã hoàn toàn không thua cái này tay cụt nam tử. Nhưng là, hắn hay là ở vào bị động, bởi vì tay cụt nam tử ý thức chiến đấu tốt hơn hắn quá nhiều, mà đối phương đao nhanh quá nhanh, hắn căn bản là không có cách một kiếm phá vạn pháp!

Tiêu hao!

Hắn hiện tại cùng tay cụt nam tử đánh tựu là tiêu hao chiến!

Mà tại Dương Diệp cùng tay cụt nam tử chiến đồng thời, một bên Manh Nữ tứ nữ cũng cùng cái kia nam tử cầm thương chiến đấu. Nam tử cầm thương thực lực, không thể không nói vô cùng kinh khủng. Một người đơn đấu Manh Nữ bốn người mà không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Phải nói, ngoại trừ Manh Nữ bên ngoài, còn lại tam nữ căn bản là không có cách cùng hắn chống lại!

Dương Diệp cũng đã nhận ra một màn này, hắn biết, tiếp tục như vậy đi xuống, quả quyết không được.

Phải biết, còn có một cái địch nhân lớn nhất.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp một kiếm đẩy lui cái kia tay cụt nam tử về sau, sau đó tay phải vung lên.

“Rống!”

Một đạo tiếng long ngâm đột nhiên tại bên trong chiến trường này vang vọng mà lên, đón lấy, một đầu hoàng kim cự long xuất hiện ở chân trời.

Khi nhìn thấy đầu này hoàng kim cự long lúc, giữa sân mọi người đều là ngừng lại. Cái kia nam tử cầm thương cùng tay cụt nam tử nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc.

Không chỉ có bọn hắn, ngay cả một bên cưỡi heo thiếu nữ tứ nữ trong mắt cũng mang theo nghi hoặc cùng hiếu kỳ.

Đặc biệt là cưỡi heo thiếu nữ cùng Giới Nữ còn có quang nữ, trước đó Dương Diệp đem hoàng kim cự long cho làm tiêu thất, các nàng liền đã phi thường tò mò. Hiện tại nhìn thấy Dương Diệp đem hoàng kim cự long kêu đi ra, trong lòng các nàng càng thêm nghi ngờ.

Hoàng kim cự long sau khi xuất hiện, lập tức hướng phía cái kia nam tử cầm thương vọt tới.

Nơi xa, nam tử cầm thương hai mắt nhắm lại, sau một khắc, tay phải hắn nắm tay bên trong trường thương bỗng nhiên cách không đối hoàng kim cự long tựu là đâm một cái.

Oanh!

Không trung đầu kia hoàng kim cự long trực tiếp bị một thương này cho chấn địa rút lui trọn vẹn mấy trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc vô cùng, cái này nam tử cầm thương không phải bình thường mạnh mẽ a!

“Xuất thủ! Tốc độ giải quyết!”

Đúng lúc này, Manh Nữ thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Thanh âm rơi xuống, nàng dẫn đầu hướng phía cái kia nam tử cầm thương vọt tới, cưỡi heo thiếu nữ cùng Giới Nữ còn có quang nữ thì hướng phía cái kia tay cụt nam tử lao đến.

Các nàng rất rõ ràng, cho dù có hoàng kim cự long tương trợ, cũng là khó mà đánh giết cái kia nam tử cầm thương, bởi vì thực lực của đối phương quá quá mạnh. Cho nên, các nàng tam nữ quyết định trước trợ giúp Dương Diệp đánh giết tay cụt nam tử. So sánh nam tử cầm thương, cái này tay cụt nam tử tốt hơn đánh giết một chút.

Có cưỡi heo thiếu nữ cùng quang nữ còn có Giới Nữ gia nhập, cái kia tay cụt nam tử lập tức đã rơi vào hạ phong, không, phải nói hắn lập tức bị hoàn toàn áp chế.

Dương Diệp so tay cụt nam tử yếu, nhưng là Giới Nữ đúng vậy so tay cụt nam tử yếu, mà bây giờ lại là bốn đánh một, tay cụt nam tử làm sao có thể đánh thắng được?

Không đến một hồi, tay cụt nam tử chính là đã liên tục bại lui, mà một bên Manh Nữ tăng thêm hoàng kim cự long mặc dù không có áp chế cái kia nam tử cầm thương, nhưng là giờ phút này, cái kia nam tử cầm thương cũng không làm gì được Manh Nữ cùng hoàng kim cự long.

Một khắc đồng hồ về sau, tay cụt nam tử tại Dương Diệp bốn người vây công hạ đã chống đỡ không nổi, mà liền tại hắn muốn triệt để bị đánh giết lúc, Manh Nữ tứ nữ lại là đột nhiên biến sắc, sau đó đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp ngẩn người, sau đó vội vàng đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng tứ nữ đi tới một mảnh khác chiến trường, phiến chiến trường này, là Huyết Nữ cùng cái kia Phạm Âm Vũ chiến trường.

Tại bên trong chiến trường này, tràn ngập nồng đậm mùi máu tươi.

Huyết Nữ cùng cái kia Phạm Âm Vũ đứng đối mặt nhau, khoảng cách cách xa nhau không sai biệt lắm ba trăm trượng.

Khi nhìn thấy giữa sân một màn lúc, không chỉ có Manh Nữ tam nữ, Dương Diệp sắc mặt cũng thay đổi. Bởi vì giờ khắc này, Huyết Nữ hai tay không thấy. Không chỉ có như thế, ở tại khóe miệng còn tại không ngừng tràn đầy tiên huyết.

Không hề nghi ngờ, Huyết Nữ bại!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Phạm Âm Vũ, trong mắt trước nay chưa có ngưng trọng. Nữ nhân này thực lực, có thể là trước mắt hắn mới thôi người nhìn thấy bên trong mạnh nhất.

Đạo bào lão giả cùng Tiêu Diêu Tử tự nhiên không tính, dù sao hắn cùng bọn hắn không tính là chân chính gặp mặt qua.

Mà lúc này, Minh Nữ các loại nữ cũng tới đến khu này trong chiến trường, U Minh bên này, không có người chết, Phạm Âm Vũ bên này, trừ bỏ bị Dương Diệp giết tên kia tay cụt nữ tử bên ngoài, người còn lại cũng còn tốt tốt. Đương nhiên, hoàng kim cự long lúc này tính Dương Diệp bên này.

Nơi xa, Phạm Âm Vũ thản nhiên nhìn một chút Huyết Nữ, “Huyết vực quả thật không tệ, bất quá, với ta mà nói, còn xa xa chưa đủ!”

Nói, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi ngược lại thật sự là để cho ta có chút ngoài ý muốn. Cũng là ta sơ sót, ngươi mặc dù thực lực không bằng nàng, nhưng là, một thân bảo vật cũng không ít, hơn nữa còn có Kiếm Vực. Đương nhiên, thực lực của ngươi cũng quả thật không tệ. Bất quá cũng tốt, nàng là chết tại sáng tạo kiếm kỹ phía dưới, chuyện này đối với nàng tới nói, cũng coi như một cái không tệ kết cục đi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nàng rất mạnh!” Câu nói này, phát ra từ phế phủ. Nếu như hắn không phải có Tiểu Thiên cho hắn bảo mệnh Thiên Nhãn thạch, hắn coi như dùng Kiếm Vực quả quyết đều đã treo.

Phạm Âm Vũ nói: “Tại phiến đại lục này, lịch sử đến nay, ngoại trừ Tiêu Diêu Tử cùng Kiếm Vô Cực bên ngoài, kiếm đạo của nàng thiên phú mạnh nhất, không đúng, kiếm đạo của nàng thiên phú kỳ thật không có chút nào so với bọn hắn yếu. Đáng tiếc, trong nội tâm nàng chấp niệm quá sâu, từ đầu đến cuối không cách nào giải thoát. Nếu như nàng có thể bỏ xuống trong lòng chấp niệm, đạt đến Tiêu Diêu Tử tâm cảnh, kiếm đạo của nàng sẽ thay đổi ngay cả ta cũng kiêng kị.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Biết nàng cùng ngươi lúc giao thủ vì sao không sử dụng kiếm ý sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Phạm Âm Vũ nói: “Nàng đem kiếm ý biến thành tàn tật.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

Phạm Âm Vũ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nàng không muốn đang luyện kiếm, chuẩn xác mà nói, nàng không muốn tại còn sống. Đáng tiếc, thực đáng tiếc.”

Dương Diệp trầm mặc, hắn giờ phút này mới đột nhiên nhớ tới, trước đó nữ tử tại cùng hắn đối kiếm lúc, người ta căn bản là vô dụng kiếm ý, mà hắn dùng hai loại ý cảnh. Mà nếu như đối phương dùng ý cảnh, gia trì kiếm ý kiếm tu, mới thật sự là kinh khủng kiếm tu. Nếu như đối phương kiếm ý không có tiêu thất, dùng tới kiếm ý, không cần phải nói, nắp quan tài cũng không nhất định có thể ngăn cản đối phương cái kia Nhất Kiếm Luân Hồi!

Lúc này, Phạm Âm Vũ đột nhiên nhìn về phía đầu kia hoàng kim cự long, hoàng kim cự long nhìn thấy Phạm Âm Vũ xem ra, trong mắt lập tức lộ ra vẻ sợ hãi, sau đó trực tiếp chạy tới Dương Diệp Hồng Mông trong tháp.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Phạm Âm Vũ nhìn về phía Dương Diệp, “Thực thật bất ngờ, có thể làm cho nó thần phục ngươi. Không đúng, ngươi còn không có lớn như vậy năng lực, là tiểu nữ hài kia giúp ngươi không?”

Dương Diệp hỏi lại, “Tiểu nữ hài kia lai lịch ra sao?”

Phạm Âm Vũ nao nao, lập tức hỏi lại: “Ngươi không biết?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Cái này có ý tứ!”

Phạm Âm Vũ trong mắt biến nghiền ngẫm, “Xác thực rất có ý tứ. Kỳ thật, ta chân chính hiếu kỳ chính là, nàng làm sao lại với ngươi cái này lĩnh ngộ Hư Vô cảnh sát ý người cùng một chỗ, dưới tình huống bình thường, nàng hẳn là rất chán ghét ngươi.”

“Nàng nói muốn dạy ta làm một người tốt!” Dương Diệp nói.

“Người tốt?”

Phạm Âm Vũ đánh giá mắt, sau đó nói: “Kiếp sau đi!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Phạm Âm Vũ nhìn lướt qua giữa sân Huyết Nữ bọn người, “Ta cảm thấy, không cần thiết đang lãng phí thời gian. Lần này, đến cái giải quyết triệt để đi.”

Thanh âm rơi xuống, trong tay nàng quạt lông đột nhiên nhẹ nhàng nâng khởi, sau một khắc, giữa sân hư không chiến trường đột nhiên rung động kịch liệt, liền như là nấu khai nước sôi, cả vùng không gian bắt đầu kịch liệt sôi trào!

Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng kinh khủng trống rỗng xuất hiện tại bốn phía, làm cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, Dương Diệp sắc mặt lập tức đại biến, bởi vì hắn thân thể trực tiếp cong đi xuống, giờ phút này, tại trên lưng hắn, giống như nhiều mấy chục vạn tòa núi lớn, thời gian dần trôi qua, thân thể của hắn càng ngày càng cong, cùng lúc đó, thân thể của hắn đang không ngừng xé rách!

Vực!

Đây là vực chi lực lượng!

Chỉ là Dương Diệp không biết đối phương thi triển đến tột cùng là cái gì vực. Đương nhiên, hắn giờ phút này không có tâm tình đi quản đối phương thi triển chính là cái gì vực, hắn chỉ biết là, tiếp tục nữa, hắn phải xong đời!

Bởi vì cỗ lực lượng kia quá quá mạnh, mạnh hắn đều nhanh không phản kháng được!

Kiếm Vực!

Dương Diệp chuẩn bị thi triển Kiếm Vực cùng đối phương đối kháng, mà đúng lúc này, cỗ lực lượng kia đột nhiên toàn bộ biến mất.

Dương Diệp sửng sốt, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, lại là phát hiện, U Minh chúng nữ trên mặt lại là mang theo vẻ mừng như điên.

Thiên Nữ?

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Phạm Âm Vũ, mà cái sau ánh mắt thì nhìn về phía bên phải, “Ta còn tưởng rằng ngươi không tới chứ!”

“Sao lại thế!”

Nơi xa, một thanh âm đột nhiên ở phía xa vang lên.

Ngay sau đó, một bóng người từ không gian kia bên trong chậm rãi đi ra.

Làm Dương Diệp nhìn thấy người này lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người. Sửng sốt một hồi lâu, hắn lấy lại tinh thần, sau đó nhìn người kia, “Ngươi...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1574: Chương: U Minh phán quan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1569: Chương: U Minh phán quan!

Tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa, là một nữ tử, một tên mặc nát hoa râm váy nữ tử, nữ tử nhìn ước chừng mười sáu mười bảy tuổi. Tự nhiên tiểu thuyết |2 đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là nữ tử này hắn cảm giác có chút quen thuộc.

Nhìn quen mắt!

Vô cùng nhìn quen mắt!

Dương Diệp nhìn chằm chằm nữ tử này, càng xem càng cảm thấy nhìn quen mắt, đột nhiên, hắn hai mắt trợn lên, "Ngươi, ngươi là Nhân Nhân sao?"

Hắn cuối cùng biết tại sao cảm giác nhìn quen mắt. Bởi vì trước mắt nữ tử này dáng dấp cùng Nhân Nhân vô cùng vô cùng giống như! Nhân Nhân, tiểu nữ hài này hắn đương nhiên không có quên.

Tiểu nữ hài này, lúc trước thế nhưng là sẽ ăn người!

Nghe được Dương Diệp, giữa sân ánh mắt mọi người đều là nhìn về phía Dương Diệp, bao quát U Minh các loại nữ.

"Ngươi biết đại tỷ?" Cưỡi heo thiếu nữ hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia ra sân Thiên Nữ, nói: "Ngươi, ngươi là Nhân Nhân sao?"

Từ bề ngoài cùng thời gian đến xem, trước mắt nữ tử này có thể là Nhân Nhân, nhưng hắn vẫn là không dám xác định, bởi vì nữ tử này lúc này nhìn hắn lúc, trong mắt vô cùng bình tĩnh.

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía một bên Phạm Âm Vũ, "Phạm Điện Sử, ngươi cùng ta bọn tỷ muội ân oán, hôm nay tựu làm một cái triệt để chấm dứt đi."

Phạm Âm Vũ mỉm cười, "Ta nói thế nào tìm không thấy ngươi, nếu như ta không có đoán sai, trước ngươi quả quyết không tại vùng vũ trụ này bên trong, đúng không?”

Thiên Nữ nhẹ gật đầu, “Xác thực không tại vùng vũ trụ này bên trong. Bất quá, những này cũng không trọng yếu.” Nói, nàng nhìn lướt qua Phạm Âm Vũ bọn người, rồi mới lại nói: “Đến, để cho ta nhìn xem, giờ đây ngươi, thực lực đến loại trình độ nào.”

Phạm Âm Vũ khẽ gật đầu, “Ta cũng nghĩ nhìn xem thực lực của ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, nàng nhìn lướt qua giữa sân, rồi mới nói: “Chuyển sang nơi khác.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Huyết Nữ bọn người, “Ta biết các ngươi có thật nhiều vấn đề, sự tình kết thúc, ta tại từng cái nói cho các ngươi biết.” Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

“Các ngươi đại tỷ trước kia tựu dài dạng này sao?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi bên cạnh cưỡi heo thiếu nữ.

Cưỡi heo thiếu nữ lắc đầu, “Trước kia tự nhiên không phải, nàng lúc trước để cứu chúng ta, trực tiếp chuyển thế trùng sinh, cho nên, nàng bộ dáng bây giờ không phải trước kia bộ dáng.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi gặp qua đại tỷ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Chỉ là, ta cũng không phải rất xác định nàng có phải hay không, ngươi cũng thấy đấy, nàng ban nãy đều không có để ý đến ta.” Như hắn nói, hắn cũng không xác định Thiên Nữ có phải hay không Nhân Nhân. Nếu như đối phương thật là đã từng Nhân Nhân, không hề nghi ngờ, đối phương sẽ không không cùng hắn chào hỏi.

Cưỡi heo thiếu nữ trầm mặc một lát, rồi mới nói: “Ta cũng không biết, trước mặc kệ cái này, đến lúc đó đang hỏi một chút đại tỷ liền biết.” Nói, nàng nhìn về phía xa xa nam tử cầm thương bọn người, rồi mới nói: “Ngươi cái kia Huyền khí có đặc thù công hiệu, trước giúp Nhị tỷ chữa thương, có thể chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đương nhiên không có vấn đề!”

Cưỡi heo thiếu nữ khẽ gật đầu, sau một khắc, nàng cùng chung quanh Manh Nữ các loại nữ hướng thẳng đến cái kia nam tử cầm thương bọn người vọt tới.

Trong chốc lát, chiến trường bị chia cắt đầy trời, đại chiến tái khởi!

Dương Diệp không có để ý cưỡi heo thiếu nữ các loại nữ, bởi vì Huyết Nữ hiện tại bị thương hiển nhiên rất nặng. Lập tức, hắn đi tới Huyết Nữ trước mặt, rồi mới nói: “Nhị tỷ, đi theo ta!” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại nơi xa.

Dương Diệp mang theo Huyết Nữ rời đi hư không chiến trường có một khoảng cách, tại xác định bốn phía không có bất kỳ người nào, hắn trực tiếp đem Huyết Nữ dẫn tới Hồng Mông trong tháp.

Huyết Nữ bị thương rất nặng, nếu như ở bên ngoài trị liệu, không biết muốn lãng phí bao lâu thời gian. Chỉ có tại Hồng Mông trong tháp, mới có thể bằng nhanh nhất tốc độ đưa nàng thương cho chữa trị xong.

Còn như để lộ bí mật... Nếu như Huyết Nữ bán hắn, vậy hắn cũng nhận!

Hồng Mông trong tháp, Huyết Nữ nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ, “Đây là?”

Dương Diệp cười nói: “Ta bí mật lớn nhất.”

Nói, hắn để Huyết Nữ nằm xuống, rồi mới tay phải ấn tại Huyết Nữ phần bụng, đón lấy, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí điên cuồng hướng phía Huyết Nữ dũng mãnh lao tới.

Huyết Nữ đánh giá mắt tu luyện thất, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, “Nơi này, tự thành thế giới, mà tại trong cơ thể ngươi, nếu như ta không có đoán sai, đây là một kiện bảo vật, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Khó trách...”

Huyết Nữ nhìn lướt qua bốn phía, lại nói: “Nơi này thời gian cùng phía ngoài thời gian không giống?”

Dương Diệp lần nữa nhẹ gật đầu.

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Mặc kệ làm sao, cám ơn ngươi tín nhiệm!” Dương Diệp đem nàng bắt đến nơi đây đến, không hề nghi ngờ, điều này đại biểu Dương Diệp tín nhiệm nàng.

Dương Diệp cười cười, chưa hề nói cái gì, tiếp tục dùng Huyền khí vì Huyết Nữ trị liệu.

Huyết Nữ chịu thương, không đơn thuần là hai tay mất đi, còn có năm trượng, không chỉ có như thế, ở tại quanh thân, vẫn tràn ngập một cỗ như có như không lực lượng thần bí, cỗ lực lượng này thời thời khắc khắc tại ăn mòn Huyết Nữ toàn thân.

“Đây là lực lượng của nàng!” Huyết Nữ đột nhiên nói: “Rất quỷ dị, của ta Huyết Vực cũng không áp chế nổi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới lợi dụng Hồng Mông Tử Khí đi đón sờ cái kia cỗ thần bí lực lượng, vừa mới bắt đầu, Hồng Mông Tử Khí lập tức bị gảy trở về, bất quá thời gian dần trôi qua, Hồng Mông Tử Khí đem cái kia cỗ thần bí lực lượng cho ăn mòn. Tại Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng ăn mòn dưới, cái kia cỗ thần bí lực lượng càng ngày càng ít, không đến một khắc chung, hắn chính là hoàn toàn biến mất.

Làm cỗ lực lượng kia tiêu thất, Dương Diệp bắt đầu trị liệu Huyết Nữ vết thương trên người, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, Huyết Nữ thương thế tốt lên gọi là một cái nhanh, không đến hai canh giờ thời gian liền đem hai tay một lần nữa mọc ra. Cùng lúc đó, hắn nguyên bản bị cỗ lực lượng kia ăn mòn thân thể cũng khá bảy tám phần.

“Ngươi cái này Huyền khí, rất là nghịch thiên!” Huyết Nữ đột nhiên nói.

“Xác thực rất nghịch thiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rất tán thành. Có thể nói, nếu như không phải có Hồng Mông Tử Khí tại, hắn đã sớm chết đã không biết bao nhiêu lần. Hắn mỗi lần cùng người giao thủ, sở dĩ dám như vậy liều mình, cũng là bởi vì có Hồng Mông Tử Khí. Đây chính là hắn lực lượng!

Rất nhanh, tại Huyết Nữ thương thế triệt để khôi phục, Dương Diệp mang theo Huyết Nữ rời đi Hồng Mông tháp.

Trong hiện thực, lúc này, trong sân chiến đấu đã chiến chính là hừng hực khí thế. Bất quá, Manh Nữ bên này tại không có hoàng kim cự long hỗ trợ, hơi ở vào hạ phong.

Huyết Nữ không có chút nào nói nhảm, thân hình khẽ động hướng phía cái kia nam tử cầm thương bọn người vọt tới, tại Huyết Nữ gia nhập tốt, thế cục trong nháy mắt bị thay đổi.

Lần này, U Minh bên này không chỉ có là tại nhân số trên vẫn là tại trên thực lực, đều đã qua nam tử cầm thương bọn người. Nhưng là, Dương Diệp cũng đã nhìn ra. Muốn phân ra thắng bại, khó, vô cùng khó!

Bởi vì song phương thực lực cũng rất mạnh, nhất định phải phân ra thắng bại, cũng liền mang ý nghĩa muốn phân ra sinh tử, mà muốn phân ra sinh tử, cần thời gian cũng không phải một điểm hai điểm.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, không hề nghi ngờ, nơi đó chiến trường mới là mấu chốt.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia nam tử cầm thương bọn người, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hướng phía những cái kia nam tử cầm thương vọt tới.

Trước giải quyết những người này, rồi mới mọi người cùng nhau đi vây đánh cái kia quạt lông nữ tử!

Đây là hắn hiện tại ý nghĩ!

Có Dương Diệp gia nhập, nam tử cầm thương bọn người tình huống lập tức càng thêm không ổn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, nam tử cầm thương đột nhiên lấy ra một trương Truyền Âm Phù bóp nát, không đến một hồi, Dương Diệp đám người nhất thời biến sắc, bởi vì phía dưới có hơn mười đạo khí tức chính hướng phía phiến chiến trường này chạy đến.

Còn có giúp đỡ?

Dương Diệp thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới tiến đến, rất nhanh, hắn ngừng lại, lúc này, ở trước mặt hắn cách đó không xa, là hơn mười người người áo đen.

Toàn bộ là Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn lướt qua mười mấy người này, rất nhanh, hắn hai mắt nhắm lại lên, bởi vì hắn xuất hiện, ở trong đó, ngoại trừ nhân loại bên ngoài, lại còn có Yêu tộc khí tức, ngoại trừ Yêu tộc cùng nhân tộc, còn có Ma tộc khí tức.

Ma tộc cùng Yêu tộc còn có cái kia cái gì Hải tộc cùng Man tộc tham dự vào?

Dương Diệp trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, bất quá rất nhanh bị hắn phủ định. Nếu như cái này bốn tộc thực tham dự, vậy đến quả quyết không chỉ điểm ấy cường giả.

Cái này bốn tộc nếu là toàn bộ cộng lại, mấy trăm tên Luân Hồi cảnh cường giả còn có thể kiếm ra tới.

“Giết!”

Đúng lúc này, cái kia hơn mười người người áo đen bên trong, một đạo lạnh lẽo thanh âm đột nhiên vang lên, sau một khắc, hơn mười người người áo đen toàn bộ hướng phía Dương Diệp lao đến.

Dương Diệp nheo mắt, tại không thể thi triển Tinh Hà Kiếm Đồ cùng Lục Đinh Thần lửa tình huống dưới, hắn là chơi không lại hơn mười người Luân Hồi cảnh cường giả.

Bất quá cũng may hắn hiện tại có giúp đỡ!

Dương Diệp lập tức đem hoàng kim cự long kêu lên, hoàng kim cự long đi ra, hướng thẳng đến cái kia hơn mười người người áo đen đụng tới.

Giờ khắc này, hoàng kim cự long điểm mạnh triệt để thể hiện đi ra. Bởi vì hắn phòng ngự vấn đề, cái kia hơn mười người người áo đen lại bị hoàng kim cự long đè đánh.

Dương Diệp đương nhiên cũng không có nhàn rỗi, hắn tựu đứng tại hoàng kim cự long trên lưng, rồi mới thỉnh thoảng ra một đạo trí mạng kiếm khí.

Trong lúc nhất thời, cái kia hơn mười người người áo đen bị Dương Diệp cùng hoàng kim cự long cho áp chế gắt gao lấy.

Oanh!

Đúng lúc này, một cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên từ cái này hư không bên trên trút xuống mà tới, làm cỗ uy áp này xuất hiện, trong sân hư không chiến trường ầm vang vỡ vụn, hóa thành đen kịt một màu hắc động, qua mười mấy hơi thở, giữa sân không gian mới dần dần khôi phục.

Mà lúc này, Thiên Nữ cùng cái kia Phạm Âm Vũ xuất hiện ở đám người đỉnh đầu.

Hai nữ tướng đối mà đứng.

Sau một khắc, hai nữ ngọc thủ đồng thời nâng lên, liền muốn xuất thủ, nhưng mà đúng vào lúc này, một thanh âm đột nhiên từ cách xa sâu trong tinh không truyền đến, “Dừng tay!”

Sau một khắc, một tên mặc tím đen trường bào nam tử trung niên xuất hiện ở đám người đỉnh đầu, tại trung niên trong tay nam tử, nắm một chi không sai biệt lắm cánh tay dài màu đen đại bút.

Nhìn thấy chi này hắc bút, giữa sân U Minh các loại nữ sắc mặt đều là biến đổi, không chỉ có U Minh các loại nữ, tựu là cái kia Phạm Âm Vũ sắc mặt cũng là khẽ biến.

Nam tử trung niên nhìn lướt qua giữa sân, rồi mới âm thanh lạnh lùng nói: “U Minh đặc sứ, U Minh thập điện nghe lệnh, phụng điện chủ chi danh, khiến cho các ngươi trở về U Minh.”

“Hắn là ai?” Dương Diệp đi tới cưỡi heo thiếu nữ bên cạnh, hỏi.

Cưỡi heo thiếu nữ sắc mặt hơi có chút khó coi, trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “U Minh phán quan!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1575: U Minh chán sống rồi sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1570: U Minh chán sống rồi sao?

U Minh phán quan!

Dương Diệp nhướng mày, hắn nghe qua Huyết Nữ nói qua cái này U Minh phán quan, hắn thực lực còn tại U Minh làm cho lên!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía tên kia nam tử trung niên, trên người đối phương không có nửa điểm khí tức, không đúng, hắn căn bản cảm giác không thấy sự tồn tại của đối phương! Người ta tựu đứng ở nơi đó, nhưng là hắn lại không cách nào cảm thụ sự tồn tại của đối phương!

Giữa sân, bầu không khí có chút ngưng trọng.

Bởi vì mặc kệ là Thiên Nữ, hay là cái kia Phạm Âm Vũ đều không có nói chuyện.

Các nàng đều là U Minh, nhưng là, các nàng đã thoát ly U Minh quá lâu quá lâu.

“Thế nào?”

U Minh phán quan nhìn lướt qua giữa sân U Minh chúng nữ cùng cái kia Phạm Âm Vũ, “Chư vị chẳng lẽ ngay cả điện chủ mệnh lệnh đều không nghe?”

Lúc này, cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nói: “Điện chủ xuất hiện?”

“Không có!”

U Minh phán quan nói: “Là chúng ta tân điện chủ.”

“Tân điện chủ?”

Phạm Âm Vũ lông mày nhướn lên, “Người nào?”

U Minh phán quan nhạt tiếng nói: “Các ngươi trở về liền biết.”

Phạm Âm Vũ nhìn thoáng qua U Minh phán quan, rồi mới nói: “Ta chỉ nhận lão điện chủ!”

“Ta U Minh thập điện cũng là!” Lúc này, Thiên Nữ đột nhiên nói.

U Minh phán quan hai mắt nhắm lại, “Thế nào, các ngươi muốn tạo phản?”

“Tạo phản?”

Phạm Âm Vũ bật cười một tiếng, “Phán quan, ta ngược lại thật ra muốn hỏi một câu, điện chủ nàng sinh tử chưa biết, các ngươi tựu một lần nữa ủng lập tân chủ, chẳng lẽ tựu không sợ điện chủ đột nhiên trở về sao?”

U Minh phán quan trầm giọng nói: “Ta không có muốn phản bội lão điện chủ ý tứ, nhưng là, các ngươi cũng rõ ràng, ta U Minh giờ đây đã chia năm xẻ bảy, nếu như tại không đoàn kết cùng một chỗ, chúng ta U Minh, sẽ hoàn toàn biến mất tại thế gian này. U Minh làm, còn có U Minh thập điện, giờ đây trong điện bách phế đãi hưng, chính yêu cầu các ngươi phụ trợ. Còn xin chư vị cùng ta trở về U Minh, cùng nhau phụ trợ điện chủ!”

“Nếu như ta không đây?”

Đúng lúc này, Phạm Âm Vũ đột nhiên nói.

U Minh phán quan lúc này lạnh xuống, “U Minh làm, ngươi đây là muốn phản bội U Minh sao?”

“Phản bội?”

Phạm Âm Vũ khẽ lắc đầu, “Phán quan, ngươi cũng đừng tại cái này lãng phí thời gian. Ta không biết cái kia cái gọi là tân điện chủ là ai, ta chỉ biết là, trừ phi đối phương có được U Minh lệnh, hoặc là thiếu ti điện chủ tự mình bổ nhiệm, nếu không, ta sẽ không nhận đối phương là điện chủ. Đây chính là thái độ của ta, ngươi có thể đi trở về phục mệnh.”

U Minh phán quan nhìn xem Phạm Âm Vũ hồi lâu, rồi mới nhìn về phía một bên Thiên Nữ, “Thiên Nữ điện hạ, ngươi đây?”

“Chỉ nhận thiếu ti điện chủ, hoặc là U Minh lệnh!” Thiên Nữ nhạt tiếng nói.

U Minh phán quan khẽ gật đầu, rồi mới tay phải hắn vung lên, trong chốc lát, một khối lớn chừng bàn tay lệnh bài xuất hiện ở không trung, lệnh bài cuối cùng khắc lấy một cái ‘U’ chữ, ở tại quanh thân, tản ra như có như không u quang.

Nhìn thấy khối này lệnh bài, Thiên Nữ đám người sắc mặt lập tức biến đổi, mà cái kia Phạm Âm Vũ thì chân mày cau lại.

U Minh lệnh!

Nhìn thấy mọi người vẻ mặt, Dương Diệp biết, lệnh bài này hẳn là cái kia U Minh lệnh.

Trầm mặc hồi lâu, Phạm Âm Vũ nói: “U Minh lệnh một mực tại thiếu ti điện chủ trong tay, tại sao lại xuất hiện tại ngươi nơi này?”

U Minh phán quan thu hồi lệnh bài, “Không phải trong tay ta, mà là tại tân nhiệm điện chủ trong tay. Hiện tại, chư vị có thể cùng ta cùng nhau trở về U Minh điện sao?”

Phạm Âm Vũ nhìn về phía Thiên Nữ, Thiên Nữ cũng nhìn về phía Phạm Âm Vũ, đúng lúc này, U Minh phán quan đột nhiên lại nói: “Ta biết hai vị ở giữa ân oán, bất quá, còn xin hai vị tướng ân oán cá nhân tạm thời thả một chút. Việc cấp bách là chư vị cùng ta cùng một chỗ trở về U Minh, không chỉ có chư vị, bên ngoài tất cả U Minh thành viên đều đã phụng mệnh trở về trong điện."

Trầm mặc hồi lâu, Phạm Âm Vũ nói: "Đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng nam tử cầm thương bọn người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

U Minh phán quan nhìn về phía Thiên Nữ bọn người.

Mà Huyết Nữ bọn người thì nhìn về phía Thiên Nữ, hiển nhiên, các nàng nghe Thiên Nữ.

Thiên Nữ nhìn về phía U Minh phán quan, nói: "Theo liền đến!"

U Minh phán quan nhẹ gật đầu, rồi mới thân hình khẽ động, tiêu thất ngay tại chỗ.

"Đại tỷ, việc này có chút kỳ quặc!" Huyết Nữ đi tới Thiên Nữ bên cạnh, nói khẽ.

Manh Nữ khẽ gật đầu, "U Minh lệnh một mực tại thiếu ti điện chủ trong tay, mà bây giờ, U Minh làm ra hiện, nhưng là thiếu ti điện chủ lại là chưa từng xuất hiện. Lần này trở về, nhất định phải cẩn thận."

Thiên Nữ khẽ gật đầu, "Yên tâm, trong lòng ta biết rõ."

Nói, nàng ánh mắt tại Huyết Nữ các loại nữ trên thân từng cái đảo qua, rồi mới nói: "Thật có lỗi, ta tới chậm."

Huyết Nữ lắc đầu, "Giữa chúng ta, không cần phải nói những thứ này. Chỉ là, đại tỷ vì sao rời đi vùng vũ trụ này?"

Thiên Nữ nói: "Nói rất dài dòng, đợi chút nữa chúng ta tại nói chuyện." Nói, nàng đột nhiên nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, "Ngươi nhưng nguyện nhập ta U Minh?"

Gia nhập U Minh?

An Nam Tĩnh nao nao, lập tức lắc đầu.

"Đáng tiếc!"

Thiên Nữ lắc đầu, không chỉ có Thiên Nữ cảm thấy đáng tiếc, một bên Huyết Nữ các loại nữ cũng là cảm thấy có chút đáng tiếc. An Nam Tĩnh thiên phú cùng thực lực các nàng là thấy được. Nếu như nàng nguyện ý gia nhập các nàng, không cần phải nói, các nàng sau này tại U Minh trong điện đem càng có chuyện hơn ngữ quyền. Đáng tiếc, An Nam Tĩnh không có ý tứ này.

Đúng lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi đây? Có nguyện ý hay không gia nhập U Minh?”

Nàng rất rõ ràng, An Nam Tĩnh là cùng Dương Diệp một bọn, nếu như Dương Diệp nguyện ý gia nhập U Minh, cái kia An Nam Tĩnh quả quyết cũng sẽ nguyện ý. Đương nhiên, nàng không phải là bởi vì An Nam Tĩnh mới mời Dương Diệp, Dương Diệp bản thân liền đã có tư cách gia nhập U Minh điện.

Dương Diệp hơi sững sờ, hắn không nghĩ tới Huyết Nữ sẽ đến mời hắn gia nhập U Minh. Rất nhanh, Dương Diệp lắc đầu. Mặc dù gia nhập U Minh, sẽ có một cái siêu cấp chỗ dựa, nhưng là, hắn ưa thích tự do, không thích chịu làm kẻ dưới. Mà lại, dùng tính tình của hắn, cũng không thích hợp đi gia nhập thế lực khác. Hắn biết rõ, hắn gia nhập U Minh, không chừng lại phải tại U Minh trong điện náo ra chuyện gì.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, cũng không nhiều khuyên, nàng vô cùng rõ ràng, giống như Dương Diệp loại người này, quả quyết là không nguyện ý chịu làm kẻ dưới.

“Chúng ta đi thôi!” Thiên Nữ đột nhiên nói.

Huyết Nữ đi vào Dương Diệp trước mặt, rồi mới nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, “Bảo trọng!”

“Sau này có thời gian ta sẽ đến xem ngươi!” Một bên cưỡi heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Hi vọng lúc kia, ngươi không có bị người khô rơi!”

Dương Diệp: “...”

“Bảo trọng!” Minh Nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, nói khẽ.

Dương Diệp quét chúng nữ một chút, nhẹ gật đầu, dường như nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên nhìn về phía một bên Thiên Nữ, rồi mới nói: “Ngươi là Nhân Nhân sao?”

Hắn rất sớm đã giống như hỏi cái này vấn đề. Chỉ bất quá ban nãy một mực không có cơ hội!

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Huyết Nữ mấy người cũng theo sát hắn, hai hơi, U Minh mười nữ chính là đã toàn bộ tiêu thất tại hư không bên trên.

Giữa sân, Dương Diệp chân mày cau lại, đến tột cùng là có còn hay không là?

Trực giác của hắn nói cho hắn biết, đối phương tựu là Nhân Nhân, nhưng là, đối phương nếu quả như thật là Nhân Nhân, không thể lại bỏ qua hắn.

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn hư không bên trên, rồi mới nói: “Đều không phải là mảnh thế giới này người!”

“Ý gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên thu hồi ánh mắt, trầm giọng nói: “Ta cảm giác giống như có chuyện xấu phát sinh!”

Dương Diệp nheo mắt, “Ngươi cũng đừng làm ta sợ!”

Cái này Tiểu Thiên có chút quỷ dị, nàng nói có chuyện xấu phát sinh, rất có thể thật sự có chuyện xấu phát sinh, mà lại, cái này chuyện xấu quả quyết không phải bình thường chuyện xấu.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Ta cũng không phải rất xác định, được rồi, trước mặc kệ cái này.” Nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Hiện tại ngươi không có cái gì địch nhân rồi, ngươi chuẩn bị làm cái gì?”

Làm cái gì?

Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, rồi mới cười nói: “Bồi một cái Tử Nhi còn có tiểu Bạch, rồi mới trở về hạ vị diện theo giúp ta thê tử cùng nữ nhi.”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Cái này đúng thôi. Chém chém giết giết cái gì, không tốt đẹp gì! Đi, chúng ta đi tìm cái kia tiểu Bạch.”

Nói, nàng thân hình khẽ động, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cười cười, rồi mới nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Đi, dẫn ngươi đi nhìn một chút tiểu Bạch, một cái phi thường đáng yêu tiểu gia hỏa, ngươi quả quyết sẽ thích cáp!”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Tiểu Thiên về tới Linh Cung. Nhìn thấy Dương Diệp, tiểu Bạch tự nhiên là cao hứng ghê gớm, mang theo Dương Diệp tại Linh Cung chạy khắp nơi, mà tại nàng phía sau, thì đi theo một nhóm lớn thiên địa Linh Vương.

Nhìn xem những cái kia Linh Vương, Dương Diệp lắc đầu, những này Linh Vương toàn bộ chung vào một chỗ, liền xem như Thiên Nữ các nàng thập tỷ muội khả năng cũng không chịu đựng nổi.

Một cái Linh Vương khả năng không có như vậy đáng sợ, nhưng là vô số Linh Vương tổ hợp lại với nhau, đó là có thể cải biến thiên địa tất cả năng lượng.

Tại Linh Cung trong khoảng thời gian này, Dương Diệp còn phát hiện một điểm, cái kia chính là Tiểu Thiên ở chỗ này cũng vô cùng được hoan nghênh, không chỉ có những cái kia Linh Vương ưa thích Tiểu Thiên, tựu ngay cả tiểu Bạch cũng ưa thích Tiểu Thiên. Mà Tiểu Thiên hiển nhiên cũng thích vô cùng những này Linh Vương, mỗi ngày cùng các nàng tại Linh Cung khắp nơi chơi.

Trong khoảng thời gian này, Dương Diệp cũng không có lựa chọn tu luyện, mà là mỗi ngày bồi tiếp Tiểu Thiên còn có tiểu Bạch khắp nơi mù chơi.

Ba ngày.

Linh Cung bên trong, xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau một khắc, hắn tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Linh Cung bên ngoài hư không bên trên, ở trong hư không, đứng đấy một nữ tử.

Huyết Nữ!

“Nhị tỷ?” Dương Diệp cười nói: “Ngươi thế nào đến rồi!”

Huyết Nữ đi đến Dương Diệp trước mặt, giờ phút này, Dương Diệp mới phát hiện, Huyết Nữ có chút không đúng.

“Thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ trầm giọng nói: “Lập tức mang theo ngươi người rời đi Thiên Tuyền hệ.”

Thiên Tuyền hệ, dĩ nhiên chính là cái này một vùng vũ trụ.

Dương Diệp nhướng mày, “Tại sao?”

Huyết Nữ nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới nói: “U Minh muốn bắt sống thế giới này thiên đạo chi chủ... Thế giới này, đem không yên ổn.”

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Tiểu Thiên nhìn thẳng Huyết Nữ, “Các ngươi U Minh, chán sống rồi sao?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1576: Chương: Tiểu Thiên giúp đỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1571: Chương: Tiểu Thiên giúp đỡ!

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, không nói gì. Tiểu nữ hài này thần bí, mà lại, phi thường giữ gìn phiến thiên địa này, ấn nàng suy đoán, Tiểu Thiên khả năng cũng là thiên địa Linh Vương một loại, hoặc là, cùng thiên đạo chi chủ có quan hệ.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, nói: “Tiểu Thiên, nếu như U Minh muốn tới tiến đánh vùng vũ trụ này, ngươi có phải hay không muốn bảo vệ vùng vũ trụ này?”

“Đương nhiên!”

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, “Mảnh thế giới này, sinh chúng ta, nuôi chúng ta, chúng ta chẳng lẽ không nên bảo hộ sao?”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiểu Thiên nói là có đạo lý, nhưng là, hắn so sánh tự tư, đang nghe Huyết Nữ lời nói lúc, hắn trước hết nghĩ đến là thân nhân của mình.

Trong lòng hắn, thân nhân vĩnh viễn là trọng yếu nhất!

Nhưng là, nếu như U Minh tiến đánh Thiên Toàn hệ, hắn quả quyết là không cách nào thoát thân. Ngoại trừ thân nhân, phía sau hắn, còn có rất nhiều theo hắn người.

Cũng không thể đem những này người thu sạch đến Hồng Mông trong tháp a?

Mà lại, hắn cũng xuất hiện một điểm, cái kia chính là, cũng không phải là hắn muốn làm nhiều ít người tiến Hồng Mông tháp liền có thể tiến, Hồng Mông tháp mặc dù nhận hắn làm chủ, nhưng là, hắn còn không có thực lực kia hoàn toàn khống chế đối phương. Còn nữa, hắn cũng không dám để những người kia toàn bộ cũng tiến Hồng Mông tháp. Nếu như Hồng Mông tháp sự tình bộc lộ ra đi, cái kia U Minh tìm đến cũng không phải là thiên đạo chi chủ phiền phức, mà là hắn phiền toái.

“Mảnh thế giới này, ngăn không được U Minh!”

Huyết Nữ đột nhiên nói: “Mặc dù giờ đây U Minh thực lực không bằng trước kia, nhưng là, từng tại bên ngoài phần lớn cường giả đã trở về U Minh. Những cường giả này, xa không phải mảnh thế giới này người có khả năng chống lại.”

“U Minh tại sao muốn bắt sống mảnh thế giới này thiên đạo chi chủ?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên là cướp đoạt!”

Tiểu Thiên nhạt tiếng nói: “Thiên đạo chi chủ, là một cái vũ trụ chủ quản, bắt thiên đạo chi chủ, chẳng khác nào là nắm giữ vùng vũ trụ này, sau đó bọn hắn tựu có thể tùy ý cướp đoạt mảnh thế giới này tài nguyên.”

Huyết Nữ trầm mặc.

Tiểu Thiên đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, “Còn nhớ rõ ta đã từng cùng ngươi đã nói sự tình sao?”

Dương Diệp có chút một trận, “Cái gì?”

Tiểu Thiên nói: “Linh khí, tài nguyên. Càng mạnh thế lực, bọn hắn tựu càng yêu cầu nhiều linh khí hơn cùng tài nguyên, bởi vì chỉ có thể có càng nhiều hơn linh khí cùng tài nguyên mới có thể cung cấp bọn hắn tiếp tục trưởng thành. Làm chỗ ở mình địa phương linh khí cùng tài nguyên nhanh không đủ lúc, bọn hắn liền sẽ lựa chọn xâm lược, sau đó đối thế giới khác tiến hành cướp đoạt.”

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, nói: “Nàng nói không sai, U Minh hiện tại chỗ ở mình địa phương, linh khí đã càng ngày càng thưa thớt, nơi đó linh khí, đã không cách nào tại cung ứng trong điện rất nhiều cường giả tu luyện.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Mang theo ngươi người rời đi mảnh thế giới này đi!”

“Rời đi?”

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng mờ mịt, “Rời đi sau đi đâu?”

Hắn đương nhiên có thể mang theo Tô Thanh Thi các loại nữ rời đi vùng vũ trụ này, nhưng là phía dưới những người kia làm sao bây giờ? Mà lại, hắn biết rõ, rất nhiều người sẽ không đi. Tỉ như đế nữ, nàng quả quyết là sẽ không vứt bỏ thiên vân tinh vực. Còn có minh ngục đại lục kiếm minh, những người kia cứ như vậy từ bỏ sao?

Hắn Dương Diệp làm người là người không phụ ta, ta không phụ người. Những người này theo hắn, tín nhiệm hắn, mà bây giờ, nguy hiểm tiến đến, mà hắn lại mang theo nữ nhân bằng hữu rời đi, khiến cái này người tự sinh tự diệt. Nếu như hắn chính mình thực làm như vậy, hắn chính mình cũng sẽ xem thường. Hắn Dương Diệp không muốn làm chúa cứu thế, nhưng là, đồng dạng hắn cũng không muốn làm một cái không tim không phổi người.

Đối với địch nhân, tự nhiên có thể không tim không phổi, nhưng là, đối người một nhà có thể sao?

Nói tóm lại, hắn không cách nào rời đi mảnh thế giới này.

Sau lưng có rất rất nhiều người. Mà lại, đế nữ các nàng quả quyết cũng sẽ không chọn rời đi. Còn có tiểu Bạch, nàng đã là Linh Cung chi chủ, nàng quả quyết cũng sẽ không vứt bỏ đi theo nàng những cái kia Linh Vương.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp lắc đầu, “Không có cách nào rời đi.”

Huyết Nữ đại mi cau lại, “Ngươi nghĩ đối kháng U Minh?”

Dương Diệp cười khổ cười, “Ngươi để mắt ta.”

U Minh thực lực tổng hợp đến tột cùng mạnh bao nhiêu, hắn không biết, nhưng là hắn biết, không dùng người gia tất cả thực lực, tựu là chỉ bằng vào một cái U Minh thập điện, hoặc là U Minh Điện Sứ cũng không phải là hắn có thể chống lại.

Không có cách, ai kêu người ta so với hắn ra đời sớm nhiều năm như vậy đây?

Huyết Nữ nói khẽ: “Thiên phú của ngươi rất mạnh, thực rất mạnh, nhưng là, hiện tại ngươi vẫn quá yếu ớt, ngươi yêu cầu trưởng thành mới có thể làm ta U Minh coi trọng. Nghe nhị tỷ một câu, mang theo ngươi người rời đi mảnh thế giới này, không muốn tham gia lần này phân tranh.”

“U Minh sẽ không cần đồ thế giới này người a?” Dương Diệp hỏi.

“Đồ đần!”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Bọn hắn mặc dù sẽ không đồ thế giới này người, nhưng là, sẽ nô dịch thế giới này người. Thế giới này tất cả thế lực, đều phải nghe bọn hắn. Nếu như không nghe, ngươi biết kết quả. Lúc kia, thế giới này người sinh tử cũng tại U Minh một ý niệm.”

Nói, Tiểu Thiên mặt mày buông xuống, lại nói: “Thiên đạo chi chủ, không tham gia mảnh thế giới này tất cả chủng tộc phân tranh, thiên đạo chi chủ là công bằng, cũng đối xử như nhau. Nhưng là, nếu như U Minh thay thế thiên đạo chi chủ, thế giới này trật tự cùng quy tắc cũng đem một lần nữa đổi mới. Không có có người sẽ nguyện ý bị nô dịch!”

“Mảnh thế giới này người, bao quát thiên đạo chi chủ, ngăn không được U Minh!” Huyết Nữ đột nhiên nói.

“Ngăn không được cũng muốn cản!”

Tiểu Thiên nhìn về phía Huyết Nữ, “Thiên Toàn hệ, sẽ không khuất phục.”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Sớm một chút rời đi!” Nói xong, nàng thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất tại chân trời.

Tiểu Thiên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó quay người rời đi, Dương Diệp ngẩn người, sau đó lập tức đi theo.

Trên đường đi, Tiểu Thiên trầm mặc, Dương Diệp nhìn nàng một cái, cũng không có nói chuyện, tựu là theo chân nàng.

Không sai biệt lắm một lúc lâu sau, Dương Diệp đi theo Tiểu Thiên đi tới một tòa không biết tên trong núi lớn. Tiểu Thiên tại một tòa kình thiên cự sơn trước ngừng lại, ở trước mặt nàng ngọn núi kia rất lớn, lớn vô cùng, mà lại hình dạng phi thường kỳ dị, từ giữa không trung nhìn, ngọn núi lớn này có điểm giống một đầu ngủ say cự thú.

Tiểu Thiên đứng tại đại sơn trước cách đó không xa, mà Dương Diệp thì tại bên cạnh của nàng.

Nhìn xem đại sơn hồi lâu, Tiểu Thiên đột nhiên giang tay ra, nói: "Đại gia hỏa, có người muốn đến khi phụ chúng ta. Ngươi biết, ta không thích đánh nhau, cho nên đem đánh nhau năng lực cho phong ấn. Thế nhưng là ta đần quá a, ta nghĩ không ra muốn làm sao giải phong đánh nhau năng lực. Ta thực quá ngu ngốc."

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: "Mặc dù ta không thích đánh nhau, cũng không thích chiến tranh, nhưng là, lần này không có biện pháp đâu. Đến lúc đó, ngươi có thể chiếm được giúp ta."

Dương Diệp nhìn về phía ngọn núi lớn kia, đại sơn giống như chết yên tĩnh, không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Tiểu Thiên lại là đột nhiên mặt mày hớn hở, "Vậy liền vui vẻ như vậy quyết định. Đến lúc đó đánh nhau ta gọi ngươi! Ngươi trước ngủ nhiều một cái!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua ngọn núi lớn kia, sau đó vội vàng đuổi theo Tiểu Thiên.

"Bên trong ngọn núi lớn kia có cái gì?" Trên đường, Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói: "Một cái đại gia hỏa, cùng ta cùng một ngày ra đời. Ta cho ngươi biết, hắn nhưng là rất lợi hại đây này."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, hỏi, "Có bao nhiêu lợi hại?"

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, sau đó nói: "Ta cũng không biết, bởi vì giống như không có gặp hắn đánh qua một trận, dù sao rất lợi hại là được."

Dương Diệp: "..."

Tiểu Thiên tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, Dương Diệp đi theo Tiểu Thiên tiến nhập lòng đất, ước chừng qua ba canh giờ, bọn hắn đi tới nham tương thế giới, mà khi tiến vào nham tương thế giới về sau, bọn hắn lại đi không sai biệt lắm ba canh giờ mới dừng lại.

Tại Tiểu Thiên cùng Dương Diệp cách đó không xa, là một đoàn thiêu đốt hừng hực liệt hỏa, mà tại đoàn kia hỏa diễm bên trong, mơ hồ có thể thấy được có cái gì đang nhảy nhót lấy.

Tiểu Thiên giang tay ra, “Tiểu Viêm, có người muốn đến khi phụ chúng ta.”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Thiên lại nói: “Lần này, khả năng không có cách nào tránh khỏi. Ta đến lúc đó khả năng yêu cầu trợ giúp của ngươi, cho nên, trong khoảng thời gian này ngươi cũng đừng đi ngủ. Nếu không, đến lúc đó gọi không ra giúp đỡ, coi như có chút lúng túng.”

Dương Diệp nhìn về phía đoàn kia hỏa diễm, hỏa diễm không có bất kỳ cái gì đáp lại.

Mà lúc này, Tiểu Thiên lại là đột nhiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Yên nào, chúng ta Thiên Toàn hệ khi nào sợ qua người khác đâu? Cứ như vậy nói xong, trong khoảng thời gian này, ngươi đừng ngủ cảm giác ha. Đến lúc đó ta bảo ngươi!”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đoàn kia hỏa diễm, sau đó vội vàng đuổi theo Tiểu Thiên.

Lần này, Dương Diệp đi theo Tiểu Thiên đi tới hư không bên trên, trên hư không chờ giây lát về sau, một cái con mắt thật to xuất hiện ở hai người đỉnh đầu.

“Nói cho diện những tên kia, để bọn chúng tùy thời chuẩn bị, chúng ta có cái đỡ muốn đánh!” Tiểu Thiên nhạt tiếng nói.

Hư không bên trên, này Thiên Đạo chi nhãn khẽ run lên, sau đó tiêu thất tại chân trời.

Thiên đạo chi nhãn tiêu thất về sau, Tiểu Thiên cũng tiêu thất ngay tại chỗ, mà Dương Diệp cũng liền bận bịu đi theo.

Một ngày về sau, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên ngừng lại.

Tại trước mặt bọn hắn, là một mảnh mồ mả, phóng tầm mắt nhìn tới, lít nha lít nhít mộ phần, một tòa tiếp lấy một tòa, một chút không nhìn thấy đầu.

Đi vào địa phương này về sau, Dương Diệp vô cùng ngưng trọng lên, có chút rùng mình, đây chính là hắn hiện tại cảm giác, không chỉ có như thế, bản năng cảm giác để hắn cảm thấy nơi này nguy hiểm!

Rất nguy hiểm!

Tiểu Thiên đi về phía trước, Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên ngừng lại, tại cách đó không xa một ngôi mộ ở giữa, Dương Diệp gặp được một cái tiểu nữ hài, tiểu nữ hài mười sáu mười bảy tuổi, cùng Tiểu Thiên lớn, nàng mặc một bộ quần trắng, trong tay nắm một cây xương cốt, tại nàng trước mắt, là từ từng cây đống xương trắng thành từng cái hình vuông ngăn chứa.

Lúc này, tiểu nữ hài này chính vui sướng tại những cái kia ngăn chứa bên trong nhảy tới nhảy lui.

Tiểu nữ hài chỉ có một chân!

Tiểu Thiên đối tiểu nữ hài vẫy vẫy tay, “Này, Cầm.”

Tiểu nữ hài quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Tiểu Thiên, khi thấy Tiểu Thiên lúc, tiểu nữ hài trên mặt lập tức lộ ra một cái nụ cười, nàng giật giật nhảy tới Tiểu Thiên trước mặt, sau đó cười đùa nói: “Tiểu Thiên, đã lâu không gặp.”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, sau đó nói: “Đây là ta bạn mới, gọi Dương Diệp!”

Nghe được Tiểu Thiên, tiểu nữ hài lập tức quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, đúng lúc này, Tiểu Thiên sắc mặt đột nhiên biến đổi, “Không nên nhìn!”

Bành!

Tiểu Thiên thanh âm vừa dứt dưới, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện tại ngàn trượng bên ngoài.

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp vừa dừng lại, một vòng đỏ tươi lập tức từ hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra,

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1577: Chương: Một cái thường xuyên Luân Hồi người

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1572: Chương: Một cái thường xuyên Luân Hồi người!

“Ngươi không sao chứ?” Tiểu Thiên đi vào Dương Diệp trước mặt, nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa cái kia có chút không biết làm sao tiểu nữ hài, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng!

Hắn không phải là bị tiểu nữ hài một ánh mắt cho đẩy lui, mà là tiểu nữ hài nhìn về phía hắn lúc, một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố trực tiếp đánh vào trên người hắn.

Tại cỗ lực lượng kia đánh vào trên người hắn lúc, hắn đều không có kịp phản ứng!

Thật mạnh!

Tiểu nữ hài ở phía xa nhìn xem Dương Diệp, nói khẽ: “Ta... Ta không phải cố ý.”

“Nàng thật không phải là cố ý!” Tiểu Thiên vội vàng nói.

Dương Diệp cười cười, nói: “Đừng khẩn trương như vậy, ta đương nhiên biết nàng không phải cố ý, cho nên, ta không hề tức giận.”

Nghe vậy, cô bé kia lập tức buông lỏng.

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, sau đó nhìn về phía xa xa tiểu nữ hài, “Cầm, lực lượng của ngươi lại trở nên mạnh mẽ nữa nha.”

“Thật sao?”

Tiểu nữ hài nói khẽ: “Ta cũng không phải rất rõ ràng đâu.”

“Nàng cái gì lực lượng?” Tiểu Thiên bên cạnh, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Tiểu Thiên do dự một chút, sau đó nói: “Âm khí.”

“Âm khí?” Dương Diệp không hiểu, “Đó là cái gì lực lượng?”

Tiểu Thiên giải thích nói: “Người sau khi chết, sẽ hình thành tử khí, nhưng là, ngươi biết tử khí tại lúc này gian tồn tại lâu lại biến thành cái gì sao?”

“Âm khí?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Làm tử khí tại thế gian này tồn tại quá lâu về sau, bọn chúng liền sẽ chậm rãi sinh chất biến, chất biến về sau, liền sẽ biến thành âm khí. Cầm thể chất nàng đặc thù, nhất định phải hấp thu tử khí cùng âm khí mới có thể sống sót, cho nên, nàng lựa chọn ở cái địa phương này ở lại, đồng thời hàng năm đều muốn đi làm rất nhiều người đã chết đến mai táng ở chỗ này, chỉ có liên tục không ngừng âm khí cùng tử khí, nàng mới có thể sinh tồn.”

Dương Diệp nhìn về phía gọi là Cầm nữ hài, sau đó nói: “Nàng là cái gì thể chất?”

“Âm linh thể!”

Tiểu Thiên nói khẽ: “Rất quái lạ một loại thể chất, Thiên Thiên đại lục lịch sử đến nay, tại nàng trước đó, chưa hề xuất hiện qua loại thể chất này.” Nói, nàng đi đến Cầm trước mặt, sau đó nói khẽ: “Bởi vì loại thể chất này, nàng không cách nào qua cuộc sống yên tĩnh, bởi vì nàng đợi tại một chỗ lâu, cái chỗ kia sẽ xuất hiện tử khí cùng âm khí.”

“Cho nên, nàng chỉ có thể đợi ở chỗ này?” Dương Diệp nói.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

Lúc này, Cầm đột nhiên giữ chặt Tiểu Thiên tay, cười nói: “Tiểu Thiên, ngươi rất lâu đều không có tới. Hôm nay, phải thật tốt chơi với ta chơi.”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Tạm thời không thể đùa giỡn.”

“Vì cái gì?” Cầm không hiểu.

Tiểu Thiên nói: “Bởi vì có thật nhiều người muốn tới cái này khi dễ chúng ta.”

Nghe vậy, Cầm nhướng mày, “Là ai?”

Tiểu Thiên nói: “Không phải chúng ta thế giới này người, dù sao, dù sao ta lần này tới là tìm ngươi đến giúp đỡ, ngươi trước chuẩn bị một chút, đến lúc đó đánh nhau, ta tựu thông tri ngươi.”

“Không có vấn đề!”

Cầm chân thành nói: “Ngươi sự tình, chính là ta sự tình. Ai dám khi dễ ngươi, ta liền đánh người đó!”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Tốt, ngươi trước chuẩn bị một chút, ta còn muốn đi tìm cái cuối cùng gia hỏa. Lần này, chúng ta phải thật tốt đánh một chầu, muốn để bên ngoài những tên kia biết, chúng ta Thiên Toàn hệ là không dễ ức hiếp!”

Cầm hai tay nắm chặt, nghiêm túc nhẹ gật đầu, “Tốt, tốt tốt đánh một chầu, ta rất lâu cũng không đánh chống đâu, có chút hưng phấn đâu.”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Thiên nắm chặt lại nắm đấm, “Đến lúc đó đánh cái đủ!”

Lần này, Tiểu Thiên không hề rời đi rời đi, mà là tại nghĩa địa bên trong bồi tiếp Cầm chơi. Các nàng chơi rất đơn giản, tựu là nhảy ngăn chứa. Hai cái tiểu nữ hài tại nghĩa địa bên trong nhảy ngăn chứa, lại là ban đêm, không thể không nói, cảnh tượng này rất là quỷ dị.

Sau ba canh giờ, Tiểu Thiên cùng Dương Diệp rời đi cái kia nghĩa địa. Mà cái kia Cầm thì một mực tại nghĩa địa trung ương nhìn xem bọn hắn, cho đến bọn hắn tiêu thất.

“Nàng rất đáng thương!” Trên đường, Tiểu Thiên đột nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Cô độc, nàng rất cô độc, mà lại, khả năng còn muốn một mực cô độc đi xuống.”

Dương Diệp cau mày nói: “Nàng cũng có thể tìm bằng hữu a, ngươi nhìn, nàng với ngươi không phải liền là bạn rất thân sao?”

“Nàng chỉ có ta một người bạn!” Tiểu Thiên nói: “Cũng chỉ sẽ chỉ có ta một người bạn.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

Tiểu Thiên nói: “Bất luận kẻ nào, cho dù là Linh Vương cùng Linh Chủ, cũng không thể cùng với nàng đợi quá lâu, ở lâu, sẽ chết.”

Dương Diệp nhíu mày, “Ta vừa mới đi cùng với nàng, không biết có vấn đề gì a!”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Ngươi tương đối đặc thù, bởi vì trong cơ thể ngươi Huyền khí, có thể ngăn cản trên người nàng âm khí cùng tử khí, ngươi Huyền khí, cũng là ta cho đến trước mắt, nhìn thấy duy nhất một loại có thể ngăn cản âm khí cùng tử khí Huyền khí.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta có lẽ có thể đưa nàng trên người tử khí còn có âm khí cho tiêu trừ sạch!”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Không được.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Bởi vì nàng căn bản cũng không phải là người sống.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Nhưng là, nàng cũng không thể xem như chân chính người chết. Nàng thuộc về người chết còn có người sống tầm đó, đơn giản tới nói, nửa đời gần chết. Ai, dù sao ta cũng không phải quá rõ ràng nàng loại thể chất này, lúc trước cứu nàng lúc, ta cũng không nghĩ tới lại biến thành như vậy.”

“Cứu nàng? Nàng là ngươi cứu?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Năm đó nàng kém chút chết mất đâu, ta quên ta là thế nào cứu nàng. Dù sao, mặc dù cứu sống, nhưng là nàng lại biến thành như vậy. Trước kia, ta có thời gian lúc, liền sẽ đến bồi theo nàng, nhưng là, ta không biết nguyên nhân gì đi ngủ. Cái kia đoạn thời gian, nàng quả quyết rất cô đơn.”

“Ngươi không sợ trên người nàng âm khí cùng tử khí?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên lắc đầu, “Không sợ!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên giang tay ra, “Ta cũng không biết, dù sao nhưng lại không sợ đâu.”

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu Thiên, ngươi nói cho ta biết, ngươi có phải hay không khôi phục ký ức?”

Tiểu Thiên trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Khôi phục một chút, nhưng là không có hoàn toàn khôi phục, bất quá dựa theo cái này tốc độ, hẳn là cũng nhanh”

“Vậy ngươi biết là ai chưa?” Dương Diệp lại hỏi. Đối với Tiểu Thiên thân phận, hắn là thật đặc biệt hiếu kỳ.

Tiểu Thiên giang tay ra, “Giống như biết một điểm, nhưng là, cũng không phải quá chắc chắn đâu.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên hì hì cười một tiếng, “Chẳng cần biết ta là ai, chúng ta đều là bằng hữu, không phải sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp cười cười, nói: “Xác thực, chẳng cần biết ngươi là ai, đều là bằng hữu của ta.” Tiểu Thiên mặc dù không có giúp hắn đánh qua một trận, nhưng là, Tiểu Thiên giúp hắn thực rất rất nhiều. Mà hắn đối Tiểu Thiên, thực không có trợ giúp qua cái gì. Đương nhiên, giữa bằng hữu, nếu như nhất định phải so đo ta đã giúp ngươi, sau đó ngươi mới giúp ta, vậy liền không có ý gì.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Kỳ thật, ngươi người rất tốt. Chỉ bất quá, ngươi tốt chỉ làm cho thân nhân của mình cùng bằng hữu. Mà đối xử người khác, ngươi ưa thích ăn miếng trả miếng, mà không phải lấy ơn báo oán.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Ngươi lại muốn dạy ta làm một người tốt sao?”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Kỳ thật, ta đã suy nghĩ minh bạch. Nhiều khi, không thể nhịn nhường, lui một bước, khả năng không phải trời cao biển rộng, mà là đối phương được một tấc lại muốn tiến một thước. Ngươi nhìn U Minh, ta để các nàng đừng đến khi dễ chúng ta, thế nhưng là, các nàng sẽ không nghe.”

U Minh!

Dương Diệp trầm mặc. Lúc trước, hắn cảm thấy, Thiên Toàn hệ khả năng thực sắp xong rồi. U Minh, không nói cái kia U Minh phán quan cùng tân nhiệm điện chủ còn có người còn lại, tựu là cái kia U Minh Điện Sử còn có U Minh thập điện liền đã phi thường khủng bố a. U Minh thập điện, tăng thêm cái kia U Minh Sử, thực có thể quét ngang toàn bộ Thiên Thiên đại lục!

Trước đó, hắn thực không nhìn thấy một tia hi vọng.

Nhưng là hiện tại, hắn cảm thấy, U Minh muốn cầm xuống mảnh thế giới này, có chút treo.

Lúc này, Tiểu Thiên hai tay chắp sau lưng, nhún nhảy một cái hướng lấy nơi xa nhảy đi, “Tham lam, là nguyên tội, bất kỳ người nào, mặc kệ là người, hay là yêu thú, cũng hoặc là cái khác cái gì, tham lam, cũng phải cần trả giá thật lớn.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ngươi biết ta thích nhất ngươi cái nào điểm sao?”

Dương Diệp có chút xấu hổ nói: “Tiểu Thiên, ngươi đây là đang cùng ta thổ lộ sao? Này lại sẽ không quá đột nhiên a?”

“Da mặt thật dày!”

Tiểu Thiên róc xương lóc thịt róc thịt mặt, sau đó nói: “Bên cạnh ngươi, có Linh Vương, có Linh Chủ, nhưng mà, ngươi đối đãi các nàng, một điểm lợi dụng tâm tư đều không có, tương phản, ngươi đối với các nàng vẫn cực kì tốt, sẽ đem vật phi thường trân quý cũng đưa cho các nàng, tỉ như viên kia linh châu, tỉ như ngươi ấy tiểu Bạch mà không tiếc cùng Thần Phượng tộc liều mạng... Ta tin tưởng, các nàng coi như không phải Linh Vương cùng Linh Chủ, ngươi đối với các nàng quả quyết cũng sẽ tốt như vậy.”

Dương Diệp trầm mặc.

Mà lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Người đều là tự tư, ngươi cũng thế, hơn nữa còn là vô cùng tự tư. Nhưng là, ngươi đối đãi thân nhân của mình cùng để ý, lại vô cùng vô tư. Làm bằng hữu của ngươi, rất may mắn; Làm địch nhân của ngươi, sẽ phi thường không may, bởi vì ngươi gia hỏa này có chút liều lĩnh, có chút điên.”

Trầm mặc mấy tức, Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Ngươi đây là đang khen ta sao?”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Xem như thế đi!”

Dương Diệp mắt nhìn Tiểu Thiên, sau đó nói: “Lần này chúng ta muốn đi tìm người nào.” Tiểu Thiên muốn tìm người, quả quyết không phải người bình thường, hắn phi thường tò mò lần này Tiểu Thiên tìm là ai, hoặc là cái gì khác yêu hoặc là Linh Vương loại hình.

Tiểu Thiên quay người nhìn về phía nơi xa, “Một cái thường xuyên Luân Hồi người.”

...

Cảm tạ: Khen thưởng các bằng hữu, điện thoại không tiện phục chế, lần sau tại đem các vị đại danh dính sát cáp!!!

Cảm ơn tất cả ủng hộ ta bằng hữu, các ngươi ưa thích, là động lực lớn nhất của ta!!!!!!!!! Thương các ngươi!!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1578: Chương: Đánh qua mấy lần đỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1573: Chương: Đánh qua mấy lần đỡ!

Một cái thường xuyên luân hồi người!

Nghe được Tiểu Thiên, Dương Diệp chân mày cau lại, “Ý gì?”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Chờ một chút ngươi sẽ biết. Tự nhiên tiểu thuyết |2”

Nói xong, Tiểu Thiên tốc độ nhanh hơn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, rồi mới vội vàng đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo Tiểu Thiên đi tới một mảnh không biết tên trên thảo nguyên.

Mênh mông thảo nguyên, vô biên vô hạn.

Không sai biệt lắm một canh giờ, tại Dương Diệp trong tầm mắt, xuất hiện một đoàn dê rừng. Dê rừng rất nhiều, chí ít có mấy vạn! Tại bọn này dê rừng phía sau, Dương Diệp gặp được một tên sáu bảy tuổi tiểu nam hài. Tiểu nam hài cưỡi một đầu dê rừng, trong tay hắn, là một cây ống sáo.

Trời xanh, mây trắng, tiếng địch du dương, bầy cừu khắp núi.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên đối xa xa tiểu nam hài vẫy vẫy tay, “Này, Tiểu Luân Tử!”

Tiểu Luân Tử!

Dương Diệp khóe miệng vi trừu, cái này cái gì danh tự?

Nơi xa, tiểu nam hài nghe được Tiểu Thiên thanh âm, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, khi thấy Tiểu Thiên lúc, trong mắt của hắn đầu tiên là hiện lên một vòng khác biệt, lập tức sắc mặt vui mừng, sau một khắc, hắn cưỡi dưới thân đầu kia con cừu nhỏ đi tới Tiểu Thiên trước mặt, cười nói: “Tiểu Thiên, đã lâu không gặp a!”

“Be be!”

Tiểu nam hài dưới thân đầu kia con cừu nhỏ đi tới Tiểu Thiên trước mặt, rồi mới dùng sừng dê nhẹ nhàng cọ xát Tiểu Thiên chân nhỏ, rất là thân mật.

Tiểu Thiên đưa tay lắc lắc đầu kia con cừu nhỏ sừng dê, rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía tiểu nam hài, nói khẽ: “Ta liền biết, ngươi tên ngốc này quả quyết đi cùng với nàng.”

Tiểu nam hài mỉm cười, “Đây là chúng ta cuối cùng nhất một thế.”

“Ý gì?” Tiểu Thiên không hiểu.

Tiểu nam hài cúi đầu nhìn về phía cái kia con cừu nhỏ, trong mắt lóe lên một vòng nhu sắc, “Năm đó, ta đối nàng hứa hẹn, ta phải bồi nàng mười đời. Giờ đây, đây là cuối cùng nhất một thế.”

Dương Diệp nhíu mày, hắn có chút không biết rõ tình huống.

Tiểu Thiên trầm mặc mấy tức, rồi mới đến: “Cái kia sau đây?”

“Sau?”

Tiểu nam hài mỉm cười, “Ngươi biết nàng đời sau là cái gì sao?”

Nghe vậy, Tiểu Thiên nhìn về phía cái kia dê rừng, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: “Một hòn đá.”

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, “Đời sau, ta theo nàng cùng một chỗ làm một khối đá, lần này, chúng ta cũng sẽ không tại tỉnh.”

Tiểu Thiên trầm mặc.

Dương Diệp thì là mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

Lúc này, tiểu nam hài đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, đánh giá một chút Dương Diệp, trong mắt của hắn hiện lên một vòng kinh ngạc, “Không nghĩ tới từ Tiêu Diêu Tử sau, Thiên Thiên đại lục lại xuất hiện một cái kiếm đạo kỳ tài.”

Dương Diệp nhìn về phía tiểu nam hài, “Tiền bối biết Tiêu Diêu Tử?”

Tiểu nam hài mỉm cười, “Đánh qua mấy lần đỡ.”

Dương Diệp biến sắc, cùng Tiêu Diêu Tử đánh qua mấy lần đỡ!

Có thể bị Tiêu Diêu Tử tìm tới người, sẽ là đơn giản người sao? Người trước mắt này đến tột cùng là ai?

Lúc này, tiểu nam hài nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên, ngươi lần này tới tìm ta, quả quyết là có cái gì sự tình a?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới nói: “Có cái thế lực, muốn tới khi dễ ta.”

“Là cái kia U Minh sao?” Tiểu nam hài nói.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

Tiểu nam hài khẽ gật đầu, “Ta hiểu được. Đến lúc đó ta sẽ tới.”

“Vậy thì cám ơn đi!” Tiểu Thiên cười nói.

Tiểu nam hài khẽ lắc đầu, rồi mới nói: “Nên nói cảm ơn chính là ta, những năm gần đây, ta vẫn muốn báo đáp lúc trước ngươi ân không giết cùng trợ giúp chi tình, đáng tiếc, một mực không có cơ hội. Bây giờ tại sinh mạng ta cuối cùng nhất cuối cùng, có thể giúp ngươi một lần, với ta mà nói, đây là thượng thiên đối ta ban ân. Ngươi minh bạch, nhân quả kết thúc.”

Tiểu Thiên nhẹ nhàng vuốt vuốt cái kia con cừu nhỏ sừng dê, rồi mới nói: “Thế gian, không thể không có quy tắc, không thể không có trật tự. Nhưng là, càng không thể không có tình, pháp không có gì hơn nhân tình nha. Mà lại, đối với chuyện của các ngươi, ta chỉ là lấy hết điểm sức mọn.”

Tiểu nam hài mỉm cười, “Thế giới này có ngươi, là thế giới này phúc khí.”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Ta không quấy rầy các ngươi hai cái, ta còn muốn đi một chỗ, chúng ta hôm nào thấy!”

“Tốt!” Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, “Ta nhất định đến đúng giờ.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới mang theo Dương Diệp quay người rời đi.

Tiểu nam hài nhìn chằm chằm Dương Diệp bóng lưng nhìn hồi lâu, rồi mới nói khẽ: “Tai? Phúc?”

Hồi lâu, hắn lắc đầu, rồi mới cưỡi con cừu nhỏ quay người rời đi.

Trên đường.

“Hắn là ai?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Một cái thường xuyên luân hồi người, cũng là một cái người rất lợi hại.”

“Thường xuyên luân hồi người?” Dương Diệp nói: “Tại sao thường xuyên luân hồi? Là bởi vì chỗ xung yếu đâm Luân Hồi cảnh phía trên cảnh giới sao?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Hắn đã sớm vượt Luân Hồi cảnh cường giả.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Ngươi nói là, hắn là Luân Hồi cảnh phía trên cường giả?”

Tiểu Thiên nói: “Không thể nói như vậy, thế nào nói sao. Hắn hiện tại hay là luân hồi cảnh, nhưng là, chỉ cần hắn nguyện ý, hắn tùy thời có thể vượt Luân Hồi cảnh. Phải nói, cực kỳ lâu trước, hắn tựu có thể vượt luân hồi cảnh.”

“Vậy hắn tại sao còn muốn thường xuyên luân hồi?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói: “Luân hồi, hai loại ý tứ, một là có người muốn bắn vọt Luân Hồi cảnh, rồi mới để thần thức tiến vào luân hồi; Loại thứ hai là chuyển thế, cũng liền đời sau. Trên đời này, người sau khi chết, là có đời sau, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không có nhân thần hồn câu diệt.”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi biết hắn tại sao muốn một mực luân hồi sao?”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói: “Nhìn thấy cái kia con cừu con sao? Đó là thê tử của hắn.”

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩn người, rồi mới kinh ngạc nói: “Ngươi không phải đang nói đùa?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Cực kỳ lâu trước, hắn có một cái nữ nhân yêu mến, cũng liền thê tử của hắn. Nhưng là, vợ hắn không có thiên phú của hắn tốt, từ đầu đến cuối không cách nào đột phá Âm Dương cảnh, đạt đến luân hồi cảnh. Cuối cùng nhất, nàng tuổi thọ hao hết, chuyển thế luân hồi. Mà hắn, tại vợ hắn tiến vào luân hồi lúc, quyết định từ bỏ tự thân tu vi, bồi tiếp vợ hắn cùng một chỗ tiến vào luân hồi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Như vậy có thể?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Hắn mặc dù thiên phú trác tuyệt, nhưng là loại chuyện này, hắn hay là làm không được, bởi vì hắn không biết vợ hắn chuyển thế sẽ xuất hiện ở đâu, là người vẫn là yêu, cũng hoặc là cái khác cái gì. Cho nên, cuối cùng nhất có người hỗ trợ. Người kia, giống như chính là ta.”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Thiên lại nói: “Hắn thực lực cường đại, chuyển thế sau, ký ức có thể bảo tồn. Nhưng là, vợ hắn lại là không thể. Bất quá, với hắn mà nói, chỉ cần có thể đi cùng tại nàng bên cạnh, khác khả năng cũng không sao cả.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Vừa mới hắn nói rằng một thế...”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Đời sau, vợ hắn là một hòn đá.”

“Tảng đá?” Dương Diệp nhíu mày, “Không phải người sao?”

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: “Ai nói với ngươi chuyển thế sau, tựu nhất định sẽ là người? Nếu như cũng đi làm người, cái kia yêu, còn có những này hoa hoa thảo thảo người nào ta?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Dù sao, rất nhanh, chúng ta ngay tại cũng không gặp được bọn hắn. Bởi vì tảng đá là không có sinh mệnh, mà, mà hắn cũng sẽ đi biến thành một khối đá!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Hắn thực lực có bao nhiêu lợi hại?”

Tiểu Thiên lắc đầu, nói: “Ta cũng không phải rất rõ ràng, dù sao, ta chỉ biết là, hắn có được cửu thế luân hồi ký ức. Cũng liền tương đương với có được cửu thế tu vi, cái này, hẳn là sẽ không rất yếu. Dù sao, quả quyết so với ngươi còn mạnh hơn!”

Dương Diệp: “...”

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, “Tựu thừa cuối cùng nhất một chỗ.”

Dương Diệp nói: “Vừa mới ngươi không phải nói, gặp người kia là cuối cùng nhất một cái sao?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Lần này, gặp không phải người.”

“Không phải người? Đó là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Đại địa chi linh!” Tiểu Thiên nói.

“Đại địa chi linh?” Dương Diệp hỏi, “Đó là cái gì đồ vật?”

Tiểu Thiên liếc một cái Dương Diệp, “Thật là một cái đầu heo, cái gì cũng đều không hiểu!”

Dương Diệp mặt đen lại.

Tiểu Thiên giải thích nói: “Cái gọi là đại địa chi linh, chính là chúng ta Thiên Thiên đại lục đại địa linh, cũng coi là Linh Vương một loại đi.”

“Rất lợi hại phải không?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Dù sao so ngươi lợi hại!”

Dương Diệp sắc mặt tối đen, “Có thể hay không không bắt ta làm sự so sánh a, ngươi dạng này lão đả kích ta, thực được không?”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, “Không đả kích ngươi, chúng ta đi nhanh đi.”

Nói xong, nàng tốc độ nhanh hơn.

Nguyên địa, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới cười khổ lắc đầu. Trước đó, hắn cảm thấy, ngoại trừ U Minh đám kia gia hỏa bên ngoài, tại cái này Thiên Tuyền hệ, hẳn là không cái gì người có thể đánh thắng được hắn. Nhưng là, sự thật nói cho hắn biết, tại cái này Thiên Thiên đại lục, mạnh hơn hắn, với có người tại.

Ngọa hổ tàng long!

Kỳ thật, cũng rất bình thường, dù sao không phải tất cả cường giả cũng cao điệu, có chút cường giả, thực lực rất cường đại, nhưng lại rất điệu thấp. Tựa như vừa mới cái kia cưỡi dê tiểu nam hài, còn có cái kia Cầm.

Nếu như không phải Tiểu Thiên, hắn căn bản không có nghĩ đến cái này Thiên Thiên đại lục, còn có nhiều như vậy cường giả bí ẩn!

Tất cả a, người bất cứ lúc nào cũng không thể tự mãn.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo Tiểu Thiên đi tới lòng đất chỗ sâu.

Lần này, Dương Diệp không có gặp được nham tương, không chỉ có như thế, hắn cảm thấy một cỗ như có như không năng lượng.

Đại địa chi lực!

Ba canh giờ, Tiểu Thiên ngừng lại.

Dương Diệp không hiểu nhìn xem Tiểu Thiên, “Thế nào?”

“Đến!” Tiểu Thiên nói.

“Đến?”

Dương Diệp ngây cả người, rồi mới nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía cái gì đều không có.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Tiểu Nê Ba, có người muốn khi dễ ta, ngươi nói nên làm sao đây?”

Tiểu Thiên thanh âm rơi xuống, chung quanh đột nhiên xuất hiện từng đạo năng lượng màu vàng đất, những năng lượng này như đồ gió bão hướng phía Dương Diệp bao phủ mà lại.

Trong chốc lát, Dương Diệp cảm giác nhục thân muốn bị xé rách.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1579: Chương: Phong vũ nổi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1574: Chương: Phong vũ nổi lên!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Thiên vội vàng hô: “Tiểu Nê Ba mau dừng tay, không phải hắn muốn khi dễ ta!”

Theo Tiểu Thiên thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chung quanh cỗ lực lượng kia lập tức biến mất không thấy gì nữa. Tự nhiên tiểu thuyết

“Ngươi không sao chứ?” Tiểu Thiên đi đến Dương Diệp trước mặt, quan tâm nói.

Dương Diệp lắc đầu, “Tiểu Thiên, ngươi lần sau nói chuyện nói rõ một chút a!” Nếu như không phải hắn nhục thân cường hãn, khả năng đã bị cỗ lực lượng kia cho xoắn thành mảnh vỡ.

Tiểu Thiên thè lưỡi, có chút xấu hổ nói: “Tốt, lần sau ta nhất định chú ý, ngươi đừng nóng giận á!”

Dương Diệp trợn trắng mắt, rồi mới hắn nhìn lướt qua bốn phía, hắn biết, cái kia cái gì đại địa chi linh ngay tại chung quanh. Chỉ là hắn không hiểu là, tại sao đối phương chưa hề đi ra!

Lúc này, Tiểu Thiên quay đầu nhìn về phía nơi xa, “Tiểu Nê Ba, ngươi trước chuẩn bị kỹ càng, chờ đến lúc đó đánh nhau, ta gọi ngươi.”

Nói xong, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Chúng ta đi thôi.”

“Nó đáp ứng?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên!”

Tiểu Thiên nói: “Chúng ta trước kia thế nhưng là thường xuyên cùng một chỗ chơi, ta muốn bị khi dễ, nó quả quyết sẽ đến giúp ta.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, hiện tại, hắn có chút vì U Minh lo lắng. Tiểu nữ hài này, tuyệt không dễ khi dễ a. Không nói trước nàng thực lực bản thân, chính là nàng những người bạn này, liền không có một cái là loại lương thiện a!

Mà nàng chính mình thực lực đây?

Phải biết, nàng không phải là không có thực lực, mà là đem thực lực mình cho phong ấn. Nói cách khác, khi tất yếu, nàng có thể sẽ giải phong thực lực của mình. Mà thực lực của nàng, lại sẽ mạnh đến cái gì trình độ?

Đó là cái mê!

Bất quá, Dương Diệp biết, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hắn rất nhanh liền trở về biết.

Rời đi lòng đất sau, Tiểu Thiên cùng Dương Diệp về tới Linh Cung. Trở lại Linh Cung, Tiểu Thiên lập tức đem tiểu Bạch còn có tất cả Linh Vương đều gọi đến Linh Cung đại điện, cũng liền linh.

Phía trên cung điện, là Tiểu Thiên, mà tại Tiểu Thiên trên bờ vai, tiểu Bạch.

Tại Tiểu Thiên cùng tiểu Bạch phía bên phải phía dưới, là ngọn lửa kia nữ hài, hỏa diễm nữ hài tên Đường Hỏa, tại tiểu Bạch không đến trước đó, nàng xem như Linh Cung người chủ trì. Kỳ thật hiện tại cũng như thế, bởi vì tiểu Bạch hoàn toàn không quản sự.

Mà tại đại điện ở giữa, là vô số Linh Vương, những này Linh Vương, có hóa thành hình người, cũng có là ở giữa nguyên lai bản thể. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là giữa sân chí ít có hơn hai trăm vì Linh Vương, các loại loại hình cũng có!

Có thể nói, Thiên Tuyền hệ tất cả Linh Vương, chí ít có chín thành đều ở nơi này.

Tiểu Thiên nhìn lướt qua giữa sân chư vị Linh Vương, rồi mới nói: “Chúng ta muốn đánh nhau.”

Chư vị Linh Vương không nói gì, tựu là nhìn xem Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên lại nói: “Đánh nhau, nguyên bản ta là cự tuyệt. Nhưng là, lần này, không đánh không được. Những tên bại hoại kia nếu như chiếm lĩnh nơi này, bọn hắn quả quyết sẽ điên cuồng cướp đoạt nơi này hết thảy, đồng thời sẽ nô dịch chúng ta thế giới này người cùng tất cả chủng tộc. Chúng ta, không làm nô lệ!”

Tiểu Bạch cử đi nâng tiểu trảo, rồi mới đối Tiểu Thiên quơ quơ, một bộ ta ủng hộ ngươi đến cùng bộ dáng.

Phía dưới, vô số Linh Vương cũng là dồn dập tỏ thái độ, bọn hắn, biểu đạt phương thức mặc dù có chút không giống, nhưng là, đều không ngoại lệ, đều là biểu thị ủng hộ Tiểu Thiên đến cùng.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới nắm chặt quả đấm nhỏ của mình, “Chúng ta không thích đánh nhau, nhưng là, chúng ta tuyệt không sợ đánh nhau. Hiện tại bắt đầu, các ngươi trở về chuẩn bị cẩn thận một cái, đến lúc đó chúng ta thật tốt đánh một chầu!”

Đông Linh Vương nhẹ gật đầu, rồi mới dồn dập thối lui, rất nhanh, trong điện cũng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Tiểu Thiên, còn có Đường Hỏa cùng tiểu Bạch.

Tiểu Thiên nhìn về phía tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, ngươi hạt châu kia đây?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, rồi mới chu cái miệng nhỏ, lập tức, viên kia linh châu bị nàng phun ra.

Tiểu Thiên cầm qua hạt châu nhìn một chút, rồi mới nàng đem hạt châu còn cho tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, đợi chút nữa ta dạy cho ngươi chơi một cái, chờ đánh nhau, ngươi cái gì cũng đừng làm, cứ dựa theo ta dạy cho ngươi làm, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch vội vàng điểm một cái cái đầu nhỏ, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn, hiển nhiên, nàng rất chờ mong đánh nhau!

Tiểu Thiên vuốt vuốt tiểu Bạch đầu, rồi mới nhìn về phía một bên Đường Hỏa, “Những này tiểu gia hỏa, cơ bản không có đánh qua một trận, đến lúc đó đánh nhau, quả quyết sẽ có chút loạn, ngươi huấn luyện một chút bọn hắn.”

“Tốt!” Đường Hỏa nhẹ gật đầu, “Ta cái này đi an bài!”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

“Vẫn có thể gọi đại lục thế lực này hỗ trợ.” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói. Thiên Thiên đại lục, những chủng tộc kia toàn bộ chung vào một chỗ, đây tuyệt đối là vô cùng vô cùng kinh khủng. Chí ít có thể kiếm ra hơn ngàn Luân Hồi cảnh cường giả!

Tiểu Thiên lắc đầu, “Bọn hắn sẽ không!”

“Tại sao?” Dương Diệp không hiểu, “U Minh nếu là chiếm lĩnh thế giới này, đối bọn hắn không có chỗ tốt.”

Tiểu Thiên nói: “Mặc kệ là người, hay là yêu thú, cũng hoặc là khác cái gì chủng tộc, tại trong lòng của bọn hắn đều là, trời sập, có người cao tới chống đỡ. Tại đối phương không có chân chính tổn thương đến bọn hắn lợi ích lúc, bọn hắn là sẽ không gấp.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Mà lại, những chủng tộc kia, tương hỗ tầm đó, đều sẽ không tin mặc cho đối phương, bọn hắn tụ tập cùng một chỗ, đến lúc đó khả năng còn không có cùng U Minh đánh nhau, bọn hắn tựu trước loạn đi lên.”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì Tiểu Thiên nói vô cùng đúng. Mặc kệ là Yêu tộc, hay là Nhân tộc, cũng hoặc là Ma tộc cùng Man tộc, tại U Minh không có thương tổn đến bọn hắn lợi ích lúc, bọn hắn quả quyết là sẽ không để cho cường giả đi ra đi đổi mạng.

Cái này năm tộc tầm đó, tương hỗ nghi kỵ, kiêng kỵ lẫn nhau, trừ phi là đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, nếu không, bọn hắn là sẽ không đoàn kết cùng nhau. Mà lại, giống như Tiểu Thiên lời nói, coi như bọn hắn liên thủ, quả quyết cũng sẽ lục đục với nhau.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ta lấy đi ngủ một giấc!”

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Lúc này, ngươi vẫn ngủ?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Lần này, sẽ không ngủ như vậy lâu. Hai ngày này không cho phép quấy rầy ta!” Nói xong, nàng quay người hướng phía trong điện đi đến.

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trên bờ vai, rồi mới nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp gương mặt.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt tiểu Bạch đầu, “Mặc kệ làm sao, ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào tổn thương đến các ngươi.”

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, rồi mới tiểu trảo nắm thật chặt lên, một bộ ta hiện tại rất lợi hại bộ dáng.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, “Thật tốt, ngươi lợi hại, sau này tựu ngươi đến bảo hộ ta, có được hay không?”

Tiểu Bạch vội vàng điểm một cái cái đầu nhỏ.

Dương Diệp ôm tiểu Bạch, hôn một chút trán của nàng, rồi mới cười nói: “Đi, chúng ta trở về hạ vị diện một chuyến.”

Nói, hắn ôm tiểu Bạch thân hình khẽ động, tiêu thất ngay tại chỗ.

Thiên Thiên đại lục, có thể muốn loạn.

Mặc dù Tiểu Thiên bên này đội hình, vô cùng cường đại, nhưng là, U Minh cũng không phải ăn chay a. Khỏi cần phải nói, tựu là Minh Nữ các nàng, liền đã phi thường khủng bố. Thì càng đừng đề cập U Minh trong điện còn lại những cường giả kia.

Tiểu Thiên là bằng hữu của hắn, U Minh thập điện cũng là hắn bằng hữu. Hắn đương nhiên không hy vọng giữa các nàng đánh nhau, nhưng là, hắn biết rõ, việc này không có cách nào khuyên. Khuyên Tiểu Thiên đầu hàng? Khả năng sao?

Nếu như hắn khuyên Huyết Nữ các nàng đừng đến cùng Tiểu Thiên khai chiến, cái này mang ý nghĩa muốn Huyết Nữ các nàng phản bội U Minh! Hắn nhìn ra được, Huyết Nữ các nàng đối U Minh, vẫn là vô cùng có lòng cảm mến. Nếu không, cũng sẽ không một mực dùng U Minh tự cho mình là.

Còn như giúp ai... Kỳ thật, hắn hiện tại giúp ai đều không có cái gì dùng. Bởi vì tại Tiểu Thiên cùng U Minh trong mắt, hắn quá yếu. Đương nhiên, hắn biết, lần này, quả quyết là không cách nào tránh khỏi.

Bất quá, hắn hiện tại không đi nghĩ như vậy nhiều. Dù sao, sự tình đến, liền biết nên thế nào làm.

Hạ vị diện.

Dương Diệp mang theo tiểu Bạch về tới Thiên Vân tinh vực.

Lúc này, Thiên Vân tinh vực không hề nghi ngờ là hạ vị diện có thế lực nhất một cái thế lực. Mặc dù Thiên Vân tinh vực thực lực không phải hạ vị diện mạnh nhất một cái, nhưng là, hiện tại người nào không biết Thiên Vân tinh vực Vực Chủ đế nữ là Dương Diệp thê tử?

Mà Dương Diệp, hiện tại hạ vị diện người nào không biết Dương Diệp?

Dương Diệp thế nhưng là giết tới đại thế giới.

Mà lại, Dương Diệp tại đại thế giới một ít chuyện, cũng đã lưu truyền đến hạ vị diện. Mà những chuyện kia, truyền đến truyền đi, cũng có chút biến vị. Tỉ như, Dương Diệp tại đại thế giới kém chút diệt toàn bộ Thần Phượng tộc, nhưng là tại hạ vị diện, lại biến thành Dương Diệp kém chút diệt toàn bộ Yêu tộc!

Lại tỉ như, Dương Diệp tại đại thế giới giết rất nhiều luân hồi cảnh cường giả. Nhưng đã đến hạ vị diện, lại có biến thành Dương Diệp đã là giết luân hồi như giết chó.

Nói tóm lại, Dương Diệp hiện tại thanh danh rất lớn, lớn vô cùng.

Hiện tại hạ vị diện, không có thế lực nào dám không cho Thiên Vân tinh vực cùng Kiếm Minh mặt mũi.

Dương Diệp mang theo tiểu Bạch lặng lẽ về tới Thiên Vân thành.

Thiên Vân thành, Chiến Thần Điện.

Trong điện, lúc này, đế nữ đang cùng đám người thương thảo một chút Thiên Vân tinh vực sự tình. Đột nhiên, đế nữ đại mi cau lại, sau một khắc, trong mắt nàng hiện lên vẻ vui mừng. Nàng nhìn về phía phía dưới đám người, rồi mới nói: “Hôm nay dừng ở đây, chỗ có người lui ra đi.”

Đám người mặc dù có chút không hiểu đế nữ vì sao đột nhiên như thế làm, nhưng vẫn là lui xuống.

Tại mọi người rút đi, Dương Diệp xuất hiện ở trong đại điện.

“Trở về?” Đế nữ nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới nói: “Cũng còn tốt a?”

Đế nữ khẽ gật đầu, “Cũng còn tốt. Lần này, vẫn đi sao?”

Dương Diệp đi tới đế nữ trước mặt, rồi mới giữ chặt tay của nàng, nói khẽ: “Lần này, chúng ta vùng vũ trụ này, có thể muốn loạn.”

“Thế nào?” Đế nữ hỏi.

Dương Diệp đem U Minh muốn tiến đánh Thiên Tuyền hệ sự tình nói ra.

Trầm mặc hồi lâu, đế nữ khẽ lắc đầu, “Cây muốn lặng, gió chẳng ngừng.”

“Đúng vậy a!”

Dương Diệp hít một tiếng, nói thực ra, hắn cũng không muốn mỗi ngày đánh nhau, dù sao hắn không phải Tiêu Diêu Tử cái kia chiến đấu cuồng nhân. Nhưng là không có cách, sinh ở thế giới này, rất nhiều chuyện đều không thể tránh khỏi.

Đơn giản tới nói chính là, ngươi không gây chuyện, không có nghĩa là sự tình không chọc đến ngươi!

Sau đó thời gian, Dương Diệp mỗi ngày liền bồi đế nữ bọn người. Bất quá, hắn cũng không có quên tu luyện.

Thời gian từng chút từng chút đi qua.

Mười ngày.

Đại thế giới, Linh Cung, linh.

Tại linh nội điện trong một gian phòng, Tiểu Thiên đang ngủ.

Bởi vì nàng phân phó, bởi vậy, trong khoảng thời gian này, cũng không có có người tới quấy rầy nàng.

Một đoạn thời khắc, nằm ở trên giường Tiểu Thiên đột nhiên mở mắt, “Tới rồi sao?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1580: Chương: Người đầu hàng không giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1575: Chương: Người đầu hàng không giết!

Thiên Thiên đại lục hư không bên trên, cái này một mảnh hư không, nguyên bản tĩnh mịch một mảnh. Tự nhiên tiểu thuyết |2

Đột nhiên, Thiên Thiên đại lục hư không bên trên bắt đầu nhẹ nhàng run lên, một lát sau, từng đạo thật nhỏ như tuyến năng lượng màu đỏ xuất hiện ở hư không bên trên. Những này năng lượng màu đỏ càng ngày càng nhiều, lan tràn hơn đến càng nhanh, một canh giờ, những này năng lượng màu đỏ như là một tấm võng lớn đem trọn cái Thiên Thiên đại lục triệt để bao vây lại.

Một lát sau, một tên mặc tím đen trường bào nam tử trung niên xuất hiện ở trong vùng hư không này. Rất nhanh, một tên cầm trong tay quạt lông nữ tử cũng xuất hiện ở giữa sân.

Một nam một nữ này, chính là cái kia U Minh phán quan cùng U Minh Điện Sử Phạm Âm Vũ.

U Minh phán quan nhìn về phía Phạm Âm Vũ, “Phạm Điện Sử, ngươi tại vùng vũ trụ này sinh sống như vậy lâu, đối vùng vũ trụ này hẳn là rất là quen thuộc. Ngươi cảm thấy, chúng ta lần này, có thể thuận lợi cầm xuống thế giới này sao?”

Phạm Âm Vũ nhìn về phía U Minh phán quan, “Ngươi cảm thấy thế nào?”

U Minh phán quan nhẹ cười cười, “Ta cảm thấy, dễ như trở bàn tay!”

“Dễ như trở bàn tay?”

Phạm Âm Vũ cười lạnh một tiếng, “Phán quan, ngươi cho rằng cái này Thiên Tuyền hệ thật chỉ là một cái bình thường Thiên Tuyền hệ?”

“Thế nào?” U Minh phán quan hỏi lại.

Phạm Âm Vũ cúi đầu nhìn về phía phía dưới, rồi mới nói: “Vùng vũ trụ này, mặc dù không có cái gì cấp thế lực lớn, nhưng là, vùng vũ trụ này lại xuất hiện qua rất nhiều cấp thiên tài. Mặc dù mỗi một phiến vũ trụ đều sẽ thật nhiều cấp yêu nghiệt, nhưng là, nơi này xuất hiện qua mấy nhân vật, đã ra ta nhận biết.”

“Hả?”

U Minh nhìn về phía Phạm Âm Vũ, “Nơi này xuất hiện qua cái gì nhân vật?”

“Tiêu Diêu Tử.”

Phạm Âm Vũ nhạt tiếng nói: “Phán quan, ngươi cũng là tuyệt thế thiên tài, thực lực càng tại trên ta, bất quá, tha thứ ta nói thẳng, nếu là ngươi cùng hắn gặp gỡ, cùng giai tình huống dưới, ngươi hẳn phải chết không nghi ngờ.”

U Minh phán quan hai mắt nhắm lại, “Như vậy mạnh mẽ?”

“Không phải như vậy mạnh, là phi thường mạnh phi thường!”

Phạm Âm Vũ nói: “Người này, kiếm đạo đã thông thần. Tại ta tiếp xúc qua người bên trong, khả năng tựu Tư Đồ điện chủ có thể tới địch nổi. Trước kia ta cũng có thể, nhưng là, hắn trưởng thành tốc độ quá nhanh quá nhanh, kiếm đạo càng ngày càng mạnh, cùng giai tình huống dưới, ta căn bản không phải đối thủ của hắn.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, rồi mới lại nói: “Tiêu Diêu Tử thì cũng thôi đi. Còn có một người... Người này thực lực, đã hoàn toàn ra ta nhận biết. Khả năng, Tư Đồ điện chủ đều không thể chống lại!”

U Minh phán quan lông mày nhướn lên, “Người nào, thậm chí ngay cả Tư Đồ điện chủ đều không thể chống lại?”

Phạm Âm Vũ nói: “Một tên đạo bào lão giả. Một tia phân thân chính là phá hết Kiếm Vô Cực Tinh Hà Kiếm Đồ, cũng dẫn đến hắn trực tiếp vẫn lạc... Như thế thực lực, khiến cho nhân sinh sợ!”

U Minh phán quan nói: “Ngươi nói hai người này, lúc này còn ở lại chỗ này Thiên Tuyền hệ?”

Phạm Âm Vũ khẽ lắc đầu, “Đều đã không tại.”

“Đáng tiếc!”

U Minh phán quan nhạt tiếng nói: “Bực này cường giả, nếu là có thể cùng đánh một trận, nhất định có thật nhiều thu hoạch!”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua phía dưới, rồi mới lại nói: “Bất quá cũng tốt, bớt nhiều phiền toái. Các loại thu phục thế giới này, ta U Minh thực lực, chắc chắn đạt được thật to tăng lên. Trở lại năm đó đỉnh phong, ở trong tầm tay.”

“Mảnh tinh vực này, đối U Minh tới nói, là âm gánh.” Phạm Âm Vũ đột nhiên nói.

“Ta đương nhiên minh bạch!”

U Minh phán quan nói: “Mục đích của chúng ta, chỉ là vùng vũ trụ này linh khí, đến lúc đó, chúng ta sẽ đem mảnh thế giới này tất cả linh khí toàn bộ mang đi, còn như mảnh thế giới này, như ngươi lời nói, đây đều là vướng víu, ta U Minh đương nhiên sẽ không mang theo.”

Trầm mặc hồi lâu, Phạm Âm Vũ nhẹ gật đầu, “Ta hiểu được.”

U Minh phán quan lại nói: “Phạm Điện Sử, lần này, điện chủ để ngươi đến, mà không cho U Minh thập điện đến, mục đích rất đơn giản, tựu là không hi vọng ở thời điểm này nội đấu. Bất quá, điện chủ cũng đã nói, chờ chuyện nơi đây xử lý xong, sẽ để cho giữa các ngươi tới một cái triệt để chấm dứt.”

“Hi vọng như thế đi!” Phạm Âm Vũ nhạt tiếng nói.

Đúng lúc này, trước mặt hai người không gian đột nhiên chấn động một cái, ngay sau đó, một tên tiểu nữ hài xuất hiện ở trước mặt hai người.

Cô bé này chính là Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Phạm Âm Vũ cùng U Minh phán quan, rồi mới nói: “Nơi này, không chào đón các ngươi.”

U Minh phán quan nhẹ cười cười, rồi mới nói: “Ba ngày, nơi này sẽ phải là ta U Minh.”

Tiểu Thiên nhìn về phía U Minh phán quan, rồi mới nói: “Chúng ta rửa mắt mà đợi.”

U Minh phán quan nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, rồi mới nói: “Rửa mắt mà đợi.” Nói xong, hắn quay người cùng Phạm Âm Vũ tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại Phạm Âm Vũ cùng U Minh phán quan tiêu thất không lâu, một tên tiểu nam hài xuất hiện ở Tiểu Thiên bên cạnh.

Tên này tiểu nam hài, chính là cái kia chăn dê tiểu nam hài.

“Có thể lưu bọn hắn lại.” Tiểu nam hài nói khẽ.

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Ta còn không có nhớ tới thế nào giải phong đánh nhau năng lực, mà lại, lưu bọn hắn lại hai người cũng không có cái gì tác dụng, sẽ chỉ làm U Minh cảnh giác.”

Tiểu nam hài khẽ gật đầu, “Minh bạch.” Nói, hắn nhìn về phía Tiểu Thiên, “Cái kia Dương Diệp, ta vậy mà không cách nào nhìn thấu hắn đời sau, tại sao?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Ta cũng không nhìn thấy.”

“Tại sao?” Tiểu nam hài lại hỏi.

Tiểu Thiên nói: “Hai loại khả năng, một là hắn sẽ không chết, đúng nghĩa thoát luân hồi, vĩnh sinh; Hai là hắn đem thần hồn câu diệt, không có đời sau.”

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, “Như ta suy nghĩ đồng dạng.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Trên người hắn có phải hay không có cái gì chí bảo? Bởi vì hắn mệnh cách tựa hồ bị cải biến, cũng không đúng, là hắn có được hai loại hoàn toàn khác biệt mệnh cách.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới nói: “Dù sao, gia hỏa này tương lai, phúc họa làm bạn, đến tột cùng là dùng phúc đến kết thúc, hay là họa đến kết thúc, tựu không được biết rồi.”

“Xác thực!”

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, rồi mới ngẩng đầu nhìn về phía chân trời những cái kia như lưới năng lượng màu đỏ, “Muốn phá mất trận pháp này sao?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Giữ đi. Dù sao cũng không có ý định ra ngoài.”

Nói xong, nàng quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Tiểu nam hài tại nguyên chỗ trầm mặc một lát, rồi mới cũng tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh Cung.

Lúc này, Dương Diệp đã trở lại Linh Cung. Lần này, hắn đem Lôi Lâm cho mang đến. Ngoại trừ Lôi Lâm, còn có Tuyết Nhi. Như hắn sở liệu, Lôi Lâm cùng Tuyết Nhi vừa đến nơi này chính là thích nơi này.

Đặc biệt là Lôi Lâm, nàng là Lôi Linh Vương, cùng những này Linh Vương là đồng loại, ở chỗ này, nàng càng có lòng cảm mến.

Ngay từ đầu, những cái kia Linh Vương là có chút bài xích Tuyết Nhi, bởi vì Tuyết Nhi là nhân loại, mà không phải Linh Vương. Bất quá rất nhanh, những này Linh Vương chính là dần dần tiếp nhận Tuyết Nhi. Cái này đương nhiên tiểu Bạch cùng Lôi Lâm công lao.

Lôi Lâm cũng không cần nói, nàng cùng Tuyết Nhi tình cảm đó là vô cùng vô cùng sâu, mà tiểu Bạch thì là yêu ai yêu cả đường đi, Tuyết Nhi là Dương Diệp nữ nhi, nàng tự nhiên cũng ưa thích.

Trước kia, những này linh Vương Thiên thiên ngoại trừ tu luyện tựu là chơi, mà bây giờ, những này Linh Vương nhiều một cái nhiệm vụ, cái kia chính là tiếp nhận huấn luyện.

Không thể không nói, những này Linh Vương huấn luyện là phi thường phi thường hùng vĩ.

Linh Cung đại điện bên ngoài, hơn hai trăm tên Linh Vương chỉnh tề xếp tại trên quảng trường, vì cái kia Đường Hỏa.

Đường Hỏa ngọc thủ vung lên, trong chốc lát, những cái kia Linh Vương toàn bộ yên tĩnh trở lại. Đường Hỏa thủ đoạn khẽ động, tại trong tay nàng xuất hiện một lá cờ, đón lấy, nàng nắm cờ xí hướng trước mặt bỗng nhiên vung lên, “Tiến công!”

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Hơn hai trăm đạo đủ loại chùm sáng lập tức phóng lên tận trời, những quang thúc này, có là hỏa diễm chùm sáng, có là cột nước, có là lôi trụ, còn có chính là một chút không biết tên năng lượng. Tóm lại, hùng vĩ, vô cùng hùng vĩ!

Đương nhiên, không chỉ là hùng vĩ, vẫn vô cùng kinh khủng.

Dù sao Dương Diệp nhìn chính là có chút trong lòng run sợ, bởi vì những quang thúc này nếu như toàn bộ hướng phía hắn oanh đến, đừng nói nhục thể của hắn, khả năng tựu là nắp quan tài đều muốn bị đánh nát.

Lúc này, Đường Hỏa đột nhiên lại nói: "Phòng thủ!"

Thanh âm rơi xuống, vô số đạo quang thuẫn lập tức xuất hiện ở những cái kia Linh Vương đỉnh đầu, những này quang thuẫn nhanh chóng tổ thành một mặt thải sắc cấp màn sáng, cái này màn sáng trực tiếp đem trọn cái Linh Cung đều bao bọc ở trong đó.

Cùng lúc đó, Dương Diệp vẫn xuất hiện, chung quanh có vô số khác biệt năng lượng như đồ như thủy triều hướng phía cái này màn sáng hội tụ mà đi.

"Ta đi thử một chút, có thể chứ?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Đường Hỏa nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nhẹ gật đầu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn màn ánh sáng kia, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một cỗ kinh khủng kiếm ý từ hắn thể nội bạo dũng mà ra. Ngay sau đó, kiếm trong tay hắn trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Luân hồi một kiếm!

Hắn biết rõ những này Linh Vương thực lực, bởi vậy, vừa ra tay tựu là luân hồi một kiếm. Mặc dù luân hồi một kiếm không có Nhất Kiếm Luân Hồi mạnh, nhưng là, một kiếm này, cũng là phi thường khủng bố.

Chân trời.

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời tiếng vang triệt mà lên, rồi mới, Dương Diệp kiếm về tới trong tay nàng, đón lấy, không có rồi mới. Bởi vì nàng đạo kiếm khí kia đã biến mất không thấy. Mà màn ánh sáng kia lại chỉ là rất nhỏ run rẩy mà thôi!

Dương Diệp vô cùng ngưng trọng!

Mặc dù hắn đã dự liệu được cái này màn sáng sẽ rất mạnh mẽ rất mạnh, nhưng là, hắn không nghĩ tới đã mạnh đến loại trình độ này!

Kỳ thật, cũng bình thường. Những này Linh Vương, mặc dù không phải mỗi một cái Linh Vương cũng có thể mạnh hơn Luân Hồi cảnh, nhưng là, trong đó chí ít có một nửa là có thể mạnh hơn Luân Hồi cảnh, mà trong đó một phần ba, đây tuyệt đối là qua Luân Hồi cảnh cường giả.

Mà bọn hắn hiện tại toàn bộ tập hợp cùng một chỗ, có thể tưởng tượng, này sẽ là kinh khủng cỡ nào!

“Còn muốn thử một chút sao?” Một bên, Đường Hỏa đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, hắn cũng không muốn tự rước lấy nhục. Cái này màn sáng, trừ phi hắn dùng Tinh Hà Kiếm Đồ, hoặc là Lục Đinh Thần Hỏa, nếu không, căn bản đừng nghĩ rung chuyển. Đương nhiên, Nhất Kiếm Luân Hồi hẳn là cũng có thể, bất quá, hi vọng không phải đặc biệt lớn!

Thời gian từng chút từng chút đi qua, rất nhanh, ba ngày thời gian đã đến.

Sáng sớm, một thanh âm đột nhiên tại toàn bộ Thiên Thiên đại lục trên không vang vọng mà lên:

“Phàm Thiên Tuyền hệ, người đầu hàng không giết.”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1581: Chương: Thiên địa phân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1576: Chương: Thiên địa phân!

Theo âm thanh kia vang lên, toàn bộ Thiên Tuyền hệ trên không không gian lập tức rung động kịch liệt. Lã rất nhanh, một tên nam tử xuất hiện ở không trung. Người này, chính là cái kia U Minh phán quan. Theo sát hắn chính là cái kia U Minh Điện Sử Phạm Âm Vũ.

Tại Phạm Âm Vũ phía sau, là cái kia tay cụt nam tử cùng lưng trong súng niên nam tử.

Chân trời không gian vẫn còn đang không ngừng rung động, ba hơi, gần trăm tên cầm trong tay trường thương người áo đen xuất hiện ở U Minh phán quan các loại nhân thân.

Toàn bộ là luân hồi cảnh!

Còn chưa động thủ, U Minh phán quan bọn người phát ra khí tức liền để cho phải không gian chung quanh từng đợt kích run.

Rất nhanh, Tiểu Thiên xuất hiện ở U Minh phán quan đám người trước mặt.

Tiểu Thiên lạnh lùng nhìn xem U Minh phán quan bọn người, “Thượng thiên có đức hiếu sinh, ta không muốn nhiều tạo giết chóc, nhưng là, không có nghĩa là ta sẽ không tạo giết chóc. Ta cho các ngươi cuối cùng nhất một cơ hội, hiện tại lập tức rời đi Thiên Tuyền hệ, nếu không, ta thực sẽ giết người!”

Lúc này, U Minh Vũ đột nhiên nói: “Ngươi chính là thiên đạo chi chủ, ta nói đúng không?”

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua U Minh Vũ, âm thanh lạnh lùng nói: “Không biết.”

Phạm Âm Vũ đại mi cau lại, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia U Minh phán quan đột nhiên nhìn về phía nàng, “Ngươi vì sao cảm thấy nàng là thiên đạo chi chủ?”

Phạm Âm Vũ nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, rồi mới nói: “Có thể làm cho những ngày kia đạo chi nhãn cúi đầu nghe lệnh người, ngoại trừ thiên đạo chi chủ, ta nghĩ không ra người khác.”

“Ngươi cũng chưa từng thấy qua thiên đạo chi chủ?” U Minh phán quan hỏi.

Phạm Âm Vũ lắc đầu, “Chưa thấy qua. Bất quá, ta cảm thấy nàng coi như không phải thiên đạo chi chủ, quả quyết cũng cùng thiên đạo chi chủ có quan hệ.”

U Minh phán quan nhẹ gật đầu, rồi mới nhìn về phía Tiểu Thiên, “Mặc kệ ngươi có phải hay không thiên đạo chi chủ, cái này cũng không trọng yếu. Trọng yếu là, ngươi có thể mệnh lệnh những ngày kia đạo chi chủ. Ta U Minh cũng không muốn nhiều tạo giết chóc, như vậy như thế nào, ngươi để những ngày kia đạo chi nhãn đầu hàng, nghe lệnh với ta U Minh, kể từ đó, ta U Minh không động võ, Thiên Tuyền hệ có thể an toàn, chẳng phải là vẹn toàn đôi bên?"

Tiểu Thiên nhìn xem U Minh phán quan hồi lâu, rồi mới nói: "U Minh rất lợi hại phải không?"

U Minh phán quan hai mắt nhắm lại, "Ngươi muốn biết sao?"

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, "Ta rất muốn biết."

U Minh phán quan gật gật đầu, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, hướng phía Tiểu Thiên mãnh liệt bắn mà lại, mà đúng lúc này, một tên tiểu nam hài xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt. Nhìn xem cái kia vọt tới U Minh phán quan, tiểu nam hài sắc mặt không thay đổi, trong tay sáo ngọc nhất chuyển, một đạo âm phù thoáng hiện mà ra.

Oanh!

Chân trời, đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, mấy chục vạn dặm bên trong không gian đều là kịch liệt run lên, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Mười hơi, chân trời khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này, U Minh phán quan đã về tới vị trí cũ. Hắn gắt gao nhìn xem tên kia tiểu nam hài, trong mắt có một vòng ngưng trọng. Mà tại bên cạnh hắn Phạm Âm Vũ mấy người cũng là như thế, lúc này, Phạm Âm Vũ bọn người trong lòng là khiếp sợ không gì sánh nổi.

Bởi vì bọn hắn phi thường rõ ràng U Minh phán quan thực lực, tại U Minh, U Minh phán quan không phải mạnh nhất, nhưng là, đây tuyệt đối là sắp xếp tiến năm vị trí đầu. Mà bây giờ, trước mắt tên này tiểu nam hài lại có thể cùng U Minh phán quan chống lại!

Lúc này, xa xa Tiểu Thiên đột nhiên nói: "Tiểu Luân Tử, kiềm chế một chút, đừng đem thế giới này làm hỏng."

Tiểu nam hài nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, hắn khẽ gật đầu, rồi mới tay trái hướng phía trước tìm tòi, tiếp lấy nắm quyền xoay tròn, "Thiên địa phân!"

Thanh âm rơi xuống, trong chốc lát, không gian chung quanh bắt đầu tầng tầng co vào, cùng lúc đó, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện ở chung quanh mấy chục vạn dặm bên trong không gian bên trong.

Tại cách đó không xa Dương Diệp nhìn thấy một màn này, lập tức ngưng trọng lên, bởi vì hắn phát hiện, trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian bị gia cố. Không đúng, nghiêm chỉnh mà nói là cái này mấy chục vạn dặm bên trong không gian đã bị từ thế giới cũ cho tách ra.

Thật mạnh!

Cái này không chỉ có là lúc này Dương Diệp ý nghĩ, càng là giữa sân chỗ có người ý nghĩ. Có thể trong nháy mắt liền đem mấy chục vạn dặm bên trong không gian toàn bộ gia cố đồng thời tách ra đi, thực lực thế này, kinh khủng đều không đủ dùng hình dung.

Một bên, Phạm Âm Vũ nhìn xem tiểu nam hài hồi lâu, rồi mới nói: “Không nghĩ tới ở cái thế giới này, lại còn có ngươi bực này cường giả.”

Tiểu nam hài nhạt tiếng nói: “Không cần nhiều lời, các ngươi người nào đánh với ta một trận?”

Lúc này, U Minh phán quan đứng dậy, “Đến, để cho ta lĩnh giáo một chút!”

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, “Vậy thì tới đi!”

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, một bên U Minh phán quan cũng là thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, tại tinh không xa xôi chỗ sâu truyền đến từng đạo như sấm nổ vang âm thanh.

Phía dưới, Phạm Âm Vũ nhìn về phía Tiểu Thiên, “Thế giới này, không cách nào cùng U Minh chống lại.”

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn một chút Phạm Âm Vũ bọn người, rồi mới nói: “Hôm nay, các ngươi cũng đừng hòng đi.”

Nói, nàng tay phải vung lên, “Cầm, nàng giao cho ngươi.”

Theo Tiểu Thiên thanh âm rơi xuống, một tên độc cước nữ hài đột nhiên từ nàng phía sau không gian chậm rãi đi ra.

Người tới chính là cái kia Cầm.

Cầm đi đến Tiểu Thiên bên người nhẹ nhàng ôm lấy Tiểu Thiên, rồi mới nhìn về phía cái kia Phạm Âm Vũ, “Đến đánh nhau đi!”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, một đóa thuần bạch sắc đóa hoa xuất hiện ở trong tay nàng, khi nhìn thấy đóa hoa này đóa lúc, một bên cái kia Phạm Âm Vũ sắc mặt lập tức biến đổi, “Bỉ Ngạn Hoa! Ngươi vậy mà có được Bỉ Ngạn Hoa!”

Tục ngữ lời, Bỉ Ngạn Hoa, khai một ngàn năm, rơi vào một ngàn năm, hoa lá vĩnh viễn không gặp nhau. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là loại này hoa cho dù là nàng, cũng chỉ là nghe qua, cũng chưa từng gặp qua. Sở dĩ một chút chính là nhận ra đây là Bỉ Ngạn Hoa, là bởi vì đóa hoa này như trong truyền thuyết nói tới một màn đồng dạng, mà lại, còn tản ra khí tức tử vong nồng nặc.

Nơi xa, nghe được Phạm Âm Vũ, Cầm trong mắt lóe lên một vòng khác biệt, “Ngươi vậy mà biết Bỉ Ngạn Hoa! Phải biết, hoa này cũng không tốt sống, đóa này là ta làm thật nhiều người chết cùng tự thân tử khí thêm âm khí bồi dưỡng mới còn sống sót đâu.”

Phạm Âm Vũ gắt gao nhìn xem Cầm, nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

“Cái này có trọng yếu không?” Cầm hỏi lại.

Phạm Âm Vũ trầm mặc, giờ phút này, nàng biết, U Minh là thật xem thường Tiểu Thiên. Nguyên bản, nàng cảm thấy, U Minh muốn bắt lại Thiên Tuyền hệ, mặc dù sẽ không quá dễ dàng, nhưng là cũng tuyệt đối sẽ không rất khó khăn.

Bởi vì nàng tại Thiên Tuyền hệ chờ đợi thật lâu, Thiên Tuyền hệ cường giả, nàng cơ bản đều biết. Mà giờ khắc này, nàng lại là phát hiện, thế giới này còn có rất nhiều cường giả là nàng không biết.

Cái này Tiểu Thiên muốn đi cái nào tìm ra những cường giả này giúp đỡ?

Giờ phút này, Phạm Âm Vũ đã có thoái ý. Nàng rất rõ ràng, U Minh xa xa thấp đánh giá Tiểu Thiên bên này thực lực. Hiện tại cưỡng ép đánh, nói không chừng muốn tổn thất nặng nề. Vào lúc này, rút lui, một lần nữa tổ chức đội ngũ tại tới qua, mới là lựa chọn chính xác nhất.

Nhưng mà, Tiểu Thiên lại là không cho nàng cơ hội này. Lập tức, Tiểu Thiên quơ quơ ngọc thủ, “Cầm, đánh cho ta nàng, đánh cho đến chết!”

Cầm nhẹ gật đầu, đang muốn xuất thủ, lúc này, nơi xa một mực tại quan chiến Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Phạm Âm Vũ cách đó không xa, nói: “Thược Dược ở đâu!”

Trước đó, hắn vẫn cho là Thược Dược đã chết. Nhưng là cuối cùng nhất nàng cẩn thận nghĩ nghĩ, không nên. Cái này Phạm Âm Vũ không giống như là loại kia giết người còn muốn hủy thi không để lại dấu vết người, mà lại, Tiểu Thiên cuối cùng nhất cũng tại cái kia trong mật thất điều tra, nơi đó, cũng không có tra được Thược Dược khí tức.

Phải biết, coi như bị hủy thi không để lại dấu vết, nhưng là cái kia khí tức tử vong nhưng vẫn là sẽ có rất nhiều lưu lại tại không gian phía trên, mà cái kia trong mật thất không gian bên trong, không có Thược Dược tử vong khí tức. Nói cách khác, Thược Dược vô cùng có khả năng còn sống.

Phạm Âm Vũ nhìn về phía Dương Diệp, “Nàng tại một cái rất địa phương an toàn, ngươi cũng không cần vì nàng lo lắng.”

Nghe được Phạm Âm Vũ, Dương Diệp trong lòng lập tức buông lỏng, quả nhiên, Thược Dược còn chưa chết!

Hắn đang muốn hỏi Thược Dược ở nơi nào lúc, mà cái kia Phạm Âm Vũ lại là khoát tay áo, rồi mới nhìn về phía cái kia Cầm, “Đến, để cho ta nhìn xem trong truyền thuyết Bỉ Ngạn Hoa đến tột cùng có cái gì uy lực.”

Cầm nhẹ gật đầu, “Ta cũng nghĩ nhìn xem!”

Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Phạm Âm Vũ nhìn về phía phía sau cái kia lưng trong súng niên nam tử, “Không được hành động thiếu suy nghĩ!” Nói xong, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người trực tiếp tiêu thất tại giữa sân.

Tại Phạm Âm Vũ tiêu thất, Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, rồi mới hắn nhìn thoáng qua xa xa lưng thương nam tử bọn người, nói: “Ngươi bây giờ có thể bảo ngươi còn lại mấy người bằng hữu kia đi ra toàn diệt bọn hắn!”

Hắn cũng không có quên, Tiểu Thiên thế nhưng là còn có hai cái thần bí bằng hữu. Cái kia hai cái thần bí bằng hữu tại tăng thêm những ngày kia đạo chi nhãn, còn có những cái kia Linh Vương, muốn toàn diệt những người này, thật không phải là rất khó khăn.

“Đồ đần!” Tiểu Thiên liếc một cái Dương Diệp.

Dương Diệp sắc mặt tối đen, “Tại sao như thế nói?”

Tiểu Thiên nói khẽ: “Nếu như những người này là U Minh tất cả thực lực, ta quả quyết sẽ lập tức diệt bọn hắn. Nhưng là, những này không phải, những này chỉ là U Minh một bộ phận thực lực. Cho nên, ta không thể bại lộ tất cả át chủ bài, hiểu chưa?”

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu. Xác thực, U Minh mặc dù phái tới như thế nhiều cường giả, nhưng là, những này không phải U Minh tất cả thực lực. Nếu như Tiểu Thiên đem tất cả át chủ bài cũng phá tan lộ, cái kia sau này, Tiểu Thiên bên này quả quyết sẽ ở vào bị động.

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên lại nói: “Bất quá, những người này cũng không thể phóng qua!”

Nói, nàng nhẹ nhàng vỗ vỗ tay.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn ở chân trời vang vọng mà lên, ngay sau đó, một cái to lớn con mắt trực tiếp xuất hiện tại chân trời, hai hơi, từng cái thiên đạo chi nhãn không ngừng mà từ không gian bên trong vọt ra, không đến một hồi thời gian, toàn bộ chân trời cũng hiện đầy thiên đạo chi nhãn.

Giờ khắc này, xa xa cái kia lưng thương nam tử sắc mặt lập tức thay đổi.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên chỉ vào lưng thương nam tử bọn người, nói: “Điện, cho ta điện giật chết bọn hắn, ta Tiểu Thiên hôm nay muốn học học Dương Diệp cái này sát nhân cuồng ma, ta muốn đại khai sát giới!”

Dương Diệp: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1582: Chương: Ta đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1577: Chương: Ta đến!

Dương Diệp mặt đen lại, nguyên lai tại Tiểu Thiên trong lòng tựu là cái sát nhân cuồng ma a! Hắn nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, lúc này, Tiểu Thiên trên mặt đã không có lấy trước kia nụ cười xán lạn, mà là đã biến thành mặt lạnh sương lạnh, lại ở trong mắt nàng, có một vòng lạnh lẽo sát ý!

Dương Diệp biết, lần này, Tiểu Thiên là thật tức giận.

Tiểu Thiên không tức giận, một khi sinh khí, hắn đều sợ!

Giữa sân, theo Tiểu Thiên thanh âm rơi xuống, chân trời những ngày kia đạo chi nhãn đột nhiên bộc phát ra từng đạo thần lôi hướng phía xa xa lưng thương nam tử bọn người rơi đi.

Mặc dù Thiên Toàn hệ có thật nhiều thiên đạo chi nhãn, nhưng là giờ phút này, trên trời chỉ có hơn sáu mươi cái thiên đạo chi nhãn. Dù sao, không phải bất kỳ một cái nào thiên đạo chi nhãn cũng đối Luân Hồi cảnh cường giả cũng có uy hiếp. Còn lại những ngày kia đạo chi nhãn, thực lực không đủ, đến cũng là chịu chết.

Mặc dù chỉ có hơn sáu mươi đạo thần lôi, nhưng là, cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng lại là làm cho một bên lưng thương nam tử đám người sắc mặt vô cùng khó coi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, cái kia lưng thương nam tử đột nhiên nhìn về phía Tiểu Thiên, sau đó nói: “Các ngươi ngăn cản, ta đi bắt người này!”

Thanh âm rơi xuống, tay hắn nắm trường thương hướng phía Tiểu Thiên bắn mạnh tới,

Mà sau lưng hắn những người áo đen kia thì từng cái phóng lên tận trời, đi chống cự chân trời cái kia đầy Thiên Thần lôi.

Nhìn xem cái kia vọt tới nam tử cầm thương, Tiểu Thiên mặt không biểu tình, ngay tại cái nào nam tử trung niên cách nàng chỉ có mười trượng khoảng cách lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, trung niên nam tử kia ngừng lại, mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt.

Vì cái gì xuất thủ?

Kỳ thật rất đơn giản, hắn đối U Minh Huyết Nữ bọn người có tình cảm, nhưng là, hắn đối U Minh cũng không có tình cảm. Hiện tại, U Minh muốn tới giết Tiểu Thiên, mà Tiểu Thiên là bạn hắn, hắn tự nhiên muốn giúp Tiểu Thiên.

Lúc này, Tiểu Thiên nhìn thoáng qua trước mặt Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Ngươi đánh nhau ta đều không có giúp ngươi, ngươi làm gì muốn giúp ta.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, sau đó cười cười, không nói gì, hắn quay người hướng phía trung niên nam tử kia đi đến.

Nhìn xem Dương Diệp bóng lưng, Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Thật là một cái đồ đần đâu!”

Nơi xa, cái kia nam tử cầm thương đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó khẽ lắc đầu, “Ngươi không phải đối thủ của ta.”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, nói: “Ta muốn thử xem.”

Nam tử cầm thương nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, trường thương đâm thẳng Dương Diệp mi tâm.

Dương Diệp hai mắt trực tiếp đóng lại, cái này nam tử cầm thương tốc độ quá nhanh, hắn căn bản là không có cách thấy rõ đối phương quỹ tích, bởi vậy, không thể dùng con mắt đến xem đối phương chiêu thức, phải dùng tâm.

Tại mũi thương cách Dương Diệp mi tâm chỉ có không đến nửa tấc lúc, một thanh mũi kiếm đột nhiên đè vào trường thương mũi thương lên.

Đang!

Theo một đạo thanh thúy thanh vang lên, trường thương kịch liệt run lên, thương quỹ tích bị cải biến, dán Dương Diệp bên tai qua. Nhưng là đúng lúc này, cái kia nam tử cầm thương cổ tay chuyển một cái, trường thương lập tức từ đâm biến thành quét.

Nếu như bị quét trúng, Dương Diệp đầu quả quyết sẽ trực tiếp dọn nhà!

Cũng may Dương Diệp tốc độ cũng không đầy, tại đối phương từ đâm biến quét lúc, thân thể của hắn đột nhiên như là bẻ gãy về sau một cái ngửa ra sau, tránh thoát cái này trí mạng một thương. Cùng lúc đó, hắn chân phải nhẹ nhàng trừng một cái mặt đất, cả người dùng một loại kỳ dị tư thế hướng phía trước mặt tựu là đâm một cái.

Nhưng là đúng lúc này, cái kia lưng thương nam tử trường thương lại là đột nhiên ngừng lại, tiếp lấy lưng thương nam tử nắm trường thương hướng phía phía dưới bỗng nhiên tựu là một đập.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, kiếm trong tay lập tức phải đâm biến thành cản.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị một thương này nện nằm ở trên mặt đất, mà lúc này, trung niên nam tử kia lại là nắm trường thương hướng xuống đất một cái quét ngang.

Dương Diệp vội vàng lần nữa giơ kiếm cản.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng đã nhiều hơn một vòng đỏ thẫm. Cùng lúc đó, hắn toàn bộ cánh tay cũng tại run lên, không chỉ có cánh tay, hắn cảm giác ngũ tạng đều đã bị đánh rách tả tơi!

Thật mạnh!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, trung niên nam tử này thực lực, so với cái kia tay cụt nữ tử còn có tay cụt nam tử mạnh mẽ quá nhiều! Mặc dù hắn Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng là, đối phương ý thức chiến đấu thực đã viễn siêu hắn!

Không chỉ có ý thức chiến đấu, lực lượng của đối phương cùng tốc độ cũng viễn siêu hắn!

Hắn vừa mới cùng đối phương lúc chiến đấu, hơi không cẩn thận, khả năng liền sẽ bị đối phương trực tiếp cho miểu sát. Mà nhục thể của hắn, căn bản không thể đi ngạnh kháng đối phương thương. Nếu như bị đối phương thương oanh trúng, hắn không chết cũng muốn tàn!

truyencuatuinet

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, hắn trên trán Kiếm Thần Ấn bạo phát ra một đạo hào quang óng ánh, rất nhanh, kiếm ý của hắn tại Kiếm Thần Ấn gia trì hạ tăng lên tới quy nguyên cảnh.

Cùng lúc đó, kiếm trong tay hắn trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Luân hồi một kiếm!

Gia trì hai loại ý cảnh luân hồi một kiếm!

Nơi xa, nam tử trung niên sắc mặt không thay đổi, tay cầm trường thương hướng phía trước tựu là đâm một cái.

Oanh!

Dương Diệp cùng nam tử trung niên ở giữa lập tức bạo phát ra một cỗ kinh khủng khí lãng, khí lãng hướng phía bốn phía bỗng nhiên khuếch tán đầy trời, đem chung quanh đã bị gia cố không gian chấn địa nổi lên từng đợt gợn sóng.

Mấy tức về sau, giữa sân khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Diệp cùng nam tử trung niên vẫn tại riêng phần mình vị trí cũ.

Dương Diệp là ngưng trọng, bởi vì hắn vừa mới một kiếm kia, cứ như vậy bị đối phương dễ như trở bàn tay hóa giải.

Nam tử trung niên thực lực, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Nam tử trung niên không nói gì, đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, khi thấy chân trời tràng cảnh lúc, hắn sắc mặt lập tức thay đổi. Bởi vì lúc này ở chân trời, U Minh những cái kia áo bào đen cường giả đã chết gần hơn hai mươi cái!

Mà cái số này còn tại không ngừng gia tăng lấy!

Rút lui?

Nam tử trung niên trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, nhưng là rất nhanh liền bị hắn phủ định. Vào lúc này rút lui, chết người sẽ càng nhiều. Thế nhưng là nếu như tiếp tục đánh, những cường giả kia rất có thể sẽ toàn quân bị diệt.

Toàn quân bị diệt, lúc này tổn thất, U Minh cũng chịu đựng không nổi!

Trầm mặc một cái chớp mắt, nam tử trung niên đột nhiên nhìn về phía Tiểu Thiên, sau một khắc, hắn hóa thành một đạo thương mang hướng phía Tiểu Thiên bắn mạnh tới.

Giờ phút này, hắn phi thường rõ ràng, muốn giải quyết trước mắt khốn cảnh, cũng chỉ có trước cầm xuống Tiểu Thiên. Chỉ cần bắt Tiểu Thiên, thắng bại tựu có thể định.

Nhìn thấy nam tử trung niên vọt tới, Tiểu Thiên vẫn như cũ mặt không biểu tình. Nàng không có xuất thủ, xuất thủ là Dương Diệp.

Dương Diệp xuất hiện lần nữa tại Tiểu Thiên trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp ngăn tại Tiểu Thiên trước mặt, nam tử trung niên trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, “Cút!”

Nói xong, hắn nắm tay bên trong trường thương bỗng nhiên hướng phía Dương Diệp tựu là đâm một cái.

Giờ phút này, hắn không có tại giữ lại.

Thương ra.

Xoạt xoạt!

Hắn mũi thương rơi vào chỗ không gian lập tức rách ra đầy trời, cùng lúc đó, khắp chung quanh không gian cũng là tại lúc này kịch liệt kích động.

Dương Diệp trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, một cỗ lực lượng kinh khủng từ hắn thể nội bạo dũng đầy trời, trong chốc lát, hắn toàn bộ thân thể tràn ngập một tầng thật mỏng kim quang!

Yêu Thần chi lực!

Hắn chính mình lực lượng căn bản là không có cách cùng trung niên nam tử này chống lại, bởi vậy, hắn chỉ có thể lợi dụng Yêu Thần chi lực.

Có Yêu Thần chi lực về sau, lực lượng của hắn lập tức tăng lên chí ít gấp năm lần, không chỉ có lực lượng, phòng ngự tại lúc này cũng là đạt được thật to gia tăng.

Mà giờ khắc này, nam tử trung niên thương đã đi tới Dương Diệp trước mặt, thương vừa tới, một cỗ lực lượng vô hình chính là trực tiếp bao phủ lại hắn, bị cỗ lực lượng này bao phủ, Dương Diệp lập tức khí tức cứng lại, cảm giác toàn thân muốn nổ tung!

Không dám khinh thường, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Cổ Sao xuất hiện ở trong tay, kiếm vào vỏ, sau một khắc, tay phải hắn cầm kiếm bỗng nhiên rút kiếm tựu là một trảm.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân phóng lên tận trời, ngay sau đó, lại là một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cùng lúc đó, phương viên ngàn trượng bên trong không gian tại thời khắc này trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà ngàn trượng bên ngoài không gian thì là như là sôi trào thủy, không ngừng phập phồng, doạ người vô cùng.

Gần qua một khắc đồng hồ về sau, toàn bộ chân trời mới dần dần bình ổn lại.

Dương Diệp cùng nam tử trung niên đứng đối mặt nhau, hai người cách xa nhau ngàn trượng.

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng không ngừng tràn đầy tiên huyết, không chỉ có như thế, thân thể của hắn đã rách ra đầy trời, tiên huyết không ngừng từ trong cơ thể hắn dần dần tràn ra, làm cho hắn giờ phút này đã biến thành một cái huyết nhân.

Mà trái lại trung niên nam tử kia, nam tử trung niên so Dương Diệp lại là tốt hơn nhiều, tại trung niên nam tử trên thân, chỉ có hai đạo kiếm thương.

Không hề nghi ngờ, lần này giao phong, nam tử trung niên chiếm thượng phong.

Tiểu Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nói khẽ: “Không có sao chứ?”

Dương Diệp cười khổ cười, “Ngươi thấy ta giống không có chuyện gì bộ dáng sao?”

Lần này, hắn thật là kém chút bị đối phương cho đánh sập. Còn may là ngay từ đầu có Hồng Mông Tử Khí đang không ngừng chữa trị thân thể của hắn, nếu không, vừa mới một lần kia va chạm, hắn thực sẽ bị đối phương đánh nát.

Theo hắn suy đoán, nam tử cầm thương thực lực, đã hoàn toàn vượt qua Luân Hồi cảnh cấp độ này.

Tiểu Thiên nhẹ nhàng sờ lên Dương Diệp trước ngực vết thương, sau đó nói: “Mặc dù bị thương nặng như vậy, nhưng vẫn là có chỗ tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực có chỗ tốt. Cùng nam tử trung niên một trận chiến, làm cho hắn hiểu được rất nhiều rất nhiều thứ. Với hắn mà nói, một trận chiến này kinh nghiệm, thắng qua mấy năm khổ tu. Hắn vẫn cảm thấy, chiến đấu là nhanh nhất tăng lên một người thực lực đường tắt.

Một người, mặc kệ hắn tu luyện như thế nào, cuối cùng cũng phải cần chiến đấu.

Đúng lúc này, xa xa nam tử trung niên đột nhiên nói: “Lần này, triệt để kết thúc.”

Hắn thanh âm rơi xuống thời điểm, người đã xuất hiện ở Tiểu Thiên cùng Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, đang muốn xuất thủ, mà lúc này, Tiểu Thiên lại là kéo hắn lại tay, sau đó nói: “Ta đến!”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1583: Chương: Tự bạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1578: Chương: Tự bạo!

Nghe được Tiểu Thiên, Dương Diệp vui mừng, “Ngươi khôi phục ký ức?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Ta nói là ta đến gọi người!”

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ vung lên. Trong chốc lát, một đóa tiểu hỏa cầu trực tiếp xuất hiện tại nàng trước mặt, sau một khắc, cái kia đóa tiểu hỏa cầu trực tiếp bộc phát ra một cỗ kinh khủng sóng lửa, sóng lửa tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt liền đem cái kia nam tử cầm thương bao phủ lại.

Phần Thiên đế viêm!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không cần phải nói, ngọn lửa này tựu là Tiểu Thiên trước kia nói tới cái kia Phần Thiên đế viêm! Mặc dù ngọn lửa này so với Lục Đinh Thần Hỏa phải kém một cái, nhưng là, chỉ một cái liếc mắt, là hắn biết, ngọn lửa này tuyệt đối không phải hắn hiện tại có thể chống cự,

Bên trong sóng lửa, từng đạo thương mang không ngừng bắn tung tóe mà ra, những này thương mang đem những Hỏa kia sóng chia cắt thành từng đoạn, nhưng là, vừa bị tách ra, những Hỏa kia diễm lại lần nữa tụ lại, sau đó đem cái kia lưng thương nam tử bao phủ lại.

“Hồn Mộng Nhất Thương!”

Đúng lúc này, tại sóng lửa kia bên trong đột nhiên truyền đến nam tử trung niên tiếng hét phẫn nộ, sau một khắc, một đạo thương mang từ cái này bên trong sóng lửa ngút trời mà lại, làm vọt lên gần trăm trượng về sau, cái kia đạo thương mang đột nhiên hung ác trảm xuống!

Oanh!

Giữa sân đột nhiên nổ đầy trời, cái kia cỗ sóng lửa giống như là biển gầm nhấc lên, trong chốc lát liền đem giữa sân biến thành một cái biển lửa, bất quá rất nhanh, những này sóng lửa tựu biến mất vô tung vô ảnh. Cùng lúc đó, một cái lửa nhỏ đoàn xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt.

Mà nơi xa, trung niên nam tử kia lúc này cực kỳ chật vật, hắn trường thương trong tay mũi thương đã đứt gãy, mà hắn bản nhân trước ngực càng là một mảnh đen nhánh, không chỉ có như thế, hắn nửa bên mặt giờ phút này đều đã máu thịt be bét, nhìn rất là dữ tợn kinh khủng!

Thật mạnh!

Dương Diệp lần nữa nhìn thoáng qua đoàn kia tiểu hỏa cầu, cái này tiểu hỏa cầu so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn a! Nam tử trung niên thực lực hắn nhưng là tự mình lãnh giáo qua, mà cái này Phần Thiên đế viêm lại có thể đem biến thành bộ dáng này!

Không phải bình thường mạnh mẽ!

Nơi xa, nam tử trung niên trong mắt giờ phút này cũng là ngưng trọng vô cùng, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới lại đột nhiên toát ra như thế như thế một cái hỏa cầu đi ra, mà lại cái này hỏa cầu vẫn là như thế mạnh mẽ!

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Tiểu Viêm, cho ta thiêu chết hắn!”

Cái kia tiểu hỏa cầu khẽ run lên, sau một khắc, nó trực tiếp hóa thành một đạo hỏa trụ hướng phía trung niên nam tử kia bắn mạnh tới, tốc độ nhanh chóng, ngay cả Dương Diệp đều không thể qua thấy rõ.

Oanh!

Một đạo nổ vang tiếng vang lên, trung niên nam tử kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng bên ngoài.

Nam tử trung niên vừa dừng lại, cái kia tiểu hỏa cầu lại là xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, đón lấy, hỏa cầu kia đột nhiên nổ tung đầy trời, sau đó hóa thành một đầu Hỏa Diễm Phượng Hoàng đem trung niên nam tử kia cho bao vây lại.

Nam tử trung niên đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, lập tức trường thương vung nhanh, giờ phút này, nam tử trung niên đã không có mảy may giữ lại.

Giữa sân, từng đạo thương mang không ngừng từ cái kia Hỏa Diễm Phượng Hoàng ở giữa bắn ra, ban đầu, đầu kia Hỏa Diễm Phượng Hoàng trực tiếp bị những này thương mang chia cắt thành mấy chục đoạn, nhưng là mỗi một lần bị sau khi tách ra, cái kia Hỏa Diễm Phượng Hoàng chính là lần nữa cấp tốc khôi phục, đến mức trung niên nam tử kia từ đầu đến cuối bị hắn bao vây lấy.

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng một khắc đồng hồ về sau, giữa sân dần dần khôi phục bình tĩnh

Hỏa diễm tán đi, tiểu hỏa cầu về tới Tiểu Thiên bên người, mà tại cách đó không xa, là trung niên nam tử kia.

Nam tử trung niên nhìn xem đoàn kia tiểu hỏa cầu hồi lâu, sau đó nói: “Thật mạnh...”

Thanh âm rơi xuống, hắn thân thể dần dần mờ đi, rất nhanh, hắn hoàn toàn biến mất ngay tại chỗ.

Vẫn lạc!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, ánh mắt của hắn lần nữa rơi vào đoàn kia tiểu hỏa cầu trên thân, ngọn lửa này là trước mắt hắn mới thôi, ngoại trừ Lục Đinh Thần hỏa chi bên ngoài nhìn thấy mạnh nhất hỏa diễm!

Giữa sân, Tiểu Thiên mặt không biểu tình, nàng ngẩng đầu nhìn về phía chân trời những cái kia đang cùng thiên đạo chi nhãn giao thủ áo bào đen cường giả. Giờ phút này, chân trời những người áo đen kia chỉ còn lại không tới chừng năm mươi cái, mà thiên đạo chi nhãn cũng đã biến mất hơn mười.

Tiểu Thiên nhìn xem những cái kia đêm tối người hồi lâu, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Đem bọn hắn cũng giết!”

Tiểu hỏa cầu khẽ run lên, sau một khắc, nó thân hình run lên, ngay sau đó, vô số đạo hỏa trụ phóng lên tận trời.

Chân trời, những cái kia đang chống cự thiên đạo chi nhãn người áo đen phát giác được một màn này, sắc mặt lập tức đại biến, bọn hắn đối kháng những ngày này đạo chi nhãn, bản thân tựu cực kỳ cố hết sức, hiện tại lại thêm ra những này thần bí lại cường đại hỏa trụ, bọn hắn như thế nào ngăn cản được?

Nhưng mà, bọn hắn không ngăn cũng phải cản, bởi vì chân trời những ngày kia đạo chi nhãn thời thời khắc khắc cũng tại tập trung vào bọn hắn, bọn hắn muốn trốn, chỉ có thể hướng Thiên Thiên đại lục trốn, muốn chạy ra Thiên Toàn hệ, nhất định phải phải tiêu diệt sạch những ngày kia đạo chi nhãn!

Hai mặt thụ địch!

“A...”

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng ở chân trời vang vọng mà lên, không đến mấy tức gian, chân trời những cái kia áo bào đen cường giả chính là đã vẫn lạc sáu tên, mà cái kia vẫn lạc tốc độ còn tại không ngừng gia tăng lấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, lúc này, Tiểu Thiên mặt không biểu tình. Dương Diệp biết, Tiểu Thiên lần này là giận thật. Kỳ thật cũng thế, Tiểu Thiên với cái thế giới này là phi thường phi thường xem trọng, mà U Minh lại là muốn tới cướp đoạt thế giới này, đôi này Tiểu Thiên tới nói, tuyệt đối là không cách nào dễ dàng tha thứ.

Chân trời, chết người càng ngày càng nhiều, đến giờ phút này, chân trời những cái kia áo bào đen cường giả chỉ còn lại có ba mươi tên tả hữu.

Oanh!

Đúng lúc này, tại cái kia tinh không xa xôi chỗ sâu đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, theo đạo này tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ thiên địa cũng vì đó kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia U Minh phán quan cùng tiểu nam hài xuất hiện ở giữa sân.

Cản nhìn thấy U Minh phán quan một khắc này, những cái kia áo bào đen cường giả sắc mặt lập tức thay đổi. Bởi vì U Minh phán quan cánh tay phải đã không thấy! Không thấy như thế, ở tại chỗ ngực, vẫn cắm một cây sáo ngọc.

U Minh phán quan bại!

Giờ phút này, những cái kia áo bào đen cường giả lập tức có chút tuyệt vọng.

U Minh phán quan nhìn xem tiểu nam hài hồi lâu, sau đó nói: “Thật mạnh!”

Tiểu nam hài nhìn thoáng qua U Minh phán quan, “Ngươi cũng không tệ, ngoại trừ lúc trước Tiêu Diêu Tử còn có nàng bên ngoài, ngươi là ta gặp qua mạnh nhất!”

“Nàng?”

U Minh phán quan hai mắt nhắm lại, sau đó nhìn về phía một bên Tiểu Thiên, “Là nàng?”

Tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn chân trời những ngày kia đạo chi nhãn, sau đó nói: “U Minh, ta không biết, nhưng là có thể tưởng tượng các ngươi cái thế lực này thực lực, quả quyết rất mạnh. Thế nhưng là, các ngươi muốn chinh phục thế giới này, coi như các ngươi cuối cùng chinh phục, cũng sẽ nỗ lực các ngươi không thể thừa nhận đại giới!”

“Vì sao?” U Minh phán quan trầm giọng nói.

Tiểu nam hài nhìn về phía U Minh phán quan, “Bởi vì nàng là thiên địa chúng sinh tuyển ra tới, nàng chịu thiên địa chúng sinh kính yêu cùng ủng hộ. Cho dù là lúc trước Tiêu Diêu Tử, đối nàng cũng là trong lòng còn có tôn kính, không có xuất kiếm khiêu chiến.”

U Minh phán quan nhìn thoáng qua xa xa Tiểu Thiên, sau đó trầm mặc.

Lúc này, không gian chung quanh lần nữa chấn động, ngay sau đó, Cầm cùng cái kia Phạm Âm Vũ cũng xuất hiện ở giữa sân.

Nhìn thấy Phạm Âm Vũ một khắc này, chung quanh những cái kia áo bào đen cường giả càng thêm tuyệt vọng. Thời khắc này Phạm Âm Vũ, vậy mà đã tóc trắng phơ, không chỉ có như thế, hắn trên mặt đã trải rộng nếp nhăn, như đồ một cái gần đất xa trời lão phụ!

Trái lại cái kia Cầm, lúc này Cầm, nhìn từ ngoài, cũng không có gì trở ngại, chỉ bất quá, trong tay nàng cái kia đóa Bỉ Ngạn Hoa đã khô héo.

U Minh phán quan nhìn thoáng qua Phạm Âm Vũ, càng thêm ngưng trọng. Phạm Âm Vũ thực lực hắn cũng là phi thường rõ ràng, hắn không nghĩ tới, cái kia độc cước tiểu nữ hài lại có thể đem Phạm Âm Vũ biến thành bộ dáng này!

Giờ khắc này, hắn biết, U Minh khinh địch. Thật to khinh địch!

Một bên, Cầm đi tới Tiểu Thiên bên người, sau đó nói khẽ: “Tiểu Thiên, ta giết không được nàng, thật có lỗi!”

Tiểu Thiên giữ chặt Cầm tay nhỏ, sau đó nói: “Không sao, đến nàng loại này cấp bậc, là rất khó bị đánh chết. Ngươi làm cho nàng sinh mệnh tàn lụi, không có sức chiến đấu, cái này đã rất khá.”

Cầm nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía trong tay cái kia đóa Bỉ Ngạn Hoa, trong mắt lóe lên một vòng ảm đạm, “Tốt đáng tiếc đâu. Bất quá không quan hệ, về sau vẫn có thể tại bồi dưỡng, dù sao ta có rất rất nhiều thời gian!”

Tiểu Thiên ôm lấy Cầm, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Có thể giúp chuyện sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ngươi nói!”

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Cầm bàn chân kia, sau đó nói: “Về sau giúp nàng khôi phục một cái chân khác, có thể chứ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cầm, sau đó nói: “Cái này hiển nhiên là không có vấn đề, chỉ là, dùng nàng chính mình thực lực, chẳng lẽ không thể khôi phục sao?"

Tiểu Thiên lắc đầu, "Nàng có chút đặc thù, về sau lại kỹ càng nói cho ngươi, dù sao ngươi đáp ứng liền tốt."

Nói, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa U Minh phán quan bọn người, "Trước đó ta đã cho các ngươi cơ hội, nhưng là, các ngươi không có trân quý, cho nên, hiện tại cũng đi chết đi!"

Nói, nàng ngọc thủ vung lên.

Cái kia Cầm cùng tiểu nam hài còn có đoàn kia hỏa diễm lập tức hướng phía U Minh phán quan bọn người vọt tới.

"Rút lui! Có thể rút lui nhiều ít là bao nhiêu!"

U Minh phán quan quyết định thật nhanh, quay người thân hình khẽ động, đi tới cái kia không trung, đón lấy, hắn nắm tay bên trong đại bút hướng phía chân trời bỗng nhiên vạch một cái.

Oanh!

Theo U Minh phán quan một cái rạch này, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị vạch ra một đạo cái khe to lớn, ngay sau đó, hắn quay người hướng phía tiểu nam hài bọn người vọt tới.

Chân trời, những cái kia áo bào đen cường giả hai mặt nhìn nhau, mà lúc này, U Minh phán quan thanh âm vang lên lần nữa, "Phạm Điện Sử, mang theo bọn hắn đi mau, đừng để ta chết không có ý nghĩa. Trở về nói cho điện chủ, nghĩ lại mà làm sau!"

Thanh âm rơi xuống thời điểm, U Minh phán quan đã đi tới tiểu nam hài đám người trước mặt, đón lấy, hắn bấm tay tại giữa lông mày dùng sức một. Đỉnh, trong chốc lát, một cỗ khí tức cực kỳ kinh khủng từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, cỗ khí tức này trực tiếp đem tiểu nam hài bọn người rung động đến ngàn trượng có hơn.

Nhưng mà còn chưa kết thúc, chỉ thấy cái kia U Minh phán quan phần bụng cấp tốc bành trướng, khắp chung quanh khí tức tại thời khắc này cũng là biến dị thường cuồng bạo!

Tự bạo!

Nhìn thấy một màn này, chỗ có người sắc mặt đều là thay đổi.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1584: Chương: Thiên đạo chi chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1579: Chương: Thiên đạo chi chủ!

Dương Diệp cũng là biến sắc, hắn không nghĩ tới cái kia U Minh phán quan vậy mà lựa chọn tự bạo! Giống như U Minh phán quan bực này cường giả tự bạo, đó là sao mà kinh khủng?

Cái kia tiểu nam hài cùng Cầm trong mắt cũng đầy là vẻ mặt ngưng trọng, lập tức, tiểu nam hài hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hướng phía trước nhô ra, "Luân hồi!"

Trong chốc lát, một cái màu đen vòng xoáy xuất hiện ở hắn trên tay phải, ngay sau đó, vòng xoáy càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc chính là trực tiếp đem hắn trước mặt mấy ngàn con bên trong không gian toàn bộ bao trùm!

Mà tại cái kia to lớn màu đen vòng xoáy bên trong, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên, cái kia màu đen vòng xoáy cũng là tại lúc này điên cuồng rung động, phảng phất tùy thời muốn bạo tạc. Cứ như vậy kéo dài rất rất lâu, cuối cùng, cái kia to lớn màu đen vòng xoáy đột nhiên nổ đầy trời, vô số cuồng bạo khí lưu hướng phía bốn phía điên cuồng bắn tung tóe đầy trời.

Mà lúc này, cái kia Cầm đột nhiên vươn hai tay, khẽ hé môi son, "Hư vô!"

Trong chốc lát, chung quanh những cái kia cuồng bạo khí lưu đột nhiên yên tĩnh lại, thoáng qua, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, những cái kia khí lưu vậy mà trực tiếp toàn bộ hóa thành hư vô, toàn bộ chân trời trong nháy mắt tựu triệt để khôi phục bình tĩnh!

Mà lúc này, cái kia Phạm Âm Vũ đám người đã biến mất không thấy gì nữa.

Giữa sân, Tiểu Thiên mặt không biểu tình.

Trầm mặc hồi lâu, Tiểu Thiên nhìn về phía tiểu nam hài cùng Cầm, rồi mới nói: "Các ngươi cố gắng nghỉ ngơi một chút đi, chiến tranh, khả năng vừa mới bắt đầu."

Tiểu nam hài khẽ gật đầu, rồi mới quay người thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ.

Cầm thì là đi tới Tiểu Thiên trước mặt, rồi mới nói khẽ: “Những người này, đều tốt lợi hại đâu.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Ta biết.”

Cầm lại nói: “Tiểu Thiên, ngươi phải mau chóng nhớ tới thế nào đánh nhau đâu.”

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Lúc trước, ta cảm thấy lực lượng của ta quá mạnh, nếu như đánh nhau, sẽ phá hư ức vạn sinh linh, cho nên, ta đang ngủ say lúc phong ấn năng lực của mình. Mà bây giờ xem ra, ta thật có chút ngây thơ đâu.”

“Ngươi biết liền tốt!”

Lúc này, Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, rồi mới nói: “Tiểu Thiên, ngươi thiên tính thiện lương, cái này không sai, nhưng là, ngươi phải hiểu được, ở cái thế giới này, chỉ có thiện lương là không có ích lợi gì. Ngươi không thích đánh nhau, nhưng là, không có nghĩa là người ta không đến đánh ngươi. Thiện lương là có thể, đừng thiện lương quá mức.”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Lần sau nếu như U Minh thập điện những nữ nhân kia đến, ngươi muốn làm sao đây?”

Dương Diệp sửng sốt, hắn thật đúng là không nghĩ tới, nếu như U Minh phái Huyết Nữ các nàng đến, khi đó, nên như thế nào?

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Ta sẽ khuyên nhủ các nàng.” U Minh là rất mạnh, nhưng là, Tiểu Thiên bên này đội hình cũng không yếu a. Có thể nói, U Minh nếu như còn muốn khư khư cố chấp tới hơi thế giới này, không cần phải nói, cuối cùng nhất kết quả quả quyết là lưỡng bại câu thương.

đọc truyện tại http://truy E ncuatui.net/
Mà Huyết Nữ các nàng, khả năng cũng sẽ hi sinh!

Đây không phải là hắn muốn nhìn đến.

Tiểu Thiên đi tới Dương Diệp bên người, rồi mới nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, “Ta cũng không muốn thương tổn ngươi bằng hữu, thế nhưng là, các nàng nếu như muốn tới cướp đoạt thế giới này, ta chắc chắn sẽ không hạ thủ lưu tình.”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Nguyên địa, Dương Diệp trầm mặc. Hắn đối Tiểu Thiên tính tình vẫn còn có chút hiểu rõ, mặc dù bình thường nàng tùy tiện, nhưng là, lại là một cái phi thường có nguyên tắc người. Hắn không biết Tiểu Thiên có phải hay không cái gọi là thiên đạo chi chủ, nhưng là, nàng đối mảnh thế giới này rất để ý.

Có thể nói, cái này Thiên Tuyền hệ, chính là nàng vảy ngược!

Lúc này, một bên Cầm đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn thấy Cầm đi tới, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bởi vì hắn giờ phút này cảm giác toàn thân đều có chút khó chịu, cái loại cảm giác này, tựa như là muốn cô bé này hắn thật là có chút kiêng kỵ.

Cầm nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi rất sợ sao?”

Dương Diệp do dự một chút, rồi mới lắc đầu, “Ngươi sẽ không tổn thương ta, không phải sao?”

Cầm nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, rồi mới nói: “Trên người ngươi sát khí thật nặng, không chỉ có sát khí, lệ khí cũng rất nặng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Là có chút nặng!”

Cầm trầm mặc một hồi lâu, rồi mới nói: “Tiểu Thiên là người tốt.”

Dương Diệp nhìn Cầm một chút, “Ngươi muốn nói cái gì.”

Cầm đạo: “Không nên thương tổn nàng!”

Dương Diệp cười khổ cười, “Ngươi thấy ta có muốn thương tổn nàng ý tứ sao?”

Cầm nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, rồi mới nói: “Tiểu Thiên nguyện ý với ngươi làm bằng hữu, quả quyết là phi thường tín nhiệm ngươi. Nhưng là, nhưng là ngươi nhìn không giống như là người tốt.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cầm lại nói: “Thật có lỗi, ta nói chuyện có chút thẳng, ngươi xác thực không giống như là một người tốt.”

Dương Diệp mặt đen lại, hắn có chút muốn đánh người.

Cầm nói khẽ: “Ta muốn nói, ngươi hay là với ngươi những bằng hữu kia nói một chút, để các nàng đừng đến gây sự với Tiểu Thiên. Bởi vì Tiểu Thiên rất hiền lành, không nên đi khi dễ nàng. Mà lại, Tiểu Thiên đánh nhau cũng rất lợi hại rất lợi hại, nàng nếu là nhớ tới thế nào đánh nhau, ngươi những bằng hữu kia sẽ phải xong đời.”

“Nàng có bao nhiêu lợi hại?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Cầm nghĩ nghĩ, rồi mới nói: “Ta cũng không phải đặc biệt rõ ràng, dù sao rất lợi hại rất lợi hại.”

Dương Diệp khóe miệng vi trừu, đây không phải bằng không nói sao?

Lúc này, Cầm lại nói: “Ngươi, ngươi mặc dù hơi yếu, nhưng là ta cảm giác ngươi không phải người bình thường, nếu như, nếu như có thể, đến lúc đó cũng giúp đỡ Tiểu Thiên đi.”

Dương Diệp nói: “Ngươi cùng với nàng quan hệ tốt giống như rất tốt!”

“Đương nhiên!” Cầm đạo: “Tiểu Thiên thế nhưng là ta bằng hữu tốt nhất, lúc trước nếu như không phải nàng, ta đã sớm chết đâu. Không chỉ có ta, nàng còn có thật nhiều thật nhiều bằng hữu đâu, bất quá, có một ít lợi hại cũng rời đi nơi này. Nếu không, cái kia U Minh, hừ hừ!”

“Trừ bọn ngươi ra, nàng còn có rất nhiều lợi hại bằng hữu?” Dương Diệp hỏi.

Cầm nhẹ gật đầu, “Khẳng định, nàng thế nhưng là sống rất lâu rất lâu, người quen biết tự nhiên là rất nhiều rất nhiều. Nếu như những người kia biết nàng có khó khăn, quả quyết sẽ trở về giúp nàng. Đáng tiếc, những người kia cũng không biết đi đâu.”

Nói đến đây, nàng lắc đầu, rồi mới nói: “Mặc kệ làm sao, ai khi dễ nàng, ta tựu đánh chết ai!”

Nói xong, nàng quay người thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ.

Nguyên địa, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, rồi mới quay người rời đi.

Thiên Tuyền hệ bị ngoại địch xâm nhập sự tình rất nhanh tại toàn bộ Thiên Thiên đại lục truyền đầy trời, trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Thiên đại lục lòng người bàng hoàng. Mà Thiên Thiên đại lục thế lực này, đầu tiên nghĩ đến không phải liên hợp lại chống cự ngoại địch, mà là bắt đầu triệu tập bên ngoài tộc nhân hồi tộc, rồi mới nghiêm cấm ra ngoài.

Chống cự ngoại địch?

Không, đối các tộc tới nói, hiện tại vào lúc này, bảo tồn thực lực mới là trọng yếu nhất, dù sao hiện tại có người cao tại đỉnh lấy.

Mà Tiểu Thiên cũng không có đi tìm thế lực này đến giúp đỡ chống cự ý tứ, kỳ thật nàng cũng minh bạch, nàng coi như đi gọi, người ta cũng sẽ không. Mà lại, coi như tới, khả năng cũng là lục đục với nhau, ngươi tính toán ta, ta tính toán ngươi!

Nói tóm lại, đại lục những chủng tộc kia cùng thế lực, Tiểu Thiên là dựa vào không lên.

Linh Cung.

Trong đại điện, Tiểu Thiên ngồi ở chủ vị, tại bả vai nàng bên trên, tiểu Bạch. Mà tại đại điện phía dưới, là những cái kia Linh Vương.

Tiểu Thiên nhìn lướt qua phía dưới những cái kia Linh Vương, rồi mới nói: “Hôm nay không để cho mọi người đánh nhau, mọi người có phải hay không có chút không cao hứng đây?”

Lúc này, Tiểu Thiên trên bờ vai tiểu Bạch đột nhiên nắm chặt móng vuốt, rồi mới dùng sức gật đầu.

Trước đó nàng đã sớm muốn đánh nhau phải không, nhưng là, không có tiếp vào Dương Diệp cùng Tiểu Thiên mệnh lệnh, cho nên nàng một mực chưa hề đi ra. Tiểu Thiên cùng Dương Diệp ngay từ đầu tựu có cố ý đối nàng đã thông báo, không có chỉ thị của bọn hắn, tuyệt đối đừng đi ra.

Đối với Dương Diệp cùng Tiểu Thiên, tiểu Bạch vẫn là vô cùng nghe lời. Kỳ thật, cũng chỉ có Tiểu Thiên cùng Dương Diệp có thể làm cho nàng nghe lời.

Phía dưới những cái kia Linh Vương cũng là học tiểu Bạch đồng dạng nắm chặt nắm đấm, rồi mới một bộ ta rất không cao hứng dáng vẻ!

Một bên, Dương Diệp thấy cảnh này, khóe mắt trực nhảy,

Những này Linh Vương vốn là không thích đánh nhau, nhưng là bây giờ tại Tiểu Thiên run run dưới, từng cái rất không được ngay lập tức đi đánh một chầu!

Tiểu Thiên vuốt vuốt tiểu Bạch đầu, rồi mới nói: “Đừng nóng vội, các ngươi cũng đừng nóng vội, qua không được bao lâu, các ngươi tựu cũng có đỡ đánh.”

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, trong mắt to tràn đầy vẻ hưng phấn.

Phía dưới, Dương Diệp nhìn thẳng lắc đầu, tiểu Bạch đây là bị Tiểu Thiên dạy hư mất a!

Sau đó mấy ngày thời gian bên trong, hết thảy cũng rất bình tĩnh. Nhưng mà Dương Diệp lại là biết, U Minh quả quyết là không biết cái này sao từ bỏ ý đồ.

Bình thường loại này thế lực, cũng sẽ không bị một chút xíu khó khăn cho chẳng lẽ. Trước đó, bọn hắn là khinh thị Tiểu Thiên, mà bây giờ, bọn hắn đối Tiểu Thiên bên này thực lực đã có một cái kết luận, bởi vậy, nếu như bọn hắn lại đến, không hề nghi ngờ, mặc kệ số lượng hay là chất lượng, quả quyết đều muốn vượt qua trước đó một lần kia đội hình.

Thậm chí, ngay cả cái kia U Minh điện chủ đều có thể đến!

Trong khoảng thời gian này, Dương Diệp tự nhiên cũng không có nhàn rỗi.

Tu luyện!

Trước đó cùng nam tử cầm thương một trận chiến, làm cho hắn khắc sâu minh bạch, hay là có rất rất nhiều không đủ.

Mặc dù hắn có thật nhiều bảo vật, còn có song trọng ý cảnh, nhưng là, những này tại một chút cường giả chân chính trước mặt, vẫn còn có chút không đáng chú ý.

Lần này, Dương Diệp tìm An Nam Tĩnh làm bồi luyện, hắn cùng An Nam Tĩnh mặc dù sẽ không liều mình, nhưng là bọn hắn lại không giữ lại chút nào trao đổi tâm đắc! Bởi vậy, hai người luận bàn, đối bọn hắn song phương đều là có rất tốt đẹp chỗ.

Ba ngày, Dương Diệp rời đi Hồng Mông tháp.

Rời đi Hồng Mông tháp, hắn đi thẳng tới Linh Cung bên ngoài, tại hắn cách đó không xa đứng đấy một tên toàn thân tản ra nồng Hác Huyết mùi tanh nữ tử.

Nàng này chính là Huyết Nữ.

“U Minh từ bỏ sao?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ lắc đầu, “Thế nào khả năng!”

Dương Diệp nhướng mày, “Ta chỉ có thể nói, Tiểu Thiên không phải là các ngươi tưởng tượng như vậy đơn giản!”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, rồi mới nói: “Chúng ta đã điều tra qua nàng. Lần này tới, là muốn nói cho ngươi, mau rời khỏi mảnh thế giới này, thực, không muốn tại lẫn vào lần này nước đục.”

“Ý gì?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Nàng có thể là thiên đạo chi chủ!”

Dương Diệp nói: “Ta biết, ta là muốn biết, các ngươi vì sao không buông bỏ? Thực muốn vứt cái lưỡng bại câu thương?”

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Nếu như nàng không phải thiên đạo chi chủ, khả năng U Minh thực sẽ buông tha cho. Nhưng là, hiện tại tuyệt đối sẽ không từ bỏ. Mà lại, không chỉ có chúng ta U Minh, còn có khác một chút thế lực cường đại đều đã chuẩn bị đến Thiên Tuyền hệ.”

“Tại sao?” Dương Diệp không hiểu.

Huyết Nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi biết không có phẩm giai phía trên bảo vật là cái gì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Huyết Nữ nói: “Tựu là thiên đạo chi chủ.”

Dương Diệp: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1585: Chương: Tịch Diệt Băng Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1580: Chương: Tịch Diệt Băng Thiên!

“Thiên đạo chi chủ là bảo vật?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ lắc đầu, “Không xác định nàng đến tột cùng là cái gì, nhưng là, nàng lại có thể trở thành một kiện bảo vật. Một chút cường đại luyện khí sư tại luyện chế một kiện bảo vật lúc, nếu như đưa nàng luyện chế thành vì món bảo vật này Khí Linh, vậy cái này kiện bảo vật...”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Không chỉ có có thể luyện chế thành Khí Linh, nàng còn có rất nhiều rất nhiều tác dụng, tỉ như, nắm giữ nàng, thì tương đương với nắm giữ toàn bộ Thiên Toàn hệ, thậm chí, vẫn có thể đem nàng luyện chế thành vì giống như trong cơ thể ngươi cái chủng loại kia tự thành thế giới bảo vật!”

“Có thể luyện chế thành giống ta thể nội cái chủng loại kia bảo vật?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu.

Dương Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: “Thế giới khác không có thiên đạo chi chủ sao?”

Huyết Nữ nói: “Không phải mỗi cái thế giới cũng có thiên đạo chi chủ, cái gì gọi là thiên đạo chi chủ? Tựu là nhất định phải đạt được thế giới này vạn vật ủng hộ, có những này vạn vật ủng hộ, nàng mới xem như thiên đạo chi chủ. Mà cái này Tiểu Thiên, ngươi cũng thấy đấy. Hiện tại, ta U Minh, còn có khác một chút thế lực đã đem nàng xem như là thiên đạo chi chủ.”

Dương Diệp trầm mặc, kỳ thật, hắn cũng cảm thấy Tiểu Thiên là thiên đạo chi chủ, không chỉ có hắn, hẳn là chỗ có người cũng cảm thấy Tiểu Thiên là thiên đạo chi chủ. Mà bây giờ, Tiểu Thiên trở thành bánh trái thơm ngon, ai cũng muốn.

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi kỳ tài ngút trời, tương lai nhất định bất phàm. Nghe nhị tỷ một lời khuyên, rời đi mảnh thế giới này, không nên dính vào lần này vũng nước đục. Lần này vũng nước đục, cũng không phải ngươi bây giờ có thể chuyến lên.”

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, “Nhị tỷ, nếu như ta không biết Tiểu Thiên, cùng nàng không phải bằng hữu, ta quả quyết sẽ cái thứ nhất chuồn đi. Nhưng là, ta cùng với nàng là bằng hữu. Nếu như ta hiện tại mang theo ta người rời đi Thiên Toàn hệ, ta Dương Diệp cả đời này lương tâm cũng sẽ không an. Người sống một thế, với ta mà nói, liền muốn sống không thẹn với lương tâm.”

Huyết Nữ trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, “Ngươi tiểu gia hỏa này…”

Dương Diệp nói: “Nhị tỷ, các ngươi cũng tới ra tay với Tiểu Thiên sao?”

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nếu là lúc trước, chúng ta quả quyết sẽ đứng tại U Minh bên này, nhưng là hiện tại, điện chủ không phải chúng ta lúc trước điện chủ, nói thực ra, chúng ta thập tỷ muội cũng không muốn đợi tại hiện tại U Minh! Mà lại, chúng ta cũng không muốn đến đối kháng cái kia Tiểu Thiên, đương nhiên, cũng không muốn đến làm khó dễ ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng buông lỏng, hắn sợ nhất tựu là Tiểu Thiên cùng Huyết Nữ các nàng đối đầu. Còn tốt, Huyết Nữ các nàng cũng không có muốn cùng Tiểu Thiên đối kháng ý tứ.

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Thế nhưng là, rất nhiều chuyện, thường thường cũng thân bất do kỷ.” Nói đến đây, nàng nhìn dừng một chút, lại nói: “Lần này đến, là muốn nói cho ngươi, hiện tại, Thiên Toàn hệ lần này thủy đã càng ngày càng đục. Ngươi đã muốn lẫn vào, vậy sẽ phải làm tốt chuẩn bị xấu nhất!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta biết!”

Huyết Nữ điện gật đầu, “Bảo trọng!” Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ở chân trời.

Ngay tại Huyết Nữ sau khi đi, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Ngươi là thiên đạo chi chủ sao?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, hỏi.

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Không biết, thực không biết.”

Dương Diệp nói: “Ngươi những bằng hữu kia, bọn hắn cũng không biết ngươi là ai?”

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, “Bọn hắn giống như các ngươi, cũng cảm thấy ta là thiên đạo chi chủ, có khi ta cũng cảm thấy giống như tựu là thiên đạo chi chủ, nhưng lại cảm thấy giống như có chút không đúng.”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi chính mình là ai cũng không nhớ rõ, ngươi giấc ngủ này thật sự là quá kém.”

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, “Về sau khả năng đều không có cơ hội đi ngủ nữa nha.”

Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Thiên đầu, “Đừng quá lo lắng, sẽ không có chuyện gì.”

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, hồi lâu, sau đó nói: “Ta không lo lắng, ta cũng không sợ, thực.”

Dương Diệp cười nói: “Như vậy cũng tốt.”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Còn nhớ rõ ta trước kia đã nói với ngươi một môn quyền kỹ sao?”

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng hưng phấn, “Ngươi nguyện ý cho ta?”

Tiểu Thiên nói: “Mấy ngày này, ta suy nghĩ rất nhiều chuyện, rất nhiều chuyện đều đã suy nghĩ minh bạch. Ta không thích hủy diệt, nhưng là, thế giới này, có sinh tồn, tựu có hủy diệt. Tựa như người tốt cùng người xấu, có người tốt, tự nhiên là sẽ có người xấu.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Trước kia không cho ngươi, là sợ ngươi phá hư thế giới này, nhưng là hiện tại, ngươi sẽ không phá hư mảnh thế giới này, đúng không?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp chân thành nói. Trước kia hắn mặc dù cũng từng có nghịch thiên ý nghĩ, nhưng là, vậy phải xem thiên là ai, hiện tại, cái này thiên có khả năng tựu là Tiểu Thiên, mà Tiểu Thiên cùng hắn lại là bằng hữu, hiện tại là ai nghịch thiên, hắn liền sẽ giúp đỡ Tiểu Thiên làm ai!

Tiểu Thiên trên mặt lộ ra một vòng nụ cười, “Đi, chúng ta vào bên trong đi!”

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên đi tới Hồng Mông tháp tầng thứ hai.

Trong tầng thứ hai, Tiểu Thiên nói: “Quyền này tên ‘Tịch Diệt Băng Thiên’ là lúc trước một tên chuyên môn để đối phó thiên đạo chi nhãn mà sáng tạo.”

“Chuyên môn để đối phó thiên đạo chi nhãn mà sáng tạo?” Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, đây không phải cùng hắn chỉ thiên một kiếm giống nhau sao? Bất quá, hắn chỉ thiên một kiếm chỉ có thể đối thiên đạo chi nhãn hữu dụng, đối bên trong thế giới thiên đạo chi nhãn, đã hoàn toàn không có uy hiếp.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, "Gia hoả kia, lúc trước cũng là hô hào muốn nghịch thiên nghịch thiên, cuối cùng bị ta cho thu thập hết rồi."

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: "Nếu như thiên đạo bất công, vậy liền nên nghịch. Nhưng là có ít người, cũng không có việc gì đều muốn nghịch thiên, loại người này, chết chưa hết tội."

Dương Diệp cười khổ cười, "Ngươi nhìn ta làm cái gì, ta lại không nghịch thiên. Nói cho ta một chút cái này cái gì Tịch Diệt Băng Thiên quyền đi!"

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Tên kia người mặc dù chẳng ra sao cả, nhưng là thực lực hay là rất không tệ. Lúc trước ta sở dĩ ép hỏi ra môn này quyền kỹ, là bởi vì muốn biết Tiểu Tiểu Thiên nhược điểm của bọn nó, sau đó ta nghiên cứu dưới, phát hiện quyền kỹ này xác thực vẫn có thể."

Dương Diệp do dự một chút, sau đó hỏi: "Đối phương sáng tạo ra môn này quyền kỹ danh xưng băng thiên, vô dụng với ngươi sao?"

"Hừ hừ!"

Tiểu Thiên cười lạnh một tiếng, "Ta trước kia thế nhưng là rất lợi hại rất lợi hại!"

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, "Đúng đúng, ngươi vô cùng lợi hại. Đến, chúng ta đàm cái này Tịch Diệt Băng Thiên quyền."

Tiểu Thiên nói: "Kỳ thật, cái này Tịch Diệt Băng Thiên quyền cũng rất đơn giản, đối với ngươi mà nói hẳn là rất đơn giản. Ngươi chính mình xem đi." Nói, nàng bấm tay điểm vào Dương Diệp giữa lông mày.

Trong chốc lát, một cỗ tin tức truyền vào Dương Diệp trong đầu.

Qua không sai biệt lắm một khắc đồng hồ, Dương Diệp toàn bộ tiếp nhận hoàn tất.

Tịch Diệt Băng Thiên quyền!

Không thể không nói, cái này Tịch Diệt Băng Thiên quyền xác thực so ngũ hành phá giáp quyền lợi hại hơn, cho dù là ngũ hành phá giáp quyền tăng thêm lực lượng hồi chấn cũng không sánh nổi cái này Tịch Diệt Băng Thiên quyền.

Tịch Diệt Băng Thiên quyền, trọng yếu nhất chính là 'Tịch diệt' hai chữ này, đây là quyền kỹ này tinh túy. Đơn giản tới nói, Tịch Diệt Băng Thiên quyền không chỉ cần có chính là tự thân nhục thân lực lượng, còn cần tử khí.

Một người bình thường, trong cơ thể hắn là chỉ có sinh khí mà không có tử khí, bất quá còn tốt, cái này Tịch Diệt Băng Thiên quyền có tâm pháp có thể cải biến những này sinh khí, cũng liền đem tự thân sinh khí chuyển đổi trở thành tử khí, sau đó tại hỗn hợp nhục thân của mình lực lượng đem thôi động đi ra.

Làm cả hai lúc kết hợp, cái kia sức mạnh bùng lên là phi thường kinh khủng.

Lúc này, Tiểu Thiên nói: "Quyền này, thật sự là hữu thương thiên hòa, ta vốn không muốn đưa cho ngươi, nhưng là, ngươi bây giờ thực lực quá yếu, đối mặt một chút cường giả chân chính, hay là có rất nhiều không đủ, có quyền kỹ này, ngày sau coi như đụng phải giống như trước đó cái kia cầm thương nam tử, ngươi cũng có sức đánh một trận, không đến mức bị đối phương đè lên đánh!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, trong lòng hơi ấm, "Cảm ơn."

Tiểu Thiên lắc đầu, sau đó nói: "Ngươi bây giờ mang theo ngươi những người kia rời đi nơi này đi!"

"Có ý tứ gì?" Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nói: "Vừa mới nữ nhân kia nói rất đúng, ngươi hay là đừng lẫn vào chuyện của ta. Dùng thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, về sau..."

"Tiểu Thiên!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đánh gãy Tiểu Thiên, "Ngươi nói như vậy, ta thế nhưng là có chút không cao hứng. Ngươi có phải hay không chê ta thực lực quá nhỏ?"

Tiểu Thiên lắc đầu, "Ngươi kỳ thật cũng thật lợi hại, mặc kệ là cái kia Tinh Hà Kiếm Đồ hay là cái kia hỏa, chỉ là, ta những địch nhân kia, bọn hắn lợi hại hơn, ngươi bây giờ vẫn tuổi còn rất trẻ, căn bản là không có cách cùng bọn hắn chống lại, hiểu chưa?"

Dương Diệp cười nói: "Ta biết, nhưng là, ta vẫn còn muốn lưu lại, bởi vì chúng ta là bằng hữu. Chỉ cần ta không phải gánh nặng của ngươi, ta liền sẽ lưu lại cùng ngươi cùng nhau đối mặt." Hắn Dương Diệp làm người chính là, người không phụ hắn, hắn không phụ người.

Có thể nói, nếu như không có Tiểu Thiên, hắn khả năng đã sớm chết rồi. Tiểu Thiên mặc dù không có giúp nàng đánh qua một trận, nhưng là, Tiểu Thiên trợ giúp hắn thật sự là rất rất nhiều. Mà bây giờ, Tiểu Thiên gặp nguy hiểm, hắn sao có thể bỏ xuống nàng đây?

Tiểu Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thật là một cái đồ đần đâu!"

Dương Diệp cười cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Thiên cái đầu nhỏ, "Bất kể như thế nào, lần này, ta cùng đi với ngươi đối mặt những người xâm lược kia."

Tại Hồng Mông trong tháp cùng Tiểu Thiên hàn huyên sau khi, Dương Diệp bắt đầu người tu luyện Tịch Diệt Băng Thiên quyền. Hắn nhất định phải tại những cường giả kia đến Thiên Toàn hệ trước đó đem môn này huyền kỹ học được, chỉ có dạng kia, đến lúc đó nàng mới có thể cho đến giúp Tiểu Thiên.

Tại Tiểu Thiên chỉ đạo dưới, hắn đã dần dần nắm giữ Tịch Diệt Băng Thiên quyền, bất quá nhưng vẫn là không cách nào thi triển, bởi vì hắn đối với tự thân sinh khí chuyển đổi thành tử khí còn không phải quá thông thạo.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút đi qua, sau một tháng.

Thế giới tầng thứ nhất bên trong, trên một tảng đá lớn, Dương Diệp đứng lặng trên đó.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, cả người như là lão tăng nhập định, một đoạn thời khắc, hắn đột nhiên mở mắt, sau đó tay phải nắm chắc thành quyền, trong chốc lát từng cái

Xoạt xoạt!

Tại Dương Diệp nắm chặt nắm đấm một khắc này, khắp chung quanh không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên thốt nhiên đại biến, ngay sau đó, một cỗ lực lượng trực tiếp từ phía sau hắn đánh tới, cỗ lực lượng này tại hắn còn chưa kịp phản ứng chính là trực tiếp đánh vào trên người hắn.

Bành!

Dương Diệp cả người trực tiếp ném đi ra ngoài!

Đánh lén!

Có người đánh lén hắn!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1586: Chương: U Minh, Khống Tinh Ti!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1581: Chương: U Minh, Khống Tinh Ti!

Không thể không nói, lúc này Dương Diệp là có chút mộng, bởi vì hắn là tại Hồng Mông trong tháp, mà Hồng Mông trong tháp thế nào sẽ có người đánh lén hắn đây?

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện. Đánh lén không phải là hắn người, mà là Hồng Mông tháp!

Mới vừa rồi là Hồng Mông tháp tại ra tay với hắn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút, rồi mới nói: “Lão huynh, ngươi làm cái gì!”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, rồi mới nàng nhón chân lên gõ một cái Dương Diệp đầu, “Đồ đần, ngươi thật là một cái đồ đần!”

“Ý gì?” Dương Diệp vẫn còn có chút mộng.

Tiểu Thiên lại gõ cửa một cái Dương Diệp đầu, rồi mới nói: “Đồ đần, ngươi quyền kỹ này uy lực quá lớn, nếu như ở chỗ này thi triển, sẽ phá hư nơi này bản nguyên, nó đương nhiên sẽ không để cho ngươi ở chỗ này thi triển loại này cường đại huyền kỹ, rõ chưa?”

Dương Diệp ngây cả người, lập tức hiểu được. Cái này Hồng Mông tháp thế giới tầng thứ nhất vừa mới hình thành, cũng liền tương đương với một trong đó thế giới, bình thường huyền kỹ vẫn chịu đựng nổi, nhưng là giống như Tịch Diệt Băng Thiên quyền loại này huyền kỹ cũng có chút ăn không tiêu.

Dường như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, hỏi: “Tiểu Thiên, chúng ta thế giới này, có thiên đạo chi nhãn sao?”

Tiểu Thiên trừng mắt nhìn, “Giống như không có đâu, có muốn hay không ta cho ngươi bồi dưỡng một cái?”

“Có thể bồi dưỡng?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Đương nhiên, ta vì ngươi bồi dưỡng một cái nghe lời thiên đạo chi nhãn đâu. Mà lại, ta cũng cảm thấy, thế giới này, yêu cầu có người tới quản lý, nếu không, ngươi thế giới này muốn hoang phế.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, rồi mới nói: “Việc này sau này đang nói đi.”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, đang muốn nói cái gì, đột nhiên, nàng đại mi cau lại, trầm mặc một cái chớp mắt, rồi mới nói: “Lại có người đến rồi!”

Nói xong, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Thiên Tuyền hệ tinh không bên trong, một lão giả đột nhiên xuất hiện ở cái này một mảnh tinh không bên trong. Lão giả nhìn về phía phía dưới Thiên Thiên đại lục, hồi lâu, hắn khẽ gật đầu, “Quả nhiên!”

Đúng lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của lão giả cách đó không xa.

Tiểu Thiên nhìn xem lão giả, “U Minh?”

“U Minh?”

Lão giả nao nao, lập tức lắc đầu, “Không phải.” Nói, hắn đánh giá một chút Tiểu Thiên, rồi mới nói: “Ta tên Khô Nha, đến từ cách nơi này mười vạn năm ánh sáng bên ngoài Hoàn Vũ hệ, hôm nay đến đây, là đại biểu Hoàn Vũ hệ tới.”

“Làm cái gì?” Tiểu Thiên nhạt tiếng nói.

Lão giả nói: “Các hạ hiện tại giờ đây khốn cảnh, các hạ hẳn là phi thường rõ ràng. Ta Hoàn Vũ hệ có thể giúp các hạ chống cự U Minh, nhưng là, có một cái điều kiện, tựu là Thiên Tuyền hệ nhất định phải trở thành ta Hoàn Vũ hệ phụ thuộc."

Tiểu Thiên lắc đầu, "Thiên Tuyền hệ sẽ không trở thành hệ khác phụ thuộc."

Lão giả trầm mặc nửa ngày, rồi mới nói: "Các hạ, ta Thiên Tuyền hệ là phi thường có thành ý, chúng ta sẽ không giam cầm các hạ, các hạ y nguyên vẫn là thế giới này chủ, chúng ta cũng sẽ không tùy ý cướp đoạt thế giới này, chỉ bất quá tại một ít thời điểm, yêu cầu các hạ cùng các hạ Thiên Tuyền hệ xuất lực!"

Tiểu Thiên lần nữa lắc đầu, "Thiên Tuyền hệ sẽ không trở thành người khác phụ thuộc, ngươi trở về chuyển cáo các ngươi Hoàn Vũ hệ chủ sự, liền nói ta Thiên Tuyền hệ không muốn đối địch với các ngươi, nhưng là, ta Thiên Tuyền hệ cũng không sợ người khác."

Lão giả nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, rồi mới nói: "Các hạ đối tựa hồ rất có lòng tin. Bất quá, ta tin tưởng, nếu như các hạ nếu là chân chính kết luận đến ngươi Thiên Tuyền hệ lập tức khốn cảnh, chỉ sợ cũng sẽ không cự tuyệt như thế nhanh!"

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn về phía tinh không bên ngoài, trầm mặc hồi lâu, nàng đột nhiên nói: "Ta cũng chưa sợ qua người nào."

Lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, rồi mới nói: "Minh bạch. Cáo từ!" Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp xuất hiện ở Tiểu Thiên bên người, nói: "Đó là thế giới khác cường giả?"

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi biết tại sao những người kia đều muốn đến khi phụ chúng ta sao?"

"Tại sao?" Dương Diệp không hiểu.

Tiểu Thiên cười lạnh một tiếng, nói: "Bởi vì chúng ta thế giới này là vô vi mà trị, đơn giản tới nói, tựu là thiên đạo chi chủ cũng không có cưỡng ép thống trị thế giới này, thiên đạo chi chủ tùy ý thế giới này sinh linh tự do sinh trưởng, chỗ tốt như vậy chính là, Thiên Tuyền hệ những sinh linh này cùng chủng tộc đều là tự do, mà chỗ xấu chính là chúng ta thế giới này là năm bè bảy mảng. Ngươi nhìn, mặc kệ là Nhân tộc hay là Yêu tộc, cũng hoặc là khác cái gì tộc, bọn hắn đều không có muốn tới hỗ trợ ý tứ."

Nói đến đây, nàng lắc đầu, lại nói: “Mà tại thế giới khác, dù sao ta biết một chút thế giới không phải như vậy, giống như cái kia Hoàn Vũ hệ, nếu như ta không có đoán sai, nơi đó có một cái cường đại chính quyền, có lẽ là người thành lập, có lẽ là ở đó thiên đạo chi chủ thành lập, tại bọn hắn nơi đó, nếu có ngoại địch xâm nhập, bọn hắn có thể hiệu lệnh vạn tộc.”

Dương Diệp nói: “Cái kia sau này ngươi sẽ thành lập một cái chính quyền đến thống trị nơi này những sinh linh này cùng vạn tộc sao?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Ta cảm thấy, vạn vật đều là bình đẳng, ai cũng không nên đi nô dịch người khác, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta cảm thấy, ngươi đem hết thảy cũng nghĩ quá tốt đẹp.”

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong tinh không, thời gian dần trôi qua, trên mặt nàng nụ cười biến mất.

Lúc này, tiểu nam hài cùng Cầm còn có cái kia Phần Thiên đế viêm xuất hiện ở Tiểu Thiên bên người.

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua tiểu nam hài bọn người, “Thật có lỗi, liên lụy các ngươi!”

Tiểu Thiên mỉm cười, “Khách khí.”

Cầm giữ chặt Tiểu Thiên nhẹ tay tiếng nói: “Chuyện của ngươi cũng là chuyện của ta.”

Phần Thiên đế viêm cũng nói: “Thủ hộ mảnh thế giới này, không chỉ có là ngươi sự tình, cũng là chuyện của chúng ta.”

Tiểu Thiên nhìn tiểu nam hài ba người một chút, rồi mới nói khẽ: “Cảm ơn!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời sâu trong tinh không, tại cái kia sâu trong tinh không, toàn bộ tinh không đột nhiên rung động.

Rất nhanh, một tên mặc tử sắc khôi giáp nữ tử từ cái này tinh không bên trong chậm rãi đi ra. Nữ tử dáng người cao gầy uyển chuyển, khuôn mặt tuyệt mỹ, chỉ là mang theo một tia như có như không sát khí, cho người không dám nhìn thẳng.

Nữ tử đột nhiên nhìn về phía phía dưới Tiểu Thiên, sau một khắc, nàng đột nhiên đối Tiểu Thiên cách tinh không một điểm.

Oanh!

Tại cái kia tinh không xa xôi chỗ sâu, đột nhiên xuất hiện một đạo lưu tinh, lưu tinh hướng phía Tiểu Thiên đám người vị trí rơi vào đến, ngay từ đầu, viên kia lưu tinh rất nhỏ, nhưng là thời gian dần trôi qua, lưu tinh càng lúc càng lớn, đến cuối cùng nhất, Dương Diệp cả người sắc mặt cũng thay đổi!

Thế này sao lại là lưu tinh?

Cái này căn bản là một khỏa tinh cầu!

Làm viên kia lưu tinh đi vào Thiên Tuyền hệ trên không lúc, hắn đã hoàn toàn che khuất toàn bộ Thiên Tuyền hệ tinh không! Lại trong đó vẫn ẩn chứa một cỗ bá đạo vô cùng lực lượng kinh khủng.

Dương Diệp vô cùng ngưng trọng, cái này khôi giáp nữ tử thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ!

Đúng lúc này, cái kia tiểu nam hài đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, tay phải hắn duỗi ra, tiếp lấy hướng lên trên bỗng nhiên tựu là vỗ.

Một cái kình thiên cự thủ đột nhiên xuất hiện ở vùng tinh không kia phía trên, đón lấy, tại Dương Diệp đám người trong ánh mắt, bàn tay khổng lồ kia cùng viên kia lưu tinh dùng phương thức trực tiếp nhất hung hăng đánh vào cùng một chỗ.

Oanh!

Toàn bộ chân trời tinh không đột nhiên bộc phát ra một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, vô số năng lượng cùng khí lãng trong tinh không bộc phát đầy trời, không chỉ có như thế, phía dưới Thiên Thiên đại lục giờ phút này cũng tại kịch liệt rung động, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Lúc này, Cầm đột nhiên hướng phía trước đi hai bước, rồi mới hai tay mở rộng đầy trời, “Hư vô!”

Thanh âm rơi xuống, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện ở tinh không bên trong, thoáng qua, những cái kia cuồng bạo năng lượng cùng khí lãng bắt đầu tiêu tán, rất nhanh, tất cả năng lượng cùng khí lãng toàn bộ biến mất vô tung vô ảnh, toàn bộ tinh không khôi phục bình tĩnh.

Mà Dương Diệp lại là phát hiện, giờ phút này mặc kệ là cái kia tiểu nam hài hay là Cầm, đều là ngưng trọng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía tinh không phía trên, giờ phút này, tại nữ tử kia bên người, nhiều hơn một nữ tử cùng một tên nam tử. Nữ tử kia chính là cái kia Phạm Âm Vũ, nàng lúc này, đã khôi phục mình nguyên lai là dung mạo.

Sau một khắc, tên kia mặc tử sắc khôi giáp nữ tử trực tiếp xuất hiện tại Tiểu Thiên đám người trước mặt.

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua nữ tử, rồi mới nói: “U Minh điện chủ?”

Nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Tựu các ngươi, cũng cần điện chủ tự mình xuất thủ? Ta chính là U Minh tam ti một trong Khống Tinh Ti. Trước khi đến, điện chủ có bàn giao, ngươi nếu là nguyện ý đầu hàng, ta U Minh có thể thả ngươi một con đường sống, nếu là không muốn, hừ!” Nói đến cuối cùng nhất, hắn khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn sắc.

Tiểu Thiên không có trả lời nữ tử, mà là quay đầu nhìn về phía một bên tiểu nam hài, “Cẩn thận!”

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, rồi mới nhìn về phía nữ tử kia, “Đến, để cho ta lãnh giáo một chút ngươi cái này cái gọi là Khống Tinh Ti.”

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất tại giữa sân.

Nữ tử kia cười lạnh một tiếng, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cũng là cả người tiêu thất ngay tại chỗ.

Lúc này, cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nhìn về phía Cầm, “Ngươi còn có Bỉ Ngạn Hoa sao?”

Cầm nhạt tiếng nói: “Không có cũng có thể đánh bại ngươi!”

“Đi thử một chút!”

Phạm Âm Vũ thanh âm rơi xuống, toàn bộ nhân thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Tiểu Thiên nhìn về phía giữa sân còn lại tên kia U Minh nam tử trung niên, nam tử trung niên thân mang hoa bào, nhìn từ ngoài, cũng không có cái gì đặc biệt xuất chúng địa phương.

Nam tử trung niên nhìn về phía Tiểu Thiên bên cạnh Phần Thiên đế viêm, “Tới đi!”

Nói xong, hắn trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Tiểu Thiên nhìn về phía bên cạnh Phần Thiên đế viêm, “Không thể chủ quan.”

“Minh bạch!”

Phần Thiên đế viêm nói xong, cả người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa trụ phóng lên tận trời.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới chân mày cau lại, “Tiểu Thiên, có hay không cảm thấy, có điểm gì là lạ a?”

Tiểu Thiên đại mi cau lại, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, tại nàng bên người chung quanh đột nhiên xuất hiện năm cái bóng đen người.

“Tù!”

Năm đạo thanh âm đột nhiên vang lên, sau một khắc, năm đạo kim sắc xiềng xích trực tiếp ổn định ở Tiểu Thiên trên thân.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức đại biến.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1587: Chương: U Minh thập điện đứng đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1582: Chương: U Minh thập điện đứng đầu!

Đột nhiên xuất hiện năm tên bóng đen người không chỉ có để Dương Diệp có chút đối đãi không kịp đề phòng, tựu ngay cả Tiểu Thiên giờ phút này đều có chút mộng, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới thế mà có người có thể vô thanh vô tức đi vào bên cạnh của nàng. Tự nhiên tiểu thuyết ww

Dương Diệp dẫn đầu lấy lại tinh thần, lập tức rút kiếm đối cái kia trong đó một tên bóng đen người tựu là một trảm.

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang vọng, một đạo kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên.

Mà tên kia bóng đen người lại là không tránh không né, mặc cho Dương Diệp đạo kiếm khí kia từ trong thân thể của hắn xuyên qua.

Kiếm khí xuyên qua, tên kia bóng đen thân thể người khẽ run lên, sau đó một chút việc đều không có!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, trong mắt xuất hiện một tia khó có thể tin. Hắn vừa mới một kiếm kia, nhưng không có nhường, nhưng mà đối phương lại một chút việc đều không có!

Đúng lúc này, Tiểu Thiên trên thân đột nhiên tràn ra một cỗ năng lượng màu vàng đất, làm cỗ năng lượng này sau khi xuất hiện, giam cầm Tiểu Thiên cái kia năm đạo kim sắc xiềng xích lập tức ầm vang vỡ vụn, ngay sau đó, Tiểu Thiên thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp bên người.

“Ngươi không sao chứ?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Trên người của ta có Tiểu Nê Ba thủ hộ, cũng liền đại địa chi lực, người bình thường khó mà làm bị thương ta.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, quả nhiên, lúc này ở Tiểu Thiên trên thân, tản ra một cỗ năng lượng màu vàng đất. Dường như nghĩ đến cái gì, hắn quay đầu nhìn về phía nơi xa, mà nơi xa, đã không có một ai.

“Chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Cái kia năm nhân thân pháp có chút đặc thù.”

“Bọn hắn còn không có rời đi, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, đón lấy, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi có thể xuất hiện bọn hắn.”

Dương Diệp nao nao, lập tức minh Bạch Tiểu Thiên ý tứ.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực bên trong, hết thảy thân pháp đều là phù vân!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, Kiếm Vực triển khai, mà liền tại hắn Kiếm Vực triển khai cái kia một cái chớp mắt, mấy đạo hàn quang đột nhiên xuất hiện tại chung quanh hắn, những này hàn quang tại Dương Diệp còn chưa kịp phản ứng chính là trực tiếp đem hắn bao phủ lại.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Giữa sân vang lên từng đạo tiếng oanh minh.

Qua mấy tức, giữa sân dần dần khôi phục bình tĩnh, lúc này, Dương Diệp còn tại nguyên địa, nhưng là hắn trên trán lại là xuất hiện mồ hôi lạnh.

Vừa mới, hắn kém chút liền trực tiếp treo. Nếu như không phải Tiểu Thiên tại thời khắc mấu chốt lợi dụng đại địa chi lực gia trì ở trên người hắn, hắn tựu thực treo. Năm người kia lực lượng, căn bản không phải nhục thể của hắn có thể ngăn cản!

Tiểu Thiên thè lưỡi, “Không có ý tứ, ta kém chút quên lực lượng của bọn hắn.”

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc nói: “Bọn hắn thật mạnh!”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Cái này U Minh bên trong, cường giả xác thực rất nhiều.” Nói, nàng nhẹ nhàng vỗ vỗ lồng ngực của mình, “Tiểu Nê Ba, cái này năm cái gia hỏa ngươi tới đối phó.”

Tiểu Thiên thanh âm rơi xuống, một đoàn thổ hoàng sắc tiểu cầu lập tức xuất hiện ở trước mặt của nàng, đón lấy, phương viên gần vạn trượng bên trong không gian cũng bị một tầng vàng đất sắc năng lượng bao trùm lấy.

Cùng lúc đó, trước đó cái kia năm tên bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Thiên cách đó không xa. Đây là bị đại địa chi linh ép ra ngoài!

Dương Diệp đánh giá một chút cái kia năm tên bóng đen người, nếu như hắn không có đoán sai, năm người này hẳn là Huyết Nữ trước đó nói tới U Minh ngũ quỷ.

Mà đúng lúc này, năm người kia đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc đã tại Dương Diệp cùng Tiểu Thiên chung quanh, đón lấy, năm đạo hàn quang trong nháy mắt đem Dương Diệp cùng Tiểu Thiên bao phủ lại. Mà lúc này, một cỗ thổ hoàng sắc cột sáng đột nhiên từ Tiểu Thiên thể nội như đồ gió bão bao phủ đầy trời.

Oanh!

Cái kia năm tên bóng đen người trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Mà đúng lúc này, chân trời hư không đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, trước đó tên kia mặc tử sắc khôi giáp nữ tử cùng tiểu nam hài từ cái này hư không bên trong đi ra.

Giờ khắc này, chỗ có người ánh mắt cũng rơi vào khôi giáp nữ tử cùng tiểu nam hài trên thân.

Khôi giáp nữ tử nhìn thoáng qua tiểu nam hài, “Quả thật không tệ, bất quá, còn xa xa không đủ.”

Tiểu nam hài khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Tiểu Thiên, nói: “Ta thua!”

Nghe được tiểu nam hài, Dương Diệp trong lòng run lên, hắn không nghĩ tới đứa bé trai này vậy mà thua!

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “Ngươi đã tận lực.”

Tiểu nam hài nhẹ cười cười, sau đó hắn thủ đoạn khẽ động, một viên tảng đá xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn. Nhìn xem cái viên kia tảng đá, tiểu nam hài trong mắt xuất hiện nhu sắc.

“Đây là nàng, đúng không?” Tiểu Thiên nói khẽ.

Tiểu nam hài nhẹ gật đầu, “Các ngươi lúc trước nhìn thấy ta cùng nàng lúc, thời gian của nàng kỳ thật liền đã đến.” Nói, hắn đem tảng đá đưa tới Tiểu Thiên trước mặt.

Tiểu Thiên tiếp nhận cái viên kia tảng đá, sau đó nói: “Ngươi...”

Tiểu nam hài mỉm cười, “Nàng đi, ta sống ở trên đời này lại có ý nghĩa gì?” Nói, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa tên kia khôi giáp nữ tử, “Tiểu Thiên, thật có lỗi, ta không có biện pháp giúp ngươi giải quyết U Minh vấn đề này, bất quá, ta còn có thể giúp ngươi một lần cuối cùng.”

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Thiên trong tay cái viên kia tảng đá, “Ta tu hành cửu thế, vốn nên đại triệt đại ngộ, thoát tự thân gông cùm xiềng xích, thế nhưng là, không có ngươi đi cùng, coi như vĩnh sinh lại có gì ý nghĩa?”

Nói xong, hắn trên thân đột nhiên xuất hiện một cỗ ngọn lửa nhàn nhạt!

Đốt hồn!

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có Dương Diệp biến sắc, tựu là xa xa cái kia U Minh nữ tử cũng là biến sắc, hiển nhiên, nàng cũng không nghĩ tới đứa bé trai này vậy mà lựa chọn đốt hồn!

Đốt hồn đại biểu cho cái gì?

Đại biểu cho chân chính tại thế gian này tiêu thất, ngay cả cơ hội luân hồi đều không có!

Nhìn thấy tiểu nam hài đốt hồn, Tiểu Thiên cũng là biến sắc, sau đó nói: “Đừng...”

Tiểu nam hài đột nhiên đánh gãy Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên, đây là lựa chọn của ta, với ta mà nói, đây mới là ta kết cục tốt nhất. Chờ ta sau khi chết, đem ta cùng nàng đặt ở có biển địa phương, nàng khi còn sống thích nhất biển rộng.”

Nói xong.

Oanh!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ nhỏ nam hài thể nội bạo dũng mà ra, đón lấy, tiểu nam hài nhìn về phía xa xa cái kia khôi giáp nữ tử, không nói gì, hắn đột nhiên duỗi ra hai tay kéo một phát, sát na gia, hắn chính mình chỗ đứng không gian cùng cái kia khôi giáp nữ tử đứng không gian trực tiếp rách ra đầy trời, ngay sau đó, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Tiểu Thiên, “Bọn hắn đi đâu?”

Tiểu Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Không gian hắc động!”

“Không gian hắc động?”

Dương Diệp cau mày, đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, xa xa không gian đột nhiên rung động lên, đón lấy, một nữ tử từ trong đó đi ra. Nữ tử này chính là trước đó tên kia khôi giáp nữ tử.

Dương Diệp xuất hiện, tại khôi giáp nữ tử khóe miệng, có một vòng tiên huyết, không chỉ có như thế, lúc này khôi giáp nữ tử hai cánh tay cánh tay vậy mà đã biến mất không thấy gì nữa, chỗ cụt tay, tiên huyết không ngừng tuôn ra, không chỉ có cánh tay không thấy, tại trên người nữ tử, còn có mấy chục đạo vết thương, mà những vết thương này lúc này cũng đang chảy máu, lúc này khôi giáp nữ tử nghiễm nhiên đã trở thành một cái huyết nhân.

Mà lúc này, một viên lớn bằng ngón cái tảng đá đột nhiên từ Tiểu Thiên trước mặt không gian vọt ra, cái viên kia tảng đá chậm rãi bay xuống, cuối cùng rơi vào Tiểu Thiên trước mặt.

Nhìn thấy tảng đá này, Tiểu Thiên lập tức ngây dại.

Dương Diệp trầm mặc, không cần phải nói, tảng đá này quả quyết tựu là cái kia tiểu nam hài. Cái kia tiểu nam hài đúng nghĩa biến mất khỏi thế giới này.

Lúc này, xa xa cái kia khôi giáp nữ tử đột nhiên nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngược lại thật sự là là để cho ta ngoài ý muốn. Không nghĩ tới, một tên loại này cường giả vậy mà lại lựa chọn đốt hồn tới giúp ngươi, không thể không nói, thực thật bất ngờ.”

Tiểu Thiên không nói gì, nàng nhìn xem trong tay hai cái tảng đá hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Ngươi yên tâm, ta sẽ cho các ngươi tìm một chỗ an tĩnh, để cho các ngươi vĩnh viễn cũng cùng một chỗ, cũng không phân biệt khai!”

Oanh!

Đúng lúc này, đám người đỉnh đầu tinh không không gian lần nữa kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia Cầm cùng Phạm Âm Vũ xuất hiện ở giữa sân.

Lúc này, hai nữ sắc mặt đều có chút tái nhợt.

Tiểu Thiên đi tới Cầm bên người, nói khẽ: “Không có sao chứ?”

Cầm lắc đầu, “Cũng không phải rất đau.”

Tiểu Thiên nhẹ nhàng vuốt vuốt Cầm đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên khôi giáp nữ tử bọn người, “Các ngươi U Minh ưa thích như vậy đúng không, vậy ta Thiên Toàn hệ liền hảo hảo cùng các ngươi chơi đùa.”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Toàn hệ tinh không bên trong xuất hiện một cái thiên đạo chi nhãn, cái thứ nhất sau khi xuất hiện, cái thứ hai lập tức xuất hiện, không đến mấy tức gian, trong cả trời sao chính là xuất hiện chừng năm mươi cái cự đại thiên đạo chi nhãn.

Khôi giáp nữ tử ngẩng đầu nhìn một chút những ngày kia đạo chi nhãn, nàng tự nhiên rõ ràng, những ngày này đạo chi nhãn thực lực, là muốn xa Luân Hồi cảnh cường giả.

Khôi giáp nữ tử nhìn hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt nhìn về phía xa xa Tiểu Thiên, “Ta U Minh nguyện ý cho ngươi một cơ hội cuối cùng, chỉ cần ngươi không phản kháng, ngoan ngoãn theo chúng ta đi, đồng thời khiến cái này thiên đạo chi nhãn hiệp trợ ta U Minh quản lý cái này Thiên Toàn hệ, ta U Minh có thể không tạo giết chóc, nếu không, hôm nay đi theo ngươi cùng một chỗ đối kháng ta U Minh, toàn bộ đều phải chết!”

Tiểu Thiên cười lạnh một tiếng, “Toàn bộ đều phải chết? Thật sự là khẩu khí thật lớn. Ta cho ngươi biết, ta Tiểu Thiên không thích đánh nhau, không có nghĩa là ta sợ đánh nhau, hiện tại khởi, ta Tiểu Thiên chính thức hướng ngươi U Minh tuyên chiến, ta muốn đem các ngươi cái này phá từ thế gian triệt để biến mất!”

Nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía những ngày kia đạo chi nhãn, sau đó ngọc thủ vung lên, “Điện, cho ta điện giật chết nàng!”

Rầm rầm rầm...

Trong chốc lát, chân trời vô số đạo thần lôi hướng phía khôi giáp nữ tử rơi đi.

Khôi giáp nữ tử lạnh lùng nhìn xem Tiểu Thiên, “Đã ngươi muốn chết, vậy ta U Minh thành toàn ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên.

Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, một trương to lớn miệng xuất hiện ở đám người trên đỉnh đầu, ngay sau đó, tại chỗ có người trong ánh mắt, tấm kia miệng lớn trực tiếp đem những cái kia lôi điện toàn bộ nuốt cái tinh quang, cùng lúc đó, bên trong một cái thiên đạo chi nhãn trực tiếp bị tấm kia miệng lớn cho một ngụm nuốt vào!

U Minh thập điện chi, Thiên Nữ xuất hiện!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1588: Chương: Rất quen thuộc huyết mạch hương vị!

Vô địch Kiếm Vực Chương 1583: Chương: Rất quen thuộc huyết mạch hương vị!

Chân trời, một nữ tử xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Tự nhiên tiểu thuyết ww

Nữ tử này chính là Thiên Nữ!

Nhìn thấy này Thiên Đạo chi nhãn bị cái kia miệng lớn nuốt mất, Tiểu Thiên Thần sắc lập tức lạnh xuống. Đón lấy, nàng ngọc thủ liền muốn vung, mà lúc này, Dương Diệp lại là đột nhiên giữ nàng lại tay, rồi mới lắc đầu.

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp đối nàng nhẹ gật đầu, rồi mới thân hình khẽ động xuất hiện ở chân trời cái kia Thiên Nữ trước mặt.

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, mặt không biểu tình.

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thiên, “Ngươi là Nhân Nhân, đúng không?” Tấm kia miệng lớn hắn tự nhiên là không xa lạ gì, năm đó Nhân Nhân thôn phệ đồ vật lúc, tựu là tấm kia miệng lớn.

Thiên Nữ nói: “Phải hay không phải, có cái gì ý nghĩa sao?”

Dương Diệp trầm mặc một lát, rồi mới nói: “Lúc trước ngươi còn chưa thức tỉnh, đúng không?”

“Đúng!” Thiên Nữ nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta hiểu được. Ngươi không phải ta lúc đầu nhận biết cái kia Nhân Nhân.”

Thiên Nữ quay đầu nhìn thoáng qua phía dưới, rồi mới nói: “Ngươi với chúng ta mười mấy muội có ân, ta nói nhiều một câu, rời đi nơi này đi.”

Dương Diệp lắc đầu, rồi mới nói: “Có thể không ra tay với Tiểu Thiên sao?”

Thiên Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, rồi mới nói: “Không có thể!”

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Kiếm Tổ xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, hắn lập tức thúc giục Kiếm Thần Ấn cùng Yêu Thần chi lực, thôi động Kiếm Thần Ấn cùng Yêu Thần chi lực, kiếm ý của hắn lập tức đạt đến quy nguyên cảnh, cùng lúc đó, toàn thân hắn cũng lập tức xuất hiện một tầng thật mỏng kim quang!

Thiên Nữ nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi không phải là đối thủ của ta, chí ít hiện tại là như thế này.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới ánh mắt rơi vào cái kia khôi giáp trên người nữ tử, “Các ngươi U Minh coi trọng Thiên Tuyền hệ, rồi mới liền muốn Thiên Tuyền hệ thần phục các ngươi, không thể không nói, các ngươi thực rất bá đạo đâu.”

“Mạnh được yếu thua, đây là thế giới này quy tắc!” Khôi giáp nữ tử âm thanh lạnh lùng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta đương nhiên minh bạch quy tắc này.” Nói, hắn nhìn về phía Thiên Nữ, “Ta cũng đem bọn ngươi thập tỷ muội xem như thật là tốt bằng hữu, nhưng là lần này, ta lựa chọn đứng tại Tiểu Thiên bên này.”

Đúng lúc này, khôi giáp nữ tử đột nhiên nhìn về phía Thiên Nữ, rồi mới nói: “Giết hắn!”

Thiên Nữ nhìn thoáng qua khôi giáp nữ tử, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, “Cuối cùng nhất một cơ hội, nếu là ngươi nguyện ý rời đi, ta cam đoan với ngươi, U Minh sẽ không đối phó ngươi, cũng sẽ không đối phó ngươi thân nhân.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, phía dưới Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ngươi đi đi.”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, Tiểu Thiên nói khẽ: “Đồ đần, thủ hộ thế giới này, là chức trách của ta, với ngươi không có quan hệ. Ngươi đi đi, thực, ta sẽ không trách ngươi, ta vẫn là sẽ đem ngươi coi làm là bạn tốt.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta Dương Diệp xưa nay không là một cái vô tư người, thủ hộ thế giới? Thực, ta chưa từng có loại ý nghĩ này. Tiểu Thiên, ngươi là bằng hữu của ta, ngươi bây giờ gặp nạn, nếu như ta bây giờ rời đi, ta chính mình cũng sẽ xem thường. Đánh không lại còn muốn đánh, đây là ngu xuẩn, thế nhưng là, rất nhiều thời điểm, đừng nói ngu xuẩn, coi như sẽ chết đều phải đánh!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Gia trì hai loại quy nguyên cảnh Nhất Kiếm Luân Hồi!

Làm Dương Diệp thi triển ra Nhất Kiếm Luân Hồi lúc, phía dưới cái kia khôi giáp nữ tử sắc mặt lập tức trở nên âm trầm, bởi vì Dương Diệp một kiếm này mục tiêu cũng không phải là Thiên Nữ, mà là nàng!

Đúng lúc này, cái kia năm cái bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở khôi giáp nữ tử trước mặt, đón lấy, năm đạo chùm sáng màu vàng óng tạo thành một mặt năng lượng màu vàng óng cự thuẫn ngăn tại năm người trước mặt. Năng lượng màu vàng óng cự thuẫn mới vừa xuất hiện, một đạo kiếm quang chính là đánh vào phía trên.

Oanh!

Giữa sân lập tức vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, theo đạo này tiếng vang vang lên, cái kia diện kim sắc cự thuẫn cùng đạo kiếm quang kia đồng thời nổ tung đầy trời, hai cỗ lực lượng bạo đầy trời, trực tiếp đem không gian chung quanh chấn địa từng đợt kích run.

Rất nhanh, giữa sân dần dần khôi phục bình tĩnh.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn xem cái kia năm tên bóng đen người, sắc mặt trầm thấp như nước. Lúc trước hắn sở dĩ đột nhiên đánh lén cái kia khôi giáp nữ tử, là bởi vì cái kia khôi giáp nữ tử đã bị thương thật nặng, hắn hy vọng có thể xuất kỳ bất ý, trực tiếp đem đối phương cho miểu sát.

Nhưng là, hắn không nghĩ tới cái kia năm cái bóng đen người tốc độ như vậy nhanh, đồng thời vẫn chặn hắn cái này Nhất Kiếm Luân Hồi.

Lúc này, khôi giáp nữ tử đột nhiên nhìn về phía xa xa Thiên Nữ, “Thiên Nữ, giết hắn đối với ngươi mà nói, rất khó sao?”

Thiên Nữ trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, nàng đưa tay đối Dương Diệp tựu là một trảo. Trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị một cỗ lực lượng thần bí thôn phệ, cái kia thôn phệ tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền muốn đem Dương Diệp nuốt chửng lấy rơi!

Một bên Cầm liền muốn xuất thủ, nhưng là năm cái bóng đen người trực tiếp xuất hiện tại nàng bốn phía, đưa nàng vây lại. Cũng may đúng lúc này, Dương Diệp trên thân đột nhiên xuất hiện một đạo thổ hoàng sắc lồng ánh sáng màu vàng, làm cái này thổ hoàng sắc lồng ánh sáng màu vàng xuất hiện, Thiên Nữ cái kia cỗ thần bí lực lượng lập tức bị chặn lại.

Đại địa chi lực!

Thời khắc mấu chốt, Tiểu Thiên đem trên người mình đại địa chi lực chuyển dời đến Dương Diệp trên thân.

Dương Diệp nhìn một chút trên người mình cái kia kim sắc lồng ánh sáng, rồi mới vừa nhìn về phía xa xa Thiên Nữ, “Ngươi muốn giết ta!”

Thiên Nữ nói: “Ta đã cho ngươi cơ hội!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lần này, hắn không có tại cùng Thiên Nữ nhiều lời, bởi vì hắn rất rõ ràng, trước mắt cái này Thiên Nữ, đã không phải là lúc trước Nhân Nhân. Nếu như đối phương là Nhân Nhân, là chắc chắn sẽ không ra tay với hắn.

“Thiên Nữ, giết hắn!” Lúc này, cái kia khôi giáp nữ tử lại nói.

Thiên Nữ cũng không có đang nói chuyện, nàng ngẩng đầu nhìn về phía những ngày kia đạo chi nhãn, “Khống Tinh Ti, ta U Minh thập điện cuối cùng nhất một lần nhiệm vụ là diệt đi thế giới này thiên đạo chi nhãn, thanh trừ những ngày này đạo chi nhãn, ta thập tỷ muội đem rời khỏi U Minh, đương nhiên, coi như không rời khỏi U Minh, ngươi cũng không có tư cách ra lệnh cho ta, minh bạch?”

Nghe được Thiên Nữ, cái kia Khống Tinh Ti sắc mặt lập tức âm trầm.

Lúc này, Thiên Nữ đột nhiên thân hình khẽ động hướng phía những ngày kia đạo chi nhãn cướp đoạt, cùng lúc đó, một trương to lớn miệng xuất hiện ở chân trời, làm cái miệng này xuất hiện, Dương Diệp xuất hiện, chân trời những ngày kia đạo chi nhãn bắt đầu run lên!

Đây là đang e ngại!

“Ngăn cản nàng!” Một bên, Tiểu Thiên đột nhiên nói.

Nhưng mà, nàng vừa mới dứt lời mới đột nhiên xuất hiện, nàng đã không có trợ thủ. Lúc này Cầm, đã bị cái kia năm tên bóng đen người cho kéo chặt lấy, mà cái kia Phần Thiên đế viêm cũng bị U Minh trung niên nhân kia cho cuốn lấy, đại địa chi linh lại phải để phòng cái kia một bên Phạm Âm Vũ đánh lén.

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đang muốn xuất thủ, nàng lại là lắc đầu, rồi mới ngọc thủ vung lên, “Ngăn trở nàng!”

Thanh âm rơi xuống, tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở chân trời, làm tiểu Bạch xuất hiện, hắn phía sau không gian đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, từng cái Linh Vương từ cái này không gian bên trong thoáng hiện mà ra, không đến hai hơi thời gian, chân trời tựu xuất hiện mấy trăm Linh Vương!

Tiểu Thiên ngọc thủ nâng lên, rồi mới rơi xuống, “Tiến công!”

Tiểu Bạch trong mắt lóe lên một vòng hưng phấn, sau một khắc, miệng nàng một trương, rồi mới nhẹ nhàng phun một cái, một đạo cột sáng màu trắng lập tức từ trong miệng nàng phun tới. Cùng lúc đó, tại nàng phía sau những cái kia Linh Vương cũng là phun ra đủ loại chùm sáng, những quang thúc này cuối cùng nhất toàn bộ hội tụ vào một chỗ, biến thành một đạo đủ mọi màu sắc to lớn cột sáng, đạo ánh sáng này trụ lấy cực nhanh tốc độ trực tiếp đánh phía phía dưới Thiên Nữ.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Nữ sắc mặt biến hóa, không dám khinh thường, lập tức đưa tay phải ra hướng phía trước tìm tòi, rồi mới nhẹ nhàng một nắm, trong chốc lát, hắn trước mặt không gian trực tiếp bị một cỗ lực lượng thần bí nuốt chửng lấy, cỗ lực lượng này tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt thôn phệ đến tiểu Bạch cùng những cái kia Linh Vương đi ra cột sáng kia trước.

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc từng cái

Oanh!

Toàn bộ chân trời tinh không lập tức vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, tại Dương Diệp đám người trong ánh mắt, cái kia Thiên Nữ trực tiếp bị rung động đến vạn trượng bên ngoài, mà chân trời những cái kia tuôn ra tới năng lượng khí lãng thì toàn bộ bị tiểu Bạch một ngụm cho hút rơi mất!

Tiểu Bạch nuốt xong những năng lượng kia, đánh một ợ no nê, rồi mới nàng vừa nhìn về phía phía dưới xa như vậy chỗ Thiên Nữ, đón lấy, nàng tiểu trảo lần nữa vung lên.

Đạt được tiểu Bạch thụ ý, những cái kia Linh Vương lập tức đồng loạt ra tay.

Oanh. |. |. |. |. |. |

Mấy trăm đạo chùm sáng ở chân trời như đồ lưu tinh hướng phía Thiên Nữ còn có cái kia khôi giáp nữ tử bọn người rơi đi.

Nhìn thấy một màn này, mặc kệ là Thiên Nữ hay là cái kia khôi giáp nữ tử đều có chút khó coi. Những này Linh Vương, đơn độc một cái, cho dù là Tiểu Thiên, các nàng đều có thể nhẹ nhõm thu thập hết. Nhưng là, toàn bộ tập hợp cùng một chỗ, vậy liền căn bản không phải các nàng năng lực cá nhân có thể đối kháng.

Khôi giáp nữ tử trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, một trương phù lục xuất hiện ở trước mặt nàng, sau một khắc, tấm bùa kia lục ngút trời mà lại, rồi mới ở chân trời bạo tạc đầy trời.

Phù lục bạo tạc, tại khôi giáp nữ tử đám người phía sau không gian đột nhiên rách ra đầy trời, ngay sau đó, một đạo màu đen cột sáng đột nhiên từ cái này không gian bên trong vọt ra, màu đen cột sáng cùng tiểu Bạch các loại Linh Vương ra cái kia đạo thải sắc cột sáng trong tinh không như đồ hai viên lưu tinh hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Thiên địa kịch liệt run lên, trong phạm vi trăm vạn dặm không gian trực tiếp rạn nứt thành mạng nhện hình dáng!

Cái kia hai đạo ánh sáng trụ bạo tạc, vô số năng lượng hướng phía bốn phía bắn tung tóe đầy trời, những năng lượng này những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, doạ người vô cùng.

Mà lúc này, tại khôi giáp nữ tử phía sau cái kia đạo vết nứt không gian bên trong, đột nhiên xuất hiện một người một thú.

Khi nhìn thấy cái kia một người một thú lúc, Tiểu Thiên hai mắt lập tức nhắm lại lên, trong mắt có một vòng ngưng trọng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại.

Lúc này, cái kia từ không gian đi ra người nhìn về phía Tiểu Thiên, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, đối phương nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Rất quen thuộc huyết mạch hương vị. |. |. |. |. |. | chúng ta gặp qua sao?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1589: Chương: U Minh điện chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1584: Chương: U Minh điện chủ!

Nói chuyện chính là một người trung niên nam tử, nam tử trung niên thân mang một bộ trường bào màu trắng tinh, trong tay nắm một thanh màu đen nhánh trường xích. Mà ở tại bên người, là một cái hình dạng có chút quái dị yêu thú.

Yêu thú toàn thân đen kịt, đầu như rồng, thân như hổ, bốn chân mà đứng, toàn thân tản ra một cỗ âm hàn khí tức.

Nghe được nam tử trung niên, Dương Diệp nhìn về phía đối phương, đánh giá trong khi liếc mắt niên nam tử về sau, Dương Diệp lắc đầu, “Chúng ta chưa từng gặp qua!”

Nam tử trung niên nhíu mày, “Trên người ngươi huyết mạch hương vị, ta rất quen thuộc.”

Dương gia?

Dương Diệp nghĩ đến Dương gia. Bởi vì hắn có Dương gia huyết mạch, mà trước mắt người trung niên này nói huyết mạch của hắn rất quen thuộc, cho nên, có thể là trung niên nam tử này gặp qua Dương gia người. Thế nhưng là, Dương gia tại hệ ngân hà, cách nơi này không biết có bao xa, đối phương làm sao lại nhìn thấy Dương gia người?

Là nam tử trung niên đi qua hệ ngân hà, hay là Dương gia người đi vào cái này một vùng vũ trụ?

Hắn tự nhiên không có quên, Dương gia nhưng là muốn hắn trở về tham gia kia cái gì thế tử tranh đoạt.

Lúc này, nam tử trung niên lại nói: “Ngươi là vực ngoại người, hay là cái này Thiên Toàn hệ bản thổ người?”

Dương Diệp vừa muốn nói chuyện, mà một bên cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nói: “Hắn là sinh trưởng ở địa phương Thiên Toàn hệ người.” Đối với Dương Diệp lai lịch, nàng tự nhiên là điều tra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Phạm Âm Vũ, không nói gì.

Nghe được Phạm Âm Vũ, nam tử trung niên cau mày, trầm mặc sau một hồi, hắn nhìn thật sâu một chút Dương Diệp, sau đó nhìn về phía một bên Tiểu Thiên, “Ngươi chính là nơi đây thiên đạo chi chủ a?”

“Không biết!” Tiểu Thiên âm thanh lạnh lùng nói.

Nam tử trung niên nói: “Ta chính là U Minh Tả hộ pháp, lần này, ta đại biểu U Minh mà tới. Trước khi đến, điện chủ có bàn giao, nếu như ngươi nguyện ý mang theo những ngày này đạo chi nhãn cùng Linh Vương thần phục ta U Minh, ta U Minh có thể không đối thế giới này tiến hành linh khí cướp đoạt, mà thế giới này, vẫn là ngươi chưởng quản.”

“Thần phục?”

Tiểu Thiên cười lạnh một tiếng, “Thiên Toàn hệ, vĩnh bất vi nô.”

Nam tử trung niên nhìn xem Tiểu Thiên hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Minh bạch!” Nói, hắn nhìn lướt qua Tiểu Thiên bọn người, sau đó nói: “Các ngươi người nào đến?”

Cầm muốn đi ra đến, mà Tiểu Thiên lại là giữ nàng lại, “Ngươi đánh không lại hắn!”

Cầm lắc đầu, “Ta không sợ.”

Tiểu Thiên nhẹ cười cười, “Ta biết ngươi không sợ, thế nhưng là, ta không thể để cho ngươi bạch bạch đi chịu chết nha.”

Nói, nàng quay đầu nhìn về phía phía dưới, sau đó nói: “Đại gia hỏa, chỉ có thể ngươi ra tay.”

Yên lặng một cái chớp mắt.

“Hô”

Một đạo tiếng hít thở đột nhiên tại mọi người bên tai vang vọng mà lên, không chỉ có giữa sân đám người, giờ khắc này, toàn bộ Thiên Toàn hệ bên trong, vô số cái thế giới vô số người đều nghe được đạo này tiếng hít thở.

Giữa sân chỗ có người sắc mặt cũng thay đổi.

Rất nhanh, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên: “Tiểu Thiên, ngươi nói rất hay, Thiên Toàn hệ, vĩnh bất vi nô!”

Thanh âm rơi xuống, sau lưng Tiểu Thiên không gian đột nhiên run rẩy, ngay sau đó, một đầu yêu thú xuất hiện ở Tiểu Thiên bên người.

Yêu thú mặt người mình sư tử, ở phía trên đầu, phiêu tán như cùng nhân loại một đoàn tóc trắng, mà ở tại miệng dưới, thì là hai cây như bức ảnh răng dáng dấp màu đen răng nanh, ở tại hai đầu gối vị trí trung tâm, còn có hai tấm mặt.

Ở tại trên lưng, thì là bao trùm lấy từng khối dày đặc đen kịt lân phiến.

“Thiên Ma thú!”

Lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Dương Diệp nghe thanh âm nhìn lại, nói chuyện chính là cái kia Phạm Âm Vũ, Dương Diệp phát hiện, lúc này Phạm Âm Vũ là vô cùng ngưng trọng.

“Thiên Ma thú?”

Khôi giáp nữ tử nhìn về phía Phạm Âm Vũ, trong mắt mang theo vẻ hỏi thăm.

Phạm Âm Vũ gắt gao nhìn xem đầu kia Thiên Ma thú, “Vùng vũ trụ này, thiên địa sơ khai, sinh ra một người một thú, cái kia một thú, tựu là Thiên Ma thú, con thú này, cùng thiên địa cùng sinh, cùng thiên địa có thể nói là làm một thể.”

“Còn có một người đây?” Khôi giáp nữ tử lại hỏi.

Phạm Âm Vũ nhìn về phía Tiểu Thiên, “Là ngươi, đúng không?”

Tiểu Thiên đang muốn nói chuyện, cái kia Thiên Ma thú lại là đột nhiên nói: “Kẻ ngoại lai, những này cũng không trọng yếu. Các ngươi U Minh muốn chiến, vậy chúng ta tựu chiến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn nâng lên móng phải đối cái kia Tả hộ pháp tựu là vỗ.

Tả hộ pháp hai mắt nhắm lại, không dám khinh thường, lập tức cổ tay chuyển một cái, trong tay màu đen trường xích đối Thiên Ma thú cách không tựu là một bổ.

Oanh!

Toàn bộ tinh không chiến trường kịch liệt run lên, không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời, không phải rạn nứt, mà là lập tức liền muốn sụp đổ, bất quá đúng lúc này, một bên Cầm đột nhiên xuất thủ, tại nàng xuất thủ dưới, chung quanh những cái kia muốn sụp đổ không gian lập tức ngưng kết lại, tiếp lấy chậm rãi khôi phục lại bình thường.

Mà lúc này, cái kia Thiên Ma thú cùng trung niên nhân kia đã tiêu thất ở trong sân.

Tại Thiên Ma thú cùng trung niên nhân tiêu thất về sau, cái kia khôi giáp nữ tử nhìn về phía một bên trước đó nam tử trung niên bên cạnh con yêu thú kia, “U Minh thú, những cái kia Linh Vương giao cho ngươi.”

“Rống!”

Con yêu thú kia đột nhiên ngửa đầu gầm lên giận dữ, đón lấy, hắn thả người nhảy lên, hướng phía tiểu Bạch các loại Linh Vương vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, tiểu Bạch hai mắt vừa mở, sau đó vội vàng quơ tiểu trảo.

Rầm rầm rầm

Khi lấy được tiểu Bạch mệnh lệnh về sau, sau lưng nàng những cái kia Linh Vương lập tức đồng loạt ra tay, trong chốc lát, từng đạo chùm sáng như là sao băng hướng phía đầu kia U Minh thú kích xạ mà đi. Nhiều như vậy Linh Vương đồng loạt ra tay, đó là kinh khủng cỡ nào?

Nhưng mà đầu kia U Minh thú lại là ngạnh sinh sinh chặn những cái kia Linh Vương!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, đầu này U Minh thú thực lực, so với hắn trong tưởng tượng còn phải mạnh hơn rất nhiều a!

Nơi xa, khôi giáp nữ tử nhìn về phía Thiên Nữ, “Những ngày kia đạo chi nhãn giao cho ngươi!”

Thiên Nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó thân hình khẽ động hướng phía chân trời những ngày kia đạo chi nhãn vọt tới.

Một bên, Cầm liền muốn xuất thủ, mà cái kia Phạm Âm Vũ lại là ngăn tại nàng trước mặt. Phạm Âm Vũ cũng không có xuất thủ, nhưng là, Cầm nếu như xuất thủ, nàng tất nhiên sẽ xuất thủ. Nàng cùng Cầm thực lực tại sàn sàn với nhau, có lẽ muốn so Cầm hơi yếu điểm, nhưng là, muốn phân ra sinh tử, lại là rất khó.

Mà nàng cũng không cần cùng Cầm phân ra sinh tử, nàng chỉ cần ngăn lại Cầm tựu có thể.

Cái kia U Minh ngũ quỷ thì bị cái kia đại địa chi linh ngăn cản lấy.

Bất quá rất nhanh, Tiểu Thiên bên này dần dần rơi xuống hạ phong. Bởi vì chân trời những ngày kia đạo chi nhãn, căn bản không phải là đối thủ của Thiên Nữ. Không đến một khắc đồng hồ thời gian, liền đã có năm cái thiên đạo chi nhãn bị Thiên Nữ nuốt chửng lấy rơi mất.

Tại thôn phệ hết thiên đạo chi nhãn về sau, Thiên Nữ khí tức càng phát ra cường đại!

Tiểu Thiên Thần sắc thì càng phát khó coi.

Mà đúng lúc này, một bên khôi giáp nữ tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong tinh không, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nhìn về phía một bên Tiểu Thiên, “Ta U Minh đại quân đã đến, kết thúc.”

Theo khôi giáp nữ tử thanh âm rơi xuống, tại cái kia tinh không xa xôi chỗ sâu, không gian đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, một nhóm lớn cầm trong tay trường thương người áo đen xuất hiện ở cái kia sâu trong tinh không, khoảng chừng hơn năm trăm!

Toàn bộ là luân hồi cảnh!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, mà Tiểu Thiên thì là mặt không biểu tình.

Oanh! Đúng lúc này, tinh không xa xôi chỗ sâu đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, toàn bộ thiên địa bắt đầu điên cuồng rung động.

Giờ khắc này, giữa sân chỗ có người cũng ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong tinh không. Tại cái kia tinh không xa xôi chỗ sâu, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên.

Thiên Băng Địa Liệt!

Giờ này khắc này, đám người cảm giác chính là muốn Thiên Băng Địa Liệt.

Một bên, Tiểu Thiên ngọc thủ chậm rãi nắm chặt.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ về sau, sâu trong tinh không đột nhiên yên tĩnh trở lại, ngay sau đó, Thiên Ma thú cùng U Minh cái kia

Tả hộ pháp xuất hiện ở giữa sân.

Lúc này cái kia Tả hộ pháp có chút tái nhợt, ở tại khóe miệng, mang theo một vòng đỏ thẫm, hiển nhiên, hắn bị thương.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Thiên Thần sắc lập tức buông lỏng.

Lúc này, Thiên Ma thú đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại đầu kia U Minh thú trước, ngay sau đó, đám người còn chưa thấy rõ, đầu kia U Minh thú liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Thiên Ma thú nhìn lướt qua U Minh bọn người, sau đó nói: “Hôm nay, phạm ta Thiên Toàn hệ, đều phải chết!”

Nói xong, nó thân hình khẽ động, hướng phía cái kia khôi giáp nữ tử bọn người vọt tới.

Cái kia Tả hộ pháp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Thiên Ma thú trước mặt, đón lấy, hai tay của hắn nắm tay bên trong trường xích đối Thiên Ma thú bỗng nhiên tựu là một bổ!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia Tả hộ pháp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Cái kia Thiên Ma thú liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một bên cái kia U Minh thú đột nhiên một tiếng hét giận dữ, ngay sau đó, hắn phía sau đột nhiên xuất hiện một đôi to lớn cánh màu đen, hắn hai cánh kịch liệt run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Thiên Ma thú đụng tới.

Cái kia Thiên Ma thú không tránh không né, hướng thẳng đến cái kia U Minh thú đụng tới.

Cứ như vậy, hai đầu cự thú tại chỗ có người trong ánh mắt, dùng tối ngang ngược phương thức trên không trung đụng vào nhau.

Oanh!

Trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian kịch liệt run lên, đón lấy, hai đầu cự thú riêng phần mình hướng phía lẫn nhau hậu phương liên tục nhanh lùi lại, bất quá Thiên Ma thú rất nhanh liền ngừng lại, đón lấy, hắn lần nữa thả người nhảy lên, hướng phía cái kia U Minh thú đụng tới.

Bành!

Cái này va chạm, trực tiếp đem cái kia U Minh thú đụng phải mấy ngàn trượng bên ngoài. Thiên Ma thú liền muốn thừa thắng xông lên, nhưng là cái kia Tả hộ pháp lại là xuất hiện ở trước mặt của nó, sau đó tay nắm trường xích đối nó từ trên xuống dưới tựu là một bổ.

Oanh!

Thiên Ma thú bị đẩy lui gần trăm trượng, nhưng là cái kia Tả hộ pháp lại là trực tiếp bị rung động đến hơn hai ngàn trượng bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, U Minh bọn người đều là khó coi.

Bọn hắn không nghĩ tới này Thiên Ma thú vậy mà như thế mạnh, ngay cả U Minh Tả hộ pháp đều không thể chống lại.

Rống!

Thiên Ma thú đột nhiên ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, đón lấy, thân hình khẽ động hướng phía cái kia Tả hộ pháp vọt tới.

Tốc độ cực nhanh, nhanh đến đã trực tiếp đưa nó những nơi đi qua không gian cũng xé rách!

Mà đúng lúc này, một bên Tiểu Thiên đột nhiên biến sắc, “Tiểu ma, cẩn thận!”

Bành!

Tiểu Thiên thanh âm vừa dứt dưới, cái kia Thiên Ma thú chính là trực tiếp bay ngược ra ngoài, cái này Nhất Phi, tựu trọn vẹn bay mấy ngàn trượng xa, cùng lúc đó, nhất rễ răng nanh trực tiếp từ hắn miệng hạ nương theo lấy một đạo tiên huyết ném đi ra ngoài.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nhìn về phía nơi xa.

Mà lúc này, xa xa cái kia Tả hộ pháp cùng khôi giáp nữ tử bọn người đột nhiên đối chân trời có chút thi lễ, đồng nói: “Gặp qua điện chủ!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1590: Chương: Vô địch Tiểu Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1585: Chương: Vô địch Tiểu Thiên!

U Minh điện chủ!

Dương Diệp trong lòng run lên, hắn ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy ở chân trời trên không, một nữ tử từ cái này sâu trong tinh không chậm rãi đi ra.

Điện chủ là nữ?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn về phía nữ tử kia khuôn mặt, nhưng mà, hắn kinh hãi phát hiện, hắn vậy mà không cách nào thấy rõ mặt của đối phương mạo.

Nữ tử trên mặt không có cái gì mang, nhưng là hắn lại không cách nào thấy rõ đối phương bộ dáng!

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Tiểu Thiên, “Ngươi xem đến bộ dáng của nàng sao?”

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp hỏi, “Cái kia vì sao ta thấy không rõ?”

Tiểu Thiên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi quá yếu.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, nơi xa cái kia U Minh điện chủ đột nhiên nói: “Ta vốn cho rằng thu phục giới này, đối ta U Minh mà nói, chính là dễ như trở bàn tay sự tình, không ngờ tới, ta U Minh không chỉ có không thể thu phục giới này, ngược lại vẫn tổn binh hao tướng vô số, là ta chủ quan.”

Nói, nàng ánh mắt rơi vào Tiểu Thiên trên thân, “Một cơ hội cuối cùng, nếu là hàng, ta U Minh đúng vậy tạo giết chóc, nếu là không hàng, giới này thiên địa Linh Vương cùng thiên đạo chi nhãn, ta U Minh tận tru diệt!”

Thanh âm rơi xuống, sau người không gian đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, một tên lão giả tóc trắng cùng mười tên nam tử trung niên xuất hiện ở giữa sân.

Một bên, Dương Diệp sầm mặt lại, bởi vì lão giả tóc trắng này khí tức tuyệt không so cái kia Tả hộ pháp yếu, mà cái kia mười tên nam tử trung niên khí tức cũng là cực kỳ khủng bố, hiển nhiên không phải bình thường Luân Hồi cảnh cường giả!

U Minh, cường giả ra hết.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, là chiến hay là hàng, tất cả Tiểu Thiên một ý niệm.

Giữa sân, Tiểu Thiên hai mắt khép hờ, trầm mặc sau một hồi, nàng chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó nhìn lướt qua U Minh đám người, “Cảm thấy ta dễ khi dễ thật sao?”

Thanh âm rơi xuống, nàng hướng phía trước bước ra một bước, sau đó hai tay hư nhấc, “Dùng danh nghĩa của ta, gọi thiên địa vạn vật chi lực!”

Thanh âm rơi xuống, cả phiến thiên địa gian đều là hư ảo.

Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Thiên đại lục phía dưới, không đúng, là toàn bộ Thiên Toàn hệ tất cả thế giới vạn vật tại lúc này đột nhiên rung động lên, yên lặng một cái chớp mắt, vô số năng lượng đột nhiên từ bốn phương tám hướng hướng phía Tiểu Thiên vị trí tụ đến.

Không chỉ có như thế, ở trong sân những cái kia Linh Vương, bao quát tiểu Bạch, giờ phút này cũng đem tự thân năng lượng phóng thích ra ngoài, sau đó đem những năng lượng này hướng phía Tiểu Thiên truyền đi.

“Thiên đạo chi chủ!”

Nơi xa, Phạm Âm Vũ đột nhiên trầm giọng nói.

Thiên đạo chi chủ!

Giờ này khắc này, Tiểu Thiên thân phận đã có thể xác định. Có thể hiệu lệnh thiên đạo chi nhãn, còn có những này Linh Vương, hơn nữa có thể triệu hoán vạn vật chi lực tương trợ, ngoại trừ thiên đạo chi chủ, còn có ai có thể làm đến?

Kỳ thật, nguyên bản mọi người liền đã đoán được Tiểu Thiên thân phận. Chỉ bất quá, hiện tại càng chắc chắn.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “Ngươi ký ức khôi phục?”

Tiểu Thiên lắc đầu, sau đó nói: “Cũng không trọng yếu.”

Nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa U Minh điện chủ, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc đã ở đâu U Minh điện chủ trước mặt.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, tại Dương Diệp bọn người ánh mắt khiếp sợ bên trong, cái kia U Minh điện chủ trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, cùng lúc đó, tại mọi người còn chưa lấy lại tinh thần lúc, Tiểu Thiên đã giữ lại khôi giáp nữ tử yết hầu.

Tiểu Thiên lạnh lùng nhìn xem khôi giáp nữ tử, “Mặc dù Tiểu Luân Tử hắn đã không muốn sống, nhưng là, hắn bởi vì ngươi mà chết lại là thực, cho nên, đền mạng cho hắn đi!”

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ bỗng nhiên dùng sức.

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gãy vang lên, cái kia khôi giáp nữ tử đầu trực tiếp bị Tiểu Thiên từ trên cổ uốn éo xuống tới.

Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, xem ra, Tiểu Thiên là chân chính tức giận.

Cũng thế, U Minh lần này, đúng là có chút khinh người quá đáng.

Tiểu Thiên tiện tay đem cái kia khôi giáp nữ tử đầu ném đi về sau, nàng nhìn về phía cái kia Tả hộ pháp, sau một khắc, nàng trực tiếp xuất hiện tại cái kia Tả hộ pháp trước mặt, đón lấy, cái kia Tả hộ pháp trực tiếp ném đi ra ngoài, cái này Nhất Phi, trọn vẹn bay mấy ngàn trượng!

Thật mạnh!

Dương Diệp trong lòng run lên, hắn không nghĩ tới Tiểu Thiên thực lực vậy mà như thế mạnh, đây quả thực là nghiền ép a!

Bất quá cũng thế, lúc này Tiểu Thiên, thế nhưng là có được vạn vật chi lực, hiện tại đối địch với nàng, thì tương đương với tại cùng toàn bộ Thiên Toàn hệ là địch.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nhìn về phía một bên Thiên Nữ, “Thiên đạo chi nhãn ăn ngon không?”

Thiên Nữ hai mắt nhắm lại, sau một khắc, một trương miệng lớn đột nhiên xuất hiện ở Tiểu Thiên trên không, ngay sau đó, tấm kia miệng lớn hướng phía Tiểu Thiên vị trí hung hăng cắn.

Tiểu Thiên mặt không biểu tình, tay phải nhất chuyển, sau đó hướng phía đỉnh đầu tựu là vỗ.

Oanh!

Tại chỗ có người trong ánh mắt, tấm kia miệng lớn ầm vang vỡ vụn, đón lấy, nàng trực tiếp xuất hiện tại Thiên Nữ trước mặt, sau đó một chưởng vỗ ra.

Oanh!

Thiên Nữ trực tiếp bị rung động đến vạn trượng bên ngoài, ở tại khóe miệng, tiên huyết không ngừng tràn ra. Mà lúc này, Tiểu Thiên lại là xuất hiện lần nữa tại nàng trước mặt, tiếp theo tại Thiên Nữ còn chưa lấy lại tinh thần tình huống dưới liền trực tiếp giữ lại cổ họng của nàng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Thiên Nữ trên thân đột nhiên bạo dũng ra một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Bành!

Tiểu Thiên bị đẩy lui gần trăm trượng, mà lúc này, Thiên Nữ trước mặt không gian bắt đầu bị một cỗ lực lượng thần bí nuốt chửng lấy lấy, cái kia tốc độ cắn nuốt cực nhanh, trong chớp mắt liền đi tới Tiểu Thiên trước mặt, liền muốn đem Tiểu Thiên nuốt chửng lấy rơi.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên vươn tay, sau đó hướng phía trước nhẹ nhàng vỗ, tựu là như thế vỗ, cái kia cỗ thần bí lực lượng lập tức đứng tại nguyên địa. Cùng lúc đó, Thiên Nữ trước mặt những cái kia bị thần bí chi lực thôn phệ hết không gian tại lúc này cũng là khôi phục bình thường.

“Thôn phệ chi lực?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Còn chưa đủ!”

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ nắm chắc thành quyền, sau đó hướng trước mặt bỗng nhiên đấm ra một quyền.

Phốc!

Bành!

Nơi xa, Thiên Nữ trong miệng trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó cả người bị rung động đến hơn năm ngàn trượng bên ngoài!

Tiểu Thiên liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, cái kia U Minh điện chủ đột nhiên xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt, đón lấy, nàng tay phải cũng chỉ hướng phía Tiểu Thiên vị trí nhẹ nhàng điểm một cái, trong chốc lát, hắn trước mặt không gian đột nhiên như là một hòn đá rơi vào bình tĩnh trong hồ nước, nổi lên từng đợt gợn sóng, ngay sau đó, Tiểu Thiên chung quanh ngàn trượng bên trong không gian ầm vang sụp đổ vỡ vụn!

Nhìn thấy một màn này, một bên Cầm đám người sắc mặt lập tức biến đổi, Cầm liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, cái kia sụp đổ không gian đột nhiên lấy cực nhanh tốc độ chữa trị, không đến một hơi gian, trước đó Tiểu Thiên chỗ đứng không gian liền đã khôi phục như thế, mà Tiểu Thiên thì lông tóc không hao tổn đứng tại vị trí cũ.

Tiểu Thiên hướng phía cái kia U Minh điện chủ đi đến, “Thiên Toàn hệ từ Khai Thiên Ích Địa đến nay, tựu chưa từng có đối với bất kỳ người nào, bất kỳ cái gì thế lực khuất phục qua. Ta Thiên Toàn hệ, không xâm lược người khác, nhưng là, chúng ta cũng sẽ không tùy ý người khác xâm lược, càng sẽ không thần phục người khác. U Minh phạm ta Thiên Toàn hệ, hôm nay, ta Tiểu Thiên đại biểu Thiên Toàn hệ, chính thức hướng U Minh tuyên chiến, phàm bước vào ta Thiên Toàn hệ U Minh, hôm nay, một cái cũng đừng đi!”

Nói xong, nàng tay phải chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, nàng bỗng nhiên hướng phía xa xa cái kia hơn năm trăm tên U Minh Luân Hồi cảnh cường giả tựu là oanh một cái.

Oanh!

Người kia bầy bên trong đột nhiên nổ đầy trời, gần hơn hai mươi tên Luân Hồi cảnh cường giả vậy mà trực tiếp bị Tiểu Thiên một quyền này oanh thành mảnh vỡ!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, cái này Tiểu Thiên không phải bình thường mạnh mẽ a!

U Minh người bên kia giờ phút này cũng bị Tiểu Thiên bày ra thực lực cùng kinh trụ, một quyền miểu sát hơn hai mươi vị Luân Hồi cảnh cường giả, hơn nữa còn là miểu sát như thế nhẹ nhõm, thực lực này

Nơi xa, cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên đi tới cái kia U Minh điện chủ bên người, “Người này hiện tại có thiên địa vạn vật chi lực gia trì, tại cái này Thiên Toàn hệ, nàng là vô địch. Điện chủ, lúc này ta U Minh không thể cùng chi ngạnh kháng!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, U Minh điện chủ khẽ gật đầu, sau đó nói; “Các ngươi rút lui trước.”

Phạm Âm Vũ do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nàng tay phải vung lên, giữa sân những U Minh kia cường giả lập tức thân hình khẽ động, hướng phía chân trời phóng lên tận trời.

“Muốn đi?”

Tiểu Thiên khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, nàng tay phải vung lên, “Thiên địa phong tỏa!”

Thanh âm rơi xuống, trong chốc lát, một luồng sức mạnh thần bí xuất hiện ở Thiên Thiên đại lục tinh không bên trong, cỗ lực lượng này như là một tấm võng lớn đem trọn cái Thiên Thiên đại lục triệt để bao vây lại. Cùng lúc đó, sau lưng Tiểu Thiên Thiên Ma thú đột nhiên thả người nhảy lên, hướng phía cái kia Tả hộ pháp bọn người vọt tới.

Tiểu Bạch cùng nàng sau lưng những cái kia Linh Vương cũng không có nhàn rỗi, lập tức dồn dập xuất thủ, một đạo lại một đạo cột sáng hướng phía chân trời những U Minh kia cường giả kích xạ mà đi.

Nơi xa, cái kia U Minh điện chủ đang muốn xuất thủ, mà Tiểu Thiên lại là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau đó lại lần một chưởng hướng phía nàng đánh ra.

Cái kia U Minh điện chủ không có trốn tránh, đồng dạng một chưởng hướng phía Tiểu Thiên đánh ra.

Bành!

Cái kia U Minh điện chủ trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng bên ngoài, mà Tiểu Thiên lại chỉ lui không đến trăm trượng!

Thời khắc này Tiểu Thiên, có vạn vật chi lực gia trì, như Phạm Âm Vũ nói, nàng tại cái này Thiên Toàn hệ, là vô địch tồn tại!

Bất quá cái này U Minh điện chủ cũng là cực mạnh, mặc dù Tiểu Thiên có vạn vật chi lực gia thân, nhưng là nàng chỉ có thể đánh lui U Minh điện chủ, mà không thể trực tiếp đánh giết U Minh điện chủ. Bất quá, lâu dần, tại cái này Thiên Toàn hệ, U Minh điện chủ bị thua, chỉ là vấn đề thời gian!

Dù sao đối thủ của nàng Tiểu Thiên, giờ phút này cũng không phải một người, nàng hiện tại thế nhưng là có thiên địa vạn vật tương trợ.

Thời gian dần trôi qua, U Minh bên này đã hoàn toàn bị áp chế, những cường giả kia một cái tiếp theo một cái vẫn lạc.

Mà đúng lúc này, cái kia tinh không xa xôi phía trên, cái kia nguyên bản bị Tiểu Thiên phong tỏa tinh không đột nhiên rung động lên, rất nhanh, nào đó một chỗ không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, ngay sau đó, một tên lão giả tóc trắng từ trong đó chậm rãi đi ra, ở sau lưng lão ta, còn có hơn hai mươi tên lão giả áo bào trắng!

Toàn bộ là Luân Hồi cảnh cường giả!

Mà tên này lão giả tóc trắng, chính là trước đó tới tìm Tiểu Thiên tên kia Hoàn Vũ hệ lão giả.

Lão giả tóc trắng nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó nhìn về phía U Minh điện chủ, “Liên thủ, giới này về ngươi U Minh, ta Hoàn Vũ hệ chỉ cần này thiên đạo chi chủ, hoặc là nàng hồn” nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía một bên tiểu Bạch, “Cùng cái này Linh Chủ, hoặc là nàng hồn!”

Nơi xa, U Minh điện chủ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nhưng!”

Không trung, tiểu Bạch nhìn một chút U Minh điện chủ, sau đó lại nhìn một chút cái kia Hoàn Vũ hệ lão giả, sau một khắc, nàng thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, sau đó núp ở Dương Diệp trên bờ vai.

Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ vỗ tiểu Bạch đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía tên lão giả kia, “Các ngươi muốn Linh Chủ linh hồn làm cái gì?”

Lão giả nhạt tiếng nói: “Nhà ta thiếu chủ luyện chế một kiện bảo vật, thiếu một cái Khí Linh, cái này Linh Chủ vừa vặn thích hợp.”

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, “Ta thiếu cái cái bô, ta cảm thấy nhà ngươi thiếu chủ đầu vừa vặn thích hợp, đem hắn hái cho ta, như thế nào?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1591: Chương: Ngươi lại tính cái gì đồ vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1586: Chương: Ngươi lại tính cái gì đồ vật!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Bạch lão đám người sắc mặt lập tức âm trầm xuống. Tự nhiên tiểu thuyết. |2

Bạch lão gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi có biết ngươi đang nói cái gì?”

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, “Muốn ta đang nói một lần?”

Tiểu Bạch chính là vảy ngược của hắn, đối phương vậy mà muốn cầm tiểu Bạch linh hồn đi làm Khí Linh, hắn đương nhiên sẽ không cho đối phương sắc mặt tốt.

Bạch lão không có đang nói chuyện, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, rồi mới đối Dương Diệp cách không tựu là một trảo, lập tức, một cái kình thiên cự thủ từ Dương Diệp đỉnh đầu không gian chui ra, rồi mới hướng phía phía dưới Dương Diệp hung hăng bắt tới.

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, không có bất kỳ cái gì nói nhảm, hắn rút kiếm tựu là một trảm.

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm khí phóng lên tận trời, kiếm khí tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đánh vào bàn tay khổng lồ kia phía trên.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, chính là bỗng nhiên bạo tạc đầy trời, năng lượng cường đại đem không gian chung quanh chấn địa một trận kích rung động.

Chân trời, Bạch lão hai mắt nhắm lại, “Thật sự có tài, khó trách như thế phách lối. Bất quá, vẫn là sâu kiến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, tay phải nắm chắc thành quyền, rồi mới đối phía dưới Dương Diệp cách không tựu là một quyền.

Quyền ra, một đạo nương theo lấy lôi điện năng lượng cự quyền đột nhiên từ Dương Diệp đỉnh đầu không gian chui ra, đạo này năng lượng cự quyền khoảng chừng mấy trăm trượng chi trưởng, khi nó xuất hiện tại Dương Diệp đỉnh đầu lúc, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị đạo này cự quyền tràn ra tới uy áp cho đè ép bóp méo.

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, lúc này, trên bả vai hắn tiểu Bạch đột nhiên hướng phía xa xa những cái kia Linh Vương quơ quơ tiểu trảo, đón lấy, nàng há hốc miệng ra, một đạo cột sáng màu trắng lập tức từ miệng nàng bên trong phun tới, đạo này cột sáng màu trắng mục tiêu, chính là cái kia Bạch lão.

Cùng lúc đó, xa xa những cái kia Linh Vương tại lúc này cũng là dồn dập xuất thủ, vô số đạo màu sắc khác nhau cột sáng từ phía dưới phóng lên tận trời, cuối cùng nhất trên không trung hội tụ thành vì một cỗ to lớn thải sắc chùm sáng, khi nhìn thấy cỗ này thải sắc cột sáng lúc, tên kia Bạch lão sắc mặt lập tức thay đổi.

Hắn không dám khinh thường, lại không dám khinh thường, lập tức ra hiệu phía sau mười người đồng loạt ra tay, tại mười một người liên thủ ngăn cản dưới, tiểu Bạch cùng những cái kia Linh Vương đi ra thải sắc cột sáng lập tức bị phá hết, mà cái kia Bạch lão bọn người cũng là bị đẩy lui ngàn trượng xa!

Tiểu Bạch các loại Linh Vương liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, U Minh những Luân Hồi cảnh kia cường giả đột nhiên hướng phía những cái kia Linh Vương vọt tới.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, rồi mới nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ vỗ đầu của nàng, “Đi thôi, cẩn thận một chút!”

Tiểu bạch điểm một chút đầu, rồi mới thân hình lóe lên, đi tới những cái kia Linh Vương vị trí trung tâm, đón lấy, vô số linh khí từ trong cơ thể nàng bừng lên, những linh khí này xuất hiện, chung quanh những cái kia Linh Vương lập tức bắt đầu điên cuồng hấp thu những linh khí này.

Tiểu Bạch cùng những này Linh Vương mặc dù cũng cực mạnh, nhưng là, U Minh những cường giả kia cũng không yếu, bất quá còn tốt, những này Luân Hồi cảnh cường giả cũng không làm gì được tiểu Bạch các nàng. Tiểu Bạch cùng những cái kia Linh Vương muốn diệt đi những này Luân Hồi cảnh cường giả, cũng khó, dù sao những này Luân Hồi cảnh cường giả số lượng cũng không ít.

Tinh không phía trên, U Minh điện chủ nhìn về phía tên kia Bạch lão, “Tựu các ngươi chút người này?”

Bạch lão nhìn thoáng qua U Minh điện chủ, rồi mới trầm giọng nói: “Ta Hoàn Vũ hệ cường giả nhiều nhất một khắc chung tựu chạy tới nơi này.”

U Minh điện chủ khẽ gật đầu, rồi mới nhìn về phía phía dưới Tiểu Thiên, “Ngươi có thể tại một khắc chung nội sát ta sao?”

Tiểu Thiên âm thanh lạnh lùng nói: “Thử nhìn một chút!”

Thanh âm rơi xuống, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Lúc này Thiên Tuyền hệ cùng U Minh tầm đó, có chút giằng co.

Lúc này Tiểu Thiên mặc dù là vô địch tồn tại, nhưng là, cái kia U Minh điện chủ tuyệt không yếu, Tiểu Thiên muốn giết nàng, trong thời gian ngắn là không cách nào làm được. Đến loại này cấp cường giả, trừ phi thực lực xa các nàng, nếu không, muốn giết các nàng, đó là phi thường khó khăn. Mà lại, lúc này U Minh điện chủ cũng không có cùng Tiểu Thiên ngạnh kháng!

Vướng!

U Minh điện chủ tại vướng!

Chờ Hoàn Vũ hệ cường giả vừa đến, đến lúc đó, thế cục tựu trở về trong nháy mắt thay đổi. Bởi vì khi đó, chỉ cần Hoàn Vũ hệ những cường giả kia cùng U Minh cường giả liên thủ, nhất định có thể qua tại trong thời gian rất ngắn diệt đi những cái kia Linh Vương còn có thiên đạo chi nhãn.

Đến lúc đó, Tiểu Thiên coi như tại vô địch, cũng không đủ sức xoay chuyển đất trời, dù sao, nàng không có khả năng dùng sức một mình đơn đấu toàn bộ U Minh cùng Hoàn Vũ hệ.

Dương Diệp tự nhiên là đứng tại Tiểu Thiên bên này, nói đùa, tiểu Bạch thân phận đã bị tiết lộ ra ngoài, đừng nói cái kia Hoàn Vũ hệ, e là cho dù U Minh cũng sẽ không phóng qua nàng. Đây chính là Linh Chủ a, tác dụng quá lớn.

Tiểu Thiên một khi bị thua, tiểu Bạch còn có Tiểu Thiên hỏa những này Linh Vương hạ tràng chịu sẽ rất thảm!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, sắc mặt hắn trầm xuống, bởi vì lúc này Thiên Nữ đã cắn nuốt hết năm sáu cái thiên đạo chi nhãn!

Dương Diệp xuất hiện, cái này Thiên Nữ thật là những ngày này đạo chi nhãn khắc tinh, mà lại, Thiên Nữ mỗi thôn phệ hết một cái thiên đạo chi nhãn, nàng tự thân khí tức liền sẽ trở nên càng mạnh một chút, bởi vậy, Thiên Nữ cùng những ngày này đạo chi nhãn giao thủ, nàng là càng đánh càng mạnh!

Không thể để cho nàng tiếp tục thôn phệ đi xuống!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới cái kia Thiên Nữ trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện tại trước mặt mình, Thiên Nữ đại mi cau lại, "Đi ra!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Có thể phóng qua những ngày này đạo chi nhãn một ngựa sao?" Hắn biết rõ, lúc này Tiểu Thiên không cách nào bận tâm bên này, tiếp tục như vậy đi xuống, những ngày này đạo chi nhãn quả quyết sẽ bị cái này Thiên Nữ nuốt chửng lấy sạch sẽ.

Những ngày này đạo chi nhãn đều là Thiên Tuyền hệ trật tự người quản lý, một khi cũng bị Thiên Nữ thôn phệ hết, đối Thiên Tuyền hệ tới nói, không thể nghi ngờ là phi thường thương.

Thiên Nữ lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, "Cuối cùng nhất một lần, đi ra!"

Dương Diệp lắc đầu.

đọc truyện ở //truyenyy/
Thiên Nữ không nói gì, nàng thân hình khẽ động, đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, rồi mới một chưởng đối Dương Diệp đầu liền chụp đi xuống.

Dương Diệp nhìn xem Thiên Nữ, không có trốn tránh, càng không có phòng ngự.

Ngay tại Thiên Nữ tay cách Dương Diệp cái trán còn có nửa tấc lúc, cái tay kia đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp nhìn xem Thiên Nữ, Thiên Nữ cũng nhìn xem Dương Diệp.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Thiên Nữ thu tay về, “Như vậy muốn chết?”

Dương Diệp hướng phía trước đi một bước, rồi mới nói: “Ngươi là Nhân Nhân, đúng không?”

Thiên Nữ trầm mặc.

Dương Diệp nói khẽ: “Ta lúc đầu nhìn thấy ngươi, là còn chưa thức tỉnh ngươi, đúng không?”

Thiên Nữ nhìn về phía Dương Diệp, vẫn là không có nói chuyện.

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân, rồi mới nói: “Nhân Nhân, có thể phóng qua những ngày này đạo chi nhãn sao?”

Thiên Nữ ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, rồi mới nói: “Nhìn thấy không? Thiên Tuyền hệ là thủ không được. Mặc kệ là cái kia Tiểu Thiên, hay là cái kia Linh Chủ, đối với một ít thế lực tới nói, là một cái khó mà cự tuyệt dụ hoặc. Ngươi bây giờ rời đi, còn kịp.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Bỏ xuống tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên, còn có ta tại Thiên Tuyền hệ những người thân kia?”

Thiên Nữ đưa tay vuốt vuốt bên tai một tia tú, rồi mới nhạt tiếng nói: “Ngươi lưu tại nơi này, cũng không có bất kỳ chỗ dùng nào, đây là Vương giai thế lực ở giữa chiến tranh, cá nhân ngươi năng lực căn bản là không có cách cải biến cái gì.”

Dương Diệp trầm mặc, Thiên Nữ nói một chút cũng không sai. Lần này, hắn Dương Diệp hoàn toàn trở thành một cái quần chúng. U Minh cùng Tiểu Thiên ở giữa chiến tranh, hắn căn bản là không có cách cải biến cái gì. Bởi vì đối với Tiểu Thiên còn có U Minh tới nói, thực lực của hắn hay là quá yếu quá yếu.

Lúc này Thiên Nữ đột nhiên nhìn về phía xa xa tiểu Bạch, “Từ bỏ nàng đi.”

Dương Diệp nhướng mày, “Ý gì?”

Thiên Nữ nói: “Ngươi căn bản không rõ hiện tại các đại vũ trụ tầm đó linh khí khẩn trương trình độ, U Minh sở dĩ muốn khuếch trương, cũng là bởi vì chúng ta chỗ thế giới linh khí đã dần dần khô kiệt, chúng ta không thể không khác mưu đường ra, mà cái này Thiên Tuyền hệ, chính là chúng ta đường ra. Nhưng là, cái này Linh Chủ chúng ta cũng sẽ không từ bỏ.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Nữ nói: “Bởi vì nàng có thể sẽ cứu sống một vùng vũ trụ. Kỳ thật, nói trắng ra là, nàng tựu là một đầu linh mạch, một đầu cấp đại linh mạch, một đầu có thể nuôi sống một vùng vũ trụ chí ít vài vạn năm cấp linh mạch! Mà lại, nếu như đưa nàng luyện chế thành Khí Linh, như vậy, từ nàng làm Khí Linh món bảo vật này tựu tương đương với một cái cấp chuyển dời đan điền, nói tóm lại, nàng tác dụng quá tốt đẹp lớn, không có thế lực nào có thể cự tuyệt.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Mà thực lực của ngươi, còn chưa đủ để bảo vệ nàng, nàng đi theo ngươi, đối với ngươi mà nói, là họa.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, tinh không xa xôi chỗ sâu đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, một cỗ to lớn xe ngựa màu vàng óng xuất hiện ở Thiên Tuyền hệ trên không.

Chiếc này xe ngựa màu vàng óng thật dài, khoảng chừng ngàn trượng, mà hướng chiếc xe ngựa này, lại là tam đầu long!

Tại chiếc xe ngựa này phía trên, ngồi một tên cẩm bào thanh niên nam tử, mà tại cẩm bào thanh niên nam tử trong ngực, là một tên mỹ mạo nữ tử.

Tại chiếc xe ngựa này chung quanh, thì là một đám mặc kim sắc khôi giáp, cầm trong tay trường thương thị vệ, khoảng chừng trên trăm, toàn bộ đều là Luân Hồi cảnh!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân chỗ có người cũng ngừng lại.

Nơi xa, tên kia Hoàn Vũ hệ lão giả áo bào trắng thân hình khẽ động, đi tới xe ngựa phía dưới, rồi mới đối xe ngựa cung kính thi lễ, “Gặp qua Lâm Kỳ thiếu chủ.”

Tên kia tên là Lâm Kỳ nam tử chậm rãi đứng dậy, rồi mới nhìn lướt qua phía dưới, “Đây chính là cái kia Thiên Tuyền hệ?”

Tên lão giả kia cung kính nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

Lâm Kỳ đang muốn nói chuyện, lúc này, trong ngực hắn tên kia mỹ mạo nữ tử đột nhiên nhìn về phía xa xa tiểu Bạch, “Đây chính là cái kia Linh Chủ?”

Bạch lão nhẹ gật đầu, “Hồi Mạc tiểu thư, chính là, này Linh Chủ là ấu niên kỳ, vừa vặn thích hợp làm Khí Linh.”

Nghe vậy, nữ tử kia nở nụ cười xinh đẹp, rồi mới ôm cái kia Lâm Kỳ eo, “Lâm lang, ngươi đã nói, muốn vì ta Minh Tâm cảnh tìm một cái Linh Chủ cấp bậc Khí Linh.”

Lâm Kỳ nhéo nhéo nữ tử khuôn mặt, rồi mới cười nói: “Ta thời điểm nào đối ngươi nuốt lời qua?”

Nói, hắn nhìn về phía một bên Tiểu Thiên, “Các hạ đem cái này Linh Chủ giao cho ta, ta lập tức mang theo Hoàn Vũ hệ người rời đi, như thế nào?”

“Nếu như ta không đây?” Nói chuyện không phải Tiểu Thiên, mà là một bên Dương Diệp. Lúc này, Dương Diệp đã đem tiểu Bạch ôm vào trong lòng.

Nghe được Dương Diệp, cái kia Lâm Kỳ ánh mắt lập tức rơi vào Dương Diệp trên thân, “Ngươi tính cái gì đồ vật?”

“Tính cái gì đồ vật?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, “Ngươi lại tính cái gì đồ vật?”

“Ta?”

Lâm Kỳ cười cười, rồi mới nói: “Hoàn Vũ hệ, bốn trăm bên trong thế giới, ba cái đại thế giới, những này, đều là ta Lâm gia thế lực, mà ta, là Lâm gia thế tử, cũng là tương lai Hoàn Vũ hệ chi chủ, ngươi nói ta tính cái gì?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1592: Chương: Tại cho ta lải nhải một câu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1587: Chương: Tại cho ta lải nhải một câu?

“Dám đơn đấu sao?”

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Lâm Kỳ, “Đừng nói những cái kia có không có, tựu hỏi ngươi, dám đơn đấu không?”

“Đơn đấu?”

Lâm Kỳ khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi có tư cách gì cùng ta đơn đấu?”

“Chà chà!”

Dương Diệp lắc đầu, “Nguyên lai Hoàn Vũ hệ tương lai chi chủ tựu là mặt hàng này. Tự nhiên tiểu thuyết |2 biết không? Chỉ có vô năng mới có thể đi hơi một tí nói cha mình là ai, sau lưng mình có ai, đừng xem, ta nói tựu là ngươi.”

Lâm Kỳ còn chưa nói chuyện, bên cạnh hắn tên kia Bạch lão đột nhiên phẫn nộ quát: “Muốn chết!”

Thanh âm rơi xuống, lão giả liền muốn xuất thủ, mà lúc này, cái kia Lâm Kỳ lại là ngăn cản Bạch lão, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Biết không? Vô tri không đáng sợ, đáng sợ là không biết vô tri. Ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chỉ vào cái kia Lâm Kỳ, “Đừng cho ta bức bức, tựu hỏi ngươi, dám đơn đấu không?”

Giữa sân, nhìn thấy một màn này, mọi người đều là nhịn không được nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Tại U Minh bọn người trong mắt, vậy mà đều là vẻ tán thưởng.

Mặc kệ Dương Diệp thực lực như thế nào, Dương Diệp phần này dũng khí, phần này hào khí liền đã đạt được bọn hắn nhận đồng. Mà lại, nam nhân liền nên như vậy, muốn chiến tựu chiến, kéo những cái kia bối cảnh gì làm cái gì? Hoàn Vũ hệ lợi hại, không có nghĩa là ngươi Lâm Kỳ cũng lợi hại!

Không trung, cái kia Lâm Kỳ lập tức âm trầm xuống, “Đã ngươi muốn chết như vậy, vậy ta liền thành toàn ngươi.” Thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy lên, hướng phía phía dưới Dương Diệp bắn mạnh tới.

Giờ này khắc này, không chiến là không được. Nếu không truyền đi, hắn nhưng gánh không nổi người này.

Làm Lâm Kỳ đi vào Dương Diệp trên không trăm trượng khoảng cách lúc, một cỗ khí tức kinh khủng lập tức từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, cỗ khí tức này những nơi đi qua, trực tiếp đem không gian chung quanh cũng đè ép nổi lên từng đợt gợn sóng!

Âm Dương kính!

Mặc dù cái này Lâm Kỳ là Âm Dương cảnh cường giả, nhưng là hắn tràn ra tới cỗ khí tức này, so một chút Luân Hồi cảnh cường giả còn mạnh hơn!

Dương Diệp cũng không ngoài ý muốn, cái này Lâm Kỳ là Hoàn Vũ hệ thế tử, hắn từ nhỏ đến lớn lấy được tài nguyên quả quyết là phi thường rất nhiều, dưới loại tình huống này, đừng nói một người, liền xem như một con lợn đều có thể tu luyện thành tinh.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đỉnh đầu Kiếm Thần Ấn đột nhiên phát sáng lên, ngay sau đó, Dương Diệp kiếm ý trực tiếp được đề thăng đến quy nguyên cảnh, cùng lúc đó, Yêu Thần chi lực cũng bị thôi động, sau một khắc, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Dương Diệp vừa ra tay tựu là xuất toàn lực, hắn tự nhiên muốn xuất toàn lực, bởi vì với hắn mà nói, cũng chỉ có một cơ hội.

Khi nhìn thấy Dương Diệp một kiếm này lúc, xa xa cái kia Hoàn Vũ hệ Bạch lão sắc mặt lúc này biến đổi, “Cẩn thận!”

Nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía nơi xa bắn mạnh tới.

Nơi xa, cái kia Lâm Kỳ tại nhìn thấy Dương Diệp tiêu thất một khắc này, sắc mặt tựu biến vô cùng khó coi. Hắn biết, lần này khinh địch, thật to khinh địch. Không kịp nghĩ nhiều, hắn thủ đoạn khẽ động, một mặt màu đen khiên tròn xuất hiện ở trong tay của hắn, cùng lúc đó, trong cơ thể hắn Huyền khí điên cuồng hướng phía trong tay cái kia diện khiên tròn dũng mãnh lao tới.

Sau một khắc, một thanh mũi kiếm trực tiếp chống đỡ tại cái kia diện khiên tròn phía trên.

Bành!

Cái kia diện khiên tròn trực tiếp ầm vang vỡ vụn, hóa thành đầy trời mảnh vỡ. Khiên tròn về sau cái kia Lâm Kỳ hoảng hốt, liền muốn đào tẩu, nhưng mà đã muộn, một thanh mũi kiếm trực tiếp chống đỡ tại hắn giữa lông mày phía trên.

Bại!

Một chiêu bại!

Cái kia đã vọt tới Lâm Kỳ cùng Dương Diệp bên người trước mặt trăm trượng lão giả ngạnh sinh sinh ngừng lại, lão giả trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hắn không nghĩ tới, nhà mình thế tử thậm chí ngay cả một cái Âm Dương cảnh huyền giả một chiêu cũng không tiếp nổi.

Phải biết, Lâm Kỳ tại Hoàn Vũ hệ cũng là cấp thiên tài a!

Nơi xa, U Minh điện chủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, nhưng là ở tại trong mắt lại là có một vòng kinh ngạc.

“Lâm thế tử!”

Đúng lúc này, xa xa cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên nói: “Ngươi vị này đối thủ, thế nhưng là chúng ta Thiên Toàn hệ kiếm thứ nhất tu, khả năng cũng là đệ nhất thiên tài, ngươi bại trong tay hắn, không có chút nào oan.”

Mặc dù trong khoảng thời gian này đến nay, Dương Diệp tại Thiên Toàn hệ cùng U Minh ở giữa trong chiến tranh cũng không có đưa đến cái tác dụng gì, nhưng là, đối với Dương Diệp, U Minh cho tới bây giờ đều không có xem thường qua.

Lâm Kỳ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ta ngược lại thật ra mắt vụng về.”

Dương Diệp nhìn thẳng Lâm Kỳ, “Để ngươi người lập tức lập tức rời đi Thiên Toàn hệ, đồng thời dùng thần hồn thề, vĩnh viễn không bước vào Thiên Toàn hệ.”

Theo hắn chính mình ý nghĩ, hắn là nghĩ một kiếm kết quả cái này Lâm Kỳ, nhưng là hắn biết rõ, giết cái này Lâm Kỳ, căn bản là không có cách giải quyết Thiên Toàn hệ nguy cơ trước mắt. Đây cũng là lúc trước hắn tại sao muốn mở miệng khiêu khích Lâm Kỳ, để Lâm Kỳ cùng hắn đơn đấu nguyên nhân.

Nghe được Dương Diệp, Lâm Kỳ cười lạnh một tiếng, “Ngươi là đang nói đùa sao? Ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một trảm.

Xùy!

Cái kia Lâm Kỳ cánh tay trái trực tiếp mang theo một cỗ tiên huyết ném đi ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Hoàn Vũ hệ đám người sắc mặt đại biến, lão giả kia phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi...”

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, đánh gãy hắn, “Ngươi câm miệng cho ta, tại cho ta lải nhải một câu, có tin ta hay không lập tức để đầu hắn dọn nhà?”

“Ngươi...”

Bạch lão giận không thể nuốt, nhưng lại không dám nói gì, bởi vì Dương Diệp lúc nói chuyện, không hề giống là đang nói đùa, mà lại, trực giác của hắn nói cho hắn biết, Dương Diệp thực dám làm như thế.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lâm Kỳ, lúc này, Lâm Kỳ sắc mặt đã biến vô cùng âm trầm, “Ta đã lớn như vậy, lần thứ nhất bị người...”

“Im miệng!”

Dương Diệp kiếm trong tay hướng phía trước để liễu để, lập tức, kiếm nhập mi tâm, Lâm Kỳ thanh âm im bặt mà dừng. Rất nhanh, một cỗ tiên huyết từ Lâm Kỳ giữa lông mày tràn ra ngoài, Lâm Kỳ mặt trong nháy mắt trở thành một trương huyết mặt.

Dương Diệp nhìn xem Lâm Kỳ, “Một lần cuối cùng, để ngươi người lập tức rời đi Thiên Toàn hệ, đồng thời bảo lãnh vĩnh viễn không bước vào Thiên Toàn hệ!”

Lâm Kỳ nhìn xem Dương Diệp nửa ngày, đột nhiên, hắn nở nụ cười gằn, “Ngươi giết nha, ngươi dám giết ta sao? Ta cho ngươi biết, ta nếu là chết ở chỗ này, ta Hoàn Vũ hệ đem san bằng toàn bộ Thiên Toàn hệ...” Nói, hắn đưa tay chỉ Dương Diệp ngực, “Về phần ngươi, ta bảo lãnh, có liên hệ với ngươi người, cũng đem nhận trên thế giới tàn khốc nhất tra tấn, ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp thủ đoạn đột nhiên động một cái.

Xùy!

Tại chỗ có người trong ánh mắt, Lâm Kỳ đầu trực tiếp ném đi ra ngoài...

Hoàn Vũ hệ những người kia trực tiếp ngây dại.

Bao quát U Minh những người kia giờ phút này cũng là sửng sốt, bọn hắn đều không có nghĩ đến Dương Diệp vậy mà thực dám giết!

“Rút lui!”

Đúng lúc này, một bên U Minh điện chủ đột nhiên nói.

Nghe được U Minh điện chủ, U Minh những cường giả kia không chút do dự, xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua U Minh điện chủ, hắn tự nhiên minh bạch đối phương vì cái gì vào lúc này lựa chọn rút lui, bởi vì đối phương muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi. Hắn giết cái kia Lâm Kỳ, không hề nghi ngờ, Hoàn Vũ hệ chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!

Hiện tại U Minh rút đi, tựu là muốn chờ Thiên Toàn hệ cùng Hoàn Vũ hệ lưỡng bại câu thương, sau đó đến lúc đó U Minh tại đi ra ngồi thu ngư ông thủ lợi!

Giết Lâm Kỳ, là xúc động tiến hành sao?

Đương nhiên không phải!

Vừa rồi tại nghe được Lâm Kỳ lời nói lúc, hắn đột nhiên minh bạch một sự kiện, cái kia chính là không thể đem hi vọng ký thác trên người người khác. Để Hoàn Vũ hệ người rút khỏi Thiên Toàn hệ, sau đó để người ta thề vĩnh viễn không bước vào Thiên Toàn hệ, không thể không nói, cái này có chút ngây thơ!

Ngươi có thực lực, người khác tự nhiên không dám tới lấn, nếu là không có thực lực, để cho người khác một vạn cái lời thề đều không dùng!

“U Minh cứ đi như thế, có phải hay không quá không đủ ý tứ?”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên tại sâu trong tinh không vang lên, đón lấy, một người trung niên nam tử trống rỗng xuất hiện tại giữa sân.

Nhìn thấy tên này nam tử trung niên, cái kia Hoàn Vũ hệ Bạch lão đám người sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó vội vàng hướng lấy nam tử trung niên cung kính thi lễ, đồng nói: “Gặp qua gia chủ!”

Lâm gia gia chủ!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới cái này Hoàn Vũ hệ lão đại đều tới. Hoàn Vũ hệ không có thiên đạo chi chủ, bởi vì cái này Lâm gia tựu là Hoàn Vũ hệ thế lực lớn nhất, cũng là Hoàn Vũ hệ trật tự người xây dựng, bởi vậy, cái này Lâm gia gia chủ dĩ nhiên chính là Hoàn Vũ hệ lão đại.

Nơi xa, U Minh điện chủ nhìn thoáng qua Lâm gia gia chủ, sau đó nói: "Xem ra Lâm gia đối cái này Linh Chủ cùng thiên đạo chi chủ, tình thế bắt buộc a!"

Lâm gia gia chủ quay đầu nhìn về phía phía dưới Tiểu Thiên, sau đó nói: "Người này tại giới này, có được vạn vật chi lực gia trì, mặc kệ là ngươi hay là ta, tại giới này đều không phải là nàng đối thủ, hai người chúng ta liên thủ, có lẽ có thể cùng đánh một trận. Như vậy như thế nào, ta Lâm gia cùng U Minh liên thủ, sau khi chuyện thành công, Thiên Toàn hệ về ngươi U Minh, này thiên đạo chi chủ cùng cái này Linh Chủ về ta Lâm gia, ý của ngươi như nào?"

U Minh điện chủ trầm mặc.

Lúc này, Lâm gia gia chủ lại nói: "Nếu như các hạ muốn rút lui, vậy ta Lâm gia cũng sẽ rút lui."

U Minh điện chủ nhìn thoáng qua Lâm gia gia chủ, sau đó nói: "Tốt, Thiên Toàn hệ về ta U Minh, thiên đạo chi chủ cùng Linh Chủ về ngươi Lâm gia!"

Nghe vậy, cái kia Lâm gia gia chủ mỉm cười, sau đó nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, nói: "Ta đứa con kia mặc dù không thế nào không chịu thua kém, dù sao cũng là con của ta. Cứ như vậy giết ngươi, có chút quá tiện nghi ngươi. Như vậy như thế nào, ta Lâm gia còn thiếu một đầu chó giữ nhà, tựu ngươi, thế nào?"

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ sâu trong tinh không truyền đến, "Muốn ta Dương gia người làm cho ngươi chó giữ nhà?"

Thanh âm rơi xuống, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, nữ tử ánh mắt trực tiếp rơi vào cái kia Lâm gia gia chủ trên thân, "Một khắc đồng hồ về sau, ngươi như còn sống, như vậy, Hoàn Vũ hệ Lâm gia liền sẽ tại thế gian này tiêu thất."

Đám người: "..."

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1593: Chương: Ta như mạnh, không cần dựa vào Dương gia?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1588: Chương: Ta như mạnh, không cần dựa vào Dương gia?

Giữa sân, chỗ có người ánh mắt cũng rơi vào nữ tử trên thân.

Nữ tử thân mang một bộ thủy lam sắc váy dài, ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, mày kiếm mắt phượng, khuôn mặt tú mỹ, chỉ là có chút băng lãnh.

Đáng giá nói chuyện chính là, nữ tử cùng Dương Diệp dung mạo giống nhau đến mấy phần.

Dương gia!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, trầm mặc. Hắn biết, đây chính là Dương gia cái kia cái gì Tiếp Dẫn Sứ.

Nơi xa, Lâm gia gia chủ gắt gao nhìn xem nữ tử, “Các hạ là người nào.”

Nữ tử không để ý tí nào cái kia Lâm gia gia chủ, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn ánh mắt lạnh như băng bên trong lập tức nhiều một tia nhu sắc, “Ngươi cũng như thế lớn.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, rồi mới nói: “Ngươi là?”

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, rồi mới nói: “Ta là phụ thân ngươi thân muội muội, cũng liền cô cô của ngươi. Ta tên một chữ một cái ‘Huyên’ ”

Dương Diệp không nói gì, bình tĩnh mà xem xét, hắn đối cái này cái gọi là cái gì Dương gia, thực một điểm tình cảm đều không có, bao quát cái này đột nhiên xuất hiện tiểu di, cũng là không có một chút tình cảm.

Nhìn thấy Dương Diệp biểu lộ, Dương Huyên trong mắt lóe lên một vòng phức tạp, “Ta biết ngươi đối với gia tộc, bao quát đối ta đều không có cái gì tình cảm, ta hiểu, dù sao ngươi từ nhỏ đã ở bên ngoài, bất quá có một chút ngươi nhất định phải rõ ràng, cái kia chính là, chúng ta là Dương gia người, trên người ngươi chảy Dương gia huyết, chảy phụ thân ngươi huyết, đây là vĩnh viễn cũng vô pháp cải biến sự thật.”

“Dương gia!”

Một bên Lâm gia gia chủ đột nhiên nói: “Cái nào Dương gia?”

Dương Huyên quay đầu nhìn thoáng qua Lâm gia gia chủ, “Ngươi còn lại nửa khắc chung.”

Lâm gia gia chủ hai mắt nhắm lại, “Các hạ đến tột cùng là ai?”

Dương Huyên không có trả lời, mà là quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng đánh giá một chút Dương Diệp, lập tức khẽ gật đầu, “Khó được, thực khó được, không nghĩ tới ngươi ở bên ngoài lại có thể đạt đến loại trình độ này, mặc dù so với trong gia tộc mấy cái kia yêu nghiệt còn kém rất nhiều, nhưng là đã tốt vô cùng.”

Dương Diệp nói: “Ngươi là tới tìm ta trở về tham gia cái kia cái gì thế tử tranh đoạt thi đấu?”

Dương Huyên nói: “Đương nhiên, có nhiều thứ, ngươi hẳn là trở về tự mình muốn trở về!”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không có cái gì hứng thú!” Hắn không biết Dương gia năm đó phát sinh cái gì, cũng không biết chưa từng gặp mặt cái kia phụ thân tại sao bị lưu vong, những này hắn cũng không muốn biết, cũng không muốn đi quản.

Một câu, hắn không muốn cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy đi.

Nghe được Dương Diệp, Dương Huyên lạnh lẽo, “Ngươi tựu như thế không có chí khí?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta như mạnh, không cần dựa vào Dương gia? Ta nếu không mạnh, mười cái Dương gia cho ta dựa vào ta cũng không đáng tin cậy, không phải sao?”

Nghe được Dương Diệp, Dương Huyên nhu hòa rất nhiều, nàng nhẹ nhàng vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, “Ngươi có cái này tâm tính, rất tốt. Chỉ là, ngươi phải hiểu được, có nhiều thứ, chúng ta phải đi muốn trở về. Mà lại, hiện tại ngươi nghĩ không cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy, cũng đã chậm.”

“Tại sao?” Dương Diệp không hiểu.

Dương Huyên nói: “Lúc đầu, Dương gia không biết còn có ngươi, loại tình huống này, ngươi không trở về Dương gia, khả năng thực có thể vượt qua cuộc sống yên tĩnh. Nhưng là hiện tại, Dương gia biết ngươi tồn tại... Đối với có ít người tới nói, chỉ có ngươi chết, bọn hắn mới có thể yên tâm.”

Dương Diệp nhướng mày, đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, một bên cái kia Lâm gia gia chủ đột nhiên nói: “Các hạ chuyện phiếm nói xong sao?”

Dương Huyên quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Lâm gia gia chủ, rồi mới nói: “Đã đến giờ.”

Lâm gia gia chủ nhẹ gật đầu, “Ta rất muốn biết, các hạ muốn thế nào để cho ta Hoàn Vũ hệ Lâm gia tại thế gian này tiêu thất.”

Đúng lúc này, chân trời không gian đột nhiên rung động lên, rất nhanh, mười tên mặc tử kim sắc khôi giáp, đầu đội mặt nạ huyền giả xuất hiện ở tinh không bên trong, sau một khắc, mười người trực tiếp xuất hiện tại Dương Huyên trước mặt.

Mười người đối Dương Huyên cung kính thi lễ, rồi mới thối lui đến Dương Huyên phía sau.

Khi nhìn thấy mười người này lúc, giữa sân chỗ có người sắc mặt cũng thay đổi. Đặc biệt là cái kia Lâm gia gia chủ, lúc này Lâm gia gia chủ sắc mặt không chỉ có vô cùng khó coi, còn có chút tái nhợt.

Mà U Minh các loại đông cường giả thì biến vô cùng ngưng trọng.

“Chí cảnh cường giả!” Tiểu Thiên đột nhiên trầm giọng nói.

“Chí cảnh cường giả?”

Tiểu Thiên bên người, Dương Diệp nói: “Siêu việt Luân Hồi cảnh cường giả?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua U Minh điện chủ bọn người, rồi mới nói: “Các nàng đều không phải là Chí cảnh cường giả?”

“Dĩ nhiên không phải!”

truyencuatuinet

Tiểu Thiên lắc đầu, “Các nàng đều chỉ là Luân Hồi cảnh, bất quá, không phải bình thường Luân Hồi cảnh. Hoặc là nói, nửa bước Chí cảnh so sánh phù hợp. Không phải nói các nàng thiên phú không được, mà là giống chúng ta loại này vũ trụ, căn bản là không có cách sinh ra Chí cảnh cường giả, chỉ có loại kia cấp bậc cao hơn vũ trụ cùng thế giới, mới có thể cho sinh ra Chí cảnh cường giả!"

Nói đến đây, nàng nhìn về phía một bên Dương Huyên, "Các ngươi đến từ cấp bậc cao hơn vũ trụ!"

Dương Huyên nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, rồi mới nói: "Thiên đạo chi chủ, không tầm thường thiên đạo chi chủ... Ngươi để cho ta có chút ngoài ý muốn!"

"Không tầm thường thiên đạo chi chủ?" Dương Diệp hỏi, "Ý gì?"

Dương Huyên đánh giá một chút Tiểu Thiên, rồi mới nói: "Trên người nàng có vạn vật gia trì, nàng lúc này, Chí cảnh cường giả cũng không làm gì được nàng, ở cái thế giới này, nàng tương đương với vô địch. Mà có thể làm cho vạn vật cam tâm tình nguyện kính dâng ra lực lượng thiên đạo chi chủ, ta lần thứ nhất gặp, phải biết, vạn vật tại kính dâng lực lượng lúc, đối bọn chúng tự thân tới nói, là sẽ có tổn thương! Mà nàng có thể làm cho vạn vật cam tâm tình nguyện kính dâng ra lực lượng của mình, nghĩ đến nàng ở chỗ này rất được lòng người."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực, Tiểu Thiên tại mảnh thế giới này xác thực phi thường được hoan nghênh.

"Dương gia!"

Đúng lúc này, một bên U Minh điện chủ đột nhiên nói: "Thế nhưng là truyền thuyết kia trung hào xưng người điên gia tộc Dương gia?"

Dương Huyên quay đầu nhìn về phía U Minh điện chủ, "Ngươi biết ta Dương gia?"

Nghe được Dương Huyên thừa nhận, U Minh điện chủ ngọc thủ lập tức nắm chặt lên, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: "Ta không biết, chỉ là tại thật lâu trước nghe ta sư phụ nói qua các ngươi. Y ta nói biết, các ngươi Dương gia hẳn là rời cái này cái địa phương rất xa mới là..."

Dương Huyên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hắn là ta Dương gia người, lần này đặc địa vì hắn mà tới."

U Minh điện chủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: "Minh bạch. Các hạ, ta U Minh vô ý mạo phạm Dương gia, chuyện hôm nay, ta U Minh như vậy coi như thôi, đến nay sau này, ta U Minh sẽ không ở ra tay với Thiên Tuyền hệ."

Nghe được U Minh điện chủ, U Minh những cường giả kia sắc mặt đều là biến đổi, trong mắt càng là tràn đầy không hiểu, hiển nhiên, bọn hắn cũng không rõ ràng Dương gia thế lực.

Dương Huyên nhìn thoáng qua U Minh điện chủ, “Ngươi cũng không đơn giản, mặc dù không phải Chí cảnh cường giả, nhưng là thực lực chỉ sợ đã siêu việt một chút Chí cảnh cường giả.”

U Minh điện chủ không nói gì.

Dương Huyên nói: “Đi thôi, nhớ kỹ trước ngươi nói qua.”

U Minh điện chủ nhìn thoáng qua Dương Huyên, rồi mới thân hình run lên, mang theo U Minh đám người rời đi Thiên Tuyền hệ.

Một bên, Tiểu Thiên trong mắt lóe lên một vòng không cam lòng, nhưng lại không có xuất thủ. Bởi vì, coi như Thiên Tuyền hệ cuối cùng nhất có thể lưu lại U Minh những cường giả này, nhưng là, Thiên Tuyền hệ quả quyết cũng sẽ nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới.

Loại kia thắng lợi, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa!

“Các hạ...”

Đúng lúc này, một bên cái kia Lâm gia gia chủ đột nhiên nói: “Ta Hoàn Vũ hệ...”

Mà đúng lúc này, Dương Huyên đột nhiên nhìn về phía phía sau mười người kia, “Đi tìm tới Hoàn Vũ hệ, rồi mới để cái này Lâm gia từ trên thế giới này tiêu thất!”

Mười người nhẹ gật đầu, sau một khắc, trong đó bảy người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nghe được Dương Huyên, cái kia Lâm gia gia chủ trong nháy mắt dữ tợn lên, “Các hạ coi là thật muốn vứt cái ngươi chết ta sống?”

“Ngươi chết ta sống?”

Dương Huyên khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Ngươi Lâm gia tính cái cái gì đồ vật? Cũng bồi cùng ta Dương gia ngươi chết ta sống? Ta cho ngươi biết, phàm nhục ta Dương gia, đáng chết tuyệt!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên, tại nàng phía sau ba người kia trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Lâm gia cái kia một đám Luân Hồi cảnh cường giả bên trong.

Đồ sát!

Chân chính đồ sát!

Mặc dù những cường giả kia đều là Luân Hồi cảnh, nhưng là, những này Luân Hồi cảnh cường giả tại ba người kia trước mặt cơ hồ không có sức hoàn thủ!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lâm gia gia chủ trong mắt xuất hiện vẻ hoảng sợ, trước đó hắn vẫn cảm thấy Lâm gia cùng cái này cái gọi là Dương gia có lực đánh một trận, nhưng là hiện tại một màn này nói cho hắn biết, hắn sai.

Lâm gia cùng Dương gia, căn bản không phải một cấp bậc thế lực!

Lâm gia gia chủ quay đầu nhìn về phía Dương Huyên, "Các hạ, lần này ta Lâm gia nhận thua, còn xin các hạ giơ cao đánh khẽ, thả ta Lâm gia một ngựa!"

Nói, hắn đối Dương Huyên thi lễ một cái.

Mất mặt sao?

Đương nhiên mất mặt!

Nhưng là, giờ phút này Lâm gia gia chủ căn bản không có lựa chọn. Chiến? Vẫn thế nào đứng? Những này Luân Hồi cảnh cường giả căn bản không phải Chí cảnh cường giả đối thủ, mà lại, trọng yếu nhất chính là, còn có bảy tên Chí cảnh cường giả đã tiến về Lâm gia.

Có thể tưởng tượng, cái kia bảy tên Chí cảnh cường giả đến Lâm gia, Lâm gia sẽ là cái gì hạ tràng!

Cầu xin tha thứ!

Chỉ có thể cầu xin tha thứ!

Dương Huyên nhìn cũng chưa từng nhìn cái kia Lâm gia gia chủ, mà là nhìn về phía Dương Diệp, "Lần này, ngươi làm chủ."

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Lâm gia gia chủ, lúc này, Lâm gia gia chủ tràn đầy cầu xin chi sắc. Dương Diệp thu hồi ánh mắt, rồi mới nhìn một chút ngực mình tiểu Bạch, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn vừa nhìn về phía xa xa Lâm gia gia chủ, "Tiểu Bạch nếu là rơi vào trong tay các ngươi, hạ tràng sẽ ra sao? Ta nếu là rơi vào trong tay các ngươi, ta hạ tràng lại sẽ ra sao?"

Lâm gia gia chủ đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nếu là địch nhân, liền nên chém tận giết tuyệt!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1594: Chương: Không có lực lượng, người như cẩu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1589: Chương: Không có lực lượng, người như cẩu!

Phóng qua Lâm gia?

Đầu hắn bị cửa kẹp mới có thể đi phóng qua Lâm gia. Như hắn nói, thử hỏi, hắn cùng tiểu Bạch nếu là rơi vào Lâm gia, Lâm gia sẽ bỏ qua bọn hắn sao? Đáp án là chắc chắn sẽ không. Giống như Lâm gia loại gia tộc này, hắn biết rõ, ngươi mạnh, hắn liền sẽ như chó đối ngươi chó vẩy đuôi mừng chủ, nhưng là, ngươi nếu là yếu, hắn đối ngươi khi ra tay, tuyệt sẽ không nương tay!

Nhân từ đối với địch nhân, tựu là đối tàn nhẫn!

Còn nữa, Lâm gia dám đánh tiểu Bạch chủ ý, đây là hắn không thể chịu đựng!

Nghe được Dương Diệp, Dương Huyên trong mắt lóe lên một vòng tán thưởng, nàng vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, “Tốt, rất tốt, ta Dương gia nam nhi, liền nên có thù tất báo!”

Dương Diệp: “...”

Đúng lúc này, một bên cái kia Lâm gia gia chủ đột nhiên thân hình khẽ động hướng phía chân trời bỏ chạy.

Đang nghe Dương Diệp lời nói lúc, là hắn biết, muốn cho Dương Diệp phóng qua Lâm gia, đã không có khả năng. Bởi vậy, hắn quả quyết lựa chọn chạy trốn.

Nhìn thấy Lâm gia gia chủ trốn, Dương Huyên khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất tại nguyên chỗ, rất nhanh, mấy vạn trượng bên ngoài đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh, theo đạo này tiếng vang vang lên, cái kia toàn bộ sâu trong tinh không đều là kịch liệt run lên.

Hai hơi về sau, Dương Huyên về tới Dương Diệp trước mặt.

“Chết rồi?” Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên lông mày nhướn lên, “Nếu không đây?”

Dương Diệp khóe miệng vi trừu, chính mình cái này tiện nghi cô cô, giống như có chút lợi hại a!

Đúng lúc này, trước đó rời đi cái kia bảy tên mặc tử kim sắc khôi giáp huyền giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Huyên bên người, bảy người đối Dương Huyên có chút thi lễ, sau đó cung kính thối lui đến Dương Huyên sau lưng.

“Huyết mạch của ngươi...”

Lúc này, Dương Huyên đột nhiên đưa tay điểm vào Dương Diệp trước ngực, “Trên người ngươi có Dương gia huyết mạch, vì sao huyết mạch của ngươi tĩnh mịch một mảnh?” Nói đến đây, Dương Huyên đại mi nhăn, đột nhiên, nàng đồng tử hơi co lại, “Làm sao có thể, huyết mạch của ngươi lại bị áp chế!”

Nghe được Dương Huyên, ở sau lưng hắn mười người kia lập tức cùng nhau nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin!

Áp chế Dương gia phong ma huyết mạch?

Làm sao có thể?

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng ngọc thủ bắt lấy Dương Diệp bả vai thân hình run lên, sau đó cùng Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Một chỗ không biết tên trên đỉnh núi.

Dương Huyên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Món kia bảo vật ở trên thân thể ngươi, đúng không?”

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, đối phương biết Hồng Mông Tháp? Đối phương vì sao lại biết?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Làm sao ngươi biết?”

“Quả nhiên!”

Dương Huyên hai mắt chậm rãi nhắm lại, hồi lâu, nàng mở to mắt nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi biết phụ thân ngươi tại sao lại bị lưu vong sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Dương Huyên nói: “Cũng là bởi vì món kia bảo vật. Món kia bảo vật, không có có người biết là bảo vật gì, nhưng là món kia bảo vật tại chúng ta thế giới kia xuất hiện lúc, thiên ra dị tượng, vô số cường giả quấy rầy, tựu ngay cả chúng ta Dương gia lão tổ cũng bị kinh động... Cuối cùng, món kia bảo vật rơi vào phụ thân ngươi trong tay!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên trầm giọng nói: “Sau đó trong cơ thể hắn Huyền khí đột nhiên tiêu thất sạch sẽ, trở thành một tên phế nhân. Mặc kệ hắn tu luyện như thế nào đều không thể tụ tập Huyền khí, mà hắn lại không cách nào khống chế món kia bảo vật, cuối cùng, hắn từ một cái siêu cấp thiên tài biến thành một cái siêu cấp phế vật.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cũng đã biết, hắn của ban đầu, thế nhưng là ta Dương gia đệ nhất thiên tài. Có thể nói, nếu như phụ thân ngươi năm đó không có chuyện, Dương gia tựu là hắn vật trong bàn tay. Có hắn tại, Dương gia còn lại những người kia căn bản cũng không dám cùng hắn tranh!”

Hút sạch Huyền khí!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, việc này quả quyết là Hồng Mông Tháp làm, tựu cùng hắn tình huống ban đầu đồng dạng!

Lúc này, Dương Huyên lại nói: “Dương gia, sẽ không để cho một cái phế vật đương thời tử. Kỳ thật, hắn là nên chết, nhưng là, có quá nhiều người ủng hộ hắn. Để không làm cho chúng nộ, cho nên, gia tộc tựu dùng rèn luyện danh nghĩa của hắn đem hắn lưu đày.”

Dương Diệp nói: “Cái này rất bình thường, không phải sao? Không có thực lực, liền nên hạ vị, cá nhân ta là cảm thấy rất bình thường.”

“Đánh rắm!”

Dương Huyên đột nhiên đưa tay nắm chặt Dương Diệp trước ngực quần áo, cả giận nói: “Ngươi cũng đã biết, lúc trước Dương gia hai mươi lăm cái đại thế giới, mấy trăm bên trong thế giới, còn có mấy ngàn tiểu thế giới, trong đó có bảy thành đều là ngươi phụ thân một tay đánh xuống! Những cái kia là phụ thân ngươi, cũng là ngươi, cho nên, ngươi nhất định phải trở về Dương gia, đoạt lại vốn nên nên thứ thuộc về ngươi!”

Nói nàng buông lỏng ra Dương Diệp quần áo, nhưng lại hung hăng trừng mắt liếc Dương Diệp.

Dương Diệp lắc đầu, “Vị đại tỷ này...”

“Ngươi không muốn bị đánh, tốt nhất là gọi cô cô!” Dương Huyên đột nhiên nói.

Dương Diệp khuôn mặt co lại, hắn nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Cái kia, cá nhân ta cảm thấy, coi như Dương gia một nửa giang sơn là ta kia cái gì lão cha đánh xuống, nhưng là, điều này cùng ta cũng không quan hệ a. Dù sao, những cái kia không phải ta đánh xuống. Ta...”

“Ngươi không muốn trở về Dương gia, đúng không?” Dương Huyên đột nhiên nói.

Dương Diệp vội vàng nhẹ gật đầu, hắn xác thực không muốn trở về Dương gia. Nói thật, hắn đối quyền lực không có một chút **. Dương gia tựu là một cái đại tuyền qua, hắn thật sự là không muốn cuốn vào trong đó. Mà lại, hắn chính mình cũng không thích hợp đi nắm giữ một cái gia tộc.

Dương Huyên cười lạnh một tiếng, “Thật sự là ngây thơ!”

Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

Dương Huyên âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi cũng đã biết, hiện tại Dương gia có bao nhiêu người muốn ngươi chết?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “Vì cái gì?”

“Vì cái gì?”

Dương Huyên cười lạnh nói: “Phụ thân ngươi lúc trước lưu lạc làm phế nhân, Dương gia không biết có bao nhiêu người muốn hắn chết, nhưng là ngươi có biết vì sao hắn biến thành một tên phế nhân sau đều không có chết? Bởi vì không ai dám động đến hắn! Lúc trước đi theo phụ thân ngươi tranh đấu giành thiên hạ những người kia, những người kia, là từ thực chất bên trong tôn kính phụ thân ngươi, có thể nói, lúc trước phụ thân ngươi liền xem như muốn tạo phản, những người kia đều sẽ không chút do dự đi theo hắn!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Dương gia có ít người sợ những người này đến ủng hộ ta?”

“Ngươi còn không tính đần!”

Dương Huyên âm thanh lạnh lùng nói: “Phụ thân ngươi năm đó đánh xuống những cái kia giang sơn, hiện tại đại bộ phận đều đã rơi vào hắn mấy cái kia huynh đệ trong tay, ngươi cảm thấy những người này sẽ đem những này phun ra sao? Nếu như ngươi cùng phụ thân ngươi đồng dạng, là một tên phế nhân, bọn hắn có lẽ sẽ không tới quản ngươi, dù sao, ai cũng không muốn chiêu hận. Nhưng là, ngươi Dương Diệp không phải một tên phế nhân. Ngươi liền xem như tại Dương gia, vẫn là một thiên tài. Loại tình huống này, bọn hắn làm sao có thể yên tâm để ngươi còn sống?”

Dương Diệp chân mày cau lại, lúc này, Dương Huyên lại nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hiện tại khả năng đã có người muốn đến diệt trừ ngươi.”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Huyên, “Ta thực không muốn cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy.” Mặc dù hắn về sau quả quyết sẽ đi hệ ngân hà, dù sao hắn đã đáp ứng đạo bào lão giả, muốn đưa Tiểu Thất trở về hệ ngân hà, nhưng là, hắn là không muốn đi Dương gia.

Hắn biết rõ, một khi cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy, hắn đời này cũng đừng nghĩ an bình.

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Tốt, ta không ép buộc ngươi.”

Dương Diệp nao nao, dễ nói chuyện như vậy?

Lúc này, Dương Huyên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp trên bờ vai tiểu Bạch, nhìn thấy Dương Huyên xem ra, tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng ôm lấy Dương Diệp cổ. Hiển nhiên, đối với cái này thần bí khó lường Dương Huyên, tiểu Bạch vẫn còn có chút sợ hãi.

“Linh Chủ!” Dương Huyên trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Hệ ngân hà cũng có Linh Chủ?”

Dương Huyên ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, “Vũ trụ rất rất lớn, tại mảnh này trong đại vũ trụ, sinh sôi ra cái này đến cái khác văn minh, những này văn minh không giống nhau, tu hành hệ thống cùng phương thức cũng phần lớn cũng khác nhau. Nhưng là, trăm sông đổ về một biển.” Nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi hiểu ý của ta không?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi muốn nói cái gì liền trực tiếp điểm đi.”

Dương Huyên giơ tay phải lên, sau đó chậm rãi nắm chặt, “Lực lượng, mặc kệ là cái nào văn minh, loại nào tu hành phương thức, theo đuổi đều là lực lượng, theo đuổi đều là còn sống.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên minh bạch lực lượng tầm quan trọng. Cường giả vi tôn thế giới, không có lực lượng, người không bằng chó!

Lúc này, Dương Huyên đột nhiên nói: “Đã ngươi không quay về, vậy ta liền đi.”

Nói xong, nàng cũng không đợi Dương Diệp nói chuyện, quay người chính là tiêu thất ngay tại chỗ.

Tốt như vậy nói chuyện?

Dương Diệp ngây cả người, hắn không nghĩ tới chính mình cái này tiện nghi cô cô thế mà biến dễ nói chuyện như vậy.

Nguyên địa, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn lắc đầu, rời đi nguyên địa.

Dương Diệp về tới Linh Cung, những ngày tiếp theo, Thiên Thiên đại lục khôi phục bình tĩnh, mà hắn cô cô Dương Huyên giống như cũng rời đi Thiên Thiên đại lục, dù sao Dương Diệp là không có nhìn thấy tung ảnh của đối phương.

Ba ngày sau, hai mặt người áo đen đột nhiên xuất hiện ở Thiên Thiên đại lục tinh không bên trong.

“Là nơi này sao?” Bên trái tên kia người áo đen hỏi.

Bên phải tên kia áo bào đen nhẹ gật đầu, “Đúng!”

Bên trái tên kia người áo đen khẽ gật đầu, “Đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh Cung.

Nguyên bản đang bồi tiểu Bạch chơi đùa Dương Diệp đột nhiên biến sắc, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện tại Linh Cung phía trên cung điện, cùng lúc đó, Tiểu Thiên cũng xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Tại trước mặt hai người, chính là trước đó cái kia hai mặt người áo đen.

Tiểu Thiên cùng Dương Diệp đều là ngưng trọng vô cùng, bởi vì cái này hai tên người áo đen đều là Chí cảnh cường giả.

Lúc này, bên trái tên kia người áo đen đột nhiên nói: "Quả nhiên là phong ma huyết mạch... Ngươi chính là Dương Diệp đi."

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, "Các ngươi là Dương gia?"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Bên trái tên kia người áo đen hỏi lại.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ta đối Dương gia kia cái gì thế tử chi vị, căn bản không có ý tưởng gì, cũng không nghĩ tới trở về Dương gia. Cho nên..."

"Ha ha!"

Lúc này, bên trái tên kia người áo đen đột nhiên nhẹ cười cười, sau đó nói: "Những này không quan hệ với ta, ta chỉ biết là, chủ nhân có bàn giao, nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, cho nên, ngươi, còn có ngươi cô em gái kia, còn có ngươi cái kia nữ nhi, tóm lại, có liên hệ với ngươi người, đều phải chết!"

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1595: Chương: Trở về giết người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1590: Chương: Trở về giết người!

Dương Diệp gắt gao nhìn xem tên kia người áo đen, "Người không phạm ta, ta không phạm người, người nào như phạm ta, ta nhất định giết chết hắn. Tự nhiên tiểu thuyết. |2"

"Ngươi?"

Tên kia người áo đen khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Đối với chủ nhân đến nói, ngươi ngay cả sâu kiến cũng không bằng, sở dĩ lãng phí sức lực tới giết ngươi, bất quá là nghĩ tuyệt một ít người một chút tưởng niệm thôi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải đột nhiên hướng phía Dương Diệp tựu là một trảo, trong chốc lát, Dương Diệp vị trí không gian lập tức ngưng kết lại, sau một khắc, Dương Diệp cả người cũng bắt đầu bóp méo!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, bởi vì hắn lúc này liên động đạn năng lực đều không có!

Giờ phút này, hắn mới hiểu được Chí cảnh cường giả kinh khủng. Chí cảnh cường giả, căn bản không phải hắn hiện tại có thể chống lại.

Mà đúng lúc này, hắn đột nhiên cảm giác không gian chung quanh kịch liệt run lên, ngay sau đó, Tiểu Thiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một chưởng vỗ tại hắn trên bờ vai.

Bành!

Dương Diệp lập tức bị Tiểu Thiên đẩy ra cái kia một vùng không gian, mà đúng lúc này, Tiểu Thiên chỗ vùng không gian kia đột nhiên sụp đổ yên diệt!

Trong chốc lát, cả phiến thiên địa tại thời khắc này cũng hư ảo.

Dương Diệp ngẩn ngơ, hắn gắt gao nhìn xem chỗ kia sụp đổ không gian, rất nhanh, nơi đó không gian khôi phục bình thường, Tiểu Thiên cũng xuất hiện ở vị trí cũ, nhưng mà Dương Diệp sắc mặt lại là thay đổi. Bởi vì lúc này Tiểu Thiên thân thể vậy mà tại dần dần hư ảo, mà lại, Dương Diệp cảm giác được trong cơ thể nàng sinh cơ đang nhanh chóng xói mòn lấy.

Dương Diệp xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt, nhìn xem thân thể kia dần dần tại trong suốt Tiểu Thiên, run giọng nói: “Ngươi, ngươi, ngươi không phải có thiên địa chi lực gia trì sao? Ngươi, ngươi, ngươi không phải vô địch sao? Ngươi...”

Tiểu Thiên lộ ra một cái tái nhợt nụ cười, “Đồ đần, ta trước đó hấp thu qua một lần thiên địa chi lực, muốn qua một đoạn thời gian sau mới có thể cho đủ lần nữa hấp thu thiên địa chi lực. Không có thiên địa chi lực gia trì, ta còn không có ngươi lợi hại đâu.”

“Vậy ngươi vì cái gì còn muốn làm như thế?” Dương Diệp run giọng nói.

Tiểu Thiên nhếch miệng cười một tiếng, “Bởi vì chúng ta là bằng hữu nha!”

“Thiên đạo chi hồn!”

Đúng lúc này, xa xa tên kia người áo đen đột nhiên nói: “Thành niên thiên đạo chi chủ, dùng ta Khí Linh không còn gì tốt hơn, nghĩ đến chủ nhân quả quyết rất ưa thích!”

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó một nắm, trong chốc lát, Tiểu Thiên lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, Tiểu Thiên hồn phách lập tức hóa thành một đạo hắc tuyến đã rơi vào người áo đen trong tay.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, một đạo kiếm khí từ phía dưới phóng lên tận trời, kiếm khí tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới người áo đen kia trước mặt.

Nhìn thấy đạo kiếm khí này, tên kia người áo đen khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Sâu kiến chi lực!”

Nói xong, tay phải hắn vung lên, Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức tiêu thất vô tung vô ảnh, liền phảng phất chưa hề xuất hiện qua.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Dương Diệp thể nội bạo dũng mà ra, rất nhanh, Dương Diệp toàn thân cao thấp xuất hiện một tầng thật mỏng kim quang, cùng lúc đó, Dương Diệp trên trán Kiếm Thần Ấn tại thời khắc này cũng sáng như tuyết!

Song trọng ý cảnh, Yêu Thần chi lực!

Sau một khắc, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Nhìn thấy một kiếm này, người áo đen kia trong mắt lóe lên một vòng khác biệt, “Kiếm này kỹ không sai, bất quá đáng tiếc, hay là sâu kiến!”

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng phía trước bỗng nhiên một chưởng vỗ ra.

Bành!

Ở tại trước mặt mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp sụp đổ đầy trời, không chỉ có như thế, một cỗ lực lượng thần bí không ngừng tại cái kia đen kịt không gian trong lỗ đen không ngừng giảo sát lấy.

Rầm rầm rầm!

Ở đâu đen kịt không gian trong lỗ đen, không ngừng truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn cùng tiếng kiếm reo, ước chừng qua mấy tức, cái kia đen kịt không gian trong lỗ đen dần dần bình tĩnh lại, rất nhanh, cái kia một vùng không gian tại lúc này cũng khôi phục bình thường, mà lúc này, Dương Diệp đã tại vạn trượng bên ngoài.

Lúc này Dương Diệp, thân thể của hắn đã hoàn toàn vỡ ra, phảng phất bị thiên đao vạn quả, cả người hoàn toàn biến thành một cái huyết nhân, nhìn thật có chút dữ tợn kinh khủng.

Chênh lệch quá xa!

Thần giả cùng Chí cảnh cường giả tầm đó kém ròng rã tam giai, ở giữa chênh lệch, căn bản không phải ngoại vật có thể bù đắp!

Phía dưới, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía người áo đen kia, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía người áo đen kia tay trái, ở trong đó, là Tiểu Thiên hồn phách.

Rống!

Đúng lúc này, chân trời đột nhiên vang lên một đạo tiếng rống giận dữ, đón lấy, cái kia Thiên Ma thú xuất hiện ở giữa sân, Thiên Ma thú ánh mắt trực tiếp rơi vào cái kia áo bào đen trên thân người, sau một khắc, nó thả người nhảy lên, hướng phía người áo đen kia vọt tới.

Tốc độ cực nhanh!

Nhưng mà sau một khắc từng cái

Bành!

Cái kia Thiên Ma thú trực tiếp bị người áo đen kia một chưởng oanh đến vạn trượng bên ngoài!

Nghiền ép!

Người áo đen khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Cấp thấp thế giới, cấp thấp sâu kiến!” Nói, hắn nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, “Thật sự là một đời không bằng một đời, nghĩ ngươi phụ thân năm đó ở cái tuổi này lúc, Chí cảnh cường giả đều phải đứng sang bên cạnh, bất quá, ngươi không dựa vào Dương gia bồi dưỡng, không có kích hoạt phong ma huyết mạch liền có thể đạt đến hiện tại loại trình độ này, cũng coi như được một nhân vật. Bất quá, trong mắt ta, vẫn như cũ là sâu kiến một cái!”

Nói xong, tay phải hắn hướng phía Dương Diệp vị trí tìm tòi, sau đó tay phải nắm chặt, cái này một nắm, phảng phất toàn bộ thiên địa cũng bị hắn nắm, phía dưới mấy chục vạn dặm bên trong không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà Dương Diệp càng là trực tiếp vặn vẹo mờ đi, phảng phất muốn bật nát!

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, tay phải nắm chặt, liền muốn thi triển Tịch Diệt Băng Thiên quyền, mà đúng lúc này, một cái cự thủ đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, lúc này, Dương Diệp chỗ đứng trực tiếp sụp đổ yên diệt, mà Dương Diệp cũng đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài.

Tại Dương Diệp bên người, chính là cái kia Dương Huyên!

Dương Huyên ánh mắt rơi vào cái kia vì cái gì áo bào đen trên thân người, “Không nghĩ tới huynh đệ các ngươi tới. Là lão nhị phái các ngươi tới, hay là Dương Đan Thanh nữ nhân kia?”

Người áo đen kia nhìn thoáng qua Dương Huyên, “Ta cũng không nghĩ tới Phượng thống lĩnh vậy mà tự mình đến tiếp ngươi đứa cháu này, quả nhiên, như Tam tiểu thư lời nói, xem ra có ít người hay là trong lòng còn có huyễn tưởng a! Chỉ là, Phượng thống lĩnh, ngươi thực cảm thấy ngươi đứa cháu này có thể cùng Tam tiểu thư còn có Nhị thiếu gia chống lại? Đừng nói Tam tiểu thư cùng Nhị thiếu gia, tựu là cái khác mấy cái thiếu gia cũng không phải ngươi đứa cháu này có thể so với, không phải sao?”

“Cái này không nhọc ngươi quan tâm!” Dương Huyên nhạt tiếng nói.

Người áo đen khẽ gật đầu, sau đó nói: “Đã Phượng thống lĩnh ra mặt, huynh đệ chúng ta hai người làm sao cũng phải cấp Phượng thống lĩnh mặt mũi này, cáo từ.”

Nói xong, hắn muốn đi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Lưu lại Tiểu Thiên hồn phách.” Nói xong, hắn rút kiếm tựu là một trảm.

Người áo đen kia tay phải vung lên, một đạo tinh mang chợt lóe lên, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị cái kia đạo tinh mang cho chấn vỡ.

Người áo đen khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Tha thứ ta nói thẳng, ngươi cho Nhị thiếu gia cùng Tam tiểu thư xách giày cũng không xứng!”

Nói xong, hai nhân thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, thân hình khẽ động, người này hóa thành một đạo huyết mang hướng phía chân trời mãnh liệt bắn mà lại, mà đúng lúc này, Dương Huyên lại là ngăn ở hắn trước mặt, “Ngăn không được, bọn hắn muốn đi, mười tên Chí cảnh cường giả cũng ngăn không được.”

“Tránh ra!” Dương Diệp gắt gao nhìn xem Dương Huyên, trong mắt huyết hồng một mảnh.

Dương Huyên lắc đầu, lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một trảm, một đạo kiếm khí trong nháy mắt đến trước mặt của nàng. Dương Huyên mặt không đổi sắc, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Oanh!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia ầm vang vỡ vụn.

Dương Diệp lại phải xuất thủ, mà lúc này Dương Huyên lại là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó một cái tay đặt tại hắn trên bờ vai, “Ngươi bây giờ đi, trăm phần trăm sẽ chết, ngươi mà chết, ngươi bằng hữu kia linh hồn làm sao bây giờ? Muội muội của ngươi làm sao bây giờ? Thê tử ngươi làm sao bây giờ? Con gái của ngươi làm sao bây giờ?”

Nghe được Dương Huyên, Dương Diệp thân thể khẽ run lên, thời gian dần trôi qua, trong mắt của hắn chậm rãi khôi phục thanh minh.

Sau một hồi, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Vừa mới hai người kia, là một đôi huynh đệ, bắt ngươi bằng hữu linh hồn gọi Dương Sơn, một cái khác là Dương Thạch, đều là ta Dương gia bảy mươi hai chiến tướng một trong. Bọn hắn không phải bình thường Chí cảnh cường giả, đừng nói ngươi, chính là ta cùng ta thuộc hạ đồng loạt ra tay, cũng ngăn không được bọn hắn!”

“Là ai muốn làm cho ta vào chỗ chết?” Dương Diệp đột nhiên mở mắt ra nhìn về phía Dương Huyên.

“Dương Yên, còn có muội muội của hắn Dương Đan Thanh.”

Dương Huyên nói: “Lúc trước phụ thân ngươi đánh xuống rất nhiều thế giới, đại bộ phận cũng tại huynh muội bọn họ trong tay, bọn hắn sở dĩ muốn giết ngươi, chính là sợ bọn hắn những cái kia thủ hạ đột nhiên tìm tới dựa vào ngươi, dù sao phụ thân ngươi lúc trước thực rất được lòng người.”

“Dương Yên, Dương Đan Thanh!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt.

“Ngươi trách ta sao?” Lúc này, Dương Huyên đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Huyên, “Ta trách ngươi cái gì?”

Dương Huyên nói: “Trách ta không có sớm xuất thủ, nếu như ta sớm tới, bằng hữu của ngươi linh hồn khả năng tựu không...”

Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, “Ngươi lại không nợ ta Dương Diệp, ta có tư cách gì trách ngươi? Ta chỉ đổ thừa ta, quái dị ta chính mình quá yếu, quái dị ta chính mình liên lụy Tiểu Thiên, quái dị ta chính mình vô năng!”

Yếu!

Quá yếu!

Đây là Dương Diệp lúc này nội tâm ý tưởng chân thật nhất. Đừng nói cái này nắm giữ mấy ngàn thế giới Dương gia, tựu là U Minh cùng lúc trước cái kia Lâm gia đều không phải là hắn Dương Diệp có thể chống lại. Còn cái này Dương gia thì càng khỏi phải nói, người ta tùy tiện đi ra một người đều không phải là hắn có thể chống lại!

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía nàng, “Đi, ta với ngươi trở về Dương gia.”

Nghe vậy, Dương Huyên vui mừng, “Chỉ cần ngươi làm tới Dương gia thế tử, lập tức liền có thể nắm giữ bảy mươi hai đường chiến tướng, còn có...”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không phải trở về tranh thế tử chi vị.”

“Vậy ngươi?” Dương Huyên không hiểu.

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, “Ta là trở về giết người!”

Dương Huyên: “...”

...

PS: Đề cử một bản tiểu thuyết, cũng là tung hoành.

Tên sách: «Ta muốn cưới lão bà»

Giới thiệu vắn tắt: Trương thanh, 27 tuổi, thâm niên trạch nam, đối mặt nhân sinh đại sự đi ra ngoài lập nghiệp kiếm tiền, tốt cưới lão bà, nhưng mà vừa ra khỏi cửa tựu gặp được chức nghiệp tiểu tam, nhân thê, tính cách nữ người đầu tư, đối mặt đông đảo dụ hoặc, trương thanh rất có chí khí mở miệng, có thể, có thể làm cho hồng thủy tới mãnh liệt hơn một chút sao?

Sách mới «ta muốn cưới lão bà», là đêm tối trà hương kế «dân cờ bạc» về sau bộ 2 cuộc sống đô thị loại tiểu tam, dùng khôi hài hài hước thủ pháp, miêu tả đông đảo tiểu nhân vật sinh hoạt cố sự, là một bộ rất đáng được đọc đô thị tác phẩm tâm huyết!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1596: Chương: Cổ lão người tu hành

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1591: Chương: Cổ lão người tu hành!

Hắn Dương Diệp không nghĩ tới đi Dương gia, càng không muốn đi qua tranh Dương gia những vật kia, nhưng mà, Dương gia người lại là không buông tha hắn!

Nhiều khi chính là như vậy, ngươi không muốn gây chuyện, cũng không đại biểu sự tình không chọc đến ngươi. Tự nhiên tiểu thuyết | 2

Lần này sự tình làm cho hắn biết, hắn không muốn cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy là căn bản không thể nào. Đã không thể chỉ lo thân mình, vậy liền trở về ta một cái triệt để chấm dứt. Mặc kệ lúc trước thế hệ trước ân oán, hay là lần này ân oán, hết thảy ta một cái chấm dứt!

“Không nghĩ tới này Thiên Đạo chi chủ vậy mà lại hi sinh cứu ngươi!” Lúc này, một bên Dương Huyên đột nhiên nói. Trong ấn tượng của nàng, thiên đạo chi chủ đối với nhân loại đều là phi thường căm thù, nàng còn chưa gặp qua cùng thiên đạo chi chủ có thể trở thành bằng hữu người.

Tiểu Thiên!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên, hắn gắt gao nhìn về chân trời, thời gian dần trôi qua, hai hàng thanh tịnh chất lỏng từ hắn khóe mắt chậm rãi tràn ra ngoài, “Ngươi đã nói sẽ không giúp ta đánh nhau, vì cái gì lần này cần xuất thủ đây? Vì cái gì đây... Ngươi một mực nói ta là đồ đần, ngươi chính mình cũng là một cái thằng ngốc a!”

“Nàng nếu có thiên địa chi lực gia trì, hai người kia mặc dù có thể đánh bại nàng, nhưng lại không cách nào đánh giết nàng. Nhưng là, nàng trước đó đã từng hấp thu thiên địa chi lực, thân thể của nàng phụ tải về sau lại không có thời gian tu dưỡng, bởi vậy, nàng không cách nào đang hấp thụ thiên địa chi lực...” Dương Huyên nói khẽ.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía nàng, “Nàng nếu có cái nguy hiểm tính mạng, ta phải dùng Dương gia chỗ có người trả bằng máu!”

Dương Huyên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi đừng quên, ngươi cũng là Dương gia người!”

Dương Diệp đi đến Dương Huyên trước mặt, “Trong lòng ta, Dương gia chỗ có người toàn bộ chung vào một chỗ cũng không kịp nàng một cây đầu, còn có, nàng nếu có cái nguy hiểm tính mạng, ta Dương Diệp cả đời này cũng sẽ không tha thứ ta.”

Nói xong, Dương Diệp quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp sau khi đi, một tên khôi giáp người xuất hiện ở Dương Huyên bên người, “Phượng thống lĩnh, hắn huyết mạch còn chưa kích hoạt, nhưng là vì sao như thế phong ma?”

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Cùng hắn trước kia trải qua có quan hệ, tính tình của hắn phi thường cực đoan, phải nói là phi thường cực đoan, loại tính cách này, so phong ma càng đáng sợ a!"

Khôi giáp người trầm giọng nói: "Vậy nếu là hắn huyết mạch kích hoạt, nhận được huyết mạch ảnh hưởng..."

Dương Huyên sắc mặt hơi đổi một chút, trầm mặc hồi lâu, nàng nói: "Dương gia người, huyết mạch kích hoạt về sau, người đều sẽ tiến vào một loại phong ma trạng thái, nhưng là, tất cả mọi người sẽ đi áp chế loại này phong ma trạng thái, dù sao ai cũng không muốn bị một cái huyết mạch khống chế... Mà hắn, ta sợ hắn căn bản sẽ không đi áp chế..."

"Kỳ thật đây là chuyện tốt!" Lúc này, khôi giáp người đột nhiên nói.

Dương Huyên nhìn về phía khôi giáp người, khôi giáp có người nói: "Ngươi cảm thấy, một người bình thường có thể cùng những cái kia thiếu gia tiểu thư đi tranh thế tử chi vị sao?"

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ngươi vẫn là không hiểu, hắn để ý không phải thế tử chi vị, mà là bạn hắn, hiện tại, toàn bộ Dương gia trong lòng hắn, đều là địch nhân, ở trong đó, cũng bao quát ta. Ngươi nếu là nhìn qua hắn những tài liệu kia, ngươi liền sẽ rõ ràng, hắn vô tình, là chân chính lục thân không nhận!"

Nói đến đây, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới, "Đáng sợ nhất là, hắn không có dựa vào Dương gia tài nguyên cùng huyết mạch chi lực tựu đạt đến giờ đây thành tựu..."

Nói xong lời cuối cùng, ở trong mắt nàng, xuất hiện một vòng ưu sầu.

Linh Cung, trong đại điện.

Lúc này, Linh Cung tất cả Linh Vương cũng trong đại điện, ngoại trừ những cái kia Linh Vương, còn có tiểu Bạch, cùng cái kia Cầm, còn có Thiên Ma thú.

Giờ này khắc này, tất cả mọi người đã biết Tiểu Thiên sự tình.

Trầm mặc sau một hồi, Dương Diệp nói: "Ta sẽ đem nàng cứu trở về, ta bảo lãnh!"

Tiểu bạch điểm một chút đầu, sau đó quơ quơ móng vuốt nhỏ, biểu thị nguyện ý cùng Dương Diệp cùng một chỗ.

Cầm đạo: “Ta cùng đi với ngươi!”

“Ta cũng đi!” Thiên Ma thú cũng nói.

Trong sân những cái kia Linh Vương cũng dồn dập biểu thị muốn cùng Dương Diệp cùng đi.

Dương Diệp lắc đầu, “Các ngươi cũng lưu tại nơi này.”

“Vì cái gì?” Cầm lông mày nhướn lên, “Ngươi là chê chúng ta thực lực yếu sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “Cầm, Thiên Ma tiền bối, nếu như các ngươi cũng rời đi Thiên Thiên đại lục, cái này Thiên Thiên đại lục người nào đến thủ hộ? Tiểu Thiên nàng để ý như vậy Thiên Thiên đại lục, nàng nhất định không hy vọng Thiên Thiên đại lục xảy ra chuyện, cho nên, các ngươi ở chỗ này thủ hộ Thiên Thiên đại lục, chuyện cứu người, ta ta tựu có thể.”

Cứu Tiểu Thiên, tựu mang ý nghĩa muốn chống lại Dương gia người. Cầm cùng Thiên Ma thú mặc dù thực lực cường đại, nhưng là đối đầu Dương gia, hay là chênh lệch rất rất nhiều. Cho nên, hắn không muốn bọn hắn đi mạo hiểm. Chuyện cứu người, hắn chính mình ta liền tốt!

Mà lại, đây cũng là hắn cùng Dương gia ở giữa việc tư!

Cầm trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nhưng ta hay là muốn đi!”

Dương Diệp nói khẽ: “Cầm, Tiểu Thiên bây giờ không có ở đây, các ngươi nếu như cũng không tại, vạn nhất có người tới hơi Thiên Thiên đại lục làm sao bây giờ? Vạn nhất Thiên Thiên đại lục có huyền giả muốn đối Tiểu Tiểu Thiên bọn chúng bất lợi làm sao bây giờ? Cho nên, ngươi cùng Thiên Ma thú tiền bối lưu tại nơi này vì Tiểu Thiên thủ hộ Thiên Thiên đại lục, được không?”

Cầm trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, đột nhiên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Nhất định phải đưa nàng cứu trở về, được không?”

Dương Diệp đi đến Cầm trước mặt, sau đó vuốt vuốt Cầm đầu, “Ta bảo lãnh, cho dù là ta chết, ta cũng muốn để nàng trở về!”

Cầm khẽ gật đầu, “Cẩn thận chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua xa xa Thiên Ma thú, "Thiên Ma tiền bối, Thiên Thiên đại lục tựu giao cho ngươi cùng Cầm."

Nói xong, Dương Diệp ôm tiểu Bạch tiêu thất ngay tại chỗ.

"Hắn sẽ đem Tiểu Thiên cứu trở về sao?" Cầm đột nhiên nói.

Thiên Ma thú trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Coi như không cứu lại được đến, hắn cũng nhất định sẽ cho Tiểu Thiên báo thù!"

...

Rời đi Linh Cung về sau, Dương Diệp về tới Minh Ngục tinh vực.

Muốn rời khỏi Thiên Toàn hệ, hắn tự nhiên muốn đem chuyện nơi đây cũng xử lý tốt mới có thể rời đi.

Lúc này Minh Ngục tinh vực, đã tương đương với tựu là Kiếm Minh. Không phải tương đương với, hiện tại, Minh Ngục tinh vực tựu là Kiếm Minh địa bàn. Bởi vì lúc này Kiếm Minh thế lực, đã trải rộng toàn bộ Minh Ngục đại lục, mặc dù Minh Ngục đại lục cũng lục tục xuất hiện rất nhiều tông môn cùng thế lực, đều đều là dùng Kiếm Minh ngựa là xem.

Kiếm điện bên trong, Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt còn có Lôi Lâm cùng Tiểu Dao còn có Tuyết Nhi cũng trong điện.

"Ngươi muốn về Dương gia?" Tô Thanh Thi cau mày nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Yên tâm, ta sẽ không một đi không trở lại. Trong lòng ta, nơi này mới là nhà của ta."

Tô Thanh Thi nói khẽ: "Tuyết Nhi cùng Tiểu Dao muốn trở về với ngươi sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tuyết Nhi cùng Tiểu Dao, sau đó lắc đầu, hắn lần này, không phải trở về nhận tổ quy tông, mà lại, Dương gia cũng không có chân chính tán thành bọn hắn, mang Tuyết Nhi cùng Tiểu Dao trở về, chỉ biết tự rước lấy nhục.

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, "Cái kia ngươi chính mình cẩn thận!"

Dương Diệp sáp Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt tay, sau đó nói: "Làm thê tử của ta, có phải hay không rất mệt mỏi?"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, không nói gì.

Tần Tịch Nguyệt hít một tiếng, “Thì hơi mệt chút, ngươi gia hỏa này, quanh năm suốt tháng cũng ở bên ngoài phiêu, cũng không biết lúc nào là cái đầu.”

Dương Diệp ôm lấy Tô Thanh Thi cùng Tần Tịch Nguyệt, sau đó nói: “Thật có lỗi!”

“Đồ đần!”

Tần Tịch Nguyệt liếc một cái Dương Diệp, “Chúng ta là người một nhà, đạo cái gì xin lỗi. Mà lại, cũng bởi vì ngươi, chúng ta mới có thể đã cho trên bình tĩnh thời gian. Hiện tại đừng nói Minh Ngục đại lục, toàn bộ Thiên Toàn hệ người nào không biết ngươi Dương Diệp? Người nào không dám cho chúng ta Kiếm Minh mặt mũi? Làm nữ nhân ngươi, chúng ta trên mặt cũng có ánh sáng!”

Dương Diệp cười cười, không nói gì, chỉ là chặt chẽ ôm lấy hai nữ.

Không có tại Minh Ngục đại lục đợi bao lâu, sau hai canh giờ, Dương Diệp rời đi Minh Ngục đại lục, đi tới Thiên Vân tinh vực.

Thiên Vân phong.

“Cần ta cùng ngươi đi không?” Dương Diệp trước mặt, đế nữ hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi đi, Thiên Vân tinh vực làm sao bây giờ? Ở nhà chờ ta, được không?”

Đế nữ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, “ngươi!”

Dương Diệp đem đế nữ ôm vào trong ngực, hắn ôm thật chặt đế nữ, “Chưa xảy ra, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ còn sống trở về.” Mỗi một lần hắn ra ngoài, lo lắng nhất hắn, là hắn những nữ nhân này.

Đế nữ khẽ gật đầu, không nói gì.

Trên đỉnh núi, hai người chặt chẽ ôm nhau.

Dương Diệp cũng không có tại Thiên Vân tinh vực lưu lại, sau hai canh giờ, hắn chính là rời đi Thiên Vân tinh vực, cùng hắn cùng rời đi, còn có Cùng Kỳ.

Thiên Vân tinh vực tinh không bên trong.

“Ngươi muốn đi hệ ngân hà?” Cùng Kỳ hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi biết hệ ngân hà Dương gia sao?” Hiện tại hắn mới nhớ tới, cái này Cùng Kỳ cũng là hệ ngân hà.

Cùng Kỳ lắc đầu.

Dương Diệp nhướng mày, “Không có khả năng a, ngươi làm sao có thể chưa từng nghe qua Dương gia?”

“Dương gia rất đáng gờm sao?” Cùng Kỳ hỏi lại.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nghe nói nắm giữ lấy hai mươi lăm cái đại thế giới, còn có mấy ngàn bên trong thế giới.”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “Ta hiểu được. Như lời ngươi nói cái này Dương gia, hẳn là tại hệ ngân hà bên trong trung thiên.”

“Trung thiên vũ trụ?” Dương Diệp nhướng mày, “Có ý tứ gì?”

Cùng Kỳ nói: “Tại cực kỳ lâu trước kia, hệ ngân hà kỳ thật rất nhỏ, bất quá khi đó hệ ngân hà xuất hiện rất cường đại người tu hành, những người này trưởng thành về sau, đem hệ ngân hà dần dần mở rộng, hệ ngân hà đến tột cùng lớn bao nhiêu, chỉ sợ không có có người rõ ràng. Hệ ngân hà biến rất lớn về sau, thế là tựu có tiểu thiên vũ trụ, trung thiên vũ trụ, còn có đại thiên vũ trụ. Như lời ngươi nói cái này Dương gia, hẳn là tại trung thiên vũ trụ, mà ta, còn có ngươi thể nội vật kia chủ nhân, thì là tại đại thiên vũ trụ.”

“Nguyên lai là như vậy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, dường như nghĩ tới điều gì, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, hỏi: “Là trong cơ thể ta cái kia đạo bào lão giả lợi hại, hay là cái kia Dương gia lợi hại?”

“Dương gia?”

Cùng Kỳ bật cười một tiếng, “Ta không biết các ngươi cái kia Dương gia là cái gì quỷ, nhưng là ta cho ngươi biết, trong cơ thể ngươi cái kia bảo vật chủ nhân, hắn muốn tiêu diệt kia cái gì Dương gia, chỉ cần một câu tựu có thể.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Kỳ thật, căn bản không có khả năng so sánh, bởi vì ngươi cái kia tháp chủ nhân, hắn tựu là hệ ngân hà cổ xưa nhất người tu hành một trong!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1597: Chương: Đạo bào lão giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1592: Chương: Đạo bào lão giả!

“Cổ lão người tu hành?”

Dương Diệp nói: “Huyền giả sao?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “Bọn hắn tu hành phương thức cùng mảnh thế giới này, bao quát hệ ngân hà trung thiên vũ trụ những người kia cũng không giống nhau, bọn hắn là một loại khác tu hành phương thức, bất quá, trăm sông đổ về một biển, mọi người theo đuổi đều là lực lượng, theo đuổi đều là trường sinh. Tự nhiên tiểu thuyết”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Cùng Kỳ, “Lần này ta muốn về hệ ngân hà, ngươi là muốn trở về cái kia đại thiên vũ trụ, hay là theo ta đi trung thiên vũ trụ?”

“Trung thiên vũ trụ!” Cùng Kỳ trả lời không chút do dự.

Dương Diệp hiếu kỳ nói: “Vì cái gì?”

“Hồi không đi đại thiên vũ trụ!” Cùng Kỳ nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

Cùng Kỳ nói: “Kỳ thật, hệ ngân hà cùng nơi này thế giới đồng dạng, ngươi muốn từ nhỏ ngàn vũ trụ đến trung thiên vũ trụ, yêu cầu tiếp nhận thiên kiếp, đồng dạng, từ trung thiên vũ trụ đến đại thiên vũ trụ, cũng cần tiếp nhận thiên kiếp. Loại kia thiên kiếp, cũng không giống như những thế giới này thiên kiếp, loại kia thiên kiếp, thực rất khủng bố! Đừng nói hiện tại ta, liền xem như đỉnh phong thời kỳ ta, đều không có niềm tin tuyệt đối kháng qua.”

“Hệ ngân hà cũng có thiên đạo?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên!”

Cùng Kỳ nói: “Mỗi cái thế giới cũng có thiên đạo, chẳng qua là có mạnh cùng yếu thôi. Ngươi người bạn kia Tiểu Thiên, kỳ thật, nàng thuộc về ấu niên kỳ, mà lại, nàng còn không có hình thành chính mình đạo. Nếu không, nàng căn bản không cần mượn dùng vạn vật chi lực!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Mặc kệ cái này. Ngươi muốn đi với ta hệ ngân hà trung thiên vũ trụ, như vậy cũng tốt, ta đang cần giúp đỡ.” Cùng Kỳ thực lực vẫn là vô cùng cường đại, đặc biệt là Cùng Kỳ thực lực bây giờ còn chưa triệt để khôi phục, một khi Cùng Kỳ thực lực triệt để khôi phục, bình thường Chí cảnh cường giả quả quyết không phải là đối thủ của nó.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Để cho ta tiến ngươi cái kia trong tháp đi. Dạng kia, ta khôi phục tốc độ sẽ nhanh rất nhiều.”

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “Ngươi trước kia không phải không đi vào sao?”

Cùng Kỳ nói: “Cường giả quá nhiều, đặc biệt là ngươi muốn đi hệ ngân hà, cái chỗ kia, chân chính ngọa hổ tàng long, ta nhất định phải khôi phục toàn bộ thực lực, nếu không, không chừng ngày nào liền bị người ta giết chết!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Dùng thực lực ngươi bây giờ đi với ta Dương gia, xác thực rất nguy hiểm.”

“Tiểu tử, ngươi cũng thế, thực lực ngươi bây giờ, còn quá yếu, cố gắng trở nên mạnh mẽ đi!”

Cùng Kỳ nói xong, thân hình khẽ động, trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong.

Trở nên mạnh mẽ!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt lên, hắn xác thực yêu cầu trở nên mạnh mẽ. Không nói Dương gia, tựu là U Minh cùng lúc trước bị Dương Huyên diệt đi cái kia Lâm gia, đều không phải là hắn có thể chống lại. Dùng thực lực của hắn bây giờ trở về Dương gia, đừng nói đi cứu Tiểu Thiên, tựu là cái mạng nhỏ của mình đều sẽ góp đi vào.

Nguyên địa, trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, phân thân đi tới tầng thứ ba trong phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện chỉ có hai người, theo thứ tự là Hiểu Vũ Tịch cùng An Nam Tĩnh.

Lúc này, An Nam Tĩnh xếp bằng ngồi dưới đất, tại đỉnh đầu nàng, một cái người tí hon màu vàng đang không ngừng diễn võ lấy.

Truyền thừa!

Lúc trước An Nam Tĩnh cũng không hề hoàn toàn hấp thu hết Võ Thần truyền thừa, bởi vậy, An Nam Tĩnh tại đi vào trong này về sau, liền bắt đầu chuyên tâm hấp thu Võ Thần truyền thừa. Có thể nói, làm An Nam Tĩnh triệt để hấp thu hết Võ Thần truyền thừa về sau, thực lực của nàng sẽ đạt được một cái bay vọt về chất!

Mà Hiểu Vũ Tịch cũng tại tu luyện.

Dương Diệp cũng không có quấy rầy hai nữ, hắn rời đi Hồng Mông Tháp, vừa định rời đi, lúc này, trước mặt hắn cách đó không xa không gian đột nhiên rung động lên, sau một khắc, Dương Huyên xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Hiện tại đi?” Dương Huyên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Ta còn muốn đi một chỗ.”

“Chỗ nào?” Dương Huyên hỏi.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, “U Minh!”

U Minh ở vào U Minh hệ, U Minh hệ là U Minh địa bàn, đã từng U Minh điện chủ tiêu thất về sau, U Minh hệ bắt đầu chia năm xẻ bảy, bất quá tại mới điện chủ sau khi xuất hiện, U Minh hệ hiện tại đã nhất thống.

Một ngày về sau, Dương Diệp đi tới U Minh hệ.

http://truyenyy/
Đi vào U Minh hệ về sau, Dương Diệp rốt cuộc minh bạch U Minh vì sao muốn đi xâm lược Thiên Toàn buộc lại. Bởi vì cái này U Minh hệ linh khí thực mỏng manh, so với Thiên Toàn hệ, kém không phải một điểm hai điểm, có thể nói, nhiều nhất trăm năm, U Minh hệ linh khí liền sẽ triệt để khô kiệt, sau đó trở thành hoàn toàn tĩnh mịch vũ trụ.

U Minh.

Dương Diệp một thân một mình đi tới U Minh, cái này U Minh cũng không phải Thiên Thiên đại lục cái kia U Minh, nơi này U Minh, là chân chính U Minh, to lớn, dài đến gần vạn dặm, lại là xây dựng ở cao tới mấy vạn trượng phía trên dãy núi.

Khí phái!

Phi thường khí phái!

Dương Diệp vừa tới U Minh chân núi, một tên người áo đen chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, “Không biết các hạ xuống đây ta U Minh làm gì.”

Nghe vậy, Dương Diệp minh bạch, U Minh đã biết hắn thân phận.

Dương Diệp nói: “Làm phiền thông tri một chút quý điện chủ, liền nói Dương Diệp đến đây bái phỏng.”

Người áo đen trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Chờ một lát!” Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Qua không sai biệt lắm mười hơi, người áo đen xuất hiện lần nữa tại Dương Diệp trước mặt, “Đi theo ta!”

Nói xong, hắn quay người hóa thành một đạo tàn ảnh tiêu thất tại nơi xa.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, lập tức hóa thành một đạo kiếm quang đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo người áo đen đi tới một gian trước đại điện, người áo đen làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tiến vào đại điện bên trong. Đại điện rất lớn, nhưng là giờ khắc này ở đại điện bên trong cũng chỉ có một người, chính là cái kia U Minh điện chủ.

Cùng lúc trước đồng dạng, hắn vẫn là không cách nào thấy rõ mặt của đối phương.

“Có việc?” U Minh điện chủ đột nhiên mở miệng.

Dương Diệp nói: “Ta muốn về Dương gia, nhưng là, ta thế đơn lực bạc, ta hi vọng U Minh giúp ta.”

Hắn không phải một cái người ngu xuẩn, hắn sẽ không vừa trở về tựu cùng toàn bộ Dương gia đối đầu, cái kia không thể nghi ngờ là muốn chết. Hắn muốn thu hoạch được một bộ phận Dương gia người duy trì, chỉ có như vậy, hắn có thể đủ cùng cái kia Dương Yên còn có Dương Đan Thanh đối kháng.

Trừ cái đó ra, hắn còn cần có ngoại viện! Hắn từ Dương Huyên nơi đó biết được, mỗi một cái bên ngoài lịch luyện Dương gia tử đệ cũng có thế lực của mình, mà những thế lực này, cũng chính là bọn hắn đến tranh đoạt thế tử chi vị trợ lực lớn nhất.

Bởi vì Dương gia ngoại trừ tranh đoạt thế tử chi vị những cái kia Dương gia tử đệ bên ngoài, còn lại Dương gia người là không thể thế tử chi vị tranh đoạt. Đây là vì bảo đảm tính công bình, cũng là vì phòng ngừa Dương gia nội bộ phân liệt.

Đương nhiên, vụng trộm Dương gia những người kia hay là sẽ đứng đội, chỉ là không thể công khai tương trợ.

Nói tóm lại, thế tử chi vị tranh đoạt Dương gia tử đệ, chỉ có thể dựa vào. Thành lập thế lực, hoặc là hướng ngoại viện, cũng là thực lực một loại.

Lần này Dương Diệp tìm đến U Minh, tựu là hy vọng có thể thu hoạch được U Minh tương trợ. Đơn đả độc đấu? Hắn cũng không sợ, bất quá, dạng kia quá mệt mỏi, mà lại, hắn mục đích chủ yếu là cứu Tiểu Thiên, nếu có U Minh tương trợ, hắn hi vọng sẽ lớn hơn nhiều rất nhiều.

Trong điện, trầm mặc một cái chớp mắt, U Minh điện chủ đột nhiên nói: “Dựa vào cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ngươi không muốn để cho U Minh tiến vào cấp bậc cao hơn vũ trụ sao? Hiện tại, các ngươi có một cái cơ hội, kia chính là ta, các ngươi có thể thông qua ta, tiến vào cấp bậc cao hơn vũ trụ.”

“Cũng có khả năng thông qua ngươi, để cho ta U Minh tại thế gian này tiêu thất, không phải sao?”

U Minh điện chủ nói: “Dương Diệp, Dương gia thực lực, ngươi ta cũng rất rõ ràng, ta U Minh mặc dù không yếu, nhưng là so với Dương gia tới nói, còn xa xa không bằng. Dương gia thế tử chi tranh, ngươi tranh thắng còn tốt, nhưng là, ngươi nếu bị thua đây? Một chút hoàng thất hoàng vị chi tranh, phàm là thua những hoàng tử kia, có mấy cái có kết cục tốt? Mà Dương Diệp ngươi nếu là thua, Dương gia thắng vị kia thế tử, sẽ bỏ qua ngươi sao? Sẽ bỏ qua ta U Minh sao?”

Dương Diệp nhìn thẳng U Minh điện chủ, “Nhưng nếu như ta muốn thắng đây? Ta như trở thành Dương gia thế tử, ngươi U Minh chính là có thể trực tiếp tiến vào hệ ngân hà, thậm chí toàn bộ đem đến hệ ngân hà, đến lúc đó lại thêm Dương gia trợ giúp, ngươi U Minh rất nhiều người đều đem đạt đến Chí cảnh cường giả, không phải sao?”

“Ngươi dựa vào cái gì cảm thấy ngươi có thể thắng?” U Minh điện chủ hỏi lại.

“Ngươi dựa vào cái gì cảm thấy ta không thể thắng?” Dương Diệp lá hỏi lại.

U Minh điện chủ hướng phía trước đi một bước, “Là ngươi muốn thuyết phục ta, mà không phải ta muốn tới giúp ngươi thuyết phục ta, minh bạch?”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Mặc kệ ta nói cái gì, cũng không trọng yếu, trọng yếu là ngươi có tin ta hay không, không phải sao?”

Thực lực của hắn, phải nói hắn toàn bộ, U Minh điện chủ hẳn là đều biết, bởi vậy, hắn nói cái gì đều vô dụng, trọng yếu là người ta tin hay không hắn. Nếu như tín, hắn cái gì đều không cần nói, U Minh điện chủ đều sẽ lựa chọn cùng hắn hợp tác, mà nếu như người ta trong lòng không tin hắn, cảm thấy hắn không có khả năng tranh đến thế tử chi vị, vậy hắn tại chứng minh như thế nào chính mình cũng không có ý nghĩa."

Đại điện bên trong trầm mặc lại.

Một khắc đồng hồ về sau, U Minh điện chủ nói: “Hợp tác vui vẻ!”

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía U Minh điện chủ, trầm mặc một lát sau, hắn nói: “Hợp tác vui vẻ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi U Minh.

Dương Diệp sau khi đi, cái kia Phạm Âm Vũ đột nhiên xuất hiện ở U Minh điện chủ bên người, Phạm Âm Vũ nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng, nói: “Ngươi đối với hắn có lòng tin?”

U Minh điện chủ lắc đầu, “Hắn mặc dù thiên phú không tồi, nhưng là tại cái kia Dương gia bên trong, cũng không tính là đứng đầu nhất.”

“Minh bạch!”

Phạm Âm Vũ nhẹ gật đầu, “Như hắn lời nói, lần này đối ta U Minh tới nói, là một cái kỳ ngộ, một cái tiến vào cấp bậc cao hơn vũ trụ kỳ ngộ, cái này kỳ ngộ, đáng giá chúng ta đánh cược một keo.”

U Minh điện chủ nhẹ gật đầu, “Xác thực đáng giá chúng ta cược, bất quá, ta sở dĩ đáp ứng, là bởi vì cách làm người của hắn, người này trọng tình, chỉ cần ta U Minh không phụ hắn, hắn nhất định sẽ không trước phụ ta U Minh.”

“Xác thực!”

Phạm Âm Vũ nói: “Người này làm việc, có ý tứ không thẹn với lương tâm, ta U Minh tới hợp tác, cũng là không cần lo lắng hắn ra vẻ.”

“Đi xuống chuẩn bị một chút đi!” U Minh điện chủ nói.

Phạm Âm Vũ khẽ gật đầu, muốn đi xuống, mà lúc này, nàng dường như nghĩ tới điều gì, sau đó nói: “Có một chuyện khốn hoặc ta hồi lâu, còn xin điện chủ cáo tri.”

“Nói!” U Minh điện chủ nói.

“Ti U điện chủ nàng đến cùng đi đâu?” Phạm Âm Vũ hỏi. Ti U điện chủ, dĩ nhiên chính là U Minh trước điện Nhâm điện chủ.

U Minh điện chủ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Đi tìm một người.”

“Người nào?”

“Một tên mặc đạo bào lão giả!”

“...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1598: Chương: Dương gia không tình thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1593: Chương: Dương gia không tình thân!

“Đạo bào lão giả?”

Phạm Âm Vũ nói: “Tựu là lúc trước đánh giết Kiếm Vô Cực tên kia đạo bào lão giả?”

U Minh điện chủ nhẹ gật đầu, “Sư phụ năm đó thực lực, tại chung quanh nơi này mấy chục cái trong vũ trụ, đã vô địch thủ, có thể nói, nàng lúc ấy đã đạt đến một cái cực hạn, mà tựu là lúc kia, nàng mê mang. Bởi vì nàng không biết tiếp xuống võ đạo chi lộ nên thế nào đi, thẳng đến nàng gặp được tên kia đạo bào lão giả.”

“Bọn hắn giao thủ?” Phạm Âm Vũ nói.

U Minh điện chủ khẽ gật đầu.

“Ti U điện chủ bại?” Phạm Âm Vũ lại hỏi.

“Bại!”

U Minh điện chủ nói: “Bại rất triệt để, mà đánh bại sư phụ, chỉ là người ta một tia phân thân, là phân thân!”

Phạm Âm Vũ đồng tử hơi co lại, nàng trước kia liền biết đạo bào lão giả cường đại, nhưng là, nàng không nghĩ tới cái kia đạo bào lão giả đã mạnh đến loại trình độ kia. U Minh trước điện Nhâm điện chủ, ban đầu ở chung quanh nơi này mấy chục cái trong vũ trụ, có thể nói là mạnh nhất!

Mà nàng đều bại bởi cái kia đạo bào lão giả, mà cầm đạo bào lão giả hay là một tia phân thân!

Lúc này, U Minh điện chủ lại nói: “Sư phụ sau đó nói với ta, nàng nói, cái kia đạo bào lão giả lật đổ nàng đối võ đạo lý giải. Cho nên, nàng đi truy tầm mới võ đạo.”

“Nàng đi cái nào phiến vũ trụ?” Phạm Âm Vũ hỏi.

U Minh điện chủ ngẩng đầu nhìn về phía ngoài điện chân trời, trầm mặc hồi lâu, rồi mới nói: “Hệ ngân hà!”

Giờ khắc này, Phạm Âm Vũ cuối cùng minh bạch U Minh điện chủ tại sao như vậy quả quyết đáp ứng Dương Diệp.

Dương Diệp vừa rời đi đại điện, Huyết Nữ chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

Dương Diệp nói: “Các ngươi không phải muốn rời khỏi U Minh sao?”

Huyết Nữ nói: “Vốn là muốn rời khỏi, nhưng là hiện tại không được.”

“Tại sao?” Dương Diệp không hiểu.

Huyết Nữ lắc đầu, “Ngươi đến lúc đó sẽ biết. Lần này tới tìm ngươi, là đại tỷ để cho ta tới tìm ngươi, nàng để cho ta nói cho ngươi, đối với bằng hữu của ngươi Tiểu Thiên sự tình, nàng rất xin lỗi.”

Thiên Nữ!

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Kỳ thật, nàng tựu là cái kia Nhân Nhân, bất quá, lúc trước ngươi gặp phải nàng, là cũng không thức tỉnh nàng, mà bây giờ, nàng đã thức tỉnh. Nàng trí nhớ của kiếp trước hòa tan một thế này ký ức, cho nên, nàng đối ngươi tình cảm rất nhạt, bất quá, ngươi hẳn là cảm giác được, nàng đối ngươi còn có cảm tình, chỉ là”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta minh bạch, nàng là Nhân Nhân, cũng không phải Nhân Nhân, đúng không?”

Huyết Nữ khẽ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Thay ta chuyển cáo nàng, Nhân Nhân một mực tại trong lòng ta.”

Huyết Nữ trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nhị tỷ nghe được Thược Dược ở đâu sao?”

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, “Nàng tại một cái rất địa phương an toàn, ngươi không cần lo lắng nàng.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, rồi mới nói: “Nói cho nàng, chờ ta.”

Nói xong, hắn không tại dừng lại, quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp vừa biến mất, một nữ tử chính là xuất hiện ở giữa sân, nữ tử này chính là cái kia Thiên Nữ.

“Đại tỷ” Huyết Nữ nhìn về phía Thiên Nữ.

Thiên Nữ không nói gì, chỉ là nhìn xem Dương Diệp tiêu thất địa phương, thời gian dần trôi qua, nàng ánh mắt biến có chút ngốc trệ. Giờ phút này, nàng nghĩ đến tại huyền giả đại lục từng màn, đặc biệt là lúc trước thiên đạo chi nhãn hạ xuống diệt thế thần lôi lúc, Dương Diệp ngăn tại trước mặt nàng một màn kia.

Dương Diệp vừa rời đi U Minh hệ, Dương Huyên chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, “Ngươi đến là có năng lực, có thể làm cho cái này U Minh cùng ngươi hợp tác.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Đối với Dương gia tới nói, U Minh không những coi cái gì, không phải sao?”

Dương Huyên khẽ lắc đầu, “Này thế lực mặc dù không cách nào cùng ta Dương gia so sánh, nhưng là, cái này thế lực cũng không yếu, chí ít có tư cách cùng Dương gia những cái kia tử đệ thành lập thế lực hoặc là hướng ngoại viện chống lại. Nếu như không có cái thế lực này tương trợ, đến lúc đó tại Dương gia, ngươi thật là người cô đơn, mà tranh đoạt thế tử chi vị, dựa vào đơn đả độc đấu, quả quyết là không được.”

“Ngươi thật là ta cái kia phụ thân thân muội muội?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên!”

Dương Huyên nói: “Vì sao như thế hỏi.”

Dương Diệp lắc đầu, “Không có cái gì. Đi thôi, đi Dương gia.”

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi!” Nói, nàng đưa tay bắt lấy Dương Diệp bả vai, sau một khắc, hắn cùng Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Một khắc chung, Dương Diệp cùng Dương Huyên đi tới một chỗ tinh không bên trong, tại trước mặt hai người, là một tòa cùng loại thuyền quái vật khổng lồ, quái vật khổng lồ này hai đầu nhọn, dài đến gần vạn trượng, toàn thân kín không kẽ hở, từ ngoại hình đến xem, có điểm quái dị.

“Thần toa!”

Dương Diệp bên người, Dương Huyên nói: “Một loại phi hành công cụ, hệ ngân hà cách nơi này, khoảng chừng hơn trăm triệu năm ánh sáng xa, nếu như không dựa vào nó, ta muốn từ hệ ngân hà đến nơi đây, ít nhất phải thời gian mười năm. Dù cho có thứ này, ta cũng là bỏ ra gần ba tháng mới đến nơi này.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dương Huyên, “Hệ ngân hà cách nơi này như vậy xa?”

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Phi thường xa, lại vẫn rất nguy hiểm.”

Dương Diệp nhíu mày, “Đối với ngươi mà nói, cũng nguy hiểm?”

Dương Huyên ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong tinh không, “Vũ trụ lớn biết bao? Tại vũ trụ mịt mờ này, không biết sinh vật, không biết cường giả sao mà nhiều? Ngoại trừ những cái kia không biết sinh vật, không biết cường giả, còn có vũ trụ hắc động, không gian loạn lưu tóm lại, cho dù là Chí cảnh cường giả, tại vũ trụ mịt mờ này trước, cũng là phi thường nhỏ bé.”

Vũ trụ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía sâu trong tinh không, cuối tầm mắt, vẫn là vô tận Tinh Thần. Không thể không nói, Dương Huyên nói không sai, người cùng toàn bộ vũ trụ so sánh, thực rất nhỏ bé.

Lúc này, Dương Huyên nói: “Chúng ta đi thôi. Thế tử chi tranh ngay tại tam nguyệt, chúng ta bây giờ lên đường, vừa vặn tới kịp.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, rồi mới nói: “Ta còn muốn đi một chỗ, cuối cùng nhất một chỗ, lúc trước ta đáp ứng người khác.”

“Chỗ nào?” Dương Huyên hỏi.

Dương Diệp nói: “Tinh Vân hệ!”

Tinh Vân hệ, tựu là lúc trước bị Tiểu Thiên nhốt tại hung vực cái đám kia người quê quán. Mà hắn muốn đi Tinh Vân hệ, là bởi vì trong thức hải của hắn cái kia long ấn. Lúc trước hắn đã đáp ứng người thần bí kia, muốn đem cái này long ấn còn cho đối phương hậu bối con cháu.

Làm người, tự nhiên không thể nói mà không tín.

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Đi thôi!”

Nói, nàng bắt lấy Dương Diệp bả vai, rồi mới trực tiếp đem Dương Diệp mang tới cái kia thần toa.

Dương Huyên ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cái kia thần toa kịch liệt run lên, sau một khắc, cái kia thần toa trực tiếp tiêu thất tại vị trí cũ.

Nhanh!

Thật nhanh!

Đây là lúc này Dương Diệp cảm giác, cái này thần toa tốc độ, đơn giản vượt qua tưởng tượng của hắn, cái kia Đế Vân hạm cùng cái này so sánh, không, căn bản không thể so sánh, đừng nói Đế Vân hạm, liền xem như Chí cảnh cường giả tốc độ đều không thể cùng cái này thần toa tốc độ so sánh!

Không sai biệt lắm một khắc chung, thần toa đột nhiên ngừng lại.

Dương Huyên chỉ hướng nơi xa, “Phía trước tựu là Tinh Vân hệ, hai ngày thời gian, đủ chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đủ rồi.”

Nói xong, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại nơi xa tinh không bên trong.

Dương Diệp tiêu thất, một tên khôi giáp người đột nhiên xuất hiện ở Dương Huyên bên người, rồi mới nói: “Hắn thực lực không tệ, nhưng là, cùng mấy vị kia thiếu gia so sánh, hay là kém rất nhiều.”

Nói đến đây, khôi giáp người dừng một chút, rồi mới lại nói: “Thống lĩnh ngươi để hắn trở về, cũng không phải khiến hắn đi tranh đoạt cái kia thế tử chi vị, mà là hi vọng thông qua hắn, triệu tập phụ thân hắn đã từng những thuộc hạ kia, rồi mới”

Đúng lúc này, Dương Huyên đột nhiên quay đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua khôi giáp người.

Khôi giáp sắc mặt người biến đổi, vội vàng cúi đầu.

Hồi lâu, Dương Huyên thấp giọng nói: “Dương gia không tình thân!”

Khôi giáp nữ tử vẫn như cũ cúi đầu, không dám trả lời.

Dương Diệp tiến vào Tinh Vân hệ, bốn phía hỏi thăm một chút, rất nhanh, hắn nghe được Âm Nguyệt đế quốc tin tức.

Tinh Vân hệ có thật nhiều đại lục, trong đó có một cái đại lục tên Âm Nguyệt đại lục, mà cái này Âm Nguyệt đế quốc ngay tại Âm Nguyệt đại lục phía trên, Âm Nguyệt đế quốc là Âm Nguyệt đại lục trên mạnh nhất một cái thế lực.

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập Âm Nguyệt đế quốc đô thành, Âm Nguyệt thành.

Âm Nguyệt thành mặc dù so ra kém U Minh như vậy khí phái, cũng không yếu, chí ít so Thiên Vân tinh vực muốn chọc giận phái rất nhiều.

Dương Diệp không có lãng phí thời gian, đi thẳng tới Âm Nguyệt đế quốc trước hoàng cung, hắn vừa tới trước hoàng cung, một tên mặc màu đen khôi giáp thị vệ chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, quát: “Hoàng cung trọng địa, người không có phận sự nhanh chóng thối lui!”

Dương Diệp ôm quyền, “Còn xin thông tri quý quốc hoàng đế, liền nói Thiên Tuyền hệ, Dương Diệp đến đây bái phỏng.”

Thị vệ đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi đến từ ngoại vực?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thị vệ do dự một chút, rồi mới nói: “Chờ một lát!”

Nói xong, hắn quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Qua không sai biệt lắm mười hơi, thị vệ kia lại xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, rồi mới nói: “Mời!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rất nhanh, hắn đi theo thị vệ đi tới một tòa cung điện trước, thị vệ đối cung điện đại môn làm một cái thủ hiệu mời, rồi mới lui xuống.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới tiến nhập đại điện bên trong, đại điện bên trong, chỉ có một tên mặc long bào nam tử trung niên.

Luân Hồi cảnh cường giả!

“Ngươi là người phương nào?” Nam tử trung niên đột nhiên mở miệng.

Dương Diệp tay phải có chút lật một cái, rất nhanh, cái viên kia long ấn xuất hiện ở trong tay hắn, khi nhìn thấy cái này mai long ấn lúc, trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức đại biến, “Vật này thế nào trong tay ngươi.”

Dương Diệp lắc đầu, “Nói rất dài dòng, ta cũng không muốn nói nhiều. Hôm nay đến đây, chính là nhận ủy thác của người.” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, cái viên kia long ấn trực tiếp rơi vào nam tử trung niên trước mặt, rồi mới lại nói: “Cáo từ.”

Nói xong, hắn quay người muốn đi, mà đúng lúc này, nam tử trung niên đột nhiên nói: “Chậm rãi.”

Dương Diệp dừng bước lại, rồi mới nói: “Cảm ơn cũng không cần, ta”

Mà lúc này, sáu tên thị vệ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Toàn bộ là Luân Hồi cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, quay người nhìn về phía nam tử trung niên, “Ý gì?”

Nam tử trung niên nhìn thẳng Dương Diệp, “Long ấn bên trong công pháp, các hạ tu luyện qua a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực tu luyện qua.”

Nam tử trung niên hai mắt lập tức híp lại,, “Thật có lỗi, ta Âm gia công pháp, không thể ngoại truyền.”

“Cho nên?” Dương Diệp hỏi.

Nam tử trung niên nhạt tiếng nói: “Cho nên, ngươi phải chết.”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1599: Lắng đọng, dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực 1594 chương: Lắng đọng, dung hợp!

Nghe được nam tử trung niên, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống. Tự nhiên tiểu thuyết. |2 hắn quay đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, sau đó nói: “Ta nghìn dặm xa xôi cho ngươi tặng đồ, mà ngươi lại muốn giết ta, làm là như vậy không phải có chút không chính cống a?”

Nam tử trung niên nhạt tiếng nói: “Cái kia đợi chút nữa cho ngươi lưu lại toàn thây, thế nào?”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại trung niên nam tử kia trước mặt, đón lấy, Dương Diệp rút kiếm tựu là một trảm.

Sáu đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm ra, Dương Diệp cùng tròn năm nam tử không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Nam tử trung niên sắc mặt biến hóa, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ trực tiếp xuất thủ, càng không có nghĩ tới Dương Diệp thực lực vậy mà như thế cường đại.

Không dám khinh thường, nam tử trung niên thể nội Huyền khí vận chuyển, sau đó hai tay nắm chắc thành quyền hướng phía trước mặt đấm ra một quyền.

Quyền ra, hai đầu kim sắc tiểu long từ hắn trên hai tay thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía trước mặt hắn Dương Diệp hung hăng đụng tới.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ hoàng cung đại điện trực tiếp hóa thành tro tàn. Tại đại điện hóa thành tro tàn một khắc này, trung niên nam tử kia bị Dương Diệp một kiếm này chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, Dương Diệp cũng không có dừng tay, hắn hai mắt khép hờ, sau một khắc, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Có thể nói, ngoại trừ Tịch Diệt Băng Thiên quyền bên ngoài, cái này Nhất Kiếm Luân Hồi là hắn mạnh nhất huyền kỹ! Sở dĩ thi triển Nhất Kiếm Luân Hồi, là bởi vì hắn không muốn tại cái này lãng phí thời gian, hắn cũng không muốn cùng đối phương chiến tầm vài ngày vài đêm!

Tại Dương Diệp hóa thành kiếm quang tiêu thất một khắc này, nam tử trung niên đồng tử lập tức co rụt lại, trong đôi mắt, tràn đầy vẻ kinh hãi, còn không đợi hắn làm ra phản ứng, đạo kiếm quang kia chính là trực tiếp từ hắn mi tâm xuyên qua.

Kiếm quang tiêu thất, Dương Diệp xuất hiện ở nam tử trung niên sau lưng mười trượng chỗ.

Yên lặng một cái chớp mắt, nam tử trung niên giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một giọt tiên huyết, thời gian dần trôi qua, tiên huyết càng ngày càng nhiều, đến cuối cùng, đơn giản giống như suối phun.

Một bên cái kia nguyên bản hướng phía Dương Diệp xông tới mấy tên Luân Hồi cảnh cường giả toàn bộ ngừng lại, tại mấy người trong mắt, tràn đầy khó có thể tin.

Khiêu chiến vượt cấp, bọn hắn không phải không gặp qua, nhưng là chưa từng nhìn thấy càng như thế nhẹ nhõm! Một tên Âm Dương cảnh, hai kiếm liền giết một tên Luân Hồi cảnh! Cái này càng đã có chút không bình thường.

Nơi xa, Dương Diệp tay phải một chiêu, trung niên nam tử kia trên người long ấn lập tức bay đến trong tay hắn.

Mà đúng lúc này, vô số cường giả từ bốn phương tám hướng hướng phía Dương Diệp vị trí vây quanh, không đến mấy hơi thời gian, Dương Diệp chính là đã bị tầng tầng lớp lớp bao vây lại.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, mặt không biểu tình.

Lúc này, một tên thanh niên nam tử đi ra, thanh niên nam tử cùng lúc trước nam tử trung niên giống nhau đến mấy phần. Thanh niên nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ vì sao đến ta Âm Nguyệt đế quốc, lại vì sao muốn giết ta hoàng thúc!”

Dương Diệp lắc đầu, “Không phải ta muốn giết hắn, mà là hắn muốn giết ta.”

Thanh niên nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó lại nói: “Vậy các hạ vì sao đến ta Âm Nguyệt đế quốc.”

Dương Diệp tay phải hơi động một chút, cái viên kia long ấn lập tức xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, “Đến đem cho các ngươi đưa vật này.”

“Ngọc tỉ!”

Nhìn thấy cái này mai long ấn, thanh niên nam tử sắc mặt lập tức biến đổi, “Các hạ gặp qua ta Hoàng gia gia?”

Dương Diệp nói: “Ta không biết hắn là ai, ta chỉ là chịu hắn nhờ vả, đem cái đồ chơi này mang đến trả lại các ngươi. Đúng, hắn còn nói qua, nếu như ta cảm thấy hiện tại vị hoàng đế này không được, liền giúp hắn giết, sau đó một lần nữa cho các ngươi đổi một cái.” Nói, hắn chỉ chỉ một bên cái kia đã trở thành thi thể nam tử trung niên, “Ta cảm thấy hắn rất không được.”

Giữa sân, đám người hai mặt nhìn nhau, không biết đang suy nghĩ gì.

Trầm mặc hồi lâu, thanh niên nam tử đột nhiên nói: “Thật có lỗi, là ta Âm Nguyệt đế quốc thất lễ.”

Dương Diệp nhìn xem thanh niên nam tử hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, cái viên kia long ấn lập tức rơi vào thanh niên nam tử trước mặt, sau đó quay người rời đi.

Thanh niên nam tử ngây cả người, sau đó nói: “Chờ một chút.”

Dương Diệp dừng bước lại quay người nhìn về phía thanh niên nam tử, “Làm sao?”

Thanh niên nam tử nói: “Cái này mai ngọc tỉ đối ta Âm Nguyệt đế quốc cực kỳ trọng yếu, các hạ đem đưa về ta Âm Nguyệt đế quốc, đối ta Âm Nguyệt đế quốc tới nói, không thể nghi ngờ là một cái đại giới ân tình, còn xin các hạ lưu lại danh tự, ta Âm Nguyệt đế quốc ngày khác...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “Nhận ủy thác của người, hết lòng vì việc người khác mà thôi.” Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại cuối chân trời.

Thanh niên nam tử nhìn về chân trời hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Đáng tiếc.”

“Đáng tiếc cái gì?” Thanh niên nam tử bên cạnh một lão giả hỏi.

Thanh niên nam tử nói: “Đáng tiếc một cái kết giao cường giả cơ hội.” Nói đến đây, hắn đột nhiên lắc đầu cười một tiếng, “Ha ha, ta người hoàng thúc kia anh minh một thế, lại là không nghĩ tới lần này lật cống ngầm.”

Lão giả lắc đầu, “Nếu như Tiên Hoàng sớm biết người này thực lực, hắn chắc chắn sẽ không làm như vậy, đáng tiếc...”

Thanh niên nam tử nói: “Người này là kiếm tu, lúc trước hắn thi triển hai loại kiếm kỹ, loại nào không thể so với ta Âm gia công pháp cùng huyền kỹ mạnh mẽ? Đáng tiếc, ta hoàng thúc quá mức tự phụ, nếu không, nói không chừng ta Âm Nguyệt hoàng triều có thể kết giao một vị cấp cường giả!”

“Đối điện hạ tới nói, cũng coi là một chuyện tốt!” Lão giả đột nhiên nói.

Thanh niên nam tử khóe miệng hơi cuộn lên, “Đương nhiên!”

...

Dương Diệp vừa rời đi Tinh Vân hệ, Dương Huyên chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, “Xong xuôi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đi thôi.”

Dương Diệp Huyên khẽ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, trực tiếp cùng Dương Diệp xuất hiện ở cái kia chiếc thần toa lên.

Thần toa rất lớn, cũng có căn phòng độc lập, bất quá, đi theo Dương Huyên tới cái kia mười tên Chí cảnh cường giả cũng không có đợi trong phòng, mà là canh giữ ở thần toa bốn phía.

Dương Diệp sau khi vào phòng, liền trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong. Vừa mới tiến Hồng Mông Tháp, Tử Nhi chính là xuất hiện ở trước mặt hắn. Có thể khôi phục hình người về sau, Tử Nhi chính là rất ít tại Dương Diệp trước mặt khôi phục bản thể. Bởi vì nàng không muốn Dương Diệp hay là coi nàng là tiểu hài tử.

Tử Nhi mới vừa xuất hiện, một đạo bạch quang hiện lên, sau đó Tiểu Bạch cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Lần này, Dương Diệp không có đem Tiểu Bạch lưu tại Thiên Toàn hệ, coi như lưu, Tiểu Bạch quả quyết cũng không làm. Lần này đi theo hắn tới có Tử Nhi, Tiểu Bạch, còn có còn tại tiếp nhận truyền thừa An Nam Tĩnh cùng tại tu luyện phòng bên trong tu luyện Hiểu Vũ Tịch, cùng cái kia tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong Cùng Kỳ.

Về phần đầu kia Thiên Long tộc hoàng kim cự long thì bị hắn lưu tại Thiên Toàn hệ, đầu kia cự long mặc dù không bằng Chí cảnh cường giả, nhưng lại so với bình thường Luân Hồi cảnh cường giả mạnh mẽ quá nhiều, bởi vậy, hắn đem lưu tại Thiên Toàn hệ bảo hộ đế nữ bọn người.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nhìn về phía Tử Nhi, “Các ngươi đi chơi đi.”

Tử Nhi biết Dương Diệp có việc, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó ôm Tiểu Bạch tiêu thất tại nơi xa.

Dương Diệp đi tới tầng thứ ba, lúc này, An Nam Tĩnh còn tại tiếp nhận truyền thừa. Kỳ thật, chuẩn xác mà nói là tại dung hợp, đem cái kia Võ Thần võ đạo dung nhập vào nàng chính mình võ đạo bên trong. Nàng là một cái người cao ngạo, nàng sẽ đi học tập người khác sở trường, nhưng là tuyệt sẽ không đi trở thành cái thứ hai ai!

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch, không có quấy rầy hai nữ, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ.

Lắng đọng!

Hắn cùng lúc trước tên kia tay cụt nữ tử chênh lệch, tựu là kiếm ý của hắn không có đạt được lắng đọng. Đơn giản điểm tới nói tựu là không có có nhà trầm ổn, kiếm đạo của hắn có chút phù phiếm.

Hoàn thiện!

Hắn hiện tại cần phải làm là tìm ra trong kiếm ý không đủ, sau đó đem hoàn thiện. Kỳ thật, rất sớm trước hắn liền muốn làm như vậy. Nhưng là lúc kia, sự tình rất rất nhiều, hắn căn bản không có thời gian yên tĩnh thật tốt lắng đọng hạ chính mình kiếm đạo.

Mà bây giờ, muốn tới Dương gia chí ít ba tháng, tại cái này tầng thứ ba bên trong, thì tương đương với ba năm, thời gian ba năm, với hắn mà nói, đầy đủ.

Dương Huyên trong phòng, gian phòng bên trong chỉ có Dương Huyên cùng một tên khôi giáp người.

“Hắn không có ở đây.” Khôi giáp người trầm giọng nói.

Dương Huyên khẽ lắc đầu, “Hắn còn tại gian phòng bên trong.”

“Cái kia vì sao?” Khôi giáp người không hiểu.

Dương Huyên nói: “Mỗi người cũng có bí mật của mình, hắn cũng thế. Không đi điều tra, cũng không cần đi quản hắn. Hắn tính tình cao ngạo cực đoan, nếu là chọc giận hắn, đối tất cả mọi người không có chỗ tốt.”

Khôi giáp người nhẹ gật đầu, dường như nghĩ đến cái gì, lại nói: “Tiểu thư, chúng ta vị thiếu gia này tính cách ngươi cũng rõ ràng, nếu là hắn không có gì tiềm lực cùng thực lực còn tốt, nhưng là, hết lần này tới lần khác hắn tiềm lực thực lực cũng không tệ...” Nói xong lời cuối cùng, hắn không có đang nói rằng đi.

Dương Huyên nhạt tiếng nói: “Ngươi là sợ hắn đến lúc đó sẽ hỏng chuyện của chúng ta?”

“Chẳng lẽ tiểu thư không lo lắng sao?” Khôi giáp nhân đạo.

Dương Huyên quay đầu nhìn về phía nơi xa, vị trí kia, chính là Dương Diệp gian phòng vị trí. Trầm mặc hồi lâu, nàng nói khẽ: “Hắn có thể sao?”

...

Hồng Mông Tháp bên trong.

Lúc này Dương Diệp đã tựa như lão tăng nhập định, hắn hiện tại đã hoàn toàn quên kiếm ý của mình là nửa bước quy nguyên cảnh. Đơn giản tới nói, tựu là hắn từ trên tâm cảnh một lần nữa đi một lần từ kiếm ý nhất trọng đến nửa bước quy nguyên cảnh kiếm ý quá trình.

Đi lần thứ nhất lúc, hắn cũng không xuất hiện vấn đề gì, lần thứ hai lúc, đồng dạng không có hiện vấn đề gì... Làm lần thứ năm lúc, hắn bắt đầu hiện một vài vấn đề. Làm thứ hai mươi lượt lúc, hắn xuất hiện kiếm ý toàn thân đều là vấn đề!

Giờ này khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch vì cái gì cái kia tay cụt nữ tử không dùng kiếm ý lại là y nguyên có thể ổn ép hắn.

Bởi vì tại người ta trong mắt, kiếm ý của hắn đều là lỗ thủng!

Người, không tỉnh lại tự thân, vĩnh viễn sẽ không biết đến cỡ nào hỏng bét.

Tại hiện vấn đề về sau, Dương Diệp bắt đầu giải quyết vấn đề, kỳ thật phải giải quyết vấn đề này, cũng không phải là rất khó khăn, dù sao hắn hiện tại kiếm ý đã là nửa bước quy nguyên cảnh, hắn cần phải làm tựu là củng cố kiếm ý của mình, để kiếm ý của mình càng thêm ngưng thực.

Mà quá trình này, hắn trọn vẹn bỏ ra thời gian một năm!

Một năm sau, một đoạn thời khắc, ngồi xếp bằng trên mặt đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, trong chốc lát, một cỗ kinh khủng kiếm ý từ hắn thể nội bừng lên, bất quá rất nhanh, cái kia cỗ ý cảnh lại rút về trong cơ thể của hắn.

Quy nguyên cảnh kiếm ý!

Cái kia cỗ kiếm ý cũng không phải là nửa bước quy nguyên cảnh, mà là quy nguyên cảnh!

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên lại nhắm mắt lại, cùng lúc đó, thân thể của hắn bên trái đột nhiên huyết hồng lên, bên trái đầu cũng thay đổi thành huyết hồng một mảnh, nhưng là bên phải thân thể lại là phi thường bình thường.

Dung hợp!

Giờ phút này hắn cần phải làm là đem hai loại ý cảnh triệt để dung hợp!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1600: Lại xuất hiện Sát Lục Kiếm Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực 1595 chương: Lại xuất hiện Sát Lục Kiếm Ý!

Dung hợp ý cảnh!

Dung hợp hai loại ý cảnh, cũng là nhất thời hưng khởi. Hai loại ý cảnh nếu là có thể dung hợp, cái kia uy lực quả quyết sẽ có được một cái chất lột xác.

Trước kia hắn liền đem sát ý cùng kiếm ý dung hợp qua, nhưng là, đến cuối cùng, hắn không phải sát ý mạnh mẽ một chút tựu là kiếm ý mạnh hơn một chút, loại tình huống này, hai loại ý cảnh là căn bản không cách nào dung hợp. Bởi vậy, đến đằng sau, hắn hai loại ý cảnh tựu điểm đầy trời.

Mà bây giờ, hắn sát ý là quy nguyên cảnh, kiếm ý cũng là quy nguyên cảnh, hai loại ý cảnh cảnh giới giống nhau, vừa vặn có thể dung hợp!

Dung hợp ý cảnh cũng không phải sự tình đơn giản, phải nói rất nguy hiểm, sơ sót một cái, khả năng liền sẽ đem biến thành một kẻ ngu ngốc. Bất quá còn tốt, với hắn mà nói không phải khó như vậy, bởi vì hắn trước kia thường xuyên giới hạn kiếm ý, bởi vậy, đối ý cảnh khống chế vô cùng thuần thục.

Mặc dù như thế, nhưng là hắn vẫn là không dám chủ quan.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp chậm rãi tại dung hợp ý cảnh, mà bên ngoài gian phòng Dương Huyên lông mày lại là chặt chẽ nhăn, bởi vì Dương Diệp đã một tháng chưa từng xuất hiện.

Một tháng qua, Dương Diệp gian phòng, rỗng tuếch, bất quá, nàng xác định, Dương Diệp ngay tại gian phòng bên trong. Đầu tiên, Dương Diệp không có lý do gì đào tẩu, tiếp theo, thần toa bây giờ tại phi hành bên trong, đừng nói Dương Diệp, liền xem như một tên Chí cảnh cường giả cũng không dám tại thần toa lúc phi hành nhảy ra thần toa.

Bởi vì thần toa tốc độ quá nhanh quá nhanh, nếu như tại thần toa lúc phi hành nhảy ra ngoài, liền xem như một tên Chí cảnh cường giả đều có thể bị giảo vỡ nát.

Còn nữa, Dương Diệp diệp không có khả năng tại bọn hắn mười một tên tên Chí cảnh cường giả trước mặt vô thanh vô tức liền chạy đi!

Cho nên, nàng biết, Dương Diệp quả quyết còn tại gian phòng bên trong.

“Yêu cầu vào xem sao?” Khôi giáp người đột nhiên nói.

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu, “Chờ một chút xem đi!”

Khôi giáp người nhẹ gật đầu, sau đó lui xuống.

Dương Huyên nhìn về phía Dương Diệp gian phòng, đại mi vẫn như cũ nhíu chặt. Mặc dù nàng biết Dương Diệp ngay tại gian phòng bên trong, nhưng lại không cảm ứng được. Đây là rất không bình thường, bởi vì thực lực của nàng là cao hơn Dương Diệp rất rất nhiều.

Nhìn xem Dương Diệp gian phòng hồi lâu, Dương Huyên nói khẽ: "Rất thần bí"

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt lại là một tháng trôi qua, mà đối ngoại diện tới nói, đã qua một năm.

Lần này, Dương Huyên đều có chút nhịn không được. Ngay tại nàng muốn đi vào Dương Diệp gian phòng lúc, Dương Diệp cửa phòng đột nhiên đánh đầy trời, đón lấy, Dương Diệp từ trong đó đi ra.

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi khí tức trở nên mạnh mẽ."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên trở nên mạnh mẽ. Tại Hồng Mông Tháp trong hai năm qua, hắn không chỉ có đem hai loại ý cảnh hoàn mỹ dung hợp trở thành Sát Lục Kiếm Ý, càng đem tự thân cảnh giới một lần lại một lần vững chắc cùng rèn luyện, mặc dù hắn hiện tại vẫn là Âm Dương cảnh, nhưng là so với trước đó, mạnh không biết bao nhiêu bội!

Lần này, hắn hiểu được, chỉ là dựa vào chiến đấu đến đề thăng, còn chưa đủ, cũng cần lúc dài yên tĩnh hoàn thiện. Không chỉ có như thế, cũng cần lúc dài ổn định lại tâm thần tăng lên tâm cảnh của mình.

Tóm lại, trong khoảng thời gian này, hắn thu hoạch không chỉ là kiếm ý cùng thực lực tăng lên, vẫn minh bạch rất nhiều đồ vật.

Nghe được Dương Diệp, Dương Huyên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Thực lực tăng lên, là chuyện tốt." Nói, nàng quay người đi ra ngoài, "Đến xem đi."

Dương Diệp nhìn Dương Huyên một chút, sau đó cùng đi lên.

Dương Diệp đi theo Dương Huyên đi tới thần toa phía trước nhất, tại thần toa bốn phía, có một tầng thật mỏng màn sáng, mà tại màn sáng bên ngoài, là thâm thúy sâu thẳm tinh không. Giờ phút này, bọn hắn đang tinh không vô tận bên trong xuyên toa.

"Có gì cảm tưởng?" Dương Huyên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia mênh mông tinh thần đại hải, sau đó nói: "Thế giới rất lớn!"

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Rất lớn, cũng rất nhỏ.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Huyên.

Dương Huyên nói: “Tại vũ trụ mịt mờ này, có vô số sinh mệnh, có nhân loại, còn có tộc khác, những sinh mạng này phần lớn cũng tại tu hành, mà tu hành cần gì? Yêu cầu linh khí. Người muốn trở nên mạnh hơn, muốn sống càng lâu, liền cần rất nhiều rất nhiều linh khí, không chỉ có nhân loại, khác sinh mệnh cũng là như thế. Nhưng là, ngươi hẳn phải biết, linh khí không phải vô cùng vô tận.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Tại màu mỡ thế giới, cũng có linh khí khô kiệt ngày đó. Ngươi bây giờ biết ta Dương gia tại sao muốn đi bốn phía chinh chiến sao? Bởi vì chúng ta yêu cầu càng nhiều thế giới, yêu cầu nhiều linh khí hơn, chỉ có như vậy, mới có thể nuôi sống càng nhiều người, bồi dưỡng được càng nhiều cường giả!”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp nói.

Dương Huyên nói: “Đừng trách Dương gia không tình thân, bởi vì nếu như gia tộc không đối những này tử đệ tàn nhẫn một điểm, gia tộc liền sẽ không xuất hiện cái này đến cái khác siêu cấp cường giả, nếu như gia tộc không có nhiều như vậy siêu cấp cường giả, như vậy, Dương gia khả năng đã sớm tại thế gian này biến mất.”

Dương Diệp lắc đầu, “Nguyên bản, ta đối Dương gia không có tình cảm, nhưng là, cũng không hận Dương gia, mà bây giờ thực lực của ta thấp, không muốn nói cái gì ngoan thoại. Ta chỉ muốn nói, người khác làm sao đối đãi, ta tựu làm sao đợi người khác.”

Nói đến đây, Dương Diệp ánh mắt dần dần lạnh như băng xuống tới. Tiểu Thiên hồn phách, nếu có cái nguy hiểm tính mạng, hắn coi như không diệt được Dương gia, cũng muốn Dương gia gà chó không yên!

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói chuyện.

Kỳ thật, đối với Dương Diệp, nàng vẫn là rất hài lòng, bởi vì Dương Diệp không có thức tỉnh Dương gia huyết mạch cùng không có đạt được Dương gia tài nguyên bồi dưỡng liền đi tới một bước này, đây là phi thường khó được. Nhưng là, đối với Dương Diệp tính cách, nàng lại là có chút lo lắng.

Dương gia tử đệ, bởi vì huyết mạch duyên cớ, cũng có chút điên, nhưng là, Dương Diệp không chỉ là điên, không đúng, hắn là so điên còn đáng sợ hơn. Dương gia những cái kia tử đệ, mặc dù điên, nhưng là làm việc nhiều ít đều sẽ cân nhắc đại cục, nhưng mà Dương Diệp lại là sẽ không.

Loại người này, dễ dàng chết, nhưng là, cũng đáng sợ nhất. Giống như hiện tại loại tình huống này, Dương gia những cái kia tử đệ mặc dù điên, nhưng là mục đích của bọn hắn lại là thế tử chi vị, một khi liên quan đến thế tử chi vị, bọn hắn liền sẽ biến rất bình thường, nhưng mà Dương Diệp nhưng trong lòng thì không có thế tử chi vị, trong lòng của hắn, chỉ muốn giết người!

Quy nguyên cảnh sát ý!

Đừng nói tại Thiên Toàn hệ, liền xem như tại hệ ngân hà, nàng đều chưa từng gặp qua mấy cái quy nguyên cảnh sát ý. Đã từng nàng nhìn thấy qua một cái quy nguyên cảnh sát ý, nhưng mà đối phương cũng là bị cái này sát ý làm có chút thần chí không rõ, loại người này, đừng nói quy nguyên cảnh sát ý, liền xem như quy nguyên cảnh bên trên cũng không có tác dụng gì.

Nhưng là, Dương Diệp lại là thần trí vô cùng thanh tỉnh, đơn giản tới nói, là hắn khống chế sát ý, mà không phải sát ý khống chế hắn!

Dương Diệp vì cái gì có thể mỗi lần cũng khiêu chiến vượt cấp, dựa vào là tựu là sát ý cùng kiếm ý, mặc dù Dương Diệp bây giờ không phải là Chí cảnh cường giả đối thủ, nhưng là, một khi hắn đạt đến Luân Hồi cảnh, khi đó, Chí cảnh cường giả khả năng tựu không phải là đối thủ của hắn.

Mà một khi hắn kích hoạt tự thân huyết mạch, đừng nói Chí cảnh cường giả

Nghĩ đến cái này, Dương Huyên dần dần ngưng trọng lên.

“Đó là cái gì?”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chỉ hướng nơi xa, hỏi.

Ở phía xa, có một cái cự đại màu đen vòng xoáy, cái kia màu đen vòng xoáy chi lớn, trực tiếp bao trùm ở tầm mắt của bọn hắn. Kỳ thật, cái kia vòng xoáy lấy mắt thường căn bản nhìn không thấy, hắn sở dĩ có thể trông thấy, là bởi vì hắn có được ám chi pháp tắc!

Tại cái kia màu đen trong nước xoáy, hắn cảm nhận được nồng đậm năng lượng tối.

Dương Huyên thu hồi suy nghĩ, sau đó quay đầu nhìn về phía nơi xa, khi thấy nơi xa tràng cảnh lúc, hắn sắc mặt lập tức hơi đổi, “Không gian hắc động!”

“Không gian hắc động?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dương Huyên.

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Có thể thôn phệ hết thảy không gian hắc động, kỳ thật, cũng là một cái truyền tống trận, chúng ta từ hệ ngân hà đi vào Thiên Toàn hệ, chủ yếu tựu là dựa vào không gian này hắc động truyền tống tới, nếu không, đừng nói ba tháng, tựu là ba mươi năm cũng đến không đến Thiên Toàn hệ.”

“Gặp nguy hiểm, đúng không?” Dương Diệp nói.

“Đương nhiên!”

Dương Huyên nói: “Không phải bình thường nguy hiểm, liền xem như Chí cảnh cường giả ở trong đó cũng dễ dàng bị giảo sát. Bất quá, ngươi không cần lo lắng, chúng ta có cái này thần toa, cái này thần toa phi thường kiên cố, đồng thời còn có phòng ngự trận pháp, mà còn có mười một tên Chí cảnh cường giả tại gia cố thần toa phòng ngự trận, cho nên, đối với chúng ta tới nói, vẫn tương đối an toàn.”

Nói, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, thần toa chung quanh những cái kia màn sáng lập tức phát sáng lên, cùng lúc đó, cái kia mười tên Chí cảnh cường giả cũng xuất hiện ở bốn phía, tại mười người kia gia trì dưới, chung quanh những cái kia lồng ánh sáng lập tức càng kiên cố hơn.

Rất nhanh, thần toa tiến nhập trong lỗ đen, mới vừa vào hắc động, thần toa lập tức rung động kịch liệt.

“Đừng lo lắng, một lúc lâu sau liền đi ra ngoài.” Dương Huyên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, Dương Huyên biến sắc, “Cẩn thận!”

Hắn thanh âm rơi xuống, tại thần toa cách đó không xa đột nhiên xuất hiện hai chiếc thần toa, cái kia hai chiếc thần toa tốc độ cực nhanh, mà lại cái kia hai chiếc thần toa cũng không có né tránh bọn hắn ý tứ.

Dương Huyên ánh mắt dần dần lạnh như băng xuống tới, “Bọn hắn hay là chưa từ bỏ ý định!”

Dương Diệp sắc mặt trầm thấp như nước, không cần phải nói, quả quyết là cái kia Dương Yên cùng cái kia Dương Bán Thanh lại phái người tới.

Bởi vì hai bên tốc độ rất nhanh, lúc này, Dương Diệp bên này coi như muốn tránh đi cũng tránh không được.

“Cẩn thận một chút!”

Dương Huyên thanh âm rơi xuống, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, xa xa cái kia hai chiếc thần toa tốc độ đột nhiên nhanh hơn, cùng lúc đó, mười tên người áo đen đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bọn hắn cái kia chiếc thần toa phía trên, đón lấy, mười cỗ kinh khủng uy áp như là đại sơn áp đỉnh hướng phía Dương Diệp bọn hắn cái kia chiếc thần toa ép xuống.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đối diện cái kia hai chiếc thần toa cũng đâm vào bọn hắn cái kia chiếc thần toa lên.

Rầm rầm rầm!

Ba chiếc thần toa vừa mới chạm vào nhau chính là bỗng nhiên nổ tung đầy trời, cả vùng không gian hắc động tại thời khắc này đều là rung động kịch liệt lên, phảng phất muốn sụp đổ.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đã đặt mình vào tại cái kia một mảnh trong lỗ đen, hắn vừa thoát ly thần toa chính là biến sắc, đón lấy, hắn trực tiếp bị một cỗ cường đại hấp lực cho hút vào một cái màu đen trong nước xoáy.

Nơi xa, Dương Huyên nhìn thấy một màn này, sắc mặt lúc này đại biến, “Mau cứu hắn”

Nói, nàng liền muốn hướng phía cái kia màu đen vòng xoáy phóng đi, mà lúc này, một tên khôi giáp người ngăn tại nàng trước mặt, “Tiểu thư, không thể, hắn hiện tại khả năng đã bị cuốn vào không biết tên không gian bên trong, ngươi bây giờ đi vào đã không làm nên chuyện gì.”

Dương Huyên quay đầu nhìn về phía khôi giáp người, “Cũng có khả năng đã thịt nát xương tan, đúng không?”

Khôi giáp người trầm mặc.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1601: Lục chương: Ám chi pháp tắc chung cực bản!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực 159 Lục chương: Ám chi pháp tắc chung cực bản!

Dương Huyên sắc mặt âm trầm đáng sợ, nàng quay đầu nhìn về phía nơi xa, cách đó không xa, là năm tên người áo đen, cái này năm tên người áo đen toàn thân cũng bị áo bào đen bao phủ, lại trên người có một cỗ lực lượng thần bí gia trì, bởi vậy, liền xem như nàng cũng vô pháp thấy rõ năm người diện mạo.

Bất quá, chỉ cần không phải đồ đần đều biết năm người này thân phận.

“Thiếu gia các ngươi cùng tiểu thư tựu như vậy sợ ta người ngoại sinh này?” Dương Huyên âm thanh lạnh lùng nói.

“Sợ hắn?”

Cầm đầu tên kia người áo đen bật cười một tiếng, “Phượng thống lĩnh, ngươi cảm thấy hắn có tư cách để cho ta nhà tiểu thư cùng thiếu gia sợ hãi sao?”

Dương Huyên nói: “Đã không sợ, vì cái gì lại nhiều lần đến vây giết ta người ngoại sinh này?”

Người áo đen nhẹ cười cười, “Chúng ta tại sao giết hắn, Phượng thống lĩnh chẳng lẽ không biết sao? Phượng thống lĩnh, nếu như không phải ngươi muốn dùng hắn tới lôi kéo ca ca ngươi những thuộc hạ kia, thiếu gia nhà ta cùng tiểu thư sẽ để ý đến hắn? Dù sao chỉ là một cái con rơi người ấy. Đúng, tiểu thư nhà ta cùng thiếu gia để cho ta mang câu nói cho ngươi, ca ca ngươi thời đại đã qua, Phượng thống lĩnh tốt nhất vẫn là thiếu muốn chút sự tình, nếu không, ôi ôi”

Nói xong, hắn cười lạnh vài tiếng, rồi mới cùng bên cạnh mấy tên người áo đen tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Huyên khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, rồi mới nhìn về phía trước đó Dương Diệp tiêu thất vị trí.

Dương Huyên bên người, khôi giáp người nói khẽ: “Tiểu thư, hắn”

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp tiêu thất vị trí hồi lâu, rồi mới nói: “Hồi Dương gia chờ hắn.”

“Tiểu thư cảm thấy hắn còn sống?” Khôi giáp nhân đạo.

Dương Huyên cười lạnh một tiếng, “Nếu như là người khác, cho dù là ngươi ta bị hắc động vòng xoáy cuốn vào đều khó mà còn sống, nhưng là hắn đừng quên, hắn nhưng là lĩnh ngộ ám chi pháp tắc!”

Ám chi pháp tắc!

Khôi giáp mắt người sáng lên, hắc động là từ không biết tên vật chất tối tạo thành, mà lĩnh ngộ ám chi pháp tắc người, đối bọn hắn tới nói, hắc ám tựu là an toàn nhất!

[truy e n cua tui @@ Net]
Lúc này, Dương Huyên nói: “Nơi đây không nên ở lâu, đi thôi.” Nói xong, nàng quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại Dương Huyên tiêu thất lúc, người còn lại cũng biến mất theo.

Đau nhức!

Đau đến không muốn sống!

Đây là Dương Diệp trước đó cảm giác, tại hắn bị cuốn vào cái kia hắc ám vòng xoáy lúc, cái kia một cái chớp mắt, hắn cảm giác tại bị thiên đao vạn quả, toàn thân đều muốn bị vỡ nát. Cũng may hắn vội vàng thi triển ra ám chi pháp tắc, khi hắn thi triển ra ám chi pháp tắc, loại kia cảm giác đau đớn mới hơi khá hơn một chút.

Chữa trị thân thể một cái, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lúc này chung quanh hắn, đen kịt một màu, trong đó có một cỗ lực lượng thần bí đang không ngừng khuấy động, hắn không biết đây là cái gì lực lượng, nhưng là không hề nghi ngờ, quả quyết là vật chất tối tạo thành lực lượng, bởi vì hắn thi triển ra ám chi pháp tắc, cỗ lực lượng kia đối với hắn hoàn toàn vô dụng.

Tại nguyên chỗ dừng lại một hồi, Dương Diệp liền muốn rời khỏi, đột nhiên, một cái ý niệm trong đầu không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trong đầu của hắn.

Có thể hay không hấp thu hết những này ám năng lượng?

Do dự một chút, Dương Diệp quyết định thường thử một chút, rất nhanh, hắn vận chuyển thể nội vòng xoáy nhỏ, hắn vừa vận chuyển vòng xoáy nhỏ, Hồng Mông Tháp bên trong chính là đột nhiên tuôn ra một cỗ hấp lực, làm cỗ lực hút này xuất hiện, chung quanh những cái kia ám năng lượng lập tức giống như thủy triều hướng phía hắn dũng mãnh lao tới.

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp đại hỉ, hắn liền tranh thủ tâm thần chìm vào thể nội.

Những cái kia ám năng lượng bị Hồng Mông Tháp hấp thu, rất nhanh, một cỗ lực lượng lại từ Hồng Mông Tháp bên trong chảy đến Dương Diệp thể nội. Khi nhìn thấy cỗ lực lượng kia lúc, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì cỗ lực lượng này không phải Hồng Mông Tử Khí, mà là một cỗ càng thêm tinh thuần ám năng lượng!

Cỗ này ám năng lượng so chung quanh những cái kia ám năng lượng chí ít tinh thuần không chỉ gấp mười lần!

Làm những này ám năng lượng tiến vào Dương Diệp thể nội, chính là cấp tốc bị thân thể của hắn cho hấp thu sạch sẽ, bất quá rất nhanh, Hồng Mông Tháp bên trong lại chảy ra rất nhiều tinh thuần ám năng lượng đi ra.

Cứ như vậy, Hồng Mông Tháp một bên hấp thu, một bên chuyển đổi, cuối cùng nhất những này bị Hồng Mông Tháp chuyển đổi năng lượng toàn bộ bị Dương Diệp thân thể hấp thu.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp phát hiện thân thể của hắn tựa hồ đang lột xác lấy.

Nếu như có người tại hắc động bên ngoài nhìn, liền sẽ phát hiện, lúc này Dương Diệp chỗ cái lỗ đen này vòng xoáy đang từ từ nhỏ dần.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt đã qua mười ngày.

Lúc này, Dương Diệp còn tại cái hắc động kia bên trong, nhưng là hắn nguyên bản chỗ cái hắc động kia vòng xoáy lại là đã biến mất không thấy gì nữa. Cái hắc động kia vòng xoáy, đã bị hắn hút sạch sẽ!

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, khi hắn mở mắt một khắc này, chung quanh cái hắc động kia vậy mà kịch liệt run lên, rồi mới bắt đầu xoay chầm chậm, như là vòng xoáy. Đáng giá nói chuyện chính là Dương Diệp hai mắt vậy mà biến thành màu đen nhánh!

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp tay phải đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, rồi mới bỗng nhiên một nắm, trong chốc lát, hắn chỗ cái kia to lớn hắc động trực tiếp như đồ một cỗ gió lốc đồng dạng tại tại chỗ xoay tròn!

Dương Diệp trầm mặc một lát, rồi mới hắn bắt đầu hướng bên trái bước ra một bước, khi hắn bước ra một bước này lúc, cái kia toàn bộ hắc động vậy mà hướng phía bên trái vị trí hơi di động một cái, bất quá động tĩnh rất rất nhỏ, nếu như không phải hắn lĩnh ngộ ám chi pháp tắc, căn bản không phát hiện được.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, rồi mới chính là vui mừng, tiếp lấy thân hình hắn khẽ động, hướng phía bên trái dời mười trượng trở lại khoảng cách, mà hắc động kia vậy mà cũng từ bên trái dời mười trượng trở lại khoảng cách, bất quá từ bên ngoài đến xem, căn bản nhìn không ra, bởi vì hắc động kia quá tốt đẹp lớn.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn một chút thân thể của mình, từ mặt ngoài đến xem, thân thể của hắn cũng không có phát sinh cái gì cải biến, nhưng là hắn biết rõ, hắn hiện tại thân thể cùng nguyên lai đã rất khác nhau, không chỉ có thân thể không giống, tựu ngay cả ám chi pháp tắc cùng nguyên lai đều đã rất khác nhau!

Đặc biệt là ám chi pháp tắc, nguyên bản tại cái này trong lỗ đen, hắn ám chi pháp tắc chỉ có thể để hắn không nhận cái này hắc động tổn thương, nhưng là hiện tại, hắn ám chi pháp tắc đã có thể khống chế toàn bộ hắc động. Cái lỗ đen này đến tột cùng lớn bao nhiêu hắn không rõ ràng, nhưng là chắc chắn sẽ không so một cái tiểu thế giới tiểu!

Có thể nói, lúc đầu ám chi pháp tắc cùng thời khắc này ám chi pháp tắc, một cái là địa, một cái là thiên!

Hắn còn phát hiện một điểm, cái kia chính là giờ phút này hắn coi như không thi triển ám chi pháp tắc, hắn cũng sẽ không có sự tình, hắn tựa như là hoàn toàn miễn dịch những này ám năng lượng đồng dạng! Hắn biết, đây nhất định là thân thể của hắn nguyên nhân!

Mặc kệ làm sao, đây coi như là chuyện tốt, phải nói là đại hảo sự!

Thân thể lột xác, làm cho hắn có thể hoàn toàn miễn dịch hết thảy ám năng lượng cùng vật chất tối tổn thương mà ám chi pháp tắc tăng lên, thì làm cho hắn có thể khống chế hết thảy ám năng lượng cùng vật chất tối đồ vật, tỉ như cái này hắc động.

Còn có một chút, cái kia chính là hiện tại hắn cùng người giao thủ, hắn hoàn toàn có thể vô thanh vô tức tiến vào đối phương cái bóng bên trong, rồi mới đến cho đối phương một kích trí mạng. Nguyên bản ám chi pháp tắc cũng có thể như vậy, nhưng là, đối đạt đến thần giả huyền giả lại không cái gì dùng.

Mà bây giờ, hắn ám chi pháp tắc đã tăng lên, tại tăng thêm thân thể của hắn nguyên nhân, có thể nói, hắn muốn vô thanh vô tức giết chết một tên Luân Hồi cảnh cường giả, căn bản không phải cái gì việc khó. Đừng nói Luân Hồi cảnh cường giả, coi như Chí cảnh cường giả hắn cũng có cơ hội nhất kích tất sát!

Phải biết, hắn nhưng là còn có Kiếm Vực. Kiếm Vực thêm thân thể của hắn tính đặc thù, còn có ám chi pháp tắc, coi như Chí cảnh cường giả đều khó mà phát hiện hắn. Đương nhiên, nếu như Chí cảnh cường giả toàn bộ tinh thần đề phòng, hắn hay là khó mà nhất kích tất sát đối phương.

Còn có điểm trọng yếu nhất, đó chính là hắn hiện tại có thể khống chế hắc động!

Thử nghĩ, nếu như hắn đem cái này hắc động đưa đến Thiên Tuyền hệ có thể nói, nếu như không có có người ngăn cản hắn, một khi hắn đem cái này hắc động đưa đến Thiên Tuyền hệ, cũng liền hắc động lực hút hấp thu phạm vi bên trong, cái kia toàn bộ Thiên Tuyền hệ cũng đem bị cái này hắc động thôn phệ hết, trừ phi có người có thể phá hủy cái lỗ đen này, nhưng mà, ai có thể phá hủy cái lỗ đen này?

Quả quyết là có người có thể phá hủy cái lỗ đen này, nhưng là, loại người này tuyệt đối là rất ít, dù sao Chí cảnh cường giả quả quyết là không thể, phải biết, Dương Huyên bọn người ở tại đối mặt cái này hắc động lúc, đều là thận trọng.

Bất quá, ý nghĩ là tốt, nhưng là hiện thực lại là tàn khốc. Hắn mặc dù có thể chuyển dời hắc động, nhưng lại dời không xa, ấn hắn đoán chừng, dùng thực lực của hắn bây giờ, hắn nhiều nhất chuyển dời mấy vạn cây số, phải biết, khống chế cái lỗ đen này, đó là cực kỳ tiêu hao thể lực cùng tinh thần lực.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, rồi mới nhìn lướt qua bốn phía, nói khẽ: “Muốn không để Ảnh Nữ” nói đến đây, hắn dường như nghĩ đến cái gì, rồi mới lắc đầu.

Hắn vốn muốn cho Ảnh Nữ cũng tiến vào hắc động vòng xoáy bên trong, rồi mới làm cho đối phương cùng hắn đồng dạng, tăng lên ám chi pháp tắc, nhưng là rất nhanh, hắn phủ định ý nghĩ này. Bởi vì căn bản không có thể. Hắn sở dĩ có thể tăng lên ám chi pháp tắc cùng cải biến thể chất, nguyên nhân chủ yếu nhất là Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp hấp thu những cái kia ám năng lượng, rồi mới đem chuyển đổi thành càng tinh thuần ám năng lượng, tại đến để hắn hấp thu, từ đó cải biến thể chất của hắn cùng tăng lên hắn ám chi pháp tắc. Nhưng là Ảnh Nữ cũng không có Hồng Mông Tháp, cho nên, đối phương tiến đến cái này hắc động, nhiều lắm là tựu là sẽ không nhận hắc động thôn phệ!

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới thân hình khẽ động tiêu thất ngay tại chỗ.

Cái này hắc động là thật rất lớn, Dương Diệp ngự kiếm không sai biệt lắm một ngày đều không có bay ra cái lỗ đen này, đến ngày thứ hai, hắn mới cảm giác mình tới hắc động bên bờ.

Hai canh giờ, Dương Diệp cuối cùng rời đi cái hắc động kia, rời đi cái hắc động kia hấp lực phạm vi, Dương Diệp lúc này mới dừng lại, rồi mới hắn nhìn lướt qua bốn phía, khi thấy bốn phía tràng cảnh lúc, sắc mặt hắn lập tức trầm xuống, bởi vì phiến tinh không này đã không phải là lúc trước hắn tiến vào hắc động lúc cái kia một mảnh tinh không.

Đây là đâu?

Tại chỗ, Dương Diệp quét một vòng, đột nhiên, hắn nhìn về phía bên trái sâu trong tinh không, rất nhanh, thân hình hắn khẽ động hướng phía bên kia kích xạ mà đi. Bởi vì ở bên kia, hắn cảm nhận được sinh mệnh khí tức.

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một tên khôi giáp nam tử, tại khôi giáp nam tử trước ngực trái, khắc lấy một cái nho nhỏ dương chữ.

Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp ôm quyền, “Xin hỏi các hạ”

Khôi giáp nam tử đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới âm thanh lạnh lùng nói: “Cút!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, rồi mới nói: “Ta chỉ là nghĩ hỏi thăm đường, các hạ”

“Đã không cút, vậy thì chết đi!”

Khôi giáp thanh âm nam tử rơi xuống, hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, rồi mới một chưởng hướng phía Dương Diệp đầu vỗ xuống đi.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1602: Chương: Hệ ngân hà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1597: Chương: Hệ ngân hà!

Không thể không nói, lúc này Dương Diệp là có chút mộng, bởi vì hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà như thế bá đạo.?

Chỉ là hỏi thăm đường mà thôi a!

Không có suy nghĩ nhiều, bởi vì cái kia khôi giáp tay của nam tử chưởng đã đi tới hắn đỉnh đầu, đối phương cũng không có nương tay, nếu là bị đối phương vỗ trúng, không cần phải nói, coi như không chết cũng phải tàn. Hắn hiện tại nhục thân tại không có gia trì Yêu Thần chi lực tình huống dưới, là không cách nào ngạnh kháng Luân Hồi cảnh cường giả.

Dương Diệp không dùng kiếm, mà là tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó một quyền hướng phía cái kia khôi giáp tay của nam tử chưởng đánh tới.

Ngũ hành phá giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn!

Dương Diệp đồng dạng không có nương tay!

Bành!

Quyền chưởng đụng nhau cái kia một cái chớp mắt, khôi giáp nam tử lập tức sắc mặt đại biến, ngay sau đó nhất nhất

Xoạt xoạt!

Khôi giáp nam tử tay phải trực tiếp mang theo một cỗ cột máu ném đi ra ngoài, không chỉ có tay phải, hắn cả người cũng trực tiếp ném đi ra ngoài, bất quá rất nhanh hắn chính là ngừng lại, sau đó hắn tay trái thủ đoạn khẽ động, một thanh trường thương xuất hiện ở tay trái của hắn bên trong, tiếp lấy hắn cầm thương bỗng nhiên hướng trước mặt tựu là đâm một cái.

Khôi giáp nam tử cũng không phải là phản kích, mà là phòng thủ, bởi vì tại hắn bay ngược lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nhìn thấy trường thương đánh tới, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, lại đấm một quyền oanh ra!

Oanh!

Nam tử trung niên trường thương trong tay ầm vang vỡ vụn, mà tại trường thương vỡ vụn cái kia một cái chớp mắt, nam tử trung niên lại là trực tiếp buông lỏng ra chuôi này trường thương, sau đó thân hình khẽ động xuất hiện ở bên trái ngoài mấy trăm trượng.

Dương Diệp không có tại tiếp tục xuất thủ, hắn nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, không thể không nói, cái này khôi giáp nam tử để hắn có chút ngoài ý muốn. Vừa mới hắn xuất kỳ bất ý trực tiếp đem đối phương trọng thương, nguyên bản hắn coi là có thể thừa thế cầm xuống đối phương, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương tại bị hắn đánh lui lúc, không hoảng không loạn, hơn nữa có thể nhanh chóng làm ra phản ứng.

Không cần phải nói, đây tuyệt đối không phải loại kia nuôi trong nhà Luân Hồi cảnh cường giả, mà là loại kia thân kinh bách chiến Luân Hồi cảnh cường giả!

Nơi xa, khôi giáp người nhìn thoáng qua vai phải mình ra vết thương, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, giờ khắc này, trong mắt của hắn tràn đầy ngưng trọng.

“Ngươi ra sao. |. |. |. |. |. |”

Khôi giáp người đang muốn nói cái gì, nên nói đến lúc này, hắn sắc mặt lập tức đại biến, liền muốn rời khỏi tại chỗ, nhưng mà lúc này đã muộn. Bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở phía sau hắn, cùng lúc đó, hắn yết hầu trực tiếp bị Dương Diệp tay cho gắt gao chế trụ.

Chỉ cần Dương Diệp dùng sức, đầu của hắn liền sẽ cùng cổ dọn nhà!

“Ngươi. |. |. |. |. |. |”

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, sau đó cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại vạn trượng có hơn.

Khi hắn vừa rời đi khôi giáp nam tử sau lưng, khôi giáp nam tử thân thể trực tiếp bạo liệt đầy trời, ngay sau đó, một cỗ lực lượng kinh khủng như đồ như vỡ đê hướng phía bốn phía khuếch tán đầy trời, trong chốc lát, toàn bộ tinh không tại thời khắc này đều là rung động kịch liệt lên, phảng phất muốn sụp đổ yên diệt!

Tự bạo!

Tại Dương Diệp chế trụ khôi giáp nam tử một khắc này, khôi giáp nam tử trực tiếp lựa chọn tự bạo!

Luân Hồi cảnh cường giả tự bạo đó là kinh khủng cỡ nào? Cái kia một mảnh tinh không trọn vẹn sôi trào gần một khắc đồng hồ mới bình tĩnh trở lại, đây là Dương Diệp xuất thủ tình huống dưới, nếu không, chỉ sợ một ngày cũng sẽ không bình tĩnh trở lại, phải nói, cái kia một mảnh tinh không có thể sẽ bị trực tiếp rung sụp.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt mang theo một tia nghi hoặc, hắn chỉ là nghĩ hỏi thăm đường mà thôi, có cần phải chơi ác như vậy sao?

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi xa, tại hắn cách đó không xa không gian đột nhiên rung động lên, ngay sau đó, năm tên mặc kim sắc khôi giáp nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt cách đó không xa. Tại năm người trước ngực bên trái chỗ, đều là thêu khắc lấy một cái nho nhỏ ‘Dương’ chữ.

Năm người đều là Luân Hồi cảnh cường giả!

Dương Diệp đánh giá năm người một chút, sau đó nói: “Ta cảm thấy, ở trong đó khẳng định có hiểu lầm gì đó, ta chỉ là đi ngang qua mà thôi.”

đọc truyện ở http://t
ruyencuatu i .net/ Hắn không phải nói đùa, mà là thực cảm thấy khẳng định có hiểu lầm gì đó. Trước đó cái kia khôi giáp người đột nhiên ra tay với hắn, việc này thực rất không bình thường. Có thể đạt đến Luân Hồi cảnh người, làm sao có thể là loại kia người không có đầu óc?

Đối phương ra tay với hắn, quả quyết là có cái gì nguyên nhân, chỉ là hắn còn không biết nguyên nhân này.

Nơi xa, cái kia vì cái gì một tên khôi giáp nam tử đi ra, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ta ở trên thân thể ngươi ngửi thấy quen hơi thở huyết mạch hương vị, ngươi là Dương gia người?”

Dương gia?

Dương Diệp nhíu mày, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi vào năm người trước ngực trái cái kia nho nhỏ ‘Dương’ chữ bên trên, “Các ngươi cũng là Dương gia người?”

Nghe tới Dương Diệp lời nói lúc, cái kia vì cái gì nam tử hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Mấy vị công tử ta đều gặp, ngươi không phải trong đó bất luận một vị nào. |. |. |. |. |. | ngươi là vị nào công tử người!”

Dương Diệp nhìn lướt qua năm người, sau đó nói: “Dương Yên!”

Nghe tới Dương Diệp lời nói lúc, năm người đầu tiên là ngẩn người, sau đó quen biết một chút, cuối cùng, cái kia vì cái gì khôi giáp nam tử nói: “Dương Yên công tử?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Khôi giáp nam tử trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó cười nói: “Nguyên lai là Dương Yên công tử người, thất kính thất kính, sự tình vừa rồi hoàn toàn là hiểu lầm.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Không biết các hạ xuống đây nơi đây. |. |. |. |. |. |”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Công tử để cho ta tới nhìn xem.”

Năm người nhìn nhau một chút, sau đó trầm mặc.

Đáng giá nói chuyện chính là, năm người tay đều là nắm chặt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua năm người nắm chặt tay, sau đó nói: “Các ngươi muốn giết người diệt khẩu?”

Nghe được Dương Diệp, năm người kia sắc mặt lập tức biến đổi, trầm mặc một cái chớp mắt, năm người quen biết một chút, đột nhiên, năm người trong mắt đều là hiện lên một vòng hàn quang, sau một khắc, năm người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp bốn phía, năm người trực tiếp đem Dương Diệp cho bao vây lại.

Cùng lúc đó, năm cỗ khí tức kinh khủng trực tiếp ép hướng về phía Dương Diệp, tại năm cỗ khí tức trấn áp xuống, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bắt đầu vặn vẹo, mà ở trong đó Dương Diệp càng là liền muốn băng liệt vỡ nát!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, thể nội Yêu Thần nội đan lập tức thôi động, Yêu Thần nội đan thôi động về sau, Yêu Thần chi lực nhanh chóng lan tràn đến toàn thân hắn, ngay sau đó, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau một khắc, hắn bỗng nhiên hướng trước mặt tựu là oanh một cái!

Tịch Diệt Băng Thiên quyền!

Quyền ra, một cỗ lực lượng kinh khủng từ Dương Diệp trên nắm tay nghiêng mà ra, làm cỗ lực lượng này xuất hiện tại phiến tinh không này lúc, trong chốc lát nhất nhất

Oanh!

Bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp sụp đổ yên diệt, dùng Dương Diệp làm trung tâm, mấy vạn dặm bên trong, trực tiếp biến thành một cái đen kịt đại hắc động! Không chỉ có như thế, làm vùng không gian này sụp đổ yên diệt về sau, cái kia đen kịt không gian trong lỗ đen, vẫn còn đang không ngừng vỡ nát lấy!

Cứ như vậy, giữa sân kéo dài đến không sai biệt lắm nửa canh giờ giữa sân mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Mà lúc này, giữa sân chỉ còn lại có hai người, theo thứ tự là Dương Diệp còn có trước đó cái kia vì cái gì khôi giáp nam tử trung niên. Tại khôi giáp nam tử trung niên trước mặt, có một mặt đen kịt tấm chắn.

Mà còn lại bốn người kia, đã hóa thành hư vô.

Cái kia vì cái gì khôi giáp nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Thật là lợi hại quyền kỹ. |. |. |. |. |. |”

Nói xong, hắn trước mặt cái kia diện đen kịt tấm chắn trực tiếp vỡ vụn, sau đó hướng phía bốn phía bắn tung tóe mà đi.

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Lúc này, khôi giáp nam tử toàn thân đột nhiên vang lên từng đạo tiếng xương gãy, giống như tiếng pháo nổ, liên tiếp ở tại trên thân vang lên. Cùng lúc đó, hắn khóe miệng không ngừng tràn đầy một cỗ tiên huyết, không chỉ có khóe miệng, hắn toàn thân tại thời khắc này cũng đang chảy máu, chỉ là trong nháy mắt, hắn chính là đã biến thành một cái huyết nhân.

Đột nhiên, khôi giáp trong tay nam tử xuất hiện một đạo phù lục, thoáng qua, tấm bùa kia dần dần trực tiếp tiêu thất tại trong tay hắn.

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia phù lục tiêu thất vị trí, tay phải hắn cũng vì kiếm chỉ, liền muốn xuất thủ, mà lúc này, hắn dường như nghĩ tới điều gì, ngón tay lập tức nới lỏng đầy trời.

Nơi xa, cái kia khôi giáp nam tử thân thể đã bắt đầu hư ảo, thời gian dần trôi qua, hắn thân thể càng ngày càng hư ảo, ba hơi về sau, hắn hoàn toàn biến mất tại giữa sân.

Tại khôi giáp nam tử tiêu thất một khắc này, Dương Diệp khóe miệng lập tức tràn ra một vòng tiên huyết, không chỉ có như thế, sắc mặt hắn tại một khắc cũng là trắng bệch!

Tịch Diệt Băng Thiên quyền uy lực quá lớn, cho dù là có Yêu Thần chi lực gia trì, hắn cũng khó có thể khống chế. Vừa mới một quyền kia mặc dù diệt sát năm tên Luân Hồi cảnh cường giả, kỳ thật hắn ngay cả Tịch Diệt Băng Thiên quyền bảy thành uy lực đều không có vung ra đến!

Không phải là không muốn vung ra đến, mà là không cách nào vung ra đến, bảy thành uy lực, đã là cực hạn của hắn.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nói khẽ: “Xem ra cần phải nghĩ biện pháp tăng lên nhục thân.”

Hắn hiện tại nhục thân mặc dù cũng không tệ, nhưng là đối với Luân Hồi cảnh cường giả tới nói đã hoàn toàn không đủ, đừng nói loại kia không có trình độ Luân Hồi cảnh cường giả, tựu là có lượng nước Luân Hồi cảnh cường giả cũng có thể phá vỡ phòng ngự của hắn.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu chữa trị thân thể.

Hắn mặc dù không biết đây là địa phương nào, nhưng là không hề nghi ngờ, nơi này vô cùng có khả năng đã là hệ ngân hà. Hắn cũng không có quên, Dương gia thế nhưng là có thật nhiều người muốn hắn chết. Mà lại, vừa mới người kia đi ra Truyền Âm Phù hơn phân nửa là đang thông tri hắn người sau lưng, không cần phải nói, đợi lát nữa quả quyết liền sẽ có cường giả đi vào nơi này.

Lần này bị thương không nghiêm trọng, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, thân thể của hắn không đến nửa canh giờ chính là đã khôi phục.

Thân thể khôi phục về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt rơi vào xa xa trên viên tinh cầu kia. Nếu như hắn không có đoán sai, vừa mới những người kia quả quyết là không muốn hắn đi viên kia có sinh mệnh tinh cầu.

Dương Diệp lần nữa nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này hắn mới phát hiện, cái này tinh hệ, giống như tựu cái tinh cầu kia có sinh mệnh.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình khẽ động hướng phía cái tinh cầu kia lao đi.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn cảm nhận được một cỗ máu tanh khí tức. Rất nhanh, trong cơ thể hắn viên kia sát lục chi tâm vậy mà bắt đầu nhảy lên, phảng phất nhận lấy cái gì triệu hoán!

Dương Diệp ngừng lại, hắn hai mắt nhắm lại lên, trong mắt có một vòng ngưng trọng, bởi vì giờ khắc này hắn mới phát hiện, viên tinh cầu này mặt ngoài lại có từng đầu huyết hồng sắc tuyến, những này huyết hồng sắc tuyến trải rộng toàn bộ tinh cầu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tiếp tục đi tới, sau nửa canh giờ, Dương Diệp ngừng lại, giờ phút này, hắn đã có thể nhìn thấy cái tinh cầu kia mặt đất, mà khi hắn nhìn thấy cái tinh cầu kia mặt đất lúc, hắn toàn bộ sắc mặt lập tức trắng đi, “Cái này. |. |. |. |. |. |”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1603: Siêu việt Chí cảnh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1598 chương: Siêu việt Chí cảnh?

Tại Dương Diệp trong tầm mắt, là từng đầu dòng sông, mà những này trong sông, lưu không phải thủy, mà là huyết!

Từng đầu huyết sắc dòng sông tại cái kia đại địa bên trên lưu động, tại Dương Diệp trong tầm mắt, toàn bộ đều là huyết sắc dòng sông!

Cái gì gọi là máu chảy thành sông? Trước mắt là được!

Không chỉ có như thế, tại toàn bộ đại lục trên không, cũng phiêu đãng một cỗ nồng đậm mùi máu tươi, những này mùi máu tươi nồng đậm trình độ, có thể nói, liền xem như Âm Dương cảnh cường giả cũng nhẫn nhịn không được. Đừng nói Âm Dương cảnh, liền xem như lĩnh ngộ quy nguyên cảnh sát ý Dương Diệp đều có chút chịu không được!

Thực quá đậm!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó thân hình hắn khẽ động, hướng phía phía đông lao đi. Bởi vì những này huyết sắc dòng sông lưu phương hướng chính là phía đông!

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp chân mày cau lại, không chỉ có chân mày cau lại, sắc mặt hắn cũng càng ngưng trọng thêm. Bởi vì những cái kia huyết sắc dòng sông không chỉ có không có gãy mất, ngược lại là càng ngày càng nhiều. Nếu như tại đi lên điểm sau đó nhìn xuống, liền sẽ phát hiện, cả vùng tựa như một mảnh huyết hải!

“Phiến đại lục này xảy ra chuyện gì?”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thể nội Huyền khí bắt đầu chậm rãi vận chuyển, thời khắc đề phòng.

Hắn cũng không có dừng lại, mà là tiếp tục hướng phía trước đi tới, ước chừng một lúc lâu sau, hắn gặp được một tòa thành.

Không có dừng lại, hắn trực tiếp tiến nhập trong thành, lúc này, trong thành không có một ai. Nhìn xem tòa thành này, Dương Diệp trầm mặc. Tòa thành này tựu tựa như một cái với huyết trì, bởi vì trong thành lắp lấy tràn đầy một thành huyết, mà những này huyết thì hướng phía phía đông vị trí chảy tới.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía đông vị trí, tại cuối tầm mắt chỗ, chân trời tựa như một khối vải đỏ, huyết tinh bên trong mang theo một tia yêu diễm!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tiếp tục đi tới. Bất quá lúc này, hắn đã đem triệt để cho ẩn giấu đi.

Mặc dù hắn đối thực lực của mình có lòng tin, nhưng là, cẩn thận chạy được vạn năm thuyền!

Sau hai canh giờ, Dương Diệp lần nữa gặp được một tòa thành, tòa thành này so vừa mới tòa thành kia phải lớn hơn chí ít gấp năm lần, chung quanh những cái kia huyết sắc dòng sông thì liên tục không ngừng hướng phía tòa thành này chảy tới.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp lặng lẽ tiềm nhập trong thành, như hắn sở liệu, trong thành vẫn là tràn đầy một thành huyết. Dương Diệp không có dừng lại, mà là tiếp tục tiến lên, bởi vì những này huyết cũng tại triều lấy trong thành vị trí hội tụ mà đi.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trong thành vị trí, khi đi tới trong thành vị trí lúc, Dương Diệp ánh mắt trực tiếp rơi vào cái kia huyết hải phía dưới, tại cái kia huyết hải trong lòng đất, nằm hai người, hai cái huyết nhân.

Sở dĩ nói huyết nhân, là bởi vì hai người kia hoàn toàn là từ tiên huyết chỗ ngưng tụ! Mà tại hai người chỗ mi tâm, lại có hai cái nắm đấm lớn màu đen vòng xoáy nhỏ. Trừ cái đó ra, Dương Diệp còn phát hiện, trong thành những cái kia huyết cũng tại triều lấy hai cái này huyết nhân dũng mãnh lao tới!

Đây là thứ đồ gì?

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng nghi hoặc, hắn đang muốn đi qua nhìn một chút, đột nhiên, sắc mặt hắn biến đổi, sau đó vội vàng tĩnh tại nguyên chỗ. Rất nhanh, chân trời đột nhiên xuất hiện hai đạo hắc quang, thoáng qua, hai tên người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Chí cảnh cường giả!

Nhìn thấy hai tên người áo đen, Dương Diệp lần nữa ngưng trọng lên.

Lúc này, cái kia bên trái người áo đen đột nhiên nói: “Còn tốt, huyết khôi vẫn còn, nếu không ngươi ta cũng khó khăn từ tội lỗi.”

Bên phải người áo đen nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đôi này huyết khôi hao tốn thất thiếu gia quá nhiều tâm huyết, nếu như mất đi, dùng thất thiếu gia tính tình, ngươi ta” nói đến đây, hai người dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt đều là biến đổi.

Trầm mặc một hồi lâu, bên phải người áo đen kia lại nói: “Tả Phong, ngươi nói cái kia Dương Yên là thế nào phát hiện nơi này?”

Tên là Tả Phong người áo đen trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi cũng biết, chúng ta Dương gia mấy vị này công tử không giây phút nào cũng đang ngó chừng đối phương, nếu không, thiếu gia cũng sẽ không chỉ phái mấy tên Luân Hồi cảnh huyền giả đến làm việc này. Lần này, quả quyết là chúng ta lộ ra cái gì chân ngựa. Bất quá, ta hiếu kỳ chính là, đối phương vì sao không có đem hai cái này huyết khôi mang đi đây?”

Bên phải người áo đen kia nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Có phải hay không là trước đó cùng Lý Minh bọn hắn đại chiến về sau, đối phương cũng bị trọng thương, sau đó trở về tìm người đi?”

Tả Phong trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, này huyết khôi nhất định phải dời đi.” Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua nơi xa cái kia hai cái huyết nhân, sau đó nói: “Đáng tiếc, tại qua một đoạn thời gian, hai cái này huyết khôi liền sẽ biến thành siêu việt Chí cảnh tồn tại, mà bây giờ chỉ tương đương với Chí cảnh!”

Bên phải người áo đen kia lắc đầu, “Xác thực đáng tiếc, bất quá, cũng không tệ. Mặc dù hai cái này huyết khôi chỉ tương đương với Chí cảnh cường giả, nhưng là, bọn chúng chiến lực, đây tuyệt đối là viễn siêu Chí cảnh cường giả, có thể nói, bọn chúng lấy một địch năm, hoàn toàn không là vấn đề!”

Tả Phong nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Được rồi, về sau đang tìm cơ hội luyện chế lại một lần bọn chúng đi. Chỉ là tàn sát một cái đại lục, cái này thực sự hữu thương thiên hòa, thất thiểu gia hắn”

“Ngu xuẩn!”

Người áo đen kia đột nhiên nói: “Ngươi phải nhớ kỹ, việc này cùng thất thiểu gia hắn không có bất cứ quan hệ nào, đều là ngươi ta làm, minh bạch?”

Tả Phong trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Lãnh Khô, những này nhân quả cũng trên người chúng ta a!”

Tên là Lãnh Khô người áo đen nói: “Tả Phong, ngươi chẳng lẽ còn không rõ sao? Chúng ta đi theo thất thiểu gia, chỉ cần hắn quật khởi, chúng ta liền có thể dính lấy hắn khí vận lên như diều gặp gió, đạt đến tầng thứ cao hơn. Ngươi ta thiên phú, đạt đến Chí cảnh đã là cực hạn của chúng ta, nếu như không dựa vào đại khí vận gia thân, cả đời này cũng đừng nghĩ tại tiến một bước, chúng ta”

“Thế nhưng là nếu như thất thiểu gia đoạt đích thất bại đây?” Tả Phong đột nhiên nói.

Lãnh Khô trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta còn có lựa chọn khác sao?”

Giữa sân đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Mười hơi về sau, cái kia Tả Phong đột nhiên nói: “Đi thôi.”

Nói, tay phải hắn hướng phía trước đè ép, trong chốc lát, trước mặt hắn cái kia một mảnh huyết hải hướng thẳng đến hai bên điểm đầy trời.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì cái kia huyết hải trực tiếp lan tràn đến hắn vị trí, hắn giờ phút này là không có dung nhập tại không gian, bởi vậy, cái kia phiến huyết hải tại trải qua hắn lúc, hơi dừng lại một chút!

Mà như vậy dừng lại trệ, xa xa cái kia Tả Phong cùng Lãnh Khô sắc mặt lập tức đại biến, đón lấy, cái kia Tả Phong hướng thẳng đến Dương Diệp vị trí một chưởng vỗ đi qua.

Tại bị phát hiện một khắc này, Dương Diệp quyết định thật nhanh, trực tiếp làm ra một kiện áo bào đen bọc tại trên người mình, sau đó chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái huyết thủy, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, hắn cũng không có đào tẩu, mà là xuất hiện ở cái kia hai cái huyết nhân trước mặt, sau đó tay phải một chiêu, đem cái kia hai cái huyết nhân thu vào Hồng Mông Tháp bên trong.

“Làm càn!”

Dương Diệp vừa thu hồi cái kia hai cái huyết nhân, sau người chính là truyền đến cái kia Tả Phong nổi giận âm thanh, đón lấy, một đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp xuất hiện tại hắn đỉnh đầu, cái kia đạo năng lượng chưởng ấn tốc độ cực nhanh, hắn căn bản không có đào tẩu thời gian!

Dương Diệp cũng không có trốn, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó hướng phía đỉnh đầu bỗng nhiên tựu là một quyền đánh tới.

Ngũ hành phá giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn!

Bành!

Cái kia đạo năng lượng quyền ấn kịch liệt run lên, sau đó ầm vang vỡ vụn, mà Dương Diệp lại là trực tiếp bị cái kia đạo chưởng ấn oanh đến trong lòng đất.

Giữa sân, cái kia Tả Phong cùng Lãnh Khô ngây cả người, sau một khắc, hai người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Dương Diệp tiến vào lòng đất về sau, chân phải bỗng nhiên đạp mạnh, sau đó cả người trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến tiêu thất tại sâu trong lòng đất!

Chạy!

Đoạt liền chạy!

Kỳ thật, là không chạy không được. Bởi vì giờ khắc này hắn là giả mạo cái kia Dương Yên người, nếu như hắn thi triển kiếm kỹ, cái này giả mạo liền không có bất cứ ý nghĩa gì, hơn nữa còn sẽ trêu chọc một cái địch nhân cường đại.

Mà nếu như không thi triển kiếm kỹ, hắn căn bản là không có cách đối kháng hai tên Chí cảnh cường giả, hơn nữa còn là hai tên không có trình độ Chí cảnh cường giả.

Mặc dù hắn có ám chi pháp tắc, nhưng là, nếu như không sử dụng kiếm, dùng ám chi pháp tắc cũng vô pháp đánh giết đối phương, nắm đấm của hắn mặc dù cũng mạnh, nhưng là so với kiếm coi như kém rất nhiều.

Coi như có thể đánh giết, quả quyết cũng chỉ có thể đánh giết một tên, mà không cách nào đánh giết hai tên, dù sao có thể đạt đến Chí cảnh cường giả người, tuyệt đối không phải cái gì người ngu. Người ta nhìn thấy ngươi có thể vô thanh vô tức xuất hiện tại cái bóng đằng sau, vậy khẳng định là sẽ phòng bị.

Chạy!

Dùng sức chạy!

Giờ phút này, Dương Diệp đã thúc giục thể nội Yêu Thần chi lực, có Yêu Thần chi lực gia trì về sau, nhục thể của hắn lực lượng lập tức đạt được thật to tăng cường, cùng lúc đó, tốc độ của hắn cũng so trước đó nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng mà, mặc kệ hắn như thế nào tăng thêm tốc độ, cái kia hai tên Chí cảnh cường giả cũng như là như giòi trong xương theo sát hắn!

Tiếp tục như thế không được!

Dương Diệp trong lòng tính toán, hắn mặc dù không sợ tiêu hao, dù sao có quả cầu năng lượng tại, nhưng là, một mực như thế trốn đi xuống, đối phương một khi gọi giúp đỡ đến, vậy hắn coi như xong đời.

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp tâm tư nhanh quay ngược trở lại, thế nhưng là đổi tới đổi lui vẫn không có chuyển ra biện pháp gì. Đúng lúc này, chân trời đột nhiên xuất hiện hai cỗ kinh khủng uy áp, ngay sau đó, hai tên ngân giáp nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt cách đó không xa.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, ngay tại hắn chuẩn bị muốn bắt kiếm lúc, đột nhiên, phía sau hắn hai người kia cũng ngừng lại, đồng thời trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng, mà trước mặt hắn hai người kia trong mắt cũng là tràn đầy vẻ đề phòng.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp có chút ngẩn người, thầm nghĩ: “Không phải cùng một bọn?”

Đúng lúc này, Dương Diệp sau lưng cái kia Tả Phong đột nhiên nói: “Vô Tâm, thiếu gia nhà ta cùng Dương Yên công tử cũng không có gì đại ân oán, lần này các ngươi nhằm vào chúng ta, có phải hay không có chút quá mức?”

Dương Yên người?

Dương Diệp lần nữa ngẩn người, mà đúng lúc này, trước mặt hắn một tên ngân giáp nam tử liền muốn nói chuyện, Dương Diệp vội vàng nói: “Đồ vật đã tới tay, các ngươi cản bọn họ lại, ta trở về cho công tử.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất tại chân trời.

Cái kia hai tên ngân giáp nam tử trực tiếp sững sờ ngay tại chỗ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1604: Chương: Miểu sát Chí cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1599: Chương: Miểu sát Chí cảnh!

Nhìn thấy Dương Diệp đào tẩu, cái kia Tả Phong cùng Lãnh Khô sắc mặt lập tức biến đổi, Tả Phong quyết định thật nhanh, “Ngươi đuổi theo, ta cản bọn họ lại hai người!”

Nói xong, thân hình khẽ động hướng thẳng đến cái kia hai tên ngân giáp nam tử vọt tới, mà cái kia Lãnh Khô thì thân hình run lên, hướng phía Dương Diệp vị trí đuổi tới.

Nơi xa, cái kia hai tên ngân giáp nam tử nhìn thấy Tả Phong hướng bọn họ vọt tới lúc, hai người đều có chút mộng.

Lần này, bọn hắn tới này cái địa phương, là bởi vì Dương gia thất thiểu gia bên cạnh hai tên Chí cảnh cường giả đột nhiên rời đi Dương gia, Dương Yên cảm thấy có chút kỳ quặc, bởi vậy phái bọn hắn theo tới nhìn xem. Kỳ thật không chỉ có Dương Yên, còn lại Dương gia thiếu gia quả quyết đều đã phái người theo tới.

Dương gia mấy cái thiếu gia, kiêng kỵ lẫn nhau, tương hỗ đề phòng, bất kỳ cái gì một cái thiếu gia có chút gió thổi cỏ lay, đều sẽ dẫn tới còn lại mấy vị thiếu gia chú ý. Đây cũng là trước đó cái kia thất thiểu gia vì sao không phái Chí cảnh cường giả trấn thủ nơi này nguyên nhân, bởi vì những này thiếu gia bên cạnh Chí cảnh cường giả đều là vậy bọn hắn chỗ chú ý đối tượng.

Mà bọn hắn không nghĩ tới, bọn hắn đi vào nơi này, cũng còn không nói một câu, đối phương liền trực tiếp ra tay với bọn họ.

Kỳ thật, bọn hắn là cảm thấy có chút không đúng, phải nói là có chút hoài nghi, hoài nghi vừa mới cái kia đào tẩu người có phải thật vậy hay không là Dương Yên người

Bất quá giờ phút này, bọn hắn đã không có thời gian hoài nghi hoặc là đi giải thích, bởi vì cái kia Tả Phong đã đi tới trước mặt của bọn hắn, đồng thời đã ra tay với bọn họ.

Vào lúc này đi cùng người ta giải thích, vậy chính là có điểm ngu xuẩn.

Đánh lại nói!

Giữa sân, ba người kịch chiến.

Lúc này, Dương Diệp đã thoát đi đại lục, đi tới tinh không bên trong, làm phát giác được sau lưng có người đuổi theo lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, bất quá thoáng qua, sắc mặt hắn chính là nới lỏng đầy trời. Bởi vì hắn phát hiện, chỉ có một người đuổi theo!

Truyện Của Tui . net Một người!

Dương Diệp ngừng lại, sau đó quay người nhìn về phía cái kia đuổi theo Lãnh Khô. Cái kia Lãnh Khô thấy Dương Diệp dừng lại, cũng là lập tức ngừng lại, sau đó nói: “Ngươi”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, tại hắn tiêu thất một khắc này, cái kia Lãnh Khô sắc mặt lúc này đại biến, thoáng qua, một cỗ khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bạo dũng mà ra.

Oanh!

Trong chốc lát, chung quanh mấy vạn dặm bên trong không gian trực tiếp sôi trào lên. Trọn vẹn qua tầm mười hơi thở, giữa sân mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Lãnh Khô còn tại tại chỗ, mà Dương Diệp lại là đã tại vạn trượng bên ngoài, trong tay hắn, nắm một thanh kiếm, chỗ mũi kiếm, có một vòng đỏ thẫm.

Nơi xa, Lãnh Khô có chút đờ đẫn nhìn xem Dương Diệp, “Quy nguyên cảnh sát ý, quy nguyên cảnh kiếm ý, Kiếm Vực, ám chi pháp tắc, đoạn Luân Hồi kiếm kỹ ngươi không phải Dương Yên người”

Nói xong, hắn trong mắt sắc thái dần dần tiêu tán, một hơi về sau, hắn trong mắt lại không bất luận cái gì sắc thái.

Miểu sát Chí cảnh!

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên đã tuôn ra một vòng tiên huyết, tiên huyết theo khóe miệng của hắn chảy đến trước ngực của hắn, không đến hai hơi thời gian, trước ngực của hắn đã biến thành huyết hồng một mảnh.

Hắn mặc dù miểu sát Chí cảnh cường giả, nhưng là, hắn không có chút nào nhẹ nhõm. Vừa mới, hắn đem tất cả át chủ bài cũng dùng ra, bao quát ám chi pháp tắc, Kiếm Vực, còn có Sát Lục Kiếm Ý, cùng Nhất Kiếm Luân Hồi!

Lần này, thật là không giữ lại chút nào, át chủ bài ra hết!

Ngay cả như vậy, hắn cũng bị cái kia Lãnh Khô trước khi chết phản kích cho chấn thành trọng thương.

Chí cảnh cường giả không dễ giết!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm tưởng, có thể nói, vừa mới hắn chỉ cần hơi giữ lại một cái, quả quyết tựu không cách nào đánh giết tên kia Chí cảnh cường giả. Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tay phải hắn một chiêu, đem tên kia Chí cảnh cường giả thi thể nhận được Hồng Mông Tháp bên trong, sau đó thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi này cũng không phải chữa thương địa phương.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp ngừng lại. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, chung quanh, tĩnh mịch một mảnh, không có bất kỳ cái gì sinh mệnh khí tức.

Dương Diệp xếp bằng ở hư không, sau đó bắt đầu chữa thương.

Không đến nửa canh giờ, thương thế của hắn tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, đã hoàn toàn khôi phục. Giờ phút này, hắn lại là đầy máu trạng thái!

Thương khôi phục về sau, hắn lập tức tiến nhập Hồng Mông Tháp.

Trong tầng thứ nhất, tại Dương Diệp trước mặt, là cái kia hai cái huyết nhân, còn có cái kia Chí cảnh cường giả thi thể.

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia Chí cảnh cường giả trên thi thể, đánh giá sau khi, sắc mặt hắn có chút khó coi, bởi vì cỗ này Chí cảnh cường giả thi thể không thể luyện chế thành kiếm nô.

Vì cái gì không thể luyện chế thành kiếm nô? Bởi vì hắn dùng chính là Nhất Kiếm Luân Hồi giết đối phương đơn giản tới nói, đối phương hoàn toàn chết hẳn.

“Đáng tiếc!”

Dương Diệp lắc đầu, bất quá cũng không có cách, bởi vì hắn nếu như không cần Nhất Kiếm Luân Hồi, khả năng không thể giết đối phương.

Thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía bên cạnh cái kia hai cỗ huyết nhân, trong mắt có chút nóng bỏng, trước đó cái kia Tả Phong cùng Lãnh Khô lời nói hắn là nghe được, nếu không hắn cũng sẽ không tại loại này thời điểm còn muốn mạo hiểm đi đoạt hai cái này huyết nhân.

Siêu cấp Chí cảnh tay chân a!

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp lông mày chính là nhíu lại, bởi vì hắn căn bản không biết muốn làm sao tỉnh lại cùng khống chế.

Đánh giá sau khi, ánh mắt của hắn rơi vào bên trong một cái huyết nhân giữa lông mày vị trí, ở nơi đó, có một cái nắm đấm lớn vòng xoáy màu đen. Do dự một chút, Dương Diệp phân ra một tia thần thức tiến nhập trong đó.

Tại cái kia sợi thần thức tiến vào vòng xoáy màu đen cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp sắc mặt lập tức kịch biến, ngay sau đó, trong miệng hắn trực tiếp liên phun mấy cái tinh huyết, không chỉ có như thế, cả người hắn càng là hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui trọn vẹn lui mấy ngàn trượng mới dừng lại!

Sau khi dừng lại, hắn trực tiếp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó hai tay ôm đầu chặt chẽ đè xuống, cứ như vậy, kéo dài trọn vẹn không sai biệt lắm nửa canh giờ, tay của hắn mới dần dần nới lỏng đầy trời.

Giờ phút này, Dương Diệp mặt không có chút máu!

Oan hồn!

Vô số oan hồn!

Vừa mới hắn thần thức tiến vào cái kia màu đen vòng xoáy về sau, hắn thấy được đếm không hết oan hồn, những này oan hồn ở bên trong gầm thét, bên trong, tràn ngập sát ý vô tận cùng oán khí, hắn vừa mới tựu là bị những này sát ý cùng oán khí cho chấn thương.

Mà hắn hay là quy nguyên cảnh sát ý, nếu như hắn không có lĩnh ngộ quy nguyên cảnh sát ý, vừa mới cái kia một cái, hắn tuyệt đối sẽ biến thành ngớ ngẩn. Chỉ là quy nguyên cảnh sát ý đều không đủ, nếu như hắn không có kiếm ý, bằng vào quy nguyên cảnh sát ý là tuyệt đối không cách nào ngăn trở những sát khí kia cùng oán khí!

Hắn hiện tại rốt cuộc minh bạch vì cái gì trước đó tại cái kia đại lục lúc không có nhìn thấy thi thể cùng oan hồn, bởi vì cũng tại hai cái này huyết nhân bên trong. Có thể tưởng tượng, hai cái này huyết nhân bên trong chứa nhiều ít oan hồn

Không thể không nói, cái kia Dương gia thất thiểu gia đúng là một cái tâm ngoan thủ lạt người, vì luyện chế loại này huyết khôi, không tiếc giết sạch nhiều người như vậy.

Kỳ thật, cái này cũng rất bình thường, Dương gia loại kia hoàn cảnh, loại kia bồi dưỡng nhân tài phương thức, sinh vì Dương gia người, lại thế nào có thể sẽ là thiện lương hạng người. Không nói người khác, hắn chính mình hung ác lên, cũng xem nhân mạng như cỏ rác!

Loạn thế, cường giả tùy hứng, kẻ yếu nhận mệnh!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía cái kia hai cái huyết nhân.

Làm sao thu phục hai cái này huyết nhân?

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta biết các ngươi nghe được ta, làm cái giao dịch, các ngươi giúp ta ba năm, ba năm sau, ta phá vỡ cái này huyết nhân, đem bọn ngươi phóng xuất, để cho các ngươi chuyển thế Luân Hồi, không cần vĩnh viễn bị giam cầm!”

Hắn biết, khẳng định có khống chế cái này huyết nhân phương pháp, nhưng là, hắn căn bản sẽ không, cho nên, hắn chỉ có thể dùng loại phương thức này đến cùng những này huyết nhân câu thông, đây là hắn biện pháp duy nhất.

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia hai cái huyết nhân nhẹ nhàng run rẩy, nhưng là rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Dương Diệp đợi không sai biệt lắm một khắc đồng hồ, hai cái huyết nhân vẫn không có đáp lại. Dương Diệp nhìn thoáng qua hai cái huyết nhân, sau đó nói: “Đã các ngươi không đồng ý, quên đi.” Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Đúng lúc này, cái kia hai cái huyết nhân đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, hai cái huyết nhân mở hai mắt ra, trong khi mở mắt cái kia một cái chớp mắt, một cỗ huyết mang lập tức phóng lên tận trời, bất quá thoáng qua, cái kia cỗ huyết mang tựu bị một cỗ lực lượng thần bí cho chấn thành hư vô.

Hồng Mông Tháp xuất thủ!

Cùng lúc đó, cái kia hai cái huyết nhân trở nên yên lặng.

Dương Diệp quay người đi đến cái kia hai cái huyết nhân trước mặt, sau đó nói: “Yêu cầu của ta cũng không cao, chỉ là ba năm, ba năm sau, ta phá vỡ cái này huyết nhân, thả các ngươi Luân Hồi. Nếu như các ngươi không đáp ứng, ta cũng sẽ không ra tay với các ngươi, nhưng là cũng sẽ không thả các ngươi, dù sao, ta không có cái kia nghĩa vụ, cũng không nợ các ngươi cái gì.”

Trầm mặc một lát, thấy hai cái huyết nhân không có trả lời, Dương

Diệp nhẹ gật đầu, sau đó quay người liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, cái kia hai cái huyết nhân đột nhiên đứng lên, đón lấy, bên trong một cái huyết nhân đột nhiên mở miệng, “Nhưng là thật?”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia nói chuyện huyết nhân, huyết nhân mặc dù là đang nói chuyện, nhưng là ánh mắt lại là trống rỗng.

Dương Diệp nói: “Tự nhiên!”

Cái kia huyết nhân nói: “Tốt, chúng ta đáp ứng ngươi. Bất quá, ngươi trước tiên cần phải giải khai chúng ta phong ấn, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể cho giúp ngươi chiến đấu.”

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia nói chuyện huyết nhân, “Ngươi là ai!”

Huyết nhân nói: “Cái này vô số oan hồn bên trong một cái, ta là bọn hắn đề cử đi ra đại biểu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Giải phong các ngươi có thể, nhưng là, các ngươi phải nói cho ta biết ta muốn thế nào khống chế các ngươi. Thật có lỗi, thực lực các ngươi cao hơn ta rất nhiều, nếu như không thể khống chế các ngươi, ta sẽ không, cũng không dám tin tưởng các ngươi.”

Cái kia huyết nhân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tốt, ngươi cho chúng ta giải phong, ta tại nói cho ngươi như thế nào khống chế chúng ta!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia huyết nhân, sau đó nhẹ gật đầu, “Tốt, ngươi nói!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, lập tức, một đạo tin tức tiến nhập trong đầu hắn, một lát sau, Dương Diệp đi đến cái kia huyết nhân trước mặt, sau đó hai tay kết một cái kỳ dị thủ ấn, miệng niệm không biết tên chú ngữ.

Thời gian dần trôi qua, cái kia huyết nhân quanh thân xuất hiện từng đạo huyết sắc phù văn, làm những này huyết sắc phù văn sau khi xuất hiện, một cỗ khí tức kinh khủng lập tức từ cái này huyết nhân thể nội bạo dũng mà ra, ở tại trước mặt Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Lúc này, cái kia huyết nhân đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp diệp nhìn về phía cái kia huyết nhân, “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi là muốn đổi ý.”

Cái kia huyết nhân đột nhiên mở rộng bước chân hướng phía Dương Diệp đi đến, hắn mỗi đi một bước, toàn bộ mặt đất đều sẽ kịch liệt run lên, phảng phất địa chấn, doạ người vô cùng.

Làm cái kia huyết nhân đi vào Dương Diệp trước mặt trăm trượng lúc, hắn mở miệng nói: “Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ ngu đến mức để ngươi khống chế chúng ta sao?”

Thanh âm rơi xuống, hắn xoay tay phải lại, sau đó hướng phía Dương Diệp bỗng nhiên đánh ra.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1605: Hệ ngân hà, Lý gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1600 Chương: Hệ ngân hà, Lý gia!

Không thể không nói, cái kia huyết nhân thực lực vẫn là vô cùng kinh khủng, hắn chưởng ra cái kia một cái chớp mắt, dùng Dương Diệp làm trung tâm, hắn bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp vặn vẹo rạn nứt đầy trời.

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, dường như đã sớm đoán trước.

Hắn cũng không có xuất thủ, tại cái kia huyết nhân bàn tay đi vào đỉnh đầu hắn còn có không sai biệt lắm mấy chục centimet lúc, một cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên từ chân trời hạ xuống, cỗ lực lượng kia tại cái kia huyết nhân còn chưa kịp phản ứng liền trực tiếp đánh vào hắn trên thân.

Bành!

Cái kia huyết nhân bay thẳng đến vạn trượng bên ngoài trên mặt đất, hắn trên mặt đất co quắp một trận chính là lại đứng lên, nhưng là hắn trên thân lại là xuất hiện từng đạo thật nhỏ khe hở.

Một bên, Dương Diệp thân hình khẽ động đi tới huyết nhân trước mặt, hắn vừa tới huyết nhân trước mặt, cái kia huyết nhân chính là một quyền hướng phía hắn đánh tới, nhưng mà, cái kia huyết nhân nắm đấm vừa duỗi ra một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí lần nữa đánh vào trên người nó.

Bành!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia huyết nhân lần nữa bay ngược ra ngoài. Lần này, cái kia huyết nhân không thể đang bò, hắn nằm rạp trên mặt đất không ngừng co quắp, như bị kinh phong.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, hắn biết, Hồng Mông Tháp lại trở nên mạnh mẽ. So sánh đáng tiếc là, cái này Hồng Mông Tháp không thể đi ra ngoài giúp hắn đánh nhau, nếu không, cái gì Chí cảnh đều là cặn bã a!

Thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía mặt đất cái kia còn tại co giật huyết nhân, rồi mới nói: “Ta hiểu các ngươi, dù sao ai cũng không muốn bị người khác khống chế, nhưng là, ta đáng ghét hơn người khác đối ta lật lọng. Ta cho ngươi cuối cùng nhất một cái cơ hội, để cho ta khống chế các ngươi, đi theo ta ba năm, để cho ta giam cầm các ngươi vĩnh viễn.”

Huyết nhân không có trả lời.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy ngươi ngay tại cái này thật tốt đợi đi!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi, mà liền tại hắn đi không sai biệt lắm vài chục bước lúc, phía sau đột nhiên truyền đến huyết nhân thanh âm: “Ba năm, ngươi coi thực nguyện ý thả chúng ta đi luân hồi?”

Dương Diệp dừng bước lại, “Ngoại trừ tin tưởng ta bên ngoài, ngươi còn có cái khác lựa chọn tốt hơn sao?”

Trầm mặc quen hơi thở, một đạo tin tức đột nhiên tràn vào Dương Diệp trong đại não, Dương Diệp hai mắt khép hờ, chậm rãi hấp thu những tin tức kia, sau một lúc lâu, Dương Diệp mở to mắt, rồi mới quay người đi tới cái kia huyết nhân trước mặt, đón lấy, hai tay của hắn kết mấy cái kỳ dị thủ ấn, trong miệng nói lẩm bẩm, rất nhanh, một đạo tơ máu đột nhiên từ cái này huyết nhân mi tâm bắn ra, cuối cùng nhất chui vào Dương Diệp giữa lông mày.

Qua hồi lâu, Dương Diệp cảm giác mình cùng máu này người thành lập nên liên hệ nào đó, chỉ cần tâm hắn niệm khẽ động, tựu có thể để cho cái kia vô số oan hồn sống không bằng chết, càng có thể nhất niệm hủy đi cái này huyết nhân, để bọn chúng đúng nghĩa thần hồn câu diệt!

Lần này, huyết nhân không có đang đùa mánh khóe.

Rất nhanh, Dương Diệp dùng phương pháp giống nhau tỉnh lại thứ hai cỗ huyết nhân, đồng thời đem cho khống chế. Cứ như vậy, hắn bây giờ có được hai tên siêu cấp tay chân!

Hai tên siêu cấp Chí cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn hai cỗ huyết nhân một chút, rồi mới nói: “Ba năm, để cho các ngươi giải thoát!”

“Còn có một cái yêu cầu!” Bên trong một cái huyết nhân đột nhiên nói.

“Nói!” Dương Diệp nói.

“Để cho chúng ta báo thù!” Cái kia huyết nhân gằn giọng nói: “Những người kia vì đem luyện chế thành khôi lỗi, không tiếc huyết tẩy chúng ta toàn bộ đại lục, thù này nếu là không báo, tình nguyện không vào luân hồi.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, rồi mới nói: “Có thể!”

Nói xong, hắn quay người rời đi Hồng Mông Tháp.

Tinh không bên trong, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ. Mặc dù hắn có được hai tên siêu cấp Chí cảnh tay chân, nhưng là, hắn sẽ không dễ dàng đi vận dụng cái này hai tên khôi lỗi, bởi vì hắn không muốn đi ỷ lại cái này hai tên khôi lỗi, nếu như vừa gặp phải nguy hiểm, liền đem cái này khôi lỗi thả ra, vậy hắn vĩnh viễn sẽ không trưởng thành.

Mà lại, cái này hai tên khôi lỗi là cái kia Dương gia thất thiểu gia, một khi bại lộ, không cần phải nói, hắn lại sẽ thêm một địch nhân, mặc dù hắn không sợ, nhưng là thực sự không cần thiết ngay tại lúc này thụ địch, chỉ cần hắn không bại lộ hai cái này huyết nhân, không cần phải nói, cái kia Dương Yên cùng cái kia cái gọi là thất thiểu gia quả quyết sẽ vứt cái ngươi chết ta sống.

Mà hai người kia huyết biện, với hắn mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt! Dù sao hắn hiện tại thế đơn lực bạc!

Tinh không bên trong, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, hắn giờ phút này, tựa như một viên sao băng đồng dạng tại tinh không bên trong xẹt qua. Hắn hiện tại mục đích là phải hiểu rõ mình bây giờ ở nơi nào, còn có làm rõ hệ ngân hà Trung Thiên thế giới Dương gia ở nơi nào.

Với hắn mà nói, cứu Tiểu Thiên sự tình, cấp bách!

Qua hồi lâu, Dương Diệp có chút minh bạch hắn hiện tại vị trí. Hắn hiện tại hắn là tại một mảnh tinh hệ bên trong, chỉ bất quá mảnh này tinh hệ có sinh mệnh tinh cầu rất rất ít, chí ít tại trước mắt mới thôi, hắn chỉ thấy được qua một cái tinh cầu có sinh mệnh, tựu là trước kia bị Dương gia thất thiểu gia tàn sát tinh cầu kia!

Trừ cái đó ra, hắn ven đường nhìn thấy tinh cầu đều là tĩnh mịch một mảnh, không có nửa điểm sinh mệnh khí tức.

Vũ trụ mênh mông, vô cùng vô tận, vô biên vô hạn, không có phương hướng, không có mục tiêu.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì tiếp tục như vậy không phải biện pháp.

Đột nhiên, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, bởi vì tại cách đó không xa, có một viên tinh cầu khổng lồ, viên tinh cầu này hiển nhiên là một cái đại thế giới, bởi vì hắn so Thiên Thiên đại lục còn muốn rất nhiều. Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn ở phía trên cảm nhận được sinh mệnh khí tức!

Không do dự, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, ngay tại hắn muốn đi vào cái tinh cầu kia lúc, một viên thổ hoàng sắc quang cầu đột nhiên từ phía dưới phóng lên tận trời, viên kia thổ hoàng sắc quang cầu tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt hắn.

Dương Diệp ngẩn người, mà đúng lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ đột nhiên xoay tròn, trong chốc lát, một cỗ hấp lực trực tiếp đem viên kia thổ hoàng sắc quang cầu cho hút tới Hồng Mông Tháp bên trong.

“Không tốt!”

Dương Diệp biến sắc, liền muốn đào tẩu, nhưng mà lại là đã chậm, một tên cầm trong tay ngân thương nam tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, nam tử đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, phía dưới đột nhiên xuất hiện một đạo đao quang, ngay sau đó, một tên cầm trong tay trường đao thanh niên nam tử xuất hiện ở giữa sân.

Cầm đao nam tử ước chừng hơn hai mươi tuổi, mặc một tịch thanh sam trường bào, tóc có chút lăng loạn, không chỉ có tóc có chút lăng loạn, hắn trên thân trường bào cũng là rách tung toé, cả người nhìn có điểm giống tên ăn mày.

Cầm đao nam tử nhìn thoáng qua cái kia nam tử cầm thương, rồi mới lại nhìn một chút Dương Diệp, đột nhiên, hắn nở nụ cười, “Ha ha, Lý Thiên Cửu, nhìn ngươi này bộ diểu dạng, lão tử liền biết, cái kia đại địa chi linh không có rơi vào trong tay ngươi, đúng hay không? Ha ha!”

Nam tử cầm thương trong mắt lóe lên một vòng che lấp, “Lục Ly Ca, ngươi có phải hay không muốn chết!”

“Ngươi có thể giết ta sao?”

Tên là Lục Ly Ca nam tử khóe miệng nổi lên một vòng khinh thường, “Lý Thiên Cửu, lão tử không giết được ngươi, nhưng là đồng dạng, ngươi cũng giết không được lão tử.”

Nói, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Lão huynh, vừa mới ngươi lấy được cái kia bảo vật chính là đại địa chi linh, chậc chậc, cái này đại địa chi linh thế nhưng là một cái tốt a, chúng ta vị này Lý huynh thế nhưng là trọn vẹn bỏ ra gần thời gian một năm mới đem từ phía dưới thế giới vụng trộm rút ra đi ra, cho nên a, ngươi lần này thế nhưng là kiếm bộn rồi.”

http://tru y encuatui.net/

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên khóa chặt lại hắn, Dương Diệp biến sắc, quay đầu nhìn về phía cái kia nam tử cầm thương! Quy nguyên cảnh thương ý!

Dương Diệp không nghĩ tới cái này Lý Thiên Cửu lại là quy nguyên cảnh thương ý, điều này đầy có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.

Lý Thiên Cửu gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Ta chỉ nói một lần, đồ vật giao ra!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, lại một cỗ ý cảnh đột nhiên xuất hiện ở hắn quanh thân.

Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, bởi vì cỗ này ý cảnh lại là quy nguyên cảnh đao ý!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Lục Ly Ca cùng Lý Thiên Cửu, cái này hệ ngân hà thật là ngọa hổ tàng long a!

Lúc này, cái kia Lục Ly Ca nhìn xem Dương Diệp, cười hắc hắc, “Vị huynh đệ kia, ngươi đừng sợ, hắn muốn ra tay với ngươi, ta giúp ngươi cùng một chỗ đánh hắn!”

Dương Diệp đánh giá một chút Lục Ly Ca, rồi mới nói: “Tại sao?”

“Tại sao?”

Lục Ly Ca cười cười, rồi mới nói: “Bởi vì ta ưa thích, chỉ cần để cái này Lý Thiên Cửu ăn quả đắng sự tình, ta cũng nguyện ý làm, ha ha!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên cái kia nam tử cầm thương đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở trước mặt của hắn, đón lấy, một cây thương nhọn đã đi tới hắn giữa lông mày.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chắc thành quyền, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một đạo đao khí đột nhiên phá không mà tới, đao khí tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đánh vào chuôi này mũi thương lên.

Bành!

Trường thương lập tức lệch ra, dán chặt lấy Dương Diệp lỗ tai xuyên qua, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên vọt tới trước, rồi mới bỗng nhiên một quyền hướng phía trước mặt hắn cái kia Lý Thiên Cửu đánh tới.

Lý Thiên Cửu trong mắt lóe lên một tia hàn mang, hắn sắc mặt không thay đổi, lập tức cổ tay chuyển một cái, trường thương từ đâm biến cản.

Bành!

Lý Thiên Cửu ngay cả người mang thương trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

“Ồ!”

Một bên, cái kia Lục Ly Ca trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, “Huynh đệ ngươi là thể tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một thanh trường thương đột nhiên phá không mà tới, Dương Diệp bản năng tựu đấm ra một quyền.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút nắm đấm của mình, giờ phút này, hắn nắm đấm đã vỡ ra.

“Hắc hắc!”

Lúc này, một bên Lục Ly Ca cười nói: “Vị huynh đệ kia, ngươi cũng không thể xem nhẹ chúng ta vị này Lý đại công tử, hắn nhưng là Lý gia thiên tài, tại Lý gia, hắn chí ít có thể sắp xếp ba vị trí đầu, không chỉ có như thế, hắn đã từng thế nhưng là đơn giết qua Chí cảnh cường giả đâu.”

“Lý gia!”

Dương Diệp nao nao, lập tức hỏi: “Ngươi biết Dương gia sao?”

“Dương gia?”

Lục Ly Ca nói: “Đương nhiên biết, đây chính là cái người điên gia tộc.” Nói, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, “Ngươi là Dương gia người?”

Nghe được Lục Ly Ca, một bên đang muốn xuất thủ Lý Thiên Cửu lập tức ngừng lại, rồi mới nói: “Ngươi là Dương gia người?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn đưa tay chỉ cái kia Lý Thiên Cửu, quát: “Lý Thiên Cửu, lão tử chính là Dương gia Tam thiếu gia Dương Yên người, ngươi nếu dám động lão tử, thiếu gia nhà ta nhất định diệt ngươi Lý Gia Toàn tộc!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1606: Chương: Ngươi ngăn trở hắn, ta rút lui trước

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực Chương 1601: Chương: Ngươi ngăn trở hắn, ta rút lui trước!!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Lý Thiên Cửu đầu tiên là ngây cả người, lập tức sắc mặt dữ tợn lên, “Dương gia? Dương Yên? Ta sợ hắn sao? Hôm nay ta liền giết ngươi, nhìn xem Dương Yên có thể hay không diệt ta Lý gia!”

Nói, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Nhìn thấy Lý Thiên Cửu vọt tới, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhỏ bé không thể nhận ra độ cong, hắn hiện tại mặc áo bào đen, tăng thêm Kiếm Vực ẩn nấp, đối phương căn bản không nhìn thấy mặt mũi chân thật của hắn, bởi vậy, hắn hoàn toàn không cần lo lắng bại lộ thân phận.

Nếu như sau này đối phương thực đi gây sự với Dương Yên, cái kia chính hợp ý hắn, mà nếu như đối phương hoài nghi thân phận của hắn, không đi gây sự với Dương Yên, vậy cũng không có việc gì, dù sao hắn không có tổn thất.

Lúc này, trường thương đã tới, Dương Diệp không dám khinh thường, lập tức tay phải lần nữa nắm chắc thành quyền, rồi mới bỗng nhiên hướng phía trước mặt tựu là oanh một cái.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng cái kia Lý Thiên Cửu lập tức bị chấn địa hướng phía lẫn nhau hậu phương liên tục nhanh lùi lại, Lý Thiên Cửu lui không đến năm mươi trượng chính là ngừng lại, mà Dương Diệp lại là lui trọn vẹn hơn một trăm trượng, không chỉ có như thế, hắn nguyên bản đã khôi phục nắm đấm lần nữa rạn nứt đầy trời, tiên huyết trong khoảnh khắc chính là nhuộm đỏ hắn nắm đấm!

Dương Diệp nhục thân mặc dù cường hãn, nhưng là bằng vào nhục thân, đừng nói cái này có khiêu chiến vượt cấp năng lực Lý Thiên Cửu, coi như là bình thường Luân Hồi cảnh cường giả hắn đều không thể chiến thắng. Mặc dù hắn có thể dùng Hồng Mông Tháp bên trong huyết khôi đánh giết đối phương, nhưng là nếu như làm như vậy, vậy hắn trước đó giả mạo Dương Yên người liền không có cái gì ý nghĩa.

Bởi vậy, Dương Diệp đã chuẩn bị chuồn đi, nhưng mà, cái kia Lý Thiên Cửu lại là không cho hắn cơ hội, xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, rồi mới hai tay nắm trong tay ngân thương đối hắn bỗng nhiên tựu là một cái quét ngang.

Xùy!

Trường thương những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, không chỉ có như thế, ngân thương bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại càng làm cho phải chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, liền muốn thôi động thể nội Yêu Thần chi lực, đúng lúc này, cái kia Lục Ly Ca đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, hắn rút đao tựu là một trảm.

Bành!

Thương đao vừa mới tiếp xúc, ba người chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian lập tức ầm vang sụp đổ, giữa sân lâm vào đen kịt một màu, mà ở đâu đen kịt không gian trong lỗ đen, thỉnh thoảng truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, cái này khiến phải không gian kia hắc động không ngừng hướng phía bốn phía mở rộng.

Ước chừng qua một khắc chung, giữa sân đột nhiên yên tĩnh trở lại, lại qua một hồi, trong sân không gian khôi phục bình thường.

“Lục Ly Ca!”

Một bên, cái kia Lý Thiên Cửu gắt gao nhìn chằm chằm Lục Ly Ca, “Cho ngươi cuối cùng nhất một cơ hội, hiện tại cút cho ta, nếu không...”

“Nếu không ngươi cắn ta a!”

Lục Ly Ca cười lạnh một tiếng, “Lý Thiên Cửu, chớ ở trước mặt ta nói ngoan thoại, đừng nói ngươi, liền xem như đại ca ngươi cũng đừng nghĩ giết ta, còn như ngươi, kia liền càng đừng nói nữa.”

Lý Thiên Cửu dữ tợn lên, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ nơi xa truyền đến, cỗ khí tức kia tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đem Dương Diệp ba người cho bao phủ.

Bị cỗ khí tức này bao phủ, Dương Diệp lập tức khí tức cứng lại, toàn thân phảng phất muốn bị đập vỡ, khó chịu đến cực điểm.

Không chỉ có Dương Diệp, một bên cái kia Lục Ly Ca cùng Lý Thiên Cửu giờ phút này cũng là loại cảm giác này, trong lòng ba người giật mình, đúng lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nắm tay bên trong trường đao bỗng nhiên một cái bổ ngang, đao ra, một đạo đao mang thoáng hiện mà ra.

Oanh!

Đao mang xuất hiện, cỗ khí tức kia lập tức bị đạo này đao mang đánh ra một lỗ hổng, lỗ hổng mới vừa xuất hiện, hắn liền muốn chuồn đi, nhưng mà, Dương Diệp lại là nhanh hơn hắn, trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến tiêu thất tại nơi xa.

Lục Ly Ca ngây cả người, “Như thế nhanh…”

Nói, hắn cũng thân hình run lên, hóa thành một đạo đao mang tiêu thất tại cách đó không xa, mà tại hắn vừa biến mất một khắc này, một bên Lý Thiên Cửu cũng biến mất theo ngay tại chỗ.

Trốn!

Nhanh trốn!

Ba người sở dĩ phản ứng đầu tiên tựu là trốn, không chỉ là bởi vì cái kia đạo khí tức, cái kia đạo khí tức mặc dù rất mạnh, nhưng là, còn chưa đủ dùng để ba người như thế thất thố, ba người sở dĩ trốn, là bởi vì bọn hắn vẫn cảm nhận được ba cỗ khí tức, mà cái này ba cỗ khí tức, đều là Chí cảnh cường giả khí tức!

Bốn tên Chí cảnh cường giả!

Không trốn không được!

Mặc dù Dương Diệp là chạy trước, nhưng là thời gian dần trôi qua, hắn cũng là bị Lục Ly Ca cùng cái kia Lý Thiên Cửu cho đuổi theo. Không có cách, hắn tại không sử dụng kiếm tình huống dưới, mặc kệ là thực lực hay là tự thân tốc độ, đều muốn đánh rất nhiều chiết khấu.

Đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, đón lấy, hắn quay người tựu là một quyền.

Hắn vừa ra quyền, một thanh trường thương chính là đánh vào nắm đấm của hắn bên trên.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, mà lúc này, cái kia Lý Thiên Cửu thanh âm ở trong sân vang lên: “Giao ra đại địa chi linh, nếu không, coi như Dương Yên tự mình, hôm nay ngươi cũng hẳn phải chết không nghi ngờ!”

“Đừng giao!”

Lúc này, cái kia Lục Ly Ca đột nhiên ngăn tại Dương Diệp trước mặt, “Có ta ở đây, hắn hôm nay đừng nghĩ giết ngươi!”

Dương Diệp vỗ vỗ Lục Ly Ca bả vai, “Hảo huynh đệ, ngươi ngăn trở hắn, ta rút lui trước!”

Nói xong, hắn quay người mấy cái lấp lóe chính là tiêu thất tại vạn trượng bên ngoài.

Lục Ly Ca ngây cả người, rồi mới nói: “Ta mẹ nó...”

Giờ phút này, trong lòng của hắn tựu giống như một vạn con ngựa tại chạy.

Đúng lúc này, cái kia Lý Thiên Cửu đột nhiên hóa thành một đạo thương mang hướng phía Dương Diệp đuổi tới. Nhìn thấy một màn này, Lục Ly Ca lạnh lẽo, lập tức chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người mãnh liệt bắn mà ra.

Bởi vì vừa mới lần trì hoãn này, lúc này, Dương Diệp ba người cùng phía sau cái kia bốn tên Chí cảnh cường giả đã cách đã càng ngày càng gần, không đến mấy vạn trượng. Mấy vạn trượng, đối những Chí cảnh kia cường giả tới nói, nửa cái hô hấp đều muốn không đến, bởi vậy, lúc này Dương Diệp ba người nếu là dừng lại, thoáng qua liền sẽ bị đuổi kịp.

Cảm giác được phía sau người càng truy càng gần, Dương Diệp càng ngày càng nặng, đột nhiên, dường như nghĩ đến cái gì, ánh mắt hắn sáng lên, đón lấy, hắn ngừng lại, hắn vừa dừng lại, hắn phía sau cái kia Lý Thiên Cửu lúc này cũng dừng lại, trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc, hiển nhiên là không rõ Dương Diệp tại sao muốn dừng lại.

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người nhìn về phía hắn, rồi mới phẫn nộ quát: “Giao ra đại địa chi linh, nếu không, hôm nay chúng ta không chết không thôi!”

Lý Thiên Cửu sửng sốt, cái kia chạy đến Lục Ly Ca cũng sửng sốt.

Đúng lúc này, bốn tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp ba người cách đó không xa, cái này bốn tên lão giả mới vừa xuất hiện ở trong sân, ánh mắt của bốn người chính là trực tiếp rơi vào một bên Lý Thiên Cửu trên thân., ánh mắt tràn đầy bất thiện, lại bốn người khí tức khóa lại Lý Thiên Cửu.

Lý Thiên Cửu lập tức vô cùng khó coi!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đối cái kia Lục Ly Ca sử một ánh mắt, người sau trừng mắt nhìn, rất nhanh, hắn minh bạch Dương Diệp ý tứ, lập tức quay người rút đao đối cái kia đang muốn nói chuyện Lý

Thiên Cửu, cả giận nói: “Giao ra đại địa chi linh, nếu không, hôm nay chúng ta không chết không thôi!”

“Thả ngươi cẩu thí!”

Lý Thiên Cửu đột nhiên nổi giận mắng: “Lục Ly Ca, ngươi còn có thể vô sỉ một chút sao?”

Lục Ly Ca có chút xấu hổ, hiển nhiên, trước kia không có làm qua loại chuyện này, đang muốn nói chuyện, mà một bên Dương Diệp lại là vội vàng nói: “Lý Thiên Cửu, nam tử hán, đại trượng phu, dám làm liền muốn dám đảm đương, ngươi bỏ ra thời gian hơn một năm trộm người ta đại địa chi linh, thế nào, bây giờ người ta tìm tới, ngươi không dám thừa nhận? Các ngươi Lý gia đều là như vậy không có can đảm sao?”

“Thả ngươi cẩu thí!”

Lý Thiên Cửu cả giận nói: “Dương gia, đại địa chi linh rõ ràng tựu là tại ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên cả giận nói: “Lý Thiên Cửu, ngươi dám lấy thần hồn thề ngươi không có đi trộm người ta đại địa chi linh sao? Ngươi dám không?”

Lý Thiên Cửu gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt sát ý giống như thực chất, nhưng mà Dương Diệp lại là một điểm cũng không sợ, bởi vì cái kia Lục Ly Ca ngay tại trước mặt hắn, đối phương muốn xuất thủ, đầu tiên trước tiên cần phải giải quyết Lục Ly Ca!

“Lý Thiên Cửu!”

Đúng lúc này, một bên một tên mặc trường bào màu tím lão giả đột nhiên đi ra, “Ta Vương gia cùng ngươi Lý gia mặc dù không phải hữu hảo thế gia, nhưng là, hai nhà chúng ta cũng không có cái gì ân oán, ngươi hao tổn tâm cơ bắt lấy ta Lý gia bồi dưỡng đại địa chi linh, việc này, làm rất không chính cống. Lão phu cũng không muốn tốn nhiều miệng lưỡi, giao ra đại địa chi linh, ta để ngươi rời đi.”

Lý Thiên Cửu lạnh lùng nhìn thoáng qua tử bào lão giả, “Đại địa chi linh, không ở ta nơi này.”

Tử bào lão giả nhướng mày, “Không ở đây ngươi cái này? Cái kia tại người nào cái kia?”

Lý Thiên Cửu chỉ chỉ xa xa Dương Diệp, nói: “Ở trên người hắn, ngươi muốn đạt được đại địa chi linh, giết hắn, tựu có thể đạt được.”

“Ngậm máu phun người!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chỉ vào cái kia Lý Thiên Cửu cả giận nói: “Tốt ngươi một cái Lý Thiên Cửu, ngươi trộm lấy người ta đại địa chi linh, hiện tại vẫn nói xấu ta, ngươi, ngươi đơn giản vô sỉ đến cực điểm. Ta giết ngươi!”

Nói, Dương Diệp trực tiếp thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Lý Thiên Cửu vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, cái kia một bên Lục Ly Ca trực tiếp mộng. Làm người, nguyên lai có thể như thế vô sỉ...

Mà cái kia Lý Thiên Cửu lại là mặt cũng cũng khí phát xanh, hắn giờ phút này trong lòng, liền phảng phất có hơn mấy chục vạn con ngựa tại chạy. Giờ phút này, Dương Diệp đã đi tới hắn trước mặt, cùng lúc đó, một nắm đấm đã hướng phía đầu hắn đánh tới.

Lý Thiên Cửu trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, thể nội Huyền khí điên cuồng phun trào, cầm trong tay trường thương trực tiếp đối Dương Diệp bỗng nhiên tựu là một cái trảm bổ!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, Lý Thiên Cửu liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, một bên cái kia tử bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở Lý Thiên Cửu trước mặt, “Lý Thiên Cửu, cho ngươi cuối cùng nhất một cơ hội, giao ra đại địa chi lực, nếu không, lão phu hôm nay tựu đập chết ngươi. Ngươi...”

“Ngươi tổ mẫu!”

Lý Thiên Cửu đột nhiên cả giận nói: “Lão tử không có đại địa chi linh, thế nào giao cho ngươi?”

Tử bào lão giả sầm mặt lại, trong mắt lóe lên một vòng sát ý, “Đã ngươi minh ngoan bất linh, vậy cũng đừng trách lão phu.” Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải hướng phía Lý Thiên Cửu nhẹ nhàng đè ép, trong chốc lát, một cỗ khí tức kinh khủng trực tiếp đem Lý Thiên Cửu cho bao phủ.

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: “Tiền bối, vừa mới cái này Lý Thiên Cửu đã tại viện binh, nếu như ta không có đoán sai, Lý gia cường giả đã nhanh đuổi tới, cho nên... Ngươi hiểu.”

Nghe được Dương Diệp, cái kia tử bào lão giả hai mắt nhắm lại, sau một khắc, tay phải hắn vung lên, hắn phía sau ba người kia lập tức hướng phía Lý Thiên Cửu lao đến.

Giờ khắc này, Lý Thiên Cửu phổi đều muốn tức nổ tung.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1607: Chí cảnh cường giả rất mạnh sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1602 Chương: Chí cảnh cường giả rất mạnh sao?

Một bên, cái kia Lục Ly Ca trừng mắt nhìn, rồi mới hắn nhìn về phía Dương Diệp, ở tại trong mắt, có không che giấu chút nào vẻ kính nể.

Cái gì gọi vừa ăn cướp vừa la làng? Cái gì gọi trả đũa?

Đây chính là!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Lục Ly Ca, rồi mới hướng hắn sử một cái rút lui ánh mắt, Lục Ly Ca lập tức hiểu ý, bắt đầu cùng Dương Diệp chậm rãi hướng lùi lại đi.

Mà lúc này, cái kia Lý Thiên Cửu đã bị cái kia tử bào lão giả bốn người cho bao vây lại.

Lý Thiên Cửu không có đi quản Dương Diệp cùng Lục Ly Ca, bởi vì lúc này chung quanh hắn có bốn tên Chí cảnh cường giả. Mặc dù hắn thực lực không tệ, nhưng là, một người đơn đấu bốn tên cường giả, với hắn mà nói, hay là không thể nào!

Trầm mặc một cái chớp mắt, một cỗ kinh khủng thương ý đột nhiên từ Lý Thiên Cửu thể nội bạo dũng mà ra, ngay sau đó, hắn hai tay nắm trường thương trong tay bỗng nhiên đối trước mặt hắn tựu là một bổ, thương ra, một đạo sáng như tuyết thương mang ở trong sân chợt lóe lên!

Bành!

Tại Lý Thiên Cửu trước mặt tên kia Chí cảnh cường giả trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn, mà Lý Thiên Cửu thì một cái lắc mình, hóa thành một đạo thương mang tiêu thất tại nơi xa.

Hắn Lý Thiên Cửu cũng không ngốc, thế nào có thể sẽ đi dùng sức một mình đơn đấu bốn tên Chí cảnh cường giả.

Trốn mới là thượng sách.

“Trốn?”

Cái kia tử bào lão giả hừ lạnh một tiếng, lập tức thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Lý Thiên Cửu đuổi tới. Hắn phía sau cái kia ba tên Chí cảnh cường giả cũng là vội vàng đi theo.

Lý Thiên Cửu đào tẩu phương hướng chính là Dương Diệp cùng Lục Ly Ca trốn phương hướng, làm phát giác một màn này lúc, Dương Diệp cùng Lục Ly Ca đều có chút khó coi.

Do dự một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, rồi mới hắn quay người tựu là một quyền.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên quay người một quyền, Lý Thiên Cửu nao nao, nhưng là hắn phản ứng rất nhanh, tại Dương Diệp quyền vừa ra cái kia một cái chớp mắt, hắn chính là lập tức làm ra phản ứng, đón lấy, trường thương trong tay mang theo một đạo thương mang bắn nhanh ra như điện.

Oanh!

Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui mấy trăm trượng, nhưng là, cái kia Lý Thiên Cửu nhưng cũng là bị Dương Diệp bức cho ngừng lại.

Mà lúc này, cái kia bốn tên Chí cảnh cường giả lại là đã đuổi theo.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Bốn vị tiền bối, tại hạ Dương gia Dương Yên thiếu gia thuộc hạ, tại hạ nguyện hiệp trợ bốn vị tiền bối đuổi bắt cái này Lý Thiên Cửu!”

“Dương gia Dương Yên?”

Cái kia tử bào lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ngươi là Dương gia người?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đúng vậy!”

Tử bào lão giả khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên Lý Thiên Cửu đột nhiên dựng lên bàn tay, “Ta Lý Thiên Cửu dùng thần hồn thề, đại địa chi linh không có trên người ta, nếu là lời ấy là giả, nguyện bị trời tru đất diệt!”

Dương Diệp cùng cái kia Lục Ly Ca biểu lộ lập tức cứng đờ.

Nghe được Lý Thiên Cửu, cái kia tử bào lão giả bốn người nhìn nhau một chút, trầm mặc một cái chớp mắt, bốn người cùng một chỗ nhìn về phía Dương Diệp cùng Lục Ly Ca.

Giờ phút này, bốn người đã tin tưởng Lý Thiên Cửu, nếu là đại địa chi linh thực trên người Lý Thiên Cửu, đối phương là tuyệt đối không dám lấy thần hồn phát thệ, đừng nói Lý Thiên Cửu, liền xem như bọn hắn cũng không dám tuỳ tiện dùng thần hồn đến phát thệ.

Phải biết, dùng thần hồn phát thệ, nếu là lời thề là giả, đó là sẽ có tâm ma!

Có câu nói là như thế nói, một người địch nhân lớn nhất, tựu là hắn. Câu nói này, bọn hắn những này huyền giả là phi thường tán đồng, bởi vậy, bọn hắn tuyệt sẽ không để " biến thành địch nhân của mình.

Đúng lúc này, Dương Diệp cũng đột nhiên giơ lên tay phải, “Ta bằng vào ta gia thiếu gia Dương Yên thần hồn thề, đại địa chi linh không có trên người ta, lời ấy nếu là có giả, sẽ làm cho thiếu gia nhà ta thần hồn câu diệt!”

Nghe được Dương Diệp, cái kia Lục Ly Ca con mắt lập tức trợn thật to, đủ để tắc hạ một quả trứng gà, “Ta ca, như vậy cũng có thể a...”

“Vô sỉ!”

Đúng lúc này, một bên Lý Thiên Cửu đột nhiên cả giận nói: “Ngươi vì sao không cần đến thề? Mà là dùng thiếu gia của ngươi đến thề? Ngươi...”

“Ngươi mới vô sỉ!”

Dương Diệp đột nhiên cả giận nói: “Ngươi cũng đã biết, mệnh của ta đều là thiếu gia nhà ta, cả đời này, ta chỉ trung thiếu gia nhà ta một người, hắn để cho ta sinh, ta tựu sinh, hắn để cho ta chết, ta tựu chết, ta dùng hắn đến thề, ngươi có biết tâm ta có bao nhiêu đau nhức, ta...”

“Cái này liên quan thiếu gia của ngươi thí sự!”

Lý Thiên Cửu đánh gãy Dương Diệp, “Ngươi nếu là trong lòng không có quỷ, tựu dùng thần hồn của mình đến thề, ngươi dùng thần hồn của mình đến thề, ta tựu tin tưởng đại địa chi linh không có ở trên thân thể ngươi, ngươi dám không?”

Tử bào lão giả ánh mắt của bốn người lần nữa rơi vào Dương Diệp trên thân, bốn người cũng cảm thấy, Dương Diệp vừa mới cái kia lời thề, thật sự là có chút không đáng tin cậy.

Kỳ thật, nếu như là người khác, bốn người đã sớm động thủ. Nhưng là, giữa sân ba người đều không phải là người bình thường, thân phận có chút đặc thù, lại cũng có khiêu chiến vượt cấp năng lực, bởi vậy, bốn người tạm thời vẫn không muốn vạch mặt.

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Lý Thiên Cửu đột nhiên châm chọc nói: “Không dám đúng không? Chột dạ là...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ lên tay phải, nói: “Ta dùng thần hồn thề, đại địa chi linh không có trên người ta, nếu là có vì thế lời, ngày sau nhất định bị trời tru đất diệt!”

Kỳ thật, hắn cũng không có nói giả, bởi vì cái kia đại địa chi linh thực không ở trên người hắn, mà là tại Hồng Mông Tháp trong tay. Bởi vậy, hắn là thật không thẹn với lương tâm!

Nghe được Dương Diệp, Lý Thiên Cửu cùng cái kia Lục Ly Ca cũng ngây ngẩn cả người.

Hai người đều không có nghĩ đến Dương Diệp vậy mà thực dám lấy thần hồn của mình đến thề, bởi vì hai người rất rõ ràng, cái kia đại địa chi linh tựu là tại Dương Diệp trên thân, mà Dương Diệp nhưng vẫn là dám dùng thần hồn của mình đến thề, không thể không nói, hai người giờ phút này có chút mộng.

Mà đúng lúc này, tử bào lão giả bốn người ánh mắt rơi vào Lục Ly Ca trên thân, ánh mắt của bốn người có chút bất thiện, phải nói tràn đầy địch ý.

Lục Ly Ca biến sắc, rồi mới vội vàng giơ lên hai tay, “Ta, ta cũng dùng thần hồn của mình thề, cái kia đại địa chi linh không có trên người ta, nếu là trên người ta, ngày sau ta nhất định đem thần hồn câu diệt!”

Nghe được Lục Ly Ca, tử bào lão giả bốn người sắc mặt lập tức trầm xuống, giờ phút này, bốn người có loại bị người trêu đùa cảm giác.

Trầm mặc một cái chớp mắt, tử bào lão giả đột nhiên nói: “Ba vị, không bằng như vậy, ba vị để lục soát một cái ba vị nạp giới cùng thức hải?”

Nghe được tử bào lão giả, cái kia Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca lập tức trầm xuống, lục soát nạp giới vẫn còn tốt, lục soát thần thức, yêu cầu này tựu rất quá đáng. Phải nói, lục soát nạp giới cùng lục soát thần thức cũng rất quá đáng, bởi vì ý vị này, bí mật của bọn hắn đều muốn bại lộ tại trong mắt đối phương.

Ai nguyện ý?

Dù sao Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca không nguyện ý, còn như Dương Diệp, Dương Diệp ngược lại là không có vấn đề, bởi vì hắn bảo vật cũng tại Hồng Mông Tháp bên trong, đối phương mặc dù là Chí cảnh cường giả, nhưng là chỉ cần Hồng Mông Tháp không nguyện ý, đối phương liền không khả năng tiến Hồng Mông Tháp bên trong.

Bất quá, hắn cũng sẽ không lựa chọn làm cho đối phương lục soát hắn nạp giới cùng thức hải. Đặc biệt là lục soát thức hải, làm cho đối phương thần thức tiến vào thức hải, vạn nhất đối phương có ý đồ xấu, cái kia không cần phải nói, coi như không chết cũng phải tàn!

Theo Dương Diệp ba người trầm mặc, giữa sân, bầu không khí dần dần khẩn trương lên.

Đúng lúc này, tử bào lão giả lại nói: “Nếu như ba vị không nguyện ý, lão phu vẫn còn có một cái biện pháp, cái kia chính là mời ba vị cùng lão phu trở về một chuyến Vương gia, chỉ cần ba vị nguyện ý cùng ta trở về Vương gia, lão phu hướng ba vị bảo lãnh, tuyệt không đối ba vị xuất thủ.”

Trở về Vương gia?

Dương Diệp trong lòng lãnh tiếu, lão nhân này chủ ý ngược lại là đánh tốt, một khi bọn hắn cùng lão nhân này trở về Vương gia, đến lúc đó chính là ta là thịt cá người là dao thớt.

Tử bào lão giả nói xong chính là trầm mặc, nhưng là hắn khí tức lại là khóa tại Dương Diệp ba trên thân người, có thể nói, Dương Diệp ba người có chút dị động, hắn liền sẽ lập tức xuất thủ.

Đúng lúc này, Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Ly Ca, người sau khẽ gật đầu, sau một khắc, Lục Ly Ca rút đao đối trước mặt tựu là một trảm, tại Lục Ly Ca xuất thủ một khắc này, hắn trước mặt tên kia Chí cảnh cường giả cũng đột nhiên hướng phía trước tựu là một chưởng vỗ ra.

Hiển nhiên, đối phương đã sớm có đoán trước.

Oanh!

Cái kia Lục Ly Ca trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng bên ngoài, không chỉ có như thế, hai gã khác Chí cảnh cường giả đã vây quanh ngăn ở Lục Ly Ca trước sau, mà Dương Diệp lúc này lại là đã xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài.

Lý Thiên Cửu giờ phút này cũng đã tại mấy vạn trượng bên ngoài, bất quá, ở tại phía sau đồng dạng có hai tên Chí cảnh cường giả.

Không có có người truy Dương Diệp, hiển nhiên, đối phương là cảm thấy đại địa chi linh tại Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca trên thân. Kỳ thật, cái này cũng bình thường, bởi vì Dương Diệp tại trong ba người, hắn là yếu nhất một cái, mà lại, vẫn chỉ là Dương gia một cái cấp dưới, bởi vậy, tử bào lão giả bốn người trực tiếp từ bỏ hắn.

Bất quá, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi mà quay lại, hắn về tới cái kia Lục Ly Ca bên người, Lục Ly Ca có chút ngẩn người, rồi mới nói: “Ngươi trở về ta cái gì?”

Dương Diệp im lặng nói: “Ngươi có lầm hay không? Ta là để ngươi trốn, không phải để ngươi đánh.”

Lục Ly Ca cười ngượng ngùng cười, “Sai lầm, sai lầm.”

Dương Diệp lắc đầu, rồi mới quay đầu nhìn về phía cái kia hai tên Chí cảnh cường giả, nói: “Ngươi chọn cái nào?”

Lục Ly Ca nghĩ nghĩ, rồi mới nói: “Bên trái cái này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới nói: “Ngươi lên trước!”

Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi sẽ không lại phải đùa nghịch cái gì mánh khóe đi!”

Dương Diệp tức giận nói: “Ta là cái loại người này sao?”

Lục Ly Ca hết sức chăm chú gật gật đầu.

Dương Diệp: “...”

Đúng lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên truyền âm nói: “Ngươi tên ngốc này tâm nhãn mặc dù hơi nhiều, lại vô sỉ, nhưng là, vừa mới ngươi lại quay trở lại đến, ta biết, ngươi tên ngốc này người vẫn là không tệ. Ngươi không cách nào cùng Chí cảnh cường giả chống lại, đợi chút nữa ta kiềm chế bọn hắn, ngươi rút lui trước, ngươi rút lui sau, ta tự nhiên có biện pháp rút lui.”

Nói xong, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, rồi mới cả người hóa thành một đạo đao quang hướng phía xa xa cái kia hai tên Chí cảnh cường giả vọt tới, trong chốc lát, đầy trời đao khí trực tiếp đem hai tên Chí cảnh cường giả bao phủ lại.

Nhưng mà.

Oanh!

Đột nhiên, ở đâu đầy trời đao khí bên trong, truyền ra một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, cái kia đầy trời đao khí ầm vang tiêu tán.

Bành!

Một bóng người từ trong đó ngã bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này chính là cái kia Lục Ly Ca, bất quá rất nhanh, hắn chính là ngừng lại.

Lục Ly Ca trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, liền muốn xuất thủ, đúng lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn, rồi mới nói: “Ta đến!”

Lục Ly Ca ngây cả người, rồi mới nói: “Đánh hai?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi xác định?” Lục Ly Ca lại hỏi.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lục Ly Ca, “Chí cảnh cường giả rất mạnh sao?”

Lục Ly Ca: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1608: Bằng ta yếu!"

Nguồn: EbookTruyen.VN

1 Lục03 chương: Bằng ta yếu!"

Lục Ly Ca trực tiếp bị Dương Diệp câu nói này cho hỏi ngây ngẩn cả người.

Chí cảnh cường giả mạnh mẽ sao?

Đương nhiên mạnh mẽ!

Chí cảnh cường giả, siêu việt Luân Hồi, nhất niệm có thể hủy thiên diệt địa, loại này cường giả, ngay cả thiên cũng muốn kiêng kị!

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp ngữ khí, giờ phút này Dương Diệp ngữ khí cho người cảm giác chính là, xem thường, xem thường Chí cảnh cường giả.

Dương Diệp nói xong, hắn không có đang quản Lục Ly Ca, mà là quay người nhìn về phía cái kia hai tên Chí cảnh cường giả, đón lấy, hai tay của hắn nắm chắc thành quyền, giờ khắc này, một cỗ cường đại khí tức như đồ hồng thủy vỡ đê từ hắn thể nội bừng lên, cỗ khí tức này đem chung quanh ngàn trượng bên trong không gian chấn địa như là sóng nước nhộn nhạo.

Nhìn thấy một màn này, Lục Ly Ca trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, hiển nhiên, Dương Diệp thực lực có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.

Dương Diệp đối diện, cái kia hai tên Chí cảnh cường giả nhìn nhau một chút, hai người trong mắt đều là nhiều một tia đề phòng.

“Đi trước!”

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên xuất hiện tại Lục Ly Ca trong đầu.

Huyền khí truyền âm!

Lục Ly Ca nao nao, lập tức lắc đầu, truyền âm nói: “Loại chuyện này, ta Lục Ly Ca làm không được!”

Dương Diệp nhún vai, rồi mới hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, Yêu Thần chi lực lan tràn đến toàn thân hắn, ngay sau đó, hắn hữu quyền bỗng nhiên đối trước mặt tựu là oanh một cái.

Tịch Diệt Băng Thiên quyền!

Đối mặt hai tên Chí cảnh cường giả, tại không thể dùng kiếm tình huống dưới, hắn chỉ có thể thi triển Tịch Diệt Băng Thiên quyền, nếu không, hắn căn bản là không có cách cùng đối phương chống lại!

Quyền ra.

Một cỗ lực lượng kinh khủng lập tức từ Dương Diệp nắm đấm bên trong đổ xuống mà ra, trong chốc lát, Dương Diệp trước mặt vạn trượng bên trong không gian tại thời khắc này trực tiếp lở yên diệt. Giờ khắc này, Dương Diệp trước mặt vạn trượng bên trong không gian, trực tiếp lâm vào đen kịt một màu.

Tại Dương Diệp ra quyền một khắc này, cái kia hai tên Chí cảnh cường giả đồng tử lập tức co rụt lại, hai người không dám khinh thường, hai người hai tay hướng phía trước nhẹ nhàng đè ép, trong chốc lát, hai cỗ cường đại lực lượng trống rỗng xuất hiện tại trước mặt hai người, cái này hai cỗ lực lượng giống như một mặt cự thuẫn ngăn cản Dương Diệp lực lượng.

Hai cỗ lực lượng va chạm, làm cho không gian chung quanh hắc động điên cuồng rung động, doạ người vô cùng.

Dương Diệp phía sau, Lục Ly Ca trong mắt lóe lên một vòng hưng phấn, "Thật là lợi hại quyền pháp, đến, tại đến một quyền, lại đến một quyền tựu có thể đem bọn hắn..."

"Đến em gái ngươi a!"

Đúng lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên tại Lục Ly Ca trong đầu vang lên: "Rút lui a!" Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc mang tiêu thất tại nơi xa chân trời.

Tịch Diệt Băng Thiên quyền mặc dù mạnh, nhưng là, nhưng căn bản không có khả năng đánh giết hai tên Chí cảnh cường giả, đừng nói hai tên, tựu là một tên đều không được. Đương nhiên, quyền pháp này cũng không yếu, liền xem như Chí cảnh cường giả cũng không dám khinh thường!

Mà Dương Diệp mục đích rất đơn giản, cái kia chính là dùng quyền pháp này đánh lui cái kia hai tên Chí cảnh cường giả, cho cái kia hai tên Chí cảnh cường giả làm điểm phiền phức đi ra, rồi mới chuồn đi!

Đấm ra một quyền, Dương Diệp xoay người rời đi!

Nhìn thấy Dương Diệp chuồn đi, Lục Ly Ca lập tức ngẩn người, vừa mới Dương Diệp vẫn một bộ Chí cảnh cường giả đều là cặn bã khí thế, bây giờ lại là xoay người chạy, không thể không nói, cái này tương phản làm cho đầu hắn có chút theo không kịp tiết tấu.

Bất quá hắn phản ứng cũng nhanh, lập tức xoay người bỏ chạy.

Hắn mặc dù đối thực lực của mình rất có tự tin, nhưng là hắn cũng không có tự tin đến cho rằng có thể lấy một địch hai!

Mà đúng lúc này, một đạo thương mang đột nhiên từ nơi xa đánh tới, thương mang đánh tới vị trí, chính là hai người trốn phương hướng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Lục Ly Ca sắc mặt lúc này trầm xuống, Dương Diệp liền muốn xuất thủ, bất quá Lục Ly Ca nhanh hơn hắn một bước, một đạo đao khí ở trong sân chợt lóe lên, cùng cái kia đạo thương mang trên không trung hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Thương mang cùng đao khí chạm vào nhau, cả hai lập tức giống như pháo hoa nổ tung đầy trời, cả hai sinh ra lực lượng ba động trực tiếp đem Dương Diệp cùng Lục Ly Ca bức cho ngừng lại.

Lúc này, Lý Thiên Cửu xuất hiện ở Dương Diệp cùng Lục Ly Ca cách đó không xa, cùng hắn cùng lúc xuất hiện, còn có cái kia tử bào lão giả hai người, mà Dương Diệp hai người bởi vì cái này dừng một chút, trước đó cùng bọn hắn giao thủ cái kia hai tên Chí cảnh cường giả cũng vây quanh.

Giờ khắc này, ba người lần nữa bị bốn tên Chí cảnh cường giả cho vây quanh.

“Tựu như thế chạy trốn, không khỏi quá không đủ ý tứ a?” Lý Thiên Cửu nhìn lướt qua Dương Diệp cùng Lục Ly Ca, cười lạnh nói.

Dương Diệp nhìn tử bào lão giả bốn người một chút, rồi mới nhìn về phía cái kia Lý Thiên Cửu, truyền âm nói: “Tiếp tục như vậy, chúng ta ai cũng chạy không thoát, trước liên thủ, cuối cùng nhất tại đến giải quyết chuyện giữa chúng ta, như thế nào?”

Nghe được Dương Diệp, Lý Thiên Cửu thần sắc hơi động, nếu như ba người bọn họ liên thủ, muốn đối kháng cái này bốn tên Chí cảnh cường giả, không phải rất khó khăn. Mà nếu như không liên thủ, bọn hắn tương hỗ chơi ngáng chân, ba người bọn họ cuối cùng nhất quả quyết ai cũng trốn không thoát!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Tốc độ của chúng ta, căn bản không có Chí cảnh cường giả nhanh, một vị trốn, căn bản không có để làm gì, cho nên, biện pháp tốt nhất tựu là đánh giết bọn hắn, hoặc là nói, đánh lui bọn hắn.”

Lý Thiên Cửu trong mắt xuất hiện vẻ do dự, mà đúng lúc này, một bên cái kia tử bào lão giả đột nhiên nói: “Xuất thủ!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng thẳng đến Lý Thiên Cửu vọt tới.

Hiển nhiên, hắn nhìn ra cái gì. Dương Diệp ba người mặc dù cảnh giới không bằng bọn hắn, nhưng là ba người đều là thiên tài, nếu như ba người liên thủ... Loại tình huống kia, không phải hắn muốn gặp đến, bởi vậy, hắn quả quyết lựa chọn xuất thủ.

Nhìn thấy tử bào lão giả xuất thủ, Lý Thiên Cửu sắc mặt lạnh lẽo, lập tức nhìn về phía Dương Diệp, “Tạm thời liên thủ!”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người mang theo một đạo sáng chói thương mang hướng phía cái kia tử bào lão giả vọt tới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca, rồi mới nói: “Các ngươi hai cái đánh ba cái, ta đánh một cái.”

“Bằng cái gì!” Lý Thiên Cửu quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp.

“Bằng ta yếu!”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Ngươi để cho ta đi đánh hai, ngươi có ý tốt sao?”

Lý Thiên Cửu khóe mắt có chút nhảy một cái, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới quay người đối cái kia tử bào lão giả bắn một phát...

Dương Diệp vỗ vỗ trước mặt Lục Ly Ca bả vai, rồi mới nói: “Các ngươi cố lên!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, hướng phía trong đó một tên Chí cảnh cường giả vọt tới.

Lục Ly Ca: “...”

Cứ như vậy, Lục Ly Ca cùng Lý Thiên Cửu đối kháng ba tên Chí cảnh cường giả, mà Dương Diệp thì là tại đơn đấu một tên Chí cảnh cường giả.

Lục Ly Ca cùng Lý Thiên Cửu thực lực vẫn là vô cùng cường hãn, hai người liên thủ, vậy mà cùng ba tên Chí cảnh cường giả chiến một cái lực lượng ngang nhau.

Mà lúc này Dương Diệp cũng cùng một tên Chí cảnh cường giả kịch chiến.

Không thể không nói, Dương Diệp chiến chính là vô cùng cật lực, bởi vì hắn nhục thân lực lượng đối Chí cảnh cường giả căn bản không tạo được uy hiếp trí mạng, mà Chí cảnh cường giả lại là có thể đối với hắn tạo thành uy hiếp trí mạng, dù sao Chí cảnh cường giả là có thể phá vỡ nhục thể của hắn phòng ngự.

Bất quá còn tốt, hắn có cường đại ý thức chiến đấu cùng kinh khủng bản thân chữa trị năng lực, bởi vậy, hắn có thể miễn cưỡng cùng một tên Chí cảnh cường giả đối kháng.

Bành!

Dương Diệp bị tên kia Chí cảnh cường giả lực lượng chấn đến ngàn trượng có hơn, dừng lại, Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca, tại nhìn thấy hai người tình huống lúc, Dương Diệp tâm lập tức chìm xuống dưới.

Nguyên bản, hắn là hi vọng ngăn chặn một tên Chí cảnh cường giả, rồi mới để Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca cấp tốc đánh bại cái kia ba tên Chí cảnh cường giả, nhưng mà, hắn thấp đánh giá cái kia ba tên Chí cảnh cường giả thực lực, Lý Thiên Cửu cùng Lục Ly Ca hai người mặc dù cũng có khiêu chiến vượt cấp năng lực, nhưng là đối mặt ba tên Chí cảnh cường giả liên thủ, hai người không chỉ có không có chiếm được một điểm tiện nghi, ngược lại là dần dần muốn xử với hạ phong.

Tiếp tục như vậy không được!

Dương Diệp sắc mặt trầm thấp như nước, mà đúng lúc này, trước mặt hắn không gian đột nhiên chấn động một cái, ngay sau đó, một cái hỏa diễm nắm đấm từ trong đó thoáng hiện mà ra, rồi mới hướng phía hắn đánh tới.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay phải nắm chắc thành quyền, rồi mới một quyền đối oanh tới!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn, mà hắn vừa dừng lại, một cái hỏa diễm cự chưởng chính là mang theo vô tận uy áp từ hắn đỉnh đầu chụp lại, bàn tay rơi xuống, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo biến hình.

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng ngưng trọng, kỳ thật, hắn là rất muốn dùng kiếm, nếu như dùng kiếm, hắn cũng không cần chiến như thế vất vả. Nhưng là, một khi dùng kiếm, thân phận của hắn quả quyết sẽ bại lộ, thân phận bại lộ, chí ít trước mắt với hắn mà nói, hay là rất bất lợi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo hắc tuyến phóng lên tận trời, khi đi tới cái kia đạo hỏa diễm bàn tay lúc trước, trong mắt của hắn hiện lên vẻ tàn nhẫn, hữu quyền bỗng nhiên hướng lên trên tựu là oanh một cái!

Ngũ Hành Phá Giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn!

Sở dĩ không sử dụng Tịch Diệt Băng Thiên quyền, đó là bởi vì sử dụng Tịch Diệt Băng Thiên quyền thật sự là quá tiêu hao Huyền khí cùng nhục thân lực lượng. Nếu như có thể dùng Tịch Diệt Băng Thiên quyền kích giết đối phương, cái kia tiêu hao một cái cũng là không có vấn đề, nhưng cũng quý chính là quyền pháp này nhiều nhất chỉ có thể kích thương đối phương, mà không thể đánh giết đối phương!

Bởi vậy, hắn quả quyết lựa chọn Ngũ Hành Phá Giáp quyền tăng lực lượng hồi chấn!

Oanh!

Ngọn lửa kia cự chưởng kịch liệt run lên, ngay sau đó, hắn trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà lúc này, Dương Diệp tay phải hướng co rụt lại, rồi mới lần nữa hướng lên trên oanh một cái.

Bành!

Dương Diệp một quyền này trực tiếp đem bàn tay kia lòng bàn tay đánh xuyên, đón lấy, Dương Diệp hóa thành một đạo hắc tuyến ngút trời mà lại, trong chớp mắt chính là tiêu thất tại nơi xa cuối chân trời.

“Muốn chạy trốn?”

Tên kia Chí cảnh cường giả hừ lạnh một tiếng, thanh âm rơi xuống, một thân chính là đã tiêu thất tại mấy ngàn trượng bên ngoài.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng tên kia Chí cảnh cường giả tiêu thất tại giữa sân.

Mà trong sân chiến đấu vẫn còn đang tiếp tục!

Ước chừng qua một khắc chung, trong sân tử bào lão giả ba người cùng Lý Thiên Cửu hai người đột nhiên ngừng lại, đám người ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, khi thấy xa xa tràng cảnh lúc, lại trận đám người đồng tử lập tức kịch liệt co rụt lại, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Tại bọn hắn cách đó không xa, xuất hiện một người, người này, chính là trước đó tiêu thất Dương Diệp.

Mà tại Dương Diệp trong tay, mang theo một cái đầu người, cái này đầu người chính là trước đó cùng Dương Diệp kịch chiến tên kia Chí cảnh cường giả đầu!

Dương Diệp tiện tay ném đi, đem cái kia Chí cảnh cường giả đầu ném vào Lục Ly Ca trước mặt cách đó không xa, rồi mới nói: “Chí cảnh cường giả, rất lợi hại phải không?”

Lục Ly Ca: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1609: Luân Hồi quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1604 Chương: Luân Hồi quả!

Chí cảnh cường giả rất lợi hại phải không?

Câu nói này, Dương Diệp trước đó nói qua một lần, một lần kia, hắn chỉ là đơn thuần đang hỏi, mà lần này, hắn đang dùng sự thật hỏi Lục Ly Ca.

Chí cảnh cường giả, lợi hại sao?

Đối với Dương Diệp tới nói, đương nhiên cũng lợi hại. Hắn chưa từng xem thường Chí cảnh cường giả, hắn sở dĩ như thế hỏi, là muốn nói, Chí cảnh cường giả mặc dù mạnh, nhưng là cũng không phải là như vậy đáng sợ, chí ít đối với cầm kiếm hắn tới nói, không phải như vậy đáng sợ.

Thời gian đổ về, một khắc chung trước.

Một quyền đánh nát cái kia Chí cảnh cường giả hỏa diễm chưởng, Dương Diệp lập tức lách mình đào tẩu, hắn đem nhục thân tốc độ tăng lên tới cực hạn, bởi vậy, không đến mấy tức thời gian, hắn chính là đã chạy trốn tới bên ngoài mấy vạn dặm.

Nhưng mà, cái kia Chí cảnh cường giả lại là theo thật sát hắn phía sau, cứ như vậy, hai người một đuổi một chạy.

Nửa khắc chung, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn vừa mới dừng lại, cái kia Chí cảnh cường giả chính là xuất hiện ở trước mặt hắn trăm trượng chỗ vị trí.

Cái kia Chí cảnh cường giả cười lạnh một tiếng, “Thế nào, không trốn? Ngươi”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị biến mất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, cái kia Chí cảnh cường giả đồng tử lập tức bỗng nhiên co rụt lại, hai tay của hắn bỗng nhiên nắm chặt thành quyền, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một cỗ kinh khủng ý cảnh trực tiếp đặt ở trên người hắn.

Sát Lục Kiếm Ý!

Cái kia Chí cảnh cường giả bất ngờ không đề phòng bị cỗ này ý cảnh đè ở trên người, toàn thân lập tức một trận, mà như vậy một trận, một thanh kiếm đã đâm vào hắn sau gáy. Cái kia Chí cảnh cường giả lập tức hai mắt trợn lên, toàn thân lông tơ tại thời khắc này đều là dựng lên, nhưng là hắn vẫn là không có từ bỏ cầu sinh, tại thời khắc mấu chốt này, đầu hắn hướng phải lệch ra, chủ động dùng đầu của mình cắt Dương Diệp kiếm.

Xùy!

Dương Diệp kiếm trực tiếp đem cái kia Chí cảnh cường giả bên phải cổ cắt đầy trời, nhưng là cái kia Chí cảnh cường giả lại là thừa thế lóe lên, cả người hướng bên phải dời ngàn trượng, nhưng mà, giờ phút này hắn mới phát hiện, khi hắn chuyển qua bên phải ngàn trượng lúc, Dương Diệp vẫn tại hắn phía sau, chuôi kiếm này vẫn tại cổ của hắn vị trí!

Xong!

Đây là cái kia Chí cảnh cường giả trong đầu cuối cùng nhất một cái ý niệm trong đầu.

Xùy!

Một cái đầu mang theo một cỗ cột máu hướng phía không trung ném đi ra.

Chí cảnh vẫn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt không đầu thi thể, thu kiếm, rồi mới hai mắt chậm rãi đóng lại.

Chớ nhìn hắn lần nữa đánh chết một tên Chí cảnh cường giả, kỳ thật, hắn giết không có chút nào nhẹ nhõm, vừa mới một kiếm kia, là hắn mạnh nhất một kiếm, Nhất Kiếm Luân Hồi, mà ngoại trừ Nhất Kiếm Luân Hồi, hắn vẫn vận dụng ám chi pháp tắc, hai loại quy nguyên cảnh ý cảnh, cùng Kiếm Vực!

Ngay cả như vậy, hắn cũng kém chút không thể đánh giết đối phương!

Lần này, may mắn mà có ám chi pháp tắc, bởi vì hắn vừa mới nếu như không phải nhập thân vào đối phương cái bóng trên, đối phương quả quyết là đã đào thoát.

Lần này, Dương Diệp đối ám chi pháp tắc có một cái phát hiện mới, cái kia chính là, chỉ cần hắn nhập thân vào đối phương cái bóng bên trên, đối phương chuyển dời, hắn cũng sẽ đi theo chuyển dời!

Ý vị này cái gì?

Mang ý nghĩa chỉ cần bị hắn dính bên trên, cũng đừng nghĩ đào thoát!

Mà lại, hắn hiện tại ám chi pháp tắc so trước kia mạnh không biết bao nhiêu bội, chỉ cần hắn không động thủ, coi như hắn giấu ở một tên Chí cảnh cường giả cái bóng bên trong, tên kia Chí cảnh cường giả cũng không phát hiện được hắn. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không thể động thủ, cho dù là lộ ra một tia khí tức đều không được!

Mặc dù lần nữa đánh chết một tên Chí cảnh cường giả, nhưng là Dương Diệp vẫn không có khinh thị Chí cảnh cường giả, bởi vì hắn rất rõ ràng, một khi Chí cảnh cường giả không coi nhẹ hắn, đem hắn xem như cùng cấp bậc đối thủ mà đối đãi, khi đó, là hắn chết, vẫn là đối phương chết, tựu là một ẩn số.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới vẫy tay, nơi xa cái kia Chí cảnh cường giả đầu lập tức bay đến trong tay hắn, đón lấy, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Một khắc chung, giữa sân.

Giữa sân chỗ có người cũng đang nhìn Dương Diệp, Lục Ly Ca trong mắt là mang theo một tia kinh ngạc cùng chấn kinh, mà cái kia tử bào lão giả bọn người trong mắt thì là mang theo một tia nghi hoặc cùng một tia kiêng kị. Trước đó, bọn hắn cảm thấy Dương Diệp là yếu nhất, mà bây giờ, sự thật tàn khốc nói cho bọn hắn, trước mắt cái này dẫn theo Chí cảnh cường giả đầu người hắc bào nam tử, khả năng không phải yếu nhất!

Dương Diệp tiện tay quăng ra, cái kia Chí cảnh cường giả đầu lập tức rơi vào cái kia tử bào lão giả trước mặt, rồi mới nói: “Hiện tại, ba cặp ba. Vẫn đánh sao?”

Tử bào lão giả nhìn thật sâu một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Dương gia, Dương Yên, tốt, rất tốt, việc này, ta Vương gia nhớ kỹ.”

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất tại chân trời, cùng hắn cùng một chỗ tiêu thất còn có hai gã khác Chí cảnh cường giả.

Lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, “Ngươi là thế nào làm được?”

“Cái gì thế nào làm được?” Dương Diệp đạo.

“Đừng giả bộ choáng váng!”

Lục Ly Ca chỉ chỉ xa xa viên kia Chí cảnh cường giả đầu người, “Thế nào giết hắn? Đừng nói với ta ngươi quyền kia kỹ, ngươi quyền kia kỹ uy lực mặc dù cường đại, nhưng là còn chưa đủ dùng đánh giết một tên Chí cảnh cường giả!”

Dương Diệp nói: “Bí mật, át chủ bài, hiểu không?”

“Dừng a!”

Lục Ly Ca hừ lạnh một tiếng, “Có cái gì ghê gớm, Chí cảnh cường giả, ép ta, hai cái ta đều có thể giết.”

Dương Diệp nhún vai, rồi mới nhìn về phía một bên cái kia Lý Thiên Cửu, “Ngươi đây? Còn muốn đánh sao? Muốn đánh, hiện tại thế nhưng là đánh hai!”

Lý Thiên Cửu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, rồi mới nói: “Dương gia, Dương Yên, tốt, rất tốt, hôm nay hết thảy, ngày khác ta Lý Thiên Cửu nhất định trả lại gấp đôi.”

Nói, hắn liền muốn rời đi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Trả lại gấp đôi? Hừ, ngươi quá đề cao. Ta cho ngươi biết, thiếu gia nhà ta kỳ tài ngút trời, đừng nói ngươi, tựu là tại cái này toàn bộ hệ ngân hà thế hệ tuổi trẻ bên trong, ai có thể là đối thủ của hắn?"

"Uy uy!"

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Lục Ly Ca đột nhiên nói: "Lão huynh, ngươi cái này phét lác quá mức rồi a. Ta phải thừa nhận, cái kia Dương Yên quả thật có chút bản sự, nhưng là, ngươi nói hệ ngân hà toàn bộ thế hệ tuổi trẻ bên trong không có có người là đối thủ của hắn, cái này qua a. Đừng nói hắn, liền xem như ngươi Dương gia đệ nhất thiên tài Dương Liêm Sương cũng không dám nói là hệ ngân hà thế hệ tuổi trẻ đệ nhất cường giả!"

"Dương Yên? Trẻ tuổi một đời vô địch thủ"

Cái kia Lý Thiên Cửu bật cười một tiếng, "Thật sự là buồn cười đến cực điểm, cũng được, không cùng ngươi nhiều lời, trở về nói cho thiếu gia của ngươi, còn có ngươi, hôm nay trướng, ngày khác ta Lý Thiên Cửu nhất định cùng các ngươi tính cái rõ ràng!"

Nói xong, hắn quay người hóa thành một đạo thương mang tiêu thất tại chân trời.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, rồi mới quay người muốn đi, đúng lúc này, cái kia Lục Ly Ca đột nhiên ngăn tại hắn trước mặt, rồi mới nói: "Cái kia đại địa chi linh ở trên thân thể ngươi, đúng không?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Xác thực."

"Vậy ngươi mới vừa rồi còn dám dùng thần hồn thề!" Lục Ly Ca kinh ngạc nói.

Dương Diệp chỉ chỉ lồng ngực của mình, rồi mới nói: "Bởi vì ta không thẹn với lương tâm!"

Lục Ly Ca ngây cả người, rồi mới nói: "Cái này cũng không thẹn với lương tâm? Ngươi nội tâm của ngươi thật là thật cường đại a!"
Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới nói: "Dương gia thế nào đi?"

"Ngươi không phải Dương gia người sao?"

"Lạc đường được hay không a?"

Lục Ly Ca: ""

Lục Ly Ca trầm mặc một lát, rồi mới nói: "Ngươi không phải Dương gia người, đúng không?”

Lục Ly Ca không ngốc, tại Dương Diệp hỏi Dương gia thế nào chạy, hắn mới đột nhiên phát hiện, Dương Diệp trước đó làm những chuyện kia, giống như đều là đang tận lực để cho người khác đi tìm Dương gia, phải nói là gây sự với Dương Yên.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, rồi mới nói: “Thế nào nói sao, ta xem như Dương gia người, cũng không tính là Dương gia người.”

“Phục ngươi!”

Lục Ly Ca tức giận nói: “Là chính là, không phải cũng không phải là, cái gì xem như cũng không phải, kéo ta váng đầu.”

Dương Diệp nói: “Từ huyết thống đi lên nói, ta là Dương gia người, nhưng là từ trong lòng đi lên nói, ta không phải Dương gia người, rõ chưa?”

Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới nhẹ gật đầu, “Ta hiểu được, không nghĩ tới, ta đụng phải một cái giống như ta người. Duyên phận a!”

“Giống như ngươi? Ý gì?” Dương Diệp không hiểu.

Lục Ly Ca nhún vai, nói: “Hệ ngân hà có bát đại thế gia, trong đó có ta Lục gia, mà ta vốn là Lục gia, nhưng là bây giờ không phải là.”

“Tại sao?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca nói: “Tuổi nhỏ lúc, ta phải một loại quái bệnh, kinh mạch ngăn chặn, không cách nào tu luyện, ngươi biết, những thế gia này, chưa từng yêu cầu kẻ yếu, cho nên, liền đem tên của ta từ Lục gia gỡ ra, rồi mới biếm thành hạ nhân.”

Dương Diệp đánh giá một chút Lục Ly Ca, rồi mới nói: “Cuối cùng nhất gặp cái gì kỳ ngộ?”

Lục Ly Ca lắc đầu, “Không có kỳ ngộ, là lão tử ta chính mình từng chút từng chút đem kinh mạch đả thông, ai, mùi vị đó, thực mẹ hắn quá khó tiếp thu rồi. Nếu như từ đầu tới qua, ta tình nguyện tự sát cũng không muốn đi trùng kích kinh mạch.”

Dương Diệp nói: “Ngươi bây giờ thực lực cường đại như thế, Lục gia không có muốn ngươi trở về?”

Lục Ly Ca lắc đầu, “Thế nào biết? Nếu như ta là giống như Dương gia cái kia Dương Liêm Sương đồng dạng yêu nghiệt, bọn hắn có lẽ sẽ để cho ta trở lại Lục gia, nhưng cũng quý, ta không có như vậy yêu nghiệt. Cho nên, bọn hắn thế nào sẽ để cho một cái đối Lục gia sinh lòng oán hận người trở về Lục gia đây? Mà lại, coi như bọn hắn để lão tử trở về, lão tử cũng sẽ không trở về, ta còn không có như vậy không có cốt khí!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Làm người, không thể không có cốt khí." Nói, hắn đánh giá một chút Lục Ly Ca, rồi mới nói: "Ta còn thiếu cái làm việc vặt, không bằng cùng ta hỗn a? Ta bảo lãnh ngươi sau này vinh hoa phú quý a!"

"Cút đi!"

Lục Ly Ca tức giận nói: "Ngươi nha một bụng ý nghĩ xấu, không chừng ta thời điểm nào bị ngươi bán cũng không biết, bị bán khá tốt, liền sợ bị ngươi bán còn muốn thay ngươi kiếm tiền."

Dương Diệp: ""

Lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới nói: "Ta hiểu rõ cái địa phương có kiện bảo vật, ta ngấp nghé rất lâu, nhưng là một người không có nắm chắc, có hứng thú hay không cùng đi?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không hứng thú!" Nói xong, hắn xoay người rời đi. Hắn hiện tại, chỉ nghĩ đi Dương gia!

"Thế nào sẽ không hứng thú đây?"

Lục Ly Ca nói: "Ngươi biết là cái gì bảo vật sao? Luân Hồi quả! Có thể giúp người tăng lên tới Luân Hồi cảnh Luân Hồi quả."

Nghe được Lục Ly Ca, Dương Diệp lập tức ngừng lại, đón lấy, hắn quay người nhìn về phía Lục Ly Ca, rồi mới nói: "Vẫn thất thần làm cái gì? Dẫn đường a!"

Lục Ly Ca: ""

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1610: Dương gia đệ nhất thiên tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1605 Chương: Dương gia đệ nhất thiên tài!

Mặc dù cứu Tiểu Thiên là trọng yếu nhất sự tình, nhưng là, tăng thực lực lên trọng yếu giống vậy, phải biết, chỉ có thực lực càng thêm cường đại, mới có càng lớn cơ hội cứu ra Tiểu Thiên.

Dương gia, cũng không phải cái gì tiểu thế gia!

“Ngươi trước tỉnh táo một chút!”

Lục Ly Ca nói: “Cái đồ chơi này, không phải như vậy tốt, chúng ta đắc kế nhất trí lần, hiểu chưa?”

“Gặp nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca nhẹ gật đầu, “Là phi thường nguy hiểm. Bởi vì cái chỗ kia, là một cái thế gia chuyên môn dùng để bồi dưỡng Luân Hồi quả. Mà tại cái này toàn bộ hệ ngân hà, tựu nhà bọn hắn có cái này Luân Hồi quả, nhà bọn hắn, tựu là dựa vào cái này phát tài, cho nên, ngươi cảm thấy sẽ nguy hiểm không?”

“Chỉ có nhà bọn hắn có Luân Hồi quả?” Dương Diệp nói: “Tại sao?”

“Luân Hồi thụ!”

Lục Ly Ca nói: “Nhà bọn hắn có một viên Luân Hồi thụ, mà cho đến trước mắt, tại toàn bộ hệ ngân hà bên trong, nhà bọn hắn viên kia Luân Hồi thụ là duy nhất một viên, đương nhiên, hệ ngân hà như vậy lớn, địa phương khác có hay không cũng không phải là rất rõ ràng. Mà lại, có lẽ khác thế gia cũng có, chỉ là người ta không có bạo lộ ra mà thôi.”

“Cái nào thế gia?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca trầm giọng nói: “Vũ gia!”

“Rất lợi hại phải không?” Dương Diệp đạo.

Lục Ly Ca đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi tên ngốc này, quả quyết là Dương gia một vị nào đó thiếu gia, đúng không?”

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, “Ngươi thế nào biết?”

Lục Ly Ca trợn trắng mắt, “Ngươi ngay cả Vũ gia cũng không biết, điều này đại biểu ngươi trước kia quả quyết là bị các ngươi Dương gia đưa ra ngoài lịch luyện đi. Bây giờ trở về đến, nhất định là vì tham gia cái kia cái gì thế tử tranh đoạt a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi chính mình một người trở về?” Lục Ly Ca hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vâng.”

“Không có giúp đỡ?”

“Có mấy cái.”

“Bao nhiêu?” Lục Ly Ca kinh ngạc nói.

Dương Diệp hỏi lại, “Nếu không muốn mấy cái?”

Lục Ly Ca lắc đầu, “Ngươi xong. Ngươi nhất định phải chết.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Lục Ly Ca lại nói: “Ngươi biết cái kia Dương Yên sao? Ngươi cũng đã biết hắn phía sau có bao nhiêu thế lực đang ủng hộ? Mẹ của hắn nhà mẹ đẻ, hắn mấy cái thê tử nhà mẹ đẻ, còn có hắn chính mình thành lập thế lực mà hắn tại Dương gia mấy vị thiếu gia bên trong, còn không phải có thế lực nhất.”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Kỳ thật, cũng không phải hoàn toàn không có cơ hội, nếu như ngươi có thể làm cho các ngươi Dương gia cái kia Dương Liêm Sương đứng tại ngươi bên này, chậc chậc, vậy ngươi cơ hội có thể thật lớn.”

“Dương Liêm Sương?” Dương Diệp hỏi: “Cái gì quỷ?”

“Các ngươi Dương gia đệ nhất thiên tài a!”

Lục Ly Ca nói: “Nữ nhân này nhưng rất khó lường, nghe nói một năm trước nàng liền đã nửa bước Chí cảnh, đến bây giờ, khả năng đã là Chí cảnh. Nói thật, nếu như nàng là nam, các ngươi những này gia hỏa trực tiếp có thể trở về gia ôm hài tử. Đáng tiếc, nàng không phải nam, mà Dương gia chỉ có thể nam kế nhiệm gia chủ. Nếu không, ai dám cùng ngươi nàng tranh?”

Chí cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái kia Dương Liêm Sương niên kỷ đoán chừng không cao hơn ba mươi tuổi, nếu như đối phương thực đã đạt đến Chí cảnh, mà không đến ba mươi tuổi Chí cảnh tại tăng thêm loại này yêu nghiệt bản thân quả quyết liền có khiêu chiến vượt cấp năng lực ngẫm lại cũng có chút dọa người a!

Lục Ly Ca nói: “Nàng thực lực chỉ là phụ, chủ yếu là nàng tại Dương gia danh vọng vô cùng cao, có thể nói, thế hệ tuổi trẻ bên trong, nàng ra, nàng tựu đại biểu toàn bộ Dương gia. Cho nên, ngươi nếu là có thể để nàng tới giúp ngươi, cơ hội của ngươi sẽ rất lớn rất lớn.”

Dương Diệp lắc đầu, “Mọi thứ, dựa vào người không bằng dựa vào mình. Không nói những thứ này, nói một chút cái kia tạo hóa quả đi. Phục dụng cái kia Luân Hồi quả, thật sự có thể đạt đến Luân Hồi cảnh?” Thực lực của hắn bây giờ, mặc dù không tệ, nhưng là đối với những cái kia chân chính yêu nghiệt, vẫn còn có chút chênh lệch.

Khỏi cần phải nói, tựu là trước mắt cái này Lục Ly Ca, hắn cũng không nhất định có thể đánh giết, phải biết, trước mắt gia hỏa này, cũng là có đánh giết Chí cảnh cường giả năng lực. Hắn có át chủ bài, người ta đồng dạng có át chủ bài!

“Không nói nhất định có thể đạt đến Luân Hồi cảnh!”

Lục Ly Ca nói: “Cái đồ chơi này, chỉ đối loại kia tự thân cơ sở phi thường thâm hậu người hữu dụng, cũng chỉ có loại người này, mới dám phục dụng nó, nếu không, loại kia vừa tới Âm Dương cảnh, tự thân cơ sở bất ổn người coi như phục dụng nó quả quyết cũng không có cái gì dùng, coi như cưỡng ép tăng lên tới Luân Hồi cảnh, cũng sẽ lưu lại rất nhiều tai hại, không chỉ có như thế, hắn bản thân thực lực, cũng quả quyết kém xa tít tắp bình thường Luân Hồi cảnh cường giả.”

Nói đến đây, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, rồi mới nói: “Ngươi khí tức thâm trầm như biển, xem xét coi như căn cơ cùng cơ sở đặc biệt ổn, cho nên, có thể phục dụng cái này Luân Hồi quả.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đi thôi, đi đoạt!”

“Đoạt cái đầu của ngươi a!”

Lục Ly Ca tức giận nói: “Ngươi cho rằng Vũ gia là cái gì? Đi đoạt? Chỉ chúng ta loại này, đi một vạn cái đều là có đi không về.”

Dương Diệp khó hiểu nói: “Không đi cướp, chẳng lẽ tìm người ta muốn? Người ta sẽ cho? Hay là nói, đi trộm?”

“Chà chà!”

Lục Ly Ca đánh giá một chút Dương Diệp, “Không phải đoạt, tựu là trộm, ngươi trước kia có phải hay không làm thổ phỉ?”

Dương Diệp: “”

Lục Ly Ca nói: “Đừng nhúc nhích lệch ra đầu óc. Vũ gia gia tộc này, thực lực cường đại đến ngươi không cách nào tưởng tượng, dùng tới não cân, chỉ biết tìm đường chết. Lần này, chúng ta phải dùng đang lúc phương thức. Vũ gia không biết tại cái gì địa phương đạt được một thanh kiếm gỗ cùng một tấm bia đá, rồi mới bọn hắn bày tại Võ Điện cửa, nói chỉ cần hiểu thấu đáo bí mật trong đó người, không chỉ có có thể thu hoạch được Vũ gia Luân Hồi quả hai cái, càng có thể tiến Vũ gia võ đạo trận nghiên cứu Vũ gia võ học.”

“Kiếm gỗ? Bia đá?” Dương Diệp không hiểu, “Đó là cái gì?”

Lục Ly Ca lắc đầu, “Ta cũng không phải rất rõ ràng, dù sao, chúng ta có thể đi thử thời vận, vạn nhất bị chúng ta phá vỡ bí mật trong đó đây?”

“Sẽ có hay không có cái gì âm mưu?”

Dương Diệp nói: “Vạn nhất chúng ta phá giải bí mật trong đó, rồi mới Vũ gia tới giết người diệt khẩu?”

“Sẽ không!”

Lục Ly Ca nói: “Vũ gia danh tiếng phi thường tốt, loại chuyện này, bọn hắn sẽ không làm. Cho nên, đi thử xem sao?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, rồi mới nói: “Thử một chút đi.”

Lục Ly Ca nhẹ gật đầu, “Đi!”

“Chờ một chút!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới nói: “Thay ta hộ pháp một cái.”

Nói xong, hắn ngay tại chỗ xếp bằng ở hư không, rồi mới một tia phân thân chìm vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Hồng Mông Tháp bên trong.

Dương Diệp phân thân mới vừa xuất hiện, Tiểu Bạch cùng Tử Nhi chính là xuất hiện ở trước mặt hắn, mà Tiểu Bạch thì ôm một cái thổ hoàng sắc quang cầu.

Đại địa chi linh!

Cái này quang cầu chính là đại địa chi linh!

Tiểu Bạch đem quả cầu ánh sáng kia ôm đến Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp đang muốn đi cầm, cái kia thổ hoàng sắc quang cầu lại là đột nhiên vọt đến Tiểu Bạch phía sau.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, rồi mới dùng nàng móng vuốt nhẹ nhàng vỗ vỗ cái kia đại địa chi linh, dường như đang nói cái gì.

Một lát sau, cái kia đại địa chi linh chậm rãi trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, rồi mới nhẹ nhàng đụng đụng Dương Diệp.

Dương Diệp mỉm cười, rồi mới cũng nhẹ nhàng sờ lên cái kia đại địa chi linh.

Đại địa chi linh!

Hắn là nhìn thấy qua, tựu là Thiên Thiên đại lục cái kia. Đại địa chi linh, ẩn chứa đại địa chi lực, có thể nói, nó tựu là một kiện siêu cấp phòng ngự giáp. Đáng tiếc là, hắn không thể đem Thiên Thiên đại lục đại địa chi linh mang đến, bởi vì nếu như hắn mang đi Thiên Thiên đại lục đại địa chi linh, đối kia Thiên Thiên đại lục tổn thương là phi thường lớn.

Một cái thế giới, thiếu khuyết đại địa chi linh, cái này mang ý nghĩa, phiến đại lục này đại địa sinh cơ đem dần dần tiêu thất.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía cái kia đại địa chi linh, rồi mới nói: “Sau này ta nếu là có cần chính là, ngươi đúng vậy có thể giúp một tay?”

Cái kia đại địa chi linh còn chưa biểu thị, một bên Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, dường như nghĩ đến cái gì, nàng vội vàng đem đại địa chi linh bế lên, rồi mới lại gật đầu một cái.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, rồi mới đem Tiểu Bạch ôm vào trong ngực hung hăng hôn một cái, cái này tiểu gia hỏa, thật là đáng yêu.

Cùng Tiểu Bạch còn có Tử Nhi chơi đùa một hồi, Dương Diệp đi tới tầng thứ ba, lúc này, An Nam Tĩnh vẫn như cũ xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng là đỉnh đầu nàng trên cái kia kim sắc tiểu nhân lại là càng ngày càng hư ảo. Hiển nhiên, phải kết thúc.

Hắn mặc dù bởi vì hắc động nguyên nhân, làm cho thực lực mình tăng nhiều, nhưng là hắn tin tưởng, lần này sau, An Nam Tĩnh thực lực chắc chắn sẽ không so với hắn yếu, bởi vì trải qua lần này truyền thừa, An Nam Tĩnh thực lực quả quyết sẽ có được một cái chất lột xác.

“Đây là hệ ngân hà?” Lúc này, một bên Hiểu Vũ Tịch đi tới.

Dương Diệp giữ chặt Hiểu Vũ Tịch tay, rồi mới nhẹ gật đầu, “Cách Dương gia không xa.”

Hiểu Vũ Tịch nắm thật chặt Dương Diệp tay, “Cẩn thận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cùng Hiểu Vũ Tịch nói chuyện phiếm một hồi, hắn chính là rời đi Hồng Mông Tháp.

Trong hiện thực.

Dương Diệp mở mắt, mới vừa mở ra mắt chính là gặp được cái kia Lục Ly Ca, lúc này, Lục Ly Ca chính không hề chớp mắt nhìn chầm chầm hắn.

“Làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, rồi mới lui qua một bên, nói: “Ta còn tưởng rằng ngươi ngủ thiếp đi đâu.”

Dương Diệp: “”

Lục Ly Ca lắc đầu, “Đi thôi, Nguyên Vũ hệ cách nơi này cũng không gần.”

Nói, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một tia đao mang tiêu thất tại nơi xa.

Dương Diệp vội vàng đi theo.

Nhưng mà còn chưa đi bao lâu, Dương Diệp cùng Lục Ly Ca sắc mặt hai người lúc này biến đổi, ngay sau đó, hai người trực tiếp ngừng lại, không chỉ có như thế, hai người càng là hướng chuồn ngàn trượng. Mà đúng lúc này, hai người trước đó chỗ đứng không gian đột nhiên khẽ run lên, lập tức, năm tên lão giả xuất hiện ở trước mặt hai người.

Năm tên Chí cảnh cường giả!

Cầm đầu là một tên ông lão mặc áo bào xám, mà tại lão giả này phía sau, trong đó có ba tên lão giả Dương Diệp cùng Lục Ly Ca cũng không lạ lẫm, bởi vì cái kia ba tên lão giả chính là trước đó cùng bọn hắn đại chiến qua cái kia ba tên Chí cảnh cường giả.

“Vương gia, Vương vân” Dương Diệp bên người, Lục Ly Ca gắt gao nhìn xem tên kia áo xám lão giả, “Người này, không phải ngươi ta có thể chỗ địch. Chúng ta”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ lên hai tay, nói: “Ta đầu hàng!”

Lục Ly Ca: “”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1611: Không phải hắn chết, tựu là hắn chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1606 Chương: Không phải hắn chết, tựu là hắn chết!

Đầu hàng?

Giữa sân mọi người đều là bị Dương Diệp bất thình lình một câu làm ngây ngẩn cả người.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người lóe lên, cái này lóe lên trực tiếp vọt đến vạn trượng bên ngoài, thoáng qua, hắn trực tiếp tiêu thất ở trong tầm mắt của mọi người.

Chạy trốn!

Đám người: “...”

“Truy!”

Lúc này, cái kia áo xám lão giả đột nhiên nói. Hắn thanh âm rơi xuống, cái kia tử bào lão giả cùng một tên khác Chí cảnh cường giả lập tức hướng phía Dương Diệp vị trí đuổi tới.

Lúc tử bào lão giả ba người đuổi theo Dương Diệp, cái kia áo xám lão giả ánh mắt lập tức rơi vào Lục Ly Ca trên thân, đang muốn nói chuyện, Lục Ly Ca đột nhiên giơ lên hai tay, nói: “Ta cũng đầu hàng!”

Áo xám lão giả lạnh lùng nhìn xem Lục Ly Ca, không nói gì, mặc dù không có nói chuyện, nhưng là hắn khí tức lại là đã phong tỏa ngăn cản Lục Ly Ca.

Lục Ly Ca cười ngượng ngùng cười, “Ta, ta thực đầu hàng a.”

Áo xám lão giả hướng phía Lục Ly Ca đi đến, “Ngươi mặc dù là Lục gia con rơi, nhưng là, ta đối với ngươi lại là có mấy phần thưởng thức, dù sao, dựa vào đả thông kinh mạch bế tắc, hay là yêu cầu đại nghị lực, đồng thời không dựa vào Lục gia tư nguyên tựu đạt đến giờ đây loại tình trạng này, ở cái này trẻ tuổi một đời bên trong, ngươi cũng coi như cái nhân vật. Giao ra ta Vương gia đại địa chi linh, ta đúng vậy giết ngươi.”

Lục Ly Ca giang tay ra, “Ta nói ta không có, ngươi tin không?”

“Vậy liền cùng ta trở về Vương gia một chuyến!”

Áo xám lão giả nói cho hết lời, tay phải hướng thẳng đến Lục Ly Ca bắt tới, một trảo này, Lục Ly Ca không gian chung quanh trực tiếp biến thành khu vực chân không, cùng lúc đó, một cỗ cường đại lực lượng liền muốn đem Lục Ly Ca cả người trực tiếp đập vỡ!

Lục Ly Ca thu hồi nụ cười, hắn trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, một cỗ kinh khủng đao ý từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, đón lấy, hắn rút đao bỗng nhiên tựu là một trảm...

...

Một khắc chung, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn vừa dừng lại, cái kia tử bào lão giả ba người chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên dừng lại, tử bào lão giả ba người thần sắc lập tức đề phòng rồi lên, bọn hắn thế nhưng là không có quên, trước mắt vị này lúc trước thế nhưng là trong thời gian thật ngắn tựu từng đánh chết một tên Chí cảnh cường giả.

Dương Diệp nhìn thoáng qua tử bào lão giả ba người một chút, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, tử bào lão giả trong mắt lóe lên một vòng khinh thường, tay phải có chút nâng lên, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, hắn sắc mặt đột nhiên biến đổi, không chỉ có hắn, ở bên cạnh hắn cái kia hai tên Chí cảnh cường giả đều là biến sắc, bởi vì Dương Diệp đã đi tới trước mặt của bọn hắn.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp bên người đột nhiên nhiều hai tên người áo đen!

Nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Tử bào lão giả trong lòng ba người hoảng hốt, ba người liền muốn rút lui, mà đúng lúc này, một cỗ ý cảnh cùng hai cỗ cường đại mùi huyết tinh đột nhiên bao phủ bọn hắn ba trên thân người, đón lấy, một đạo kiếm quang ở trong mắt ba người chợt lóe lên!

Xùy!

Vì cái gì tử bào lão giả lập tức cứng ngắc tại nguyên chỗ, hắn ánh mắt đờ đẫn mà nhìn xem phía trước, “Kiếm ý... Sát ý...”

Thanh âm rơi xuống.

Xùy!

Một đạo tiên huyết từ tử bào lão giả giữa lông mày bắn ra, hắn trong mắt lại không sắc thái.

Một kiếm miểu sát tử bào lão giả, Dương Diệp không có đang xuất thủ, mà là thân hình lóe lên, thối lui đến ngàn trượng có hơn.

Mà lúc này, cái kia hai cái huyết khôi cũng lui trở về hắn bên người, còn như cái kia hai gã khác Chí cảnh cường giả, lúc này đã hôi phi yên diệt.

Hai cái huyết khôi mặc dù xem như Chí cảnh, nhưng là, hai cái này huyết khôi chiến lực thế nhưng là xa Chí cảnh cường giả, ở tăng thêm trước đó hắn Sát Lục Kiếm Ý trấn áp cùng xuất kỳ bất ý, cái kia tử bào lão giả ba người trực tiếp bị toàn bộ miểu sát!

Mà hắn sở dĩ có thể không cần ám chi pháp tắc tựu đánh giết cái kia tử bào lão giả, nguyên nhân chủ yếu nhất hay là cái kia hai cái huyết khôi, cái kia hai cái huyết khôi khí tức tăng thêm hắn Sát Lục Kiếm Ý, cái này khiến phải tử bào lão giả ba người trong khoảnh khắc đó đều không thể động đậy, mà đối với hắn cùng hai cái huyết khôi tới nói, trong chớp nhoáng này đầy đủ.

Đương nhiên, đây cũng là bởi vì tử bào lão giả ba người không nghĩ tới Dương Diệp bên người lại đột nhiên xuất hiện hai cái Chí cường giả, nếu không, tử bào lão giả ba người coi như chiến không được Dương Diệp bên này, nhưng là trốn vẫn còn có cơ hội.

Dương Diệp không có để lại thi thể, bởi vì hắn khống chế hai cái này huyết khôi, đã là cực hạn của hắn, mà lại, dùng Nhất Kiếm Luân Hồi đánh chết cường giả, căn bản là không có cách làm khôi lỗi, còn nữa, kiếm ý của hắn, cũng không đủ đến luyện chế Chí cảnh cường giả khôi lỗi!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn lướt qua bốn phía, rồi mới thân hình khẽ động tiêu thất ngay tại chỗ.

Một bên khác.

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, một bóng người trực tiếp bay ngược ra ngoài, cái này vừa bay, trọn vẹn bay mấy ngàn trượng mới dừng lại.

đọc❤truyệ
n ở // t ruyencuatui.net/ Bóng người này chính là cái kia Lục Ly Ca!

“Mặc dù không tệ, nhưng là đối với lão phu tới nói, hay là quá yếu!”

Áo xám lão giả chậm rãi hướng phía Lục Ly Ca đi đến, “Cái kia đại địa chi linh chính là thiếu gia nhà ta bồi dưỡng, đối thiếu gia nhà ta tới nói, cực kỳ trọng yếu. Mặc dù không có ở trên thân thể ngươi, bất quá, lão phu biết, ngươi quả quyết biết ở người nào trên thân. Cuối cùng nhất một cơ hội, nói ra, lão phu nói không chừng sẽ thả ngươi một con đường sống, nếu không…”

“Trên người Lý Thiên Cửu!”

Lục Ly Ca lau khóe miệng tiên huyết, “Lý Thiên Cửu đã đem cái kia đại địa chi linh mang về Lý gia, ngươi hẳn là đi Lý gia tìm hắn mới là.”

“Không biết sống chết!”

Áo xám lão giả hừ lạnh một tiếng, “Trước khi đến, lão phu đã đi đi tìm cái kia Lý Thiên Cửu, nhưng mà, cái kia đại địa chi linh cũng không có ở trên người hắn, ngươi…”

“Ở thiếu gia nhà ta trên thân!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở phía xa vang lên.

Áo xám lão giả hai mắt nhắm lại, rồi mới quay đầu nhìn về phía thanh âm nơi phát ra chỗ, rất nhanh, một tên người áo đen xuất hiện ở nơi xa.

Tên này người áo đen, chính là Dương Diệp.

Khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, áo xám lão giả hai tay lập tức nắm chặt lên, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, rồi mới nói: “Bọn hắn đều đã chết!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Thiếu gia nhà ta để cho ta mang câu nói cho ngươi, đại địa chi linh ở trên người hắn, ngươi phải có bản sự, liền đi Dương gia tìm hắn.”

“Dương Yên sao?”

Áo xám lão giả nhẹ gật đầu, “Không hổ là Dương gia người, cướp bóc đều cướp lớn lối như thế. Rất tốt, ngươi cũng thay thiếu gia nhà ta mang câu nói cho hắn, liền nói việc này, thiếu gia của chúng ta hắn nhớ kỹ.”

Nói xong, hắn cùng một bên tên kia Chí cảnh cường giả trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

“Tựu như thế đi?” Một bên, Lục Ly Ca kinh ngạc nói.

“Nếu không đây?” Dương Diệp nhạt tiếng nói. Hắn đương nhiên biết, áo xám lão giả là muốn giết hai người bọn họ, nhưng là giờ phút này, áo xám lão giả không dám. Bởi vì vừa mới tử bào lão giả ba người đã toàn bộ đều treo, áo xám lão giả sợ, sợ chung quanh có Dương gia cường giả!

Kỳ thật ở áo xám lão giả trong lòng, không phải sợ có Dương gia cường giả, mà là cảm thấy chung quanh nhất định có Dương gia cường giả, bởi vậy, hắn mới lựa chọn lập tức rút đi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Ly Ca, nói: “Không có sao chứ?”

Lục Ly Ca lắc đầu, rồi mới nói: “Mặc dù đánh không lại hắn, nhưng là hắn muốn giết ta, cũng không có như vậy dễ dàng.” Nói đến đây, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, lại nói: “Ngươi là thế nào giải quyết ba cái kia gia hỏa?”

“Bí mật!” Dương Diệp đạo.

Lục Ly Ca nhún vai, cũng không đang đuổi hỏi cái này vấn đề, “Lại nói, ngươi cùng cái kia Dương Yên có phải hay không có cái gì ân oán a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Không phải hắn chết, tựu là hắn chết!”

Lục Ly Ca ngây cả người, rồi mới lắc đầu, “Ta thay kia gia khỏa mặc niệm!”

Dương Diệp nói: “Đi thôi, đi cái kia cái gì Vũ gia.”

Lục Ly Ca nhẹ gật đầu, rồi mới nói: “Trước chữa thương một cái đi!”

Nửa canh giờ, hai người rời đi tại chỗ.

Trên đường đi, Dương Diệp không ngừng hướng Lục Ly Ca nghe ngóng hệ ngân hà sự tình, từ Lục Ly Ca trong miệng, hắn đối hệ ngân hà kết luận một thứ đại khái.

Ở cái này hệ ngân hà Trung Thiên thế giới bên trong, có bát đại thế gia, theo thứ tự là Doanh gia, Vũ gia, Dương gia, Lý gia, Vương gia, Lục gia, Khô gia, cùng Tần gia. Bát đại thế gia hùng cứ hệ ngân hà Trung Thiên thế giới, ở cái này hệ ngân hà Trung Thiên thế giới bên trong, mặc dù cũng có khác chủng tộc, tỉ như Yêu tộc, Man tộc chờ một chút, nhưng là, mặc kệ cái gì tộc, đều không có có nhân tộc mạnh mẽ!

Hệ ngân hà Trung Thiên thế giới, là Nhân tộc mạnh nhất!

Mà ở cái này bát đại thế gia bên trong, mạnh nhất là Doanh gia, tiếp theo là Vũ gia cùng Dương gia, mà thần bí nhất thì là Khô gia. Còn như chỗ nào thần bí, Lục Ly Ca chưa hề nói, dù sao hắn nói đúng là rất thần bí.

Khô gia, thần bí nhất, cũng vai trò thấp nhất, gia tộc kia bên trong người chưa từng đi ra gây chuyện, nhưng là, mặc kệ là Doanh gia, hay là danh xưng người điên gia tộc Dương gia, cũng sẽ không đi tuỳ tiện trêu chọc gia tộc này.

Không chỉ có như thế, ở đều đại thế gia bên trong, bao quát Doanh gia cùng Dương gia, đều có xuống mệnh lệnh, không được chủ động trêu chọc Khô gia người, nếu như có thể, có thể để cho Khô gia tử đệ ba phần.

Bởi vì cái này mệnh lệnh, cái này khiến phải Khô gia lộ ra càng thêm thần bí.

Ngoại trừ Doanh gia, Vũ gia cùng Dương gia còn có thần bí Khô gia bên ngoài, còn lại tứ đại thế gia, thực lực đều ở sàn sàn với nhau.

Kỳ thật, phải nói, bát đại thế gia thực lực tổng hợp đều không kém nhiều. Cho dù là mạnh nhất Doanh gia, cũng không thể nói muốn diệt nhà ai cũng có thể diệt. Chính vì vậy, bát đại thế gia tầm đó mới có thể một mực bình an vô sự.

Bởi vì ai cũng không dám tuỳ tiện bốc lên chiến tranh!

Đương nhiên, đây cũng là lợi ích không đủ nguyên nhân, lúc lợi ích lớn hơn phát động chiến tranh mà trả ra đại giới lúc, hệ ngân hà Trung Thiên thế giới, liền sẽ không bình tĩnh.

Đáng giá nói chuyện chính là, hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, rất rất lớn, lớn vô cùng, đến tột cùng lớn bao nhiêu, không có có người biết, dù sao cho tới bây giờ, bát đại thế gia đều đang không ngừng hướng phía những cái kia nơi chưa biết khai thác.

Không chỉ có hướng phía hệ ngân hà, có thế gia còn hướng lấy hệ khác, khác vũ trụ thăm dò, cũng không phải thăm dò, hẳn là chinh phục, rồi mới cướp đoạt!

Chinh phục, cướp đoạt!

Đây chính là hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ bát đại thế gia cộng đồng tôn chỉ!

“Phía trước tựu là Nguyên Vũ hệ!”

Đúng lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nói.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1612: Vũ Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1607 Chương: Vũ Tổ!

Nguyên Vũ hệ.

Nhìn phía xa cái kia một mảnh tinh hệ, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng. Bởi vì, ở cái kia một mảnh tinh hệ bên trong, hắn cảm nhận được rất rất nhiều khí tức cường đại. Không chỉ có như thế, mảnh này tinh hệ còn cho hắn một cái cảm giác, cái kia chính là mảnh này tinh hệ phảng phất là một cái cự đại trận pháp.

“Diễn Vũ trận!”

Đúng lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Mảnh này tinh hệ, tựu là một cái cự đại trận pháp.”

“Như thế lớn trận!”

Dương Diệp hỏi: “Người nào bố trí?”

“Vũ Mục.”

Lục Ly Ca nói: “Năm đó Vũ gia người sáng lập, cũng là hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ đã từng mạnh nhất mấy người một trong. Người này, quả nhiên là tuyệt thế thiên tài, nghe đồn năm đó, bất kỳ cái gì công pháp võ kỹ, chỉ cần hắn nhìn một lần liền có thể lập tức học được, đồng thời còn có thể đem cải thiện, trở nên càng mạnh mẽ hơn.”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, lại nói: “Ngươi biết điều này có ý vị gì sao? Mang ý nghĩa người khác cùng hắn giao thủ, chỉ cần ngươi thi triển qua huyền kỹ, hắn liền có thể lập tức sao chép được, đồng thời lập tức cải thiện ngươi chính mình huyền kỹ, đang dùng ngươi huyền kỹ đến đánh bại ngươi!”

“Yêu nghiệt!” Dương Diệp trầm giọng nói.

“Nào chỉ là yêu nghiệt!”

Lục Ly Ca đạo; “Năm đó, hắn nhưng là nắm giữ chín loại ý cảnh, hắn là hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ trong lịch sử, lĩnh ngộ ý cảnh nhiều nhất một người.”

Chín loại ý cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này đã khó mà dùng yêu nghiệt để hình dung a. Bất quá, An Nam Tĩnh cũng không kém, bởi vì An Nam Tĩnh hiện tại tựu nắm giữ sáu loại ý cảnh, đồng thời đem sáu loại ý cảnh dung hợp, chỉ bất quá ý cảnh của nàng dung hợp về sau, tựu khó mà tại tăng lên.

Nếu không, nếu như nàng sáu loại ý cảnh cũng đạt đến quy nguyên cảnh, vậy thì không phải là kinh khủng, mà là vô cùng vô cùng kinh khủng.

Khi đó, chỉ sợ hắn đều không phải là đối thủ của An Nam Tĩnh!

Lúc này, Lục Ly Ca lại nói: “Cuối cùng, hắn bế quan trăm năm, nghiên cứu thiên hạ võ kỹ, sau đó cải tạo thiên hạ võ kỹ, đến mức hiện tại rất nhiều võ kỹ, đều là trải qua hắn cải tạo. Có thể nói, một mình hắn, thôi động hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ võ đạo văn minh. Cũng bởi vì hắn cái này cống hiến, năm đó thế nhân đều tôn xưng hắn là: Vũ Tổ!”

Vũ Tổ!

Dương Diệp trong đầu đột nhiên xuất hiện một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là, cái này Vũ Tổ cùng cái kia Tiêu Diêu Tử người nào càng yêu nghiệt, người nào lợi hại hơn một chút đây?

“Năm đó, thời đại kia, là Vũ gia thời đại!”

Lục Ly Ca lại nói: “Thời đại kia, Vũ gia mạnh nhất, mạnh đến còn lại thất đại thế gia không thể không liên thủ đến đối kháng Vũ gia.”

“Liên thủ đối kháng?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca nhẹ gật đầu, “Kỳ thật, cái này rất bình thường. Nói như vậy, chỉ cần cái nào một nhà xuất hiện loại kia vượt thời đại tuyệt thế yêu nghiệt, vậy còn dư lại mấy đại thế gia quả quyết liền sẽ liên thủ đến đối kháng. Nếu không, mọi người rất có thể đều sẽ bị tiêu diệt từng bộ phận.”

“Dương gia đã từng cũng xuất hiện qua loại này yêu nghiệt sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Đương nhiên!”

Lục Ly Ca nói: “Không chỉ có các ngươi Dương gia, bất kỳ cái gì một cái thế gia đều xuất hiện qua loại này tuyệt thế yêu nghiệt. Bát đại thế gia, sở dĩ có thể hùng bá hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, cũng là bởi vì đều đại thế gia đã từng xuất hiện loại này tuyệt thế thiên tài, ra một cái tuyệt thế thiên tài, chí ít có thể bảo lãnh một cái gia tộc vạn năm không suy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Không nói cái này, đi thôi, đi gặp kia cái gì kiếm gỗ cùng bia đá.”

“Tốt!”

Lục Ly Ca thanh âm rơi xuống, hắn cả người liền là đã tiêu thất ngay tại chỗ, Dương Diệp cũng lập tức đi theo.

Nguyên Vũ thành.

Ở Lục Ly Ca dẫn đầu dưới, hai người tới Nguyên Vũ thành. Nguyên Vũ thành, là Nguyên Vũ hệ phồn hoa nhất một tòa thành thị, cũng là Nguyên Vũ hệ nhân khẩu nhiều nhất một tòa thành thị.

Mặc dù đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng là ở nhìn thấy Nguyên Vũ thành lúc, Dương Diệp vẫn là bị rung động đến.

Phi thường lớn!

Nguyên Vũ thành chi lớn, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn. Chỉ riêng tường thành, tựu khoảng chừng chừng năm trăm trượng cao, về phần độ rộng, căn bản không nhìn thấy đầu, dù sao dùng hắn ánh mắt là không nhìn thấy cuối cùng.

“Đừng chấn kinh!”

Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Cái này coi như không là cái gì, ngươi nếu là đi võ giới bên trong, ở trong đó kiến trúc mới thật sự là dọa người.”

“Võ giới?” Dương Diệp không hiểu.

Lục Ly Ca nói: “Tựu là người nhà họ Vũ chỗ ở, cái chỗ kia, không giống nơi này, người nào đều có thể tới, cái chỗ kia, người bình thường là không thể đi vào.” Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cái tên này, thật là Dương gia người?”

“Vì cái gì hỏi như vậy?” Dương Diệp đạo.

Lục Ly Ca nói: “Bởi vì ta phát hiện, ngươi đối hệ ngân hà một ít chuyện, không có chút nào biết. Mà coi như các ngươi từ nhỏ bị ngoại thả lịch luyện, cũng không trở thành như thế vô tri a.”

Dương Diệp: “...”

“Lục Ly Ca!”

Đúng lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một thanh âm.

Dương Diệp cùng Lục Ly Ca quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ba tên nam tử chính hướng phía bọn hắn bên này đi tới. Khi thấy cái này ba tên nam tử lúc, Dương Diệp phát hiện, Lục Ly Ca thần sắc âm trầm

xuống.

Rất nhanh, ba tên nam tử đi tới Dương Diệp trước mặt hai người, cái kia cầm đầu áo lam nam tử nhẹ cười cười, “Không nghĩ tới ở cái này gặp được ngươi, nghĩ đến, ngươi cũng hẳn là vì chuôi này kiếm gỗ cùng bia đá mà tới...”

Truyện Của Tui . net Nói đến đây, hắn đánh giá một chút Lục Ly Ca, sau đó nói: “Cũng thế, ngươi bây giờ mới Âm Dương cảnh, nếu như không có Luân Hồi quả, muốn đạt tới Luân Hồi cảnh, ít nhất phải vài chục năm. Bất quá, cái này Luân Hồi quả, đúng vậy tốt như vậy phải a!”

“Lục Nguyên, nói xong sao?” Lục Ly Ca âm thanh lạnh lùng nói: “Nói xong, tựu có thể lăn.”

“Làm càn!”

Lúc này, Lục Nguyên bên phải tên kia bạch bào nam tử phẫn nộ quát: “Lục Ly Ca, ngươi làm sao cùng đường ca nói chuyện?”

“Đường ca?”

Lục Ly Ca cười lạnh một tiếng, “Lục Lâm, ngươi làm rõ ràng, ta hiện tại đã không phải là người của Lục gia.”

Lục Nguyên lắc đầu, “Ngươi hà tất phải như vậy? Chỉ cần ngươi nguyện ý cúi đầu, hướng gia tộc nhận cái sai, ngươi lập tức tựu có thể trở về Lục gia, mà cái kia Luân Hồi quả, cũng dễ như trở bàn tay. Mà lại, một mình ngươi bên ngoài, không có gia tộc duy trì, thành tựu, chung quy là có hạn.”

“Đó là của ta sự tình!” Lục Ly Ca nhạt tiếng nói: “Mà lại, Lục gia nhiều ta một cái không nhiều, thiếu ta không thiếu một cái, không phải sao?”

“Thôi được!”

Lục Nguyên nói: “Việc này, chúng ta sau này lại nói.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Ta được đến tin tức, nghe nói ngươi cùng Lý gia Lý Thiên Cửu đoạt Vương gia đại địa chi linh, cái kia đại địa chi linh ở trên thân thể ngươi sao?”

Lục Ly Ca cười lạnh một tiếng, “Ta nói ngươi Lục Nguyên hôm nay thay đổi thế nào cái dạng, nguyên lai là vì đại địa chi linh a.”

Lục Nguyên nói: “Ta đang luyện chế một kiện phòng ngự pháp bảo, đang cần một cái Khí Linh, ngươi cũng biết, phòng ngự tính pháp bảo, đại địa chi linh thích hợp nhất. Ta cũng không cùng ngươi quanh co lòng vòng, ngươi đem đại địa chi linh cho ta, ta hướng đi gia tộc vì ngươi cầu một viên Luân Hồi quả, đồng thời thay ngươi cầu tình, để ngươi trở về Lục gia, như thế nào?”

“Ngươi coi ta là ngớ ngẩn sao?”

Lục Ly Ca âm thanh lạnh lùng nói: “Lục Nguyên, ngươi đức hạnh gì ta còn không rõ ràng lắm? Còn có, đại địa chi linh không có trên người ta, ở Dương gia Dương Yên thiếu gia trong tay, ngươi nếu là có bản sự, liền đi Dương gia tìm Dương Yên.”

Lục Nguyên nhìn xem Lục Ly Ca hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Đã không có, quên đi. Chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua Lục Ly Ca bên cạnh Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Yên thiếu gia thủ hạ, người tài ba rất nhiều a!”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta tính là gì, thiếu gia nhà ta mới thật sự là kỳ tài ngút trời, không, hắn là vượt thời đại thiên tài, chờ lấy xem đi, chờ hắn chân chính hiện ra thời điểm, các ngươi sẽ phát hiện, cùng hắn sinh ở cùng một cái thời đại, là bực nào bất hạnh!”

Lục Ly Ca: “...”

“Thật sao?”

Lục Nguyên nói: “Nguyên lai Dương Yên thiếu gia ẩn tàng sâu như vậy, như thế để cho ta có chút hiếu kỳ. Ta rất chờ mong hắn hiện ra thời điểm. Cáo từ.”

Nói xong, ba người quay người rời đi.

“Cẩn thận một chút!”

Dương Diệp bên người, Lục Nguyên đột nhiên nói: “Gia hỏa này cũng không phải loại lương thiện, chớ nhìn hắn mặt ngoài hòa hòa khí khí, kỳ thật cũng là một cái tâm ngoan thủ lạt người. Hắn thường xuyên ưa thích làm sự tình chính là, một khắc trước vẫn với ngươi xưng huynh gọi đệ, sau một khắc khả năng liền sẽ từ sau lưng ngươi đâm ngươi một đao!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên sẽ không xem thường những thế gia tử đệ này, những thế gia tử đệ này, mặc kệ là trí thông minh hay là thực lực, quả quyết đều là không kém.

“Chúng ta đi thôi!” Lục Ly Ca nói: “Nhìn xem có thể hay không phá giải cái kia kiếm gỗ cùng bia đá bí mật.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, ở Lục Ly Ca dẫn đầu dưới, hai người tới một ngôi đại điện trước, lúc này, ở tòa đại điện này trước, đã tụ tập rất nhiều người.

Mà ở cửa đại điện chính giữa vị trí, lơ lửng một thanh kiếm gỗ cùng một tấm bia đá.

Dương Diệp ánh mắt trực tiếp rơi vào chuôi này trên mộc kiếm, kiếm gỗ rất lớn, rộng khoảng chừng bốn mươi centimet, mà chiều dài không sai biệt lắm chừng hai mét.

Đây là một thanh cự kiếm!

Mà ở thanh cự kiếm kia bên trên, có hai hàng chữ, Dương Diệp ánh mắt rơi vào bên trái hàng chữ kia trên:

"Ngươi có thể từ bỏ kiếm sao?

Từ bỏ kiếm?

Dương Diệp sửng sốt.

Có thể từ bỏ kiếm sao?

Từ bỏ kiếm... Nếu như từ bỏ, lấy cái gì đi cứu Tiểu Thiên? Lấy cái gì đi tham gia Dương gia thế tử chi tranh? Lấy cái gì đi cùng Dương Yên còn có cái kia Dương Bán Thanh đối kháng? Lấy cái gì đến thủ hộ chính mình thân nhân?

Niệm đến tận đây, Dương Diệp đột nhiên hơi sợ.

Sợ hãi không có kiếm!

Bởi vì không có kiếm, ý vị này hắn muốn mất đi rất nhiều rất nhiều thứ, ở trong đó, khả năng còn bao gồm mệnh của hắn. Dù sao, không có kiếm hắn, đừng nói giết Chí cảnh cường giả, liền xem như giết Luân Hồi cảnh đều có chút phí sức!

Không thể buông tha kiếm!

Đây chính là Dương Diệp đáp án!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía hàng thứ hai chữ, khi thấy hàng thứ hai chữ lúc, Dương Diệp trực tiếp ngẩn người tại chỗ.

Chỉ thấy phía trên viết:

“Ngươi muốn lấy kiếm làm nô, thật tình không biết, ngươi đã bị kiếm nô dịch.”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1613: Xấu tâm cảnh ta! Trừ chi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1608 Chương: Xấu tâm cảnh ta! Trừ chi!

Bị kiếm nô dịch!

Mình bị kiếm nô dịch sao?

Dương Diệp để tay lên ngực tự hỏi.

Đương nhiên, nơi này kiếm, chỉ là kiếm đạo!

Ở hắn chính mình xem ra, hắn là không có bị kiếm nô dịch, bởi vì hắn cảm thấy, là hắn nắm giữ kiếm, mà không phải kiếm nắm giữ hắn. Một thanh kiếm, sở dĩ mạnh, đó là bởi vì người. Giống như hắn, kiếm của hắn sở dĩ mạnh, cũng không phải là bởi vì kiếm, mà là bởi vì hắn.

Kiếm, bởi vì người mà bất phàm!

Đây là hắn đã từng ý nghĩ!

Nhưng là, nhưng là, mình có thể từ bỏ kiếm sao? Chuẩn xác mà nói là, mình có thể từ bỏ kiếm đạo sao?

Từ bỏ kiếm đạo, tựu mang ý nghĩa muốn mất đi rất nhiều rất nhiều thứ, thậm chí là bao quát mạng của mình.

Đáp án tự nhiên là không thể buông tha!

Từ bỏ kiếm, sẽ mất đi rất nhiều thứ, nhưng là, kiếm không có, nó y nguyên vẫn là kiếm, nó y nguyên vẫn tồn tại.

Đơn giản tới nói, chính là, không có thể không có kiếm, nhưng là, kiếm lại có thể không có.

Đây chính là khác nhau!

Người nào bị nô dịch, rõ ràng!

Giữa sân, Dương Diệp gắt gao nhìn xem chuôi này kiếm gỗ, đột nhiên, hắn hướng phía chuôi này kiếm gỗ đi tới.

Ở bên cạnh hắn Lục Ly Ca nhìn thấy một màn này, đầu tiên là ngây cả người, sau đó vội vàng ngăn ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi làm cái gì?”

Dương Diệp chỉ chỉ nơi xa chuôi này kiếm gỗ, sau đó nói: “Xấu tâm cảnh ta! Trừ chi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người đã tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở chuôi này kiếm gỗ trước, đón lấy, ở trong sân chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp một quyền hướng phía chuôi này kiếm gỗ đánh tới.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lục Ly Ca sắc mặt trong nháy mắt tựu trắng bạch, “Đại ca, không thể chơi như vậy a, chúng ta sẽ bị chém chết...”

Nơi xa, ngay tại Dương Diệp nắm đấm muốn đánh vào chuôi này trên mộc kiếm lúc, một đạo hàn quang đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui trăm trượng.

Một tên hoa bào nam tử xuất hiện ở chuôi này kiếm gỗ trước, nam tử nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Nhưng nhìn, không thể động.”

Dương Diệp vừa dừng lại, liền muốn lần nữa xông đi lên, mà lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên ngăn ở hắn trước mặt, nói: “Đại ca, ngươi muốn làm gì? Đây là Vũ gia, không thể làm loạn, ngươi tỉnh táo một chút a!”

Dương Diệp lắc đầu, “Lời này, phá tâm cảnh ta, nếu là chưa trừ diệt, ta con đường tu hành, sợ đem nửa bước khó đi. Đối với chúng ta tới nói, nhất niệm không thuận, tự nhiên trảm chi!"

Nói xong, thân hình hắn lóe lên, lần nữa hướng phía chuôi này kiếm gỗ vọt tới.

Lục Ly Ca ngây cả người, sau đó nói: "Nhất niệm không thuận, tự nhiên trảm chết... Đại ca, ngươi quá bá đạo..."

Nhìn thấy Dương Diệp vậy mà xuất thủ lần nữa, giữa sân chỗ có người đều ngây ngẩn cả người. Hiển nhiên, cũng không nghĩ tới có người cũng dám ở Vũ gia náo sự.

Nơi xa, tên kia hoa bào thanh niên hai mắt híp lại, trong đôi mắt, hàn quang lấp lóe. Sau một khắc, hắn đấm ra một quyền.

Mà đi tới trước mặt hắn Dương Diệp cũng là đồng dạng đấm ra một quyền.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng cái kia hoa bào thanh niên riêng phần mình hướng về sau nhanh lùi lại mấy trăm trượng.

Hoa bào thanh niên nhìn một chút nắm đấm của mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Trực kích ngũ tạng, lực lượng hồi chấn, quyền kỹ có chút ý tứ." Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, cả người nhất thời hóa thành một đạo khói xanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Bành!

Dương Diệp còn chưa kịp phản ứng, cả người liền là trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn, nhưng là, hắn vừa mới dừng lại, cả người lại lần nữa tiêu thất ngay tại chỗ.

Bành bành bành!

Lúc Dương Diệp tiêu thất một khắc này, giữa sân lập tức vang lên từng đạo nổ vang âm thanh. Bởi vì Dương Diệp cùng hoa bào nam tử tốc độ quá nhanh nguyên nhân, giữa sân rất nhiều người căn bản thấy không rõ Dương Diệp hai người, chỉ có thể nghe được từng đạo nổ vang âm thanh!

Lúc này, giữa sân chỗ có người đều ở hiếu kỳ, hiếu kỳ Dương Diệp, dù sao, dám ở Vũ gia địa bàn người gây chuyện, chắc chắn sẽ không là người bình thường!

Một bên, nhìn xem Dương Diệp cùng cái kia hoa bào thanh niên kịch chiến Dương Diệp, Lục Ly Ca yết hầu lăn lăn, “Dương gia những người này, liền không có một cái là bình thường, tiếp tục đi theo hắn, đừng nói Luân Hồi quả, cái mạng này chỉ sợ đều phải làm ném...”

Oanh!

Lúc này, không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, trong sân Dương Diệp cùng cái kia hoa bào nam tử riêng phần mình nhanh lùi lại trọn vẹn ngàn trượng khoảng cách.

“Bất tử bất diệt cảnh nhục thân!”

Hoa bào nam tử nhìn lướt qua Dương Diệp, “Ngươi là người phương nào.”

“Dương gia, Dương Yên là ta thiếu gia!” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Dương gia!

Nghe được Dương Diệp, giữa sân chỗ có người lập tức thoải mái, Dương gia người, tự nhiên là không kỳ quái. Dù sao gia tộc này người, đều là chút người điên. Mà lại, Dương gia cùng Vũ gia thực lực chênh lệch không nhiều, bởi vậy, Dương gia người căn bản sẽ không sợ Vũ gia. Chỉ là đám người nghĩ không hiểu là, Dương gia Dương Yên người vì sao phải đến Vũ gia náo sự!

“Dương gia? Dương Yên?”

Hoa bào thanh niên hai mắt nhắm lại, “Nhà các ngươi thiếu gia để ngươi đến ta Vũ gia gây chuyện?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó chỉ vào nơi xa chuôi này kiếm gỗ, nói: “Thiếu gia nhà ta nói, chuôi này kiếm gỗ hắn muốn, cho nên, để cho ta tới lấy. Ta khuyên ngươi tốt nhất là ngoan ngoãn giao ra, nếu không...”

“Buồn cười!”

Hoa bào thanh niên cười lạnh một tiếng, “Hắn Dương Yên là cái thá gì? Đừng nói hắn chỉ là một cái thiếu gia, coi như hắn là Dương gia thế tử, ta Vũ gia cũng không sợ hắn. Người không phạm ta, ta Vũ gia không phạm nhân, đã các ngươi Dương gia người tới tìm ta Vũ gia phiền phức, vậy hôm nay, cũng đừng trách ta Vũ gia tâm ngoan thủ lạt.”

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng phía trước một chỉ điểm ra: “Động Hư chỉ!”

Vạch, trong chốc lát, vô số đạo như là cỡ ngón tay chùm sáng màu trắng đột nhiên từ Dương Diệp không gian bốn phía xuyên ra ngoài, cuối cùng như là mưa to hướng phía Dương Diệp bắn tới. Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp chính là bị những quang thúc này bao phủ lại.

Nhìn xem những cái kia chỉ quang phóng tới, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay phải hắn chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, hắn bỗng nhiên hướng phía trước mặt tựu là oanh một cái!

Tịch Diệt Băng Thiên quyền!

Quyền ra.

Oanh!

Trong nháy mắt, những cái kia chùm sáng toàn bộ ầm vang tiêu tán, không chỉ có như thế, không gian chung quanh cũng tại thời khắc này kịch liệt kích động, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Nơi xa, cái kia hoa bào thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp nắm đấm, “Quyền kỹ không sai, so trước đó cánh cửa kia quyền kỹ mạnh hơn. Đến, ở tiếp ta một chiêu.”

Nói, hắn liền muốn động thủ, mà lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên ngăn tại Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: “Đã sớm nghe nói Vũ gia thiên tài cường đại, hôm nay, ta muốn tự mình mở mang kiến thức một chút.”

“Ngươi...” Dương Diệp có chút kinh ngạc nhìn xem trước mặt Lục Ly Ca, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Lục Ly Ca lại đột nhiên xuất thủ.

Lục Ly Ca nhìn hắn một cái, sau đó Huyền khí truyền âm, nói: “Chờ một chút ta ngăn trở hắn, tốc độ ngươi điểm, nhớ kỹ, nhất định phải tốc độ, bởi vì chung quanh chỗ tối còn có Vũ gia cường giả, tốc độ ngươi không vui, cũng đừng nghĩ làm rơi khối kia kiếm gỗ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp rút đao hướng phía cái kia hoa bào thanh niên vọt tới.

“Đao tu!”

Hoa bào thanh niên nhìn thoáng qua Lục Ly Ca, sau đó tay phải hóa chưởng hướng phía trước mặt cách không tựu là vỗ, chưởng ra, ở tại trước mặt không gian đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, thoáng qua, một đạo chưởng ấn hiện lên vặn vẹo hình dạng từ cái này phiến không gian thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía Lục Ly Ca đánh tới.

“Chém!”

Lục Ly Ca hai tay nắm trường đao trong tay từ trên xuống dưới đối phía dưới bỗng nhiên tựu là một trảm.

Xùy!

Một đạo dài đến trăm trượng đao khí từ Lục Ly Ca trường đao trong tay bên trong thoáng hiện mà ra.

Oanh!

Đao khí cùng cái kia đạo chưởng ấn vừa mới tiếp xúc chính là bỗng nhiên bạo tạc đầy trời, trong chốc lát, vô số năng lượng khí lãng cùng đao khí hướng phía bốn phía điên cuồng bắn tung tóe đầy trời, mặc dù như thế, nhưng là không gian chung quanh y nguyên vẫn là không có vỡ vụn, chỉ là bị những lực lượng kia chấn địa từng đợt khuấy động mà thôi.

Cái kia hoa bào thanh niên liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên kiếm gỗ vị trí, lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở chuôi này kiếm gỗ trước.

“Làm càn!”

Hoa bào thanh niên gầm thét, nói, hắn liền muốn hướng phía vị trí kia tiến lên. Không chỉ có hắn, giờ phút này, ở bốn phía đột nhiên xuất hiện mấy đạo khí tức cường đại, những khí tức này toàn bộ hướng phía Dương Diệp vị trí mạnh vọt qua.

Chí cảnh cường giả!

Kiếm gỗ trước, Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Kiếm nô dịch người? Người nô dịch kiếm? Làm gì làm phức tạp như vậy?”

Thanh âm rơi xuống, hắn đấm ra một quyền.

Oanh!

Ở chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp trước mặt chuôi này kiếm gỗ ầm vang vỡ vụn.

Nhìn thấy một màn này, một bên Lục Ly Ca mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống, “Lần này, đoán chừng là muốn ợ ra rắm.”

“Các ngươi nhìn, đó là cái gì!”

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng kinh hô, đám người nhìn lại, chỉ thấy chuôi này kiếm gỗ vỡ vụn về sau, một đạo kiếm quang đột nhiên vọt ra, ngay sau đó, một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân ngút trời mà lại.

Nhìn thấy một màn này, cái kia hoa bào thanh niên nam tử ngừng lại, mà Dương Diệp bốn phía bên cạnh thì là xuất hiện bốn tên lão giả, bất quá cái này bốn tên lão giả cũng không hề động thủ. Hiển nhiên, bọn hắn cũng không có nghĩ đến có thể như vậy.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời đạo kiếm quang kia, đột nhiên, đạo kiếm quang kia từ không trung điện xạ mà xuống, sau đó rơi vào hắn trước mặt, thoáng qua, kiếm quang tiêu tán, một thanh thật nhỏ kiếm gỗ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Kiếm gỗ rộng hai ngón tay, dài ước chừng ba thước, hình dạng cùng trước đó thanh cự kiếm kia không có gì khác biệt, nhưng là hình thể lại là nhỏ rất nhiều.

Nhìn xem chuôi này kiếm gỗ, Dương Diệp trừng mắt nhìn, thoáng qua, hắn trực tiếp tay phải vung lên, đem lấy được thể nội Hồng Mông Tháp bên trong, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía cái kia hoa bào thanh niên, “Sự tình vừa rồi, là tại hạ lỗ mãng. Ta xin lỗi, chân thành xin lỗi. Ân, cái kia, trong nhà của ta còn có chút việc, cáo từ trước.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1614: Võ đạo

Nguồn: EbookTruyen.VN

1609 Chương: Võ đạo!

Dương Diệp tự nhiên không thể rời khỏi, bởi vì cái kia bốn tên Chí cảnh cường giả đã ngăn tại hắn trước mặt.

Dương Diệp cười ngượng ngùng cười, “Các ngươi muốn thế nào!”

“Theo chúng ta đi một chuyến đi!”

Lúc này, một bên cái kia hoa bào nam tử đột nhiên đi tới, nói: “Ngươi quả quyết biết, đúng không?”

Dương Diệp cười khổ cười, “Đương nhiên!”

Giết ra ngoài?

Hắn chỉ có choáng váng mới có thể lựa chọn giết ra ngoài, đây chính là Nguyên Vũ hệ, chỉ cần hắn dám giết người, không cần phải nói, quả quyết sẽ có một đống lớn Chí cảnh cường giả cùng Luân Hồi cảnh cường giả xuất hiện ở trước mặt của hắn. Trọng yếu nhất chính là, hắn cảm giác những người này, đối với hắn không có sát ý.

Nếu không, không giết cũng phải giết!

“Đi thôi!”

Hoa bào thanh niên nói xong, quay người muốn đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp trước ngực đột nhiên lóe ra một đạo bạch quang, đón lấy, một nữ tử xuất hiện ở giữa sân.

Nhìn thấy nữ tử này, Dương Diệp lập tức sửng sốt, bởi vì nữ tử này chính là An Nam Tĩnh.

“Ngươi sao lại ra làm gì?” Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh ánh mắt rơi vào xa xa tấm bia đá kia bên trên, “Nó!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, ở cách đó không xa vị trí, lơ lửng một khối dài hơn một trượng Hắc Sắc Thạch Bia. Ở phía trên bia đá, chỉ có một chữ.

“Võ!”

Võ?

Dương Diệp nhíu mày, đang muốn nói chuyện, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên hướng phía tấm bia đá kia đi tới.

Nhìn thấy một màn này, một bên hoa bào thanh niên liền muốn xuất thủ, mà ở bên cạnh hắn một lão giả lại là ngăn trở hắn, lão giả quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, trong mắt có một vòng vẻ kinh ngạc, rất nhanh, dường như phát hiện cái gì, hắn trong mắt kinh ngạc biến thành hưng phấn, “Thông tri đại trưởng lão.”

Sau người một lão giả nhẹ gật đầu, thoáng qua, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Hoa bào thanh niên có chút ngẩn người, hắn nhìn thoáng qua xa xa An Nam Tĩnh, trong mắt có một tia nghi hoặc.

Đúng lúc này, một tên ma bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, nhìn thấy tên này ma bào lão giả, cái kia hoa bào thanh niên vội vàng cung kính thi lễ, “Gặp qua đại trưởng lão.”

Ma bào lão giả khẽ gật đầu, sau đó trực tiếp nhìn về phía An Nam Tĩnh, khi thấy An Nam Tĩnh lúc, hắn trong mắt xuất hiện một tia kinh ngạc, nhưng là rất nhanh, cái này tia kinh ngạc tựu biến thành kinh ngạc, thoáng qua, kinh ngạc lại biến thành ngưng trọng.

An Nam Tĩnh bỏ qua đám người, nàng trực tiếp đi tới bia đá kia trước, sau đó không hề chớp mắt nhìn chằm chằm tấm bia đá kia.

Một khắc đồng hồ trôi qua.

Một canh giờ trôi qua.

Hai canh giờ đi qua.

An Nam Tĩnh vẫn tại nhìn chằm chằm tấm bia đá kia.

Mà lúc này, giữa sân chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Lục Ly Ca, còn có Vũ gia người, người còn lại, đã toàn bộ bị thanh đi.

“Nàng là ai?” Dương Diệp bên người, Lục Ly Ca hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Người thân.”

Lục Ly Ca khẽ gật đầu, “Nữ nhân này, có chút bất phàm a.”

“Đó là!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kỳ thật, An Nam Tĩnh chân chính thực lực, hắn cũng không biết, bởi vì hắn còn không có nhìn thấy An Nam Tĩnh liều mạng qua. Bất quá hắn biết, An Nam Tĩnh thực lực, chắc chắn sẽ không yếu, đặc biệt là lúc này đã tiếp nhận Thiên Thiên đại lục Võ Thần truyền thừa nàng.

“Nàng muốn đứng ở lúc nào?” Lục Ly Ca hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Không biết, thế nào?”

Lục Ly Ca đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, nơi xa đột nhiên An Nam Tĩnh đột nhiên động. Cổ tay nàng khẽ động, Liệt Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, đón lấy, nàng trường thương nhẹ nhàng khẽ múa, lập tức, bia đá kia bên trên, lại thêm một cái chữ:

“Đạo!”

Tăng thêm trên tấm bia đá lúc đầu chữ, hiện tại trên tấm bia đá có hai chữ: Võ đạo!

Võ đạo!

Chỗ có người đều sửng sốt, không hiểu ý nghĩa.

Đúng lúc này nhất nhất

Xoạt xoạt.

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo thanh thúy thanh, ngay sau đó, bia đá kia rách ra đầy trời, một đạo bạch quang từ trong đó lướt đi ra, thoáng qua, bạch quang tiêu tán, một đạo hư ảo bóng người xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Hư ảo bóng người nhìn dung mạo, ước chừng chừng ba mươi tuổi, nhưng là, tóc của hắn lại là tuyết trắng, hắn thân mang một tịch hoa bào, hai tay thả lỏng phía sau, hai mắt thâm thúy như vũ trụ mênh mông, hắn đứng ở cái kia, cho người cảm giác, liền như là đối mặt vũ trụ tinh không, cho người cảm thấy nhỏ bé như bụi!

Khi nhìn thấy đạo này hư ảo bóng người lúc, giữa sân Vũ gia mọi người sắc mặt lúc này đại biến, ngay sau đó, Vũ gia đám người cùng nhau quỳ xuống, đồng nói: “Gặp qua lão tổ!”

Lão tổ!

Một bên Dương Diệp ngây cả người, sau đó đánh giá một chút trung niên nam tử kia, trước mắt cái này tựu là cái kia danh xưng Vũ Tổ Vũ Mục?

Dương Diệp bên cạnh Lục Ly Ca hai mắt cũng là trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, hiển nhiên, hắn cũng không có nghĩ đến ở này lại nhìn thấy năm đó nhân vật trong truyền thuyết. Mặc dù chỉ là một tia hồn phách, hoặc là một tia tinh thần, nhưng này cũng là huyền thoại trong truyền thuyết nhân vật a!

Vũ Mục nhìn cũng không nhìn Vũ gia đám người, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào An Nam Tĩnh trên thân, An Nam Tĩnh không yếu thế chút nào nhìn thẳng hắn.

Nhìn xem An Nam Tĩnh hồi lâu, Vũ Mục nhẹ gật đầu, “Ta Vũ gia hậu bối, đều không như ngươi!”

Nghe được Vũ Mục, Vũ gia đại trưởng lão đám người sắc mặt lập tức có chút khó coi, nhưng lại ngay cả đầu cũng không dám ngẩng lên.

Ở người nhà họ Vũ trong lòng, Vũ Mục, tựu là thần đồng dạng tồn tại.

Lúc này, Vũ Mục lại nói: “Võ đạo, võ đạo, nghĩ đến, ngươi đã hiểu ta lưu lại tấm bia đá này ý nghĩa.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Giờ phút này khởi, nha đầu này chính là ta truyền nhân, Vũ gia bất luận cái gì cấm địa, bất kỳ cái gì công pháp, bất kỳ cái gì võ học, bất kỳ cái gì tài nguyên, nàng đều có thể hưởng thụ.”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một bản thật dày cổ điển xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, “Ta đã từng võ học tâm đắc, đối ngươi hẳn là hữu dụng.” Nói xong, hắn cả người bắt đầu dần dần tiêu tán.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua trong tay cái kia cổ điển, sau đó đối cái kia còn chưa tiêu tán Vũ Mục có chút thi lễ, “Đa tạ!”

Nơi xa, cái kia đại trưởng lão cùng người nhà họ Vũ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, cuối cùng ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trong tay cái kia cổ điển lên.

Dương Diệp phát hiện, lúc cái kia đại trưởng lão cùng Vũ gia người ánh mắt rơi vào cái kia cổ điển trên lúc, trong mắt bọn họ vậy mà xuất hiện một tia điên cuồng, thậm chí, còn có một tia tham lam!

Vũ Tổ võ học tâm đắc!

Đôi kia tu võ người tới nói, tựu là thần vật! Có thể nói, thứ này một khi truyền đi, quả quyết sẽ có vô số cường giả đến cướp!

Đừng nói người khác, lúc này Vũ gia những người này liền muốn đoạt.

An Nam Tĩnh nhìn một chút trong tay cổ điển, sau đó nhìn về phía Vũ gia vị kia đại trưởng lão, nói: “Vũ gia chi vật, ta không cầm, đối đãi nhìn xong, đem trả lại Vũ gia.”

Nghe được An Nam Tĩnh, Vũ gia đám người đầu tiên là ngẩn người, lập tức cuồng hỉ, mà cái kia đại trưởng lão lại là lắc đầu, sau đó nói: “Vị cô nương này, ngươi là lão tổ truyền nhân, lão tổ đem vật này cho ngươi, đó chính là ngươi.” Nói đến đây, hắn dừng một chút lại nói: “Chỉ là lão phu có cái yêu cầu quá đáng, cái kia chính là hi vọng cô nương có thể đem vật này để lão phu phục chế một phần, như thế nào?”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua trong tay cổ điển, sau đó nhẹ gật đầu, “Có thể!”

Nghe vậy, cái kia đại trưởng lão thần sắc lập tức buông lỏng, “Đa tạ!” Nói, hắn dừng một chút, lại nói: “Cô nương, vừa mới lão tổ, ngươi cũng nghe đến. Tộc trưởng đang bế quan, nhưng là, ta cam đoan với ngươi, lão tổ trước đó nói tới hết thảy, ta từ trên xuống dưới nhà họ Vũ đều sẽ làm theo. Từ giờ trở đi, phía sau ngươi, chính là ta Vũ gia, mà ta Vũ gia, tựu là ngươi lớn nhất hậu thuẫn!”

An Nam Tĩnh sửng sốt, nàng nghĩ nghĩ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, nàng cũng nghĩ tiến Vũ gia học tập một cái Vũ gia những tâm pháp kia võ kỹ, dù sao, thế giới này võ đạo văn minh, là còn cao hơn Thiên Thiên đại lục ra rất nhiều rất nhiều.

Đây là thuộc về An Nam Tĩnh kỳ ngộ, Dương Diệp đương nhiên sẽ không phản đối, lập tức nhẹ gật đầu, biểu thị đồng ý.

Nhìn thấy Dương Diệp không phản đối, An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía cái kia đại trưởng lão nói: “Tốt!”

Mặc dù nàng hi vọng đi Vũ gia học tập Vũ gia những tâm pháp kia cùng võ kỹ, nhưng là, nếu như Dương Diệp không đồng ý, nàng sẽ không chút do dự cự tuyệt. Bởi vì trong lòng nàng, Dương Diệp mới là trọng yếu nhất.

Cái kia đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía sau lưng tên lão giả kia, “Mang vị cô nương này đi diễn võ đường, nhớ kỹ, nàng có được quyền hạn tối cao.”

“Cái kia, ta đúng vậy có thể cũng đi a?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói. Hắn cũng không phải đang nói đùa, hắn là thật muốn đi. Vũ gia những cái kia võ kỹ, quả quyết đều là phi thường lợi hại, trong đó, tuyệt đối có so với hắn Tịch Diệt Băng Thiên quyền cùng Nhất Kiếm Luân Hồi lợi hại hơn võ kỹ.

“Ta cũng nghĩ đi!” Một bên, Lục Ly Ca vội vàng nói.

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Lục Ly Ca, sau đó vừa nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Mời!”

Dương Diệp: “...”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta đi xem một chút, lúc đi, gọi ta.” Nói xong, nàng quay người đi theo tên lão giả kia rời đi tại chỗ.

An Nam Tĩnh sau khi đi, cái kia đại trưởng lão nhìn về phía một bên Lục Ly Ca, “Rời đi một cái, có thể?”

Lục Ly Ca vừa muốn nói chuyện, lúc này, cái kia đại trưởng lão đột nhiên tay phải vung lên, cái kia Lục Ly Ca trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

Đại trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Dương gia người?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đại trưởng lão có chút trầm ngâm, lại nói: “Nói thật, ta đối Dương gia người là không có hảo cảm.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đại trưởng lão, gia hỏa này không phải là muốn động thủ đi.

“Nhưng là!”

Đại trưởng lão lại nói: “Năm đó ta Vũ gia đã đáp ứng vị kia, vật này, người có duyên có được. Vật này, là một thanh kiếm, một thanh tuyệt thế thần kiếm, rơi vào kiếm tu trong tay, đối kiếm tu tới nói, đó là như hổ thêm cánh. Nhưng là, ngươi như lấy vật này, tựu mang ý nghĩa muốn gánh chịu một ít sự tình. Ngươi có bằng lòng hay không?”

“Sự tình gì?” Dương Diệp cảnh giác nói.

Đại trưởng lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi thực muốn biết?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đương nhiên!”

Đại trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không nói cho ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1615: Luân Hồi quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1610 Chương: Luân Hồi quả!

Không nói cho?

Dương Diệp bị cái này đại trưởng lão làm có chút mộng, đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia đại trưởng lão đột nhiên nói: “Chuôi kiếm này chủ nhân, thân phận có chút đặc thù, ngươi kế thừa kiếm của hắn, liền phải gánh vác lên trách nhiệm của hắn. Còn cái gì trách nhiệm, hiện tại ngươi vẫn không cần biết, chờ ngươi đi ra chân chính đạt được chuôi kiếm này sau khi tán thành, ngươi tự nhiên là sẽ biết là cái gì trách nhiệm.”

Thiên hạ không có cơm trưa miễn phí.

Dương Diệp tự nhiên minh bạch đạo lý này, hắn có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tiếp chuôi kiếm này, với ta mà nói, là chuyện tốt, hay là chuyện xấu?”

“Là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu!”

Đại trưởng lão nói: “Ngươi kế thừa kiếm này, một khi thu hoạch được nó tán thành, ngươi liền sẽ thu hoạch được một cái thế lực thần bí tán thành. Nhưng là, cũng là chuyện xấu, bởi vì ngươi đem gánh vác lên một ít trách nhiệm.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Chuôi kiếm này đời trước chủ nhân, chết rồi. Vì trách nhiệm kia mà chết!”

“Chuôi kiếm này đời trước chủ nhân, mạnh mẽ sao?” Dương Diệp hỏi.

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, “Rất mạnh, siêu việt Chí cảnh tồn tại.”

Dương Diệp: “”

“Ngươi còn cần không?” Đại trưởng lão đạo.

Dương Diệp nói: “Các ngươi Vũ gia đã sớm biết bên trong có chuôi kiếm này, nhưng là các ngươi lại không cầm, là bởi vì sợ sao?”

Đại trưởng lão lắc đầu, “Ta Vũ gia tử đệ bên trong, muốn nó người rất nhiều, rất nhiều. Nhưng là, ngươi hẳn là minh bạch, có khi, không phải nhân tuyển kiếm, mà là kiếm nhắm người. Chuôi kiếm này, nó lựa chọn ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Minh bạch.”

Đại trưởng lão nói: “Cho nên, ngươi có muốn không?”

“Muốn!”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên muốn. Nhiều khi, ta cũng tin tưởng duyên phận, ta đã cùng nó gặp nhau, mà nó lại lựa chọn ta, ta tin tưởng, đây chính là duyên phận. Đương nhiên, trọng yếu nhất chính là nó có thể tăng lên sức chiến đấu của ta.”

Hắn hiện tại cần nhất là cái gì?

Thực lực!

Theo ám chi pháp tắc tăng lên, tăng thêm kiếm ý cùng sát ý dung hợp, hắn mặc dù có thể chém giết Chí cảnh cường giả, nhưng là, đối với Dương gia cái thế lực này tới nói, còn xa xa không đủ. Hắn yêu cầu trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Đại trưởng lão nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi không phải Dương Yên thủ hạ, nếu như ta không có đoán sai, ngươi cũng là Dương gia mấy vị thiếu gia bên trong một vị, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cười nói: “Đại trưởng lão sẽ không đi mật báo đi!”

Đại trưởng lão lắc đầu, “Các ngươi Dương gia sự tình, ta cũng sẽ không đi lẫn vào.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Nha đầu kia là gì của ngươi?”

“Thê tử!” Dương Diệp đạo. Hắn đương nhiên sẽ không nói là bằng hữu, An Nam Tĩnh bị Vũ gia lão tổ coi trọng, không cần phải nói, toàn bộ Vũ gia quả quyết đều sẽ bồi dưỡng nàng, mà đối với loại này thế gia tới nói, bồi dưỡng một người, người này, tốt nhất là người một nhà.

Mà muốn biến thành người một nhà vẫn không đơn giản? Phương pháp đơn giản nhất tựu là để An Nam Tĩnh gả vào Vũ gia.

Dương Diệp cảm giác được ra, trước mắt lão nhân này đã loại suy nghĩ này. Cho nên, hắn nhất định phải gãy mất lão nhân này ý nghĩ, hắn cũng không muốn về sau ra cái gì đoạt cưới cẩu huyết sự tình.

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “Minh bạch. Như vậy như thế nào, chờ tộc trưởng sau khi xuất quan, ta để tộc trưởng thu nàng làm nghĩa nữ, có thể thực hiện?”

“Các ngươi tộc trưởng lợi hại sao?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, một trong mấy người mạnh nhất.” Đại trưởng lão nhạt tiếng nói.

Một trong mấy người mạnh nhất!

Dương Diệp vội vàng nói: “Không có vấn đề, đương nhiên không có vấn đề.” An Nam Tĩnh có loại này núi dựa lớn, về sau ở hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, cái kia hoàn toàn có thể đi ngang a!

Đại trưởng lão lại nói: “Các ngươi Dương gia thế tử chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu, nhưng là, mặc kệ là ngươi, hay là nàng, thực lực cũng còn rất yếu, cho nên, ta hi vọng nàng có thể trong đoạn thời gian này lưu tại Vũ gia, chờ thế tử chi tranh lúc bắt đầu, nàng nếu muốn đi tương trợ ngươi, ta Vũ gia tuyệt đối không ngăn trở.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đại trưởng lão, “Lão đầu, ta đột nhiên phát hiện, các ngươi Vũ gia rất thông tình đạt lý a.”

Đại trưởng lão cười nói: “Đối với ngươi mà nói, là chuyện tốt, không phải sao?” Nói, hắn cong ngón búng ra, một viên đen sì trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Luân Hồi quả, đối ngươi hẳn là có trợ giúp.”

Dương Diệp không có tiếp trái cây, mà là hỏi: “Vì cái gì?” Cái này Vũ gia từ đầu đến giờ, thái độ đột nhiên biến tốt như vậy, không chỉ có thông tình đạt lý, vẫn đưa trái cây, cái này thật sự là có chút khác thường.

Đại trưởng lão cười nói: “Ta Vũ gia thiện ý, về phần nguyên nhân, làm gì so đo nhiều như vậy, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Có thể cho thêm hai ta khỏa sao?”

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: “Đương nhiên có thể!” Nói, hắn cong ngón búng ra, lại là hai cái trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp thu hồi cái kia ba cái trái cây, sau đó đối đại trưởng lão ôm quyền, “Đa tạ.”

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngay tại ta Vũ gia xông vào Luân Hồi cảnh đi, an toàn chút.”

Dương Diệp lần nữa ôm quyền, “Đa tạ.” Xông vào Luân Hồi cảnh, cũng không phải Âm Dương cảnh, đó là yêu cầu tinh thần lực cùng thần hồn tiến vào Luân Hồi thế giới, dưới tình huống đó, bản thể hắn là phi thường nguy hiểm. Hiện tại Vũ gia nguyện ý vì hắn cung cấp sân bãi, chuyện này với hắn tới nói, tự nhiên là đại hảo sự.

Đại trưởng lão quay đầu nhìn về phía một bên hoa bào thanh niên, “Vũ Minh, mang vị tiểu huynh đệ này đi Diễn Võ các, không được bất luận kẻ nào quấy rầy hắn!”

Tên kia gọi Vũ Minh hoa bào thanh niên nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Mời!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó cùng Vũ Minh quay người tiêu thất ở nơi xa.

Dương Diệp sau khi đi, đại trưởng lão sau lưng một lão giả đột nhiên nói: “Đại trưởng lão, ngươi vì sao đãi hắn khách khí như thế”

Đại trưởng lão nhìn xem Dương Diệp rời đi vị trí hồi lâu, sau đó nói: “Biết trước đó lão tổ tiêu thất trước nói với ta cái gì sao? Hắn để cho ta lôi kéo người này.”

Nói đến đây, hắn hít sâu một hơi, lại nói: “Lão tổ ánh mắt, sao mà cao? Ta Vũ gia những thiên tài kia, bao quát đã nửa bước Chí cảnh võ minh, hắn cũng nhìn không thuận mắt. Nhưng mà, hắn lại coi trọng trước mắt vị này chỉ là Âm Dương cảnh Dương gia thiếu gia!”

Đại trưởng lão sau lưng, tên lão giả kia trầm giọng nói: “Vì cái gì? Ta không có nhìn ra kẻ này có cái gì bất phàm.”

“Hắn nào chỉ là bất phàm!”

Đại trưởng lão nói: “Kỳ thật, coi như lão tổ không nói, ta cũng sẽ lôi kéo hắn. Có thể làm cho thần kiếm công nhận người, thế nào lại là người bình thường đây? Đi thăm dò một cái, nhìn xem Dương gia mấy vị thiếu gia bên trong, vị nào là kiếm tu. Còn có, truyền lệnh, ta Vũ gia tử đệ không được lẫn vào Dương gia thế tử chi tranh, đã đứng đội cũng phải lập tức cho ta rút khỏi.”

Lão giả kia nhẹ gật đầu, lập tức quay người rời đi.

Đại trưởng lão nhìn về phía nơi xa, nói khẽ: “Lần này Dương gia thế tử chi tranh, có chút ý tứ a”

Dương Diệp cũng không có đi Diễn Võ các, mà là để Vũ Minh dẫn hắn tìm được cái kia Lục Ly Ca.

“Không có sao chứ?” Lục Ly Ca nhìn thấy Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó cong ngón búng ra, một viên Luân Hồi quả xuất hiện ở Lục Ly Ca trước mặt, “Ngươi.”

Lục Ly Ca có chút ngẩn người, sau đó lại đem cái kia trái cây bắn đến Dương Diệp trước mặt, “Đây là Vũ gia đưa cho ngươi”

Dương Diệp lắc đầu, nói: “Vũ gia cho ta ba cái.”

“Đối ngươi tốt như vậy?” Lục Ly Ca kinh ngạc nói.

Dương Diệp khoát tay áo, “Không nói cái này. Ngươi là muốn rời đi, hay là theo ta đi Vũ gia xông vào Luân Hồi cảnh?”

Lục Ly Ca nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta muốn trở về chuẩn bị một chút ở xông vào Luân Hồi cảnh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cũng tốt. Vậy ta cáo từ trước.”

“Đúng rồi.”

Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Ngươi cái tên này, còn không biết tên ngươi đâu.”

“Dương Diệp!”

Dương Diệp nói xong, quay người rời đi.

“Dương Diệp?”

Lục Ly Ca nao nao, lập tức nói: “Ta làm sao chưa từng nghe qua?”

“Chờ lấy, ca đại danh, chẳng mấy chốc sẽ truyền khắp toàn bộ hệ ngân hà!”

Nơi xa, truyền đến Dương Diệp thanh âm.

Lục Ly Ca: “”

Ở Vũ Minh dẫn đầu dưới, Dương Diệp tiến nhập võ giới, kỳ thật, võ giới cũng không phải là rất lớn, tương đương với một cái Nguyên Vũ thành lớn như vậy. Mặc dù không lớn, nhưng là, đây cũng là toàn bộ Nguyên Vũ hệ cường giả nhiều nhất địa phương, cũng là chỗ an toàn nhất.

Nơi này là Vũ gia đệ tử chỗ ở, cũng là Vũ gia hạch tâm, bởi vậy, Dương Diệp ở cái địa phương này xông vào Luân Hồi cảnh, có thể nói là tuyệt đối an toàn, trừ phi có ba cái trở lên thế gia liên thủ. Bất quá, hiển nhiên sẽ không phát sinh loại sự tình này.

Diễn Võ các.

Vũ Minh đem Dương Diệp dẫn tới một gian lầu các trước, sau đó nói: “Trong khoảng thời gian này, sẽ không có người tới quấy rầy ngươi. Đúng, đại trưởng lão để cho ta nhắc nhở ngươi, các ngươi Dương gia thế tử chi tranh còn một tháng nữa liền bắt đầu, ngươi xông vào Luân Hồi cảnh”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Không sao, tới kịp.”

Vũ Minh nheo mắt, “Ngươi biết ta xông vào Luân Hồi cảnh dùng bao lâu thời gian sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

"Ba năm!'

Vũ Minh nói: “Ròng rã ba năm, mà lại cuối cùng vẫn thất bại. Nếu như không phải đại trưởng lão, ta đã sớm treo. Ta muốn nói là, Luân Hồi cảnh, không có đơn giản như vậy, cho nên, ngươi cuối cùng vẫn là nghĩ rõ ràng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đa tạ nhắc nhở.”

Vũ Minh khẽ gật đầu, “Ngươi yên tâm, coi như ngươi thất bại, cũng sẽ không lâm vào trong đó, đại trưởng lão sẽ ra tay tương trợ. Không nói, Chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Vũ Minh sau khi đi, Dương Diệp tiến nhập trong lầu, vừa mới bước vào đại môn, hắn trong mắt tràng cảnh chính là một trận biến ảo, rất nhanh, hắn đi tới một mảnh hư vô không gian bên trong.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Mặc dù đối Vũ gia có chút hảo cảm, nhưng là hắn hay là lưu lại một tay, cái kia chính là hai cái huyết khôi, ở hắn tiến vào Hồng Mông Tháp đoạn này trong lúc đó, nếu như có người muốn ra tay với hắn, cái kia hai cái huyết khôi sẽ lập tức xuất thủ.

Tâm phòng bị người không thể không!

Hồng Mông Tháp, tầng thứ ba bên trong.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trong tay hắn, là một cái Luân Hồi quả. Nhìn xem cái viên kia Luân Hồi quả hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, “Luân Hồi Tiểu Thiên, chờ ta! Dương Yên, Dương Bán Thanh. Các ngươi cũng chờ ta”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp đem cái viên kia Luân Hồi quả nuốt xuống.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1616: Đại địa chi linh đâu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1611 Chương: Đại địa chi linh đâu?

Luân Hồi!

Cái gọi là Luân Hồi, tựu là trên tâm cảnh Luân Hồi.

Người, tựa như là một khối thiết, yêu cầu thiên chuy bách luyện, mới có thể bất phàm. Đối với người mà nói, tâm là hạch tâm.

Trên tâm cảnh thăng hoa, sẽ để cho một người từ trong ra ngoài phát sinh lột xác, chất lột xác!

Âm Dương cảnh cùng Luân Hồi cảnh chỗ khác biệt, ngay tại ở tâm cảnh. Mà muốn tăng lên tâm cảnh, liền cần trải qua, trải qua nhân sinh bách thái đang nói đơn giản điểm, tựu là kiên cố đạo tâm.

Mỗi người đều có đạo tâm của mình, nhưng là, theo thời gian trôi qua, lòng này, có thể sẽ lặng lẽ phát sinh cải biến. Như vậy cũng tốt so, rất nhiều người ngay từ đầu có thể là muốn làm kiếm tu, nhưng là theo hắn trưởng thành, đến cuối cùng, hắn khả năng lại không muốn làm kiếm tu, mà là muốn làm đao tu.

Tuân thủ bản tâm, kiên cố bản tâm!

Đây chính là Luân Hồi cảnh!

Rất nhiều người ở xông vào Luân Hồi cảnh lúc, sở dĩ thất bại, cũng là bởi vì bọn hắn không cách nào tuân thủ bản tâm, bản tâm dao động, bản tâm dao động, cái này mang ý nghĩa tín niệm của mình sụp đổ, tín niệm sụp đổ, vậy đối một người đả kích, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa.

Như vậy cũng tốt so, một cái nam nhân nuôi hai mươi năm nhi tử, có một ngày vợ hắn đột nhiên nói cho hắn biết, đây không phải con của hắn

Giờ phút này, Dương Diệp đã tiến vào Luân Hồi.

Luân Hồi thế giới bên trong, có nhân sinh bách thái, có thất tình lục dục, có đủ loại dụ hoặc, đủ loại sinh ly tử biệt nhưng là, đối với Dương Diệp tới nói, đây đều là mây bay. Bởi vì, hắn là Kiếm Tâm Thông Minh!

Trong luân hồi, mặc kệ đối mặt sự tình gì, tim của hắn đều cùng gương sáng đồng dạng, tín niệm không có nửa điểm dao động!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút đi qua.

Hai ngày sau.

Hệ ngân hà, Yên Thanh đại lục.

Yên Thanh đại lục, là Dương gia phụ thuộc thế giới, cũng là Dương gia Nhị thiếu gia Dương Yên địa bàn, có thể nói, nơi này chính là Dương Yên đất phong.

Yên Thanh thành.

Một ngày này, một tên nam tử áo bào xanh đột nhiên đi tới Yên Thanh thành trước cửa thành, ở sau lưng hắn, là ba tên lão giả.

Nam tử áo bào xanh nhìn xem thành tường kia hồi lâu, đột nhiên, hắn hướng phía trước một chưởng vỗ ra, chưởng ra, ở tại trước mặt không gian đột nhiên nổi lên một trận gợn sóng.

Bành!

Nơi xa, cái kia dài đến mấy vạn trượng Yên Thanh thành tường thành trực tiếp ầm vang sụp đổ, vô số khói bụi phóng lên tận trời, trong nháy mắt liền đem toàn bộ chân trời bao phủ lại.

“Lớn mật!”

Đúng lúc này, Yên Thanh thành bên trong đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ, đón lấy, một cái kình thiên cự thủ đột nhiên từ nam tử áo bào xanh đỉnh đầu bốn người đè ép xuống, trong nháy mắt, nam tử áo bào xanh bọn người trước mắt mặt đất trực tiếp bắt đầu sụp đổ hạ xuống.

Nam tử áo bào xanh sắc mặt không thay đổi, đưa tay tựu là một chưởng vỗ ra!

Oanh!

Không trung bàn tay khổng lồ kia trực tiếp ầm vang nổ tung đầy trời, ngay sau đó, nam tử áo bào xanh hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đấm ra một quyền.

[truyen cua tui @@ N E t]
Bành!

Ở tại trước mặt mặt đất trực tiếp đã nứt ra mấy trăm trượng, không chỉ có như thế, ở tại trước mặt cái kia Yên Thanh thành trực tiếp bị một quyền này cho oanh thành hai nửa.

“Làm càn!”

Lúc này, theo một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này Yên Thanh thành bên trong lướt đi, rất nhanh, ba tên lão giả xuất hiện ở nam tử áo bào xanh đám người trước mặt. Khi nhìn thấy cái này nam tử áo bào xanh lúc, cái kia ba tên lão giả sắc mặt lúc này biến đổi.

Cầm đầu tên kia áo bào đen lão giả trầm giọng nói: “Thất thiếu gia, ngươi có ý tứ gì!”

Trước mắt cái này nam tử áo bào xanh, chính là Dương gia thất thiếu gia, Dương Hình!

Dương Hình thản nhiên nhìn một chút cái kia áo bào đen lão giả, “Đừng nói nhảm, để ngươi chủ tử đi ra.”

Áo bào đen lão giả trầm giọng nói: “Thất thiếu gia, thiếu gia nhà ta hắn không trong phủ, không biết thất thiếu gia tìm hắn chuyện gì, ta”

“Không trong phủ?”

Dương Hình cười lạnh một tiếng, đón lấy, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó lại lần hướng phía đấm ra một quyền.

Oanh!

Nơi xa, cái kia Yên Thanh thành bên trong trực tiếp nổ, trong lúc nhất thời, toàn bộ Yên Thanh thành như đồ địa chấn kịch liệt lắc lư, mà ở trong đó, vô số đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, vô số người điên điên cuồng hướng phía ngoài thành bỏ chạy

Nhìn thấy một màn này, cái kia áo bào đen lão giả sắc mặt lạnh lẽo, “Thất thiếu gia, đây là Nhị thiếu gia địa bàn, không phải thất thiếu gia địa bàn, ngươi”

Đúng lúc này, cái kia Dương Hình đột nhiên lại đấm một quyền oanh ra.

Oanh!

Nơi xa cái kia Yên Thanh thành trực tiếp chỉ còn lại có không đến một phần ba, một quyền chi uy, kinh khủng như vậy!

Nhìn thấy một màn này, cái kia áo bào đen lão giả sắc mặt lạnh lẽo, trong mắt lóe lên một vòng lạnh lẽo hàn ý, mà lúc này, cái kia Dương Hình đột nhiên nhìn về phía hắn, “Thế nào, muốn giết ta?”

Áo bào đen lão giả gắt gao nhìn xem Dương Hình, “Không dám!”

Dương Hình cười lạnh một tiếng, “Ta đếm ba tiếng, ba tiếng về sau, ngươi chủ nhân nếu là không xuất hiện, ta đem hắn cái này đất phong triệt để hủy. Một.”

Áo bào đen lão giả tay phải chậm rãi nắm chặt, “Thất thiếu gia, tại hạ phụng mệnh trấn thủ giới này, ngươi như xuất thủ, tại hạ không thể nói trước muốn phạm thượng.”

“Chỉ bằng ngươi?”

Dương Hình khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Ở tại tiêu thất một khắc này, cái kia áo bào đen lão giả sắc mặt lúc này biến đổi, thoáng qua nhất nhất

Oanh!

Áo bào đen lão giả trực tiếp bị đánh bay đến mấy ngàn trượng có hơn, hắn vừa dừng lại, trong miệng chính là liên phun mấy cái tinh huyết, không chỉ có như thế, nhìn kỹ phía dưới, liền sẽ phát hiện, thân thể của hắn kỳ thật đã rách ra đầy trời!

“Hai!”

Lúc này, Dương Hình đột nhiên nói: “Ngươi gia chủ tử ở không xuất hiện, ngươi liền bồi đại lục này tiêu thất đi.”

Nói xong, hắn liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, “Lão Thất, hôm nay là ăn thuốc súng? Hỏa khí như thế đại!”

Nghe vậy, Dương Hình quay đầu nhìn về phía nơi xa, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên xanh biếc váy nữ tử, nữ tử nhìn hơn hai mươi tuổi, dáng người uyển chuyển, dung nhan tú lệ, ở tại trên mặt, mang theo một cỗ bức người hàn ý.

Người tới chính là Dương gia Tam tiểu thư, Dương Đan Thanh!

Dương Hình nhạt tiếng nói: “Dương Yên đây?”

Dương Đan Thanh đi tới Dương Hình trước mặt, sau đó nói: “Có chuyện gì, nói với ta cũng giống như vậy.” Nói đến đây, khóe miệng nàng đột nhiên nổi lên một vòng quỷ dị lãnh tiếu, “Thất đệ, hôm nay ngươi nếu là không cho ta một hợp lý giải thích, không thể nói trước, ngươi hôm nay tựu đi không ra Yên Thanh đại lục.”

Dương Hình cười lạnh một tiếng, “Tam tỷ, tha thứ ta nói thẳng, ngươi thật giống như còn không có năng lực này.”

Dương Đan Thanh đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, năm tên lão giả xuất hiện ở phía sau của nàng.

Năm tên Chí cảnh cường giả!

Dương Đan Thanh nhẹ cười cười, nói: “Đương nhiên, ta biết Thất đệ thực lực của ngươi, đừng nói năm tên Chí cảnh cường giả, tựu là ở đến năm tên, quả quyết cũng không giết được ngươi, nhưng là, phía sau ngươi mấy vị này đây? Bọn hắn có thể đào tẩu sao?”

Dương Hình hai mắt nhắm lại, “Chúng ta thử một chút?”

“Đương nhiên có thể!”

Dương Đan Thanh nói: “Bất quá, trước đó, ta muốn làm rõ một sự kiện. Thất đệ ngươi cùng chúng ta trước kia cũng không có gì ân oán, nhưng là hôm nay ngươi lại đột nhiên tới này giết người lại đồ thành, ta rất muốn biết vì cái gì.”

“Vì cái gì?”

Dương Hình thần sắc đột nhiên có chút dữ tợn lên, “Dương Đan Thanh, còn muốn cùng ta trang sao?” Nói, tay phải hắn vung lên, hai viên đầu người rơi vào Dương Đan Thanh trước mặt, “Không muốn nói với ta, hai người này không phải là của các ngươi người.”

Nhìn thấy cái này hai viên đầu người, Dương Đan Thanh sầm mặt lại, “Dương Hình, ngươi có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì?”

Dương Hình âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Đan Thanh, mặc dù thế tử chi tranh, để cho chúng ta mọi người biến thành đối địch, nhưng là, ta Dương Hình nhưng từ vị chủ động trêu chọc qua các ngươi, mà các ngươi đây? Các ngươi vậy mà cho ta bọ ngựa bắt ve, ta cho ngươi biết, hôm nay, Dương Yên nếu là không đem ta đồ vật giao ra, ta tựu sớm trước giết chết hắn!”

Dương Đan Thanh hai mắt nhắm lại, “Dương Hình, hai người này đúng là chúng ta phái đi, nhưng là, chúng ta chỉ là phái đi xem xét, cũng không có chỉ thị bọn hắn làm cái gì, mà ta tin tưởng, dùng thực lực của hai người bọn họ, cũng vô pháp đối ngươi làm cái gì, không phải sao?”

“Buồn cười!”

Dương Hình nói: “Dương Đan Thanh, còn muốn ở cái này cho ta trang? Ta chỉ hỏi một câu, ta đồ vật, các ngươi đến cùng vẫn hay là không trả!”

Dương Đan Thanh nói: “Ta cũng cuối cùng đang nói một lần, chúng ta không có lấy ngươi thứ gì. Cuối cùng, nhắc nhở ngươi một câu, chớ bị người làm vũ khí sử dụng!”

“Không phải là a?”

Dương Hình nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mà ở hắn tiêu thất một khắc này, một bên Dương Đan Thanh đồng dạng tiêu thất ngay tại chỗ.

Oanh!

Đột nhiên, giữa sân vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ lớn, tựa như Kinh Lôi, đạo thanh âm này trực tiếp đem chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian chấn địa từng đợt phát run.

Oanh!

Lại một đường tiếng nổ lớn vang lên, ngay sau đó, cái kia Dương Đan Thanh cùng Dương Hình riêng phần mình hướng về sau lui trọn vẹn mấy ngàn trượng.

Vừa mới dừng lại, cái kia Dương Hình liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở chân trời vang lên: "Thi đấu vị bắt đầu, trở về!"

Nghe được đạo thanh âm này, cái kia Dương Hình khóe mắt có chút nhảy một cái, hắn ngẩng đầu nhìn một chút chân trời, cuối cùng vừa nhìn về phía xa xa Dương Đan Thanh, "Chờ lấy, thi đấu bắt đầu ngày, ta người đầu tiên giết ngươi nhóm."

Nói xong, hắn cùng một bên ba người trực tiếp tiêu thất ở chân trời.

Nơi xa, Dương Đan Thanh đại mi nhăn, lúc này, sau lưng nàng một lão giả nói: "Tiểu thư, chúng ta khả năng bị người hãm hại."

"Tra!" Dương Đan Thanh đạo.

Lão giả nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

Sau nửa canh giờ, lão giả kia xuất hiện lần nữa ở Dương Đan Thanh sau lưng, nói: "Tiểu thư, chúng ta quả nhiên bị người hãm hại."

Nói, hắn đem một quyển quyển trục đưa tới Dương Đan Thanh trước mặt.

Dương Đan Thanh tiếp nhận quyển trục, nhìn lướt qua trên quyển trục mặt nội dung về sau, hắn ánh mắt lập tức lạnh xuống, sau một khắc, nàng ngọc thủ bỗng nhiên dùng sức.

Oanh!

Cái kia quyển quyển trục ầm vang vỡ vụn, thoáng qua chính là hóa thành hư vô.

Dương Đan Thanh trong mắt sát ý lấp lóe, "Lục Ly Ca người áo đen Vũ gia"

Mà đúng lúc này, một cái bóng mờ từ chân trời đánh tới, sau một khắc, một tên áo bào xám nam tử xuất hiện ở Dương Đan Thanh trước mặt cách đó không xa.

Dương Đan Thanh đại mi cau lại, “Vương Nham!”

Người tới chính là Vương gia thiếu gia một trong Vương Nham!

Tên là Vương Nham áo bào xám nam tử ánh mắt rơi vào Dương Đan Thanh trên thân, sau đó nói: “Đại địa chi linh đây?”

Dương Đan Thanh: “”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1617: Hồng Mông Tháp tầng thứ tư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1612 Chương: Hồng Mông Tháp tầng thứ tư!

Dương Đan Thanh trầm giọng nói: “Vương Nham, ngươi có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì?”

Vương Nham hai mắt nhắm lại, “Dương Đan Thanh, ngươi cái kia ca ca chạy đến ta Vương gia địa bàn đoạt ta Vương gia bồi dưỡng đại địa chi linh, đồng thời lớn tiếng, muốn đại địa chi linh, có bản lĩnh liền đến Dương gia tìm hắn, hiện tại ta tới, ngươi lại hỏi ta có ý tứ gì?”

Dương Đan Thanh trầm giọng nói: “Vương Nham, là có người đang hãm hại ta nhị ca, ngươi chớ bị người làm vũ khí sử dụng!”

“Làm vũ khí sử dụng?”

Vương Nham cười lạnh một tiếng, “Làm sao? Các ngươi huynh muội dám làm không dám chịu? Đừng nói nhảm, để Dương Yên đi ra, ta vẫn muốn lĩnh giáo một chút các ngươi Dương gia thiếu gia bản sự, hôm nay để cho ta đã được như nguyện, tốt chứ?”

Dương Đan Thanh nói: “Vương Nham, việc này ngươi không cảm thấy có kỳ quặc? Ta hai huynh muội nếu là thật sự đoạt ngươi đại địa chi linh, như thế nào lại nói cho ngươi, là chúng ta cướp? Còn nữa, hiện tại thế tử chi tranh liền muốn bắt đầu, ta nhị ca như thế nào lại vô duyên vô cớ đi bốn phía gây thù hằn?"

"Cái này muốn hỏi ngươi nhị ca!"

Vương Nham gằn giọng nói: "Dương Đan Thanh, ngươi nhị ca lần này, không chỉ có cướp ta Vương gia đại địa chi linh, càng giết ta Vương gia mấy tên Chí cảnh cường giả, ta cho ngươi biết, đừng nói ngươi nhị ca chỉ là Dương gia thiếu gia, coi như hắn là Dương gia thế tử, ta Vương gia cũng muốn cùng hắn tính toán rõ ràng bút trướng này!"

Dương Đan Thanh sắc mặt tái xanh, "Vương Nham, ta hai huynh muội cũng không phải là sợ ngươi, ta cho ngươi biết, việc này đích đích xác xác là có người đang cố ý giá họa cho ta nhị ca, cho ta một chút thời gian, ta sẽ đích thân đem người kia chộp tới, ta tin tưởng, ngươi Vương Nham cũng không muốn bị người khác làm vũ khí sử dụng a?"

"Tốt!"

Vương Nham nói: "Ta cho ngươi thời gian, nhưng là, ta nói xấu nói trước, đến lúc đó các ngươi nếu là không cho ta một cái công đạo, hừ, lúc đầu, ta vô ý Dương gia thế tử chi tranh, nhưng là, các ngươi nếu là không cho ta một cái công đạo, vậy cũng đừng trách ta."

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên tiêu thất ở chân trời.

Giữa sân, Dương Đan Thanh sắc mặt âm trầm đáng sợ, đã lớn như vậy, nàng lần thứ nhất cảm giác được biệt khuất!

Tại chỗ, trầm mặc nửa ngày, Dương Đan Thanh đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: "Truyền lệnh, để Dương Sơn cùng Dương Thạch đi một chuyến Vũ gia không, ta cùng bọn hắn cùng đi, ta ngược lại muốn xem xem, đến tột cùng là ai ăn gan hùm mật báo, dám âm chúng ta huynh muội!"

Hồng Mông Tháp bên trong.

Tu hành không tuế nguyệt, Dương Diệp tiến vào trong luân hồi đã hơn năm tháng, đương nhiên, ở bên ngoài, chỉ là đi qua nửa tháng mà thôi.

Hơn năm tháng đến, Dương Diệp cả người đã như là hóa đá. Nhìn từ ngoài, hắn không có nửa điểm biến hóa, không chỉ có không có biến hóa, giờ phút này, toàn thân hắn khí tức đều đã tiêu thất, cả người phảng phất không ở giữa phiến thiên địa này.

Ở Dương Diệp cách đó không xa, là Hiểu Vũ Tịch còn có Tử Nhi, cùng Tiểu Bạch.

Khi biết Dương Diệp chỗ xung yếu đâm Luân Hồi cảnh lúc, các nàng cũng đã bắt đầu ở thủ hộ. Nói không lo lắng là giả, dù sao sơ ý một chút, Dương Diệp khả năng liền sẽ vĩnh viễn không tỉnh lại nữa.

Tử Nhi trong ngực, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Tử Nhi, trong mắt mang theo vẻ hỏi thăm.

Tử Nhi nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, sau đó nói khẽ: “Đừng lo lắng, hắn chẳng mấy chốc sẽ tỉnh lại.”

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng huy vũ một cái, dường như đang nói cái gì.

Tử Nhi khe khẽ lắc đầu, “Tạm thời không thể quấy nhiễu hắn, chờ hắn tỉnh, ở để hắn chơi với ngươi có được hay không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, đang muốn vung vẩy tiểu trảo, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, không chỉ có nàng, giờ phút này, Tử Nhi cùng Hiểu Vũ Tịch cũng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, ở các nàng nhìn soi mói, Dương Diệp mí mắt đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp con mắt chậm rãi lặng lẽ mở ra, ở tại trong mắt, trong bình tĩnh mang theo một tia tang thương

Tiểu Bạch trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó tiểu trảo ôm chặt lấy Dương Diệp yết hầu, không ngừng dùng đầu của mình chà xát lấy Dương Diệp cái cằm.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt bình tĩnh như trước vô cùng, bất quá rất nhanh, trong mắt của hắn bình tĩnh dần dần có ba động, thời gian dần trôi qua, trong mắt của hắn biến thành nhu sắc.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nhìn về phía Hiểu Vũ Tịch cùng Tử Nhi, mỉm cười, “Trở về, thật tốt!”

Hiểu Vũ Tịch cùng Tử Nhi đi tới Dương Diệp trước mặt, Hiểu Vũ Tịch bắt lấy Dương Diệp tay, nói khẽ: “Tỉnh lại liền tốt!”

Dương Diệp đem Hiểu Vũ Tịch cùng Tử Nhi tràn vào trong ngực, sau đó nói khẽ: “Thật là tốt!”

Trong khoảng thời gian này đến nay, hắn ở trong luân hồi, trải qua sự tình thực sự rất rất nhiều. Cho dù hắn Kiếm Tâm Thông Minh, thời khắc tuân thủ bản tâm, tâm cảnh hay là phát sinh rất nhiều biến hóa.

Lần này, hắn chân chính đã trải qua nhân sinh bách thái!

“Hiện tại, Luân Hồi cảnh?” Hiểu Vũ Tịch nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Luân Hồi cảnh.” Kỳ thật, Luân Hồi cảnh cùng Âm Dương cảnh cũng không có gì quá lớn khác nhau, khác biệt duy nhất, tựu là Luân Hồi cảnh về mặt tâm cảnh được tăng lên, trừ cái đó ra, còn có một loại lực lượng, cái kia chính là Luân Hồi chi lực!

Âm Dương cảnh, là Âm Dương chi lực, mà Luân Hồi cảnh thì là Luân Hồi chi lực!

Bất quá cái này Luân Hồi chi lực, với hắn mà nói, tác dụng cũng không phải là quá lớn, liền như là Âm Dương chi lực đồng dạng. Bởi vì hắn kiếm ý cùng sát ý, là muốn siêu việt Luân Hồi chi lực. Đây cũng là hắn đến Âm Dương cảnh về sau, vì cái gì rất ít khi dùng Âm Dương chi lực nguyên nhân, cũng là hắn vì cái gì có thể vượt giai khiêu chiến nguyên nhân.

Đương nhiên, tấn thăng đến Luân Hồi cảnh về sau, hắn thực lực tổng hợp là đạt được tăng cường rất nhiều. Có thể nói, hắn hiện tại coi như không sử dụng kiếm, cũng có thể cùng Chí cảnh cường giả một trận chiến. Mà dùng kiếm, coi như không cần ám chi pháp tắc, hắn cũng có nắm chắc chính diện đánh giết một tên Chí cảnh cường giả!

Nếu như chơi đánh lén, xuất kỳ bất ý tình huống dưới, bình thường Chí cảnh cường giả chỉ sợ còn chưa kịp phản ứng, đầu liền đã rơi xuống đất.

Tự tin!

Đạt đến Luân Hồi cảnh về sau, hắn trước nay chưa có tự tin. Đương nhiên, hắn sẽ không tự đại, phải biết, cái này hệ ngân hà, yêu nghiệt vô số, loại kia có thể vượt giai khiêu chiến cường giả chỗ nào cũng có, tự đại, tựu là tìm đường chết!

Khỏi cần phải nói, tựu là thể nội cái kia hai cái huyết nhân, nếu như một đối một, hắn đều không có nắm chắc chiến thắng, phải nói, thắng bại ở chia ba bảy. Hắn ba!

Bất quá, hắn lại có lực đánh một trận!

Dương Diệp không có ra Hồng Mông Tháp, mà là tại trong tháp bồi tiếp Hiểu Vũ Tịch các nàng đùa giỡn hai ngày. Tu luyện, trở nên mạnh mẽ mặc dù trọng yếu, nhưng là người nhà càng trọng yếu hơn, hắn cũng không hy vọng bởi vì sự tình khác mà không để ý đến người nhà của mình!

Ngày thứ ba về sau, Dương Diệp đi tới tầng thứ hai.

Tiểu Thất bên giường, Dương Diệp trầm mặc không nói.

Nguyên bản, ở Tiểu Thiên dưới sự hỗ trợ, Tiểu Thất có khả năng muốn thức tỉnh, nhưng là hiện tại, Tiểu Thiên bị bắt

Đúng lúc này, Tiểu Thất ngón tay đột nhiên nhẹ nhàng run rẩy.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, lập tức cuồng hỉ, hắn vội vàng bắt lấy Tiểu Thất tay, nói khẽ: “Tiểu Thất? Tiểu Thất?”

Nhưng mà, Tiểu Thất lại là không có trả lời.

Dương Diệp lại hô vài tiếng, nhưng mà, Tiểu Thất vẫn không có đáp lại. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp nụ cười trên mặt biến mất.

Nửa canh giờ trôi qua, Tiểu Thiên vẫn là không có động tĩnh! Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu Thất, ta không biết ngươi có thể nghe được hay không ta nói, ta phải nói cho ngươi, chúng ta đã đến hệ ngân hà. Ngươi, chờ ngươi đi ra tỉnh lại!” Hàn vi tốt vợ

Nói xong, hắn quay người đi tới một bên trước lò luyện đan.

Trong lò luyện đan, một đóa hỏa diễm vẫn tại thiêu đốt. Ngọn lửa này, chính là Lục Đinh Thần Hỏa.

Nhìn xem cái kia đóa hỏa diễm hồi lâu, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng thất vọng, bởi vì cái này Lục Đinh Thần Hỏa, còn không có thức tỉnh.

Lắc đầu, Dương Diệp quay người rời đi, mà liền tại hắn phải đi ra ngoài lúc, đột nhiên, một thanh âm ở trong sân vang lên: “Đây là hệ ngân hà?”

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp lập tức dừng bước, hắn quay người nhìn về phía cái kia lò luyện đan, “Ngươi đã tỉnh?”

Đạo thanh âm này, chính là Lục Đinh Thần Hỏa thanh âm!

“Vừa tỉnh không bao lâu!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp nói: “Thật có lỗi!” Lục Đinh Thần Hỏa sở dĩ ngủ say, cũng là bởi vì hắn, đối với chuyện này, tâm hắn hổ thẹn.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Xin lỗi cũng không cần. Nếu như không phải ngươi, ta chỉ sợ còn tại trong ngủ mê. Nói đúng ra, là ta phải cám ơn ngươi.”

“Ngươi nguyên bản ở trong ngủ mê?” Dương Diệp hỏi.

“Ân.”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Phải nói, ta bị phong ấn bên trong, mặc dù bây giờ cũng là bị phong ấn lấy, nhưng là hiện tại cùng trước kia lại là khác biệt, trước kia ta, ngay cả ý thức đều bị phong ấn. Ngươi mở ra tầng này về sau, trá hình giải trừ ý thức của ta phong ấn.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, cám ơn ngươi lúc trước trợ giúp. Đúng, ta muốn thế nào thả ngươi đi ra?”

“Ngươi còn không thể!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

“Vì cái gì?”

Dương Diệp không hiểu, “Ta không phải cái này tháp chủ nhân sao?”

“Còn không tính là!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Thực lực ngươi quá yếu, vẫn không cách nào chân chính nắm giữ nó, chờ ngươi đi ra chân chính nắm giữ nó về sau, liền có thể thả ta đi ra.”

Vẫn quá yếu Dương Diệp biểu lộ có chút mất tự nhiên.

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Kỳ thật, cũng không tính quá yếu. Ngươi bây giờ, đã nhanh tiếp xúc đến ‘Đạo’ này cấp độ.”

“Đạo? Đó là cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi về sau liền sẽ biết.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có đang đuổi hỏi cái này vấn đề, dường như nghĩ tới điều gì, hắn lại hỏi: “Đúng rồi, ta lúc nào có thể mở ra tầng tiếp theo?” Hắn đã sớm muốn mở ra Hồng Mông Tháp tầng thứ tư.

Nhưng là, Hồng Mông Tháp vẫn luôn không có động tĩnh, cái này khiến hắn vô cùng phiền muộn. Phải biết, mỗi mở ra một tầng Hồng Mông Tháp, hắn lấy được chỗ tốt, vậy cũng là to lớn, mà lại, hắn cũng muốn biết, tầng tiếp theo đến tột cùng có đồ vật gì.

“Tầng tiếp theo?” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

“Đúng vậy a!” Dương Diệp đạo.

“Ngươi bây giờ tựu có thể a!” Lục Đinh Thần Hỏa nói, “ngươi không biết?”

Dương Diệp: “”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1618: Từ xưa đến nay, đệ nhất chiến thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1613 Chương: Từ xưa đến nay, đệ nhất chiến thần!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Hiện tại tựu có thể?”

“Ân!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Kỳ thật, Hồng Mông Tháp những cái kia số tầng, cũng không có hạn chế, ngươi sở dĩ không thể mở ra, là bởi vì nó cố ý gây nên.”

Dương Diệp tự nhiên biết cái này ‘Nó’ là chỉ người nào, lập tức nói: “Vì cái gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Bởi vì thực lực của ngươi không đủ. Trong tháp có thật nhiều đồ vật không phải thế giới này đồ vật, những vật kia, vượt ra khỏi thế giới này phạm trù, càng vượt ra khỏi thế giới này nhận biết. Thực lực không đủ, ngươi căn bản là không có cách đi khống chế những vật kia. Tựa như ta, nếu như trước ngươi không phải nhục thân cường hãn đến trình độ nhất định, ngươi cưỡng ép mượn nhờ lực lượng của ta, hạ tràng nhất định là hôi phi yên diệt.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Rõ chưa? Nó không phải ở hạn chế ngươi, mà là tại bảo hộ ngươi.”

Bảo hộ!

Dương Diệp trầm mặc, hắn không có hoài nghi Lục Đinh Thần Hỏa, mặc dù Hồng Mông Tháp không cùng hắn trao đổi qua, nhưng là không thể phủ nhận, Hồng Mông Tháp một mực tại trợ giúp hắn!

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Nó lựa chọn ngươi làm chủ, có lẽ là bởi vì bất đắc dĩ, nhưng là, giờ đây ván đã đóng thuyền, mà lại, ngươi vẫn thu được vị kia tán thành, cho nên, nó chỉ biết trợ giúp ngươi, mà sẽ không hại ngươi. Nhưng là, ngươi chính mình yêu cầu cố gắng trở nên mạnh mẽ, bởi vì thực lực ngươi bây giờ, còn chưa đủ dùng chân chính nắm giữ nó, không chỉ có không cách nào nắm giữ nó, càng không cách nào trợ giúp nó!”

“Trợ giúp nó? Có ý tứ gì?” Dương Diệp không hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nó tại bị ngươi cái kia Tiểu Thất trộm ra lúc, liền đã bị trọng thương, cho nên, nó chỉ có thể phụ thuộc ở trên thân thể ngươi, dựa vào ngươi đến khôi phục thương thế của mình. Ngươi hẳn là cũng cảm nhận được, theo ngươi trở nên mạnh mẽ, nó cũng càng ngày càng mạnh, không phải sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xác thực, Hồng Mông Tháp ban đầu, chỉ là một cái vòng xoáy nhỏ, mà bây giờ, Hồng Mông Tháp ngay cả Chí cảnh cường giả đều có thể trấn áp, phải biết, cái kia hai cái huyết nhân thế nhưng là viễn siêu Chí cảnh cường giả, nhưng vẫn là bị Hồng Mông Tháp ép gắt gao.

“Ngươi không phải muốn đi tầng tiếp theo sao? Hiện tại nhắm mắt cảm thụ một chút, cẩn thận cảm thụ một chút.” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, ước chừng năm hơi về sau, hắn chậm rãi mở mắt, “Ta đã biết.”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Một hơi về sau, Dương Diệp xuất hiện ở một cánh cửa trước, ở trên cửa kia, dán một trương tử kim sắc phù lục.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tay hướng phía cái kia phù lục đưa tới, nhưng mà, đúng lúc này, tấm bùa kia đột nhiên từ cái này trên cửa trôi xuống, cuối cùng rơi vào hắn trước mặt.

Két!

Theo một đạo tiếng vang vang lên, Dương Diệp trước mặt cửa chậm rãi đánh mở ra.

Dương Diệp cũng không có đi vào, mà là nhìn về phía trong tay tấm kia kim sắc phù lục, mà đúng lúc này, một cỗ tà ác khí tức đột nhiên từ cái này trong môn đánh đi ra.

Dương Diệp sắc mặt lúc này biến đổi, hắn vội vàng thu hồi phù lục, sau đó hữu quyền bỗng nhiên hướng phía trước tựu là oanh một cái.

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, vừa dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đại môn, bên trong, một mảnh đen kịt, cái gì cũng không nhìn thấy.

Trong này có người? Cũng hoặc là yêu thú?

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp thân hình run lên, đi tới tầng thứ hai trước lò luyện đan, sau đó nói: “Đó là vật gì?” Hắn tự nhiên muốn cẩn thận một chút, nói đùa, một đạo khí tức liền đem hắn kích thương, đồ vật bên trong, sẽ là đơn giản đồ vật?

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Một cái tay.”

“Một cái tay?” Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Ngươi xác định là một cái tay?”

“Xác định!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp biểu lộ có chút khó coi, bởi vì hắn vừa mới lại bị một cái tay tựu cho đả thương. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn trầm giọng hỏi: “Người nào tay?”

“Một cái danh xưng chiến thần gia hỏa!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Kỳ thật, không phải danh xưng, hắn tựu là chiến thần, chân chính chiến thần, từ xưa đến nay, đệ nhất chiến thần.”

“Vậy hắn tay tại sao lại ở chỗ này?” Dương Diệp đạo.

“Bởi vì hắn treo.” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó nói: “Chiến thần cũng sẽ treo sao?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Chiến thần, không phải vô địch. Mà lại, hắn là chiến tử. Kỳ thật, hắn muốn chạy trốn, chúng ta thế giới kia, rất ít có người có thể đánh giết hắn, nhưng là, hắn không có trốn, chiến đến cuối cùng một hơi.”

Dương Diệp nói: “Vậy hắn tay tại sao lại ở chỗ này?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Chủ người ngẫu nhiên đoạt được, chủ nhân đạt được về sau, lúc đầu muốn dùng đến luyện đan, nhưng là còn chưa bắt đầu, tựu phát sinh một chút sự tình, cuối cùng, Hồng Mông Tháp bị Tiểu Thất trộm đi ra...”

Chủ nhân!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, không cần phải nói, cái này Lục Đinh Thần Hỏa trong miệng chủ nhân, tựu là đạo bào lão giả!

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên lại nói: “Biết trước kia ta vì cái gì cho ngươi đi mở ra tầng thứ tư sau ở tới tìm ta sao?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Bởi vì, ngươi chỉ có lắp đặt cái tay kia, mới có thể cho tiếp nhận lực lượng của ta, sau đó đem ta mang đi ra ngoài.” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

“Lắp đặt cái tay kia?”

Dương Diệp nói: “Ngươi xác định ta? Ngươi xác định sẽ không ra vấn đề gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Sẽ không có cái vấn đề lớn gì, bởi vì cái kia chiến thần thần hồn đã sớm tiêu thất, cái tay kia bên trong, không có thần hồn, chỉ có hắn còn sót lại một chút ý chí bất khuất, cái này ý chí, nếu như ngươi có thể đem kế thừa, chuyện đó đối với ngươi tới nói, là một kiện đại hảo sự.”

“Cái tay này, lợi hại sao?” Dương Diệp lại hỏi.

“Rất lợi hại!”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Lực lượng của ta ngươi cũng đã được chứng kiến, nếu như ngươi có thể thay đổi cái tay này, nó có thể hoàn toàn chịu đựng lấy lực lượng của ta. Ngươi cảm thấy nó lợi hại sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó xoay người rời đi, mà lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Ngươi đi làm cái gì?”

“Đổi tay a!” Dương Diệp hưng phấn nói: “Chờ ta đổi cái tay này, ta liền trực tiếp giết tới Dương gia đi, vẫn tham gia cọng lông thế tử chi tranh!”

“Không muốn chết liền đi đổi đi!” Lục Đinh Thần Hỏa nhạt tiếng nói.

Dương Diệp nụ cười cứng đờ, “Có ý tứ gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Thân thể ngươi còn có chút yếu, hiện tại đi đổi, thân thể ngươi rất có thể không chịu nổi cái tay này lực lượng, cho nên, ngươi nhất định phải chờ nhục thân ở mạnh mẽ một chút mới có thể đi đổi cái tay này.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn hiện tại nhục thân, quả thật có chút yếu đi. Dường như nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: “Đúng rồi, đổi tay, có phải hay không mang ý nghĩa, ta muốn chém đứt tay của mình?”

“Không cần!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Cái tay kia đã bị chủ nhân luyện chế qua, chỉ còn lại có máu và xương, cho nên, ngươi muốn đổi, chỉ cần hoán cốt cùng huyết liền có thể. Dù sao, rất đơn giản sự tình, đến lúc đó ngươi liền sẽ rõ ràng. Còn hiện tại, hiện tại trước hết chớ đi. Mặc dù ngươi bây giờ nhục thân miễn cưỡng có thể tiếp nhận lực lượng, nhưng lại rất nguy hiểm, vạn nhất không chịu nổi, tiểu tử ngươi liền phải chơi xong.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Cũng tốt!” Như Lục Đinh Thần Hỏa nói, việc này, hay là ổn một chút tương đối tốt.

“Đúng rồi, ngươi có phải hay không thu được một thanh kiếm gỗ?” Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói.

“Kiếm gỗ?”

Dương Diệp nao nao, lập tức nghĩ tới, “Xác thực, thế nào?”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chuôi kiếm này, không tầm thường.”

Nghe vậy, Dương Diệp con mắt lập tức sáng lên, cái này Lục Đinh Thần Hỏa ánh mắt thế nhưng là rất cao, có thể làm cho nó nói không tầm thường, không cần phải nói, chuôi kiếm này tuyệt đối là kiện đại bảo bối a!

Nghĩ đến cái này, Dương Diệp vội vàng cáo biệt Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó trở lại tầng thứ nhất thế giới bên trong.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn chuôi này kiếm gỗ, đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ chân trời xẹt qua. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy một thanh kiếm đang chân trời phi nhanh, mà ở chuôi kiếm này bên trên, có một cái tiểu gia hỏa!

Tiểu gia hỏa này không phải người khác, chính tiểu Bạch!

Dương Diệp đang muốn đi lên, đúng lúc này, đạo kiếm quang kia tốc độ đột nhiên nhanh hơn, kiếm quang tốc độ càng lúc càng nhanh, không đến nửa hơi thời gian, toàn bộ chân trời vậy mà đã toàn bộ bị kiếm quang bao phủ, nhìn một cái, đều là kiếm quang, một điểm khe hở đều không có!

Đây là tốc độ quá nhanh mà tạo thành!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên, bởi vì, hắn làm không được như vậy, phải nói, tốc độ của hắn làm không được như vậy.

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên, đón lấy, một thanh kiếm xuất hiện ở trước mặt hắn, chuôi kiếm này, chính là chuôi này kiếm gỗ, mà lúc này, Tiểu Bạch tựu đứng ở chuôi này trên mộc kiếm, hắn tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Tiểu Bạch đối Dương Diệp vẫy vẫy trảo, hiển nhiên, là đang gọi hắn đi lên.

Dương Diệp mỉm cười, liền muốn lên đi, mà đúng lúc này, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng bên ngoài!

Ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn một chút trước ngực của mình, lúc này, ở trước ngực hắn, có một đạo dài đến mấy chục centimet kiếm thương, đạo này kiếm thương cực sâu, đều nhanh có thể nhìn thấy hắn ngũ tạng. Vừa mới nếu như không phải hắn phản ứng rất nhanh, hắn khả năng đã bị đánh thành hai nửa!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chuôi này kiếm gỗ, mà đúng lúc này, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên bắn nhanh ra như điện, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, liền muốn chợt hiện cách tại chỗ, bất quá đúng lúc này, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên ngừng lại, bởi vì Tiểu Bạch hai cái móng vuốt nhỏ chính gắt gao kéo lấy chuôi này kiếm gỗ chuôi kiếm...

Lúc này, Tử Nhi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên người, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp trước ngực kiếm thương, nói khẽ: "Không có sao chứ?"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía chuôi này kiếm gỗ, "Kiếm này làm cái quỷ gì?"

Tử Nhi lắc đầu, sau đó nói: "Không biết, ta chỉ biết là, nó chỉ cho phép Tiểu Bạch sờ nó..."

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, lúc này, không biết Tiểu Bạch nói cái gì, chuôi kiếm này dần dần bình tĩnh lại.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Tiểu Bạch, ngươi tránh ra."

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, mặc dù không biết Dương Diệp muốn làm gì, nhưng vẫn là vọt đến Tử Nhi trên bờ vai.

Dương Diệp chậm rãi hướng phía chuôi này kiếm gỗ đi đến, sau một khắc, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, cuối cùng, cỗ này ý cảnh hướng phía chuôi này kiếm gỗ bao phủ mà đi.

Sát Lục Kiếm Ý!

Hắn phải dùng Sát Lục Kiếm Ý trấn áp chuôi kiếm này!

Lúc này, xa xa chuôi này kiếm gỗ đột nhiên khẽ run lên, sau một khắc...

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân giống như như thiểm điện chợt lóe lên.

Ở Dương Diệp ánh mắt kinh hãi bên trong, trước mặt hắn Sát Lục Kiếm Ý trực tiếp bị một phân thành hai, sau một khắc, chuôi này kiếm gỗ đã đi tới trước mặt hắn không đến nửa trượng vị trí.

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, tâm niệm vi động, một đạo huyết quang ở trong sân chợt lóe lên, đón lấy, một cái huyết khôi ngăn tại hắn trước mặt.

Sau một khắc.

Hai đạo nhân ảnh hướng về sau như đồ như diều đứt dây hướng phía sau ném đi ra, cùng lúc đó, một cái huyết cánh tay xuất hiện ở không trung, cuối cùng, cái này huyết cánh tay từ không trung chậm rãi trụy lạc, rơi tại trên mặt đất.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1619: An Nam Tĩnh thực lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1614 Chương: An Nam Tĩnh thực lực!

Bay ra hai đạo nhân ảnh, chính là Dương Diệp cùng cái kia huyết nhân, mà cái kia rơi xuống đất huyết cánh tay, thì là cái kia huyết khôi!

Trước đó một kiếm kia, không chỉ có Dương Diệp không ngăn được, tựu ngay cả cái kia huyết khôi đều không có ngăn trở, không chỉ có không ngăn được, ngược lại vẫn bị mất một tay!

Ở một kiếm đánh bay Dương Diệp cùng huyết khôi về sau, chuôi này kiếm gỗ lại là cũng không có muốn dừng tay ý tứ, trên mũi kiếm, kiếm quang lấp lóe, liền muốn lần nữa xuất kiếm, mà đúng lúc này, một bên Tiểu Bạch toàn thân một cái giật mình, lập tức thân hình lóe lên, đi tới kiếm gỗ đằng sau, sau đó hai cái tiểu trảo gắt gao ôm kiếm gỗ chuôi kiếm.

Bị Tiểu Bạch ôm lấy về sau, chuôi này kiếm gỗ dần dần bình tĩnh lại, nhưng là hắn trên mũi kiếm y nguyên lóe ra kiếm quang, hiển nhiên, nộ khí chưa tiêu.

Nơi xa, Dương Diệp có chút mộng, vô cùng mộng.

Bởi vì hắn hoàn toàn không nghĩ tới chuôi này kiếm gỗ vậy mà như thế kinh khủng!

Cái này thật chỉ là một thanh kiếm?

Phải biết, cái kia huyết khôi thực lực thế nhưng là viễn siêu một chút Chí cảnh cường giả, nhưng mà, cho dù là nó, vẫn không có ngăn trở một kiếm kia!

Vừa mới nếu như là hắn chính mình tới chặn, khả năng cũng không phải là rơi một tay đơn giản như vậy!

Tử Nhi xuất hiện ở Dương Diệp bên người, sau đó nói khẽ: “Không có sao chứ?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, nơi xa, chuôi này kiếm gỗ cơ bản bình tĩnh lại, hắn trên mũi kiếm kiếm quang cũng đã tiêu tán.

“Kiếm này, khá là quái dị!” Tử Nhi nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kiếm này, nào chỉ là quỷ dị, đơn giản tựu là kinh khủng! Chí cảnh cường giả ở trước mặt nó, chỉ sợ căn bản không đáng chú ý! Một thanh kiếm so Chí cảnh cường giả còn mạnh hơn... Cái này nghe, thật là có chút làm cho người khó có thể tin!

Như vậy hiện tại, vấn đề tới.

Kiếm này lợi hại như vậy... Còn như thế có tính tình... Như thế nào mới có thể để cho hắn sử dụng đây?

Dựa vào Hồng Mông Tháp?

Hồng Mông Tháp hẳn là có thể đủ trấn áp nó, nhưng là, sau khi ra ngoài đây? Không có Hồng Mông Tháp trấn áp, kiếm này nếu là đột nhiên thí chủ, hắn chỉ sợ là ngăn không được.

Mà để kiếm này cam tâm để cho hắn sử dụng?

Dương Diệp lắc đầu, phủ định trong đầu ý nghĩ này, kiếm này tính tình rất lớn, cam tâm để cho hắn sử dụng, đó là không cần suy nghĩ, chí ít tạm thời là không cần suy nghĩ.

“Làm sao bây giờ?” Tử Nhi nói khẽ.

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp nhìn về phía nơi xa, lúc này, chuôi này kiếm gỗ đã triệt để bình tĩnh trở lại. Nhìn xem chuôi này kiếm gỗ, Dương Diệp trong mắt dần dần ngưng trọng lên. Không cần phải nói, chuôi kiếm này lai lịch tuyệt đối không tầm thường, mà cái kia Vũ gia đại trưởng lão nói, muốn kiếm này, liền phải gánh vác lên một ít trách nhiệm...

Nguyên bản, hắn đối trách nhiệm kia là chẳng phải để ý, nhưng là hiện tại, hắn biết, kia cái gì trách nhiệm, chỉ sợ là cái phi thường chuyện khó giải quyết.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, không đi nghĩ những này không có phát sinh sự tình. Hắn nhìn thoáng qua chuôi này bắt đầu mang theo Tiểu Bạch bay khắp nơi kiếm gỗ, trong mắt lóe lên một vòng đáng tiếc. Nếu như chuôi kiếm này có thể để cho hắn sử dụng, không cần phải nói, cái kia cắt Chí cảnh tuyệt đối cùng thái thịt đồng dạng a!

Đáng tiếc là, chuôi kiếm này điêu đều không điêu hắn!

Kỳ thật, hắn vẫn có niềm tin trấn áp chuôi kiếm này, mặc kệ là Hồng Mông Tháp hay là Kiếm Vực, nhưng là, đối với kiếm, hắn vẫn có chút không muốn dùng mạnh, bởi vì đang lúc đối địch, kiếm tựu là hắn tín nhiệm nhất chiến hữu, nếu như lúc kia, kiếm này đột nhiên phản chiến một kích, vậy hắn thực liền xong rồi.

Dương Diệp nhìn xem chuôi này kiếm gỗ hồi lâu, sau đó nói: “Lần sau ở tới tìm ngươi, lần sau đến, ngươi cũng không dám đối với ta như vậy!”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực, gian phòng bên trong, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, hắn nhìn lướt qua giữa sân, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Ngoài cửa.

“Ngươi thành công?”

Dương Diệp mới xuất hiện ở ngoài cửa, một thanh âm chính là ghé vào lỗ tai hắn vang lên, hắn quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở hắn bên phải cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một lão giả, lão giả này chính là Vũ gia cái kia đại trưởng lão!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Thành công.”

Nghe vậy, cái kia đại trưởng lão thật sâu nhìn thoáng qua Dương Diệp, đôi mắt chỗ sâu, chấn kinh chi sắc chợt lóe lên.

Không đến nửa tháng!

Xông vào Luân Hồi cảnh, không đến thời gian nửa tháng, nếu như không phải hắn tận mắt nhìn thấy, hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng. Bởi vì đã từng Vũ gia lão tổ, cũng liền năm đó Vũ Tổ Vũ Mục, ở xông vào Luân Hồi cảnh lúc, cũng dùng một tháng thời gian!

Mà trước mắt tên này Dương gia thiếu gia, vậy mà chỉ dùng không đến nửa tháng!

Nửa tháng!

Đại trưởng lão trầm mặc một hồi lâu, mặt mày trầm thấp, trong đôi mắt, một tia sát ý chợt lóe lên. Vũ gia mặc dù cùng Dương gia không phải đối địch thế gia, nhưng là, hắn không hy vọng Dương gia xuất hiện loại kia tuyệt thế yêu nghiệt, cái này không chỉ có đối khác thế gia tới nói bất lợi, đối Vũ gia đồng dạng bất lợi.

Bởi vì một khi Vũ gia cùng Dương gia là địch, mà Dương gia có loại thiên tài này ở, hôm đó sau đối Vũ gia tới nói, tuyệt đối là một cái tai nạn.

Bất quá rất nhanh, hắn thu lại sát ý trong lòng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Chúc mừng!”

Không có cân nhắc bao lâu, hắn chính là lựa chọn lôi kéo. Bởi vì nếu như động thủ, giá quá lớn quá lớn. Đầu tiên Dương gia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, Dương gia có lẽ không sẽ cùng Vũ gia toàn diện khai triển, nhất định sẽ ngược sát Vũ gia thế hệ tuổi trẻ thiên tài.

Tiếp theo là An Nam Tĩnh, hắn nhìn ra được, An Nam Tĩnh cùng trước mắt vị này Dương gia thiếu gia quan hệ không ít, nếu như hắn động thủ, An Nam Tĩnh coi như không đối Vũ gia động thủ, quả quyết cũng sẽ căm thù Vũ gia. Nói tóm lại, nếu như hắn xuất thủ, tệ xa xa lớn hơn lợi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đại trưởng lão, sau đó nói: “Đa tạ, còn xin tiền bối dẫn ta đi gặp thấy thê tử của ta.”

“Nàng cũng đang muốn gặp ngươi! Đi theo ta.”

Đại trưởng lão nói xong, quay người lóe lên, tiêu thất ở nơi xa.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người nhất thời hóa thành một đạo hắc quang đi theo.

Diễn võ trường.

Diễn võ trường là Vũ gia đệ tử luận bàn tỷ thí địa phương, toàn bộ sân bãi vô biên vô hạn, không gian chung quanh càng là có vài chục trận pháp gia trì, trừ cái đó ra, còn có Chí cảnh bên trên cường giả thần bí chi lực vững chắc, có thể nói, nơi này, liền xem như Chí cảnh cường giả một kích toàn lực, đều khó mà làm bị thương mảy may.

Trong diễn võ trường, chỉ có hai người, hai người này chính là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp.

“Luân Hồi cảnh?” An Nam Tĩnh đạo.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ngươi đây?”

An Nam Tĩnh nói: “Còn không có, bất quá chẳng mấy chốc sẽ là.”

Dương Diệp; “...”

An Nam Tĩnh thủ đoạn khẽ động, Liệt Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, “Chân chính đến đánh một trận?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Được.” Hắn giờ phút này vừa tăng lên tới Luân Hồi cảnh, cũng đang muốn tìm người đến luyện một chút, sau đó nhìn xem thực lực mình đến loại trình độ nào.

Mà An Nam Tĩnh cũng thế, nàng tiếp nhận truyền thừa, sau đó lại đang Vũ gia nghiên cứu Vũ Tổ một chút võ đạo tâm đắc, hiện tại, nàng thực lực tổng hợp cũng tăng lên rất nhiều, nàng cũng đang muốn tìm người đến luyện một chút.

An Nam Tĩnh liền muốn động thủ, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi xa, nói: “Đại trưởng lão, có thể giữ bí mật sao?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, nơi xa đột nhiên truyền đến đại trưởng lão thanh âm, “Yên tâm, hôm nay cuộc tỷ thí của các ngươi, tuyệt sẽ không truyền đến người thứ tư trong tai.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Ta cần phải nghiêm túc.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Ta cũng vậy!”

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, một đạo kim sắc thương mang đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Giữa sân, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên tận trời, ngay sau đó, một đạo kiếm quang trực tiếp bổ vào cái kia đạo thương mang bên trên.

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang âm thanh, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, cái kia đạo thương mang cùng kiếm quang ầm vang nổ tung đầy trời, đón lấy, một cỗ kinh khủng khí lãng trong nháy mắt chính là lan tràn tới mấy vạn trượng bên ngoài.

Mà lúc này, một đạo thương mang đột nhiên từ bên trái hướng phía kích xạ mà đi, ven đường những nơi đi qua, khí lãng tựa như giòn giấy trực tiếp bị xé nứt thành hai nửa; Cùng lúc đó, một đạo kiếm quang đột nhiên từ bên phải bắn nhanh ra như điện, kiếm quang chỗ đến, khí lãng trực tiếp bị vỡ nát thành hư vô.

Cứ như vậy, cái kia đạo thương mang cùng kiếm quang dùng tối ngang ngược phương thức trên không trung chạm vào nhau ở cùng nhau.

Vừa mới tiếp xúc, giữa sân lập tức tựa như Kinh Lôi nổ vang, toàn bộ mặt đất cùng không gian chung quanh đều là kịch liệt run lên, ngay sau đó, kiếm quang cùng thương mang lần nữa ầm vang vỡ vụn, cả hai bạo phát đi ra năng lượng lập tức hóa thành khí sóng hướng phía bốn phía tầng tầng khuếch tán mà đi.

Bất quá, những khí lãng này khi đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt lúc, đều bị một cỗ lực lượng vô hình trực tiếp cho chấn thành hư vô.

Giữa sân, hai người liếc nhau, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ở mặt đất.

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo thanh thúy kim thiết tương giao âm thanh, lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cách xa nhau không đến nửa trượng, An Nam Tĩnh trường thương trong tay đâm thẳng Dương Diệp mặt, bất quá cũng là bị Dương Diệp kiếm ngăn cản xuống dưới.

Yên lặng một cái chớp mắt, An Nam Tĩnh đột nhiên buông lỏng tay ra bên trong trường thương, đón lấy, nàng vọt tới trước, người trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó đấm ra một quyền, nhanh như chớp giật, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, giơ kiếm hướng xuống tựu là một cái bổ xuống.

Mà liền tại hắn giơ kiếm hướng xuống đánh cho một khắc này, An Nam Tĩnh tay trái đột nhiên hướng về sau duỗi ra, sau đó nắm chặt Liệt Thiên chuôi thương hướng phía trước tựu là đâm một cái, một nhát này, đâm thẳng Dương Diệp mặt.

Dương Diệp trong lòng giật mình, lúc đầu muốn đi bổ An Nam Tĩnh nắm đấm kiếm vội vàng một cái móc nghiêng.

Kiếm chặn thương, nhưng mà An Nam Tĩnh nắm đấm lại là trực tiếp đánh vào trước ngực của hắn, nàng nắm đấm vừa chạm đến Dương Diệp trước ngực một khắc này, hắn quyền đột nhiên hóa chưởng, sau đó hướng phía trước chấn động mạnh một cái.

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, vừa mới dừng lại, khóe miệng của hắn chính là tràn ra một vòng đỏ thẫm, cùng lúc đó, ở trước ngực hắn vị trí, trực tiếp móp méo đi vào.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Sáo lộ có chút sâu a!”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bạo dũng mà ra.

Sát Lục Kiếm Ý!

Nơi xa, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Đến thật đi!”

Nói xong, nàng hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ kinh khủng ý cảnh từ trong cơ thể nộ bừng lên.

Khi nhìn thấy cỗ này ý cảnh, xa xa Dương Diệp sắc mặt đột nhiên thay đổi.

Cùng lúc đó, một đạo khiếp sợ thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên: “Sáu loại ý cảnh... Sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh... Sáu loại dung hợp quy nguyên cảnh ý cảnh...”

Nói xong lời cuối cùng, đạo thanh âm này run lên.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1620: Đoán xem ngươi chừng nào thì chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1615 Chương: Đoán xem ngươi chừng nào thì chết!

Sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh!

Một bên Dương Diệp đều đã ngây người, phải biết, nguyên lai An Nam Tĩnh ý cảnh chỉ là niết bàn cảnh, mà bây giờ, An Nam Tĩnh ý cảnh đã biến thành quy nguyên cảnh, hơn nữa còn là sáu loại ý cảnh dung hợp quy nguyên cảnh ý cảnh!

Lão thiên!

Dương Diệp giờ phút này xấu hổ muốn chết, phải biết, hắn mới hai loại ý cảnh a, mà An Nam Tĩnh lại là có sáu loại!

Lúc này, cái kia Vũ gia đại trưởng lão cũng xuất hiện ở giữa sân, nhất giây lát nhìn chằm chằm vào An Nam Tĩnh, ở tại trong mắt, là hưng phấn, là kích động, còn có một tia đáng tiếc.

Hắn biết An Nam Tĩnh có sáu loại ý cảnh, nhưng là khi đó, An Nam Tĩnh ý cảnh chỉ là niết bàn cảnh, niết bàn cảnh cùng quy nguyên cảnh, đó là hai loại khái niệm.

Giờ này khắc này, hắn mới hiểu được vì cái gì nhà mình lão tổ sẽ nói Vũ gia thế hệ tuổi trẻ, đều không như An Nam Tĩnh.

Không bằng, thực không bằng!

Có thể nói, nếu như An Nam Tĩnh sớm đến Vũ gia mười năm, không cần, chỉ cần ba năm, đương kim hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ thế hệ tuổi trẻ ba vị trí đầu bên trong, tất có An Nam Tĩnh!

Đại trưởng lão hít sâu một hơi, sau đó trên mặt lộ ra một cái vô cùng nụ cười hòa ái, “An cô nương, ngươi, theo ta được biết, trước đó, ý cảnh của ngươi đều chỉ là niết bàn cảnh, vì sao hiện tại ý cảnh của ngươi biến thành quy nguyên cảnh?”

Dương Diệp diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, Vũ gia đại trưởng lão hỏi, cũng là hắn muốn biết.

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Nhìn Vũ gia tiên tổ tâm đắc, lòng có cảm giác, cho nên tựu tăng lên.”

Dương Diệp: “.”

Đại trưởng lão biểu lộ cũng là có chút mất tự nhiên, nhìn một chút tâm đắc, sau đó liền đến quy nguyên cảnh.

Cái kia tâm đắc, hắn cũng nhìn, mặc dù cảm ngộ rất nhiều, nhưng là cũng chỉ thế thôi!

đọc truyện với http://truyencua
tu i .net/ Đây chính là siêu cấp thiên tài cùng bình thường thiên tài khác nhau!

Lúc này, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “Tiếp tục?”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia đại trưởng lão, đại trưởng lão nhẹ gật đầu, sau đó thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Đại trưởng lão rời đi về sau, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “Cẩn thận!”

Nói xong, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng chấn động, trường thương trong tay tựa như một đạo kim sắc như thiểm điện bắn nhanh ra như điện.

Gia trì sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh Liệt Thiên!

Liệt Thiên những nơi đi qua, trong sân không gian trực tiếp vặn vẹo biến hình, không chỉ có như thế, dùng Liệt Thiên làm trung tâm phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian vậy mà từng đợt kích run lên, mà cái kia vị trí trung tâm nhất Liệt Thiên vậy mà dần dần rạn nứt đầy trời!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc lên, không dám khinh thường, tâm hắn niệm vi động, trường kiếm trong tay lơ lửng ở bên người ba trượng chỗ, mà hắn thì hữu quyền chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, hắn bỗng nhiên hướng phía trước tựu là oanh một cái!

Tịch Diệt Băng Thiên quyền!

Quyền ra, một cỗ lực lượng kinh khủng mang theo một cỗ tịch diệt chi ý từ Dương Diệp trên nắm tay nghiêng mà ra, trong chốc lát nhất nhất

Một đạo kinh thiên tiếng oanh minh đột nhiên ở toàn bộ trong diễn võ trường vang vọng mà lên, giờ khắc này, toàn bộ diễn võ trường kịch liệt run lên, phảng phất động đất!

Mà lúc này, xa xa An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, nàng đã sau lưng Liệt Thiên, đón lấy, nàng chân trái nhẹ nhàng điểm một cái, cả người nhất thời bay lên không phiêu khởi, ngay sau đó, nàng chân phải đá mạnh một cước ở cái kia Liệt Thiên chuôi thương lên.

Liệt Thiên lập tức hóa thành một vệt kim quang bắn nhanh ra như điện, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp còn chưa kịp phản ứng, cái kia Liệt Thiên chính là đã đi tới hắn trước mặt, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem hắn không gian chung quanh đánh rách tả tơi đầy trời!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay hắn duỗi ra, bên người cách đó không xa kiếm lập tức bay đến trong tay hắn, cùng lúc đó, một thanh Cổ Sao xuất hiện ở tay trái của hắn trong, kiếm vào vỏ, sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm bỗng nhiên tựu là một chém!

Trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Mười đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Ở đạt đến Luân Hồi cảnh về sau, hắn trảm thiên Bạt Kiếm Thuật cũng đã nhận được tăng lên trên diện rộng, với hắn mà nói, hắn đã có thể điệp gia mười đạo trảm thiên Bạt Kiếm Thuật, bất quá, đây cũng là hắn cực hạn.

Mười đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật mạnh bao nhiêu, Dương Diệp cũng không biết, hắn cũng rất chờ mong, bất quá, hắn lập tức liền có thể biết.

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân ngút trời mà lại, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Kiếm quang chỗ đến, không gian rạn nứt!

Giữa sân, chuôi này trường thương cùng đạo kiếm quang kia dùng trực kích phương thức đụng vào nhau.

Thương kiếm kịch liệt run lên, sau một khắc, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp phân biệt xuất hiện ở Liệt Thiên cùng trường kiếm sau lưng. Bất quá An Nam Tĩnh phải nhanh một chút, An Nam Tĩnh đưa tay nắm chặt Liệt Thiên, sau đó thuận thế tựu là đâm một cái, lúc

Dương Diệp nắm chặt kiếm lúc, hắn chỉ có thể thuận thế hướng trước mặt cản!

Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, sau một khắc, giữa sân trực tiếp xuất hiện từng cái 'An Nam Tĩnh', những này 'An Nam Tĩnh', toàn bộ là An Nam Tĩnh tàn ảnh, đáng sợ nhất là, những này tàn ảnh, vậy mà toàn bộ đều giống như thực chất.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh bản thể đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đón lấy, trong tay nàng Liệt Thiên từ trái hướng phải bỗng nhiên một cái quét ngang.

Lần này, Dương Diệp không có đi cản, mà là trực tiếp một kiếm hướng phía An Nam Tĩnh phần bụng đâm tới!

Lấy thương đổi thương!

Nếu như là người khác, hắn chiêu này tựu là lấy mạng đổi mạng, nhưng là đối với An Nam Tĩnh, hai người bọn họ quả quyết cũng sẽ không thực đánh giết đối phương, thật muốn đến muốn mạng thời khắc, mặc kệ là hắn, hay là An Nam Tĩnh, đều sẽ dừng tay!

Hắn sở dĩ lựa chọn lấy thương đổi thương, cũng là chuyện không có cách nào khác, bởi vì An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu quá quá mạnh. Cũng chỉ hắn Kiếm Tâm Thông Minh, miễn cưỡng có thể cùng An Nam Tĩnh cận thân đối kháng, nếu như đổi lại người khác, đoán chừng sớm đã bị giết chết mấy trăn lần.

Phải biết, An Nam Tĩnh mặc dù không có thi triển cái gì võ kỹ, nhưng là, chiêu thức của nàng so võ kỹ càng đáng sợ!

Chiêu chiêu trí mạng!

Nhìn thấy Dương Diệp để mà thương đổi thương phương thức, An Nam Tĩnh đại mi cau lại, nhưng là rất nhanh chính là giãn ra đầy trời, sau một khắc, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ trong cơ thể nàng bừng lên, lúc cỗ này ý cảnh sau khi xuất hiện, Dương Diệp kiếm thế lập tức bị ép ngừng, mà lúc này, An Nam Tĩnh vọt tới trước, sau đó một quyền đánh vào Dương Diệp trước ngực.

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên tay nắm lấy Liệt Thiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó hướng phía trước một cái nhanh đâm, nhanh như bôn lôi!

Cũng may lúc này, Dương Diệp đã kịp phản ứng, lập tức kiếm vào xinh đẹp, sau đó rút kiếm tựu là một trảm, nhưng mà đúng vào lúc này, An Nam Tĩnh trong tay chuôi này Liệt Thiên tốc độ đột nhiên nhanh hơn, đồng thời hướng xuống có chút chếch đi, cái này lệch ra dời, Liệt Thiên mũi thương trực tiếp đánh vào Dương Diệp trên chuôi kiếm, cái này khiến được Dương Diệp kiếm còn chưa rút ra, chính là bị một cỗ cự lực chấn đến ngàn trượng có hơn!

Sau một khắc, An Nam Tĩnh lần nữa bắn nhanh ra như điện.

Nơi xa, cái kia Vũ gia đại trưởng lão ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân, trong mắt có một tia tán thưởng. Bởi vì hắn thấy, Dương Diệp có thể ở An Nam Tĩnh thủ hạ chống đỡ lâu như vậy, đã là vô cùng vô cùng khó được.

Dù sao, An Nam Tĩnh thế nhưng là có được sáu loại ý cảnh! Kỳ thật, hắn thấy, An Nam Tĩnh kinh khủng nhất còn không phải sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh, mà là ý thức chiến đấu!

An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu, ngay cả hắn đều có chút tim đập nhanh!

Đây cũng là hắn vì cái gì tán thưởng Dương Diệp địa phương, bởi vì Dương Diệp mặc dù bị An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu đè chế, nhưng là, hắn nhưng thủy chung có thể ương ngạnh chống cự, đồng thời thỉnh thoảng làm ra phản kích!

Bất quá, theo đại trưởng lão, Dương Diệp bị thua, chỉ là vấn đề thời gian!

Lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một đạo trầm đục âm thanh, đại trưởng lão đưa mắt nhìn lại, chỉ thấy xa xa Dương Diệp trực tiếp bị An Nam Tĩnh một thương chấn đến hơn hai ngàn trượng bên ngoài. Bất quá lần này, An Nam Tĩnh cũng không có thừa thắng xông lên, mà là ngừng lại.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “Không ra át chủ bài sao?”

Dương Diệp nhìn một chút tay phải của mình, lúc này, tay phải của hắn đã hoàn toàn đã mất đi tri giác, An Nam Tĩnh không chỉ có riêng là ý thức chiến đấu mạnh, tốc độ của nàng cùng lực lượng cũng là mạnh đến làm cho người giận sôi, đặc biệt là nàng đối lực lượng khống chế, càng là mạnh kinh khủng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, cười nói: “Cứ như vậy đi, được không?” Hắn đương nhiên là có át chủ bài, lá bài tẩy này dĩ nhiên chính là ám chi pháp tắc thêm Nhất Kiếm Luân Hồi, còn có Kiếm Vực, đặc biệt là Kiếm Vực, đừng nhìn An Nam Tĩnh có sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh, hắn Kiếm Vực đồng dạng có thể trấn áp lại!

Mặc dù hắn biết An Nam Tĩnh quả quyết cũng có át chủ bài, hắn cũng nghĩ nhìn An Nam Tĩnh át chủ bài, nhưng là, hắn không muốn để cho mình cùng An Nam Tĩnh át chủ bài bại lộ ở Vũ gia trước mặt. Át chủ bài bại lộ, vậy liền không gọi át chủ bài.

Vạn sự lưu lại thủ đoạn!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!” Hiển nhiên, nàng minh bạch Dương Diệp ý tứ.

Dương Diệp cười nói: “Ta muốn đi Dương gia, cùng ta cùng đi sao?”

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Ngươi đi trước, ta còn có một chiêu không có học được.”

Dương Diệp nao nao, lập tức hỏi: “Cái chiêu gì?”

An Nam Tĩnh nói: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, “Vậy ta đi trước, ngươi chính mình khá bảo trọng.”

An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta nhất định đến!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tốt, ngươi!”

Nói xong, hắn không ở dừng lại, quay người tiêu thất ở nơi xa.

Dương Diệp sau khi đi, đại trưởng lão xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, sau đó nói: “An cô nương, tộc trưởng muốn gặp ngươi, ngươi.” Nói đến đây, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi xa chân trời, kinh ngạc nói: “Hắn vậy mà đích thân đến.”

Dương Diệp không có ở Nguyên Vũ hệ lưu lại, còn có nửa tháng Dương gia thế tử chi tranh liền muốn bắt đầu, thời gian của hắn đã còn thừa không nhiều lắm.

Rất nhanh, Dương Diệp ra Nguyên Vũ hệ, nhưng mà, hắn vừa rời đi Nguyên Vũ hệ, đi vào tinh không bên trong lúc, hai tên lão giả chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nhìn thấy cái này hai tên lão giả, Dương Diệp sắc mặt lúc này dữ tợn lên, bởi vì hai người này chính là lúc trước đi Thiên Thiên đại lục giết hắn hai người kia, bắt đi Tiểu Thiên linh hồn, cũng chính là hai cái này!

Hai người này chính là cái kia Dương Sơn cùng Dương Thạch.

Dương Sơn ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân, "Đến, để cho ta đoán xem, ngươi là vị nào thiếu gia người, thất thiếu gia? Tứ thiếu gia? Cũng hoặc là."

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Đến, đoán xem ngươi chừng nào thì chết."

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1621: Muốn chết phải không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1616 Chương: Muốn chết phải không?

Nghe được Dương Diệp, cái kia Dương Sơn hai mắt lập tức nhắm lại lên, hắn đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Sơn nao nao, lập tức bật cười một tiếng, "Buồn cười!"

Thanh âm rơi xuống, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Ngay tại ba người đều biến mất về sau, Vũ gia đại trưởng lão xuất hiện ở giữa sân. Đại trưởng lão nhìn thoáng qua nơi xa, sau đó nói: "Không đi ra?"

Nơi xa, không gian khẽ run lên, ngay sau đó, một nữ tử từ trong đó đi ra, nữ tử này, chính là Dương Đan Thanh.

Dương Đan Thanh đối đại trưởng lão có chút thi lễ, "Đan Thanh xin ra mắt tiền bối."

Đại trưởng lão nhạt tiếng nói: "Có việc?"

Dương Đan Thanh mỉm cười, sau đó nói: "Hướng tiền bối nghe ngóng chút chuyện, vừa mới thân phận của người kia. Nếu như tiền bối nguyện ý báo cho, vãn bối vô cùng cảm kích.”

Đại trưởng lão khoát tay áo, “Không biết, rời đi đi, ta Vũ gia không muốn lẫn vào ngươi Dương gia sự tình.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Đan Thanh thần sắc lập tức lạnh xuống, trầm mặc hồi lâu, nàng quay người tiêu thất ở chân trời.

Dương Diệp cũng không có hướng Nguyên Vũ hệ chạy, mà là hướng phía cái kia vô tận sâu trong tinh không chạy, hắn đem tốc độ tăng lên tới cực hạn, bởi vậy, không đến một hồi thời gian, hắn chính là rời đi Nguyên Vũ hệ phạm vi, tiến nhập tinh không mịt mùng.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn vừa dừng lại, cái kia Dương Sơn cùng Dương Thạch chính là xuất hiện ở trước mặt hắn cách đó không xa.

“Làm sao không trốn?” Dương Sơn châm chọc nói: “Hay là nói, nghĩ phản sát chúng ta?”

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Dương Sơn hai người, “Các ngươi, người nào tới trước? Hay là nói, cùng tiến lên?”

“Cùng tiến lên?”

Dương Sơn bật cười một tiếng, “Chỉ bằng ngươi?” Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, một cỗ lực lượng thần bí lập tức như là mạng nhện giống như hướng phía Dương Diệp bao phủ đi qua.

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác tất cả đường lui đều bị phong kín!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Sơn, không thể không nói, cái này Dương Sơn thực lực vẫn là vô cùng mạnh, không thể so với huyết khôi yếu bao nhiêu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên đấm ra một quyền.

Không có thi triển Tịch Diệt Băng Thiên quyền, chỉ là phổ thông một quyền.

Không có gì bất ngờ xảy ra, Dương Diệp cả người trực tiếp bị Dương Sơn lực lượng đánh bay ra. Bay đến mấy ngàn trượng về sau, vừa dừng lại, Dương Diệp chính là quay người hóa thành một đạo hắc ảnh hướng phía nơi xa bỏ chạy.

Nhìn thấy một màn này, Dương Sơn khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Sâu kiến.” Nói xong, thân hình hắn khẽ động, hướng phía Dương Diệp vị trí đuổi tới.

Mà liền tại giờ khắc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ.

“Cẩn thận!”

Giữa sân đột nhiên vang lên Dương Thạch kinh hãi âm thanh.

http://truyencuatu i .net/
Cơ hồ là thanh âm vang lên cùng một thời khắc, Dương Sơn sắc mặt thay đổi, ngay sau đó, một bóng người xuất hiện ở sau lưng của hắn. Cùng lúc đó, hai cỗ kinh khủng uy áp trực tiếp đặt ở trên người hắn

Một thanh mũi kiếm trực tiếp từ Dương Sơn cái ót xuyên ra ngoài.

Dương Sơn con mắt trợn lên, trong đôi mắt, tràn đầy khó có thể tin, còn có một tia hối hận. Bởi vì, giờ phút này hắn mới hiểu được, vừa mới Dương Diệp đào tẩu cùng không chịu nổi một kích, đều là giả. Dương Diệp sở dĩ đào tẩu, sở dĩ yếu thế, chính là vì tê liệt hắn, để hắn chủ quan, để hắn khinh thị!

Mà Dương Diệp thành công!

“Làm càn!”

Nơi xa, cái kia Dương Thạch nhìn thấy một màn này, gầm thét, liền muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên, toàn thân lông tơ đều dựng lên, sau một khắc, một cỗ khí tức kinh khủng từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, nhưng mà, tại khí tức xuất hiện một khắc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ hắn cái ót xuyên qua.

Cùng Dương Sơn đồng dạng, Dương Thạch thân thể cũng cương cứng, mà lúc này, Dương Diệp đã ở trăm trượng có hơn.

“Ngươi là ai!”

Đúng lúc này, Dương Đan Thanh đột nhiên từ một chỗ không gian bên trong đi ra. Nàng gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt không có sát ý, tương phản, ngược lại vẫn lộ ra có chút phẳng tĩnh. Bất quá, khí tức của nàng lại là tầng tầng lớp lớp đem bao vây lại.

Vừa mới nàng lúc đến, Dương Sơn vừa vặn chết, mà liền tại nàng chuẩn bị muốn xuất thủ lúc, Dương Thạch lại là cũng đã chết.

Hai tên Chí cảnh cường giả bị miểu sát!

Phải biết, cái này Dương Sơn cùng Dương Thạch cũng không phải giống như Chí cảnh cường giả a!

Dương Diệp dẫn theo kiếm trong tay hướng phía cái kia Dương Đan Thanh đi đến, "Ta là ai? Ngươi đoán xem."

Dương Đan Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay, sau đó nói: "Theo ta được biết, ngoại trừ lão Bát, không có có người dùng kiếm. Mà lão Bát cùng chúng ta huynh muội không oán không cừu, hắn không có khả năng"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Làm sao ngươi biết chúng ta không oán không cừu? Nếu như ta không có đoán sai, ta cùng các ngươi, thế nhưng là có huyết hải thâm cừu." Kỳ thật, hắn đã đoán được trước mắt nữ nhân này thân phận.

Bởi vì Dương Huyên đã từng nói, Dương Sơn cùng Dương Thạch là Dương Đan Thanh cùng Dương Yên người, mà trước mắt nữ nhân này hiển nhiên tựu là cái kia Dương Đan Thanh.

"Huyết hải thâm cừu?"

Dương Đan Thanh hai mắt nhắm lại, "Lộ ra diện mục thật của ngươi, để cho ta nhìn xem ngươi có phải hay không lão Bát."

Dương Đan Thanh là không có nghĩ qua là Dương Diệp, phải nói, Dương gia rất nhiều người đều còn không biết Dương Diệp người này. Mà lại, nàng lúc trước chỉ là phái người đi giết Dương Diệp, căn bản không biết Dương Diệp, ở tăng thêm lúc trước đi giết Dương Diệp người trở về nói Dương Diệp đã chết, cho nên, Dương Diệp người này, trong lòng nàng, đã là một người chết.

"Ngươi lập tức liền sẽ thấy được!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người đã trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã ở Dương Đan Thanh trước mặt, ngay sau đó, trường kiếm trong tay chém xuống một cái.

Dương Đan Thanh hai mắt nhắm lại, không có đón đỡ, lập tức chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở mấy ngàn trượng bên ngoài. Mà nàng vừa dừng lại một khắc này, dường như phát hiện cái gì, sắc mặt nàng lập tức kịch biến, bởi vì một đạo kiếm quang đã đi tới nàng trước mặt.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Một kiếm này, chính là Dương Diệp thi triển Nhất Kiếm Luân Hồi.

Dương Đan Thanh rất nhanh tỉnh táo lại, nàng ngọc thủ bỗng nhiên nắm chặt.

Ba đạo thanh mang từ trong cơ thể nàng bắn ra, trong đó một đạo thanh mang bắn về phía Dương Diệp một kiếm kia, mà còn lại hai đạo thanh mang thì bắn về phía Dương Diệp bản nhân.

Rầm rầm rầm!

Theo ba đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Dương Đan Thanh riêng phần mình hướng về sau lui trọn vẹn mấy trăm trượng khoảng cách.

Nơi xa, Dương Đan Thanh nhìn một chút hai cái tay của mình cánh tay, lúc này, nàng hai cánh tay cánh tay xuất hiện to to nhỏ nhỏ mười cái kiếm động. Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Thật là sắc bén kiếm pháp!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước ngực của mình, lúc này, trước ngực hắn đã máu thịt be bét. Hắn ngẩng đầu nhìn một chút cái kia Dương Đan Thanh, không thể không nói, cái này Dương Đan Thanh thực lực vẫn là vô cùng có thể. Hắn sở dĩ không cần ám chi pháp tắc, hai cái nguyên nhân, nguyên nhân đầu tiên là hắn muốn lưu nhân chứng sống, bởi vì hắn muốn biết Tiểu Thiên hạ lạc.

Mà cứ như vậy hỏi, hắn không chỉ có không sẽ hỏi đến Tiểu Thiên hạ lạc, sẽ còn bại lộ thân phận của mình. Cái nguyên nhân thứ hai là, lúc này cái này Dương Đan Thanh hiện tại đối với hắn là toàn bộ tinh thần đề phòng, hắn dùng ám chi pháp tắc, không có trăm phần trăm nắm chắc đem đánh giết.

Kỳ thật, còn có cái nguyên nhân thứ ba, đó chính là hắn muốn nhìn một chút Dương gia những thiên tài này trình độ!

“Ngươi không phải lão Bát!”

Đúng lúc này, Dương Đan Thanh đột nhiên nói: “Ngươi muốn giá họa cho lão Bát, để cho chúng ta cùng lão Bát đánh nhau chết sống, sau đó ngươi ngư ông đắc lợi, đúng không? Muốn biết ta vì cái gì biết ngươi không phải lão Bát sao? Bởi vì”

“Lão tử không hứng thú nghe ngươi lải nhải!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người đã trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, ở hắn tiêu thất cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, kiếm quang chỗ đến, không gian tựa như giấy yếu ớt, trực tiếp bị xé nứt đầy trời.

Nhìn thấy một màn này, Dương Đan Thanh hai mắt nhắm lại, trong đôi mắt, sát ý lấp lóe.

Lúc này, kiếm quang đã tới.

Ở đạo kiếm quang kia cách Dương Đan Thanh giữa lông mày còn có vài tấc khoảng cách lúc, một luồng thanh mang đột nhiên từ nàng giữa lông mày bắn nhanh ra như điện.

Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị cái này sợi thanh mang cho xuyên qua, kiếm khí tiêu tán, thanh mang lại là tựa như một đạo Thiểm Điện hướng phía Dương Diệp bắn ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt vỡ nát, doạ người vô cùng.

Nơi xa, Dương Diệp tiện tay một kiếm đâm ra.

Cái kia sợi thanh mang ầm vang tiêu tán.

Sau một khắc, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở cái kia Dương Đan Thanh trước mặt.

Kiếm vào vỏ, rút kiếm một trảm.

Mười đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Phát giác được Dương Diệp một kiếm này uy lực, Dương Đan Thanh đồng tử lập tức bỗng nhiên co rụt lại, sau một khắc, một đạo thanh mang từ trong cơ thể nàng bạo dũng mà ra nhất nhất

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, một bóng người trực tiếp bay ngược ra ngoài, cùng nhau bay ra đi, còn có một cánh tay!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Đan Thanh.

Ở Dương Đan Thanh bay rớt ra ngoài một khắc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, một đạo kiếm quang trong nháy mắt đến cái kia Dương Đan Thanh trước mặt.

Mà đúng lúc này, một đạo chỉ quang đột nhiên từ chân trời thoáng hiện mà ra.

Kiếm quang ầm vang vỡ vụn, một bóng người hướng về sau bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, là Dương Diệp.

Bay ra gần ngàn trượng về sau, Dương Diệp lúc này mới ngừng lại. Sau khi dừng lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, lúc này, một thanh âm đột nhiên từ chân trời truyền đến, "Thế tử chi tranh vị bắt đầu, trở về."

Dương gia cường giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong đôi mắt, rét lạnh một mảnh.

Nơi xa, Dương Đan Thanh lau khóe miệng tiên huyết, lúc này, nàng nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đoạn tí mối thù, ngày khác gấp mười lần hoàn trả, ngươi"

Đúng lúc này, sắc mặt nàng kịch biến, cùng lúc đó, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ chân trời vang lên, "Làm càn!"

Ngay sau đó, một ngón tay đột nhiên từ chân trời thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía phía dưới tật rơi vào mà đi.

Phía dưới.

Dương Đan Thanh sở dĩ sắc mặt kịch biến, là bởi vì một bóng người đột nhiên xuất hiện ở phía sau của nàng, cùng lúc đó, hai cỗ kinh khủng ý cảnh trực tiếp đặt ở trên người nàng, ngoại trừ cái này hai cỗ ý cảnh bên ngoài, còn có một cỗ cái này hai cỗ ý cảnh càng cường đại hơn thần bí chi lực.

Hai cỗ ý cảnh dĩ nhiên chính là sát ý cùng kiếm ý, mà cái kia cỗ thần bí chi lực, thì là Kiếm Vực.

Ba cỗ lực lượng trấn áp, đừng nói trốn, giờ phút này Dương Đan Thanh ngay cả thể nội huyền khí đều trực tiếp trở nên yên lặng, đương nhiên, chỉ là trong nháy mắt, bất quá, trong chớp nhoáng này đối Dương Diệp tới nói, hoàn toàn đầy đủ.

Kiếm quang hiện lên.

Một cái đầu lâu bay thẳng ra.

Một kiếm gọt phi Dương Đan Thanh đầu về sau, Dương Diệp quay người, kiếm vào vỏ, sau đó rút kiếm tựu là một trảm.

Một đạo kiếm khí bắn ra, cây kia đi vào đỉnh đầu hắn ngón tay trực tiếp bị phân một là hai, sau đó ầm vang tiêu tán.

“Làm càn!”

Một đạo ẩn chứa vô tận thanh âm tức giận tựa như tiếng sấm từ chân trời nghiêng mà xuống, đón lấy, một cỗ khí tức từ chân trời nghiền ép mà tới.

Kiếm vào vỏ!

Dương Diệp tay cầm Cổ Sao, lạnh lùng nhìn về chân trời, “Muốn chết phải không?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1622: Cút ra đây cho ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

1617 Chương: Cút ra đây cho ta

Lỗ mãng?

Quả thật có chút lỗ mãng.

Bởi vì Dương Diệp rất rõ ràng, hắn hiện tại ngay trước Dương gia cường giả đánh giết Dương Đan Thanh, quả quyết sẽ đắc tội Dương gia này cường giả.

Nhưng là, hắn không quan tâm. Bởi vì hắn rất rõ ràng, Dương gia sẽ không vì một người chết mà tới giết hắn.

Người chết là không có giá trị!

Còn nữa, hắn biết rõ một điểm, cái kia chính là, hắn biểu hiện ra tiềm lực càng lớn, liền sẽ càng đạt được Dương gia cao tầng coi trọng. Giống như cái kia Dương Liêm Sương, hắn tin tưởng, dù cho Dương Liêm Sương ở bên ngoài xông ở lớn họa, Dương gia quả quyết cũng sẽ thay nàng đam hạ tới.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có giá trị!

Nguyên bản, bản ý của hắn là sống bắt Dương Đan Thanh, lúc đầu đều muốn thành công, nhưng là, Dương gia này cường giả xuất hiện, làm cho hắn biết, bắt sống là không thể nào. Cho nên, hắn trực tiếp lựa chọn đánh giết.

Ở Dương Diệp câu nói kia nói ra về sau, chân trời cỗ khí tức kia đột nhiên tiêu tán, đón lấy, một lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Chí cảnh cường giả!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thể nội huyền khí bắt đầu vận chuyển, bởi vì trước mắt lão giả này thực lực, chỉ sợ so cái kia huyết khôi còn mạnh hơn rất nhiều.

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi mới vừa nói cái gì? Đang nói một lần?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở trước mặt của lão giả, sau đó bỗng nhiên rút kiếm tựu là một trảm.

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp động thủ, lão giả ánh mắt lập tức lạnh như băng xuống tới, sau một khắc, tay phải hắn có chút xoay tròn, sau đó hướng phía trước tựu là một chưởng vỗ ra.

Chưởng ra cái kia một cái chớp mắt, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp kịch liệt run lên, phảng phất địa chấn!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị một chưởng này chấn đến ngàn trượng bên ngoài, nhưng mà đúng vào lúc này, cả người hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Gia trì hai loại quy nguyên cảnh ý cảnh Nhất Kiếm Luân Hồi!

Kiếm quang xuất hiện.

Kiếm quang tiêu tán, mà lão giả kia cũng là bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Lão giả cúi đầu nhìn một chút tay phải của mình, giờ phút này, lòng bàn tay của hắn đã bị đánh xuyên. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa cầm kiếm mà đứng Dương Diệp, "Hai loại quy nguyên cảnh ý cảnh, sát ý, kiếm ý." Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Ngươi là vị nào thiếu gia."

Dương Diệp nói: "Ngươi về sau liền sẽ biết."

Lão giả lắc đầu, "Ngươi phá hư quy củ, cho nên, hiện tại cùng ta trở về giới luật đi." Nói xong, hắn đưa tay hướng phía trước tìm tòi, tay ra, một cỗ cường đại hấp lực trực tiếp đem Dương Diệp hút tới trước mặt hắn.

Mà lúc này, Dương Diệp lại là quỷ dị biến mất ngay tại chỗ, lúc Dương Diệp tiêu thất tại nguyên chỗ một khắc này, lão giả sắc mặt lúc này biến đổi, đón lấy, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở bên trái ngàn trượng có hơn.

Mà hắn vừa dừng lại, hắn đồng tử chính là bỗng nhiên co rụt lại, ngay sau đó, hắn lần nữa biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên tại phiến tinh không này bên trong bao phủ đầy trời, khí tức những nơi đi qua, không gian sôi trào.

Ba hơi về sau, giữa sân bình tĩnh lại.

Lúc này, Dương Diệp cùng lão giả cách xa nhau không đến trăm trượng.

Dương Diệp vẫn như cũ cầm kiếm mà đứng.

Nơi xa, lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong đôi mắt, có không che giấu chút nào chấn kinh cùng một tia kiêng kị.

Nếu như có người lúc này ở sau lưng của hắn, liền sẽ phát hiện, ở hắn phía sau lưng, có hai đạo sâu không thấy đáy vết kiếm. Không chỉ có như thế, lúc này phía sau lưng của hắn, đã huyết hồng một mảnh.

Nơi xa, Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua lão giả, "Không phải là không thể giết ngươi, minh bạch?"

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Mà đúng lúc này, lão giả đột nhiên nói: "Ngươi phá hư quy củ, giới luật sẽ không bỏ qua ngươi, Dương Đan Thanh phụ mẫu cũng sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi tốt nhất chủ động trở về nhận tội, nếu không”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó nói: “Để bọn hắn cứ tới!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân, lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, trầm mặc. Ước chừng qua mười hơi về sau, một tên lão giả tóc trắng đột nhiên trống rỗng xuất hiện ở lão giả bên người. Lão giả tóc trắng nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: “Dương Lâm, ngươi vậy mà bại?”

Tên là Dương Lâm lão giả lắc đầu, “Là kém chút chết rồi.”

Lão giả tóc trắng lông mày nhướn lên, “Biết là vị nào thiếu gia sao?”

Dương Lâm lần nữa lắc đầu, “Không biết. Chí ít, ta đã biết thiếu gia bên trong, không có người này.”

Lão giả tóc trắng trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Mặc kệ là vị nào thiếu gia, hắn đã dám khiêu khích chúng ta giới luật, vậy thì nhất định phải phải cho hắn biết thế nào là lễ độ, nếu không, những cái này thiếu gia còn tưởng rằng chúng ta giới luật hiện tại dễ khi dễ.”

Dương Lâm do dự một chút, sau đó nói: “Phải cẩn thận một chút. Kẻ này, không phải người hiền lành.”

Lão giả tóc trắng cười lạnh một tiếng, “Chúng ta Dương gia những cái này thiếu gia, cái nào là loại lương thiện?”

Dương Lâm nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn thoáng qua nơi xa cái kia Dương Đan Thanh thi thể, sau đó nói: “Cái kia Dương Không chỉ sợ sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn nhưng là cực kỳ bảo vệ hắn bảo bối này nữ nhi. Lần này, cái này Dương Đan Thanh ở trước mặt ta bị giết, hắn chỉ sợ ngay cả ta”

Lão giả tóc trắng lắc đầu, “Tài nghệ không bằng người, trách được ai? Đương nhiên, chúng ta mới xuất hiện vị này thần bí thiếu gia đúng là tâm ngoan thủ lạt a. Một điểm đường lui cũng không lưu lại, ngay cả cơ hội luân hồi cũng không cho nha đầu kia!”

Dương Lâm trầm giọng nói: “Có gia hỏa này gia nhập, lần này, thế tử chi tranh, có nhìn. Đáng tiếc Liêm Sương nha đầu kia không phải nam nhi.”

Lão giả tóc trắng nhẹ gật đầu, “Xác thực đáng tiếc. Nghe nói, nàng đã đi vào Chí cảnh”

Dương Lâm: “”

Dương gia có hơn hai mươi cái đại thế giới, vô số trong thế giới cùng tiểu thế giới, ở những thế giới này bên trong, Thiên Hư đại lục thế giới này lớn nhất, cũng phồn hoa nhất, bởi vì Thiên Hư đại lục là Dương gia chủ thế giới, cũng liền tổng bộ.

Thiên Cơ thành.

Thiên Cơ thành là Thiên Hư đại lục lớn nhất một cái thành, cũng là Dương gia chủ thành. Thiên Cơ thành rất lớn, lớn đến vô biên vô hạn. Mặc dù rất lớn, nhưng là toàn bộ thành lại là cực kỳ quạnh quẽ, bởi vì trong thành ngoại trừ Dương gia một chút đặc thù cơ cấu bên ngoài, cũng không có những người khác.

Toàn bộ Thiên Cơ thành, chỉ có Dương gia người cùng Dương gia một chút đặc thù cơ cấu ở lại.

Đây là Dương gia quyền lợi trung tâm!

Tháng này Thiên Cơ thành nhất định không bình tĩnh, bởi vì bên ngoài lịch luyện những cái kia Dương gia thiếu gia đều đem trở lại Thiên Cơ thành.

Phụng Tiên các.

Một gian đại điện bên trong, Dương Huyên ngồi tại thủ vị, hai mắt khép hờ, dường như nhập định.

Trong điện, chỉ có một mình nàng.

Lúc này, một tên khôi giáp người đột nhiên xuất hiện ở đại điện bên trong, Dương Huyên không có mở mắt ra, “Chuyện gì?”

Khôi giáp người trầm giọng nói: “Dương Đan Thanh chết rồi. Giết nàng, là một tên kiếm tu.”

Nghe vậy, Dương Huyên đột nhiên mở mắt, “Là hắn sao?”

Khôi giáp có người nói: “Không dám xác định, nhưng là rất có thể. Bởi vì tất cả thiếu gia bên trong, chỉ có hắn cùng Bát thiếu gia là kiếm tu, mà Bát thiếu gia không có lý do gì đi giết Dương Đan Thanh.” “Đó chính là hắn!”

Dương Huyên ngọc thủ chậm rãi nắm chặt, “Ta liền biết, hắn sẽ không dễ dàng chết như vậy. Không chỉ có không có chết, xem ra, hắn thực lực vẫn trở nên mạnh mẽ.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía khôi giáp người, “Có tìm được hay không tung tích của hắn?”

Khôi giáp người lắc đầu, “Không có. Đúng, hắn là làm lấy giới luật trưởng lão mặt giết Dương Đan Thanh, cho nên, hiện tại, không chỉ có chúng ta đang tìm hắn, giới luật cùng phụ thân của Dương Đan Thanh Dương Không cũng đang tìm hắn.”

Dương Huyên đột nhiên đứng lên, “Chúng ta nhất định phải ở giới luật cùng Dương Không tìm tới hắn trước tìm được trước hắn, nếu không hắn gặp nguy hiểm.”

Khôi giáp người nhẹ gật đầu, nói: “Ta đã phái người ra tìm hắn. Đúng, hiện tại, khả năng mấy vị kia thiếu gia chỉ sợ cũng đang tìm hắn, không chỉ có mấy vị kia thiếu gia, Trưởng Lão điện tựa hồ cũng đã phái người đi điều tra hắn.”

Dương Huyên khẽ gật đầu, “Vô duyên vô cớ thêm ra một cái thiếu gia, mà lại cái thiếu gia này vẫn chẳng phải đơn giản, bọn hắn đương nhiên sẽ hiếu kỳ. Chỉ là, bọn hắn chỉ sợ nghĩ không ra cái thiếu gia này, tựu là bọn hắn đã quên Dương gia con rơi nhi tử.”

“Trưởng Lão điện sẽ thừa nhận hắn sao?” Khôi giáp nhân đạo.

Dương Huyên cười lạnh một tiếng, “Đương nhiên hội, chỉ cần có thiên phú, có tiềm lực, bọn hắn đều sẽ thừa nhận, huống chi, hắn vốn chính là Dương gia người, trên người có Dương gia chính thống huyết mạch.” Nói, nàng nhìn về phía khôi giáp người, lại nói: “Vận dụng chúng ta hết thảy lực lượng, nhất định phải ở giới luật cùng Dương Không tìm tới hắn trước tìm được trước hắn. Đặc biệt là không thể để cho Dương Không tìm được trước hắn, nếu không, dùng hắn thực lực bây giờ, căn bản là không có cách cùng Dương Không chống lại.”

“Minh bạch!”

Khôi giáp người nhẹ gật đầu, sau đó quay người rời đi.

Khôi giáp người rời đi về sau, Dương Huyên lại ngồi về tại chỗ, sau đó nói khẽ: “Ngay trước giới luật trưởng lão mặt đánh chết Dương Đan Thanh thực lực của ngươi, đã phát triển đến loại trình độ này”

Nói đến đây, dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt nàng dần dần trầm xuống.

Dương Diệp cũng không có đi trước Thiên Hư đại lục, mà là đi tới Dương Yên địa bàn, cũng liền Yên Thanh đại lục.

Hắn đến Dương gia mục đích, là cứu Tiểu Thiên, mà Tiểu Thiên hồn phách quả quyết là ở Dương Yên trong tay, bởi vậy, hắn tự nhiên là tìm đến Dương Yên.

Nhưng mà đáng tiếc là, hắn cũng không có tìm được Dương Yên.

Yên Thanh thành.

Bởi vì Dương gia thất thiếu gia Dương Hình nguyên nhân, nguyên bản Yên Thanh thành đã phá thành mảnh nhỏ, bất quá Dương Yên hiển nhiên không muốn từ bỏ cái này Yên Thanh thành, bởi vậy, lại phái rất nhiều người ở một lần nữa tu kiến Yên Thanh thành.

Tu kiến Yên Thanh thành người, đều là huyền giả, không phải người bình thường, bởi vậy, ở trong thời gian thật ngắn, Yên Thanh thành đã được chữa trị bảy tám phần.

Ở trong thành không có tìm được Dương Yên Dương Diệp ra khỏi thành, hắn cũng không hề rời đi, mà là tựu đứng ở Yên Thanh thành ngoài thành không trung, cùng tường thành cách xa nhau ngàn trượng.

Dương Diệp nhìn xem cái kia Yên Thanh thành hồi lâu, đột nhiên, hắn rút kiếm bỗng nhiên một bổ.

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí tựa như một viên vẫn lạc lưu tinh hướng phía cái kia Yên Thanh thành kích xạ mà đi.

Thoáng qua.

Cái kia Yên Thanh thành trực tiếp bị đạo kiếm khí này một phân thành hai.

Sau một khắc, một đạo dữ tợn thanh âm đột nhiên ở toàn bộ Yên Thanh thành trên không vang lên: “Dương Yên, cút ra đây cho ta!”

Nói xong, lại là một đạo kiếm khí chui vào Yên Thanh thành bên trong.

Toàn bộ Yên Thanh thành trong nháy mắt sụp đổ!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1623: Mọi thứ đều có cái thứ nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1618 Chương: Mọi thứ đều có cái thứ nhất!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Rầm rầm rầm!

Ba đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này Dương gia sụp đổ Yên Thanh thành trong phóng lên tận trời, thoáng qua, ba tên lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa vị trí.

Ba tên Chí cảnh cường giả!

Cầm đầu tên kia hoa bào lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, "Ngươi chính là cái kia đánh giết Tam tiểu thư người thần bí!"

Dương Diệp nhẹ tay nhẹ khẽ động, kiếm quang lấp lóe, "Để cho các ngươi gia thiếu gia đi ra."

Hoa bào lão giả trầm giọng nói: "Mặc kệ ngươi nói vị nào thiếu gia, ngươi cũng đã biết, hiện tại thi đấu còn chưa bắt đầu, ngươi làm như thế, là ở phạm quy, giới luật cùng Trưởng Lão điện là sẽ không..."

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên.

Cái kia hoa bào lão giả sắc mặt biến hóa, vội vàng một chưởng vỗ ra.

Bành!

Hoa bào lão giả trực tiếp bị đẩy lui trọn vẹn trăm trượng, ở bên cạnh hắn hai tên lão giả kia liền muốn xuất thủ, nhưng lại bị hoa bào lão giả cho ngăn cản.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Một lần cuối cùng, để cho các ngươi gia thiếu gia đi ra!"

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thiếu gia hắn ở một tháng trước liền đã ở bắt đầu bế quan, về phần ở nơi nào bế quan, cũng không biết." Lúc này, hắn mí mắt đột nhiên nhảy một cái, bởi vì Dương Diệp liền muốn động thủ, hắn lập tức vội vàng nói: "Ngươi chính mình thử nghĩ, nếu như hắn thực ở chỗ này, hắn sẽ không đi ra sao?”

Nơi xa, Dương Diệp trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Vậy hắn ở đâu?”

Hoa bào lão giả lắc đầu, “Chúng ta chỉ là thủ hạ của hắn, căn bản không có tư cách biết hành tung của hắn, bất quá, có một người quả quyết biết tung tích của hắn.”

“Nói!” Dương Diệp đạo.

đọc tru Y ện với http://t r uyencuatui.net/
Hoa bào lão giả đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa chân trời, sau đó nói: “Hắn tới.”

Oanh!

Phương viên mấy vạn dặm không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo hắc ảnh trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, quay người rút kiếm tựu là một trảm.

Mười đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Oanh!

Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng bên ngoài, mà bóng đen kia chỉ lui không đến ba trăm trượng.

Dương Diệp nhìn một chút cái kia có chút run lên tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, ngàn trượng bên ngoài, là một tên mặc hắc bào nam tử trung niên, nhìn kỹ phía dưới, liền sẽ phát hiện, trung niên nam tử này cùng cái kia Dương Đan Thanh giống nhau đến mấy phần.

Người tới, chính là Dương Đan Thanh cùng phụ thân của Dương Yên, Dương Không!

Dương Không gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi là vị nào thiếu gia!”

Dương Diệp trường kiếm chỉ xéo mặt đất, sau đó nói: “Ngươi đoán xem?”

Dương Không nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Dương gia thế tử chi tranh, mặc dù tàn khốc, nhưng là, mọi người làm việc đều vẫn là có lưu một tuyến, ngươi giết Đan Thanh, giết cũng liền giết, vì sao ngay cả nàng cơ hội luân hồi đều cho gạt bỏ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi đây cũng không biết. Lúc trước ta nếu không phải mạng lớn, khả năng tựu chết ở ngươi nữ nhi này cùng tay của con trai lên. Bọn hắn lúc trước đối ta, thế nhưng là không có nghĩ qua muốn hạ thủ lưu tình.”

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Dương Không trầm giọng nói.

Dương Diệp nhún vai, nói: “Có trọng yếu không?”

Dương Không trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Xác thực không trọng yếu, chẳng cần biết ngươi là ai, hôm nay, ngươi cũng sẽ chết!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Bành!

Nơi xa, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài, mà hắn vừa dừng lại, một đạo hắc ảnh chính là xuất hiện lần nữa ở hắn trước mặt!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn đến ngàn trượng bên ngoài. Tốc độ quá nhanh!

Nhanh đến Dương Diệp đều nhìn không thấy!

Cái này Dương Không mặc dù cũng là Chí cảnh cường giả, nhưng là hắn thực lực căn bản không phải giống như Chí cảnh cường giả có thể so với, liền xem như huyết khôi đều kém xa tít tắp cái này Dương Không!

Nếu như hắn hay là Âm Dương cảnh, hắn quả quyết không phải cái này Dương Không đối thủ. Đáng tiếc, hắn không phải Âm Dương cảnh, hắn hiện tại là Luân Hồi cảnh!

Ở Dương Không tiêu thất một khắc này, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại. Trước đó, hắn là dùng mắt thấy, mà bây giờ, hắn là dùng tâm nhìn!

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, thân thể hướng phải có chút một cái nghiêng người, sau đó rút kiếm tựu là một trảm.

Bành!

Dương Diệp lần nữa bị chấn đến ngàn trượng có hơn, nhưng mà, cái kia Dương Không nhưng cũng bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến hơn năm trăm trượng bên ngoài.

Lần này, Dương Không không có đang xuất thủ, hắn nhìn một chút bàn tay của mình, lúc này, bàn tay của hắn chỉ còn lại có một nửa, còn có một nửa, là bị Dương Diệp kiếm cho gọt đi. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Kiếm Tâm Thông Minh, hay là xem nhẹ ngươi!"

Một bên cái kia ba tên Chí cảnh cường giả liền muốn xuất thủ, mà Dương Không lại là khoát tay áo, "Ta."

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, hai tay ở trước ngực chắp tay trước ngực.

Oanh!

Một cỗ cường đại khí tức đột nhiên từ hắn thể nội bừng lên, ở cỗ khí tức này chấn động dưới, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian tựa như bị nấu khai thủy, kịch liệt kích rung động, doạ người vô cùng.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Không hai tay đối Dương Diệp vị trí chấn động mạnh một cái, "Thiên Bi Chưởng!"

Song chưởng ra.

Hai đạo năng lượng to lớn chưởng ấn đột nhiên thoáng hiện mà ra, lúc cái này hai đạo năng lượng chưởng ấn sau khi xuất hiện, trong sân không gian trực tiếp băng liệt đầy trời, cả phiến thiên địa tại thời khắc này đều là rung động kịch liệt lên, tựa như động đất!

Nơi xa, áo bào đen phía dưới, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không dám khinh thường, tay hơi động một chút, Kiếm Tổ bên trên, kiếm quang lấp lóe, cùng lúc đó, Sát Lục Kiếm Ý trống rỗng xuất hiện ở hắn bốn phía, ở Sát Lục Kiếm Ý gia trì dưới, kiếm trong tay hắn tựa như sống, không ngừng phát ra từng đạo tiếng kiếm reo.

Ngay tại Dương Diệp muốn xuất kiếm lúc, đột nhiên, trước mặt hắn cách đó không xa cái kia hai đạo năng lượng chưởng ấn đột nhiên trùng điệp ở cùng nhau, lúc trùng điệp cùng một chỗ cái kia một cái chớp mắt.

Oanh!

Bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp ầm vang sụp đổ, cả vùng không gian trực tiếp một mảnh đen kịt.

Nhưng mà đúng vào lúc này, xa như vậy chỗ Dương Không lại là sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Bởi vì lúc chung quanh lâm vào một vùng tăm tối lúc, hắn kinh hãi phát hiện, chung quanh những cái kia vật chất tối cùng ám năng lượng đột nhiên đem hắn bao vây lại, không chỉ có như thế, cái kia trùng điệp hai đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp bị chung quanh những cái kia vật chất tối cùng ám năng lượng cho xé thành hư vô!

Ám chi pháp tắc!

Dương Không trong lòng hoảng hốt, thân hình lóe lên, liền muốn rút khỏi vùng không gian kia hắc động, nhưng mà, vẫn còn có chút xong, vùng không gian kia hắc động đột nhiên co vào, sau đó ‘Oanh’ một tiếng nổ tung đầy trời!

Cũng không kết thúc!

Ở một bên cái kia ba tên Chí cảnh cường giả ánh mắt kinh hãi bên trong, cái kia một vùng không gian hắc động không ngừng ở co vào, sau đó không ngừng sụp đổ nổ tung, cứ như vậy, kéo dài đến năm lần mới đình chỉ, đến lúc cuối cùng một lần đình chỉ lúc, một bóng người trực tiếp từ cái này không gian trong lỗ đen ngã bay ra ngoài!

Nhìn thấy đạo nhân ảnh này, hoa bào lão giả ba người sắc mặt lập tức biến đổi!

Bởi vì đạo nhân ảnh này, là Dương Không!

Lúc này, Dương Không cực kỳ chật vật, ở toàn thân của hắn trên dưới, đều hiện đầy kiếm thương, trừ cái đó ra, cánh tay phải của hắn đã tiêu thất, bắt mắt nhất vẫn là hắn mắt phải, giờ phút này, hắn mắt phải đã không thấy, thay vào đó là một cái dữ tợn huyết động!

Mà ở trước ngực hắn vị trí, có một trương lớn chừng bàn tay nhỏ bé màu đen phù lục, giờ phút này, trương này màu đen phù lục đang không ngừng tản ra nhỏ như sợi tóc năng lượng màu đen, những này năng lượng màu đen tựa như một trương mạng nhện, đem Dương Không triệt để bao vây lại.

Dương Không nhìn về phía nơi xa, ở mắt trái của hắn bên trong, ngoại trừ khó có thể tin, còn có thật sâu kiêng kị.

Vừa mới, hắn kém chút liền chết.

Nếu như không phải trước ngực hắn tấm bùa kia, hắn vừa mới thực sẽ chết. Tấm bùa kia, là năm đó Dương gia gia chủ ban tặng, hắn một mực không có cam lòng dùng, bởi vì tấm bùa kia, vô cùng vô cùng trân quý, chí ít có thể ngăn cản năm tên siêu cấp Chí cảnh cường giả liên thủ một kích!

Chính là tờ phù lục này, bảo vệ mệnh của hắn!

Nơi xa, cái kia một vùng không gian dần dần bình tĩnh lại, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở Dương Không đám người trong tầm mắt.

Lúc này, Dương Diệp sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng là, trong mắt hắn lại là hưng phấn. Vừa mới Dương Không chấn vỡ không gian, làm cho không gian xung quanh lâm vào đen kịt một màu lúc, hắn bỗng nhiên phát hiện, lại có thể khống chế cái không gian kia hắc động, tựa như lúc trước khống chế hắc động đồng dạng!

Kinh hỉ vạn phần!

Bởi vì ở không gian này trong lỗ đen, hắn có thể khống chế cho nên vật chất tối cùng ám năng lượng, đơn giản tới nói, hắn tại không gian trong hắc động, thực lực lập tức tăng lên rất nhiều! Không chỉ có như thế, hắn vẫn có thể lợi dụng những cái kia vật chất tối cùng ám năng lượng đến bảo hộ!

Đơn giản tới nói, tại không gian trong lỗ đen, hắn có lòng tin một cái đánh năm cái Chí cảnh cường giả!

Duy nhất tương đối sầu não chính là, tiêu hao quá lớn. Vừa mới khống chế vùng không gian kia hắc động, trực tiếp rút khô trong cơ thể hắn tất cả huyền khí, không chỉ có như thế, càng hắn kém chút thoát lực, nếu không, vừa mới coi như cái kia Dương Không trên người có bảo mệnh phù, hắn cũng có thể đem đánh chết. Đáng tiếc là, hắn hữu tâm vô lực.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một viên quả cầu năng lượng xuất hiện ở trong tay hắn, nuốt vào quả cầu năng lượng về sau, hắn trong nháy mắt khôi phục gần một nửa huyền khí, hắn lại lấy ra một viên quả cầu năng lượng, ở nuốt vào hai viên quả cầu năng lượng về sau, trong cơ thể hắn huyền khí đã hoàn toàn khôi phục.

“Ám chi pháp tắc!”

Lúc này, xa xa Dương Không đột nhiên nói: “Không phải giống như ám chi pháp tắc, ngươi đến tột cùng là ai.”

Dương Diệp dẫn theo trường kiếm trong tay hướng phía Dương Không chậm rãi đi đến, “Ta nghĩ, ngươi nhất định biết con của ngươi ở nơi nào, đúng không?”

Dương Không biến sắc, sau đó trầm giọng nói: “Thế tử chi tranh còn chưa bắt đầu, ngươi bây giờ đi tìm hắn, là phạm quy cự, xúc phạm ta Dương gia quy củ, ngươi có biết hạ tràng?”

Dương Diệp nhún vai, “Không biết, cũng không muốn biết, ta chỉ muốn biết con trai ngươi hạ lạc. Nói thật, ta đã gần như không còn kiên nhẫn, con người của ta, mất đi kiên nhẫn về sau, ta chính mình cũng không biết ta sẽ tạo ra chuyện gì nữa.”

“Thật sao?”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một tên lão giả tóc trắng cùng một tên áo bào đen lão giả xuất hiện ở giữa sân.

Giới luật trưởng lão!

Cái kia lão giả tóc trắng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân, “Cùng chúng ta trở về giới luật một chuyến đi, nếu như ngươi đủ thông minh, ngươi liền sẽ ngoan ngoãn cùng chúng ta trở về.”

Dương Diệp lắc đầu, “Không đi!”

Lão giả tóc trắng hai mắt nhắm lại, “Không có cái nào thiếu gia dám khiêu khích chúng ta giới luật, chưa từng có!”

Đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lão giả tóc trắng biến sắc, “Cẩn thận!”

Nơi xa, cái kia Dương Không đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sau một khắc, một đạo kiếm quang từ hắn yết hầu chỗ chợt lóe lên.

Xùy!

Một đạo tiên huyết từ Dương Không giữa lông mày chảy ra mà ra, Dương Không thân thể lập tức cương cứng.

Kiếm thu.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia lão giả tóc trắng, “Mọi thứ đều có cái thứ nhất, trước kia không có, hiện tại, có rồi."

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1624: Ta chính là muốn phách lối, phách lối đến cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1619 chương: Ta chính là muốn phách lối, phách lối đến cùng!

Dương Diệp không phải không đầu óc người, hắn cũng chưa từng có muốn đi qua cố ý khiêu khích Dương gia cái này cái gì giới luật.

Nhưng là, không có cách nào.

Hắn giết Dương Đan Thanh lúc, giới luật ngăn cản, mà Dương Đan Thanh với hắn mà nói, không giết không được, hắn cũng không muốn thả hổ về rừng. Một khắc này, hắn biết, giới luật chắc chắn sẽ không phóng qua hắn, chí ít, quả quyết sẽ tìm đến hắn phiền phức.

Quả nhiên, giới luật lại tới.

Như thế nào làm?

Hướng giới luật giảng hòa? Hay là cầu xin tha thứ? Không, đều không được. Mặc kệ muốn đi giảng hòa, vẫn là đi cầu xin tha thứ, đều chỉ sẽ là tự rước lấy nhục. Đã như vậy, vậy hắn vì cái gì còn phải cho giới luật mặt mũi?

Mục đích của hắn rất đơn giản, ta chính là muốn phách lối, phách lối đến cùng!

Hắn muốn để Dương gia cao tầng nhìn thấy tiềm lực của hắn, khi hắn tiềm lực đến lúc đã đủ lớn, hắn tin tưởng, cái này giới luật liền lấy hắn không cách nào. Bởi vì lúc kia, Dương gia cao tầng, là sẽ không để cho người khác đến tổn thương hắn.

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tiềm lực của hắn cũng đủ lớn!

Dương gia quy củ, quả quyết không tốt như vậy xúc phạm, nhưng là, hắn tin tưởng, khi hắn bày ra tiềm lực đến lúc đã đủ lớn, hắn liền có thể bao trùm Dương gia rất nhiều quy củ lên.

Nơi xa, cái kia ba tên Chí cảnh cường giả nhìn thấy Dương Diệp cũng dám trước mặt mọi người khiêu khích giới luật, trong mắt đều là hiện lên một vòng chấn kinh, phải biết, cái này giới luật ở Dương gia địa vị thế nhưng là có chút nhưng. Có thể nói, ngoại trừ số ít một số người bên ngoài, toàn bộ Dương gia người, bao quát những cái này thiếu gia, đều muốn chịu cái này giới luật quản thúc!

Có thể nói, cho dù là những cái kia thiếu gia, đều sẽ cho giới luật mặt mũi.

Mà trước mắt vị này, cũng dám công nhiên khiêu khích giới luật!

Đây là muốn làm cái thứ nhất làm liều đầu tiên người a!

Một bên, cái kia Bạch lão sắc mặt lúc này lạnh xuống, hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi cũng đã biết ngươi đang nói cái gì?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Biết!”

Bạch lão nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Ở Bạch lão tiêu thất một khắc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, Dương Diệp vừa dừng lại, cái kia Bạch lão chính là xuất hiện lần nữa ở hắn trước mặt, đón lấy, một cỗ cường đại khí tức tựa như đại sơn hướng phía Dương Diệp ép xuống!

Ở cỗ khí tức này trấn áp xuống, Dương Diệp lập tức khí tức cứng lại, toàn bộ thân thể cảm giác muốn băng liệt, cùng lúc đó, chung quanh hắn những cái kia không gian càng là trực tiếp vặn vẹo rạn nứt đầy trời.

Thật mạnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này Bạch lão thực lực không phải giống như mạnh mẽ a! So trước đó cái kia Dương Không còn mạnh hơn rất nhiều!

Không dám khinh thường.

Oanh!

Sát Lục Kiếm Ý từ Dương Diệp thể nội bao phủ mà ra, lúc Sát Lục Kiếm Ý sau khi xuất hiện, thân thể của hắn lập tức tốt lên rất nhiều, nhưng mà đúng vào lúc này, cái kia Bạch lão đột nhiên đối hắn một quyền đánh tới.

Dương Diệp không chút suy nghĩ, rút kiếm tựu là chém xuống một cái!

Oanh!

Bạch lão nắm đấm bên trong lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà Bạch lão bản nhân lại là bất động như núi, căn bản không có bị Dương Diệp một kiếm kia đẩy lui, không chỉ có như thế, Bạch lão ngược lại vẫn lấn người mà lên, đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó lại lần một quyền hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Bành!

Dương Diệp lần nữa bị một quyền này đẩy lui ngàn trượng, vừa dừng lại, một vòng tiên huyết lập tức từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài.

Lần này, Bạch lão không có đang xuất thủ, hắn lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Chỉ có ngần ấy bản sự?”

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía Bạch lão, “Ở đến!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Gia trì Sát Lục Kiếm Ý Nhất Kiếm Luân Hồi!

Kiếm quang như điện, giây lát chí bạch trước mặt lão giả, mà ở đạo kiếm quang này sau lưng, là một đạo thật dài vết nứt không gian.

Kiếm quang chỗ đến, không gian xé rách!

Bạch lão hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chắc thành quyền, quyền cầm cái kia một cái chớp mắt, ở tại trên nắm tay đột nhiên xuất hiện một cỗ gió xoáy, ngay sau đó, hắn hướng phía trước mặt bỗng nhiên tựu là oanh một cái.

Oanh!

Một cỗ cường đại vòi rồng xoáy trực tiếp đem Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang kia bao phủ.

Ầm ầm!

Giữa sân lập tức vang lên từng đạo tiếng oanh minh, phương viên trong vạn dặm không gian tại thời khắc này đều là rung động kịch liệt.

Một bên, cái kia hoa bào lão giả bọn người vẻ mặt nghiêm túc vô cùng, hiển nhiên, cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể cùng giới luật trưởng lão liều mạng!

Có thể tiến vào giới luật làm trưởng lão, cái kia đều ít nhất là mấy trăm năm trước tựu bước vào Chí cảnh, loại này cường giả, mặc dù không có vượt Chí cảnh, đạt đến Chí cảnh bên trên, nhưng là, thực lực của bọn hắn, vậy tuyệt đối không phải giống như Chí cảnh cường giả có thể so với!

Mà bây giờ, trước mắt vị này chỉ là Luân Hồi cảnh thiếu gia, lại có thể cùng cái này mấy trăm năm trước tựu bước vào Chí cảnh cường giả liều mạng!

Giờ phút này, giữa sân mấy người cũng bắt đầu vô cùng hiếu kỳ Dương Diệp thân phận.

Nơi xa, chiến đấu còn tại tiếp tục.

Từng đạo kiếm quang cùng từng đạo quyền ấn không ngừng ở trong sân hiện lên, mỗi một lần kiếm quang cùng quyền ấn chạm vào nhau, đều sẽ làm cho giữa sân không gian trận trận kích run, lúc đầu không gian là muốn vỡ vụn, nhưng là, đều cái kia Bạch lão cho trong nháy mắt chữa trị, bởi vậy, Dương Diệp căn bản là không có cách lợi dụng không gian hắc động tới đối phó Bạch lão!

Bạch lão trước đó mặc dù không có cứu được Dương Không, nhưng là, hắn lại là biết Dương Không là thế nào chết, bởi vì hắn thần thức đã thấy Dương Diệp cùng Dương Không trận chiến kia, chỉ là bản thể chạy tới hơi trễ.

Dương Không thực lực mặc dù so với hắn yếu, không kém bao nhiêu, cho nên, nếu để cho Dương Diệp ở trong sân làm ra một cái không gian hắc động đi ra, hắn chỉ sợ được không chịu nổi. Bởi vậy, mỗi một lần không gian muốn bị rung sụp lúc, hắn đều sẽ lập tức đem không gian xung quanh cho chữa trị, chỉ cần không làm ra một mảng lớn không gian hắc động đi ra, vậy liền không có quá lớn sự tình.

Dương Diệp ám chi pháp tắc uy lực, quyết định bởi tại không gian hắc động lớn nhỏ, không gian hắc động càng lớn, vậy hắn ám chi pháp tắc khống chế vật chất tối cùng ám năng lượng thì càng nhiều, cái kia uy lực cũng liền càng lớn.

Dương Diệp ngay từ đầu đúng là muốn lần nữa lợi dụng không gian hắc động tới đối phó cái này Bạch lão, nhưng cũng quý chính là cái này Bạch lão căn bản không cho hắn cơ hội, mỗi lần hắn muốn chấn vỡ không gian lúc, Bạch lão đều sẽ lập tức đem không gian cho chữa trị, cái này khiến hắn đánh chính là vô cùng phiền muộn!

Chiến lấy chiến lấy, Dương Diệp dần dần ở vào hạ phong, phải nói, hắn dần dần bị áp chế.

Bất quá, cái này cũng bình thường, dù sao Bạch lão cảnh giới cùng thực lực, đều là muốn xa hắn.

Oanh!

Lúc này, giữa sân đột nhiên truyền đến một đạo tiếng oanh minh, ngay sau đó, một bóng người trực tiếp bị chấn bay ngược ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này chính là Dương Diệp.

Lần này, Bạch lão không có truy kích, chỉ là dùng khí tức khóa chặt lại nơi xa dừng lại Dương Diệp, sau đó nói: “Thực lực xác thực vẫn có thể, chỉ là, tựu ngươi chút thực lực ấy, liền muốn khiêu khích ta giới luật? Buồn cười!”

Nơi xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Bạch lão, trầm mặc.

Lúc này, Bạch lão lại nói: “Bất quá, ta đúng là có chút hiếu kỳ, bởi vì ở ta chỗ nhận biết mấy vị thiếu gia trong, cũng không có người nào có được sát ý cùng kiếm ý, còn có ám chi pháp tắc. Ta rất muốn biết, ngươi đến tột cùng là chúng ta cửu vị thiếu gia bên trong vị kia!”

Nói đến đây, hắn thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là cởi ngươi cái kia áo bào đen, hay là ta tới giúp ngươi thoát?”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ lên kiếm, trên thân kiếm, kiếm quang lấp lóe. Cùng lúc đó, một cỗ kinh khủng ý cảnh từ hắn thể nội giống như thủy triều bừng lên, bất quá rất nhanh, cỗ này ý cảnh tựu toàn bộ tràn vào trong tay hắn Kiếm Tổ bên trong.

Nơi xa, nhìn thấy một màn này, cái kia Bạch lão thần sắc lập tức lạnh xuống, tay phải hắn chậm rãi nắm chắc thành quyền, quyền thượng, gió xoáy lấp lóe.

Hai người dù chưa động thủ, nhưng là hai người chung quanh bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian lại là rung động kịch liệt.

Một bên, hoa bào lão giả bọn người biến sắc, hiển nhiên, đây là muốn phóng đại nhận.

Nơi xa, Dương Diệp khí tức càng ngày càng cường đại, lúc đạt tới nhất định đỉnh phong lúc, Dương Diệp đột nhiên động. Chỉ gặp hắn quay người rút kiếm tựu là một trảm, kiếm ra, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, ngay sau đó, hắn thả người nhảy lên, trực tiếp tiến nhập không gian kia trong cái khe.

Chạy trốn!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người đều là ngẩn người.

Chạy trốn?

Đám người đầu có chút chuyển không đến, phải biết, vừa mới Dương Diệp thế nhưng là một bộ muốn chiến đến chết bộ dáng, mà bây giờ, hắn lại là chạy trốn.

Nơi xa, cái kia Bạch lão sắc mặt vô cùng khó coi, hắn có loại bị trêu đùa cảm giác. Không nói nhảm, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Hoa bào lão giả bọn người liền muốn đuổi theo, lúc này, Bạch lão thanh âm đột nhiên từ nơi xa truyền đến: “Một mình ta liền là đủ, các ngươi trở về điều tra một cái cửu vị thế tử, toàn bộ cho ta một lần nữa tra một lần!”

Hoa bào lão giả bọn người do dự một chút, sau đó quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Như Bạch lão lời nói, giờ này khắc này, bọn hắn cũng bức thiết muốn biết Dương Diệp thân phận.

. |. |. |. |. |. |

Trốn!

Dương Diệp đương nhiên muốn chạy trốn, hắn lại không ngốc. Cùng Bạch lão liều chết, với hắn mà nói, một điểm ý nghĩa đều không có, mục tiêu của hắn là Dương Yên. Mà lại, ngoại trừ Bạch lão, bên cạnh thế nhưng là còn có bốn tên Chí cảnh cường giả!

Cho nên, mặc kệ hắn cùng Bạch lão người nào thắng, cuối cùng hắn đều không chiếm được lợi lộc gì. Loại tình huống này, đương nhiên muốn chạy trốn. Dù sao Bạch lão bọn người không biết thân phận của hắn!

Đáng tiếc, hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp Bạch lão tốc độ cùng thực lực.

Nửa khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì Bạch lão xuất hiện ở hắn cách đó không xa, cùng lúc đó, một cỗ cường đại khí tức trực tiếp đem hắn chung quanh ngàn trượng bên trong không gian đều cho khóa chặt.

“Trốn?”

Bạch lão bật cười một tiếng, “Trước ngươi không phải rất phách lối sao? Không phải muốn làm người chọn đầu tiên chiến ta giới luật người sao? Làm sao? Bây giờ lại là muốn trốn?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Lão đầu, chỉ một mình ngươi đến?”

“Một cái không đủ sao?” Bạch lão nhạt tiếng nói.

“Một người. |. |. |. |. |. |”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy ta tựu không khách khí.”

Nói xong, tay phải hắn vung lên, cái kia hai cái huyết khôi trực tiếp xuất hiện ở Bạch lão trước sau, khi nhìn thấy hai cái này huyết khôi một khắc này, Bạch lão sắc mặt lập tức vô cùng khó coi.

Bạch lão gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ta cho là ngươi sẽ cùng ta đơn đấu đâu.”

“Đơn đấu?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi suy nghĩ nhiều. Đánh thắng được ta tựu đơn đấu, đánh không lại, ta tựu quần ẩu!”

Bạch lão: “. |. |. |. |. |. |”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1625: Phụng Tiên các!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1620 chương: Phụng Tiên các!

Đơn đấu?

Dương Diệp không nghĩ tới, chí ít không nghĩ tới cùng cái này Bạch lão đơn đấu. Đơn đấu, cũng là muốn nhìn người, rõ ràng đánh không lại, còn phải đơn đấu, đây không phải là muốn chết sao?

Dương Diệp cầm trong tay trường kiếm, đang muốn động thủ, lúc này, cái kia Bạch lão đột nhiên nói: “Chúng ta Dương gia lần này tham gia thế tử tranh đoạt, tổng cộng có cửu vị, cái này cửu vị thiếu gia cùng ta mặc dù không phải rất quen thuộc, ta đối bọn hắn hay là kết luận một chút. Mà ta xác định, ngươi không phải cái này cửu vị thiếu gia bên trong bất kỳ người nào!”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Ngươi có ý tứ gì?”

Bạch lão nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta hoài nghi ngươi không phải Dương gia người!”

Lúc này Dương Diệp dùng Kiếm Vực ẩn nấp ở khí tức của mình, bởi vậy, Bạch lão căn bản không cảm giác được Dương Diệp huyết mạch.

Dương Diệp nói: “Là Dương gia người cùng không phải Dương gia người, có khác nhau?”

Bạch lão cười lạnh một tiếng, “Đương nhiên là có khác nhau. Ngươi nếu là Dương gia người, vậy ngươi giết Dương Đan Thanh cùng Dương Không sự tình, chính là chúng ta Dương gia nội bộ sự tình, chúng ta sẽ dùng nội bộ phương thức đến xử lý. Nhưng nếu như ngươi không phải Dương gia người, vậy chuyện này không phải là chúng ta nội bộ sự tình, ngoại nhân tự tiện giết ta Dương gia người, ngươi biết hậu quả sao?”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta biết, ngươi quả quyết còn có cái gì át chủ bài, nhưng là, ta cam đoan với ngươi, chỉ cần ngươi không phải Dương gia người, ngươi tuyệt đối không gặp được ngày mai mặt trời.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, rất nhanh, hắn thúc giục tự thân huyết dịch, sau đó cong ngón búng ra, một giọt huyết dịch bay đến cái kia Bạch lão trước mặt.

Hắn lúc này, vẫn chưa muốn cùng toàn bộ Dương gia là địch, hắn còn không có ngu như vậy, nếu như công nhiên đối kháng Dương gia, khi đó, đừng nói giết Dương Yên, cứu Tiểu Thiên, hắn chính mình có thể hay không sống sót cũng là một cái vấn đề.

Bạch lão nhìn trước mắt huyết châu hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi là Dương gia người.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp đạo.

Bạch lão nhìn về phía Dương Diệp, “Mặc dù ta không biết ngươi đến tột cùng là vị nào thiếu gia, nhưng là ta tin tưởng, ta chẳng mấy chốc sẽ biết. Tiểu tử, chờ lấy, Giới Luật điện lần này tựu cùng ngươi đòn khiêng lên.”

Nói xong, thân thể của hắn dần dần mờ đi.

Dương Diệp không có động thủ, bởi vì Bạch lão đã rời đi.

Bạch lão đương nhiên sẽ rời đi, hắn thực lực mặc dù cường đại, nhưng là, hai cái huyết khôi tăng thêm Dương Diệp, đó đã không phải là hắn có khả năng địch, đang đánh đi xuống, hắn có thể sẽ nằm tại chỗ này. Cho nên, hắn quả quyết chọn rời đi.

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, Bạch lão loại này cường giả, đối phương muốn đi, hắn căn bản không làm gì được. Mà lại, hắn cũng không muốn đem sự tình làm tuyệt, giết Bạch lão, việc này liền có chút quá. Hắn không cần thiết đi cùng Giới Luật điện không chết không thôi, không đáng giá!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, liền muốn rời khỏi, mà đúng lúc này, hắn đột nhiên nhìn về phía bên phải, “Đi ra?”

Yên lặng một cái chớp mắt, rất nhanh, nơi đó không gian đột nhiên rung động lên, đón lấy, Dương Huyên xuất hiện ở cách đó không xa.

“Ngươi quả nhiên không có chết!” Dương Huyên đạo.

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Vận khí tốt.”

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không nói trước những thứ này. Trước cùng ta trở về đi, chúng ta còn có rất nhiều chuyện muốn làm.”

“Rất nhiều chuyện?” Dương Diệp không hiểu.

Dương Huyên nói: “Ngươi biết thế tử chi tranh ý vị như thế nào sao? Đơn giản tới nói, như vậy cũng tốt so thế tục hoàng vị chi tranh. Tại Dương gia, thất bại một phương, có lẽ sẽ không bị chém tận giết tuyệt, nhưng là, nhất định sẽ bị rời xa quyền lợi trung tâm, mà thắng cái kia, hắn không chỉ có đem nắm giữ vô thượng quyền lợi, đi theo hắn những người kia, cũng sẽ đi theo vinh hoa phú quý.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên nói: “Làm thế tử, là có chỗ tốt, chỗ tốt gì? Không nói trước về sau, chỉ cần ngươi làm tới thế tử, Dương gia tất cả tài nguyên đều đem ưu tiên cho ngươi, công pháp, võ kỹ, thần khí, những này, chỉ cần Dương gia có, ngươi cũng có thể muốn. Bởi vì khi đó, Dương gia sẽ đem ngươi coi làm là tương lai gia chủ bồi dưỡng. Đơn giản tới nói, chỉ cần ngươi làm tới thế tử, còn lại những cái kia thiếu gia cùng ngươi chênh lệch, sẽ bị vượt hướng càng lớn.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Không chỉ có ngươi, đi theo ngươi những người kia, cũng sẽ đạt được trọng điểm bồi dưỡng. Nếu như ngươi làm tới thế tử, không cần phải nói, ta quả quyết sẽ tiến thêm một bước, thu hoạch được càng nhiều quyền lợi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Minh bạch.” Đây chính là cái gọi là, một người đạt được, cả nhà thăng thiên.

Dương Huyên khẽ gật đầu, “Đi thôi, có hai người muốn gặp ngươi một lần.”

“Người nào?” Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Phụ thân ngươi năm đó thủ hạ, cũng là đương kim bảy đại nguyên soái bên trong trong đó hai cái, tôn kính điểm.” Nói xong, nàng quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp trầm mặc một hồi về sau, cũng đi theo.

Biết Dương Diệp đối Dương gia không phải rất kết luận, bởi vậy, Dương Huyên trên đường đi không ngừng hướng Dương Diệp giải thích Dương gia sự tình.

Tại Dương Huyên giới thiệu, Dương Diệp đối Dương gia kết luận cái đại khái.

Dương gia quyền lợi lớn nhất, tự nhiên là Dương gia tộc trưởng, Dương gia tộc trưởng tên Dương Vô Thiên, là Dương gia thực lực mạnh nhất một người, cũng là hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ một trong mấy người mạnh nhất. Tiếp theo là Trường Lão đoàn, Trường Lão đoàn, là từ Dương gia trực hệ cùng từng cái chi nhánh cường giả tạo thành.

Những cường giả này, đều đều là ngàn dặm mới tìm được một cấp cường giả, tại Dương gia, địa vị của bọn hắn, gần thứ tộc trưởng. Không chỉ có như thế, Trường Lão đoàn còn có một cái quyền lực, cái kia chính là có thể vạch tội tộc trưởng. Nếu là Dương gia tộc trưởng muốn làm tổn thương Dương gia lợi ích sự tình, Trường Lão đoàn có quyền bãi miễn tộc trưởng. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là từng có tám thành trở lên trưởng lão đồng ý mới được.

Trường Lão đoàn phía dưới, là Giới Luật điện, Giới Luật điện, cũng là từ Dương gia tinh anh cường giả tạo thành. Tục ngữ nói tốt, quốc có quốc pháp, gia có gia quy, Dương gia cũng có gia quy, mà lại là rất nhiều gia quy, nhưng là, muốn để người tuân thủ những này gia quy, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Bởi vậy, có Giới Luật điện.

Đối với xúc phạm gia quy người, Giới Luật điện có quyền tiền trảm hậu tấu, bởi vậy, tại Dương gia, Giới Luật điện quyền uy cũng là lớn vô cùng.

Giới Luật điện phía dưới, là Dương gia bảy đại nguyên soái, cái này bảy đại nguyên soái, nắm giữ lấy Dương gia bảy thành binh lực, bọn hắn trấn thủ tại Dương gia từng cái thế giới, thủ hạ thống trị vô số cường giả. Cái này bảy đại nguyên soái, chỉ nghe Dương gia tộc trưởng mệnh lệnh, mặc kệ là Trường Lão đoàn, hay là Giới Luật điện, đều không thể quản đến bọn hắn.

Bảy nguyên soái phía dưới, là bảy mươi hai chiến tướng, bảy mươi hai chiến tướng, là Dương gia lực lượng trung kiên, bởi vì muốn gia nhập bảy mươi hai chiến tướng, chí ít đều phải là Chí cảnh, mà lại, còn không thể là giống như Chí cảnh cường giả!

Ngoại trừ bảy mươi hai chiến tướng, còn có tứ đại quân đoàn, cũng liền Phụng Tiên đoàn, Long Thần Vệ, Huyền Vũ quân, Hổ Bí doanh. Mà Dương Huyên tựu là Phụng Tiên đoàn thống lĩnh!

Cái này tứ đại quân đoàn cùng bảy mươi hai chiến tướng nhiệm vụ chủ yếu là thủ hộ Dương gia tổng bộ, cũng liền Thiên Hư đại lục.

Trừ đó ra, còn có một chi quân đoàn, một chi Dương gia thần bí nhất quân đoàn, bất quá, chi này quân đoàn chỉ có lịch đại tộc trưởng biết.

Rất nhanh, tại Dương Huyên dẫn đầu dưới, hai người tới Thiên Cơ thành.

Phụng Tiên các.

Dương Huyên đem Dương Diệp dẫn tới một cái Phụng Tiên các lòng đất tu luyện thất, mà tại tu luyện trong phòng, có một nam một nữ, nam ước chừng hơn ba mươi tuổi, thân mang một tịch hoa bào, hai tay thả lỏng phía sau, mặt chữ quốc, khuôn mặt cương nghị, trong mắt bình tĩnh không lay động.

Mà tại trung niên nam tử bên người, là một tên mỹ phụ, không nhìn thấy mỹ phụ dung mạo, bởi vì trên mặt nàng mang theo một trương khăn lụa. Mặc dù không nhìn thấy dung mạo của nàng, nhưng nàng dáng người lại là trước sau lồi lõm, cực kỳ lửa nóng.

Nhìn thấy hai người, Dương Diệp thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Bởi vì hai người này vậy mà cho hắn cảm giác thâm bất khả trắc!

Hai người này so cái kia Giới Luật điện Bạch trưởng lão còn mạnh hơn!

Đây là trực giác của hắn!

Chí cảnh bên trên cường giả?

Làm Dương Diệp tiến vào tu luyện thất về sau, nam tử trung niên cùng mỹ phụ kia ánh mắt chính là rơi vào hắn trên thân.

Quá một hồi lâu, nam tử trung niên đột nhiên nói: “Kiếm Vực?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam tử trung niên khẽ gật đầu, “Xuất thủ.”

Xuất thủ?

Dương Diệp nao nao, lập tức minh bạch nam tử trung niên ý tứ, đối phương đây là muốn xem thực lực của hắn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại trung niên nam tử trước mặt, đón lấy, trường kiếm bình đâm mà ra.

Nam tử trung niên sắc mặt bình tĩnh, một chỉ điểm tại Dương Diệp mũi kiếm trong tay bên trên.

Ông!

Bành!

Trường kiếm kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ lực lượng khổng lồ trực tiếp đem Dương Diệp chấn đến ngàn trượng có hơn.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trung niên nam tử này thực lực, so trước đó cái kia Bạch lão mạnh cũng không phải một chút xíu, mà là rất nhiều điểm!

Lúc này, nam tử trung niên lại nói: “Nghiêm túc điểm.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một tá kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo kiếm khí đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, kiếm khí hiện lên, không gian đều bị xé rách vỡ nát, một đạo thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở giữa sân.

Mà đạo kiếm khí kia, thì mang theo Dương Diệp Sát Lục Kiếm Ý đi tới nam tử trung niên trước mặt.

Nam tử trung niên sắc mặt vẫn như cũ không thay đổi, tại kiếm khí cách hắn còn có mấy chục phân lúc, hắn đột nhiên một chỉ điểm ra.

Oanh!

Quyền ra, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp ầm vang vỡ vụn, nhưng mà đúng vào lúc này, nam tử trung niên lại là hai mắt híp lại, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng của hắn, cùng lúc đó, mũi kiếm đã đi tới hắn phía sau lưng.

Xùy!

Trường kiếm xuyên qua, nhưng mà Dương Diệp lại là không mừng mà kinh, bởi vì nam tử trung niên chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở ngàn trượng bên ngoài.

Một bên, mỹ phụ kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia kinh ngạc.

Bởi vì trung niên nam tử kia sau lưng xuất hiện một đạo vết kiếm, không phải rất sâu, chỉ cần khoảng chừng hai phân.

Nơi xa, nam tử trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi cái này ám chi pháp tắc, có chút không giống, lại có thể vô thanh vô tức đến loại trình độ này, giống như Chí cảnh cường giả, căn bản không phòng được ngươi một kiếm này.”

Dương Diệp lắc đầu, “Đáng tiếc vẫn là bị ngươi bảo vệ tốt. Vẫn đánh sao?”

Nam tử trung niên khẽ lắc đầu, “Không cần thiết.”

“Tiếp ta một nhận, tốt chứ?” Lúc này, một bên mỹ phụ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía mỹ phụ, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, mỹ phụ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đón lấy, nàng hai mắt đột nhiên quỷ dị xoay tròn. Trong chốc lát, Dương Diệp hai mắt biến ngốc trệ, sau đó cả người như là hóa đá giống như cứng ngắc tại nguyên chỗ.

Mỹ phụ hướng về sau lui hai bước, sau đó nhạt tiếng nói: “Có thể.”

“Hắn nhưng là Kiếm Tâm Thông Minh.” Nam tử trung niên đạo.

Mỹ phụ nói: “Hắn cảnh giới quá thấp, Kiếm Tâm Thông Minh cũng vô dụng, không tin ngươi nhìn.” Nói, nàng cong ngón búng ra, một luồng kình khí trực tiếp đánh vào Dương Diệp trước ngực vị trí.

Xùy.

Một đạo tiên huyết từ Dương Diệp trước ngực bắn ra, nhưng mà Dương Diệp nhưng vẫn là hai mắt ngốc trệ, một điểm phản ứng đều không có.

“Cẩn thận một chút, đừng đem hắn biến thành ngu ngốc rồi.”

Đúng lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở nơi xa nơi hẻo lánh vị trí, “Một kẻ ngu ngốc, đối với chúng ta tới nói, cũng không có gì dùng.”

Nhìn thấy người này, cái kia Dương Huyên cùng nam tử trung niên còn có mỹ phụ lập tức đối bóng đen kia có chút thi lễ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1626: Giở trò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1621 chương: Giở trò!

Bóng đen giấu ở nơi hẻo lánh, cả người như bóng với hình, căn bản thấy không rõ dung mạo.

Mỹ phụ đối bóng đen có chút thi lễ, sau đó nói: “Yên tâm, thuộc hạ có chừng mực.”

Bóng đen trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Người này kiệt ngạo bất tuần, muốn để hắn cam nguyện làm khôi lỗi, không được.”

Mỹ phụ nhẹ gật đầu, “Vậy không bằng hiện tại liền giết hắn?”

Bóng đen lắc đầu, “Không cần. Đã không thể làm khôi lỗi, ta đây tựu thay cái kế hoạch được rồi. Trong gia tộc những cái kia thiếu gia, các ngươi không thể giết, ta càng không thể giết, nhưng là, hắn có thể quang minh chính đại giết.”

Mỹ phụ do dự một chút, sau đó nói: “Thuộc hạ minh bạch chủ thượng ý tứ, chỉ là, kẻ này mặc kệ là thiên phú hay là thực lực cũng không tệ, như vậy để hắn trưởng thành tiếp, chỉ sợ...”

“Vô sự!”

Bóng đen nói: “Luận thiên phú cùng tiềm lực, hắn vẫn không trong mắt ta. Giờ phút này khởi, các ngươi phụ trợ hắn, có thể tùy ý hắn làm loạn, minh bạch ta ý tứ?”

“Minh bạch!”

Mỹ phụ ba người liền vội vàng gật đầu.

Lúc này, bóng đen lại nói: “Dương Huyên, ngươi xác định ca ca ngươi đã từng món kia bảo vật ở trên người hắn.”

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Hẳn là, nếu không, tại loại này cấp thấp thế giới, hắn không có khả năng trưởng thành đến loại trình độ này.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Chủ thượng muốn món kia bảo vật?”

“Có chút hiếu kỳ!”

Bóng đen có người nói: "Bất quá, giờ phút này không cần thiết từ trong cơ thể hắn lấy ra, trước lưu ở trên người hắn đi."

Nói đến đây, bóng đen người trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó lại nói: "Ca ca ngươi đến tột cùng là sống hay là chết?"

Dương Huyên lắc đầu, "Không biết."

"Đáng tiếc!"

Bóng đen có người nói: "Nhìn chung chúng ta Dương gia toàn bộ lịch sử, cũng liền tiên tổ cùng ca ca ngươi tính cái nhân vật, người còn lại, đặc biệt là hiện tại những cái kia thiếu gia, hừ, một đám phế vật. Còn có Trưởng Lão điện những cái kia lão ngoan cố, tư tưởng cổ hủ, sớm muộn có một ngày, ta muốn đem bọn hắn từng cái đưa đi địa ngục!"

Dương Huyên bọn người vội vàng cúi đầu, không dám trả lời.

Lúc này, bóng đen người lại nói: "Cái này Dương Diệp thực lực còn có chút yếu, các ngươi cẩn thận một chút, đừng để hắn bị người giết. Đặc biệt là Dương Không nhất mạch kia, nhất mạch kia tuyệt đối là sẽ không từ bỏ ý đồ, nghe nói cái kia phụ thân của Dương Không Dương Hư đã từ vực ngoại chạy về, cho nên, trong khoảng thời gian này cũng đừng để hắn ra nhảy nhót."

Nói xong, bóng đen nhân thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Bóng đen người tiêu thất về sau, mỹ phụ kia đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng ngọc thủ vung lên, một đạo phấn quang ở trong sân chợt lóe lên. Dương Diệp thân thể khẽ run lên, đón lấy, hắn ánh mắt dần dần biến rõ ràng.

Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu, sau đó hắn nhìn thoáng qua mỹ phụ ba người, "Chuyện gì xảy ra?"

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Không có gì, vừa mới khảo nghiệm một cái tâm cảnh của ngươi, ngươi tâm cảnh còn có rất lớn thiếu hụt, về sau nhớ kỹ phải chăm chỉ tu luyện." Nói xong, nàng lui qua một bên.

Lúc này, trung niên nam tử kia nói: "Ta gọi Cổ Tu, nàng gọi Thiên Hồ, hai người chúng ta trước kia là phụ thân ngươi thuộc hạ. Hiện tại ngươi trở về tranh đoạt Dương gia thế tử, ta hai người sẽ giúp ngươi một tay."

Dương Diệp vội vàng ôm quyền, nói: “Đa tạ.”

Cổ Tu nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chúng ta đã được đến tin tức, cái kia phụ thân của Dương Không, cũng liền Dương Hư đã từ vực ngoại chạy đến, người này thực lực, thâm bất khả trắc, xa không phải ngươi có khả năng địch, ngoại trừ Dương Hư, cái kia Giới Luật điện cũng đang tìm ngươi, cho nên, trong khoảng thời gian này, ngươi cũng đừng đi ra. Chỉ cần thế tử chi tranh bắt đầu, bọn hắn tựu không cách nào công khai ra tay với ngươi.”

Dương Diệp nói: “Minh bạch. Trong khoảng thời gian này, ta sẽ không ở đi gây chuyện. Bất quá, ta yêu cầu một người hạ lạc.”

“Dương Yên?” Cổ Tu hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

Cổ Tu trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi bây giờ không giết được hắn.”

“Hắn rất mạnh?” Dương Diệp hỏi.

Cổ Tu khẽ lắc đầu, “Luận thực lực, hắn cũng không bằng ngươi. Nhưng là, bởi vì lúc trước ngươi giết Dương Đan Thanh nguyên nhân, hiện tại, Giới Luật điện đã bắt đầu trọng điểm bảo hộ những cái kia thiếu gia, có Giới Luật điện những cường giả kia bảo hộ, ngươi rất khó đánh giết Dương Yên, mà lại, Dương Yên thực lực bản thân cũng không tầm thường, tăng thêm gia gia hắn đã từ vực ngoại chạy về, cho nên, ngươi bây giờ căn bản không giết được hắn, minh bạch?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Vì cái gì Giới Luật điện người không đến bảo hộ ta?”

Cổ Tu nheo mắt, “Bọn hắn không tìm đến làm phiền ngươi liền tốt.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cổ Tu lại nói: “Thế tử chi tranh bắt đầu về sau, chúng ta tựu không có cách nào đang giúp đỡ ngươi, lúc kia, ngươi chỉ có thể dựa vào ngươi, cho nên, thừa dịp trong khoảng thời gian này, cố gắng trở nên mạnh mẽ đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Các ngươi cũng biết, ta từ nhỏ là ở bên ngoài, mà ta chỗ thế giới kia, mặc kệ là võ kỹ hay là công pháp, cũng hoặc là huyền bảo cái gì, đều là hàng vỉa hè hàng, mà

Dương gia những cái kia thiếu gia, bọn hắn dùng huyền kỹ hoặc là huyền bảo, quả quyết đều là tốt nhất, cho nên, cái kia cái gì...”

Cổ Tu lắc đầu, “Chúng ta không có kiếm kỹ, về phần huyền bảo, ta cũng không có tốt kiếm...”

“Khác cũng có thể!” Dương Diệp vội vàng nói.

Cổ Tu: “...”

Một bên Dương Huyên cùng mỹ phụ kia thần sắc cũng cổ quái. Cái này Dương Diệp, da mặt thật có chút quá dày.

Cổ Tu do dự một chút, sau đó tay cổ tay khẽ động, một đôi màu đen giày xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: “Sát Na giày, nhưng tại trong chốc lát thuấn di ngàn trượng khoảng cách, cái gọi là trong chốc lát, thì tương đương với một hơi một phần mười, trước đó ta có thể né tránh ngươi một kiếm kia, dựa vào là tựu là đôi giày này lần.”

Một bên, mỹ phụ kia nhìn thoáng qua Cổ Tu, dường như muốn nói gì, do dự một chút sau lại không có nói.

Nghe được Cổ Tu, Dương Diệp con mắt lập tức sáng lên, hắn hiện tại thiếu nhất chính là cái gì? Tốc độ! Nếu mà có được đôi giày này lần, tăng thêm hắn lúc đầu tốc độ, hắn cơ hồ có thể tại một tên Chí cảnh cường giả còn chưa kịp phản ứng tình huống dưới tựu chém giết đối phương!

Mà đúng lúc này, Cổ Tu lại nói: “Bất quá, trong một ngày, chỉ có thể dùng một lần.”

Dương Diệp nao nao, lập tức hỏi: “Vì cái gì?”

Cổ Tu nói: “Này đôi giày tiêu hao huyền khí cực kỳ nhiều, cho dù là ta huyền khí, cũng không đủ nó tiêu hao một lần, bởi vậy, bình thường ta đều là trước dùng huyền khí chứa đựng ở trong đó, tại thời khắc mấu chốt mới dùng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Minh bạch. Đúng, giày này là cái gì phẩm giai?”

Cổ Tu nói: “Chí phẩm! Vượt phẩm giai bảo vật bên trên, tựu là Chí phẩm, cái gọi là Chí phẩm, tựu là đạt đến cực hạn ý tứ. Cùng Chí cảnh cường giả đồng dạng, Chí cảnh cường giả cùng Luân Hồi cảnh cường giả khác nhau chính là, Chí cảnh cường giả ở mọi phương diện đều đạt đến tự thân cực hạn, đạt đến cực hạn về sau, tựu xưng là ‘Chí’. Bảo vật này cùng huyền kỹ đồng dạng. Còn có, ngươi vừa mới thi triển ám chi pháp tắc, nếu như xem như là huyền kỹ, cũng coi là Chí giai. Bởi vì ngươi ám chi pháp tắc, đạt đến tự thân tiềm lực cực hạn!”

Chí!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Bao quát ý cảnh, đạt đến cực hạn về sau, cũng xưng là Chí sao?”

Cổ Tu nhẹ gật đầu, “Ngươi kiếm ý cùng sát ý ở trên một tầng, tựu là Chí cảnh kiếm ý cùng Chí cảnh sát ý. Bất quá, muốn đạt đến Chí cảnh, có chút khó. Dù sao ta rất ít gặp đến có đạt đến Chí cảnh ý cảnh người!”

“Cái kia Chí cảnh bên trên đây?” Dương Diệp lại hỏi.

Cổ Tu trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi về sau liền sẽ biết.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Tu, sau đó nhẹ gật đầu, đón lấy, hắn nhìn về phía một bên Dương Huyên, nói: “Cho ta một gian đơn độc tu luyện thất, có thể?”

Dương Huyên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đi theo ta!”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Dương Diệp đối Cổ Tu hai người ôm quyền, sau đó nói: “Cáo từ.”

Dương Diệp cùng Dương Huyên sau khi đi, mỹ phụ kia đột nhiên nói: “Ngươi thật cam lòng, nếu như ta không có đoán sai, Chí phẩm bảo vật, ngươi cũng chỉ có món này đi.”

Cổ Tu nhạt tiếng nói: “Muốn để con ngựa chạy, liền phải cho con ngựa ăn cỏ. Không phải sao? Mà lại, vì để phòng vạn nhất, chúng ta dù sao cũng phải lưu lại thủ đoạn đi.”

Mỹ phụ lông mày nhướn lên, “Cái kia giày, ngươi động tay chân?”

Cổ Tu nhạt tiếng nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Cổ Tu, “Đừng nhìn ngươi cái tên này bình thường kiệm lời ít nói, kỳ thật, ngươi rất âm!”

Cổ Tu nhìn thoáng qua mỹ phụ, nói: “Cũng vậy!”

...

Một gian dưới mặt đất trong phòng tu luyện, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, tiến nhập Hồng Mông Tháp trong.

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp thần sắc băng lãnh một mảnh, trong đôi mắt, sát ý lấp lóe.

Trước đó thần bí nhân kia cùng mỹ phụ bọn người lời nói hắn tự nhiên đều là nghe được. Mỹ phụ kia kia cái gì yêu thuật xác thực lợi hại, nhưng là, mỹ phụ hay là xa xa đánh giá thấp hắn. Hắn cũng không vẻn vẹn là Kiếm Tâm Thông Minh, thể nội còn có Cùng Kỳ, còn có Lục Đinh Thần Hỏa, còn có Hồng Mông Tháp!

Bởi vậy, đối phương làm sao có thể ảnh hưởng đến thần trí của hắn?

Hắn đã sớm biết Dương Huyên đi tìm hắn trở về Dương gia không có hảo ý, quả nhiên, đối phương là vì lợi dụng hắn, không chỉ có như thế, đối phương vẫn đang có ý đồ với Hồng Mông Tháp. Bất quá còn tốt, mặc kệ là Dương Huyên hay là thần bí nhân kia, cũng không biết trong cơ thể hắn bảo vật là Hồng Mông Tháp, chỉ biết là hắn có bảo vật.

Nếu để cho đối phương biết trong cơ thể hắn bảo vật là Hồng Mông Tháp, phải nói, nếu như bọn hắn biết Hồng Mông Tháp nghịch thiên chỗ, hắn vừa mới khốn cảnh, tựu thực rất nguy hiểm. Bởi vì thần bí nhân kia, cho hắn vô cùng vô cùng cảm giác nguy hiểm!

“Lợi dụng ta?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, “Làm các ngươi xuân thu đại mộng đi.”

Nói, hắn cúi đầu nhìn về phía trong tay cặp kia giày, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn cười lạnh, “Cùng ta giở trò, nhìn xem người nào âm qua người nào.”

Nói xong, tâm hắn niệm vi động, cặp kia giày lập tức xuyên tại hắn trên chân.

Trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng tràn vào giày bên trong, khi hắn thể nội tất cả huyền khí toàn bộ tràn vào cái kia giày về sau, tâm hắn niệm khẽ động, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong chốc lát.

Phương viên ngàn trượng bên trong, xuất hiện chí ít hơn vạn cái Dương Diệp... Trong đó ngoại trừ Dương Diệp bản thể bên ngoài, còn lại tự nhiên đều là tàn ảnh, chỉ là, những này tàn ảnh đều giống như thực chất.

Tốc độ quá nhanh quá nhanh!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1627: Cùng Kỳ, thú biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch Kiếm Vực 1622 Chương: Cùng Kỳ, thú biến!

Nhanh!

Nhanh vô cùng!

Dương Diệp hiện tại rốt cuộc minh bạch Chí giai huyền bảo cường đại cỡ nào. Chí, hắn vừa mới tốc độ thực đạt đến cực hạn. Có thể nói, nếu như hắn thôi động đôi giày này lần, giống như Chí cảnh cường giả căn bản là không có cách cùng hắn chống lại.

Có thể đạt đến Chí cảnh cường giả, ý vị này đối phương các phương diện đều đạt đến một cái cực hạn, nhưng là, Chí cảnh cường giả bên trong cũng có mạnh cùng yếu, điều này có ý vị gì? Mang ý nghĩa có Chí cảnh cường giả cũng là có phân chia, cũng liền không có chân chính đạt đến một cái cực hạn.

Cái này giống như hai cái lão hổ, một cái là trong rừng lớn lên, nhưng là một cái khác cũng là bị nuôi nhốt lớn lên. Đều là lão hổ, nhưng nếu là để hai cái lão hổ một đối một đơn đấu, ai mạnh hơn?

Đáp án rõ ràng.

Mà đôi giày này lần hiển nhiên không có thủy phân, cho nên, chỉ cần không gặp được loại kia không có thủy phân Chí cảnh cường giả, hắn tựu có thể tại phương diện tốc độ nghiền ép đối phương. Duy nhất so sánh đáng tiếc là, hắn chỉ có thể ở trong một ngày có một lần loại tốc độ này.

Bất quá hắn đã thỏa mãn.

Bởi vì đôi giày này lần có thể tại thời khắc mấu chốt đưa đến tác dụng mang tính chất quyết định, hoặc là tại thời khắc mấu chốt bảo đảm một mạng.

Dương Diệp biết giày bị cái kia Cổ Tu động tay chân, nhưng là hắn không có để ý, bởi vì hắn không muốn đánh cỏ động rắn.

Đã đối phương muốn lợi dụng hắn, vậy hắn cũng có thể trái lại lợi dụng đối phương.

Tại nguyên chỗ khôi phục Huyền khí về sau, Dương Diệp tìm được Tiểu Bạch cùng Tử Nhi. Lúc này, Tiểu Bạch đang ôm chuôi này kiếm gỗ bay khắp nơi, về phần Tử Nhi, Tử Nhi hiện tại thì là tại tu luyện.

Tu luyện!

Mặc kệ là Tử Nhi, hay là Hiểu Vũ Tịch, cũng hoặc là đế nữ cùng Tô Thanh Thi mấy nữ, các nàng đều đang nỗ lực tu luyện. Các nàng có lẽ không giúp được Dương Diệp, nhưng là, nếu như các nàng không tu luyện, vậy các nàng quả quyết không cách nào đi cùng Dương Diệp càng lâu.

Tuổi thọ!

Không chỉ có là các nàng, thế gian bất kỳ người nào nếu là không muốn chết, đều chỉ có thể cố gắng đi tu luyện, đạt đến tầng thứ cao hơn, dùng cái này thu hoạch càng nhiều tuổi thọ.

Giữa sân, nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, chuôi này kiếm gỗ lập tức mang theo nàng đi tới Dương Diệp trước mặt. Nàng thân hình lóe lên, trực tiếp rơi vào Dương Diệp trước mặt, sau đó hai cái tiểu trảo ôm Dương Diệp gương mặt nhẹ nhàng chà xát lấy.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nhìn về phía trước mặt hắn cách đó không xa cái kia trôi nổi kiếm gỗ, dường như phát giác được Dương Diệp ánh mắt, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên run lên, kiếm quang thoáng hiện. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mí mắt lập tức nhảy một cái, thể nội Huyền khí vội vàng phun trào, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở cái kia trên mộc kiếm, sau đó nàng hai cái tiểu trảo vỗ nhè nhẹ đánh lấy kiếm gỗ.

Chỉ chốc lát, kiếm gỗ chậm rãi bình tĩnh đi xuống.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia kiếm gỗ, sau đó lại liếc mắt nhìn Tiểu Bạch, nói: “Nó vì cái gì như thế căm thù ta?” Hắn thật có chút không nghĩ ra, cái này kiếm gỗ có phải bị bệnh hay không, nhìn thấy hắn liền muốn chém hắn.

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó tiểu trảo quơ.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi. Bởi vì Tiểu Bạch nói, trên người hắn có sát ý, cho nên chuôi kiếm này căm thù hắn!

“Thứ đồ gì!”

Dương Diệp trong lòng phá mắng, chuôi kiếm này vẫn rất có tinh thần trọng nghĩa a!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia kiếm gỗ, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, “Ngươi giúp ta hỏi một chút nó, hắn đã chán ghét ta, cái kia lúc trước tại sao muốn đi theo ta.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó bay đến kiếm gỗ trước mặt, một lát sau về sau, Tiểu Bạch lại bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó tiểu trảo bắt đầu vung vẩy.

Một lát sau, Dương Diệp sắc mặt càng thêm khó coi.

Nguyên bản, hắn coi là cái này kiếm gỗ sở dĩ đi theo hắn, là bởi vì hắn lúc trước nói cái kia lời nói, có thể căn bản không phải, lúc trước cái này kiếm gỗ sở dĩ đi vào trước mặt hắn, là bởi vì trên người hắn có cái gì hấp dẫn cái này kiếm gỗ.

Không cần phải nói, quả quyết là Hồng Mông Tháp!

Người ta là bởi vì Hồng Mông Tháp, mà không phải bởi vì hắn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia kiếm gỗ, hắn không nghĩ tới, cái này kiếm gỗ lại có thể cảm nhận được Hồng Mông Tháp tồn tại.

Chuôi kiếm này đến tột cùng là lai lịch gì?

Còn có kiếm này phẩm giai, kiếm này phẩm giai, tuyệt đối tuyệt đối là siêu việt Chí cảnh!

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, nghĩ những thứ này đều vô dụng, hắn hiện tại không muốn đem thế giới lãng phí ở chuôi kiếm này bên trên, mặc dù, nếu như hắn có thể nắm giữ lấy thanh kiếm, thực lực quả quyết sẽ tăng lên trên diện rộng rất nhiều rất nhiều, vấn đề là, chuôi kiếm này hiện tại quả quyết là sẽ không theo hắn.

Đối với Yêu Thần, hắn có thể dùng mạnh, nhưng là đối với kiếm, hắn không muốn dùng mạnh, phải nói, hắn muốn dựa vào năng lực của mình chinh phục, mà không phải dựa vào Hồng Mông Tháp. Kiếm không thể so với yêu thú, một thanh hảo kiếm, quả quyết là ninh chiết chớ cong!

Cùng Tiểu Bạch chơi đùa một cái về sau, Dương Diệp chính là rời đi giữa sân, sau đó tìm được cái kia lâu không lộ diện Cùng Kỳ.

“Tiểu tử, ngươi lại trở nên mạnh mẽ.” Nhìn thấy Dương Diệp, Cùng Kỳ câu nói đầu tiên.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, sau đó nói: “Ngươi bây giờ khôi phục mấy thành?”

“Chín thành!” Cùng Kỳ đạo.

Dương Diệp nhếch miệng, nói: “Lão huynh, ngươi đừng trách ta nói chuyện khó nghe a. Ngươi khôi phục chín thành, nhưng là ta nhìn, thực lực ngươi bây giờ cũng liền tương đương với giống như Chí cảnh cường giả, ngươi khôi phục mười thành, đỉnh cao thì tương đương với loại kia không có thủy phân Chí cảnh cường giả. Cái kia, là các ngươi đại thiên vũ trụ trình độ có chút thấp, hay là ngươi chính mình trình độ có chút”

“Thả ngươi cẩu thí!”

Cùng Kỳ đột nhiên phẫn nộ quát: “Ngươi biết cái cầu, ngươi cũng đã biết ta hoàn toàn khôi phục sau ý vị như thế nào?”

“Ý vị như thế nào?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Mang ý nghĩa lão tử có thể thi triển thần thông của mình thuật!”

Cùng Kỳ cả giận nói: “Mỗi một cái yêu thú cường đại, đều có được thần thông của mình thuật, ngươi biết lão tử thần thông thuật là cái gì không?”

Dương Diệp lắc đầu, “Thật đúng là không biết, nói nghe một chút, nhìn xem lợi hại không.”

“Thú biến!”

Cùng Kỳ cả giận nói: “Lão tử thần thông thuật là thú biến, thú biến về sau, lão tử hình thể đem tăng lớn không chỉ gấp mười lần, trừ cái đó ra, phòng ngự của ta cùng tốc độ cũng đem tăng lên trên diện rộng, khi đó, dùng lão tử thực lực, giống như Chí cảnh loại đồ chơi này, lão tử một trảo có thể chụp chết mấy cái. Ngoại trừ thú biến, lão tử còn có một cái thần thông thuật.”

“Cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Cùng Kỳ hừ lạnh một tiếng, “Không nói cho ngươi, đây là lão tử át chủ bài, được giữ lại, miễn cho về sau ngươi cái tên này nếu là cùng ta náo tách ra, lão tử ngay cả cái át chủ bài đều không có, được đề phòng ngươi điểm!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Cùng Kỳ, lời này của ngươi nói coi như bị tổn thương tâm ta. Ngươi nhìn, hai chúng ta từ trước kia đến bây giờ, làm sao cũng coi là cùng chung hoạn nạn, cái kia”

“Thôi đi ngươi!”

Cùng Kỳ lắc lắc móng vuốt, “Tiểu tử ngươi vô sỉ rất, không chừng ta ngày nào tựu bị ngươi bán đi, cho nên, được đề phòng ngươi điểm.”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Ngươi tìm đến ta, không phải là vì tới tìm ta nói chuyện trời đất, nói chính sự đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi hẳn là cũng biết, kia cái gì thế tử chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu. Cho nên, đến lúc đó khả năng yêu cầu ngươi hỗ trợ.”

Cùng Kỳ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Tiểu tử, ngươi phải cẩn thận một chút. Thế giới này mặc dù so ra kém đại thiên vũ trụ những cường giả kia, nhưng là, nơi này những cường giả này cũng không yếu, liền xem như ta đỉnh phong thời kì, cũng không dám khinh thường nơi này một chút cường giả. Tỉ như ban đầu ở Vũ gia cái kia Vũ Mục, người kia, liền xem như tại chúng ta đại thiên vũ trụ, cũng tuyệt đối là một cái không tầm thường nhân vật.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta biết. Ta thực lực bây giờ còn có chút yếu, tăng thêm ta cái kia tiện nghi cô cô cùng nàng sau lưng đám người này đối ta cũng không có hảo ý, cho nên, lão huynh, ta hiện tại khốn cảnh có chút nguy hiểm a.”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhạt tiếng nói: “Liên quan ta cái rắm!”

Dương Diệp: “”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Tiểu tử ngươi bản sự không phải rất lớn, gây tai hoạ bản sự ngược lại là rất lớn. Đầu tiên nói trước, đến lúc đó gây họa quá lớn, lão tử là sẽ trượt.”

Dương Diệp cười khổ nói: “Lão huynh, ta tựu ngươi một cái chỗ dựa, ngươi nếu là trượt, ta sẽ bị người đánh chết.”

Cùng Kỳ tức giận nói: “Đừng cho ta giả bộ đáng thương, ngươi nha mạng rất dai, ta chết đi ngươi cũng sẽ không chết.”

Dương Diệp: “”

Cùng Kỳ quơ quơ móng vuốt, “Nhìn thấy ngươi, ta cũng cảm giác phải xui xẻo, tranh thủ thời gian cút cho ta một điểm.”

Dương Diệp mặt đen lại, bất quá ngẫm lại, cũng thế, cái này Cùng Kỳ đi theo hắn về sau, xác thực nhiều lần đều kém chút bị hắn hố chết.

Nghĩ đến cái này, Dương Diệp trong lòng có chút áy náy, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão huynh, thật có lỗi, đi theo ta, xác thực”

Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Đừng cho ta chơi phiến tình, cút nhanh lên, nếu không ta có thể động thủ!”

Dương Diệp: “”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, về tới trong hiện thực.

Vừa trở lại trong hiện thực, Dương Huyên chính là xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Thế nào?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên trầm giọng nói: “Dương Yên bọn hắn biết thân phận của ngươi.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Hắn làm sao mà biết được?”

Dương Huyên lắc đầu, “Ta cũng không biết.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Biết liền biết đi.”

Dương Huyên do dự một chút, sau đó nói: “Còn có sự kiện”

“Chuyện gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta nói, ngươi phải tỉnh táo, minh bạch?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong lòng dâng lên một cỗ cảm giác xấu.

Lúc này, Dương Huyên lại nói: “Dương Yên đem Tiểu Thiên linh hồn treo ở Thiên Cơ thành ngoài thành, nói ngươi nếu là không xuất hiện, hắn đem lăng trì Tiểu Thiên linh hồn, thẳng đến nàng hồn phi phách tán mới thôi.”

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên hồi lâu, sau đó quay người rời đi.

Đúng lúc này, Dương Huyên đột nhiên ngăn ở Dương Diệp trước mặt, “Ngươi đừng xúc động, bọn hắn đây là cố ý dẫn ngươi đi, tại Thiên Cơ ngoài thành, quả quyết mai phục rất nhiều cường giả, ngươi nếu là đi, tất nhiên sẽ bị tuyệt sát, cho nên, dùng đại cục làm trọng!”

Nói, nàng tay phải vung lên, lập tức, năm tên Chí cảnh cường giả xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía.

Dương Diệp đi đến Dương Huyên trước mặt, “Tránh ra”

Dương Huyên nhìn thẳng Dương Diệp, “Không để cho!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1628: Có phải hay không rất tuyệt vọng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1623 chương: Có phải hay không rất tuyệt vọng?

Oanh!

Một cỗ cường đại ý cảnh đột nhiên từ Dương Diệp thể nội bao phủ mà ra, cường đại ý cảnh trực tiếp đem Dương Huyên chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá sau một khắc, Dương Huyên chính là đấm ra một quyền, Dương Diệp cái kia cỗ ý cảnh trực tiếp bị nàng một quyền cho đánh tan.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang trong nháy mắt đến Dương Huyên trước mặt.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Dương Huyên nheo mắt, không dám khinh thường, thể nội Huyền khí vận chuyển, hai tay tương hợp, kết một cái kỳ dị thủ ấn, sau đó bỗng nhiên hướng trước mặt tựu là chấn động.

Oanh!

Một đạo vô hình gợn sóng như đồ sóng nước giống như từ trước mặt nàng không gian chấn động mà ra, rất nhanh, hai đạo năng lượng cường đại trên không trung hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên tại Phụng Tiên trong các vang vọng mà lên, năng lượng cường đại trực tiếp đem trọn cái dưới mặt đất tu luyện thất chấn địa sụp đổ đầy trời, ngay sau đó, toàn bộ Phụng Tiên các bắt đầu đất rung núi chuyển, tựa như động đất!

Ông!

Đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này Phụng Tiên trong các vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo kiếm quang từ phía dưới lòng đất phóng lên tận trời, bất quá thoáng qua, một đạo hồng mang theo sát mà tới, ngăn tại đạo kiếm quang kia trước.

Kiếm quang cùng hồng mang tán đi, Dương Diệp cùng Dương Huyên xuất hiện ở không trung.

Dương Huyên lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi có biết cái kia Dương Hư thực lực? Thực lực của hắn, còn tại Cổ Tu cùng Thiên Hồ hai vị nguyên soái bên trên, trừ cái đó ra, dưới tay hắn còn có chí ít hai mươi tên trở lên Chí cảnh cường giả. Ngươi đi, sẽ chỉ là đi chịu chết.”

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt khép hờ, “Dương Huyên, ngươi không giúp đỡ, ta không bắt buộc, dù sao ngươi không nợ ta cái gì. Nhưng là, ngươi nếu muốn ngăn cản ta...” Nói đến đây, hắn đột nhiên mở mắt ra, “Ngươi có tin ta hay không đem ngươi đầu bẻ xuống?”

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta là ngươi cô cô!”

“Ngươi coi ta là ngươi chất nhi qua sao?” Dương Diệp hỏi lại.

Dương Huyên đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp lắc đầu, “Ta không muốn tại cái này muốn nói với ngươi những cái kia nói nhảm, nói một lần chót, đừng cản ta!”

Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại chân trời.

Dương Diệp sau khi đi, Cổ Tu cùng cái kia Thiên Hồ xuất hiện ở giữa sân.

“Lần này, sự tình có thể hay không mất khống chế?” Thiên Hồ đạo.

Cổ Tu nhạt tiếng nói: “Cái kia không vừa vặn sao? Chủ thượng muốn tựu là mất khống chế, muốn tựu là hắn đem Dương Diệp đảo loạn, muốn tựu là Dương gia những cái kia thiếu gia chết hết. Nếu như không phải là vì mất khống chế, chúng ta cần gì phải cố ý hướng Dương Yên nhất mạch kia lộ ra thân phận của hắn?”

Thiên Hồ lắc đầu, “Gia hỏa này không phải một người hiền lành, ta sợ hắn đến lúc đó xấu kế hoạch chúng ta.”

“Hắn còn không có cái kia năng lực!”

Cổ Tu nói: “Chủ thượng thực lực viễn siêu hắn, thiên phú càng vượt xa hơn hắn, hắn tại yêu nghiệt, cũng sẽ không so chủ thượng yêu nghiệt. Không phải sao?”

Thiên Hồ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đáng tiếc chủ thượng là...” Nói đến đây, nàng lắc đầu, không có nói tiếp.

Cổ Tu lắc đầu, “Đi thôi, đi xem một chút, nhìn xem chúng ta vị thiếu gia này chân thực chiến lực.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, tiêu thất tại nơi xa.

Lúc này, Thiên Hồ đột nhiên nhìn về phía một bên trầm mặc Dương Huyên, “Phượng thống lĩnh, ta nghe nói, trước kia ngươi cùng ca ca ngươi tình cảm rất tốt.”

Dương Huyên nhìn thoáng qua Thiên Hồ, nhạt tiếng nói: “Nếu như ta cái này chất nhi thiên phú cùng tiềm lực so chủ thượng tốt, ta tự nhiên sẽ lựa chọn hắn, đáng tiếc, hắn không có. Tại Dương gia, cường giả sinh tồn, kẻ yếu đào thải, không phải sao?”

Thiên Hồ nhẹ gật đầu, “Phượng thống lĩnh rõ lí lẽ.” Nói xong, nàng thân hình run lên, tiêu thất tại chân trời.

Dương Huyên tại nguyên chỗ trầm mặc hồi lâu, sau đó cũng thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ.

...

Thiên Cơ thành ngoài thành.

Tại Thiên Cơ thành cửa thành chính giữa, một nữ tử bị một cùng màu đen nhánh dây thừng treo dán tại nơi đó, nữ tử thân thể có chút hư ảo, nàng hai mắt nhắm nghiền, đầu buông xuống, phảng phất chìm vào giấc ngủ.

Nữ tử này, chính là Tiểu Thiên.

Mà ở cửa thành vị trí, ngồi xếp bằng một tên cẩm bào nam tử, cẩm bào nam tử nhìn chỉ có hơn hai mươi tuổi.

Tên này cẩm bào nam tử, chính là Dương gia Nhị thiếu gia Dương Yên!

Có lẽ là biết có đại sự phát sinh, bởi vậy, thời khắc này Thiên Cơ thành bốn phía, ẩn giấu đi rất cường đại khí tức.

Đúng lúc này, Dương Yên đột nhiên mở mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, chân trời, một đạo kiếm quang xẹt qua, kiếm quang rơi xuống đất, Dương Diệp xuất hiện ở cách đó không xa.

Làm Dương Diệp sau khi xuất hiện, cái kia bị treo dán tại trên tường thành Tiểu Thiên đột nhiên mở mắt, nàng nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp cũng nhìn về phía nàng.

Hai người nhìn nhau, quá một hơi, Tiểu Thiên mặt tái nhợt trên đột nhiên lộ ra một cái tái nhợt nụ cười, “Đi mau, được không?”

Dương Diệp khóe miệng kéo ra một cái nụ cười, “Ngươi biết một cái nam nhân chuyện thống khổ nhất là cái gì? Tựu là tại bạn hắn cùng nữ nhân cần có nhất hắn trợ giúp thời điểm, hắn lại vô năng vô lực. Lúc trước nhìn xem ngươi bị bắt, chính là ta thống khổ nhất thời điểm.”

Tiểu Thiên lắc đầu, “Đồ đần, ngươi có biết hay không, bọn hắn tựu là cố ý dẫn ngươi tới, ngươi nếu là không đi, sẽ chết. Đi mau, tốt...”

Đúng lúc này, một cây trường tiên đột nhiên rơi vào nàng trên thân.

Xùy!

Tiểu Thiên trên thân thể, lập tức xuất hiện một đạo hỏa hoa, cùng lúc đó, Tiểu Thiên biểu lộ cực độ đau khổ.

“Đả Hồn Tiên!”

Phía dưới, Dương Yên đứng lên, hắn lắc lắc roi trong tay, nhìn về phía Dương Diệp, “Chuyên đánh hồn phách, cái này đánh vào hồn phách trên thế nhưng là chân thực tổn thương, đến từ sâu trong linh hồn cái chủng loại kia thống khổ, ngươi cảm thụ qua sao? Nếu như không có, đợi chút nữa ta sẽ để cho ngươi thật tốt cảm thụ...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Kiếm quang xuất hiện, kiếm quang đến, nhưng mà nhất nhất

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, kiếm quang ầm vang tiêu tán, đón lấy, Dương Diệp bị chấn đến hai ngàn trượng có hơn.

Lúc này, một tên áo bào đen lão giả xuất hiện ở Dương Yên trước mặt.

Lão giả này chính là Dương Hư!

Cùng lúc đó, tại Dương Hư cùng Dương Yên sau lưng, còn có mười tên lão giả.

Toàn bộ đều là Chí cảnh cường giả!

Dương Hư lạnh lùng nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, “Ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi chết nhanh như vậy. Bởi vì Không nhi cùng Đan Thanh nha đầu mệnh, một mình ngươi là còn chưa đủ. Nghe nói ngươi tại cái kia xa xôi cấp thấp thế giới còn có thê nữ, ngươi yên tâm, ta sẽ đích thân đi đưa các nàng chộp tới, sau đó để các nàng lại trước mặt ngươi nhận hết thế gian tất cả tra tấn tại chết!”

Nói đến đây, hắn đột nhiên chỉ hướng trên tường thành Tiểu Thiên, “Tựu từ nàng bắt đầu trước.”

Nghe được Dương Hư, cái kia Dương Yên khóe miệng lập tức nổi lên một vòng lãnh tiếu, đón lấy, hắn thủ đoạn khẽ động, trong tay Đả

Hồn Tiên lần nữa rơi vào Tiểu Thiên trên thân.

Xùy!

Tiểu Thiên trên thân lập tức nhấp nhoáng từng đạo ánh lửa, mặc dù Tiểu Thiên cực độ thống khổ, nhưng là nàng nhưng không có hố một tiếng.

Nơi xa, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt dữ tợn lên, hắn không nói gì thêm ngoan thoại, vào lúc này nói ngoan thoại một điểm ý nghĩa đều không có. Lập tức cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đâu Dương Hư trước mặt, đón lấy, rút kiếm tựu là một chém!

Trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Mười hai đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Sở dĩ có thể thi triển mười hai đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật, là bởi vì hắn giờ phút này thúc giục Yêu Thần chi lực. Mặc dù đến Luân Hồi cảnh về sau, Yêu Thần chi lực hiệu quả nhỏ đi rất nhiều, nhưng là, vẫn hữu dụng!

Dương Hư khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, tay phải cũng chỉ, sau đó hướng phía trước mặt một chỉ điểm ra.

Vạch.

Oanh!

Giữa sân bỗng dưng vang lên một đạo nổ vang âm thanh, cùng lúc đó, một đạo kinh khủng khí lãng bỗng nhiên từ Dương Hư trước mặt khuếch tán đầy trời, mà lúc này, Dương Hư đột nhiên bàn tay mặt trái hướng phía trước mặt đè ép. Cái kia khuếch tán hướng hắn khí lãng lập tức toàn bộ hướng phía Dương Diệp đánh tới!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, sau một khắc, trường kiếm vào vỏ, sau đó lại lần bỗng nhiên vừa gảy.

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm khí ở trong sân từ trên chém xuống một cái.

Oanh!

Cái kia cỗ khí sóng trực tiếp bị một kiếm này trảm vỡ nát, nhưng mà Dương Diệp cũng là bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn. Vừa dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài, không đến hai hơi, trước ngực hắn tựu bị tiên huyết cho nhuộm đỏ.

Nơi xa, Dương Hư khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, “Nghĩ khiêu chiến vượt cấp lão phu? Thật sự là người si nói mộng! Lão phu năm đó ở Luân Hồi cảnh lúc, đồng dạng có thể vượt giai trảm Chí cảnh, mà giờ đây lão phu đã là Chí cảnh, Luân Hồi cảnh giết ta? Toàn bộ hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, không cao hơn ba mươi, mà cái này ba mươi bên trong, tuyệt đối không bao gồm ngươi!”

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, hắn lần nữa hướng phía Dương Diệp cách không tựu là một chỉ điểm ra.

Vạch, trước mặt hắn không gian đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, một cỗ cường đại lực lượng đột nhiên từ Dương Diệp trước mặt không gian bao phủ mà ra.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, thể nội Huyền khí điên cuồng phun trào, cùng lúc đó, Sát Lục Kiếm Ý không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, sau một khắc, Dương Diệp hai tay nắm kiếm trong tay đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Dương Diệp trước mặt cỗ lực lượng kia bỗng nhiên nổ tung đầy trời, cái kia trong đó chỗ bộc phát đi ra năng lượng cường đại lần nữa đem Dương Diệp chấn địa hướng về sau phương liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, trọn vẹn lui hơn ba ngàn trượng.

Nơi xa, Dương Hư khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Biết yếu bao nhiêu sao?”

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, mà lúc này, cái kia Dương Yên đột nhiên thủ đoạn khẽ động, trong tay hắn trường tiên trực tiếp rơi vào Tiểu Thiên trên thân.

Xùy!

Tiểu Thiên trên thân, hỏa hoa văng khắp nơi.

Nhưng mà Dương Yên cũng không dừng tay, mà là roi vung nhanh, trong chốc lát, Tiểu Thiên trên thân lập tức vang lên từng đạo ‘Đôm đốp’ âm thanh.

“Có phải hay không rất tuyệt vọng?” Dương Yên nhe răng cười, tay tiếp tục huy động.

Trên tường thành, Tiểu Thiên mở to mắt nhìn về phía Dương Diệp, “Đi, được không? Ta không muốn ngươi thấy ta bộ dáng như hiện tại.”

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thiên, cứ như vậy nhìn xem, thời gian dần trôi qua, một nhóm chất lỏng đột nhiên từ hắn hắn trong hốc mắt tràn ra ngoài.

Huyết hồng sắc!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1629: Không, vừa mới bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1624 Chương: Không, vừa mới bắt đầu!

Nơi xa, Dương Hư cười lạnh, mà Dương Yên roi trong tay thì không ngừng vung vẩy.

Mà ở Dương Yên trong tay roi quất dưới, Tiểu Thiên thân thể càng ngày càng hư ảo, khí tức cũng càng ngày càng yếu.

“Tuyệt vọng sao?”

Dương Yên nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi không phải muốn tìm ta sao? Hiện tại tìm tới ta, ngươi”

Nói đến đây, hắn hai mắt đột nhiên híp lại, ở bên cạnh hắn cái kia Dương Hư lông mày thì nhíu lại.

Nơi xa, Dương Diệp thân thể đột nhiên dần dần đỏ lên, đầu tiên là con mắt, hắn hai con mắt biến thành hai cái tuyết cầu, trong hốc mắt, tựa như Huyết Hải một mảnh, ngay sau đó, thân thể của hắn bắt đầu biến thành huyết hồng sắc, đến cuối cùng, khi hắn tóc cũng thay đổi thành huyết hồng một khắc này nhất nhất

Oanh!

Một cỗ ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bừng lên.

Sát Lục Kiếm Ý!

Song khi cỗ này ý cảnh sau khi xuất hiện, cái kia Sát Lục Kiếm Ý bên trong kiếm ý đột nhiên bị sát ý cưỡng ép trấn áp trở về Dương Diệp thể nội, làm kiếm ý tiêu thất một khắc này nhất nhất

Oanh!

Một cỗ huyết mang đột nhiên từ Dương Diệp thể nội phóng lên tận trời, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ Thiên Cơ thành trên không biến thành huyết hồng một mảnh, giống như một trương to lớn huyết bố.

Cùng lúc đó, Dương Diệp cái kia cỗ sát ý càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh rốt cục, đến một đoạn thời khắc nhất nhất

Oanh!

Một cỗ sát ý từ Dương Diệp thể nội phóng lên tận trời, cái kia cỗ sát ý trong nháy mắt đem trọn cái Thiên Cơ thành bao phủ. Không chỉ có như thế, cái kia cỗ sát ý khí tức vẫn càng ngày càng mạnh, càng ngày càng mạnh ở cỗ này sát ý ảnh hưởng dưới, chân trời dần dần từ huyết hồng biến thành đỏ sậm.

Oanh!

Dương Diệp thể nội lần nữa đã tuôn ra một cỗ kinh khủng sát ý, cỗ này sát ý sau khi xuất hiện, Dương Hư sau lưng cái kia mấy tên Chí cảnh cường giả con mắt vậy mà bắt đầu biến đỏ.

Chí cảnh!

Sát ý đạt đến cực hạn, là Chí!

Toàn bộ Dương gia chấn động!

Trong chốc lát, từng đạo khí tức hướng phía Thiên Cơ thành ngoài thành chạy tới.

Trong bóng tối, Cổ Tu ba người ở nhìn thấy Dương Diệp sát ý đạt đến Chí cảnh một khắc này, thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng lên, hiển nhiên, ba người cũng không nghĩ tới Dương Diệp sát ý vậy mà lại tăng lên tới Chí cảnh!

Quy nguyên cảnh ý cảnh đối bọn hắn không có quá lớn uy hiếp, nhưng là, Chí cảnh ý cảnh đối bọn hắn uy hiếp coi như có chút lớn. Đặc biệt là loại kia không có trình độ ý cảnh, mà Dương Diệp lúc này sát ý, chính là không có trình độ.

Bởi vì hắn không phải dựa vào ngoại vật cưỡng ép tăng lên ý cảnh, mà là dựa vào tự sát sát niệm tăng lên.

Sát ý đạt đến Chí cảnh, có thể nghĩ, lúc này Dương Diệp sát ý trong lòng đạt đến loại trình độ nào!

Mặc kệ là Dương Huyên, hay là Cổ Tu cùng Thiên Hồ, lúc này ba người thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng, bất quá ở Dương Huyên con ngươi bên trong, còn có một tia dị dạng sắc thái.

Mà ở một bên khác một góc nào đó chỗ, một tên áo bào xám nam tử khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười quỷ dị, “Chí cảnh sát ý, ta người đường đệ này không tầm thường a, có chút ý tứ.”

Lúc này, ở áo bào xám phía sau nam tử tên kia áo bào đen lão giả nói: “Đại thiếu gia cảm thấy cái này Dương Diệp như thế nào?”

Trước mắt cái này áo bào xám nam tử, chính là Dương gia đại thiếu gia, Dương Giản!

Dương Giản nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó nói: “Thực lực không tệ, nhưng là quá mức xúc động” nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Bất quá, có lẽ là hắn có cái gì át chủ bài, tạm thời xem trước một chút đi!”

Áo bào đen lão giả nhẹ gật đầu, sau đó nhìn lướt qua nơi xa, “Mấy vị kia thiếu gia cũng ở.”

Dương Giản nhìn thoáng qua nơi xa, “Chí cảnh sát ý ha ha, đừng nói bọn hắn, chỉ sợ Trưởng Lão đoàn bên trong những cái kia lão ngoan cố đều đã xuất động.”

Nơi xa, ở nhìn thấy Dương Diệp sát ý đạt đến Chí cảnh một khắc này, Dương Hư cùng cùng Dương Yên thần sắc lập tức trầm xuống!

Chí cảnh!

Bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà đạt đến Chí cảnh ý cảnh, hơn nữa còn là sát ý. Có thể nói, ở tất cả ý cảnh bên trong, sát ý xem như dường như khó tăng lên, bởi vì ngươi muốn giết đủ nhiều người, không chỉ có muốn giết đủ nhiều người, còn phải sát tâm đủ mạnh, mạnh đến cực hạn!

Giết người không đáng sợ, đáng sợ là sát tâm, sát tâm đạt đến cực hạn, loại người này, bên ngoài vạn người không được một a!

Trầm mặc một cái chớp mắt, cái kia Dương Hư đột nhiên cười lạnh một tiếng, “Chí cảnh sát ý, ngược lại để ta có chút ngoài ý muốn, bất quá, Chí cảnh sát ý lại như thế nào? Vẫn như cũ là sâu kiến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp hướng phía hắn chậm rãi đi đến, mỗi đi một bước, Dương Diệp trước mắt đều sẽ xuất hiện một cái huyết hồng sắc dấu chân, “Ta sẽ để cho ngươi mạch này chết hết, toàn bộ chết hết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp ‘Xùy’ một tiếng, người này trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở Dương Hư trước mặt, ngay sau đó, một đạo huyết sắc kiếm khí từ trên xuống dưới hướng phía Dương Hư hung hăng chém xuống.

Dương Hư hai mắt nhắm lại, đưa tay tựu là một chưởng.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, một đạo huyết mang cùng một đạo khí lãng bỗng nhiên từ hai người ở giữa khuếch tán đầy trời, bất quá lần này, cái kia huyết mang trong nháy mắt liền đem cái kia cỗ khí sóng nuốt chửng lấy, thoáng qua, cái kia cỗ huyết mang trực tiếp đánh vào cái kia Dương Hư trên thân.

Oanh!

Dương Hư trực tiếp bị đẩy lui mấy trăm trượng, Dương Diệp cũng không có đi truy kích Dương Hư, mà là kiếm thế nhất chuyển, hóa thành một đạo huyết sắc kiếm quang hướng phía cái kia một bên Dương Yên bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Yên nheo mắt, lập tức nắm tay bên trong Đả Hồn Tiên đối Dương Diệp bỗng nhiên tựu là một cái bổ quét.

Oanh!

Cái kia Dương Yên trong tay Đả Hồn Tiên ầm vang vỡ vụn, mà Dương Diệp bản nhân càng là trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp cũng không có đuổi bắt Dương Yên, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, sau đó cong người hướng phía Tiểu Thiên vị trí vọt tới.

Trước cứu Tiểu Thiên!

Nhưng mà, hắn còn chưa tới Tiểu Thiên trước mặt, cái kia Dương Hư chính là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối Dương Diệp vị trí bỗng nhiên tựu là một quyền, quyền ra, trước mặt hắn không gian trực tiếp móp méo đi vào, tiếp lấy bỗng nhiên bạo tạc đầy trời.

Oanh!

Không gian nổ tung đầy trời sinh ra lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp luồng kiếm khí màu đỏ ngòm kia đánh nát, nhưng là kiếm khí bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem cái kia Dương Hư chấn đến mấy trăm trượng có hơn, bất quá Dương Diệp cũng đồng dạng bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn!

Nơi xa, Dương Hư hai mắt nhắm lại, thần sắc băng lãnh như sương, hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp đạt đến Chí cảnh ý cảnh về sau, thực lực vậy mà như thế mạnh, có thể cùng hắn chống đỡ được. Dương Diệp thực lực không có hắn mạnh, nhưng là Dương Diệp lại là có thể dựa vào sát ý cùng hắn chống lại.

Nhưng mà, sát ý là Dương Diệp, cũng là thực lực một loại!

Nơi xa, Dương Diệp cầm trong tay trường kiếm mà đứng, phải nói là huyết kiếm, bởi vì giờ khắc này kiếm trong tay hắn ở sát ý ăn mòn hạ đã biến thành huyết hồng sắc. Không chỉ có như thế, ở quanh người hắn, không ngừng tản ra máu tanh hồng mang cùng máu tanh khí tức.

Dương Hư nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, tay phải hắn vung lên, “Giết hắn!”

Thanh âm hắn rơi xuống, ở một bên cái kia mười tên Chí cảnh cường giả lập tức hướng phía Dương Diệp vọt tới, mà bản thân hắn cũng là hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Mười một tên Chí cảnh cường giả!

Mà một bên, cái kia Dương Yên thì cười gằn một tiếng, “Dương Diệp, ngươi xem trọng, ta hiện tại liền giết cái này thiên đạo chi chủ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy lên, hướng phía cái kia Tiểu Thiên vị trí vọt tới.

Nơi xa, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn lên, hắn liền muốn thi triển ám chi pháp tắc, nhưng mà lúc này, mười một đạo kinh khủng Chí cảnh cường giả khí tức trực tiếp tầng

tầng lớp lớp phong tỏa ngăn cản hắn chỗ không gian, ở mười một tên Chí cảnh cường giả khí tức áp bách dưới, Dương Diệp chỗ không gian lập tức bị ép giống như miếng bánh. Mà lúc này, cái kia Dương Yên lại là đã đi tới Tiểu Thiên trước mặt, sau đó một chưởng hướng phía Tiểu Thiên linh hồn đánh ra.

Nếu như Tiểu Thiên trúng một chưởng này, không hề nghi ngờ, Tiểu Thiên sẽ hồn phi phách tán!

Nơi xa, Dương Diệp muốn rách cả mí mắt, mà đúng lúc này, một đạo đao quang đột nhiên xuất hiện ở Dương Yên trước mặt.

Oanh!

Cái kia vốn là đã đến Tiểu Thiên trước mặt Dương Yên vội vàng không kịp chuẩn bị hạ bị đạo này đao quang oanh đến trăm trượng có hơn!

Lúc này, một tên cầm trong tay trường đao nam tử xuất hiện ở Tiểu Thiên trước mặt.

Lục Ly Ca!

Người tới chính là Lục Ly Ca!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức buông lỏng, sau một khắc, tay phải hắn vung lên, hai cái huyết khôi xuất hiện ở trước mặt hắn.

Ầm ầm!

Hai cái huyết khôi sau khi xuất hiện, hai đạo khí tức cực kỳ mạnh cùng một cỗ kinh khủng sát ý đột nhiên bộc phát đầy trời, này huyết khôi khí tức cùng hắn sát ý trùng kích vào, cái kia mười một tên Chí cảnh cường giả khí tức lập tức bị chấn động đầy trời, cùng lúc đó, không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời! Mà cái kia Dương Hư mấy người cũng bị cái này ba cỗ khí tức cho chấn đến mấy trăm trượng có hơn!

Dương Diệp cũng không có tại nguyên chỗ dừng lại, mà là thân hình lóe lên, hướng phía Tiểu Thiên vị trí phóng đi, nhưng mà lúc này, cái kia Dương Hư đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó một chưởng hướng phía phía sau hắn đánh ra.

Mà cái kia hai cái huyết khôi thì bị mặt khác mười tên Chí cảnh cường giả kiềm chế.

“Cẩn thận!”

Một bên, Lục Ly Ca vội vàng nói.

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó quay người rút kiếm tựu là một chém!

Oanh!

Kiếm ra, cái kia Dương Hư trực tiếp bị đẩy lui đến trăm trượng có hơn, mà Dương Diệp cũng bị Dương Hư trong lòng bàn tay lực lượng cho chấn đến trăm trượng có hơn. Nhưng là sau một khắc, hắn lại lần nữa hướng phía Dương Diệp vị trí vọt tới, cùng lúc đó, thanh âm của hắn ở trong sân vang lên, “Ra tay, trước hết giết nữ nhân kia!”

Theo thanh âm của hắn rơi xuống, lúc này, mấy đạo khí tức đột nhiên từ ngày đó cơ trong thành vọt ra, cái này mấy đạo khí tức mục tiêu, chính là thành tường kia bên trên Tiểu Thiên!

Đúng lúc này, Dương Diệp thể nội Huyền khí điên cuồng tràn vào trên chân Sát Na giày bên trong, thoáng qua, cả người hắn tiêu thất ngay tại chỗ.

Ở Dương Diệp tiêu thất một khắc này, Dương Hư sắc mặt lập tức đại biến, “Yên cẩn thận!”

Nơi xa, cái kia Dương Yên cũng là sắc mặt kịch biến, nhưng mà đã muộn. Bởi vì xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó ở hắn còn chưa kịp phản ứng tình huống dưới, một thanh kiếm đặt ngang hắn yết hầu lên.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Hư đám người nhất thời đứng tại tại chỗ.

Mà lúc này, Dương Diệp mang theo cái kia Dương Yên đi tới Tiểu Thiên trước mặt, mà hai cái huyết khôi cùng Lục Ly Ca thì đi theo hắn hai bên trái phải.

Nơi xa, Dương Hư gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Thả hắn.”

“Lần này nháo kịch, có thể kết thúc!”

Lúc này, một tên ma bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, ở ma bào lão giả trước ngực, thêu khắc lấy một cái nho nhỏ ‘Giới’.

Người tới, chính là Giới Luật điện trưởng lão!

“Kết thúc?”

Dương Diệp cười gằn cười, sau đó nói, “Không, vừa mới bắt đầu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay bắt đầu chậm rãi dùng sức.

Xùy!

Kiếm lập tức chui vào Dương Yên yết hầu, tiên huyết bắn ra, mà Dương Diệp thì tiếp tục chậm rãi cắt

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1630: Sinh tử do trời định, có dám hay không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1625 Chương: Sinh tử do trời định, có dám hay không?

“Làm càn!”

Nơi xa, Dương Hư gầm thét, thanh âm rơi xuống, cả người hắn đã tiêu thất tại nguyên chỗ, bất quá rất nhanh, một tôn huyết khôi hướng phía hắn vọt tới.

Bành!

Dương Hư cả người trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn, bất quá cái kia huyết khôi cũng bị đẩy lui.

Nhưng mà lúc này, Dương Diệp kiếm đã triệt để chui vào Dương Hư trong cổ họng. Bất quá Dương Diệp không có tiếp tục động kiếm, bởi vậy, lúc này Dương Yên còn sống.

Dương Diệp bên người, Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lau lau mồ hôi lạnh trên trán, hắn xem như đã nhìn ra, Dương Diệp là không có ý định thiện.

“Có tính tình!”

Chỗ tối, cái kia đại thiếu gia Dương Giản khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Là cái hán tử, bất quá, có chút không sáng suốt.”

“Thiếu gia cảm thấy hắn đối ngươi có uy hiếp sao?” Dương Giản sau lưng, cái kia áo xám lão giả hỏi.

Dương Giản nhẹ cười cười, “Hắn không muốn làm thế tử!”

“Vì cái gì?” Áo xám lão giả lại hỏi.

Dương Giản cười nói: “Nếu như hắn muốn làm thế tử, liền sẽ không làm như vậy.” Nói, ánh mắt của hắn rơi vào xa xa Dương Diệp trên thân, trong đôi mắt có một vòng dị dạng sắc thái, “Xác thực có tính tình, bất quá, cái này Giới Luật điện cùng cái này Dương Hư, cũng không phải dễ đối phó như vậy”

“Có tính cách!”

Một bên khác, cái kia Cổ Tu khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Như trên tư liệu biểu hiện đồng dạng, quả nhiên là một cái không để ý hậu quả gia hỏa.”

“Cái này chính hợp chúng ta ý, không phải sao?” Thiên Hồ nhạt tiếng nói.

“Đương nhiên!” Cổ Tu khóe miệng nụ cười thật lâu chưa tán.

Hai nhân thân bên cạnh, Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

“Đáng chết!”

Thiên Cơ thành trên tường thành, một tên nam tử nổi giận mắng: “Nguyên lai huyết khôi trong tay hắn!”

Nói chuyện nam tử, chính là Dương gia thất thiếu gia, Dương Hình.

Giờ phút này, Dương Hình gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt sát ý giống như thực chất. Bất quá hắn cũng không có động thủ, hiện tại với hắn mà nói, tọa sơn quan hổ đấu mới là lựa chọn tốt nhất.

Nơi xa, ở nhìn thấy Dương Diệp cắt Dương Yên yết hầu một khắc này, cái kia Giới Luật điện trưởng lão sắc mặt lập tức trầm xuống, sau đó nói: “Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không?”

“Làm cái gì?”

Dương Diệp cười gằn nói: “Ta đương nhiên biết đang làm cái gì.” Nói, tay hắn hơi động một chút, cái kia Dương Yên yết hầu lập tức lần nữa kích xạ ra một đạo tiên huyết, bất quá, hắn vẫn là không có chết. Dù sao cũng là Luân Hồi cảnh cường giả, chỉ cần Dương Diệp không đem trong cơ thể hắn sinh cơ phá hủy hoặc là đầu cắt bỏ, hắn sẽ không phải chết!

Cái kia Giới Luật điện trưởng lão hai mắt nhắm lại, “Thế tử chi tranh chưa bắt đầu, Dương gia tử đệ không thể nội đấu, cái quy củ này, ngươi chẳng lẽ không biết? Hay là nói, ngươi không đem ta Giới Luật điện để vào mắt?”

“Giới Luật điện?”

Dương Diệp cười gằn cười, sau một khắc, hắn rút ra trường kiếm, sau đó bỗng nhiên từ Dương Yên đỉnh đầu đâm đi xuống.

Xùy!

Một cỗ cột máu lập tức theo Dương Diệp kiếm trong tay vọt ra.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Giới Luật điện trưởng lão ánh mắt lập tức lạnh như băng xuống tới, mà cái kia Dương Hư thì thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp vị trí vọt tới, nhưng là rất nhanh, hắn chính là ngừng lại. Bởi vì Dương Diệp trực tiếp đem Dương Yên hồn phách rút ra!

Giờ phút này, Dương Yên trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ, hắn hiện tại là linh hồn thể, chỉ cần Dương Diệp tâm niệm vừa động, hắn liền đem hồn phi phách tán!

Dương Diệp tay trái nắm vuốt Dương Yên hồn phách, sau đó nhìn về phía cái kia Giới Luật điện trưởng lão, “Giới Luật điện? Ngươi là ở nói đùa ta sao? Dương Yên đối bằng hữu của ta ra tay lúc, ngươi Giới Luật điện đang làm cái gì? Vừa mới lão tử kém chút bị bọn hắn ông cháu giết lúc, ngươi Giới Luật điện đang làm cái gì? Hiện tại lão tử giết bọn hắn, ngươi Giới Luật điện liền chạy đi ra, lão bất tử, con mẹ nó ngươi có phải hay không biết ta không có hậu trường, cho nên cảm thấy ta dễ khi dễ a? A?”

Bị Dương Diệp ngay trước mặt nhục mạ, cái kia Giới Luật điện trưởng lão sắc mặt vô cùng khó coi, lập tức liền muốn ra tay, mà lúc này, cái kia Dương Hư lại là ngăn cản hắn, “Dương Lâm huynh, cháu của ta vẫn trên tay hắn.”

Tên là Dương Lâm trưởng lão gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Tha cho hắn linh hồn, bằng không thì, ta bảo lãnh, ngươi nhất định sẽ chết rất thảm!”

Dương Diệp trường kiếm trong tay đột nhiên trực chỉ Dương Lâm, “Lão bất tử, đơn đấu, sinh tử do trời định, có dám hay không?”

Xoạt!

Giữa sân một mảnh xôn xao.

Giờ phút này, ở trên tường thành, đã tụ tập rất nhiều Dương gia thị vệ. Dù sao ngoài thành phát sinh chuyện như vậy, tăng thêm trước đó Dương Diệp sát ý tăng lên, làm ra động tĩnh lớn như vậy, toàn bộ Dương gia đều đã đã bị kinh động.

Nhìn thấy Dương Diệp cũng dám rút kiếm đơn đấu cái kia Giới Luật điện đại trưởng lão, những thị vệ này đã hoàn toàn bị chấn kinh. Không chỉ có những thị vệ này, âm thầm những cái kia Dương gia thiếu gia, còn có núp trong bóng tối một số người đều như thế bị Dương Diệp cho khiếp sợ đến.

Đơn đấu Giới Luật điện trưởng lão!

Giới Luật điện ở Dương gia địa vị thế nhưng là có chút siêu nhiên, dù sao, bọn hắn chưởng quản Dương gia hình phạt, ngoại trừ số ít một số người bên ngoài, đều muốn chịu Giới Luật điện quản thúc. Cũng chính vì vậy, đừng nói Dương gia những này còn không có gì quyền lợi thiếu gia, tựu là những cái kia chưởng quản đại quyền người đều sẽ cho Giới Luật điện mặt mũi!

Mà bây giờ, có người cũng dám công nhiên khiêu khích Giới Luật điện! Mà khiêu khích, vẫn chỉ là một cái không biết tên Dương gia thiếu gia!

Dương Diệp bên người, Lục Ly Ca yết hầu lăn lăn, mồ hôi lạnh chảy ròng, nói khẽ: “Ta ta cảm giác bày ra đại sự”

Thiên Cơ thành hư không bên trong.

Trong mảnh hư không này, có hai tên chỗ sâu trường bào màu trắng lão giả, hai người song song cùng một chỗ, ánh mắt rơi vào chỗ, chính là Dương Diệp.

“Dương Cổ, không ngăn cản?” Bên trái lão giả nhạt tiếng nói.

“Ngăn cản?”

Bên phải tên là Dương Cổ lão giả cười khẽ một tiếng, “Tại sao muốn ngăn cản? Tiểu tử này tính tình, có thể, phi thường có thể, ha ha!”

“Ngươi không sợ hắn không thu được trận?” Bên trái lão giả hỏi.

Dương Cổ nhạt tiếng nói: “Thu được trận, coi như hắn bản sự, không thu được trận, là hắn đáng đời!”

Bên trái lão giả kia nhẹ gật đầu, “Minh bạch.”

Hiển nhiên, đây là muốn Dương Diệp cùng Giới Luật điện đơn đấu!

Dương Diệp đối diện, cái kia Dương Lâm gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hắn cũng không có nghĩ đến Dương Diệp vậy mà lại ở trước mặt tất cả mọi người hướng hắn khiêu chiến!

Nhận hay là không nhận?

Đương nhiên được tiếp!

Nếu như hắn không tiếp, hắn về sau còn thế nào ở Dương gia hỗn? Còn thế nào đi chấn nhiếp người khác? Không chỉ có như thế, nếu là không tiếp, trong lòng của hắn tất nhiên sẽ sinh sôi tâm ma, ngay cả một cái Luân Hồi cảnh khiêu chiến cũng không dám đối mặt, hắn chính mình cũng sẽ xem thường, hắn dù sao, khẩu khí này hắn không có khả năng nuốt trôi đi.

Trọng yếu nhất chính là, hắn cần phải đi e ngại một tên Luân Hồi cảnh huyền giả sao?

Dương Lâm lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Sinh tử do trời định, ngươi xác định?”

“Đương nhiên xác định!”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau đó dẫn theo cái kia Dương Yên linh hồn đi tới Tiểu Thiên linh hồn trước mặt, giờ phút này, Tiểu Thiên đã vô cùng suy yếu, thân thể càng là hư ảo tiếp cận trong suốt.

Dương Diệp hít sâu một hơi, đè lại trong lòng cái kia cuồng bạo sát ý, sau đó tay phải hắn vung lên, đem Tiểu Thiên nhận được Hồng Mông Tháp bên trong. Đón lấy, hắn trực tiếp đem cái kia Dương Yên linh hồn đặt tại tường kia trên vách, sau đó dùng trước đó tù ở Tiểu Thiên cây kia dây thừng đen quấn ở Dương Yên linh hồn trên cổ.

“Ngươi lớn mật!”

Nơi xa, cái kia Dương Hư biến sắc, liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, “Lão bất tử, ngươi ở lải nhải một câu, lão tử hiện tại liền để hắn hồn phi phách tán!”

“Ngươi!”

Dương Hư khí sắc mặt tái nhợt, nhưng lại không dám nói gì ngoan thoại. Bởi vì hắn rất rõ ràng, Dương Diệp cũng không có cùng hắn nói đùa.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Hư, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Lục Ly Ca, “Cẩn thận một chút!”

Nói xong, tay phải hắn vung lên, một cái huyết khôi canh giữ ở Lục Ly Ca bên người, mà đổi thành một cái thì xuất hiện ở Dương Yên bên người.

Chỉ cần tâm hắn niệm khẽ động, này huyết khôi tựu có thể trong nháy mắt để Dương Yên hồn phi phách tán!

“Cũng cẩn thận một chút!” Lục Ly Ca đạo.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó quay người đi hướng cái kia Dương Lâm, “Nếu như ta không có đoán sai, cái này Dương Hư sở dĩ dám công nhiên dẫn dụ ta tới giết ta, nghĩ đến là hắn cùng các ngươi Giới Luật điện chào hỏi. Mà các ngươi lại ngầm cho phép hắn, ta nói, đúng không?”

Hắn không phải ngu xuẩn, hắn cũng là Dương gia thiếu gia, ấn đạo lý tới nói, Dương Hư cùng Dương Yên là không thể tại thế lần chi tranh trước khi bắt đầu đến ra tay với hắn. Nhưng là, đối phương lại là làm như vậy. Rõ ràng, đối phương đạt được Giới Luật điện ngầm đồng ý!

Dương Lâm nhạt tiếng nói: “Nói những này có ý nghĩa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực không có ý nghĩa!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Dương Lâm hai mắt nhắm lại, sau một khắc, một thanh trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, tiếp lấy hắn thủ đoạn khẽ động, trường thương bỗng nhiên hướng phía trước đâm ra.

Thương ra, một điểm hàn quang xuất hiện, thoáng qua, thương mang như lôi điện từ cái này mũi thương đổ xuống mà ra, không gian xung quanh tại thời khắc này trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Mà đúng lúc này, cái kia nguyên bản vọt tới Dương Lâm trước mặt Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, tay hắn nắm trường kiếm bỗng nhiên đối trước mặt một trận mãnh liệt bổ. Theo trường kiếm huy động, từng đạo huyết sắc kiếm khí như là mưa to giống như từ Dương Diệp trường kiếm bên trong bắn ra.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong chốc lát, giữa sân vang lên từng đạo nổ vang âm thanh, mà chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian tại thời khắc này đều là triệt để rạn nứt đầy trời, đồng thời cái kia khe hở chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang khuếch đại lấy.

Nơi xa, cái kia Dương Hư chân mày cau lại, dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, nói: “Cẩn thận, đừng để không gian vỡ vụn!”

Nói, hắn liền muốn ra tay chữa trị vùng không gian kia.

Mà đúng lúc này, nơi xa đột nhiên vang lên một đạo tiếng kiếm reo.

Oanh!

Theo cái kia đạo tiếng kiếm reo vang vọng, chung quanh cái kia mấy ngàn trượng đã rạn nứt không gian ầm vang sụp đổ, giữa trời ở giữa sụp đổ một khắc này, cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên quỷ dị co rút lại, cùng lúc đó, một đạo huyết mang cùng kiếm quang ở không gian kia trong lỗ đen chợt lóe lên.

“A!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ cái này phiến không gian trong lỗ đen truyền đến.

Đúng lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ trong thành truyền đến, “Dừng tay!”

Sau một khắc, một tay nắm đột nhiên từ chân trời thoáng hiện mà ra, sau đó đánh vào không gian kia trong lỗ đen.

Oanh!

Vùng không gian kia trong lỗ đen đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang âm thanh thời gian dần trôi qua, không gian kia hắc động ở ánh mắt mọi người bên trong khôi phục bình thường.

Lúc này, Dương Diệp cùng cái kia Dương Lâm xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên trong.

Mà lúc này, cái kia Dương Lâm là nằm, hai cánh tay của hắn đã không thấy, mà Dương Diệp cước thì giẫm ở cái kia Dương Lâm trên đầu. Bất quá, Dương Diệp trước ngực lại là có một đạo thủ chưởng ấn, đạo này thủ chưởng ấn, chính là trước đó cái kia trong thành cường giả thủ chưởng ấn!

Dương Diệp trước ngực cái kia đạo thủ chưởng ấn cực sâu, kém chút đánh xuyên qua hắn toàn bộ thân thể!

Dương Diệp nhìn về phía nơi xa, cách đó không xa, xuất hiện một tên lão giả lông mày trắng.

Người tới chính là Giới Luật điện Phó điện chủ Dương Vô Duyên!

Dương Vô Duyên lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Thả hắn, ta không muốn nói lần thứ hai, minh bạch?”

Đúng lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên bỗng nhiên dùng sức.

Bành!

Cái kia Dương Lâm đầu lập tức bạo liệt đầy trời, tiên huyết văng khắp nơi!

: Không có đến trễ!!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1631: Ngươi nghĩ thế nào làm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1626 Chương: Ngươi nghĩ thế nào làm?

Tĩnh!

Giữa sân như chết giống như tĩnh!

Nếu như nói trước đó Dương Diệp là đang gây hấn với Giới Luật điện, như vậy hiện tại, Dương Diệp tựu là đang đánh Giới Luật điện mặt, hơn nữa còn là hung hăng đánh!

“Có ý tứ!”

Nơi nào đó, cái kia đại thiếu gia Dương Giản khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Ta cái này đường đệ không tầm thường a! Vô cùng không tầm thường a!”

“Ngu xuẩn!” Dương Giản sau lưng, áo xám lão giả nhạt tiếng nói.

Dương Giản lắc đầu, “Hắn đúng vậy ngu xuẩn, nếu như hắn có thể ở trận này tranh phong bên trong thắng lợi, vậy hắn tất nhiên sẽ nhận Trưởng Lão điện những tên kia để ý tới, thậm chí là bồi dưỡng. Bởi vì, hắn mặc dù không thích hợp làm gia chủ, nhưng là, hắn tuyệt đối thích hợp làm kẻ khai thác. Ta Dương gia muốn có nhiều hơn thế giới, liền cần loại này dám đánh dám xông người.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Gia tộc xưa nay sẽ không đem hi vọng toàn bộ ký thác vào nhất cái trên thân người, một người, cũng chống đỡ không dậy nổi chúng ta toàn bộ Dương gia. Cho nên,, trong gia tộc đều sẽ có nhất cái chủ nội, cũng liền gia chủ, mà còn có nhất cái thì là đối ngoại!”

Áo xám lão giả nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Minh bạch. Hắn thích hợp đối ngoại.”

Dương Giản nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Hắn có thể sẽ là đời tiếp theo thế tử phụ trợ nhân tuyển.”

“Vậy Đại tiểu thư đây?” Áo xám lão giả hỏi.

Dương Liêm Sương!

Dương Giản hai mắt nhắm lại, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta cái này đại tỷ nàng chỉ sợ là sẽ không cam nguyện chỉ làm nhất cái kẻ phụ trợ a”

Áo xám lão giả trầm mặc một lát, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Tương trợ sao?”

Dương Giản lắc đầu, “Tại nhìn nhìn, xem hắn có hay không tư cách trở thành ta Dương gia kẻ khai thác.”

Một bên khác, Cổ Tu cùng cái kia Thiên Hồ ở nhìn thấy Dương Diệp giẫm nát Giới Luật điện trưởng lão đầu một khắc này, hai người thần sắc không hẹn mà cùng ngưng trọng lên.

Giờ khắc này, hai người đều cảm giác có một tia tim đập nhanh.

Mà một bên Dương Huyên thì mặt mày buông xuống, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

“Có gan!”

//truye n cuatui.net/
Thiên Cơ thành hư không bên trên, Dương Cổ cười nói: “Dương Tằng, tiểu tử này có gan a!”

Ở bên cạnh hắn tên kia gọi Dương Tằng lão giả nhẹ gật đầu, “Xác thực có gan, cũng không biết thực lực của hắn có thể hay không xứng với lá gan của hắn!”

“Nhìn xem chẳng phải sẽ biết!” Dương Cổ cười cười, sau đó nhìn về phía phía dưới Dương Diệp.

Phía dưới, ở nhìn thấy Dương Diệp giẫm nát lão giả kia đầu một khắc này, Dương Diệp đối diện cái kia Dương Vô Duyên thần sắc lập tức âm trầm xuống. Một cỗ cuồng bạo khí tức không ngừng từ quanh người hắn tràn ra, khí tức những nơi đi qua, trực tiếp đem không gian chấn địa nổi lên từng đợt gợn sóng.

Một bên, Dương Diệp đột nhiên nâng lên một cước đá vào dưới chân hắn lão giả phần bụng, cái sau lập tức hóa thành một đạo hắc ảnh rơi vào Dương Vô Duyên trước mặt, đón lấy, Dương Diệp trường kiếm trong tay trực chỉ Dương Vô Duyên, “Ngươi nghĩ thế nào làm? Ta phụng bồi tới cùng!”

Giữa sân, vô số người cùng nhau nhìn về phía Dương Vô Duyên!

Như thế làm?

Đương nhiên muốn hướng chết bên trong làm!

Dương Vô Duyên nếu như không ra tay, cái kia không hề nghi ngờ, đến nay về sau, Giới Luật điện uy nghiêm đem không còn sót lại chút gì. Có thể tưởng tượng, về sau khẳng định sẽ có càng ngày càng nhiều người phản kháng Giới Luật điện, đặc biệt là những cái kia kiệt ngạo bất tuần Dương gia thiếu gia!

Cho nên, cái miệng này lần không thể lái!

Nhất định phải giết một người răn trăm người!

Dương Vô Duyên hướng phía trước bước ra một bước, nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi cảm thấy rất lợi hại?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta chưa hề cảm thấy rất lợi hại, cũng chưa từng nghĩ tới muốn phá vỡ Giới Luật điện! Nhưng là!” Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc dữ tợn lên, “Dựa vào cái gì Dương Hư ông cháu muốn tới giết ta lúc, các ngươi không xuất thủ, mà ta Dương Diệp muốn giết bọn hắn lúc, các ngươi lại chạy đến nói với ta không thể giết? Dựa vào cái gì? Lão tử dễ khi dễ lắm phải không là? A?”

Nói, Dương Diệp trong tay huyết kiếm trực chỉ một bên Dương Hư, nhưng là hắn nhìn lại là Dương Vô Duyên, “Đã ngươi Giới Luật điện ngay từ đầu không nhúng tay vào, vậy bây giờ cũng đừng nhúng tay, để cho ta cùng Dương Hư bọn hắn ông cháu tự mình giải quyết ân oán giữa chúng ta.”

Nơi xa, Dương Vô Duyên âm thanh lạnh lùng nói: “Giới Luật điện uy nghiêm, không thể xúc phạm!”

Nếu như hắn hiện tại đáp ứng không xuất thủ, không hề nghi ngờ, đây là đang chịu thua. Giới Luật điện vô số năm qua tích lũy uy nghiêm tựu không còn sót lại chút gì!

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy liền đến đánh đi. Đến chết mới thôi!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ngay tại chỗ, huyết mang lướt qua, không gian chấn động.

Dương Vô Duyên hai mắt nhắm lại, sau một khắc, tay phải hắn bình thân mà ra, sau đó hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động.

Chưởng ra.

Oanh!

Trước mặt hắn không gian đột nhiên như là hải khiếu giống như nhấc lên, sau đó trong nháy mắt liền đem Dương Diệp hóa thành cái kia đạo huyết mang bao phủ lại.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Vô Duyên trước mặt không gian chấn động kịch liệt kích rung động, thoáng qua, một đạo huyết mang từ cái này không gian bên trong bay ngược mà ra.

Đạo này huyết mang chính là Dương Diệp!

Dương Diệp trọn vẹn bay gần ba ngàn trượng mới tháo bỏ xuống Dương Vô Duyên cỗ lực lượng kia, hắn vừa dừng lại, một vòng tiên huyết lập tức từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài.

Mà đúng lúc này, xa xa cái kia Dương Vô Duyên đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hắn từ trên xuống dưới nhẹ nhàng vạch một cái.

Xùy!

Một đạo chưởng ấn đột nhiên từ hắn trước mặt không gian xé rách đầy trời, sau đó hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đi. Chưởng ấn dọc đường những nơi đi qua, không gian đều bị xé rách vỡ nát, cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại, trực tiếp đem chung quanh trong vạn dặm không gian chấn bắt đầu không ngừng kích rung động.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, mặc dù huyết mâu bên trong nhìn không ra sắc thái, nhưng là, đám người vẫn như cũ có thể cảm giác được hắn ngưng trọng.

“Cẩn thận, lão nhân này khả năng đã đạt đến nửa bước Chân cảnh!” Một bên, Lục Ly Ca trầm giọng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại. Nhắm mắt cái kia một cái chớp mắt, một cỗ sát ý đột nhiên từ hắn thể nội bừng lên, thoáng qua, những này sát ý đều chui vào trường kiếm trong tay của hắn bên trong.

Làm cái kia đạo chưởng ấn đi vào Dương Diệp trước mặt không sai biệt lắm ba trượng chỗ lúc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, đón lấy, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Ở hắn tiêu thất một khắc này, một đạo huyết sắc kiếm quang từ hắn vị trí cũ bắn nhanh ra như điện,

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Nhất Kiếm Luân Hồi có thể nói là trước mắt hắn chỗ, mạnh nhất một chiêu kiếm kỹ.

Kiếm quang ra, ở ánh mắt mọi người bên trong, kiếm quang cùng cái kia đạo quyền ấn trên không trung cùng tối ngang ngược phương thức đụng vào nhau.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Oanh!

Cả hai kịch liệt run lên, đón lấy, quyền ấn rạn nứt đầy trời, nhưng mà kia kiếm quang lại là ầm vang vỡ vụn tiêu tán, cùng lúc đó, một bóng người từ trong đó bay ngược mà ra, cùng lúc đó, cái kia đạo quyền ấn trực tiếp đánh vào đạo nhân ảnh kia trước ngực!

Bành!

Đạo nhân ảnh kia trong nháy mắt bị đánh bay đến mấy ngàn trượng có hơn!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp.

Dương Diệp vừa mới dừng lại, khóe miệng của hắn chính là lần nữa tràn ra một cỗ tiên huyết, tiên huyết chảy ròng, trong khoảnh khắc chính là chảy đến trước ngực hắn, bất quá thoáng qua tựu bị trong cơ thể hắn sát lục chi tâm cho hấp thu.

“Uy, nếu không, chúng ta trốn a?” Dương Diệp bên người, Lục Ly Ca nói: “Lão đầu này, khẳng định đã đạt đến nửa bước Chân cảnh.”

Trốn?

Dương Diệp lắc đầu, không thể trốn. Chạy trốn, Tiểu Thiên thù người nào đến báo? Mà lại, hắn cũng trốn không thoát. Phải biết, ở chỗ này, là Dương gia, Giới Luật điện ở chỗ này cường giả khẳng định thì rất nhiều.

Hiện tại, Giới Luật điện không tốt đối với hắn quần ẩu, bởi vì Giới Luật điện sĩ diện. Nhưng là một khi hắn trốn, Giới Luật điện tựu có thể quang minh chính đại đối với hắn quần ẩu. Còn nữa, Dương gia thích võ, hắn hiện tại nếu là héo, chắc chắn bị Dương gia mọi người xem thường!

Nói tóm lại, không thể trốn!

Mà lại, hắn cũng không muốn trốn!

Lúc này, xa xa Dương Vô Duyên đột nhiên lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, “Rất nhiều thiếu gia bên trong, ngươi tính không sai, nếu như ngươi không khiêu khích ta Giới Luật điện, thế tử chi vị, ngươi có lẽ có điểm hi vọng, nhưng là hiện tại” nói đến đây, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, “Hôm nay, ta tựu phế bỏ ngươi, để cho ta Dương gia tử đệ minh bạch một cái đạo lý, quy củ, không thể phá, Giới Luật điện uy nghiêm, không thể sờ!”

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng xoay tròn, sau đó đối Dương Diệp cách không tựu là chấn động.

Oanh!

Trước mặt hắn không gian đột nhiên như là gợn sóng giống như chấn động, rất nhanh, cỗ này không gian gợn sóng tầng tầng lớp lớp hướng phía Dương Diệp chỗ đánh tới.

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trầm mặc một cái chớp mắt, trong mắt của hắn hiện lên một vòng quyết tuyệt, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, giữa sân những cái kia chấn động không gian lập tức tựa như bị thả chậm, biến chậm chạp, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, thoáng qua, vô số đạo kiếm quang ở mảnh này Kiếm Vực bên trong giăng khắp nơi.

Xuy xuy xuy xùy!

Ở Kiếm Vực trấn áp xuống, Dương Diệp những cái kia kiếm quang lập tức đem cái kia một vùng không gian cắt chém đầy trời, chỉ là trong nháy mắt, Kiếm Vực bên trong không gian chính là bị Dương Diệp xé rách thành nhất cái cự đại không gian hắc động, làm Kiếm Vực bên trong không gian biến thành không gian hắc động về sau, lại một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở Kiếm Vực bên trong!

Ám chi pháp tắc!

Dương Diệp sử xuất ám chi pháp tắc về sau, Kiếm Vực bên trong không gian hắc động lập tức co rút lại.

Một bên, Dương Hư nhìn thấy một màn này, lập tức sắc mặt đại biến, “Cẩn thận!”

Mà lúc này, vùng không gian kia trong lỗ đen đột nhiên nổ tung đầy trời, từng đạo to lớn tiếng oanh minh không ngừng từ trong đó vang lên.

Giờ khắc này, tất cả mọi người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm cái kia đen kịt một màu không gian hắc động.

Ai thắng ai thua?

Hoặc là, ai sống ai chết?

Thời gian từng chút từng chút đi qua, rất nhanh, vùng không gian kia hắc động ở tất cả mọi người nhìn soi mói dần dần khôi phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng cái kia Dương Vô Duyên xuất hiện ở giữa sân.

Giờ phút này, Dương Diệp toàn bộ cánh tay phải đã không thấy, không chỉ có như thế, trước ngực hắn đã hoàn toàn móp méo đi vào, nhìn doạ người vô cùng.

Dương Diệp bại?

Vô số người trong đầu xuất hiện ý nghĩ này, bởi vì một bên cái kia Dương Vô Duyên nhìn cũng không có vấn đề gì. Nhưng là rất nhanh, giữa sân vô số sắc mặt người đều là thay đổi.

Bởi vì cái kia Dương Vô Duyên là hư ảo!

Linh hồn thể!

Dương Vô Duyên là linh hồn thể, nói cách khác, nhục thể của hắn bị hủy!

Không chỉ có như thế, ở Dương Vô Duyên quanh thân, còn có một cỗ huyết mang.

Sát ý!

Dương Vô Duyên linh hồn đã bị Dương Diệp sát ý cho khống chế!

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía trong thành, “Giới Luật điện, các ngươi nghĩ thế nào làm?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một thanh âm đột nhiên từ trong thành truyền ra, “Ngươi nghĩ thế nào làm?”

“Ta?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, sau một khắc, hắn tay trái hướng phía nơi xa một nắm.

Oanh!

Nơi xa túi kia khỏa Dương Vô Duyên sát ý ầm vang nổ tung đầy trời, tới bắn nổ, còn có Dương Vô Duyên linh hồn!

Dương Diệp nhìn thẳng trong thành, “Ta nghĩ làm như vậy!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1632: Người nào càng hữu dụng, người nào sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1627 Chương: Người nào càng hữu dụng, người nào sống!

Tĩnh!

Tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Lần này, Dương Diệp không phải đang đánh Giới Luật điện mặt, mà là tại giẫm Giới Luật điện mặt.

Liên sát hai tên Giới Luật điện người, mà hai người này, vẫn theo thứ tự là Giới Luật điện trưởng lão cùng Phó điện chủ!

Lần này, Giới Luật điện xem như đá trúng thiết bản.

Bất quá, đây cũng là Dương gia rất nhiều người muốn nhìn đến, phải nói, rất nhiều người đều ở cười trên nỗi đau của người khác. Dù sao, Giới Luật điện bình thường vẫn là vô cùng phách lối. Ở Dương gia, Giới Luật điện chuyên môn làm tựu là chuyện đắc tội với người, cho nên, lần này nhìn thấy Giới Luật điện ăn quả đắng, rất nhiều trong lòng người vẫn là tại ngầm gọi thoải mái!

Nếu như lần này Giới Luật điện không thể bãi bình Dương Diệp, không cần phải nói, về sau Giới Luật điện ở Dương gia uy nghiêm đem không còn sót lại chút gì, về sau sẽ có càng ngày càng nhiều người sẽ không cho Giới Luật điện mặt mũi!

“Trưởng Lão điện vì sao không xuất thủ?”

Nơi nào đó, Dương Giản sau lưng lão giả đột nhiên trầm giọng nói: "Một tên uy tín lâu năm Chí cảnh, một tên nửa bước Chân cảnh cứ như vậy tổn thất.

Dương Giản khẽ lắc đầu, “Bọn hắn không thể ra tay!”

“Vì sao?” Áo xám lão giả không hiểu.

Dương Giản nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Lần này, Giới Luật điện đuối lý. Bởi vì, ở Dương Hư ông cháu ra tay với Dương Diệp lúc, bọn hắn liền nên ra mặt ngăn cản. Nhưng là, bọn hắn không có, ngược lại là dung túng Dương Hư phụ tử ra tay. Nếu như Dương Diệp không có thực lực, bị diệt sát thì cũng thôi đi. Nhưng là, Giới Luật điện không nghĩ tới, cái này Dương Diệp thực lực mạnh đến loại trình độ này. Mà khi trước đó cái kia Dương Lâm đi ra đứng ở Dương Hư bên này lúc, cái này chú định bọn hắn Giới Luật điện muốn đâm lao phải theo lao.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Nếu như Trưởng Lão điện xuất thủ tương trợ Giới Luật điện, đứng ở Giới Luật điện bên này, vậy liền mang ý nghĩa, bọn hắn muốn từ bỏ cái này Dương Diệp. Thử nghĩ, dùng Dương Diệp tính cách này, nếu như Trưởng Lão điện đứng ở Giới Luật điện bên này, tim của hắn, tất nhiên sẽ rời xa Dương gia, thậm chí mưu phản Dương gia, coi như không mưu phản Dương gia, trong lòng của hắn cũng nhất định đối Giới Luật điện cùng Trưởng Lão điện trong lòng còn có oán hận. Hắn hiện tại không có năng lực trả thù Giới Luật điện cùng Trưởng Lão điện, nhưng là về sau đây?”

Áo xám lão giả khẽ gật đầu, “Hiển nhiên, Trưởng Lão điện không muốn từ bỏ cái này Dương Diệp.”

“Đương nhiên!”

Dương Giản khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Dương Diệp hiện tại chỉ là Luân Hồi cảnh, nhưng lại có thể trảm Chí cảnh cùng nửa bước Chân cảnh, mà khi hắn đạt đến Chí cảnh cùng nửa bước Chân cảnh sau đây?”

Áo xám lão giả trầm mặc.

Lúc này, Dương Giản lại nói: “Dương gia, người nào càng hữu dụng, người nào liền đem đạt được ủng hộ của gia tộc. Nếu như chúng ta vị kia đại tỷ cùng cái này Dương Diệp phát sinh không thể điều tiết mâu thuẫn, ta tin tưởng, Trưởng Lão điện đồng dạng sẽ buông tha cho cái này Dương Diệp, mặc cho vị kia đại tỷ đem Dương Diệp chém giết!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Dương gia, không tình thân! Người nào càng hữu dụng, người nào sống!”

Áo xám lão giả trầm mặc, không dám đáp lại.

Nơi xa, Thiên Cơ thành cửa thành đột nhiên chậm rãi đánh đầy trời, đón lấy, một tên tử bào lão giả từ trong đó đi ra.

Khi nhìn thấy tên này tử bào lão giả, giữa sân mọi người sắc mặt đều là thay đổi.

Trong bóng tối, Dương Huyên hai mắt nhắm lại, song quyền chậm rãi nắm chặt. Mà ở nàng bên cạnh cái kia Cổ Tu cùng Thiên Hồ lông mày cũng nhíu lại.

Một bên khác cái kia đại thiếu gia Dương Giản thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng lên.

Giờ phút này, mọi người vẻ mặt nghiêm túc đều là ngưng trọng lên, bọn hắn không nghĩ tới lão giả này vậy mà tự mình ra mặt.

Bởi vì tên này tử bào lão giả, tựu là Giới Luật điện điện chủ, Dương Luật!

Giới Luật điện điện chủ!

Cùng Trưởng Lão điện còn có Dương gia tộc trưởng đồng dạng, Giới Luật điện điện chủ đều là thuộc về nhân vật trong truyền thuyết, bởi vì liền xem như Dương gia người đều cơ bản không có gặp qua bọn hắn. Mà bây giờ, đám người không nghĩ tới, cái này Giới Luật điện điện chủ vậy mà tự mình đi ra.

Nhìn thấy cái này Giới Luật điện điện chủ Dương Luật, Dương Diệp bên cạnh Lục Ly Ca thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, “Chân cảnh cường giả!”

Chân cảnh!

Dương Diệp nhìn về phía Dương Luật, trầm mặc, bình tĩnh như nước. Nhưng là, ở tầng thứ hai Lục Đinh Thần Hỏa lại là nhanh chóng bắt đầu nhảy lên.

Dương Luật đi tới Dương Diệp trước mặt năm trượng khoảng cách lúc ngừng lại, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “Khó được, rất khó được, từ nhỏ không có đạt được gia tộc tài nguyên tương trợ liền có thể trưởng thành đến giờ đây tình trạng, rất không tệ.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Dương Luật, “Chiến sao?”

Chiến sao?

Giữa sân, vô số người sửng sốt!

Chiến sao?

Dương Diệp vậy mà hướng Giới Luật điện điện chủ khiêu chiến!

Dương Diệp điên rồi sao?

Đây là lúc này giữa sân tất cả mọi người ý nghĩ. Phải biết, Giới Luật điện điện chủ, đây chính là Chân cảnh cường giả a!

Chân cảnh cường giả mặc dù không phải cái này Trung Thiên vũ trụ cực hạn, nhưng ở cái này Trung Thiên vũ trụ, vậy cũng tuyệt đối là thuộc về phượng mao lân giác. Chí ít ở Dương gia, bên ngoài Chân cảnh cường giả đều không có vượt qua năm cái!

Mà bây giờ, Dương Diệp vậy mà khiêu chiến một tên Chân cảnh cường giả! Mà Dương Diệp mới Luân Hồi cảnh!

Ở rất nhiều người xem ra, đây không phải có gan, mà là đầu óc có bệnh, tự đại...

Đang nghe Dương Diệp một khắc này, bên cạnh hắn Lục Ly Ca đầu tiên là ngẩn người, tiếp lấy hắn yết hầu lăn lăn, mồ hôi lạnh lần nữa chảy xuống.

Khiêu chiến Chân cảnh!

Đừng nói khiêu chiến Chân cảnh, tựu là nửa bước Chân cảnh cường giả hắn cũng không dám, nhưng mà Dương Diệp lại là dám!

Mà hắn mới Luân Hồi cảnh!

Thiên Cơ thành hư không bên trên, cái kia Dương Cổ đột nhiên cười nói: “Có ý tứ! Tiểu gia hỏa này càng ngày càng có ý tứ.”

Ở bên cạnh hắn Dương Tằng nhẹ gật đầu, “Xác thực càng ngày càng có ý tứ.”

Phía dưới, cái kia Dương Luật không hề chớp mắt nhìn xem Dương Diệp, hắn cũng không có nghĩ đến Dương Diệp cũng dám hướng hắn khiêu chiến.

Luân Hồi cảnh khiêu chiến Chân cảnh?

Trong lịch sử không phải là không có xuất hiện qua loại này yêu nghiệt, nhưng là, ra không nhiều, hai tay đều đếm ra!

Trầm mặc mấy tức, Dương Luật nói: “Kỳ thật, ta có chút hiếu kỳ, hiếu kỳ đến tột cùng là nguyên nhân gì để ngươi như thế tự tin.”

Dương Diệp nhún vai, “Không có gì nguyên nhân, chỉ là ta hiện tại không có đường lui, không phải sao?”

Dương Luật khẽ gật đầu, “Ta Giới Luật điện, cũng không có đường lui. Bất quá...” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Cứ như vậy giết ngươi, có chút đáng tiếc, lại là ta thuộc hạ làm việc đuối lý, cho nên, như vậy như thế nào, tiếp ta một chiêu? Nếu là có thể đón lấy ta một chiêu này, ta Giới Luật điện cùng ngươi ở giữa ân oán xóa bỏ, như thế nào?”

“Không tiếp nổi đây?” Lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên nói.

Dương Luật nhạt tiếng nói: “Vậy liền đáng chết!”

Lục Ly Ca nhìn về phía Dương Diệp, sau đó lắc đầu, Huyền khí truyền âm, “Chân cảnh cường giả, thần bí khó lường, hắn như một kích toàn lực, ngươi nhất định không tiếp nổi.”

Dương Diệp nhìn về phía Lục Ly Ca, nhẹ cười cười, “Không có đường lui. Ta cũng không muốn lui!”

Nói, hắn nhìn về phía Dương Luật, nói: “Ta như đón lấy ngươi một kích này, ta cùng ngươi Giới Luật điện ở giữa ân oán xóa bỏ, bất quá, còn có một chút, đó chính là các ngươi không thể nhúng tay ta cùng cái này Dương Hư phụ tử ở giữa sự tình.”

Dương Luật trầm mặc một cái chớp mắt, “Không lùi một bước sao?”

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Luật, “Ta biết, ngươi Giới Luật điện muốn bảo đảm bọn hắn ông cháu, ta hôm nay khẳng định không cách nào giết bọn hắn. Nhưng là, về sau đây? Con người của ta, tâm nhãn nhỏ, có thù tất báo, hôm nay ngươi nếu là ngăn ta, ngày khác ta nhất định để Dương gia Giới Luật điện tiêu thất!"

Một bên, Dương Hư sắc mặt âm trầm, trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Luật nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Không sợ ta hiện tại tựu tuyệt sát ngươi?"

Dương Diệp nói: "Ta nói cùng không nói, ngươi cũng sẽ không thủ hạ lưu tình, không phải sao?"

Dương Luật nhẹ gật đầu, "Cũng thế. Như vậy, chuẩn bị xong chưa?"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Lục Ly Ca, "Hiện tại đi."

Lục Ly Ca nao nao, sau đó nói: "Có ý tứ gì."

Dương Diệp nói: "Ngươi có thể đến, ta thật bất ngờ, chỉ là, đây là ta chính mình sự tình, ngươi cũng đừng nhúng vào. Đi trước, bằng không thì đợi chút nữa ta nếu là có cái gì tốt xấu, ngươi liền phải cho ta chôn cùng."

Lục Ly Ca lắc đầu, "Hiện tại đi, lương tâm không qua được a. Nói thật, ta là không lớn muốn cùng ngươi cái tên này liên hệ, bởi vì ngươi có khi quá âm. Nhưng là đâu, có khi ngươi lại rất đủ ý tứ, tỉ như cái kia Luân Hồi quả, nếu như không phải ngươi, ta hiện tại chỉ sợ đều vẫn là Âm Dương cảnh. Đã ngươi đủ ý tứ, ta Lục Ly Ca cũng không thể không có suy nghĩ a."

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Dương Hư cùng Dương Luật, sau đó lại nói: "Mặc dù bây giờ ta có chút sợ hãi, nhưng là không có cách, hiện tại đi, ca gánh không nổi người này a!"

Dương Diệp nhìn xem Lục Ly Ca hồi lâu, sau đó nói: "Nếu không, ngươi giúp người giúp đến cùng, giúp ta tiếp lấy một chiêu?"

"Xéo đi!" Lục Ly Ca giận mắng một câu, bất quá rất nhanh, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Cẩn thận một chút."

Dương Diệp cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Dương Luật, "Ta chuẩn bị xong, tới đi."

"Ngươi xác định?" Dương Luật đạo.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, Dương Luật sau lưng cái bóng đột nhiên hơi run một chút rung động!

Phòng thủ tốt nhất tựu là tiến công!

Dương Diệp cũng sẽ không ngốc đến bị động phòng thủ, tiến công mới là phong cách của hắn!

Kiếm trực tiếp xuyên qua Dương Luật cái ót, nhưng mà, cũng không có huyết, bởi vì cái tay kia một đạo tàn ảnh.

Lúc này, Dương Luật đã ở Dương Diệp vị trí cũ.

Giữa sân, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Luật, vẻ mặt nghiêm túc lên, vô cùng ngưng trọng.

Dương Luật thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, “Chí cảnh cấp bậc ám chi pháp tắc, không sai, lần thứ nhất thấy. Đáng tiếc, ngươi không hiểu Chân cảnh ý vị như thế nào, bằng không thì, ngươi sẽ không khiêu chiến ta. Đến, đến ta.”

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một chỉ đối Dương Diệp cách không tựu là một điểm.

Vạch, trong sân hết thảy phảng phất đều dừng lại. Đón lấy, ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Luật trước mặt không gian bắt đầu điểm điểm tiêu thất, tựu giống như một trương bị nhen lửa giấy, một chút xíu tiêu thất.

Những cái kia không gian, không phải sụp đổ, mà là tiêu thất, đúng nghĩa tiêu thất!

“Ra tay sao?” Hư không bên trên, Dương Tằng đạo.

Dương Cổ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu, “Đây là giữa bọn hắn tiền đặt cược, chúng ta như ra tay, coi như cứu hắn, Luật lão quái khẳng định cũng sẽ không tiếc hết thảy chém giết hắn. Giới Luật điện mặc dù ở chúng ta phía dưới, nhưng là, chúng ta cũng không thể vô duyên vô cớ đánh bọn hắn mặt, dù sao hiện tại bọn hắn là ở công bằng quyết đấu.”

Dương Tằng nhẹ gật đầu, không nói chuyện.

Giữa sân, ở nhìn thấy không gian kia tiêu thất một khắc này, Dương Diệp hai tay lập tức chậm rãi nắm chặt.

Không tiếp nổi!

Đây là trực giác của hắn!

Mà đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, tiếp lấy Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn xem Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nhếch miệng cười một tiếng, đón lấy, nàng hai cái tiểu trảo một đám, một thanh kiếm gỗ xuất hiện ở nàng móng vuốt bên trong.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1633: Không nghĩ tới Chí cảnh yếu như vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1628 Chương: Không nghĩ tới Chí cảnh yếu như vậy!

Kiếm gỗ!

Dương Diệp nhìn xem trước mặt Tiểu Bạch cùng kiếm gỗ, ngẩn người. Sau một khắc, hắn tay trái cầm lấy kiếm gỗ, sau đó liền tranh thủ Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, bởi vì lúc này hắn ngoài ba trượng không gian đều đã tiêu thất sạch sẽ.

Không gian đương nhiên sẽ không vô duyên vô cớ tiêu thất, sở dĩ sẽ tiêu thất, đó là bởi vì một cỗ lực lượng thần bí đang theo lấy hắn lan tràn tới.

Mà lúc này, cái kia cỗ thần bí lực lượng, đã lan tràn đến trước mặt hắn.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong tay kiếm gỗ, hắn không biết cái này kiếm gỗ tại sao lại không bài xích hắn, bất quá, đây nhất định cùng Tiểu Bạch có quan hệ. Chỉ là hắn hiếu kỳ chính là, Tiểu Bạch đến tột cùng là thế nào thuyết phục cái này kiếm gỗ đây này...

Đương nhiên, hắn hiện tại cũng không có thời gian suy nghĩ vấn đề này.

Tay cầm kiếm gỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, sát ý điên cuồng hướng phía kiếm gỗ dũng mãnh lao tới, nhưng mà lúc này, cái kia kiếm gỗ đột nhiên kịch liệt run lên, một đạo kiếm mang chấn động mà ra, trong chốc lát, hắn những cái kia sát ý toàn bộ bị cỗ này kiếm mang chấn thành hư vô!

Bài xích!

Kiếm gỗ bài xích sát ý!

Dương Diệp ngây cả người, hắn không nghĩ tới cái này kiếm gỗ vậy mà bài xích kiếm ý, mà lại, hắn vẫn cảm giác được, cái này kiếm gỗ vậy mà rất phẫn nộ!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tâm niệm vi động, sát ý đều trào trở về trong cơ thể hắn, ngay sau đó, kiếm ý xuất hiện ở chung quanh hắn, làm những này kiếm ý sau khi xuất hiện, hắn còn không có khống chế kiếm ý gia trì kiếm gỗ, cái kia kiếm gỗ chính là kịch liệt run lên, sau đó đem những cái kia kiếm ý hấp thu sạch sẽ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay kiếm gỗ, sau một khắc, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, mà lúc này, cái kia cỗ thần bí chi lực đã lan tràn đến trước mặt hắn nửa trượng chỗ.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, đón lấy, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Đồng dạng kiếm kỹ, không giống kiếm!

Ở Dương Diệp tiêu thất một khắc này, chung quanh hắn không gian đột nhiên sụp đổ đầy trời, đón lấy, một đạo kiếm quang ở ánh mắt mọi người bên trong hướng phía cái kia Dương Luật chỗ kích xạ mà đi. Kiếm quang chỗ đến, không gian trực tiếp tầng tầng sụp đổ yên diệt, đồng thời cấp tốc hướng phía bốn phía không ngừng khuếch tán đầy trời, chỉ là trong nháy mắt, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian đã toàn bộ sụp đổ yên diệt!

Không chỉ có như thế, cái kia Dương Luật thi triển ra cái kia cỗ thần bí chi lực ở kiếm quang xuất hiện một khắc này, đột nhiên đứng tại tại chỗ, đón lấy, cái kia cỗ thần bí chi lực bắt đầu chậm rãi tiêu tán, giống như bị bị liệt nhật thiêu đốt khối băng!

Kỳ thật, một màn này, rất nhiều người là căn bản không nhìn thấy, bởi vì Dương Diệp hóa thành kiếm quang tiêu thất một khắc này, kiếm quang tốc độ quá nhanh quá nhanh. Giữa sân chỉ có những cái kia thực lực cường đại nhân tài thấy rõ Dương Diệp kiếm quỹ tích.

Mà người còn lại nhìn thấy chính là như vậy: Kiếm quang xuất hiện, không gian sụp đổ, đón lấy, một đạo kiếm quang xuất hiện ở cái kia

Dương Luật trước mặt.

Ở Dương Diệp hóa thành kiếm quang tiêu thất một khắc này, Dương Luật vẻ mặt lập tức ngưng trọng lên, trong mắt vẫn mang theo một tia chấn kinh.

Sau một khắc, Dương Luật tay phải phẳng duỗi mà ra, trực tiếp dùng lòng bàn tay ấn hướng về phía Dương Diệp kiếm gỗ!

Bành!

Kiếm gỗ đánh vào lòng bàn tay một khắc này, ở ánh mắt mọi người bên trong, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trong nháy mắt rạn nứt đầy trời, cùng lúc đó, cái kia Dương Luật trực tiếp bị chấn hai chân xoa xoa mặt đất hướng sau liên tục nhanh lùi lại.

Đáng giá nói chuyện chính là, ở Dương Luật hai chân xoa xoa mặt đất hướng lui về sau không sai biệt lắm trăm trượng về sau, khắp chung quanh mấy ngàn trượng bên trong mặt đất đột nhiên bắt đầu tầng tầng sụp đổ hạ xuống, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ mặt đất tựu biến thành một cái cự đại vực sâu, mà ở cái kia vực sâu lòng đất, còn tại không ngừng sụp đổ lấy.

Đây là bởi vì Dương Luật đem lực lượng tá đến mặt đất nguyên nhân!

Giờ phút này, giữa sân tất cả mọi người đã hóa đá tại nguyên chỗ.

Dương Diệp uống thuốc đi?

Đây là giờ phút này mọi người trong đầu ý nghĩ, Dương Diệp vậy mà một kiếm đẩy lui Chân cảnh cường giả! Bất quá rất nhanh, một chút mắt sắc người ánh mắt rơi vào Dương Diệp trong tay chuôi này trên mộc kiếm.

Hư không bên trên, cái kia Dương Cổ cùng Dương Tằng ánh mắt cũng là rơi vào Dương Diệp trong tay chuôi này trên mộc kiếm. Giờ phút này, hai người thần sắc đều có chút ngưng trọng.

Quá mấy tức, Dương Tằng nói: “Là chuôi kiếm này sao?”

Dương Cổ nhẹ gật đầu, “Hẳn là.”

Dương Tằng nói: “Kiếm này làm sao lại rơi vào trong tay hắn?”

Dương Cổ lắc đầu, “Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là kiếm này tại sao lại lựa chọn hắn. Kiếm này chí chân, chí nhân, chí thiện, chí ngạo, nó lịch đại chủ nhân đều đều là nhân nghĩa hạng người... Mà Dương Diệp hắn... Không có đạo lý a."

Dương Tằng khẽ lắc đầu, "Không muốn đoán, đến lúc đó hỏi một chút hắn chẳng phải sẽ biết."

Dương Cổ nhẹ gật đầu, "Cũng thế."

Phía dưới, nơi nào đó, Cổ Tu cùng Thiên Hồ gắt gao nhìn phía xa kiếm trong tay, trầm mặc một hồi về sau, Cổ Tu trầm giọng nói: "Đây là cái gì kiếm?"

Thiên Hồ lắc đầu, "Chưa từng thấy qua."

Cổ Tu trầm mặc một lát sau, sau đó nói: "Thật mạnh!"

Thiên Hồ trầm mặc, sắc mặt trầm thấp như nước.

Một bên, Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó trầm mặc như trước.

Nơi xa.

Dương Diệp ngừng lại, hắn cũng không có truy kích, bởi vì hắn giờ phút này đã nhanh thoát lực. Không phải nhanh, mà là đã thoát lực. Vừa mới một kiếm này, trực tiếp rút khô hắn tất cả Huyền khí, còn có nhục thể của hắn lực lượng. Không chỉ có như thế, hắn cảm giác tinh thần lực cùng Linh Hồn Lực đều vô cùng mỏi mệt!

Kiếm này có chút tà môn!

Đây là Dương Diệp thời khắc này ý nghĩ.

Kỳ thật, tâm hắn lý rất rõ ràng, dùng thực lực của hắn bây giờ vẫn không cách nào khống chế chuôi kiếm này, bởi vì hắn có thể cảm giác được, chuôi kiếm này uy lực chân chính còn xa xa không chỉ như vậy. Chỉ là, thực lực của hắn bây giờ còn chưa đủ, không cách nào đem phát huy ra!

Thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía trong tay kiếm gỗ, mà lúc này, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên run lên, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang chui vào trong cơ thể của hắn.

Dương Diệp: "..."

Nơi xa, Dương Luật nhìn một chút bàn tay của mình, giờ phút này, bàn tay hắn đã rách ra đầy trời, toàn bộ lòng bàn tay triệt triệt để để rách ra đầy trời, lỗ hổng kia nứt đến hắn chỗ cổ tay. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Không nghĩ tới chuôi kiếm này trong tay ngươi.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Ngươi biết lai lịch của nó.”

“Ngươi không biết?” Dương Luật hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu.

Dương Luật nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Cái này có ý tứ.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp không hiểu.

Dương Luật khẽ lắc đầu, “Ngươi về sau tự nhiên sẽ biết.” Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua bốn phía, lại nói: “Lần này, ta Giới Luật điện xử sự bất công, đã làm sai trước, chúng ta nhận thua. Nhưng là, nếu như chư vị cảm thấy Giới Luật điện về sau dễ khi dễ, chư vị cứ việc thử một chút!”

Nói xong, hắn lại quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cũng có thể đang thử thử.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Ở Dương Luật tiêu thất một khắc này, một bên Lục Ly Ca sắc mặt đột nhiên biến đổi, “Cẩn thận!”

Ở Lục Ly Ca thanh âm vang lên một khắc này, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nơi xa, lúc này, một bóng người chính lấy cực nhanh tốc độ hướng phía mãnh liệt bắn mà tới.

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Dương Hư.

Ở Giới Luật điện điện chủ Dương Luật không có đánh giết Dương Diệp một khắc này, Dương Hư chính là biết, hắn cùng cháu của mình nếu là muốn sống, nhất định phải giết chết Dương Diệp. Mà muốn giết Dương Diệp, hiện tại tựu là thời cơ tốt nhất!

Bởi vì giờ khắc này đồ đần đều có thể nhìn ra được, thời khắc này Dương Diệp đã hư thoát, một thân thực lực đã đi bảy tám, vào lúc này, đừng nói Chí cảnh cường giả, liền xem như một cái Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể tuỳ tiện đánh chết Dương Diệp.

Dương Diệp sầm mặt lại, giờ phút này, trong cơ thể hắn không có Huyền khí, nhục thân hư thoát, hắn hiện tại tình huống căn bản ngăn không được cái này Dương Hư toàn lực một kích. Bất quá, hắn cũng sẽ không lựa chọn ngồi chờ chết.

Ngay tại hắn chuẩn bị liều chết đánh cược lúc, lúc này, một thanh kim sắc trường thương đột nhiên từ chân trời điện xạ mà tới, kim sắc trường thương tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là cùng cái kia Dương Hư đụng vào nhau.

Oanh!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Dương Hư trực tiếp bị một thương này cho chấn đến ngàn trượng bên ngoài.

Thoáng qua, giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp trước mặt, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một nữ tử.

Nữ tử này không phải người khác, chính là cái kia An Nam Tĩnh!

“Thật mạnh nha đầu!”

Hư không bên trên, Dương Cổ nhìn xem An Nam Tĩnh, trầm giọng nói: “Tiện tay một kích chính là đánh lui không có gì trình độ Chí cảnh cường giả, nha đầu này là ai?”

Dương Cổ nghi vấn cũng là giữa sân rất nhiều người nghi vấn, mọi người ánh mắt đều rơi vào An Nam Tĩnh thân thủ.

Nhưng mà An Nam Tĩnh lại là nhìn về phía Dương Diệp, “Không có sao chứ?”

Dương Diệp cười khổ cười, “Ngươi không đến, ta kém chút tựu có việc.”

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía xa xa Dương Hư, “Muốn sống hay là chết?”

Nghe được An Nam Tĩnh, giữa sân vô số người lần nữa sửng sốt.

Muốn sống hay là chết?

Nữ nhân này là không phải quá phách lối?

Dương Diệp cũng là nao nao, hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Sống.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Mười chiêu!”

Nói xong, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, ở nàng tiêu thất một khắc này nhất nhất

Oanh!

Nơi xa đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang âm thanh, đón lấy, ở tất cả mọi người kinh hãi trong ánh mắt, cái kia Dương Hư trực tiếp bị đánh bay đến ngàn trượng có hơn!

Mọi người hoảng hốt!

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên lần nữa biến mất tại nguyên chỗ nhất nhất

Bành!

Nơi xa cái kia Dương Hư lần nữa bị đánh bay, cái này một phi, trọn vẹn bay hơn hai ngàn trượng!

Hư không bên trên, Dương Cổ cùng Dương Tằng nhìn nhau một chút, hai người trong mắt đều có lấy một vòng ngưng trọng cùng chấn kinh!

Phía dưới, ở một kích đánh bay Dương Hư về sau, An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Dương Hư lần nữa bị chấn hướng sau bay rớt ra ngoài, lần này, hắn trọn vẹn bay gần ba ngàn trượng mới dừng lại. Vừa dừng lại, khóe miệng của hắn chính là tràn ra một vòng tiên huyết. Hắn lau khóe miệng tiên huyết, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi là ai!"

An Nam Tĩnh không nói gì, nàng tay phải nâng lên Liệt Thiên trực chỉ Dương Hư, sau một khắc, nàng tại chỗ xoay người một cái, sau đó nắm Liệt Thiên đối Dương Hư bỗng nhiên tựu là ném một cái.

Một vệt kim quang ở trong sân chợt lóe lên.

Xoạt xoạt!

Một đạo xương cốt đứt gãy lúc đột nhiên ở trong sân vang lên, mọi người quay đầu nhìn về phía một bên Dương Hư.

Nơi xa, Dương Hư sắc mặt đại biến, sau đó vội vàng một chưởng hướng phía trước đánh ra.

Xùy!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, chuôi này trường thương trực tiếp xuyên qua Dương Hư bàn tay, trường thương bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp mang theo Dương Hư hướng hậu phương bay ngược mà đi.

Bành!

Cuối cùng, Dương Hư trực tiếp bị chuôi này trường thương đính tại trên tường thành.

Không có sức hoàn thủ!

Hoàn ngược!

Đám người: “...”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Ngươi nói mười chiêu, nhưng là ngươi chỉ dùng bốn chiêu.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua xa xa Dương Hư, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Không nghĩ tới Chí cảnh yếu như vậy.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ta mới ra bốn thành lực lượng mà thôi.”

Dương Diệp; “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1634: Ngươi không phải muốn chiến sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1629 Chương: Ngươi không phải muốn chiến sao?

Bốn thành lực lượng!

Chỉ dùng bốn thành lực lượng liền đem một tên không có gì trình độ Chí cảnh cường giả đánh không hề có lực hoàn thủ!

Đang nghe An Nam Tĩnh một khắc này, giữa sân mọi người sắc mặt đều có chút khó coi. Đương nhiên, càng nhiều hơn chính là rung động!

Dương Hư cũng không phải giống như Chí cảnh cường giả, hắn là chân chính uy tín lâu năm Chí cảnh cường giả, hắn căn bản không phải giống như Chí cảnh cường giả có thể so sánh.

Dương Diệp bình thường đánh bất ngờ phía dưới, có thể một kiếm miểu sát Chí cảnh cường giả! Nhưng là, hắn lại không cách nào miểu sát Dương Hư, đây chính là Dương Hư cùng những cái kia phổ thông Chí cảnh cường giả khác nhau!

Kỳ thật, miểu sát vẫn không đáng sợ, đáng sợ là An Nam Tĩnh hoàn toàn áp chế Dương Hư, chỉ dùng bốn thành lực lượng tựu hoàn toàn áp chế Dương Hư, để Dương Hư ngay cả sức hoàn thủ đều không có.

Đây là kinh khủng cỡ nào?

Đừng nói chung quanh những người kia, tựu là Dương Diệp đều cảm giác có chút kinh khủng. An Nam Tĩnh thực lực, mạnh để hắn đều cảm thấy có chút không bình thường!

An Nam Tĩnh lại là không có để ý chung quanh những người kia ánh mắt, mà là đi thẳng tới Dương Diệp bên người, đứng chắp tay, tựa như một tôn chiến thần.

Hiện tại Dương Diệp vô cùng suy yếu, chính là yêu cầu bảo vệ thời điểm.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, đón lấy, hắn lấy ra một viên quả cầu năng lượng nuốt vào, bắt đầu chữa thương.

Ở Dương gia này, muốn hắn chết cũng không chỉ Dương Hư ông cháu, còn có rất nhiều người.

Sau nửa canh giờ, ở ngay cả nuốt hai viên quả cầu năng lượng về sau, trong cơ thể hắn Huyền khí không chỉ có đã hoàn toàn khôi phục, nhục thân cũng triệt để khôi phục, không chỉ có nhục thân, vừa mới mất đi cánh tay phải cũng đã khôi phục. Hồng Mông Tử Khí tốc độ chữa trị, hoàn toàn như trước đây yêu nghiệt.

Dương Diệp đứng lên, sau đó trở lại thành tường kia dưới, ở trên tường thành, là cái kia Dương Hư ông cháu, cũng cái bị treo, một cái bị thương cắm.

Dương Diệp sẽ như thế nào làm?

Giữa sân vô số người ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên thân.

Dương Diệp ánh mắt đầu tiên là rơi vào cái kia Dương Yên trên thân, giờ phút này, Dương Yên đã không có trước đó ngạo khí, có chỉ có chật vật cùng hoảng sợ.

Hắn nhục thân đã hủy, hiện tại là linh hồn thể, nếu như Dương Diệp ra tay, hắn đời này ngay cả cơ hội luân hồi đều không có. Còn nữa, hắn cũng không muốn Luân Hồi, chuẩn xác mà nói là không muốn chết.

Bất quá, cũng may còn có chút cốt khí, cũng không có cầu xin tha thứ.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên một chưởng vỗ hướng về phía một bên cách đó không xa Dương Hư.

Oanh!

Trong chốc lát, Dương Hư toàn bộ thân thể trực tiếp bạo liệt đầy trời, nhưng là linh hồn hắn lại là vẫn còn ở đó. Hiện tại, Dương Hư cùng Dương Yên hai người đều biến thành linh hồn thể.

“Dương Diệp, ngươi muốn làm cái gì!” Dương Hư gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

“Muốn làm cái gì?”

Dương Diệp cười gằn cười, “Ngươi đoán xem!”

Dương Hư trầm giọng nói: “Dương Diệp, lần này, chúng ta nhận thua...”

“Nhận thua?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ngươi có bản lĩnh không cắm sao?”

Dương Hư gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi coi thật muốn đem sự tình làm tuyệt?”

“Lão tử chính là muốn làm tuyệt!”

Dương Diệp thần sắc đột nhiên dữ tợn lên, tay phải hắn một chiêu, nơi xa trước đó bị hắn chém đứt cái kia hai đoạn Đả Hồn Tiên lập tức bay đến trong tay hắn, đón lấy, hắn bỗng nhiên một roi hướng phía Dương Hư quét tới.

Ba!

Theo một đạo vang dội sinh vang lên, Dương Hư toàn bộ linh hồn lập tức run rẩy một hồi, hắn bộ mặt vẻ mặt nhăn nhó.

Mà lúc này, Dương Diệp lại là lại là một roi vung ra, bất quá lần này hắn roi là rơi vào cái kia Dương Yên trên thân.

“A!”

Dương Yên không có Dương Hư cái kia định lực, lập tức kêu thảm lên.

Nhưng mà Dương Diệp cũng không kết thúc, trong tay Đả Hồn Tiên không ngừng huy động, theo hắn Đả Hồn Tiên huy động, giữa sân lập tức vang lên từng đạo ‘Ba ba’ âm thanh, còn có cái kia Dương Yên tiếng kêu thảm thiết.

Thảm!

Phi thường thảm!

Hồn phách vốn chính là phi thường hư nhược đồ vật, cái này Đả Hồn Tiên đánh vào hồn phách bên trên, cái kia cảm giác đau đớn, ít nhất là nhục thân gấp mười lần.

Thời gian dần trôi qua, Dương Yên cùng Dương Hư linh hồn bắt đầu mờ đi.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã nhìn ra. Dương Diệp đây là muốn tươi sống đem Dương Hư ông cháu hồn phách đánh tan!

Đúng lúc này, cái kia Dương Hư đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hư không giận dữ hét: “Những năm gần đây, ta Dương Hư nhất mạch, đối với gia tộc không có công lao cũng cũng có khổ lao, gia tộc coi như thật như vậy nhẫn tâm thấy chết không cứu?”

Chân trời, không có trả lời.

Dương Diệp cũng không có dừng lại, tiếp tục huy động roi trong tay.

Dương Hư đột nhiên buồn bã cười một tiếng, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, “Các ngươi nhìn thấy không? Nhìn thấy không? Gia tộc tựu là như thế đối đãi với chúng ta! Coi ngươi tác dụng so người khác giờ, gia tộc tựu có thể tùy thời đưa ngươi vứt bỏ, dù là ngươi trước kia đối với gia tộc làm qua lại nhiều sự tình. Đây chính là chúng ta Dương gia! Đây chính là chúng ta Dương gia!”

Chung quanh, trầm mặc.

Đúng lúc này, một tên hoa bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, nhìn thấy tên này hoa bào lão giả, An Nam Tĩnh lập tức xuất hiện ở Dương Diệp bên người, trong mắt mặc dù có một tia ngưng trọng, nhưng lại không sợ hãi chút nào chi sắc.

Nửa bước Chân cảnh!

Dương Diệp không có để ý hoa bào lão giả, trong tay roi tiếp tục huy động.

Mà cái kia Dương Hư ở nhìn thấy tên này hoa bào lão giả lúc, hắn lập tức kích động, “Lang nguyên soái, xem ở ta đi theo ngươi mấy trăm năm phân thượng, cầu ngươi cứu, mau cứu Yên nhi!”

Hoa bào lão giả chính là Dương gia bảy đại nguyên soái một trong Dương Lang nguyên soái, ở bảy cái nguyên soái bên trong, bài danh đệ tam!

Dương Lang nhìn về phía Dương Hư, hắn khẽ lắc đầu, “Ta từng đã nói với ngươi, ở không kết luận địch nhân nội tình lúc, tuyệt đối không thể tùy tiện ra tay, bởi vì ngươi địch nhân thực lực có thể sẽ viễn siêu dự liệu của ngươi.”

Dương Hư khẽ lắc đầu, “Bây giờ nói những này, đã trễ rồi.” Hắn đúng là thấp đánh giá Dương Diệp thực lực. Bắt đầu, hắn cảm thấy Dương Diệp coi như ở yêu nghiệt cũng bất quá là Luân Hồi cảnh mà thôi. Mà hắn, là uy tín lâu năm Chí cảnh, thủ hạ còn có tầm mười danh Chí cảnh cường giả. Loại này đội hình, hắn thấy, chỉ cần Dương Diệp dám xuất hiện, Dương Diệp hẳn phải chết không nghi ngờ!

Nhưng mà hắn sai!

Một bước sai, đầy bàn đều thua!

Dương Lang khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Có thể hay không phóng qua bọn hắn?”

Dương Diệp ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Lang, “Không thể.”

Dương Lang khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi kỳ tài ngút trời, lão phu cũng không muốn đối địch với ngươi, nhưng là, cái này Dương Hư là thủ hạ của ta, lão phu không thể thấy chết không cứu, thế nhưng là lão phu nếu là ra tay, tất nhiên sẽ không tiếc bất cứ giá nào chém giết ngươi.”

Nói đến đây, hắn lại là ngẩng đầu nhìn về phía hư không.

Hiển nhiên, lời nói này là đối hư không bên trên Dương Cổ cùng Dương Tằng nói.

Trầm mặc một cái chớp mắt, chân trời hư không khẽ run lên, đón lấy, Dương Cổ cùng Dương Tằng xuất hiện ở giữa sân.

Dương Cổ nhìn thoáng qua Dương Lang, “Không nghĩ tới ngươi lão gia hỏa này sẽ đích thân chạy đến.”

Dương Lang nhạt tiếng nói: “Không đến, ta thủ hạ này khả năng tựu thực được hồn phi phách tán.”

Dương Cổ nhìn thoáng qua trên tường thành Dương Hư cùng Dương Yên, sau đó nói: “Bọn hắn gieo gió gặt bão.”

Nếu như là Dương Diệp đi trước giết Dương Yên cùng Dương Hư, không cần hắn ra mặt, Giới Luật điện liền sẽ ra tay. Nhưng cũng tiếc không phải Dương Diệp xuất thủ trước, mà là Dương Hư cùng Dương Yên trước đối Dương Diệp ra tay, nhưng mà Dương Hư cùng Dương Yên lại là thấp đánh giá Dương Diệp thực lực, bị tới một cái phản sát!

Gieo gió gặt bão!

Lần này, Dương Hư ông cháu, là tìm đường chết!

Dương Lang khẽ gật đầu, “Ta biết, nhưng là, ngươi biết, ta không thể nhìn bọn hắn chết. Cho nên?”

Dương Cổ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Dừng ở đây rồi, có thể?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không có thể.”

Giữa sân bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Cổ lại nói: “Nên dừng ở đây rồi.”

Dương Diệp lúc đầu muốn huy động roi tay ngừng lại, hắn nhìn về phía Dương Cổ, nói: “Trước đó cái này Dương Yên cùng Dương Hư ngược đãi ta bằng hữu lúc, vì cái gì không có người đi ra nói đến đây mà thôi? Trước đó cái này Dương Hư cùng Dương Yên muốn ngược sát ta lúc, vì sao không có người đi ra nói nên dừng ở đây rồi? Vì cái gì?”

Dương Cổ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Dừng ở đây, là vì ngươi tốt, ngươi có thể minh bạch?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Cổ, “Hai vị tiền bối là Trưởng Lão điện?”

Dương Cổ nhẹ gật đầu.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Không bằng như vậy, Trưởng Lão điện cùng Giới Luật điện đồng dạng, đừng nhúng tay, như thế nào?”

Dương Cổ hai mắt nhắm lại, “Ngươi muốn làm cái gì!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Dương Hư cùng Dương Yên, “Ta muốn cho bọn hắn chết, người nào ngăn cản ta, người đó là địch nhân của ta. Hiện tại không giết được hắn, ta bảo lãnh, ta về sau cũng nhất định sẽ giết hắn. Nhất định!”

“Nếu như chúng ta nhất định phải ngăn cản đây?” Lúc này, Dương Cổ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Chúng ta đi.”

Nói, hắn đem roi còn tại trên mặt đất, sau đó quay người rời đi. An Nam Tĩnh đi theo, một bên Lục Ly Ca cũng liền bận bịu đi theo.

Cứ như vậy, Dương Diệp một đoàn người hướng phía nơi xa đi đến.

Dương Cổ cùng Dương Tằng nhìn nhau một chút, sau một khắc, Dương Cổ nhìn về phía Dương Diệp, “Chúng ta không nhúng tay vào.”

Thỏa hiệp!

Không thỏa hiệp không được.

Bởi vì không thỏa hiệp, Dương Diệp khẳng định liền sẽ rời đi Dương gia, coi như không rời đi Dương gia, dùng Dương Diệp tính cách, hắn khẳng định đối Trưởng Lão điện trong lòng còn có oán hận, mặc dù

Dương Diệp hiện tại không cách nào chống lại Trưởng Lão điện, nhưng là về sau đây?

Một khi hắn đạt đến Chí cảnh, khi đó, Trưởng Lão điện bên trong, chỉ sợ đều không người ở là đối thủ của hắn.

Đơn giản tới nói, bọn hắn Trưởng Lão điện không muốn chiêu cái này hận!

Nơi xa, Dương Diệp dừng bước lại, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Dương Cổ, lúc này, Dương Cổ lại nói: “Ngươi đã nghĩ tự mình giải quyết, vậy ngươi tựu tự mình giải quyết, bất quá, hết thảy hậu quả, ngươi phụ trách.”

Nói, hắn vừa nhìn về phía một bên Dương Lang, “Ngươi cũng giống như vậy.”

Nói xong, Dương Cổ cùng Dương Tằng thân hình lóe lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Lang khẽ gật đầu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, hắn lấy ra một trương kim sắc phù lục bóp nát, thoáng qua, một vệt kim quang phóng lên tận trời, trong chốc lát, mười đạo kim quang đột nhiên từ trong thành phóng lên tận trời, thoáng qua, mười tên mặc kim sắc khôi giáp, cầm trong tay trường thương khôi giáp nam tử xuất hiện ở phía sau hắn.

Toàn bộ là Chí cảnh!

Mười tên khôi giáp nam tử đối Dương Lang có chút thi lễ, sau đó đồng nói: “Bảy mươi hai chiến tướng, Kim Thương doanh gặp qua nguyên soái!”

Cùng lúc đó, ở trên tường thành, đột nhiên xuất hiện mười tên người đeo trường cung xanh biếc giáp nam tử!

Toàn bộ là Chí cảnh!

Mười tên xanh biếc giáp nam tử thu hồi trường cung, sau đó đối phía dưới Dương Lang có chút thi lễ, đồng nói: “Bảy mươi hai chiến tướng, Lục Giáp doanh gặp qua nguyên soái!”

Đắc đắc!

Lúc này, ba đạo tiếng vó ngựa đột nhiên vang lên, đón lấy, ba tên mặc màu đen khôi giáp, vượt. Cưỡi ba đầu hình dạng như ngựa nam tử từ trong thành nhảy ra, cuối cùng, ba người đứng tại Dương Lang sau lưng.

Ba người đối Dương Lang có chút thi lễ, “Bảy mươi hai chiến tướng, Kỵ Binh doanh, gặp qua nguyên soái!”

Hai mươi ba danh chiến tướng!

Bảy đại nguyên soái, bài danh ba vị trí đầu nguyên soái, có quyền điều động bảy mươi hai chiến, bất quá một lần chỉ có thể điều động một phần ba!

Dương Lang nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi không phải muốn chiến sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, “Sợ sao?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, An Nam Tĩnh nàng đột nhiên tay phải một chiêu.

Hưu!

Trên tường thành chuôi này Liệt Thiên lập tức bay đến trong tay nàng.

An Nam Tĩnh tay trái thả lỏng phía sau, tay phải cầm trong tay Liệt Thiên, nàng nhìn lướt qua Dương Lang bọn người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Muốn sống hay là chết?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1635: Tên ta, viết ngược lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1630 Chương: Tên ta, viết ngược lại!

Muốn sống hay là chết!

Giữa sân đám người lần nữa bị An Nam Tĩnh lời nói cho chấn kinh!

Lão thiên, hai mươi ba danh Chí cảnh a!

Cái này hai mươi ba danh Chí cảnh cũng không phải giống như Chí cảnh, những này, là Dương gia bảy mươi hai chiến, là Dương gia tinh anh cường giả a!

Những người này là không có trình độ, có thể nói, bọn hắn mỗi một cái, cũng sẽ không so cái kia Dương Hư yếu!

Ngoại trừ cái này hai mươi ba danh Chí cảnh cường giả, còn có một tên nửa bước Chân cảnh cường giả a!

Một tên nửa bước Chân cảnh, tăng thêm hai mươi ba danh Chí cảnh, cái này đội hình, đủ để quét ngang rất nhiều đại thế giới. Đừng nói rất nhiều đại thế giới, liền xem như Chân cảnh cường giả chỉ sợ đều có thể vây giết.

Mà cái này An Nam Tĩnh, chỉ là Luân Hồi cảnh!

Chỉ là Luân Hồi cảnh!

Một bên, Lục Ly Ca nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, mí mắt trực nhảy, nữ nhân này, có chút nghịch thiên a!

Chớ nhìn hắn hiện tại có chút trấn định, kỳ thật hắn hiện tại cũng muốn chết.

Hai mươi ba danh Chí cảnh tăng thêm một tên nửa bước Chân cảnh cường giả, cái này đội hình, cho người tuyệt vọng a!

Dương Diệp nhìn xem An Nam Tĩnh hồi lâu, sau đó nói: “Không muốn sống.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Dương Lang, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Xuất hiện lần nữa lúc, đã ở cái kia Dương Lang trước mặt, đón lấy, trong tay Liệt Thiên bỗng nhiên đâm ra.

Thương ra như sấm, nhanh như Thiểm Điện!

Dương Lang hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh cùng Dương Lang riêng phần mình hướng sau liên tục nhanh lùi lại, rất nhanh, An Nam Tĩnh ngừng lại, nhưng là cái kia Dương Lang còn tại lui. Ở lui gần chừng năm mươi trượng lúc, kỳ tài dừng lại!

Chấn kinh!

Mọi người chấn kinh!

Giữa sân, mọi người ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh trên thân, khiếp sợ trong lòng đã đến mức độ không còn gì hơn.

Ở An Nam Tĩnh trước đó hoàn ngược Dương Hư lúc, đám người liền biết, nàng rất mạnh, nhưng là, đám người không nghĩ tới, nàng mạnh như vậy!

Cái này Dương Lang thế nhưng là nửa bước Chân cảnh cường giả a!

Nhưng mà, lần này giao phong lại là rơi xuống hạ phong!

Nơi xa, Dương Lang thần sắc cũng là dần dần ngưng trọng lên, An Nam Tĩnh thực lực, cũng là vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Đối diện, An Nam Tĩnh sau khi dừng lại, nàng chân phải có chút lui lại, mũi chân nhẹ nhàng chống đỡ tại mặt đất, tay phải chậm rãi nắm chặt trong tay Liệt Thiên, sau một khắc, nàng thân khởi môi son, “Quán Nguyệt!”

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải mũi chân bỗng nhiên trừng một cái, trong chốc lát, cả người hóa thành một vệt kim quang mãnh liệt bắn mà ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, doạ người vô cùng.

Nơi xa, Dương Lang hai mắt nhắm lại, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, làm quyền cầm một khắc này, chung quanh hắn không gian trực tiếp bóp méo, yên lặng một cái chớp mắt, hắn bỗng nhiên hướng phía trước đấm ra một quyền.

Xoạt xoạt!

Quyền ra, không gian xung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh đã tới.

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, đón lấy, một cỗ kinh khủng khí lãng bỗng nhiên từ trước đó Dương Lang chỗ đứng khuếch tán đầy trời. Bất quá thoáng qua, cái kia cỗ khí sóng chính là bị một vệt kim quang cho xé rách nát bấy.

Giữa sân trong nháy mắt khôi phục lại bình tĩnh!

Mà lúc này, An Nam Tĩnh đứng ở Dương Lang vị trí cũ, nhưng là Dương Lang lại là đã ở trăm trượng có hơn! Không chỉ có như thế, hắn toàn bộ cánh tay phải đã hoàn toàn rạn nứt đầy trời, tiên huyết không ngừng từ trong đó tràn ra, trong khoảnh khắc liền đem hắn toàn bộ cánh tay biến thành một cái huyết cánh tay.

Lần thứ hai giao phong, Dương Lang lần nữa rơi xuống hạ phong!

Đúng lúc này, xa xa An Nam Tĩnh đột nhiên mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, trong chốc lát, nàng cả người như là một cái cất cánh hồ điệp giống như cả người hướng phía Dương Lang nhẹ nhàng đi qua, khi đi tới Dương Lang đỉnh đầu không sai biệt lắm một trượng khoảng cách lúc, nàng hai tay nắm trong tay Liệt Thiên đối cái kia Dương Lang bỗng nhiên tựu là một bổ: “Trảm hư!”

Xoạt xoạt!

Làm An Nam Tĩnh thanh âm vang lên một khắc này, phương viên vạn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời!

An Nam Tĩnh phía dưới, cái kia Dương Lang hai mắt nhắm lại, trong mắt vô cùng ngưng trọng, sau một khắc, hắn thủ đoạn khẽ động, một bên màu đen khiên tròn xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, tay phải hắn nắm lá chắn hướng lên trên bỗng nhiên một cái trên đỉnh!

Đang!

Một đạo chói tai âm thanh ở trong sân đột nhiên vang lên, ngay sau đó, ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Dương Lang ngay cả người mang lá chắn hướng sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, trọn vẹn lui hơn năm trăm trượng mới dừng lại!

“Liệt Thiên!”

Đúng lúc này, giữa sân vang lên lần nữa An Nam Tĩnh thanh âm.

Đám người nhìn về phía An Nam Tĩnh, chỉ thấy An Nam Tĩnh thân thể có chút một bên, nàng tay phải nắm thật chặt trong tay Liệt Thiên, mũi chân nhẹ nhàng xoay tròn, cả người ba trăm sáu mươi tốc độ một cái tại chỗ xoay tròn, sau đó trong tay Liệt Thiên đối xa xa Dương Lang bỗng nhiên tựu là ném một cái!

Xùy!

Liệt Thiên hóa thành một vệt kim quang bắn nhanh ra như điện, những nơi đi qua, không gian đều bị xé rách nát bấy.

Nơi xa, cái kia Dương Lang đồng tử hơi co lại, không dám khinh thường, một cỗ khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bao phủ mà ra, cùng lúc đó, trong tay hắn cái kia mặt hắc thuẫn bay thẳng hướng về phía An Nam Tĩnh trong tay chuôi này Liệt Thiên!

Đón lấy, hai tay của hắn hướng phía trước nhô ra, sau đó chất chồng bỗng nhiên hướng phía trước tựu là chấn động, song chưởng ra, không gian chung quanh trực tiếp như là thủy triều giống như tầng tầng lớp lớp hướng phía trước mặt hắn chấn động mà ra!

Bành!

Cái kia mặt hắc thuẫn mới vừa cùng Liệt Thiên tiếp xúc chính là trực tiếp nổ tung đầy trời, Liệt Thiên tốc độ không giảm, hướng phía cái kia Dương Lang điện xạ mà đi.

Xùy...

Làm Liệt Thiên tiến vào cái kia một mảnh gợn sóng không gian lúc, hai cỗ lực lượng chạm vào nhau, cái kia phiến gợn sóng không gian trực tiếp nổ tung đầy trời, nhưng mà Liệt Thiên tốc độ lại là vẫn như cũ không giảm!

Oanh!

Lúc này, cái kia một vùng không gian triệt để nát bấy đầy trời, ở ánh mắt mọi người bên trong, một bóng người từ cái này phiến vỡ vụn không gian bên trong bay ngược mà ra.

Đạo nhân ảnh này chính là Dương Lang!

Dương Lang đang bay trọn vẹn hơn một ngàn trượng sau mới dừng lại, mà hắn rơi xuống đất một khắc này, hắn trước mắt đại địa trực tiếp băng liệt đổ sụp! Cùng lúc đó, hắn hai chân xoa xoa mặt đất tiếp tục hướng sau liên tục nhanh lùi lại.

Ở lui gần mấy trăm trượng về sau, hắn mới dừng lại, vừa dừng lại, hắn trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết.

Tĩnh!

Chết giống như yên tĩnh!

Giữa sân ánh mắt mọi người đều rơi vào An Nam Tĩnh trên thân, lần này, đã không phải là chấn kinh, mà là rung động.

Luân Hồi cảnh đánh Chí cảnh, ở cái này hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ bên trong, cũng không phải là rất ly kỳ sự tình, bao quát là Luân Hồi cảnh chém giết Chí cảnh cường giả đều không phải là cái gì đặc biệt ly kỳ sự tình. Nhưng là, Luân Hồi cảnh chiến thắng nửa bước Chân cảnh, cái này vô cùng vô cùng ly kỳ.

Mà cái này An Nam Tĩnh không phải chiến thắng, mà là nghiền ép a!

Luân Hồi cảnh nghiền ép nửa bước Chân cảnh!

Giờ phút này, tất cả mọi người ở hiếu kỳ An Nam Tĩnh thân phận. Bởi vì trước đó, mọi người cũng chưa từng gặp qua An Nam Tĩnh, cũng chưa từng nghe qua An Nam Tĩnh.

Hư không bên trên.

Dương Cổ cùng Dương Tằng ánh mắt rơi vào trên người An Nam Tĩnh, trầm mặc một hồi về sau, Dương Cổ trầm giọng nói: “Nàng này, e là cho dù là ngươi ta, đều không nhất định có thể thắng dễ dàng nàng!”

Dương Tằng nhẹ gật đầu, “Cái này chỉ sợ còn không phải nàng thực lực chân chính, nàng thực lực chân chính...”

Nói đến đây, hai người thần sắc đều là ngưng trọng lên.

Nơi nào đó.

“Nàng này, thật mạnh!” Dương Giản sau lưng, cái kia áo xám lão giả trầm giọng.

Dương Giản nhìn phía xa An Nam Tĩnh hồi lâu, sau đó nói: “Rất mạnh.”

“Nàng này là ai?” Một bên khác, Cổ Tu nhìn về phía bên cạnh Dương Huyên, hỏi.

Dương Huyên nhìn thoáng qua xa xa An Nam Tĩnh, sau đó lắc đầu.

Cổ Tu nhìn thoáng qua Dương Huyên, không có đang nói chuyện.

Nơi xa.

Dương Lang lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh, “Luân Hồi cảnh... Ha ha, ta chưa hề nghĩ tới có một ngày sẽ bị một tên Luân Hồi cảnh áp chế. Tốt, rất tốt, quả nhiên là trường giang sóng sau đè sóng trước!”

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, chân rơi xuống, ở ánh mắt mọi người bên trong, một cỗ nhàn nhạt huyết mang xuất hiện ở chung quanh hắn, cùng lúc đó, trên mặt hắn đột nhiên xuất hiện từng cây huyết hồng sắc đường cong!

Mạch máu!

Giờ khắc này, Dương Lang toàn thân mạch máu đều phồng lên. Ở mạch máu nâng lên một khắc này, Dương Lang quanh thân khí tức lập tức điên cuồng tăng vọt, cùng lúc đó, hắn hai mắt cũng bắt đầu dần dần biến thành huyết hồng.

Huyết mạch chi lực!

Phong Ma huyết mạch!

“Vận dụng huyết mạch chi lực!”

Hư không bên trên, Dương Cổ trầm giọng nói: “Dương Lang gia hỏa này, là muốn liều mạng a!”

“Đương nhiên muốn liều mạng!”

Dương Cổ bên người, Dương Tằng nhạt tiếng nói: “Nếu là không liều mạng, hắn khả năng liền phải treo. Bé con này tại không có xuất toàn lực tình huống dưới liền đã cường đại như thế, nàng như xuất toàn lực, chậc chậc...” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Thực không ngăn cản sao?”

Dương Cổ khẽ lắc đầu, “Loại tình huống này, không ngăn cản được. Chí ít, ngươi ta không ngăn cản được.”

Dương Tằng lắc đầu, không có đang nói chuyện.

Phía dưới.

Làm kích hoạt Phong Ma huyết mạch về sau, Dương Lang thực lực lập tức tăng lên không biết bao nhiêu, trên người hắn phát ra khí tức cường đại, trực tiếp đem chung quanh những cái kia không gian chấn địa nổi lên từng đợt gợn sóng, doạ người vô cùng.

Dương Lang ngẩng đầu nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh, hắn trong mắt tràn đầy vẻ điên cuồng, “Tiếp tục đến!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, trường thương trong tay bỗng nhiên đâm ra.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh cả người trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn. Nàng vừa dừng lại, sau lưng nàng mấy ngàn trượng mặt đất trực tiếp rạn nứt đầy trời, đồng thời còn lấy tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi!

Lúc này, cái kia Dương Lang lần nữa biến mất tại nguyên chỗ, ở tại tiêu thất một khắc này, chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên!

Đây là tốc độ quá nhanh nguyên nhân tạo thành!

Mà nơi xa, An Nam Tĩnh lần nữa bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn!

“Ngươi không phải rất mạnh sao?”

Dương Lang chậm rãi hướng phía An Nam Tĩnh đi đến, hắn mỗi đi một bước, chung quanh hắn không gian chính là kịch liệt run lên.

Một bên, Dương Diệp liền muốn ra tay, An Nam Tĩnh lại là lắc đầu, “Ta.”

Nói, nàng tay phải ngả vào sau đầu bắt lấy đuôi tóc, sau đó đem quấn ở trên cổ của mình. Đón lấy, tay nàng nắm trường thương hướng phía cái kia Dương Lang đi đến, “Ba chiêu không giết được ngươi, tên ta, viết ngược lại!”

Đám người: “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1636: Cạo chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1631 Chương: Cạo chết!

Ba chiêu?

Giữa sân mọi người sửng sốt, ba chiêu giết thôi động huyết mạch chi lực Dương Lang?

Không thể không nói, lần này, giữa sân vô số người đều cảm thấy An Nam Tĩnh nói lời nói có chút quá. Nếu như nàng là Chí cảnh, mọi người có lẽ sẽ còn tin tưởng, nhưng là, nàng không phải, nàng chỉ là một tên Luân Hồi cảnh!

Tại mọi người xem ra, lúc này Dương Lang, có thể ở trong vòng ba chiêu giết hắn, ngoại trừ hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ cấp cao nhất mấy cái kia yêu nghiệt bên ngoài, chỉ có Chân cảnh cường giả.

“Ba chiêu giết ta?”

Dương Lang ngây cả người, sau đó điên cuồng phá lên cười, cười một lát sau, “Ba chiêu giết ta? Thật sự là buồn cười, tiểu nữ oa, ta thừa nhận, thực lực ngươi rất mạnh, nhưng là, ba chiêu giết ta? Đừng nói ngươi, liền xem như Chân cảnh cường giả cũng làm không được, chẳng lẽ lại, ngươi so Chân cảnh cường giả còn mạnh hơn?”

An Nam Tĩnh không nói nhảm, nàng hướng phía trước bước ra một bước, chân rơi vào nhất nhất

Oanh!

Một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ trong cơ thể nàng bạo dũng mà ra.

Quyền ý!

Quy nguyên cảnh quyền ý!

Đám người nao nao, lập tức lắc đầu, quy nguyên cảnh quyền ý mặc dù cũng rất mạnh, nhưng là, nếu như muốn bằng mượn cái này quy nguyên cảnh quyền ý trong vòng ba chiêu giết Dương Lang, cái kia không thể nghi ngờ là người si nói mộng. Đừng nói quy nguyên cảnh quyền ý, liền xem như Chí cảnh quyền ý đều không được!

Nơi xa, Dương Lang khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Đây chính là lá bài tẩy của ngươi?”

An Nam Tĩnh không nói gì, nàng tiếp tục hướng phía Dương Lang đi đến, làm đi hai bước sau nhất nhất

Oanh!

Lại một cỗ ý cảnh từ An Nam Tĩnh thể nội bừng lên.

Chiến ý!

Quy nguyên cảnh chiến ý!

Hai loại quy nguyên cảnh ý cảnh!

Giờ khắc này, vô số người thần sắc có chút ngưng trọng lên, hai loại ý cảnh, hơn nữa còn đều là quy nguyên cảnh, đây quả thật là được tính là thiên tài bên trong thiên tài. Bất quá, đám người vẫn như cũ không coi trọng An Nam Tĩnh, bởi vì Dương Diệp tựu có hai loại ý cảnh, trong đó một loại hay là Chí cảnh.

Mà Dương Diệp cũng vô pháp ở trong vòng ba chiêu giết một tên kích hoạt huyết mạch nửa bước Chân cảnh cường giả!

Nơi xa, Dương Lang lãnh tiếu, “Hai loại ý cảnh, khó được, còn gì nữa không?”

Oanh!

Đúng lúc này, lại một cỗ ý cảnh từ An Nam Tĩnh thể nội bừng lên.

Thương ý!

Quy nguyên cảnh thương ý!

Giờ khắc này, giữa sân vô số người thần sắc động dung.

Hai loại ý cảnh, mặc dù hiếm lạ, không phải đặc biệt hiếm lạ, bởi vì ở cái này Trung Thiên vũ trụ, lĩnh ngộ hai loại ý cảnh người, cũng không ít. Nhưng là, ba loại ý cảnh liền có chút ly kỳ. Phải biết, vô số người nghèo nhất sinh đều không thể lĩnh ngộ một loại ý cảnh!

Mà coi như lĩnh ngộ, như muốn tăng lên, đó cũng là vô cùng khó khăn, mà muốn tăng lên hai loại ý cảnh, kia liền càng khó khăn. Còn tăng lên ba loại ý cảnh... Độ khó kia, căn bản không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh ba loại ý cảnh đều là quy nguyên cảnh!

Nơi xa, Dương Lang khóe miệng nụ cười đọng lại.

Nhưng mà còn chưa kết thúc, đúng lúc này, lại một cỗ ý cảnh từ An Nam Tĩnh thể nội bừng lên.

Chưởng ý!

Quy nguyên cảnh chưởng ý!

Giờ khắc này, mọi người sửng sốt.

Nhưng mà, đúng lúc này, lại là hai cỗ ý cảnh từ An Nam Tĩnh thể nội bừng lên.

Nhanh chi ý cảnh!

Lực chi ý cảnh!

Đều là quy nguyên cảnh ý cảnh, sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh!

Giờ khắc này, tất cả mọi người đã ngây ra như phỗng, mà một bên cái kia Dương Lang nụ cười đã triệt để cứng đờ, ở trong đó trong mắt, tràn đầy khó có thể tin!

Sáu loại ý cảnh!

Sáu loại quy nguyên cảnh ý cảnh!

Nếu như nói ba loại ý cảnh là thiên tài trong thiên tài, cái kia sáu loại ý cảnh, liền đã không phải thiên tài có thể hình dung.

Tuyệt thế yêu nghiệt!

Chân chính tuyệt thế yêu nghiệt!

Từ nay về sau, hệ ngân hà ngàn vũ trụ thế hệ tuổi trẻ đỉnh cấp yêu nghiệt bên trong, sẽ tại nhiều một người!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc.

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh chung quanh cái kia sáu cỗ ý cảnh đột nhiên bắt đầu dung hợp, ở ánh mắt mọi người bên trong, sáu loại ý cảnh cuối cùng dung hợp thành một cỗ hoàn toàn mới ý cảnh!

Dung hợp!

Mọi người trong lòng đã không phải là chấn kinh, mà là rung động, vô cùng rung động! Ý cảnh dung hợp, đó là vô cùng vô cùng khó khăn, cái này so lĩnh ngộ ý cảnh cùng tăng lên ý cảnh còn khó hơn. Bởi vì mỗi một loại ý cảnh đều có tính đặc thù, muốn để hai loại không giống thuộc tính ý cảnh dung hợp, có thể tưởng tượng, đó là cỡ nào không dễ dàng!

Mà muốn để sáu loại ý cảnh dung hợp lẫn nhau, đó đã không phải là không dễ dàng, mà là vô cùng vô cùng chuyện nghịch thiên!

Nhưng là hiện tại, An Nam Tĩnh đem dung hợp!

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Còn nhớ rõ ở Vũ gia lúc, ta nói ta còn có một chiêu không có luyện thành sự tình sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nhớ kỹ, như thế, ngươi bây giờ luyện là được rồi?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Luyện xong rồi!”

Nói, nàng hướng phía trước bước ra một bước.

Oanh!

An Nam Tĩnh quanh thân phát ra cái kia cỗ ý cảnh khí tức ầm vang tăng vọt, rất nhanh, ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia cỗ ý cảnh khí tức càng ngày càng mạnh càng ngày càng mạnh...

Xoạt xoạt!

Đúng lúc này, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian đột nhiên rạn nứt đầy trời!

Giờ khắc này, mọi người con mắt trợn tròn. Không chỉ có người khác, giờ phút này Dương Diệp con mắt cũng trợn tròn.

Chí cảnh!

Chí cảnh ý cảnh!

Hư không bên trên, Dương Cổ nhìn xem An Nam Tĩnh sau một hồi, sau đó nói: “Bé con này thiên phú, khả năng không kém Liêm Sương.”

Dương Cổ bên người, Dương Tằng nhẹ gật đầu, “Xác thực!”

Phía dưới, An Nam Tĩnh đối diện cái kia Dương Lang sắc mặt khó coi tới cực điểm, hắn biết, gặp được loại kia truyền thuyết cấp bậc yêu nghiệt.

Ở thế gian này, có một loại người, không thể dùng lẽ thường để cân nhắc loại người này, không hề nghi ngờ, An Nam Tĩnh là thuộc về loại người này!

Đúng lúc này, xa xa An Nam Tĩnh mũi chân đột nhiên nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, trong chốc lát, nàng cả người như là một chi tên rời cung giống như bắn nhanh ra như điện.

Xoạt xoạt!

An Nam Tĩnh những nơi đi qua, không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời, trên người nàng phát ra cường đại ý cảnh, trực tiếp đem xa như vậy chỗ Dương Lang chấn địa liên tiếp lui về phía sau.

Nơi xa, Dương Lang trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, trên người hắn huyết mang càng ngày càng mạnh, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên đạp mạnh, cả người hóa thành một đạo hồng mang bắn nhanh ra như điện.

Oanh!

Nơi xa không gian đột nhiên kịch liệt run lên, một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở trong sân ầm vang vang vọng, đón lấy, một bóng người trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Dương Lang!

Mà đúng lúc này, nơi xa không trung An Nam Tĩnh đột nhiên nắm trường thương đối cái kia Dương Lang bỗng nhiên ném một cái.

Trường thương ra, một vệt kim quang ở trong sân chợt lóe lên.

Xùy!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, trường thương trực tiếp từ cái này cắm vào cái kia Dương Lang nơi vai phải, đón lấy, trong đó lực lượng cường đại mang theo cái kia Dương Lang hướng sau bay ngược mà đi, cuối cùng, trường thương trực tiếp đem cái kia Dương Lang đính tại xa như vậy chỗ Thiên Cơ thành trên tường thành.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người bắn nhanh ra như điện, bất quá, ngay tại nàng muốn tiếp cận ngày đó cơ thành lúc, một cái lục sắc tiễn đột nhiên phá không mà tới đi tới trước mặt của nàng, An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, đấm ra một quyền!

Oanh!

Giản ầm vang vỡ vụn, nhưng mà lúc này, lại là một mũi tên xuất hiện ở trước mặt của nàng, không chỉ có như thế, ở mũi tên này phía sau, còn có tám mũi tên, chín mũi tên đầu đuôi tương liên, tựa như một đạo lục sắc thiểm điện, đâm thẳng An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh không tránh không né, tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng nhô ra, sau một khắc, nàng tay phải hóa chưởng đối trước mặt không gian bỗng nhiên tựu là chấn động.

Một cỗ cường đại lực lượng từ trong bàn tay nàng đổ xuống mà ra.

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, chín cầm xanh biếc tiễn ầm vang vỡ vụn, nhưng là An Nam Tĩnh cũng là bị ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại cho chấn địa lui trọn vẹn ngàn trượng!

Chín mũi tên, tập hợp chín tên Chí cảnh cường giả lực lượng, một kích này lực lượng, đã vượt qua trước đó Dương Lang lực lượng!

Một bên, An Nam Tĩnh vừa dừng lại, một thanh trường thương chính là phá không mà tới, An Nam Tĩnh sắc mặt không thay đổi, đấm ra một quyền.

Oanh!

Chuôi này trường thương trực tiếp bị oanh bay ngược mà quay về, mà lúc này, lại một thanh trường thương đi tới trước mặt của nàng. An Nam Tĩnh trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, thân thể nàng có chút một bên, tay phải hướng phía trước tìm tòi, tựu là cái này tìm tòi, nàng tay phải trực tiếp bắt lấy chuôi này trường thương, trong đó lực lượng cường đại chấn địa nàng hướng sau liền lùi lại.

Bất quá ở lui vẫn chưa tới một trượng khoảng cách nàng tựu ngừng lại, đón lấy, nàng tại chỗ xoay người một cái, sau đó nắm tay bên trong trường thương đối nơi xa bỗng nhiên tựu là ném một cái.

Ngoài mấy trăm trượng, một tên kim giáp nam tử biến sắc, tay phải hắn vội vàng nhô ra, đồng dạng, hắn cũng cầm chuôi này trường thương, nhưng là, ở hắn nắm chặt trường thương một khắc này, sắc mặt hắn lập tức kịch biến, bởi vì trong đó lực lượng cường đại trực tiếp làm cho hắn toàn bộ cánh tay băng liệt đầy trời!

Trường thương tiến quân thần tốc, trực tiếp cắm vào trước ngực của hắn, bất quá, trường thương cắm thẳng vào không đến năm phân lúc liền ngừng, bởi vì nam tử cái tay còn lại gắt gao bắt lấy chuôi này trường thương thân thương.

Nhưng là ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại lại là đem chấn địa bay ngược mà ra, cái này vừa bay, trọn vẹn bay ngàn trượng sau mới dừng lại, hắn sau khi dừng lại y nguyên còn tại không ngừng lùi lại, thẳng đến hắn thân thể đâm vào trên tường thành mới dừng lại, nhưng là giờ phút này, trường thương đã xuyên qua thân thể của hắn, đem hắn đính tại thành tường kia lên!

Nơi xa, An Nam Tĩnh ném ra chuôi này trường thương về sau, nàng chính là thả người nhảy lên, hướng phía cái kia Dương Lang chỗ vọt tới, bất quá rất nhanh, chín tên kim giáp nam tử ngăn tại nàng trước mặt, sau một khắc, chín chuôi trường thương cùng nhau đâm ra.

Oanh!

Ở chín người liên thủ một kích toàn lực dưới, An Nam Tĩnh lần nữa bị chấn đến ngàn trượng có hơn. Lúc này, chín người kia liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, một đạo kiếm quang chui vào chín người kia bên trong.

Oanh!

Kiếm quang rơi xuống đất, thoáng qua, kiếm quang chính là biến thành một cỗ huyết mang, huyết mang xuất hiện, ẩn chứa trong đó cường đại sát ý trực tiếp đem chín người kia chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng.

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên người, sau đó nàng tay ngọc khẽ vẫy.

Hưu!

Nơi xa thành tường kia trên Liệt Thiên lập tức hóa thành một vệt kim quang bay đến trong tay nàng, đón lấy, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Như thế làm?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa như vậy chỗ hai mươi ba danh chiến tướng, sau đó nói: “Cạo chết!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1637: Dưỡng hồn thụ!

1632 Chương: Dưỡng hồn thụ!

Giờ phút này, tất cả mọi người nhìn về phía trong thành.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng nhìn về phía Thiên Cơ thành, lúc này, Thiên Cơ thành cửa thành đột nhiên đánh đầy trời, đón lấy, một người trung niên nam tử từ trong đó đi ra.

Khi nhìn thấy nam tử trung niên lúc, cái kia hai mươi ba vị chiến tướng lập tức cùng nhau đối nam tử trung niên một gối quỳ xuống, sau đó đồng nói: “Gặp qua thống lĩnh!”

Thống lĩnh!

Bảy mươi hai chiến tướng thống lĩnh, Dương Chân!

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc lên, bởi vì cái này Dương Chân, là Chân cảnh cường giả!

Lại một vị Chân cảnh cường giả!

Dương Chân nhìn lướt qua cái kia hai mươi vị chiến tướng, sau đó khẽ gật đầu, “Đứng lên đi.”

Hai mươi ba vị chiến tướng lập tức đứng dậy, sau đó cung kính đứng ở Dương Chân sau lưng.

Dương Chân nhìn về phía An Nam Tĩnh, hắn đánh giá một chút An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Ngươi tựa hồ, không phải Dương gia người.”

“Có quan hệ?” An Nam Tĩnh hỏi.

“Đương nhiên!”

Dương Chân nói: “Dương Diệp cùng Dương Hư ông cháu, còn có Dương Lang nguyên soái, cùng ta bảy mươi hai chiến tướng tại như thế náo, vậy cũng là chúng ta Dương gia nội bộ sự tình. Nhưng là, ngươi là người ngoài. Ứng phó ngoại nhân, Dương gia là không biết dùng nội bộ phương thức mà đối đãi, hiểu chưa?”

“Nàng là thê tử của ta!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Xem như Dương gia người sao?”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Chân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, "Dương gia con dâu, đương nhiên tính." Nói, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Sự tình đến đây chấm dứt, như thế nào? Bởi vì đang nháo đi xuống, chúng ta Dương gia đều sẽ không thương nổi."

Chí cảnh cường giả đối Dương gia tới nói, cũng là tương đối ít, chớ nói chi là nửa bước Chân cảnh. Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tại giết tiếp, trận này trung nhị mười ba danh chiến tướng, có thể sẽ toàn quân bị diệt, coi như không toàn quân bị tiêu diệt, khẳng định cũng sẽ chết chí ít chín thành!

Chết hơn hai mươi danh chiến tướng, Dương gia đều không thương nổi!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ngươi nghĩ thế nào dừng ở đây!"

Dương Chân trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn đưa tay hướng phía bên phải một chưởng vỗ ra.

Oanh!

Nơi xa, thành tường kia bên trên Dương Yên cùng Dương Hư linh hồn ầm vang vỡ vụn, hóa thành hư vô.

Dương Chân ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Như vậy có thể sao?"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nơi xa cách đó không xa bị An Nam Tĩnh trọng thương Dương Lang, lúc này, Dương Chân lắc đầu, "Hắn không tại ta bên trong phạm vi quản hạt, ta không có quyền lợi giết hắn. Bất quá, nếu như ngươi muốn giết hắn, ta sẽ không ngăn cản. Nhưng là, ta đề nghị ngươi khác làm như thế."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Dù sao, ngươi bây giờ vẫn rất yếu."

Dương Diệp nói: "Ngươi nói hắn về sau có thể hay không trả thù ta?"

Dương Chân nhẹ gật đầu, "Sẽ."

Tất cả mọi người biết hội, bởi vì Dương Lang là một cái nguyên soái, nắm giữ Dương gia rất nhiều binh lực. Mà Dương Diệp là Dương gia thiếu gia, một khi Dương Diệp biến thành thế tử, phải nói, một khi hắn sau này trở thành Dương gia gia chủ, khi đó, Dương Lang hạ tràng sẽ như thế nào?

Cho nên, Dương Lang khẳng định sẽ không tiếc bất cứ giá nào diệt trừ Dương Diệp.

Một bên, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Ta cũng biết hắn sẽ.” Nói xong, hắn giơ kiếm đối nơi xa vung lên.

Xùy!

Một đạo kiếm khí lập tức vạch phá bầu trời hướng phía Dương Lang kích xạ mà đi, nhưng mà, ngay tại đạo kiếm khí kia muốn đánh vào Dương Lang trên thân lúc, một tên lão giả tóc trắng đột nhiên xuất hiện ở Dương Lang trước mặt, đón lấy, tay phải hắn vung lên.

Oanh!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức nổ tung đầy trời, thoáng qua hóa thành hư vô.

Chân cảnh cường giả!

Lại gặp Chân cảnh cường giả!

Lão giả tóc trắng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ta gọi Dương Thận, bảy đại nguyên soái bên trong, bài danh thứ hai, ngươi muốn báo thù, ngày sau cứ tới tìm ta.” Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, tới tiêu thất, còn có cái kia thoi thóp Dương Lang.

Dương Thận!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta nhớ kỹ.” Nói xong, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh nói: “Chúng ta đi thôi.”

Nói xong, Dương Diệp một đoàn người hướng phía trong thành đi đến. Bất quá, ngay tại hắn muốn đi vào trong thành lúc, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trên, sau đó lại nói: “Ta cũng là Dương gia thiếu gia, ta hẳn là cũng có chuyên môn phủ đệ, đúng không?”

Hư không, trầm mặc một cái chớp mắt, một thanh âm truyền đến, “Đương nhiên.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng An Nam Tĩnh còn có Lục Ly Ca tiến nhập trong thành.

Dương Diệp ba người rời đi về sau, Dương Chân quay đầu nhìn lướt qua nơi xa, sau đó nói: “Chư vị thiếu gia xem kịch hẳn là nhìn đi.”

“Còn không có!”

Lúc này, cái kia Dương Giản cùng cái kia áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Chân cách đó không xa, Dương Giản cười cười, nói: “Hôm nay tuồng vui này, rất đặc sắc, không phải sao?”

Dương Chân nhạt tiếng nói: “Có hắn gia nhập, ta tin tưởng, thế tử chi tranh càng thêm đặc sắc, không phải sao?”

Dương Giản nhẹ gật đầu, “Cái này không tốt hơn sao?”

Dương Chân nói: “Đối với Dương gia tới nói, rất tốt, nhưng là đối với chư vị thiếu gia, chỉ sợ cũng không có tốt như vậy.”

Dương Giản khẽ lắc đầu, sau đó cười nói: “Thế tử chi tranh, từ trước đến nay đều là tàn khốc. Dương Chân thống lĩnh, cáo từ.” Nói xong, hắn cùng sau lưng áo xám lão giả tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà lúc này, cái kia Dương Hình cùng một lão giả cũng đi ra, Dương Hình đối Dương Giản ôm quyền, liền muốn rời khỏi, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ Dương Hình sau lưng truyền đến, “Thất đệ, hôm nay như thế biết điều như vậy?”

Dương Hình quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tên mặc bạch bào, cầm trong tay quạt xếp nam tử chính hướng hắn chậm rãi đi tới.

Dương Nho!

Dương gia Tứ thiếu gia!

Dương Nho đi tới Dương Hình trước mặt, sau đó cười nói: “Theo ta được biết, Thất đệ có hai cái đông tây bị mất. Mà hai tên này, giống như ngay tại chúng ta vị này mới xuất hiện thập đệ trong tay đâu. Nguyên bản, ta còn muốn nhìn xem Thất đệ ra tay, đại triển thần uy, đáng tiếc Thất đệ lại là đột nhiên biến điệu thấp. Chẳng lẽ lại, Thất đệ là sợ cái kia Dương Diệp?”

Dương Hình lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Nho, “Lão tứ, nghĩ luyện một chút?”

Dương Nho lắc đầu, “Lão Thất, ta không muốn cố ý trào phúng ngươi ý tứ. Ngươi tứ ca ta còn không có nhàm chán như vậy, tứ ca lần này tới tìm ngươi, là muốn cùng ngươi thương lượng chút chuyện. Ngươi cũng thấy đấy, cái này Dương Diệp chính mình thực lực giống như này cường đại, bên người còn có cái kia nữ tử thần bí, chậc chậc...”

Dương Hình trầm mặc.

Lúc này, Dương Nho lại nói: “Tìm một chỗ tâm sự?”

Dương Hình trầm mặc một lát, sau đó quay người hướng trong thành đi đến.

Nhìn thấy một màn này, Dương Nho khóe miệng lập tức nổi lên một vòng nụ cười, sau đó thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Chân nhìn về phía nơi xa, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua vị trí kia, sau một khắc, tay phải hắn một trảo.

Oanh!

Cái kia một chỗ, không gian bắt đầu vặn vẹo, thoáng qua, Dương Huyên ba người từ trong đó vọt ra.

Dương Chân ánh mắt trực tiếp rơi vào Dương Huyên trên thân, sau đó nói: “Tại sao muốn tìm hắn trở về?”

Dương Huyên trầm mặc.

Dương Chân lạnh lùng nhìn xem Dương Huyên, “Nếu ngươi không phải đại ca muội muội, hôm nay ta liền tự mình tệ ngươi.” Nói xong, hắn quay người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân cái kia hơn hai mươi vị chiến tướng cũng là thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Huyên trầm mặc hồi lâu, sau đó cũng tiêu thất ngay tại chỗ.

“Nữ tử kia là ai?” Cổ Tu trầm giọng nói: “Nàng này thiên phú, quả nhiên là kỳ tài ngút trời, có nàng tại Dương Diệp bên người...”

Thiên Hồ trầm mặc.

An Nam Tĩnh bày ra tiềm lực cùng thực lực, thực quá kinh khủng. Không chỉ có bọn hắn, kỳ thật toàn bộ Dương gia cũng vì đó động dung.

Rất nhanh, An Nam Tĩnh ba chữ rất nhanh truyền khắp toàn bộ hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, mà Dương Diệp thì hoàn toàn bị An Nam Tĩnh quang mang bao trùm. Kỳ thật, nếu như không có An Nam Tĩnh, vậy lần này nổi danh, khẳng định là Dương Diệp.

Nhưng cũng tiếc chính là có An Nam Tĩnh!

Diệp phủ.

Lần này, Dương Diệp tại Thiên Cơ thành có phủ đệ của mình. Bất quá, không có thị vệ. Dương gia cũng sẽ không chuyên môn phái người đến bảo hộ hắn, không chỉ có hắn, còn lại những cái kia thiếu gia đều không có đãi ngộ này, những cái kia thiếu gia có thủ hạ, phần lớn đều là bồi dưỡng thế lực, hoặc chính mình lôi kéo cường giả.

Mà Dương Diệp, không có cái gì!

Tiến vào Diệp phủ về sau, An Nam Tĩnh chính là thân hình khẽ động, đi tới Diệp phủ trên không, sau đó xếp bằng ở hư không, tại nàng bên người, là Liệt Thiên.

Mà cái kia Lục Ly Ca thì là canh giữ ở Diệp phủ cửa.

Về phần Dương Diệp, Dương Diệp vừa tiến vào Diệp phủ về sau, lập tức liền tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Vừa mới tiến Hồng Mông Tháp, Dương Diệp chính là ngẩn người, bởi vì chung quanh phiêu đãng rất nhiều sương mù màu trắng, những sương mù này cực kỳ nồng đậm, đã đạt đến thực chất hóa.

Linh khí!

Những này sương mù màu trắng, toàn bộ đều là linh khí!

Tiểu Bạch!

Khẳng định tiểu Bạch làm!

Dương Diệp thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, hắn tìm được Tiểu Bạch. Tại Tiểu Bạch trước mặt, là cái kia hư ảo Tiểu Thiên, mà lúc này, Tiểu Bạch chính ôm Tiểu Thiên không ngừng khóc, vô số linh khí không ngừng từ khóe mắt nàng tràn ra.

Tại nàng bên cạnh Tử Nhi thì mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ.

Dương Diệp đi tới Tiểu Bạch bên người, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn một chút Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, sau một khắc, nàng bay thẳng đến Dương Diệp trước mặt, sau đó ôm Dương Diệp khóc lên, trong chốc lát, Dương Diệp trực tiếp bị một cỗ sương mù màu trắng bao phủ lại.

Dương Diệp: “...”

Quá một hồi lâu, tại Dương Diệp an ủi dưới, Tiểu Bạch mới dần dần bình tĩnh trở lại. Dương Diệp ôm Tiểu Bạch, nhìn về phía trước mặt Tiểu Thiên, lúc này, Tiểu Thiên đã lâm vào hôn mê, không có cách, trước đó nàng bị thương thực sự thực sự quá nặng đi.

Có thể nói, nếu như không phải Hồng Mông Tử Khí, Tiểu Thiên khả năng đã triệt để tại thế gian này biến mất.

Đáng tiếc là, Tiểu Thiên là linh hồn thể, bị thương chính là linh hồn, Hồng Mông Tử Khí mặc dù đối linh hồn cũng muốn hiệu, nhưng là hiệu quả lại không lớn như vậy. Bằng không thì, năm đó hắn tựu có thể tỉnh lại Tiểu Thất.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch rời đi Hồng Mông Tháp, sau đó thân hình hắn run lên, tiêu thất tại Diệp phủ.

Nhìn thấy Dương Diệp rời đi Diệp phủ, An Nam Tĩnh cùng Lục Ly Ca cũng liền bận bịu đi theo.

Rất nhanh, Dương Diệp đi vào Phụng Tiên các tìm được Dương Huyên.

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên, “Ngươi biết như thế tỉnh lại nàng, đồng thời để nàng triệt để khôi phục, đúng không?”

Dương Huyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Dưỡng Hồn mộc, Chí cảnh cấp bậc Dưỡng Hồn mộc, có thể tồn trữ linh hồn, có thể tăng mạnh mẽ linh hồn, càng có thể tư dưỡng linh hồn.”

Dương Diệp nói: “Nơi nào có?”

“Khô gia!”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Nhà bọn hắn có dưỡng hồn thụ, cho đến trước mắt, đã biết duy nhất một viên.”

Dương Diệp xoay người rời đi.

“Ngươi đi đâu!” Dương Huyên đạo.

“Khô gia!”

Dương Diệp cũng không quay đầu lại.

“Khô gia không dễ chọc, ngươi khác xúc động!” Dương Huyên vội vàng nói.

“Ta đi cùng bọn hắn giảng đạo lý!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người đã tiêu thất tại giữa sân.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1638: Tiểu Bạch, mượn kiếm dùng một lát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1633 Chương: Tiểu Bạch, mượn kiếm dùng một lát!

Giảng đạo lý?

Dương Huyên nao nao, sau đó nàng thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Phụng Tiên các bên ngoài, Dương Huyên lần nữa ngăn cản Dương Diệp.

Dương Huyên nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta biết thực lực ngươi rất mạnh, còn có cô bé kia ở bên người ngươi, nhưng là, Khô gia không dễ chọc, minh bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Mấy đại thế gia cũng không tốt gây, ta minh bạch.”

“Ngươi minh bạch sao còn muốn đi?” Dương Huyên hỏi.

Dương Diệp nhìn Dương Huyên một chút, sau đó nói: “Ta lại không phải đi đoạt, ta muốn đi mượn.”

“Bọn hắn nếu là không mượn đây?” Dương Huyên hỏi.

“Vậy liền trộm!” Dương Diệp đạo.

“Trộm không đến đây?” Dương Huyên lại hỏi.

"Vậy liền đoạt!' Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên.

Dương Huyên khóe mắt vi nhảy, nàng nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Khô gia đều là nhất mạch đơn truyền, nhân số cực ít, nhưng là...”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Bát đại thế gia, Doanh gia mạnh nhất, tiếp theo là chúng ta Dương gia cùng Vũ gia, nhưng là, ngươi cũng đã biết, liền xem như Doanh gia, cũng sẽ không đi tuỳ tiện trêu chọc Khô gia! Không chỉ có Doanh gia, liền xem như ta Dương gia tử đệ, cũng sẽ không tuỳ tiện đi trêu chọc Khô gia.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên lắc đầu, “Nguyên nhân thực sự không biết, bất quá, cái này Khô gia tử đệ thực lực, đều rất mạnh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có đang nói chuyện, xoay người rời đi. Mặc kệ Khô gia có bao nhiêu thần bí, mạnh bao nhiêu, hắn đều muốn đi thử một chút.

Dương Huyên liền muốn lần nữa đi ngăn cản, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, An Nam Tĩnh lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Huyên, sau đó quay người rời đi.

Dương Huyên: “...”

Rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Lục Ly Ca rời đi Thiên Cơ thành. Tinh không bên trong, Dương Diệp nhìn về phía Lục Ly Ca, nói: “Lục huynh, cảm tạ sự tình ta cũng không muốn nói nhiều. Ngày sau có việc, chỉ biết một tiếng, mặc kệ bao xa, bao lớn sự tình, ta Dương Diệp đều tất nhiên sẽ đuổi tới.”

Lần này, Lục Ly Ca chạy tới Dương gia tương trợ, phần nhân tình này, quá lớn. Phải biết, đây chính là Dương gia, sơ sót một cái, đó là sẽ chết. Nhưng mà, Lục Ly Ca vẫn là tới. Cũng may mà Lục Ly Ca cái kia mấu chốt chặn lại, bằng không thì Tiểu Thiên khả năng đã hồn phi phách tán.

Lục Ly Ca nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta một người, có thể có chuyện gì. Ngược lại là ngươi, các ngươi Dương gia thế tử chi tranh thật không đơn giản, tự mình cẩn thận một chút.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Lần này Khô gia, Lục huynh cũng đừng đi. Chúng ta tự mình là đủ rồi.”

Lục Ly Ca nói: “Ngươi để cho ta đi, ta cũng đi không được nữa. Bởi vì ta muốn về Lục gia một chuyến, hiện tại ta đã Luân Hồi cảnh, có thể đi trở về làm một chút trước kia không thể làm sự tình.”

“Yêu cầu hỗ trợ sao?” Dương Diệp hỏi.

Lục Ly Ca lắc đầu, “Những chuyện này, ta muốn tự mình. Các ngươi tự mình khá bảo trọng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cáo từ.”

Lục Ly Ca ôm quyền, “Cáo từ!”

Nói xong, hắn quay người trực tiếp hóa thành một đạo đao quang tiêu thất tại chân trời.

Lục Ly Ca sau khi đi, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Chúng ta đi thôi!”

Rất nhanh, hai người tiêu thất ngay tại chỗ.

Trên đường.

“Ngươi sáu loại ý cảnh đều đạt đến Chí cảnh?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “Không có!”

“Vậy ngươi?” Dương Diệp không hiểu.

An Nam Tĩnh nói: “Một loại bí pháp, có thể để cho ta ý cảnh dung hợp sau trong khoảng thời gian ngắn tăng lên tới Chí cảnh.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nếu như An Nam Tĩnh sáu loại ý cảnh thực đều đạt đến Chí cảnh, vậy liền quá kinh khủng. Phải biết, hiện tại An Nam Tĩnh mới Luân Hồi cảnh a, mà lại, ý cảnh của nàng mới tăng lên tới quy nguyên cảnh không đến bao lâu mà thôi, nếu như bây giờ tựu lại đạt đến Chí cảnh... Cái kia thật là không khiến người ta sống.

Mặc dù An Nam Tĩnh ý cảnh không có chân chính đạt đến Chí cảnh, nhưng là, vậy cũng cực kì khủng bố. Có thể nói, hiện tại Chân cảnh cường giả không ra, cơ bản không có người có thể làm gì được nàng. Đương nhiên, thế giới này, Thiên Kiêu vô số, cường giả vô số, ai cũng không dám nói chính mình là cùng giai vô địch.

An Nam Tĩnh không dám, hắn Dương Diệp cũng không dám!

Rất nhanh, hai người rời đi Thiên Hư đại lục, tiến nhập vô tận tinh không bên trong.

Khô gia!

Lần này, mục đích của hai người địa, tựu là cái kia thần bí Khô gia. Nhưng mà, ngay tại hai người rời đi Dương gia phạm vi sau đó không lâu, hai người đột nhiên ngừng lại, hai người nhìn nhau một chút, trong mắt đều là hiện lên một vòng ngưng trọng.

“Bị phát hiện sao?”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một tên người áo đen đột nhiên từ hai người không xa không gian đi ra.

Chân cảnh cường giả!

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, kiếm xuất hiện ở trong tay, cùng lúc đó, thể nội Huyền khí bắt đầu vận chuyển lại.

Người áo đen chậm rãi hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi đến, “Ta nghĩ nghĩ, hay là không thể lưu các ngươi. Bằng không thì, chờ các ngươi đạt đến Chí cảnh, e là cho dù là lão phu đều không phải là các ngươi đối thủ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó bỗng nhiên một nắm.

Oanh!

Trong chốc lát, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hai người chỗ không gian đột nhiên bóp méo, một luồng sức mạnh thần bí liền muốn đem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cho triệt để nát bấy.

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó chợt lóe lên, tại kiếm quang lóe lên một khắc này, một vệt kim quang theo sát mà tới.

Oanh!

Trong nháy mắt, hai người không gian chung quanh ầm vang sụp đổ vỡ vụn, lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở người áo đen sau lưng, đón lấy, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào người áo đen phần gáy, mà đúng lúc này, người áo đen tay phải đột nhiên có chút xoay tròn.

Oanh!

Một cỗ lực lượng đột nhiên từ áo bào đen nhân thân sau chấn động đầy trời, Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho chấn đến mấy ngàn trượng có hơn. Mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở người áo đen trước mặt, đón lấy, hắn trường thương trong tay bỗng nhiên đâm ra.

Tại An Nam Tĩnh trường thương đâm ra một khắc này, người áo đen đột nhiên đưa tay phải ra, sau đó bấm tay một chút xíu tại An Nam Tĩnh mũi thương bên trên.

Đang!

Liệt Thiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem An Nam Tĩnh chấn bay ngược ra ngoài.

Bất quá đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện lần nữa tại người áo đen sau lưng, mà liền tại kiếm quang xuất hiện một khắc này, người áo đen đột nhiên quay người tựu là đấm ra một quyền.

Oanh!

Kiếm quang ầm vang tiêu tán, Dương Diệp cả người trực tiếp lần nữa bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn.

Người áo đen một quyền đánh bay Dương Diệp về sau, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, sau đó lại lần đấm ra một quyền. Một quyền này, thường thường không có gì lạ, không có nửa điểm Huyền khí ba động, không gian xung quanh càng là bình tĩnh vô cùng, không có một tia ba động.

Nhưng mà tựu là một quyền này, lại là làm cho Dương Diệp sắc mặt đại biến. Lần này, hắn không dám khinh thường, sát ý điên cuồng từ trong cơ thể nộ tuôn ra, sau đó đều tràn vào trường kiếm trong tay bên trong, đón lấy, hai tay của hắn giơ kiếm đối trước mặt bỗng nhiên tựu là chém xuống một cái.

Oanh!

Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bay ngược ra ngoài.

Người áo đen liền muốn lần nữa truy kích, mà lúc này, An Nam Tĩnh lại là đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, sau đó trường thương đối phía sau khiêng bỗng nhiên một cái quét ngang.

Thương ra!

Oanh!

Người áo đen không gian chung quanh trực tiếp bị một thương này cho quét nát bấy, không chỉ có như thế, còn lại chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ nơi xa điện xạ mà tới, kiếm quang xuất hiện, chung quanh những cái kia không gian rốt cuộc không chịu nổi, lập tức ầm vang sụp đổ.

Trong nháy mắt, người áo đen trước đó chỗ đứng phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp biến thành một vùng không gian hắc động.

Mà đúng lúc này, cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên co vào, đón lấy, trong đó truyền đến tới từng đạo tiếng nổ mạnh.

Không gian trong lỗ đen bạo tạc, làm cho chung quanh toàn bộ tinh không không gian đều là rung động kịch liệt lên, doạ người vô cùng.

Đại khái quá mấy chục giây sau nhất nhất

Oanh!

Cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên triệt để nổ tung đầy trời, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh từ trong đó ngã bay ra ngoài.

Hai người này, chính là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp.

Hai người bay ngược trọn vẹn ba ngàn trượng mới dừng lại, vừa dừng lại, hai người khóe miệng chính là đồng thời tràn ra một vòng màu đỏ tươi.

Nơi xa, cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên bắt đầu khôi phục, rất nhanh, cái kia một vùng không gian hắc động bị một luồng sức mạnh thần bí chữa trị, cùng lúc đó, cái kia áo bào đen lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong tầm mắt.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, hắn biết, hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp Chân cảnh cường giả.

“Không sai không sai!”

Lúc này, áo bào đen lão giả đột nhiên nói: “Quả thật không tệ, ta lần thứ nhất nhìn thấy uy lực lớn như thế ám chi pháp tắc, nghĩ đến ngươi cái này ám chi pháp tắc đã đạt đến Chí cảnh cấp bậc. Bất quá đáng tiếc, muốn bằng vào nó tới giết ta, hay là còn thiếu rất nhiều.”

“Ngươi là Dương Thận!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Áo bào đen lão giả khẽ lắc đầu, “Ta là ai, không trọng yếu, không phải sao?”

Nói, hắn đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bàn tay hướng lên trên nâng lên một chút, sau một khắc, bàn tay hắn chậm rãi hướng phía phía dưới rơi xuống.

Tại bàn tay hắn bắt đầu rơi đi xuống một khắc này, nơi xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đỉnh đầu không gian đột nhiên tầng tầng lớp lớp hướng phía hai người ép đi, trong đó lực lượng cường đại, làm cho hai thân thể người không ngừng hướng phía phía dưới chậm rãi rơi đi.

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp nhìn nhau một chút, sau một khắc, hai người chân phải đồng thời bỗng nhiên giẫm một cái hư không, đón lấy, Dương Diệp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên tận trời, mà An Nam Tĩnh thì là hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía phía trên đâm tới.

Ầm ầm!

Tại hai người liên thủ phía dưới, hai người đỉnh đầu không gian trực tiếp bị lực lượng của hai người cho xé rách nát bấy. Rất nhanh, hai người ngừng lại, bất quá giờ phút này, sắc mặt hai người đều có chút tái nhợt, không chỉ có như thế, hai người khóe miệng tràn đầy tiên huyết càng nhiều.

“Không thể không nói, các ngươi thực rất lợi hại!”

Đúng lúc này, áo bào đen lão giả đột nhiên nói: “Thiên phú cùng thực lực mạnh, để lão phu đều có chút xấu hổ. Lão phu ban đầu ở các ngươi cái tuổi này lúc, kém xa tít tắp các ngươi a! Bất quá đáng tiếc, còn quá trẻ.”

Nói, hắn liền muốn ra tay, mà lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên bước ra một bước, sau đó tay phải hắn duỗi ra, nói: “Tiểu Bạch, mượn kiếm dùng một lát!”

Quá ba hơi, không có phản ứng!

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó lại nói: “Tiểu Bạch, mượn kiếm dùng một lát!”

Lại qua ba hơi, vẫn không có phản ứng.

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi, hắn liền tranh thủ tâm thần chìm vào thể nội, khi nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, sắc mặt hắn càng thêm khó coi.

Lúc này, Tiểu Bạch chính ghé vào Tiểu Thiên bên người hô hô ngủ say, mà chuôi này kiếm gỗ, ngay tại Tiểu Bạch dưới mông mặt.

Dương Diệp: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1639: Dùng kiếm Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1634 Chương: Dùng kiếm Tiểu Bạch!

Áo bào đen lão giả nhưng không có cho Dương Diệp thời gian, tại hắn tâm thần chìm vào thể nội một khắc này, hắn chính là thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo màu đen cột sáng hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vọt tới.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người hóa thành một vệt kim quang hướng phía cái kia áo bào đen lão giả vọt tới.

Hồng Mông Tháp bên trong.

Dương Diệp phân thân liền tranh thủ Tiểu Bạch đánh thức, Tiểu Bạch sau khi tỉnh lại, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt hắn, sau đó hai cái tiểu trảo ôm lấy cổ họng của hắn, đón lấy, nàng nghiêng đầu một cái, lại ngủ thiếp đi.

Dương Diệp dở khóc dở cười, hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Bạch cái mông, sau đó nói: “Tiểu Bạch, chớ ngủ trước, nhanh, đem ngươi kiếm cho ta mượn sử dụng.”

Tiểu Bạch đầu cọ xát hắn lồng ngực, sau đó lại nằm ngáy o o.

Dương Diệp bất đắc dĩ, hắn nhìn về phía một bên kiếm gỗ, sau đó nói: “Lão huynh, cho ngươi mượn dùng dùng, được hay không?”

Ông!

Lúc này, kiếm gỗ đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đi.

Dương Diệp nheo mắt, liền muốn ra tay, cũng may lúc này, cái kia Tiểu Bạch tỉnh. Khi nhìn thấy chuôi này kiếm gỗ hướng phía Dương Diệp kích xạ mà khi đến, nàng lập tức toàn thân một cái giật mình, sau đó thân hình run lên đi tới kiếm gỗ sau lưng, hai cái tiểu trảo ôm thật chặt kiếm gỗ chuôi kiếm.

Rốt cục, kiếm gỗ tại đi vào Dương Diệp trước mặt còn có một trượng khoảng cách lúc ngưng lại.

Dương Diệp khuôn mặt một trận co rúm, cái này kiếm gỗ, thật là nhìn hắn rất không vừa mắt a!

Không muốn lãng phí thời gian, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, nói: “Tiểu Bạch, mau đưa kiếm của ngươi cho ta mượn sử dụng!”

Hắn cùng An Nam Tĩnh mặc dù thực lực đều rất mạnh, nhưng là, hai người bọn họ vẫn không cách nào cùng Chân cảnh cường giả chống lại. Cho nên, hắn chỉ có thể xin giúp đỡ Tiểu Bạch, có cái này kiếm gỗ, hắn tại tăng thêm An Nam Tĩnh, có lẽ có thể cùng Chân cảnh cường giả liều mạng!

Mà cái này kiếm gỗ, cái này kiếm gỗ đến bây giờ, chỉ nhận Tiểu Bạch, cũng chỉ cùng Tiểu Bạch chơi, người khác nếu là đi sờ nó, nó sẽ lập tức bão tố.

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía móng vuốt bên trong kiếm gỗ, bắt đầu bắt đầu giao lưu.

Một lát sau, kiếm gỗ dần dần bình tĩnh trở lại, nhưng mà, Tiểu Bạch lại là ngẩng đầu đối Dương Diệp lắc đầu.

Dương Diệp sầm mặt lại, bởi vì cái này kiếm gỗ không đáp ứng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực.

Bành!

Dương Diệp vừa trở lại hiện thực, chính là nhìn thấy An Nam Tĩnh bị cái kia áo bào đen lão giả cho chấn động lui, mà lúc này, An Nam Tĩnh cánh tay đã vỡ ra!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức dữ tợn lên, đang muốn ra tay, đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, tại Tiểu Bạch trảo bên trong, chính là chuôi này kiếm gỗ.

Dương Diệp nao nao, lập tức vui mừng, “Nó đồng ý?”

Tiểu Bạch lắc lắc cái đầu nhỏ, sau đó nàng ôm kiếm gỗ quay người nhìn về phía cái kia áo bào đen lão giả, sau một khắc, nàng móng phải đối cái kia kiếm gỗ cách không tựu là một chỉ.

Hưu!

Tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, chuôi này kiếm gỗ trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia áo bào đen lão giả kích xạ mà đi.

Oanh!

Nơi xa đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang âm thanh, cái kia áo bào đen lão giả trực tiếp bị một kiếm này đẩy lui trọn vẹn mười trượng trở lại khoảng cách! Bất quá, cái kia kiếm gỗ cũng bị áo bào đen lão giả cho một chưởng đánh bay trở về Tiểu Bạch trước mặt.

Dương Diệp: “...”

Một bên An Nam Tĩnh trong mắt cũng là hiện lên một vòng khác biệt, nàng nhìn thoáng qua cái kia kiếm gỗ, trong mắt mang theo một tia hiếu kỳ.

Tiểu Bạch khẳng định là không có gì năng lực, áo bào đen lão giả bị đẩy lui, toàn bộ nhờ chính là chuôi này kiếm gỗ năng lực của mình. Mà cái này kiếm gỗ lại có thể đẩy lui một tên Chân cảnh cường giả!

Đây là cái gì kiếm?

Đừng nói An Nam Tĩnh, Dương Diệp chính mình đều có chút bị chấn kinh. Cái này kiếm gỗ đến tột cùng là lai lịch gì? Hắn thật có chút hiếu kỳ.

Nhìn thấy áo bào đen lão giả bị một kiếm đẩy lui, Tiểu Bạch trong mắt lập tức hiện lên một vòng vẻ hưng phấn, đón lấy, nàng tiểu trảo vội vàng lại vẽ một vòng tròn quyển. Nơi xa, chuôi này kiếm gỗ trực tiếp lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, bất quá lần này, kiếm quang có chút quỷ dị, bởi vì kiếm quang là hiện lên hình tròn phương thức hướng phía áo bào đen lão giả vọt tới.

Hình tròn kiếm quang!

Nơi xa, áo bào đen lão giả đang trầm mặc một cái chớp mắt về sau, hắn đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bàn tay nhô ra, trong chốc lát, trước mặt hắn những cái kia không gian bắt đầu tầng tầng co vào, rất nhanh, chuôi này kiếm gỗ bị những cái kia không gian cho vây lại.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, liền muốn ra tay, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên giơ lên móng phải, sau đó bắt đầu nhanh vung vòng vòng.

Lúc này, nơi xa chuôi này kiếm gỗ đột nhiên bắt đầu tại chỗ xoay tròn, theo lựa chọn của nó, từng đạo kiếm quang không ngừng từ trong cơ thể nó kích xạ đầy trời, trong chốc lát, chung quanh nó những cái kia không gian trực tiếp bị kiếm quang xé rách đầy trời.

Dương Diệp: "..."

Kiếm quang xé rách những cái kia không gian về sau, Tiểu Bạch mắt lườm một cái, sau đó tiểu trảo đối cái kia áo bào đen lão giả tựu là một chỉ.

Hưu!

Kiếm quang trong nháy mắt bắn nhanh ra như điện, trong chớp mắt chính là đi tới áo bào đen trước mặt của lão giả. Áo bào đen lão giả tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Oanh!

Chung quanh mấy vạn dặm bên trong không gian kịch liệt run lên, đón lấy, chuôi này kiếm gỗ trực tiếp bị đánh bay, nhưng là, áo bào đen lão giả nhưng cũng là hướng sau liền lùi lại mười trượng trở lại khoảng cách.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo đối cái kia áo bào đen lão giả lại là một chỉ, nhưng là chuôi này kiếm gỗ lại là không có bay qua, mà là bay ngược trở về trước mặt của nàng, đón lấy, rung động nhè nhẹ lấy, dường như tại cùng nàng giao lưu.

Rất nhanh, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo quơ múa.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp minh Bạch Tiểu Bạch ý tứ. Tiểu Bạch đây là đang gọi hắn bên trên, bởi vì chuôi này kiếm gỗ bên trong không có linh khí, nàng muốn cho kiếm gỗ mạo xưng linh khí.

Sau khi nói xong, Tiểu Bạch ôm kiếm gỗ đi tới Dương Diệp sau lưng, sau đó nàng mở ra miệng nhỏ đối kiếm gỗ, trong chốc lát, vô số màu ngà sữa linh khí từ trong miệng nàng bừng lên, những linh khí này mới vừa xuất hiện, tựu đều bị kiếm gỗ cho hấp thu.

Dương Diệp: "..."

"Nguyên lai là chuôi kiếm này!"

Đúng lúc này, xa xa áo bào đen lão giả đột nhiên nói: "Thật bất ngờ, không nghĩ tới nó vậy mà tại trong tay ngươi.”

Dương Diệp nhìn về phía áo bào đen lão giả, “Ngươi biết là cái gì kiếm?”

“Ngươi chẳng lẽ không biết sao?” Áo bào đen lão giả hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu, “Còn không biết.”

Áo bào đen lão giả nhẹ gật đầu, “Không trọng yếu. Kiếm này ở trên thân thể ngươi, chờ ngươi đi ra thực lực càng mạnh một chút về sau, lão phu chỉ sợ đều không phải là đối thủ của ngươi. Cho nên, ngươi bây giờ vẫn là đi chết đi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, trong chốc lát, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo màu đen cột sáng mãnh liệt bắn mà ra. Hắn những nơi đi qua, không gian chung quanh lập tức sụp đổ yên diệt, doạ người vô cùng.

Lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên người, hai người trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Một bên, An Nam Tĩnh đột nhiên nắm Liệt Thiên đối nơi xa áo bào đen lão giả bỗng nhiên tựu là ném một cái, Liệt Thiên lập tức phá không mà đi, mà bản thân nàng lại là đột nhiên xuất hiện ở cái kia Liệt Thiên phía sau, sau đó đá mạnh một cước tại Liệt Thiên thương ngọn nguồn ra.

Xùy!

Liệt Thiên tốc độ lập tức bùng lên, trực tiếp quá Dương Diệp, sau đó cùng cái kia đạo màu đen cột sáng hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Cả hai vừa mới tiếp xúc chính là bỗng nhiên nổ tung đầy trời, cái kia Liệt Thiên trực tiếp bị cái kia màu đen trong cột ánh sáng lực lượng cường đại đánh bay, bất quá lúc này, Dương Diệp hóa thành kiếm quang đã tới.

Oanh!

Giữa sân vang lên lần nữa một đạo nổ vang rung trời âm thanh, chung quanh mấy vạn dặm bên trong tinh không đều là kịch liệt run lên.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên lần nữa lao đến.

Đón lấy, vô số đạo kim quang cùng kiếm quang không ngừng ở trong sân hiện lên.

Ầm ầm ầm ầm!

Giữa sân vang lên từng đạo tiếng oanh minh, chung quanh tinh không bắt đầu điên cuồng rung động lên, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Mà một bên, Tiểu Bạch đã ngừng lại, nàng quay đầu nhìn một chút nơi xa Dương Diệp ba người chỗ, ánh mắt của nàng chớp chớp, sau đó vội vàng đem kiếm gỗ ôm ở trước mặt mình. Lúc này, nàng có chút muốn chạy.

Thế nhưng là Dương Diệp còn tại bên kia, hiện tại nàng tốt xoắn xuýt, bởi vì nàng có chút sợ hãi. Nhưng là, nàng lại không muốn bỏ xuống Dương Diệp liền chạy.

Xoắn xuýt sau khi, nàng miệng nhỏ phồng lên, trong mắt mang theo một tia phẫn nộ, đón lấy, nàng cúi đầu nhìn về phía trong tay kiếm gỗ, sau đó tiểu trảo chỉ vào nơi xa cái kia phiến đen kịt không gian tựu là một chỉ.

Hưu!

Kiếm gỗ lập tức bắn nhanh ra như điện, sau đó hóa thành một đạo trường hồng kiếm quang chui vào cái kia đen kịt một màu không gian bên trong.

Oanh!

Nơi xa, cái kia đen kịt một màu không gian bên trong lập tức truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, không gian trong lỗ đen bắt đầu kịch liệt kích rung động, cùng lúc đó, chung quanh những cái kia không gian vậy mà bắt đầu rạn nứt, vô số đạo vết nứt không gian lít nha lít nhít hướng phía bốn phía điên cuồng lan tràn mà đi.

Nơi xa, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, bắt đầu lui về sau.

Mà đúng lúc này, nơi xa đen kịt không gian trong lỗ đen đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh. Đón lấy, một thanh kiếm từ trong đó bay ngược về tới Tiểu Bạch trước mặt.

Chuôi kiếm này chính là chuôi này kiếm gỗ!

Quá không sai biệt lắm mười mấy tức về sau, cái kia một vùng không gian bắt đầu chậm rãi khôi phục lại bình tĩnh, rất nhanh, cái kia một vùng không gian khôi phục bình thường, Dương Diệp ba người xuất hiện ở giữa sân.

Yên lặng một cái chớp mắt, cái kia áo bào đen lão giả đột nhiên nói: “Vẫn có chút đánh giá thấp các ngươi. Không thể không nói, các ngươi thực rất mạnh, các ngươi nếu là đạt đến Chí cảnh, không, các ngươi nếu là đạt đến nửa bước Chí cảnh, hai người các ngươi liên thủ, lão phu đều phải sợ năm phần. Nhưng là bây giờ, hiện tại các ngươi hay là quá yếu!”

Nói, thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vọt tới, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, cái kia áo bào đen lão giả đột nhiên thân hình nhất chuyển, hướng phía một bên Tiểu Bạch vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch hai mắt lập tức trợn lên, nàng gắt gao ôm kiếm gỗ, không biết nên làm sao bây giờ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1640: Chúng ta đi Khô gia đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1635 Chương: Chúng ta đi Khô gia đoạt!

Giữa sân tối lệnh áo bào đen lão giả kiêng kỵ không phải Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, mà là chuôi kiếm này!

Chuẩn xác mà nói là, hắn là sợ chuôi kiếm này cùng Dương Diệp liên thủ!

Chuôi kiếm này, lúc này mặc dù rất mạnh, nhưng là, nó chung quy là không nhiều, bởi vì không có người sử dụng nó. Nhưng là, một khi có người sử dụng nó, tỉ như Dương Diệp, khi đó, chuôi kiếm này uy lực chắc chắn hiện lên bội số gia tăng!

Khi đó Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, tựu thật sự có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn.

Bởi vậy, vì để phòng vạn nhất, cho nên, hắn quyết định trước đoạt kiếm!

Nơi xa, nhìn thấy áo bào đen lão giả hướng phía Tiểu Bạch chỗ phóng đi, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía áo bào đen lão giả bắn mạnh tới. Nhưng mà, hắn tốc độ như thế nào so ra mà vượt một tên Chân cảnh cường giả?

Lúc này, áo bào đen lão giả đã tại Tiểu Bạch trước mặt, đón lấy, hắn trực tiếp một chưởng hướng phía Tiểu Bạch đánh ra.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau một khắc, nàng trực tiếp buông ra kiếm gỗ, sau đó hai cái tiểu trảo bưng kín ánh mắt của mình.

Giờ khắc này, thân thể của nàng không ngừng rung động, giờ khắc này, nàng sợ hãi tới cực điểm.

Nơi xa, Dương Diệp muốn rách cả mí mắt.

Mà đúng lúc này, đột nhiên, một tên mặc ma bào người thần bí xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, người thần bí tay phải đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng chấn động.

Oanh!

Một cỗ lực lượng từ hắn trong lòng bàn tay đổ xuống mà ra, thoáng qua, cái kia áo bào đen lão giả bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng, mà người thần bí cũng hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng chỗ.

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, nhìn thấy Tiểu Bạch vô sự, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi.

Dường như đã nhận ra cái gì, Tiểu Bạch tiểu trảo dời đi hai cây đầu ngón tay, từ khe hở bên trong, nàng nhìn thấy Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp một khắc này, nàng một thoáng tựu nhào vào Dương Diệp trong ngực, sau đó bắt đầu khóc lớn lên.

Trong nháy mắt, Dương Diệp tựu bị sương mù màu trắng bao phủ lại.

Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Bạch, sau đó đem Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, chuôi này kiếm gỗ cũng liền bận bịu đi vào theo.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nơi xa tên kia ma bào người thần bí, người thần bí toàn thân đều bị bao phủ tại một kiện ma bào bên trong, mà thần thức vừa tới trước mặt hắn một trượng chỗ tựu tự động tiêu thất, bởi vậy, Dương Diệp căn bản không biết thân phận của đối phương.

“Ngươi là ai!”

Đúng lúc này, xa xa áo bào đen lão giả đột nhiên hỏi.

“Ngươi là ai?” Người thần bí hỏi lại.

Nơi xa, áo bào đen lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía thần bí nhân kia, nói: “Đa tạ.”

Người thần bí trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Người kia là Dương gia người.”

“Ngươi cũng là Dương gia người, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Người thần bí không có trả lời, hắn trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như ta là ngươi, ta sẽ hiện tại tựu rời xa Dương gia, vĩnh viễn khác trở về.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Người thần bí nói: “Phụ thân ngươi năm đó có rất nhiều thủ hạ, mà bây giờ, những cái kia thủ hạ, phần lớn đều tại Dương gia thân cư yếu chức, nhưng là ngươi cũng đã biết, coi ngươi sau khi trở về, cũng không có người nào tới tìm ngươi sao?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

Người thần bí nói: “Có người thì sợ rước họa vào thân, mà có người thì muốn bảo hộ ngươi.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Người thần bí đến: “Phụ thân ngươi năm đó, là rất nhiều thiếu gia bên trong một cái, hắn nguyên bản, là gia chủ không có hai nhân tuyển. Đáng tiếc, hắn đột nhiên xảy ra chuyện, một thân tu vi tan hết. Cho nên, hiện tại gia chủ là người khác. Ngươi hiểu ý của ta không?"

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, "Dương gia gia chủ muốn giết ta?"

Người thần bí lắc đầu, "Hắn nếu muốn giết ngươi, ai cũng ngăn không được. Nhưng là, ngươi phải biết, phụ thân ngươi năm đó ở Dương gia đắc tội người có thể cũng không ít, những người kia, bây giờ tại Dương gia, đồng dạng là thân cư yếu chức, mà lại, trong đó một số người đã so năm đó còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Tỉ như ban nãy người kia."

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, người thần bí lại nói: "Bọn hắn lo lắng chính là ngươi trở về báo thù, bởi vì phụ thân ngươi đánh xuống giang sơn, phần lớn đều đã bị những người kia chia cắt. Trừ cái đó ra, bọn hắn năm đó vẫn trong bóng tối truy sát qua phụ thân ngươi. Ngươi bây giờ trở về, hơn nữa còn muốn tranh thế tử chi vị, lại ngươi thiên phú vẫn yêu nghiệt như thế, ngươi nói, bọn hắn sẽ không lo lắng sao?"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Những người kia hiện tại sở dĩ không có công khai giết ngươi, bao quát trước đó cái kia Giới Luật điện điện chủ đối ngươi nhượng bộ, còn có Trưởng Lão điện đối ngươi nhượng bộ, ngươi biết là nguyên nhân gì sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

"Bởi vì phụ thân ngươi!"

Người thần bí trầm giọng nói: "Bởi vì đến trước mắt chỗ, ai cũng không biết phụ thân ngươi là sống hay là chết. Tại không có xác nhận hắn trước khi chết, bọn hắn cũng không dám công khai giết ngươi."

"Hắn trước kia rất mạnh?" Dương Diệp đạo.

Người thần bí trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta Dương gia lịch sử đến nay, có ba người thiên phú mạnh nhất, cái thứ nhất là ta Dương gia tiên tổ, hắn bởi vì đạt đến một cái nào đó cấp độ, để tự mình huyết mạch biến dị, sau đó sáng lập Dương gia. Thứ hai là phụ thân ngươi, hắn đã đột phá gia tộc huyết mạch gông cùm xiềng xích, liền muốn thu hoạch được thuộc về tự thân mới huyết mạch, nhưng là đáng tiếc, hắn còn không có thành công, thân thể tựu xuất hiện biến cố."

“Cái kia cái thứ ba đây?” Dương Diệp hỏi.

“Dương Liêm Sương!”

Người thần bí trầm giọng nói: “Ta Dương gia trước mắt yêu nghiệt nhất người.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: “So với chúng ta hai cái, như thế nào?”

“So với ngươi còn mạnh hơn!” Người thần bí trả lời không chút do dự.

Dương Diệp: “. |. |. |. |. |. |”

Mà lúc này, người thần bí nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi cũng rất mạnh, so với nàng. |. |. |. |. |. | ta cũng không dám xác định các ngươi người nào thiên phú càng tốt hơn, nhưng là, ngươi bây giờ lại là chiến không được nàng.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi.

“Bởi vì nàng hiện tại thấp nhất khả năng đều đã là Chí cảnh!” Người thần bí trầm giọng nói.

Chí cảnh!

Dương Diệp trầm mặc, loại thiên tài này một khi đạt đến Chí cảnh, đây tuyệt đối là vô cùng vô cùng kinh khủng. Đừng nói Dương Liêm Sương, tựu là hắn đạt đến Chí cảnh về sau, chiến lực khẳng định đều sẽ rất khủng bố, chí ít Chân cảnh cường giả không cần e ngại.

Lúc này, người thần bí lại nói: “Đi thôi, ngươi đã cứu ra bằng hữu của ngươi, ngươi có thể mang theo bằng hữu của ngươi rời xa hệ ngân hà, đi càng xa càng tốt.”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó lắc đầu, “Không thể đi.”

“Vì cái gì?” Người thần bí hỏi.

Dương Diệp nói: “Lúc trước, ta cảm thấy ta không quay lại Dương gia, không đến tham gia cái này thế tử chi tranh, Dương gia liền sẽ không tới tìm ta phiền phức, sự thực là ta sai rồi. Bọn hắn hiện tại biết ta sống, còn biết ta tiềm lực cũng không tệ lắm, cho nên, dù cho ta bây giờ rời đi Dương gia, bọn hắn hay là sẽ không bỏ qua cho ta. Chỉ có người chết mới là an toàn nhất, không phải sao?”

Người thần bí trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi có thể trốn xa một chút.”

“Trốn xa một chút?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta trốn tại xa đều vô dụng, bởi vì ta người thân đều tại Thiên Toàn hệ, ta nếu là trốn, bọn hắn khẳng định sẽ đối với ta người thân ra tay, sau đó bức ta đi ra. Cho nên, ta không thể đi! Một đời trước ân oán, ta không muốn quản, nhưng là, đã bọn hắn không nguyện ý phóng qua ta, ta đây mặc kệ cũng phải quản, đều là người, ai còn sợ ai!”

Người thần bí nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Dương gia lần này thủy, rất sâu.”

Dương Diệp nói: “Tại sâu cũng phải chuyến. Bởi vì ta tại Dương gia, tựu là Dương gia người một nhà, như như lời ngươi nói, bọn hắn không dám công khai giết ta, nhưng là, ta nếu là rời đi Dương gia, ta tựu không phải là Dương gia người, khi đó, bọn hắn tựu không tại yêu cầu cố kỵ cái gì, khi đó, ta khốn cảnh đem càng hỏng bét.”

Hắn hiện tại cũng coi là minh bạch, có một số việc, trốn tránh là không được. Như hắn nói, hắn lưu tại Dương gia, tựu là Dương gia người, có thể mượn nhờ Dương gia rất nhiều lực lượng cùng tài nguyên, đồng thời để những người kia tuân thủ Dương gia quy tắc, chí ít bên ngoài những người kia phải tuân thủ. Nhưng là, một khi rời đi Dương gia, Dương gia những người kia liền sẽ không lại cùng hắn nói cái gì quy tắc.

Cho nên, hắn không thể rời đi Dương gia.

Người thần bí trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Ngươi nói cũng có lý, chỉ là, ngươi bây giờ tiến vào Dương gia, phía sau không có người duy trì, muốn tại thế tử chi tranh bên trong sống sót, chỉ sợ rất khó, bởi vì rất nhiều thiếu gia khẳng định sẽ nhằm vào ngươi. Những người kia, mặc dù không thể công khai giết ngươi, nhưng lại có thể dùng thế tử chi tranh tới giết ngươi, khi đó, coi như phụ thân ngươi còn sống trở về, đều không trách được bọn hắn!”

Dương Diệp cười nói: “Nếu quả như thật chết tại thế tử chi tranh bên trong, đó là ta Dương Diệp thực lực không đủ, trách không được người khác!”

Người thần bí nói: “Thôi được, tùy ngươi vậy.”

Nói, người thần bí liền muốn quay người rời đi, mà lúc này, Dương

Diệp vội vàng nói: “Ngươi biết Khô gia sao?”

Người thần bí dừng bước lại, nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi muốn đi Khô gia?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Muốn đi cầu một viên Dưỡng Hồn mộc.”

Người thần bí lắc đầu, “Chớ đi.”

“Vì sao?” Dương Diệp đạo.

Người thần bí nói: “Hồn thụ là bọn hắn chí bảo, mỗi một cái Dưỡng Hồn mộc, đối bọn hắn tới nói, đều vô cùng trân quý, liền xem như Khô gia tử đệ, cả một đời đều khó mà thu hoạch được một cây Dưỡng Hồn mộc, ngươi cảm thấy bọn hắn sẽ cho ngươi sao?”

“Trân quý như vậy?” Dương Diệp nhíu mày.

“Nào chỉ là trân quý!”

Người thần bí nói: “Hồn thụ, tại trước mắt mới thôi, tựu xuất hiện qua một viên, mà cái này một viên, tựu là tại Khô gia. Mà lại, viên này hồn thụ, cũng còn không phải hoàn chỉnh hồn thụ, dường như năm đó bị người thương qua, bởi vậy, viên này hồn thụ nghe nói đã đang dần dần khô cạn, cho nên, ngươi nói nó trân quý không?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Khô gia người dễ nói chuyện không?”

Người thần bí nói: “Nhìn là chuyện gì, nếu như là hồn thụ, vậy bọn hắn khẳng định không dễ nói chuyện. Nếu để cho gia chủ đi, có lẽ bọn hắn còn có thể cho chút mặt mũi, ngươi đi... Tha thứ ta nói thẳng, ngươi khả năng ngay cả bọn hắn người đều không gặp được.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía người thần bí, “Giúp một chút được hay không?”

“Cái gì?” Người thần bí đạo.

Dương Diệp nói: “Chúng ta đi Khô gia đoạt.”

“Ta còn có việc, cáo từ.”

Người thần bí thanh âm rơi xuống, người đã tiêu thất tại giữa sân.

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1641: Khô gia dùng kiếm nữ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1636 Chương: Khô gia dùng kiếm nữ tử!

Người thần bí đi không chút do dự.

Tại chỗ, Dương Diệp: "..."

Quá một hồi lâu, hắn lắc đầu, việc này, còn phải nhìn hắn chính mình a. Bất quá, không thể làm loạn, bởi vì từ thần bí người thái độ bên trong, hắn có thể cảm giác được, cái kia Khô gia khẳng định không tầm thường.

Đương nhiên, coi như tại không tầm thường, hắn cũng muốn đi thử một chút!

"Người kia là ai?" Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, kỳ thật, hắn cũng tò mò thần bí nhân này thân phận, đối phương là Chân cảnh cường giả, tại Dương gia địa vị, khẳng định không thấp. Bất quá, hắn biết, đối phương sở dĩ ra mặt giúp hắn, khẳng định cùng hắn cái kia phụ thân có chút quan hệ.

Dương gia!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu. Hắn hiện tại người đã ở tại cái này trong nước xoáy, có thể làm, không phải trốn tránh, mà là từ cái này trong nước xoáy lao ra. Mà muốn từ cái này trong nước xoáy lao ra, chỉ có hai con đường.

Một là chết, người vừa chết, xong hết mọi chuyện. Chết rồi, tự nhiên là đi ra. Hai là dùng thực lực lao ra, mạnh đến khiến cho mọi người không dám tới tìm hắn để gây sự. Chết, hắn đương nhiên sẽ không đi lựa chọn chết.

Cho nên.

Trở nên mạnh mẽ!

Không ngừng trở nên mạnh mẽ!

Đây chính là hắn trước mắt muốn làm.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Tiến Hồng Mông Tháp?” Trải qua sự tình vừa rồi, hắn biết, Dương gia bên trong có thật nhiều người muốn hắn chết, cho nên, hắn không thể tại nghênh ngang.

Hắn cũng không muốn thỉnh thoảng xuất hiện một vị Chân cảnh cường giả tới giết hắn!

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu, đón lấy, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong.

An Nam Tĩnh tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp ẩn giấu đi.

Hiện tại, hắn ám chi pháp tắc đã đạt đến Chí cảnh, tăng thêm hắn còn có Kiếm Vực ẩn nấp, cùng không gian pháp tắc, có thể nói, chỉ cần không trước đó bị người khóa chặt, coi như Chân cảnh cường giả đều khó mà phát hiện hắn.

Mà liền tại Dương Diệp tiêu thất về sau, một tên áo xám lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước đó vị trí cũ.

Chân cảnh cường giả!

Mà liền tại cái này áo xám lão giả sau khi xuất hiện, trước đó tiêu thất tên kia người thần bí lại lần nữa xuất hiện.

Áo xám lão giả nhìn về phía người thần bí, “Ta đối bọn hắn không có ác ý.”

Người thần bí khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt rơi vào áo xám lão giả trước ngực bên trái chỗ, ở nơi đó, thêu khắc lấy một cái nho nhỏ ‘Võ’ chữ.

“Ngươi là Vũ gia?” Người thần bí hỏi.

Áo xám lão giả khẽ gật đầu, “Phụng mệnh bảo hộ nha đầu kia.”

“Nàng là Vũ gia người?” Người thần bí lại hỏi.

“Đúng!” Áo xám lão giả đạo.

Người thần bí trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Các ngươi Vũ gia cũng muốn lẫn vào ta Dương gia thế tử chi tranh?”

Áo xám lão giả khẽ lắc đầu, “Chúng ta không hứng thú, chỉ là, nàng cùng tiểu tử kia quan hệ không ít, ta Vũ gia cũng không tốt ngăn cản, cho nên, chỉ có thể trong bóng tối bảo hộ nàng. Mà bây giờ, ngươi ngăn trở ta, dùng tiểu tử kia ẩn nấp công phu, lão phu chỉ sợ cũng không tìm tới hắn.”

Người thần bí nói: “Không sao, dùng tính tình của hắn, đoán chừng không bao lâu, liền sẽ làm ra động tĩnh lớn, khi đó, ngươi liền biết hắn ở đâu.”

Áo xám lão giả lắc đầu cười một tiếng, “Cũng là!”

“Cáo từ!” Người thần bí thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Áo xám lão giả có chút trầm ngâm, sau đó cũng tiêu thất tại giữa sân.

...

Cách Dương gia thế tử chi tranh, còn lại không đến mười ngày, bất quá đối với Dương Diệp tới nói, hắn hiện tại chỉ nghĩ cứu tỉnh Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên linh hồn bị trọng thương, mặc dù có Hồng Mông Tử Khí không để cho linh hồn nàng tiêu tán, nhưng là, Hồng Mông Tử Khí lại là không cách nào khôi phục linh hồn của nàng, dần dần, linh hồn của nàng có thể sẽ dần dần tiêu tán, bởi vì linh hồn của nàng bị thương thật sự là quá nặng quá nặng đi.

Cho nên, cái này Dưỡng Hồn mộc, hắn nhất định phải được!

...

Khô Yên hệ.

Khô Yên hệ nguyên bản không gọi Khô Yên hệ, cuối cùng sở dĩ đổi tên gọi Khô Yên hệ, là bởi vì Khô gia vì kỷ niệm Khô gia tiên tổ, cho nên mới sửa đổi. Bởi vì Khô gia tiên tổ, tựu gọi Khô Yên.

Khô Yên hệ, cũng không lớn, phải nói rất rất nhỏ. Toàn bộ Khô Yên hệ, chỉ có một cái đại thế giới, cũng liền Khô Yên đại lục, mà tại toàn bộ đại lục phía trên, cũng chỉ có một nhà, cái kia chính là Khô gia.

Khô gia cùng gia tộc khác có chút không giống, bởi vì bọn hắn chưa từng ra cướp đoạt, chưa từng ra chinh chiến, thậm chí, gia tộc của bọn hắn tử đệ đều rất ít xuất thế. Bởi vậy, Khô gia lộ ra càng thần bí, bởi vì không có ai biết Khô gia thực lực chân chính.

Không biết, đáng sợ nhất!

Tại Dương Diệp tốc độ cao nhất phía dưới, không đến hai ngày thời gian, Dương Diệp chính là chạy tới Khô Yên hệ. Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu này là Thiên Hư hệ cách Khô Yên hệ không xa.

Chỉ là, hắn vừa tiến vào Khô Yên hệ, chung quanh hắn không gian lại đột nhiên khẽ run lên, Dương Diệp thầm nghĩ hỏng bét, quả nhiên, rất nhanh, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt hắn.

Nữ tử ước chừng hơn hai mươi tuổi, tóc xanh như suối, trưởng đến eo thân, mặc một bộ màu xanh nhạt váy dài, trên váy dài, điểm xuyết lấy từng mảnh từng mảnh thật nhỏ lá trúc. Mà tại nữ tử trong tay, là một cây nhỏ bé nhánh trúc.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp vị trí, sau đó nói: “Nơi nào đến, nơi nào trở về.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp từ không gian bên trong đi ra. Hắn biết, muốn đi trộm là không thể nào.

Dương Diệp đối nữ tử ôm quyền, sau đó nói: “Dương gia, Dương Diệp.”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chuyện gì?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Đi cầu một gốc Dưỡng Hồn mộc!”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nơi nào đến, nơi nào trở về.”

Dương Diệp lắc đầu, “Không quay lại.”

“Vậy liền chết!” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp lắc đầu, “Cũng không muốn chết.”

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, trong chốc lát, một đạo màu xanh kiếm quang trong nháy mắt đến Dương Diệp trước mặt.

Kiếm tu!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn không nghĩ tới, trước mắt nữ tử này lại là một vị kiếm tu, hơn nữa, còn là một vị cường đại kiếm tu.

Không dám khinh thường, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cả người hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng, nhưng mà, luồng ánh kiếm màu xanh kia lại là cũng không có tiêu thất, mà là dùng một loại phương thức quỷ dị hướng phía hắn kích xạ mà đi.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, một thanh kiếm xuất hiện trong tay hắn, sau đó trường kiếm trong tay của hắn phẳng đâm thẳng ra.

Xùy!

Kiếm quang hiện lên, luồng ánh kiếm màu xanh kia lập tức tiêu tán.

Nơi xa, nữ tử đại mi cau lại, “Kiếm tu?”

Dương Diệp cười hắc hắc, “Đều là kiếm tu, giúp một chút thôi, ta liền muốn một gốc Dưỡng Hồn mộc, ta không phải lấy không, ta dùng đồ vật đến đổi, hoặc là các ngươi có cái gì yêu cầu, đều có thể nói, ta nhất định sẽ...”

“Không có!”

Lúc này, nữ tử đột nhiên đánh gãy Dương Diệp, “Rời đi, bằng không thì, đừng trách ta Khô gia vô tình!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Các ngươi không cho ta, ta tựu không đi!”

Kỳ thật, hắn cũng biết, tự mình lần này đuối lý, có chút vô lý thủ nháo. Nhưng là không có cách, Dưỡng Hồn mộc quan hệ đến Tiểu Thiên sinh tử, đừng nói đuối lý, liền xem như càng chuyện vô sỉ, hắn đều nguyện ý làm.

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, nàng trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, trong tay nhánh trúc trực tiếp đâm về phía Dương Diệp mi tâm, nhanh như thiểm điện.

Dương Diệp nhưng không có ngồi chờ chết, lập tức thủ đoạn khẽ động, trường kiếm hướng lên trên một cái móc nghiêng.

Đang!

Một đạo chói tai bén nhọn âm thanh ở trong sân vang lên, đón lấy, Dương Diệp cùng nữ tử đồng thời liên tiếp lui về phía sau, mà lúc này, nữ tử đột nhiên nắm tay bên trong nhánh trúc đối Dương Diệp nhẹ nhàng vạch một cái.

Xùy!

Một đạo màu xanh kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Nữ tử đối diện, Dương Diệp giơ kiếm tựu là một bổ.

Oanh!

Luồng ánh kiếm màu xanh kia trực tiếp ầm vang tiêu tán, mà đúng lúc này, nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, cùng lúc đó, cây kia nhánh trúc mang theo một đạo kiếm quang đâm thẳng hắn mặt. Ngay tại Dương Diệp muốn giơ kiếm đón đỡ lúc, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì cây kia nhánh trúc tốc độ đột nhiên nhanh hơn, lại trong đó lực lượng tăng cường chí ít mấy lần!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp vừa dừng lại, nữ tử lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, một cỗ cường đại kiếm ý trực tiếp đem hắn bao phủ lại!

Quy nguyên cảnh kiếm ý!

Kiếm ý xuất hiện, vô số đạo màu xanh kiếm quang theo sát mà tới.

Bành bành bành bành!

Giữa sân, từng đạo nổ vang âm thanh không ngừng vang lên, theo những này nổ vang âm thanh không ngừng vang lên, Dương Diệp bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, không đến một hồi, hắn đã bị nữ tử chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, đồng thời còn tại lấy cực nhanh tốc độ hướng lui lại lấy.

Quá ước chừng mười hơi sau.

Oanh!

Theo một đạo màu xanh kiếm quang xẹt qua, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, mà khi nữ tử liền muốn xuất thủ lần nữa lúc, đột nhiên, xa xa Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, nữ tử sắc mặt lập tức kịch biến, nàng liền muốn rời khỏi tại chỗ, nhưng lại đã chậm.

Một thanh kiếm đặt ngang nàng trên gáy!

Mà cái kia trước đó tại ngàn trượng bên ngoài Dương Diệp, đã chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng của nàng, mà cái kia thấp tại nữ tử trên gáy kiếm, chính là Dương Diệp kiếm.

Ám chi pháp tắc!

Lúc trước hắn sở dĩ yếu thế, bị nữ tử đánh liên tiếp lui về phía sau, chính là vì chờ một kiếm này.

Dương Diệp không có giết nữ tử, hắn lần này tới, là cầu người, mà không phải đến gây chuyện. Lập tức, hắn thu hồi kiếm, sau đó lui về trăm trượng có hơn, nói: “Muội tử, ngươi nhìn, ta không có ác ý, ta là một người tốt, thực.”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Đến, tại tiếp ta một kiếm.”

Thanh âm rơi xuống, nàng hai mắt trực tiếp đóng lại, sau một khắc, linh hồn nàng từ tự mình nhục thân bên trong thoáng hiện mà ra, sau một khắc, một đạo kiếm quang chợt lóe lên.

Kiếm Hồn kỹ!

Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, hắn không nghĩ tới nữ tử này vậy mà lại Kiếm Hồn kỹ, không dám khinh thường, lập tức vội vàng thi triển ra quy nguyên cảnh kiếm ý, sau đó giơ kiếm bỗng nhiên một kiếm hướng trước mặt đánh xuống.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ba ngàn trượng có hơn!

Mà Dương Diệp vừa dừng lại, nữ tử linh hồn tay cầm nhánh trúc chính là lấn người mà tới, đón lấy, lần nữa chém xuống một kiếm.

Bành!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Lần này, hắn không dám ở có giữ lại, trực tiếp thi triển ra Nhất Kiếm Luân Hồi!

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, vô số đạo kiếm quang ở trong sân không ngừng bắn tung tóe đầy trời, mà cái kia Dương Diệp, lại là lần nữa bị chấn đến ngàn trượng có hơn, nhưng mà nữ tử kia linh hồn lại lùi về đến thể nội, nhưng là, sau một khắc, linh hồn của nàng lại là thoáng hiện mà ra, sau đó một đạo kiếm quang trong nháy mắt đến Dương Diệp mặt!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, vội vàng giơ lên hai tay, “Ta đầu hàng!”

Nghe được Dương Diệp, nữ tử kia linh hồn lập tức đứng tại Dương Diệp trước mặt một trượng vị trí, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở tại chỗ, cùng lúc đó, nữ tử kia nhục thân sau lưng cái bóng đột nhiên nhuyễn động một thoáng, ngay sau đó, một thanh kiếm đặt ngang nữ tử nhục thân yết hầu chỗ.

Dương Diệp dùng kiếm đặt ngang nữ tử yết hầu chỗ, sau đó nhìn về phía xa xa nữ tử, nói: “Ban nãy ta chỉ là chỉ đùa một chút!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1642: Cường đại Kiếm Hồn kỹ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1637 Chương: Cường đại Kiếm Hồn kỹ!

Chỉ đùa một chút!

Nơi xa, nữ tử kia linh hồn biểu lộ lạnh như băng xuống tới, nếu như ánh mắt có thể giết người, Dương Diệp hiện tại đoán chừng đã chết chí ít một trăm lần.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên lui đầy trời, Dương Diệp vừa thối lui, nữ tử kia linh hồn chính là trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang chui vào nhục thể của nàng bên trong, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, âm thanh lạnh lùng nói: “Vô sỉ!”

Dưới cái nhìn của nàng, kiếm tu ở giữa quyết đấu, nên quang minh chính đại công bằng quyết đấu, chí ít nàng trước kia gặp phải kiếm tu đều là như vậy. Nhưng mà, nàng không nghĩ tới, trước mắt vị này vậy mà giở trò!

Dưới cái nhìn của nàng, đây là đáng xấu hổ, phi thường đáng xấu hổ!

Nơi xa, Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi cái này sai.”

“Sai?”

Nữ tử âm thanh lạnh lùng nói: “Kiếm tu, tự nhiên quang minh lỗi lạc, tự nhiên rất thẳng thắn, mà ngươi đây? Ngươi căn bản không xứng làm kiếm tu!”

Dương Diệp nói: “Ngươi phía trước câu kia, ta rất tán thành, bởi vì đây là kiếm đạo của ngươi. Nhưng là phía sau câu này... Ta không dám gật bừa. Mỗi người đều có mỗi người kiếm đạo, mà của ta kiếm đạo, tựu là tùy tâm sở dục, ta muốn lỗi lạc tựu lỗi lạc, ta muốn bằng phẳng ta tựu bằng phẳng, đồng dạng, ta muốn vô sỉ, ta tựu vô sỉ. Hiểu chưa?”

“Ngụy biện!”

Nữ tử âm thanh lạnh lùng nói: “Vô sỉ tựu là vô sỉ, còn phải cho tự mình tìm rất nhiều lấy cớ, dối trá người!”

Dương Diệp nhún vai, nói: “Ta thừa nhận ta là vô sỉ a.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Chúng ta tới đánh cược, ta cùng ngươi công bằng một trận chiến, nếu như ta thua, ta mặc cho ngươi xử trí, như thế nào?”

“Nếu như ta thua đây?” Nữ tử hỏi.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, đang muốn nói chuyện, nữ tử lại là đột nhiên nói: “Ta không có Dưỡng Hồn mộc.”

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này, không ngu ngốc a!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta biết ngươi không có Dưỡng

Hồn mộc, như vậy như thế nào, nếu như ngươi thua. Ngươi dẫn ta đi Khô gia, ta chính mình suy nghĩ biện pháp, thế nào? Yên tâm, ta khẳng định là không cách nào làm loạn, ngươi nhìn ta, ta tại mạnh, cũng không có khả năng một người đi Khô gia đoạt Dưỡng Hồn mộc đi.”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vậy ngươi đi Khô gia làm cái gì.”

“Ngươi kiếm tâm có vấn đề!” Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

Nữ tử đại mi cau lại, “Ngươi có ý tứ gì!”

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “Làm kiếm tu, làm dũng cảm tiến tới, lúc có không sợ chi tâm, mà ngươi đây? Ngươi còn chưa so với ta kiếm, liền đã cân nhắc sau khi thất bại sự tình, ngươi đây không phải kiếm tâm có vấn đề là cái gì?”

Nữ tử đại mi vẫn như cũ nhíu lại, muốn nói cái gì, nhưng là bờ môi giật giật, vẫn là không có nói ra.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Làm kiếm tu, coi như thực lực mình không bằng người, nhưng là, cũng phải có vô địch chi tâm, trong lòng không sợ, là có thể phát huy ra chúng ta thực lực chân chính. Nếu là trong lòng có sợ, động thủ, liền sẽ bó tay bó chân, liền sẽ bản thân trói buộc. Có trói buộc kiếm, vậy vẫn là kiếm sao?”

Nữ tử chau mày, “Ngươi nói, giống như có như vậy một chút đạo lý, nhưng là, tại sao ta cảm giác có điểm gì là lạ?”

Đương nhiên không thích hợp!

Kiếm tu khi trong lòng không sợ, đây là không sai, nhưng là, nữ tử hỏi sau khi thất bại sự tình, cùng cái này không có một chút quan hệ. Nếu như sự tình không hỏi rõ ràng, vậy liền so kiếm, vậy thì không phải là không sợ, mà là ngu xuẩn.

Nghe được nữ tử, Dương Diệp nheo mắt, sau đó vội vàng nói: “Ngươi nhìn ta, Khô gia thực lực mạnh hơn ta không biết bao nhiêu, nhưng là, ta vì cái gì còn dám tới Khô gia muốn Dưỡng Hồn mộc? Vì cái gì?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ta cảm thấy là bởi vì ngươi ngốc.”

Dương Diệp: “...”

Nữ tử lại nói: “Thực lực ngươi mặc dù không tệ, nhưng là, đến có ý đồ với Dưỡng Hồn mộc, tựu là muốn chết!”

Dương Diệp lắc đầu, “Không đúng, là ta không sợ! Khô gia mạnh hơn ta rất nhiều rất nhiều, nhưng là ta cũng không sợ Khô gia! Trong lòng người không biết sợ, vô địch!”

Nữ tử đánh giá một chút Dương Diệp, “Là có chút không sợ, ta vẫn là cảm giác ngươi ngốc.”

Dương Diệp mặt đen lại, “Chúng ta còn có thể hay không vui sướng tán gẫu?”

Nữ tử nhạt tiếng nói: “Ngươi không phải muốn so kiếm sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy đến đây đi, để cho chúng ta công bằng một trận chiến!”

“Như ngươi mong muốn!”

Nữ tử thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp hóa thành một đạo thanh quang tiêu thất ngay tại chỗ. Mà tại nữ tử tiêu thất một khắc này, Dương Diệp cũng là trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, hai đạo kiếm quang trên không trung hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Theo một đạo tiếng oanh minh vang lên, hai người riêng phần mình hướng sau liên tục nhanh lùi lại, mà tại trước mặt hai người, vô số đạo kiếm quang không ngừng tương hỗ giăng khắp nơi xẹt qua, trong khoảng thời gian ngắn, cái kia một vùng không gian chính là bị hai người kiếm quang cho xé rách thành từng mảnh từng mảnh!

Giữa sân, hai người nhìn nhau một chút, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hai người đã cách xa nhau không đến nửa trượng chỗ. Nữ tử thủ đoạn nhẹ nhàng nhất chuyển, trong tay nàng nhánh trúc lập tức như là một đầu linh hoạt rắn độc, dùng một cái cực kỳ xảo trá góc độ hướng phía Dương Diệp yết hầu đâm tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải hướng bên phải nhẹ nhàng dời nửa phần, sau đó trong tay trường kiếm hướng phía trước thẳng tắp đâm ra.

Kiếm tốc độ cực nhanh, trực tiếp đâm vào nữ tử trong tay nhánh trúc đỉnh.

Đang!

Dương Diệp kiếm trong tay cùng nữ tử trong tay nhánh trúc đồng thời kịch liệt run lên, sau một khắc, hai người đồng thời hướng phía sau liên tục nhanh lùi lại, mà tại trước mặt hai người không gian thì là trực tiếp rạn nứt đầy trời, thoáng qua, cái kia một vùng không gian ầm vang sụp đổ.

Làm cái kia một vùng không gian ầm vang sụp đổ về sau, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiến nhập cái kia một vùng không gian hắc động, làm Dương Diệp tiến vào vùng không gian kia hắc động lúc, xa xa nữ tử sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì cái kia một vùng không gian hắc động vậy mà dùng một loại tốc độ cực nhanh hướng phía lan tràn mà tới!

Nữ tử không dám khinh thường, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện tại mấy ngàn trượng có hơn, cùng lúc đó, nàng hai mắt khép hờ, sau một khắc, linh hồn nàng từ nhục thân bên trong rụng đi ra, đón lấy, linh hồn nàng tay cầm nhánh trúc đối Dương Diệp cái kia một vùng không gian hắc động bỗng nhiên tựu là một bổ!

Xùy!

Một đạo màu xanh kiếm quang từ nhánh trúc bên trong thoáng hiện mà ra, lần này, luồng ánh kiếm màu xanh này cùng lúc trước có chút không giống, bởi vì nơi nó đi qua, không gian không có nửa điểm ba động, hơn nữa còn có điểm hư ảo, tựa như là linh hồn thể!

Bất quá, làm đạo kiếm khí này chui vào cái kia phiến đen kịt không gian hắc động về sau, cái kia một vùng không gian trong lỗ đen trực tiếp nổ đầy trời, ngay sau đó, một bóng người từ trong đó bay ngược mà ra.

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Dương Diệp trọn vẹn bay ngàn trượng mới dừng lại, khi hắn sau khi dừng lại, cái kia một vùng không gian hắc động đã khôi phục bình thường.

Dương Diệp nhìn một chút trước ngực của mình, tại trước ngực hắn, một đạo vết kiếm, vết kiếm rất sâu rất sâu, đã xuyên thấu thân thể của hắn. Ban nãy, nếu như không phải hắn thời khắc mấu chốt dời một thoáng chỗ, đối phương một kiếm kia liền sẽ trực kích trái tim của hắn!

Kiếm Hồn kỹ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa nữ tử, hắn không nghĩ tới, cái này Kiếm Hồn kỹ vậy mà như thế mạnh mẽ. Phải biết, hắn vừa rồi tại không gian trong lỗ đen, ở trong đó, hắn khống chế rất nhiều ám vật chất cùng ám năng lượng, thời điểm đó hắn, hoàn toàn có thể đón đỡ Chân cảnh cường giả một kích, nhưng mà, hắn lại là không có đón lấy nữ tử này một kiếm này!

Thật mạnh!

Dương Diệp vẻ mặt nghiêm túc. Hắn hiện tại rốt cuộc biết nữ nhân này vì cái gì dám thả ra linh hồn của mình, nếu như lúc trước hắn không giở trò lừa bịp, hắn căn bản không gần được nữ nhân này nhục thân.

Hắn hiện tại hiếu kỳ chính là nữ tử này tại Khô gia là thân phận gì, nếu như Khô gia tùy tiện một người đều mạnh như vậy, vậy cái này cũng quá biến thái điểm a.

Lúc này, xa xa nữ tử đột nhiên nói: “Ngươi kiếm đạo không sai, đáng tiếc, kiếm kỹ quá yếu. Đương nhiên, cho dù có tốt kiếm kỹ, ngươi cũng không phải là đối thủ của ta. Cùng là kiếm tu, ngươi mặc dù vô sỉ một điểm, trước ngươi xác thực không có nói sai, đó là ngươi kiếm đạo, có thể lý giải. Cho nên, ngươi đi đi!”

Nghe được nữ tử, Dương Diệp nao nao, lập tức lắc đầu cười cười, “Muội tử, ta có thể không có nghiêm túc đâu. Đến, chúng ta lại đến thử một chút.”

Nói, hắn dẫn theo kiếm trong tay chậm rãi hướng phía nữ tử đi đến.

Nơi xa, nữ tử nhìn thấy Dương Diệp còn phải động thủ, sắc mặt lập tức lạnh xuống, “Đây là ngươi chính mình muốn chết.”

Nói xong, tay nàng khẽ run lên, lập tức, một đạo kiếm quang từ trong tay nàng nhánh trúc bên trong thoáng hiện mà ra, kiếm quang từ trong sân không gian chợt lóe lên, trong chớp mắt chính là đi tới Dương Diệp trước mặt.

Nhưng mà, làm đạo kiếm quang này đi vào Dương Diệp trước mặt không sai biệt lắm còn có một trượng chỗ lúc, kiếm quang tốc độ đột nhiên chậm lại, thời gian dần trôi qua, kiếm quang tốc độ càng ngày càng chậm, khi đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, đạo kiếm quang kia đã triệt để ngừng lại, cùng lúc đó, đạo kiếm quang kia càng ngày càng hư ảo!

Kiếm Vực!

Kiếm Vực có thể áp chế hết thảy kiếm ý, ánh kiếm màu xanh này bên trong, ẩn chứa nữ tử kiếm ý, màu xanh kiếm quang sở dĩ mạnh như thế, cũng là bởi vì kiếm ý!

Mà Kiếm Vực, thiên khắc kiếm ý!

Có thể nói, Dương Diệp tựu là kiếm tu khắc tinh, đương nhiên, thực lực đối phương không thể cao hơn hắn quá nhiều, bằng không thì, hắn cũng là không dám dùng Kiếm Vực trấn áp, bởi vì như vậy sơ sót một cái, hắn tuổi thọ khả năng liền phải bị làm quang!

Còn có một loại, cái kia chính là loại kia không dựa vào kiếm ý kiếm tu, tỉ như ban đầu ở Thiên Thiên đại lục cái kia đoạn tí nữ tử, đối phương không có kiếm ý, bởi vậy, kiếm của hắn vực căn bản không trấn áp được đối phương.

Mà trước mắt nữ tử này, hiển nhiên không phù hợp trở lên hai loại tiêu chuẩn!

Nơi xa, nữ tử nhìn thấy một màn này, hai mắt lập tức trợn tròn, ở tại trong mắt, tràn đầy khó có thể tin cùng chấn kinh chi sắc, “Đây, đây là Kiếm Vực... Làm sao có thể, loại người như ngươi, làm sao có thể lĩnh ngộ Kiếm Vực...”

Nơi xa, nghe được nữ tử, Dương Diệp sắc mặt lập tức tựu đen lại.

Mà lúc này, nữ tử đột nhiên lắc đầu, “Không có khả năng, ta khẳng định là nhìn hoa.”

Thanh âm rơi xuống, nàng đối Dương Diệp lại là chém xuống một kiếm.

Xùy!

Một đạo màu xanh kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1643: Học Kiếm Hồn kỹ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1638 Chương: Học Kiếm Hồn kỹ!

Cùng lúc trước cái kia, nữ tử đạo kiếm quang này tại cách Dương Diệp nửa trượng chỗ chỗ ngừng lại, sau đó chậm rãi biến mất tại Dương Diệp trước mặt.

Kiếm Vực áp chế kiếm ý!

Nữ tử trừ phi là từ bỏ tự thân kiếm ý, bằng không thì, nàng căn bản là không có cách cùng Dương Diệp giao thủ. Nhưng là, nàng từ bỏ kiếm ý, nàng càng không phải là đối thủ của Dương Diệp. Nàng Kiếm Hồn kỹ uy lực sở dĩ mạnh như vậy, có một nửa là kiếm ý công lao!

Không có kiếm ý Kiếm Hồn kỹ, Dương Diệp là không cần e ngại.

Nơi xa, nữ tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, lần này, nàng biết không có nhìn lầm. Quá hồi lâu, nữ tử trầm giọng nói: “Ngươi như thế lĩnh ngộ Kiếm Vực?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Ngươi muốn biết sao?”

Nữ tử nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cười nói: “Về sau chúng ta có thể cộng đồng tham khảo, thế nào?”

“Thật chứ?” Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có một tia kinh ngạc.

Dương Diệp nghiêm mặt nói: “Đương nhiên!”

Nữ tử đang muốn nói cái gì, đột nhiên, nàng dường như nghĩ tới điều gì, lập tức suy nghĩ kỹ một hồi, sau đó nói: “Ta không có Dưỡng Hồn mộc!”

Dương Diệp khoát tay áo, sau đó nghiêm mặt nói: “Cái gì Dưỡng Hồn mộc không Dưỡng Hồn mộc, ngươi ta mới quen đã thân, nói mấy cái này thật sự là tổn thương cảm tình vô cùng. Như vậy như thế nào, chúng ta tìm một chỗ thật tốt nghiên cứu thảo luận một thoáng kiếm đạo như thế nào? Ta đối với ngươi cái kia Kiếm Hồn kỹ, cũng là hiếu kì vô cùng.”

Nữ tử nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta dẫn ngươi đi Khô gia, nhưng là, ngươi tốt nhất chớ làm loạn, bằng không thì, ngươi sẽ chết.”

Dương Diệp trong lòng vui mừng, vội vàng nói: "Ta lại không ngu ngốc, làm sao có thể tại Khô gia làm loạn? Còn nữa, ngươi nhìn ta có thể tại Khô gia làm loạn sao?"

Nữ tử nhẹ gật đầu, nói: "Đi thôi."

Nói, nàng quay người thân hình run lên, tiêu thất tại cách đó không xa.

Dương Diệp trong lòng thở dài một hơi, sau đó vội vàng ngự kiếm đi theo.

Cùng nữ tử trong lúc nói chuyện với nhau, Dương Diệp biết được, nữ tử danh Khô Trúc Y, là Khô gia tử đệ, lần này, là nàng tại trấn thủ Khô Yên hệ ngoại vực tinh không. Trừ cái đó ra, hắn hoàn toàn không biết gì cả. Nữ tử nhìn có chút đơn thuần, kì thực rất thông minh, mà lại đối với hắn có lòng đề phòng.

Dương Diệp cũng không đang đùa những cái kia tiểu tâm tư, đang đùa tiểu tâm tư, sẽ chỉ làm nữ tử coi thường.

Rất nhanh, Dương Diệp Khô Trúc Y đi tới Khô Yên đại lục, chuẩn xác mà nói là Khô Yên thành. Toàn bộ Khô Yên đại lục, chỉ có một tòa thành, cái kia chính là cái này Khô Yên thành, điểm ấy, cùng Dương gia có chút cùng loại.

Khô Yên thành so sánh quạnh quẽ, lớn như vậy một cái thành, trên đường căn bản không có người nào, ngẫu nhiên nhìn thấy một hai người, đều là vội vàng đi qua.

Rất nhanh, tại Khô Trúc Y dẫn đầu dưới, hai người tới một tòa phủ đệ, ngay tại hai người phải vào phủ lúc, một tên nam tử từ trong đó đi ra. Nam tử nhìn thấy Khô Trúc Y, lập tức khẽ gật đầu, nhưng khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, nam tử lập tức nao nao, sau đó nói: "Trúc Y, vị này là?"

"Bằng hữu!" Khô Trúc Y đạo.

"Bằng hữu?"

Nam tử ngây cả người, sau đó đánh giá một chút Dương Diệp, cuối cùng tại Dương Diệp kiếm trong tay trên ngừng một chút, "Huynh đài là kiếm tu?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Đúng."

Nam tử khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tại hạ Khô Trúc Lâm, Trúc Y ca ca, hoan nghênh đến Khô gia làm khách!”

Dương Diệp cười nói: “Đa tạ.”

Khô Trúc Lâm mỉm cười, sau đó nói: “Ta còn có việc, cáo từ.” Nói xong, hắn vòng qua Dương Diệp, tiêu thất tại cách đó không xa.

“Đi thôi!”

Khô Trúc Y nói xong, quay người hướng trong phủ đi đến.

Dương Diệp vội vàng đi theo, sau đó nói: “Ca ca ngươi người không tệ.”

Khô Trúc Y không nói gì. Dương Diệp lại nói: “Ta trước khi đến, rất nhiều người để cho ta đừng đến, nói các ngươi Khô gia rất thần bí, còn nói Doanh gia cùng Dương gia cùng Vũ gia cũng không dám trêu chọc ngươi nhóm... Cái kia, Trúc Y muội tử, ngươi nói một chút, các ngươi Khô gia...”

Đúng lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên dừng bước, sau đó nhìn về phía hắn, “Ta không phải ngươi Trúc Y muội tử.” Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Dương Diệp vội vàng đi theo, sau đó nói: “Ngươi muốn dẫn ta đi đâu?”

Khô Trúc Y không nói gì, chỉ là tiếp tục đi tới.

Dương Diệp nhún vai, cũng không đang hỏi, hắn hiện tại, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước.

Rất nhanh, tại Khô Trúc Y dẫn đầu dưới, hai người tới một gian dưới mặt đất tu luyện thất. Giờ phút này, Dương Diệp biết đại khái Khô Trúc Y muốn làm gì.

Trong phòng tu luyện, Khô Trúc Y quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Đến, chúng ta so kiếm.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta muốn Dưỡng Hồn mộc.”

Khô Trúc Y nói: “Theo giúp ta luyện kiếm, ta hài lòng, ta cho ngươi biết một cái có thể thu hoạch được Dưỡng Hồn mộc phương pháp.”

“Thật chứ?” Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, hỏi.

Khô Trúc Y khẽ gật đầu, “Bất quá, có thể hay không đạt được, liền xem ngươi chính mình bản sự.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Hắn hiện tại, căn bản không có lựa chọn khác. Mạnh mẽ đến? Cái kia chính là muốn chết. Hắn tại yêu nghiệt, cũng không có khả năng đối kháng được toàn bộ Khô gia. Còn trộm, kia liền càng không thể nào. Hắn còn chưa tiến vào Khô gia, liền đã bị phát hiện, hiện tại tiến đến, chỉ sợ Khô gia đã có cường giả đang ngó chừng hắn.

Còn nữa, Khô gia Dưỡng Hồn mộc quý giá như thế, tại cái kia hồn thụ địa phương, khẳng định là có siêu cấp cường giả trấn thủ. Một khi hắn đi trộm bị phát hiện, không cần phải nói, khi đó, e là cho dù là Dương gia đều không bảo vệ nổi hắn!

Thủ đoạn đàng hoàng!

Hắn chỉ có thể dùng thủ đoạn đàng hoàng!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tới đi, ta cũng nghĩ tại kiến thức một chút ngươi Kiếm Hồn kỹ.”

Khô Trúc Y khẽ gật đầu, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, sau đó một kiếm đâm ra.

Không thể không nói, Khô Trúc Y tốc độ hay là thật nhanh, không chỉ có tốc độ, kiếm nhanh cũng là cực nhanh, nhưng cũng tiếc chính là, Dương Diệp là Kiếm Tâm Thông Minh, mà lại, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn nàng, lực lượng cũng mạnh hơn nàng.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, kiếm ra, trường kiếm trong tay trực tiếp đâm vào Khô Trúc Y trong tay nhánh trúc đỉnh chỗ.

Đang!

Theo một đạo thanh thúy thanh vang lên, Dương Diệp kiếm trong tay cùng Khô Trúc Y trong tay nhánh trúc kịch liệt run lên, thoáng qua, hai người riêng phần mình hướng sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá rất nhanh, Dương Diệp chính là ngừng lại, đón lấy, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, sau đó cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Nơi xa, Khô Trúc Y hai mắt nhắm lại, tay phải giơ lên trong tay nhánh trúc bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, giữa sân không gian chung quanh lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia Khô Trúc Y trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Diệp cũng không tiếp tục truy kích, mà chỉ nói: “Sử dụng ngươi Kiếm Hồn kỹ đi. Bằng không thì, ngươi đánh không lại ta!”

Hắn cũng không có nói giả, nữ tử mặc kệ là tốc độ hay là lực lượng đều không kịp hắn, mà kiếm ý, hai người bọn họ đều là quy nguyên cảnh kiếm ý, cho nên, cận thân chiến đấu, nữ tử căn bản đánh không lại hắn.

Bất quá, cận thân chiến đấu hiển nhiên không phải nữ tử cường hạng, nữ tử chân chính lợi hại chính là Kiếm Hồn kỹ, đây cũng là Dương Diệp kiêng kỵ nhất.

Nơi xa, Khô Trúc Y lắc đầu, “Cùng ngươi giao thủ, làm cho ta minh bạch khuyết điểm của ta, cho nên, ta muốn học tập ưu điểm của ngươi.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ngươi có thể dạy ta Kiếm Hồn kỹ sao?”

Kiến thức đến Kiếm Hồn kỹ cường đại về sau, hắn là thật thật có chút muốn học Kiếm Hồn kỹ.

Nơi xa, Khô Trúc Y trầm mặc, có chút do dự.

“Không có thể chứ?” Dương Diệp đạo.

Khô Trúc diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Có thể.”

Dương Diệp trong lòng vui mừng, nói: “Thật chứ?”

Khô Trúc Diệp Điểm một chút đầu, “Coi là thật. Bất quá, ngươi cũng phải dạy ta cận chiến, còn có Kiếm Vực.”

Dương Diệp lắc đầu, “Cận chiến có thể, nhưng là, kiếm này vực, ta giáo không được ngươi. Chỉ có thể nói, ta thi triển đi ra, sau đó ngươi chính mình quan sát, có thể hay không lĩnh ngộ, liền xem ngươi chính mình.”

Khô Trúc Y nghĩ một lát, sau đó nói: “Cũng thế. Đến, tiếp tục ra chiêu.”

Nói xong, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Rất nhanh, giữa sân hai người chiến đấu.

Dương Diệp sở dĩ cận chiến lợi hại, là bởi vì hắn đoạn đường này đến, cơ hồ đều dựa vào chiến đấu tăng lên thực lực mình. Mà cái này Khô Trúc Y hiển nhiên không có hắn kinh nghiệm chiến đấu phong phú, bởi vậy, một cận chiến, Khô Trúc Y trực tiếp bị áp chế. Ngay từ đầu, Khô Trúc Y vẫn miễn cưỡng có thể cùng Dương Diệp chống lại, nhưng là thời gian dần trôi qua, Khô Trúc Y chỉ có thể bị động bị đánh.

Cứ như vậy, hai người trọn vẹn chiến gần một ngày một đêm.

Rốt cục, tại ngày thứ hai giữa trưa thời điểm, hai người ngừng lại. Nơi xa, Khô Trúc Y xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, đang cảm ngộ trước đó chiến đấu.

Dương Diệp xếp bằng ở Khô Trúc Y cách đó không xa, hắn thì là đang hồi tưởng trước đó chiến đấu, sau đó tỉnh lại tự thân.

Tại chiến đấu mới vừa rồi bên trong, nhiều khi, hắn là có thể làm tốt hơn. Đương nhiên, lúc ấy là không có nghĩ tới, bây giờ trở về nhớ tới về sau, hắn mới phát hiện.

Cứ như vậy, ước chừng quá một lúc lâu sau, Khô Trúc Y đột nhiên mở mắt, sau đó nàng nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Xúc cảm rất sâu.”

Lúc này, Dương Diệp cũng mở hai mắt ra, sau đó nói: “Ta cũng vậy!” Hắn ngược lại là chưa hề nói giả, cùng An Nam Tĩnh chiến đấu khác biệt, An Nam Tĩnh không phải kiếm tu, không cách nào trên kiếm đạo cho hắn quá nhiều trợ giúp.

Nhưng là cái này Khô Trúc Y khác biệt, Khô Trúc Y là kiếm tu, mặc dù đối phương cận chiến không bằng hắn, nhưng là, đối phương cũng có thật nhiều chỗ thích hợp, mà những cái kia chỗ thích hợp, nếu như hắn học qua đến, có thể để cho để kiếm thuật của hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Nói tóm lại, lần này so kiếm, hai người đều thu hoạch không ít!

Lúc này, Khô Trúc Y chậm rãi đứng lên, sau đó nói: “Ngươi muốn học Kiếm Hồn kỹ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Muốn.”

Khô Trúc Y nói: “Để cho ta nhìn xem linh hồn của ngươi.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó tâm niệm vi động, trong chốc lát, linh hồn của hắn từ nhục thân bên trong thoát ly đi ra.

Khi nhìn thấy Dương Diệp linh hồn lúc, Khô Trúc Y sắc mặt lập tức biến đổi, “Như thế... Khả năng...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1644: Ngứa tay, có chút muốn chém người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1639 Chương: Ngứa tay, có chút muốn chém người!

Dương Diệp nhục thân trên không, Dương Diệp linh hồn lẳng lặng nổi lơ lửng, mà nơi xa, cái kia Khô Trúc Y trong mắt tràn đầy chấn kinh chi sắc.

“Cái gì không có khả năng?” Dương Diệp đạo.

Khô Trúc Y nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Linh hồn của ngươi rất cường đại, ngươi trước kia có phải hay không thường xuyên thôn phệ qua linh hồn người khác?”

Thôn phệ qua linh hồn người khác?

Dương Diệp nhíu nhíu mày, đang muốn lắc đầu, đột nhiên, hắn nghĩ tới Hồng Mông Tháp!

Hắn không có thôn phệ qua linh hồn người khác, nhưng là, Hồng Mông Tháp thường xuyên làm chuyện này. Phải biết, từ trước kia đến bây giờ, không biết có bao nhiêu người muốn đoạt xá hắn, mà những cái kia đoạt xá người, toàn bộ đều bị Hồng Mông Tháp cho xử lý.

Mà Hồng Mông Tháp xử lý những người kia về sau, những người kia linh hồn năng lượng, khẳng định đều là bị hắn hấp thu.

Bởi vậy, linh hồn của hắn mới có thể mạnh mẽ như vậy!

Lúc này, Khô Trúc Y lại nói: “Linh hồn cũng chia cấp bậc, ngươi bây giờ linh hồn là Thiên Cảnh linh hồn, Thiên Cảnh linh hồn bên trên, tựu là Chí cảnh, Chí cảnh bên trên, tựu là Chân cảnh.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Ta hiện tại tựu là Thiên Cảnh linh hồn, đây là ta thường xuyên tu luyện linh hồn nguyên nhân!”

Thiên Cảnh!

Dương Diệp cười cười, “Bất kể nói thế nào, đây là chuyện tốt ha.”

Khô Trúc Y nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Kiếm Hồn kỹ, kỳ thật cũng không phải khó như vậy, chí ít đối với ngươi mà nói. Bởi vì ngươi kiếm đạo đủ mạnh, tiếp theo, linh hồn ngươi cũng đủ mạnh. Cho nên, ngươi tu luyện, hẳn là rất đơn giản.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Hi vọng như thế.”

Khô Trúc Y đi đến Dương Diệp trước mặt, “Ta hiện tại dạy ngươi Hồn Kỹ quyết, cái gọi là Hồn Kỹ quyết, tựu là một phần tâm pháp, ngươi nếu là học được cái này Hồn Kỹ quyết về sau, ngươi bất luận cái gì kiếm kỹ, đều có thể dùng linh hồn phương thức thi triển đi ra.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, bất kỳ cái gì kiếm kỹ đều có thể dùng linh hồn thi triển, điều này có ý vị gì? Ý vị hắn Nhất Kiếm Luân Hồi cũng có thể coi như là Kiếm Hồn kỹ thi triển!

“Biết Kiếm Hồn kỹ vì cái gì so giống như kiếm kỹ mạnh mẽ sao?” Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, hỏi, “Vì cái gì?”

Khô Trúc Y nói: “Kỳ thật, cũng không đúng, Kiếm Hồn kỹ có Kiếm Hồn kỹ đặc thù, nhưng là, có kiếm kỹ cũng vô cùng cường đại, cho dù là Kiếm Hồn kỹ, cũng vô pháp chống lại. Nói cho cùng, hay là nhìn thi triển người cùng kiếm kỹ bản thân cấp bậc. Ngươi kiếm kỹ kia, sở dĩ không có ta Kiếm Hồn kỹ mạnh, là bởi vì Kiếm Hồn kỹ đã đạt đến Chí cảnh, nếu như kiếm kĩ của ngươi cũng đạt đến Chí cảnh, vậy chúng ta thắng bại tựu không biết.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Kiếm Hồn kỹ chỗ đặc thù là cái gì?”

Khô Trúc Y không nói gì, nàng tiện tay một bổ.

Một đạo hư ảo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, rất nhanh, đạo kiếm quang kia tiêu thất tại hai người trong tầm mắt.

Lúc này, Khô Trúc Y nói: “Nhìn thấy không? Kiếm Hồn kỹ những nơi đi qua, không có không gian ba động, đây chính là hồn lực, một loại khác tu hành phương thức, mà nó chỗ đặc thù, tựu là hư ảo, cùng không gian ở vào một cái vị trí song song, mà không phải đặt mình vào không gian bên trong. Còn có, nó trực kích đối phương tinh thần cùng linh hồn. Mà ngươi muốn phá mất nó, hai loại phương pháp, một là dùng hồn lực phá hồn lực. Còn có một loại tựu là lực phá!"

"Lực phá?" Dương Diệp không hiểu.

Khô Trúc Y nhẹ gật đầu, nói: "Trước đó ngươi tại không gian kia trong lỗ đen, kỳ thật, lực lượng kia đã đầy đủ cường đại, nhưng là, vẫn là không có có thể ngăn trở ta Kiếm Hồn kỹ, là bởi vì lực lượng ngươi còn chưa đủ mạnh, chỉ có cường đại đến có thể ảnh hưởng đến không gian song song chỗ, mới có thể phá mất."

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi nói không gian này song song chỗ, ta vẫn là có chút không hiểu."

Đúng lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên đi hướng hắn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Khô Trúc Y, không có trốn tránh.

Rất nhanh, Khô Trúc Y đi tới vị trí của hắn, lúc này, Khô Trúc Y đã cùng linh hồn của hắn trùng điệp ở cùng nhau.

Một lát sau, Khô Trúc Y lui đầy trời, sau đó nói: "Nhìn thấy không? Ta tại không sử dụng năng lượng tình huống dưới, có thể cùng linh hồn của ngươi trùng điệp cùng một chỗ. Vì cái gì? Bởi vì ta thân thể cùng linh hồn của ngươi không phải tại cùng một cái không gian song song bên trong. Đây chính là linh hồn tính đặc thù!"

Khô Trúc Y giải thích như vậy, Dương Diệp lập tức minh bạch.

Lúc này, Khô Trúc Y lại nói: "Bất quá, làm giống như kiếm kỹ, hoặc là huyền kỹ đạt đến trình độ nhất định lúc, hồn kỹ cũng là không cách nào ngăn cản. Cho nên, hồn kỹ có hồn kỹ chỗ đặc thù, nhưng là giống như huyền kỹ cũng có sự cường đại của nó chỗ. Đơn giản tới nói, không có mạnh nhất hồn kỹ hoặc là kiếm kỹ, chỉ có người mạnh nhất."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Khô Trúc Y câu nói này, hắn vẫn là vô cùng tán đồng, mặc kệ là kiếm kỹ hay là hồn kỹ, đều muốn nhìn thi triển nó người.

Lúc này, Khô Trúc Y cong ngón búng ra, một luồng quang mang lập tức chui vào Dương Diệp trong mi tâm, cùng lúc đó, từng đạo tin tức lập tức xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

Hồn Kỹ quyết tâm pháp!

Chí cảnh cấp bậc Hồn Kỹ quyết tâm pháp!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, quá ước chừng một khắc đồng hồ về sau, hắn mới đều đem toàn bộ hấp thu.

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp bồi tiếp Khô Trúc Y luyện kiếm, mà Khô Trúc Y thì dạy Dương Diệp Kiếm Hồn kỹ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt ba ngày đi qua.

Giữa sân, Dương Diệp hai mắt khép hờ, cả người phảng phất nhập định. Mà ở bên cạnh hắn cách đó không xa, là Khô Trúc Y, Khô Trúc Y nhìn xem Dương Diệp, trầm mặc.

Một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp linh hồn đột nhiên từ Dương Diệp nhục thân bên trong vọt ra, đón lấy, trường kiếm trong tay của hắn kề sát giữa lông mày, sau một khắc, linh hồn hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại giữa sân.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Nhanh, nhanh đến mức cực hạn!

Có thể nói, linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi so nhục thân bản Nhất Kiếm Luân Hồi nhanh chí ít gấp đôi còn không chỉ, mà uy lực, có thể nói, hắn linh hồn này bản Nhất Kiếm Luân Hồi tại uy lực bên trên, đã có chất lột xác.

Bởi vì linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi, đã đạt đến Chí cảnh cấp bậc!

Trước kia Nhất Kiếm Luân Hồi chia đôi bộ Chân cảnh cường giả căn bản không có uy hiếp, mà bây giờ, hắn linh hồn này bản Nhất Kiếm Luân Hồi, là có thể đánh giết nửa bước Chân cảnh cường giả. Còn đối Chân cảnh cường giả, vẫn còn có chút không đủ, trừ phi là cái kia kiếm gỗ nguyện ý hợp tác, như thế có lẽ có thể đối Chân cảnh cường giả tạo thành uy hiếp.

Hắn cảnh giới bây giờ cùng Chân cảnh cường giả, chênh lệch nhiều lắm. Cái kia ở giữa chênh lệch, rất khó dùng dùng ngoại vật hoặc là cái gì khác để đền bù.

Đây chính là cảnh giới nghiền ép!

Rất nhanh, Dương Diệp linh hồn về tới vị trí cũ, sau đó linh hồn hắn về tới nhục thân của mình bên trong.

Quá hai hơi, Dương Diệp mở mắt, sau đó nhìn về phía Khô Trúc Y, nói: “Đa tạ!”

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi sở dĩ đạt đến Chí cảnh cấp bậc, là bởi vì cái kia Chí cảnh tâm pháp Hồn Kỹ quyết!

Có thể nói, là cái kia tâm pháp Hồn Kỹ quyết đem Nhất Kiếm Luân Hồi tăng lên tới Chí cảnh cấp bậc. Có thể nghĩ, cái này Hồn Kỹ quyết là bực nào trân quý.

Đương nhiên, Khô Trúc Y thu hoạch cũng là không ít. Trong khoảng thời gian này đến, Dương Diệp đối nàng cũng không có giữ lại, của mình Kiếm đạo tâm đắc không chút nào giữ lại cùng nàng chia sẻ, không chỉ có như thế, vẫn thường xuyên thi triển Kiếm Vực để nàng quan sát.

Nói tóm lại, hai người đều tăng lên không ít.

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi ta hiện tại lẫn nhau không thiếu nợ nhau!”

Dương Diệp cười hắc hắc, “Đừng như vậy, nói thế nào chúng ta bây giờ cũng coi là bằng hữu.”

Khô Trúc Y thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, sau đó quay người rời đi.

Dương Diệp vội vàng đi theo, nói: “Trúc Y muội tử, cái kia Dưỡng Hồn mộc”

Khô Trúc Y dừng bước lại, trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Dưỡng Hồn mộc, là ta Khô gia chí bảo, đừng nói ngoại nhân, liền xem như ta Khô gia chính mình người, đều khó mà thu hoạch được.”

Dương Diệp lẳng lặng nghe.

Khô Trúc Y lại nói: “Bất quá, có một cái phương pháp có thể thu hoạch được Dưỡng Hồn mộc.”

“Phương pháp gì?” Dương Diệp vội vàng nói.

Khô Trúc Y nói: “Lúc trước ta Khô gia thu hoạch được hồn thụ lúc, hồn thụ đã là trọng thương thái độ, mặc dù ta Khô gia những năm gần đây, một mực dùng các loại phương pháp trị liệu cái này hồn thụ, nhưng vẫn là chữa trị nó. Những năm gần đây, nó thương đã càng ngày càng nặng, đặc biệt là gốc, đã bắt đầu tại khô héo."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: "Những năm gần đây, ta Khô gia tử đệ một mực tại bên ngoài tìm kiếm có thể hồn thụ phương pháp, nếu như ngươi có thể y tốt hồn thụ, hoặc là, ngươi có thể để cho nó bị thương đến làm dịu, như vậy, muốn lấy được một chi Dưỡng Hồn mộc, tựu là chuyện nhỏ."

Chữa thương!

Dương Diệp đầu tiên là ngây cả người, sau đó vội vàng nói: "Chữa thương sự tình ta lành nghề a!"

Hắn có Hồng Mông Tử Khí nơi tay, cái gì thương y không tốt?

"Ngươi lành nghề?" Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút hoài nghi.

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, "Thực, vô cùng lành nghề. Trúc Y muội tử, nói thật, nếu như ngay cả ta đều y không tốt các ngươi cái kia hồn thụ, như vậy, các ngươi cái kia hồn thụ tựu là thật không cứu nổi."

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, nhưng là trong mắt lại là viết: Ta rất hoài nghi!

Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nói: "Như vậy như thế nào, ngươi dẫn ta đi, để cho ta thử một chút, thế nào?"

Khô Trúc Y nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, "Đi thôi, đi với ta thấy đại trưởng lão."

Nói, nàng quay người tiêu thất tại giữa sân. Dương Diệp cũng lập tức đi theo.

Quá không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp đi theo Khô Trúc Y đi tới một ngôi đại điện trước, hai người liền muốn đi vào lúc, một tên thanh niên nam tử đột nhiên ngăn tại trước mặt hai người, nam tử đánh giá một chút Khô Trúc Y cùng Dương Diệp, sau đó nói: "Đại trưởng lão tại tiếp đãi quý khách, không nên quấy nhiễu."

Khô Trúc Y chỉ chỉ Dương Diệp, "Hắn có thể trị liệu hồn thụ."

Nghe vậy, thanh niên kia nam tử lập tức nhìn về phía Dương Diệp, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn?”

Trong giọng nói, mang theo một tia hoài nghi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Để cho ta thử một chút đi.”

Thanh niên nam tử lắc đầu, nhạt tiếng nói: “Luân Hồi cảnh ta nhìn ngươi cũng đừng lãng phí thời gian. Không đúng, là đừng lãng phí đại trưởng lão thời gian. Ngươi”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại thanh niên kia nam tử trước mặt, sau đó rút kiếm bỗng nhiên tựu là một trảm.

Thanh niên kia nam tử sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên ra tay, bất ngờ không đề phòng, song quyền vội vàng oanh ra.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, thanh niên nam tử trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn.

Lúc này, một bên Khô Trúc Y vội vàng ngăn tại Dương Diệp trước mặt, cả giận nói: “Ngươi làm cái gì?”

Dương Diệp thu kiếm vào vỏ, sau đó nhạt tiếng nói: “Không có gì, chỉ là ngứa tay, có chút muốn chém người!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1645: Liên quan gì đến ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1640 Chương: Liên quan gì đến ngươi!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Khô Trúc Y sắc mặt lạnh lẽo, liền muốn nói chuyện.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước đó tên nam tử kia đi đến, “Luân Hồi cảnh thế nào? Ngươi nói cho ta một chút, Luân Hồi cảnh thế nào?”

Một bên, Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, nhưng là nàng nhánh trúc lại là xuất hiện ở trong tay nàng.

Nơi xa, tên nam tử kia nhìn một chút trước ngực của mình, tại trước ngực của hắn, có một đạo thật dài vết kiếm.

Trầm mặc một cái chớp mắt, nam tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi muốn chết?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, tại hắn tiêu thất một khắc này, Khô Trúc Y cùng nam tử kia sắc mặt đồng thời biến đổi, hai người liền muốn ra tay, mà lúc này, đã xong.

Dương Diệp xuất hiện ở thanh niên nam tử sau lưng, cùng lúc đó, một thanh kiếm chống đỡ tại thanh niên nam tử phía sau lưng.

Thanh niên nam tử thân thể cứng đờ, không dám động đậy.

Một bên, Khô Trúc Y lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, không nói gì, chỉ là nắm thật chặt trong tay nhánh trúc.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thu kiếm, thối lui đến Khô Trúc Y bên người, sau đó nhìn về phía thanh niên kia nam tử, “Tại sao muốn mắt chó coi thường người khác đây? Làm võ giả, hẳn là thời khắc bảo trì khiêm tốn tâm tính, bởi vì chỉ có như vậy, ngươi mới có thể tiến bộ. Nếu như tự mãn, tự đại, ngươi vĩnh viễn cũng vô pháp tại tiến bộ, hiểu chưa?”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, nhưng là trong mắt băng lãnh lại tại dần dần rút đi.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Thực lực của ngươi không tệ, nếu như bình thường giao thủ, chúng ta thắng bại khẳng định không biết. Nhưng là, ngươi vừa mới lại ngay cả ta một kiếm đều không có đón lấy. Ngoại trừ bởi vì ta đánh lén bên ngoài, còn có một nguyên nhân, đó chính là ngươi khinh thị ta, ngươi cảm thấy ta chỉ là Luân Hồi cảnh, cho nên, từ nội tâm chỗ sâu đối ta có khinh thị, bởi vì khinh thị, cho nên ngươi bại như thế triệt để.”

Nơi xa, thanh niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, trong mắt địch ý cùng nộ khí dần dần tiêu thất, một lát sau, hắn đối Dương Diệp ôm lấy xin lỗi, nói: “Thụ giáo.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Trẻ nhỏ dễ dạy!”

Thanh niên nam tử khóe miệng vi rút, sắc mặt không phải rất dễ nhìn.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Làm phiền thay ta thông báo các ngươi một chút đại trưởng lão, liền nói, các ngươi hồn thụ, ta có lẽ có thể trị liệu.”

Thanh niên nam tử do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Chờ một lát!”

Nói xong, hắn quay người tiến nhập trong đại điện.

Thanh niên nam tử sau khi đi, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Khô Trúc Y, “Thế nào?”

Khô Trúc Y thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, “Chẳng ra sao cả!”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Ngươi giải thích lại nhiều, còn không bằng để hắn mở mang kiến thức một chút thực lực của ta, chờ hắn kiến thức đến thực lực của ta về sau, hắn tự nhiên sẽ thu hồi lòng khinh thị. Ngươi nhìn hiện tại, hắn không phải lập tức đi thông báo các ngươi Đại trưởng lão sao?”

Khô Trúc Y quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi vẫn luôn là như thế làm theo ý mình sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “Cũng không tính là, ngẫu nhiên tới một lần!”

Khô Trúc Y nói: “Ngươi là thế nào sống đến bây giờ?”

Dương Diệp: “”

Khô Trúc Y đang muốn nói chuyện, lúc này, trước đó tên thanh niên kia nam tử đột nhiên đi ra, sau đó nói: “Vào đi.”

Nói xong, hắn quay người tiêu thất tại nơi xa.

Khô Trúc Y thu hồi ánh mắt, sau đó thân hình run lên, tiêu thất tại cách đó không xa trong đại điện.

Dương Diệp cũng liền bận bịu đi vào theo.

Trong đại điện.

Tại đại điện tối thủ vị, là một tên mặc hoa bào lão giả, người này chính là Khô gia đại trưởng lão, Khô Dung. Mà tại phía dưới đại điện hai bên trái phải, còn có một tên mặc áo bào đen cùng một tên mặc áo bào tím nam tử trung niên. Làm Dương Diệp ba người tiến vào trong đại điện lúc, trong điện ba người ánh mắt lập tức đều rơi vào hắn trên thân.

Phía trên, Khô Dung đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu huynh đệ đến từ nơi nào?”

“Dương gia!” Dương Diệp thành thật trả lời.

Dương gia!

Khô Dung trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, hắn lại lần nữa đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi nói ngươi có thể chữa tốt hồn thụ?”

Dương Diệp nói: “Không dám hứa chắc, bất quá, có thể thử một chút.”

Khô Dung khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, Dương Diệp bên trái cách đó không xa tên kia áo bào đen lão giả đột nhiên nói: “Thật sự là buồn cười, chỉ là Luân Hồi cảnh, vậy mà nói bừa nói có thể trị liệu hồn thụ, buồn cười đến cực điểm.”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia áo bào đen lão giả, sau đó nhạt tiếng nói: “Liên quan gì đến ngươi.”

“Làm càn!”

Áo bào đen lão giả lập tức giận tím mặt, đón lấy, một cỗ khí thế kinh khủng trực tiếp ép hướng về phía Dương Diệp.

Nửa bước Chân cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, liền muốn xuất kiếm, mà lúc này, thủ vị cái kia Khô Dung đột nhiên tay phải vung lên, một đạo vô hình kình khí ở trong sân chợt lóe lên, thoáng qua, cái kia áo bào đen lão giả khí thế trực tiếp tan thành mây khói, liền phảng phất chưa hề xuất hiện qua!

Nửa bước Chân cảnh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia đại trưởng lão, cái này đại trưởng lão, cũng là nửa bước Chân cảnh cường giả. Bất quá từ đối phương ra tay đến xem, cái này đại trưởng lão hẳn là so cái này áo bào đen lão giả mạnh hơn nhiều.

Lúc này, Khô Dung chậm rãi đứng dậy, nói: “Mạc Lâm huynh, làm gì chấp nhặt với vãn bối đây?”

Tên là Mạc Lâm áo bào đen lão giả hừ lạnh một tiếng, sau đó không có đang nói chuyện.

Lúc này, Khô Dung cười nói: “Ba vị, các ngươi đều nói các ngươi có thể trị liệu hồn thụ, đã như vậy, vậy không bằng đều thử một chút đi. Yên tâm, chỉ cần ba vị thật sự có thể y tốt hồn thụ, ta đáp ứng ba vị điều kiện” nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Không biết tiểu huynh đệ muốn cái gì?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta muốn một chi Dưỡng Hồn mộc.”

Khô Dung nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chỉ cần ngươi có thể chữa tốt hồn thụ, ta Khô gia có thể cho ngươi một chi Dưỡng Hồn mộc.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Y không được, có thể hay không cũng cho ta một chi a?”

Nghe được Dương Diệp, tại bên cạnh hắn Khô Trúc Y nheo mắt, sau đó quay đầu lại, một bộ nàng không biết Dương Diệp dáng vẻ.

Quá vô sỉ!

Da mặt quá dày!

Cái kia Khô Dung sắc mặt cũng là có chút cổ quái. Hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy. Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cái này, tựa như là không thể!”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, lúc này Khô Trúc Y đột nhiên kéo hắn một cái ống tay áo, sau đó trừng mắt liếc hắn một cái.

Dương Diệp: “”

Lúc này, Khô Dung nói: “Ba vị, chúng ta đi thôi.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đang chuẩn bị cũng đi, đột nhiên, hắn nhìn về phía một bên cái kia Mạc Lâm, mặc dù nhìn không thấy Mạc Lâm dáng vẻ, nhưng là hắn cảm giác được, lúc này đối phương đang xem hắn, hơn nữa còn tràn ngập địch ý.

Dương Diệp đánh giá một chút Mạc Lâm, sau đó nói: “Được rồi, ta nói lời xin lỗi, việc này tựu bỏ qua đi, được hay không?”

“Xin lỗi?”

Mạc Lâm cười lạnh nói: “Ngươi cảm thấy xin lỗi hữu dụng? Tiểu tạp toái, chờ ra Khô gia, lão phu muốn để ngươi muốn sống không thể, muốn chết không được, để ngươi”

“Bức bức đại gia ngươi!”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chỉ vào Mạc Lâm, nói: “Lão gia hỏa, hiện tại chúng ta tựu ra đơn đấu?”

“Lão phu sợ ngươi?”

Mạc Lâm nói, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, cái kia Khô Dung xuất hiện lần nữa tại trước mặt hai người, Khô Dung nhìn thoáng qua Mạc Lâm cùng Dương Diệp, sau đó nói: “Hai vị, Khô gia không phải sân đấu võ.”

Mạc Lâm hừ lạnh một tiếng, sau đó quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Khô Dung nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Người trẻ tuổi, có huyết tính là tốt, nhưng là, cứng quá dễ gãy. Cho nên, có đôi khi, nhịn một chút, lui một bước, hay là có cần phải.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta cái này tính tình là nhịn không được. Người khác lấn ta, ta tựu ưa thích còn trở về, đều là người, người nào lại sợ người nào. Bất quá, tiền bối nói cũng có lý, vãn bối tâm lĩnh.”

Khô Dung nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là Dương gia tử đệ, sau khi rời khỏi đây, liên hệ ngươi Dương gia cường giả, sẽ không có sự tình.” Nói xong, hắn quay người lâu muốn đi, dường như nghĩ tới điều gì, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Khô Trúc Y, “Nha đầu, ngươi cũng theo tới đi!”

Nói xong, hắn quay người tiêu thất tại giữa sân.

Một bên, Khô Trúc Y trong mắt lóe lên một vòng vui mừng, sau đó vội vàng đi theo.

Dương Diệp nhún vai, sau đó cũng đi theo.

Rất nhanh, mọi người đi tới trong một mảnh rừng rậm, rừng rậm rất rất lớn, mỗi một gốc cây đều cực kỳ cao, khoảng chừng mấy trăm trượng, không chỉ có cao, vẫn vô cùng lớn, chí ít bốn năm trượng.

Tiến vào vùng rừng rậm này về sau, Dương Diệp lập tức cảm giác có chút nhỏ bé.

Trừ cái đó ra, hắn vẫn cảm thấy một cỗ lực lượng thần bí, cỗ này lực lượng thần bí, hắn ngay từ đầu còn không biết là cái gì, nhưng là cuối cùng, hắn phát hiện. Cỗ lực lượng này, tựu là hồn lực!

Càng đi chỗ sâu đi, cái kia cỗ hồn lực chính là càng lúc càng nồng nặc. Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Khô Trúc Y, hắn hiện tại rốt cuộc biết cái kia Khô Trúc Y vì cái gì cao hứng, ở cái địa phương này, đối linh hồn trợ giúp đó là to lớn, bởi vì hắn hiện tại linh hồn ngay tại tự động chậm rãi hấp thu chung quanh những cái kia hồn lực!

Cứ như vậy, ước chừng quá sau nửa canh giờ, Khô Dung ngừng lại, mà tại mọi người cách đó không xa, có một tòa cự đại sân khấu, tại sân khấu bên trên, là một viên dài khoảng ba trượng cây nhỏ, cây nhỏ đỉnh chỗ, phảng phất bị cái gì lợi khí gọt qua, bóng loáng như gương.

Mà cây nhỏ quanh thân, chỉ có rải rác mấy cây cành lá, mà tại cây nhỏ nửa bộ sau, Dương Diệp phát hiện, đã tại khô héo.

Hồn thụ!

Dương Diệp biết, trước mắt viên này cây nhỏ tựu là hồn thụ. Bởi vì tại viên này cây nhỏ bên trong, không ngừng tản ra nồng đậm hồn lực.

Dương Diệp đánh giá một chút viên kia hồn thụ, trong mắt mang theo một tia lửa nóng, chỉ cần đạt được một cây hồn mộc, liền có thể cứu tỉnh Tiểu Thiên. Hắn đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ đột nhiên xoay tròn!

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp nao nao, sau một khắc, sắc mặt hắn đại biến, sau đó vội vàng trong lòng hò hét, “Đại ca, không thể làm loạn, ta sẽ bị người chém chết!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1646: Ngươi biết Tiêu Diêu Tử?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1641 Chương: Ngươi biết Tiêu Diêu Tử?

Không thể không nói, Dương Diệp lúc này đúng là có chút luống cuống.

Hồng Mông Tháp nhìn thấy tốt bảo bối đều sẽ đoạt, nếu là lúc trước, hắn ước gì Hồng Mông Tháp làm như thế. Nhưng là, hiện tại không thể đoạt a! Nếu như Hồng Mông Tháp hiện tại đoạt, hắn khẳng định sẽ bị Khô gia cường giả vây công chí tử!

Vòng xoáy nhỏ còn tại xoay tròn, Dương Diệp song quyền nắm chặt, mồ hôi lạnh dần dần chảy xuống, giờ phút này, hắn đã làm tốt tùy thời đi đường chuẩn bị.

Ước chừng quá năm hơi, vòng xoáy nhỏ chậm rãi ngừng lại.

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, xem ra vòng xoáy nhỏ cũng biết chuyện nặng nhẹ!

Đúng lúc này, Dương Diệp bên cạnh Khô Trúc Y đột nhiên nói: “Ngươi thế nào?”

Dương Diệp lau lau mồ hôi lạnh trên trán, sau đó lắc đầu, “Không có gì, chỉ là có chút hư!”

Khô Trúc Y thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, “Bớt làm loại chuyện đó tựu không hư.”

“Ách!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Khô Trúc Y, hắn đánh giá một chút Khô Trúc Y, sau đó nói: “Nhìn không ra, ngươi như thế ô!”

Khô Trúc Y không có trả lời, mà là nhìn về phía xa xa hồn thụ.

Lúc này, Khô Dung quay người nhìn về phía Dương Diệp ba người, sau đó nói: “Ba vị, đây chính là ta Khô gia hồn thụ, các ngươi người nào tới trước?”

“Ta tới trước!”

Lúc này, cái kia Mạc Lâm đột nhiên nói. Nói, thân hình hắn lóe lên, xuất hiện ở viên kia trên đài.

Trầm mặc một cái chớp mắt, trong cơ thể hắn đột nhiên đã tuôn ra một cỗ năng lượng màu xanh sẫm, làm cỗ này năng lượng màu xanh sẫm xuất hiện ở trong sân lúc, giữa sân mọi người nhất thời cảm nhận được một cỗ nồng đậm sinh mệnh khí tức.

“Biến dị Mộc huyền khí!” Lúc này, một bên Khô Dung đột nhiên nói khẽ.

“Biến dị Mộc huyền khí?” Dương Diệp nhìn về phía Khô Dung, không hiểu.

Khô Dung khẽ gật đầu, “Thế gian có đủ loại huyền khí, tỉ như ngũ hành huyền khí, còn có khác huyền khí, hắn cái này huyền khí là Mộc huyền khí, nhưng lại không phải giống như Mộc huyền khí, nghĩ đến hắn đã từng hẳn là từng thu được kỳ ngộ gì, cho nên, làm cho Mộc huyền khí biến dị.”

“Có làm được cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Khô Dung nói: “Có được loại này huyền khí người, bản thân chữa trị năng lực cực mạnh, mà lại, còn có thể kéo dài tuổi thọ. Chỉ là cái này hồn thụ” nói đến đây, hắn nhìn về phía trên sân khấu Mạc Lâm, “Hi vọng có kỳ tích phát sinh.”

Trên sân khấu, tại Mạc Lâm thôi động dưới, những cái kia màu xanh sẫm tinh thuần năng lượng toàn bộ hướng phía cái kia hồn thụ dũng mãnh lao tới, rất nhanh, những cái kia năng lượng màu xanh sẫm đều bị hồn thụ cho hấp thu, làm hấp thu hết những này năng lượng màu xanh sẫm về sau, cái kia hồn thụ lập tức bắt đầu nhẹ nhàng run lên.

Nhìn thấy một màn này, một bên Khô Dung hai tay chậm rãi nắm chặt.

Trên sân khấu, càng ngày càng nhiều năng lượng màu xanh sẫm từ Mạc Lâm thể nội tuôn ra, đến giờ phút này, viên kia hồn thụ đã triệt để bị những này năng lượng màu xanh sẫm hấp thu. Thời gian dần trôi qua, tại ánh mắt mọi người bên trong, viên kia hồn thụ khô héo gốc rễ dường như đang phát sinh biến hóa gì.

Nhìn thấy một màn này, một bên cái kia Khô Dung cùng Khô Trúc Y hai người vẻ mặt đều là kích động.

Hồn thụ đối Khô gia tới nói, cực kỳ trọng yếu!

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt tựu nửa canh giờ trôi qua, mà lúc này, Khô Dung cùng Khô Trúc Y hai người thần sắc có chút chìm. Bởi vì trên sân khấu hồn thụ mặc dù còn tại hấp thu những cái kia năng lượng màu xanh sẫm, nhưng lại căn bản không có phát sinh biến hóa gì.

Cứ như vậy, lại qua nửa canh giờ, lúc này, cái kia Mạc Lâm đột nhiên ngừng lại, bởi vì hắn thể nội huyền khí đã toàn bộ hết sạch.

Mạc Lâm đứng tại viên kia trên đài trầm mặc hồi lâu, sau đó về tới một bên Khô Dung bên người, đón lấy, hắn mặt hướng Dương Diệp, “Ngươi không phải nói có thể trị hết hồn thụ sao? Ngươi lên a!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên cái kia lâu không nói chuyện qua áo bào tím nam tử trung niên đột nhiên nói: “Để cho ta thử một chút đi!”

Nghe được áo bào tím nam tử trung niên, mọi người nhất thời nhìn về phía nam tử trung niên. Khô Dung nhìn thoáng qua nam tử trung niên, sau đó nói: “Ninh huynh có nắm chắc không?”

Nam tử trung niên mỉm cười, “Không có chút tự tin nào, bất quá, có thể thử một chút.”

Khô Dung nhẹ gật đầu, “Mời!”

Nam tử trung niên khẽ gật đầu, sau đó thân hình run lên, xuất hiện ở viên kia trên đài. Nam tử trung niên chậm rãi đi tới hồn thụ trước mặt, hắn nhìn xem hồn thụ trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, tay hắn chậm rãi hướng phía trước nhô ra.

Khi trung niên tay của nam tử muốn đụng vào ở đâu hồn trên cây lúc, đột nhiên, trong mắt của hắn hiện lên một vòng hàn mang, sau một khắc, tay phải hắn vung lên, viên kia hồn thụ trực tiếp tiêu thất tại hắn trước mặt, ngay sau đó, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo tử sắc quang trụ phóng lên tận trời.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Đây là đang thương a!

Có người so với hắn gan vẫn mập a!

Một bên, Khô Dung cùng Khô Trúc Y tại nhìn thấy nam tử trung niên mạnh mẽ bắt lấy hồn thụ một khắc này, sắc mặt hai người lập tức âm trầm xuống, cùng lúc đó, Khô Dung trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở đâu nam tử trung niên sau lưng.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ nam tử trung niên thể nội bạo dũng mà ra, cái kia Khô Dung trực tiếp bị cỗ khí thế này cho chấn trở về tại chỗ!

Chân cảnh cường giả!

Giữa sân, mọi người sắc mặt đều là biến đổi, đều không có nghĩ đến, trung niên nam tử này lại là Chân cảnh cường giả!

Một bên, Khô Dung sắc mặt vô cùng khó coi, hắn hiển nhiên cũng không nghĩ tới trung niên nam tử này vậy mà ẩn giấu đi thực lực của mình, bị đánh một cái vội vàng không kịp chuẩn bị.

Mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp liền phải đuổi tới đi, hồn thụ là cứu Tiểu Thiên vật duy nhất, hắn cũng không muốn như thế từ bỏ. Mà liền tại hắn muốn truy lúc, Khô Trúc Y lại là ngăn cản hắn, “Muốn chết phải không? Đó là Chân cảnh cường giả!”

Dương Diệp lắc đầu, “Chân cảnh cường giả ta cũng truy!”

Nói, hắn liền muốn truy, nhưng là, cái kia Khô Trúc Y lại kéo hắn lại, sau đó nói: “Đây là ta Khô gia sự tình, chúng ta sẽ giải quyết!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, cái kia phía chân trời xa xôi sâu trong tinh không đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, bất quá rất nhanh, những này tiếng nổ lớn tựu biến mất. Quá mấy tức, một tên đoạn tí nam tử đột nhiên từ trước mặt mọi người cách đó không xa không gian đi ra.

Đoạn tí nam tử nhìn chỉ có khoảng bốn mươi tuổi, tóc khô héo, mặc một bộ tê dại sắc trường bào, trước mắt là một đôi đơn sơ giày cỏ. Mà tại cái này đoạn tí nam tử trong tay trái năm, dẫn theo một người trung niên nam tử, tên này nam tử trung niên, chính là trước đó tên kia đào tẩu Chân cảnh cường giả!

Dương Diệp liếc mắt nhìn chầm chầm cái kia đoạn tí nam tử.

Mạnh mẽ!

Thật mạnh!

Chân cảnh cường giả, cũng không phải Chí cảnh, đạt đến Chân cảnh cường giả, vậy tuyệt đối không phải người bình thường. Mà hai tên Chân cảnh cường giả giao thủ, một phương muốn giết chết một phương khác, đây tuyệt đối là phi thường khó khăn. Mà trước mắt cái này đoạn tí nam tử vậy mà chỉ dùng thời gian ngắn như vậy liền giết trung niên nam tử kia! Có thể tưởng tượng, cái này đoạn tí nam tử thực lực, mạnh đến loại trình độ nào!

Lúc này, Khô Trúc Y cùng Khô Dung đối cái kia đoạn tí nam tử cung kính thi lễ một cái, hai người trên mặt đều là mang theo không che giấu chút nào tôn kính.

Đoạn tí nam tử tiện tay quăng ra, cái kia đã thoi thóp nam tử trung niên lập tức rơi vào Khô Dung trước mặt, sau đó hắn xoay người rời đi, bất quá, hắn đi hai bước sau đột nhiên ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp chỗ, “Kiếm tu?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đoạn tí nam tử, sau đó nhẹ gật đầu, “Đúng!”

Đoạn tí nam tử nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Ta ở trên thân thể ngươi cảm nhận được một tia khí tức quen thuộc, ngươi đến từ Thiên Tuyền hệ?” Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng kinh ngạc, “Tiền bối làm sao biết?”

Đoạn tí nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi rất không tệ.” Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “”

“Ngươi đến từ Thiên Tuyền hệ?” Đúng lúc này, Dương Diệp bên cạnh Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, sau đó nhẹ gật đầu.

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói chuyện.

Dương Diệp nói: “Vừa mới người kia là ai? Thật mạnh!”

Khô Trúc Y nhạt tiếng nói: “Khô Mệnh, ta Thất thúc, đã từng Ngân Hà bảng sắp xếp thứ hai, đồng thời tại nửa bước Chí cảnh lúc chém giết qua Chân cảnh cường giả. Hiện tại là ta Khô gia thủ hộ giả!”

“Ngân Hà bảng?” Dương Diệp nhíu mày, “Đó là cái gì?”

Khô Trúc Y nói: “Ngươi vừa từ Thiên tuyền hệ trở về Dương gia?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đối hệ ngân hà rất nhiều chuyện đều không phải là quá rõ ràng.”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngân Hà bảng, là ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ một cái bảng xếp hạng, có thể lên bảng, đều là ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ cực kỳ kiệt xuất siêu cấp thiên tài.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Ta bây giờ tại Ngân Hà trên bảng, sắp xếp thứ mười chín!”

“Mới mười chín?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Nghe được Dương Diệp, Khô Trúc Y lập tức căm tức nhìn hắn, hai tay nắm chặt thành tiểu quyền, một bộ muốn động thủ dáng vẻ.

Lúc này, một bên cái kia Khô Dung đột nhiên nói: “Tiểu huynh đệ, mười chín, đã rất mạnh mẽ. Ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, thiên tài đâu chỉ ngàn vạn? Đặc biệt là bát đại thế gia, những cái kia thế gia những cái kia thiếu gia cái nào là đơn giản mặt hàng? Ngoại trừ bát đại thế gia, còn có rất nhiều cái khác thiên tài. Cho nên, ngươi suy nghĩ một chút, tại nhiều như vậy người bên trong, bài danh mười chín, có phải hay không rất khó?”

Dương Diệp cười khổ cười, sau đó nhìn về phía cái kia nộ khí còn chưa tiêu Khô Trúc Y, nói: “Ta không phải ý tứ này, ý của ta là, ngươi mạnh như vậy, đều mới bài danh mười chín, cái này bảng, không khỏi quá kinh khủng một chút!”

Nghe được Dương Diệp, Khô Trúc Y sắc mặt hiển nhiên khá hơn một chút, sau đó nói: “Cái này bảng, so trong tưởng tượng của ngươi còn kinh khủng hơn. Mười vị trí đầu những thiên tài kia, cảnh giới thấp nhất đều là Chí cảnh. Mà cái này bảng, chỉ có bốn mươi tuổi trở xuống người mới có thể đủ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này bảng hàm kim lượng, rất cao a! Cái này Khô Trúc Y Kiếm Hồn kỹ ngay cả hắn cũng không dám khinh thường, nhưng mà mới sắp xếp mười chín, trước mười những người kia không đến bốn mươi Chí cảnh, loại người này, yêu nghiệt đều không đủ dùng hình dung!

Lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên nói: “Ngươi từ Thiên tuyền hệ đến, nhận biết một người sao?”

“Người nào?” Dương Diệp hỏi.

“Tiêu Diêu Tử!” Khô Trúc Y đạo.

“Cái gì?”

Dương Diệp kinh hãi kém chút nhảy dựng lên, “Ngươi, ngươi biết Tiêu Diêu Tử? Hắn tới qua hệ ngân hà?”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Xem ra, ngươi biết hắn.”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Ngươi tại sao biết Tiêu Diêu Tử?”

Khô Trúc Y khẽ lắc đầu, “Ta không biết hắn, chỉ là nghe qua hắn. Bởi vì ta Tam thúc cánh tay tựu là hắn chém đứt!”

Dương Diệp: “”

Khô Trúc Y nói: “Ta Tam thúc năm đó làm người cực kỳ cuồng ngạo, hắn gặp được cái kia gọi Tiêu Diêu Tử lúc, sau đó, sau đó hắn nói để Tiêu Diêu Tử ba kiếm”

Dương Diệp: “”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1647: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1642 Chương: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Để Tiêu Diêu Tử ba kiếm!

Dương Diệp sắc mặt lập tức có chút cổ quái. Để Tiêu Diêu Tử ba kiếm... Đây không phải giống như cuồng ngạo a!

Không đúng, đây là muốn chết a!

Lúc này, Khô Trúc Y lại nói: “Một kiếm, ta Thất thúc ngay cả hắn một kiếm đều không có đón lấy!”

“Một kiếm đều không có đón lấy?” Dương Diệp hỏi.

Khô Trúc Y nhẹ gật đầu, “Một kiếm đều không có, nếu như không phải lúc trước ta Khô gia cường giả vội vàng xuất thủ tương trợ, ta Thất thúc hắn cũng không phải là đoạn một tay, mà là phải bỏ mạng.”

Tiêu Diêu Tử!

Dương Diệp cười khổ cười, hắn không nghĩ tới, Tiêu Diêu Tử vậy mà chạy đến hệ ngân hà tới. Bất quá cũng thế, Tiêu Diêu Tử ưa thích tìm khắp nơi cường giả đơn đấu, đoán chừng Thiên Tuyền hệ chung quanh vũ trụ khẳng định đều không có hắn đối thủ. Cho nên, hắn chạy đến hệ ngân hà tới. Dù sao bên này, so Thiên Tuyền hệ bên kia cường giả phải nhiều hơn nhiều rất nhiều.

Lúc này, Khô Trúc Y lại nói: "Từ đó về sau, ta Thất thúc minh bạch một cái đạo lý: Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Đây cũng là ta Thất thúc thường xuyên dạy cho chúng ta một cái đạo lý!"

Dương Diệp nói: "Tiêu Diêu Tử cuối cùng đi đâu?"

Khô Trúc Y nói: "Nghe ta Thất thúc nói, hắn giống như đi tìm lúc trước Ngân Hà bảng đệ nhất người kia đi."

Dương Diệp: "..."

Kỳ thật, đối với Tiêu Diêu Tử, Dương Diệp vẫn là vô cùng kính nể. Dù sao gia hỏa này rất ngưu, có cường giả địa phương, tựu có truyền thuyết của hắn. Bất quá, cũng chỉ là kính nể.

Tiêu Diêu Tử có Tiêu Diêu Tử kiếm đạo, hắn cũng có của mình Kiếm đạo, hai người bọn họ đối kiếm lý giải, là hoàn toàn khác biệt. Còn mạnh cùng yếu, không hề nghi ngờ, Tiêu Diêu Tử kiếm đạo khẳng định so với hắn mạnh hơn!

Nhưng là, hắn hay là không hâm mộ.

Bởi vì Tiêu Diêu Tử trong cả đời, chỉ có kiếm, Tiêu Diêu Tử có thể đem hết thảy tất cả đều cho kiếm. Mà hắn Dương Diệp không phải, với hắn mà nói, kiếm chỉ là thủ hộ thân nhân một cái công cụ, kiếm của hắn, là vì người thân mà tồn tại.

Trở nên mạnh mẽ, là Tiêu Diêu Tử kiếm đạo động lực, mà người thân, là hắn Dương Diệp kiếm đạo động lực!

Lúc này, một bên cái kia Khô Dung mang theo cái kia áo bào tím trung niên nhân thi thể xuất hiện ở viên kia trên đài, đón lấy, tay phải hắn một chiêu, cái kia áo bào tím trung niên nhân trong tay nạp giới xuất hiện ở trong tay hắn, hắn cong ngón búng ra, lập tức, cái kia hồn thụ lại xuất hiện ở vị trí cũ.

Thả ra hồn thụ về sau, Khô Dung quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi còn phải thử một chút sao?"

“Đương nhiên!” Dương Diệp đạo.

“Vậy còn không thử?”

Đúng lúc này, cái kia Mạc Lâm đột nhiên nói: “Lão phu cũng nghĩ nhìn xem, một cái Luân Hồi cảnh sâu kiến, muốn thế nào chữa trị cái này hồn thụ, nếu là không sửa được…”

“Không sửa được liên quan gì đến ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Mạc Lâm, “Lão gia hỏa, ngươi nhìn ta khó chịu, lão tử nhìn ngươi càng khó chịu, chờ sự tình xong xuôi, ngươi muốn làm sao chơi, ta phụng bồi tới cùng, nhưng là hiện tại, ngươi có thể hay không câm miệng cho ta, chớ như cái nữ nhân đồng dạng kỷ kỷ oai oai?”

“Muốn chết!”

Theo Mạc Lâm một tiếng gầm thét, một cỗ khí thế kinh khủng hướng thẳng đến Dương Diệp nghiền ép mà đi, bất quá còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, cái kia Khô Dung tựu xuất hiện ở hai người ở giữa, sau đó Khô Dung tay phải nhẹ nhàng chấn động, cỗ khí thế kia chính là biến mất.

Khô Dung nhìn thoáng qua Mạc Lâm cùng Dương Diệp, sau đó nói: “Hai vị ân oán, còn xin rời đi Khô gia về sau tại giải quyết, được không?”

Mạc Lâm hừ lạnh một tiếng, sau đó nói: “Khô Dung huynh, tại hạ cáo từ?”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Mạc Lâm sau khi đi, Khô Dung nhìn về phía Dương Diệp, hắn lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi thử một chút đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thân hình khẽ động, xuất hiện ở viên kia trên đài. Mà đúng lúc này, trong cơ thể hắn vòng xoáy nhỏ lại bắt đầu xoay tròn. Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp nheo mắt, trong lòng vội vàng nói: “Lão huynh, ngươi tuyệt đối đừng làm loạn, lần này không thể đoạt, đoạt chúng ta tựu trở về không được!”

Hắn mặc dù đối có chút lòng tin, nhưng là, hắn còn không có tự tin đến có thể chống lại Khô gia tình trạng, không nói Khô gia, tựu là một bên cái kia Khô Dung cùng Khô Trúc Y tựu đủ hắn uống một bình. Chớ nói chi là trước đó cái kia kinh khủng đoạn tí nam tử.

Thời gian dần trôi qua, vòng xoáy nhỏ chậm rãi bình tĩnh lại.

Dương Diệp lần nữa thở dài một hơi, hắn chính là sợ vòng xoáy nhỏ làm loạn, cũng may vòng xoáy nhỏ biết nặng nhẹ, nên đoạt lúc đoạt, không nên đoạt lúc tựu không đoạt.

Vòng xoáy nhỏ sau khi bình tĩnh lại, Dương Diệp đi tới cái kia hồn thụ trước mặt, nhìn xem trước mặt hồn thụ, Dương Diệp tay chậm rãi nắm chặt lên, tựu là trước mắt cái đồ chơi này có thể cứu Tiểu Thiên!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tay phải chậm rãi duỗi ra, cuối cùng đặt ở cái kia hồn thụ bên trên, thể nội huyền khí vận chuyển, đón lấy, từng tia Hồng Mông Tử Khí từ hắn trong lòng bàn tay tràn ra, cuối cùng toàn bộ chui vào cái kia hồn thụ bên trong.

Làm Hồng Mông Tử Khí tiến vào cái kia hồn thụ bên trong về sau, cái kia hồn thụ lập tức rung động kịch liệt lên, sau đó hắn nhánh cây trực tiếp cuốn lấy Dương Diệp, không để cho Dương Diệp rời đi!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Khô Dung cùng Khô Trúc Y đều là ngẩn người, rất nhanh, cái kia Khô Dung trên mặt hiện lên vẻ mừng như điên, mà cái kia Khô Trúc Y trong mắt cũng là hiện lên một vòng hưng phấn cùng kích động.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hồn thụ, trong lòng cũng là thở dài một hơi, bởi vì từ trước mắt đến xem, cái này Hồng Mông Tử Khí đối cái này hồn thụ là hữu hiệu. Bất quá cũng thế, nếu như Hồng Mông Tử Khí đều cứu không được gia hỏa này, vậy cái này trên đời hẳn là không có gì có thể cứu nó.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tiếp tục chuyển vận Hồng Mông Tử Khí, cứ như vậy, tại liên tục không ngừng Hồng Mông Tử Khí tràn vào dưới, viên kia hồn thụ rung động càng thêm lợi hại. Không chỉ có như thế, cái kia hồn thụ gốc khô héo chỗ, đang lấy mắt thường tốc độ khôi phục.

Nhìn thấy một màn này, một bên Khô Dung thần sắc lập tức vô cùng kích động.

Mà lúc này, một tên hoa bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở Khô Dung bên người, nhìn thấy lão giả này, Khô Dung nao nao, lập tức vội vàng hướng lấy lão giả thi lễ, “Tam thúc, sao ngươi lại tới đây?”

Hoa bào lão giả không có trả lời, mà là nhìn về phía nơi xa trên sân khấu Dương Diệp cùng viên kia hồn thụ, “Hắn là ai?”

“Dương gia!” Một bên, Khô Trúc Y đạo.

“Dương gia!”

Hoa bào lão giả khẽ gật đầu, không có đang nói chuyện, chỉ là không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp trước mặt viên kia hồn thụ.

Thời gian dần trôi qua, viên kia hồn thụ tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, gốc rễ khô héo chỗ đã khôi phục bình thường.

Nhìn thấy khôi phục bình thường, Dương Diệp lập tức buông lỏng tay ra, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Khô Dung, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, cái kia hoa bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở mặt của hắn đi, hoa bào lão giả đánh giá hắn một chút, sau đó nhìn về phía phía sau hắn viên kia hồn thụ.

Nhìn xem hồi lâu, hoa bào lão giả trên mặt hiện lên một vòng kích động, “Khôi phục, thực khôi phục!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Khô Trúc Y, sau đó cười nói: “Ta không có lừa gạt ngươi chứ?”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Đúng lúc này, cái kia hoa bào lão giả đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: “Đa tạ.”

Dương Diệp cười nói: “Việc nhỏ.”

Hoa bào lão giả do dự một chút, sau đó nói: “Có thể nói một thoáng ngươi cái kia huyền khí là cái gì huyền khí sao?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Đặc thù huyền khí.”

Hoa bào lão giả cũng thức thời, không có đang hỏi thăm đi, lập tức nhìn về phía Khô Dung, Khô Dung khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tiểu huynh đệ yêu cầu một chi Dưỡng Hồn mộc, ta đã đáp ứng hắn, chỉ cần hắn có thể chữa khỏi hồn thụ, tựu cho hắn một chi hồn mộc!”

Dưỡng Hồn mộc!

Hoa bào lão giả khẽ gật đầu, sau đó nói: “Cho tiểu huynh đệ một căn.”

Khô Dung nhẹ gật đầu, sau đó lui xuống, ước chừng quá mười mấy tức về sau, Khô Dung xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, mà trong tay hắn, là một căn màu đen nhánh nhánh cây, nhánh cây rộng cỡ ngón tay, dài hơn một trượng, trong đó tản ra nồng đậm hồn lực.

Nhìn thấy căn này Dưỡng Hồn mộc, một bên Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia hâm mộ.

Mặc dù Khô gia có một viên hồn thụ, nhưng là Dưỡng Hồn mộc lại là không nhiều, bởi vì chỉ có hồn thụ tự động rơi xuống nhánh cây, Khô gia mới có thể lấy ra tư dưỡng linh hồn, mà nếu như hồn thụ không tự động rơi xuống, bọn hắn là không dám cưỡng ép đi gãy. Bởi vì sợ thương tới hồn thụ căn bản, đây chính là vì cái gì Dưỡng Hồn mộc tại Khô gia đều cực kỳ trân quý nguyên nhân.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không khách khí, trực tiếp đem Dưỡng Hồn mộc nhận được Hồng Mông Tháp bên trong, sau đó nói: “Hai vị tiền bối, vãn bối còn có việc, liền đi trước.”

Nói xong, hắn muốn đi, hiện tại với hắn mà nói, hắn muốn lập tức tựu cứu tỉnh Tiểu Thiên.

Mà liền tại Dương Diệp muốn đi lúc, một bên Khô Dung cùng cái kia hoa bào lão giả đều là ngẩn người, bởi vì cái kia hồn thụ vậy mà ngăn tại Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp: “...”

Khô Dung cùng hoa bào lão giả nhìn nhau một chút, thoáng qua, Khô Dung tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó đem hồn thụ xách về tại chỗ, nhưng là sau một khắc, cái kia hồn thụ lại xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Khô Dung cùng hoa bào lão giả sắc mặt có chút mất tự nhiên, giờ phút này, bọn hắn tự nhiên đã đã nhìn ra. Cái này hồn thụ, muốn cùng Dương Diệp.

Dương Diệp đương nhiên cũng đã nhìn ra, hắn đương nhiên là muốn cái này hồn thụ đi theo hắn a, nhưng là, điều này có thể sao? Hiển nhiên không có khả năng, bởi vì Khô gia chắc chắn sẽ không đem cái này hồn thụ cho hắn.

Dương Diệp nhìn về phía hoa bào lão giả cùng Khô Dung, hoa bào lão giả cùng Khô Dung nhìn nhau một chút, cuối cùng, hoa bào lão giả nói: “Ngươi đi đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại chân trời. Cái kia hồn thụ liền muốn đi theo, nhưng vào lúc này, hoa bào lão giả đột nhiên hướng phía trước một nắm, trong chốc lát, hồn thụ không gian chung quanh trực tiếp ngưng kết lại.

Mà đúng lúc này, cái kia hồn thụ đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, một cỗ kinh khủng hồn lực từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, cỗ này hồn lực trực tiếp đem không gian chung quanh chấn vỡ, sau một khắc, hồn thụ vọt thẳng thiên mà lên, hướng phía chân trời Dương Diệp đuổi tới.

Nhìn thấy một màn này, cái kia hoa bào lão giả cùng Khô Dung sắc mặt lập tức khó coi.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1648: Lão cẩu, một kiếm giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1643 Chương: Lão cẩu, một kiếm giết ngươi!

Dương Diệp ngừng lại, bởi vì viên kia hồn thụ lại xuất hiện ở trước mặt hắn.

Không cần phải nói, cái này hồn thụ thích Hồng Mông Tử Khí.

Nhìn xem trước mặt hồn thụ, Dương Diệp thật có chút khó khăn. Hắn là rất muốn đem cái này hồn thụ mang đi, có cái này hồn thụ tại, vậy đối với hắn linh hồn trợ giúp không thể nghi ngờ là lớn vô cùng. Nhưng là, hắn biết rõ, Khô gia là tuyệt đối sẽ không để hắn làm như vậy.

Đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Tiểu Bạch nhìn xem trước mặt hồn thụ trừng mắt nhìn, sau đó nàng bay đến hồn thụ trước mặt, tiểu trảo huy vũ mấy lần, đón lấy, nàng lại về tới Dương Diệp trên bờ vai.

Mà lúc này, cái kia hoa bào lão giả cùng Khô Dung cùng Khô Trúc Y xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp nhìn về phía ba người, sau đó nhún vai, “Hai vị tiền bối, nó đây là ý gì?”

Hoa bào lão giả trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Nó có thể là thích ngươi cái kia đặc thù huyền khí.”

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy bất đắc dĩ, “Vậy cái này nhưng làm sao bây giờ?”

Hoa bào lão giả cùng Khô Dung cũng có chút gặp khó khăn. Hồn thụ là có linh trí, cũng là đặc thù, bởi vậy, Khô gia không muốn đối với nó động mạnh mẽ. Nhưng là, Khô gia càng không khả năng để nó đi theo Dương Diệp đi.

Đúng lúc này, cái kia hồn thụ đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, hoa bào lão giả sắc mặt biến hóa, liền muốn ra tay, nhưng là rất nhanh, hắn chính là ngẩn người, bởi vì viên kia hồn thụ về tới phía dưới trên bệ đá vị trí bên trên.

Hoa bào lão giả cùng Khô Dung nhìn nhau một chút, hai người trong mắt đều là hiện lên một vòng không hiểu, hiển nhiên, hai người đều không rõ cái này hồn thụ vì sao lại đột nhiên thay đổi chủ ý. Bất quá, chuyện này đối với Khô gia tới nói, là chuyện tốt!

Hoa bào lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía một bên Khô Trúc Y, nói: “Nha đầu, tùng Dương tiểu huynh đoạn đường.”

Hiện tại, hắn chỉ nghĩ Dương Diệp tranh thủ thời gian đi nhanh lên, miễn cho cái kia hồn thụ lại thay đổi chủ ý.

Khô Trúc Y nhìn về phía Dương Diệp, “Đi thôi.”

Dương Diệp cũng không lưu lại, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó quay người hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại chân trời, cái kia Khô Trúc Y theo sát mà tới.

“Tiểu tử này huyền khí có chút đặc thù!” Khô Dung trầm giọng nói: “Ta chưa thấy qua loại kia huyền khí!”

Hoa bào lão giả khẽ lắc đầu, “Ta cũng chưa từng gặp qua.”

Khô Dung trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Đáng tiếc là Dương gia thiếu gia bằng không thì, có thể đem hắn lưu tại ta Khô gia.”

Hoa bào lão giả lắc đầu, nói: “Tiểu tử này không phải cái người lương thiện, đến ta Khô gia, ta Khô gia có thể sẽ bị hắn làm gà bay chó chạy.”

Nghĩ đến Dương Diệp trước đó tính tình, Khô Dung lập tức lắc đầu cười một tiếng.

Rất nhanh, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà ở phía dưới, sân khấu bên trên, viên kia hồn thụ đột nhiên nhẹ run rẩy, bất quá rất nhanh liền khôi phục bình tĩnh.

Khô Yên hệ bên ngoài.

Khô Trúc Y đem Dương Diệp đưa đến Khô Yên hệ bên ngoài sau chính là ngừng lại, sau đó nhìn Dương Diệp, nói: “Không tiễn.”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Khô Trúc Y, cười nói: “Trúc Y muội tử, lần sau ta sẽ đến xem ngươi.”

Khô Trúc Y nhạt tiếng nói: “Tốt nhất chớ muốn.”

Dương Diệp cười hắc hắc, quay người muốn đi, dường như nghĩ tới điều gì, hắn lại nói: “Đúng rồi, muốn làm sao vào cái kia Ngân Hà bảng?”

“Ngươi muốn vào Ngân Hà bảng?” Khô Trúc Y đạo.

Dương Diệp cười nói: “Cũng không tính là, tựu là hỏi hỏi. Đương nhiên, nếu như có thể, cũng nghĩ vào xem.”

Khô Trúc Y trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngân Hà bảng, là Tần gia tại ước định, bọn hắn nếu là cảm thấy ngươi có thể tiến bảng, vậy ngươi liền có thể tiến bảng. Đương nhiên, ngươi cũng có thể đi Tần gia thời không luận võ đài khiêu chiến Ngân Hà trên bảng những thiên tài kia, ngươi thắng người nào, liền có thể thay thế người nào chỗ. Đương nhiên, không thể một thoáng khiêu chiến so bản thân thứ tự cao quá nhiều, chỉ có thể khiêu chiến so bản thân thứ tự cao hai tên cường giả.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Cái thời không kia luận võ đài là cái gì quỷ?”

Khô Trúc Y nói: “Một cái đặc thù luận võ đài, ngươi có thể đi Tần gia xử lý một cái không gian truyền tống phù, như vậy, ngươi tùy thời tùy chỗ đều có thể trực tiếp xuất hiện tại cái kia đài luận võ bên trên.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Cơ bản, ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ rất nhiều thiên tài đều có xử lý cái không gian này truyền tống trận, bởi vì, ở nơi đó, ngươi có thể gặp được đủ loại cường đại đối thủ, có thể rất tốt rèn luyện.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, giống như những thiên tài này, khẳng định cũng sẽ không mỗi ngày ngồi trong nhà khổ tu, khổ tu cái chủng loại kia thiên tài, không có kinh nghiệm thực chiến, coi như cảnh giới tại cao, cũng dễ dàng bị người giết chết. Đây chính là vì cái gì rất nhiều người thường xuyên bị người vượt cấp chém giết nguyên nhân, cũng là rất nhiều người vì cái gì có thể khiêu chiến vượt cấp nguyên nhân.

Chiến đấu, có thể nhất tăng lên một người!

Lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên nói: “Các ngươi Dương gia cái kia thế tử chi tranh liền muốn bắt đầu. Ngươi cũng muốn tranh thế tử chi vị sao?”

Dương Diệp nhún vai, “Bằng không thì ngươi cho rằng đây?” Nói đến đây, hắn đánh giá một chút Khô Trúc Y, sau đó nói: “Nếu không, ngươi qua đây giúp ta? Ta đang cần giúp đỡ.”

Khô Trúc Y thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, “Ngươi suy nghĩ nhiều. Ta là muốn nhắc nhở ngươi, trừ bọn ngươi ra Dương gia những cái kia thiếu gia, ngươi càng phải cẩn thận bọn hắn hướng giúp đỡ. Bởi vì ta nghe nói, Doanh gia người thật giống như có.”

“Doanh gia?”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Dương gia sẽ để cho Doanh gia người dính vào?”

Khô Trúc Y nói: “Đối với các ngươi Dương gia những lão gia hỏa kia tới nói, bọn hắn là sẽ không quản những này, chỉ cần các ngươi có bản lĩnh, đem tất cả con em thế gia kéo tới đều có thể. Bởi vì những cái kia thế tử tử đệ, là không thể nào uy hiếp được Dương gia, mà lại, cuối cùng có thể từ thế tử tranh đoạt bên trong sống đến sau cùng một cái kia người, hay là cần đi qua rất nhiều khảo nghiệm, cho nên, bọn hắn căn bản không lo lắng từ bên ngoài đến thế lực giá không Dương gia tương lai thế tử cùng gia chủ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lại nói: “Doanh gia rất lợi hại phải không?”

Khô Trúc Y nhẹ gật đầu, “Rất lợi hại. Doanh gia, Ngân Hà bảng thứ hai, tựu là Doanh gia, không chỉ có như thế, Doanh gia còn có hai người là tại Ngân Hà bảng mười vị trí đầu!”

“Cái kia đầu tiên là người nào? Lại là nhà ai?” Dương Diệp hiếu kỳ hỏi.

Khô Trúc Y lắc đầu, “Thứ nhất không biết, chỉ có sắp xếp thứ hai cùng đệ tam cái kia hai tên gia hỏa biết, bởi vì chỉ có bọn hắn mới có tư cách nhìn thấy đệ nhất gia hoả kia.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nghe nói, thứ nhất gia hoả kia, khả năng đã đạt đến Chân cảnh!”

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, Chân cảnh!

Không đến bốn mươi tuổi Chân cảnh!

Nếu như đệ nhất người kia thực đạt đến Chân cảnh, vậy cái này không khỏi cũng quá mức kinh khủng một chút. Đây quả thực không phải người!

“Được rồi!”

Lúc này, Khô Trúc Y nói: “Ta trở về.” Nói xong, nàng quay người thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất tại nơi xa.

Dương Diệp nhìn xem cái kia Khô Trúc Y bóng lưng nửa ngày, sau đó lắc đầu một thoáng, đón lấy, hắn quay người hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại nơi xa. Nhưng mà, còn chưa đi bao lâu, đột nhiên, một đạo chưởng ấn từ hắn trước mặt không gian thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía hắn đánh tới!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cũng không có dừng lại, rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Cái kia đạo chưởng ấn trực tiếp bị hắn một kiếm này cho chém vỡ, mà lúc này, một tên áo bào đen lão giả xuất hiện ở trước mặt hắn!

Tên này áo bào đen lão giả, chính là trước đó Mạc Lâm!

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, cũng chẳng suy nghĩ gì nữa.

Lúc này, Mạc Lâm cười lạnh nói: “Tiểu tạp toái, trước ngươi tại Khô gia không phải rất đắc ý sao? Ngươi không phải rất đắc ý sao? Đến, tại đắc ý một cái cho ta xem một chút?”

Dương Diệp lắc đầu, cũng không tại nói nhảm, lập tức chân phải giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

“Sâu kiến!”

Mạc Lâm trong thanh âm mang theo một tia trào phúng, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang tiêu thất tại mặt đất.

Oanh!

Giữa sân, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cùng cái kia Mạc Lâm đồng thời liên tiếp lui về phía sau, bất quá, Mạc Lâm tại ngừng trăm trượng sau chính là ngừng lại, mà Dương Diệp trọn vẹn lui hơn ba trăm trượng.

“Tiểu tạp toái, ngươi thật sự có tài mà!”

Mạc Lâm chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Bất quá đối với ta tới nói, vẫn là sâu kiến!" Nói xong, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo màu đen cột sáng hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

Nơi xa, Dương Diệp thể nội kiếm ý điên cuồng tuôn ra, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, sau đó cả người hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Oanh!

Hai người trên không trung chạm vào nhau, giữa sân không gian lập tức kịch liệt run lên, đón lấy, hai người bị lẫn nhau lực lượng chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại. Mà khi Dương Diệp lui không sai biệt lắm trăm trượng về sau, đột nhiên, hắn ngừng lại, đón lấy, linh hồn hắn trong cơ thể mình thoáng hiện mà ra.

Cùng lúc đó, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bừng lên, làm cỗ này ý cảnh sau khi xuất hiện, toàn bộ tinh không trong nháy mắt huyết hồng một mảnh!

Chí cảnh sát ý!

"Lão cẩu, một kiếm giết ngươi!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, linh hồn trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Một kiếm này, là hắn thi triển Nhất Kiếm Luân Hồi đến nay nhanh nhất một kiếm, bởi vì hắn vẫn thúc giục Sát Na giày, tại Sát Na giày gia trì dưới, hắn tốc độ trực tiếp bạo tăng không biết bao nhiêu lần, hắn thời khắc này tốc độ, nhanh đến cá nhân hắn cực hạn!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, Mạc Lâm sắc mặt lập tức kịch biến, sau một khắc, nửa bước Chân cảnh khí thế điên cuồng từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, nhưng mà, cỗ khí thế kia mới vừa xuất hiện, một điểm huyết quang chính là đã tới, đón lấy, cỗ khí thế kia tựa như là bị kim đâm đến bóng da, trực tiếp nổ tung đầy trời, ngay sau đó nhất nhất

Lại một cỗ kinh khủng uy áp đặt ở Mạc Lâm trên thân!

Kiếm ý!

Sát ý cùng kiếm ý đồng thời ra!

Xùy!

Một đạo huyết quang trực tiếp từ cái này Mạc Lâm sau đầu bắn ra, cái kia Mạc Lâm thân thể lập tức cương cứng.

Kiếm thu!

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia Mạc Lâm, cái kia Mạc Lâm hai mắt ngây ngốc nhìn xem Dương Diệp, “Tốt, tốt”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Không tâm tình nghe ngươi lải nhải!”

Nói xong, hắn trường kiếm lắc một cái, một đạo huyết quang trực tiếp từ Mạc Lâm giữa lông mày xuyên qua, cái kia Mạc Lâm lập tức khí tuyệt.

Dương Diệp đánh giá một chút Mạc Lâm, sau đó lắc đầu, thầm nghĩ đáng tiếc, bị Nhất Kiếm Luân Hồi giết người, cũng không thể làm khôi lỗi, bằng không thì, hắn thì tương đương với thêm một cái nửa bước Chân cảnh khôi lỗi!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp quay người muốn đi, đúng lúc này, hắn xa xa không gian đột nhiên rung động lên, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải nắm thật chặt kiếm trong tay, đúng lúc này, trước mặt hắn không gian rách ra đầy trời, tiếp lấy một đạo hắc ảnh thoáng hiện mà ra.

Nhìn thấy bóng đen này, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên, “Ta ca ngươi”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1649: Tựu là không có kinh sợ qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1644 Chương: Tựu là không có kinh sợ qua!

Bóng đen này là cái gì?

Là hồn thụ!

Khô gia viên kia hồn thụ!

Dương Diệp không nghĩ tới, viên này hồn thụ vậy mà lại theo tới. Ngay tại hắn sửng sốt lúc, Tiểu Bạch đột nhiên từ Hồng Mông Tháp bên trong chạy ra. Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, nàng trực tiếp nhìn về phía viên kia hồn thụ, sau đó nàng nhếch miệng cười một tiếng, đón lấy, nàng chạy đến viên kia hồn thụ trước mặt, sau đó bắt lấy hồn thụ một cái nhánh cây thân hình lóe lên, tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong!

Dương Diệp: "..."

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến sắc, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhãn châu xoay động, sau đó bỗng nhiên quay người phẫn nộ quát: "Bọn chuột nhắt phương nào, mau thả hạ hồn thụ!"

Nói, hắn rút kiếm đối nơi xa tựu là một trảm.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo tại toàn bộ chân trời ầm vang vang vọng, đạo kiếm quang kia thì chui vào nơi xa sâu trong tinh không, rất nhanh, tại cái kia tinh không xa xôi chỗ sâu, truyền đến một đạo tiếng nổ lớn.

Bổ xong, Dương Diệp liền muốn đuổi theo, mà lúc này, ba tên lão giả xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Trong đó hai người, chính là cái kia Khô Dung cùng trước đó hoa bào lão giả.

Nhìn thấy hai người, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, mà cái kia Khô Dung thì thân hình lóe lên, hướng phía Dương Diệp trước đó kiếm khí xẹt qua phương hướng đuổi tới. Mà cái kia hoa bào lão giả cùng một tên khác ma bào lão giả lại là dừng ở tại chỗ, không hề chớp mắt nhìn xem Dương Diệp.

Qua ba hơi, cái kia Khô Dung về tới tại chỗ, sau đó hắn nhìn về phía hoa bào lão giả cùng ma bào lão giả, khẽ lắc đầu.

Hoa bào lão giả sầm mặt lại, sau đó cùng Khô Dung đồng thời nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp trừng mắt nhìn, "Hai vị tiền bối, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hoa bào lão giả trầm mặc mấy tức, sau đó nói: "Ở trên thân thể ngươi, đúng không?"

“Trên người ta? Cái gì trên người ta?” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy mờ mịt.

“Hồn thụ!” Lúc này, Khô Dung đột nhiên nói.

“Nói đùa cái gì!”

Dương Diệp cả người trực tiếp nhảy dựng lên, “Hai vị tiền bối, các ngươi là đang nói đùa gì vậy, hồn thụ làm sao có thể trên người ta?”

Khô Dung cùng hoa bào lão giả không nói gì, chỉ là tựu nhìn như vậy Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Hai vị tiền bối, ta vừa mới đúng là nhìn thấy hồn thụ. Nhưng là, ta vừa nhìn thấy, còn không có kịp phản ứng, một tên áo bào đen lão giả liền trực tiếp đem cho bắt đi. Các ngươi nhìn, vừa mới ta vẫn đối với đối phương xuất thủ. Nhưng là, đối phương tốc độ thực sự quá nhanh quá nhanh.”

Khô Dung khẽ lắc đầu, “Ta đuổi theo nhìn, không có gì người áo đen đâu.”

Dương Diệp giang tay ra, “Hai vị tiền bối, các ngươi nếu là cảm thấy trên người ta, vậy liền soát người đi. Ta nạp giới đều nguyện ý cho các ngươi lục soát!”

Khô Dung cùng hoa bào lão giả nhìn nhau một chút, cuối cùng, hoa bào lão giả thần thức quét về Dương Diệp, Dương Diệp cũng không chống cự. Làm hoa bào lão giả thần thức quét tại trên tay hắn nạp giới lúc, hắn cũng không có ngăn cản, mặc cho hoa bào lão giả thần thức quét tra.

Dương Diệp sở dĩ dám để cho hoa bào lão giả thần thức điều tra, là bởi vì hắn đối Hồng Mông Tháp có lòng tin. Hồng Mông Tháp đã xưa đâu bằng nay, chỉ cần nó không nguyện ý, không ai có thể phát hiện được nó.

Qua một vung, hoa bào lão giả thu hồi thần thức, cùng lúc đó, hắn thần sắc vô cùng khó coi.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Hai vị tiền bối, lần này tin ta đi?”

Hoa bào lão giả trầm mặc quen tức, sau đó nói: “Có thể để cho ta tra một chút ngươi thức hải sao? Phải biết, có người trong thức hải cũng mở ra không gian, có thể chứa đựng vật phẩm. Ngươi yên tâm, ta chỉ điều tra, quyết không tổn thương ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, “Tiền bối, yêu cầu này, có phải hay không quá mức điểm? Tiền bối hẳn là cũng biết, thức hải tùy ý người khác thần thức tiến vào, vậy thì đồng nghĩa với là đem mạng của mình giao tại trong tay người khác a.”

Hoa bào lão giả khẽ gật đầu, “Cái này để ý đến ta tự nhiên biết, chỉ là, tiểu huynh đệ, hồn thụ đối ta Khô gia tới nói, vô cùng trọng yếu, cho nên...” Đây là, Dương Diệp nói: “Nếu như ta trong thức hải không có hồn thụ đây?”

“Không có liền không có, ngươi còn muốn thế nào?”

Lúc này, một bên một mực không nói chuyện cái kia ma bào lão giả đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Chẳng lẽ lại, ngươi còn phải ba người chúng ta cho ngươi chịu nhận lỗi hay sao?”

Nghe được ma bào lão giả, một bên Khô Dung sắc mặt lập tức biến đổi, thầm nghĩ hỏng bét, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cái kia ma bào lão giả, “Ngươi nói cái gì nói nhảm? Phối hợp các ngươi, đó là ta xem ở Trúc Y mặt mũi, nói câu không dễ nghe, ta không phối hợp, các ngươi có thể làm gì được ta?”

Trước mắt ba người mặc dù đều là nửa bước Chân cảnh cường giả, nhưng là, hắn thật đúng là không sợ.

Ma bào lão giả hai mắt nhắm lại, “Ngươi thử một chút?”

Dương Diệp nhún vai, sau đó xoay người rời đi, mà lúc này, cái kia ma bào lão giả đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Cho ngươi mặt mũi bộ muốn mặt, đã như vậy, vậy liền không cho ngươi mặt.”

Nói xong, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó đối Dương Diệp cách không tựu là một trảo, một trảo này, một cỗ cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp cho bao phủ, mà tại cỗ lực lượng này bao phủ xuống, Dương Diệp cả người xương cốt đều tại ‘Đôm đốp’ kêu vang.

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, sau một khắc, một cỗ kinh khủng sát ý từ hắn thể nội bao phủ mà xuất, làm cỗ này sát ý sau khi xuất hiện, cái kia ma bào lão giả cỗ lực lượng kia trực tiếp bị sát ý cho nát bấy!

Chí cảnh sát ý!

Nhìn thấy một màn này, ma bào lão giả ba người đều là biến sắc, ba người đều không có nghĩ đến Dương Diệp vậy mà lĩnh ngộ sát ý, hơn nữa còn là Chí cảnh cấp bậc!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia ma bào trước mặt của lão giả, đón lấy, hắn rút kiếm tựu là một chém!

Mười đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Gia trì Chí cảnh sát ý cùng quy nguyên cảnh kiếm ý trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm xuất cái kia một cái chớp mắt, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem hoa bào lão giả cùng Khô Dung chấn địa hướng hai bên liền lùi mấy bước. Mà cái kia ma bào lão giả thì biến sắc, không dám khinh thường một kiếm này, lập tức song quyền bỗng nhiên hướng phía Dương Diệp kiếm đánh tới.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia ma bào lão giả trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn! Mà lúc này, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Oanh!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, giữa sân vang lên lần nữa một đạo tiếng nổ lớn, mà cùng lúc đó, một bên cái kia ma bào lão giả trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn!

Dương Diệp không có truy kích, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia ma bào lão giả, “Hiện tại đã biết rõ sao? Là ta cho ngươi mặt mũi ngươi không biết xấu hổ, mà không phải ngươi cho ta mặt, minh bạch?”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, xa như vậy chỗ áo bào đen lão giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã sau lưng Dương Diệp, cùng lúc đó, trong tay hắn, nhiều hơn một cây búa to, hắn tay phải nắm tay bên trong cự phủ đối Dương Diệp đầu bỗng nhiên tựu bổ xuống.

Xoạt xoạt!

Một búa rơi xuống, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt lóe lên một vòng sát ý, sau một khắc, hắn quay người rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Kiếm búa chạm vào nhau, một đạo nổ vang âm thanh ở trong sân lập tức vang vọng mà lên, kiếm cùng búa kịch liệt run lên, đón lấy, ma bào lão giả cùng Dương Diệp đồng thời hướng phía lẫn nhau hậu phương liên tục nhanh lùi lại.

Một bên, hoa bào lão giả cùng Khô Dung nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng ma bào lão giả, Khô Dung liền muốn mở miệng ngăn cản, nhưng là hoa bào lão giả lại là ngăn trở hắn, nhạt tiếng nói: “Người trẻ tuổi, không biết trời cao đất rộng, tự cho là đúng, nên chịu chút giáo huấn!”

Khô Dung nhìn thoáng qua hoa bào lão giả, do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Nơi xa, Dương Diệp cùng ma bào lão giả sau khi dừng lại, ma bào lão giả dẫn theo trong tay lưỡi búa hướng phía Dương Diệp chậm rãi đi đến, “Không thể không nói, thực lực ngươi quả thật không tệ, nhưng là, ngươi cho rằng lão phu tựu là ăn chay? Hôm nay, ta giáo thay ngươi phụ mẫu thật tốt dạy ngươi làm người như thế nào.”

Nghe được ma bào lão giả, một bên Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn lên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại cái kia ma bào trước mặt của lão giả, sau đó trong tay huyết kiếm bỗng nhiên đối hắn bổ tới.

Ma bào lão giả cười gằn một tiếng, sau đó trong tay lưỡi búa hướng thẳng đến Dương Diệp kiếm nghênh đón tiếp lấy.

Oanh!

Kiếm búa chạm vào nhau, hai người đồng thời bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà Dương Diệp lại là rất nhanh liền ngừng lại, đón lấy, cả người hắn trực tiếp lần nữa hóa thành một đạo huyết mang hướng phía cái kia ma bào lão giả vọt tới!

Giờ khắc này, Dương Diệp lần nữa mở ra không muốn mạng đấu pháp.

Ngay từ đầu, ma bào lão giả còn có thể cùng Dương Diệp tương xứng, nhưng là thời gian dần trôi qua, ma bào lão giả có chút ăn không tiêu. Bởi vì Dương Diệp quá độc ác, mỗi một lần Dương Diệp đều cùng hắn chơi lấy mạng đổi mạng, hắn như thế nào sẽ cùng Dương Diệp lấy mạng đổi mạng?

Có lo lắng, bởi vậy, tại chiêu thức bên trên, hắn bắt đầu ở vào hạ phong.

Mà Dương Diệp lại là càng đánh càng hung ác, càng đánh càng mạnh!

Một bên, hoa bào lão giả cùng Khô Dung sắc mặt hai người có chút khó coi. Bởi vì bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp một cái Luân Hồi cảnh huyền giả, lại có thể áp chế một tên nửa bước Chân cảnh cường giả.

Hai người liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, xa xa không gian đột nhiên sụp đổ đầy trời, làm xuất hiện mảnh không gian này hắc động lúc, hoa bào lão giả cùng Khô Dung sắc mặt hai người lập tức đại biến, bởi vì vùng không gian kia hắc động bắt đầu quỷ dị co vào!

“Ra tay!”

Hoa bào lão giả cùng Khô Dung không dám ở do dự, lập tức liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên ngừng lại, đón lấy, một bóng người từ trong đó ngã bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia ma bào lão giả!

Ma bào lão giả còn chưa dừng lại, một đạo kiếm quang đột nhiên từ cái này không gian trong lỗ đen bắn nhanh ra như điện, sau một khắc, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia ma bào trước mặt của lão giả, Dương Diệp một cước giẫm tại ma bào lão giả ngực, sau đó hai tay của hắn cầm kiếm chống đỡ tại ma bào lão giả mi tâm, nói: “Ngươi mới vừa nói muốn thay cha mẹ ta giáo dục ta? Ngươi nói như thế sao?”

“Dương Diệp, thả hắn!”

Lúc này, một bên hoa bào lão giả đột nhiên nói: “Ngươi như giết hắn, ta Khô gia tất sẽ không bỏ qua ngươi! Ta nghĩ, ngươi cũng không muốn cùng ta Khô gia là địch a?”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua hoa bào lão giả, “Dùng Khô gia đến uy hiếp ta?”

“Ta chỉ là đang nói một sự thật!” Hoa bào lão giả nhạt tiếng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Xác thực, ta không muốn đối địch với Khô gia.” Nói, hắn cúi đầu nhìn về phía cái kia ma bào lão giả, “Xem ở Trúc Y trên mặt mũi, nói lời xin lỗi, việc này coi như xong.”

Ma bào lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Xin lỗi? Như thế, vừa mới ta nói đến ngươi chỗ đau? Bất quá, nhìn ngươi bộ dáng này, cũng đúng là một cái có nương sinh, không có mẹ nuôi mặt hàng!”

Dương Diệp cúi người nhìn xem ma bào lão giả, “Ngươi có phải hay không cho là ta không dám giết ngươi?”

“Ngươi dám không?” Ma bào khóe miệng tràn đầy khinh thường, “Đừng nói ngươi Dương gia, coi như Doanh gia đều phải cho ta Khô gia mặt mũi, ngươi...”

Lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ ma bào lão giả yết hầu chợt lóe lên.

Xùy!

Ma bào lão giả đầu trực tiếp mang theo một cỗ cột máu bay ra ngoài.

Thu kiếm.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa hoa bào lão giả cùng Khô Dung, “Đã lớn như vậy, đau qua, sợ qua, nhưng là, tựu là không có kinh sợ qua!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1650: Ngươi cùng hắn đánh, ta chạy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1645 Chương: Ngươi cùng hắn đánh, ta chạy!

Tại Dương Diệp gọt bay ma bào lão giả đầu một khắc này, Khô Dung cùng hoa bào lão giả sắc mặt chính là vô cùng khó coi.

Bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực dám giết!

Hoa bào lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi có biết ngươi đang làm gì hay không?”

“Ta đang làm cái gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Kỳ thật, ta cũng không muốn như vậy. Nhưng là không có cách, các ngươi những thế gia này, đều có loại cao cao tại thượng mao bệnh, đều cảm thấy người khác hẳn là cho các ngươi mặt. Người khác cho các ngươi mặt mũi, các ngươi xem như là đương nhiên, người khác không cho các ngươi mặt, các ngươi đã cảm thấy người khác không thức thời, nên nhận giáo huấn!”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, lại nói: “Ta Dương Diệp làm người chính là, người khác tôn kính ta, ta tựu tôn kính người khác, người khác nếu là không tôn kính ta, muốn lấn ta, cái kia thật có lỗi, đừng nói ngươi Khô gia, liền xem như Thiên Vương lão tử, ta đều giết không tha!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Nhưng mà lúc này, hoa bào lão giả cùng cái kia Khô Dung lại là xuất hiện ở hắn cách đó không xa, hoa bào lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Giết người, liền muốn như thế đi?”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Thế nào, còn muốn để cho ta tại giết hai người?”

Hoa bào lão giả hai mắt nhắm lại, “Như thế có tự tin?”

Dương Diệp nhìn về phía hoa bào lão giả, “Thử một chút?”

Hoa bào lão giả nhìn xem Dương Diệp nửa ngày, hắn không nói gì, tay phải hướng phía trước tìm tòi, cái này tìm tòi, một cỗ cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp không gian chung quanh cho giảo động, bất quá rất nhanh, một cỗ hồng mang từ Dương Diệp thể nội bừng lên, cỗ này hồng mang sau khi xuất hiện, hoa bào lão giả cỗ lực lượng kia trực tiếp bị đánh tan!

Hoa bào lão giả chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo bạch quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nơi xa, Dương Diệp rút kiếm tựu là một chém!

Oanh!

Giữa sân không gian đột nhiên kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn, mà cái kia hoa bào lão giả lại chỉ là lui không đến mười trượng!

Nơi xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua hoa bào lão giả, không thể không nói, cái này hoa bào lão giả cùng cái kia ma bào lão giả mặc dù đều là nửa bước Chân cảnh, nhưng là, cái này hoa bào lão giả thực lực lại là so cái kia ma bào lão giả mạnh mẽ rất rất nhiều.

Hoa bào lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó bỗng nhiên xoay tròn!

Trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp giảo động, cái kia trong đó lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp cảm giác thân thể của mình có mấy trăm con ngựa tại lôi kéo. Dương Diệp không dám khinh thường, lập tức giơ kiếm hướng phía trước mặt tựu là một bổ.

Oanh!

Kiếm xuất, chung quanh hắn không gian trực tiếp bật nát yên diệt, sau một khắc, một đạo kiếm quang từ cái này bật nát không gian bên trong bắn nhanh ra như điện, trong nháy mắt chính là đi tới hoa bào trước mặt của lão giả.

Hoa bào lão giả sắc mặt không thay đổi, một chỉ điểm ra, vạch, trước mặt hắn không gian đột nhiên quỷ dị xoay tròn, cái này bắt đầu xoay tròn, vừa vặn đem Dương Diệp cuốn vào, bất quá rất nhanh, một đạo huyết sắc kiếm quang chính là từ cái này vòng xoáy trong không gian vọt ra.

Hoa bào lão giả hai mắt nhắm lại, một chưởng vỗ xuất.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, hoa bào lão giả trực tiếp bị đẩy lui mười trượng trở lại, mà trước mặt hắn cái kia vòng xoáy không gian giờ phút này đã bị kiếm quang xé rách thành từng đầu. Mà Dương Diệp lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó đối hắn một kiếm đâm tới.

Một kiếm này, nhanh đến mức cực hạn, cho dù là hoa bào lão giả, cũng chỉ nhìn thấy một tia kiếm quang.

Hoa bào lão giả không dám khinh thường, tay phải vung lên, một bên màu đen tiểu thuẫn xuất hiện ở trước mặt hắn.

Bành!

Màu đen tiểu thuẫn kịch liệt run lên, đón lấy, một đạo hắc quang từ trong đó bắn ra, Dương Diệp biến sắc, vội vàng giơ kiếm một bổ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hắc thuẫn, không cần phải nói, cái này thuẫn khẳng định là Chí cảnh cấp bậc!

“Ngươi quả thật không tệ!”

Lúc này, hoa bào lão giả đột nhiên nói: “Bất quá, giết ta Khô gia người, đừng nói ngươi chỉ là Dương gia thiếu gia, coi như ngươi là Dương gia thế tử, ta Khô gia đồng dạng giết không tha!”

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bấm tay một chút xíu tại trước mặt hắn cái kia mặt hắc thuẫn chi sắc, trong chốc lát, cái kia mặt hắc thuẫn trực tiếp mang theo một cỗ màu đen vòng xoáy hướng phía Dương Diệp chỗ bao phủ mà đi.

Hắc thuẫn những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị cắt chém nát bấy, doạ người vô cùng!

Dương Diệp nhìn xem cái kia màu đen vòng xoáy, mặt mày buông xuống, rất nhanh, cái kia hắc thuẫn mang theo màu đen vòng xoáy càng ngày càng gần, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, mà liền tại hoa bào lão giả hai người cho là hắn muốn xuất kiếm lúc, hắn lại đột nhiên thân hình run lên, hướng phía cái kia màu đen vòng xoáy vọt tới, quay người, Dương Diệp chính là bị cái kia màu đen vòng xoáy hút vào!

Nhìn thấy một màn này, hoa bào lão giả cùng Khô Dung đều là nao nao, hai người trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

Đúng lúc này, cái kia hoa bào lão giả sắc mặt đột nhiên đại biến, “Làm càn!”

Nói, hắn liền muốn ra tay, mà lúc này, xa xa cái kia màu đen vòng xoáy đột nhiên biến mất. Đón lấy, một đạo kiếm quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Oanh!

Cái kia hoa bào lão giả trực tiếp bị đẩy lui mấy chục trượng, mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở hoa bào lão giả cùng Khô Dung trước mặt.

Nhìn thấy Dương Diệp, cái kia Khô Dung hai mắt lập tức nhắm lại lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Bởi vì Dương Diệp một chút việc đều không có!

Dương Diệp đương nhiên không có chuyện!

Bản thân hắn tựu lĩnh ngộ Chí cảnh cấp bậc ám chi pháp tắc, tăng thêm thân thể của hắn hiện tại lại là đặc thù thể chế, có thể nói, hắn hiện tại đối ám năng lượng cùng ám vật chất hoàn toàn miễn dịch! Mà mặt này hắc thuẫn năng lượng, đều là từ ám vật chất cùng ám năng lượng tạo thành, bởi vậy, cái kia mặt hắc thuẫn với hắn mà nói, hoàn toàn không có uy hiếp lực!

Cũng chính bởi vì như vậy, hắn mới không có một chút sự tình, không chỉ có không có chuyện gì, còn đem cái kia mặt hắc thuẫn nhận được Hồng Mông Tháp bên trong.

Nơi xa, cái kia hoa bào lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Thuẫn đây?”

Dương Diệp cười khẽ một tiếng, “Của ngươi thuẫn ngươi hỏi tới ta?”

Hoa bào lão giả trong mắt lóe lên một vòng sát ý, “Muốn chết!”

Nói, hắn có chút nghiêng người, hai tay nhấc lên một chút, sau một khắc, hắn bỗng nhiên hướng phía Dương Diệp chỗ tựu là vỗ, “Vạn Trọng Lãng!”

Thanh âm rơi xuống, hắn trước mặt không gian lập tức tựa như một vùng biển mênh mông, cả vùng không gian tầng tầng lớp lớp nhấc lên, mà Dương Diệp lúc này tựu tựa như đặt mình vào tại hải khiếu bên trong trong biển rộng, những cái kia không gian tựa như nước biển giống như hướng phía bao phủ mà đi.

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp chính là những cái kia không gian bao phủ lại!

Yên lặng một cái chớp mắt, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong đó vang vọng mà lên, đón lấy, một đạo kiếm quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện, kiếm quang chỗ đến, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời. Rất nhanh, đạo kiếm quang kia đi tới cái kia hoa bào trước mặt của lão giả.

Mà đúng lúc này, hoa bào trước mặt lão giả không gian đột nhiên tầng tầng co vào, sau một khắc, những cái kia không gian trực tiếp hóa thành một đạo bàn tay hướng phía Dương Diệp đánh ra.

Oanh!

Kiếm quang tiêu tán, mà Dương Diệp bản nhân thì trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Nơi xa, Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem hoa bào lão giả, mà tại hắn cùng hoa bào trước mặt lão giả những cái kia không gian, giờ phút này như cầu sóng nước giống như không ngừng nhẹ nhàng nhộn nhạo.

Hoa bào lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, hắn không nghĩ tới Dương Diệp thực lực như thế mạnh, mặc dù Dương Diệp một mực là ở vào hạ phong, nhưng là, hắn lại không cách nào đánh giết Dương Diệp. Dương Diệp kiếm tại Chí cảnh sát ý cùng quy nguyên cảnh kiếm ý gia trì dưới, biến cực kỳ lăng Lệ Cường lớn, cho dù là sự cường đại của hắn huyền kỹ cũng có thể tuỳ tiện phá vỡ!

Không thể làm gì!

Đây chính là hoa bào lão giả thời khắc này cảm giác!

Trầm mặc một cái chớp mắt, hoa bào lão giả trầm giọng nói: “Đồng loạt ra tay.”

Nghe được hoa bào lão giả, một bên Khô Dung nhẹ gật đầu, coi như hoa bào lão giả không nói, hắn cũng muốn chuẩn bị xuất thủ. Bởi vì hắn cũng đã nhìn ra, hoa bào lão giả căn bản không làm gì được Dương Diệp.

Ngay tại hai người muốn xuất thủ lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: “Thế nào, muốn quần đấu sao?”

Hoa bào lão giả nói: “Chớ cùng hắn nói nhảm, ra tay, hồn thụ khả năng ngay tại trong thức hải của hắn!”

Nói, hắn trực tiếp thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp chỗ điện xạ mà đi, một bên Khô Dung liền muốn ra tay, đúng lúc này, một vệt kim quang ở trong sân chợt lóe lên.

Oanh!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, cái kia hoa bào lão giả trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn, cái kia đang muốn xuất thủ Khô Dung biến sắc, vội vàng nhìn về phía nơi xa, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên cầm trong tay trường thương nữ tử.

Nữ tử này chính là An Nam Tĩnh!

Nơi xa, hoa bào lão giả nhìn thoáng qua bàn tay của mình, giờ phút này, bàn tay của hắn cùng toàn bộ cánh tay đều đã rách ra đầy trời. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa An Nam Tĩnh, “Ngươi là ai!”

An Nam Tĩnh không nói gì, chỉ là thối lui đến Dương Diệp bên người, nhưng là khí tức lại là tập trung vào cái kia hoa bào lão giả.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đang xuất thủ, hôm nay ta liền để các ngươi hai cái đầu một nơi thân một nẻo. Chớ nói với ta cái gì Khô gia không Khô gia, ta vừa tới hệ ngân hà, Khô gia cường đại ở nơi nào, thần bí ở nơi nào, ta căn bản không biết. Cho nên, đừng ép ta, bằng không thì, các ngươi hai cái có thể sẽ chết rất oan!”

Hoa bào lão giả trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, đang muốn ra tay, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, “Các ngươi không làm gì được hai người bọn họ!”

Nghe được đạo thanh âm này, hoa bào lão giả đầu tiên là ngẩn người, lập tức thần sắc cung kính. Rất nhanh, một người trung niên nam tử xuất hiện ở giữa sân.

Tên nam tử này không phải người khác, chính là Dương Diệp ban đầu ở Khô gia nhìn thấy tên kia đoạn tí nam tử, cũng liền Khô gia thủ hộ giả, Khô Mệnh.

Nhìn thấy Khô Mệnh, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này Khô gia ngay cả Chân cảnh cường giả đều xuất động a!

Khô Mệnh đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt cách đó không xa, sau đó nói: “Khô gia đồ vật, không người nào dám cầm, Khô gia người mệnh, không ai có thể tùy tiện giết.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Ta Dương gia người, cũng không có người có thể tùy tiện nhục!”

"Nói rất hay!"

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, một tên mặc tử sắc khôi giáp, cầm trong tay trường thương nam tử từ Dương Diệp sau lưng cách đó không xa không gian đi ra.

"Dương Qua Vũ!"

Nhìn thấy tên nam tử này, hoa bào lão giả cùng Khô Dung sắc mặt lập tức trầm xuống.

Khô gia có thủ hộ giả, Dương gia cũng có, mà cái này Dương Qua Vũ tựu là Dương gia thủ hộ giả.

Khô Mệnh nhìn thoáng qua Dương Qua Vũ, "Không nghĩ tới, ngươi đích thân đến. Bất quá, ngươi có thể ngăn cản ta giết bọn họ sao?"

"Không ngăn cản được!"

Dương Qua Vũ nhạt tiếng nói: "Nhưng là, nếu như ngươi phá hư bát đại thế gia quyết định quy củ, ta đây Dương gia tự nhiên cũng sẽ không cùng ngươi tuân thủ quy củ, ngươi giết ta Dương gia vãn bối, ta đây liền đi giết ngươi Khô gia vãn bối, một mạng đổi một cái, không lỗ!"

Bát đại thế gia cộng đồng quy định, riêng phần mình thế gia Chân cảnh cường giả không được đối riêng phần mình thế gia vãn bối ra tay, chí ít công khai không thể!

Khô Mệnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ngươi Dương gia muốn chiến sao?"

Dương Qua Vũ không có trả lời, mà là nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Ngươi cùng hắn đánh, ta chạy."

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1651: Không đúng, nơi đó có cái gì!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1646 Chương: Không đúng, nơi đó có cái gì!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Dương Qua Vũ nheo mắt, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không nhìn ra, ngươi vẫn rất vô sỉ.”

Dương Diệp: “...”

Dương Qua Vũ quay đầu nhìn về phía cái kia Khô Mệnh, “Khô Mệnh, ngươi nói lời này, có thể đại biểu Khô gia sao?”

Khô Mệnh nhạt tiếng nói: “Bọn hắn không chiến, ta chiến, được không?”

Dương Qua Vũ nhạt tiếng nói: “Ngươi muốn chiến, ta tùy thời có thể phụng bồi; Ngươi Khô gia nếu là muốn chiến, ta Dương gia cũng tùy thời phụng bồi.”

“Vậy thì tới đi!”

Khô Mệnh thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhanh, nhanh đến cực hạn!

Tại nhìn thấy Khô Mệnh xuất thủ cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp sắc mặt lập tức ngưng trọng lên, bởi vì hắn căn bản không có nhìn thấy Khô Mệnh thân hình quỹ tích!

Mạnh mẽ!

Hắn giờ phút này, còn có An Nam Tĩnh, hoàn toàn không phải cái này Khô Mệnh đối thủ.

Bất quá, cái này cũng bình thường, cái này số khổ năm đó tựu là Ngân Hà bảng đệ tam cấp thiên tài, lúc kia, người ta liền có thể dùng Chí cảnh chém giết Chân cảnh cường giả. Mà bây giờ, người ta đã đạt đến Chân cảnh. Có thể tưởng tượng, hắn thực lực cường đại loại trình độ nào?

Muốn khiêu chiến vượt cấp loại người này?

Khó, phi thường khó!

Mà Dương Diệp mới Luân Hồi cảnh, hắn cùng cái này Khô Mệnh kém ròng rã hai giai, muốn vượt hai giai khiêu chiến đối phương, cái này vô cùng không thực tế! Đối tại chính mình thực lực, Dương Diệp vẫn là vô cùng rõ ràng, nguyên cớ, hắn sẽ không đi tìm đường chết!

Giữa sân, Khô Mệnh tiêu thất một khắc này, Dương Qua Vũ cũng đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh tựa như như kinh lôi ở trong sân ầm vang vang vọng, đón lấy, phương viên mấy chục vạn trượng bên trong không gian kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt đầy trời.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, lập tức là vui mừng, nếu như cái này mấy chục vạn trượng bên trong không gian đều sụp đổ, như vậy hắn tựu có thể khống chế cái này mấy chục vạn trượng bên trong không gian hắc động, khi đó, coi như giết không được cái này Khô Mệnh, nhưng là khẳng định cũng có thể làm bị thương đối phương. Nói không chừng còn là trọng thương!

Về phần cái kia hoa bào lão giả cùng Khô Dung, khẳng định là sẽ không toàn mạng!

Mấy chục vạn trượng không gian hắc động, vậy căn bản không phải nửa bước Chân cảnh cường giả có thể ngăn cản!

Ngay tại Dương Diệp kỳ vọng không gian xung quanh sụp đổ lúc, đột nhiên, cái kia Khô Mệnh cùng Dương Qua Vũ ngừng lại. Rất nhanh, hai tên lão giả phân biệt xuất hiện ở Khô Mệnh cùng Dương Qua Vũ bên người.

Tại Khô Mệnh bên cạnh tên lão giả kia, chính là Khô gia Thái Thượng trưởng lão, cũng là Khô gia người đứng thứ hai, Khô Ngự Hình!

Mà Dương Qua Vũ lão giả bên cạnh, thì là Dương gia Trưởng Lão điện điện chủ, Dương Lân!

Khô Mệnh bên người, Khô Ngự Hình cười cười, nói: “Dương Lân huynh, đã lâu không gặp!”

Dương Lân mỉm cười, “Là có rất nhiều năm không gặp. Chỉ là không nghĩ tới, cái này vừa thấy mặt, là loại trường hợp này.”

Khô Ngự Hình khẽ gật đầu, “Đúng là không nghĩ tới.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Dương Lân huynh, ngươi cái này hậu bối, rất lợi hại a!”

Dương Lân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Người trẻ tuổi, huyết khí phương cương, dễ kích động, năm đó ngươi ta không phải cũng là như vậy phải không?”

Khô Ngự Hình nói: “Huyết khí phương cương, có thể lý giải, bất quá, mỗi người đều muốn vì hắn hành vi gánh chịu hậu quả, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Lân nhẹ gật đầu, “Khô huynh nói có lý.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Nói một chút, ngươi làm sự tình gì, làm cho Khô gia không tiếc phái ra ba vị nửa bước Chí cảnh giết ngươi, đồng thời ngay cả thủ hộ giả đều xuất động.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Khô gia oan uổng ta, muốn gây sự tình.” Nói, hắn đem trước sự tình nói một lần, lần này, hắn cũng không có thêm mắm thêm muối, ở đây đều không phải là ngu xuẩn, cố ý thêm mắm thêm muối, sẽ chỉ làm người xem thường!

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Sự tình chính là như vậy, bọn hắn cảm thấy là ta đoạt bọn hắn hồn thụ, nguyên cớ muốn lục soát ta thân, ta cũng đồng ý soát người. Nhưng là lục soát về sau, bọn hắn còn phải thần thức tiến vào ta thức hải, lục soát ta thức hải.”

“Vậy ngươi vì sao muốn giết Khô gia người!” Dương Lân đạo.

Dương Diệp bất đắc dĩ nói: “Ta cũng không có cách, bởi vì ta không đáp ứng cho bọn hắn lục soát thần thức, bọn hắn liền muốn cưỡng ép lục soát thần trí của ta, sau đó cái kia ma bào lão giả tựu ra tay với ta, ta bất đắc dĩ, chỉ có thể bị ép phản kích, lúc đầu, ta chỉ là nghĩ điểm đến là dừng, nhưng là, ta không nghĩ tới, cái này ma bào lão giả yếu như vậy, cứ như vậy bị ta giết. Đương nhiên, không thể trách hắn, muốn trách, chỉ có thể trách ta quá mạnh một chút!”

Nghe được Dương Diệp, Khô gia mọi người sắc mặt lập tức có chút khó coi. Dương Diệp cuối cùng cái này vài câu, là tại hung hăng đánh Khô gia mặt a!

“Làm sao nói chuyện?”

Lúc này, Dương Lân đột nhiên trách mắng: “Coi là rất mạnh? Đừng tưởng rằng có chút thực lực tựu có thể tùy ý làm bậy, thế giới này, cường giả còn nhiều, mạnh hơn ngươi, càng là nhiều không kể xiết.”

“Đúng đúng!”

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, sau đó lui về một bên, một bộ thụ giáo bộ dáng.

Dương Lân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia Khô Ngự Hình, nói: “Khô huynh, sự tình ta cũng đại khái hiểu. Ta cái này hậu bối y tốt các ngươi hồn thụ, sau đó các ngươi hồn thụ không thấy, tại đón lấy, các ngươi cảm thấy hồn thụ là ở trên người hắn, nguyên cớ, các ngươi mới làm khó hắn. Nhưng ta cái này hậu bối cũng đã nói, hồn thụ cũng không có ở trên người hắn.”

Khô Ngự Hình quay đầu nhìn về phía cái kia hoa bào lão giả, hoa bào lão giả trầm giọng nói: “Hắn huyền khí, hồn thụ đặc biệt ưa thích. Ngay từ đầu hồn thụ liền muốn đi theo hắn đi ra, nhưng lại bị chúng ta ngăn cản. Chỉ là phía sau chúng ta không nghĩ tới, cái này hồn thụ vậy mà chui vào lòng đất, sau đó phá vỡ mặt đất không gian thoát đi ta Khô gia.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Khi chúng ta đuổi theo lúc, cũng chỉ gặp được hắn. Nguyên cớ, hồn thụ khẳng định tại trong thức hải của hắn. Bởi vì chúng ta đã tìm tới hắn nạp giới, trong nạp giới không có, hắn khẳng định đem hồn thụ giấu ở thức hải bên trong.”

Khô Ngự Hình nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Không có tại trong thức hải của ta.”

Khô Ngự Hình ánh mắt nhìn về phía Dương Lân, Dương Lân vừa nhìn về phía Dương Diệp, “Thực không có ở trong thức hải của ngươi?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Khô Ngự Hình bọn người, nói: “Ta biết, ta nói thế nào, các ngươi đều sẽ không tin. Vậy dạng này như thế nào, ta để cho các ngươi lục soát ta thức hải. Nếu như lục ra được hồn thụ...”

“Nếu như lục ra được hồn thụ, ta tự mình giết ngươi!” Dương Lân đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Lân, mà lúc này, Dương Lân lại là nhìn về phía cái kia Khô Ngự Hình, “Thế nhưng là Khô huynh, nếu như các ngươi tại trong thức hải của hắn không có lục soát hồn thụ đây?”

“Nếu như không có lục soát...”

Khô Ngự Hình nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Cái kia Dương Lân huynh ý tứ đây?”

Dương Lân nhìn về phía Dương Diệp, “Muốn cái gì? Khô gia bảo khố bảo vật, thế nhưng là rất nhiều.”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tiền bối cảm thấy ta cần gì?”

Dương Lân đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thân thể ngươi đã đạt đến bất tử bất diệt cảnh, ở trên đến, tựu là Chí cảnh cấp bậc, thế nhưng là, nếu như không có cường đại cơ duyên, đoán chừng khó mà đạt đến Chí cảnh.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nhìn về phía Khô Ngự Hình, nói: “Theo ta được biết, Khô gia tựa hồ có một vật, danh Địa Ngục quả, Khô huynh, nếu như không có ở ta nơi này vãn bối thức hải bên trong lục soát hồn thụ, Khô huynh có thể đưa tặng một viên Địa Ngục quả cho ta cái này vãn bối?”

Nghe được Dương Lân, Khô Ngự Hình đám người sắc mặt lập tức có chút khó coi.

Địa Ngục quả!

Cái kia cũng không phải giống như bảo vật, mặc dù còn không có đạt đến Chân cảnh cấp bậc, nhưng là, nàng cũng không phải giống như Chí cảnh bảo vật có thể so với. Cho dù là tại Khô gia, đó cũng là vô cùng trân quý.

Lúc này, Dương Lân đột nhiên lại nói: “Khô huynh, ta cái này vãn bối tiềm lực cùng thiên phú, ngươi cũng thấy đấy. Mệnh của hắn, tại ta Dương gia xem ra, mười cái Địa Ngục quả cũng không sánh nổi. Nhưng là, ta biết hồn thụ đối ngươi Khô gia ý nghĩa, nguyên cớ, ta nguyện ý đem hắn mạng nhỏ tạm thời giao tại các ngươi Khô gia trên tay.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Nếu như Khô huynh bọn người ở tại trong thức hải của hắn lục ra được hồn thụ, không cần Khô huynh động thủ, lão phu tựu tự mình tệ hắn. Nhưng là, nếu như không có lục soát, Khô huynh cầm một viên Địa Ngục quả làm đền bù, để cho ta Dương gia có cái bậc thang dưới, cũng không quá đáng a?”

Đúng lúc này, một bên Dương Diệp do dự một chút, đang muốn nói cái gì, nhưng là lời đến khóe miệng, hắn lại nuốt xuống.

Mặc dù biểu lộ rất vi diệu, nhưng vẫn là bị Khô gia bọn người cho bắt được.

Khô Ngự Hình nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía hoa bào lão giả, hoa bào lão giả khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên cười lạnh nói: "Hồn thụ thực không trên người ta, các ngươi như thế không tin đây? Khô gia tiền bối, đời ta, trên cơ bản là không nói láo, ngươi tựu tin tưởng ta lần này đi!"

Khô Ngự Hình thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, "Ngươi đúng là cơ bản không nói láo, bởi vì ngươi mỗi ngày đều đang nói láo, đúng không?"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Khô Ngự Hình nhìn về phía Dương Lân, nói: "Tốt, ta đáp ứng. Bất quá, ta muốn đích thân lục soát thức hải của hắn."

Dương Lân nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Có vấn đề sao?"

Dương Diệp trầm mặc.

Nhìn thấy Dương Diệp trầm mặc, một bên hoa bào lão giả khóe miệng lập tức nổi lên lãnh tiếu, cái kia Khô Ngự Hình thần sắc cũng là bình tĩnh lại.

Lúc này, Dương Diệp không chỉ có trầm mặc, thể nội huyền khí cũng ngầm vận chuyển. Khi hắn thể nội huyền khí vận chuyển một khắc này, Dương Lân cùng Dương Qua Vũ thần sắc lập tức trầm xuống, mà một bên cái kia hoa bào lão giả trên mặt lãnh tiếu thì càng lúc càng lớn.

Đúng lúc này, Khô Ngự Hình đột nhiên nói: "Không bằng như vậy, ngươi chính mình đem hồn thụ giao ra, ta cho Dương gia một bộ mặt, không giết ngươi, bất quá, ngươi đến cùng ta trở về Khô gia, ta Khô gia người không thể chết vô ích, ngươi đến vì hắn túc trực bên linh cữu hai mươi năm, ngươi..."

"Ngươi lục soát đi!"

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

Khô Ngự Hình hai mắt nhắm lại, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, đón lấy, hắn một luồng thần thức trực tiếp chui vào Dương Diệp mi tâm.

Giờ khắc này, giữa sân ánh mắt mọi người đều là rơi vào Dương Diệp trên thân.

Giờ phút này, Dương Diệp mặc dù sắc mặt bình tĩnh, nhưng là trong lòng của hắn vẫn còn có chút khẩn trương. Bởi vì cái này Khô Ngự Hình là Chân cảnh cường giả, mặc dù hắn đối Hồng Mông Tháp có chút lòng tin, nhưng là vẫn có chút lo lắng, vạn nhất bị đối phương xem xét đến manh mối gì, chuyện kia tựu không cách nào thu tràng.

Một lát sau, cái kia Khô Ngự Hình thần sắc dần dần khó coi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Lân cùng Dương Qua Vũ sắc mặt thì là dần dần nới lỏng đầy trời.

Lại một lát nữa, Khô Ngự Hình thu hồi thần thức, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, Khô Ngự Hình ánh mắt rơi vào hắn phần bụng, "Không đúng, nơi đó có cái gì!"

Dương Diệp: "..."

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1652: Cổ lão người tu hành truyền thuyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1647 Chương: Cổ lão người tu hành truyền thuyết!

Nghe được Khô Ngự Hình, giữa sân ánh mắt mọi người lập tức nhìn về phía Dương Diệp phần bụng, mà Dương Diệp bản nhân cũng là biến sắc.

Giữa sân, bầu không khí khẩn trương lên.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp phần bụng đột nhiên nhuyễn động một thoáng, đón lấy, một đôi màu trắng móng vuốt nhỏ từ Dương Diệp trong quần áo đưa ra ngoài, rất nhanh, một cái đầu nhỏ lại chui ra.

Tiểu gia hỏa này, chính tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua giữa sân đám người, sau đó cái ót lại rụt trở về, chỉ lưu một đôi mắt ở bên ngoài nháy nha nháy.

"Linh Chủ!"

Nhìn thấy tiểu gia hỏa này, Khô Ngự Hình trong mắt lóe lên một vòng khác biệt, nhưng là rất nhanh, sắc mặt hắn chính là trầm xuống, bởi vì hồn thụ cũng không có trên người Dương Diệp!

Tại Khô Ngự Hình bên cạnh cái kia hoa bào lão giả cùng Khô Dung sắc mặt cũng trầm xuống, hồn thụ không có tại Dương Diệp thức hải bên trong, điều này đại biểu Khô gia lần này thua cuộc. Thua cuộc cũng không bị gì, trọng yếu nhất chính là hồn thụ ném đi!

Một bên, Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nhìn về phía Khô Ngự Hình, “Khô tiền bối, kia cái gì Địa Ngục quả đây?”

Nơi xa, Khô Ngự Hình nhìn xem Dương Diệp rất rất lâu, sau đó nhẹ gật đầu, đón lấy, hắn cong ngón búng ra, một viên màu đen trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Nhưng mà Dương Diệp còn chưa thấy rõ, một bên Dương Lân chính là tay phải một chiêu, đem trái cây kia thu vào.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Lân, không nói gì.

Dương Lân nhìn về phía Khô Ngự Hình, “Khô huynh, hôm nay việc này, đến đây chấm dứt. Như thế nào?”

Khô Ngự Hình nhẹ cười cười, “Sau này còn gặp lại!”

Nói xong, hắn quay người cùng hoa bào lão giả cùng Khô Dung còn có cái kia Khô Mệnh trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Giờ khắc này, Dương Lân cùng Dương Qua Vũ sắc mặt lập tức trầm xuống.

Giữa sân, trầm mặc hồi lâu, Dương Lân đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Tại sao muốn đi trêu chọc Khô gia?”

Dương Diệp không hiểu, “Có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì?”

Lúc này, Dương Qua Vũ đột nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi có biết hay không, ngươi vừa mới kém chút liền chết?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Biết.”

Dương Qua Vũ đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Lân đột nhiên nói: “Đừng nói nữa. Tiểu tử này đối Khô gia căn bản không kết luận, ngươi nói tại nhiều, cũng nói vô ích.”

Dương Qua Vũ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “Người không biết, không sợ!”

Dương Diệp: “…”

Lúc này, Dương Lân nhìn về phía Dương Diệp, “Khô gia, bình thường không lộ liễu, không hiện thủy, nhưng là, bọn hắn nội tình rất sâu. Tại cực kỳ lâu trước, vùng vũ trụ này, còn không có bát đại thế gia, lúc kia, chỉ có một cái cấp thế gia, biết cái này cấp thế gia là người nào không?”

“Khô gia?” Dương Diệp đạo.

Dương Lân khẽ gật đầu, “Tựu là Khô gia. Khô gia về sau bởi vì một chút biến cố, gia tộc phân tán, này mới khiến phía sau chúng ta những thế gia này có cơ hội vùng lên. Đến vậy sau này, Khô gia tựu càng biết điều. Mặc dù bọn hắn càng biết điều, nhưng là, còn lại thế gia, bao quát hiện tại như mặt trời ban trưa Doanh gia, cũng sẽ không đi tuỳ tiện trêu chọc bọn hắn, biết tại sao không?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp tò mò hỏi.

Dương Lân trầm giọng nói: “Bởi vì Khô gia xuất hiện qua một vị cổ lão người tu hành!”

“Cổ lão người tu hành?” Dương Diệp không hiểu. Cổ lão người tu hành, hắn cũng nghe Cùng Kỳ nói qua, nhưng lại không phải rất kết luận.

Dương Lân nói: “Tại cực kỳ lâu trước kia, lúc kia, cái này một vùng vũ trụ vừa mới xuất hiện nhân loại, lúc kia, Nhân tộc là hệ ngân hà yếu nhất sinh vật, nhân loại là bị tàn sát cùng nô dịch chủng tộc. Thẳng đến lúc sau, mảnh thế giới này xuất hiện rất nhiều thiên phú trác tuyệt nhân loại, những nhân loại này đã sáng tạo ra đủ loại tu hành phương thức, thông qua tu luyện, nhân loại biến cường đại. Sau đó, nhân loại dần dần không tại chịu chủng tộc khác ức hiếp cùng nô dịch.”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía chân trời, trầm mặc một hồi lâu về sau, mới lại nói: “Lúc trước đám người kia, không chỉ có đã sáng tạo ra đủ loại phương thức tu luyện, vẫn đã sáng tạo ra nhân loại chúng ta văn minh. Lễ nghĩa liêm sỉ, hiếu đễ trung tín… Đều là đám người kia sáng tạo ra. Tại cái kia một đoạn thời kì, là Nhân tộc ta thời điểm huy hoàng nhất, đám người kia, cũng là Nhân tộc ta sớm nhất một nhóm người tu hành!”

Văn minh!

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng đối đám người kia lập tức nổi lòng tôn kính. Nếu như nhân loại không có văn minh, cái kia được nhiều kinh khủng? Có thể nói, đám người kia đối nhân tộc cống hiến, không thể nghi ngờ là vô cùng vô cùng lớn.

Lúc này, Dương Lân lại nói: “Chỉ là đáng tiếc, cuối cùng không biết nguyên nhân gì, đám người kia cuối cùng đều biến mất. Không chỉ có biến mất, tại bọn hắn tiêu thất trước đó, còn giống như tự giết lẫn nhau qua!”

“Tự giết lẫn nhau?” Dương Diệp khẽ nhíu mày, “Có ý tứ gì?”

Dương Lân lắc đầu, “Ta cũng không phải rất rõ ràng, bởi vì liên quan tới cổ lão người tu hành sự tình, vô cùng vô cùng thiếu. Tại chúng ta trong lịch sử, không có liên quan tới bọn hắn ghi chép, sở dĩ biết bọn hắn, là bởi vì một chút cổ lão người tu hành đã từng tu luyện qua động phủ để lại đôi câu vài lời mới biết.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Bọn hắn sở dĩ tự giết lẫn nhau, tựa như là bởi vì lý niệm khác biệt. Tóm lại, những này đều không trọng yếu, trọng yếu là, Khô gia đã từng xuất hiện cổ lão người tu hành, nguyên cớ, ngươi hiểu chưa?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Khẳng định không chỉ đơn giản như vậy đi!”

Dương Lân khẽ gật đầu, “Tại Khô gia, có một thần vật, vật này là lúc trước cái kia cổ lão người tu hành lưu lại. Khô gia sở dĩ có thể từ cái kia xa xôi cổ lão thời kì còn sống đến bây giờ, cũng là bởi vì cái này thần vật. Trừ cái đó ra, Khô gia còn có một số đặc thù phương thức tu luyện, tỉ như tu hồn, mặc dù còn lại thế gia, một số người cũng sẽ tu luyện hồn phách, nhưng là đều kém xa tít tắp Khô gia! Tóm lại, gia tộc này nước sâu vô cùng, nội tình cũng là sâu nhất.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Hồn thụ thực không có ở trên thân thể ngươi?”

Dương Diệp lúc này liền vội vàng lắc đầu, nói: “Không có!” Nói đùa, hắn cũng sẽ không thừa nhận, cái này thừa nhận còn phải. Hậu hoạn vô hạn a!

Dương Lân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Ngươi chính mình phải cẩn thận một chút, bởi vì Khô gia hiển nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ, hiểu chưa?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Biết.”

Dương Lân cong ngón búng ra, một viên màu đen trái cây xuất hiện ở trước mặt hắn, trái cây không sai biệt lắm nắm đấm lớn, toàn thân đen kịt, không chỉ có đen kịt, hình dạng còn có chút dữ tợn.

Lúc này, Dương Lân nói: “Cái quả này bên trên, có tà ác khí tức, cỗ khí tức kia dễ dàng trùng kích người thần hồn cùng thần trí, mặc kệ giờ phút này ta đã đem cỗ khí tức kia bỏ đi, đối ngươi không có gì ảnh hưởng tới.”

Dương Diệp tiếp nhận trái cây, sau đó nói: “Cái quả này có thể tăng lên nhục thân?”

Dương Lân nhẹ gật đầu, nói: “Cái quả này, kỳ thật tương đương với nửa bước hàng thật cấp bậc, không chỉ có thể tăng lên nhục thân, còn có thể kích thích linh hồn của ngươi cùng tinh thần lực, bất quá, sẽ rất thống khổ, nguyên cớ, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý.”

Thống khổ?

Dương Diệp cười cười, hắn hiện tại không sợ nhất tựu là thống khổ. Hắn thu hồi trái cây, sau đó nói: “Đa tạ tiền bối.”

Dương Lân nhìn thoáng qua Dương Diệp, muốn nói cái gì, nhưng là cuối cùng nhưng vẫn là không nói ra. Trầm mặc một cái chớp mắt về sau, hắn nói: “Đi thôi, trở về Dương gia.” Nói, tay phải hắn một vung, qua trong giây lát, ba người tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà liền tại Dương Lân ba người tiêu thất không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, trước đó Khô Ngự Hình bọn người lại xuất hiện ở giữa sân.

Khô Ngự Hình nhìn về phía một bên Khô Mệnh, “Nghe được cái gì?”

Khô Mệnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Hắn nói hồn thụ không ở trên người hắn.”

Khô Ngự Hình hai mắt nhắm lại, lúc này, một bên hoa bào lão giả nói: “Ta cảm thấy, tựu ở trên người hắn.”

Khô Ngự Hình nói: “Ta cũng cảm thấy ở trên người hắn.”

Khô Mệnh nhìn về phía Khô Ngự Hình, “Vì cái gì?”

Khô Ngự Hình nói: “Nếu như là người bình thường, coi như Chân cảnh cường giả đem hồn thụ mang đi, đều che giấu không được hồn thụ tràn ra tới hồn lực khí tức, nhưng là Khô Dung hai người đuổi tới nơi này về sau, cái kia cỗ hồn lực khí tức lại là trực tiếp biến mất.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Các ngươi không biết sao? Chúng ta thần thức, căn bản tra không được tiểu tử kia khí tức! Nếu như ta không có đoán sai, hắn có phương pháp đặc thù, có thể che giấu khí tức.”

Khô Mệnh trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, “Vì sao vừa mới không lưu lại hắn?”

Khô Ngự Hình khẽ lắc đầu, “Ta Khô gia mặc dù không sợ Dương gia, nhưng là, giờ phút này cũng không cần thiết cùng Dương gia dùng sức mạnh. Ngươi cũng đừng đi vụng trộm tìm hắn để gây sự, ngươi bây giờ chuyện trọng yếu nhất là thủ hộ cái kia một chỗ bí cảnh, đừng cho ngoại nhân biết. Còn cái này Dương Diệp...”

Nói đến đây, trong mắt của hắn hiện lên một vòng hàn mang, “Ta Khô gia đồ vật, ai cũng đừng nghĩ lấy đi.”

...

Thiên Cơ thành.

Trở lại Thiên Cơ thành về sau, Dương Diệp trực tiếp về tới trong phủ, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Hồng Mông Tháp trong tầng thứ nhất, Dương Diệp tìm được Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch móng vuốt bên trong ôm một thanh kiếm gỗ, mà ở trước mặt nàng, chính là viên kia hồn thụ, mà Tiểu Bạch thì là tại hồn thụ trước mặt cùng Tiểu Bạch nói thầm nói thầm trao đổi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, không cần phải nói, viên kia hồn thụ khẳng định là bị Tiểu Bạch câu gạt đến, chỉ là cái này Tiểu Bạch lừa gạt cái này hồn thụ làm cái gì đây?

Đúng lúc này, viên kia hồn thụ đột nhiên run rẩy, sau đó nó thân hình khẽ động, đi tới một bên Tiểu Thiên bên người, đón lấy, từng đạo hồn lực từ nàng trên thân tản đi đi ra, cuối cùng, những này hồn lực toàn bộ chui vào Tiểu Thiên thể nội.

Mà một bên Tiểu Bạch thì không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Tiểu Thiên, trong mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp minh bạch. Minh Bạch Tiểu Bạch tại sao muốn lừa gạt hồn thụ.

Bởi vì Tiểu Thiên!

Tại hồn thụ liên tục không ngừng hồn lực tràn vào dưới, Tiểu Thiên linh hồn dần dần ngưng thật. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức trong lòng buông lỏng, quả nhiên, cái này hồn thụ là có thể trị liệu Tiểu Thiên. Ước chừng qua sau nửa canh giờ, tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cùng vừa tới Tử Nhi nhìn soi mói, Tiểu Thiên chậm rãi mở mắt.

Dương Diệp vội vàng đi đến Tiểu Thiên bên người, sau đó nói: “Ngươi không sao chứ?”

Tiểu Thiên nhếch miệng cười một tiếng, sau đó nói: “Hẳn là sẽ không chết rồi.”

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: “Sẽ không, có ta ở đây, ngươi sẽ không chết.”

Đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến Dương Diệp trước mặt, đón lấy, nàng ghé vào Dương Diệp trước ngực, sau đó khóc lên, vừa khóc vẫn vừa dùng đầu chà xát lấy Dương Diệp lồng ngực, rất nhanh, giữa sân đám người toàn bộ bị sương mù màu trắng bao phủ lại.

Dương Diệp; “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1653: Tiểu Thiên thức tỉnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1648 Chương: Tiểu Thiên thức tỉnh!

Giữa sân, Tiểu Bạch càng khóc càng thương tâm, mà những cái kia linh khí càng là như là vỡ đê giống như từ trong mắt nàng tuôn ra.

Không đến một hồi, giữa sân trong vòng mấy trăm trượng phạm vi bên trong chính là bị sương mù màu trắng bao phủ lại.

Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ vỗ Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, sau đó nói khẽ: “Tiểu gia hỏa, thế nào?”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn một chút Dương Diệp, sau đó lại đem đầu chôn ở Dương Diệp trước ngực khóc rống lên.

Dương Diệp: "..."

Ước chừng qua một khắc đồng hồ về sau, Tiểu Bạch mới tại Dương Diệp trấn an hạ bình tĩnh lại. Mà cùng Tiểu Bạch giao lưu về sau, hắn rốt cuộc biết Tiểu Bạch vì cái gì khóc rống.

Cao hứng!

Nhìn thấy Tiểu Thiên tỉnh một khắc này, nàng thật cao hứng. Nguyên cớ, nàng khống chế không nổi tình cảm của mình, sau đó tựu khóc lên.

Biết được cái này chân tướng lúc, Dương Diệp lập tức dở khóc dở cười.

Tiểu Thiên mặc dù đã tỉnh lại, nhưng vẫn là suy yếu vô cùng, bởi vì nàng đã từng linh hồn thương thực sự quá nặng quá nặng đi. Bởi vậy, hiện tại Tiểu Thiên còn cần lẳng lặng tu dưỡng. Bất quá có hồn thụ tại, Tiểu Thiên tốc độ khôi phục là phi thường nhanh, ấn nàng chính mình đoán chừng, nhiều nhất mấy tháng tựu có thể đem linh hồn khôi phục triệt để khôi phục.

"Tiểu Thiên, cái này hồn thụ đối Tiểu Thất hữu hiệu sao?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Tiểu Thiên thân hình khẽ động, đi tới hồn thụ bên trên, sau đó an vị tại viên kia hồn thụ bên trên, nàng nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Hẳn là hữu dụng, bất quá, tiểu nữ hài kia linh hồn có chút đặc thù, cái này hồn thụ đối nàng hiệu quả khả năng không lớn bao nhiêu."

Nghe được cái này, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, mà lúc này, Tiểu Thiên lại nói: "Bất quá không quan hệ, ấn ta đoán chừng, nàng nhiều nhất hai ba tháng sẽ tỉnh lại."

Hai ba tháng!

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức buông lỏng, Tiểu Thất ngủ lâu như vậy, cũng là nên tỉnh. Hắn đáp ứng ban đầu qua đạo bào lão giả, muốn đem Tiểu Thất đưa đến Tiểu Thất trong nhà. Chuyện này, hắn cho tới bây giờ đều không có quên.

Dương gia sự tình sau khi kết thúc, hắn liền chuẩn bị đưa Tiểu Thất về nhà!

Cùng Tiểu Thiên cùng Tiểu Bạch đùa giỡn sau khi, Dương Diệp về tới tầng thứ ba bên trong trong phòng tu luyện. Lúc này, trong phòng tu luyện chỉ có hai người, An Nam Tĩnh cùng Hiểu Vũ Tịch.

Hiểu Vũ Tịch là đang bế quan ngồi xuống, nàng tại Dương Diệp cho một viên Luân Hồi quả về sau, hiện tại đang xông vào Luân Hồi cảnh!

Hiểu Vũ Tịch bản thân thiên phú tựu vô cùng tốt, Luân Hồi cảnh đối với nàng mà nói, cũng không có gì khó khăn.

Mà một bên An Nam Tĩnh thì xếp bằng ngồi dưới đất, tại trong tay nàng là một bản cổ điển, cái này cổ điển chính là Vũ gia tiên tổ Vũ Mục võ học tâm đắc.

Nhìn thấy Dương Diệp tiến đến, An Nam Tĩnh lập tức khép lại cổ điển, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đi đến An Nam Tĩnh trước mặt, sau đó nhìn về phía trong tay nàng cổ điển, “Có thể nhìn xem sao?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, đem trong tay cổ điển đưa tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp tiếp nhận cổ điển, nhìn lướt qua về sau, hắn vẻ mặt lập tức ngưng trọng lên.

Cái này cổ điển bên trong, không chỉ có ghi chép rất nhiều phương thức tu luyện, càng có thật nhiều tu luyện tâm đắc, không chỉ có như thế, mỗi một loại tâm đắc phía sau, đều có thật nhiều giải thích, không chỉ có tâm đắc có giải thích, tựu là mỗi một cảnh giới, ở trong đó đều có giải thích cặn kẽ, đồng thời vẫn kỹ càng liệt ra nên chú ý những thứ đó!

Cái này cổ điển hoàn toàn tựu là một bản tu luyện dạy dỗ!

Nhìn hồi lâu, Dương Diệp thu hồi cổ điển, sau đó nói: “Rất hữu dụng!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Mỗi ngày quan sát, đều có thu hoạch mới.”

Dương Diệp cười cười, sau đó đem cổ điển đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, “Chờ ta đem nhục thân sau khi tăng lên, chúng ta tại đến luyện một chút.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Tốt!”

Cùng Dương Diệp giao thủ, đối với nàng mà nói, cũng là có thật nhiều thu hoạch, bởi vì cho đến trước mắt, thế hệ tuổi trẻ bên trong, chỉ có Dương Diệp có thể cùng nàng cận chiến vật lộn.

Dương Diệp cười nói: “Cứ quyết định như vậy đi.”

Nói, hắn xếp bằng ở tại chỗ, sau đó lấy ra cái viên kia Địa Ngục quả. Nhìn trước mắt Địa Ngục quả, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Bởi vì hắn từ trong đó cảm nhận được một cỗ làm hắn đều có chút tim đập nhanh năng lượng!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp đem Địa Ngục quả nuốt xuống.

Địa Ngục quả mới vừa vào thể nội, chính là bỗng nhiên hóa thành một cỗ năng lượng màu đỏ sậm tản đi đầy trời, rất nhanh, cái kia cỗ năng lượng màu đỏ sậm tán đến toàn thân hắn các ngõ ngách chi bên trong, giờ khắc này, trong cơ thể hắn ngũ tạng, kinh mạch, xương cốt, bao quát huyết dịch đều bị cỗ này năng lượng màu đỏ sậm cho chặt chẽ bao vây lấy.

Đau!

Đau đến không muốn sống!

Đây chính là lúc này Dương Diệp cảm giác.

Tại cái kia cỗ năng lượng màu đỏ sậm tản vào tứ chi bách hài của hắn lúc, hắn chính là cảm giác trong cơ thể mình phảng phất tại bị liệt hỏa thiêu đốt, không, so liệt hỏa thiêu đốt còn kinh khủng hơn. Một khắc này, cho dù là hắn đều kém chút nhịn không được hét thảm lên!

Bất quá còn tốt, hắn ngạnh sinh sinh nhịn được!

An Nam Tĩnh nhưng lại tại bên cạnh, tại làm gì, cũng phải gia môn một điểm!

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp bộ mặt biểu lộ bắt đầu vặn vẹo co rúm lên, đến cuối cùng, hắn toàn bộ bộ mặt biểu lộ đều đã hoàn toàn méo mó biến hình. Cùng lúc đó, toàn thân hắn trên dưới quần áo đột nhiên biến thành tro tàn.

Ngay sau đó, toàn thân hắn trên dưới làn da đột nhiên toát ra nhàn nhạt lửa nhỏ diễm.

Đôm đốp đôm đốp...

Tại những này lửa nhỏ diễm sau khi xuất hiện, Dương Diệp toàn thân lập tức vang lên từng đạo tựa như pháo nổ vang ‘Đôm đốp’ âm thanh.

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn xem lúc này Dương Diệp, trong mắt nàng có một vòng lo lắng.

Bởi vì lúc này Dương Diệp phảng phất muốn nổ tung!

Lúc này Dương Diệp không thể nghi ngờ là phi thường khó chịu, cái này khó chịu, không đơn thuần là nhục thân trên, còn có tinh thần cùng trên linh hồn. Cái kia Địa Ngục quả, kích thích không chỉ là nhục thân, còn có linh hồn của hắn cùng tinh thần.

Nhục thân trên đau đớn cùng linh hồn cùng trên tinh thần đau đớn, cái kia hoàn toàn là ngày đêm khác biệt, đặc biệt là trên linh hồn cái chủng loại kia đau đớn, thực cho người đau đến không muốn sống!

Bất quá còn tốt, hắn có thể chịu được.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút đi qua, theo thời gian trôi qua, hắn hiện tại đã có thể thích ứng loại đau khổ này. Mặt của hắn cũng dần dần khôi phục bình tĩnh, bất quá, trên người hắn những cái kia nhỏ bé hỏa diễm lại là không có tiêu thất.

Tại những này nhỏ bé hỏa diễm thiêu đốt dưới, thân thể của hắn đang chầm chậm bắt đầu lột xác.

Cứ như vậy, hai ngày sau, Dương Diệp trên người những cái kia nhỏ bé hỏa diễm đã tại dần dần tiêu thất, mà giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt cũng triệt để khôi phục bình tĩnh.

Một ngày về sau, Dương Diệp trên người những cái kia nhỏ bé hỏa diễm đã hoàn toàn biến mất. Một đoạn thời khắc, hắn chậm rãi mở mắt, đón lấy, hắn chậm rãi đứng lên, sau đó cúi đầu nhìn một chút thân thể của mình, giờ phút này, thân thể của hắn đã biến thành cổ màu vàng.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt, tay nắm chặt một khắc này, hắn toàn bộ cánh tay lập tức nổi gân xanh, tựa như từng đầu thật nhỏ tiểu xà, rất là dữ tợn.

Chí cảnh!

Đang hấp thu viên kia Địa Ngục quả năng lượng về sau, nhục thể của hắn rốt cục đạt đến Chí cảnh!

Hiện tại hắn nhục thân, mặc dù hay là không thể ngạnh kháng Chân cảnh, nhưng là, nhưng cũng sẽ không bị Chân cảnh cho một kích miểu sát. Trước kia nhục thể của hắn, là căn bản không cách nào cứng rắn chịu Chân cảnh cường giả một kích. Mặc dù vẫn là không cách nào ngạnh kháng Chân cảnh, nửa bước Chân cảnh cường giả cùng Chí cảnh cường giả lại là khó mà làm bị thương hắn.

Dù sao, hắn ngoại trừ Chí cảnh nhục thân bên ngoài, còn có Yêu Thần chi lực, mặc dù Yêu Thần chi lực cùng Kiếm Thần Ấn đồng dạng, đối với hắn hiện tại trợ giúp không có lấy trước như vậy lớn, nhưng vẫn là có trợ giúp. Yêu Thần chi lực còn tốt, Kiếm Thần Ấn liền có chút không được.

Bởi vì hiện tại hắn Kiếm Thần Ấn căn bản là không có cách tại cưỡng ép tăng lên kiếm ý của hắn, nhiều nhất tựu là tăng cường một điểm kiếm ý của hắn, điểm này tăng cường với hắn mà nói, có cũng được mà không có cũng không sao.

Ngoại trừ Yêu Thần chi lực, trọng yếu nhất chính là có Hồng Mông Tử Khí tại, trừ phi đối phương có thể nhất kích tất sát hắn, hoặc là một kích trọng thương hắn, bằng không thì, hắn liền có thể trong thời gian cực ngắn khôi phục.

Chí cảnh nhục thân!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, mà lúc này, An Nam Tĩnh lại là có chút nghiêng người, sau đó nói: “Mặc quần áo!”

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, sau một khắc, sắc mặt hắn có chút lúng túng, bởi vì vừa mới những cái kia nhỏ bé hỏa diễm nguyên nhân, hắn quần áo đã hóa thành tro tàn, nói cách khác, hắn hiện tại là trần trùng trục!

Dương Diệp xấu hổ cười cười, sau đó vội vàng lấy ra một bộ thanh sam trường bào mặc vào.

Lúc này, An Nam Tĩnh nhìn về phía hắn, “Nhục thân đạt đến Chí cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Hiện tại nhục thể của ta, đã đạt đến ta trước mắt cực hạn, cũng liền Chí cảnh. Ngoại trừ Chân cảnh cường giả bên ngoài, giống như huyền giả rất khó làm bị thương ta. Đương nhiên, ngoại trừ như như ngươi loại này yêu nghiệt thiên tài.”

Có chút thiên tài yêu nghiệt, là không thể dùng lẽ thường để cân nhắc, tỉ như An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh mặc dù mới Luân Hồi cảnh, nhưng là, không hề nghi ngờ, An Nam Tĩnh có thể phá vỡ nhục thể của hắn. Đừng nói An Nam Tĩnh, tựu là cái kia Khô Trúc Y Kiếm Hồn kỹ đều có thể phá vỡ nhục thể của hắn!

Tóm lại, coi như thực lực tăng lên, cũng không thể khinh thường bất luận kẻ nào!

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nói: “Giới này, cường giả rất nhiều, mặc kệ là ngươi, hay là ta, tương đối thế giới này những cái kia cường giả đỉnh cao, đều vẫn là quá yếu. Chúng ta yêu cầu không ngừng trở nên mạnh mẽ, chỉ có như vậy, mới có thể tốt hơn sống sót!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Những năm này đi theo ta, vất vả.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ngươi ta tầm đó, không cần như thế.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nhướng mày, “Có người đến!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực.

Dương Diệp đi ra tu luyện thất, tại tu luyện cửa phòng bên ngoài, là Dương Huyên.

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi lại trở nên mạnh mẽ?”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Có việc?”

Dương Huyên có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Có cái tin tức, ngươi có thể sẽ cảm thấy hứng thú.”

“Cái gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên nói: “Lục Ly Ca, ta được đến tin tức, hắn bị Lục gia thế tử Lục Nguyên trảm phế bỏ đan điền, sau đó treo ở Lục gia chủ thành ngoài cửa thành, khả năng có nguy hiểm tính mạng.”

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, “Lục gia thế tử tại sao muốn đối với hắn như vậy?”

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Lục gia thế tử cùng lão Thất quan hệ rất không tệ, mà ngươi đoạt lão Thất khôi lỗi, mà hắn lại tới Dương gia đã giúp ngươi... Hắn...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Huyên: “...”

Mà qua một hơi về sau, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Dương Huyên trước mặt, sau đó nói: “Lục gia ở đâu?”

“Ngươi muốn làm gì?” Dương Huyên trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên, “Ta hỏi ngươi, Lục gia, ở nơi nào!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1654: Cả nhà quan tài chuẩn bị xong chưa?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1649 Chương: Cả nhà quan tài chuẩn bị xong chưa?

Dương Huyên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Cái này có thể là một cái nhằm vào ngươi cục, lão Thất người này có thù tất báo, ngươi đoạt huyết khôi của hắn, giết hắn người, hắn không có khả năng cứ như vậy tính toán. Lần này, hắn ra tay với Lục Ly Ca, mục đích thực sự nhưng thật ra là ngươi, nguyên cớ, ngươi đi Lục gia, sẽ chỉ là đi tự chui đầu vào lưới! Hiểu không?”

Dương Diệp đi đến Dương Huyên trước mặt, sau đó nhìn thẳng Dương Huyên, “Vậy ngươi cảm thấy ta nên làm như thế nào?”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Mặc kệ! Chỉ cần ngươi không ra Thiên Cơ thành, mặc kệ bọn hắn âm mưu gì, đều không dùng!”

“Mặc kệ?”

Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, “Lúc trước ta tại Dương gia xảy ra chuyện lúc, Lục Ly Ca hắn mặc dù mới Luân Hồi cảnh, nhưng vẫn là chạy tới. Mà bây giờ, hắn bởi vì trợ giúp ta, bị ta làm liên lụy, thân hãm Lục gia, ngươi lại làm cho ta đừng quản?”

Dương Huyên trầm mặc quen tức, sau đó nói: “Dùng đại cục làm trọng, minh bạch?”

“Không rõ!”

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên, “Ngươi nói Dương gia không có thân tình, ta hiểu. Nhưng là, đừng đem Dương gia đối với người bộ kia thả trên người ta. Người không phụ ta, ta không phụ người, hắn Lục Ly Ca không có phụ ta Dương Diệp, ta Dương Diệp lại có thể nào phụ hắn? Còn nữa, hắn là bởi vì ta mới chịu này khó, ta Dương Diệp nếu là vì cái gọi là đại cục mà không để ý hắn, ta đây Dương Diệp thực tựu là chẳng bằng con chó!”

Dương Huyên còn muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp lại là đột nhiên nói: “Cuối cùng nói một lần, nói cho ta biết Lục gia ở nơi nào! Thực, đừng ở cho ta lải nhải. Có thể?”

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, một đạo bạch quang chui vào Dương Diệp mi tâm, “Đây là hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ địa đồ, phía trên có hệ ngân hà bát đại thế gia địa chỉ, ngoại trừ bát đại thế gia, còn có rất nhiều địa phương nguy hiểm...”

Nói đến đây, Dương Huyên đột nhiên ngừng lại, bởi vì Dương Diệp đã tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp rời đi về sau, cái kia Cổ Tu cùng Thiên Hồ lập tức xuất hiện ở Dương Huyên bên người.

“Gia hỏa này có chút không dễ khống chế!” Dương Huyên bên người, Cổ Tu trầm giọng nói.

Thiên Hồ nói: “Khống chế làm cái gì, hắn làm, không phải là chủ thượng hy vọng sao? Đối chủ thượng tới nói, hắn gây càng lớn, vượt hung ác mới tốt. Không phải sao?”

Cổ Tu khẽ lắc đầu, trong mắt lóe lên một vòng lo lắng, “Ta là sợ hắn trưởng thành...”

Thiên Hồ khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, “Trưởng thành lại như thế nào? Có thể có thể so với chủ thượng sao?”

Nghe vậy, Cổ Tu trên thân có chút buông lỏng, “Cũng thế...”

Một bên, Dương Huyên trầm mặc không nói, phảng phất không có nghe được hai người.

…

Dương Diệp khi lấy được địa đồ về sau, không có tại dừng lại, bằng nhanh nhất tốc độ ra Thiên Hư đại lục.

Tại Dương Diệp sau khi đi, Thiên Cơ thành trong thành, nơi nào đó, một tên nam tử khóe miệng lập tức nổi lên một vòng nụ cười, nam tử này, chính là Dương gia Tứ thiếu gia, Dương Nho.

Nhìn về chân trời hư không, Dương Nho nhẹ nhàng khoát khoát tay bên trong quạt xếp, “Thất đệ, vi huynh cũng chỉ có thể giúp ngươi đến cái này. Có thể hay không giết cái này Dương Diệp, liền xem ngươi cùng Lục gia thế tử.” Nói xong, nó quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

…

Tiến vào hư không chi về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại bên trái sâu trong tinh không.

Lục gia.

Lục gia ở vào Viêm Không hệ, cách Dương gia tương đối xa, liền xem như một tên Chí cảnh cường giả, cũng muốn chí ít bay hai ngày hai đêm.

Trên đường đi, Dương Diệp không có tiết kiệm huyền khí, đem tốc độ tăng lên tới cực hạn.

Trong tinh không mịt mờ, một đạo kiếm quang tựa như một viên sao băng giống như từ sâu trong tinh không xẹt qua, mà tại đạo kiếm quang này sau lưng, là một đạo thật dài vết nứt không gian.

Viêm Không hệ, Viêm Không đại lục.

Viêm Không đại lục là Lục gia chủ thế giới, cũng là Lục gia tổng bộ.

Viêm Không thành.

Viêm Không thành là Lục gia phồn hoa nhất một cái thành, càng là Viêm Không đại lục lớn nhất một cái thành. Thời khắc này Viêm Không thành cửa thành so thường ngày náo nhiệt hơn nhiều, bởi vì ở cửa thành phía trên, treo treo một tên thanh niên nam tử.

đọc t r
uyện với http://truyenyy/ Mà tên nam tử này, tựu là Lục Ly Ca!

Đối với Lục Ly Ca, người của Lục gia tự nhiên là biết đến, phải nói, Lục Ly Ca tại Lục gia vẫn có chút danh khí, dù sao Lục Ly Ca tại không dựa vào Lục gia tình huống dưới, tựu tu luyện đến Luân Hồi cảnh, đồng thời đao ý vẫn đạt đến quy nguyên cảnh!

Kỳ thật Lục gia rất nhiều người đối Lục Ly Ca vẫn còn có chút kính nể, thậm chí Lục gia cao tầng đều có để hắn trở lại Lục gia ý nghĩ.

Nhưng mà, mọi người không nghĩ tới, Lục Ly Ca đắc tội Lục gia thế tử Lục Nguyên Trảm!

Lục Ly Ca mặc dù thiên tài, nhưng là so với Lục Nguyên Trảm lại là kém rất nhiều. Bởi vì lúc này Lục Nguyên Trảm, đã là Chí cảnh, hơn nữa còn đánh lên Ngân Hà bảng, đồng thời bài danh mười bảy.

Mười bảy!

Đây là một cái cực kì khủng bố số lượng, tại toàn bộ hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ bên trong, thiên tài ức ức vạn, có thể tại ở trong đó bài danh mười bảy, đủ thấy nó tiềm lực cùng thực lực là khủng bố đến mức nào. Dù sao cũng là Lục gia thế tử, cũng là đời sau Lục gia gia chủ, Lục gia khẳng định sẽ đối với to lớn lực bồi dưỡng.

Dưới thành, một tên nam tử xuất hiện ở cửa thành, tên nam tử này, chính là cái kia Dương Hình.

Dương Hình ngẩng đầu nhìn về phía Lục Ly Ca, “Ngươi cảm thấy, Dương Diệp sẽ đến cứu ngươi sao?”

Trên tường thành, Lục Ly Ca chậm rãi mở mắt, hắn nhìn thoáng qua Dương Hình, “Tạp chủng, muốn giết cứ giết, cùng gia gia kỷ kỷ oai oai cái gì?”

Dương Hình khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, “Có chút tính tình, bất quá, điều này cũng không có gì dùng. Còn muốn chết, yên tâm, ngươi chắc chắn sẽ không còn sống. Bất quá trước đó, ngươi trước tiên cần phải nhìn xem cái kia Dương Diệp chết, hắn chết, ngươi mới có thể chết. Đương nhiên, hắn nếu là không đến, ta liền sẽ trước đưa ngươi đi chết!”

“Hình huynh, cái kia Dương Diệp thực sẽ đến không?”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ nơi xa truyền đến, rất nhanh, một tên mặc cẩm bào nam tử xuất hiện ở cửa thành dưới.

Người tới chính là Lục gia thế tử, Lục Nguyên Trảm!

Dương Hình nhìn về phía Lục Nguyên Trảm, “Nguyên Trảm huynh, lần này sự tình, ngươi cũng đừng quản. Ta đến tựu được rồi!”

Lục Nguyên Trảm sắc mặt không vui, “Hình huynh, ngươi nói lời này ta tựu không thích nghe. Ngươi ta mặc dù không cùng máu, nhưng lại tình như thủ túc. Ngươi sự tình, chính là ta Lục Nguyên Trảm sự tình.”

Dương Hình do dự một chút, sau đó nói: “Lần này ngươi có thể đem cái này Lục Ly Ca giao ra, ta đã rất cảm động. Thực, Nguyên Trảm huynh, lần này sự tình ngươi cũng đừng nhúng vào. Miễn cho ngươi Lục gia những lão gia hỏa kia trách ngươi cho Lục gia gây phiền toái!”

Lục Nguyên Trảm hừ lạnh một tiếng, “Quản những lão gia hỏa kia làm gì, Hình huynh, không cần nhiều lời, lúc trước nếu không phải ngươi xuất thủ cứu giúp, ta đã sớm chết tại yêu thú kia trong tay, nguyên cớ, ngươi yên tâm, lần này, ta chắc chắn toàn lực trợ lực đoạt được ngươi Dương gia thế tử chi vị!”

Dương Hình do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Ta đây vậy cảm ơn nhé!”

Lời mặc dù là nói như vậy, nhưng là nó nhưng trong lòng thì đang cười lạnh, hắn làm sao không rõ ràng, cái này Lục Nguyên Trảm sở dĩ như thế tương trợ hắn, nhưng thật ra là có mục đích khác? Hắn hiện tại yêu cầu Lục Nguyên Trảm tương trợ, mà Lục Nguyên Trảm đồng dạng yêu cầu hắn tương trợ!

Bởi vì Lục gia thế tử cũng không phải vĩnh cửu, chỉ cần Lục gia còn lại thiếu gia thế lực quật khởi, tựu rất có thể đem hắn làm xuống đến, nguyên cớ, Lục Nguyên Trảm lúc này là ở chỗ cao không khỏi rét vì lạnh, yêu cầu tìm kiếm cường đại ngoại viện!

Lợi dụng lẫn nhau!

Đừng nói những thế gia này thiếu gia tầm đó, tựu là bát đại thế gia tương hỗ tầm đó đều là như thế!

Nghe được Dương Hình, Lục Nguyên Trảm khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía thành tường kia trên Lục Ly Ca, “Lục Ly Ca, không thể không nói, ngươi hay là vô cùng ghê gớm, bất quá, ngươi cũng là ngu xuẩn, lại còn dám trở về Lục gia, ngươi thực coi là gia tộc nghĩ ngươi trở lại Lục gia?”

Nói đến đây, hắn cười lạnh cười, “Ngươi là nghĩ nhiều. Ngươi cũng đã biết, gia tộc đã sớm muốn lộng chết ngươi. Biết tại sao không? Bởi vì ngươi mỗi tiến lên trước một bước, tựu là đang đánh gia tộc mặt. Nguyên cớ, ngươi rõ chưa?”

Trên tường thành, Lục Ly Ca khóe miệng nổi lên một vòng giễu cợt, “Đúng vậy a, ta Lục Ly Ca trưởng thành, là tại ném gia tộc mặt, ha ha...”

Lục Nguyên Trảm cười lạnh, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Dương Hình, nói: “Hình huynh, ngươi cảm thấy cái kia Dương Diệp sẽ đến không?”

Dương Hình nhạt tiếng nói: “Y ta đối với hắn điều tra, hắn hẳn là sẽ.”

Lục Nguyên Trảm khẽ gật đầu, “Ta nghe nói, bên cạnh hắn có nữ tử, nàng này thực lực cực kỳ cường đại...”

Dương Hình cười nói: “Yên tâm, nữ nhân kia, tự có người đi ứng phó.”

Lục Nguyên Trảm nhìn thoáng qua Dương Hình, sau đó cười nói: “Xem ra, Dương Hình huynh đã chuẩn bị hoàn toàn.”

“Đương nhiên!”

Dương Hình cười nói: “Lúc trước Dương Yên lịch sử, ta cũng không muốn tái diễn!”

Lục Nguyên Trảm cười nói: “Như vậy cũng tốt, yên tâm, ta sẽ trợ Hình huynh một chút sức lực.”

Dương Hình khẽ gật đầu, “Vậy xin đa tạ rồi!”

Lục Nguyên Trảm cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía trên tường thành Lục Ly Ca, “Vậy chúng ta liền chờ đi!”

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt, một ngày đi qua, nhưng mà, Dương Diệp vẫn không có xuất hiện.

Giữa trưa, Lục Nguyên Trảm nhìn về phía Dương Hình, cười nói: “Hình huynh, xem ra ngươi cái kia đường đệ là không tới.”

Dương Hình nhạt tiếng nói: “Xem ra ta vị này đường đệ nhìn như lỗ mãng, kì thực cũng là tâm cơ nặng người a!”

Nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Lục Ly Ca, “Lục Ly

Ca, ngươi bây giờ đã là một tên phế nhân, còn sống cũng là chịu tội, đã như vậy, ta đây liền làm chuyện tốt, tự mình tiễn ngươi một đoạn đường.”

“Chậm đã!”

Lúc này, Lục Nguyên Trảm đột nhiên nhìn về phía Lục Ly Ca, cười nói: “Lục Ly Ca, có hay không hối hận đi giúp cái kia Dương Diệp?”

Lục Ly Ca nhìn về phía cái kia Lục Nguyên Trảm, “Ta Lục Ly Ca kết giao bằng hữu, giao là tâm, không có hối hận không hối hận. Hắn đến, lão tử cao hứng, không đến, lão tử cũng cao hứng, bởi vì lão tử biết, sớm muộn một ngày, hắn khẳng định sẽ vì ta báo thù. Còn có, đồ chó hoang, ta nếu không chết, ta nhất định đem ngươi đầu bẻ xuống làm cái bô!”

Lục Nguyên Trảm hai mắt nhắm lại, “Ngươi khả năng không có cơ hội!”

Nói, liền muốn ra tay.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ chân trời hiện lên, rất nhanh, kiếm quang rơi xuống đất, đón lấy, kiếm quang tán đi, một tên nam tử xuất hiện ở nơi xa.

Nam tử tự nhiên là Dương Diệp!

Nơi xa, Dương Diệp chậm rãi hướng phía Dương Hình đi đến, “Dương Hình, chọc tới ta, ngươi cho ngươi cả nhà quan tài chuẩn bị xong chưa?”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1655: Ngân Hà bảng thứ mười!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1650 Chương: Ngân Hà bảng thứ mười!

Nơi xa, nghe được Dương Diệp, Dương Hình thần sắc lập tức dữ tợn lên, “Hẳn là nói như vậy, Dương Diệp, ngươi trước khi đến, cho quan tài chuẩn bị xong chưa?"

Dương Diệp!

Giữa sân, vô số người nhìn về phía Dương Diệp.

Đối với Dương Diệp, đám người biết đến vẫn tương đối thiếu, dù sao đã từng Dương Diệp không có tại hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ hỗn qua. Bất quá, tất cả mọi người biết, trước mắt cái này Dương Diệp, là Dương gia thiếu gia một trong.

Dương gia thiếu gia nội chiến!

Nơi xa, Dương Diệp ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Lục Ly Ca, khi thấy Lục Ly Ca bộ dáng lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức âm trầm xuống, "Là ta liên lụy ngươi."

Trên tường thành, Lục Ly Ca nhìn về phía Dương Diệp, sau đó khẽ lắc đầu, "Bằng hữu dùng tới làm cái gì? Tựu là dùng đến liên lụy, không liên lụy bằng hữu, vậy vẫn là bằng hữu sao? Tựa như hiện tại, ta không phải cũng là liên lụy ngươi sao? Cho nên, đừng nói những này thí thoại. Mau đem hai người này giải quyết, sau đó đem ta buông ra, bị treo, thật sự là mẹ hắn khó chịu!"

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: "Ta hết sức!"

Nói, hắn quay đầu nhìn về phía một bên Dương Hình, "Ngươi không phải muốn ta tới sao? Đến, ta hiện tại tới. Ngươi là muốn cùng ta đơn đấu đây? Vẫn là đem phía sau ngươi người kêu đi ra cùng ta quần ẩu?"

Dương Hình đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp lại là khoát tay áo, nói: "Nhìn ngươi cái này điểu dạng, cũng là không dám đơn đấu, đến, đem ngươi người đứng phía sau kêu đi ra, mọi người đừng lãng phí thời gian."

"Không dám đơn đấu?"

Nơi xa, Dương Hình trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, "Dương Diệp, ngươi thực cảm thấy vô địch? Lúc trước nếu không phải nữ nhân kia, ngươi sớm đã chết tại Dương Hư ông cháu thủ hạ, buồn cười là, ngươi vẫn cảm thấy rất lợi hại, trong mắt của ta, bất quá cũng là dựa vào nữ nhân phế vật thôi."

Dương Diệp nhún vai, "Dựa vào nữ nhân cũng là một loại bản sự, có bản lĩnh ngươi cũng đi tìm nữ nhân đến nhờ a!"

Dương Hình khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Phế vật!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Hình, “Có thể hay không chớ như cái nữ nhân đồng dạng kỷ kỷ oai oai? Là muốn đơn đấu, hay là quần ẩu? Nếu như là đơn đấu, đến, hiện tại chúng ta liền đến, chiến đến đến chết mới thôi! Nếu như không dám, vậy liền đem phía sau ngươi người kêu đi ra, lão tử một người đơn đấu toàn bộ các ngươi, được không?”

Đơn đấu toàn bộ!

Bá khí!

đọc truyện❤tại http
://truyenyy/ Giữa sân mọi người nhìn về phía Dương Diệp, mặc kệ Dương Diệp thực lực như thế nào, nhưng là từ khí thế kia nhìn lại, cái này Dương Hình là bại hoàn toàn a!

“Đơn đấu?”

Nơi xa, Dương Hình cười gằn cười, “Tốt, đã ngươi muốn đơn đấu, ta đây tựu cùng ngươi đơn đấu.”

Nói xong, hắn thủ đoạn khẽ động, lập tức, một cái tử sắc viên luân xuất hiện ở trên tay của hắn, mà liền tại hắn muốn xuất thủ lúc, đột nhiên, một lão giả xuất hiện ở giữa sân, tại lão giả này trước ngực trái, thêu khắc lấy một cái nho nhỏ ‘Giới’ chữ.

Giới Luật điện trưởng lão!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dương Hình, “Thế tử thi đấu còn chưa bắt đầu, các ngươi...”

Lúc này, Dương Hình đột nhiên nói: “Đây là ta cùng hắn ân oán cá nhân, giữa chúng ta tự mình giải quyết, sinh tử do trời định.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Hắn nói đúng vô cùng, chúng ta ân oán cá nhân, Giới Luật điện cũng đừng nhúng tay. Ai sống ai chết, cũng sẽ không trách ngươi Giới Luật điện!”

Lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Tùy các ngươi!”

Nói xong, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Lão giả tiêu thất về sau, Dương Hình nhìn về phía Dương Diệp, “Hôm nay ta liền để ngươi biết, không có nữ nhân kia, ngươi chẳng phải là cái gì.”

Nói xong, hắn thủ đoạn khẽ động, trong tay cái kia về viên luân lập tức hướng phía Dương Diệp điện xạ mà đi, viên luân những nơi đi qua, không gian xung quanh trực tiếp bị chấn địa rung động kịch liệt.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn rút kiếm tựu là một chém!

Mười lăm nói điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Tại nhục thân tăng lên tới Chí cảnh về sau, hắn đã có thể điệp gia mười lăm nói trảm thiên Bạt Kiếm Thuật.

Kiếm ra, tại chung quanh hắn không gian lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Hình viên kia về trực tiếp bị hắn một kiếm này cho chấn bay ngược mà quay về. Nhưng mà đúng vào lúc này, cái kia mặt viên luân bên trong đột nhiên dần hiện ra ba cái nắm đấm lớn tiểu về, cái này ba cái tiểu về trong nháy mắt chính là cắt về phía Dương Diệp!

Nhanh, nhanh vô cùng!

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay hơi động một chút, trong chốc lát, hai đạo kiếm quang thoáng hiện mà ra.

Ầm ầm!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia hai mặt nhỏ bé viên luân lập tức bị oanh bay ngược mà ra, mà đúng lúc này, Dương Diệp lại là biến sắc, sau một khắc, tay phải hắn giơ kiếm hướng phía trước mặt tựu là một bổ.

Đang!

Một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang lên, đón lấy, Dương Diệp cả người bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng!

Mà hắn vừa dừng lại, một điểm hàn quang chính là ở trong sân chợt lóe lên, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, giơ kiếm lần nữa hướng phía trước tựu là một bổ.

Đang!

Một đạo thanh thúy thanh vang lên lần nữa, mà Dương Diệp cũng lần nữa bị chấn địa hướng sau liên tục lui trăm trượng khoảng cách.

Ám khí!

Dương Diệp trong lòng run lên, hắn không nghĩ tới cái này Dương Hình lại là sử dụng ám khí, mà lại đối phương ám khí kia tạo nghệ vẫn mạnh mẽ như vậy!

Mà đúng lúc này, giữa sân đột nhiên hiện lên mấy đạo ngân quang, mỗi một đạo ngân quang đều mảnh như lông trâu, lấy mắt thường căn bản không thể gặp!

Cảm thụ!

Chỉ có thể dựa vào cảm thụ!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, một cỗ kinh khủng ý cảnh lập tức từ hắn thể nội bạo dũng mà ra.

Oanh!

Cỗ này ý cảnh mới xuất hiện, chính là bị ba đạo lực lượng cho oanh nổ tung đầy trời, bất quá cái kia ba đạo ngân quang cũng ầm vang tiêu tán, ngay sau đó, ba cái thật nhỏ ngân châm từ không trung chậm rãi rơi xuống tới.

Mà đúng lúc này, xa xa Dương Hình đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, đón lấy, một đạo hàn quang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp không chút nghĩ ngợi tựu rút kiếm một chém!

Oanh!

Kiếm ra, một đạo hắc ảnh trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến trăm trượng có hơn!

Bóng đen này, chính là cái kia Dương Hình.

Nhưng mà, ngay tại cái kia Dương Hình lui thời điểm, lại là mấy đạo hàn quang điện xạ mà tới. Mà lúc này, Dương Diệp không có giơ kiếm đi đánh, mà là chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, sau đó cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Ầm ầm!

Kiếm quang chỗ đến, cái kia mấy đạo ngân quang trực tiếp bị đánh tan, rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia Dương Hình trước mặt.

Dương Hình trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số đạo ngân quang từ nó trong lòng bàn tay bắn nhanh ra như điện, chỉ là trong nháy mắt liền đem Dương Diệp bao phủ lại.

Đương những cái kia ngân quang xuất hiện lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, vô số đạo kiếm quang từ cái này chút ngân mang bên trong đâm đi ra.

Ầm ầm!

Giữa sân, từng đạo tiếng oanh minh không ngừng vang lên.

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó xé đi ra, rất nhanh, đạo kiếm quang này đi tới Dương Hình trước mặt.

Dương Hình hai mắt nhắm lại, hiển nhiên, hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp Dương Diệp kiếm. Không dám khinh thường, lập tức tay phải một chiêu, lập tức, một bên viên luân từ lòng bàn tay của hắn thoáng hiện mà ra.

Oanh!

Kiếm cùng viên luân chạm vào nhau, giữa sân không gian lập tức kịch liệt run lên, đón lấy, Dương Hình cả người trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Hình vừa dừng lại, một đạo kiếm quang lại trong nháy mắt mà tới.

Oanh!

Dương Hình cả người lần nữa bị đẩy lui mấy trăm trượng!

Bất quá, lần này Dương Diệp cũng không tiếp tục truy kích, mà là quay người thân hình khẽ động, hướng phía cái kia Lục Ly Ca chỗ điện xạ mà đi.

Hắn lần này tới, mục đích chủ yếu không phải tới giết người, mà là tới cứu người, giết người, chỉ là tiện thể!

Nhưng mà, hắn còn chưa tới Lục Ly Ca trước mặt, một đạo chùm sáng màu xanh lam chính là hướng phía hắn bên trái đánh tới.

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, hắn quay người rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Cái kia đạo chùm sáng màu xanh lam ầm vang vỡ vụn, mà Dương Diệp thì bị trong đó lực lượng đẩy lui trọn vẹn mười trượng trở lại. Dương Diệp quay đầu nhìn lại, lúc này, cách đó không xa, xuất hiện một tên nam tử. Nam tử này, chính là Lục Nguyên Trảm!

Lục Nguyên Trảm nhẹ cười cười, “Diệp thiếu gia, ngươi cùng Hình huynh tỷ thí có thể không có kết thúc!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Nguyên Trảm, “Ngươi là?”

“Lục gia thế tử, Lục Nguyên Trảm!” Lục Nguyên Trảm cười nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Lục Ly Ca đan điền tựu là ngươi phế, đúng không?”

Lục Nguyên Trảm nhẹ gật đầu, “Đúng là ta, như thế, Diệp thiếu gia muốn vì hắn báo thù?”

Dương Diệp dẫn theo kiếm trong tay hướng phía Lục Nguyên Trảm chậm rãi đi đến, “Ta là nghĩ như vậy, cũng nghĩ làm như thế. Không đúng, không phải nghĩ, mà là ta hiện tại liền muốn làm thế nào.”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp ‘Xùy’ một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ,

Nơi xa, Lục Nguyên Trảm khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, sau một khắc, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, quyền thượng, lam quang lấp lóe, ngay sau đó, hắn bỗng nhiên hướng phía trước đấm ra một quyền.

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang âm thanh, ngay sau đó, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn, mà cái kia Lục Nguyên Trảm thì chỉ lui không đến mười trượng, mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên lại hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Lục Nguyên Trảm trong mắt hàn mang chợt lóe lên, liền muốn ra tay, nhưng mà đúng vào lúc này, cái kia Dương Diệp lại là đột nhiên quỷ dị biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một bên cái kia Dương Hình lại là sắc mặt đại biến, bởi vì hắn sau lưng cái bóng đột nhiên nhuyễn động, rất nhanh, một đạo kiếm quang xuất hiện ở sau lưng của hắn!

Giờ khắc này, giữa sân tất cả mọi người minh bạch.

Dương Diệp đây là đang giương đông kích tây, kỳ thật, hắn ngay từ đầu mục tiêu tựu là Dương Hình!

Oanh!

Đúng lúc này, một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên vang lên, ngay sau đó, Dương Hình phía sau đạo kiếm quang kia ầm vang tiêu tán, cùng lúc đó, một bóng người từ Dương Hình phía sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, trọn vẹn lui mấy chục trượng!

Cái này lui người, chính là Dương Diệp!

Nơi xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại Dương Hình bên người, lúc này nhiều một tên bóng đen người.

Lúc này, Dương Hình đột nhiên cười nói: “Dương Diệp, ngươi khi đó cái này ám chi pháp tắc thế nhưng là kinh diễm vô cùng, cho nên, ta làm sao lại không phòng bị ngươi một chiêu này đây? Hiện tại, còn có cái gì chiêu sao?”

“Lão huynh!”

Lúc này, trên tường thành Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Ngươi được hay không a! Không được, ngươi tựu mau trốn, về sau báo thù cho ta tựu có thể.”

“Đi?”

Lúc này, Dương Hình khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Hắn hôm nay, là đi không được.” Nói, tay phải hắn một vung, lập tức, ba tên huyết khôi xuất hiện ở bốn phía.

Nhìn thấy cái này ba tên huyết khôi, Dương Diệp hai mắt lập tức híp lại, này huyết khôi, cùng hắn huyết khôi không giống, cái này ba cái huyết khôi so với hắn huyết khôi mạnh hơn rất nhiều. Cái này ba cái huyết khôi, ít nhất là nửa bước Chân cảnh cấp bậc!

Hơn nữa còn không phải giống như nửa bước Chân cảnh!

Đúng lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên người, mà An Nam Tĩnh mới xuất hiện, một đạo ngân quang đột nhiên từ trong thành bắn nhanh ra như điện, trong chớp mắt chính là đến An Nam Tĩnh trước mặt.

An Nam Tĩnh thủ đoạn khẽ động, Liệt Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, đón lấy, trường thương trong tay của nàng bỗng nhiên đâm ra.

Đang!

Theo một đạo chói tai bén nhọn tiếng vang lên, An Nam Tĩnh trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn!

“Hắn. |. |. |. |. |. | hắn là Ngân Hà bảng thứ mười, danh xưng Tiểu Thương Thần Minh Mạt!”

Lúc này, giữa sân, có người kinh hô.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1656: Cái này lại đâu có chuyện gì liên quan tới ta đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1651 Chương: Cái này lại đâu có chuyện gì liên quan tới ta đây?

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, là một tên nam tử mặc áo bào trắng, nam tử nhìn chỉ có hai lăm hai sáu tuổi, đầu đội một phương màu trắng khăn lụa, khăn lụa đem trước trói thành một chùm rơi vào sau đầu. Mà ở tại trong tay, là một thanh ngân thương.

Minh Mạt!

Ngân Hà bảng đệ thập cường giả!

Minh Mạt đi tới Dương Diệp cách đó không xa ngừng lại, sau đó hắn nhìn về phía một bên Dương Hình, “Hai người này, muốn người nào chết?”

Dương Hình cười hắc hắc, “Biểu ca, không nghĩ tới ngươi thực đến rồi!”

Minh Mạt thản nhiên nhìn một chút Dương Hình, sau đó nói: “Xem ở mẫu thân ngươi phân thượng, giúp ngươi lần này.”

Dương Hình khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, “Biểu ca giúp ta ngăn chặn nàng này liền có thể, đương nhiên, nếu như có thể đánh giết, vậy thì càng tốt. Chỉ là, biểu ca cũng đừng chủ quan, nàng này thế nhưng là nắm giữ sáu loại ý cảnh!”

Minh Mạt quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Nàng tựu là cái kia tại ngươi Dương gia dùng Luân Hồi cảnh áp chế nửa bước Chân cảnh An Nam Tĩnh?”

Dương Hình nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

Minh Mạt khẽ gật đầu, “Vừa vặn muốn kiến thức kiến thức!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, ở tại tiêu thất một khắc này, một đạo thương mang lập tức ở trong sân chợt lóe lên.

Nơi xa, An Nam Tĩnh đại mi cau lại, sau một khắc, trong tay nàng Liệt Thiên như bôn lôi đâm ra.

Đang!

Giữa sân lập tức vang lên một đạo chói tai bén nhọn âm thanh, ngay sau đó, An Nam Tĩnh cùng cái kia Minh Mạt riêng phần mình hướng sau liên tục nhanh lùi lại, Minh Mạt tại lui trăm trượng lúc chính là ngừng lại, mà An Nam Tĩnh lại là trọn vẹn lui gần hai trăm trượng!

Nhưng mà, trong sân Dương Hình bọn người thần sắc lại là ngưng trọng lên, bởi vì cái này Minh Mạt, thế nhưng là Chí cảnh cường giả!

Mà An Nam Tĩnh chỉ là Luân Hồi cảnh!

Nơi xa, Minh Mạt trong mắt cũng xuất hiện một tia ngưng trọng, “Không sai, không nghĩ tới ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, lại ra một cái cấp yêu nghiệt. Bất quá đáng tiếc, ngươi cảnh giới quá thấp, bằng không thì, ta khả năng đều không làm gì được ngươi!”

Nói, nó chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người nhất thời hóa thành một đạo ngân mang bắn nhanh ra như điện, ở tại đi vào An Nam Tĩnh trước mặt không sai biệt lắm một trượng khoảng cách lúc, trường thương trong tay của hắn đột nhiên đâm ra, thương ra cái kia một cái chớp mắt, một đầu hư ảo ngân sắc long đầu đột nhiên xuất hiện ở nó trên mũi thương.

Minh Mạt trước mặt, An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, thân thể có chút một bên, chân phải nhẹ nhàng chống đỡ tại mặt đất, sau một khắc, chân phải bỗng nhiên dùng sức, nàng cả người nhất thời như là một chi tên rời cung liền xông ra ngoài.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên cùng Minh Mạt tay kia bên trong mang theo hư ảo long đầu ngân thương hung hăng đụng vào nhau.

Oanh!

Xoạt xoạt!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, giữa sân lập tức vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, không gian xung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà An Nam Tĩnh cùng cái kia Minh Mạt thì riêng phần mình hướng phía lẫn nhau hậu phương liên tục nhanh lùi lại!

Cái này vừa lui, hai người đều trọn vẹn lui hơn ngàn trượng!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Minh Mạt, sau đó nhìn về phía một bên liền muốn xuất thủ An Nam Tĩnh, “Có thể chứ?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Có thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ngăn chặn một hồi, ta rất nhanh giải quyết!”

“Tốt!”

An Nam Tĩnh thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp hóa thành một vệt kim quang bắn nhanh ra như điện, mà một bên cái kia Minh Mạt cũng đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, An Nam Tĩnh cùng Minh Mạt chiến đấu.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh cùng cái kia Minh Mạt chiến cái tương xứng, Dương Diệp lúc này mới quay đầu nhìn về phía Dương Hình cùng cái kia Lục Nguyên Trảm, hắn không nói nhảm, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Hình trước mặt, đón lấy, hắn rút kiếm tựu là một trảm.

Mười sáu đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Lần này, hắn không có tại giữ lại, thúc giục thể nội Yêu Thần chi lực, đồng thời phóng xuất ra kiếm ý cùng Chí cảnh sát ý.

Một kiếm ra.

Oanh!

Dương Hình cùng Lục Nguyên Trảm không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời, trong đó lực lượng cường đại, trực tiếp đem đến mọi người chung quanh chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, đám người kinh hãi, vội vàng thoát đi giữa sân.

Dương Hình cũng là biến sắc, hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp giờ khắc này lực lượng vậy mà như thế mạnh, không dám khinh thường, lập tức vội vàng tế ra cái kia mặt viên luân ngăn tại trước mặt.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Hình cái kia mặt viên luân trực tiếp ầm vang nổ tung đầy trời, mà Dương Hình bản nhân thì bị Dương Diệp trong kiếm lực lượng cường đại chấn đến hơn một ngàn trượng bên ngoài.

Ngay tại Dương Diệp dao động tiếp tục truy kích lúc, ba cái kia huyết khôi đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đón lấy, ba cỗ khí thế cường đại trực tiếp nghiền ép hướng về phía Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại xa như vậy chỗ Dương Hình sau lưng.

Bất quá, ngay tại hắn xuất hiện tại Dương Hình sau lưng một khắc này, một tên bóng đen người nhất thời xuất hiện ở Dương Hình bên người, đón lấy, hàn quang lóe lên, một thanh dao găm hướng phía Dương Diệp yết hầu cắt đi qua.

Lần này, Dương Diệp sớm có đoán trước, tại bóng đen kia người xuất hiện một khắc này, Dương Diệp kiếm thế đột nhiên biến đổi, lúc đầu muốn đâm về Dương Hình một kiếm kia, trực tiếp đâm về phía bóng đen kia người.

Bóng đen kia người hiển nhiên không nghĩ tới Dương Diệp có thể như vậy, vội vàng không kịp chuẩn bị dưới, cái kia cắt về phía Dương Diệp dao găm chỉ có thể vội vàng cắt về phía Dương Diệp kiếm!

Đang!

Theo một đạo chói tai kim thiết tương giao tiếng vang lên, bóng đen kia người trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn đến mấy trăm trượng có hơn. Một kiếm đẩy lui bóng đen người về sau, Dương Diệp trường kiếm lập tức vào vỏ, sau đó quay người rút kiếm đối bên cạnh Dương Hình tựu là một chém!

Mười sáu đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Gia trì sát ý cùng kiếm ý còn có Yêu Thần chi lực trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Phát giác được Dương Diệp một kiếm này kinh khủng, Dương Hình sắc mặt lập tức đại biến, hai tay của hắn bỗng nhiên xoay tròn, trong chốc lát, vô số đạo ngân quang tựa như một trương kín không kẽ hở lưới giống như từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, trong nháy mắt liền đem hắn cùng Dương Diệp bao phủ lại.

Nhưng mà, đương những cái kia ngân quang đụng phải Dương Diệp kiếm quang lúc, lập tức như là tuyết gặp sôi du, trong nháy mắt tiêu tán nhìn tới.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Dương Hình trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn, ở tại bay ngược một khắc này, một cánh tay từ không trung vứt ra ngoài, mà nó bản nhân vừa mới dừng lại, nó trong miệng chính là liên phun mấy cái tinh huyết.

Nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp lại là đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, phát giác được một màn này, Dương Hình sắc mặt lập tức đại biến, liền muốn ra tay, nhưng mà lúc này, đã muộn. Một thanh kiếm trực tiếp đâm vào phía sau lưng của hắn, bất quá chỉ đâm vào đếm phân tựu ngừng lại.

Giờ khắc này, Dương Hình thân thể cương cứng, tại không dám động mảy may!

Mà một bên, cái kia nguyên bản phóng tới Dương Diệp ba cái khôi lỗi tại lúc này cũng ngừng lại, giữa sân lập tức yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp thực lực vậy mà như thế kinh khủng, tại trong thời gian thật ngắn liền trực tiếp đem cái kia Dương Hình cho khống chế.

Cái kia Lục Nguyên Trảm cũng không có nghĩ đến có thể như vậy, hắn thấy, dù cho Dương Hình không địch lại Dương Diệp, nhưng là chênh lệch khẳng định cũng không lớn, nhưng mà sự thật nói cho hắn biết, Dương Hình cùng Dương Diệp chênh lệch không phải không lớn, mà là phi thường lớn!

Đặc biệt là Dương Diệp ám chi pháp tắc, liền xem như hắn đều kiêng dè không thôi, bởi vì có cái này ám chi pháp tắc tại, Dương Diệp tốc độ liền xem như Chí cảnh cường giả đều phòng không được. Ngoại trừ Chí cảnh pháp tắc, Dương Diệp sát ý cùng kiếm ý cũng cực kỳ kinh khủng!

Nói tóm lại, Dương Diệp thực lực xa xa ra tưởng tượng của hắn.

Nơi xa, Dương Diệp tay có chút dùng sức, kiếm trong tay hắn lập tức lại tiến nhập Dương Hình thân thể mấy phần, “Để hắn thả Lục Ly Ca, ta không muốn nói lần thứ hai, hiểu chưa?”

Dương Hình sắc mặt một trận biến ảo, cuối cùng, hắn trầm giọng nói: "Trước thả ta!

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang xẹt qua.

Xùy!

Trong mắt của mọi người, Dương Hình cánh tay kia cũng trực tiếp ném đi ra. Dương Hình mặc dù không có kêu thảm, nhưng là sắc mặt lại là vô cùng khó coi.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Không nghe thấy ta lời nói sao? Ta nói, để hắn thả Lục Ly Ca!”

Dương Hình trầm mặc nửa ngày, sau đó nhìn về phía Lục Nguyên Trảm, nơi xa, Lục Nguyên Trảm vẻ mặt một trận biến ảo, đột nhiên, thân hình hắn khẽ động, đi tới Lục Ly Ca bên người, sau đó tay phải chống đỡ tại Lục Ly Ca trên đầu, “Thả Hình huynh, bằng không thì, ta hiện tại liền để Lục Ly Ca đầu dọn nhà!”

Dương Hình nhíu mày, trong mắt có một vòng nghi hoặc.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đang muốn nói chuyện, lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “Giết Dương Hình, bằng không thì, ta hiện tại liền để Lục Ly Ca đầu nở hoa, hiểu chưa?”

Nghe được Lục Nguyên Trảm, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, cái này Lục Nguyên Trảm là đang làm cái nào một màn?

Rất nhanh, hắn hiểu được.

Đối phương đây là muốn để hắn cùng Dương Hình liều chết a!

Hắn giết Dương Hình, Dương Hình nhất mạch kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, bởi vì hiện tại còn không phải thế tử chi tranh, loại thời điểm này hắn giết Dương Hình, Dương Hình nhất mạch kia khẳng định sẽ hướng chết bên trong nhằm vào hắn!

Đúng lúc này, âm thanh kia lại đang Dương Diệp trong đầu vang lên, “Ta đếm ba tiếng, ngươi nếu không giết Dương Hình, ta hiện tại liền giết Lục Ly Ca! Ba. |. |. |. |. |. |”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên xuyên qua Dương Hình phần bụng, trong chốc lát, Dương Hình hai mắt trợn tròn, đón lấy, nó trong mắt sắc thái chậm rãi tiêu tán.

Thu kiếm, Dương Diệp tay phải vung lên, đem nơi xa Dương Nho ba sợ huyết khôi thu vào Hồng Mông Tháp bên trong, sau đó nhìn về phía xa xa Lục Nguyên Trảm!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Lục Nguyên Trảm đột nhiên nở nụ cười, “Ha ha, tốt một màn huynh đệ tương tàn, ha ha. |. |. |. |. |. |”

Mà đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ trong thành vang lên, “Lão Thất!”

Thanh âm rơi xuống, một tên nam tử từ trong thành nhảy ra, rất nhanh, tên nam tử kia xuất hiện ở Dương Diệp đối diện cách đó không xa.

Người tới chính là Dương gia Tứ thiếu gia, Dương Nho!

Giờ phút này, Dương Nho trong mắt tràn đầy bi phẫn chi sắc, “Thất đệ, ta vẫn là đến chậm. Ta vẫn là đến chậm!”

Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi thật là ác độc tâm, vậy mà không niệm tình huynh đệ, ngươi. |. |. |. |. |. |”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đánh gãy Dương Nho, “Nguyên bản ta cảm thấy ta đã đủ vô sỉ, nhưng là thấy đến ngươi, ta cảm thấy, ta vẫn là quá non.”

Nghe được Dương Diệp, Dương Nho biểu lộ thu hồi bình thường, qua mấy tức, hắn đột nhiên lắc đầu cười một tiếng, “Diệp thiếu gia, chờ lấy Dương Hình phụ thân cùng gia gia tới tìm ngươi đi. Chúng ta trước hết cáo từ!”

“Tứ huynh, cứ đi như thế?”

Đúng lúc này, một thanh âm ở trong sân vang lên. Rất nhanh, Dương Hình xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Đương nhiên, lúc này Dương Hình là linh hồn thể!

Nhìn thấy Dương Hình linh hồn, Dương Nho thần sắc lập tức vô cùng khó coi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Vừa mới tay quá nhẹ, không có hủy đi linh hồn của hắn, ai nha, ngươi sắc mặt như thế khó coi như vậy, chẳng lẽ cái này hỏng chuyện tốt của ngươi? Ai, khẳng định là xấu ngươi chuyện tốt, bằng không thì ngươi sắc mặt như thế khó coi như vậy đây?”

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên mở ra hai tay, “Có thể cái này lại đâu có chuyện gì liên quan tới ta đâu!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1657: Lôi không bổ ngươi, ta bổ ngươi

Nguồn: EbookTruyen.VN

1652 Chương: Lôi không bổ ngươi, ta bổ ngươi

Nơi xa, Dương Nho thần sắc triệt để âm trầm.

Hắn là nhìn thấy Dương Diệp giết Dương Hình sau mới ra ngoài, nhưng là, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp chỉ là hủy Dương Hình nhục thân, cũng không có hủy đi Dương Hình linh hồn. Chỉ cần không có hủy đi Dương Hình linh hồn, cái kia Dương Hình không coi là chết!

Bởi vì dùng Dương gia thực lực, muốn giúp Dương Hình tái tạo nhục thân, căn bản không phải việc khó gì!

Mà Dương Hình không chết, vậy hắn để Dương Hình nhất mạch kia cùng Dương Diệp liều chết kế hoạch tựu triệt để ngâm nước nóng. Không chỉ có ngâm nước nóng, cái này vốn là là hắn đồng đội Dương Hình giờ phút này trong lòng khẳng định là vô cùng hận hắn.

Đây chính là chân chính mất cả chì lẫn chài!

Giữa sân, Dương Nho gắt gao nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó khẽ gật đầu, cười nói: “Đều nói ngươi hữu dũng vô mưu, toàn bằng tính cách tới làm việc, xem ra, tất cả mọi người nhìn lầm. Diệp thập đệ, ngươi là thô bên trong có tinh tế a!”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Chỉ là không muốn bị người làm vũ khí sử dụng thôi!”

Hắn đúng là muốn giết Dương Hình, nhưng là, hắn cũng không ngu ngốc. Nếu như hắn giết Dương Hình, không hề nghi ngờ, Dương Hình nhất mạch kia khẳng định hướng chết bên trong nhằm vào hắn, hắn mặc dù không sợ, thực sự không cần thiết làm loại chuyện ngu xuẩn này.

Hắn chỉ cần không giết Dương Hình, cái kia không hề nghi ngờ, Dương Hình khẳng định sẽ trả thù Dương Nho. Chó cắn chó loại chuyện này, hắn đương nhiên nguyện ý gặp đến!

Nhưng là, hắn cũng không muốn Dương Hình dễ chịu, cho nên trực tiếp hủy đi Dương Hình nhục thân.

Một bên, Dương Hình lạnh lùng nhìn xem Dương Nho, “Tứ ca, ngươi thật là hảo tâm cơ a. Chiêu này liên hoàn kế, ta bội phục!”

Dương Nho mỉm cười, “Việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích, Thất đệ ngươi có cái gì chiêu, cứ việc sử ra, tứ ca ta tận lực bồi tiếp.” Nói, hắn nhìn về phía đỉnh đầu Lục Ly Ca, “Giết đi!”

Nghe được Dương Nho, Lục Nguyên Trảm tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó một quyền hướng phía Lục Ly Ca đánh tới.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đã hóa thành một đạo kiếm quang giây lát đến, nhưng mà lúc này, một thanh quạt xếp đột nhiên mang theo một tia sáng trắng đi tới phía sau hắn, quạt xếp chỗ đến, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy, doạ người vô cùng!

Cảm nhận được sau lưng quạt xếp, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, hắn không có đi quản chuôi này quạt xếp, bởi vì nếu như đi cản chuôi này quạt xếp, Lục Ly Ca khẳng định liền phải treo.

Kiếm quang đến, cái kia Lục Nguyên Trảm trực tiếp bị đẩy lui, nhưng mà cái kia Dương Nho quạt xếp lại là trực tiếp đánh vào Dương Diệp trên lưng.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay ra, bất quá thoáng qua, Dương Diệp đi thẳng tới cái kia Lục Ly Ca bên người, sau đó bấm tay tìm tòi, một luồng kiếm quang đem trói trên người Lục Ly Ca đầu kia dây thừng cho cắt làm hai nửa, ngay sau đó, hai tên huyết khôi tiếp nhận Lục Ly Ca!

Mà Dương Diệp vừa dừng lại, một đạo màu trắng trường hồng lập tức trong nháy mắt mà tới.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, quay người rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn. Mà Dương Diệp vừa dừng lại, cái kia Dương Nho chính là trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang tiêu tán ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, nó đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, trong tay hắn quạt xếp đột nhiên giương đầy trời, trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong đó bạo dũng mà ra!

Oanh!

Dương Diệp còn chưa kịp phản ứng, cả người liền là lần nữa bị đẩy lui ngàn trượng.

Dương Nho liền muốn tiếp tục ra tay, mà lúc này, một thanh ngân thương đột nhiên từ phía chân trời xuống tới, Dương Nho dừng bước lại, sau đó quay đầu nhìn về phía chuôi này ngân thương, sau một khắc, hắn tay trái cũng chỉ một chỉ điểm tại cái kia ngân thương trên mũi thương.

Ông!

Cái kia ngân thương kịch liệt run lên, sau đó trong nháy mắt bay ngược mà quay về, bất quá rất nhanh, ngân thương chính là bị một cái tay tiếp được, cái tay này, chính là Minh Mạt tay. Mà nó tại tiếp được ngân thương một khắc này, nó toàn bộ cánh tay lập tức kịch liệt run lên, sau đó cả người ở chân trời liên tục lui gần mười trượng!

Sau khi dừng lại, Minh Mạt nhìn một chút đã rạn nứt đầy trời tay, sau đó nhìn về phía phía dưới Dương Nho, trong mắt, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.

Một kích đánh lui Minh Mạt về sau, Dương Nho quay người nhìn về phía xa xa Dương Diệp, sau một khắc, trong miệng hắn mặc niệm một câu không biết thứ gì, ngay sau đó, cả người hắn hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Mà khi hắn xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt một khắc này, sau người không gian trực tiếp băng liệt đầy trời, tựa như một đầu trưởng hắc hà.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, kiếm vào vỏ, sau đó bỗng nhiên rút kiếm tựu là một chém!

Mười sáu đạo điệp gia trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Gia trì Chí cảnh sát ý cùng quy nguyên cảnh kiếm ý trảm thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm ra, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp băng liệt đầy trời!

Sau một khắc nhất nhất

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp kiếm quang ầm vang tiêu tán, đón lấy, cả người hắn lần nữa bị chấn đến ngàn trượng có hơn.

Dương Nho liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Nho trước mặt, đón lấy, An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên bỗng nhiên một cái gai ra.

Dương Nho hai mắt nhắm lại, tay trái hóa chưởng hướng phía trước nhô ra, hắn trực tiếp dùng lòng bàn tay chống đỡ tại An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên mũi thương bên trên, lòng bàn tay cùng mũi thương vừa mới tiếp xúc, Liệt Thiên chính là kịch liệt run lên, ngay sau đó, Liệt Thiên trực tiếp cong thành cong hình dáng!

Nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh đồng tử lập tức co rụt lại, lúc này, Dương Nho tay trái đột nhiên hướng phía trước chấn động.

Oanh!

An Nam Tĩnh ngay cả người mang thương trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn!

Giữa sân, mọi người chấn kinh!

Bao quát một bên Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, còn có cái kia Dương Hình. Tất cả mọi người không nghĩ tới cái này Dương Nho thực lực vậy mà như thế mạnh, không phải mạnh, là như thế kinh khủng!

Một bên, Dương Nho nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó lại liếc mắt nhìn một bên Minh Mạt cùng cái kia ở dạng linh hồn Dương Hình, “Các ngươi, hơi yếu!”

Hơi yếu!

An Nam Tĩnh hai mắt nhắm lại, liền muốn ra tay, nhưng mà có người nhanh hơn nàng, người kia, chính là Minh Mạt, tại Dương Nho thanh âm rơi xuống một khắc này, hắn chính là trực tiếp hóa thành một đạo ngân mang tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Nho cười lạnh một tiếng, sau một khắc, hắn chân phải hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một chỉ điểm ra.

Chỉ bên trên, lượn lờ lấy một vòng bạch quang nhàn nhạt.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Nho ngón tay lần nữa cùng Minh Mạt mũi thương đụng vào ở cùng nhau.

Xoạt xoạt!

Vừa mới tiếp xúc, tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Minh Mạt trong tay ngân thương trực tiếp rạn nứt đầy trời, yên lặng một cái chớp mắt nhất nhất

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Minh Mạt trong tay ngân thương ầm vang vỡ vụn, ngay sau đó, Minh Mạt cả người trực tiếp bị đánh bay mấy trăm trượng, mà nó vừa mới dừng lại, cái kia Dương Nho chính là xuất hiện ở nó trước mặt, sau đó trong tay quạt xếp đối cái kia Minh Mạt cắt đi qua!

Minh Mạt mặc dù trong lòng chấn kinh, nhưng là sắc mặt lại vô cùng bình tĩnh, đối với hắn loại người này tới nói, tại cùng người lúc đối chiến, rất rõ ràng tâm tính tầm quan trọng, nếu như hắn chính mình tâm tính bất ổn, không cần phải nói, cái kia đã thua một nửa.

Bởi vậy, mặc dù chấn kinh Dương Nho thực lực, nhưng hắn vẫn là vô cùng tỉnh táo.

Tại Minh Mạt quạt xếp cắt qua tới một khắc này, hắn lấy tay làm thương, hướng thẳng đến Dương Nho quạt xếp đánh tới.

Tại vừa tiếp xúc đến Dương Nho quạt xếp một khắc này, Minh Mạt sắc mặt lúc này đại biến, thoáng qua nhất nhất

Xùy!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Minh Mạt bàn tay phải bay thẳng ra, mà lúc này, Dương Nho đột nhiên lấn người mà tới, sau đó một chưởng vỗ tại Minh Mạt trước ngực.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Minh Mạt trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, nó vừa mới dừng lại, mấy cái tinh huyết chính là từ nó trong miệng phun tới.

Mà đúng lúc này, Dương Nho chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người tiêu thất ngay tại chỗ. Mà đúng lúc này, xa xa Minh Mạt trong mắt lóe lên một vòng dữ tợn, sau một khắc, hắn tay trái khẽ động, một thanh trường thương xuất hiện ở hắn trong tay trái.

Oanh!

Đương trường thương xuất hiện trong tay hắn về sau, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra!

Chí cảnh!

Chí cảnh thương ý!

Sau một khắc, Minh Mạt chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, nó cả người trực tiếp hóa thành một đạo thương mang tiêu thất ngay tại chỗ.

“Nhân thương hợp nhất!”

Dương Diệp bên người, An Nam Tĩnh đột nhiên trầm giọng nói: “Người một thương kết hợp hoàn mỹ, rất lợi hại!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía nơi xa, đương Minh Mạt tiêu thất tại nguyên chỗ một khắc này, Dương Nho đột nhiên ngừng lại, đón lấy, hai tay của hắn ở trước ngực kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, một cái nắm đấm lớn ‘Văn’ chữ từ hắn trong hai tay thoáng hiện mà ra.

Rất nhanh, cái này nho nhỏ ‘Văn’ chữ cùng cái kia nhân thương hợp nhất Minh Mạt đánh vào cùng một chỗ.

Vừa mới tiếp xúc.

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở trong sân ầm vang vang vọng, ngay sau đó, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt đầy trời, cùng lúc đó, cái kia Minh Mạt ngay cả người mang thương trực tiếp bay ngược ra ngoài. Cái này vừa bay, trọn vẹn bay gần ba ngàn trượng mới dừng lại!

Vừa dừng lại, Minh Mạt chính là quỳ một gối xuống xuống dưới, cùng lúc đó, một vòng đỏ thẫm từ hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra ngoài, trong khoảnh khắc, trước ngực hắn tựu bị nhiễm thành màu đỏ.

Bại!

Ngân Hà bảng xếp hạng thứ mười Minh Mạt bại!

Nơi xa, Dương Nho nhìn một chút lòng bàn tay, trong lòng bàn tay, đã rạn nứt. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Minh Mạt, “Ngân Hà bảng thứ mười, ngươi miễn cưỡng không có bôi nhọ cái bài danh này.”

Nơi xa, Minh Mạt lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía Dương Nho, “Ngươi là cổ lão người thừa kế!”

Cổ lão người thừa kế!

Nghe được Minh Mạt, giữa sân mọi người lập tức trong lòng giật mình, bao quát cái kia Dương Hình.

Cái gì gọi là cổ lão người thừa kế?

Cái gọi là cổ lão người thừa kế, tựu là từng thu được những cái kia cổ lão người tu hành truyền thừa người, loại người này, liền được xưng là cổ lão người thừa kế!

Dương Nho nhẹ cười cười, sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng một bên Dương Hình, nói: “Tại Dương gia thế hệ tuổi trẻ bên trong, ngoại trừ chúng ta cái kia thần bí khó lường đại tỷ, còn có đại ca cùng cái kia có vẻ bệnh Cửu đệ bên ngoài, người còn lại, ta còn thực sự không để vào mắt.”

Nói đến đây, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên thân, “Bao quát ngươi!”

Đúng lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên đóng lại, sau một khắc, linh hồn hắn trực tiếp từ nhục thân bên trong vọt ra, ngay sau đó, linh hồn hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, nơi xa, cái kia Dương Nho sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong tay quạt xếp bỗng nhiên giương đầy trời.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Nho cả người trực tiếp bị chấn đến hai ngàn trượng bên ngoài, nó vừa dừng lại, nó trong tay quạt xếp chính là ‘Xoạt xoạt’ một tiếng rách ra đầy trời, ngay sau đó, ầm vang hóa thành hư vô.

Cùng lúc đó, nó khóe miệng tràn ra một vòng đỏ tươi!

Nơi xa, Dương Diệp trường kiếm chỉ xéo mặt đất, sau đó nhìn cái kia Dương Nho, “Đến, tiếp tục giả vờ, lôi không bổ ngươi, ta bổ ngươi!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1658: Lão tử sợ cái bóng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1653 Chương: Lão tử sợ cái bóng!

Nơi xa, Dương Nho lau khóe miệng tiên huyết, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Kiếm Hồn kỹ, không nghĩ tới, ngươi còn có chiêu này.”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Muốn tiếp tục so tay một chút sao?”

Dương Nho khẽ lắc đầu, “Tựu không lãng phí thời gian. Chúng ta thi đấu thấy!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Mà một bên Lục Nguyên Trảm thì nhìn thoáng qua Dương Diệp bọn người, nói: “Chư vị, Lục gia không chào đón các ngươi.”

Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ giữa sân chợt lóe lên.

Lục Nguyên Trảm hai mắt nhắm lại, tay phải hóa chưởng hướng phía trước tựu là vỗ.

Oanh!

Kiếm quang tiêu tán, nhưng là Lục Nguyên Trảm cũng là bị đẩy lui trọn vẹn mười trượng trở lại. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa xuất thủ Dương Diệp, đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Như thế? Khó chịu? Cắn ta?”

Lục Nguyên Trảm tay phải nắm chắc thành quyền, mà đúng lúc này, Dương Nho thanh âm đột nhiên từ trong thành truyền đến, “Lục huynh, không vội cái này nhất thời.”

Lục Nguyên Trảm lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Chờ lấy!” Nói xong, nó quay người rời đi.

“Bọn hắn như thế không xuất thủ?” Dương Diệp bên người, An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, “Bọn hắn đương nhiên sẽ không xuất thủ. Đầu tiên, bọn hắn giết không được chúng ta, trừ phi Lục gia Chân cảnh cường giả ra tay. Tiếp theo, bọn hắn sẽ không hiện tại cùng chúng ta liều chết, bởi vì không có ý nghĩa. Liều chết, coi như chúng ta chết, bọn hắn khẳng định cũng không dễ chịu. Mà Dương gia cũng không chỉ ta cùng cái này Dương Hình, còn có khác thiếu gia, hắn đến đề phòng khác thiếu gia.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, không có đang nói chuyện.

Dương Diệp nhìn về phía một bên Lục Ly Ca, “Không có sao chứ?”

Lục Ly Ca trợn trắng mắt, “Ngươi nhìn ta bộ dạng này giống như không có chuyện gì sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Ly Ca phần bụng, sau đó nói: “Trở về về sau, ta sẽ nghĩ biện pháp thay ngươi bình phục đan điền.”

Lục Ly Ca khẽ gật đầu, đan điền vỡ vụn, tại cái này hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ cũng không phải là chuyện ghê gớm gì, bởi vì có rất rất nhiều đồ vật có khả năng chữa trị đan điền.

“Dương Diệp!”

Đúng lúc này, một bên Dương Hình đột nhiên nói: “Liên thủ sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dương Hình, “Liên thủ?”

Dương Hình nhẹ gật đầu, “Đại tỷ cũng không cần nói, nàng không cách nào tham gia thế tử thi đấu, nhưng là, mặc kệ là đại ca, vẫn cái này Dương Nho, cùng Dương Nho trước đó nói tới cái kia Cửu đệ, bọn hắn đều không phải là đèn đã cạn dầu, ngươi ta không liên thủ, căn bản là không có cách cùng bọn hắn chống lại.”

Dương Diệp lắc đầu, “Không liên thủ!”

“Vì cái gì?” Dương Hình trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Hình, “Bởi vì ta không muốn ngày sau bị người ở sau lưng đâm một đao, còn có, ta người này là người không chọc ta, ta không chọc người. Cho nên, ngươi đừng ở tới tìm ta phiền phức, chúng ta chẳng khác nào là liên thủ. Nếu như tại tới tìm ta phiền phức, hoặc là cùng ta giở trò, ta bảo lãnh, lần sau ngươi liền sẽ không có nói cơ hội."

Nói xong, Dương Diệp bọn người quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Hình trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn nhìn về phía một bên Minh Mạt, "Không có sao chứ?"

Minh Mạt khẽ lắc đầu, "Ta hộ tống ngươi trở về!"

Rất nhanh, Minh Mạt cùng Dương Hình cũng tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Hình cùng Minh Mạt sau khi đi, Dương Nho cùng cái kia Lục Nguyên Trảm lại xuất hiện ở cửa thành.

"Vì cái gì không lưu lại bọn hắn?" Lục Nguyên Trảm trầm giọng nói: "Lấy thực lực của chúng ta, lưu bọn hắn lại hai cái, hoàn toàn có thể!"

Dương Nho khẽ lắc đầu, "Không để lại."

"Không để lại?" Lục Nguyên Trảm nhìn về phía Dương Nho.

Dương Nho nhẹ gật đầu, "Nguyên bản, ta cũng cảm thấy có khả năng lưu lại, nhưng là, ta không nghĩ tới cái kia Dương Diệp vậy mà lại Kiếm Hồn kỹ, sát ý của hắn tăng thêm kiếm ý của hắn, tại tăng thêm cái kia Kiếm Hồn kỹ, cho dù là ta, cũng không dám chủ quan."

"Còn có nguyên nhân khác, đúng không?" Lục Nguyên Trảm đạo.

Dương Nho khẽ gật đầu, "Cái kia Dương Diệp trong tay còn có một thanh kiếm gỗ, lúc trước hắn dùng kiếm này ngạnh kháng qua Chân cảnh cường giả. Hắn nếu là xuất ra kiếm này, chúng ta căn bản không để lại hắn, dù cho lưu hắn lại, khẳng định cũng sẽ nỗ lực thê thảm đau đớn đại giới."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn phía chân trời, sau đó nói: "Còn nữa, ta đang tính kế người khác, người khác đồng dạng đang tính kế ta à! Một cái sơ sẩy, vạn kiếp bất phục a!"

Lục Nguyên Trảm nhẹ gật đầu, "Minh bạch!"

Rất nhanh, hai người tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà liền tại hai người tiêu thất không lâu, một tên bóng đen người đột nhiên xuất hiện trước đó Dương Nho hai người vị trí.

Trầm mặc mấy tức, sau đó lắc đầu, “Đáng tiếc.”

Nói xong, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

...

Dương Diệp mang theo Lục Ly Ca về tới Thiên Cơ thành. Lục Ly Ca mặc dù bản thân bị trọng thương, nhưng lại không có nguy hiểm tính mạng, tại Dương Diệp Hồng Mông Tử Khí trị liệu về sau, đã có thể hành động, bất quá lại biến thành một người bình thường.

Thu xếp tốt Lục Ly Ca về sau, Dương Diệp đi tới Phụng Tiên các, sau đó tìm được Dương Huyên.

“Là Lục Ly Ca mà tới?” Dương Huyên đạo.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Huyên, sau đó nói: “Đã ngươi sự tình đều biết, ta đây cũng không muốn nói nhiều. Có phương pháp gì không có thể trị liệu đan điền của hắn?”

Hắn trước kia có được qua có thể trị liệu đan điền bảo vật, tựu là cái kia tạo hóa quả, nhưng mà tạo hóa quả, đã bị Tiểu Bạch cùng Tử Nhi làm đồ ăn vặt ăn sạch hết. Không chỉ có tạo hóa quả, hắn trước kia lấy được những cái kia bảo vật, đều bị Tiểu Bạch cùng Tử Nhi ăn sạch hết.

Mặc kệ tiểu Bạch hay là Tử Nhi, cũng sẽ không khách khí với hắn!

Dương Huyên có chút trầm ngâm, sau đó cong ngón búng ra, một viên thuần bạch sắc trái cây xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Trà quả, có tái tạo đan điền hiệu quả.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Huyên, cũng không khách khí, lập tức đem trà quả thu vào, sau đó liền muốn lập tức, lúc này, Dương Huyên đột nhiên nói: “Thi đấu còn có ba ngày bắt đầu, chuẩn bị xong chưa?”

Dương Diệp lắc đầu, “Chuẩn bị cái gì, không có chuẩn bị.”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Ngươi biết ngươi bây giờ khốn cảnh sao?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Huyên, “Xin lắng tai nghe!”

Dương Huyên nói: "Dương gia có rất nhiều người muốn ngươi chết."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Ta biết."

"Ngươi biết?" Dương Huyên nhìn về phía Dương Diệp, "Làm sao ngươi biết."

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Cái này ngươi cũng đừng quản, nói tiếp ngươi muốn nói."

Dương Huyên có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Hẳn là phụ thân ngươi một chút thủ hạ nói cho ngươi, bất quá như vậy cũng tốt, tránh khỏi ta giải thích thêm. Tại Dương gia, gia tộc lợi ích chí thượng, nếu như tiềm lực của ngươi đạt đến trình độ nhất định, liền xem như gia chủ, cũng đừng nghĩ giết ngươi, chí ít hắn công khai không thể giết ngươi. Bởi vì Trưởng Lão điện chắc chắn sẽ không để hắn tới giết ngươi, nhưng là, cái tiền đề này là tiềm lực của ngươi đủ tốt!"

Dương Diệp nói: "Cái kia đến đạt đến trình độ gì mới được?"

Dương Huyên trầm giọng nói: "Thế tử, trở thành Dương gia thế tử! Chỉ cần ngươi trở thành Dương gia thế tử, tựu có thể đạt được Trưởng Lão điện che chở, phải nói, ngươi chỉ cần trở thành Dương gia thế tử, tựu có thể đạt được toàn bộ Dương gia phần lớn người che chở. Bất quá, rất nhiều người sẽ không để cho ngươi trở thành thế tử."

"Người nào?" Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên nói: "Phụ thân ngươi năm đó một chút thủ hạ, đặc biệt là tại tối hậu quan đầu phản bội những thủ hạ của hắn. Những người kia, đều sợ ngươi sẽ trả thù bọn hắn, hiện tại không sợ, nhưng là, bọn hắn sợ ngươi ngày sau nắm giữ Dương gia gót bọn hắn thu được về tính sổ sách, cho nên, bọn hắn khẳng định sẽ ở trong bóng tối làm tay chân!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Minh bạch, ta sẽ cẩn thận!"

Nói xong, Dương Diệp quay người muốn đi, mà lúc này, Dương Huyên lại nói: "Nhớ kỹ, chỉ có trở thành Dương gia thế tử, ngươi mới có thể để còn sống, còn có ngươi chú ý người sống, minh bạch?"

Dương Diệp liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Huyên, sau đó quay người ra gian phòng, tiếp lấy hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại phía chân trời.

Ngay tại Dương Diệp đi không lâu sau, cái kia Cổ Tu cùng Thiên Hồ đột nhiên xuất hiện ở giữa sân.

Cổ Tu nhìn thoáng qua Dương Huyên, sau đó nói: “Phượng thống lĩnh mới vừa nói lời nói là có ý gì?”

Dương Huyên nhạt tiếng nói: “Để hắn cố gắng đi tranh thế tử chi vị! Bằng không thì, ngươi cảm thấy ta là có ý gì?”

Cổ Tu nhìn xem Dương Huyên hồi lâu, sau đó nói: “Nhưng ta như thế cảm giác Phượng thống lĩnh là đang nhắc nhở hắn cái gì.”

Dương Huyên nhẹ cười cười, “Cổ Tu, ngươi cảm thấy ta đang nhắc nhở hắn cái gì? Chủ thượng có ý tứ là cái gì? Là để hắn giết Dương gia những cái kia thiếu gia, mà nếu như hắn không đi tranh thế tử chi vị, hắn như thế đi giết này chút thiếu gia? Các ngươi chẳng lẽ không có cảm giác đi ra không? Hắn căn bản vô tâm tranh đoạt thế tử chi vị, nếu như không để cho hắn hiểu được hắn hiện tại khốn cảnh, hắn rất có thể sẽ tại thế tử chi tranh ngay từ đầu liền sẽ lựa chọn rời khỏi! Không phải sao?”

Cổ Tu nhìn xem Dương Huyên hồi lâu, sau đó cười nói: “Xem ra, là ta đa tâm.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Phượng thống lĩnh hẳn phải biết chủ thượng tiềm lực cùng thực lực, cho nên, khẳng định là sẽ không làm đối chủ thượng chuyện bất lợi, đúng không?”

Dương Huyên nhạt tiếng nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Cổ Tu đang muốn nói chuyện, lúc này, Thiên Hồ đột nhiên nói: “Cũng không cần tại cái này lãng phí thời gian. Dương Diệp người này cực kỳ quan tâm thân nhân của hắn, chủ thượng muốn chúng ta đi Thiên Tuyền hệ khống chế thân nhân của hắn.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Huyên, “Là Phượng thống lĩnh ngươi đi, vẫn là chúng ta đi?”

Dương Huyên đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, Cổ Tu đột nhiên nói: “Ta nhìn, vẫn là chúng ta đi thôi.”

Thiên Hồ nhìn thoáng qua Cổ Tu, sau đó nhẹ gật đầu, “Tốt, chúng ta đi. Ta...”

Nói đến đây, sắc mặt nàng đột nhiên đại biến, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một tên nam tử đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở phía sau của nàng, đón lấy, một thanh kiếm đặt ngang nó yết hầu bên trên.

Tên nam tử này không phải người khác, chính là Dương Diệp!

Cổ Tu cùng Thiên Hồ kinh hãi, bọn hắn đều không có nghĩ đến Dương Diệp vậy mà núp trong bóng tối!

Bao quát Dương Huyên cũng không nghĩ tới, nàng mới vừa rồi còn coi là Dương Diệp đã rời đi!

Dương Diệp nhìn xem gần trong gang tấc Thiên Hồ, “Nghe nói ngươi muốn đi Thiên Tuyền hệ? Đi làm cái gì? Là du lịch sao?”

Một bên, Cổ Tu trầm giọng nói: “Dương Diệp, ngươi chớ làm loạn, nàng là bảy đại nguyên soái một trong, ngươi như giết nàng, tất nhiên sẽ...”

“Sẽ như thế nào?”

Dương Diệp đột nhiên đánh gãy Cổ Tu, “Sẽ bị trừng phạt thật sao? Lão tử sợ cái bóng!”

Nói, tay phải hắn bỗng nhiên dùng sức.

Xùy!

Cái kia Thiên Hồ đầu trực tiếp bị Dương Diệp cắt xuống, kiếm ý nhập thể, trong nháy mắt phá hủy Thiên Hồ sinh cơ cùng linh hồn!

Một kiếm đánh giết Thiên Hồ về sau, Dương Diệp nhìn về phía Cổ Tu, Cổ Tu biến sắc, sau một khắc, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất tại phía chân trời.

“Muốn chạy trốn?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang tiêu thất tại phía chân trời.

Rất nhanh, toàn bộ Thiên Cơ thành cường giả đều đã bị kinh động.

Dương Diệp đang đuổi giết bảy đại nguyên soái một trong Cổ Tu!

Khi biết được tin tức này lúc, Thiên Cơ thành rất nhiều sắc mặt người lập tức cổ quái. Đặc biệt là Giới Luật điện điện chủ.

Giới Luật điện điện chủ Dương Luật khi biết tin tức này lúc, hắn trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Gia hỏa này, lại đang nổi điên làm gì...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1659: Cõng nồi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1654 Chương: Cõng nồi?

Rồng có vảy ngược, chạm vào đã giận.

Dương Diệp vảy ngược là cái gì?

Người thân!

Nguyên bản theo Dương Diệp, cái này Cổ Tu cùng Thiên Hồ mặc dù đối với hắn không có hảo ý, nhưng là hắn cũng không cần thiết tựu ra tay với bọn họ, đối phương lợi dụng hắn, hắn đồng dạng có thể lợi dụng đối phương. Cho nên, cho tới nay, hắn cũng không hề động thủ.

Nhưng mà lần này, đối phương vậy mà đánh Tô Thanh Thi đẳng nữ chủ ý, đây chính là hắn không thể chịu đựng.

Cho nên, hắn quả quyết ra tay.

Bất kể hắn là cái gì nguyên soái không nguyên soái, trước hết giết tại nói!

Cổ Tu tự nhiên là muốn chạy trốn, hắn mặc dù là bảy đại nguyên soái một trong, nhưng là, phải biết, Dương Diệp chính mình hiện tại không chỉ có sát ý đã đạt đến Chí cảnh, càng có cái kia kinh khủng ám chi pháp tắc, còn có cái kia thần bí An Nam Tĩnh ở bên người.

Một mình hắn tình huống dưới, là căn bản không có khả năng chống đỡ được Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ.

Cho nên, hắn quả quyết lựa chọn trốn!

Rất nhanh, Cổ Tu ngừng lại, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt hắn.

Cổ Tu gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói nhảm, sau một khắc, hai tay của hắn kết một cái kỳ dị thủ ấn, sau đó trong miệng không ngừng đọc lấy, rất nhanh, Dương Diệp trước mắt giày đột nhiên nhẹ nhàng run lên, nhưng mà đúng vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem cặp kia giày thu vào Hồng Mông Tháp bên trong!

Đương Dương Diệp đem giày thu đến Hồng Mông Tháp bên trong một khắc này, Cổ Tu lập tức ngây ngẩn cả người, mà đúng lúc này, cặp kia giày lại trở lại Dương Diệp dưới chân. Cổ Tu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó trong miệng tiếp tục đọc lấy, nhưng là Dương Diệp trước mắt giày lại là không có nửa điểm động tĩnh.

Giờ khắc này, Cổ Tu thần sắc vô cùng khó coi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp tự nhiên là sẽ không lải nhải nói nhảm, hiện tại lải nhải nói nhảm, ngoại trừ lãng phí thời gian hay là lãng phí thời gian. Hắn nhất định phải mau chóng đánh giết cái này Cổ Tu, bởi vì Dương gia khẳng định sẽ có người đi ra quản, cho nên, hắn yêu cầu tại Dương gia người đi ra trước xử lý Cổ Tu!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, Cổ Tu trong mắt lập tức hiện lên một vòng hàn quang, sau một khắc, tay phải hắn hóa chưởng hướng phía trước nhẹ nhàng xoay tròn.

Oanh!

Một cỗ lực lượng kinh khủng như là thủy triều giống như từ hắn lòng bàn tay đổ xuống mà ra, đương cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, hắn trước mặt không gian trực tiếp như cầu thủy triều giống như kịch liệt chập trùng.

[truyen cua tui dot net] http
://truyenyy/ Nhưng mà, Dương Diệp kiếm quang lại là trực tiếp đem những cái kia không gian xé rách đầy trời, đón lấy, vô số đạo cường đại kiếm khí đánh phía Cổ Tu.

Rầm rầm rầm!

Từng đạo tiếng nổ lớn ở trong sân vang vọng mà lên, mà cái kia Cổ Tu thì bị Dương Diệp kiếm khí chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, chính là lui trọn vẹn ngàn trượng mới dừng lại, giờ phút này, toàn thân hắn trên dưới chí ít có tầm mười đạo kiếm thương, bất quá đều không nguy hiểm đến tính mạng!

Cổ Tu vừa dừng lại, Dương Diệp chính là xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, đón lấy, một thanh kiếm hướng thẳng đến đầu hắn bổ xuống.

Mười sáu đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Cổ Tu sắc mặt biến hóa, xoay tay phải lại, một bên to lớn màu vàng cự thuẫn lập tức ngăn tại hắn đỉnh đầu.

Oanh!

Kiếm thuẫn vừa mới tiếp xúc, Cổ Tu trong tay thuẫn chính là trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem Cổ Tu chấn địa bay ngược ra ngoài.

Một kiếm đánh lui Cổ Tu, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, Cổ Tu sắc mặt đại biến, thể nội huyền khí điên cuồng tuôn ra, cuối cùng đều chui vào trong tay cái kia mặt cự thuẫn bên trong, sau đó tay phải hắn ném đi, cái kia mặt cự thuẫn trực tiếp đánh tới hướng Dương Diệp.

Đương cái kia mặt cự thuẫn đi vào Dương Diệp trước mặt còn có nửa trượng khoảng cách lúc, hắn đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó bỗng nhiên nổ đầy trời.

Oanh!

Một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong đó khuếch tán đầy trời, đứng mũi chịu sào Dương Diệp trực tiếp bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, bất quá tại lui không sai biệt lắm mười trượng về sau, Dương Diệp chân phải đột nhiên bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia Cổ Tu bắn mạnh tới.

Kiếm quang chỗ đến, cái kia cự thuẫn chỗ sức mạnh bùng lên trực tiếp bị xé nứt đầy trời, thoáng qua, Dương Diệp lần nữa đi tới cái kia Cổ Tu trước mặt, mà lúc này, Cổ Tu lại là sắc mặt bình tĩnh, không chỗ nào sợ hãi.

Bởi vì chẳng biết lúc nào, một lão giả xuất hiện ở Cổ Tu trước mặt.

Lão giả này, chính là Giới Luật điện điện chủ Dương Luật!

Dương Luật tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng chấn động.

Oanh!

Một cỗ lực lượng trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp trường kiếm trong tay bên trên, trường kiếm kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút run lên cánh tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Luật, khi nhìn thấy Dương Luật lúc, sắc mặt hắn lập tức trầm xuống, bởi vì hắn hay là trễ.

Dương Luật thản nhiên nhìn một chút Dương Diệp, “Ngươi lại phải làm cái gì.”

Dương Diệp nhìn về phía một bên Cổ Tu, “Hắn muốn giết ta!”

Cổ Tu nheo mắt, “Ăn nói bừa bãi, Dương Diệp, ngươi chính mình không biết nổi điên làm gì, sau đó vẫn vu hãm ta, ngươi còn biết xấu hổ hay không!”

Dương Luật nhìn thoáng qua Cổ Tu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ta không thấy được hắn muốn giết ngươi, chỉ thấy ngươi giết hắn.”

Lúc này, Cổ Tu lại nói: “Luật điện chủ, người này không chỉ có muốn giết ta, vẫn đã giết Thiên Hồ nguyên soái, còn xin luật điện chủ đem người này đem ra công lý!”

Nghe được Cổ Tu, Dương Luật hai mắt lập tức nhắm lại lên, sau đó hắn nhìn về phía phía dưới Dương Huyên trước đó gian phòng, rất nhanh, sắc mặt hắn trầm xuống, đón lấy, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Ngươi giết nàng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Giết.”

Dương Luật không hề chớp mắt nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi thực cảm thấy tại Dương gia có thể vô pháp vô thiên?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không có nghĩ như vậy qua, dù sao có lão nhân gia người ở đây.”

“Vậy là ngươi có ý tứ gì?” Dương Luật đạo.

Dương Diệp nói: “Cái này Cổ Tu cùng cái này Thiên Hồ ngay từ đầu tìm tới ta, nói muốn đầu nhập vào ta, nhưng thật ra là vì khống chế ta, nhưng mà, cuối cùng bọn hắn thấy thực lực của ta biến cường đại về sau, bọn hắn cảm thấy không cách nào tại tuỳ tiện khống chế ta, cho nên, liền muốn đi bắt thân nhân của ta, dùng cái này đến uy hiếp ta, ta trong bóng tối sau khi nghe được, liền trực tiếp xuất thủ. Sự tình chính là như vậy.”

Nghe được Dương Diệp, Dương Luật nhíu mày, sau đó nhìn về phía một bên Cổ Tu, cái kia Cổ Tu đang muốn nói cái gì, nhưng mà đúng vào lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên từ phía dưới ngút trời mà lại, bóng đen tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới Dương Luật trước mặt, đón lấy, một đạo điện quang ở trong sân chợt lóe lên.

Dương Luật hai mắt nhắm lại, nâng lên tựu là một chưởng.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Dương Luật trực tiếp bị đẩy lui trăm trượng, mà đúng lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết.

Dương Luật ngẩng đầu nhìn lại, hắn sắc mặt lúc này trầm xuống, bởi vì xa như vậy chỗ Cổ Tu đầu bay thẳng ra.

Mà bóng đen kia người lại là trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía nơi xa kích xạ mà đi.

“Chạy đi đâu!”

Dương Luật một tiếng gầm thét, tay phải hướng phía trước một trảo, trong chốc lát, một cái hư ảo bàn tay trực tiếp xé rách không gian, hướng phía bóng đen kia người bắt tới, mà đúng lúc này, nơi xa bóng đen kia người đột nhiên ngừng lại, đón lấy, hắn quay người tựu là một bổ.

Xùy!

Một tia chớp ở trong sân chợt lóe lên.

Oanh!

Cái kia Dương Luật hư ảo bàn tay trực tiếp bị đạo này lôi điện cắt đầy trời, đón lấy, cái kia đạo lôi điện trong nháy mắt đi tới Dương Luật trước mặt.

Dương Luật hai mắt nhắm lại, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Quyền ra, một cỗ lực lượng kinh khủng lập tức từ hắn quyền bên trong đổ xuống mà ra.

Oanh!

Điện quang tiêu tán, nhưng mà, cái kia Dương Luật lại là lần nữa bị chấn địa hướng sau liền lùi lại mười trượng trở lại!

Mà lúc này, bóng đen kia người đã biến mất không thấy gì nữa.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Luật thần sắc lập tức vô cùng khó coi. Hắn không nghĩ tới có người vậy mà tại dưới mí mắt hắn giết người, không chỉ có như thế, đối phương vẫn bỏ trốn mất dạng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Kỳ thật, vừa mới cái kia Thiên Hồ cũng không phải ta giết, tựu là vừa mới người kia, người kia tựu là phía sau màn hắc thủ, là đối phương giết, ngươi đi tìm tên kia đi!”

Kỳ thật, lúc này trong lòng của hắn cũng là phi thường khiếp sợ.

Hắn cũng không nghĩ tới, bóng đen kia người lại đột nhiên đi ra giết cái kia Cổ Tu, bất quá cũng thế, hắn vừa mới đem Cổ Tu thay cho đi ra, mặc kệ cái này Dương Luật tin hay là không tin, Dương Luật khả năng đều sẽ điều tra Cổ Tu, đối phương hiển nhiên cũng biết đạo lý này, cho nên vì để phòng vạn nhất, từ đó lựa chọn giết người diệt khẩu!

Dương Luật nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vừa mới vì cái gì không xuất thủ?”

Dương Diệp nao nao, lập tức liền vội vàng lắc đầu, nói: “Ta đánh không lại!” Nói đùa, hắn ước gì cái kia Cổ Tu chết, cho nên, hắn làm sao lại ra tay đây?

Dương Luật nhìn xem Dương Diệp một hồi lâu, sau đó mới lại nói: “Biết người kia là ai chăng?”

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, “Cái này, thật không biết. Bất quá, đối phương tựu là cái kia Cổ Tu chủ sử sau màn người. Cho nên, cái kia cái gì, ngươi Giới Luật điện vẫn là đi điều tra điều tra tương đối tốt, bởi vì ta cảm giác, Dương gia bên trong, có người muốn tạo phản a!”

“Tạo phản?” Dương Luật lãnh tiếu, “Ngươi cho rằng phản có tốt như vậy tạo sao?”

Dương Diệp nhún vai, “Ta chỉ là thiện ý nhắc nhở một chút, về phần có đi hay không điều tra, đó là ngươi sự tình. Ta còn có việc, ta đi trước.”

Nói, Dương Diệp xoay người rời đi.

Đúng lúc này, Dương Luật đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: “Không khỏi chết mất hai cái nguyên soái, ngươi cứ đi như thế?”

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Cái này đâu có chuyện gì liên quan tới ta. |. |. |. |. |. | cái kia Cổ Tu cũng không phải ta giết, ai giết, ngươi chính mình cũng nhìn thấy. Cái này trướng, cũng không thể tính tại trên đầu ta đi.”

Dương Luật khẽ lắc đầu, sau đó nhạt tiếng nói: “Cái này nồi, dù sao cũng phải có người đến cõng, không có khả năng để cho ta tới khiêng đi!”

Dương Diệp sầm mặt lại, “Lão đầu, ta cho ngươi biết, muốn để ta cõng nồi, cẩn thận ta đem nồi đập.”

“Có chỗ tốt!” Dương Luật đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Chỗ tốt? Chỗ tốt gì?”

“Rất tốt chỗ tốt!” Dương Luật đạo.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Cái này sao, cõng nồi, cũng không phải không có thể thương lượng. |. |. |. |. |. |”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1660: Chiến thần cánh tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1655 Chương: Chiến thần cánh tay!

Dương Luật nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết.”

Nói, tay phải hắn một vung, hai người lập tức tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Huyên trong phòng.

Lúc này, Dương Huyên quỳ một chân trên đất, tại nàng cách đó không xa, là một tên bóng đen người.

“Cổ Tu cùng Thiên Hồ hai cái này ngu xuẩn!”

Bóng đen người đột nhiên nói: “Ta đã đã thông báo hai bọn họ, để hai bọn họ nhất thiết phải cẩn thận Dương Diệp người này, nhưng mà hắn hai cái nhưng vẫn là bất cẩn như vậy, thật là thật quá ngu xuẩn.”

Một bên, Dương Huyên có chút cúi đầu, không nói gì.

Chìm sau khi, bóng đen người nhìn về phía Dương Huyên, “Ta biết tâm tư của ngươi.”

Nghe vậy, Dương Huyên khóe mắt vi nhảy, đầu thấp thấp hơn.

Bóng đen người đi đến Dương Huyên trước mặt, “Ngươi đang chờ, chờ ngươi đi ra ca ca xuất hiện, đúng không?”

Dương Huyên trầm mặc như trước, nhưng là hai cái ngọc thủ lại là chậm rãi nắm chặt.

Bóng đen người lại nói: “Muốn ra tay với ta?”

Dương Huyên vội vàng nói: “Không dám!”

Lúc này, bóng đen người quay người đưa lưng về phía Dương Huyên, “Dương Huyên, ca ca ngươi là cái nhân vật. Năm đó ta Dương gia tại bát đại thế gia bên trong cơ hồ là hạng chót tồn tại, nhưng là tựu là hắn, hắn làm cho ta Dương gia nhảy lên trở thành gần thứ Doanh gia cùng Khô gia tồn tại. Nếu như hắn lúc trước thân thể không có gì bất ngờ xảy ra, ta nghĩ, Dương gia giờ đây nhất định đã vượt Doanh gia.”

Dương Huyên cúi đầu trầm mặc.

Bóng đen người lại nói: “Nếu như hắn tại Dương gia, ta nguyện ý phụ trợ hắn, bởi vì hắn là ta kính nể người, bởi vì hắn có tư cách để cho ta phụ trợ. Nhưng là, hiện tại Dương gia, ai có tư cách để cho ta phụ trợ?”

Dương Huyên trầm mặc như trước.

Bóng đen người lại nói: “Dương Huyên, ta biết, ngươi đã sớm đạt đến nửa bước Chân cảnh, thậm chí đã có khả năng đối kháng Chân cảnh cường giả.”

[truyen cua tui . net] http://t R uyencuatui.net/ Dương Huyên hai mắt nhắm lại, ngọc thủ cầm chặt hơn.

Bóng đen người tay phải đột nhiên một vung, giữa sân, tràng cảnh một trận biến ảo, rất nhanh, hắn cùng Dương Huyên xuất hiện ở một mảnh hôi mênh mông thế giới bên trong.

Bóng đen người nhìn thẳng Dương Huyên, “Cường giả đều không cam tâm phụ trợ người, ta hiểu. Đến, ra tay. Năm chiêu bại không được ngươi, tương lai của ngươi, ngươi chính mình lựa chọn.”

Nơi xa, Dương Huyên trầm mặc nửa ngày, sau đó nàng chậm rãi đứng lên.

Oanh!

Một cỗ khí thế kinh khủng lập tức từ trong cơ thể nàng bừng lên.

Nửa bước Chân cảnh!

Dương Huyên thủ đoạn khẽ nhúc nhích, một thanh trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa hồng thương mang mãnh liệt bắn mà ra.

Mà lúc này, xa xa bóng đen người đột nhiên đưa tay tựu là một bổ.

Xùy!

Một tia chớp đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, đương đạo này lôi điện sau khi xuất hiện, giữa sân toàn bộ phía chân trời đều tuôn ra một trận hào quang sáng chói.

Oanh!

Nơi xa, cái kia Dương Huyên trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, mà hắn trường thương trong tay, đã hóa thành bột mịn!

Dương Huyên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa bóng đen người, “Ngươi là cổ lão người thừa kế!”

Bóng đen người hai tay thả lỏng phía sau, “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Huyên trầm mặc.

Lúc này, bóng đen người lại nói: “Dương Huyên, thực lực của ngươi tại Dương gia, không tính đỉnh tiêm, nhưng là ngươi mưu trí lại là rất tốt, lại có thể mang binh, ta yêu cầu của ngươi phụ trợ.”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Ngươi dạng này, có thể sẽ để Dương gia phân liệt, coi như không phân liệt, Dương gia cũng có thể sẽ nguyên khí đại thương!”

Bóng đen người khẽ lắc đầu, “Ngươi sai. Dương gia nếu là có ta dẫn đầu, chắc chắn đột phá hiện tại, nâng cao một bước. Nhưng mà...” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Huyên, “Ngươi hẳn là đoán được thân phận của ta. Không phải sao?”

Dương Huyên khẽ gật đầu, “Đoán được.”

Bóng đen có người nói: “Ta như tại Dương gia, Dương gia hưng, ta như rời Dương gia, Dương gia diệt!”

Dương Huyên biến sắc, “Ngươi muốn làm cái gì!”

Bóng đen có người nói: “Ngươi về sau liền sẽ biết. Dương Huyên, ta không thích cùng người tốn nhiều miệng lưỡi. Ta biết mục đích của ngươi, ngươi muốn chờ ngươi đi ra ca ca trở về. Ta đây đối ngươi hứa hẹn, nếu như ca ca ngươi thực trở về, hắn hay là lúc trước cái kia Dương Vô Địch, ta nguyện ý phụ trợ hắn. Nhưng là, trước đó, ngươi nhất định phải tận tâm phụ trợ ta, bằng không thì, ngươi phải chết!”

Dương Huyên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có một cái yêu cầu!”

“Nói!” Bóng đen nhân đạo.

Dương Huyên ngẩng đầu nhìn về phía bóng đen người, “Thả Dương Diệp một con đường sống.”

Bóng đen có người nói: “Chỉ cần hắn không ngăn con đường của ta, ta không giết hắn.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo điện quang tiêu thất tại giữa sân.

Tại chỗ, Dương Huyên trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, “Ca, ngươi đến tột cùng ở nơi nào...”

...

Giới Luật điện.

Nghe được có chỗ tốt, Dương Diệp vội vàng đi theo Dương Luật đi tới Giới Luật điện.

Trong điện, ngoại trừ Dương Luật, còn có hai người, mà hai người này, Dương Diệp đều biết, chính là cái kia Trưởng Lão điện điện chủ Dương Lân, còn có Dương gia thủ hộ giả Dương Qua Vũ!

"Người kia là ai?" Dương Lân trầm giọng nói.

Người kia, dĩ nhiên là chỉ trước đó cái bóng đen kia người.

Dương Luật khẽ lắc đầu, "Không biết."

Dương Lân sắc mặt trầm xuống, "Đối phương cũng dám ở trong thành giết người, hơn nữa còn là ở ngay trước mặt ngươi giết người, người này đối thực lực của mình, rất có lòng tin a. Nhưng ta Dương gia Chân cảnh cường giả bên trong, tựa hồ không có người am hiểu sử dụng lôi điện a! Chẳng lẽ đối phương ẩn giấu thực lực?"

Lúc này, Dương Qua Vũ đột nhiên lắc đầu, "Cũng không tính Chân cảnh cường giả, ta Dương gia Chân cảnh cường giả hành tung đều tại ta thủ hộ giả nhất mạch bên trong nắm giữ."

"Chẳng lẽ không phải Chân cảnh cường giả?" Lúc này, Dương Lân đột nhiên nói.

Nghe được Dương Lân, mặc kệ là Dương Luật hay là Dương Qua Vũ sắc mặt đều khó nhìn. Đặc biệt là Dương Luật, lúc trước hắn cùng đối phương giao thủ, liên tục hai lần đều là ở vào hạ phong, ngay từ đầu, hắn coi là đối phương là Chân cảnh, nếu như đối phương là Chân cảnh, ở vào hạ phong liền xuống gió, cũng không có gì.

Nhưng là, nếu như đối phương không phải Chân cảnh...

Giữa sân bầu không khí ngưng trọng lên.

Một lát sau, Dương Lân ba người nhìn nhau một chút, không biết nghĩ tới điều gì, thần sắc càng khó nhìn lại.

Lúc này, Dương Diệp nói: "Lão đầu, chỗ tốt đây?"

Nghe được Dương Diệp, Dương Luật ba người lập tức thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp. Trầm mặc hồi lâu, Dương Luật nhìn về phía Dương Qua Vũ, Dương Qua Vũ có chút trầm ngâm, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "Có bằng lòng hay không trở thành Dương gia hạ nhiệm thủ hộ giả?"

“Dương gia hạ nhiệm thủ hộ giả?”

Dương Diệp nhíu mày, “Giống như ngươi?”

Dương Qua Vũ nhẹ gật đầu, “Giống như ta, cả đời thủ hộ Dương gia!”

Dương Diệp vội vàng lắc đầu, “Không hứng thú, thực không hứng thú!” Cả đời thủ hộ Dương gia, hắn cũng không có ăn nhiều.

Dương Qua Vũ nhíu mày, “Ngươi cũng đã biết trở thành Dương gia thủ hộ giả ý vị như thế nào? Mang ý nghĩa của ngươi vị nhưng, liền xem như Giới Luật điện đều không thể quản ngươi.”

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Thực?”

Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Luật khóe miệng vi rút, sau đó vội vàng nói: “Ta nhìn được rồi. Tiểu tử này muốn trở thành Dương gia thủ hộ giả, thủ không thủ hộ Dương gia ta không biết, nhưng là hắn khẳng định sẽ đem Dương gia làm gà bay chó chạy!”

Dương Diệp: “...”

Dương Lân cũng là khẽ gật đầu, “Hắn không thích hợp làm thủ hộ giả.”

Dương Qua Vũ còn muốn nói gì nữa, lúc này, Dương Diệp đột nhiên ôm quyền, nói: “Ba vị tiền bối, ta cũng không muốn làm Dương gia thủ hộ giả, làm cái đồ chơi này, chỗ tốt không có gì, thí sự một phần lớn, phiền phức vô cùng, cáo từ.”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất tại giữa sân.

Dương Diệp sau khi rời đi, giữa sân trầm mặc một hồi, cuối cùng, Dương Lân đột nhiên nói: “Hắn không muốn làm Dương gia thủ hộ giả...”

Dương Luật khẽ gật đầu, “Tim của hắn, có chút đại a!”

Dương Qua Vũ khẽ lắc đầu, “Ta cảm giác, hắn không phải lòng có hơi lớn, mà là hắn chí không tại Dương gia.”

“Nói thế nào?” Dương Luật nhìn về phía Dương Qua Vũ.

Dương Qua Vũ nói: “Các ngươi không có cảm giác đi ra không? Hắn đối Dương gia căn bản không có tình cảm. Tại gia tộc này, hắn mặc dù cùng mọi người có chút quan hệ máu mủ, nhưng là, lại một điểm thân tình đều không có. Không chỉ có cùng chúng ta, liền xem như cùng hắn cô cô Dương Huyên đều không có. Nói tóm lại, hắn đối Dương gia không có lòng cảm mến!"

"Vậy hắn vì sao không rời đi Dương gia?" Dương Luật đột nhiên nói.

Dương Qua Vũ nhìn thoáng qua Dương Luật, sau đó nói: "Hắn nếu là rời đi Dương gia, sẽ chết thảm hại hơn. Ngươi cũng không phải không biết, tại Dương gia, có bao nhiêu người muốn hắn chết." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Lân, "Trưởng Lão điện bên trong đều có thật nhiều người muốn nó chết đi!"

Dương Lân khẽ gật đầu, "Những người kia còn có chút cố kỵ, chờ bọn hắn không có cố kỵ một khắc này, bọn hắn khẳng định liền sẽ xuất thủ." Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Trong đó, dây dưa nhiều lắm. Liền xem như chúng ta, cũng không ngăn cản được."

Dương Luật khẽ gật đầu, sau đó nói: "Ta luôn cảm thấy chúng ta Dương gia lần này có thể sẽ không yên ổn. Đáng tiếc Liêm Sương nha đầu kia là thân nữ nhi, bằng không thì. |. |. |. |. |. |" nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Lân, không có đang nói chuyện.

Dương Lân khẽ lắc đầu, "Không phải ta Trưởng Lão điện cổ hủ, chỉ là, hai vị, nữ tử hướng ra phía ngoài, nếu là Liêm Sương trở thành Dương gia gia chủ, ngày khác nàng triệt để trưởng thành về sau, lúc kia, ta Dương gia liền có thể không phải Dương gia."

Dương Luật khẽ lắc đầu, "Chỉ là sợ nha đầu này không cam tâm a."

Dương Lân chậm rãi đứng dậy, "Không cam tâm cũng phải cam tâm, Dương gia gia chủ, nhất định phải là Dương gia nam nhi. Đúng, Dương Luật huynh, ngươi nhiều thêm điều tra một thoáng thần bí nhân kia, mặc kệ hắn là ai, đã dám ở Dương gia gây sóng gió, tựu không thể tha cho hắn." Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân, Dương Qua Vũ cùng Dương Luật nhìn nhau một chút, sau đó hai người lắc đầu.

. |. |. |. |. |. |. |

Dương Diệp trở lại trong phủ, sau đó đem từ Dương Huyên cái kia có được trái cây cho Lục Ly Ca, Lục Ly Ca nuốt trái cây về sau, bắt đầu tĩnh tọa chữa thương.

Mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thì trở lại Hồng Mông Tháp bên

trong.

Dương Diệp đi thẳng tới tầng thứ tư.

Lần này, mục đích của hắn chính là cái này tầng thứ tư chiến thần cánh tay!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1661: Bất khuất thân thể

Nguồn: EbookTruyen.VN

1656 Chương: Bất khuất thân thể

Trước đó đánh với Dương Nho một trận, làm cho hắn biết, Dương gia những thế tử này, thực không có một cái nào là đơn giản.

Khỏi cần phải nói, tựu là cái kia Dương Nho, hắn đều không có niềm tin tuyệt đối chiến thắng!

Mà tại Dương gia này, muốn hắn chết, còn xa xa không chỉ Dương Nho, ngoại trừ thần bí nhân kia bên ngoài...

Người thần bí!

Nghĩ đến người thần bí, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Trước đó là hắn biết, thần bí nhân kia khẳng định vô cùng vô cùng mạnh, nhưng là, hắn hay là đánh giá thấp đối phương. Trước đó đối phương cùng Dương Luật hai lần giao phong, Dương Luật đều ở vào hạ phong, mà lại, cái kia Cổ Tu tại trong tay đối phương ngay cả sức hoàn thủ đều không có tựu bị chém giết!

Có thể tưởng tượng, thực lực của đối phương mạnh đến loại trình độ nào!

Còn có, Dương gia thế tử chi tranh, hắn hiện tại đã cuốn vào Dương gia cái này vòng xoáy, có nhiều thứ, đi tranh, người ta sẽ không bỏ qua ngươi, không đi tranh, người ta càng sẽ không phóng qua ngươi. Tỉ như, nếu để cho Dương Nho hoặc là Dương Hình lên làm thế tử, khi đó, đối phương khẳng định là sẽ không bỏ qua cho hắn!

Cho nên, hắn sẽ không ở suy nghĩ cái gì rời khỏi Dương gia cái này vòng xoáy, bởi vì hắn hiện tại nếu là lựa chọn rời khỏi, khẳng định sẽ lập tức phơi thây đầu đường. Phải biết, hắn chính mình cái kia tiện nghi phụ thân đã từng trong địch nhân, Chân cảnh cường giả khẳng định là có, mà lại, nói không chừng là thật nhiều cái!

Không thể lui!

“Trong khoảng thời gian này, ta khả năng yêu cầu bế quan.” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Như thế nào?”

An Nam Tĩnh nói: “Cảm ngộ một vài thứ.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Dương gia thế tử chi tranh, ta khẳng định sẽ ra ngoài giúp ngươi!”

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: “Biết không? Ta cảm giác ngươi mới là đáng sợ nhất.” An Nam Tĩnh cùng hắn từ huyền giả đến bây giờ, An Nam Tĩnh thực lực, tựu không có so với hắn thấp qua. Mà hắn có Hồng Mông Tháp, nhưng là An Nam Tĩnh lại là không có.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “Tâm của ngươi, ràng buộc nhiều lắm. Mặc dù những này ràng buộc, là ngươi trở thành cường giả động lực, nhưng cùng lúc cũng là một loại vô hình trói buộc. Cái kia Tiêu Diêu Tử kiếm đạo sở dĩ mạnh, là bởi vì trong lòng của hắn không có trói buộc, truy cầu kiếm đạo cực hạn, hắn chân chính làm được trong lòng duy kiếm!”

Nói đến đây, nàng chậm rãi đi đến Dương Diệp trước mặt, lại nói: “Nhưng là ngươi khác biệt, trong lòng ngươi hữu tình, ngươi không cách nào làm đến trong lòng duy kiếm, không cách nào theo đuổi kiếm đạo cực hạn. Cho nên, kiếm đạo của ngươi không có hắn mạnh mẽ. Nhưng là, cũng chính bởi vì như vậy, cho nên ta mới đi theo ngươi!”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: “Tiêu Diêu Tử theo đuổi là cường đại, theo đuổi là kiếm đạo cực hạn, mà ngươi theo đuổi là thủ hộ, thủ hộ người thân. Mặc dù cái này khiến ngươi không có Tiêu Diêu Tử kiếm đạo cường đại, nhưng là, đây mới là ta biết cái kia Dương Diệp, cái kia vì chỗ yêu người, dám cùng người trong thiên hạ là địch Dương Diệp.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Không nói cái này, nhanh đi tu luyện đi!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, liền muốn rời khỏi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đầu tiên chờ chút đã!”

Nói, tay phải hắn lật một cái, một bên màu đen tấm chắn xuất hiện ở trong tay hắn, mặt này màu đen tấm chắn, đúng là hắn từ Khô gia cường giả cái kia giành được cái kia mặt Chí cảnh tấm chắn.

Dương Diệp đem tấm chắn đưa tới An Nam Tĩnh trong tay, “Cái đồ chơi này cho ngươi.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay tấm chắn, sau đó lắc đầu, “Ta sẽ không đi chủ động phòng thủ!” Nói xong, nàng quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp lắc đầu, sau đó đem tấm chắn thu vào. Hắn cũng sẽ không đi học An Nam Tĩnh, cái này thuẫn thời khắc mấu chốt vẫn là vô cùng hữu dụng, đặc biệt là cái này thuẫn là dùng ám năng lượng cùng ám vật chất thúc giục, hắn dùng, cái kia uy lực nhất định có khả năng nâng cao một bước!

Cất kỹ thuẫn về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa tầng thứ tư gian phòng.

Gian phòng bên trong, một mảnh đen kịt, cái gì cũng nhìn không thấy.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp chậm rãi hướng phía đại môn đi đến, song khi hắn đi vào tầng thứ tư cửa ước chừng còn có một trượng lúc, đột nhiên, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong đó bao phủ mà ra.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, trong chốc lát, quy nguyên cảnh kiếm ý từ hắn thể nội bừng lên, rất nhanh, kiếm ý của hắn hình thành một bên kiếm vô hình hướng phía cỗ lực lượng kia điện xạ mà đi.

Oanh!

Kiếm ý của hắn mới vừa cùng cỗ lực lượng kia chạm nhau, một cỗ kinh khủng khí lãng chính là từ hai cỗ lực lượng tương giao chỗ khuếch tán mở ra, qua trong giây lát, không gian chung quanh nổi lên từng đợt gợn sóng. Cùng lúc đó, Dương Diệp kiếm ý bắt đầu rạn nứt mở ra, tiếp theo bị cái kia cỗ thần bí lực lượng chấn địa liên tiếp lui về phía sau.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ hồng mang từ hắn thể nội bao phủ mà ra.

Chí cảnh sát ý!

Đương sát ý sau khi xuất hiện, xa xa cái kia cỗ thần bí lực lượng lập tức bị buộc ngừng.

Cứ như vậy, ba cỗ lực lượng ở trong sân giằng co lấy.

Dương Diệp liền muốn đi vào, mà đúng lúc này, gian phòng bên trong, đột nhiên lần nữa tuôn ra một cỗ lực lượng kinh khủng, đương cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, Dương Diệp Chí cảnh sát ý cùng kiếm ý ầm vang tiêu tán. Nơi xa, Dương Diệp sắc mặt đại biến, liền muốn thối lui, nhưng mà lại đã muộn.

Cỗ lực lượng kia trực tiếp đặt ở trên người hắn.

Đương cỗ lực lượng này ép ở trên người hắn một khắc này, Dương Diệp sắc mặt lập tức đại biến, giờ khắc này, hắn cảm giác có vài chục vạn tòa giơ cao đại giới núi ép ở trên người hắn, bất ngờ không đề phòng, hắn lưng thẳng tiếp cong đi xuống, không chỉ có lưng khom xuống dưới, còn kém chút quỳ xuống, cũng may hắn cưỡng ép chống đỡ, này mới khiến không có quỳ đi xuống!

Oanh!

Lúc này, Chí cảnh sát ý cùng kiếm ý từ hắn thể nội bừng lên, nhưng mà vừa đi ra, mặc kệ là sát ý hay là kiếm ý, trong nháy mắt chính là bị cỗ lực lượng kia cho chấn vỡ.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi, hắn không nghĩ tới, cỗ này lực lượng thần bí vậy mà như thế mạnh mẽ. Đúng lúc này, cánh cửa kia bên trong đột nhiên lần nữa tuôn ra một cỗ lực lượng, cỗ lực lượng kia trực tiếp đặt ở trên người hắn.

Xoạt xoạt!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cảm giác eo đều nhanh gãy mất. Không chỉ có eo, tựu ngay cả hai chân của hắn đều muốn gãy mất.

Cỗ lực lượng kia càng ngày càng nặng, càng ngày càng mạnh, cái này khiến đến Dương Diệp hai chân càng ngày càng cong, liền muốn quỳ trên mặt đất.

Quỳ?

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, đời này, hắn không lạy trời, không quỳ xuống đất, chỉ quỳ mẫu thân. Bất luận kẻ nào, cũng đừng nghĩ để hắn quỳ xuống!

Chống đỡ!

Giờ phút này, mặc kệ là trong cơ thể hắn huyền khí hay là sát ý, cũng hoặc là là kiếm ý, đều đã vô dụng.

Ý chí!

Hắn hiện tại tựu là dựa vào ý chí cưỡng ép chống đỡ!

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp mặt bắt đầu bóp méo. Không chỉ có mặt vặn vẹo, trên mặt hắn mồ hôi lạnh càng là như là thác nước giống như rơi xuống. Trừ cái đó ra, hắn eo càng phát cong, giờ phút này, đã hoàn toàn thành cong hình.

Không chỉ có như thế, đầu gối của hắn cách mặt đất chỉ có không đến đếm phân.

Thời gian dần trôi qua, đầu gối của hắn đã nhanh quỳ gối mặt đất, ngay tại hắn sắp quỳ gối mặt đất lúc, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, sau đó bỗng nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, đón lấy, hai tay của hắn dùng sức, toàn thân nổi gân xanh.

Tại toàn lực của hắn phía dưới, toàn thân hắn xương cốt đột nhiên 'Xoạt xoạt xoạt xoạt' rung động.

Đón lấy, hắn hai chân dần dần đứng thẳng lên, mặc dù rất chậm, nhưng lại đang dần dần thẳng.

Giờ phút này, cả người hắn đã hình thành một cái hình trạng quỷ dị. Không chỉ có như thế, cặp mắt của hắn đã đỏ lên.

Xoạt xoạt!

Một lát sau, một đạo tiếng xương gãy đột nhiên ở trong sân vang lên, theo đạo này tiếng xương gãy vang lên, từng đạo tiếng xương gãy theo sát mà tới, giờ khắc này, Dương Diệp eo triệt để cong đi xuống.

Hắn phần eo xương cốt đã toàn bộ đứt gãy!

Mà lúc này, Dương Diệp hai chân đã rách ra mở ra!

Dương Diệp gắt gao nhìn phía xa, trong mắt hiện đầy tơ máu, hắn răng cắn thật chặt, tiên huyết không ngừng từ khóe miệng tràn ra.

Khuất phục?

Chỉ cần từ bỏ chống lại, chỉ cần khuất phục, hắn tựu có thể rất nhẹ nhàng. Nhưng là, hắn Dương Diệp như thế nào lại khuất phục?

Đời này, thua qua, khóc qua, nhưng là, tựu là không có kinh sợ qua!

Trước kia không có kinh sợ qua, hiện tại cũng sẽ không kinh sợ!

Eo có thể đoạn, chân có thể đoạn, nhưng là, tựu là không thể kinh sợ!

Thời gian từng chút từng chút đi qua, Dương Diệp hai chân nứt càng ngày càng khai, tiên huyết không ngừng từ trong đó tràn ra.

Ước chừng qua một khắc đồng hồ sau.

Đột nhiên nhất nhất

Xoạt xoạt!

Một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, Dương Diệp hai chân trực tiếp rách ra mở ra, Dương Diệp cả người nhất thời nằm đi xuống, bất quá, hắn cũng không có nằm rạp trên mặt đất, bởi vì hắn hai tay chống trên mặt đất.

Nhưng mà cỗ lực lượng kia ý cảnh vẫn không có tiêu thất, vẫn như cũ đặt ở trên người hắn.

Rất nhanh, Dương Diệp bàn tay bắt đầu rách ra mở ra. Chỉ chốc lát, tiên huyết theo bàn tay của hắn nhuộm đỏ mặt đất.

Dương Diệp hai tay chống chạm đất mặt, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa đại môn, mang trên mặt nhe răng cười, “Ngươi có thể đè gãy eo của ta, đè gãy chân của ta, đè gãy tay của ta, nhưng là, ngươi ép không đến ý chí của ta, đè không ngã lòng ta. Ta Dương Diệp, vĩnh viễn sẽ không khuất phục!”

Oanh!

Lúc này, trong môn lại xuất hiện một cỗ lực lượng, cỗ lực lượng kia trong nháy mắt đặt ở Dương Diệp trên thân.

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gãy vang lên, Dương Diệp hai tay trực tiếp đứt gãy, bất quá, Dương Diệp vẫn là không có nằm xuống đi, bởi vì hắn song khuỷu tay chống tại tại mặt đất.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cánh cửa kia bên trong, trong mắt tràn đầy nhe răng cười, “Đến a, tiếp tục đến a!”

Oanh!

Đúng lúc này, lại một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong đó bừng lên, sau đó cỗ lực lượng này trực tiếp đặt ở Dương Diệp trên thân.

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gãy vang lên, Dương Diệp hai tay trực tiếp đứt gãy, nhưng mà, Dương Diệp vẫn là không có nằm xuống đi, bởi vì hắn đầu đè vào mặt đất.

Bành!

Mặt đất trực tiếp rạn nứt mở ra!

Cứ như vậy, ước chừng kéo dài trọn vẹn một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp đột nhiên cảm giác toàn thân mình chợt nhẹ, ngay sau đó, cánh cửa kia bên trong đột nhiên lại xuất hiện một cỗ lực lượng kinh khủng.

Phát giác được một màn này, Dương Diệp khóe miệng giật một cái, đây là muốn đem hắn giết hết bên trong a!

Đúng lúc này, cỗ lực lượng kia đột nhiên tràn vào trong cơ thể hắn, Dương Diệp toàn thân lập tức chấn động.

Làm cái gì?

Dương Diệp đầu có chút mộng.

Mà lúc này, trong môn đột nhiên tuôn ra một cỗ lực lượng, những lực lượng này như là thủy triều giống như từ trong môn bừng lên, cuối cùng đều chui vào Dương Diệp thể nội.

“Ý chí bất khuất, bất khuất chi hồn, bất khuất chi cốt, bất khuất chi tâm.”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên: “Chúc mừng, thu hoạch được bất khuất thân thể.”

…

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1662: Thà chết chứ không chịu khuất phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1657 Chương: Thà chết chứ không chịu khuất phục!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại hắn cách đó không xa, nổi lơ lửng một đóa thật nhỏ hỏa diễm.

Ngọn lửa này, chính là Lục Đinh Thần Hỏa.

Dương Diệp không nói gì, thu hồi ánh mắt, bởi vì hắn hiện tại liền nói chuyện khí lực cũng không có.

Rất nhanh, chung quanh xuất hiện rất nhiều Hồng Mông Tử Khí, những này Hồng Mông Tử Khí toàn bộ chui vào Dương Diệp thể nội. Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, thân thể của hắn bắt đầu cấp tốc bình phục, ước chừng qua sau nửa canh giờ, nhục thể của hắn hoàn toàn khôi phục.

Dương Diệp từ chậm rãi đứng lên, sau đó nhìn về phía trước mặt Lục Đinh Thần Hỏa, “Bất khuất thân thể?”

“Ngươi xem một chút ngươi chính mình hiện tại nhục thân!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua nhục thân của mình, sau đó hắn nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, “Không có khác nhau a!”

Mà đúng lúc này, một đóa nhỏ bé hỏa diễm đột nhiên bắn nhanh ra như điện, trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp trên thân.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, “Làm cái

gì?”

“Ngươi xem một chút ngươi chính mình trước ngực!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp cúi đầu nhìn hướng chính mình trước ngực, tại trước ngực hắn, nơi đó thịt biến đen kịt. Đây chính là trước đó cái kia đóa lửa nhỏ diễm chỗ đến.

“Nhìn thấy không?” Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Trước kia, nhục thể của ngươi căn bản là không có cách tiếp nhận lực lượng của ta, nhưng là hiện tại, nhục thể của ngươi đã có khả năng tiếp nhận lực lượng của ta.”

[truyen c
ua tui đốt net] Nghe vậy, Dương Diệp nao nao.

Đúng a!

Giờ phút này hắn mới nhớ tới, vừa mới Lục Đinh Thần Hỏa hỏa chỉ là làm cho hắn bị đẩy lui, cũng không để cho hắn hôi phi yên diệt! Phải biết, trước đó nhục thể của hắn thế nhưng là căn bản là không có cách tiếp nhận Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp vội vàng nhắm mắt, xem xét nhục thân của mình.

Qua hồi lâu, hắn từ từ mở mắt, nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, “Ta cảm giác nhục thân có chút không giống, nhưng là, lại cảm thấy không đến chỗ nào không đồng dạng.”

“Biến hóa về chất!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Trước đó, ngươi chịu đựng lấy cái tay kia khảo nghiệm, không đúng, phải nói, ngươi thu được cái tay kia tán thành, cho nên, hắn đem ý chí bất khuất toàn bộ truyền cho ngươi, sau đó tại hắn ý chí bất khuất thay đổi, của ngươi hồn, của ngươi cốt, tâm của ngươi, thân thể của ngươi, đều phát sinh biến hóa về chất!”

Dương Diệp nói: “Nói cách khác, nó tăng cường nhục thể của ta, thật sao?”

“Không chỉ là nhục thân!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Của ngươi hồn, tâm của ngươi, còn có ngươi ý cảnh... Ngươi có thể nhìn xem ngươi chính mình hồn phách cùng kiếm ý còn có sát ý.”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau một khắc, hồn phách của hắn vọt ra, hắn nhìn một chút tự thân, trầm mặc hồi lâu, hắn trầm giọng nói: “So trước kia mạnh.”

“Bất khuất chi hồn!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Năm đó vị chiến thần kia, hắn có một cái kinh khủng nhất địa phương, tựu là bất khuất, không ai có thể để hắn khuất phục, cho dù là năm đó chủ nhân, cũng không thể để hắn khuất phục. Bất khuất, là một loại lực lượng, chuẩn xác mà nói, là một loại tín ngưỡng, biết tín ngưỡng lực lượng sao? Thứ này, đối có người mà nói, là hư, nhưng là đối có người mà nói, nó lại là chân thực tồn tại!”

Bất khuất!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, linh hồn hắn trở lại thể nội, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, lập tức, sát ý cùng kiếm ý xuất hiện ở giữa sân. Sát ý hay là Chí cảnh, kiếm ý hay là quy nguyên cảnh, cảnh giới lên cũng không có gì thay đổi!

Nhưng là!

Hắn lại có thể cảm giác được, mặc kệ là sát ý hay là kiếm ý, đều phát sinh tính thực chất biến hóa! Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hiện tại, sát ý của ngươi có thể xưng là bất khuất sát ý, kiếm ý cũng có thể xưng là bất khuất kiếm ý, linh hồn cũng có thể xưng là bất khuất chi hồn, nhục thân, cũng có thể xưng là bất khuất thân thể!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Cái gọi là bất khuất, tựu là thà chết chứ không chịu khuất phục, cùng kiếm đạo của ngươi hạch tâm đồng dạng.”

Dương Diệp cười khổ cười, “Lão đại, ta biết ta toàn thân cao thấp đều phát sinh biến hóa, nhưng là ngươi có thể hay không nói cho ta biết, hiện tại sát ý của ta cùng kiếm ý, còn có linh hồn, bọn chúng ở nơi nào cường đại? Bởi vì ta linh hồn hay là Thiên Cảnh, sát ý hay là Chí cảnh, kiếm ý cũng vẫn là quy nguyên cảnh, cảnh giới lên cũng không có phát sinh biến hóa!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Sát ý cùng kiếm ý, sát ý của ngươi cùng kiếm ý ẩn chứa ý chí bất khuất, cái này khiến cho chúng nó uy lực vượt xa khỏi tự thân, như vậy cũng tốt so một khối thiết biến thành một thanh kiếm sắc bén, kiếm mặc dù hay là thiết, nhưng là tại uy lực bên trên, một khối thiết có khả năng cùng kiếm so sánh sao?"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: "Đơn giản điểm tới nói, của ngươi Chí cảnh sát ý, đã có thể chống lại Chân cảnh sát ý, mà kiếm ý của ngươi, đã tương đương với Chí cảnh kiếm ý, về phần linh hồn của ngươi, thì là tương đương với Chí cảnh linh hồn, về phần nhục thân, ngươi bây giờ nhục thân, kỳ thật đã có thể chống lại Chân cảnh cấp bậc nhục thân. Đương nhiên, mặc kệ là sát ý của ngươi, hay là nhục thể của ngươi, so với chân chính Chân cảnh vẫn có chút chênh lệch, nhưng là, cái chênh lệch này không lớn. Mà nếu như ngươi không có ý chí bất khuất, mặc kệ là sát ý của ngươi hay là nhục thể của ngươi, đụng phải Chân cảnh ý cảnh cùng nhục thân, ngươi cũng sẽ trực tiếp bị nghiền ép!"

Nghe được cái này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, theo sau chính là cuồng hỉ!

Cuồng hỉ!

Bất khuất!

Cái này ý chí bất khuất làm cho toàn thân hắn trên dưới, trong trong ngoài ngoài đều tới một cái chất tăng lên. Đơn giản tới nói, cái này ý chí bất khuất, làm cho hắn trong trong ngoài ngoài đều tăng lên nhất giai!

Thực lực toàn diện với tăng lên!

Dương Diệp ngăn chặn hưng phấn trong lòng, sau đó nhìn về phía cánh cửa kia bên trong, "Đa tạ!"

"Không cần cám ơn nó!"

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: "Kỳ thật, không có quan hệ gì với nó."

"Không có quan hệ gì với nó?" Dương Diệp không hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Ngươi cho rằng vừa mới nó là đang khảo nghiệm ngươi?"

"Không phải sao?" Dương Diệp hỏi lại.

"Dĩ nhiên không phải!"

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Nó là không có chủ ý biết, ngươi nói nó làm sao lại đến khảo nghiệm ngươi? Nó vừa mới, là bản năng hộ thủ. Vừa mới, nó là chân chính muốn giết ngươi, hiểu chưa?”

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, “Nó mới vừa rồi là thực muốn đem ta hướng chết ngõ?”

“Đương nhiên!” Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi cho rằng nó là tại đùa giỡn với ngươi?”

Dương Diệp lau lau mồ hôi lạnh trên trán, “Vì cái gì ngươi cùng Hồng Mông Tháp không giúp đỡ?”

“Tại sao phải giúp bận bịu?” Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Nếu như ngươi ngay cả điểm ấy nan quan đều không qua được, vậy ngươi còn sống, tựu là thuần túy lãng phí Hồng Mông Tử Khí!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Con đường tu luyện, hắn lộ vẫn dài đằng đẵng, ngươi còn cần trải qua rất nhiều gặp trắc trở, có gặp trắc trở, chúng ta có thể giúp ngươi, nhưng là có gặp trắc trở, yêu cầu ngươi chính mình đi vượt qua. Chỉ có trải qua rất nhiều gặp trắc trở, ngươi mới có thể trưởng thành, mới có thể tiến bộ, mới có thể có thu hoạch. Giống như vừa mới, nếu như chúng ta giúp ngươi, ngươi liền sẽ không thu hoạch được ý chí bất khuất, ngươi không thâu được bất khuất tinh thần, liền sẽ không đạt được nó tương trợ, hiểu chưa?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Thụ giáo.”

Hắn cũng không muốn để quá mức ỷ lại Hồng Mông Tháp, mà Hồng Mông Tháp cũng không có ra mặt giúp hắn ứng phó qua địch nhân.

Một câu, tu luyện chủ yếu dựa vào!

Dường như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp lại nói: “Nó không phải muốn giết ta sao? Vừa mới nó tại sao có thể có trợ giúp ta?”

“Bất khuất!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi lĩnh ngộ bất khuất tinh thần, cùng nó đồng nguyên. Bởi vì chiến thần vẫn lạc nguyên nhân, cánh tay kia bên trong ý chí bất khuất trở thành không chủ trạng thái, mà ngươi lĩnh ngộ bất khuất tinh thần, cái này khiến nó một thoáng tìm được bản nguyên.”

Nói đến đây, hắn có chút trầm ngâm, sau đó lại nói: “Ngươi hẳn là minh bạch, mặc kệ là cái gì ý cảnh, nếu như mất đi bản nguyên, bọn chúng đều không thể đang trưởng thành. Cấp bậc điểm thứ nhất, thậm chí không cách nào tại thế gian này trường tồn. Cho nên, khi nhìn thấy ngươi lĩnh ngộ bất khuất tinh thần về sau, nó lập tức đem ngươi coi làm là chủ nhân.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy bây giờ, ta rất thuận lợi nắm giữ cánh tay kia?”

“Không!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi không nên xem thường cánh tay kia, cánh tay kia, chính là năm đó chiến thần cánh tay, ẩn chứa trong đó lực lượng, cực kỳ kinh khủng, một cái sơ sẩy, ngươi khả năng liền sẽ bị lực lượng chấn thành bột mịn! Bất quá, hiện tại thân thể ngươi cùng thực lực đều chiếm được tăng lên, có thể đi thử một chút. Nhưng là, không thể khinh thường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đương nhiên!”

Nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trong môn, trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó hướng phía trong môn đi đến. Rất nhanh, hắn tiến nhập trong phòng.

Gian phòng rất nhỏ, dài rộng không đến mười trượng trở lại, tại gian phòng chính giữa, lơ lửng một cái mặc màu vàng hộ tí cánh tay, cánh tay cùng người thường cánh tay nhìn cũng giống như nhau.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Lục Đinh Thần Hỏa, “Làm sao làm?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi muốn đổi cái tay nào cánh tay!”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nhìn về phía tay phải, “Tựu tay phải đi!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Làm một giọt ngươi tay phải huyết làm tiến cánh tay bên trong.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi tới cánh tay kia trước mặt, sau đó tay phải cong ngón búng ra, một giọt tinh huyết chui vào cánh tay kia bên trong.

Đương tiên huyết không vào tay: Bắt đầu cánh tay một khắc này, cánh tay kia đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một vũng máu dịch chui vào Dương Diệp cánh tay bên trong, đương những cái kia huyết dịch chui vào Dương Diệp cánh tay một khắc này, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn tròn.

Đau!

Sâu tận xương tủy đau!

Hắn giờ phút này cảm giác cánh tay phải của mình đang bị người lăng trì, không, so lăng trì vẫn kinh khủng, loại kia đau, đã siêu việt trên linh hồn đau.

“A!”

Một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên trong phòng vang vọng mà lên, đón lấy, Dương Diệp tay phải bỗng nhiên hướng mặt đất tựu là một đập.

Oanh!

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, không gian chung quanh càng là trong nháy mắt rạn nứt mở ra, bất quá thoáng qua chính là được chữa trị.

Xoạt xoạt!

Đúng lúc này, một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong sân vang lên.

Không phải không gian vỡ ra, mà là Dương Diệp thân thể rạn nứt ra. Trong chốc lát, vô số tiên huyết từ hắn thể nội tràn ra ngoài, đem hắn cả người nhiễm thành một cái huyết nhân.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1663: Đánh không lại liền chạy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1658 Chương: Đánh không lại liền chạy!

"Nhanh dùng tấm bùa kia dán tại trên cánh tay!"

Đúng lúc này, giữa sân vang lên Lục Đinh Thần Hỏa thanh âm.

Phù?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn nhớ tới tới. Thoáng qua, hắn tay trái vừa lật, một tấm bùa chú xuất hiện ở trong tay của hắn.

Tấm bùa này chính là lúc trước tấm kia dán tại ngoài cửa phù!

Rất nhanh, Dương Diệp đem phù dán tại cánh tay phải của mình bên trên, cái kia phù vừa mới dán đi lên, cái kia run rẩy cánh tay lập tức dần dần bình tĩnh lại, cùng lúc đó, hắn rạn nứt thân thể cũng đình chỉ, không có tại tiếp tục rạn nứt!

Ước chừng qua một khắc đồng hồ về sau, cánh tay phải của hắn triệt để bình tĩnh lại.

Cánh tay phải khôi phục lại bình tĩnh về sau, hắn bắt đầu lợi dụng Hồng Mông Tử Khí tới chữa trị nhục thân, cứ như vậy, sau nửa canh giờ, nhục thể của hắn hoàn toàn khôi phục.

Nhục thân bình phục về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cánh tay phải của mình, giờ phút này, hắn cánh tay phải vẫn bản thân cánh tay phải, nhưng là tại da kia phía dưới, có rất nhiều nhỏ bé mạch máu, những này mạch máu đang cánh tay hắn dưới da lưu động, tựa như từng đầu thật nhỏ tiểu xà, hơi có vẻ dữ tợn.

"Ta đánh giá thấp cánh tay này lực lượng!"

Đúng lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: "Chiến thần tựu là chiến thần, dù cho vẫn lạc nhiều năm như vậy, cánh tay kia bên trong ẩn chứa lực lượng y nguyên như thế bá đạo, mạnh mẽ như vậy!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhìn xem cánh tay phải của mình, vẫn như cũ lòng còn sợ hãi. Vừa mới cỗ lực lượng kia, thực quá quá mạnh. Nếu như tiếp tục nữa, hắn khẳng định sẽ bị cỗ lực lượng kia làm nát bấy.

Mà đây vẫn chỉ là một cánh tay!

Cái kia chiến thần bản nhân đến tột cùng mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, "Cái kia chiến thần thực lực, đạt đến loại trình độ nào?"

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Ngươi không cách nào tưởng tượng trình độ!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Ngươi bây giờ nhục thân vẫn không thể thừa nhận cánh tay này lực lượng, cho nên, tuyệt đối đừng bóc tay ngươi trên cánh tay tấm bùa kia, minh bạch?”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn tìm đường chết. Vừa mới cỗ lực lượng kia, thực quá cường đại. Hắn hiện tại thân thể, căn bản không chịu đựng nổi cỗ lực lượng kia.

“Ngươi yêu cầu trở nên mạnh mẽ, hiểu chưa?”

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Hệ ngân hà, nơi này, thật nhiều cường đại người tu hành, mặc dù những cái kia cường đại người tu hành, như ta chủ nhân một nhóm kia, đều đã không tại cái vũ trụ này, nhưng là, không có nghĩa là tất cả mọi người rời đi. Mà lại, trong đó rất nhiều người mặc dù rời đi, nhưng là vì không để cho đạo thống thất truyền, bởi vậy, đều lưu lại truyền thừa tại vũ trụ này. Cho nên, không nên coi thường thế giới này những thiên tài kia.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên sẽ không xem nhẹ người khác. Đặc biệt là những cái kia cổ lão người thừa kế, tỉ như Dương Nho, cái này Dương Nho thực lực khẳng định không chỉ là lúc trước bày ra đơn giản như vậy, đối phương khẳng định cũng là có cường đại lá bài tẩy!

Dường như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, “Đúng rồi. Tầng thứ năm có cái gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không biết!”

“Không biết?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Làm sao lại không biết đây?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ta lại không đi qua, làm sao lại biết?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Chờ ngươi đi ra thực lực đủ rồi, nó tự nhiên sẽ mở ra. Ngươi bây giờ, hay là thật tốt tăng thực lực lên đi.” Nói xong, thân hình run lên, hóa thành một đạo hỏa mang tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó tiêu thất ngay tại chỗ.

Hắn cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là đi tới tầng thứ nhất.

Huyết khôi!

Hắn cũng không có quên, hắn lúc trước đoạt Dương Hình ba cái huyết khôi. Cái này ba cái huyết khôi, đều là nửa bước Chân cảnh cấp bậc!

Thông qua Hồng Mông Tháp thu phục cái này ba cái huyết khôi về sau, Dương Diệp lập tức đem tổng cộng năm cái huyết khôi toàn bộ phái đi Thiên Tuyền hệ.

Thông qua trước đó Cổ Tu cùng Thiên Hồ sự tình, hắn biết, rất nhiều người khẳng định sẽ đánh người nhà hắn chủ ý, cho nên, hắn nhất định phải đề phòng một thoáng. Có cái này năm cái huyết khôi tại Thiên Tuyền hệ, trừ phi là Chân cảnh cường giả đi Thiên Tuyền hệ, bằng không thì, giống như cường giả đi Thiên Tuyền hệ, cái này năm cái huyết khôi tựu hoàn toàn có thể cản trở!

Hưu!

Đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, đón lấy, một thanh kiếm gỗ xuất hiện ở trước mặt hắn, tại trên mộc kiếm, là viên kia đô đô Tiểu Bạch!

Ngự Kiếm Thuật!

Hiện tại Tiểu Bạch, đã vô sự tự thông học xong Ngự Kiếm Thuật!

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch nhếch miệng cười một tiếng, sau đó bay đến Dương Diệp trước ngực, dùng đầu nhẹ nhàng cọ xát cái cằm.

Dương Diệp mỉm cười, vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Tiểu Bạch, ta dạy cho ngươi một chiêu kiếm kỹ, thế nào?”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng nhẹ gật đầu.

Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, Kiếm Tổ xuất hiện ở trên tay của hắn, đón lấy, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, nói: “Một chiêu này, gọi

Nhất Kiếm Luân Hồi!”

Nói, hắn hai mắt khép hờ, tĩnh khí ngưng thần, yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn mở mắt, khi hắn mở mắt một khắc này, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài.

Ầm ầm!

Giữa sân, không gian như là sóng nước giống như kịch liệt chập trùng, doạ người vô cùng.

Một bên, Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, con mắt lập tức sáng lên, sau đó tiểu trảo duỗi ra, lập tức, chuôi này kiếm gỗ bay đến nàng móng vuốt bên trong. Đón lấy, ánh mắt của nàng cũng đóng lại. Qua một hồi lâu, nàng học Dương Diệp như vậy mở mắt.

Hưu!

Tại nàng mở mắt một khắc này, trong tay nàng kiếm gỗ kịch liệt run lên, trong chốc lát, nàng cùng chuôi này kiếm gỗ trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài.

Một bên, Dương Diệp nhìn chính là có chút trợn mắt hốc mồm, bởi vì cái này Tiểu Bạch vừa mới một chiêu này cùng hắn Nhất Kiếm Luân Hồi cũng không có quá lớn khác nhau. Bất quá rất nhanh, Dương Diệp chính là lắc đầu, bởi vì hắn xuất hiện, mặc dù bề ngoài không có gì khác biệt, nhưng kỳ thật là có khác biệt.

Có hình không có thần!

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến trước mặt hắn, sau đó nhếch miệng cười một tiếng, trong mắt tràn đầy vẻ mong đợi.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, “Lợi hại, phi thường lợi hại, lợi hại hơn nhiều so với ta!”

Tiểu bạch kiểm lên nụ cười càng thêm xán lạn, đón lấy, nàng bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó nhẹ nhàng hôn một chút Dương Diệp cái trán, đón lấy, nàng thân hình nhất chuyển, trở lại chuôi này trên mộc kiếm, tiểu trảo hướng phía trước một chỉ.

Hưu!

Tiếng kiếm reo vang lên, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại phía chân trời.

Dương Diệp lắc đầu cười một tiếng, sau đó nhìn về phía bên người chẳng biết lúc nào tới Tử Nhi, "Trong này nhàm chán sao?"

Tử Nhi khẽ lắc đầu, "Trong này, thời khắc ở cùng với ngươi, ở cùng với ngươi, liền sẽ không nhàm chán!"

Dương Diệp trong lòng ấm áp, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy Tử Nhi, Tử Nhi thân thể mềm mại khẽ run lên, rất nhanh bình phục bình thường.

Cứ như vậy, hai người chặt chẽ ôm nhau.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp rời đi Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn về phía phía chân trời, cách thế tử chi tranh, chỉ có hai ngày.

Đúng lúc này, Dương Huyên xuất hiện ở trước mặt hắn.

"Có việc?" Dương Diệp nhạt tiếng nói. Đối với cái này cái gọi là cô cô, hắn là một chút hảo cảm cũng không có.

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Có địa phương an toàn sao?"

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Huyên cũng biến mất theo ngay tại chỗ.

Trong một gian mật thất, trong mật thất, chỉ có Dương Diệp cùng Dương Huyên.

Dương Diệp nói: "Nơi này tựu rất an toàn."

Giờ phút này, toàn bộ mật thất đều tại kiếm của hắn vực bao phủ xuống, liền xem như Chân cảnh cường giả đều không thể tiến đến.

"Thế tử chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu!"

Dương Huyên trầm giọng nói: "Ngươi chuẩn bị như thế nào?"

Dương Diệp nhạt tiếng nói: "Chuẩn bị cái gì, ta có cái gì có thể chuẩn bị."

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi chuẩn bị một người làm một mình?"

Dương Diệp lắc đầu, “Còn có An Nam Tĩnh.”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Ít.”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi đi tìm cho ta mấy cái Chân cảnh cường giả giúp đỡ?”

Dương Huyên nhìn về phía Dương Diệp, “Ta không phải tại đùa giỡn với ngươi. Dương gia thế tử chi tranh cùng chia ba cửa ải, ngươi biết cửa thứ nhất là cái gì không?”

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên nói: “Cửa thứ nhất này gọi «đào sa» cái gọi là đào sa, tựu là chỉ đào thải mất thế lực này như, bởi vì cửa thứ nhất, thi tựu là thế lực. Một khi bắt đầu, tại này Thiên Cơ nội thành, Dương gia liền sẽ không đang bảo vệ những này tham gia thế tử chi tranh thế tử, cùng lúc đó, những thế tử này bên ngoài giương cùng tụ lại thế lực đều đem có thể tiến vào Thiên Cơ thành. Ngươi biết điều này có ý vị gì sao?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Quần ẩu!”

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Là quần ẩu, lúc kia, những này thiếu gia chỗ phát triển thế lực, đều sẽ thành bọn hắn trợ lực. Cho nên, người ta là sẽ không cùng ngươi đơn đấu, người ta sẽ với ngươi quần ẩu. Ngươi cùng An Nam Tĩnh tại lợi hại, có khả năng đánh thắng mấy vị nửa bước Chân cảnh, hơn mười vị Chí cảnh, nhưng là, các ngươi đánh thắng được mười cái nửa bước Chân cảnh, hơn mười vị Chí cảnh sao?”

Dương Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: “Sẽ có Chân cảnh xuất hiện sao?”

Dương Huyên khẽ lắc đầu, “Không có Chân cảnh, sở dĩ không để cho Chân cảnh xuất hiện, là bởi vì nếu để cho Chân cảnh xuất hiện, cục diện liền có thể sẽ mất khống chế, cũng sẽ làm cho gia tộc khác có cơ hội để lợi dụng được, chui vào ta Dương gia. Cho nên, Chân cảnh cường giả không thể xuất hiện. Nhưng là...”

Nói đến đây, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “Mặc dù không có Chân cảnh, nhưng là, có cường giả, đặc biệt là những yêu nghiệt kia, vô cùng có khả năng ngay cả Chân cảnh cường giả đều có thể chống lại. Những này thiếu gia, có thể sẽ kéo tới Ngân Hà bảng mười vị trí đầu thiên tài đến trợ trận. Như cái kia Dương Hình, hắn tựu kéo tới cái kia Minh Mạt. Minh Mạt mặc dù bại bởi Dương Nho, nhưng là thực lực của hắn ngươi cũng nhìn được. Trước mười thiên tài, cái kia muốn tiến một bước, đều là có thể so với lên trời. Ngươi hiểu chưa?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Cửa thứ nhất này, tựu là kéo bè kéo cánh, xem ai hướng nhiều người, thật sao?”

Dương Huyên nói: “Có thể nói như vậy.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Không có giúp đỡ làm sao bây giờ?”

Dương Huyên nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Nếu như bọn hắn quần ẩu ta, ta...”

“Ngươi muốn đơn đấu bọn hắn một đám?” Dương Huyên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta liền chạy!”

Dương Huyên: “...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1664: Sinh ta, nuôi ta địa phương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1659 Chương: Sinh ta, nuôi ta địa phương!

“Chạy?”

Dương Huyên lắc đầu, "Ngươi có thể chạy đâu. Dương Diệp nói: "Bằng không thì, ngươi cảm thấy ta nên làm cái gì?"

Dương Huyên trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Chạy, cũng là chết, không chạy cũng là chết, ngươi nói, ta là chạy hay là không chạy đây?”

Dương Huyên trầm giọng nói: “Không chạy, không chạy còn có một tia sinh cơ.”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi hôm nay đến, không phải chính là vì cùng ta thảo luận chạy cùng không chạy sự tình đi.”

Dương Huyên nói: “Ta là tới nhắc nhở ngươi chú ý ba người.”

“Cái kia ba cái?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên nói: “Đại thiếu gia, Dương Giản, còn có Tứ thiếu gia, Dương Nho, cùng Cửu thiếu gia, Dương Hiền. Ba người này, chính là ngươi kình địch lớn nhất.”

“Ba người này, ai thế lực lớn nhất? Ai thực lực mạnh nhất?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên có chút hơi trầm ngâm, sau đó lắc đầu, “Không xác định, chỉ có tại một khắc cuối cùng, bọn hắn mới có thể đem tất cả át chủ bài bạo lộ ra. Mà bây giờ, bọn hắn chân chính át chủ bài đều là ẩn giấu.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Bất quá, theo ta suy đoán, Dương Giản thế lực có thể muốn lớn một chút, bởi vì hắn am hiểu kinh doanh, mà lại, ở bên ngoài thanh danh rất tốt, làm quen rất nhiều bằng hữu. Cho nên, hắn tại bằng hữu phương diện, có thể sẽ tương đối nhiều, đương nhiên, thực lực của hắn khẳng định cũng sẽ không yếu!”

Dương Giản!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó lại nói: “Cái kia Dương Nho đây?”

Hắn để ý hay là Dương Nho, bởi vì đối phương cùng hắn có khúc mắc, lần này thế tử chi tranh, đối phương khẳng định là sẽ không bỏ qua cho hắn. Cho nên, lần này, hắn muốn đề phòng tựu là cái này Dương Nho.

“Còn có Dương Hiền!”

Lúc này, Dương Huyên lại nói: “Người này có chút thần bí!”

“Thần bí?” Dương Diệp không hiểu.

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “Có chút thần bí, hắn từ nhỏ người yếu nhiều bệnh, tu luyện so người khác chậm rất nhiều, lúc kia, hắn tại Dương gia đồng dạng không nhận chào đón.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Sở dĩ để ngươi cẩn thận hắn, là bởi vì đã từng chúng ta Dương gia đệ nhất thiên tài Dương Liêm Sương trông thấy hắn lúc, nói qua một câu!”

“Lời gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Huyên có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Không sai, rất không tệ!”

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó nói: “Cứ như vậy?”

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chưa thấy qua Dương Liêm Sương, ngươi không biết nàng ngạo khí, có rất ít người có khả năng bị nàng để ở trong mắt, có thể nói, nàng tựu là coi trời bằng vung, nhưng là, nàng có thực lực này!”

Dương Liêm Sương!

Dương gia đệ nhất thiên tài!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, đối với cái tên này, hắn đã không phải là lần đầu tiên nghe được. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nói: “Thực lực của nàng đến loại trình độ nào?”

Dương Huyên nói: “Loại trình độ nào ta không biết, dù sao Chân cảnh cường giả khẳng định là không làm gì được nàng. Phải nói, nàng khả năng đã có chém giết Chân cảnh cường giả thực lực!”

Chém giết Chân cảnh!

Dương Diệp trong lòng run lên, chém giết Chân cảnh, việc này với hắn mà nói, đều là còn có khó khăn. Không phải khó khăn, mà là hắn bây giờ căn bản giết không được Chân cảnh cường giả. Trừ phi tiếp được chiến thần chi cánh tay, cũng hoặc là Lục Đinh Thần Hỏa cùng cái kia kiếm gỗ, bằng không thì, dùng thực lực của hắn bây giờ, khẳng định đều không thể chém giết Chân cảnh cường giả!

Đương nhiên, dùng thực lực của hắn bây giờ, đặc biệt là hắn lĩnh ngộ ý chí bất khuất gia trì về sau, coi như chém giết không được Chân cảnh cường giả, nhưng là cùng đánh một trận hay là có thể.

Lúc này, Dương Huyên đột nhiên nhìn thẳng Dương Diệp, nói: "Không muốn đối địch với nàng!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp không hiểu.

Dương Huyên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nàng không chỉ là cá nhân thực lực cường đại, nàng tại Dương gia thế lực, căn bản không phải ngươi có thể tưởng tượng. Vẫn là câu nói kia, nếu như nàng là thân nam nhi, Dương gia thế tử, căn bản không có các ngươi cái gì phần!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta đương nhiên sẽ không đi chủ động trêu chọc nàng, ta cũng không có ăn no căng."

Dương Huyên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Tạm thời tới nói, nàng đối ngươi là không có uy hiếp. Ngươi bây giờ trước mắt cần thiết phải chú ý chính là Dương gia những cái kia thế tử. Chỉ cần thế tử chi tranh ngay từ đầu, trong thành Dương gia cường giả đều sẽ biến mất, sau đó những cái kia thế tử thế lực đều sẽ dồn dập vào ở Thiên Cơ thành, khi đó, tựu là các ngươi hiện ra riêng phần mình thực lực thời điểm."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Lúc kia, cũng là ngươi nguy hiểm nhất thời điểm. Bởi vì đối với Dương gia rất nhiều người mà nói, lúc kia, tựu là giết ngươi tốt nhất thời điểm. Tóm lại, cẩn thận!"

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Ngươi từng theo ta nói, ta lấy trước kia phụ thân tại Dương gia có rất nhiều trung tâm thủ hạ, vì cái gì, một cái đều không có tới tìm ta? Chớ nói với ta, bọn hắn không biết ta đã trở về!"

Dương Huyên nhìn thẳng Dương Diệp, "Bọn hắn là phụ thân ngươi thủ hạ, nhưng là, không phải thủ hạ của ngươi. Bởi vậy, bọn hắn đương nhiên sẽ không đến hiệu trung ngươi. Đừng nói ngươi, liền xem như phụ thân ngươi trở về, nếu như hắn hay là cái phế vật, bọn hắn cũng sẽ không đến hiệu trung hắn. Đây là một cái rất hiện thực thế giới, hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Minh bạch. Đúng, trước đó ta bị một cái thần bí Chân cảnh cường giả truy sát, cuối cùng lại bị một cái thần bí Chân cảnh cường giả cứu giúp, ngươi biết hai người kia thân phận sao?”

Dương Huyên khẽ lắc đầu, “Không biết. Bất quá, đều là Dương gia người không thể nghi ngờ. Một lần kia, đối phương chỉ là ám sát, mà bây giờ, thế tử chi tranh lập tức liền muốn bắt đầu, đối phương muốn giết ngươi, tựu có thể dùng rất nhiều phương pháp quang minh chính đại. Cho nên, cẩn thận, minh bạch?”

Dương Diệp nói: “Ta luôn luôn rất cẩn thận.” Hắn chưa hề xem thường lần này thế tử chi tranh, hắn đối thế tử chi vị không có biện pháp, nhưng là lần này, không có biện pháp cũng phải có ý nghĩ. Bởi vì hắn phải sống, mà hắn phải sống, liền phải phản kháng, chỉ cần phản kháng, liền sẽ có giết chóc!

Từ bỏ?

Tại Thiên Tuyền hệ hắn liền đã nghĩ tới từ bỏ, nhưng là, đổi lấy là cái gì?

Chỉ có chiến, chiến đến cùng!

Đây là đường ra duy nhất!

Dương Huyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cẩn thận.” Nói xong, nàng quay người tiêu thất tại giữa sân.

Dương Diệp nhìn xem Dương Huyên rời đi phương hướng hồi lâu, hắn đối cái này tiện nghi cô cô tự nhiên là có cảnh giác, bởi vì đối phương đối với hắn tựu mục đích không thuần.

Bất quá những này đều không trọng yếu. Trọng yếu là thực lực, thực lực mới là trọng yếu nhất. Có thực lực, bất kỳ cái gì âm mưu quỷ kế đều là phù vân!

Hai ngày thời gian!

Hai ngày này thời gian hắn tự nhiên không có lãng phí, hắn trở lại Hồng Mông Tháp bên trong.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai bên trong.

Dương Diệp đi tới Tiểu Thất bên người, lúc này, Tiểu Thất bên người là Tiểu Thiên, viên kia hồn thụ cũng ở tại chỗ bên trong, mà Tiểu Thiên linh hồn an vị tại viên kia hồn thụ bên trên.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Thất, sau đó nhìn về phía Tiểu Thiên, "Ngươi bây giờ như thế nào?"

Tiểu Thiên hì hì cười một tiếng, "Hiện tại linh hồn đã không có trở ngại, bất quá, muốn bình phục nhục thân, chỉ có trở lại Thiên Tuyền hệ, ta mượn nhờ thiên địa chi lực mới có thể bình phục. Bất quá, ta biết, ngươi bây giờ khẳng định không có thời gian trở về Thiên Tuyền hệ, đúng không?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Trong thời gian ngắn không có biện pháp trở về, bất quá, tin tưởng ta, một ngày nào đó ta sẽ dẫn ngươi trở về Thiên Tuyền hệ."

Tiểu Thiên mỉm cười, "Thật có lỗi, tại thế giới khác, ta rất không thích ứng, ta vẫn là ưa thích trở về Thiên Tuyền hệ."

Dương Diệp đi tới Tiểu Thiên trước mặt, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Thiên đầu, "Ta minh bạch, chờ Dương gia sự tình hoàn tất, ta tựu mang ngươi trở về Thiên Tuyền hệ."

"Vậy còn ngươi?" Tiểu Thiên hỏi.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: "Mặc kệ ta về sau đi đâu. Nhưng là, ta cam đoan với ngươi, về sau ta đều sẽ Thiên Tuyền hệ đến dưỡng lão, bởi vì, nơi đó là sinh ta, nuôi ta địa phương. Mà lại, nơi đó, có thê tử của ta, còn có ngươi!"

Hắn mặc dù là Dương gia người, nhưng là, trong lòng hắn, Thiên Tuyền hệ mới là nhà của hắn, nơi đó, có hắn chí thân, còn có bằng hữu của hắn.

Tiểu Thiên nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn, "Ngươi nói đúng, mặc kệ ngươi đi đâu, Thiên Tuyền hệ đều là ngươi nhà!"

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nhìn về phía một bên Tiểu Thất, nói: "Bất quá, trở về Thiên Tuyền hệ dưỡng lão trước đó, ta phải trước tiên đem nàng đưa trở về, lúc trước ta đã đáp ứng người khác."

Tiểu Thiên nhìn về phía một bên Tiểu Thất, sau đó nói: "Hiện tại có hồn thụ trợ giúp, nàng hẳn là rất nhanh liền có khả năng bình phục." Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Ngươi biết lai lịch của nàng sao?"

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nàng hẳn là đến từ hệ ngân hà đại thiên vũ trụ, mà lại, khả năng thân phận còn không thấp.”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “Thực rất không tầm thường, đặc biệt là linh hồn của nàng, cho ta vô cùng vô cùng quái dị cảm giác.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Bất kể như thế nào, chờ nàng tỉnh, sau đó đưa nàng về nhà, nhiệm vụ của ta tựu hoàn thành.”

Tiểu Thiên nói: “Ta sẽ mau chóng đem nàng làm tỉnh lại!”

Dương Diệp cười cười, cùng Tiểu Thiên nói chuyện phiếm sau khi, hắn đi tới trước lò luyện đan, tại lò bên trong, chính là cái kia Lục Đinh Thần Hỏa.

Dương Diệp nhìn xem Lục Đinh Thần Hỏa hồi lâu, sau đó nói: “Của ngươi hỏa rất lợi hại, đúng không?”

“Đem ngươi nướng thành tro tàn cũng không có vấn đề!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp khóe miệng vi rút, hắn lắc đầu, sau đó nói: “Ta có một cái ý nghĩ, muốn thử xem, không biết được hay không.”

“Cái gì?” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta muốn cho ngươi đốt của ta Kiếm Ý!”

“Đốt cháy của ngươi Kiếm Ý?” Lục Đinh Thần Hỏa trong thanh âm mang theo một tia kinh ngạc.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đúng!”

Trầm mặc hồi lâu, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Ngươi là muốn cho mượn nhờ lực lượng của ta, để ngươi kiếm ý đạt đến Chí cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Của ta Kiếm Ý là quy nguyên cảnh, muốn tăng lên, chỉ có thể dựa vào ngoại vật đến kích thích, mà giống như vạn vật căn bản không được. Chỉ có của ngươi hỏa, của ngươi hỏa đối của ta Kiếm Ý có nghiền ép năng lực, cho nên, ta hi vọng mượn nhờ lực lượng của ngươi, làm cho ta kiếm ý đạt đến Chí cảnh!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ta không biết có thể thành công hay không!”

“Dù sao cũng phải thử một chút!” Dương Diệp đạo.

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Cái kia thử một chút đi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau một khắc, một cỗ kiếm ý trống rỗng xuất hiện tại hắn bốn phía, mà tại hắn kiếm ý xuất hiện một khắc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên xuyên đi ra, sau đó trực tiếp hóa thành một đám lửa đem Dương Diệp bao vây lại.

Thoáng qua!

“A!”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tại Hồng Mông Tháp bên trong vang vọng mà lên.

Đạo này tiếng kêu thảm thiết, chính là Dương Diệp tiếng kêu thảm thiết.

Thế giới tầng thứ nhất bên trong, đang đùa nghịch kiếm Tiểu Bạch nghe được đạo này tiếng kêu thảm thiết lúc, nàng toàn thân lập tức một cái giật mình, đón lấy, nàng nổi giận. Nàng tiểu trảo một chiêu, chuôi kiếm này bay đến trong tay nàng, sau một khắc, nàng hai mắt đóng lại.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Hưu!

Tiểu Bạch hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, tầng thứ hai bên trong đột nhiên truyền đến Lục Đinh Thần Hỏa tiếng kinh hô, “Tiểu gia hỏa ngươi làm cái quỷ gì, uy, ngươi chớ làm loạn a...”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1665: Cường giả sinh, kẻ yếu chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1660 Chương: Cường giả sinh, kẻ yếu chết!

Luyện đan thất bên trong xuất hiện buồn cười một màn.

Chỉ thấy phẫn nộ Tiểu Bạch giờ phút này chính ôm trong tay kiếm gỗ đối cái kia Lục Đinh Thần Hỏa một trận mãnh liệt bổ, mỗi một kiếm rơi xuống, đều sẽ làm cho cái kia Lục Đinh Thần Hỏa hỏa diễm hơi ảm đạm một chút. Mà lúc này Tiểu Bạch hiển nhiên là vô cùng vô cùng sinh khí, nàng nhắm mắt lại đối Lục Đinh Thần Hỏa tựu là một trận mãnh liệt bổ.

Giữa sân, kiếm khí giăng khắp nơi.

Mà tại Tiểu Bạch huy động dưới, Lục Đinh Thần Hỏa hỏa diễm vậy mà càng phát mờ đi.

Cũng may đúng lúc này, một bên Dương Diệp thanh tỉnh lại, sau đó vội vàng ngăn ở Tiểu Bạch trước mặt, bất quá lúc này Tiểu Bạch hiển nhiên đã tức ngất đầu, không chút suy nghĩ tựu đối Dương Diệp một kiếm đánh xuống.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nói: “Tiểu Bạch, ngươi mau tỉnh lại!”

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch thân thể khẽ run lên, cùng lúc đó, cái kia bổ về phía Dương Diệp kiếm gỗ đứng tại không trung, rất nhanh, Tiểu Bạch mở mắt, khi thấy Dương Diệp lúc, nàng trừng mắt nhìn, sau đó trực tiếp tựu kiếm gỗ vứt xuống một bên, bay đến Dương Diệp trước mặt, đầu nhẹ nhàng chà xát lấy Dương Diệp lồng ngực.

Dương Diệp trong lòng ấm áp, nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Ta không sao.”

Tiểu Bạch không nói gì, tựu là đầu chà xát lấy bộ ngực của hắn.

“Tiểu gia hỏa này làm cái quỷ gì!” Đúng lúc này, một bên Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói.

Nghe được Lục Đinh Thần Hỏa, Tiểu Bạch lập tức ngẩng đầu nhìn về phía hắn, đón lấy, ánh mắt của nàng trừng một cái, tiểu trảo một chiêu, cái kia kiếm gỗ lại bay đến nàng móng vuốt bên trong, sau đó liền muốn xuất kiếm.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp vội vàng ôm lấy nàng, sau đó nói: “Đừng nóng giận, hắn không phải tại tổn thương ta, hắn là đang giúp ta.”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, con mắt nháy nha nháy, một bộ ngươi không có gạt ta dáng vẻ?

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Hắn thật là đang giúp ta, giúp ta trở nên mạnh mẽ, cho nên, không muốn chém hắn, được không?”

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua xa xa Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó lại nhìn một chút một chút Dương Diệp, đón lấy, nàng nhẹ nhàng điểm một cái cái đầu nhỏ.

Dương Diệp mỉm cười, “Tiểu Bạch ngoan nhất!”

Nghe được Dương Diệp khích lệ, Tiểu Bạch nhếch miệng cười một tiếng, sau đó bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó dùng trán của nàng nhẹ nhàng đụng đụng Dương Diệp cái mũi, đón lấy, nàng bay đến một bên Lục Đinh Thần Hỏa trước mặt.

Dương Diệp nheo mắt, coi là Tiểu Bạch lại phải động thủ, mà lúc này, Tiểu Bạch lại là duỗi ra móng vuốt bắt đầu vung vẩy.

//truyenc u atui.net/ Rất nhanh, Dương Diệp trên mặt lộ ra nụ cười.

Xin lỗi!

Tiểu Bạch đây là đang xin lỗi!

Nói xin lỗi xong về sau, nàng cũng không đợi người ta Lục Đinh Thần Hỏa hồi phục, quay người tựu ôm kiếm gỗ tiêu thất tại luyện đan thất bên trong.

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, Tiểu Bạch tính cách là so sánh ngây thơ, không có nhân loại nghĩ nhiều như vậy, dưới cái nhìn của nàng, nàng nói xin lỗi, tựu có thể. Còn người khác tha thứ hay không, cái kia cùng với nàng không có quan hệ!

Lúc này, dường như nghĩ tới điều gì, hắn quay đầu nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, nói: “Nàng làm bị thương ngươi?”

Vừa mới hắn nhưng là nhìn thấy, cái này Lục Đinh Thần Hỏa rõ ràng có chút kiêng kị Tiểu Bạch.

“Không phải nàng, là chuôi kiếm này!” Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói.

Dương Diệp nhíu mày, “Chuôi kiếm này đến tột cùng là lai lịch gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Khẳng định không phải giới này chi vật, nhưng là, tại ta biết những cái kia danh kiếm bên trong, cũng không có một thanh là kiếm gỗ, chẳng lẽ đây không phải bản thể của nó?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không biết.” Chuôi này kiếm gỗ lai lịch, hắn cũng muốn biết, không chỉ có muốn biết, còn muốn khống chế, nhưng là, đối phương chảnh chứ không được, ngoại trừ Tiểu Bạch, ai cũng đừng nghĩ đụng.

Bằng không thì, có được kiếm này, mượn nhờ chuôi kiếm này năng lực, thực lực của hắn khẳng định sẽ tăng lên một mảng lớn.

“Đúng rồi!”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi biết rất nhiều danh kiếm?”

“Như thế nào?” Lục Đinh Thần Hỏa hỏi lại.

Dương Diệp cười hắc hắc, “Ngươi nhận biết danh kiếm bên trong, cái kia một thanh mạnh nhất? Kêu cái gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không có cái kia một thanh là mạnh nhất, chủ yếu nhất vẫn là nhìn sử dụng bọn chúng người. Đương nhiên, kiếm bản thân hay là có phân chia cao thấp. Tại ta biết tất cả danh kiếm bên trong, có một thanh kiếm, kiếm này từ rất nhiều cổ lão người thừa kế hợp lực chế tạo, uy lực của nó, quả nhiên là khó mà diễn tả bằng ngôn từ!”

“Kêu cái gì?” Dương Diệp hiếu kỳ nói.

“Hiên...”

Lục Đinh Thần Hỏa nói đến đây, hắn đột nhiên lời nói xoay chuyển, “Hỏi nhiều như vậy làm cái gì, dù sao kiếm kia ngươi không dùng đến.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

“Kiếm kia, chỉ có nhân nói Thánh Quân hoặc là chí thiện người mới có thể khống chế, ngươi đây? Ngươi cái sát nhân ma đầu, ngươi nếu là gặp được kiếm kia, đừng nói khống chế, nó khẳng định sẽ trước giết chết ngươi!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Dương Diệp: “...”

“Đừng lãng phí thời gian. Tới bắt đầu đi!” Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhẹ gật đầu, sau đó đem kiếm ý tuôn ra bên ngoài cơ thể.

Kiếm ý.

Thứ này, hư vô mờ mịt, nhưng là, nó xác thực tồn tại, đồng thời có thể thực chất hóa. Liền giống với không khí, mọi người nhìn không thấy, nghe không được, nhưng là, lại có thể cảm giác được. Kiếm ý cùng không khí chỗ khác biệt là bởi vì thông qua mọi người tu luyện, mọi người đã đem hắn khống chế, đồng thời có thể đem kỳ thật chất hóa.

Nói cho cùng, ý cảnh loại vật này, hư vô mờ mịt, nhưng là, coi ngươi đem khống chế về sau, nó tựu không tại hư vô mờ mịt.

Kiếm ý cùng tinh thần lực còn có ý chí lực có quan hệ, đương Lục Đinh Thần Hỏa bao khỏa kiếm ý của hắn lúc, đứng mũi chịu sào chính là hắn tinh thần lực.

Tại Lục Đinh Thần Hỏa bọc vào, Dương Diệp kiếm ý bắt đầu dần dần thu nhỏ, bất quá, bởi vì có ý chí bất khuất, bởi vậy, kiếm ý của hắn cũng không có trực tiếp bị Lục Đinh Thần Hỏa cho đốt là hư vô. Nhưng là Dương Diệp liền có chút không dễ chịu.

Hắn hiện tại kiếm ý thì tương đương với một khối thiết, mà Lục Đinh Thần Hỏa tựu là chùy.

Thống khổ!

Vô hình thống khổ.

Lục Đinh Thần Hỏa cũng không có trực tiếp hủy đi Dương Diệp kiếm ý, mà là không ngừng thiêu đốt kiếm ý của hắn, mà hắn cũng không có chặt đứt mình cùng kiếm ý liên hệ, cho nên, loại đau khổ này trực tiếp truyền đến trên người hắn.

Đến từ tinh thần lực lên thống khổ!

Bất quá Dương Diệp hay là cắn răng chịu đựng được. Bởi vì hắn rất rõ ràng một điểm, nếm trải trong khổ đau, mới là người trên người. Tựa như một khối thiết, nếu như không thông qua thiên chuy bách luyện, lại như thế nào có thể trở thành bảo kiếm chém sắt như chém bùn đây?

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút đi qua, giữa sân Dương Diệp nguyên bản vặn vẹo mặt dần dần bình phục bình thường. Mà kiếm ý của hắn, cũng đang dần dần phát sinh một loại nào đó biến hóa...

Dương Diệp còn có cái ưu điểm, có thể nói là ưu điểm lớn nhất của hắn, cái kia chính là có khả năng tiếp nhận thống khổ.

Mặc kệ là trên thân hay là trên tinh thần, cũng hoặc là trên linh hồn thống khổ, cho dù ở đau đến không muốn sống, hắn cũng có thể không buông bỏ, cắn răng kiên trì nổi.

Như An Nam Tĩnh lời nói, hắn không chỉ có đối với người khác hung ác, hắn đối ác hơn. Một cái có khả năng đối hung ác người, như thế nào cũng sẽ không kém.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt đã hai ngày đi qua.

Dương gia thế tử chi tranh bắt đầu!

Trời tờ mờ sáng, Dương gia tứ đại quân đoàn cùng bảy mươi hai lộ chiến tướng đều đã rút lui đến ngoài thành, ngay sau đó, vô số cường giả lục tục ngo ngoe vào ở Dương gia.

Nam Minh môn.

Thiên Cơ thành có tứ đại cửa thành, Nam Minh môn chính là một cái trong số đó, nhưng là, cái này Nam Minh môn bình thường sẽ không mở ra. Cái này Nam Minh môn, sẽ chỉ ở một cái thời gian mở ra, cái kia chính là Dương gia thế tử chi tranh lúc bắt đầu.

Bởi vì cái này thời điểm, Dương gia những cái kia thiếu gia cấp dưới cùng kết giao bằng hữu, đều sẽ từ Nam Minh môn tiến vào. Đương nhiên, cũng có thể lựa chọn không theo nơi này tiến vào.

Mặt trời mới lên, một đoàn người đột nhiên xuất hiện ở Nam Minh ngoài thành.

Cầm đầu là một tên mặc hoa bào nam tử, nam tử này, chính là Dương gia đại thiếu gia, Dương Giản.

Tại Dương Giản bên phải, là một tên cầm trong tay mộc trượng lão giả, lão giả mặc áo bào đen, đi đường nhìn không chớp mắt.

Nửa bước Chân cảnh!

Lão giả cũng không có ẩn nấp khí tức của mình, phải nói, hắn là cố ý để lộ ra khí tức của mình.

Mà tại Dương Giản bên trái, là một tên mặc màu mực trường bào thanh niên nam tử, nam tử tuổi chừng hơn hai mươi tuổi, thân thể thẳng tắp, như ngông nghênh Thanh Tùng, ở tại chỗ trán, điểm xuyết lấy một điểm đỏ thẫm.

Chí cảnh!

Tên nam tử này, chính là Chí cảnh cường giả!

Mà sau lưng Dương Giản, là hai mươi danh mặc ngân giáp huyền giả.

Chí cảnh!

Cái này hai mươi danh cường giả, toàn bộ là Chí cảnh!

Cũng không phải là Chí cảnh đã như cẩu đi đầy đất, phải biết, ở trong đó, ngoại trừ Dương Giản chính mình bồi dưỡng cường giả, còn có rất nhiều là thế lực khác tài trợ, tỉ như mẫu thân hắn nhà mẹ đẻ, hắn chính mình thê tử nhà mẹ đẻ các loại.

Đương nhiên, Dương Giản chính mình thế lực khẳng định là không chỉ như vậy, chỉ bất quá, lần này Dương gia thế tử chi tranh, so là tinh nhuệ, bởi vậy, Dương Giản chỉ là đem tinh nhuệ nhất một bộ phận cho mang ra ngoài.

Khi đi đến cửa thành lúc trước, Dương Giản đột nhiên ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn cái kia ‘Nam Minh môn’ ba chữ to trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Cổ Tà huynh, ngươi nói, ta có thể hay không nhìn thấy ngày mai mặt trời đây?”

Dương Giản bên người, tên kia gọi Cổ Tà màu mực trường bào nam tử nhạt tiếng nói: “Dương Giản huynh ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Giản lắc đầu cười một tiếng, “Ta mấy cái kia đường đệ, thật không đơn giản a.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Cổ Tà, “Lần này đưa ngươi cuốn vào ta Dương gia, ta...”

Cổ Tà đột nhiên lắc đầu, “Ngươi ta huynh đệ tầm đó, không cần phải nói nhiều như vậy. Mà lại, ta cũng đang muốn kiến thức một chút ngươi Dương gia những thiên tài kia.”

Dương Giản mỉm cười, “Vậy thì tốt, chúng ta tựu cùng một chỗ kiến thức một chút ta những này đường đệ thực lực. Bất quá trước đó, trước tiên cần phải giải quyết một người...”

Nói xong, một đoàn người tiến nhập trong thành.

Mà liền tại Dương Giản sau khi đi, lại một tên nam tử đột nhiên xuất hiện ở ngoài cửa cách đó không xa, nam tử sắc mặt mang theo bệnh trạng tái nhợt. Nam tử này, chính là Dương gia Cửu thiếu gia Dương Hiền.

Tại Dương Hiền bên người, còn đứng lấy một tên người áo đen, người áo đen toàn thân đều bị áo bào đen bao phủ, bởi vậy, người khác căn bản không nhìn thấy dung mạo của hắn.

Dương Hiền cùng người áo đen đi tới dưới tường thành, Dương Hiền ngẩng đầu nhìn thành tường kia lên 'Nam Minh môn' ba chữ hồi lâu, sau đó nói: "Cô Phàm huynh, ta cảm thấy, Dương gia có chút quy củ nên sửa lại."

Người áo đen trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ta thay ngươi giết sạch Dương gia những này thiếu gia, để ngươi làm thế tử!"

Dương Hiền mỉm cười, "Không thể khinh thường, ta cái kia đại ca, cũng không phải hạng người bình thường, còn có cái kia tứ ca, hắn nhưng cũng là cổ lão người thừa kế, ờ, còn có mới xuất hiện cái kia thập đệ Dương Diệp, hắn thế nhưng không đơn giản đâu."

Người áo đen nhạt tiếng nói: "Dương gia thế hệ tuổi trẻ, trừ các ngươi cái kia Dương Liêm Sương cùng ngươi bên ngoài, người còn lại, cần gì tiếc nuối?"

Dương Hiền cười cười, sau đó nói: "Ngươi tính cách này, cùng ta cái kia đại tỷ rất giống a." Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Trước đó, chúng ta trước tiên cần phải đi giết một người a."

"Ai?" Người áo đen hỏi.

Dương Hiền mỉm cười, "Đến lúc đó ngươi sẽ biết. Bất quá, khả năng không tới phiên chúng ta." Nói xong, hắn tiến nhập trong thành.

Tên là Cô Phàm người áo đen cũng đi theo.

Tại hai người tiến vào trong thành ước chừng một khắc đồng hồ về sau, cửa thành đột nhiên đóng lại.

Điều này đại biểu còn lại Dương gia thiếu gia đã tiến vào Dương gia.

Lúc này, một thanh âm đột nhiên tại toàn bộ Thiên Cơ trên thành bầu trời vang lên: "Cường giả sinh, kẻ yếu chết, ba ngày sau, cửa thành mở ra, còn sống đi ra, tiến vào vòng tiếp theo.”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1666: Quần ẩu? Lão tử sợ qua ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1661 Chương: Quần ẩu? Lão tử sợ qua ai!

Bát đại thế gia bên trong, Dương gia thế tử chi tranh tàn khốc nhất.

Cái này có chút cùng loại nuôi cổ, để những độc kia trùng tự giết lẫn nhau, sau đó còn sống lưu lại.

Mặc dù tàn khốc, nhưng là hiệu quả lại là phi thường hữu dụng. Bởi vì như vậy cạnh tranh xuống Dương gia thế tử, mặc kệ là thực lực hay là các phương diện, đều là phi thường ưu tú. Một cái gia tộc, có thể hay không tiếp tục truyền thừa tiếp, có thể hay không không suy sụp, chủ yếu nhất là xem chưởng đà người!

Người cầm lái nếu là cái bọc mủ, không cần phải nói, gia tộc này khẳng định sẽ suy sụp!

Mà lại, Dương gia dùng loại phương thức này đến tranh cử thế tử, nói tóm lại là lợi nhiều hơn hại. Bởi vì coi như Dương gia không cần loại phương pháp này, những cái kia thế tử hay là sẽ ngươi tranh ta đấu, mà lại trong bóng tối đấu sẽ còn càng thêm lợi hại.

Đã như vậy, Dương gia dứt khoát khiến cái này thế tử đến công khai đấu, bởi vì công khai đấu, đều tại Dương gia cao tầng dưới mí mắt, tại bọn hắn trong khống chế.

Đương người thần bí tuyên bố thế tử chi tranh bắt đầu một khắc này, toàn bộ Thiên Cơ thành đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Bạo phong vũ trước yên tĩnh.

Bất quá rất nhanh, phần này yên tĩnh tựu bị đánh vỡ.

Bởi vì Dương gia Ngũ thiếu gia Dương Lận cùng Dương gia Tam thiếu gia Dương Vân, còn có Lục thiếu gia Dương Mạt toàn bộ tuyên bố rời khỏi thế tử chi tranh.

Thế tử chi tranh, là có thể lựa chọn rời khỏi, bất quá cái này đại giới có chút lớn, bởi vì một khi lựa chọn rời khỏi, liền đem đến rời đi Dương gia, đơn giản tới nói tựu là ngoại phóng, nói khó nghe tựu là lưu vong, mặc cho đối phương tự sinh tự diệt.

Dương gia không nuôi phế vật!

Trừ cái đó ra, đây cũng là tránh cho ngày sau xuất hiện cá biệt thiếu gia tại Dương gia tranh quyền tạo phản. Nói tóm lại, thế tử một khi tranh cử đi ra, khi đó, Dương gia tướng đem tất cả tài nguyên khuynh hướng thế tử.

Từ bỏ thế tử chi tranh những cái kia thiếu gia, tựu mang ý nghĩa bọn hắn từ bỏ Dương gia tài nguyên, cũng từ bỏ Dương gia cái này chỗ dựa. Bởi vì ở bên ngoài xảy ra chuyện, Dương gia là rất có thể sẽ không đi quản. Nhưng là, nếu là thế tử xảy ra vấn đề, nói tóm lại, thế tử bình thường là sẽ không xảy ra vấn đề, bởi vì khi đó, Dương gia tự có cường giả trong bóng tối bảo hộ.

Đương nhiên, từ bỏ những thế tử này, bình thường đều là có tự biết rõ, không có cái năng lực kia, còn muốn đi tranh, cái kia chính là muốn chết. Lưu vong, dù sao cũng so chết tốt lắm!

Theo mấy cái thế tử rời khỏi, tham gia thế tử chi tranh cũng chỉ còn lại có đại thiếu gia Dương Giản, Tứ thiếu gia dạ Dương Nho, cùng thất thiếu gia Dương Hình, còn có Bát thiếu gia Dương Thiên, cùng Cửu thiếu gia Dương Hiền cùng sắp xếp thứ mười Dương Diệp!

Bóng đêm giáng lâm, Thiên Cơ thành lộ ra càng thêm an tĩnh.

Đúng lúc này, một đoàn người xuất hiện ở trên đường phố.

Vì một tên cầm trong tay quạt xếp thanh niên nam tử, thanh niên nam tử này chính là Dương gia Tứ thiếu gia Dương Nho. Mà tại hắn bên trái, là cái kia Lục gia thế tử Lục Nguyên Trảm, tại hắn bên phải, thì là một tên áo gai lão giả.

Tại ba nhân thân về sau, còn có mười bảy danh mặc hắc bào huyền giả, từ khí tức đến xem, toàn bộ đều là Chí cảnh!

Rất nhanh, Dương Nho ngừng lại, mà tại đối diện với của bọn hắn, chính là Dương Diệp phủ đệ.

“Dương Nho huynh, vì sao nhất định phải giết cái này Dương Diệp không thể?” Dương Nho bên người, Lục Nguyên Trảm đột nhiên nói.

Dương Nho nhìn xem Dương Diệp phủ đệ hồi lâu, sau đó nói: “Không phải ta muốn giết hắn, mà là có người muốn giết hắn!”

Lục Nguyên Trảm hai mắt nhắm lại, “Có ý tứ gì?”

Dương Nho nhạt tiếng nói: “Ngươi thế nhưng là không biết chúng ta vị này thập đệ thân phận, thân phận của hắn đúng vậy giống như a!”

“Xin lắng tai nghe!” Lục Nguyên Trảm đạo.

Dương Nho nói: “Phụ thân của hắn, là ta Dương gia ngàn năm khó gặp một lần cấp yêu nghiệt, năm đó ta Dương gia thế yếu, tựu là tại phụ thân hắn dẫn đầu dưới, ta Dương gia mới có thể gần thứ Doanh gia, cùng Vũ gia đặt song song. Đáng tiếc, cuối cùng phụ thân hắn đột nhiên sinh biến cho nên, tu vi tan hết, trở thành một tên phế nhân.”

“Sau đó thì sao?” Lục Nguyên Trảm đạo.

Dương Nho khẽ lắc đầu, “Mặc dù tu vi tan hết, nhưng là hắn lúc ấy tại Dương gia rất được lòng người, cho nên, dù cho lúc đương thời rất nhiều người ước gì hắn chết, nhưng là đều không có người dám động thủ. Bất quá, cuối cùng hắn vẫn là bị lưu đày. Mà hắn bị lưu vong về sau, hắn ban đầu ở bên ngoài đánh xuống những thế giới kia toàn bộ bị chia cắt, hiện tại, đều thành Dương gia.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, xa xa không chỉ như vậy. Phụ thân hắn năm đó ở Dương gia thế lớn, có thể nói, tương lai Dương gia gia chủ tựu là hắn. Mà bây giờ, ta Dương gia gia chủ là người khác... Ngươi minh bạch ta ý tứ sao?”

Dường như nghĩ tới điều gì, Lục Nguyên Trảm mí mắt vi nhảy, “Nếu như là vị kia muốn giết hắn, không cần mượn nhờ tay của ngươi a?”

Dương Nho nhẹ cười cười, “Không tá trợ tay của ta, cái kia mượn nhờ ai thủ? Hắn chính mình ra tay? Lục huynh, ngươi phải hiểu được, tất cả mọi người đang nhìn đâu.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía nơi xa Dương Diệp phủ đệ, sau đó lại nói: “Kỳ thật, hắn không trở lại đối tất cả mọi người tốt. Nhưng là, hắn hay là trở về.”

“Có ý tứ gì?” Lục Nguyên Trảm đạo.

Dương Nho nhẹ cười cười, sau đó nói: “Sự xuất hiện của hắn, nói cho ta biết Dương gia một sự kiện, cái kia chính là, phụ thân hắn còn sống. Phụ thân hắn cũng không phải cái gì tính tình tốt người, năm đó hắn là bị Dương gia bức đi, ngươi nói, nếu như hắn bình phục thực lực, trở về Dương gia, chuyện thứ nhất là làm cái gì?”

Lục Nguyên Trảm trầm mặc.

Dương Nho lại nói: “Năm đó bỏ đá xuống giếng người, cũng không ít a. Mà phụ thân hắn rất nhiều thân tín, đều đã bị thanh lý. Dùng phụ thân hắn tính cách, nếu là trở về, chuyện thứ nhất, khả năng tựu là huyết tẩy Dương gia a!”

“Vì cái gì giết Dương Diệp?” Lục Nguyên Trảm đạo.

Dương Nho hai mắt nhắm lại, “Cắt cỏ, đến trừ tận gốc a! Mà lại, chúng ta vị này thập đệ, thiên phú cùng tiềm lực, đã để phía trên những người kia kiêng kị.”

“Vì cái gì bọn hắn không trực tiếp phái Chân cảnh cường giả ra mặt?” Lục Nguyên Trảm lại nói.

“Ngươi cho rằng không có sao?”

Dương Nho nói: “Đáng tiếc thất bại. Phụ thân hắn năm đó, hay là có thật nhiều trung tâm thủ hạ, những người kia, tại Dương gia đã thành khí hậu, liền xem như Trưởng Lão điện cùng Giới Luật điện, cũng hoặc là tộc trưởng, cũng không dám tuỳ tiện động, khẽ động, khả năng Dương gia tựu chân chính nội loạn. Cho nên, giữa bọn hắn, có một cái hiệp nghị, Chân cảnh cường giả không được ra tay.”

Lục Nguyên Trảm nhẹ gật đầu, “Minh bạch. Thế nhưng là, Dương Nho huynh, ngươi giết hắn, chỉ sợ...”

Dương Nho nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta giết hắn, rất nhiều người có thể sẽ báo thù cho hắn, thật sao?”

Lục Nguyên Trảm nhẹ gật đầu, “Ngươi không lo lắng sao?”

Dương Nho nhìn xem Dương Diệp phủ đệ hồi lâu, sau đó nói: “Ta không có lựa chọn, không chỉ có ta, đại ca cùng lão Cửu còn có lão Ngũ cùng lão Thất, đều không có lựa chọn.”

“Bọn hắn...” Lục Nguyên Trảm kinh ngạc nhìn về phía Dương Nho.

Dương Nho nhẹ gật đầu, nhìn thẳng Dương Diệp phủ đệ, “Hắn cùng hắn phụ thân không chết, Dương gia liền có thể thực phân liệt, chỉ có bọn hắn chết rồi. Mới có thể chân chính đoạn tuyệt Dương gia một ít người tưởng niệm, cũng mới có khả năng bảo lãnh Dương gia không nội loạn."

Nói đến đây, hắn đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Biết không? Lần này, nhiệm vụ của chúng ta không phải ai còn sống ra, mà là để hắn chết." Nói đến đây, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng dữ tợn, "Phải nói, là Dương gia muốn hắn chết!"

"Phụ thân hắn..." Lục Nguyên Trảm thấp giọng nói.

Dương Nho khẽ lắc đầu, "Phụ thân hắn tốt nhất đừng xuất hiện, nếu là xuất hiện, đồng dạng sẽ chết. Sợ hắn phụ thân còn sống, đúng vậy vẻn vẹn là ta Dương gia. Phụ thân hắn năm đó ở hệ ngân hà, đắc tội người cũng không ít!"

Nói, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nói: "Liền để ta mở ra đầu đi!"

Nói xong, hắn thủ đoạn đột nhiên động một cái, trong tay quạt xếp trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang tiêu thất tại nơi xa.

Hưu!

Theo một đạo tiếng xé gió vang lên, cái kia quạt xếp trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước phủ đệ, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó thoáng hiện mà ra.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, chuôi này quạt xếp bay ngược trở lại Dương Nho trong tay, mà lúc này, một đạo kiếm quang rơi vào Dương Nho cách đó không xa. Kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở Dương Nho đám người trong tầm mắt.

Dương Nho đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Xem ra, thực lực ngươi lại tiến bộ. Chúc mừng."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Nho, sau đó nhạt tiếng nói: "Ta không biết ngươi tại sao muốn nhằm vào ta, bất quá, với ta mà nói, đều không trọng yếu. Ai muốn ta chết, ta liền để hắn chết."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Dương Nho tay phải một chiêu, trong tay quạt xếp giương mở ra, đón lấy, một vệt sáng đột nhiên từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, cái này khiến đến không gian xung quanh kịch liệt run lên. Theo tiếng nổ lớn vang lên, chùm sáng kia ầm vang tiêu tán, Dương Diệp hóa thành kiếm quang đi tới Dương Nho trước mặt.

Dương Nho hai mắt nhắm lại, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một chỉ điểm ra, chỉ bên trên, bạch quang lượn lờ.

Mũi kiếm cùng đầu ngón tay vừa mới tiếp xúc, không gian xung quanh lần nữa kịch liệt run lên, cùng lúc đó, Dương Diệp cùng Dương Nho đồng thời liên tục nhanh lùi lại. Bất quá, Dương Diệp rất nhanh chính là ngừng lại, sau đó chân phải bỗng nhiên đạp lên mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Nơi xa, còn tại lui lại Dương Nho hai mắt nhắm lại, sau đó tay trái hóa chưởng, hướng phía trước một chưởng vỗ ra.

Oanh!

Một cỗ kinh khủng bạch quang đột nhiên từ hắn trong lòng bàn tay đổ xuống mà ra, trong chốc lát, Dương Diệp hóa thành kiếm quang trực tiếp bị cỗ này bạch quang bao phủ, bất quá thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó xé rách đi ra, ngay sau đó, kiếm quang đâm thẳng Dương Nho.

Dương Nho trong mắt lóe lên một vòng hàn quang, tay phải cong ngón búng ra, trong tay quạt xếp hóa thành một đạo bạch quang bắn nhanh ra như điện.

Cùng lúc đó, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo trường hồng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nơi xa, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Một kiếm chém xuống, chuôi này quạt xếp trực tiếp bị trảm thành hư vô, mà lúc này, Dương Diệp lần nữa giơ kiếm bỗng nhiên chém xuống!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Dương Nho trên không trung riêng phần mình hướng phía lẫn nhau liên tục nhanh lùi lại.

Ba hơi về sau, hai người đã riêng phần mình lui trọn vẹn trăm trượng.

Vừa mới dừng lại, cái kia Dương Nho khóe miệng chính là tràn ra một vòng đỏ tươi, hắn lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "Không chỉ có thực lực trở nên mạnh mẽ, ngay cả nhục thân đều biến mạnh như thế. Thật là khiến người bất ngờ a!"

Dương Diệp không nói nhảm, chân phải giẫm một cái, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Nho bắn mạnh tới.

Mà đúng lúc này, Dương Nho đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, phía sau hắn Lục Nguyên Trảm cùng cái kia áo gai lão giả còn có mười bảy danh Chí cảnh cường giả lập tức cùng nhau tiến lên, đem Dương Diệp cho bao vây lại.

Ầm ầm!

Theo mấy đạo tiếng nổ lớn vang lên, một bóng người bị chấn đến mấy ngàn trượng bên ngoài.

Người này, chính là Dương Diệp.

Dương Diệp sau khi dừng lại, hắn nhìn về phía xa xa áo gai lão giả, cái này áo gai lão giả là nửa bước Chân cảnh cường giả!

Lúc này, Dương Nho cười lạnh một tiếng, "Hôm nay, ta cũng sẽ không với ngươi đơn đả độc đấu! Dương Diệp, ngươi tại nghịch thiên, hôm nay cũng phải chết!"

Nói, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo bạch quang mãnh liệt bắn mà ra.

Ở sau lưng hắn, là Lục Nguyên Trảm cùng cái kia áo gai lão giả còn có mười bảy danh Chí cảnh cường giả.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, "Quần ẩu? Lão tử sợ qua ai!"

Nói xong, tay phải hắn lật một cái, một trương cầu xuất hiện ở trước mặt hắn, thoáng qua, tấm đồ kia kịch liệt run lên, sau đó tiêu thất ngay tại chỗ. Ngay sau đó, giữa sân tràng cảnh biến ảo thành một mảnh tinh không.

Tinh Hà Kiếm Đồ!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1667: Hắn không có!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1662 Chương: Hắn không có!

Tinh Hà Kiếm Đồ!

Tinh Hà Kiếm Đồ mặc dù chỉ là vượt phẩm giai bảo vật, so đến giai bảo vật thấp một cấp, nhưng là, uy lực của nó mạnh hơn yếu chủ yếu là nhìn thi triển người thực lực cùng kiếm ý!

Đặc biệt là kiếm ý!

Mặc kệ là cái gì kiếm khí, hắn mạnh hơn như, đều là xem kiếm ý. Đương nhiên, ngoại trừ số ít cá biệt kiếm tu.

Tại chỗ giữa trận cảnh hóa thành một mảnh tinh không một khắc này, Dương Diệp tay phải ném đi, trong tay Kiếm Tổ bay đến nơi xa không trung, ngay sau đó, vô số Tinh Thần Kiếm khí từ phía chân trời rơi vào đến, giờ khắc này, toàn bộ Thiên Cơ thành tựa như ban ngày.

Bất quá rất nhanh, những Tinh Thần Kiếm kia khí toàn bộ dựa vào ở giữa tụ lại, cuối cùng chất chồng, vô số Tinh Thần Kiếm khí không ngừng trùng điệp cùng một chỗ, cuối cùng trùng điệp thành trăm đạo kiếm khí, ngay sau đó, cái này trăm đạo Tinh Thần Kiếm khí hướng phía phía dưới Dương Nho bọn người chỗ điện xạ mà tới.

Nhìn thấy cái này trăm đạo kiếm khí rơi vào đến, Dương Nho đám người sắc mặt thay đổi!

Bởi vì những này kiếm khí tại trùng điệp về sau, cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng càng khủng bố hơn. Trọng yếu nhất chính là, những này kiếm khí bên trong, gia trì hai loại ý cảnh!

Chí cảnh sát ý!

Chí cảnh kiếm ý!

Dương Diệp giờ phút này tựu là Chí cảnh kiếm ý, tại Hồng Mông Tháp bên trong, hắn nghĩ phương pháp quả nhiên không có sai, tại Lục Đinh Thần Hỏa rèn luyện dưới, kiếm ý của hắn rốt cục đạt đến tự thân cực hạn, cũng liền Chí cảnh!

Tại Chí cảnh sát ý cùng Chí cảnh kiếm ý gia trì dưới, những Tinh Thần Kiếm kia khí bên trong ẩn chứa lực lượng, đơn giản kinh khủng tới cực điểm!

Sát ý gia trì kiếm khí, mặc dù cũng có rất lớn uy lực, còn kém rất rất xa kiếm ý!

Chí cảnh kiếm ý tăng thêm Chí cảnh sát ý, đặc biệt là hắn cái này sát ý cùng trong kiếm ý vẫn ẩn chứa ý chí bất khuất, cái này khiến đến cái này trăm đạo tinh hà kiếm khí uy lực đạt đến tự thân cực hạn.

Tăng thêm Dương Diệp hiện tại đạt đến Luân Hồi cảnh, có thể tốt hơn khống chế Tinh Hà Kiếm Đồ, bởi vậy, giờ phút này chút Tinh Thần Kiếm khí, so với hắn Nhất Kiếm Luân Hồi còn kinh khủng hơn!

Tại Dương Diệp điều khiển dưới, những này Tinh Thần Kiếm khí trực tiếp chui vào trong đám người.

Giữa sân, tinh hà kiếm khí tung hoành!

A a a a!

Lập tức, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng ở trong sân vang lên.

Đồ sát!

Chân chính đồ sát!

Những Chí cảnh kia cường giả, tại những này tinh hà kiếm khí trước mặt, cơ hồ không có sức chống cự. Ngắn ngủi thời gian ba cái hô hấp, tựu có mấy danh Chí cảnh cường giả bị những Tinh Thần Kiếm kia khí cho chém giết.

“Hủy đi mảnh này tinh thần không gian!”

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Nho thanh âm, ngay sau đó, một đạo cột sáng màu trắng đột nhiên ngút trời mà lại, sau đó trên không trung nổ mở ra.

Oanh!

Toàn bộ tinh thần không gian kịch liệt run lên, đón lấy, không gian chung quanh đột nhiên có chút mờ đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Nho bọn người trong lòng vui mừng, liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tiến nhập trong đám người, đón lấy, vô số đạo kiếm khí từ trong đó bạo mở ra.

Xuy xuy!

Bất ngờ không đề phòng, có hai tên Chí cảnh cường giả đầu trực tiếp bị Dương Diệp kiếm khí cho nạo xuống tới, cùng lúc đó, cường đại sát ý cùng kiếm ý trực tiếp đem còn lại người chấn đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Diệp đánh tới, làm cho Dương Nho đám người nhất thời loạn trận cước, những Tinh Thần Kiếm kia khí trong nháy mắt lại chém giết mấy tên Chí cảnh cường giả.

“Dương Diệp!”

Đúng lúc này, xa xa Dương Nho đột nhiên gầm thét, đón lấy, cả người hắn hóa thành một đạo bạch quang hướng phía tại cái kia điên cuồng đồ sát Dương Diệp bắn mạnh tới.

Nhưng mà đúng vào lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại một tên khác Chí cảnh cường giả phía sau, tiếp lấy nhất nhất

Xùy!

Một cái đầu trực tiếp mang theo một cỗ cột máu ném đi ra.

Viên kia đầu bay ra ngoài một khắc này, Dương Diệp lại là lần nữa biến mất ngay tại chỗ, sau đó xuất hiện ở một cái khác Chí cảnh cường giả sau lưng, ngay sau đó nhất nhất

Xùy!

Lại một tên Chí cảnh cường giả đầu bay ra ngoài.

Giờ khắc này, còn lại những Chí cảnh kia cường giả, bao quát cái kia Lục gia thế tử cùng cái kia nửa bước Chân cảnh áo gai lão giả đều có chút luống cuống.

Giờ khắc này, bọn hắn xuất hiện, bọn hắn xa xa thấp đánh giá Dương Diệp thực lực.

Giờ phút này Dương Diệp thực lực, đã hoàn toàn không phải lúc trước bọn hắn nhìn thấy cái kia Dương Diệp. Dương Diệp thực lực tổng hợp, đều đã tới một cái bay vọt về chất, tăng thêm cái kia tinh hà kiếm khí kiềm chế, bọn hắn đã đối Dương Diệp tạo không ra uy hiếp.

Mà Dương Diệp ám chi pháp tắc, giờ phút này hoàn toàn trở thành bọn hắn ác mộng!

Kiếm quang lóe, đầu người rơi vào!

“Không cần quản hắn, trước đánh nát mảnh không gian này!”

Đúng lúc này, giữa sân vang lên lần nữa Dương Nho thanh âm, ngay sau đó, vô số đạo chùm sáng màu trắng từ hắn thể nội bao phủ mà ra, mà một bên cái kia áo gai lão giả cùng Lục Nguyên Trảm cũng liền bận bịu ra tay.

Tại ba người liên thủ oanh kích dưới, chung quanh tinh thần không gian càng ngày càng hư ảo. Mười hơi về sau, rốt cục ‘Oanh’ một tiếng nát mở ra.

Tinh Thần Kiếm khí tiêu thất, giữa sân khôi phục bình tĩnh.

Vậy mà lúc này, trên mặt đất đã nằm xuống mười bảy nâng thi thể, trong đó, đại bộ phận đều không có đầu.

Dương Nho cùng cái kia áo gai lão giả còn có Lục Nguyên Trảm mặc dù không có chết, nhưng là, ba người giờ phút này trên thân đều đã không hạ mười đạo kiếm thương, đặc biệt là cái kia Lục Nguyên Trảm, nhất cái lỗ tai đều đã bị Tinh Thần Kiếm khí cho gọt sạch.

Giờ phút này, ba người sắc mặt vô cùng khó coi. Đặc biệt là Dương Nho, những Chí cảnh kia cường giả, phần lớn đều là hắn bồi dưỡng nhiều năm tâm phúc, còn có một số thì là hắn kéo tới ngoại viện, mà bây giờ, toàn bộ hết rồi!

Toàn bộ hết rồi!

Dương Nho sắc mặt vượt khó coi!

Nơi xa, Dương Diệp trường kiếm chỉ xéo mặt đất, sau đó nhìn về phía Dương Nho bọn người, “Thoải mái sao?”

Kỳ thật, hắn cũng nghĩ trước hết giết Dương Nho cùng cái này áo gai lão giả còn có cái kia Lục Nguyên Trảm, nhưng là, hắn không có nắm chắc nhất kích tất sát đối phương, một khi không cách nào nhất kích tất sát đối phương, vậy liền lãng phí thời gian. Mà lại, còn có thể làm cho đối phương ngưng tụ, nếu như đối phương ngưng tụ, vậy hắn sẽ rất khó tiêu diệt từng bộ phận!

Cho nên, hắn trực tiếp trước hết giết những cái kia hiếu sát!

Một bên, nghe được Dương Diệp, cái kia Dương Nho thần sắc lập tức dữ tợn lên, “Dương Diệp, ngươi...”

“Ngươi đại gia ngươi! Muốn đánh tựu đánh, lải nhải cái gì!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Gia trì Chí cảnh sát ý cùng Chí cảnh kiếm ý về sau, hắn Nhất Kiếm Luân Hồi uy lực lần nữa đạt đến một cái độ cao mới, đặc biệt là cái này sát ý cùng trong kiếm ý vẫn ẩn chứa ý chí bất khuất.

Kiếm khí những nơi đi qua, không gian trực tiếp rạn nứt mở ra!

Nhìn thấy một màn này, một bên Lục Nguyên Trảm sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì tại thế tử chi tranh bắt đầu về sau, Thiên Cơ nội thành không gian chính là đã được đến Dương gia chúng cường giả cho tăng cường, có thể nói, Chân cảnh cường giả đều khó mà tuỳ tiện chấn vỡ nơi này không gian, mà bây giờ, Dương Diệp một kiếm này vậy mà trực tiếp đánh rách tả tơi không gian!

Có thể tưởng tượng, một kiếm này là đến khủng bố đến mức nào!

Cái kia Dương Nho tại nhìn thấy một kiếm này lúc, hắn sắc mặt cũng là lập tức biến đổi, sau đó hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số đạo chùm sáng màu trắng từ hắn thể nội bạo dũng mà ra, những này chùm sáng màu trắng cuối cùng hội tụ thành một cái cự đại quang cầu ngăn tại hắn trước mặt.

Kiếm quang đến.

Oanh!

Trong chốc lát, phương viên vạn trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, quả cầu ánh sáng kia ầm vang vỡ vụn, vô số đạo kinh khủng khí lãng từ cái này Dương Nho trước mặt khuếch tán mở ra, Dương Nho bản nhân trong nháy mắt chính là bị chấn đến ngàn trượng có hơn.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên đem những cái kia khí lãng xé mở ra, kiếm quang trong nháy mắt đi tới cái kia Dương Nho trước mặt, mà đúng lúc này, một đạo năng lượng chưởng ấn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên trái, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, kiếm thế thay đổi, trực tiếp bổ về phía bên trái.

Oanh!

Kiếm rơi xuống, cái kia đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp bị trảm làm hư vô, mà lúc này, Dương Nho đã cùng cái kia áo gai lão giả còn có Lục Nguyên Trảm tụ ở cùng nhau.

Giờ phút này, ba người thần sắc vô cùng đề phòng.

Dương Diệp thực lực, đã hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của bọn họ!

Dương Nho gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Thực lực của ngươi làm sao lại mạnh đến trình độ như vậy, ngươi...”

“Ngươi đại gia ngươi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người ‘Xùy’ một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Nho sau lưng, phát giác được một màn này, Dương Nho sắc mặt lập tức đại biến, liền muốn ra tay, nhưng mà lúc này, Dương Diệp lại là quỷ dị biến mất.

Tại Dương Diệp lần nữa biến mất một khắc này, một bên cái kia áo gai lão giả sắc mặt lập tức đại biến, bởi vì Dương Diệp quỷ dị xuất hiện ở phía sau hắn.

Giương đông kích tây!

Áo gai lão giả trong lòng hoảng hốt, một cỗ khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bừng lên, nhưng mà, cỗ khí thế này trực tiếp được gia trì bất khuất sát ý cùng bất khuất kiếm ý kiếm cho xé rách mở ra, ngay sau đó nhất nhất

Xùy!

Áo gai lão giả đầu trực tiếp mang theo một cỗ cột máu ném đi ra!

Một kiếm chém giết áo gai lão giả về sau, Dương Diệp lại là lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

“Cẩn thận!”

Giữa sân đột nhiên vang lên Dương Nho kinh hãi âm thanh.

Một bên, tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, cái kia Lục Nguyên Trảm sắc mặt trong nháy mắt thay đổi. Vừa muốn thoát đi tại chỗ, mà lúc này, hai cỗ kinh khủng ý cảnh trực tiếp đặt ở trên người hắn, cái này khiến đến Lục Nguyên Trảm thân hình dừng lại, mà như vậy một trận nhất nhất

Xùy!

Lục Nguyên Trảm đầu trực tiếp ném đi ra.

Thuấn sát!

Tại lĩnh ngộ ý chí bất khuất cùng kiếm ý sau khi tăng lên, Dương Diệp thời khắc này thực lực đã đạt đến độ cao mới, đặc biệt là ý chí bất khuất, cái này bất khuất ý không chỉ có tăng cường nhục thể của hắn, càng tăng mạnh hơn hắn kiếm ý cùng sát ý.

Có thể nói, đừng nói nửa bước Chân cảnh, hắn hiện tại có thể cùng Chân cảnh cường giả một trận chiến, đương nhiên, hắn cùng Chân cảnh cường giả tầm đó vẫn là có khoảng cách, chỉ bất quá, sẽ không giống lấy trước kia bị người ta hoàn ngược.

Tại Dương Diệp chém giết Lục Nguyên Trảm về sau, Dương Nho đã trực tiếp thoát đi tại chỗ, cùng lúc đó, từng đạo bạch quang từ hắn thể nội bừng lên, sau đó tầng tầng lớp lớp ngăn tại hắn sau lưng.

Giờ khắc này, hắn thật sự có chút sợ.

Một bên, Dương Diệp nhìn về phía Dương Nho, “Hiện tại, chúng ta có thể đơn đấu.”

Dương Nho gắt gao nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cười nói: “Dương Diệp, ta không giết được ngươi, nhưng là có người giết ngươi. Ta sẽ nhìn!”

Nói, tay phải hắn một đám, một tấm bùa chú phóng lên tận trời, thoáng qua, một vệt sáng trực tiếp đem hắn bao phủ, ngay sau đó, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Từ bỏ tranh đoạt thế tử chi tranh!

Dương Nho từ bỏ!

Vì mạng sống mà từ bỏ!

Nơi xa, Dương Diệp trầm mặc, hắn nghe Dương Huyên nói qua, thế tử chi tranh bắt đầu về sau, nếu như cảm thấy không được, có thể từ bỏ, tấm bùa kia tựu là bảo mệnh phù, có thể dùng đến mạng sống, mỗi một vị tham gia thế tử chi tranh thiếu gia đều có.

Nhưng mà.

Hắn không có!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1668: Mượn các ngươi đầu dùng một lát thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1663 Chương: Mượn các ngươi đầu dùng một lát thôi!

Không có!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn một chút bầu trời, không trung, đầy sao đầy trời, yên tĩnh im ắng.

Dương gia là quên cho hắn bảo mệnh phù sao?

Làm sao có thể!

Nhìn xem tinh không hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, hiện tại, hắn chân chính tin tưởng Dương Huyên lời nói. Dương gia này, thật là có rất nhiều người nghĩ hắn chết.

Cái kia Dương Nho sở dĩ muốn giết hắn, khẳng định cũng là Dương gia này một ít người ý tứ. Bằng không thì, hắn cùng Dương Nho không oán không cừu, dùng Dương Nho trí thông minh, chắc chắn sẽ không vô duyên vô cớ đến trêu chọc hắn.

Dương gia!

“Có chút không đúng a!”

Lúc này, Lục Ly Ca xuất hiện ở bên cạnh hắn, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “Quá an tĩnh.”

Dương Diệp đánh giá một chút Lục Ly Ca, “Bình phục?”

Lục Ly Ca khẽ gật đầu, “Hoàn toàn khôi phục.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi đi đi.”

Lục Ly Ca không vui nói: “Ngươi cái tên này có ý tứ gì, sợ ta liên lụy ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Có chút.”

Lục Ly Ca sắc mặt lập tức đen lại, trầm mặc hồi lâu, hắn lắc đầu, “Ta biết ngươi ý tứ, ngươi không muốn liên lụy ta, nhưng là, ngươi cảm thấy ta sẽ đi sao? Mặc dù thực lực ngươi so với ta mạnh hơn, nhưng là, ta cũng là Luân Hồi cảnh, mà lại, ca ta cũng là có khiêu chiến vượt cấp năng lực!”

Dương Diệp lắc đầu, “Ngươi không biết, tình huống có chút không giống sao?”

Lục Ly Ca nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Với ta mà nói, đều là giống nhau.”

Dương Diệp quay đầu nhìn Lục Ly Ca hồi lâu, sau đó nói: “Tốt, không khuyên giải ngươi. Ngươi yên tâm, ngươi như chết trước, ta khẳng định bao chôn!”

Lục Ly Ca nhún vai, nói: “Ngươi cũng yên tâm, ngươi như chết trước, ta cũng bao chôn!”

Hai người nhìn nhau cười một tiếng, hết thảy đều không nói bên trong.

“Các ngươi đều sẽ chết!” Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một đoàn người chính hướng bọn họ chậm rãi đi tới, vì cái gì chính là Dương gia đại thiếu gia Dương Giản.

Rất nhanh, Dương Giản bọn người ngừng lại.

Dương Giản đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Liền cá nhân ta mà nói, ta đối với ngươi, hay là rất thưởng thức. Có tính tình, rất đàn ông, là một đầu có huyết tính hán tử.” Nói đến đây, hắn lắc đầu, “Nhưng là, ngươi không nên trở về đến!”

Dương Diệp nhạt tiếng nói: “Ta lúc đầu cũng không muốn trở về, là các ngươi bức ta trở về!”

Dương Giản trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nơi có người, tựu có đấu tranh. Có người muốn ngươi trở về, là muốn gây ra phân tranh. Mà phải giải quyết phân tranh, tựu là ngươi chết.”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không muốn chết.”

Dương Giản nhẹ gật đầu, “Không có người muốn chết.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Giết ta có chỗ tốt gì sao?”

Dương Giản trầm mặc.

“Không có thể nói sao? Dù sao, ta khả năng cũng là kẻ chắc chắn phải chết, không phải sao?” Dương Diệp đạo.

Dương Giản nói: “Người giết ngươi, trực tiếp tiến vào một vòng cuối cùng, trở thành thế tử người ứng cử. Trừ cái đó ra, còn đem thu hoạch được một kiện Chân cảnh giai cấp khác bảo vật.”

Chân cảnh giai!

“Chậc chậc, các ngươi Dương gia thật cam lòng!”

Lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Chân cảnh giai, tại chúng ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, đây chính là thuộc về truyền thuyết giai bảo vật a.”

Dương Diệp trầm mặc, hắn cũng không nghĩ tới Dương gia có người vậy mà vì giết hắn mà không tiếc xuất ra Chân cảnh giai bảo vật. Chân cảnh giai bảo vật mạnh bao nhiêu hắn không biết, nhưng là, dùng cái mông nghĩ cũng biết cái kia rất khủng bố.

Phải biết, Chí cảnh giai bảo vật, liền đã phi thường nghịch thiên a!

Chân cảnh giai bảo vật, tăng thêm Dương gia thế tử người ứng cử, cái này dụ hoặc, những này Dương gia thiếu gia làm sao có thể cự tuyệt được?

Đừng nói những này thiếu gia, hắn đều có chút động tâm.

Lúc này, Dương Giản lại nói: “Đương nhiên, còn có một nguyên nhân, cũng là chủ yếu nhất một nguyên nhân.”

“Cái gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Giản nhìn thẳng Dương Diệp, “Dương gia, không có khả năng để ngươi làm thế tử.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp đạo.

Dương Giản nói: “Sợ, rất nhiều người sợ. Nếu để cho ngươi coi thế tử, bọn hắn ăn ngủ không yên. Cho nên, dù cho có người trong bóng tối bảo hộ ngươi, nhưng là, lần này, ngươi y nguyên sẽ chết. Bởi vì những cái kia người bảo vệ ngươi, đã cùng những cái kia muốn giết ngươi người đến thành ăn ý.”

“Cái gì ăn ý?” Dương Diệp đạo.

“Chân cảnh cường giả không xuất thủ!”

Dương Giản nói: “Chân cảnh cường giả không xuất thủ tình huống dưới, ngươi có thể sống, tính ngươi bản sự, ngươi chết, vậy cũng không oán người được.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Giản, “Nói như vậy, vô luận như thế nào, ta đều đi không ra này Thiên Cơ thành, đúng không?”

Dương Giản nhìn thẳng Dương Diệp, “Rõ!”

Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, cười cười, hắn thần sắc dần dần dữ tợn lên, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nói: “Là các ngươi bức ta trở về, tốt, ta trở về. Mà bây giờ, các ngươi lại muốn ta chết. Cảm thấy ta là bùn, muốn bóp thế nào thì bóp đúng không?”

Nói xong, hắn trường kiếm trực chỉ xa xa Dương Giản bọn người, “Không phải muốn ta chết sao? Đến, là đơn đấu hay là quần ẩu?”

Lúc này, Dương Giản bên cạnh tên kia mặc màu mực trường bào nam tử đột nhiên đi ra, mà một bên Dương Giản lại là ngăn lại hắn, sau đó đối với hắn lắc đầu, “Cổ Tà huynh, chúng ta không cần cùng hắn đơn đấu.”

Tên là Cổ Tà nam tử mỉm cười, “Ta biết ngươi ý tứ, bất quá, để cho ta đánh với hắn một trận tốt chứ? Ngươi biết, ta luôn luôn không thích lấy nhiều khi ít. Như vậy như thế nào, ta nếu là bại, các ngươi đang xuất thủ!”

Dương Giản trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, “Cẩn thận một chút!”

“Đương nhiên!”

Cổ Tà nhẹ gật đầu, sau đó đi hướng một bên Dương Diệp, “Ngươi ta không ân oán, nhưng là, Dương Giản là huynh đệ của ta, ta phải trợ hắn.”

Nói xong, hắn thủ đoạn khẽ động, một căn màu vàng trường côn xuất hiện ở trong tay hắn.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy liền đánh đi.”

Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện. Kiếm quang xuất hiện, như thiểm điện xẹt qua bầu trời đêm, cái kia lăng lệ khí tức làm cho cái kia Dương Nho bọn người thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Hai loại Chí cảnh ý cảnh, vẫn gia trì ý chí bất khuất, có thể nói, giờ phút này Dương Diệp tùy tiện một đạo kiếm khí đều cực kỳ kinh khủng.

Nơi xa, Cổ Tà trong mắt vẻ mặt nghiêm túc. Trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, trong tay hắn trường côn bỗng nhiên hướng phía trước đâm ra.

Đang!

Một đạo chói tai tiếng va đập ở trong sân ầm vang vang vọng, trong chốc lát, chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt mở ra. Cùng lúc đó, Dương Diệp cùng Cổ Tà bị riêng phần mình lực lượng cường đại chấn địa liên tiếp lui về phía sau, bất quá, Dương Diệp tại lui không đến mười trượng lúc chính là ngừng lại.

Sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Cổ Tu trước mặt, mà lúc này, hắn trong tay trái đã nhiều một thanh Cổ Sao. Kiếm vào vỏ, sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm chính là chém xuống một cái.

Kiếm ra.

Oanh!

Không gian xung quanh lập tức kịch liệt run lên, phảng phất không chịu nổi một kiếm này lực lượng, doạ người vô cùng.

Mười bảy nói điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Gia trì bất khuất sát ý cùng bất khuất kiếm ý Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Cảm giác được Dương Diệp trong kiếm lực lượng, thanh niên kia nam tử sắc mặt lập tức biến đổi, thể nội huyền khí điên cuồng tuôn ra, đón lấy, trong tay hắn côn sắt bỗng nhiên hướng lên trên cản lại.

Kiếm côn vừa mới tiếp xúc nhất nhất

Oanh!

Côn sắt ầm vang vỡ vụn, mà cái kia Cổ Tà bản nhân thì trực tiếp bị chấn đến hai ngàn trượng bên ngoài, nhưng là, hắn cũng không có chuyện, bởi vì tại trước ngực hắn, có một bên màu vàng khiên tròn, cái kia mặt màu vàng khiên tròn, đem Dương Diệp vừa mới trong kiếm phần lớn lực lượng đều đã hấp thu, bởi vậy, Cổ Tà mới bình yên vô sự.

Bất quá, hắn vừa mới dừng lại, mà lúc này, Dương Diệp lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, Dương Diệp lần nữa rút kiếm một trảm.

Cổ Tà đồng tử hơi co lại, một chưởng xếp tại trước mặt hắn màu vàng khiên tròn bên trên, trong chốc lát, cái kia mặt màu vàng khiên tròn tuôn ra một đạo chướng mắt kim quang, kim quang trong nháy mắt đánh vào Dương Diệp một kiếm kia bên trên, hai cỗ cường đại lực lượng vừa mới tiếp xúc nhất nhất

Oanh!

Xoạt xoạt!

Theo một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở trong sân vang lên, không gian xung quanh trong nháy mắt rạn nứt mở ra, không chỉ có như thế, cái kia rạn nứt không gian vẫn càng lúc càng lớn, giữa sân không gian liền muốn sụp đổ. Nhưng mà lúc này, những cái kia không gian đột nhiên quỷ dị được chữa trị.

Nơi xa, Dương Diệp không có lần nữa ra tay, hắn ngẩng đầu nhìn một chút hư không, sau đó gần nhất nổi lên một vòng lãnh tiếu.

Có người đang giúp đỡ cái này Cổ Tà, phải nói, có người đang giúp đỡ cái này Dương Nho!

Hắn mới vừa rồi là cố ý muốn phá mất nơi này không gian, chỉ cần nơi này không gian vỡ vụn, có thể nói, hắn có thể lập tức thuấn sát mất Cổ Tà, không chỉ có có thể thuấn sát cái này Cổ Tà, còn có thể mượn nhờ không gian hắc động chém giết Dương Nho sau lưng đám kia Chí cảnh cường giả!

Nhưng mà, không gian vừa mới có muốn bật nát dấu hiệu, trong bóng tối tựu có người trực tiếp đem không gian chữa trị!

Nơi xa, cái kia Cổ Tà lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Chí cảnh sát ý, Chí cảnh kiếm ý, còn có một luồng sức mạnh thần bí, tốt, thực rất mạnh. Đáng giá ta nghiêm túc!”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bao phủ mà ra. Ngay sau đó, từng đạo tàn ảnh không ngừng từ hắn thể nội thoáng hiện mà ra, những này tàn ảnh tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đem Dương Diệp tầng tầng lớp lớp bao vây lại.

“Cẩn thận, đây ít nhất là nửa bước thực giai huyền kỹ!” Một bên, Lục Ly Ca vội vàng lên tiếng nhắc nhở.

Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó xé rách mở ra, thoáng qua, vô số đạo kiếm khí từ trong đó mãnh liệt bắn mà ra, qua trong giây lát, những cái kia tàn ảnh chính là bị những này kiếm quang cho xé rách mở ra, cùng lúc đó, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên.

Nơi xa, cái kia Cổ Tà trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, tay phải chụp lấy trước mặt màu vàng khiên tròn, sau đó chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một vệt kim quang tiến vào chút tàn ảnh cùng kiếm quang bên trong.

Rầm rầm rầm!

Rất nhanh, giữa sân vang lên từng đạo tiếng kiếm reo cùng tiếng nổ lớn.

Ước chừng qua ba mươi tức về sau, giữa sân đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Tàn ảnh cùng kiếm quang chậm rãi tiêu tán.

Giữa sân đám người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm nơi xa, rất nhanh, trong mắt của mọi người, một tên nam tử đi ra.

Tên nam tử này chính là Dương Diệp!

Mà trên tay Dương Diệp, dẫn theo một viên tàn khốc đầu, mà đầu này, chính là cái kia Cổ Tà!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Giản hai mắt lập tức chậm rãi đóng lại.

Một bên, Dương Diệp tiện tay ném đi, viên kia đầu tản mát tại Lục Ly Ca trước mặt, sau đó nói: “Ta muốn hợp lại mấy chữ, đem ta vừa mới giết những người kia đầu đều làm tới, ta hợp lại mấy chữ đưa cho Dương gia!”

Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, rất nhanh, Lục Ly Ca đem trước bị Dương Diệp giết những cường giả kia đầu đều làm tới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia đầu, sau đó lắc đầu, “Không đủ.” Nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Giản bọn người, “Mượn các ngươi đầu dùng một lát thôi!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1669: Nghỉ ngơi một chút tại tiếp tục đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1664 Chương: Nghỉ ngơi một chút tại tiếp tục đánh!

Mượn đầu dùng một lát!

Nghe được Dương Diệp, Dương Giản sau lưng đám người thần sắc lập tức vô cùng khó coi.

Xem thường!

Trần trụi trắng trợn xem thường!

Cái kia Dương Giản cũng là sắc mặt trầm xuống, hắn nhìn xem

Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xác thực không nghĩ tới, thực lực của ngươi vậy mà đạt đến loại trình độ này.”

Lúc trước hắn gặp qua Dương Diệp thực lực, khi đó, Dương Diệp đối chiến nửa bước Chân cảnh cường giả cũng còn phi thường cố hết sức, mà bây giờ, Dương Diệp thực lực, giống như nửa bước Chân cảnh cường giả căn bản là không có cách cùng hắn chống lại. Mà cái này, chỉ sợ còn không phải Dương Diệp thực lực chân chính!

Dương Diệp không nói gì, hắn nhấc theo kiếm trong tay chậm rãi hướng phía Dương Giản bọn người đi đến, hắn cứ như vậy đi tới, không có thi triển bất luận cái gì ý cảnh, ngay cả một tia huyền khí ba động đều không có, nhưng là, Dương Giản bọn người lại là cảm nhận được một luồng áp lực vô hình, đặc biệt là trên tâm lý.

Một loại tiếp cận tiếng lòng kiềm chế!

Dương Giản gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp càng ngày càng gần, khi đi tới Dương Giản bọn người trước mặt vài chục trượng lúc, Dương Giản đột nhiên giơ lên tay phải, trong chốc lát, hai mươi đạo khí tức cường đại từ hắn sau lưng phóng lên tận trời, ngay sau đó, cái này hai mươi đạo khí tức trực tiếp tựa như một tòa vô hình kình thiên cự sơn hướng phía Dương Diệp nghiền ép tới.

Ngoại trừ cái này hai mươi đạo Chí cảnh cường giả khí tức, còn có bên cạnh hắn tên lão giả kia khí tức, cỗ khí tức kia tại phía trước nhất, cũng là cường đại nhất!

Nửa bước Chân cảnh cường giả khí tức!

Cỗ khí tức kia đi vào Dương Diệp trước mặt không sai biệt lắm mấy trượng lúc, Dương Diệp dừng bước, sau một khắc, hai cỗ ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội tuôn ra!

Bất khuất sát ý! Bất khuất kiếm ý!

Rất nhanh, cái này hai cỗ ý cảnh cùng Dương Diệp sau lưng đám người những cái kia khí tức trên không trung đánh vào cùng một chỗ!

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn, giữa sân không gian lập tức kịch liệt run lên, cứ như vậy, song phương ý cảnh cùng khí thế trên không trung giằng co xuống tới.

Dương Diệp mặc dù chỉ có một người, nhưng là hắn bất khuất kiếm ý cùng bất khuất sát ý tại đối mặt cái kia hai mươi mốt cỗ cường đại khí tức lúc, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Thời gian dần trôi qua, không gian chung quanh đột nhiên nhẹ nhàng run lên, liền như là bị gió thổi qua mặt hồ.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, ước chừng qua nửa khắc đồng hồ về sau, không gian chung quanh khi dễ ba động càng lúc càng lớn, càng ngày càng nhanh... Lại qua không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, không gian chung quanh đã kịch liệt kích rung động, phảng phất phát sinh động đất, doạ người vô cùng!

Giờ phút này, không gian chung quanh đã không chịu nổi song phương lực lượng.

Qua không sai biệt lắm nửa khắc đồng hồ sau.

Xoạt xoạt!

Một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong sân vang lên, theo đạo này thanh thúy thanh vang lên, không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Bất quá không gian vừa mới rạn nứt, chính là mấy đạo lực lượng thần bí cho trong nháy mắt chữa trị!

Nơi xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút phía chân trời, khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, đối phương đây là rất sợ hắn chấn vỡ không gian a!

Dùng thực lực của hắn bây giờ, chỉ cần có thể chấn vỡ không gian chung quanh, hắn liền có thể lợi dụng không gian kia hắc động lực lượng, khi đó, Chân cảnh cường giả hắn đều không sợ. Còn những này Chí cảnh, mặc dù những này Chí cảnh cường giả đều là tinh anh trong tinh anh, nhưng là, nếu như không gian vỡ vụn, hắn giết những người này, tựu như giết gà!

Đương nhiên, coi như không gian không phá nát, chỉ cần một đối một đơn đấu, hắn đồng dạng có thể tuỳ tiện tru sát đối phương!

“Giết!”

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Giản thanh âm.

Thanh âm rơi xuống, phía sau hắn những Chí cảnh kia cường giả tại tên kia nửa bước Chân cảnh cường giả dẫn đầu kế tiếp cái hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Hai mươi mốt người trong nháy mắt đi tới Dương Diệp bốn phía, sau đó dùng một cái quỷ dị trận hình đem Dương Diệp vây ở trong đó.

Ngay sau đó, một cỗ lực lượng vô hình xuất hiện ở bốn phía.

Trận hình!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía đám người, tay trái nắm thật chặt trong tay Cổ Sao, trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn rút kiếm đối trước mặt một tên Chí cảnh cường giả tựu là một trảm.

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm khí đột nhiên từ Dương Diệp trong kiếm thoáng hiện mà ra, kiếm khí vạch phá bầu trời, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt gần nhất tên kia Chí cảnh cường giả trước mặt.

Cường đại kiếm khí làm cho không gian xung quanh trực tiếp bóp méo!

Nhưng mà, tên kia Chí cảnh cường giả trên mặt lại là không hề sợ hãi.

Kiếm khí đến, tên kia Chí cảnh trong tay cường giả trường thương đột nhiên hướng phía trước đâm một cái.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp kiếm khí ầm vang vỡ vụn, mà cái kia Chí cảnh cường giả thì bị chấn đến hướng sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá, trả lại không có mấy trượng, chung quanh những thần kia bí lực lượng đột nhiên tuôn rất nhiều tiến vào cái kia Chí cảnh cường giả thể nội.

Theo những thần kia bí lực lượng tràn vào, cái kia Chí cảnh cường giả chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người nhất thời đứng tại tại chỗ. Ngay sau đó, hắn trực tiếp lại trở lại nguyên lai chỗ đứng.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, cái này khá là quái dị a!

Cái kia Chí cảnh cường giả căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, đối phương cũng không có khả năng đón đỡ hắn một chiêu, nhưng mà, đối phương không chỉ có đón đỡ hắn một kiếm, vẫn lông tóc không hư hại!

“Cẩn thận!”

Đúng lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Trận này hẳn là các ngươi Dương gia trứ danh «tụ thần trận», trận này vừa ra, trong trận người có thể tựa như một thể, nói cách khác, mặt ngươi đối một người, tựu là đối mặt trong trận mọi người. Cho nên, ngươi tự cầu phúc đi!”

Tụ thần trận!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, giờ phút này hắn mới phát hiện, mọi người chung quanh giờ phút này tựa như một thể, mặc kệ là động tác, hay là khí tức, đều liền thành một khối.

“Giết!” Đúng lúc này, giữa sân vang lên lần nữa Dương Giản thanh âm.

Đúng lúc này, cách Dương Diệp gần nhất một tên Chí cảnh cường giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, một thanh trường thương mang theo lực lượng cường đại hướng thẳng đến Dương Diệp đâm tới!

Thương ra như sấm, không gian chấn động, doạ người vô cùng!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, không dám khinh thường, thủ đoạn khẽ động, trường kiếm mang theo bất khuất sát ý cùng bất khuất kiếm ý đâm tới.

Hắn cũng không dùng cái gì kỹ xảo.

Chính diện cương!

Hắn ưa thích chính diện cương!

Kiếm cùng trường thương trên không trung dùng tối ngang ngược phương thức đụng vào nhau.

Vừa mới tiếp xúc nhất nhất

Đang!

Một đạo bén nhọn chói tai kim thiết giao qua âm thanh ở trong sân vang vọng mà lên, cùng lúc đó, một cỗ vô hình khí lãng từ đầu mũi thương bỗng nhiên khuếch tán đầy trời.

Đứng mũi chịu sào Dương Diệp cùng tên kia Chí cảnh cường giả trực tiếp bị cỗ này khí lãng cho chấn liên tiếp lui về phía sau, mà Dương Diệp vừa mới lui, sắc mặt hắn chính là biến đổi, bởi vì hắn sau lưng đột nhiên xuất hiện một tên Chí cảnh cường giả, đón lấy, lại là một thanh trường thương hướng hắn đâm tới.

Thanh trường thương kia bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại, không thể so với vừa mới một thương kia yếu!

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng hàn mang, sau một khắc, trường kiếm trong tay của hắn vào vỏ, sau đó quay người rút kiếm tựu là một chém!

Ông!

Tiếng kiếm reo vang lên, cường đại tiếng kiếm reo trực tiếp đem không gian chung quanh chấn địa kịch liệt run lên.

Đang!

Dương Diệp một kiếm chém ra, tên kia Chí cảnh trong tay cường giả trường thương cùng hắn trường kiếm trong tay lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, tên kia Chí cảnh cường giả trực tiếp ngay cả người mang thương bị chấn liên tục nhanh lùi lại, mà Dương Diệp cũng tương tự bị trong đó lực lượng chấn địa hướng sau liền lùi lại, nhưng mà, hắn còn chưa lui mấy trượng, lại một tên Chí cảnh cường giả đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, như trước đó, một thanh trường thương đã đi tới hắn sau lưng!

Giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt rốt cục thay đổi!

Giờ phút này, hắn rốt cục phát hiện trận pháp này chỗ kinh khủng!

Hai mươi mốt người hợp lực, lực lượng kia, liền xem như có thể so với không được Chân cảnh cường giả, nhưng là, khẳng định cũng sẽ không yếu bao nhiêu, mà cái này còn không phải trọng yếu nhất, trọng yếu nhất chính là, cái này hai mươi mốt người giờ phút này đều tương đương với có thể mạnh hơn Chân cảnh.

Bởi vì hắn coi như đánh lui một người, nhưng là một người khác liền sẽ lập tức xuất hiện, mà người này, lực lượng vẫn là như vậy cường đại!

Nói cách khác, trừ phi hắn một kích đánh tan giữa sân mọi người, bằng không thì, hắn đem bị vây quanh tươi sống mài chết!

Nhưng mà, hắn làm sao có thể một kiếm đánh tan cái này hai mươi mốt người đây?

Không có thời gian suy nghĩ nhiều, Dương Diệp quay người một kiếm chém ra.

Kiếm ra.

Oanh!

Trường thương cùng Dương Diệp kiếm kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai người lần nữa bị chấn địa liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà, cùng lúc trước như vậy đồng dạng, Dương Diệp vừa mới lui, lại một tên Chí cảnh cường giả xuất hiện ở phía sau hắn...

Nơi xa, nhìn thấy một màn này, cái kia Lục Ly Ca thần sắc lập tức trầm xuống.

Tiếp tục như vậy đi xuống, Dương Diệp khẳng định sẽ bị mài chết, thế nhưng là, hắn lúc này căn bản bất lực, bởi vì một bên cái kia Dương Giản khí tức tựu khóa ở trên người hắn, chỉ cần hắn động thủ, đối phương khẳng định sẽ lập tức ra tay!

Cho nên, hắn căn bản là không có cách viện trợ!

Giữa sân, Dương Diệp đã hoàn toàn bị áp chế, hắn giờ phút này, chỉ có thể bị động phòng ngự. Bởi vì hắn căn bản là không có cách chủ động tiến công, hắn mỗi lần đối mặt một tên Chí cảnh cường giả đều là tương đương với hai mươi mốt người hợp thể, bởi vậy, hắn cũng vô pháp trực tiếp miểu sát một người.

Oanh!

Dương Diệp tại một kiếm đẩy lui một tên Chí cảnh cường giả về sau, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại xuất hiện tại phía sau hắn tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng.

Ám chi pháp tắc!

Nhưng mà, hắn mới vừa xuất hiện tại tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng, một cỗ cường đại khí tức chính là từ đối phương thể nội bao phủ mà ra!

Bành!

Vừa mới xuất hiện tại tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng Dương Diệp trực tiếp bị cỗ khí tức này cho chấn đầy trời!

“Ám chi pháp tắc!”

Lúc này, xa xa Dương Giản đột nhiên nói: “Đối với ngươi cái này ám chi pháp tắc, chúng ta thế nhưng là rất kiêng kỵ, cho nên, chúng ta làm sao có thể không có đề phòng đây?” Nói đến đây, hắn dừng một chút lại nói: “Ngươi không phải còn có một người trợ giúp sao? Vẫn không gọi đi ra không? Đúng, ngươi không phải còn có tấm đồ kia sao? Cũng có thể dùng đi ra thử một chút!”

Trong đám người, Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa Dương Giản, sau đó thu hồi ánh mắt, hắn nhìn lướt qua bốn phía những Chí cảnh kia cường giả, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân những Chí cảnh kia cường giả vẻ mặt lập tức ngưng trọng lên.

Hiển nhiên, Dương Diệp đây là muốn phát đại chiêu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nói: “Là thời điểm để cho các ngươi mở mang kiến thức một chút thực lực chân chính của ta.”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Mọi người nhất thời như lâm đại địch!

Nhưng mà Dương Diệp lại là trực tiếp xuất hiện tại Lục Ly Ca sau lưng, đón lấy, hắn nhìn thoáng qua Dương Giản bọn người, “Đánh mệt mỏi, nghỉ ngơi một chút tại tiếp tục đánh!”

Đám người: “...”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1670: Cầu các ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1665 Chương: Cầu các ngươi!

Đánh mệt mỏi!

Nghỉ ngơi một chút tại đánh?

Dương Giản bọn người thần sắc vô cùng khó coi, đây là nhà chòi sao? Đây là sinh tử chiến đấu a!

Vẫn nghỉ ngơi một chút?

Nơi xa, Dương Giản nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Ta thấp đánh giá của ngươi vô sỉ. Nguyên lai, kiếm tu cũng là sẽ ra vẻ.”

Dương Diệp lấy ra hai cái quả cầu năng lượng nuốt vào, sau đó nhìn về phía Dương Giản, “Vô sỉ? Một đám người bọn ngươi đánh một mình ta, còn không biết xấu hổ nói với ta vô sỉ?” Nói, hắn nhấc theo trường kiếm trong tay hướng phía cái kia hai mươi mốt danh cường giả đi tới.

Nơi xa, Dương Giản hai mắt nhắm lại, “Thế nào, nghỉ ngơi tốt?”

Dương Diệp không nói gì, giờ phút này, cái kia hai mươi mốt người đã đem hắn bao vây lại, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng thần bí bao phủ tại hắn bốn phía.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hai mươi mốt người, rất nhanh, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại.

Dương Giản nhìn xem Dương Diệp nửa ngày, sau đó nói: “Giết!”

Hưu!

Một đạo bén nhọn tiếng xé gió ở trong sân vang, ngay sau đó, một thanh trường thương đi tới Dương Diệp trước mặt. Mà liền tại chuôi này trường thương cách Dương Diệp giữa lông mày còn có không sai biệt lắm mười phân lúc, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, trường kiếm trong tay như rắn độc giống như đâm ra.

Kiếm ra, vừa mới đâm vào thanh trường thương kia mũi thương bên bờ chỗ.

Đang!

Theo một đạo chói tai tiếng vang lên, thanh trường thương kia kịch liệt run lên, trực tiếp rạn nứt đầy trời, mà tay kia nắm trường thương Chí cảnh huyền giả trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người lấn người mà lên, trong nháy mắt đi tới tên kia Chí cảnh cường giả trước mặt.

Mà lúc này, một tên Chí cảnh cường giả xuất hiện ở phía sau hắn!

Nhưng mà, lần này, Dương Diệp cũng không có đi quản sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả. Hắn không chỉ có không có dừng lại phòng ngự sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả, vẫn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Tại Dương Diệp thi triển Nhất Kiếm Luân Hồi một khắc này, trước mặt hắn tên kia Chí cảnh cường giả sắc mặt lập tức đại biến, phải biết, giờ phút này hắn nhưng là không có ngoài ra mọi người lực lượng gia trì, bởi vì lúc này được gia trì chính là Dương Diệp sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả!

Mặc dù không có được gia trì lực lượng, nhưng là, tên này Chí cảnh cường giả hay là gặp nguy không loạn, thể nội huyền khí điên cuồng tuôn ra, sau đó tay làm đao hướng phía trước mặt Dương Diệp bỗng nhiên bổ xuống.

Mà Dương Diệp sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả hiển nhiên cũng biết Dương Diệp ý đồ, lập tức tốc độ nhanh hơn, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, ý đồ cứu tên kia Chí cảnh cường giả.

Dương Diệp vẫn không có dừng lại, rất nhanh, kiếm trong tay hắn trực tiếp đâm vào trước mặt hắn tên kia Chí cảnh cường giả trên bàn tay.

Xùy!

Vừa mới tiếp xúc, tên kia Chí cảnh cường giả sắc mặt chính là đại biến, bởi vì Dương Diệp kiếm vậy mà trực tiếp liền xuyên qua lòng bàn tay của hắn. Mặc kệ giờ phút này, Dương Diệp sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả trường thương cũng muốn đâm vào Dương Diệp hậu bối, bất quá, liền muốn đâm vào Dương Diệp phía sau lưng cái kia một cái chớp mắt, một tên đen kịt tấm chắn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía sau lưng.

Cùng lúc đó, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người bắn ra.

Xùy!

Kiếm quang lóe, một cái đầu lâu trực tiếp ném đi ra, mà Dương Diệp sau lưng tên kia Chí cảnh cường giả trường thương cũng đâm vào hắn cái kia mặt trên tấm chắn.

Bành!

Trường thương bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại, trực tiếp đem Dương Diệp chấn địa bay về phía trước ra, bất quá bay còn chưa mấy trượng khoảng cách, Dương Diệp chính là ngạnh sinh sinh ngừng lại, sau đó cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại phía sau hắn tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng.

Oanh!

Đối phương hiển nhiên có đề phòng, hắn mới xuất hiện tại đối phương sau lưng, một cỗ cường đại khí thế chính là trực tiếp đem hắn đẩy lui đầy trời, sau đó tên kia Chí cảnh cường giả quay người đối Dương Diệp tựu là đâm một cái. Mà Dương Diệp hiển nhiên sớm biết có thể như vậy, tại bị đẩy lui một khắc này, hắn trực tiếp quay người đối gần nhất tên kia Chí cảnh cường giả rút kiếm tựu là một trảm.

Tại Dương Diệp trước mặt tên kia Chí cảnh cường giả sắc mặt lập tức biến đổi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà mặc kệ sau lưng cường giả, ngược lại là tới chém hắn, bất quá còn tốt, đúng lúc này, giữa sân hai mươi người lực lượng đột nhiên gia trì tại trên người hắn, mà gia trì ở trên người hắn một khắc này, Dương Diệp đột nhiên thu kiếm, cả người tiêu thất ngay tại chỗ.

Hắn xuất hiện lần nữa lúc, đã lúc trước phía sau hắn tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng, tiếp lấy nhất nhất

Xùy!

Kiếm quang hiện lên, một cái đầu lâu bay thẳng ra.

Nhìn thấy một màn này, xa xa cái kia Dương Giản thần sắc lập tức trầm xuống.

Nơi xa giữa sân, Dương Diệp tại thuấn sát một tên Chí cảnh cường giả về sau, lần nữa biến mất ngay tại chỗ...

Cứ như vậy, mấy tức về sau, lại một tên Chí cảnh cường giả đầu ném đi ra.

Lúc này, Dương Diệp đã dần dần ở vào thượng phong. Hắn hiện tại đã tìm được như thế nào phá trận pháp này phương pháp.

Hai mươi mốt người liên thủ lực lượng, hắn căn bản là không có cách chiến thắng, lực lượng ngưng tụ, là trận pháp này ưu điểm, nhưng là cũng là trận pháp này khuyết điểm, bởi vì trong khi bên trong một cái người được gia trì tất cả mọi người lực lượng về sau, người còn lại đều là bình thường!

Vào lúc này, hắn có thể không cần đi cùng cái kia gia trì đám người lực lượng người liều mạng, hắn trước tiên có thể đi giết người khác, đương nhiên, cái tiền đề này là tốc độ của hắn rất nhanh, kiếm đủ mạnh, có thể làm được một kiếm miểu sát trình độ!

Vừa vặn, tốc độ của hắn rất nhanh, cũng có thể một kiếm miểu sát!

Cứ như vậy, giữa sân cái kia hai mươi mốt người không đến nửa khắc đồng hồ thời gian, tựu bị Dương Diệp giết gần một nửa người, mà lúc này, liền xem như mười người liên thủ, Dương Diệp cũng không sợ chút nào, có thể trực tiếp áp chế đối phương.

Nơi xa, Dương Giản trầm mặc hồi lâu, sau một khắc, hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, mà liền tại hắn tiêu thất một khắc này, một bên Lục Ly Ca cũng đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Một đạo tuyết trắng đao quang ở trong sân chợt lóe lên.

Oanh!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang âm thanh, ngay sau đó, Lục Ly Ca trở lại tại chỗ, mà cái kia Dương Giản thì đứng tại tại chỗ.

Một bên, Lục Ly Ca cười hắc hắc, “Đại thiếu gia, chúng ta tới qua hai chiêu đi!”

Dương Giản nhìn thoáng qua Lục Ly Ca, “Cũng tốt, trước hết là giết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mà xa xa Lục Ly Ca cũng đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Lục Ly Ca cùng cái kia Dương Giản trực tiếp chiến đấu. Lục Ly Ca thực lực hay là có thể, bất quá, so sánh Dương Giản hiển nhiên còn có chút chênh lệch, vừa mới giao chiến, hắn chính là rơi vào hạ phong. Nhưng là, còn có thể miễn cưỡng chống cự!

Vướng!

Với hắn mà nói, cũng không phải là nhất định phải đánh giết Dương Giản hoặc là chiến thắng Dương Giản, chỉ cần hắn kéo tới trình độ nhất định, là Dương Diệp tranh thủ một chút thời gian tựu có thể.

Nửa khắc đồng hồ sau.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Lục Ly Ca trực tiếp bị Dương Giản một chưởng chấn đến ngàn trượng có hơn, Lục Ly Ca vừa dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài, mà lúc này, cái kia Dương Giản xuất hiện lần nữa tại hắn trước mặt, đón lấy, nhất chưởng hướng phía Lục Ly Ca đập đi qua.

Chưởng ra, Lục Ly Ca không gian chung quanh trực tiếp kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ cường đại lực lượng lần nữa đem đến Lục Ly Ca đánh bay mấy trăm trượng khoảng cách.

Dương Giản liền muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, sau đó ngừng lại, đón lấy, hắn quay đầu nhìn về phía nơi xa, xa xa chiến đấu đã ngừng. Ở nơi đó, chỉ có một người, người này chính là Dương Diệp.

Mà tại Dương Diệp dưới chân, là hai mươi mốt khỏa tàn khốc đầu.

Bất quá, Dương Diệp cũng không phải bình yên vô sự, tại khóe miệng của hắn, đồng dạng có một vòng đỏ thẫm.

Giết hai mươi mốt người, hắn đồng dạng bỏ ra đại giới, cái này đại giới tựu là nhục thân cùng thể nội bị đánh rách tả tơi. Bất quá, đối với hắn mà nói, loại này thương, chỉ có thể coi là vết thương nhỏ. Hồng Mông Tử Khí nơi tay, chỉ cần không có nhất kích tất sát, hoặc là một kích đánh cho tàn phế, với hắn mà nói, đều là vết thương nhỏ.

Dương Giản nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thực đánh giá thấp ngươi, ta đánh giá thấp ngươi, phía trên những người kia cũng nghiêm trọng đánh giá thấp ngươi. Không nghĩ tới, thực lực của ngươi đã mạnh đến loại trình độ này.”

Dương Diệp mỉm cười, “Đến, để cho ta nhìn xem Dương gia đại thiếu gia thực lực như thế nào.”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Ông!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, mà nơi xa, cái kia Dương Giản thì cũng đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên như là kinh lôi đồng dạng tại giữa sân ầm vang vang vọng, không gian xung quanh kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh trên không trung điểm đầy trời, nhưng là sau một khắc, hai người lại hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới.

Trong nháy mắt, từng đạo chưởng ấn cùng kiếm quang ở trong sân giăng khắp nơi, trong sân không gian lập tức bị lực lượng của hai người chấn từng đợt kích run, phảng phất muốn sụp đổ, doạ người vô cùng.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, không gian xung quanh đột nhiên rạn nứt đầy trời, cùng lúc đó, hai người hướng sau liên tục nhanh lùi lại, cái này vừa lui, hai người trọn vẹn lui gần ngàn trượng mới dừng lại. Vừa dừng lại, cái kia Dương Giản khóe miệng chính là tràn ra một vòng tiên huyết, tiên huyết chảy ròng, qua trong giây lát liền đem trước ngực hắn quần áo cho nhuộm đỏ.

Mà lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, tại hắn tiêu thất một khắc này, một đạo kiếm quang trong nháy mắt đến Dương Giản trước mặt.

Dương Giản hai mắt nhắm lại, chỗ có sự cánh tay khẽ động, ngay sau đó, hắn hướng phía trước một chưởng vỗ ra.

Chưởng ra, một đạo năng lượng chưởng ấn đột nhiên từ hắn trước mặt không gian thoáng hiện mà ra.

Kiếm quang đến.

Oanh!

Cái kia đạo năng lượng chưởng ấn trực tiếp bị một kiếm này cho chấn vỡ, cùng lúc đó, cái kia Dương Giản lần nữa bị đẩy lui mấy trăm trượng!

Phốc!

Vừa dừng lại, cái kia Dương Giản trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết.

Dương Giản lau khóe miệng tiên huyết, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Thực đánh giá thấp ngươi. Thật to đánh giá thấp ngươi.”

“Sau đó thì sao?” Nơi xa, Dương Diệp cười nói.

Dương Giản nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta không giết được ngươi, nhưng là, còn sẽ có người đến.”

Nói xong, hắn thủ đoạn khẽ động, một tấm bùa chú đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn, ngay sau đó, một vệt kim quang đột nhiên bao phủ tại trên người hắn.

Nhưng mà đúng vào lúc này, xa xa Dương Diệp linh hồn đột nhiên từ trong cơ thể nộ vọt ra, ngay sau đó, linh hồn hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Gia trì hai loại Chí cảnh ý cảnh linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Kiếm quang hiện lên.

Oanh!

Dương Giản quanh thân đạo kim quang kia ầm vang vỡ vụn, ngay sau đó, Dương Giản hai mắt trợn tròn, thoáng qua, một trận gió nhẹ thổi tới, cái kia Dương Giản đầu trực tiếp từ trên cổ rớt xuống.

Mà lúc này, Dương Diệp linh hồn đã trở lại trong cơ thể hắn.

Dương Diệp đi đến cái kia Dương Giản đầu trước mặt, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ phía chân trời truyền đến, “Chúng ta đều đánh giá thấp ngươi.”

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, lập tức, cười nói: “Ta tựu yêu mến bọn ngươi đánh giá thấp ta, bởi vì như vậy, ta mới có thể giết thoải mái a!”

Nói, hắn đột nhiên vươn đầu lưỡi liếm liếm khóe miệng tiên huyết, khóe miệng nụ cười biến thành cười tà, “Biết không? Ta cảm thấy giết người có thể sẽ nghiện đâu, bởi vì ta hiện tại có chút ưa thích giết người loại cảm giác này.”

Nói, hắn chân phải một chân đạp nát cái kia Dương Giản đầu, sau đó cười gằn nói: “Cho ta nhiều đến chọn người, ta muốn giết cái đủ! Cầu các ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp dưới làn da mạch máu đột nhiên rung động nhè nhẹ.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1671: Độc nhất vô nhị ý cảnh! Bá đạo độc nhất vô nhị

Nguồn: EbookTruyen.VN

1666 Chương: Độc nhất vô nhị ý cảnh! Bá đạo độc nhất vô nhị!

Ta muốn giết cái đủ!

Thanh âm như tiếng sấm đồng dạng tại toàn bộ Thiên Cơ trên thành không truyền đầy trời.

Một bên, Lục Ly Ca nhìn thoáng qua Dương Diệp, thấp giọng nói: “Giết người giết tới nghiện... Gia hỏa này... Không phải điên rồi sao.”

Kỳ thật, lúc này Dương Diệp quả thật có chút phong ma bộ dáng.

Dương Diệp trong lòng là phi thường khó chịu, hắn không muốn trở về Dương gia, nhưng mà, Dương gia lại là buộc hắn trở về, hắn trở về tham gia thế tử chi tranh, thế nhưng là Dương gia lại cảm thấy hắn sẽ uy hiếp được Dương gia, sau đó lại phải hắn chết!

Không trở lại muốn chết, trở về vậy chết!

Đi hắn đại gia!

Đây chính là hiện thực, thực lực cường đại một phương, vĩnh viễn sẽ không đi lưu tâm kẻ yếu một phương cảm thụ, vậy thì như thế tục hoàng đế, quân muốn thần chết, thần không thể không chết. Vì sao? Bởi vì quân thực lực cường đại!

Thực lực vi tôn thế giới, cường giả có thể tùy hứng, nhưng mà, kẻ yếu lại chỉ có thể nhận mệnh!

“Khục!”

Đúng lúc này, một đạo ho nhẹ âm thanh đột nhiên ở trong sân vang lên.

Dương Diệp cùng Lục Ly Ca quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, hai tên nam tử chính chậm rãi hướng phía bên này đi tới. Cầm đầu, chính là Dương gia Cửu thiếu gia, Dương Hiền. Mà tại Dương Hiền bên người, là một tên hắc bào nam tử.

Hắc bào nam tử toàn thân đều bao phủ tại bên trong hắc bào, bởi vậy, không nhìn thấy dung mạo của đối phương.

Dương Hiền cùng hắc bào nam tử đi tới Dương Diệp cùng Lục Ly Ca không sai biệt lắm mười trượng chỗ lúc ngừng lại, Dương Hiền ho nhẹ một tiếng, sau đó nhìn về phía một bên trên mặt đất Dương Giản cái kia đã bắn nổ đầu, sau một hồi, hắn khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Chúng ta người đại ca này, người vẫn là không tệ.”

Nơi xa, Dương Diệp nhìn về phía Dương Hiền, sau đó nói: “Ta cảm thấy, chúng ta cũng không tệ, thế nhưng là, điều này cũng không có gì trứng dùng, không phải sao?”

Dương Hiền ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Kỳ thật, ta cảm thấy, gia tộc có một số việc làm đích thật không chính cống, tỉ như đối ngươi, phụ thân ngươi đối gia tộc của ngươi có công, mà ngươi đối với gia tộc mặc dù không có công, nhưng lại vậy không qua. Gia tộc đối ngươi như vậy, bất công!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức hứng thú, sau đó nói: “Có chút ngoài ý muốn. Không bằng như vậy, chúng ta liên thủ ngược như thế nào?”

“Phản?”

Dương Hiền nao nao, lập tức lắc đầu, “Ngươi ta phản không được. Ta vậy không nghĩ tới phản gia tộc. Gia tộc đối ngươi không có ân, nhưng là đối với chúng ta những này thiếu gia lại là có ân tình, không có gia tộc tương trợ, chúng ta không đạt được giờ đây thành tựu.”

“Cho nên?” Dương Diệp đạo.

Dương Hiền nói: “Cho nên, ta cảm thấy, mặc dù gia tộc đối ngươi bất công, nhưng là, ngươi xác thực đáng chết.”

“Vì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Dương Hiền nói: “Sự có nặng nhẹ, ngươi thuộc nhẹ, gia tộc thuộc trọng yếu. Còn nữa, mặc kệ là ta vẫn là đại ca, cũng hoặc là khác thiếu gia lên làm thế tử, đối với gia tộc tới nói, đều không có cái gì chỗ xấu. Nhưng là, ngươi nếu là lên làm thế tử, gia tộc khẳng định trong hội loạn. Bởi vì rất nhiều người không yên lòng ngươi coi thế tử, đối bọn hắn tới nói, ngươi như đương thế tử, bọn hắn khẳng định sẽ không tiếc bất cứ giá nào chém giết ngươi, mà phụ thân ngươi năm đó cũng có một chút thuộc hạ, những thuộc hạ kia, khẳng định sẽ bảo đảm ngươi. Khi đó, Dương gia tựu loạn!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cười nói: “Ta không nghĩ tới trở về!”

“Thế nhưng là ngươi hay là trở về!” Dương Hiền đạo.

“Các ngươi buộc chúng ta trở về!” Dương Diệp đạo.

Dương Hiền có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chúng ta muốn ngươi trở về, ngươi không thể không trở về, hiện tại, chúng ta muốn ngươi chết, ngươi đồng dạng liền phải chết.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta không muốn chết.”

Dương Hiền khẽ gật đầu, “Không ai muốn chết, thế nhưng là, không phải mỗi người đều có thể chúa tể nhân sinh của mình.” Nói, hắn thủ đoạn khẽ động, một thanh màu đen phương thiên họa kích xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đương chuôi này phương thiên họa kích xuất hiện tại Dương Hiền trong tay một khắc này, Dương Hiền cả người khí chất lập tức thay đổi. Hắn lúc này, không phải là vừa mới cái kia có vẻ bệnh bộ dáng, mà là tựa như một tòa chống trời chở kình thiên cự sơn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Hiền, sau đó nói: “Ngươi cũng là cổ lão người thừa kế sao?”

Dương Hiền khẽ lắc đầu, “Không tính là, bao quát tứ ca cũng không tính là là. Bất quá, chúng ta xác thực truyền thừa thời kỳ viễn cổ một số người truyền thừa, nhưng là những người kia, không thể xem như chân chính cổ lão người tu hành. Bọn hắn là những cái kia cổ lão người tu hành tiêu thất sau xuất hiện người tu hành, bọn hắn, chỉ có thể coi là người tu hành, không thể tính cổ lão người tu hành. Bọn hắn cùng chúng ta đồng dạng, đều đang đuổi tìm sớm nhất một nhóm kia cổ lão người tu hành."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Mà ta truyền thừa, là một tên họ Lữ người tu hành truyền thừa, cái này phương thiên họa kích, tựu là hắn lưu tại thế gian này. Hắn còn có một thớt phi thường lợi hại ngựa, bất quá đáng tiếc, cái kia ngựa không đồng ý ta, chạy trốn."

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Đến đánh đi!"

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Hiền đỉnh đầu, đón lấy, hắn rút kiếm tựu là chém xuống một cái!

Mười bảy đạo điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Kiếm ra, không gian xung quanh trực tiếp rạn nứt đầy trời.

Dương Hiền sắc mặt không thay đổi, thủ đoạn khẽ động, trong tay phương thiên họa kích trực tiếp ngăn đi lên.

Đang!

Theo một đạo kim thiết giao qua tiếng vang lên, giữa sân không gian trực tiếp băng liệt, nhưng mà thoáng qua, cái kia băng liệt không gian liền trực tiếp được chữa trị. Cái kia ra tay trước Dương Diệp lại là trực tiếp bị chấn đến ngoài mấy trăm trượng, mà cái kia Dương Hiền lại là chỉ lui không đến trăm trượng!

Nơi xa, Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút tay phải của mình, giờ phút này, tay phải hắn đã đã mất đi tri giác, đồng thời, toàn bộ cánh tay còn ra phát hiện một chút thật nhỏ vết rạn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút Dương Hiền trong tay chuôi này phương thiên họa kích, sau đó nói: "Cái gì giai?"

Dương Hiền mỉm cười, "Siêu việt chân giai!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, mà đúng lúc này, Dương Hiền lại nói: "Đương nhiên, hiện tại chỉ có thể coi là nửa bước chân giai, bởi vì ta còn không có cái năng lực kia đưa nó hoàn toàn giải phong. Đến, tại tiếp ta một kích!"

Thanh âm rơi xuống, hắn cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, hắn trong tay phương thiên họa kích bỗng nhiên hướng phía Dương Diệp một bổ xuống.

Oanh!

Phương thiên họa kích bên trong lực lượng cường đại trực tiếp làm cho không gian xung quanh rạn nứt đầy trời, cùng lúc trước đồng dạng, vừa mới rạn nứt, không gian kia liền trực tiếp được chữa trị.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, kiếm vào vỏ, sau đó rút kiếm tựu là một chém!

Lần này, hắn không có tại lưu thủ, một kiếm này, gia trì hai loại ý cảnh, không chỉ có như thế, vẫn thúc giục Yêu Thần chi lực cùng nhục thân tất cả lực lượng.

Không trung, kiếm kích chạm vào nhau!

Bành!

Cả hai kịch liệt run lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến trăm trượng có hơn, nhưng mà, cái kia Dương Hiền lại là một bước đều không có lui.

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút tay phải của mình, giờ phút này, tay phải hắn đã hoàn toàn rạn nứt, trong đó, tiên huyết không ngừng tuôn ra, toàn bộ cánh tay đã hoàn toàn biến thành huyết cánh tay, bất quá cái kia phong ấn tại trên tay hắn phù lục lại là không có chút nào tổn thương.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Dương Hiền, cái này Dương Hiền lực lượng hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, đối phương không chỉ là vũ khí lợi hại, lực lượng của đối phương càng là mạnh kinh khủng, bất quá, cũng không thuộc về nhục thân lực lượng, mà là một loại khác lực lượng, cỗ lực lượng này, cực kỳ bá đạo cùng kiên cường!

Lúc này, Dương Hiền chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Xem ra ngươi hẳn là cảm thấy. Lực lượng, độc nhất vô nhị lực lượng, một loại không thuộc về nhục thân khác loại lực lượng, này lực lượng, chí phách chí cương, luyện tới đại thành, có thể trong nháy mắt trời long đất lở. Yên tâm, ta chỉ là tiểu thành, vẫn không cách nào trong nháy mắt trời long đất lở!”

Nói xong, cả người hắn lần nữa biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, một kích chém xuống.

Oanh!

Một kích rơi xuống, không gian chung quanh trực tiếp không chịu nổi trong đó lực lượng, trong nháy mắt băng liệt đầy trời, Dương Diệp liền muốn thi triển ám chi pháp tắc, nhưng mà, không gian xung quanh lại là trong nháy mắt tựu được chữa trị. Cái này khiến đến Dương Diệp kế hoạch thất bại, chỉ có thể giơ kiếm đón đỡ!

Bành!

Theo một đạo trầm đục tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn. Mà cái kia vừa bị Hồng Mông Tử Khí chữa trị cánh tay lại là lần nữa rạn nứt đầy trời!

Nơi xa, Dương Giản chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, "Thực lực của ngươi, kỳ thật chân rất mạnh. Nhưng là, tại Dương gia này thế hệ tuổi trẻ, ngoại trừ chúng ta cái kia thần bí khó lường đại tỷ bên ngoài, thật đúng là không có người trong mắt ta!"

Thanh âm rơi xuống, hắn toàn bộ 'Xùy' một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, lại là đơn giản một kích chém xuống.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, thủ đoạn khẽ động, trường kiếm đâm ra, một nhát này, kiếm trực tiếp đâm vào cái kia phương thiên họa kích đỉnh một cái một góc chỗ.

Đang!

Theo một đạo chói tai tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui, lần này chỉ lui trăm trượng không đến, mà cái kia Dương Hiền cũng bị chấn địa hướng sau liên tục lui mười trượng trở lại khoảng cách.

Dương Hiền ngẩng đầu nhìn một chút xa xa Dương Diệp, trong mắt có một tia kinh ngạc, "Một kiếm phá vạn pháp... Quả thật không tệ, bất quá đáng tiếc, lực lượng của ta viễn siêu ngươi, bởi vì cái gọi là, dốc hết toàn lực nha."

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn lần nữa biến mất ngay tại chỗ, mà tại hắn tiêu thất tại chỗ một khắc này, Dương Diệp vậy tiêu thất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp tiêu thất cái kia một cái chớp mắt, Dương Hiền hai mắt lập tức nhắm lại lên, sau một khắc, một cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra.

Oanh!

Theo cỗ này ý cảnh xuất hiện, mới xuất hiện sau lưng Dương Hiền Dương Diệp trực tiếp bị cỗ này ý cảnh chấn đến trăm trượng có hơn.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn về phía Dương Hiền, hai mắt nhắm lại, đối phương cỗ này ý cảnh, vậy mà đồng ý chí phách chí cương, hơn nữa, còn là Chí cảnh!

Dương Hiền quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Độc nhất vô nhị ý cảnh! Bá đạo độc nhất vô nhị, kiên cường độc nhất vô nhị!” Nói đến đây, hắn có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Ngươi tính tên hán tử, ta không muốn giết ngươi, cũng không muốn cùng ngươi chiến, bởi vì ta là Chí cảnh, mà ngươi, chỉ là Luân Hồi cảnh. Mà lại...”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua trong tay phương thiên họa kích, sau đó lại nói: “Ta còn có này thần khí nơi tay, có vật này tại, coi như Chân cảnh cường giả đều muốn sợ ta ba phần, huống chi ngươi!”

“Thần khí?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó lắc đầu: “Rất hiếm lạ sao? Không khéo, ta vậy có!”

Nói xong.

Oanh!

Một cỗ hỏa diễm đột nhiên từ Dương Diệp thể nội tuôn ra, trong chốc lát, Dương Diệp cả người biến thành một hỏa nhân, mà kiếm trong tay hắn cũng thay đổi thành một thanh hỏa kiếm. Mà trên người hắn phát ra cường đại hỏa diễm khí tức, trực tiếp đem cách đó không xa Dương Hiền chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng!

Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên Cơ thành đều là cực nóng.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1672: Không phải là Dương gia người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1667 Chương: Không phải là Dương gia người!

Lục Đinh Thần Hỏa!

Dùng hắn lúc này thực lực, đã có khả năng tiếp nhận Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng, đương nhiên, không phải toàn bộ lực lượng. Nếu như Lục Đinh Thần Hỏa toàn bộ lực lượng xuất hiện ở trên người hắn, coi như hắn hiện tại là bất khuất chi thể, y nguyên sẽ bị đốt cháy thành tro bụi!

Hắn hiện tại, nhiều nhất chỉ có thể tiếp nhận Lục Đinh Thần Hỏa không sai biệt lắm bốn thành lực lượng, nếu như tại tiếp nhận nhiều một chút, nhục thể của hắn liền sẽ không chịu đựng nổi.

Bốn thành lực lượng đối Dương Diệp tới nói, đã đủ rồi!

Nơi xa, khi thấy Dương Diệp trên thân cái kia Lục Đinh Thần Hỏa lúc, Dương Hiền thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Nguy hiểm!

Đây chính là hắn nhìn thấy lửa này lúc cảm giác đầu tiên!

“Cẩn thận!”

Đúng lúc này, sau lưng Dương Hiền xa xa cái kia hắc bào nam tử đột nhiên mở miệng.

Dương Hiền khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Thật là để cho ta ngoài ý muốn. Ngươi lửa này, không phải giống như hỏa đi!”

Dương Diệp mỉm cười, “Ngươi tự mình nếm thử chẳng phải sẽ biết.”

Thanh âm rơi xuống, mũi chân hắn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Hắn hiện tại kiếm khí, đã không đơn thuần là kiếm khí, kiếm khí bên trong, ẩn chứa bất khuất kiếm ý cùng bất khuất sát ý, hiện tại lại gia trì Lục Đinh Thần Hỏa, có thể nói, trong kiếm ẩn chứa lực lượng, đủ để hủy thiên diệt địa!

Hắn những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, một đạo thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng. Bất quá, không đến nửa cái thời gian hô hấp, những cái kia vết nứt không gian tựu bị lực lượng thần bí cho chữa trị.

Nơi xa, Dương Hiền hai mắt nhắm lại, sau một khắc, cả người hắn thả người vọt lên, sau đó hai tay nắm trong tay phương thiên họa kích đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một bổ.

Ai cũng không có nhượng bộ!

Cứ như vậy, trong tay hai người vũ khí dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau.

Đang!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp trong tay hỏa diễm trường kiếm cùng Dương Hiền phương thiên họa kích lập tức kịch liệt run lên, sau một khắc, cái kia Dương Hiền trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, mà Dương Diệp chỉ lui không đến trăm trượng.

Mà Dương Diệp vừa mới dừng lại, hắn sau một khắc chính là trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, ngay sau đó, giữa sân hiện lên một đạo hỏa diễm kiếm quang.

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn ở trong sân ầm vang vang vọng mà lên, xa như vậy chỗ Dương Hiền trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, hắn vừa mới dừng lại, trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt hắn, sau đó Dương Diệp lần nữa chém xuống một kiếm.

Oanh!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp cùng Dương Hiền không gian chung quanh trong nháy mắt bật nát, giữa sân lâm vào một vùng tăm tối, bất quá thoáng qua, cái kia phiến bật nát không gian chính là được chữa trị đầy trời, không gian vừa được chữa trị, một bóng người chính là từ trong đó bay ngược mà ra.

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Dương Hiền.

//t r uyencuatui.net/
Dương Hiền cái này vừa bay, trọn vẹn bay ngàn trượng khoảng cách, khi hắn rơi xuống đất một khắc này, một ngụm tinh huyết lập tức từ

hắn trong miệng phun tới.

Đáng giá nói chuyện chính là, thời khắc này Dương Hiền, cánh tay trái đã tiêu thất.

Dương Diệp cũng không có đi truy kích Dương Hiền, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, vừa mới, tại không gian vỡ vụn một khắc này, hắn vốn có cơ hội trực tiếp miểu sát Dương Hiền, nhưng mà, trong bóng tối có người đem không gian trong nháy mắt cho chữa trị, cái này khiến cho hắn chỉ chặt đứt Dương Hiền cánh tay.

Kỳ thật, nếu như không có người trong bóng tối tương trợ Dương Hiền, hắn ứng phó cái này Dương Hiền, căn bản không cần đến Lục Đinh Thần Hỏa.

Bởi vì chỉ cần hắn chấn vỡ không gian, hắn tựu có thể có rất nhiều ám năng lượng, mà lại, tại không gian trong lỗ đen, hắn thể chất đặc thù đem phát huy đến cực hạn. Có thể nói, ám chi pháp tắc tăng thêm hắn thể chất đặc thù, sau đó tại tăng thêm hắn song trọng ý cảnh, Chân cảnh cường giả hắn đều không sợ chút nào!

Nhưng mà, Dương gia phía trên những người kia, lại là trực tiếp đem hắn chiêu này sát chiêu cho bóp chết.

Không công bằng chiến đấu!

Nhìn về chân trời hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên cười một tiếng, “Không có việc gì, tiếp tục đến!” Nói xong, hắn nhìn về phía xa xa Dương Hiền, không có tại nói nhảm, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại thu hoạch được Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng gia trì về sau, hắn hiện tại kiếm khí đơn giản cường đại đến nghịch thiên, những nơi đi qua không gian trong nháy mắt chính là bị xé nứt đầy trời, giờ khắc này, không gian chung quanh tại Dương Diệp thân kiếm trước, hoàn toàn tựa như là giấy.

Nơi xa, cái kia Dương Hiền sắc mặt lập tức biến đổi, một cỗ kinh khủng ý cảnh từ hắn thể nội bao phủ mà ra, nhưng mà cỗ này độc nhất vô nhị ý cảnh mới xuất hiện, tựu bị Dương Diệp hai cỗ Chí cảnh ý cảnh ép xuống.

Một chọi một, Dương Hiền độc nhất vô nhị ý cảnh không thua Dương Diệp sát ý cùng kiếm ý, nhưng cũng tiếc chính là, Dương Diệp có song trọng ý cảnh, mà lại, này song trùng ý cảnh bên trong, vẫn ẩn chứa ý chí bất khuất. Bởi vậy, cái này Dương Hiền độc nhất vô nhị ý cảnh căn bản không chống lại được Dương Diệp hai loại ý cảnh!

Độc nhất vô nhị ý cảnh bị áp chế, Dương Hiền sắc mặt lần nữa biến đổi, đón lấy, tay phải hắn nắm chặt trong tay phương thiên họa kích đối trước mặt bỗng nhiên tựu là đâm một cái.

Đang!

Kiếm cùng phương thiên họa kích vừa mới tiếp xúc, trong đó lực lượng cường đại chính là trực tiếp đem Dương Hiền chấn đến ngàn trượng có hơn, giờ khắc này, Dương Hiền không chỉ có bị đẩy lui, toàn thân hắn đều bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn rạn nứt đầy trời.

Dương Hiền nhìn thoáng qua cầm rạn nứt thân thể, giờ phút này, hắn rốt cuộc biết khuyết điểm của mình.

Nhục thân!

Nhục thân quá yếu.

Hắn độc nhất vô nhị lực lượng, không phải nhục thân lực lượng, cùng người giao thủ, một khi hắn độc nhất vô nhị lực lượng bị người khác lực lượng đè chế, vậy hắn... Giống như giờ phút này, hắn đã hoàn toàn không có sức hoàn thủ.

Dương Diệp căn bản không có Dương Hiền thở cơ hội, cả người hắn tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Hiền trước mặt, mà lúc này, một tên người áo đen đột nhiên xuất hiện ở Dương Hiền trước mặt, ngay sau đó, một thanh trường thương mang theo đầy trời thương ảnh đem Dương Diệp bao phủ lại.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, người áo đen kia cùng Dương Hiền bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, mà Dương Diệp bản nhân cũng bị chấn đến trăm trượng có hơn.

Dương Diệp nhìn một chút hơi tê tê cánh tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa người áo đen, “Thế nào, không một mình đấu?”

Người áo đen hướng phía Dương Diệp đi đến, mà đúng lúc này, phía sau hắn Dương Hiền đột nhiên nói: “Long Tín huynh, cẩn thận.”

Tên là Long Tín người áo đen khẽ gật đầu, khi hắn đi vào Dương

Diệp trước mặt mười trượng khoảng cách lúc, hắn thủ đoạn khẽ động, trong chốc lát nhất nhất

Rống!

Một đạo tiếng long ngâm đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, sau một khắc, một thanh trường thương màu trắng xuất hiện ở trên tay hắn. Trường thương thuần trắng, tại trên thân thương, khắc lấy long văn.

“Thương Long ngâm!”

Lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên trầm giọng nói: “Ngươi cẩn thận một chút.”

Dương Diệp nhìn về phía Lục Ly Ca, “Như thế nào?”

Lục Ly Ca trầm giọng nói: “Long Tín, Thương Long ngâm, Ngân Hà bảng thứ sáu, đã từng lấy sức một mình chém giết qua Chân cảnh cường giả. Cẩn thận một chút, chớ khinh thường!”

Chém giết qua Chân cảnh!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Long Tín. Cái này Long Tín là Chí cảnh cường giả, Chí cảnh chém giết Chân cảnh, cái này đã đủ để chứng minh thực lực của đối phương.

Mặc kệ là An Nam Tĩnh vẫn là hắn, cũng hoặc là trước đó Dương Giản cùng cái này Dương Hiền, tựa hồ cũng không có dùng Chí cảnh chém giết qua Chân cảnh cường giả.

Chí cảnh cùng Chân cảnh ở giữa chênh lệch, hắn đã từng đã khắc sâu cảm nhận được. Hắn cùng An Nam Tĩnh lúc trước đối kháng Chân cảnh cường giả lúc, dựa vào là các loại cường đại ý cảnh cùng ngoại vật mới miễn cưỡng có khả năng cùng đối phương đối kháng, mà người trước mắt này có khả năng đơn giết Chân cảnh, có thể tưởng tượng, hắn thực lực mạnh mẽ đạt đến hợp tác trình độ.

Bất quá, hắn yêu cầu e ngại sao?

Hiện tại coi như một tên Chân cảnh cường giả đứng ở trước mặt hắn, hắn cũng dám cùng đánh một trận!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo hỏa diễm kiếm quang hướng phía cái kia Long Tín điện xạ mà đi.

Nơi xa, Long Tín sắc mặt bình tĩnh, đương Dương Diệp cái kia đạo hỏa diễm kiếm quang đi vào trước mặt hắn lúc, tay cầm trường thương một trận loạn vũ, theo hắn trường thương loạn vũ, từng đạo tiếng long ngâm không ngừng từ hắn trường thương bên trong truyền ra, cùng lúc đó, vô số đạo kiếm quang hình thành một cái cự đại kim cầu đem bao phủ.

Hỏa diễm kiếm quang cùng kim quang kia vừa mới tiếp xúc, cả hai chính là bỗng nhiên nổ tung đầy trời, ngay sau đó, vô số đạo sóng lửa cùng kim quang từ trước mặt hai người bỗng nhiên khuếch tán đầy trời, hai người đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị cỗ này cuồng bạo khí lãng chấn đến ngàn trượng có hơn.

“Phá Thiên Nhất Kích!”

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Long Tín thanh âm, sau một khắc, Long Tín bản nhân tay cầm trường thương bắn nhanh ra như điện, hắn trên mũi thương, lóe ra một đầu hư ảo màu trắng long đầu, long đầu chỗ đến, trước đó cái kia cỗ cuồng bạo khí lãng trực tiếp bị xé nứt đầy trời, không chỉ có như thế, phương viên gần vạn trượng bên trong không gian càng là như là bị nấu khai thủy, kịch liệt sôi trào lên, doạ người vô cùng!

Nơi xa, Dương Diệp trong mắt lóe lên bôi hàn quang, kiếm vào vỏ, sau một khắc, hắn rút kiếm bỗng nhiên tựu là một chém!

Có Lục Đinh Thần Hỏa gia trì Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cái kia uy lực, đã không phải là trước kia đủ khả năng so sánh.

Kiếm ra.

Xoạt xoạt!

Không gian xung quanh trong nháy mắt rạn nứt, nhưng mà, vừa mới rạn nứt chính là bị một cỗ lực lượng thần bí cho chữa trị.

Cứ như vậy, Dương Diệp kiếm cùng cái kia Long Tín mang theo long đầu trường thương trên không trung dùng tối ngang ngược phương thức đụng vào nhau.

Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, không gian xung quanh trong nháy mắt sụp đổ, nhưng mà đám người còn chưa lấy lại tinh thần, không gian kia chính là bị trong nháy mắt chữa trị. Nhưng là, không gian vừa mới chữa trị chính là lần nữa sụp đổ, bởi vì Dương Diệp cùng cái kia

Long Tín lực lượng thực sự quá mạnh!

Giữa trời ở giữa sụp đổ cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp lập tức nắm lấy cơ hội, cả người hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, ở mảnh này hắc ám không gian bên trong, đột nhiên vang lên một đạo tiếng long ngâm.

Oanh!

Trong nháy mắt, giữa sân vang lên lần nữa một đạo nổ vang rung trời âm thanh.

Rất nhanh, không gian xung quanh bình phục bình thường.

Lúc này, Dương Diệp cùng cái kia Long Tín đã riêng phần mình thối lui đến ngàn trượng có hơn.

Giờ phút này, Long Tín là quỳ một gối xuống tại mặt đất, đầu buông xuống, ở trước mặt hắn, là một chuôi này trường thương, tay phải hắn còn tại nắm chặt trường thương, bất quá, lúc này chuôi này trường thương đầu thương đã không chỉ có. Ở tại trước mắt, là một vũng máu, rất nhiều, đã bao phủ hai chân của hắn.

Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Hiền hai mắt chậm rãi đóng lại, “Ngươi ta tuy không huyết thống, nhưng lại tình như thủ túc, ta không nên tới tranh đời này tử chi vị, ta không nên tới...” Rất nhanh, hai hàng thanh tịnh chất lỏng từ hắn khóe mắt tràn ra ngoài.

Bởi vì trên người Long Tín, không có nửa điểm khí tức.

Nơi xa, Dương Diệp cũng không phải hoàn hảo, tại trước ngực hắn vai trái chỗ, cắm một thanh đứt gãy đầu thương, cái kia đầu thương, chính là Long Tín đầu thương, giờ phút này, Dương Diệp thể nội tiên huyết đang không ngừng theo cái kia đầu thương tràn ra.

Đúng lúc này, xa xa Dương Hiền đột nhiên đi tới cái kia Long Tín bên người, nhìn xem Long Tín thi thể hồi lâu, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, “Ta Dương Hiền rời khỏi thế tử chi tranh, đến nay về sau, ta Dương Hiền không phải là Dương gia người.”

Đúng lúc này, phía chân trời đột nhiên lóe ra một đạo tuyết quang, sau một khắc nhất nhất

Xùy!

Một mũi tên dài trực tiếp cắm vào cái kia Dương Hiền trước ngực, Dương Hiền thân thể trong nháy mắt cương cứng.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1673: Dương gia thủ hộ giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1668 Chương: Dương gia thủ hộ giả!

Tĩnh.

Chết tĩnh.

Nơi xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút phía chân trời, hắn không nghĩ tới Dương gia này vậy mà làm như thế chi tuyệt, chỉ vì Dương Hiền muốn rời khỏi Dương gia, liền trực tiếp đánh chết Dương Hiền.

Dương gia không tình thân.

Giờ khắc này, thể hiện rơi tới tận cùng.

Đồng thời, trong lòng của hắn càng thêm minh bạch, Dương gia khẳng định là sẽ không bỏ qua hắn, muốn còn sống, không thể đem hi vọng ký thác vào Dương gia cao tầng trên thân, chỉ có thể dựa vào tự mình!

Dựa vào tự mình!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt kiếm trong tay, trong mắt băng lãnh một mảnh!

Nơi xa, cái kia Dương Hiền cúi đầu nhìn thoáng qua trước ngực mình tiễn, thoáng qua, hắn đột nhiên khẽ nở nụ cười, “Ta từ nhỏ người yếu nhiều bệnh, khó chịu tập võ, gia tộc thấy ta như thế, cảm thấy ta vô địch đường, chính là nhiều không thấy đợi. Cũng may, ta vậy vẫn không chịu thua kém, dùng ốm yếu thân thể tu luyện đến tận đây.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ta đối thế tử chi vị không có chút nào coi trọng, sở dĩ đến tranh thế tử chi vị, là muốn có một ngày cải biến Dương gia loại này thể chế, cải biến loại này không tình thân, chỉ nói lợi ích cùng thực lực chế độ. Đáng tiếc, lại là không nghĩ tới, hại chết ta bằng hữu tốt nhất. Ta hối hận, sớm biết như thế, ngày đó liền nên nghe hắn nói như vậy, rời xa Dương gia!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Dương Hiền đột nhiên nhìn về phía trong tay phương thiên họa kích, “Ta biết, ngươi đi theo ta, không có cam lòng, chỉ là bởi vì ta lúc đầu giải cứu ngươi, ngươi mới nguyện ý đi theo ta. Hiện tại, ngươi ta duyên phận đã hết...”

Nói, tay hắn hơi động một chút, trong tay phương thiên họa kích lập tức bay đến Dương Diệp trước mặt chỗ, “Vật này nhắm người, nó nếu là chọn ngươi, còn xin thiện đãi, nếu là ngươi không có duyên với nó, còn xin đưa nó mang rời khỏi Dương gia, ta không muốn để cho nó rơi vào Dương gia trong tay.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mắt phương thiên họa kích, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn thân thủ cầm phương thiên họa kích, liền muốn đưa nó cầm lấy, nhưng mà, khi hắn muốn bắt lúc, sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì hắn vậy mà không cầm lên được!

Nhục thể của hắn lực lượng thế nhưng là Chí cảnh, nhưng mà lại cầm không nổi căn này phương thiên họa kích!

Dương Diệp trong lòng khiếp sợ không thôi.

Đúng lúc này, một bên Dương Hiền đột nhiên nói: “Vật này từ đặc thù vật liệu chế tạo, lại đã từng bị vị kia người tu hành dùng đặc thù chi pháp luyện chế, bởi vậy, vật này chỉ có học được độc nhất vô nhị lực lượng về sau, mới có thể như cánh tay sai. Độc nhất vô nhị lực lượng cách thức, ngay tại vật này bên trong, nó như tán thành ngươi, thì sẽ đem truyền cho ngươi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn xem phương trước mặt ngày họa kích hồi lâu, sau đó nói: “Đi theo ta, sẽ không bôi nhọ ngươi.”

Phương thiên họa kích không có phản ứng.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, lại nói: “Đi theo ta, tất để ngươi tái hiện năm đó huy hoàng.”

Phương thiên họa kích vẫn là không có phản ứng.

Dương Diệp có chút lúng túng.

Lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ tự mình, bộ dáng kia giống như là đang nói: Xem ta.

Rất nhanh, nàng quay người nhìn về phía cái kia phương thiên họa kích, đón lấy, nàng vây quanh cái kia phương thiên họa kích chuyển động, sau đó tiểu trảo cầm cái kia phương thiên họa kích mũi thương, đón lấy, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia phương thiên họa kích trực tiếp đi theo Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, xa xa Dương Hiền đột nhiên quỳ một gối xuống tại cái kia Long Tín trước mặt, tay phải hắn đặt ở cái kia Long Tín trước mặt trường thương bên trên, cùng Long Tín cùng một chỗ nắm, rất nhanh, đầu hắn thấp xuống.

Trầm mặc một cái chớp mắt.

Lưỡng thân thể người dần dần mờ đi, năm hơi về sau, hai người đã hoàn toàn biến mất tại giữa sân.

Nơi xa, Dương Diệp trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Lục Ly Ca đi tới Dương Diệp bên người, sau đó nói: “Kết thúc rồi à?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn một chút bốn phía, sau đó nói: “Khả năng vừa mới bắt đầu!”

“Xác thực vừa mới bắt đầu!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên từ nơi xa truyền đến. Rất nhanh, một tên hoa bào nam tử xuất hiện ở cách đó không xa.

Hoa bào nam tử ước chừng hai mươi tuổi, tóc dài xõa vai, dung nhan tuấn mỹ, ở sau lưng hắn, cõng một trương mực tử sắc trường cung.

Người tới, chính là Dương gia Bát thiếu gia, Dương Thiên.

Dương Thiên đi đến Dương Diệp trước mặt hơn hai mươi trượng lúc ngừng lại, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, “Tự giới thiệu mình một chút, Dương Thiên, cũng là đời tiếp theo Dương gia thủ hộ giả người thừa kế.”

Thủ hộ giả!

Dương Diệp trầm mặc, hắn nghe Dương Huyên nói qua, Dương gia mỗi giới thế tử chi tranh, không chỉ có muốn chọn ra thế tử, còn có một cái thủ hộ giả, một cái chủ nội, một cái đối ngoại. Khác biệt chính là, Dương gia thủ hộ giả, căn bản là gia tộc từ nhỏ bồi dưỡng ra được, nói cách khác, thủ hộ giả là dự định.

Thủ hộ giả tới tham gia thế tử chi tranh, chẳng qua là khi bồi luyện!

Chỉ bất quá, liền xem như những này thiếu gia, cũng không biết ai là thủ hộ giả, bất quá bọn hắn cũng không thèm để ý, bởi vì nếu như được tuyển chọn là thế tử, liền đem không thể tranh đoạt thế tử chi tranh. Không chỉ có như thế, một khi bọn hắn được tuyển thế tử, vậy cái này thủ hộ giả người thừa kế, liền sẽ biến thành bọn hắn trợ lực!

Lúc này, Dương Thiên đột nhiên lại nói: “Thật là không nghĩ tới, thực lực của ngươi vậy mà mạnh đến loại trình độ này. Không thể không nói, ngươi để cho chúng ta toàn bộ Dương gia đều kinh hãi. Bất quá, ngươi vượt ưu tú, tựu vượt phải chết!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Thiên sau lưng tấm kia trường cung, sau đó nói: “Dương Hiền là ngươi giết?”

Dương Thiên khẽ gật đầu, “Đúng là! Đương nhiên, coi như ta không giết, hắn đồng dạng sẽ chết. Gia tộc, không cho phép xuất hiện phản đồ.”

“Phản đồ? Hắn phản bội Dương gia sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Thiên nhạt tiếng nói: “Hắn muốn rời khỏi Dương gia, không tại làm Dương gia người, đây chính là phản bội Dương gia. Phàm là muốn phản bội Dương gia, chẳng cần biết hắn là ai, dù là hắn là thế tử, đều phải chết. Gia tộc lợi ích chí thượng, hiểu chưa?”

“Gia tộc lợi ích chí thượng!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó khẽ cười nói: “Tốt một cái gia tộc lợi ích chí thượng... Đúng rồi. Có một vấn đề, ngươi là cái cuối cùng sao?”

Dương Thiên nhìn thẳng Dương Diệp, “Giết ta, ngươi khả năng có khả năng đi ra ngoài.”

“Khả năng...”

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: “Đến, để cho ta nhìn xem, Dương gia tương lai thủ hộ giả thực lực.”

Dương Thiên không có đang nói chuyện, lấy cung, cài tên, sau một khắc, một đạo ngân quang ở trong sân chợt lóe lên.

Xùy!

Ngân quang nhanh như thiểm điện, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé nứt đầy trời, uy lực của nó hay là tiếp theo, trọng yếu nhất chính là tốc độ của nó. Chi này ngân tiễn tốc độ, nhanh đến Dương Diệp đều không thể qua thấy rõ hắn quỹ tích.

Bởi vậy, tại Dương Thiên xuất tiễn một khắc này, Dương Diệp chí ít bằng vào bản năng cầm kiếm hướng phía trước chém xuống một cái.

Đang!

Một đạo chói tai kim thiết giao qua âm thanh ở trong sân vang vọng mà lên, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị một tiễn này cho chấn đến trăm trượng có hơn.

Dương Diệp nhìn một chút tự mình hơi tê tê cánh tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Thiên, “Ngươi không phải Chí cảnh!”

Dương Thiên khẽ gật đầu, “Trước đây không lâu, vừa đạt đến nửa bước Chân cảnh. Cho nên, lực lượng của ta bên trong, có được một tia Chân cảnh cường giả mới nắm giữ đặc thù lực lượng.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Vậy tiếp ta một kiếm!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, thoáng qua, một đạo hỏa diễm kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Mà cái kia Dương Thiên lại là không tránh không né.

Xùy!

Cái kia đạo hỏa diễm kiếm quang trực tiếp từ Dương Thiên trước ngực xuyên qua, nhưng mà, Dương Diệp sắc mặt lại là biến sắc, bởi vì đó căn bản không phải Dương Thiên bản thể, Dương Thiên bản thể, đã không tại nguyên chỗ.

Hưu!

Đúng lúc này, một đạo tiếng xé gió đột nhiên vang lên, ngay sau đó ngạch, một mũi tên trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp cái ót chỗ, liền muốn đem Dương Diệp đầu xuyên thấu, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm quay người một trảm.

Oanh!

Kiếm tiễn chạm vào nhau, vừa mới tiếp xúc, trong sân không gian chính là bỗng nhiên nổ tung đầy trời, bất quá thoáng qua, cái kia bắn nổ không gian chính là được chữa trị.

Dương Diệp ám chi pháp tắc, quỷ dị, quá kinh khủng, nếu như không gian sau khi vỡ vụn, dùng hắn ám chi pháp tắc uy lực, đừng nói Dương Thiên, liền xem như Chân cảnh cường giả đều phải tạm thời tránh lui. Phải biết, lúc này Dương Diệp đã không phải là lúc trước Dương Diệp, hắn thực lực tổng hợp không biết tăng lên nhiều ít, mà lại, còn có ý chí bất khuất cùng Lục Đinh Thần Hỏa.

Cho nên, lúc này Dương Diệp, nếu như tại để hắn đem không gian vỡ vụn, vậy hắn thực lực, đem trong nháy mắt tại tăng lên một cái cấp bậc!

Tại không gian được chữa trị một khắc này, một chi ngân tiễn lần nữa ở trong sân chợt lóe lên, tốc độ kia cực nhanh, nhanh đến một bên Lục Ly Ca nhìn cũng chưa từng nhìn gặp, chỉ nghe được tiễn phá trường không thanh âm. Không chỉ có Lục Ly Ca, liền xem như Dương Diệp chính mình đều nhìn không thấy, bởi vì quá nhanh.

Hắn chỉ có thể bản năng xuất kiếm!

Kiếm chém ra, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, mà liền tại hắn lui không sai biệt lắm mười trượng về sau, hắn đột nhiên chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo hỏa diễm kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Dương Thiên không tránh không né, sắc mặt càng là bình tĩnh lạ thường.

Xùy!

Một đạo hỏa diễm kiếm quang trực tiếp từ cái này Dương Thiên giữa lông mày xuyên qua, nhưng mà, xuyên qua lại chỉ là tàn ảnh.

Cùng lúc đó, một chi ngân tiễn xuất hiện lần nữa tại Dương Diệp sau lưng, bất quá lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia ngàn trượng bên ngoài Dương Thiên sau lưng.

Ám chi pháp tắc!

Bất quá, ngay tại hắn xuất hiện tại Dương Thiên sau lưng lúc, cái kia Dương Thiên phía sau đột nhiên xuất hiện một đạo màn ánh sáng màu xanh lam, Dương Diệp nguyên bản muốn cắt về phía Dương Thiên đầu kiếm, trực tiếp cắt tại đạo này màn ánh sáng màu xanh lam bên trên.

Oanh!

Màn ánh sáng màu xanh lam cùng Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, mà lúc này, cái kia Dương Thiên đã xuất hiện ở ngàn trượng có hơn, cùng lúc đó, một chi ngân tiễn lần nữa đi tới Dương Diệp trước mặt, nhanh đến cực hạn.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, kiếm vào vỏ, sau đó bỗng nhiên rút kiếm tựu là một trảm.

Oanh!

Chi kia ngân tiễn trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chém thành hư vô, mà Dương Diệp lại là lần nữa bị đẩy lui trăm trượng.

Dương Diệp vừa dừng lại, đột nhiên, linh hồn hắn từ nhục thân bên trong vọt ra, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên.

Linh hồn Nhất Kiếm Luân Hồi!

Kiếm quang hiện lên, nơi xa cái kia Dương Thiên trực tiếp bị một kiếm xuyên qua, nhưng mà, đây là tàn ảnh!

Giữa sân, Dương Diệp đang thi triển ra Nhất Kiếm Luân Hồi về sau, linh hồn hắn chính là trở lại thể nội. Hắn gắt gao nhìn phía xa cái kia đã xuất hiện tại ngàn trượng có hơn Dương Thiên.

Áp chế!

Đối phương không phải lực lượng áp chế hắn, mà là tốc độ áp chế hắn!

Đối phương nếu như cùng hắn cận chiến, dù là cùng hắn liều mạng, hắn còn không sợ, nhưng là, đối phương cũng không làm như thế.

Đối phương tốc độ quá nhanh!

Dương Diệp nhìn xem Dương Thiên hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi nếu muốn trốn, ta không giết được ngươi. Nhưng là, ngươi vậy giết không được ta.”

“Cái này cũng không nhất định!”

Dương Thiên khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, “Thân là Dương gia thủ hộ giả người thừa kế, ta mượn nhờ này Thiên Cơ thành trận pháp.” Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Cơ thành đột nhiên rung động nhè nhẹ...

Nơi xa, Dương Diệp sắc mặt âm trầm.

Có thể mượn nhờ Thiên Cơ thành trận pháp!

Đây là công bằng chiến đấu?

Dương gia đây là vì muốn giết hắn, ngay cả mặt cũng không cần a!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1674: Kiếm khiếu cửu thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1669 Chương: Kiếm khiếu cửu thiên!

Rất nhanh, Dương Diệp lắc đầu.

Đây vốn chính là không công bằng chiến đấu!

Cái này cũng chứng minh, Dương gia cao tầng bên trong, muốn hắn chết người thế lực muốn so bảo vệ hắn nhiều người, hoặc là nói, thực lực mạnh hơn nhiều.

Cho nên, không thể đem toàn bộ hi vọng ký thác vào những cái kia trong bóng tối bảo vệ hắn trên thân thể người.

Phải sống, hay là phải xem tự mình.

Thiên Cơ thành rung động càng lúc càng nhanh, rất nhanh, tại Thiên Cơ thành trên không, xuất hiện một đạo che khuất bầu trời màn ánh sáng trắng, đạo ánh sáng này màn trực tiếp đem Thiên Cơ thành hoàn toàn bao trùm, mà tại cái này màn sáng bên trên, có rất nhiều thần bí màu vàng minh văn.

Đương đạo ánh sáng này màn sau khi xuất hiện, vô số màu vàng linh khí liên tục không ngừng từ phía chân trời rơi xuống, cuối cùng như là từng đầu dòng sông toàn bộ tràn vào cái kia Dương Thiên thể nội.

Thử những này màu vàng linh khí liên tục không ngừng tràn vào, Dương Thiên khí tức càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng, hắn bản thân phát ra khí tức, đã để cho hắn không gian chung quanh rung động kịch liệt lên, phảng phất muốn chấn vỡ những cái kia không gian, doạ người vô cùng!

“Tụ linh thần trận!”

Đúng lúc này, Dương Thiên đột nhiên nói: “Có trận này tại, coi như Chân cảnh cường giả đều không thể giết ta, không, coi như hai tên Chân cảnh cường giả liên thủ đều giết không được ta. Mà đối với Chân cảnh trở xuống huyền giả tới nói, ta chính là vô địch.”

Lúc này, Lục Ly Ca đi tới Dương Diệp bên người, sau đó nói: “Rút lui sao?”

“Rút lui?”

Dương Diệp lắc đầu, hắn rút lui không được. Hắn tuyệt đối tin tưởng, hắn chỉ cần trốn, Dương gia cao tầng khẳng định liền sẽ có lấy cớ để giết hắn, giống như trước đó giết Dương Hiền dạng kia.

Dương gia lần này, là muốn tuyệt sát hắn!

“Đến, thử một chút!”

Đúng lúc này, xa xa cái kia Dương Thiên đột nhiên cười nói: “Đi thử một chút chúng ta Dương gia cái này tụ linh thần trận!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Dương Thiên, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên rút kiếm một trảm.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo hỏa diễm kiếm khí từ Dương Diệp trường kiếm trong tay bên trong thoáng hiện mà ra, hỏa diễm kiếm khí vạch phá bầu trời, tựa như một viên hỏa diễm lưu tinh hướng phía cái kia Dương Thiên kích xạ mà đi, hắn những nơi đi qua, không gian đều bị xé rách đầy trời.

Nơi xa, Dương Thiên sắc mặt không thay đổi, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bấm tay hướng phía trước tựu là một điểm.

Vạch, một đạo kinh khủng kim quang lập tức xuất hiện ở đầu ngón tay của hắn, mà lúc này, Dương Diệp cái kia đạo hỏa diễm kiếm quang đã tới.

Cứ như vậy, hỏa diễm kiếm quang trực tiếp đâm vào cái kia Dương Thiên đầu ngón tay bên trên, không có bất cứ động tĩnh gì, giữa sân phảng phất đứng im.

Yên lặng một cái chớp mắt, kiếm quang đột nhiên ầm vang tiêu tán, thoáng qua trực tiếp hóa thành hư vô, mà ngọn lửa kia thì toàn bộ trở lại Dương Diệp trên thân.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Diệp mặt lập tức trầm xuống.

Nơi xa, cái kia Dương Thiên trong mắt lại là hiện lên một vòng khác biệt, “Ngươi đây là lửa gì? Vậy mà như thế cường đại!” Nói đến đây, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng nụ cười, “Ngươi ngọn lửa này, ta nhìn trúng.”

Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Cơ thành phảng phất đều run rẩy. Khi hắn chân rơi xuống đất một khắc này, cả người hắn trực tiếp hóa thành một vệt kim quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại Dương Thiên tiêu thất tại nguyên chỗ một khắc này, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì hắn cảm giác trước mặt mình phảng phất có mấy chục toà kình thiên cự sơn hướng hắn đè ép tới, cái kia khí tức cường đại làm cho hắn ngay cả hít thở cũng khó khăn!

Lực lượng thật mạnh!

Dương Diệp không dám khinh thường, thể nội bất khuất ý cảnh cùng bất khuất sát ý điên cuồng tuôn ra, ngay sau đó, tay phải nắm chặt Cổ Sao bên trong Kiếm Tổ đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một trảm.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo tại toàn bộ Thiên Cơ thành vang vọng mà lên, thoáng qua nhất nhất

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên tại Dương Diệp trước mặt nổ tung đầy trời, ngay sau đó, không gian chung quanh trong nháy mắt sụp đổ yên diệt, bất quá qua trong giây lát tựu bị mấy đạo lực lượng thần bí cho chữa trị, mà lúc này, Dương Diệp đã bị chấn đến ba ngàn trượng có hơn.

Ở tại khóe miệng, có một vòng tiên huyết.

Nơi xa, cái kia Dương Thiên nhìn một chút tay của mình, giờ phút này, tay của hắn đã bị cháy đen, đó là bị Lục Đinh Thần Hỏa cho đốt.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Không thể không nói, ngươi lửa này chân rất mạnh, ta đã thấy mạnh nhất hỏa diễm. Nhưng là đáng tiếc, lúc này ta, đừng nói ngươi, liền xem như đến hai tên Chân cảnh cường giả đều không làm gì được ta. Có Thiên Cơ thành hộ thành đại trận gia trì, thời khắc này ta, là vô địch!”

Thanh âm rơi xuống, hắn lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, cả người hắn trực tiếp xuất hiện tại Dương Diệp trước mặt, hắn trên thân mang theo khí tức cường đại trực tiếp đem Dương Diệp quanh thân không gian cho đánh rách tả tơi đầy trời!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, hai người mấy ngàn trượng bên trong không gian ầm vang sụp đổ, mà liền tại Dương Diệp muốn thi triển ám chi pháp tắc lúc, cái kia sụp đổ không gian lại là trong nháy mắt được chữa trị, ngay sau đó, bản thân hắn bị Dương Thiên cái kia lực lượng cường đại trực tiếp chấn đến ngàn trượng có hơn, vừa mới dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra ngoài.

“Còn có át chủ bài sao?”

Nơi xa, Dương Thiên nhẹ cười cười, sau đó chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, cùng lúc đó, vô số năng lượng màu vàng óng liên tục không ngừng từ phía chân trời hạ xuống, cuối cùng đều chui vào trong cơ thể hắn, theo những cái kia năng lượng màu vàng óng tràn vào, hắn khí tức còn tại chậm rãi trở nên mạnh mẽ lấy.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Dương Thiên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Thiên sau lưng, nhưng mà, hắn mới xuất hiện tại Dương Thiên sau lưng, một cỗ cường đại khí tức chính là trực tiếp đem hắn chấn đến ngàn trượng có hơn!

“Chí cảnh giai ám chi pháp tắc sao?”

Dương Thiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Không thể không nói, lúc trước ngươi thi triển cái này ám chi pháp tắc lúc, xác thực rất kinh diễm. Nhưng là đáng tiếc, nó đối với hiện tại ta không dùng.”

Nói xong, hắn đưa tay đối Dương Diệp cách không tựu là một chưởng.

Oanh!

Một cỗ cường đại lực lượng từ Dương Diệp trước mặt không gian thoáng hiện mà ra, Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho chấn đến ngàn trượng có hơn.

Áp chế!

Thời khắc này Dương Diệp bị Dương Thiên hoàn toàn đè chế!

Như Dương Thiên lời nói, hắn lúc này, gia trì Thiên Cơ thành hộ thành đại trận hắn, từ một loại nào đó góc độ tới nói, đúng là vô địch.

Nếu như không gian xung quanh có khả năng sụp đổ, Dương Diệp có lẽ còn có thể cùng đánh một trận, bởi vì ám chi pháp tắc chỉ có tại hắc ám trong không gian mới có thể phát huy ra uy lực lớn nhất. Vấn đề là, Dương gia những người kia sẽ không để cho không gian sụp đổ.

Dương Thiên chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Kỳ thật, thực lực của ngươi chân rất không tệ, nếu như ngươi không phải con trai của phụ thân ngươi, dùng thực lực của ngươi cùng thiên phú, ngươi rất có thể chính là ta Dương gia đời tiếp theo thế tử. Nhưng cũng tiếc chính là, thân phận của ngươi để ngươi chú định không thể trở thành ta Dương gia thế tử.”

Nói xong, cả người hắn ‘Xùy’ một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, ngay sau đó, một cỗ cường đại lực lượng như là hải khiếu hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi, cái kia lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian cũng vì đó bóp méo.

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, tay phải cầm kiếm dán ở giữa lông mày, sau một khắc, hai cỗ Chí cảnh ý cảnh từ hắn thể nội bao phủ mà ra, ngay sau đó, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Kiếm quang chỗ đến, không gian đều bị xé rách đầy trời, qua trong giây lát, Dương Diệp chính là cả người mang kiếm đi tới cái kia Dương Thiên trước mặt, mà lúc này, Dương Thiên đột nhiên đấm ra một quyền.

Oanh!

Một cỗ cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp kiếm quang đánh tan, cùng lúc đó, Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, Dương Thiên đột nhiên lấn người mà lên, sau đó lại lần đấm ra một quyền!

Oanh!

Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, vừa mới dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài.

Lúc này, cái kia Dương Thiên đột nhiên mỉm cười, “Ngươi không phải còn có người trợ giúp sao? Đem nàng cùng một chỗ kêu đi ra đi! Ta chân rất muốn nhìn một chút sáu loại ý cảnh cường đại!”

“Có thể hay không chớ ép bức?”

Đúng lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Nói thật, lão tử thật có chút nhìn không được. Ngươi con hàng này, nếu như ngươi dựa vào là ngươi chính mình lực lượng, đây cũng là thôi. Nhưng là, ngươi dựa vào là Dương gia hộ thành đại trận, đến, đem trên trời trận pháp kia rút lui, sau đó bảo ngươi trong bóng tối những người kia chớ trong bóng tối tương trợ, các ngươi một đối một đơn đấu, có dám hay không?”

Nơi xa, Dương Thiên quay đầu nhìn về phía Lục Ly Ca, sau một khắc, hắn đấm ra một quyền.

Lục Ly Ca nheo mắt, “Chó cùng rứt giậu a!”

Nói, hai tay của hắn nắm tay bên trong trường đao đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Lục Ly Ca trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, hắn vừa mới dừng lại, trường đao trong tay của hắn chính là 'Xoạt xoạt' một tiếng rạn nứt đầy trời, cùng lúc đó, một vòng tiên huyết từ hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra ngoài.

Dương Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Lục Ly Ca, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, "Đây chính là ngươi tìm đến viện trợ? So gọi là An Nam Tĩnh nữ tử chênh lệch quá xa. Ta không muốn đang lãng phí thời gian, đến, đem nữ tử kia kêu đi ra, chúng ta tới một cái triệt để chấm dứt!"

Nơi xa, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, đón lấy, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt hắn, mà tại Tiểu Bạch móng vuốt nhỏ bên trong, là chuôi này kiếm gỗ.

Tiểu Bạch nhìn xem Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nhếch miệng cười một tiếng, đón lấy, hắn đem kiếm gỗ đưa tới Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Nó nguyện ý?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó một cái móng vuốt nhỏ huy vũ.

Rất nhanh, Dương Diệp minh Bạch Tiểu Bạch ý tứ.

Không biết Tiểu Bạch dùng phương pháp gì, làm cho cái này kiếm gỗ nguyện ý một tháng cho hắn sử dụng hai lần. Chỉ có một lần!

Hai lần!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, không cần phải nói, cái này kiếm gỗ chịu đáp ứng, khẳng định là bởi vì Tiểu Bạch nguyên nhân.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: "Ngươi đi vào trước!"

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ, loé lên một cái, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp thân thủ cầm kiếm gỗ, vừa nắm chặt kiếm gỗ, kiếm gỗ chính là kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang đột nhiên bao phủ lại hắn, trong chốc lát, quanh người hắn Chí cảnh sát ý toàn bộ bị cái này kiếm gỗ cho trảm quang!

Bài xích sát ý!

Xa xa cái kia Dương Thiên đột nhiên khẽ nở nụ cười, “Buồn cười, ngươi cho rằng chỉ bằng thanh này phá kiếm gỗ tựu có thể đối kháng ta? Thật là buồn cười!”

Đúng lúc này, Dương Diệp trong tay kiếm gỗ đột nhiên bắt đầu rung động kịch liệt.

Phẫn nộ!

Dương Diệp vậy mà rõ ràng cảm nhận được cái này kiếm gỗ phẫn nộ!

Lúc này, kiếm gỗ bắt đầu điên cuồng hấp thu hắn Chí cảnh kiếm ý.

Đương hấp thu Dương Diệp kiếm ý về sau, cái kia kiếm gỗ đột nhiên hóa thành một tá kiếm quang phóng lên tận trời, ngay sau đó, toàn bộ phía chân trời kiếm quang tung hoành, những này kiếm quang trong nháy mắt liền đem phía chân trời cái kia hộ thành đại trận cho xé rách đầy trời.

Cùng lúc đó, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng từ hắn trong thân kiếm truyền ra, cường đại tiếng kiếm reo trực tiếp đem đến giữa sân mấy vạn trượng bên trong không gian cho đánh rách tả tơi đầy trời!

Kiếm khiếu cửu thiên!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1675: Tuyệt cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1670 Chương: Tuyệt cảnh!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Thiên nụ cười trên mặt thu liễm, trong mắt vậy dần dần ngưng trọng lên.

Dương Diệp giờ phút này cũng có chút mộng, hắn không nghĩ tới chuôi kiếm này vậy mà như thế phẫn nộ, mà lại, vẫn mạnh mẽ như vậy!

Thoáng qua, Dương Diệp minh bạch.

Cái này kiếm gỗ sở dĩ tức giận như thế, hẳn là vừa mới cái kia Dương Thiên, đối phương, đối cái này kiếm gỗ tới nói, là một loại vũ nhục!

Phá kiếm gỗ...

Hắn cũng không dám nói như vậy chuôi kiếm này, chuôi kiếm này, thế nhưng là ngay cả Lục Đinh Thần Hỏa bản nguyên đều có thể thương tổn.

Phía chân trời, kiếm gỗ lấp lóe, kiếm khí tung hoành, không trung hộ thành đại trận trong nháy mắt chính là bị xé nứt thành mảnh vỡ, nhưng mà, cái kia Dương Thiên lại là sắc mặt bình tĩnh, không có chút nào bối rối.

Lúc này, Dương Diệp tay phải một chiêu, chuôi này kiếm gỗ lập tức bay trở về đến hắn trước mặt, mà khi kiếm gỗ rơi vào Dương Diệp trước mặt lúc, phía chân trời lại xuất hiện một đạo màn ánh sáng trắng. Cái kia hộ thành đại trận, lại xuất hiện ở trên đường chân trời.

Nơi xa, Dương Thiên đột nhiên nói: “Chỉ cần trận này trận nhãn không có hủy, nó liền sẽ không tiêu thất. Mà trận này mắt chỗ, có ta Dương gia Chân cảnh cường giả trấn thủ, cho nên, Dương Diệp, trận này ngươi là không phá được!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, “Không phá được trận, vậy liền phá người!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Xùy!

Kiếm quang chỗ đến, không gian như là mục nát mảnh gỗ, trong nháy mắt chính là bị trường kiếm cho xé rách đầy trời.

Nơi xa, cái kia Dương Thiên hai mắt nhắm lại, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đấm ra một quyền.

Quyền ra.

Một cỗ cường đại lực lượng từ hắn trên nắm tay nghiêng mà ra, đương cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, khắp chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt chập trùng.

Lúc này, Dương Diệp kiếm quang đã tới.

Đương Dương Diệp đạo kiếm quang này cùng cỗ lực lượng này đụng nhau một khắc này, yên lặng một cái chớp mắt nhất nhất

Xùy!

Cỗ lực lượng kia vậy mà trực tiếp bị xé nứt mở ra một đạo to lớn lỗ hổng, ngay sau đó, Dương Diệp trong nháy mắt đến đánh Dương Thiên trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, Dương Thiên thần sắc lập tức thay đổi.

Trong lòng tại không dám có chút khinh thị, lập tức tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối trước mặt bỗng nhiên lần nữa tựu là oanh một cái!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Thiên cả người trực tiếp bị đánh bay đến mấy trăm trượng có hơn, cùng lúc đó, hắn cả chi cánh tay trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm kia cho bổ thành hai nửa, bất quá lại là không có từ trên bờ vai rơi xuống.

Tiên huyết, không ngừng từ hắn đứt gãy chỗ tràn ra.

Dương Thiên cúi đầu nhìn một chút tay của mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi đây là cái gì kiếm! Vì sao uy lực...”

Nói đến đây, hắn đồng tử đột nhiên bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì Dương Diệp đã lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang đi tới trước mặt hắn.

Dương Thiên trong lòng kinh hãi, thể nội huyền khí điên cuồng vận chuyển, ngay sau đó, vô số đạo năng lượng màu vàng óng toàn bộ tràn vào hắn trong tay trái, đón lấy, hắn tay trái một chưởng hướng phía trước đánh ra.

Oanh!

Xoạt xoạt!

Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho không gian chung quanh rạn nứt đầy trời, nhưng mà, đương đụng phải Dương Diệp kiếm lúc, cỗ lực lượng kia lần nữa bị xé nứt đầy trời nhất nhất

Xùy!

Một cánh tay trực tiếp mang theo một cỗ cột máu ném đi ra, mà cái kia Dương Thiên bản nhân thì trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn đến ba ngàn trượng có hơn.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, trong chốc lát, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, kiếm quang chỗ đến, không gian xé rách.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Thiên sắc mặt lập tức đại biến, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, trong chốc lát, một đạo khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bao phủ mà ra, nhưng mà, cỗ khí thế này vừa mới tiếp xúc Dương Diệp kiếm chính là bị xé nứt đầy trời, thoáng qua, kiếm quang đâm thẳng Dương Thiên!

Giờ khắc này, Dương Thiên thần sắc vô cùng trắng bạch.

Nhưng mà đúng vào lúc này, một lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau một khắc, lão giả hướng phía trước một chưởng vỗ ra, chưởng ra, kim quang tác tha, từng tia năng lượng màu vàng óng tựa như từng đầu thật nhỏ tuyến trong nháy mắt đem Dương Diệp bao phủ lại.

Oanh!

Mà lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên từ trong đó xé rách đầy trời.

Oanh!

Giữa sân, lập tức vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, lão giả kia cùng Dương Thiên trực tiếp bị chấn đến mấy trăm trượng có hơn. Cùng lúc đó, trước mặt hai người không gian trực tiếp thành mạng nhện hình, doạ người vô cùng!

Rất nhanh, giữa sân khôi phục bình tĩnh.

Nơi xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão giả kia, lão giả này, hắn nhận biết, chính là lúc trước cái kia bảy đại nguyên soái bài danh thứ hai Dương Thận. Lúc trước đối phương từ dưới tay hắn cứu đi một tên khác nguyên soái lúc, còn gọi hắn nhớ kỹ đối phương, hắn cũng không có quên!

Dương Diệp thu kiếm, sau đó nói: “Hiện tại là tình huống như thế nào? Tiểu nhân không được, lão đi ra?”

Dương Thận nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi thật là làm cho tất cả mọi người đều ngoài ý muốn, ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chỉ vào Dương Thận, sau đó nói: “Chớ nói với ta nói nhảm, ta không có thời gian nghe, muốn làm sao làm, nói thẳng!”

Dương Thận hai mắt nhắm lại, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Gia tộc không muốn đem sự tình làm tuyệt, có thể cho ngươi một cái sống sót cơ hội, điều kiện tiên quyết là phế bỏ huyết mạch của ngươi, chỉ cần ngươi không có Dương gia huyết mạch, ngươi tựu không phải là Dương gia người, gia tộc có thể cho ngươi một đầu sinh lộ!”

“Không thể!”

Lúc này, một bên Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Đừng nghe hắn!”

Dương Diệp nhìn về phía Lục Ly Ca, “Có ý tứ gì?”

Lục Ly Ca trầm giọng nói: “Bọn hắn đây là trá hình muốn phế ngươi, huyết mạch, chính là một người bản nguyên, tựu cùng sinh cơ đồng dạng, nếu là đã mất đi tự thân huyết mạch, như vậy cũng tốt so thụ không có trình độ, ngay tại cũng vô pháp trưởng thành.”

Nói đến đây, hắn lại dừng một chút, sau đó nói: “Mà lại, ngươi không có tự thân huyết mạch, nhất định phải đi dùng máu của người khác đến bổ khuyết tự thân, mặc dù làm như vậy có thể, nhưng là, khác biệt huyết mạch là sẽ bài xích thân thể ngươi, thân thể ngươi cũng sẽ bài xích cái kia huyết mạch, khi đó, hậu hoạn vô hạn!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Dương Thận, sau đó nói: “Hắn nói rất đúng sao?”

Dương Thận nhạt tiếng nói: “Đây là chúng ta ranh giới cuối cùng.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Huỷ bỏ huyết mạch, không được. Thế gian này, chỉ có một người có thể để cho ta cam nguyện từ bỏ tự thân huyết mạch, đáng tiếc nàng đã chết.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Bất quá, ta nguyện ý rời đi Dương gia, thậm chí không tại trở về Dương gia.”

“Không được!”

Dương Thận nói: “Ngươi có gia tộc huyết mạch, tựu mang ý nghĩa ngươi là Dương gia người, chỉ cần ngươi là Dương gia người, vậy thì có vô hạn khả năng!”

“Rõ chưa?”

Lúc này, Lục Ly Ca đột nhiên nói: “Bọn hắn đây là sợ ngươi ngày sau tạo phản, ngươi chỉ có không có Dương gia huyết mạch, bọn hắn mới có thể chân chính yên tâm, bởi vì như vậy, ngày sau coi như ngươi trở về Dương gia, vậy không phải là Dương gia người, không phải Dương gia người, tựu không ai ủng hộ ngươi.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Dương Thận, nói: “Huỷ bỏ huyết mạch, ta sẽ không đáp ứng. Bất quá, vẫn là câu nói kia, ta nguyện ý rời khỏi Dương gia, đồng thời có thể bảo lãnh không tại lẫn vào các ngươi Dương gia sự tình. Như thế nào?”

Dương Thận nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Cái kia ra tay đi.”

Dương Thận nói: “Dương Diệp, ngươi có thể phải suy nghĩ kỹ, toàn thân huyết mạch, đổi một cái mạng, rất đáng!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Các ngươi không yên lòng ta, coi như ta tự phế đan điền, tự phế tu vi, các ngươi vẫn như cũ sẽ không yên tâm ta. Đối với các ngươi tới nói, chỉ có người chết mới có thể để cho người yên tâm. Cho nên, nếu như ta không có đoán sai, liền xem như ta từ bỏ huyết mạch, các ngươi vậy nhất định sẽ giết ta, chỉ bất quá không phải hiện tại giết thôi. Đúng không?”

Dương Thận trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đã ngươi không nguyện ý từ bỏ tự thân huyết mạch, cái kia nhiều lời vô ích.”

Nói xong, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo bạch quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, khi đi tới Dương Diệp trước mặt đỉnh đầu nửa trượng chỗ lúc, hắn tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối Dương Diệp đầu một quyền đánh tới!

Quyền ra, kỳ chiêu ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp không gian chung quanh đè ép thành một cái vòng xoáy, mà đặt mình vào trong đó Dương Diệp lập tức cảm giác nhục thân phảng phất bị vô số con ngựa đến lôi kéo, đau đớn vô cùng!

Nhưng mà, Dương Diệp lại là sắc mặt bình tĩnh. Sau một khắc, hắn giơ kiếm tựu là một trảm.

Kiếm ra!

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, trước mặt hắn không gian trong nháy mắt sụp đổ, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Bành!

Lúc này, một đạo nổ vang tiếng vang lên, chỉ thấy nguyên bản Dương Diệp trước mặt cái kia Dương Thận trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn!

Dương Thận vừa dừng lại, tay phải của hắn chính là trực tiếp phân làm hai nửa, sau đó từ bả vai chỗ rớt xuống!

Dương Thận cúi đầu nhìn một chút từ chính mình trên bờ vai rơi trên mặt đất cái kia hai nửa cánh tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp trong tay kiếm gỗ, “Thật mạnh kiếm, ngay cả ta đều không thể ngạnh kháng!”

Lúc này, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên Lục Ly Ca, nói: “Ngươi đi trước.”

Lục Ly Ca còn muốn nói gì nữa, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Làm bằng hữu, nhìn tâm, trong lòng ngươi có hay không ta người bạn này, ta đã cảm nhận được. Cũng không phải là muốn cùng chung hoạn nạn, cùng chết mới là cái gọi là bằng hữu, huynh đệ. Cho nên, ngươi hiểu chưa?”

Lục Ly Ca trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Thực lực ngươi rất không tệ, nhưng là, lưu tại nơi này một điểm ý nghĩa đều không có, cho nên, đi trước.”

Lục Ly Ca trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, nói: “Tốt, ta đi!”

Nói xong, hắn không chút do dự, xoay người rời đi.

Hắn biết rõ, như Dương Diệp nói, hắn lưu tại nơi này một điểm ý nghĩa đều không có, hắn hiện tại nơi này, Dương Diệp sẽ lo lắng rất nhiều, cho nên, hắn đi, đối Dương Diệp mới là trợ giúp lớn nhất!

Dương Diệp nhìn về phía Dương Thận, sau đó nói: “Phóng qua hắn, cũng không có vấn đề a?”

Dương Thận hai mắt nhắm lại, lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, Dương Thận sắc mặt đại biến, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia bị thương thật nặng Dương Thiên sau lưng, đón lấy, một thanh kiếm đặt ngang Dương Thiên yết hầu bên trên.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua phía chân trời, “Thả hắn đi, các ngươi Dương gia thủ hộ giả công việc. Dương gia, hiện tại không có lấy xuất thủ thiếu gia. Cho nên, các ngươi khẳng định không hy vọng hắn chết, đúng không?”

Phía chân trời trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: “Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp nhìn về phía phía chân trời, giờ phút này, Lục Ly Ca đã rời đi Thiên Hư đại lục.

Dương Diệp thu kiếm, lui qua một bên, đúng lúc này, bảy mươi hai người đột nhiên xuất hiện ở chung quanh hắn.

Dương gia bảy mươi hai chiến tướng!

Trừ cái đó ra, lại một lão giả xuất hiện ở Dương Thận bên người.

Đồng dạng là Chân cảnh!

“Giết!”

Phía chân trời đột nhiên truyền đến một thanh âm.

Nơi xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng dữ tợn, hắn dưới da, mạch máu có chút rung động.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1676: Tiếp tục đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1671 Chương: Tiếp tục đến!

Hai tên Chân cảnh thêm bảy mươi hai tên cấp Chí cảnh cường giả!

Đây chính là hiện tại vây giết Dương Diệp đội hình!

Mà lúc này, Dương Diệp vậy minh bạch, Dương gia hiện tại là đã không tiếc muốn vạch mặt tới giết hắn.?

Giết ra ngoài!

Từ Dương gia giết ra ngoài!

Hắn hiện tại muốn còn sống, cũng chỉ có từ Dương gia này giết ra ngoài.

Bảy mươi hai chiến tướng bên trong, cái kia Lữ Gia doanh xuất thủ trước, ba mươi cầm màu vàng trường tiễn tựa như ba mươi khỏa sáng chói lưu tinh từ phía chân trời xẹt qua, cuối cùng, dùng từng cái góc độ hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đi. Cái này ba mươi mũi tên, trực tiếp đem Dương Diệp chung quanh chỗ có không gian toàn bộ cho phong tỏa chết!

Cùng lúc đó, phía dưới hai mươi danh thủ nắm trường thương kim giáp Chí cảnh cường giả toàn bộ hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà tại cái này hai mươi danh kim giáp Chí cảnh cường giả sau lưng, là hai mươi hai danh vượt. | cưỡi dị thú huyền giả.

Bảy mươi hai chiến tướng liên thủ một kích!

Đã từng, bảy mươi hai chiến cảnh liên thủ, liền xem như Chân cảnh cường giả đều có thể chém giết. Bảy mươi hai chiến tướng, đơn thuần cá thể, bọn hắn không có Chân cảnh cường giả mạnh, nhưng là, phối hợp của bọn hắn lại là có thể để cho đến bọn hắn có thể tuỳ tiện chém giết Chân cảnh cường giả!

Giữa sân, Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trong tay kiếm gỗ, đương những cái kia màu vàng trường tiễn đi vào hắn phía trên khoảng nửa trượng lúc, hắn chân phải mũi chân đột nhiên chống đỡ tại mặt đất, sau đó tại chỗ bỗng nhiên một cái xoay tròn, cùng lúc đó, kiếm trong tay hướng lên trên quét ngang mà ra!

Ông!

Kiếm ra, tiếng kiếm reo vang vọng, ngay sau đó, một đạo hỏa diễm kiếm khí từ Dương Diệp kiếm gỗ bên trong thoáng hiện mà ra.

Xuy xuy...

Cái kia đạo hỏa diễm kiếm khí trực tiếp đem cái kia ba mươi mũi tên toàn bộ trảm thành hư vô, nhưng mà lúc này, cái kia hai mươi danh kim giáp huyền giả đã đi tới Dương Diệp bốn phía, ngay sau đó, hai mươi chuôi trường thương toàn bộ đâm về phía Dương Diệp.

Hai mươi người giờ phút này hoàn toàn tựa như một thể!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, hắn cầm kiếm bỗng nhiên một cái quét ngang mà ra.

Xùy!

Một đạo kiếm khí hiện lên hình tròn từ hắn mũi kiếm vọt ra, cái kia gia trì hai loại bất khuất ý cảnh kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên.

Oanh!

Từng đạo nổ vang âm thanh lập tức ở trong sân vang vọng mà lên, cái kia hai mươi người toàn bộ bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến mấy trăm trượng có hơn, bất quá đúng lúc này, cái kia hai mươi danh vượt. Cưỡi dị thú kỵ binh đã tới, trong đó vì cái gì một tên kỵ binh hướng thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp nhìn thẳng tên kia kỵ binh, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người 'Xùy' một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ.

Sau một khắc.

Xùy!

Một đạo huyết quang ở trong sân chợt lóe lên, tên kia kỵ binh đầu trực tiếp ném đi ra, mà lúc này, Dương Diệp đã sát nhập vào đám kia kỵ binh bên trong. Ngay sau đó, chém giết bắt đầu!

Chuẩn xác mà nói là đồ sát!

Vì sao?

Bởi vì cơ bản không có người có khả năng tiếp Dương Diệp một kiếm, đặc biệt là lúc này Dương Diệp cầm trong tay kiếm gỗ đồng thời thi triển ám chi pháp tắc tình huống dưới. Phàm là bị Dương Diệp kiếm gỗ chỉ người, dưới cơ bản một khắc liền sẽ thân chỗ khác biệt.

Dương Diệp bản thân thực lực, liền đã có thể tuỳ tiện chém giết Chí cảnh, mà lúc này, hắn cầm lại là kiếm gỗ, cái này kiếm gỗ trực giác đem hắn thực lực tăng lên không biết bao nhiêu cấp bậc, bởi vì thông qua kiếm gỗ đi ra kiếm khí, uy lực của nó lại lần nữa tăng lên.

Mà kỳ phong sắc trình độ... Có thể nói, thấy cái gì cắt cái gì, không có bất kỳ vật gì có khả năng chống đỡ được kiếm gỗ!

Không đến mười mấy tức thời gian, giữa sân liền đã có mười tên Chí cảnh cường giả đầu thân chỗ khác biệt, bất quá, Dương Diệp cũng không chịu nổi, trên người hắn đã xuất hiện thật nhiều thương động, bất quá còn tốt, nhục thể của hắn còn có thể tiếp nhận, tăng thêm có Hồng Mông Tử Khí tại, cái này khiến cho hắn cũng không có nguy hiểm tính mạng.

Nơi xa, cái kia Dương Thận cùng hắn lão giả bên cạnh nhìn xem trong sân Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, Dương Thận lão giả bên cạnh nói: “Kẻ này, coi là thật chính là tuyệt thế chiến tướng.”

Dương Thận nhìn một chút tay của mình, chẳng biết tại sao, tay của hắn vậy mà không cách nào có khả năng chữa trị, chuẩn xác mà nói là không thể bằng nhanh nhất tốc độ bình phục, phảng phất có một luồng sức mạnh thần bí đang ngăn trở cánh tay hắn bình phục tốc độ.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn vừa nhìn về phía xa xa Dương Diệp, trong mắt vẫn bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa một cỗ băng lãnh.

Lúc này, bên cạnh hắn lão giả lại nói: “Kẻ này, thích hợp làm ta Dương gia thủ hộ giả, đáng tiếc hắn...”

Dương Thận nhìn thoáng qua lão giả bên cạnh, sau đó nói: “Hắn càng mạnh, thiên phú càng tốt, tiềm lực lại càng lớn, tựu càng phải chết.”

Lão giả nói: “Lúc trước hắn trở về, phía trên không có động thủ, vì cái gì?”

Dương Thận quay đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Lúc trước hắn vừa trở về, mặc dù thực lực không tệ, nhưng là, mọi người còn không có làm chuyện, bởi vì so sánh Dương Hiền cùng Dương Giản, hắn còn có rất nhiều chênh lệch. Nhưng mà, mọi người không nghĩ tới, thực lực của hắn càng ngày càng mạnh. |. |. |. |. |. | hắn hiện tại bày ra tiềm lực, khiến cho mọi người e ngại.”

Lão giả kia khẽ gật đầu, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn lại nói: “Những cái kia bảo vệ hắn người. |. |. |. |. |. |”

“Vô sự!”

Dương Thận nhạt tiếng nói: “Hôm nay ai cũng không bảo vệ được hắn.”

“Vì sao?” Lão giả hỏi.

Dương Thận nhìn phía xa Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Bởi vì vị kia đã ngầm đồng ý!”

Nghe vậy, lão giả nheo mắt, hắn nhìn về phía xa xa Dương Diệp hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài, “Đáng tiếc. Thiên tài như thế, lại không thể vì ta Dương gia sở dụng!”

Dương Thận nhạt tiếng nói: “Người này có thù tất báo, cùng hắn phụ thân một tính cách, nếu để cho hắn tiến vào Dương gia cao tầng cầm quyền, khó đảm bảo hắn không thu được về tính sổ sách, cho nên, hay là chết tốt lắm. Còn thiên tài, ta Dương gia riêng lớn một cái gia tộc, muốn bồi dưỡng được một thiên tài cũng không phải việc khó gì!”

Lão giả khẽ lắc đầu, không có đang nói chuyện. Hiện tại, nói cái gì đều đã không có ý nghĩa, đương nhiên, nguyên bản liền không có ý nghĩa, bởi vì, hắn là Dương Thận bên này trận doanh.

Nơi xa, thời khắc này Dương Diệp đã hoàn toàn giết đỏ cả mắt, mà tại hắn xung quanh, là hơn hai mươi khỏa tàn khốc đầu. Nhưng là, ở trên người hắn, có năm cầm màu vàng trường tiễn, trừ cái đó ra, trước ngực hắn còn có không hạ mười đạo vết thương đạn bắn!

Thời khắc thế này, hắn đã hoàn toàn từ bỏ phòng ngự, phòng ngự, liền sẽ bị hoàn toàn áp chế, cho nên, hắn chỉ có thể dùng thương đổi mệnh. Chỉ cần không có đối phương cắt đầu cùng làm bị thương chỗ trí mạng, hắn tựu không sợ.

Mà đối phương chỉ cần bên trong hắn một kiếm, hẳn phải chết không nghi ngờ!

Dùng thương đổi mệnh, đây chính là Dương Diệp thời khắc này đấu pháp!

Chiến đấu vẫn tại tiếp tục, mà xa xa cái kia Dương Thận sắc mặt lại là trầm xuống. Nguyên bản, hắn coi là bảy mươi hai chiến tướng có thể đánh giết Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp đã mình đầy thương tích, nhưng mà để hắn không nghĩ tới chính là, mặc dù Dương Diệp toàn thân đều là thương, nhưng là, Dương Diệp tựu là không chết, mà lại, còn giống như càng giết càng mạnh!

Lúc này, bên cạnh hắn lão giả đột nhiên nói: “Không thể như thế tiếp tục để hắn giết tiếp.”

Dương Thận khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ra tay!”

Nói xong, bên cạnh hắn lão giả đột nhiên chỉ có đạo bóng đen tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa.

Oanh!

Một cỗ cường đại lực lượng đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, ngay sau đó, một thanh trường thương màu đen hướng thẳng đến Dương Diệp đầu đâm đi xuống.

Cái kia trong đó lực lượng cường đại trong nháy mắt liền đem Dương Diệp không gian chung quanh cho đánh rách tả tơi đầy trời!

Giữa sân, phát giác được đỉnh đầu trường thương đánh tới, Dương Diệp tay phải nắm kiếm gỗ bỗng nhiên hướng lên trên tựu là đâm một cái.

Đang!

Kiếm cùng thương vừa mới tiếp xúc, thanh trường thương kia trực tiếp bị Dương Diệp kiếm cho chấn vỡ, nhưng mà cái kia trong súng lực lượng cường đại lại là đem Dương Diệp chấn địa thân thể run lên, ngay sau đó, hắn cánh tay phải trong nháy mắt rạn nứt đầy trời, cùng lúc đó, dưới chân hắn mặt đất vậy trong phút chốc sụp đổ đầy trời.

Mà liền tại Dương Diệp dùng kiếm ngăn cản chuôi này trường thương lúc, một thanh màu vàng trường thương trực tiếp cắm vào phía sau lưng của hắn bên trên, cùng lúc đó, hai chi màu vàng trường tiễn xuất tại đầu gối của hắn chỗ. Đặc biệt là cái kia hai chi tiễn, trực tiếp đem hắn đầu gối cho bắn thủng!

Bất quá, Dương Diệp vẫn như cũ đứng đấy!

Đáng giá nói chuyện chính là, trong tay hắn kiếm gỗ mặc dù giết rất nhiều người, nhưng là, phía trên lại là không có chút nào vết máu!

Lúc này, tại Dương Diệp chung quanh, còn có hai mươi lăm danh bảy mươi hai chiến tướng, về phần cái kia Lục Giáp doanh những cái kia xạ thủ thì một cái cũng chưa chết. Bọn hắn chỉ là tại bên cạnh đánh trợ giúp, không có trực tiếp tham chiến, cho nên, không có người hi sinh!

Giữa sân, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hắn nhìn lướt qua bốn phía đám người, sau đó khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, "Tiếp tục đến!"

Giữa sân, mọi người thần sắc đều là biến đổi, đặc biệt là cái kia còn sống bảy mươi hai chiến tướng, giờ khắc này, đối với Dương Diệp, trong lòng bọn họ có một tia kiêng kị, phải nói là e ngại.

Hung ác!

Một người đối với người khác hung ác không tính hung ác, đối hung ác mới là thật hung ác!

Mà Dương Diệp đối chính mình là rất ác!

Nơi xa, cái kia Chân cảnh lão giả nhìn một chút tay của mình, tay của hắn vậy rạn nứt đầy trời, đó là trước đó cùng Dương Diệp ngạnh hãn lúc lưu lại. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, rất nhanh, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp trong tay kiếm gỗ.

Dương Diệp thực lực của mình mặc dù vậy mạnh, nhưng là không có mạnh đến ngay cả hắn đều kiêng dè không thôi trình độ.

Chuôi này kiếm gỗ!

Chuôi này kiếm gỗ làm cho Dương Diệp thực lực mạnh đến một cái không thể tưởng tượng trình độ!

Trầm mặc một cái chớp mắt, tên này Chân cảnh lão giả nhìn về phía một bên Dương Thận, sau đó nói: "Đồng loạt ra tay, đừng cho hắn cơ hội."

Dương Thận khẽ gật đầu, sau đó tay trái vung lên, "Giết!"

Thanh âm rơi xuống, hắn bản nhân trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ngay tại chỗ, mà một bên tên kia Chân cảnh lão giả cũng là 'Xùy' một tiếng tiêu thất ngay tại chỗ, tại cái này hai tên Chân cảnh cường giả ra tay về sau, cái kia còn sống bảy mươi hai chiến tướng vậy lập tức tiêu thất ngay tại chỗ.

Đám người còn chưa tới, những cái kia khí tức cường đại chính là phô thiên cái địa hướng phía Dương Diệp nghiền ép tới. Hai đạo Chân cảnh cường giả khí tức, tăng thêm mấy chục đạo Chí cảnh cường giả khí tức, những khí tức này toàn bộ chung vào một chỗ, trực tiếp đem Dương Diệp hai cỗ ý cảnh cho đánh tan.

Giờ khắc này, Dương Diệp bị những khí tức này ép trực tiếp không thể thở nổi.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn lướt qua những người kia, sau đó tay trái chậm rãi đặt ở trước ngực, sau một khắc nhất nhất

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1677: Đại nhân quả, đại khí vận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1672 Chương: Đại nhân quả, đại khí vận!

Oanh!

Một cỗ hung lệ khí tức đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra, ngay sau đó, một đầu dị thú xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Cùng Kỳ!

Giờ này khắc này, không thả Cùng Kỳ đi ra không được. Dùng một mình hắn thực lực, căn bản là không có cách chống lại nhiều cường giả như vậy.

Cùng Kỳ sau khi xuất hiện, hắn nhìn lướt qua bốn phía, khi thấy chung quanh những cái kia xông tới cường giả lúc, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, “Tiểu tử, ta liền biết ngươi gọi ta đi ra chưa chuyện tốt!”

Dương Diệp nhún vai, “Ta có thể làm sao, ta vậy rất bất đắc dĩ a!”

“Bất đắc dĩ cái đầu của ngươi!”

Cùng Kỳ một tiếng giận mắng, sau một khắc, thân thể của hắn đột nhiên bắt đầu rung động lên, ngay sau đó, thân thể của hắn càng lúc càng lớn, trên thân tràn ra tới khí tức càng ngày càng mạnh, qua trong giây lát, hắn hình thể liền đã làm lớn ra gấp năm lần!

Hình thể biến lớn về sau, Cùng Kỳ đối chung quanh bỗng nhiên tựu là vừa hô.

Oanh!

Một cỗ cường đại hung lệ khí tức bao phủ mà ra, chung quanh những Chí cảnh kia cường giả trực tiếp bị cỗ khí tức này chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, mà cái kia hai cái Chân cảnh cường giả cũng là bị đẩy lui gần trăm trượng khoảng cách.

Giữa sân, mọi người sắc mặt đều là thay đổi.

Dương Thận gắt gao nhìn xem Dương Diệp trước mặt đầu kia Cùng Kỳ, “Hung thú!” Hắn không nghĩ tới, Dương Diệp lại còn có át chủ bài, hơn nữa còn là một đầu cường đại hung thú.

Không chỉ có hắn, toàn bộ Dương gia người đều không nghĩ tới!

Dương Diệp thân thể hơi động một chút, trên người hắn những cái kia tiễn lập tức bị bắn ra ngoài, tiễn ra đến, hơn mười đạo nhỏ bé cột máu lập tức từ hắn trên người bắn ra. Dương Diệp không có để ý những vết thương này, dù sao Hồng Mông Tử Khí sẽ từ từ đem chữa trị.

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Cùng Kỳ trên lưng, sau đó nói: “Không muốn ham chiến, giết ra ngoài!”

Bây giờ tại Dương gia giết tại nhiều người đều không có ý nghĩa, bởi vì bọn hắn không có khả năng đem Dương gia giết sạch.

Trốn!

Hắn hiện tại muốn làm chính là chạy ra Thiên Hư đại lục, chạy ra Dương gia phạm vi thế lực, chỉ có như vậy, mới có thể sống lấy.

“Cái này còn cần ngươi nói!” Cùng Kỳ tức giận nói. Trong lòng của hắn là phi thường khó chịu, bởi vì mỗi lần Dương Diệp gọi hắn ra đây, đây tuyệt đối là không có chuyện tốt. Mà lại, một lần so một lần hung hiểm.

Giống như giờ phút này, hắn mặc dù làm thượng giới hung thú, nhưng là, cái này cũng không đại biểu hắn có khả năng nghiền ép cái này một giới người. Phải biết, hắn hiện tại đối mặt, đều là cái này một giới đứng đầu nhất một số người.

“Trốn?”

Lúc này, xa xa cái kia Dương Thận khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, “Tại ta Dương gia địa bàn, ngươi còn muốn trốn?” Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp tọa hạ Cùng Kỳ, lại nói: “Nếu như ngươi muốn dựa vào nó, ta đây chỉ có thể nói, ngươi là si tâm vọng tưởng. Đừng nói một đầu hung thú, cho ngươi năm đầu hung thú, ta Dương gia y nguyên có khả năng đưa nó biến thành chết thú!”

“Dương gia?”

Cùng Kỳ trong thanh âm lộ ra một cỗ mỉa mai, “Ta nói các ngươi Dương gia có phải hay không đều là não heo a? Tiểu tử này có đại khí vận tại, các ngươi Dương gia đi theo hắn, ngày sau tiền đồ bất khả hạn lượng, đừng nói nho nhỏ thế gia, tựu là đứng hàng thượng giới phong tiên nhân phong thần đều có thể, mà các ngươi lại nhất định phải đem hắn giết hết bên trong, các ngươi thật là một đám người đầu heo não!”

“Phong tiên nhân phong thần?”

Dương Thận khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, “Thứ đồ gì. Thật là buồn cười, ta Dương gia yêu cầu dựa vào hắn? Thật là buồn cười đến cực điểm.”

“Buồn cười ngươi đúng là ngu xuẩn!”

Cùng Kỳ đột nhiên nổi giận mắng: “Ta nói cho các ngươi biết bọn này ngu xuẩn, tiểu tử này không chỉ có đại khí vận, còn có đại nhân quả, các ngươi Dương gia nếu là giết hắn, các ngươi Dương gia đó là phải ngã tám đời xui xẻo, không đúng, nếu là hắn chết rồi, các ngươi Dương gia khẳng định là muốn chơi xong.”

Lúc này, Dương Diệp nhịn không được vỗ vỗ Cùng Kỳ khiêng, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão ca, nếu như ta chết rồi, thật sẽ có người báo thù cho ta sao?”

“Nói nhảm!”

Cùng Kỳ tức giận nói: “Ngươi với ngươi phụ thân không giống, vật kia không có thừa nhận phụ thân ngươi, nhưng là thừa nhận ngươi. Mà lại, vị kia cũng không có cự tuyệt ngươi, đồng thời vẫn để ngươi mang nha đầu kia trở về, cái này chứng minh hắn tán thành ngươi. Ngươi biết điều này có ý vị gì sao? Mang ý nghĩa ngươi nha có một đám rất mạnh thật mạnh mẽ chỗ dựa a!”

“Một đám núi dựa lớn?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Đại em gái ngươi a, lão tử hiện tại cũng sắp ngỏm rồi, chỗ dựa như thế nào vẫn chưa xuất hiện? Tới một cái vậy có thể a!”

Cùng Kỳ đột nhiên trầm mặc.

Qua hai hơi, hắn lại nói: “Dùng vị kia thực lực, không có đạo lý không biết ngươi đã đi tới hệ ngân hà. Đối phương chưa từng xuất hiện, hoặc là đang bế quan, hoặc là bị sự tình khác chậm trễ. Dù sao ngươi sợ cái gì, ngươi chết, sẽ có người báo thù cho ngươi chính là. Có thể lão tử đâu, lão tử chết rồi, ai đến cho ta báo thù! Nhận biết ngươi cái này tầm mười năm, là lão tử cả đời này xui xẻo nhất, thảm nhất thời gian.”

Dương Diệp cười ngượng ngùng cười, quả thật có chút không có ý tứ. Cùng Kỳ đi theo hắn một đường đến, xác thực nhiều lần kém chút bị hắn cho hố chết. Bất quá, hắn vậy rất bất đắc dĩ a!

“Đừng nói nhảm!”

Lúc này, cái kia Dương Thận đột nhiên gằn giọng nói: “Hôm nay, các ngươi một cái cũng đừng hòng đi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên vỗ vỗ Cùng Kỳ khiêng, “Đừng đánh, chúng ta rút lui trước.”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, sau một khắc, hắn thả người nhảy lên, mang theo Dương Diệp hướng thẳng đến phía chân trời bắn mạnh tới.

Nhanh!

Cùng Kỳ tốc độ nhanh đến mức cực hạn, bởi vì Dương Diệp cảm giác nhục thân phảng phất muốn xé rách đầy trời, đây là tốc độ đạt đến trình độ nhất định duyên cớ.

Nơi xa, nhìn thấy Dương Diệp cùng Cùng Kỳ trốn, cái kia Dương Thận khóe miệng nổi lên một vòng mỉa mai, hắn cùng người chung quanh cũng không có ra tay.

Ngay tại Cùng Kỳ cùng Dương Diệp muốn xông ra Thiên Hư đại lục lúc, đột nhiên, một thanh âm từ cái này tinh không xa xôi chỗ sâu truyền đến, “Trở về!”

Nói xong, một tòa hư ảo kình thiên cự sơn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đỉnh đầu, trong đó tràn ra tới uy áp mạnh mẽ trực tiếp đem Dương Diệp cùng Cùng Kỳ bức cho đứng tại tại chỗ, cự sơn trên không trung dừng lại một cái chớp mắt, sau một khắc, hắn bỗng nhiên rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, mà lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên thả người nhảy lên, hướng thẳng đến toà kia hư ảo cự sơn đụng tới.

Oanh!

Cái kia trái cự sơn ầm vang vỡ vụn, nhưng mà Cùng Kỳ cùng Dương Diệp nhưng cũng bị chấn địa hướng phía dưới tật rơi, rất nhanh, hai người lần nữa đã rơi vào Thiên Cơ thành.

Oanh!

Cùng Kỳ rơi xuống đất, toàn bộ Thiên Cơ thành lập tức kịch liệt run lên, phảng phất địa chấn!

“Trốn? Ngươi có thể chạy đi đâu!” Nơi xa, Dương Thận cười lạnh.

Dương Thận cách đó không xa, Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, trốn không thoát a. Hiện tại như thế nào làm?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Thận, “Trước tiên đem hắn cạo chết.”

“Hoàn toàn có thể!”

Cùng Kỳ thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy lên, mang theo Dương Diệp hướng thẳng đến cái kia Dương Thận đụng tới.

Nhìn thấy Cùng Kỳ cùng Dương Diệp đánh tới, cái kia Dương Thận sắc mặt lập tức biến đổi, hắn tay trái thủ đoạn khẽ động, một thanh trường đao xuất hiện ở trong tay hắn, đón lấy, hắn bỗng nhiên một cái hung ác trảm, đao ra, một đạo sáng như tuyết đao khí mang theo một cỗ cường đại khí tức từ trên mũi đao thoáng hiện mà ra.

Cùng Kỳ đương nhiên sẽ không né tránh, hắn nâng lên một cái móng vuốt liền chụp đi qua.

Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, Dương Thận cái kia đạo đao khí liền trực tiếp bị Cùng Kỳ móng vuốt cho xé rách đầy trời, cùng lúc đó, Cùng Kỳ trong nháy mắt đến cái kia Dương Thận trước mặt, Dương Thận sắc mặt trong lòng kinh hãi, tay trái đưa tay tựu là một đao bổ ra.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia Dương Thận đao trong tay trực tiếp bị Cùng Kỳ cho đập nát, cái kia móng vuốt bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem Cùng Kỳ chấn địa phun ra một ngụm tinh huyết, ngay sau đó, hắn trực tiếp bay ngược đến mấy ngàn trượng có hơn.

Cùng Kỳ cùng Dương Diệp liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một thanh trường thương đột nhiên đến, Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp đưa tay tựu là một kiếm.

Oanh!

Chuôi này trường thương ầm vang vỡ vụn, mà lúc này, chừng ba mươi cầm trường tiễn đột nhiên từ phía chân trời đánh tới, cùng lúc đó, chung quanh những Chí cảnh kia cường giả vậy vây quanh, trong nháy mắt, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lần nữa bị vây quanh.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn nhìn về phía không trung một đám xạ thủ, sau đó nói: “Giết bọn hắn!”

Đám kia xạ thủ là phiền toái nhất, bởi vì những này xạ thủ phi thường sẽ tìm thời cơ, thường thường sẽ ở thời khắc mấu chốt cho hắn đến một tiễn, cái này còn không phải trọng điểm, trọng điểm là những này xạ thủ có khả năng phá phòng ngự của hắn.

Nghe được Dương Diệp, Cùng Kỳ song trảo bỗng nhiên hướng mặt đất tựu là vỗ.

Oanh!

Mượn nhờ mặt đất trợ lực, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía đám kia Lục Giáp doanh bắn mạnh tới. Bọn hắn cũng không có để ý chung quanh những cái kia huyền giả, một đường mạnh mẽ đâm tới, mà Dương Diệp thì là gặp người liền chặt, cơ bản không có huyền giả có khả năng đón hắn một kiếm!

“Cản bọn họ lại!” Một bên, Dương Thận vội vàng nói.

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng cách đó không xa tên kia Chí cảnh lão giả hướng thẳng đến Dương Diệp cùng Cùng Kỳ vọt tới.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi cản bọn họ lại!”

Nói, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái Cùng Kỳ khiêng, cả người trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại đám kia xạ thủ bên trong, ngay sau đó, vô số đạo hỏa diễm kiếm quang bắn tung tóe đầy trời...

Đồ sát!

Đương Dương Diệp xông đi vào về sau, lập tức bắt đầu đồ sát.

Những cái kia xạ thủ công kích từ xa rất mạnh, nhưng là, năng lực cận chiến lại là có chút chênh lệch, bởi vậy, căn bản ngăn không được Dương Diệp, bất quá những kỵ binh kia cùng kim thương doanh huyền giả lập tức chạy tới, sau đó toàn bộ đem Dương Diệp vây lại, mà những cái kia sống sót xạ thủ thì toàn bộ cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách.

Mà một bên Cùng Kỳ thì chặn cái kia hai tên Chân cảnh cường giả, Cùng Kỳ da dày thịt béo, tăng thêm tốc độ lại nhanh, bởi vậy, nó dùng sức một mình ngạnh sinh sinh chặn hai tên Chân cảnh cường giả.

Nơi xa, Dương Diệp một kiếm lại một kiếm, mỗi một kiếm rơi xuống, cái kia bảy mươi hai chiến tướng đều không chết cũng bị thương, không đến một hồi thời gian, bảy mươi hai chiến tướng tổng cộng cũng chỉ còn lại có không đến ba mươi danh, bất quá, Dương Diệp vậy lần nữa bị thương, trước ngực hắn, đầu gối, nơi bả vai, đều cắm mấy cầm màu vàng trường tiễn.

Bất quá, hắn hoàn toàn không quan tâm những này, vẫn như cũ điên cuồng chém giết!

Đúng lúc này, xa xa Dương Thận đột nhiên ngẩng đầu, sau đó nói: “Vẫn không xuất thủ? Nhất định phải mài chết hao tàn?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, rất nhanh, một thanh âm từ phía chân trời truyền đến, “Chỉ là không nghĩ tới, hai tên Chân cảnh, bảy mươi hai chiến tướng, giết không được một tên Luân Hồi cảnh.”

Thanh âm rơi xuống.

Oanh!

Một cỗ cường đại khí tức đột nhiên từ phía chân trời đánh tới, ngay sau đó, một đạo cường đại chỉ ấn đột nhiên từ Dương Diệp trước mặt trăm trượng chỗ không gian thoáng hiện mà ra, sau một khắc, cái kia đạo chỉ ấn đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt.

Đang đối địch Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, giơ kiếm tựu là một bổ.

Oanh!

Một kiếm rơi xuống, cái kia đạo chỉ ấn ầm vang vỡ vụn, mà Dương Diệp lại là trực tiếp bị chấn đến ba ngàn trượng có hơn, hắn vừa dừng lại.

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy!

Sáu cầm màu vàng trường tiễn đột nhiên vạch phá bầu trời, ngay sau đó, hai chi tiễn đính tại Dương Diệp hai vai xương tỳ bà chỗ, hai chi đính tại hắn đầu gối chỗ, còn có hai chi thì đính tại hắn hai chân mu bàn chân bên trên, cái này hai chi tiễn xuyên qua Dương Diệp hai chân, đem hắn chân đính tại trên mặt đất.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1678: Chưa từng sợ qua?"

Nguồn: EbookTruyen.VN

1673 Chương: Chưa từng sợ qua?"

Nhưng mà, còn chưa kết thúc.

Mấy tên cầm trong tay trường thương cùng cưỡi dị thú kỵ binh trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó trường thương đâm ra, trực kích Dương Diệp yếu hại.

Mà đúng lúc này, một vệt kim quang hiện lên, ngay sau đó, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Nữ tử này chính là An Nam Tĩnh!

Đương nàng nhìn thấy Dương Diệp lúc này bộ dáng lúc, An Nam Tĩnh sắc mặt bình tĩnh vô cùng, thoáng qua, nàng quay đầu nhìn về phía những cái kia đã đi tới nàng cùng Dương Diệp chung quanh Chí cảnh chiến tướng. Sau một khắc, nàng chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một vệt kim quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Xùy!

Đương nàng tiêu thất một khắc này, một thanh trường thương trực tiếp từ một danh Chí cảnh chiến tướng đầu xuyên qua, mà bản thân nàng thì đã xuất hiện ở tên kia Chí cảnh cường giả sau lưng, đón lấy, nàng tay phải thân thủ cầm trường thương, sau một khắc, nàng bỗng nhiên hướng bên trái tựu là ném một cái.

Xùy!

Kim quang hiện lên, bên trái một tên Chí cảnh chiến tướng đầu trong nháy mắt bị Liệt Thiên xuyên qua, mà lúc này, An Nam Tĩnh đã xuất hiện ở vậy cái kia Chí cảnh chiến tướng sau lưng, đón lấy, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, cả người đằng không mà lên, sau một khắc, nàng chân phải đá mạnh một cước tại Liệt Thiên bên trên.

Sưu!

Liệt Thiên lần nữa hóa thành một vệt kim quang tiêu thất tại giữa sân, thoáng qua nhất nhất

Xùy!

Nơi xa một tên kỵ binh đầu trực tiếp bị Liệt Thiên xuyên thủng đầu, mà lúc này, An Nam Tĩnh bản nhân đã xuất hiện tại cái kia kỵ binh trên đầu, sau một khắc, nàng chân phải bỗng nhiên giẫm một cái cái kia kỵ binh đầu.

Oanh!

Cái kia kỵ binh đầu trong nháy mắt bạo liệt đầy trời, mà An Nam Tĩnh bản nhân thì tay cầm Liệt Thiên hóa thành một vệt kim quang tiêu thất ngay tại chỗ.

Xùy!

Thoáng qua, Dương Diệp sau lưng cách đó không xa một tên Chí cảnh chiến tướng trong nháy mắt bị một thanh trường thương xuyên thủng đầu, đương trường thương xuyên qua cái kia chiến tướng đầu cái kia một cái chớp mắt, An Nam Tĩnh xuất hiện ở sau người, sau đó tay phải hướng bên phải duỗi ra, cái kia Liệt Thiên vừa xuyên qua cái kia Chí cảnh đầu chính là vừa vặn bị An Nam Tĩnh nắm.

Đúng lúc này, mấy chi màu vàng trường tiễn đột nhiên từ phía chân trời đánh tới, An Nam Tĩnh mặt không biểu tình, giơ súng hướng phía trước mặt ngay cả gai.

Đang đang đang!

Cái kia mấy cầm trường tiễn trực tiếp bị đánh rơi, sau một khắc, An Nam Tĩnh tay phải nắm Liệt Thiên đối trước mặt những cái kia xạ thủ bỗng nhiên tựu là ném một cái.

Hưu!

Trường thương phá không, mang theo một cỗ kinh khủng kim quang hướng phía trong đó một tên xạ thủ kích xạ mà đi, tên kia xạ thủ nhìn thấy một màn này, thần sắc lập tức trắng bạch, bởi vì hắn muốn tránh cũng không được!

Mà đúng lúc này, một lão giả đột nhiên xuất hiện ở hắn trước mặt, đón lấy, một viên nắm đấm lớn màu vàng long ấn ngăn tại hắn trước mặt, cái kia Liệt Thiên đánh vào cái này long ấn bên trên, cái kia long ấn lập tức kịch liệt run lên, thoáng qua, trong đó đột nhiên tuôn ra một cỗ cường đại lực lượng, đem đến An Nam Tĩnh Liệt Thiên chấn bay ngược mà quay về.

An Nam Tĩnh sắc mặt không thay đổi, thân thủ một nắm, cái kia Liệt Thiên bay thẳng trở lại trong tay nàng.

An Nam Tĩnh không có đang xuất thủ, mà là đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta đi ra muộn!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Không có việc gì, ta vẫn chống đỡ ở.” Nói, thân thể của hắn chấn động, trên người hắn những cái kia mũi tên lập tức bị chấn đi ra, vừa rung ra đến, tiên huyết chính là từ hắn toàn thân như suối thủy bừng lên, qua trong giây lát, cả người hắn tựu thành huyết nhân.

[☼truyen cua tui . net] http:/
/truyenyy An Nam Tĩnh có chút cúi đầu, “Vì cái gì không gọi ta?”

Dương Diệp mỉm cười, “Ngươi đang bế quan, ta không muốn đánh nhiễu ngươi!”

An Nam Tĩnh đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Bế quan không có ngươi trọng yếu, không phải sao?”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Tốt, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa, có được hay không?”

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu. Đón lấy, nàng thối lui đến Dương Diệp bên người.

Oanh!

Lúc này, nơi xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, cái kia cùng Cùng Kỳ giao đấu Dương Thận hai người trực tiếp bị Cùng Kỳ cho chấn đến ngàn trượng bên ngoài, đẩy lui hai người về sau, Cùng Kỳ thân hình lóe lên, trở lại Dương Diệp bên người.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa tên kia mới xuất hiện Chân cảnh lão giả, lão giả mặc một bộ trường bào màu tím, không chỉ có quần áo là tử sắc, đầu hắn đều là tử sắc, ở trước mặt hắn, nổi lơ lửng một viên nắm đấm màu vàng long ấn.

Người tới, chính là Dương gia bảy đại nguyên soái chi: Dương Lâm.

Dương Lâm nhìn lướt qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, còn có cái kia Cùng Kỳ, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn khẽ lắc đầu, “Nguyên bản, xuất động bảy mươi hai chiến tướng, tăng thêm hai tên Chân cảnh cường giả, coi là có thể vạn vô nhất thất, nhưng mà, chúng ta không nghĩ tới, bảy mươi hai chiến tướng cơ hồ toàn quân bị diệt, lại là vẫn không có có khả năng giết ngươi! Thực lực của ngươi, lá bài tẩy của ngươi, làm cho chúng ta đều kinh hãi.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nhạt tiếng nói.

Dương Lân nói: “Nếu như, nếu như sớm biết ngươi có thực lực như thế, như thế át chủ bài, chúng ta khả năng liền sẽ đổi một loại phương thức. Không chỉ có chúng ta, tựu là Dương gia những cái kia trung lập người khả năng đều sẽ không để cho chúng ta xuất thủ. Nhưng là...”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Nhưng là hiện tại, ngươi không chết cũng phải chết rồi. Cho dù là những cái kia trung lập người, cũng sẽ lựa chọn giết ngươi.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Lâm nói: “Bởi vì, gia tộc sẽ không để cho một cái đối với gia tộc có địch ý người sống, đặc biệt là người này vẫn có được cường đại thiên phú cùng tiềm lực. Dù sao, hiện tại ngươi nếu nói đối với gia tộc không có hận ý, đó là không có khả năng, đúng không?”

Dương Diệp mỉm cười, “Minh bạch. Kỳ thật, nguyên bản ta đối Dương gia là không có hận ý, đương nhiên, ta đối với gia tộc cũng không có lòng cảm mến. Nhưng là, các ngươi muốn ta trở về, ta không trở lại, các ngươi tựu bức ta trở về. Ta sau khi trở về, các ngươi những này thiếu gia lại muốn ta chết, ta không thể không phản kháng a. Ta vừa phản kháng, bày ra thực lực cùng tiềm lực, các ngươi cao tầng lại muốn ta chết, các ngươi đây là khi dễ người a!”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua phía chân trời, sau đó nói: “Ta Dương Diệp, làm người ân oán rõ ràng, người không phạm ta, ta không phiền, Dương gia đối đãi với ta như thế, ta thề, nếu là ta Dương Diệp không chết, một ngày kia, ta muốn Dương gia gấp trăm lần hoàn trả!”

“Như vậy, ngươi thì càng phải chết!” Lúc này, Dương Lâm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta nói cùng không nói, các ngươi đều sẽ để cho ta chết, không phải sao? Chẳng lẽ ta hiện tại quỳ xuống đất cầu xin tha thứ, Dương gia liền sẽ thả ta một con đường sống?”

Dương Lâm trầm mặc tính toán, sau đó lắc đầu, “Sẽ không, hiện tại, ngươi không có đường lui, gia tộc càng không có đường lui, bởi vì gia tộc không muốn tương lai trong gia tộc xuất hiện một cái đối với gia tộc có ác ý cấp thiên tài. Cho nên, hôm nay, ngươi phải chết!”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Sợ sao?”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “Chưa từng sợ qua?”

Dương Diệp cười ha ha lên, cười một lát, hắn nhìn về phía phía chân trời, sau đó nói: “Nói rất đúng, nói rất đúng, chúng ta chưa từng sợ qua? Dương gia, tới đi, để cho ta nhìn xem, hệ ngân hà bát đại thế gia một trong Dương gia có thể hay không để cho ta Dương Diệp chết ở chỗ này!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Lâm trước mặt, đón lấy, hắn rút kiếm tựu là một trảm.

Dương Lâm sắc mặt không thay đổi, thủ có chút xoay tròn, trước mặt hắn cái kia trôi nổi màu vàng long ấn lập tức hóa thành một vệt kim quang hướng phía Dương Diệp kiếm đụng tới.

Long ấn bên trên, kim quang như là thủy triều giống như tầng tầng lớp lớp tuôn ra, qua trong giây lát liền đem Dương Diệp cả người mang kiếm bao phủ lại.

Oanh!

Một đạo nổ vang âm thanh đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, những cái kia kim quang ầm vang vỡ vụn, trong đó tuôn ra tới lực lượng cường đại, trực tiếp đem đến Dương Diệp chấn trở lại tại chỗ.

Nơi xa, Dương Lâm nhìn thoáng qua long ấn, trên đó, xuất hiện một đạo vết kiếm. Hắn có chút trầm ngâm, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: “Nghe nói, kiếm này hay là thuộc về bị phong ấn trạng thái, khó có thể tưởng tượng, nó nếu là triệt để giải trừ phong ấn, bình phục nguyên bản bộ dáng, uy lực của nó, chỉ sợ đủ để hủy thiên diệt địa.”

Phong ấn trạng thái?

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút trong tay mình kiếm gỗ, hắn không nghĩ tới chuôi này kiếm gỗ lại còn là thuộc về phong ấn trạng thái!

Hay là thuộc về phong ấn trạng thái giống như này mạnh mẽ!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn xem kiếm gỗ nói: “Lão huynh, ta cảm thấy, ngươi không thể tại điệu thấp, là thời điểm để mở ra phong ấn.”

Kiếm gỗ khẽ run lên, từng đạo tiếng kiếm reo từ trong đó truyền ra, rất nhanh, Dương Diệp cảm nhận được một cỗ cảm xúc!

Không cam lòng, phẫn nộ, còn có một tia kiêng kị!

Hắn Kiếm Tâm Thông Minh, lại là Chí cảnh kiếm ý, bởi vậy, có khả năng vô cùng rõ ràng cảm nhận được trong tay mình kiếm hết thảy cảm xúc.

Giờ phút này, trước mắt chuôi này cảm xúc tựu là không cam lòng, còn có phẫn nộ cùng một tia kiêng kị!

Hiển nhiên, đây không phải nó phong ấn, mà là người khác đem nó phong ấn!

Ai đem nó phong ấn?

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, hiện tại hắn nên lo lắng không phải cái này. Trấn an kiếm gỗ về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia Dương Lâm, sau đó nói: “Đến, tiếp tục!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn tiêu thất ngay tại chỗ. Xuất hiện lần nữa lúc, đã tại cái kia Dương Lâm trước mặt, đón lấy, hắn lần nữa rút kiếm tựu là một trảm.

Kiếm gỗ rơi xuống, khắp chung quanh không gian lập tức băng liệt đầy trời,

Dương Lâm trong mắt lóe lên một vòng ngưng trọng, không dám khinh thường, bấm tay điểm vào trước mặt cái kia kim sắc long ấn bên trên.

Ông!

Một đạo tiếng long ngâm đột nhiên từ trong đó truyền ra, ngay sau đó, một cỗ kinh khủng long uy từ trong đó chấn động mà ra, đương đạo này tiếng long ngâm sau khi xuất hiện, giữa sân mấy vạn dặm bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó rạn nứt đầy trời.

Mà lúc này, Dương Diệp kiếm đã tới!

Oanh!

Kiếm cùng long ấn vừa mới tiếp xúc, giữa sân không gian trong nháy mắt sụp đổ đầy trời, nhưng là qua trong giây lát, cái kia một vùng không gian chính là bình phục bình thường, mà lúc này, Dương Diệp đã bị chấn đến ngàn trượng có hơn, mà cái kia Dương Lâm cũng bị đẩy lui mấy trăm trượng!

Dương Diệp vừa dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng tràn ra ngoài, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa cái kia Dương Lâm trước mặt long ấn, cái này long ấn không phải là phàm vật, ít nhất là Chân cảnh cấp bậc. Nếu như không có kiếm gỗ, hắn chỉ sợ ngay cả cái này Dương Lâm một chiêu đều không tiếp nổi!

Nơi xa, Dương Lâm trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Xem ra, ta một người, là không giết được ngươi.”

Nói xong, tay phải hắn một vung, trong chốc lát, hơn mười đạo khí tức cường đại đột nhiên từ bốn phương tám hướng phóng lên tận trời, ngay sau đó, hướng phía Dương Diệp bên này lướt đi tới!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhìn thẳng hắn, “Ngươi ta đồng tâm, đừng nói Dương gia, coi như bát đại thế gia tề tụ lại có sợ gì?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1679: Đốt rụi Thiên Cơ thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1674 Chương: Đốt rụi Thiên Cơ thành!

Dương Diệp nhìn xem An Nam Tĩnh hồi lâu, sau đó mỉm cười, “Nói rất đúng, ngươi ta đồng tâm, coi như bát đại thế gia tề tụ lại như thế nào?”

Sưu sưu sưu sưu...

Lúc này, mười tên bóng đen người xuất hiện ở Dương Thận sau lưng.

Cầm đầu hai tên cầm trong tay đoạn dao găm bóng đen người là Chân cảnh cường giả, mà tại hai người này khoảng chừng những hắc ảnh kia người, toàn bộ là Chí cảnh.

Dương gia mặc dù là bát đại thế gia một trong, nhưng là, Chân cảnh cường giả tại Dương gia vẫn là vô cùng thưa thớt, không chỉ có Dương gia, còn lại mấy đại thế gia Chân cảnh cường giả đều phi thường thưa thớt, cho nên, Chí cảnh cùng Chân cảnh mới là từng cái thế gia chiến lực chủ yếu, đặc biệt là Chí cảnh.

Chân cảnh cường giả rất khó bồi dưỡng, mà Chí cảnh so sánh Chân cảnh thì hơi tốt bồi dưỡng một chút. Mà lại, đương Chí cảnh đạt đến số lượng nhất định lúc, là có thể chém giết Chân cảnh, thậm chí có Chí cảnh liền đã có thể dùng sức một mình chém giết Chân cảnh.

Đương nhiên, loại người này tương đối ít.

Mới xuất hiện hai tên Chân cảnh cường giả, tăng thêm Dương Thận ba người, tựu có trọn vẹn năm tên Chân cảnh cường giả. Ngoại trừ năm tên Chân cảnh cường giả, còn có trước đó còn sống sót bảy mươi hai chiến tướng, lúc này bảy mươi hai chiến tướng chỉ còn lại có chín tên, tăng thêm mới xuất hiện cái kia mười tên bóng đen người, tổng cộng là mười chín danh Chí cảnh cường giả!

Năm tên Chân cảnh thêm mười chín danh Chí cảnh!

Cái này đội hình, không thể không nói, rất xa hoa!

“Tiểu tử, còn có hay không át chủ bài!” Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, sau đó lắc đầu, “Giống như không có.”

Cùng Kỳ trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: “Tiểu tử, mọi người quen biết một trận, như thế nào cũng coi là bằng hữu, cho nên, lão tử mặc dù trong lòng nghĩ trốn, nhưng vẫn là không thể trốn. Nhiều không giúp được, ta đơn đấu hai tên Chân cảnh, còn lại ngươi chính mình xong!”

Thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy lên, hướng phía cái kia Dương Thận cùng Dương Thận lão giả bên cạnh vọt tới.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía bên cạnh An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp nói: “Ta đơn đấu hai tên Chân cảnh, còn lại tên kia Chân cảnh cùng những Chí cảnh kia cho ngươi, thế nào?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó trường thương trực chỉ xa như vậy chỗ Dương Lâm, “Tới!”

Nói xong, nàng thân hình run lên, xuất hiện ở bên trái mấy ngàn trượng có hơn.

Bị An Nam Tĩnh như thế khiêu khích, cái kia Dương Lâm thần sắc lập tức lạnh xuống, hắn nhạt tiếng nói: “Ta chính mình một người là đủ!”

Nói, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người tiêu thất ngay tại chỗ, thoáng qua, bên trái ngàn trượng bên ngoài lập tức truyền đến một đạo tiếng nổ lớn.

Mà tại Dương Diệp trước mặt, là hai tên Chân cảnh, thêm mười chín danh Chí cảnh cường giả.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên bước ra một bước, sau đó trường kiếm trực chỉ xa xa cái kia hai tên Chân cảnh người áo đen, nói: “Một mình ta đơn đấu hai người các ngươi, đương nhiên, nếu như các ngươi sợ, có thể gọi các ngươi sau lưng những người kia cùng tiến lên!”

Cái kia cầm đầu một tên bóng đen người khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tốt!”

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng bên cạnh tên kia bóng đen người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ, ngay sau đó, giữa sân đột nhiên xuất hiện từng đạo tàn ảnh, những này tàn ảnh trực tiếp đem Dương Diệp cho bao vây lại, cùng lúc đó, tại hai nhân thân sau cái kia mười tên Chí cảnh bóng đen người vậy tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, hắn lúc đầu hi vọng dùng phép khích tướng, làm cho đối phương hai người cùng hắn đơn đấu, tốt nhất là một người cùng hắn đơn đấu, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương thế mà như thế không nói sáo lộ, toàn bộ cùng tiến

lên!

Hai tên Chân cảnh, mười chín danh Chí cảnh!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cầm kiếm bỗng nhiên một cái quét ngang.

Ông!

Một đạo hỏa diễm kiếm khí từ hắn kiếm gỗ mũi kiếm thoáng hiện mà ra!

Xuy xuy xuy xùy!

Kiếm khí những nơi đi qua, vô số tàn ảnh lập tức ầm vang tiêu tán, mà cái kia cầm đầu hai tên Chân cảnh cường giả cũng bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, bất quá, hai người còn không có lui bao lâu chính là ngừng lại, sau đó lại lần mãnh liệt bắn mà ra.

Còn lại những Chí cảnh kia cường giả giờ phút này đã tới, ngay sau đó, từng đạo hàn quang thoáng hiện mà ra, tựa như lưỡi dao giống như hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía trong đó một tên Chí cảnh cường giả bắn mạnh tới.

Loại thời điểm này, căn bản không thể phòng ngự, một khi phòng ngự, liền sẽ lâm vào bị động, một khi lâm vào bị động, liền sẽ nghênh đón đối phương mưa to gió lớn tập kích.

Như vậy cũng tốt so đánh nhau đồng dạng, một người nếu là bị quần ẩu, vậy ngươi tuyệt đối không thể phòng ngự, bởi vì như vậy ngươi chỉ có thể bị động bị đánh, cho nên, ngươi muốn không thiệt thòi, liền tóm lấy một người đánh cho đến chết.

Đánh chết một cái không lỗ, đánh chết hai cái kiếm lời!

Những hắc ảnh kia người, bao quát bảy mươi hai chiến tướng, bọn hắn đều là không có trình độ Chí cảnh cường giả, nhưng là, giờ phút này Dương Diệp thực lực, Chí cảnh cường giả căn bản không đáng chú ý, cũng chỉ có loại kia có thể vượt giai khiêu chiến Chân cảnh Chí cảnh có lẽ mới có thể cùng hắn chống lại.

Bởi vậy, Dương Diệp tại bắt ở một người lúc, người kia cơ bản liền đã chết chắc. Sự thật cũng là như thế, kiếm quang hiện lên, một tên bóng đen đầu người trực tiếp mang theo một cỗ cột máu ném đi ra, nhưng mà, Dương Diệp trên thân vậy xuất hiện rất nhiều vết đao, chỉ là trong nháy mắt, trên người hắn tựu xuất hiện chí ít tầm mười đạo vết đao.

Bất quá còn tốt, hắn đều tránh đi trí mạng chỗ!

Một kiếm chém giết tên kia Chí cảnh cường giả về sau, Dương Diệp chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người nhất thời hóa thành một đạo hắc ảnh tiêu thất ngay tại chỗ, hắn xuất hiện lần nữa lúc, đã tại một tên khác Chí cảnh cường giả sau lưng, đón lấy, một đạo kiếm quang hiện lên.

Xùy!

Tên kia Chí cảnh cường giả đầu trực tiếp ném đi ra, mà giờ khắc này, lại là mấy đạo hàn quang xuất hiện ở chung quanh hắn, cùng lúc đó, mấy cầm màu vàng trường tiễn vậy theo sát mà tới, đặc biệt là cái kia mấy cầm màu vàng trường tiễn, hắn góc độ cực kỳ xảo trá cùng ngoan độc, trong đó hai chi mục tiêu là ánh mắt của hắn, mà còn lại mấy cầm cũng phân biệt là hắn từng cái yếu hại.

Dương Diệp cũng không dám dùng chỗ yếu hại của mình đi ngạnh kháng những này tiễn, những này tiễn đều là có thể phá hắn phòng ngự.

Ngay sau đó tâm hắn niệm vi động, một bên màu đen tấm chắn lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, ngay sau đó, mặt này màu đen tấm chắn trực tiếp hóa thành một cỗ hắc quang mãnh liệt bắn mà ra.

Rầm rầm rầm!

Theo mấy đạo tiếng nổ lớn vang lên, khắp chung quanh những cái kia trường tiễn lập tức bị mặt này hắc thuẫn chấn đầy trời, nhưng mà đúng vào lúc này, một tên bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, sau đó một đạo hàn quang trực tiếp chém về phía Dương Diệp phần gáy.

Chân cảnh cường giả!

Dương Diệp không dám khinh thường, quay người giơ kiếm tựu là một trảm, mà tại hắn xoay người một khắc này, mấy đạo hàn quang trực tiếp đánh vào phía sau lưng của hắn, lập tức, tiên huyết văng khắp nơi.

Kiếm gỗ rơi xuống.

Oanh!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn, hắn vừa mới dừng lại, lại một tên bóng đen người xuất hiện ở phía sau hắn, ngay sau đó, một đạo hàn quang trong nháy mắt đến sau đầu của hắn.

Cảm giác được sau lưng hàn quang đánh tới, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, không lo được vết thương trên người, lập tức quay người giơ kiếm tựu là bỗng nhiên một bổ.

Oanh!

Một kiếm rơi xuống, bóng đen kia người chủy thủ trong nháy mắt bị trảm thành mảnh vỡ, ngay sau đó, bóng đen kia người trực tiếp bị một kiếm này lực lượng cho chấn địa liên tục nhanh lùi lại, mà Dương Diệp bản nhân vậy trực tiếp bị một kiếm này cho chấn hướng sau liên tục nhanh lùi lại!

Nhưng mà, hắn vừa lui không sai biệt lắm mười trượng lúc, lại một tên bóng đen người trực tiếp xuất hiện tại hắn sau lưng, ngay sau đó, lại là một đạo hàn quang đi tới sau đầu của hắn, không chỉ có như thế, còn có mấy cầm màu vàng trường tiễn đột nhiên vạch phá bầu trời, đi tới trước mặt hắn, tiễn tiễn trực kích hắn yếu hại!

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, tâm niệm vi động, cái kia mặt màu đen nhánh tấm chắn bay thẳng hướng về phía cái kia mấy cầm màu vàng trường tiễn, thoáng qua, hắn giơ kiếm bỗng nhiên một cái quét ngang, trong chốc lát, một đạo kiếm khí hiện lên nửa vòng tròn phương thức từ hắn trước mặt kích xạ đầy trời.

Ầm ầm!

Kiếm khí chỗ đến, đánh đâu thắng đó, nhưng là, kiếm khí của hắn cùng những cường giả kia lực lượng chỗ bộc phát đầy trời khí lãng cùng lực lượng lại là chấn địa hắn lần nữa hướng sau không ngừng nhanh lùi lại, cùng lúc đó, tiên huyết không ngừng từ khóe miệng của hắn tràn ra, không chỉ có khóe miệng, toàn thân hắn giờ phút này đều rạn nứt đầy trời, trừ cái đó ra, trên người hắn còn có rất nhiều vết đao cùng trúng tên.

Có thể nói, nếu như không phải Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng cho hắn chữa trị thân thể, hắn cũng sớm đã chết rồi.

Hắn hiện tại sở dĩ còn đứng lấy, còn có thể đánh, ngoại trừ ý chí của mình bên ngoài, còn có tựu là Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Tử Khí một mực tại treo mệnh của hắn, làm cho hắn những này thương không đến mức để hắn có sinh mệnh nguy hiểm, bằng không thì, đến mười chuôi kiếm gỗ đều vô dụng.

Bởi vì hắn mất mạng dùng!

Dương Diệp vừa dừng lại, mà lúc này, chung quanh những Chí cảnh kia cường giả cùng cái kia hai tên Chân cảnh cường giả lại là lần nữa biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, chung quanh toàn bộ đều là từng đạo tàn ảnh, những này tàn ảnh như là nước biển giống như hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó hắn lấy ra hai viên quả cầu năng lượng nuốt vào, quả cầu năng lượng nhập thể, trong cơ thể hắn huyền khí lập tức bị bình phục đầy, hắn nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, những cường giả kia đã đi tới trước mặt hắn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, sau một khắc, một cỗ hỏa diễm đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra!

Lục Đinh Thần Hỏa!

Lần này, hắn không phải là mượn dùng Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng, mà là để Lục Đinh Thần Hỏa mượn nhờ lực lượng của hắn tới ra tay!

Hắn mượn nhờ Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng cùng Lục Đinh Thần Hỏa chính mình ra tay, đó là hoàn toàn khác biệt, thân thể kia thừa nhận tổn thương cũng là khác biệt, bất quá, giờ phút này hắn đã không có chiêu, chỉ có thể để Lục Đinh Thần Hỏa mượn nhờ thân thể của hắn tới ra tay.

Về phần thân thể có thể hay không chịu được Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng, hắn đã quản ghê gớm nhiều như vậy.

Muốn chết, kéo lấy những người này cùng chết, tổng so bản thân một người chết tốt lắm!

Đương Lục Đinh Thần Hỏa sau khi xuất hiện, toàn bộ Thiên Cơ thành nhiệt độ lập tức cực nóng lên, cùng lúc đó, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp hư ảo, càng ngày càng hư ảo...

Thoáng qua.

Oanh!

Dương Diệp không gian chung quanh ầm vang sụp đổ, Dương Diệp chung quanh những Chí cảnh kia cường giả trong nháy mắt bị Lục Đinh Thần Hỏa nuốt chửng lấy, mà cái kia hai tên Chân cảnh cường giả thì liên tục nhanh lùi lại.

Mà Dương Diệp sắc mặt lại cực đoan bóp méo, nói là vặn vẹo, còn không bằng nói dữ tợn, hắn nhìn về chân trời, khắp khuôn mặt là nhe răng cười, “Thiêu, đốt rụi Thiên Cơ thành!”

Nói xong, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nổ tung đầy trời, sau đó hóa thành vô số hỏa diễm hướng phía Thiên Cơ thành kích xạ mà đi, Thần Hỏa những nơi đi qua, hết thảy đều hóa thành hư vô, dù là không gian cũng là như thế...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1680: Dương gia vì hắn chôn cùng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1675 Chương: Dương gia vì hắn chôn cùng?

Lục Đinh Thần Hỏa!

Lục Đinh Thần Hỏa lan tràn tốc độ cực nhanh, đương Dương gia cường giả kịp phản ứng lúc, Lục Đinh Thần Hỏa đã lan tràn đến toàn bộ Thiên Cơ thành, trong chốc lát, toàn bộ Thiên Cơ thành biến thành một cái hỏa thành, mà đây chỉ là một cái chớp mắt, bởi vì qua trong giây lát, toàn bộ Thiên Cơ thành đều đã bị đốt cháy thành tro tàn.

Cái kia vây quanh ở Dương Diệp chung quanh cái kia bảy mươi hai chiến tướng cùng mười tên bóng đen người, trực tiếp bị đốt cháy thành hư vô, về phần cái kia hai cái Chân cảnh cường giả, đối phương thì là chạy nhanh, tại Lục Đinh Thần Hỏa khuếch tán đầy trời lúc, đối phương liền đã thối lui, đồng thời liên thủ ngăn cản những cái kia hỏa diễm, bởi vậy, hai người sống tiếp được.

Mà đại hỏa còn tại thiêu!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thiên Cơ thành buồn bã khắp nơi.

Đúng lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ phía chân trời rơi xuống, cái kia Lục Đinh Thần Hỏa lập tức bị ép hướng mặt đất rơi đi, nhưng mà, những ngọn lửa này vừa mới tiếp xúc mặt đất, toàn bộ mặt đất vậy trong nháy mắt tựu bị đốt cháy sạch sẽ.

Bất quá rất nhanh, trong sân Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên toàn bộ biến mất.

Dương Diệp cũng đương nhiên muốn tiếp tục để cái này Lục Đinh Thần Hỏa đốt cháy hết thảy, nhưng là, không được. Tại tiếp tục thiêu đi xuống, thân thể của hắn đầu tiên không chịu nổi.

Hắn hiện tại nhục thân mặc dù đã đạt đến Chí cảnh, nhưng là, hay là không thể tiếp nhận Lục Đinh Thần Hỏa quá lâu. Dù sao Lục Đinh Thần Hỏa lực lượng, viễn siêu hắn quá nhiều.

Giữa sân, An Nam Tĩnh cùng Cùng Kỳ trở lại Dương Diệp bên người, An Nam Tĩnh cầm thương đi tới Dương Diệp bên người, “Không có sao chứ?”

“Tiểu tử, đừng nói cho ta ngươi muốn treo!” Cùng Kỳ cũng nói.

Mặc kệ là Cùng Kỳ hay là An Nam Tĩnh, giờ phút này trong mắt bọn họ đều là vẻ lo lắng. Dương Diệp sử dụng vượt qua thân thể của mình phụ tải lực lượng, đây nhất định có đại vấn đề.

Trầm mặc mấy tức, Dương Diệp chậm rãi mở mắt ra, trong mắt hắn, có một vòng bệnh trạng huyết hồng, không chỉ có như thế, sắc mặt của hắn càng là tái nhợt có chút kinh khủng.

Hắn khẽ lắc đầu, sau đó lấy ra hai cái quả cầu năng lượng, đang muốn nuốt vào, đột nhiên, hắn ngừng lại.

Quả cầu năng lượng!

Hắn hiện tại chỉ còn lại có cái này hai viên.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn lấy ra một viên đưa cho An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh trải qua đại chiến, thể nội huyền khí vậy tiêu hao bảy tám phần, cũng cần quả cầu năng lượng, bằng không thì, nàng căn bản không có biện pháp tiếp tục tại chiến đấu.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “Ngươi so ta càng cần hơn.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở hắn cùng An Nam Tĩnh trước mặt, đón lấy, Tiểu Bạch tiểu trảo một đám, một viên hạt châu xuất hiện ở nàng móng vuốt bên trong.

Linh châu!

Tiểu Bạch trong tay hạt châu chính là lúc trước từ Linh tộc cái kia lấy được linh châu.

Dương Diệp không hiểu Tiểu Bạch ý tứ, đang muốn hỏi, đúng lúc này, Tiểu Bạch hai cái tiểu trảo đột nhiên bắt đầu xoa xoa linh châu, theo nàng móng vuốt không ngừng xoa động, vô số linh khí từ trong đó tràn ra ngoài, mà lúc này, Tiểu Bạch há mồm khẽ hấp, lập tức, những cái kia linh khí toàn bộ chui vào trong miệng của nàng.

Đón lấy, tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong ánh mắt, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vỗ vỗ bụng nhỏ, sau một khắc, nàng há hốc miệng ra, đón lấy, hai cái hạt châu từ trong miệng nàng bay ra.

Quả cầu năng lượng!

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, hắn không nghĩ tới cái này Tiểu Bạch sẽ còn tạo quả cầu năng lượng!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nắm lên một hạt châu đưa tới An Nam Tĩnh trước mặt, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó tiếp nhận hạt châu, nàng do dự một chút, sau đó nói: "Cảm ơn!

Tiểu Bạch nhếch miệng cười một tiếng, tiểu trảo vội vàng lắc lắc, biểu thị không cần cám ơn.

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó không có đang nói chuyện.

Lúc này, Dương Diệp cầm lên Tiểu Bạch móng vuốt bên trong một viên khác quả cầu năng lượng, đương cầm lấy cái khỏa hạt châu này lúc, Dương Diệp trong mắt lập tức hiện lên một vòng kinh ngạc, bởi vì cái khỏa hạt châu này bên trong năng lượng so hắn chính mình quả cầu năng lượng năng lượng còn tinh khiết hơn nhiều lắm!

Không do dự, hắn trực tiếp nuốt vào viên kia quả cầu năng lượng, trong chốc lát, vô số linh khí xuất hiện ở trong cơ thể hắn, rất nhanh, những linh khí này bị Hồng Mông Tháp cho hấp thu, ngay sau đó, vô số tử khí từ nhỏ vòng xoáy bên trong tràn ra, sau đó tản vào đến tứ chi bách hài của hắn, chữa trị nhục thể của hắn.

Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới, nhục thể của hắn lập tức lấy cực nhanh tốc độ khôi phục.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: “Nhiều giúp ta tạo điểm cái này, được không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó điểm một cái cái đầu nhỏ, đón lấy, nàng thân hình lóe lên, trở lại Hồng Mông Tháp bên trong.

Tiểu Bạch trở lại Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, tại cách đó không xa, lại xuất hiện một lão giả, lão giả mặc một bộ trường bào màu đen, trường bào thật dài, phần đuôi hoàn toàn nâng ở mặt đất, ở tại trong tay, là một căn đầu rồng vàng óng quải trượng, quải trượng quanh thân, có từng khối thật nhỏ lân phiến, mà tại quải trượng đỉnh, có một viên sáng tỏ hạt châu.

Nếu như đi vào nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, đó cũng không phải cái gì hạt châu, mà là một con mắt!

Lão giả này, chính là Dương gia Giới Luật điện Phó điện chủ Dương Cố, tại Dương gia, thuộc về nhân vật số ba.

Dương Cố nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nguyên bản, chúng ta cảm thấy, bảy mươi hai chiến tướng, tăng thêm Ảnh Sát vệ, còn có ba tên Chân cảnh, hoàn toàn có thể đánh chết ngươi. Nhưng là, không nghĩ tới, không chỉ có Ảnh Sát vị cùng bảy mươi hai chiến tướng toàn quân bị diệt, tựu không ngớt cơ thành đều bị ngươi cho hủy đi, thật không nghĩ tới!”

Giờ phút này, mặc kệ là Dương Cố hay là Dương Thận bọn người, sắc mặt đều là cực kỳ khó coi.

Bảy mươi hai chiến tướng cùng mười tên Ảnh Sát vệ người toàn quân bị diệt!

Chuyện này đối với Dương gia là phi thường thương, chí ít trong khoảng thời gian ngắn, bảy mươi hai chiến tướng đã không cách nào gây dựng lại.

Mặc dù không thể nói là nguyên khí đại thương, nhưng là, đối Dương gia tới nói, lần này tổn thất, đã coi như là thương gân.

[truyen cua tUi ΘΘ net]
Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Cố bọn người, trầm mặc.

Sáu tên Chân cảnh cường giả!

Lúc này, Dương Cố lại nói: “Nếu như sớm biết ngươi có thực lực như thế, có lẽ, chúng ta liền sẽ đổi một loại phương thức đến đối ngươi. Chuẩn xác mà nói, trong gia tộc những cái kia trung lập người liền sẽ không để cho chúng ta giết ngươi.”

“Vậy bây giờ đây?” Dương Diệp hỏi.

Dương Cố nhìn thẳng Dương Diệp, “Hiện tại ngươi phải chết, coi như chúng ta không giết ngươi, gia tộc những cái kia trung lập người, đều sẽ để ngươi chết. Bởi vì gia tộc sẽ không bỏ mặc một cái đối với gia tộc có địch ý người trưởng thành, đặc biệt là ngươi. Ngươi nếu là triệt để trưởng thành, tất nhiên sẽ uy hiếp ta Dương gia.”

Dương Diệp trầm mặc nửa ngày, sau đó nói: “Nguyên bản, ta đối Dương gia mặc dù không có lòng cảm mến, nhưng là, cũng không có địch ý. Càng không có muốn tới đây tranh cái gì thế tử chi vị, nhưng mà, các ngươi lại là muốn bức ta trở về, bức ta sau khi trở về, lại phải bức ta chết.”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua Dương Cố bọn người, sau đó lại nói: “Hôm nay, Dương gia đối ta làm hết thảy, ngày khác, ta nhất định gấp trăm lần hoàn trả!”

Dương Cố nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hiện tại, ngươi càng phải chết.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta chỉ nói là ra nội tâm nhất ý nghĩ mà thôi, bởi vì ta rất rõ ràng, ta nói cùng không nói, các ngươi cũng sẽ không phóng qua ta, không phải sao?”

Dương Cố nhẹ gật đầu, “Xác thực như thế!”

Dương Diệp cầm trong tay kiếm gỗ chỉ xéo Dương Cố, “Ta cảm thấy, nói nhảm cái gì, chúng ta đừng nói là. Các ngươi muốn làm sao làm, ta hôm nay phụng bồi tới cùng!”

Dương Cố khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, “Muốn hắn chết, đều đi ra đi. Bằng không thì, hôm nay hắn có thể sẽ không chết rồi. Hắn nếu không chết, ngày sau các ngươi coi như phải chết.”

Dương Cố thanh âm vừa dứt dưới, một tên áo bào đen lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Cố sau lưng.

Chân cảnh cường giả!

Mà tại cái này áo bào đen lão giả sau khi xuất hiện, lại là mười lăm tên lão giả xuất hiện ở sau người.

Toàn bộ nửa bước Chân cảnh cường giả!

Bảy tên Chân cảnh, thêm mười lăm tên nửa bước Chân cảnh!

Cái này đội hình, mặc dù không phải Dương gia toàn bộ lực lượng, nhưng là, vậy tương đương với Dương gia bảy thành lực lượng.

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: "Tiểu tử, ngươi đời trước tạo cái gì nghiệt a! Ngươi trở về cái nhà, đều có nhiều người như vậy nghĩ ngươi chết!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Cố bọn người, hắn cũng là không nghĩ tới Dương gia lại có nhiều như vậy người đều nghĩ hắn chết, hắn mặc dù không biết những người này, không hề nghi ngờ, những người này ở đây Dương gia địa vị khẳng định là không thấp.

Đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nhìn về phía cái kia Dương Cố bọn người, sau đó nói: "Ta thật không rõ, các ngươi Dương gia người có phải hay không đầu đều bị cửa kẹp qua? Các ngươi biết tiểu tử này thân phận gì sao? Tiểu tử này không chỉ có thân có đại khí vận, còn có đại nhân quả. Có thể nói, có hắn tại, các ngươi Dương gia ngày sau đừng nói cái gì thế gia bất thế nhà, tựu là đứng hàng tiên nhân ban phong thần đều có thể."

Nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên tăng lớn, "Nhưng mà các ngươi lại là muốn giết hắn, các ngươi những người này đầu heo não, giết hắn, các ngươi Dương gia ngày sau là phải bị người giết chết."

Lúc này, Dương Diệp nói: "Cùng Kỳ lão huynh, ý của ngươi là nói, ta có chỗ dựa?"

"Nói nhảm!"

Cùng Kỳ tức giận nói: "Tiểu tử ngươi chỗ dựa lớn đâu, ta cho ngươi biết, ngươi nếu là chết rồi, khẳng định có người báo thù cho ngươi. Cho nên, không cần sợ chết, bởi vì đến lúc đó khẳng định sẽ có người để Dương gia cho ngươi chôn cùng!"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: "Ngươi không chỉ có thu được vật kia tán thành, vẫn thu được nó đã từng chủ nhân tán thành, đồng thời hắn trả lại cho ngươi một cái nhiệm vụ, biết điều này có ý vị gì sao?

Mang ý nghĩa hắn nguyện ý cùng ngươi có nhân quả quan hệ, nói chút nghiêm túc chính là, ngươi xem như hắn cách đời đệ tử. Ngươi nếu là chết, hắn khẳng định sẽ cho ngươi báo thù!"

Dương Diệp nhếch miệng, "Báo thù có trứng dùng, hiện tại không để cho ta chết mới là đứng đắn."

Cùng Kỳ lắc đầu, "Dùng thực lực của hắn, hẳn là đã sớm có khả năng cảm ứng được ngươi đến hệ ngân hà. Sở dĩ không có đi ra tìm ngươi, có thể là đang bế quan, cũng có thể là bị chuyện gì khác trì hoãn."

"Buồn cười!"

Đúng lúc này, xa xa Dương Cố đột nhiên nói: "Để cho ta Dương gia vì hắn chôn cùng? Thật là buồn cười đến cực điểm! Ngươi..."

"Buồn cười đại gia ngươi!"

Cùng Kỳ đột nhiên nổi giận mắng: "Lão tử không cùng ngươi thằng ngu này nói, miễn cho hướng thấp lão tử trí thông minh!"

Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, "Ở chỗ này chiến, ngươi bại lộ át chủ bài càng nhiều, nhận 'Đãi ngộ' lại càng tốt, cho nên, đến rút lui."

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau một chút, sau một khắc, hai người xuất hiện ở Cùng Kỳ trên lưng.

Cùng Kỳ song trảo bỗng nhiên vỗ trước mặt không gian, trực tiếp hóa thành một đạo hắc tuyến hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Nhìn thấy Cùng Kỳ rút lui, cái kia Dương Cố khóe miệng nổi lên một vòng lãnh tiếu, "Đi được sao?"

Nói xong.

Oanh!

Phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo to lớn màn sáng, cái kia màn sáng mới vừa xuất hiện, từng đạo khí tức kinh khủng chính là từ trong đó nghiền ép xuống.

Bành!

Cùng Kỳ mang theo Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trực tiếp bị oanh hướng xuống tật rơi mà xuống, thoáng qua nhất nhất

Bành!

Cùng Kỳ mang theo Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lại trở lại vị trí cũ.

Mà lúc này, Dương Cổ đám người đã xuất hiện ở bọn hắn bốn phía.

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1681: Tự bạo, ngươi điên ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1676 Chương: Tự bạo, ngươi điên ngươi!

Bảy tên Chân cảnh, mười lăm tên nửa bước Chân cảnh!

Dương Diệp sắc mặt trầm thấp như nước, Dương gia cái này đội hình, đã hoàn toàn có thể nghiền ép bọn hắn bên này.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “Ngươi cực hạn là đánh mấy cái?”

Cùng Kỳ nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cảm thấy ta có thể đánh mấy cái!”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Nếu không, ngươi đánh năm cái? Ta cho ngươi cơ hội năm giết!”

Cùng Kỳ khóe mắt lập tức có chút co rúm, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta vẫn là thấp đánh giá của ngươi vô sỉ!”

Nói, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia dương mục bọn người, nói: “Năm cái không đánh được. Ta cho ngươi ngăn chặn ba cái, còn lại, ngươi chính mình giải quyết.”

Nói xong.

Oanh!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Cùng Kỳ thể nội bừng lên, đương cỗ khí tức này sau khi xuất hiện, trong sân không gian lập tức kịch liệt chập trùng. Ngay sau đó, trong mắt của mọi người, Cùng Kỳ thân thể càng lúc càng lớn, không đến ba hơi thời gian, hắn hình thể liền đã cao tới gần ngàn trượng, đặc biệt là hai cánh của hắn, hai cánh triển khai, đơn giản che khuất bầu trời!

Trừ cái đó ra, Cùng Kỳ phần lưng xuất hiện rất nhiều bén nhọn mọc gai, những này mọc gai, mỗi một cái đều khoảng chừng mấy trượng trưởng!

Thú biến!

Cùng Kỳ thần thông thuật!

Nhìn thấy Cùng Kỳ thú biến, giữa sân Dương Cố bọn người thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Lúc này, Cùng Kỳ hai cánh đột nhiên một cái, trong chốc lát, khắp chung quanh không gian trực tiếp bóp méo, sau một khắc, bản thể hắn trực tiếp tiêu thất tại nguyên chỗ, hướng phía cái kia Dương Cố bọn người đụng tới, lực lượng cường đại cùng tốc độ cực nhanh, trực tiếp đem những nơi đi qua không gian kéo băng liệt đầy trời.

Trong chốc lát, toàn bộ phía chân trời trở thành đen kịt một màu.

Giờ khắc này, Dương Cố bọn người thần sắc càng thêm ngưng trọng.

Thoáng qua, bảy đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở chân trời, cái này bảy đạo khí tức hướng thẳng đến Cùng Kỳ ép tới.

Oanh!

Cùng Kỳ khí tức cùng cái này bảy đạo khí tức vừa mới tiếp xúc, toàn bộ phía chân trời lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian trong nháy mắt sụp đổ thành đen kịt hắc động, mà đúng lúc này, cái kia Dương Cố đột nhiên hoảng hốt, “Cẩn thận!”

Hắn thanh âm vừa dứt dưới, chỉ thấy một đạo kiếm quang tại cái này đen kịt trong lỗ đen không ngừng hiện lên.

Ngay sau đó nhất nhất

A...

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở trong sân vang lên.

Đương Cùng Kỳ bật nát không gian một khắc này, Dương Diệp lập tức ra tay, bởi vì tại không gian trong lỗ đen, hắn ám chi pháp tắc uy lực sẽ tăng lên không biết bao nhiêu lần, tại tăng thêm hắn bất khuất kiếm ý cùng bất khuất sát ý, còn có kiếm gỗ.

Lúc kia, là hắn thực lực đỉnh phong nhất thời điểm!

Tiếng kêu thảm thiết vẫn tại vang vọng!

“Nhanh chữa trị không gian!” Giữa sân vang lên Dương Cố thanh âm, trong thanh âm mang theo vẻ lo lắng.

Rất nhanh, giữa sân không gian tại bảy tên Chân cảnh cường giả liên thủ chữa trị hạ bình phục bình thường.

Nhưng mà lúc này, trên mặt đất đã nằm xuống năm bộ thi thể.

Cái này năm bộ thi thể, toàn bộ đều là nửa bước Chân cảnh!

Nhìn thấy một màn này, Dương Cố thần sắc lập tức âm trầm xuống, mà lúc này, xa xa cái kia Cùng Kỳ lần nữa hướng phía bọn hắn đánh tới, nhìn thấy một màn này, Dương Cố biến sắc, nói: “Dương Thận, ngươi vững chắc không gian! Ảnh vệ hai cái thống lĩnh, các ngươi kiềm chế Dương Diệp, dương mục, ngươi ứng phó nữ tử kia, đừng nương tay, bằng nhanh nhất tốc độ giải quyết nàng. Người còn lại cùng ta vây giết con thú này!”

Nói, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, giữa sân chiến trường bị chia cắt đầy trời.

Không gian không cách nào bật nát, Dương Diệp cũng liền không cách nào tại miểu sát. Nếu là đơn đả độc đấu, hắn thật cũng không sợ. Đáng tiếc là, người ta căn bản sẽ không cùng hắn đơn đả độc đấu, hai tên Chân cảnh bóng đen người trực tiếp xuất hiện tại hắn trước sau, ngay sau đó, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo trực tiếp gạt về hắn yết hầu cùng phần gáy.

Cùng lúc đó, vậy còn dư lại mười tên nửa bước Chân cảnh cường giả vậy dồn dập ra tay, chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp liền đã bị tầng tầng lớp lớp bao vây lại.

Hàn quang đánh tới, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, giơ kiếm bỗng nhiên tựu là một cái quét ngang.

Oanh!

Kiếm gỗ bên trong lực lượng cường đại trực tiếp đem hắn trước sau cái kia hai tên Chân cảnh cường giả cho đẩy lui, nhưng là thân thể của hắn cũng là kịch liệt run lên, bởi vì cái kia hai tên Chân cảnh cường giả lực lượng quá mạnh. Vừa đẩy lui hai tên Chân cảnh cường giả, mà lúc này, mười tên lão giả lại là đã đi tới hắn bốn phía, đón lấy, mười đạo khí tức cường đại hướng thẳng đến hắn ép tới.

Oanh!

Bất khuất kiếm ý từ Dương Diệp thể nội bao phủ mà ra, ngay sau đó, kiếm quang hiện lên.

Không có không gian hắc động, hắn không cách nào tại miểu sát. Phải nói, vừa mới khai chiến, hắn liền trực tiếp bị áp chế.

Hai tên Chân cảnh, tăng thêm mười tên nửa bước Chân cảnh, cái này đội hình, căn bản không phải hắn có khả năng đơn đấu. Nếu như không phải ỷ vào kiếm gỗ uy lực, hắn sợ rằng sẽ bị đánh mặt sức hoàn thủ đều không có. Bởi vì có kiếm gỗ, kiếm gỗ chỗ qua, đánh đâu thắng đó, bởi vậy, hắn có khả năng miễn cưỡng cùng mọi người đối kháng!

Cùng Kỳ mặc dù đã thú biến, nhưng là đối thủ của nó thế nhưng là ba tên Chân cảnh cường giả! Bởi vậy, nó cũng không có chiếm thượng phong, phải nói, nó cũng bị áp chế. Bất quá, tốc độ nó cực nhanh, tăng thêm phòng ngự lại mạnh, bởi vậy, còn có thể chống đỡ!

Không chỉ có Cùng Kỳ cùng Dương Diệp bị áp chế, tựu ngay cả An Nam Tĩnh giờ phút này đều là bị áp chế, đối thủ của nàng là dương mục, mà dương mục trong tay cái viên kia long ấn lại là Chân cảnh cấp bậc, bởi vậy, nàng giờ phút này cũng bị dương mục đè chế, bất quá, dương mục vậy không có chiếm được tiện nghi, bởi vì An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu phi thường cao, làm cho hắn căn bản không có cơ hội làm bị thương nàng!

Nói tóm lại, giữa sân Dương Diệp ba cái là ở vào hạ phong.

Mà ở trong đó là Dương gia, có thể tưởng tượng, nếu như tiếp tục như vậy đi xuống, khẳng định đối bọn hắn là càng ngày càng bất lợi.

Dương Diệp tự nhiên vậy điểm ấy, đáng tiếc là, hắn hiện tại cũng vô pháp thay đổi gì.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, ước chừng sau nửa canh giờ, Dương Diệp trên thân đã xuất hiện mấy chỗ thương, tiên huyết không ngừng từ toàn thân tràn ra, bất quá, hắn lại chém giết năm tên nửa bước Chân cảnh, hiện tại vây công hắn, chỉ có cái kia hai tên Chân cảnh cùng năm tên nửa bước Chân cảnh!

Mặc dù người ít, nhưng là Dương Diệp cũng không nhẹ nhõm, bởi vì lúc này hắn đã là thân thể bị trọng thương.

Oanh!

Đột nhiên, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, hắn vừa dừng lại, một vòng tiên huyết chính là từ hắn khóe miệng chậm rãi tràn ra ngoài.

Nơi xa, cái kia hai tên Chân cảnh cường giả liền muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, “Có chút quá.”

Nói xong, một người trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp bên người.

Nhìn thấy tên này nam tử trung niên, xa xa cái kia hai tên Chân cảnh bóng đen người cùng còn lại năm tên cường giả lập tức ngừng lại.

Tại Dương Diệp trước mặt nam tử này, chính là Dương gia bảy mươi hai chiến tướng thống lĩnh, Dương Chân!

Theo Dương Chân xuất hiện, trong sân chiến đấu lập tức toàn bộ ngừng lại.

Nơi xa, Dương Cố nhìn xem Dương Chân hồi lâu, sau đó nói: “Làm gì vì người này, để cho ta Dương gia nội chiến?”

Dương Chân đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, sau đó nhìn thẳng Dương Cố, “Hắn không phải Dương gia người sao? Trên người hắn lưu huyết, không phải ta Dương gia huyết sao?”

Dương Cố trầm mặc.

Dương Chân lại nói: “Ta biết, các ngươi vì cái gì nghĩ hắn chết, đơn giản là sợ hắn ngày sau trả thù các ngươi. Rất lý giải, thật rất lý giải, nhổ cỏ phải nhổ tận gốc nha.”

Nói đến đây, hắn khẽ nở nụ cười, “Thế nhưng là, các ngươi không cảm thấy đáng xấu hổ sao? Vì giết một cái Luân Hồi cảnh, vậy mà không tiếc xuất động bảy tên Chân cảnh cường giả. Việc này nếu là truyền đi, sẽ để cho người khác cười mất răng hàm.”

Dương Cố nhìn thẳng Dương Chân, “Ngươi hẳn là rõ ràng, ngoại trừ chúng ta, còn có ai muốn hắn chết!”

“Đương nhiên biết rõ!” Dương Chân nhẹ gật đầu, “Nếu như không có vị kia cho phép, các ngươi làm sao dám làm ra động tĩnh lớn như vậy.”

“Cho nên, ngươi còn phải cản sao?” Dương Cố đạo.

Dương Chân không nói gì, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp nói: “Lúc trước một lần kia cứu ta cùng An Nam Tĩnh bóng đen người là ngươi, đúng không?”

Dương Chân không có trả lời, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi cùng phụ thân ngươi rất giống, không chỉ dung mạo, tính cách đều có điểm giống. Đương nhiên, hắn không có ngươi như thế điên.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Dương Chân lại nói: “Ta là phụ thân ngươi thủ hạ, đương nhiên, hắn năm đó không có coi ta là làm thủ hạ. Hắn đã từng nói cho ta biết, hắn muốn để Dương gia trở thành hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ đệ nhất thế gia, không chỉ có như thế, còn phải đem Dương gia mang lên đại thiên vũ trụ. Nhưng mà...”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, sau đó nói: “Đáng tiếc, đáng tiếc thân thể của hắn đột nhiên xuất hiện biến cố. Sự tình phía sau, ngươi cũng biết.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Chân đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, “Phụ thân hắn, nhưng có có lỗi với Dương gia? Mà hắn cũng không có có lỗi với Dương gia a? Vì sao Dương gia muốn như thế đối đãi cha hắn tử!”

Phía chân trời, không có trả lời!

Lúc này, Dương Chân lại nói: “Dương Lân, Dương Qua Vũ, lúc trước hai người các ngươi vậy nhận qua ân tình của ta, như thế nào, giờ đây coi là thật muốn gặp chết không cứu, nhìn hắn nhi tử chết ở chỗ này sao?”

Trầm mặc hồi lâu, một lão giả cùng một người trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Chân cách đó không xa, lão giả này cùng nam tử trung niên chính là Trưởng Lão điện điện chủ Dương Lân cùng Dương gia thủ hộ giả Dương Qua Vũ.

Dương Lân khẽ lắc đầu, “Dương Chân, làm gì!”

Dương Chân nhìn thẳng Dương Lân, “Năm đó tình nghĩa, thật đều quên sạch sẽ sao?”

Dương Lân trầm mặc.

Dương Chân nhìn về phía Dương Qua Vũ, sau đó nói: “Năm đó ngươi bên ngoài kém chút bị người vây giết, là ai cứu ngươi?”

Dương Qua Vũ vậy trầm mặc.

Lúc này, Dương Chân đột nhiên nở nụ cười, “Minh bạch, thật minh bạch, vua nào triều thần nấy. Mà lại, các ngươi giờ đây tại Dương gia thân cư yếu chức, đã không phải là lúc trước đại ca thủ hạ mấy cái chiến tướng.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Các ngươi hay là các ngươi, chỉ là, đại ca đã không tại, năm đó tình cảm vậy không tại.”

Lúc này, Dương Lân nói: “Chúng ta sẽ không ra tay với hắn, nhưng là giúp hắn. |. |. |. |. |. | thật có lỗi. Nếu như chúng ta xuất thủ tương trợ, cái kia Dương gia tựu thật nội loạn.”

Nói xong, hắn cùng Dương Qua Vũ tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Chân trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Đi, đừng cho Dương gia tìm tới ngươi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Đi không nổi!”

Dương Chân nhạt tiếng nói: “Còn lại giao cho ta, các ngươi một mực đi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Chân, sau đó nói: “Đa tạ!” Nói, hắn cùng An Nam Tĩnh đi tới Cùng Kỳ trên lưng, Cùng Kỳ vậy không đang do dự, lập tức hai cánh bỗng nhiên một cái, trong chốc lát, hắn trực tiếp hóa thành một đạo màu đen cột sáng hướng phía phía chân trời bắn mạnh tới.

Cái kia Dương Cố bọn người liền muốn truy, mà lúc này, Dương Chân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

“Tránh ra!” Dương Cố âm trầm nói.

Dương Chân khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười, sau một khắc, hắn nụ cười ngưng kết, ngay sau đó, hắn phần bụng đột nhiên bành trướng lên.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Cố sắc mặt đại biến, “Tự bạo, ngươi điên rồi ngươi!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1682: Đi ra chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1677 Chương: Đi ra chiến!

Tự bạo!

Chân cảnh tự bạo!

Tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Chân lại muốn tự bạo, phải biết, tu luyện tới Chân cảnh, sao mà khó?

Mà bây giờ, Dương Chân vậy mà vì muốn cứu Dương Diệp mà tự bạo!

Khí tức kinh khủng như sóng triều giống như không ngừng từ Dương Chân thể nội tuôn ra, Dương Cố bọn người không dám ngạnh kháng, dồn dập lui lại. Chân cảnh cường giả tự bạo, mặc dù làm bọn hắn không chết, nhưng là tuyệt đối có thể làm bị thương bọn hắn, mà bọn hắn một khi bị trọng thương, vậy bọn hắn cũng không dám tại đuổi theo Dương Diệp.

Phải biết, Dương Diệp cũng không phải đèn đã cạn dầu!

Giữa sân, Dương Chân ngẩng đầu nhìn phía chân trời cái kia càng ngày càng xa Dương Diệp, sau đó nói: “Một ngày là huynh đệ, cả một đời tựu là huynh đệ...”

Thoáng qua.

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên tại toàn bộ Thiên Cơ thành vang vọng mà lên, Dương Chân chỗ không gian trong nháy mắt sụp đổ, đồng thời lấy cực nhanh tốc độ hướng phía bốn phía lan tràn, chẳng những nửa cái hô hấp ở giữa, gần mười vạn dặm bên trong không gian đều là sụp đổ thành một cái đen kịt không gian hắc động.

Mà cái này còn tại lan tràn!

Bất quá đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, đương cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, không gian kia sụp đổ tốc độ lập tức ngừng lại, ngay sau đó, trong sân không gian bắt đầu chậm rãi trở về hình dáng ban đầu.

Ba hơi về sau, giữa sân khôi phục bình tĩnh.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ còn có An Nam Tĩnh đã trốn ra Thiên Hư đại lục, đi tới tinh không bên trong.

Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp trầm mặc không nói, tâm tình có chút phức tạp.

Dương Chân tự bạo sự tình, hắn là biết đến, hắn không nghĩ tới cái này Dương Chân vì cứu hắn, vậy mà không tiếc tự bạo. Đương nhiên, đây nhất định là bởi vì hắn cái kia phụ thân nguyên nhân.

“Tiểu tử, chúng ta đi không được nữa!” Đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa, nơi đó, không gian đột nhiên rung động lên, thời gian dần trôi qua, đột nhiên, một cái màu đen thủ đột nhiên từ trong đó chui ra, sau một khắc, cái kia hắc thủ hướng thẳng đến Dương Diệp bọn người đánh ra.

Nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác. Không chỉ có Dương Diệp, An Nam Tĩnh cùng Cùng Kỳ thần sắc đều là ngưng trọng lên.

“Liên thủ!” Cùng Kỳ trầm giọng nói.

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp khẽ gật đầu, sau một khắc, An Nam Tĩnh cầm trong tay Liệt Thiên đối nơi xa bỗng nhiên tựu là ném một cái.

Xùy!

Liệt Thiên vạch phá bầu trời, hướng phía cái tay kia kích xạ mà đi, khi đi tới bàn tay khổng lồ kia trước mặt không sai biệt lắm mười trượng lúc, vô số thương ảnh đột nhiên xuất hiện ở Liệt Thiên bốn phía, trọn vẹn không dưới nghìn đạo. Rất nhanh, những này thương ảnh cùng Liệt Thiên đánh vào bàn tay khổng lồ kia bên trên.

Oanh!

Vừa mới tiếp xúc, cái kia đầy trời thương ảnh chính là ầm vang tiêu tán, mà chuôi này Liệt Thiên cũng bị cự thủ bên trong lực lượng cường đại oanh bay ngược trở lại An Nam Tĩnh trong tay, tại Liệt Thiên trở lại An Nam Tĩnh trong tay một khắc này, lực lượng cường đại trực tiếp đem An Nam Tĩnh chấn đến ngàn trượng bên ngoài!

Mà bàn tay khổng lồ kia chỉ là hư ảo một chút mà thôi!

Lúc này, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, kiếm quang chỗ đến, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy, nhưng khi đánh vào cái kia đến cự thủ lên lúc, kiếm quang ầm vang vỡ vụn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thần sắc lập tức trầm xuống.

Đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên thả người nhảy lên, trực tiếp đâm vào bàn tay khổng lồ kia bên trên.

Oanh!

Cự thủ kịch liệt run lên, ầm vang vỡ vụn, mà Cùng Kỳ cũng bị chấn địa hướng sau nhanh lùi lại, cái này vừa lui, trọn vẹn lui mấy ngàn trượng.

Mà lúc này, Dương Cố đám người đã xuất hiện ở Dương Diệp bọn người cách đó không xa.

Bị đuổi kịp.

Dương Cố lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Đến loại này phân thượng, ta Dương gia như thế nào sẽ để cho ngươi đào tẩu? Đánh hổ không chết cuối cùng thành hoạn, đạo lý này, chúng ta vẫn hiểu.”

Vì vây giết Dương Diệp, Dương gia nỗ lực rất rất nhiều. Nếu như vẫn để Dương Diệp đào tẩu, không nói trước mặt mũi vấn đề, dùng Dương Diệp thiên phú cùng tiềm lực, tương lai Dương Diệp tất nhiên sẽ trở thành Dương gia đại địch.

Nơi xa, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt kiếm gỗ, đang muốn ra tay, lúc này, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên: “Tiểu tử, cẩn thận chút, trong bóng tối còn có cường giả! Trốn ở trong tối người kia, so những người trước mắt này đều mạnh hơn rất nhiều rất nhiều, chớ khinh thường!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía cái kia Dương Cố, “Nếu như ta không có đoán sai, các ngươi lúc này đều là thụ thương trạng thái đi!”

“Các ngươi không phải cũng giống nhau là thụ thương trạng thái?” Dương Cố nhạt tiếng nói.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Cùng Kỳ, sau một khắc, Cùng Kỳ đột nhiên song trảo bỗng nhiên hướng phía hư không tựu là vỗ.

Oanh!

Cùng Kỳ lực lượng cường đại trực tiếp làm cho chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian ầm vang sụp đổ, giữa trời ở giữa sụp đổ một khắc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại giữa sân.

Tại không gian sụp đổ cái kia một cái chớp mắt, một bên Dương Cố đám người sắc mặt lập tức đại biến. Không dùng không gian hắc động trợ giúp Dương Diệp, mặc dù cũng đáng sợ, nhưng là không có phi thường đáng sợ, mà một khi có không gian hắc động trợ giúp, tại tăng thêm Dương Diệp kiếm gỗ cùng hai loại bất khuất ý cảnh, cái kia Dương Diệp chiến lực sẽ trong nháy mắt tăng lên không biết bao nhiêu lần!

Bởi vậy, tại nhìn thấy không gian sụp đổ một khắc này, Dương Cố bọn người vội vàng ra tay chữa trị không gian, tại bảy người liên thủ phía dưới, không gian một thoáng tựu bình phục. Nhưng mà, Dương Cố đám người sắc mặt càng thêm khó coi.

Bởi vì lúc này bọn hắn thiếu mất một người, thiếu người này, chính là ám vệ cái bóng đen kia người.

Mà tại Dương Diệp chỗ ngực, cắm một cây chủy thủ.

Chuôi này chủy thủ, chính là trước đó vị kia bóng đen người lâm thời phản công chỗ đến. Đây cũng là Dương Diệp vì tru sát bóng đen kia người đại giới, bởi vì hắn vừa rồi tại cái kia một cái chớp mắt, cũng không có lựa chọn phòng ngự, mà là lựa chọn dùng thương đổi mệnh!

Nếu như hắn không tuyển chọn dùng thương đổi mệnh, mà là lựa chọn phòng ngự, vậy hắn không thể giết tên kia Chân cảnh cường giả. Dù sao, bên cạnh nhưng vẫn là có sáu tên Chân cảnh cường giả, chỉ cần cho bọn hắn một chút xíu thời gian, hắn tựu không cách nào tại đánh giết người kia.

Mặc dù trước ngực đâm một cây chủy thủ, nhưng là đối Dương Diệp tới nói, tình huống khá tốt, dù sao nhục thể của hắn rất mạnh, bóng đen kia người lâm thời phản công một đao, cũng không có khả năng thuận lợi xuyên qua da của hắn cắm vào trái tim, tại tăng thêm hắn có Hồng Mông Tử Khí tại, cho nên, một đao kia đối với hắn ảnh hưởng cũng không lớn!

Nhìn thấy Dương Diệp thuấn sát một tên Chân cảnh cường giả, Dương Cố bọn người thần sắc đều là vô cùng khó coi. Đồng thời, trong lòng cũng là vô cùng đề phòng rồi lên.

Dương Diệp nhìn một chút trước ngực mình đao, hắn nắm chặt chuôi đao chậm rãi rút ra, vừa rút ra, một đạo tiên huyết lập tức từ hắn ngực bắn ra. Bất quá rất nhanh, trước ngực hắn vết thương ngay tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tại khép lại.

Nhìn thấy một màn này, Dương Cố bọn người thần sắc càng thêm khó coi.

Dương Diệp tự lành năng lực so Dương Diệp ám chi pháp tắc càng khủng bố hơn, nếu như là người bình thường, đánh lâu như vậy, coi như hao đều có thể mài chết. Nhưng mà, bọn hắn cùng Dương Diệp đánh tới hiện tại, Dương Diệp không chỉ có không có bị mài chết, ngược lại là bọn hắn bị hao từng cái bị thương thật nặng.

Đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên lần nữa song trảo bỗng nhiên vỗ trước mặt nó không gian, trong chốc lát, tại Cùng Kỳ lực lượng cường đại chấn kích dưới, chung quanh được chữa trị không gian trong nháy mắt lần nữa sụp đổ đầy trời. Nhìn thấy một màn này, Dương Cố đám người sắc mặt lập tức kịch biến!

Cái này phía ngoài không gian là không có Dương gia không gian kiên cố, cho nên, Cùng Kỳ có thể dễ như trở bàn tay liền để chung quanh mấy vạn dặm không gian sụp đổ, mà một khi không gian sụp đổ, Dương Diệp thực lực liền sẽ mạnh đến một cái làm cho người giận sôi trình độ.

Tại không gian sụp đổ một khắc này, Dương Diệp liền trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, không chỉ có Dương Diệp tiêu thất tại nguyên chỗ, một bên An Nam Tĩnh cũng là cầm trong tay Liệt Thiên đối nơi xa bỗng nhiên tựu là ném một cái.

Xùy!

Liệt Thiên phá không mà đi, những nơi đi qua, không gian kia hắc động cũng vì đó bóp méo.

Tại Liệt Thiên bị An Nam Tĩnh ném ra đi cái kia một cái chớp mắt, một đạo kiếm quang cũng ở tại chỗ bên trong chợt lóe lên...

Cùng lúc đó, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này không gian trong lỗ đen chấn động mà ra.

Ầm ầm ầm ầm!

Toàn bộ không gian hắc động bắt đầu rung động kịch liệt, phảng phất động đất.

Ba hơi về sau, giữa sân hết thảy bình phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Cố bọn người bên này, đã chỉ còn lại có năm người.

Lại một người bị giết.

Bị giết người kia, chính là ám vị một người khác.

Trong sân Dương Cố đám người sắc mặt càng thêm khó coi, ngoại trừ khó coi, còn có tràn đầy kiêng kị. Chân chính kiêng kị!

Nơi này không phải Dương gia, không gian có khả năng tuỳ tiện vỡ vụn, mà lại, bọn hắn cũng vô pháp lợi dụng trận pháp gia cố không gian xung quanh. Bởi vậy, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ còn có An Nam Tĩnh liên thủ, đối bọn hắn tạo thành uy hiếp quá tốt đẹp lớn.

Dương Diệp nhìn lướt qua Dương Cố bọn người, thời gian dần trôi qua, khóe miệng của hắn nổi lên một vòng lãnh tiếu, sau một khắc, Cùng Kỳ đột nhiên xuất thủ lần nữa, hắn lực lượng cường đại trực tiếp đem không gian chung quanh chấn sụp đổ yên diệt.

Mà liền tại Cùng Kỳ rung sụp không gian một khắc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vậy lập tức ra tay, ngay tại lúc bọn hắn tiến vào không gian hắc động một khắc này, không gian kia hắc động đột nhiên yên tĩnh trở lại, không chỉ có không gian hắc động yên tĩnh trở lại, giữa sân hết thảy đều tĩnh lặng lại.

Thoáng qua.

Một cái màu đen cự thủ đột nhiên xuất hiện ở vùng không gian kia trong lỗ đen, trong chốc lát nhất nhất

Oanh!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, thoáng qua, không gian hoàn toàn khôi phục bình thường, mà lúc này, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã thối lui đến mấy ngàn trượng có hơn. Không chỉ có như thế, cái kia màu đen cự thủ lúc này chính lơ lửng tại Dương Diệp ba người đỉnh đầu.

Cùng Kỳ đầu đã lõm hướng vào trong, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khóe miệng đều mang tiên huyết, hiển nhiên, vừa mới bàn tay khổng lồ kia làm cho ba người đều bị thương.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía xa xa không gian, cười gằn nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi chính là Dương gia gia chủ đi!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một thanh âm từ trong đó truyền ra, “Ngươi vượt ra khỏi tưởng tượng của ta. Ngươi...”

Đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên cầm trong tay kiếm gỗ trực chỉ cái kia một vùng không gian, “Chớ mẹ hắn nhiều lời. Chúng ta trực tiếp một điểm, đi ra chiến!”

Chiến!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1683: Vén phù!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1678 Chương: Vén phù!

Chiến!

Dương Diệp thanh âm tựa như sấm rền đồng dạng tại cái này tinh không bên trong vang vọng mà lên.

Thoáng qua, giữa sân yên tĩnh trở lại.

Ước chừng năm hơi về sau, đột nhiên, cái kia một vùng không gian nhẹ nhàng run lên một cái, ngay sau đó, một người trung niên nam tử từ trong đó đi ra.

Nam tử trung niên mặc hoa bào, dài áo choàng, tay phải thả lỏng phía sau, ở tại trong tay trái, nắm một cuốn sách quyển, nhìn từ ngoài, hắn tựa như là một người thư sinh.

Nhưng mà, hắn cũng không phải là thư sinh gì, mà là Dương gia gia chủ, Dương Tiêu. Cũng là phiến thiên địa này ở giữa mạnh nhất đám người kia bên trong bên trong một cái.

Nhìn thấy Dương Tiêu, Dương Cố đám người nhất thời vội vàng có chút thi lễ, sau đó đồng nói: “Gặp qua gia chủ!”

Dương Tiêu khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cùng phụ thân ngươi, rất giống. Bất quá, phụ thân ngươi không có ngươi ác như vậy, như thế cực đoan.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp đạo.

Dương Tiêu nói: “Kỳ thật, ta cũng không nghĩ tới muốn giết ngươi, ta còn không đến mức đi cùng một cái vãn bối so đo.”

“Nhưng ta nhìn thấy, không phải như vậy!” Dương Diệp đạo.

Dương Tiêu nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta mặc dù chưa nghĩ tới muốn giết ngươi, nhưng là, trong gia tộc có thật nhiều người muốn ngươi chết. Những người kia, đều là đi theo ta, ta như bảo đảm ngươi, bọn hắn nhất định đối tâm ta tồn khúc mắc, cho nên, ta lựa chọn bỏ mặc bọn hắn.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Thế nhưng là ta không nghĩ tới, bọn hắn nhiều cường giả như vậy, vẫn không có có khả năng giết được ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Sau đó ngươi tự mình xuất thủ.”

Dương Tiêu nhìn thẳng Dương Diệp, “Đến loại này phân thượng, ngươi phải chết. Ta mặc dù không sợ ngươi, vậy không hy vọng ngày sau Dương gia thêm ra một cái tiềm ẩn địch nhân. Đương nhiên, ta cho ngươi một cái cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý giao ra hai hồn ba phách, ta không giết ngươi.”

“Giao ra hai hồn ba phách?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Tiêu nói: “Ta cảm thấy ngươi sẽ không giao!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Chuyện đến Long Khứ Mạch, ta đã biết rõ. Cho nên...” Nói đến đây, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Tiêu, sau đó lại nói: “Ta muốn kiến thức một thoáng thế giới này đứng đầu nhất cường giả.”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Như ngươi mong muốn!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Kiếm quang lóe, không gian xé rách.

Thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở Dương Tiêu trước mặt, hắn trong tay kiếm gỗ ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem đến Dương Tiêu không gian xung quanh chấn địa rạn nứt đầy trời, bất quá thoáng qua, những này không gian khôi phục bình tĩnh, đón lấy, Dương Diệp kiếm tại cũng vô pháp chấn động Dương Tiêu không gian chung quanh.

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên bấm tay một điểm.

Một chỉ này, trực tiếp điểm tại Dương Diệp kiếm gỗ trên mũi kiếm.

Đang!

Một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, theo đạo thanh âm này vang lên, không gian chung quanh trong nháy mắt rạn nứt đầy trời, ngay sau đó, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị chấn đến năm ngàn trượng bên ngoài.

Dương Diệp vừa mới dừng lại, một vòng tiên huyết không ngừng từ khóe miệng của hắn tràn ra, cùng lúc đó, cánh tay phải của hắn, đã rạn nứt đầy trời, tiên huyết liên tục không ngừng từ cái này chút vỡ ra bên trong chậm rãi tràn ra. Không đến một hồi, hắn toàn bộ cánh tay liền đã biến thành huyết hồng.

Nơi xa, Dương Tiêu nhìn một chút ngón tay của mình, cái kia ngón tay, đã rạn nứt đầy trời. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhìn về phía Dương Diệp trong tay kiếm gỗ, sau đó nói: “Không hổ là chuôi kiếm này, vạn vật có thể đả thương.”

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút kiếm gỗ, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Tiêu, mà lúc này, Dương Tiêu nói: “Thấy được sao?”

Dương Diệp nói: “Còn muốn kiến thức một chút!”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người nhất thời hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Nhất Kiếm Luân Hồi!

Mà đúng lúc này, xa xa cái kia Dương Tiêu đột nhiên lần nữa một chỉ điểm ra, vạch, trước mặt hắn không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo gợn sóng đột nhiên chấn động mà ra.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn.

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Ngươi mặc dù có khả năng chém giết Chân cảnh, kì thực là miệng cọp gan thỏ. Bởi vì thực lực ngươi bây giờ, là dựa vào ngoại vật gia trì mà đến. Đơn giản tới nói, là kiếm của ngươi mạnh, mà không phải ngươi mạnh mẽ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn tự nhiên biết Dương Tiêu nói tới. Nhưng là, hắn có biện pháp? Có lựa chọn?

Không có!

Trước mặt hắn những người này, cảnh giới đều cao hơn hắn, không chỉ có cảnh giới cao hơn hắn, người vẫn còn so sánh hắn nhiều. Hắn không dựa vào ngoại vật, dựa vào cái gì? Mặc dù hắn chém giết Chân cảnh cường giả, nhưng là, hắn vẫn luôn rất rõ ràng, đây không phải là hắn chính mình thực lực chân chính.

Như Dương Tiêu lời nói, hắn là có trong tay kiếm gỗ, mới có thể chém giết Chân cảnh cường giả. Đơn giản tới nói, tâm tình của hắn một mực trưng bày rất tốt.

Đúng lúc này, Dương Tiêu đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nói: “Trước kia ân oán, hôm nay tựu dùng cái chết của ngươi đến kết thúc đi.” Nói xong, hắn một chỉ đối Dương Diệp điểm ra.

Vạch.

Oanh!

Một cỗ cường đại lực lượng đột nhiên như cầu một cỗ gió bão giống như hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi, những nơi đi qua, không gian trực tiếp đi theo bóp méo, không chỉ có như thế, tại cỗ lực lượng này lôi kéo dưới, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian đều bị kéo thành một cái hình trạng quỷ dị.

Nơi xa, Dương Diệp hai mắt nhắm lại, trong mắt lóe lên một vòng lệ khí, sau một khắc, thể nội kiếm ý điên cuồng tuôn ra, kiếm ý mới vừa xuất hiện, tựu toàn bộ bị trong tay hắn kiếm gỗ cho hấp thu. Tại kiếm ý tràn vào về sau, trong tay hắn kiếm gỗ bắt đầu rung động kịch liệt.

Đương cỗ lực lượng kia đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm ba trượng lúc, trong tay hắn kiếm gỗ đột nhiên cắm vào Cổ Sao, sau một khắc, tay phải hắn bỗng nhiên rút kiếm đối trước mặt tựu là một trảm.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên, thoáng qua nhất nhất

Oanh!

Hai cỗ lực lượng tại Dương Diệp trước mặt trực tiếp nổ tung đầy trời, trong chốc lát, Dương Diệp chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp sụp đổ yên diệt. Mà tại không gian sụp đổ yên diệt một khắc này, xa xa Dương Tiêu lông mày đột nhiên hơi nhíu lại, đón lấy, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối trước mặt bỗng nhiên tựu là oanh một cái.

Oanh!

Ở trước mặt hắn vùng không gian kia hắc động đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, hắn trước mặt không gian hắc động trực tiếp nổ tung đầy trời, mà hắn bản nhân lại là hướng sau liền lùi lại gần trăm trượng, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn.

Dương Tiêu hai mắt nhắm lại, hắn nắm đấm đột nhiên mở ra, tại nắm đấm mở ra cái kia một cái chớp mắt, một cỗ cường đại khí thế đột nhiên từ hắn phía sau lưng chấn động mà ra.

Oanh!

Kiếm quang tiêu tán, một bóng người bay ra ngoài.

Dương Tiêu cũng không có truy kích, tay phải hắn đối trước mặt nhẹ nhàng khẽ vỗ, trong chốc lát, chung quanh sụp đổ không gian trong nháy mắt bình phục bình thường. Không gian bình phục bình thường về sau, hắn quay người nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, “Ám chi pháp tắc, xác thực rất không tệ, nhưng là đáng tiếc, với ta mà nói, còn xa xa không đủ.”

Nơi xa, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau một khắc, linh hồn hắn trực tiếp từ trong cơ thể nộ vọt ra, ở tại linh hồn thể trong tay, là chuôi này kiếm gỗ. Kiếm gỗ đang rung động, vô số kiếm ý điên cuồng tràn vào trong đó, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng ở trong sân vang lên.

Sau một khắc.

Dương Diệp linh hồn cùng kiếm trong tay trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Linh hồn bản Nhất Kiếm Luân Hồi!

Tại Dương Diệp tiêu thất một khắc này, Dương Tiêu lông mày đột nhiên hơi nhíu lại, đón lấy, hắn hướng lui về sau một bước, vừa lui một bước, một thanh kiếm tựu xuất hiện ở hắn giữa lông mày ba tấc chỗ, bất quá, chuôi kiếm này lại là không cách nào tại tiến nửa tấc, bởi vì hai ngón tay kẹp lấy chuôi này kiếm gỗ thân kiếm.

Đúng lúc này, Dương Diệp hai tay nắm kiếm gỗ bỗng nhiên xoay tròn.

Oanh!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, cái kia Dương Tiêu trực tiếp bị đẩy lui mấy chục trượng.

Mà lúc này, Dương Diệp linh hồn đã trở lại nhục thân của mình bên trong. Hắn tự nhiên không dám để cho linh hồn ở bên ngoài quá lâu, phải biết, bên cạnh còn có Dương Cố bọn người, nếu như đối phương đột nhiên đánh lén hắn nhục thân, vậy liền xong đời!

Nơi xa, Dương Tiêu nhìn một chút bàn tay của mình, tại hắn lòng bàn tay, có một cái kiếm động, tiên huyết không ngừng từ trong đó tràn ra, bởi vậy, giờ phút này bàn tay của hắn đã là huyết hồng sắc. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Chiêu này không sai, đáng tiếc, còn chưa đủ.”

Nói xong, tay phải hắn một vung, trong chốc lát, trước mặt hắn không gian trực tiếp như là thủy triều giống như hướng phía Dương Diệp xốc đi qua.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, hai tay nắm kiếm gỗ đối trước mặt bỗng nhiên tựu là một bổ.

Oanh!

Một kiếm ra, hắn trước mặt không gian trực tiếp bị hắn một kiếm này cho xé rách đầy trời, nhưng là, những cái kia không gian bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại lại là trực tiếp đem hắn chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, vừa mới dừng lại, trong miệng hắn chính là liên phun mấy cái tinh huyết.

Lúc này, Dương Tiêu chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Ngươi không phải muốn kiến thức một thoáng mảnh thế giới này đứng đầu nhất cường giả sao? Hiện tại thấy được. Có gì cảm tưởng?”

Nơi xa, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nhìn về phía Dương Tiêu, “Cũng bất quá như thế!”

Dương Tiêu dừng bước lại, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi bây giờ, ngũ tạng đều nứt, huyền khí còn thừa không có mấy, nhục thân vậy băng liệt, đừng nói ta, tùy tiện một người đều có thể tuỳ tiện tru sát ngươi.”

“Thử một chút?” Dương Diệp đạo.

Dương Tiêu nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Cố bọn người, trong đám người, một lão giả đột nhiên vọt ra, không nói nhảm, lão giả hướng thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, một bên An Nam Tĩnh cùng Cùng Kỳ liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên ngăn trở An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh không hiểu, nhìn về phía Cùng Kỳ, Cùng Kỳ khẽ lắc đầu, “Nha đầu, lui lại!”

An Nam Tĩnh đại mi cau lại, nàng nhìn về phía xa xa Dương Diệp, nơi xa, Dương Diệp tay trái đột nhiên xốc lên tay phải ống tay áo, tại tay phải hắn chỗ cổ tay, có một trương màu vàng phù lục. Hắn tay trái nắm màu vàng phù lục một góc, rất nhanh, tấm kia màu vàng phù lục chậm rãi bị hắn nhấc lên.

Đương màu vàng phù lục bị xốc lên một khắc này, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt bóp méo, cùng lúc đó, hắn bên phải đột nhiên rung động kịch liệt.

Mà lúc này, tên kia Chân cảnh lão giả đã đi tới Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ.

“A!”

Đúng lúc này, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở trong sân vang vọng mà lên.

Giữa sân, mọi người sắc mặt cũng thay đổi.

Tại Dương Diệp trong tay phải, mang theo một cái trợn tròn mắt đầu người, cái này đầu người, chính là vừa mới tên kia Chân cảnh cường giả.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1684: Lão tử sẽ trở lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1679 Chương: Lão tử sẽ trở lại!

Giờ phút này, Dương Diệp trên tay, nhiều một cái màu hoàng kim hộ tí.? Tại cái kia hộ tí bên trên, có một cái thật nhỏ 'Hình' chữ.

Cái tay này đang run rẩy, run rẩy kịch liệt.

Mà Dương Diệp mặt là dữ tợn, là vặn vẹo, phảng phất tại tiếp nhận cái gì thống khổ cực lớn.

“Đó là cái gì!”

Cùng Kỳ bên người, An Nam Tĩnh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp cánh tay phải, hỏi.

Cùng Kỳ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Chiến thần tay, đã từng đánh khắp lục hợp bát hoang chiến thần.”

“Chiến thần? Lợi hại?” An Nam Tĩnh hỏi.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “Rất lợi hại!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp.

Nơi xa, Dương Diệp nhấc theo trong tay đầu người chậm rãi hướng phía Dương Tiêu bọn người đi đến, khi đi đến Dương Tiêu bọn người trước mặt tầm mười trượng lúc, hắn tiện tay quăng ra, trong tay đầu người lập tức rơi vào Dương Tiêu đám người trước mặt, sau đó nói: “Nguyên lai, Chân cảnh, yếu như vậy a!”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên tay phải, không chỉ có hắn, Dương Cố đám người ánh mắt vậy rơi vào Dương Diệp trên cánh tay phải. Không hề nghi ngờ, Dương Diệp sở dĩ thực lực tăng lên tới mức kinh khủng như thế, là bởi vì cái tay này!

đọc tr u
yện với //t r uyencuatui.net/ Trầm mặc sau khi, Dương Tiêu nói: “Không nghĩ tới, ngươi còn có như thế át chủ bài. Đáng tiếc, ngoại vật chung quy là ngoại vật, không phải ngươi chính mình thực lực chân chính. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi căn bản chịu không được cái tay này lực lượng, ngươi bây giờ, nhưng thật ra là tại tiếp nhận rất lớn thống khổ, nhiều nhất nửa canh giờ, sau nửa canh giờ, không cần chúng ta giết ngươi, ngươi chính mình liền sẽ bị cánh tay này bên trong lực lượng cho phản phệ mà chết.”

Dương Diệp cười gằn cười, “Ở trước đó, các ngươi sẽ chết trước!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ. Xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Tiêu trước mặt, tiếp lấy ngạch, hắn bỗng nhiên một chưởng hướng phía Dương Tiêu đánh ra.

Dương Tiêu hai mắt nhắm lại, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó một chỉ điểm ra.

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp bàn tay cùng Dương Tiêu ngón tay chạm vào cùng một chỗ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia Dương Tiêu trực tiếp bị một chưởng này cho oanh đến ngàn trượng có hơn, mà hắn cái kia hai ngón tay, đã nát bấy.

Nơi xa, Dương Cố bọn người trong lòng kinh hãi! Bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp lực lượng vậy mà mạnh đến loại tình trạng này!

Không chỉ có Dương Cố bọn người, tựu ngay cả cái kia Dương Tiêu chính mình giờ phút này đều có chút kinh hãi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lực lượng mạnh đến ngay cả hắn đều có thể đánh lui. Phải biết, Dương Diệp cùng hắn ở giữa chênh lệch, đó là to lớn, hắn thấy, cái kia chênh lệch, căn bản không phải ngoại vật có khả năng bù đắp.

Nhưng mà, Dương Diệp thời khắc này lực lượng, ngay cả hắn cũng đỡ không nổi!

Dương Tiêu ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Diệp cánh tay phải bên trên, “Đây là cái gì tay?”

“Đòi mạng ngươi tay!”

Theo Dương Diệp dữ tợn thanh âm vang lên, hắn lần nữa biến mất ngay tại chỗ, mà tại hắn tiêu thất một khắc này, Dương Tiêu đột nhiên hướng lui về sau một bước, đón lấy, tay phải hắn hóa chưởng hướng về phía trước mặt bỗng nhiên tựu là một chưởng vỗ ra.

Chưởng ra, trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem đến không gian chung quanh lôi kéo thành một cái quỷ dị hình vòng xoáy. Song khi Dương Diệp bàn tay rơi xuống một khắc này, cái kia không gian chung quanh lập tức ầm vang vỡ vụn, ngay sau đó, cái kia Dương Tiêu từ cái này không gian trong lỗ đen bị chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà đúng lúc này, cái kia một vùng không gian hắc động đột nhiên quỷ dị xoay tròn, trong chốc lát, toàn bộ không gian hắc động trở thành một cái màu đen vòng xoáy, cái này màu đen vòng xoáy trực tiếp đem Dương Tiêu cuốn vào.

Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Cố đám người sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này nhất nhất

Oanh!

Một đạo tiếng nổ lớn đột nhiên từ cái này không gian trong nước xoáy truyền đến, thoáng qua, giữa sân không gian bị một luồng sức mạnh thần bí cho chữa trị.

Dương Cố bọn người vội vàng nhìn về phía xa xa Dương Tiêu, khi thấy Dương Tiêu lúc, Dương Cố đám người sắc mặt lập tức trầm xuống, bởi vì tại Dương Tiêu khóe miệng, có một vòng đỏ thẫm. Trừ cái đó ra, Dương Tiêu trước ngực còn có một đạo kiếm thương.

Dương Tiêu lại bị thương tổn tới!

Dương Cố bọn người bị khiếp sợ tột đỉnh!

Dương Tiêu thế nhưng là mảnh thế giới này đứng đầu nhất một nhóm kia cường giả, mà Dương Diệp đây? Dương Diệp thì là một cái Luân Hồi cảnh!

Luân Hồi cảnh!

Một cái Luân Hồi cảnh lại có thể thương Đường Đường bát đại thế gia một trong Dương gia gia chủ! Nếu như không phải bọn hắn tận mắt nhìn thấy, bọn hắn đánh chết cũng sẽ không tin tưởng. Nhưng mà, sự thật trước mắt nói cho bọn hắn, Dương Diệp xác thực làm được.

Dương Cố bọn người toàn bộ ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt bọn hắn, là sát ý, không che giấu chút nào sát ý!

Lần này, bọn hắn không phải kiêng kị, mà là có chút sợ.

Chân chính sợ.

Dương Diệp mới Luân Hồi cảnh, tựu có như thế chiến lực, mặc dù là dựa vào ngoại vật, nhưng là, cái kia ngoại vật cũng là hắn a. Một khi hắn đạt đến Chí cảnh, khi đó, tại tăng thêm những này ngoại vật, Dương Diệp chẳng phải là có khả năng giết Chân cảnh như thái thịt?

Mà lúc này, bọn hắn cùng Dương Diệp đã kết cừu hận, Dương Diệp ngày sau khẳng định là muốn trả thù bọn hắn. Nếu như bây giờ Dương Diệp không chết, có thể tưởng tượng, tương lai bọn hắn đều phải chết.

Cho nên, Dương Diệp phải chết!

Không chỉ có Dương Cố bọn người lúc này trong lòng nghĩ như vậy, tựu ngay cả cái kia Dương Tiêu cũng là như thế. Lần nữa trước đó, hắn thật không có đem Dương Diệp để vào mắt, hắn có vốn liếng này. Nhưng là hiện tại, hắn biết, nếu để cho trước mắt cái này Dương Diệp trưởng thành tiếp, tương lai Dương gia tất nhiên sẽ thêm một cái đại địch!

Dương Diệp, phải chết!

Niệm đến tận đây, Dương Tiêu hai tay chậm rãi nắm chặt. Mà đúng lúc này, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Tiêu trước mặt, sau một khắc, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, hướng về phía Dương Tiêu bỗng nhiên tựu là một quyền đánh xuống.

Quyền rơi xuống, cái kia lực lượng cường đại trực tiếp đem đến không gian xung quanh chấn động đến sụp đổ yên diệt, chung quanh trong nháy mắt lâm vào một vùng tăm tối.

“Chân Ngôn Chỉ!”

Đúng lúc này, Dương Tiêu thanh âm đột nhiên ở mảnh này đen kịt không gian trong lỗ đen vang lên, thoáng qua, một cỗ cường đại lực lượng đột nhiên từ cái này đen kịt không gian trong lỗ đen bao phủ đầy trời, đương cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, toàn bộ không gian hắc động trực tiếp bị xé nứt thành từng mảnh từng mảnh.

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ không gian hắc động truyền đến từng đạo nổ vang âm thanh, ước chừng qua mười mấy tức, cái kia một vùng không gian mới khôi phục bình tĩnh.

Một bên, An Nam Tĩnh ngọc thủ chậm rãi nắm chặt lên, nàng gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt cách đó không xa không gian, trong mắt, là lo lắng.

Rất nhanh, xa xa không gian bình phục bình thường, Dương Diệp cùng Dương Tiêu xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Dương Diệp cùng Dương Tiêu cách xa nhau ngàn trượng, nhìn từ ngoài, hai người đều không có sự.

Cứ như vậy, trầm mặc ước chừng mười hơi về sau, Dương Tiêu ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Diệp cánh tay phải bên trên, “Đây là cái gì cánh tay?”

Câu nói này, lúc trước hắn hỏi qua. Dương Diệp không có trả lời, hắn hiện tại lại hỏi. Hiển nhiên, hắn đối cái cánh tay này đặc biệt hiếu kỳ. Hắn đương nhiên được kỳ, bởi vì Dương Diệp dựa vào cái cánh tay này, đã có khả năng đánh với hắn một trận.

Dương Diệp không có trả lời, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người trực tiếp mãnh liệt bắn mà ra, lần này, mục tiêu của hắn không phải Dương Tiêu, mà là xa xa Dương Cố bọn người.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Dương Cố đám người sắc mặt lập tức biến đổi. Bọn hắn cũng không phải Dương Tiêu, có khả năng chống đỡ được lúc này Dương Diệp. Mặc dù trong lòng vô cùng kiêng kỵ, nhưng là đám người lại là không có lui, dù sao cũng là Chân cảnh cường giả, tâm tính cùng quyết đoán vẫn phải có.

Ngay sau đó, Dương Cố trong tay quải trượng hướng về phía trước mặt bỗng nhiên tựu là giẫm một cái.

Ở sau lưng hắn Dương Lâm mấy người cũng là dồn dập ra tay, bốn tên Chân cảnh cường giả cùng ra tay, đó là kinh khủng cỡ nào?

Toàn bộ tinh không mấy chục vạn dặm bên trong không gian đều đã rung động kịch liệt lên, doạ người vô cùng!

Nơi xa, Dương Diệp tốc độ y nguyên không giảm, rất nhanh, trong mắt của hắn hiện lên một vòng lệ khí, đón lấy, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó hướng về phía trước mặt không gian bỗng nhiên tựu là oanh một cái.

Quyền ra!

Một cỗ cường đại lực lượng từ hắn trên nắm tay nghiêng mà ra, lực lượng cường đại chấn động mà ra, qua trong giây lát, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian liền trực tiếp sụp đổ đầy trời. Giữa trời ở giữa sụp đổ cái kia một cái chớp mắt, Dương Cố đám người sắc mặt lập tức đại biến, bởi vì tại không gian trong lỗ đen, Dương Diệp thực lực mới là kinh khủng nhất thời điểm.

Cũng may đúng lúc này, cái kia vừa sụp đổ không gian thoáng qua tựu được chữa trị.

Dương Tiêu xuất thủ.

Hắn đương nhiên muốn xuất thủ, bởi vì lúc này Dương Diệp, bởi vì tại không gian kia trong lỗ đen, Chân cảnh cường giả đối Dương Diệp tới nói, tựa như là cải trắng, Dương Diệp muốn cắt thế nào thì cắt thế đó. Dương gia mặc dù gia đại nghiệp đại, nhưng là vậy tổn thất không nổi Chân cảnh cường giả.

Phải nói, Dương gia tổn thất cường giả đã đủ nhiều. Nếu như Dương Cố mấy người cũng vẫn lạc tại nơi này, cái kia Dương gia tựu thật nguyên khí bị thương nặng.

Lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện tại ngàn trượng bên ngoài. Giờ phút này, mặt của hắn đã vặn vẹo thay đổi hình dạng, tay phải của hắn vẫn tại run rẩy, không chỉ có tay, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ xuất hiện, hắn toàn bộ thân thể đều đang run rẩy.

Mặc dù chỉ là một cánh tay, nhưng là cái cánh tay này khi còn sống chủ nhân đó là cực kỳ khủng bố, Dương Diệp thực lực bây giờ cùng cánh tay kia khi còn sống chủ nhân kém quá tốt đẹp lớn, bởi vậy, hắn căn bản là không có cách hoàn toàn tiếp nhận cánh tay lực lượng.

Hiện tại, đều là tại cố nén!

Mà bây giờ, hắn đã nhanh nhịn không được.

Đúng lúc này, xa xa cái kia Dương Tiêu đột nhiên thả người vọt đi tới Dương Diệp trên không, đón lấy, hắn hướng về phía Dương Diệp bỗng nhiên một chưởng vỗ dưới.

Chưởng ra.

Một cái màu đen cự thủ đột nhiên từ phía chân trời rơi xuống phía dưới, liền muốn đem Dương Diệp đập thành bột mịn.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời bàn tay khổng lồ kia, sau một khắc, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, cả người phóng lên tận trời, sau đó một chưởng vỗ hướng về phía bàn tay khổng lồ kia.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Tiêu bàn tay khổng lồ kia trực tiếp bị Dương Diệp một chưởng này cho vỗ nát bấy, một chưởng vỗ nát bàn tay khổng lồ kia về sau, Dương Diệp không có đang xuất thủ, mà là thân hình lóe lên, đi tới Cùng Kỳ trên lưng, "Đi!" Thanh âm rất khàn giọng.

Cùng Kỳ ngây cả người, sau một khắc, hắn song trảo bỗng nhiên vỗ hư không, trực tiếp mang theo Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hướng phía nơi xa tinh không kích xạ mà đi.

"Ngăn lại hắn!"

Dương Tiêu thanh âm ở trong sân vang lên, nói xong, cả người hắn dẫn đầu hóa thành một vệt sáng hướng phía Dương Diệp vọt tới, sau lưng hắn Dương Cố mấy người cũng là vội vàng đi theo.

Mà đúng lúc này, Cùng Kỳ trên lưng Dương Diệp đột nhiên hướng về phía phía dưới bỗng nhiên một chưởng vỗ ra.

Oanh!

Chưởng ra, một cỗ cường đại lực lượng từ phía chân trời nghiêng mà xuống, cái kia vì cái gì Dương Tiêu trực tiếp bị một chưởng này chấn địa liên tục rút lui, không chỉ có hắn, ngay cả phía sau hắn Dương Cố mấy người cũng là như thế.

Mọi người tại lui trọn vẹn mấy ngàn trượng sau mới dừng lại, mà lúc này, Dương Diệp ba cái đã tiêu thất tại cái kia sâu trong tinh không.

Cùng lúc đó, Dương Diệp dữ tợn thanh âm đột nhiên từ sâu trong tinh không truyền đến:

“Dương gia, lão tử sẽ trở lại! Nhất định sẽ!”

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1685: Ngươi chính là thuận tay trái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1680 Chương: Ngươi chính là thuận tay trái!

Tinh không bên trong, Dương Diệp thanh âm như tiếng sấm truyền ra.

Nghe Dương Diệp, Dương Tiêu bọn người thần sắc đều là vô cùng khó coi.

Dương Diệp trốn!

Tại Dương gia đông đảo cường giả vây công hạ trốn.

Tại một ngày trước, đối Dương gia tới nói, muốn giết chết Dương Diệp, thật là một kiện vô cùng vô cùng sự tình đơn giản. Bởi vì Dương Diệp chỉ là Luân Hồi cảnh, Dương gia muốn giết chết một cái Luân Hồi cảnh, vẫn không đơn giản sao?

Nhưng mà, sự tình lại là vượt xa khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Dương Diệp không chỉ có thực lực bản thân nằm ngoài dự đoán của bọn họ, Dương Diệp át chủ bài vậy thật to nằm ngoài dự đoán của bọn họ.

Dương Diệp hiện tại chỉ là Luân Hồi cảnh, nếu như hắn đạt đến Chí cảnh, hoặc là Chân cảnh... Khi đó, tại tăng thêm hắn cái cánh tay này cùng chuôi này kiếm gỗ, Dương gia có người có thể chống đỡ được hắn sao?

Mà lấy Dương Diệp cái này có thù tất báo tính cách, không hề nghi ngờ, hắn khẳng định là sẽ trở về Dương gia. Chờ hắn trở về một khắc này, nhất định là hắn huyết tẩy Dương gia thời điểm.

Giữa sân, đám người trầm mặc, bầu không khí có chút kiềm chế.

Qua hồi lâu, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Vận dụng ta Dương gia chỗ có nhãn tuyến, toàn lực truy tra người này, đồng phát bố truy kích lệnh, nội dung như sau: Dương Diệp người này, liên hợp ngoại nhân, trộm lấy ta Dương gia chí bảo, ai nếu là có thể đánh giết người này, ta Dương gia nguyện ý ban thưởng một kiện Chân cảnh giai thần khí, đồng thời có thể để cho đối phương tiến vào Dương gia huyền kỹ các, tùy ý lựa chọn hai môn Chân cảnh giai huyền kỹ.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Coi như giết không được người này, có khả năng cung cấp tin tức về người nọ, ta Dương gia y nguyên có thể miễn phí đưa tặng một môn Chân cảnh giai huyền kỹ. Còn có, nói cho tộc nhân, Dương Diệp giờ phút này lên, chính là ta Dương gia đại địch số một!”

Dương Cố đám người sắc mặt trầm thấp như nước, trầm mặc.

Dương Tiêu hai mắt chậm rãi nhắm lại, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, nơi đó, xuất hiện một nữ tử.

Giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía nữ tử kia.

Dương Tiêu nhìn xem nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Vì cái gì không xuất thủ, ngươi như ra tay, có chín thành cơ hội lưu hắn lại.”

Nữ tử mắt liếc thấy Dương Tiêu bọn người, hỏi lại: “Tại sao muốn ra tay?”

“Ngươi là Dương gia người!” Dương Tiêu đạo.

Nữ tử nói: “Dương Diệp không phải Dương gia người?”

Dương Tiêu nhìn xem nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Đây chính là ngươi muốn?”

Nữ tử lắc đầu, “Còn không tính là!”

“Rất muốn làm Dương gia gia chủ?” Dương Tiêu hỏi.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Tiêu,: “Rõ!”

Dương Tiêu cùng nữ tử đối mặt hồi lâu, sau đó nói: “Ta hiện tại liền muốn giết ngươi!”

Nữ tử hai tay mở ra, sau đó hướng về phía Dương Tiêu bọn người vẫy vẫy, “Đi thử một chút?”

Dương Tiêu nhìn xem nữ tử, tay phải chậm rãi nắm chặt lên, sau một lúc lâu, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, tay vậy nới lỏng đầy trời.

Dương gia, chịu không được nội đấu.

Trầm mặc mấy tức, Dương Tiêu mở to mắt nhìn về phía nữ tử, "Nữ tử không thể kế thừa Dương gia gia chủ, đây là tổ huấn!"

Nữ tử nhìn xem Dương Tiêu, "Tiên tổ cổ hủ, các ngươi vậy cổ hủ?"

"Làm càn!"

Dương Tiêu đột nhiên một tiếng gầm thét, đón lấy, tay phải hắn hướng phía trước tựu là vỗ, trong chốc lát, một cái bàn tay màu đen từ hắn trước mặt không gian thoáng hiện mà ra, sau đó hướng phía nữ tử đánh ra.

Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên hướng phía trước bấm tay một điểm.

Xùy!

Một đạo thiểm điện đột nhiên phá không mà ra, cái kia đạo lôi điện trực tiếp đem Dương Tiêu bàn tay kia đánh nát, nhưng mà, đạo thiểm điện kia còn chưa tiêu thất, tốc độ kia không chỉ có, trong nháy mắt đi tới Dương Tiêu trước mặt.

Dương Tiêu hai mắt nhắm lại, đấm ra một quyền.

Oanh!

Đạo thiểm điện kia ầm vang nổ tung đầy trời, nhưng mà nổ tung đầy trời về sau, hắn cũng không tiêu thất, mà là toàn bộ trở lại nữ tử trước mặt, đón lấy, những cái kia thiểm điện mảnh vỡ một lần nữa tụ lại, biến thành một đạo mới thiểm điện phiêu phù ở nữ tử trước mặt.

Nơi xa, Dương Tiêu nhìn một chút nắm đấm của mình, nắm đấm của hắn, đã đen kịt. Không chỉ có đen kịt, hắn đã cảm giác không thấy tri giác.

Trầm mặc mấy tức, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử, "Chân cảnh! Khó trách có như thế lực lượng."

Nữ tử nhìn lướt qua Dương Tiêu bọn người, sau đó nói: "Tương lai Dương gia gia chủ, là của ta. Tiên tổ di huấn không để cho ta làm, ta tựu phế đi hắn di huấn, các ngươi không để cho ta làm, ta đây tựu phế bỏ ngươi nhóm!"

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Dương Tiêu nhìn xem nữ tử bóng lưng hồi lâu, sau đó hít sâu một hơi, “Cánh cứng cáp rồi a!”

Dương Tiêu bên người, Dương Cố trầm giọng nói: “Lúc trước liền nên giết nàng!”

“Lúc trước nàng, thế nhưng là rất điệu thấp a!” Dương Cố bên người, Dương Lâm lắc đầu nói.

Dương Tiêu hai tay thả lỏng phía sau, sau đó ngẩng đầu nhìn phía chân trời, trong mắt mang theo một tia mờ mịt, “Ta Dương gia xuất hiện hai vị tuyệt thế thiên tài, có thể cái này lại không phải phúc... Tiên tổ, ta Dương gia sẽ xuống dốc sao?”

Nói đến đây, trong mắt của hắn sắc thái đột nhiên dữ tợn lên, “Không, ta tuyệt sẽ không để Dương gia trên tay ta sa sút! Giờ phút này lên, ta đem bế quan, bất kỳ người nào không nên quấy nhiễu!”

Nói xong, hắn trực tiếp thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân, trầm mặc hồi lâu, Dương Cố đột nhiên nói: “Hắn là muốn đi kế thừa vật kia?”

Dương Lâm khẽ gật đầu, “Hẳn là!”

Dương Cố thấp giọng thở dài, không có đang nói cái gì.

Rất nhanh, giữa sân đám người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp tại Dương gia sự tình, bởi vì Dương gia phong tỏa, cũng không có lưu truyền ra đi, bất quá, Dương gia đối Dương Diệp lệnh truy nã lại là phát ra. Trong lúc nhất thời, vô số người tại bắt đầu tìm kiếm Dương Diệp.

Dù sao Dương gia cho thù lao là phi thường mê người, mà lại, Dương Diệp mới Luân Hồi cảnh. Giết một cái Luân Hồi cảnh, đối rất nhiều người mà nói, khẳng định là không có cái gì khó khăn. Bởi vậy, một số người đã bắt đầu đang đuổi tra Dương Diệp hành tung, hy vọng có thể phát một phen phát tài.

...

Dương Diệp ba người chạy ra Thiên Hư đại lục về sau, tại Cùng Kỳ dẫn đầu dưới, ba người hướng phía cái kia vô tận sâu trong tinh không tiến đến.

Không biết qua bao lâu, Cùng Kỳ trên lưng Dương Diệp tay phải đột nhiên khàn giọng nói: “Ta, ta sắp không nhịn nổi.”

Cùng Kỳ đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên hướng về phía Cùng Kỳ khiêng tựu là vỗ.

Oanh!

Cùng Kỳ trực tiếp bị Dương Diệp một chưởng này đập hướng phía dưới rơi xuống, rất nhanh, phía dưới truyền đến Cùng Kỳ mang theo thống khổ tiếng mắng chửi, “Tiểu tử ngươi nổi điên làm gì?”

Không trung, Dương Diệp tay trái gắt gao án lấy tay phải, hắn toàn bộ mặt đều vặn vẹo biến hình.

Một bên, An Nam Tĩnh sắc mặt biến hóa, đã sắp qua đi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đừng, đừng tới đây, ta khống chế không nổi cái tay này. Nó, lực lượng của nó tại càng lúc càng lớn, ta...”

Nhưng mà, An Nam Tĩnh hay là đi tới, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, sau đó tay phải hướng về phía trước mặt An Nam Tĩnh tựu là vỗ.

An Nam Tĩnh nheo mắt, trong tay Liệt Thiên hướng về phía trước mặt tựu là đâm một cái.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh ngay cả người mang thương trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn, vừa mới dừng lại, hắn hai bên khóe miệng chính là tràn ra tiên huyết.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đưa tay lần nữa hướng về phía nàng bên này tựu là vỗ, chưởng ra, một cỗ lực lượng cực kỳ cường đại như là thủy triều giống như hướng hắn vọt tới.

An Nam Tĩnh biến sắc, liền muốn ra tay, mà lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, đón lấy, Cùng Kỳ nâng lên móng phải hướng về phía trước mặt tựu là vỗ.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Cùng Kỳ trực tiếp bị chấn đến ngàn trượng có hơn.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, sắc mặt lập tức trầm xuống, bởi vì Cùng Kỳ toàn thân lân phiến vậy mà rạn nứt đầy trời.

Nơi xa, Dương Diệp liền muốn xuất thủ lần nữa, lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Nhanh, dùng phù dán sát vào cánh tay của ngươi, nhanh!”

Nơi xa, nghe được Cùng Kỳ, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, sau một khắc, hắn tay trái vừa lật, tấm kia màu vàng phù lục lập tức xuất hiện ở hắn trong tay trái, đón lấy, hắn tay trái bỗng nhiên đem tấm kia màu vàng phù lục dán tại cánh tay phải bên trên.

Làm phù dán tại trên cánh tay phải một khắc này, Dương Diệp cái kia run rẩy cánh tay phải lập tức dần dần ngừng lại, mặc dù vẫn còn đang run rẩy, nhưng không có trước đó kịch liệt như vậy. Thời gian dần trôi qua, tay của hắn càng ngày càng bình tĩnh, ước chừng ba hơi về sau, cánh tay triệt để khôi phục bình tĩnh.

Cùng Kỳ cùng An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt hắn, khi thấy Dương Diệp cánh tay lúc, An Nam Tĩnh sắc mặt lần nữa biến đổi, “Cái này. |. |. |. |. |. |”

Dương Diệp cúi đầu nhìn hướng chính mình cánh tay phải, làm phát hiện cánh tay phải của mình lúc, hắn vậy ngây ngẩn cả người. Cánh tay phải của hắn, y nguyên vẫn là cái kia mang theo màu vàng hộ tí cánh tay phải. Hắn ngây cả người về sau, liền muốn giơ lên cánh tay phải, nhưng mà, hắn lại kinh hãi phát hiện, toàn bộ cánh tay phải vậy mà không có động tĩnh!

Đơn giản tới nói, hắn cảm giác không thấy cánh tay phải của mình!

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ cùng An Nam Tĩnh, “Chuyện xảy ra như thế nào?”

An Nam Tĩnh đại mi cau lại, “Cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ta cảm giác không thấy cánh tay của ta.”

Nói, hắn tay trái đặt ở trên tay phải, nhưng mà, tay phải hắn lại một điểm cảm giác đều không có! Vô luận hắn như thế nào làm, tay phải của hắn đều không có bất kỳ cảm giác gì!

Giờ khắc này, Dương Diệp có chút luống cuống.

Đúng lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Chiến thần tay hủy đi ngươi lúc đầu cánh tay!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Cùng Kỳ, “Hủy đi cánh tay của ta? Có ý tứ gì?”

Cùng Kỳ nói: “Ngươi lúc đầu tay không bằng chiến thần tay, cho nên, chiến thần tay trực tiếp thay thế tay của ngươi, mà ngươi bây giờ lại dùng phù lục phong ấn nó, lực lượng của nó cùng hết thảy đều bị phù lục trấn áp, cho nên, ngươi cảm giác không thấy nó!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Ta đây làm sao bây giờ?”

Cùng Kỳ nói: “Lo lắng cái gì, tay phải của ngươi không phải vẫn còn chứ? Mà lại, so trước kia càng mạnh. Chỉ là ngươi bây giờ không cách nào chân chính khống chế nó mà thôi, cùng lắm thì tạm thời đừng có dùng chính là.”

“Không cần?”

Dương Diệp khó có thể tin, “Ngươi để cho ta đừng có dùng tay phải? Về sau ta cùng người chiến đấu, tựu dùng tay trái?”

“Bằng không thì ngươi làm sao bây giờ?” Cùng Kỳ nói: “Ngươi bây giờ lại không cách nào chân chính nắm giữ chiến thần tay, mà lại, vừa mới ngươi vậy nhìn thấy. Cái này chiến thần tay lực lượng còn tại càng ngày càng mạnh, nói cách khác, ngươi bây giờ nếu là giải phong, nó có thể sẽ trước giết chết ngươi!”

Nói đến đây, Cùng Kỳ dừng một chút, sau đó lại nói: “Chúc mừng, về sau ngươi chính là thuận tay trái! Xin hỏi, ngươi bây giờ có cái gì cảm tưởng!”

Dương Diệp: “. |. |. |. |. |. |”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1686: Mười bộ giết một người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1681 Chương: Mười bộ giết một người!

Thuận tay trái!

Cùng Kỳ không có nói sai, Dương Diệp hiện tại xác thực trở thành thuận tay trái. Bởi vì hắn tay phải căn bản là không có cách sử dụng, cũng không dám sử dụng, cái kia chiến thần tay lực lượng, hắn bây giờ căn bản khống chế không được. Một khi giải phong, đừng nói người đứng bên cạnh hắn, tựu là hắn chính mình đều gặp nguy hiểm!

Thuận tay trái!

Dương Diệp nhìn một chút tay trái của mình, sắc mặt trầm thấp như nước. Hắn bình thường đều là dùng tay phải, hiện tại dùng tay trái, không quen là một vấn đề, trọng yếu nhất chính là thực lực, thực lực của hắn khẳng định sẽ giảm xuống rất nhiều!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bên trái cách đó không xa, "Đi ra!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia một chỗ không gian khẽ run lên, rất nhanh, một lão giả từ trong đó chậm rãi đi ra.

Lão giả Dương Diệp nhận biết, chính là cái kia Vũ gia đại trưởng lão!

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, không hề nghi ngờ, cái này Vũ gia đại trưởng lão nhất định là vì An Nam Tĩnh mà tới.

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó liền muốn nói chuyện, lúc này, Vũ gia đại trưởng lão đột nhiên nói: "An cô nương, ngươi không muốn trở nên mạnh mẽ sao?"

An Nam Tĩnh nhìn về phía Vũ gia đại trưởng lão, "Có ý tứ gì?"

❤[t
ruyen cua tui ΘΘ net] Vũ gia đại trưởng lão trầm giọng nói: "An cô nương, ta Vũ gia biết, ngươi muốn cùng Dương Diệp. Nhưng là, ngươi đi theo hắn, căn bản là không có cách nhanh chóng trưởng thành."

"Tại Vũ gia liền có thể?" An Nam Tĩnh nhìn thẳng Vũ gia đại trưởng lão.

"Có thể!" Vũ gia đại trưởng lão trả lời không chút do dự.

"Dựa vào cái gì?" Tra hỏi chính là Dương Diệp.

Vũ gia đại trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, "Bởi vì tiên tổ chi hồn đã xuất hiện, lần này, hắn là đặc địa là An cô nương tới."

"Vũ Mục?"

Dương Diệp nhíu mày, "Là An Nam Tĩnh mà tới, có ý tứ gì?"

Vũ gia đại trưởng lão nhẹ gật đầu, “Tiên tổ muốn đem truyền thừa của mình cho nàng.” Nói đến đây, hắn biểu lộ biến có chút mất tự nhiên.

Vũ Mục truyền thừa, đó là Vũ gia mọi người tha thiết ước mơ đồ vật a! Mà bây giờ, Vũ Mục lại là lựa chọn cho một ngoại nhân, không chỉ có là hắn, tựu là toàn bộ người nhà họ Vũ trong lòng đều rất cảm giác khó chịu. Nhưng lại không ai dám có dị nghị!

Dương Diệp nhìn thẳng Vũ gia đại trưởng lão, “Vì cái gì tổ tiên của ngươi muốn đem truyền thừa cho nàng, mà không phải cho ngươi Vũ gia!”

Vũ gia đại trưởng lão cười khổ cười, nói: “Tiên tổ mặc dù không có nói rõ, nhưng là chúng ta đều biết, là ta Vũ gia không có người thích hợp, phải nói không có tư cách. Hai vị, tiên tổ đối nàng không có ác ý, ta Vũ gia đối nàng càng không có ác ý. Tiên tổ sở dĩ muốn đem truyền thừa cho nàng, là coi trọng thiên phú của nàng.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, tiên tổ cũng đã nói. Có nguyện ý hay không, toàn bằng An cô nương ý tứ. Nếu như không nguyện ý, lão nhân gia ông ta vậy không miễn cưỡng. Bất quá, Vũ gia môn, vĩnh viễn là An cô nương mở ra!”

“Vậy có thể hay không cũng vì ta mở ra a?”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Cái kia đại trưởng lão, ngươi nhìn, ta thiên phú cũng không tệ a. Ta là rất nguyện ý tiến vào Vũ gia học tập!”

Vũ gia đại trưởng lão khóe mắt vi nhảy, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười khổ nói: “Nếu như là lúc trước, cái này tự nhiên không có vấn đề. Nhưng là hiện tại...” Nói đến đây, hắn không có tại tiếp tục nói nữa.

Dương Diệp hiện tại cùng Dương gia đã như nước với lửa, nếu như Vũ gia vào lúc này thu lưu Dương Diệp, vậy thì đồng nghĩa với là đang cùng Dương gia khai chiến. Vũ gia mặc dù không sợ Dương gia, nhưng là vậy không cần thiết đi cùng Dương gia khai chiến a!

Dương Diệp cười cười, nói: “Ta đùa giỡn.” Nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh.

Trầm mặc hồi lâu, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “Ta muốn đi Vũ gia.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ta ủng hộ ngươi.” Hắn mặc dù cũng nghĩ An Nam Tĩnh lưu tại bên cạnh mình, nhưng là, hắn không muốn trở ngại An Nam Tĩnh phát triển.

An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi sẽ trở về Dương gia, đúng không?”

Dương gia!

Dương Diệp trong mắt lóe lên một vòng rậm rạp, “Về, khẳng định phải trở về!” Dương gia đối với hắn làm sự tình, hắn làm sao lại quên?

Dương gia như thế nào đối với hắn, hắn muốn Dương gia gấp trăm lần hoàn trả!

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Trở về lúc, nhớ kỹ cho ta biết, ta cùng ngươi cùng một chỗ trở về!”

Dương Diệp nói: “Nhất định!”

An Nam Tĩnh không nói gì, nhìn về phía cái kia Vũ gia đại trưởng lão. Vũ gia đại trưởng lão nhẹ gật đầu, muốn đi, đột nhiên, hắn dường như nghĩ tới điều gì, do dự một chút về sau, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta cảm thấy, có một nơi, ngươi hẳn là đi một chuyến, có lẽ ngươi sẽ có thu hoạch!”

“Chỗ nào?” Dương Diệp hỏi.

Vũ gia đại trưởng lão trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Phượng Minh Sơn.”

Dương Diệp nhíu mày, “Đó là cái gì địa phương?”

Vũ gia đại trưởng lão trầm giọng nói: “Một cái kiếm tu nơi ngã xuống.”

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Là ta chuôi này kiếm gỗ chủ nhân nơi ngã xuống?”

Vũ gia đại trưởng lão khẽ lắc đầu, “Luận kiếm đạo tu vi, Phượng Minh Sơn vị kia, so ngươi cái kia kiếm gỗ chủ nhân còn mạnh hơn. Người này, là người tu hành, từ Tiểu Thiên vũ trụ mà tới, năm đó vừa vào Trung Thiên vũ trụ, tựu dùng một tay xuất quỷ nhập thần kiếm thuật chấn kinh vô số cường giả. Bởi vì hắn kiếm thuật, mang theo hạo nhiên dáng vẻ thư sinh tức, bởi vậy, hắn lại được xưng là:

Kiếm tiên."

Kiếm tiên!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, "Hắn là bị người giết?"

Vũ gia đại trưởng lão lắc đầu, "Không biết. Nguyên bản, hắn nơi ngã xuống, cũng liền Phượng Minh Sơn, tại sau khi hắn chết, kiếm của hắn hóa thành một cái khổng lồ Thanh Liên kiếm trận bao trùm ở toàn bộ Phượng Minh Sơn, ngoại nhân căn bản là không có cách tiến vào. Mà vật đổi sao dời, cái kia Thanh Liên kiếm trận uy lực đã càng ngày càng yếu, bởi vậy, hiện tại rất nhiều người, đặc biệt là kiếm tu, đều chạy tới Phượng Minh Sơn, hi vọng thấy một lần kiếm tiên phong thái, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là hi vọng thu hoạch được hắn truyền thừa!"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lại nói: "Ngươi là kiếm tu, ngươi có thể đi nhìn xem. Bất quá, ngươi phải cẩn thận một điểm, bởi vì Dương gia hiện tại đang tìm ngươi khắp nơi."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Ta biết!"

Vũ gia đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Cáo từ!"

Nói xong, hắn quay người rời đi.

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi tìm đến ta!" Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

An Nam Tĩnh sau khi đi, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Cùng Kỳ, "Lão huynh, không có sao chứ?"

"Ngươi cứ nói đi?" Cùng Kỳ tức giận nói.

Dương Diệp cười ngượng ngùng cười, sau đó nghiêm mặt nói: "Chúng ta đều cần trở nên mạnh mẽ a!"

Lần này, hắn là dựa vào lấy rất nhiều át chủ bài mới từ Dương gia trốn thoát. Đơn giản tới nói, hắn chính mình cùng Dương gia chênh lệch, vẫn là vô cùng lớn vô cùng. Muốn báo thù, dùng thực lực của hắn bây giờ, không thể nghi ngờ là người si nói mộng.

"Đương nhiên muốn trở nên mạnh hơn!"

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên gằn giọng nói: "Tiểu tử, lão tử nói cho ngươi, các ngươi kia cái gì Dương gia, lão tử nhìn vô cùng khó chịu.

Cho nên, lão tử quyết định. Ngày sau cùng ngươi cùng một chỗ giết trở về, dùng rửa sạch cái nhục ngày hôm nay!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đương nhiên muốn giết trở về!”

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ bắt đầu chữa thương. Mặc kệ là Dương Diệp, hay là Cùng Kỳ, Dương gia một trận chiến, đã để đến bọn hắn tinh bì lực tẫn, đặc biệt là Dương Diệp, hắn tại lực lượng phản phệ dưới, nhục thể của hắn đã mỏi mệt đến mức cực hạn.

Nếu như không phải Hồng Mông Tử Khí nguyên nhân, hắn chỉ sợ đã chết sớm.

Tầng thứ ba bên trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, vô số Hồng Mông Tử Khí đang nhanh chóng chữa trị thân thể của hắn.

Tại bên cạnh hắn cách đó không xa, tiểu Bạch cùng Tử Nhi, còn có Hiểu Vũ Tịch.

Lúc này, bọn họ đều vẻ mặt lo lắng nhìn xem Dương Diệp. Đặc biệt tiểu Bạch, hắn trong hốc mắt đã tụ tập vụ khí, phảng phất lúc nào cũng có thể sẽ hội tụ thành giọt nước tràn ra.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, hắn vừa mở to mắt, một bên Tiểu Bạch tựu một thoáng quấn tới hắn trong ngực, sau đó cái đầu nhỏ không ngừng chà xát lấy bộ ngực của hắn.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, trong mắt lóe lên một vòng nhu sắc, sau đó hắn nhìn về phía một bên Tử Nhi cùng Hiểu Vũ Tịch, “Thật có lỗi, để cho các ngươi lo lắng.”

Hiểu Vũ Tịch khẽ lắc đầu, không nói gì.

Tử Nhi đi tới trước mặt hắn, sau đó nói khẽ: “Lần sau cẩn thận một chút.”

Dương Diệp gật đầu cười. Thời gian kế tiếp bên trong, Dương Diệp cũng không có lập tức rời đi Hồng Mông Tháp, mà là tại Hồng Mông Tháp bên trong đi cùng Tiểu Bạch bọn họ.

Từ Thiên tuyền hệ đi vào hệ ngân hà, hắn đã rất lâu không có đi cùng các nàng.

Cao hứng nhất không ai qua được Tiểu Bạch.

Đối Tiểu Bạch tới nói, cao hứng nhất sự không ai qua được cùng

Dương Diệp cùng nhau chơi đùa. Nàng là không có nghĩ qua quá nhiều chuyện, nàng chỉ nghĩ chơi, thật cao hứng chơi, tùy tâm sở dục chơi.

Để Dương Diệp có chút buồn bực là chuôi này kiếm gỗ, bởi vì chuôi này kiếm gỗ không nguyện ý tại ở gần hắn. Theo Tiểu Bạch lời nói tới nói chính là, trên người hắn lệ khí cùng sát ý quá nặng đi. Bất quá còn tốt, bởi vì Tiểu Bạch nguyên nhân, chuôi này kiếm gỗ nguyện ý một tháng để hắn dùng một lần.

Đối với cái này, Dương Diệp vậy không bắt buộc. Bởi vì hắn cũng không muốn quá mức ỷ lại cái này kiếm gỗ!

Ba ngày sau, Dương Diệp rời đi Hồng Mông Tháp, tiến về trước Phượng Minh Sơn.

Hắn hiện tại cần chính là tăng thực lực lên, có bất kỳ tăng thực lực lên cơ hội hắn cũng sẽ không phóng qua. Mà lại, hắn cũng nghĩ đi xem một chút vị kia trong truyền thuyết kiếm tiên!

Bởi vì có lúc trước Dương Huyên cho địa đồ, bởi vậy, Dương Diệp rất nhanh tại trong đầu tìm được Phượng Minh Sơn chỗ. Vì phiền toái không cần thiết, Dương Diệp cho làm một bộ thanh sam trường bào, cả người hắn đều bị trường bào bao phủ, ngoại nhân căn bản không nhìn thấy dung mạo của hắn.

Ba ngày sau, Dương Diệp đi tới kiếm tiên thành.

Kiếm tiên thành tại Phượng Minh Sơn dưới núi, lúc đầu không gọi kiếm tiên thành, nhưng là bởi vì Phượng Minh Sơn nguyên nhân, còn có kiếm tiên từng tại nơi này ở lại qua, bởi vậy, thành này tựu bị thế nhân xưng là kiếm tiên thành.

Dương Diệp không có bay thẳng vào kiếm tiên thành, mà là rơi vào kiếm tiên thành ngoài thành. Bởi vì tại kiếm tiên trên thành không, có một cái cấm bay trận pháp.

Mặc dù với hắn mà nói, trận pháp kia rất, nhưng hắn cũng không muốn nháo sự. Lần này, hắn không phải đến gây chuyện.

Ngay tại Dương Diệp muốn đi vào cửa thành lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía trái phía trên trên tường thành, nơi đó, có một hàng chữ:

“Mười bộ giết một người, nghìn dặm không lưu hành...”

------oOo------

Chương 1687: Thi tiên! Tửu tiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1682 Chương: Thi tiên! Tửu tiên!

Chữ, rồng bay phượng múa, đại khí bàng bạc, cho người ta một loại phóng khoáng ngông ngênh cảm giác.

“Lý Thái Bạch!”

Đúng lúc này, một tên người đeo trường kiếm nam tử cùng nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên người, nam tử nhìn xem hàng chữ kia, “Kiếm tiên Lý Thái Bạch, nghe đồn, người này không chỉ có hảo kiếm, còn tốt thơ, rượu ngon. Bởi vậy, hắn lại được xưng là thi tiên, tửu tiên!”

Thi tiên! Tửu tiên!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía nam tử cùng nữ tử, nam tử ước chừng hai lăm hai sáu, ngũ quan thanh tú, người đeo trường kiếm, trên thân tản ra như có như không kiếm ý; Nữ tử hơi có vẻ tuổi trẻ, nhìn chỉ có hai mươi tuổi, mặc một bộ bó sát người lục sắc váy dài, dáng người vô cùng tốt, không chỉ có dáng người, dung mạo vậy vô cùng tốt, khuynh thành phong thái!

Tại nữ tử bên hông, phiết lấy một thanh trường kiếm.

“Huynh đài cũng là tới tìm kiếm tiên truyền thừa?” Nam tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xem như thế đi. Bất quá, càng nhiều hơn chính là suy nghĩ một chút nhìn một chút vị này kiếm tiên.”

Nam tử cười nói: “Ta hai huynh muội lần này đến đây, cũng là vì nhìn một chút vị này kiếm tiên. Không chỉ có chúng ta, chỉ sợ thiên hạ kiếm tu đều đã chạy đến.”

“Thiên hạ kiếm tu đều sẽ chạy đến?” Dương Diệp hơi kinh ngạc.

Nam tử nhẹ gật đầu, “Vị này kiếm tiên Lý Thái Bạch thế nhưng là từ

Tiểu Thiên vũ trụ mà tới, Tiểu Thiên vũ trụ đó là cái gì địa phương? Đó là chúng ta Nhân tộc tu hành cùng văn minh bắt đầu nguyên địa, cái này Lý Thái Bạch mặc dù không phải cổ lão người tu hành, nhưng là, hắn thế nhưng là sớm nhất một nhóm người tu hành. Ta muốn, rất nhiều kiếm tu đều muốn nhìn một chút người tu hành kiếm tu là dạng gì a!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nội thành, "Vậy chúng ta liền đi đi thôi!"

Rất nhanh, ba người tiến nhập trong thành.

Trong lúc nói chuyện với nhau, Dương Diệp biết được, nam tử danh Tiêu Kiếm, nữ tử danh Tiêu Ưu Thủy, hai người là huynh muội. Hai người cảnh giới đều là Chí cảnh, không chỉ có cảnh giới, tựu liên sát ý đều là Chí cảnh, cùng hắn giống nhau. Cái này khiến Dương Diệp hơi kinh ngạc!

Kiếm tiên thành không lớn, nhưng lại rất tinh xảo. Trong thành kiến trúc rất ít, bởi vậy, toàn bộ kiếm tiên thành lộ ra rất là rộng lớn.

Trên đường đi, Dương Diệp gặp rất nhiều kiếm tu, những này kiếm tu bên trong, phần lớn thực lực đều cực mạnh, đặc biệt là có một ít, còn cho hắn cảm giác nguy hiểm.

Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên!

Dương Diệp chưa hề cho rằng kiếm đạo tựu là thiên hạ đệ nhất, thế giới này, cường giả quá nhiều, làm người tốt nhất vẫn là khiêm tốn điểm, khiêm tốn một chút tương đối tốt. Đương nhiên, nên cao điệu lúc, hắn cũng sẽ cao điệu!

"Diệp Dương huynh, ngươi bây giờ liền muốn đi Phượng Minh Sơn?" Tiêu Kiếm đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Tiêu Kiếm, "Như thế nào? Các ngươi hiện tại không đi?"

Tiêu Kiếm khẽ lắc đầu, "Hiện tại không đi, bởi vì ngày mai có một cái luận kiếm đại hội. Ta hai huynh muội muốn chờ luận kiếm đại hội sau khi kết thúc mới đi Phượng Minh Sơn."

"Luận kiếm đại hội?" Dương Diệp không hiểu.

Tiêu Kiếm nói: "Ngươi không biết?"

Dương Diệp lắc đầu.

Tiêu Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cái này luận kiếm đại hội là Lý Phong Vũ hiệu triệu.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi hẳn phải biết Lý Phong Vũ a?”

Dương Diệp lần nữa lắc đầu.

Giờ khắc này, Tiêu Kiếm hai huynh muội thần sắc cổ quái.

“Rất nổi danh?” Dương Diệp đạo.

Tiêu Kiếm cười khổ cười, “Nào chỉ là có tên, cái này Lý Phong Vũ thế nhưng là Ngân Hà trên bảng chụp thứ tư cường giả. Tại chúng ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, có một câu, bảo: Nam Phong Vũ, Bắc Lâm Thương. Hai người kia, là trước mắt đã biết kiếm tu bên trong, kiếm ý đạt đến Chân cảnh cấp bậc.”

Chân cảnh kiếm ý!

Dương Diệp thần sắc động dung. Chân cảnh giai kiếm ý, cái này có chút lợi hại. Không thể không nói, cái này hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, thật là ngọa hổ tàng long a!

Lúc này, Tiêu Kiếm lại nói: “Mỗi người đều có của mình Kiếm đạo, mọi người kiếm đạo cũng khác nhau, nếu như Trung Thiên vũ trụ chỗ có kiếm tu có khả năng ngồi xuống trao đổi một chút, ta muốn, đối tất cả mọi người có chỗ tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, mỗi người kiếm đạo cũng khác nhau, phương thức tu luyện vậy khẳng định cũng khác nhau, mọi người ngồi xuống nghiên cứu thảo luận một thoáng, chuyện này đối với khác biệt kiếm tu khẳng định đều là có chỗ tốt. Đóng cửa làm xe cái chủng loại kia kiếm tu, thành tựu chung quy là không nhiều.

“Diệp huynh cũng muốn tham gia sao?” Tiêu Kiếm đạo.

Dương Diệp nói: “Tham gia!” Hắn gặp phải cường đại kiếm tu, không phải là không có, tỉ như Tiêu Diêu Tử, nhưng là, tên kia một mực là một cái truyền thuyết, bởi vậy, hắn căn bản không có cùng người nghiên cứu thảo luận qua kiếm đạo.

Hiện tại gặp được nhiều như vậy cường đại kiếm tu, nếu như có thể cùng những người này trao đổi lẫn nhau một thoáng, hắn tin tưởng, đối với hắn kiếm đạo khẳng định là có rất lớn trợ giúp.

Tiêu Kiếm nhẹ gật đầu, sau đó cười nói: “Vậy chúng ta đi trước Kiếm Tiên thành Thái Tiên lâu đi.”

“Thái Tiên lâu? Địa phương nào?” Dương Diệp đạo.

Tiêu Kiếm nói: “Năm đó Lý Thái Bạch thường xuyên đợi địa phương, cũng là kiếm tiên thành nổi danh nhất địa phương, nghe nói, Lý Thái Bạch còn tại Thái Tiên lâu lưu lại một môn kiếm kỹ, đáng tiếc, một mực không người hiểu thấu đáo. Chúng ta đi vào tìm vận may đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cứ như vậy, ba người hướng phía Thái Tiên lâu tiến đến.

Thái Tiên lâu.

Trên đường, Tiêu Kiếm giới thiệu nói: “Thái Tiên lâu cũng không lớn, chỉ có ba tầng, theo thứ tự là chữ thiên lâu, địa tự lâu, chữ nhân lâu. Mặc dù không lớn, nhưng là, muốn đi vào Thái Tiên lâu cũng không phải một kiện sự tình đơn giản. Đặc biệt là chữ thiên lâu, chỉ sợ chỉ có Diệp Phong vũ cùng cầm Lâm Thương mới có thể tiến vào!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu, hỏi.

Tiêu Kiếm cười nói: “Chờ chờ ngươi đi ra liền biết!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vậy không đang hỏi.

Rất nhanh, ba người đi tới Thái Tiên lâu.

Tiêu Kiếm cười nói: “Đi thôi, hướng vào trong.”

Ba người vừa đi đến cửa miệng, đột nhiên, một màn ánh sáng xuất hiện ở đại môn cửa, Dương Diệp không hiểu, nhìn về phía Tiêu Kiếm, Tiêu Kiếm cười cười, tay phải hắn đặt ở cái kia màn sáng bên trên, rất nhanh, một cỗ kiếm ý từ hắn trong lòng bàn tay thẩm thấu mà ra, làm kiếm ý sau khi xuất hiện, cái kia màn sáng run rẩy, ngay sau đó, màn sáng chậm rãi tiêu tán.

Tiêu Kiếm nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Tầng thứ nhất này yêu cầu tương đối thấp, chỉ cần quy nguyên cảnh kiếm ý tựu có thể tiến vào.” Nói, hắn đi vào.

Làm Tiêu Kiếm sau khi tiến vào, trên cửa kia màn sáng lại lần nữa xuất hiện.

Tiêu Ưu Thủy không nói gì, đi đến cái kia màn sáng trước, sau đó tay phải đặt ở cái kia màn sáng bên trên, rất nhanh, màn sáng tiêu tán, Tiêu Ưu Thủy vậy tiến nhập trong đó.

Dương Diệp nhún vai, vậy đi tới cửa, không có chút nào ngoài ý muốn, hắn vậy tiến nhập chữ nhân lâu.

Trong lầu, không phải đặc biệt lớn, bên trong bàn rượu cùng chỗ ngồi, đều là dùng kỳ dị kiếm gỗ kiến tạo mà thành, bao quát sàn nhà, đều là từng chuôi kiếm gỗ lát thành mà thành. Tại bốn phía, tản ra một cỗ như có như không kiếm ý.

Cỗ kiếm ý này, không lăng lệ, không chỉ có không lăng lệ, ngược lại vẫn rất nhu hòa, cho người ta phi thường cảm giác thoải mái.

Trong đại sảnh, kiếm tu còn có chút nhiều, khoảng chừng trên trăm.

Trên trăm, đã rất nhiều!

Bởi vì cái này trên trăm kiếm tu, thấp nhất đều là quy nguyên cảnh kiếm ý!

Lúc này, Tiêu Kiếm nói: “Diệp huynh, chúng ta muốn đi địa tự lâu.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Ta cũng đi.”

Tiêu Kiếm ngây cả người, sau đó nói: “Ngươi kiếm ý đạt đến Chí cảnh?”

Một bên một mực trầm mặc Tiêu Ưu Thủy vậy nhìn về phía Dương Diệp.

Tại hai người nhìn soi mói, Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Tiêu Kiếm hai người nhìn nhau một chút, không thể không nói, bọn hắn vẫn còn có chút kinh ngạc, bởi vì, Dương Diệp cảnh giới cũng không có ẩn tàng, nói cách khác, bọn hắn biết Dương Diệp là Luân Hồi cảnh, một cái Luân Hồi cảnh, kiếm ý đạt đến Chí cảnh, không phải là không có, đúng là hiếm thấy. Chí ít bọn hắn tựu là tại đạt đến Chí cảnh về sau, kiếm ý mới tăng lên tới Chí cảnh!

Trầm mặc một hồi về sau, Tiêu Kiếm cười nói: “Vậy chúng ta lên đi!”

Rất nhanh, ba người đi tới tầng thứ hai lối vào, Tiêu Kiếm đi đến cái kia màn sáng trước mặt, một cỗ kiếm ý từ hắn thể nội tuôn ra, làm cỗ kiếm ý này tiếp xúc đến cái kia màn sáng lúc, màn sáng lập tức tản đi đầy trời.

Tiêu Kiếm hướng về phía Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi vào.

Rất nhanh, Tiêu Ưu Thủy vậy đi vào.

Không có ngoài ý muốn, Dương Diệp vậy tiến nhập tầng thứ hai.

Ba người vừa mới đi vào, giữa sân ánh mắt rất nhiều người lập tức rơi vào trên người bọn họ. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tầng này người tương đối ít, chỉ có khoảng bốn mươi cái. Nhưng là, cái này khoảng bốn mươi người, kiếm ý toàn bộ thấp nhất đều là Chí cảnh!

Dương Diệp thần sắc động dung!

Giờ khắc này, hắn mới chính thức minh bạch cái gì gọi là ngọa hổ tàng long!

Tiêu Kiếm hướng về phía đám người khẽ gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp cùng Tiêu Ưu Thủy đi tới một cái cửa sổ chỗ.

Tiêu Kiếm chỉ vào ngoài cửa sổ đám mây, nói: “Nhìn!”

Dương Diệp theo Tiêu Kiếm chỉ nhìn lại, tại cái kia phía chân trời xa xôi, có mấy dòng chữ:

“... Gần rượu, chén chớ ngừng. Cùng quân ca một khúc, mời quân vì ta nghiêng tai nghe... Ngũ hoa ngựa, thiên kim cầu, hô nhi sắp xuất hiện đổi rượu ngon, cùng ngươi cùng tiêu vạn cổ ưu sầu.”

“Tốt một câu cùng tiêu vạn cổ ưu sầu!”

Tiêu Kiếm nói: “Không hổ là kiếm tiên, phần này ý chí, phần này thoải mái, chúng ta xa xa không kịp a!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, mặc dù chưa thấy qua vị này kiếm tiên, nhưng là, từ cái này câu thơ tựu có thể nhìn ra được, cái này Lý Thái Bạch không phải một người đơn giản, đặc biệt là phần này thoải mái cùng ý chí, thế gian này khẳng định là rất ít người có.

Trầm mặc một hồi về sau, Dương Diệp nói: “Hắn lưu kiếm kỹ tựu là tại cái này trong thơ?”

Tiêu Kiếm nói: “Nghe bọn hắn nói là.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, nhìn hồi lâu, hắn lắc đầu, “Không nhìn ra.”

“Ta đã nhìn ra!”

Lúc này, cái kia Tiêu Ưu Thủy đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp cùng Tiêu Kiếm lập tức nhìn về phía Tiêu Ưu Thủy, Dương Diệp trong mắt mang theo nghi hoặc, mà Tiêu Kiếm thì là trên mặt vui mừng.

Tiêu Ưu Thủy không nói gì, chỉ là nhìn chằm chằm vào chân trời vậy được thơ.

Lúc này, Dương Diệp nhịn không được nói: "Thật sự có?"

Tiêu Ưu Thủy nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp: "..."

Đúng lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, rất nhanh, Tiểu Bạch ôm kiếm gỗ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp cùng Tiêu Kiếm huynh muội đều là ngẩn người.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Tiểu Bạch lại là nhấc theo kiếm gỗ hướng phía cái kia tầng thứ ba đi đến.

Dương Diệp: "..."

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1688: Kiếm gỗ hỏng?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1683 Chương: Kiếm gỗ hỏng?

Nhìn thấy Tiểu Bạch nhấc theo kiếm gỗ hướng tầng thứ ba đi đến, Dương Diệp ngây cả người, sau đó vội vàng ngăn tại Tiểu Bạch trước mặt, sau đó nói: "Ngươi muốn làm cái gì!"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhếch miệng cười một tiếng, đón lấy, nàng tiểu trảo chỉ chỉ tầng thứ ba, biểu thị muốn lên đi.

Dương Diệp lại nói: "Tại sao muốn đi lên?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ trong tay kiếm gỗ, sau đó vừa chỉ chỉ trên lầu.

Dương Diệp nhíu mày, cái này kiếm gỗ muốn lên đi? Nó đi lên làm cái gì?

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, sau đó lôi kéo Dương Diệp tay liền hướng tầng thứ ba đi đến.

Dương Diệp do dự một chút, không có cự tuyệt. Kiếm gỗ muốn lên đi, khẳng định là phía trên có đồ vật gì hấp dẫn nó, hoặc là cái gì khác duyên cớ, hắn cũng rất tò mò.

Khi thấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch hướng tầng thứ ba đi đến lúc, giữa sân ánh mắt mọi người đều dồn dập đầu tới.

Đúng lúc này, cái kia Tiêu Kiếm huynh muội đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt. Tiêu Kiếm nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Diệp huynh, tầng thứ ba, không thể lên đi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp không hiểu.

Tiêu Kiếm nói: “Trước đó ta đã nói với ngươi, cái này tầng thứ ba, chỉ có Chân cảnh giai kiếm ý mới có thể đi lên.”

Dương Diệp cười cười, nói: “Vô sự.” Nói, hắn lôi kéo Tiểu Bạch đi tới cái kia tầng thứ ba màn sáng trước.

Tiểu Bạch giơ kiếm gỗ liền muốn bổ cái kia màn sáng, bất quá cũng là bị Dương Diệp cản lại.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, sau đó tay phải hắn đặt ở cái kia màn sáng bên trên, tại ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp kiếm ý từ trong cơ thể nộ tràn ra ngoài, kiếm ý theo cánh tay của hắn truyền vào cái kia màn sáng bên trong.

Làm màn sáng tiếp xúc đến Dương Diệp kiếm ý lúc, lập tức bắt đầu rung động kịch liệt.

Thời gian dần trôi qua, tại ánh mắt mọi người bên trong, màn sáng chậm rãi tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người sắc mặt cũng thay đổi. Bao quát Tiêu Kiếm huynh muội!

Ngay tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi lên lúc, lúc này, Tiêu Kiếm lần nữa ngăn tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt, Tiêu Kiếm nhìn thẳng Dương Diệp, “Vì cái gì?”

Tầng thứ ba, chỉ có đạt đến Chân cảnh giai kiếm ý mới có thể đi lên, mà Dương Diệp kiếm ý, chỉ là Chí cảnh!

Tiêu Kiếm hỏi, cũng là giữa sân đông đảo kiếm tu muốn biết.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Thật muốn biết?”

“Đương nhiên!” Tiêu Kiếm trả lời không chút do dự.

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân đông đảo kiếm tu, “Các ngươi cũng muốn biết?”

Giữa sân, rất nhiều kiếm tu nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Ta không biết kiếm đạo của các ngươi chi tâm là cái gì, dù sao kiếm tâm của ta là không sợ. Cái gì gọi là không sợ? Tựu là không sợ hãi.”

Nói đến đây, hắn chỉ chỉ tầng thứ ba vào miệng, “Các ngươi đều ở nơi này, không có đi lên, hẳn là biết, cái này tầng thứ ba chỉ có thể Chân cảnh giai kiếm ý mới có thể đi lên. Bởi vậy, các ngươi từ nội tâm chỗ sâu phủ định, cảm thấy mình không thể đi lên, bởi vì các ngươi kiếm ý không phải Chân cảnh giai kiếm ý!”

Đám người trầm mặc, có ít người đã bắt đầu trầm tư.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kiếm tu, làm không sợ hãi, lúc có vô địch trái tim. Đặc biệt là, chúng ta không thể phủ định chính mình. Nếu như chính mình cũng phủ định, vậy chúng ta kiếm đạo con đường chỉ sợ cũng sẽ chấm dứt.”

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo Tiểu Bạch tiểu trảo tiến nhập tầng thứ ba.

Giữa sân, rất nhiều kiếm tu bắt đầu trầm tư, cái kia Tiêu Kiếm cũng là như thế.

Một lát sau, Tiêu Ưu Thủy đột nhiên nói khẽ: “Tên kia giống như không phải Chí cảnh kiếm ý.”

Tiêu Kiếm nhìn về phía Tiêu Ưu Thủy, “Có ý tứ gì?”

Tiêu Ưu Thủy thấp giọng nói: “Mặc dù hắn nói lời nói này có chút đạo lý, nhưng là, ta cảm giác, kiếm ý của hắn giống như không phải đơn thuần Chí cảnh...”

Tiêu Kiếm: “…”

Dương Diệp dĩ nhiên không phải đơn thuần Chí cảnh kiếm ý, phải biết, kiếm ý của hắn thế nhưng là ẩn chứa ý chí bất khuất, có ý chí bất khuất gia trì, kiếm ý của hắn là có thể so với Chân cảnh giai kiếm ý.

Tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch sau khi lên lầu, tầng thứ hai bên trong rất nhiều kiếm tu bắt đầu nhịn không được, sau đó vậy hướng tầng thứ ba đi đến, nhưng mà… Bọn hắn đều thất bại!

“Đại lắc lư…”

Giữa sân, có thật nhiều kiếm tu tại thất bại vô số lần về sau, bắt đầu nhịn không được mắng lên.

…

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch tiến vào tầng thứ ba về sau, Dương Diệp lập tức cảm giác có chút quạnh quẽ, bởi vì tầng thứ ba bên trong, chỉ có một người, một nữ nhân.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nữ tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, mặc một bộ bó sát người quần dài trắng, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, dường như đã nhập định.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, vậy nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp cười khổ lắc đầu, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, nói: “Hỏi một chút trong tay ngươi cái này kiếm gỗ, nó muốn làm gì.”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười một tiếng, sau đó nhìn về phía móng vuốt bên trong kiếm gỗ, một lát sau về sau, chuôi này kiếm gỗ đột nhiên bay lên, sau đó trở lại ở giữa, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch vậy lập tức theo tới. Tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn soi mói, kiếm gỗ bắt đầu tại chỗ xoay tròn.

Theo kiếm gỗ xoay tròn, Dương Diệp xuất hiện, giữa sân tựa hồ có cái gì đang theo lấy kiếm gỗ tụ lại.

“Ngươi đang làm cái gì!”

Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nói chuyện chính là cái kia nữ tử váy trắng.

Dương Diệp nói: “Ta không có làm cái gì a!”

Nữ tử váy trắng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trước mặt chuôi này kiếm gỗ trên thân, “Khiến nó dừng lại!”

Dương Diệp không hiểu, “Vì cái gì?”

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp, “Muốn để ta nói lần thứ hai?”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức nhắm lại lên, “Vậy ngươi ngay tại nói một lần tốt.”

Dương Diệp thanh âm vừa dứt dưới, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp giữa lông mày ba tấc chỗ, cùng lúc đó, cái kia nữ tử váy trắng vậy xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt. Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Vừa mới, nhưng có gan tại nói một lần?”

Oanh!

Đúng lúc này, một cỗ kinh khủng ý cảnh từ Dương Diệp thể nội bao phủ mà ra, cường đại ý cảnh trực tiếp đem nữ tử cả người mang kiếm chấn địa hướng lui về sau mấy trượng. Sau một khắc, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại nữ tử trước mặt, đón lấy, Dương Diệp tay trái nắm Kiếm Tổ hướng về phía nữ tử bỗng nhiên tựu là một bổ.

Nữ tử váy trắng sắc mặt không thay đổi, giơ kiếm tựu là đâm một cái.

Đang!

Theo một đạo thanh thúy thanh vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm bị chấn địa hướng sau liền lùi lại chừng ba mươi trượng.

Nữ tử không có tại tiếp tục ra tay, nàng nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Chí cảnh kiếm ý, ngươi làm sao có thể đi lên.”

Nơi xa, Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, “Chân cảnh kiếm ý!”

Lần thứ nhất, hắn gặp so với hắn kiếm ý vẫn cao người.

Nữ tử đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không phải giống như Chí cảnh kiếm ý, trong đó, vẫn ẩn chứa một loại khác lực lượng, có lực lượng kia ở trong đó, cái này khiến được ngươi Chí cảnh kiếm ý đã có thể có thể so với Chân cảnh!”

Nói đến đây, nữ tử thần sắc đột nhiên lạnh xuống, “Bất quá, Chí cảnh, chung quy là Chân cảnh!”

Thanh âm rơi xuống, nàng hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ cực kỳ cường đại kiếm ý từ hắn thể nội bao phủ mà ra, sau đó hướng phía Dương Diệp ép tới.

Dương Diệp nhíu mày, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn vậy hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, thể nội bất khuất kiếm ý bao phủ mà ra, hướng phía nữ tử váy trắng ý cảnh ép tới.

Rất nhanh, hai cỗ ý cảnh trên không trung giằng co.

Mặc dù Dương Diệp kiếm ý chỉ là Chí cảnh, nhưng là, hắn trong kiếm ý thế nhưng là ẩn chứa ý chí bất khuất, bởi vậy, kiếm ý của hắn cùng cái kia nữ tử váy trắng kiếm ý giằng co lúc, không hề rơi xuống hạ phong một chút nào. Bất quá, kiếm ý của hắn cũng vô pháp ép lui nữ tử váy trắng kiếm ý, bởi vậy, hai người ở trong sân giằng co.

Lúc này, mặc kệ là nữ tử váy trắng, hay là Dương Diệp, đều không có thu hồi kiếm ý của mình, cũng không dám, hiện tại ai trước thu hồi, nếu như một phương khác thừa thắng xông lên, cái kia tựu khẳng định phải thua thiệt lớn.

Cứ như vậy, giằng co ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp bên này dần dần xuất hiện thế yếu.

Nhìn thấy kiếm ý xuất hiện thế yếu, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống.

Quả nhiên, kiếm ý của mình mặc dù có khả năng có thể so với Chân cảnh kiếm ý, cùng chân chính Chân cảnh kiếm ý so sánh, khẳng định vẫn là có một chút chênh lệch.

Đúng lúc này, xa xa Tiểu Bạch đột nhiên ôm lấy vậy còn tại xoay tròn kiếm gỗ hướng về phía nữ tử kia tựu là một bổ.

Xùy!

Một đạo kiếm khí ở trong sân chợt lóe lên.

Nhìn thấy đạo kiếm khí này, nữ tử váy trắng sắc mặt biến hóa, nàng tay trái một chiêu, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, thoáng qua, trong tay nàng chuôi kiếm này bắn nhanh ra như điện.

Oanh!

Tiểu Bạch đạo kiếm khí kia ầm vang tiêu tán, mà lúc này, Tiểu Bạch ôm kiếm gỗ lại lần nữa một bổ.

Đang!

Nữ tử kiếm cương cùng kiếm gỗ tiếp xúc, chính là trực tiếp bị kiếm gỗ cho bổ thành hai nửa, tản mát trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, nữ tử kia hai mắt lập tức híp lại, cùng lúc đó, nàng cùng Dương Diệp đồng thời triệt hồi kiếm ý.

Một bên, Tiểu Bạch liền muốn lần nữa động thủ, bất quá cũng là bị Dương Diệp cản lại.

“Đây là cái gì kiếm!” Lúc này, nữ tử váy trắng đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn nữ tử một chút, sau đó nói: “Vì cái gì không để cho kiếm của ta tại cái này xoay tròn?”

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi không biết nó đang làm cái gì?”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó mở ra tiểu trảo, biểu thị cũng không biết.

Dương Diệp nhìn về phía kiếm gỗ, kiếm gỗ không có trả lời.

“Nó không phải kiếm của ngươi!” Đúng lúc này, nữ tử váy trắng đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, sau đó nhẹ gật đầu, “Xác thực không phải.”

“Vật vô chủ!” Dương Diệp nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, nữ tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, nó mục đích, chính là chuôi này kiếm gỗ.

Đoạt!

Nữ tử muốn cướp kiếm!

Dương Diệp sắc mặt triệt để âm trầm xuống, liền muốn ra tay, mà lúc này, Tiểu Bạch lại là dẫn đầu ra trảo, nàng ôm kiếm gỗ hướng về phía nữ tử tựu là một bổ.

Oanh!

Kiếm gỗ chi uy, trực tiếp đem nữ tử đẩy lui, Tiểu Bạch ôm kiếm lại phải ra tay, mà liền tại lúc nhất nhất

Xoạt xoạt!

Một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang lên.

Tiểu Bạch cùng Dương Diệp nhìn về phía kiếm gỗ, sau đó hai cái đều ngây ngẩn cả người.

Bởi vì kiếm gỗ trên thân kiếm, rơi mất một khối mảnh gỗ vụn xuống tới.

Bị hư?

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1689: Độc nhất vô nhị lực lượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1684 Chương: Độc nhất vô nhị lực lượng!

Kiếm gỗ hỏng?

Đây là Dương Diệp lúc này suy nghĩ, bất quá thoáng qua, hắn chính là phủ định chính mình cái này suy nghĩ. Kiếm gỗ là nhân vật gì? Làm sao có thể hư mất?

Dương Diệp đi đến kiếm gỗ trước mặt, hắn nhìn kỹ một chút, rất nhanh, hắn xuất hiện, kiếm gỗ thân kiếm rơi xuống khối kia mảnh gỗ vụn phía dưới, là một khối thật nhỏ màu vàng, giống như hoàng kim loại kia màu vàng.

Nhìn thấy cái này, Dương Diệp lập tức minh bạch.

Chuôi kiếm này chân chính bộ dáng, căn bản không phải kiếm gỗ, tại những cái kia khối gỗ phía dưới, mới là chuôi kiếm này chân chính bộ dáng.

Lúc này, hắn nhớ tới Dương gia gia tộc Dương Tiêu.

Chuôi kiếm này là bị phong ấn!

Nói cách khác, chuôi này kiếm gỗ thân kiếm những cái kia khối gỗ, tựu là phong ấn thanh kiếm tồn tại. Mà cái này kiếm gỗ hiện tại tróc ra một khối khối gỗ, khẳng định là bởi vì vừa mới kiếm gỗ hấp thu thứ gì.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp nhìn về phía xa xa cái kia nữ tử váy trắng, “Nơi này có cái gì?”

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp: “...”

Mà lúc này, nữ tử váy trắng ánh mắt lại rơi vào Tiểu Bạch trước mặt trên mộc kiếm, lúc này, Tiểu Bạch vội vàng ôm lấy kiếm gỗ, sau đó một bộ đây là hình dạng của ta.

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm này có linh, sẽ nhắm người.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Đừng cho nó tiếp tục hấp thu nơi này kiếm ý!"

"Kiếm ý?"

Dương Diệp nhíu mày, "Nơi này có kiếm ý?"

Nữ tử nhạt tiếng nói: "Tự mình cảm thụ." Nói xong, nàng không nói chuyện, xếp bằng ở tại chỗ.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, hồi lâu, hắn mở mắt.

Kiếm ý!

Nơi này thật sự có kiếm ý. Mà lại, cái này kiếm ý có chút kỳ lạ. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhìn về phía kiếm gỗ, sau đó nói: "Nơi này kiếm ý có khả năng trợ giúp ngươi?"

Nghe được Dương Diệp, kiếm gỗ lập tức khẽ run lên.

Dương Diệp nói: "Kiếm ý của ta không thể giúp ngươi?"

Kiếm gỗ run lên.

Dương Diệp đương nhiên nghe không hiểu kiếm gỗ, lập tức nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhìn xem hắn trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vung.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi. Bởi vì cái này kiếm gỗ nói kiếm ý của hắn quá yếu!

Kiếm ý của hắn quá yếu!

Kiếm ý của hắn thế nhưng là có thể so với Chân cảnh giai kiếm ý a! Mà cái này kiếm gỗ lại còn nói kiếm ý của hắn yếu!

Dương Diệp chỉ vào xa xa cái kia nữ tử váy trắng, nói: "Kiếm ý của nàng đây?"

Tiểu Bạch nhìn một chút nơi xa nữ tử váy trắng, sau đó vừa nhìn về phía kiếm gỗ, một lát sau về sau, nàng nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo bắt đầu huy động.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp thần sắc có chút dễ nhìn. Bởi vì cái này kiếm gỗ nói cái kia nữ tử váy trắng kiếm ý đồng dạng rất yếu!

Đơn giản tới nói, cái này kiếm gỗ ngay cả Chân cảnh giai kiếm ý đều chướng mắt.

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó trở lại nữ tử váy trắng ngồi xếp bằng mà xuống, lúc này, nữ tử váy trắng mở mắt nhìn về phía hắn.

Dương Diệp nói: “Nơi này kiếm ý, là kiếm kia tiên nhân lưu lại kiếm ý sao?”

Nữ tử nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nói: “Kiếm kia tiên nhân kiếm ý là càng Chân cảnh giai?”

“Ngươi cảm thấy thế nào?” Nữ tử nói.

Dương Diệp nói: “Còn có thể hay không vui sướng tán gẫu!”

Nữ tử nói: “Ta không muốn cùng ngươi nói chuyện phiếm!”

Dương Diệp: “...”

“Ngươi cái này kiếm gỗ là cái gì kiếm?” Đúng lúc này, nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhún vai, “Không biết.”

Nữ tử đại mi cau lại, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Cái này không phải với ngươi hờn dỗi, mà là thật không biết.”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, thấy Dương Diệp không giống nói giả về sau, nàng vừa nhìn về phía nơi xa Tiểu Bạch trong tay kiếm gỗ, sau đó nói: “Nơi đây, là năm đó kiếm Tiên Kinh Thường chỗ ở, bởi vậy, nơi này có kiếm ý của hắn. Cũng liền Chân cảnh trên bậc kiếm ý!”

Chân cảnh bên trên!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, lần nữa cảm thụ một thoáng. Hắn cảm nhận được cái kia cỗ kiếm ý, nhưng là, hắn cũng không có cảm thụ ra có gì đặc biệt.

“Có phải hay không cảm thấy không có gì đặc biệt địa phương?” Nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xác thực.”

Nữ tử nói: “Đây chính là kiếm ý này chỗ đặc biệt. Đạt đến Chân cảnh về sau, ngươi liền sẽ xuất hiện, chúng ta phảng phất đi tới cuối đường.”

“Phía trước không có đường?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử khẽ gật đầu, “Hiện tại cảm giác của ta chính là, phía trước không có đường. Rất mờ mịt!” Nói, nàng nhìn lướt qua bốn phía, lại nói: “Nơi này, có Chân cảnh bên trên kiếm ý, nơi này, có thể làm cho chúng ta một lần nữa tìm được đường.”

Nói xong, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “Nơi đây đặc thù, ngươi nếu không muốn có phiền phức, tốt nhất đừng để kiếm kia đang hấp thu chung quanh kiếm ý.”

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, nữ tử lại là hai mắt đóng lại, không nói chuyện.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía móng vuốt bên trong kiếm gỗ, nguyên bản, Dương Diệp coi là kiếm gỗ muốn mạnh mẽ hấp thu, nhưng mà, kiếm gỗ cũng không có, nó cùng Tiểu Bạch trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong.

Cái này khiến Dương Diệp thở dài một hơi, cái này kiếm gỗ nếu là làm loạn, hắn thật đúng là không có biện pháp. Còn tốt, lần này kiếm gỗ rất cho mặt mũi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó vậy nhắm mắt lại.

Cảm thụ!

Cảm thụ chung quanh kiếm ý!

Chân cảnh bên trên kiếm ý, hắn cũng chưa từng thấy qua, hiện tại có cơ hội này, hắn đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Thời gian từng chút từng chút đi qua.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp mở mắt.

Hắn cái gì vậy không có cảm ngộ đi ra!

Không thể không nói, đây là có chút buồn bực. Trầm mặc một hồi, Dương Diệp đem tâm thần chìm vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Dương Diệp tìm được chuôi này phương thiên họa kích!

Chuôi này phương thiên họa kích chính là lúc trước Dương Hiền trước khi chết cho hắn chuôi này phương thiên họa kích!

Dương Diệp đi tới chuôi này phương thiên họa kích trước mặt, tại bên cạnh hắn, tiểu Bạch cùng chuôi này kiếm gỗ. Nhìn xem chuôi này phương thiên họa kích hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên thân thủ cầm phương thiên họa kích. Hắn vừa nắm chặt, cái kia phương thiên họa kích chính là rung động kịch liệt.

Ngay sau đó ngạch, một cỗ cường đại lực lượng từ phương thiên họa kích bên trong truyền đến Dương Diệp trên thân.

Độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh!

Cái này độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh tự nhiên không phải phương thiên họa kích, mà là nó đã từng chủ nhân.

Bá đạo!

Đây là Dương Diệp cảm giác!

Lực lượng kia cùng ý cảnh như là Thái Sơn áp đỉnh giống như hướng phía hắn nghiền ép mà tới, Dương Diệp cũng không dùng kiếm ý cùng sát ý đi chống cự, mặc cho lực lượng kia cùng ý cảnh ép hắn.

Ý chí!

Hắn hiện tại tựu là tại bằng ý chí chống cự!

Sở dĩ không sử dụng kiếm ý cùng sát ý, là bởi vì hắn biết, đây là phương thiên họa kích đang khảo nghiệm hắn.

Linh vật sẽ nhắm người. Chỉ có tiếp nhận khảo nghiệm của nó, nó mới có thể cam tâm thần phục.

Thời gian dần trôi qua, không chỉ có phương thiên họa kích đang run rẩy, Dương Diệp thân thể vậy đang run rẩy. Không chỉ có như thế, trên mặt hắn cùng toàn thân càng là nổi gân xanh, tựa như từng đầu thật nhỏ tiểu xà, dữ tợn vô cùng.

Một bên, Tiểu Bạch khẩn trương nhìn xem Dương Diệp, bất quá, nàng lần này không có đi hỗ trợ, bởi vì Dương Diệp trước đó đã nói cho nàng biết, để nàng khác gây sự.

Thời gian từng chút từng chút đi qua...

Xoạt xoạt!

Đột nhiên, một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang vọng mà lên.

Dương Diệp cánh tay rách ra. Từng tia từng tia tiên huyết không ngừng từ những cái kia vỡ ra bên trong tràn ra, qua trong giây lát, Dương Diệp toàn bộ cánh tay tựu biến thành một cái huyết cánh tay.

Một bên, Tiểu Bạch liền muốn ra tay, bất quá, lại bị Dương Diệp ngăn cản.

Cứ như vậy, kéo dài không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, cái kia phương thiên họa kích dần dần bình tĩnh lại. Nhưng là, cái kia độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh lại là không có tiêu thất, mà là liên tục không ngừng chui vào Dương Diệp thể nội!

Đây là phương thiên họa kích đã từng chủ nhân lực lượng cùng ý cảnh!

Ý cảnh đạt đến trình độ nhất định về sau, nếu như không có ngoại lực phá hư, là sẽ không tiêu thất, lực lượng cũng là như thế. Cái này độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh là cái này phương thiên họa kích chủ nhân đã từng lực lượng cùng ý cảnh, đương nhiên, mặc kệ là cái này độc nhất vô nhị lực lượng hay là độc nhất vô nhị ý cảnh, đều chỉ là bèo trôi không rễ.

Mà lại, cũng không phải nói những lực lượng này cùng ý cảnh Dương Diệp hấp thu về sau, tựu có thể có được độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh. Đương nhiên, cũng không phải không có chỗ xấu, cỗ lực lượng này cùng ý cảnh, bị hắn sau khi hấp thu, đối với hắn tự thân lực lượng cùng sát ý còn có kiếm ý hay là có rất lớn tăng lên.

Làm độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh đều bị hấp thu về sau, Dương Diệp phung phí mở ra, sau đó bắt đầu lợi dụng thể nội Hồng Mông Tử Khí chữa trị nhục thân của mình. Chỉ chốc lát, hắn nhục thân triệt để bình phục.

Triệt để bình phục về sau, Dương Diệp lần nữa thân thủ cầm cái kia phương thiên họa kích, vừa nắm chặt, một cỗ tin tức chính là truyền vào Dương Diệp trong đại não.

Dương Diệp nhắm mắt, qua ước chừng một khắc đồng hồ sau mới mở to mắt, “Vô Song Quyết!”

Cái này phương thiên họa kích vừa mới cho hắn là một bộ tên là Vô Song Quyết công pháp!

Làm kết luận cái này Vô Song Quyết về sau, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng lên, đồng thời trong lòng cũng là may mắn. May mắn lúc trước Dương Hiền không có chân chính nắm giữ lấy Vô Song Quyết, phải nói, Dương Hiền thể chất căn bản cũng không thích hợp tu luyện Vô Song Quyết!

Cái này Vô Song Quyết, đối nhục thân có rất lớn yêu cầu, mà cái kia Dương Hiền, vốn là thể chất chênh lệch, bởi vậy, có thể nói, cái này Dương Hiền căn bản cũng không có đạt được cái này Vô Song Quyết tinh túy.

Đáng giá nói chuyện chính là, cái này Vô Song Quyết, tu luyện thành công về sau, không chỉ có có được độc nhất vô nhị lực lượng, còn có độc nhất vô nhị ý cảnh! Có thể nói, đây là một bộ tu luyện ý cảnh công pháp.

Tu luyện ý cảnh!

Dương Diệp đều có chút kinh ngạc, bởi vì, hắn chỉ nghe qua ngộ ý cảnh, mà không có nghe qua ý cảnh vẫn có thể dùng tu luyện. Nhưng mà, đây cũng là chân thực. Đương nhiên, đến cùng được hay không, còn cần luyện một chút sau mới biết được.

Dương Diệp không có bắt đầu tu luyện, phải biết, hắn hiện tại bản thể vị trí cũng không phải cái gì địa phương an toàn.

Trở lại hiện thực về sau, Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nữ tử còn đang bế quan, Dương Diệp không nói gì, quay người đi xuống.

Cùng Tiêu Kiếm huynh muội lên tiếng chào hỏi về sau, Dương Diệp trực tiếp rời đi Thái Tiên lâu, sau đó tìm một cái an toàn giao lưu, đón lấy, bản thể hắn trốn vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Tầng thứ ba trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trong đầu bắt đầu lĩnh hội cái kia Vô Song Quyết!

Độc nhất vô nhị lực lượng!

Giờ phút này Dương Diệp tâm là có chút kích động, cái kia Dương Hiền người yếu nhiều bệnh, nhưng là tu luyện cái này Vô Song Quyết về sau, hắn thực lực cùng lực lượng liền đã có khả năng áp chế hắn, mà nếu như hắn tu luyện đây? Lực lượng của hắn tăng thêm hắn chính mình nhục thân lực lượng, cái kia được mạnh đến hợp tác trình độ?

Còn có độc nhất vô nhị ý cảnh!

Nếu như nắm giữ độc nhất vô nhị ý cảnh, vậy hắn tựu có được ba loại ý cảnh!

Ba loại ý cảnh tăng thêm độc nhất vô nhị lực lượng, còn có kiếm gỗ, khi đó, cái gì Chân cảnh không Chân cảnh, đều là cặn bã!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp càng lâu hưng phấn.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1690: Kiếm đạo thảo luận đại hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1685 Chương: Kiếm đạo thảo luận đại hội!

Làm bắt đầu tu luyện Vô Song Quyết về sau, Dương Diệp rốt cuộc minh bạch cái này phương thiên họa kích vì sao không đồng ý Dương Hiền.

Độc nhất vô nhị độc nhất vô nhị, bá đạo độc nhất vô nhị!

Nhưng mà, Dương Hiền tính cách không có chút nào bá đạo. Không chỉ có như thế, cái này phương thiên họa kích nguyên chủ nhân càng là có loại kia khí thế bễ nghễ thiên hạ, nhưng mà Dương Hiền trên thân, cũng không có loại khí thế này, không chỉ có không có loại khí thế này, ngay cả loại này ngạo thị thiên hạ tâm đều không có!

Kỳ thật, nghiêm chỉnh mà nói, hắn Dương Diệp cũng không có loại kia khí thế bễ nghễ thiên hạ. Bất quá, cái này cũng không ảnh hưởng hắn tu luyện cái này Vô Song Quyết.

Bởi vì hắn Dương Diệp cũng không có sợ qua ai!

Không sợ!

Cái này phương thiên họa kích coi trọng hắn, ngoại trừ hắn tự thân nghị lực bên ngoài, còn có tựu là không sợ. Cái gọi là không sợ, tựu là không sợ hãi. Điểm ấy, Dương Diệp cùng nó nguyên chủ nhân rất tương tự!

Đối Dương Diệp tới nói, Vô Song Quyết cũng không khó tu luyện, bởi vì hắn cơ sở rất tốt, mà lại, phương thiên họa kích bên trong vẫn bảo lưu lại kỹ càng phương pháp tu luyện, hiển nhiên, đây là phương thiên họa kích khi còn sống chủ nhân lưu lại.

Có kỹ càng phương pháp tu luyện, cho nên, cũng không lâu lắm, Dương Diệp chính là nắm giữ Vô Song Quyết mấu chốt. Hiện tại với hắn mà nói, muốn nắm giữ Vô Song Quyết, cũng chỉ là vấn đề thời gian!

Trong phòng tu luyện.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, tại Dương Diệp bên người, là chuôi này phương thiên họa kích!

Chín ngày sau.

Nguyên bản xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, đón lấy, hắn tay trái trực tiếp cầm chuôi này phương thiên họa kích, phương thiên họa kích khẽ run lên, sau một khắc, phương thiên họa kích ly khai mặt đất.

Có thể cầm!

Độc nhất vô nhị lực lượng!

Dương Diệp nhìn trước mắt phương thiên họa kích, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn. Hắn hiện tại đã có được độc nhất vô nhị lực lượng cùng độc nhất vô nhị ý cảnh, kỳ thật, độc nhất vô nhị lực lượng tương đương với độc nhất vô nhị ý cảnh, hoặc là nói, độc nhất vô nhị ý cảnh tựu là độc nhất vô nhị lực lượng.

Đáng giá nói chuyện chính là, hắn độc nhất vô nhị ý cảnh, là Chí cảnh!

Sở dĩ là Chí cảnh, là bởi vì độc nhất vô nhị ý cảnh mạnh hơn yếu, quyết định bởi tại độc nhất vô nhị lực lượng, hắn hiện tại độc nhất vô nhị lực lượng tu luyện đến Chí cảnh cấp bậc, bởi vậy, hắn độc nhất vô nhị ý cảnh đạt đến Chí cảnh.

Không chỉ có độc nhất vô nhị ý cảnh mạnh hơn yếu quyết định bởi Vô Song Quyết, tựu ngay cả phương thiên họa kích mạnh yếu, vậy quyết định bởi Vô Song Quyết. Hiện tại phương thiên họa kích chỉ tính chân giai, nhưng là phương thiên họa kích chân chính phẩm giai tuyệt đối là càng chân giai, bất quá, phương thiên họa kích vậy có tự thân vấn đề, bởi vậy, biến thành chân giai.

Phương thiên họa kích vấn đề cùng kiếm gỗ không giống, phương thiên họa kích không phải là bị phong ấn, mà là bị người từ Chân cảnh bên trên đánh rớt đến chân giai!

Ngạnh sinh sinh đánh rớt!

Đến tột cùng là bị ai đánh rớt? Dương Diệp cũng tò mò, bất quá, phương thiên họa kích lại là không nói. Dù là tiểu Bạch đến hỏi, nó đều không có nói.

Dương Diệp minh bạch, cái này đoán chừng là phương thiên họa kích một đoạn không chịu nổi trở về chuyện cũ, bởi vậy, hắn không có đang hỏi.

Vô Song Quyết tự nhiên là vẫn có thể tăng lên, nhưng là, tiếp xuống tăng lên biến vô cùng vô cùng khó khăn. Còn nữa, hắn cũng không có thời gian. Bởi vì cái kia luận kiếm đại hội lập tức liền muốn bắt đầu.

Kiếm đạo đại hội, kiếm đạo giao lưu, hắn vẫn là vô cùng phi thường muốn kiến thức.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nắm phương thiên họa kích xuất hiện ở tầng thứ nhất thế giới bên trong.

Hắn hiện tại, phi thường muốn kiến thức phương thiên họa kích uy lực!

Đứng tại chỗ, Dương Diệp tay trái nắm thật chặt trong tay phương thiên họa kích. Giờ khắc này, hắn lại có một loại bễ nghễ thiên hạ cảm giác. Giờ khắc này, dù là trước mặt hắn đứng đấy hai mươi danh Chân cảnh cường giả, hắn dám cùng một trong chiến!

Lúc này, Tiểu Bạch ôm kiếm gỗ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tiểu Bạch nhếch miệng cười một tiếng, sau đó chỉ chỉ Dương Diệp trong tay phương thiên họa kích, sau đó vừa chỉ chỉ tự mình móng vuốt bên trong kiếm gỗ, đón lấy, nàng một cái móng vuốt nhỏ huy động.

Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu cười một tiếng, cái này Tiểu Bạch, vậy mà để hắn cùng nàng đánh nhau!

Hắn làm sao lại cùng Tiểu Bạch đánh nhau?

Nhưng mà Tiểu Bạch lại là kiên trì muốn cùng hắn chơi, không đúng, là đơn đấu!

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nhẹ gật đầu, cười nói: “Tốt, cái kia bắt đầu…”

Nói đến đây, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì Tiểu Bạch đột nhiên giơ kiếm hướng về phía hắn chặt tới.

Dương Diệp tay trái vội vàng nắm phương thiên họa kích cản lại.

Đang!

Theo một đạo chói tai bén nhọn tiếng vang lên, Dương Diệp bị chấn địa hướng lui về sau hai bước.

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, cái này Tiểu Bạch lực lượng như thế đại? Không đúng, rất nhanh, hắn phủ định tự mình ý nghĩ này. Tiểu Bạch lực lượng khẳng định không có lớn như vậy, là kiếm gỗ nguyên nhân, cái này kiếm gỗ so trước kia mạnh hơn!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt hắn, sau đó hướng về phía hắn nhếch miệng cười một tiếng, Dương Diệp liền muốn nói chuyện, mà Tiểu Bạch lại là đột nhiên giơ kiếm lại là một trảm.

Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp kém chút bị một kiếm này cho bổ trúng, cũng may hắn phản ứng rất nhanh, lập tức nghiêng người lóe lên, tránh thoát Tiểu Bạch một kiếm này.

Một kiếm phách không, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, đón lấy, nàng nhếch miệng lại lộ ra một nụ cười xán lạn, liền muốn xuất kiếm, mà lúc này, Dương Diệp lại là đột nhiên bắt lại nàng cái mông nhỏ.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kéo tới trước mặt mình, sau đó nói: “Ngươi tiểu gia hỏa này, học với ai? Vậy mà đến âm.”

Tiểu Bạch chớp chớp mắt to, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, đón lấy, một bộ nịnh nọt bộ dáng, bộ dáng kia, giống như là đang nói, ta học được không?

Dương Diệp: “…”

Hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, cái này Tiểu Bạch xem như bị hắn làm hư. Tiểu Bạch không có cha mẹ, chỉ là một đứa bé, nàng rất nhiều chuyện, đều là bắt chước, không chỉ có bắt chước hắn, vẫn bắt chước Tử Nhi, tựa như nũng nịu, trước kia cũng là bắt chước Tử Nhi, đương nhiên, đây cũng là thiên tính của nàng.

Dương Diệp không có đi phê bình Tiểu Bạch, cũng sẽ không đi để nàng cải biến. Với hắn mà nói, Tiểu Bạch cao hứng liền tốt. Hắn cũng không muốn để Tiểu Bạch biến thành loại kia quy quy củ củ tiểu hài, loại kia tiểu hài, bị đè nén thiên tính của mình, không có bao nhiêu khoái hoạt mà nói.

Cùng Tiểu Bạch đùa giỡn sau một thời gian ngắn, Dương Diệp trở lại trong hiện thực.

Luận kiếm đại hội!

Luận kiếm đại hội ngay tại Thái Tiên lâu bên ngoài, thời khắc này Thái Tiên lâu bên ngoài, nhiều một cái cự đại sân khấu, tại sân khấu bốn phía, đã tụ tập mấy trăm người.

Ở trong đó, phần lớn đều là kiếm tu.

Dương Diệp đi ra hơi trễ, bởi vì luận kiếm đại hội đã bắt đầu.

Trên đài, một tên thanh niên nam tử hướng về phía phía dưới đám người ôm quyền, sau đó nói: “Thiên hạ kiếm tu hội tụ nơi đây, mọi người mục đích, ta biết, ngoại trừ muốn lên Phượng Minh Sơn thấy kiếm tiên phong thái bên ngoài, còn có tựu là muốn cùng thiên hạ kiếm tu giao lưu trao đổi kiếm đạo.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó vừa cười nói: “Chắc hẳn tất cả mọi người nghe qua hai người, nam Phong Vũ, bắc Lâm Thương. Hôm nay, bọn hắn hai vị đều đã đến Kiếm Tiên thành.” Nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại nói: “Hai vị đã đến, còn xin đi ra cho chúng ta học một khóa, như thế nào?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, thanh niên nam tử bên người đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang, đạo kiếm quang này xuất hiện không có dấu hiệu nào, giữa sân rất nhiều người đều không có thấy rõ. Rất nhanh, kiếm quang tiêu tán, một tên mặc cẩm bào nam tử xuất hiện ở thanh niên nam tử bên người.

Người tới chính là Lý Phong Vũ!

Mà liền tại Lý Phong Vũ xuất hiện một khắc này, một tên nữ tử váy trắng cũng theo đó xuất hiện ở viên kia trên đài.

Cái này nữ tử váy trắng, chính là Diệp Lâm Thương!

Nhìn thấy cái này nữ tử váy trắng, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vệt kinh ngạc, bởi vì cái này nữ tử váy trắng đúng là hắn tại tầng thứ ba gặp phải cái kia nữ tử váy trắng.

Lý Phong Vũ nhìn thoáng qua Diệp Lâm Thương, sau đó nói: “Diệp cô nương, ngươi tới trước?”

Diệp Lâm Thương khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta đây tựu không khách khí.” Nói, nàng nhìn lướt qua bốn phía, lại nói: “Tuân thủ bản tâm. Mặc kệ ngươi bản tâm là cái gì, tuân thủ nghiêm ngặt là được. Kiềm chế bản tâm, kiếm đạo chi tâm liền chỉ biết thu đến trói buộc, tâm nếu có trói buộc, mọi việc khó thành.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Tuân thủ bản tâm!

Phía dưới, Dương Diệp khẽ gật đầu, mặc dù cái này Diệp Lâm Thương nói rất ít nói, không thể không nói, rất có đạo lý.

Tuân thủ bản tâm, tựu là trung tại tự mình, một người nếu là không trung với tự mình, đừng nói kiếm đạo, chuyện gì đều gặp nạn thành tựu!

Bất quá, muốn tuân thủ bản tâm hiển nhiên không phải một chuyện dễ dàng. Bởi vì hiện thực bất đắc dĩ, rất nhiều người đều sẽ bị thế tục bất đắc dĩ ép đi làm rất nhiều vi phạm bản tâm sự tình.

Cho nên, tuân thủ bản tâm, khó, phi thường khó!

Diệp Lâm Thương sau khi đi, giữa sân đột nhiên trầm mặc. Qua hồi lâu, trên sân khấu cái kia Lý Phong Vũ đột nhiên nói: “Diệp cô nương nói có lý, chúng ta tu kiếm chi nhân, trọng yếu nhất chính là tu tâm, kiếm tâm như mạnh, kiếm đạo tự nhiên là mạnh mẽ. Cho nên, ta vậy đưa một câu cho chư vị. Tu kiếm, không bằng tu tâm!”

Thanh âm rơi xuống, hắn vậy quay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Tu kiếm, không bằng tu tâm!

Giữa sân lần nữa trầm mặc.

Dương Diệp vậy trầm mặc.

Tu kiếm, không bằng tu tâm!

Rất sâu sắc một câu!

Chỉ có một viên cường đại tâm, mới có thể đi làm cường đại sự tình, liền giống với tu kiếm, tâm nếu không mạnh, kiếm làm sao lại mạnh mẽ?

Sau đó thời gian bên trong, trong sân kiếm tu bắt đầu tương hỗ thảo luận. Có khả năng đứng ở chỗ này, đều không phải là cái gì người ngu, tự nhiên biết trao đổi lẫn nhau chỗ tốt.

Dương Diệp ở trong sân nghe sau khi, liền muốn rời đi, bởi vì hắn cảm giác giữa sân những cái kia thảo luận đối với hắn cũng không có tác dụng quá lớn, bởi vì hắn kiếm đạo chi tâm không có vấn đề.

Ngay tại Dương Diệp muốn ly khai lúc, đột nhiên, một tên bạch bào nam tử xuất hiện ở sân khấu bên trên.

Giữa sân, mọi người ánh mắt lập tức rơi vào viên kia trên đài bạch bào nam tử trên thân. Trong mắt mọi người mang theo một tia hiếu kỳ, bởi vì cái này bạch bào nam tử không phải kiếm tu.

Bạch bào nam tử nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào phía dưới Dương Diệp trên thân, khóe miệng của hắn nổi lên một vệt nụ cười, “Ngươi chính là cái kia bị Dương gia trục xuất Dương gia Dương Diệp a? Đầu của ngươi, rất đáng tiền, mượn tới sử dụng thôi?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1691: Tiên nhân cũng có thể chém!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1686 Chương: Tiên nhân cũng có thể chém!

Giữa sân, mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp!

Hai chữ này kỳ thật cũng không nổi danh, bởi vì Dương Diệp tại Dương gia làm sự tình cũng không có truyền tới, Thiên Hư đại lục là Dương gia địa bàn, Dương gia muốn phong tỏa một việc truyền đi, vẫn là vô cùng đơn giản.

Cho nên, ngoại trừ số ít một chút thế gia cùng người bên ngoài, rất nhiều người căn bản không biết Dương Diệp đáng sợ!

Mặc dù không biết Dương Diệp làm sự tình, nhưng là, Dương gia đối Dương Diệp lệnh truy nã, người ở chỗ này đều vẫn là biết đến.

Dương gia mở ra cái kia thù lao, là phi thường phi thường mê người.

Giữa sân, rất nhiều người nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt biến có chút bất thiện.

Phía dưới, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó mặt hướng cái kia bạch bào nam tử, "Có một chút rất ngạc nhiên, ngươi làm sao tìm được ta sao?"

Bạch bào nam tử mỉm cười, sau đó lấy ra một bức tranh, vẽ lên, là Dương Diệp dáng vẻ, ngoại trừ Dương Diệp, còn có một cái ôm kiếm gỗ tiểu bất điểm, cái này tiểu bất điểm, tự nhiên là tiểu Bạch.

Nhìn đến đây, Dương Diệp minh bạch.

Tiểu Bạch tại Thái Tiên lâu lộ ra mặt, hiển nhiên, hắn hiện tại hành tung đã bại lộ.

Lúc này, bạch bào nam tử cười nói: "Nghe nói ngươi mới Luân Hồi cảnh?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Đúng là."

Bạch bào nam tử cười cười, sau đó nói: "Ta có chút không rõ, ngươi đã mới Luân Hồi cảnh, vì sao Dương gia muốn khai như vậy lớn giá tiền tới giết ngươi đây?"

Dương Diệp nói: "Ngươi cảm thấy thế nào?"

Bạch bào nam tử đang muốn nói chuyện, đột nhiên, hắn dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt dần dần khó coi.

Dùng Dương gia thực lực, mở ra như vậy lớn điều kiện tới giết một cái Luân Hồi cảnh huyền giả, cái này bình thường sao? Thay lời khác tới nói, một cái Luân Hồi cảnh đáng giá dương hoa nhà như vậy lớn đại giới tới giết sao? Hiển nhiên là không đáng.

Niệm đến tận đây, bạch bào nam tử biết, tự mình lần này xúc động. Ở trước mặt hắn người này, tuyệt đối không phải chỉ là một tên Luân Hồi cảnh đơn giản như vậy.

Phía dưới, Dương Diệp không có đang nói chuyện, xoay người rời đi.

Mà đi còn không có hai bước, cái kia bạch bào nam tử lại là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn cách đó không xa.

Bạch bào nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta biết, ngươi không phải chỉ là để đơn thuần một tên Luân Hồi cảnh, nhưng là, cứ như vậy rời đi, ta rất không cam tâm, cho nên, ta muốn thử một chút.”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, cả người ‘Xùy’ một tiếng tựu tiêu thất ngay tại chỗ, trong khi đi vào Dương Diệp trước mặt không sai biệt lắm hai trượng lúc, một cỗ khí thế kinh khủng từ hắn thể nội bao phủ mà ra, sau đó ép hướng về phía Dương Diệp.

Chí cảnh!

Chí cảnh cường giả!

Bạch bào nam tử trước mặt, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một thanh phương thiên họa kích xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn một tay nắm phương thiên họa kích hướng về phía trước mặt bỗng nhiên tựu là một đập.

Oanh!

Một kích nện xuống, cái kia bạch bào nam tử khí thế trong nháy mắt bị nện tán, cùng lúc đó, bạch bào nam tử bản nhân vậy trực tiếp bị chấn đến ba ngàn trượng bên ngoài. Hắn vừa mới dừng lại, chính là liên phun mấy cái tinh huyết.

“Lực lượng thật mạnh!”

Nơi nào đó, một nữ tử đột nhiên nói.

Nữ tử này tựu là Tiêu Ưu Thủy, tại bên cạnh của nàng, là anh của nàng Tiêu Kiếm.

Tiêu Kiếm khẽ gật đầu, “Hắn có chút không giống như là kiếm tu!”

Tiêu Ưu Thủy phi thường tán đồng nhẹ gật đầu.

Nơi xa, Dương Diệp nắm phương thiên họa kích hướng phía cái kia bạch bào nam tử đi đến, bạch bào nam tử đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, nhìn thấy một màn này, bạch bào nam tử sắc mặt lập tức biến đổi, liền muốn đào tẩu, nhưng mà đã chậm.

Bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, đón lấy, Dương Diệp trong tay phương thiên họa kích tựa như đại sơn giống như hướng phía hắn đập xuống.

Phát giác được phương thiên họa kích bên trong ẩn chứa lực lượng, bạch bào nam tử tại thời khắc này, sắc mặt trong nháy mắt trắng bạch. Bất quá, hắn cũng không có cứ như vậy từ bỏ, một bên hình vuông tấm chắn xuất hiện ở trong tay hắn, trong cơ thể hắn huyền khí điên cuồng tràn vào trong đó, ngay sau đó, một cỗ cường đại chùm sáng màu xanh lam từ cái này tấm chắn bên trong phóng lên tận trời.

Oanh!

Nhưng mà, cái kia chùm sáng màu xanh lam mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp bị Dương Diệp phương thiên họa kích cho chém nát, phương thiên họa kích tốc độ không giảm, mang theo lực lượng cường đại hướng phía phía dưới cái kia bạch bào nam tử rơi xuống.

Oanh!

Tại ánh mắt mọi người bên trong, cái kia bạch bào nam tử trực tiếp bị cái này một kích cho bổ thành một bãi thịt nát!

Đơn giản, bạo lực!

Dương Diệp không nói gì, nắm phương thiên họa kích hướng phía nơi xa đi đến, đi hai bước, hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía sau lưng những kiếm tu kia, “Còn có người muốn bắt đầu của ta đi đổi bảo bối sao? Không có, ta đợi chút nữa tại tới hỏi một chút.” Nói xong, Dương Diệp quay người tiêu thất tại cách đó không xa.

Giữa sân, yên tĩnh im ắng.

Qua hồi lâu, giữa sân chúng kiếm tu lại bắt đầu lại từ đầu thảo luận, tựa hồ đã quên đi sự tình vừa rồi.

Nếu như Dương Diệp thực lực chênh lệch, có lẽ thật sự có người sẽ đi ra tay với hắn. Nhưng là, từ vừa mới ra tay đến xem, Dương Diệp thực lực không có chút nào yếu, không chỉ có không yếu, ngược lại là mạnh có chút không hợp thói thường. Mà lại, ai dám bảo lãnh, đây chính là Dương Diệp chân thực thực lực?

htt
p://Truyencuatui.net/ Đồ vật tuy tốt, nhưng là mệnh càng tốt hơn!

Không có mệnh, có cho dù tốt đồ vật đều là không tốt.

Dương Diệp rời đi Kiếm Tiên thành, hắn ra Kiếm Tiên thành về sau, bắt đầu hướng phía Phượng Minh Sơn đi đến. Hắn hiện tại đã bại lộ hành tung, mặc kệ là Dương gia người, hay là khác những cái kia muốn cầm hắn đầu người đi đổi đồ vật người, khẳng định đều đã đang đuổi đến Kiếm Tiên thành trên đường.

Cho nên, hắn nhất định phải nhanh đi Phượng Minh Sơn. Đến Phượng Minh Sơn, ngoại trừ muốn nhìn một chút vị kia trong truyền thuyết kiếm tiên bên ngoài, còn có một cái mục đích, cái kia chính là nhìn xem có cái gì bảo bối...

Phượng Minh Sơn cách Kiếm Tiên thành không xa, tựu sau lưng Kiếm Tiên thành.

Còn chưa đi bao lâu, Dương Diệp chính là gặp được một ngọn núi, sơn cũng không phải là rất lớn, cũng không cao, nhưng là hình dạng lại là có chút kỳ lạ, bởi vì núi này có điểm giống giương cánh bay lượn Phượng Hoàng.

Phượng Minh Sơn!

Dương Diệp không do dự, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia Phượng Minh Sơn kích xạ mà đi.

Mà liền tại hắn muốn tới gần cái kia Phượng Minh Sơn lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ Phượng Minh Sơn vang lên, sau một khắc, một đạo màu xanh kiếm quang từ chân trời tựa như thiểm điện rơi vào đến, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt tựu đánh vào Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang kia bên trên.

Oanh!

Dương Diệp trực tiếp bị đạo kiếm quang kia chấn trở về tại chỗ!

Có người?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Phượng Minh Sơn đỉnh núi, đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên: “Thanh Liên kiếm trận! Đây là kiếm tiên năm đó bố trí ở chỗ này kiếm trận. Ngươi muốn may mắn, may mắn kiếm này trận uy lực đã đại không bằng trước kia, bằng không thì, ngươi cũng không phải là bị đẩy lui đơn giản như vậy.”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Tiêu Kiếm huynh muội chẳng biết lúc nào xuất hiện ở hắn cách đó không xa địa vị.

"Thanh Liên kiếm trận?"

Dương Diệp không hiểu, "Núi này trên còn có cái kiếm trận?"

Tiêu Kiếm nhẹ gật đầu, "Kiếm này trận mạnh, liền xem như Chân cảnh cường giả cũng không dám đi lên, bất quá, theo thời gian trôi qua, trận pháp này đã xa xa không có làm sơ mạnh như vậy. Nhưng là cũng không thể khinh thường."

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Các ngươi không đi tham gia kia cái gì luận kiếm đại hội?"

Tiêu Kiếm nói: "Không được. Chúng ta tới, ngoại trừ muốn gặp một lần kiếm kia tiên nhân phong thái bên ngoài, còn có tựu là muốn gặp một lần Lý Phong Vũ cùng Diệp Lâm Thương, hiện tại, cái này Lý Phong Vũ cùng Diệp Lâm Thương chúng ta đều đã nhìn thấy, cho nên, nên tới gặp thấy kiếm tiên này."

Dương Diệp nhìn về phía Phượng Minh Sơn, sau đó nói: "Hắn sẽ lưu hạ chính mình hồn phách ở phía trên sao?"

Tiêu Kiếm nhìn về phía đỉnh núi, trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Hi vọng có!" Nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: "Cái này Thanh Liên kiếm trận cấm bay, cho nên, chúng ta đi lộ đi. Bất quá, cho dù là đi đường, cũng muốn cẩn thận một chút! Đương nhiên, đối với ngươi mà nói, hẳn không có vấn đề."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Đi thôi!"

Nói, Dương Diệp hướng phía Phượng Minh Sơn đi đến.

Tiêu Kiếm huynh muội nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vậy lập tức đi theo.

Trên đường, Tiêu Kiếm đột nhiên nói: "Dương huynh, ngươi thật cùng ngươi Dương gia gia chủ giao thủ qua?"

Nghe vậy, Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn về phía Tiêu Kiếm huynh muội hai người, "Các ngươi là ai!" Hắn tại Dương gia sự tình, Dương gia đã phong tỏa, nhưng là, hai người này vậy mà biết, hiển nhiên, cái này Tiêu Kiếm huynh muội không phải người bình thường.

Tiêu Kiếm trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta họ Tần."

Tần gia!

Dương Diệp minh bạch. Tần gia, bát đại thế gia một trong.

Tần Kiếm nói: “Dương huynh, ta hai huynh muội đối ngươi không có ác ý. Tựu là hiếu kỳ, dù sao, ngươi Dương gia gia chủ, nhưng là đương kim mảnh thế giới này mạnh nhất một nhóm người một trong.”

Dương Diệp tiếp tục đi lên phía trước, trầm mặc một hồi về sau, hắn nói: “Giao thủ qua!”

Tần Kiếm cùng Tần Ưu Thủy nhìn nhau một chút, hai người trong mắt đều là mang theo một vệt chấn kinh.

Dương Diệp chỉ là Luân Hồi cảnh, mà cái kia Dương gia gia chủ, thế nhưng là thế giới này mạnh nhất đám người kia một trong a!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ta đánh không lại hắn!” Hắn đổ không nói giả, hắn coi như dùng tới chiến thần tay, đều đánh không lại cái kia Dương Tiêu. Hắn cùng Dương Tiêu ở giữa chênh lệch, quá lớn. Lớn đến ngoại vật đều khó mà đền bù.

Tần Kiếm cười khổ cười, sau đó nói: “Dương huynh, ngươi muốn đánh qua hắn, vậy chúng ta những người này vẫn mặt không đổ mồ hôi chết.”

Dương Diệp mỉm cười, không có đang nói chuyện, hắn bước nhanh hơn. Lưu cho hắn thời gian không nhiều, hắn cũng không muốn bị Dương gia tìm tới, hiện tại Dương gia nếu là muốn tới giết hắn, chắc chắn sẽ không chỉ phái mấy cái Chân cảnh, nói không chừng cái kia Dương gia gia chủ Dương Tiêu tự mình đến đều có thể!

Trừ cái đó ra, khác những tán tu kia cường giả khẳng định cũng tới, ở trong đó, tuyệt đối sẽ có Chân cảnh cường giả, bởi vì Dương gia cho ra thù lao, thật sự là mê người.

“Dương huynh, có thời gian chúng ta nghiên cứu thảo luận một thoáng kiếm đạo, như thế nào?” Lúc này, Tần Kiếm đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Các ngươi không sợ bị ta liên lụy?”

Tần Kiếm lắc đầu, “Có cái gì liên lụy không liên lụy, chúng ta chỉ là cùng ngươi giao lưu kiếm đạo, cùng Dương gia không có chút quan hệ nào.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, một bên Tần Ưu Thủy chỉ hướng xa xa vách núi, “Các ngươi nhìn cái kia chữ.”

Dương Diệp cùng Tần Kiếm ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn hắn ngoài mấy trăm trượng một chỗ trên vách núi đá, có một hàng chữ. Khi thấy hàng chữ này lúc, hai người thần sắc không hẹn mà cùng ngưng trọng lên.

Tại trên vách núi đá, viết mười cái chữ:

“Kiếm đạo như tiểu thành, tiên nhân cũng có thể trảm nhất nhất Lý Thái Bạch lưu.”

“Các ngươi nhìn, bên cạnh còn có!” Tần Ưu Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp ánh mắt phải di động, ở nơi đó, đồng dạng có mười cái chữ, khi thấy cái này mười cái chữ lúc, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Bởi vì nét chữ này hắn rất quen thuộc, đây là Tiêu Diêu Tử chữ viết!

Tiêu Diêu Tử!

Nhìn xem Tiêu Diêu Tử lưu lại chữ hồi lâu, Dương Diệp thấp giọng nói: “Thật là khí phách!”

Tại bên cạnh hắn Tần Kiếm huynh muội tán đồng nhẹ gật đầu.

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1692: Người nào không thể giết?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1687 Chương: Người nào không thể giết?

Tần Kiếm hai huynh muội tán đồng nhẹ gật đầu.

Tiêu Diêu Tử lưu chính là cái gì?

Tại Lý Thái Bạch lưu lại câu nói kia bên cạnh, còn có một hàng chữ, không nhiều, chỉ có mười cái chữ.

“Cầm trong tay ba thước thanh phong, người nào không thể giết?”

Bá khí!

So Lý Thái Bạch câu kia ‘Kiếm đạo như tiểu thành, tiên nhân cũng có thể trảm’ còn phải bá khí.

Tại Lý Thái Bạch trong lòng, kiếm đạo đạt đến nhất định thành tựu, mới có thể trảm tiên nhân. Câu nói này, đại biểu trong lòng của hắn nói với hắn kia cái gì tiên nhân là phi thường xem trọng. Đơn giản tới nói, không có loại kia vô địch khí thế ngạo thị thiên hạ.

Mà Tiêu Diêu Tử thì lại khác.

Trong lòng hắn, trong tay nếu là cầm kiếm, bất kỳ người nào đều có thể giết!

Đây là bực nào bá đạo, cỡ nào tự tin?

Dương Diệp trầm mặc.

Kiếm đạo, Tiêu Diêu Tử cùng cái này Lý Thái Bạch khẳng định đều mạnh hơn hắn. Hiện tại nhớ tới, ngoại trừ ban đầu làm tạp dịch trong đoạn thời gian đó, hắn cơ hồ không có đi chăm chú tu luyện qua kiếm đạo, cảm ngộ cái gì, càng là chưa từng có.

Trước kia học kiếm, là bởi vì gia nhập Kiếm Tông, chỉ có thể học kiếm. Lúc kia, nếu như hắn gia nhập là Đao tông, đoán chừng tựu là học đao. Đơn giản tới nói, hắn học kiếm, cũng không tính bản thân lựa chọn.

Để tay lên ngực tự hỏi, mình thích kiếm sao?

Ưa thích kiếm sao?

Đem trong đầu xuất hiện ý nghĩ này về sau, Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Bởi vì hắn phát hiện, trong đầu hắn xuất hiện ý nghĩ này sau phản ứng đầu tiên là rất bình thản. Nói cách khác, chưa nói tới ưa thích, đương nhiên, khẳng định cũng sẽ không chán ghét.

Tổng kết: Cho tới nay, hắn học kiếm, đều là bị động, mà hắn, chưa hề muốn đi qua cố gắng tu kiếm, đem kiếm đạo xem như chung thân sự nghiệp.

❊Truyện Của Tui c
hấm Net Bị động cùng chủ động có khác nhau sao?

Đương nhiên có khác nhau!

Khác nhau lớn vô cùng. Mặc kệ là cái này Lý Thái Bạch hay là cái này Tiêu Diêu Tử, bọn hắn là chân chính ưa thích kiếm, đem kiếm xem như bản thân chung thân sự nghiệp đi phát triển. Lý Thái Bạch cùng Tiêu Diêu Tử, bọn hắn học kiếm, là chủ động, bởi vì chủ động, sở dĩ phải càng thêm cố gắng.

Còn hắn thì bị động, bị động khuyết điểm chính là, hắn chưa hề chủ động đi nghiên cứu kiếm đạo, đây cũng chính là hắn vì sao vẫn luôn không có thuộc tại chính mình chuyên môn kiếm kỹ, bởi vì hắn kiếm kỹ đều là học người khác.

Mặc dù ngay từ đầu, bất kỳ cái gì sự tình đều là từ học tập bắt đầu, nhưng là, hắn nhưng không có phát triển thuộc tại chính mình kiếm đạo. Không chỉ có không có, ngay cả không chút suy nghĩ qua.

Trên kiếm đạo, hắn có loại qua loa cho xong chuyện tâm lý.

Không thể tiếp tục như vậy đi xuống!

Nghĩ đến cái này, Dương Diệp biết, nếu như tiếp tục như vậy đi xuống, vậy hắn kiếm đạo thành tựu cả một đời cũng sẽ không có quá lớn tiến bộ. Bởi vì, hắn vẫn luôn tại học tập, đương nhiên, cái này không có sai, sai là, học tập về sau, hẳn là tại sáng tạo cái mới, đi ra thuộc về hắn của mình Kiếm đạo.

Nghĩ thông suốt về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, giờ phút này, hắn lại có một loại cảm giác thông thoáng sáng sủa.

Như trước đó Lý Phong Vũ lời nói, tu kiếm, kỳ thật tựu là tu tâm.

“Cái này Tiêu Diêu Tử là ai?” Đúng lúc này, một bên cái kia Tần Kiếm đột nhiên nói.

Tiêu Diêu Tử câu nói kia phía sau, có lưu danh.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Một cái người rất lợi hại.”

“Có bao nhiêu lợi hại?” Tần Ưu Thủy đột nhiên hỏi.

“Phi thường lợi hại!” Dương Diệp đạo.

Tần Ưu Thủy lại nói: “Còn sống?”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Hẳn không có người có khả năng giết được hắn đi!”

Tần Ưu Thủy khẽ gật đầu, sau đó nói: “Hy vọng có thể nhìn thấy hắn, cùng hắn luận bàn một phen.”

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, hắn nhìn về phía Tần Ưu Thủy, dường như phát giác được ánh mắt của hắn, Tần Ưu Thủy lông mày chau lên, "Như thế nào? Ta không có tư cách?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không chút, ta tựu cười cười không nói lời nào."

Lúc này, Tần Kiếm nói: "Dương huynh, ta cái này muội muội thế nhưng là kiếm đạo kỳ tài, nói thực ra, nếu như không phải đã từng thân thể nàng xảy ra vấn đề, có thời gian ba năm lâm vào hôn mê, bằng không thì, coi như cái kia Lý Phong Vũ cùng Diệp Lâm Thương đều không có nàng lợi hại!"

Dương Diệp đi đến Tần Kiếm trước mặt, sau đó nhẹ nhàng vỗ vỗ Tần Kiếm bờ vai, sau đó nói: "Không phải ta đả kích muội muội của ngươi, Tiêu Diêu Tử... Ai..."

Nói xong, Dương Diệp lắc đầu, không nói chuyện, hướng phía trên núi đi đến.

Nhưng mà đúng vào lúc này, cái kia Tần Ưu Thủy đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nói: "Ngươi có ý tứ gì? Ta so với hắn rất kém cỏi?"

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó chỉ chỉ nơi xa trên vách núi đá Tiêu Diêu Tử lưu lại câu nói kia, nói: "Ngươi dám nói câu nói này sao?"

Tần Ưu Thủy quay đầu nhìn thoáng qua câu nói kia, vừa muốn nói gì, nhưng là bờ môi giật giật, cuối cùng cũng không nói gì được.

Cầm trong tay ba thước thanh phong, người nào không thể giết?

Câu nói này, nàng có thể nói sao?

Không thể!

Nàng chống đỡ không dậy nổi câu nói này!

Dương Diệp không có đang nói chuyện, hắn hướng trên núi đi đến. Không phải hắn xem nhẹ cái này Tần Ưu Thủy, cái này Tần Ưu Thủy có khả năng nhìn ra Lý Thái Bạch tại tầng thứ hai lưu lại câu thơ bên trong phát hiện kiếm kỹ, hắn thiên phú cùng ngộ tính khẳng định là vô cùng tốt.

Nhưng là, Tiêu Diêu Tử loại người này, căn bản không thể theo lẽ thường để hình dung hắn.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhanh hơn bước chân. Hắn hiện tại có chút kỳ vọng đỉnh núi. Kỳ vọng kiếm tiên, vậy kỳ vọng cái kia Tiêu Diêu Tử.

Một bên, Tần Ưu Thủy trầm mặc không nói, Tần Kiếm đi tới nàng bên người, sau đó nói: “Ca tin tưởng ngươi, ngươi tuyệt đối sẽ không so cái kia Lý Thái Bạch cùng Tiêu Diêu Tử yếu!”

Tần Ưu Thủy khẽ lắc đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia trên vách núi đá hai câu nói, “Ta cùng bọn hắn, kém không chỉ là kiếm đạo, còn có tâm. Kiếm đạo của bọn họ chi tâm, không sợ hãi, nhưng mà, ngươi biết không? Vừa mới Dương Diệp đang hỏi ta lúc, ta phát hiện, ta e ngại, ta rút lui.”

Tần Kiếm đang muốn nói cái gì, Tần Ưu Thủy lại là lắc đầu, nói: “Đi thôi, chúng ta đi lên xem một chút. Ta cũng rất muốn mở mang kiến thức một chút cái này Lý Thái Bạch cùng Tiêu Diêu Tử, hi vọng có lưu lại tinh thần ý niệm hòa với một luồng hồn phách.”

Tần Kiếm nhẹ gật đầu, “Đi thôi!”

Rất nhanh, hai huynh muội đi theo Dương Diệp.

Trên đường đi, ba người tại không giao lưu.

Đem mau tới đến đỉnh núi lúc, đột nhiên, một cỗ cường đại kiếm ý từ đỉnh núi tản đi xuống tới, đem tiếp xúc đến cỗ kiếm ý này lúc, Dương Diệp ba người lập tức dừng bước.

Cái kia cỗ kiếm ý, tựa như một tòa núi lớn ép trên người bọn hắn, làm cho bọn hắn nửa bước khó đi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp phóng xuất ra kiếm ý của mình, bất quá, khi hắn kiếm ý mới xuất hiện cái kia một cái chớp mắt, đỉnh núi những cái kia kiếm ý đột nhiên giống như thủy triều hướng hắn đánh tới.

Hiển nhiên, Dương Diệp kiếm ý sau khi xuất hiện, đỉnh núi cái kia cỗ kiếm ý cho rằng là đang gây hấn với.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực lượng, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đỉnh núi kích xạ mà đi.

Bất quá, rất nhanh, đỉnh núi đồng dạng xuất hiện một đạo màu xanh kiếm quang, kiếm quang tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là xuất tại Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang kia bên trên.

Oanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp ngạnh sinh sinh bị đạo kiếm quang này bức ngừng, cùng lúc đó, một cỗ cường đại kiếm ý trực tiếp nghiền ép tại hắn trên thân.

Bành!

Dương Diệp bị cỗ kiếm ý này chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui khoảng chừng mười trượng lúc mới dừng lại.

Dương Diệp vừa dừng lại, đỉnh núi chính là vang lên lần nữa một đạo tiếng kiếm reo, ngay sau đó, lại là một đạo màu xanh kiếm quang từ chân trời điện xạ xuống.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay trái hơi động một chút, phương thiên họa kích lập tức xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, trong tay hắn phương thiên họa kích hướng về phía trước mặt bỗng nhiên tựu là một đập.

Oanh!

Một kích nện xuống, luồng ánh kiếm màu xanh kia trong nháy mắt vỡ vụn, mà lúc này, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một vệt sáng hướng phía đỉnh núi bắn mạnh tới.

Ông!

Đúng lúc này, một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên từ đỉnh núi vang lên, thoáng qua, gần mười đạo kiếm khí màu xanh từ đỉnh núi kích xạ mà tới, cái này mười đạo kiếm khí mục tiêu, chính là Dương Diệp.

Nhìn xem cái kia mười đạo kiếm khí, Dương Diệp trong mắt lóe lên một vệt hàn quang, hắn không có dừng lại, không chỉ có không có dừng lại, tốc độ ngược lại vẫn nhanh hơn, đem cái kia mười đạo kiếm khí đi vào trước mặt hắn lúc, hắn tay trái nắm phương thiên họa kích bỗng nhiên tựu là một cái quét ngang.

Phương thiên họa kích bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem hắn trước mặt không gian cho đánh rách tả tơi, cái kia mười đạo kiếm khí màu xanh cũng bị Dương Diệp cái này một kích cho oanh thành hư vô, nhưng là Dương Diệp bản nhân nhưng cũng bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng!

Vừa mới dừng lại, Dương Diệp lần nữa chân phải giẫm một cái mặt đất, mượn nhờ mặt đất truyền đến lực lượng, cả người hắn như là một viên đạn pháo giống như bắn ra, bất quá, tại hắn bắn ra một khắc này, lại là mười đạo kiếm khí từ đỉnh núi kích xạ mà tới.

Tốc độ cực nhanh!

Dương Diệp trong tay phương thiên họa kích hung ác trảm mà ra.

Oanh!

Mười đạo kiếm khí ầm vang vỡ vụn, mà Dương Diệp lại trở lại tại chỗ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi nửa ngày, sau đó hắn vừa nhìn về phía một bên Tần Kiếm huynh muội, “Vì cái gì những này kiếm khí không nhằm vào các ngươi?”

Giờ phút này hắn mới phát hiện, những cái kia kiếm khí cũng chỉ nhằm vào hắn. Bởi vì vừa mới hắn đang xuất thủ một khắc này, Tần Kiếm huynh muội vậy đi theo ra tay chống cự những cái kia kiếm ý, vấn đề là, những cái kia kiếm khí lại chỉ nhằm vào hắn!

Tần Kiếm huynh muội nhìn nhau một chút, cuối cùng, Tần Kiếm lắc đầu, “Không biết.”

Dương Diệp nghĩ nghĩ, sau đó nói: “Các ngươi đi trước!”

Tần Kiếm nhẹ gật đầu, sau đó cùng Tần Ưu Thủy lên núi đỉnh đi đến. Mặc dù tại trước mặt hai người còn có những cái kia kiếm ý, nhưng là, đỉnh núi nhưng không có kiếm khí xuất hiện.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó bắt đầu hướng trên núi đi đến.

Không có động tĩnh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đỉnh núi, xem ra vừa mới chỉ là một cái hiểu lầm. Nhưng mà, đúng lúc này, đỉnh núi đột nhiên vang lên một đạo tiếng kiếm reo, thoáng qua, một đạo kiếm khí màu xanh từ đỉnh núi tựa như như thiểm điện kích xạ xuống.

Tia chớp này mục tiêu, chính là Dương Diệp.

Nhìn thấy đạo kiếm khí này, cách đó không xa Tần Kiếm huynh muội thần sắc lập tức cổ quái. Mà một bên Dương Diệp sắc mặt thì trầm xuống.

Hiện tại, liền xem như người mù cũng nhìn ra được, núi này đỉnh có cái gì tại nhằm vào hắn, không để cho hắn đi lên.

Đến tột cùng là cái gì đang ngăn trở hắn, không để cho hắn đi lên?

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1693: Chí nhân chí thiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1688 Chương: Chí nhân chí thiện!

Cái này không chỉ có là Dương Diệp tại hiếu kỳ, một bên Tiêu Kiếm huynh muội vậy tại hiếu kỳ.

Dương Diệp hiển nhiên là lần đầu tiên tới, nếu là lần đầu tiên tới, chuyện kia cũng có chút không được bình thường.

Đỉnh núi đến tột cùng có cái gì? Vì sao lại không để cho Dương Diệp đi lên?

Tại chỗ, Dương Diệp liền muốn lần nữa đi lên, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm kiếm gỗ xuất hiện ở trước mặt hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trên bờ vai, sau đó một cái móng vuốt nhỏ chỉ chỉ đỉnh núi, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Bảo bối!

Đỉnh núi có bảo bối!

Dương Diệp trong nháy mắt liền hiểu Tiểu Bạch ý tứ, bởi vì chỉ có gặp được bảo bối, Tiểu Bạch mới có thể bộ dáng này.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên loé lên một cái rơi xuống kiếm gỗ trên thân, sau đó tiểu trảo hướng về phía đỉnh núi tựu là một chỉ.

Kiếm gỗ kịch liệt run lên, liền muốn lên núi đỉnh bay đi, bất quá đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên một tay lấy Tiểu Bạch bắt được trong ngực. Tiểu Bạch quay đầu không hiểu nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Tiểu Bạch lại là đột nhiên tiểu trảo chỉ vào đỉnh núi, một cái móng khác nắm lấy tay của hắn, lôi kéo hắn liền hướng đỉnh núi đi.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch ôm đến trước mặt, sau đó nói: "Ta trước kia như thế nào không có phát hiện, ngươi tiểu gia hỏa này như thế tham tài đây?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó cái ót cọ xát Dương Diệp gương mặt, đón lấy, nàng tiểu trảo chỉ chỉ, vừa chỉ chỉ Dương Diệp. Giống như đang nói, ta cũng là vì ngươi.

Dương Diệp thừa nhận, hắn cảm động.

Bất quá, hắn có chút hoài nghi, hoài nghi Tiểu Bạch, bởi vì cái này Tiểu Bạch từ khi đi theo hắn về sau, hắn phát hiện, Tiểu Bạch có chút bắt đầu láu cá.

"Đây là sủng vật của ngươi?" Đúng lúc này, một bên Tần Ưu Thủy đột nhiên nói. Ánh mắt của nàng rơi vào trên người Tiểu Bạch, trong mắt mang theo không che giấu chút nào vẻ yêu thích.

Dương Diệp lắc đầu, hắn chưa hề đem Tiểu Bạch xem như là sủng vật.

"Cái kia đem nàng nhường cho ta, như thế nào?" Tần Ưu Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp còn chưa nói chuyện, Tiểu Bạch liền vội vàng lắc đầu.

Nhìn thấy Tiểu Bạch như thế nhân tính hóa, cái kia Tần Ưu Thủy càng thêm yêu thích. Nàng còn muốn nói điều gì, nàng bên cạnh Tần Kiếm lại là đối nàng lắc đầu.

Tần Ưu Thủy nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Dương Diệp, không đang nói cái gì. Nàng không hề nhìn không ra, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch tình cảm rất tốt, Dương Diệp khẳng định là sẽ không để cho ra Tiểu Bạch. Chỉ là, nàng mới vừa rồi còn nói có chút không cam tâm, muốn thử xem.

Lúc này, Tiểu Bạch chỉ chỉ đỉnh núi, sau đó trơ mắt nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp vuốt vuốt Tiểu Bạch đầu, sau đó nói: "Đi, chúng ta cùng tiến lên đi."

Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu, liền muốn cưỡi kiếm gỗ hướng trên núi bay.

Dương Diệp giữ nàng lại, sau đó nói: “Đi theo ta, minh bạch?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó điểm một cái cái đầu nhỏ. Nàng bay đến Dương Diệp trên bờ vai, kiếm gỗ thì lơ lửng tại Dương Diệp trước mặt cách đó không xa.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi, trầm mặc mấy tức, sau đó bắt đầu lên núi đỉnh đi đến. Đem đi vài bước về sau, đột nhiên, một đạo tiếng kiếm reo lần nữa từ cái này đỉnh núi vang vọng mà lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí từ đỉnh núi đánh tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm, liền muốn ra tay, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo một vung, móng vuốt một vung, Dương Diệp trước mặt lơ lửng chuôi này kiếm gỗ trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đỉnh núi kia kích xạ mà đi.

Oanh!

Đỉnh núi đạo kiếm quang kia trực tiếp bị kiếm gỗ xuyên qua, kiếm quang ầm vang vỡ vụn, hóa thành hư vô.

Lúc này, mười đạo kiếm quang đột nhiên từ đỉnh núi phóng lên tận trời, thoáng qua, mười đạo kiếm quang tựa như lưu tinh giống như từ chân trời hướng phía Dương Diệp trụy lạc mà tới.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, liền muốn vung trảo, nhưng mà lúc này, chuôi này kiếm gỗ lại là đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía chân trời kích xạ mà đi.

Tiểu Bạch ngây cả người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu, nàng có thể không có vung trảo.

Dương Diệp trong mắt vậy mang theo một tia nghi hoặc, cái này kiếm gỗ làm sao lại đột nhiên ra tay?

Chân trời, kiếm gỗ giăng khắp nơi, qua trong giây lát chân trời chính là hiện đầy kiếm khí.

Nhìn thấy một màn này, một bên Tần Kiếm huynh muội thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên. Cái này kiếm gỗ mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn.

Đúng lúc này, chân trời những cái kia kiếm khí đột nhiên tiêu thất, thoáng qua, chuôi này kiếm gỗ bay thẳng đến đỉnh núi kia bên trên.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp mắt... Vẻ mặt mộng dạng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Chúng ta đi!”

Nói xong, hắn ôm Tiểu Bạch hướng phía đỉnh núi lao đi. Lần này, không chỉ có không có kiếm khí xuất hiện, ngay cả kiếm ý đều không có xuất hiện.

Một bên, Tiêu Kiếm huynh muội nhìn nhau một chút, sau đó cũng liền bận bịu đi theo.

Tại Dương Diệp ba người tiêu thất về sau, một tên nam tử đột nhiên xuất hiện ở đi trước Dương Diệp chỗ đứng. Nam tử bên hông phiết lấy một thanh trường kiếm, hai thanh đoản đao.

Nam tử nhìn xem đi trước Dương Diệp tiêu thất địa vị hồi lâu, sau đó nói: “Cái này đầu người, có chút không tốt cầm a... Bất quá, nếu như tốt cầm, đây cũng là không có ý gì.”

Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Đỉnh núi.

Dương Diệp ba người phi thường thuận lợi đi tới đỉnh núi, đỉnh núi, chỉ có một tòa cung điện, một tòa xa hoa cung điện.

Dương Diệp ba người nhìn nhau một chút, lúc này, Tiểu Bạch lôi kéo Dương Diệp tay liền đi vào bên trong, một bên Tần Kiếm huynh muội lập tức đi theo.

Tiến vào cung điện về sau, Dương Diệp ba người lập tức ngây ngẩn cả người.

Toàn bộ trong cung điện, vậy mà toàn bộ đều là một nữ tử pho tượng. Những này pho tượng, từng cái sinh động như thật, tựa như người sống.

Nữ tử nhìn chỉ có hai mươi không đến, dung mạo tinh xảo đến hoàn mỹ, tóc bạc trắng.

Nữ tử dáng người cực kỳ thon dài, đặc biệt là cặp chân dài kia, bởi vì nữ tử chân dài cũng không có quần áo che lấp, bởi vậy, cái kia một đôi thon dài chân dài không hề cố kỵ nổi giận tại không khí bên

trong.

Đây là ai?

Giữa sân, trong mắt ba người hiện lên một vệt nghi hoặc.

Đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ nơi xa, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, là chuôi này kiếm gỗ, mà tại kiếm gỗ trước mặt cách đó không xa, còn có một thanh kiếm. Kiếm gỗ trước mặt chuôi kiếm này, thân kiếm tuyết trắng, tựa như tuyết trắng chế tạo, nhưng là chuôi kiếm lại là màu xanh.

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, tại trên thân kiếm, có mấy đóa Bạch Liên.

“Thanh Liên kiếm!”

Đúng lúc này, một bên Tần Ưu Thủy đột nhiên nói. Ở tại trong mắt, có một vệt lửa nóng.

“Thanh Liên kiếm?” Dương Diệp nhìn về phía Tần Ưu Thủy.

Tần Ưu Thủy nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Kiếm tiên vũ khí, nghe đồn, kiếm này bên trong, có kiếm tiên truyền thừa. Trừ cái đó ra, kiếm này, càng là siêu việt thật giai tồn tại.”

Siêu việt thật giai tồn tại!

Dương Diệp nhìn về phía chuôi này Thanh Liên kiếm, hắn đánh giá một chút Thanh Liên kiếm, sau đó vừa nhìn về phía kiếm gỗ, nói: “Hai người các ngươi, ai lợi hại?”

Lúc này, kiếm gỗ kịch liệt run lên, đón lấy, nó hướng phía cái kia Thanh Liên kiếm lướt tới, mà tại ánh mắt mọi người bên trong, chuôi này Thanh Liên kiếm vậy mà bắt đầu lui về sau!

Tại kiêng kị!

Không, chuẩn xác mà nói là, Thanh Liên kiếm là có chút sợ!

Giờ khắc này, cái kia Tần Kiếm hai huynh muội vẻ mặt nghiêm túc. Hai huynh muội nhìn nhau một chút, trong mắt đều là hiện lên một vệt chấn kinh.

Cái này kiếm gỗ lai lịch ra sao? Vậy mà làm cho Thanh Liên kiếm đều e ngại!

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, không có chút nào ngoài ý muốn. Cái này kiếm gỗ thế nhưng là ngay cả Lục Đinh Thần Hỏa bản nguyên đều có thể thương tổn, cái này Thanh Liên kiếm tại lợi hại, vậy không có khả năng làm cho qua Lục Đinh Thần Hỏa đi! Đáng tiếc là, cái này kiếm gỗ thiện lương, không thích hắn!

Bất quá không quan hệ, hắn sớm muộn có một ngày đem cái này kiếm gỗ cho nó dạy hư, khiến nó trở thành một thanh hung kiếm!

Hung kiếm không đáng sợ, đáng sợ là một thanh hảo kiếm biến thành hung kiếm!

Đúng lúc này, chuôi này Thanh Liên kiếm đột nhiên khẽ run lên, sau một khắc, một đạo bạch quang ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, một tên mặc trường bào màu trắng nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt mọi người. Nam tử đồng dạng tóc bạc trắng, dung mạo tuấn mỹ, ở tại bên hông, treo chếch lấy một cái hồ lô rượu.

Lý Thái Bạch!

Không cần phải nói, người này chính là danh xưng kiếm tiên Lý Thái Bạch!

Tần Kiếm huynh muội thần sắc trở nên nghiêm nghị!

Lý Thái Bạch nhìn lướt qua Dương Diệp ba người, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên thân, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn chân mày cau lại, “Là ngươi...”

Dương Diệp nhướng mày, “Ngươi biết ta?”

Lý Thái Bạch liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Thì ra là thế...”

Lúc này, Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Lý Thái Bạch đột nhiên tay phải vung lên, ba người quyển trục phân biệt rơi vào Dương Diệp ba người trước mặt, nói: “Ta biết các ngươi vì sao mà tới, đây là ta suốt đời sở học, đều ở trong đó, các ngươi cầm đi đi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt quyển trục, sau đó nói: “Cứ như vậy cho chúng ta?”

Lý Thái Bạch hỏi lại, “Bằng không thì đây?”

Dương Diệp nói: “Có chút quá dễ dàng.”

Lý Thái Bạch nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi đối mọi việc đều có đề phòng, sống quá mệt mỏi!”

Dương Diệp lắc đầu, “Sống mệt mỏi dù sao cũng so không có công việc tốt!”

Lý Thái Bạch mỉm cười, nói: “Cũng thế. Giải thích một chút, bất kể là ai, tới trước nơi đây, đều sẽ đạt được truyền thừa của ta. Các ngươi tới trước, cho nên, các ngươi thu hoạch được.”

Dương Diệp nói: “Theo ta được biết, còn có một người so với chúng ta sớm tới đi?” Hắn nói chính là Tiêu Diêu Tử.

Lý Thái Bạch khẽ gật đầu, “Là có một người so với các ngươi sớm đến, bất quá. |. |. |. |. |. | đợi chút nữa các ngươi liền biết.”

Nói, hắn đột nhiên nhìn về phía Tiểu Bạch bên cạnh kiếm gỗ, khi thấy chuôi này kiếm gỗ lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại.

“Tiền bối nhận biết kiếm này?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Lý Thái Bạch nhìn xem chuôi kiếm này hồi lâu, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Nó làm sao lại đi theo ngươi?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp không hiểu.

Lý Thái Bạch nói: “Ngươi sát tâm như thế bên trong, giữa lông mày càng là tràn ngập một cỗ lệ khí, kiếm này chí nhân chí thiện, không có đạo lý chọn đi theo ngươi mới là.”

Dương Diệp mặt đen lại, đây là đang nói không phải người tốt a!

Lúc này, Lý Thái Bạch lại nói: “Thôi, hết thảy đều không liên quan gì đến ta.” Nói, hắn nhìn về phía cách đó không xa Thanh Liên kiếm, “Kiếm này có linh, sẽ tự chủ nhắm người, nó như không xa cùng ngươi ba người, không được cưỡng cầu.”

Nói xong, hắn quay người đi tới sau lưng cách đó không xa, nơi đó, có một tòa quan tài thủy tinh. Ở trong đó, nằm một nữ tử, nữ tử này, chính là chung quanh những cái kia pho tượng bản thể.

Lý Thái Bạch nhìn xem trong quan tài nữ tử hồi lâu, hắn ánh mắt dần dần ngây dại, thời gian dần trôi qua, hắn thân thể dần dần hư ảo. Rất nhanh, hắn thân thể hoàn toàn biến mất tại giữa sân.

Tới tiêu thất, còn có bộ kia quan tài thủy tinh.

Đúng lúc này, chuôi này Thanh Liên kiếm đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, một đạo màn ánh sáng màu xanh xuất hiện ở đám người đỉnh đầu cách đó không xa.

Màn sáng bên trong tràng cảnh, chính là Phượng Minh Sơn chân núi, cũng liền vừa mới Dương Diệp đợi người tới địa phương.

Dương Diệp bọn người không hiểu, đúng lúc này, một tên cầm trong tay trường kiếm, mặc mây trường bào màu trắng nam tử xuất hiện ở cái kia màn sáng bên trong.

Tại nam tử trước ngực trái, có một cái nho nhỏ 'Kiếm' chữ.

Tiêu Diêu Tử!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1694: Ngay tại cái này, tới lấy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1689 Chương: Ngay tại cái này, tới lấy?

Tiêu Diêu Tử!

Dương Diệp thần sắc trở nên nghiêm nghị, đây là hắn lần thứ hai nhìn thấy Tiêu Diêu Tử. Bất quá, cùng hắn ban đầu ở Kiếm Tông nhìn thấy Tiêu Diêu Tử có chút không giống. Không phải bộ dáng không giống, mà là khí chất. Trước mắt cái này Tiêu Diêu Tử đứng ở nơi đó, tựu tựa như cùng thiên địa một thể, trong lúc vô hình cho người ta một loại cảm giác áp bách.

Trừ ngoài ra, cái này Tiêu Diêu Tử còn cho Dương Diệp một loại cảm giác, một loại cảm giác đã từng quen biết!

Tần Kiếm huynh muội tại nhìn thấy Tiêu Diêu Tử một khắc này, hai người thần sắc cũng vô cùng ngưng trọng lên. Mặc dù bọn hắn không biết đạo Tiêu Diêu Tử cường đại, nhưng là, trực giác nói cho bọn hắn, màn sáng bên trong nam tử kia, rất mạnh, mạnh phi thường!

Màn sáng bên trong.

Tiêu Diêu Tử đứng tại Phượng Minh Sơn chân núi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Phượng Minh Sơn đỉnh núi, trong mắt, bình tĩnh vô cùng.

Rất nhanh, hắn hướng Phượng Minh Sơn đỉnh núi đi đến.

Đem Tiêu Diêu Tử bước trên Phượng Minh Sơn một khắc này, một cỗ cường đại kiếm ý đột nhiên từ đỉnh núi bao phủ mà xuống, rất nhanh, cỗ kiếm ý này đi tới Tiêu Diêu Tử trên đỉnh đầu, nhưng mà, tại Dương Diệp ba người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia cỗ kiếm ý tại đi vào Tiêu Diêu Tử trước mặt dừng lại một cái chớp mắt về sau, sau đó giống như nước thủy triều lui trở về đỉnh núi!

Tần Kiếm huynh muội nhìn nhau một chút, hai người trong mắt không che giấu chút nào lấy chấn kinh, cuối cùng, Tần Kiếm nhìn về phía Dương Diệp, “Dương huynh, cái này...”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Kiếm ý kia sợ hắn.”

Kiếm ý sợ Tiêu Diêu Tử!

Tần Kiếm huynh muội trong lòng chấn kinh vạn phần, phải biết, kiếm ý kia, thế nhưng là Lý Thái Bạch kiếm ý, Lý Thái Bạch kiếm ý, đó là siêu việt chân giai kiếm ý a! Nhưng mà, kiếm ý này lại e ngại!

“Hắn tựu là Tiêu Diêu Tử sao?” Một bên, Tần Ưu Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía màn sáng, màn sáng bên trong, lúc này Tiêu Diêu Tử đã đi tới trước đó bọn hắn dừng lại chỗ kia vách núi, trên vách núi đá, chỉ có một câu: Kiếm đạo như tiểu thành, tiên nhân cũng có thể chém!

Câu nói này chính là Lý Thái Bạch lưu lại!

Tiêu Diêu Tử nhìn xem câu nói kia hồi lâu, sau đó nói: “Tiên nhân? Cầm trong tay ba thước thanh phong, người nào không thể giết?”

Nói xong, kiếm trong tay hắn đột nhiên tiêu thất tại trên tay.

Thoáng qua, vách núi Lý Thái Bạch câu nói kia bên cạnh, nhiều một hàng chữ.

Tiêu Diêu Tử không có tại nguyên chỗ dừng lại, tiếp tục đi lên phía trước. Rất nhanh, Tiêu Diêu Tử đi tới đỉnh núi.

Tiêu Diêu Tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiến vào trong đại điện, cũng liền lúc này Dương Diệp bọn hắn hiện tại chỗ đứng.

Đại điện bên trong, lơ lửng một thanh kiếm, chính là chuôi này Thanh Liên kiếm.

Tiêu Diêu Tử ánh mắt rơi vào chuôi này Thanh Liên trên thân kiếm, trầm mặc một cái chớp mắt, Thanh Liên kiếm đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, Lý Thái Bạch xuất hiện ở giữa sân.

Đem Lý Thái Bạch nhìn thấy Tiêu Diêu Tử về sau, hắn sắc mặt lập tức ngưng trọng lên.

Lý Thái Bạch tại nhìn Tiêu Diêu Tử, Tiêu Diêu Tử đồng dạng tại nhìn Lý Thái Bạch, chỉ bất quá, Tiêu Diêu Tử thần sắc vẫn luôn rất bình tĩnh.

Trầm mặc hồi lâu, Lý Thái Bạch đột nhiên nói: “Ta cả đời này, gặp qua hai cái kiếm đạo tu vi tại trên ta người, bên trong một cái, là ngươi.”

Tiêu Diêu Tử trong mắt rốt cục có một tia ba động, “Một người khác, ở nơi nào?”

Lý Thái Bạch ngẩng đầu nhìn một chút, “Cửu thiên chi thượng.”

Tiêu Diêu Tử khẽ gật đầu, “Minh bạch.” Nói, hắn nhìn thoáng qua Lý Thái Bạch, “Kiếm Vực?”

Lý Thái Bạch khẽ gật đầu, “Bất quá, đã quên gần xấp xỉ.”

Tiêu Diêu Tử nói: “Dùng bao lâu quên?”

“Mười năm!” Lý Thái Bạch đạo. Nói, hắn nhìn về phía Tiêu Diêu Tử, “Ngươi đây?”

Tiêu Diêu Tử nói: “Ba năm!”

Lý Thái Bạch nhìn xem Tiêu Diêu Tử hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi không phải tới từ Tiểu Thiên vũ trụ.”

Tiêu Diêu Tử khẽ gật đầu.

Lý Thái Bạch trong mắt lóe lên một vệt phức tạp, “Không nghĩ tới, tại dị thế tha hương, lại có ngươi bực này nhân vật.”

Tiêu Diêu Tử nói: “Ngươi như thế nào đối đãi Kiếm Vực?”

Lý Thái Bạch trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngộ ‘Vực’ đơn giản, hiểu ‘Vực’ khó.”

Tiêu Diêu Tử nhẹ gật đầu, “Vực, lưu tâm cảnh, ‘Chân’ cùng ‘Minh’ cùng ‘Đạo’ trên. Càng bao hàm ‘Chân’ ‘Minh’ ‘Đạo’, chuẩn xác mà nói là bao hàm vạn vật hết thảy.” Nói đến đây, hắn trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nếu muốn hiểu vực, trước muốn hiểu tâm, hiểu thế gian vạn vật.”

Lý Thái Bạch nhìn xem Tiêu Diêu Tử hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm đạo của ngươi còn có thiếu hụt.”

Tiêu Diêu Tử nhẹ gật đầu, “Ta biết.”

“Đối với ngươi mà nói, chỉ sợ khó đền bù biến chỗ thiếu hụt này.” Lý Thái Bạch đạo.

Tiêu Diêu Tử không có nói chuyện. Trầm mặc một cái chớp mắt về sau, hắn quay người rời đi, khi đi đến cửa cung điện lúc, hắn đột nhiên dừng bước, sau đó nhìn thoáng qua bên cạnh nữ tử kia pho tượng, “Dài ba thước kiếm, vẫn chém không đứt tơ tình?”

Lý Thái Bạch trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Cửa này, ta qua không được.”

Tiêu Diêu Tử khẽ lắc đầu, “Đáng tiếc, bằng không thì, ngươi ta có thể một trận chiến.” Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Đến tận đây, màn sáng tiêu thất.

Trong đại điện, Dương Diệp ba người trầm mặc.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong đầu một mực tại hồi tưởng trước đó Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch.

Kiếm Vực!

Cái này Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch lại muốn quên mất Kiếm Vực!

Bọn hắn tại sao muốn quên mất Kiếm Vực?

Dương Diệp không được giải. Hắn mặc dù không tính chân chính hiểu Kiếm Vực, nhưng là, Kiếm Vực sự giúp đỡ dành cho hắn có thể nói gần thứ Hồng Mông Tháp. Mà hắn tin tưởng, mặc kệ là cái này Tiêu Diêu Tử hay là Lý Thái Bạch, bọn hắn đối Kiếm Vực kết luận, khẳng định so với hắn phải sâu.

Nhưng mà, cái này Lý Thái Bạch cùng Tiêu Diêu Tử vậy mà đều tại quên mất Kiếm Vực!

Nghĩ đi nghĩ lại, Dương Diệp vậy mà nhập định.

Một bên, Tần Kiếm huynh muội nhìn nhau một chút, đều là không có đi quấy rầy Dương Diệp. Cuối cùng, hai huynh muội nhìn về phía một bên Thanh Liên kiếm.

Mà lúc này, Tiểu Bạch vậy nhìn về phía cái kia Thanh Liên kiếm.

Tần Ưu Thủy đi tới cái kia Thanh Liên thân kiếm trước, sau đó nói: "Ngươi có thể nguyện cùng ta?"

Thanh Liên kiếm còn chưa đáp lại, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Thanh Liên kiếm trước mặt, sau đó tiểu trảo hướng về phía Thanh Liên kiếm chiêu chiêu.

Lúc này, Thanh Liên kiếm khẽ run lên, sau đó, nó trực tiếp trôi dạt đến Tiểu Bạch trước mặt, trên thân kiếm, tản ra như có như không kiếm minh thanh âm, dường như tại cùng Tiểu Bạch chào hỏi.

Tần Ưu Thủy: "..."

Tiểu Bạch cùng chuôi này Thanh Liên kiếm dường như rất hợp duyên, hai cái tại cái kia trao đổi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tần Ưu Thủy trong mắt lóe lên một vệt ảm đạm, liền muốn rời khỏi, mà lúc này, Tiểu Bạch cùng Thanh Liên kiếm đột nhiên đi tới Tần Ưu Thủy trước mặt, Tiểu Bạch hướng về phía Tần Ưu Thủy nhếch miệng cười một tiếng, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Thanh Liên kiếm, tiếp lấy vừa chỉ chỉ Tần Ưu Thủy.

Tần Ưu Thủy ngây cả người, sau đó nói: "Ngươi nói, nó muốn đi theo ta?"

Tiểu bạch điểm một chút cái đầu nhỏ.

"Vì cái gì?" Tần Ưu Thủy không hiểu.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, vấn đề này nhưng làm nàng chẳng lẽ. Nàng làm sao lại biết Thanh Liên kiếm tại sao muốn đi theo Tần Ưu Thủy đây?

Nàng nhìn một hồi Tần Ưu Thủy về sau, sau đó chỉ vào Thanh Liên kiếm, ý là ngươi đi hỏi nó...

Nhìn thấy Tiểu Bạch bộ dáng này, Tần Ưu Thủy nhịn không được sờ soạng một thoáng Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, cùng tỷ tỷ đi có được hay không? Nhà ta có rất nhiều đồ tốt!"

Đồ tốt!

Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, sau đó vội vàng điểm một cái cái đầu nhỏ. Nhìn thấy tiểu bạch điểm trước, Tần Ưu Thủy thần sắc vui mừng, liền muốn nói chuyện, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ cách đó không xa Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ tự mình, lại nói tiếp nàng vừa chỉ chỉ Tần Ưu Thủy, biểu thị muốn cùng Dương Diệp cùng một chỗ Tần Ưu Thủy nhà.

Tần Ưu Thủy nụ cười cứng đờ, nàng nhìn thoáng qua một bên nhập định Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, nghĩ một lát về sau, “Tốt, cùng đi đi!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch lập tức nhếch miệng cười một tiếng.

Tần Ưu Thủy mỉm cười, nhìn về phía bên cạnh chuôi này Thanh Liên kiếm, “Ta sẽ không bôi nhọ của ngươi!” Thanh Liên kiếm khẽ run lên, bay đến Tần Ưu Thủy trong tay.

Tần Ưu Thủy mỉm cười, nhìn về phía Tần Kiếm, “Chúng ta về nhà đi!”

Tần Kiếm nghĩ nghĩ, nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Chờ hắn tỉnh chúng ta rồi hãy đi!”

Tần Ưu Thủy nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, “Tốt!”

Dương Diệp hiện tại vào lúc này, nếu có người quấy rầy, đây tuyệt đối là rất đau đớn. Dương Diệp hiện tại bộ này trạng thái, hiển nhiên là vừa mới nghe Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch lời nói sau mà có cảm giác muốn, nếu như còn không có nghĩ rõ ràng tựu bị người quấy rầy, khả năng này phí công nhọc sức.

Tiểu Bạch hiển nhiên cũng biết Dương Diệp hiện tại không thể quấy nhiễu, bởi vậy, nàng ôm kiếm gỗ trở lại Hồng Mông Tháp bên trong đi.

Đảo mắt, ba ngày thời gian trôi qua, Dương Diệp vẫn là không có tỉnh.

Tần Ưu Thủy nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn sẽ không như vậy nhập định mấy năm a?”

Tần Kiếm lắc đầu, “Không biết đạo.”

Tần Ưu Thủy đang muốn nói chuyện, đúng lúc này, Dương Diệp mở mắt, “Thì ra là thế, thì ra là thế...”

Tần Kiếm nói: “Dương huynh, ngươi...”

Dương Diệp nhìn về phía Tần Kiếm huynh muội, “Đa tạ ba ngày qua này thủ hộ.”

Tần Kiếm khẽ lắc đầu, “Việc nhỏ, đã ngươi đã tỉnh lại, ta đây hai huynh muội liền cáo từ.”

Nói, hai người muốn đi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hai vị, có một câu, hai vị về sau khả năng phải dùng tới.”

Tần Kiếm nhìn về phía Dương Diệp, chân thành nói: “Xin chỉ giáo.”

Dương Diệp nói: “Phá rồi lại lập!”

“Phá rồi lại lập?” Tần Kiếm chân mày cau lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nhiều khi, chúng ta cần phá rồi lại lập, đơn giản tới nói chính là, có khi, chúng ta muốn đi từ bỏ một vài thứ, đem từ bỏ về sau, vốn có, ngươi liền sẽ phát hiện, là hai loại hoàn toàn hoàn toàn khác biệt tâm cảnh.”

Tần Kiếm đang muốn nói cái gì, Dương Diệp lại là lắc đầu.

Thấy thế, Tần Kiếm bên cạnh Tần Ưu Thủy hướng về phía Tần Kiếm lắc đầu, nàng biết, rất nhiều chuyện, cần tự mình cảm ngộ, người khác, chỉ có thể cho một chút xíu nhắc nhở hoặc là trợ giúp. Nếu như người khác đều nói hết, cái kia ngược lại có thể sẽ chuyện xấu.

Tần Ưu Thủy hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, sau đó nói: “Đa tạ. Có cơ hội, đến Tần gia làm khách. Cáo từ!”

Nói xong, hắn cùng Tần Kiếm quay người rời đi.

Tần Kiếm huynh muội vừa ra đại môn, chính là nhìn thấy một tên nam tử từ nơi xa đi tới.

Nam tử bỏ qua Tần Kiếm huynh muội, hướng thẳng đến cung điện đại môn đi đến, đem trải qua Tần Kiếm huynh muội lúc, nam tử đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn về phía Tần Kiếm huynh muội, “Dương Diệp liền tại bên trong a?”

Tần Kiếm nhìn thoáng qua nam tử, không nói gì, đúng lúc này, nam tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, Tần Kiếm sắc mặt lập tức đại biến, liền muốn ra tay, lúc này, một đóa huyết hồng sắc bông tuyết ở trong sân thổi qua, kiếm quang lóe.

Xùy!

Tần Kiếm toàn bộ cánh tay bay thẳng ra.

Một bên, Tần Ưu Thủy giận dữ, liền muốn ra tay, mà Tần Kiếm lại là ngăn cản nàng, Tần Kiếm nhìn thẳng nam tử kia, “Kiếm như tuyết mịn lưu, nhanh như gió táp qua. Ngươi chính là Ngân Hà bảng xếp hạng đệ tam Quý Lương Xuyên!”

Nam tử khẽ gật đầu, “Là ta.”

“Ngươi tìm ta?” Đúng lúc này, một thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên.

Quý Lương Xuyên quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cung điện kia cửa, đứng đấy một tên nam tử áo xanh, nam tử này, chính là Dương Diệp.

Quý Lương Xuyên nhìn xem Dương Diệp, “Ngươi đầu người rất đáng tiền, mượn tới sử dụng, sử dụng hết tại trả lại ngươi!”

Dương Diệp chỉ chỉ trực tiếp đầu, “Ngay tại cái này, tới lấy?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1695: Nguyên thủy nhất, là chân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1690 Chương: Nguyên thủy nhất, là chân!

Tới lấy!

Nơi xa, Quý Lương Xuyên khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, “Rất tự tin, đương nhiên, ta biết, ngươi chắc chắn sẽ không chỉ là đơn thuần Luân Hồi cảnh, cho nên, ta sẽ không khinh thị ngươi.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Đương nhiên, cũng sẽ không quá đề cao ngươi! Vùng vũ trụ này, thế hệ tuổi trẻ, có thể làm cho ta xem trọng, chân không nhiều!”

“Dương huynh!”

Đúng lúc này, một bên Tần Kiếm đột nhiên nhắc nhở: “Chớ khinh thường, người này tại Ngân Hà trên bảng, xếp hạng thứ ba, hắn thực lực, rất mạnh!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía cái kia Quý Lương Xuyên, “Tới đi!”

“Vậy thì đến!”

Quý Lương Xuyên thanh âm rơi xuống, hắn cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, đón lấy, một huyết hồng sắc bông tuyết xuất hiện ở giữa sân, theo đạo này huyết hồng sắc bông tuyết xuất hiện, còn có một đạo như tuyết kiếm quang!

Tại kiếm quang xuất hiện một khắc này, Dương Diệp đột nhiên một cái nghiêng người, vừa mới nghiêng người, một thanh kiếm chính là dán cổ họng của hắn đâm một cái mà qua. Bất quá rất nhanh, chuôi kiếm này ngừng lại, đón lấy, kiếm đột nhiên một cái cắt ngang, liền muốn đem Dương Diệp yết hầu cắt đứt.

Mà tại kiếm cắt ngang một khắc này, Dương Diệp thân thể lại là như là bẻ gãy giống như về sau một cái ngửa ra sau, kiếm một gọt mà qua, mà Dương Diệp mũi chân nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hướng lui về sau trăm trượng, vừa mới dừng lại, hắn tay trái hướng phía trước tìm tòi, Kiếm Tổ xuất hiện ở trong tay của hắn,

Nơi xa, Quý Lương Xuyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, “Có chút ý tứ.”

Nói xong, cả người hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại nguyên chỗ, ở tại tiêu thất một khắc này, kiếm quang giây lát đến Dương Diệp trước mặt.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên một kiếm đâm ra, một kiếm này, trực tiếp đâm vào Quý Lương Xuyên trường kiếm trong tay trên mũi kiếm.

Đang!

Mũi kiếm chạm vào nhau, giữa sân lập tức vang lên một đạo bén nhọn chói tai âm thanh. Hai người bị riêng phần mình lực lượng chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá, qua trong giây lát, cái kia Quý Lương Xuyên lại là đột nhiên chân phải bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, sau đó cả người hóa thành một đạo như tuyết kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Một kiếm này, nhanh đến cực hạn!

Nơi xa, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tại Quý Lương Xuyên tiêu thất một khắc này, kiếm trong tay hắn đột nhiên dựng thẳng ngăn tại tự mình giữa lông mày chỗ.

Đang!

Một thanh kiếm đâm tại Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ trên thân kiếm, Kiếm Tổ khẽ run lên, thoáng qua, Dương Diệp đột nhiên nghiêng người, sau đó trong tay Kiếm Tổ hướng phía tự mình bên eo cắt ngang tới. Một kiếm này, đồng dạng nhanh đến cực hạn.

Quý Lương Xuyên một kiếm thất bại về sau, hắn khẽ chau mày, sau đó thu kiếm ngăn tại trước mặt mình, vừa ngăn tại trước mặt mình, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ chính là trảm tại kiếm trong tay hắn trên khuôn mặt.

Đang!

Theo một đạo kim thiết giao qua tiếng vang lên, Quý Lương Xuyên trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn tầm mười trượng!

Quý Lương Xuyên không có đang xuất thủ, hắn nhìn thoáng qua, trong mắt, có một tia ngưng trọng, “Lực lượng thật mạnh!”

Dương Diệp nói: “Vẫn không chăm chú sao?”

Quý Lương Xuyên khẽ gật đầu, “Sự thật chứng minh, ta ý nghĩ là không sai. Dương gia lần này sinh ý, khó thực hiện. Bất quá, khó khăn, mới có thú, không phải sao?”

Sinh ý rơi xuống, hắn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, tay phải hắn bên trong trường kiếm đột nhiên từ lên chém xuống một cái.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng khẽ động, cả người hướng lui về sau mấy bước, vừa dừng lại, một thanh mũi kiếm chính là dán hắn cái mũi chém xuống một cái. Né tránh Quý Lương Xuyên một kiếm này về sau, Dương Diệp chân phải mũi chân nhẹ nhàng chống đỡ một chút mặt đất, cả người nhất thời hướng phía trước một cái trước đâm.

Quý Lương Xuyên một kiếm thất bại, sắc mặt không thay đổi, thấy Dương Diệp trường kiếm đâm tới, lập tức đồng dạng một kiếm đâm ra.

Mà liền tại hai thanh kiếm dao động đụng vào nhau lúc, Dương Diệp kiếm trong tay lại là đột nhiên một cái nghiêng người, sau đó dán Quý Lương Xuyên kiếm thân kiếm đâm về phía Quý Lương Xuyên yết hầu. Quý Lương Xuyên sắc mặt biến hóa, bất quá, hắn cũng không có thu kiếm, kiếm đồng dạng dán Dương Diệp kiếm đâm hướng về phía Dương Diệp yết hầu.

Nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, hai người cuối cùng cùng giải quyết quy về tẫn, bởi vì hai người trường kiếm không sai biệt lắm.

Nhưng mà, hai người làm sao lại đồng quy vu tận?

Dương Diệp kiếm tại cách Quý Lương Xuyên yết hầu còn có không sai biệt lắm nửa tấc lúc, một thanh mỏng như cánh ve đoản đao chặn Dương Diệp kiếm; Mà Quý Lương Xuyên kiếm tại muốn đâm trúng Dương Diệp lúc, tận gốc ngón tay kẹp lấy chuôi kiếm này.

Không trung, hai người nhìn nhau, sau một khắc, Dương Diệp kiếm trong tay hướng phía trước xoay tròn, mà Quý Lương Xuyên kiếm trong tay thì bỗng nhiên xoắn một phát.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Quý Lương Xuyên bị Dương Diệp một kiếm này trực tiếp chấn đến bên ngoài hơn mười trượng. Mà Quý Lương Xuyên kiếm trong tay thì tại Dương Diệp hai ngón tay lên lưu lại hai đạo vết máu, nếu như Dương Diệp không phải tùng chỉ tùng nhanh, hắn cái này hai ngón tay chỉ sợ là giữ không được.

Nơi xa, Quý Lương Xuyên trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, tay phải hắn cầm kiếm chậm rãi thiếp tại chính mình trước ngực, sau một khắc, hắn đột nhiên hướng về phía Dương Diệp cách không tựu là chém xuống một kiếm.

Xùy!

Một đạo tuyết trắng kiếm khí từ Quý Lương Xuyên trường kiếm trong tay đỉnh bắn ra, đạo này tuyết trắng kiếm khí tựa như từ tuyết trắng ngưng tụ mà thành, toàn thân trắng như tuyết, những nơi đi qua, toàn bộ không gian đều biến thành tuyết trắng một mảnh.

Kiếm kỹ!

Quý Lương Xuyên thi triển ra kiếm kĩ của mình!

Nơi xa, Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, kiếm trong tay cũng là bình đâm mà ra.

Bình đâm!

Thật đơn giản một cái bình đâm!

Hắn cũng không có thi triển kiếm kỹ!

Rất nhanh, Dương Diệp kiếm đâm tại Quý Lương Xuyên đạo kiếm khí kia trên, vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp kiếm trong tay chính là kịch liệt run lên, ngay sau đó, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp chấn địa cả người mang kiếm hướng sau không ngừng lùi lại.

Đem lui không sai biệt lắm mười trượng về sau, Dương Diệp chân phải đột nhiên bỗng nhiên giẫm một cái mặt đất, toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, mà Dương Diệp vậy mượn nhờ mặt đất lực lượng cả người ngừng lại, sau một khắc, kiếm trong tay hắn chống đỡ lấy đạo kiếm khí kia bỗng nhiên một cái gọt ngang.

Xùy!

Một kiếm này trực tiếp Quý Lương Xuyên đạo kiếm khí kia gọt thành hai nửa, kiếm khí vừa bị chẻ thành hai nửa, Quý Lương Xuyên lại là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, đón lấy, một đạo hàn quang tại Dương Diệp trong tầm mắt chợt lóe lên.

Sau một khắc, Dương Diệp chính là cảm giác toàn thân không khỏi phát lạnh. Ngay sau đó, một thanh kiếm đã đi tới hắn giữa lông mày không đến nửa tấc địa vị.

Dương Diệp phản ứng rất nhanh, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, cả người trực tiếp một cái nghiêng người, tránh thoát một kiếm này, nhưng mà lúc này, một thanh đoản đao đột nhiên hướng phía hắn cắt ngang mà tới, đao rất nhanh, nhanh vô cùng, so kiếm còn nhanh!

Tại đao ra một khắc này, Dương Diệp chân phải lần nữa nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp thối lui đến bên ngoài hơn mười trượng.

Vừa mới dừng lại, Dương Diệp cổ bên trái làn da chính là đã nứt ra một đường vết rách, tiên huyết từ cái này vỡ ra bên trong chậm rãi tràn ra ngoài. Vừa mới, nếu như hắn chậm một phần, đầu của hắn khả năng liền đã dọn nhà.

Vỡ ra rất nhỏ, Hồng Mông Tử Khí thoáng qua liền đem hắn chữa trị.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Quý Lương Xuyên, Quý Lương Xuyên mỉm cười, “Đao của ta, so với ta kiếm càng...”

Nói đến đây, Quý Lương Xuyên vẻ mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì Dương Diệp tiêu thất tại nguyên chỗ. Dương Diệp xuất hiện lần nữa lúc, đã ở phía sau hắn!

Ám chi pháp tắc!

Một đạo kiếm quang sau lưng Quý Lương Xuyên chợt lóe lên.

Xùy!

Nhưng mà, Quý Lương Xuyên bản nhân đã xuất hiện ở mấy chục trượng có hơn, nhưng mà, hắn vừa mới dừng lại, Dương Diệp lại là xuất hiện lần nữa tại hắn sau lưng, đón lấy, lại là một đạo kiếm quang chợt lóe lên.

Lần này, Quý Lương Xuyên thần sắc rốt cục thay đổi.

Biến ngưng trọng!

Lần này, hắn không có tránh, bên hông hắn hai thanh đoản đao đột nhiên hướng sau xoay tròn cắt ra. Cùng lúc đó, kiếm trong tay hắn đột nhiên hóa thành một đạo xoắn ốc kiếm quang hướng phía phía sau mình cắt chém mà đi. Trừ cái đó ra, còn có một cỗ kinh khủng ý cảnh từ hắn thể nội tuôn ra, sau đó hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

Chí cảnh đao ý!

Ầm ầm!

Từng đạo nổ vang âm thanh ở trong sân không đoạn vang lên, thoáng qua, từng đạo kiếm quang cùng đao quang không đoạn ở trong sân lập loè.

Kịch chiến bắt đầu!

Nơi xa, Tần Ưu Thủy trầm giọng nói: “Ngươi phát hiện không, hắn không dùng kiếm ý!” Cái này hắn, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp.

Tần Kiếm khẽ gật đầu, sau đó nói: “Hắn vì sao không sử dụng kiếm ý?”

Tần Ưu Thủy lắc đầu, “Không biết.”

Nói, nàng nhìn về phía nơi xa.

Nơi xa, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt. Đứng ở hiện tại mới thôi, Dương Diệp không chỉ có không có sử dụng qua kiếm ý, ngay cả kiếm kỹ đều không có sử dụng qua, hắn tựu là đơn giản chém, đâm, chọc... Những này, đều là học kiếm lúc động tác cơ bản!

Nhưng mà, tựu là những này động tác cơ bản, giờ phút này lại là so Quý Lương Xuyên những cái kia cường đại kiếm kỹ đều mạnh hơn, mà lại, cận chiến bên trong, cái kia Quý Lương Xuyên đã bị Dương Diệp đè chế. Đặc biệt là tăng thêm Dương Diệp cái kia quỷ dị ám chi pháp tắc, cái này khiến được Dương Diệp cận chiến cơ hồ là vô địch tồn tại.

Bất quá Quý Lương Xuyên cũng không kém, đối mặt Dương Diệp tấn công mạnh, hắn mặc dù bị áp chế, còn có thể miễn cưỡng chống cự.

“Hư Vô Trảm!”

Đúng lúc này, giữa sân đột nhiên vang lên Quý Lương Xuyên tiếng hét phẫn nộ, quay người, từng đạo cường đại kiếm kỹ ở trong sân thoáng hiện mà ra. Cùng Quý Lương Xuyên giao thủ Dương Diệp thì bị những này kiếm khí chấn địa hướng sau không ngừng lùi lại, mà liền tại Dương Diệp lui lại lúc, cái kia Quý Lương Xuyên xác thực đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra, tại hắn mãnh liệt bắn mà ra lúc, kiếm của hắn như là tên rời cung từ hắn trong tay bắn nhanh ra như điện.

Kiếm mục tiêu, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Mà tại Quý Lương Xuyên trong tay, thì là hai thanh đoản đao.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn xem cái kia Quý Lương Xuyên, hắn hướng lui về sau một bước, vừa mới lui, một thanh kiếm chính là chống đỡ tại hắn giữa lông mày chỗ, bất quá cùng hắn làn da còn có một chút điểm khoảng cách, mà lúc này, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên đâm ra.

Đang!

Theo một đạo thanh thúy thanh vang lên, Quý Lương Xuyên chuôi kiếm này trực tiếp bị Dương Diệp đánh bay, mà lúc này, Quý Lương Xuyên lại là đi tới Dương Diệp trước mặt, trong chốc lát, vô số đao quang trong nháy mắt đem Dương Diệp bao phủ!

Những này đao quang, là bởi vì đao quá nhanh nguyên nhân!

Giữa sân, đem những cái kia đao quang bao phủ mà khi đến, Dương Diệp hai mắt lại là chậm rãi đóng lại, “Cái gì gọi là chân... Nguyên thủy nhất, là chân!”

Nói xong. Dương Diệp con mắt lặng lẽ đầy trời, trong chốc lát...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1696: Bỏ phức tạp, dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1691 Chương: Bỏ phức tạp, dung hợp!

Mở mắt cái kia một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên động.

Đâm, chọc, chém, bổ, cắt,...

Tại Tần Kiếm huynh muội trong mắt, Dương Diệp không ngừng lặp lại lấy những động tác này. Dương Diệp huy kiếm tốc độ, là phi thường phi thường chậm, chậm tựa như tiểu hài đang dùng kiếm.

Nhưng mà, xa xa Tần Kiếm huynh muội thần sắc lại là vô cùng ngưng trọng lên.

Dương Diệp tốc độ không phải chậm, mà là nhanh!

Nhanh đến cực hạn là chậm!

Không đến một hơi thời gian, Quý Lương Xuyên những cái kia đao quang chính là toàn bộ tiêu thất.

Thu kiếm, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hắn nhìn thẳng xa xa Quý Lương Xuyên, “Còn có chiêu sao?”

Quý Lương Xuyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vì sao lại như vậy!”

Dương Diệp kiếm chiêu, vô cùng vô cùng phổ thông, phổ thông đến ngay cả mới học kiếm người đều biết, mà lại, tại trong quá trình này, Dương Diệp cũng không dùng kiếm ý gia trì. Nhưng là, tựu là những này phổ thông kiếm chiêu, lại là phá đao của hắn kỹ!

“Muốn biết?” Dương Diệp đạo.

Quý Lương Xuyên nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay, sau đó nói: “Biết không? Ta lúc trước mới phát hiện, ta đi kiếm đạo sai.”

“Sai?” Quý Lương Xuyên nhíu mày, “Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nói: “Không thể nói sai, chỉ có thể nói, không có hiểu.” Nói, hắn nhìn thoáng qua Quý Lương Xuyên, lại nói: “Ngươi bây giờ là Chí cảnh, mặc kệ là tốc độ, hay là kiếm kỹ, đều đạt đến đến. Đúng không?”

Quý Lương Xuyên nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Ngươi đạt đến cực hạn của mình, cực hạn về sau là cái gì, biết không?”

“Chân” Quý Lương Xuyên đạo.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Biết cái gì là ‘Chân’ sao?”

Quý Lương Xuyên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Xin lắng tai nghe.”

Dương Diệp nói: “Cái gọi là chân, tựu là bản nguyên, tựu là diện mục thật sự. Liền giống với kiếm trong tay, nó lúc đầu bộ dáng nhưng thật ra là khối thiết, mà thiết diện mục thật sự là cái gì? Vật chất, vật chất diện mục thật sự là cái gì?”

Quý Lương Xuyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Có thể hay không nói đơn giản một điểm!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Cái gọi là chân. Tựu là nguyên thủy nhất, là chân! Tại đơn giản điểm tới nói, chính là, chúng ta hẳn là hóa phức tạp thành đơn giản, theo đuổi vạn vật bản chất. Liền giống với dùng kiếm, kiếm chiêu, kỳ thật biến hóa bao nhiêu cũng không rời bản chất, đều là mấy chiêu như vậy. Nhưng là, cuối cùng bởi vì mọi người sáng tạo cái mới, kiếm chiêu biến đa dạng, xuất hiện các loại hoa lệ kiếm kỹ, hoa lệ kiếm chiêu.”

“Không tốt sao?”

Quý Lương Xuyên nói: “Có chút kiếm kỹ, rất mạnh, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay, “Kiếm kỹ tại mạnh, cũng là kiếm kỹ, kiếm mới là căn bản, chúng ta hẳn là truy cầu kiếm, mà không phải kiếm kỹ.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Quý Lương Xuyên, “Bởi vì kiếm, mới là căn bản!”

Quý Lương Xuyên có chút cúi đầu, dường như đang trầm tư.

Không chỉ có Quý Lương Xuyên, một bên Tần Kiếm huynh muội giờ phút này vậy trầm tư, dường như tại trải nghiệm Dương Diệp nói tới.

Một bên, Dương Diệp hít sâu một hơi, mang trên mặt mỉm cười.

Lần này có điều ngộ ra, là bởi vì Lý Thái Bạch cùng Tiêu Diêu Tử đối thoại.

Quên!

Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch nói tới cái kia quên mất Kiếm Vực, không đơn giản chỉ Kiếm Vực, còn có khác, cũng liền những cái kia thứ chỉ đẹp mà không có thực. Như vậy cũng tốt so rèn sắt, một khối thiết, chỉ có trải qua thiên chuy bách luyện, mới có thể bỏ đi nó tạp chất, khiến nó biến càng thêm ngưng thực, càng thêm sắc bén.

Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch nói tới quên, có thể hiểu thành bỏ đi tạp chất, truy cầu kiếm bản chất, hoặc là nói, là vạn vật bản chất.

Hóa phức tạp thành đơn giản, bỏ phức tạp là chân!

Đây chính là Dương Diệp sở ngộ, cho nên, lúc trước hắn cùng Quý Lương Xuyên lúc giao thủ, cũng không có thi triển kiếm kỹ cùng kiếm ý. Hắn về sau cũng sẽ không tuỳ tiện đi thi triển kiếm kỹ cùng kiếm ý, hắn hiện tại, ý nghĩ rất đơn giản, tựu là quên mất trước kia học những cái kia kiếm kỹ, từ đầu tới qua!

Quên mất Kiếm Vực, quên mất kiếm kỹ, quên mất kiếm ý!

Đúng lúc này, Quý Lương Xuyên đột nhiên nói: “Ta có thể chém giết Chân cảnh!”

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía Quý Lương Xuyên, “Nếu như ta không đoán sai, những Chân cảnh kia, cũng không thể tính chân chính Chân cảnh, ngươi cảm thấy thế nào?”

Hắn thấy, chỉ sợ cũng Dương gia gia chủ loại kia, mới có thể tính là chân chính Chân cảnh cường giả. Mà hướng Dương Cố cùng Dương Lâm loại kia, trình độ vẫn có chút lớn, cùng chân chính Chân cảnh cường giả so sánh, vẫn là có khoảng cách.

Quý Lương Xuyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hóa phức tạp thành đơn giản, truy cầu bản chất, bản chất là chân... Đa tạ chỉ điểm.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Cứ đi như thế?”

Quý Lương Xuyên quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Ta không giết được ngươi.”

Dương Diệp lắc đầu, “Ý của ta là, ta cũng coi như giúp ngươi một vấn đề nhỏ a?”

Quý Lương Xuyên nhẹ gật đầu, “Tính.”

Dương Diệp nói: “Ta vậy có cái chuyện nhỏ cần ngươi trợ giúp, đương nhiên, nếu như ngươi không nguyện ý, khi ta không nói.”

Quý Lương Xuyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta không muốn nợ ơn người khác, nói đi, chuyện gì.”

Dương Diệp mỉm cười, “Vậy không có việc gì, tựu là khả năng tại không lâu, ta muốn về Dương gia một chuyến, con người của ta, lá gan hơi nhỏ, muốn tìm người theo giúp ta cùng một chỗ trở về.”

Nghe vậy, Quý Lương Xuyên nheo mắt, giờ phút này, hắn có chút muốn mắng người.

Trở về Dương gia?

Hiện tại người nào không biết Dương Diệp tại bị Dương gia truy sát? Dương Diệp muốn về Dương gia, trở về làm gì? Khẳng định không phải trở về uống trà. Đi theo Dương Diệp trở về, tựu mang ý nghĩa muốn cùng Dương gia đối đầu a!

Hố!

Thật to hố!

Quý Lương Xuyên giờ phút này xem như minh bạch Dương Diệp vì cái gì hảo tâm như vậy giải thích cho hắn nhiều như vậy, đều là hố, đều là sáo lộ!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đương nhiên, nếu như ngươi không nguyện ý, ta vậy không bắt buộc, chỉ là, cái này, ngươi cũng biết, làm người, có ý tứ tâm niệm thông suốt, người tập võ càng là như vậy. Đây chính là nhân quả, không thể chặt đứt nhân quả, tâm tâm niệm không thuận, mọi việc không thuận, đối tu luyện, rất bất lợi. Ân, ta nói những này không có ý tứ gì khác, ngươi khác để trong lòng nghe, ta tựu đơn giản nói một chút mà thôi, không có ý tứ gì khác, chân!"

Quý Lương Xuyên khóe miệng vi rút, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta biết, ngươi chí ít nói một chút mà thôi, chân, ta biết!"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Quý Lương Xuyên đột nhiên cong ngón búng ra, một tấm bùa chú xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, "Ta nói qua, không muốn nợ ơn người khác, thiếu của ngươi nhân tình này, ta sẽ trả ngươi. Đây là Truyền Âm Phù, ngươi trở về Dương gia lúc, bóp nát hắn, ta sẽ đuổi tới."

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Nhìn trước mắt Truyền Âm Phù, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, cái này Quý Lương Xuyên thực lực là mạnh vô cùng, có thể nói, đối phương dùng vẩy một cái hai tên Chân cảnh cường giả, căn bản không phải việc khó gì.

Dương gia!

Nghĩ đến Dương gia, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm xuống. Dương gia đối với hắn làm sự tình, hắn tự nhiên không có quên, thù này không báo, uổng làm người.

Sinh là nam nhi, liền nên có ân báo ân, có cừu báo cừu!

Bất quá, hắn sẽ không ngốc đến họp dùng sức một mình đi đối kháng Dương gia. Hắn cũng vô pháp dùng sức một mình đi đối kháng Dương gia, khỏi cần phải nói, tựu là cái kia Dương gia gia chủ Dương Tiêu, hắn đều đánh không lại, nếu như không thêm lên chiến thần chi cánh tay, hắn căn bản là không có cách cùng hắn đối kháng!

Cho nên, hắn cần tìm giúp đỡ!

Giúp đỡ!

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía một bên Tần Kiếm huynh muội, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, hai người mí mắt lập tức nhảy một cái.

Lúc này, Dương Diệp nói: "Vừa mới ta nói, đối với các ngươi có trợ giúp a?"

Tần Kiếm huynh muội nhìn nhau một chút, cuối cùng, Tần Kiếm nói: "Dương huynh, thật có lỗi, ta hai huynh muội rất cảm kích của ngươi đề điểm, nhưng là, chúng ta không thể cùng ngươi đi Dương gia, không phải chúng ta hai huynh muội sợ, mà là, chúng ta là Tần gia người, ta hai huynh muội nếu là đi Dương gia, rất có thể sẽ dẫn tới Dương gia cùng Tần gia đối địch, cho nên..."

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ta hiểu, cũng sẽ không yêu cầu các ngươi cùng ta đi Dương gia. Ta muốn nói là, các ngươi biết Quý Lương Xuyên kiếm đạo vì sao mạnh hơn các ngươi sao?"

Không đợi Tần Kiếm huynh muội trả lời, Dương Diệp lại nói: "Bởi vì trói buộc, ngươi hai huynh muội trong lòng có trói buộc, vô hình trói buộc. Tựa như giờ phút này, các ngươi rất muốn giúp ta, nhưng lại lại cố kỵ gia tộc, nhưng mà lựa chọn không bang. Kiếm tu, tu không phải kiếm, là tâm, lòng có trói buộc, chẳng khác nào kiếm có trói buộc, kiếm có trói buộc, liền không thể nên xuất kiếm lúc xuất kiếm. Đây chính là, kiếm của các ngươi vì sao không có Quý Lương Xuyên nhanh cùng mạnh, bởi vì các ngươi tâm cùng kiếm bị trói buộc."

Nói xong, Dương Diệp quay người hướng cung điện đi đến.

Tại chỗ, Tần Kiếm huynh muội trầm mặc. Qua hồi lâu, Tần Ưu Thủy đột nhiên nói: "Ca, hắn nói rất có lý!"

Tần Kiếm cười khổ cười, "Ta biết, nhưng là, chúng ta lại có thể thế nào? Gia tộc bồi dưỡng chúng ta, không dễ dàng, chúng ta coi như không là gia tộc làm ra bao lớn cống hiến, cũng không thể cho gia tộc trêu chọc đại phiền toái, không phải sao?"

Tần Ưu Thủy trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Lòng có trói buộc, xuất kiếm liền sẽ do dự, một khi do dự, kiếm như thế nào lại nhanh?" Nói đến đây, nàng nhìn về phía cung điện, "Ca ngươi thấy được sao? Mặc kệ là cái kia Quý Lương Xuyên, hay là Dương Diệp, kiếm của bọn hắn đều nhanh vô cùng, nhanh hơn chúng ta nhiều lắm."

Tần Kiếm trầm mặc.

Một lát sau, Tần Ưu Thủy lắc đầu, "Chúng ta đi thôi!"

Rất nhanh, hai người rời đi Phượng Minh Sơn.

Dương Diệp tiến vào đại điện về sau, lập tức tiến nhập Hồng Mông Tháp, sau đó trở lại tầng thứ ba trong phòng tu luyện.

Hóa phức tạp thành đơn giản!

Hắn học qua quá nhiều kiếm kỹ cùng quyền kỹ, những vật này, hắn đương nhiên sẽ không vứt bỏ, hắn hiện tại cần phải làm là đem những này kiếm kỹ cùng quyền kỹ dung hợp, sau đó đưa chúng nó hóa phức tạp thành đơn giản, biến càng lâu đơn giản, càng thêm thuần túy!

Không chỉ có kiếm kỹ cùng quyền kỹ, hắn lĩnh ngộ những pháp tắc kia, hắn đều muốn đem hóa phức tạp thành đơn giản.

Dĩ vãng, kiếm của hắn tạp, sở học cũng quá tạp.

Cho nên, hắn muốn đem sở có chỗ học toàn bộ bỏ phức tạp, dung hợp!

...

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1697: Một kiếm trong sát na!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1692 Chương: Một kiếm trong sát na!

Kiếm kỹ!

Dương Diệp đầu tiên bỏ phức tạp tựu là kiếm kỹ, tỉ như Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật. Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đi theo hắn quá lâu quá lâu. Bởi vì là trưởng thành hình kiếm kỹ, tăng thêm kiếm linh nguyên nhân, cho nên, hắn cũng không có đem vứt bỏ.

Cái gọi là bỏ phức tạp, tựu là làm cho kiếm này kỹ biến càng nhà đơn giản, càng thêm thuần túy.

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, có ý tứ chính là lực bộc phát cùng điệp gia, nhưng là, kiếm từ Cổ Sao bên trong ra, sau đó lại vào Cổ Sao, trong lúc này, hay là cần thời gian.

Dương Diệp bây giờ tại làm tựu muốn đi mất cái này rườm rà động tác, cũng liền, kiếm không vào vỏ, trực tiếp điệp gia.

Kiếm chiêu, đơn giản tựu là đâm, chọc, chém, bổ, cắt, các loại, hiện tại, hắn trực tiếp đem Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật biến thành 'Bổ', về sau hắn mỗi bổ ra một kiếm, tựu là điệp gia Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật.

Không đơn thuần là 'Bổ', còn có đâm, chọc, chém, cắt, các loại.

Điệp gia, hắn về sau mỗi một kiếm, đều là điệp gia.

Điệp gia!

Hai chữ này ẩn chứa tốc độ cùng lực lượng, mà tốc độ cùng lực lượng, tựu là kiếm kỹ bản chất. Bất luận cái gì kiếm kỹ, không riêng gì kiếm kỹ, chỗ có huyền kỹ, dù là nó tại hoa lệ, tại cường đại, nói cho cùng, đều là bởi vì tốc độ cùng lực lượng, bản chất của bọn chúng tựu là tốc độ cùng lực lượng.

Cho nên, Dương Diệp quyết định vứt bỏ những cái kia kiếm kỹ bản thân, trực tiếp truy cầu lực lượng cùng tốc độ.

Hắn vừa mới đã thí nghiệm qua. Tại cùng Quý Lương Xuyên trong lúc giao thủ, hắn cuối cùng sở dĩ có thể phá mất những cái kia đao quang, tựu là dùng phương pháp kia, mà hắn phát hiện, phương pháp kia, rất hữu dụng.

Nhưng là muốn làm đến như vậy, vẫn là vô cùng phi thường khó khăn, kiếm kiếm điệp gia, đối với hắn tự thân lực lượng cùng tốc độ yêu cầu là phi thường cao. Phải biết, không có điệp gia một kiếm, là có thể thật nhanh, nhưng là điệp gia kiếm, bởi vì điệp gia nguyên nhân, cho nên, sẽ chậm một chút.

Mà hắn hiện tại cần phải làm là, luyện, dùng sức luyện, đem điệp gia cùng không điệp gia ở giữa điểm này tốc độ chênh lệch cho nó luyện đến không có.

Tu luyện không có đường tắt, muốn bỏ phức tạp là giản, cũng chỉ có luyện, hướng chết bên trong luyện!

Đây là phi thường phi thường thống khổ, tại tăng thêm hắn hiện tại chỉ có thể dùng tay trái, kia liền càng thống khổ.

Hắn hiện tại tựu là tại đơn giản đâm, chọc, chém, cắt,, nhưng là, mỗi một kiếm đều tương đương với điệp gia hai mươi kiếm, một phen luyện tập, tay trái của hắn đã hoàn toàn không có tri giác, bất quá còn tốt, có Hồng Mông Tử Khí tại.

http://t r uyencuatui.net/
Bởi vì có Hồng Mông Tử Khí, bởi vậy, hắn có thể không hề cố kỵ cường độ cao huấn luyện.

Tu luyện không tuế nguyệt, lần tập luyện này, Dương Diệp tựu luyện gần năm tháng, đương nhiên, ở bên ngoài mà tính, chỉ có thể coi là mười lăm ngày.

Năm tháng đến, Dương Diệp không có làm chuyện gì, mỗi ngày tựu là không ngừng lặp lại lấy đâm, chọc, chém, cắt, này một ít cơ bản kiếm kỹ động tác, ngay cả đi ngủ đều không có.

Hắn một ngày chí ít vung mấy vạn kiếm, luyện đến cánh tay mất đi tri giác, bởi vì có Hồng Mông Tử Khí tại, cánh tay của hắn tại mất đi tri giác về sau, sẽ rời đi lại bị chữa trị, nhưng là, đây chỉ là ngay từ đầu. Đến cuối cùng, bởi vì hắn luyện quá điên cuồng, Hồng Mông Tử Khí tốc độ khôi phục đã theo không kịp.

Cái này khiến cho hắn có khi không thể không dừng lại!

Thống khổ sao?

Vô cùng vô cùng thống khổ, bởi vì hắn đang luyện lúc, không đơn thuần là cánh tay, toàn thân đều là căng cứng, tăng thêm tinh thần cao độ tập trung, đây là phi thường phi thường mệt. Nhưng là, hắn chính là muốn mệt mỏi.

Tu luyện không có đường tắt, muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, cũng chỉ có mệt mỏi!

Dễ chịu, là cho người chết chuẩn bị!

Lại qua hai tháng.

Dương Diệp rốt cục đình chỉ tu luyện.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp cầm kiếm đứng tại chỗ, hắn hai mắt khép hờ, dường như nhập định. Cứ như vậy kéo dài không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, hắn đột nhiên mở mắt.

Ông!

Theo một đường tiếng kiếm reo vang lên, tại Dương Diệp xuất hiện trước mặt mười đạo kiếm quang, cái này mười đạo kiếm quang, có là hoành, có là thẳng, còn có chính là nghiêng thụ, tóm lại, hình dạng không đồng nhất.

Dương Diệp nhìn xem cái này mười đạo kiếm quang hồi lâu, khóe miệng của hắn đột nhiên nổi lên một vệt nụ cười. Cái này mười đạo kiếm quang nếu như không có ngoại lực phá hủy, kiếm quang là sẽ không tiêu tán. Hắn vừa mới vung mười kiếm, mỗi một kiếm, đều điệp gia chí ít hai mươi kiếm, mà hắn chỉ dùng không đến một hơi thời gian.

Mấy tháng trước đó, một hơi thời gian, hắn nhiều nhất liên tục thi triển hai lần Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Mà bây giờ, hắn có thể thi triển mười kiếm!

Không tiếp như thế, hắn mỗi một kiếm uy lực, vậy viễn siêu lúc trước. Phải biết, mỗi ngày như thế luyện, mặc kệ là tốc độ hay là lực lượng, đều chiếm được thật to tăng lên, đặc biệt là hắn độc nhất vô nhị lực lượng cùng nhục thân lực lượng, hắn có khả năng tại một hơi ở giữa tựu huy động mười kiếm, kiếm kiếm điệp gia, nguyên nhân chủ yếu nhất tựu là nhục thể của hắn lực lượng cùng độc nhất vô nhị lực lượng!

Bởi vì nhục thân đủ vững chắc, độc nhất vô nhị lực lượng đủ mạnh, này mới khiến cho hắn có khả năng làm đến một hơi mười kiếm,

kiếm kiếm điệp gia!

Nếu như An Nam Tĩnh thực lực không có gia tăng, hắn hiện tại cùng An Nam Tĩnh đánh nhau, An Nam Tĩnh tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn. Bất quá, hắn biết rõ, đó là không có khả năng. An Nam Tĩnh thực lực vốn là rất mạnh, hiện tại Vũ gia tổ tiên Vũ Mục lại cố ý đến chỉ đạo nàng, không cần phải nói, An Nam Tĩnh thực lực khẳng định cũng tới một cái chất lột xác!

Đương nhiên, chuyện này với hắn tới nói, là chuyện tốt!

Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, bởi vì hắn còn có thật nhiều rất nhiều việc không có làm, tỉ như bỏ phức tạp pháp tắc!

Pháp tắc!

Hắn có được nhanh chi pháp tắc, ám chi pháp tắc, không gian pháp tắc, thời gian pháp tắc, tiêu vong pháp tắc, cái này năm loại pháp tắc bên trong, ngoại trừ ám chi pháp tắc, còn lại bốn loại pháp tắc hắn đã cơ bản không có dùng qua.

Sở dĩ không dùng, là bởi vì trừ ám chi pháp tắc bên ngoài, còn lại bốn loại pháp tắc tác dụng đã không có tác dụng quá lớn. Trước kia Dương Diệp là cảm thấy không còn tác dụng gì nữa, nhưng là hiện tại, hắn phát hiện, không phải không dùng, mà là hắn không để ý đến.

Liền giống với ám chi pháp tắc, ám chi pháp tắc sau khi tăng lên, uy lực của nó đã hoàn toàn khác biệt. Không có không được pháp tắc, cũng không có không được kiếm chiêu, chỉ có không được người.

Trừ tiêu vong pháp tắc cùng thời gian pháp tắc bên ngoài, còn lại ba loại pháp tắc, đều là hắn dùng Kiếm Vực phục chế người khác mà lĩnh ngộ, nhưng là phục chế tới về sau, hắn chính mình cũng không có đi dụng tâm trải nghiệm, dụng tâm nghiên cứu.

Bất kỳ vật gì, cũng phải cần đi cố gắng học tập, cố gắng nghiên cứu, mới có hiệu quả tốt hơn.

Trước kia, hắn không có chú trọng những, phải nói, hắn không để ý đến những thứ này. Nhưng là hiện tại sẽ không!

Hắn muốn đem trước kia chỗ có chỗ học hết bộ chỉnh lý, toàn bộ hóa phức tạp thành đơn giản, đưa chúng nó biến thành đơn giản nhất, thuần túy nhất, hữu hiệu nhất đồ vật!

Tiêu Diêu Tử cùng Lý Thái Bạch nói tới quên, cũng không phải là chỉ quên mất những kiếm kỹ cùng Kiếm Vực, mà là chỉ quên mất những thứ chỉ đẹp mà không có thực, theo đuổi bản chất, cũng liền chân. Đương nhiên, hai người đối thoại khẳng định không đơn thuần là đơn giản như vậy, mà Dương Diệp chỉ nghĩ minh bạch điểm ấy.

Về phần hai người thâm ý, Dương Diệp cũng không phải hoàn toàn kết luận.

Nghiên cứu pháp tắc!

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp bắt đầu nghiên cứu pháp tắc.

Không gian pháp tắc!

Dương Diệp trước hết nhất nghiên cứu chính là không gian pháp tắc, bởi vì không gian ở khắp mọi nơi, hắn tin tưởng, nếu như đem không gian pháp tắc chân chính hiểu thấu đáo, vậy đối với hắn trợ giúp tuyệt đối là to lớn.

Không gian pháp tắc, có thể để cho hắn cùng không gian xung quanh hòa làm một thể, càng có thể khống chế không gian, nhưng là năng lực này, liền xem như một cái Luân Hồi cảnh cường giả đều có thể tuỳ tiện làm đến. Mà lại, không phải tại chỗ đặc thù, không gian là dễ dàng bị người trực tiếp cho vỡ vụn. Chính vì vậy, không gian pháp tắc tác dụng, có vẻ hơi gân gà.

Không chỉ có không gian pháp tắc, thời gian pháp tắc, nhanh chi pháp tắc, còn có tiêu vong pháp tắc đều là như thế. Cũng chính bởi vì vậy, Dương Diệp mới rất ít đi thi triển cái này bốn loại pháp tắc.

Cái này bốn loại pháp tắc chân gân gà sao?

Trước kia Dương Diệp là cảm thấy như vậy, nhưng là hiện tại, hắn không cảm thấy.

Không phải bốn loại pháp tắc gân gà, mà là hắn không có học tốt!

Đang nghiên cứu không gian pháp tắc lúc, Dương Diệp gọi lên Tử Nhi, bởi vì Tử Nhi đối không gian tạo nghệ, còn cao hơn hắn.

“Cảm thụ!”

Tử Nhi trầm giọng nói: “Ngươi muốn hiểu không gian, cũng chỉ có thể cảm thụ, chúng ta tựu thân ở không gian bên trong, ngươi cẩn thận cảm thụ, cảm thụ nó hết thảy, sau đó khống chế nó hết thảy, lợi dụng nó hết thảy. Ngươi cần chính là, như thế nào khống chế nó, như thế nào tốt hơn lợi dụng nó. Cái này đối ngươi tới nói, không khó lắm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu ngộ.

Không gian, ở khắp mọi nơi, bởi vì mọi người đều là sống ở không gian bên trong. Đương nhiên, đem một người thực lực đạt đến trình độ nhất định về sau, coi như không gian vỡ vụn, hắn cũng là sẽ không chết.

Mà hắn hiện tại cần phải làm là như thế nào lợi dụng chung quanh những không gian!

Cứ như vậy, từng ngày đi qua, mười ngày sau, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn tay trái cầm kiếm tựu là một vung.

Trong sát na, mười đạo kiếm quang xuất hiện ở chung quanh hắn!

Cùng lúc trước cũng giống như nhau, nhưng mà Dương Diệp lại là vui mừng!

Bởi vì lần này, hắn so trước đó dùng thời gian ít một chút, không sai biệt lắm một phần mười thời gian!

Một phần mười, chớ xem thường chỉ một phần mười, cái này đã cực kì khủng bố!

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn phát hiện, hắn tại cảm ngộ không gian chung quanh về sau, tại hắn huy kiếm lúc, có thể lợi dụng không gian chung quanh, những không gian, có thể trở thành hắn đẩy trợ lực, để kiếm của hắn nhanh nhanh hơn một chút!

Trừ cái đó ra, hắn còn phát hiện một điểm, đó chính là hắn ám chi pháp tắc cùng không gian pháp tắc, còn nhanh chi pháp tắc ba người pháp tắc hoàn toàn có thể kết hợp lại cùng một chỗ thi triển!

Hắn ám chi pháp tắc, sở dĩ có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện sau lưng người khác, kỳ thật dựa vào là tựu là xuyên toa không gian, mà tại xuyên toa không gian cái này một cái chớp mắt, hắn có thể thi triển không gian pháp tắc, không chỉ có có thể thi triển không gian pháp tắc, còn có thể thi triển nhanh chi pháp tắc!

Đương nhiên, muốn ba loại pháp tắc trong nháy mắt cùng một chỗ thi triển đi ra, hay là khó khăn.

Luyện!

Điên cuồng luyện!

Ngày đầu tiên, luyện hai vạn lượt, ngày thứ hai, ba vạn lượt, ngày thứ mười về sau, năm vạn lượt, sau ba tháng...

Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất, Dương Diệp đứng tại trên một tảng đá lớn, hai mắt khép hờ, cầm kiếm mà đứng.

Một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, ngàn trượng bên ngoài, một cây đại thụ đột nhiên từ ở giữa điểm đầy trời, qua trong giây lát, gốc cây kia khô héo thành một mảnh mảnh vỡ.

Dương Diệp nhìn lướt qua nơi xa cái kia phiến rừng rậm.

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy...

Nơi xa, cái kia phiến rừng rậm đại thụ toàn bộ từ ở giữa điểm đầy trời, phân liệt chỗ, bóng loáng như gương.

Thoáng qua, toàn bộ khô héo thành bụi phấn.

Mà Dương Diệp từ đầu đến cuối tại nguyên chỗ, cũng chưa hề đụng tới.

Qua hồi lâu, Dương Diệp có chút cúi đầu, thấp giọng nói: “Một kiếm này, năm loại pháp tắc dung hợp mà thành, nhanh đến cực hạn, tựu bảo... Sát Na Nhất Kiếm đi. Vĩnh hằng cùng trong sát na, chỉ cách lấy kiếm của ta! Sát Na Nhất Kiếm! Một kiếm trong sát na!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1698: Buông kiếm ngày đó!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1693 Chương: Buông kiếm ngày đó!

Sát Na Nhất Kiếm!

Kỳ thật, vừa mới Dương Diệp cũng không phải là không hề động, mà là, tốc độ của hắn quá nhanh quá nhanh. Hắn tại mở mắt một khắc này, hắn người kỳ thật liền đã tại ngàn trượng bên ngoài. Nhưng là, bởi vì hắn tốc độ quá nhanh quá nhanh, cho nên, tại hắn xuất kiếm lại trở lại tại chỗ lúc, cái này khiến được ngoại nhân nhìn, hắn giống như không hề động qua!

Tốc độ! Lực lượng!

Hắn một kiếm này, không có hoa lệ đồ vật, chỉ có hai điểm, cái kia chính là tốc độ giống như lực lượng.

Hắn cũng không có lợi dụng không gian pháp tắc đi cải biến không gian hoặc là áp súc không gian cái gì, hắn tựu đơn giản lợi dụng không gian pháp tắc đến đề thăng tốc độ. Cải biến không gian cấu tạo, hoặc là lợi dụng không gian tạo thành cái gì không gian bích lũy, những thứ này, kỳ thật căn bản không có cái gì dùng.

Bởi vì rất nhiều cường giả đều có thể tuỳ tiện vỡ vụn không gian, trừ phi hắn là tại loại này không gian đặc biệt đặc biệt kiên cố địa phương, tại loại này địa phương, hắn có lẽ có thể lợi dụng không gian ta thứ gì, nhưng là tại không gian dễ dàng vỡ vụn địa phương, nắm giữ không gian căn bản không có cái gì dùng.

Không phải hắn không gian tạo nghệ thấp, mà là không gian bản thân có tính hạn chế, như vậy cũng tốt so một khối bùn, ngươi tại đánh như thế nào tạo, nó cũng là sẽ không thay đổi thành một thanh kiếm sắc bén!

Cho nên, hắn chỉ có thể đi lợi dụng không gian ưu điểm.

Bao quát nhanh chi pháp tắc cũng giống vậy!

Tốc độ!

Hắn lợi dụng hết thảy đến đề thăng tốc độ của mình, mà khi tốc độ đạt đến trình độ nhất định về sau, là có thể sinh ra lực lượng, tốc độ này quá nhanh sinh ra lực lượng, tại tăng thêm hắn tự thân độc nhất vô nhị lực lượng giống như nhục thân lực lượng, lại tăng thêm hắn điệp gia một kiếm, cái này khiến cho hắn một kiếm này, mặc kệ là tốc độ hay là lực bộc phát đều cực kỳ kinh khủng!

Có thể nói, hắn cảnh giới mặc dù không có đạt đến Chí cảnh, nhưng là, một kiếm này uy lực, đã hoàn toàn siêu việt Chí cảnh, đạt đến Chân cảnh tình trạng.

Không phải loại kia có phân chia Chân cảnh, mà là chân chính Chân cảnh!

Một kiếm này, rất thuần túy!

Nhưng là, có một cái rất lớn khuyết điểm, cũng không thể nói là khuyết điểm, chỉ có thể nói, có một cái thiếu hụt, cái kia chính là huyền khí không đủ.

Hắn vừa mới thi triển một kiếm này, trong cơ thể hắn huyền khí liền đã toàn bộ bị tiêu hao sạch!

Một giọt đều không thừa!

Nếu như không phải nhục thân đủ mạnh, hắn hiện tại đoán chừng ngay cả đứng khí lực đều không có!

Dương Diệp cũng không có xoắn xuýt, bởi vì cái này rất bình thường, đồng thời thi triển năm loại lực lượng pháp tắc, lại tăng thêm điệp gia một kiếm kia, vậy đối huyền khí nhu cầu khẳng định là phi thường lớn.

Bất quá, điều này cũng làm cho được Dương Diệp minh bạch, cảnh giới của hắn quá thấp.

Hắn đã minh bạch cái gì gọi là chí, cái gì gọi là chân, nhưng là, hắn tự thân cảnh giới nhưng như cũ hay là Luân Hồi cảnh, cái này tự nhiên là bởi vì hắn không có thời gian đi thật tốt tu luyện nguyên nhân. Cảnh giới sẽ không vô duyên vô cớ tựu tăng lên, mà lúc trước, hắn thân hãm Dương gia vòng xoáy, một mực không có thời gian đi tu luyện, nhưng là hiện tại, hắn có thể đi thật tốt tu luyện.

Tu luyện!

Sau đó thời gian bên trong, Dương Diệp trở lại tầng thứ ba bên trong, sau đó bắt đầu tu luyện.

Tại thế giới tầng thứ nhất bên trong một cái góc nào đó bên trong.

Nguyên bản bò phục trên mặt đất chữa thương Cùng Kỳ đột nhiên mở mắt, tại trước mặt nó, là một đóa thật nhỏ hỏa diễm, ngọn lửa này chính là Lục Đinh Thần Hỏa.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, không nói gì.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ở trong ấn tượng của ta, viễn cổ hung thú, tựa hồ không có yếu như vậy.”

Cùng Kỳ trầm mặc.

Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Ngươi năm đó giống như một nhóm nghịch loại huyền giả xuất hiện tại cái kia tiểu thế giới, đây tuyệt đối không phải ngẫu nhiên, nếu như ta không đoán sai, các ngươi là vì tháp này mà đi a.”

Cùng Kỳ trầm mặc như trước.

Lục Đinh Thần Hỏa tiếp tục nói: “Năm đó tháp này mất đi, tại thượng giới cũng không phải là bí mật gì, nếu như ta không đoán sai, ngươi xuất hiện tại tiểu thế giới kia, mục đích đúng là vì tháp này a?”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, “Phải thì như thế nào?”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta không biết chủ nhân tại sao lại lựa chọn hắn, nhưng là, ngươi hẳn là rõ ràng, chủ nhân đã tán thành hắn, để hắn nắm giữ tháp này, vậy liền đại biểu, chủ nhân nguyện ý cùng hắn có nhân quả, cho nên, ngươi minh bạch ta ý tứ?”

Cùng Kỳ nói: “Ngươi là sợ ta đoạt tháp? Cũng hoặc là thông tri Yêu giới những cái kia đại năng?”

“Đúng!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

Cùng Kỳ nói: “Vậy ngươi vì sao không trước thông tri ngươi chủ nhân?”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc.

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Tiểu tử này đã đi tới hệ ngân hà, dùng ngươi chủ nhân thực lực, hoàn toàn có thể phát giác được tháp này tồn tại. Nhưng là, hắn chưa từng xuất hiện. Hai cái giải thích, một là hắn đang bế quan, bế tử quan, hai là hắn đang khảo nghiệm tiểu tử này, để tiểu tử này dựa vào đi thượng giới.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Nếu như là cái sau, tự nhiên không có vấn đề gì, tiểu tử này đi lên liền sẽ có người bảo bọc. Mà nếu như là cái trước, nếu như là cái trước, tiểu tử này đi lên, sợ rằng sẽ chết không toàn thây a!”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Nếu như là cái trước, hắn một khi đi lên, ngươi tại bại lộ hắn có vật này, hắn xác thực sẽ chết không toàn thây. Bởi vì muốn vật này, không chỉ có ngươi Yêu tộc, còn có Vu tộc, có lẽ còn có...”

"Nhân tộc!"

Cùng Kỳ đột nhiên nói: "Ngấp nghé vật này, còn có Nhân tộc, đúng không?"

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc.

Cùng Kỳ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi giống như hắn lo lắng những thứ này, còn không bằng để tiểu tử này mau chóng trưởng thành, chờ hắn có thực lực, đương nhiên sẽ không sợ người khác tới đoạt."

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Ngươi đây? Ta không tin, ngươi đi theo hắn, là vì lúc trước cái gọi là cái gì ước định, mà lại, ba năm sớm đã qua. Không phải sao?"

Cùng Kỳ không nói gì.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Tự giải quyết cho tốt đi!"

Nói xong, Lục Đinh Thần Hỏa tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Cùng Kỳ trầm mặc hồi lâu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, dường như đã chìm vào giấc ngủ!

Tầng thứ ba bên trong, Dương Diệp còn tại tu luyện.

Thời gian từng chút từng chút đi qua, đảo mắt ba tháng đi qua.

Một ngày nào đó buổi sáng, xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, khi hắn mở mắt cái kia một cái chớp mắt, một cỗ khí thế đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra, bất quá rất nhanh, cỗ khí thế này tựu lại trào trở về trong cơ thể của hắn!

Hô!

Dương Diệp phun ra một ngụm trọc khí, sau đó đứng lên.

Chí cảnh!

Mấy tháng khổ tu, rốt cục làm cho hắn đi vào Chí cảnh! Hắn hiện tại huyền khí chứa đựng lượng, đầy đủ để hắn thi triển hai lần Sát Na Nhất Kiếm!

Kỳ thật, hắn coi như trùng kích Chân cảnh đều có thể, bởi vì hắn đã minh bạch cái gì gọi là 'Chân'. Nhưng là hắn cũng không có lập tức đi trùng kích Chân cảnh, cảnh giới, hay là ổn một điểm tương đối tốt, nếu như hắn hiện tại trùng kích Chân cảnh, coi như thành công, khẳng định cũng là bất ổn.

Dù sao hắn hiện tại vừa mới đến Chí cảnh, Chí cảnh cũng còn không quen thuộc, liền đi trùng kích Chân cảnh, quá gấp, sẽ lưu lại rất lớn di hoạn.

Cảnh giới, không thể một mực cầu nhanh, làm đâu chắc đấy mới là vương đạo!

Dường như nghĩ tới điều gì, Dương Diệp thủ đoạn khẽ động, một cái quyển trục xuất hiện ở trong tay của hắn.

Đây là Lý Thái Bạch cho lúc trước hắn quyển trục, trong đó, có Lý Thái Bạch truyền thừa.

Nhìn xem quyển trục hồi lâu, Dương Diệp đem thu vào.

Hắn không cần Lý Thái Bạch truyền thừa!

Hắn biết, ở trong đó khẳng định có cường đại kiếm kỹ, còn có Lý Thái Bạch kiếm đạo lý niệm. Nếu như hắn mở ra nhìn, nhất định có thể qua thu hoạch không nhỏ. Nhưng là, hắn cũng không có mở ra nhìn, cũng sẽ không mở ra nhìn.

Bởi vì, hắn hiện tại có của mình Kiếm đạo lý niệm, đối kiếm đạo, hắn có thuộc tại chính mình cách nhìn.

Hắn không muốn đi đi Lý Thái Bạch con đường, cũng sẽ không đi đi Tiêu Diêu Tử con đường, hắn chỉ nghĩ đi con đường của mình!

Đem quyển trục thu lại về sau, Dương Diệp nhìn về phía một bên Hiểu Vũ Tịch, Hiểu Vũ Tịch vậy tại tu luyện, phải nói, Hiểu Vũ Tịch một mực tại tu luyện.

Nhìn trước mắt nữ tử, Dương Diệp trong lòng một nhu, những năm gần đây, mặc kệ là Hiểu Vũ Tịch hay là Tô Thanh Thi đẳng nữ, khẳng định đều là trôi qua lo lắng đề phòng.

Áy náy!

Đối Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ, hắn một mực trong lòng còn có áy náy!

Tiêu Diêu Tử đi là vô tình kiếm đạo, trong lòng làm kiếm, cho nên, Tiêu Diêu Tử kiếm đạo rất mạnh, bởi vì Tiêu Diêu Tử kiếm thuần túy nhất, chân chính thuần túy. Mà hắn Dương Diệp không muốn đi loại kiếm đạo này, trong lòng hắn, Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ so kiếm đạo trọng yếu rất rất nhiều.

Hắn muốn trở nên mạnh mẽ, là bởi vì muốn bảo hộ người mình quan tâm, có thể nói, Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ là hắn muốn trở nên mạnh mẽ động lực.

Nếu như nói Tiêu Diêu Tử đi là vô tình kiếm đạo, vậy hắn tựu là đi dùng tình nhập kiếm đạo.

Trong lòng vô tình, tự nhiên không ước thúc, không ràng buộc, như vậy kiếm đạo, thuần túy đến cực hạn, cũng sẽ mạnh đến cực hạn.

Trong lòng có tình, tựu đại biểu kiếm bị tơ tình trói buộc, mặc dù Dương Diệp đem tình làm hắn trở nên mạnh mẽ động lực, nhưng là, chung quy là bị trói buộc. Liền giống với, hắn có khi xuất kiếm lúc, cũng sẽ cân nhắc Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ, lo lắng Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ...

Lòng có trói buộc, kiếm tựu có trói buộc, có trói buộc kiếm, là không thể nào làm đến thuần túy.

Nhưng là, muốn hắn Dương Diệp chặt đứt tơ tình, vứt bỏ Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ, hắn là tuyệt đối làm không được.

Nếu là không có người mình thương yêu nhất, cử thế vô địch, lại có gì ý nghĩa?

Chí ít với hắn mà nói, không có bất kỳ cái gì ý nghĩa.

Hắn có thể vì Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ từ bỏ kiếm đạo, nhưng là, hắn tuyệt sẽ không vì kiếm đạo từ bỏ Hiểu Vũ Tịch đẳng nữ.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt về sau, sau đó đi tới Hiểu Vũ Tịch trước mặt, hắn nhập thân vào Hiểu Vũ Tịch lông mày nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó thấp giọng nói: “Chờ ta, chờ ta buông kiếm ngày đó!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, tiêu thất tại nguyên chỗ.

Dương Diệp vừa biến mất, Hiểu Vũ Tịch đột nhiên mở mắt, nàng nhìn về phía trước hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Được...”

Dương Diệp cũng không có trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp, bởi vì Tiểu Bạch yêu cầu hắn theo nàng chơi. Yêu cầu này, Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Nhiều như vậy tháng ra, hắn mỗi ngày đều tại tu luyện, đối với cái này, Tiểu Bạch ý kiến lớn vô cùng!

Bồi tiếp Tiểu Bạch đùa giỡn hai ngày, tại Tiểu Bạch hài lòng về sau, Dương Diệp rời đi Hồng Mông Tháp.

Khi hắn trở lại trong hiện thực lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người.

Giữa sân, thật nhiều ánh mắt giờ phút này chính không hề chớp mắt nhìn chằm chằm hắn!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1699: Đụng đến ta người thân, ta diệt ngươi cả nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1694 Chương: Đụng đến ta người thân, ta diệt ngươi cả nhà!

Lúc trước hắn vì tu luyện, bởi vậy, tựu giấu ở Lý Thái Bạch cung điện một cái góc, giờ phút này, hắn trở lại hiện thực, phát hiện trong đại điện đã nhiều hơn mười người.

Đây hơn mười người, mỗi người đều cầm trong tay trường kiếm, hoặc là người đeo trường kiếm.

Kiếm tu!

Những người này, chính là ban đầu ở Kiếm Tiên thành những kiếm tu kia!

Dương Diệp nhìn thoáng qua những kiếm tu kia, sau đó quay người rời đi. Hắn sở dĩ đến Phượng Minh Sơn, là vì nhìn một chút Lý Thái Bạch giống như Lý Thái Bạch truyền thừa, bất quá, đó là trước đó, hiện tại, hắn đối Lý Thái Bạch truyền thừa không có nửa điểm hứng thú!

Hắn thu hoạch so Lý Thái Bạch truyền thừa càng trọng yếu hơn đồ vật!

“Chậm đã!”

Đúng lúc này, một thanh âm ở trong sân vang lên.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn lại, chỉ thấy một tên nam tử chính hướng hắn đi tới, nam tử mặc lục bào, ước chừng hai lăm hai sáu tuổi.

“Nếu như ta nhớ không lầm, ngươi chính là bị Dương gia truy nã cái kia Dương Diệp?” Nam tử nói.

Dương Diệp!

Giữa sân kiếm tu ánh mắt đều rơi vào Dương Diệp trên thân, trước đó tại Kiếm Tiên thành lúc, đám người chỉ thấy qua Dương Diệp, chỉ bất quá rất nhiều người trong lúc nhất thời không nghĩ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, sau đó nhẹ gật đầu, “Chính là ta!”

Nam tử mỉm cười, “Chớ khẩn trương, chúng ta đối Dương gia những cái kia ban thưởng không có hứng thú!”

“Khẩn trương?”

Dương Diệp nao nao, lập tức lắc đầu, “Ta không khẩn trương.”

Nam tử cười nói: “Không nói cái này, ta có một chuyện thỉnh giáo.”

Dương Diệp nói: “Nói!”

Hắn chính là như vậy, ngươi hòa khí, ta cũng ôn hòa. Làm người chính là như vậy, tương hỗ.

Nam tử nói: “Ngươi rất sớm đã ở chỗ này?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Xem như thế đi!”

Nghe vậy, nam tử khóe miệng nổi lên một vệt nụ cười, “Nói như vậy, ngươi gặp qua kiếm tiên Lý Thái Bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Gặp qua!”

Nghe được Dương Diệp, giữa sân đám người thần sắc lập tức có chút hưng phấn. Nam tử kia khóe miệng nụ cười dần dần làm lớn ra.

“Kiếm kia tiên nhân truyền thừa cũng ở trên thân thể ngươi, thật sao?” Nam tử lại nói.

Nguyên lai là vì việc này!

Dương Diệp đã hiểu nam tử này tâm tư, cũng đã hiểu giữa sân những thứ này kiếm tu tâm tư. Hắn nhìn lướt qua đám người, sau đó nói: “Kiếm tiên truyền thừa, đúng là trên người ta. Ta cũng minh bạch tâm tư của các ngươi, bất quá, đây là kiếm tiên cho ta!”

Hắn mặc dù sẽ không kế thừa Lý Thái Bạch truyền thừa, nhưng là, hắn cũng sẽ không tùy tiện đem Lý Thái Bạch truyền thừa đưa tặng cho người khác.

Nghe được Dương Diệp, giữa sân đám người thần sắc lập tức trầm xuống, trong đó mấy cái ánh mắt càng là biến bất thiện.

Lúc này, nam tử nói: “Dương huynh, vậy thì có chút không tử tế đi? Chúng ta những người này, từ vùng vũ trụ này các nơi chạy tới nơi này, vì chính là nhìn một chút kiếm tiên cùng hắn truyền thừa, mà bây giờ, ngươi lại muốn ăn ăn một mình, đây thật khó không tử tế!”

Dương Diệp nhìn nam tử bọn người một chút, lắc đầu, hắn không có đang nói chuyện, xoay người rời đi.

Bị Dương Diệp bỏ qua, nam tử kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại nam tử tiêu thất một khắc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, giữa sân yên tĩnh trở lại.

Nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng là, tại hắn giữa lông mày, chống đỡ lấy một thanh kiếm!

Nắm chuôi kiếm này chính là Dương Diệp!

Giữa sân mọi người sửng sốt, bao quát tên nam tử kia, ở tại trong mắt, tràn đầy khó có thể tin, bởi vì hắn đều không có trông thấy Dương Diệp là thế nào xuất thủ!

Không chỉ có hắn, giữa sân chúng kiếm tu cũng không có nhìn thấy!

Mọi người chỉ nhìn thấy nam tử tiêu thất, sau đó nam tử giữa lông mày chống đỡ lấy một thanh kiếm!

Dương Diệp nhìn thẳng nam tử, “Là tựu là, không phải mình là, cũng đừng đi cưỡng cầu, minh bạch?”

Nói xong, kiếm thu, Dương Diệp hướng cung điện đại môn đi đến.

Đúng lúc này, nam tử đột nhiên phẫn nộ quát: “Kiếm tiên truyền thừa tựu ở trên người hắn, mọi người như không muốn đi một chuyến uổng công, tựu liên thủ giết hắn, để...”

Đúng lúc này, thanh âm nam tử đột nhiên im bặt mà dừng, thoáng qua, nam tử nghiêng đầu một cái, từ trên cổ rớt xuống.

Tiên huyết như trụ!

Giữa sân mọi người sửng sốt một chút về sau, quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, Dương Diệp cũng không có dừng lại, vẫn tại đi lên phía trước.

“Hắn xuất thủ?” Giữa sân, có người đột nhiên hỏi.

“Hắn không có ra tay, hắn vừa mới một mực tại đi!” Có người đáp.

“Không có khả năng, khẳng định là hắn ra tay!” Lại có người đạo.

“Hắn là thế nào xuất thủ?”

Theo đạo thanh âm này vang lên, đại điện bên trong đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp rời đi đại điện về sau, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên tận trời, bất quá rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn nhiều một nữ tử giống như một tên nam tử.

Nữ tử này giống như nam tử Dương Diệp nhận biết, chính là cái kia Lý Phong Vũ, Diệp Lâm Thương!

“Ngươi vừa mới một chiêu kia là cái gì kiếm kỹ!” Diệp Lâm Thương trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai người, sau đó nói: “Ta giống như không có nghĩa vụ nói cho ngươi!”

Diệp Lâm Thương đại mi cau lại, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng lại nói: “Thực lực của ngươi so với lúc trước mạnh mẽ rất nhiều rất nhiều, là bởi vì kiếm tiên truyền thừa duyên cớ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không phải. Ta còn có việc, đi trước!”

“Huynh đài chờ một lát!”

Lúc này, Lý Phong Vũ đột nhiên nói: “Dương huynh, ta hai người cũng vô ác ý, trước đó gặp ngươi thi triển một chiêu kia, ta hai người chưa bao giờ thấy qua cường đại như thế kiếm kỹ. Dương huynh là kiếm tu, hẳn là minh bạch ta hai người tâm tình!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai người, sau đó nói: “Xuất kiếm!”

Lý Phong Vũ giống như Diệp Lâm Thương nhìn nhau một chút, sau một khắc, Diệp Lâm Thương đột nhiên tiêu thất tại nguyên chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, hắn đã tại Dương Diệp trước mặt, trong sát na, ba đạo kiếm quang phân biệt từ khác nhau địa vị đâm về phía Dương Diệp giữa lông mày, phần gáy, cùng vị trí trái tim!

Kiếm kiếm trí mạng!

Dương Diệp không nhúc nhích tí nào, ngay tại cái kia ba đạo kiếm quang cách hắn trí mạng địa vị không sai biệt lắm nửa tấc lúc, đột nhiên nhất nhất

Ông!

Theo một đường tiếng kiếm reo vang lên, cái kia ba đạo kiếm quang ầm vang vỡ vụn, qua trong giây lát chính là hóa thành hư vô, tựa như là chưa hề xuất hiện qua.

Mà Dương Diệp vẫn như cũ duy trì dáng dấp ban đầu, thật giống như không phải mới vừa hắn xuất thủ!

Nhìn thấy một màn này, mặc kệ là Diệp Lâm Thương hay là Lý Phong Vũ, thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng lên.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Diệp Lâm Thương đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ cường đại kiếm ý đột nhiên từ hắn thể nội bao phủ mà ra, cỗ kiếm ý này tựa như hải khiếu giống như hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi, kiếm ý những nơi đi qua, không gian cũng vì đó vặn vẹo biến hình, doạ người vô cùng!

Chân cảnh kiếm ý!

Đúng lúc này, Dương Diệp tay hơi động một chút.

Tại Dương Diệp dùng tay một khắc này, Dương Diệp trước mặt cái kia cỗ cường đại Chân cảnh kiếm ý trong nháy mắt tiêu thất vô tung vô ảnh.

Diệp Lâm Thương hai người sửng sốt.

Ông!

Lúc này, một đường tiếng kiếm reo vang vọng mà lên, nhưng lại không có kiếm quang.

Nghe tới đạo này tiếng kiếm reo lúc, Diệp Lâm Thương hai người hai mắt lập tức trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Dương Diệp kiếm, nhanh đến quá thanh âm! Không phải qua thanh âm, mà là xa thanh âm!

Trọng yếu nhất chính là, Dương Diệp vừa mới một kiếm này, cũng không có thi triển cái gì kiếm kỹ, càng không có dùng kiếm ý, tựu là như thế một kiếm, liền đem nàng Chân cảnh kiếm ý cho phá!

Trầm mặc hồi lâu, Diệp Lâm Thương trầm giọng nói: “Vì sao ngươi một kiếm này có thể nhanh đến loại trình độ này, lực lượng mạnh đến loại trình độ này!”

Dương Diệp nói: “Muốn biết sao?”

Diệp Lâm Thương nhẹ gật đầu, “Ngươi có điều kiện gì!”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “Ta muốn về Dương gia một chuyến, nhưng là, con người của ta đâu, có chút nhát gan, cho nên, muốn tìm mấy người theo giúp ta cùng một chỗ trở về. Cái kia, các ngươi nguyện ý theo giúp ta cùng một chỗ trở về sao?”

Đi Dương gia!

Hai người nheo mắt, bọn hắn đương nhiên biết Dương Diệp trở về Dương gia ý vị như thế nào. Đây Dương Diệp là muốn trở về báo thù a!

Hai người trầm mặc.

Bọn hắn mặc dù là thiên tài trong thiên tài, càng là Ngân Hà trên bảng cường giả, nhưng là, tại Dương gia loại này cổ lão thế gia trước mặt, đây tuyệt đối là không đáng chú ý. Cùng Dương Diệp đi Dương gia, cái kia chín thành chín là có đi không về!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Ta không bắt buộc hai vị!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Dương gia, hắn nhất định là muốn trở về, nhưng là, hắn sẽ không ngu đến mức dùng sức một mình đi đối kháng Dương gia. Hắn hiện tại mặc dù thực lực đạt được thật to tăng lên, nhưng là, Dương gia thế nhưng là một đại gia tộc, mà lại, cái kia Dương gia gia chủ Dương Tiêu thực lực thần bí khó lường, tựu là hắn hiện tại, cũng không nắm chắc chiến thắng đối phương!

Huống chi, Dương gia làm cổ lão thế gia, khẳng định là còn có thần bí lá bài tẩy.

Tùy tiện trở về, chỉ biết đem cho rơi vào đi!

Cho nên, có thể kéo giúp đỡ tựu lập bang tay, đương nhiên, nếu như không có giúp đỡ, hắn cũng sẽ trở về. Bất quá, có người đi theo trở về, hắn cũng sẽ không cự tuyệt.

Đây Diệp Lâm Thương giống như Lý Phong Vũ mặc dù đều là Chí cảnh, nhưng là thực lực của hai người là tuyệt đối có thể đối kháng Chân cảnh, phải biết, hai người kiếm ý đều là Chân cảnh.

Bất quá, hai người đều đang do dự, hắn đương nhiên sẽ không đi cầu người khác cùng hắn trở về.

Có giúp đỡ, đương nhiên tốt, không giúp đỡ, hắn cũng không sợ!

Dương Diệp đi khó quả quyết.

Mà đúng lúc này, xa xa Diệp Lâm Thương đột nhiên nói: “Ta trở về với ngươi!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Diệp Lâm Thương, “Xác định?”

Diệp Lâm Thương nhẹ gật đầu, “Xác định.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Được.” Nói, hắn nhìn về phía Lý Phong Vũ.

Lý Phong Vũ có chút trầm ngâm, sau đó lắc đầu, “Dương huynh, thật có lỗi, ta làm người Lý gia, không thể lẫn vào đến ngươi Dương gia sự tình bên trong đi.”

Lý gia!

Bát đại thế gia một trong Lý gia!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Lý giải!”

Dương Diệp nhìn về phía Diệp Lâm Thương, hắn cong ngón búng ra, một cái quyển trục xuất hiện ở Diệp Lâm Thương trước mặt, “Đây là kiếm tiên truyền thừa, tặng cho ngươi!”

Diệp Lâm Thương nhìn thoáng qua mặt cường đại quyển trục, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi một kiếm kia tựu là trong này học được?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không có nhìn xem quyển trục, bởi vì ta có con đường của mình. Mà kiếm kỹ kia, là ta tự sáng tạo, cũng là ta chuyên môn, ngươi không học được. Cũng tặng ngươi một câu, không muốn một mực đi bắt chước người khác, đương nhiên, học tập vẫn là vô cùng trọng yếu, nhưng là, nhất định phải có đồ vật của mình.”

Diệp Lâm Thương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thụ giáo.” Nói, nàng cầm lấy quyển trục nhìn lướt qua, thời gian dần trôi qua, nàng thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Qua hồi lâu, Diệp Lâm Thương ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ta hiện tại tin tưởng trước ngươi nói tới lời nói, ngươi thật không có nhìn qua kiếm tiên này truyền thừa.”

“Vì sao?” Dương Diệp đạo.

Diệp Lâm Thương nói: “Bởi vì nếu như ngươi xem qua, ngươi liền sẽ không từ bỏ.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Đây truyền thừa, rất mạnh, mạnh phi thường, thật muốn từ bỏ?”

Dương Diệp mỉm cười, không nói gì.

Đúng lúc này, Dương Diệp cách đó không xa không gian đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người tới Dương Diệp nhận biết, chính là cái kia Tần Ưu Thủy!

Dương Diệp nhíu mày, đang muốn nói chuyện, lúc này, Tần Ưu Thủy trầm giọng nói: “Ta Tần gia thu đến tình báo, Dương gia đã phái người tiến về trước Thiên Tuyền hệ, muốn bắt ngươi tại Thiên Tuyền hệ bằng hữu giống như thê tử.”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trong nháy mắt lạnh xuống.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên hít sâu một hơi, sau đó nói: “Đụng đến ta người thân, ta diệt ngươi cả nhà!”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1700: Dương gia gia, ta sai rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1695 Chương: Dương gia gia, ta sai rồi!

Diệt ngươi cả nhà!

Nghe được Dương Diệp, giữa sân ba người mí mắt đều là nhảy một cái.

Dương Diệp là Dương gia người, mà Dương Diệp lại muốn diệt Dương gia cả nhà!

Dương Diệp nói xong câu nói kia lúc, người liền đã tiêu thất tại nguyên chỗ, bất quá rất nhanh, hắn lại xuất hiện ở Tần Ưu Thủy trước mặt, sau đó tay phải trực tiếp bắt lấy Tần Ưu Thủy bờ vai, sau một khắc, hắn giống như Tần Ưu Thủy cùng một chỗ tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, chỉ còn Lý Phong Vũ giống như Diệp Lâm Thương.

“Diệp cô nương, ngươi thật muốn cùng Dương Diệp đi Dương gia?” Lý Phong Vũ đột nhiên nói.

Diệp Lâm Thương nhìn thoáng qua Lý Phong Vũ, “Đồ vật đều cầm, có thể không đi sao?”

Lý Phong Vũ có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Diệp cô nương, tha thứ ta nói thẳng, Dương gia không phải đơn giản như vậy!”

Diệp Lâm Thương nói: “Như thế nào?”

Lý Phong Vũ nói: “Diệp cô nương, chúng ta hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ, bát đại thế gia xưng vương, mỗi một cái thế gia, đều có nội tình giống như không gặp người át chủ bài, những thứ này nội tình giống như át chủ bài, là ngươi không cách nào tưởng tượng.”

Diệp Lâm Thương nói: “Cái kia Dương Diệp sao có thể từ Dương gia trốn tới?”

Lý Phong Vũ nhìn thoáng qua Diệp Lâm Thương, nói: “Việc này ngoại trừ mấy đại thế gia bên ngoài, hẳn không có ngoại nhân biết được, Diệp cô nương, thân phận của ngươi không tầm thường a!”

Diệp Lâm Thương không nói gì.

Diệp Lâm Thương lại nói: “Dương Diệp có khả năng từ Dương gia trốn tới, đó là lá bài tẩy của hắn một lần lại một lần vượt quá Dương gia đoán trước, mà lại, Dương gia cũng không có triệu hồi bên ngoài cường giả. Còn có, ta trước đó nói tới, mỗi một cái gia tộc, đều có không thể gặp người át chủ bài, biết như thế nào không thể gặp người sao? Bởi vì, những cái kia át chủ bài chỉ có ở gia tộc sinh tử tồn vong thời khắc mới có thể xuất hiện.”

Diệp Lâm Thương nói: “Ngươi là muốn nói cho ta, ta bồi Dương Diệp đi Dương gia, tựu muốn đi chịu chết sao?”

Lý Phong Vũ nhẹ gật đầu, “Không phải ta xem nhẹ hai người các ngươi, hai người các ngươi, thật không cách nào giống như Dương gia chống cự!”

Diệp Lâm Thương mỉm cười, “Lý Phong Vũ, một năm sau, nếu như ta giống như Dương Diệp không có chết, ngươi ngay cả chúng ta ba kiếm đều không tiếp nổi!”

Nói xong, Diệp Lâm Thương xoay người rời đi.

“Có ý tứ gì!” Lý Phong Vũ đột nhiên nói.

Diệp Lâm Thương dừng bước lại, sau đó nói: “Chúng ta kiếm tu làm việc, có thể nào bó tay bó chân? Dương gia, rất mạnh, mạnh phi thường, nhưng là, ta cũng không sợ. Đi, đánh không lại, trốn chính là. Sợ sẽ là ngay cả đi cũng không dám đi.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Vừa mới Dương Diệp nói mỗi người đều muốn đi ra con đường của mình, ta hiện tại, có chút minh bạch hắn ý tứ. Lý Phong Vũ, ngươi sinh ở thế gia, thế gia thành tựu ngươi, cũng cực hạn ngươi.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất tại chân trời.

Tại chỗ, Lý Phong Vũ trầm mặc.

...

Bên ngoài mấy vạn dặm, Dương Diệp mang theo Tần Ưu Thủy một đường ngự kiếm đi nhanh.

Qua hồi lâu, Dương Diệp ngừng lại, sau đó nhìn về phía bên cạnh Tần Ưu Thủy nói: “Tiêu cô nương, ngươi nói Dương gia đã phái người tiến về trước Thiên Tuyền hệ, có biết bọn hắn phái đi người hành tung?”

Tần Ưu Thủy trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Gia tộc biết, nhưng là ta không biết đạo! Ngươi không trực tiếp trở về Thiên Tuyền hệ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Chiến trường không thể tại Thiên Tuyền hệ!”

Hắn ngay từ đầu là muốn trực tiếp trở về Thiên Tuyền hệ, nhưng là, hắn cuối cùng cải biến chủ ý. Nếu như hắn trở về Thiên Tuyền hệ, vậy hắn liền đem lâm vào vĩnh viễn bị động, mà lại, chiến trường không thể tại Thiên Tuyền hệ, Thiên Tuyền hệ quá nhỏ, không chịu đựng nổi đại quy mô chiến đấu!

Cho nên, chiến trường chỉ có thể ở hệ ngân hà!

Tần Ưu Thủy là người thông minh, lập tức minh bạch Dương Diệp ý tứ. Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nói: “Ta mặc dù không biết đạo Dương gia phái người nào, cũng không biết những người này hành tung, nhưng là, gia tộc biết.”

Dương Diệp nhìn về phía Tần Ưu Thủy hồi lâu, sau đó nói: “Gia tộc của ngươi để ngươi tới tìm ta!”

Tần Ưu Thủy nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Làm sao ngươi biết.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Nói một chút ngươi Tần gia mục đích!”

Tần Ưu Thủy trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Lão tổ biết ngươi sẽ như vậy hỏi, cho nên, hắn để cho ta trả lời: Ngươi có thể cho Tần gia cái gì?”

Dương Diệp trầm mặc.

Hắn có thể cho Tần gia cái gì? Hắn hiện tại cái gì cũng không thể cho.

Tần Ưu Thủy tiếp tục nói: “Lão tổ nói, hắn cũng là thẳng tính người, không thích chơi hư. Trợ giúp ngươi, đối Tần gia tới nói, chỉ là một chuyện nhỏ, mà mục đích của hắn, là hi vọng ngươi niệm Tần gia chuyện này. Chuyện này, ngày sau ngươi nếu là không chết, còn cũng có thể, không trả cũng có thể.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chuyện này, ta nhớ kỹ.”

Tần Ưu Thủy khẽ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra, một cái quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Bên trong là Dương gia phái đi Thiên Tuyền hệ cường giả, quyển trục này đừng ném, Dương gia có hành động mới, còn có những cái kia đi Thiên Tuyền hệ Dương gia cường giả hành tung, ta Tần gia đều sẽ truyền đến quyển trục này bên trên."

Dương Diệp nhìn thoáng qua quyển trục, sau đó nói: "Đa tạ!"

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình run lên, tiêu thất tại giữa sân.

Đúng lúc này, Tần Ưu Thủy vội vàng hô: "Dương gia phái đi chính là Chân cảnh!"

"Ta đánh mười cái!"

Một thanh âm từ cách xa chân trời truyền đến.

Thanh âm này, chính là Dương Diệp thanh âm.

Đánh mười cái!

Tại chỗ, Tần Ưu Thủy ngây ngẩn cả người.

...

Tại một mảnh tinh không mịt mờ bên trong, một tên nam tử tựa như lưu tinh đồng dạng tại tinh không bên trong xuyên qua.

Tại người này nơi ngực trái, có một cái nho nhỏ 'Dương' chữ.

Người này, chính là Dương gia Dương Lâm!

Rất nhanh, Dương Lâm liền muốn ra hệ ngân hà Trung Thiên vũ trụ phạm vi. Mà đúng lúc này, Dương Lâm đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn xuất hiện một tên nam tử.

Dương Diệp!

Tên nam tử này chính là Dương Diệp!

"Dương Diệp!"

Dương Lâm gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, "Gia chủ nói không sai, ngươi quả nhiên sẽ xuất hiện."

Dương Diệp đạp trên hư không chậm rãi hướng phía Dương Lâm đi đến, "Tại ngươi trước khi chết, ta muốn biết một sự kiện. Đi đụng đến ta người nhà biện pháp này, là Dương gia ai nghĩ ra được?"

Dương Lâm cười lạnh một tiếng, “Dương Diệp, nếu như ta không đoán sai, nhất định là có người trong bóng tối giúp ngươi, để cho ta đoán xem, là Doanh gia? Hay là Vũ gia? Cũng hoặc là Tần gia?”

Dương Diệp dừng bước lại, “Các ngươi biết có người tại giúp ta!”

Dương Lâm cười lạnh nói: “Ta Dương gia xuất hiện như ngươi loại này phản đồ, khác những cái kia thế gia như thế nào lại không lợi dụng đây? Đương nhiên, đây nghiêm thường, liền xem như ta Dương gia cũng sẽ làm như thế.”

“Phản đồ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta Dương Diệp là Dương gia phản đồ, ngươi nói lời này như thế nào như thế đùa đây? Bất quá, cái này cũng bình thường. Người nha, luôn luôn ưa thích đứng tại đạo đức điểm cao, sau đó đem hết thảy tất cả không tốt đều đẩy lên trên đầu của người khác.”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, “Đã ngươi không muốn trả lời vấn đề của ta, vậy liền đi chết đi.”

Nói xong, Dương Diệp đang muốn ra tay, đúng lúc này, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên run lên, rất nhanh, năm tên mặc hắc bào lão giả xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía.

Năm tên Chân cảnh!

Mai phục!

Dương Diệp hai mắt nhắm lại, Tần gia bán đứng hắn?

Trong đầu hắn xuất hiện ý nghĩ này!

Đúng lúc này, Dương Lâm đột nhiên nói: “Dương Diệp, ta Dương gia mặc dù không biết là ai trong bóng tối tương trợ ngươi, nhưng là, đối với chúng ta tới nói, một điểm không trọng yếu, bởi vì đối phương trợ giúp ngươi, chính hợp chúng ta ý!”

Dương Diệp nhìn lướt qua chung quanh cái kia năm tên lão giả, sau đó nhìn về phía Dương Lâm, “Năm tên Chân cảnh? Giống như chưa đủ!”

Dương Lâm mỉm cười, “Ngươi thử trước một chút nhìn, nếu như không đủ, chúng ta còn có tốt hơn chiêu đãi!”

Nói, Dương Lâm hướng về phía cái kia năm tên áo bào đen lão giả có chút thi lễ, nói: “Ngũ vị Tôn lão, người này mặc dù là ta Dương gia người, nhưng là, hắn cùng ta Dương gia đã trở thành tử địch, người này kỳ tài ngút trời, hiện tại nếu là không diệt trừ hắn, ngày sau ta Dương gia nhất định tao ngộ tai hoạ ngập đầu, cho nên, còn xin ngũ vị Tôn lão không muốn thủ hạ lưu tình!”

Lúc này, cái kia năm tên áo bào đen lão giả bên trong, một tên cầm trong tay màu đen quải trượng lão giả đứng dậy, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta gọi Dương Thuấn, phụ thân ngươi là ta nhìn lớn lên.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Xem ra ngươi sống thật lâu!”

Dương Thuấn khẽ gật đầu, “Chúng ta năm cái đều sống rất lâu. Đối với chuyện của ngươi, ta thật đáng tiếc. Nếu như chúng ta lúc trước không phải đang bế quan, ta năm người tất nhiên sẽ ngăn cản gia tộc đối ngươi như vậy.”

Nghe vậy, một bên Dương Lâm sắc mặt lập tức có chút khó coi.

Lúc này, Dương Thuấn lại nói: “Đáng tiếc, hiện tại nói cái gì đều đã đã chậm. Bởi vì ngươi đối với gia tộc trong lòng còn có oán hận, dùng ngươi tính cách, ngày khác tất nhiên sẽ trả thù gia tộc.”

Dương Diệp cười nói: “Cho nên ta phải chết, đúng không?”

Dương Thuấn nói: “Không, ta cho ngươi một cái sống sót cơ hội. Chỉ cần ngươi dùng thần hồn thề, không trả thù gia tộc, đồng thời giao ra của ngươi lưỡng hồn một phách, ta năm người có thể bảo đảm ngươi một mạng!”

“Giao ra lưỡng hồn một phách?”

Dương Diệp nở nụ cười, “Ta vốn cho là, Dương gia xuất hiện mấy cái người hiểu chuyện, xem ra, ta vẫn là quá ngây thơ. Nói nhảm chúng ta đều đừng nói nữa, đến đánh đi!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất tại nguyên chỗ, mà liền tại hắn tiêu thất một khắc này, cái kia Dương Thuấn năm người đột nhiên ra tay, năm người hai tay hướng phía trước một chiêu, trong sát na, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên tầng tầng co vào, những thứ này không gian trong nháy mắt co vào thành một cái tiểu lồng giam đem Dương Diệp vây lại, mà tại cái không gian này tiểu lồng giam bên ngoài, là một mảng lớn không gian hắc động, mảnh không gian này hắc động, khoảng chừng mấy ngàn trượng đại!

Lúc này, cái kia Dương Lâm đột nhiên cười nói: “Dương Diệp, đây là chân chính không gian áp súc, đem không gian áp súc đến cực hạn, tăng thêm ngũ vị Tôn lão lực lượng, đừng nói ngươi bây giờ, coi như ngươi là Chân cảnh, ngươi cũng trốn không thoát đến!”

Lồng giam không gian bên trong, Dương Diệp nhìn lướt qua mặt lồng giam không gian, hắn tay trái cầm kiếm nhẹ nhàng điểm một cái, không gian kia lồng giam không nhúc nhích tí nào.

“Ha ha...”

Lúc này, Dương Lâm đột nhiên cười nói: “Dương Diệp, ngươi...”

Nói đến đây, Dương Lâm đột nhiên sắc mặt kịch biến, giờ khắc này, hắn toàn thân lông tơ đều dựng lên, bản năng cảm giác nguy cơ làm cho thân hình hắn lóe lên, thoát đi tại chỗ.

Rất nhanh, hắn xuất hiện ở trăm trượng có hơn, nhưng là vừa mới dừng lại, hắn một cánh tay lại đột nhiên từ trên bờ vai rơi xuống.

Giữa sân, tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp còn tại tại chỗ, nhưng là chung quanh hắn không gian kia lồng giam lại là không có ở đây.

Dương Diệp đạp trên hư không, chậm rãi hướng phía Dương Lâm bọn người đi đến, “Ta giống như Dương gia thù này đâu, cũng không phải không có thể thiện. Như vậy, để Dương gia gia chủ Dương Tiêu mang theo lúc trước vây giết ta những người kia đầu đến quỳ gối trước mặt ta, sau đó nói một trăm câu:” Dương gia gia, ta sai rồi. “Ta giống như Dương gia việc này, coi như bỏ qua đi. Thế nào?”

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1701: Hai kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1696 chương: Vậy hai kiếm!

(Cầu chia sẻ)

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng đám người Dương Thuấn sắc mặt lập tức âm trầm.

Để cho Dương Gia Gia Chủ mang theo Dương Gia những cường giả kia đầu quỳ tại trước mặt Dương Diệp?

Khả năng sao?

Tự nhiên là không thể nào, coi như là Dương Gia Gia Chủ nguyện ý, bọn hắn cũng sẽ không đồng ý. Bởi vì nếu như Dương Gia Gia Chủ làm như vậy, Dương gia tướng kia trở thành toàn bộ trung thiên vũ trụ trò cười.

Hơn nữa, Dương Gia Gia Chủ cũng sẽ không như thế đi làm.

Đừng nói Dương Diệp chỉ là một cái yêu nghiệt một chút siêu cấp thiên tài, coi như là võ Mục cái loại này siêu cấp thiên tài, Dương Gia cũng sẽ không làm loại này bị hư hỏng Dương Gia thể diện chuyện tình!

Dương Thuấn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi thật đúng muốn cùng gia tộc Lưỡng Bại Câu Thương?”

Dương Diệp cầm ra một quả Tiểu Bạch chế tạo quả cầu năng lượng nuốt vào, sau đó nói: “Cải chính một chút, là Dương Gia một mực đang buộc ta, cũng là Dương Gia một mực muốn giết ta. Chỉ có điều, Dương Gia không có như nguyện. Nhưng là bây giờ, ngươi nói lời này, lại trở thành giống như vẫn là ta đang tìm Dương Gia phiền toái giống nhau!”

Dương Thuấn đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Lâm kia đột nhiên nói: “Đừng nói nhảm với hắn, hắn đang khôi phục Huyền Khí! Nhanh...”

Dương Lâm nói đến đây, sắc mặt hắn lần nữa biến đổi, giống như trước, giờ khắc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến thành trắng bệch không có chút máu, thoáng qua, hắn lần nữa thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ. Lúc xuất hiện lần nữa, đã tại hắn bên phải trăm trượng có hơn, mà hắn vừa dừng lại, hắn cái tay còn lại cánh tay bắt đầu từ hắn nơi bả vai rơi xuống!

Mà Dương Diệp như trước tại nguyên chỗ!

Trong tràng, mọi người thất kinh.

Kỳ thật, trong tràng mọi người là biết rõ mới vừa rồi là Dương Diệp ra tay đấy, nhưng mà, tốc độ của Dương Diệp nhanh tới nỗi ngay cả bọn hắn đều không có phản ứng kịp tình trạng!

Chân chính nhanh đến mức cực hạn!

Kinh hãi nhất không ai qua được Dương Lâm rồi.

Nếu như không phải là hắn đã từng hàng năm ở bên ngoài chinh chiến, có được vô cùng bén nhạy ý thức nguy cơ mà nói, vừa rồi hắn liền đã bị chết. Bởi vì cái kia hai kiếm, cũng không phải là bổ cánh tay hắn, mà là bổ đầu của hắn!

Kinh hãi nhất chính là, hắn phát hiện, hắn vậy mà không cách nào rất nhanh phục hồi như cũ cánh tay của chính mình!

Không chỉ có không có biện pháp rất nhanh phục hồi như cũ cánh tay, tại cánh tay hắn chỗ gãy, còn có một cỗ lực lượng thần bí đang tại ăn mòn, nếu như không phải là hắn vội vàng lợi dụng Huyền Khí chống cự, cỗ lực lượng kia sợ rằng sẽ lập tức đưa hắn cả người đều ăn mòn thành bụi phấn!

Quy luật!

Tiêu vong quy luật!

Tiêu vong quy luật mặc dù không cách nào trực tiếp đem một tên Chân Cảnh tiêu vong, nhưng mà nhưng có thể ngăn cản bọn hắn rất nhanh chữa trị thân thể. Cái này tác dụng, vẫn là lớn vô cùng, liền như lúc này, Dương Lâm đã không có hai tay, chiến lực tuyệt đối là muốn giảm giá 50% đấy!

Xa xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Lâm, tuy rằng hai kiếm không có nháy mắt giết Chân Cảnh, nhưng mà, hắn đối với chính mình sáng tạo ra một kiếm này sát vậy hay là phi thường hài lòng. Chân Cảnh, đặc biệt như Dương Lâm loại này không có gì hơi nước Chân Cảnh, thực lực hay vẫn là vô cùng kinh khủng, nếu như hắn một kiếm là có thể đem nháy mắt giết, vậy không khỏi cũng quá nghịch thiên.

Đương nhiên, một kiếm này nháy mắt, vẫn là có rất nhiều chỗ không đủ, bất quá không sao, sau này chậm rãi hoàn thiện!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, cầm ra một quả quả cầu năng lượng nuốt vào, quả cầu năng lượng nhập vào cơ thể, một cỗ mênh mông Huyền Khí lập tức từ trong cơ thể hắn tuôn ra ra, rất nhanh, ít Huyền Khí này toàn bộ bị Hồng Mông Tháp hấp thu, ngay sau đó, tia tia tử khí từ trong Hồng Mông Tháp chảy ra!

Một kiếm nháy mắt, đối với Huyền Khí tiêu hao quá lớn, tuy rằng hắn còn có thể thi triển một kiếm, nhưng là hắn cũng không dám để cho chính mình trong cơ thể Huyền Khí thấy đáy. Còn tốt, có Tiểu Bạch ở đây, có Tiểu Bạch ở đây, hắn cũng không cần quá mức lo lắng cho Huyền Khí duyên cớ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Lâm, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, Dương Lâm sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó trực tiếp thân hình lóe lên, thối lui đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó nói: "Đừng sốt sắng như vậy, ta còn không có động thủ!"

Nghe vậy, Dương Lâm thần sắc vô cùng khó coi, lúc này đây, thật xấu hổ chết người ta rồi!

"Đồng loạt ra tay!"

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Thuấn.

Thanh âm rơi xuống, năm đạo khí thế cường đại đột nhiên từ năm trong cơ thể con người cuồn cuộn quét ra, sau đó giống như thủy triều vậy hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Năm Chân Cảnh cường giả khí thế!

Làm năm người khí thế của xuất hiện một khắc này, trong tràng cả bầu trời sao không gian cũng vì đó nhăn nhó, mà đặt mình trong cái kia năm cỗ khí thế trung gian Dương Diệp tức thì bị đè ép ngay cả hô hấp cũng không thể.

Lúc này, đám người Dương Thuấn xuất thủ.

Năm cái chống trời tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu cái kia một mảnh thiên không, ngay sau đó, năm cái bàn tay trươc sau như một từ Thiên tế mãnh liệt rớt xuống, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị nát bấy mai một.

Phía dưới, Dương Diệp vẫn còn bị năm người khí thế cho trấn áp.

Làm cái kia năm bàn tay đi vào Dương Diệp trên đỉnh đầu không sai biệt lắm còn có mười trượng lúc, Dương Diệp tay đột nhiên hơi động một chút.

Chủ động một khắc này, mười đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở chung quanh hắn, khi này mười đạo kiếm quang sau khi xuất hiện, chung quanh hắn cái kia năm cỗ khí thế cường đại lập tức bị đâm vỡ, mà lúc này, cái kia năm bàn tay khổng lồ đã đi tới Dương Diệp đỉnh đầu không đến nửa trượng vị trí.

Ngay tại lúc này, một thanh kiếm không có dấu hiệu nào đâm vào cái tay to kia chính giữa.

Ca sát!

Một đạo thanh thúy thanh ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, cái tay to kia rạn nứt ra, nhưng mà Dương Diệp bản thân cũng là bị này năm bàn tay khổng lồ lực lượng cho chấn địa hướng phía phía dưới không ngừng rơi xuống.

Năm Chân Cảnh cường giả liên thủ, lực lượng kia là kinh khủng cỡ nào?

Nếu như chỉ là một người, chỉ bằng vào lực lượng, Dương Diệp là tuyệt đối không sợ, nhưng là bây giờ, đối phương là năm người, năm lực lượng của người ta chung vào một chỗ, coi như là hắn là Chân Cảnh cũng không ngăn nổi.

Rơi xuống ở bên trong, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt đất chính là một đập.

Ầm!

Một cái giậm này, trực tiếp đưa hắn phía dưới không gian cho băm, mà bản thân hắn tức thì mượn nhờ vẻ này trợ lực phóng lên trời.

Xùy~~!

Dương Diệp cả người mang kiếm từ cái này năm bàn tay khổng lồ xuyên qua, mà hắn vừa xuyên qua cái kia năm bàn tay khổng lồ lúc, một cái năng lượng thật lớn nắm đấm như là một tòa núi lớn hướng phía hắn đánh tới!

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, tay hơi động một chút, trường kiếm đâm ngang mà ra, trực tiếp đâm vào cái kia cái nắm đấm chính Trung Ương Vị Trí.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, cái kia cái nắm đấm chính là ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp tự mình thì trực tiếp bị đẩy lui trọn vẹn trăm trượng, nhưng mà sau một khắc, lại một con quả đấm to xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, mà ở này cái nắm đấm đằng sau, còn có ba cái nắm đấm!

Năm cái nắm đấm trươc sau như một, năm người lực lượng chồng lên!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, một phen giao thủ hạ đến, hắn phát hiện, năm người này mặc dù không có cái kia dương tiêu mạnh, nhưng mà tuyệt đối so với Dương Lâm loại này Chân Cảnh mạnh, phải nói là mạnh mẽ quá nhiều, mà năm người này liên thủ, càng là có chút khủng bố!

Năm người này tuyệt không phải bình thường Chân Cảnh cường giả!

Nếu như là hắn của ban đầu, tuyệt đối liền năm người này một kích đều không tiếp nổi!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên một kiếm đâm ra, chính là đơn giản một kiếm, không có có gia trì bất luận cái gì kiếm ý!

Mà một kiếm này những nơi đi qua, không gian tựa như giòn giống như giấy, trực tiếp bị xé mở tới.

Đối mặt năm người liên thủ, Dương Diệp hiện tại chỉ năng lực phá!

Bởi vì năm lực lượng của người ta quá mạnh, bất luận cái gì kỹ xảo đều không có lợi ích gì!

Cho nên, chỉ có thể lựa chọn lực phá!

Một kiếm đâm tại trên quả đấm kia, kiếm trong tay của Dương Diệp kịch liệt run lên, thoáng qua, cái kia cái nắm đấm ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ bắn ra tung tóe, mà Dương Diệp tự mình thì bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng, hắn còn chưa dừng lại, lại là một cái nắm tay xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Căn bản không cho hắn cơ hội lấy hơi!

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, cổ tay trái hơi động một chút, trường kiếm đâm ngang mà ra.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, trước mặt Dương Diệp cái kia cái nắm đấm ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui trăm trượng.

Như chi lúc trước một dạng Dương Diệp vừa dừng lại, lại là một cái nắm tay xuất hiện ở trước mặt của hắn...

Cứ như vậy, Dương Diệp dùng lực phá lực, phá hết Dương Thuấn năm người liên thủ!

Nhưng mà, làm phá vỡ con thứ năm tay lúc, một ngụm máu tươi từ Dương Diệp khóe miệng chậm rãi tràn ra.

Hắn tuy rằng phá hết năm người liên thủ, nhưng là chính hắn cũng bị năm lực lượng của người ta cho chấn thương.

Nhưng mà, thần sắc của đám người Dương Thuấn nhưng là vô cùng ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng!

Bởi vì, Dương Diệp dùng lực lượng một người phá bọn hắn năm người liên thủ.

Dùng lực lượng một người!

Không có dựa vào ngoại vật!

Nếu như là dựa vào ngoại vật, bọn họ sẽ không ngưng trọng, bởi vì những cái kia đều là giả. Mà Dương Diệp không, Dương Diệp đến bây giờ, đều dựa vào chính mình!

Yêu nghiệt!

Chân chính yêu nghiệt!

Dương Thuấn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, giờ phút này, trong lòng hắn là hối hận, chân chính hối hận, vô cùng hối hận!

Hối hận để cho Dương Diệp cùng Dương Gia trở thành tử địch!

Không chỉ có Dương Thuấn, mặt khác bốn ông già đều là như thế!

Trước đó, Dương Diệp tuy rằng để cho bọn hắn kinh ngạc, để cho bọn hắn tiếc hận, nhưng mà còn không có để cho bọn hắn vô cùng hối hận tình trạng. Bởi vì Dương Diệp trước thực lực đều dựa vào ngoại vật đôi thế đấy, nghiêm chỉnh mà nói, đó là miệng cọp gan thỏ!

Mà bây giờ, Dương Diệp không có dựa vào bất kỳ ngoại vật nào, dùng sức một mình đối kháng bọn hắn năm người mà không rơi vào thế hạ phong!

Chân chính yêu nghiệt!

Nếu như Dương Diệp cùng Dương Gia không có mâu thuẫn...

Dương Thuấn đột nhiên lắc đầu, sau đó nói: “Ta đột nhiên phát hiện, ngươi muốn cùng gia tộc không có mâu thuẫn, đó là không có khả năng. Gia tộc những người kia, cùng phụ thân ngươi có ân oán, bọn hắn là không thể nào để cho ngươi tại Dương Gia lớn lên. Ta giống như là phải để cho ngươi ở lại Dương Gia, Dương Gia tất nhiên sẽ phân liệt a!”

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Nói những thứ này, không có một chút cái rắm dùng. Dương Gia cùng ta, mấy năm sau, thế giới này hoặc là không có Dương Gia, hoặc là không có Dương Diệp ta.”

Thanh âm rơi xuống, tay của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

“Cẩn thận!”

Tại Dương Diệp chủ động một khắc này, nơi xa Dương Thuấn sắc mặt lập tức đại biến, vội vàng quát.

Mà lúc này, nơi xa Dương Lâm sắc mặt tím mặt đại biến, thân hình hắn run lên, tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại mấy trăm trượng có hơn, mà hắn vừa dừng lại, lỗ tai của hắn cùng một phần ba má trái liền rớt xuống.

Mà còn chưa kết thúc, hắn vừa dừng lại, hắn hai mắt chính là trợn lên đứng lên, “đã xong!”

Thanh âm rơi xuống, chẳng biết lúc nào, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Dương Lâm, một thanh kiếm chống đỡ tại giữa lông mày Dương Lâm.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua đám người Dương Thuấn, sau đó nói: “Một kiếm giây giết không được Chân Cảnh, vậy hai kiếm!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp bên trái tay nắm lấy trường kiếm từng điểm từng điểm xuyên qua đầu của Dương Lâm, máu tươi, như nước suối kích xạ giống như từ Dương Lâm giữa lông mày còn có sau đầu bắn ra.

...

Ps: Cảm tạ: Đông đấy, thư hữu 30095609, lĩnh trên thanh tuyền, tiểu thiên tâm l, ta vì Nại Hà Kiều nước nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1702: Dương Diệp, ngươi vô sỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1697 Chương: Dương Diệp, ngươi vô sỉ!

Dương Diệp kiếm, rất chậm, hiển nhiên là cố ý hành động.

Dương Lâm không phải là không muốn phản kháng, mà là, đã không có năng lực phản kháng! Bởi vì Dương Diệp kiếm tùy thời có thể biến nhanh!

Cứ như vậy, Dương Lâm trơ mắt nhìn Dương Diệp kiếm xuyên qua đầu của hắn.

Làm kiếm xuyên qua Dương Lâm đầu một khắc này, Dương Diệp kiếm thế đột nhiên biến đổi, một cái cắt ngang.

Xùy!

Tại Dương Thuấn đám người trong ánh mắt, Dương Lâm đầu trực tiếp mang đến một cỗ cột máu ném đi ra.

Một kiếm gọt bay Dương Thuấn đầu về sau, Dương Diệp xuất ra một viên quả cầu năng lượng nuốt vào, sau đó nhìn về phía cách đó không xa Dương Thuấn bọn người, hắn không có ra tay, bởi vì huyền khí còn chưa triệt để bình phục. Vào lúc này, có thể kéo một thoáng là một thoáng.

Dương Thuấn năm người gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, bọn hắn không phải mới vừa không muốn cứu, mà là căn bản không cứu lại được.

Làm Dương Diệp kiếm chống đỡ tại Dương Lâm giữa lông mày một khắc này, có thể nói, Dương Lâm tựu hẳn phải chết không nghi ngờ.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Dương Tiêu đây? Hắn như thế nào không đến?”

Dương Thuấn nói: “Xem ra ngươi rất tự tin.”

Dương Diệp mỉm cười, “Cũng không tính là, tựu là muốn tại cùng hắn tranh tài một trận chiến.”

Tranh tài một trận chiến!

Dương Tiêu thế nhưng là mảnh này thế gia đứng đầu nhất một nhóm kia cường giả một trong!

Mà bây giờ, Dương Diệp lại nói muốn cùng một trong chiến!

Tự phụ hay là tự tin?

Dương Diệp câu nói mới vừa rồi kia, mặc dù là đang trì hoãn thời gian, nhưng là, cũng là hắn lời thật lòng. Hắn xác thực muốn tại giống như cái kia Dương Tiêu một trận chiến! Trước mắt Dương Thuấn bọn người mặc dù thực lực không yếu, nhưng là, năm người không sẽ cùng hắn đơn đả độc đấu.

Nơi xa, Dương Thuấn đang muốn nói chuyện, lúc này, tại bên cạnh hắn một lão giả đột nhiên nói: “Hắn đang trì hoãn thời gian!”

Nghe vậy, Dương Thuấn hai mắt nhắm lại, hắn đánh giá một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Vừa mới cái kia lưỡng kiếm, tiêu hao ngươi chỗ có huyền khí, thật sao?”

Dương Diệp mỉm cười, “Thử một chút chẳng phải sẽ biết?”

Dương Thuấn khẽ gật đầu, “Đương nhiên muốn thử!”

Nói xong, hắn đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, ngay sau đó, tay phải hắn hướng phía trước duỗi ra, sau đó hướng lên trên bỗng nhiên khẽ đảo.

Oanh!

[t
ruyen cua tui . neT] http://truyencᴜatui.net/ Trong sát na, Dương Diệp hai chân phía dưới không gian đột nhiên nhấc lên, những cái kia không gian như là thủy triều giống như từ Dương Diệp trước mắt nhấc lên, liền muốn đem Dương Diệp bao phủ lại.

Lật tay ở giữa, không gian nghịch loạn!

Tại chỗ, Dương Diệp thần sắc không thay đổi. Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên chân phải bỗng nhiên giẫm một cái.

Oanh!

Dương Diệp trên chân lực lượng trực tiếp đem hắn trước mắt không gian cho chấn vỡ, nhưng là, làm những cái kia không gian vỡ vụn về sau, không gian kia hắc động đột nhiên xoay tròn, một cỗ cường đại xoắn lực hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi, liền muốn đem Dương Diệp cho xoắn nát!

Khi nhìn thấy không gian hắc động một khắc này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, lập tức lắc đầu.

Muốn lợi dụng ám năng lượng giết hắn?

Liền xem như Chân cảnh đều không được!

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, thoáng qua, không gian hắc động đột nhiên bình tĩnh lại. Đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ cái này không gian trong lỗ đen thoáng hiện mà ra.

Nhìn thấy đạo kiếm quang này, Dương Thuấn sắc mặt hơi đổi một chút, tay phải hắn hóa chưởng hướng phía trước tìm tòi, thủ vừa duỗi ra cái kia một cái chớp mắt, một thanh kiếm chính là chống đỡ tại hắn nơi lòng bàn tay.

Xùy!

Kiếm nhập ba phần, tiên huyết tràn ra.

Nhưng là, kiếm chỉ vào ba phần, chính là tại tiến nửa tấc!

Dương Diệp lúc này cảm giác tựu bản thân kiếm giống như đâm vào một khối cứng rắn huyền thiết lên!

“Lui!”

Dương Thuấn thanh âm đột nhiên vang lên, đón lấy, bàn tay hắn hướng phía trước chấn động.

Bành!

Dương Diệp cả người mang kiếm hướng sau liên tục lui trọn vẹn trăm trượng.

Dương Thuấn không có đang xuất thủ, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Lúc trước Liêm Sương nha đầu kia tiếp ta một chưởng này lúc, cũng lui vừa vặn trăm trượng.”

Dương Liêm Sương!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Thuấn, "Thực lực của ngươi, so ta tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều. Ngươi không phải giống như Chân cảnh cường giả!"

Dương Thuấn nhạt tiếng nói: "Chân cảnh, cùng chia lục đoạn. Vừa mới Dương Lâm bọn hắn, là Chân cảnh hai đoạn, mà ta, là Chân cảnh ba đoạn!"

Chân cảnh lục đoạn!

Dương Diệp nhíu mày, hắn không nghĩ tới, đây Chân cảnh lại còn phân lục đoạn! Bất quá cái này cũng bình thường, ở cái thế giới này, một số thời khắc, cấp bậc không đủ, là không thể nào biết một ít chuyện.

"Dương Diệp!"

Lúc này, Dương Thuấn đột nhiên nói: "Ta tại cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi nguyện ý giao ra lưỡng hồn lưỡng phách, ta bảo lãnh, Dương gia sẽ không ở ra tay với ngươi, đây là ngươi duy nhất sống sót cơ hội! Đừng nghĩ lấy đối kháng Dương gia, liền xem như phụ thân ngươi một lần nữa, hắn cũng không có khả năng dùng sức một mình đối kháng toàn bộ Dương gia!"

Giao ra lưỡng hồn lưỡng phách!

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn sẽ giao ra sao?

Đương nhiên sẽ không!

Giao ra lưỡng hồn lưỡng phách, thì tương đương với đem mạng của mình giao trên tay người khác, khi đó, sinh tử hoàn toàn tùy ý Dương gia quyết định! Hắn chỉ cần đầu bị cửa kẹp mới có thể đem hồn phách giao cho Dương gia! Mà lại, sinh là nam nhi, hắn thà chết đứng, cũng sẽ không tuyển chọn quỳ mà sống!

Lần này, Dương Diệp không có lựa chọn nói nhảm.

Thân hình hắn run lên, người đã tiêu thất tại nguyên chỗ.

Xuất hiện lần nữa lúc, đã tới cái kia Dương Thuấn trước mặt.

Dùng tay, kiếm ra, trực chỉ Dương Thuấn giữa lông mày!

Dương Diệp tốc độ mặc dù rất nhanh, nhưng là, đến Dương Thuấn loại này cấp cường giả, là có thể thấy rõ tốc độ của hắn. Bởi vậy, kiếm còn chưa chí Dương Thuấn giữa lông mày, Dương Thuấn bàn tay chính là chặn Dương Diệp kiếm!

Dương Thuấn cũng không có thi triển cái gì kiếm kỹ, đơn giản một chưởng, nhưng là tựu là đây đơn giản một chưởng, lại là chặn Dương Diệp kiếm!

Đúng lúc này, Dương Diệp tay trái đột nhiên buông lỏng ra kiếm, đón lấy, hắn tay trái hóa chưởng, một chưởng vỗ tại chuôi kiếm phần đuôi.

Xùy!

Kiếm trực tiếp đâm vào Dương Thuấn trong lòng bàn tay, Dương Thuấn phản ứng cực nhanh, cái tay còn lại trong nháy mắt nắm Dương Diệp thân kiếm. Mà đúng lúc này, Dương Diệp tay trái đột nhiên nắm kiếm một cái xoay tròn. Tại nhìn thấy Dương Diệp cầm kiếm xoay tròn một khắc này, Dương Thuấn lập tức buông lỏng ra Dương Diệp kiếm, nhưng vẫn là trễ một phần.

Xùy!

Một đoạn ngón tay nhỏ bay thẳng ra.

Mà liền tại Dương Diệp phải ngồi thắng truy kích lúc, Dương Thuấn đã xuất hiện tại trăm trượng có hơn, cùng hắn kéo dài khoảng cách.

Dương Thuấn nhìn thoáng qua đoạn chỉ, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Không nghĩ tới ngươi đối ‘Chân’ lĩnh ngộ vậy mà sâu đến loại trình độ này, coi là thật để...”

Nói đến đây, Dương Thuấn thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì một thanh kiếm mang theo lạnh lẽo hàn quang đi tới hắn giữa lông mày nửa tấc địa vị!

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn!

Dương Thuấn đồng tử có chút co rụt lại, một kiếm này, cho hắn vô cùng cảm giác nguy hiểm! Lần này, hắn không có tại trước đó ra tay, mà là dựa vào tự thân bản năng đầu có chút lệch ra, làm cho Dương Diệp kiếm dán hắn chóp mũi đã đâm!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp kiếm đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, trường kiếm hướng trái tựu là một cái cắt ngang, kiếm quá, không gian trực tiếp bị cắt chém đầy trời!

Lần này, Dương Thuấn kịp phản ứng, tại Dương Diệp kiếm cắt ngang lúc, bàn tay của hắn chính là chặn Dương Diệp kiếm.

Bành!

Theo một đường trầm đục tiếng vang lên, Dương Thuấn trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho đẩy lui trọn vẹn trăm trượng, mà Dương Diệp bản nhân cũng bị lực lượng của đối phương chấn địa hướng sau liên tục nhanh lùi lại, bất quá tại lui không sai biệt lắm hơn hai mươi trượng về sau, hắn đột nhiên chân phải bỗng nhiên giẫm một cái hư không, sau một khắc, Dương Thuấn giữa lông mày ba tấc địa vị xuất hiện một điểm hàn quang!

Hàn quang hiện, kiếm chí!

Dương Thuấn sắc mặt lần nữa biến đổi, Dương Diệp đây tiết tấu quá nhanh, nhanh đến hắn đều có chút ăn không tiêu!

Ngay tại kiếm cách Dương Thuấn giữa lông mày chỉ có nửa tấc không đúng chỗ đưa lúc, Dương Thuấn hai tay đột nhiên kẹp lấy Dương Diệp kiếm, mà liền tại hắn kẹp lấy Dương Diệp kiếm lúc, sắc mặt hắn lần nữa biến đổi, bởi vì hắn song chưởng bên trong kiếm xoắn.

Biết Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa lực lượng, Dương Thuấn vội vàng buông lỏng ra hai tay, mà tại hắn buông tay một khắc này, Dương Diệp kiếm trong tay tựa như một đạo thiểm điện hướng phía hắn yết hầu nhanh đâm mà đi.

Kiếm này nhanh, làm cho Dương Thuấn có chút tê dại da đầu!

Nhanh đến hắn đều nhanh ăn không tiêu!

Bất quá, hắn cuối cùng không phải giống như Chân cảnh cường giả, rất nhanh ổn định tâm thần của mình, lần này, hắn không có đang dùng thủ, một căn đen kịt quải trượng ngăn tại hắn trước mặt.

Làm Dương Diệp kiếm đâm tại căn này quải trượng trên lúc, kiếm giống như quải trượng lập tức kịch liệt run lên, trong hai cái lực lượng cường đại va chạm, cái này khiến được Dương Diệp giống như Dương Thuấn đều là hướng sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Thuấn đây vừa lui, tựu lui trọn vẹn trăm trượng, mà Dương Diệp lại chỉ lui không đến hai mươi trượng!

Hắn sở dĩ lui so Dương Thuấn ngắn, chủ yếu là bởi vì hắn lợi dụng không gian pháp tắc, hắn tại lui lúc, thi triển không gian pháp tắc, lợi dụng không gian trở ngại, tháo bỏ xuống trên người hắn phần lớn lực lượng, phải biết, hắn là có thể dùng không gian hòa làm một thể!

Một chiêu này, không tính là hắn chính mình phát minh, mà là Tử Nhi nói cho hắn biết. Ngay từ đầu, hắn cảm thấy không có tác dụng gì, kỳ thật bằng không thì, chiêu này, vô cùng vô cùng hữu dụng.

Vừa mới dừng lại, Dương Diệp chính là lần nữa xuất kiếm.

Mà nơi xa, Dương Thuấn bản nhân còn chưa dừng lại, một điểm hàn quang chính là xuất hiện ở hắn giữa lông mày!

Lại tới!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, vội vàng ra tay...

Sau đó, giữa sân xuất hiện một màn.

Làm Chân cảnh ba đoạn Dương Thuấn, lại bị làm Chí cảnh Dương Diệp đè đánh!

Chân chính đè lên đánh!

Bởi vì Dương Diệp tốc độ quá nhanh, lực lượng quá mạnh, bởi vậy, đây Dương Thuấn trực tiếp bị áp chế. Dương Thuấn cũng không có thi triển cái gì cường đại huyền kỹ, hắn không phải là không muốn thi triển, mà là không dám!

Bởi vì Dương Diệp kiếm quá nhanh!

Hắn thi triển huyền kỹ, là cần thời gian, Dương Diệp kiếm hoàn toàn có thể tại hắn còn không có thi triển ra tình huống dưới liền đâm xuyên đầu của hắn!

Cho nên, hắn căn bản không dám thi triển bất luận cái gì huyền kỹ!

Trong lòng của hắn cũng hối hận, hối hận giống như Dương Diệp cận thân giao thủ, bất quá, không gần người cũng không có cách, bởi vì Dương Diệp có thể thần không biết quỷ không hay xuất hiện sau lưng hắn giống như trước mặt!

Hắn không thể không cận chiến!

Đang kéo dài ước chừng một khắc đồng hồ về sau, Dương Thuấn cầm đột nhiên nói: “Đồng loạt ra tay!”

Nghe được Dương Thuấn, bốn phía nguyên bản quan chiến bốn tên lão giả đầu tiên là ngây cả người, sau đó bốn người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Nơi xa, Dương Diệp nhìn lướt qua Dương Thuấn năm người, “Quần ẩu sao?”

Thoáng qua, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên biến thành kiếm gỗ!

Kiếm gỗ!

Kiếm ra!

Cái kia phía trước nhất Dương Thuấn sắc mặt đại biến, như trước đó, hắn song chưởng bỗng nhiên hướng trước mặt tựu là hợp lại.

Không có ngoài ý muốn, tay của hắn kẹp lấy Dương Diệp kiếm gỗ.

Nhưng mà thoáng qua nhất nhất

Xùy!

Đôi bàn tay bay thẳng ra!

Nhìn thấy một màn này, còn lại bốn tên lão giả lập tức ngừng lại, bốn người kinh hãi nhìn xem Dương Diệp trong tay kiếm gỗ, đặc biệt là cái kia Dương Thuấn, hắn trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Thuấn thần sắc vô cùng khó coi, “Dương Diệp, ngươi vô sỉ, vậy mà dựa vào ngoại vật!”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!!!

Convert by: Duc2033

------oOo------

Chương 1703: Dương Diệp, ngươi chính là quá nhân từ

1698 chương: Dương Diệp, ngươi chính là quá nhân từ

(Cầu chia sẻ)

Không thể không nói, Dương Diệp bị lời của Dương Thuấn này chọc cho cười!

Dùng ngoại vật?

Không sai, Dương Diệp hắn là cầm Mộc Kiếm, dựa vào ngoại vật. Nhưng mà, này vô sỉ sao?

Hắn xác thực không nghĩ tại dựa vào ngoại vật, nhưng mà, vậy cũng phân tình huống! Giờ phút này, người ta năm cái đánh hắn một người, hắn nếu như không dùng Mộc Kiếm ưu thế này, cái kia chính là thật cổ hủ.

Bất quá, hiện tại với hắn mà nói, Mộc Kiếm đã không có lúc trước như vậy trọng yếu, hắn sẽ không ở giống như trước kia ỷ lại Mộc Kiếm. Nhưng là hắn cũng sẽ không tận lực đi không cần Mộc Kiếm, ỷ lại ngoại vật cùng không ỷ lại ngoại vật, nhìn là tâm!

Xa xa, Dương Thuấn kia sắc mặt có chút không dễ coi, khi thấy Dương Diệp trong mắt mỉa mai lúc, sắc mặt của hắn thì càng thêm khó coi.

Kỳ thật, đang nói ra câu nói kia lúc, hắn cũng đã biết mình lỡ lời. Hiện tại bọn hắn cùng Dương Diệp ở giữa, không là ở tỷ thí công bình, mà là ngươi chết ta sống, hơn nữa bọn hắn bên này năm cái đánh Dương Diệp một người, tăng thêm bọn hắn cảnh giới còn cao hơn Dương Diệp.

Loại tình huống này, Dương Diệp có ngoại vật không cần, vậy là chân chính ngu xuẩn!

Dương Diệp cũng không có ở nói nhảm, hắn chân phải nhẹ nhàng một đạp hư không, không gian lập tức kịch liệt run lên, uyển như một loại nước gợn lay động... Mà bắt đầu.

Mà Dương Diệp bản người đã biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, Dương Thuấn sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, “cẩn thận!”

Khi hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống ở dưới một khắc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở một tên trong đó trước mặt lão giả, cùng lúc đó, Mộc Kiếm đã tới lão giả kia giữa lông mày ba tấc vị trí.

Tên lão giả kia trong nội tâm hoảng hốt, giờ phút này, hắn căn bản trốn không thoát!

Dùng tổn thương đổi mạng!

Đây là lão giả giờ phút này trong đầu ý tưởng, hắn cũng làm như vậy rồi. Tay trái của hắn vào lúc ngàn cân treo sợi tóc cầm Mộc Kiếm của Dương Diệp, mà đang khi hắn cầm chặt Mộc Kiếm một chớp mắt kia, Mộc Kiếm đột nhiên một chuyển.

Xùy~~!

Lão giả tay trái trực tiếp mang theo một cỗ máu tươi bay ra ngoài. Bất quá, lão giả mạng nhưng là bảo vệ. Bởi vì lúc bàn tay bay ra một khắc này, hắn thối lui đến mấy trăm trượng có hơn.

Cùng lúc đó, Dương Thuấn bốn người cũng đi tới bên cạnh của hắn.

Giờ phút này, Dương Thuấn năm người ôm chắc lấy một đoàn!

Năm người không dám ở tách ra!

Giờ phút này cầm lấy Mộc Kiếm Dương Diệp, bọn hắn bất kỳ người nào cũng không dám đón đỡ kiếm của Dương Diệp. Không tiếp nổi, vừa tiếp xúc với, không chết đã tổn thương!

Xa xa, Dương Diệp cầm theo Mộc Kiếm hướng phía Dương Thuấn năm người chậm rãi đi đến, hắn không có xuất kiếm, chính là như vậy hướng phía năm người đi đến, hơn nữa đi có chút chậm, tựa như tản bộ giống nhau!

Dương Diệp cũng không có thích thả bất luận cái gì ý cảnh cùng khí thế, nhưng mà, Dương Thuấn năm người nhưng là cảm nhận được một cỗ tiếp cận tiếng lòng áp lực.

Thế!

Vô hình thế!

Này tựu giống với thế tục hoàng đế, hắn thần tử tại trước mặt hắn, sẽ cảm giác được một cỗ áp lực vô hình, loại áp lực này, không phải là trên thân thể áp lực, mà là trong lòng áp lực.

Giờ phút này, đám người Dương Thuấn liền là như thế!

Dương Diệp cầm theo Mộc Kiếm vẫn ở chỗ cũ đi tới, hắn không có xuất kiếm, đám người Dương Thuấn cũng không có ra tay.

Cứ như vậy, Dương Diệp đi tới trước mặt đám người Dương Thuấn mười trượng vị trí.

Ngay tại lúc này, Dương Thuấn đột nhiên nói: “Đi.”

Nói xong, Dương Thuấn năm người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Thuấn năm người biến mất một khắc này, Dương Diệp dừng bước, đối với Dương Thuấn năm người đột nhiên rời đi, hắn cũng không ngoài suy đoán.

Bởi vì từ năm người không dám ra tay một khắc này bắt đầu, năm người tâm lý phòng ngự đã xuất hiện khe hở. Năm người đối với cầm lấy Mộc Kiếm chính hắn, đã có tâm mang sợ hãi. Năm người bất kỳ người nào, cũng không có nắm chắc tiếp kiếm của hắn, cho nên, năm người lựa chọn rút đi.

Nếu như không rút đi, mạnh mẽ động thủ, năm người chí ít có ba người phải ở lại chỗ này!

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong tay Mộc Kiếm, rất nhanh, Mộc Kiếm tự động biến mất ở trong tay của hắn.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “cuối cùng không phải là của chính mình kiếm a!”

Nếu như Mộc Kiếm này, có thể tán thành hắn, cùng hắn Tâm Ý Tương Thông mà nói, chiến lực của hắn tối thiểu còn muốn tăng lên một cái cấp bậc. Đáng tiếc, Mộc Kiếm này tuy rằng bởi vì tiểu bạch nguyên nhân, đáp ứng mỗi tháng cho hắn dùng hai lần. Nhưng mà, nhưng một con bài xích hắn!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nàng này, đúng là hồi lâu không hóa qua hình người Kiếm Linh!

“Ta phải đi!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Đi đâu?”

Kiếm Linh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Bây giờ ta, đối với ngươi đã không có trợ giúp gì rồi. Ở lại bên cạnh ngươi, cũng không có tác dụng.”

Dương Diệp lắc đầu, “ngươi có thể nào nghĩ như vậy.”

“Sự thật liền là như thế!” Kiếm Linh nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Kiếm Linh, “ngươi với ta mà nói, không phải là một thanh kiếm.”

Nghe vậy, Kiếm Linh nhìn về phía Dương Diệp, “ta đây là cái gì?”

Dương Diệp nói: “Là chiến hữu, là bằng hữu, càng là người thân.”

Kiếm Linh trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Kiếm Linh, ngươi cùng Tử Nhi là cùng ta lâu nhất đấy, cũng là hiểu rõ nhất kiếm của ta. Tại trong lòng ta, địa vị của ngươi, cùng Tử Nhi còn có Thanh Thi các nàng là giống nhau.”

Kiếm Linh khẽ cúi đầu, chìm ngầm đồng ý lâu, nàng nói: “Thế nhưng là ta đã không thể trợ giúp ngươi cái gì. Nó mới có thể giúp ngươi.”

Nó!

Dĩ nhiên là chỉ Mộc Kiếm!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Kiếm Linh, tại trong lòng ta, một trăm chuôi Mộc Kiếm cũng so ra kém ngươi. Còn lời ngươi nói nó có thể giúp ta, nó xác thực rất mạnh, nhưng mà, nó cũng không phải là của ta kiếm, ta chỉ là tạm mượn dùng một lát mà thôi. Hơn nữa, không có yếu kiếm, chỉ có yếu người. Không phải sao?”

Tại trong lòng hắn, Kiếm Linh không chỉ là kiếm, càng là thân nhân của hắn.

Này cũng là hắn đã từng vì sao một mực không buông bỏ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật nguyên nhân, bởi vì hắn không muốn Kiếm Linh cảm thấy nàng vô dụng. Hắn tuy rằng rất ít giao lưu với Kiếm Linh, nhưng mà, hắn hiểu ý nghĩ của Kiếm Linh. Giống như Kiếm Linh hiểu một dạng với hắn!

Giữa bọn họ, không cần quá nhiều ngôn ngữ!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kiếm Linh, tương lai đường đời dài, theo giúp ta cùng đi xuống đi, tốt chứ?”

Kiếm Linh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Được, cùng đi!”

Nói xong, nàng trực tiếp hóa thành bản thể xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay, khóe miệng nổi lên một nụ cười, “cùng đi xuống đi!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, hắn tâm niệm vừa động, Tần ưu nước tặng đưa cho hắn cái kia quyển trục xuất hiện ở trước mặt của hắn, rất nhanh, Dương Diệp thần sắc lạnh xuống. Đến cuối cùng, trong mắt của hắn xuất hiện sát ý!

Dương Gia cũng không chỉ phái dương lâm đi Thiên Tuyền hệ, còn phái cái khác cường giả tiến về trước Thiên Tuyền hệ!

Dương Gia mục đích rất rõ ràng, là hy vọng có thể khống chế người nhà của hắn, sau đó dùng cái này đến khống chế hắn.

Hiển nhiên, tới giết hắn, muốn trả giá rất lớn, nhưng mà, đi đối phó thân nhân của hắn, tức thì không cần gì một cái giá lớn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong Tinh Không, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Tốc độ của hắn bây giờ là cực nhanh, coi như là thực cảnh, đều khó có khả năng so ra mà vượt hắn. Bởi vì hắn dùng tới Không Gian Pháp Tắc cùng Tốc Chi Pháp Tắc còn có Ám Chi Pháp Tắc, ba loại Pháp Tắc chi Lực toàn bộ dùng để tốc độ tăng lên, điều này làm cho tốc độ của hắn nhanh đến lấy mắt thường căn bản không nhìn thấy tình trạng!

Rất nhanh, dựa theo Tần gia cho ra lộ tuyến, Dương Diệp rốt cuộc đuổi theo cái kia tiến về trước Thiên Tuyền hệ Dương Gia cường giả.

Lúc này đây, tiến về trước Thiên Tuyền hệ, không là người khác, dĩ nhiên là Dương Gia kia Thủ Hộ Giả Dương Qua Vũ!

Khi nhìn thấy Dương Diệp lúc, Dương Qua Vũ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra, thật là có người đang âm thầm tương trợ ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Qua Vũ, “không nghĩ tới sẽ là

ngươi!”

Dương Qua Vũ nói: “Ta là Dương Gia người. Bất kỳ nguy hại gì người của Dương Gia, chính là địch nhân của ta.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ra tay đi!”

Dương Qua Vũ nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, Dương Qua Vũ đột nhiên tại chỗ biến mất, khi hắn xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp lúc, trong chốc lát, vô số đạo thương ảnh trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ lại.

Mà lúc này, tay của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Trong chốc lát, mười đạo kiếm quang xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, mà cái kia đầy trời thương ảnh đã toàn bộ vô ảnh vô tung biến mất.

Bất quá tại thương ảnh biến mất một chớp mắt kia, một thanh mủi trường thương chính là đi tới Dương Diệp giữa lông mày năm tấc vị trí.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, đầu có chút lệch lạc, làm cho trường thương dán trán hắn mà qua, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn đột nhiên hướng bên trái một cái cắt ngang.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, Dương Qua Vũ kia xuất hiện ở mấy bên ngoài hơn mười trượng, tại bụng chỗ, có một mặt thật nhỏ màu vàng khiên tròn!

Dương Qua Vũ nhìn thoáng qua chính mình trên tấm chắn vết rách, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “thật sự là không nghĩ tới, trong khoảng thời gian ngắn, ngươi phát triển đến trình độ này.”

Dương Diệp không nói nhảm, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một thanh kiếm chính là đã tới Dương Qua Vũ yết hầu vài tấc vị trí!

Dương Qua Vũ sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới kiếm của Dương Diệp vậy mà nhanh đến mức độ này, đây hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn. Cũng may hắn phản ứng không chậm, vào thời điểm mấu chốt, hắn trường thương làm chặn Dương Diệp một kiếm này.

Keng!

Theo một đạo chói tai bén nhọn tiếng vang lên, Dương Qua Vũ liền người đeo thương trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, nhưng mà, Dương Qua Vũ còn chưa dừng lại, kiếm chính là đã tới!

Lúc này đây, trong lòng Dương Qua Vũ rung động tột đỉnh!

Dương Diệp tốc độ này, này tiết tấu, quá nhanh quá là nhanh! Hắn đã ăn không tiêu!

Đương nhiên, hắn có thể sẽ không ngồi chờ chết, tại kiếm chí một chớp mắt kia, trường thương trong tay của hắn mãnh liệt đâm ra.

Keng!

Theo một đạo chói tai kim loại cắt nhau thương tiếng vang lên, Dương Qua Vũ lần nữa liền người đeo thương bị rung động đến trăm trượng có hơn, lúc này đây, hắn không có cơ hội tại xuất thủ.

Bởi vì kiếm của Dương Diệp chống đỡ tại giữa lông mày hắn.

Thất bại!

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Qua Vũ, “ngày đó, ngươi đang ở đây khô gia tương trợ qua ta, tình này, ta chưa từng quên ghi tội. Hiện tại, ta tha ngươi một mạng, giữa ta và ngươi ân tình, xóa bỏ. Ngày đó gặp mặt, ta sẽ không ở lưu thủ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Tại chỗ, Dương Qua Vũ nhìn xem Dương Diệp, đang muốn nói cái gì, đột nhiên, hắn hai mắt trợn lên lên, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, bản năng cảm giác làm cho hắn liền muốn chạy trốn rời chỗ, nhưng mà, hay vẫn là đã muộn.

Một cái tay đột nhiên từ hắn phần bụng chui ra, tại trong bàn tay này, cầm lấy một đống máu dầm dề thứ đồ vật.

Đây chính là trái tim của Dương Qua Vũ!

“Dương Diệp, ngươi chính là quá nhân từ. Ta đối với ngươi có hơi thất vọng!”

Lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên

Ps: Cảm tạ: Thính vũ 108, thư hữu 34094291, johehai, phiêu chìm mộc, Long gia thích học tập, thư hữu 46043890, Long gia thích học tập, ô ha ha lặc, thư hữu 45774809 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Làm bạn Dương Diệp lâu nhất đấy, ngoại trừ Tử Nhi, còn có Kiếm Linh!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1704: Giết hắn cái máu chảy thành sông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1699 chương: Giết hắn cái máu chảy thành sông!

(Cầu chia sẻ)

Xa xa, Dương Diệp dừng bước lại, hắn xoay người nhìn.

Chẳng biết lúc nào, tại trước mặt hắn xuất hiện một nữ tử. Nữ tử đang mặc màu đen váy dài, trên váy dài, vẽ có hai cái giương cánh bay lượn Hắc Sắc Phượng Hoàng. Này hai Phượng Hoàng Thần sắc có chút dữ tợn, giống như là muốn nhắm người mà cắn!

Nữ tử dung mạo không tính Khuynh Thành Khuynh Quốc, bất quá, cũng không khó coi, chỉ có thể coi là trung đẳng. Tại cổ nàng vị trí, có một cái lớn chừng bàn tay màu đen móng vuốt, này móng vuốt trảo tâm, vừa vặn bao trùm nàng yết hầu vị trí!

Tại nữ tử trong lòng bàn tay phải, hay vẫn là trái tim của Dương Qua Vũ kia.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi là ai!”

Nữ tử tay phải có chút dùng sức.

Bành!

Trong tay nàng trái tim lập tức nổ bể ra, thoáng qua, cái kia trái tim hóa thành hư vô.

Nữ tử nhẹ nhàng lắc lắc tay phải, sau đó thả lỏng phía sau, nói: “Đoán không ra được sao?”

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nói: “Dương Liêm Sương?”

Nữ tử không nói gì, nàng tay phải đột nhiên vung lên, trong chốc lát, hai khối máu dầm dề đầu lâu xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp nhíu mày, ý nghĩa khó hiểu.

Cô gái nói: "Đây là Dương Gia phái đi Thiên Tuyền Hệ mặt khác hai người, ta thay ngươi giải quyết bọn họ."

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, "vì sao làm như thế?"

Cô gái nói: "Tưởng hợp tác với ngươi!"

"Hợp tác?" Dương Diệp nói: "Hợp tác đối phó Dương Gia?"

"Vâng!" Cô gái nói.

Dương Diệp nói: "Ta có một điểm không rõ, Dương Gia thế tử bị ta giết đều xong hết rồi. Theo đạo lý mà nói, ngươi trở thành Dương Gia thế tử, hẳn không vấn đề gì chứ?"

Cô gái nói: "Dương Gia sẽ không để cho ta làm thế tử!"

Hiển nhiên, lúc này thừa nhận nàng chính là Dương Liêm Sương!

Dương Liêm Sương!

Dương Gia một đời tuổi trẻ đệ nhất thiên tài!

"Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương cười lạnh nói: "Tự nhiên là bởi vì vì tổ tiên di huấn, ngươi cũng đã biết, chúng ta tổ tiên đã nói gì di huấn? Hắn nói, Dương Gia ngày sau sẽ thua ở một tay cô gái ở bên trong, cho nên, Dương Gia, nữ tử không phải làm gia chủ. Thật sự là thật là tức cười, cũng bởi vì hắn một câu, làm cho Dương Gia ta nữ tử đời đời kiếp kiếp không ngày nổi danh, chỉ có thể trở thành Dương Gia cùng đừng thế gia đám hỏi vật hi sinh!"

"Ngươi rất muốn làm Dương gia gia chủ?" Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, "gia chủ? Dương gia gia chủ rất giỏi? Dương Liêm Sương ta còn không nhìn ở trong mắt!"

"Vậy ngươi như vậy trăm phương ngàn kế muốn làm gia chủ!" Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương hai mắt chậm rãi đóng lại, chìm ngầm đồng ý lâu, nàng đột nhiên nói: “Mẫu thân của ta tại gả vào Dương Gia về sau, chỉ sinh ra ta, bởi vì một vài vấn đề, nàng không cách nào tại sinh dục, bởi vậy, bị ta cái kia gọi là phụ thân của đã đánh vào lãnh cung, bởi vì hắn muốn một cái con trai!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “biết rõ mẫu thân của ta kết cục sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Dương Liêm Sương thần sắc đột nhiên dữ tợn, khi nàng thần sắc dữ tợn một khắc này, nàng yết hầu vị trí cái kia màu đen phượng trảo lại đang có chút nhúc nhích!

Dương Liêm Sương gằn giọng nói: “Hắn lại cưới một người nữ nhân, tại cưới nữ nhân kia về sau, ta cùng với mẫu thân của ta liền vĩnh viễn bị đã đánh vào lãnh cung, cũng từ đó về sau, hắn ngay tại chưa có tới bái kiến mẫu thân của ta, cũng chưa có tới bái kiến ta. Mà hắn cưới nữ nhân kia, vẫn cảm thấy ta cùng với mẫu thân của ta là cái đinh trong mắt của nàng, nhiều lần tưởng muốn giết chết chúng ta.”

Nói đến đây, nàng thần sắc càng phát ra dữ tợn, “mẫu thân của ta vì bảo hộ ta, nàng không tiếc giả ngây giả dại, càng là không để cho ta tập võ, hy vọng nữ nhân kia có thể buông tha chúng ta. Đáng tiếc, nàng quá ngây thơ rồi. Cuối cùng, tại một buổi tối, nàng bị nữ nhân kia phái người cho gãy ma tử. Mà ta liền ở một bên nhìn xem, đã gặp nàng tắt thở!”

Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp phát hiện, Dương Liêm Sương thần sắc khôi phục bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh, phảng phất tại nói một kiện không có quan hệ gì với nàng chuyện tình.

Dương Liêm Sương lại nói: “Ta vốn cuối cùng cũng chết, bất quá, bởi vì có người tương trợ, cho nên, còn sống.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “biết rõ chuyện kết quả cuối cùng sao?”

“Nữ nhân kia chết rồi?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “nữ nhân kia có ba con trai, đều là Dương Gia ta Thiếu gia. Một ngày nào đó, ta đem tất cả bọn họ chộp tới quan ở trong một gian phòng, sau đó đem nữ nhân kia cùng phụ lòng mẫu thân của ta kia nam nhân cũng chộp lấy, ta liền để cho bọn hắn ở ngoài cửa nhìn xem, nhìn xem hắn ba con trai là thế nào bị tra tấn đến chết đấy. Hắn không là muốn nhi tử sao? Ta đây liền để cho hắn nhìn xem hắn làm thế nào Đoạn Tử Tuyệt Tôn đấy!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Dương Gia mặc kệ?”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Dương Gia biết rõ lúc, bọn hắn đầu toàn bộ cũng đã bị ta uốn éo ra rồi!”

“Ngươi đem phụ thân ngươi cũng đã giết?” Dương Diệp nói.

“Hắn không phải là cha ta!”

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “hắn cùng với nữ nhân kia cái chết không có nhẹ nhàng như vậy, ta phế đi đan điền của bọn hắn, sau đó đưa bọn chúng đinh quỳ gối mẫu thân của ta trước mộ phần, cho đến bọn hắn tắt thở.”

Dương Diệp nói: “Dương Gia sau khi biết rõ chứ?”

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên một nụ cười, “Dương Gia sau khi biết, ta cho thấy của ta thiên phú tập võ, cả Dương Gia hơi khiếp sợ, bọn hắn không chỉ không có trách ta, ngược lại còn đại lực bồi dưỡng ta. Cái này là sự thật, cái này là Dương Gia!”

Dương Diệp nói: “Ngươi vì sao phải làm gia chủ, nguyên nhân này, ngươi cũng không nói gì!”

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “mẫu thân của ta trước khi chết nói một câu nói, nàng nói, nữ tử vì cái gì không thể làm gia chủ, nữ tử vì cái gì cũng chỉ có thể trở thành vật hi sinh. Cho nên, ta muốn làm gia chủ, ta muốn phế mất Dương Gia cái kia nữ tử không thể làm gia chủ quy củ.”

Dương Diệp trầm mặc, không nói gì.

Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi không tín nhiệm người, ta hiểu, bởi vì ta cũng không tín nhiệm người. Sở dĩ nói cho ngươi biết những thứ này, là bởi vì ta tưởng hợp tác với ngươi! Ngươi ta chỉ có hợp tác, mới có thể đối kháng Dương Gia!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Không có ngươi, một dạng với ta có thể đối phó Dương Gia!”

“Ngây thơ!”

Dương Liêm Sương cười lạnh nói: “Dương Diệp, nếu là lấy thực lực của ngươi là có thể đối kháng Dương Gia mà nói, ta đã sớm lại để cho Dương Gia thay đổi triều đại rồi. Thực lực của Dương Gia, Dương Gia nội tình, ngươi căn bản không biết!”

Dương Diệp nói: “Dương Gia còn có cái gì át chủ bài?”

Dương Liêm Sương nói: “Chân Cảnh Lục Đoạn, Dương Gia có hai vị Chân Cảnh Lục Đoạn Lão Bất Tử, mà Dương Tiêu kia, bất quá mới Chân Cảnh Tứ Đoạn! Trừ lần đó ra, Dương Gia còn có một chi bộ đội thần bí, chi này bộ đội thần bí, chỉ có Dương Tiêu cùng cái kia hai lão bất tử biết rõ, cũng chỉ là bọn hắn ba Nhân mới có thể đủ mệnh lệnh. Mà chi bộ đội thần bí, trong đó thấp nhất đều là Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “Dương Gia cái đó đến như vậy nhiều Chân Cảnh cường giả?”

“Nhiều?”

Dương Liêm Sương cười lạnh nói: “Dương Diệp, ngươi đối với Dương Gia hoàn toàn không biết gì cả! Dương Gia với tư cách Cổ Lão Thế Gia, có thể tại trong ngân hà hệ nghìn vũ trụ tồn tại nhiều năm như vậy, làm thế nào có thể chỉ có mặt ngoài chút thực lực ấy? Đương nhiên, bình thường Chân Cảnh với ta và ngươi mà nói, như con chó không có khác nhau. Chỉ cần có thể giải quyết ba người, Dương Gia chính là ta vật trong lòng bàn tay!”

“Dương Tiêu cùng cái kia hai cái Chân Cảnh Lục Đoạn người?” Dương Diệp nói.

“Dương Tiêu?”

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “hắn như cùng ta một mình đấu, ta có bảy thành nắm chắc kích giết hắn. Hắn so với phụ thân ngươi, kém không chỉ có cách xa vạn dặm!”

“Không phải là Dương Tiêu, cái kia là người phương nào?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Ngươi sau này thì sẽ biết. Không là ta không nói cho ngươi biết, mà là người này, khả năng sẽ không trở thành địch nhân của ta và ngươi, đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối.”

Dương Diệp trầm mặc.

Dương Liêm Sương lại nói: “Dương Diệp, ngươi muốn báo thù, ta nghĩ khống chế Dương Gia, mục đích của chúng ta, không hề xung đột. Mà chỉ có ngươi ta liên thủ, chúng ta mới có thể đạt tới chúng ta riêng mình mục đích. Bằng không thì, Dương Gia một khi chính thức chăm chú, tỉnh lại bế quan những lão bất tử kia, ngươi tuyệt không khả năng còn sống!”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Dương Gia hiện tại muốn dùng Thiên Tuyền Hệ ta hôn người đến uy hiếp ta, ngươi có biện pháp giải quyết?”

Hợp tác!

Hắn tự nhiên muốn hợp tác!

Một mình đấu Dương Gia?

Hắn không phải không dám, nhưng mà, vậy phải cực kỳ lâu, ít nhất phải cảnh giới của hắn đạt tới Chân Cảnh về sau, hoặc là triệt để khống chế Chiến Thần Tí, hơn nữa đem Chiến Thần Tí biến thành cánh tay của chính mình. Dưới tình huống đó, hắn mới có thể dùng sức một mình đối kháng cả Dương Gia.

Hắn không muốn chờ lâu như vậy, Dương Gia cũng sẽ không cho hắn cơ hội chờ lâu như vậy!

Cho nên, hắn lựa chọn hợp tác.

Thực lực của Dương Liêm Sương, tuyệt đối là không thể nghi ngờ, hơn nữa, Dương Liêm Sương tại Dương Gia địa vị rất cao, biết rõ rất nhiều nàng không biết chuyện.

Dương Liêm Sương nói: “Không có gì đặc biệt biện pháp, chỉ có một biện pháp trong tuyệt vọng, cái kia chính là giết! Đoạn đánh tới Dương Gia cường giả Thiên Tuyền Hệ. Giết Dương Gia không cần biện pháp này mới thôi.”

Dương Diệp nói: “Ta sợ có cá lọt lưới. Thiên Tuyền Hệ không bằng Ngân Hà Hệ, Chân Cảnh cường giả qua bên kia, thuộc về sự tồn tại vô địch!”

“Không cần lo lắng!”

Dương Liêm Sương nói: “Dương Gia bất kỳ động tĩnh nào, ta đều rõ như lòng bàn tay.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Như vậy tiêu hao Dương Gia, coi như là đến lúc đó ngươi nắm trong tay Dương Gia, khi đó, Dương Gia cũng không phải bây giờ Dương Gia, không phải sao?"

Dương Liêm Sương nói: "Cho ta ba mươi năm, ta sẽ nhượng cho Dương Gia tái hiện năm đó đỉnh phong. Hơn nữa, đây là chuyện của ta, ngươi không cần lo lắng quá nhiều. Ngươi bây giờ phải làm là, ngươi giải quyết hiện tại gặp phải vấn đề. Ta chỉ có thể cho ngươi tin tức, không thể ra mặt tương trợ ngươi."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: "Ngươi phải cẩn thận Khô Gia cùng Doanh Gia!"

"Như thế nào?" Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương cười nói: "Gia tộc những cái kia Lão Ngoan Cố vì giết ngươi, không tiếc nguyện ý lại để cho mất một ít lợi ích của gia tộc, những cái kia lợi ích, đủ để cho Doanh Gia cùng Khô Gia động tâm, ví dụ như một ít truyền thừa đấy, còn có một chút thế giới, xác thực ta không rõ ràng lắm, tóm lại, ngươi phải cẩn thận Doanh Gia cùng Khô Gia, hai cái này thế gia nội tình cùng thực lực, so với Dương Gia còn muốn sâu."

Doanh Gia!

Khô Gia!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trọng thưởng phía dưới, tất có dũng phu! Không đơn thuần là Doanh Gia cùng Khô Gia, chỉ sợ sẽ là đừng thế gia cũng có thể tới đối phó hắn!

Nói tóm lại, hắn hiện tại xem như nguy cơ tứ phía!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười.

"Ngươi cười cái gì?" Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nói: "Cười chính ta, cười tự mình nghĩ quá nhiều. Con người lúc còn sống, không nên quá nhiều tưởng sau này sự tình. Đừng nói Dương Gia cùng Doanh Gia còn có Khô Gia, coi như là tám Đại Thế Gia toàn bộ tới giết ta, ta lại có sợ gì? Vừa vặn giết hắn cái thoải mái, giết hắn cái máu chảy thành sông!"

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1705: Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu trăm năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1700 chương: Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu trăm năm!

(Cầu chia sẻ)

Giết thống khoái!

Lời ấy, xem như Dương Diệp lời tâm huyết.

Người sống cả đời, cũng không nên sống chần chần chừ chừ. Khô Gia cùng Doanh Gia không tìm đến hắn thì thôi, tới tìm hắn, hắn cũng không sợ, giống nhau giết tới!

Xa xa, Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, trong mắt có một tia tán thưởng, “Không sai, đàn ông liền nên như thế. Nói thật, biến hóa của ngươi để cho ta có chút kinh ngạc. Nguyên bản, ngươi mặc dù đang Dương Gia đại sát đặc sát, nhưng mà, ở trong mắt ta, căn bản không đáng giá được nhắc tới.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Bởi vì ngươi dựa vào là đều là ngoại vật, ngoại vật, mượn nhờ lực lượng bên ngoài, vậy căn bản không tính là cái gì bổn sự. Nếu như ngươi không có con dị thú kia, người đàn bà kia, thần bí kia hỏa diễm, còn có thần bí kia Mộc Kiếm, còn ngươi nữa thần bí kia cánh tay trợ giúp, mười chiêu trong ta có thể đánh chết ngươi!”

Mười chiêu giết chính mình!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “ngươi rất tự tin.”

Dương Liêm Sương nói: “Trước ngươi, kiếm đạo tuy rằng cũng không tệ, nhưng mà quá tạp, lộn xộn, không chỉ không có đạt tới thật sự tình trạng, liền đến cũng không tính là. Nếu như ngươi không là có thần bí kia cánh tay tương trợ, ngươi ngay cả Dương Tiêu một chiêu đều không tiếp nổi!”

Dương Diệp trầm mặc, hắn không cách nào phản bác, bởi vì Dương Liêm Sương cũng không sai. Nếu như không phải là dựa vào chiến thần thủ cánh tay cùng Mộc Kiếm, hắn xác thực liền Dương Tiêu một chiêu đều không tiếp nổi!

Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Ngoại vật không phải là không thể dùng, nhưng mà, bản thân mạnh mẽ mới là thật mạnh mẽ. Hiển nhiên, ngươi dĩ nhiên minh bạch đạo lý này. Ngươi bây giờ, tốc độ cùng lực lượng không chỉ có đạt đến cực hạn, còn đạt đến thật sự tình trạng. Ngươi bây giờ, miễn cưỡng tính là một cái nhân vật!”

“Miễn cưỡng tính là một cái nhân vật!”

Dương Diệp mí mắt có chút nhảy dựng, sau đó nói: “Trong hệ ngân hà nghìn vũ trụ một đời tuổi trẻ bên trong, mạnh hơn ta nhiều không?”

Dương Liêm Sương hai tay thả lỏng phía sau, nàng chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Ngươi tốt nhất có khác loại tâm tính này, tự tin có thể có, nhưng mà, ngàn vạn lần chớ tự phụ. Khỏi cần phải nói, Ngân Hà Bảng xếp hạng thứ nhất người kia, lúc này ngươi, khẳng định không phải là đối thủ của hắn. Mà còn có một vài người, những cái kia khinh thường Ngân Hà Bảng thiên kiêu, bọn họ khủng bố càng là vượt qua tưởng tượng của ngươi!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn nữa.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đối với cái này điểm, hắn vẫn là vô cùng tán đồng.

Từ Huyền Giả Đại Lục đi tới, trên đường đi, hắn phát hiện một điểm, khi hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn về sau, sẽ phát hiện, mạnh hơn hắn còn có rất rất nhiều. Như Dương Liêm Sương nói, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn nữa.

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương lông mày đột nhiên khẽ nhíu một chút, thoáng qua, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “chúc mừng!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Vừa nhận được tin tức, Dương Gia lại tuyên bố Truy Sát Lệnh rồi. Chỉ cần cầm theo đầu của ngươi đi Dương Gia, có thể đạt được Chân Cảnh giai bảo vật ba cái, Chân Cảnh giai Huyền Kỹ ba cái, không chỉ có như thế, còn có thể đạt được Chân Linh Quả hai khối! Chân Linh Quả này, thế nhưng là đồ tốt, nó có thể giúp người đạt tới Chân Cảnh, mà đạt tới Chân Cảnh đấy, cũng có thể lợi dụng nó đến giúp đỡ chính mình tăng lên cảnh giới. Vật ấy, coi như là tại tám Đại Thế Gia đều thuộc về hàng hiếm có!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Đây có đáng giá gì chúc mừng?”

Dương Liêm Sương nói: “Ngươi không phải là muốn giết thống khoái sao? Dương Gia khai ra điều kiện này, khẳng định có rất nhiều người tới giết ngươi, hơn nữa, tới khẳng định đều không phải là người yếu gì. Cho nên, ngươi bây giờ, nhất định có thể qua giết thống khoái!”

Dương Diệp: “”

Dương Liêm Sương nói: “Cẩn thận một chút, Dương Tiêu bọn hắn khai ra điều kiện này, cũng không phải thật muốn cho những người kia tới giết ngươi, bọn hắn mục đích thực sự, là để cho ngươi trở thành vô số người địch nhân, tuy rằng ngươi cùng những người kia không có có ân oán, nhưng mà ngươi nên minh bạch, cái thế giới này, đã có lợi ích, chẳng khác nào có ân oán. Làm đầu ngươi vô cùng đáng giá, đối với bọn họ có trợ giúp lúc, bọn hắn sẽ tới muốn đầu của ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch!”

Dương Liêm Sương nói: “Ta phỏng đoán, Dương Tiêu bọn hắn còn có một mục đích, cái kia chính là tưởng để cho ngươi cả ngày lẫn đêm đã bị đuổi giết, để cho ngươi không có thời gian đi tu luyện, cũng để cho ngươi nhiễm vô số người máu tươi, sau đó nhiễm vô số nhân quả, ngươi phải biết, ngươi mỗi giết một người, sẽ có một đoạn nhân quả, bằng hữu của người này, thân nhân, liền có thể tới tìm ngươi báo thù. Ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Bọn hắn chiêu này, rất ác a!”

Dương Liêm Sương nói: “Là có chút hung ác.” Vừa nói, nàng bấm tay tìm tòi, một cuốn sách xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “vật ấy có thể cùng ta liên hệ, Dương Gia có động tĩnh gì, ta cũng sẽ thông báo cho ngươi, tự giải quyết cho tốt.”

Nói xong, nàng quay người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó sẽ phải rời khỏi, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa không gian, “đi ra!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia một nơi không gian lập tức nhuyễn động, rất nhanh, một người đàn ông từ trong đó đi ra.

“Ngươi chính là Dương Diệp?” Nam tử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, tại nam tử trước ngực trái, có một cái thật nhỏ thắng chữ.

Doanh Gia?

Dương Diệp khẽ cau mày, Doanh Gia nhanh như vậy liền tìm tới? Bất quá cũng bình thường, Doanh Gia với tư cách tám Đại Thế Gia đứng đầu, đối phương muốn lấy vị trí của hắn, hẳn không phải là việc khó gì.

Nam tử khẽ gật đầu, “ta là thắng điều khiển, Doanh Gia Thiếu gia một trong. Trước kia bế quan mới ra ngoài, nghe được Dương Gia đang truy nã ngươi, không thể không nói, cái kia thù lao, ta vô cùng động tâm.”

Dương Diệp nói: “Cho nên, ngươi đã hành động. Thật sao?”

Nam tử cười nói: “Dương Gia khai ra thù lao cao như vậy tới giết ngươi, nghĩ đến, ngươi khẳng định có chỗ nào hơn người, để cho ta mở mang kiến thức? Bằng không thì”

Ngay tại lúc này, thanh âm nam tử im bặt mà dừng, bởi vì một thanh kiếm chẳng biết lúc nào đâm vào nam tử yết hầu.

Mà Dương Diệp cũng chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nam tử trước mặt.

Dương Diệp nhìn thẳng cặp mắt kia trợn lên nam tử, “thấy được sao?”

Không đều nam tử trả lời, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm.

Xùy~~!

Một cỗ máu tươi bắn ra, mà Dương Diệp bản người đã xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng, thoáng qua, Dương Diệp hoàn toàn biến mất tại nam tử trong tầm mắt.

Tại chỗ, nam tử hai mắt như trước trợn tròn, mà giữa lông mày của hắn, máu tươi vẫn ở chỗ cũ kích xạ!

Bởi vì Dương Gia nguyên nhân, điều này làm cho Dương Diệp hai chữ này đột nhiên như là như bệnh dịch tại trong ngân hà hệ nghìn vũ trụ lan tràn ra.

Lúc này Dương Diệp, tại trong ngân hà hệ nghìn trong vũ trụ thanh danh có thể nói là như Mặt trời giữa trưa. Không khác, bởi vì đầu của hắn quá đáng giá tiền. Đáng giá đến vô số người đều động tâm rồi, đã liền một ít Lão Quái Vật cấp bậc Chân Cảnh cường giả đều động tâm rồi!

Sở dĩ như vậy động tâm, ngoại trừ Dương Gia cho ra thù lao bên ngoài, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là cảnh giới của Dương Diệp mới Chí Cảnh!

Nếu như Dương Diệp là Chân Cảnh, rất nhiều người nhất định sẽ bỏ đi trong nội tâm bắt người đầu đổi bảo bối ý niệm trong đầu. Cuối cùng, Chân Cảnh xem như vùng vũ trụ này trong cường giả đứng đầu. Nhưng mà, Dương Diệp không phải là Chân Cảnh, mà chẳng qua là Chí Cảnh!

Hơn nữa, trên Ngân Hà Bảng cũng không có tên của Dương Diệp!

Loại tình huống này, vô số người lập tức động tâm rồi.

Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu trăm năm!

Đây là lúc này trung thiên vũ trụ truyền lưu một câu!

Những lời này, tuyệt không khoa trương, Dương Gia cho ra thù lao, thật sự quá mê người. Đã có những bảo vật kia, cảnh giới của bọn hắn cùng thực lực, hoàn toàn có thể đến một bước nhảy vọt chất lượng.

Vì vậy, vô số người bắt đầu tìm kiếm Dương Diệp rồi.

Có người vẫn tương đối cẩn thận, cũng không đơn độc tìm đến Dương Diệp, mà là tổ chức thành đoàn thể tìm đến. Những ngững người này so sánh thông minh, bởi vì tại bọn họ xem ra, Dương Gia khai ra lớn như vậy thù lao tới giết Dương Diệp, Dương Diệp khẳng định không phải là cái gì nhân vật đơn giản đấy.

Vì vậy, những người này bắt đầu bốn phía tìm người tổ chức thành đoàn thể.

Cứ như vậy, trong hệ ngân hà nghìn vũ trụ vô số người bắt đầu ở tìm kiếm Dương Diệp rồi. Mà một ít Thần Bí Thế Lực cùng thế gia, chợt bắt đầu bán ra Dương Diệp hành tung.

Tuy rằng đại bộ phân đều là giả, nhưng mà, cũng có thật sự.

Không phải sao, lúc này Dương Diệp liền bị người vây lại.

Vây quanh Dương Diệp chính là ba người đàn ông, niên kỷ đều tại chừng ba mươi tuổi, toàn bộ đều là Chí Cảnh! Ba nhân khí tức hùng hậu, hiển nhiên, đây là không có gì hơi nước Chí Cảnh cường giả.

Trong đó, một tên cầm đầu nam tử lấy ra một tấm bản đồ, đồ bên trên, đúng là chân dung của Dương Diệp.

Nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa liếc nhìn bức họa, tiếp đó, khóe miệng của hắn nổi lên một nụ cười, "Dương Diệp, chúng ta tìm ngươi có thể là tìm có chút vất vả, nhưng lại bỏ ra giá không nhỏ, bất quá còn tốt, này đều đáng giá, cuối cùng"

Ngay tại lúc này, thanh âm nam tử đột nhiên im bặt mà dừng.

Thoáng qua, một hồi gió nhẹ thổi qua, nam tử kia đầu lập tức từ trên cổ rớt xuống.

Không đầu nam tử bên cạnh cái kia hai người nam tử trực tiếp ngây dại.

Rất nhanh, một tên nam tử trong đó nhìn về phía xa xa cũng chưa hề đụng tới Dương Diệp, "có phải là ngươi hay không ra tay?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Vâng!"

"Ngươi là thế nào xuất thủ!" Nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp nói: "Không thấy rõ? Vậy thì tốt, tại một lần nhìn."

Nói xong.

Dương Diệp tay hơi động một chút.

Xùy~~!

Hầu như tại Dương Diệp chủ động một khắc này, cái kia nói chuyện nam tử thân thể lập tức cương cứng, bởi vì tại giữa lông mày của hắn, nhiều ra một cái kiếm động.

Dương Diệp nhìn xem nam tử, nói: "Thấy rõ sao?"

Nam tử mất hồn giống như lẩm bẩm nói: "Không có"

Nói xong. Nam tử trong mắt lại không cái gì sắc thái.

Cứ như vậy, trong tràng chỉ còn lại có tên kia đang mặc hắc bào nam tử. Người đàn ông này, thân thể đang run rẩy.

Dương Diệp nhìn về phía Hắc bào nam tử kia, “ngươi thấy rõ sao?”

Ngay tại lúc này, nam tử đột nhiên “Phốc” một tiếng quỳ xuống, rung giọng nói: “Ta trên có cha mẹ già, dưới có con nhỏ, là nhà trong duy nhất trụ cột, mời tha ta một mệnh!”

Dương Diệp: “...”

...

: Cảm tạ: Một vô sinh, thư hữu 31576742, mộc hàn tia nắng ban mai, thính vũ 108, thư hữu 34094291, johehai, phiêu chìm mộc, Long gia thích học tập, thư hữu 46043890, ô ha ha lặc nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1706: Hôm nay, ta tâm tình không tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1701 chương: Hôm nay, ta tâm tình không tốt!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp có chút mộng.

Bởi vì hắn không nghĩ tới, người trước mắt này vậy mà quỳ xuống đất cầu xin tha thứ!

Thoáng qua.

Dương Diệp tay hơi động một chút, trong chốc lát, cái kia quỳ dưới đất nam tử đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Tha cho hắn một mệnh?

Dương Diệp hắn cũng không phải cái gì người lương thiện, trước mắt này nam người với người tổ chức thành đoàn thể tới giết hắn lúc, có thể có nghĩ qua, Dương Diệp hắn cũng là có nho nhỏ người? Hơn nữa, hắn dám cam đoan, nếu như hắn không có thực lực, nam nhân này nhất định lại là mặt khác một bức sắc mặt.

Sát Nhân Giả, phải có bị người giết tỉnh ngộ!

Tru sát nam tử về sau, Dương Diệp liền muốn rời đi, mà lúc này, cách đó không xa không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, mười mấy người từ cái này chỗ không gian đi ra.

Mười mấy người, phần lớn đều là Chí Cảnh, nhưng mà, Luân Hồi Cảnh cũng có!

Mười trong mấy người, một tên hoa bào trung niên nam tử đi ra, hắn lấy ra một bức tranh vẽ chân dung, nhìn nhìn bức họa, sau đó vừa liếc nhìn Dương Diệp, rất nhanh, trên mặt hắn xuất hiện nụ cười.

Trung niên nam tử thu hồi bức họa, sau đó cười nói: “Lục Gia không có gạt người, tình báo này thật sự.”

“Hắc hắc!”

Lúc này, trung niên nam tử bên cạnh một người đàn ông cười nói: “Mạc Minh huynh, lúc trước thế nhưng là nói xong rồi. Cầm Dương Diệp này đầu người thay đổi bảo vật về sau, ta muốn một số Chân Cảnh cấp Huyền Kỹ.”

“Còn có ta, ta cũng muốn một số Chân Cảnh giai Huyền Kỹ!” Lại một người đàn ông nói.

“Huyền Kỹ ta cũng không cần, ta muốn một môn công pháp...”

“Ta muốn một kiện Chân Cảnh cấp Huyền Bảo...”

“...”

Trong tràng, mọi người thấy Dương Diệp lúc, ánh mắt chính là lửa nóng, dường như bày tại bọn họ trước mặt không phải là Dương Diệp, mà là Chân Cảnh Huyền Kỹ, công pháp, Huyền Bảo...

Tên là Mạc Minh nam tử đột nhiên nói: “Chư vị, Mạc Minh ta sẽ không nuốt riêng bảo vật, đối đãi chúng ta giết Dương Diệp này về sau, bảo vật tới tay, chúng ta tại đến phân phối, như thế nào?”

" Được!

Mọi người nhẹ gật đầu.

Mạc Minh đang muốn động thủ, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, lập tức nói: “Ai nguyện ý đến xung phong?”

“Ta tới!”

Một tên tóc ngắn nam tử đi ra, trong tay nam tử cầm theo một thanh quỷ đầu Đại Khảm Đao, hắn đối với Dương Diệp dữ tợn cười cười, “ngươi đầu người này, lão tử đã muốn!”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Xa xa, Dương Diệp không chút sứt mẻ.

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên xuất hiện một màn quỷ dị.

Tóc ngắn nam tử tốc độ rất nhanh, hắn trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt của Dương Diệp, nhưng mà, trong tràng chúng người tròng mắt đột nhiên trợn lên lên, ở trong mắt đám người Mạc Minh kia, tràn đầy vẻ không thể tin được!

Bởi vì đi vào trước mặt Dương Diệp chính là một cỗ không có đầu lâu thi thể!

Mọi người quay đầu nhìn về phía tóc ngắn nam tử lúc trước nguyên lai chỗ đứng, chỗ đó, có một cái đầu lâu, cái đầu kia liền đậu ở chỗ đó.

Giờ khắc này, đám người Mạc Minh sắc mặt vô cùng khó coi.

Nguyên lai, tóc ngắn nam tử tại mới vừa ra tay lúc, đầu hắn liền đã bị Dương Diệp chém xuống một kiếm. Nhưng mà, bởi vì kiếm của Dương Diệp quá nhanh, bởi vậy, tóc ngắn nam tử mình cũng không có cảm giác được. Bởi vậy, liền xuất hiện một màn trước mắt này.

Người đi ra, nhưng mà đầu không có.

Trong tràng, bầu không khí đột nhiên ngưng trọng lên.

Đám người Mạc Minh trên mặt tại cũng không có dáng tươi cười, có chỉ có ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng. Giờ khắc này, bọn hắn biết, này chuyến buôn bán, giống như không dễ dàng như vậy làm.

Xa xa, Dương Diệp nắm kiếm trong tay hướng phía đám người Mạc Minh đi đến.

Thế!

Vô hình thế!

Chân chính thế, căn bản không cần bất luận ngoại lực gì đến chèo chống. Có ít người, hắn đứng ở nơi đó, hắn thì tương đương với thiên!

Này tựu giống với một người đặt mình trong trong Tinh Không, khi hắn đối mặt Mang Mang Vũ Trụ lúc, hắn liền sẽ phát hiện, mình là sao mà nhỏ bé.

Đây là vũ trụ thế!

Vũ trụ vô hình thế!

Mà bây giờ, Dương Diệp đã có mình thế.

Nhìn xem Dương Diệp chậm rãi đi tới, Mạc Minh kia sầm mặt lại, sau một khắc, hắn trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “hắn ở đây mạnh mẽ cũng chỉ là một người, mọi người đừng sợ, cùng tiến lên!”

Một người!

Không thể nghi ngờ, những lời này cho trong tràng mọi người lòng tin, lập tức, mọi người toàn bộ hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã trong đám người.

Kiếm quang chợt hiện, đầu người rơi.

Không đến ba hơi thở thời gian, trong tràng cũng chỉ còn lại có Mạc Minh kia, người còn lại, giờ phút này đầu cũng đã dọn nhà.

Đám người ô hợp!

Với Dương Diệp mà nói, những người trước mắt này thật sự đều là đám người ô hợp. Những người này, phần lớn đều là Chí Cảnh, mà ít Chí Cảnh, hơi nước cũng lớn vô cùng. Còn cái kia ít Luân Hồi Cảnh thì càng khỏi phải nói.

Bởi vậy, giao thủ một cái, những người này liền Dương Diệp một kiếm đều không tiếp nổi.

Trong tràng, cái kia khó hiểu thân thể bắt đầu run.

Giờ khắc này, hắn biết Dương Gia tại sao phải bỏ ra lớn như vậy một cái giá lớn tới giết Dương Diệp rồi. Bởi vì Dương Diệp này không dễ giết a!

Kỳ thật, trước khi đến, hắn liền đã biết, Dương Diệp này khẳng định không dễ giết đấy. Nhưng mà, Dương Gia cho ra thù lao thật sự là quá mê người. Hắn không có chống cự ở cám dỗ này, cho nên, hắn tìm đến Dương Diệp rồi.

Bất quá, hắn còn không có chủ quan, hắn không có một người đến, mà là tìm giúp đỡ cùng đi.

Nhưng mà, sự tình thực chứng minh, hắn vẫn là khinh thường.

Tại nhìn thấy Dương Diệp nháy mắt giết trong tràng mọi người lúc, hắn biết, Dương Diệp thuộc về cái loại này chân chính Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, loại này yêu nghiệt, Chân Cảnh cường giả tại bọn họ trước mặt đều được run rẩy!

Bị Dương Gia lừa được!

Mạc Minh hít sâu một hơi, sau đó nói: “Dương Diệp, ta tự biết khó thoát khỏi cái chết, nhưng là...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở sau lưng của Mạc Minh, hắn không có quay người, đi xa đi. Làm Dương Diệp biến mất ở cái kia tinh không phần cuối lúc, nguyên địa Mạc Minh đầu đột nhiên từ trên cổ rớt xuống.

Trong tràng, hơn mười cái đầu theo hơn mười cỗ thi thể từ trong bầu trời sao chậm rãi rơi xuống.

Trong Tinh Không, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa không gian, lúc này, cái kia một nơi không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một tên chàng thanh niên từ trong đó đi ra.

“Dương Huynh chớ động thủ, ta cũng không có ác ý!” Chàng thanh niên vội vàng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua chàng thanh niên, sau đó nói: “Ngươi là người phương nào!”

Chàng thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ, vừa rồi Dương Diệp giết người một màn kia, hắn thế nhưng là nhìn thấy.

Chàng thanh niên suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nguyên bản ta cũng là tới giết ngươi! Nhưng mà, nhưng là ta bây giờ không có này ý nghĩ!”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi đi theo ta?”

Chàng thanh niên nói: “Ta chưa cùng lấy ngươi, chỉ là ngươi phát hiện ta. Ta đi ngay bây giờ!”

Nói xong, chàng thanh niên cũng không có đi, mà là nhìn xem Dương Diệp. Dương Diệp nếu không phải đáp ứng, hắn đem phía sau lưng lưu cho Dương Diệp, đó không thể nghi ngờ là muốn chết đấy. Đương nhiên, coi như là chính diện, hắn cũng không có nắm chắc tiếp Dương Diệp một kiếm!

Dương Diệp nhìn xem chàng thanh niên hồi lâu, sau đó nói: “Các ngươi là làm sao biết ta hành tung đấy!”

Nghe vậy, chàng thanh niên yên tâm, mặc dù không biết Dương Diệp, nhưng là từ vừa rồi Dương Diệp ra tay đến xem, hắn nếu là nếu muốn giết người, khẳng định thì sẽ không nói nhảm với hắn đấy.

Mạng bảo vệ!

Chàng thanh niên thần sắc nhẹ nhõm đi một tí, hắn đạo: “Lục Gia, về tình báo của ngươi, chúng ta đều là từ Lục Gia chỗ đó có được.”

“Tám Đại Thế Gia một trong Lục Gia?” Dương Diệp nói.

Chàng thanh niên nhẹ gật đầu, “bọn hắn đang bán hành tung của ngươi, hơn nữa, bán có chút lợi lộc. Không chỉ có bọn hắn, Dương Gia tựa hồ đã ở cung cấp hành tung của ngươi, không ngừng, giống như còn có rất nhiều thế lực tại cung cấp hành tung của ngươi.”

Lục Gia!

Rực rỡ ca gia tộc!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên đi xa đi.

“Ngươi đi đâu?” Chàng thanh niên vô ý thức hỏi. Mới vừa mở miệng một cái, hắn chính là đã hối hận. Chính mình là nhiều chuyện a! Vạn nhất Dương Diệp khó chịu, cái kia đầu hắn có thể đã phải dọn nhà a!

“Đi Lục Gia, hỏi một chút bọn hắn có phải hay không ăn no căng được rồi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người đã biến mất ở chàng thanh niên trong tầm mắt.

Chàng thanh niên: “...”

Dương Diệp cũng không có mở vui đùa, hắn thật là muốn đi Lục Gia.

Tuy rằng hắn hiện tại đã có Dương Gia tên đại địch này, thật sự không nên đi gây ra Lục Gia, nhưng mà, hắn không hề nghĩ như vậy.

Tình cảnh của hắn bây giờ là cái gì?

Bởi vì Thiên Tuyền Hệ nguyên nhân, hắn căn bản không có đường lui, cũng không cách nào như Tiêu Dao tử như vậy, giết người có thể tiêu dao rời đi, không có gánh nặng trên người. Hắn bất đồng, hắn có lo lắng. Cho nên, hắn không thể trốn tránh!

Một khi trốn tránh, rất nhiều người thì sẽ càng phát được một tấc lại muốn tiến một thước!

Bởi vì bọn họ cảm thấy hắn dễ khi dễ, nếu như cho thế nhân loại ý nghĩ này, cái kia phiền phức của hắn thật sẽ vĩnh viễn không ngừng!

Cho nên, hắn muốn lấy sát ngăn sát!

Giết!

Giết thế nhân không dám tới tìm hắn để gây sự, giết thế người sợ hắn!

Bất Phong Ma, Bất Thành Hoạt!

Trước khi đến Lục Gia trên đường, Dương Diệp lần nữa gặp rất nhiều tới giết người của hắn, bất quá với hắn mà nói, những người kia đối với hắn không có một điểm uy hiếp!

Rất nhanh, Dương Diệp ở trong một bầu trời sao ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, có một ông già chặn đường đi của hắn lại!

Chân Cảnh cường giả!

Xuất hiện Chân Cảnh cường giả rồi!

Dương Diệp không nói gì, lão giả kia cũng không nói gì, hai người đối mặt một cái chớp mắt.

Sau một khắc.

Lão giả sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, xuất hiện ở ngoài trăm trượng, mà hắn nửa bên mặt đã không thấy!

Mà đang khi hắn vừa dừng lại một khắc này, sắc mặt hắn lần nữa kịch biến, lúc này đây, nửa cái mặt trực tiếp biến thành trắng bệch.

Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở sau lưng lão giả mấy trăm trượng vị trí, hắn không nói gì, xuất ra hai quả quả cầu năng lượng nuốt vào về sau, tiếp tục đi xa đi.

Tại chỗ, lão giả kia đứng tại chỗ sau khi, đột nhiên, thân thể của hắn từ trung gian tách ra. Trong nháy mắt, ngũ tạng đi đôi với máu tươi vung vãi trên đất!

...

Viêm Không Hệ, Viêm Không Đại Lục!

Viêm Không Đại Lục là Chủ thế giới Lục Gia, cũng là Lục Gia tổng bộ, nơi đây, chính là Lục Gia quyền lợi trung tâm!

Viêm Không Thành.

Giữa trưa lúc, một Thanh Sam Nam Tử đột nhiên xuất hiện ở Viêm Không Thành ngoài thành.

Thanh Sam Nam Tử này đúng là Dương Diệp!

Mà đang khi hắn xuất hiện ở Viêm Không Thành một khắc này, bảy ông già chắn trước mặt của hắn, toàn bộ là Chân Cảnh!

Hiển nhiên, Lục Gia đã biết được hắn sắp đến!

Lục Gia cầm đầu một ông già nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó trầm giọng nói: “Dương Diệp, Lục Gia ta không chào đón ngươi!”

Dương Diệp cầm kiếm hướng phía lão giả đám người đi đến, “Lục Gia các ngươi đang bán tình báo của ta?”

“Vâng!” Tên lão giả kia nhìn thẳng Dương Diệp, trong mắt không có sợ hãi chút nào.

“Có thể không bán không?” Dương Diệp nói.

Lão giả âm thanh lạnh lùng nói: “Không thể. Dương Diệp, Lục Gia ta không phải là địa phương của ngươi giương oai, cho ngươi ba hơi thở thời gian, lập tức biến mất tại trước mặt ta, bằng không thì, ngươi sẽ hối hận tới nơi này!”

“Ngang ngược?”

Dương Diệp lắc đầu, “hôm nay, ta tâm tình không tốt, tưởng sau vũ, ta xem Viêm Không Thành này không tệ, ngay ở chỗ này xuống đi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, thoáng qua, Tinh Hà Kiếm đồ xuất hiện ở trước mặt của hắn, qua trong giây lát, tình cảnh biến ảo, chung quanh biến thành một vùng sao trời, ngay sau đó, rậm rạp chằng chịt kiếm vũ đột nhiên từ tinh không xa xôi rơi đến!

...

: Cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1707: Lục Gia Gia Chủ, đi ra tâm sự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1702 chương: Lục Gia Gia Chủ, đi ra tâm sự!

(Cầu chia sẻ)

Tinh Hà Kiếm Đồ!

Vật ấy mặc dù không phải là Chân Cảnh cấp bảo vật, nhưng mà với Dương Diệp mà nói, tác dụng vẫn là lớn vô cùng.

Bởi vì thực lực của hắn còn tại đó, cho nên, Tinh Hà Kiếm Đồ mặc dù không phải là Chân Cảnh cấp bảo vật, nhưng mà với hắn mà nói, so với Chân Cảnh cấp bảo vật còn hữu dụng. Bởi vì Tinh Hà Kiếm Đồ là chuyên môn cho Kiếm Tu dùng là!

Uy lực của nó mạnh hơn yếu, quyết định bởi người mà thi triển thực lực!

Mà bây giờ, dùng thực lực của hắn, không những được đơn giản thi triển Tinh Hà Kiếm Đồ, còn có thể đem Tinh Hà Kiếm Đồ uy lực tăng lên tới cực hạn!

Tại dưới thao túng của Dương Diệp, trong Tinh Không Tinh Hà Kiếm khí tựa như kiếm vũ giống như rậm rạp chằng chịt hướng phía Viêm Không Thành rơi xuống.

Những thứ này tốc độ kiếm khí cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã tới Viêm Không Thành trên không.

Nhìn thấy ít Kiếm Khí này, Lục Gia những cường giả kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống. Bọn hắn không nghĩ tới, Dương Diệp này vậy mà thật sự dám ở cửa Lục Gia ngang ngược!

Ngay tại những Tinh Thần Kiếm kia khí muốn đi vào trong thành lúc, trong thành đột nhiên vang lên một giọng nói, “mở trận pháp!”

Nói xong, một đạo cự đại hỏa diễm màn sáng xuất hiện ở Thiên tế, này đạo hỏa diễm màn sáng trực tiếp đem trọn Viêm Không Thành bao phủ.

Rất nhanh, những Tinh Thần Kiếm kia khí toàn bộ đã rơi vào này đạo hỏa diễm trên màn sáng.

Rầm rầm rầm rầm...

Thiên tế, vang lên từng đạo tiếng nổ lớn, cả Viêm Không Thành giờ phút này bắt đầu run rẩy lên.

Xa xa, Dương Diệp nhìn về chân trời hồi lâu, sau đó tay phải vung lên, Tinh Hà Kiếm Đồ bị hắn thu vào, Tinh Hà Kiếm Đồ biến mất, chân trời những Tinh Thần Kiếm kia khí lập tức cũng đi theo biến mất, trong tràng khôi phục bình thường.

Dương Diệp sở dĩ thu hồi Tinh Hà Kiếm Đồ, là vì những Kiếm Khí kia căn bản không phá được Viêm Không Thành này trận pháp.

Bất quá cái này cũng bình thường, Lục Gia mặc dù không có Dương Gia mạnh, nhưng dù gì cũng là tám Đại Thế Gia một trong, mà Viêm Không Thành này với tư cách Lục Gia chủ thành, này Hộ Thành Đại Trận chắc chắn sẽ không như vậy mà đơn giản liền bị phá đấy.

Xa xa, Lục Gia kia lão giả cầm đầu đột nhiên gằn giọng nói: “Dương Diệp, ngươi trước kia giết Lục Gia ta thế tử, Lục Gia ta vốn không muốn đi tìm ngươi tính sổ nợ này, nhưng không nghĩ đến, ngươi vậy mà chủ động tới Lục Gia ta, đã như vậy, vậy cũng đừng trách Lục Gia ta không khách khí!”

[t R uyen cua tui @@ Net]
Nói xong, đột nhiên hắn hướng phía trước bước ra một bước, tiếp đó, hai cái màu đen thật nhỏ thiết cầu xuất hiện ở tay phải của hắn bên trong, thoáng qua, hai cái này màu đen thiết cầu trực tiếp mang theo một cỗ cột sáng màu đen hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh. Giờ phút này, hắn rốt cuộc biết Lục Gia vì sao phải nhằm vào hắn rồi. Bởi vì Lục Gia thế tử nguyên nhân, lúc trước Lục Gia kia thế tử đi trợ giúp dương nho, Mà đối phương đúng là chết trong tay hắn.

Lục Gia thế tử bị Dương Diệp hắn giết, đây đối với Lục Gia mà nói, không thể nghi ngờ là một sỉ nhục, Lục Gia hận hắn, về tình có thể tha thứ.

Dương Diệp lắc đầu, tay trái hơi động một chút, chủ động, kiếm ra.

Xuy xuy!

Cái kia hai đạo cột sáng màu đen trực tiếp bị một phân thành hai, rất nhanh, hai đạo cột sáng màu đen lập tức hóa thành hư vô.

Tiêu vong quy luật!

Hắn mỗi một kiếm, đều ẩn chứa tiêu vong quy luật!

Xa xa, nhìn thấy Dương Diệp nhẹ nhõm phá hết mình cột sáng màu đen, lão giả kia mặt lập tức trầm xuống, thực lực của Dương Diệp này so với trong tưởng tượng của hắn mạnh hơn rất nhiều.

Đối với thực lực của Dương Diệp, bọn hắn hay vẫn là biết một chút, bởi vì Dương Diệp tại Dương Gia làm một chuyện, đối với bọn họ những thế gia này mà nói, cũng không phải bí mật gì. Nhưng mà, giờ phút này hắn phát hiện, lúc này Dương Diệp cùng bọn họ nhận được tin tức có chút không giống với!

Bất quá không sao, bởi vì nơi này là Lục Gia, đây là Lục Gia địa bàn!

Một tên Chí Cảnh, tại yêu nghiệt, còn có thể dữ dội phải không?

Niệm đến tận đây, lão giả cầm đầu ánh mắt băng lạnh xuống, “Dương Diệp, ngươi đã đã đến, vậy hôm nay liền chớ đi. Vừa vặn, Dương Gia cho những thù lao kia, lão phu cũng rất động tâm! Giết! Phải chết không muốn sống!”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Chạy thoát?

Sáu người ngây tại chỗ, Dương Diệp vậy mà trốn?

Không thể không nói, Dương Diệp đào tẩu, điều này làm cho sáu người có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.

“Đuổi theo!”

Lão giả cầm đầu thanh âm rơi xuống, thì đi đuổi theo, mà lúc này, bên cạnh hắn một hắc bào lão giả đột nhiên nói: “Lục Cốt trưởng lão, có thể có thể có lừa dối!”

“Có bẫy?”

Tên là Lục Cốt lão giả cười lạnh nói: “Ta sáu người cùng một chỗ, chẳng lẽ còn sợ hắn sao.”

“Người này có bài tẩy!” Hắc bào lão giả kia lại nói.

Lục Cốt nói: “Không phải là thần bí kia cánh tay sao? Ngươi thấy được vừa rồi chưa? Hắn không sử dụng tay phải, nếu như ta không có đoán sai, tại Dương Gia một lần kia, hắn sử dụng ngoại vật, khẳng định đã xuất hiện hậu di chứng, hắn hiện tại, khẳng định không cách nào đang sử dụng thần bí kia cánh tay. Được rồi, nếu như ngươi sợ, cái kia thì chớ đi.”

Nói xong, Lục Cốt không có ở nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Hắc bào lão giả kia do dự một chút, sau đó cũng cùng bên cạnh mấy ông già đi theo lên.

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, rất nhanh, hắn trực tiếp chạy ra Viêm Không Hệ, đi tới trong tinh không mịt mờ, kỳ thật, tốc độ của hắn còn có thể mau hơn, bất quá, hắn cũng không có đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Về phần nguyên nhân, đương nhiên là vì đám người!

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, hắn dừng lại ba hơi về sau, Lục Cốt kia cùng sáu người chính là theo sát tới, xuất hiện ở phía sau hắn cách đó không xa.

Dương Diệp quay người nhìn về phía đám người Lục Cốt, Lục Cốt kia bên cạnh Hắc Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Người này tuyệt đối có bẫy, mọi người tiểu...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp Hắc Bào Lão Giả sắc mặt đại biến, hắn chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~!

Hắc Bào Lão Giả biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà, hắn nguyên bản chỗ đứng, phiêu đãng một cánh tay.

Đó chính là cánh tay của Hắc Bào Lão Giả!

Trong tràng yên tĩnh trở lại!

Lục Cốt năm người giờ phút này trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ, bọn hắn thật không ngờ, Dương Diệp một xuất kiếm, dĩ nhiên cũng làm trực tiếp đem một tay của Hắc Bào Lão Giả cánh tay cho phế đi rồi! Đặc biệt là hắc bào lão giả kia, trong mắt của hắn ra khiếp sợ, còn có kiêng kị sâu sắc chi sắc!

Vừa rồi một khắc này, nếu như không phải là hắn phản ứng rất nhanh, cắt cũng không phải là cánh tay, mà là thân thể của hắn muốn chia làm hai nửa!

Thật nhanh kiếm!

Giờ phút này, Lục Cốt sáu người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy ngưng trọng!

Xa xa, Dương Diệp lắc đầu, hắn một kiếm này nháy mắt, vẫn có chút chưa đủ, không thể nháy mắt giết Chân Cảnh. Phản ứng của Chân Cảnh cường giả quá nhanh quá nhanh, phải nói, bọn hắn đối với nguy hiểm bản năng quá quá mạnh, bởi vậy, đối phương tổng là có thể vào thời điểm mấu chốt trốn mất hắn này Trí mệnh nhất kiếm!

Chưa đủ!

Vẫn phải là tu luyện, tiếp tục tu luyện một kiếm này!

Hắn một kiếm này cũng không có đến cực hạn, còn có thể càng mạnh hơn, chỉ cần hắn đối với năm loại Pháp Tắc chi Lực vận dụng nâng cao một bước, vậy hắn một kiếm này tốc độ cùng uy lực, có thể đi theo lên một tầng.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nắm kiếm hướng phía Lục Cốt sáu người đi đến!

Thế!

Hắn thích loại này thế!

Loại này thế, có thể cho đối phương tâm lý áp lực, cũng có thể cho chính hắn khí thế, coi thường thiên hạ, khí thế bễ nghễ thiên hạ!

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Lục Cốt sáu người nheo mắt, khác thường là, sáu người đều không có ra tay.

Dương Diệp như trước chậm rãi đi tới.

Trong tràng, bầu không khí càng ngày càng ngưng trọng.

Áp lực!

Lục Cốt sáu người giờ phút này chính là cảm thấy một cổ áp lực, đó là một loại tiếp cận tiếng lòng áp lực!

“Hắn đang tạo thế!”

Ngay tại lúc này, hắc bào lão giả kia đột nhiên nói: “Không thể chiến, rút lui!”

“Không thể chiến?”

Lục Cốt cả giận nói: “Chúng ta sáu Chân Cảnh cường giả đối mặt một cái Chí Cảnh, ngươi nói cho chúng ta biết không thể chiến? Đây nếu là truyền đi, Lục Gia chúng ta sẽ trở thành trung thiên vũ trụ trò cười. Mọi người cùng nhau ra tay!”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Hắc bào lão giả kia lắc đầu, “ngu ngốc!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp vừa rồi ra một kiếm kia lúc, hắn liền dĩ nhiên minh bạch, Dương Diệp người này, căn bản không phải Lục Gia lấy được trên tình báo nói như vậy, thời khắc này Dương Diệp, đã thuộc về Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, đối với cái này loại Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, bình thường Chân Cảnh cường giả căn bản chưa đủ nhìn!

Cho nên, hắn trực tiếp chọn rời đi!

Hắn phải phải báo cho Lục Gia, lúc này Dương Diệp đã không phải ngày đó Dương Diệp!

Trong tràng, chỉ còn lại có năm người.

Lục Cốt năm người tốc độ cực nhanh, lập tức chính là đi tới Dương Diệp bốn phía, sau đó năm cổ cường đại Chân Cảnh khí thế hướng phía Dương Diệp trước tiên nghiền ép tới.

Khí thế!

Chân Cảnh cường giả bình thường đều biết dùng khí thế, hai người giao thủ, ai khí thế càng tăng lên, tự nhiên sẽ chiếm ưu thế thế, mà bây giờ, bọn hắn bên này có năm cỗ khí thế!

Năm cỗ Chân Cảnh cường giả khí thế nghiền ép mà đến, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi. Hắn cũng không có phóng xuất ra kiếm ý của chính mình cùng sát ý.

Một kiếm!

Dương Diệp một kiếm đâm ra, kiếm ra.

Ầm!

Lục Cốt năm người khí thế của lập tức sụp đổ!

Dùng vạch trần toàn bộ!

Phá vỡ năm người khí thế của về sau, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Trong chốc lát, trận bên trong kiếm quang hiện lên.

Chỉ thấy kiếm quang, chỉ nghe kiếm minh, không thấy Dương Diệp một thân!

Dương Diệp bất kể là tốc độ hay vẫn là lực lượng, đều đã đạt đến một cái vô cùng trình độ khủng bố, đặc biệt là tốc độ của hắn, mấy loại Pháp Tắc chi Lực dung hợp mà thành, điều này làm cho tốc độ của hắn hoàn toàn vượt xa Chân Cảnh cường giả!

Ba hơi sau!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại, nhưng là kiếm quang nhưng là không có biến mất.

Dương Diệp không có ở ra tay, tại trước mặt hắn cách đó không xa, có hai khối máu dầm dề đầu lâu, mà còn dư lại Lục Cốt ba nhân tình huống cũng không tốt, ba người phân biệt nhận được trình độ khác nhau kiếm thương, đặc biệt Lục Cốt kia, kia một cánh tay đã biến mất không thấy gì nữa.

Lục Cốt năm người mặc dù là Chân Cảnh cường giả, nhưng mà theo như Dương Diệp phỏng đoán, tối đa bất quá là cường giả Chân Cảnh Nhị Đoạn, so với Dương Gia lúc trước Dương Thuấn kia năm người, kém quá nhiều. Bằng không thì, hắn căn bản không có khả năng dùng sức một mình đối kháng năm cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn!

Dương Diệp xuất ra hai quả quả cầu năng lượng nuốt vào về sau, liền muốn ra tay, lúc này, Lục Cốt kia đột nhiên nói: “Rút lui!”

Nói xong, kia quay người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Còn dư lại cái kia hai Chân Cảnh cường giả cũng là theo sát phía sau!

Dương Diệp sửng sốt.

Liền chạy như vậy?

Chìm đếm thầm hơi thở, Dương Diệp lắc đầu, sau một khắc, hắn biến mất ngay tại chỗ.

Nửa khắc sau, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở Viêm Không Thành ngoài thành.

Dương Diệp tay cầm trường kiếm hướng phía Viêm Không Thành chậm rãi đi đến, cùng lúc đó, thanh âm của hắn đột nhiên quyết định chỉnh đốn Viêm Không Thành vang lên:

" Lục Gia Gia Chủ, đi ra tâm sự! '

...

PS: Cảm tạ: Lwydavid2, xyz liếm hao, mi kiết, một vô sinh, thư hữu 31576742, mộc hàn tia nắng ban mai, thính vũ 108, thư hữu 34094291 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1708: Ta chính là muốn khi dễ người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1703 chương: Ta chính là muốn khi dễ người!

(Cầu chia sẻ)

Lục Gia Gia Chủ, đi ra tâm sự!

Dương Diệp thanh âm tựa như sấm sét quyết định chỉnh đốn Viêm Không Thành vang vọng dựng lên.

Giờ khắc này, cả Viêm Không Thành khiếp sợ, mà cả Lục Gia cũng bị kinh động!

Có người trên Lục Gia khiêu khích!

Mà lúc này, Dương Diệp đã tiến vào trong Viêm Không Thành.

Ngay tại lúc này, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên từ Thiên tế tụ tập, rất nhanh, cỗ khí tức này đột nhiên khóa lại Dương Diệp.

Dương Diệp dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cổ khí tức vô hình, rất nhanh, tại hơi thở kia trung tâm, xuất hiện một người đàn ông trung niên, nam tử nhìn từ ngoài, ước chừng ba mươi mấy tuổi, đang mặc hoa bào, thân không giận mà uy.

“Lục Gia Gia Chủ?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử gần nhất nổi lên vẻ chế nhạo, “ngươi cho rằng, Lục Gia Gia Chủ là ngươi muốn gặp là gặp? Đừng nói ngươi, coi như là ngươi Dương Gia thế tử, cũng không còn tư cách kia gặp Lục Gia Gia Chủ ta.”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi là vị nào? Có thể đại biểu Lục Gia?”

Trung niên nam tử nói: “Ta chính là Lục Gia Thủ Hộ Giả, Lục Nam Phong! Dương Diệp, ngươi tới Lục Gia ta giết Lục Gia ta Chân Cảnh cường giả, hôm nay, ta liền gỡ xuống đầu của ngươi, sau đó đưa ngươi thi thể rớt tại Viêm Không Thành ngoài thành, lại để cho thế người biết, Lục Gia ta không phải là người nào đều có thể mạo phạm!”

Thanh âm rơi xuống, đột nhiên hắn ở phía chân trời đối với Dương Diệp chính là một điểm.

Chỉ ra.

Khắp chung quanh khí thế của đột nhiên như là gió bão giống như cuốn lên, trong chốc lát, khắp chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp uốn éo cong thành một cái vòng xoáy, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên từ cái kia trong nước xoáy tia chớp tập kích ra!

Không Gian Lực Lượng!

Phía dưới, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trước mặt hắn không gian đột nhiên xé rách ra một đường vết rách, thoáng qua, Thiên tế cái kia cỗ lực lượng thần bí đột nhiên biến mất.

Nhìn thấy một màn này, Lục Nam Phong kia thần sắc lập tức khó coi. Trước kia Lục Gia trở về cường giả để cho hắn cẩn thận Dương Diệp, hắn không cho là đúng, cảm thấy Dương Diệp coi như là tại mạnh mẽ cũng sẽ không mạnh đến mức nào.

Mà bây giờ, tại nhìn thấy Dương Diệp một kiếm này lúc, hắn biết, lúc này Dương Diệp, không phải bình thường mạnh mẽ!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chậm rãi hướng phía Lục Nam Phong kia đi đến, “biết rõ Dương Qua Vũ sao?”

Lục Nam Phong nhìn thẳng Dương Diệp, “có ý tứ gì.”

Dương Diệp nhún vai, “hắn đã chết!”

Lục Nam Phong nheo mắt, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Chớ khẩn trương, không phải ta giết.”

Nghe vậy, Lục Nam Phong sắc mặt lập tức có chút khó coi. Dương Diệp này là đang đùa hắn a!

Lúc này, Dương Diệp đi tới trước mặt Lục Nam Phong không sai biệt lắm trăm trượng vị trí, hắn ngừng lại, sau đó nói: “Kỳ thật, tới hôm nay, ta là tới nói phải trái.”

Giảng đạo lý!

Nghe được lời của Dương Diệp, trong thành âm thầm đang dòm ngó sắc mặt người lập tức cổ quái rồi.

Thấy thế nào Dương Diệp cũng không giống là tới nói phải trái!

Thiên tế, Lục Nam Phong kia cười lạnh nói: “Giảng đạo lý? Dương Diệp, ngươi là tại gây cười sao?”

Dương Diệp nói: “Ta đúng là đến nói phải trái, nhưng đáng tiếc, ngươi Lục Gia giống như không muốn giảng!”

Lục Nam Phong âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ngươi giết Lục Gia ta thế tử, nguyên bản, Lục Gia ta cũng không muốn báo thù cho hắn, nhưng mà, ngươi nhưng đến Lục Gia ta lại giết liền Lục Gia ta Chân Cảnh cường giả, Dương Diệp, ngươi là cảm thấy Lục Gia ta dễ khi dễ?”

Dương Diệp nhìn thẳng Lục Nam Phong, “ngươi Lục Gia âm thầm nhằm vào ta, là cảm thấy ta dễ khi dễ?”

Lục Nam Phong khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “liền là cảm thấy ngươi dễ khi dễ, như thế nào?”

Ngay tại lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên đại biến, thân hình hắn lóe lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, người khác tuy rằng biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà tay của hắn nhưng là không có đi theo. Mà ngoài trăm trượng, Lục Nam Phong kia vừa dừng lại, hắn còn chưa kịp thở. Đột nhiên, ánh mắt hắn trợn lên lên, trong mắt, tràn đầy khó có thể tin cùng vẻ hoảng sợ.

Dương Diệp vẫn ở chỗ cũ.

Trong thành, rất nhiều người khó hiểu Lục Nam Phong bộ dáng này, nhưng mà rất nhanh, bọn hắn đã minh bạch. Tại Lục Nam Phong giữa lông mày, đột nhiên xuất hiện một cái lỗ máu thật nhỏ, rất nhanh, máu tươi từ trong đó không ngừng tuôn ra, trong khoảnh khắc, hắn toàn bộ mặt biến thành một cái máu mặt!

Trong thành, tất cả mọi người, ngây ra như phỗng!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Lục Nam Phong kia, sau đó nói: “Ta dễ khi dễ sao?”

Lục Nam Phong gắt gao nhìn xem Dương Diệp, thời gian dần trôi qua, hắn trong mắt sắc thái bắt đầu tiêu tán, không đến một hồi, trong mắt lại không cái gì sắc thái.

Nháy mắt giết?

Không, không tính nháy mắt giết!

Bởi vì Dương Diệp dùng hai kiếm!

Khi hắn dùng kiếm thứ nhất lúc, hắn biết rõ, một kiếm kia căn bản giết không được Lục Nam Phong, cho nên, hắn đang quan sát, quan sát Lục Nam Phong trốn nơi nào, Quả thật đúng là không sai, Lục Nam Phong nhưng là chạy thoát. Mà hắn thấy rõ Lục Nam Phong chạy trốn quỹ tích, cho nên, hắn ly khai dùng kiếm thứ hai!

Một kiếm này, xuất kỳ bất ý, tăng thêm lại là trước đó dự mưu, bởi vậy, Lục Nam Phong kia căn bản là không có cách trốn tránh cùng phòng bị, trực tiếp bị đánh chết!

Một kiếm đánh chết Lục Nam Phong về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Lục Gia, hôm nay, Dương Diệp ta không là tới giết người, mà là đến nói phải trái. Bất quá, hiển nhiên các ngươi không muốn cùng ta giảng đạo lý, nếu không muốn giảng, chúng ta đây liền giảng nắm đấm đi!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Lục Gia cùng Dương Gia đều là tám Đại Thế Gia, nghĩ đến các ngươi Lục Gia thiên tài tuấn kiệt xuất khẳng định không ít, Dương Diệp ta bất tài, hôm nay muốn hướng thiên tài của Lục Gia tuấn kiệt lãnh giáo một chút. Chỉ cần là ba mươi tuổi trở xuống, bất hạn nhân số, các ngươi có thể tổ chức thành đoàn thể cùng tiến lên!”

Yên tĩnh!

Cả Viêm Không Thành đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp vậy mà muốn khiêu chiến Lục Gia tất cả thiên tài!

Nếu như là trước kia, nhất định sẽ có người nói hắn cuồng vọng, nhưng là bây giờ, ai biết nói hắn cuồng vọng? Người ta đây là có lực lượng!

Đương nhiên, tâm tư tương đối nhiều người liền đã phát hiện, Dương Diệp mục đích thực sự cũng phải không muốn khiêu chiến Lục Gia thiên tài, mà là lấy Lui làm Tiến.

Dương Diệp không phải là lựa chọn khiêu chiến cả Lục Gia, mà là Lục Gia ba mươi tuổi trở xuống thiên tài, nếu như Lục Gia không ai đi ra, không cần phải nói, ngày sau trung thiên vũ trụ đều chế nhạo Lục Gia một đời tuổi trẻ là bọc mủ, mà Lục Gia nếu như phái người đời trước đi đối phó Dương Diệp, vậy thì càng thật xấu hổ chết người ta rồi.

Phải biết, Dương Diệp mới Chí Cảnh!

Đối mặt một cái Chí Cảnh khiêu chiến, Lục Gia nhưng phái thế hệ trước cường giả đi, cái này há chẳng phải là nói Lục Gia hậu bối không người?

Quần ẩu?

Vậy càng không được.

Đối mặt khiêu chiến của một cái Chí Cảnh Huyền giả, Lục Gia vậy mà quần ẩu, cái kia thật là muốn làm cho người ta cười đến rụng răng!

Tóm lại, Dương Diệp khiêu chiến này, làm cho Lục Gia lâm vào một cái lưỡng nan tình cảnh.

Viêm Không Thành lần nữa yên tĩnh trở lại.

Không có người đáp lại.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Lục Gia với tư cách tám Đại Thế Gia, sẽ không liền một cái Thiên Tài Yêu Nghiệt đều không có chứ? Yên tâm, các ngươi phái ra, chúng ta điểm đến là dừng là tốt rồi, ta sẽ không giết bọn hắn đấy, ta nói qua, ta là tới nói phải trái, ta muốn Dĩ Đức Phục Nhân!”

Dĩ Đức Phục Nhân!

Nghe được lời của Dương Diệp, trong thành rất nhiều người nhịn không được khóe miệng rút gân, giờ phút này, rất nhiều người không nhịn được nghĩ lấy chính mình đế giày chụp về phía mặt của Dương Diệp.

Mặt thì sao?

Dương Diệp cái này là hoàn toàn không biết xấu hổ a!

Giết Lục Gia nhiều người như vậy, lại vẫn nói là đến nói phải trái! Nếu như vậy cũng là nói phải trái lời nói, cái kia không thể không nói, cái này nói phải trái phương thức rất đặc biệt a!

Kỳ thật, ý nghĩ của Dương Diệp rất đơn giản, hắn muốn khi dễ cả Lục Gia, vậy khẳng định là không thể nào. Lục Gia chen nhau lên, hắn ngoại trừ trốn hay vẫn là trốn. Nếu như không thể khi dễ cả Lục Gia, vậy khi dễ Lục Gia nho nhỏ!

Già đồng lứa, hắn không dám nói để cho người khác toàn bộ cùng một chỗ tổ chức thành đoàn thể bên trên, nhưng là nhỏ đồng lứa với hắn mà nói, liền không có áp lực gì rồi.

Dù sao, coi như thua, hắn cũng không mất mặt, cuối cùng hắn này đây nhảy lên người ta toàn bộ!

Còn là giống nhau yên tĩnh, Lục Gia không có phản ứng!

Lại để cho Lục Gia nho nhỏ đồng lứa đi cùng Dương Diệp một mình đấu?

Lục Gia tuy rằng còn có một ít ngày mới, nhưng mà, những thiên tài này, ai có thể đở nổi kiếm của Dương Diệp? Không phát hiện vừa rồi Dương Diệp liền Lục Gia Thủ Hộ Giả đều cho hai kiếm giết trong nháy mắt?

Lục Gia có ai là đối thủ của Dương Diệp?

Trong tràng, Dương Diệp liền phải nói, ngay tại lúc này, một tên chàng thanh niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Làm thanh niên nam tử này lúc xuất hiện, một giọng nói đột nhiên ở phía chân trời vang lên: “Lục Triều Vân, trở về!”

Tên là Lục Triều Vân nam tử nhìn thoáng qua Thiên tế, sau đó nói: “Trưởng lão, Lục Gia ta một đời tuổi trẻ đánh không lại Dương Diệp hắn, cũng không đáng xấu hổ, đáng xấu hổ là Lục Gia ta một đời tuổi trẻ như Súc Đầu Ô Quy giống nhau không dám ứng chiến.”

Thiên tế đã trầm mặc.

Lục Triều Vân nhìn về phía đối diện hắn Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi cùng Lục Gia ta ân oán, ta không rõ ràng lắm, ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, Lục Gia ta một đời tuổi trẻ có lẽ không bằng ngươi, nhưng mà, Lục Gia ta không có bọn hèn nhát!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp.

Ở trong tay, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cây trường thương. Tay phải nắm chắc dài súng chỉa về phía Dương Diệp mãnh liệt đất chính là đâm một cái, súng ra như bôn lôi, mau lẹ vô cùng. Ẩn chứa trong đó lực lượng cũng là vô cùng cường đại, trực tiếp đem Dương Diệp không gian bốn phía cho đánh rách ra.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, ở đằng kia cây trường thương cách Dương Diệp giữa lông mày không sai biệt lắm còn có hơn mười công tiến hành cùng lúc, một thanh kiếm tiêm đột nhiên đâm vào mũi thương kia bên trên.

Trường thương kịch liệt run lên, thoáng qua, kiếm của Dương Diệp trực tiếp đem cái kia cây trường thương cho đâm làm hai nửa, thoáng qua, trường kiếm chống đỡ tại giữa lông mày Lục Triều Vân chỗ.

Bại!

Một chiêu bại!

Lục Triều Vân gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt ngoại trừ khiếp sợ, hơn nữa là đắng chát. Trước khi xuất thủ, là hắn biết, chính mình không phải là đối thủ của Dương Diệp, nhưng mà hắn thật không ngờ, chính hắn liền một chiêu đều không tiếp nổi!

Một chiêu đều không tiếp nổi!

Mà Dương Diệp cùng hắn cùng giai!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên thu kiếm, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “đổi kế tiếp.”

Thiên tế, yên tĩnh im ắng.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ta đã nói rồi. Lục Gia một đời tuổi trẻ, có thể toàn bộ cùng tiến lên!”

Như trước không có trả lời!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt hiện lên một vòng nanh sắc, “như thế nào? Đường đường tám Đại Thế Gia một trong Lục Gia, thế hệ trẻ người đều là không có loại?”

“Dương Diệp, thực lực của ngươi vượt xa Lục Gia ta trẻ tuổi, cần gì phải như thế ối chao khi dễ người?” Một bên, Lục Triều Vân đột nhiên nói.

“Khi dễ?”

Dương Diệp nhìn về phía Lục Triều Vân, nói: “Ngươi nói không sai, ta chính là muốn khi dễ người!”

Khi dễ người!

Dương Diệp hắn chính là muốn khi dễ người, Lục Gia nói cảm thấy hắn dễ khi dễ, hắn hiện tại cũng muốn khi dễ một chút Lục Gia, nhìn xem ai mới là dễ khi dễ!

Lục Triều Vân lại muốn nói gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên lại nói: “Vậy tốt như vậy. Dương Diệp ta chỉ dùng một tay, một cái tay một mình đấu Lục Gia một đời tuổi trẻ toàn bộ, như vậy có thể sao?”

Một cái tay!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1709: Tốt một cái Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1704 chương: Tốt một Dương Diệp!

(Cầu chia sẻ)

Một cái tay!

Kỳ thật Dương Diệp những lời này, có chút vô lại, bởi vì hắn cũng chỉ có thể dùng một tay! Hắn căn bản không dám tùy tiện bỏ niêm phong tay phải của chính mình, cái kia Chiến Thần Chi Thủ lực lượng, hiện tại thân thể của hắn còn không chịu nổi.

Thực lực của hắn tăng lên, nhưng mà thân thể cũng không tăng lên, cái kia Chiến Thần Chi Thủ lực lượng nếu như bộc phát ra, thân thể của hắn sẽ đầu tiên tao ngộ. Có thể nói, tay phải của hắn, chính là một cái giết địch tám nghìn, tổn hại tám trăm át chủ bài.

Trừ phi đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn sẽ không làm như vậy!

Khinh người quá đáng!

Giờ phút này Dương Diệp không thể nghi ngờ là tại khinh người quá đáng, cả Lục Gia một đời tuổi trẻ, không có người đi ra ứng chiến.

Phải thua ván, đi ra, cũng bất quá là đi qua sân khấu mà thôi.

Hơn nữa, là cá nhân cũng nhìn ra được, Dương Diệp đối tượng không phải là Lục Gia một đời tuổi trẻ, mà là cả Lục Gia.

Thiên tế, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, lẳng lặng cùng đợi.

Hắn không sợ Lục Gia chơi quần ẩu, tốc độ của hắn bây giờ, nếu muốn trốn, Lục Gia rất khó lưu hắn lại, mà muốn lưu hắn lại, Lục Gia sẽ trả giá rất lớn giá rất lớn. Một điểm này, Lục Gia còn rõ ràng hơn hắn.

Với tư cách thế gia, sẽ không đi làm không có có lợi ích chuyện tình.

Cho nên, hắn rất có tự tin, tự tin Lục Gia không sẽ cùng hắn liều chết. Không phải là Lục Gia sợ hắn, mà là không đáng. Tổn thất hứa nhiều Chân Cảnh cường giả lưu hắn lại, đối với Lục Gia mới có lợi sao? Hiển nhiên không có lợi ích gì!

Dương Gia cho ra bảo vật tại được, cũng không kịp Chân Cảnh cường giả tới trân quý!

“Dương Diệp, ngươi coi thật là khiến người ta lau mắt mà nhìn!”

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên lăng không xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Trung niên nam tử đang mặc cẩm bào, bộ dáng xem ra chỉ có ba mươi đến tuổi, nhưng mà tóc nhưng là tuyết trắng.

Người này đúng là Lục Gia Gia Chủ: Lục Vân Thiên!

Dương Diệp nhìn về phía Lục Vân Thiên, tay của hắn chậm rãi nắm chắc kiếm trong tay, người trước mắt này, cho cảm giác của hắn giống như lúc trước Dương Tiêu cho cảm giác của hắn.

Không cần phải nói, người trước mắt này khẳng định chính là Lục Gia Gia Chủ!

Lục Vân Thiên nhìn xem Dương Diệp, đạm thanh nói: “Dương Diệp, ngươi tới Lục Gia ta, không phải là muốn sức một mình diệt Lục Gia ta chứ?”

Dương Diệp mỉm cười, “Lục Gia Chủ nói lời gì, ta phải có thực lực kia, muốn tiêu diệt khẳng định cũng phải đi diệt Dương Gia a!”

Lục Vân Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó lắc đầu, “ngươi Dương Gia cao tầng, đầu óc đều bị lừa đá qua!”

Dương Diệp giờ phút này hiện ra thiên phú cho thực lực, cái kia là phi thường vô cùng kinh khủng. Có thể nói, Dương Gia có Dương Diệp ở đây, coi như là tương lai không thể xưng bá Trung Thiên Vũ Trụ, nhưng là tuyệt đối có thể bảo vệ Dương Gia trong ngàn năm không người dám lừa gạt!

Bây giờ tốt rồi, một cái thiên tài như vậy, bây giờ bị Dương Gia biến thành tử địch. Nếu như Dương Gia có thể đem trực tiếp gạt bỏ thì thôi. Nhưng hết lần này tới lần khác Dương Gia không thể giết chết.

Đầu người óc heo!

Đây là Lục Vân Thiên đối với Dương Gia cao tầng đánh giá!

Xa xa, Dương Diệp nhìn thẳng Lục Vân Thiên, “Lục Gia Chủ, ta là người không thích nói nhảm, ta chỉ hỏi một câu, ngươi Lục Gia có phải hay không không thể không giết ta?”

Lục Vân Thiên trầm mặc.

Giết Dương Diệp?

Nếu như Dương Diệp không có thực lực gì, giết cũng sẽ giết. Nhưng mà, thời khắc này Dương Diệp, Lục Gia nếu là muốn giết lời của hắn, phải bỏ ra rất lớn giá rất lớn. Nếu như này trả giá cao thấp hơn thu hoạch, vậy hắn sẽ không chút lựa chọn làm.

Nhưng vấn đề là, giết Dương Diệp, Lục Gia cái gì cũng không được. Còn Dương Gia cho ra những cái kia báo thù, cùng Lục Gia muốn giết Dương Diệp mà tổn thất Chân Cảnh cường giả so sánh với, đó nhất định chính là không có ý nghĩa.

Trầm mặc một lát về sau, Lục Vân Thiên nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi tới Lục Gia ta mục đích, chính là hỏi câu này?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta không thích người khác ở sau lưng ám toán ta, cho nên ta đã đến. Lục Gia cùng ta không có thâm cừu đại hận gì, ta cũng không còn đem Lục Gia cho rằng là địch nhân, nhưng mà, nếu như Lục Gia cảm thấy ta dễ khi dễ, ở trong tối mà cho ta đùa nghịch ám chiêu, cái kia xin lỗi. Sau này ta gặp được Lục Gia người liền giết!”

Lục Vân Thiên hai mắt híp lại, “ngươi uy hiếp ta?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Lục Gia Chủ, ta không có uy hiếp ngươi, chỉ là ở nói cho ta và ngươi biết ý tưởng. Còn có muốn hay không đối địch với ta, Lục Gia Chủ chính ngươi quyết định. Cáo từ!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

“Chậm đã!” Lục Vân Thiên đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, hắn quay người nhìn về phía Lục Vân Thiên, “Thế nào, Lục Gia Chủ quyết nhất định phải lưu ta lại?”

Lục Vân Thiên nói: “Ta là người, không có ưu điểm gì, liền là ưa thích chỉ điểm hậu bối, hôm nay nhìn thấy ngươi, tưởng chỉ điểm một chút ngươi, ngươi sẽ không cự tuyệt chứ?”

Chỉ điểm!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, "vừa vặn, ta cũng muốn Hướng tiền bối lãnh giáo một chút."

"Vậy không thể tốt hơn nữa!"

Lục Vân Thiên tay phải vung lên, kia cùng Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cùng Lục Vân Thiên xuất hiện ở trong một vùng hư không, hai người cách xa nhau không đến ngàn trượng. Hai người nhìn nhau, sau một khắc, Lục Vân Thiên đột nhiên vươn tay phải của chính mình, tay phải ngón tay nhập lại, sau đó cách không đối với Dương Diệp chính là một điểm.

Chỉ ra.

Trước mặt hắn không gian đột nhiên nhúc nhích, thoáng qua, một căn do không gian hình thành cự chỉ trực tiếp ra tại Lục Vân Thiên trước mặt của, căn này cự chỉ thật dài, khoảng chừng trăm trượng. Sau một khắc, lục nguyên thiên bấm tay một điểm điểm vào cái kia cự trên ngón tay.

CHÍU... U... U!!

Cái kia cự chỉ lập tức hướng phía Dương Diệp điện bắn đi!

Khi nhìn thấy căn này cự chỉ tấn công tới lúc, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, bởi vì hắn phát hiện, căn này cự chỉ chỗ đi qua không gian vậy mà cùng hắn tan ra hợp lại cùng nhau!

Không dám khinh thường.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, kiếm ra.

Làm kiếm của Dương Diệp đâm vào căn này cự chỉ đỉnh lúc, cự chỉ kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp bị chấn địa hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, tại lui không sai biệt lắm mười trượng lúc, hắn chân phải mãnh liệt một đạp hư không, không gian kịch liệt run lên, cả người hắn ngừng lại.

Mà kiếm của hắn còn chống đỡ lấy cái kia không gian cự chỉ.

Yên lặng một lẫn vào, Dương Diệp tay trái đột nhiên hóa chưởng một chưởng xếp hạng trường kiếm trong tay phần đuôi.

Xùy~~!

Theo một đạo bén nhọn tiếng vang lên, hắn thanh kiếm kia trực tiếp từ cái kia không gian cự chỉ xuyên qua, kiếm tốc độ không giảm, lập tức đi tới cái kia Lục Vân Thiên trước mặt của, mà ở kiếm đi vào Lục Vân Thiên trước mặt lúc, Dương Diệp cũng xuất hiện ở kiếm sau lưng, tay trái của hắn lần nữa cầm kiếm!

Lục Vân Thiên sắc mặt không thay đổi, hắn một chỉ điểm tại trên mũi kiếm của Dương Diệp.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, hai người riêng phần mình hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà Dương Diệp tại lui gần mười trượng về sau, hắn chính là lợi dụng Không Gian Pháp Tắc để cho chính mình ngừng lại, sau một khắc, Lục Vân Thiên giữa lông mày chỗ lóe lên ánh sáng lạnh lẽo.

Kiếm đã tới!

Lục Vân Thiên nhíu mày, hiển nhiên, kiếm của Dương Diệp nhanh chóng để cho hắn có chút kinh ngạc. Bất quá kiếm này nhanh chóng với hắn mà nói, mặc dù có uy hiếp, nhưng còn không nguy hiểm đến tánh mạng. Tại kiếm muốn đâm vào mi tâm của hắn lúc, hai ngón tay đột nhiên kẹp lấy kiếm của Dương Diệp.

Kiếm cương bị kẹp lấy, Dương Diệp tay trái đột nhiên nắm kiếm mãnh liệt đất chính là xoay tròn.

Lục Vân Thiên ngón tay lập tức buông lỏng, kiếm của Dương Diệp từ Lục Vân Thiên giữa lông mày xuyên qua, nhưng mà, xuyên qua chẳng qua là một đạo tàn ảnh!

Lục Vân Thiên đã xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn!

Lục Vân Thiên vừa dừng lại, hắn lông mày chính là lần nữa nhíu lại, bởi vì kiếm của Dương Diệp lại xuất hiện ở giữa lông mày của hắn một tấc vị trí.

Lục Vân Thiên đôi mắt ở chỗ sâu trong đã có vẻ ngưng trọng, không dám ở chút nào khinh thường cùng chủ quan.

Ầm!

Một cổ khí thế cường đại đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị cỗ khí thế này đẩy lui vài chục trượng, còn lần này, hắn còn chưa dừng lại, cái kia Lục Vân Thiên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một quyền hướng phía hắn đánh tới.

Không có thi triển bất luận cái gì Huyền Kỹ, chính là đơn giản một quyền!

Dương Diệp cũng không có thi triển Huyền Kỹ, chính là chém xuống một kiếm.

Ầm!

Kiếm quyền vừa mới tiếp xúc, hai người chính là trực tiếp xuất hiện ở tất cả từ sau lưng mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà sau một khắc, hai người lại đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Lục Vân Thiên kích chiến đấu.

Chỗ tối, Lục Gia rất nhiều cường giả nhìn là kinh Hồn bạt Vía, đặc biệt là trước đó đuổi theo giết qua Dương Diệp Lục Cốt.

Giờ phút này trán hắn đã xuất hiện mồ hôi lạnh. Hắn không nghĩ tới thực lực của Dương Diệp dĩ nhiên đã mạnh mẽ đã đến loại trình độ này, vậy mà có thể cùng Lục Gia Gia Chủ chính diện cương. Mà hắn, lúc trước vậy mà còn muốn đi đuổi giết Dương Diệp...

Bất quá hắn cũng may mắn, may mắn cuối cùng hắn không có lựa chọn tiếp tục cùng Dương Diệp cùng chết, bằng không thì, hắn khả năng đã không ở trên đời này rồi.

Xa xa, chiến đấu vẫn ở chỗ cũ tiếp tục.

Bất kể là Dương Diệp, hay vẫn là Lục Vân Thiên, giờ phút này tốc độ của hai người đã đến mắt thường không thể nhận ra. Hai người thời khắc này chiến đấu đã gay cấn, hai người chiêu thức đều là chiêu chiêu trí mệnh, hơi không cẩn thận, thì có thể vạn kiếp bất phục!

Một khắc sau.

Ầm!

Trong hư không đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, theo đạo này tiếng nổ lớn vang lên, nơi xa Dương Diệp cùng Lục Vân Thiên lập tức tách ra.

Lúc này đây, hai người không có ở ra tay.

Ai thắng ai thua?

Trong tràng, âm thầm Lục Gia cường giả hơi khẩn trương lên rồi. Nếu như là Dương Diệp thắng, không hề nghi ngờ, đây đối với Lục Gia mà nói là một cái đả kích không nhỏ!

Phải biết, Lục Vân Thiên thế nhưng là Lục Gia Gia Chủ, đại biểu Lục Gia, mà Lục Gia Gia Chủ nhưng bại bởi một người vãn bối, đây nếu là truyền đi, cả Lục Gia đều mất mặt.

Xa xa, Dương Diệp cùng Lục Vân Thiên đối mặt, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên đối với Lục Vân Thiên ôm quyền, "đa tạ Lục Gia Chủ thủ hạ lưu tình! Hôm nay đường gia chủ chỉ điểm, vãn bối thu hoạch rất nhiều, ngày đó tại đến nhà bái phỏng. Cáo từ!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở trong hư không.

"Gia chủ, giữ hắn lại!"

Lúc này, Lục Cốt đột nhiên xuất hiện ở Lục Vân Thiên trước mặt của, vội vàng nói. Khi biết được Lục Vân Thiên thắng về sau, hắn chính là biết rõ, đây là dễ giết nhất cơ hội của Dương Diệp.

Lục Vân Thiên quay đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua Lục Cốt, "ngươi đi, ta không ngăn cản ngươi!"

Lục Cốt biểu lộ cứng đờ, đang muốn nói cái gì, Lục Vân Thiên nhưng là ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp rời đi phương hướng, nói khẽ: "Tốt một Dương Diệp..."

Vừa rồi, hắn cũng không có thắng, đương nhiên, cũng không có bại. Dương Diệp không làm gì được hắn, hắn cũng không làm gì được Dương Diệp. Dương Diệp sở dĩ nói như vậy, hiển nhiên là muốn bán hắn nể tình.

Dương Diệp thua bởi hắn, không mất mặt, mà nếu như hắn bại bởi Dương Diệp, vậy người này có thể đã ném đi được rồi. Không chỉ có hắn mất mặt, Lục Gia đều muốn thật mất mặt.

Tại chỗ, Lục Vân Thiên chìm ngầm đồng ý lâu, đột nhiên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Truyền mệnh lệnh của ta, giờ phút này lên, Lục Gia bất luận kẻ nào không được tham gia Dương Diệp cùng Dương Gia ân oán, ai nếu dám làm trái này lệnh, định trảm không buông tha!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

...

PS: Cảm tạ: Mộc hàn tia nắng ban mai, dẫn ta ha ha, ta muốn thành gió là ta, không phù 374, sinh như Hạ Hoa tiểu nhị sắc nam một người, phạm hoa huỳnh nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1710: Sẽ không đợi quá lâu đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1705 chương: Sẽ không đợi quá lâu đấy!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp đi chuyện của Lục Gia, cũng không phải bí mật gì, rất nhanh tại trong ngân hà hệ nghìn vũ trụ truyền ra.

Bất quá, đối với Lục Gia tổn thất vài tên Chân Cảnh chuyện tình nhưng là không có truyền lưu, trừ lần đó ra, Dương Diệp cùng Lục Vân Thiên chiến đấu cũng không có truyền tới.

Hiển nhiên, đây là Lục Gia phong tỏa.

Đây không phải mọi người quan tâm sự tình, mọi người quan tâm là, Dương Diệp tại Lục Gia xuất hiện qua.

Rất nhanh, rất nhiều người hướng phía Lục Gia phiến khu vực này chạy đến.

Có trọng thưởng tất có người dũng cảm, Dương Diệp đầu người đáng tiền như vậy, rất nhiều người là sẽ không bỏ qua, cho dù là bọn họ biết rõ Dương Diệp khẳng định không phải người bình thường, bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua. Đối với rất nhiều người mà nói, đầu của Dương Diệp, chính là một cái cơ hội, một việc làm bảo vật tuyệt thế, một cái biến thành cường giả cơ hội!

Lợi ích, có thể khiến cho đầu óc người ngất đi!

...

Dương Diệp cũng không có ở Lục Gia dừng lại, hắn trực tiếp rời đi Viêm Không Hệ.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp tìm một địa phương an toàn, sau đó chính mình tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Chữa thương!

Lúc trước cùng Lục Gia Gia Chủ Lục Vân Thiên một trận chiến, hắn là bị thương. Bất quá cái này cũng bình thường, cảnh giới của hắn so với Lục Vân Thiên chênh lệch nhiều như vậy, trừ phi là dùng Mộc Kiếm, bằng không thì, hắn căn bản không thắng nổi đối phương.

Cảnh giới áp chế!

Đáng giá một nói đúng lắm, lúc trước Lục Vân Thiên thật sự tưởng giết hắn, nếu như thực lực của hắn không đủ, hoặc có lẽ là, đối với vừa cảm thấy có thể lưu lại lời của hắn, Lục Vân Thiên sẽ không chút lựa chọn làm như thế. Nhưng mà, sự tình thực chứng minh, Lục Vân Thiên không để lại hắn!

Nếu như Lục Vân Thiên vận dụng cả lực lượng của Lục Gia, muốn lưu hắn lại, cũng không phải việc khó gì. Nhưng mà, Lục Vân Thiên sẽ không làm như vậy, như lúc trước hắn nghĩ như vậy, Lục Gia sẽ không hao phí một cái giá lớn như vậy đến lưu hắn!

Lúc này đây, hắn cùng với Lục Gia giao phong, hắn thắng!

Sở dĩ thắng, là vì thực lực của hắn, thực lực của hắn làm cho Lục Gia kiêng kị!

Thực lực!

Thực lực mới là trọng yếu nhất!

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, không đến nửa canh giờ, trên thân hắn tổn thương chính là đã hoàn toàn khôi phục, không chỉ có tổn thương khôi phục, trạng thái cũng khôi phục lại đỉnh phong.

Tổn thương sau khi khôi phục, Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là tiếp tục xếp bằng ngồi dưới đất, giờ phút này, trong đầu hắn chính đang nhớ lại hắn vừa mới cùng Lục Vân Thiên chiến đấu.

Vừa rồi, hắn đã đem hết toàn lực, nhưng mà, hắn vẫn cầm Lục Vân Thiên không có biện pháp.

Chiến đấu ý thức!

Lục Vân Thiên chiến đấu ý thức xa xa nằm ngoài dự đoán của hắn, đối phương đối với nguy hiểm khứu giác, vô cùng linh mẫn, Mà đối phương phản ứng cũng cực nhanh, không chỉ có phản ứng cực nhanh, còn có thể tại mỗi lần ngăn trở kiếm của hắn sau cho hắn nhất kích trí mệnh!

Hắn cùng với đối phương chênh lệch, không chỉ là trong cảnh giới, còn có chiến đấu ý thức!

Chưa đủ!

Hắn bây giờ đang ở làm đúng là tìm chưa đủ, nhớ lại vừa rồi mình cùng Lục Vân Thiên lúc chiến đấu chưa đủ.

Không tìm không biết, một tìm đã giật mình.

Dương Diệp phát hiện, hắn bây giờ nghĩ lại, lúc trước cùng Lục Vân Thiên lúc chiến đấu, hắn có rất nhiều địa phương không ra. Phải nói, hắn có thể làm tốt hơn, đặc biệt là có khi, chỉ muốn hắn làm khá hơn một chút, vậy hắn liền sẽ không thụ thương đấy.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, sau một ngày, Dương Diệp mở mắt.

Hắn đứng lên, hít sâu một hơi.

Ngày hôm nay, hắn tuy rằng trên thực lực không có tăng cái gì, nhưng mà thu hoạch lại không nhỏ.

Tích lũy!

Một chút tích lũy loại này chiến đấu kinh nghiệm, bởi vì hắn tin tưởng, nếu như hắn đang cùng Lục Vân Thiên chiến đấu, hắn chắc chắn sẽ không tại phạm sai lầm giống vậy.

Dương Diệp đi tới tầng thứ nhất, trong tầng thứ nhất, Tiểu Bạch còn đang ôm Mộc Kiếm của nàng chơi.

Chuẩn xác mà nói là Tiểu Bạch đang luyện kiếm, không cần phải nói, nhất định là Mộc Kiếm đang dạy nàng.

Dương Diệp cười cười, hắn đang chuẩn bị rời đi, đột nhiên, hắn trong mắt hiện lên vẻ khác biệt. Cách đó không xa, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ bắt lấy Mộc Kiếm, Mộc Kiếm tại rung động kịch liệt lấy, mà Tiểu Bạch tức thì không ngừng đối với Mộc Kiếm thổi Huyền Khí.

Mộc Kiếm càng ngày càng rung động, từng đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân không ngừng vang lên.

Đột nhiên, Tiểu Bạch một cái móng khác cũng nắm lấy Mộc Kiếm, tiếp đó, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch hai móng ôm Mộc Kiếm đối với xa xa cái kia đang ngủ say Cùng Kỳ mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng, đạo này tiếng kiếm reo trực tiếp đem không gian chung quanh chấn địa kịch liệt run lên, ngay sau đó, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, gần vạn đạo kiếm khí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, này vạn đạo kiếm khí tựa như kiếm vũ giống như trực tiếp đem cái kia Cùng Kỳ bao phủ lại!

Rầm rầm rầm rầm...

Trong tràng lập tức vang lên từng đạo tiếng nổ vang, cùng lúc đó, một tiếng rống giận dữ đột nhiên ở giữa sân vang lên, “Dương Diệp ngươi lại nổi điên làm gì!”

Dương Diệp: “...”

Một cỗ khí tức cường đại phóng lên trời, những cái kia kiếm vũ lập tức chén đánh tan, Cùng Kỳ xuất hiện ở Tiểu Bạch cùng trước mặt của Dương Diệp.

Thời khắc này Cùng Kỳ... Có chút chật vật.

Trên người hắn, rậm rạp chằng chịt là vết kiếm, mặc dù không có phá vỡ phòng ngự của hắn, nhưng mà, kia khẳng định cũng không chịu nổi. Bởi vì những cái kia vết kiếm có chút sâu, tại sâu một chút, muốn thấy máu.

Giờ phút này, Cùng Kỳ chính căm tức nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp biểu lộ rất vô tội.

Nhìn thấy Dương Diệp biểu lộ vô tội, Tiểu Bạch biểu lộ cũng thay đổi vô tội.

Cùng Kỳ cuối cùng không ngốc, rất nhanh, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó chỉ chỉ móng vuốt trong kiếm, một bộ là nó làm bộ dáng. Bất quá rất nhanh, nàng lại thanh kiếm giấu ở sau lưng, một bộ ngươi đừng nghĩ động bộ dáng!

Cùng Kỳ nhìn xem Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó thu hồi ánh mắt, hắn còn không đến mức đi theo Tiểu Bạch tức giận, hơn nữa, đối với Tiểu Bạch, hắn cũng thật thích.

Phải nói, như Tiểu Bạch này chủng linh chủ, bất kể là yêu thú hay vẫn là cái gì khác Linh vật đều sẽ thích.

Thuần khiết, chân thật!

Vậy liền coi là tính cách của Tiểu Bạch. Bất quá, hiện tại được thêm một cái: Đến nghịch ngợm!

Đi theo Dương Diệp về sau, Tiểu Bạch càng ngày càng nghịch ngợm.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu tử, thực lực của ngươi trở nên mạnh mẽ rất nhiều.”

Dương Diệp cười nói: “Cùng Kỳ lão huynh ngươi không cũng vậy sao?”

Cùng Kỳ khẽ lắc đầu, “ta chỉ là đang khôi phục thực lực của ta mà thôi. Mà ngươi bất đồng, ngươi là phát triển, này lớn lên tốc độ, có chút dọa người. Bất quá, ngươi cũng rất cố gắng.” Dương Diệp ban đầu ở trong Hồng Mông Tháp khổ luyện chuyện tình, hắn là biết.

Dương Diệp cười nói: “Không cố gắng không được a!”

Hiện tại cả người của Trung Thiên Vũ Trụ đều hận không thể muốn đầu của hắn, còn có Dương Gia, Dương Gia gần nhất không có động tĩnh gì, nhưng mà, hắn biết rõ, đây nhất định là Dương Gia không có nắm chắc kích giết hắn. Mà một khi Dương Gia có động tĩnh lúc, đây tuyệt đối là Cuồng Phong Bạo Vũ!

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Khi nào đi Dương Gia?”

Dương Gia!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, chìm đếm thầm hơi thở, hắn đạo: “Sẽ không đợi quá lâu đấy!”

Cùng ngạc nhiên nói: “Thực lực của ngươi bây giờ tuy rằng mạnh mẽ không ít, nhưng muốn cùng Dương Gia kia các ngươi đối kháng, còn chưa đủ. Tiếp tục cố gắng trở nên mạnh mẽ đi.” Nói xong, Cùng Kỳ thân hình lóe lên, xuất hiện ở không xa, sau đó lại bắt đầu nằm, chỉ chốc lát chính là ngủ say.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn ôm lấy bên cạnh Tiểu Bạch, sau đó nói: “Lần sau không cho phép tại chém người lung tung, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng tiểu trảo vung múa.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “không phải cố ý tốt nhất, dù sao, sau này phải cẩn thận một chút, hiểu chưa?”

Hoàn hảo là Cùng Kỳ da dày thịt béo, nếu như đổi lại là hắn, bất ngờ không đề phòng, những Kiếm Khí kia có thể sẽ để cho hắn không chết cũng tàn phế.

Tiểu Bạch mặc dù không mạnh, nhưng mà Mộc Kiếm kia mạnh mẽ a!

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó nhếch miệng cười cười, tiếp đó, nàng ôm đầu của Dương Diệp nhẹ nhàng cọ xát.

Một chiêu này, lần nào cũng đúng!

Lúc này đây cũng không ngoại lệ!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là theo lấy Tiểu Bạch chơi, bất quá không có chơi quá lâu, chơi không sai biệt lắm hai sau ba canh giờ, hắn chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Vừa rời đi Hồng Mông Tháp, hắn lông mày đột nhiên hơi nhíu lại, tiếp đó, Dương Liêm Sương cho hắn quyển trục xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Khi thấy nội dung trong đó lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức dữ tợn.

“Dương Gia!”

Dương Diệp dữ tợn thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Liêm Sương gửi thư, Dương Gia vậy mà khắp nơi truyền bá, nói chỉ cần khống chế hắn Thiên Tuyền Hệ thân nhân, là có thể để cho Dương Diệp hắn hiện thân, hơn nữa khống chế Dương Diệp hắn.

Một chiêu này, trực tiếp làm cho những cái kia vô số tưởng có ý đồ với Dương Diệp hắn người đem toàn bộ ánh mắt quăng đã đến Thiên Tuyền Hệ!

Dương Gia đây là muốn hắn cùng người trong thiên hạ là địch!

Tại chỗ, Dương Diệp tay trái nắm chắc kiếm trong tay.

Quay về Thiên Tuyền Hệ?

Không thể trở về Thiên Tuyền Hệ!

Một khi quay về Thiên Tuyền Hệ, vậy làm phiền liền vô cùng vô tận, hơn nữa, hắn như trở về, chiến hỏa tất nhiên sẽ đốt tới Thiên Tuyền Hệ. Thiên Tuyền Hệ quá nhỏ, căn bản chịu không nổi chiến hỏa.

Còn nữa, hắn một khi trở về, vậy hắn liền vĩnh viễn lâm vào bị động. Bởi vì hắn không có khả năng mở Thiên Tuyền Hệ, khi đó, Dương Gia muốn đối phó hắn, thì đơn giản hơn.

Chìm ngầm đồng ý lâu, Dương Diệp đột nhiên cười gằn nói: “Cầm chúng ta đầu đi đổi bảo vật? Được, ta để cho các ngươi tới bắt!”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt quyển trục, nói: “Giúp ta một việc, dùng người của ngươi, giúp ta nói cho người trong cả thiên hạ, đã nói Dương Diệp ta tại Kiếm Tiên Thành, những cái kia muốn Dương Diệp ta đầu người người, có thể tới Kiếm Tiên Thành, ta tùy thời xin đợi!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Sau một ngày, Dương Diệp tại Kiếm Tiên Thành tin tức như Long Quyển Phong giống như tại Trung Thiên Vũ Trụ quét sạch ra. Cái kia tốc độ lan tràn cực nhanh, ngắn ngủi thời gian, vô số người chính là đã biết Dương Diệp tại Kiếm Tiên Thành tin tức này.

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả hướng phía Kiếm Tiên Thành tiến đến. Những người này, sợ đi trễ, đầu của Dương Diệp đã bị người khác đã đoạt.

Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu trăm năm!

Đây là Trung Thiên Vũ Trụ lúc này lưu hành nhất một câu!

...

PS: Cảm tạ ủng hộ của mọi người!!! Ngày Cá tháng Tư vui vẻ!

------oOo------

Chương 1711: Dương Diệp ở đâu?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1706 chương: Dương Diệp ở đâu?

(Cầu chia sẻ)

Kiếm Tiên Thành!

Giờ phút này, Kiếm Tiên Thành không thể nghi ngờ đã trở thành Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ tiêu điểm.

Vô số người chạy đến Kiếm Tiên Thành, trong lúc này, có tới giết Dương Diệp đấy, cũng có đến xem trò vui đấy, tóm lại, thời khắc này Kiếm Tiên Thành so với dĩ vãng bất cứ lúc nào đều muốn náo nhiệt.

Vào lúc giữa trưa, một tên đang mặc thanh sam trường bào, tay cầm trường kiếm thanh niên xuất hiện ở Kiếm Tiên Thành ngoài thành.

Thanh niên này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Những người kia không phải là muốn giết hắn sao?

Vậy thì tốt, không cần bọn hắn tìm đến, không cần bọn hắn đi Thiên Tuyền Hệ, chính hắn chủ động xuất hiện. Lại để cho những người kia toàn bộ đều tới tìm hắn!

Hắn nguyên bản đi Lục Gia, mục đích là hy vọng Lục Gia đừng âm thầm cho hắn ngầm đấy, cũng chính là đừng để cho Lục Gia bán hành tung của hắn, hắn không phải sợ người khác tới giết hắn, mà là không muốn mỗi ngày đều đi giết người, hắn không muốn lãng phí thời gian!

Nhưng mà, hắn phát hiện, trốn tránh căn bản không phải biện pháp!

Nếu như trốn tránh không phải là biện pháp, cái kia liền chính diện làm đi!

Ngay tại Dương Diệp muốn đi vào Kiếm Tiên Thành lúc, một Tử Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở cửa, chặn con đường của Dương Diệp.

Tử Bào Lão Giả khuôn mặt già nua, đầu tóc bạc trắng, ở tại bên hông, liếc một thanh Tử Sắc Trường Kiếm.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tử Bào Lão Giả, rất nhanh, hắn chân mày cau lại, bởi vì hắn vậy mà không cảm giác được khí tức của Tử Bào Lão Giả này.

“Các hạ chính là Dương Diệp chứ?” Tử Bào Lão Giả đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Vâng!”

Tử Bào Lão Giả “chủ nhân cho mời!”

“Chủ nhân?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Tử Bào Lão Giả khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi vào thành đi.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, cũng đi theo lên.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo Tử Bào Lão Giả đi tới một cái hắn vô cùng địa phương quen thuộc, Thái Tiên Lâu!

Tử Bào Lão Giả không nói gì, mang theo Dương Diệp hướng Thái Tiên Lâu đi lên, khi đi tới tầng thứ ba lúc, Tử Bào Lão Giả còn chưa đi đến màn sáng kia trước, màn sáng kia chính là tự động tách ra!

Chân Cảnh Kiếm Ý?

Dương Diệp nhíu mày, lão giả này kiếm ý đạt tới Chân Cảnh rồi hả? Không đúng, Chân Cảnh Kiếm Ý hắn cảm thụ qua, lão giả này kiếm ý tuyệt đối không phải Chân Cảnh Kiếm Ý, nếu như không phải là Chân Cảnh Kiếm Ý, chẳng lẽ là Chân Cảnh trên kiếm ý?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thu hồi trong đầu suy nghĩ, sau đó đi tới cái kia lần nữa xuất hiện màn sáng trước.

Hắn không có phóng thích kiếm ý, mà là một kiếm đâm ra, kiếm cương một chạm vào trên quầng sáng kia, màn sáng chính là lập tức hóa thành hư vô.

Dương Diệp đi vào tầng thứ ba về sau, lão giả đang nhìn hắn.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, nhưng sau đó xoay người tiếp tục đi, rất nhanh, bọn hắn lại tới một cái màn sáng trước.

“Tầng thứ bốn?” Dương Diệp nhìn về phía lão giả.

Lão giả nhẹ gật đầu, “Thái Tiên Lâu tổng cộng tầng bốn, bất quá, này tầng thứ bốn, chỉ có một người có thể tiến vào.”

“Chủ nhân ngươi?” Dương Diệp nói.

Lão giả lần nữa nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia tầng thứ bốn màn ánh sáng, liền muốn lên đi, mà lúc này, lão giả đột nhiên ngăn ở trước mặt hắn, sau đó nói: “Các hạ ở chỗ này cùng chủ nhân đối thoại là được!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: “Để cho ta ở chỗ này cùng ngươi người chủ nhân kia đối thoại?”

Lão giả nói: “Đúng là, tầng thứ bốn, chỉ có chủ nhân có thể tiến vào!”

Dương Diệp quan sát một chút lão giả, sau đó nói: “Nguyên bản, ta rất muốn biết đến cùng là ai, lại có thể để cho ngươi nhận làm là chủ nhân, cũng tò mò, ngươi người chủ nhân kia vì sao phải tìm ta, nhưng là bây giờ, ta không hiếu kỳ rồi. Thứ cho không phụng bồi.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Dương Diệp lúc này đúng là có chút căm tức, đối phương bộ dáng này, hình như là hắn đi cầu thấy đối phương tựa như. Nếu như ngươi muốn đùa nghịch đại gia, có thể, một người chính ngươi đùa nghịch, lão tử không phụng bồi.

Ngay tại lúc này, Tử Bào Lão Giả đột nhiên ngăn ở trước mặt của Dương Diệp, “ngươi không thể đi!”

Dương Diệp nhìn thẳng Tử Bào Lão Giả, “có tin ta hay không đem ngươi Thái Tiên Lâu phá hủy?”

Tử Bào Lão Giả nhíu mày, đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ cái kia tầng thứ bốn màn sáng trong truyền đến, “khổ thúc, để cho hắn đi lên!”

Nữ tử thanh âm!

Tử Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia tầng thứ bốn, sau đó nói: “Thật có lỗi, ta hiện tại không muốn lên đây.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi. Ngươi có nóng nảy, ta càng có nóng nảy.

Ngay tại lúc này, cô gái kia thanh âm đột nhiên từ trong lầu truyền đến, “ngươi đến từ Thiên Tuyền Hệ, ta cũng đến từ Thiên Tuyền Hệ.”

Thiên Tuyền Hệ!

Dương Diệp dừng bước, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn quay người nhìn về phía cái kia tầng thứ bốn, “ngươi là ai?”

“Ngươi ưa thích cách màn sáng nói chuyện phiếm sao?” Nữ tử đột nhiên nói.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đi tới màn sáng kia trước, kiếm ra, nhưng mà, một kiếm này, nhưng là không có thể đem màn sáng kia cho chấn vỡ, không chỉ có như thế, chính hắn ngược lại còn bị đẩy lui trọn vẹn mười trượng.

“Có hơi thất vọng!” Nữ tử thanh âm đột nhiên vang lên.

Ngay tại lúc này, tay của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Một kiếm nháy mắt!

Khi hắn chủ động một khắc này, xa xa màn sáng kia lập tức ầm ầm nổ bể ra.

Dương Diệp không nói gì, nắm kiếm trong tay lên tầng thứ bốn.

Tử Bào Lão Giả kia cũng không có theo sau.

Đi vào tầng thứ bốn về sau, Dương Diệp phát hiện, đây là một cái khuê phòng, một người đàn bà khuê phòng.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khi hắn cách đó không xa, có một khối bình phong, mà ở trong bình phong, có một đạo nhân ảnh, bóng người nhìn từ ngoài, là nữ tử. Nhưng mà dung mạo nhưng không cách nào thấy rõ.

Dương Diệp cũng không có lợi dùng thần thức đi kiểm tra, nếu như đối phương không nhớ hắn trông thấy, hắn mạnh mẽ bước đi nhìn liền không có ý gì.

Dương Diệp tìm một cái băng ngồi xuống, sau đó nói: “Ngươi đến từ Thiên Tuyền Hệ?”

“Ta có cần phải lừa ngươi?” Cô gái nói.

Dương Diệp chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Ngươi biết ta?”

“Không biết!”

Cô gái nói: “Bất quá, ta trên người ngươi cảm nhận được một cỗ quen thuộc hơi thở cảm giác, nếu như ta không có đoán sai, ngươi người quen biết bên trong, khẳng định có người ta quen biết.”

Dương Diệp nói: “Nói một chút coi, ngươi đều biết ai.”

“Một ít ta không muốn nhắc tới người!” Cô gái nói: “Lần này tìm ngươi đến, cũng không phải là là vì việc này.”

“Vậy là gì cái gì?” Dương Diệp nói.

Cô gái nói: “Dương Diệp, ngươi cùng Dương Gia ân oán, ta biết một ít, nhưng mà, Kiếm Tiên Thành ta cũng không muốn lẫn vào ân oán của các ngươi. Nhưng mà, ngươi nhưng đến Kiếm Tiên Thành ta... Ta tìm ngươi đến, là muốn mời ngươi ly khai Kiếm Tiên Thành, không cần đem chiến hỏa dẫn tới Kiếm Tiên Thành.”

Nguyên lai là vì chuyện này!

Dương Diệp chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Thật có lỗi, ta cân nhắc không chu toàn.”

Cô gái nói: “Xem ra, ngươi chính là thật dễ nói chuyện.”

Dương Diệp nói: “Như vậy như thế nào, ta ngay tại Kiếm Tiên Thành bên ngoài, không vào thành. Như thế nào đây?”

Nữ tử trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Ngươi cũng biết, ta đã nói cho người trong cả thiên hạ ta tại Kiếm Tiên Thành, nếu như bây giờ nói không tại Kiếm Tiên Thành rồi, người khác còn tưởng rằng ta sợ nữa nha.”

Nữ tử chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đa tạ.” Nói xong, hắn dừng một chút, lại nói: “Vị mỹ nữ kia, ta có yêu cầu quá đáng.”

“Yêu cầu quá đáng, vậy ngươi còn là đừng nói cho thỏa đáng!” Cô gái nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường, “vị cô nương này, ta và ngươi đều đến từ Thiên Tuyền Hệ, khó cho chúng ta tha hương gặp nhau, cái này là duyên phận a. Ngươi xem, hiện tại thật nhiều người thậm chí nghĩ giết ta, với tư cách đồng hương, ngươi có phải hay không được giúp đỡ chút chứ?”

“Hỗ trợ?”

Cô gái nói: “Giúp ngươi cùng người khắp thiên hạ là địch, giúp ngươi đối địch với Dương Gia?”

Dương Diệp nói: “Không sai biệt lắm chính là như vậy. Ngươi yên tâm, ta sẽ cả đời đều nhớ ngươi ân tình.”

“Ngươi da mặt tốt dày!” Nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, nữ tử lại nói: “Dương Diệp, kỳ thật, dùng thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể đào tẩu, chỉ cần ngươi trốn, cho dù là Dương Gia dốc hết toàn bộ lực lượng của gia tộc, cũng khó có thể giết ngươi. Ta rất không minh bạch, ngươi vì sao không trốn, ngược lại còn muốn chủ động dẫn lửa thiêu thân?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói: “Bởi vì ta có người sau lưng, cho nên, ta không thể trốn.”

“Ngươi Thiên Tuyền Hệ những nữ nhân kia?” Cô gái nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ta có một lời, ngươi có thể nguyện ý nghe?” Cô gái nói.

“Nói nhìn xem!” Dương Diệp nói.

Cô gái nói: “Dương Diệp, ngươi thiên phú kiếm đạo không yếu, đáng tiếc là, không thể kiếm Trảm Tình Ti, kiếm trảm thân tình, nếu như ngươi có thể vứt bỏ thân tình, trảm đoạn tình tia, kiếm hội của ngươi càng thêm thuần túy, càng cường đại hơn.”

“Như Tiêu Dao tử như vậy sao?” Dương Diệp nói.

“Ngươi biết hắn?” Cô gái nói.

“Ngươi cũng biết?” Dương Diệp hỏi lại.

Nữ tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Người này thế nhưng là Thiên Tuyền Hệ ta Truyền Kỳ Nhân Vật, ta như thế nào lại không biết. Kiếm đạo của hắn ngươi coi như là chưa từng gặp qua, nhưng khẳng định cũng nghe qua. Ngươi nếu có thể trảm tình, muốn đạt tới hắn loại trình độ đó, hẳn không phải là rất khó khăn!"

Dương Diệp đứng lên, sau đó nói: "Vị cô nương này, Tiêu Dao tử là Tiêu Dao tử, Dương Diệp ta là Dương Diệp, ta cần gì phải đi làm hắn? Ta không nên muốn đi làm bất luận kẻ nào, chỉ muốn làm chính ta là được rồi."

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Lúc này, nữ tử đột nhiên lại nói: "Ngươi cũng đã biết? Ngươi nếu không trảm tình, kiếm của ngươi liền cả đời có trói buộc, không cách nào đạt tới Tiêu Dao tử cái loại này thuần túy tình trạng."

"Nếu không có người mình yêu mến làm bạn, coi như là vũ trụ Vô Địch, với Dương Diệp ta mà nói, đó cũng là một đống cứt chó. Nếu có người thương làm bạn, làm một người bình thường bình bình đạm đạm sống hết đời, ta đều nguyện ý!"

Dương Diệp nói xong câu này, cũng không quay đầu lại, thoáng qua chính là biến mất ở trong nhà.

Trong phòng, chìm ngầm đồng ý lâu, nữ tử đột nhiên thấp giọng nói: "Xích Tử chi Tâm, chí tình chi nhân... Khó được... Đáng tiếc, nếu như ngươi không để xuống, kiếm đạo thành tựu, cuối cùng có hạn..."

Nói xong, nàng lại đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Quen thuộc hơi thở khí tức..."

...

Dương Diệp ly khai Thái Tiên Lâu về sau, đến đến ngoài thành, vừa đến ngoài thành, một đạo tiếng hét giận dữ đột nhiên từ Thiên tế truyền đến: "Dương Diệp ở đâu, đầu của ngươi đầu, lão tử đã muốn!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo nhân ảnh từ Thiên tế tấn công tới.

Rất nhanh, một người đàn ông đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, nam tử lập tức xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, tiếp đó, một thanh trường đao để ngang trên cổ của Dương Diệp, "Dương Diệp ở đâu?"

...

------oOo------

Chương 1712: Đến bao nhiêu, giết bao nhiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1707 chương: Đến bao nhiêu, giết bao nhiêu!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp nhìn thẳng nam tử trước mắt, “liền tại trước mặt ngươi!”

Nam tử có chút ngẩn người, lập tức nói: “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nghe được Dương Diệp gật đầu, nam tử lập tức hưng phấn lên, “nguyên lai ngươi chính là Dương Diệp, nguyên lai ngươi yếu như vậy, ha ha...”

Đột nhiên, nam tử tiếng cười im bặt mà dừng.

Trong tràng yên tĩnh trở lại, nam tử còn ở trước mặt của Dương Diệp, đao của hắn còn gác ở trên cổ của Dương Diệp, nhưng mà, đầu của hắn nhưng là đã dưới chân của hắn.

Dương Diệp lui sang một bên, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất.

Xa xa, nam tử kia hay vẫn là bảo trì tư thế kia.

Dương Diệp lấy ra một quả quả cầu năng lượng nuốt vào, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Rất nhanh, Dương Diệp tại Kiếm Tiên Thành bên ngoài sự tình truyền đến Kiếm Tiên Thành, chỉ chốc lát, trên tường thành chính là xuất hiện rất nhiều người.

Tất cả mọi người đang nhìn Dương Diệp, những người này nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong ánh mắt, có nóng như lửa, có hiếu kỳ, có kiêng kị...

Thời khắc này Dương Diệp, có thể nói, tại Trung Thiên Vũ Trụ này đó là không ai không biết, không người không hay đấy.

Giết Dương Diệp, thiếu phấn đấu mười năm!

Những lời này tuyệt đối không phải là đùa, Dương Gia khai ra phong phú như vậy thù lao, những thù lao kia nếu là có thể đạt được, vậy thì không phải là thiếu phấn đấu mười năm, có thể là thiếu phấn đấu trăm năm. Hơn nữa, bọn hắn căn bản không cần sợ Dương Gia đổi ý.

Dương Gia gây như vậy xôn xao, nếu như Dương Gia đổi ý, không cần phải nói, sau này Dương Gia tại Trung Thiên Vũ Trụ danh dự đem rớt xuống nghìn trượng, không có người sẽ ở tin tưởng Dương Gia!

Cho nên, bọn hắn căn bản không lo lắng Dương Gia sẽ đổi ý!

Dưới tường thành, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, dường như ngủ rồi vậy

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, rất nhanh, mười lăm người xuất hiện ở xa xa.

Mười trong năm người, cầm đầu một tên chàng thanh niên đi tới trước mặt của Dương Diệp, nam tử ước chừng hai mươi lăm hai mươi sáu, đang mặc một bộ cẩm bào, trong tay cầm một thanh trường thương màu tử kim.

Chí Cảnh!

Người đàn ông này là một Chí Cảnh cường giả, mà sau lưng hắn những người kia, thấp nhất cũng đều là Chí Cảnh!

Mười năm Chí Cảnh cường giả!

Không chỉ có như thế, mười lăm nhân khí tức hùng hậu, hiển nhiên không phải là cái loại này có chỗ vô ích Chí Cảnh!

Rất nhanh, mười lăm người đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Cái kia cầm đầu nam tử cầm súng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi chính là Dương Diệp.”

Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía nam tử cầm súng, “đến lấy đầu của ta hay sao?”

“Vâng!” Nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, trong mắt không có sợ hãi chút nào.

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi còn chờ cái gì?”

“Này sẽ tới!”

Nam tử cầm súng thanh âm rơi xuống, trường thương trong tay đột nhiên hướng phía Dương Diệp chính là đâm một cái, súng ra như sấm, mau lẹ vô cùng, trong chớp mắt mũi thương chính là đi tới Dương Diệp giữa lông mày vị trí. Nhưng mà, chuôi này mũi thương cách Dương Diệp giữa lông mày còn có một tấc lúc liền là ở không cách nào tiến nửa tấc!

Bởi vì một thanh kiếm chỉa vào cái kia cây trường thương súng thân ở.

Nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên nói: “Vừa động thủ một cái!”

Mà đúng lúc này, nam tử thân thể cương cứng, rất nhanh, tại vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, nam tử súng trong tay phân làm hai nửa, cùng lúc đó, nam tử đầu từ cổ trên rớt xuống.

Với Dương Diệp mà nói, không có nước phần đích Chí Cảnh cường giả căn bản chưa đủ nhìn!

Trừ phi là như cái loại này có thể khiêu chiến vượt cấp không có nước phần đích thiên tài của Chân Cảnh cường giả, bằng không thì, bình thường Chí Cảnh cường giả, hắn thật sự có thể đánh thật nhiều cái!

Một kiếm nháy mắt giết nam tử về sau, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, ở trên tường thành những người kia ánh mắt kinh hãi bên trong, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trong đám người kia, ngay sau đó, kiếm quang ở trong đó không ngừng hiện lên.

Mỗi một đạo kiếm quang hiện lên, đều mang theo một cái đầu người!

Ba hơi về sau, mười lăm cái đầu người đã rơi vào dưới chân của Dương Diệp.

Trên tường thành, lặng ngắt như tờ.

Không đến ba hơi thở thời gian, mười năm Chí Cảnh cường giả vậy mà toàn bộ ngã xuống!

Nháy mắt giết!

Chân chính nháy mắt giết!

Không có một vị Chí Cảnh cường giả có thể tiếp được Dương Diệp một kiếm, toàn bộ bị Dương Diệp một kiếm nháy mắt giết!

Giờ khắc này, trên tường thành, rất nhiều người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy kiêng kị!

Dưới tường thành, Dương Diệp nhìn thoáng qua bên chân những người kia đầu, sau một khắc, hắn tay phải vung lên, những người kia đầu lập tức toàn bộ đã rơi vào Kiếm Tiên Thành bên tường thành, những người này đầu xếp thành vỗ, vô cùng chỉnh tề.

Dương Diệp không nói gì, xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lấy ra một mai Năng Lượng Thạch nuốt vào. Vừa rồi hắn khoảnh khắc ít Chí Cảnh kỳ thật không có chút nào nhẹ nhõm, cái kia ít Chí Cảnh cường giả bất kể là phản ứng hay là tốc độ đều nhanh vô cùng, bởi vậy, hắn mỗi một kiếm đều làm được cực hạn.

Cũng chính vì vậy, hắn Huyền Khí mới vừa rồi cái kia ngắn ngủn ba hơi trong liền tiêu hao sạch sẽ.

Khá tốt có Tiểu Bạch tạo Năng Lượng Thạch, bằng không thì, hắn được chạy ra.

Còn lần này, hắn không thể trượt.

Hắn tin tưởng vững chắc một điểm, nếu muốn người khác không đến tìm hắn để gây sự, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là giết.

Giết tới giết người của hắn đều chết hết, giết thế nhân cũng không dám tới tìm hắn!

Cùng thế nhân cũng biết thực lực của hắn về sau, hắn tin tưởng, khi đó coi như là Dương Gia khai ra tại lớn thù lao, đều không có người sẽ đến tìm hắn để gây sự.

Lúc này đây, hắn liền muốn giết đến thế người sợ, giết thế nhân run rẩy!

Trong thành, Thái Tiên Lâu.

Tầng thứ bốn, trong phòng cửa sổ vị trí, một nữ tử đứng ở cửa sổ, nàng ánh mắt phương hướng, đúng là Kiếm Tiên Thành ngoài thành vị trí của Dương Diệp.

“Tiểu thư, muốn ngăn cản hắn sao?” Dưới lầu, đột nhiên truyền đến một giọng nói.

“Tại sao phải ngăn cản?” Nữ tử hỏi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, dưới lầu lại truyền tới thanh âm, “người này có thể sẽ liên lụy Kiếm Tiên Thành chúng ta.”

Cô gái nói: “Hắn là một người rất dễ nói chuyện, nhưng mà, cũng là một người không dễ nói chuyện. Nếu như ngươi đi đuổi hắn, không chừng hắn sẽ trước tiên hủy Kiếm Tiên Thành này.”

“Hắn không có thực lực kia!” Dưới lầu thanh âm kia nói.

Nữ tử khẽ lắc đầu, “khổ lão, vĩnh viễn chớ xem thường người, đặc biệt là Dương Diệp, người này xem ra vừa điên vừa cuồng, hữu dũng vô mưu, kì thực quỷ tâm tư rất nhiều. Liền như lúc này, ngoại nhân xem ra, hắn là ở tìm phiền toái, thực ra không phải vậy, hắn cử động lần này chính là vì ngăn chặn phiền toái!”

“Tiểu thư vì sao nói như vậy?” Dưới lầu, đạo thanh âm kia nói.

Cô gái nói: “Dương Gia mặc dù có thể lợi dụng thế người đến tìm hắn để gây sự, đó là bởi vì thế nhân không biết thực lực của Dương Diệp hắn, mà bây giờ, Dương Diệp hắn chính là muốn nói cho thế nhân thực lực của hắn, chờ thế người biết thực lực của hắn về sau, tự nhiên cũng chẳng có ai dám đến tìm hắn để gây sự rồi.”

Trầm mặc một cái chớp mắt, nữ tử lại nói: “Cái này gọi là lấy sát ngăn sát, bạo lực nhất phương pháp xử lý, cũng là biện pháp hữu hiệu nhất!”

“Hắn sẽ không sợ dẫn lửa thiêu thân, tự chui đầu vào rọ sao?” Dưới lầu, thanh âm kia lại nói.

Nữ tử đạm thanh nói: “Thành công, liền kêu lấy sát ngăn sát, đã thất bại, liền kêu tự chui đầu vào rọ.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta để cho ngươi tra sự tình thế nào?”

Dưới lầu thanh âm kia nói: “Tra xét. Toàn bộ cũng không còn.”

“Chết rồi?” Nữ tử lông mày cau lại.

“Không phải là!”

Thanh âm kia nói: “Các nàng toàn bộ đều biến mất. Không có ở âm u hệ, cũng không có ở Thiên Tuyền Hệ.”

Nữ tử chìm ngầm đồng ý lâu, sau đó nói: “Tiếp tục tra... Còn nữa, thuận tiện điều tra thêm trong điện của ta còn có bao nhiêu người...”

“Vâng!”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía ngoài thành, “biến mất à...”

“...”

Ngoài thành.

Dương Diệp như trước xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng mà, sau lưng hắn cách đó không xa dưới vách tường, nhiều hơn mười cái đầu người!

Đáng giá một nói đúng lắm, trên tường thành cũng không có người hạ đi tìm Dương Diệp. Những người kia đầu, đều là từ bên ngoài người tới đầu người.

Trên tường thành người, tại tận mắt nhìn đến thực lực của Dương Diệp về sau, đương nhiên sẽ không tại hạ đến tìm cái chết.

Kỳ thật, những cái kia người bị chết nếu như biết chuyện trước thực lực của Dương Diệp mà nói, khẳng định cũng sẽ không tới tìm Dương Diệp.

Bảo bối tuy rằng mê người, nhưng mà, không có mạng mà nói, tại nhiều bảo bối đều là phù vân. Nhưng mà, bọn hắn cũng không biết thực lực của Dương Diệp, Dương Diệp cũng sẽ không cho bọn hắn cơ hội. Bởi vì Dương Diệp rất rõ ràng, nếu như thực lực của hắn yếu, những ngững người kia sẽ không cho hắn cơ hội!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, dưới tường thành, đầu người càng ngày càng nhiều, cho tới bây giờ, dưới tường thành đã có đem gần năm mươi người đầu. Không chỉ có như thế, cái kia số lượng vẫn còn không ngừng gia tăng.

Mặt trời lặn, gần hoàng hôn.

Lúc này, một ông già đột nhiên lăng không xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Chân Cảnh!

Trên tường thành xuất hiện một chút bạo động. Bởi vì đến bây giờ, trước mắt lão giả này là vị Chân Cảnh cường giả thứ một.

Chân Cảnh!

Ở trong lòng mọi người, Chân Cảnh cường giả là thuộc về mảnh thế giới này cường giả đúng đầu nhất. Trước kia Dương Diệp tuy rằng giết người giết nhiều lắm, giết nhanh, nhưng mà, những cái kia đều là Chí Cảnh, còn có bán bộ Chân Cảnh, mà bây giờ, xuất hiện Chân Cảnh rồi!

Trên tường thành, rất nhiều người trên mặt xuất hiện vui vẻ.

Bởi vì tại bọn họ xem ra, có trò hay để nhìn.

Xa xa, Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn thoáng qua lão giả kia, sau đó khẽ cười nói: “Ha ha, liền Chân Cảnh cường giả cũng nhịn không được dụ dỗ sao?”

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chân Linh Quả, không có Chân Linh Quả, lão phu đời này khả năng đều không thể tại tấn thăng. Không có cách nào mặc dù biết ngươi không phải bình thường thiên tài, nhưng mà, lão phu vẫn phải là tới thử xem.”

Dương Diệp không có xếp bằng ngồi dưới đất, hắn đứng lên, đối mặt Chân Cảnh cường giả, hắn sẽ không chủ quan, cũng không dám khinh thường.

Lúc này, lão giả kia không nói gì, đột nhiên hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ khí thế kinh khủng như là thủy triều giống như hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Khí thế những nơi đi qua, trước mặt Dương Diệp gần trăm trượng không gian cũng vì đó nhăn nhó, không chỉ có như thế, trên tường thành rất nhiều người vậy mà nhịn không được hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà đúng lúc này, hắc bào lão giả kia đột nhiên sắc mặt đại biến, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~!

Một thân tuy rằng tại chỗ biến mất, nhưng là của hắn một cái tay phải nhưng là không hề rời đi.

Một cái cánh tay đã rơi vào Hắc Bào Lão Giả tại chỗ chỗ đứng.

Ngoài trăm trượng, Hắc Bào Lão Giả vừa dừng lại, sắc mặt hắn lần nữa đại biến, ngay sau đó, thân thể của hắn cương cứng.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn mất hồn giống như nhìn xem Dương Diệp, “ta cho rằng, coi như là không giết được ngươi, cũng có thể toàn thân mà lui đấy...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, “sự tình thực chứng minh, ngươi suy nghĩ nhiều.”

Nói xong, xa xa, lão giả nghiêng đầu một cái, rơi trên mặt đất.

Xùy~~!

Một cỗ máu tươi như là suối phun bình thường từ lão giả chỗ cổ bừng lên.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1713: Đổi mạng của nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1708 chương: Đổi mạng của nàng!

(Cầu chia sẻ)

Nháy mắt giết Chân Cảnh!

Trên tường thành, lặng ngắt như tờ.

Trong mắt tất cả mọi người đều là vẻ không thể tin được, phía trước bọn họ có nghĩ qua rất nhiều loại khả năng, ví dụ như Dương Diệp bại, Dương Diệp thắng thảm, nhưng chính là không có nghĩ qua Dương Diệp ngay cả Chân Cảnh cường giả đều nháy mắt giết.

Đây là Chân Cảnh cường giả a!

Liền Chân Cảnh cường giả đều nháy mắt giết?

Khó có thể tin!

Dương Diệp đánh chết Chân Cảnh về sau, hắn lập tức xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lấy ra hai quả quả cầu năng lượng nuốt vào.

Vừa rồi, hắn cũng không phải là nháy mắt giết, mà là dùng hai kiếm!

Đối với Chân Cảnh cường giả, hắn căn bản khó có thể một kiếm nháy mắt giết, cơ bản đều là chỉ có thể thương tổn được đối phương. Cũng chỉ có dùng hai kiếm, hơn nữa còn là muốn cực nhanh hai kiếm mới có thể nháy mắt giết đối phương.

Hắn đem bản thân sở học dung hợp về sau, lấy người đánh nhau, cũng trở nên đơn giản. Kỳ thật cái này cũng bình thường, sát chiêu chân chính, một chiêu là đủ rồi. Mặc kệ nhiều hoa lệ kiếm kỹ cùng Huyền Kỹ, kia mục đích cuối cùng nhất, cũng là vì một cái kia sát chiêu chân chính!

Trong nháy mắt thi triển hai kiếm, điều này làm cho Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí lập tức bị quất sạch sẽ.

Thời điểm này, hắn cũng không dám để cho chính mình trong cơ thể không có Huyền Khí, bởi vì lúc nào cũng có thể có người xảy ra tới giết hắn.

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một đám người, một nhóm người này, khoảng chừng trên trăm nhiều!

Trong đó, có Chí Cảnh, có Luân Hồi Cảnh, liền Âm Dương Cảnh đều có!

Nhìn thấy những người này hướng phía Dương Diệp đi đến, trên tường thành những người kia tại nhìn về phía những người này lúc, trong ánh mắt tràn đầy thương cảm.

Một nhóm người này, cảnh giới cao thấp không đồng nhất, vừa nhìn chính là tạm thời tổ chức, người mặc dù nhiều, nhưng không cần phải nói, tại trước mặt Dương Diệp, một nhóm người này chỉ sợ liền đám người ô hợp cũng không tính là.

Phía dưới, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, vẫn không có mở to mắt.

Rất nhanh, cái kia hơn một trăm người đi tới Dương Diệp cách đó không xa dừng lại, khi thấy Dương Diệp sau lưng những người kia đầu lúc, cái kia hơn một trăm người sắc mặt lập tức hơi đổi, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp giết nhiều người như vậy!

Ngay tại lúc này, một tên nam tử đầu trọc đột nhiên đi ra, nam tử đầu trọc đại đao trong tay chỉ hướng xa xa xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp, cười gằn nói: “Các huynh đệ, cái này là Dương Diệp, chỉ cần giết hắn, chúng ta có thể đạt được Dương Gia thù lao! Chỉ cần giết hắn, mọi người chúng ta có thể đạt được Chân Cảnh cấp công pháp cùng Huyền Bảo, còn có Huyền Kỹ cùng với Chân Linh Quả! Giết hắn đi, mọi người chúng ta thiếu phấn đấu trăm năm!”

“Giết hắn đi! Giết hắn đi!”

“Giết Dương Diệp! Giết Dương Diệp...”

Trong lúc nhất thời, hơn một trăm người ở giữa sân ngay ngắn hướng rống kêu lên.

Nhưng mà, bọn hắn không có phát hiện, trên tường thành mọi người đang nhìn về phía bọn hắn lúc, trong ánh mắt đều là mang theo thương cảm.

“Vân Thủy!”

Ngay tại lúc này, trên tường thành đột nhiên vang lên một đạo một chút bối rối, ngay sau đó, một tên hoa bào nam tử đột nhiên từ trên tường thành nhảy xuống, rất nhanh, này hoa bào nam tử đi tới cái kia hơn một trăm người trước mặt, ánh mắt của hắn quăng đã đến một tên trong đó đang mặc quần dài màu lam trên người cô gái.

Quần xanh nữ tử chứng kiến người đàn ông này lúc, lông mày lập tức khẽ nhíu một chút, “Mạc Hà? Ngươi tại sao lại ở chỗ này? Ngươi cũng là đến giết Dương Diệp hay sao?”

Tên là Mạc Hà nam tử sắc mặt đột nhiên biến đổi, “ngươi là tới giết Dương Diệp hay sao?”

Quần xanh nữ tử nhẹ gật đầu, “Thế nào, ngươi cũng là?”

Mạc Hà hít sâu một hơi, sau đó nói: “Vân Thủy, đi theo ta, lập tức!”

“Có ý tứ gì?” Quần xanh nữ tử chân mày cau lại.

Mạc Hà đi đến quần xanh nữ tử trước mặt, sau đó vô cùng chân thành nói: “Tin tưởng ta, hiện tại đi theo ta, lập tức!”

Sự đáng sợ của Dương Diệp, quần xanh nữ tử không biết, nhưng mà, hắn biết. Đừng trước mắt đám người kia ở trên số lượng chiếm hữu ưu thế tuyệt đối, nhưng mà, đối với Dương Diệp loại này người mà nói, tại đến 100 người đều vô ích!

Bởi vì với Dương Diệp mà nói, giết những người này, nhất định là một kiếm một người đầu!

Quần xanh nữ tử nhìn thoáng qua Mạc Hà, sau đó nói: “Ngươi rất sợ Dương Diệp này?”

Mạc Hà chân thành nói: “Vân Thủy, ngươi không phải là đối thủ của hắn, nghe ta một lần, có thể chứ?”

Quần xanh nữ tử nhìn thẳng Mạc Hà, “ngươi biết ta vì cái gì không thích ngươi sao?”

Mạc Hà biểu lộ cứng đờ, đang muốn nói chuyện, lúc này, quần xanh nữ tử lại nói: “Bởi vì làm việc cho ngươi luôn bó tay bó chân, này cũng không dám làm, cái kia cũng không dám làm. Lý Vân Thủy ta ưa thích nam nhân, là anh hùng. Mà ngươi, quá mềm yếu!”

Mạc Hà cười khổ, sau đó nói: “Ta biết, những thứ này ta cũng biết, nhưng mà, Vân Thủy, lúc này đây ngươi liền nghe ta được không? Chỉ cần ngươi cùng ta ly khai, ta cam đoan với ngươi, ta sẽ không ở đến quấn ngươi! Thật sự, coi như ta cầu ngươi, được hay không?”

Quần xanh nữ tử trong mắt hiện lên một vòng xem thường, nàng không có đang nói chuyện với Mạc Hà, chẳng qua là nhìn về phía xa xa cái kia nam tử đầu trọc, “Cố huynh, động thủ?”

Nam tử đầu trọc nhìn thoáng qua Mạc Hà kia, sau đó nói: “Lý cô nương, lựa chọn của ngươi là rất đúng, loại nam nhân này như thế nào xứng với ngươi?”

Vừa nói, hắn nhìn về phía xa xa xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp, sau đó cười gằn nói: “Các huynh đệ, cải biến vận mạng thời khắc đã đến. Giết cho ta a!”

Nói xong, kia trước tiên vọt tới.

Mà sau lưng những người kia cũng đi theo vọt tới, cái kia quần xanh nữ tử cũng là như thế.

Ở đâu quần xanh bên cạnh cô gái Mạc Hà trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, hắn cũng đi theo vọt tới.

Đều không phải là cái gì đơn giản người, mọi người tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt liền đem Dương Diệp cho bao vây lại.

Đáng giá một nói rất đúng cái kia nam tử đầu trọc tuy rằng một bắt đầu là xông lên phía trước nhất, nhưng mà đang lúc mọi người bắt đầu hướng lúc, tốc độ của hắn đột nhiên chậm lại, bởi vậy, xông lên phía trước nhất, biến thành người khác.

Ngay tại phía trước nhất cái kia người tới trước mặt Dương Diệp không sai biệt lắm nửa trượng lúc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp từ người nọ giữa lông mày xuyên qua, thoáng qua, người nọ trực tiếp bị thanh kiếm này từ trung gian một phân thành hai.

Một màn này, phát sinh quá đột ngột, trong tràng rất nhiều người cũng còn chưa phục hồi tinh thần lại, mà lúc này, thanh kiếm kia xuất hiện ở tiếp theo người giữa lông mày, không có bất kỳ ngoài ý muốn, trường kiếm từ nam tử kia giữa lông mày xuyên qua, thoáng qua, một cái đầu bay ra ngoài.

Cứ như vậy, tại tất cả người còn chưa tỉnh hồn lại dưới tình huống, trong tràng liền đã có mười người đầu rơi xuống đất!

Một kiếm một người đầu!

Dương Diệp cũng không có thi triển một kiếm nháy mắt, những người này, còn không đáng cho hắn thi triển một kiếm nháy mắt, hắn chính là đơn giản một kiếm, một hơi mười kiếm, kiếm kiếm chồng lên. Những thứ này chồng kiếm, uy lực cực lớn, tốc độ cực nhanh, có lẽ đối với Chân Cảnh cường giả không tạo ra quá lớn uy hiếp, nhưng mà những ngững người này tuyệt đối không ngăn nổi!

Làm rất nhiều người khi phục hồi tinh thần lại, trong tràng đã có hai mươi người đầu người rơi xuống đất.

Giờ khắc này, rất nhiều người sợ hãi.

Chân chính sợ hãi!

Giờ khắc này, bọn hắn biết, chính mình muốn giết người là khủng phố dường nào, đây căn bản cũng không phải là bọn hắn có thể chống cự; Giờ khắc này, bọn hắn cũng biết, vì sao Dương Gia lên giá một cái giá lớn như vậy tới giết Dương Diệp rồi.

Trốn!

Rất nhiều người trong nội tâm, chỉ có ý nghĩ này!

Cái kia nam tử đầu trọc dẫn đầu bắt đầu trước trốn. Nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhìn về phía hắn, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở nam tử đầu trọc trước mặt của, nam tử đầu trọc sắc mặt đại biến, hắn phản ứng cực nhanh, đại đao trong tay mãnh liệt hướng Dương Diệp chính là vừa bổ.

Đao vừa xong Dương Diệp đỉnh đầu hơn mười centi mét vị trí, đao kia chính là đột nhiên gãy làm hai đoạn, ngay sau đó, một thanh kiếm từ nam tử đầu trọc giữa lông mày xuyên qua.

Nam tử đầu trọc hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, hắn không nghĩ tới chính mình liền Dương Diệp một kiếm đều không tiếp nổi.

Dương Diệp nhìn thẳng nam tử đầu trọc, “cải biến vận mệnh? Xác thực, kiếp sau quăng tốt thai, đi lại từ đầu, vậy cũng là cải biến vận mệnh.”

Nói xong, Dương Diệp cổ tay khẽ động.

Xùy~~.

Nam tử đầu trọc đầu trực tiếp ném bay ra ngoài.

Một kiếm gọt bay nam tử đầu trọc đầu về sau, Dương Diệp cũng không có ngừng, bởi vì chung quanh rất nhiều người đều tại trốn.

Hắn không có buông tha những người này!

Hắn làm sao sẽ buông tha những người này?

Những người này cũng đều là tới giết hắn đấy, thử hỏi, nếu như hắn không có thực lực, những người này sẽ bỏ qua hắn sao? Hơn nữa, hắn tin tưởng, hắn coi như là buông tha những người này, những thứ này nhân nhật hậu nếu là có cơ hội, khẳng định còn có thể tới giết hắn đấy!

Đây chính là nhân tính!

Còn nữa, nhân từ đối với địch nhân, cái kia chính là tàn nhẫn đối với mình.

Trong tràng, đồ sát bắt đầu!

Nếu như ngay từ đầu, những người kia liền đồng lòng đối phó Dương Diệp, Dương Diệp mặc dù sẽ không chết, nhưng khẳng định cũng không cách nào làm được đưa bọn chúng nhẹ nhõm nháy mắt giết. Nhưng mà, những người này đều là tạm thời tụ tập lại, làm sao sẽ đồng lòng?

Một kiếm một người đầu!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cái kia đã tại mấy ngàn con bên ngoài quần xanh nữ tử, phát giác được ánh mắt của Dương Diệp, cái kia quần xanh nữ tử sắc mặt lập tức thảm trắng đi, nàng vừa rồi đã thấy. Dương Diệp xem ai, trên cơ bản người đó phải chết!

Quả thật đúng là không sai, nàng đã cảm thấy khí tức tử vong.

Một thanh kiếm lấy mắt thường không tốc độ rõ rệt xuất hiện ở quần xanh đàn bà sau lưng.

Quần xanh nữ tử hai mắt đóng lại.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Kiếm nhập thân thể thanh âm.

Nhưng mà quần xanh nữ tử nhưng là mở mắt, chính mình không có chết?

Nàng quay người, chỉ thấy trước mặt nàng, chẳng biết lúc nào đứng một người đàn ông, nam tử này, đúng là Mạc Hà kia, mà lúc này, kiếm của Dương Diệp chính cắm ở giữa lông mày Mạc Hà nào.

Quần xanh nữ tử ngây dại.

Trước mặt Mạc Hà, Dương Diệp nhìn xem Mạc Hà mấy tức, sau đó nói: “Ngươi sớm có dự mưu.” Nam tử này là căn bản không có khả năng thấy rõ tốc độ của hắn, chỉ có một giải thích, cái kia hay là tại hắn nhìn về phía quần xanh nữ giờ Tý, đối phương liền trực tiếp ngăn cản đi qua.

Máu tươi không ngừng từ Mạc Hà giữa lông mày lưu lại, trong khoảnh khắc, hắn toàn bộ mặt biến thành máu mặt, nhưng là hắn ánh mắt lại là không có nhắm lại, mà là nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ta, dùng... Ta... Mạng... Đổi nàng... Có thể... Sao?”

Dương Diệp nhìn xem Mạc Hà hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Nghe vậy, Mạc Hà kia khóe miệng một phát, lộ ra một nụ cười, nhưng mà rất nhanh, hắn cái nụ cười này cứng ngắc ở, cùng lúc đó, trong mắt của hắn đã không có sắc thái.

Kiếm thu, Dương Diệp quay người rời đi.

Kiếm thu một chớp mắt kia, Mạc Hà thi thể lập tức ngã xuống về phía sau, bất quá cũng là bị quần xanh nữ tử cho tiếp nhận.

Quần xanh nữ tử ngơ ngác nhìn Mạc Hà, mất hồn giống như, “vì cái gì... Vì cái gì...”

Lúc này, nơi xa Dương Diệp ngừng lại, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đột nhiên nói: “Bởi vì hắn yêu ngươi, hắn đối với ngươi yêu, vượt qua đối tử vong sợ hãi.”

Nói xong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lấy ra hai quả quả cầu năng lượng nuốt vào.

Ngay tại lúc này, hắn lông mày đột nhiên nhíu một cái, tiếp đó, Dương Liêm Sương cho hắn quyển trục xuất hiện ở trước mặt hắn, khi thấy trong quyển trục nội dung lúc, Dương Diệp khóe miệng lập tức vén lên, cái nụ cười này, có chút dữ tợn.

Dương Gia truy nã đuổi giết thù lao của hắn, lật ra gấp năm lần!

Gấp năm lần!

...

PS: Ngày Cá tháng Tư vui vẻ!!!! Độc thân đoạn vui vẻ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1714: Muốn chơi? Phụng bồi tới cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1709 chương: Muốn chơi? Phụng bồi tới cùng!

(Cầu chia sẻ)

Lật ra gấp năm lần!

Khái niệm gì

Có nghĩa là, Dương Gia cho ra những thù lao kia, coi như là Dương Gia khẳng định đều được đại xuất huyết. Chân chính đại xuất huyết!

Bất kể là Chân Cảnh cấp Huyền Bảo hay vẫn là Huyền Kỹ, cũng hoặc là công pháp, coi như là tại Dương Gia loại này Đại Thế Gia, đều là vô cùng hi hữu. Đặc biệt là Chân Linh Quả kia, e là cho dù là Chân Cảnh cường giả của Dương Gia cũng rất khó đơn giản đạt được.

Mà bây giờ, Dương Gia vậy mà một hơi xuất ra mười miếng đến truy nã đuổi giết Dương Diệp!

Mười mai Chân Linh Quả!

Cái này đã đủ để cho vô số thế gia cùng Chân Cảnh cường giả động tâm. Mà đây cũng là Dương Gia mục đích, bọn hắn đem thù lao đề cao gấp năm lần, mục đích tự nhiên là hy vọng có thể hấp dẫn những cường giả chân chính kia, còn có thế gia.

Một khi những cường giả chân chính kia cùng thế gia động thủ, cuộc sống của Dương Diệp kia liền vô cùng khó qua.

Trọng thưởng phía dưới, tất có dũng phu!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, lập tức nổi lên một nụ cười, “muốn chơi? Phụng bồi tới cùng!”

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại.

Mà sau lưng hắn, lại thêm hơn một trăm người đầu.

Cách đó không xa, Lam Quần Nữ Tử kia đột nhiên ôm lấy thi thể của Mạc Hà kia, sau đó đi xa đi, rời đi một hồi, nàng đột nhiên ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, “thực lực của ngươi như thế mạnh, vì sao không lại để cho thế người biết? Nếu để cho thế người biết, thế nhân liền sẽ không tới giết ngươi rồi, cũng sẽ không có nhiều người như vậy chết rồi.”

Lam Quần Nữ Tử trong thanh âm, mang theo một cỗ oán trách. Nếu như nàng sớm biết như vậy thực lực của Dương Diệp nghịch thiên như thế, coi như là tại đến một trăm người nàng cũng thì sẽ không theo tới.

Dương Diệp trợn mắt nhìn thoáng qua nữ tử, “theo như ngươi nói như vậy, đây hết thảy đều tại ta rồi?”

Lam Quần Nữ Tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi nên lại để cho thế người biết thực lực của ngươi!”

Dương Diệp nói: “Ta bây giờ không phải là tại làm sao như vậy?”

“Lại để cho thế người biết thực lực của ngươi, không nhất định phải giết người!” Lam Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Lam Quần Nữ Tử, “làm rõ ràng, là các ngươi muốn tới giết ta, mà không phải ta đi giết các ngươi. Ta là phòng vệ chính đáng, ta là hợp pháp, hiểu chưa?”

Lam Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Loại người như ngươi, sống không được lâu đâu.”

Ngay tại lúc này, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại giữa lông mày Lam Quần Nữ Tử chỗ, Dương Diệp nhìn thẳng Lam Quần Nữ Tử, “ngươi có thể cùng người khác cùng một chỗ tới giết ta đổi bảo, cái này chứng minh, ngươi cũng không phải là một kẻ tốt lành gì. Cho nên, đừng cho ta tại đây cơ cơ oai oai. Không giết ngươi, là bởi vì ngươi trong ngực nam nhân này, mà không phải ngươi. Quãng đời còn lại hảo hảo cảm kích hắn đi.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi, đi hai bước, thanh âm của hắn lại truyền tới, “ba hơi bên trong, tại để cho ta gặp lại ngươi, ta đây liền đem các ngươi hợp táng cùng một chỗ!”

Ba hơi về sau, Lam Quần Nữ Tử đã đi ra.

Sự tình thực chứng minh, Dương Diệp không phải là cái gì người thương hương tiếc ngọc, Lam Quần Nữ Tử không muốn chết, đương nhiên sẽ không ngốc đến cùng Dương Diệp dùng sức mạnh.

Dưới tường thành, Dương Diệp nhìn thoáng qua dưới tường cái kia mấy trăm người đầu, im lặng không nói.

Những thứ này, không phải là chấm dứt, mà là bắt đầu!

Dương Gia sẽ không như thế dễ dàng bỏ qua cho hắn, Dương Gia khẳng định còn có hậu thủ. Mà khi này chuẩn bị ở sau lúc xuất hiện, tuyệt đối là Cuồng Phong Bạo Vũ. Bởi vì Dương Gia đối với thực lực của hắn cơ bản đã hiểu rõ, cho nên, đối phương xuất thủ lần nữa lúc, tuyệt đối là đã chuẩn bị vạn toàn, sẽ không cho hắn một tia cơ hội!

Về phần cùng Dương Gia hòa hảo?

Đừng nói giỡn. Dương Gia không sẽ cùng hắn hòa hảo, cũng không dám. Hắn hiện tại, đối với Dương Gia uy hiếp còn có hạn, mà một khi hắn chính thức lớn lên, khi đó, Dương Gia tại trước mặt hắn được run rẩy.

Cho nên, Dương Gia thì sẽ không để cho hắn lớn lên.

Mà chính hắn cũng không sẽ cùng Dương Gia hòa hảo, lúc trước Dương Gia đối với hắn làm những chuyện như vậy, hắn cả đời cũng sẽ không quên!

Nợ máu, muốn trả bằng máu! Vào đêm.

Trong bầu trời đêm, một vầng minh nguyệt giắt, điểm điểm ngân quang chiếu nghiêng xuống, vì đại địa độ trên một cái tầng mong mỏng lụa mỏng.

Dưới thành, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, dường như chìm vào giấc ngủ.

Trên thành, như trước đứng đầy người, những người kia, cũng không hề rời đi.

Dương Diệp đang các loại, bọn hắn cũng đang chờ.

Bởi vì Dương gia tướng thù lao đề cao gấp năm lần, bởi vậy, toàn bộ các nơi trên thế giới rất nhiều cường giả giờ phút này đều tại đi Kiếm Tiên Thành chạy đến.

Đêm khuya, quanh mình yên tĩnh im ắng, Dương Diệp hay vẫn là xếp bằng ngồi dưới đất, mà trên tường thành những người kia vẫn không có rời đi.

Ngay tại lúc này, trên tường thành đột nhiên có người nói: “Có người tới."

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, mượn nhờ ánh trăng, tại mấy ngàn con bên ngoài, mọi người gặp được một người đàn ông cùng một nữ tử.

Nam tử cùng nữ tử đều hết sức trẻ tuổi, xem ra chỉ có hơn hai mươi tuổi, mà lại nam tuấn gái đẹp. Sau một khắc, trên tường thành sắc mặt của mọi người thay đổi.

Bởi vì, nam tử kia cùng nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp mười trượng.

Tất cả mọi người không thấy rõ nam tử này cùng nữ tử là thế nào xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp đấy!

Trong tràng, Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn thoáng qua nam tử cùng nữ tử, rất nhanh, hắn đứng lên.

Nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi chính là Dương Diệp?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Vâng!"

Lúc này, nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp sau lưng những người kia đầu, sau đó nói: "Đều là ngươi giết?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử cùng nữ tử, sau đó nói: "Nếu như là tới giết ta, xin động thủ, mọi người đừng lãng phí thời gian nếu như không phải là tới giết ta, thấy không, cửa thành đang ở đó."

Nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhìn về phía bên cạnh nữ tử, "sư tỷ, ngươi tới hay là ta đến?"

Nữ tử nhàn nhạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Tùy tiện."

Nam tử nhẹ gật đầu, "vậy thì để ta đi."

Cô gái nói: "Cẩn thận một chút."

Nam tử nhẹ cười cười, "người tuổi trẻ bây giờ a, có chút bản lãnh mà bắt đầu kiêu ngạo cuồng vọng. Kỳ thật bọn hắn căn bản không biết, chính mình chút bản lĩnh ấy yếu bao nhiêu. Này tựa như ếch ngồi đáy giếng, cho rằng thiên cũng chỉ có miệng giếng lớn như vậy."

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói:

“Nói chính là ngươi!”

Xa xa, Dương Diệp không nói gì, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, khi hắn tại chỗ biến mất một khắc này, nam tử biến sắc, bởi vì một thanh kiếm đã tới giữa lông mày của hắn nửa tấc vị trí.

Bành!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, nam tử xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn, mà Dương Diệp hay vẫn là đứng tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, tại nam tử giữa lông mày chỗ, xuất hiện một cái thật nhỏ Kim Sắc Tiểu Thuẫn, vừa rồi hắn một kiếm kia, chính là bị mặt này Kim Sắc Tiểu Thuẫn ngăn trở.

Xa xa, nam tử cùng nữ tử thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không, Dương Diệp vừa rồi một kiếm này làm cho bọn hắn biết, bọn hắn sâu sắc đánh giá thấp Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm hướng phía nam tử đi đến.

Nam tử trong mắt đã không có khinh thường, tại khinh thường Dương Diệp, vậy hắn thì thật cách cái chết không xa. Đương nhiên, giờ phút này cách cũng không gần!

Ngay tại lúc này, nam tử sắc mặt lần nữa đại biến, cùng lúc đó, giữa lông mày của hắn này mặt Kim Sắc Tiểu Thuẫn đột nhiên bộc phát ra một đạo sáng chói kim sắc quang mang.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, nam tử tại trong mắt của tất cả mọi người, lần nữa bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn còn là đi tới, dường như hắn vừa rồi chưa từng ra tay vậy

Nam tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “tốc độ của ngươi tại sao có thể nhanh như vậy!”

Dương Diệp dừng bước lại, hắn nhìn thoáng qua nam tử, “ngươi đoán a!”

Nam tử đang muốn nói chuyện, lúc này, cô gái một bên đột nhiên nói: “Cẩn thận!”

Ầm!

Thanh âm cô gái vừa dứt, trong tràng chính là vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, nam tử kia lần nữa bị đẩy lui đã đến nghìn ngoài... Trượng.

Mà giờ khắc này, giữa lông mày của hắn này mặt Kim Sắc Tiểu Thuẫn đã xuất hiện vết rạn.

Khi người đàn ông chứng kiến mặt này trên Kim Sắc Tiểu Thuẫn trước mặt vết rạn lúc, kia sắc mặt lập tức trầm xuống.

Mặt này Kim Sắc Tiểu Thuẫn, thế nhưng là Chân Cảnh cấp bảo vật a!

Nhưng mà, nhưng bây giờ là bị Dương Diệp mấy kiếm liền cho đánh nứt.

Nam tử ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, khi hắn nhìn về phía Dương Diệp một chớp mắt kia, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại giữa lông mày hắn

Ầm!

Lại là một đạo tiếng nổ lớn vang lên, nam tử lần nữa xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng, mà giữa lông mày của hắn này mặt Kim Sắc Tiểu Thuẫn nhưng là ầm ầm nổ bể ra, hóa thành vô số mảnh vỡ tán lạc tại địa.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp nhìn về phía nam tử, khi nhìn thấy Dương Diệp lúc gặp lại, nam tử sắc mặt lập tức thảm trắng đi.

Lúc này đây, hắn lấy cái gì ngăn cản Dương Diệp một kiếm này?

“Còn xin hạ thủ lưu tình!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một ông già xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Chân Cảnh cường giả!

Lão giả đối với Dương Diệp ôm quyền, sau đó nói: “Dương Thiếu, tại hạ Lý gia trưởng lão, hai tiểu gia hỏa này là thiếu gia của Lý gia ta cùng tiểu thư, lúc này đây bọn hắn tìm đến Dương Thiếu, Lý gia ta hoàn toàn không biết rõ tình hình.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kính xin Dương Thiếu cho Lý gia một cái chút tình mọn, bỏ qua cho hai tiểu gia hỏa này.”

Lý gia!

Tám Đại Thế Gia một trong Lý gia!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó vừa liếc nhìn xa xa nam tử kia cùng nữ tử, sau đó nói: “Người tuổi trẻ bây giờ a, có chút bản lãnh mà bắt đầu kiêu ngạo cuồng vọng. Kỳ thật bọn hắn căn bản không biết, chính mình chút bản lĩnh ấy yếu bao nhiêu. Này tựa như ếch ngồi đáy giếng, cho rằng thiên cũng chỉ có miệng giếng lớn như vậy.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Xa xa, nam tử kia sắc mặt vô cùng khó coi, bởi vì Dương Diệp nói những lời này, đúng là hắn mới vừa rồi câu nói kia!

Vậy, hắn là dùng miệng nói, mà Dương Diệp là dùng sự thực mà nói.

Nhìn thấy Dương Diệp nể tình, lão giả kia yên tâm, sau đó nói: “Đa tạ Dương Thiếu, ngày sau có cơ hội, kính xin Dương Thiếu đến Lý gia làm khách.”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía nam tử cùng nàng kia, " đến nay sau này, trong vòng năm năm, các ngươi không được tại ra Lý gia!

Nói xong, hắn tay phải vung lên, ba người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Dương Diệp đang muốn xếp bằng ngồi dưới đất, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía xa xa, cách đó không xa chẳng biết lúc nào xuất hiện một Bạch Quần Nữ Tử.

Nữ tử đang mặc váy trắng, tư thái thon dài, mái tóc áo choàng, tại trên mặt nàng, đeo một trương màu trắng khăn lụa, bởi vậy, nhìn không tới dung mạo của nàng.

Mà ở cái hông của nàng, treo hai chuôi kiếm.

Nữ tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi tới, rất nhanh, nữ tử đi tới trước mặt Dương Diệp mười trượng vị trí.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, tiếp đó, nàng tay phải đưa ra ngoài, “thứ đồ vật hoàn ta.”

Dương Diệp: “”

Ps: Cảm tạ: Trần Đông 6638, sắc nam một người, 2, thư hữu 40668389, nham theo la, đông đấy, triệu thép Baidu, lĩnh trên thanh tuyền, b, bình nước kỳ thế giới, mộc hàn tia nắng ban mai, mộc hàn tia nắng ban mai, to lớn Thủy Bình Nghi, ta muốn thành gió là ta, khiêm vũ, hao phí kỹ (nữ) sr, mộng ảo ảnh không, thư hữu 45385850,, chính ngươi họp gặp, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1715: Phân Thiên Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1710 chương: Phân Thiên Địa!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp có chút mộng.

Bởi vì hắn có thể xác định, hắn tuyệt đối không biết nữ nhân trước mắt này.

Dương Diệp quan sát một chút nữ tử, sau đó nói: “Ta thiếu ngươi thứ đồ vật?”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi cầm không thứ thuộc về ngươi.”

Dương Diệp chân mày cau lại, “vị cô nương này, ngươi có thể hay không nói chuyện hiểu rõ một chút?”

“Mộc Kiếm!”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, “Mộc Kiếm kia, không thuộc về ngươi!”

Mộc Kiếm!

Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, hắn không nghĩ tới, cô gái này dĩ nhiên là đến muốn Mộc Kiếm đấy, Mộc Kiếm kia là cô gái này hay sao?

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Mộc Kiếm là ta tại Vũ Gia đạt được.”

Cô gái nói: “Là Bí Tông ta tổ tiên ở lại Vũ Gia đấy.”

Dương Diệp lắc đầu, “vu khống.”

Cô gái nói: “Để cho nó đi ra, ngươi thì sẽ biết được.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, suy nghĩ một chút, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên, mà ở Tiểu Bạch móng vuốt ở bên trong, đúng là chuôi này Mộc Kiếm. Bây giờ Tiểu Bạch, là chơi kiếm chơi thượng ẩn, mỗi ngày kiếm không rời trảo.

Sở dĩ hắn phối hợp cô gái này, là bởi vì hắn cũng muốn biết Mộc Kiếm này lai lịch. Đương nhiên, nếu như Mộc Kiếm này cuối cùng lựa chọn cô gái này, hắn cũng sẽ không cảm giác tiếc hận. Hiện tại, hắn không chỉ có muốn đừng đơn giản sử dụng ngoại vật, càng là không thể ở trong lòng đối ngoại vật còn có ỷ lại.

Hơn nữa, hắn tin tưởng, Mộc Kiếm là sẽ không chọn đi theo cô gái này đấy.

Làm trò đùa, Mộc Kiếm cùng quan hệ của Tiểu Bạch đây chính là thiết vô cùng, phải nói, Mộc Kiếm đối với Tiểu Bạch đó là nói gì nghe nấy, hơn nữa, còn có Hồng Mông Tháp ở đây, trừ phi là Mộc Kiếm này chủ nhân chân chính hiện thân, bằng không thì Mộc Kiếm là sẽ không chọn rời đi!

Làm Tiểu Bạch sau khi xuất hiện, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó trừng mắt nhìn, tiếp đó, nàng hai móng ôm Dương Diệp yết hầu, dùng đầu mình nhẹ nhàng cạ cái cằm của Dương Diệp.

Một bên, nữ tử vốn ánh mắt chính là rơi vào trên Mộc Kiếm kia đấy, nhưng mà lúc này, nàng nhịn không được nhìn thoáng qua toàn thân Bạch Như Tuyết Tiểu Bạch.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía trôi nổi tại trước mặt hắn Mộc Kiếm, ngay tại lúc này, nơi xa nàng kia đột nhiên kết một cái kỳ dị thủ ấn, rất nhanh, một đạo tiếng rồng ngâm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Làm rồng ngâm tiếng vang lên một khắc này, Mộc Kiếm đột nhiên trôi dạt đến đàn bà trước mặt nhẹ khẽ run.

Tiểu Bạch nhìn xem một màn này, con mắt nhấp nha nhấp nháy.

Lúc này, nữ tử đối với Mộc Kiếm, môi son thân khải, làm như đang nói cái gì. Mà Mộc Kiếm đã ở nhẹ khẽ run, hình như là đang cùng nữ tử trao đổi.

Một lát sau, Mộc Kiếm đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo, thoáng qua, nó bay về tới trước mặt của Tiểu Bạch, ngay sau đó, nó bắt đầu giao lưu với Tiểu Bạch.

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên bắt được Mộc Kiếm, sau đó ôm vào trong lòng, tiếp đó, nàng căm tức nhìn nơi xa nữ tử, một bộ ta phải liều mạng với ngươi bộ dạng.

Dương Diệp nhíu mày, sau đó hắn đem Tiểu Bạch ôm vào trong ngực, "xảy ra chuyện gì vậy?"

Tiểu Bạch giống như là tìm được cứu tinh, bắt đầu quơ tiểu trảo, vừa vung vẩy còn chỉ xa xa Bạch Quần Nữ Tử.

Một lát sau, Dương Diệp đã minh bạch.

Mộc Kiếm muốn đi theo cô gái này đi!

Dương Diệp nhìn về phía Mộc Kiếm, hắn không nghĩ tới, Mộc Kiếm này vậy mà muốn đi theo nàng kia đi.

Dương Diệp nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử kia, "nó tại sao phải đi theo ngươi!"

Bạch Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, sau đó nói: "Các ngươi không giữ được nó, bởi vì nó phải đi hoàn thành sứ mạng của nó."

"Sứ mạng?" Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Quần Nữ Tử nói: "Nó ở lại thế gian này, là vì nó có sứ mạng. Hiện tại, chúng ta cần nó."

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nàng tiểu trảo rất nhanh quơ.

Ý của Tiểu Bạch rất rõ ràng, nàng không muốn làm cho Mộc Kiếm ly khai.

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, đang muốn nói chuyện, lúc này, Mộc Kiếm đột nhiên run lên. Một lát sau, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi đột nhiên sáng ngời, tiếp đó, nàng nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo huy động.

Một lát sau, Dương Diệp cau mày nói: “Nó cùng ngươi nói, để cho chúng ta cùng nó cùng đi? Sau đó chờ nó hoàn thành sứ mạng của nó về sau, nó hãy theo ngươi?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ mãnh liệt điểm, như gà con mổ thóc.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Hiện tại chúng ta đi không được.” Chuyện của Dương Gia đều còn chưa có giải quyết, hắn căn bản là không có cách đi địa phương khác.

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Bạch Nhãn trong lập tức sương mù bốc lên, một bộ lập tức phải rơi nước mắt bộ dáng.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi Tiểu gia hỏa này...” Vừa nói, hắn nhìn về phía nữ tử, sau đó nói: “Rất gấp lắm sao?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “rất ngạc nhiên, nó vậy mà nguyện ý đi theo bên cạnh ngươi. Dùng trên thân ngươi lệ khí cùng sát tính, nó hẳn rất bài xích ngươi mới phải.”

“Nhân cách mị lực!”

Dương Diệp chân thành nói: “Biết cái gì gọi nhân cách mị lực không, chính là ta nhân cách mị lực thuyết phục hắn!”

Nữ tử đạm thanh nói: “Vô sỉ ngược lại là có, còn mị lực, ta không có cảm giác được.”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, nữ tử đột nhiên nói: “Tiếp ta một kiếm!”

Dương Diệp khó hiểu, “vì cái gì?”

Cô gái nói: “Để cho ta nhìn xem ngươi có không có tư cách đi theo nó tiến về trước Bí Tông!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch vô cùng hiểu chuyện, trực tiếp ôm Mộc Kiếm liền chui vào hồng Muntari đi.

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, “đến đây đi!”

Hắn cũng không có chủ quan, cũng không dám khinh thường, bởi vì hắn căn bản cảm giác không thấy cô gái này cảnh giới cùng khí tức, hơn nữa, cô gái này cùng Mộc Kiếm có quan hệ, đối phương tại sao có thể là nhân vật đơn giản?

Nữ tử khẽ gật đầu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, rất nhanh, nàng hai cánh tay đè ở bên hông cái kia hai thanh kiếm trên chuôi kiếm.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, sau một khắc, nàng môi son thân khải, “Phân Thiên Địa!”

Nói xong, trên eo nàng hai chuôi kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ.

Xùy~~!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo âm thanh nứt vỡ, thanh âm này, dường như bố bị cái kéo cắt bỏ qua vậy

Ngay sau đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, xa xa đứng tại chỗ Dương Diệp đột nhiên hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, rất nhanh, Dương Diệp thối lui đến Kiếm Tiên Thành trên tường thành.

Bành!

Cả Kiếm Tiên Thành kịch liệt run lên!

Cùng lúc đó, tại Dương Diệp cùng đàn bà trước mặt, có một khe hở không gian, này đường khe hở không gian từ bỏ vào Thiên tế đám mây, nhìn giống như là đem nối liền trời đất không gian tê liệt ra một đường vết rách!

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, tại khóe miệng của Dương Diệp, có một vòng cực kỳ nổi bật đỏ thẫm!

Dương Diệp thất bại?

Trong tràng, mọi người trong đầu xuất hiện ý nghĩ này.

Lúc này, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Bạch Quần Nữ Tử, “ngươi cũng tới đón ta một kiếm!”

Nói xong.

Xa xa Bạch Quần Nữ Tử lông mày lập tức cau lại, sau một khắc, trên eo nàng hai thanh trường kiếm lần nữa ra khỏi vỏ.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, tại trong mắt của tất cả mọi người, Bạch Quần Nữ Tử kia xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Bạch Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Một kiếm này tên gì?”

Dương Diệp nói: “Sát một kiếm kia, cũng có thể gọi một kiếm nháy mắt.”

“Sát vậy...”

Bạch Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, “rất mạnh một kiếm, còn có rất lớn trưởng thành tính không gian.”

Dương Diệp cầm kiếm đi tới Bạch Quần Nữ Tử cách đó không xa, sau đó nói: “Ngày sau ta đi như thế nào Bí Tông?”

Bạch Quần Nữ Tử có chút trầm ngâm, sau đó tay phải lật lại, một cái thật nhỏ màu lam tảng đá xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “bóp nát lúc này, sẽ có một cái truyền tống trận xuất hiện, đến lúc đó ngươi tiến vào bên trong, sẽ tới đến cửa vào Bí Tông.”

Nói xong, Bạch Quần Nữ Tử không có ở nói nhảm, quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay màu lam tảng đá, sau đó đem thu vào. Kỳ thật, ấn tính cách của hắn, hắn là không muốn đi cái gì kia Bí Tông. Bất quá, vì Tiểu Bạch, hắn nguyện ý đi. Cùng lắm thì, đến lúc đó nếu như sự tình quá phiền toái, hắn mang theo Tiểu Bạch cùng Mộc Kiếm trốn là được.

Dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu như muốn trốn, mười tên Chân Cảnh đều ngăn không được hắn!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó liền ngồi xếp bằng, tiếp đó, hắn lấy ra hai mai Năng Lượng Thạch nuốt vào, bắt đầu khôi phục Huyền Khí.

Vừa rồi một kiếm kia, tiêu hao hắn quá nhiều Huyền Khí. Một kiếm nháy mắt tuy rằng mạnh, nhưng mà đây đối với Huyền Khí tiêu hao cũng mạnh, cũng còn tốt có Tiểu Bạch Tiểu gia hỏa này ở đây, bằng không thì, hắn căn bản không dám đứng đứng ở chỗ này triệt!

Đêm, dần dần biến mất.

Rất nhanh, Thiên tế xuất hiện một màn ngân bạch sắc, lại qua một hồi về sau, một luồng dương quang đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

Đêm nay, kỳ thật cũng không bình tĩnh. Tại Bạch Quần Nữ Tử sau khi rời đi, còn có rất nhiều người đến đến dưới tường thành đấy.

Bất quá, những cái kia đầu của người ta cơ bản cũng đã bày ở Kiếm Tiên Thành dưới tường thành rồi. Chỗ đó, hiện tại xếp đặt ít nhất năm trăm người đầu, nếu như đến gần nhìn, quả thật là một gò núi nhỏ.

Tới trong những người này, cũng có chút tại nhìn thấy những người kia đầu về sau, quyết đoán lựa chọn quay người rời đi.

Những người này, đi rất quyết đoán.

Đối với những người này, Dương Diệp không có đi đuổi giết đối phương, nhưng mà, đối với những cái kia ra tay với hắn người, hắn không có thủ hạ lưu tình, toàn bộ chém giết hầu như không còn!

Cũng chính vì vậy, cùng ngày sáng lúc, trước mặt Dương Diệp mà đều biến thành màu đỏ.

Đó là máu tươi nhuộm đỏ đấy!

Trên tường thành, những người kia còn không có đi, bọn hắn còn đang chờ, chờ tới giết người của Dương Diệp. Đối với bọn hắn mà nói, này nhưng là một cái ngàn năm một thuở xem cuộc vui cơ hội.

Bọn hắn, hy vọng chứng kiến người nhiều hơn tới giết Dương Diệp, cũng hy vọng chứng kiến giết người nhiều hơn.

Xem cuộc vui tâm lý!

Mỗi người đều có!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ngay tại vào lúc giữa trưa, xa xa Thiên tế đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một tên hoa bào nam tử xuất hiện ở chỗ đó.

Thoáng qua, hoa bào nam tử xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Hoa bào nam tử đang mặc một bộ áo tím cẩm bào, từ bên ngoài đến xem, chỉ có hai mươi lăm sáu, dung mạo một dạng nhưng mà toàn bộ người xem ra nhưng là có một cỗ bình tĩnh khí chất.

“Là hắn, ngày, dĩ nhiên là hắn! Hắn vậy mà tới giết Dương Diệp...”

Lúc này, trên tường thành đột nhiên có người kinh hô.

...

Ps: Hoan nghênh mọi người tăng thêm của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Là đủ. Hy vọng mọi người hỗ trợ điểm xuống vi tín công chúng số phía dưới quảng cáo, điểm một cái có vài phần tiền thu nhập, ha ha...

Tung hoành có phiếu hàng tháng cầu điểm vé tháng!!!!!

Cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1716: Lão Tử chính là giết, ngươi cắn ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Là người nào?”

Tường thành lên, có người hỏi.

“Ngân Hà bảng đệ nhị: Doanh Mục!”

Có người nói: “Hắn chính là Doanh gia thế tử, Doanh Mục, cũng chính là Ngân Hà bảng đệ nhị cấp thiên tài.”

Doanh gia!

Người tới chính là Doanh gia thế tử Doanh Mục!

Tường thành chi lên, trong mắt mọi người tràn đầy khiếp sợ màu sắc, bọn họ không nghĩ tới, liền Doanh gia thế tử đều tới.

Long tranh hổ đấu!

Chân chính long tranh hổ đấu!

Tuy là bọn họ không tinh tường Dương Diệp thực lực chân chính, thế nhưng, theo phía trước Dương Diệp bày ra thực lực đến xem, Dương Diệp thực lực là mạnh vô cùng. Mà Doanh Mục nhưng cũng không phải hạng người bình thường, đối phương không chỉ có là Doanh gia thế tử, vẫn còn ở Ngân Hà bảng đứng hàng thứ hai.

Có thể tưởng tượng, hai người nếu như giao thủ, đây tuyệt đối là long tranh hổ đấu!

Giữa sân, Dương Diệp đứng lên.

Tường thành thượng nhân nói hắn đã nghe, hắn cũng không nghĩ đến, cái này Doanh gia thế tử sẽ đến.

“Không lâu, ta Doanh gia có một người chết ở trong tay ngươi, đúng không?” Doanh Mục đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, “Đúng là!”

Doanh Mục hướng phía trước bước ra một bước, nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta Doanh gia người, cũng là ngươi giết?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau nhìn thẳng Doanh Mục, “Lão Tử chính là giết, ngươi cắn ta?”

Nghe vậy, Doanh Mục trong mắt hiện lên một cái lạnh lẽo hàn mang, sau một khắc, cả người hắn tại chỗ biến mất, mà tại đây tiêu thất một khắc kia, Dương Diệp cũng tiêu thất ngay tại chỗ.

Hai người vừa mới tiêu thất, giữa sân chính là vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh, tiếp theo lấy, ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp cùng cái kia Doanh Mục mỗi bên tự hướng về kia này chợt lui, rất nhanh, Dương Diệp thối lui đến Kiếm Tiên thành tường thành xuống, mà cái kia Doanh Mục thì lùi đến rồi nghìn trượng bên ngoài!

Mà ở Doanh Mục trong tay, không biết bực nào thì nhiều hơn một căn đen nhánh thiết côn.

Doanh Mục nhìn thoáng qua trong tay thiết côn, thiết côn chi lên, nhiều hơn một đạo kiếm vết. Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Có điểm bản lĩnh, thảo nào dám lớn lối như vậy.”

Dứt lời, hắn chân phải chợt giẫm một cái mặt đất.

Toàn bộ mặt đất kịch liệt run lên, không chỉ có mặt đất, giờ khắc này, toàn bộ Kiếm Tiên thành đều cảm giác run rẩy.

Mượn mặt đất truyền tới lực lượng, Doanh Mục trực tiếp xuất hiện ở

Dương Diệp trước mặt, tiếp theo lấy, trong tay thiết côn hướng về Dương Diệp đầu chợt đập xuống.

Không có thi triển bất luận cái gì Huyền Kỹ, chính là chỗ này đơn giản đập một cái.

Nhưng mà, cái này đập một cái, lại giống như có vô cùng lực, Dương Diệp không gian xung quanh bị trong đó cường đại lực lượng cho đánh nứt ra tới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Doanh Mục, khuôn mặt sắc không thay đổi, hắn tay trái cầm lấy kiếm trong tay hướng trên (lên) chính là đâm một cái.

Cứng đối cứng, hắn còn không có sợ qua ai!

Kiếm côn vừa mới tiếp xúc.

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Doanh Mục bay ngược mà quay về, mà Dương Diệp đất đai dưới chân cũng là hướng về phía dưới sụp đổ đủ số túc mười trượng.

Hắn đem hết thảy lực lượng đều tháo tới đất lên, bởi vì đây, cả vùng trực tiếp đổ nát!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Doanh Mục, cái này Doanh Mục, cũng hiểu thật. Đối phương một kích này, không có bất kỳ hoa lệ đồ đạc, chính là lực lượng, thuần túy lực lượng. Nếu là lúc trước, hắn khẳng định tiếp không hạ một kích này!

Xa chỗ, Doanh Mục liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể ung dung tiếp hạ hắn một kích này.

Hắn đánh giá thấp Dương Diệp!

Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn đột nhiên tại chỗ biến mất, xuất hiện lần nữa lúc, đã tới Dương Diệp trước mặt, tiếp theo, trong tay thiết côn chợt hướng về Dương Diệp chính là đâm một cái.

Côn ra, kiếm chính là đã tới.

Dương Diệp kiếm đâm ở tại Doanh Mục trong tay thiết côn đỉnh, trong sát na, một đạo chói tai tiếng nổ vang ở trong sân ầm ầm vang vọng.

Hai người bị riêng mình lực lượng chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà Dương Diệp lui không đến mấy trượng chính là ngừng lại, tiếp theo, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng về cái kia Doanh Mục bắn mạnh tới.

Kỳ thực, một màn này, rất nhiều người căn bản không có thấy, bất kể là Dương Diệp độ, vẫn là Doanh Mục độ, đều đã đạt đến cực hạn, bởi vì đây, giữa sân rất nhiều người căn bản nhìn không thấy.

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, cái kia Doanh Mục khuôn mặt sắc hơi đổi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp nhanh như vậy liền hóa giải hắn lực lượng. Không kịp nghĩ nhiều, cổ tay hắn khẽ động, trong sát na, vô số côn ảnh xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Mà lúc, kiếm tới.

Những thứ kia côn ảnh ầm ầm tiêu tán, tiếp theo lấy, Doanh Mục toàn bộ nhân đã bị chấn động đến nghìn trượng có hơn, mà bên ngoài mới vừa dừng lại, Dương Diệp chính là xuất hiện lần nữa ở tại trước mặt của hắn, rất nhanh, một thanh kiếm đâm thẳng bên ngoài giữa chân mày!

Doanh Mục trong mắt hiện lên một cái lệ khí, hai tay hắn cầm lấy trong tay thiết côn tự trên (lên) mà hạ chợt chính là đập một cái.

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, hai người không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, cùng này đồng thời, Dương Diệp cùng Doanh Mục lần nữa hướng về với nhau phía sau chợt lui.

Ngay lập tức về sau, Dương Diệp ngừng lại.

Nhìn xa chỗ vậy còn ở chợt lui Doanh Mục, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái nhe răng cười, sau một khắc, người khác đã xuất hiện ở cái kia Doanh Mục trước mặt, chuyển chớp mắt, kiếm ra.

Doanh Mục con ngươi hơi co lại, Dương Diệp đây là căn bản không để cho hắn thở dốc cơ hội a!

Không có suy nghĩ nhiều, Doanh Mục hai tay cầm lấy trong tay thiết côn chắn trước mặt.

Hắn không có đang dùng đập, bởi vì dùng đập, cái kia sinh ra lực lượng quá mạnh, mà Dương Diệp hóa giải lực lượng năng lực lại mạnh hơn hắn, như hắn tiếp tục liều mạng như vậy, thua thiệt nhất định là hắn, cho nên, hắn trực tiếp dùng ngăn cản!

Cái này một đỡ, bên ngoài trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đẩy lui sấp sỉ 2000 trượng, nhưng mà, bên ngoài hai chân còn chưa rơi xuống đất, Dương Diệp chính là xuất hiện lần nữa ở tại trước mặt của hắn, chuyển chớp mắt, như phía trước cái kia một dạng, một thanh kiếm nhọn đã tới hắn giữa chân mày chỗ.

Nhanh đến cực hạn!

Cứ như vậy, ở ánh mắt mọi người bên trong, Doanh Mục bị Dương Diệp đè lấy đánh, không đến mấy hơi thời gian, Doanh Mục chính là bị Dương Diệp bức lui vạn trượng!

Mà Doanh Mục liền hoàn thủ cơ hội cũng không có!

Giờ khắc này, tất cả mọi người tại hoài nghi cái này Doanh Mục. Hoài nghi hắn có phải thật vậy hay không Doanh gia thế tử, hoài nghi hắn có phải thật vậy hay không Ngân Hà bảng xếp hạng thứ hai chính là cái kia Doanh Mục.

Ở trong lòng mọi người, Ngân Hà bảng năm vị trí đầu những người đó, cũng đều tương đương với giống như thần tồn tại a!

Mà bây giờ, cái này Doanh Mục dĩ nhiên tại Dương Diệp trước mặt liền sức đánh trả cũng không có?

Giữa sân, hai người vẫn còn ở kịch chiến.

Bất quá, Doanh Mục lúc này chỉ có bị động phòng ngự phần. Dương Diệp nhịp điệu quá nhanh quá nhanh, đánh Doanh Mục ngay cả thở khẩu khí cơ hội cũng không có.

Cứ như vậy, kéo dài đến sấp sỉ một khắc đồng hồ về sau, đột nhiên từng cái

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng oanh minh, tiếp theo, ở ánh mắt mọi người bên trong, một đạo nhân ảnh té bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này không phải cái kia Doanh Mục, mà là Dương Diệp!

Chuyện gì xảy ra?

Mọi người nhìn về phía Doanh Mục. Này lúc, ở Doanh Mục trước mặt, không biết bực nào thì xuất hiện một đầu hình dạng dữ tợn dị thú.

Dị Thú Hình trạng thái như hổ, đỉnh đầu có hai cây cùng loại sừng trâu bén nhọn mọc gai, mà tại đây thân về sau, có ba cái thật dài đuôi, cái đuôi kia có chừng sấp sỉ năm trượng, mà dị thú chỉnh thể chẳng qua mới mười trượng mà thôi!

Dương Diệp nhìn xem tay trái của mình, lúc này, tay trái của hắn đã mất đi tri giác. Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía con dị thú kia, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, đây là cái gì ngoạn ý?

Đột nhiên, con kia dị thú đối với lấy Dương Diệp một cái rống giận, tiếp theo lấy, bên ngoài trực tiếp thả người nhảy, hướng về Dương Diệp nhào tới.

Độ cực nhanh, so với cái kia Doanh Mục độ còn nhanh hơn!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một cái hàn mang, chuyển chớp mắt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra.

Không có tuyển trạch né tránh, cũng không pháp né tránh, bởi vì con dị thú này độ phi thường nhanh vô cùng, không chỉ có độ nhanh, hình thể còn có chút lớn, bởi vì đây, hắn căn bản không pháp né tránh.

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ vang, tiếp theo, ở ánh mắt mọi người trung, cái kia Kiếm Tiên thành tường thành đột nhiên kịch liệt run lên, kém chút đổ nát.

Mọi người nhìn về phía thành tường kia xuống, này lúc, Dương Diệp đang ở thành tường kia xuống vị trí, mà ở đỉnh đầu hắn, có một to lớn người ấn.

Vừa rồi, Dương Diệp chính là đụng ở trên mặt này.

Hoàn hảo Kiếm Tiên thành kiên cố, nếu không..., Dương Diệp một cái đụng này, khả năng trực tiếp đem thành tường kia va sụp!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ con dị thú kia, con dị thú này rất mạnh a!

Cái này lúc, xa chỗ cái kia Doanh Mục đột nhiên cười lạnh nói: “Thực sự là nực cười, Dương Diệp, con thú này là ta Doanh gia hộ tống gia Thần Thú: Lệ Hổ. Bên ngoài Thiên Sinh Thần Lực, ngươi dĩ nhiên theo chân nó liều mạng, thực sự là cực kỳ buồn cười!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Doanh Mục, “Vốn dĩ Ngân Hà bảng đệ nhị chính là ngươi loại hàng này sắc, đánh không lại đã bảo giúp đỡ, tấm tắc... Ném a!”

Tường thành chi lên, rất nhiều người nhìn về phía Doanh Mục lúc, trong mắt cũng là mang theo vẻ khinh bỉ. Một mình đấu đánh không lại nhưng sau gọi giúp đỡ, đây là đáng xấu hổ!

Doanh Mục khuôn mặt sắc có chút khó coi, chẳng qua rất nhanh, hắn khuôn mặt sắc khôi phục bình thường, sau đó nói: “Dương Diệp, hôm nay ta đến đây, không phải tới với ngươi đơn đả độc đấu. Ngươi giết ta người nhà họ Doanh, chính là cùng ta Doanh gia là địch, hôm nay, ta là tới đòi mạng ngươi đấy!”

Nói xong, hắn vung tay phải lên, tức thì, xa chỗ cái kia Lệ Hổ bay thẳng đến lấy Dương Diệp nhào tới. Mà bản thân của hắn cũng là cầm trong tay thiết côn hướng về Dương Diệp vọt tới.

Cái FqCucpZW gì có vô sỉ hay không, chỉ cần hắn đã giết Dương Diệp, ai còn sẽ nói hắn vô sỉ?

Lịch sử, vĩnh viễn là từ thắng lợi người viết!

“Giúp đỡ?”

Xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, chuyển chớp mắt, hắn vung tay phải lên, trong sát na, Cùng Kỳ xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp theo, Cùng Kỳ bay thẳng đến lấy cái kia Lệ Hổ vọt tới.

Ở ánh mắt mọi người bên trong, Cùng Kỳ cùng cái kia Lệ Hổ đụng vào nhau, chuyển chớp mắt, cái kia Lệ Hổ trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài.

Mà cái kia Doanh Mục cũng bị Dương Diệp một kiếm chấn động nghìn trượng có hơn!

Xa chỗ, Cùng Kỳ cùng cái kia Lệ Hổ chiến đấu, nhưng mà, giao chiến không đến một hồi, cái kia Lệ Hổ liền hoàn toàn bị Cùng Kỳ áp chế.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, cái này Cùng Kỳ thực lực lại tăng lên không thiếu a!

Chẳng qua cái này cũng bình thường, hắn đang lớn lên, Cùng Kỳ khẳng định cũng sẽ trưởng thành.

Ở nơi này lúc, xa chỗ cái kia Cùng Kỳ đột nhiên bắt được cái kia Lệ Hổ hai cây đuôi, tiếp theo, bên ngoài trực tiếp đem theo cái kia Lệ Hổ hướng về Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, không tránh không né, chuyển chớp mắt, Cùng Kỳ cùng cái kia Lệ Hổ trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp trung.

Hoàn mỹ!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung.

“Ngươi đem lộng đi đâu rồi!” Xa chỗ, Doanh Mục gắt gao nhìn chòng chọc Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Doanh Mục, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở Doanh Mục trước mặt.

“Tam thúc? Sao ngươi lại tới đây?” Doanh Mục nhìn về phía lão giả, kinh hô.

Lão giả không có để ý Doanh Mục, hắn trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp, “Ba hơi bên trong đưa nó giao ra đây, nếu không..., lão phu để cho ngươi muốn chết đều khó khăn!”

Dương Diệp xách theo kiếm trong tay hướng về cái kia lão giả đi tới, “Ta thay ngươi cân nhắc đi. Nhất, hai...”

PS: Cảm tạ: Kevin Diệp, Viên đông nghĩa 1, ta chỉ là học sinh tiểu học, bạn đọc 4 1492 34, Thần Đế Sát thiên (ngày), nhất mỹ Nghịch Hành, Thần Đế Sát thiên (ngày), sắc nam một cái, 1y D AV Id 2, Kevin Diệp Nham theo la, Đông mà Triệu thép A Baidu nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!

Đứng đầu tiểu thuyết vô địch Kiếm Vực 1711 Chương: Lão Tử chính là giết, ngươi cắn ta?

------oOo------

Chương 1717: Giết đến không có bằng hữu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hướng Doanh gia thỏa hiệp?

Đương nhiên không được!

Dương Diệp rất tinh tường những thứ này thế gia tính khí, những thứ này thế gia, thật cao ở trên (lên) quen. Ngươi đối với hắn nhóm thỏa hiệp, bọn họ sẽ cho rằng ngươi sợ hắn nhóm, cái kia lúc, bọn họ hội càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước.

Cho nên, không thể thỏa hiệp.

Một khi thỏa hiệp, hậu hoạn vô cùng!

Dương Diệp nhìn cái kia lão giả, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Ba..."

Lão FHmQpH7I giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Xem ra, giết vài cái Chân Cảnh, để ngươi không biết trời cao đất rộng."

Dứt lời, hắn hướng phía trước bước ra một bước, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên biến đổi, chuyển chớp mắt, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Bên ngoài xuất hiện lần nữa lúc, đã tại mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà, hắn mới vừa dừng lại, còn không có chậm giọng điệu, một lạnh lẽo hàn quang chính là hướng hắn đánh tới.

Lão giả con ngươi hơi co lại, lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

Lão giả người tiêu thất ngay tại chỗ, thế nhưng một cái tay của hắn cánh tay lại không có thể ly khai.

Xa chỗ, Dương Diệp không có ở xuất thủ, hắn lấy ra hai quả năng lượng thạch nuốt xuống, nhưng sau nhìn về phía lão giả, đôi mắt sâu chỗ có một luồng ngưng trọng. Hắn vừa rồi cái kia hai kiếm nhưng là Nhất Kiếm Sát Na, nhưng mà vẫn không thể nào giết chết cái này lão giả. Cái này lão giả thực lực, ít nhất là Chân Cảnh tam đoạn.

Chân Cảnh tam đoạn cường giả, hắn hai kiếm đã khó có thể đánh chết, chỉ có thể làm được trọng thương đối phương.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, thực lực của chính mình còn cần tăng mạnh a!

Cái này Nhất Kiếm Sát Na còn có rất lớn trưởng thành không gian, cũng nhất định phải tăng mạnh Nhất Kiếm Sát Na!

Xa chỗ, cái kia Doanh gia lão giả nhìn một chút chính mình xa chỗ cánh tay kia, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, giờ khắc này, trong mắt hắn ở cũng không có khinh thị, có chỉ có ngưng

trọng.

Vừa rồi cái kia hai kiếm, như không phải hắn phản ứng qua nhanh, đầu hắn khả năng liền đã rớt xuống.

Kiếm kia đã đối với hắn đều có uy hiếp rất lớn!

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không nghĩ tới thực lực của ngươi đạt tới loại trình độ này, thảo nào lớn lối như vậy. Chỉ là, ngươi thấy bằng ngươi có thể cùng ta Doanh gia đối kháng?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Cùng ngươi Doanh gia đối kháng? Lão đầu, ngươi muốn làm tinh tường một điểm, là ngươi Doanh gia người tới trước tìm ta phiền toái. Làm sao, chỉ cho phép ngươi Doanh gia người giết ta, không cho phép ta giết ngươi người nhà họ Doanh?”

Lão giả nhìn Dương Diệp, đạo; “Ta không quan tâm những chuyện đó, ta chỉ biết, dám đụng đến ta người nhà họ Doanh người, phải chết!”

Cái này lúc, Dương Diệp tay trái nâng lên, kiếm trong tay nhắm thẳng vào lão giả, “Đi thử một chút!”

Lão giả trong mắt hiện lên một cái Hung Lệ, tay hắn hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau chợt nắm chặt, trong sát na, một con dài đến trăm trượng quả đấm to đột nhiên từ hắn trước mặt thoáng hiện mà ra, nhưng sau hướng về Dương Diệp đánh tới.

Mà đang ở cái kia quả đấm to xuất hiện một khắc kia, lão giả khuôn mặt sắc đột nhiên đại biến, chuyển chớp mắt, cái kia chỉ quả đấm to ầm ầm vỡ vụn.

Tiếp theo lấy, lão giả thân thể cương cứng.

Mà Dương Diệp không biết bực nào lúc, đã tại lão giả thân về sau, cùng này đồng thời, kiếm trong tay hắn không biết bực nào thì biến thành Mộc Kiếm!

Mộc Kiếm!

Hắn không muốn mượn nhờ ngoại vật, thế nhưng vậy cũng phải xem tình huống. Như hắn cùng với cái này lão giả liều mạng tranh đấu, hắn cũng không sợ, thậm chí có tỉ lệ thành công 50% có thể đánh chết lão giả. Thế nhưng, như vậy quá lãng phí thời gian, hơn nữa hắn khẳng định cũng sẽ thụ trọng thương!

Lúc này, hắn là không thể bị thương.

Bởi vì âm thầm khẳng định còn có rất nhiều người đang có ý đồ xấu với hắn, nếu như hắn bị trọng thương, những người đó chắc chắn sẽ không ở cố kỵ cái gì, nhưng sau một loạt mà lên.

Cho nên, hắn tuyển trạch dùng Mộc Kiếm!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, tại hắn bằng lòng theo Mộc Kiếm đi kia cái gì bí mật tổng về sau, Mộc Kiếm không ở như vậy bài xích hắn. Còn có một tốt chỗ chính là, hắn hiện tại một cái nguyệt có thể sử dụng ba lần Mộc Kiếm.

Đối với Dương Diệp mà nói, vậy cũng là là một chuyện tốt!

Giữa sân, rất nhiều người cũng còn không có hiểu rõ trạng huống.

Ở nơi này lúc, luồng gió mát thổi qua, lão giả kia đầu theo cái cổ trên (lên) trực tiếp rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, mọi người ngây ra như phỗng.

Chết rồi?

Doanh gia một gã Chân Cảnh cường giả lại chết như vậy?

Mà một bên cái kia Doanh Mục trong mắt tắc thì tràn đầy khó có thể tin màu sắc, hắn Tam thúc nhưng là Chân Cảnh tam đoạn đỉnh phong cường giả a!

Mà bây giờ, liền chết như vậy?

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Doanh Mục, Doanh Mục biến sắc, thân hình lóe lên, thối lui đến nghìn trượng mở đào.

Dương Diệp tức thì sửng sốt, hàng này sợ hắn như vậy?

“Ha ha...”

Tường thành chi lên, rất nhiều người nhịn không được phá lên cười.

Cái kia Doanh Mục khuôn mặt sắc không gì sánh được khó coi, kỳ thực, vừa rồi hắn là lấy vì Dương Diệp muốn ra tay với hắn, bởi vì Dương Diệp xuất thủ độ nhanh vô cùng, bởi vì đây, hắn bản năng hướng lui về sau nghìn trượng, nhưng mà hắn không nghĩ tới, Dương Diệp cũng không có xuất thủ!

Cái này lúng túng!

Cái này lúc, Dương Diệp nói: “Trở về nói cho các ngươi biết Doanh gia người chủ sự, ta Dương Diệp không muốn rước lấy Doanh gia, nhưng ta cũng không sợ Doanh gia, Doanh gia nếu như muốn cùng Dương gia vậy sẽ đối ta đuổi tận Sát Tuyệt, các ngươi cứ tới.”

Doanh Mục cười lạnh nói: “Dương Diệp, ngươi cho rằng ngươi là ai, ngươi có thể đủ...”

“Ngươi ở đây nói một chữ, hôm nay liền đừng đi nữa!” Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Doanh Mục.

Doanh Mục biểu tình cứng đờ, nhưng cũng không dám đang nói cái gì, ngay sau đó mồ hôi lạnh một tiếng, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Ở nhìn thấy Dương Diệp đánh chết hắn Tam thúc về sau, hắn đã không có can đảm lượng cùng Dương Diệp đơn đả độc đấu. Đặc biệt này thì tay cầm thần khí Dương Diệp.

Kỳ thực, Dương Diệp này thì căn bản không có năng lực giết hắn, bởi vì vừa rồi một kiếm kia, đã đem Dương Diệp trong cơ thể khôi phục Huyền Khí toàn bộ tháo nước.

Đáng tiếc, Doanh Mục cũng không biết. Đương nhiên, coi như biết hắn cũng giết không được Dương Diệp, dù sao, Dương Diệp thân trên (lên) nhưng là còn có một cái Cùng Kỳ.

Doanh Mục đi về sau, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Hắn Thần Niệm đảo qua, tức thì sửng sốt, bởi vì hắn cũng không có phát hiện cái kia Lệ Hổ.

“Ngươi ở đây tìm cái kia yêu thú?” Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hỏi.

Dương Diệp gật đầu, “Tên kia đã chạy đi đâu?”

Cùng Kỳ chỉ chỉ trực tiếp cái bụng, “Ở bên trong!”

Dương Diệp: "

Cùng Kỳ nói: “Cái kia yêu thú đã đạt được Chân Cảnh, ta thôn phệ nó năng lượng, có thể đề thăng thực lực của tự thân.”

Dương Diệp cười nói: “Ăn cũng ăn rồi đi, không phải là cái gì đại sự.”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau gật đầu, “Chính mình cẩn thận một chút, Dương gia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!”

Dương Diệp nói: “Ta biết!”

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, con đường của ngươi còn rất dài, hơn nữa, bởi vì ngươi người mang chí bảo, cho nên, cái này quyết định con đường của ngươi sẽ không dễ đi. Dương gia, có thể mới xem như bắt đầu, chân chính khó đi, khả năng ở phía sau!”

Nói xong, Cùng Kỳ không có ở nói, xoay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Phía sau!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn bây giờ là sẽ không nghĩ phía sau, làm sao bả (đem) trước mắt cửa ải khó khăn vượt qua mới là đứng đắn!

Rất nhanh, Dương Diệp về tới trong hiện thực.

Hắn giờ phút này, cũng không dám Phân Thần, bởi vì không chừng lúc nào sẽ có người xuất hiện đánh lén hắn.

Xuất ra hai quả năng lượng thạch nuốt hạ về sau, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng sau bắt đầu khôi phục Huyền Khí.

Hắn bây giờ còn không thể đi, bởi vì giết người còn chưa đủ, còn thiếu rất nhiều.

Muốn cho thế nhân không dám ở tới tìm hắn để gây sự, hắn chỉ có giết rất nhiều người, phi thường nhiều vô cùng người!

Dĩ Sát Chỉ Sát (Lấy giết chóc, ngăn cản giết chóc)!

Dương Diệp miểu sát Chân Cảnh chuyện tình, ở hữu tâm nhân tận lực tuyên truyền xuống, lấy Kiếm Tiên thành bên ngoài trung tâm, nhanh chóng hướng bốn phía lan ra kéo dài đi.

Rốt cục, tìm đến Dương Diệp nhân thiếu đi.

Chí ít những thứ kia không có năng lực giết Chân Cảnh nhân là không dám tới. Thế nhưng, vẫn còn có chút người không tin, như trước hướng Kiếm Tiên thành tới rồi.

Quyền lợi có thể khiến người đầu não nhiệt!

Còn có một vài người là đúng tự có tự tin, dưới cái nhìn của bọn họ, Dương Diệp miểu sát Chân Cảnh, nhất định là nghe nhầm đồn bậy. Cho nên, bọn hắn tới.

Hầu như mỗi một khắc đều có người tìm đến Dương Diệp, mà Dương Diệp cũng là ai đến cũng không - cự tuyệt, toàn bộ đánh chết.

Cứ như vậy, Kiếm Tiên thành cửa thành xuống đầu người càng ngày càng nhiều, cho tới bây giờ, đã có chừng hơn 2,000 người đầu. Mà ở Dương Diệp trước mặt cái kia một miếng đất lớn mặt, không biết bực nào thì đã biến thành huyết hồng!

Đó là máu nhuộm đỏ đấy!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, ba thiên (ngày) về sau, Kiếm Tiên thành tường thành xuống, đã có hơn một vạn người đầu.

Những người này đầu bên trong, có Luân Hồi Cảnh, có Chí Cảnh, thế nhưng cũng có Chân Cảnh, nhưng lại không thiếu.

Toàn bộ Kiếm Tiên thành bầu không khí càng ngày càng bị đè nén.

Dương Diệp muốn giết tới khi nào?

Đây là Kiếm Tiên thành tường thành trên (lên) nghi vấn của mọi người.

Ngũ thiên (ngày) sau!

Kiếm Tiên thành tường thành xuống đầu người đã có hơn ba vạn cái, mà Kiếm Tiên thành bên ngoài đại địa đã toàn bộ huyết hồng, một gay mũi mùi máu tươi bao trùm lấy toàn bộ Kiếm Tiên thành.

Đáng giá nhất nói đúng lắm, hiện tại tìm đến Dương Diệp người, càng ngày càng ít.

Cùng này đồng thời, Dương Diệp ở Kiếm Tiên thành làm những chuyện như vậy tình không biết bực nào thì đã truyền ra ngoài.

Chẳng qua truyền đi về sau, thay đổi khoa trương một chút, tỷ như tường thành xuống ba vạn người đầu biến thành mấy trăm ngàn người đầu

Tường thành xuống, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, Kiếm Linh liền cắm ở trước mặt hắn mặt đất lên.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, trong lúc, có người xuất hiện ở thành bên ngoài, nhưng là khi chứng kiến Dương Diệp thân sau cái kia mấy vạn người đầu về sau, rất nhiều người đều là lập tức xoay người rời đi, còn có chút người tắc thì là tiến nhập Kiếm Tiên thành, nhưng sau đứng ở tường thành lên.

Dương Diệp còn muốn giết bao nhiêu người?

Chính mình còn muốn giết bao nhiêu người?

Dương Diệp cũng hỏi qua chính hắn một vấn đề, thế nhưng không có đáp án.

Quá khứ, hắn quá vô danh. Khiêm tốn đến lúc đó cá nhân liền dám đến tìm hắn để gây sự, mà hắn hiện tại cần phải làm là cao điệu, hắn muốn cho thế nhân biết thực lực của hắn, muốn cho thế nhân tinh tường một điểm, dám đến tìm hắn để gây sự, phải làm người tốt đầu rơi mà chuẩn bị!

Sự thực chứng minh, hắn chiêu này là hữu dụng.

Bởi vì cho tới bây giờ, tới tìm hắn người thật là càng ngày càng thiếu, cơ bản trên (lên) một ngày không gặp qua năm cái!

Ở nơi này lúc, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp không xa chỗ.

Xa chỗ xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, hắn nhìn về phía xa chỗ cô gái kia, nhưng sau chân mày cau lại, “Là ngươi...”

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm chung hào: Thanh Loan sơn lên. Là đủ. Bên trong có phiên ngoại, hải không thấy bằng hữu có thể đi nhìn, mà ta sẽ không định kỳ ở phía trên đổi mới phiên ngoại.

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!!!!

Đứng đầu tiểu thuyết vô địch Kiếm Vực 1712 Chương: Giết đến không có bằng hữu!

------oOo------

Chương 1718: Đạo bào lão giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người vừa tới không phải là người khác, chính là cái kia Dương gia Dương Liêm Sương!

Chẳng qua lúc này, nàng toàn thân bị một vụ khí bao phủ, ngoại nhân căn bản nhìn không thấy bộ dáng của nàng.

“Sao ngươi lại tới đây!” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp thân sau những người đó đầu, sau đó nói: “Giết nhiều người như vậy, cảm giác gì?”

“Cảm giác?”

Dương Diệp nhún vai, “Không có cảm giác!”

“Nhìn kỹ mạng người như cỏ rác! Nói chính là loại người như ngươi đi!” Dương Liêm Sương đạo.

Dương Diệp lắc đầu, “Ta sát nhân cũng là có nguyên tắc, những người này sở dĩ sẽ chết, là bởi vì hắn nhóm nghĩ đến giết ta. Sát nhân người, sẽ làm xong bị người giết chuẩn bị.”

“Ngươi đây?” Dương Liêm Sương nói: “Làm xong bị giết chuẩn bị sao?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi tới tìm ta, không phải là tìm đến ta nói nhảm chứ?”

Dương Liêm Sương nói: “Không cần ở đánh tiếp.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu, “Ta mới vừa giết tiện tay a!”

Dương Liêm Sương nheo mắt, “Ngươi có phải hay không giết nghiện?”

Giết nghiện?

Nghe vậy, Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, hắn sắc mặt trầm xuống. Bởi vì hắn phát hiện, chính hắn sát nhân lúc, dĩ nhiên thật sự có như vậy một tia vui vẻ!

Chính mình thật chẳng lẽ giết nghiện?

Nếu quả như thật là như thế này, vậy mình liền có chút không bình thường a!

“Không cần quá mức lưu ý!”

Cái này lúc, Dương Liêm Sương nói: “Ngươi sát ý đạt tới Chí Cảnh, sát nhân hội tuôn ra cảm giác không giống nhau đến, chuyện này rất bình thường.”

Dương Diệp: “...”

Cái này lúc, Dương Liêm Sương lại nói: “Lần này tới tìm ngươi, là muốn nói cho ngươi biết, mục đích của ngươi đã đạt được. Hôm nay Trung Thiên vũ trụ, đã không ai không biết ngươi Dương Diệp danh. Lúc này, đã không có người nào dám đến tìm ngươi. Tựu liền còn lại bảy Đại Thế Gia, cũng nghiêm cấm đệ tử của mình tới tìm ngươi!”

Dương Diệp gật đầu, “Thảo nào cái này hai ngày không có người nào tới tìm ta! Cái kia Dương gia đâu? Dương gia có động tĩnh gì?”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

“Làm sao?” Dương Diệp đạo.

Dương Liêm Sương nói: “Dương gia hiện tại rất an tĩnh.”

“Có ý tứ?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Chính là không có động tĩnh, thế nhưng, nếu như ta không có đoán sai, ta Dương gia hai vị lão tổ, khẳng định có một vị muốn xuất quan.”

“Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương gật đầu, “Dương Tiêu đám người không dám tới tìm ngươi, không dám đụng đến ta, phỏng chừng chính là ở chờ vị lão tổ kia. Chỉ cần lúc xuất quan, cái kia lúc, bọn họ muốn giết chúng ta, liền đơn giản nhiều.”

“Ngươi đánh không lại vị lão tổ kia?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, “Tự cấp ta ba năm, ta có thể, nhưng là bây giờ, ta như cùng hắn đối với lên, ta chắc chắn phải chết! Còn có ngươi cũng phải!”

Dương Diệp nói: “Ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ!”

Dương Liêm Sương nói: “Còn có thể làm sao? Đương nhiên là mạnh mẽ. Hôm nay tới tìm ngươi, còn có một cái mục đích, đó chính là muốn nói cho ngươi, ngươi có thể đi một cái địa phương.”

“Nơi nào?” Dương Diệp hỏi.

“Nhất chỗ di tích thượng cổ!”

Dương Liêm Sương nói: “Nhất chỗ mới phát hiện di tích thượng cổ!”

“Di tích thượng cổ?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương gật đầu, “Lúc này đây phát hiện, là một vị chân chính cổ lão Tu Hành Giả di tích.”

Cổ lão Tu Hành Giả!

Dương Diệp trầm mặc, như hắn không có đoán sai, cái kia đạo bào lão giả chắc cũng là cổ lão Tu Hành Giả. Trầm mặc nhất chớp mắt về sau, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, “Người nào phát hiện?”

“Bát Đại Thế Gia!”

Dương Liêm Sương nói: “Cho tới nay, Bát Đại Thế Gia đều ở đây tìm kiếm cổ lão Tu Hành Giả di tích, Bát Đại Thế Gia một mực mở ranh giới, chinh phục một cái lại cái thế giới, kỳ thực, bọn họ mục đích thực sự, là tìm kiếm những thứ kia cổ lão Tu Hành Giả di tích. Những thứ kia, mới là Bát Đại Thế Gia mục đích!”

Dương Diệp cau mày nói: “Đều muốn đi con đường của người khác?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “Ngươi cái này cách nghĩ không tốt. Tu luyện đạo này, vô cùng vô tận, mà những thứ kia cổ lão Tu Hành Giả, bọn họ ở chúng ta phía trước, hiểu so với chúng ta nhiều, thu được truyền thừa của bọn họ, có thể mượn tu luyện của bọn hắn kinh nghiệm tới hoàn thiện tự chúng ta, đề cao tự chúng ta. Nếu không..., dựa vào ngươi tự mình một người sờ tìm, ngươi được sờ bao lâu? Tựu giống với ngươi, ngươi mặc dù có thể trong thời gian thật ngắn trưởng thành đến nước này, nghĩ đến cũng đúng thu được kỳ ngộ gì chứ?”

Kỳ ngộ!

Dương Diệp gật đầu, nếu như hắn không phải nghe được Tiêu Dao Tử cùng Lý Thái Bạch, kiếm đạo của hắn phỏng chừng vẫn là trước đây như vậy, còn thực lực, coi như đề thăng, cũng sẽ không đề thăng tới loại trình độ này.

Cái này lúc, Dương Liêm Sương lại nói: “Ngoại trừ những thứ kia cổ lão Tu Hành Giả truyền thừa bên ngoài, còn có bọn họ lưu lại bảo vật, hiện tại rất nhiều Chân Cảnh cấp bảo vật, đều là những thứ kia cổ lão Tu Hành Giả để lại. Hơn nữa, còn có Chân Cảnh trên bảo vật!”

Chân Cảnh trên bảo vật!

Không thể không nói, Dương Diệp có chút động lòng. Tuy là hắn hiện tại không muốn đang ỷ lại vào ngoại vật, thế nhưng, đó là bình thường thời điểm, không lúc bình thường, người nào không cần người đó là người ngu!

Tựa như hắn đang đối mặt Chân Cảnh tam đoạn trở lên cường giả lúc, hắn cũng sẽ dùng Mộc Kiếm.

Dương Liêm Sương lại nói: "Cái này cơ hội, chúng ta không thể bỏ qua, cho nên, phải đi."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, "Ta lo lắng Dương gia sẽ đối phó Thiên Tuyền Hệ!"

"Ngươi đây có thể yên tâm!"

Dương Liêm Sương nói: "Người của ta hội âm thầm lưu ý, như Dương Tiêu bọn họ phái người đi Thiên Tuyền Hệ, người của ta sẽ ra tay. Chỉ cần ta Dương gia hai vị kia lão tổ không ra sơn, người của ta liền có thể đối phó Dương Tiêu bọn họ!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, "Ngươi ở đây người của Dương gia hẳn rất nhiều, thế lực vậy cũng rất lớn, vì sao không trực tiếp phản?"

Dương Liêm Sương lắc đầu, "Không có hai vị kia đồng ý, ta giết Dương Tiêu cũng không có ích gì. Thế nhưng, bọn họ sẽ không đồng ý ta làm Dương gia Gia chủ đấy!"

"Cho nên ngươi muốn giết bọn họ?" Dương Diệp hỏi.

"Nếu không... Đâu?" Dương Liêm Sương phản vấn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: "Lợi hại!"

Dương Liêm Sương không nói gì, nàng vung tay phải lên, một tấm địa đồ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, "Đây là cái kia di tích thượng cổ địa điểm, ba thiên (ngày) về sau, Bát Đại Thế Gia sẽ đem bên ngoài khai mở, nhưng sau làm cho Bát Đại Thế Gia đệ tử tiến vào bên trong. Mà ngươi, ta tin tưởng, lấy bản lĩnh của ngươi, muốn chui vào hẳn không phải là việc khó gì!"

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Lúc này đây đi cái này di tích thượng cổ, chính mình cẩn thận một chút.”

“Gặp nguy hiểm?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, hỏi.

“Tự nhiên!”

Dương Liêm Sương nói: “Vô cùng nguy hiểm, đến thì ngươi sẽ biết.” Nói xong, nàng xoay người biến mất ở xa chỗ.

Dương Liêm Sương đi về sau, Dương Diệp tại chỗ trầm mặc một hồi lâu, nhưng sau đó xoay người tiến nhập trong thành.

Nhìn thấy Dương Diệp vào thành trung, tường thành trên (lên) rất nhiều người khuôn mặt sắc tức thì biến đổi, những người này ở đây nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ màu sắc, rất sợ Dương Diệp nộ bắt đầu rút kiếm sát nhân.

Khi tiến vào Kiếm Tiên thành về sau, Dương Diệp chính là biến mất ở ánh mắt mọi người bên trong.

Dương Diệp đi tới Thái Tiên Lâu.

Đệ Tứ Tầng trung, cái kia thần bí cô gái nói: “Dương thiếu gia, Kiếm Tiên Thành không chào đón ngươi.”

Dương Diệp gật đầu, “Ta sẽ ly khai, bất quá, trước khi rời đi, muốn mời cô nương bang cái chuyện nhỏ.”

“Không giúp!” Cô gái nói.

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “Không giúp, ta liền không đi!”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đây là muốn xấu lắm sao?”

Dương Diệp cười hắc hắc, “Vị cô nương này, ta chỉ là muốn ngươi bang cái chuyện nhỏ mà thôi, thật, chính là một cái chuyện nhỏ.”

Cô gái nói: “Nói nghe một chút!”

Dương Diệp nói: “Ta sẽ ly khai Kiếm Tiên thành, thế nhưng, ta hy vọng cô nương đừng làm cho ngoại nhân biết ta ly khai Kiếm Tiên thành.”

Mục đích của hắn rất đơn giản, chính là làm cho người nhà họ Dương cho là hắn vẫn còn ở Kiếm Tiên thành, như đây, Dương gia mới có cố kỵ, không dám tùy tiện đi tìm Thiên Tuyền Hệ phiền phức. Nếu không..., một ngày làm cho Dương gia biết hắn đi di tích thượng cổ, Dương gia rất có thể sẽ đi tìm Thiên Tuyền Hệ phiền phức.

Hắn không phải là không tin tưởng Dương Liêm Sương, hắn cùng với Dương Liêm Sương tiếp xúc không nhiều lắm, thế nhưng hắn cảm giác được, Dương Liêm Sương người như thế là cực kỳ cao ngạo, người như thế, là khinh thị nói láo. Thế nhưng, hắn không sẽ đem tất cả hy vọng đều ký thác vào Dương Liêm Sương thân lên.

Cho nên, hắn muốn cho Dương gia biết, hắn Dương Diệp vẫn còn ở Kiếm Tiên thành!

Trong phòng, nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Nghe vậy, Dương Diệp đối với lấy bình phong ôm quyền, “Đa tạ.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi, mà lúc, nữ tử đột nhiên nói: “Cứ đi như thế?”

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nói: “Làm sao?”

Cô gái nói: “Ta giúp ngươi một cái vội vàng, ngươi có phải hay không được nợ ta một món nợ ân tình?”

Dương Diệp: “...”

Cuối cùng, Dương Diệp bằng lòng thiếu nữ tử một cái nhân tình, nhưng sau hắn chính là lặng lẽ ly khai Kiếm Tiên thành.

Tinh không bên trong, Dương Diệp tìm một cái an toàn địa phương, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong.

Tu luyện!

Hắn Sát Na Nhất Kiếm có căn bản không có đạt được cực hạn, còn có rất lớn trưởng thành không gian, mà hắn hiện tại chính là muốn luyện, cố gắng hết sức đề thăng cái này Nhất Kiếm Sát Na!

Tu luyện không có lối tắt.

Dương Diệp mỗi ngày chính là không ngừng huy kiếm, nhất lần nhất lần lại một lần, thẳng đến cánh tay không cảm giác được là mình sau mới dừng xuống, loại thời điểm này, hắn mới có thể dùng Hồng Mông Tử Khí tới khôi phục cánh tay.

Cứ như vậy, Dương Diệp mỗi ngày điên cuồng tu luyện, trong phòng tu luyện bên trong điên cuồng tu luyện một cái nguyệt.

Một tháng qua này, hắn mỗi ngày làm sự tình chính là huy kiếm, không ngừng huy kiếm...

Tại hắn điên cuồng tu luyện xuống, hắn bây giờ có thể một hơi thở mười hai kiếm, lại kiếm kiếm đều có thể điệp gia 21 kiếm!

Đừng xem tăng lên một kiếm, thế nhưng cái kia uy lực tất phía trước cũng là chí ít mạnh ba thành, mà một hơi thở mười hai kiếm, cái này ý nghĩa, hắn kiếm lại đề cao không thiếu.

Một tháng này điên cuồng tu luyện, không chỉ có làm cho hắn lực lượng cùng độ tăng lên không thiếu, còn một cái thu hoạch, đó chính là hắn cảm giác phản ứng của mình biến nhanh. So trước đó nhanh hơn rất nhiều!

Nói tóm lại, cái này nhất nguyệt, thu hoạch rất đại!

Không có ở tu luyện, Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp, bởi vì hôm nay là cái kia di tích thượng cổ mở ra thời điểm!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu một cái, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp trung, hắn đi tới Đệ Nhị Tầng, bởi vì Lục Đinh Thần Hỏa tìm hắn.

Dương Diệp nhìn thấy XwHCna6 Lục Đinh Thần Hỏa lúc, Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Ta cảm nhận được chủ nhân khí tức!”

Đạo bào lão giả!

Dương Diệp: “...”

PS: Cảm tạ: Dưới ánh mặt trời liễu đinh, ngày tốt Nhật Thiên, ngưu nhất treo, ngày tốt Nhật Thiên, 靔 khiến cho hỏa huyễn dực, Kevin Diệp, Viên đông nghĩa 1 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!

Sách hay “” “” “”, vô địch Kiếm Vực 1713 Chương: Đạo bào lão giả!

------oOo------

Chương 1719: Quỷ dị, phi thường quỷ dị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục Đinh Thần Hỏa chủ nhân, dĩ nhiên chính là tháp này nguyên chủ

nhân!

Đạo bào lão giả xuất hiện?

Đây là Dương Diệp trong đầu thứ nhất cách nghĩ.

Cái này lúc, Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hắn không có xuất hiện ở nơi này.”

Dương Diệp khó hiểu, “Ngươi không phải nói ngươi cảm nhận được hơi thở của hắn rồi hả?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Có thể là hắn ở lại cái này Trung Thiên vũ trụ khí tức, mà không phải bản thân của hắn, nếu như là bản thân của hắn, hắn sớm tìm được ta ngươi.”

“Di lưu lại nơi này khí tức?”

Dương Diệp nhíu mày, “Ngươi là nói, hắn từng tại cái này Trung Thiên vũ trụ đối đãi quá?”

“Tự nhiên!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Bọn họ tự Tiểu Thiên vũ trụ ngộ đạo, đắc đạo, nhất sau ly khai Tiểu Thiên vũ trụ về sau, chính là đi tới Trung Thiên vũ trụ, đương nhiên, khi đó còn không gọi Trung Thiên vũ trụ. Không chỉ có hắn, rất nhiều cổ lão Tu Hành Giả đều ở đây Trung Thiên vũ trụ đối đãi quá. Nhất về sau, có người ly khai, mà có người khả năng không hề rời đi!”

Nói đến đây ngạch, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: “Ta dám nói đến chủ nhân khí tức, có thể là hắn từng tại cái này Trung Thiên vũ trụ động phủ bị người phát hiện.”

Động phủ!

Dương Diệp ngây cả người, chẳng lẽ là Dương Liêm Sương nói cái kia di tích thượng cổ? Cái kia di tích thượng cổ chính là đạo bào lão giả lưu lại di tích?

tRuyencuatuiNet

“Ngươi biết hắn động phủ vị trí sao?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

“Không biết!” Lục Đinh Thần Hỏa đạo.

“Ngươi trước đây không phải theo hắn sao? Làm sao lại không biết?” Dương Diệp khó hiểu.

“Lâu lắm quá lâu!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hơn nữa, trước đây ta theo lấy chủ nhân lúc, thần trí cũng còn chưa hoàn toàn hình thành, cho nên, đối với cái này Trung Thiên vũ trụ sự tình, ta biết cũng rất thiếu.”

“Ngươi có thể thuận theo hơi thở kia tìm được hắn động phủ sao?” Dương Diệp đạo.

“Không thể!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hơi thở kia, mới vừa mới xuất hiện. Thế nhưng rất nhanh thì lại không.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Trước mặc kệ cái này. Chúng ta đi cái kia di tích thượng cổ!”

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở Hồng Mông Tháp bên trong.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chuyển chớp mắt, hắn tiêu thất ngay tại chỗ.

Lấy Kiếm Tiên thành làm trung tâm, tại đây phía nam mấy triệu dặm bên ngoài, có một tòa sơn, này núi cao đạt đến vạn trượng, miên kéo dài mấy vạn dặm, suốt ngày bị vụ khí bao phủ, không pháp dòm kỳ chân tướng mạo.

Này tên núi: Tu Du Sơn, chính là Bát Đại Thế Gia phát hiện di tích cổ xưa, cũng là Dương Diệp lần này phải đi địa phương.

Bát Đại Thế Gia phát hiện di tích cổ xưa cũng không có công bố ra ngoài, cái này tự nhiên là muốn ăn một mình, đương nhiên, coi như bị ngoại nhân biết, Bát Đại Thế Gia liên thủ tình huống xuống, người khác coi như muốn chen vào cũng là không dám!

Tu Du Sơn nhất chỗ chân núi xuống, lúc này, ở nơi này chân núi hạ có tám gã lão giả.

Toàn bộ là Chân Cảnh cường giả!

Mà ở tám người trước mặt không xa chỗ, là một đạo thật mỏng màn ánh sáng màu xanh lam, đạo quang mạc kia, vừa vặn nằm ở cái động khẩu chỗ.

Này lúc, đạo quang mạc kia, đã xuất hiện một đạo vết rách.

Cái này lúc, tám người đột nhiên xuất thủ lần nữa, tám đạo bất đồng màu sắc chùm tia sáng trực tiếp đánh vào đạo quang mạc kia chi lên.

Màn sáng kịch liệt run lên, nhưng mà bên ngoài cũng không có vỡ vụn, bên ngoài trên (lên) chỉ bất quá nhiều một chút vết rạn.

Tám người tiếp tục xuất thủ!

Nửa canh giờ về sau, an tĩnh Tu Du Sơn đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, toàn bộ Tu Du Sơn đều là trở nên run lên, tiếp theo lấy, tám người trước mặt đạo quang mạc kia ầm ầm vỡ vụn.

Nửa canh giờ về sau, phía chân trời xuất hiện từng đạo lưu quang, tiếp theo lấy, từng đạo bóng người rơi vào tám người phía sau.

Có chừng hơn - ba mươi, toàn bộ đều là niên kỷ ở ba mươi tuổi lấy xuống.

Những thứ này, chính là Bát Đại Thế Gia mỗi bên gia thiếu gia cùng thế tử.

Ở nơi này lúc, một gã hoa bào lão giả đột nhiên nhìn về phía một tên trong đó Tử Bào lão giả, “Dương Lân, ngươi Dương gia Dương Diệp không tới sao?”

Dương Diệp!

Nghe được cái tên này, giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía Dương Lân.

Dương Diệp hai chữ này, hiện tại toàn bộ Trung Thiên vũ trụ vậy thì thật là không ai không biết a! Đặc biệt Dương Diệp ở Kiếm Tiên thành làm những chuyện như vậy tình, đó là chấn kinh rồi toàn bộ Trung Thiên vũ trụ.

Bất quá, lúc này rất nhiều người đang nhìn hướng Dương Lân lúc, trong mắt càng nhiều hơn chính là trêu tức.

Dương gia có hai cái thiên tài, một cái Dương Liêm Sương, một cái Dương Diệp. Nhưng mà, bọn họ đều rất tinh tường, Dương gia cùng hai cái này thiên tài quan hệ cũng không tốt. Cùng Dương Diệp cái kia cũng không cần nói, hiện tại cùng Dương Diệp vậy có phải là ngươi hay không chết chính là ta chết!

Căn bản không có điều tiết khả năng!

Mà cùng Dương Liêm Sương, tất cả mọi người biết, Dương gia Tổ Huấn, không cho phép nữ tử kế thừa chức gia chủ. Kỳ thực, cái này cũng rất bình thường, bọn họ đều lý giải. Bởi vì bọn họ gia tộc của mình, cũng sẽ không làm cho nữ tử trở thành Gia chủ.

Nữ nhân cuối cùng là phải lập gia đình, một ngày lập gia đình, cái kia đến thì Dương gia chẳng phải là trở thành đồ vật của người khác?

Tuy là khả năng này có chút nhỏ, thế nhưng, EYLC3z0 Dương gia sẽ không đi mạo hiểm như vậy.

Nhưng mà, Dương Liêm Sương thiên phú quá mạnh, thực lực quá mạnh, cường đại đến Dương gia đều có điểm không đè ép được. Đây cũng chính là Dương gia buồn bực địa phương, như Dương Liêm Sương là nam, vậy không cần nói, hạ nhất đảm nhiệm Gia chủ nhất định là nàng. Đáng tiếc nàng không phải, chính là bởi vì như đây, Dương Liêm Sương cũng cùng Dương gia rất nhiều cao tầng có không thể điều tiết mâu thuẫn!

Không thể không nói, Dương gia có điểm bi ai, ra hai cái tuyệt thế thiên tài, nhưng là lại cũng không thể vì hắn nhóm sở dụng!

Đối với Dương gia mà nói là bi thương Ai, thế nhưng đối với gia tộc khác mà nói, đây cũng là một chuyện tốt.

Bọn họ ước gì Dương gia nội đấu!

Giữa sân, Dương Lân thần sắc có chút khó coi, hắn nhìn thoáng qua cái kia hoa bào lão giả, sau đó nói: “Doanh Niết, Dương Diệp đã không phải là ta người nhà họ Dương. Đúng, nghe nói ngươi Doanh gia đã có hai người chết trong tay hắn lên, mà ngươi Doanh gia cũng là không có nửa điểm biểu thị, cái này có điểm không giống ngươi Doanh gia phong cách a!”

Tên gọi là Doanh Niết lão giả hừ lạnh một tiếng, “Thế nào, ngươi Dương gia mình không thể thanh lý môn hộ, muốn ta Doanh gia hỗ trợ xuất thủ?”

Dương Lân đạm thanh nói: “Có thể hay không thanh lý môn hộ, đó là ta Dương gia sự tình, cũng không nhọc đến ngươi Doanh gia lo lắng.”

Doanh Niết cười lạnh một tiếng, “Ta liền sợ ngươi Dương gia không thể thanh lý môn hộ, không chỉ có không thể thanh lý môn hộ, còn làm cho Dương Diệp đem các ngươi Dương gia đâm vào. Nếu quả thật là như vậy, lão phu thật có thể muốn cười đến rụng răng!”

Dương Lân đạm thanh nói: “Yên tâm, ngươi răng hàm hội giữ được.”

Doanh Niết cười lạnh một tiếng, không có ở nói. Kỳ thực, Doanh gia cũng không sợ Dương Diệp, cũng có lòng tin đánh chết Dương Diệp, thế nhưng Doanh gia cũng không có làm như vậy, mà là quyết định không ra tay. Là bởi vì Doanh gia muốn cho Dương Diệp cùng Dương gia nội đấu!

Doanh gia cùng Dương gia quan hệ kỳ thực cũng không hề tốt đẹp gì, việc này lại nói tiếp, cùng Dương Diệp cũng có chút quan hệ, bởi vì Doanh gia cùng Dương gia sở dĩ quan hệ không hề tốt đẹp gì, là bởi vì Dương Diệp phụ thân đã từng giết qua Doanh gia ban đầu thế tử.

Khi đó, Dương Diệp phụ thân ở Trung Thiên vũ trụ có thể nói là danh tiếng chính thịnh, tựu liền Doanh gia cùng Khô gia cũng phải tạm thời tránh mũi nhọn, không dám cùng bên ngoài liều mạng! Bởi vì đây, Doanh gia trước đây nhịn khẩu khí kia, nhưng mà, Doanh gia vẫn chưa quên cái này sự tình, cho rằng đó là Doanh gia sỉ nhục!

Cho nên, Doanh gia là phi thường hy vọng Dương gia ra vấn đề, đây cũng là Dương Diệp ở giết Doanh gia hai người về sau, Doanh gia không có tiến hành trả thù nguyên nhân!

Cái này lúc, Vũ gia tên kia trưởng lão đứng dậy, “Hai vị cũng không cần cạnh tranh những thứ này không có ý nghĩa chuyện. Ta có một chuyện, muốn cùng chư vị tham thảo một cái. Tất cả mọi người thấy cái này kết giới, này kết giới trải qua vô số tuế nguyệt ăn mòn, nhưng vẫn như cũ cường hãn như vậy, có thể tưởng tượng, cái này trong động phủ vốn dĩ chủ nhân ra sao cường đại.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Cho nên, ta cảm thấy, lần này chúng ta những thứ này lão gia hỏa hẳn là cùng những thứ này tiểu gia hỏa đi vào chung!”

“Như vậy thì không có ý nghĩa!”

Khô gia một gã trưởng lão đạm thanh nói: “Cái này động phủ vốn dĩ chủ nhân, khẳng định không phải người bình thường, điểm ấy, lão phu tán thành. Thế nhưng, chúng ta làm cho những thứ này tiểu gia hỏa đến, mục đích là vì cái gì? Có thể không đơn thuần là vì để cho bọn họ đi Đoạt Bảo, càng nhiều hơn chính là đúc luyện bọn họ. Chúng ta theo bọn họ đi vào, bọn họ có thể đúc luyện cái gì?”

Lục Gia một gã trưởng lão gật đầu, “Ta tán thành, để cho bọn họ tới, là đúc luyện bọn họ, mà không phải để cho bọn họ tới đùa. Hơn nữa, chúng ta theo đi vào, đến thì chúng ta khó tránh khỏi muốn động thủ, ta nghĩ, chư vị đều không muốn nhìn thấy tình huống như vậy chứ?”

Nghe vậy, người còn lại đều là gật đầu, biểu thị tán thành.

Vũ gia tên kia trưởng lão thấy người còn lại gật đầu tán thành, ngay sau đó cũng không ở nói thêm cái gì, lui qua một bên.

Cái này lúc, cái kia Doanh Niết nhìn lướt qua giữa sân những thứ kia thanh niên nhân, “Nhớ kỹ, đi vào chi về sau, sinh tử tự phụ, các ngươi nếu là ở bên trong chết rồi, bất kể là bị người nào giết, chúng ta cũng sẽ không báo thù cho ngươi!”

Đây là nhất cái không thành văn quy củ, bởi vì như muốn báo thù, cái kia rất có thể sẽ dẫn thế gia đại chiến, mà thế gia đại chiến, ai cũng không chịu nổi.

Những thứ kia thanh niên nhân gật đầu, cũng không lời nói nhảm, ngay sau đó thân hình lóe lên, tiến nhập cái kia động phủ bên trong.

Bát Đại Thế Gia trưởng lão ở tất cả mọi người đi vào về sau, chính là ẩn nấp ở tại hư không bên trong, mà ở tám người rời đi về sau, bốn phía đột nhiên xuất hiện một số người, những người này nhanh chóng tiến nhập cái kia động phủ bên trong.

Tám người cũng không có ngăn cản.

Đây cũng là không thành văn quy củ!

Bát Đại Thế Gia không có bả (đem) sự tình làm tuyệt, dù sao bọn họ ăn thịt, canh hay là muốn chừa chút cho người khác, nếu không..., gây nên nhiều người tức giận đối với hắn nhóm mà nói, cũng không có gì tốt chỗ. Dù sao, có thể biết nơi này có di tích thượng cổ người, khẳng định đều không phải là cái gì người bình thường!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, trong lúc, không ngừng có người len lén tiến vào cái kia động phủ bên trong, Bát Đại Thế Gia nhân vẫn không có ngăn cản.

Mà Dương Diệp cũng thuận lợi tiến nhập cái kia sơn động bên trong.

Mới vừa vào sơn động, Dương Diệp trong đầu chính là vang lên Lục Đinh Thần Hỏa thanh âm, “Tiểu tử, cẩn thận, cái này địa phương khá là quái dị, không phải có điểm, là phi thường quỷ dị”

Dương Diệp: “...”

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Là đủ.

Cũng cảm tạ hết thảy chống đỡ Thanh Loan bằng hữu. Được trước giờ chào hỏi... Gần nhất ta khả năng lại muốn theo đuổi muội tử. Một ngày theo đuổi muội tử, đổi mới nhất định sẽ có ảnh hưởng ha...

Đáng giá nhất nói đúng lắm, ta hai năm qua, dường như không có đoạn càng quá a! Càng không có dùng bất kỳ lý do gì cùng mượn cớ xin nghỉ quá...

Ta cảm thấy, ta vẫn là phi thường chuyên nghiệp!!!

Đứng đầu tiểu thuyết vô địch Kiếm Vực 1714 Chương: Quỷ dị, phi thường quỷ dị!

------oOo------

Chương 1720: Tu Tà Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ngừng lại, nhưng sau giấu ở trong khắp ngõ ngách.

“Quỷ dị?” Dương Diệp trong lòng hỏi.

Cái này lúc, Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Rất quỷ dị.”

“Nói như thế nào?” Dương Diệp khó hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Nơi này có khí tức tà ác!”

“Khí tức tà ác? Nói cặn kẽ điểm!” Dương Diệp đạo.

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Cổ lão Tu Hành Giả trung, có Tu Đạo Giả, cũng có Tu Yêu Giả, còn có Tu Ma Giả, còn có Tu Tà Giả. Cái này vài loại trung, Tu Tà Giả quỷ dị nhất, bọn họ chuyên môn tẩu thiên phong, chính là bởi vì như đây, tốc độ tu luyện của bọn hắn cực nhanh, thế nhưng, bọn hắn cũng đều nhất không bình thường, cũng chỉ có người không bình thường, mới sẽ đi tuyển trạch tu tà!”

“Cái này động phủ là Tu Tà Giả?” Dương Diệp hỏi.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Rất có thể, cho nên ta nói quỷ dị, là bởi vì trước đây Tu Tà Giả cơ bản đều đã không tồn tại.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Chọc nhiều người tức giận.

Trước đây sớm nhất một nhóm kia Tu Tà Giả, bọn họ bởi vì kiếm tẩu thiên phong, có thể lấy tốc độ cực nhanh tăng thực lực lên, bởi vì đây, bọn họ thu được đương thời rất nhiều người truy phủng. Điều này làm cho trước đây còn lại Tu Luyện Giả đều rối rít đi tu tà nhưng mà, Tu Tà Giả đi qua cực đoan phương pháp mà thu được thực lực, cuối cùng là giống như pháo hoa, chỉ là phù dung sớm nở tối tàn. Nhất về sau, những người đó mỗi người tu luyện ra vấn đề, rất nhiều người còn bỏ ra sinh mệnh."

"Cho nên, còn lại Tu Luyện Giả liền liên hợp lại diệt Tu Tà Giả?" Dương Diệp đạo.

"Đúng!"

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: "Trước đây, sớm nhất mấy cái Tu Tà Giả cơ bản đều đã bị giết hết, mà người còn lại, cũng khó thoát khỏi cái chết, tới này chi về sau, Ngân Hà Hệ lại không Tu Tà Giả, nhưng mà, ta không nghĩ tới, ở chỗ này còn có Tu Tà Giả khí tức! Đương nhiên, quan trọng nhất là, ở chỗ này, ta cảm nhận được chủ nhân khí tức!"

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, "Ngươi cảm nhận được ngươi chủ nhân khí tức?"

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Ừm, ý vị này, hắn trước kia đã tới nơi đây."

Đạo bào lão giả đã tới nơi đây!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chúng ta xem trước một chút!"

Nói xong, hắn nhìn lướt qua bốn phía.

Tiến nhập cái động khẩu chi về sau, Dương Diệp phát hiện, đây quả thực là có khác Động Thiên, bởi vì giờ khắc này hắn mới phát hiện, khi hắn ngẩng đầu lúc, lại có thể xem rõ ràng đầy đầu phồn ngôi sao, ý vị này, cái này cả tòa sơn là trống không!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi về sau, bắt đầu đi về phía trước.

Lúc này, hắn mặc Hắc Bào, toàn thân đều bị Hắc Bào bao phủ, thêm trên (lên) Kiếm Vực ẩn nấp, coi như Chân Cảnh cường giả đều không pháp dòm hắn chân dung. Mà hắn cũng đem kiếm thu vào, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn không muốn bại lộ chính mình!

Tĩnh!

Cùng nhau đi tới, vô cùng an tĩnh, liền một điểm âm thanh cũng không có.

Làm an tĩnh tới trình độ nhất định, cái này có điểm không bình thường.

Dương Diệp thời khắc đề phòng.

“A!”

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tự Dương Diệp bên trái truyền đến, Dương Diệp dừng bước lại hướng bên kia nhìn thoáng qua, hắn không có quá khứ, thu hồi ánh mắt, sau đó tiếp tục đi tới.

Hắn đương nhiên sẽ không đi chõ mõm vào, cũng sẽ không nhìn nhàn sự, ăn no căng mới sẽ đi tìm phiền toái cho mình.

Dám đến cái này địa phương, đầu tiên là phải làm cho tốt chết chuẩn bị.

Bình thường loại này di tích, đều không phải cái gì an toàn địa phương, quan trọng nhất là người, hầu hết thời gian, người mới là nguy hiểm nhất động vật!

Đi sấp sỉ không sai biệt lắm một khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, bởi vì trong lúc này, hắn chí ít nghe thấy được không hạ mười đạo tiếng kêu thảm thiết, những thứ này thảm tiếng kêu bên trong, mang theo vô tận thống khổ, còn có hoảng sợ! Cái này không giống như là bị người giết đấy!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, không xa chỗ là nhất chỗ vũng bùn, mà giờ khắc này, cái kia vũng bùn dĩ nhiên tại nhúc nhích!

Rất nhanh, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, một bộ Hủ Thi tự trong đó đứng lên.

Sau một khắc, cỗ kia Hủ Thi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, đón lấy, bên ngoài phi thẳng đến Dương Diệp một chưởng đánh.

Dương Diệp tay trái nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị một quyền này rung động đến trăm trượng có hơn, nhưng mà, cái kia Hủ Thi cũng là tại chỗ bất động!

Đây là cái gì ngoạn ý?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn không nghĩ tới, cỗ này Hủ Thi lực lượng dĩ nhiên lớn như thế, một quyền đưa hắn cho đẩy lùi!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp khuôn mặt biến đổi, hắn cúi đầu nhìn về phía mình tay trái, chỉ thấy hắn tay trái lúc này chính lấy tốc độ cực nhanh hủ thực.

Dương Diệp trong lòng cả kinh, vội vã vận chuyển trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí, ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, tay trái của hắn mấy hơi thở gian chính là khôi phục bình thường.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hủ Thi, trong mắt nhiều hơn một sợi ngưng trọng.

Mà lúc, cái kia Hủ Thi đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xuất hiện lần nữa lúc, đã ở trước mặt của hắn, cái này lúc, Hủ Thi dùng cái kia bàn tay gầy guộc lần nữa hướng Dương Diệp đánh.

Ầm!

Một chưởng này, làm cho Dương Diệp không gian chung quanh kịch liệt run lên.

Dương Diệp không dám khinh thường, lại đấm một quyền đánh ra. Lúc này đây, hắn không có nương tay, dùng hết chính mình hết thảy lực lượng!

Chưởng quyền vừa mới tiếp xúc.

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui mười mấy trượng, mà cái kia Hủ Thi cũng lui vài chục trượng!

Lúc này đây, Dương Diệp thật chấn kinh rồi.

Cái này Hủ Thi dĩ nhiên như vậy mạnh mẽ!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hủ Thi, thân thể mặc dù là hủ, thế nhưng cặp mắt cũng là tốt, chỉ bất quá, cái này đôi con mắt tràn đầy Hung Lệ.

Cái này lúc, cái kia Hủ Thi đột nhiên thân hình lóe lên, hướng hắn bạo xạ mà tới.

Dương Diệp khuôn mặt biến đổi, liền muốn ra tay, mà đang khi hắn phải ra tay lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, kiếm quang tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đánh vào cái kia Hủ Thi trước ngực.

Thình thịch!

Hủ Thi bị đạo kiếm quang này oanh hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mười trượng trở lại, nhưng mà Hủ Thi trước ngực, một chút việc tình cũng không có.

Dương Diệp nhìn về phía bên trái, không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện một nữ tử.

Nhìn thấy tên nữ tử này lúc, Dương Diệp tức thì ngây ngẩn cả người.

Bởi vì tên nữ tử này hắn nhận thức, chính là cái kia Khô gia Khô Trúc Y!

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Chúng ta gặp qua? Vì sao ta cảm giác ngươi rất quen thuộc.”

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau lắc đầu, “Không có!”

Thanh âm hơi lộ ra khàn khàn, cùng thanh âm của hắn có rất đại khác biệt.

Khô Trúc Y nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Cái này Hủ Thi không bình thường, phía trước khả năng còn có càng nhiều, cùng nhau liên thủ, như thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, “Có thể!”

“Được, xuất thủ!”

Khô Trúc Y thanh âm rơi xuống, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia Hủ Thi điện xạ đi.

Dương Diệp tự nhiên không có xem đùa giỡn, hắn cũng hướng cái kia Hủ Thi vọt tới. Dù sao, không cần kiếm tình huống xuống, hắn phải giải quyết cái này Hủ Thi, còn thật có chút khó.

Nhưng mà, ở hai người vây công xuống, cỗ kia Hủ Thi dĩ nhiên không chút nào rơi hạ phong!

Chủ yếu nhất nguyên nhân là cái này Hủ Thi phòng ngự, bất kể là Dương Diệp nắm đấm vẫn là Khô Trúc Y kiếm, đều không cách nào phá vỡ cái này Hủ Thi phòng ngự.

Giờ khắc này, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y thần đều là không gì sánh được ngưng trọng. Hiển nhiên, hai người đều không nghĩ đến, cái này Hủ Thi dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này.

Một lát sau, Dương Diệp trầm giọng nói: “Rút lui!”

Hắn coi như là đã nhìn ra, hắn nếu như không cần kiếm, căn bản không đánh chết cái này Hủ Thi, cái này Hủ Thi phòng ngự, mạnh hơn hắn không biết bấy nhiêu! Tiếp tục như vậy xuống phía dưới, chỉ biết lãng phí thời gian, lãng phí sức lực!

Dương Diệp bên cạnh, Khô Trúc Y gật đầu, nàng không có ở xuất kiếm, thân hình lóe lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng xa chỗ điện xạ đi.

Mà Dương Diệp cũng chân phải chợt giẫm một cái mặt đất, cả người giống như một chi tên rời cung hướng xa chỗ bắn nhanh đi.

Nhưng mà cỗ kia Hủ Thi đuổi không bỏ. Dần dần, cái kia Khô Trúc Y sẽ bị đuổi kịp.

Bởi vì Khô Trúc Y tốc độ so với Dương Diệp muốn chậm rất nhiều, Dương Diệp tốc độ, đó là có Tốc chi pháp tắc còn có Không Gian Pháp Tắc gia trì, bởi vì đây, hắn coi như không Ngự Kiếm, tốc độ cũng không phải bình thường người có thể so với được.

Nhìn thấy Khô Trúc Y bị truy lên, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau quay đầu hướng cỗ kia Hủ Thi vọt tới.

Hắn cùng Khô gia có một chút mâu thuẫn, thế nhưng cùng cái này Khô Trúc Y quan hệ cũng không tệ lắm, thấy chết mà không cứu được loại này sự tình, hắn vẫn không làm được.

Dương Diệp tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới cỗ kia Hủ Thi trước mặt, nhưng sau đấm ra một quyền.

Ầm!

Quyền ra, cỗ kia Hủ Thi trực tiếp bị hắn rung động đến cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng, mà bản thân của hắn cũng bị chấn địa hướng lui về sau hơn mấy chục trượng, không chỉ có như đây, bàn tay của hắn còn xuất hiện vết rạn.

Xa chỗ, Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không có việc gì?”

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ cái kia Hủ Thi, “Ngươi biết đây là cái gì ngoạn ý sao?”

Khô Trúc Y lắc đầu, “Không biết, bất quá, đây cũng là thời kỳ viễn cổ sinh vật.” Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, “Làm sao bây giờ?”

Dương Diệp bẻ bẻ cổ, sau đó nói: “Còn có thể làm sao, nếu không chạy nổi, vậy cũng chỉ có thể đánh.”

Khô Trúc Y đang muốn nói, cái này lúc, cái kia Hủ Thi đã tới hai người bọn họ trước mặt, Khô Trúc Y vội vã xuất kiếm, mà Dương Diệp tắc thì lại đấm một quyền đánh ra.

Ầm!

Thình thịch!

Cái kia Hủ Thi trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, mà thân thể cũng là một chút việc cũng không có, cùng này đồng thời, trong mắt Hung Lệ càng tăng lên.

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp tay trái, lúc này, Dương Diệp tay trái đã biến thành huyết hồng, đó là tay hắn bị đánh rách tả tơi về sau, tiên huyết tràn ra tạo thành.

Trầm mặc nhất chớp mắt, Khô Trúc Y xoay tay phải lại, một thanh kiếm rơi vào Dương Diệp trước mặt, nói: “Dùng kiếm!”

Nhìn trước mặt kiếm, Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau lắc đầu, nói: “Cái kia, ta, ta không biết dùng kiếm!”

“Không cần ngươi dùng kiếm kỹ, dùng để chém là được rồi.” Khô Trúc Y đạo.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau đang muốn nói.

Ở nơi này lúc, hai người cách đó không xa mặt đất đột nhiên nhuyễn động, ngay Fty0VH53 sau đó, ở Dương Diệp cùng Khô Trúc Y ánh mắt bên trong, mấy chục cỗ Hủ Thi theo mặt đất chui ra.

Khi thấy cái này mấy chục cỗ Hủ Thi lúc, Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau khuôn mặt vô cùng xấu xí, nhịn không được bạo câu to, “Ta xong rồi”

PS: Cảm tạ: Ngày tốt Nhật Thiên, nhất mỹ Nghịch Hành, n ngươi nhớ kỹ, cẩn ngôn chủ, K Evn Diệp, ngỗng đầu hồng, nam một cái, thao quân, thao quân nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!

Đề cử một bản Huyền Huyễn tiểu thuyết: «Vũ Phá Thiên Khung», yêu mến Huyền Huyễn bằng hữu có thể đi nhìn! Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút ", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

------oOo------

Chương 1721: Phía dưới có cái gì!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong sân Hủ Thi có chừng 35 đồ!

35 đồ!

Khi thấy cái này số lượng lúc, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y da đầu đều là nhịn không được tê dại một hồi. Một bộ Hủ Thi bọn họ đều có điểm chịu không nổi, huống chi 35 đồ

Hai người không nghĩ tới vì sao hội có nhiều như vậy Hủ Thi, bởi vì hắn nhóm căn bản không có thời gian suy nghĩ.

Trốn!

Lập tức trốn!

Đây là Dương Diệp cùng Khô Trúc Y thời khắc này cách nghĩ, cũng là hắn nhóm đang ở làm. Hai người không chút do dự nào, xoay người bỏ chạy.

Khi nhìn đến 35 đồ Hủ Thi một khắc kia, Dương Diệp chính là biết, hắn coi như là dùng kiếm đều có thể không giải quyết được. Bởi vì... Này mỗi một bộ Hủ Thi thực lực đều là phi thường khủng bố, hắn coi như thêm trên (lên) Mộc Kiếm, đều khó một kiếm miểu sát một cái!

Hai kiếm có thể, nhưng mà, hắn không có nhiều như vậy Huyền Khí chống đỡ hắn có thể ở trong thời gian ngắn vung ra nhiều như vậy kiếm!

Trốn!

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y lúc này đều muốn tốc độ của mình tăng lên tới cực hạn, nhưng mà, Khô Trúc Y tốc độ chung quy hữu hạn, mà bên ngoài cùng thân sau đám kia Hủ Thi cũng là càng ngày càng gần, mắt thấy Khô Trúc Y sẽ bị truy lên, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng.

Dương Diệp cũng không để ý cùng cái gì, ngay sau đó tay trái trực tiếp nắm ở Khô Trúc Y thắt lưng, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái mặt đất, mượn mặt đất truyền tới lực lượng, hắn cùng với Khô Trúc Y giống như một viên đạn pháo hướng xa chỗ bắn mạnh tới.

Khô Trúc Y thân thể hơi cứng đờ, rõ ràng có chút không thích ứng, nhưng là lại không có phản đối.

Mang cái trước người về sau, Dương Diệp tốc độ chậm một chút, thế nhưng tốc độ của hắn vẫn như cũ so với cái kia Hủ Thi nhanh. Cứ như vậy, hai người cùng những thứ kia Hủ Thi khoảng cách càng ngày càng xa.

Thế nhưng thân sau đám kia Hủ Thi cũng là vẫn như cũ đuổi chặt không tha!

Cảm nhận được một màn này, hai người thần sắc càng làm khó dễ nhìn.

“Ngươi xem!”

Ở nơi này lúc, Khô Trúc Y đột nhiên chỉ vào xa chỗ kinh hô.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở phía trước không xa chỗ, xuất hiện một tòa cổ thành. Nhìn thấy cái này tòa cổ thành, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, tốc độ nhanh hơn.

Hắn cách cổ thành càng ngày càng gần, đang ở hắn muốn đi vào cổ thành lúc, cổ thành chi trên (lên) đột nhiên xuất hiện một đạo màn sáng to lớn, đạo quang mạc kia bộc phát ra một đạo chùm sáng rực rỡ hướng hắn bắn nhanh mà tới.

Dương Diệp khuôn mặt khẽ biến, bên trái buông tay ra Khô Trúc Y, nhưng sau đấm ra một quyền.

Ầm!

Chùm tia sáng ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp cùng Khô Trúc Y cũng bị rung động đến tường thành chi xuống.

Mà đang ở cái này lúc, một đám người xuất hiện ở tường thành chi lên.

Cầm đầu một người đàn ông không là người khác, chính là Dương Diệp quen thuộc Doanh Mục.

Doanh Mục nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Khô Trúc Y, sau đó nói: “Nguyên lai là Khô gia.”

Khô Trúc Y hướng về phía Doanh Mục ôm quyền, sau đó nói: “Doanh huynh, cũng xin triệt hồi trận pháp, để cho ta hai người vào thành!”

“Triệt hồi trận pháp?”

Doanh Mục cười lạnh một tiếng, “Xin lỗi, không thể!”

Khô Trúc Y nhướng mày, “Vì sao?”

Doanh Mục đạm thanh nói: “Bởi vì các ngươi thân sau có những thứ kia Hủ Thi.”

Khô Trúc Y trầm giọng nói: “Doanh huynh, những thứ kia Hủ Thi còn có mười hơi mới có thể chạy tới nơi này, ngươi bây giờ triệt hồi trận pháp, hoàn toàn còn kịp.”

Doanh Mục mỉm cười, “Khô gia muội tử, một mạch nghe đồn, ngươi Khô gia rất thần bí, mà chúng ta cũng không biết ngươi Khô gia đến tột cùng có cái gì thần bí, lúc này đây, không bằng để cho chúng ta mở mắt một chút?”

Nghe vậy, Khô Trúc Y thần sắc tức thì trầm xuống.

Giờ khắc này, nàng còn làm sao không minh bạch Doanh Mục ý tứ. Kỳ thực, cái này cũng bình thường. Ở Ngân Hà Hệ Trung Thiên vũ trụ, tuy là Doanh gia là trên danh nghĩa Đệ Nhất Thế Gia, thế nhưng, tại chỗ có người trong lòng, Khô gia là tuyệt không so với Doanh gia yếu.

Hai gia mặc dù không có rõ ràng đối kháng, thế nhưng ở trong bóng tối kỳ thực đều là có lẫn nhau so tài.

Kỳ thực, chính xác mà nói, Bát Đại Thế Gia, ở trong bóng tối đều có lẫn nhau phân cao thấp.

Cái này lúc, đám kia Hủ Thi đã xuất hiện ở Dương Diệp hai người thân sau nghìn trượng bên ngoài. Lấy đám này Hủ Thi tốc độ, ba hơi sau sẽ tới đến trước mặt bọn họ.

Khô Trúc Y còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Dương Diệp lại nói đối nàng khoát tay áo, nhưng sau hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Doanh Mục, "Tiểu. Bức thằng nhãi con, ta hỏi ngươi nhất sau nhất lần, ngươi có rút lui hay không trận!"

Nghe vậy, cái kia Doanh Mục khuôn mặt tức thì trầm xuống, trong mắt hắn hiện lên một cái lạnh lẽo sát ý, "Đang nói nhất lần?"

Dương Diệp không nói gì, hắn tay trái nắm ở Khô Trúc Y hông, nhưng sau thân hình khẽ động đi tới thành tường kia vị trí, sau một khắc, hắn buông lỏng ra Khô Trúc Y, tay trái hóa chưởng dính vào cái kia cửa thành chi lên.

Làm Dương Diệp tay mới vừa dán tại cái kia cửa thành chi trên (lên) lúc, một đạo thật mỏng màn sáng tức thì xuất hiện ở cửa thành lên, nhưng mà đạo ánh sáng này màn mới vừa xuất hiện, chính là bị một thần bí lực cho ăn mòn hư ảo!

Tiêu vong pháp tắc!

Ở tiêu vong phép tắc ăn mòn xuống, đạo quang mạc kia càng ngày càng hư huyễn, chuyển chớp mắt, cái kia cửa thành trên màn sáng hoàn toàn biến mất.

Làm màn sáng tiêu thất một khắc kia, Dương Diệp bàn tay trái biến quyền, nhưng sau đấm ra một quyền.

Ầm!

Cửa thành ầm ầm vỡ vụn, sau một khắc, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y trực tiếp tiến nhập trong thành.

Nhưng mà hai người không có phát hiện là, những thứ kia Hủ Thi ở rời tường không xa chỗ chính là ngừng lại, những thứ này Hủ Thi đang nhìn hướng tòa thành cổ kia lúc, trong mắt Hung Lệ biến thành kiêng kỵ. Rất nhanh, ở Doanh Mục đám người kinh ngạc ánh mắt bên trong, những thứ kia Hủ Thi dĩ nhiên hướng sau chậm rãi thối lui. Chỉ chốc lát chính là biến mất ở bọn họ trong tầm mắt.

Làm nhìn thấy một màn này lúc, trên tường thành Doanh Mục đám người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt đều là mang theo vẻ không hiểu.

Cái này lúc, Doanh Mục đột nhiên nói: "Chư vị, các ngươi cũng nhìn thấy. Cái này động phủ bên trong, nguy cơ tứ phía, chúng ta chỉ có liên thủ, mới có thể sinh tồn được, cho nên, ta kiến nghị, mọi người đoàn kết cùng nhau, như thế nào?"

Nghe vậy, mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau gật đầu.

Có thể đi tới cái này địa phương người, đều không phải là cái gì ngu xuẩn, thực lực càng không cần phải nói, không có chút thực lực, làm sao có thể dám đến nơi đây?

Người ở chỗ này cân nhắc cộng lại có ít nhất hơn năm mươi, mà bọn họ nếu như liên thủ, coi như cùng những thứ kia Fm5vH9JE Hủ Thi chính diện làm đều có thể.

“Doanh huynh, hiện tại chúng ta nên làm như thế nào?” Một người đàn ông đột nhiên hỏi.

Người còn lại cũng đều nhìn về Doanh Mục.

Doanh Mục không chỉ có là Doanh gia thế tử, vẫn là Ngân Hà bảng bài danh cường giả, bởi vì đây, bên ngoài đương chi không thẹn trở thành mọi người thủ lĩnh.

Doanh Mục nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Trước mặc kệ những thứ kia Hủ Thi, chúng ta trước ẩn núp, chờ trời sáng lại nói!”

Dứt lời, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ, người còn lại cũng liền vội vàng đi theo.

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y tiến nhập trong thành về sau, Dương Diệp phát hiện, tòa thành này vô cùng an tĩnh, phải nói rất tĩnh mịch, ngoại trừ phía trước Doanh Mục đám người kia bên ngoài, hắn không nhìn thấy bất luận kẻ nào.

Còn những thứ kia Hủ Thi vì sao chưa cùng đến, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y cũng là khó hiểu, chẳng qua hai người cũng không suy nghĩ nhiều, tùy tiện tìm một địa phương ẩn dấu đi.

Một gian cổ lão Phá Giáp trong đại điện, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y xếp bằng ngồi dưới đất, Dương Diệp lấy ra một viên năng lượng thạch bắn đến Khô Trúc Y trước mặt, Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay năng lượng thạch, nhưng sau cũng không nói thêm cái gì, trực tiếp nuốt xuống.

“Không sợ có độc?” Dương Diệp đột nhiên cười nói.

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Ngươi nếu muốn hại ta, vừa rồi không cần cứu ta, ta sẽ chết.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau chính đạo: “Đúng rồi. Ngươi

Khô gia liền tới?”

“Ngươi muốn hỏi cái gì?” Khô Trúc Y đạo.

Dương Diệp nói: “Ngươi ở đây các ngươi Khô gia, hẳn không phải là mạnh nhất?”

Khô Trúc Y lắc đầu, “Ta đại ca là ta Khô gia thế hệ trẻ tối cường người, bất quá, hắn đang trùng kích Chân Cảnh Nhị Đoạn, cho nên tới không được.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: “Ta không nghĩ tới, nơi đây đã vậy còn quá hung hiểm!”

“Ta cũng không nghĩ đến!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Cái này địa phương quả thật có chút khủng bố, những thứ kia Hủ Thi, e là cho dù là một gã Chân Cảnh cường giả cũng không dám cùng với liều mạng. Mà kinh khủng nhất là, nơi này Hủ Thi có nhiều như vậy!

“Ngươi là người nào thế gia?” Cái này lúc, Khô Trúc Y đột nhiên hỏi.

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn thoáng qua Khô Trúc Y, nhưng sau đạm thanh nói: “Tán Tu một cái!”

Tán Tu!

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp nói: “Trước không nói những thứ này, mau nhanh đem Huyền Khí khôi phục.”

Nói xong, hắn xuất ra hai quả năng lượng thạch nuốt xuống, nhưng sau hai mắt đóng lại.

Ở nhìn thấy những thứ kia Hủ Thi chi về sau, Dương Diệp cũng không dám... Nữa đối với nơi này có lòng khinh thị. Ngay từ đầu trước khi đến, hắn cảm thấy, nơi đây chắc là không có gì có thể làm bị thương hắn, dù sao hắn đối với thực lực của chính mình vẫn còn có chút lòng tin.

Mà bây giờ, hắn biết, như hắn chính mình còn có loại này ý tưởng, đó là cách cái chết không xa.

Dù sao, ở cái này cái quỷ địa phương, ngoại trừ muốn cẩn thận những thứ kia Hủ Thi bên ngoài, còn muốn cẩn thận những người đó.

Có đôi khi, người so với Hủ Thi còn đáng sợ hơn.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí đã gần như hoàn toàn khôi phục, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt trước mặt Khô Trúc Y, này lúc, Khô Trúc Y chính nhất chớp mắt nhìn không chớp mắt hắn.

“Làm sao?” Dương Diệp đạo.

Khô Trúc Y nói: “Chúng ta có biết hay không?”

Dương Diệp lắc đầu.

Khô Trúc Y nhíu mày, “Vậy tại sao ta cảm giác ngươi rất quen thuộc!”

“Có thể là ngươi ảo giác!” Dương Diệp đạm thanh đạo.

Khô Trúc Y đang muốn nói, ở nơi này lúc, cả vùng đột nhiên nhẹ run lên, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ.

Ra đại điện về sau, hai người nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía không có vật gì, nhưng mà, đại địa vẫn như cũ run rẩy.

Này lúc, chính là đêm khuya, bốn phía mặc dù có ánh trăng chiếu diệu, nhưng vẫn như cũ có vẻ vô cùng quỷ dị.

Dương Diệp nhìn mặt đất kia hồi lâu, sau đó nói: “Phía dưới có cái gì!”

Khô Trúc Y tán thành gật gật đầu.

Mà đang ở cái này lúc, hai người khuôn mặt đột nhiên biến đổi, rất nhanh, hai người đồng thời bay lên trời, đi tới không trung, làm hai người tới không trung lúc, mặt đất kia đột nhiên đưa ra từng đôi tay, những thứ này tay, toàn bộ đều là huyết hồng!

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm chung hào: Thanh Loan sơn lên. Là đủ. Bên trong có phiên ngoại, chưa có xem qua phiên ngoại bằng hữu có thể đi nhìn. Cũng hoan nghênh mọi người hỗ trợ điểm hạ vi tín chung hào phía dưới quảng cáo tốt. Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! Đọc sách bằng hữu, ngươi có thể lục soát một chút ", là được trước tiên tìm được bổn trạm nha.

------oOo------

Chương 1722: Không không, ta không đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Màu máu đỏ tay!

Mặt đất bên trong, đột nhiên đưa ra vô số đôi màu máu đỏ tay. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y đều là da đầu nhịn không được chấn động.

Mặt đất, đang run rẩy.

Những thứ kia tay điên cuồng hướng vung lên vũ lấy, làm như muốn từ địa hạ bò lên.

“Đây là cái gì quỷ?” Dương Diệp cau mày nói.

Bên cạnh hắn Khô Trúc Y lắc đầu, “Không biết!”

Mà ở rung động kịch liệt lấy, những thứ kia tay cũng càng duỗi càng dài, chiếu lấy như vậy độ, dưới đất người nhất định là muốn chui đi lên.

Dương Diệp nhìn lướt qua mặt đất, hắn lúc này mới phát hiện, mặt đất có rất nhiều nhỏ như nòng nọc văn lộ, những văn lộ này lúc này đang tản lấy nhàn nhạt u quang, chẳng qua cái này quang rất nhạt, phảng phất theo thì sẽ tiêu thất.

Không chỉ có mặt đất, chu vi tường thành trên (lên) đều là loại này văn lộ, chẳng qua phía trước cũng không có biểu hiện, ở những thứ kia tay xuất hiện về sau, những văn lộ này mới biểu hiện.

Chứng kiến những văn lộ này, Dương Diệp hiểu.

Tòa thành này nhất định là ở phong ấn lấy vật gì vậy!

“Làm sao bây giờ?” Khô Trúc Y nhìn về phía Dương Diệp.

“Còn có thể làm sao?”

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, “Đương nhiên là trốn!” Hắn mặc dù không biết cái này địa hạ phong ấn là chút thứ quỷ gì, nhưng khẳng định không phải là cái gì hiền lành, nói không chừng so với cái kia Hủ Thi còn kinh khủng hơn.

Khô Trúc Y gật đầu, biểu thị tán thành Dương Diệp cái ý nghĩ này pháp.

Hai người không nói gì, xoay người rời đi.

Rất nhanh, hai người ra khỏi thành, Dương Diệp đứng ở không trung, hắn nhìn lướt qua bốn phía, khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống. Lấy thị lực của hắn, là có thể chứng kiến cực xa, mà giờ khắc này, hắn chỉ có thể nhìn được nghìn trượng bên trong đồ đạc, còn nghìn trượng bên ngoài, tất cả đều là mơ hồ.

Giờ khắc này, hắn đều có điểm không dám đi loạn.

Nếu như ở gặp phải một đám Hủ Thi, vậy càng đau trứng!

Ở nơi này lúc, xa chỗ trong thành đột nhiên nhảy ra mấy chục người, khi nhìn thấy cái này mấy chục người lúc, Khô Trúc Y khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống, bởi vì... Này đoàn người chính là Doanh Mục đám người kia.

Khi nhìn thấy Dương Diệp cùng Khô Trúc Y lúc, cái kia Doanh Mục đầu tiên là ngẩn người, lập tức khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, “Thực sự là oan gia ngõ hẹp a!”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Doanh Mục, không nói gì.

Doanh Mục đang muốn nói, ở nơi này lúc, giữa sân mọi người biến sắc, mọi người đều là nhất tề quay đầu nhìn về phía trong thành, ở thành tường kia lên, không biết bực nào thì xuất hiện một gã toàn thân huyết hồng nam tử, giờ phút này nam tử chính nhất chớp mắt không chớp mắt nhìn bọn họ!

Bị tên nam tử này nhìn, giữa sân mọi người đều là có chút rợn cả tóc gáy.

Cái này lúc, Dương Diệp tay trái đột nhiên nắm ở Khô Trúc Y thắt lưng, Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm.

Giữa sân đột nhiên có chút an tĩnh.

Không có ai động, lúc này cũng không dám tùy tiện động.

“Đi!”

Cái này lúc, Doanh Mục đột nhiên vung tay phải lên, tiếp theo, thân hình hắn khẽ động, hướng về xa chỗ chợt hiện vút đi.

Dương Diệp cũng là ôm Khô Trúc Y thân hình khẽ động tiêu thất ngay tại chỗ.

Người còn lại cũng là dồn dập hướng về xa chỗ chợt hiện vút đi.

Xuất hiện ở nghìn trượng bên ngoài về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, cái này nhìn một cái dọa cho giật mình, bởi vì hắn phát hiện, ở thành tường kia lên, này thì đã đứng đầy huyết nhân, những thứ này huyết nhân lúc này chính không hề chớp mắt nhìn chòng chọc bọn họ!

Dương Diệp liếc mắt nhìn chằm chằm những thứ kia huyết nhân, nhưng sau độ nhanh hơn, chỉ chốc lát, hắn chính là biến mất ở trong bóng tối.

Nhưng mà còn chưa đi bao lâu, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y chính là ngừng lại, hai người khuôn mặt sắc vô cùng xấu xí.

Bởi vì ở hai người phía trước không xa chỗ, du đãng người từng cái Hủ Thi, những thứ này Hủ Thi, có chừng mấy chục nhiều!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, làm xem rõ ràng trạng huống chung quanh lúc, hắn khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống, bởi vì hắn phát hiện, ở những thứ kia trong bóng tối, du đãng người một cái lại một cái Hủ Thi. Nói cách khác, chu vi đều là Hủ Thi!

Khô Trúc Y cũng phát hiện một màn này, ngay sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Làm sao bây giờ?”

Làm sao bây giờ?

Giết đi qua?

Dương Diệp lắc đầu, bởi vì hắn căn bản không biết phía trước còn có nhiều thiếu Hủ Thi, vạn nhất phía trước vô cùng vô tận, vậy chẳng phải là muốn xong đời? Nhiều như vậy Hủ Thi, hắn cầm kiếm đều làm không hết.

Chỉ là cái này địa phương, vì sao hội có nhiều như vậy kinh khủng đồ đạc?

Dương Diệp chau mày lên, kỳ thực, cái này rất không bình thường. Những sinh vật này, nếu như đi ra ngoài, nhất định sẽ nhấc lên huyết vũ tinh phong, bởi vì... Này chút Hủ Thi không chỉ có cường đại, còn số lượng nhiều như vậy.

Nơi đây tại sao có thể có nhiều như vậy sinh vật khủng bố?

“Chúng nó hướng chúng ta bên này tới rồi!” Cái này lúc, Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp nói: “Chúng ta trở về.”

Nói xong, hắn trực tiếp nắm ở Khô Trúc Y thắt lưng, nhưng sau xoay người rời đi. Hắn phát hiện, tòa thành kia chu vi, cũng không có một Hủ Thi, hiển nhiên, những thứ này Hủ Thi không dám đến gần tòa thành kia.

Còn tòa thành kia bên trong những thứ kia huyết nhân... Không phải là huyết nhân sao? Hắn cũng sẽ biến huyết nhân!

“Thật muốn trở về?” Khô Trúc Y hỏi.

Dương Diệp gật đầu, “Nếu không... Ngươi khác biệt biện pháp?”

“Ngươi một mình mình, là có thể chạy trốn, đúng không?” Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Khô Trúc Y, nhưng sau gật đầu. Như là một người, những thứ này Hủ Thi căn bản ngăn không được hắn.

“Vì sao cứu ta?” Khô Trúc Y hỏi.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, không nói gì. Đối với Khô Trúc Y, hắn vẫn rất có hảo cảm, trước đây như không phải nàng hỗ trợ, hắn căn bản không đi được Khô gia, cũng căn bản không lấy được Hồn Thụ cứu Tiểu Thiên. Tiểu Bạch vì cứu Tiểu Thiên, tư nhân tự đem Khô gia Hồn Thụ cho quẹo ra, đối với đây, trong lòng hắn đúng là vẫn còn có chút áy náy.

Bất quá khi thì hết cách rồi, bởi vì hắn căn bản không dám xác định một gốc cây hồn mộc có thể cứu Tiểu Thiên. Hiện tại nhìn thấy Khô Trúc Y, đối phương có khó, hắn thực sự khó có thể làm được thấy chết mà không cứu được.

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không có đang nói chuyện.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y về tới phía trước tòa thành cổ kia tường thành xuống, tường thành lên, như trước đang đứng rất nhiều huyết nhân, ở yên tĩnh này trong buổi tối, chứng kiến nhiều như vậy huyết nhân, không thể không nói, vẫn còn có chút nhường rợn cả tóc gáy.

Khi nhìn thấy hắn cùng với Khô Trúc Y lúc, những thứ kia huyết nhân ánh mắt tức thì rơi vào hai người thân lên.

Huyết nhân cũng không có xuống, chính là như vậy không hề chớp mắt nhìn chòng chọc hai người.

“Bọn họ dường như không thể xuống!” Cái này lúc, Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Dương Diệp gật đầu, những thứ kia huyết nhân thoạt nhìn tựa hồ không thể ra thành, chuyện này với hắn nhóm mà nói, tự nhiên coi là chuyện tốt. Tuy là hắn không biết những thứ này huyết nhân thực lực, nhưng không thể nghi ngờ, những đồ chơi này khẳng định không phải là cái gì hiền lành, nói không chừng so với cái kia Hủ Thi còn kinh khủng hơn!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y nhìn về phía xa chỗ, không xa chỗ, hơn hai mươi người chính hướng hắn nhóm bên này tới rồi.

Vì người nọ, chính là cái kia Doanh Mục!

Dương Diệp nhìn lướt qua Doanh Mục đám người, hắn phát hiện, Doanh Mục người đi đường này so trước đó thiếu mười mấy, hơn nữa, thời khắc này Doanh Mục đám người thân trên (lên) đều có lấy bất đồng trình độ vết thương nhẹ. Không cần phải nói, nhất định là gặp phải Hủ Thi.

Doanh Mục lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Khô Trúc Y, không nói gì, hắn chính là ở ngu xuẩn, lúc này cũng sẽ không cùng Khô Trúc Y còn có Dương Diệp xào xáo. Phải biết, bọn họ tình cảnh hiện tại nhưng là cực kỳ hỏng bét.

Ở nơi này lúc, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là biến đổi, bởi vì ở nghìn trượng bên ngoài, Hủ Thi xuất hiện!

Chẳng qua những thứ kia Hủ Thi liền đứng ở nghìn trượng bên ngoài, cũng không có đi tới, làm như ở kiêng kỵ cái gì.

“Làm sao bây giờ?” Khô Trúc Y trầm giọng hỏi.

“Chờ!”

Dương Diệp nói: “Chờ trời sáng.”

Khô Trúc Y nói: “Hừng đông về sau, mấy thứ này còn ở đây?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Vậy thì chờ chết đi!”

Nhiều như vậy Hủ Thi, hắn nhất định là đánh không thắng, còn trong thành những thứ kia huyết nhân, những thứ kia huyết nhân tuyệt đối là so với Hủ Thi còn muốn kinh khủng hơn.

Giữa sân yên tĩnh lại.

Người nào cũng không có ở nói, thế nhưng mọi người thần sắc cũng là cực kỳ ngưng trọng, bất kể là trên tường thành những thứ kia huyết nhân, vẫn là những thứ kia Hủ Thi, đối với uy hiếp của bọn hắn đều là to lớn, Hủ Thi xông lại, bọn họ đánh không thắng, huyết nhân xuống, bọn họ càng không lòng tin đối phó!

Cứ như vậy, tam phương giằng co lấy.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, cách hừng đông cũng chỉ thừa lại chưa tới một canh giờ. Nhưng mà vẻ mặt mọi người cũng là càng ngưng trọng.

Trước tờ mờ sáng tối tăm nhất, những lời này cũng không phải là câu nói đùa.

Đang ở mọi người dày vò trong khi chờ đợi, đột nhiên từng cái

Dát chi!

Một cánh cửa mở thanh âm đột nhiên ở yên tĩnh này trong buổi tối vang lên, nghe được đạo thanh âm này, mọi người khuôn mặt sắc đều là biến đổi, nhưng sau quay đầu nhìn về phía xa xa cửa thành.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia cửa thành chậm rãi mở ra.

Tiếp theo lấy, một gã thân lấy quần đỏ nữ tử tự trong đó đi ra.

Quần đỏ nữ tử khoảng chừng chừng hai mươi tuổi, dung mạo cực kỳ mỹ mỹ đến làm người ta hít thở không thông. Khi thấy cô gái này lúc, Dương Diệp đều bị bên ngoài cho kinh diễm đến rồi. Thật rất đẹp, ở hắn sở biết nữ tử bên trong, không có cô gái nào dung mạo quá người nữ nhân này, nhiều lắm chính là sàn sàn nhau!

Không chỉ có Dương Diệp bị nữ tử dung mạo cho kinh diễm đến, Doanh Mục đám người càng là như đây, mà có nam càng là bất kham, dĩ nhiên nhìn có chút ngây dại đứng lên.

Nữ tử chậm rãi hướng về Dương Diệp đám người đi tới, nhìn thấy nữ tử đi tới, giữa sân rất nhiều người lập tức lấy lại tinh thần, nhưng sau khuôn mặt đề phòng.

Tuy là bị nữ tử dung mạo cho kinh diễm, thế nhưng, mọi người ở đây đều không phải là cái gì nhân vật đơn giản, chắc là sẽ không bị nửa người dưới khống chế.

Rất nhanh, nữ tử đột nhiên đi tới Dương Diệp đám người trước mặt, tiếp theo, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên.

Thấy nữ tử nhìn mình, Dương Diệp tức thì có một cảm giác xấu.

“Đi theo ta!”

Nữ tử nói xong, xoay người rời đi.

Giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau lắc đầu nói: “Không không, ta không đi!”

Nữ tử không có dừng bước lại, nàng tiếp tục đi, thế nhưng thanh âm cũng là truyền tới, “Ở quá một khắc đồng hồ, trong thành trận pháp là suy yếu nhất thời điểm, cái kia lúc, bọn họ đều có thể xuống.”

Có thể xuống

Dương Diệp biến sắc, nhưng sau vội vàng nói: “Kỳ thực, ta mới vừa rồi là đùa giỡn, ta đây liền tới...”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, lập tức đi theo cô gái kia.

Mọi người: “...”

PS: Cảm tạ khen thưởng độc giả bằng hữu, buổi chiều dán ra tới.

Đứng đầu tiểu thuyết vô địch Kiếm Vực 1717 Chương: Không không, ta không đi!

------oOo------

Chương 1723: Thần bí nữ tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang nghe những thứ kia huyết nhân có thể xuống lúc, Dương Diệp quả đoán lựa chọn vào thành.

Nói đùa!

Những thứ kia huyết nhân như xuống, hắn tuyệt đối là không gánh nổi!

Dương Diệp đi một hồi, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía sau lưng Khô Trúc Y, nhưng sau nhìn về phía cái kia quần đỏ nữ tử, “Ta có thể hay không mang ta bằng hữu đi vào chung?”

“Có thể!” Cô gái nói.

Dương Diệp hướng về phía Khô Trúc Y vẫy vẫy tay, sau người không do dự, thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp thân sau.

Cái này lúc, cái kia Doanh Mục đột nhiên nói: “Vị cô nương này, chúng ta có thể cùng ngươi cùng nhau vào thành sao?”

Quần đỏ nữ tử dừng bước lại, nàng nhìn thoáng qua Doanh Mục đám người, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Là bằng hữu ngươi?”

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu.

Quần đỏ nữ tử khẽ gật đầu, không có ở nói, xoay người hướng trong thành đi tới.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Doanh Mục khuôn mặt sắc vô cùng âm trầm, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: “Cái này vị Huynh Đài, mọi người đều là từ bên ngoài mà đến, ở này gặp nhau coi như là một loại duyên phận, hà tất đem sự tình làm tuyệt đâu?”

“Làm tuyệt?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Doanh Mục, “Cái kia phía trước vì sao các ngươi không triệt hồi trận pháp thả ta hai người đi vào? Khi đó, ngươi tại sao không nói gặp nhau là một loại duyên phận?”

Doanh Mục đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “Lời nói nhảm đừng nói là. Ta chúc các ngươi may mắn, cúi chào!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người cũng không quay đầu lại tiến nhập trong thành.

Lấy ơn báo oán? Loại này sự tình, hắn Dương Diệp dù sao cũng không làm được tới. Hắn yêu mến ăn miếng trả miếng, ngươi làm sao đối với ta, ta liền làm sao đối với ngươi!

Tại chỗ, Doanh Mục đám người thần sắc vô cùng xấu xí.

Một khắc đồng hồ về sau, trên tường thành những thứ kia huyết nhân đột nhiên nhìn về phía phía dưới Doanh Mục đám người, nhìn thấy một màn này, Doanh Mục đám người biến sắc.

“Trốn!”

Doanh Mục không chút do dự nào, xoay người liền tiêu thất ngay tại chỗ, đi theo hắn những người đó cũng là thân hình khẽ động tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà lúc, trên tường thành những thứ kia huyết nhân tắc thì từng cái hóa thành một đạo tia máu nhảy ra tường thành, trong sát na, yên tĩnh bóng đen bên trong, xuất hiện từng đường huyết quang

Quần Ma Loạn Vũ!

Cái từ này vừa vặn có thể hình dung này thì trong sân cảnh tượng!

Dương Diệp theo quần đỏ nữ tử tiến nhập trong thành về sau, hắn phát hiện, ở bốn phía, hắn gặp được rất nhiều huyết nhân, những thứ này huyết nhân đều ở đây theo dõi hắn cùng Khô Trúc Y, nhưng là lại không có xông tới.

Tuy là như đây, thế nhưng Dương Diệp vẫn là âm thầm đề phòng, chỉ cần những thứ này huyết nhân động thủ, vậy hắn liền lập tức động kiếm!

Loại thời điểm này, hắn cũng sẽ không ngốc đến còn muốn ẩn giấu thực lực!

“Không cần lo lắng, bọn họ sẽ không ra tay với ngươi!” Cái này lúc, đi tuốt ở đàng trước quần đỏ nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đỏ nữ tử, sau đó nói: “Những thứ này đều là cái gì?”

“Ngươi chờ thì sẽ biết!” Quần đỏ nữ tử vừa nói, cước bộ tăng nhanh.

Dương Diệp cũng cước bộ nhanh hơn.

Rất nhanh, quần đỏ nữ tử mang theo Dương Diệp hai người tới một tòa cũ nát cung điện, cung điện bề ngoài mặc dù coi như rất là cũ nát, thế nhưng bên trong cũng là rất mới, rất hoa lệ.

Nữ tử đi tới phía trên cung điện, nhưng sau ngồi xuống, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ngươi là Chí Cảnh sát ý, đúng không?"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Đây chính là ngươi tới tìm ta lý do?"

Nữ tử khẽ lắc đầu, "Ta ở ngươi thân trên (lên) cảm nhận được một người khí tức, ngươi nên nhận thức một người."

"Người nào?" Dương Diệp hỏi.

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Một vị cầm trong tay phất trần, mặc đạo bào lão giả!"

Đạo bào lão giả!

Dương Diệp biến sắc, "Ngươi biết hắn?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi quả nhiên nhận thức."

Dương Diệp gật đầu, "Quả thực nhận thức. Chỉ là, ngươi làm sao sẽ biết hắn?"

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Tòa thành này phong ấn, là hắn trước đây thuận tay bày ra."

"Hắn tới nơi này làm gì?" Dương Diệp hỏi.

Nữ tử khẽ lắc đầu, "Hắn chỉ là đi ngang qua cái này địa phương, thấy ở đây có Tu Tà Giả, cho nên mới tới."

"Tu Tà Giả?" Dương Diệp nói: "Nơi này có Tu Tà Giả?"

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Những thứ kia Hủ Thi, những thứ kia huyết nhân, đều là Tu Tà Giả, phải nói, trừ bọn ngươi ra những thứ này ngoại lai người bên ngoài, phương diện này ngươi nhìn thấy tất cả, kỳ thực đều là Tu Tà Giả, cũng bao quát ta!"

Dương Diệp: "

"Cái gì là Tu Tà Giả?" Dương Diệp bên cạnh, Khô Trúc Y hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Lấy sau đang từ từ giải thích với ngươi.” Vừa nói, hắn nhìn về phía quần đỏ nữ tử, sau đó nói: “Theo ta được biết, trước đây, Tu Tà Giả tựa hồ dường như đều đã diệt tuyệt.”

“Ngươi biết vẫn thật nhiều!”

Cô gái nói: “Ngươi nói không sai, trước đây Tu Tà Giả rước lấy nhiều người tức giận, bị rất nhiều Tu Luyện Giả liên thủ diệt tuyệt. Thế nhưng, ngươi muốn minh bạch, đó là ở Tiểu Thiên vũ trụ, mà ở trong đó là Trung Thiên vũ trụ. Hơn nữa, trước đây Tu Tà Giả nhiều như vậy, lại làm sao có thể thật bị diệt tuyệt?”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nơi đây sở dĩ có nhiều như vậy Tu Tà Giả, là bởi vì ta phụ thân.”

“Phụ thân ngươi?” Dương Diệp khó hiểu, “Hắn là một vị Tu Tà Giả?”

Nữ tử gật đầu, “Là một vị rất lợi hại Tu Tà Giả, ở trước đây những thứ kia Tu Tà Giả bên trong, hắn toán Tổ Sư Gia. Mà hắn, trước đây trốn khỏi Tiểu Thiên vũ trụ những thứ kia đại năng truy sát. Hắn đi tới Trung Thiên vũ trụ về sau, ở nơi này thành lập chính mình thế lực.”

“Nhưng sau hắn sẽ dạy những người này tu tà?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử lắc đầu, “Hắn không có, bởi vì hắn so với ai khác đều tinh tường Tu Tà Giả tệ đoan, hắn đi tới nơi này về sau, bắt đầu điên cuồng nghiên cứu, nghiên cứu Tu Tà Giả tệ đoan, hy vọng có thể tìm được biện pháp giải quyết Tu Tà Giả thần tốc tăng thực lực lên sau di chứng. Đang nghiên cứu vô số năm về sau, hắn tìm được rồi. Nhưng sau hắn bắt đầu dạy người tu tà!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, “Ta xem trong thành những người này, dường như đều không bình thường!”

Nữ tử gật đầu, “Rất không bình thường. Ngay từ đầu, hắn vì lý do an toàn, cũng không có làm cho ngoại nhân tu luyện, mà là để cho ta tu luyện, thực lực của hắn rất mạnh, coi như ta tu luyện gặp vấn đề, hắn cũng có thể kịp thời ngăn cản. Nhưng mà, ta tu luyện tới nhất về sau, thực lực bay vọt tăng trưởng, thế nhưng cũng không có xảy ra vấn đề. Nhưng về sau, hắn bắt đầu thu đồ đệ.”

“Nhất sau chuyện gì xảy ra?” Dương Diệp đạo.

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kỳ thực, hắn phương pháp cũng không sai, sai là, hắn bỏ quên một điểm, đó chính là thể chất, cho nên ta không có xảy ra vấn đề, là bởi vì ta thể chất đặc thù, mà những thứ kia thể chất không đặc thù người, ngay từ đầu tu luyện còn không có vấn đề gì, thế nhưng từ lâu rồi, theo thực lực bọn hắn càng ngày càng mạnh, đến rồi nhất về sau, bọn họ bắt đầu xuất hiện hậu di chứng.”

Nói đến đây, nàng hai mắt đóng lại, “Đáng tiếc, tại hắn biết được thời điểm, đã muộn. Bởi vì Tu Tà Giả, có thể thần tốc tăng thực lực lên, điều này làm cho rất nhiều người điên cuồng truy phủng, khi đó, cái này chung quanh vài toà thành người đã tu luyện hắn sáng chế công pháp. Hắn nếu muốn ngăn cản, liền chỉ có giết cái này vài toà thành mọi người, lúc này mới khả năng ngăn cản công pháp tiếp tục bên ngoài truyền!”

Dương Diệp nói: “Hắn không có làm như vậy!”

Nữ tử gật đầu, “Hắn đem xung quanh những thứ này thành đều dọn vào cái tòa này Tu Du Sơn bên trong, nhưng sau lợi dụng trận pháp phong ấn đứng lên. Mục đích là không cho những người này đi ra ngoài, bởi vì khi đó, rất nhiều cổ lão Tu Hành Giả đã tới Trung Thiên vũ trụ, những người này nếu như đi ra ngoài, nhất định sẽ bị tàn sát hầu như không còn. Đồng thời, hắn cũng hy vọng có thể nghiên cứu ra phương pháp chữa bệnh trị những người này, đáng tiếc, vô số năm quá khứ, hắn vẫn không có tìm được biện pháp!”

“Phụ thân ngươi vẫn còn ở?” Dương Diệp hỏi.

“Ở!” Cô gái nói.

Nghe vậy, Dương Diệp nheo mắt, đây chính là một vị chân chính cổ lão Tu Hành Giả a!

Cái này lúc, nữ tử lại nói: “Đáng tiếc, hắn đã không phải là trước đây ta sở biết cái kia phụ thân.”

“Nói như thế nào?” Dương Diệp đạo.

Cô gái nói: “Chính hắn cũng xảy ra vấn đề. Kỳ thực, Tu Tà Giả, tương đương với học cấp tốc, mà tốc thành đồ đạc, là không chặt chẽ, coi như ngày sau dùng ngoại vật tới củng cố, cái này vẫn là không chặt chẽ, thời gian càng lâu, vấn đề lại càng lớn.”

Dương Diệp gật đầu, tu luyện đồ chơi này, quả thực không gấp được, càng nhanh càng dễ dàng xảy ra vấn đề.

Tựa như những thứ kia Hủ Thi cùng huyết nhân, tuy là thực lực cũng không tệ, thế nhưng, bọn họ đã đánh mất chính mình thần trí, chính xác mà nói, bọn họ đã không thể xưng là người!

Cái này lúc, nữ tử lại nói: “Cha ta xảy ra vấn đề về sau, hắn bắt đầu thay đổi cực đoan, bắt đầu giết người lung tung, không có người có thể ngăn cản được hắn. Mà lúc, may mắn cái kia đạo bào lão giả đến nơi này, nhưng sau đem hắn phong ấn.”

“Không có giết hắn?” Dương Diệp hỏi. Nói xong, hắn tự biết nói lỡ, vội vã lại nói: “Xin lỗi.”

Nữ tử khẽ lắc đầu, “Như có thể, ta càng hy vọng hắn chết. Bởi vì hắn hiện tại sống, so với chết càng khó chịu. Cái kia đạo bào lão giả không phải là không muốn giết hắn, mà là hắn giết không được!”

Giết không được!

Dương Diệp nhíu mày, “Không thể nào? Lấy thực lực của hắn, không pháp đánh chết?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn chỉ là một luồng phân thân, hơn nữa, còn là một luồng lập tức phải tiêu thất phân thân. Cho nên, hắn chỉ có thể phong ấn. Mà cha ta hắn, hiện tại, có thể phải đi ra!”

Xuất hiện!

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này phụ thân nếu như xuất hiện, vậy khẳng định là không dễ chơi.

“Bên ngoài bây giờ, còn có cổ lão Tu Hành Giả sao?” Nữ tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “Bọn họ đều đã đi Đại Thiên vũ trụ.”

“Đã không có sao?”

Nữ tử nhẹ giọng nói một câu, sau đó nói: “Ta đây phụ thân nếu như xuất hiện, bây giờ Trung Thiên vũ trụ, ai có thể ngăn cản hắn? Ai có thể ngăn cản những thứ này Hủ Thi cùng huyết nhân, còn có trước mặt những thứ kia quái vật kinh khủng?”

Dương Diệp nhún vai, “Không biết, phản chính ta không ngăn cản được!”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi có thể ngăn cản!”

Dương Diệp giang tay ra, nói: “Ngươi đánh giá cao ta.”

Cái này lúc, nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau nàng tay phải gật một cái Dương Diệp trước ngực, nhìn thẳng Dương Diệp, “Bên trong món đó bảo vật có thể.”

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt biến sắc

------oOo------

Chương 1724: Đang ở ngươi thân sau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, hắn không nghĩ tới, trước mắt nữ nhân này dĩ nhiên biết trong cơ thể hắn có bảo vật!

Dương Diệp gắt gao nhìn quần đỏ nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Làm sao ngươi biết!”

Nữ tử chỉ chỉ chính mình con mắt, “Ta thấy!”

“Ngươi làm sao thấy được đấy!” Dương Diệp hỏi..

Cô gái nói: “Ta Thiên Sinh Dị nhãn, có thể chứng kiến rất nhiều người thường không thể thấy sự tình. Thực lực của ngươi, không pháp đánh chết hắn, thế nhưng, bên trong cơ thể ngươi cái kia bảo vật có thể, ta có thể cảm nhận được, nó rất cường đại, vô cùng cường đại!”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không muốn đi giết hắn, ngươi chính là để cho người khác tới giúp ngươi đi!”

Cô gái nói: “Một ngày hắn phong ấn giải trừ, các ngươi đều phải chết.”

“Ta đây bỏ chạy!” Dương Diệp nói: “Đánh không lại, ta còn không chạy nổi sao?”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Hắn như đi ra ngoài, bên ngoài rất nhiều người đều sẽ chết!”

Dương Diệp nói: “Cái này ta liền không xen vào. Ta cũng không muốn quản người khác, ta chỉ cần quản tốt tự ta cùng thân nhân của mình là được rồi.”

Nữ nhân này phụ thân, đó là cái gì tồn tại? Cổ lão Tu Hành Giả a! Cùng đạo bào lão giả thuộc về người cùng một thời đại, mặc dù đối phương không có đạo bào lão giả mạnh, nhưng, vậy cũng tuyệt đối không phải hắn có thể đủ chống cự.

Chủ yếu nhất là, hắn tại sao muốn đi giết đối phương?

Cứu vớt thế giới?

Cứu vớt cái quỷ! Hắn cũng không quên, trước đó, toàn bộ thế giới không biết lại có bao nhiêu người muốn đầu của hắn đây!

Cho nên, cứu vớt thế giới loại này vĩ đại sự tình, vẫn là giao cho người khác đi làm đi!

Nữ tử khẽ lắc đầu, “Ngươi quá máu lạnh!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Vị cô nương này, có năng lực gì, làm chuyện gì, cha ngươi thực lực, khẳng định viễn siêu ta, ta đi giết hắn, tấm tắc, sợ rằng tám chín phần mười là hữu khứ vô hồi a. Cho nên, việc này, ngươi chính là khác tìm người tài ba đi!”

Nữ tử hơi gật đầu, “Không bắt buộc! Chỉ là, ở cha ta vậy, có rất nhiều bảo vật, ngươi không muốn sao?”

Dương Diệp cười nói: “Muốn, thế nhưng, mệnh quan trọng hơn!”

Nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Như vậy như thế nào, ngươi giúp ta một chuyện, ta đưa ngươi một món bảo vật.”

“Bảo vật gì?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử xoay tay phải lại, nhất kiện màu máu đỏ phần mềm xuất hiện ở trong tay nàng, “Vật ấy, danh Huyết Giáp, nếu như xuyên lên, nó có thể cùng máu của ngươi hòa làm một thể, vật ấy có thể ngăn cản Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả công kích. Ngươi chỉ cần giúp ta một chuyện, nó sẽ là của ngươi!”

Có thể ngăn cản Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả công kích!

Không thể không nói, Dương Diệp có chút động lòng. Thế nhưng, còn không có mất lý trí.

“Giúp ngươi gấp cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Theo ta đi một chuyến Tu Du Thành!” Cô gái nói: “Nơi ấy, có một cái cha ta để lại đồ đạc, ta muốn lấy đi, nếu không..., nếu như hắn xuất hiện, thu được vật kia, cái này Trung Thiên vũ trụ, sợ rằng thật không người có thể ngăn cản hắn!”

“Liền chỉ là như vậy?” Dương Diệp đạo.

Cô gái gật đầu, “Chỉ là như vậy!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được, ta đáp ứng.”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cong ngón búng ra, cái kia Huyết Giáp tức thì bay đến Dương Diệp trước mặt.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Cái này cho ta? Không sợ ta đổi ý?”

Cô gái nói: “Ta tin tưởng ngươi không phải loại người như vậy!”

Dương Diệp thu hồi trước mặt Huyết Giáp, do dự xuống, sau đó nói: “Kỳ thực, có thì ta còn thực sự là loại người như vậy!”

Nữ tử nheo mắt, không có ở nói.

Dương Diệp cũng không cự tuyệt, lập tức nói: “Dùng như thế nào?”

“Tích hạ một giọt máu đi vào!” Cô gái nói.

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau cong ngón búng ra, một giọt tinh huyết chui vào cái kia Huyết Giáp bên trong, rất nhanh, cái kia Huyết Giáp run lên, chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là cảm giác mình cùng cái này Huyết Giáp trong lúc đó tạo lập được liên hệ nào đó.

Rất nhanh, Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong sát na, cái kia Huyết Giáp trực tiếp chui vào trong cơ thể hắn, ngay sau đó, hắn toàn thân trên dưới, xuất hiện một đạo thật mỏng huyết mô.

Dương Diệp lấy tay sờ sờ, phát hiện, rất mềm, rất trơn truột, hơn nữa, rất thư thái!

Hắn nhìn về phía Khô Trúc Y, “Đến, cho ta một kiếm!”

Khô Trúc Y do dự xuống, nhưng sau một kiếm đâm vào Dương Diệp trước ngực.

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, Khô Trúc Y trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui mấy trượng!

Mà Dương Diệp trên người món đó Huyết Giáp cũng là không có bất kỳ tổn thương!

Thứ tốt!

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, bởi vì vừa rồi Khô Trúc Y một kiếm đâm vào hắn thân trên (lên) lúc, hắn dĩ nhiên không có cảm nhận được chấn động lực! Thì dường như đối phương kiếm không có bổ vào hắn thân trên (lên) giống nhau!

Cái này lúc, quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: “Này giáp tuy tốt, thế nhưng, tốt nhất vẫn là dùng một phần nhỏ!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Quần đỏ cô gái nói: “Nếu như làm ngươi đối thủ lực lượng quá mạnh, này giáp không thể chịu đựng lúc, cái kia lực lượng sẽ trực tiếp chấn thương ngươi huyết mạch, chính xác, là ngươi toàn thân huyết quản, một ngày này giáp không thể chịu đựng đối phương lực lượng, cái kia lực lượng sẽ chấn vỡ mạch máu của ngươi, bởi vì đâm giáp cùng mạch máu của ngươi tương liên, huyết quản vỡ vụn ý vị như thế nào, ngươi nên rất tinh tường!”

Dương Diệp gật đầu, “Ta sẽ chú ý!”

Quần đỏ cô gái gật đầu, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Hiện tại đi liền?” Dương Diệp đạo.

“Hiện tại đi liền!”

Quần đỏ nữ tử hết liền Hoàng Cung đi ra ngoài.

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y nhìn nhau liếc mắt, trầm mặc nhất chớp mắt về sau, Dương Diệp nói: “Khô cô nương, ngươi chính là đi ra ngoài đi!”

“Đi ra ngoài?”

Ở nơi này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: “Đừng suy nghĩ. Nàng ra không được!”

“Vì sao?” Dương Diệp cùng Khô Trúc Y đều là nhìn về phía quần đỏ nữ tử.

Quần đỏ nữ tử đạm thanh nói: “Nếu là có thể đi ra ngoài, những thứ này Hủ Thi cùng những thứ này Huyết Thi, sớm liền đi ra ngoài.

Ngươi cho rằng bọn họ muốn đối đãi ở nơi này đại cũi? Không, bọn họ so với bất luận kẻ nào đều muốn đi ra ngoài.”

“Vì sao không thể đi ra ngoài?” Dương Diệp lại hỏi.

Quần đỏ cô gái nói: “Tu Du Sơn, có thể vào không thể ra. Nơi đây, có hai cái trận pháp, một cái cha ta năm đó bày ra, còn có một cái là cái kia đạo bào lão giả thuận tay bày ra, cũng là vì hạn chế trong này những thứ này Hủ Thi cùng Huyết Thi đi ra ngoài. Mà muốn phá cái này trận pháp, thứ cho ta nói thẳng, hai người ngươi coi như đạt được Chân Cảnh Ngũ Đoạn đều không được!”

Xong, nữ tử không nói nữa, đi nhanh ra đại điện.

Nghe được nữ nhân, hai người khuôn mặt sắc đều là trầm xuống.

Đặc biệt Dương Diệp, hắn cũng không thể thời gian dài đợi ở chỗ này.

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Theo nàng, nàng có lẽ có biện pháp có thể đi ra ngoài!”

Xong, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y đi theo quần đỏ nữ tử.

Rất nhanh, ba người ra khỏi thành, mà thành bên ngoài, có một ít nhân loại thi thể, những thi thể này, chính là phía trước Doanh Mục thân sau đám người kia, bất quá, Doanh Mục cũng không ở trong đó.

“Dùng đi, đừng có dùng phi!” Quần đỏ cô gái nói.

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Quần đỏ nữ tử hướng xa chỗ đi tới, “Vận dụng Huyền Khí, những thứ kia Hủ Thi hội cảm nhận được.”

“Những thứ kia Hủ Thi không sợ ngươi?” Dương Diệp hỏi.

“Chúng nó tại sao muốn sợ ta?” Quần đỏ nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, tiếp tục đi tới.

Dương Diệp phản vấn, “Những thứ kia Huyết Thi vì sao sẽ không làm thương tổn ngươi?”

Quần đỏ cô gái nói: “Huyết Thi còn có một tia trí tuệ, chúng nó sợ hãi cha ta, bởi vì đây, không dám đả thương ta. Mà chút Hủ Thi, chúng nó đã không có trí tuệ. Nói chung, các ngươi đừng nhúc nhích dùng Huyền Khí, chỉ cần không có Huyền Khí ba động, chúng nó sẽ không cảm nhận được các ngươi, coi như cảm nhận được, cũng sẽ không tới tổn thương các ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ cười, sớm biết như vậy, phía trước hắn cũng không cần chật vật như vậy.

Cứ như vậy, ba người hướng Tu Du Thành đi tới.

Không thể không nói, đoạn đường này lên, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y đi là có chút trong lòng run sợ, bởi vì chu vi rất nhiều Hủ Thi.

Như những thứ này Hủ Thi toàn bộ đi ra ngoài, cái kia đối với Ngân Hà Hệ Trung Thiên vũ trụ đến, tuyệt đối là một cái tai nạn, trừ phi Bát Đại Thế Gia liên thủ, nếu không..., căn bản không đối phó được những thứ này Hủ Thi. Thật sự là nhiều lắm, hắn nhìn đều có chút tê cả da đầu!

Quần đỏ nữ tử cũng có vẻ rất bình tĩnh, thật giống như không có thấy những thứ kia Hủ Thi giống nhau.

Mặc dù là bộ hành, thế nhưng ba người đều không phải người bình thường, bởi vì đây, tốc độ của ba người là thật nhanh.

Này lúc, chính là muốn trời sáng thời điểm, bốn phía một mảnh đen nhánh, Dương Diệp có ám chi pháp tắc, bởi vì đây, hắn cũng không sợ hãi hắc ám, thế nhưng, chung quanh hắc ám có không bình thường, bởi vì hắn thần thức không pháp mở rộng đi ra ngoài.

Hiện tại, hắn thần thức chỉ có thể cảm nhận được chu vi 500 trượng bên trong đồ đạc. Mà 500 ngoài trượng, hắn hoàn toàn không biết gì cả.

“Đây là thi khí!”

Quần đỏ nữ tử giải thích: “Chu vi có thật nhiều vô hình thi khí, những thứ này thi khí có thể trở ngại nhân loại thần thức. Ngươi có thể chứng kiến 500 ngoài trượng, cái này đã rất nghịch thiên. Không tin ngươi hỏi ngươi bên cạnh vị nữ tử này, nàng khả năng ngoài mười trượng đều không cảm giác được.”

Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, Khô Trúc Y này thời gian cũng nhìn thẳng hướng hắn, sau đó nói: “Ngươi có thể cảm nhận được 500 ngoài trượng gì đó?”

Dương Diệp gật đầu.

Khô Trúc Y liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Thật là một quái vật!”

Dương Diệp: "

Dương Diệp nhìn về phía quần đỏ nữ tử, “Ngươi đây? Ngươi là người bình thường, vẫn là một bộ Huyết Thi?” Vấn đề này, hắn sớm muốn hỏi. Bởi vì hắn cảm giác, trước mắt nữ nhân này, rất không bình thường.

Quần đỏ nữ tử dừng bước lại, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta không biết.”

Quần đỏ nữ tử thu hồi ánh mắt, sau đó tiếp tục đi về phía trước lấy.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nhưng sau cùng Khô Trúc Y đi theo. Kỳ thực, hắn có hối hận bằng lòng giúp đỡ nữ nhân. Lúc này, trực giác nói cho hắn, hắn khả năng nhận một cái không được phiền phức.

Ở nơi này lúc, quần đỏ nữ tử ngừng lại.

“Làm sao vậy?” Khô Trúc Y hỏi.

Quần đỏ nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đạm thanh nói: “Có cái gì theo chúng ta!”

Nghe vậy, Khô Trúc Y biến sắc, bên ngoài tức thì đề phòng rồi lên.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía quần đỏ nữ tử, “Ta không có cảm giác đến.”

Cái này lúc, quần đỏ nữ tử nhìn thẳng hắn, “Đang ở ngươi thân sau.”

Dương Diệp: "

PS: Cảm tạ: Văn Hi 15, Hàn Sơn túc chim, Kevin Diệp, dục F A AIni, sáu ngục quỷ hình cung, bạn đọc 00 9560 9, phong nhã hào hoa phấn đấu, FFFh 1, lĩnh Thượng Thanh tuyền, ngày tốt Nhật Thiên nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!!!

------oOo------

Chương 1725: Ngươi dùng qua, không thể trả lại hàng!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên biến đổi, chuyển chớp mắt từng cái

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang lên.

Tiếp theo lấy, Dương Diệp trực tiếp té bay ra ngoài, cái này Nhất Phi, đủ đủ bay sấp sỉ trăm trượng mới dừng lại.

Mà hắn nguyên bản sở đứng vị trí, không biết bực nào thì xuất hiện một gã người trong suốt!

Người trong suốt!

Chuẩn xác mà nói là Linh Hồn Thể!

Dương Diệp nhìn một chút trên người mình Huyết Giáp, vừa rồi như không phải hắn lập tức sử dụng Huyết Giáp, vừa rồi đối phương một chưởng này, hắn coi như không chết cũng sẽ trọng thương.

“Hồn Thi!”

Cái này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: “Thực lực cùng Huyết Thi bất phân cao thấp, đương nhiên, bọn họ so với Huyết Thi càng đáng sợ hơn, bởi vì bọn họ là Linh Hồn Thể, mà Linh Hồn Thể, quỷ dị nhất. Thường thường nhường khó lòng phòng bị!”

Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở cái kia Hồn Thi trước mặt, nhưng sau đấm ra một quyền.

Cái kia Hồn Thi cũng là một quyền hướng về quả đấm của hắn đối với đánh tới.

Rất nhanh.

Một đạo tiếng oanh minh ở trong sân vang vọng dựng lên, tiếp theo lấy, Dương Diệp bị chấn địa hướng sau liền lùi lại mười trượng trở lại khoảng cách, mà cái kia Hồn Thi chỉ lui không đến năm trượng!

Mạnh như vậy?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn mặc dù không có dùng kiếm, thế nhưng hắn nhục thân lực lượng cũng là mạnh vô cùng, thế nhưng hắn không nghĩ tới, hắn nhục thân lực lượng dĩ nhiên không so sánh được trên (lên) cái này Hồn Thi!

Đây chính là thời kỳ viễn cổ Tu Luyện Giả sao!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn hiện tại mới phát hiện, thời kỳ viễn cổ nhóm kia Tu Luyện Giả, nếu so với bây giờ Tu Luyện Giả mạnh mẽ rất nhiều. Phải nói, ban đầu tu luyện văn minh cũng không có hoàn chỉnh truyền thừa xuống.

Cái này lúc, Khô Trúc Y đột nhiên nhìn về phía cái kia quần đỏ nữ tử, “Ngươi có biện pháp giải quyết cái này hả?”

Quần đỏ nữ tử lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Nên ngươi biểu hiện lúc.”

Dương Diệp gật đầu, “Xem ta!”

Nói xong, hắn đột nhiên xuất hiện ở quần đỏ nữ tử cùng Khô Trúc Y bên cạnh, tiếp theo, hắn nhìn về phía Khô Trúc Y, “Bắt lại tay phải của ta.”

Khô Trúc Y khó hiểu, nhưng vẫn làm theo.

Làm Khô Trúc Y bắt hắn lại tay phải về sau, Dương Diệp tay trái trực tiếp nắm ở cái kia quần đỏ nữ tử thắt lưng, nhưng sau thân hình khẽ động, mang theo hai nữ tiêu thất ngay tại chỗ.

Hai nữ: “...”

Quần đỏ nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Cái này sẽ là của ngươi biện pháp?”

Dương Diệp nói: “Nếu không... Đâu?”

Hắn mới sẽ không đi cùng cái kia Hồn Thi liều mạng, nói đùa, liều mạng thắng lại không tốt chỗ.

Quần đỏ nữ tử đạm thanh nói: “Theo ta nghĩ có điểm không giống với!”

Dương Diệp: “...”

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, nửa canh giờ về sau, một tòa Cự Thành xuất hiện ở ba người trong tầm mắt.

Thành vô cùng lớn, giống như nhất tôn nằm cự thú, có vẻ hơi dữ tợn cùng âm u.

“Đó chính là Tu Du Thành?” Dương Diệp hỏi.

Quần đỏ nữ tử gật đầu, “Cẩn thận một chút đi.”

“Làm sao?” Dương Diệp nhìn về phía quần đỏ nữ tử, “Rất nguy hiểm?”

Quần đỏ cô gái nói: “Rất nguy hiểm. Bên trong có so với Huyết Thi còn có Hồn Thi cùng với Hủ Thi nhân vật càng khủng bố hơn.”

Cái này lúc, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cái kia, có thể hay không không đi à?”

Quần đỏ nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Bên trong có ta phụ thân lúc sinh tiền lưu lại rất nhiều bảo vật, trong đó, có một cái phi thường thích hợp ngươi.”

“Cái gì?” Dương Diệp liền vội vàng hỏi.

“Kiếm Hạp!”

Quần đỏ nữ tử đạm thanh nói: “Một vị Viễn Cổ kiếm tu Kiếm Hạp, trong đó, có chín chuôi Chân Cảnh tột cùng Linh Kiếm, ngươi nếu là có thể thao túng cái này chín chuôi kiếm, ở thêm lên cái kia Kiếm Hạp bên trong nghịch thiên trận pháp, ngươi đủ để đối kháng Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả, thậm chí liền Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả đều có thể đối kháng!”

Dương Diệp nhìn quần đỏ nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Ta dường như chưa nói qua ta sẽ dùng kiếm!”

Quần đỏ nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Ngươi không nói, không có nghĩa là ta không biết.”

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: “Thật sự có Kiếm Hạp?” Hắn hiện tại một mình đấu năng lực rất mạnh, thế nhưng mặt đối với người khác quần ẩu cũng có chút không còn chút sức lực nào. Tinh Hà Kiếm Đồ nhưng thật ra một cái đàn phát ra, thế nhưng, Tinh Hà Kiếm Đồ đối mặt Chân Cảnh cường giả cũng là có điểm vô lực.

Nếu quả như thật có cái kia Kiếm Hạp, hắn nguyện ý đi mạo hiểm một chút!

Quần đỏ nữ tử gật đầu, “Có!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Chúng ta đây liền vào đi thôi!”

Quần đỏ nữ tử cũng là lắc đầu, “Hiện tại không được.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Cô gái nói: “Bây giờ là muộn lên, chính là trong thành những quái vật kia hoạt động thời điểm. Trời đã sáng, bọn họ sẽ nghỉ ngơi, bởi vì hắn nhóm không yêu thích ánh mặt trời. Cho nên, chúng ta hừng đông thời điểm đi vào, an toàn một ít!”

Dương Diệp gật đầu, “Nghe lời ngươi!”

Nói lấy, hắn nhìn về phía Khô Trúc Y, sau đó nói: “Khô cô nương, ta cảm thấy, ngươi không thể tiếp tục cùng lấy chúng ta tiến vào.”

“Nàng nếu không theo ngươi, chết nhanh hơn!” Quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: “Nơi đây vật, đều là Viễn Cổ Thời Kỳ lưu lại sinh vật, căn bản không phải nàng có khả năng đối kháng.”

Dương Diệp nói: “Ta có thể cảm giác, nàng theo chúng ta đi vào, nguy hiểm hơn.”

Quần đỏ cô gái nói: “Chính các ngươi tuyển trạch.” Nói xong, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại.

Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, “Ngươi tuyển trạch đi!”

Khô Trúc Y trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: “Theo các ngươi!”

Dương Diệp gật đầu, “Vậy hãy cùng lấy đi.” Nói xong, hắn lấy ra một viên năng lượng thạch đưa tới Khô Trúc Y trước mặt, “Trước đem chính mình trạng thái khôi phục đầy.”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua trước mặt mình năng lượng thạch, sau đó nói: “Đa tạ!” Nói xong, nàng cũng không cự tuyệt tiếp, tiếp nhận năng lượng thạch nuốt xuống.

Dương Diệp cũng lấy ra hai quả năng lượng thạch nuốt xuống, trực giác nói cho hắn, vào trong thành mặt sau sẽ không quá bình!

Dần dần, thiên (ngày) càng ngày càng sáng.

Sáng sớm, làm tia ánh sáng mặt trời đầu tiên sái hạ đại địa lúc, cái kia quần đỏ nữ tử trợn mở con mắt, sau đó nói: “Chúng ta vào đi thôi!”

Cứ như vậy, ba người hướng Tu Du Thành đi tới. Rất nhanh, ba người đi tới trước cửa thành, quần đỏ nữ tử nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhún vai, nhưng sau tay phải đặt ở cái kia cửa thành trên (lên) nhẹ nhàng chấn động.

Dát chi!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, đại môn bị rung ra, đại môn mới vừa bị đánh văng ra, một mùi gay mũi tức thì đập vào mặt.

Phải nói có rất nhiều mùi vị, mùi vị, mùi máu tươi, còn có một số mùi hôi thối!

Dương Diệp vung tay phải lên, những thứ kia mùi tức thì bị đánh tan.

Rất nhanh, ba người tiến nhập trong thành.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía kiến trúc rất ít, rời rạc chằng chịt ở bốn phía, trong đó rất nhiều đều là đổ nát thê lương, hiển nhiên là từng chịu đựng phá hư!

Quần đỏ nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thấp giọng nói: “Đã từng, nơi đây rất phồn hoa.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, gật đầu, “Nhìn ra!”

Quần đỏ nữ tử đạm thanh nói: “Đi thôi.”

Một đường lên, Dương Diệp cùng Khô Trúc Y đều là đề phòng không gì sánh được, tuy là trong thành rất an tĩnh, thoạt nhìn không có nguy hiểm gì, thế nhưng, như bọn họ thật cho là như vậy nói, cái kia hai người bọn họ cách cái chết là không xa.

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, ở quần đỏ nữ tử dẫn dắt xuống, ba người đi tới nhất chỗ giếng cạn, giếng cạn có điểm lớn, dù sao có chừng trăm trượng. Mà giếng xuống, một mảnh đen nhánh, xem không đến bất luận cái gì đồ đạc!

Mà ở giếng cạn bốn phía, Dương Diệp phát hiện, thật nhiều phù văn.

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp nhìn về phía quần đỏ nữ tử, sau đó nói: “Ngươi không sẽ là muốn cho chúng ta đi xuống đi?”

Quần đỏ nữ tử gật đầu, “Ta muốn món đó vật phẩm, đang ở phía dưới.”

“Phía dưới gặp nguy hiểm sao?” Dương Diệp hỏi.

Quần đỏ nữ tử nhìn hắn một cái, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp đi tới cái kia giếng cạn bên cạnh, nhưng sau nhìn xuống dưới một cái, phía dưới, một mảnh đen nhánh, không chỉ có đen nhánh, còn âm sâm sâm. Hắn mặc dù có ám chi pháp tắc, thế nhưng, trực giác nói cho hắn, phía dưới không phải một cái cái gì tốt địa phương, rất có thể xuống phía dưới liền lên không nổi!

Cái này lúc, quần đỏ nữ tử lại nói: “Cha ta năm đó một ít bảo vật đều ở đây phía dưới, cái kia Kiếm Hạp đã ở phía dưới. Cái này thế giới, cho tới bây giờ sẽ không có không làm mà hưởng gì đó, mặc kệ vật gì vậy, đều cần đánh đổi khá nhiều mới có thể có được, không phải sao?”

Dương Diệp đi tới quần đỏ nữ tử trước mặt, hắn nhìn thẳng quần đỏ nữ tử, “Ta có thể cảm giác, ngươi cũng không phải là đơn thuần tới muốn cha ngươi bảo vật, nếu như ta không có đoán sai, ngươi khẳng định còn có cái khác mục đích, đúng không?”

Hắn quyết định ngả bài.

Hắn tuy là đối với thực lực mình lại tự tin, thế nhưng, hắn không ngốc. Hơn nữa, hầu hết thời gian, quá độ tự tin chính là tự phụ. Ở cái này cái quỷ địa phương, tự tin vật này, vẫn là ít một chút tương đối khá.

Quần đỏ nữ tử gật đầu, “Quả thật có. Nhưng, đó là chuyện của ta.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Vị cô nương này, nói thật, ta đối với ngươi là rất kiêng kỵ, bởi vì ngươi thoạt nhìn không giống là người bình thường. Hơn nữa, trực giác nói cho ta, ta muốn là đi xuống, nhất định phải xong đời. Cho nên...”

Nói lấy, hắn xoay tay phải lại, cái kia Huyết Giáp xuất hiện ở trong tay của hắn, tiếp theo, hắn cong ngón búng ra, Huyết Giáp bay đến quần đỏ nữ tử trước mặt, “Lần này sinh ý, ta không làm.”

Hắn sở dĩ buông tha, là bởi vì vừa rồi Hồng Mông Tháp cho hắn phát ra cảnh cáo!

Hồng Mông Tháp phát ra cảnh cáo!

Tình hình chung xuống, Hồng Mông Tháp là tuyệt đối sẽ không cho hắn đưa ra cảnh cáo, cũng chỉ có ở cái loại này đặc biệt đặc biệt thời điểm nguy hiểm, Hồng Mông Tháp mới có thể cảnh cáo hắn.

Cho nên, Dương Diệp quả đoán lựa chọn buông tha.

Bảo vật tuy tốt, thế nhưng, mệnh càng tốt hơn. Không có mệnh, tất cả đều là Phù Vân. Hơn nữa, một người nhất định phải nhận thức rõ ràng thực lực của chính mình, không nên đánh giá thấp chính mình, nhưng cũng không thể đánh giá cao chính mình, có nhiều thực lực làm dạng gì sự tình!

Quần đỏ nữ tử nhìn thoáng qua trước mặt nàng Huyết Giáp, nhưng sau cong ngón búng ra, cái kia Huyết Giáp bay trở về đến rồi Dương Diệp trước mặt, nói: “Ngươi dùng qua, không thể trả lại hàng!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Muội tử ngươi đây là muốn ép mua buộc bán a!”

Quần đỏ nữ tử gật đầu, nhưng sau nàng chân phải nhẹ nhàng chà chà mặt đất, chuyển chớp mắt...

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y hai người thần sắc biến đổi không gì sánh được khó coi.

Một hơi thở về sau, Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: “Ta cảm thấy, xuống phía dưới, cũng không phải là không thể được...”

------oOo------

Chương 1726: Yên diệt kiếm trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1721 chương: Nhân diệt kiếm trận!

(Cầu chia sẻ)

Tại Hồng Quần Nữ Tử dậm chân về sau, trong tràng đột nhiên xuất hiện rất nhiều huyết thi!

Những thứ này huyết thi khoảng chừng trên trăm nhiều!

Bọn hắn bỗng xuất hiện ở trong tràng, xuất hiện không có nửa điểm dấu hiệu, giống như bọn hắn nguyên bản là ở giữa sân một dương.

Hồng Quần Nữ Tử đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nhìn về phía Khô Trúc Y, nói: “Đi thôi!”

Ngay tại lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nhìn về phía hắn, "tốt nhất đừng giở trò gì, bởi vì cái kia không có chút ý nghĩa nào, tin tưởng ta!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hồng Quần Nữ Tử, sau đó nói: "Ngươi biết muốn ta làm cái gì!"

"Ngươi muốn bắt ta, không phải sao?" Hồng Quần Nữ Tử nhìn thẳng Dương Diệp, "phải thử một chút sao?"

Dương Diệp nhìn xem Hồng Quần Nữ Tử hồi lâu, sau một khắc, đột nhiên hắn biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Hồng Quần Nữ Tử, giờ khắc này, hắn không có che giấu thực lực của chính mình. Nhưng mà, khi hắn xuất hiện sau lưng Hồng Quần Nữ Tử một khắc này, sắc mặt hắn thay đổi.

Bởi vì Hồng Quần Nữ Tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở hắn nguyên lai chỗ đứng, mà giờ khắc này, Hồng Quần Nữ Tử đang nhìn hắn.

Tốc độ của hai người đều nhanh đến mức cực hạn, bởi vậy, một bên Khô Trúc Y còn chưa kịp phản ứng xảy ra chuyện gì.

Dương Diệp gắt gao nhìn xem Hồng Quần Nữ Tử, cô gái này tốc độ của con người vậy mà còn nhanh hơn hắn, hơn nữa nhanh hơn rất nhiều!

Phải biết, hắn thế nhưng là tiên Phát chế Nhân, nhưng mà, hắn vẫn so với đối phương chậm!

Hồng Quần Nữ Tử đạm thanh nói: "Còn muốn thử sao?"

Dương Diệp nhún vai, "không phải là hạ đi không? Xuống dưới sẽ xuống ngay." Vừa nói, hắn nắm ở bờ eo của Khô Trúc Y, sau đó tung người nhảy vọt, tiến vào trong giếng cạn. Mà Hồng Quần Nữ Tử kia cũng là nhảy vào trong giếng cạn.

Tiến vào trong giếng cạn về sau, Dương Diệp phát hiện, giếng cạn bên trong không gian so với hắn tưởng tượng muốn lớn hơn nhiều, mà ở giếng cạn bốn phía, tản ra nhàn nhạt ánh sáng âm u, bởi vậy, giếng cạn bên trong tình cảnh có thể thấy rõ ràng.

Mà ở giếng cạn bốn vách tường, vẽ rất nhiều minh văn, cùng lúc trước phía ngoài giống nhau.

Ba người không ngừng hạ thấp, ước chừng sau nửa canh giờ, ba người rốt cuộc rơi xuống đất.

“Đi thôi!”

Hồng Quần Nữ Tử nói xong, sau đó hướng phía trước mặt ba người bọn họ một cái lối đi đi đến.

“Cẩn thận chút!” Lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cứ như vậy, hai người đi theo Hồng Quần Nữ Tử.

Trong thông đạo, ba người không nói chuyện, chung quanh cũng không có bất kỳ tiếng vang, bởi vậy, quanh mình tỏ ra hết sức yên tĩnh.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Vị cô nương này, ta nhìn ngươi cũng là một người ngay thẳng, không bằng ngươi trực tiếp nói cho chúng ta ngươi biết mục đích thực sự đi. Bằng không thì, ta đoán tới đoán lui, đau cả đầu.”

“Ngươi rất nhanh thì sẽ biết!” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, thanh âm của Khô Trúc Y đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “đợi tí nữa nếu là có ngoài ý muốn, chính ngươi trốn đi.”

Dương Diệp nhìn về phía Khô Trúc Y, Khô Trúc Y lại Huyền Khí truyền âm, “dùng thực lực của ngươi, nữ nhân này hẳn rất khó lưu lại ngươi.”

Lúc này, ở trước mặt hai người Hồng Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Ngươi có thể để cho hắn thử xem!”

Dương Diệp nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử kia, “ngươi nghe được Huyền Khí của nàng truyền âm!”

Hồng Quần Nữ Tử không nói gì, chẳng qua là đi tới.

Một khắc sau, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên ngừng lại, tại trước mặt nàng cách đó không xa, có một đạo cửa, cánh cửa này có chút đặc thù, bởi vì nó hoàn toàn là do phù văn thần bí tổ hợp mà thành. Nhìn xem cánh cửa này, Hồng Quần Nữ Tử trong mắt có một vòng ngưng trọng cùng kiêng kị.

Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng đột nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, “mở nó ra, nhiệm vụ của ngươi liền hoàn thành.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cánh cửa kia, sau đó nói: “Ngươi mở không ra?”

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Ta như có thể mở, còn gọi ngươi tới làm chi?”

Dương Diệp cười khổ nói: “Vị cô nương này, ngươi quá để mắt ta. Thực lực của ngươi khẳng định còn mạnh hơn ta đấy, mà ngươi cũng mở không ra, ta làm sao có thể đánh chính là mở?”

“Ngươi có thể!” Hồng Quần Nữ Tử khẳng định nói.

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Bởi vì cánh cửa này là vị kia đạo bào lão giả lưu lại, trên thân ngươi có khí tức của hắn, cho nên, nó sẽ không bài xích ngươi. Mà người khác, nếu là tiếp cận nó nửa trượng phạm vi, nó thì sẽ tự chủ tấn công địch.”

Đạo bào lão giả lưu lại!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cửa kia, sau đó nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, “bên trong có cái gì?”

“Ngươi mở ra chẳng phải sẽ biết?” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó trở lại trước cánh cửa kia, làm Dương Diệp đi đến trước cánh cửa kia lúc, cánh cửa kia đột nhiên run lên, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, mà Hồng Quần Nữ Tử kia cũng là lông mày nhíu lại.

Mà đúng lúc này, cánh cửa kia đột nhiên đều yên lặng xuống.

Nhìn thấy một màn này, Hồng Quần Nữ Tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Quả nhiên, nó không công kích ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hồng Quần Nữ Tử, sau đó ánh mắt rơi ở trước mặt cánh cửa kia bên trên, nói thực ra, hắn không muốn mở ra cánh cửa này. Nhưng mà, hắn không có lựa chọn. Lúc này đây, thật sự không có gì lựa chọn.

Đào tẩu?

Sự tình thực chứng minh không được, bởi vì đàn bà tốc độ còn nhanh hơn hắn, cưỡng ép trốn, căn bản không thể thực hiện được. Cùng Hồng Quần Nữ Tử liều chết? Hắn nghĩ tới, nhưng mà, sự tình còn chưa tới tình trạng kia, bởi vì nữ nhân này đối với hắn tựa hồ không có địch ý gì.

Trầm mặc một cái chớp mắt, tay phải của Dương Diệp đặt ở cánh cửa kia bên trên, ngay tại hắn muốn sử dụng tiêu vong quy luật lúc, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp đột nhiên khẽ run lên, sau một khắc, cánh cửa kia đi theo run lên, ngay sau đó, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cánh cửa kia trực tiếp tiêu tán ra.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Chính mình còn không dùng lực đây!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi!”

Nói xong, Hồng Quần Nữ Tử đi vào.

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y nhìn nhau, sau đó cũng đi vào theo.

Mà lúc này, thanh âm của Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “nữ nhân kia nói không sai, nếu như là người khác, cho dù là cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn, đều không phá được môn này. Mà ngươi, nếu là không có tháp này, vừa rồi ngươi đã bị chết!”

“Vừa rồi liền đã bị chết?” Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

“Có ý tứ gì?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Cửa kia có thể không nhận ra ngươi là chủ nhân truyền nhân, vừa rồi nó cũng đã chuẩn bị ra tay với ngươi rồi. Mà hắn nếu là ra tay với ngươi, dùng thực lực của ngươi bây giờ căn bản ngăn không được, cho nên, tháp này xuất thủ. Mà hắn như không ra tay, ngươi bây giờ đã là một cỗ thi thể.”

Nói đến đây, Lục Đinh Thần Hỏa dừng một chút, sau đó lại nói: “Tiểu tử, cẩn thận chút, nữ nhân này không đơn giản, mà cái chỗ này vậy mà lại để cho chủ nhân ra tay phong ấn, càng không đơn giản. Cho nên, cẩn thận một chút đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không cần Lục Đinh Thần Hỏa nhắc nhở, chính hắn đều sẽ cẩn thận!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khi thấy rõ bốn phía lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì bốn phía, chính là một cái đại điện, hơn nữa còn là một cái sang trọng đại điện. Bốn phía vàng son lộng lẫy, vô cùng hoa lệ!

Ngay tại lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên tay phải vung lên, một cái màu đen cái hộp kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Vật ấy, tên: Mai một, chính là năm đó một vị Kiếm Tu tạo thành, vị Kiếm Tu kia tin tưởng, vạn vật đều có bởi vì, mà có Nhân tất có Quả, nhân quả, hắn căn cứ hai chữ này, đã sáng tạo ra một Sáo Kiếm Trận, cũng chính là: Mai một. Làm kiếm ra một chớp mắt kia, trảm bởi vì trảm quả, hết thảy hết thảy đều mai một!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Cái kiếm trận này uy lực cực lớn, có khả năng hủy thiên diệt địa, bất quá, chỉ có một loại người, mới có thể triển khai kia uy lực chân chính!”

“Người nào?” Dương Diệp hỏi.

“Vô Tình Chi Nhân!” Hồng Quần Nữ Tử nói: “Trong nội tâm vô tình người, không thiện niệm, nhất niệm vạn vật diệt, nhất niệm thiên địa sụp đổ. Trận này uy lực cực lớn, nếu là giao thủ với người lúc, trong lòng có một điểm điểm thiện niệm, cái kia uy lực của hắn đều giảm bớt đi nhiều!”

“Cái này ngươi không cần lo lắng!”

Lúc này, một bên Khô Trúc Y đột nhiên nói: “Giao thủ với người, hắn không có thiện niệm đấy!”

Dương Diệp sờ lên cái mũi của chính mình, sau đó nhìn về phía trước mặt cái hộp kiếm, lúc này đây, hắn không cần Hồng Quần Nữ Tử nhắc nhở, hắn cong ngón búng ra, một giọt máu tươi không vào kiếm trong hộp, rất nhanh, kiếm kia hộp kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, Dương Diệp cảm giác mình cùng bộ này cái hộp kiếm tạo lập được liên hệ nào đó!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong chốc lát, sáu chuôi màu đen kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, này sáu chuôi kiếm dài ước chừng ba thước, toàn thân đen kịt, trong đó, tản ra một cỗ âm hàn khí tức, khiến người ta cảm thấy rất không thoải mái!

“Đây là ác niệm tạo thành!”

Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Này sáu chuôi kiếm, do vị kia kiếm tiên ác niệm tạo thành, ngươi lúc giết người, trong lòng ác niệm càng mạnh, kiếm này uy lực lại càng lớn, cái kia uy lực của kiếm trận cũng sẽ lớn hơn.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hồng Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Vị

Kiếm Tu kia, là tu tà người?”

Hồng Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, “Vâng!”

“Khó trách!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, này kiếm trận cùng kiếm này vừa nhìn cũng không phải là bình thường kiếm tiên làm ra, bình thường Kiếm Tu cũng khẳng định làm cho không xuất ra loại đồ chơi này tới. Đương nhiên, những thứ này đều không trọng yếu, trọng yếu là này cái hộp kiếm cùng này sáu chuôi kiếm đối với hắn có ích là được rồi!

Hắn không có nhìn bộ kia xuất hiện ở trong đầu hắn kiếm trận, mà là nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, “nếu như cửa đã mở ra, chúng ta đây liền cáo từ. Sau này còn gặp lại!”

Nói xong, hắn liền phải dẫn Khô Trúc Y đi, mà lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Ta còn không có bắt được thứ ta mong muốn!”

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, “còn cần ta hỗ trợ?”

Hồng Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, “bất quá là một chuyện nhỏ, đi theo ta.”

Nói xong, nàng quay người đi về phía đại điện phía sau.

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y nhìn nhau, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp nói: “Đi thôi!”

Rất nhanh, được Hồng Quần Nữ Tử dẫn dắt, ba người đi tới một tòa màu đen quan tài trước, quan tài là thông thường quan tài, nhưng mà, tại trên quan tài kia, có một trương phù. Khi nhìn thấy tấm bùa này lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi.

Bởi vì này cái phù với hắn phong ấn trên cánh tay của hắn tấm bùa kia y chang không khác!

“Kéo xuống đến!” Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, “bên trong là cái gì?”

“Ngươi kéo xuống đến sẽ biết!” Cô gái nói.

Dương Diệp lắc đầu, “không xé!” Trực giác nói cho hắn biết, trong lúc này phong ấn tuyệt đối không phải là một loại lương thiện.

Ngay tại lúc này, một cái trong suốt tay đột nhiên giữ ở một bên cổ họng của Khô Trúc Y.

Hồn thi thể!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi. Hắn không nghĩ tới, trong tràng vẫn còn có hồn thi thể! Mà hắn một đường tới, vậy mà không có cảm giác được!

Hồng Quần Nữ Tử đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nhìn thẳng Dương Diệp, "xé nó xuống."

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhẹ gật đầu, "xé liền xé, ai sợ ai a?"

Nói xong, hắn đi tới cái kia quan tài trước, vừa muốn đi sờ tấm bùa kia, tấm bùa kia đột nhiên run lên, bất quá ngay tại phù rung động lên một khắc này, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp đột nhiên cũng run rẩy. Thoáng qua, tấm bùa kia đều yên lặng xuống.

Sau một khắc, phù bị Dương Diệp vạch trần xuống dưới.

Mà khi phù bị vạch trần xuống một khắc này, nắp quan tài đột nhiên mở ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, khi thấy người ở bên trong lúc, ánh mắt hắn lập tức trợn lên lên, "nói đùa gì vậy..."

...

PS: Cảm tạ: LollieRen, Kevin lá, hàn núi túc chim, Kevin lá, văn hi 1235, yufangaini nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1727: Không thể kinh sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1722 chương: Không thể kinh sợ!

(Cầu chia sẻ)

Ở trong quan tài, nằm một nữ tử, nhưng mà, tên nữ tử này không là người khác, đúng là hắn bên cạnh Hồng Quần Nữ Tử kia!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, Hồng Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Rất kinh ngạc?”

Dương Diệp nói: “Ngươi không phải nói đạo bào lão giả phong ấn là phụ thân ngươi?”

“Ta lừa gạt ngươi!” Hồng Quần Nữ Tử đạm thanh nói.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, lừa gạt mình đấy…

“Vậy nàng là ai?” Lúc này, Khô Trúc Y đột nhiên chỉ vào trong quan tài nữ tử, hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn về phía trong quan tài nữ tử, sau đó nói: “Chính là ta!”

Nói xong, nàng đột nhiên tung người nhảy vọt, trực tiếp hóa thành một đạo hồng mang không vào cái kia trong quan tài đàn bà trong thân thể.

Sau một khắc, trong quan tài Hồng Quần Nữ Tử mở mắt. Tiếp đó, kia chậm rãi bay lên. Nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hít sâu một hơi, “rốt cuộc đi ra.”

Dương Diệp cười khan một tiếng, sau đó nói: “Chúc mừng!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nhìn về phía hắn, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào bụng của Dương Diệp.

Nhìn thấy nữ tử nhìn về phía bụng của chính mình, Dương Diệp tay trái chậm rãi nhanh nắm lại.

Trầm mặc hồi lâu, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Ngươi là một nhân tài, đi theo ta!”

Dương Diệp lắc đầu, “thật có lỗi, ta thích tự do!”

“Ngươi cự tuyệt?” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta không thích ước thúc, cho nên, không thể đi theo ngươi.”

Mà đúng lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Ta không thích người khác cự tuyệt ta! Cũng không có ai cự tuyệt qua ta, bởi vì cự tuyệt qua, đều đã bị chết.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dưa hái xanh không ngọt, ngươi cảm thấy thế nào?”

Hồng Quần Nữ Tử lắc đầu, “chỉ cần ta thích, cho dù là khổ cũng không sao.”

“Đối với ngươi không thích!” Dương Diệp nhìn thẳng Hồng Quần Nữ Tử.

Lúc này, tay phải của Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên đặt ở trên tay phải của Dương Diệp, “ta có thể cảm giác được, ngươi cái tay này tràn đầy lực lượng vô cùng. Nếu như ta không có đoán sai, nó sẽ là của ngươi lá bài tẩy cuối cùng, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xem như!”

Chiến Thần Chi Thủ!

Dùng thực lực của hắn bây giờ, nếu là bỏ niêm phong cái tay này, lại thêm Mộc Kiếm... Kia trường cảnh, chính hắn đều vô pháp tưởng tượng.

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng đột nhiên vén hắn cánh tay phải ống tay áo, sau đó tay đặt ở cái khuôn mặt kia trên Kim Sắc Phù Lục, tiếp đó, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “có muốn thử một chút hay không?”

Dương Diệp nhìn xem nữ tử hồi lâu, sau đó nói: “Vậy thử xem đi!”

Thời điểm này, sao có thể kinh sợ?

Không thể kinh sợ!

Hắn không biết trước mắt thực lực của Hồng Quần Nữ Tử này, bất quá có một điểm có thể khẳng định, cái kia chính là đối phương khẳng định rất mạnh. Nhưng mà, tại mạnh mẽ cũng không thể kinh sợ. Đánh không lại cùng không đánh/đừng đánh là hai khái niệm! Coi như là đánh không lại, nhưng mà, hắn dám đánh!

Hồng Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, muốn kéo xuống Dương Diệp trên cánh tay tấm bùa kia, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm Mộc Kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, rậm rạp chằng chịt Kiếm Khí trực tiếp đem Hồng Quần Nữ Tử bao phủ lại.

Nhưng mà chỉ là một cái chớp mắt, bởi vì thoáng qua, những Kiếm Khí kia liền trực tiếp hư không tiêu thất rồi.

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử ánh mắt đã rơi vào Tiểu Bạch cùng chuôi này trên Mộc Kiếm.

Trước mặt Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn Hồng Quần Nữ Tử, cuối cùng lại nhìn một chút Dương Diệp, nàng lại trừng mắt nhìn, tiếp đó, nàng nhếch miệng cười cười, sau đó ôm Mộc Kiếm trực tiếp không vào trong cơ thể của Dương Diệp.

Chạy!

Dương Diệp cười khổ, Tiểu Bạch này cũng là đánh thắng được đánh liền, đánh không lại bỏ chạy a!

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Nếu như ngươi muốn đánh, vậy đánh đi.”

Vừa nói, hắn muốn bóc trên cánh tay mình tấm bùa kia, mà lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Vừa rồi chuôi này Mộc Kiếm... Tại sao sẽ ở ngươi này!”

Dương Diệp nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, “ngươi biết chuôi này Mộc Kiếm?”

“Ngươi không biết?” Hồng Quần Nữ Tử hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Hồng Quần Nữ Tử liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu về sau, nàng đột nhiên quay người, sau đó nói: “Đi ra ngoài đi!”

“Không động thủ?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Hồng Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, “sau một ngày, Tu Du Sơn trận pháp nghiền nát, khi đó, vẫn còn người của Tu Du Sơn, toàn bộ đều phải chết. Đương nhiên, bây giờ đang ở người của Tu Du Sơn này, cũng đều phải chết.”

Dương Diệp đến: “Ngươi muốn đi ra ngoài?”

“Ra ngoài?”

Hồng Quần Nữ Tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, “ra đi làm cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ta còn tưởng rằng, ngươi muốn xưng bá Trung Thiên Vũ Trụ đây!”

“Xưng bá Trung Thiên Vũ Trụ?”

Hồng Quần Nữ Tử khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường, “có ý nghĩa? Nơi đây, bất quá là những cái kia cổ xưa Tu Hành Giả lưu lại một cái lồng giam mà thôi. Ta con mắt đấy, chính là cái kia trên chín tầng trời Đại Thiên Vũ Trụ.”

Đại Thiên Vũ Trụ!

Nghe được lời của Hồng Quần Nữ Tử, một bên Khô Trúc Y ngược lại là thở dài một hơi, nếu như nữ nhân này nếu muốn xưng bá Trung Thiên Vũ Trụ, vậy đối với Trung Thiên Vũ Trụ mà nói, tuyệt đối là một cái tai nạn. Nữ nhân này thực lực của bản thân cũng đã thâm bất khả trắc, lại thêm trong Tu Du Sơn này những Hủ Thi kia huyết thi, còn có hồn thi thể...

Có thể nói, không có bất kỳ một cái thế gia có thể chống đỡ được nàng!

“Cửu Thiên chi Thượng?”

Dương Diệp nói: “Ngươi muốn đi Đại thế giới?”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi cũng sẽ đi.”

Nói xong, nàng quay người, sau đó lại nói: “Đi thôi. Ta nghĩ lẳng lặng!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tuy rằng chúng ta quen biết không lâu, nhưng mà, ta phải nhắc nhở ngươi xuống. Hiện tại, phía ngoài những người tu luyện kia, cảm thấy Tu Du Sơn này có tài năng lớn truyền thừa, có bảo bối, bọn hắn nhất định là sẽ không bỏ qua nơi này. Cho nên...”

“Vậy để cho bọn hắn đến đây đi!” Cô gái nói: “Những thi thể này, đã thật lâu không có hưởng qua mùi máu tươi rồi!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó lại nói: “Cái kia, chúng ta cũng coi như quen biết một cuộc, ngươi có hay không đồ không cần? Tựa như cái kia huyết giáp còn có cái hộp kiếm loại này, ngươi nếu là có, đều cho ta đi. Ta sẽ không ngại nhiều đấy!”

Một bên, Khô Trúc Y nghe là khóe miệng rút gân.

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử kia đột nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, tiếp đó, nàng bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại, lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngăn lại eo của Khô Trúc Y, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Quần Nữ Tử nao nao, lập tức lắc đầu.

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Chủ nhân, vì sao không giết hắn đi, chiếm trong cơ thể hắn thần vật kia!”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn phía xa Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, sau đó nói: “Người này, trên người hắn, có rất nhiều không xác định nhân tố. Giết hắn đi, mặc dù có thể được vật kia, nhưng mà, vô cùng hậu hoạn. Mà ta, tạm thời không muốn nhiễm quá nhiều nhân quả.”

“Minh bạch!”

Thanh âm kia nói: “Chủ nhân, ngươi hôm nay thoát khốn, kế tiếp chúng ta nên làm như thế nào?”

Hồng Quần Nữ Tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “Chờ đã, cùng thực lực của ta triệt để khôi phục!”

...

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y cũng không có ngừng lại ở đằng kia trong giếng cạn, cũng không dám ngừng chạy, nàng kia, thế nhưng là viễn cổ tu luyện giả, đối phương không biết sống bao nhiêu vạn năm, thực lực, tuyệt đối không phải hắn có thể đối kháng.

Dương Diệp cùng Khô Trúc Y cũng không có ra Tu Du Thành, hai người trong thành tìm một gian cũ nát đại điện tạm thời cư trú ở đây. Bởi vì Tu Du Sơn trận pháp còn có một ngày thời gian mới phá, còn như thế nào phá, không cần phải nói, nhất định là nữ nhân kia đi rách nát.

Dù sao, hắn hiện tại chỉ muốn an tĩnh cùng trận pháp kia phá, sau đó rời đi cái địa phương quỷ quái này.

Chuyến này thu hoạch, hắn đã thỏa mãn!

Về phần nữ nhân kia có là cái mục đích gì, muốn làm cái gì, đều không có quan hệ gì với hắn!

Hắn hiện tại thầm nghĩ tăng thực lực lên, sau đó đi theo Dương Gia làm rất tốt một trận!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hắn tâm niệm vừa động, kiếm kia hộp xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn tự tay cong ngón búng ra, kiếm kia hộp kịch liệt run lên, ngay sau đó, sáu chuôi màu đen kiếm xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Này sáu chuôi kiếm mới vừa xuất hiện, Dương Diệp chính là phát hiện, hắn cùng với này sáu chuôi kiếm vậy mà Tâm Ý Tương Thông, nói cách khác, hắn hoàn toàn có thể dùng tâm niệm đến điều khiển này sáu chuôi kiếm. Nói ngắn gọn, này sáu chuôi kiếm sẽ tương đương với hắn Lục Chích Thủ!

Dùng thực lực của hắn bây giờ, hoàn toàn có thể làm được nhất tâm đa dụng!

Bất quá muốn làm kiếm như cánh tay sứ, vẫn còn cần luyện nhiều đấy!

Mà bây giờ tự nhiên không phải lúc.

Mà ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhướng mày, tiếp đó, hắn đối với Khô Trúc Y sử một cái ánh mắt, người kia khó hiểu, lúc này Dương Diệp đột nhiên nổi giận mắng: “Thật là đáng chết, giếng cạn hạ cái kia vượt qua Chân Cảnh bảo vật thậm chí có ba bộ Hủ Thi trấn thủ.”

Nói đến đây, hắn lại lấy ra hai mai Năng Lượng Thạch đưa tới trước mặt của Khô Trúc Y, nói: “Nhanh nuốt vào, chờ chúng ta thương thế tốt lên sau tiếp tục nữa, ta cũng không tin, mài bất tử cái kia ba bộ Hủ Thi!”

Khô Trúc Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, chính yếu nói, ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười lạnh đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Vượt qua Chân Cảnh bảo vật, chậc chậc, không nghĩ tới đã nhận được một niềm vui ngoài ý muốn!”

Thanh âm rơi xuống, mười mấy người đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp hai người cách đó không xa. Cầm đầu, đúng là Doanh Mục kia!

“Ngươi...”

Dương Diệp đột nhiên đứng dậy lôi kéo Khô Trúc Y hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, trong thanh âm tràn ngập kinh ngạc, “các ngươi tại sao lại ở đây!”

“Tại sao lại ở đây!”

Doanh Mục trên mặt có một vẻ dữ tợn, “đương nhiên là chạy tới cái này. Lúc trước các ngươi không để cho chúng ta vào thành, chúng ta thế nhưng là đều thiếu chút nữa bị những Hủ Thi kia cho ăn sống đây.”

Dương Diệp tiếp tục lôi kéo Khô Trúc Y lui về sau, “ngươi, ngươi muốn thế nào...” Thanh âm đang run rẩy, như là cực sợ.

“Ta muốn thế nào?” Doanh Mục thần sắc càng dữ tợn.

Mà lúc này, Doanh Mục bên cạnh một người đàn ông đột nhiên nói: “Không có thể ở này động thủ, nơi đây có hứa nhiều Hủ Thi còn có hồn thi thể, nếu là ở này động thủ, sẽ hấp dẫn những quái vật kia, còn có che giấu trong thành này những nhân loại cường giả kia. Chúng ta trước đi lấy cái kia khô dưới giếng bảo vật.”

“Bảo vật?”

Lúc này, Dương Diệp kêu lớn lên, “không có bảo vật, thật không có bảo vật!”

Doanh Mục bên cạnh nam tử kia đạm thanh nói: “Ngươi lời nói mới rồi chúng ta cũng đã đã nghe được.”

Dương Diệp nóng nảy, vội vàng nói: “Phía dưới kia thật không có bảo vật, phía dưới kia rất nguy hiểm, ngươi, các ngươi ngàn vạn lần chớ đi a!”

Doanh Mục gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Khô Trúc Y, sau đó nói: “Chờ cầm cái kia bảo vật tại đến thu thập các ngươi!”

Dương Diệp cả giận nói: “Các ngươi những thứ này ngu xuẩn, phía dưới thật không có bảo vật, ta không có lừa ngươi, ta có thể thề!”

Doanh Mục lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “tin ngươi, chúng ta mới là ngu xuẩn!”

Nói xong, kia cùng sau lưng mọi người trực tiếp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1728: Không cần các ngươi tìm, ta tự mình đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1724 chương: Không cần các ngươi tìm, ta tự mình đến!

(Cầu chia sẻ)

Dương Gia lão tổ một trong xuất quan!

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc.

Hắn không biết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả mạnh bao nhiêu, nhưng là hắn bái kiến thực lực của Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả, mà Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả hắn cũng đã rất khó đánh chết. Còn Chân Cảnh Lục Đoạn...

Bất quá còn tốt, đối phương không hoàn toàn là vì hắn mà xuất quan đấy.

Trên quyển trục, Dương Liêm Sương còn lưu lại những tin tức khác.

Khi hắn bế quan tu luyện trong mấy ngày này, Tu Du Sơn đã xảy ra một đại sự, cái kia chính là, lúc trước đi vào những cái kia thế gia tử đệ, còn rải rác mấy người trốn thoát, người còn lại, toàn bộ chết ở bên trong.

Vì thế, tám Đại Thế Gia phái ra Chân Cảnh cường giả tiến nhập Tu Du Sơn, nhưng mà không đến một khắc đồng hồ, tám Đại Thế Gia phái đi cái kia ít Chân Cảnh cường giả thi thể đã bị ném ra.

Một khắc này, tám Đại Thế Gia sắc mặt có chút khó coi.

Chuẩn xác mà nói là bảy Đại Thế Gia, bởi vì, Khô Gia cũng không có tham dự trong đó, mà Khô Gia vì cái gì không tham dự, Khô Gia cũng không nói, chính là không tham dự.

Còn lại bảy Đại Thế Gia cũng không hề từ bỏ Tu Du Sơn, có rất nhiều nguyên nhân, ví dụ như, vì bảo vật, vì bên trong truyền thừa, đương nhiên, trọng yếu hơn chính là, Trung Thiên Vũ Trụ, bọn hắn là không cho phép có thế lực gì đến uy hiếp bọn hắn Bá Chủ Địa Vị đấy.

Trung Thiên Vũ Trụ, tám Đại Thế Gia là Duy Ngã Độc Tôn, bọn hắn là tuyệt đối sẽ không cho phép thế lực khác đến uy hiếp địa vị của bọn hắn, nếu có, vậy tiêu diệt. Mà Khô Gia, là vì đã biết trong Tu Du Sơn tình huống, biết rõ bên trong có một vị cường đại cổ xưa Tu Hành Giả cùng vô số thần bí Hủ Thi.

Bằng không thì, Khô Gia cũng tất nhiên sẽ tham dự trong đó.

Trừ Khô Gia bên ngoài, còn lại bảy Đại Thế Gia đều phái ra cường giả tiến về trước Tu Du Sơn, lúc này đây, bảy Đại Thế Gia trọn vẹn gom góp ra chừng ba mươi Chân Cảnh cường giả, mỗi một Chân Cảnh cường giả thấp nhất đều là Chân Cảnh Tam Đoạn.

Mà dẫn đầu càng là một Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả của Doanh Gia!

Bất quá, bảy Đại Thế Gia cường giả cũng không có ra tay, chẳng qua là đem Tu Du Sơn vây lại, làm như đang chờ đợi cái gì.

Mà trong Tu Du Sơn, cũng là vô cùng bình tĩnh, cũng không có động tĩnh gì.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn quyết định đi Tu Du Sơn.

Hắn hiện tại, bất kể là cảnh giới, vẫn là mình chút ngộ những cái kia kiếm kỹ, đã đạt đến tự thân cực hạn, coi như là đang tu luyện, cũng rất khó có càng lớn tăng lên. Hắn hiện tại kém là thực chiến đối luyện, hơn nữa, hắn tin tưởng, chỉ có thực chiến, cái loại này sinh tử thực chiến, mới có thể để cho hắn biết tự thân chưa đủ cùng tăng lên chính mình.

Mà đi Tu Du Sơn, hắn chính là đi tìm Dương Gia phiền toái.

Các loại, không phải là phong cách của hắn, hắn ưa thích chủ động xuất kích. Hắn sẽ không chính diện cùng Dương Gia ngạnh kháng, hắn đáng sợ nhất không phải là chính diện giao thủ với người, mà là ám sát!

Dùng tốc độ của hắn cùng quỷ dị năng lực, hắn như đến ngầm đấy, đây tuyệt đối là cơn ác mộng của Dương Gia!

Mà bây giờ Dương gia tướng một số tinh lực chuyển tới Tu Du Sơn, đúng là hắn cơ hội tốt. Trừ lần đó ra, hắn cũng muốn nhìn một chút những thế gia kia thực lực, còn có thực lực của Hồng Quần Nữ Tử kia.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là đi tới Tu Du Sơn.

Thời khắc này Tu Du Sơn bình tĩnh như trước vô cùng, bất quá tại Tu Du Sơn này bốn phía, Dương Diệp cảm nhận được lần lượt từng khí thế mạnh mẽ.

Như Dương Liêm Sương nói, những thứ này toàn bộ đều là Chân Cảnh Tam Đoạn trở lên cường giả!

Ngay tại lúc này, tại Tu Du Sơn Thiên tế, đột nhiên xuất hiện một Bạch Phát Lão Giả, lão giả khí tức thâm trầm như biển, mặc dù cách Dương Diệp có chút xa, nhưng Dương Diệp vẫn như cũ cảm nhận được một áp lực vô hình.

Dương Diệp biết, đây chính là Doanh Gia tên kia gọi thẳng long Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả!

Tại Bạch Phát Lão Giả này sau khi xuất hiện, sau lưng theo sát lấy xuất hiện hơn ba mươi ông già. Những lão giả này, đúng là bảy Đại Thế Gia Chân Cảnh cường giả.

Thiên tế, Bạch Phát Lão Giả nhìn lướt qua Tu Du Sơn, sau đó đạm thanh nói: “Các hạ, ra gặp một lần đi!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một đạo hồng mang đột nhiên từ trong Tu Du Sơn phóng lên trời, ngay sau đó, Hồng Quần Nữ Tử kia xuất hiện ở Thiên tế.

http://truyenyy/
Bạch Phát Lão Giả nhìn thoáng qua Hồng Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Các hạ chính là thời kỳ viễn cổ Tu Hành Giả?”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn lướt qua đám người Bạch Phát Lão Giả, sau đó nói: “Hiện tại biến, vẫn còn kịp!”

Bạch Phát Lão Giả đạm thanh nói: “Các hạ rất tự tin!”

Hồng Quần Nữ Tử không nói gì, nàng đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, một cái màu đỏ dây lưng lụa từ trong tay áo của hắn bắn nhanh ra như điện,.

Gặp Hồng Quần Nữ Tử trực tiếp ra tay, Bạch Phát Lão Giả kia trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tại trong mắt của tất cả mọi người, Bạch Phát Lão Giả kia trực tiếp bị đẩy lui trọn vẹn mấy trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả sắc mặt người cũng thay đổi!

Xa xa, Bạch Phát Lão Giả kia nhìn nhìn tay của chính mình, thoáng qua, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì hắn cả cánh tay vậy mà vô thanh vô tức biến mất.

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử, “đây là lực lượng gì!” Trong thanh âm tràn đầy nồng đậm kiêng kị.

Hồng Quần Nữ Tử không nói gì, nàng toàn bộ người đột nhiên trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, lão giả sắc mặt đại biến, “cẩn thận!”

Mà lúc này, toàn bộ Thiên tế đột nhiên toàn bộ biến thành đỏ như máu một mảnh, đây không phải là máu, mà là một trương to lớn vải đỏ, tờ này vải đỏ, đem toàn bộ Thiên tế đều che lại. Ngay sau đó, từng đạo bóng người màu đỏ ngòm từ cái này vải đỏ bên trong chợt hiện hiện ra, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ Thiên tế đều là những cái kia bóng người màu đỏ ngòm.

Cùng lúc đó, một đạo tiếng kêu thảm thiết tại không trung vang lên.

Rút lui!

Lúc này, Thiên tế vang lên thanh âm của Bạch Phát Lão Giả kia, theo lão giả thanh âm vang lên, Thiên tế tám Đại Thế Gia những cường giả kia nhao nhao hướng về sau bỏ chạy, này ít Chân Cảnh cường giả tốc độ chạy trốn vẫn là vô cùng nhanh, trong chớp mắt chính là biến mất ở Thiên tế.

Mà Dương Diệp nhưng là phát hiện, vừa rồi không đến năm hơi thở trong thời gian, ít nhất đã chết đem gần mười mấy Chân Cảnh cường giả!

Nói cách khác, vừa ngay từ đầu, tám Đại Thế Gia bên này liền trực tiếp tổn thất không sai biệt lắm một nửa người!

Âm thầm, Dương Diệp lau mồ hôi lạnh trên trán, thực lực của Hồng Quần Nữ Tử này, không phải bình thường mạnh mẽ a!

Lúc này, Thiên tế đột nhiên khôi phục bình thường, toàn bộ Thiên tế, cũng chỉ còn lại có Hồng Quần Nữ Tử kia.

Âm thầm, Dương Diệp sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, Hồng Quần Nữ Tử kia nhưng là đột nhiên nhìn về phía vị trí của hắn.

Dương Diệp cơ thể hơi cứng đờ, thoáng qua, hắn từ trong ám đi ra, sau đó đối với Hồng Quần Nữ Tử vẫy vẫy tay, "đã lâu không gặp ha..."

Sau một khắc, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: "Biết không? Vừa rồi tại một cái nháy mắt, ta thiếu chút nữa liền muốn động thủ giết ngươi rồi."

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó nói: "Vì sao?"

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thẳng Dương Diệp, "bởi vì trên thân ngươi có rất nhiều bảo vật, ví dụ như trong cơ thể ngươi vật kia, ví dụ như ngươi Mộc Kiếm kia, ví dụ như ngươi cánh tay này... Chỉ cần đạt được một kiện, đều làm thực lực của ta đạt tới một cái độ cao mới."

"Vậy ngươi vì sao không ra tay?" Dương Diệp hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử lắc đầu, sau đó nhẹ nhẹ gật gật bộ ngực của Dương Diệp, "ngươi mấy kiện bảo vật này tuy tốt, nhưng mà, ta nếu là cưỡng đoạt, sẽ nhiễm quá nhiều nhân quả, có nhiều thứ, có thể muốn, nhưng có thứ, không thể nhận."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhân quả gì?"

Hồng Quần Nữ Tử nói: "Ngươi muốn ăn cơm, thì đi kiếm tiền, mà muốn kiếm tiền, liền phải làm việc. Này chính là nhân quả. Ta như cưỡng đoạt đồ đạc của ngươi, ta sẽ bị bách cuốn vào một ít ta không muốn cuốn vào trong sự tình đi. Hiểu chưa?"

Dương Diệp nói: "Theo như ý tứ của ngươi, ta đã quấn vào một ít chuyện?"

"Nếu không thì sao?"

Hồng Quần Nữ Tử đạm thanh nói: "Đời này của ngươi, tưởng bình thản, đó là không thể nào. Trừ phi, ngươi có được thực lực tuyệt đối. Hoặc là, ngươi buông tha cho những vật này. Nhưng mà, điều này hiển nhiên là chuyện không thể nào. Bởi vì ngươi như buông tha cho, ngươi chết nhanh hơn!"

Dương Diệp trầm mặc.

Bởi vì hắn phát hiện, nữ nhân này nói rất có lý. Hắn đã có Hồng Mông Tháp về sau, xác thực quấn vào quá nhiều quá nhiều chuyện bên trong. Còn Mộc Kiếm kia, hắn có thể không quên, muốn đi kia là cái gì Bí Tông đấy. Không cần phải nói, đây là Mộc Kiếm nhân quả.

Mà chiến thần cánh tay... Mặc dù bây giờ không có việc gì, nhưng phỏng đoán khả năng cũng sẽ có sự tình!

“Thế nào, sợ?” Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

“Sợ?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ta không thích phiền toái, nhưng mà, ta sẽ không sợ phiền toái. Ta không biết nhân quả gì không nhân quả đấy, ta chỉ biết là, có phiền toái, liền sử dụng kiếm đến giải quyết, kiếm không giải quyết được, vậy chạy!”

Chạy!

Hồng Quần Nữ Tử khóe mắt hơi nhảy, nàng lắc đầu, “sau này không có việc gì, đừng đến này đi lung tung, bởi vì ta sợ ta sẽ nhịn không được giải quyết xong ngươi.”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, đột nhiên hắn nhướng mày, sau đó tay trái vừa lật, Dương Liêm Sương cho hắn cái kia quyển trục xuất hiện ở trước mặt hắn. Khi thấy nội dung phía trên lúc, kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Dương Gia đang dùng tất cả lực lượng tìm tòi tung tích của hắn!

Dương Gia bắt đầu tìm hắn rồi!

Lúc này đây, Dương Gia là chuẩn bị tới chơi thật!

Còn có một việc, cái kia chính là, Dương Liêm Sương bị nhốt!

Dương gia tướng Dương Liêm Sương nhốt, mà tin tức này, là Dương Liêm Sương phát ra cuối cùng một cái tin tức!

Dương Gia bắt đầu đối với hắn cùng Dương Liêm Sương cùng một chỗ hạ thủ!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc, qua không sai biệt lắm nửa khắc sau, đột nhiên hắn khẽ nở nụ cười, “không cần các ngươi tìm, ta tự mình đến!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà hắn đi phương hướng, đúng là Dương Gia!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Phía trên có phiên ngoại, không có nhìn bằng hữu có thể chú ý quan sát. Sau này cũng sẽ ở phía trên nhiều đổi mới phiên ngoại. Cuối cùng, cảm tạ tất cả ủng hộ chim loan xanh độc giả.

Cám ơn ủng hộ của mọi người, Kiếm Vực làm bạn các ngươi, mà các ngươi cũng làm bạn Kiếm Vực. Cảm tạ tất cả độc giả ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1729: Dương Gia, là nên thay đổi triều đại

Nguồn: EbookTruyen.VN

1725 chương: Dương Gia, là nên thay đổi triều đại

(Cầu chia sẻ)

Dương Gia!

Dương Diệp không muốn trốn tránh, cũng không cách nào trốn tránh.

Hắn cùng với Dương Gia ở giữa, nhất định là muốn tới một người hoàn toàn chấm dứt đấy.

Mà nếu như hắn cùng Dương Diệp tới tìm hắn, vậy hắn liền đã mất đi Quyền chủ động, chỉ có thể bị động bị Dương Gia đuổi giết. Cho nên, hắn quyết định chủ động xuất kích.

Đương nhiên, hắn sẽ không đi cùng Dương Gia chính diện chống đỡ.

Dùng tốc độ của hắn bây giờ, tăng thêm Kiếm Vực ẩn nấp, còn có Không Gian Pháp Tắc cùng với Tốc Chi Pháp Tắc, chỉ cần hắn tưởng che giấu, muốn chạy trốn, coi như là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn kia đều khó tìm được hắn.

Thiên Hư Đại Lục.

Đã từng là Thiên Cơ Thành tuy rằng bị Dương Diệp Lục Đinh Thần Hỏa cho đốt hủy, nhưng mà, Dương Gia nhưng là ở ngắn ngủn mấy tháng trong thời gian đúc lại Thiên Cơ Thành. Dùng thực lực của Dương Gia, muốn trong vòng thời gian ngắn tạo ra một tòa thành đến, cũng không phải việc khó gì.

Thời khắc này Thiên Cơ Thành, mặt ngoài gió êm sóng lặng, nhưng kì thực sóng cả mãnh liệt.

Quét sạch!

Tại Dương Gia Lão Tổ một trong sau khi xuất quan, lập tức đã bắt đầu chỉnh đốn Dương Gia. Mà xem như Dương Gia phản nghịch nhân vật Dương Liêm Sương cùng với đi theo người của nàng, toàn bộ bị nhốt.

Trừ lần đó ra, Dương Gia vận dụng tất cả lực lượng bắt đầu tìm kiếm Dương Diệp.

So sánh với Dương Liêm Sương, Dương Diệp mới là Dương Gia chân chính họa lớn trong lòng. Dương Liêm Sương cuối cùng chỉ là muốn làm gia chủ, mà không phải tưởng phá vỡ Dương Gia. Mà Dương Diệp thì lại khác, nếu như để cho Dương Diệp lớn lên, ngày sau nhất định là sẽ phá vỡ Dương Gia đấy!

Dương Diệp phải chết!

Một điểm này, đối với Dương Gia mà nói, đã không có bất luận cái gì chỗ giảng hoà.

Đến nước này, cùng Dương Diệp giảng hòa, để cho Dương Diệp quay về Dương Gia loại ý nghĩ này, nghĩ cũng đừng nghĩ. Bọn hắn sẽ không để cho Dương Diệp quay về Dương Gia, lại không dám để cho Dương Diệp quay về Dương Gia. Bây giờ Dương Diệp, Dương Gia cũng đã nhanh không chế trụ nổi rồi. Một khi hắn chính thức lớn lên, khi đó, hắn ở đây đến tính sổ sau, khi đó, ai có thể ngăn hắn?

Bây giờ đối với Dương Gia mà nói, bọn hắn đã không có lựa chọn!

Sáng sớm.

Làm chân trời xuất hiện một màn màu trắng bạc lúc, một đạo hắc ảnh lặng yên không tiếng động tiềm nhập Thiên Cơ Thành. Bóng đen này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Ở thế tục trong rừng rậm, mãnh hổ có khi không hề là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất, là cái loại này ẩn núp trong bóng tối độc xà. Loại độc xà này, nó ẩn núp trong bóng tối, sau đó chờ ngươi trải qua nó bên cạnh lúc, nó tại tới cho ngươi nhất kích trí mệnh.

Mà Dương Diệp hiện tại chính là muốn làm độc xà!

Chính diện vừa Bất quá, vậy cũng chỉ có thể đến âm!

Mà Dương Diệp lúc này đây, hắn mục đích chủ yếu trước tiên là cứu Dương Liêm Sương, chỉ muốn đem Dương Liêm Sương cứu ra, hắn thì sẽ nhiều một người trợ giúp. Cho nên, giết người là thứ yếu, cứu người là chủ yếu.

Phượng Tiên các.

Trong một gian phòng, một nữ tử ngồi xếp bằng trên giường, hai mắt khép hờ, đang tu luyện.

Cô gái này, đúng là cô cô của Dương Diệp Dương Huyên.

Mà đúng lúc này, Dương Huyên đột nhiên mở mắt, “Ai!”

Thoáng qua, một Hắc bào nam tử xuất hiện ở đối diện với Dương Huyên, Hắc bào nam tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Còn trở về để làm gì?” Hiển nhiên, nàng nhận ra Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Không muốn nói nhảm, Dương Liêm Sương ở đâu?”

Dương Huyên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “dùng thực lực của ngươi, nếu là muốn trốn, Dương Gia căn bản không làm gì được ngươi. Mà ngươi trở về, ngươi thật nghĩ đến ngươi có thể đối kháng Dương Gia?”

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên, “Dương Liêm Sương ở đâu!”

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thiên Tù Lao. Chỗ đó, là giam giữ Dương Gia phạm sai lầm lớn chi nhân.”

“Đi như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Dương Huyên khẽ lắc đầu, "ngươi cứu không được nàng, nàng cũng không cần ngươi cứu, nghe ta khuyên một câu, hiện tại ly khai Thiên Hư Đại Lục, sau đó rời đi Ngân Hà Hệ, trốn rất xa, đừng tại lẫn vào Dương Gia này tranh vào vũng nước đục."

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Huyên, "tại ngươi tới tìm ta một khắc này bắt đầu, Dương Gia này tranh vào vũng nước đục, ta cũng đã không cách nào thối lui ra khỏi. Ngươi nếu quả thật muốn giúp ta, cái kia nói cho Thiên Tù Lao kia ta biết ở nơi nào. Còn còn lại lời nói, cũng đừng nhiều lời. Bởi vì cái kia đã không có ý nghĩa!"

Dương Huyên trầm mặc hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, một luồng quang mang không vào Dương Diệp trong đầu.

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu nhiều hơn một ít tin tức, những tin tức này, đúng là vị trí của Thiên Tù Lao.

"Đa tạ!"

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi. Mà lúc này, Dương Huyên đột nhiên nói: "Phụ thân ngươi ở đâu?"

"Quỷ mới biết!"

Dương Diệp nói xong, người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Huyên trầm mặc.

...

Thiên Tù Lao ở vào Thiên Cơ Thành lòng đất ngàn trượng phía dưới, xem như Dương Gia cái thứ nhất cấm địa, bởi vì nơi đó, giam giữ đều là Dương Gia phạm sai lầm lớn người. Những người này, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, có thể sẽ bị giam giữ đến chết.

Dựa theo Dương Huyên cho con đường, Dương Diệp lặng yên không một tiếng động tiềm nhập Thiên Tù Lao. Thiên Tù Lao tổng cộng chia ba tầng, mỗi một tầng đều có một cái trận pháp, bất quá trận pháp này với Dương Diệp mà nói, cũng không có lợi ích gì.

Dương Liêm Sương bị giam giữ địa phương, chính là tầng thứ ba.

Trên đường đi, Dương Diệp phát hiện, bị giam giữ tại Thiên Tù Lao này những người kia, thực lực vậy mà cũng không tệ, thấp nhất đều là Chí Cảnh! Bất quá cũng không có nhiều người, tầng thứ nhất chỉ nhốt không đến mười người tới, mà tầng thứ hai tức thì ít hơn, chỉ cần ba bốn.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới tầng thứ ba.

Tại trong tầng thứ ba, chỉ có hai người, một tên lôi thôi trung niên nam tử, còn có Dương Liêm Sương.

Khi hắn tiến vào tầng thứ ba lúc, lôi thôi trung niên nam tử cùng Dương Liêm Sương đồng thời mở mắt.

“Ngươi đã đến rồi!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp từ trong ám đi ra, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó ánh mắt đã rơi vào trên người của Dương Liêm Sương, dưới chân của Dương Liêm Sương, Dương Diệp phát hiện một cái vòng sáng màu đen. Không chỉ có Dương Liêm Sương, một bên trung niên nam tử kia dưới chân cũng có cái này vòng sáng màu đen.

“Cấm Linh Trận!”

Dương Liêm Sương nói: “Có thể giam cầm người Linh khí, làm cho người ta mất đi tu vi.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn nhìn thẳng Dương Liêm Sương, “vì cái gì?”

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra, ngươi đã phát hiện.”

Theo Dương Liêm Sương thanh âm rơi xuống, dưới chân của Dương Diệp đột nhiên xuất hiện một cái vòng sáng màu đen, trong chốc lát, Dương Diệp cảm giác trong cơ thể mình Huyền Khí lập tức trở nên yên lặng, mặc hắn như thế nào điều động đều không được.

Lúc này, trong sân không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, mười mấy người xuất hiện ở trong tràng.

Mà cái kia cầm đầu, đúng là Dương Gia gia chủ đương thời, Dương Tiêu!

Ván!

Đây là một cái ván!

Kỳ thật, khi tiến vào tầng thứ ba về sau, Dương Diệp cũng đã cảm giác không được bình thường. Bởi vì một đường tới, hắn cũng không có gặp được trở ngại gì. Thử hỏi, giam giữ Dương Gia những cường giả này địa phương, làm sao có thể đơn giản như vậy?

Một khắc này, hắn cũng đã hướng rút lui, nhưng mà lại không còn kịp rồi. Bởi vì Dương Liêm Sương đã phát hiện hắn!

Mà Quả thật đúng là không sai, đây là một cái ván, một cái nhằm vào hắn ván!

Dương Tiêu đạm thanh nói: “Dương Diệp, chúng ta chờ ngươi đã lâu rồi!”

Dương Diệp không có để ý Dương Tiêu, mà là nhìn về phía Dương Liêm Sương, “vì cái gì.” Hắn có một điểm không rõ, cái kia chính là Dương Liêm Sương tại sao phải phối hợp Dương Gia đưa cho hắn hạ sáo.

“Tại sao tới cứu ta?” Dương Liêm Sương hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu, “những thứ này đều không có ý nghĩa. Ta có một điểm không rõ, không rõ ngươi tại sao lại giúp đỡ Dương Gia, có thể giải thích cho ta sao?”

“Ta giải thích nghi hoặc cho ngươi!”

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Bởi vì nàng hiện tại đã là Dương Gia ta thế tử, hiểu chưa?”

Dương Gia thế tử!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, giờ khắc này, hắn toàn bộ đều biết. Nguyên lai, Dương Gia đã đối với Dương Liêm Sương thỏa hiệp, mà Dương Liêm Sương cũng đối với Dương Gia thỏa hiệp.

Hiện tại, Dương Liêm Sương cùng Dương Gia là một phe rồi.

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Dương Diệp, kỳ thật, ngươi thật xem như một người mới, nếu như không phải là bởi vì phụ thân ngươi năm đó nguyên nhân, ngươi nhất định là Dương Gia ta trọng điểm bồi dưỡng đối tượng, cũng tuyệt đối là dưới Dương Gia ta một nhâm gia chủ. Đáng tiếc...”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn lướt qua đám người Dương Tiêu, “đội hình không nhỏ, bất quá, chỉ chút này Chân Cảnh, muốn giết ta, giống như còn chưa đủ. Các ngươi vị Dương Gia Lão Tổ kia chứ?”

“Hắn cũng không có xuất quan!” Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Bất quá là một cái ngụy trang. Như bọn hắn loại người này, chỉ có Dương Gia đạt tới sinh tử tồn vong thời khắc mới xuất quan.”

Dương Diệp nhìn hướng Dương Liêm Sương nói: “Nói như vậy, mục đích của ngươi chính là dẫn ta tới đây?”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “Đúng vậy.”

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Dương Diệp, ta có một cái vấn đề, phụ thân ngươi năm đó bị lưu đày, chúng ta đều cho là hắn đã vẫn lạc. Nhưng mà hiện tại xem ra, hắn cũng không có vẫn lạc. Nếu như không có vẫn lạc, vậy hắn lại đang ở đâu vậy?”

Cha Dương Diệp!

Mọi người tại đây đều là nhìn về phía Dương Diệp, phụ thân của Dương Diệp ban đầu ở Dương Gia, đây chính là tồn tại giống như Thần a!

“Thế nào, các ngươi muốn đi giết hắn?” Dương Diệp cười nói.

Dương Tiêu đạm thanh nói: “Cũng chỉ là hỏi một chút!”

Dương Diệp nhún vai, không có nói chuyện, sau một khắc, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp kịch liệt run lên, trong chốc lát, trong cơ thể hắn Huyền Khí lập tức kích động lên. Tại Huyền Khí có thể dùng về sau, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Trong chốc lát, Dương Diệp dưới chân cái kia vòng sáng màu đen ầm ầm tiêu tán.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Trận pháp này, không được tốt lắm a!”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Quả nhiên, trận pháp này ép không được ngươi. Bất quá không sao, hôm nay, ai cũng không cứu được ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên, trong chốc lát, chung quanh vách tường đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một từng chùm sáng hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Khi nhìn thấy những quang thúc này lúc, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, bởi vì cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng, để cho hắn cảm thấy nguy hiểm!

Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, kiếm ra, một luồng sáng ầm ầm vỡ vụn, nhưng mà hắn lại bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, ngay sau đó, vô số đạo chùm tia sáng đi tới trước mặt của hắn, làm cho hắn căn bản không thể chạy trốn.

Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nhìn về phía Dương Liêm Sương, "giết hắn đi, ngươi chính là Dương Gia thế tử, cũng là hạ nhiệm Dương gia gia chủ!"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau một khắc, nàng trên cổ màu đen phượng trảo đột nhiên nhuyễn động, thoáng qua, Dương Liêm Sương biến mất ngay tại chỗ.

Mà nàng cũng không có hướng Dương Diệp phóng đi, mà là xuất hiện ở trước mặt của Dương Tiêu kia, trong chốc lát, một đạo tia chớp màu đen trực tiếp bổ về phía Dương Tiêu.

Dương Tiêu biến sắc, lập tức tay trái đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Tiêu trực tiếp bị chấn hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cho đến lùi lại đến trên vách tường, kia mới dừng lại.

Lúc này, Dương Liêm Sương chậm rãi hướng phía đám người Dương Tiêu đi đến, "Dương Gia, là nên thay đổi triều đại rồi."

...

PS: Cảm tạ: Gió cũng ngừng, Liễu Tùy Phong gió, sắc nam một người, Kevin lá, phẫn nộ làm giết người, QQQI85 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1730: Cắt cỏ, muốn triệt để trừ tận gốc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1726 chương: Cắt cỏ, muốn triệt để trừ tận gốc!

(Cầu chia sẻ)

Một màn này, phát sinh quá đột ngột, thế cho nên trong tràng rất nhiều người đều còn có chút mộng.

Kể cả một bên đang tại ngăn cản những cái kia quang thúc Dương Diệp.

Dương Liêm Sương đột nhiên ra tay với đám người Dương Tiêu?

Nàng đang giở trò quỷ gì?

Lúc này, trong tràng đột nhiên xuất hiện mấy chục tia chớp, những thứ này tia chớp trực tiếp không vào Dương Diệp hai bên trong vách tường.

Ầm!

Trong chốc lát, cả Thiên Tù Lao ầm ầm vỡ vụn.

Làm Thiên Tù Lao tan vỡ một khắc này, tầng thứ nhất cùng tầng thứ hai những người kia cũng không có đào tẩu, mà là toàn bộ đi tới trước mặt của Dương Liêm Sương, sau đó ngay ngắn hướng đối với Dương Liêm Sương thi lễ một cái, “Xin chào chủ thượng!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, những người kia lập tức đi tới sau lưng của nàng.

“Dương Liêm Sương, ngươi có ý tứ gì!” Lúc này, nơi xa Dương Tiêu đột nhiên nói.

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Có ý tứ gì? Dương Tiêu, ngươi cho rằng Dương Liêm Sương ta ba tuổi hài đồng? Giết Dương Diệp, để cho ta làm Dương Gia thế tử? Nếu như ta không có đoán sai, làm diệt trừ Dương Diệp về sau, các ngươi kế tiếp phải trừ hết chính là ta đi!”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Liêm Sương, không nói gì.

Lúc này, Dương Liêm Sương nhìn về phía một bên Dương Diệp, “ngươi có thể tới cứu ta, để cho ta thật bất ngờ. Nguyên bản, ta nghĩ đến ngươi khi biết Dương Gia Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả sau khi xuất hiện, chọn trốn rất xa, nhưng mà ngươi cũng không có, không chỉ không có trốn, ngược lại còn đến Dương Gia cứu ta. Thật bất ngờ! Bất quá cũng tốt, ngươi đã đã đến, chúng ta đây liền cùng một chỗ cùng Dương Gia làm một cái kết đi!”

“Dương Liêm Sương, ngươi đây là muốn tạo phản sao?” Lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Tiêu, “ngươi nói không sai, ta chính là muốn tạo phản.”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, lập tức, Dương Tiêu sau lưng mười trong mấy người, có bảy ông già đi tới sau lưng của nàng, cùng lúc đó, cả Thiên Cơ Thành đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, vô số đạo nhân ảnh từ trong thành các nơi lướt đến, cuối cùng những người này, toàn bộ đi tới sau lưng của Dương Liêm Sương.

Khoảng chừng mấy nghìn bên trong, mà trong đó, Chân Cảnh cường giả thậm chí có bảy vị, mà lại kia Trung Chân Cảnh Tứ Đoạn có một vị, Chân Cảnh Tam Đoạn có hai vị, còn lại, đều là Chân Cảnh Nhất Đoạn cùng Chân Cảnh Nhị Đoạn!

Trừ lần đó ra, còn lại những người kia, phần lớn đều là Chí Cảnh cường giả!

Những thứ này, toàn bộ đều là ủng hộ người của Dương Liêm Sương, cũng là Dương Liêm Sương tại Dương Gia tất cả tâm phúc!

Đáng giá một nói đúng lắm, Dương Huyên kia cũng sau lưng Dương Liêm Sương.

Giờ phút này, Dương Gia phân làm hai phe cánh!

Trong tràng, Dương Tiêu nhìn lướt qua Dương Liêm Sương sau lưng mọi người, lạnh giọng nói: “Thế nào, các ngươi đều muốn đi theo nàng tạo phản?”

Lúc này, Dương Liêm Sương sau lưng một ông già đứng dậy, hắn nhìn thoáng qua Dương Tiêu, sau đó nói: “Gia chủ, Liêm Sương chính là Dương Gia ta Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, có nàng nắm giữ Dương Gia ta, Dương Gia ta nhất định phồn vinh hưng thịnh. Cho nên, mời ngươi thoái vị đi!”

“Mời gia chủ thoái vị!”

Dương Liêm Sương sau lưng, vô số người đồng nói.

Bức vua thoái vị!

Xa xa, Dương Tiêu thần sắc bình tĩnh, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Dương Liêm Sương, “không thể không nói, ngươi không chỉ có thực lực rất mạnh, tâm cơ còn rất sâu. Nói thật, nếu như ngươi không bức vua thoái vị, ta cũng không biết, Dương Gia ta có nhiều người như vậy ủng hộ ngươi!”

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Tiêu, “ta cảm thấy ta so với ngươi thích hợp hơn làm gia chủ, tự động thoái vị, ta có thể bỏ qua ngươi dòng dõi kia, nếu như ngươi muốn phản kháng đến cùng, tin tưởng ta, ngươi cùng phía sau ngươi những người này, một cái đều chết hết.”

Dương Tiêu đạm thanh nói: “Chúng ta những người này toàn bộ chết, cho dù ngươi là được Dương Gia, bất quá cũng là một không trọn vẹn Dương Gia!”

Dương Diệp Liêm Sương hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nói: “Chỉ cần có ta ở đây, Dương Gia thì sẽ hứng!”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, sau đó nói: “Dương Gia, trước kia chưa từng có nữ tử làm gia chủ, sau này cũng sẽ không có.”

Dương Diệp Liêm Sương hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi đã không muốn chính mình thoái vị, vậy đi chết đi!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại nàng biến mất một khắc này, một tia điện lập tức ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua từng cái

Ầm!

Nơi xa Dương Tiêu trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, mà lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên tay phải thượng triều duỗi ra, sau đó nhẹ nhàng nắm chắc.

Đùng!

Thiên tế đột nhiên phong vân biến sắc, ngay sau đó, một cái thật lớn Lôi Trì xuất hiện ở Thiên Cơ Thành trên không, cùng lúc đó, một đạo cự đại tia chớp màu đen đột nhiên từ cái kia trong lôi trì chợt hiện

hiện ra, sau đó trực tiếp xuyên toa không gian, đi tới chỗ xa kia trên đỉnh đầu của Dương Tiêu.

Dương Tiêu sắc mặt biến hóa, hắn chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người phóng lên trời, khi đi tới cái kia đạo lôi điện không sai biệt lắm còn có nửa trượng lúc, hai tay của hắn chất chồng, sau đó thượng triều chính là vỗ.

Ầm!

Cái vỗ này, trực tiếp làm cho cả Thiên Cơ Thành kịch liệt run lên, mà cái kia đạo lôi điện cũng là trong nháy mắt ầm ầm nổ bể ra, hóa thành đầy trời tia điện rơi xuống.

Một chưởng đánh nát cái kia đạo lôi điện về sau, Dương Tiêu lập tức nhìn về phía nơi xa Dương Liêm Sương, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, tiếp theo mãnh liệt nắm chắc.

Ầm!

Dương Liêm Sương chỗ ở không gian đột nhiên sụp đổ ra, mà ở cái kia Không Gian Hắc Động bên trong, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Ba hơi về sau, một ít chỗ không gian khôi phục bình tĩnh.

Mà Dương Liêm Sương còn đứng tại chỗ, trên người nàng, không có nửa điểm tổn thương.

Nhìn thấy một màn này, Dương Tiêu hai mắt lập tức híp lại, một bên Dương Diệp cũng là chân mày cau lại. Bởi vì liền hắn cũng không biết Dương Liêm Sương lúc trước là thế nào phòng ngự Dương Tiêu một chiêu kia đấy.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trên dưới toàn thân hắn đột nhiên xuất hiện một đạo đạo lôi điện, những thứ này lôi điện ở quanh thân nàng không ngừng lập loè, mỗi một tia chớp đều ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng bố.

Nhìn thấy một màn này, Dương Tiêu thần sắc ngưng trọng lên.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tới trước mặt của Dương Tiêu kia, sau đó nàng trực tiếp một chưởng hướng phía Dương Tiêu đánh ra. Trên lòng bàn tay, lôi điện lập loè.

Dương Tiêu đương nhiên sẽ không trốn tránh, giờ phút này, người chung quanh có thể đều nhìn, hắn không thể thua, càng không thể lùi lại, vừa lui, vậy hắn gia chủ này uy nghiêm nhất định phải mất rất nhiều rất nhiều.

Đón đỡ!

Dương Tiêu đồng dạng đấm ra một quyền.

Ầm!

Quyền của hai người đầu vừa mới tiếp xúc, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian chính là kịch liệt run lên, qua trong giây lát, một đạo đường khe hở không gian xuất hiện ở bốn phía. Mà Dương Liêm Sương cùng Dương Tiêu kia thì là riêng phần mình hướng phía với nhau phía sau liên tục nhanh lùi lại.

Bất quá Dương Liêm Sương tại lùi lại thời điểm, nàng hai tay đột nhiên hướng phía nơi xa Dương Tiêu mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo Hắc Sắc Lôi Điện từ trước mặt chợt hiện hiện ra, trong nháy mắt đến trước mặt của Dương Tiêu kia.

Trong lòng Dương Tiêu cả kinh, vội vàng đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Tiêu trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, mà lúc này, Dương Liêm Sương đã dừng lại, cùng lúc đó, nàng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của Dương Tiêu, sau đó một ngón tay đưa ra.

Chỉ ra, một tia sét đột nhiên xuất hiện ở trên đầu ngón tay nàng, thoáng qua, cái kia lôi quang đột nhiên bành trướng, sau đó lập tức đem Dương Tiêu kia bao phủ lại.

Ầm!

Theo một tiếng sấm rền tiếng vang lên, Dương Tiêu lần nữa bị oanh đã đến ngàn trượng có hơn.

Mà lúc này, Dương Liêm Sương tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó lòng bàn tay hướng xuống nhẹ nhàng chúi xuống, “rơi!”

Thanh âm rơi xuống.

Đùng đùng...

Thiên tế cái kia Lôi Trì đột nhiên vang lên từng đạo tiếng sấm, ngay sau đó, vô số tia chớp từ cái này trong lôi trì uyển như mưa to vậy chiếu nghiêng xuống, mà những thứ này tia chớp mục tiêu, đúng là Dương Tiêu kia.

Những thứ này tia chớp tốc độ cực nhanh, từ phía chân trời xuất hiện, tại đến Dương Tiêu đỉnh đầu, vẫn chưa tới nửa hơi thời gian!

Bất quá Dương Tiêu phản ứng cũng là nhanh, tại những cái kia lôi điện đi vào đỉnh đầu hắn lúc, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, một cây trường thương xuất hiện ở trong tay của Dương Tiêu, sau một khắc, cái kia cây trường thương trực tiếp mang theo đầy trời thương ảnh đem những cái kia lôi điện bao phủ lại.

Rầm rầm rầm...

Trên không Thiên Cơ Thành, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, tại một ít tiếng nổ vang chấn động xuống, cả Thiên Cơ Thành đều đang run sợ!

Một bên, Dương Diệp nhìn xem Dương Tiêu kia cùng Dương Liêm Sương, vẻ mặt nghiêm túc vô cùng.

Hắn tự nhiên nhìn ra được, cho tới bây giờ, bất kể là Dương Liêm Sương hay vẫn là Dương Tiêu, kỳ thật cũng không có nhúc nhích thật. Mà ở không hề động thật sự dưới tình huống, thực lực của hai người cũng đã như thế khủng bố...

Dương Tiêu còn tốt, dù sao đối phương là cường giả Chân Cảnh Tứ Đoạn, hơn nữa còn là thành danh đã lâu Chân Cảnh Tứ Đoạn.

Mà Dương Liêm Sương này liền có chút kinh khủng!

Phải biết, Dương Liêm Sương có thể là ngay cả ba mươi cũng chưa tới a!

Vì sao mình biết nữ nhân, đều khủng bố như vậy?

Dương Diệp không khỏi có chút buồn bực, hắn biết nữ tử bên trong, ví dụ như An Nam Tĩnh, ví dụ như Hồng Quần Nữ Tử kia... Những người này, đều là nghịch thiên đến cực điểm a!

Ầm!

Lúc này, nơi xa một đạo tiếng nổ vang đem suy nghĩ của Dương Diệp kéo lại. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, chỉ thấy Dương Liêm Sương cùng Dương Tiêu kia đã tách ra, giờ phút này, hai người cách xa nhau ngàn trượng.

Dương Liêm Sương sắc mặt bình tĩnh, mà Dương Tiêu kia tức thì thần sắc có chút khó coi.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Dương Tiêu, nếu như ngươi cũng chỉ có chút bổn sự ấy, cái kia không thể không nói, ta liền có chút thất vọng.”

Dương Tiêu nhìn thoáng qua đám người Dương Liêm Sương, đột nhiên, hắn khẽ nở nụ cười, “Dương Liêm Sương, ngươi nghĩ rằng chúng ta không nghĩ tới ngươi sẽ tạo phản sao? Ngươi tạo phản, từ lúc trong dự đoán của chúng ta. Mà chúng ta, cũng đang cần ngươi tạo phản, biết rõ Dương Gia có nào bất trung chi nhân, sau đó giải quyết chung!”

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải vung lên.

Lập tức, đang lúc mọi người không gian chung quanh đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, hai mươi tên đang mặc màu tím khôi giáp, cầm trong tay trường đao trung niên nam tử xuất hiện ở bốn phía.

Toàn bộ đều là cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn!

“Cận Vệ Quân!” Dương Liêm Sương trầm giọng nói.

“Cận Vệ Quân?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, khó hiểu.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Liền lúc trước ta nói với ngươi đấy, Dương Gia có một cái thần bí quân đoàn, con này quân đoàn chỉ có ba người có thể điều động, chi kia quân đoàn, chính là những người trước mắt này.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Tiêu, “cường giả hai mươi vị Chân Cảnh Tam Đoạn, ha ha, Dương Tiêu, ngươi ngay cả Dương Gia cuối cùng át chủ bài đều lấy ra. Xem ra, hôm nay ngươi là phải trừ chúng ta a!”

Dương Tiêu lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp, “hôm nay, các ngươi đều sẽ chết.”

Lúc này, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi có thể đánh nhau mấy cái?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Dương Tiêu, sau đó suy nghĩ một chút, nói: “Thực lực của ta tương đối thấp, đánh liền một cái được rồi uy, ngươi đây là ánh mắt gì... Cái kia hai cái được rồi.. Ba cái, ba cái, thật sự không có thể ở hơn nhiều. Trong nhiều, ta liền muốn chạy trốn rồi.”

Lúc này, Dương Tiêu kia đột cười nói: “Dương Diệp, Cận Vệ Quân, có hai mươi ba người, mà ở trong đó chỉ có hai mươi người, ngươi biết còn lại ba người đi đâu không?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Tiêu, tay trái của hắn chậm rãi nhanh nắm lại.

“Không sai!”

Dương Tiêu cười nói: “Ngươi đã đoán được mà. Ngươi đoán không lầm, bọn hắn đi Thiên Tuyền Hệ. Cắt cỏ, muốn triệt để trừ tận gốc mới được, ngươi cứ nói đi?”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1731: Ta trước diệt ngươi cả nhà!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1727 chương: Ta trước diệt ngươi cả nhà!

(Cầu chia sẻ)

Với tư cách Dương Gia Gia Chủ, tự nhiên biết rõ một cái đạo lý, cái kia chính là cắt cỏ như không trừ tận gốc, tất nhiên sẽ Xuân Phong Xuy Hựu Sinh.

Tựa như lúc trước phụ thân của Dương Diệp, Dương Gia không có thể đánh chết, cho nên, hiện tại hơn nhiều một Dương Diệp... Mà Dương Diệp này, hiển nhiên so với phụ thân hắn còn đáng sợ hơn. Phụ thân hắn đối với Dương Gia nhất định là còn có quy chúc cảm, nhưng mà Dương Diệp này cũng không có!

Chỉ cần là cá nhân cũng biết, nếu là cho Dương Diệp cơ hội, Dương Diệp sẽ không chút do dự đem Dương Gia từ trên thế giới này triệt để xóa đi.

Cho nên, không chỉ có muốn đem Dương Diệp giết chết, có quan hệ với hắn đấy, đều muốn giết chết!

Dương Tiêu đối diện, Dương Diệp nhìn xem Dương Tiêu hồi lâu, hắn không nói gì, xoay người muốn đi, mà lúc này, Dương Tiêu đột nhiên nói: “Muốn đi Thiên Tuyền Hệ? Ngươi đi được không?”

Nói xong, mấy Chân Cảnh cường giả chắn trước mặt của Dương Diệp.

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Một kiếm nháy mắt!

Hắn một kiếm nháy mắt, tốc độ nhanh đến cực hạn, nhưng mà, người ở chỗ này đều không phải người bình thường, bởi vậy, tốc độ của hắn tuy rằng cực nhanh, nhưng mà ở giữa sân trong mắt mọi người, hay vẫn là có dấu vết mà lần theo.

Bởi vậy, khi hắn biến mất một khắc này, tại trước mặt hắn một tên Cận Vệ Quân Chân Cảnh cường giả chính là hai tay nắm trường đao mãnh liệt vừa bổ.

Keng!

Một đạo thanh thúy thanh ở giữa sân vang vọng dựng lên, tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia Chân Cảnh cường giả trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà đúng lúc này, một bên Dương Tiêu đột nhiên nói: “Cẩn thận...”

Kỳ thanh âm tiết cứng rắn đi xuống dưới.

Tên kia nguyên bản vẫn còn nhanh lùi lại Chân Cảnh cường giả đầu đột nhiên bay ra ngoài, mà thân thể của hắn nhưng vẫn còn không ngừng nhanh lùi lại ở bên trong, cái kia trong cổ xông ra máu tươi trên không trung phún ra một cái ưu mỹ độ cong.

Hai kiếm nháy mắt giết một vị Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả!

Trong tràng, tất cả sắc mặt người thay đổi.

Một bên, Dương Liêm Sương kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt đồng dạng mang theo vẻ khiếp sợ. Dương Gia này lính cận vệ thực lực cũng không yếu, tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, cái kia Chân Cảnh cường giả nhanh chóng phản kích cũng có thể thấy được.

Nhưng mà, nàng không nghĩ tới, Dương Diệp hay vẫn là hai kiếm liền đã xong tính mạng đối phương!

Không hề nghi ngờ, thực lực của Dương Diệp lại trở nên mạnh mẽ!

Dương Diệp tại kích khoảnh khắc Chân Cảnh cường giả về sau, cũng không có ở ra tay, mà là thừa dịp tất cả mọi người ngây người một chớp mắt kia, thân hình hắn lóe lên phóng lên trời. Hiện tại, hắn quan tâm là Thiên Tuyền Hệ.

Ầm!

Thiên tế đột nhiên vang lên một đạo tiếng ầm ầm, ngay sau đó, Dương Diệp lại trở về vị trí cũ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, giờ phút này, quyết định chỉnh đốn Thiên Cơ Thành trên không, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái màn sáng to lớn, bên trong màn sáng, lóe ra nguyên một đám quả đấm lớn thần bí phù văn, mà trong thành, vô số đạo Linh khí không ngừng phóng lên trời, cuối cùng đều chui vào này cực lớn bên trong màn sáng.

“Thiên vân trận!”

Lúc này, một bên Dương Liêm Sương hai mắt híp lại, “không nghĩ tới, ngươi vậy mà mở ra trận pháp này!”

Dương Tiêu khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “ta nói rồi, hôm nay, các ngươi một cái cũng đừng hòng đi.”

Xa xa, Dương Diệp chân phải một đập, phải lần nữa phóng lên trời, mà lúc này, Dương Liêm Sương nhưng là chắn trước mặt của hắn, sau đó nói: “Đừng phí sức lực rồi. Trận này chính là Dương Gia ta cuối cùng Thủ Hộ Đại Trận, chỉ có tại Thiên Cơ Thành xuất hiện sinh tử tồn vong thời khắc mới có thể mở ra. Trận này một khi mở, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả đều khó trong vòng thời gian ngắn phá vỡ.”

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn nhìn về phía một bên đám người Dương Tiêu, “ta biết, ngươi khẳng định có biện pháp lại để cho người của ngươi đình chỉ đi Thiên

Tuyền Hệ, đúng không?”

“Đúng!”

Dương Tiêu cười lạnh nói: “Thế nhưng là, ngươi cảm thấy ta sẽ để cho bọn hắn đình chỉ sao? Đương nhiên, nếu như ngươi cầu lời của ta, ta có lẽ sẽ suy nghĩ một chút. Cho nên, để van cầu ta à! Đương nhiên, được quỳ mới được.”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “giúp ta một việc.”

“Cái gì?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Tiêu, “đem Dương Tiêu hắn nhất mạch người toàn bộ đều cho ta chộp tới, toàn bộ.”

Nghe được lời của Dương Diệp, Dương Tiêu thần sắc lúc này lạnh xuống.

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nàng tay phải vung lên, nói: “Đem Dương Tiêu nhất mạch người toàn bộ chộp tới.”

Nàng thân Hậu mấy Chân Cảnh cường giả lập tức biến mất ngay tại chỗ.

“Cản bọn họ lại!” Dương Tiêu thanh âm ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, mấy Chân Cảnh cường giả hướng phía Dương Liêm Sương phái đi cái kia vài tên cường giả vọt tới.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia mấy Chân Cảnh cường giả trước mặt của, nhìn thấy Dương Diệp xuất hiện, cái kia mấy Chân Cảnh cường giả sắc mặt lập tức biến đổi, vừa rồi Dương Diệp hai kiếm nháy mắt giết cái kia cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn thời điểm, bọn hắn thế nhưng là tận mắt nhìn đến đấy.

Bởi vậy, đang đối mặt Dương Diệp lúc, bọn hắn căn bản không dám khinh thường!

Lúc này, Dương Tiêu tay phải đột nhiên vung lên, lập tức, lại có năm Chân Cảnh cường giả đi tới trước mặt của Dương Diệp, giờ phút này, khoảng chừng cường giả tám vị Chân Cảnh Tam Đoạn ở trước mặt của Dương Diệp.

Tám vị Chân Cảnh Tam Đoạn!

Một bên, Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “có thể làm được không?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “còn lại giao cho ngươi!”

“Có thể!”

Dương Liêm Sương thanh âm rơi xuống, cả người bay thẳng đến Dương Tiêu kia vọt tới, mà sau lưng những người kia cũng là lập tức hướng phía Dương Tiêu sau lưng những người kia vọt tới.

Đại chiến bắt đầu!

Trước mặt Dương Diệp, tám vị Chân Cảnh cường giả vây hắn lại, cùng lúc đó, Dương Diệp còn phát hiện, này tám khí tức của người thậm chí ngay cả đã thành một mảnh, cho người cảm giác giống như là một người, mà không phải tám người.

Dương Diệp cùng tám người giằng co một cái chớp mắt, đột nhiên, tám người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, tám chuôi trường đao trực tiếp xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp, đao vừa đến, cái kia tám chuôi trong đao ẩn chứa khí tức cường đại liền đem Dương Diệp không gian chung quanh đè vặn vẹo biến hình, mà đứng mũi chịu sào Dương Diệp càng là sắc mặt trong chốc lát liền trắng đi.

Dương Diệp lúc này đây không dùng đến Kiếm Linh, mà là đổi thành Mộc Kiếm, tay cầm Mộc Kiếm, Dương Diệp một kiếm chém ra.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Vừa dừng lại một cái, Dương Diệp khóe miệng chính là tràn ra một vòng màu đỏ tươi, cùng lúc đó, hắn cánh tay trái cùng bên trái thân thể đã rạn nứt ra. Không đến một hồi, tay trái của hắn cùng bên trái thân thể chính là biến thành đỏ như máu một mảnh.

Tám cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn liên thủ một kích, đó là kinh khủng cỡ nào?

Đừng nói Dương Diệp chẳng qua là Chí Cảnh, coi như là hắn là Chân Cảnh đều khó đơn giản kế tiếp.

Xa xa, Dương Diệp đem trong miệng máu tươi phun ra, tiếp đó, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt tám người kia, mà lúc này, tám người kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Nhìn thấy tám người vọt tới, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn.

Thoáng qua, một cái màu đen cái hộp kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau một khắc, sáu đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, cái kia sáu chuôi kiếm đột nhiên hợp thành một vòng tròn, sau đó dùng tốc độ cực nhanh tại nguyên chỗ xoay tròn.

Xuy xuy xuy...

Từng đạo thiết cắt âm thanh không ngừng ở giữa sân vang lên... Đó là không lúc giữa bị cắt không gian.

Trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về bên này, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, chỉ thấy Dương Diệp không gian chung quanh giờ phút này phảng phất tại bị mấy trăm chuôi cái kéo tại cắt bỏ một dạng một đạo đường khe hở không gian không ngừng xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, không chỉ có ngày đây, những thứ này vết nứt không gian còn lấy tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

“A...”

Một đạo kêu thê lương thảm thiết âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, làm đạo này tiếng kêu thảm vang lên một chớp mắt kia, đạo thứ hai, đạo thứ ba tiếp theo vang lên.

Nghe đến mấy cái này tiếng kêu thảm thiết, Dương Tiêu kia thần sắc vô cùng khó coi.

Qua mấy tức, trong tràng đột nhiên bình tĩnh lại, mà lúc này, nguyên trạm [trang web] tại trước mặt Dương Diệp tám Chân Cảnh cường giả giờ phút này chỉ còn lại có bốn tên!

Mà bốn Chân Cảnh cường giả, toàn bộ đều bị trọng thương, trên thân bọn hắn, không ít thiếu cánh tay thiếu chân chính là vết kiếm trải rộng, trong đó có một cái đặc biệt nghiêm trọng, kia bên đầu cũng đã không thấy.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Nháy mắt giết năm vị Chân Cảnh cường giả!

Giờ khắc này, đám người Dương Tiêu sắc mặt khó coi tới cực điểm. Nguyên bản, trong mắt của hắn, tám vị Chân Cảnh cường giả, coi như là giết không được Dương Diệp, cũng tuyệt đối có thể trọng thương Dương Diệp đấy, nhưng mà, hắn không nghĩ tới, này tám Chân Cảnh cường giả lại bị Dương Diệp trực tiếp giết trong nháy mắt năm người!

Thoáng một phát tổn thất năm Chân Cảnh cường giả, này với hắn mà nói, là phi thường thương, không chỉ có đối với hắn, đối với Dương Gia mà nói đều là vô cùng vô cùng thương.

Xa xa, Dương Diệp đang thi triển nhân diệt kiếm trận về sau, lập tức lấy ra hai mai Năng Lượng Thạch nuốt vào. Giờ phút này, chớ nhìn hắn mặt ngoài vô cùng bình tĩnh, kỳ thật, toàn thân hắn đã hết sức mệt mỏi. Vừa rồi thi triển Sáo Kiếm Trận kia, không chỉ có tiêu hao sạch Huyền Khí của hắn, còn thật lớn tiêu hao hắn Tinh Khí Thần, dù sao cũng phải mà nói, Sáo Kiếm Trận này, dùng thực lực của hắn bây giờ thi triển, hay vẫn là cố hết sức.

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Tiêu mặt biến sắc rồi.

Bởi vì cách đó không xa, lúc trước Dương Liêm Sương phái đi cái kia vài tên cường giả mang nước cờ trăm người đi tới Dương Diệp sau lưng cách đó không xa.

Nhìn thấy này mấy trăm người, Dương Tiêu thần sắc khó coi tới cực điểm.

Nguyên bản, hắn cảm thấy để cho tám Chân Cảnh cường giả liên thủ, coi như là không thể đánh chết Dương Diệp, nhưng là tuyệt đối có thể trong vòng thời gian ngắn đánh lui Dương Diệp đấy, chỉ chặn đánh lùi lại Dương Diệp, tám người có thể quay về cứu người nhà của hắn. Nhưng mà, chuyện phát triển cũng không có như hắn nguyên!

Dương Diệp dùng sức một mình chém giết năm vị Chân Cảnh cường giả!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Dương Tiêu kia, “ta vẫn cảm thấy, họa không kịp người nhà, cho nên, ta cùng với người có ân oán, bình thường cũng là tìm người trong cuộc phiền toái, mà rất ít đi tìm người trong cuộc người nhà. Ta cảm thấy, dùng người nhà của người khác đến uy hiếp người của người khác, đó là người nhu nhược.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Nhưng, mọi thứ có ngoại lệ. Thiên Tuyền Hệ, là nghịch lân của ta. Dương Tiêu, các ngươi cùng ta chuyện giữa, chính chúng ta đến giải quyết, cho nên, lại để cho người của ngươi từ Thiên Tuyền Hệ rút về đến, có thể?"

Dương Tiêu nhìn xem Dương Diệp, "nếu như không thể chứ?"

Lúc này.

Xùy~~.

Xa xa, Dương Diệp sau lưng trong một nhóm người kia, hơn mười đầu của người ta lập tức ném bay ra ngoài.

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Tiêu, "nếu như không thể, ta trước diệt ngươi cả nhà!"

...

PS: Cảm tạ: Kevin lá, hi như nữ oa, thư hữu 46852649, thiên sứ giọt bạn nhảy, thư hữu 30095609 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1732: Ăn miếng trả miếng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1728 chương: Ăn miếng trả miếng!

(Cầu chia sẻ)

Diệt ngươi cả nhà!

Dương Diệp âm thanh lạnh như băng ở giữa sân vang lên.

Cầu Dương Tiêu, để cho hắn triệu hồi hắn phái đi Thiên Tuyền Hệ cái kia mấy Chân Cảnh cường giả?

Ý nghĩ này, Dương Diệp chưa bao giờ có. Bởi vì hắn vô cùng rõ ràng, cầu Dương Tiêu, chẳng qua là tự rước lấy nhục. Hơn nữa, tự rước lấy đồng thời, đối phương vẫn như cũ thì sẽ không triệu hồi những người đó.

Cho nên, hắn quyết định, ăn miếng trả miếng!

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp một kiếm lột bỏ hơn mười đầu của người ta, Dương Tiêu kia sắc mặt lập tức dữ tợn, sau một khắc, hắn bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Bất quá rất nhanh, một cái thật lớn lôi cầu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ầm!

Lôi cầu nổ bể ra, Dương Tiêu kia trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn. Cùng lúc đó, tại phương viên trong vòng mấy trăm trượng không gian bên trên, xuất hiện nhè nhẹ tia chớp, những thứ này tia chớp không ngừng lóe ra, ẩn chứa trong đó năng lượng cường đại, trực tiếp làm cho những cái kia không gian kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Tiêu lần nữa biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này, Dương Liêm Sương bàn tay như ngọc trắng đột nhiên nhẹ nhàng vung lên phía trước, này vung lên, mấy chục tia chớp ở giữa sân cắt ngang mà qua.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Tiêu kia trực tiếp bị đẩy lui trọn vẹn trăm trượng khoảng cách!

Dương Tiêu ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Liêm Sương, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Liêm Sương, “Dương Liêm Sương, phía dưới những người kia, trong đó, có thể có rất nhiều là đường huynh của ngươi tộc muội!” Hiện tại phiền toái lớn nhất không phải là Dương Diệp, mà là Dương Liêm Sương.

Bởi vì Dương Diệp chẳng qua là lẻ loi một mình, mà Dương Liêm Sương sau lưng, thế nhưng là còn có một rất nhiều Dương Gia cường giả!

“Đường huynh tộc muội?”

Dương Liêm Sương cười lạnh một tiếng, “Dương Tiêu, ngươi cũng đã biết, ta vì sao nhất định phải đoạt Dương Gia Gia Chủ vị?”

Nói đến đây, nàng không đều Dương Tiêu trả lời, liền tiếp tục lại nói: “Ngoại trừ mẫu thân của ta một câu bên ngoài, còn một nguyên nhân khác, vậy chính là ta cảm thấy ngươi Dương Tiêu không xứng làm Dương Gia Gia Chủ. Ngươi có thể còn nhớ rõ, mẫu thân của ta lúc trước mang theo ta đi cầu ngươi, cầu ngươi phù hộ chúng ta, có thể ngươi ngay cả gặp cũng không trông thấy mẫu thân của ta!”

Nói đến đây, nàng thần sắc đột nhiên dữ tợn, “lúc trước chỉ cần một câu nói của ngươi, mẫu thân của ta có thể không cần bị tra tấn mà chết. Thế nhưng là ở trong mắt ngươi, ta cùng với mẫu thân của ta đều là nhỏ nhặt không đáng kể, cho nên, ngươi gặp cũng không thấy nàng. Sau đó, nàng đã chết!”

Dương Tiêu trầm giọng nói: “Này chính là ngươi hận nguyên nhân của ta?”

“Hận ngươi?”

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “không, ta không hận ngươi, ta hận chính là Dương Gia cái này chế độ, cái này hết thảy dùng lợi ích, dùng thiên phú, dùng thực lực đến luận người chế độ.”

Nghe vậy, trong tràng mọi người đều là đã trầm mặc.

Dương Gia không tình thân!

Kỳ thật, không chỉ có Dương Gia, bất kỳ một cái nào thế gia đô có thể nói là không có gì thân tình. Trong gia tộc, ngươi có tiềm lực, có thiên phú, thì sẽ đạt được trọng điểm bồi dưỡng, trọng điểm đối đãi, nhưng mà những cái kia không có thiên phú, không có tiềm lực, bọn hắn ở trong gia tộc đãi ngộ, có khi có thể ngay cả hạ nhân cũng không bằng.

Chỉ có điều, tại Dương Gia, loại hiện tượng này càng thêm trần trụi khoả thân!

Kỳ thật, loại hiện tượng này cũng rất bình thường.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên lại nói: “Ta minh bạch, ngươi có thiên phú, có tiềm lực, cái này đại biểu ngươi có tương lai, có không người tới, tự nhiên sẽ nhận được gia tộc bồi dưỡng, nhận được gia tộc ủng hộ. Nhưng mà, những cái kia không có thiên phú cùng tiềm lực... Thử hỏi, ai sẽ đi bồi dưỡng một người không có tương lai? Nhưng mà, thiên phú cho tiềm lực có thể quyết định hết thảy? Hắn hiện tại không có thiên phú, không có tiềm lực, hắn sau này cũng không có?”

Trong tràng, như trước yên tĩnh im ắng.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên chỉ vào nơi xa Dương Diệp, “phụ thân hắn, phụ thân hắn là Dương Gia ta trung tâm chi chủ, nhưng mà, làm phụ thân hắn thân thể xuất hiện biến cố về sau, Dương Gia là như thế nào đối với đợi hắn hay sao? Là, phụ thân hắn lúc trước xác thực không thích hợp đang làm gia chủ, nhưng mà, Dương Gia ta có cần phải đối với phụ thân hắn đuổi tận giết tuyệt sao?”

Nói đến đây, giọng nói của nàng đột nhiên thêm lớn lên, “lợi ích! Ta tại Dương Gia những năm này, phát hiện, trên Dương Gia ta trên hạ hạ, nói chỉ có lợi ích. Một người, có giá trị lợi dụng, gia tộc thì sẽ nâng, thì sẽ bồi dưỡng, mà hắn nếu là không có giá trị. Gia tộc thì sẽ như ném rác rưởi một dương bắt hắn cho bỏ qua, thậm chí giết chết đối phương! Cái này là Dương Gia chúng ta!”

Lúc này, Dương Tiêu trầm giọng nói: “Một cái gia tộc, tài nguyên có hạn, chúng ta chỉ có thể đi bồi dưỡng những cái kia có tiềm lực người.”

“Không!”

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Bồi dưỡng có tiềm lực người, để cho hắn trở thành gia tộc trụ cột của quốc gia, điểm ấy, ta tán thành. Nhưng mà, trong mắt chúng ta không nên chỉ có những cái kia có tiềm lực người, mà xem nhẹ những cái kia không có tiềm lực người.”

Nói đến đây, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại nói: “Ta như trở thành Dương Gia Gia Chủ, nhất định đối với Dương Gia tất cả mọi người đối xử như nhau, ta cho một dạng với bọn hắn tài nguyên, thành rồng hay vẫn là thành trùng, toàn bộ xem chính bọn hắn tạo hóa. Trừ lần đó ra, Dương Gia ta ngày sau, quyết không cùng người quan hệ thông gia, tình cảm tự do, nhân sinh của các nàng, các nàng mình lựa chọn. Còn nữa, Dương Gia ta nữ tử ngày sau đồng dạng có thể đạt được nam tử mới có thể lấy được đãi ngộ. Chỉ cần ngươi có bản lĩnh, cái đó sợ ngươi là nữ, Dương Gia Gia Chủ vị, một dạng với ngươi có thể làm!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, không thể không nói, nữ nhân này, rất có cá tính a! Kỳ thật, trong mắt của hắn, nếu như Dương Gia để cho Dương Liêm Sương này làm gia chủ, cũng rất tốt, cuối cùng nữ nhân này bất kể là thủ đoạn hay vẫn là chỉ số thông minh, cũng hoặc là thực lực, đều là đứng đầu.

Có nàng ở đây, Dương Gia coi như là không thể xưng bá Trung Thiên

Vũ Trụ, nhưng là ít nhất có thể làm được trong ngàn năm không người dám lừa gạt!

Nhưng mà đáng tiếc là, Dương Gia sẽ không để cho nàng làm gia chủ!

Cải cách!

Dương Liêm Sương muốn cải cách, cải cách, liền cần rửa ráy, cũng có nghĩa là, Dương Gia rất nhiều người muốn thả hạ quyền trong tay. Những người này, dĩ nhiên chính là đám người Dương Tiêu. Muốn bọn hắn buông quyền lợi, đành phải phía sau màn, bọn hắn làm sao có thể cam tâm?

Có nhiều thứ, có khả năng không phải là khó như vậy, nhưng mà muốn thả dưới, cái kia khó khăn.

Phải biết, một khi buông, vạn nhất Dương Liêm Sương tính sổ sau, khi đó, bọn hắn liền đánh trả chỗ trống đều không có!

Xa xa, Dương Tiêu nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi còn không phải gia chủ, mà Dương Gia ta, cũng sẽ không khiến nữ nhân làm gia chủ. Dù cho Dương Gia phân liệt, ta cũng sẽ không đồng ý.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua Dương Liêm Sương sau lưng mọi người, “cho các ngươi một cơ hội cuối cùng, các ngươi hiện tại thay đổi thái độ, vẫn còn kịp, không phải vậy...”

Xuy xuy...

Ngay tại lúc này, xa xa Dương Diệp sau lưng lại bay lên hơn mười cái đầu người.

Nhìn thấy một màn này, Dương Tiêu kia sắc mặt lập tức dữ tợn.

Dương Diệp nhìn thẳng Dương Tiêu, “ta không có hứng thú nghe ngươi ở đây nói nhảm, cuối cùng đang nói một lần, để cho hay không người của ngươi trở về!”

Dương Tiêu nhìn xem Dương Diệp, dữ tợn nói: “Ngươi muốn là ở dám giết một người, ta nhất định để cho bọn hắn huyết tẩy cả Thiên Tuyền Hệ, ngươi...”

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Lúc này, Dương Diệp sau lưng bay thẳng lên hơn ba mươi cái đầu người.

Những người kia đều là Chân Cảnh trở xuống Huyền giả, đối mặt Dương Diệp, bọn hắn căn bản ngay cả cơ hội trốn đều không có!

Kiếm thu, Dương Diệp nhìn thẳng Dương Tiêu, "ở trước đó, ngươi sẽ trước gặp lại ngươi cả nhà chết tại trước mặt ngươi!"

Nói xong, hắn tay phải vung lên, lại là hơn mười cái đầu người bay ra ngoài.

"Dương Diệp!"

Dương Tiêu gằn giọng nói: "Nếu như ngươi là người đàn ông, đối mặt những cái kia nhỏ yếu hạ dao mổ, ngươi tính là cái gì? Có bản lĩnh, liền nhằm vào ta! Ngươi..."

Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên im ngay.

Xa xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, "Thế nào, không nói sao?" Nói đến đây, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên trực chỉ Dương Tiêu, "Dương Tiêu, ngươi cũng biết nam nhân chuyện giữa, hẳn nam nhân tự mình giải quyết. Mà ngươi lại phái người đi Thiên Tuyền Hệ giết thân nhân của ta, ngươi tính là cái gì nam nhân?"

Nói xong, kiếm trong tay của hắn đột nhiên vung lên.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Phía sau hắn hơn mười đầu của người ta trực tiếp bay ra ngoài, những người kia, không phải là không muốn trốn, nhưng mà, phía sau bọn họ có mấy Chân Cảnh cường giả tại trấn thủ, ai trốn, ai chết trước.

Nhìn thấy một màn này, Dương Tiêu thần sắc càng phát ra dữ tợn. Hắn tự nhiên là muốn động thủ, nhưng mà, hắn biết rõ, dùng thực lực của Dương Diệp, hắn căn bản là không có cách thuấn sát Dương Diệp, đừng nói thuấn sát Dương Diệp, chính là có thể hay không chiến thắng Dương Diệp, hắn cũng không có hoàn toàn chắc chắn.

Phải biết, Dương Diệp cái kia cái thần bí cánh tay của thế nhưng là còn không có tác dụng đâu!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: "Dương Tiêu, lão tử hỏi ngươi một lần cuối cùng, để cho hay không người của ngươi trở về. Nếu không phải nhường, lão tử hôm nay liền để cho ngươi tuyệt hậu!"

Giờ phút này, Dương Diệp thần sắc cũng là có chút dữ tợn.

Thiên Tuyền Hệ là nghịch lân của hắn, ai dám động đến Thiên Tuyền Hệ, hắn liền chơi với ai mạng! Như hắn nói, hắn nguyên bản vô tình ý nhằm vào người nhà của Dương Tiêu, nhưng mà, hắn giờ phút này cũng không có cách nào. Coi như là hắn lao ra Thiên Hư Đại Lục, phải về Thiên Tuyền Hệ khẳng định cũng không kịp đấy.

Hiện tại, hắn chỉ có thể bức Dương Tiêu đem người của hắn cho gọi trở về!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Tiêu.

Hiện tại bày tại trước mặt Dương Tiêu liền hai con đường, thỏa hiệp, không thỏa hiệp.

Nếu là thỏa hiệp, vậy ý nghĩa, đến nay sau này, Thiên Tuyền Hệ sẽ không ở là bọn hắn đối phó Dương Diệp một lá bài chủ chốt. Mà nếu như không thỏa hiệp, không thỏa hiệp, vậy thì đồng nghĩa với hắn muốn dùng Thiên Tuyền Hệ để đổi hắn này nhất mạch người mạng!

Đổi hay là không đổi?

Chìm đếm thầm hơi thở, Dương Tiêu đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói: “Doanh Gia, Khô Gia, điều kiện của các ngươi, ta đã đáp ứng!”

“Hợp tác vui vẻ!”

Lúc này, Thiên tế đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, ngay sau đó, hơn hai mươi ông già xuất hiện ở Thiên tế.

Doanh Gia, Khô Gia!

Giờ khắc này, Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp thần sắc đều là trầm xuống.

Hiển nhiên, hai người thật không ngờ Doanh Gia cùng Khô Gia vậy mà tham dự vào!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Chưa có xem phiên ngoại bằng hữu có thể đi nhìn xem. Còn có chút, hy vọng mọi người hỗ trợ điểm một cái vi tín công chúng số chính văn phía dưới quảng cáo ha ha, tùy ý gọi một chút thì có thể. Cảm tạ ủng hộ của mọi người!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1733: Yên diệt kiếm trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1729 chương: Yên diệt kiếm trận!

(Cầu chia sẻ)

Khô Gia, Doanh Gia!

Hai gia tộc này thế nhưng là Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ cường đại nhất cùng thần bí nhất hai gia tộc!

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là hai gia tộc này làm sao sẽ giúp đỡ Dương Tiêu?

Đây là tại chổ rất nhiều Dương Gia người lúc này trong đầu nghi vấn, cũng là Dương Diệp cùng trong lòng Dương Liêm Sương nghi vấn.

Thiên tế.

Bên trái cái kia trong mười người, cầm đầu là một tên mặc hoa bào lão giả, tại lão giả trước ngực trái, thêu có khắc một cái thật nhỏ 'thắng' chữ.

Người này đúng là Doanh Gia Trưởng lão, Doanh Vũ, là Chân Cảnh Tam Đoạn đỉnh phong cường giả, mà sau lưng hắn chín ông già, cũng toàn bộ đều là Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả, bất quá khí tức nhưng là không có hắn hùng hậu.

Mà ở bên phải mười người kia, cầm đầu là một tên mặc ma bào lão giả, tại người này trước ngực trái, thêu có khắc một cái nho nhỏ 'khô' chữ.

Người này đúng là Khô Gia Trưởng lão, Khô Phách!

Cũng là cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn đỉnh phong, đồng dạng, sau lưng hắn những người kia cũng toàn bộ đều là cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn!

Hai mươi vị Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả!

Đã có hai mươi vị Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả này gia nhập, có thể nói, Dương Tiêu bên này đối với Dương Liêm Sương bọn hắn bên này thì có tuyệt đối áp đảo ưu thế!

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Dương Tiêu, ngươi lại có thể lại để cho Doanh Gia cùng người của Khô Gia tới giúp ngươi, nếu như ta không có đoán sai, ngươi nhất định là hy sinh Dương Gia lợi ích, đúng không?”

Dương Tiêu âm thanh lạnh lùng nói: “Đó là chuyện của ta!”

“Chuyện của ngươi?”

Dương Liêm Sương đột nhiên nở nụ cười lạnh, “Dương Tiêu, đừng nói với ta ngươi không biết cái gì gọi là dẫn Sói vào Nhà!”

Dương Tiêu nhìn thẳng Dương Liêm Sương, “nếu ta không phải là Dương Gia Gia Chủ, Dương Gia coi như là Trung Thiên Vũ Trụ Đệ Nhất Thế Gia cũng không có ý nghĩa gì!”

Dương Diệp tăng thêm Dương Liêm Sương, đã hoàn toàn có thể uy hiếp sự thống trị của hắn địa vị. Nếu như không có ngoại viện, bọn hắn bên này vô cùng có khả năng bị Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương liên thủ đánh bại. Mà khi đó, dùng hắn cùng với Dương Diệp ở giữa tình huống, Dương Diệp là căn bản không có khả năng để cho hắn còn sống!

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể đáp ứng Khô Gia cùng Doanh Gia điều kiện.

Tuy rằng điều này làm cho Dương Gia sẽ tổn thất rất nhiều thứ, nhưng mà, dù sao cũng hơn chết tốt lắm!

Một bên, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi phải đi, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “không còn kịp rồi. Ngươi cho dù là toàn lực, cũng không còn kịp rồi.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi nói rất đúng, bất quá, ta vẫn còn muốn trở về. Nhưng mà, trước khi trở về...”

Nói đến đây, ánh mắt hắn đột nhiên máu đỏ lên, “trước khi trở về, ta muốn trước để cho Dương Tiêu này cả nhà chết hết!”

Nói xong, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang không vào sau lưng trong một nhóm người kia.

“Ngăn cản hắn!”

Xa xa, Dương Tiêu giận dữ, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới, mà chân trời Doanh Gia cường giả cùng Khô Gia cường giả cũng là hướng phía Dương Diệp vọt tới!

“Rống!”

Lúc này, một vật lớn kềnh càng đột nhiên xuất hiện ở Thiên tế.

Xuất hiện đúng là Cùng Kỳ!

Lúc này Cùng Kỳ, hiển nhiên thực lực gia tăng lên rất nhiều, ở tại sau khi xuất hiện, một cỗ hung lệ khí tức từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, cái kia phóng tới mấy Chân Cảnh cường giả của Dương Diệp trực tiếp bị Cùng Kỳ cỗ khí tức này cùng đẩy lui mấy trăm trượng!

Ngay sau đó, Cùng Kỳ sau lưng hai chiếc cánh đột nhiên giương ra, khi nó cánh giương ra về sau, quả thực có thể dùng Già Thiên Tế Nhật để hình dung.

Lúc này Cùng Kỳ, kia không chỉ có thực lực tăng lên rất nhiều, liền liên thể hình cũng so với lúc trước lớn hơn rất nhiều!

“Đây là quái vật gì!”

Thiên tế, Khô Phách kia cau mày nói.

Cùng Kỳ nhưng là không nói nhảm, trực tiếp thân hình lóe lên, hướng phía đám người Khô Phách kia vọt tới.

Nhìn thấy như vậy một vật lớn kềnh càng vọt tới, đám người Doanh Vũ đều là biến sắc, không dám ở đi tìm Dương Diệp, lập tức liên thủ đối kháng Cùng Kỳ.

Mà phía dưới, đám người Dương Liêm Sương thì là chắn trước mặt của Dương Tiêu.

Dương Liêm Sương tay phải chậm rãi nắm chắc, trong chốc lát, nàng toàn thân đột nhiên xuất hiện một tia dòng điện, nàng nhìn thẳng Dương Tiêu, “Dương Tiêu, ngươi so với trong tưởng tượng của ta càng bất kham, Dương Gia gia sự, ngươi vậy mà cầu ngoại nhân tương trợ. Cũng thế, hôm nay liền để cho ta tự tay phế bỏ ngươi!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp hóa thành một tia điện hướng phía Dương Tiêu kia vọt tới.

Dương Tiêu trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “cũng tốt, hôm nay, liền để cho chúng ta triệt để để làm một cái kết!”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập hư không, sau đó toàn bộ người hướng phía Dương Liêm Sương vọt tới.

Một bên, ngay tại Dương Diệp muốn xông vào Dương Tiêu tộc nhân trong đám người lúc, đám người Doanh Vũ kia chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, mười người trực tiếp đem Dương Diệp vây lại.

Doanh Vũ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Lúc trước ngươi giết ta Doanh Gia hai tên Chân Cảnh, đúng không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Doanh Vũ, “hiện tại ta chuẩn bị giết nhiều vài tên!”

Thanh âm rơi xuống, hắn cổ tay trái khẽ nhúc nhích, khi hắn chủ động một khắc này, trước mặt hắn cách đó không xa một Chân Cảnh cường giả sắc mặt lập tức biến đổi, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh bên ngoài hơn mười trượng, mà hắn nguyên bản chỗ đứng không gian, chẳng biết lúc nào xuất hiện một khe hở không gian!

Cùng lúc đó, hắn một lỗ tai không thấy!

Cái kia Chân Cảnh cường giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ. Vừa rồi, hắn nếu là chậm hơn một phần, hắn rơi cũng không phải là một lỗ tai, mà là nửa người rồi.

Một kiếm kia, nhanh đến mức cực hạn, liền hắn đều không có nhìn rõ ràng, hắn chẳng qua là dựa vào đối với nguy cơ bản năng hướng bên trái lóe lên, mà bản năng, cứu hắn một mệnh!

Không chỉ có hắn, trong sân đám người Doanh Vũ giờ phút này thần sắc cũng là ngưng trọng lên.

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, để cho bọn hắn đều cảm nhận được nguy hiểm!

Xa xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Chân Cảnh cường giả, cũng không ngoài suy đoán. Hắn một kiếm này nháy mắt, rất khó đánh chết loại này không có nước phần đích Chân Cảnh cường giả. Bất quá, một kiếm mặc dù không được, nhưng hai kiếm vẫn là có thể.

Bất quá lúc này đây, hắn cũng vô ích kiếm thứ hai, bởi vì hắn không muốn lãng phí vừa rồi mới khôi phục Huyền Khí!

Dương Diệp tay trái vung lên, màu đen kia cái hộp kiếm lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Lúc này, xa xa đang cùng Dương Liêm Sương giao thủ Dương Tiêu đột nhiên nói: “Cẩn thận kiếm kia hộp, tuyệt đối không thể chủ quan!”

Dương Diệp vừa rồi thi triển này cái hộp kiếm lúc, thế nhưng là giết trong chớp mắt năm cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn!

Đối với cái này cái hộp kiếm, hắn đều kiêng kỵ không thôi!

Nghe được lời của Dương Tiêu, đám người Doanh Vũ kia nhìn thoáng qua trước mặt Dương Diệp cái hộp kiếm, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng.

Thực lực của Dương Diệp, bọn hắn không chỉ có nghe qua, còn được chứng kiến, đối với Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên không dám khinh thường!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Doanh Vũ, sau một khắc, tay trái của hắn nhẹ nhàng điểm một cái kiếm kia hộp.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Nghe thế đạo tiếng kiếm reo, đám người Doanh Vũ sắc mặt lập tức biến đổi, nhao nhao hướng lui về sau mười trượng trở lại khoảng cách, cùng lúc đó, một đạo đạo vô hình phòng ngự tráo xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn.

Nhưng mà kiếm kia hộp nhưng là không có bất cứ động tĩnh gì!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Doanh Vũ, “khẩn trương như vậy cái gì? Ta chính là thử xem này cái hộp kiếm mà thôi!”

Nghe vậy, đám người Doanh Vũ sắc mặt lập tức khó coi.

Mà đúng lúc này, trước mặt Dương Diệp kiếm kia hộp đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, sáu đạo ánh kiếm màu đen đột nhiên từ kiếm kia trong hộp chợt hiện hiện ra, qua trong giây lát từng cái

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, hắn phương viên trong vòng mấy trăm trượng không gian trực tiếp bị cắt cắt thành một cái lại một đầu!

Yên diệt kiếm trận!

Thời khắc này này yên diệt kiếm trận so với trước đó Dương Diệp thi triển lúc uy lực còn muốn càng cường đại hơn, bởi vì giờ khắc này Dương Diệp, trong lòng tràn đầy sát ý, sát ý vô tận, sát niệm càng mạnh, liền càng muốn hủy diệt hết thảy, mà càng muốn hủy diệt hết thảy, này uy lực của kiếm trận lại càng lớn!

Giờ khắc này, trong sân không gian liền giống như bị cái kéo loạn cắt bỏ qua cực lớn lảo đảo!

Tại thi triển ra này Hủy Diệt kiếm trận về sau, Dương Diệp lập tức lấy ra hai mai Năng Lượng Thạch nuốt vào, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa.

Xa xa, giờ phút này không gian đã khôi phục bình thường.

Nhưng mà, khi trước mười người giờ phút này cũng chỉ còn lại có năm người.

Doanh Vũ kia còn sống, bất quá nhưng lại không hề tốt đẹp gì, bởi vì cánh tay của hắn đã bị thiết cắt đã thành vài khúc, bất quá không có hoàn toàn ngăn ra, chính là như vậy treo lơ lửng trên bờ vai. Mà người đứng bên cạnh hắn, trên người trải rộng kiếm thương, trong đó có một cái hết sức nghiêm trọng, thân thể cũng đã từ bụng bị cắt ra, nếu như một kiếm kia tại sâu một chút, thân thể người này thì sẽ từ trung gian phân làm hai khúc!

Một Sáo Kiếm Trận, nháy mắt giết năm vị Chân Cảnh cường giả!

Kỳ thật, Sáo Kiếm Trận này, cũng không tính vốn là kiếm trận, bởi vì Dương Diệp đem cải tiến qua, chuẩn xác mà nói, hắn vận dụng phương thức của chính mình đến thi triển Sáo Kiếm Trận này, cũng liền là đang thi triển Sáo Kiếm Trận này lúc, hắn tăng thêm nhiều loại Pháp Tắc chi Lực!

Điều này làm cho Sáo Kiếm Trận này tốc độ vận hành tăng lên không biết bao nhiêu, uy lực của nó, cũng càng lên một tầng lầu!

Có thể nói, Sáo Kiếm Trận này, là vì Dương Diệp hắn, do đó mới trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Xa xa, đám người Doanh Vũ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, giờ khắc này, ánh mắt của bọn hắn có thể giết người, đương nhiên, hơn nữa là kiêng kị!

Kiêng kị sâu sắc!

Phía trước bọn họ đã rất đề phòng!

Nhưng mà, bọn hắn vẫn là có năm người trong khoảnh khắc đó bị trong nháy mắt giây!

Nháy mắt giết năm vị Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả!

Đây là một cái Chí Cảnh Huyền giả làm được!

Nếu như không phải là bọn hắn tự mình trải qua, đánh chết bọn hắn khả năng cũng sẽ không tin tưởng.

Đám người Doanh Mục không có động thủ, Dương Diệp tự nhiên cũng không có động thủ, hắn đương nhiên là muốn động thủ, nhưng mà giờ phút này, hắn căn bản là không có cách đang thi triển bất luận cái gì kiếm kỹ cùng kiếm trận. Bởi vì Huyền Khí của hắn chỉ khôi phục không đến hai thành.

Đây là Tiểu Bạch chế tạo quả cầu năng lượng hàm kim lượng cao nguyên nhân, nếu như là cái khác quả cầu năng lượng... Hắn chỉ có thể lựa chọn đường chạy!

“Mau ra tay!”

Ngay tại lúc này, một bên cùng Dương Liêm Sương giao thủ Dương Tiêu đột nhiên nói: “Kiếm kia trận tuyệt đối tiêu hao rất nhiều, hắn hiện tại Huyền Khí nhất định đã khô kiệt, các ngươi năm người liên thủ, hoàn toàn có thể đơn giản kích giết hắn!”

Xa xa, nghe được lời của Dương Tiêu, Doanh Vũ kia hai mắt híp lại, hắn nhìn về phía Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, tiếp đó, tay trái của hắn nhẹ nhàng điểm một cái, điểm vào kiếm kia hộp phía trên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo từ trong đó vang vọng dựng lên.

Nhìn thấy một màn này, đám người Doanh Vũ sắc mặt đại biến, nhao nhao hướng lui về sau trọn vẹn ngàn trượng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đám người Doanh Vũ, kinh ngạc nói: “Các ngươi làm cái gì? Ta chỉ là ngứa tay, cong gãi ngứa mà thôi!”

Đám người Doanh Vũ: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1734: Đi qua trong truyền thuyết địa ngục sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1730 chương: Đi qua trong truyền thuyết địa ngục sao?

(Cầu chia sẻ)

Không thể không nói, thời khắc này đám người Doanh Vũ, thần sắc là vô cùng khó coi.

Mấy người gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nếu như ánh mắt có thể giết người, Dương Diệp lúc này phỏng đoán đã bị chết không dưới vạn lần. Mà đám người Doanh Vũ không chỉ có là ánh mắt muốn giết người, bọn họ là thật sự muốn động thủ.

Nhưng mà, khi thấy trước mặt Dương Diệp màu đen kia cái hộp kiếm lúc, bọn hắn do dự.

Dương Tiêu nói Dương Diệp giờ phút này trong cơ thể Huyền Khí khô kiệt, bọn hắn là tin tưởng, bởi vì kiếm kia trận uy lực to lớn như thế, cái kia tiêu hao khẳng định cũng là cực lớn. Cho nên, trong lòng bọn hắn cũng là tin tưởng Dương Diệp giờ phút này Huyền Khí đã khô kiệt.

Nhưng mà!

Vạn nhất Dương Diệp Huyền Khí cũng không có khô kiệt, còn có thể đang thi triển một lần kiếm kia trận chứ?

Dùng bọn hắn tình huống hiện tại, nếu như Dương Diệp đang thi triển một lần kiếm kia trận, bọn hắn tuyệt đối là sẽ toàn quân bị diệt đấy!

Đám người Doanh Vũ trong lòng còn có cố kỵ, không có dám động thủ, mà Dương Diệp tự nhiên cũng không có động thủ, hắn hiện tại cần phải làm là kéo, thời gian kéo dài càng lâu càng tốt.

Lúc này, xa xa cùng Dương Liêm Sương giao thủ Dương Tiêu đột nhiên giận dữ hét: “Hắn như còn có dư lực, tất nhiên sẽ lần nữa thi triển kiếm trận, mà hắn không có ra tay, này là bởi vì hắn giờ phút này Huyền Khí đã khô kiệt, các ngươi hiện tại không động thủ, một khi hắn Huyền Khí khôi phục, các ngươi đều phải chết!”

Nghe vậy, đám người Doanh Vũ lập tức nhìn về phía Dương Diệp, giờ khắc này, trong con mắt của bọn họ không có do dự.

Lời của Dương Tiêu có thể nói là một câu điểm tỉnh người trong mộng!

Dương Diệp nếu là còn có dư lực, nhất định sẽ ra tay với bọn hắn đấy, mà Dương Diệp không có ra tay, cái này chứng minh Dương Diệp giờ phút này đã là nỏ mạnh hết đà!

Đám người Doanh Vũ liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên ôm kiếm kia hộp hướng phía nơi xa Dương Tiêu đi đến, “ngươi cảm thấy ta không có Huyền Khí đúng không? Được, ta liền để cho ngươi nhìn xem, ta có hay không Huyền Khí!”

Nhìn thấy Dương Diệp hướng Dương Tiêu đi đến, đám người Doanh Vũ lập tức ngừng lại.

Hiển nhiên, Dương Diệp đây là muốn ra tay với Dương Tiêu. Nếu là ra tay với Dương Tiêu, bọn hắn tự nhiên không cần gấp gáp như vậy ra tay, bởi vì bọn họ cũng muốn nhìn một chút, Dương Diệp đến cùng còn có... Hay không Huyền Khí.

Nhìn thấy Dương Diệp đi về phía mình đến, cái kia đang cùng Dương Liêm Sương kịch chiến Dương Tiêu sắc mặt lập tức biến đổi, tuy rằng hắn cảm thấy Dương Diệp giờ phút này đã là nỏ mạnh hết đà, nhưng cùng một dạng với đám người Doanh Vũ, hắn cũng không dám hứa chắc Dương Diệp giờ phút này thật là đã Huyền Khí khô kiệt.

Hắn đồng dạng lo lắng Dương Diệp còn có thi triển cái kia kiếm trận năng lực!

Dương Liêm Sương cũng không có ngừng tay, tại ngọc thủ của nàng huy động dưới, từng đạo tia chớp màu đen tựa như một cái con rắn độc hướng phía Dương Tiêu kích bắn đi.

Thời khắc này Dương Tiêu nhưng là có chút nóng nảy.

Hắn không chỉ có muốn chống cự Dương Liêm Sương công kích mãnh liệt, còn phải phòng bị Dương Diệp, nếu như Dương Diệp trực tiếp xuất thủ, ngược lại còn tốt, nhưng mà, Dương Diệp cũng không có trực tiếp ra tay, chẳng qua là hướng phía hắn chậm rãi đi tới!

Điều này làm cho hắn không thể không phân ra một bộ phận lớn tinh lực đến phòng bị Dương Diệp!

Trong tràng, đám người Doanh Vũ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, sẽ chờ Dương Diệp ra tay. Nếu như Dương Diệp thi triển là kiếm trận, bọn hắn sẽ không chút lựa chọn lui về sau, mà nếu như Dương Diệp thi triển chẳng qua là bình thường kiếm kỹ, vậy bọn họ tức thì sẽ không chút do dự lên!

Cứ như vậy, tại dưới ánh mắt chăm chú của đám người Doanh Vũ, Dương Diệp cách Dương Tiêu cùng Dương Liêm Sương không sai biệt lắm còn có mười trượng vị trí ngừng lại.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tay trái của hắn thả ở trước mặt cái hộp kiếm bên trên.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng đám người Doanh Vũ rùng mình, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, tùy thời chuẩn bị lui về phía sau.

Mà đang cùng Dương Liêm Sương giao thủ Dương Tiêu thì là sắc mặt đại biến, bởi vì đem quá nhiều tâm thần đặt ở trên thân Dương Diệp, bởi vậy, hắn dần dần bị Dương Liêm Sương cho áp chế. Đặc biệt là giờ phút này, tâm thần hắn một cái sơ sẩy, trực tiếp bị Dương Liêm Sương cho đẩy lui mấy trăm trượng!

Mà ở trước ngực hắn, nhiều hơn một sợi máu!

Nhưng là hắn lại không quản Dương Liêm Sương, hắn giờ phút này hầu như bảy thành chú ý lực đều rơi vào trên người của Dương Diệp.

Mà xa xa, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp tay trái ngón tay đột nhiên nhẹ nhẹ gật gật kiếm kia hộp.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cái hộp kiếm kịch liệt run lên, một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Tất cả mọi người sắc mặt đại biến!

Nhưng mà, ngoại trừ tiếng kiếm reo, kiếm kia hộp không có bất cứ động tĩnh gì!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía đám người Doanh Vũ kia, sau đó nói: “Kỳ thật hắn nói không sai, ta thật sự không có Huyền Khí rồi.”

“Phốc!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Doanh Vũ kia trực tiếp phún ra một cái lão huyết.

Sau một khắc, đám người Doanh Vũ không có ở do dự chút nào, thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Xa xa, nhìn thấy đám người Doanh Vũ vọt tới, Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong chốc lát, sáu chuôi màu đen kiếm từ kiếm kia trong hộp bắn ra, cùng lúc đó, Dương Diệp tay nắm lấy Kiếm Linh hướng phía đám người Doanh Vũ kia vọt tới!

Hắn giờ phút này mặc dù không có thể ăn nữa thi triển yên diệt kiếm trận, nhưng mà, cái này không có nghĩa là hắn cũng chưa có chiến đấu năng lực.

Lấy một địch năm!

Thời khắc này Dương Diệp hay là tại dùng một đánh năm, nhưng lại không hề rơi xuống hạ phong một chút nào.

Lúc trước đám người Doanh Vũ đã bị kiếm trận của hắn cho trọng thương, bởi vậy, thời khắc này chiến lực của đám người Doanh Vũ nhiều lắm là thì tương đương với bình thường Chân Cảnh cường giả mà thôi. Mà Dương Diệp ngoại trừ lúc trước quá độ tiêu hao Huyền Khí bên ngoài, hắn cũng không có bị thương, bởi vậy, thời khắc này

Dương Diệp có thể dùng một đánh năm.

Nhất tâm thất dụng!

Dưới sự khống chế của Dương Diệp, hắn sáu chuôi kiếm hoàn toàn thì tương đương với hắn Lục Chích Thủ cánh tay, mà sáu chuôi kiếm, tuy rằng không có thể đánh chết bất kỳ người nào, nhưng lại chặn đám người Doanh Vũ. Điều này làm cho Dương Diệp không đến mức bị đám người Doanh Vũ vây công!

Tuy rằng Dương Diệp chặn đám người Doanh Vũ, nhưng mà, cục diện trong sân đối với Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhưng là hết sức bất lợi. Bởi vì dưới sự trợ giúp của Khô Gia, Dương Liêm Sương bên này người hoàn toàn bị áp chế rồi. Hơn nữa, từ trong tràng cục diện đến xem, Dương Liêm Sương bên này người rất nhanh sẽ bị giết sạch!

Về phần Cùng Kỳ, thời khắc này Cùng Kỳ cũng chỉ là dùng sức một mình chặn năm cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn, mà Cùng Kỳ cũng chỉ có thể ngăn cản!

Trong tràng, Dương Liêm Sương hiển nhiên cũng biết không có thể tại mang xuống, bởi vậy, tại đánh lui Dương Tiêu về sau, nàng cũng không tiếp tục ra tay.

“Như thế nào?” Xa xa, Dương Tiêu nở nụ cười gằn, “không xuất thủ?”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Tiêu, sau một khắc, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, khi nàng nhắm mắt một chớp mắt kia, kia giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một cái thật nhỏ lôi quang, rất nhanh, quanh thân nàng đột nhiên xuất hiện không mấy đạo thiểm điện.

Rất nhanh, những thứ này tia chớp màu đen đột nhiên hướng phía trước mặt nàng lan tràn mà đi, tia chớp tốc độ lan tràn cực nhanh, mà lại số lượng nhiều vô cùng, trong khoảnh khắc, trước mặt nàng mấy trăm trượng không gian chính là trực tiếp bị những thứ này lôi điện bao trùm.

Nhìn thấy một màn này, Dương Tiêu thần sắc vô cùng ngưng trọng lên!

Hắn biết, là quyết tâm lúc sau!

Dương Tiêu hướng phía trước bước ra một bước, tiếp đó, hai tay của hắn hướng phía trước thò ra, sau một khắc, hai tay của hắn mãnh liệt mà nắm chắc, trong chốc lát, khắp chung quanh trong vòng mấy trăm trượng không gian tựa như nấu sôi nước sôi bình thường kịch liệt sôi trào lên.

Thoáng qua, vô số đạo Năng Lượng Quyền Ấn đột nhiên từ những cái kia sôi trào trong không gian vọt ra, những năng lượng này nắm đấm số lượng nhiều vô cùng, khoảng chừng mấy nghìn!

“BENG!”

Lúc này, thanh âm của Dương Tiêu đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, hắn hai đấm mãnh liệt hướng phía trước oanh một cái.

Hai đấm ra, những Năng Lượng Quyền Ấn kia lập tức tựa như dày đặc mưa to bình thường hướng phía trước mặt Dương Liêm Sương những cái kia lôi điện đánh tới.

Tại những Năng Lượng Quyền Ấn kia cùng lôi điện tiếp xúc với nhau lúc.

Rầm rầm rầm rầm...

Từng đạo động trời tiếng nổ vang lập tức không ngừng quyết định chỉnh đốn Thiên Cơ Thành trong thành vang lên, cùng lúc đó, cả Thiên Cơ Thành bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Giờ khắc này, chân chính Thiên Băng Địa Liệt!

Ước chừng hơn mười hơi về sau, cả Thiên Cơ Thành dần dần bình tĩnh lại.

Nhưng mà, Thiên Cơ Thành đại bộ phân kiến trúc cũng đã biến mất, mà không có biến mất, cũng đều biến thành đổ nát thê lương!

Trong tràng, Dương Liêm Sương cùng Dương Tiêu đứng đối diện nhau, hai người cách xa nhau không đến trăm trượng.

Dương Tiêu thời khắc này bộ dáng có chút chật vật, hắn sắc mặt tái nhợt đến cực điểm, không có một tia huyết sắc, mà trên người hắn, trải rộng riêng phần mình điện vết tích, không chỉ có như thế, trên thân hắn vẫn còn không ngừng lóe ra hơi yếu điện quang.

Mà trái lại Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương ngoại trừ sắc mặt trắng nhợt ra, cũng không có bất kỳ khác tổn thương.

Hiển nhiên, vừa rồi lần này giao phong, Dương Liêm Sương thắng.

Dương Diệp cũng là thở dài một hơi, nếu như Dương Liêm Sương bại, cái kia cục diện cũng có chút không tốt. Cũng ảnh hưởng trong lòng hắn kế hoạch!

Xa xa, Dương Tiêu gắt gao nhìn chằm chằm Dương Liêm Sương, "không nghĩ tới ngươi phát triển đến trình độ này, lúc trước liền nên giết ngươi!"

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, "đáng tiếc, đã muộn." Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Tiêu sau lưng những người kia, sau đó lại nói: "Các ngươi đều là Dương Gia người, nếu là hiện đang đánh lén, ta có thể chuyện cũ sẽ bỏ qua. Nếu tiếp tục hồ đồ ngu xuẩn, cái kia đến lúc đó cũng đừng trách ta không niệm huyết mạch tình cảnh!"

Dương Tiêu sau lưng, những người kia trầm mặc.

Bọn hắn cũng không nghĩ tới, Dương Tiêu vậy mà đánh không lại Dương Liêm Sương!

Đầu hàng hay là không đầu hàng?

Nếu không phải đầu hàng, dùng tính cách của Dương Liêm Sương, nàng tuyệt đối là sẽ nói được là làm được!

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Tiêu đột nhiên nở nụ cười.

Trong tràng, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Tiêu, mà Dương Tiêu nhưng là nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Dương Diệp, có tin tức tốt nói cho ngươi biết, người của ta đã đạt tới Thiên Tuyền Hệ rồi. Ha ha..."

Xa xa, trước mặt Dương Diệp, Doanh Vũ kia một quyền hướng phía Dương Diệp trước ngực đánh tới, nhưng mà, mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp muốn ngăn cản lúc, Dương Diệp nhưng là đột nhiên quay người, làm cho quả đấm của Doanh Vũ kia đánh vào trên lưng của hắn.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, Dương Diệp quỷ dị biến mất ngay tại chỗ, mà ở Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, Dương Tiêu sắc mặt đại biến, trực tiếp đấm ra một quyền.

Quyền ra, một thanh kiếm lập tức đâm vào quả đấm của hắn phía trên.

Sau một khắc, kiếm trực tiếp đâm vào quả đấm của Dương Tiêu bên trong, Dương Tiêu sắc mặt đại biến, muốn bỏ chạy, nhưng mà lại là đã muộn.

Bởi vì một thanh kiếm để ngang trên cổ của hắn!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Tất cả mọi người không nghĩ tới Dương Diệp sẽ không phòng ngự Doanh Vũ một quyền kia, mà là cam nguyện được một quyền kia, sau đó mượn nhờ một quyền kia lực lượng phản công Dương Tiêu!

Giờ khắc này, nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn thẳng Dương Tiêu, “để cho bọn hắn trở về!”

“Trở về?” Dương Tiêu cười gằn nói: “Không về được. Bởi vì ta cho bọn hắn ra lệnh là, Thiên Tuyền Hệ, chó gà không tha!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức máu đỏ lên, “đi qua trong truyền thuyết địa ngục sao? Nếu như không có, ta hiện tại liền để cho ngươi cảm thụ một chút!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1735: Giết hắn đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1731 chương: Giết hắn đi!

(Cầu chia sẻ)

Nói xong.

Kiếm của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Tiêu hai tay hai chân đột nhiên tận gốc mà đứt, sau một khắc, hai thanh màu đen kiếm trực tiếp đem cái kia đã trở thành nhân côn Dương Tiêu trực tiếp đóng vào mặt đất.

“Láo xược!”

Dương Tiêu sau lưng, một ít Chân Cảnh cường giả lập tức hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua những người kia, sau một khắc, xông lên phía trước nhất cái kia Chân Cảnh cường giả đầu trực tiếp ném bay ra ngoài.

Này Chân Cảnh cường giả bất quá là Chân Cảnh Nhất Đoạn, bởi vậy, đối phương căn bản ngăn không được Dương Diệp một kiếm nháy mắt!

Nhìn thấy Dương Diệp lần nữa trong nháy mắt giây một Chân Cảnh cường giả, còn lại những người kia toàn bộ ngừng lại, không dám ở tiến lên.

Mà giờ khắc này, Khô Gia cùng cường giả của Doanh Gia cũng dừng lại.

Dương Tiêu đều bị Dương Diệp chế trụ, bọn hắn đương nhiên sẽ không đang xuất thủ. Dương bởi vậy giờ phút này, Dương Tiêu đã không có năng lực kia thực hiện hắn lúc trước hứa hẹn điều kiện của bọn hắn!

Trừ phi bọn hắn đem Dương Tiêu cứu được!

Nhưng mà, bây giờ trong tràng, trừ phi là Dương Diệp tự nguyện buông tha Dương Tiêu, bằng không thì không ai có thể từ Dương Diệp trong tay cứu Dương Tiêu.

Bởi vì hiện tại Dương Diệp muốn giết Dương Tiêu, bất quá là trong một chớp mắt chuyện tình!

Trong tràng, Dương Diệp đi tới trước mặt của Dương Tiêu kia, mà Dương Tiêu nhưng là không có chút nào vẻ sợ hãi, “Dương Diệp, ngươi không thật là để trong lòng thân nhân của chính mình sao? Ha ha... Ta thật sự rất muốn nhìn một chút, chờ ngươi trở về Thiên Tuyền Hệ chứng kiến nữ nhân của ngươi, nữ nhi của ngươi, muội muội của ngươi đều khi chết biểu lộ, biểu tình kia, tuyệt đối rất đặc sắc, ha ha...”

“Thật đáng buồn!”

Lúc này, một bên Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Dương Tiêu, con người lúc còn sống, thẳng, muốn thẳng đường đường chính

chính, thua, cũng phải thua quang minh lỗi lạc. Nguyên bản, ta cảm thấy ngươi tính một cái kiêu hùng, hiện tại xem ra, ngươi ngay cả gấu đen cũng không bằng."

Kiêu hùng!

Vì đạt được mục đích, không từ thủ đoạn. Nhưng mà, kiêu hùng, cũng có ranh giới cuối cùng của chính mình, ít nhất tại bại lúc, bọn hắn sẽ không dùng uy hiếp đối thủ người nhà do đó để đạt được trong lòng khoái cảm, loại người này, là vô năng!

Này tựu giống với thế tục một ít bình xịt, những cái kia bình xịt, cũng là vô năng. Bởi vì bọn họ nhìn không tới thế giới càng mặt tốt, bọn hắn vĩnh viễn sống tại chính mình cái kia hẹp trong thế giới; Thành công của người khác, bọn hắn phun, người khác giàu có, bọn hắn cũng phun.

Loại người này, chính là dùng phun người để đạt tới trong lòng khoái cảm.

Kì thực, những loại người này vô năng nhất đấy, cũng là đáng buồn nhất đấy.

Mà Dương Tiêu giờ phút này chính là như vậy, không thể chính diện đánh bại đối thủ, tựu lấy loại phương thức này để đạt tới trong lòng khoái cảm!

Vô năng mà lại thật đáng buồn!

Nghe được lời của Dương Liêm Sương, Dương Tiêu thần sắc vô cùng khó coi. Dương Liêm Sương câu nói kia, không thể nghi ngờ là nói trúng tim đen!

Khó chịu nổi!

Loại này khó chịu nổi, giống như người nào đó làm cái gì bẩn thỉu chuyện tình bị đương chúng vạch trần giống nhau!

Lúc này, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, "cho hắn thoải mái một chút đi!"

"Thoải mái?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, "Vậy lợi cho hắn quá rồi!" Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Tiêu, "biết cái gì gọi là cạo da sao? Khẳng định không biết, bất quá yên tâm, ngươi rất nhanh thì sẽ biết. Ta sẽ đem da của ngươi một tầng một tầng tróc xuống, tựa như gọt trái cây giống nhau. Ta sẽ gọt một nghìn tầng, dùng kiếm pháp của ta, nhất định có thể làm được đấy!”

Nói xong, Dương Diệp kiếm bắt đầu triển khai.

Cứ như vậy, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp bắt đầu gọt da.

Mà ở rất xa Thiên Tuyền Hệ, lúc này, Thiên Tuyền Hệ đã đến hai người khách không mời mà đến.

Hai người đang mặc áo đen, cầm trong tay trường đao, hai người này đúng là Dương Gia lính cận vệ hai tên thành viên.

“Cái này là Thiên Tuyền Hệ sao?”

Trong đó, bên trái người áo đen kia đột nhiên nói: “Không hổ là cấp thấp tinh hệ, không chỉ có nhỏ như vậy, Linh khí cũng như thế thưa thớt.”

“Người nơi này càng nhỏ yếu!” Bên phải cái kia hắc bào lão giả nói.

Bên trái hắc bào lão giả kia khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi nói tộc trưởng hắn giải quyết Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp kia chưa?”

Phải Biên lão người đạm thanh nói: “Tộc trưởng nếu là không có vạn toàn nắm chắc, hắn là sẽ không động thủ đấy, nếu như động thủ, nhất định là đã có niềm tin tuyệt đối. Cho nên, chúng ta đến cần tàn sát này hệ chi nhân, sau đó trở về báo cáo kết quả công tác là được!”

Bên trái Biên lão người khẽ gật đầu, “nói có lý!”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, đạo này khí tức bay thẳng đến Thiên Tuyền Hệ mỗi ngày đại lục ép tới. Nhưng mà, cỗ khí tức này còn chưa tới gần mỗi ngày đại lục lại đột nhiên hư không tiêu thất rồi.

Giờ khắc này, sắc mặt hai người đều là thay đổi.

Bọn hắn nhìn về phía xa xa, cách đó không xa, xuất hiện một người, khi thấy người này lúc, hai người sắc mặt đại biến.

Một tên trong đó lão giả thất thanh nói: “Ngươi... Tại sao có thể là ngươi...”

Ngay tại lúc này, một đạo hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Hai tên lão giả kia thân thể lập tức cương cứng, thoáng qua, thân thể hai người đột nhiên phân làm ít nhất mấy nghìn khối.

Trong tràng khôi phục bình tĩnh!

...

Ngân Hà Hệ, Thiên Hư Đại Lục, Thiên Cơ Thành.

Lúc này trong thành, đang tại chiếu phim một màn máu tanh tình cảnh. Dương Tiêu bị đóng xuống đất, mà Dương Diệp tức thì không ngừng sử dụng kiếm gọt da của Dương Tiêu, hắn mỗi một kiếm rơi xuống, Dương Tiêu thần sắc đều mất một lớp da, bất quá tầng da này mỏng vô cùng, mỏng đến hầu như trong suốt!

Lăng trì!

Kỳ thật, không thể nói là lăng trì, bởi vì này so với lăng trì tăng thêm sự kinh khủng!

Trong tràng không có bất kỳ người nào ngăn cản Dương Diệp, những thủ hạ của Dương Tiêu ngược lại là muốn cứu Dương Tiêu, nhưng mà, bọn hắn căn bản không dám ra tay, phải biết, ngoại trừ Dương Diệp, thế nhưng là còn có Dương Liêm Sương ở một bên.

Bọn hắn nếu là ra tay, tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng cũng không có ngăn cản. Đảm nhiệm ai nấy đều thấy được, thời khắc này Dương Diệp đã tiến vào trạng thái điên cuồng, thời điểm này đi ngăn cản Dương Diệp, cái kia chính là chiêu hận. Nàng mặc dù không sợ Dương Diệp, nhưng mà cũng không muốn bởi vì một Dương Tiêu mà cùng Dương Diệp trở mặt.

Về phần Doanh Gia cùng cường giả của Khô Gia liền càng sẽ không đi ngăn trở.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đã hoàn toàn nắm giữ Dương Gia đại cục, bọn hắn động thủ, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Không có người ngăn cản, cứ như vậy, Dương Tiêu bị Dương Diệp từng điểm từng điểm lột vỏ.

Dương Tiêu cũng coi như có cốt khí, ở trong quá trình này, không có có xin tha thứ, không có kêu thảm thiết. Cuối cùng đã từng là thượng vị giả, cốt khí còn có một chút.

Rất nhanh, Dương Tiêu giờ phút này bộ dạng đã vô cùng thê thảm đã đến một loại không cách nào dùng lời nói mà hình dung được tình trạng. Có thể nói, thời khắc này Dương Tiêu, liền hai con mắt là hoàn hảo, mà còn lại địa phương...

Máu tanh, vô cùng thê thảm!

Cường giả của Doanh Gia cùng cường giả của Khô Gia chăm chú nhìn Dương Diệp, tại bọn họ trong mắt, tràn đầy vẻ kiêng kỵ, ngoại trừ kiêng kị, còn có một tia sợ hãi!

Hung ác!

Dương Diệp quá độc ác!

Đối đãi Dương Diệp loại người này, hoặc là đưa hắn trực tiếp đánh chết, để cho hắn không thể có cơ hội trở mình, hoặc là cũng đừng đối địch với hắn, đừng đến gây ra hắn! Bằng không thì, một khi cho hắn cơ hội, nhất định sẽ bị hắn điên cuồng trả thù.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chuẩn bị lần nữa huy kiếm lúc, đột nhiên, trong tràng tất cả mọi người biến sắc, sau một khắc, Dương Diệp kia trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần ba ngàn trượng. Vừa dừng lại một cái, Dương Diệp khóe miệng chính là tràn ra một ngụm máu tươi.

Tất cả mọi người đều nhìn về xa xa, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một ông già.

Nhìn thấy tên lão giả này, trong tràng rất nhiều người đều ngẩn ra.

Kể cả Dương Gia những cường giả kia đều sửng sốt, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Ai vậy?

Ngay tại lúc này, một bên Trưởng Lão Điện điện chủ Dương Lân đột nhiên thất thanh nói: “Hạng Thúc, ngươi là Hạng Thúc!”

Hạng Thúc!

Dương Hạng!

Nghe thế, trong sân Khô Gia cường giả cùng Doanh Gia cường giả sắc mặt đều là thay đổi. Trừ bọn họ ra, Dương Liêm Sương kia giờ phút này thần sắc cũng là biến thành có chút chìm.

Dương Hạng!

Dương Gia hai vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả một trong!

Mà Dương Hạng hai chữ này, mặc dù bây giờ này Ngân Hà Hệ rất nhiều người cũng không biết hai chữ này, nhưng mà, tại nghìn năm trước, hai chữ này tại Trung Thiên Vũ Trụ này thế nhưng là tiếng tăm lừng lẫy, không ai không biết đấy.

Chỉ có điều, đối phương từ khi bế quan về sau, này Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ liền dần dần đã không có tin tức của hắn, đây chính là vì cái gì Dương Gia rất nhiều người cũng không nhận ra duyên cớ của hắn.

Trong tràng, Dương Hạng đang mặc một bộ ma bào, tóc hắn tuyết trắng, khắp khuôn mặt núi nếp nhăn, tựa như một vị gần đất xa trời lão giả.

Dương Hạng nhìn thoáng qua trước mặt Dương Tiêu, sau đó nói: “Ta đã từng nói, trừ phi Dương Gia đã đến sinh tử tồn vong thời khắc, bằng không thì, đừng quấy rầy ta.”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Tiêu, hiển nhiên, Dương Hạng này là Dương Tiêu không biết dùng phương pháp gì gọi ra.

Dương Tiêu muốn nói cái gì, nhưng mà hắn giờ phút này nhưng cái gì đều không nói ra được. Bởi vì hắn đã không còn miệng! Không chỉ không có miệng, liền đầu lưỡi đều bị Dương Diệp cho tước mất!

Lúc này, một bên Dương Lân vội vàng đi tới trước mặt của Dương Hạng, sau đó đem sự tình tiền căn hậu quả nói ra.

Qua hồi lâu, Dương Hạng nhìn về phía Dương Tiêu, “phế vật, thậm chí ngay cả hai người vãn bối đều giải quyết không được, còn muốn tìm ngoại nhân đến giúp đỡ. Thật sự là chết chưa hết tội.” Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Ầm!

Dương Tiêu kia thân thể trực tiếp nổ bể ra.

Giờ phút này, trên đời tại không Dương Tiêu người này!

Một chưởng hủy diệt Dương Tiêu về sau, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, “quốc có quốc pháp, gia có gia quy, hai người các ngươi mặc dù là Dương Gia ta người, nhưng mà, hai người các ngươi dĩ hạ phạm thượng. Vọng tưởng phá vỡ Dương Gia, tội lớn đáng chém!”

Nói xong, kia tay phải vung lên, một cỗ khí tức kinh khủng bay thẳng đến Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương thổi quét mà đến.

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, mà giờ khắc này, Dương Diệp cũng nhìn về phía nàng.

Hai người nhìn nhau, sau một khắc, Dương Liêm Sương nói: “Giết hắn đi!”

Nói xong, trong chốc lát, tóc của nàng đột nhiên biến thành màu đen như mực, không chỉ có tóc, đã liền con mắt đều hoàn toàn biến thành màu đen như mực, trừ lần đó ra, kia hai cánh tay vậy mà biến thành hai cái đen kịt móng vuốt.

...

PS: Cảm tạ; Kevin lá, quỷ quái 51, hoa ng357131, lĩnh trên thanh tuyền, quả đại thúc, lwydavid2, 990209zyg, cùng nhau chơi đùa 1218, Kevin lá, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1736: Bất Tử Hắc Phượng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1732 chương: Bất Tử Hắc Phượng!

(Cầu chia sẻ)

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Liêm Sương, kể cả Dương Diệp.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Liêm Sương toàn bộ người đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thời khắc này nàng, tóc đen, mắt đen, liền liền y phục đều biến thành màu đen nhánh. Quan trọng nhất là khí tức của nàng, giờ phút này khí tức của nàng, tràn đầy lệ khí mà lại cường đại, ở giữa sân, gần thứ Dương Hạng kia!

Xa xa, Dương Hạng nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, sau đó nói: “Ở trong ấn tượng của ta, cổ xưa Tu Hành Giả bên trong, có chân long cùng chân phượng, mà chân phượng bên trong, lại phân làm Hắc Phượng cùng thần phượng hai cái chi nhánh, nếu như ta không có đoán sai, ngươi đã lấy được trong truyền thuyết truyền thừa của Bất Tử Hắc Phượng!”

Bất Tử Hắc Phượng!

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Hạng, “không sai, chính là Bất Tử Phượng Hoàng.”

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương sau lưng một ông già đột nhiên đi ra, lão giả đối với Dương Hạng kia cung kính thi lễ, sau đó nói: “Lão tổ, Dương Tiêu đã chết, Dương Gia ta chư vị có thiên phú Thiếu gia cũng đã vẫn lạc. Hiện tại Dương Gia ta, chỉ còn lại có Sương Tiểu Tỷ cùng Diệp thiếu gia, nếu là bọn họ hai người đều chết hết. Dương Gia ta trong tương lai một trong một thời gian ngắn, tất nhiên sẽ xuất hiện nhân tài đứt gãy, cho nên, kính xin lão tổ nghĩ lại!”

Lúc này, Dương Liêm Sương sau lưng một tên lão giả khác cũng đứng ra, sau đó nói: “Lão tổ, Sương Tiểu Tỷ cùng Diệp thiếu gia thiên phú, tại Dương Gia ta lịch sử dùng đến từ ở bên trong, tuyệt đối có thể đứng vào trước năm. Hai người bọn họ, bất kỳ một cái nào cũng có thể trung hưng Dương Gia ta, mà hai người bọn họ liên thủ, Dương Gia ta tất nhiên sẽ vượt qua năm đó tổ tiên chỗ lúc huy hoàng.”

Nghe được lời của lão giả này, trong tràng rất nhiều Dương Gia người đều là rất tán thành gật gật đầu, mà Dương Liêm Sương sau lưng trong mắt những người kia càng là có thêm vẻ hưng phấn.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đều là Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, bọn hắn nếu là liên thủ, có thể tưởng tượng, tương lai Dương Gia sẽ huy hoàng đến loại trình độ nào!

Mà một bên Doanh Gia cùng Khô Gia cùng người thần sắc tức thì trầm xuống.

Một Dương Diệp cùng một Dương Liêm Sương, cũng đã đủ để uy hiếp được bọn họ. Mặc dù bây giờ uy hiếp không được, nhưng mà loại này Thiên Tài Yêu Nghiệt một khi lớn lên, đây tuyệt đối là vô cùng kinh khủng. Mà nếu như hai cái loại này yêu nghiệt lớn lên, hơn nữa còn liên thủ...

Doanh Gia đám người cùng Khô Gia nhóm cường giả không dám ở nhớ lại.

Trầm mặc một cái chớp mắt, lúc này, Doanh Vũ kia đột nhiên nhìn về phía Dương Hạng kia, “tiền bối, Doanh Gia ta đã từng đã từng một cái không trọn vẹn thư viện, này tòa thư viện là Viễn Cổ Thời Kỳ để lại. Này tòa thư viện, ghi lại Viễn Cổ Thời Kỳ rất nhiều chuyện, trong đó, thì có ghi chép chuyện của Hắc Phượng.”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Dương Hạng nhìn về phía Doanh Vũ.

Doanh Vũ mỉm cười, sau đó nói: “Ta xem Dương Liêm Sương tình hình này, nàng không vẻn vẹn chỉ là đã lấy được truyền thừa của Hắc Phượng, hẳn là nàng cắn nuốt một Hắc Phượng, đương nhiên, dùng thực lực của nàng tuyệt đối là không cách nào thôn phệ Hắc Phượng đấy, cái kia chỉ có một giải thích, cái kia chính là Hắc Phượng kia cam nguyện để cho nàng thôn phệ.”

“Nói điểm chính!” Dương Hạng nói.

Doanh Vũ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, trái tim của nàng, nhất định là phượng tâm.” Nói đến đây, khóe miệng nàng nổi lên một nụ cười, sau đó hắn nhìn về phía Dương Hạng, “tiền bối, thứ cho ta nói thẳng, tiền bối bế quan nhiều năm như vậy, nghĩ đến là muốn đột phá Chân Cảnh gông cùm xiềng xích, đạt tới Chân Cảnh phía trên. Nhưng mà, nhìn tiền bối tình hình này, tiền bối hẳn là không có nắm chắc rồi. Đúng không?”

Dương Hạng sắc mặt có chút âm trầm.

Lúc này, Doanh Vũ đột nhiên chỉ vào nơi xa Dương Liêm Sương, “tiền bối, Hắc Phượng được xưng Bất Tử Hắc Phượng, chúng mặc dù có thể được xưng bất tử, là vì có một viên Bất Tử Chi Tâm. Tiền bối, ngươi nếu là có thể thôn phệ viên này Bất Tử Chi Tâm, coi như là không có thể đột phá Chân Cảnh, đạt tới tầng thứ cao hơn, nhưng là tuyệt đối có thể giành lấy cuộc sống mới, bởi vì này khối Bất Tử Chi Tâm, tuyệt đối có thể cho tiền bối tại sống ít nhất năm trăm năm! Năm trăm năm, đã có năm trăm năm, hết thảy đều có khả năng!”

“Thối lắm!”

Lúc này, Dương Liêm Sương bên cạnh tên lão giả kia đột nhiên cả giận nói: “Ngươi đây là khích bác ly gián!”

Doanh Vũ nhìn thoáng qua lão giả kia, sau đó nhìn về phía Dương Hạng, "vãn bối chỉ là cho cái đề nghị, còn lựa chọn như thế nào, tiền bối mình làm lựa chọn." Nói xong, hắn chính là lui qua một bên, không nói nữa.

Dương Liêm Sương bên cạnh lão giả kia nhìn về phía Dương Hạng, "lão tổ, người này nói như vậy không thể tin, Dương Gia ta..."

"Ta chỉ có mười năm thời gian có thể sống!" Dương Hạng đột nhiên đã cắt đứt cái kia lời của lão giả.

Nghe vậy, lão giả kia hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, bởi vì Dương Hạng những lời này ý vị như thế nào, ở đây ai cũng biết.

Lão giả kia còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên khoát tay áo, nói: "Không cần nói nhiều." Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Hạng kia, "đã đến ngươi loại trình độ này, nếu như ta không có đoán sai, ngoại trừ sinh tử, ngươi nên cái gì cũng nhìn phai nhạt, kể cả Dương Gia. Dương Gia hưng suy với ngươi mà nói, căn bản không có ý nghĩa gì, đúng không?"

Dương Hạng nhẹ gật đầu, "gia tộc? Hưng suy? Ha ha. Đã đến ta loại trình độ này về sau, ngươi sẽ phát hiện, ngoại trừ sinh tử, hết thảy hết thảy đều là phù vân." Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, "ta biết Doanh Gia không yên lòng, nhưng mà, ta không quan tâm, với ta mà nói, đây là một cái cơ hội, cũng là một hy vọng, cho nên, ngươi là mình đem tâm móc ra đâu rồi, hay là ta đến thay ngươi đào?"

Dương Liêm Sương đột nhiên khẽ nở nụ cười, cười chỉ chốc lát, nàng nhìn về phía lúc trước đi theo Dương Tiêu đám người này, "các ngươi nhìn thấy không? Này chính là các ngươi cho tới nay ỷ lại Dương Gia Bảo Hộ Thần, các ngươi coi hắn như là là Bảo Hộ Thần, mà ở trong lòng hắn, các ngươi có thể ngay cả con sâu cái kiến cũng không bằng."

Mọi người trầm mặc.

Dương Gia mặc dù có thể trở thành tám Đại Thế Gia một trong, là vì Dương Gia có cường giả hai cái Chân Cảnh Lục Đoạn. Mà cường giả hai cái Chân Cảnh Lục Đoạn này, cũng là Dương Gia trong lòng tất cả mọi người dựa. Nhưng mà, giờ phút này bọn hắn mới phát hiện, bọn hắn chỗ ỷ lại người, cũng không có đem Dương Gia để ở trong lòng.

Dựa sụp đổ!

Giờ khắc này, vô số Dương Gia trong lòng người chính là cái kia dựa sụp đổ!

Xa xa, Dương Hạng khẽ gật đầu, “ngươi đã không chính mình giao ra đây, vậy hãy để cho ta tự mình tới lấy đi!”

Nói xong, kia hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trong sân không gian đột nhiên kịch liệt run lên, trong chốc lát, Dương Liêm Sương không gian chung quanh đột nhiên vặn vẹo điên đảo rồi lên.

Trong tràng, Dương Liêm Sương trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, một cỗ màu đen lưu quang đột nhiên từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, đạo này lưu quang màu đen trực tiếp đem trước mặt nàng không gian cho xé tan thành phấn, sau một khắc, Dương Liêm Sương chân phải nhẹ nhàng một đập mặt đất, toàn bộ người hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Hạng kia bắn mạnh tới.

Dương Hạng khẽ lắc đầu, sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, trước mặt hắn không gian trực tiếp uốn éo cong thành một cái không gian khổng lồ bóng, quay người, cái không gian này bóng mãnh liệt nổ bể ra.

Ầm!

Dương Liêm Sương kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, mà nàng vừa dừng lại một cái, trước mặt không gian đột nhiên chập trùng kịch liệt lên, thoáng qua, cái kia một vùng không gian đột nhiên biến thành từng đám cây bén nhọn không gian mọc gai!

Trong chốc lát, những thứ này bén nhọn mọc gai lập tức đem Dương Liêm Sương bao phủ lại.

Trong tràng, ủng hộ Dương Liêm Sương những người kia sắc mặt lập tức biến đổi, mà đúng lúc này, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang lên, những cái kia không gian lập tức sụp đổ mai một ra, cùng lúc đó, một cái to lớn chống trời Hắc Sắc Cự Trảo đột nhiên từ mảnh không gian kia vọt ra, Hắc Sắc Cự Trảo này trực tiếp chụp về phía Dương Hạng kia.

Dương Hạng sắc mặt mà không biến, một ngón tay đưa ra, “sửa!”

Nói xong, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Liêm Sương Hắc Sắc Cự Trảo kia không gian chợt bắt đầu phân giải, phân giải không chỉ có có không gian, còn có Hắc Sắc Cự Trảo kia, không đến nửa hơi thời gian, Hắc Sắc Cự Trảo kia liền bị phân giải đã thành mấy nghìn khối, sau đó biến mất ở trong không trung.

Xa xa, Dương Liêm Sương hai mắt híp lại, “Cải Thiên Hoán Địa!”

Dương Hạng nhìn về phía Dương Liêm Sương, “xem ra, ngươi biết còn không ít. Chân Cảnh Lục Đoạn, Cải Thiên Hoán Địa, có thể đơn giản cải biến Thiên Địa Pháp Tắc, cải biến thiên địa hết thảy. Cho nên, ngươi đang ở đây yêu nghiệt, với ta mà nói, cũng bất quá là con sâu cái kiến, đương nhiên, là một con tương đối cường đại con sâu cái kiến!”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trong tràng phong vân biến sắc, chỉ thấy Dương Liêm Sương chung quanh những cái kia không gian đột nhiên phân giải lên, chuẩn xác mà nói là đang thay đổi không gian kết cấu, sau đó lợi dụng cải biến sau đích không gian công kích Dương Liêm Sương.

Này có chút cùng loại công kích của Yên Nữ phương thức, bất quá, Dương Hạng này tạo nghệ hiển nhiên so với Yên Nữ cao hơn rất nhiều rất nhiều, bởi vì hắn không chỉ là phân giải, mà là cải biến.

Hủy diệt dễ dàng, cải biến khó!

Dương Liêm Sương hai móng chậm rãi nhanh nắm lại, sau một khắc, nàng hai móng chất chồng, sau đó hướng lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vỗ.

Ầm!

Cái vỗ này, trực tiếp làm cho chung quanh nàng trong vòng mấy trăm trượng không gian ầm ầm sụp đổ. Nhưng mà không gian sụp đổ về sau, những cái kia Không Gian Hắc Động đột nhiên quỷ dị xoay tròn, ngay sau đó, cái kia Không Gian Hắc Động vậy mà phân giải... Mà bắt đầu!

Bất quá rất nhanh, cái kia Không Gian Hắc Động đột nhiên ngừng lại.

Lúc này, Dương Hạng kia nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “có ý tứ, ngươi Pháp Tắc chi Lực này lại có thể ngăn cản của ta cải biến chi lực!”

Mới vừa xuất thủ đúng là Dương Diệp, hắn đương nhiên phải ra tay, hắn hiện tại cùng Dương Liêm Sương là đứng ở trên cùng một thuyền, Dương Liêm Sương nếu là chết, đối với hắn không có nửa điểm chỗ tốt. Trái lại, cũng chỉ có hắn cùng với Dương Liêm Sương liên thủ, mới có thể đối phó được Dương Hạng này!

Dương Diệp không có trả lời Dương Hạng, hắn nhìn về phía một bên Dương Liêm Sương, giờ phút này, Dương Liêm Sương khóe miệng đã có một ngụm máu tươi.

“Không có sao chứ?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Làm cho giết hắn?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đương nhiên được!”

“Chúng ta nguyện trợ giúp Sương Tiểu Tỷ một tay!”

Ngay tại lúc này, một bên Dương Gia Trưởng Lão Điện điện chủ Dương Lân đột nhiên mang theo phía sau hắn một đám người đi tới Dương Liêm Sương sau lưng.

Không chỉ có Dương Lân, lúc trước tất cả ủng hộ Dương Tiêu Dương Gia người toàn bộ đều đi tới sau lưng của Dương Liêm Sương.

Nhìn thấy một màn này, trong sân Doanh Gia cường giả cùng Khô Gia cường giả đều là ngây ngẩn cả người.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Trực tiếp tìm tòi công chúng số: Thanh Loan Phong trên là đủ. Chú ý bằng hữu mỗi ngày hỗ trợ điểm một cái vi tín chính văn phía dưới quảng cáo ha ha, cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1737: Chân Cảnh Lục Đoạn, Cải Thiên Hoán Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1733 chương: Chân Cảnh Lục Đoạn, Cải Thiên Hoán Địa!

(Cầu chia sẻ)

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, đám người Dương Lân lại đột nhiên chuyển đầu Dương Liêm Sương.

Kể cả Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp cũng không nghĩ tới!

Kỳ thật, điều này cũng rất bình thường.

Dương Hạng lời nói mới rồi, đám người Dương Lân là nghe được, Dương Hạng là căn bản không quản Dương Gia hưng suy đấy, hắn chỉ quan tâm chính mình. Thời điểm này, bọn hắn nếu là tiếp tục cùng lấy Dương Hạng, cái kia không cần phải nói, ngày sau Dương Gia tuyệt đối là muốn xong đời.

Mà Dương Liêm Sương mặc dù là nữ tử, nhưng mà, nàng lòng đang Dương Gia, hơn nữa, cũng có cái kia tiềm lực cùng thực lực đến thống trị Dương Gia.

Tăng thêm Dương Tiêu đã chết, cho nên, đám người Dương Lân quyết đoán lựa chọn đầu nhập vào Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua đám người Dương Lân, sau đó nói: “Rất tốt.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Doanh Gia cùng cường giả của Khô Gia, “đây là Dương Gia ta bên trong gia sự, chư vị nếu như còn muốn tham dự, ta có thể cam đoan với các ngươi, chờ một chút toàn bộ các ngươi đều từ trên đời này biến mất!”

“Chúng ta đương nhiên sẽ không tham dự!”

Doanh Vũ khóe miệng nổi lên một nụ cười, “chuyện nhà của các ngươi, chính các ngươi xử lý.” Nói xong, hắn cùng với sau lưng mấy người xoay người muốn đi. Mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, “người của Doanh Gia ta, sẽ không chết vô ích!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Doanh Vũ, sau đó nói: “Thời gian ba cái hô hấp bên trong, ngươi vẫn còn trước mắt ta, ta cam đoan với ngươi, đầu ngươi nhất định sẽ dọn nhà!”

Doanh Vũ sắc mặt có chút khó coi, hắn nhìn thoáng qua trước mặt Dương Diệp kiếm kia hộp, cuối cùng, hắn cùng với sau lưng những người kia quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại đám người Doanh Vũ sau khi rời đi, cường giả của Khô Gia cũng không có ở dừng lại, xoay người rời đi.

Hiện tại với bọn hắn mà nói, ly khai là tốt nhất, tọa sơn quan hổ đấu!

Trong tràng.

Dương Hạng nhìn thoáng qua đám người Dương Lân, sau đó lắc đầu, “các ngươi đã thậm chí nghĩ chết, ta đây sẽ thành toàn cho các ngươi!”

Nói xong, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, thoáng qua đám người Dương Liêm Sương không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, đám người Dương Liêm Sương không gian chung quanh đột nhiên đè ép lên, những thứ này không gian từng điểm từng điểm hướng phía đám người Dương Liêm Sương đè ép mà đi.

[truyen cua tui ΘΘ net]
Dương Liêm Sương hai mắt híp lại, nàng tay phải vung lên, “trừ Dương Diệp bên ngoài, tất cả mọi người lui ra phía sau!”

Đối mặt Dương Hạng cường giả loại này, đám người Dương Lân căn bản chẳng phải đến cái tác dụng gì.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta có thể hay không cũng lui ra phía sau?”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta là rất nghĩ, nhưng mà, thời điểm này nếu như lùi lại, vậy không khỏi cũng quá không đầy nghĩa khí rồi.”

Dương Liêm Sương nói: “Thiên Tuyền Hệ không có việc gì?”

Nghe vậy, Dương Diệp đã trầm mặc. Hắn tại mới vừa đến Ngân Hà Hệ lúc, phái hai tên khôi lỗi trở về thủ hộ Thiên Tuyền Hệ. Mà bây giờ, cái kia hai tên khôi lỗi vẫn còn, ý vị này, Thiên Tuyền Hệ cũng không có phát sinh chuyện gì đó ngoài ý muốn.

Này cũng là hắn vì cái gì không có lúc trước vội vã như vậy nguyên nhân chủ yếu!

Bởi vì nếu có người thực rất đúng Thiên Tuyền Hệ ra tay, hắn là trước tiên liền có thể biết rõ đấy. Hắn không biết vì cái gì Dương Tiêu phái đi người không có ra tay, nhưng mà hắn biết, Thiên Tuyền Hệ tạm thời mà nói là an toàn.

Mà sở dĩ hắn ở tại chỗ này giúp đỡ Dương Liêm Sương, ngoại trừ ước định ban đầu bên ngoài, hắn còn có một ý tưởng, đó chính là hắn không muốn Dương Gia rơi vào trong khống chế của người khác, bởi vì nếu như Dương Gia không phải là Dương Liêm Sương khống chế, vậy đối phương vô cùng có khả năng sẽ còn tiếp tục đến tìm hắn để gây sự.

Trừ phi hắn đem Dương Gia triệt để diệt sạch!

Dùng sức một mình tiêu diệt cả Dương Gia, hắn hiện tại tự nhiên là không làm được. Cho nên, biện pháp tốt nhất là để cho Dương Liêm Sương lên làm Dương Gia Gia Chủ, Dương Liêm Sương lên làm gia chủ, Dương Gia cái phiền toái này mới có thể chính thức biến mất.

Hơn nữa, Dương Liêm Sương nếu là lên làm gia chủ, đối với hắn khẳng định cũng là có chỗ tốt, ý vị này tại đây Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, hắn cũng có đồng minh!

Một người lực lượng cuối cùng có hạn, nếu như hắn chẳng qua là một người mà nói, đừng nói Dương Gia, coi như là tám Đại Thế Gia cùng một chỗ đối địch với hắn hắn đều không sợ. Đánh không lại, hắn còn có thể trốn. Nhưng mà, hắn có lo lắng!

Cho nên, hắn cũng cần phải có minh hữu!

Mà Dương Liêm Sương người này, xem như một người có nguyên tắc, thích hợp làm minh hữu!

Đơn giản mà nói, hắn cùng với Dương Liêm Sương liên thủ, giữa bọn họ là cả hai cùng có lợi!

Nghe được lời của Dương Diệp, Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, thực lực thần bí khó lường, ngươi mới vừa nhìn thấy, bất quá là hắn một góc của băng sơn, cho nên, chớ khinh thường.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tự nhiên!”

Nói xong, hắn cổ tay trái hơi động một chút, Mộc Kiếm kia xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn cầm theo trong tay Mộc Kiếm hướng phía Dương Hạng kia chậm rãi đi đến.

Mà Dương Liêm Sương kia cũng là hướng phía Dương Hạng kia đi đến, cùng lúc đó, nàng trên cổ cái kia màu đen móng vuốt đột nhiên nhuyễn động, giống như là muốn rách da mà ra.

Xa xa, Dương Hạng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, sau đó nhẹ cười cười, “có ý tứ, hai con kiến hôi, vậy mà vọng tưởng rung chuyển núi lớn.”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên, cùng lúc đó, Dương Hạng tay phải hướng phía trước thò ra, sau đó đối với Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhẹ nhàng cách không chúi xuống.

Trong chốc lát, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương không gian chung quanh uyển như sóng triều bình thường sôi trào lên, trong đó lần lượt từng khí thế mạnh mẽ lập tức đem Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương bao phủ, giờ khắc này, hai người đồng thời cảm giác mình phảng phất muốn nghẹt thở!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, cái này là thực lực của Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Bằng vào một cái khí tức liền đè hắn có chút không thở nổi!

Sôi trào trong không gian, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhìn nhau, sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập hư không, mượn nhờ không gian truyền tới lực lượng, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn ra, kiếm quang sở chí, những cái kia vặn vẹo không gian trực tiếp bị hắn vỡ ra đến, thoáng qua, hắn đi tới trước mặt của Dương Hạng.

Một kiếm nháy mắt!

Hắn một kiếm này là cực nhanh, nhưng mà, đối với Dương Hạng mà nói, tất nhiên không thể sắp rồi. Bởi vậy, Dương Diệp tại biến mất một chớp mắt kia, tay của Dương Hạng cũng đã đưa ra ngoài. Thoáng qua, Dương Diệp chuôi này Mộc Kiếm đã bị Dương Hạng hai ngón tay cho kẹp lấy!

Dương Hạng nhìn xem Dương Diệp, đạm thanh nói: “Tốc độ còn có thể, nhưng đáng tiếc, cũng chỉ là còn có thể!”

Nói xong, hắn hai ngón tay có chút dùng sức, muốn chấn vỡ Mộc Kiếm của Dương Diệp, nhưng mà hắn nhưng kinh ngạc phát hiện, lực lượng của hắn chẳng qua là làm cho Dương Diệp trong tay chuôi này Mộc Kiếm run rẩy, mà Mộc Kiếm kia không có tổn thương chút nào!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp tay trái cầm kiếm đột nhiên xoắn một cái.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ trong Mộc Kiếm kia chấn động mà ra, Dương Hạng kia ở giữa bị chấn địa liên tiếp lùi ra sau, bất quá kia lui không đến mười trượng chính là ngừng lại. Mà đúng lúc này, một đạo đen nhánh dấu móng tay đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Hạng hai mắt híp lại, đấm ra một quyền.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang vang lên lần nữa, màu đen dấu móng tay tiêu tán, mà Dương Hạng bản thân lại lần nữa hướng lui về sau mấy trượng khoảng cách!

Xa xa, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương không có ở ra tay, hai trong mắt người đều là tràn đầy ngưng trọng.

Vừa rồi hai người một kích kia, kỳ thật đều không có nương tay, nhưng mà, Dương Hạng nhưng là như thế dễ như trở bàn tay liền cản lại.

Thực lực của Dương Hạng so với hai người bọn họ trong tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Lúc này, nơi xa Dương Hạng đột nhiên nói: “Thật rất để cho ta ngoài ý muốn, hai người các ngươi thực lực vậy mà đạt đến loại trình độ này, khó trách Dương Tiêu cái phế vật này giải quyết không được các ngươi. Không thể không nói, các ngươi xác thực rất yêu nghiệt. Nếu như các ngươi lớn lên, ta...”

Dương Hạng nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một thanh kiếm đã đi tới giữa lông mày hắn. Bất quá rất nhanh, thanh kiếm này đã bị hai ngón tay cho kẹp lấy!

Này hai ngón tay chủ nhân dĩ nhiên chính là Dương Hạng!

Dương Hạng nhìn xem Dương Diệp, “chiêu này, đối với ta...”

Dương Diệp không có cho Dương Hạng nói nhảm thời gian, sau một khắc, sáu chuôi kiếm đột nhiên từ phía sau hắn kiếm trong hộp chợt hiện hiện ra, trong chốc lát, sáu chuôi kiếm dùng bất đồng góc độ đâm về phía Dương Hạng. Này sáu chuôi kiếm, tốc độ đồng dạng nhanh đến mức cực hạn!

Ngay tại lúc này, Dương Hạng tay trái đột nhiên xoay tròn.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, qua trong giây lát, khắp chung quanh thanh kiếm kia đã bị cỗ khí thế này cho chấn ra, Dương Diệp cũng là bị cỗ khí thế này cho đẩy lui trọn vẹn trăm trượng khoảng cách.

Dương Diệp vừa lùi lại, Dương Hạng kia liền muốn ra tay, bất quá lúc này, một đạo cột sáng màu đen đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Hạng, ngay sau đó, một đạo chói tai tiếng phượng hót đột nhiên từ màu đen kia trong cột sáng vang vọng dựng lên.

Làm đạo này phượng gáy tiếng vang lên, Dương Hạng kia lông mày lập tức nhíu lại, bởi vì đạo kia tiếng phượng hót làm cho tinh thần hắn trở nên hoảng hốt, mà như vậy một cái chớp mắt, một cái màu đen móng vuốt trực tiếp bày trước ngực của Dương Hạng.

Bành!

Dương Hạng trực tiếp xuất hiện ở trăm trượng có hơn, mà kia vừa dừng lại, một thanh kiếm liền đi thẳng tới hắn phần gáy nửa tấc vị trí, này theo như người ngoài, giống như là Dương Hạng chính mình đi dùng mình phần gáy đụng kiếm bình thường!

Bất quá, ngay tại kiếm của Dương Diệp muốn đâm vào Dương Hạng phần gáy lúc, Dương Hạng kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, gặp Dương Hạng biến mất, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, cùng lúc đó, hắn tâm niệm nhất động, sáu chuôi kiếm bay thẳng đến phía sau mình đâm tới!

Bởi vì một bàn tay chẳng biết lúc nào vỗ về phía đầu của hắn!

Ầm!

Không gian chung quanh đột nhiên bị một đạo tiếng nổ vang chấn địa kịch liệt run lên, thoáng qua, kiếm quang hiện lên, Dương Diệp xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn!

Kia vừa dừng lại một cái, một ngụm máu tươi chính là từ khóe miệng của hắn tràn ra.

Cảnh giới áp chế, thực lực áp chế!

Thực lực của Dương Hạng này, thật sự so với hắn cùng Dương Liêm

Sương mạnh hơn rất nhiều rất nhiều. Bởi vì chiến đến bây giờ, Dương Hạng này như trước bình tĩnh, mà lại không có có thụ thương.

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Hạng đột nhiên nói: “Các ngươi thật sự để cho ta thật bất ngờ, một cái Chí Cảnh, một cái Chân Cảnh, thực lực vậy mà đạt đến loại trình độ này. Ta ở vào tuổi của các ngươi lúc, kém xa tít tắp các ngươi. Nhưng là bây giờ, các ngươi với ta mà nói, thật sự yếu như con sâu cái kiến. Chân Cảnh Lục Đoạn, Cải Thiên Hoán Địa, các ngươi là sẽ không hiểu này tám chữ ý nghĩa. Cũng không còn cơ sẽ hiểu!”

Nói xong, kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong chốc lát, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương phương viên trong vòng mấy trăm trượng, đột nhiên xuất hiện rậm rạp chằng chịt Dương Hạng!

...

PS: Cảm tạ: Phì Tử kiên 0304, SKY đêm quá đẹp, địa ngục huyền nhi, Kiếm Thần Dương Diệp, cái kia sky có chút chát, thư hữu 42613694, lời nói thơ hồ, Kevin lá nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1738: Viễn Cổ Khí Tức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1734 chương: Viễn Cổ Khí Tức!

(Cầu chia sẻ)

Nhanh!

Đây là tốc độ nhanh đã đến cực hạn nguyên nhân!

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Thoáng qua.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương phương viên trong vòng mấy trăm trượng không gian đột nhiên bị cắt ra, trừ không gian, còn có Dương Hạng những cái kia tàn ảnh!

Yên Diệt Kiếm Trận!

Tại nhìn thấy Dương Hạng động thủ một khắc này, Dương Diệp chính là minh bạch, không có thể ở bảo lưu lại! Tại giữ lại, cái kia chính là phải chết thật!

Cho nên, hắn trực tiếp vận dụng Yên Diệt Kiếm Trận!

Làm kiếm đem chung quanh những cái kia không gian cùng Dương Hạng tàn ảnh cắt cắt thành vô số khối một chớp mắt kia từng cái

Ầm!

Một đạo tiếng nổ lớn ở giữa sân đột nhiên vang vọng dựng lên, đạo này tiếng nổ lớn trực tiếp sẽ phải chung quanh trong vòng mấy trăm trượng không gian chấn sụp đổ mai một, giờ khắc này, này trong vòng mấy trăm trượng không gian thực sự trở thành một cái thật lớn Không Gian Hắc Động!

Ngay sau đó.

Ầm!

Lại là một đạo tiếng nổ vang từ đen nhánh kia Không Gian Hắc Động bên trong vang vọng dựng lên, thoáng qua, hai đạo nhân ảnh từ trong đó ném bay ra ngoài.

Này hai đạo nhân ảnh, dĩ nhiên chính là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương!

Nhìn thấy một màn này, một bên Dương Gia đám người sắc mặt lập tức trầm xuống. Bọn hắn tự nhiên là hy vọng Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương thắng lợi, bởi vì hai người đại biểu cho Dương Gia vị lai. Chỉ cần có Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp ở đây, coi như là hiện tại Dương Gia không có Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, nhưng là bọn hắn tin tưởng, tương lai không lâu, Dương Gia tất nhiên sẽ một lần nữa năm đó huy hoàng!

Dương Diệp cùng thiên phú của Dương Liêm Sương cùng tiềm lực, hoàn toàn có thể làm được!

Nhưng mà, nếu như là Dương Hạng thắng, Dương Gia tuy rằng trong thời gian ngắn sẽ không xảy ra vấn đề, nhưng mà tương lai, Dương Gia nhưng liền không có cường giả. Hơn nữa, bọn hắn hiện tại đã tỏ thái độ đứng ở Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương bên này, nếu như Dương Hạng thắng, Dương Hạng sẽ bỏ qua bọn hắn sao?

Cho nên, bọn họ là hy vọng Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp thắng lợi.

Mà giờ khắc này, bọn hắn nhìn không tới hy vọng!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương hoàn toàn là bị áp chế!

Xa xa, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương ngừng lại về sau, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn thân thể của chính mình, thân thể của hắn, giờ phút này đã xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết rạn. Máu tươi, không ngừng từ những cái kia vết rạn bên trong tràn ra!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, giờ phút này, Dương Liêm Sương khóe miệng cũng đang không ngừng tràn đầy máu tươi. Hiển nhiên, nàng cũng là bị thương rất nặng.

Dương Diệp cong ngón búng ra, hai quả quả cầu năng lượng đã rơi vào trước mặt của Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương cũng không nói nhảm, trực tiếp cầm lấy nuốt vào.

Lúc này, nơi xa Dương Hạng kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người mười trượng, lúc này Dương Hạng đem so với trước, cũng là có chút chật vật, trên người hắn, ngoại trừ ít ỏi đạo kiếm thương bên ngoài, còn có hai đạo huyết dấu móng tay!

Hiển nhiên, mới vừa rồi cái kia một lần giao phong bên trong, hắn tuy rằng thắng, nhưng mà, cũng bị thương nhẹ!

Gặp đến trên người Dương Hạng có thương tích, Dương Diệp cùng trong lòng Dương Liêm Sương lập tức buông lỏng.

Bởi vì ý vị này Dương Hạng cũng không phải vô địch, hắn vẫn sẽ bị thương, chỉ cần biết bị thương, vậy bọn họ liền còn có cơ hội!

Xa xa, Dương Hạng nhìn nhìn trên thân chính mình kiếm thương cùng dấu móng tay, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp, “còn có chiêu sao?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi còn gì nữa không?”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “có, bất quá nếu là dùng đi ra ngoài, một cái giá lớn có chút lớn. Ngươi thì sao?”

Dương Diệp cười nói: “Cũng còn có một chiêu, bất quá cùng một dạng với ngươi, dùng đến, một cái giá lớn có chút lớn!”

“Một đề bạt?” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, tay trái của hắn đột nhiên đặt ở trên tay phải, tay trái có chút dùng sức, trong chốc lát, trên cánh tay phải ống tay áo lập tức hóa thành hư vô.

Giờ phút này, tay phải của Dương Diệp xem ra cũng không có chỗ gì đặc biệt. Ngay tại lúc này, tay trái của hắn đặt ở tờ nào trên Kim Sắc Phù Lục, không do dự, hắn trực tiếp tướng phù xé xuống.

Làm phù bị kéo xuống một chớp mắt kia, tay phải của Dương Diệp đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, trên tay hắn đột nhiên xuất hiện một cái màu vàng kim bảo vệ tay, không đúng, cái này màu vàng kim bảo vệ tay căn bản chính là do da của hắn biến hóa thành!

Chiến Thần Chi Thủ!

Đã đến loại khi này, Dương Diệp đã không có cách nào. Cảnh giới của Dương Hạng này vượt qua hắn rất nhiều nhiều nữa..., người ta thời gian tu luyện cũng so với hắn hơn nhiều không biết bao nhiêu năm. Nếu như hắn không tá trợ ngoại vật, hắn căn bản không thể nào là đối thủ của Dương Hạng.

Làm tay phải của Dương Diệp xuất hiện màu vàng bảo vệ tay về sau, tay phải của Dương Diệp bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, theo hắn tay rung rung, không gian xung quanh hắn vậy mà cũng bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động. Cùng lúc đó, sắc mặt của Dương Diệp bắt đầu thay đổi.

Dương Diệp toàn bộ ngũ quan đều tại bắt đầu co rúm, phảng phất tại thừa nhận cái gì cực đại thống khổ bình thường!

Lực lượng!

[tr
uyen cua tui dot net]☼//truyenyy/ Giờ phút này, Dương Diệp cảm giác mình trong tay phải tràn đầy lực lượng vô cùng, nhưng mà, cỗ lực lượng này nhưng phải không thuộc về hắn, hơn nữa, này cổ lực lượng mạnh mẽ, vượt ra khỏi thân thể của hắn thừa nhận cực hạn.

Đáng sợ hơn là, hắn cảm giác được, trong tay phải hắn lực lượng vẫn còn càng ngày càng mạnh, dường như không có một cái nào cực hạn bình thường!

Dương Diệp biết, tiếp tục như vậy, tối đa bất quá nửa canh giờ, hắn cũng sẽ bị cỗ lực lượng này cho chống bạo thân thể!

Nhìn thấy một màn này, chỗ xa kia Dương Hạng chân mày cau lại, giờ khắc này, hắn cảm nhận được cảm giác nguy hiểm. Mà cảm giác nguy hiểm này, dĩ nhiên là một cái Chí Cảnh Huyền giả cho hắn.

Giờ khắc này, hắn trong mắt khinh thường thiếu rất nhiều.

Đang đối mặt Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lúc, hắn khinh thường, hắn cũng có tư cách kia khinh thường Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, nhưng mà, hắn không hề ngốc, thời khắc này Dương Diệp đã cho hắn cảm giác nguy hiểm, thời điểm này, nếu như hắn còn không thu hồi lòng khinh thị, cái kia chính là làm chết rồi.

Lúc này, tay phải của Dương Diệp đột nhiên cầm Mộc Kiếm, nhưng mà lúc này, Mộc Kiếm kia đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Bài xích!

Mộc Kiếm này bài xích cánh tay!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong tay Mộc Kiếm, “phối hợp một chút, bằng không thì tất cả mọi người cho hết trứng.”

Nói xong, Mộc Kiếm kia dần dần đều yên lặng xuống.

Dương Diệp hít sâu một hơi, cố gắng đè xuống toàn thân các loại không khỏe, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Hạng, "Đến, chúng ta tại tới thử xem!"

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Một kiếm nháy mắt!

Tốc độ hay vẫn là tốc độ kia, nhưng mà, lực lượng đã không phải là lực lượng kia!

Thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Dương Hạng, cùng lúc đó, mũi kiếm đã đến Dương Thuấn giữa lông mày ba tấc vị trí, bất quá rất nhanh, mũi kiếm ngừng lại, bởi vì hai ngón tay của Dương Hạng nắm được kiếm của Dương Diệp.

Nhưng mà khi hắn nắm kiếm một chớp mắt kia, kia sắc mặt tím mặt đại biến, muốn lỏng chỉ, nhưng đáng tiếc đã muộn.

Xùy~~!

Hai ngón tay trực tiếp bay ra ngoài, cùng lúc đó, Dương Hạng trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người kinh sợ.

Dương Diệp biến thành mạnh như vậy?

Giờ phút này, trong lòng tất cả mọi người khiếp sợ tột đỉnh. Phải biết, Dương Hạng này thế nhưng là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, hắn không thể so với Dương Tiêu, hắn là vùng vũ trụ này đứng đầu nhất đám người kia, bởi vì tại đây Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, còn chưa có xuất hiện qua Chân Cảnh Lục Đoạn trên cường giả.

Trước kia từng có, nhưng mà, bây giờ không có!

Mà Dương Diệp chứ?

Dương Diệp chẳng qua là một cái Chí Cảnh, ở trên cảnh giới, hắn cùng với Dương Hạng kém cách xa vạn dặm. Nhưng mà, hắn một kiếm này vậy mà trực tiếp tước đoạn hai ngón tay của Dương Hạng, hơn nữa đem đẩy lui ngàn trượng.

Nếu như không phải là bọn hắn tận mắt nhìn thấy, bọn hắn là tuyệt đối sẽ không tin tưởng một tên Chí Cảnh có thể một kiếm đẩy lui một Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả đấy.

Giờ phút này, Dương Liêm Sương trong mắt cũng là có một vẻ khiếp sợ, hiển nhiên, Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia lực lượng, làm cho bọn ta hơi khiếp sợ rồi. Sau khi khiếp sợ, là trào phúng, không phải là trào phúng Dương Diệp, mà là Dương Tiêu cùng Dương Gia!

Dương Tiêu không thể nghi ngờ là ngu xuẩn, bởi vì, Dương Gia, chỉ cần đạt được nàng cùng Dương Diệp bất luận cái gì một người tương trợ, cái kia một cái khác thì không thể tạo phản thành công. Đáng tiếc là, Dương Gia đều không tha cho nàng cùng Dương Diệp.

Một cái gia tộc Người cầm lái, không thể ích kỷ, càng được có dung người chi lượng. Bằng không thì, gia tộc này là không thể nào hưng vượng.

Xa xa, Dương Hạng nhìn thoáng qua chính mình hai ngón tay gãy, sau đó nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, giờ khắc này, trong mắt của hắn đã không có nửa phần khinh thường. Vừa rồi một chớp mắt kia, nếu như không phải là hắn lui nhanh, một kiếm kia đâm trên người hắn mà nói, hậu quả kia hắn không dám tưởng tượng!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm hướng phía Dương Hạng đi đến, “ngươi không phải là sẽ Cải Thiên Hoán Địa sao? Đến sửa một cái cho ta nhìn một chút!”

Dương Hạng hai mắt híp lại, một đám hàn mang từ trong mắt chợt lóe lên, sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp bốn phía những cái kia không gian đột nhiên quỷ dị biến động.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chính là chém một cái.

Kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, trong chốc lát, chung quanh những cái kia đang tại thay đổi không gian trực tiếp sụp đổ mai một.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hạng kia thần sắc lập tức trầm xuống.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, hắn đã ở trước mặt của Dương Hạng kia, sau đó một kiếm hướng phía Dương Hạng bổ tới.

Không có bất kỳ hoa lệ chiêu thức, chính là một kiếm, đơn giản một kiếm đánh xuống!

Nhưng mà, một kiếm này, ít nhất chồng hai mươi đạo!

Lúc này đây, Dương Hạng không dám khinh thường, trong cơ thể hắn Huyền Khí bắt đầu khởi động, sau đó hướng phía trước tìm tòi, tiếp theo mãnh liệt nắm chắc.

Này nắm chắc, không gian xung quanh hắn lập tức uốn éo cong thành một cái vòng xoáy, mà Dương Diệp một kiếm kia trực tiếp bổ tiến vào cái này trong nước xoáy.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp cùng Dương Hạng không gian chung quanh lần nữa sụp đổ, còn lần này, sụp đổ kia không gian cũng không có ở được chữa trị, bởi vì Dương Diệp cùng Dương Hạng đang tại cái kia Không Gian Hắc Động bên trong đại chiến.

Lực lượng của hai người quá mạnh, cường đại đến Thiên Địa Pháp Tắc đều không thể chữa trị tới đây!

Không Gian Hắc Động bên trong, Dương Diệp cùng Dương Hạng kia đang tại kịch chiến, mà Không Gian Hắc Động ra, Dương Liêm Sương kia hai mắt đột nhiên đóng lại.

Sau một khắc, một luồng khí tức cực kỳ cường đại từ Dương Liêm Sương trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Làm cỗ khí tức này sau khi xuất hiện, xa xa chính đang quan chiến Cùng Kỳ sắc mặt đột nhiên thay đổi, “Viễn Cổ Khí Tức... Làm sao có thể...”

...

PS: Nói sự kiện, vấn đề đổi mới, từ phát thư đến bây giờ, ta cảm thấy của ta đổi mới là ổn định nhất đấy, ngoại trừ ăn tết lúc, mỗi ngày đúng giờ đổi mới, mỗi tháng số một chuẩn thì bộc phát. Mọi người biết cái này ý vị như thế nào không? Có nghĩa là ta cho tới bây giờ không có cho mình buông tha giả, cũng xác thực chưa thả qua. Các ngươi còn có ngày nghỉ, còn có ngày nghỉ, ta thật sự không có thứ gì. Bởi vì một ngày không ghi, muốn đứt đoạn đổi mới. Mà ta đứt đoạn đổi mới qua sao?

Nói nhiều như vậy, chỉ là muốn nói, cảm tạ một đường làm bạn ta đến bây giờ những bằng hữu kia. Đặc biệt là từ tạp dịch tới, còn có bây giờ. Cảm tạ ủng hộ của mọi người.

------oOo------

Chương 1739: Giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1735 chương: Giết ngươi!

(Cầu chia sẻ)

Theo Cùng Kỳ thanh âm rơi xuống, sau lưng Dương Liêm Sương, xuất hiện một đầu hư ảo Hắc Sắc Phượng Hoàng.

Này đầu Hắc Sắc Phượng Hoàng, hình thể không lớn, nhưng mà kia tản mát ra khí tức kinh khủng nhưng là làm cho tất cả mọi người ở đây đều cảm nhận được tim đập nhanh.

Mà một bên Cùng Kỳ tức thì hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, "làm sao có thể..."

Lúc này, Dương Diệp cùng Dương Hạng kia cũng dừng lại, ánh mắt hai người đều là đã rơi vào Dương Liêm Sương kia sau lưng đầu kia Hắc Sắc Phượng Hoàng bên trên.

"Phượng Biến!"

Lúc này, nơi xa Cùng Kỳ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Liêm Sương, "dĩ nhiên là Phượng Biến, ngươi làm sao làm được!"

Một bên, Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, "cái gì là Phượng Biến?"

Cùng Kỳ trầm giọng nói: "Chân Phượng Nhất Tộc cùng nhân loại cao nhất khế ước, cũng là chúng ta yêu tộc cùng nhân loại ở giữa cao nhất khế ước. Nàng đã lấy được công nhận của Bất Tử Hắc Phượng kia, cái này nhận thức Nhưng..."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Cái này tán thành, tựu giống với ngươi cùng tên tiểu tử kia. Chỉ có quan hệ đạt tới trình độ nhất định về sau, yêu tộc mới có thể kính dâng chính mình... Đầu kia Bất Tử Hắc Phượng, không chỉ có cam nguyện để cho nàng thôn phệ, còn đem chính mình linh hồn dâng hiến cho nàng, để cho nàng có thể Phượng Biến, loại tình huống này, ta cả đời cũng chưa từng thấy mấy lần!"

“Rất lợi hại?” Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “bởi vì ý vị này nàng có thể dung hợp lực lượng của Bất Tử Hắc Phượng, hắn hiện tại hẳn không có hoàn toàn dung hợp lực lượng của Bất Tử Hắc Phượng kia, nhưng mà, vậy cũng tuyệt đối không phải người bình thường có thể chống cự.”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Liêm Sương đột nhiên nhìn về phía Cùng Kỳ, “các hạ biết rõ rất nhiều.”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “vì cái gì cao ngạo chí cực Chân Phượng Nhất Tộc sẽ cam tâm đem chính mình dâng hiến cho ngươi!”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “việc này nói rất dài dòng, ta cũng không muốn nhiều lời.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “đồng loạt ra tay!”

Nói xong, nàng chân phải nhẹ nhàng một đập, sau một khắc, nàng trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Hạng kia bắn mạnh tới.

Cùng lúc đó, một đạo bén nhọn chói tai tiếng phượng hót ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Thoáng qua, Dương Liêm Sương đã xuất hiện ở trước mặt của Dương Hạng kia, sau một khắc, một cái màu đen phượng trảo mang theo người lực lượng làm người ta sợ hãi hướng phía Dương Hạng kia đánh ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Hạng sắc mặt lập tức biến đổi, sau một khắc, một thanh Ngân Sắc Trường Thương xuất hiện ở trong tay của hắn, thoáng qua, dài thương đâm ra.

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang ở giữa sân ầm ầm vang vọng, mà ở trong mắt của tất cả mọi người, Dương Hạng kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Kia vừa dừng lại, trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người bị chấn kinh rồi!

Dương Diệp giờ phút này trong lòng cũng là có chút khiếp sợ, Dương Liêm Sương này vừa rồi một ít trảo lực lượng, không có chút nào so với hắn giờ phút này yếu. Nữ nhân này, thật sự rất mạnh a!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó thân hình run lên, hướng phía chỗ xa kia Dương Hạng bắn mạnh tới. Mà Dương Liêm Sương cũng không nói nhảm, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Hạng kích bắn đi.

Nhìn thấy hai nhân theo chính mình mãnh liệt bắn mà đến, Dương Hạng hai mắt híp lại, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng. Giờ này khắc này, hắn đã hoàn toàn đem Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương cho rằng là mình cùng cấp bậc đối thủ.

Mà Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp liên thủ, cũng xác thực đã có thể uy hiếp được hắn!

Không dám khinh thường, Dương Hạng trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, theo Huyền Khí bắt đầu khởi động, trên thân hắn lập tức tản mát ra một cỗ khí tức kinh khủng, cỗ khí tức này tựa như bạo như gió hướng phía Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương thổi quét mà đến.

Bằng vào khí tức, tự nhiên là không thể nào trấn áp Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đấy, bởi vậy, tại cỗ khí tức này về sau, còn có vô số đạo thương ảnh!

Dương Diệp tay phải nắm chắc trong tay Mộc Kiếm, sau đó đối với lên trước mặt chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Cỗ khí tức kia lập tức bị hắn xé mở một lỗ lớn, mà những cái kia thương ảnh cũng là bị kiếm trong tay của hắn cho vỡ ra đến, thoáng qua, Dương Diệp cả người mang kiếm hóa thành một đạo kiếm quang đi tới trước mặt của Dương Hạng kia.

Mà Dương Liêm Sương cũng là không cam lòng yếu thế, một trảo chém ra, một trảo này, trực tiếp đem trước mặt nàng cỗ khí tức kia cùng thương ảnh cho xé tan thành phấn, ngay sau đó, nàng xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, sau đó giơ tay phải lên đối với Dương Hạng chính là vỗ.

Kiếm, trảo!

Dương Hạng trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, tay phải hắn nắm chắc trong tay ngân thương mãnh liệt chính là một cái quét ngang.

Ầm!

Này quét qua, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian đều là kịch liệt run lên.

Thình thịch!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa liên tiếp lùi ra sau ngàn trượng, nhưng mà Dương Hạng kia nhưng là trực tiếp bị Dương Diệp cùng lực lượng của Dương Liêm Sương chấn động hai ngàn trượng có hơn.

Nhưng mà, Dương Hạng nhưng là nở nụ cười.

Hắn nhìn xem Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp cười gằn nói: "Ta phải thừa nhận, các ngươi bây giờ hai cái liên thủ, ta xác thực hết cách với các ngươi. Nhưng mà, này lực lượng là ta sao của chính các ngươi? Không phải. Các ngươi đã có được không lực lượng thuộc về các ngươi, mà lực lượng này nó cuối cùng sẽ biến mất, chờ nó biến mất một khắc này, các ngươi lấy cái gì đến cùng ta đối kháng?"

Lực lượng biến mất!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhìn nhau, hai người trầm mặc.

Bởi vì Dương Hạng nói một chút cũng không sai, bọn hắn bây giờ có không lực lượng thuộc về chính mình, mà lực lượng này, là sẽ biến mất. Hơn nữa, không bao lâu thì sẽ biến mất. Đặc biệt là Dương Diệp, hắn bây giờ thân thể cũng đã sắp không chịu đựng nổi nữa những lực lượng kia.

Tại mang xuống, một khi hắn cùng với lực lượng của Dương Liêm Sương biến mất, khi đó, bọn hắn căn bản không phải là đối thủ của Dương Hạng này!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Liêm Sương đột nhiên hít sâu một hơi, sau đó nói: "Không nên nương tay."

Nói xong, thân hình của nàng run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cũng là chân phải nhẹ nhàng một đạp mặt đất, sau đó toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Khi hai người liên thủ về sau, trong sân Dương Hạng kia lập tức hoàn toàn bị áp chế rồi.

Chân chính áp chế!

Nhưng mà, ai cũng có thể thấy được, tuy rằng Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương áp chế Dương Hạng, nhưng mà, bọn hắn nhưng giết không được Dương Hạng!

Dương Hạng dù sao cũng là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, bất kể là chiến đấu ý thức hay vẫn là khác các phương diện, hắn đều muốn vượt xa Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đấy, bởi vậy, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tuy rằng áp chế hắn, nhưng mà, nhưng không cách nào kích giết hắn!

Mà một khi mang xuống, kéo dài tới Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lực lượng biến mất, khi đó, coi như là tại đến mấy Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đều không đối kháng được Dương Hạng.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tự nhiên cũng biết đạo lý này, bởi vậy, hai người giờ phút này có thể nói là sử xuất toàn bộ lực lượng, gắng đạt tới tại lực lượng biến mất lúc trước chém giết Dương Hạng.

Bên cạnh những cái kia Dương Gia người chỉ có thể nhìn, chiến đấu ở cấp bậc này, bọn hắn căn bản là không có cách lẫn vào.

Theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong sân Dương Gia nhân tâm càng ngày càng nặng trọng.

Bởi vì Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tuy rằng đem Dương Hạng kia đánh chính là lần lượt tháo chạy, nhưng mà, Dương Hạng liền là bất tử. Hơn nữa, dùng nhãn lực của bọn hắn, tự nhiên năng đủ nhìn ra, thời khắc này Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đã có cái gì không đúng.

Chúng người biết, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương khả năng nhanh muốn tới cực hạn của chính mình.

Cực hạn!

Một khi lực lượng của hai người biến mất, cái kia cục diện trong sân sẽ nghịch chuyển trong nháy mắt!

Bành!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tại đẩy lui Dương Hạng kia về sau, hai người lập tức ngừng lại.

Giờ phút này, Dương Diệp sắc mặt trắng bệch, mà lại nhăn nhó. Mà Dương Liêm Sương thì là thân thể đang rung động nhè nhẹ lấy, vừa nhìn cũng không bình thường.

“Thế nào, không có chiêu?” Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Hạng cười gằn nói: “Có phải hay không lực lượng bắt đầu ở cắn trả?”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “như thế nào làm?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, cố gắng đè xuống trong cơ thể cái kia lực lượng cuồng bạo, sau đó nói: “Đương nhiên là làm giết hắn!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là nam, ngươi tới trước!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “nữ tử ưu tiên, ngươi tới trước!”

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi cùng ta, phải có một cái được bảo trì chiến lực. Bằng không thì, coi như là giết hắn đi, chúng ta cũng là nguy hiểm, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn tự nhiên biết ý tứ của Dương Liêm Sương. Hắn cùng với Dương Liêm Sương, phải có một cái tại sau khi chiến đấu kết thúc còn bảo trì nhất định được chiến lực, chỉ có như vậy, bọn hắn mới là an toàn, bởi vì, bất kể là nàng hay vẫn là Dương Liêm Sương, đều không dám hứa chắc Dương Gia những người khác còn có... Hay không dị tâm.

Trừ lần đó ra, còn có còn lại thế gia, nếu như lúc kia, thời gian còn lại thừa cơ mà vào, mà hai người bọn họ lại đều không có chiến lực lời nói, cái kia hai người bọn họ cũng chỉ có thể chờ chết rồi.

Mà lúc này đây, chính là khảo nghiệm hai người bọn họ tín nhiệm lúc sau.

Ai đi liều mạng, ai giữ lại thực lực!

Đây là một vấn đề rất lớn!

Bởi vì liều mạng một cái kia, coi như là giết Dương Hạng, cuối cùng khẳng định cũng sẽ sức cùng lực tận, không có chiến đấu thực lực!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhìn nhau lấy, rất nhanh, Dương Liêm Sương nói: “Vậy để ta đi!”

Mà lúc này, Dương Diệp lắc đầu, “để ta đi!”

Nếu như Dương Liêm Sương không biểu lộ thái độ, hắn tuyệt sẽ không tỏ thái độ, nhưng mà, Dương Liêm Sương bày tỏ thái độ rồi. Dương Liêm Sương bày tỏ thái độ rồi, hắn tự nhiên muốn tỏ thái độ. Hắn làm người chính là như vậy, ngươi thực, ta liền thực, ngươi chơi sáo lộ, vậy mọi người liền cùng nhau chơi đùa sáo lộ!

Cái thế giới này, không có người nào là kẻ đần.

Nói xong, Dương Diệp chậm rãi hướng phía Dương Hạng kia đi đến, “giết qua rất nhiều Chân Cảnh cường giả, nhưng mà, không có giết qua cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, hôm nay, ta muốn thử xem!”

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Thân thể của hắn đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực, chuẩn xác mà nói, là thân thể của hắn bị một ngọn lửa cho bọc lại.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Ngoại trừ Chiến Thần Tí cùng Mộc Kiếm, hắn còn có một át chủ bài, cái kia chính là Lục Đinh Thần Hỏa!

Bất kể là Chiến Thần Tí cùng Mộc Kiếm, cũng hoặc là Lục Đinh Thần Hỏa, đều không thể một mình đánh chết Dương Hạng, dù là hai cái cùng một chỗ đều không được. Nhưng mà, ba cái chứ?

Mộc Kiếm không có bài xích Lục Đinh Thần Hỏa, mặc cho Lục Đinh Thần Hỏa bao bọc.

Nhưng mà, làm Lục Đinh Thần Hỏa sau khi xuất hiện, Dương Diệp sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Ba loại vượt qua thân thể của hắn cực hạn chịu đựng lực phạm vi hiện, giờ khắc này, hắn cảm giác mình muốn nổ tung!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía nơi xa Dương Hạng, gằn giọng nói: “Đến, tiếp ta một kiếm!”

Nói xong!

Một đạo Hỏa Diễm Kiếm quang trong nháy mắt đến trước mặt Dương Hạng kia!

Dương Hạng sắc mặt tím mặt đại biến, trong tay ngân thương mãnh liệt đâm ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Hạng kia trong tay ngân thương ầm ầm vỡ vụn, cùng lúc đó, Dương Hạng kia trực tiếp bị rung động đến năm nghìn ngoài... Trượng.

Kia vừa dừng lại một cái.

Ca sát!

Thân thể của hắn trực tiếp rạn nứt ra, vô số máu tươi không ngừng từ trong cơ thể tràn ra, ngay sau đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, thân thể ầm ầm vỡ vụn. Thoáng qua, Kỳ Linh Hồn bay ra. Sau đó thoáng qua run lên, biến mất ở Thiên tế.

Tốc độ kia nhanh đến mức cực hạn, liền Dương Liêm Sương đều không phản ứng kịp!

Tại linh hồn của Dương Hạng sau khi biến mất, nơi xa Dương Diệp khôi phục bình thường, Lục Đinh Thần Hỏa đã về tới trong Hồng Mông Tháp.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là hướng về sau thẳng tắp té xuống.

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp cảm giác một làn gió thơm tấn công tới, rất nhanh, hắn cảm giác mình chuyến tiến một cái mềm mại ôm ấp hoài bão trong.

Ôm lấy hắn tự nhiên là Dương Liêm Sương.

Dương Diệp nhìn xem Dương Liêm Sương, không nói gì, bởi vì hắn cảm giác giờ phút này liền khí lực nói chuyện cũng không có.

Ngay tại ánh mắt hắn muốn nhắm lại lúc, Dương Liêm Sương tay phải đột nhiên giữ ở cổ họng của hắn.

Dương Diệp nhìn xem Dương Liêm Sương, nói: “Vì cái gì?”

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “giết ngươi, Dương Gia ngay tại không ai có thể uy hiếp ta rồi.”

Nói xong, tay bắt đầu dùng sức, mặt của Dương Diệp lập tức do bạch biến tím.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1740: Dương Gia Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1736 chương: Dương Gia Vô Địch!

(Cầu chia sẻ)

Nghe được lời của Dương Liêm Sương, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Hắn không có phản kháng, cũng không cách nào phản kháng.

Bởi vì giờ khắc này hắn, thật sự đã kiệt lực.

Hiện tại hắn đang suy nghĩ gì?

Cái gì cũng không đang suy nghĩ.

Ngủ!

Hắn hiện tại cũng chỉ muốn ngủ, hắn giờ phút này, không chỉ có thân thể mỏi mệt tới cực điểm, đã liền tinh thần cũng đã mỏi mệt đã đến cực hạn. Ngủ, ngủ một giấc thật ngon.

Mệt mỏi!

Mấy ngày qua này, người khác mệt mỏi, tâm mệt mỏi hơn!

Trong tràng, tất cả mọi người đang nhìn Dương Liêm Sương.

Chỉ cần Dương Liêm Sương tay có chút dùng sức, đầu của Dương Diệp thì sẽ dọn nhà, dù là Cùng Kỳ cũng không cứu được. Bởi vì Cùng Kỳ cách Dương Diệp quá xa, hơn nữa, thời điểm này, coi như là hắn ở đây Dương Diệp bên cạnh cũng không cách nào làm cái gì.

Dương Liêm Sương sẽ sẽ không ra tay?

Kỳ thật, đối với Dương Gia mọi người mà nói, Dương Liêm Sương là có lý do hạ thủ. Bởi vì bây giờ đang ở Dương Gia, liền Dương Diệp cùng mặt khác một cái Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả có thể uy hiếp được nàng, mà nếu như Dương Diệp chết, Dương Gia kia liền không ai có thể đang cùng nàng tranh đoạt Gia Chủ chi vị.

Giết, còn chưa giết?

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Liêm Sương đột nhiên thu tay về, sau đó nói: “Dẫn nàng đến phòng ta nghỉ ngơi, bất kỳ người nào không nên quấy nhiễu!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “truyền mệnh lệnh của ta, giờ phút này lên, Dương Gia tiến vào màu đỏ đề phòng, bên ngoài Dương Gia cường giả, lấy tốc độ nhanh nhất chạy về Dương Gia, dám làm trái này làm người, giết không tha!”

Trong sân đám người Dương Lân nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương nhìn về chân trời hồi lâu, sau đó nói: “Phiền toái, mới vừa mới bắt đầu a…”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Hai ngày sau.

Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

“Tỉnh?”

Lúc này, một giọng nói từ bên cạnh truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa nơi cửa sổ, đứng đấy một tên thân mặc màu đen trường quần nữ tử.

Cô gái này, đúng là Dương Liêm Sương.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Không chết?”

“Ngươi rất muốn chết?” Dương Liêm Sương quay người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “lúc ấy như thế nào không ra tay?”

“Ta tại sao phải ra tay?” Dương Liêm Sương hỏi lại.

“Như ngươi nói, ta chết đi, tại Dương Gia, liền không ai có thể đối với Gia Chủ chi vị của ngươi tạo thành uy hiếp.” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương đi tới Dương Diệp bên giường, sau đó nói: “Ngươi còn sống, đối với ta thì có uy hiếp sao? Không, không có! Bởi vì ngươi căn bản không nghĩ tới làm Dương Gia Gia Chủ. Còn nữa, người không phụ Dương Liêm Sương ta, Dương Liêm Sương ta quyết không phụ người.”

Dương Diệp nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, sau đó nói: “Hợp tác vui vẻ!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “hợp tác vui vẻ!”

Hai người bọn họ từ hợp tác đến nay, cho tới bây giờ, hai nhân tài tính là chân chính tín nhiệm đối phương. Mà trước đó, bất kể là hắn vẫn Dương Liêm Sương, hai người đều là giúp nhau phòng bị. Mà bây giờ, giữa bọn họ đã tín nhiệm lẫn nhau.

“Có thể đi sao?” Lúc này, Dương Liêm Sương nói.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Đi với ta một chỗ.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cho ta chút thời gian.”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “ta chờ ngươi.”

Nói xong, kia quay người ra gian phòng.

Trên giường, Dương Diệp hai mắt đóng lại.

Kiểm tra thân thể!

Hắn mặc dù nhưng đã thanh tỉnh, nhưng mà, thương thế của hắn cũng không có triệt để khôi phục, phải nói, còn rất nghiêm trọng. Bởi vì giờ khắc này hắn, động liên tục ngón tay khí lực đều không có. Hắn trợn mắt nhìn nhìn cánh tay phải của chính mình, giờ phút này, cánh tay phải của hắn đã như trước kia giống như triệt để yên tĩnh lại.

Đương nhiên, đây là bởi vì tấm bùa kia nguyên nhân.

Lúc trước hắn một kiếm chém vỡ thân thể của Dương Hạng lúc, hắn tựu vội vàng dùng phù đem cánh tay của chính mình cho phong ấn. Bởi vì lúc đó, Chiến Thần Tí này lực lượng mạnh nhất, muốn chống bạo thân thể của hắn.

Tuy rằng bị phù phong ấn, nhưng mà, trong Chiến Thần Tí lực lượng cùng lực lượng của Lục Đinh Thần Hỏa, hãy để cho được thân thể của hắn xuất hiện nghiêm trọng tổn thương.

Bất quá còn tốt, có Hồng Mông Tử Khí ở đây, cũng không có đả thương cùng căn bản.

Chữa trị thân thể!

Hắn giờ phút này cần phải làm là chữa trị thân thể, chữa trị thân thể với hắn mà nói, tự nhiên không phải là việc khó gì.

Cứ như vậy, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, thân thể của hắn dần dần khôi phục bình thường.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp ra gian phòng, mà bên ngoài gian phòng, là Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, “tốt rồi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không sai biệt lắm!”

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi biến thái nhất địa phương, không phải là thực lực của ngươi, mà là của ngươi tu phục năng lực, ngươi tu phục năng lực, coi như là của ta Bất Tử Chi Lực cũng kém hơn!”

“Bất Tử Chi Lực?” Dương Diệp nói: “Lực lượng gì?”

Dương Liêm Sương nói: “Một loại tự mình năng lực chữa trị, thần Phượng tộc bẩm sinh đấy.”

“Khó trách!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Dương Liêm Sương lúc trước cũng bị thương rất nặng, mặc dù không có hắn trọng, nhưng cũng không nhẹ, mà bây giờ Dương Liêm Sương nhưng là một chút việc đều không có. Hiển nhiên, đây là cái kia Bất Tử Chi Lực công lao!

“Đi thôi!”

Dương Liêm Sương nói xong, quay người rời đi.

Dương Diệp đi theo lên.

Được Dương Liêm Sương dẫn dắt, hai người đi tới một chỗ mộ địa, mộ địa rất lớn, bên trong, trải rộng một ngồi một chút phần mộ.

“Đây là Dương Gia cường giả ta vẫn lạc sau chỗ chôn địa phương!” Dương Liêm Sương nói: “Bọn hắn rất nhiều đều thì không cách nào tại tiến thêm một bước, tuổi thọ hao hết, cuối cùng hóa thành một vòng bụi đất. Mà còn có một chút, là vì Dương Gia mà chết trận.”

“Tới đây làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Gặp một người!”

Dương Liêm Sương vừa nói, hướng cái kia mộ địa ở chỗ sâu trong đi đến, Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng đi theo lên.

Rất nhanh, một tòa cũ nát nhà tranh xuất hiện tại trước mặt hai người, tại nhà tranh trước cửa, có một ông già, lão giả đang mặc một bộ cũ nát trường bào, cái kia trường bào, không biết bao nhiêu năm chưa từng thanh tẩy qua, đã nhìn không ra màu sắc nguyên thủy rồi.

Lúc này, lão giả chính nắm một thanh thật nhỏ đao tại trên một tấm bia đá điêu khắc cái gì.

Dương Liêm Sương đối với lão giả có chút thi lễ, “Liêm Sương bái kiến lão tổ.”

Lão giả nắm đao tay có chút dừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn đạo: “Như!”

“Như cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Một cái tự xưng sau này muốn làm Dương Gia vô địch tiểu tử!” Lão giả thu hồi ánh mắt, tiếp tục điêu khắc.

Dương Vô Địch!

Dương Diệp biết, đối phương là nói hắn như cái kia người phụ thân. Dương Diệp nhìn về phía lão giả, “tiền bối biết hắn?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “nhận thức, hắn năm đó không có việc gì ưa thích chạy tới này nghĩa địa chơi, dần dà, cùng hắn liền có chút chín.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Hắn, là một nhân tài. Dương Gia ta từ đầu đến giờ, chỉ sợ cũng tổ tiên thiên phú có thể so sánh với hắn! Nếu như hắn không có gì bất ngờ xảy ra, Dương Gia là có thể huy hoàng.”

Lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Dương Gia sau này, nhất định sẽ huy hoàng!”

Tay của lão giả ngừng.

Trầm mặc hồi lâu, lão giả quay đầu nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp, “khó được, hai người các ngươi không có tranh giành cái ngươi chết ta sống.”

Dương Diệp nói: “Ta không nghĩ tới làm gia chủ!”

“Thì ra là thế!”

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta biết hai người các ngươi ý đồ đến. Ta đã từng liền đã nói qua, chuyện của Dương Gia, ta sẽ không lẫn vào, ai làm gia chủ, ta đều Không ý kiến. Cho nên, các ngươi có thể yên tâm.”

Nói xong, lão giả tiếp tục điêu khắc.

Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Lão tổ chẳng lẽ cùng một dạng với Dương Hạng kia, trong lòng chỉ có sinh tử, tại không tình thân sao?”

Lão giả nói: “Thân tình tự nhiên là có, con người lúc còn sống, lại có bao nhiêu người có thể đủ làm được hoàn toàn tuyệt tình? Chỉ là... Nha đầu, nói sự thật điểm, lão phu dòng dõi kia, đã chết đều xong hết rồi. Tuy rằng cùng thuộc Dương Gia, nhưng mà, máu mủ của mọi người đã nhạt đến hầu như sắp hết đi!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Hơn nữa, lão phu không thích lẫn vào thế tục chuyện tình. Như lời ngươi nói, với chúng ta mà nói, gia tộc gì, cái gì quyền lợi, đều là phù vân. Chỉ có còn sống mới là thật.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta hiểu rồi.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả kia, cùng Dương Liêm Sương sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, lão giả đột nhiên nói: “Tiểu tử, phụ thân ngươi vẫn còn chứ?”

Dương Diệp dừng bước lại, hắn nhìn về phía lão giả, sau đó lắc đầu, “không biết. Như thế nào?”

Lão giả nói: “Cũng không có gì, hắn lúc trước nói mượn đao của ta sử dụng, thật không nghĩ đến, đao mượn về phía sau, người khác liền chạy ra. Ngoại trừ đao, lão phu vài món phòng thân bảo vật cũng bị hắn mượn đi, hắn đã nói phải trả...”

Dương Diệp: “...”

Một khắc sau, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đã đi ra cái kia vùng mộ địa.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, “từ nay về sau, Dương Gia, cũng chỉ có thể dựa vào chúng ta rồi.”

Dương Diệp nói: “Dương Gia ra biến cố này, còn lại tám Đại Thế Gia phản ứng gì?”

“Đương nhiên là muốn ngồi làm ngư ông thủ lợi!”

Dương Liêm Sương cười lạnh nói: “Cái thế giới này chính là như vậy, đem ngươi làm khi còn yếu, người khác đều để khi phụ ngươi xuống. Ta đã nhận được tin tức, Doanh Gia, Lý gia, còn có Vương gia, cùng với Lục Gia, mấy cái này thế gia đã bắt đầu đối với Dương Gia chúng ta địa bàn động thủ. Bất quá, còn không có như vậy trắng trợn!”

“Ngươi chuẩn bị làm như thế nào?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

“Ngươi là gia chủ!” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi cũng phải!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Từ nay về sau, Dương Gia không phải là người nào đó Dương Gia, mà là của mọi người Dương Gia. Mà ngươi, giờ phút này lên, ngươi chính là Dương Gia ta Thủ Hộ Giả, quyền lợi cùng địa vị, cùng cấp Dương Gia Gia Chủ.”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Ta biết ngươi muốn nói cái gì, đừng cự tuyệt, ngươi phải hiểu được, ngươi bây giờ dùng thực lực của ngươi, căn bản là không có cách cam đoan Thiên Tuyền Hệ an toàn, không phải sao?”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì Dương Liêm Sương nói rất đúng sự thật.

Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Ta đã phái người tiến về trước Thiên Tuyền Hệ, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, bọn hắn sẽ đem thân nhân của ngươi đều kế đó: Tiếp đến Ngân Hà Hệ. Mà bọn hắn, từ nay về sau, không chỉ là ngươi thân nhân của Dương Diệp, càng là Dương Gia ta người!”

Dương Diệp nhìn xem Dương Liêm Sương, không nói gì.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên giữ chặt cánh tay của Dương Diệp, nói: “Đi thôi.”

“Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên một nụ cười, “dùng thế tục lời nói mà nói, chính là đăng cơ.”

Dương Diệp: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1741: Tội song hôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1737 chương: Tội song hôn!

(Cầu chia sẻ)

Đăng cơ!

Dương Gia không phải là thế tục hoàng gia, nhưng mà, này lễ nghi vẫn còn cần đấy. Bằng không thì, ai biết ngươi là Dương Gia Gia Chủ?

Sau một ngày.

Thiên Cơ Thành.

Lúc này Thiên Cơ Thành, đã dần dần khôi phục phồn hoa của ngày xưa, hơn nữa, bây giờ Thiên Cơ Thành người cũng so với dĩ vãng hơn nhiều rất nhiều, bởi vì Dương Gia bên ngoài rất nhiều cường giả cũng đã bị Dương Liêm Sương triệu hồi.

Tất cả Dương Gia người cũng biết, Dương Gia thay đổi triều đại rồi.

Đối với cái này, tự nhiên là không người nào dám có ý kiến. Dương Gia, duy nhất dám có ý kiến chỉ có cái kia vị Chân Cảnh Lục Đoạn Dương Gia Lão Tổ, nhưng mà, vị kia đến bây giờ đều không có ra mặt ngăn cản, hiển nhiên đối phương là không có ý kiến.

Nói cách khác, Dương Liêm Sương trở thành Dương Gia Gia Chủ, đã là chuyện ván đã đóng thuyền.

Thiên Cơ điện.

Giờ phút này, Thiên Cơ điện bố trí rất là vui mừng, cũng vô cùng náo nhiệt, đặc biệt là đi theo Dương Liêm Sương những người kia, bọn hắn giờ phút này, đều có thể nói là khai quốc công thần, Dương Liêm Sương thượng vị, bọn hắn tự nhiên cũng sẽ cùng theo nước lên thì thuyền lên, bởi vậy, lúc này thì bọn hắn là phá lệ ra sức.

“Cung nghênh gia chủ!”

Theo một đạo thanh âm vang dội trong điện vang lên, Dương Liêm Sương xuất hiện ở đại điện phía trên, mà ở bên cạnh nàng, thì là Dương Diệp.

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua phía dưới Dương Gia người, sau đó ánh mắt đã rơi vào phía dưới trên người của Dương Huyên, “còn lại bảy Đại Thế Gia không có một nhà tới sao?”

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu.

Thấy thế, trong tràng trên mặt tất cả mọi người dáng tươi cười dần dần biến mất.

Trong tình huống thông thường, bất kỳ một gia tộc nào Tân Gia Chủ thượng vị, đừng thế gia đều đến đây chúc mừng đấy. Song lần này, còn lại bảy Đại Thế Gia, không có một nhà tới.

Ngay tại lúc này, trong tràng mọi người đột nhiên nhìn về phía ngoài điện, ngoài điện, một ông già xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Lão giả này, Dương Diệp nhận thức, đúng là Vũ Gia Đại trưởng lão!

Vũ Gia kia Đại trưởng lão đến vào trong điện về sau, đối với Dương Liêm Sương ôm quyền, “chúc mừng mảnh vải Sương Tiểu Tỷ trở thành Dương Gia Gia Chủ.”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Vũ Gia Đại trưởng lão, sau đó nói: “Ngươi là đại biểu cá nhân, hay vẫn là đại biểu Vũ Gia?”

“Đương nhiên là đại biểu Vũ Gia!”

Đại trưởng lão cười nói: “Mảnh vải Sương Tiểu Tỷ, gia chủ để cho ta nhắn cho mảnh vải Sương Tiểu Tỷ, bởi vì một ít chuyện, hắn bất tiện tự mình đến đây, nhưng mà, Vũ Gia đối với Dương Gia không có ác ý, trước kia không, hiện tại cũng không có. Vũ Gia ta, nguyện ý cùng Dương Gia bảo trì trước kia quan hệ, mọi người không xâm phạm lẫn nhau!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “Dương Gia ta cũng nguyện cùng Vũ Gia bảo trì trước kia quan hệ, hai nhà không xâm phạm lẫn nhau!”

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Thiếu, An cô nương tại Vũ Gia ta mạnh khỏe, Dương Thiếu không cần phải lo lắng, nếu như Dương Thiếu có thời gian, cũng tùy thời có thể đi Vũ Gia vấn an, Vũ Gia ta tùy thời hoan nghênh!”

Đối mặt Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, hắn tự nhiên là phải tôn kính đấy, hai người này chung vào một chỗ, đây chính là liền cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn đều có thể đánh bại. Mà hai người, một cái mới Chân Cảnh Nhất Đoạn, mà cái khác mới Chí Cảnh!

Có thể nói, bây giờ Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tại trong ngân hà hệ nghìn vũ trụ, đó là không ai không biết, không người không hay đấy.

Hiện tại Trung Thiên Vũ Trụ lưu hành một câu: Thiên tài nhà ai mạnh mẽ? Bọn hắn đều họ Dương!

Cái này bọn hắn, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

Nghe được Vũ Gia lời của Đại trường lão, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta sẽ đi.”

Đại trưởng lão cười nói: “Vũ Gia ta tùy thời hoan nghênh! Hai vị, cáo từ!”

Nói xong, kia không dừng lại nữa, xoay người muốn đi, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, quay người nhìn về phía Dương Liêm Sương, nói: “Mảnh vải Sương Tiểu Tỷ, gia chủ còn có một nói.”

“Mời nói!” Dương Liêm Sương nói.

Đại trưởng lão trầm giọng nói: “Dương Gia tình cảnh, nguy.”

Nói xong, hắn quay người trực tiếp biến mất ở trong đại điện.

Trong điện, bầu không khí có chút đã trầm mặc.

Một lát sau, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ta cũng hiểu được nguy hiểm.”

“Đương nhiên nguy hiểm!”

Dương Liêm Sương tay phải thả lỏng phía sau, cười nói: “Ngươi biết có một lời sao? Gọi: Thất phu vô tội, Hoài Bích Kỳ Tội. Dương Gia trải qua chuyện lúc trước, chúng ta chỉnh thể thực lực hạ thấp rất nhiều, có thể nói, bây giờ là chúng ta suy yếu nhất thời điểm. Nhưng mà, cái này còn không phải là bọn hắn chính thức muốn ra tay với chúng ta nguyên nhân.”

“Nguyên nhân thực sự là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ta và ngươi!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Thiên phú của ta và ngươi, chính là bọn họ muốn hạ thủ với chúng ta nguyên nhân thực sự. Chúng ta cảnh giới bây giờ, cũng đủ để để cho chúng ta đánh bại cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn. Mà một khi ta và ngươi đạt tới Chân Cảnh Tam Đoạn, tứ đoạn chứ? Bọn hắn sợ. Sợ ngươi ta triệt để lớn lên.”

Nói đến đây, nàng lạnh cười cười, “cái thế giới này chính là như vậy, có đôi khi, là không có đối với cùng sai, cái đó sợ ngươi không đi tổn thương người khác, nhưng mà, chỉ cần người khác cảm thấy ngươi đối với hắn có uy hiếp, hắn liền sẽ nghĩ biện pháp làm cho chết ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vô cùng đồng ý lời của Dương Liêm Sương. Kỳ thật, đạo lý này, hắn vào năm đó khi còn bé liền đã hiểu. Xã hội chính là như vậy, nhiều khi, ngươi coi như là làm cho dù tốt, nhưng vẫn là sẽ trở thành cái đinh trong mắt của người khác!

Đây chính là nhân tính!

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn xuống phía dưới ít Dương Gia cường giả kia, “Vũ Gia lời của Đại trưởng lão, các ngươi cũng đều nghe được. Dương Gia ta hiện tại chính là một cục thịt béo, còn lại những thế gia kia khẳng định thậm chí nghĩ đến cắn một cái. Cho nên, chư vị, bây giờ là Dương Gia ta khó khăn nhất thời kì, các ngươi phải tùy thời chuẩn bị cho tốt đánh một trận trận đánh ác liệt!”

Trong tràng, mọi người nhẹ gật đầu, trên mặt mọi người, không sợ hãi chút nào.

Dương Gia tuy rằng bởi vì bên trong hao tổn, thực lực không bằng lúc trước, nhưng mà, Dương Gia người vẫn là có tâm huyết cùng cốt khí. Hơn nữa, Dương Gia tuy rằng không có Dương Tiêu cùng một vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, nhưng mà, Dương Gia còn có Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương!

Có hai người này ở đây, Dương Gia mọi người liền có lòng tin mặt đối còn lại thế gia!

Dương Liêm Sương lại khai báo một ít chuyện về sau, liền để cho trong điện tất cả mọi người lui xuống.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Phong Ma Huyết Mạch của Dương Gia, vì sao ta rất ít chứng kiến người dùng?” Vấn đề này, một mực khó hiểu. Bởi vì Phong Ma Huyết Mạch kia xác thực có thể nhắc nhở thực lực, nhưng mà, hắn cùng với đám người Dương Tiêu lúc giao thủ, cho đến chết, những người kia đều vô ích!

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “bọn hắn đã thanh trừ Phong Ma Huyết Mạch của chính mình rồi!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Phong Ma Huyết Mạch, xác thực có thể trong vòng thời gian ngắn xách cao nhân thực lực, nhưng mà, nó có một cái tai hại, cái kia chính là làm cho người ta thần trí thất thường. Dùng là càng nhiều lần, thần trí thì sẽ càng không bình thường. Bởi vậy, năm đó phụ thân ngươi ngay tại Dương Gia đề nghị, lại để cho Dương Gia mọi người áp chế Phong Ma Huyết Mạch, sau đó hắn đã sáng tạo ra một bộ phương pháp, có thể mang Phong Ma Huyết Mạch xóa. Bất quá, cũng không phải tất cả mọi người nguyện ý buông tha cho, có người vì lực lượng cường đại, hay vẫn là vụng trộm đang luyện!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, khó trách Hồng Mông Tháp sẽ áp chế Phong Ma Huyết Mạch của hắn, không để cho thức tỉnh. Dùng thần trí để đổi lực lượng, loại hành vi này tuyệt đối là vô cùng ngu xuẩn.

Dương Diệp không nhớ tới vấn đề này, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, "linh hồn của Dương Hạng kia trốn?"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu.

Dương Diệp sầm mặt lại, lúc này, Dương Liêm Sương nói: "Hắn đã không có thành tựu, bởi vì ngươi một kiếm kia, đả thương gốc rễ của hắn, linh hồn của hắn, cũng bị trọng thương, tưởng muốn chữa trị, đang tìm cái tốt thân thể, không có trăm năm là không thể nào. Mà trăm năm... Mấy năm sau, hắn coi như là Điên Phong Thời Kỳ, tại trước mặt ta và ngươi, cũng không thể coi là cái gì."

"Cũng phải!"

Dương Diệp cười cười, "không quản hắn rồi. Đúng rồi, người tới của ngươi Thiên Tuyền Hệ chưa?"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, đột nhiên, trước mặt nàng không gian run rẩy. Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "thê tử ngươi các nàng, đã đến."

Ngay tại lúc này, ngoài điện, một đám người xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Khi nhìn thấy đám người kia lúc, Dương Diệp hai mắt lập tức ươn ướt.

Cầm đầu là Tô Thanh Thi cùng Đế Nữ, mà ở Đế Nữ cùng Tô Thanh Thi bên cạnh, là Tần Tịch Nguyệt, lục kiếm ngọc, lôi lâm, Tuyết nhi, Bảo Nhi, An Bích Như...

Tất cả mọi người đến rồi!

"Phụ thân!"

Lúc này, Tô Thanh Thi bên cạnh Tuyết nhi thoáng một phát liền chạy tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nàng trực tiếp đâm vào trong ngực của Dương Diệp.

Nhìn xem trong ngực Tuyết nhi, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, hắn đem Tuyết nhi bế lên, sau đó trở lại Tô Thanh Thi các loại nữ nhân trước mặt, nhìn xem chúng nữ, Dương Diệp giờ phút này trong lòng là vô cùng thỏa mãn.

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói; “Giờ phút này lên, Dương Gia chính là nhà của các ngươi.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, hắn nhẹ gật đầu, “Được!”

Hắn nguyên bản đối với Dương Gia không có gì quy chúc cảm, bởi vì Dương Gia gia tộc này, quá lợi ích, quá ích kỷ, quá vô tình, lúc trước, hắn là tuyệt đối sẽ không mang theo Tô Thanh Thi các loại nữ nhân trở về. Nhưng là bây giờ, hắn tin tưởng, Dương Liêm Sương sẽ cải biến Dương Gia!

Mà hắn, cũng cần vì Tô Thanh Thi các loại nữ nhân tìm một cái chỗ dừng chân.

Lại để cho Dương Gia cường đại!

Đây là mục tiêu của Dương Liêm Sương, cũng là mục tiêu của Dương Diệp hắn.

Dương Liêm Sương lặng lẽ thối lui ra khỏi đại điện, ngoài điện, Dương Liêm Sương nói khẽ: “Gia hỏa này, cũng không phải một người vô tình a...”

Vừa rồi Dương Diệp nhìn thấy Tô Thanh Thi các loại nữ nhân lúc bộ dạng, nàng nhìn thấy. Một khắc này, nàng thật bất ngờ cùng khiếp sợ. Bởi vì Dương Diệp hốc mắt là ướt át.

Tại trong lòng nàng, hắn cảm thấy, như Dương Diệp loại người này, hẳn là vô tình mới đúng, cho dù có tình, cũng sẽ có hạn. Cuối cùng, tại thế giới cường giả vi tôn này, nữ nhân phần lớn thời gian, chỉ là nam nhân phụ gia.

Một cái có thực lực nam nhân, thì sẽ không thiếu thiếu nữ nhân đấy, mà dưới loại tình huống này, một người nam nhân thì sẽ không đối với nữ nhân quá mức để ý. Nhưng mà, nét mặt của Dương Diệp nói cho nàng biết, hắn rất để trong lòng. Giờ phút này, nàng xem như thật sự hiểu lúc trước Dương Diệp tại sao lại đem Dương Tiêu hành hạ đến chết rồi!

Bởi vì những nữ nhân này, là trong lòng hắn nghịch lân!

Dương Liêm Sương hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trầm mặc hồi lâu, nàng tay phải đột nhiên lấy ra một khối thật nhỏ vòng tay, khối này vòng tay có chút đặc biệt, hai cây thật nhỏ khóa sắt hợp với một món đồ tròn tròn, này món đồ tròn tròn, mặt ngoài vô cùng bóng loáng, cùng loại tấm gương, mà ở này dưới gương mặt, có ba cái thật nhỏ châm, trong đó một cây châm chính dùng Thuận kim đồng hồ phương thức chậm rãi di động tới.

Nhìn trong tay vòng tay hồi lâu, Dương Liêm Sương thấp giọng nói: “Người này, tại chúng ta chỗ đó, thế nhưng là phạm vào tội song hôn đấy...”

...

PS: Cảm tạ: Ta chi lợi nhận ra khỏi vỏ, Kevin lá, Thần Nam tuyết, thư hữu 1985168, thư hữu 12569879, có thể đáng tin cậy chút sao, thần chỉ Tiên cảnh nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1742: Ai hung ác người nào thắng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1738 chương: Ai hung ác người nào thắng!

(Cầu chia sẻ)

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp không có làm chuyện gì, chuyên môn làm bạn Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Kỳ thật, nếu như có thể lựa chọn, hắn tình nguyện lựa chọn cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân qua bình bình đạm đạm thời gian.

Hắn đối với quyền lực, tiền tài, trường sinh, thật sự không có có dục vọng gì.

Nhưng mà, bình thản, đối với hắn mà nói, là một xa xỉ!

Giống như Hồng Y Nữ Tử Tu Du Sơn kia nói, hắn ở đây đạt được rất nhiều kỳ ngộ lúc, cũng dính vào rất nhiều nhân quả. Mà những thứ này nhân quả, là sẽ đòi mạng hắn đấy.

Trở nên mạnh mẽ!

Không ngừng trở nên mạnh mẽ! Bởi vì chỉ có như vậy, hắn mới có thể sống, mới có thể bảo vệ mình yêu người.

Diệp phủ.

Lúc này Dương Diệp, là Dương Gia Thủ Hộ Giả, hắn cũng có phủ đệ của chính mình, hơn nữa, tòa phủ đệ này không có chút nào so với phủ đệ của Dương Liêm Sương tiểu. Tại Dương Gia, Dương Liêm Sương mặc dù là Dương Gia Gia Chủ, nhưng mà, Dương Diệp ở trong lòng mọi người địa vị, không có chút nào thấp.

Trong nội viện.

Lúc này, tại trong sân rộng, Tuyết nhi cùng lôi lâm hai tiểu cô nương chính chơi đùa. Mà ở hai tiểu cô nương cách đó không xa, là Dương Diệp, tại Dương Diệp bên cạnh, thì là Tô Thanh Thi cùng Đế Nữ.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Đế Nữ, sau đó nói: “Ngươi cũng đến Chí Cảnh rồi hả?”

Đế Nữ khẽ gật đầu, “Chí Cảnh!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó tay cổ tay khẽ động, chuôi này Phương Thiên Họa Kích xuất hiện ở trong tay hắn, hắn đem Phương Thiên Họa Kích đưa cho Đế Nữ, “ta cảm thấy, ngươi so với ta càng thích hợp nó!”

truyencuatuiNet

Hắn chỉ dùng kiếm đấy, dùng Phương Thiên Họa Kích, vẫn có chút không ưỡn ẹo, bởi vì hắn chỉ biết nện!

Đế Nữ nhìn thoáng qua trước mặt Phương Thiên Họa Kích, không có cự tuyệt, nàng tay phải cầm Phương Thiên Họa Kích, vừa bị cầm chặt, Phương Thiên Họa Kích lập tức kịch liệt run lên, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại.

Nếu như Phương Thiên Họa Kích không đồng ý Đế Nữ, vậy hắn cũng không có cách nào loại chuyện này, hay vẫn là chú ý hai bên tình nguyện đấy!

Mà đúng lúc này, cái kia Phương Thiên Họa Kích đột nhiên bình tĩnh lại.

Ngay sau đó, một đạo quang mang không vào giữa lông mày Đế Nữ.

Qua hồi lâu, Đế Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Vô Song quyết?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có thể tu luyện, rất mạnh!”

Đế Nữ khẽ gật đầu, không nói chuyện.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đế Nữ cùng Tô Thanh Thi, hắn cười khổ, hai nữ nhân này, cũng là một bí ẩn làm người ta phát bực, không thích nói chuyện, bất quá còn tốt, hai nữ gặp mặt về sau, cũng không có náo mâu thuẫn gì. Đây cũng là chuyện hắn lo lắng nhất, bởi vì nếu như nội bộ mâu thuẫn mà nói, hắn là rất đau trứng.

Bất quá còn tốt, hai nữ chung đụng còn rất tốt!

“Ngươi sợ chúng ta cãi nhau?” Đế Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nhẹ gật đầu.

Đế Nữ khẽ lắc đầu, “không biết!”

Lúc này, Tô Thanh Thi cũng nói: “Trước khi đến, người của Dương Gia đã nói với chúng ta, trước khi nói có người muốn đi Thiên Tuyền Hệ cầm chúng ta tới uy hiếp ngươi, mà ngươi, không tiếc khiêu chiến người trong cả thiên hạ, đem tất cả áp lực đều nắm vào trên người của chính mình...”

Nói đến đây, nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó chìa tay nhẹ nhàng sờ soạng sờ hai má của Dương Diệp, “biết không? Ngươi biết ta lúc đầu tại sao phải thích ngươi sao?”

Dương Diệp giữ chặt tay của Tô Thanh Thi, cười nói: “Là bởi vì ta đẹp trai không?”

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, “trách nhiệm, đảm đương. Ta điều tra qua ngươi, ta cảm thấy, một người nam nhân, đẹp trai nhất không phải là bề ngoài, cũng không phải thực lực. Mà là trách nhiệm, đảm đương. Một người nam nhân, hắn coi như là thực lực có mạnh hơn nữa, nhưng mà, hắn nếu như không có ý thức trách nhiệm, không có có trách nhiệm, vậy hắn tại trong lòng ta, cũng là một phế vật.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi khi đó, rất yếu, vô cùng yếu, ta một ngón tay có thể giết ngươi. Nhưng mà, ta cảm thấy, ngươi rất nam nhân. Bởi vì ngươi vì mẹ của chính mình, vì muội muội của chính mình, chưa bao giờ buông tha cho, ngươi gánh nổi lên thuộc về trách nhiệm của chính mình.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Tô Thanh Thi đột nhiên giữ chặt tay của hắn, sau đó lại nói: “Chúng ta sẽ không gây gổ, nếu như sẽ cãi nhau, lúc trước, nàng cùng ta cũng liền sẽ không theo ngươi rồi."

Dương Diệp giữ chặt Tô Thanh Thi cùng tay của Đế Nữ, nói khẽ: "Có các ngươi làm bạn, thật tốt!"

Sau một ngày, Dương Diệp không có ở cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân, mà là tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Đám người Tô Thanh Thi đi vào Ngân Hà Hệ về sau, trách nhiệm của hắn càng tăng thêm. Mà nếu muốn gánh vác thuộc về trách nhiệm của chính mình, chỉ có thực lực!

Cùng Dương Hạng một trận chiến, làm cho Dương Diệp rõ ràng, chính hắn thực lực, đối với cường giả loại này, còn không tạo được uy hiếp. Mà mỗi một cái thế gia, đều có loại cường giả cấp bậc này. Trừ ngoài ra, còn có những cái kia Yêu Nghiệt Thiên Tài.

Như Dương Liêm Sương loại này, loại này Yêu Nghiệt Thiên Tài, cảnh giới của bọn hắn có thể có thể không như Dương Hạng, nhưng mà, thực lực chân chính của nàng, là có thể cùng Dương Hạng đối kháng.

Cái thế giới này, có một chút người, không thể theo lẽ thường đến luận bọn hắn.

Tu luyện, không có đường tắt!

Luyện!

Vào chỗ chết luyện!

Bất quá, lúc này đây hắn không phải là luyện kiếm chiêu, mà là luyện quy luật. Chiêu kiếm của hắn sở dĩ uy lực mạnh như vậy, tốc độ nhanh như vậy, là vì quy luật. Mà pháp tắc của hắn, là có thể nêu lên. Ví dụ như Ám Chi Pháp Tắc, hắn Ám Chi Pháp Tắc tạo nghệ thì rõ ràng so với khác quy luật mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Một khi quy luật được tăng lên, chiêu kiếm của hắn tự nhiên sẽ đi theo tăng lên.

Muốn tăng lên quy luật, ngoại trừ luyện, còn có ngộ.

Lúc này đây, hắn dùng tới Kiếm Vực.

Tại trong Kiếm Vực, hắn có thể tốt hơn cảm thụ Pháp Tắc chi Lực, ví dụ như không gian, Kiếm Vực bên ngoài cảm thụ không gian cùng trong Kiếm Vực cảm thụ không gian, đây tuyệt đối là hai khái niệm. Bởi vì tại trong Kiếm Vực cảm thụ không gian, hắn có thể cảm nhận được không gian hết thảy!

Nửa tháng sau.

Từ khi Dương Liêm Sương lên làm Dương Gia Gia Chủ về sau, Dương Gia đột nhiên đã bắt đầu một loạt cải cách.

Nếu là lúc trước, những thứ này cải cách, nhất định là sẽ khiến rất nhiều người bắn ngược đấy, nhưng là bây giờ, hiện tại cả Dương Gia, Dương Liêm Sương tuyệt đối là nói một không hai, không có bất kỳ người nào dám phản đối. Cùng lúc đó, Dương Liêm Sương đã triệu hồi Dương Gia bên ngoài tất cả Chân Cảnh cường giả!

Thiên Cơ trong điện.

Trong điện phía trên, là Dương Liêm Sương, mà ở phía dưới đại điện, tức thì là Chân Cảnh cường giả của Dương Gia. Lúc này Dương Gia Chân Cảnh cường giả, toàn bộ đều ở chỗ này.

Trong sân Chân Cảnh cường giả, không nhiều lắm, còn không đến hai mươi vị. Hiện tại Dương Gia cái đội hình này, không hề nghi ngờ, tại tất cả thế trong nhà, tuyệt đối là ít nhất. Bởi vì bên trong hao tổn, Chân Cảnh cường giả Dương Gia đã chết rất nhiều nhiều nữa...!

“Nói một chút Doanh Gia cùng thế gia gần đây động tác đi!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Huyên đứng dậy, nói: “Trừ Khô Gia cùng Vũ Gia bên ngoài, còn lại năm cái thế gia, đã tại đối với chúng ta có những thế giới kia bắt đầu ra tay, ngay từ đầu bọn hắn còn chẳng phải trắng trợn, nhưng là bây giờ, bọn hắn đã bắt đầu công nhiên phái người đi chiếm lĩnh những thế giới kia.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Dựa theo gia chủ yêu cầu của ngươi, người của chúng ta không có chống cự, toàn bộ đều rút ra những thế giới kia. Chỉ là...”

“Chỉ là như vậy, chúng ta sẽ nhường một chút thế nhân cảm thấy Dương Gia chúng ta dễ khi dễ, đúng không?” Dương Liêm Sương nói.

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “gia chủ nên biết, một vị nhượng bộ, là sẽ vô dụng thôi, chúng ta một trực khiến, bọn hắn chỉ biết cảm thấy chúng ta dễ khi dễ, đến cuối cùng, bọn hắn sẽ càng thêm được một tấc lại muốn tiến một thước. Hơn nữa, đây đối với Dương Gia chúng ta sĩ khí cũng là một loại đả kích.”

Dương Liêm Sương chậm rãi đứng dậy, nàng nhìn lướt qua mọi người ở đây, sau đó nói: “Chúng ta đương nhiên sẽ không một vị nhường, trận chiến, là muốn đánh. Nhưng mà, không thể như vậy cùng bọn họ đánh!”

“Vậy phải thế nào đánh!” Dương Huyên hỏi.

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Tập trung lực lượng đánh! Thực lực của chúng ta, đã để cho chúng ta không cách nào đi giữ vững vị trí những thế gia kia, mạnh mẽ bước đi thủ, không chỉ biết tổn thất những thế gia kia, còn có thể tổn thất chúng ta Chân Cảnh cường giả. Cho nên, chúng ta chỉ có thể buông tha cho những thế gia kia, dùng cái này đến giữ được chúng ta Chân Cảnh cường giả!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta sở dĩ để cho mọi người từ trấn thủ thế giới trở về, là bởi vì chúng ta không thể đem lực lượng phân tán, chúng ta muốn đem lực lượng của chúng ta tập hợp thành một luồng, sau đó tự cấp những người kia một kích trí mạng.”

Nghe thế, trong tràng mọi người nhẹ gật đầu, đã minh bạch ý tứ của Dương Liêm Sương.

Bây giờ Dương Gia, thực lực lớn không bằng trước kia, nếu như mạnh mẽ bước đi thủ những thế giới kia, tất nhiên sẽ tổn binh hao tướng, bởi vậy, Dương Liêm Sương quyết đoán buông tha cho những thế giới kia, bảo vệ Dương Gia này ít Chân Cảnh cường giả.

Địa bàn đã không có, sau này có thể cướp về, nhưng mà, người nếu là không có, tuy rằng sau này cũng có thể bồi dưỡng ra, nhưng mà, một Chân Cảnh cường giả cũng không phải là tốt như vậy bồi dưỡng.

“Chúng ta lúc nào phản kích?” Trong tràng, Dương Huyên hỏi.

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Liêm Sương.

Dương Gia tự nhiên là phải phản kích đấy, đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ, bằng không thì, một mực tiếp tục như vậy, Dương Gia không chỉ có muốn tổn thất rất nhiều thế giới, còn có thể lại để cho thế nhân cảm thấy Dương Gia dễ khi dễ, khi đó, khả năng sẽ không dừng lại những thế gia kia đến đoạt Dương Gia địa bàn. Khả năng cái khác một ít Tiểu Thế Lực cũng tới chen vào một chân!

Trong tràng, Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng nhìn về phía ngoài điện, giờ phút này, Dương Diệp xuất hiện ở cửa vào đại điện.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

“Xuất quan?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tuy rằng bên ngoài chỉ trải qua nửa tháng, nhưng mà, hắn ở đây trong Hồng Mông Tháp, đã tu luyện mấy tháng.

Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thực lực trở nên mạnh mẽ!”

Dương Diệp cười nói: “Xem như thế đi!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó nói: “Vừa rồi lời của chúng ta ngươi nên đều nghe được, ý kiến của ngươi chứ?”

Dương Diệp nhìn lướt qua người trong sân, sau đó nói: “Ý kiến của ta cùng một dạng với ngươi, đánh, bất quá, chúng ta muốn hung hăng đánh!”

“Xin lắng tai nghe!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp đi vào trong điện, sau đó nói: “Chư vị khi còn bé hẳn đều đánh qua một trận, đối mặt quần ẩu, chúng ta dùng sức một mình, là tuyệt đối đánh không lại người khác nhiều người như vậy, loại tình huống này, chúng ta chỉ có bắt lấy một cái trong đó, đem hắn đánh cho đến chết! Chỉ có như vậy, chúng ta mới sẽ không bị thua thiệt. Giữa người và người, nhiều khi là, là ai hung ác người nào thắng.”

Nói đến đây, hắn hít sâu một hơi, sau đó lại nói: “Cho nên, này đệ nhất trận chiến, chúng ta muốn hung hăng đánh, không cần phải xen vào khác thế gia, liền tóm lấy một cái thế gia đánh cho đến chết!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1743: Sống trở về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1738 chương: Sống trở về!

(Cầu chia sẻ)

Đánh cho đến chết!

Trong tràng trầm mặc.

Lúc này, Dương Huyên đột nhiên nói: “Nếu như hung hăng đánh, chúng ta sẽ cùng đối phương lưỡng bại câu thương, chỉ làm cho đừng thế gia ngồi thu ngư ông chi lợi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết. Nhưng mà, chúng ta còn có khác lựa chọn sao? Thời điểm này, chúng ta nếu là đi cùng bọn họ giảng hòa, không cần ta nói, chư vị chắc cũng sẽ biết rõ kết quả chứ? Loại khi này, Dương Gia chúng ta không có lựa chọn khác, chỉ có thể chiến!”

“Vậy ngươi có thể có nghĩ qua lưỡng bại câu thương hậu quả?”

Dương Huyên nhìn thẳng Dương Diệp, “một khi chúng ta cùng đối phương lưỡng bại câu thương, đừng thế gia lại đây ra tay với chúng ta chứ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó hắn nhìn lướt qua mọi người ở đây, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Dương Huyên, “chư vị, các ngươi hiện tại vẫn không rõ Dương Gia chúng ta tình cảnh sao? Dương Gia chúng ta tình cảnh hiện tại chính là, tuyệt cảnh! Chân chính tuyệt cảnh! Đánh, chúng ta còn có một đường sinh cơ, không đánh/đừng đánh, chúng ta cũng chỉ có thể chậm rãi chờ chết!”

Nghe được lời của Dương Diệp, Dương Huyên đã trầm mặc. Trong tràng mọi người cũng đã trầm mặc.

Như Dương Diệp nói, bây giờ Dương Gia, đã đến tuyệt cảnh.

Đánh, còn có hi vọng, không đánh/đừng đánh, chỉ có thể chậm rãi chờ chết!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nếu muốn không có giết chóc, đầu tiên, ngươi phải có gây nên giết chốc thực lực, nếu muốn không có chiến tranh, ngươi phải có chế tạo chiến tranh năng lực. Chúng ta liều giỏi, bọn hắn cũng liều giỏi. Thời điểm này, chúng ta không thể kinh sợ, một kinh sợ, vô cùng hậu hoạn. Mặc kệ ai tới tìm chúng ta phiền toái, chúng ta cũng chỉ có với hắn làm, hung hăng làm. Không thể buông tha, không phải là người gan dạ thắng, mà là kẻ tàn nhẫn thắng!”

Nói xong, Dương Diệp hít sâu một hơi.

Dương Gia, hắn đã coi như là tán thành Dương Gia rồi. Trong đầu, hắn hy vọng Dương Gia có thể càng tốt hơn. Bởi vì Tô Thanh Thi các loại nữ nhân đều ở chỗ này, thân nhân của hắn đều ở chỗ này. Cùng Dương Liêm Sương, bọn hắn không chỉ có là thân nhân, càng có thể nói là bạn rất thân.

Nếu là lúc trước, hắn chọn ích kỷ, ví dụ như, mang theo Tô Thanh Thi các loại nữ nhân đi, nhưng mà, hiện tại hắn không biết.

Nhiều khi, không là muốn người khác giúp ngươi, ngươi mới có thể đi giúp người khác, mà là ngươi giúp người khác, đừng người mới khả năng tới giúp ngươi!

Người, không thể một vị cố gắng, cũng có trả giá.

Bằng không thì, loại người này, thì sẽ không có bằng hữu.

Trong tràng, mọi người trầm mặc.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Chư vị có ý kiến gì không?”

Mọi người vẫn là trầm mặc.

Dương Liêm Sương nói: “Dương Gia không phải là Dương Liêm Sương ta hoặc là Dương Diệp Nhất Ngôn đường, có bất cứ ý kiến gì, vấn đề gì, các ngươi cũng có thể nói ra.”

Độc Tài Giả, có thể sẽ lại để cho một cái gia tộc càng thêm thịnh vượng, nhưng mà, cũng có thể sẽ dẫn đầu một cái gia tộc đi về hướng diệt vong. Nàng Dương Liêm Sương, sẽ không đi làm một nhà độc tài.

[truyen cua t ui 00 net]
Phía dưới, Dương Huyên lắc đầu, “không có ý kiến!”

Trong tràng người còn lại cũng lắc đầu. Bọn hắn đương nhiên sẽ không có ý kiến, bởi vì bọn họ không có biện pháp tốt hơn.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “nếu như chư vị cũng không có ý kiến, vậy cứ quyết định như vậy. Chư vị ở đây, đều là Dương Gia ta nhân vật trọng yếu, Ta tin tưởng, chư vị không sẽ phản bội Dương Gia ta, cũng không có lý do gì phản bội Dương Gia, nhưng mà trong lúc này, bất kỳ người nào không được rời đi Dương Gia. Đi xuống đi!"

Tất cả mọi người lui ra về sau, trong đại điện chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương đi đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: "Lựa chọn một nhà kia?"

Dương Diệp nói: "Nhà ai yếu nhất?"

"Lý gia!" Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nói: "Vậy Lý gia!"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, "ngươi đi, hay là ta đây?"

Dương Diệp nói: "Ta đi cho, ngươi ở đây trấn thủ Dương Gia là được rồi."

"Có yêu cầu gì không?" Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nói: "Lại để cho vừa rồi những người kia toàn bộ đi theo ta đi."

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "có thể. Lúc nào xuất phát?"

"Ngày mai!" Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Sống trở về!"

"Nhất định!" Dương Diệp cười nói.

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, "ngươi trước nghỉ ngơi một chút, ta đi chuẩn bị một chút."

Nói xong, nàng xoay người liền muốn rời đi đại điện, mà lúc này, nàng đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, miệng nàng môi bắt đầu chuyển động, nhưng lại không âm thanh.

Một lát sau, Dương Diệp nhẹ gật đầu, "đã minh bạch!"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó rời đi đại điện.

Dương Liêm Sương sau khi rời đi, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, đi tới trong Hồng Mông Tháp.

Tầng thứ nhất trong thế giới, Dương Diệp đi tới trong một cánh rừng, hắn hai mắt khép hờ, cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm mười sau mấy hơi thở, hắn mắt đột nhiên mở ra.

Trong chốc lát!

Xùy~~...

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, hắn phương viên ngàn trượng bên trong cánh rừng kia đột nhiên biến thành trọc một mảnh.

Một kiếm nháy mắt!

Hay vẫn là một kiếm nháy mắt!

Nhưng mà, một kiếm này tốc độ, đã so với lúc trước mạnh mẽ rất nhiều. Lực lượng không có mạnh mẽ quá nhiều, nhưng mà ở trên tốc độ, đã đã xảy ra biến hóa về chất. Bởi vì hắn Không Gian Pháp Tắc, đã nhắc nhở đến Chí Cảnh!

Tại trải qua mấy tháng khổ tu cùng khổ luyện về sau, hắn Không Gian Pháp Tắc cũng dưới sự trợ giúp của Kiếm Vực tăng lên tới Chí Cảnh, Chí Cảnh Không Gian Pháp Tắc, thêm Thượng Chí Cảnh Ám Chi Pháp Tắc, điều này làm cho tốc độ của hắn tăng lên ít nhất đồng lứa!

Có thể nói, hắn hiện tại nếu như muốn giết lời của Chân Cảnh cường giả, cho dù là cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn, đều không cần hai kiếm!

Một kiếm là đủ rồi!

Đáng tiếc là Tốc Chi Pháp Tắc cùng Thời Gian Pháp Tắc không có được tăng lên, bằng không thì, kiếm của hắn nhanh chóng còn có thể càng nhanh, hơn đặc biệt là Tốc Chi Pháp Tắc, nếu như tăng lên tới Chí Cảnh, vậy hắn một kiếm này tốc độ ít nhất còn có thể tăng lên gấp đôi!

Tốc độ của hắn bây giờ cũng đã khủng bố như thế, nếu như tại tăng lên gấp đôi, vậy tuyệt đối có thể tạo thành uy hiếp đối với cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn. Đáng tiếc là, này Tốc Độ Pháp Tắc, hắn còn không có tìm được cửa khẩu đột phá.

Đơn giản mà nói, bình cảnh, hắn đang tăng lên trên Tốc Chi Pháp Tắc gặp bình cảnh. Đương nhiên, nếu như nhiều cho hắn một ít thời gian, hắn là có nắm chắc đột phá. Nhưng là bây giờ, Dương Gia gặp nạn, hắn chỉ có thể tạm thời buông.

Trước kia đối với Dương Gia không có gì quy chúc cảm, nhưng là bây giờ, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân cần phải có một cái tránh gió chỗ, mà Dương Gia vừa vặn phù hợp, nếu như Tô Thanh Thi các loại nữ nhân tại Dương Gia, Dương Gia kia dĩ nhiên chính là nhà của hắn!

Hắn không muốn đang tiếp tục không có rễ phiêu bạt, càng không muốn để cho Tô Thanh Thi các loại nữ nhân đang tiếp tục phiêu bạt.

Tại trong Hồng Mông Tháp nghỉ ngơi một buổi tối về sau, ngày thứ hai, Dương Diệp sáng sớm, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, sau đó trở lại Thiên Cơ điện.

Giờ phút này, đám người Dương Liêm Sương đã đợi chờ ở đây.

Tại Dương Liêm Sương bên cạnh, là cường giả của Dương Gia, tổng cộng hai mươi bảy vị. Trong đó, Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả, bảy vị, Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả, mười vị, còn lại, phần lớn đều là Chân Cảnh hai đoạn cùng Chân Cảnh Nhất Đoạn!

Cái này là Dương Gia tất cả lực lượng!

Lúc này, Dương Liêm Sương chỉ chỉ Dương Lân cùng phía sau hắn chín người, nói: “Bọn hắn mười người đi theo ngươi.”

Dương Diệp nhìn lướt qua đám người Dương Lân, sau đó nói: “Đều chuẩn bị xong chưa?”

Mười người nhẹ gật đầu.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Trong các ngươi, trước kia có một chút người cùng ta có ân oán, nhưng mà, những cái kia cũng đã không trọng yếu. Dương Diệp ta, không là một không bỏ được người, nếu như đi qua, cái kia đã trôi qua rồi. Hiện tại, ta hy vọng mọi người có thể đồng tâm hiệp lực, đoàn kết nhất trí, bởi vì, nếu như Dương Gia không có, cái kia tất cả mọi người sẽ trở thành chó mất chủ!”

Lúc này, cái kia Trưởng Lão Điện điện chủ Dương Lân đứng dậy, “Diệp thiếu gia, sự tình trước kia, là chúng ta những lão gia hỏa này làm không chỗ nói, chúng ta cũng cảm tạ ngươi không truy cứu chuyện lúc ban đầu. Như ngươi nói, quá khứ đã đi qua, bây giờ bắt đầu, chúng ta những lão gia hỏa này sẽ dốc toàn lực phụ trợ ngươi cùng Sương Tiểu Tỷ.”

Người còn lại cũng là đồng ý gật gật đầu. Như Dương Diệp nói, nếu như Dương Gia không có. Cái kia người ở chỗ này, đều sẽ biến thành chó mất chủ. Không ai hy vọng trở thành chó mất chủ!

Một bên, Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp, khẽ gật đầu. Nguyên bản, nàng hay vẫn là có chút bận tâm, lo lắng Dương Diệp không bỏ xuống được ban đầu một ít ân oán. Nhưng mà hiện tại xem ra, nàng là quá lo lắng.

Kỳ thật, nàng bây giờ đối với tính khí của Dương Diệp cũng biết một ít. Tính khí của Dương Diệp người này chính là như vậy, ngươi cùng hắn thật dễ nói chuyện, hắn sẽ tốt tốt nói chuyện với ngươi, ngươi dùng thành thật đối đãi hắn, hắn thì sẽ dùng thành thật đối đãi ngươi.

Nhưng mà, ngươi muốn là với hắn chơi ngoan, hắn có thể so với ngươi ác hơn!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chư vị, đi thôi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ. Đám người Dương Lân cũng là biến mất ở trong tràng.

Cứ như vậy, mười một người lặng yên không tiếng động đã đi ra đại điện.

Trong điện, Dương Liêm Sương tay phải thả lỏng phía sau, ánh mắt nhìn thẳng ngoài điện, không biết đang suy nghĩ gì.

Đấu Yên Đại Lục.

Đấu Yên Đại Lục là Lý gia một cái Phụ Thuộc Thế Giới, tại Lý gia tất cả trong thế giới, xem như lớn thứ hai đấy, lớn thứ nhất đấy, là Chủ thế giới Lý gia.

Bọn hắn đương nhiên sẽ không đi Chủ thế giới Lý gia, bởi vì nơi đó, là Lý gia đại bản doanh, không chỉ có các loại trận pháp cường đại, còn có Lý gia một ít Lão Quái Vật. Bọn hắn chút người này đi người ta Chủ thế giới, không thể nghi ngờ là tiễn đưa trên thịt cửa.

Mà đám người Dương Diệp lần này mục đích, chính là Đấu Yên Đại Lục này. Bởi vì Lý gia có một bộ phận cường giả tại Đấu Yên Đại Lục này, nếu như bọn hắn có thể trong nháy mắt diệt những cường giả này mà nói, Lý gia kia tuyệt đối là vô cùng thương.

Từng điểm từng điểm xơi tái, từng điểm từng điểm tiêu hao!

Chiến, cũng phải cần chú ý chiến thuật đấy!

Đều là đứng đầu cường giả, cũng không lâu lắm, mọi người chính là đi tới Đấu Yên Đại Lục, dùng mọi người thực lực, tự nhiên là có thể lặng yên không một tiếng động lẻn vào Đấu Yên Đại Lục đấy. Nhưng mà, mọi người ở đây lặng yên không một tiếng động lẻn vào Đấu Yên Đại Lục lúc.

Đột nhiên, trên không Đấu Yên Đại Lục xuất hiện một cái màn sáng to lớn.

Trận pháp!

Đám người Dương Lân sắc mặt lập tức thay đổi, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên vang lên bên tai mọi người: “Dương Diệp, chúng ta chờ ngươi đám đã lâu rồi!”

Mai phục!

...

Ps: Thật có lỗi, buổi sáng liền chỉ có một chương, đằng sau cái kia chương phải sửa đổi dưới, buổi chiều một hai điểm sẽ tốt. Mọi người thông cảm thông cảm!! Cảm tạ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1744: Đều là cọp giấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo đạo thanh âm kia rơi xuống, ở Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện hơn hai mươi danh lão giả.

Cái này 20 danh lão giả, toàn bộ là Chân Cảnh cường giả!

Làm, là nhất danh người đàn ông trung niên, mà cái này người đàn ông trung niên tắc thì là Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả!

Tên này Chân Cảnh Tứ Đoạn người đàn ông trung niên chính là Lý gia Đại Trưởng Lão: Lý Niệm Phong!

Khi nhìn thấy những người này lúc, Dương Diệp sau lưng Dương Lân đám người tức thì có chút khó coi. Đối diện trận này dung, nhất định có thể nghiền ép bọn họ a!

“Dương Diệp, không nghĩ tới sao!” Lý Niệm Phong cười nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lý Niệm Phong, “Quả thật có chút không nghĩ tới!”

Lý Niệm Phong nói: “Ngươi không nghĩ tới còn rất nhiều, Dương Thuận huynh, đến đây đi!”

Dứt lời, ở Dương Diệp thân về sau, một gã lão giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Lý Niệm Phong thân sau.

Nhìn thấy một màn này, Dương Lân đám người thần sắc vô cùng khó coi.

Dương Thuận!

Dương gia Giới Luật điện Phó Điện Chủ, ở Dương gia, nhưng là thật đả thật nhân vật thực quyền. Nhưng mà, hắn lại phản bội Dương gia!

“Vì sao?” Dương Lân gắt gao nhìn chòng chọc Dương Thuận.

Dương Thuận trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: “Dương Lân huynh, Tiêu gia chủ chết thảm, Hạng lão tổ bị hủy đi nhục thân, trong gia tộc, vô số cường giả tiêu thất, ngươi cảm thấy, thời khắc này Dương gia, thật còn có tương lai sao?”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Hắn cùng với Sương tiểu thư, đúng là kỳ tài ngút trời, thế nhưng, ngươi cảm thấy, Doanh gia những gia tộc này, sẽ để cho hai người bọn họ lớn lên sao? Sẽ không biết, Doanh gia những gia tộc này, chắc là sẽ không làm cho hai người bọn họ lớn lên. Cho nên, Dương gia căn bản đã không có tương lai!”

Dương Lân gắt gao nhìn chòng chọc Dương Thuận, “Ngươi là người nhà họ Dương!”

Dương Thuận đạm thanh nói: “Ở không lâu sau, cái này thế trên (lên) khả năng sẽ không có Dương gia.”

Dương Lân còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là khoát tay áo, hắn nhìn về phía cái kia Dương Thuận, “Người, cả đời này, không thể không phạm sai lầm. Có chút sai, là không có cơ hội hối cải. Thế nhưng, có chút sai, là có thể hối cải. Ngươi bây giờ sai, có thể hối cải. Quay đầu, còn có một đường sinh cơ!”

Dương Thuận nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không thể quay đầu. Cũng không muốn quay đầu!”

Thanh âm vừa dứt xuống, đột nhiên, hắn hai mắt trợn tròn lên, tại đây trong mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc.

Cái này lúc, Dương Diệp nói: “Nếu không thể quay đầu, vậy quay đầu đi!”

Chuyển chớp mắt, một hồi nhẹ gió thổi tới, Dương Thuận nghiêng đầu một cái, theo cái cổ trên (lên) rớt xuống.

Tiên huyết như trụ!

Giữa sân tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Rất nhanh, Lý Niệm Phong chờ Lý gia cường giả khuôn mặt sắc trước nay chưa có ngưng trọng. Bởi vì vừa rồi một kiếm kia, bọn họ đều không nhìn thấy, bao quát Lý Niệm Phong. Hắn nhưng thật ra là cảm nhận được một điểm, thế nhưng, cũng không cường liệt, thế cho nên làm cho hắn tưởng ảo giác!

Nhưng mà, sự thực nói cho hắn, cái kia không phải ảo giác!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên vung tay phải lên, trong sát na, Lý Niệm Phong không gian chung quanh đột nhiên run rẩy động, tiếp theo lấy, mười tên Chân Cảnh cường giả xuất hiện ở bốn phía.

Cái này mười tên Chân Cảnh cường giả, chính là Dương gia cường giả!

Nhìn thấy một màn này, Lý gia mọi người khuôn mặt sắc càng thêm khó coi.

Lý Niệm Phong gắt gao nhìn Dương Diệp, “Các ngươi sớm biết Dương Thuận là người của chúng ta!”

Dương Diệp lắc đầu, môi hắn giật giật, Lý Niệm Phong lấy vì Dương Diệp phải nói, nhưng mà, sau một khắc, hắn sắc mặt đại biến, nhất cỗ khí thế kinh khủng từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, cổ khí thế này trực tiếp làm cho không gian chung quanh kịch liệt run lên.

Rất nhanh, không gian chung quanh khôi phục bình tĩnh.

Mà giữa sân, Lý Niệm Phong thân thể cũng là cương cứng. Chuyển chớp mắt, Lý Niệm Phong đầu theo cái cổ trên (lên) rớt xuống.

Nhìn thấy một màn này, giữa sân Lý gia hết thảy cường giả sắc mặt đại biến, lúc này, trong lòng bọn họ khiếp sợ đã đến mức độ không còn gì hơn.

Còn chưa mở đánh, liền hai gã Chân Cảnh bị giết!

Mà trong đó, có một gã nhưng là Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả a! Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả, cứ như vậy bị giết trong nháy mắt!

Cái này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên vung tay phải lên, “Toàn bộ giết. Một cái không lưu!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Lân đám người quả đoán xuất thủ.

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, mà là lấy ra hai quả năng lượng thạch nuốt xuống, hắn giờ phút này, đã không pháp xuất thủ. Nhất Kiếm Sát Na, uy lực cực lớn, thế nhưng, tiêu hao cũng cực lớn. Lúc này, trong cơ thể hắn Huyền Khí đã thấy đáy!

Bất quá, lúc này cũng không cần hắn xuất thủ, bởi vì chỉ cần hắn đứng ở nơi ấy, sẽ cho Lý gia những thứ kia cường giả tạo thành một loại vô hình cảm giác áp bách. Những người đó, tuy là đều ở đây cùng Dương Lân đám người giao thủ, thế nhưng, bọn họ nhất phần lớn tinh lực đều là ở trên người của hắn.

Ai cũng sợ Dương Diệp đột nhiên xuất kiếm!

Loại tình huống này xuống, Lý gia những thứ kia cường giả tự nhiên đánh không lại Dương Lân đám người.

Chưa tới một canh giờ, Lý gia 20 vị Chân Cảnh cường giả toàn bộ bị tàn sát hầu như không còn. Mà Dương gia bên này, tắc thì là hy sinh ba gã Chân Cảnh cường giả.

Ba gã Chân Cảnh đổi 20 danh, đã phi thường phi thường đáng giá. Đây cũng là nhất sau Dương Diệp Huyền Khí khôi phục sau ra đời duyên cớ vì thế, nếu không..., Dương gia bên NKAaW1l này, chết hội càng nhiều.

Nhìn trước mặt ba bộ Dương gia cường giả thi thể, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đưa hắn nhóm mang về gia tộc hảo hảo an táng, ba người bọn họ hậu đại, lấy sau trọng điểm chiếu cố.”

Dương Lân gật đầu, nhưng sau sẽ ba thi thể của người thu vào, tiếp theo, hắn nhìn về phía Lý gia những thứ kia cường giả thi thể, nói: “Những thứ này đâu?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lý gia những thứ kia cường giả thi thể, sau đó nói: “Đem hắn nhóm đầu cắt bỏ, nhưng sau xuyên thành mứt quả đưa đến Lý gia đi.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Nghe được Dương Diệp, giữa sân Dương Lân chờ người đưa mắt nhìn nhau, nhất về sau, Dương Lân cười khổ cười, “Dựa theo hắn nói làm.”

Kỳ thực, hắn là không quá muốn làm như vậy. Bởi vì làm như thế, không thể nghi ngờ là đang chọc giận Lý gia. Bất quá, thế nhưng hắn cũng biết, Dương Diệp cũng không để bụng những thứ này, Dương Diệp muốn là kinh sợ, kinh sợ Lý gia!

Không chỉ có kinh sợ Lý gia, còn có còn lại thế gia!

Quả nhiên, ở Dương gia đem Lý gia những thứ kia cường giả đầu đưa đến Lý gia về sau, toàn bộ Trung Thiên vũ trụ khiếp sợ.

Dương gia bắt đầu phản kích!

Những thứ kia thế gia là biết Dương gia hội phản kích, bởi vì hắn nhóm biết, Dương gia không thể ngồi chờ chết. Thế nhưng, bọn họ không nghĩ tới Dương gia phản kích là như vậy sắc bén, trực tiếp liền tiêu diệt Lý gia nhiều như vậy cường giả, đồng thời còn nghĩ những người đó đầu người đưa đến Lý gia.

Đây là khiêu khích!

Trần trụi trắng trợn khiêu khích!

Đồng thời, mọi người còn hiểu rõ một chút, đó chính là, tuy là Dương gia hiện tại tình cảnh không được, có thật nhiều thế gia, bao quát Doanh gia đang đánh Dương gia chủ ý, thế nhưng, Dương gia cho ra thái độ là, chúng ta Dương gia không sợ!

Đây cũng là Dương Diệp vì sao làm cho Dương Lân đem Lý gia những thứ kia cường giả đầu người đưa đến Lý gia duyên cớ vì thế!

Hắn chính là muốn nói cho thế nhân, chúng ta Dương gia không sợ!

Bởi vì Dương Diệp huyết tinh thủ đoạn, hết thảy thế gia bắt đầu thu liễm. Mặc dù không có đem Dương gia những thứ kia thế giới nhường lại, nhưng là lại cũng không có tiếp tục lấn chiếm Dương gia khác thế giới. Tuy là những thứ kia thế giới, Dương gia cường giả đều đã rút lui xuất hiện, thế nhưng, nhưng không ai đi chiếm lĩnh.

Dương gia hiện tại chủ nhà là Dương Liêm Sương, đối với Dương Liêm Sương, những thứ kia thế gia vẫn hiểu.

Đây là một cái có quyết đoán, có thực lực nữ nhân.

Đương nhiên, quan trọng nhất là Dương Diệp. Dương Liêm Sương có quyết đoán, có thủ đoạn, cũng có thực lực, thế nhưng, nàng không thế nào điên. Mà Dương Diệp người này... Người này triệt triệt để để chính là một lăng đầu thanh, là một cái triệt triệt để để người điên!

Cùng bên ngoài nói những thứ kia thế gia ở kiêng kỵ Dương gia, không bằng nói là ở kiêng kỵ Dương Diệp cái này nhân loại!

Mà bây giờ, Dương Liêm Sương đối với Dương Diệp nguyên vẹn tín nhiệm, đồng thời làm cho Dương Diệp ở Dương gia có rất lớn quyền lợi, tuy là Dương gia bởi vì bên trong hao tổn, thực lực không lớn bằng lúc trước, thế nhưng, dù sao vẫn là có chút nội tình.

Dương gia thêm trên (lên) Dương Diệp, không có ai không kỵ đạn!

Tuy là kiêng kỵ, thế nhưng, bọn họ cũng sẽ không lùi bước.

Dương Diệp bây giờ còn là một đầu còn nhỏ Cuồng Lang, nếu để cho hắn triệt để lớn lên, cái kia lúc, còn lại thế gia nhất định sẽ sống run sợ trong lòng. Hơn nữa, Dương gia cục thịt béo này, bọn họ cũng không muốn từ bỏ.

Quyền lợi!

Ngoại trừ không muốn ngày sau Dương gia hai vị thiên tài triệt để lớn lên bên ngoài, còn có quyền lợi, Dương gia khối này nhục thân quá béo tốt, thêm trên (lên) hiện tại lại là Dương gia từ trước tới nay suy yếu nhất thời điểm, nguyên nhân đây, bọn họ không thể buông tha.

Vì vậy, ở Dương Diệp giết chết Lý gia cường giả hai canh giờ về sau, Doanh gia, Lý gia, Vương gia, Lục Gia, còn có Tần gia đột nhiên đối ngoại tuyên bố tạm thời kết minh, đồng thời đạt thành một cái hiệp nghị: Cũng chính là hay là an ninh hiệp nghị.

Công thủ đồng minh!

Mục đích gì, tự nhiên không cần nói cũng biết!

Ngoại trừ này bên ngoài, Doanh gia chờ thế gia còn bắt đầu điên cuồng đối ngoại tuyên truyền, tuyên truyền Dương gia xâm lược Lý gia, đồng thời đem Dương Diệp làm những chuyện như vậy tình phóng đại thập bội.

Tỷ như: Dương Diệp ở Đấu Yên Đại Lục không chỉ có giết Lý gia cường giả, còn giết Đấu Yên đại lục thành, trong đó, có mấy chục triệu người chết ở Dương Diệp cùng Dương gia cường giả trong tay. Nguyên nhân đây, Dương Diệp còn có một cái biệt hiệu.

Dương Ma Đầu!

Ngoại trừ này bên ngoài, còn nói Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương muốn xưng bá toàn bộ Trung Thiên vũ trụ.

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp cùng Dương gia dần dần trở thành Trung Thiên vũ trụ cái đích cho mọi người chỉ trích. Hiện tại, Trung Thiên vũ trụ rất nhiều người đối với Dương Diệp cùng Dương gia ấn tượng, đó là phi thường phi thường không tốt.

Đối với Doanh gia chờ thế gia nói xấu, Dương gia căn bản không có biện pháp.

Bởi vì mấy cái thế gia chung vào một chỗ, hoàn toàn đã khống chế dư luận!

Hiện tại, Dương gia tình cảnh càng thêm không xong.

Thiên Cơ điện trung.

Trong sân Dương gia cường giả đều ở đây, Dương Diệp đã ở.

Điện trung, trầm mặc hồi lâu, Dương Liêm Sương ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, “Đối với Trung Thiên vũ trụ những người đó đối với chúng ta Dương gia không tốt dư luận, ngươi thấy thế nào?”

Mọi người ánh mắt đều rơi vào Dương Diệp thân lên.

Kỳ thực, giữa sân mọi người đối với Dương Diệp, vẫn là tâm tồn kính nể. Dương Diệp đang cùng Dương gia là địch lúc, bọn họ rất đau đầu, thế nhưng, làm Dương Diệp cùng Dương gia đứng chung một chỗ lúc, hắn làm những chuyện như vậy tình, cũng là làm cho bọn họ rất thoải mái!

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Liêm Sương, “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Liêm Sương mỉm cười, “Đều là cọp giấy!”

Dương Diệp: “...”

PS: Sở dĩ muộn càng, là bởi vì muốn chờ chút trưa chương này viết xong sau cùng nhau càng, cái này nhìn một cái thoải mái chút. Hơi sau còn có chương một!

Sách mới “” “”,

Cả bộ """, vô địch Kiếm Vực 1740 Chương: Đều là cọp giấy!

------oOo------

Chương 1745: Nếu không, cầu hoà đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như Dương Liêm Sương nói, những thứ kia đối với Dương gia không tốt dư luận, kỳ thực, cũng không trọng yếu như vậy.

Bởi vì, những thứ này đều là giả.

Bọn họ chân chính muốn để ý là Doanh gia các loại thế gia liên minh!

Cái này lúc, Dương Liêm Sương nói: “Ngay từ đầu, Doanh gia các loại thế gia, chỉ là sau lưng đối với chúng ta xuất thủ, không có quang minh chính đại. Nhưng là bây giờ, bọn họ đã xé hạ mặt nạ của mình. Cho nên, chúng ta Dương gia tình cảnh hiện tại, không cần ta nói, mọi người hẳn là cũng giải khai.”

Mọi người gật đầu, hiện tại Dương gia tình cảnh, so trước đó còn không tốt. Phía trước, Doanh gia các loại thế gia cũng không có công nhiên tuyên chiến, nhưng là bây giờ, bọn họ liên minh, đã cùng cấp là ở tuyên chiến.

Dương Liêm Sương lại nói: “Ta không sợ giống như thần đối thủ, thế nhưng, ta sợ đồng bạn giống như heo. Dương Thuận chuyện tình, ta không hy vọng lần nữa phát sinh. Đương nhiên, ta cũng tin tưởng, tại chỗ chư vị, sẽ không ở đi đường lui của hắn!”

Dương Lân lắc đầu, “Hắn là quỷ mê tâm khiếu.”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “Chỉ cần chúng ta Dương gia trên dưới một lòng, hà tất cần sợ bọn họ?”

Dương Diệp gật đầu, đoàn kết, vẫn là vô cùng trọng yếu. Dương gia tuy là không bằng Doanh gia các loại thế gia, thế nhưng, chỉ cần Dương gia đoàn kết, Doanh gia các loại thế gia lại không thể có thể dễ dàng như vậy tiêu diệt Dương gia.

Trừ phi đối phương xuất động hết thảy cường giả!

Thế nhưng, bọn họ không dám!

Bởi vì những thứ kia thế gia tuy là liên minh, thế nhưng, bọn họ không thể nào làm được hoàn toàn tín nhiệm đối phương. Thế gia trong lúc đó, không có vĩnh viễn bằng hữu, chỉ có lợi ích vĩnh viễn. Lại người, một bên nhưng là còn có Khô gia cùng Vũ gia.

Cho nên, mỗi cái thế gia khẳng định đều sẽ giấu!

Cái này quyết định bọn họ không pháp chân chính làm được đồng tâm hiệp lực đi đối phó Dương gia!

Mà, cũng là Dương gia cơ hội!

Cái này lúc, Dương Liêm Sương nói: “Chư vị đi xuống trước đi. Theo thì chờ ta mệnh lệnh!”

Mọi người gật đầu, nhưng sau đó xoay người ly khai đại điện.

Trong đại điện, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

“Ngươi đối với Dương gia tương lai thấy thế nào?” Dương Liêm Sương đạo.

Dương Diệp nói: “Ta không nghĩ nhiều lắm, ngươi đây?”

Dương Liêm Sương đi tới Dương Diệp trước mặt, nói: “Bất kể là ngươi, hay là ta, nếu như chúng ta buông tha người nhà, buông tha Dương gia, chuyên tâm tu luyện, ta tin tưởng, mười năm về sau, cái này Trung Thiên vũ trụ, không có ai hội là chúng ta đối thủ. Thế nhưng...”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía ngoài điện, “Trách nhiệm.

Làm ta quyết định làm Dương gia gia chủ một khắc kia, Dương gia chính là ta trách nhiệm. Mà ngươi trách nhiệm là bảo vệ ngươi thê nữ. Ngươi cùng ta, đều là trong hồng trần người, không pháp làm đến như có vài người vậy chuyên tâm võ đạo.”

Dương Diệp gật đầu, “Người sống một đời, nếu như không có người chí thân làm bạn, coi như vô địch, ta cảm thấy cũng không có cái gì ý tứ. Chỉ là ngươi, Dương gia sản ban đầu xem như là có phụ ngươi, ngươi vì sao phải đem Dương gia sản làm là mình trách nhiệm?”

Dương Liêm Sương nói: “Theo ta những người đó, Dương gia có thật nhiều người theo ta, ta như ly khai, ta như buông tay, bọn họ làm sao bây giờ? Ngươi ta thiên phú, thực lực, thiên hạ đại có thể đi được, ai cũng không giữ được. Thế nhưng, bọn họ không được.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Ngươi là một cái người đặc biệt!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Ngươi cũng vậy, thành thật mà nói, ngươi nếu như ở ta lão gia, lấy ngươi tính cách này, tấm tắc...”

“Ngươi lão gia?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Không có gì. Nếu như ta không có đoán sai, Doanh gia các loại thế gia gần nhất hẳn là sẽ có động tác. Ngươi thừa dịp trong khoảng thời gian này, nghỉ ngơi một ngày cho khỏe xuống đi.”

Nói xong, nàng xoay người ly khai đại điện.

Điện trung, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó trở lại chính mình trong phủ, này lúc, Lôi Lâm cùng Tuyết Nhi đang ở viện trung chơi đùa.

Nhìn xa chỗ đang ở bính bính khiêu khiêu Tuyết Nhi, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung. Hắn không có làm cho Lôi Lâm cùng Tuyết Nhi ở tại Hồng Mông Tháp bên trong, bởi vì như Tuyết Nhi cùng Lôi Lâm ở Hồng Mông Tháp trung lớn lên, như vậy đối với các nàng là cực kỳ bất lợi.

Đầu tiên, Hồng Mông Tháp bên trong quá khô khan, hai cái tiểu gia hỏa nhất định là đối đãi không lâu, thứ nhì, cũng là điểm trọng yếu nhất. Người, là ở chung động vật, làm cho các nàng cách xa nhân loại, chuyện này đối với các nàng ngày sau trưởng thành vô cùng không được!

Nhìn Tuyết Nhi cùng Lôi Lâm hồi lâu về sau, Dương Diệp đi tới Hồng Mông Tháp Đệ Nhị Tầng.

Đệ Nhị Tầng, ngoại trừ Lục Đinh Thần Hỏa bên ngoài, còn có hai cái tiểu cô nương, hai cái này tiểu cô nương dĩ nhiên chính là Tiểu Thiên cùng Tiểu Thất.

“Ngươi đã đến rồi!” Tiểu Thiên nhẹ giọng nói.

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau ánh mắt rơi vào Tiểu Thất thân lên, “Muốn tỉnh sao?”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “Gần nhất tay nàng một mực động, nếu như ta không có đoán sai, nàng cũng nhanh thức dậy. Thế nhưng...”

“Thế nhưng cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên trầm giọng nói: “Coi như tỉnh lại, tình huống của nàng cũng vẫn còn có chút hỏng bét. Bởi vì nàng không có nhục thân, mà Linh Hồn Thể lại bị cực đại phản phệ, ở thêm trên (lên) nàng Linh Hồn Thể tại ngoại lâu lắm lâu lắm, cho nên, như nàng không thể mau sớm khôi phục thân thể nói, nàng đến thì khả năng thật sẽ chết. Hơn nữa, còn là hồn phi phách tán!”

Nghe vậy, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, “Nghiêm trọng như thế?”

“So với nàng nói còn nghiêm trọng!”

Cái này lúc, một bên Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi nhất định phải nhanh đem nha đầu kia đuổi về nàng gia, nếu không..., nha đầu kia thật sẽ có nguy hiểm tánh mạng. Mà một khi nàng chết, tiểu tử ngươi phiền phức liền lớn đi.”

Dương Diệp nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, “Vì sao?”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Bởi vì... Này nha đầu thân phận rất đặc thù, phản chính, coi như là ta chủ nhân, cũng phải cho nàng cha ba phần mặt mũi. Mà nha đầu cha đối với nàng sủng ái, là ngươi không cách nào tưởng tượng. Cho nên, tiểu tử ngươi nhanh lên bả (đem) nàng đuổi về nhà nàng đi thôi. Theo nàng, ta đều có điểm chờ đợi lo lắng!”

Dương Diệp cau mày nói: “Thân phận nàng rất đáng sợ?”

“Đâu chỉ là dọa người!”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Ngươi biết không? Nếu như là ngoại nhân trộm tháp này, đối phương chết sớm mấy trăm lần. Không riêng tháp này, ta đều sẽ đối với đối phương xuất thủ. Thế nhưng nha đầu kia... Nha đầu kia trộm, đó là rõ ràng trộm! Không chỉ có rõ ràng trộm, ta cùng với tháp này còn muốn xuất thủ bảo hộ nàng!"

Dương Diệp: "..."

Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: "Thật, như nàng chết rồi. Tiểu tử ngươi, sẽ cùng lấy xong đời. Bởi vì... Này nha đầu là bởi vì bảo hộ ngươi, mới để cho được bản thân bị cắn trả."

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn về phía giường trên (lên) cái kia ngủ say Tiểu Thất. Hắn hội bả (đem) Tiểu Thất đưa về, không phải là bởi vì sợ Tiểu Thất phụ thân tìm hắn để gây sự, mà là, hắn đã đáp ứng Tiểu Thất, cũng đã đáp ứng đạo bào lão giả.

Hầu hết thời gian, người có thể vô sỉ, có thể nói không giữ lời. Thế nhưng, có hứa hẹn, cho dù là hội trả giá sinh mệnh, hắn cũng sẽ đi thực hiện!

Trầm mặc hồi lâu về sau, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, "Ngươi đây? Ngươi bây giờ là Linh Hồn Thể, sẽ không có jngIDr9 sự tình chứ?"

Tiểu Thiên mỉm cười, "Ta tự nhiên vô sự, không cần lo lắng cho ta!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía trên giường Tiểu Thất, nhẹ giọng nói: "Ta chờ ngươi tỉnh lại, nhưng sau mang ngươi trở về gia!"

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp lần nữa bắt đầu rồi tu luyện.

Lúc này đây, hắn không có tu luyện pháp tắc cùng kiếm kỹ, mà là cảnh giới tu luyện.

Hắn bây giờ là Chí Cảnh, Chí Cảnh với hắn mà nói, còn thiếu rất nhiều, thực lực càng mạnh, đối mặt người cùng sự tình liền sẽ khác nhau. Mà hắn bây giờ đối mặt, đều là Chân Cảnh cường giả, bình thường Chân Cảnh cường giả hắn tự nhiên không sợ, thế nhưng, Chân Cảnh Lục Đoạn loại này cường giả, hắn bây giờ còn là chiến không được.

Nhưng mà, Doanh gia mấy cái này thế gia, cái nào thế gia không có Lão Quái Vật?

Những thứ này Lão Quái Vật, sẽ không dễ dàng xuất sơn, bởi vì chúng nó đều là trong gia tộc mình con bài chưa lật. Không đến vạn không dứt thời điểm, bọn họ sẽ không đi ra. Thế nhưng, sẽ không dễ dàng xuất hiện không có nghĩa là sẽ không ra được!

Mà một khi đối phương xuất hiện, hơn nữa còn không chỉ một cái, cái kia lúc, hắn như thế nào đi đối phó?

Tăng thực lực lên!

Trước đây, hắn rất thiếu thời gian đi tu luyện, đi tìm hiểu, nhưng là bây giờ, hắn sẽ đem nhiều thời gian hơn dùng để tu luyện, dùng để tìm hiểu kiếm đạo.

Bắn vọt Chân Cảnh!

Hiện tại mục đích của hắn chính là bắn vọt Chân Cảnh cường giả!

Chỉ cần hắn đạt được Chân Cảnh, thực lực của hắn lấy được một cái chất biến, khi đó, hắn thực lực tổng hợp phải nhận được thật to đề thăng.

Cảnh giới, pháp tắc, kiếm đạo.

Cái này ba loại là thực lực hắn căn bản, pháp tắc, kiếm đạo, hiện tại hắn đã đến bình cảnh, trong thời gian ngắn khó có thể khi lấy được đề thăng. Cho nên, hắn hiện tại chỉ có đề thăng cảnh giới!

Nếu như là người khác, muốn đề thăng tới Chân Cảnh, đó là phi thường khó khăn. Thế nhưng đối với Dương Diệp mà nói, cũng không có khó khăn như vậy.

Bởi vì hắn đã trước giờ lĩnh ngộ thật.

Chân Cảnh, ý tứ chính là một cái thật chữ.

Chí Cảnh là chỉ ở một phương diện khác đạt được cực hạn, nguyên nhân đây, đây chính là tới. Mà thật, nói đơn giản một điểm, chính là vạn vật tướng mạo sẵn có. Ở đơn giản một điểm, chính là phản phác quy chân.

Tuy là hắn hiểu cái gì gọi là thật, thế nhưng, đó cũng không phải nói hắn lập tức liền có thể lấy trở thành Chân Cảnh cường giả. Đây cũng là cần một cái quá trình, mà quá trình này, cũng không có đơn giản như vậy.

Mà đang ở Dương Diệp lúc tu luyện, Trung Thiên vũ trụ lần nữa xảy ra một đại sự.

Đại sự này, chính là Doanh gia mỗi bên Đại Thế Gia bắt đầu đối với Dương gia hạ thủ.

Dương gia nguyên bản có mấy ngàn thế gia, mấy chục Đại Thế Giới, nhưng là bây giờ, Dương gia đã mất đi một nửa.

Mất đi những thứ kia thế giới, tự nhiên đều rơi vào rồi Doanh gia các loại thế gia trong tay.

Mà Dương gia, cũng là không có nửa điểm đáp lại, không chỉ không có đáp lại, Dương gia còn nghĩ những thứ kia thế giới hết thảy Dương gia cường giả đều triệu hồi Thiên Hư đại lục.

Điều này làm cho ngoại nhân cảm thấy Dương gia là sợ!

Doanh gia các loại thế gia dĩ nhiên càng lớn lối!

Mỗi một khắc, mỗi một hơi thở, Dương gia sẽ có một cái thế giới mất đi.

Thiên Cơ điện trung.

Giữa sân Dương gia cường giả đều ở đây.

Điện trung trầm mặc hồi lâu, Dương Lân đứng dậy, hắn nhìn về phía điện phía trên Dương Liêm Sương, “Chúng ta nên làm như thế nào?”

“Nếu không, cầu hoà đi!”

Một giọng nói ở trong sân vang lên.

Mọi người biến sắc, toàn bộ nhìn về phía nguồn thanh âm chỗ, khi thấy người nói chuyện lúc, mọi người ngây ngẩn cả người.

Bởi vì nói chuyện dĩ nhiên là Dương Diệp!

PS: Hôm nay ba càng, sức cùng lực kiệt, con mắt đều nhanh không mở ra được. Thật.

Cảm tạ hết thảy bằng hữu chống đỡ!!!

Đổi mới nhanh nhất không sai tiểu thuyết xem, hãy ghé thăm mời Bookmark trang web xem mới nhất tiểu thuyết! Vô địch Kiếm Vực 1741 Chương: Nếu không, cầu hoà đi!

------oOo------

Chương 1746: Cho nên, trước làm cho giết hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1742 chương: Cho nên, trước làm cho giết hắn!

(Cầu chia sẻ)

Cầu hoà?

Dương Diệp lại để cho cầu hoà?

Mọi người giờ phút này có chút mộng.

Bởi vì, Dương Gia khó nhất muốn đi cầu hoà, chính là Dương Diệp, mà bây giờ, hắn nhưng là yêu cầu cầu hoà.

Rất không bình thường!

Lúc này, Dương Diệp đi vào trong điện, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Thế nào, rất kinh ngạc?”

Mọi người nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cười nói: “Này không phải là các ngươi bên trong rất nhiều người thời khắc này ý tưởng sao?”

Mọi người trầm mặc.

Bởi vì Dương Diệp nói không sai, trong bọn họ, có rất nhiều người đang có cầu hoà chi ý, bởi vì tại bọn họ xem ra, Dương Gia căn bản là không có cách đồng thời cùng Doanh Gia mấy cái thế gia là địch. Tiếp tục như thế, Dương Gia sớm muộn là muốn bại.

Bất quá, bởi vì Dương Diệp cùng duyên cớ của Dương Liêm Sương, không người nào dám nói ra.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Chư vị, ta minh bạch ý tứ của các ngươi. Cũng biết các ngươi đang lo lắng cái gì, nhưng mà, lùi lại một vạn bước mà nói, liền coi như chúng ta cầu hoà, các ngươi cảm thấy Doanh Gia bọn hắn những thế gia kia sẽ bỏ qua chúng ta sao?”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, “không biết. Thế gia, dùng lợi ích làm trọng, cũng càng tham lam. Bây giờ Dương Gia, là chúng ta làm yếu thời điểm, bọn hắn sẽ không buông tha cho cơ hội này. Càng sẽ không để cho Dương Gia chúng ta có cơ hội vùng lên. Cho nên, cầu hoà, chỉ có thể là tự rước lấy nhục.”

“Vậy lập tức Dương Gia chúng ta nên như thế nào?” Lúc này, một ông già đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả kia, sau đó cười nói: “Hỏi thật hay, bất quá, vấn đề này, ta không cách nào trả lời ngươi, này chủ yếu vẫn là nhìn gia chủ chúng ta ý tứ.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Nếu như không thể cầu hoà, vậy cũng chỉ có thể khiêu chiến! Bất quá, như thế nào chiến, đây là vấn đề!” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi có biện pháp gì tốt?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Thô bỉ chiến!”

“Là như thế nào hèn mọn bỉ ổi?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nói: “Như thế nào hèn mọn bỉ ổi làm sao tới!”

Dương Liêm Sương mí mắt hơi nhảy, “ngươi này bằng với chưa nói!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Chúng ta chỉnh thể thực lực, hoàn toàn không bằng bọn hắn, nếu như theo chân bọn họ liều mạng, cho dù là một nhà trong đó, liền coi như chúng ta thắng, đó cũng là thắng thảm, cho nên, chúng ta chỉ có thể hèn mọn bỉ ổi. Mà cái này hèn mọn bỉ ổi, chính là giết người bỏ chạy!”

“Giết người bỏ chạy?” Dương Liêm Sương chân mày cau lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “lúc này đây, không cần mang bọn ta Dương Gia cường giả đi, chỉ cần ta và ngươi cùng đi cứu có thể.”

“Không được!”

Ngay tại lúc này, một bên Dương Lân nói: “Hai người các ngươi là Dương Gia ta rường cột, nếu là có cái ngoài ý muốn, Dương gia tướng ta vạn kiếp bất phục.”

Người còn lại cũng là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý. Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, tuyệt đối không thể đồng thời ra vấn đề. Bằng không thì, Dương Gia thật sự đã xong!

Dương Diệp nói: “Ta biết các ngươi lo lắng cái gì, nhưng mà, thứ cho ta nói thẳng, chỉ có ta cùng với Liêm Sương mới có thể lặng yên không một tiếng động tiến vào những thế gia kia bên trong, hơn nữa sau khi giết người toàn thân mà lui. Hơn nữa, chúng ta còn có một tiên cơ, cái này tiên cơ, là cơ hội của chúng ta. Cái kia chính là, lúc này, những thế gia kia Lão Quái Vật cấp bậc cường giả còn sẽ không đi ra. Chỉ có thời điểm này, chúng ta mới có thể dùng lực lượng mạnh nhất đi đối phó bọn hắn yếu nhất lực lượng!”

Dương Lân còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Hắn nói đúng, những gia tộc kia còn không có gặp được diệt tộc nguy hiểm, bởi vậy, bọn hắn những lão quái vật kia cấp bậc cường giả sẽ không đi ra. Mà lúc này đây, đúng là chúng ta tiêu hao bọn hắn thời điểm. Tựu như cùng tiêu hao Lý gia như vậy!”

Nghe vậy, mọi người đã trầm mặc.

Trầm mặc sau khi, Dương Huyên đột nhiên đứng dậy, nói: “Vạn nhất bọn hắn tập hợp tất cả lực lượng, đối với Thiên Hư Đại Lục chúng ta phát động tiến công chứ?”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ngày hôm nay, sớm muộn sẽ tới. Cho nên, chúng ta phải tại một ngày này đến trước khi đến, trước tiêu hao lực lượng của bọn hắn. Hiện tại, bọn hắn vừa liên minh, khẳng định còn cần mài giũa, mà bọn hắn này cái ma hợp kỳ, chính là chúng ta tiến công thời điểm tốt nhất!”

Dương Huyên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nàng nhẹ gật đầu, không có nói chuyện rồi.

Đám người Dương Lân cũng không có nói chuyện.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Chừng nào thì bắt đầu?”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên là càng nhanh càng tốt.”

“Vậy ngay bây giờ chứ?” Dương Liêm Sương nói.

“Chính hợp ý ta!” Dương Diệp cười nói.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lặng yên không một tiếng động đã đi ra Thiên Hư Đại Lục. Bất quá, người biết ít vô cùng, chỉ có Dương Gia cái kia ít Chân Cảnh cường giả mới biết được.

Trong tinh không mịt mờ.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương uyển như sao băng ở đằng kia tinh không mênh mông bên trong xuyên thẳng qua.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau một khắc, tốc độ của hắn đột nhiên nhanh hơn, lập tức đem Dương Liêm Sương bỏ lại đằng sau, bất quá sau một khắc, Dương Liêm Sương liền là xuất hiện ở bên cạnh của hắn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau một khắc, tốc độ của hắn lần nữa nhanh hơn, giờ khắc này, hắn tốc độ nhanh đến trực tiếp đem chỗ đi qua không gian đều xé tét ra.

Đây là hắn tốc độ nhanh nhất!

Nhưng mà, Dương Liêm Sương vẫn còn là bên cạnh của hắn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp hãm lại tốc độ, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, “không nghĩ tới, tốc độ của ngươi nhanh như vậy!”

Dương Liêm Sương lắc đầu, nói: “Ngươi cùng tốc độ của ta, đều không vui, phải nói rất chậm. Ngươi biết trên thế giới này cái gì tốc độ nhanh nhất sao?”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Quang!”

Dương Liêm Sương nhìn về phía cái kia Vũ Trụ Thâm Xử một đoàn cự đại hỏa diễm, “tốc độ của nó là nhanh nhất, ít nhất, trước mắt biết nhanh nhất. Tốc độ của ta và ngươi, vượt qua thanh âm truyền bá tốc độ, nhưng so với tốc độ của nó, còn kém rất nhiều!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đoàn kia cự đại hỏa diễm, sau đó nói: “Có cường giả so với tốc độ của nó còn nhanh hơn sao?”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “tự nhiên là có, bất quá, cái loại này cường giả, hẳn thật rất ít. Bởi vì một người tốc độ nếu là ngay cả ánh sáng đều có thể vượt qua, như vậy, hắn liền rất có thể nghịch chuyển tương lai.”

“Nghịch chuyển tương lai?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Đây là ta quê quán một lý luận, làm tốc độ của con người vượt qua quang về sau, vậy hắn liền vô cùng có khả năng chứng kiến tương lai mình bộ dạng.”

Dương Diệp chân mày cau lại, “điều này sao có thể?”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “vẫn là có khả năng, bất quá, tưởng muốn tốc độ vượt qua ánh sáng, rất khó. Ít nhất, ta gặp được cường giả bên trong, không ai có thể làm được. Bất quá, chúng ta có thể đem nó với tư cách mục tiêu của chúng ta!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "này ngược lại là có thể, đúng rồi, này tốc độ của ánh sáng nhanh đến trình độ nào?"

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: "Mỗi hơi thở chín trăm ngàn trượng đi!"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Ngươi không có nói đùa?"

"Ngươi cảm thấy thế nào?" Dương Liêm Sương đạm thanh nói.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: "Cái này... Quá điên cuồng."

Mỗi hơi thở chín trăm ngàn trượng!

Phải biết, tốc độ của hắn bây giờ, mỗi hơi thở không sai biệt lắm cũng liền hơn mười vạn trượng khoảng cách mà thôi. Này hay là hắn gia trì mấy loại Pháp Tắc chi Lực nguyên nhân. Mà tốc độ của ánh sáng, vậy mà mỗi hơi thở chín trăm ngàn trượng...

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đoàn kia to lớn hỏa diễm, sau đó hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, "làm sao ngươi biết tốc độ nó hay sao?"

"Trên sách nói đấy!" Dương Liêm Sương nói.

"Trên sách nói chuẩn xác không?" Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tuy rằng đại bộ phân đều là đang nói hưu nói vượn, nhưng mà, có vẫn là có thể tin tưởng."

Dương Diệp lại nói: "Ngươi mới vừa nói lão gia của ngươi, ngươi lão gia không phải là Trung Thiên Vũ Trụ này sao?"

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu.

"Vậy ở đâu?" Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: "Một cái so với nơi đây nhỏ rất nhiều rất nhiều địa phương."

"Cường giả nhiều không?" Dương Diệp hoàn toàn đã trở thành một đứa trẻ hiếu kỳ.

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cường giả cũng không phải nhiều, bất quá, có chút đồ chơi hay vẫn là thật lợi hại.”

“Đồ chơi gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Một loại sẽ nổ tung đồ chơi, kỳ thật, ta hiện tại có chút nhớ làm cho mấy viên loại đồ vật này đến, nếu như bắt nó đi Doanh Gia ném lên mấy viên, hắc hắc, sẽ xuất hiện thiệt nhiều mây hình nấm đấy.”

“Thuộc về cấp bậc gì hay sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Hẳn là thuộc về vượt qua Chân Cảnh giai cấp bậc.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “ngươi nói như vậy, ta đối với ngươi kia là cái gì quê quán ngược lại là có chút tò mò. Có thời gian đi xem?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “ngươi còn là đừng đi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Ngươi đi, ta sợ ngươi đem ta quê quán cho làm cho không rồi!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Kỳ thật, ngươi sẽ không thích nơi đó!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Bởi vì nơi đó, ăn là có độc, uống cũng là có độc, Linh khí càng là hiếm đến thấy thương, không chỉ có Linh khí hiếm đến thấy thương, liền không khí đều cũng có độc.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Vậy các ngươi quê quán người thật lợi hại, lại có thể tại loại này hoàn cảnh sống sót!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta cũng hiểu được!”

Dương Diệp không có tiếp tục đề tài này, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Lúc này đây, ngươi cảm thấy, chúng ta nên đầu tiên đi đến chỗ nào gia?”

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Doanh Gia!”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “vì cái gì?”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Tại Doanh Gia cùng mấy cái thế gia kết minh về sau, chúng ta lúc này đây, xem như lần thứ nhất phản kích, nếu là lần thứ nhất phản kích, tự nhiên muốn phản ra một khí thế tới. Cũng chỉ có trước làm cho tàn Doanh Gia, mới có thể cho còn lại những thế gia kia tạo thành uy hiếp.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “trong lòng ngươi cũng hẳn là chọn Doanh Gia a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Bất quá, ta không có ngươi nghĩ nhiều như vậy. Sở dĩ chọn Doanh Gia, là bởi vì ta xem bọn hắn khó chịu. Bản kiếp sau giới rất hòa bình đấy, chính là hắn một ngày đánh rắm nhiều, làm càn rỡ, làm ra nhiều chuyện như vậy, cho nên, trước làm cho giết hắn!”

Dương Liêm Sương: “...”

...

PS: Cảm tạ: Nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, thư hữu 45801258, trong sương mù nhìn chíp bông, Kevin lá, lwydavid2, thư hữu 25993048, yufangaini, thư hữu 12569879 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Thật có lỗi, hôm nay đổi mới đã chậm. Bằng hữu xảy ra chút việc, đi bệnh viện thủ đến bây giờ mới về nhà. Trứng rất đau. Thật có lỗi!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1747: Ta muốn chạy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1743 chương: Ta muốn chạy!

(Cầu chia sẻ)

Doanh Gia!

Chủ thế giới Doanh Gia Thiên Hoang Đại Lục, ở vào Trung Thiên Vũ Trụ trung tâm khu vực. Thiên Hoang Đại Lục, có thể nói là cả Trung Thiên Vũ Trụ phồn hoa nhất một cái đại lục. Quy mô của nó, cũng là Trung Thiên Vũ Trụ tất cả trong đại lục người lớn nhất!

Thiên Hoang Thành.

Thiên Hoang Thành là Thiên Hoang Đại Lục người lớn nhất thành, cũng là Doanh Gia tổng bộ.

Sáng sớm.

Nguyên bản bình tĩnh Thiên Hoang Thành xuất hiện một kiện chuyện không bình thường, bởi vì Doanh Gia có hai Chân Cảnh cường giả không thấy.

Này hai Chân Cảnh cường giả biến mất vô cùng quỷ dị, mà đang ở Doanh Gia bắt đầu tìm kiếm hai người này lúc, Doanh Gia càng ngày càng nhiều Chân Cảnh cường giả không thấy.

Đã đến vào lúc giữa trưa, Doanh Gia đã có bảy Chân Cảnh cường giả không thấy!

Lúc này, Doanh Gia biết rõ sự tình không được bình thường.

Thiên Hoang Điện.

Trong điện, thời khắc này Doanh Gia một ít nhân vật trọng yếu đều tại, mà cầm đầu đúng là Doanh Gia gia chủ: Doanh Khánh!

Phía trên, Doanh Khánh nói: “Đã tìm được chưa?”

Phía dưới, một hắc bào lão giả lắc đầu.

Doanh Khánh hai mắt híp lại, “có người ở đối với Doanh Gia ta ra tay!”

Nghe vậy, trong tràng chỗ có người thần sắc trầm xuống. Đối với Doanh Gia ra tay!

Ai dám đối với Doanh Gia ra tay?

Tại Trung Thiên Vũ Trụ này, thực lực của Doanh Gia, không hề nghi ngờ là mạnh nhất, đương nhiên, đây là bài trừ cái kia tương đối thần bí Khô Gia. Nhưng mà, coi như là Khô Gia, cũng không dám tùy tiện đối với Doanh Gia xuất thủ.

Còn những cái khác thế gia, vậy lại không dám rồi.

“Chẳng lẽ là Dương Gia?” Lúc này, Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nói.

Dương Gia!

Hiện tại Doanh Gia cũng hãy cùng Dương Gia có mâu thuẫn, mà với Dương Diệp cùng tính cách của Dương Liêm Sương, là rất có thể làm ra loại chuyện như vậy. Đặc biệt là Dương Diệp kia, gia hỏa này, nhưng là một cái không sợ trời không sợ đất chủ!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu về sau, Doanh Khánh nói: “Lại để cho Doanh Gia ta tất cả Chân Cảnh cường giả quay về Thiên Hoang Điện! Còn nữa, mở Thiên Hoang Đại Trận, phong tỏa cả Thiên Hoang Đại Lục.”

Theo Doanh Khánh ra lệnh đi, Doanh Gia tất cả Chân Cảnh cường giả đều rút lui đã đến trong Thiên Hoang Điện, cùng lúc đó, quyết định chỉnh đốn Thiên Hoang Đại Lục trên không, xuất hiện một cái nhạt màn ánh sáng màu vàng, cái này màn sáng, trực tiếp đem trọn Thiên Hoang Đại Lục bao trùm.

Thiên Hoang Thành.

Một góc hẻo lánh dặm, Dương Liêm Sương nhìn lên trước mặt Dương Diệp, nói: “Người của bọn hắn đều tụ tập ở một chỗ, không tốt hạ thủ.”

Dương Diệp nói: “Nếu như không thể giết người, vậy phóng hỏa đi!”

“Phóng hỏa? Như thế nào thả?” Dương Liêm Sương khó hiểu.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “đi theo ta tới!”

Vừa nói, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang không vào lòng đất. Dương Liêm Sương không do dự, lập tức đi theo.

Tốc độ của hai người là nhanh vô cùng đấy, rất nhanh, hai người đi tới địa tâm, cũng chính là Nham Tương Thế Giới!

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua chung quanh những cái kia nham thạch nóng chảy, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi muốn điều gì?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ngươi muốn làm nổ những thứ này nham thạch nóng chảy, khiến cái này nham thạch nóng chảy lao ra lòng đất!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

[truyen cua tu i đốt net]
Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “đây đối với Doanh Gia cái kia ít Chân Cảnh cường giả mà nói, cũng không có gì quá lớn uy hiếp!”

Chân Cảnh cường giả, đừng nói nham thạch nóng chảy, coi như là tại trong nham thạch nóng chảy tắm rửa đều không có chuyện!

Dương Diệp nói: “Nếu như cái này địa tâm bị hư hao, nham thạch nóng chảy lao ra mặt đất, Doanh Gia sẽ như thế nào?”

Dương Liêm Sương nhãn tình sáng lên, “bọn hắn sẽ phái người đi ra thu thập!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “bọn hắn tụ chung một chỗ, chúng ta giết không được. Nhưng mà, chỉ cần tách ra, ta ngươi hai người đồng loạt ra tay, ngoại trừ cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, không có bất kỳ một Chân Cảnh cường giả chống đỡ được chúng ta!”

“Vạn nhất Doanh Gia Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả ra tay chứ?” Dương Liêm Sương đột nhiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Sợ hắn cái cái búa, lại không thể không giết qua!”

Dương Liêm Sương đối với Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, “Là người đàn ông!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Không nhiều lời. Làm việc!”

Nói xong, tay trái của hắn nắm chắc trong tay Mộc Kiếm, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, thoáng qua từng cái

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên tại đây sâu trong lòng đất vang vọng dựng lên, trong chốc lát, một đạo kiếm quang từ chỗ sâu trong lòng đất phóng lên trời, đạo kiếm quang này tốc độ cực nhanh, không đến mấy hơi thở thời gian chính là chạy ra khỏi mặt đất, sau đó thẳng vào mây xanh.

Theo đạo kiếm quang này xuất hiện, đại địa đột nhiên nứt ra một lỗ hổng khổng lồ, ngay sau đó, vô số nham thạch nóng chảy từ cái này chỗ rách bên trong tràn ra.

Mà mười hơi về sau, tại bên ngoài mấy vạn dặm, lại là một đạo kiếm quang vang lên...

Cứ như vậy, một đạo vết nứt khổng lồ ở trên mặt đất xuất hiện, vô số nham thạch nóng chảy không ngừng từ lòng đất tuôn ra...

Giờ khắc này, cả người của Thiên Hoang Đại Lục khiếp sợ!

Trong Thiên Hoang Điện.

Trong tràng tất cả Doanh Gia cường giả thần sắc vô cùng khó coi, hiển nhiên, bọn hắn thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà lại đến chiêu này.

“Hắn đây là đang buộc chúng ta ra ngoài!”

Hắc Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Chúng ta nếu là ra ngoài thanh lý những cái kia nham thạch nóng chảy, hợp ý hắn. Bởi vì dùng thực lực của hắn, trong chúng ta, có rất ít người có thể chống đỡ được kiếm của hắn. Nhưng mà, nếu không phải ra ngoài, những cái kia nham thạch nóng chảy coi như là hủy không được Thiên Hoang Đại Lục chúng ta, nhưng mà, cũng sẽ làm bị thương Thiên Hoang Đại Lục chúng ta căn bản. Hơn nữa, nếu không phải ra ngoài ngăn cản, tên kia không chừng còn có thể làm ra chuyện gì!”

Ra ngoài hay vẫn là không đi ra!

Đây là hiện tại Doanh Gia cường giả xoắn xuýt địa phương!

Lần thứ nhất, bọn hắn phát hiện, Dương Diệp người này rất phiền toái, vô cùng phiền toái. Nguyên bản, tuy rằng thực lực của Dương Diệp cũng làm cho cho bọn họ vô cùng khiếp sợ, nhưng mà, trong lòng bọn họ, Dương Diệp tại cường dã thì không cách nào cùng cả Doanh Gia đối kháng.

Bởi vì Dương Diệp không có khả năng một cái đánh mười cái chứ?

Nhưng là bây giờ, bọn hắn phát hiện, làm Dương Diệp không tuyển chọn chính diện giao thủ, mà là bỉ ổi như vậy thời điểm, bọn hắn nhưng là không có biện pháp nào.

Dương Diệp không đáng sợ, đáng sợ chính là thô bỉ Dương Diệp!

Trong tràng, trầm mặc một lát, Doanh Khánh nói: “Mười người một tổ, ra ngoài phong ấn những cái kia đại địa, nếu gặp phải hắn, không nên ham chiến, chỉ cần phòng thủ là được, sau đó thông tri những người khác."

"Biện pháp này không trị tận gốc!" Hắc Bào Lão Giả trầm giọng nói: "Bởi vì chúng ta là phong ấn không được."

Doanh Khánh nhẹ gật đầu, "ta biết, các ngươi cứ việc đi làm, chuyện còn lại giao cho ta!"

Hắc Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Doanh Khánh, sau đó nhẹ gật đầu, quay người cùng sau lưng Doanh Gia cường giả biến mất ở trong đại điện.

Thiên Cơ Thành, một cái góc nào đó.

Nhìn xem cái kia lần lượt từng khí thế mạnh mẽ từ Thiên Hoang Điện phóng lên trời, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười.

"Bọn hắn đi ra!" Dương Liêm Sương nói, "Bất quá, là mười người một tổ, chúng ta không cách nào trong vòng thời gian ngắn đánh chết mười tên Chân Cảnh!"

Dương Diệp cười nói: "Vì sao phải đi giết bọn hắn?"

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "vậy ý của ngươi là?"

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng chà chà mặt đất, sau đó nói: "Ngươi nói, nếu như Thiên Hoang Thành bị hủy, này sẽ không sẽ khiếp sợ cả Trung Thiên Vũ Trụ?"

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta có chút sợ ngươi rồi!"

"Có ý tứ gì?" Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: "Một người, có được thực lực cường đại, cũng không thế nào đáng sợ, đáng sợ chính là, cái này có được thực lực cường đại người còn vô sỉ, không chỉ có vô sỉ, còn hèn mọn bỉ ổi. Chúng ta quê quán có đôi lời, lưu manh không đáng sợ, chỉ sợ lưu manh có văn hóa, ta cảm thấy, ngươi chính là loại này người!"

Dương Diệp mặt đen lại, "ta không có phát hiện, ngươi tổn hại người đứng lên rất lợi hại a!"

Dương Liêm Sương mỉm cười, "không lãng phí thời gian. Nói đi, như thế nào làm?”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “đi theo ta!”

Nói xong, hắn cùng với Dương Liêm Sương biến mất ngay tại chỗ.

Ba hơi sau.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên quyết định chỉnh đốn trên không Thiên Hoang Thành vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, cuối cùng, đạo kiếm quang kia không vào trong Thiên Hoang Thành.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, cả Thiên Hoang Thành trực tiếp bị một phân thành hai. Nhưng mà còn chưa kết thúc, lại là một đạo kiếm quang không vào trong Thiên Hoang Thành, trong chốc lát, cả Thiên Hoang Thành bị phân làm bốn múi!

Trong lúc nhất thời, cả Thiên Hoang Thành sôi trào!

Có người tập kích Doanh Gia!

Đây là tất cả mọi người giờ phút này trong đầu ý niệm trong đầu.

Nhưng mà, ai dám tập kích Doanh Gia?

Dương Diệp cũng không có ngừng tay, lại là hai đạo kiếm khí không vào trong Thiên Hoang Thành, trong khoảnh khắc, cả Thiên Hoang Thành bị phân làm mấy múi!

Mà bên ngoài ít Doanh Gia cường giả kia cũng nhao nhao đi Thiên Hoang Thành đuổi, nhưng mà trong Thiên Hoang Thành người nhưng là nhao nhao chạy ra ngoài.

Trong lúc nhất thời, cả Thiên Hoang Thành triệt để rối loạn.

Thiên Hoang Thành ngoài thành trong khắp ngõ ngách, Dương Diệp nhìn xem Thiên Hoang Thành kia không trọn vẹn tường thành, không biết đang suy nghĩ gì.

“Được rút lui!” Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tiếp đó, kiếm trong tay của hắn đột nhiên triển khai. Trong chốc lát, trên thành tường kia xuất hiện vài cái chữ to: Có gan ngươi đang xây, ta ngày mai tiếp tục đến!

Viết xong mấy chữ này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, sau đó nói: “Đi!”

Nói xong, hắn cùng với Dương Liêm Sương phóng lên trời.

Rất nhanh, hai người đi tới Thiên Hoang Đại Trận kia trước mặt của, nhìn lên trước mặt Thiên Hoang Đại Trận, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi tới hay là ta đến?”

Dương Diệp nói: “Ngươi nên bộc lộ tài năng rồi!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, sau một khắc, nàng tay phải đột nhiên biến thành một cái đen nhánh móng vuốt, thoáng qua, nàng trực tiếp một chưởng vỗ vào trên Thiên Hoang Đại Trận kia mặt.

Ầm!

Cả cái Thiên Hoang Đại Trận kịch liệt run lên, tiếp đó, Dương Liêm Sương rơi trảo chỗ màn ánh sáng trực tiếp bị xé mở tới.

Thu tay lại, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đang muốn nói chuyện, lúc này, sắc mặt hai người đồng thời biến đổi, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Liêm Sương nói khẽ: “Quả nhiên, trang bức bỏ chạy, là không được.”

Theo Dương Liêm Sương thanh âm rơi xuống, tại hai người đỉnh đầu cách đó không xa, xuất hiện một Bạch Phát Lão Giả cùng một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử đúng là Doanh Gia gia chủ Doanh Khánh, đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Bạch Phát Lão Giả kia.

Bởi vì Bạch Phát Lão Giả này, là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn!

Lúc này, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “có ý tưởng gì không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có!”

“Ý tưởng gì?” Dương Liêm Sương liền vội hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta muốn chạy!”

Dương Liêm Sương: “...”

...

PS: Xin lỗi mọi người! Gần nhất sự tình các loại các dạng nhiều lắm. Dưới bình thường tình huống, ta sẽ không vãn canh đấy. Hy vọng mọi người để ý hiểu một chút!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1748: Tuyên chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1744 chương: Tuyên chiến!

(Cầu chia sẻ)

Muốn chạy trốn!

Những lời này, Dương Diệp cũng không có mở vui đùa, hắn lúc này nghĩ đúng là trốn.

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Hắn tuy rằng một kiếm chém vỡ qua nhục thể của Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, nhưng mà, đó là khi hắn cực hạn dưới tình huống. Mà bây giờ, hắn căn bản không dám để cho chính mình át chủ bài ra hết. Bởi vì nơi này là Doanh Gia, nơi đây, ngoại trừ Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, còn có rất nhiều Chân Cảnh cường giả!

Hơn nữa, một khi hắn át chủ bài ra hết, mà Chân Cảnh cường giả không cùng hắn chống cự, hắn là lấy đối phương không có một điểm biện pháp.

Đơn giản mà nói, át chủ bài ra hết, hắn cũng không có nắm chắc đánh chết này cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn. Mà đây là Doanh Gia địa bàn, có thể tưởng tượng, một khi hắn kiệt lực, cái kia kết cục...

Trốn!

Phải trốn!

Nhưng mà, lúc này muốn chạy trốn, hiển nhiên rất khó khăn!

“Khó có thể tưởng tượng!”

Lúc này, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên nói: “Dương Gia xuất hiện hai cái tuyệt thế thiên tài, nhiều năm trước, Dương Gia có cái kia Dương Vô Địch, hiện tại, Dương Gia có các ngươi, ha ha, trời cao đãi Dương Gia các ngươi thật sự không tệ a!”

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhìn nhau, cuối cùng, Dương Liêm Sương nhìn về phía Bạch Phát Lão Giả, “có chút không nghĩ tới, không nghĩ tới loại người như ngươi Lão Quái Vật sẽ ra ngoài!”

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Kinh động lão tổ, là bởi vì ta không muốn cho các ngươi bất cứ cơ hội nào. Dương Diệp, Dương Liêm Sương, các ngươi sở dĩ dám đến Doanh Gia ta, đơn giản là cho rằng Doanh Gia lão tổ ta sẽ không dễ dàng đi ra. Đáng tiếc, chúng ta không sẽ như các ngươi mong muốn. Bởi vì ta chưa bao giờ khinh thường qua các ngươi, Doanh Gia ta, là đem hai người các ngươi cho rằng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả để đối đãi!”

“Rất vinh hạnh!”

Dương Liêm Sương nói: “Chẳng qua là, ngươi Doanh Gia sẽ không sợ tổn thất một Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả sao?”

“Tới thử xem?” Bạch Phát Lão Giả đột nhiên nói.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, hai người nhìn nhau, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ, mà ở hai người biến mất một chớp mắt kia, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên tay phải hướng phía trước thò ra, trong chốc lát, một đạo sáng chói bạch quang từ trên tay hắn bạo dũng mà ra!

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, Bạch Phát Lão Giả hướng về sau liền liền lùi lại tầm hơn mười trượng, mà Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tức thì lui trọn vẹn trăm trượng!

Này một lần giao phong, không thể nghi ngờ Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương rơi hạ phong. Nhưng mà, Bạch Phát Lão Giả kia cùng thần sắc của Doanh Khánh nhưng là vô cùng ngưng trọng.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tại Dương Gia chém vỡ Dương

Hạng thân thể chuyện tình, tại Trung Thiên Vũ Trụ, cũng không phải bí mật gì. Bất quá, cái kia cũng chỉ là nghe nói, không có thấy tận mắt. Bởi vậy, bọn hắn đối với Dương Diệp cùng thực lực của Dương Liêm Sương, không có một cái nào chính xác khái niệm.

http://truyen
cuatui.n e t/ Mà bây giờ, bọn hắn đã có.

Dương Diệp tăng thêm Dương Liêm Sương, thật có thể đối kháng cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn!

Giờ khắc này, trong lòng Doanh Khánh có chút sợ. Không phải sợ lúc này Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, mà là sợ lớn lên Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

Này hai người một khi chính thức lớn lên, khi đó, Doanh Gia tại bọn họ trước mặt hai người đều đều run rẩy!

Không thể để cho hai người lớn lên!

Niệm đến tận đây, Doanh Khánh tay phải vung lên, trong chốc lát, mấy chục bóng người từ trong Thiên Hoang Thành kia phóng lên trời, rất nhanh, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương bốn phía hơn nhiều chừng ba mươi Chân Cảnh cường giả, mà trong đó, thấp nhất đều là Chân Cảnh Tam Đoạn cường giả!

Tuyệt sát Dương Diệp Dương Liêm Sương!

Hai người này nếu không chết, sau này Doanh Gia đem ăn ngủ không yên!

Coi như là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương cùng Doanh Gia không có có ân oán, bọn hắn cũng sẽ không khiến hai người lớn lên.

Uy hiếp!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nếu là lớn lên, đó là sẽ uy hiếp được Doanh Gia tại Trung Thiên Vũ Trụ Bá Chủ Địa Vị đấy.

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc trầm xuống, nhiều cường giả như vậy, hắn cho dù có ba đầu sáu tay cũng không làm lại a!

Một mình đấu, hắn cùng với Bạch Phát Lão Giả cũng có thể tranh tài một trận chiến, nhưng là bây giờ, người ta rõ ràng là muốn quần ẩu a!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Doanh Khánh đột nhiên tay phải vung lên, “một kỳ xuất thủ!”

Thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương chung quanh cái kia ít Chân Cảnh cường giả lập tức hướng phía Dương Diệp hai người bắn mạnh tới.

Cùng lúc đó, Doanh Khánh nhìn về phía Bạch Phát Lão Giả kia, “kính xin lão tổ đồng loạt ra tay!”

Bạch Phát Lão Giả có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu, liền muốn ra tay. Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Liêm Sương đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, một luồng khí tức cực kỳ khủng bố đột nhiên từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, hai cái che bầu trời cánh khổng lồ xuất hiện ở sau lưng của Dương Liêm Sương!

Hắc Sắc Phượng Dực!

Dương Liêm Sương không nói nhảm, nàng phải tay nắm lấy bờ vai của Dương Diệp, sau một khắc, Hắc Sắc Phượng Dực kia mãnh liệt một cái, này một cái, trực tiếp làm cho chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian một hồi vặn vẹo rung rung. Mà nàng cùng Dương Diệp nhưng là đã tại chỗ biến mất.

“Trốn chỗ nào!”

Trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Bạch Phát Lão Giả, ngay sau đó, một cái chống trời tay khổng lồ đột nhiên hoa hôm khác tế, hướng phía vô tận tinh không kia bắt tới.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong vô tận tinh không kia truyền đến, ngay sau đó, toàn bộ Thiên tế kịch liệt run lên, tại trong mắt của tất cả mọi người, cái tay to kia rạn nứt ra.

Rất nhanh, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Nhưng mà, Bạch Phát Lão Giả kia thần sắc nhưng là vô cùng khó coi.

Chạy thoát!

Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp lại ở hắn mí mắt dưới mặt đất chạy thoát!

Không chỉ có Bạch Phát Lão Giả sắc mặt khó coi, Doanh Gia mọi người sắc mặt đều là vô cùng khó coi. Có thể tưởng tượng, việc này nếu là truyền đi, đây đối với Doanh Gia thể diện là một cái bao nhiêu lớn đả kích.

Này còn không phải trọng điểm, trọng điểm là, bọn hắn thấy được Dương Gia hai vị thiên tài khủng bố. Bây giờ Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, một cái mới Chân Cảnh cùng Chí Cảnh, một khi bọn hắn lớn lên, này tướng là bực nào đáng sợ!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu, Bạch Phát Lão Giả đột nhiên nói: “Mời Lý gia, Vương gia, Lục Gia, còn có Tần Gia bốn gia gia chủ đến đây Thiên Hoang Thành, đã nói Doanh Gia ta có chuyện quan trọng thương thảo.”

Doanh Khánh nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Bạch Phát Lão Giả ngẩng đầu nhìn về phía vô tận tinh không kia, trầm mặc hồi lâu, đột nhiên hắn thấp giọng nói: “Giang sơn đời nào cũng có người tài a...”

...

Cũng không lâu lắm, chuyện của Thiên Hoang Thành liền là ở cả Trung Thiên Vũ Trụ truyền ra.

Giờ khắc này, cả Trung Thiên Vũ Trụ khiếp sợ.

Doanh Gia, đây chính là Trung Thiên Vũ Trụ bá chủ, Thiên Hoang Thành kia, càng là đã mấy trăm năm không có xảy ra sự tình. Phải nói, đã rất nhiều năm chưa có người nào, thế lực kia dám khiêu khích Doanh Gia.

Mà bây giờ, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nhưng là chạy đến Thiên Hoang Thành, không chỉ có giết Doanh Gia mấy Chân Cảnh cường giả, còn đem Thiên Hoang Thành cho bị phá huỷ.

Đặc biệt là câu kia: Có gan ngươi đang xây, ngày mai ta tại đến!

Những lời này, quả thật là đối với Doanh Gia xích. Trần truồng miệt thị a!

Bất kể như thế nào, Doanh Gia lần này mặt mũi là ném đi được rồi. Mà Dương Diệp cùng thanh danh của Dương Liêm Sương, nhưng là tăng vọt.

Giờ khắc này, trên Ngân Hà Bảng những thiên tài kia, tại Dương Diệp cùng trước mặt Dương Liêm Sương, quả thực không đáng giá nhắc tới!

Mà cũng bởi vì chuyện của Thiên Hoang Thành, còn lại mấy cái thế gia đột nhiên yên tĩnh lại rồi. Không có ở như lúc trước điên cuồng như vậy chiếm lĩnh Dương Gia những thế giới kia. Hiển nhiên, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương này hai người, cho bọn hắn đã tạo thành rất lớn áp lực!

...

Tại hoàn toàn yên tĩnh trong Tinh Không, theo một đạo hắc quang hiện lên, hai người xuất hiện ở trong hư không.

Hai người này đúng là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

“Ngươi không sao chứ?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, hỏi. Thời khắc này Dương Liêm Sương, sắc mặt cực kỳ bạch, rất không bình thường.

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “không có chuyện quá lớn, chính là tốc độ vượt qua thân thể ta thừa nhận cực hạn, có chút không thích ứng. Khá tốt hắn không có chết đuổi theo, bằng không thì, ta cũng kiên trì không được bao lâu.”

Dương Diệp nói: “Ngươi tốc độ này, rất nhanh!”

Vừa rồi tốc độ của Dương Liêm Sương, đã vượt qua tốc độ của hắn rồi. Là vượt qua rất nhiều!

Dương Liêm Sương lắc đầu, “ta tốc độ này, không phải là của chính ta tốc độ, là mượn nhờ lực lượng của Bất Tử Hắc Phượng mới đạt tới loại trình độ này. Mà tốc độ của ngươi, là chính ngươi chân chính tốc độ. Cả hai, khác nhau rất lớn.”

Dương Diệp quan sát một chút Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Bất Tử Hắc Phượng, nó tại trong cơ thể ngươi?”

Dương Liêm Sương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu, “nó đã bị chết.”

“Chết rồi?” Dương Diệp trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn vẫn cảm thấy, Bất Tử Hắc Phượng kia ngay tại Dương Liêm Sương trong cơ thể.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “tại ta gặp được nàng lúc, nàng cũng đã không sai biệt lắm sắp chết. Bởi vì ta cùng nàng làm một cái giao dịch, cho nên, nàng cam nguyện để cho ta hấp thu toàn bộ lực lượng của nàng.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chính yếu nói, lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Ngươi đạt tới Chân Cảnh rồi hả?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Làm sao ngươi biết?”

Kỳ thật, hắn bế quan đi ra về sau, liền đã đạt đến Chân Cảnh. Bất quá, hắn đã ẩn tàng cảnh giới của chính mình. Hắn là Chí Cảnh lúc, những thế gia kia sẽ dựa theo Chí Cảnh đãi ngộ để đối phó hắn, mà nếu như hắn là Chân Cảnh, không cần phải nói, những thế gia kia tại muốn đối phó hắn lúc, xuất động đội hình nhất định sẽ rất đáng sợ.

Đơn giản mà nói, giả heo ăn thịt hổ!

Dương Liêm Sương nói: “Cảm giác, ngươi tuy rằng đã ẩn tàng cảnh giới của chính mình, nhưng mà, cảm giác nhưng là không giống nhau. Đặc biệt là vừa rồi ngươi đối với cùng Doanh Gia cái kia Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả so chiêu lúc, ngươi biểu hiện thành thạo, cho nên, ta suy đoán, ngươi nên đạt tới Chân Cảnh rồi!”

Dương Diệp cười nói: “Đạt tới Chân Cảnh cũng đánh không lại cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn a!”

Đây không phải khiêm tốn, mà là hắn nếu như cùng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả Công Bình Quyết Đấu mà nói, hắn không có nắm chắc có thể đánh bại đối phương. Phải biết, lúc trước đối mặt Dương Hạng kia lúc, mặc dù có thể một kiếm chém vỡ đối phương thân thể, đó là bởi vì ngay từ đầu hắn cùng với Dương Liêm Sương cùng một chỗ liên thủ làm Dương Hạng bị thương nặng.

Có thể nói, Dương Hạng đang đối mặt hắn một kiếm kia lúc, là bị trọng thương.

Cái kia không đơn giản có công lao của hắn, còn có Dương Liêm Sương đấy.

Hắn rất nhận rõ thực lực của chính mình, một người nếu không phải có thể nhận rõ thực lực của chính mình, đó là vô cùng nguy hiểm.

Dương Liêm Sương cười nói: “Không vội, chúng ta còn trẻ, trẻ tuổi, chính là vốn liếng!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Dương Liêm Sương lông mày đột nhiên nhíu một cái, rất nhanh, nàng sắc mặt trầm xuống.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “Doanh Gia, Lý gia, quên, Lục Gia, Tần Gia, năm gia tộc đối với chúng ta tuyên chiến.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “rất bình thường.”

“Còn có một điểm!”

Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Này năm gia tộc ban bố Lệnh Truy Nã.”

“Ghim ngươi ta?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương lắc đầu, “đối tượng là thê tử của ngươi các nàng, giết một người, năm gia tộc riêng phần mình ban thưởng một kiện Chân Cảnh cấp Huyền Bảo!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lúc này trầm xuống.

...

PS: Hôm nay còn phải đi bệnh viện, gần đây bận việc đã chết!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1749: Chúng ta hung ác, bọn hắn thắng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1745 chương: Chúng ta hung ác, bọn hắn thắng!

(Cầu chia sẻ)

Nhằm vào Tô Thanh Thi các loại nữ nhân!

Giờ phút này, thần sắc của Dương Diệp vẫn bình tĩnh vô cùng, nhưng mà Dương Liêm Sương nhưng là cảm thấy một cỗ lạnh lẽo hàn ý.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Liêm Sương nói: “Bọn hắn không thông suốt tập ta ngươi, bởi vì, ngoại trừ cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, căn bản không người nào dám đến giết ngươi ta, cho dù là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, cũng không dám tới giết ta, hơn nữa, Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả thứ cần, bọn hắn khẳng định cũng cho không nổi!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Cho nên, bọn hắn chỉ có thể nhằm vào thê tử của ngươi các nàng. Bởi vì thực lực của các nàng tương đối khá thấp, cũng càng dễ giết. Hơn nữa, bọn hắn hẳn cũng biết, thê tử ngươi các nàng là ngươi uy hiếp. Cùng lúc nào tới tới tìm ngươi phiền toái, không bằng đi tìm các nàng phiền toái, tìm các nàng phiền toái, bọn hắn chiếm cứ chủ động, mà tìm làm phiền ngươi, bọn hắn căn bản tìm không thấy ngươi!”

Lời của Dương Liêm Sương, Dương Diệp tự nhiên là hiểu.

Năm Đại Thế Gia cái này Lệnh Truy Nã, mặc dù là nhằm vào Tô Thanh Thi các nàng, nhưng mà, mục đích cuối cùng nhất, hay vẫn là nhằm vào hắn. Chẳng qua là thay đổi một loại phương pháp. Phải biết, nếu trực tiếp truy nã hắn, không cần phải nói, chẳng có tác dụng gì.

Dùng hắn bây giờ danh khí, coi như là Doanh Gia cùng thế gia đem thù lao tăng lên gấp mười lần, cũng không có ai tới giết hắn đấy. Làm trò đùa, hiện tại, trừ phi là cái loại này đầu bị cửa kẹp mười lần người mới sẽ tới giết Dương Diệp. Bảo bối tuy tốt, nhưng mà, mạng càng tốt hơn!

Nhưng mà, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân bất đồng, bởi vì, thực lực của các nàng tương đối khá thấp, là tương đối khá giết.

Chủ yếu nhất chính là, cái này có thể kiềm chế Dương Diệp hắn, không để cho Dương Diệp hắn đi gây phiền toái cho bọn hắn!

Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Không chỉ có nhằm vào thê tử ngươi các nàng, còn có Dương Gia chúng ta một ít nhân vật trọng yếu. Dương Gia chúng ta tất cả Chân Cảnh cường giả đều hiện ở trong đó, chỉ muốn giết bọn hắn một người, đều có thể đổi lấy cao ngạch thù lao!”

“Bọn hắn vì sao không trực tiếp xây dựng đại quân giết Dương Gia chúng ta?” Dương Diệp hỏi.

“Sẽ!”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Nhưng mà, còn chưa phải lúc. Nguyên nhân rất nhiều, nguyên nhân chủ yếu là bởi vì bọn hắn ở giữa còn không có chân chính tín nhiệm lẫn nhau, ai đều sợ sau lưng chọc dao nhỏ. Hơn nữa, trừ lần đó ra, tại Trung Thiên Vũ Trụ này, còn có Khô Gia cùng với Vũ Gia, ngoại trừ hai gia tộc này, còn có một địa phương, là tất cả gia tộc đều kiêng kỵ!”

“Ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

“Tu Du Sơn!”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Nơi đây, quá mức thần bí. Không có cao thanh Tu Du Sơn vị kia ý đồ lúc, bọn hắn sẽ không dám quá độ tiêu hao thực lực của chính mình đấy, cũng không dám tùy tiện khơi mào đại quy mô chiến tranh. Ai đều sợ bị người khác ngồi thu ngư ông chi lợi!”

“Nhưng mà, bọn hắn sớm muộn sẽ tiến đánh Thiên Hư Đại Lục đấy, không phải sao?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “cho nên, chúng ta còn dư lại thời gian không nhiều lắm. Mà với thực lực của chúng ta, thì không cách nào đối kháng năm Đại Thế Gia liên thủ. Bởi vậy, chúng ta nhất định phải tìm ngoại viện!”

Dương Diệp lắc đầu, “không quá thực tế!”

Tìm ngoại viện, đơn giản chính là Vũ Gia cùng Khô Gia. Mà Khô Gia cùng Vũ Gia sẽ đến giúp Dương Gia sao? Hiển nhiên rất không có khả năng. Không phải là rất không có khả năng, là căn bản không có khả năng!

Trong lúc nhất thời, hai người đã trầm mặc.

Qua hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta có một cái cực đoan ý tưởng!”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “nói một chút coi!”

Dương Diệp nói: “Chúng ta buông tha cho Thiên Hư Đại Lục.”

“Có ý tứ gì?” Dương Liêm Sương chân mày cau lại.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Thiên Hư Đại Lục, là của chúng ta đại bản doanh, nhưng mà, cũng là của chúng ta trói buộc. Bởi vì mặc kệ chúng ta ầm ĩ thế nào, cuối cùng nhất là phải trở về Thiên Hư Đại

Lục đấy. Nhưng mà, một khi chúng ta buông tha cho Thiên Hư Đại Lục, chúng ta đây sẽ không có trói buộc. Khi đó, chúng ta từ một nơi bí mật gần đó, một khi chúng ta từ một nơi bí mật gần đó, Ta tin tưởng, Doanh Gia cùng thế gia là sẽ ngủ không yên giấc!"

Nghe vậy, Dương Liêm Sương đã trầm mặc.

Dương Diệp nói rất đúng có đạo lý, một khi buông tha cho Thiên Hư Đại Lục, Dương Gia kia tất cả cường giả, tăng thêm nàng cùng Dương Diệp, đều ẩn thân từ một nơi bí mật gần đó, đặc biệt là nàng cùng Dương Diệp, hai người bọn họ nếu làm ám sát, cho dù là Doanh Gia đều ngủ không an ổn!

Chẳng qua là, Thiên Hư Đại Lục là Dương Gia nhà của tất cả mọi người, muốn từ bỏ...

Lúc này, Dương Diệp nói: "Chúng ta là thủ không được Thiên Hư Đại Lục đấy, coi như là giữ được. Thiên Hư Đại Lục phỏng đoán cũng tàn, không chỉ có Thiên Hư Đại Lục tàn, người của Dương Gia phỏng đoán cũng sẽ chết gần hết rồi. Cùng hắn như vậy, bằng không thì trực tiếp từ bỏ."

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: "Du Kích Chiến!"

"Du Kích Chiến?" Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Một một người lợi hại phát minh một loại chiến thuật, không chính diện cương, chơi du kích!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "chính là như vậy, cho nên, ngươi thấy thế nào?"

Dương Liêm Sương nhưng là lắc đầu, "không được!"

"Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: "Đầu tiên, chúng ta thì không cách nào đem Thiên Hư Đại Lục tất cả người vô thanh vô tức mang đi, coi như là muốn mang đi, chỉ có thể mang đi Chân Cảnh cùng Chí Cảnh cường giả. Thử hỏi, chúng ta mang đi Chân Cảnh cùng Chí Cảnh, còn lại những người kia làm sao bây giờ? Mà Doanh Gia bọn họ sẽ không bỏ qua cho chúng ta, một khi bọn hắn tìm không thấy chúng ta, khi đó, bọn hắn sẽ cầm những người bình thường kia khai đao, hoặc là dùng những người bình thường kia buộc chúng ta đi ra!"

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Một cái gia tộc, ngoại trừ đỉnh cao nhất cao tầng lực lượng bên ngoài, tầng dưới chót những người kia trọng yếu giống vậy, bởi vì bọn họ là trụ cột, chúng ta vứt bỏ bọn hắn, chẳng khác nào là ở tự hủy trụ cột!”

“Vậy ngươi có biện pháp nào?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “tạm thời không có cách nào!”

Trong tràng, lần nữa rơi vào trầm mặc.

Sau một lúc lâu, Dương Diệp lại nói: “Ta còn có một cực đoan ý tưởng!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “vì cái gì đều là cực đoan?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không có cách nào chúng ta bây giờ loại này tình cảnh, chỉ có thể đi cực đoan.”

“Nói một chút coi!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó bắt đầu nói.

Ước chừng hơn một khắc sau, Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ngươi đây là muốn so với hung ác!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chính là so với hung ác, biện pháp này, ai hung ác người nào thắng. Bọn hắn so với chúng ta hung ác, bọn hắn thắng, chúng ta hung ác, chúng ta thắng!”

Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Dương Diệp nói: “Được, cứ quyết định như vậy đi.”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, nàng cùng Dương Diệp sắc mặt đồng thời khẽ biến, sau một khắc, hai người đồng thời nhìn về phía bên trái, chỗ đó, không gian đột nhiên run lên, ngay sau đó, một Tử Bào Lão Giả xuất hiện tại trước mặt hai người.

Nhìn thấy tên lão giả này, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, bởi vì tên lão giả này hắn nhận thức, đúng là Kiếm Tiên Thành kia tên lão giả kia.

Tử Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dương Liêm

Sương, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Dương Diệp, “Dương Thiếu, tiểu thư cho mời!”

Tiểu thư cho mời?

Dương Diệp chân mày cau lại, “nàng tìm ta làm chi?”

“Dương Thiếu đi liền biết!” Tử Bào Lão Giả nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi về trước đi, ta trước đi một chuyến Kiếm Tiên Thành.”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Tử Bào Lão Giả, sau đó nói: “Không nguy hiểm chứ?”

Tử Bào Lão Giả cười khổ, “mảnh vải Sương Tiểu Tỷ nói đùa. Dùng Dương Thiếu thực lực hôm nay, e là cho dù là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn đều khó giữ hắn lại!”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “tự cẩn thận một chút!”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía Tử Bào Lão Giả, “đi thôi!”

Tử Bào Lão Giả khẽ gật đầu, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp cùng Tử Bào Lão Giả đi tới Kiếm Tiên Thành.

Thái Tiên Lâu, trong tầng thứ bốn.

“Hồi lâu không thấy, thực lực của Dương công tử lại trở nên mạnh mẽ!” Phía sau bình phong, Thần Bí Nữ Tử khẽ cười nói.

Dương Diệp nói: “Cô nương có việc cứ việc nói thẳng đi, ta có chút bề bộn!”

Phía sau bình phong, trầm mặc một cái chớp mắt, nữ tử đột nhiên nói: “Ta nhớ được, Dương Thiếu lúc trước còn thiếu nợ một người ta tình, đúng không?”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nhân tình...

Thần Bí Nữ Tử nói: “Có một chuyện cần Dương Thiếu tương trợ.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Chuyện gì?”

Thần Bí Nữ Tử nói: “Ta nghĩ đi một chỗ, nhưng mà, cái chỗ kia có chút nguy hiểm, ta nghĩ tìm người đi theo ta.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Có thể đổi người khác hay không?”

“Dương Thiếu thì không muốn trả nhân tình này sao?” Thần Bí Nữ Tử nói.

Dương Diệp cười khổ, “vị cô nương này, thực lực của ngươi khẳng định không yếu, mà ngươi đều cảm thấy địa phương nguy hiểm, ta cảm thấy, ta đi có thể là đã đi là không thể trở về a!”

Thần Bí Nữ Tử cười nói: “Kỳ thật, nếu như Dương Diệp biết một chuyện lời nói, không cần ta nói, Dương Thiếu khẳng định đều sẽ đi.”

“Chuyện gì?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Thần Bí Nữ Tử nói: “Theo ta được biết, Dương Thiếu cùng người của U Minh Điện tựa hồ quan hệ rất tốt.”

Dương Diệp đột nhiên đứng lên, hắn nhìn xem bình phong hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi biết U Minh Điện! Ngươi đến tột cùng là ai!”

“Không cần kinh ngạc!”

Thần Bí Nữ Tử nói: “Bởi vì, ta cũng là U Minh Điện đấy!”

Nghe được Thần Bí Nữ Tử mà nói, Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, “ngươi cũng là U Minh Điện đấy!”

“Thật bất ngờ?”

Thần Bí Nữ Tử cười nói: “Là U Minh Điện, bất quá, hiện tại chưa tính là rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Thần Bí Nữ Tử nói: “Nói rất dài dòng, cũng không muốn nói nhiều. Dương Thiếu chỉ cần biết rằng, ngươi U Minh Điện những bằng hữu kia, các nàng giờ phút này đã tiến về trước ta phải đi cái chỗ kia, mà cái chỗ kia, rất nguy hiểm. Ta tin tưởng, Dương Thiếu thì sẽ không gặp bằng hữu của chính mình gặp nguy hiểm mà không cứu, đúng không?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Các nàng đi nơi nào.”

“Thiên Trụ Sơn” Thần Bí Nữ Tử nói.

“Đó là địa phương nào?” Dương Diệp nhíu mày, hỏi.

Thần Bí Nữ Tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tư u điện chủ năm đó biến mất địa phương.”

Thiếu tư u!

U Minh Điện trước Nhâm điện chủ!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Trực tiếp tìm tòi Thanh Loan Phong bên trên, là đủ.

Nhìn kỹ sách nên thấy được, Tiểu Thiên Vũ Trụ, là nhân loại cổ xưa Tu Hành Giả ra đời địa phương, nhóm người này, trong đó có đạo bào lão giả, còn khác biệt... Bọn hắn sáng tạo ra Trung Thiên Vũ Trụ, Đại Thiên Vũ Trụ...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1750: Ngươi vì cái gì không nói sớm chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1746 chương: Ngươi vì cái gì không nói sớm chứ?

(Cầu chia sẻ)

Thiếu Ti U!

Đối với ba chữ kia, Dương Diệp cũng không xa lạ gì, bởi vì hắn nghe qua Huyết Nữ các nàng đã từng nói qua. Người này, chính là năm đó U Minh Điện Người sáng lập.

“Thiên Trụ Sơn!”

Lúc này, Thần Bí Nữ Tử lại nói: “Nơi đây, rất nguy hiểm, bởi vì nơi đây liên tiếp Đại Thiên Vũ Trụ, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện đến từ Đại Thiên Vũ Trụ sinh vật. Cho nên, Dương công tử, ta cũng cần trợ giúp của ngươi, đương nhiên, các nàng cũng sẽ cần trợ giúp của ngươi!”

“Các ngươi vì cái gì muốn tìm bọn các ngươi trước Nhâm điện chủ?” Dương Diệp hỏi.

Trong phòng, đột nhiên trầm mặc.

Qua hồi lâu, Thần Bí Nữ Tử nói: “Ngươi cũng đã biết, lúc trước U Minh Điện rất nhiều người, kể cả ta, kỳ thật, đều là cô nhi. Là Ti U điện chủ thu lưu chúng ta, hơn nữa dạy cho chúng ta tập võ, để cho chúng ta cải biến tự thân vận mệnh. Nàng, không đơn thuần là chúng ta điện chủ.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Chúng ta tìm nàng, chỉ muốn biết, nàng là đi Đại thế giới, hay vẫn là vẫn lạc.”

Vẫn lạc!

Dương Diệp nhíu mày, “dùng thực lực của nàng, cũng sẽ vẫn lạc?”

Tuy rằng nàng không biết thực lực của Thiếu Ti U kia, nhưng mà, đối phương lúc trước thế nhưng là đánh khắp nơi Thiên Tuyền Hệ chung quanh vô số tinh hệ a! Loại người này, tuyệt đối cùng Tiêu Dao tử một dạng là một siêu cấp ngưu nhân.

“Không có người nào là tuyệt đối vô địch!”

Thần Bí Nữ Tử nói: “Thế giới rất lớn, vũ trụ lớn hơn. Không có tối cường giả, chỉ có càng cường giả.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta tạm thời thoát thân không ra!”

Nếu như là bình thường, hắn thì nguyện ý đi chỗ đó Thiên Trụ Sơn nhìn một chút, bởi vì thiên nữ các loại nữ nhân đã đi. Đối với những thứ này lão bằng hữu, hắn là muốn gặp một lần đấy. Nhưng là bây giờ, hắn nếu là ly khai, Dương Liêm Sương kia không thể nghi ngờ đem lâm vào tuyệt cảnh.

Mà Tô Thanh Thi các loại nữ nhân đều tại Dương Gia, cho nên, hắn là không thể nào ở thời điểm này rời đi!

Trong phòng trầm mặc một lát, cuối cùng, Thần Bí Nữ Tử nói:

“Dương Thiếu, thứ cho ta nói thẳng, Dương Gia thì không cách nào đối kháng năm Đại Thế Gia đấy.”

Dương Diệp cười nói: “Nhưng mà cũng không thể đầu hàng đi?”

Thần Bí Nữ Tử trầm mặc hồi lâu, “nửa năm, còn có thời gian nửa năm, nếu như tại trong vòng nửa năm này, Dương Thiếu giải quyết xong trước mắt chuyện của Dương Gia, đến lúc đó đang cùng ta cùng đi Thiên Trụ Sơn, như thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được!”

Vừa nói, hắn đứng lên, “nếu như cô nương nếu không có chuyện gì khác, vậy ta cáo từ trước.”

“Có tin tức đối với Dương Thiếu có lẽ có điểm dùng!” Thần Bí Nữ Tử nói.

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp nói.

Thần Bí Nữ Tử nói: “Cẩn thận Khô Gia!”

“Thần bí ý tứ?” Dương Diệp khó hiểu.

Thần Bí Nữ Tử nói: “Doanh Gia, kỳ thật không hề đáng sợ như vậy, bởi vì thực lực của bọn hắn đều ở ngoài sáng, bọn hắn nghĩ muốn cái gì, mọi người cũng đều biết. Nhưng mà Khô Gia... Ngươi biết thực lực chân chính của bọn hắn sao? Ngươi biết bọn hắn nghĩ muốn cái gì sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, “ngươi có phải hay không đã biết cái gì?”

Thần Bí Nữ Tử nói: “Không có gì, chẳng qua là nhắc nhở một chút. Ta mệt mỏi, Dương Thiếu trở về đi!”

Dương Diệp nhìn xem bình phong hồi lâu, sau đó nói: “Cáo từ!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở trong phòng.

Trong phòng, đã trầm mặc một hồi lâu về sau, Thần Bí Nữ Tử đột nhiên nói khẽ: “Đạt tới Chân Cảnh sao... Đáng tiếc, còn chưa đủ!”

...

Ly khai Kiếm Tiên Thành về sau, Dương Diệp lập tức chạy về Dương Gia.

Giờ phút này, Dương Gia triệt để buông tha cho trừ bên ngoài Thiên Hư Đại Lục tất cả thế giới. Thời điểm này, Dương Gia là không có năng lực giữ vững vị trí nhiều như vậy thế giới. Nếu như thủ không được, vậy không bằng buông tha cho, bởi vì như vậy còn có thể giữ lại thực lực!

Mà Doanh Gia cùng thế gia cũng không hề từ bỏ cơ hội này, tại năm Đại Thế Gia chia cắt dưới, Dương Gia những địa bàn kia toàn bộ cũng đã bị năm Đại Thế Gia chiếm lĩnh.

Đối với cái này, Dương Gia không có bất kỳ đáp lại.

Nhưng mà, cả người của Trung Thiên Vũ Trụ đều có thể cảm giác được, một cuộc bão táp sắp tới.

Tu Du Sơn.

Dương Diệp cũng không có ở Dương Gia mỏi mòn chờ đợi, hắn đi tới Tu Du Sơn, thời khắc này Tu Du Sơn, vẫn là như vậy bình tĩnh.

Chân núi, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, thân hình hắn khẽ động, tiến nhập trong Tu Du Sơn.

Trên đường đi, Dương Diệp cũng không có đụng phải cái gì Hủ Thi, rất nhanh, hắn đi tới Tu Du Thành.

Tu Du Thành, hoàn toàn tĩnh mịch, không có bất kỳ tức giận.

Dương Diệp đi tới Tu Du Thành lớn nhất cung điện kia, cũng chính là Tu Du Điện. Mà đang khi hắn muốn vào điện lúc, một tên huyết sắc trung niên nam tử chắn trước mặt của hắn. Trung niên nam tử không nói gì, cứ như vậy chống đỡ.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tu Du Điện, “nói như thế nào cũng coi như quen biết một cuộc, không cần như vậy không có tình người đi!”

Sau một khắc, Dương Diệp cảm giác trước mắt một hồi biến ảo, thoáng qua, hắn xuất hiện ở trong đại điện.

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Bởi vì đối phương lại đang hắn còn không phản ứng kịp dưới tình huống đem hắn lấy tới này đại điện!

Phía trên cung điện, là Hồng Quần Nữ Tử kia.

Dương Diệp nhìn xem Hồng Quần Nữ Tử, trên mặt lộ ra một nụ cười sáng lạng, “này, đã lâu không gặp!”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp cũng không xấu hổ, lập tức hắn đi tới trước mặt Hồng Quần Nữ Tử nửa trượng vị trí, sau đó nói: “Ta gặp chút phiền toái!”

Như Kiếm Tiên Thành cô gái thần bí kia nói, Dương Gia là rất khó ngăn trở năm cái thế gia liên thủ, bởi vậy, hắn tưởng tìm xem ngoại viện. Mà Vũ Gia cùng Khô Gia, vậy cũng không cần đi. Bởi vì vậy tuyệt đối không có khả năng.

Hắn nghĩ tới rồi một người, cái kia chính là Hồng Quần Nữ Tử này. Tuy rằng hy vọng cũng rất xa vời, nhưng mà, hắn vẫn tưởng tới thử xem.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp, đạm thanh nói: “Có quan hệ với ta?”

Thời điểm này tự nhiên không thể da mặt mỏng, hắn cười cười, sau đó nói: “Chúng ta làm cái giao dịch như thế nào đây?”

Hồng Quần Nữ Tử lắc đầu, “không làm!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn về phía Dương Diệp, “bởi vì ngươi hiện tại không có tư cách!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, “ta hiện tại không có tư cách, sau này khả năng có tư cách a!”

“Đó là sự tình từ nay về sau!” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Hồng Quần Nữ Tử, “ngươi có thể bỏ cho tư a! Ngươi không cảm thấy ta rất có tiềm lực sao?”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta đã thấy da mặt dày người, nhưng mà, chưa thấy qua ngươi dày như vậy đấy!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử nói: “Cái gọi là đầu tư, là có nguy hiểm, vạn nhất ngươi không cẩn thận chết rồi, cái kia đầu tư của ta không nước dội lá khoai rồi hả? Hơn nữa, thứ cho ta nói thẳng, ta không cần ngươi giúp ta cái gì. Ngươi cũng không giúp được ta cái gì, địch nhân của ta, là ngươi không cách nào tưởng tượng!”

Dương Diệp trầm mặc. Không thể không nói, nữ nhân này có bao nhiêu kích người.

“Ta ngược lại thật ra có một ý tưởng!” Hồng Quần Nữ Tử nói.

“Cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp, “ngươi rất không tồi, đi theo ta, nếu như ngươi nguyện ý đi theo ta, có ta bảo kê, Trung Thiên Vũ Trụ này, coi như là cái gì kia tám Đại Thế Gia liên thủ, cũng không giết được ngươi.”

Dương Diệp cười lắc đầu, “ngươi phải biết, ta là Kiếm Tu!”

Kiếm Tu!

Kiếm tu tâm là cần muốn tự do đấy, nếu như hắn lựa chọn thần phục nữ nhân này, cái kia tâm của hắn còn có thể tự do sao?

Đối với Dương Diệp mà nói, ba món đồ tuyệt đối không thể bỏ.

Tự do, tôn nghiêm, cốt khí!

Đầu nhập vào nữ nhân này, không chỉ mất đi tự do, còn làm mất đi tôn nghiêm cùng cốt khí. Thử hỏi, làm thủ hạ của người khác, khi đó, người khác để cho ngươi làm cái gì, ngươi phải làm cái gì, ngươi làm cái gì, đều cần nhìn đừng sắc mặt người. Đây không phải mất đi tôn nghiêm cùng cốt khí?

Hèn mọn sống sót, không bằng có tôn nghiêm chết đi!

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vậy chúng ta liền không có gì để nói!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi Hủ Thi này nhiều như vậy, có thể hay không cho ta mượn mấy cỗ a?”

Đây là hắn đến chỗ này mục đích thực sự, hắn không nghĩ tới lại để cho nữ nhân này ra tay giúp hắn, cái kia rất không thực tế. Nhưng mà, mượn mấy cỗ Hủ Thi, hắn cảm thấy, vẫn có chút hy vọng.

“Dựa vào cái gì?” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp nhìn xem Hồng Quần Nữ Tử hồi lâu, sau đó nói: “Kỳ thật, này với ngươi mà nói, chẳng qua là tiện tay mà thôi. Đương nhiên, ta cũng hiểu, cuối cùng giúp ta, đó là tình cảm, không giúp, cái kia cũng là phải. Bất quá, ta sẽ nhớ kỹ hôm nay giờ khắc này.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Khi đi đến cửa đại điện lúc, đột nhiên hắn ngừng lại, sau đó lại nói: “Ngươi cảm thấy ta hiện tại yếu, không có tư cách cùng ngươi làm giao dịch, không sao. Bất quá, ta nói cho ngươi biết, bây giờ ta, ngươi xem thường, tin tưởng ta, tương lai không lâu, ta sẽ để cho ngươi không với cao nổi!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, trong điện nữ tử khóe miệng nổi lên một vòng đường cong, mang theo một tia trào phúng.

Mà đúng lúc này, một đóa hỏa diễm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt cô gái cách đó không xa. Nhìn thấy ngọn lửa này, nữ tử chân mày cau lại.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Chủ nhân đã từng từng nói với ta một câu, chớ còn coi khinh hơn chúng sinh, dù cho chỉ là một giọt nước, một giọt nước, lực lượng của nó quả thực không có ý nghĩa. Nhưng mà, nó nhưng ăn mặc thạch.”

Nói xong, kia biến mất ngay tại chỗ.

Trong điện, Hồng Quần Nữ Tử trầm mặc. Qua hồi lâu, nàng đột nhiên nói: “Ta không tin chúng sinh, ta chỉ thư chính ta!”

...

Ly khai Tu Du Sơn về sau, Dương Diệp về tới Dương Gia, mà vừa quay về Dương Gia, Dương Liêm Sương liền đem hắn gọi tới trong Thiên Cơ Điện. Giờ phút này, Dương Gia chúng cường giả đều tại Thiên Cơ Điện.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Doanh Gia cùng thế gia có động tác.”

Dương Diệp nói: “Động tác gì?”

Dương Liêm Sương đang muốn nói chuyện, đột nhiên, nàng cùng Dương Diệp nhìn nhau, sau một khắc, hai người biến mất ở trong điện, đi tới Thiên Cơ Điện bên ngoài trên không.

Lúc này, tại Thiên Hư Đại Lục trên không, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già. Mà ở lão giả này trước ngực trái, thêu có khắc một cái nho nhỏ 'thắng' chữ.

Doanh Gia cường giả!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, sau đó nói: "Trong một ngày, Dương Gia nếu là đầu hàng, còn có thể miễn bị Đồ tộc. Không phải vậy..."

Ngay tại lúc này, lão giả sắc mặt đột nhiên đại biến, sau một khắc, thân thể cương cứng, thoáng qua, kia giữa lông mày đột nhiên vỡ ra một đường vết rách, máu tươi không ngừng từ trong đó tràn ra.

Cùng lúc đó, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Lão giả ngơ ngác nhìn Dương Diệp, "Lưỡng Quốc Giao Chiến, không đánh tới sứ, ngươi..."

Dương Diệp nhìn xuống phía dưới Dương Liêm Sương, "còn có quy củ này?"

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "có!"

Dương Diệp vỗ vỗ trán của chính mình, sau đó nhìn về phía lão giả, hối tiếc nói: "Ngươi vì cái gì không nói sớm chứ?"

Mọi người: "..."

PS: Gác đêm thống khổ nhất, hiện tại con mắt đỏ lòm... Nếu như vị bằng hữu kia không phải là muội tử, ta thủ cái chuỗi chuỗi!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1751: Ta muốn giết ngươi cửu tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1747 chương: Ta muốn giết ngươi cửu tộc!

(Cầu chia sẻ)

“Phốc!”

Nghe được lời của Dương Diệp, hắc bào lão giả kia thẳng tiếp khí trong miệng phún ra không còn tinh huyết, thoáng qua, kia trực tiếp khí tuyệt.

Mọi người: “...”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Dương Liêm Sương, sau đó nói: “Bắt đầu đi!”

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

...

Sau một ngày, Doanh Gia năm người thế gia đột nhiên đối với Dương Gia tuyên chiến, cùng lúc đó, năm cái thế gia gây dựng một nhánh quân đội khổng lồ. Chi quân đội này, toàn bộ là do Chân Cảnh cường giả tạo thành. Khoảng chừng bảy mươi lăm Chân Cảnh cường giả!

Mỗi một nhà đều xuất động mười năm Chân Cảnh cường giả, hơn nữa, thấp nhất đều là cường giả Chân Cảnh Tam Đoạn!

Trong đó, cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn càng là có năm tên!

Làm cái đội hình này sau khi xuất hiện, cả Trung Thiên Vũ Trụ hơi khiếp sợ!

Cái đội hình này, không thể không nói, vô cùng khủng bố. Bảy mươi lăm Chân Cảnh, trong đó còn có năm cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Đây quả thực có thể nghiền ép Dương Gia a!

Dương gia tướng sẽ từ Trung Thiên Vũ Trụ biến mất sao?

Tại rất nhiều người xem ra, nhất định là sẽ. Bởi vì, dù cho Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp tại yêu nghiệt, bọn hắn cũng không khả năng đối kháng năm cái thế gia liên thủ, đặc biệt là trong đó còn có Doanh Gia ở đây!

Mà Dương Gia khi biết cái đội hình này lúc, nhưng là bình tĩnh lạ thường. Ít nhất biểu hiện ra, cả Thiên Hư Đại Lục vô cùng bình tĩnh.

Bất kể như thế nào, giờ phút này cả người của Trung Thiên Vũ Trụ ánh mắt đều đang ngó chừng Dương Gia.

Sau một ngày.

Thiên Hư Đại Lục trên không trong tinh vực, xuất hiện bảy mười lăm tên cường giả!

Khi này bảy mươi lăm người sau khi xuất hiện, cả người của Thiên Hư Đại Lục đều là cảm nhận được một cỗ trước đó chưa từng có qua cường đại áp bách lực.

Khí tức!

Này bảy mươi lăm người vẻn vẹn chỉ là tản mát ra khí tức của chính mình, cũng đã làm cho Thiên Hư Đại Lục rất nhiều người khó thừa nhận rồi.

Trong hư không.

Cầm đầu là Doanh Gia gia chủ Doanh Khánh, hắn nhìn lướt qua phía dưới Thiên Hư Đại Lục, sau đó nói: “Vũ Gia cùng Khô Gia có động tĩnh gì?”

Sau lưng hắn một ông già đứng dậy, “trước mắt mới chỉ, không có bất cứ động tĩnh gì.”

“Tu Du Sơn bên đó đây?” Doanh Khánh lại hỏi.

Lão giả lắc đầu, “cũng là không có bất cứ động tĩnh gì!”

Trầm mặc hồi lâu, Doanh Khánh hắn quay người nhìn thoáng qua sau lưng bốn trung niên nam tử, bốn trung niên nam tử này, theo thứ tự là Vương gia gia chủ Vương cốt, Lý gia gia chủ lý niệm trước, Tần Gia gia chủ Tần thận, cùng với Lục Gia Gia Chủ Lục Vân Thiên!

Doanh Khánh nói: “Bốn vị, các ngươi có thể tự mình đến, điều này đại biểu các ngươi không muốn cho Dương Gia bất cứ cơ hội nào. Mà chúng ta bây giờ cái đội hình này, Dương Gia cũng sẽ không có bất kỳ cơ hội nào. Nhưng mà, chư vị nhất quyết không thể chủ quan!”

“Dương Gia còn có trở mình khả năng?” Lý gia gia chủ lý niệm trước trầm giọng nói. Đối với Dương Gia, hắn không thể nghi ngờ là hận nhất. Bởi vì Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lúc trước thế nhưng là trực tiếp tàn phá Doanh Gia hai mươi vị Chân Cảnh cường giả, hơn nữa đem Lý gia những cường giả kia đầu đều đưa đến Lý gia.

Một lần kia, Lý gia có thể nói là mất hết mặt mũi!

Doanh Khánh khẽ lắc đầu, “Dương Gia cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương kia. Chúng ta lần này nhiệm vụ thiết yếu, không phải là diệt Dương Gia, mà là tru sát hai người này. Hai người này vừa chết, Dương Gia liền vong. Nhưng mà, hai người này nếu không chết, ngày sau chúng ta năm gia tướng tại cũng ngủ không an ổn!”

“Bọn hắn có đáng sợ như vậy?” Tần Gia gia chủ Tần thận nhíu mày, hỏi.

Lúc này, Lục Gia Gia Chủ Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Không phải là đáng sợ, là rất đáng sợ. Tần huynh, ngươi chưa có tiếp xúc qua bọn hắn, ngươi không biết. Dương Liêm Sương ta không phải là đặc biệt rõ ràng, nhưng mà Dương Diệp này, kẻ này quả nhiên là thiên túng kỳ tài.”

Doanh Khánh nhẹ gật đầu, “người này có thể một kiếm thương đến Doanh Gia lão tổ ta, mà hắn hiện tại mới Chí Cảnh, ngươi nói hắn có đáng sợ hay không!”

Nghe vậy, trong tràng mọi người thần sắc ngưng trọng lên.

Doanh Gia lão tổ, đây chính là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn a!

Doanh Khánh lại nói: “Với chúng ta mà nói, chính thức nguy hiểm, kỳ thật chính là hai người này. Này hai người không thể để cho bọn hắn lớn lên, một khi lớn lên, khi đó, chúng ta khả năng không có bất kỳ một cái thế gia có thể chống đỡ được hắn! Giống như lúc trước cái kia Dương Vô Địch giống nhau, nếu như không phải là hắn bản thân xảy ra vấn đề, chư vị, các ngươi ai có thể cùng hắn đối kháng?”

Dương Vô Địch!

Đối với người này, trong tràng mọi người cũng không xa lạ gì. Bởi vì bọn họ cùng người này, là thuộc về cùng một thời đại.

Mà năm đó, Dương Gia tại tất cả thế trong nhà, còn thuộc về điếm để, nhưng thì ra là vì vậy người, Dương Gia một lần thiếu chút nữa trở thành Trung Thiên Vũ Trụ bá chủ. Lúc kia, coi như là Doanh Gia cùng Khô Gia, cũng không dám chính diện cùng Dương Gia cương!

Mà nguyên nhân chủ yếu, thì ra là vì vậy người!

Lúc này, Doanh Khánh lại nói: “Mà bây giờ, Dương Liêm Sương này cùng Dương Diệp này, thiên phú của bọn hắn cùng tiềm lực, không hề yếu năm đó Dương Vô Địch. Cho nên, chư vị các ngươi thử nghĩ một hồi, hai người này nếu không chết, đợi bọn hắn lớn lên, khi đó, mấy người chúng ta thế gia giỏi ngủ an ổn sao?”

Mọi người trầm mặc.

Ai cũng chịu không nổi lớn lên sau đích Dương Diệp cùng Liêm Sương trả thù. Đừng nói sau này, hiện tại bọn hắn liền có chút chịu không nổi rồi!

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Kỳ thật, Dương Tiêu kia cùng lúc trước Dương Gia một số người, thật sự là một ngu xuẩn. Nếu là Doanh Gia ta xuất hiện bực thiên tài này, đừng nói quy củ, coi như là vì kia cải biến tất cả tổ huấn Doanh Gia ta sẽ làm tất cả.”

“Hắn là không bỏ xuống được!”

Lúc này, Lục Vân Thiên nói: “Không bỏ xuống được quyền trong tay, kỳ thật, không chỉ có hắn, chư vị lại có mấy cái có thể chính thức buông quyền trong tay chứ? Có lẽ sau này chúng ta đạt tới trình độ nhất định về sau, sẽ thả xuống được. Nhưng là bây giờ, ta cùng với chư vị, đều là trong hồng trần người, không phải sao?”

Trong tràng mọi người nhẹ gật đầu, có thứ, không phải nói có thể buông liền phóng hạ đấy, đặc biệt là quyền lợi!

Nắm quyền lợi cái loại cảm giác này, rất nhiều người căn bản không thể giải thích vì sao.

“Đúng. Dương Gia còn có cường giả một vị Chân Cảnh Lục Đoạn!” Lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói.

Doanh Khánh khẽ gật đầu, “buông, đối phương nếu là ra tay, tự nhiên sẽ có người đối phó!”

“Ngươi Doanh Gia lão tổ nguyện ý ra mặt?” Lục nguyên thiên đạo.

Doanh Khánh nhẹ gật đầu, “Bất quá, chỉ có một vị nguyện ý ra mặt. Còn lại hai vị...” Nói đến đây, hắn lắc đầu.

Lục Vân Thiên mấy người cũng là lắc đầu.

Mỗi gia tộc đều có Lão Quái Vật, cũng chính là cường giả Chân Cảnh

Lục Đoạn. Nhưng mà, cường giả loại này, tại bọn họ trong mắt, ngoại trừ sinh tử, gia tộc gì, thật rất nhạt rất nhạt. Đừng nói để cho bọn hắn ra đến giúp đỡ, chính là gia tộc đã đến sinh tử tồn vong thời điểm, bọn hắn sẽ sẽ không đi ra đều là một ẩn số!

Này không riêng gì Dương Gia, tất cả Đại Thế Gia đều là giống nhau!

Trừ phi là cái loại này Lão Quái Vật còn có hậu đại, ví dụ như Doanh Gia, Doanh Khánh mặc dù có thể mời được Doanh Gia vị lão tổ kia, là vì Doanh Khánh chính là vị lão tổ kia cháu ruột! Cũng là bởi vì cái này duyên cớ, hắn mới có thể mời nổi!

Nhưng mà còn lại thế gia... Ví dụ như Dương Gia hiện tại vị lão tổ kia, như hắn nói, hắn hậu đại đã sớm đã biến mất rồi. Tuy rằng hắn cùng với Dương Liêm Sương còn có Dương Diệp vẫn như cũ có quan hệ máu mủ, nhưng mà, đi ngang qua vô số đời về sau, đã vô cùng vô cùng mỏng manh!

Nói, không phải bọn hắn không muốn trực tiếp mời ra những lão quái vật kia lão tuyệt sát Dương Gia, mà là, bọn hắn căn bản không mời nổi!

Giống như Dương Gia giống nhau, Dương Diệp cùng một dạng với Dương Liêm Sương không mời nổi cái kia vị Chân Cảnh Lục Đoạn Lão Quái Vật!

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nhìn về phía phía dưới Thiên Hư Đại Lục, “chư vị, không cần lo cho Dương Gia cái kia ít Chân Cảnh cường giả, chỉ cần Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương xuất hiện, chúng ta liền đồng loạt ra tay, tranh thủ không cho bọn hắn bất cứ cơ hội nào, trực tiếp tuyệt giết bọn hắn! Chỉ cần hai người này vừa chết, Dương Gia cũng thì xong rồi!”

Nghe vậy, sau lưng mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý!

“Hiện tại tựu ra tay?” Lúc này, Lục Vân Thiên nói.

Doanh Khánh lắc đầu, sau đó hắn nhìn về phía cách đó không xa không gian, “Khô Huynh, Vũ Huynh, các ngươi thật sự không tham dự?”

Xa xa, nơi đó không gian nhẹ run rẩy, ngay sau đó, hai trung niên nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Người tới chính là Khô Gia gia chủ Khô Tĩnh cùng Vũ Gia gia chủ Vũ Vấn!

Khô Tĩnh nhìn về phía Vũ Gia gia chủ Vũ Vấn, cười nói: “Vũ Huynh, ngươi thì sao?”

Vũ Vấn khẽ lắc đầu, “Vũ Gia ta không tham dự.”

Khô Tĩnh nhẹ cười cười, cũng nói: “Khô Gia ta cũng không tham dự!”

Doanh Khánh đạm thanh nói: “Chẳng lẽ nói, hai vị cảm thấy Dương Gia này còn có trở mình khả năng?”

Vũ Vấn nói: “Kỳ thật, ta cũng là muốn đến chia một chén canh. Nhưng mà, chư vị hẳn cũng biết, tại vị An nha đầu kia Vũ Gia ta, nàng cùng Dương Diệp quan hệ không phải là nông cạn, mà nàng, Vũ Gia ta tổ tiên hết sức coi trọng nàng. Vũ Gia ta nếu là đúng Dương Gia ra tay, tuy rằng sẽ nhận được một ít lợi ích, nhưng lại sẽ mất đi một thiên tài. Cho nên, bất đắc dĩ, Vũ Gia ta chỉ có thể buông tha cho.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Khô Gia gia chủ Khô Tĩnh, “Khô Huynh, ngươi thì sao? Ngươi Khô Gia vì sao không tham dự? Theo ta được biết, ngươi Khô Gia cùng Dương Diệp tựa hồ cũng có qua ân oán.”

Khô Tĩnh nhẹ cười cười, “chư vị hẳn cũng biết, Khô Gia ta không có quá lớn dã tâm, hơn nữa, Khô Gia ta nhân khẩu đơn bạc, tổn thất một vị, đối với Khô Gia ta mà nói, đều cũng có điểm khó thừa nhận đấy. Cho nên, Khô Gia ta không tham dự!”

Trong tràng, mấy vị gia tộc nhìn thoáng qua Khô Tĩnh, mặc dù không có nói chuyện, nhưng mà trong mắt nhưng là viết đầy không tin.

Trong đó, tại tất cả gia chủ trong nội tâm, để cho bọn hắn kiêng kỵ nhất không phải là Doanh Gia, mà là Khô Gia.

Trong rừng rậm, nguy hiểm nhất không phải là mãnh hổ, mà là cái loại này giấu ở cây cỏ trúng độc xà! Bởi vì ngươi nhìn không thấy nó, khi nó ra tay lúc, ngươi khả năng liền đã bị chết.

Nếu như nói Doanh Gia là mãnh hổ, Khô Gia kia chính là độc xà.

Về phần Dương Gia... Bây giờ Dương Gia chính là điên Sói!

Đặc biệt là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương nắm trong tay Dương Gia, phải nói Dương Diệp, người này so với độc xà còn có mãnh hổ đáng sợ hơn!

Bởi vì gây được hắn, mãnh hổ hắn dám đánh, độc xà hắn cũng dám đánh! Hơn nữa là dám đánh cho đến chết!

Tất cả Đại Thế Gia ở giữa, hoặc nhiều hoặc ít đều sẽ có mâu thuẫn, nhưng mà, tất cả mọi người điểm đến là dừng, mà Dương Diệp này nhưng thì sẽ không. Ngươi chọc giận hắn, hắn liền dám giết ngươi!

Trong tràng, Doanh Khánh nhìn thoáng qua Khô Tĩnh cùng Vũ Vấn, sau đó nói: “Đã như vậy, ta đây sẽ không nói thêm cái gì.”

Nói xong, hắn nhìn về phía phía dưới Thiên Hư Đại Lục, sau đó tay phải vung lên, “ra tay!”

Doanh Khánh sau lưng, mọi người liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, trước mặt Doanh Khánh không gian đột nhiên nhẹ run nhẹ lên, sau một khắc, Doanh Khánh sắc mặt tím mặt đại biến, gầm thét: “Dương Diệp! Ta muốn giết ngươi cửu tộc!”

Tất cả mọi người sửng sốt, xảy ra chuyện gì?

...

PS: Tối hôm qua tại bệnh viện dùng di động viết chữ, phu nhân quá kinh khủng. Quá hại mắt cùng óc, phóng xạ thật sự quá lớn!!!! Hôm nay ánh mắt đỏ như máu đấy!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1752: Giang sơn đời nào cũng có người tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1748 chương: Giang sơn đời nào cũng có người tài!

(Cầu chia sẻ)

“Doanh Huynh, xảy ra chuyện gì?”

Trong tràng, Lục Vân Thiên hỏi.

Tất cả mọi người đều nhìn về Doanh Khánh.

Doanh Khánh gằn giọng nói: “Chư vị, ta phải về trước Doanh Gia.”

“Vì sao?” Lục Vân Thiên khó hiểu.

Doanh Khánh nói: “Bởi vì giết Doanh Gia ta rồi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, cùng hắn cùng một chỗ biến mất, còn có Doanh Gia phần đông cường giả.

Dương Diệp giết Doanh Gia rồi hả?

Trong tràng, mọi người sửng sốt. Dương Diệp làm sao dám giết Doanh Gia? Hắn mặc kệ Thiên Hư Đại Lục rồi hả?

Trong tràng, chúng người đưa mắt nhìn nhau!

Người của Doanh Gia đi nha. Hiện tại bọn hắn phải làm sao? Đây là bọn hắn bây giờ vấn đề. Tuy rằng không có Doanh Gia, một dạng với bọn hắn có thể nghiền ép Dương Gia, nhưng mà, Dương Gia ngoại trừ một Dương Diệp, thế nhưng là còn có một Dương Liêm Sương đấy!

Nữ nhân này, có thể không thể so với Dương Diệp yếu a!

Hiện tại, tiến công hay là không vào công?

Ngay tại lúc này, trong tràng trước mặt mọi người cách đó không xa không gian đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, một tên váy đen nữ tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Người tới chính là Dương Gia Gia Chủ Dương Liêm Sương!

Nhìn thấy Dương Liêm Sương, mọi người thần sắc trong lập tức mang theo một tia đề phòng.

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua trong tràng mọi người, sau đó cười nói: “Chư vị tới đến Thiên Hư Đại Lục ta, chẳng lẽ không xuống dưới ngồi một chút sao? Cái khác không, nước trà vẫn là có một ly.”

Mọi người thấy Dương Liêm Sương, không nói gì.

Dương Liêm Sương lại nói: “Xem ra chư vị đối với Dương Gia ta đề phòng rất lớn a, yên tâm, phía dưới không có mai phục, Dương Gia chúng ta cũng không có ngoại viện, thật sự.”

Lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Dương Liêm Sương, ngươi mưu quyền soán vị, đồng tộc tương tàn, giống như loại người như ngươi, đạo trời không tha. Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên đã cắt đứt Lục Vân Thiên mà nói, “Lục Gia Chủ, ngươi này cũng làm người ta coi thường. Ngươi Lục Gia muốn đánh Dương Gia ta, mục đích là gì, phỏng đoán người ở chỗ này không có một người không biết. Mà ngươi nhưng bây giờ là muốn tìm một ít đường hoàng lấy cớ, cái này là làm kỹ nữ, còn muốn lập Trinh Tiết Bài Phường a!”

Nghe vậy, Lục Vân Thiên thần sắc có chút khó coi.

Có đôi khi, người được dối trá một điểm, nhưng mà, vậy phải đang nhìn dưới tình huống nào, mà lúc này đây, tại chỗ đều là người nào? Đều là một ít Lão Quái Vật a! Thời điểm này dối trá cho ai nhìn? Ai xem không hiểu?

Lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Nếu như chư vị không muốn hạ đi làm khách, ta cũng không miễn cưỡng.”

Nói xong, nàng xoay người rời đi, bất quá rất nhanh, nàng lại dừng lại, sau đó nói: “Quên nói một chuyện. Dương Diệp hắn nói, hắn nói hắn gần nhất có chút rảnh rỗi, nghĩ đến chỗ dạo chơi, ta cùng hắn nói chư vị gia tộc phong cảnh không tệ, có thể đi nhìn xem, sau đó, hắn nói tốt.”

Nói xong, nàng quay người biến mất ngay tại chỗ.

Mà trong tràng, Lục Vân Thiên cùng người thần sắc vô cùng khó coi.

Uy hiếp!

Đây là đang uy hiếp!

Dương Diệp đi gia tộc của bọn hắn? Sẽ chỉ phải đi ngắm phong cảnh sao? Kẻ đần cũng biết Dương Diệp sẽ làm cái gì!

Chuyện của Thiên Hoang Thành, bọn hắn thế nhưng là còn ký ức hãy còn mới mẻ!

Mà bọn hắn cao đoan lực lượng đều ngày nữa hư buộc lại, trong gia tộc tuy rằng cũng còn có cường giả, nhưng mà, những cường giả kia chống đỡ được Dương Diệp sao?

Nếu như chính diện đánh, những cường giả kia tăng thêm các loại trận pháp, Dương Diệp nhất định là không đánh lại. Nhưng vấn đề là, Dương Diệp sẽ chính diện đánh sao? Mà hắn một khi che giấu, dùng kiếm của hắn nhanh chóng cùng tốc độ, ai có thể đở nổi hắn?

Niệm đến tận đây, mọi người đã có thoái ý!

Xa xa, Khô Tĩnh cùng Vũ Vấn nhìn nhau, hai trong mắt người đều là mang theo vẻ kinh ngạc. Trầm mặc một cái chớp mắt, Vũ Vấn nói: “Hai người này, không theo lẽ thường xuất bài a!”

Khô Tĩnh khẽ gật đầu, “khá tốt Khô Gia ta không có tham dự, bằng không thì, tiểu tử kia nếu là đi Khô Gia ta ngắm phong cảnh, đầu ta đều lớn hơn!”

“Ngươi Khô Gia cũng sẽ sợ hắn sao?” Vũ Vấn nói.

Khô Tĩnh nhẹ cười cười, “không thể nói sợ, chỉ có thể nói, sẽ rất phiền toái. Chẳng lẽ, hắn đi ngươi Vũ Gia, ngươi Vũ Gia không cảm thấy phiền toái sao?”

Vũ Vấn nhẹ gật đầu, “như thế!”

Chính diện vừa Dương Diệp, không thế nào đáng sợ, cuối cùng hắn ở đây có thể đánh nhau, có thể đánh nhau bao nhiêu? Nhưng mà, thô bỉ Dương Diệp liền có chút đáng sợ.

Lúc này, Khô Tĩnh đột nhiên nói: “Được chả bằng mất!”

“Có ý tứ gì?” Vũ Vấn hỏi.

Khô Tĩnh trầm giọng nói: “Ta nói Doanh Khánh bọn hắn, bọn hắn đánh giá cao chính mình, đánh giá thấp Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương. Bọn hắn dù cho cuối cùng thắng, hai người này, cũng có thể để cho bọn hắn tổn thương nguyên khí nặng nề. Mà một khi bọn hắn không thể đánh chết hai người này, cái kia mười năm sau, hai người này lúc xuất hiện lần nữa, cả Trung Thiên Vũ Trụ thế gia có thể sẽ thiếu một nửa!”

Vũ Vấn khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý, phải nói là rất tán thành. Tất cả mọi người chỉ có thấy được Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, nhưng mà, bọn hắn còn không để ý đến một người, cái kia chính là An Nam Tĩnh. Thiên phú của An Nam Tĩnh cùng thực lực, là tuyệt đối không kém Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đấy.

Mà những người kia cũng không biết Dương Diệp quan hệ với An Nam Tĩnh, có thể nói, chỉ cần Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương bất tử, Doanh Gia kia cùng thế gia gặp phải đúng là ba vị siêu cấp thiên tài trả thù.

“Vũ Huynh, ta còn có việc, cáo từ trước!”

Khô Tĩnh nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Vũ Vấn liếc mắt nhìn chằm chằm Khô Tĩnh rời đi phương hướng, trầm mặc hồi lâu, hắn cũng biến mất ngay tại chỗ.

Cách đó không xa, Lục Vân Thiên bọn người ở tại tại chỗ trầm mặc hồi lâu về sau, đều là nhao nhao đã đi ra.

Cuối cùng, bọn hắn vẫn là lựa chọn lùi lại.

Bởi vì tại mất đi Doanh Gia những cường giả kia về sau, bọn hắn có chút giả dối. Dẫn đầu đều đi, bọn hắn đương nhiên sẽ không ở tại chỗ này. Bởi vì một khi bọn hắn cường công Dương Gia, coi như là thực lực của bọn hắn vượt qua Dương Gia rất nhiều, nhưng mà, đây là ở Dương Gia đại bản doanh tác chiến, Dương Gia dựa vào trận pháp vẫn như cũ lại để cho cho bọn họ tổn thất nặng nề.

Mà khi đó, Doanh Gia nhưng là còn giữ lại thực lực...

Đương nhiên, còn có một điểm, đó chính là bọn họ có thể không quên Dương Liêm Sương nói lời, Dương Diệp nhưng là sẽ đi gia tộc bọn họ trông được ‘phong cảnh’ đấy!

Bất kể như thế nào, lúc này đây, Dương Gia nguy cơ đã bị Dương Diệp dùng loại phương thức này tạm thời giải quyết.

Thiên Cơ Thành, tại một chỗ trong mộ địa.

Hai ông già tương đối xếp bằng ngồi dưới đất, tại trước mặt hai người, là một cái bàn nhỏ, trên mặt bàn, có tổng thể.

Bên trái là một Bạch Phát Lão Giả, Bạch Phát Lão Giả này, đúng là Doanh Gia lão tổ, mà bên phải cái vị kia, thì là Dương Gia Lão Tổ.

Bạch Phát Lão Giả giơ lên một đứa con rơi xuống, sau đó nói: “Dương Hủ huynh, ta nhìn bộ dáng ngươi, tình huống không phải là quá tốt!”

Tên là Dương Hủ Dương Gia Lão Tổ một đứa con sau khi rơi xuống, sau đó nói: “Còn tốt, trong thời gian ngắn chết không được! Ngược lại là Doanh Vực huynh ngươi, ta xem ngươi ấn đường biến thành màu đen, đây là có họa sát thân a.”

Doanh Vực nhìn thoáng qua Dương Hủ, sau đó nói: “Chẳng lẽ Dương Hủ huynh cảm thấy Trung Thiên Vũ Trụ này, có người có thể giết ta?”

Dương Hủ mỉm cười, “Doanh Huynh rất tự tin a!”

“Chẳng lẽ không đúng sao?” Doanh Vực hỏi lại.

Dương Hủ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, sau đó nói: “Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, là năm đó một nhóm kia cổ xưa Tu Hành Giả khai thác, bọn hắn, có người đi Đại Thiên Vũ Trụ, truy cầu bọn hắn cái gọi là nói. Mà có người, tức thì lưu tại Trung Thiên Vũ Trụ này.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Doanh Vực huynh nên biết Tu Du Sơn vị kia, Doanh Vực huynh có nắm chắc chiến thắng vị kia sao?”

Doanh Vực trầm mặc.

Lúc này, Dương Hủ lại nói: “Không nói cổ nhân, đã nói hiện tại, bây giờ những cái kia hậu sinh, Doanh Vực huynh có nắm chắc chiến thắng Dương Gia ta cái kia hai cái hậu bối liên thủ sao?”

Doanh Vực lần nữa đã trầm mặc.

Bởi vì hắn thật sự không nắm chắc có thể chiến thắng Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương liên thủ, hai người này liên thủ, có chút nghịch thiên!

Dương Hủ nhẹ cười cười, sau đó nói: “Nhìn thấy không? Tiếp xúc khiến cho chúng ta đạt đến Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng, cũng không phải Vô Địch. Trước có cổ xưa Tu Hành Giả, sau có yêu nghiệt Hậu Sinh Vãn Bối. Cho nên a, Doanh Vực huynh, người a, tự tin có thể có, nhưng không thể quá độ tự tin. Dương Gia ta Dương Hạng kia, hắn chính là quá độ tự tin, dùng về phần hắn hiện tại biến thành người không ra người quỷ không ra quỷ, ngay cả mặt mũi cũng không dám lộ ra!”

Doanh Vực giơ lên một đứa con rơi xuống, sau đó nói: “Hôm nay ta tới, có thể không phải cùng Dương Hủ huynh thảo luận những điều này. Ta tới, là muốn biết Dương Hủ huynh thái độ đối với Dương Gia.”

Dương Hủ cười nói: “Không có thái độ gì, nguyên bản, ta cảm thấy đều là chút tiểu hài tử cãi nhau ầm ĩ, lười tham dự. Nhưng mà, không nghĩ tới ngươi Doanh Gia liền ngươi cũng mời ra được. Ngươi đã tất cả đi ra, ta đây cũng không thể ngồi yên không lý đến chứ?”

Doanh Vực nhìn về phía Dương Hủ, “Dương Hủ huynh là phải ra tay rồi?”

Dương Hủ nói: “Đây là tự nhiên. Tuy rằng ta đối với Dương Gia nhìn không phải là nặng như vậy, nhưng mà, dù sao cũng là Dương Gia, hơn nữa, coi như là không niệm hậu bối huyết mạch tình cảnh, cũng phải niệm tổ tiên huyết mạch tình cảnh a. Lão nhân gia hắn khai sáng Dương Gia, ta nếu là ngồi yên không lý đến, ngày sau nếu là có cơ hội gặp mặt, mặt ta cũng không có địa phương đặt đấy!”

Nghe thế, Doanh Vực đã minh bạch.

Hắn ra tay, Dương Hủ liền sẽ ra tay, mà hắn nếu như không ra tay, Dương Hủ liền sẽ không xuất thủ.

Lúc này, Dương Hủ cười nói: “Doanh Vực huynh, kỳ thật, dùng thân phận của ngươi đến tham dự vãn bối sự việc của nhau, quả thực có chút mất phân.”

Doanh Vực đạm thanh nói: “Ta như không tham dự, ngươi Dương Gia hai cái này hậu bối, cái kia nhưng là phải lên trời!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, bàn cờ trước mặt lập tức biến thành hư vô, sau đó lại nói: “Dương Hủ huynh, cáo từ!”

Ngay tại lúc này, Dương Hủ đột nhiên nói: “Doanh Vực huynh tựa hồ quên mất một người.”

Doanh Vực nhìn về phía Dương Hủ, Dương Hủ cười nói: “Dương Gia ta còn có một gọi vô địch người!”

Nghe vậy, Doanh Vực sắc mặt lập tức thay đổi.

Dương Vô Địch.

Cái tên này, ban đầu ở Trung Thiên Vũ Trụ, đây chính là như sấm bên tai a! Cũng là người này, năm đó đè không ai bì nổi Doanh Gia đều có chút không thở nổi!

Lúc này, Doanh Vực đột nhiên cười nói: “Dương Huynh tựa hồ cũng quên mất một người.”

Nói xong, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Hủ làm như nghĩ đến cái gì, thần sắc có chút ngưng trọng.

“Hắn nói tới ai?” Lúc này, Dương Liêm Sương xuất hiện ở trước mặt của Dương Hủ, hỏi.

Dương Hủ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Doanh Tĩnh! Một cái đã từng giết tới Khô Gia, làm cho Khô Gia gọi tổ người.”

Dương Liêm Sương chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Giang sơn đời nào cũng có người tài, mỗi thời đều có văn chương lừng lẫy mấy trăm năm!”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 47091896, Kevin lá, thư hữu 28996088, thư hữu 40752723, jubeat vĩ, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 40005761, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1753: Cải biến vận mạng thời khắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1749 chương: Cải biến vận mạng thời khắc!

(Cầu chia sẻ)

“Giang sơn đời nào cũng có người tài, mỗi thời đều có văn chương lừng lẫy mấy trăm năm!”

Dương Hủ nhẹ giọng niệm niệm, sau đó hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, “nha đầu, những lời này của ngươi rất sâu sắc a!”

Dương Liêm Sương nhẹ cười cười, không nói gì.

Lúc này, Dương Hủ nói: “Tám Đại Thế Gia, mỗi một cái gia tộc, đã từng đều xuất hiện cái loại này siêu cấp yêu nghiệt. Ví dụ như Vũ Mục Vũ Gia, Doanh Tĩnh Doanh Gia, còn có Khô Gia khô nghịch Trời... Những nhân vật này, bọn hắn chỗ ở niên đại đó, bọn hắn chính là độc lĩnh phong tao!”

“Doanh Tĩnh kia vẫn còn?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Hủ nhẹ gật đầu, “hẳn là ở, dùng thực lực của đối phương, Trung Thiên Vũ Trụ này, căn bản là không có người nào có thể giết chết nàng đấy. Giống như Dương Diệp tiểu tử kia phụ thân hắn giống nhau, dù cho mất hết tu vi, cũng không chạy ra Dương Gia truy sát sao?”

Dương Liêm Sương chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ lão tổ ra tay!”

Lúc trước, vị Doanh Vực kia Doanh Gia là chuẩn bị xuất thủ, bất quá cũng là bị người trước mắt này cản lại, bởi vậy, mới có vừa rồi hai người đánh cờ một màn kia.

Dương Hủ khẽ lắc đầu, “nha đầu, như trước ta nói, gia tộc với ta mà nói, không hề không trọng yếu. Nhưng mà, ta dù sao cũng là Dương Gia người. Dương Gia, là tổ tiên máu tươi, đủ khả năng dưới tình huống, ta tự nhiên thì sẽ không thấy nó diệt vong.”

Nói đến đây, hắn nhìn thẳng Dương Liêm Sương, “nhưng mà, nếu là những lão quái vật kia đều xuất thế, sau đó đối với Dương Gia ra tay, ta sẽ không quản. Ta có thể vì Dương Gia ra tay, nhưng sẽ không cùng Dương Gia cùng một chỗ vong!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “ta minh bạch.”

Dương Hủ nói: “Chân Cảnh Lục Đoạn trở xuống người đến vây công Dương Gia, ta là sẽ không xuất thủ, ra tay cũng không có ý nghĩa, bởi vì ta như ra tay, tự nhiên sẽ có cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn để đối phó ta. Tóm lại, hai người các ngươi tốt tự vi chi ba!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Liêm Sương đã đi ra cái kia vùng mộ địa, mộ địa bên ngoài, nàng ngẩng đầu nhìn tinh không, “Dương Gia, sẽ không vong đấy!”

...

Thiên Hoang tinh vực, Thiên Hoang Thành.

Tại Doanh Gia cùng thế gia cường giả đi vây công Thiên Hư Đại Lục lúc, Dương Diệp chính là đi tới Thiên Hoang Thành.

Hắn lúc trước cùng Dương Liêm Sương thương lượng phương pháp xử lý chính là, Doanh Gia cùng thế gia đi đánh Thiên Hư Đại Lục lúc, hắn đến đánh lén Doanh Gia cùng thế gia đại bản doanh!

Đánh bạc!

Một loại đánh bạc!

Chi cho nên nói là đánh bạc, là bởi vì hắn cũng không xác định

Doanh Gia cùng thế gia sẽ sẽ không trở về. Nếu như Doanh Gia cùng thế gia không trở lại, không hề bởi vì, Thiên Hư Đại Lục đã xong. Bất quá, dùng thực lực của hắn, tương tự có thể lấy tiêu diệt Thiên Hoang Thành!

Kỳ thật, hắn không để ý đến một điểm, cái kia chính là, tại Doanh Gia cùng thế gia trong nội tâm, đầu tiên muốn tiêu diệt không nói Thiên Hư Đại Lục, mà là hắn cùng với Dương Liêm Sương. Bởi vậy, liền coi như bọn họ đã diệt Dương Gia, nhưng mà, chỉ cần hắn cùng với Dương Liêm Sương còn sống, Dương Gia kia không tính là xong.

Không chỉ có còn chưa xong, khi đó hắn cùng với Dương Liêm Sương, không có Dương Gia cái gánh nặng này ở đây, hai người triệt để che giấu, đó mới là đáng sợ nhất.

Cho nên, Doanh Gia quyết đoán buông tha cho đối với Dương Gia ra tay, sau đó quay đầu quay về Thiên Hoang Đại Lục.

Thiên Hoang Thành ngoài cửa thành, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng.

Lúc này Thiên Hoang Thành, đã chữa trị không ít, ít nhất ở vòng ngoài tường thành đã được chữa trị không sai biệt lắm.

Mà giờ khắc này, hắn đã nhận được tin tức, cái kia chính là đám người Doanh Khánh đã hướng Thiên Hoang Thành chạy đến.

Nhìn xem thành tường kia hồi lâu, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Năm hơi sau.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên quyết định chỉnh đốn Thiên Hoang Thành phía trên vang vọng dựng lên, ngay sau đó, bốn đạo kiếm khí từ phía chân trời uyển như là cỗ sao chổi rơi vào trong Thiên Hoang Thành.

Rầm rầm rầm rầm!

Tứ đại cường đại Kiếm Khí trực tiếp đem trọn Thiên Hoang Thành phân làm bốn mảnh, cùng lúc đó, tại Thiên Hoang Thành ngoài tường thành, lại xuất hiện mấy chữ: Tiếp tục xây dựng, ta lần sau trả lại!

Một khắc sau.

Đám người Doanh Khánh về tới Thiên Hoang Thành, khi thấy Thiên Hoang Thành mấy cái chữ lúc, đám người Doanh Khánh sắc mặt lập tức biến thành vô cùng khó nhìn lên.

Trong đó, một ông già liền muốn ra tay biến mất, mà lúc này, Doanh Khánh nhưng là ngăn cản hắn, “biến mất làm cái gì?”

Vừa nói, hắn chỉ vào trên tường thành mấy cái chữ, sau đó nói: “Không nên biến mất, liền để cho nó giữ lại. Lại để cho người của Doanh Gia ta mỗi ngày đều chứng kiến nó, đây là Doanh Gia ta sỉ nhục, sỉ nhục này, đang không có rửa sạch lúc trước, không thể biến mất.”

Mọi người trầm mặc.

Sỉ nhục!

Đúng là sỉ nhục!

Dương Diệp hai lần đến Thiên Hoang Thành, không chỉ có hủy diệt Thiên Hoang Thành, còn tại trên Thiên Hoang Thành để lại này Chủng tự, đây đối với Doanh Gia loại này cao ngạo thế gia mà nói, đúng là một loại vô cùng nhục nhã.

Lúc này, Doanh Khánh lại nói: “Giờ phút này lên, Dương Diệp chính là Doanh Gia ta tử địch, với hắn không có Doanh Gia ta, có Doanh Gia ta không có hắn, Doanh Gia ta thế hệ này giết không được hắn, vậy đời sau tới giết, đời sau giết không được, hạ đời sau, cho đến người này chết mới thôi!”

Thanh âm của hắn tại Huyền Khí gia trì dưới, quyết định chỉnh đốn Thiên Hoang Thành như tiếng sấm giống như truyền ra, giờ khắc này, cả người của Thiên Hoang Thành đều nghe được lời của hắn.

Tử địch!

Mấy trăm năm qua, Doanh Gia lần thứ nhất như vậy đối với một người tuyên chiến!

Theo Doanh Khánh những lời này đi ra, có thể nói, Dương Diệp cùng Doanh Gia ở giữa, chân chính biến thành không chết không thôi!

Bất quá với Dương Diệp mà nói, hắn tịnh không để ý, bởi vì Doanh Gia vốn là sẽ không bỏ qua cho hắn, hiện tại chỉ có điều rõ ràng thuyết phục!

Chuyện của Thiên Hoang Thành, cuối cùng còn không có thỏa mãn, truyền ra, cuối cùng động tĩnh lớn như vậy, tràn đầy đầy không được, tăng thêm còn có Dương Gia tuyên truyền, bởi vậy, trong thời gian thật ngắn, cả người của Trung Thiên Vũ Trụ cơ bản đều biết Dương Diệp lại đi Thiên Hoang Thành rồi.

Không chỉ có đi, còn lại đang Thiên Hoang Thành làm loạn!

Đặc biệt là câu kia: Tiếp tục xây dựng, ta trả lại. Những lời này, làm cho Doanh Gia có thể nói là mất hết mặt mũi. Mà Dương Diệp nhưng là vì những lời này lần nữa danh chấn Trung Thiên Vũ Trụ!

Điều này cũng làm cho được vốn có chút muốn đi đánh hắn người nhà chủ ý người cải biến chủ ý, làm trò đùa, liền Doanh Gia đều hết cách với Dương Diệp, bọn hắn nếu là đi gây Dương Diệp, đó là ngại mạng dài. Bất quá, vẫn còn có chút trong lòng còn có may mắn.

Bởi vì bọn họ cảm thấy, giết người, sau đó thay đổi bảo vật liền che giấu, chỉ cần che giấu, không lộ diện, Dương Diệp lại có thể nại bọn hắn gì? Đương nhiên, loại người này thuộc về số ít. Cuối cùng, không phải ai đều là không có đầu óc.

...

Bốn kiếm đem Thiên Hoang Thành phân làm bốn mảnh về sau, Dương Diệp cũng không có ở Thiên Hoang Thành dừng lại, hắn trực tiếp rời đi Thiên Hoang Thành.

Hắn cũng không muốn bị người vây đánh, hắn hiện tại, không thể chính diện cương, như thế nào hèn mọn bỉ ổi làm sao tới!

Tuyệt đối không thể sóng, một lớp sóng, khả năng liền xong đời!

Trong Tinh Không, Dương Diệp đang mặc áo đen, kiếm cũng giấu đi, tăng thêm khí tức ẩn nấp, hắn giờ phút này, coi như là Dương Liêm Sương tại trước mặt hắn phỏng đoán cũng không nhận ra hắn.

Hắn hiện tại, quá lạp phong, nhất định phải ít xuất hiện một điểm, bằng không thì, bị người trông thấy, không đến một hồi, phỏng đoán vô số người cũng biết hành tung của hắn.

Ngay tại Dương Diệp phải trở về Thiên Hư Đại Lục lúc, trong Tinh Không, hắn phát hiện một Thanh Niên Nam Tử, mà lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia cũng phát hiện hắn, bởi vì hắn không có đem chính mình che giấu, chẳng qua là ẩn nặc khí tức của chính mình.

Dương Diệp nhìn đối phương, sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, nam tử kia nhưng là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Vị huynh đệ kia nhưng là phải đi Thiên Hư Đại Lục?” Thanh Niên Nam Tử hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như thế nào?”

Thanh Niên Nam Tử khóe miệng nổi lên một nụ cười, “nhìn huynh đài mặc bộ đồ này, nghĩ đến là vì Dương Diệp kia mà đến?”

“Vì Dương Diệp mà đến?” Dương Diệp sửng sốt.

Thanh Niên Nam Tử nói: “Chẳng lẽ không phải là?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử, sau đó nói: “Ừ. Ừ, như thế nào, ngươi cũng là vì hắn mà đến?”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Có thể nói như vậy. Phải biết, Doanh Gia cùng thế gia mở ra những thù lao kia, thế nhưng là rất làm cho người khác động tâm a!”

Nghe vậy, dưới hắc bào Dương Diệp hai mắt lập tức hơi híp lại, “ngươi là vì người nhà của Dương Diệp tới?”

“Đương nhiên!”

Thanh Niên Nam Tử cười hắc hắc, “thực lực của Dương Diệp kia nghịch thiên, ta không phải là đối thủ của hắn, bất quá, vợ của hắn nữ, hắc hắc, ta thế nhưng là nghe ngóng, vợ của nàng nữ, phần lớn đều là Chí Cảnh, thậm chí còn có Chí Cảnh trở xuống. Chí Cảnh loại cấp bậc này Huyền giả, với ta mà nói, hay vẫn là không có gì khó đấy!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Huynh đài nếu như cũng là vì vợ của hắn nữ mà đến, không bằng ta và ngươi liên thủ như thế nào? Nhiều người, đa phần bảo đảm, ngươi cảm thấy thế nào?”

Xa xa, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Văn nghệ, Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Vậy thì tốt, chúng ta đi.”

“Thiên Cơ Thành lớn như vậy, ngươi biết hắn thê nữ ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên biết!”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Ta tại Dương Gia, có thể là có người, đối phương còn là Dương Gia cao tầng. Lúc này đây, ta cùng với đối phương là hợp tác, cho nên, lúc này đây, chúng ta không sơ hở tý nào!”

Dương Gia có người!

Dương Diệp tay trái chậm rãi nhanh nắm lại, “ngươi không sợ Dương Diệp kia trở về?”

“Hắn bây giờ không có ở đây Thiên Hư Đại Lục!”

Thanh Niên Nam Tử nói: “Theo ta tại Dương Gia ánh mắt tin tức truyền đến, hắn hiện tại hắn tại Thiên Hoang Thành, hơn nữa, hắn đi Thiên Hoang Thành về sau, còn có thể đi đừng thế gia. Cho nên, đây là cơ hội của chúng ta.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thì ra là thế. Vậy chúng ta đi!”

“Được!”

Thanh Niên Nam Tử nói xong, sau đó thân hình run lên, hướng phía phía dưới Thiên Hư Đại Lục kích bắn đi. Mà Dương Diệp cũng là theo sát tới.

Trên đường, Dương Diệp đột nhiên lại hỏi, “đợi tí nữa là trực tiếp động thủ sao?”

“Không!”

Thanh Niên Nam Tử nói: “Chúng ta cần chờ một hồi!”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

“Bởi vì Dương Diệp cái kia nữ nhi mỗi ngày vào lúc giữa trưa, đều cùng tiểu cô nương đi Thiên Cơ Thành phía sau núi chơi đùa, lúc kia, chính là cơ hội của chúng ta. Trước bắt nữ nhi của hắn!” Thanh Niên Nam Tử nói.

“Chắc có người bảo hộ!” Dương Diệp nói.

“Vô sự, người của ta sẽ đem những cái kia âm thầm cường giả tạm thời dẫn dắt rời đi!” Nam tử nói.

“Thì ra là thế!” Dương Diệp nói.

“Lập tức đến. Hắc hắc, huynh đệ, cải biến vận mạng thời khắc đã đến. Chân Cảnh cấp bảo vật a, còn có Chân Linh Quả... Chà chà!" Nam tử đột nhiên cười nói.

Rất nhanh, hai người lặng lẽ tiến nhập Thiên Cơ Thành.

...

PS: Có độc giả nói sớm truy cập đổi mới hai chương, sau đó buổi chiều không, như vậy xem ra khó chịu, sau đó, ta chuẩn bị buổi sáng canh một, buổi chiều canh một, như thế nào?

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1754: Dương Gia biến cố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1750 chương: Dương Gia biến cố!

(Cầu chia sẻ)

Thiên Cơ Thành.

Trong Thiên Cơ Thành, có một ngọn núi, tên tĩnh tư núi, núi cũng không lớn, trong đó cũng không có sinh vật nguy hiểm. Nơi đây, là Dương Gia đệ tử phạm sai lầm về sau, Diện Bích Tư Quá địa phương. Cũng là tĩnh tọa tìm hiểu nơi tốt!

Nơi đây, vô cùng yên tĩnh!

Tại đỉnh núi, lúc này, hai Tiểu Nữ Hài đang tại vui sướng chơi đùa.

Này hai tiểu cô nương, đúng là Lôi Lâm cùng nữ nhi của Dương Diệp Dương Niệm Tuyết. Tuy rằng Dương Gia tình cảnh bây giờ rất ít không xong, nhưng mà, này không có ảnh hưởng chút nào đến này hai tiểu cô nương. Có thể nói, này hai tiểu cô nương là trước mắt trong Thiên Cơ Thành rất không có tim không có phổi!

Âm thầm.

Một chỗ, Thanh Niên Nam Tử chỉ vào nơi xa Tiểu Nữ Hài, nói: “Huynh đài, thấy không, chính là nữ nhi của Dương Diệp!”

Tại Thanh Niên Nam Tử bên cạnh Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào xa xa trên người cô bé, sau đó nhẹ gật đầu, “thấy được!”

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đang âm thầm, có cường giả của Dương Gia đang bảo vệ, chúng ta bây giờ không thể ra tay.”

“Cần ta làm cái gì?” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử khóe miệng nổi lên một nụ cười, “kỳ thật, huynh đài việc cần phải làm rất đơn giản, cái kia chính là đến lúc đó cùng ta một xuất phát chạy!”

“Một xuất phát chạy?” Dương Diệp khó hiểu.

“Chuẩn xác mà nói là chia nhau ra chạy!”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Ta thẳng lời nói nói thẳng, chúng ta bắt nàng này về sau, sau đó chia nhau ra chạy, mục đích của ta là, nếu như bị Dương Gia phát hiện, Dương Gia kia nhất định sẽ phân hai nhóm người đến đuổi giết chúng ta, nếu như vậy, hai người chúng ta áp lực đều thiếu một ít.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, đây là xấu nhất tình huống, bởi vì chúng ta không nhất định sẽ bị phát hiện, sống nói, bị phát hiện về sau, chúng ta đã rời khỏi Thiên Hư Đại Lục rồi.”

Nghe vậy, Dương Diệp giờ phút này xem như thật sự hiểu ý tứ của Thanh Niên Nam Tử này. Kỳ thật, Thanh Niên Nam Tử này chính là muốn tìm một cái kẻ chết thay. Bởi vì hắn Dương Gia có người, đến lúc đó, Dương Gia người nọ nhất định sẽ đuổi theo hắn, Mà đối phương theo đuổi lời của hắn, còn lại Dương Gia người khẳng định cũng tới đuổi theo hắn.

Đến lúc đó, Thanh Niên Nam Tử này có thể bỏ trốn mất dạng!

Đánh bàn tính phi thường tốt!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, nơi xa hai tiểu cô nương còn đang chơi đùa. Một khắc sau, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, bởi vì trong bóng tối cái kia hai Dương Gia cường giả đột nhiên biến mất.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn, “ngay tại lúc này!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, kia trực tiếp xuất hiện ở Lôi Lâm cùng trước mặt của Dương Niệm Tuyết, sau đó tay phải hắn trực tiếp chụp về phía Dương Niệm Tuyết.

Tốc độ cực nhanh, không đến nửa hơi!

Nhìn xem cái kia đột nhiên xuất hiện tay, Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm trực tiếp ngây dại.

Giờ phút này, hai tiểu cô nương đầu trống rỗng.

Mà đúng lúc này, cái tay kia đột nhiên rớt xuống, thoáng qua, một cỗ máu tươi phun tới, ngay tại máu tươi muốn phun tại hai cái trên mặt cô bé bên trên, cái kia vết máu tươi nhưng là hư không tiêu thất rồi. Ngay sau đó, một trương quen thuộc hơi thở mặt xuất hiện ở hai tiểu cô nương trước mặt của.

Nhìn thấy gương mặt này, Dương Niệm Tuyết có chút ngẩn người, sau đó thoáng một phát nhào tới, “cha!”

Dương Diệp đem Dương Niệm Tuyết bế lên, tại trên mặt nàng hung hăng hôn một cái, tiếp đó, hắn đem Lôi Lâm cũng bế lên.

“Ngươi, ngươi…”

Lúc này, nơi xa Thanh Niên Nam Tử kia kinh khủng nhìn Dương Diệp, “ngươi là Dương Diệp…”

Dương Diệp không để ý tới tên nam tử kia, hắn đem Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm để dưới đất, sau đó vỗ nhè nhẹ hai tiểu cô nương đầu, cười nói: “Đi tìm mẫu thân, phụ thân làm việc, được không!”

“Được!”

Dương Niệm Tuyết ngòn ngọt cười, sau đó lôi kéo Lôi Lâm nhún nhảy một cái biến mất cách không xa.

Giờ phút này, đã kinh động đến cường giả của Dương Gia, bởi vậy, Dương Gia mười mấy Chân Cảnh cường giả xuất hiện ở trong tràng.

Lúc này, kia Trung hai Chân Cảnh cường giả đi tới trước mặt của Dương Diệp, cầm đầu đầu người kia có chút buông xuống, “Dương Thiếu, thật có lỗi, là hai người chúng ta sơ sót!”

Hai người này, đúng là phụng mệnh đang âm thầm bảo hộ Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm cái kia hai tên cường giả!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “cùng hai người các ngươi không quan hệ. Trước kia, hai người các ngươi tại sao lại biến mất?”

Người nọ trầm giọng nói: “Hai người bọn ta nhận được dương Mục trưởng lão tin tức, nói có chuyện gấp tìm chúng ta!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Thiên Cơ Điện phương hướng, “dương Mục, cút cho ta đi ra!”

Ầm!

Ngay tại lúc này, một đạo khí tức đột nhiên từ trong Thiên Cơ Điện phóng lên trời, đạo này khí tức bay thẳng đến phía xa trong trời sao kích bắn đi.

đọc truyện với❤http://truyenyy/
Trốn!

Nhưng rất nhanh, một đạo hắc quang xuất hiện ở đạo kia hơi thở đỉnh đầu.

Thoáng qua!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh từ Thiên tế hư không tật rơi xuống.

Bành!

Đạo nhân ảnh này trực tiếp nện tại mặt đất, làm cho cả Thiên Cơ Thành mặt đất kịch liệt run lên. Ba hơi về sau, Dương Liêm Sương cầm theo một ông già đi tới trước mặt của đám người Dương Diệp.

Dương Liêm Sương đem lão giả nhưng ở trên mặt đất, “tùy ngươi xử lý!”

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

“Gia chủ, ta không có phản bội Dương Gia!”

Cái kia dương Mục vội vàng nói: “Ta không có phản bội Dương Gia, còn quên gia chủ khai ân!”

Dương Liêm Sương dừng bước lại, sau đó nói: “Hành vi của ngươi, so với phản bội gia tộc càng thêm ác liệt.”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, cái kia dương Mục sắc mặt lập tức thảm trắng đi, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sắc mặt hắn dữ tợn, “Dương Diệp, ngươi cũng đã biết ta vì sao phải làm như vậy? Bởi vì...”

Lúc này, một đạo kiếm quang hiện lên!

Xùy~~!

Cái kia dương Mục đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp thu kiếm, sau đó đạm thanh nói: “Quá trình đã không trọng yếu, quan trọng là... Ngươi làm. Nếu như làm, cái kia đáng chết. Còn những cái kia nói nhảm, kiếp sau có cơ hội đang nói đi!”

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Thanh Niên Nam Tử kia, Thanh Niên Nam Tử kia chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi phí lời cũng kiếp sau đang nói đi!”

Nói xong.

Xùy~~!

Thanh Niên Nam Tử đầu trực tiếp bay ra ngoài, cái đầu kia, hai mắt trợn lên, trong đôi mắt, tràn đầy hối hận.

Hắn không nên tới, đến thì thôi, tìm kẻ chết thay lại cứ hết lần này tới lần khác đã tìm được Dương Diệp...

Nháy mắt giết Thanh Niên Nam Tử về sau, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, sau đó lắc đầu.

Đối với dương Mục, trong lòng bọn hắn là có chút đáng tiếc, bởi vì đối phương dù sao cũng là Dương Gia trưởng lão. Nhưng mà, không có người ra tới cầu tình. Bởi vì bọn họ rất rõ ràng, xin tha, chẳng có tác dụng gì. Nghịch lân của Dương Diệp là cái gì? Là vợ của hắn nữ!

Dám đánh hắn thê nữ chủ ý, đây tuyệt đối là hắn ắt phải chết người, hơn nữa không có nửa điểm chỗ thương lượng.

Cũng không ai có thể ngăn cản hắn, kể cả Dương Liêm Sương đều không được.

Trong Thiên Cơ Điện.

Giờ phút này, Dương Gia nhân vật trọng yếu đều tại trận, bất quá Dương Diệp không có ở.

Phía trên, Dương Liêm Sương nhìn lướt qua trong điện mọi người, sau đó nói: “Chuyện lúc trước, mọi người hẳn cũng đã biết. Chư vị có cái gì không muốn nói?”

Mọi người trầm mặc.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “nếu như chư vị không nói, vậy thì để ta nói. Dương Gia chúng ta tình cảnh hiện tại, đúng là Dương Gia từ trước tới nay bết bát nhất, ta cũng biết, ở trong lòng rất nhiều người, cảm thấy chúng ta không chịu nổi rồi. Chính bởi vì như vậy, cho nên, có người khó tránh khỏi sẽ cho mình tưởng đường lui!”

Nói đến đây, nàng lần nữa nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói: “Ngăn chặn không bằng dẫn dắt, hôm nay để cho mọi người đến đây, là bởi vì ta làm một cái quyết định. Chư vị ở đây, phàm là muốn rời khỏi Dương Gia, có thể tự động rời đi, không những được tự động rời đi, còn có thể mang theo các ngươi thân thiết cùng đi!”

Nghe vậy, trong tràng tất cả sắc mặt người đều là biến đổi, cái kia Trưởng Lão Điện điện chủ Dương Lân vội vàng nói: “Gia chủ, ngươi này là...”

Dương Liêm Sương khoát tay áo, sau đó nói: “Chư vị là Dương Gia người, nhưng mà, chư vị cũng có quyền vì nhân sinh của chính mình làm chủ. Dương Liêm Sương ta nói được thì làm được, phàm là không muốn ở lại Dương Gia đấy, cũng có thể rời đi. Mà Dương Liêm Sương ta tuyệt đối không ngăn cản, càng sẽ không ở sau lưng ra tay với chư vị!”

Gặp Dương Liêm Sương không giống nói giả, trong tràng lập tức mọi người trầm mặc.

Nói thực ra, hiện tại Dương Gia tuy rằng dụng kế bức lui Doanh Gia cùng thế gia, nhưng mà lần kế thì sao? Vậy kế sách cũng không thể dùng hai lần chứ? Mà tiếp theo, Dương Gia lại nên làm cái gì bây giờ?

Trầm mặc hồi lâu, lúc này, một ông già đột nhiên đứng dậy, sau đó nói: “Mảnh vải Sương Tiểu Tỷ, ta muốn rời khỏi Dương Gia!”

Nói chuyện chính là Dương Gia Trưởng Lão Điện một vị trưởng lão, Dương Khôi, tại Trưởng Lão Điện, cũng là thuộc về nhân vật trọng yếu.

Dương Liêm Sương hai mắt khép hờ, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nói: “Chuẩn!”

Dương Khôi đối với Dương Liêm Sương có chút thi lễ, “thật có lỗi!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở trong đại điện.

Đã có cái thứ nhất, dĩ nhiên là có cái thứ hai, rất nhanh, lại có một ông già đứng dậy, tên lão giả này không phải là Trưởng Lão Điện đấy, mà là giới luật điện bộ điện dài, dương du!

Dương du đối với Dương Liêm Sương có chút thi lễ, sau đó nói: “Thật có lỗi!”

Nói xong, hắn cũng quay người biến mất ở trong đại điện.

Rất nhanh, cái thứ ba, cái thứ bốn, cái thứ năm...

Không đến một hồi, trong điện trọn vẹn thiếu đi mười một người! Này mười một người, toàn bộ đều là Chân Cảnh cường giả!

Trong điện, giống như chết yên tĩnh!

Qua hồi lâu, Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua trong tràng còn dư lại mười năm Chân Cảnh cường giả, “các ngươi thì sao?”

Dương Lân khẽ lắc đầu, “không thể chung hoạn nạn, có tư cách gì tổng cộng phú quý?”

Một tên trong đó lão giả nhẹ gật đầu, “thân là một cái gia tộc, tự nhiên nên có Phúc cùng Hưởng, có nạn cùng chịu!”

Người còn lại cũng là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý!

Dương Liêm Sương trong mắt có một vòng vui mừng, “Dương Gia ta, vẫn là có hi vọng đấy.” Nói xong, nàng đột nhiên nhìn về phía cách đó không xa, chỗ đó, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Không nghĩ tới sự tình có thể như vậy!”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “đây là chuyện tốt, bởi vì nếu như bọn hắn không đi, ngày sau đột nhiên làm phản, cái kia với ta mà nói mới thật sự là trí mạng.”

Vừa nói, nàng đi tới cửa đại điện, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “một cái gia tộc, có thịnh vượng, sẽ có hưng suy, mà Dương Gia chúng ta, tin tưởng ta, nó sẽ hưng vượng. Dương Liêm Sương ta dùng linh hồn thề, nhất định lại để cho Dương Gia ta danh chấn Cửu Thiên Thập Địa, không, không đủ, là ngàn vạn vũ trụ, ta muốn cho tất cả Dương Gia mọi người dùng ‘dương’ họ vẻ vang.”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1755: Nếu muốn bình thường, đầu tiên được bất phàm

Nguồn: EbookTruyen.VN

1751 chương: Nếu muốn bình thường, đầu tiên được bất phàm

(Cầu chia sẻ)

Không thể không nói, lời của Dương Liêm Sương vẫn là vô cùng nhiệt huyết, ít nhất sau lưng nàng Dương Gia người sau khi nghe, một hồi nhiệt huyết sôi trào.

Sau lưng, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, trong mắt có một vẻ kinh ngạc.

Bởi vì hắn vốn cảm thấy mục đích của Dương Liêm Sương là để cho Dương Gia trở thành Trung Thiên Vũ Trụ Đệ Nhất Thế Gia, nhưng mà hiện tại xem ra, dã tâm của Dương Liêm Sương so với hắn tưởng tượng còn muốn lớn hơn.

Bất quá, muốn cho Dương Gia làm được loại trình độ đó, hiển nhiên rất khó a!

“Doanh Gia cùng thế gia có thể có động tĩnh gì?” Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Dương Huyên đứng dậy, nàng lắc đầu, “không có bất cứ động tĩnh gì.”

Không có bất cứ động tĩnh gì!

Mọi người tâm lập tức trầm xuống, Doanh Gia cùng thế gia khẳng định thì sẽ không bỏ qua cho bọn hắn, bởi vậy, đối phương cái này không có động tĩnh, hiển nhiên không phải là dừng tay rồi.

Sự yên tĩnh trước cơn bão táp!

Doanh Gia cùng thế gia nếu là xuất thủ lần nữa, nhất định sẽ không ở cho Dương Gia cơ hội. Mà bây giờ, Dương Gia phần đông cường giả lại ly khai, đây đối với Dương Gia mà nói, có thể nói là tuyết thượng gia sương!

Lúc này, Dương Liêm Sương khoát tay áo, “đều đi xuống đi, nên làm cái gì thì làm cái đó.”

Mọi người nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó lui xuống.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương nói: “Ta trò chuyện với Thanh Thi qua, nàng nói nguyện vọng của ngươi là qua cuộc sống yên tĩnh, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vâng.”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “rất nhiều người cảm thấy bình thường chính là hạnh phúc, kỳ thật, thật là sao? Không, đây chẳng qua là đang tìm cho chính mình lấy cớ, cho chính mình lười biếng kiếm cớ. Tại ta quê quán, có rất nhiều người, bọn hắn được chăng hay chớ, bọn hắn, không muốn phát triển, vẫn còn phải tìm cho chính mình lấy cớ, nói bình thường chính là hạnh phúc!”

Nói đến đây, nàng lắc đầu nhẹ cười cười, “thật tình không biết, bình thường cuộc sống đơn giản, hơn nữa là bất đắc dĩ. Bởi vì ngươi không dám ăn quá tốt, không dám mặc quá tốt, không dám chơi quá tốt. Những thứ này vẫn là thứ yếu, quan trọng nhất là, đem ngươi làm gặp được bất bình chuyện tình thời điểm, ngươi chỉ có thể ủy khuất, bởi vì người ta so với ngươi có quyền, so với ngươi có tiền, so với ngươi thế lực lớn!”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Dương Diệp, “cuộc sống bình thường, cái gì gọi là cuộc sống bình thường? Chỉ có loại kinh nghiệm này qua tột cùng người, bọn hắn mới có tư cách đi qua cuộc sống bình thường. Mà người bình thường, bọn hắn không nghĩ tới cuộc sống bình thường được không? Bọn hắn không phải là nghĩ tới cuộc sống bình thường, mà là bọn hắn chỉ có thể qua cuộc sống bình thường!”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói: “Một người, phải có mục tiêu, muốn có lý tưởng, dù cho một ngày nào đó, không có hoàn thành cái mục tiêu này, không có hoàn thành cái lý tưởng này, cũng không uổng lai thế gian đi một chuyến! Đặc biệt là nam nhân, nam nhân không đi liều, không đi mệt mỏi, khỏi cần phải nói, sợ là vợ đều không lấy được!”

Dương Diệp ngây cả người, không lấy được vợ? Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Tại ta quê quán, một người vợ cũng không hay lấy.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương quay người nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Bởi vì không cưới nổi!”

Nói xong, nàng quay người biến mất ở trong đại điện.

Trong điện, chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Trong điện, vô cùng an tĩnh, không có người quấy rầy Dương Diệp. Lời của Dương Liêm Sương, hắn tự nhiên là rõ ràng, đối phương là tại nói cho hắn biết, hắn bây giờ còn chưa có năng lực kia đi qua cuộc sống yên tĩnh. Sinh ở thế tục, coi như không có Doanh Gia Lục Gia những thế gia này đến tìm hắn để gây sự, cũng sẽ có những người khác đến tìm hắn để gây sự.

Dù cho không có người đến tìm phiền toái, thế nhưng là, thiên còn có sụp đổ lúc sập chứ?

Chuyện của Huyền Giả Đại Lục, hắn thế nhưng là không có quên.

Lúc kia, kẻ vô dụng, đều chết hết!

Nếu muốn bình thường, đầu tiên được bất phàm!

Một khắc sau, Dương Diệp đã đi ra đại điện.

Diệp phủ.

Tu luyện!

Dương Diệp hiện tại mỗi ngày đều sẽ tiết kiệm thời gian ra tu luyện, tuy rằng hắn hiện tại đã Chân Cảnh, nhưng mà, đối với cái thế giới này mà nói, thực lực của hắn còn thiếu rất nhiều. Cái thế giới này, cường giả rất nhiều nhiều nữa...

Hắn không có tu luyện cảnh giới cùng một kiếm nháy mắt, mà là tu luyện Yên Diệt Kiếm Trận!

Cái kiếm trận này, cũng coi là hắn một cái át chủ bài, kiếm trận vừa ra, cường giả Chân Cảnh Tứ Đoạn đều đủ để nháy mắt giết! Đương nhiên, này đây thực lực của hắn bây giờ. Dùng trước hắn thực lực là hoàn toàn không làm được.

Tuy rằng có thể nháy mắt giết cường giả Chân Cảnh Tứ Đoạn, nhưng mà, đối với Chân Cảnh Ngũ Đoạn cùng cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, uy hiếp sẽ không lớn như vậy!

Mà Yên Diệt Kiếm Trận này uy lực còn muốn chỗ tăng lên, bởi vậy, hắn hiện tại cần phải làm là đem Yên Diệt Kiếm Trận này uy lực tăng lên tới cực hạn!

Nhưng mà, Doanh Gia cùng thế gia nhưng phải không cho hắn cơ hội rồi.

Tại Dương Diệp vừa bế quan tu luyện không đến một ngày, Doanh Gia cùng thế gia đột nhiên có động tĩnh. Mà cái này động tĩnh, làm cho Dương Gia tất cả mọi người trở tay không kịp.

Bởi vì tại Thiên Hư Đại Lục chung quanh trong Tinh Không, xuất hiện đem gần năm mươi vị Chân Cảnh cường giả, này năm mươi vị Chân Cảnh cường giả trực tiếp đem trọn Thiên Hư Đại Lục cho bao vây lại. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Gia căn bản không biết bọn hắn là lúc nào xuất hiện!

Bất quá, Doanh Gia cùng thế gia cũng không có tiến công. Vây quanh, cũng chỉ là đem trọn Thiên Hư Đại Lục vây.

Trong Thiên Cơ Điện.

Giờ phút này, Dương Gia nhân vật trọng yếu đều tại trận.

“Bọn hắn vì sao không ra tay?” Trong điện, có lão giả hỏi.

Dương Huyên khẽ lắc đầu, “bọn hắn có thể là đang chờ chúng ta ra tay.”

“Chờ chúng ta ra tay?” Lão giả khó hiểu.

Dương Huyên nhẹ gật đầu, “bọn hắn vây nhưng không đánh, là vì Thiên Hư Đại Lục chúng ta có trận pháp, tuy rằng dùng thực lực của bọn hắn đủ để công phá, nhưng mà, Thiên Hư Đại Lục chúng ta nếu là tử chiến, tăng thêm gia chủ cùng Dương Diệp, chí ít có thể dùng lưu bọn hắn lại tám phần người! Cái này tổn thất, bọn hắn tổn thất không nổi!”

“Bó tay bó chân!”

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Bọn hắn muốn diệt Dương Gia chúng ta, tưởng nuốt vào Dương Gia chúng ta tất cả thế giới, muốn lấy tuyệt hậu hoạn. Nhưng mà, nhưng chú ý này chú ý vậy, ha ha...”

Trong tiếng cười, tràn ngập mỉa mai.

Một bên, Dương Diệp nhẹ gật đầu, nếu như Doanh Gia cùng thế gia liều lĩnh mà nói, Dương Gia tuyệt đối là không giữ được. Đáng tiếc, bọn hắn cố kỵ quá nhiều, hơn nữa giữa hai bên lại kiêng kị nghi kỵ. Bằng không thì, Dương Gia khả năng đã không thấy.

Lúc này, Dương Liêm Sương nói: "Bọn hắn vây nhưng không đánh, đơn giản liền là muốn vây chúng ta." Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "có cái gì cực đoan phương pháp xử lý sao?"

Dương Diệp: "..."

Dương Liêm Sương nói: "Đừng bộ dáng này, hiện tại chúng ta liền cần cực đoan phương pháp xử lý đến ứng với đối với bọn họ."

Trong tràng, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Dương Diệp trên một cái biện pháp, rất cực đoan, cũng rất mạo hiểm, nhưng vô cùng hữu hiệu, thành công hóa giải Dương Gia nguy cơ. Bởi vậy, mọi người đối với Dương Diệp có chút chờ mong.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Biện pháp ngược lại là có một cái, kỳ thật, cũng không phải biện pháp gì, nếu như bọn hắn không ra tay, chúng ta đây cũng không ra tay, chúng ta nên làm gì vậy liền làm gì vậy, xem ai hao tổn qua ai!"

Mọi người: "..."

Mà đúng lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Hắn nói đúng, bọn hắn không ra tay, chúng ta cũng không ra tay." Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Lân, "lại để cho người trong thành tùy thời chuẩn bị khởi động trận pháp. Còn khác, bất kể!"

Dương Lân nhẹ gật đầu, sau đó lui xuống.

Dương Liêm Sương nhìn về phía người còn lại, "các ngươi cũng đi xuống đi!"

Mọi người nhẹ gật đầu, xoay người rời đi đại điện.

Mọi người sau khi rời đi, Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, "chuẩn bị như thế nào làm?"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Gần nhất thực lực tăng lên không ít, tưởng tìm người đánh lộn."

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Cẩn thận."

Dương Diệp nhẹ cười cười, “yên tâm, đánh không lại, ta là sẽ chạy.”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ở trong đại điện.

Sau một khắc.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên từ Thiên Hư Đại Lục phóng lên trời, giờ khắc này, tất cả Thiên Cơ Thành người đều thấy được một đạo kiếm quang không có vào trong bầu trời sao.

Dương Diệp xuất thủ!

Không thể không nói, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương chính là Dương Gia Định Tâm Hoàn. Đặc biệt là Dương Diệp, lúc trước, Dương Diệp là Dương Gia địch nhân lúc, đối với Dương Gia mà nói, đó nhất định chính là ác mộng, bởi vì cái này gia hỏa thật sự quá ác quá khùng!

Nhưng là bây giờ, bọn hắn đột nhiên phát hiện, trong gia tộc có một cái có thể đánh như vậy dám đánh người, loại cảm giác này, phi thường không tồi.

Bởi vì có một cái loại người này ở đây, Dương Gia mãi mãi cũng sẽ không bị người khác nói kinh sợ!

Thực lực của ta không bằng ngươi, nhưng mà, ta dám đánh! Về phần đánh thắng được hay vẫn là đánh không lại, đó không trọng yếu, quan trọng là... Dám đánh!

Không kinh sợ, coi như là đánh thua, đó cũng là đàn ông một cái!

Trong Tinh Không.

Dương Diệp mới vừa xuất hiện trong tinh không, mười mấy Chân Cảnh cường giả chính là vây hắn lại. Bọn hắn cũng không dám thả Dương Diệp ly khai Thiên Hư Đại Lục, làm trò đùa, Dương Diệp nếu ly khai, vậy bọn họ hậu viện sẽ phải khó giữ được!

Mọi người gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt không che giấu chút nào lấy sát ý!

Dương Diệp nhìn đám người Doanh Khánh liếc mắt, sau đó cười nói: “Thế nào, tưởng giết ta?”

Doanh Khánh đạm thanh nói: “Nói không nghĩ, ngươi tin hay không?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tưởng giết ta, có thể, ta hiện tại cho ngươi đám một cái cơ hội.” Vừa nói, kiếm trong tay của hắn trực chỉ Doanh Khánh, sau đó nói: “Doanh Gia gia chủ, nghe nói ngươi rất lợi hại, Dương Diệp ta bất tài, tưởng tìm ngươi lãnh giáo một chút!”

Một mình đấu Doanh Gia gia chủ!

Trong tràng, tất cả mọi người sửng sốt, hiển nhiên, bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà chạy đến tìm Doanh Khánh một mình đấu!

Doanh Khánh chính mình cũng không nghĩ tới!

Trong tràng, chúng người đưa mắt nhìn nhau, Doanh Khánh này là lên hay là không lên. Nếu như bên trên, Dương Diệp này nếu như dám tới tìm hắn, vậy khẳng định là có lòng tin, nói cách khác, sơ sót một cái, Doanh Gia gia chủ này khả năng muốn viết di chúc ở đây rồi.

Nhưng nếu như không hơn, vậy nếu là truyền đi, mặt của Doanh Khánh này có thể đã không cách nào gặp người rồi!

Đường đường Doanh Gia gia chủ vậy mà không dám ứng với khiêu chiến của một cái Chí Cảnh Huyền giả!

Đương nhiên, bọn hắn hiện tại còn không biết Dương Diệp đã đạt tới Chân Cảnh!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu, Doanh Khánh đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: “Đồng loạt ra tay, tuyệt sát hắn!”

Nói xong, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Người còn lại tại ngây cả người về sau, cũng là lập tức ra tay.

Xa xa, Dương Diệp ngây cả người, “cái này cùng ta tưởng tượng có chút không giống với a...”

...

PS: Có độc giả nói buổi sáng canh một, buổi chiều canh một, nhưng mà đại đa số độc giả nói hai canh một trống canh một, thiểu số phục tòng đa số đi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1756: Diệt Tộc Chi Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1752 chương: Diệt Tộc Chi Chiến!

(Cầu chia sẻ)

Xác thực với hắn nghĩ không giống với!

Bởi vì trong mắt của hắn, Doanh Gia gia chủ nhất định là sẽ ứng chiến. Dù sao đối phương là nhất phương bá chủ, nếu như không ứng chiến, cái kia truyền đi, tuyệt đối là vô cùng mất mặt.

Cho nên, hắn dám tự mình đến đây, bởi vì hắn cảm thấy, đối phương nhất định sẽ cùng hắn đơn đả độc đấu.

Chỉ muốn đối phương cùng hắn đơn đả độc đấu, hắn thì sẽ không chút do dự kéo xuống trên cánh tay phải Phù Lục, sau đó lại thêm Mộc Kiếm phải giết đối phương.

Chỉ cần Doanh Gia gia chủ vừa chết, trong tràng chi này cường giả đội ngũ nhất định quân tâm đại loạn!

Đây là ý nghĩ của hắn.

Nhưng mà, ý tưởng là tốt đẹp chính là, sự thật nhưng là tàn khốc. Doanh Khánh căn bản không cho hắn cơ hội này, trực tiếp gọi mọi người cùng tiến lên.

Doanh Khánh đương nhiên sẽ không đi cùng Dương Diệp một mình đấu, nếu như không có gặp Dương Diệp lúc trước một kiếm thương lời của Doanh Gia lão tổ, hắn có lẽ sẽ đi cùng Dương Diệp một mình đấu, nhưng mà, tại nhìn thấy lúc trước một màn kia về sau, hắn biết, người trẻ tuổi trước mắt này, hắn đã không làm gì được.

Đơn giản mà nói, hắn cùng với Dương Diệp một mình đấu, đánh thắng, ngoại nhân biết nói rất bình thường, cuối cùng hắn là Doanh Gia gia chủ, lại là cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn, thắng một cái Chí Cảnh, cái này còn không bình thường sao? Nhưng mà, nếu như hắn đánh nếu thua?

Đừng nói đánh thua, chính là đánh ngang tay, hắn đều là mất mặt!

Cho nên, hắn tại sao phải cùng Dương Diệp một mình đấu!

Về phần mất mặt... Chỉ cần Dương Diệp chết rồi, khi đó, tựu cũng không có cái gì có mất mặt hay không đấy.

Trong tràng, Dương Diệp tự nhiên không có ra tay, tại nhìn thấy đám người Doanh Khánh ra tay lúc, hắn quay người liền biến mất ngay tại chỗ.

Nhanh!

Nhanh vô cùng, nhanh đến tất cả mọi người không có phản ứng kịp.

Bởi vì Dương Diệp chỉ dùng để một kiếm nháy mắt chạy trốn...

Không trốn không được a!

Hắn ở đây lợi hại, cũng không khả năng đánh thắng được như vậy nhiều Chân Cảnh cường giả đấy, cho dù là át chủ bài ra hết đều khó có khả năng!

Cho nên, hắn quyết đoán chuồn đi!

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, trong đó, một ông già trầm giọng nói: “Chạy thật nhanh!”

Ngay tại lúc này, Doanh Khánh đột nhiên hít sâu một hơi, sau đó nói: “Chư vị, nhìn thấy không?”

Tất cả mọi người nhìn về phía Doanh Khánh.

Doanh Khánh nói: “Chư vị, Dương Diệp là Kiếm Tu, nhưng mà, trên thân hắn có một nơi đáng sợ, đó chính là hắn không có bình thường kiếm tu cái loại này cổ hủ. Trước kia, chúng ta mọi người đều cảm thấy hắn là một kẻ lỗ mãng, là một hữu dũng vô mưu tên điên. Nhưng mà, thật sự là thế này phải không?”

Mọi người trầm mặc.

Doanh Khánh lại nói: “Người này, nhìn như hữu dũng vô mưu, là kẻ lỗ mãng, thực ra không phải vậy. Hắn so với chúng ta tưởng tượng muốn khôn khéo rất nhiều rất nhiều.”

Đối với cái này điểm, mọi người đều là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Cùng Dương Diệp giao tiếp đến nay, hắn chúng ta đối với Dương Diệp đã có biết nhất định. Dương Diệp thích nhất chính là không theo lẽ thường xuất bài, quan trọng nhất là, hắn căn bản không quan tâm cái gì cái gọi là mặt mũi.

Tựa như vừa rồi, vừa rồi hắn quyết đoán lựa chọn bỏ chạy, không mang theo một chút do dự đấy!

Doanh Khánh đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, tất cả mọi người nhìn về phía cách đó không xa, bởi vì Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Dương Diệp nhìn xem mọi người, nhếch miệng cười cười, “quên một chuyện.”

Nói xong, trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một cái hộp kiếm.

Mọi người còn chưa hiểu, mà đúng lúc này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng hơi không ca - cao tra độ cong, trong chốc lát, sáu đạo kiếm quang từ kiếm kia trong hộp chợt hiện hiện ra.

Khi này sáu đạo ánh kiếm màu đen xuất hiện một khắc này, trong tràng tất cả sắc mặt người lập tức thay đổi.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Trong tràng ngàn trượng bên trong không gian, trong nháy mắt bị phân cách đã thành một khối lại một khối...

Hai hơi về sau, trong tràng khôi phục lại bình tĩnh.

Giờ phút này, Dương Diệp đã biến mất không thấy gì nữa.

Trong tràng, đám người Doanh Khánh sắc mặt vô cùng khó coi, bởi vì bọn họ bên này, không thấy năm người! Năm người kia, đã bị vừa rồi kiếm kia trận xé thành mảnh nhỏ. Không chỉ có như thế, trong tràng có hơn hai mươi người trên người đều bị thương, có tổn thương còn vô cùng trọng!

“Kiếm kia trận, thật mạnh!” Lục Vân Thiên trầm giọng nói.

Lúc này, Lý gia gia chủ lý niệm trước đột nhiên nói: “Chư vị, ta cảm thấy chúng ta trước ý tưởng không được. Vây nhưng không đánh, lại để cho Dương Gia tan vỡ, ý nghĩ này, không thể không nói, rất ngây thơ. Bởi vì tại Dương Gia tan vỡ lúc trước, khả năng chúng ta đã hỏng mất.”

Nghe vậy, mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Dương Diệp mỗi ngày đến như vậy một lần, bọn hắn thật sẽ tan vỡ!

Trong tràng, Doanh Khánh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó hắn nhìn thoáng qua trong tràng mọi người, “Lý huynh nói có lý, chư vị, ta cảm thấy chúng ta không thể mang xuống, phải tốc chiến tốc thắng. Nhưng mà, bày tại trước mặt chúng ta có một nan đề, cái kia chính là tín nhiệm!”

Mọi người trầm mặc.

Giữa bọn họ chẳng qua là tạm thời xây dựng liên minh, cái liên minh này, căn bản không chặt chẽ, bởi vì tất cả mọi người rõ ràng, Dương Gia một khi diệt, cái liên minh này thì sẽ biến mất. Bởi vì nếu như bất tiêu thất, Vũ Gia cùng Khô Gia thì sẽ liên minh.

Lúc kia, một khi phát sinh thế gia đại chiến, ai cũng chịu không nổi!

Đây là, Doanh Khánh lại nói: “Chư vị, ta có một cái đề nghị, chúng ta mỗi gia tộc, đang điều động năm tên Chân Cảnh, sau đó đồng loạt ra tay, tuyệt sát Dương Gia. Lúc này đây, chúng ta không tại lưu thủ. Như thế nào?”

Xuất hiện ở năm tên Chân Cảnh!

Hai mươi lăm tên Chân Cảnh, tăng thêm bây giờ bốn mươi lăm tên, cái kia chính là bảy mươi Chân Cảnh cường giả!

Vượt qua Dương gia tướng gần gấp bảy đội hình!

Cái đội hình này, tuy rằng không thể nói là dốc toàn bộ lực lượng, nhưng cũng có thể nói là không có bảo lưu lại.

Trong tràng, tất cả mọi người trầm mặc.

Mọi người đều là thật không ngờ, sự tình sẽ đến bây giờ loại tình trạng này. Một Dương Gia, một cái trải qua bên trong hao tổn Dương Gia, nhưng là để cho cho bọn họ muốn xuất động nhiều cường giả như vậy. Ra nhiều cường giả như vậy, đó là có nguy hiểm.

Cái này mạo hiểm, ngoại trừ đến từ Dương Gia, còn có Khô Gia cùng với Vũ Gia, nghĩ xa một chút, còn có Tu Du Sơn cái kia Thần Bí Chi Địa!

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Chẳng lẽ nói, chư vị muốn gặp Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lớn lên?”

Nghe được lời của Doanh Khánh, trong tràng mọi người thần sắc lập tức thay đổi.

Dùng bọn hắn hiện tại cùng Dương Diệp còn có quan hệ của Dương Liêm Sương, này hai người nếu là lớn lên, bọn họ là tuyệt đối không có quả ngon để ăn đấy. Không, phải nói, chỉ phải để cho bọn hắn thở nổi, khi đó, hai người này liên thủ, đủ để cho bọn hắn bất kỳ một cái nào thế gia tạo thành hủy diệt uy hiếp!

“Ta đồng ý!” Lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói.

Tất cả mọi người nhìn về phía Lục Vân Thiên, Lục Vân Thiên trầm giọng nói: “Chư vị, Doanh Khánh huynh nói đúng, chúng ta không có thể ở bó tay bó chân rồi. Như là đã cùng Dương Gia đã đến loại trình độ này, hiện tại chỉ có triệt để tuyệt giết bọn hắn. Đặc biệt là Dương Diệp này cùng Dương Liêm Sương, chúng ta không thể cấp hai người bọn họ bất luận cái gì cơ sẽ trưởng thành. Bằng không thì, hai bọn họ tương lai sẽ là cơn ác mộng của chúng ta!”

“Ta Vương gia đồng ý!” Lúc này, Vương gia gia chủ Vương cốt bày tỏ thái độ rồi.

“Tần Gia ta cũng đồng ý...”

Rất nhanh, trong tràng mấy vị gia chủ đều gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Thấy thế, Doanh Khánh mỉm cười, hắn cúi đầu nhìn xuống phía dưới Thiên Hư Đại Lục, sau đó nói: “Sau một ngày, tiến công!”

Lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Đúng rồi, lúc trước ta nhận được tin tức, Dương Gia có rất nhiều người thối lui ra khỏi Dương Gia, những người kia...”

“Đương nhiên là giết!”

Doanh Khánh đạm thanh nói: “Cắt cỏ phải trừ tận gốc, cho nên, Dương Gia người hay là triệt để tại thế gian này biến mất được!”

Vừa nói, khóe miệng của hắn nổi lên một vẻ dữ tợn, “Dương Diệp không phải là rất ác sao? Đem những cái kia đầu của người ta toàn bộ đều cắt bỏ, sau đó đưa đến Thiên Hư Đại Lục đi.”

Đối với Dương Diệp, hắn tự nhiên là hận thấu xương, bởi vì Dương Diệp tại Thiên Hoang Đại Lục làm một chuyện, có thể nói là Doanh Gia vô cùng nhục nhã. Sỉ nhục này, là muốn dùng vô số người cùng đầu của Dương Diệp mới có thể rửa sạch đấy.

Đối với đề nghị của Doanh Khánh, mọi người tự nhiên không có dị nghị.

Rất nhanh, sau ba canh giờ, hơn hai trăm cái đầu người từ phía chân trời tinh không đã rơi vào Thiên Cơ Thành.

Những người này đầu, toàn bộ đều là lúc trước rời khỏi Dương Gia những cái kia đầu của người ta, tuy rằng lúc trước rời khỏi Dương Gia đấy, chỉ có mười đến Chân Cảnh cường giả, nhưng mà, phải biết, bọn hắn có thể không phải mình đi, mà là đem mình ruột thịt thân nhân đều mang đi.

Mà bây giờ, những cái kia đầu của người ta toàn bộ đều tại Thiên Cơ Điện đại điện trước mặt.

Những người này đầu, làm cho cả Thiên Cơ Thành vì thế mà chấn động!

Thiên Cơ Điện trước đại điện, giờ phút này, vô số Dương Gia người đều tại trận, tất cả mọi người tại nhìn về phía những người kia đầu, những người kia đầu, có ánh mắt của hay vẫn là mở to đấy, mà trong đó, còn mang theo hoảng sợ, hiển nhiên, bọn hắn trước khi chết gặp phải chuyện đáng sợ.

Cửa đại điện, Dương Liêm Sương hai tay thả lỏng phía sau, nàng hai mắt khép hờ, không nói gì.

Ở bên cạnh nàng Dương Diệp cũng không nói gì.

Trong sân tất cả Dương Gia mọi người trầm mặc.

Nhìn có chút hả hê?

Người ở chỗ này không có người có nhìn có chút hả hê, bởi vì tuy rằng những người trước mắt này tại Dương Gia cần nhất người thời điểm đã đi ra Dương Gia, lúc trước bọn hắn cũng hận qua, nhưng là bây giờ... Bọn hắn có chỉ có thương cảm, bi ai cùng với trái tim băng giá!

Những người trước mắt này đầu nói cho bọn hắn biết, năm Đại Thế Gia thì sẽ không bỏ qua cho bọn hắn.

Cho dù là bọn họ rời khỏi Dương Gia, này năm Đại Thế Gia cũng sẽ không bỏ qua cho bọn hắn!

Năm Đại Thế Gia, đây là muốn diệt sạch Dương Gia!

Đây là Diệt Tộc Chi Chiến!

Cách đó không xa, Dương Diệp khẽ cúi đầu, đối với những người trước mắt này, hắn không có ác cảm gì, nhưng cũng không có hảo cảm.

Chỉ có thể cùng phú quý mà không thể đồng hoạn nạn người, hắn là như vậy xem thường.

Nhưng mà, giờ phút này, những người trước mắt này đầu làm cho hắn hiểu được, một khi chiến bại, có thể tưởng tượng, Dương Gia kết cục, còn có Tô Thanh Thi cùng Tuyết nhi kết quả của các nàng.

Doanh Gia cùng năm Đại Thế Gia là tuyệt đối sẽ không vẫn giữ lại làm gì người sống!

Lúc này đây, hắn không thể thua, cũng thua không nổi!

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Liêm Sương đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói: “Nợ máu, trả bằng máu!”

Nợ máu trả bằng máu!

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 26784426, gió cũng ngừng, Kevin lá, Kevin lá, thư hữu 38132393, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, trong sương mù nhìn chíp bông thư hữu 28996088, thư hữu 40752723, jubeat vĩ, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 40005761, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1757: Đầu hàng không giết, được hay không được?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1753 chương: Đầu hàng không giết, được hay không được?

(Cầu chia sẻ)

Nợ máu trả bằng máu!

Doanh Gia cùng thế gia tại sao lại đối với Dương Gia ra tay? Là

Dương Gia trước trêu chọc bọn hắn sao? Không. Nguyên nhân chân chính là lợi ích! Dương Gia trải qua bên trong hao tổn, đúng là suy yếu nhất thời điểm. Thời điểm này, cũng là rất dễ khi dễ thời điểm.

Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác.

Cái kia chính là Dương Gia đồng thời xuất hiện hai cái siêu cấp thiên tài, nếu như hai cái này siêu cấp thiên tài nội đấu lời nói, bọn hắn nhất định là sẽ không xuất thủ, nhưng vấn đề là, hai cái này siêu cấp thiên tài không chỉ không có nội đấu, ngược lại còn liên thủ!

Sợ!

Mấy Đại Thế Gia sợ Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương lớn lên, đặc biệt là Doanh Gia, Dương Gia nếu là lớn lên, vậy hắn Trung Thiên Vũ Trụ Bá Chủ Địa Vị nhất định là khó bảo toàn đấy.

Trong Thiên Cơ Điện, giờ phút này, trong điện chỉ có Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương.

Trong điện, Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta nhận được tin tức, ngày mai, sắp có bảy mươi vị Chân Cảnh ra tay với chúng ta. Thiên Hư Đại Lục, không phòng giữ được.”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “tử thủ sao?”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “không thể chết được thủ, liều chết không có bất kỳ ý nghĩa gì, bởi vì thực lực của chúng ta, căn bản là không có cách cùng năm Đại Thế Gia đối kháng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đừng nói bây giờ Dương Gia, coi như là là trước kia Dương Gia, cũng thì không cách nào cùng năm Đại Thế Gia đối kháng.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “nói một chút biện pháp của ngươi.”

Dương Liêm Sương nếu biết thủ không được, vậy khẳng định là có biện pháp.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Rút lui.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta và ngươi có lẽ có thể đủ ra ngoài, nhưng mà người còn lại, bọn hắn đi không được!”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “cũng được.”

"Như vậy là sao?" Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhẹ nhàng chà chà mặt đất, "phía dưới, có một cái truyền tống trận, truyền tống trận này, đi thông một chỗ Thần Bí Chi Địa, cái kia Thần Bí Chi Địa, là Dương Gia ta đã từng bí mật tìm kiếm, mục đích, chính là vì phòng ngừa có một ngày gia tộc tao ngộ diệt tộc."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: "Không chỉ có Dương Gia ta, còn lại thế gia kỳ thật đều có tương tự đường lui đấy. Sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, không có một cái nào gia tộc là có thể một mực phồn vinh hưng vượng. Khi có tai nạn cái ngày đó, này con đường lui chính là gia tộc hi vọng cuối cùng!"

Dương Diệp nói: "Đi như vậy, cam tâm sao?"

Dương Liêm Sương cười cười, "không có gì cam tâm không cam lòng, cuối cùng, sau này còn phải trở về, không phải sao? Hơn nữa, này với chúng ta mà nói, cũng không tính là chuyện xấu."

"Vì cái gì?" Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: "Ngươi phát hiện không, thời khắc này Dương Gia, so với dĩ vãng bất cứ lúc nào đều muốn đoàn kết. Hơn nữa, điều này cũng là của chúng ta một cái cơ hội, một cái hảo hảo phát triển cơ hội. Bởi vì chúng ta nếu là tại trong ngân hà hệ nghìn vũ trụ, nhất định là sẽ bị kia Dư thế gia đối tượng. Mà một khi chúng ta che giấu, khi đó, chúng ta có thể hảo hảo phát triển."

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "hỏi ngươi vấn đề, ngươi cảm thấy Trung Thiên Vũ Trụ, tám Đại Thế Gia liền thật là đệ nhất sao?"

Dương Diệp nhíu mày, "có ý tứ gì?"

Dương Liêm Sương khẽ cười nói: "Rất nhiều người, đều cảm thấy tám Đại Thế Gia chính là Trung Thiên Vũ Trụ mạnh nhất mấy cái thế lực. Thực ra không phải vậy, còn có một chút Thần Bí Thế Lực, những thế lực này, chúng là không hề yếu tám Đại Thế Gia đấy, thậm chí so với tám Đại Thế Gia còn mạnh hơn. Ví dụ như, Tu Du Sơn, vẫn còn so sánh như, Bí Tông..."

"Bí Tông!"

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, "ngươi biết Bí Tông?"

Dương Liêm Sương trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “ngươi cũng biết Bí Tông?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “bọn hắn đi tìm ta.”

http://truyenyy
“Để cho ngươi gia nhập Bí Tông?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Bọn hắn tới tìm ngươi, là để cho ngươi gia nhập Bí Tông?”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “theo ta được biết, không chỉ có ta, chỉ nếu là có tiềm lực cùng thiên phú đấy, bọn hắn đều tìm. Bất quá, đều là cái loại này vô cùng có tiềm lực cùng thiên phú chính bọn họ mới vừa ý mắt.”

Dương Diệp nói: “Nói cách khác, trên Ngân Hà Bảng rất nhiều thiên tài khả năng cũng gia nhập Bí Tông rồi hả?”

“Ngân Hà Bảng?”

Dương Liêm Sương khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “Ngân Hà Bảng, đều là chút tiểu hài tử tham gia. Cường giả chân chính, là không cần đi dùng một cái bảng đến chứng minh mình. Ví dụ như ngươi, ngươi không tại trên Ngân Hà Bảng, nhưng mà, ai dám nói ngươi yếu?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “tiểu hài tử tham gia... Lời này của ngươi nếu để cho trên Ngân Hà Bảng những thiên tài kia nghe thấy, bọn hắn phỏng đoán sẽ bị tức máu thổ!”

“Sự thật mà thôi!”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Bất quá, Ngân Hà Bảng thứ nhất người kia, ngược lại là có chút bản lãnh.”

“Thứ nhất? Ngươi biết?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “Xin chào, người kia, hiện tại hẳn tiến Bí Tông rồi.” Nói đến đây, nàng lắc đầu, sau đó nói: “Không nói những thứ này. Chúng ta phải nắm chắc đem trong Thiên Cơ Thành người truyền đưa đi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Động tĩnh quá lớn, bọn hắn sẽ phát hiện!”

Dương Liêm Sương nói: “Ta biết, cho nên, cần ngươi xuất thủ!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “làm động tĩnh, động tĩnh càng lớn càng được, để cho bọn hắn tất cả tinh lực đều rơi trên người ngươi. Không cần quá lâu, hai canh giờ là được rồi. Sau hai canh giờ, ngươi liền có thể đi.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đi lần này, thì đồng nghĩa với muốn vứt bỏ Dương Gia tất cả... Cam tâm sao?”

“Dù sao cũng hơn người chết hết thật là tốt!” Dương Liêm Sương nói: “Người đang, hết thảy sẽ trả có hi vọng. Người như không ở, hết thảy đều là phù vân.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch. Chuyện kế tiếp liền giao cho ta đi!”

Nói xong, hắn xoay người muốn đi, mà lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Đa tạ.”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Dương Liêm Sương, cười nói: “Như thế nào biến thành khách khí như vậy?”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “không có ngươi, ta rất khó khởi động gia tộc này.”

“Cho nên, ngươi phải làm sao cảm tạ ta ư?” Dương Diệp cười nói.

Dương Liêm Sương khẽ cười nói: “Cái này, ta còn thực sự không nghĩ tới, bởi vì Dương Gia giống như không có gì là ngươi có thể coi trọng.”

Dương Diệp cười cười, “kỳ thật, không có tất muốn nói gì cảm tạ. Bởi vì, hiện tại ta coi như là Dương Gia người nha. Hơn nữa, coi như là không phải là Dương Gia người, hai người chúng ta cũng coi như bằng hữu, giữa bằng hữu, không cần phải quá khách khí, không phải sao?”

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cười nói: “Đột nhiên phát hiện, ngươi tên này, nhiều khi nhưng thật ra là rất dễ nói chuyện đấy.”

Dương Diệp cười cười, không có nói chuyện, hắn quay người biến mất ở trong đại điện.

Tại Dương Diệp sau khi biến mất, Thiên Cơ Thành Thủ Hộ Đại Trận đột nhiên khởi động.

Vô số Linh khí phóng lên trời, cuối cùng toàn bộ không vào chân trời đạo quang mạc kia bên trong, cùng lúc đó, vô số đạo thanh âm tại Thiên Cơ Thành trong thành vang vọng dựng lên.

“Huyết chiến tới cùng!”

“Huyết chiến tới cùng!”

“...”

Thiên tế trong tinh không, giờ phút này, bảy mươi Chân Cảnh cường giả mắt nhìn xuống phía dưới Thiên Hư Đại Lục.

“Động thủ sao?” Doanh Khánh sau lưng, Lục Vân Thiên trầm giọng nói.

Doanh Khánh khẽ gật đầu, chính yếu nói, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía cách đó không xa, chỗ đó, không gian có chút rung rung, ngay sau đó, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người!

Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, mọi người thần sắc khẽ biến, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng.

Tuy rằng bọn hắn bên này có trọn vẹn bảy mươi vị Chân Cảnh cường giả, nhưng mà, đối với Dương Diệp người này, bọn hắn sẽ không dám khinh thường chút nào cùng khinh thị. Bởi vì ai cũng không biết hắn phải làm những gì...

Doanh Khánh trong mắt cũng là mang theo vẻ đề phòng, Dương Diệp dám cô trước người đến, nhất định là có chỗ dựa gì đấy. Phải nói, hắn vừa muốn làm sự tình.

Xa xa, Dương Diệp nhìn lướt qua đám người Doanh Khánh, không thể không nói, giờ phút này hắn là có chút giả.

Bảy mươi vị Chân Cảnh cường giả a!

Đừng nói động thủ, cái kia bảy mươi cổ hơi thở phỏng đoán có thể nghiền nát hắn. Nhưng mà, thời điểm này coi như là tại hư cũng không có thể kinh sợ a!

Bởi vì hắn cấp cho Dương Liêm Sương cùng phía dưới Dương Gia người cùng với Tô Thanh Thi các nàng tranh thủ thời gian!

Người phía dưới có thể hay không an toàn rút lui khỏi, thì nhìn hắn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hắn nhìn về phía Doanh Khánh, cười nói: “Doanh Gia gia chủ được, chư vị gia chủ được, mọi người khỏe Hàaa...!”

Mọi người: “...”

Không thể không nói, thời khắc này mọi người đúng là có chút mộng.

“Dương Diệp, ngươi vừa muốn chơi trò xiếc gì!” Doanh Khánh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nói: “Tới hôm nay, là muốn thương lượng với mọi người chuyện này. Ta cảm thấy, Oan Oan Tương Báo khi nào, không bằng như vậy, mọi người ngồi xuống, uống chung cái trà, cùng một chỗ quên mất trước không thoải mái, như thế nào đây?”

Nghe vậy, mọi người thần sắc cổ quái. Dương Diệp này làm cái quỷ gì?

Lúc này, Doanh Khánh kia trầm giọng nói: “Dương Diệp, ngươi cảm thấy khả năng sao?”

“Như thế nào không có khả năng?” Dương Diệp vội vàng nói: “Không có gì khẩm qua không được, mọi người hoàn toàn có thể gặp lại một nụ cười xóa hết thù hận đấy!”

Doanh Khánh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi đến cùng làm cái quỷ gì!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, cái kia Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Doanh Huynh, ta cảm thấy hắn có thể là đang kéo dài thời gian!”

Kéo dài thời gian!

Tất cả mọi người sắc mặt biến hóa, sau đó ngay ngắn hướng nhìn về phía phía dưới Thiên Hư Đại Lục, đang lúc bọn hắn nếu muốn có chút khả năng lúc, nơi xa Dương Diệp đột nhiên rút kiếm ra, đạo này tiếng kiếm reo lập tức đem ánh mắt của mọi người kéo lại.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, kiếm trong tay của Dương Diệp chỉ hướng Doanh Khánh, “các ngươi đã không cho chúng ta một con đường sống, cái kia đám Dương Gia liền cùng các ngươi

Ngọc Thạch Câu Phần!”

“Ngọc Thạch Câu Phần?”

Doanh Khánh cười lạnh một tiếng, “Dương Diệp, ngươi cho rằng dùng hiện tại thực lực của Dương Gia, có thể cùng chúng ta Ngọc Thạch Câu Phần sao?”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Vậy đầu hàng không giết, được hay không được?”

Mọi người lần nữa sửng sốt, gia hỏa này muốn đầu hàng?

Không có nghe lầm?

Không ai bì nổi Dương Diệp lại muốn đầu hàng?

Ngay tại lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Hắn tuyệt đối là đang kéo dài thời gian, phía dưới khẳng định tại xảy ra cái gì!”

Nghe được Lục Vân Thiên mà nói, Doanh Khánh hai mắt híp lại, hắn không có ở nói nhảm với Dương Diệp, mà là tay phải vung lên, “chư vị gia chủ cùng ta cùng một chỗ đối phó Dương Diệp này, người còn lại xuống dưới!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xé xuống trên cánh tay phải Phù Lục, sau đó Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay phải, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đám người Doanh Khánh, “còn là đừng đi xuống được!”

Doanh Khánh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “chúng ta không nên xuống dưới chứ?”

Ngay tại lúc này, trong sân đám người Doanh Khánh sắc mặt đột nhiên biến đổi, thoáng qua, chỉ thấy bên cạnh hắn cách đó không xa một Chân Cảnh cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng mọi người kinh hãi!

Lúc này, nơi xa Dương Diệp đạm thanh nói: “Thử xem?”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1758: Dương Gia Tiên Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1754 chương: Dương Gia Tiên Tổ!

(Cầu chia sẻ)

Thử xem!

Thanh âm rất nhẹ, nhưng lại một loại vô hình chấn nhiếp lực!

Bất quá, mọi người ở đây đều là từng va chạm xã hội đấy, mà lại nhiều người như vậy, làm sao lại bị Dương Diệp hù đến?

Ngay tại lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Lục huynh, Vương huynh, Lý huynh, Tần huynh, ngươi bốn người theo ta cùng một chỗ tru sát người này, người còn lại lập tức xuống dưới. Xuống dưới về sau, Thiên Tuyền Hệ, một người sống đều đừng muốn!”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Cùng lúc đó, cái kia còn lại bốn cái thế gia gia chủ cũng là hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà còn lại cái kia ít Chân Cảnh cường giả thì là hướng phía phía dưới Thiên Hư Đại Lục phóng đi.

Đại chiến bắt đầu!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia phóng tới cường giả của Thiên Hư Đại Lục, hắn giờ phút này, cũng không cách nào ngăn cản những người này, hắn chỉ có thể kéo lại này năm cái gia chủ.

Về phần những người này, hắn cũng chỉ có thể hy vọng Dương Liêm Sương còn có hậu thủ! Bất quá, đối với Dương Liêm Sương, hắn vẫn tin tưởng vô cùng. Đây là một cái tâm tư tinh tế nữ nhân, nàng khẳng định có cân nhắc qua. Cho nên, hắn cũng không thế nào lo lắng!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt cái kia cầm đầu Doanh Khánh, không có chút nào nói nhảm, tay phải hắn giơ kiếm chính là vừa bổ.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Doanh Khánh kia trực tiếp bị một kiếm này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà sau một khắc, Lục Vân Thiên bọn bốn người chính là trực tiếp đem Dương Diệp cho bao vây lại, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui trọn vẹn ngàn trượng!

Một bên, Doanh Khánh nhìn nhìn bàn tay của chính mình, bàn tay của hắn, đã phân làm hai nửa, vừa rồi nếu như không phải là hắn lui nhanh, hắn cả người đều khả năng bị một kiếm kia cho bổ ra!

Rất mạnh!

Vô cùng mạnh mẽ!

Đây là Doanh Khánh đối với Dương Diệp đánh giá!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Doanh Khánh hít sâu một hơi, sau đó lại lần hướng phía Dương Diệp vọt tới. Dương Diệp người này nếu không chết, tương lai Doanh Gia... Tương lai khả năng sẽ không có Doanh Gia rồi!

Năm cái gia chủ, ngoại trừ Lý gia gia chủ bên ngoài, còn lại bốn người đều là cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Dương Diệp tuy rằng dùng Chiến Thần Tí cùng Mộc Kiếm, nhưng mà vẫn không có chiếm được tiện nghi, thậm chí còn có bị áp chế dấu hiệu!

Điều này cũng rất bình thường, cuối cùng năm người này cũng đều là thành danh đã lâu cường giả, Dương Diệp nếu không phải có Chiến Thần Tí cùng Mộc Kiếm, còn có tăng lên tới Chân Cảnh, hắn căn bản là không có cách đối kháng năm người liên thủ.

Tuy rằng như thế, nhưng mà, Doanh Khánh năm người cũng là không làm gì được Dương Diệp, ít nhất trong vòng thời gian ngắn không làm gì được Dương Diệp.

Bởi vì kiếm của Dương Diệp thật sự là quá mức khủng bố, bọn hắn năm người không có bất kỳ một người dám đi đón đỡ kiếm của Dương Diệp!

Điều này cũng làm cho đã tạo thành, tuy rằng bọn hắn áp chế Dương Diệp, nhưng lại không làm gì được Dương Diệp cục diện.

Nhưng mà, bọn hắn có thể kéo, mà Dương Diệp nhưng là kéo không được.

Chiến Thần Tí lực lượng, hắn thừa nhận không bao lâu!

Phía dưới, hơn sáu mươi vị Chân Cảnh cường giả đi tới Thiên Hư Đại Lục chính là cái kia Thủ Hộ Đại Trận trước, đại trận này tuy rằng cường hãn, nhưng mà, tại mạnh mẽ cũng không cản được hơn sáu mươi vị Chân Cảnh cường giả liên thủ a!

Không đến mười hơi thở trong thời gian, cái kia Thủ Hộ Đại Trận ngay tại hơn sáu mươi vị Chân Cảnh cường giả cường công xuống ầm ầm vỡ vụn!

Mà đang ở đại trận bể tan tành một khắc này, vô số đạo chùm sáng màu trắng đột nhiên từ trong Thiên Cơ Thành phóng lên trời, những thứ này chùm sáng màu trắng lập tức đem chân trời cái kia ít Chân Cảnh cường giả bao phủ lại!

Bất quá rất nhanh, những thứ này chùm sáng màu trắng liền toàn bộ hóa thành hư vô.

Tại trước mặt tuyệt đối thực lực, bất kỳ cái gì trận pháp đều là vô ích.

“Gọi tổ!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Thiên Cơ Thành trong thành vang lên.

Thanh âm này, đúng là thanh âm của Dương Liêm Sương!

Theo Dương Liêm Sương thanh âm rơi xuống, cả trên không Thiên Cơ Thành không gian đột nhiên nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, cái kia run rẩy tốc độ càng lúc càng nhanh, ngay sau đó, tại trên không Thiên Cơ Thành xuất hiện một năng lượng to lớn đài tròn, cùng lúc đó, vô số Linh khí cột sáng đột nhiên từ Thiên Cơ Thành phóng lên trời, cuối cùng, những linh khí này cột sáng đều không vào kia kia cái năng lượng trong sân khấu.

Thời gian dần trôi qua, một đạo luồng khí tức khủng bố đột nhiên từ cái kia trong sân khấu tràn ra.

Gọi tổ.

Trong tràng, tất cả mọi người ngừng lại. Kể cả không trung đám người Doanh Khánh cũng là ngừng lại, nhìn xem cái kia năng lượng to lớn đài tròn, đám người Doanh Khánh thần sắc đều có điểm ngưng trọng.

Gọi tổ, đây có thể nói là từng thế gia lá bài tẩy cuối cùng, cũng là lợi hại nhất át chủ bài!

Mỗi một cái thế giới tổ tiên, đều bị đều là thiên túng kỳ tài, loại này thiên túng kỳ tài, tự nhiên là không chết dễ dàng như vậy, phải nói, phần lớn đều đã vượt qua Chân Cảnh Lục Đoạn, đạt đến càng cao tầng thứ.

Mà khi bọn hắn ly khai cái thế giới này lúc, bình thường đều sẽ vì gia tộc của chính mình lưu lại một thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, cái này thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, có thể là phân thân của bọn hắn, cũng có thể là bọn hắn một hồn phách...

Mặc dù chỉ là một đám phân thân hoặc là một hồn phách... Nhưng mà, vậy cũng không thể khinh thường, bởi vì đây là vượt qua Chân Cảnh Lục Đoạn tồn tại. Hơn nữa, không đơn thuần là vượt qua Chân Cảnh Lục Đoạn, loại người này, đã từng đều là thiên kiêu, thực lực của bọn hắn, căn bản không có thể theo lẽ thường đến luận!

Trong tràng, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, tròn trên đài, dần dần xuất hiện một đạo hư ảo bóng người.

Một Hồng Bào Lão Giả!

Tại trên sân khấu kia, xuất hiện một tên đang mặc áo bào hồng lão giả, lão giả tóc đỏ thẫm, giữa lông mày có một cái kỳ dị màu đỏ ấn phù.

Dương Gia Tiên Tổ!

Làm Hồng Bào Lão Giả này sau khi xuất hiện, tất cả mọi người phát hiện, trong sân không gian đột nhiên nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, phảng phất tại thừa nhận cái gì lực lượng đáng sợ một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, đám người Doanh Khánh thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Xa xa không trung, Hồng Bào Lão Giả ánh mắt nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt mang theo một chút mờ mịt, nhưng mà một lát sau, trong mắt của hắn dần dần rõ ràng. Cuối cùng, hắn sắc mặt trầm xuống, “Hiện Nhậm Gia Chủ là người phương nào!”

Rất nhanh, Dương Liêm Sương xuất hiện ở trước mặt của Hồng Bào Lão Giả, Dương Liêm Sương đối với Hồng Bào Lão Giả có chút thi lễ, “Xin chào tổ tiên.” Không kiêu ngạo không siểm nịnh.

Hồng Bào Lão Giả sầm mặt lại, “ngươi là Dương Gia ta Hiện Nhậm Gia Chủ!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Hồng Bào Lão Giả nhìn thẳng Dương Liêm Sương, “ta có nói, Dương Gia không được nữ tử làm gia chủ, ai bảo ngươi làm!”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Mình làm.”

“Ai dám đồng ý?” Hồng Bào Lão Giả nói.

Dương Liêm Sương nhìn thẳng Hồng Bào Lão Giả, “không đồng ý, đều đã bị chết.”

Hồng Bào Lão Giả nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, cuối cùng, hắn trầm giọng nói: “Đúng là thiên túng kỳ tài.”

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Tổ tiên, ta và ngươi hiện đang xoắn xuýt vấn đề này, đã vô ý nghĩa. Dương Gia hôm nay tuy rằng lâm vào tuyệt cảnh, nhưng mà, chỉ cần có ta cùng với Dương Diệp ở đây, nó liền sẽ không vong, nó sẽ có hưng vượng một ngày.”

“Dương Diệp»” Hồng Bào Lão Giả chân mày cau lại.

Dương Liêm Sương chỉ chỉ cách đó không xa Dương Diệp, “chính là hắn!”

Hồng Bào Lão Giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn lông mày đột nhiên nhíu sâu hơn.

Nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, hắn lắc đầu, “thì ra là thế...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hồng Bào Lão Giả, “có ý tứ gì?”

Hồng Bào Lão Giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, không nói gì, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ta lúc đầu đã sớm dự liệu được, Dương Gia ta lại bởi vì một nữ nhân mà có một kiếp, bởi vậy, lúc trước lưu lại nữ tử không được trở thành gia chủ. Chẳng qua là không nghĩ tới, một kiếp này mãi cho tới!”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đám người Doanh Khánh, “đem gần bảy mươi vị Chân Cảnh, thật sự là số lượng thật to a!”

Nói xong, đột nhiên hắn tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng một đồng dạng một

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Trong chốc lát, mười Chân Cảnh cường giả thân thể đột nhiên trên không trung phân làm hai nửa!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người sắc mặt đại biến, kể cả Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, bởi vì vừa rồi mười người kia là chết như thế nào, hai người bọn họ đều không có nhìn rõ ràng!

Không trung. Trong lòng đám người Doanh Khánh đã có thoái ý!

Mà đúng lúc này, Doanh Gia cái kia cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, cũng chính là Doanh Vực đột nhiên xuất hiện ở Thiên tế, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Hồng Bào Lão Giả, “hắn không xảy ra mấy lần tay.”

Lúc này, Hồng Bào Lão Giả đột nhiên lần nữa vung lên.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Trong tràng lại là mười Chân Cảnh cường giả thân thể lập tức tách ra! Bất quá, thân thể của Hồng Bào Lão Giả nhưng là hư ảo đi một tí.

Doanh Vực gắt gao nhìn chằm chằm Hồng Bào Lão Giả, “tiếp tục!”

Hồng Bào Lão Giả khẽ gật đầu, tay phải hướng phía trước lần nữa vẽ một cái, một cái rạch này, Doanh Vực cách đó không xa mười Chân Cảnh cường giả thân thể lập tức tách ra...

Giờ khắc này, trong tràng cái kia ít Chân Cảnh cường giả luống cuống!

Không đúng, phải nói sợ hãi!

Chân chính sợ hãi!

Trước mắt thực lực của Hồng Bào Lão Giả này thật sự quá kinh khủng, căn bản không phải là bọn hắn có khả năng địch. Giờ phút này, rất nhiều người trong nội tâm đã có thoái ý!

Cách đó không xa, Doanh Vực lại nói: “Còn có thể xuất thủ không?”

Hắn không phải là không muốn ngăn đón, mà là căn bản ngăn không được Hồng Bào Lão Giả này, hơn nữa, cũng không có thể trốn, bởi vì trốn cũng chết! Bất quá còn tốt, Hồng Bào Lão Giả này không xảy ra mấy lần tay, bởi vì hắn được chứng kiến năm đó Khô Gia tổ tiên xuất hiện qua!

Vị kia, lúc trước cũng chỉ là đã ra ba lượt tay sau liền không cách nào xuất thủ lần nữa.

Dù sao không phải là bản thể!

Hồng Bào Lão Giả không có ở ra tay, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Dương Liêm Sương, “nhớ kỹ, Dương Gia tử tôn, người có thể chết, nhưng mà, cốt khí không thể ném.”

Nghe vậy, Dương Liêm Sương đối với Hồng Bào Lão Giả cung kính hành lễ một cái, “cung kính tổ tiên.”

Nhìn thấy một màn này, một bên đám người Doanh Vực lập tức thở dài một hơi, bởi vì nếu như Hồng Bào Lão Giả này nếu như còn có thể xuất thủ, bọn họ là thật sự được chạy thoát. Cũng may, đối phương đã không cách nào đang xuất thủ!

Hồng Bào Lão Giả thân thể càng ngày càng hư ảo, mà đang khi hắn muốn hoàn toàn biến mất lúc, đột nhiên, hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, hắn không nói gì, chính là như vậy nhìn xem, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, lại dẫn vẻ không hiểu, còn có vẻ khó tin...

...

PS: Cảm tạ: Nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, dnbllgyb, thư hữu 47478138, thư hữu 26784426, gió cũng ngừng, thư hữu 47091896, Kevin lá, thư hữu 28996088 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1759: Doanh Gia thế tử Doanh Khánh cha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1755 chương: Doanh Gia thế tử Doanh Khánh cha!

(Cầu chia sẻ)

Không thể không nói, Dương Diệp bị Dương Gia Lão Tổ này nhìn có chút tê cả da đầu.

Bởi vì đối phương biến mất trước cái ánh mắt kia, thật sự là thật là quỷ dị. Trực giác nói cho hắn biết, đối phương giống như biết hắn. Thế nhưng là, đối phương làm sao sẽ biết hắn chứ?

"Dương Diệp!"

Ngay tại lúc này, nơi xa Doanh Khánh đột nhiên cười gằn nói: "Bây giờ còn có chiêu sao?"

Dương Gia bị buộc gọi tổ, mặc dù đối phương giết ba mươi vị Chân Cảnh, nhưng mà, năm Đại Thế Gia đều dưới quán đến, điều này cũng tất nhiên không thể đau đớn. Mà bây giờ, Dương Gia hẳn đã không có lá bài tẩy.

Dương Diệp không để ý tới Doanh Khánh kia, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, "đã toàn bộ bỏ chạy. Chúng ta đi thôi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn quay đầu nhìn về phía Doanh Khánh, "không với các ngươi chơi, hẹn gặp lại!"

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Liêm Sương cũng là trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở trong tràng.

Hai người bọn họ cũng không có một xuất phát chạy, mà là chia nhau ra chạy, bởi vì một xuất phát chạy, mục tiêu quá lớn. Hơn nữa, chia nhau ra chạy, có thể đem lực lượng của đối phương cho phân tán ra, một người đối mặt hai mươi Chân Cảnh cường giả, đối với hắn cùng Dương Liêm Sương mà nói, áp lực cũng không lớn, nhưng nếu như cùng nhau đối mặt bốn mươi vị, cái kia áp lực liền lớn vô cùng!

Trong tràng, nhìn thấy Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương vậy mà trực tiếp trốn, mọi người đều là ngẩn người, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương mặc kệ Thiên Hư Đại Lục rồi hả?

Rất nhanh, đám người Doanh Khánh thần thức quét thoáng một phát Thiên Hư Đại Lục, trong chốc lát, mọi người thần sắc vô cùng khó coi. Bởi vì cả Thiên Hư Đại Lục, đã không có một bóng người.

Chạy thoát!

Trong tràng, mọi người thần sắc khó coi tới cực điểm. Mục đích của bọn hắn, không chỉ là muốn đạt được Dương Gia những thế gia kia, càng là muốn triệt để diệt sạch Dương Gia. Bởi vì chỉ có triệt để diệt sạch Dương Gia về sau, mới không có hậu hoạn!

Mà bây giờ, người của Dương Gia vậy mà trực tiếp buông tha Thiên Hư Đại Lục, sau đó chạy!

Chạy!

Trong tràng, Doanh Khánh hít sâu một hơi, hắn nhìn về phía xa xa, “Đuổi theo, đuổi theo Dương Diệp!”

“Dương Liêm Sương kia chứ?” Lục Vân Thiên hỏi.

Doanh Khánh lắc đầu, “không bất kể nàng, đuổi theo Dương Diệp là được!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ở Thiên tế.

Dương Liêm Sương cùng ý đồ của Dương Diệp, hắn đương nhiên biết rõ, nếu như bọn hắn lực lượng phân tán, là rất có thể sẽ bị Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương giết lại đấy. Bởi vậy, không thể phân tán, chỉ có tập trung lực lượng, mới có thể đánh chết Dương Diệp hoặc là Dương Liêm Sương.

Mà ở Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp ở giữa, hắn lựa chọn đuổi giết Dương Diệp!

Về phần nguyên nhân, tự nhiên là bởi vì Dương Diệp tại Doanh Gia làm những chuyện như vậy nguyên nhân!

Cứ như vậy, đem gần bốn mươi vị Chân Cảnh cường giả hướng phía Dương Diệp đuổi tới...

Tại tất cả mọi người sau khi rời đi, trên không Thiên Hư Đại Lục, Doanh Vực cùng Dương Hủ kia Dương Gia xuất hiện ở Thiên tế.

Doanh Vực nói: “Không nghĩ tới, các ngươi này nhâm gia chủ như vậy quyết đoán, trực tiếp buông tha Thiên Hư Đại Lục cùng Dương Gia nhiều như vậy thế giới!”

Dương Hủ khẽ gật đầu, “ta cũng không nghĩ tới, nhưng mà, không thể không nói, nha đầu này so với Dương Tiêu kia có bản lĩnh.”

Doanh Vực nhẹ gật đầu, “xác thực, nàng thượng vị về sau, không chỉ có lại để cho trong Dương Gia bộ phận biến thành càng thêm đoàn kết, càng là lôi kéo Dương Diệp này cái gai. Trời cao đãi Dương Gia các ngươi thật sự không tệ!”

Lúc trước hắn không phải là không muốn ra tay ngăn lại Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, mà là căn bản là không có cách ngăn đón, bởi vì trước mắt lão giả này ngăn trở hắn.

Mà một khi Dương Hủ ra tay, hắn là không có bất kỳ biện pháp nào. Đã đến bọn hắn loại cường giả cấp bậc này, muốn phân ra cái thắng bại, đây không phải là chuyện một ngày hai ngày. Cho nên, hắn không có lựa chọn ra tay, bởi vì cái kia không có chút ý nghĩa nào!

Xa xa, Dương Hủ cười nói: “Trời cao tại như thế nào đợi Dương Gia ta không tệ cũng vô dụng thôi! Bởi vì các ngươi sẽ không để cho bọn hắn hai thằng nhóc lớn lên.”

“Đổi chỗ mà xử!”

Doanh Vực nói: “Nếu như Doanh Gia ta xuất hiện hai cái thiên tài như vậy, đồng dạng sẽ bị những thế gia khác liên hợp chèn ép, không phải sao?”

“Như thế!” Dương Hủ cười nói: “Được rồi, Doanh Vực huynh, việc đã đến nước này, ta và ngươi liền không cần nói nhảm. Ngày khác có cơ hội tại họp gặp!”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Doanh Vực ngẩng đầu nhìn về phía phương hướng của Dương Diệp, hắn muốn đuổi theo, nhưng mà, hắn biết rõ, chỉ cần hắn ra tay, Dương Hủ kia liền tất nhiên sẽ ra tay. Đồng dạng, Dương Hủ nếu như muốn cứu Dương Diệp, một dạng với hắn sẽ ra tay.

Hắn cùng với Dương Hủ, lẫn nhau kiềm chế!

...

Chuyện của Dương Gia, rất nhanh tại Trung Thiên Vũ Trụ truyền ra.

Đã từng là tám Đại Thế Gia Dương Gia từ đây từ trên đời biến mất, hiện tại, Trung Thiên Vũ Trụ chỉ có bảy Đại Thế Gia rồi!

Bất quá, mọi người cũng biết, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương không có chết!

Bởi vậy, rất nhiều người cảm thấy, Dương Gia vẫn là có hi vọng đấy, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hai người này không bị Doanh

Gia cùng thế gia đuổi giết chết.

Mà Doanh Gia cùng thế gia sẽ buông tha cho đuổi giết Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương sao?

Hiển nhiên thì sẽ không đấy!

Có thể nói, nếu như Doanh Gia cùng thế gia ở thời điểm này không giết Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, chờ thêm vài năm, khi đó Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương xuất hiện ở hiện tại bọn hắn trước mặt, bọn hắn sẽ run rẩy!

Bởi vậy, đừng nhìn Doanh Gia cùng thế gia thắng. Nhưng mà, nếu như Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương bất tử, bọn hắn cuộc sống về sau dặm, ngủ đều không nỡ ngủ!

Tại một chỗ không biết tên trong Tinh Không, một đạo kiếm quang chạy gấp, những nơi đi qua, không gian đều bị xé mở đến, có thể thấy được kia tốc độ nhanh đã đến loại trình độ nào.

Đạo kiếm quang này, tự nhiên là Dương Diệp biến thành.

Hắn bây giờ là đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Lúc này, trong lòng Dương Diệp là vô cùng vô cùng khó chịu, nguyên bản, hắn đề nghị cùng Dương Liêm Sương chia nhau ra chạy, dùng cái này đến phân tán Doanh Gia cùng thế gia lực lượng, nói như vậy, bọn hắn vừa đánh vừa chạy, hoàn toàn là có thể giết chết rất nhiều Chân Cảnh cường giả đấy.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, Doanh Gia này cùng thế nhà thế mà không đuổi theo Dương Liêm Sương, toàn bộ theo đuổi hắn!

Khi biết bốn mươi Chân Cảnh cường giả theo đuổi hắn lúc, hắn ngay lúc đó cái tâm đó tình, liền giống như một vạn con ngựa trong lòng lao nhanh qua!

Chạy!

Dùng sức chạy!

Đây chính là hắn hiện tại phải làm, bởi vì hắn một khi bị đuổi kịp, cái kia kết cục nhất định sẽ rất thê thảm a! Hắn tuy rằng rất tự tin, nhưng còn không có tự tin đến có thể một mình đấu bốn mươi vị Chân Cảnh trình độ.

Nhưng mà, đám người Doanh Khánh hiển nhiên là không muốn buông tha hắn, như Phụ Cốt Chi Thư bình thường đuổi sát hắn.

Đám người Doanh Khánh đều là Chân Cảnh Ngũ Đoạn, tốc độ của bọn hắn mặc dù so sánh lại Dương Diệp chậm một chút, nhưng mà chậm không có bao nhiêu, bởi vậy, Dương Diệp căn bản là không có cách bỏ qua bọn hắn. Nếu như hắn dùng một kiếm nháy mắt đến chạy trốn, đến lúc đó có thể trong khoảnh khắc đó bỏ qua những người này.

Nhưng là sau đó chứ?

Một kiếm nháy mắt dùng lần một lần hai còn tốt, đa dụng mấy lần, còn không đợi người khác đuổi theo, chính hắn liền kiệt lực.

Như vậy hiện tại vấn đề đến rồi!

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp cũng rất căm tức, bởi vì hắn cũng không có cách nào. Đám người Doanh Khánh này rõ ràng là muốn theo đuổi hắn đuổi tới chân trời góc biển a! Mà hắn là kiên trì không bao lâu, bởi vì vừa rồi hắn dùng Chiến Thần Tí lực lượng, mặc dù bây giờ đã đem kia phong ấn, nhưng mà cái kia lực lượng hay là làm cho thân thể của hắn xuất hiện mỏi mệt.

Bởi vậy, nếu như tiếp tục tiếp tục như thế, hắn bị đuổi kịp, chẳng qua là vấn đề thời gian!

Một khắc sau.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng xuất hiện ở trong bầu trời sao, ngay sau đó, Cùng Kỳ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Đi lên!” Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó thân hình run lên, trực tiếp ngồi ở Cùng Kỳ trên lưng của. Cùng Kỳ hai cánh một cái, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở tinh không mịt mờ bên trong.

Sau lưng, đám người Doanh Khánh cũng không có dừng lại!

“Yêu thú kia tốc độ thật nhanh!” Doanh Khánh bên cạnh, Lục Vân Thiên trầm giọng nói.

“Tại nhanh cũng phải đuổi!”

Doanh Khánh gằn giọng nói: “Chư vị, truyền lệnh cho riêng mình gia tộc, ra động các ngươi tất cả cường giả, trừ lần đó ra, hướng Trung Thiên Vũ Trụ phát ra Lệnh Truy Nã, phàm trần là có thể đánh chết Dương Diệp người, hoặc là trợ giúp chúng ta đánh chết Dương Diệp người, chúng ta mỗi cái thế giới thành lập hai thế giới nhỏ, năm cái Trung Thế Giới! Còn nữa, Chân Cảnh cấp bảo vật mười món, Chân Cảnh giai công pháp Huyền Kỹ mười món, hơn nữa, ta năm Đại Thế Gia còn có thể đáp ứng hắn một cái yêu cầu!”

Trong lòng mọi người cả kinh, cái kia Lục Vân Thiên nói: “Cái này đại giới sẽ sẽ không quá lớn rồi hả?”

Hai mươi thế giới nhỏ ngược lại còn tốt, nhưng mà này Chân Cảnh cấp bảo vật cùng năm cái Trung Thế Giới, cái này thì có chút đau lòng rồi.

Doanh Khánh lướt nhìn mọi người, sau đó nói: “Hắn yếu bất tử, sau này chúng ta trả giá cao sẽ càng lớn!”

Nghe vậy, Lục Vân Thiên đám người không có ở do dự.

Bởi vì Doanh Khánh nói đúng, nếu như Dương Diệp bất tử, bọn hắn sau này tất nhiên sẽ trả giá càng thêm giá thê thảm!

Cứ như vậy, Doanh Gia cùng thế gia phái ra càng rất mạnh hơn người đuổi giết Dương Diệp, trừ lần đó ra, còn có một vài người cũng tham dự vào.

Doanh Gia cùng thế gia cho ra thù lao, cái kia là phi thường mê người, bởi vậy, tuy rằng cũng biết Dương Diệp không dễ giết, nhưng vẫn có rất nhiều người tham dự vào. Cuối cùng hiện tại bọn hắn tham dự vào, là có thể cùng Doanh Gia nhóm cường giả liên thủ.

Nếu như là để cho bọn hắn một mình tới giết Dương Diệp, thù lao tại thêm gấp mười lần đều không có người đến!

Mà bây giờ không phải là, bây giờ là rất nhiều cường giả cùng nhau liên thủ đuổi giết Dương Diệp!

Nhiều người sức mạnh lớn, nhiều người gan số lượng nhiều!

Lúc này, không chỉ có Dương Diệp căm tức, Cùng Kỳ đều căm tức. Bởi vì người càng ngày càng nhiều tại bắt đầu đuổi giết bọn họ rồi, quan trọng nhất là, năm Đại Thế Gia mạng lưới tình báo đều đang truy xét hai người bọn họ, còn có đám người Doanh Khánh gắt gao đuổi sát, bởi vậy, bọn hắn căn bản không có thời gian nghỉ ngơi.

Đánh là không thể đánh đấy, ít nhất hiện tại không thể đánh, bởi vì một đánh, tất nhiên sẽ bị quần ẩu!

“Tiểu tử, tranh thủ thời gian nghĩ biện pháp, tại tiếp tục như vậy, ta đều sẽ bị mệt chết!” Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Biện pháp!

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, đột nhiên, hắn nhãn tình sáng lên, “đã có!”

Vừa nói, hắn lấy ra một cái quyển trục, cái quyển trục này, chính là lúc trước Bí Tông cô gái thần bí kia cho Truyền Tống Quyển Trục của hắn.

Hiện tại Trung Thiên Vũ Trụ hắn đã không có địa phương chạy, chỉ có thể đi Bí Tông này chạy!

Không chút do dự, hắn trực tiếp bóp nát quyển trục, sau một khắc, một vệt sáng xanh trực tiếp đưa hắn cùng Cùng Kỳ bao bọc, thoáng qua, hắn cùng với Cùng Kỳ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Hai hơi về sau, đám người Doanh Khánh xuất hiện ở bọn hắn chỗ đứng.

Doanh Khánh hai mắt khép hờ, trong chốc lát, không gian chung quanh nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, rất nhanh, hắn mở mắt, “hắn dùng Truyền Tống Quyển Trục trốn, không gian trên với hắn lưu lại khí tức, đi theo ta!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp không vào trước mặt không gian.

Tại một chỗ không biết tên trong lòng núi, Dương Diệp vừa mở to mắt, một Thanh Niên Nam Tử liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Người tới là ai!” Thanh Niên Nam Tử nói.

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó cả giận nói: “Ta chính là Doanh Gia thế tử Doanh Khánh cha, nay ngày trước đến, là muốn san bằng Bí Tông các ngươi, bọn ngươi nhanh chóng đi ra nhận lấy cái chết! Nếu là dám đạo nữa chữ không, trong khoảnh khắc ta liền lại để cho bọn ngươi hóa thành bột mịn!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, trong chốc lát, sơn băng địa liệt!

Nhưng mà, người khác nhưng trực tiếp biến mất.

Hai hơi về sau, đám người Doanh Khánh xuất hiện ở Dương Diệp nguyên lai chỗ đứng.

Thanh Niên Nam Tử: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1760: Bí Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1756 chương: Bí Tông!

(Cầu chia sẻ)

Tại nhìn thấy Dương Diệp một cước đạp vỡ ngọn núi xung quanh lúc, Thanh Niên Nam Tử vẫn còn có chút mộng, mà khi nhìn thấy đám người Doanh Khánh lúc, Thanh Niên Nam Tử sắc mặt lập tức thay đổi.

Bốn mươi vị Chân Cảnh cường giả!

Cái đội hình này, vô cùng dọa người a!

Doanh Khánh đang muốn nói chuyện, đột nhiên, Thanh Niên Nam Tử trực tiếp bóp nát một cái Truyền Âm Phù, trong chốc lát, Thiên tế không gian kịch liệt run lên.

Đám người Doanh Khánh có chút mộng, người trước mắt này làm cái gì?

Ngay tại lúc này, đám người Doanh Khánh lông mày đột nhiên nhíu lại, bởi vì Thiên tế không gian đột nhiên lần nữa rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, mười mấy người xuất hiện ở trong tràng.

Toàn bộ là Chân Cảnh cường giả!

Cầm đầu là một hắc bào lão giả, mà Hắc Bào Lão Giả này là Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả! Mà sau lưng Hắc Bào Lão Giả này những người kia, toàn bộ đều là Chân Cảnh Tứ Đoạn! Mà lại khí tức dị thường cường đại!

Khi nhìn thấy đám người kia lúc, đám người Doanh Khánh sắc mặt lập tức trầm xuống, mà hắc bào lão giả kia bọn người ở tại nhìn thấy đám người Doanh Khánh lúc, sắc mặt cũng là trầm xuống, hiển nhiên, bọn hắn cũng không nghĩ tới sẽ xuất hiện nhiều cường giả như vậy.

Trong tràng, bầu không khí lập tức khẩn trương lên!

Hắc Bào Lão Giả ánh mắt đã rơi vào thanh niên kia trên người, "xảy ra chuyện gì vậy?"

Thanh Niên Nam Tử thối lui đến Hắc Bào Lão Giả bên cạnh, sau đó nói: "Hồi Tô trưởng lão, vừa rồi đột nhiên xuất hiện một người, đối phương nói hắn là Doanh Gia người, sau đó tới san bằng Bí Tông chúng ta, còn nói, nói để cho chúng ta đi ra nhận lấy cái chết, nếu là nói nữa chữ không, muốn cho Bí Tông chúng ta hóa thành bột mịn!"

Nghe được lời của Thanh Niên Nam Tử, đám người Hắc Bào Lão Giả sắc mặt lập tức âm trầm xuống, một bên đám người Doanh Khánh thần sắc đồng dạng âm trầm xuống.

Bị Dương Diệp âm!

Doanh Khánh đang muốn nói chuyện, lúc này, hắc bào lão giả kia đột nhiên nhìn về phía hắn, sau đó nói: "Không biết chư vị là tám Đại Thế Gia cái đó mấy nhà, còn là nói, tám Đại Thế Gia đều tới?"

Doanh Khánh nói: "Tại hạ Doanh Gia Gia Chủ Doanh Khánh, bên cạnh mấy vị này là Lý gia gia chủ, Tần Gia gia chủ, Vương gia gia chủ, cùng với Lục Gia Gia Chủ. Chúng ta lần này đến đây, thực sự không phải là nhằm vào Bí Tông, mà là vì đuổi giết lúc trước vị tiểu hữu này nhìn thấy tên nam tử kia!"

Đối với Bí Tông, hắn với tư cách Doanh Gia Gia Chủ, tự nhiên là biết rõ một chút, tông môn này, tương đối thần bí, đương nhiên, Doanh Gia không sợ, nhưng mà, hắn cũng sẽ không ngốc đến đi cố ý cùng đối với mới là địch, bởi vì cái kia ở giữa ý của Dương Diệp, hơn nữa, đối với Doanh Gia không có bất kỳ chỗ tốt!

Nghe được lời của Doanh Khánh, đám người Hắc Bào Lão Giả thần sắc hơi chút dễ nhìn một ít, Doanh Gia này cùng thế gia không là tới nhằm vào Bí Tông đấy, Bí Tông tuy rằng thực lực cũng mạnh, nhưng mà, bọn hắn cũng không muốn đi cùng mấy Đại thế giới là địch.

Đồng dạng, cái kia không có bất kỳ chỗ tốt!

Lúc này, Doanh Khánh lại nói: “Chư vị, chúng ta lần này đến đây, chỉ là vì tìm kiếm Dương Diệp kia, mà Dương Diệp kia lúc này tiềm nhập Bí Tông này, cho nên, kính xin chư vị cho một thuận tiện, để cho ta cùng đi vào tìm hắn, chỉ cần tìm được hắn, chúng ta thì sẽ rời đi!”

“Không được!”

Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nói: “Bí Tông không chào đón ngoại nhân tiến vào, cho nên, các ngươi không thể đi vào.”

Nghe vậy, đám người Doanh Khánh thần sắc lập tức có chút khó coi.

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Nếu như chúng ta không phải muốn đi vào chứ?”

Lúc này đây, hắn muốn nhìn một chút Bí Tông này chân thực cái khăn che mặt!

Nghe được lời của Doanh Khánh, hắc bào lão giả kia âm thanh lạnh lùng nói: “Thử xem?”

Doanh Khánh đang muốn nói chuyện, lúc này, Hắc Bào Lão Giả đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, tất cả mặt đất đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một cái thật lớn khe hở xuất hiện ở dưới chân của tất cả mọi người.

Trận pháp!

Trận pháp này hiển nhiên rất lớn, phương viên mấy vạn dặm đều bị kia bao trùm.

Cùng lúc đó, ở đằng kia mờ mịt sơn mạch về sau, đột nhiên xuất hiện mấy đạo khí tức cường đại, ngay sau đó, ba ông già xuất hiện ở bên cạnh của Hắc Bào Lão Giả.

Toàn bộ là Chân Cảnh cường giả, nhưng lại đều là Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Bốn tên Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Không thể không nói, tại nhìn thấy cái đội hình này lúc, trong sân Doanh Gia cùng thế gia trong nội tâm chấn kinh rồi. Cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn mặc dù không có Chân Cảnh Lục Đoạn hiếm hoi như vậy, nhưng mà, tại Trung Thiên Vũ Trụ này đó cũng là thuộc về cực nhỏ cực ít.

Mà Bí Tông này thậm chí có bốn tên!

Thực lực của Bí Tông này quả thực để cho bọn hắn chấn kinh rồi!

Bất quá, thời điểm này, Doanh Gia cùng thế gia hiển nhiên là không thể lùi bước, thời điểm này nếu là lùi bước, vậy sau này Trung Thiên Vũ Trụ có thể chính là muốn nói bọn hắn Doanh Gia cùng thế gia sợ Bí Tông rồi. Cái mặt này, bọn hắn gánh không nổi!

Doanh Khánh nhìn thẳng Hắc Bào Lão Giả, “Bí Tông là muốn cùng ta năm Đại Thế Gia là địch sao?”

Hắc Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Bí Tông ta không tham dự thế tục chuyện giữa, nhưng mà, Bí Tông ta cũng không phải là người nào cũng có thể khi. Chư vị, các ngươi cùng cái gì kia chuyện của Dương Diệp, Bí Tông ta không muốn quản, chuyện của các ngươi, chính các ngươi đi giải quyết!”

Doanh Khánh trầm giọng nói: “Nhưng hắn bây giờ tiến vào Bí Tông!”

Hắc Bào Lão Giả chân mày cau lại, hắn nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử kia, “hắn làm thế nào tới?”

Thanh Niên Nam Tử suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Truyền đưa tới, là Truyền Tống Quyển Trục của chúng ta!”

Nghe vậy, Hắc Bào Lão Giả chân mày nhíu sâu hơn. Hắn nhìn về phía bên cạnh một tên hoa bào lão giả, “gần nhất có làm cho người?”

Cái kia hoa bào lão giả khẽ lắc đầu, “không có. Dương Diệp này, ta biết một ít, cũng muốn đi khảo sát một phen, nhưng mà, ta còn chưa có đi, cho nên, đối phương làm sao có thể có được Truyền Tống Quyển Trục của Bí Tông ta?”

“Vậy hắn làm thế nào tới?” Hắc Bào Lão Giả chân mày cau lại.

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Chư vị, chúng ta năm Đại Thế Gia mục tiêu chỉ là hắn, chỉ cần tìm được hắn, chúng ta lập tức đi ngay. Hoặc là, Bí Tông đuổi hắn ra Bí Tông, chính chúng ta đi bên ngoài tự mình giải quyết cũng được!”

Hiện tại với hắn mà nói, giải quyết Dương Diệp mới là mấu chốt, nếu như cùng Bí Tông phát sinh mâu thuẫn, chuyện kia càng thêm phiền toái. Cho nên, hắn không có như vậy hùng hổ dọa người.

Trong tràng, Hắc Bào Lão Giả đã trầm mặc. Hắn đồng dạng không muốn Bí Tông cùng Doanh Gia cùng thế gia phát sinh mâu thuẫn!

Sau một lúc lâu, hắn bay đến không trung, sau đó nói: “Dương Diệp, không quản ngươi là như thế nào tiến vào Bí Tông ta đấy, nhưng mà, Bí Tông ta không chào đón ngươi, kính xin ly khai Bí Tông!”

Ly khai?

Âm thầm, Dương Diệp đầu vội vàng bãi liễu bãi, đánh giết hắn đều sẽ không rời đi. Tuy rằng này có chút vô lại, nhưng mà, không có biện pháp a. Ra ngoài là sẽ chết!

Gặp không có phản ứng, hắc bào lão giả kia sắc mặt âm trầm xuống.

Lúc này, Doanh Khánh đột nhiên nói: “Các hạ, như ngươi vậy, hắn là sẽ không đi ra đấy, người này vô liêm sỉ, gian trá vô cùng, chúng ta chỉ năng động mạnh, hắn mới ra đến!”

Hắc Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Doanh Khánh, sau đó thần sắc hắn quét ra, trong chốc lát, trong vòng phương viên mấy chục dặm hết thảy đều tại thần trí của hắn cảm giác dưới. Nhưng mà, hắn cũng không có phát hiện Dương Diệp.

Doanh Khánh lại nói: “Không cần uổng phí thời gian, người này ẩn nấp công phu, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả đều khó tìm được, chỉ có mà trải thảm tìm tòi, mới có thể ép buộc hắn đi ra!”

Lúc này, Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nhìn về phía Doanh Khánh, “mạo muội hỏi một chút, cảnh giới của Dương Diệp kia là?”

“Chân Cảnh!” Doanh Khánh trầm giọng nói. Sở dĩ biết rõ Dương Diệp là Chân Cảnh, hay vẫn là Doanh Vực nói cho hắn biết.

“Chân Cảnh vài đoạn?” Hắc Bào Lão Giả lại hỏi.

“Một đoạn!” Doanh Khánh nói.

Hắc Bào Lão Giả kinh ngạc nói: “Các ngươi bốn mươi vị Chân Cảnh cường giả đuổi giết một vị Chân Cảnh Nhất Đoạn Huyền giả, lại vẫn để cho hắn chạy?”

Đám người Hắc Bào Lão Giả người đứng phía sau tại nhìn về phía đám người Doanh Khánh lúc, thần sắc cũng là có chút cổ quái.

Nghe được lời của hắc bào lão giả, đám người Doanh Khánh sắc mặt lập tức khó coi.

Này quả thực là một kiện vô cùng chuyện mất mặt a!

Mà lúc này, Lục Vân Thiên đột nhiên nói: “Các hạ, chúng ta phải thừa nhận, chúng ta này đội hình đến đuổi giết hắn, đúng là có chút mất mặt. Nhưng mà, nếu như các hạ biết rõ người này đáng sợ, tựu cũng không cảm thấy như vậy!”

“Thật sao?”

Hắc Bào Lão Giả ngữ khí rất nhạt, hiển nhiên là cảm thấy Lục Vân Thiên đang kiếm cớ. Thiên tài hắn cũng thấy qua rất nhiều, nhưng mà, hắn còn chưa thấy qua cái loại này dùng nhảy lên hơn mấy chục người.

Dương Diệp này, tại yêu nghiệt lại có thể yêu nghiệt tới trình độ nào?

Lúc này, Doanh Khánh lắc đầu, “các hạ, chúng ta cũng đừng có tại đây lãng phí thời gian. Mục đích của chúng ta rất rõ ràng, hoặc là Bí Tông để cho chúng ta đi vào tìm hắn, hoặc là Bí Tông đưa hắn lấy ra, chính chúng ta giải quyết. Ta nghĩ, Bí Tông cũng không muốn bởi vì một cái cùng Bí Tông không có quan hệ gì người mà cùng chúng ta năm Đại Thế Gia là địch chứ?”

Bí Tông đương nhiên sẽ không vì Dương Diệp mà cùng Tần Gia cùng người làm địch, hơn nữa, Dương Diệp một mình tiến vào Bí Tông, cái này đã phạm vào quy củ của Bí Tông.

Hắc Bào Lão Giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Thông tri bí mật vệ, toàn lực truy tra người này.”

Rất nhanh, phía sau hắn cường giả nhao nhao thối lui, chỉ chốc lát, vô số đạo khí tức xuất hiện ở mờ mịt bên trong dãy núi.

Mà trải thảm tìm tòi!

Trong tràng, đám người Doanh Khánh nhìn nhau, cũng không có nói gì, nếu như Bí Tông đã tỏ thái độ, bọn hắn đương nhiên sẽ không tại đi hùng hổ dọa người. Hơn nữa, Bí Tông hiển nhiên cũng không muốn Dương Diệp tại trong Bí Tông này.

Hiện tại với bọn hắn mà nói, các loại, cùng Dương Diệp xuất hiện!

Hắc Bào Lão Giả nhìn lướt qua đám người Doanh Khánh, sau đó nói: “Lão phu có chút hiếu kỳ, Dương Diệp kia đến rốt cuộc đã làm cái gì, vậy mà làm cho chư vị xuất động cái đội hình này đến đuổi giết hắn!”

Dương Diệp làm cái gì!

Đám người Doanh Khánh không có trả lời, chẳng lẽ nói, Dương Diệp đơn thương độc mã đi Doanh Gia, sau đó đem Doanh Gia chủ thành đô cho hủy rồi?

Này là thẳng liền sỉ nhục, hắn không nghĩ tại nhắc tới.

Gặp đám người Doanh Khánh không nói gì, Hắc Bào Lão Giả cũng không có ở hỏi, hắn nhìn về phía bên cạnh hoa bào lão giả, "đi tra một chút người này."

Hoa bào lão giả khẽ gật đầu, quay người biến mất ngay tại chỗ!

...

Tại mờ mịt bên trong dãy núi, Dương Diệp ẩn thân ở một chỗ tự nhiên mà thành trong sơn động, thời kỳ, mấy đạo thần thức quét vào, nhưng mà đều không có phát hiện hắn.

Dương Diệp khóe miệng mang theo cười lạnh, "tìm ta, các ngươi phải tìm được ta, coi như ta thua!"

"Đừng ẩn giấu, ta biết ngươi ở bên trong!"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên trong sơn động vang lên.

Dương Diệp: "..."

...

PS: Cảm tạ: Kevin lá, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, dnbllgyb, thư hữu 47478138, thư hữu 26784426, gió cũng ngừng, thư hữu 2899608, thư hữu 40752723, jubeat vĩ nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

/

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1761: Mộc Kiếm một mình đấu Hồng Mông Tháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1757 chương: Mộc Kiếm một mình đấu Hồng Mông Tháp!

(Cầu chia sẻ)

Đạo thanh âm này, Dương Diệp nghe có chút quen thuộc, rất nhanh, hắn biết đạo này chủ nhân của thanh âm là ai.

Chủ nhân của thanh âm này chính là lúc trước đi Kiếm Tiên Thành cho hắn Truyền Tống Quyển Trục Bạch Quần Nữ Tử kia!

Bất quá, đối phương làm sao tìm được mình?

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, từ trong sơn động đi ra, mà ở cửa sơn động, đứng đấy một nữ tử, đúng là Bạch Quần Nữ Tử kia.

“Ngươi làm sao tìm được ta sao?” Dương Diệp hỏi.

Lúc này, một đạo bạch quang hiện lên, Tiểu Bạch ôm Mộc Kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, tiếp theo ngạch, Tiểu Bạch chỉ chỉ Mộc Kiếm...

Mộc Kiếm làm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mộc Kiếm, hắn không nghĩ tới Mộc Kiếm này lại có thể sẽ hướng nữ nhân này lộ ra hành tung của hắn.

“Ngươi có ý tứ gì?” Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

“Cái gì có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Quần Nữ Tử âm thanh lạnh lùng nói: “Phía ngoài Doanh Gia cùng thế gia sự tình!”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn truy sát ta.”

“Sau đó ngươi liền hướng Bí Tông chạy?” Bạch Quần Nữ Tử hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Bạch Quần Nữ Tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi là muốn cho Bí Tông cùng mấy Đại Thế Gia đánh nhau, sau đó từ đó ngồi thu ngư ông chi lợi?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có ý này, chẳng qua là thật sự không có địa phương đi. Đương nhiên, nếu như Bí Tông không chào đón, ta có thể đi ngay bây giờ.”

Hắn sẽ không ngốc đến cho rằng có thể cho Bí Tông cùng Doanh Gia cùng thế gia đánh nhau, cuối cùng Doanh Gia cùng thế gia cùng cao tầng của Bí Tông cũng không phải đầu đất. Nếu như đối phương không có phát hiện hắn, hắn đương nhiên sẽ không chạy ra ngoài, ít nhất hiện tại sẽ không ra đi.

Nhưng là bây giờ, người ta đã phát hiện hắn, hắn đang tiếp tục đợi, cái này liền là cố ý tìm phiền toái.

Hắn cũng không muốn Bí Tông cũng đứng ở đối diện hắn đi!

Không do dự, Dương Diệp nói xong liền đi.

“Chậm đã!”

Ngay tại lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Người có thể đi, kiếm lưu lại!”

Dương Diệp nhìn về phía trong tay Mộc Kiếm, sau đó tay phải ném đi, Mộc Kiếm kia trực tiếp rơi vào trước mặt của Bạch Quần Nữ Tử, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, thì đi cướp về, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngăn cản nàng, “đừng đã muốn.”

Mộc Kiếm này, hắn thật sự không muốn. Đối phương rõ ràng bại lộ hành tung của hắn, cũng còn tốt Bạch Quần Nữ Tử này không có quá lớn ý xấu, bằng không thì, hiện tại phỏng đoán tốt mười mấy vị Chân Cảnh cường giả đã vây quanh hắn!

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Bạch lập tức ủy khuất lên, trong mắt càng là tụ đầy bọt nước.

Dương Diệp buông lỏng tay ra, sau đó nói: “Vậy ngươi đi đi theo nó đi!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Tại chỗ, Tiểu Bạch ngây cả người, sau một khắc, nàng làm như đã hiểu rõ chuyện gì, nước mắt lập tức từ trong hốc mắt bừng lên, tiếp đó, nàng trực tiếp thân hình lóe lên, sau đó trở lại trước ngực của Dương Diệp, nàng tiểu trảo nắm thật chặt cánh tay của Dương Diệp, sau đó làm bộ đáng thương nhìn xem Dương Diệp.

đọc truyện✳cùng http://truyencuatui. N et/

Nhìn xem hình dạng của Tiểu Bạch, Dương Diệp tâm khó hiểu tê rần, thần sắc hắn nhu hòa, “nó cùng chúng ta không phải là một phe, cho nên, đừng đã muốn, được không nào?”

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, lúc này đây, nàng không dám nghịch ngợm.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Sau này tìm cho ngươi đem tốt hơn kiếm!” Nói xong, hắn ôm lấy Tiểu Bạch, liền muốn rời đi, nhưng mà lúc này, chuôi này Mộc Kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, nó trực tiếp hóa thành kiếm quang không vào trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp mặt không biểu tình, tâm thần hắn chìm vào thể nội, sau đó nói: “Để cho nó ra ngoài!”

Hồng Mông Tháp kịch liệt run lên, thoáng qua, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem trong Hồng Mông Tháp Mộc Kiếm kia bao phủ.

Mộc Kiếm cũng không có thúc thủ chịu trói, mà là phản kháng!

Một đạo đạo kiếm quang từ trong cơ thể không ngừng chợt hiện hiện ra...

Dương Diệp nheo mắt, Mộc Kiếm này rất có đảm lượng a, thậm chí ngay cả Hồng Mông Tháp đều dám phản kháng. Giờ phút này, Hồng Mông Tháp hiển nhiên nổi giận.

Một cỗ so với trước đó khí tức càng mạnh mẽ trực tiếp bao phủ Mộc Kiếm, Mộc Kiếm tản mát ra những cái kia kiếm quang lập tức tiêu tán, sau một khắc, một đạo kiếm quang từ Dương Diệp trước ngực vọt ra, thoáng qua, Mộc Kiếm xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng!

Bị đá ra rồi!

Xa xa, Mộc Kiếm khẽ run lên, lại hóa thành một đạo kiếm quang không vào trong cơ thể của Dương Diệp, nhưng mà, mới vừa đi vào, vẫn chưa tới nửa hơi thời gian, nó chính là lần nữa bị đá đi ra!

Cứ như vậy, tới tới lui lui nhiều lần, Mộc Kiếm đều không thể khi tiến vào Hồng Mông Tháp!

Rốt cuộc, nó buông tha cho.

Nó đi tới trước mặt của Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là đi tới trước mặt của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch liếc nhìn nó, sau đó quay đầu lại.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ta không cần biết ngươi là cái gì kiếm, ngươi có nóng nảy, ta hiểu, cuối cùng, có bản lãnh, đều có nóng nảy. Nhưng mà, ta nói cho ngươi biết, ta cũng có nóng nảy. Nếu như giữa chúng ta không thể tốt dễ ở chung, vậy đường ai nấy đi!"

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi. Đối với Mộc Kiếm bán đứng hành tung của hắn, hắn là thật sự có phản cảm. Nếu như đối phương trước đó cố vấn thoáng một phát hắn cũng tốt, nhưng mà, đối phương không hỏi một tiếng hắn, liền trực tiếp đem hành tung của hắn bại lộ cho Bạch Quần Nữ Tử.

Nếu như Bạch Quần Nữ Tử này thông tri Bí Tông, thông tri Doanh Gia cùng thế gia, kết quả của hắn có thể nghĩ. Điểm trọng yếu nhất là, thông qua chuyện này, hắn phát hiện, Mộc Kiếm này với hắn thật không phải là một phe.

Nhưng mà, còn chưa đi hai bước, Mộc Kiếm kia liền lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp chân mày cau lại, ngay tại lúc này, nơi xa Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: "Nó bại lộ hành tung của ngươi, cũng không có ác ý. Bởi vì nó cảm thấy, ngươi tới Bí Tông này chính là tìm ta."

Dương Diệp lắc đầu, "không trọng yếu." Vừa nói, hắn nhìn về phía Mộc Kiếm, "bất kể như thế nào, đã từng cũng hợp tác quá nhiều lần, mọi người hảo tụ hảo tán đi!"

Mộc Kiếm nhẹ nhẹ run rẩy, giống như là ở biểu đạt cái gì.

Xa xa, Bạch Quần Nữ Tử thần sắc đột nhiên thay đổi. Ở trong mắt nàng, mang theo vẻ khó tin.

Nàng biết Mộc Kiếm tại biểu đạt cái gì, bởi vì Mộc Kiếm này lại đang nhận sai! Hơn nữa hướng Dương Diệp bảo chứng, sau này tuyệt không một mình lộ ra hành tung của hắn!

Nhận sai!

Bạch Quần Nữ Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, giống như là muốn nhìn hắn mặc!

Dương Diệp tự nhiên cũng đã minh bạch Mộc Kiếm ý tứ, hắn cũng không nghĩ tới Mộc Kiếm này vậy mà lại nhận sai. Mộc Kiếm này là cực kỳ cao ngạo, theo hắn đi trước dám cùng Hồng Mông Tháp một mình đấu cũng có thể thấy được. Mà hắn nhưng bây giờ là nhận sai, hắn biết, trong này, có rất lớn một bộ phận nguyên nhân nhất định là bởi vì Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tháp.

Mộc Kiếm quan hệ với Tiểu Bạch cũng vô cùng tốt, Tiểu Bạch không muốn rời đi nó, mà hắn đồng dạng không muốn rời đi Tiểu Bạch.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía hắn, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, muốn nói cái gì, nhưng mà cuối cùng cũng không nói gì. Bất quá, Dương Diệp ở đâu lại không biết ý tứ của nàng? Nàng là muốn thay Mộc Kiếm cầu tha thứ, nhưng là vừa sợ hắn tức giận.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ngươi ưa thích là tốt rồi!"

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau một khắc, nàng mắt sáng rực lên, bởi vì nàng hiển nhiên đã minh bạch ý tứ của Dương Diệp. Nàng nắm lấy Mộc Kiếm, nhưng mà, nàng nụ cười trên mặt nhưng là biến mất.

Nàng tiểu trảo chỉ vào Mộc Kiếm, khác một cái móng vuốt nhỏ không ngừng quơ, trên gương mặt kia, tràn đầy vẻ nghiêm túc.

Giáo dục!

Tiểu Bạch là đang giáo dục Mộc Kiếm, đại khái có ý tứ là để cho nó sau này không nên đắc tội Dương Diệp, không nên đang len lén nói cho người khác biết Dương Diệp cùng hành tung của nàng...

Đối với Tiểu Bạch nói những cái kia, Mộc Kiếm không có bất kỳ ý kiến, đều nhất nhất đáp ứng, đương nhiên, kỳ thật nó căn bản không phải đặc biệt hiểu những ý tứ kia. Không chỉ có nó, Tiểu Bạch cũng không phải quá hiểu. Phản đang tại trong lòng nàng chính là, để cho nó không nên chọc Dương Diệp tức giận, bởi vì hắn tức giận, là phi thường đáng sợ!

Cuối cùng, Tiểu Bạch thật cao hứng ôm Mộc Kiếm về tới Hồng Mông Tháp, còn lần này, Hồng Mông Tháp không có ngăn cản Mộc Kiếm.

Dương Diệp không có ở dừng lại, hắn xoay người rời đi, đi hai bước, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, quay người nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, "linh kiếm nhắm người, không phải là ta muốn nó, mà là nó muốn đi theo ta, cho nên, ngươi hiểu!"

Bạch Quần Nữ Tử trầm mặc, nàng có thể làm gì? Mộc Kiếm là Bí Tông sao? Chưa tính là, nếu như Mộc Kiếm cùng với nàng, ngược lại còn tốt, nhưng vấn đề bây giờ là Mộc Kiếm chính mình muốn đi theo Dương Diệp, nếu như nàng còn muốn bức Dương Diệp giao ra đây, cái này là khi dễ người rồi!

Mà người trước mắt này, cũng không là một dễ khi dễ!

Dương Diệp không có nói chuyện, xoay người rời đi, mà đúng lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Ta dẫn ngươi đi Bí Tông!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, Bạch Quần Nữ Tử lại nói: “Ngươi đi ra không được đấy, bên ngoài đã khởi động trận pháp, lại có vô số cường giả trấn thủ, hơi có dị động, bọn hắn liền sẽ phát hiện.”

Dương Diệp nói: “Đi Bí Tông, sẽ mang đến cho các ngươi phiền toái!”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Còn có thể giải quyết! Đi theo ta đi!”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó liền vội vàng đi theo lên. Rất nhanh, đi theo Bạch Quần Nữ Tử, hai người đi tới một chỗ cao vút trong mây ngọn núi phong phía dưới.

“Bí Tông ở phía trên?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi trước tiên ở này đợi, ta ra ngoài nói cho bọn hắn biết, liền nói ngươi đã rời khỏi Bí Tông rồi.”

“Bọn hắn sẽ tin sao?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Không tin cũng phải tin!”

Nói xong, nàng xoay người muốn đi, mà lúc này, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, nàng vừa nhìn về phía Dương Diệp, “chờ đợi ở đây đừng có chạy lung tung, hiện tại ngươi vẫn không thể cho hấp thụ ánh sáng, bởi vì cho dù là Bí Tông ta, cũng không người nào biết ngươi, nếu như ngươi bị phát hiện, khi đó, ai cũng không giúp được ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được, ta không chạy loạn!”

Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Bạch Quần Nữ Tử đi rồi, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tìm một cái góc nhỏ ẩn núp.

Qua không sai biệt lắm một khắc sau, đột nhiên, một đạo bạch quang từ Thiên tế thổi qua, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, ngay tại lúc này, luồng sáng trắng kia đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, bạch quang đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn người tới, Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Là ngươi!”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số, sau đó đánh: Thanh Loan Phong bên trên. Là được rồi. Còn không có xem qua phiên ngoại bằng hữu có thể đi nhìn xem.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1762: Loại người như ngươi, ta có thể đánh nhiều cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1758 chương: Loại người như ngươi, ta có thể đánh nhau nhiều cái!

(Cầu chia sẻ)

Người đến là một nữ tử, mà tên nữ tử này Dương Diệp nhận thức, bởi vì đúng là vừa mới rời đi Bạch Quần Nữ Tử kia.

Chỉ có điều, hiện tại tên nữ tử này mặc không phải là váy trắng, mà là váy đen, hơn nữa, khí chất đó cùng lúc trước cũng không quá giống nhau.

Hắc Quần Nữ Tử lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hắc Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Ngươi không phải là nàng!”

Lúc này, Dương Diệp phát hiện, Hắc Quần Nữ Tử này cùng lúc trước Bạch Quần Nữ Tử kia quá không giống nhau. Hơn nữa, nếu như Hắc Quần Nữ Tử này là lời của Bạch Quần Nữ Tử kia, đối phương làm sao có thể không biết hắn chứ?

Hắc Quần Nữ Tử chân mày cau lại, “ngươi biết nàng!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta là nàng mang vào, nàng để cho ta tại đây chờ nàng!”

“Nàng mang vào?”

Hắc Quần Nữ Tử chân mày nhíu sâu hơn, “ngươi là người phương nào, vì sao nàng muốn dẫn ngươi tiến đến?”

Dương Diệp giang tay ra, “vấn đề này, ngươi đợi sẽ tự mình hỏi nàng được không?”

Hắc Quần Nữ Tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chính là cái xâm nhập Dương Diệp Bí Tông ta!”

Nghe vậy, Dương Diệp tay trái chậm rãi nắm lại.

Lúc này, Hắc Quần Nữ Tử nói: “Không nghĩ tới, nàng vậy mà lại cấu kết ngoại nhân, thực là...”

Ngay tại lúc này, giọng nói của nàng im bặt mà dừng, cùng lúc đó, mặt nàng đột nhiên thay đổi. Bởi vì một thanh kiếm đã đi tới giữa lông mày nàng, một kiếm này, nhanh đến cực hạn.

Dương Diệp cũng không nghĩ hạ tử thủ, mà là tưởng chế trụ Hắc Quần Nữ Tử này. Nhưng mà, hắn đánh giá thấp Hắc Quần Nữ Tử. Tại kiếm của hắn vừa xong Hắc Quần Nữ Tử giữa lông mày vài tấc vị trí lúc, Hắc Quần Nữ Tử đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một đóa Hắc Liên Hoa xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau một khắc, đóa hoa này Hắc Liên Hoa đột nhiên nổ bể ra, vô số hắc cánh hoa lập tức đem Dương Diệp bao phủ lại!

Bất quá, qua trong giây lát, những cái kia hắc cánh hoa liền toàn bộ biến mất.

Dương Diệp không có ở ra tay, bởi vì giờ khắc này Hắc Quần Nữ Tử này đã cùng hắn kéo ra khoảng cách, hắn bây giờ muốn một chiêu chế trụ đối phương, hiển nhiên không có khả năng. Mà nếu như không thể một chiêu chế trụ đối phương, cái kia đánh nhau, động tĩnh quá lớn!

Mà Hắc Quần Nữ Tử kia hiển nhiên không muốn bỏ qua, liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên lấy ra Mộc Kiếm, khi nhìn thấy chuôi này Mộc Kiếm lúc, Hắc Quần Nữ Tử lập tức ngây ngẩn cả người.

Nàng gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “kiếm này vì sao trong tay ngươi!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Chờ chờ ngươi hỏi nàng sẽ biết.”

Gặp Dương Diệp không nói, Hắc Quần Nữ Tử có chút không vui, nhưng lại không có động thủ. Hiển nhiên, đây là bởi vì Mộc Kiếm kia nguyên nhân.

Trong lúc nhất thời, hai người bắt đầu giằng co.

Tại một chỗ bên trong dãy núi, lúc này, đám người Doanh Khánh thần vô cùng âm trầm, bởi vì người của Bí Tông nói Dương Diệp đã ly khai Bí Tông.

Đối với Bí Tông nói, bọn hắn tự nhiên là không tin. Bọn hắn muốn đi vào điều tra, nhưng mà Bí Tông nhưng là kiên quyết không cho!

Trong lúc nhất thời, trong tràng bầu không khí lần nữa khẩn trương lên.

Cưỡng ép đi vào lục soát, thì đồng nghĩa với có thể phải cùng Bí Tông khai chiến!

Tuy rằng không biết bọn họ Bí Tông thực lực chân chính, nhưng mà, bọn hắn năm Đại Thế Gia liên thủ, đó là tuyệt đối không sợ Bí Tông đấy. Nhưng mà, Bí Tông cũng không sợ năm Đại Thế Gia, nơi đây, thế nhưng là Bí Tông địa bàn!

Trầm mặc hồi lâu, Doanh Khánh đột nhiên nhìn về phía hắc bào lão giả kia, “nếu như hắn đã rời khỏi Bí Tông, vậy bọn ta sẽ không quấy rầy rồi. Cáo từ!”

Nói xong, Doanh Khánh quay người mang theo mọi người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Hắc Bào Lão Giả bên cạnh một ông già trầm giọng nói: “Bọn hắn sẽ không bỏ qua!”

Hắc Bào Lão Giả chìm đếm thầm hơi thở, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía bên cạnh Bạch Quần Nữ Tử, “Vân Thiển, kiếm kia thật đúng tại Dương Diệp kia trong tay?”

Tên là Vân Thiển nữ tử nhẹ gật đầu, “trong tay hắn! Hơn nữa, kiếm kia mặc dù không có nhận thức hắn làm chủ, nhưng mà, cũng không nguyện ly khai hắn.”

Hắc Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Đi, đi gặp hắn một chút!”

Nói xong, hắn cùng với người chung quanh biến mất ngay tại chỗ.

Bí Tông bên ngoài.

“Doanh Huynh, Dương Diệp kia có được Bí Tông Truyền Tống Quyển Trục, bởi vậy, hắn cùng với Bí Tông khẳng định có quan hệ, hơn nữa, hắn hiện tại khẳng định ngay tại Bí Tông!” Doanh Khánh bên cạnh, Lục Vân Thiên trầm giọng nói.

Doanh Khánh nhẹ gật đầu, “ta biết, chẳng qua là, chẳng lẽ muốn chúng ta cùng Bí Tông khai chiến? Tuy rằng chúng ta không sợ Bí Tông, nhưng mà, nếu là cùng bọn họ khai chiến, không có bất kỳ chỗ tốt. Hơn nữa, hiện tại chúng ta mấy Đại Thế Gia đều cần khôi phục nguyên khí!”

“Chuyện của Dương Diệp kia...” Lục Vân Thiên nói.

Doanh Khánh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Phái người lưu thủ tại Bí Tông bên ngoài, hắn không có khả năng tại Bí Tông đợi cả đời, tổng sẽ ra tới. Còn nữa, tập hợp chúng ta mấy Đại Thế Gia tất cả lực lượng, toàn lực tìm kiếm Dương Liêm Sương cùng với Dương Gia dư nghiệt.”

“Dương Diệp thật sự mặc kệ sao?” Lục Vân Thiên trầm giọng nói.

Doanh Khánh nói: “Ta sẽ nhượng cho Doanh Gia lão tổ ta đi Bí Tông, để cho hắn cùng Bí Tông cao tầng trao đổi một chút, xem có thể hay không lại để cho Bí Tông giao ra Dương Diệp. Nếu như vẫn không thể, chúng ta đây chỉ có thể tưởng biện pháp khác! Trước hết như vậy!”

Nói xong, Doanh Khánh dường như già đi rất nhiều.

Không chỉ có Doanh Khánh, trong tràng mọi người thần đều có chút không dễ coi.

Bọn hắn tạm thời hết cách với Dương Diệp rồi. Mà người này, một khi lớn lên, có thể tưởng tượng, khi đó bọn hắn năm Đại Thế Gia đem phải đối mặt dạng gì trả thù!

Tại không lâu sau, Dương Diệp có thể sẽ biến thành cơn ác mộng của bọn hắn!

...

Bí Tông.

Lúc này, Dương Diệp vẫn còn cùng Hắc Quần Nữ Tử giằng co. Bất quá, hai người cũng không hề động thủ.

Cũng không lâu lắm, Bạch Quần Nữ Tử cùng hắc bào lão giả kia xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bạch Quần Nữ Tử, sau đó vừa liếc nhìn Hắc Quần Nữ Tử, không thể không nói, hai nàng này tuyệt đối là Song Bào Thai, bởi vì thực sự quá như quá giống. Nếu như không phải là quần áo bất đồng, hắn tuyệt đối không phân rõ ai là ai!

“Là ngươi!” Vân Thiển nhìn thoáng qua Hắc Quần Nữ Tử, lông mày nhíu lại.

Hắc Quần Nữ Tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Vân Thiển, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Đây là, hắc bào lão giả kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là đã rơi vào Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm trên người.

Nhìn xem Mộc Kiếm hồi lâu, cuối cùng, Hắc Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, “ta bất kể ngươi cùng Doanh Gia cùng thế gia ân oán giữa, Bí Tông ta có thể cho ngươi che chở, nhưng mà, ngươi phải phối hợp Bí Tông ta, nghe Bí Tông ta chỉ lệnh!”

Nghe vậy, Dương Diệp ngây cả người, lập tức, hắn lắc đầu nhẹ cười cười, “lão gia tử này, ngươi khả năng lầm. Ta không cần ngươi Bí Tông che chở, ta cũng không cần người khác bố thí. Đến Bí Tông, là vì hoàn thành ban đầu hứa hẹn, mà không phải để van cầu ngươi Bí Tông phù hộ ta.”

Hắc Bào Lão Giả nhìn thẳng Dương Diệp, “rất kiên cường nha. Vậy ngươi đi! Đúng rồi, Doanh Gia cùng thế gia người còn ở bên ngoài!” Hiển nhiên, đây là kết luận Dương Diệp không dám đi.

Nhưng mà, Dương Diệp không dám đi sao?

Không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp xoay người rời đi, một hơi về sau, Dương Diệp đã đi tới Bí Tông lối đi ra.

Mà đang khi hắn phải ra Bí Tông lúc, hắc bào lão giả kia cùng Bạch Quần Nữ Tử lại xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Hắc Bào Lão Giả nhìn thẳng Dương Diệp, “có chút nóng nảy nha. Chẳng qua là, Bí Tông ta là ngươi muốn tới thì tới, muốn đi thì đi địa phương?”

Dương Diệp lắc đầu, “lão gia tử này, ngươi muốn trước làm rõ ràng, là ngươi Bí Tông để cho ta tới, không phải là chính ta phải tới. Mà ta phải đi, cũng là ngươi để cho ta đi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kỳ thật, nói những thứ này cũng không có ý thức, bởi vì Lão Gia Tử ngươi rõ ràng là muốn tìm lỗi. Nếu như như vậy, vậy thì thứ cho ta nói thẳng, Doanh Gia cùng thế gia, lên đường bốn mươi vị Chân Cảnh truy sát ta, ta muốn hỏi một chút, ngươi Bí Tông chuẩn bị nhiều Thiếu Chân Cảnh?”

Nói xong, Dương Diệp nhìn thẳng Hắc Bào Lão Giả, trong mắt vô cùng bình tĩnh, nhưng lại tràn đầy một cỗ mùi thuốc súng!

Hắc Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi rất tự tin!”

Dương Diệp đi đến trước mặt Hắc Bào Lão Giả, “thứ cho ta nói thẳng, Lão Gia Tử, loại người như ngươi, ta có thể đánh nhau nhiều cái!”

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên Vân Thiển kia nheo mắt, nam nhân này...

Dương Diệp không là một thích nổi tiếng người, hắn chỉ biết một chút, người, không thể quá trung thực, nên kiêu ngạo lúc phải kiêu ngạo. Bởi vì nếu như ngươi không kiêu ngạo, người khác còn tưởng rằng ngươi là quả hồng mềm, sau đó thậm chí nghĩ bóp một cái!

Này tựu giống với đánh nhau, ngươi đánh không lại người khác, nhưng mà, chỉ cần ngươi dám đánh, dám dốc sức liều mạng cùng hắn đánh, hắn sau này thì không dám tùy ý để khi phụ ngươi!

Mềm sợ cứng, cứng rắn sợ ngoan, ngoan sợ liều mạng, liều mạng sợ bị điên!

Cho nên, người sống trên đời, lúc cần thiết, được hung ác một điểm, được điên một điểm!

Trước mặt Dương Diệp, Hắc Bào Lão Giả nhẹ cười cười, sau đó nói: “Thử xem?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, Dương Diệp cầm kiếm chém xuống một cái.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, hắc bào lão giả kia trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, mà kia còn chưa dừng lại, Dương Diệp liền là xuất hiện ở kia đằng sau, sau một khắc...

Ầm!

Lại là một đạo nổ vang tiếng vang lên, hắc bào lão giả kia lần nữa bị đánh bay mấy trăm trượng.

Cứ như vậy, không đến hơn mười hơi thở trong thời gian, Hắc Bào Lão Giả không ngừng sau này nhanh lùi lại... Hắc Bào Lão Giả hoàn toàn bị Dương Diệp áp chế, ngay cả sức đánh trả cũng không có!

Một màn này, nhìn một bên Vân Thiển là trợn mắt há hốc mồm.

Hắc Bào Lão Giả này thế nhưng là Chân Cảnh Ngũ Đoạn thực lực a!

Nhưng mà, hiện tại hắn tại trước mặt Dương Diệp bị đè ngay cả sức đánh trả cũng không có? Cái này là thực lực của Dương Diệp? Khủng bố như vậy?

Thực lực của Dương Diệp bây giờ, đối mặt Chân Cảnh Lục Đoạn còn không được, nhưng mà trước mặt Chân Cảnh Ngũ Đoạn, nhưng vẫn là đủ. Tăng thêm lúc trước hắn đột nhiên ra tay, đánh cho Hắc Bào Lão Giả một cái trở tay không kịp, bởi vậy, đã có hiện tại một màn này.

Qua một khắc sau, Dương Diệp tại một kiếm đẩy lui hắc bào lão giả kia về sau, hắn ngừng lại, không có ở ra tay. Hắn nhìn thẳng nơi xa hắc bào lão giả kia, “Lão Gia Tử, nhìn thấy không? Vừa rồi đến bây giờ, ta thế nhưng là chỉ dùng một cái tay, một cái tay!”

Vừa nói, hắn còn cố ý giương lên tay trái!

...

Ps: Cảm tạ: Tiểu thiên tâm l, lĩnh trên thanh tuyền, kevn lá, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, dnbllgyb, thư hữu 26784426, gió cũng ngừng, thư hữu 47091896, thư hữu 28996088 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1763: Một cái đầu lâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1759 chương: Một cái đầu lâu!

(Cầu chia sẻ)

Xa xa, Hắc Bào Lão Giả thần sắc vô cùng khó coi.

Bị một vị vãn bối đánh không có sức đánh trả

Không thể không nói, thực lực của Dương Diệp thật sự để cho hắn rung động. Giờ này khắc này, hắn có điểm minh bạch Doanh Gia cùng thế gia tại sao lại xuất động nhiều cường giả như vậy đuổi giết Dương Diệp rồi.

Gia hỏa này không phải là một nhân vật đơn giản a!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Hắc Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, "ta đánh giá thấp ngươi rồi!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "không có việc gì, ta không ngại. Lão Gia Tử, ta không nghĩ tới đối địch với Bí Tông các ngươi, nếu như Bí Tông các ngươi không chào đón ta, Dương Diệp ta cũng không phải cái loại này không da mặt người, ta lúc này đi!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà lúc này, Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nói: "Tiểu hữu, lão phu lúc trước ngôn ngữ có bao nhiu đắc tội, mong rằng tiểu hữu đừng để trong lòng. Ừ, Bí Tông ta là phi thường hoan nghênh tiểu hữu đấy."

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước, hắn quay người nhìn về phía Hắc Bào Lão Giả, cười nói: "Tiền bối nói gì vậy? Ta là cái kia loại người nhỏ mọn sao? Không, người biết rõ Dương Diệp ta cũng biết, Dương Diệp ta là vô cùng đại độ đấy!"

Hắc Bào Lão Giả khóe miệng hơi rút, rộng lượng? Hắn thực không nhìn ra!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Vốn ta muốn đi, nhưng mà, nếu như Bí Tông như vậy hoan nghênh ta, nếu như ta đi bây giờ, đây chẳng phải là quá không nể mặt Bí Tông rồi hả? Cho nên, ta không thể đi, ta phải lưu lại!”

Hắc Bào Lão Giả cùng Vân Thiển đã không nhịn được muốn đánh người rồi!

Cứ như vậy, Dương Diệp lưu lại.

Đi theo Hắc Bào Lão Giả cùng Vân Thiển, Dương Diệp đi tới lúc trước ngọn núi kia chân núi.

“Kỳ thật, nơi đây chưa tính là Bí Tông.” Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Chẳng qua là Bí Tông bên ngoài?”

Hắc Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, “đi thôi, chúng ta đi lên!”

Nói xong, cả người hắn đột nhiên bay lên trời, hướng phía đỉnh núi bay đi. Dương Diệp cùng Vân Thiển theo sát phía sau.

Rất nhanh, ba người đi tới đỉnh núi, khi đi tới đỉnh núi về sau, Dương Diệp có chút kinh ngạc. Trên đỉnh núi, là từng tòa sang trọng cung điện, hơn nữa số lượng cũng không ít, chủ yếu nhất chính là mỗi một tòa đều lớn vô cùng.

“Nơi đây cũng chỉ là Bí Tông bên ngoài?” Dương Diệp nhìn về phía Hắc Bào Lão Giả, hỏi.

Hắc Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, “đây là chỗ của ngoại môn đệ tử, đi thôi, ta dẫn ngươi đi gặp Bí Tông tông chủ ta.”

Nói xong, thân hình hắn khẽ động, biến mất ở xa xa.

Dương Diệp cùng Vân Thiển lập tức đi theo lên.

Rất nhanh, được Hắc Bào Lão Giả dẫn dắt, ba người đi tới một chỗ truyền tống đài, khi tiến vào truyền tống trận về sau, ba người xuất hiện ở một chỗ trong sơn cốc.

Sơn cốc không lớn, bốn phía núi vây quanh, ở phía xa sơn cốc kia thâm trầm nhất, có một tòa cung điện, cung điện cũng không lớn, nhưng lại có một cỗ cảm giác tang thương.

Cùng lúc đó, Dương Diệp còn cảm nhận được rất nhiều đạo mịt mờ khí tức, những khí tức này, rất cường đại!

Bí Tông này không tầm thường a!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong lòng nhiều một tia đề phòng.

Rất nhanh, ba người tiến nhập cung điện kia, trong đại điện, không có một bóng người.

“Chờ một chốc, tông chủ ra ngay!” Hắc Bào Lão Giả nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, đại điện không lớn, nhưng mà bốn phía nhưng vẽ kỳ dị ký hiệu (*phù văn).

Trận pháp!

Cái đại điện này có bày trận pháp!

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở trong đại điện.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả! Mà trung niên nam tử này tuy rằng cùng Dương Hạng kia đều là Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, đối phương khí tức so với Dương Hạng kia phải mạnh mẽ hơn nhiều!

Người tới chính là Bí Tông tông chủ Tô Mạc!

Tô Mạc ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, sau một hồi, hắn khẽ gật đầu, “không sai!”

Không sai!

Nghe được lời của Tô Mạc, Hắc Bào Lão Giả sắc mặt hơi đổi một chút. Đánh giá này, đây chính là rất cao a! Phải biết, trước mắt vị tông chủ này, đã từng cũng là Thiên Chi Kiêu Tử, kia ánh mắt chính là cao vô cùng, đừng nói bên ngoài, chính là Bí Tông này một ít siêu cấp thiên tài đều khó vừa mắt hắn!

Mà bây giờ, hắn nhưng nói với Dương Diệp không sai!

Bất quá cái này cũng bình thường, nếu như ngay cả Dương Diệp cũng không vừa mắt hắn, đây cũng là quá không bình thường.

Lúc này, Tô Mạc tay phải đột nhiên một chiêu, Dương Diệp trong tay chuôi này Mộc Kiếm lập tức bay đến trước mặt của hắn. Nhìn lên trước mặt Mộc Kiếm, Tô Mạc trong mắt hiện lên một vòng vẻ phức tạp, “ngươi cũng biết Mộc Kiếm này lai lịch?”

Dương Diệp lắc đầu.

Tô Mạc nói: “Kỳ thật, lai lịch của nó, ta cũng không rõ lắm. Ta chỉ biết là, nó là từ trên trời rớt xuống!”

“Trên trời rớt xuống hay sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Tô Mạc khẽ gật đầu, “cây mặt khác một vật cùng một chỗ rớt xuống.”

“Còn có một vật?” Dương Diệp hỏi, “là cái gì?”

Tô Mạc trầm mặc một lát, sau đó nói: “Một cái đầu lâu!”

“Một cái đầu lâu!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “có thể hay không nói chi tiết một chút?”

Tô Mạc che nhẹ gật đầu, “rất nhiều năm trước, có một vật từ trên trời rơi xuống phía dưới, này một vật, đúng là cái đầu lâu này cùng thanh kiếm này, thanh kiếm này vừa vặn cắm ở cái đầu kia phía trên. Ngay từ đầu, Bí Tông ta tiền bối cho rằng cái đầu kia là tử vật, thực ra không phải vậy, nó là sống!”

Sống!

Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

Tô Mạc che khẽ lắc đầu, “thanh kiếm này, trấn áp cái đầu kia. Ngay từ đầu, nó còn có thể trấn áp. Nhưng mà, đến cuối cùng, cái đầu kia càng ngày càng mạnh, mà hắn tức thì càng ngày càng yếu, bởi vì nó đang cùng cái đầu kia khi chiến đấu, bị cái đầu kia phản phong ấn”

“Bị phản phong ấn?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Nói cách khác, nó bản thể đều không làm hơn cái đầu kia?”

Tô Mạc che nói: “Ngươi muốn hiểu rõ một chút, nó chỉ là một chuôi kiếm, tại mạnh, nếu như không có người sử dụng, nó mạnh, cũng là có hạn độ. Hơn nữa, cái đầu kia, tuyệt không phải người bình thường, bởi vì ban đầu thật sự lục đoạn cường giả, tại trước mặt nó cơ hồ đều không còn sức đánh trả, mà hắn vẫn bị trấn áp thời điểm!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Bí Tông ta, một bắt đầu là không muốn quản kiếm này cùng cái đầu kia đấy, nhưng mà cuối cùng, mặc kệ đều không được. Bởi vì Đại thế giới có người truyền lời xuống, lại để cho Bí Tông ta hỗ trợ kiếm này trấn áp cái đầu kia!”

“Chính bọn hắn vì sao không được?” Dương Diệp hỏi.

“Sượng mặt!”

Tô Mạc nói: “Cổ xưa Tu Hành Giả bên trong, cũng có mạnh và yếu, mà khi đó, mạnh nhất một nhóm kia cổ xưa Tu Hành Giả không biết nguyên nhân gì, tại Ngân Hà Hệ ba vũ trụ ở giữa, bày ra cường đại kết giới. Chúng ta không thể đi xuống Tiểu Thiên Vũ Trụ, mà bọn hắn cũng sượng mặt Trung Thiên Vũ Trụ. Đương nhiên, không phải là tất cả mọi người sượng mặt, ví dụ như lúc trước mạnh nhất một ít bổ cổ xưa Tu Hành Giả hẳn là có thể xuống!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đạo bào lão giả phải là lúc trước mạnh nhất một nhóm kia, bởi vì hắn hạ đã tới, hơn nữa còn là dùng phân thân về phần Tiểu Thất các nàng, khả năng là vì Hồng Mông Tháp nguyên nhân.

Lúc này, Tô Mạc lại nói: “Phía trên để cho chúng ta phối hợp kiếm này trấn áp cái đầu kia, tự nhiên là có chỗ tốt, chỗ tốt này chính là, cách mỗi năm năm, bọn hắn đều biết dùng một loại phương thức đặc thù đánh xuống một ít mạnh mẽ đại công pháp cùng Huyền Kỹ.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Bí Tông ta sở dĩ như vậy cường đại, đây coi như là nguyên nhân chủ yếu! Nhưng mà, cuối cùng chúng ta lại phát hiện, cái đầu kia mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của chúng ta. Tăng thêm kiếm này lại bị phản phong ấn, một lần kia, nếu không phải Bí Tông tông chủ ta cùng ban đầu Vũ Gia gia chủ Vũ Mục tư dạy rất tốt, mời đến hắn tương trợ, Bí Tông ta khả năng đã từ trên đời biến mất!”

Vũ Mục!

Dương Diệp thật không ngờ, Vũ Mục này vậy mà đã tới Bí Tông, nhưng lại ra tay giúp đỡ. Bất quá cũng thế, thanh kiếm này tại Vũ Gia, nhất định là cùng Vũ Gia có quan hệ.

Lúc này, Tô Mạc tiếp tục nói: “Nhưng mà, cho dù là thiên túng kỳ tài Vũ Mục cũng không cách nào đánh chết cái đầu kia. Cuối cùng, Vũ Mục chỉ có thể liên hợp Bí Tông cường giả ta đem phong ấn, hơn nữa đem kiếm này mang đi, hy vọng có thể vì kia tìm kiếm được một vị cường đại Kiếm Tu, làm cho đối phương giúp đỡ kia bỏ niêm phong.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Dùng lực lượng bây giờ của ta, còn vô pháp vì nó bỏ niêm phong!”

Mộc Kiếm này, cần hấp thu cường đại kiếm ý, mới có thể bỏ niêm phong, mà bây giờ kiếm ý của hắn, còn chưa đủ!

Tô Mạc nhẹ gật đầu, “nhìn ra được!”

Dương Diệp mặt đen lại, này choáng nha sẽ không nói chuyện a!

Lúc này, Tô Mạc lại nói: “Bất quá, nó nếu như có thể lựa chọn đi theo ngươi, ngươi nhất định là có chỗ hơn người.”

Chỗ hơn người?

Dương Diệp lắc đầu, nếu như không có Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch, kiếm này khẳng định thì sẽ không đi theo hắn!

“Đúng.”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Các ngươi vì sao không đem cái đầu kia bắt đi? Cần gì phải giữ hắn tại Bí Tông?”

Tô Mạc cười khổ, “bắt đi cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì, Bí Tông ta trợ kiếm này phong ấn hắn, hắn đối với Bí Tông ta hận, là ngươi không cách nào tưởng tượng. Một khi hắn thoát khốn, hắn cái thứ nhất muốn tiêu diệt, chính là Bí Tông ta!”

“Cũng phải!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái này vốn là mặc kệ chuyện của Bí Tông, nhưng Bí Tông vì rất cao minh đúng lúc, giúp đỡ Mộc Kiếm này phong ấn người ta, đừng nói cái đầu kia rồi, đổi lại bất luận kẻ nào khẳng định đều là trong lòng còn có oán hận.

Lúc này, Tô Mạc nói: “Đã cách nhiều năm, lúc trước Vũ Mục lưu lại phong ấn đã càng ngày càng buông lỏng, tại không lâu sau, phong ấn đó thì sẽ hoàn toàn biến mất. Cho nên, ta để cho Vân Thiển nha đầu này ra đi tìm Mộc Kiếm này trở về. Lúc này đây, chúng ta không có lựa chọn, Mộc Kiếm cũng không có lựa chọn, chỉ có thể cùng vật kia liều chết đánh cuộc!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Mạc, nói thực ra, hắn bây giờ là nghĩ chuồn đi đấy. Bí Tông cùng cái gì kia đầu lâu sự việc của nhau, hắn là không muốn tham dự đấy. Từ trên trời rớt xuống thứ đồ vật, không cần phải nói, đây tuyệt đối là không phải là cái gì đơn giản thứ đồ vật!

“Kỳ thật, năm đó có một người là có thể giết chết cái đầu kia đấy!”

Tô Mạc đột nhiên nói khẽ: “Đáng tiếc, đối phương không ra tay!”

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

Tô Mạc nói: “Một vị Kiếm Tu, một vị cường đại Kiếm Tu.”

Một vị Kiếm Tu?

Dương Diệp sửng sốt một chút, rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi một người!

Ps: Hàn quốc muốn bố tát đức rồi. Ta chuẩn bị đi Hàn quốc một chuyến, gia hỏa ta cũng đã chuẩn bị xong. Nếu như ngày mồng một tháng năm không có bộc phát, vậy khẳng định là ta thành công. Nếu như đã thất bại sau đó, đến lúc đó, chúng ta tin tức radio gặp.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1764: Vượt qua Chân?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1760 chương: Vượt qua thực?

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp nghĩ tới ai?

Tiêu Dao tử!

Cường đại Kiếm Tu, dĩ nhiên chính là Tiêu Dao tử.

Lúc này, Tô Mạc lại nói: “Người này chi kiếm đạo, thật đúng cường đại đến làm cho người tức lộn ruột. Ta chưa bao giờ thấy qua kiếm đạo mạnh như vậy người.”

“Hắn gọi Tiêu Dao tử, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Tô Mạc nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi biết hắn?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cùng một dạng với ta, đến từ Thiên Tuyền Hệ.”

“Khó trách!”

Tô Mạc khẽ gật đầu, “hắn lúc trước đến Bí Tông ta, là vì khiêu chiến Bí Tông ta Tiền Nhậm Tông Chủ. Ta tông tông chủ thua ở sau hắn, thỉnh cầu hắn ra tay giúp đỡ phong ấn cái đầu kia. Hắn đi.”

“Hắn vì sao không có ra tay?” Dương Diệp hỏi.

Tô Mạc nói: “Hắn có ra tay, hắn ở đây nhìn thấy cái đầu kia lúc, cái đầu kia nói khoác mà không biết ngượng, nói để cho hắn chém tam kiếm. Mà hắn chỉ ra rồi một kiếm, một kiếm này, liền trực tiếp đem cái đầu kia chém hư ảo.”

Dương Diệp: “...”

Tô Mạc lại nói: “Đáng tiếc, hắn cũng không có ở ra tay, mà là xoay người rời đi.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Tô Mạc thần sắc có chút mất tự nhiên, cuối cùng, hắn lắc đầu, sau đó nói: “Hắn nói hắn không lừa gạt âm một cái không hoàn chỉnh người!”

Dương Diệp: “...”

Tô Mạc nói: “Bí Tông ta Tiền Nhậm Tông Chủ liên tục thỉnh cầu, nhưng mà hắn cũng không để ý tới.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu hữu, cái này là Mộc Kiếm lai lịch. Đoạn ân oán này không có quan hệ gì với ngươi, nhưng mà, nó cùng Mộc Kiếm này có quan hệ. Mà Mộc Kiếm này bây giờ cùng ngươi, cho nên, ngươi vô luận như thế nào đều chạy không thoát rồi.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Tô Mạc nói: “Cái đầu kia, hận nhất không phải là Bí Tông ta, mà là kiếm này. Một khi hắn thoát khốn, hắn đầu tiên muốn diệt có thể là thanh kiếm này, mà kiếm này bây giờ cùng ngươi, cho nên, ngươi nói ngươi chạy trốn được sao? Trừ phi là ngươi buông tha cho kiếm này!”

Dương Diệp trầm mặc.

Tô Mạc đi tới trước mặt của Dương Diệp, “này chính là nhân quả, ngươi đạt được một vật, thì sẽ dính vào này vật nhân quả. Tựa như Bí Tông ta, vì đạt được thượng giới bảo vật, bởi vậy, Bí Tông ta cũng dính vào kiếm này cùng vật này nhân quả. Cho nên, hiện tại Bí Tông ta làm nên có một kiếp này!”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói rất đúng, có Nhân tất có Quả. Chẳng qua là, vị tiền bối này, thực lực của ngươi vượt xa ta, Bí Tông các ngươi chỉnh thể thực lực càng là vượt qua ta không biết bao nhiêu, liền các ngươi đều không có cách nào ngươi nói, ta có thể có biện pháp nào? Ta không phải là đang trốn tránh, mà thật sự không có biện pháp a!”

Tô Mạc trầm giọng nói: “Ta biết.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tô Mạc đột nhiên nhìn về phía hắn, “cho nên, ta quyết định, hợp cả Bí Tông chi lực, giúp ngươi tăng thực lực lên, giúp ngươi bỏ niêm phong kiếm này!”

Nghe vậy, Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Hợp cả Bí Tông chi lực giúp mình tăng thực lực lên? Còn giúp mình bỏ niêm phong kiếm?

Lúc này, Tô Mạc lại nói: “Đừng bộ dáng này, ta nói là sự thật!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Mạc, “sau đó điều kiện của các ngươi chính là để cho ta hỗ trợ phong ấn cái đầu người kia?”

Tô Mạc nhẹ gật đầu, “trừ lần đó ra, còn có một điểm, cái kia chính là gia nhập Bí Tông!”

Gia nhập Bí Tông!

Dương Diệp lắc đầu, “thật có lỗi, ta là Dương Gia người!”

Tô Mạc nói: “Ta biết, này không sao, ngươi có thể có được hai loại thân phận. Bí Tông ta không can thiệp ngươi, chỉ có điều, ngày sau Bí Tông ta nếu là có cần ngươi trợ giúp địa phương, tại ngươi năng lực có thể đạt được dưới tình huống có thể tương trợ là được!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!” Này với hắn mà nói, là một chuyện tốt, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.

Tô Mạc khẽ gật đầu, sau đó tay phải một

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lật, một bộ trường bào màu xanh sẫm xuất hiện ở trước mặt của

Dương Diệp.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

Tô Mạc nói: “Bí Tông trưởng lão ta phục, giờ phút này lên, ngươi chính là Bí Tông ta vinh dự Trưởng lão, không có bất kỳ người nào có thể ra lệnh cho ngươi.”

“Vinh dự Trưởng lão? Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lúc này, một bên hắc bào lão giả kia đột nhiên nói: “Tự nhiên là vì để cho ngươi bớt chút phiền toái, có này y ở đây, trong Bí Tông đệ tử liền sẽ không tới tìm ngươi phiền toái. Đương nhiên, chúng ta không phải sợ ngươi gặp chuyện không may, mà là sợ bọn họ gặp chuyện không may!”

Thực lực của Dương Diệp sao mà khủng bố? Trong Bí Tông, tuy rằng thiên tài cũng rất nhiều, hơn nữa hàm kim lượng còn vô cùng cao. Nhưng mà, tại trước mặt Dương Diệp này, vẫn là rất không đủ. Mà Dương Diệp này cũng không phải là một người hiền lành. Cho nên, bọn hắn nghĩ ra biện pháp này, để phòng ngừa người khác tới tìm hắn để gây sự!

Dương Diệp sờ lỗ mũi một cái, mình là cái loại này thích gây họa người sao?

Dưới bình thường tình huống, hắn thì sẽ không gây tai hoạ đấy!

Lúc này, Tô Mạc nhìn về phía Hắc Bào Lão Giả, Hắc Bào Lão Giả khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Dương công tử, đi với ta một chỗ.”

“Đâu?” Dương Diệp hỏi.

Hắc Bào Lão Giả nói: “Võ Các. Bí Tông ta Lịch Nhậm Tông Chủ đều ở chỗ đó lưu lại tu luyện tâm đắc của mình cùng kinh nghiệm, bọn hắn đã từng, đều là trên đại lục thiên kiêu, Ta tin tưởng, bọn họ kinh nghiệm võ đạo cùng tâm đắc đối với Dương công tử hẳn là có trợ giúp!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

“Vân nha đầu, ngươi cũng đi đi!” Lúc này, Tô Mạc đột nhiên nhìn về phía Vân Thiển.

Vân Thiển có chút ngẩn người, lập tức vội vàng nói: “Đa tạ tông chủ!”

Cứ như vậy, được Hắc Bào Lão Giả dẫn dắt, ba người đã đi ra đại điện.

Trong đại điện.

Tại Dương Diệp ba người sau khi rời đi, một tên bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở sau lưng của Tô Mạc.

“Thật muốn đem chỗ có hi vọng đều ký thác trên người hắn?” Bóng đen người trầm giọng nói.

“Nếu không thì sao?” Tô Mạc hỏi lại.

“Vì cái gì?” Bóng đen người lại hỏi.

Tô Mạc trầm mặc một lát, sau đó nói: “Bởi vì thanh kiếm kia nguyện ý đi theo hắn, kiếm này chi cao ngạo, cho dù là Bí Tông ta Lịch Đại Tông Chủ đều không một người có thể đem hàng phục, đã liền ban đầu Vũ Mục, đều không thể hàng phục nó. Mà bây giờ, nó nhưng nguyện ý đi theo một người. Ngươi cảm thấy, người này sẽ là người bình thường sao?”

“Liền bởi vì như vậy?” Bóng đen người trầm giọng nói.

Tô Mạc khẽ lắc đầu, sau đó hắn lấy ra một cái quyển trục, “phía trên là tư liệu của hắn, ngươi xem một chút!”

Vừa nói, cái kia quyển trục bay đến bóng đen người trước mặt của. Qua hồi lâu, bóng đen người trầm giọng nói: “Là một nhân vật!”

Tô Mạc nhẹ gật đầu, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trong mắt nhiều hơn một tia ưu sầu, nhưng mà rất nhanh, này tia ưu sầu biến thành lạnh như băng.

...

Võ Các.

Được Hắc Bào Lão Giả dẫn dắt, Dương Diệp ba người đi tới một tòa Lâu Các trước, Lâu Các không lớn, chỉ có ba tầng, không chỉ có không lớn, ngược lại tỏ ra còn có chút tiểu.

“Đây là Bí Tông ta cấm địa!”

Lúc này, Hắc Bào Lão Giả đột nhiên nói: “Người bình thường, căn bản là không có cách tiến đến. Ta cũng không có thể đi vào, các ngươi vào đi thôi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Vân Thiển tiến nhập Lâu Các tầng thứ nhất.

Vừa mới vào tầng thứ nhất, một Hoa Bào Lão Giả chính là xuất hiện tại trước mặt hai người.

Nhìn thấy tên lão giả này, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Chân Cảnh Lục Đoạn!

Trước mắt vị lão giả này vậy mà cũng là Chân Cảnh Lục Đoạn!

Hoa Bào Lão Giả quan sát một chút Dương Diệp cùng Vân Thiển, sau đó nói: "Không thể xằng bậy!" Nói xong, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cùng

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Vân Thiển nhìn nhau, cuối cùng, hai người đi tới phía trước. Chỉ chốc lát, hai người ngừng lại, tại bọn họ trước mặt, có ba cái cột đá, trên cột đá, là một khối linh bài.

Vân Thiển ánh mắt đã rơi vào ở giữa nhất cái kia trên linh bài, "ta lựa chọn cái này."

"Vì sao?" Dương Diệp hỏi.

Vân Thiển nói: "Bởi vì vị tông chủ này là nữ."

Dương Diệp nhìn về phía dưới cột đá kia phương, quả nhiên, tại đó, có một cái tên: Linh Tú!

"Nàng là Bí Tông ta đời thứ mười bốn tông chủ!" Vân Thiển trầm giọng nói: "Từng tại bốn mươi tuổi chính là tu luyện đến Chân Cảnh Lục Đoạn!"

Bốn mươi tuổi Chân Cảnh Lục Đoạn!

Dương Diệp nheo mắt, này thiên phú, rất yêu nghiệt a!

Lúc này, Vân Thiển đi tới cột sáng kia trước, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, trong chốc lát, cột sáng kia tuyết phát sáng lên, ngay sau đó, một tên đang mặc vân bạch sắc trường quần nữ tử xuất hiện ở cột sáng trước.

Nữ tử nhìn lớn ước hơn hai mươi tuổi, dung mạo không tính Khuynh Thành Khuynh Quốc, nhưng trên người nhưng là có một cổ uy nghiêm.

Làm nữ tử này sau khi xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, Vân Thiển có chút khẩn trương.

Linh Tú ánh mắt đã rơi vào trên thân Vân Thiển, quan sát một chút Vân Thiển về sau, kia lông mày hơi nhíu lại, làm Vân Thiển kia phát hiện một màn này lúc, kia sắc mặt lập tức thảm trắng đi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Linh Tú kia lắc đầu, “thiên phú quá kém!”

Nói xong, nàng phải trở về đến cột sáng kia.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Các hạ, ngươi cảm thấy ta thiên phú như thế nào?”

Linh Tú nhìn về phía Dương Diệp, nhìn Dương Diệp một cái chớp mắt về sau, nàng nói: “Bình thường!”

Ngay tại lúc này, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại Linh Tú giữa lông mày.

“Lớn mật!”

Lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, lúc trước Hoa Bào Lão Giả kia xuất hiện ở trong tràng, lúc này, Hoa Bào Lão Giả chính căm tức nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp không có để ý Hoa Bào Lão Giả, hắn nhìn thẳng Linh Tú, “ta một kiếm này như thế nào?”

Linh Tú nhìn thẳng Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Rất yếu!”

Dương Diệp: “...”

Mà lúc này, Linh Tú lại nói: “Nhưng mà, ta như cùng ngươi cùng giai, ta không tiếp nổi!”

Nghe được lời của Linh Tú, Hoa Bào Lão Giả kia lập tức nhìn về phía Linh Tú, trong mắt tràn đầy vẻ kinh ngạc. Trong lòng hắn tự nhiên là khiếp sợ, phải biết, người trước mắt này, thế nhưng là Bí Tông tông chủ, đã từng là Tuyệt Đại Thiên Kiêu a!

Mà nàng bây giờ nói nàng như cùng Dương Diệp cùng giai, không bằng Dương Diệp!

Xa xa, Dương Diệp thu kiếm, sau đó đối với Linh Tú có chút thi lễ, "thất lễ. Ta đối với tiền bối cũng không có ác ý, chỉ là muốn nói, thiên phú, không thể quyết định một người vị lai, chúng ta cũng không nên dùng thiên phú đi cân nhắc cùng đánh giá một người!"

Linh Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi là Bí Tông đệ tử ta?"

Dương Diệp khẽ lắc đầu.

Linh Tú lông mày nhíu lại, trong mắt mang theo vẻ không hiểu.

Lúc này, Hoa Bào Lão Giả kia đột nhiên nói: "Hồi Linh Tông Chủ, người này không phải là Bí Tông đệ tử ta, hắn, hắn là Bí Tông ta vinh dự Trưởng lão. Bởi vì chuôi này Mộc Kiếm đi theo hắn!"

Linh Tú nhìn về phía Dương Diệp, "ngươi kiếm ý đã đạt tới thực, mà ngươi lại lựa chọn quên, nghĩ đến, ngươi đã từng cao nhân chỉ điểm... Mà bây giờ, ngươi muốn để cho chính mình kiếm ý vượt qua thực, đạt tới càng cao tầng thứ sao? Đúng rồi, còn có sát ý!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức híp lại.

Kiếm ý cùng sát ý vượt qua thật!

...

PS: Cảm tạ; Kevin lá, tiểu thiên tâm L, lĩnh trên thanh tuyền, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1765: Kiếm Đạo Thông Thần, xưa nay chưa từng có!

1761 chương: Kiếm Đạo Thông Thần, xưa nay chưa từng có!

(Cầu chia sẻ)

Khi hắn lĩnh ngộ ‘thực’ lúc, kiếm ý của hắn kỳ thật cũng đã đạt tới thật. Không chỉ có kiếm ý, sát ý hắn cũng tùy thời có thể đạt tới thật!

Nhưng mà, hắn không có ở dùng qua sát ý cùng kiếm ý.

Không chỉ có không sử dụng, ngược lại là còn tận lực đi quên!

Bởi vì hắn muốn không phải là kiếm ý cùng sát ý thực, mà là theo đuổi là kiếm bản chất.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp nói: “Tiền bối, ta muốn theo đuổi chính là kiếm bản chất.”

“Cổ hủ!”

Linh Tú âm thanh lạnh lùng nói: “Ngu không ai bằng. Ngươi thế nào sẽ có kiếm ý? Bởi vì kiếm, có kiếm, ngươi mới có kiếm ý. Cho nên, kiếm ý cùng kiếm của ngươi Bản vi Nhất Thể, tại sao khác nhau phân chia?”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Đúng a!

Kiếm ý là do kiếm tư sinh ra, nó cùng kiếm Bản vi Nhất Thể, căn bản không có thể tính là ngoại vật a!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp lập tức thầm mắng mình ngu xuẩn. Phải biết, hắn hiện tại kiếm đạo đã rất mạnh, nếu như kiếm ý càng tăng lên một tầng lầu, đến lúc đó, kiếm ý gia trì, cái kia kiếm của hắn, cũng không phải là chỉ có thể uy hiếp Chân Cảnh Ngũ Đoạn, mà là liền Chân Cảnh Lục Đoạn đều có thể uy hiếp!

Nghĩ vậy, Dương Diệp có chút không thể bình tĩnh!

“Động tâm rồi sao?” Lúc này, Linh Tú kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Linh Tú, sau đó nói: “Tiền bối, tất cả mọi người là người thẳng tính, nói đi, có yêu cầu gì!”

Linh Tú khẽ gật đầu, “cũng không có gì đặc biệt yêu cầu, liền là hy vọng ngươi ngày sau có thể thủ hộ Bí Tông!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Linh Tú, “tiền bối đối với Bí Tông cảm tình sâu như vậy?” Khi hắn biết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả ở bên trong, phần lớn đều là chút ngoại trừ sinh tử bên ngoài, còn lại đều nhìn rất nhạt người.

Linh Tú khẽ gật đầu, “nơi đây, không chỉ có là một cái tông môn, càng là một gia.” Nói đến đây, nàng nhìn lướt qua trong sân còn lại những cái kia cột đá, “ngươi biết bọn họ là chết thế nào không?”

Dương Diệp lắc đầu.

Linh Tú nói: “Đã đến bọn hắn trình độ kia, kỳ thật rất khó cái chết, coi như là một ít Tu Hành Giả, cũng khó có thể đánh chết bọn hắn. Nhưng mà, bọn hắn hay vẫn là vẫn lạc. Bởi vì, bọn hắn không phải là bị người giết, mà là tự sát!”

“Tự sát?” Dương Diệp chân mày cau lại, trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

Linh Tú khẽ gật đầu, “mỗi khi phong ấn nới lỏng lúc, Bí Tông ta đều sẽ có cường giả dùng mình Tất Sinh Chi Lực đi gia cố phong ấn.”

Nghe vậy, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, những cường giả kia dùng chính mình Tất Sinh Chi Lực đi gia cố phong ấn... Cái này quá không giải quyết riêng chứ?

“Thật bất ngờ?” Linh Tú nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vô cùng ngoài ý muốn!”

Linh Tú nói khẽ: “Một khi phong ấn hoàn toàn bị bài trừ, Bí Tông ta nhất định bị đối phương giết chó gà không tha!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta cũng không dám hứa chắc có thể đối phó được đối phương!”

Linh Tú nhẹ gật đầu, “nhưng mà, ngươi có hi vọng!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Linh Tú nhìn thẳng Dương Diệp, “bởi vì thanh kiếm kia đi theo ngươi.”

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc, rất nhanh, hắn lắc đầu, kỳ thật, hắn rất muốn nói, đối phương không phải là đi theo hắn, mà là theo chân Tiểu Bạch, để cho Tiểu Bạch đi phong ấn đi...

Lúc này, Linh Tú đột nhiên nói: “Biết rõ Chân Cảnh trên kiếm ý cùng cảnh giới sao?”

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía Linh Tú, “xin lắng tai nghe!”

Linh Tú nói khẽ: “Đến về sau, là thật, thực về sau, là rõ ràng.”

“Rõ ràng?” Dương Diệp khó hiểu.

Linh Tú nhẹ gật đầu, " Tâm Như Minh Kính, khám phá vạn vật. Thực, là hiểu rõ vạn vật bản chất, mà rõ ràng, không chỉ là

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Giải vạn vật bản chất, càng là khám phá vạn vật, hiểu rõ cùng khám phá, rất tương tự, nhưng cũng có khác nhau. Này tựu giống với nước cùng băng, tương tự, nhưng cũng có khác nhau! "

Dương Diệp trầm giọng nói: “Phải làm như thế nào đến rõ ràng?”

Linh Tú khẽ lắc đầu, “không có đường tắt, chỉ có xem cùng ngộ!”

“Xem cùng ngộ?” Dương Diệp nhìn về phía Linh Tú, “Cái này ngộ, ta biết, nhưng mà cái này xem?”

Linh Tú nói: “Ta đã từng đạt tới rõ ràng cảnh lúc, có lưu lại hình ảnh, ngươi có thể xem!”

“Tiền bối đạt tới qua rõ ràng cảnh?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Linh Tú lắc đầu, “cảnh giới không, chẳng qua là ý cảnh của ta đạt đến rõ ràng. Cho nên, ta có lẽ có thể giúp ngươi, lại để cho kiếm ý của ngươi cùng với sát ý đạt tới ‘rõ ràng’ cảnh. Đương nhiên, ta không dám hứa chắc. Đây hết thảy, đều muốn nhìn ngươi cá nhân vận may!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nói: “Đa tạ!”

Lúc này, Linh Tú nhìn về phía một bên Vân Thiển, “nha đầu ngươi cũng một đứng lên đi!”

Vân Thiển mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, lúc này, Linh Tú lại nói: “Hắn nói đúng, ta không nên dùng thiên phú cùng với tiềm lực đi cân nhắc một người. Ngươi như là đã đi vào cái chỗ này, hơn nữa lựa chọn, chúng ta đây chính là có duyên. Cho nên, ngươi có thể có được cái gì, liền xem chính ngươi tạo hóa nữa!”

Vân Thiển liền vội cung kính thi lễ, “đa tạ Linh Tông Chủ.” Vừa nói, nàng vừa nhìn về phía một bên Dương Diệp, “đa tạ!”

Nàng biết, nếu như không phải là Dương Diệp lời nói mới vừa rồi kia, Linh Tú này khẳng định thì sẽ không tiếp nhận nàng.

Dương Diệp cười cười, không nói gì, với hắn mà nói, tiện tay mà thôi mà thôi.

Lúc này, Linh Tú đột nhiên tay trắng nõn nà vung lên, trong chốc lát, hai người trong sân tình cảnh một hồi biến ảo, rất nhanh, hai người xuất hiện ở một gian đen nhánh mật thất, mà ở này đen nhánh trong mật thất, ngồi xếp bằng một nữ tử.

Cô gái này đúng là Linh Tú kia!

Ngộ!

Lúc này, Linh Tú này đang tại ngộ!

Dương Diệp cùng Vân Thiển quen biết liếc mắt, ngay tại lúc này, sắc mặt hai người đồng thời biến đổi, bởi vì bọn họ phát hiện, bọn hắn vậy mà cùng Linh Tú kia tạo lập được liên hệ nào đó, rất nhanh, hai người bọn họ phát hiện, hai người lại có thể cảm nhận được lúc này Linh Tú cảm nhận được hết thảy!

“Một loại Truyền Thừa Thần Thông thuật!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Linh Tú đột nhiên tại hai não người trong vang lên, “có thể cho giữa người và người thành lập lên tinh thần cầu, để cho bọn hắn lẫn nhau trong vòng thời gian ngắn cảm nhận được với nhau hết thảy. Chỉ có một canh giờ, có thể hay không được cái gì, nhìn chính các ngươi tạo hóa!”

Nói xong, cái thanh âm kia chính là biến mất.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức nhắm hai mắt lại, sau đó để cho chính mình tâm thần chìm tới đáy dung nhập vào. Chỉ chốc lát, hắn chính là cảm giác mình cùng ngồi xếp bằng kia Linh Tú hòa thành một thể. Có thể nói, hắn giờ phút này, chỉ cần ý niệm trong đầu khẽ động, có thể biết rõ Linh Tú này hết thảy, kể cả nàng tất cả bí mật. Nhưng mà, hắn cũng không có làm như vậy.

Làm người, nếu là không hiểu đúng mực, vậy không có ý nghĩa.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, chuyên tâm bắt đầu cảm thụ được giờ phút này cảm giác của Linh Tú.

Nguyên lai Lâu Các trong tầng thứ nhất.

Tại Linh Tú cùng trước mặt Hoa Bào Lão Giả, có một cái màn sáng, bên trong màn sáng này, chính là Dương Diệp cùng Vân Thiển, còn có đã từng là Linh Tú.

“Linh Tông Chủ, hắn có thể cứu Bí Tông ta sao?” Hoa Bào Lão Giả đột nhiên hỏi.

Linh Tú lắc đầu, “không thể!”

“Vậy ngươi...” Hoa Bào Lão Giả kinh ngạc nói.

Linh Tú nhìn xem bên trong màn sáng Dương Diệp, nói khẽ: " Cái đầu kia, từ thượng giới rơi xuống, tại rơi hạ thấp thời gian, nó đã là bị rất nặng tổn thương, nhưng mà, Bí Tông ta các đại cường giả, kể cả đã từng là Vũ Mục, đều vẫn là không cách nào kích giết hắn.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Có thể tưởng tượng, người nọ nhất định là đã từng sớm nhất một nhóm kia cổ xưa Tu Hành Giả một trong! "

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Mà Dương Diệp này, bất quá Chân Cảnh, hắn như thế nào khả năng đối phó được cái đầu kia?”

“Vậy vì sao Tô Mạc tông chủ cùng Linh Tông Chủ đều muốn tương trợ hắn?” Hoa Bào Lão Giả hỏi.

Linh Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Ai nói chúng ta đang giúp hắn...”

Nghe vậy, Hoa Bào Lão Giả kia đã trầm mặc.

Qua hồi lâu, Hoa Bào Lão Giả cười khổ, “kỳ thật, lúc trước có một người là có thể chém giết cái đầu kia, đáng tiếc...”

“Vậy Tiêu Dao tử sao?” Linh Tú nói khẽ.

Hoa Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, “Linh Tông Chủ thấy thế nào đợi người này?”

Linh Tú trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm Đạo Thông Thần, xưa nay chưa từng có!”

...

Trong mật thất, Dương Diệp cùng Vân Thiển như trước xếp bằng ngồi dưới đất, hai người giờ phút này đều là tại cảm ngộ.

Kỳ thật, chuẩn xác mà nói là bọn hắn bây giờ đang ở cảm thụ Linh Tú lúc trước ngộ ý cảnh lúc cảm giác, kinh nghiệm, hiện tại, Linh Tú hay là tại thông qua cái kia thần thông bí thuật coi nàng như năm kinh nghiệm truyền thụ cho hắn cùng với Vân Thiển.

Đây đối với Dương Diệp cùng Vân Thiển mà nói, tự nhiên là có rất lớn rất nhiều chỗ tốt, bởi vì này có thể để cho bọn hắn hai ít người đi rất nhiều rất nhiều đường quanh co.

Tông Môn Đệ Tử cùng Thế Gia Đệ Tử sở dĩ so với rất nhiều tán tu lớn lên phải nhanh, liền là bởi vì bọn hắn so với tán tu ít hơn đi rất nhiều rất nhiều đường quanh co, bởi vì bọn họ ở trên đường tu hành, có người đang cho bọn hắn chỉ đạo, dẫn đường!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, rất nhanh, một canh giờ trôi qua.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Vân Thiển đã về tới trong Lâu Các.

Bất quá, hai người đều vẫn là xếp bằng ngồi dưới đất, không có mở to mắt.

Linh Tú nhìn thoáng qua hai người, sau đó nói: “Không nên quấy rầy bọn hắn!”

Nói xong, thân hình run lên, không vào sau lưng trong cột sáng kia.

Qua một khắc sau, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong Hồng Mông Tháp!

Tu luyện, hắn tự nhiên muốn tại Hồng Mông Tháp tu luyện, phải biết, trong Hồng Mông Tháp mười ngày, bất quá là phía ngoài một ngày. Đương nhiên, hắn cũng không còn buông tha cho đề phòng. Cùng Kỳ tùy thời đều chờ lệnh, hơi có dị động, Cùng Kỳ liền sẽ ra tay!

Dùng Cùng Kỳ thực lực bây giờ, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn hắn đều có thể ngăn cản một hồi!

Đối với Dương Diệp biến mất, Hoa Bào Lão Giả kia tuy rằng kinh ngạc, nhưng không có làm cái gì. Mỗi người đều có bí mật của chính mình, Dương Diệp tự nhiên cũng có.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Rất nhanh, bên ngoài đã qua một tháng.

Giờ phút này, Vân Thiển kia đã mở mắt, trong mắt nàng có vẻ mừng rỡ. Tuy rằng nàng cảnh giới cũng không có tăng, nhưng mà, nàng tâm tình nhưng là đã được đến sâu sắc tăng lên. Lần này tâm tình tăng lên, còn hơn nàng dĩ vãng mấy năm khổ tu!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của nàng.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp cũng mở mắt.

Khi thấy Dương Diệp lúc, Vân Thiển lập tức sửng sốt, “ngươi, ngươi tại sao như vậy rồi...”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Không có nhìn phiên ngoại bằng hữu có thể điểm chú ý kích quan sát phiên ngoại.

Tại qua mấy ngày ngày mồng một tháng năm rồi. Năm một khi bộc phát.

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1766: Lâm Vị Ương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1762 chương: Lâm Vị Ương!

(Cầu chia sẻ)

Giờ phút này, Dương Diệp cùng lúc trước chính hắn bộ dáng đã không hề cùng dạng.

Bởi vì giờ khắc này tóc của Dương Diệp, vậy mà có chút trở nên trắng, dường như lây dính bông tuyết, không chỉ có tóc, hắn toàn bộ mặt đều đều già nua đi một tí. Nếu như nói trước Dương Diệp như hơn hai mươi tuổi, vậy hắn hiện tại, chính là bốn mươi tuổi!

Thành thục!

Thời khắc này Dương Diệp xem ra so với trước đó thành thục rất nhiều nhiều nữa...

Ngay tại lúc này, Linh Tú kia xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của Vân Thiển.

Linh Tú ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “có cảm ngộ gì?”

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn tay của chính mình, hắn nhẹ nhàng đưa tay duỗi thẳng mà ra, sau một khắc, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên!

Ầm!

Tại Vân Thiển ánh mắt kinh ngạc bên trong, trong tràng cả trong Lâu Các không gian vậy mà kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Những thứ này không gian, uyển như sôi trào nước sôi một dạng kịch liệt kích động. Nhưng mà, nàng nhưng không cảm giác được bất kỳ sóng sức mạnh.

Lúc này, Linh Tú nói khẽ: “Minh Cảnh Kiếm Ý... Không ở trong ngũ hành, không tại thiên địa bên trong, vô tích vô hình, có thể tan ra vạn vật... Chúc mừng!”

Nghe được lời của Linh Tú, Vân Thiển kia lập tức kinh hãi miệng há... Mà bắt đầu.

Minh Cảnh Kiếm Ý!

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Diệp vậy mà đạt đến Minh Cảnh Kiếm Ý!

Kỳ thật, cũng không phải trong khoảng thời gian ngắn.

Bên ngoài ba mươi ngày, tại trong Hồng Mông Tháp, đây chính là ba trăm thiên. Ba trăm thiên, tương đương với thời gian một năm!

Tại trong vòng một năm thời gian này, hắn ngoại trừ ngộ bên ngoài, còn có thăm dò, từng điểm từng điểm thăm dò, từng điểm từng điểm cân nhắc, trong đó buồn tẻ cùng chua xót, chỉ có chính hắn mới hiểu. Tại trong Hồng Mông Tháp, có một đoạn thời gian, đầu hắn trống rỗng!

Đoạn thời gian kia, là thống khổ nhất thời điểm, bởi vì đoạn thời gian kia, hắn mê mang. Thậm chí cuối cùng tưởng buông tha cho, cái loại này đầu như là quán duyên cảm giác, thật sự quá thống khổ.

Cũng may hắn cũng không hề từ bỏ!

Minh Cảnh, trải qua nhất niệm khổ ngộ, hắn rốt cuộc đem kiếm ý của chính mình tăng lên tới Minh Cảnh. Không chỉ có kiếm ý, đã liền sát ý đều đạt đến Minh Cảnh.

Minh Cảnh kiếm ý cùng sát ý cùng Chân Cảnh kiếm ý cùng sát ý bất đồng lớn nhất, chính là Minh Cảnh không ở trong ngũ hành, không tại thiên địa bên trong, vô tích vô hình, có thể tan ra vạn vật. Minh Cảnh, cũng là thật, kiếm ý bản chất, vạn vật bản chất, mà Minh Cảnh, tức thì là ở Chân Cảnh trên cơ sở tăng lên.

Này tựu giống với sương mù, lại để cho sương mù biến thành nước, sau đó lại để cho nước biến thành băng!

Cho nên, Minh Cảnh cũng không phải phá vỡ Chân Cảnh, mà là đang Chân Cảnh trên cơ sở tăng lên!

Có thể nói, hiện tại hắn đã hoàn toàn không sợ cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn. Đương nhiên, muốn đơn giết cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, hay vẫn là không dễ dàng như vậy. Bất quá, hắn nhưng sẽ không ở như lúc trước như vậy bị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả nghiền ép!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Linh Tú, “đa tạ.”

Nếu như không phải là nữ nhân này chỉ đường cho hắn, cho hắn kinh nghiệm, hắn muốn đạt tới Minh Cảnh, còn không biết phải tới lúc nào. Mặc kệ nữ nhân này mục đích là gì, nhưng mà, đối phương đối với hắn phần này trợ giúp là bây giờ!

“Đây là vận mệnh của chính ngươi!”

Linh Tú nói: “Theo ngươi hai loại ý cảnh tăng lên, thực lực của ngươi khẳng định cũng sẽ tăng lên trên diện rộng, nhưng mà, nhớ lấy, chớ còn coi khinh hơn bất luận kẻ nào, đặc biệt là cường giả một ít Chân

Cảnh Lục Đoạn."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "ta minh bạch, ta sẽ không nhỏ nhìn bất kỳ người nào!"

Khinh địch, là trí mạng nhất. Rất nhiều người chết ở trong tay hắn, không phải là thực lực đối phương không bằng hắn, mà là đối phương khinh địch.

Vĩnh viễn không nên coi thường đối thủ của chính mình!

Ngay tại lúc này, Linh Tú đột nhiên nói: "Ta có thể nhìn xem Mộc Kiếm của ngươi sao?"

Dương Diệp nhìn Linh Tú liếc mắt, sau đó nhẹ gật đầu,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cổ tay hắn khẽ động, Tiểu Bạch ôm Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

"Linh chủ!"

Lúc này, Linh Tú ánh mắt đột nhiên đã rơi vào trên người của Tiểu Bạch. Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn thoáng qua Linh Tú, sau đó nhếch miệng cười cười.

Linh Tú mỉm cười, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "thật sự là người may mắn. Chỉ là của ta nghĩ không hiểu là, này một tiểu tử hẳn là ưa thích chí thiện thuần khiết người, mà ngươi... Thứ cho ta nói thẳng, ngươi không có chút nào thiện, không có chút nào thuần túy!"

Dương Diệp mặt đen lại, người này làm sao nói chuyện!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên buông Mộc Kiếm, sau đó hai cái móng nhỏ ôm cổ họng của hắn, tiếp đó, nàng dùng trán mình nhẹ nhàng cạ cái cằm của Dương Diệp. Một bộ, ta chỉ thích dáng vẻ của ngươi.

Trong lòng Dương Diệp ấm áp, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, nói khẽ: "Ta cũng thích ngươi!"

Lúc này, một bên Linh Tú đột nhiên phải tay khẽ vẫy, Mộc Kiếm kia lập tức bay đến trước mặt của nàng, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng nhìn về phía Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, "tiểu tử, ngươi nói cho ta biết, kiếm này đến cùng là theo chân ngươi, hay vẫn là đi theo Tiểu gia hỏa này?"

Nghe vậy, Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường. Hắn nhìn về phía Linh Tú, “tiền bối vì sao nói như vậy?”

Linh Tú nói: “Kiếm này, chí nhân chí thiện, nó ưa thích cũng là chí nhân chí thiện, hoặc là thuần khiết người hoặc là yêu linh, mà ngươi Tiểu gia hỏa này, vừa vặn phù hợp. Nhưng là ngươi nhưng không phù hợp! Hơn nữa, kiếm này hẳn hết sức bài xích ngươi mới là!”

Dương Diệp không nói gì, hắn bên trái tay khẽ vẫy, Mộc Kiếm kia lập tức bay đến trong tay của hắn, tay trái của hắn nhẹ nhàng vung lên, một đạo kiếm minh ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Dương Diệp nhìn về phía Linh Tú, “tiền bối, ngươi cảm thấy nó bài xích ta sao?”

Kỳ thật, Mộc Kiếm này xác thực bài xích hắn. Bất quá, trải qua chuyện lúc ban đầu về sau, Mộc Kiếm này nóng nảy thu liễm không ít, ít nhất, hiện tại sẽ không giống như trước kia nhâm tính. Trong này, Hồng Mông Tháp không thể bỏ qua công lao!

Linh Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó khẽ gật đầu, “cái này không trọng yếu, quan trọng là... Ngươi thực lực bây giờ tăng lên. Ta hy vọng ngươi có thể nhớ kỹ lúc trước hứa hẹn đối với ta!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đương nhiên.” Kỳ thật, như Tô Mạc nói, hắn đã có Mộc Kiếm về sau, phần này nhân quả, hắn cũng đã dính vào.

Linh Tú khẽ gật đầu, “nơi đây, còn có Bí Tông ta mặt khác tông chủ Tu Luyện Tâm Đắc, cùng với bọn họ một ít bí pháp cường đại, ngươi có hứng thú sao?”

“Có, đương nhiên là có!”

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, làm trò đùa, chuyện tốt như vậy, hắn làm sao sẽ không có hứng thú?

Linh Tú nói: “Nhiều không bằng tinh, ngươi tự nghĩ ra kiếm kỹ đã rất mạnh, cũng vô cùng thích hợp ngươi, nơi đây rất nhiều tông chủ một ít Huyền Kỹ mặc dù không so với ngươi yếu, nhưng những cái kia, phần lớn đều chỉ thích hợp bọn hắn mà không thích hợp ngươi.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Đi tầng thứ ba, chỗ đó, có thích hợp đồ đạc của ngươi!”

Nói xong, kia xoay người muốn tiến vào trong cột sáng kia.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Mạo muội hỏi một chút, tiền bối là vẫn còn sống còn là...”

Linh Tú quay người nhìn về phía Dương Diệp, “đã chết đã lâu rồi. Đây là ta lưu lại một đám tinh phách, mục đích là có thể lưu lại truyền thừa của ta cho dưới Bí Tông ta một đời. Này có thể là ta một lần cuối cùng đi ra, đương nhiên, ta hy vọng đây là ta một lần cuối cùng đi ra.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Linh Tú trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Nếu như ta xuất hiện ở đến, vậy ý nghĩa...”

Nói đến đây, nàng đột nhiên lắc đầu, sau đó thân hình run lên, biến mất ở trong tràng.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn thoáng qua cột sáng kia, từ ngữ khí của Linh Tú này đến xem, Bí Tông này có thể là sắp phát sinh cái đại sự gì a!

“Ngươi là thế nào tăng lên tới Minh Cảnh hay sao?” Này

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lúc, một bên Vân Thiển đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Thiển, “Vân cô nương, không là ta thiên phú tốt, mà là, ta tiêu tốn thì gian nhiều hơn ngươi. Trở về hảo hảo ngộ, ngươi cũng có thể!”

Nói xong, hắn hướng tầng thứ ba đi đến.

Thiên phú của hắn so với Vân Thiển được không nào?

Không!

Thiên phú của hắn không có chút nào coi là tốt, bởi vì hắn bỏ ra so với Vân Thiển hơn nhiều gấp mười lần thời gian. Tuy rằng hắn thiên phú không tính tốt nhất, nhưng mà, nghị lực của hắn tuyệt đối là còn mạnh hơn Vân Thiển đấy, phải nói, nghị lực của hắn so với rất nhiều người đều mạnh hơn!

Kiên trì, cố gắng, không buông bỏ!

Đây là hắn thành công bí quyết!

Trong tràng, Vân Thiển khẽ cúi đầu, trầm mặc hồi lâu, nàng xoay người rời đi đại điện.

Rất nhanh, được Hoa Bào Lão Giả dẫn dắt, Dương Diệp đi tới tầng thứ ba.

" Lúc này, Hoa Bào Lão Giả đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: " Dương công tử, nơi đây là Bí Tông ta cấm địa, cũng là Bí Tông ta tổ tiên yên giấc địa phương, cho nên, kính xin Dương công tử không nên xằng bậy! "

Lúc trước Dương Diệp cầm kiếm chỉ chuyện của Linh Tú hắn có thể chưa!

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “cũng không xằng bậy!”

Hoa Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “mời đến!”

“Ngươi không đi?” Dương Diệp nói.

Hoa Bào Lão Giả lắc đầu, “không thể đi!”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Hoa Bào Lão Giả nhìn về phía xa xa cánh cửa kia, “bởi vì vị bên trong kia đã từng nói, không nên quấy rầy hắn.”

“Vậy vì sao ta có thể đi?” Dương Diệp lại hỏi.

Hoa Bào Lão Giả đắng chát cười cười, “bởi vì Linh Tú tông chủ để cho ngươi đi, mệnh lệnh của nàng, ta cũng không dám vi phạm!”

Dương Diệp: “...”

“Xin mời!” Hoa Bào Lão Giả nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoa Bào Lão Giả kia, sau đó nói: “Ta đi, sẽ sẽ không xảy ra chuyện?”

Hoa Bào Lão Giả do dự một chút, sau đó nói: “Hẳn sẽ không đi!”

“Ngươi có thể xác định sao?” Dương Diệp nói.

Hoa Bào Lão Giả lắc đầu, “vị bên trong kia, nóng nảy có điểm lạ đấy.”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, hắn không có ở nói nhảm, thân hình khẽ động, tiến nhập cánh cửa kia trong.

Nhìn thấy Dương Diệp đi vào, Hoa Bào Lão Giả hít sâu một hơi, “cho ngươi mặc niệm!”

...

Lúc tiến nhập cánh cửa kia về sau, Dương Diệp phát hiện, trong môn chỉ có một cột sáng, cái này cột sáng so với trước đó Linh Tú chính là cái kia cột sáng lớn hơn ít nhất không chỉ một lần!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên cột sáng kia, sau đó nói khẽ: “Này, có ai không?”

Không có phản ứng.

Dương Diệp đi tới cột sáng kia trước, sau đó nhìn về phía cột sáng kia phía dưới, chỗ đó, có ba chữ: Lâm Vị Ương!

Lâm Vị Ương?

Dương Diệp quan sát một chút cột sáng, ngay tại lúc này, một cái tay đột nhiên không có dấu hiệu nào nắm được cổ họng của hắn.

Một cỗ cảm giác hít thở không thông lập tức bao phủ Dương Diệp toàn thân!

Rất nhanh, Dương Diệp trực tiếp bị cái tay kia nhấc lên, cùng lúc đó, một giọng nói ở giữa sân vang lên: “Ai bảo ngươi vào?”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện từng cái

Ca sát!

Một đạo tiếng xương gảy ở giữa sân vang lên...

...

PS: Cảm tạ: Kevin lá, thư hữu 47478138, dnbllgyb, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, lĩnh trên thanh tuyền, tiểu thiên tâm L nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 1767: Đại Na Di Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1763 chương: Đại Na Di Thuật!

(Cầu chia sẻ)

Này xương đầu cá, dĩ nhiên chính là xương cốt của Dương Diệp, bất quá, chẳng qua là vỡ ra, còn không có triệt để đứt rời!

Làm cảm giác mình xương cốt muốn gãy lìa một chớp mắt kia, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, sau một khắc, hai cỗ kinh khủng ý cảnh từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp lập tức cảm giác cổ họng mình buông lỏng.

“Minh Cảnh Kiếm Ý, Minh Cảnh sát ý!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng vang lên, “có chút ý tứ!”

Dương Diệp xoay người nhìn, khi hắn cách đó không xa, nổi lơ lửng một tên áo gai nữ tử, nữ tử xem ra chỉ có hơn hai mươi tuổi, tóc cùng cô gái khác không quá giống nhau, bởi vì đầu của nàng phát bị trói đã thành từng đám cây thật nhỏ mái tóc.

Đàn bà dung mạo cực đẹp, nhưng mà gần nhất nhưng lộ ra một vẻ vì không có thể tra độ cong, điều này làm cho nữ tử xem ra thêm mấy phần dã tính.

Lại là đàn bà!

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, tông chủ của Bí Tông này như thế nào nữ nhiều như vậy?

Dương Diệp quan sát một chút nữ tử, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt nữ tử, ngay sau đó, một thanh kiếm đâm thẳng nữ tử giữa lông mày.

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn!

Có thể nói, dùng thực lực của hắn bây giờ, coi như là cường giả Chân Cảnh Ngũ Đoạn đều khó tiếp được hắn một kiếm này, nếu như hắn đang tăng thêm hai loại ý cảnh, coi như là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn đều khó có khả năng đơn giản tiếp được hắn một kiếm này!

Nhưng mà, làm thanh kiếm này cách nữ tử giữa lông mày còn có nửa tấc lúc, kiếm nhưng không cách nào tại tiến mảy may.

Bởi vì kiếm của hắn bị hai cây trắng nõn ngón tay cho kẹp lấy!

Nhìn thấy kiếm của chính mình bị kẹp lấy, thần sắc của Dương Diệp lập tức ngưng trọng lên.

Lúc này, nàng kia khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười động lòng người, “không tệ lắm. Đến, tiếp tục vui đùa một chút!”

Nói xong, nàng hai ngón tay đột nhiên chấn động.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến bên ngoài hơn mười trượng!

Làm Dương Diệp sau khi dừng lại, kiếm trong tay của hắn đang run, không chỉ có kiếm, tay hắn đều tại rung động.

Lúc này, tên kia gọi Lâm Vị Ương nữ tử đột nhiên đối với Dương Diệp ngoắc ngón tay, “tiếp tục!”

Dương Diệp khẽ cúi đầu, trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Lâm Vị Ương. Thoáng qua, kiếm chí Lâm Vị Ương phần gáy. Lâm Vị Ương không hề động, vẫn là như vậy đứng đấy, cứ như vậy, kiếm trực tiếp xuyên qua Lâm Vị Ương phần gáy!

Nhưng mà, chẳng qua là tàn ảnh!

Cùng lúc đó, một cái tay đột nhiên khoác lên trên vai của Dương Diệp.

Dương Diệp thân thể cứng đờ, mà lúc này, Lâm Vị Ương kia xuất hiện ở trước mặt hắn, Lâm Vị Ương vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “Không sai, đáng tiếc, tốc độ hay vẫn là quá chậm. Xem ta!”

Nói xong, kiếm trong tay của Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trong tay nàng, sau một khắc, nàng xuất hiện ở Dương Diệp ngoài mười trượng.

Lâm Vị Ương nhìn xem Dương Diệp, cười nói: “Nhìn xem!”

Nói xong.

Kiếm trong nháy mắt đến giữa lông mày Dương Diệp.

Nhanh!

Nhanh đến Dương Diệp đều không có phản ứng kịp!

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Lâm Vị Ương trừng mắt nhìn, “quá là nhanh? Không thấy rõ? Ta đây chậm một chút!” Nói xong, người nàng đã tại ngoài mười trượng, sau đó lại nói: “Đến, thấy rõ!”

Thanh âm rơi xuống, Lâm Vị Ương trực tiếp biến mất ngay tại chỗ!

Mà đang ở nàng biến mất một chớp mắt kia, hai cỗ ý cảnh đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà, Lâm Vị Ương trong tay thanh kiếm kia hay vẫn là chống đỡ tại giữa lông mày hắn!

Lâm Vị Ương trừng mắt nhìn, “nhanh chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “rất nhanh!” Thật sự nhanh, đối phương tốc độ này, đã để cho hắn đều tuyệt vọng.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hắn vốn cho là tốc độ của chính mình đã rất nhanh. Nhưng mà, tốc độ của hắn cùng nữ nhân này so với, quả thực liền là trò trẻ con!

Nghe được lời của Dương Diệp, Lâm Vị Ương nhếch miệng cười cười, “biết không? Chiêu này là ta tự nghĩ ra! Tên là: Đại Na Di Thuật! Dịch chuyển, Không Gian Na Di, không phải là xuyên thẳng qua, mà là dịch chuyển, đem không gian của chính mình cùng ngươi muốn địa phương muốn đi không gian tiến hành dịch chuyển, lợi hại không?”

Không Gian Na Di!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Vị Ương, sau đó nhẹ gật đầu, “rất lợi hại!”

Lâm Vị Ương đem kiếm đưa tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Đáng tiếc, còn không phải như vậy hoàn thiện, bằng không thì, một cái dịch chuyển, có thể kéo dài qua hơn mười cái thế giới đây!”

Dương Diệp: “...”

“Muốn như thế nào mới có thể cải thiện vấn đề này chứ...”

Lâm Vị Ương duỗi ra một ngón tay đặt tại trên trán mình, làm như đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Bây giờ thế nào? Bây giờ có thể dịch chuyển rất xa?”

Lâm Vị Ương nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là ai!”

Dương Diệp: “...”

Lâm Vị Ương thần sắc băng lạnh xuống, “ta không phải đã nói, bất kỳ người nào không cho phép tiến tới quấy rầy ta?”

Vừa nói, kia sắc mặt thậm chí có chút dữ tợn.

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, nữ nhân này không bình thường a!

Gặp Lâm Vị Ương thần sắc càng ngày càng lạnh, trong lòng Dương Diệp cả kinh, sau đó vội vàng nói: “Là Linh Tú tiền bối để cho ta tới, đúng, là nàng!”

“Linh Tú?”

Lâm Vị Ương lông mày nhíu lại, suy nghĩ hồi lâu, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Linh Tú là ai?”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, Lâm Vị Ương đột nhiên nói: “Linh Tú... Linh Tú... A, ta nhớ ra rồi. Nàng là đồ đệ của ta!”

Đồ đệ!

Dương Diệp con mắt trợn lên lên, Linh Tú kia dĩ nhiên là người trước mắt này đồ đệ? Nói đùa gì vậy? Linh Tú kia thế nhưng là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn a! Hơn nữa, đối phương ý cảnh còn đạt đến Chân Cảnh Lục Đoạn phía trên.

Mà đối phương dĩ nhiên là vị này đồ đệ!

Vị này chính là ai?

Lúc này, Dạ Vị Ương nhìn về phía Dương Diệp, “nàng để cho ngươi tới làm cái gì?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Trước ta nhìn thấy nàng lúc, ta cảm thấy ta tốc độ rất nhanh, sau đó nàng nói có người nhanh hơn ta rất nhiều rất nhiều lần đấy. Ta không tin, sau đó nàng liền để cho ta đến rồi! Ta vừa rồi thấy được tốc độ của ngươi, sau đó...”

Nghe vậy, Lâm Vị Ương kia nhãn tình sáng lên, “sau đó như thế nào đây?”

Dương Diệp nhìn Lâm Vị Ương liếc mắt, sau đó đột nhiên hắn đối với Lâm Vị Ương thi lễ một cái, “tại nhìn thấy tiền bối tốc độ về sau, ta mới phát hiện, tốc độ của ta là có bao nhiêu cặn bã, tốc độ của ta cùng tiền bối tốc độ so sánh với, nhất định chính là đom đóm cùng trăng sáng, căn bản là không có cách so với. Tiền bối, ta nguyện bái ngươi làm thầy, học tập ngươi Đại Na Di Thuật!”

Lâm Vị Ương nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ. Nàng vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “tiểu tử, kỳ thật, tốc độ của ngươi cũng vẫn là có thể. Đặc biệt là ngươi có thể ở cái tuổi này đạt tới tốc độ này, đã rất hiếm thấy! Nhưng mà, Đại Na Di Thuật này, ta không thể dạy ngươi!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Vì cái gì? Tiền bối, ta là thật tâm tưởng học tập ngươi Đại Na Di Thuật này! Đại Na Di Thuật này nếu là trong tay ta, ta nhất định không sẽ mai một nó!”

Lâm Vị Ương lắc đầu, “ngươi vẫn không thể học!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lâm Vị Ương nói: “Đại Na Di Thuật, dịch chuyển không gian, không chỉ có muốn đối không gian có rất cao tạo nghệ, còn muốn thân thể đầy đủ cường hãn, bởi vì tại dịch chuyển một chớp mắt kia, tốc độ nhanh đến mức cực hạn, này sẽ xé rách thân thể, nếu như thân thể không đủ mạnh, một chớp mắt kia, sẽ trực tiếp đưa ngươi xé bể thành mảnh vỡ!”

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nghe vậy, Dương Diệp nở nụ cười.

“Ngươi cười cái gì?” Lâm Vị Ương nói.

Dương Diệp cười cười, không nói gì, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo biến hình đứng lên, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Không Gian Pháp Tắc!” Lâm Vị Ương trong mắt hiện lên vẻ khác biệt.

Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Lâm Vị Ương, sau đó nói: “Phù hợp tiêu chuẩn chứ?”

Lâm Vị Ương đưa thay sờ sờ bờ vai của Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Thân thể cũng còn có thể...” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi thật muốn học?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “muốn học!”

Lâm Vị Ương nghĩ một lát, sau đó nhẹ gật đầu, “Được, ta dạy cho ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp vui vẻ, hắn vội vàng hướng Lâm Vị Ương thi lễ, “đa tạ!”

Lâm Vị Ương không nói gì, nàng một chỉ điểm tại giữa lông mày Dương Diệp, rất nhanh, Dương Diệp trong đầu nhiều hơn rất nhiều tin tức.

Đại Na Di Thuật!

Đây là một môn thần thông thuật, có thể trong nháy mắt tiến hành Không Gian Na Di, để cho chính mình lập tức đạt tới tự mình nghĩ địa phương muốn đi. Này tổng cộng chia ba tầng, nếu như luyện đến tầng thứ ba, có thể trực tiếp kéo dài qua tinh vực, tiến hành STARS dịch chuyển!

Này rất khó!

Vô cùng khó, ít nhất hắn bây giờ là tuyệt đối không làm được.

Tu luyện!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng tu luyện Đại Na Di Thuật này. Đại Na Di Thuật này nếu như tu luyện thành công, vậy hắn thì thật hoàn toàn không cần tại sợ cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn, có thể cùng cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn chính diện một mình đấu!

Hơn nữa, đánh không thắng thời điểm, còn có thể trực tiếp dịch chuyển chạy trốn!

Hắn không có khả năng tại Bí Tông đợi cả đời, hắn muốn đi ra ngoài, mà ở bên ngoài, Doanh Gia cùng thế gia khẳng định thì sẽ không bỏ qua cho hắn, như trái cây lực không đủ, ra ngoài như cũ là bị đối phương đuổi theo giết.

Tu luyện!

Điên cuồng tu luyện!

Ngay tại Dương Diệp điên cuồng tu luyện lúc, trong một gian mật thất...

Trong căn mật thất này, chỉ có ba người, ba người này, theo thứ tự là Linh Tú kia, Tô Mạc, như trước Lâm Vị Ương kia!

Lâm Vị Ương đứng ở phía trước nhất, Tô Mạc cùng Linh Tú sau lưng Lâm Vị Ương hai bên.

Tô Mạc đột nhiên nói: “Sư phụ, người này thiên túng kỳ tài... Có thể xuất hiện hay không ngoài ý muốn?”

Lâm Vị Ương hai mắt khép hờ, “tại thiên túng kỳ tài, cũng không phải vị kia đối thủ!”

Tô Mạc nói: “Lời của đối phương, tin được không?”

Lâm Vị Ương khẽ lắc đầu, “không có lựa chọn. Năm đó, bỏ lỡ đánh giết hắn cuối cùng thời cơ, hiện tại, đã không cách nào ngăn cản! Ta cùng với Linh Tú bản thể nếu là ở cái này, có lẽ còn có thể... Nhưng mà, chúng ta bản thể đều không ở nơi này!”

Tô Mạc nhìn về phía trước mặt, tại bọn họ trước mặt, là Dương Diệp chỗ ở Tu Luyện Thất, nhìn xem gian kia Tu Luyện Thất, Tô Mạc khẽ lắc đầu, “kẻ này cho ta cảm giác bất đồng, cảm giác, cảm thấy hắn là một cái biến số!”

Lâm Vị Ương nhìn xem cái kia Tu Luyện Thất, đạm thanh nói: “Vậy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ!”

“Hắn đi ra!”

Lúc này, Linh Tú đột nhiên nói.

...

PS: Ta không phải nói năm một khi bộc phát sao? Ngày hôm qua có thật nhiều độc giả nói, để cho ta ngày mồng một tháng năm đừng bạo phát. Để cho ta ra ngoài cùng người nhà du lịch thoáng một phát, ta cảm thấy bọn họ nói rất có lý a... Đây là thật sự độc giả nói, trong bầy thiệt nhiều độc giả đều nói như vậy, có này ý tưởng độc giả tại chỗ bình luận truyện nói ra a, bằng không thì, rất nhiều người còn tưởng rằng ta đang lừa dối đây. Còn nữa, ta là một vô cùng dân chủ người, bộc phát, còn chưa bộc phát, các ngươi định đoạt!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1768: Hỗn Thế Yêu Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt. Sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở ngoài ba trượng, mà sau đó một khắc, hắn lại xuất hiện ở năm trượng bên ngoài, thế nhưng chuyển chớp mắt, hắn lại xuất hiện ở thân sau ngoài mười trượng!

Cứ như vậy, hắn vị trí ở trong sân không ngừng biến hóa lấy.

Không có tàn ảnh!

Quá khứ, độ nếu như quá nhanh, sẽ ở không gian bên trong lưu hạ tàn ảnh. Nhưng mà, hắn lúc này đây một điểm tàn ảnh cũng không có!

Đây chính là Đại Na Di thuật cùng nguyên lai độ khác biệt!

Na di!

Trực tiếp na di không gian của mình, mà không phải trải qua không gian, cho nên, hắn sẽ không ở không gian chi trên (lên) lưu hạ tàn ảnh!

Bất quá, hắn chỉ luyện Đại Na Di thuật tầng thứ nhất. Tầng thứ nhất này, chỉ là khởi bước, chân chính lợi hại là Đệ Nhị Tầng cùng Đệ Tam Tầng. Đệ Nhị Tầng, hắn liền đã có thể tùy tiện ở một cái thế giới không gian bên trong tiến hành na di. Còn Đệ Tam Tầng, như cái kia Lâm Vị Ương nói, có thể tiến hành vượt qua Tinh Vực na di!

Mà tầng thứ nhất... Tầng thứ nhất mặc dù chỉ là khởi bước, thế nhưng, nhưng cũng rất mạnh, chí ít vượt hắn nguyên bản độ.

Thế nhưng na di khoảng cách lại không thể quá xa, quá xa, hắn Huyền Khí hội không đủ, không chỉ có Huyền Khí, nhục thân cũng sẽ đỡ không nổi!

Trong vòng trăm trượng!

Trong vòng trăm trượng khoảng cách, hắn có lòng tin thuấn sát một gã Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả!

Thế nhưng, ngoài trăm trượng khoảng cách, hắn sẽ không nắm chặc. Hơn nữa, ngoài trăm trượng, hắn cũng không dám thi triển Đại Na Di thuật. Trăm trượng, khoảng cách này là hắn bây giờ điểm tới hạn. Nếu như quá, nhục thân cùng Huyền Khí đều sẽ trong nháy mắt khô kiệt cùng rạn.

Đương nhiên, theo thực lực hắn đề thăng, cùng đối với cái này Đại Na Di thuật đề thăng, ngày khác sau chắc chắn sẽ không bị cái này trăm trượng khoảng cách có hạn chế.

Bất quá, điều này cần một cái quá trình!

Cái này lúc, Lâm Vị Ương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhìn Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, “Chúc mừng, thành công!”

Dương Diệp nhìn về phía Lâm Vị Ương, “Đa tạ!”

Lâm Vị Ương khẽ lắc đầu, “Tạ ơn cũng không cần, theo như nhu cầu mà thôi!”

“Theo như nhu cầu?” Dương Diệp khó hiểu.

Lâm Vị Ương phất phất tay, “Ly khai đi, ta muốn an tĩnh một hồi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Vị Ương, nhưng sau gật đầu, hắn không có dừng lại, xoay người ly khai tầng thứ ba lầu các.

Lầu các bên ngoài, Tô Mạc xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

“Chúc mừng!” Tô Mạc cười nói.

Dương Diệp cười cười, “Đa tạ!”

Tô Mạc khẽ gật đầu, “Ba thiên (ngày) về sau, ta dẫn ngươi đi đầu lâu kia Phong Ấn Chi Địa, tới kiến thức một cái, không thành vấn đề chứ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, “Được!” Bị người khác tốt chỗ, tự nhiên muốn hết sức. Bất quá, đến thì như thật sự là không thể đối phó đầu lâu kia, hắn cũng sẽ không liều chết.

Tô Mạc nói: “Ngươi đi nghỉ trước đi. Đến thời cơ đến tìm ta!”

Nói xong, hắn xoay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Tô Mạc rời đi về sau, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: “Dương công tử xin mời!”

Dương Diệp gật đầu, rất nhanh, theo lão giả, Dương Diệp đi tới một tòa tiểu viện.

“Đây chính là Dương công tử được chỗ, có bất kỳ cần, Dương công tử thông báo một tiếng là được!”

Lão giả nói xong về sau, xoay người tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiến vào giữa một căn phòng bên trong, giường lên, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất.

Rất nhanh, hắn tâm thần sắc chìm vào trong cơ thể, sau đó trở lại tầng thứ nhất. Mới vừa xuất hiện ở tầng thứ nhất, cái kia Cùng Kỳ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, có một chút không thích hợp a!”

“Là lạ ở chỗ nào?” Dương Diệp đạo.

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, ngươi đừng giả trang, ngươi cùng nhân tinh tựa như, chớ cùng ta nói ngươi không có cảm giác ra không thích hợp!”

Dương Diệp trầm mặc mấy hơi thở, sau đó nói: “Kỳ thực, không cần suy nghĩ nhiều như vậy. Bọn họ làm sao đối đãi ta, ta sẽ làm sao đợi hắn nhóm.”

Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Vấn đề là, như bọn họ đối với ngươi có ác ý, lấy thực lực của ngươi bây giờ, ngươi căn bản không pháp đối kháng bọn họ. Đừng nói bọn họ, phía trước cái kia hai nữ nhân, bất kỳ một cái nào trong đó đều không phải là ngươi có thể đủ đối kháng. Đặc biệt cái kia ghim roi da nữ nhân, ngươi cũng đã biết, cái kia căn bản không phải nàng bản thể!”

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Cùng Kỳ, “Cùng Kỳ lão huynh, ta một mạch có một cái vấn đề, có thể hay không cho ta giải đáp?”

“Cái gì?” Cùng Kỳ đạo.

Dương Diệp nói: “Ngươi ở đây Yêu Tộc địa vị, coi như so với cái kia Bất Tử Hắc Phượng thấp một chút, nhưng là sẽ không thấp đi nơi nào. Nhưng mà, cái kia Dương Liêm Sương mượn Bất Tử Hắc Phượng lực lượng, là có thể đối kháng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Mà Cùng Kỳ lão huynh, ngươi bây giờ tuy là có thể đơn độc đối kháng một vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, thế nhưng, ngươi tuyệt đối không chiến thắng được một vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Đừng nói Chân Cảnh Lục Đoạn, lão huynh ngươi bây giờ sợ rằng ngay cả ta đều đánh không lại a!”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Ngươi muốn nói cái gì!”

Dương Diệp đi tới Cùng Kỳ trước mặt, nhưng sau nhìn thẳng Cùng Kỳ, “Ta cảm thấy, cái này căn bản không phải ngươi bản thể!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại.

Kỳ thực, vấn đề này, Dương Diệp thật lâu trước đã nghĩ hỏi. Bởi vì Cùng Kỳ là thượng giới yêu thú, hơn nữa, khẳng định còn không phải bình thường yêu thú. Thế nhưng, một cái thượng giới yêu thú, cũng là kém như vậy...

Cái này rất không bình thường a!

Dù sao hắn hiện tại nhìn thấy cổ lão Tu Hành Giả, bất kể là nhân hay là yêu thú, đều là phi thường trâu bò tồn tại. Mà Cùng Kỳ, tuy là cũng còn có thể, nhưng không thể nói ngưu.

“Cái này vốn cũng không phải là hắn bản thể!”

Ở nơi này lúc, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, “Cùng Kỳ, thượng cổ bốn đại hung Thú chi nhất, chưởng quản lấy Yêu Giới mấy triệu Yêu Linh, bị Yêu Giới vị kia đại năng phong làm Hỗn Thế Yêu Vương. Đường đường Yêu Giới Yêu Vương, làm sao có thể kém như vậy đâu?”

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “Ngươi thật chỉ là một luồng phân thân!”

“Đương nhiên là phân thân!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hắn làm Yêu Giới Yêu Vương, như tự ý ly khai Đại Thế Giới, nhất định sẽ gây nên các phe chú ý. Hơn nữa, hắn bản thể cũng không dám xuống.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Mảnh này thế giới, là trước đây chủ nhân cùng sớm nhất nhóm kia Tu Hành Giả mở ra tới, vì bảo hộ cái này Trung Thiên Vũ Trụ cùng Tiểu Thiên vũ trụ, chủ nhân bọn họ cho cái này thế giới cùng Tiểu Thiên Thế Giới thiết trí kết giới.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Người của phía trên nếu như muốn xuống, không phải là không thể được, thế nhưng, thực lực không thể quá mạnh, quá mạnh mẽ, xuống hội xúc động kết giới. Cho nên, cho dù là ban đầu chủ nhân, cũng là dùng phân thân, mà không phải bản thể. Không phải hắn bản thể không thể xuống, mà là hắn không muốn phá hư cái này kết giới!”

Vốn dĩ như này!

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía một bên Cùng Kỳ, cười nói: “Hỗn Thế Yêu Vương, Cùng Kỳ lão huynh, ngươi ở đây Đại Thế Giới hỗn rất không tệ chứ sao.”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Biết ta vì sao xuống sao?”

Dương Diệp nói: “Bởi vì... Này tháp!”

Cùng Kỳ gật đầu, “Đây là Đại Thiên vũ trụ đệ nhất chí bảo, ở Đại Thiên vũ trụ, không có ai không muốn lấy được nó!”

“Không phải thứ nhất chí bảo!”

Cái này lúc, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Nó không phải Đại Thiên vũ trụ đệ nhất chí bảo.”

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, còn có so với Hồng Mông Tháp lợi hại hơn tồn tại?

Ở hai người nhìn kỹ xuống, Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Còn có một vật, vật ấy...” Nói đến đây, nó dừng một chút, lại nói: “Kỳ thực, vật ấy ở nơi này Hồng Mông Tháp trung!”

“Ở nơi này?”

Dương Diệp sửng sốt một chút, sau đó nói: “Ở đâu?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Tầng thứ chín!”

“Đó là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Lấy sau có cơ hội, ngươi tự nhiên sẽ biết.” Dứt lời, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

Cái này lúc, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Tiểu tử, nỗ lực lên. Thực lực của ngươi bây giờ, ở nơi này Trung Thiên Vũ Trụ, quả thực toán không sai. Thế nhưng, vẫn là câu nói kia, thế gia so với ngươi tưởng tượng muốn lớn hơn nhiều rất nhiều, lợi hại người cũng rất nhiều rất nhiều!”

Nói xong, Cùng Kỳ cũng xoay người liền muốn rời đi, mà lúc, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, “Tiểu tử, ngươi không sợ ta lấy sau cường đoạt ngươi tháp này?”

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “Ngươi có muốn không?”

Cùng Kỳ nhìn thẳng Dương Diệp, “Nếu như ta muốn đâu?”

Dương Diệp cười cười, “Vậy cầm đi.”

Cùng Kỳ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nói thật, nhận thức ngươi lâu như vậy, ta phát hiện, ta còn đánh giá thấp ngươi. Mặc kệ ngươi lấy sau là đứng một bên nào, ta không muốn cùng ngươi tiểu tử là địch, đương nhiên, ta cũng không hi vọng chúng ta thành địch nhân. Dù sao, ngươi tiểu tử này, bất kể là làm việc vẫn là đối nhân xử thế, đều rất hợp khẩu vị của ta đấy!”

Dứt lời, bên ngoài xoay người thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp cười cười, nhưng sau cũng tiêu thất ngay tại chỗ.

Dương Diệp mới vừa trở lại hiện thực, một tràng tiếng gõ cửa chính là vang lên.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đại môn, sau đó nói: “Tiến đến!”

Dát chi!

Môn từ từ mở ra, một gã nữ tử váy trắng xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, cái này nữ tử váy trắng, chính là cái kia Vân Thiển.

Không thể không nói, cái này Vân Thiển vẫn là phi thường xinh đẹp, đặc biệt thân trên (lên) cái kia cổ khí chất, giống như Tuyết Sơn đỉnh tinh khiết nhất Tuyết Liên, không dính một hạt bụi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Thiển, sau đó nói: “Vân cô nương có việc?”

Vân Thiển mỉm cười, “Dương huynh, ta Bí Tông thế hệ trẻ đang ở tổ chức đại hội luận võ, ân, chuẩn xác mà nói là giao lưu đại hội, Dương huynh có hứng thú hay không tham gia?”

“Giao lưu đại hội?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không có hứng thú gì.” Thế hệ trẻ, ở trong lòng hắn, đều là chút tiểu thí hài!

Vân Thiển nói: “Ta biết Dương huynh thực lực cường đại, thế nhưng, cái này giao lưu đại hội đối với Dương huynh có lẽ có tốt chỗ đây.”

“Nói như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Vân Thiển nói: “Dương huynh nên biết, ta Bí Tông quá khứ sẽ đi ra bên ngoài tuyển nhận những thứ kia Yêu Nghiệt thiên tài, có thể nói, phía ngoài rất nhiều chân chính thiên tài, đều tại ta Bí Tông, tỷ như, các ngươi kia cái gì Ngân Hà bảng số một, lúc này, hắn đã ở ta Bí Tông. Ngoại trừ ngoài ra, còn có rất nhiều trước đây không biết tên cấp thiên tài. Dương huynh lẽ nào không muốn gặp thấy sao?”

Ngân Hà bảng số một!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp gật đầu, “Được, đi gặp một chút!” Phản đang định ở trong phòng cũng là buồn chán!

Nghe vậy, Vân Thiển khóe miệng tức thì nổi lên một cái động nhân tiếu dung, cái nụ cười này, có một chút quỷ dị!

PS: Cảm tạ: Uchiha tá phong, j C. {0, 10}. {0, 10} M, nói nhiều lạp nói nhiều lạp liệt a, hỏa đoạn thủy hỏa chủ, Kevin Diệp, lĩnh Thượng Thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!!!

------oOo------

Chương 1769: Vu Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Vân Thiển, Dương Diệp đi tới nhất chỗ sân tỷ võ.

Ở sân tỷ võ chính trung ương, có một to lớn luận võ đài, cái này luận võ đài cực lớn, dài rộng có chừng nghìn trượng. Này lúc, rất nhiều thanh niên đang ở luận võ đài chi bên trên giao lưu lấy.

Khi nhìn thấy Vân Thiển cùng Dương Diệp lúc, ánh mắt mọi người tức thì tiến đến gần.

Chuẩn xác mà nói, là ánh mắt mọi người rơi vào Vân Thiển thân lên.

Dương Diệp phát hiện, những người này bên trong, có thật nhiều người không che giấu chút nào lấy trong mắt mến mộ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Thiển, không thể không nói, người nữ nhân này quả thực rất đẹp, hơn nữa, thêm trên (lên) nàng cái kia lạnh lẽo cô quạnh dáng dấp, cái này sẽ để cho rất nhiều nam nhân muốn đem bên ngoài chinh phục!

Ở nơi này lúc, Vân Thiển đột nhiên đưa tay kéo hắn lại cánh tay.

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều rơi vào Dương Diệp thân lên.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Thiển, Vân Thiển mỉm cười, “Giúp một chuyện rồi!”

Tấm mộc!

Lúc này, Dương Diệp như thế nào còn không biết, nữ nhân này làm cho hắn tới đây, nhưng thật ra là làm cho hắn làm bia đỡ đạn!

Đối với đây, Dương Diệp trong lòng vẫn còn có chút không thích, bởi vì hắn không yêu thích phiền phức. Nếu như là nữ nhân của mình, cái kia đương nhiên sẽ không phiền phức, nhưng vấn đề là, cái này Vân Thiển không phải của hắn nữ nhân a!

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự xa chỗ vọt lên, sau một khắc, đạo nhân ảnh kia trực tiếp mang theo người một cường đại lực lượng đi tới Dương Diệp trước mặt, tiếp theo lấy, một con quả đấm to lớn trực tiếp chạy về phía Dương Diệp đầu.

Kỳ lực lượng cực kỳ cường đại, trực tiếp đem Dương Diệp không gian chung quanh cho đánh nứt ra tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn đồng dạng đấm ra một quyền.

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, đạo nhân ảnh kia trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau đủ đủ mười trượng.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, ở trước mặt hắn không xa chỗ, là một gã thân lấy trường bào màu đen nam tử. Nam tử khoảng chừng hai mươi lăm hai mươi sáu tuổi, thân thượng tán lấy nhất cổ khí tức cuồng bạo.

Lúc này, bốn phía tất cả mọi người vây quanh, ánh mắt rất nhiều người rơi vào Dương Diệp thân lên, trong mắt mang theo một tia kinh ngạc.

“Người này người nào? Lại có thể dùng nhục thân lực lượng đẩy lùi Man Ngọc!”

“Không biết, bất quá hắn dường như cùng Vân Thiển sư tỷ quan hệ không tệ”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, nhưng sau vừa liếc nhìn Vân Thiển, nhất về sau, hắn muốn giải thích một cái. Hắn tuy là không sợ nam tử này, thế nhưng thực sự không cần thiết cuốn vào loại này bừa bộn trong chuyện tới.

Nhưng mà, hắn vừa muốn nói, tên kia gọi Man Ngọc nam tử đột nhiên chỉ lấy Dương Diệp, “Vân Thiển, tuy là ta không xứng với trên (lên) ngươi, thế nhưng, hắn càng không xứng với trên (lên) ngươi.”

Dương Diệp: "

Vân Thiển khẽ lắc đầu, “Man Ngọc, đây là chuyện của ta.”

Man Ngọc không có để ý Vân Thiển, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “Ta chẳng cần biết ngươi là ai, thế nhưng, ly khai nàng, nếu không..., e rằng cái nào một thiên (ngày) ngươi chỉ thấy không đến buổi sáng mặt trời.”

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, hắn không nói nhảm, mà là tiện tay nắm ở Vân Thiển vòng eo, tiếp theo, hắn nhìn thẳng cái kia Man Ngọc, “Cắn ta?”

Giữa sân một mảnh xôn xao, tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Vân Thiển cũng nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, nàng nhớ lại Dương Diệp ban đầu ở Kiếm Tiên thành một màn kia. Trước đây, Dương Diệp ở Kiếm Tiên thành nhưng là giết mấy vạn người!

Dương Diệp đối diện, cái kia Man Ngọc nghe được Dương Diệp lời nói về sau, bên ngoài khuôn mặt sắc trong nháy mắt dữ tợn, “Ta đây hiện tại để ngươi không thấy được tối nay mặt trăng!”

Dứt lời, cổ tay khẽ động, tức thì, một thanh trường đao xuất hiện ở trong tay của hắn. Sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái mặt đất, nhưng sau cả người hóa thành một vệt ánh đao hướng về Dương Diệp bổ tới.

Mà đang ở chuôi này đao cách Dương Diệp đầu còn có mười cm lúc, chuôi này đao đột nhiên ngừng lại. Bởi vì hai cây chỉ kẹp lấy chuôi này đao!

Giờ khắc này, giữa sân mọi người thần biến sắc!

Cái kia Man Ngọc thần sắc cũng là vào giờ khắc này thay đổi!

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Man Ngọc, “Làm cho ta nhìn không thấy tối nay mặt trăng?” Dứt lời, tay hắn đột nhiên buông lỏng, sau một khắc, ở cái kia Man Ngọc còn chưa phản ứng lại tình huống xuống, hắn chính là trực tiếp giữ lại cái kia Man Ngọc hầu.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp đột nhiên chế trụ cái kia Man Ngọc hầu hướng mặt đất chính là đập một cái.

Mặt đất rạn nứt ra, cái kia Man Ngọc đầu trực tiếp lâm vào mặt đất bên trong, tiên huyết văng khắp nơi!

Dương Diệp bao quát lấy trước mặt mình cái kia Man Ngọc, không nói gì, hắn chân phải đột nhiên đối với lấy sau người phần bụng đá một cái.

Sau người trực tiếp bị hắn một cước này đá đến rồi nghìn trượng có hơn.

Ở nơi này lúc, một gã cẩm bào nam tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp không xa chỗ, cẩm bào nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Qua chứ?"

"Qua?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Hắn mới vừa xuất thủ, có thể không có một chút lưu thủ. Hắn là thật muốn giết ta. Nói thật, không có giết hắn, ta đã rất nhân từ!"

Cẩm bào nam tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta nhìn ngươi rất khó chịu!"

Dương Diệp nhìn thẳng cẩm bào nam tử, "Xem ta khó chịu nhiều người đi, ngươi đáng là gì?"

Cẩm bào nam tử khẽ gật đầu, sau một khắc, tay phải hắn khẽ động, một thanh trường thương màu đen xuất hiện ở trong tay của hắn. Làm bắt được thương một khắc kia, bên ngoài khí chất trong nháy mắt thay đổi ác liệt, dường như muốn đâm thủng thế giới này!

Cẩm bào nam tử không có động thủ, mà là nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh Vân Thiển, "Ta giết hắn đi, ngươi sẽ không tức giận chứ?"

Vân Thiển nhìn thoáng qua cẩm bào nam tử, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tô Ngọc, ngươi tốt nhất đừng động thủ."

Tên gọi là Tô Ngọc nam tử nhẹ cười cười, "Thế nào, cảm thấy ta không giết được hắn?"

Vân Thiển gật đầu.

"Ta giết cho ngươi xem!"

Tô Ngọc thanh âm rơi xuống, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, cùng này đồng thời, bên ngoài trường thương trong tay bay thẳng đến lấy Dương Diệp đâm tới, trường thương qua, không gian rạn, kinh người không gì sánh được!

Dương Diệp nhãn thần băng lạnh xuống, hắn mặc dù lạnh huyết, thế nhưng, hắn sẽ không đi tùy tiện sát nhân, chí ít, không chọc giận hắn người, hắn là sẽ không đi tìm đối phương phiền toái. Nhưng là bây giờ, trước mắt hai vị này, chỉ là bởi vì hắn cùng với Vân Thiển cùng một chỗ, đối phương sẽ giết hắn!

Cường giả tùy hứng, người yếu nhận mệnh!

Thu hồi tâm tư, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, giữa sân dừng lại.

Tô Ngọc thương dừng ở Dương Diệp giữa chân mày mấy tấc vị trí, chuôi này thương liền đứng ở vậy, chỉ cần ở vào một điểm, thương nhọn có thể xuyên thủng Dương Diệp đầu.

Chuôi này thương sở dĩ dừng lại, là bởi vì một thanh kiếm để ở tại thân thương lên.

Yên lặng nhất chớp mắt.

Trường kiếm đột nhiên cắt ra chuôi này trường thương, cái kia Tô Ngọc sắc mặt đại biến, vội vã buông tay, nhưng sau thân hình lóe lên, xuất hiện ở trăm trượng có hơn. Nhưng mà, hắn một con cánh tay phải cũng là chưa cùng lấy hắn ly khai!

Một cánh tay máu me be bét tự không trung chậm rãi rơi, nhất sau rơi ở tại mặt đất.

Giờ khắc này, giữa sân mọi người khuôn mặt biến sắc.

Giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp!

Hắn là ai vậy!

Đây là tại chỗ mọi người lúc này trong đầu cách nghĩ.

Xa chỗ, cái kia Tô Ngọc ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi là”

Còn chưa có nói xong, đột nhiên, một thanh kiếm trực tiếp để ở tại hắn giữa chân mày. Tô Ngọc thân thể trong nháy mắt cương cứng.

“Dương huynh!”

Cái này lúc, Vân Thiển đột nhiên nhẹ giọng nói: “Không cần thiết sát nhân!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Thiển, nhưng sau cười nói: “Đương nhiên sẽ không giết người!” Dứt lời, hắn thu hồi kiếm, nhưng sau nhìn thẳng cái kia Tô Ngọc, “Không có thực lực cường đại, đối nhân xử thế, thì phải khiêm tốn một điểm!”

Tô Ngọc nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Ở nơi này lúc, một gã Hắc Bào lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Hắc Bào lão giả nói: “Dương công tử, Tông Chủ muốn gặp ngươi, nơi đây bất tiện, đi với ta một chuyến?”

Dương Diệp gật đầu, “Được!”

Nói xong, hắn nhìn về phía Vân Thiển, “Thất bồi!”

Dứt lời, hắn cùng với Hắc Bào lão giả trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

“Hắn là ai vậy?”

Tại chỗ, Tô Ngọc nhìn về phía xa xa Vân Thiển, hỏi.

Vân Thiển nhẹ giọng nói: “Một cái rất khùng nhân”

Nhất chỗ trong đại điện.

Trong đại điện, chỉ có Dương Diệp cùng Tô Mạc còn có cái kia Hắc Bào lão giả.

“Dương tiểu huynh, chúng ta bây giờ đi cái kia Phong Ấn Chi Địa đi!” Tô Mạc đạo.

“Không phải ba thiên (ngày) sau đi không?” Dương Diệp hỏi.

Tô Mạc khẽ lắc đầu, “Bởi vì một việc tình, cho nên, chỉ có thể sớm đi. Ngươi không thành vấn đề chứ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Mạc, sau đó nói: “Không thành vấn đề!”

Tô Mạc khẽ gật đầu, “Cái kia đi!”

Dứt lời, bên ngoài vung tay phải lên, cùng Dương Diệp trực tiếp biến mất ở trong đại điện.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tô Mạc đi tới một mảnh không biết tên Đại Sơn trước, Đại Sơn rất quỷ dị, bởi vì ở cái tòa này núi lớn bốn phía, trải rộng các loại màu máu đỏ Phù Lục, còn có mỗi bên tự màu máu đỏ xiềng xích, những thứ này xiềng xích có cây cột to, lại nhiều vô số, cùng những thứ kia Phù Lục giống nhau, trải rộng cả tòa Đại Sơn.

“Cái đầu kia ở nơi này mặt?” Dương Diệp hỏi.

Tô Mạc gật đầu, “Ở nơi này sơn phúc cuối cùng! Đi thôi!”

Nói lấy, Tô Mạc đi về phía cái kia cửa vào chỗ.

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, nhưng sau cũng vội vàng đi theo.

Rất nhanh, hai người tiến nhập sơn phúc bên trong, Dương Diệp phát hiện, lòng núi này bên trong, cũng là đến chỗ tràn ngập lấy quỷ dị huyết hồng sắc Phù Lục.

Đây là một cái trận!

Hơn nữa còn là một cái phi thường cường đại trận!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong lòng âm thầm đề phòng rồi lên, cái này lúc, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “Có điểm không đơn giản, cẩn thận một chút.”

“Làm sao?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Ta nghe thấy được tà ác Vu Tộc khí tức!”

“Vu Tộc?” Dương Diệp hỏi, “Đó là cái gì?”

Cùng Kỳ nói: “Một cái phi thường chủng tộc cường đại.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: “Ngươi cái kia Chiến Thần thủ chủ nhân, chính là Vu Tộc!”

Dương Diệp: "

Ở nơi này lúc, cái kia Tô Mạc đột nhiên ngừng lại, chuyển chớp mắt, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, tại đây tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, chung quanh những thứ kia huyết hồng sắc Phù Lục đột nhiên chợt hiện sáng lên, tiếp theo lấy ngạch, từng đạo vô hình lực lượng xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía.

“Tiểu tử, ngươi không ra được!”

Cái này lúc, Cùng Kỳ đột nhiên trầm giọng nói.

“Ha ha thoả mãn, cái này túc thể không sai, khá vô cùng, ha ha”

Ở nơi này lúc, một đạo điên cuồng tiếng cười to đột nhiên từ cái này sơn phúc sâu chỗ truyền đến, trong sát na, toàn bộ Đại Sơn bắt đầu rung động kịch liệt lên.

PS: Rất nhiều độc giả đều yêu cầu ngũ nhất bạo được rồi, ngũ một không đi chơi, ngũ nhất bạo đi.

------oOo------

Chương 1770: Đoạt xá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tay phải chậm rãi chặt nắm lại.

Âm mưu!

Lúc này hắn còn như thế nào không biết, Bí Tông tính kế hắn, đối phương làm cho hắn tới nơi này, căn bản không phải vì giúp hắn nhóm cùng nhau phong ấn cái kia thần bí đầu, mà là nhân gia cùng nhau liên thủ ở tính kế hắn.

Ở nơi này lúc, một cái đầu lâu đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, viên này đầu, không có đầu tóc.

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái đầu kia, không nói nhảm, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp xuất hiện ở cái đầu kia trước mặt, nhưng mà, kiếm mới vừa xuất hiện ở cái đầu kia cái kia nhất chớp mắt, một cường đại lực lượng trực tiếp đánh vào Dương Diệp kiếm lên.

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trong nháy mắt bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

“Quá yếu!”

Cái này lúc, cái đầu kia nói: “Ngươi tuy là thực lực không tệ, thế nhưng, đối với bản tôn mà nói, như trước yếu như con nít ba tuổi, cho dù là lúc này bản tôn bị phong ấn, cũng không phải ngươi có thể đủ đối kháng. Không nên phản kháng, trở thành bản tôn túc thể, đây là của ngươi này quang vinh may mắn!”

Xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, “Ta cũng không muốn thúc thủ chịu trói!”

Dứt lời, hắn tay trái khẽ động, một cái hắc sắc Kiếm Hạp xuất hiện ở trước mặt của hắn, chuyển chớp mắt, thân hình hắn run lên, hướng về cái đầu kia bắn mạnh tới, cùng này đồng thời, Lục Đạo ánh kiếm màu đen trong nháy mắt đem cái đầu kia cho bao vây lại.

Sau một khắc.

Xuy Xuy Xuy Xuy Xuy Xuy!

Sáu thanh kiếm trực tiếp đem cái đầu kia không gian chung quanh cắt thành vô số khối, nhưng mà, cái đầu kia cũng là bình yên vô sự!

Khá là quái dị, bởi vì cái đầu kia chỗ ở không gian đã bị cắt ra, thế nhưng, cái đầu kia cũng là không có chuyện gì!

“Lãng phí sức lực!” Cái đầu kia trong mắt không che giấu chút nào lấy châm chọc.

Dương Diệp nhìn cái đầu kia hồi lâu, sau đó nói: “Minh Cảnh năng lực...”

Kiếm ý của hắn đạt được Minh Cảnh về sau, hắn phát hiện có một đặc thù một chút, đó chính là, kiếm ý căn bản không phải tồn tại không gian bên trong, mà là siêu thoát rồi không gian, nguyên nhân đây, cho dù là không gian bị chấn nát, kiếm ý kia cũng sẽ không có sự tình. Mà bây giờ, người trước mắt này chính là như vậy.

Đây chính là Minh Cảnh cùng Chân Cảnh khác biệt, song phương căn bản không ở một cái cấp bậc tiến lên!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên bấm tay đối với lấy cái đầu kia cách khoảng không một điểm, trong sát na, một đạo kiếm quang bắn nhanh đi, cái đầu kia khóe miệng như trước mang theo cười nhạt cùng châm chọc, song khi cái kia sợi kiếm quang đi tới trước mặt hắn lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên thay đổi.

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái đầu kia trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau đủ đủ mười trượng trở lại. Thế nhưng một điểm tổn thương cũng không có!

Cái đầu kia nhìn về phía Dương Diệp, “Minh Cảnh kiếm ý cùng sát ý, ta có chút đánh giá thấp ngươi!”

Dương Diệp không nói gì, hắn chân phải chợt giẫm một cái mặt đất, trong sát na, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang hướng về cái đầu kia bắn mạnh tới.

Gia trì lưỡng chủng ý cảnh kiếm quang!

Thế nhưng, đạo kiếm quang này vừa mới đến cái đầu kia nửa trượng lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên đánh vào đạo kiếm quang này chi lên.

Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết.

“Còn có chiêu sao? Tiếp tục tới!” Cái đầu kia cười lạnh nói.

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, chuyển chớp mắt, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại thân sau mấy ngàn trượng bên ngoài.

“Muốn chạy trốn?”

Cái đầu kia cười lạnh cười, sau một khắc, một cường đại lực lượng phô thiên cái địa hướng về Dương Diệp tịch quyển đi, tốc độ rất nhanh, này cổ lực lượng trực tiếp đem xa xa Dương Diệp cho bao phủ lại, mà lúc, Dương Diệp kiếm trong tay không ngừng vung nhanh, từng đạo kiếm quang không ngừng chợt hiện hiện mà ra.

Trong sát na, giữa sân kiếm khí giăng khắp nơi, không gian bị cắt thành một khối lại một khối, kinh người không gì sánh được.

Cứ như vậy, Dương Diệp không ngừng phản kháng lấy.

Ở nhất chỗ trong mật thất, trong mật thất có ba người, chính là cái kia Lâm Vị Ương, Linh Tú, Tô Mạc.

Ở ba người trước mặt, là một khối màn sáng, màn sáng trong hình ảnh, chính là Dương Diệp.

“Chống lại, là vô dụng!” Linh Tú đột nhiên nói.

Tô Mạc nói: “Nếu như là ta, ta cũng sẽ không thúc thủ chịu trói!”

“Đáng tiếc, hết thảy phản kháng, đều là phí công!” Linh Tú đạo.

Tô Mạc gật đầu, nhưng sau nhìn về phía màn sáng.

Giữa sân, cái kia Lâm Vị Ương không chớp mắt nhìn chòng chọc Dương Diệp, không nói gì.

Sơn phúc bên trong, qua không kém hơn nửa canh giờ về sau, Dương Diệp cuối cùng không có phản kháng.

Thời khắc này Dương Diệp, bị một thần bí lực bao phủ, căn bản không pháp nhúc nhích.

Hắn thẳng thẳng nhìn chòng chọc cái đầu kia, nhãn thần có thể sát

nhân!

Cái đầu kia hai mắt chậm rãi đóng lại, “Rốt cục có thể đi ra!”

Dứt lời, hắn trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày.

Mà lúc, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một cái vì không thể tra độ cung.

PS: Cảm tạ: Phì Tử kiên 0 304, i dụci 1 2356, i dụci 1 2356, sẽ quan sát, khúc dục vĩ, Uchiha tá phong, jh Eh AI nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!

------oOo------

Chương 1771: Khiêm tốn là phong cách của ta?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đoạt xá!

Viên này đầu muốn đoạt xá thân thể hắn, mà hắn Dương Diệp không sợ nhất là cái gì? Chính là đoạt xá.

Bởi vì ở trong cơ thể hắn, có Hồng Mông Tháp, có thể nói, hắn tinh thần cùng thần hồn, là do Hồng Mông Tháp bảo vệ. Nếu muốn đoạt xá hắn, cũng chỉ có xử lý trước Hồng Mông Tháp.

Trước đây, hắn đối với Hồng Mông Tháp không có gì khái niệm rõ ràng, nhưng là bây giờ, hắn có. Cái này Hồng Mông Tháp là Đại Thiên vũ trụ bảo vật, hơn nữa, còn là phi thường phi thường lợi hại bảo vật. Nói tóm lại, hắn đối với Hồng Mông Tháp tin tưởng vô cùng.

Trước mắt viên này đầu, là tuyệt đối không thể giết chết Hồng Mông Tháp, chí ít hắn hiện tại không thể.

Mà lúc trước hắn sở dĩ phản kháng, đó là bởi vì hắn không muốn để cho viên này đầu hoài nghi. Phải biết, loại tình huống đó xuống, người bình thường đều sẽ phản kháng, mà nếu như hắn không phản kháng, mặc cho đối phương đoạt xá, đối phương là vô cùng có khả năng hoài nghi.

Cái kia lúc, đối phương nếu như trước giết chết hắn, nhưng sau ở đoạt xá, vậy lúng túng!

Vì không cho đối phương nảy lòng tham, lúc trước hắn tiến hành rồi phản kháng, bất quá, cũng không có con bài chưa lật ra hết.

Hiện tại, đối phương tiến nhập hắn thức hải bên trong.

Mà đang ở cái đầu kia vừa muốn tiến hành đoạt xá lúc, đột nhiên, một cường đại lực lượng trực tiếp đem cái đầu kia lấy được Hồng Mông Tháp bên trong.

Làm xuất hiện ở Hồng Mông Tháp bên trong lúc, cái đầu kia tức thì bối rối. Hắn hai mắt quan sát liếc mắt bốn phía, “Đây là đâu?”

Ở nơi này lúc, Cùng Kỳ xuất hiện ở trước mặt của hắn, Cùng Kỳ nhàn nhạt nhìn hắn một cái, “Ngươi đoán!”

Cái đầu kia ánh mắt rơi vào Cùng Kỳ thân lên, hắn chân mày cau lại, đột nhiên, hắn con mắt trợn tròn lên, “Cùng Kỳ! Ngươi là Yêu Tộc bốn Đại Yêu Vương Chi một Cùng Kỳ, ngươi, ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Cùng Kỳ lại nói: “Ngươi đoán!”

Cái đầu kia biến sắc, ở nơi này lúc, hắn chân mày đột nhiên nhíu lại, “Không đúng, ngươi không phải bản thể, ngươi là phân thân!”

Cùng Kỳ nhàn nhạt nhìn hắn một cái, không nói gì, mà là nằm úp sấp ở tại mặt đất.

Bị không để ý tới, cái đầu kia thần sắc lạnh lẽo, nhất cỗ khí thế cường đại bay thẳng đến lấy Cùng Kỳ tịch quyển đi.

Cùng Kỳ đột nhiên nâng lên móng vuốt đối với lấy trước mặt chính là vỗ.

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, giữa sân chính là vang lên một đạo tiếng nổ lớn, cái này lúc, cái đầu kia lại muốn xuất thủ, mà Cùng Kỳ cũng là đột nhiên nói: “Nếu như ta là ngươi, ta liền khiêm tốn một điểm.”

“Khiêm tốn? Khiêm tốn là phong cách của ta?”

truyencuatuiNet

Cái đầu kia hừ lạnh một tiếng, chuyển chớp mắt, một tà ác lực lượng đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, mà lần này, Cùng Kỳ cũng không có bất kỳ động tác, chỉ là nằm sấp. Đang ở cái kia cổ tà ác lực lượng muốn đánh vào Cùng Kỳ thân trên (lên) lúc, đột nhiên, một cường đại lực lượng đột nhiên từ trên trời giáng xuống, cái kia cỗ lực lượng trực tiếp đánh vào cái kia cổ tà ác lực lượng lên.

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia cổ tà ác lực lượng trong nháy mắt hóa thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, cái đầu kia biến sắc, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, rất nhanh, hắn thần sắc ngưng trọng, một lát sau, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, “Vì sao ta không cảm giác được tinh không, không cảm giác được Vạn Vật Pháp Tắc, nơi đây đến tột cùng là cái gì địa phương!”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua cái đầu kia, nhưng sau hai mắt đóng lại, không nói gì.

Ở nơi này lúc, một đạo Bạch Quang hiện lên, tiếp theo lấy, Tiểu Bạch ôm Mộc Kiếm xuất hiện ở Cùng Kỳ cùng cái đầu kia trước mặt.

Tiểu Bạch ôm Mộc Kiếm nhìn về phía cái đầu kia, con mắt chớp chớp, tràn ngập tò mò cùng hỏi.

Mà khi cái đầu kia chứng kiến Tiểu Bạch trong tay Mộc Kiếm lúc, bên ngoài thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, một cường đại lực lượng đột nhiên hướng về Tiểu Bạch cùng Mộc Kiếm đánh tới.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch hai mắt trợn tròn lên, hiển nhiên, nàng không nghĩ tới, viên này đầu hội ra tay với nàng.

Mà một bên Cùng Kỳ cũng là mở mắt nhìn thoáng qua cái đầu kia, nhãn thần bên trong, mang theo vẻ thương hại.

Ở bên trong này, rước lấy ai cũng chớ chọc Tiểu Bạch cùng cái kia Tử Nhi, bởi vì... Này hai cái cùng Hồng Mông Tháp quan hệ đây không phải là bình thường tốt. Hồng Mông Tháp có thể sẽ không giúp Dương Diệp, nhưng tuyệt đối bang cái này hai cái tiểu gia hỏa!

Quả nhiên, làm cái đầu kia xuất thủ một khắc kia, một cường đại lực lượng đột nhiên tự phía chân trời rớt xuống, nhất về sau, này cổ lực lượng trực tiếp đánh vào cái đầu kia lên.

Cái đầu kia trực tiếp bị đánh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, nhất về sau, đập ầm ầm ở tại mặt đất chi lên, vừa xuống đất, phương viên mấy ngàn trượng bên trong mặt đất chính là trực tiếp rạn nứt ra, phảng phất địa chấn.

Cái đầu kia có chút bối rối, mà đang ở cái này lúc, lại một cỗ lực lượng tự phía chân trời rớt xuống, nhưng sau trực tiếp đánh vào đầu hắn lên.

Bên ngoài lần nữa bị đánh đạo mấy ngàn trượng bên ngoài!

Thế nhưng, còn chưa kết thúc, lại một cỗ lực lượng tự phía chân trời rớt xuống, lúc này đây, cái đầu kia đột nhiên phóng lên cao, tiếp theo lấy, một cường đại lực lượng từ hắn trong đầu tịch quyển mà ra, trong sát na, toàn bộ chân trời không gian trực tiếp chập trùng kịch liệt đứng lên, phảng phất sau một khắc sẽ đổ nát!

Phía dưới, Cùng Kỳ lắc đầu, “Được nước, tiếp tục được nước!”

Phía chân trời, yên lặng nhất chớp mắt, đột nhiên, mấy đạo cường đại lực lượng tự phía chân trời ** mà xuống, cái này mấy đạo lực lượng trong nháy mắt đi tới cái đầu kia trên (lên) khoảng không, khi này cỗ lực lượng cùng cái kia cái đầu kia thả ra lực lượng tiếp xúc cái kia nhất chớp mắt.

Cái đầu kia thả ra lực lượng trong nháy mắt bị đánh tán, tiếp theo lấy, mấy đạo lực lượng trực tiếp đánh vào cái đầu kia lên.

Một cái đầu lâu tự phía chân trời ** mà xuống, trong nhấp nháy, viên này đầu trực tiếp nhập vào mặt đất bên trong.

Một bên, Tiểu Bạch nhìn về phía bên cạnh Cùng Kỳ, nhưng sau vừa chỉ chỉ cái đầu kia, phảng phất tại hỏi, hắn đang làm gì.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: “Hắn ở nghịch thiên!”

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vung múa.

Cùng Kỳ nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì!”

Tiểu Bạch: “...”

Rầm rầm rầm!

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng nổ vang, chỉ thấy, cái đầu kia liên tục bị một thần bí lực lượng cho oanh.

Bởi vì cái đầu kia muốn mạnh mẽ phá toái cái này không gian bên trong, điều này hiển nhiên là chọc giận Hồng Mông Tháp, mà Hồng Mông Tháp sinh khí, hậu quả kia là vô cùng nghiêm trọng.

Trong hiện thực, nhất chỗ bên ngoài mật thất.

Lâm Vị Ương ba người không hề chớp mắt nhìn chòng chọc màn sáng trong Dương Diệp, dần dần, cái kia Linh Tú chân mày cau lại, “Chuyện gì xảy ra? Vì sao không có động tĩnh?”

Tô Mạc đang muốn nói, ở nơi này lúc, màn sáng trong Dương Diệp ngũ quan đột nhiên nhăn nhó, không chỉ có ngũ quan, thân thể hắn còn bắt đầu run lẩy bẩy, phảng phất tại thừa nhận cái gì một loại thống khổ to lớn!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Linh Tú chân mày dần dần lỏng rồi rời ra, đây mới là bình thường!

Hồng Mông Tháp bên trong.

Hành hạ vẫn còn ở duy trì liên tục!

Hồng Mông Tháp cũng không có thu tay lại, từng đạo cường đại lực lượng không ngừng tự phía chân trời **, nhưng sau hướng cái đầu kia ném tới. Trong lúc, cái đầu kia có tiến hành phản kháng, thế nhưng, đều là phí công. Mà ở Hồng Mông Tháp điên cuồng hành hạ xuống, cái đầu kia lại có chút hư ảo.

Cái này lúc, một bên Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Nếu như ta là ngươi, ta liền nhận thức cái sai.”

Cái đầu kia gằn giọng nói: “Nhận sai? Ngoại trừ Vu Vương đại nhân, ai có thể để cho ta nhận sai!”

Dứt lời, một cường đại lực lượng trực tiếp đánh vào cái kia đầu của hắn lên.

Bên ngoài trực tiếp bị đánh đạo mấy ngàn trượng có hơn.

Một bên, Cùng Kỳ gật đầu, “Có cốt khí!”

Một khắc đồng hồ về sau, cái đầu kia đột nhiên bay đến không trung, đang ở Cùng Kỳ cho là hắn muốn liều mạng một lần lúc, cái đầu kia đột nhiên nói: “Không, không đùa! Ta, ta nhận sai, nhận sai!”

Cùng Kỳ: “...”

Theo cái đầu kia thanh âm rơi xuống, phía chân trời dần dần bình tĩnh lại.

Mà lúc, Dương Diệp xuất hiện ở giữa sân, cái này Dương Diệp, tự nhiên không phải bản thể, mà là phân thân.

Dương Diệp nhìn trước mặt đầu lâu kia, nói: “Này, lại gặp mặt!”

Nhìn thấy Dương Diệp, cái đầu kia thần sắc vô cùng âm trầm, “Từ vừa mới bắt đầu, ngươi chỉ hy vọng ta tiến đến, sở dĩ phản kháng, kỳ thực mục đích cuối cùng, cũng là hy vọng ta có thể tiến đến, đúng không?”

Dương Diệp gật đầu, “Đúng!”

Cái đầu kia nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tốt, không nghĩ tới chính mình sẽ bị một tên mao đầu tiểu tử tính kế, tốt.” Nói lấy, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau lại nói: “Nơi đây đến tột cùng là cái gì địa phương? Mới vừa rồi là người nào ở xuất thủ?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta cự tuyệt trả lời!”

Cái đầu kia hai mắt híp lại, hắn nhìn Dương Diệp một hồi lâu, sau đó mới nói: “Tiểu tử, ta bất kể nơi đây là cái gì địa phương, hiện tại thả ta đi ra ngoài, ta chuyện xưa không tội. Nếu không...”

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, cắt đứt cái đầu kia, “Ta cảm thấy, ngươi nhất sau điều chỉnh một cái tâm tính của mình, nếu không..., chúng ta rất khó khoái trá giao lưu.”

“Ngươi có ý tứ!” Cái đầu kia thẳng thẳng nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Rất đơn giản!” Nói đến đây, hắn nụ cười trên mặt đột nhiên tiêu thất, “Ngươi bây giờ hẳn là nghĩ là, ta muốn như thế nào mới sẽ không giết ngươi, hoặc có lẽ là, muốn thế nào mới có thể làm cho ta không giết ngươi. Đây là ngươi hiện nay nếu muốn đấy!”

“Ngươi muốn giết ta!”

Cái đầu kia khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, “Cái vũ trụ này, không có đồ đạc có thể giết ta, coi như là trong tay ngươi kiếm, cũng giết không được ta!”

Dương Diệp gật đầu, “Ta muốn thử xem!”

Dứt lời, hắn vung tay phải lên.

Một cường đại lực lượng trực tiếp tự phía chân trời rớt xuống, nhưng sau trong nháy mắt đánh vào cái đầu kia lên.

Cái đầu kia trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn, nhưng mà, còn chưa kết thúc, đạo thứ ba lực lượng, đạo thứ tư lực lượng theo sát lấy xuất hiện...

Khoảng chừng một khắc đồng hồ về sau, cái đầu kia thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, “Tiểu tử, ngừng, khiến nó dừng xuống, có việc tốt thương lượng, có việc tốt thương lượng...”

Tiểu Bạch bên cạnh, Cùng Kỳ gật đầu, “Quả nhiên rất có cốt khí!”

Hai phút đồng hồ sau.

Trong lòng núi, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt.

Khi hắn mở mắt cái kia nhất chớp mắt, mật thất trong Lâm Vị Ương ba người thần sắc tức thì ngưng trọng.

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên sâu hấp một hơi, nhưng sau gằn giọng nói: “Bản tôn rốt cục đi ra! Ha ha...”

PS: Trước giờ chúc mọi người ngũ nhất vui sướng. Ngày mai bạo nổ phát!

Cảm tạ cái này mấy ngày gọi đừng bạo nổ phát, đi du lịch độc giả. Du ngoạn cùng bạo nổ phát, không xung đột, chỉ là hội mệt một điểm. Chẳng qua không có quan hệ. Trước bạo nổ phát, ở du ngoạn. Nhất cử lưỡng tiện!!!! Vô địch Kiếm Vực 1767 Chương: Khiêm tốn là phong cách của ta?

------oOo------

Chương 1772: Ngũ Đại Thế Gia gánh ưu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Tô Mạc xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Tô Mạc nhìn thoáng qua Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp hai mắt mang theo một tia huyết hồng, biểu tình điên cuồng, nhìn một cái chính là một cái người không bình thường.

Tô Mạc hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Các hạ, chúc mừng!”

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia Tô Mạc thân lên, ánh mắt bất thiện, lại mang theo nhất không che giấu chút nào sát ý.

Mà Tô Mạc hiển nhiên là sớm có dự liệu, khuôn mặt sắc bình tĩnh, “Các hạ là muốn đổi ý sao?”

Dương Diệp nhìn Tô Mạc hồi lâu, nhưng sau cười nói: “Bản tôn há là cái loại này người nói không giữ lời? Tốt, từ hôm nay lấy về sau, ta với ngươi Bí Tông ân oán giữa xóa bỏ.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà đang ở cái này lúc, hai gã nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cái này hai gã nữ tử, chính là cái kia Lâm Vị Ương cùng Linh Tú!

Dương Diệp hai tay thả lỏng thân về sau, coi thường lấy hai nữ.

Lâm Vị Ương đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “Ta cảm giác, tim của ngươi nhảy rất nhanh, đây là vì cái gì?”

Dương Diệp đi về phía trước một bước, lần này, hai người cách xa nhau không đến một bàn tay khoảng cách, hai người cũng có thể rõ ràng ngửi được đối phương khí tức. Dương Diệp nhìn trước mắt Lâm Vị Ương, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, “Mắc mớ gì tới ngươi!”

Dứt lời, giữa sân bầu không khí đột nhiên khẩn trương lên.

Mà cái kia Lâm Vị Ương nhãn thần cũng vào giờ khắc này băng lạnh xuống.

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng lui lại một bước, nhưng sau giang tay ra, “Thế nào, muốn động thủ? Đến, động a! Như các ngươi động thủ trước, cái kia bản tôn khả năng liền không tính là nói không giữ lời!”

Động thủ!

Giữa sân, Lâm Vị Ương mỉm cười, “Ta Bí Tông cũng không phải nói không giữ lời người, cho nên, xin các hạ liền đi!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau quét giữa sân ba người liếc mắt, “Thật không động thủ? Không hối hận?”

Lâm Vị Ương nói: “Các hạ rất muốn chúng ta động thủ sao?”

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, sau đó nói: “Nói thật, ta rất muốn. Bất quá, bản tôn hiện tại không có thời gian cùng các ngươi làm lại nhiều lần.”

Dứt lời, hắn xoay người thân hình lóe lên, biến mất ở sơn phúc bên trong.

Dương Diệp đi về sau, giữa sân trầm mặc nhất chớp mắt về sau, Linh Tú đột nhiên nói: “Ta cảm thấy có cái gì không đúng!”

Lâm Vị Ương ngọc thủ chậm rãi nắm chặt, nàng nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, dần dần, tay nàng lại lỏng rồi rời ra, nhưng sau khóe miệng nổi lên một cái độ cung, “Có chút ý tứ!”

...

Cách khai sơn về sau, Dương Diệp cái trán đã ra mồ hôi lạnh.

Vừa rồi hắn trong lòng cũng là có chút giả, bởi vì hắn cũng không phải là viên kia thần bí đầu, như Lâm Vị Ương ba người phát hiện điểm ấy, đối phương rất có thể sẽ xuất thủ. Mà bây giờ, lấy thực lực của hắn, căn bản không pháp đối kháng ba người này!

Cũng may, đối phương tựa hồ cũng không có phát hiện cái gì!

Dương Diệp cũng không có ở Bí Tông dừng, hắn lấy tốc độ nhanh nhất ly khai Bí Tông, Bí Tông bên ngoài, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia mịt mờ dãy núi, hắn biết, sự tình vẫn không tính là kết thúc.

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp xoay người rời đi, mà còn chưa đi bao lâu, đột nhiên, mấy tên lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Toàn bộ là Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả!

Bốn người này, Dương Diệp có chút quen mắt, rất nhanh, hắn nghĩ tới. Cái này bốn người bên trong, trong đó có một người là Doanh gia cường giả, mà còn lại ba người, chắc là Lục gia cùng Vương gia.

Nhìn bốn người liếc mắt, Dương Diệp trong lòng cười nhạt, cái này Doanh gia các loại thế gia quả nhiên là không có buông tha giết hắn a!

“Dương Diệp!”

Cái này lúc, cầm đầu tên kia lão giả cười lạnh nói: “Ngươi quả nhiên ở Bí Tông, chúng ta còn tưởng rằng ngươi cả đời đều không ra ngoài đây.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp chậm rãi hướng lão giả bốn người đi tới.

“Nhưng sau?”

Tên kia lão giả cười nói: “Nhưng sau chúng ta nhưng là chờ thật là khổ cực đây, chẳng qua còn tốt, rốt cục chờ đến ngươi, hôm nay, sẽ là của ngươi...”

Ở nơi này lúc, giữa sân đột nhiên dừng lại.

Bởi vì, cái kia nói chuyện lão giả thân thể cương cứng, rất nhanh, hắn hầu nứt ra rồi một vết thương, chuyển chớp mắt, một đạo tiên huyết tự trong đó bắn nhanh mà ra, ngay sau đó, bên ngoài nghiêng đầu một cái, theo cái cổ trên (lên) rớt xuống!

Còn lại ba người kinh hãi!

Rất nhanh, ba người nhìn về phía xa xa Dương Diệp, mà Dương Diệp vẫn còn ở đi. Nhìn thấy một màn này, cái kia còn lại trong lòng ba người vô cùng kinh hãi.

Bởi vì hắn nhóm biết, vừa rồi tuyệt đối là Dương Diệp ra tay, thế nhưng, bọn họ thậm chí liền Dương Diệp là thế nào xuất thủ đều không nhìn thấy.

Cái này lúc, Dương Diệp nhìn về phía một tên trong đó lão giả, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, tên kia lão giả sắc mặt đại biến, sẽ lui, nhưng mà cái này lúc, hắn hai mắt đột nhiên trợn tròn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc.

Rất nhanh, bên ngoài hầu đột nhiên nứt ra, lỗ hổng kia rách càng ngày càng lớn, nhất về sau, bên ngoài đầu trực tiếp theo cái cổ trên (lên) rớt xuống.

Phốc!

Tiên huyết như trụ!

Tại chỗ, còn lại hai người ngây cả người, sau một khắc, hai người xoay người bỏ chạy.

Trốn!

Giờ này khắc này, tâm lý bọn họ phòng ngự đã triệt để tan vỡ.

Mà hai người còn chưa chạy ra trăm trượng, đột nhiên, một đạo nhanh như cực hạn kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, ngoài trăm trượng, một cái đầu trực tiếp bay ra ngoài, chuyển chớp mắt, lại là một đạo kiếm quang hiện lên, một người khác đầu cũng bay ra ngoài!

Mà này lúc, Dương Diệp ngừng lại.

Nhìn bốn người kia đầu người, Dương Diệp trầm mặc không nói. Kỳ thực, chớ nhìn hắn giết bốn người giết như này ung dung, kỳ thực, hắn mỗi một kiếm, đều là Nhất Kiếm Sát Na, mà Nhất Kiếm Sát Na tắc thì ẩn chứa nhiều loại Pháp Tắc Chi Lực.

Có thể nói, mỗi một kiếm đều là cực hạn!

Kỳ thực, lấy thực lực của hắn bây giờ, như thi triển Minh Cảnh ý cảnh cùng Đại Na Di thuật, đừng nói Chân Cảnh Tứ Đoạn, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, hắn đều có rất lớn cơ hội đánh chết. Theo Bí Tông đi ra hắn, đã không phải là hắn của ban đầu!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ.

Mà đang ở Dương Diệp tiêu thất không đến ba hơi về sau, một đám người đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía trước sở đứng vị trí.

Cầm đầu chính là Doanh gia gia chủ Doanh Khánh, mà bên cạnh hắn, là Vương gia gia chủ cùng với Lục gia gia chủ, còn có Tần gia gia chủ cùng Lý gia gia chủ, mà ở bốn người thân về sau, là 30 danh Chân Cảnh cường giả.

Khi thấy giữa sân cái kia bốn viên đầu lúc, Doanh Khánh đám người thần sắc tức thì không gì sánh được khó coi. Ở thu được Dương Diệp theo Bí Tông đi ra tin tức lúc, bọn họ liền lập tức chạy tới. Thế nhưng, vẫn là đã muộn!

“Một kiếm trí mạng!”

Lục gia gia chủ Lục Vân Thiên trầm giọng nói: “Một kiếm miểu sát một vị Chân Cảnh Tứ Đoạn cường giả, thực lực của hắn, lại trở nên mạnh mẽ.”

Nghe được Lục Vân Thiên, giữa sân mọi người thần sắc tức thì khó coi.

Dương Diệp thực lực lại trở nên mạnh mẽ!

Chuyện này với hắn nhóm mà nói, tự nhiên không phải là cái gì chuyện tốt. Bởi vì hắn nhóm ai cũng biết, Dương Diệp người này có thù tất báo, ngày sau Dương Diệp nhất định là hội trả thù. Mà bây giờ, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đã mang theo người nhà họ Dương ẩn dấu đi, nói cách khác, hai người bọn họ căn bản không có lo toan chi ưu.

Một khi hai người này xuất sơn trả thù, vậy đối với hắn nhóm mà nói, tuyệt đối là một cái ác mộng!

Giữa sân, trầm mặc hồi lâu, cái kia Doanh Khánh đột nhiên nói: “Có hay không Dương gia tàn dư tin tức?”

Tại hắn bên cạnh Lục Vân Thiên lắc đầu, “Ở Thiên Cơ thành dưới nền đất, có một to lớn Truyền Tống Trận, thế nhưng, cái này Truyền Tống Trận, là đơn hướng, hơn nữa, cái này Truyền Tống Trận đã bị hủy. Cho nên, chúng ta căn bản không pháp lợi dụng cái kia Truyền Tống Trận tìm được bọn họ. Bất quá, những người đó chắc còn ở Trung Thiên Vũ Trụ phạm vi.”

Doanh Khánh sâu hấp một hơi, nhưng sau hắn xoay người nhìn Lục Vân Thiên đám người liếc mắt, “Chư vị, cho tới bây giờ, ta muốn chư vị vậy cũng minh bạch mình bây giờ tình cảnh. Chúng ta cùng Dương gia trong lúc đó, đã không có hoà giải khả năng. Cho nên, chúng ta mọi người nhất định chân chính tề tâm hợp lực, đoàn kết nhất trí! Nếu không..., chúng ta rất có thể sẽ bị hai người này từng cái công phá!”

Nghe vậy, giữa sân mọi người gật đầu, biểu thị tán thành.

Cái này lúc, Doanh Khánh lại nói: “Hiện tại bắt đầu, chúng ta Ngũ Đại Thế Gia giữ liên lạc, đồng thời thành lập Truyền Tống Trận. Nhất phương gặp nạn, tứ phương trợ giúp.”

Lục Vân Thiên gật đầu, “Không thành vấn đề!”

Người còn lại cũng là gật đầu biểu thị tán thành.

Doanh Khánh sâu hấp một hơi, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, giờ khắc này, trong mắt hắn nhiều hơn rất nhiều ưu sầu.

Trầm mặc khoảng khắc, hắn đột nhiên lại nói: “Lúc này bắt đầu, các vị, cho các ngươi bên ngoài Chân Cảnh cường giả đều trở về riêng mình gia tộc đi. Như, nếu như có thể mà nói, đi mời các ngươi riêng mình lão tổ xuất sơn đi!”

Dứt lời, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa sân, bầu không khí tức thì bị đè nén đứng lên.

Gian khổ muốn tới!

...

Tinh không bên trong, Dương Diệp Ngự Kiếm đi nhanh, tốc độ của hắn nhanh như Lưu Tinh, cả người ở tinh không bên trong nhanh hoa mà qua.

Qua không biết bao lâu, Dương Diệp đi tới một viên không biết tên

Tinh Cầu, vừa mới đến viên này Tinh Cầu trên (lên) khoảng không, một nữ tử liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Người tới chính là Dương Liêm Sương!

“Ta còn tưởng rằng ngươi treo đây!” Dương Liêm Sương đạo.

Dương Diệp lắc đầu, “Mệnh cứng rắn, không dễ dàng như vậy treo!”

Dương Liêm Sương mỉm cười, “Ta cũng cảm thấy như vậy! Đi thôi, ngươi thê tử các nàng trong khoảng thời gian này có thể là vô cùng lo lắng ngươi!”

Dương Diệp gật đầu, rất nhanh, hắn cùng với Dương Liêm Sương đi tới một tòa cổ thành.

Cổ thành bên ngoài, Dương Liêm Sương nói: “Tòa thành này, là cực kỳ lâu ta Dương gia một vị gia chủ thiết lập, các đời, chỉ có Dương gia gia chủ mới biết được.”

“Vậy là ngươi làm sao mà biết được?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương. Phải biết, Dương Liêm Sương cũng không phải là bình thường thu được Dương gia gia chủ, cái kia Dương Tiêu là tuyệt đối sẽ không nói cho Dương Liêm Sương những bí mật này.

Dương Liêm Sương mỉm cười, sau đó lấy ra một viên ấn, “Đây là Dương gia gia chủ tín vật, bên trong, ghi lại ta Dương gia rất nhiều bí mật.”

Dương Diệp gật đầu, “Vốn dĩ như đây, chúng ta đi thôi!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, rất nhanh, hai người tiến nhập cái kia tọa cổ thành bên trong.

...

PS: Cảm tạ: Ta muốn ta j, kiệt La Tất tiểu đội Dương, cái kia S Ky có điểm chát, cùng nhau chơi ngươi nhớ kỹ, ngỗng đầu hồng, ô ha ha rồi, Kevin Diệp, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!!

Chúc hết thảy bằng hữu ngày lễ quốc tế lao động vui sướng! Hy vọng mọi người hôm nay chơi vui vẻ!!!!

------oOo------

Chương 1773: Đế Nữ thực lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ thành.

Thành không lớn, chuẩn xác mà nói, rất nhỏ, cực kỳ nhỏ bé, dài rộng không đến vạn trượng. Thành trong người cũng cực thiếu, chỉ có Dương gia một ít nhân vật trọng yếu.

Dương Liêm Sương dời đi cũng là dời đi Dương gia nhân vật trọng yếu, mà người còn lại, căn bản không cần mang theo, bởi vì Doanh gia các loại thế gia chắc là sẽ không đối với những người bình thường kia hạ thủ. Cái kia không có chút ý nghĩa nào, hơn nữa, những người đó đều là trụ cột, Doanh gia các loại thế gia chắc là sẽ không tự hủy trụ cột.

Cái này giống vậy, Hoàng Đế khả năng thường thường đổi, thế nhưng, bách tính chắc là sẽ không đổi, bởi vì bất kể là ai thượng vị, chỉ cần có điểm đầu óc, cũng sẽ không đi đối với những thứ kia dân chúng bình thường hạ thủ.

Dương Diệp mới vừa vào thành, hai cái tiểu gia hỏa chính là chạy đến trước mặt hắn tới.

Cái này hai cái tiểu gia hỏa, chính là Lôi Lâm cùng Tuyết Nhi.

Dương Diệp đem hai cái tiểu cô nương bế lên, nhưng sau hung hăng hôn một khẩu, cười nói: “Tuyết Nhi, Lôi Lâm, nghĩ tới ta chưa?”

Tuyết Nhi vội vã gật một cái đầu nhỏ, “Muốn!”

Lôi Lâm cũng là gật một cái đầu nhỏ, chẳng qua nhưng không có lên tiếng.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau thân hình khẽ động, ôm hai cái tiểu cô nương tiêu thất ngay tại chỗ.

Giữa một căn phòng bên trong, bên trong gian phòng là Tô Thanh Thi chúng nữ, chẳng qua Đế Nữ không ở trong đó.

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhẹ giọng nói: “Thực lực ngươi lại trở nên mạnh mẽ!”

Dương Diệp kéo Tô Thanh Thi tay, khẽ gật đầu, “Thu được một ít kỳ ngộ, so với trước đây mạnh một ít. Các ngươi thì sao? Gần nhất trong khoảng thời gian này như thế nào?”

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: “Tốt, Liêm Sương đối đãi chúng ta rất tốt. Chỉ là có chút lo lắng ngươi, bất quá bây giờ xem ra, lo lắng của chúng ta là dư thừa!”

Dương Diệp nhẹ nhàng nhéo nhéo Tô Thanh Thi tay, nhưng sau hắn nhìn về phía Tần Tịch Nguyệt cùng Lục Uyển Nhi chúng nữ, “Theo ta, các ngươi hối hận không?”

Chúng nữ lắc đầu, trong đó, Tần Tịch Nguyệt có chút bất mãn nói: “Người một nhà, sao phải nói những thứ này?”

Dương Diệp mỉm cười, “Được, không nói những thứ này lời khách khí.”

“Đúng rồi. Vị Nhiên nàng đang hướng đâm Chân Cảnh!” Cái này lúc, Tô Thanh Thi đột nhiên nói.

“Chân Cảnh?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Nàng bây giờ đang ở bắn vọt Chân Cảnh? Nàng vừa xong Chí Cảnh không bao lâu chứ?”

Tô Thanh Thi gật đầu, “Nàng thật là thiên phú dị bẩm. Trước đây vừa mới đến cái này Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, nàng chính là lập tức đột phá Luân Hồi Cảnh, đạt được Chí Cảnh. Mà nàng dường như có điểm không dừng được…”

Đế Nữ!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, kỳ thực, cũng rất bình thường. Đế Nữ cũng không phải cái gì hoa bình, nàng dù sao cũng là đạo bào lão giả xem trọng người. Ban đầu ở Thiên Tuyền Hệ, bởi vì nơi ấy linh khí duyên cớ vì thế, nàng chỉ có thể dừng bước Luân Hồi Cảnh, mà bây giờ, nơi đây đã không có hạn chế, lấy thiên phú của nàng, đạt được Chí Cảnh cùng Chân Cảnh, kỳ thực cũng rất bình thường!

Phải nói, như nàng là sinh ở Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, phỏng chừng hiện tại ít nhất là Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía Tô Thanh Thi, “Nàng ở đâu?”

“Phòng tu luyện!” Tô Thanh Thi đạo.

“Ta đi nhìn nàng một cái!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người đã trải qua tại chỗ biến mất.

Ở cổ thành dưới nền đất, thật nhiều phòng tu luyện, những phòng tu luyện này, là chuyên môn cho Dương gia con cháu tu luyện địa phương.

Một gian trong phòng tu luyện, một gã hoa bào nữ tử xếp bằng ngồi dưới đất, nữ tử hai mắt khép hờ, hai tay ở trước ngực kết một cái kỳ dị dấu tay, mà ở bên phải nàng, là một thanh màu đen Phương Thiên Họa Kích.

Này nữ chính là Đế Nữ!

Đột nhiên, Đế Nữ trợn mở con mắt, "Ngươi đã đến rồi!"

Sau một khắc, Dương Diệp xuất hiện ở Đế Nữ trước mặt. Dương Diệp đi tới Đế Nữ trước mặt ngồi chồm hổm xuống, sau đó nói: "Làm sao ngươi biết ta tới rồi hả?"

"Khí tức!"

Đế Nữ nhìn Dương Diệp, "Cảm nhận được khí tức của ngươi!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau hắn quan sát liếc mắt Đế Nữ, rất nhanh, trong mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc, "Ngươi đã đạt được Chân Cảnh rồi hả?"

Đế Nữ gật đầu, "Mới vừa đạt được Chân Cảnh không bao lâu!" Vừa nói, nàng tay phải đột nhiên cầm bên cạnh Phương Thiên Họa Kích, "Quá hai chiêu?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Được!"

Sau một khắc, Đế Nữ đứng lên, cùng này đồng thời, bên ngoài trong tay Phương Thiên Họa Kích đột nhiên hướng về phía Dương Diệp vừa bổ mà xuống.

Đối mặt Đế Nữ, Dương Diệp có thể không dám khinh thường, cái này vị trước đây nhưng là nghiền ép hắn!

Một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, chuyển chớp mắt, trường kiếm móc nghiêng mà lên.

Thình thịch!

Kích kiếm vừa mới tiếp xúc, giữa sân chính là vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến bên ngoài hơn mười trượng.

Dừng lại về sau, Dương Diệp nhìn xem tay trái của mình, lúc này, tay trái của hắn đang run!

Thật là mạnh lực lượng!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Đế Nữ, “Đây là vô song lực lượng, không đúng, không đúng, có điểm khác biệt...”

“Giới hạn bản vô song lực lượng!” Đế Nữ đột nhiên nói.

“Giới hạn bản?” Dương Diệp khó hiểu, hỏi.

Đế Nữ gật đầu, “Lực lượng hay là vô song lực lượng, nhưng là khi thi triển ra chi về sau, là giới hạn, có thể cho nó uy lực đề thăng mấy lần.”

“Vốn dĩ như này!”

Dương Diệp gật đầu, hắn không nghĩ tới, cái này vô song lực lượng lại còn có thể như vậy dùng.

“Chăm chú!” Cái này lúc, Đế Nữ đột nhiên nói: “Không nên nương tay!”

Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Đế Nữ, khi hắn nhìn về phía Đế Nữ cái kia nhất chớp mắt, Đế Nữ khuôn mặt sắc tức thì biến đổi, bởi vì một thanh kiếm nhọn đã tới nàng giữa chân mày. Mà đang ở cái này lúc, nàng đầu đột nhiên phiến diện, trực tiếp tránh thoát cái này một kiếm.

Cùng này đồng thời, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, nhưng sau cả người hướng bay về sau mấy trượng, mà sau một khắc, nàng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, ngay sau đó, trong tay Phương Thiên Họa Kích giống như Đại Sơn đập xuống.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, cổ tay chuyển một cái, trường kiếm hướng cái trước trước đâm

Vô song lực lượng!

Hắn cũng thi triển ra vô song lực lượng!

Keng!

Theo một đạo kim thiết giao qua tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đập đến rồi bên ngoài hơn mười trượng, mà bên ngoài mới vừa dừng lại, Đế Nữ chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, bên ngoài trong tay Phương Thiên Họa Kích chợt chính là một cái quét ngang.

Dương Diệp khuôn mặt hơi biến sắc, vội vã giơ kiếm đón đỡ.

Keng!

Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị rung động đến bên ngoài hơn mười trượng, hắn mới vừa dừng lại, cái kia Đế Nữ sẽ xuất thủ lần nữa, mà lúc, nàng con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, một thanh kiếm không có dấu hiệu nào xuất hiện ở nàng giữa chân mày không đến mười centi mét vị trí!

Cái này kiếm, quá nhanh, quá quỷ dị!

Bất quá, Đế Nữ cũng không phải bình thường người, trong lòng tuy là vô cùng khiếp sợ, thế nhưng đại não vẫn còn vô cùng tỉnh táo, đang ở kiếm rung đâm trúng nàng giữa chân mày một khắc kia, thân thể nàng đột nhiên giống như bẻ gẫy một dạng ngửa ra sau, trực tiếp tránh thoát cái này một kiếm, cùng này đồng thời, nàng hai chân nhẹ nhàng trừng, cả người hướng bay về sau mười mấy trượng, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, ngay sau đó, khóe miệng hắn nổi lên một cái tiếu dung, sau một khắc, một thanh kiếm bay thẳng đến Đế Nữ Nhất Trảm mà xuống.

Đế Nữ hai mắt híp lại, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng, không dám khinh thường, nàng hai tay nắm trong tay Phương Thiên Họa Kích hướng trên (lên) chính là một cái hoành ngăn.

Keng!

Kiếm kích chạm nhau, hai người tức thì kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, Đế Nữ trực tiếp bị rung động đến cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng.

Bên ngoài còn chưa dừng lại, Dương Diệp đột nhiên lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở nàng thân về sau, ngay sau đó, một thanh kiếm trực tiếp gạt về nàng gáy.

Đế Nữ tuy là trong lòng đối với Dương Diệp tốc độ vô cùng khiếp sợ, nhưng vẫn là vô cùng tỉnh táo, nàng chân phải chợt giẫm một cái mặt đất, mượn mặt đất truyền tới lực lượng, thân thể nàng chợt một cái xoay tròn, cùng này đồng thời, trong tay Phương Thiên Họa Kích hướng sau chính là một cái quét ngang.

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên cải biến Kiếm Thế, từ lau biến đâm, kiếm trực tiếp đâm về phía Đế Nữ quét tới chuôi này Phương Thiên Họa Kích.

Keng!

Tiếng nổ vang vang lên, kiếm kích kịch liệt run lên, hai người kia này hướng phía sau liên tục chợt lui, thế nhưng mới vừa lui không lâu sau, hai người biến thành hướng kia này bắn mạnh tới.

Ầm!

Theo một đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh vang lên, toàn bộ tầng hầm ngầm kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp cùng Đế Nữ lần nữa phân ra.

Lúc này đây, hai người không có ở xuất thủ.

Đế Nữ nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau nhẹ giọng nói: “Không nghĩ tới ngươi đã cường đại đến loại trình độ này.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi vẫn chưa xuất toàn lực chứ?”

Dương Diệp gật đầu, hắn quả thực không có xuất toàn lực. Như hắn dùng trên (lên) Đại Na Di thuật cùng ý cảnh nói, Đế Nữ khẳng định không chịu nổi. Bất quá, Đế Nữ thực lực đã để hắn phi thường chấn kinh rồi. Bởi vì Đế Nữ mặc dù mới Chân Cảnh một đoạn, thế nhưng, sức chiến đấu của nàng tuyệt đối sẽ không thua ở Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Đế Nữ tức thì khẽ lắc đầu một cái, “Ngươi trưởng thành thật nhanh!”

Dương Diệp đi tới Đế Nữ trước mặt, sau đó nói: “Cho nên ta trưởng thành nhanh, ngươi cũng biết, ta có cái kia bảo bối, như cái kia bảo bối ở ngươi thân lên, ngươi trưởng thành khẳng định còn nhanh hơn ta!”

Hắn có thể đủ trong vòng thời gian ngắn đem thực lực đề thăng tới hiện tại, nhưng thật ra là ít nhiều Hồng Mông Tháp, nếu như không có Hồng Mông Tháp, hắn căn bản không pháp trong vòng thời gian ngắn để cho mình đạt được Minh Cảnh ý cảnh, càng chưa nói đạt được Chân Cảnh.

Đế Nữ lắc đầu, “Một người, đều sẽ có chính mình kỳ ngộ, kỳ ngộ là một mặt, thế nhưng, nỗ lực mới là trọng yếu nhất. Cái kia tháp tuy là trợ giúp ngươi không thiếu, thế nhưng, trong này, cũng không thể rời bỏ cố gắng của ngươi. Cho tới bây giờ, ngươi chịu khổ, khẳng định so với rất nhiều người đều nhiều hơn rất nhiều.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút quá khứ, nhưng sau hắn lắc đầu cười, khoan hãy nói, cuộc sống trước kia quả thực phi thường khổ, đặc biệt luyện thể lúc, cảm giác kia, thật quá kinh khủng!

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Đế Nữ, cười nói: “Không nói những thứ này. Ta...”

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cùng Đế Nữ đồng thời biến sắc, sau một khắc, hai người trực tiếp biến mất ở trong phòng tu luyện.

Rất nhanh, hai người tới cổ thành trên (lên) khoảng không, này lúc, Dương Liêm Sương đã ở không trung. Bên ngoài ngẩng đầu nhìn phía chân trời hư không, khuôn mặt sắc hơi có chút ngưng trọng.

“Bị Doanh gia các loại thế gia phát hiện?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương lắc đầu, “Không giống như là Doanh gia các loại thế gia nhân!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, một mảnh kia hư không, lúc này chính đang rung động nhè nhẹ lấy, dần dần, nơi đó không gian tét ra...

------oOo------

Chương 1774: Bị ám hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, ở ba người nhìn kỹ xuống, phía chân trời đạo kia nứt khe bên trong, một gã khiêng đại đao nữ tử tự trong đó chậm rãi đi ra.

Nữ tử thân hình lóe lên, xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt, nhưng sau nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, cười nói: “Tiểu tử, đã lâu không gặp!”

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp lắc đầu cười, “Không nghĩ tới là

ngươi!”

Trước mắt nữ nhân này, không là người khác, chính là U Minh Điện kỵ heo thiếu nữ! Hắn không nghĩ tới đối phương vậy mà lại xuất hiện ở nơi này!

“Thật bất ngờ?” Kỵ heo thiếu nữ cười nói.

Dương Diệp gật đầu, “Phi thường ngoài ý muốn! Ngươi là làm sao tìm tới nơi này?”

Dương Liêm Sương cũng nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, Dương Diệp đặt câu hỏi, cũng là hắn muốn biết.

Kỵ heo thiếu nữ quỷ dị cười, “Đoán một chút!”

Dương Diệp lắc đầu, “Đoán không được.”

Kỵ heo thiếu nữ cười nói: “Còn nhớ rõ tỷ của ta đưa cho ngươi cái kia Bổ Thiên thạch sao?”

Bổ Thiên thạch!

Dương Diệp gật đầu, hắn đương nhiên nhớ kỹ, đây chính là hắn đệ nhị đan điền, bất quá, theo hắn cảnh giới đề thăng, vật kia tác dụng, đã có điểm không đủ.

Cái này lúc, kỵ heo cô gái nói: “Cái kia Bổ Thiên thạch, tỷ của ta tuy là cho ngươi, thế nhưng, ngươi cũng không có lau đi tỷ của ta cùng nó giữa tinh thần liên hệ, cho nên, tỷ của ta có thể cảm nhận được cái kia Bổ Thiên thạch, nguyên nhân đây, nàng biết ngươi ở đâu trong.”

Vốn dĩ như này!

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn không nghĩ tới là Bổ Thiên thạch bán đứng chính mình vị trí.

“Sẽ không trách chúng ta chứ?” Cái này lúc, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Có ý tứ?”

Kỵ heo cô gái nói: “Trước đây điện chủ bằng lòng ngươi, cùng ngươi đi Dương gia, thế nhưng, nhất sau chúng ta cũng không có xuất hiện.”

“Nguyên lai là việc này!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Cũng không phải là cái gì đại sự, hơn nữa, các ngươi sở dĩ không có tới, chắc là có cái gì nguyên nhân chứ?” Cái kia U Minh Điện điện chủ hắn tuy là không quen, thế nhưng đối phương cũng không giống là cái gì lật lọng người!

Kỵ heo thiếu nữ gật đầu, “Sở dĩ không có tới, là bởi vì ta nhóm chiếm được Thiếu Ti U điện chủ tin tức.”

Thiếu Ti U!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Các ngươi vì sao phải đi tìm nàng?”

Kỵ heo thiếu nữ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: “Nàng đối với chúng ta mà nói, rất trọng yếu. Kỳ thực, trước đây, nàng cũng không có nghĩ qua muốn thành lập U Minh Điện, nàng chỉ là thu dưỡng chính mình nhìn thấy cô nhi, thế nhưng, lâu ngày, nàng thu nuôi cô nhi càng ngày càng nhiều, đến rồi nhất về sau, nàng liền đơn giản lấy một cái U Minh Điện xuất hiện, để cho chúng ta mọi người đưa nó cho rằng là gia, cũng là vì ngày sau chúng ta mọi người không bị người lấn phụ!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nhưng là có một ngày, nàng gặp một người, người kia, làm cho nàng phát hiện võ đạo mặt khác, nhưng sau nàng thông báo một phen sau rồi rời đi. Chúng ta sở dĩ tìm nàng, là muốn biết, nàng rốt cuộc là sống hay là đi Thượng Giới! Nếu như là đi Thượng Giới, chúng ta hội đi tới tìm nàng, như chết rồi... Sẽ không, nàng sẽ không chết!”

“Nàng đối với các ngươi rất trọng yếu!” Dương Diệp đạo.

Kỵ heo thiếu nữ gật đầu, “Rất trọng yếu. Lần này tới tìm ngươi, có hai chuyện tình, chuyện thứ nhất tình, là bởi vì ta nhóm biết, ngươi tình huống hiện tại tựa hồ có điểm không ổn, cho nên, đại tỷ để cho chúng ta đến giúp đỡ, mà các nàng đi trước Thiên Trụ sơn.”

“Các ngươi?”

Dương Diệp nói: “Không ngừng ngươi, Minh Nữ các nàng cũng tới?”

Kỵ heo cô gái nói: “Là, ngoại trừ đại tỷ cùng nhị tỷ cùng với Tam tỷ bên ngoài, người còn lại đều tới. Bất quá, các nàng cũng không có tới nơi đây, mà là ở bên ngoài.”

Minh Nữ chúng nữ đều tới!

Dương Diệp vẫn là cao hứng vô cùng, bởi vì cho tới nay, hắn đều đem Minh Nữ chúng nữ cho rằng là bạn rất thân. Hiện tại biết được các nàng đến giúp hắn, hắn tự nhiên là cao hứng.

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp quan sát liếc mắt kỵ heo thiếu nữ, "Cái kia, cái này Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ cường giả, nhưng là phải so với Thiên Tuyền Hệ mạnh mẽ rất nhiều, các ngươi thực lực bây giờ..."

Ầm!

Cái này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên tự kỵ heo thiếu nữ trong cơ thể tịch quyển mà ra, cổ hơi thở này, trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng!

Xa chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, trong mắt có một tia kinh ngạc, "Ngươi, ngươi đây là Chân Cảnh, đùa gì thế, ngươi lại đã đạt tới Chân Cảnh!"

"Có ý tứ!"

Kỵ heo thiếu nữ bất mãn nói: "Chỉ có thể ngươi đạt được Chân Cảnh?"

[truyen cua tui
II Net] Dương Diệp lắc đầu, "Không phải, ý của ta là, Thiên Tuyền Hệ tựa hồ cũng không thể đạt được Luân Hồi Cảnh lấy lên đi?"

Kỵ heo thiếu nữ gật đầu, "Thiên Tuyền Hệ không thể, thế nhưng cái này địa phương có thể. Chúng ta cũng không phải là ở Thiên Tuyền Hệ tu luyện, mà là tới Ngân Hà Hệ tu luyện. Kỳ thực, cái này cũng may mà ngươi."

"Có ý tứ?" Dương Diệp khó hiểu.

Cái này lúc, một bên Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Quá khứ, bất kỳ cái gì thế lực tới Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, đều sẽ bị Bát Đại Thế Gia biết đến, nếu như ta không có đoán sai, các nàng mặc dù có thể len lén đi tới Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, là bởi vì ngươi tới Trung Thiên Vũ Trụ về sau, đảo loạn Trung Thiên Vũ Trụ Bát Đại Thế Gia cách cục. Phía trước, Bát Đại Thế Gia nhất định là không rảnh đi quản những chuyện nhỏ nhặt này đấy!"

Kỵ heo thiếu nữ nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, nhưng sau gật đầu, “Đúng vậy.” Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, “Tỷ muội chúng ta, mỗi người thiên phú dị bẩm, một ngày không có hạn chế, bắn vọt cảnh giới, đó không phải là cùng ăn giống nhau đơn giản sao?”

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, ăn giống nhau đơn giản... Chẳng qua cũng vậy, U Minh mười nữ, từng cái đều là kỳ tài ngút trời, không có hạn chế, các nàng bắn vọt cảnh giới quả thực rất đơn giản. Cái này vũ trụ mịt mờ, thiên tài Yêu Nghiệt gì gì đó, vẫn là phi thường nhiều vô cùng!

Mà U Minh mười nữ liền ở trong đó!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, “Ngươi mới vừa nói, tìm đến ta, có hai chuyện, còn có chuyện là cái gì?”

“Thiên Trụ sơn!”

Kỵ heo thiếu nữ trầm giọng nói: “Muốn cho ngươi cùng chúng ta cùng đi Thiên Trụ sơn!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu. Kiếm Tiên thành cô đó cũng yêu cầu hắn đi Thiên Trụ sơn, mà kỵ heo thiếu nữ các nàng cũng muốn hắn đi, điều này làm cho hắn rất là khó hiểu.

Kỵ heo thiếu nữ trầm giọng nói: “Thiên Trụ sơn, hứng lấy Đại Thiên vũ trụ cùng Trung Thiên Vũ Trụ, nơi ấy, là Trung Thiên Vũ Trụ đi thông Đại Thiên vũ trụ con đường duy nhất. Nếu muốn trên (lên) Đại Thiên vũ trụ, chỉ có đi qua Thiên Trụ sơn. Thế nhưng...”

“Thế nhưng, nơi ấy chỉ có hai loại người có thể đi lên!”

Cái này lúc, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Một loại trong đó, là thực lực nghịch thiên người, có thể xông vào. Người như thế, theo ta được biết, Trung Thiên Vũ Trụ vài vạn năm đến, chỉ có tám người làm xong rồi. Bọn họ chính là Bát Đại Thế Gia khai sáng người.”

“Còn có một loại người đâu?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương mỉm cười, “Chính là loại người như ngươi!”

“Có ý tứ?” Dương Diệp càng thêm không hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Kỳ thực, hiện tại ta cũng mới minh bạch. Các nàng tới tìm ngươi, nếu như ta không có đoán sai, là bởi vì ngươi trong tay chuôi này Mộc Kiếm, bởi vì chuôi này Mộc Kiếm, không phải cái này Trung Thiên Vũ Trụ vật.”

“Nói cặn kẽ điểm!” Dương Diệp đạo.

Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thiên Trụ sơn, là một cái rất đáng sợ địa phương. Là chúng ta Trung Thiên Vũ Trụ kinh khủng nhất địa phương.”

Kỵ heo thiếu nữ gật đầu, “Là rất khủng bố!”

Dương Diệp lắc đầu, “Hai người các ngươi, chớ cùng ta đả ách mê có được hay không?”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “Như phụ thân ngươi không có chết, cũng không có đi Đại Thiên Thế Giới, vậy hắn vô cùng có khả năng đang ở Thiên Trụ sơn!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì nơi ấy, là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả hy vọng!”

Dương Liêm Sương nói: “Muốn đi Đại Thiên vũ trụ, cũng chỉ có đi qua Thiên Trụ sơn, bởi vì Thiên Trụ sơn cách mỗi mười năm, nơi đó kết giới sẽ suy yếu, cái kia lúc, là hắn nhóm đi lên thời cơ tốt nhất. Cho nên, nơi ấy, tụ tập vô số Lão Quái Vật, còn có vô số tiểu quái vật, tỷ như loại người như ngươi, tuy là cảnh giới không có đạt được Chân Cảnh Lục Đoạn, thế nhưng, thực lực lại đã đạt đến.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nơi ấy, không chỉ có Trung Thiên Vũ Trụ bản thổ cường giả, còn có Tu Hành Giả, thậm chí còn có cổ lão Tu Hành Giả. Trước đây không có kết giới lúc, bọn họ không có đi Đại Thiên vũ trụ, mà bây giờ, nơi ấy, có cường đại kết giới, mà bố trí kết giới những người đó, hiển nhiên so với hắn nhóm mạnh hơn, cho nên, bọn họ cũng chỉ có thể chờ, chờ kết giới hư nhược thời điểm!”

Dương Diệp đang muốn nói, cái này lúc, Dương Liêm Sương đột nhiên nhìn về phía hắn, “Những thứ này, còn chưa phải là kinh khủng nhất, kinh khủng nhất là, nơi ấy, lúc đó có Đại Thiên vũ trụ cường giả cùng với Yêu Linh xuống. Đương nhiên, rất nhiều đều không phải là bản thể, thế nhưng, coi như không phải bản thể, đó cũng là cực kì khủng bố. Tỷ như bên trong cơ thể ngươi cái kia Cùng Kỳ!”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “Ngươi vì sao biết nhiều như vậy? Chớ cùng ta nói, bởi vì ngươi là Dương gia gia chủ, cho nên biết nhiều như vậy!”

Dương Liêm Sương đảo cặp mắt trắng dã, sau đó nói: “Cho nên ta biết nhiều như vậy, là bởi vì cái kia Hắc Phượng. Biết nàng vì sao sẽ chết sao?”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Bởi vì nàng xông Thiên Trụ sơn thất bại!”

“Liền nàng thất bại?” Dương Diệp kinh ngạc nói. Phải biết, đó không phải là Hắc Phượng nhưng là Thượng Cổ Thần thú, là thuộc về phi thường phi thường trâu bò đó a!

Dương Liêm Sương lắc đầu, “Kỳ thực, là nàng quá tự phụ. Bởi vì nàng đi xông thời điểm, bản thân liền là bị thương, hơn nữa, nàng xông thời điểm, không phải cái kia kết giới suy yếu nhất thời điểm.”

Vốn dĩ như này!

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau lại nói: “Vậy tại sao ngươi nói ta đây loại người có thể đi tới?”

“Mộc Kiếm!”

Cái này lúc, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Đại tỷ đi qua Thiên Trụ sơn, chiếm được một ít tin tức, trước đây có một thanh kiếm theo Thượng Giới rớt xuống, mà kiếm kia, đâm xuyên qua kết giới. Bất quá, kiếm kia cùng một cái đầu lâu im hơi lặng tiếng.”

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, “Nhưng là bây giờ, có tin tức nói, kiếm kia ở trong tay ngươi. Nhưng về sau, ngươi phiền toái tới rồi. Bởi vì, Thiên Trụ sơn thật là nhiều người đều ở đây tìm kiếm kia, chuẩn xác mà nói, đều ở đây tìm ngươi. Cho nên, đại tỷ để cho chúng ta tới theo ngươi. Bây giờ minh bạch sao? Ta phía trước nói phiền phức, không phải những thứ kia cái gì thế gia, mà là cái này!”

Bí Tông!

Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút khó coi, kẻ ngu si đều biết, đây tuyệt đối là Bí Tông công bố ra ngoài!

Bị Bí Tông âm!

...

------oOo------

Chương 1775: Được! Một mình đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mộc Kiếm!

Phía trước Mộc Kiếm ở Bí Tông, Bí Tông là không dám công bố ra ngoài, phải nói, cũng là không muốn. Bởi vì có Mộc Kiếm ở, bọn họ có thể cùng thượng giới người làm giao dịch, thu được một ít khó có thể tưởng tượng bảo vật.

Hám lợi đen lòng!

Đến rồi nhất về sau, Bí Tông muốn ném xuống cái này sự việc khó giải quyết, thế nhưng đã không còn kịp rồi. Bởi vì, bọn họ không nghĩ tới, cái đầu kia như vậy cường đại, cái kia Mộc Kiếm đều bị bên ngoài phong ấn.

Mà bây giờ, cái đầu kia đã ly khai Bí Tông, cùng với rời đi, còn có Mộc Kiếm, đối với Bí Tông mà nói, công bố ra ngoài, có thể mượn đao giết người!

Nói cách khác, hắn hiện tại phiền phức lớn rồi!

Trừ phi hắn bả (đem) Mộc Kiếm giao ra!

Cái này lúc, kỵ heo cô gái nói: “Hiện tại, đã có Thiên Trụ sơn cường giả tới rồi, bởi vì có cái kia Mộc Kiếm ở, vậy hắn nhóm xông đi lên cơ hội liền lớn hơn một chút. Cái này đối với cái loại này Lão Quái Vật mà nói, là một cái rất cám dỗ trí mạng.”

Cái này lúc, một bên Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Là rất phiền toái!”

Kỵ heo thiếu nữ nhìn về phía Dương Diệp, “Ngươi bây giờ muốn thế nào làm? Giấu đi?”

Dương Diệp lắc đầu, “Không thể giấu. Bởi vì, ta như giấu đi, bọn họ nhất định sẽ muốn khác biện pháp tìm đến ta, tỷ như, tìm Dương gia, lấy Dương gia, hoặc cái gì khác tới uy hiếp ta xuất hiện.”

“Bọn họ trong thời gian ngắn là tìm không tới đây!” Dương Liêm Sương đạo.

“Nhưng đúng là vẫn còn sẽ tìm được, đúng không?” Dương Diệp đạo.

Dương Liêm Sương gật đầu, “Đều là tuyệt thế cường giả, ở thêm trên (lên) chúng ta bây giờ lại bị Doanh gia các loại thế gia nhằm vào, cái kia lúc, coi như bọn họ dùng đơn giản nhất phương pháp, tỷ như đối với Trung Thiên Vũ Trụ tiến hành lục soát từng tấc đất, cũng sẽ tìm được chúng ta. Tuy là cái này rất hao tổn tinh lực, thế nhưng đối với Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả mà nói, cũng chỉ là tiêu hao điểm tinh lực mà thôi!”

Dương Diệp cười nói: “Cho nên, ta không thể ẩn núp a! Hơn nữa, giấu nhất lúc, có thể giấu một đời sao?”

“Vậy ngươi bây giờ chuẩn bị làm sao bây giờ?” Kỵ heo cô gái nói.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “Ta một mạch tin tưởng, chỉ có lấy giết, mới có thể dừng giết!”

Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Ta được nhắc nhở ngươi một cái, những người này, khả năng không tốt như vậy giết!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Vậy chẳng lẽ ta muốn ngoan ngoãn bả (đem) Mộc Kiếm giao ra, nhưng sau cầu bọn họ buông tha ta?”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Cái này lúc, Dương Diệp nói: “Người chết trứng hướng thiên (ngày), ai sợ ai?”

Vừa nói, hắn nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ cùng Dương Liêm Sương, “Không nói cái này, ta chuẩn bị làm một chuyến!”

“Có ý tứ?” Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, “Doanh gia các loại thế gia đuổi giết ta lâu như vậy, việc này như thế nào có thể có này tính?”

“Cho nên?” Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp khóe miệng cười nhạt dần dần biến thành dữ tợn, “Cho nên, chúng ta đi Doanh gia đi dạo một chút đi!”

Dương Liêm Sương gật đầu, “Tán thành!”

“Đi!”

Dương Diệp nói xong, cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ.

Đế Nữ cùng Dương Liêm Sương cùng với kỵ heo thiếu nữ cũng biến mất theo ở tại giữa sân.

Thiên Hoang Đại Lục, Thiên Hoang thành.

Thiên Hoang thành tuy là bị Dương Diệp hủy quá, thế nhưng, ở Doanh gia chữa trị xuống, thời khắc này Thiên Hoang thành đã khôi phục như lúc ban đầu.

Bất quá, cái kia Thiên Hoang thành tường thành trên (lên) Dương Diệp lưu lại cái kia hai câu vẫn còn ở đó.

Đây là Doanh Khánh yêu cầu lưu lại, mục đích tự nhiên là vì để cho Doanh gia hậu nhân biết Doanh gia chịu sỉ nhục.

Vào lúc giữa trưa.

Đột nhiên.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở toàn bộ Thiên Hoang thành trên (lên) khoảng không vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí đột nhiên tự phía chân trời đánh tới, này đạo tốc độ kiếm khí cực nhanh, trực tiếp lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai chui vào Thiên Hoang thành trung.

Ầm!

Cái này một kiếm trực tiếp đem Thiên Hoang thành phân làm hai nửa!

Cái này đột nhiên biến cố, làm cho toàn bộ Thiên Hoang thành người nhà họ Doanh trực tiếp bối rối. Mà lúc, một giọng nói đột nhiên ở Thiên Hoang thành trên (lên) bầu trời vang lên: “Doanh gia, ta lại tới!”

Giờ khắc này, giữa sân tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một gã mặc áo xanh nam tử.

Dương Diệp!

Tên này nam tử áo bào xanh, chính là Dương Diệp.

Khi nhìn thấy Dương Diệp một khắc kia, giữa sân vô số người khuôn mặt sắc không gì sánh được khó coi.

Đối với Dương Diệp, bọn họ tự nhiên là không xa lạ, chính là người này, đem Thiên Hoang thành phá hủy nhiều lần...

Cái này lúc, hơn hai mươi đạo khí tức cường đại đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, Doanh Khánh đám người xuất hiện ở Dương Diệp không xa chỗ.

Lúc này, Doanh Khánh mặt sắc vô cùng âm trầm, hắn đang muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm hướng về phía phía dưới Thiên Hoang thành chợt chính là vừa bổ.

Xuy!

Kiếm khí phá khoảng không đi.

Ầm!

Phía dưới, Thiên Hoang thành trung nhiều hơn một cái thật dài cự đại khe rãnh.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía một bên Doanh Khánh, “Ta không phải để cho ngươi đừng tu sao?”

Doanh Khánh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trầm mặc nhất chớp mắt, cả người hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, cùng này đồng thời, một khí tức cường đại đột nhiên hướng Dương Diệp đánh tới.

Dương Diệp không chút suy nghĩ, giơ kiếm chính là vừa bổ.

Ầm!

Cổ khí tức kia trong nháy mắt tiêu tán, mà cái kia Doanh Khánh thì bị Dương Diệp cái này một kiếm chấn động mấy trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi.

Cái kia Doanh Khánh cũng là như đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, “Ngươi, ngươi dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này!” Hắn biết Dương Diệp thực lực trở nên mạnh mẽ, thế nhưng, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp thực lực dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, “Ta trả lại đấy!”

Dứt lời, thân hình hắn lóe lên, hướng phía chân trời tinh không bắn mạnh tới.

Doanh Khánh ngây cả người, sau đó nói: “Đừng làm cho hắn đi, ngăn chặn hắn trăm hơi thở, trăm hơi thở về sau, còn lại thế gia cường giả sẽ chạy tới!”

Dứt lời, hắn dẫn đầu thân hình khẽ động, hướng chân trời Dương Diệp đuổi theo.

Mà ở hắn sau lưng 21 danh Doanh gia cường giả cũng là theo sát bên ngoài sau.

Tinh không bên trong, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn mới vừa dừng lại, Doanh Khánh đám người liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Doanh Khánh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Còn muốn chạy? Ngươi...”

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, mấy cô gái xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Những cô gái này, chính là Đế Nữ, Dương Liêm Sương, kỵ heo thiếu nữ, cùng với Yên Nữ, Minh Nữ, còn có Ảnh Nữ, cùng với Quang Nữ, Băng Nữ, Giới Nữ, Oán Nữ.

Toàn bộ là Chân Cảnh!

Khi nhìn thấy Minh Nữ đám người lúc, Doanh Khánh đám người khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi!

Mai phục!

Đây là mai phục!

“Rút lui!”

Doanh Khánh không chút nghĩ ngợi, quả đoán tuyển trạch rút lui.

Mà lúc, một bên đều là nữ đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo vô hình kết giới xuất hiện ở bốn phía. Vốn là muốn xuyên toa không gian chạy trốn Doanh Khánh đám người trực tiếp bị này đạo kết giới cản được, đang ở bọn họ phải ra tay phá hỏng cái này kết giới lúc.

“Nghịch!”

Một đạo nhẹ tiếng quát đột nhiên ở trong sân vang lên, trong sát na, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên nóng động, rất nhanh, Doanh Khánh đám người khuôn mặt biến sắc được trắng bệch! Xói mòn!

Bên trong cơ thể của bọn họ sinh cơ đang ở xói mòn!

Doanh Khánh đám người ánh mắt trực tiếp nhìn về phía xa xa Minh Nữ, sau một khắc, Doanh Khánh thân hình khẽ động, phi thẳng đến cái kia Minh Nữ vọt tới.

“Đóng băng!”

Ở nơi này lúc, Băng Nữ đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, trong sát na, trước mặt nàng không gian trực tiếp đóng băng đứng lên, lại trong nháy mắt lan ra kéo dài tới cái kia Doanh Khánh đám người trước mặt. Bất quá, Doanh Khánh đám người cuối cùng là Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả, đương nhiên sẽ không bị điểm ấy thủ đoạn liền cho đánh bại, bất quá, cũng là trực tiếp đem Doanh Khánh đám người bức cho ngừng.

Một bên, cái kia kỵ heo thiếu nữ đột nhiên đề lấy đại đao thân hình khẽ động, hóa thành một đạo dài đến trăm trượng ánh đao hướng cái kia cầm đầu Doanh Khánh bổ tới. Bên ngoài chỗ đi qua không gian, trực tiếp bị Tê Liệt nát bấy, một đường thật dài Không Gian Liệt Phùng xuất hiện ở người của nàng sau.

Mà đạo Không Gian Liệt Phùng cũng là quỷ dị run rẩy động, trong đó bạo phát ra vô số đạo chùm sáng màu đen, nhưng sau phô thiên cái địa hướng cái kia Doanh Khánh đám người ngập quá khứ.

Đây chính là cái kia Ảnh Nữ ở xuất thủ!

Cứ như vậy, trong lúc nhất thời, Minh Nữ chúng nữ trực tiếp cùng Doanh Khánh đám người chiến đấu, mà Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương cùng với Đế Nữ cũng còn không có xuất thủ.

“Các nàng đều là ngươi bằng hữu?” Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Dương Diệp gật đầu, “Thế nào, lợi hại không?”

Dương Liêm Sương nhìn Minh Nữ chúng nữ liếc mắt, nhưng sau gật đầu, “Vì sao bằng hữu của ngươi đều là nữ?”

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, đón lấy, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, “Ta đẹp trai, lý do này được chưa?”

Dương Liêm Sương mí mắt nhỏ bé nhảy, đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ra tay đi. Cố gắng hết sức tại đây dư thế gia tới rồi phía trước giải quyết những người này!”

Dứt lời, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở không xa chỗ.

Cái này lúc, Dương Liêm Sương nhìn về phía bên cạnh Đế Nữ, “Hắn trước đây da mặt có dầy như vậy sao?”

Đế Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Sẽ không mỏng quá!”

Dứt lời, thân hình run lên, biến mất ở xa chỗ.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương nhún vai, nhưng sau cũng hướng xa xa Doanh Khánh đám người vọt tới.

Dương Diệp bên này tuy là chỉ có mười một người, thế nhưng, chiến đấu ngay từ đầu, Doanh Khánh đám người liền trực tiếp bị áp chế!

Đặc biệt làm Dương Diệp gia nhập vào chiến đấu về sau, Doanh Khánh bên này trong nháy mắt chính là chết ba gã Chân Cảnh cường giả.

Thình thịch!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang lên, trong sát na, chu vi đạo kia vô hình kết giới ầm ầm vỡ vụn, cùng này đồng thời, một gã lão giả xuất hiện ở giữa sân, ngay sau đó, một khí tức cường đại trực tiếp đem Doanh Khánh trước mặt Minh Nữ cùng kỵ heo thiếu nữ chấn động trăm trượng có hơn!

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Doanh Vực!

Người tới chính là Doanh gia lão tổ một trong, Doanh Vực!

“Rốt cục ra sao?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, “Ta còn tưởng rằng ngươi muốn chờ hắn nhóm chết sạch mới ra ngoài đây!”

Doanh Vực ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, “Thế nào, muốn giết ta?”

Dương Diệp gật đầu, “Không được sao?”

“Thử xem?” Doanh Vực nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp cười cười, “Một mình đấu? Ai kêu giúp đỡ, ai là tôn tử!”

Doanh Vực gật đầu, “Được! Một mình đấu!”

...

------oOo------

Chương 1776: Cường giả ra hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một mình đấu!

Một mình đấu Chân Cảnh Lục Đoạn!

Dương Diệp trong lòng không có nửa phần khẩn trương, ngược lại còn có chút kích thích. Bởi vì... Này một lần, hắn muốn nhìn, mình bây giờ thực lực, đến cùng có thể hay không chém giết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả.

Dương Diệp nhìn về phía một bên Doanh Khánh đám người, Doanh Khánh đám người lạnh lùng nhìn hắn một cái, nhưng sau nhìn về phía cái kia Doanh Vực.

Doanh Vực khoát tay áo, sau người đám người tức thì hướng lui về sau mấy ngàn trượng.

“Cẩn thận!”

Dương Liêm Sương nói xong câu này, cũng cùng Đế Nữ đám người lui ra.

Giữa sân, chỉ còn hạ Dương Diệp cùng cái kia Doanh Vực!

Hư không bên trong, hai người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Doanh Vực trước mặt, cùng này đồng thời, một thanh kiếm trực tiếp đâm về phía Doanh Vực giữa chân mày.

Cái này một kiếm, cực nhanh, trong sân Doanh Khánh bọn người chỉ cảm nhận được kiếm quang, mà nhìn không thấy kiếm quỹ tích.

Doanh Khánh đám người tuy là nhìn không thấy kiếm quỹ tích, thế nhưng Doanh Vực cũng là có thể.

Ở kiếm nhọn cách Doanh Vực giữa chân mày không sai biệt lắm còn có chỉ một cái khoảng cách lúc, hai cây chỉ đột nhiên kẹp lấy kiếm.

Mang theo Dương Diệp kiếm, Doanh Vực nhìn về phía Dương Diệp, “So với trước đây nhanh hơn một chút, bất quá, còn không...”

Ở nơi này lúc, Dương Diệp tay trái đột nhiên cầm kiếm chợt một cái xoay tròn.

Giờ khắc này, cái kia Doanh Vực khuôn mặt sắc hơi đổi, hai ngón tay vội vã lỏng rồi rời ra, mà lúc, kiếm kia lại tiến nhanh mà vào, hướng hắn mặt đâm qua đây.

Doanh Vực không dám khinh thường, tay phải hóa chưởng, nhưng sau một chưởng xếp hạng Dương Diệp thanh kiếm kia lên.

Thình thịch!

Một đạo tiếng nổ vang vang lên, chuyển chớp mắt, hai người hướng riêng mình phía sau liên tục chợt lui.

truyencua※tuinet Cái này vừa lui, Dương Diệp đủ đủ lui trăm trượng, mà cái kia Doanh Vực thì lùi không đến 50 trượng.

Lúc này đây giao phong, Dương Diệp rơi xuống hạ phong.

Thế nhưng, cái kia Doanh Vực mặt sắc nhưng dần dần ngưng trọng. Trước mắt cái này vị, chỉ là Chân Cảnh một đoạn, mà hắn, là Chân Cảnh Lục Đoạn. Sự chênh lệch giữa bọn họ, dùng hồng câu để hình dung đều không quá đáng.

Nhưng mà, đối với Dương Diệp, hắn lại có một loại cảm giác vô lực.

Có thể tưởng tượng, Dương Diệp nếu như đạt được Chân Cảnh Lục Đoạn, khi đó hắn, thực lực hội cường đại đến trình độ nào?

Nghĩ vậy, Doanh Vực thần tình càng thêm phức tạp. Hắn nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, như có thể, hắn tuyệt đối sẽ không làm cho Doanh gia cùng Dương gia là địch. Tên địch nhân này, đã để hắn đều cảm giác được sợ hãi.

Đáng tiếc, đã muộn!

Thu hồi tâm tư, Doanh Vực tay phải chậm rãi chặt nắm lại, sau một khắc, hắn chợt hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau hướng về phía Dương Diệp vị trí nắm chặt.

Xa chỗ, Dương Diệp biến sắc, sau một khắc, hắn không gian chung quanh đột nhiên oanh một tiếng nổ bể ra đến, không gian phá toái cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp thân thể chấn địa kịch liệt run lên, cùng này đồng thời, một con cự đại năng lượng nắm tay đã tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp con ngươi hơi co lại, giơ kiếm kiếm là vừa bổ.

Thình thịch!

Con kia quả đấm to trực tiếp rạn nứt ra, thế nhưng Dương Diệp cũng đã bị chấn động đến trăm trượng có hơn, bên ngoài mới vừa dừng lại một cái, hắn không gian chung quanh lần nữa đổ nát ra, đang ở hắn muốn lợi dụng không gian lỗ đen trong ám chi pháp tắc lúc, một đạo hắc ảnh đi tới trước mặt của hắn, ngay sau đó, một cường đại lực lượng trực tiếp hướng hắn đánh tới!

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị này cổ lực lượng cho oanh đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Liêm Sương đám người thần sắc tức thì trầm xuống.

Xa chỗ, Dương Diệp mới vừa dừng lại, giữa sân chính là vang lên cái kia Doanh Vực thanh âm, “Đổi!”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, chung quanh hắn những thứ kia không gian vặn vẹo điên đảo đứng lên, cùng này đồng thời, một cổ vô hình lực lượng giống như một đạo gông xiềng một dạng khóa ở tại Dương Diệp thân lên.

Khi bị cái này đạo lực lượng cho khóa lại cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp tức thì cảm giác mình toàn thân đều không bình thường, phảng phất ngũ tạng muốn điên đảo vỡ nhỏ!

Không dám ở lưu thủ.

Ầm!

Một cường đại ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, khi này cỗ ý cảnh xuất hiện về sau, hắn không gian chung quanh trong nháy mắt đổ nát, cùng này đồng thời, cái kia cỗ khóa ở trên người của hắn lực lượng cũng tiêu tan thành mây khói!

Minh Cảnh kiếm ý!

Giữa sân, mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi.

Đặc biệt cái kia Doanh Vực, lúc này, trong mắt hắn tràn đầy khó có thể tin, "Minh Cảnh, ngươi kiếm ý dĩ nhiên đạt tới Minh Cảnh, làm sao có thể..."

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn Doanh Vực liếc mắt, không nói gì, sau một khắc, cả người hắn tiêu thất ngay tại chỗ, cùng này đồng thời, cái kia Doanh Vực trước mặt đột nhiên xuất hiện một điểm kiếm quang.

Nhất Kiếm Sát Na!

Gia trì kiếm ý Nhất Kiếm Sát Na!

Doanh Vực khuôn mặt sắc thốt nhiên biến đổi, không dám khinh thường, hai tay điệp gia, chợt hướng phía trước chấn động.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Doanh Vực trực tiếp bị đẩy lui đủ số túc trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Doanh Khánh đám người thần sắc vô cùng khó coi. Bọn họ không nghĩ tới, Dương Diệp thực lực dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này, liền Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả cũng có thể đẩy lùi!

Giờ này khắc này, Doanh Khánh trong lòng cũng hối hận!

Hối hận trước đây vì một điểm quyền lợi mà tuyển trạch cùng Dương gia là địch, tuyển trạch cùng Dương Diệp là địch, cái này đã để Doanh gia bỏ ra thê thảm. Mà hiện tại xem ra, cái giá này còn chưa đủ.

Không xa chỗ, Minh Nữ chúng nữ nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Minh Nữ khẽ lắc đầu, thấp giọng nói: "Người này, cư nhiên thay đổi mạnh như vậy!"

Kỳ thực, không chỉ có Doanh Vực đám người, chính là Minh Nữ cùng Dương Liêm Sương đám người trong lòng cũng là khiếp sợ. Bởi vì các nàng đồng dạng không nghĩ tới, Dương Diệp thực lực mạnh đến rồi loại trình độ này.

Doanh Vực đối diện, Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái mặt đất, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia Doanh Vực bắn mạnh tới, tại hắn tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, bên ngoài cùng Doanh Vực trước mặt đột nhiên nhiều một đường thật dài Không Gian Liệt Phùng.

Ầm!

Cái này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tiếng oanh minh, ngay sau đó, cái kia Doanh Vực lần nữa bị đánh đến rồi mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà, bên ngoài còn chưa dừng xuống, Dương Diệp chính là đã hóa thành kiếm quang đi tới trước mặt của hắn.

Cường đại kiếm khí trực tiếp đem Dương Diệp ven đường chỗ đi qua không gian đều Tê Liệt nát bấy!

Kiếm chưa đến, cái kia ẩn chứa trong đó cường đại lực lượng liền để cho được Doanh Vực một hồi tâm kinh sợ!

Không dám chút nào sơ suất, Doanh Vực trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng trào động, sau một khắc, hắn hai tay vẫy một cái, trong sát na, trong cơ thể đột nhiên bạo dũng ra vô số đạo cường đại chùm tia sáng, những quang thúc này trong nháy mắt liền đem Dương Diệp kiếm quang bao phủ lại!

Nhưng mà.

Chuyển chớp mắt, những thứ kia chùm tia sáng trực tiếp bị cắt thành vô số khối, ngay sau đó, trường kiếm đi tới Doanh Vực trước mặt.

Nhanh đến cực hạn, muốn tránh cũng không được!

Muốn tránh cũng không được cũng muốn tránh, thời khắc mấu chốt, Doanh Vực thân thể mạnh mẽ hướng bên cạnh lóe lên, một thân trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, thế nhưng, cánh tay phải của hắn cũng là không có thể đi theo hắn cùng rời đi.

Ở ánh mắt mọi người bên trong, một cánh tay máu me be bét tự không trung chậm rãi rơi.

Giờ khắc này, xa xa Doanh Khánh đám người thần sắc càng thêm khó coi!

Không xa chỗ, cái kia Doanh Vực dừng lại về sau, hắn nhìn xem vai phải của chính mình, nơi ấy, đã rỗng tuếch. Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, “Được, tốt... Thực sự là giang sơn đời nào cũng có người tài a!”

Dứt lời, thân thể hắn đột nhiên chậm rãi nhảy khoảng không lên, cùng này đồng thời, hắn thần sắc dần dần dữ tợn.

“Phóng đại chiêu sao?”

Xa chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Doanh Vực, trong cơ thể hắn, còn dư lại không nhiều Huyền Khí cũng bắt đầu vận chuyển.

Không có khinh thị!

Hắn tuy là chặt đứt cái này Doanh Vực một cánh tay, thế nhưng, hắn đối với cái này Doanh Vực, không có khinh thị chút nào. Cũng không dám khinh thị!

Phía chân trời, cái kia Doanh Vực khí tức đột nhiên bành trướng lên, theo hơi thở của hắn càng ngày càng cường đại, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian đột nhiên run rẩy động, giống như địa chấn một dạng, kinh người không gì sánh được.

Yên lặng nhất chớp mắt, cái kia Doanh Vực đột nhiên nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, gằn giọng nói: “Hóa Thiên Chưởng!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn đột nhiên biến mất ở không trung.

Ngay sau đó, Dương Diệp chu vi nghìn trượng bên trong không gian đột nhiên rung động kịch liệt lên, chuyển chớp mắt, vô số đạo năng lượng Chưởng Ấn đột nhiên tự Dương Diệp chung quanh những thứ kia không gian chợt hiện hiện mà ra, những thứ này Chưởng Ấn một đạo tiếp lấy một đạo hướng Dương Diệp đánh tới.

Chỉ là nhất chớp mắt, Dương Diệp chính là bị những thứ này năng lượng Chưởng Ấn bao phủ lại.

Chẳng qua rất nhanh, từng đạo kiếm quang đột nhiên phóng lên cao, kiếm quang không ngừng ở trong sân Tê Liệt cắt.

Rầm rầm rầm rầm...

Từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng ở trong sân vang lên.

Mà này lúc, Doanh Khánh cùng Dương Liêm Sương đám người đã trải qua hướng lui về sau mấy vạn trượng.

Tất cả mọi người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm xa chỗ, nơi ấy, vô số năng lượng Chưởng Ấn không ngừng tự không gian chung quanh chợt hiện hiện mà ra, phảng phất vô cùng vô tận. Ở loại tình huống này xuống, nơi đó kiếm quang càng ngày càng ít.

Không chỉ có càng ngày càng thiếu, cũng càng ngày càng ảm đạm!

Nhìn thấy một màn này, Dương Liêm Sương chúng nữ ngọc thủ chậm rãi chặt nắm lại!

Mà đang ở cái này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền ra một đạo tiếng hét phẫn nộ, đạo thanh âm này chính là Dương Diệp.

Ngay sau đó, Lục Đạo ánh kiếm màu đen đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, cái này Lục Đạo kiếm quang xoay quanh ở tại Dương Diệp đầu đỉnh trên (lên) khoảng không, chuyển chớp mắt, Lục Đạo kiếm quang bắt đầu giăng khắp nơi cắt.

Xuy Xuy Xuy xuy...

Ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp chu vi mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp bị cái này Lục Đạo kiếm quang cho cắt thành một mảnh lại một mảnh nhỏ. Bị cắt nhỏ, còn có những thứ kia năng lượng Chưởng Ấn.

Qua mười hơi, nơi ấy dần dần bình tĩnh lại.

Ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp cùng cái kia Doanh Vực xuất hiện ở ánh mắt của mọi người bên trong. Lúc này, Dương Diệp khuôn mặt sắc Thương Bạch, tại hắn khóe miệng, lộ ra một vẻ cực kỳ thấy được đỏ thẫm, cùng này đồng thời, trước ngực hắn quần áo và đồ dùng hàng ngày đã biến thành huyết hồng.

Mà ở trước ngực hắn chính trung ương vị trí, có một đạo tay Chưởng Ấn, đạo kia tay Chưởng Ấn sâu đậm, điều này làm cho trước ngực của hắn hoàn toàn lõm vào.

Mà một bên Doanh Vực cũng không dễ chịu, lúc này, cánh tay trái của hắn cũng đã biến mất. Không chỉ có cánh tay trái, tại hắn toàn thân trên dưới, trải rộng rậm rạp chằng chịt vết kiếm!

Xa chỗ, Dương Diệp cùng Doanh Vực đối diện mấy hơi thở, cái này lúc, Doanh Vực đột nhiên nói: “Hắn Huyền Khí đã hết, có thể ra tay rồi.”

Dứt lời, không gian chung quanh đột nhiên run lên, ngay sau đó, giữa sân đột nhiên xuất hiện bảy mươi người, cầm đầu chính là Lục gia gia chủ Lục Vân Thiên, mà ở bên cạnh hắn, là Lý gia gia chủ, Vương gia gia chủ, còn có Tần gia gia chủ.

Ngũ Đại Thế Gia, cường giả ra hết!

Cái này lúc, Minh Nữ đám người thân hình khẽ động, đi tới Dương Diệp chu vi, nhưng sau sẽ hắn cho vây vào giữa.

Đại chiến, vừa chạm vào tức thì phát!

...

------oOo------

Chương 1777: Thần bí nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Này lúc, Doanh gia cường giả thêm trên (lên) Lục Gia các loại thế gia cường giả, nhất cộng có chừng sấp sỉ 80 vị Chân Cảnh cường giả!

Mà Dương Diệp bên này, chỉ có mười một người.

Theo nhân số lên, Doanh gia bên này đã hoàn toàn nghiền ép Dương Diệp bên này.

Cái này lúc, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau nhìn về phía chỗ xa kia Doanh Vực, “Nói xong, ai kêu giúp đỡ, người đó chính là nhi tử. Đến, kêu một tiếng cha nghe một chút!”

Doanh Vực diện vô biểu tình, hắn vung tay phải lên, “Giết!”

Dứt lời, giữa sân Doanh Khánh đám người sẽ động thủ, mà đang ở cái này lúc, tất cả mọi người đột nhiên nhìn về phía bên phải, ở nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một gã quần đỏ nữ tử, này lúc, cái này quần đỏ nữ tử chính chậm rãi hướng hắn nhóm đi tới.

“Là nàng...”

Nhìn thấy tên này quần đỏ nữ tử, Dương Diệp chân mày tức thì nhíu lại, bởi vì... Này danh quần đỏ nữ tử chính là Tu Du Sơn vị kia cổ lão Tu Tà Giả.

Doanh gia đẳng cấp cường giả hiển nhiên cũng nhận thức cái này quần đỏ nữ tử, ngay sau đó thần sắc ngưng trọng, trong mắt tràn đầy đề phòng màu sắc.

Quần đỏ nữ tử không thấy Doanh gia các loại thế gia cường giả, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, "Mộc Kiếm cho ta!"

Trong nháy mắt, Dương Diệp nhãn thần băng lạnh xuống!

Đối phương là vì Mộc Kiếm mà đến!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp nói: "Ngươi cũng muốn đi Thiên Trụ sơn?"

"Đương nhiên!" Quần đỏ cô gái nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Thế nào, đối với mình không có tự tin? Còn cần phải mượn Mộc Kiếm?"

Quần đỏ nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Đó là chuyện của ta. Kiếm, là chính mình giao ra đây, vẫn là ta tự mình tới cầm?"

Nghe được quần đỏ nữ tử, giữa sân bầu không khí tức thì khẩn trương lên.

Một bên Doanh Vực đám người tắc thì lộ ra nhìn có chút hả hê thần tình, bọn họ không nghĩ tới, cái này quần đỏ nữ tử dĩ nhiên là tìm đến Dương Diệp phiền toái. Chuyện này với hắn nhóm mà nói, tự nhiên là thiên đại hảo sự.

Dương Diệp nhìn quần đỏ nữ tử cười cười, "Tới bắt cầm xem!"

Quần đỏ nữ tử khẽ gật đầu, "Được!"

Dứt lời, nàng tay phải phi thẳng đến Dương Diệp bắt tới, mà đang ở cái này lúc, một căn đen nhánh xiềng xích giống như một đạo hắc sắc thiểm điện hướng quần đỏ nữ tử bắn mạnh tới, độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới quần đỏ nữ tử trước mặt.

Xuất thủ chính là Minh Nữ!

Quần đỏ nữ tử bấm tay một điểm, điểm này, trực tiếp một chút ở tại cái kia đen nhánh khóa đỉnh.

Thình thịch!

Cái kia xiềng xích trực tiếp bị chấn địa kịch liệt run lên, nhưng sau điện xạ mà quay về.

Mà lúc, Minh Nữ đột nhiên xuất hiện ở cái kia quần đỏ nữ tử trước mặt, sau một khắc, nàng tay phải chậm rãi nâng lên, nhưng sau nhẹ giọng nói: “Nghịch!”

Dứt lời, một thần bí lực tức thì bao phủ ở cái kia quần đỏ nữ tử.

Nhưng mà, Minh Nữ cũng là biến sắc, trong mắt nàng, tràn đầy khó có thể tin màu sắc.

Cái này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử nhìn nàng một cái, “Tốt năng lực, đáng tiếc, trong cơ thể ta, không có sinh cơ.”

Dứt lời, nàng tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng nhất ấn.

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, Minh Nữ trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Mà lúc, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên xuất hiện ở quần đỏ nữ tử trước mặt, chuyển chớp mắt, bên ngoài hai tay nắm trong tay đại đao hướng về phía cái kia quần đỏ nữ tử chợt chính là vừa bổ. Mà khi chuôi này đao đi tới quần đỏ nữ tử đỉnh đầu mấy tấc lúc, một tay đột nhiên nắm được chuôi này đại đao đao nhọn.

Sau một khắc.

Ầm!

Một cường đại lực lượng từ cái này đại đao bên trong truyền đến kỵ heo thiếu nữ thân lên, bên ngoài trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, mới vừa dừng lại một cái, khóe miệng hắn chính là tràn ra một cái tiên huyết, cùng này đồng thời, đao trong tay của nàng rạn nứt ra.

Mà lúc, quần đỏ nữ tử thân hình run lên, đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, đón lấy, nàng tay phải hướng Dương Diệp bắt tới, chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo vô hình kết giới xuất hiện ở trước mặt nàng.

Quần đỏ nữ tử chân mày to cau lại, sau một khắc, nàng tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động.

Ầm!

Bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng Giới Nữ trong miệng đột nhiên phun ra một ngụm máu tươi, nhưng sau không ngừng hướng sau liên tục chợt lui.

Mà đang ở cái này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử không gian chung quanh đột nhiên rét lạnh xuống, ngay sau đó, bên ngoài không gian chung quanh trực tiếp đóng băng lại, bị đóng băng còn có cái kia quần đỏ nữ tử. Thế nhưng chuyển chớp mắt, một hồng mang đột nhiên từ cái này quần đỏ nữ tử tịch quyển mà ra.

Ầm!

Chung quanh những thứ kia băng trong nháy mắt bị đánh rách tả tơi thành vô số khối, sau một khắc, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Băng Nữ, “Có chút ý tứ, bất quá, vẫn là quá non!”

Băng Nữ nhìn thoáng qua quần đỏ nữ tử, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, Tuyết Hoa đầy trời, những thứ này Tuyết Hoa giống như từng cục thật nhỏ lưỡi dao hướng cái kia quần đỏ nữ tử cắt đi.

Quần đỏ nữ tử nhìn lướt qua những thứ kia Tuyết Hoa, sau một khắc, nàng cong ngón búng ra, một luồng sâu tia máu màu đỏ đột nhiên chợt hiện hiện mà ra, trong sát na, cái này sợi tơ máu trực tiếp đem những thứ kia Tuyết Hoa trong nháy mắt phá hủy, cùng này đồng thời, cái này sợi tơ máu đi tới Băng Nữ giữa chân mày mấy tấc vị trí.

Mà đang ở cái này lúc, cái kia sợi tơ máu đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, bên ngoài bắt đầu phân giải, không đến nửa hơi thời gian, cái kia sợi tơ máu liền bản phận giải khai thành hư vô!

Quần đỏ nữ tử quay đầu nhìn về phía bên phải ngoài mười mấy trượng, nơi ấy, chính là Yên Nữ vị trí.

Lúc này, Yên Nữ hai tay ôm thật chặc trong ngực Hồ Ly, nàng không hề chớp mắt nhìn chầm chầm quần đỏ nữ tử, ở nàng nhìn kỹ xuống, quần đỏ nữ tử không gian chung quanh đột nhiên bắt đầu phân giải lên.

Nhìn thấy một màn này, một bên Doanh gia các loại thế gia cường giả đều là biến sắc.

Năng lực này, thật là quỷ dị!

Xa chỗ, quần đỏ nữ tử đồng dạng nhìn Yên Nữ, nàng không có né tránh, mặc cho những thứ kia không gian phân giải. Cứ như vậy, ba hơi về sau, quần đỏ nữ tử không gian chung quanh đã bị phân giải thành từng cái Không Gian Liệt Phùng.

Thế nhưng, quần đỏ nữ tử cũng là một chút việc cũng không có!

Yên Nữ nhìn quần đỏ nữ tử hồi lâu, nhưng sau nhìn về phía một bên Dương Diệp, nàng nhún vai, “Ta đánh không lại.” Nói xong, nàng ôm trong ngực Hồ Ly hướng lui về sau mấy trăm trượng.

Quần đỏ nữ tử nhìn thoáng qua Yên Nữ, không có tiếp tục ra tay với nàng. Bởi vì nàng ánh mắt rơi vào không xa chỗ Dương Diệp thân lên, chẳng qua rất nhanh, nàng vừa nhìn về phía Đế Nữ cùng Dương Liêm Sương cùng với cái kia Quang Nữ còn có Ảnh Nữ.

“Mấy người các ngươi, phải thử một chút sao?” Quần đỏ cô gái nói.

“Đương nhiên!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau một khắc, nàng tay phải đột nhiên biến thành một con đen nhánh sắc móng vuốt, chuyển chớp mắt, nàng cả người đã xuất hiện ở cái kia quần đỏ nữ tử trước mặt, ngay sau đó, một cái móng vuốt trực tiếp vỗ về phía quần đỏ nữ tử Thiên Linh Cái.

Mà lúc, quần đỏ nữ tử đột nhiên tay phải nắm chặc thành quyền, nhưng sau một quyền đánh vào Dương Liêm Sương bàn tay lên.

Ầm!

Dương Liêm Sương trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

“Bất Tử Hắc Phượng!”

Cái này lúc, quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: “Có chút ý tứ, đáng tiếc, đừng nói ngươi, ta thời kỳ tột cùng, liền xem như là Bất Tử Hắc Phượng bản tôn ở trước mặt ta, lại có sợ gì?”

Thanh âm rơi xuống, chân phải đột nhiên nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo mảnh như tơ hào quang đỏ ngàu hướng Dương Diệp bắn mạnh tới.

Mà lúc, Đế Nữ chắn Dương Diệp trước mặt, nàng liền muốn ra tay, bất quá, Dương Diệp cũng là đưa hắn kéo đến thân về sau, sau đó tay cổ tay khẽ động, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, ngay sau đó, hắn giơ kiếm chính là Nhất Trảm!

Gia trì song trọng Minh Cảnh ý cảnh một kiếm!

Một kiếm này uy lực không thể nghi ngờ là cực mạnh, bởi vì không chỉ có gia trì lưỡng chủng ý cảnh, còn có Mộc Kiếm!

Ầm!

Tại chỗ có người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp trước mặt đột nhiên tuôn ra một đạo sáng chói ánh sáng đỏ ngòm, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cùng hắn sau lưng Đế Nữ trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, hai người đủ đủ lui trăm trượng!

Mà cái kia quần đỏ nữ tử cũng bị chấn địa hướng lui về sau chừng hai mươi trượng!

Quần đỏ nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa xa Dương Diệp, “Không nghĩ tới, thực lực ngươi dĩ nhiên đạt tới loại trình độ này, thật là không có nghĩ đến.”

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía quần đỏ nữ tử, “Ta cũng không nghĩ đến, thực lực của ngươi so với trước đây mạnh nhiều như vậy.”

Quần đỏ nữ tử chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, “Ngươi không nghĩ tới chuyện tình còn rất nhiều. Nếu như ta là ngươi, ta sẽ thanh kiếm giao ra đây. Thực lực của ngươi bây giờ, không bảo đảm thanh kiếm này. Một người nếu như có cùng hắn thực lực không xứng gì đó, đó là sẽ chết!”

“Giao kiếm cầu sống?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “Ta đây tính khí, thật sự là không làm được loại này sự tình a!”

Quần đỏ nữ tử gật đầu, “Lý giải, nếu như vậy, ta đây liền tự mình tiến tới lấy.”

Thanh âm rơi xuống, bản thân nàng đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp lại nói đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, hắn đã tại quần đỏ nữ tử thân về sau, thế nhưng, hắn mới vừa xuất hiện ở quần đỏ nữ tử thân về sau, một cường đại lực lượng chính là trực tiếp đưa hắn rung động đến trăm trượng có hơn.

Còn chưa dừng lại, quần đỏ nữ tử chính là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp không chút nghĩ ngợi chính là một kiếm phách xuống.

Kiếm qua, không gian trực tiếp bị nát bấy Tê Liệt.

Nhưng mà, cái này một kiếm cũng là trực tiếp phách trống rỗng.

Chuyển chớp mắt, một bàn tay trực tiếp vỗ vào Dương Diệp sau lưng.

Ầm!

Một chưởng này, trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến mấy trăm trượng có hơn, thế nhưng, hắn mới vừa dừng lại một cái, cái kia quần đỏ nữ tử chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Liêm Sương cùng Đế Nữ cùng với Minh Nữ chúng nữ cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt.

Quần đỏ nữ tử không có xuất thủ, nàng nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương chúng nữ liếc mắt, sau đó nói: “Cùng nhau trên (lên)?”

Cùng nhau tiến lên!

Xa chỗ, Doanh Vực đám người này thì tâm lý đã cười như hoa nở. Bởi vì hiện tại, không cần bọn họ xuất thủ, Dương Diệp khả năng sẽ xong đời. Dù cho không xong đời, vậy cũng không có quan hệ, bọn họ có thể ngồi thu ngư ông thủ lợi!

Hiện tại, bọn họ cái gì cũng không cần làm, chỉ cần lẳng lặng nhìn là tốt rồi!

Cái này lúc, quần đỏ nữ tử lại nói: “Đến, ra tay đi!”

“Các hạ rất tự tin a!”

Ở nơi này lúc, một đạo thanh âm thần bí đột nhiên ở trong sân vang lên: “Bất quá, lấn phụ tiểu bối có ý gì? Để cho ta tới lãnh giáo một chút các hạ cao chiêu!”

...

PS: Chương 6 phụng lên. Hy vọng mọi người xem hài lòng, nếu có phiếu hàng tháng bằng hữu, cũng xin nhảy vào điểm vé tháng cho Thanh Loan, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người. Nhất về sau, chúc mọi người chơi vui vẻ.

Còn nữa, mọi người quan tâm ta công chúng hào bằng hữu, cũng xin hỗ trợ điểm một cái chung hào phía dưới quảng cáo, vạn phần cảm tạ!!!!!

Cvt: Ông bố của năm xuất hiện rồi (_ _)

------oOo------

Chương 1778: Vũ Điện Sứ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, tất cả mọi người nhìn về phía thanh âm khởi nguồn chỗ.

Nơi ấy, không gian đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, ngay sau đó, không gian tét ra, nhưng sau một gã Tử Bào lão giả thúc một gã mang theo cái khăn che mặt nữ tử từ cái này Không Gian Liệt Phùng bên trong đi ra.

Cái khăn che mặt nữ tử là ngồi trên xe lăn!

Nhìn thấy tên này Tử Bào lão giả, Dương Diệp tức thì ngây ngẩn cả người.

Bởi vì... Này danh Tử Bào lão giả hắn nhận thức, cái này lão giả chính là Kiếm Tiên thành vị kia Tử Bào lão giả, mà nữ tử, tự nhiên cũng là Kiếm Tiên thành vị kia thần bí nữ tử. Mà đối phương cũng chính là U Minh Điện đấy!

Giữa sân, mọi người ánh mắt đều rơi vào cái kia thần bí nữ tử thân lên.

Rất nhanh, ở Tử Bào lão giả thôi động xuống, cái kia thần bí nữ tử đi tới quần đỏ nữ tử không xa chỗ.

Thần bí nữ tử nhìn về phía một bên Dương Diệp, cười nói: “Dương công tử, đã lâu không gặp!”

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: “Không nghĩ tới ngươi sẽ đến giúp đỡ.”

Thần bí nữ tử mỉm cười, nhưng sau nàng xem hướng về phía một bên Minh Nữ chúng nữ, “Khó có được, phát triển đến loại trình độ này.”

Minh Nữ nhìn về phía thần bí nữ tử, “Ngươi là ai!”

Thần bí nữ tử nhẹ giọng nói: “Là ai cũng không trọng yếu.”

Dứt lời, nàng xem hướng một bên quần đỏ nữ tử, “Đến, quá hai chiêu đi, ta cũng đã lâu không có động thủ.”

Quần đỏ nữ tử khẽ gật đầu, “Như ngươi mong muốn.”

Sau một khắc, một đạo huyết hồng sắc thủ ấn đột nhiên xuất hiện ở thần bí nữ tử đỉnh đầu, mà đang ở cái này lúc, thần bí nữ tử trong tay đột nhiên nhiều hơn một chuôi thật dài hắc thước, chuyển chớp mắt, chuôi này hắc thước trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang phóng lên cao, trong nháy mắt đem cái kia quần đỏ nữ tử Huyết Thủ Ấn cho đánh tan!

Khi nhìn thấy chuôi này hắc thước lúc, Dương Diệp phát hiện, chung quanh hắn Minh Nữ chúng nữ khuôn mặt biến sắc.

Chúng nữ trong mắt, tràn đầy khó có thể tin!

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, “Làm sao vậy?”

Minh Nữ hai tay chậm rãi nắm chặt, “Võ thước... Ta biết nàng là người nào!”

“Người nào?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ trầm giọng nói: “Ta U Minh Điện, có Văn Điện Sứ cùng Vũ Điện Sứ, Văn Điện Sứ ngươi từng thấy, chính là cái kia Thiên Tuyền Hệ Phạm Âm Vũ. Mà trước mắt cái này vị, phải là cái kia tiêu thất thật lâu Vũ Điện Sứ.”

U Minh Điện, Vũ Điện Sứ!

Dương Diệp nói: “Vũ Điện Sứ mạnh như vậy?”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “Văn Điện Sứ thực lực đều mạnh mẽ như vậy, làm như Vũ Điện Sứ, hội là người yếu sao? Hơn nữa, nhìn nàng bộ dáng như vậy, nàng là sớm liền đi tới Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, nàng bây giờ, đã là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, thực lực, so với trước đây, chỉ sợ là mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Bất quá, nàng theo chúng ta hiện đảm nhiệm vị kia điện chủ tựa hồ có mâu thuẫn, chuẩn xác mà nói, trong lòng hắn, ngoại trừ Thiếu Ti U điện chủ ngoại, còn lại bất luận kẻ nào cũng không thể làm điện chủ!”

Dương Diệp lắc đầu, cái này U Minh Điện cũng là có chút điểm phức tạp a!

Đương nhiên, hắn càng tò mò hơn là vị kia Thiếu Ti U điện chủ. Đối phương lại có thể làm cho nhiều như vậy cường giả khăng khăng một mực đi theo, cái này vô cùng ghê gớm a!

Lúc này, một bên Doanh Vực đám người thần sắc có chút khó coi. Hiển nhiên, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp bên này lại đột nhiên nhiều hơn một cái giúp đỡ đến, hơn nữa còn là cường hãn như thế!

Giữa sân.

Quần đỏ nữ tử quan sát liếc mắt U Minh Điện Vũ Điện Sứ, sau đó nói: “Rất có ý tứ.”

Dứt lời, nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn, trong sát na, một huyết khí đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, chuyển chớp mắt, này cổ huyết khí trực tiếp huyễn hóa thành một đầu dài đạt đến trăm trượng huyết sắc Cự Long.

Quần đỏ nữ tử ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm một cái, cái kia huyết sắc Cự Long đột nhiên phát ra một đạo vang dội tiếng rồng ngâm, chuyển chớp mắt, bên ngoài phi thẳng đến cách đó không xa Vũ Điện Sứ đụng tới.

Xa chỗ, xe đẩy lên, cái kia Vũ Điện Sứ khuôn mặt sắc bình tĩnh, làm cái kia huyết hồng sắc Cự Long đi tới đỉnh đầu nàng lúc, tay nàng đột nhiên động. Chỉ thấy trong tay nàng võ thước đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang phóng lên cao, khi này chuôi võ thước đi tới cái kia huyết hồng sắc Cự Long trước mặt lúc, chuôi này võ thước đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi!

Bởi vì phương viên mấy vạn trượng bên trong thế giới đột nhiên hư ảo!

Chuyển chớp mắt!

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời tiếng ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, trước mắt mọi người tối sầm lại, lâm vào một vùng tăm tối bên trong.

Bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian đều đã sụp đổ!

Chẳng qua còn tốt, người ở chỗ này đều không là người bình thường, không gian đổ nát đối với hắn nhóm ảnh hưởng cũng không như vậy đại!

Khoảng chừng qua đủ đủ một khắc đồng hồ, trong sân không gian mới dần dần khôi phục bình thường.

Này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử cùng cái kia Vũ Điện Sứ đều còn ở.

Hai người thoạt nhìn đều không sự tình!

Trầm mặc mấy hơi thở, Vũ Điện Sứ đột nhiên nói: “Các hạ, ta biết, ngươi vẫn chưa đem hết toàn lực. Ngươi như đem hết toàn lực, muốn giết ta, hẳn là vẫn là có thể. Nhưng là, ngươi sẽ không. Bởi vì còn có mấy tháng chính là Thiên Trụ sơn kết giới hư nhược thời điểm, cái kia lúc, ngươi có càng thứ mạnh mẽ phải đối mặt. Đúng không?”

Quần đỏ nữ tử nhìn Vũ Điện Sứ hồi lâu, “Mạng của ngươi, trước giữ lại!”

Dứt lời, nàng quay đầu nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, “Ngươi sẽ hối hận không giao ra, bởi vì tiếp những thứ kia tới tìm ngươi người, bọn họ sẽ không đối với ngươi nhân từ!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở giữa sân.

Quần đỏ nữ tử tiêu thất về sau, Vũ Điện Sứ nhìn về phía một bên Doanh gia đám người, sau đó nói: “Chư vị, các ngươi bây giờ là muốn động thủ chứ?”

Minh Nữ mấy người cũng nhìn về phía Doanh gia đám người, trong mắt tràn đầy đề phòng màu sắc.

Doanh Vực trầm mặc nhất chớp mắt, đột nhiên, hắn nhìn về phía Vũ Điện Sứ, “Chúng ta không động thủ, đám người các hạ cứ tùy tiện!”

Vũ Điện Sứ nhìn thoáng qua Doanh Vực, nhưng sau khẽ cười nói: “Không hổ là Doanh gia lão tổ, rất thông minh.”

Nói xong, nàng xem hướng về phía một bên Dương Diệp, “Dương công tử, đi thôi!”

Dương Diệp nói: “Đa tạ.” Lúc này đây, như không phải trước mắt cái này vị hỗ trợ, tình cảnh của bọn họ hội rất không xong. Dù sao cái kia quần đỏ nữ tử thật sự là quá mạnh mẽ. Hơn nữa, bên cạnh còn có Doanh gia đám người.

Vũ Điện Sứ mỉm cười, “Dương công tử không cần nói lời cảm tạ, đến thì đi Thiên Trụ sơn, ta cũng cần Dương công tử hỗ trợ.”

Dương Diệp gật đầu, “Định không chậm lại.”

“Ta đây trước cảm tạ!”

Vũ Điện Sứ cười nói: “Cáo từ.”

Dứt lời, cái kia Tử Bào lão giả tức thì xuất hiện ở nàng thân về sau, nhưng sau hai người sẽ phải rời khỏi. Mà đang ở cái này lúc, Minh Nữ đột nhiên đi tới cái kia Vũ Điện Sứ trước mặt, “Ngươi cũng muốn đi tìm Ti U điện chủ.”

Vũ Điện Sứ nhìn thoáng qua Minh Nữ, sau đó nói: “Hiện tại điện trung điện chủ vẫn là nàng sao?”

Minh Nữ gật đầu.

Vũ Điện Sứ nhẹ cười cười, “Nàng có tài đức gì?”

Dứt lời, bên ngoài cùng sau lưng lão giả trực tiếp biến mất ở trước mặt không gian bên trong.

Ở Vũ Điện Sứ hai người ly khai về sau, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương mấy người cũng theo ly khai.

Giữa sân, chỉ còn hạ Doanh gia các loại thế gia cường giả.

Cái này lúc, Lục Vân Thiên đột nhiên nhìn về phía cái kia Doanh Vực, nói: “Doanh tiền bối, vì sao phải để cho hắn chạy thoát?”

Người còn lại cũng nhìn về phía Doanh Vực, trong mắt mang theo hỏi màu sắc. Tuy là Dương Diệp bên kia nhiều hơn một cái Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, thế nhưng, bọn họ bên này vẫn như cũ còn có ưu thế áp đảo, bởi vì Dương Diệp đã bị thương, lại Huyền Khí không đủ, căn bản không có nhiều thiếu chiến lực.

Doanh Vực nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: “Chúng ta nếu như động thủ, là có rất đại cơ hội giết Dương Diệp. Nhưng là chư vị, các ngươi nhưng có nghĩ tới, chúng ta dù cho có thể đánh chết hắn, thế nhưng, chúng ta bên này hội tổn thất bao nhiêu người?”

Nghe vậy, mọi người trầm mặc.

Dương Diệp bên kia tuy là chỉ có mười một người, thế nhưng, lúc trước bọn họ đều đã thấy. Cái này mười một người, có thể không có một là người thường. Những nữ nhân kia, thật là một cái so với một cái quỷ dị, một cái so với một cái cường đại!

Cái này lúc, Doanh Vực lại nói: “Chư vị hẳn là muốn minh bạch, ở nơi này Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, không chỉ có riêng chỉ có chúng ta Ngũ Đại Thế Gia, còn có Khô gia, Vũ gia, còn có Bí Tông, còn có còn lại các loại thần bí thế lực. Chúng ta nếu như cùng Dương Diệp đám người liều chết, đến lúc, chúng ta nhất định sẽ bị hắn liều mạng tàn. Mà một khi chúng ta bị liều mạng tàn, chúng ta Ngũ Đại Thế Gia rất có thể sẽ xoá tên khỏi trên đời!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Khô gia, Vũ gia, còn có Bí Tông cùng với những thứ kia thần bí thế lực, bọn họ có thể không phải cái gì đèn cạn dầu a!”

Cái này lúc, Lục Vân Thiên lắc đầu, “Nhưng là cứ như vậy buông tha hắn... Hậu hoạn vô cùng a!”

Người còn lại cũng là gật đầu, biểu thị tán thành. Dương Diệp thực lực cùng thiên phú, quá mức khủng bố. Tiếp tục phóng mặc hắn trưởng thành tiếp, hậu quả kia bọn họ không dám nghĩ!

Doanh Vực đột nhiên cười nói: “Sao lại thế! Hắn hiện tại, nhưng là có đại phiền toái. Sau này hắn, là không có thời gian tới tìm chúng ta gây phiền phức.”

“Có ý tứ?” Lục Vân Thiên hỏi.

Doanh Vực nói: “Thiên Trụ sơn, đối với cái này địa phương, các ngươi biết đến hẳn là tương đối thiếu. Cái này địa phương người, rất khủng bố a! Mà bây giờ, cái này địa phương người theo dõi Dương Diệp, ha hả... Cho nên, chúng ta chỉ cần chờ, còn có hỗ trợ điều tra Dương gia hạ lạc là được rồi. Còn Dương Diệp, có rất nhiều người đến giết hắn!”

Dứt lời, bên ngoài nụ cười trên mặt càng phát xán lạn.

Lục Vân Thiên đám người không biết Thiên Trụ sơn những người đó đáng sợ, thế nhưng hắn biết, có thể nói, nơi ấy, là Trung Thiên Vũ Trụ kinh khủng nhất địa phương. Bởi vì nơi ấy, đều là chân chính Lão Quái Vật đợi địa phương. Ngoại trừ Lão Quái Vật cấp bậc cường giả, còn có các loại Tu Hành Giả cùng với cổ lão Tu Hành Giả.

Mà bây giờ, cái kia địa phương người theo dõi Dương Diệp.

Đối với Doanh gia mà nói, đây chính là thiên đại hảo sự a!

Mà đang ở cái này lúc, trước mặt mọi người cách đó không xa không gian đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, nơi đó không gian không có dấu hiệu nào xé rách ra, rất nhanh, một người đàn ông tự trong đó đi ra.

Nam tử nhìn lướt qua Doanh Vực đám người, sau đó nói: “Ai là Dương Diệp?”

“Các hạ tìm hắn làm gì?” Doanh Vực đạo.

Nam tử ánh mắt rơi vào Doanh Vực thân lên, sau một khắc, cái kia Doanh Vực khuôn mặt sắc đột nhiên thốt nhiên đại biến, chuyển chớp mắt.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Doanh Vực trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng có hơn.

Cái này lúc, nam tử kia nhìn về phía cái kia Doanh Vực, “Là ta đang hỏi ngươi, minh bạch?”

...

PS: Cảm tạ: Bạn đọc n Diệp, S Ky đêm quá đẹp, K chủ Quân Thứ chủ, bạn đọc 519 8 Kiếm Thần, Trần Tiểu Thiên nhất đẹp trai, bạn đọc 2 15400 61, con rối thời gian Rothschild " cự nhân tài phú 1, Uchiha tá phong, bạn đọc 474 9610 9, bạn đọc AIni, bạn đọc 408 472 49, có thể đáng tin một chút gì không, khúc dục vĩ, nhan chủ rạng đông, độc Vũ Phỉ Phỉ nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ.

Còn có chút độc giả khen thưởng, không có dán ra tới, lần sau dán ra tới.

Cảm tạ hết thảy bằng hữu chống đỡ!!!! Cảm tạ mọi người!!!

------oOo------

Chương 1779: Tống Táng Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam tử khoảng chừng chừng ba mươi tuổi, mặc quần áo cổ ma quỷ sắc trường bào, tóc dài xõa vai, thần sắc tuy là rất bình tĩnh, nhưng lộ ra một cổ vô hình uy nghiêm cùng bá đạo.

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Trước mắt cái này vị người đàn ông trung niên, là Chân Cảnh Lục Đoạn!

Một bên, Doanh Khánh đám người liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Doanh Vực cũng là đột nhiên khoát tay áo, ngăn trở Doanh Khánh đám người.

Doanh Vực nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, sau đó nói: "Các hạ xuống đây tự Thiên Trụ sơn!"

Nghe vậy, cái kia người đàn ông trung niên trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "Ngươi sao biết!"

Nghe được người đàn ông trung niên, cái kia Doanh Vực trên mặt lộ ra một cái tiếu dung, sau đó nói: "Các hạ xuống đây đã muộn. Cái kia Dương Diệp hắn hiện tại đã trốn."

"Đào tẩu?" Người đàn ông trung niên chân mày cau lại, "Biết hắn hạ lạc?"

Doanh Vực khẽ lắc đầu, "Không biết, bất quá, chúng ta có thể giúp các hạ tìm kiếm."

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Doanh Vực, sau đó nói: "Muốn bực nào tốt chỗ."

Doanh Vực nói: "Không muốn tốt chỗ, bởi vì người này cùng chúng ta có cừu oán."

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Được!"

Doanh Vực do dự xuống, sau đó nói: "Các hạ xưng hô như thế nào?"

Người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn về phía Doanh Vực, "Trước đây thật lâu, bọn họ gọi Tống Táng Giả!"

Tống Táng Giả!

Doanh Vực nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Các hạ, cái kia Dương Diệp ẩn nấp công phu rất có một bộ, nếu như hắn co đầu rút cổ không hiện thân, chúng ta sợ rằng rất khó tìm hắn. Bất quá, ta có nhất biện pháp, cái này biện pháp tuyệt đối có thể buộc hắn hiện thân. Bất quá, cái này biện pháp có điểm mạo hiểm."

Tên gọi là Tống Táng Giả nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Nói!"

Nghe được lời của đối phương, Doanh Vực nụ cười trên mặt càng phát xán lạn.

...

Cổ thành.

Ly khai Thiên Hoang Tinh Vực về sau, Dương Diệp đoàn người về tới cổ thành, cùng hắn cùng nhau trở về, còn có Minh Nữ đám người.

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng chữa thương.

Chữa thương!

Phía trước cùng Doanh Vực một trận chiến, tuy là đến rồi nhất sau hắn chiếm thượng phong, thế nhưng, chuyện này với hắn tiêu hao là lớn vô cùng.

Trận chiến kia, làm cho hắn minh bạch, hắn tuy là đã có thể cùng Chân Cảnh cường giả đối kháng, thế nhưng, vẫn là khó có thể đơn giản đem đối phương đánh chết. Như hắn tiếp tục cùng đối phương tiếp tục đánh, không mượn ngoại lực nói, cũng chính là Lục Đinh Thần Hỏa cùng Chiến Thần cánh tay, hắn cùng với cái kia Doanh Vực trong lúc đó, đúng là chia năm năm!

Cũng chính là, đối phương cũng có khả năng đưa hắn đánh chết!

Còn cái kia quần đỏ nữ tử, người như thế, tuy là cũng là Chân Cảnh Lục Đoạn, thế nhưng, căn bản không thể theo lẽ thường tới luận đối phương. Thực lực của đối phương, đó là tuyệt đối siêu việt Chân Cảnh Lục Đoạn rất nhiều.

Tổng kết, hắn thực lực bây giờ vẫn là còn thiếu rất nhiều!

Cái này chủ nếu là bởi vì hắn đối thủ, đều là loại này Lão Quái Vật cấp bậc. Còn thế hệ trẻ, thế hệ trẻ đã có rất ít người có thể cùng hắn chống lại.

“Tiểu tử! Thả ta đi ra ngoài, giống như phía trước cái loại này lão đầu, Lão Tử có thể đánh mười cái!”

Ở nơi này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp vang lên bên tai.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy viên kia thần bí đầu không biết bực nào thì xuất hiện ở bên cạnh hắn không xa chỗ.

Viên này đầu trước đây thỏa hiệp về sau, liền lưu tại Hồng Mông Tháp bên trong, Hồng Mông Tháp không có ở ra tay với nó, bất quá, Dương Diệp cũng không thả hắn đi ra ngoài. Chủ yếu là không dám, viên này đầu, đây chính là nhân vật càng khủng bố hơn.

Một khi đối phương đi ra ngoài, không cần phải nói, thứ nhất khẳng định giết chính là hắn!

Mà cái kia thì không có Hồng Mông Tháp áp chế, hắn căn bản không phải đối phương đối thủ!

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: “Phía trước cái kia quần đỏ nữ tử, ngươi cũng có thể giải quyết sao?”

Quần đỏ nữ tử!

Cái đầu kia chân mày cau lại, “Nàng là Tu Tà Giả, người nữ nhân này, có điểm không đơn giản. Chỉ là, nàng tại sao lại ở đây cái địa phương đâu?”

“Bị phong ấn!”

Dương Diệp nói: “Bị người phong ấn.” Nữ nhân kia, kỳ thực phải là bị đạo bào lão giả cho phong ấn. Có thể làm cho đạo bào lão giả xuất thủ phong ấn người, sao là người bình thường sao?

“Phong ấn!”

Cái đầu kia hơi trầm ngâm, sau đó nói: “Cảm giác được, thực lực của nàng tựa hồ không có khôi phục lại đỉnh phong. Bất quá, coi như khôi phục lại đỉnh phong, ta lại có sợ gì? Tiểu tử, ngươi thả ta đi ra ngoài, ta thay ngươi giải quyết hắn!”

Cái này lúc, Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp không xa chỗ, Cùng Kỳ nhìn thoáng qua cái đầu kia, sau đó nói: “Hậu Khanh, ngươi không thổi sẽ chết à?”

“Ta thổi?”

Hậu Khanh cả giận nói: “Cùng Kỳ, ngươi cảm thấy ta đánh không lại nữ nhân kia?”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Như ngươi là thời kỳ tột cùng, nhất định có thể quá chiến thắng nàng bây giờ, thế nhưng, ngươi bây giờ, tuyệt đối đánh không lại nàng. Nhìn ngươi, đều chỉ thừa lại phía dưới. Ngươi làm sao còn cùng nhân gia đánh?”

Nghe vậy, cái kia Hậu Khanh thần sắc tức thì dữ tợn, “Đều là đáng chết kia Nhân Quân...”

“Ngươi làm sao trêu chọc hắn?” Cùng Kỳ đột nhiên nói.

“Ta con mẹ nó sẽ đi trêu chọc hắn? Ta ăn nhiều?”

Hậu Khanh cả giận nói: “Là Lão Tử tâm huyết dâng trào, đi một chuyến Nhân Tộc, nhưng là không nghĩ tới đụng phải hắn, nhưng sau hắn đuổi giết Lão Tử đủ đủ chín ngày chín đêm, nhất sau Lão Tử không có biện pháp, chỉ có thể Tê Liệt kết giới, hướng phía dưới này trốn, còn tốt, hắn không dám xuống. Nếu không..., Lão Tử được thông báo!”

“Nhân Quân?”

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, “Cái kia là ai?”

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chính là ngươi kiếm kia nguyên chủ nhân.”

“Rất lợi hại?” Dương Diệp đạo.

Hậu Khanh nheo mắt, “Các ngươi Nhân Tộc Quân Chủ, ngươi nói có lợi hại hay không?”

“Nhân Tộc Quân Chủ? Nhân Tộc bên trong, hắn lợi hại nhất?” Dương Diệp lại hỏi.

Hậu Khanh lắc đầu, “Vô tri thật là đáng sợ!”

Dương Diệp: “...”

Cái này lúc, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Hắn không phải Nhân Tộc lợi hại nhất, thế nhưng, ở Nhân Tộc bên trong, địa vị rất cao, thực lực cũng rất mạnh. Nhân Tộc có Nhân Quân, Địa Quân, Thiên Quân, Đế Quân. Trong đó, Nhân Quân chưởng quản Nhân Tộc, mà Địa Quân tắc thì chưởng quản Cửu U Hồn Địa, Thiên Quân, Thiên Quân tắc thì chưởng quản chư thiên. Còn cái này Đế Quân, rất thần bí, rất thiếu xuất hiện.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Tiểu tử, ta đột nhiên phát hiện, cái này Nhân Quân cùng Thiên Quân với ngươi đều có điểm quan hệ a!”

“Có ý tứ?” Dương Diệp khó hiểu.

Cùng Kỳ nói: “Nhân Quân, chính là ngươi Mộc Kiếm chủ nhân, ngày về sau, đối phương nhất định sẽ tới tìm ngươi. Mà Thiên Quân, đối phương khẳng định cũng sẽ tới tìm ngươi.”

“Thiên Quân vì sao tìm đến ta?” Dương Diệp càng lâu không hiểu.

Cùng Kỳ nói: “Bởi vì hắn nữ nhi ở tay ngươi tiến lên!”

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau kinh ngạc nói: “Tiểu Thất chính là cái gì đó Thiên Quân nữ nhi?”

Cùng Kỳ gật đầu.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “E rằng đây là chuyện tốt a!”

“Nói như thế nào?” Cùng Kỳ hỏi.

Dương Diệp có chút hưng phấn nói: “Ngươi xem, ta tuy là còn chưa đi tới, thế nhưng, ta ở phía trên cũng là có nhiều như vậy dựa vào sơn. Cùng Kỳ lão huynh ngươi đừng nói là, ta một ngày đi tới, Yêu Tộc còn chưa phải là mặc ta đi ngang a! Mà thôi ta cùng với Tiểu Thất quan hệ, ta đi Nhân Tộc, có cái này Thiên Quân bảo hộ, vậy cũng có thể đi ngang a!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía cái kia Hậu Khanh, vừa muốn nói, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Đi Vu Tộc, ngươi chết như thế nào cũng không biết.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ nói: “Bởi vì Vu Tộc cùng Nhân Tộc quan hệ thật không tốt, đây chính là hắn vì sao đi một chuyến Nhân Tộc biến thành bộ dáng này nguyên nhân.”

Hậu Khanh lạnh lùng nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, “Ngươi cho rằng ngươi đi sẽ có quả ngon để ăn?”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Ta biết vô dụng, cho nên ta không đi.

Không giống một ít người, can đảm mập a! Lẻ loi một mình hướng Nhân Tộc chạy!”

Cái kia Hậu Khanh vô dụng quản Cùng Kỳ, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “Tiểu tử, ngươi đem ta thả ra ngoài, ta giúp ngươi bãi bình ngươi những địch nhân kia, như thế nào đây?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta sợ ngươi trước bãi bình ta!”

Hậu Khanh: “...”

Không cùng hai người lời nói nhảm, Dương Diệp tiếp tục chữa thương.

Một bên, cái kia Hậu Khanh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Ta biết vật này là gì.”

“Bây giờ mới biết?” Cùng Kỳ đạo.

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Không nghĩ tới ta Vu Tộc cử tộc tìm kiếm bảo vật, dĩ nhiên tại tiểu tử này trong tay.”

Cùng Kỳ trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: “Ta cũng không nghĩ đến!”

Hậu Khanh nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu tử này, có đại cơ duyên!”

Cùng Kỳ lắc đầu, “Cũng có đại nguy hiểm.”

“Cơ duyên vốn là kèm theo nguy hiểm!” Hậu Khanh đạo.

“Điều này cũng đúng!” Cùng Kỳ gật đầu.

Trầm mặc một hồi, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Nếu như hắn đi Thượng Giới, ngươi muốn như thế nào làm? Chớ cùng ta nói, ngươi muốn thả quá hắn, bảo vật này, nếu là ở trở lại trong tay nhân tộc, không chỉ có đối với ta Vu Tộc là một đại uy hiếp, đối với ngươi Yêu Tộc càng là một cái đại uy hiếp.”

Cùng Kỳ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Không biết.”

Hậu Khanh, “...”

...

Ở Hồng Mông Tháp chữa trị xuống, Dương Diệp vết thương trên người đã tốt bảy tám phần. Cũng còn tốt có Hồng Mông Tháp ở, nếu không..., hắn thương thế kia được nằm xong vài cái nguyệt.

Hắn không hề rời đi Hồng Mông Tháp, đang cùng Tiểu Bạch chơi một hồi về sau, sau đó trở lại Đệ Tam Tầng.

Tu luyện!

Hiện tại với hắn mà nói, điều quan trọng nhất là tăng thực lực lên, phải biết, hiện tại muốn tới tìm hắn để gây sự nhân cũng không thiếu, hơn nữa tới tìm hắn, đều là Lão Quái Vật cấp bậc cường giả. Mà đối mặt những thứ này Lão Quái Vật cấp bậc cường giả, thực lực của hắn bây giờ hiển nhiên là có chút không đủ dùng!

Hơn nữa, lúc này đây có cái kia Vũ Điện Sứ hỗ trợ, thế nhưng tiếp theo đâu?

Người, vẫn là dựa vào chính mình được!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đảo mắt ba ngày trôi qua, ở nơi này một ngày, Dương Diệp đột nhiên đình chỉ tu luyện, về tới trong hiện thực.

Một gian trong đại điện.

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Dương Liêm Sương, nói: “Phát sinh cái gì?” Hắn sở dĩ đình chỉ tu luyện, cũng là bởi vì Dương Liêm Sương tìm hắn.

Dương Liêm Sương trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: “Doanh gia các loại thế gia cường giả đi Vũ gia, yêu cầu Vũ gia giao ra An Nam Tĩnh, Vũ gia, khả năng không pháp cự tuyệt bọn họ yêu cầu này.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn thần trong nháy mắt băng lạnh xuống.

...

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm chung hào: Thanh Loan sơn lên. Không có xem qua phiên ngoại bằng hữu có thể quan tâm, nhưng hậu quán xem chung hào. Còn có chính là, hy vọng mọi người hỗ trợ điểm một cái chung hào luận án phía dưới quảng cáo, điểm một cái là được rồi ha.. Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người cùng lý giải!

------oOo------

Chương 1780: Các ngươi đều là rác rưởi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vũ Đại Lục, Thiên Vũ Thành.

Thời khắc này Thiên Vũ Thành, bầu không khí cực kỳ khẩn trương.

Bởi vì Thiên Vũ Thành tới một nhóm khách không mời mà đến.

Ở Thiên Vũ Thành trên (lên) khoảng không, là sấp sỉ 70 vị Chân Cảnh cường giả, cái này 70 vị Chân Cảnh cường giả, chính là Doanh gia các loại thế gia cường giả. Cầm đầu, là cái kia Doanh Vực.

Doanh Vực đối diện, là Vũ gia gia chủ Vũ Vấn.

Mà ở Vũ Vấn thân về sau, có 20 danh Chân Cảnh cường giả, toàn bộ đều là Chân Cảnh tam phẩm lấy lên.

Vũ Vấn nhìn lướt qua Doanh Vực đám người, sau đó nói: “Chư vị tới ta Vũ gia, không sẽ là tới uống trà a?”

Doanh Vực khẽ lắc đầu, sau đó nói: “Vũ huynh, chúng ta không có ác ý. Hôm nay đến đây, chỉ vì một chuyện, đó chính là cái kia An Nam Tĩnh. Chỉ cần Vũ huynh đem cái kia An Nam Tĩnh giao ra đây, chúng ta lập tức liền rời đi!”

An Nam Tĩnh!

Vũ Vấn thần sắc âm trầm, “Doanh Vực, An Nam Tĩnh là ta người nhà họ Vũ.”

Doanh Vực nhìn thẳng Vũ Vấn, “Nàng không phải người nhà họ Vũ, nàng là Dương Diệp nữ nhân.”

Vũ Vấn đạo; “Hắn hiện tại là ta Vũ gia đệ tử, hơn nữa, Doanh gia sự tình, nàng cũng không có tham dự qua.”

Doanh Vực lắc đầu, “Vũ Vấn, ta không cùng ngươi vòng vo. Dương Diệp cùng người nhà họ Dương ẩn dấu đi, chúng ta tìm không được hắn, chỉ có dùng cái này An Nam Tĩnh mới có thể buộc hắn xuất hiện.” Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua Vũ Vấn thân sau mọi người, “Chúng ta không nghĩ đến tìm Vũ gia phiền phức, điều kiện tiên quyết là Vũ gia đem An Nam Tĩnh giao ra đây, chỉ cần các ngươi đưa hắn giao ra đây, chúng ta lập tức rời đi!”

Vũ Vấn nhìn Doanh Vực hồi lâu, nhưng sau nhẹ cười cười, “Xem ra các ngươi diệt Dương gia còn chưa đủ, bây giờ là muốn ngay cả ta Vũ gia cũng diệt a!”

Doanh Vực đạm thanh nói: “Vũ huynh, cái kia An Nam Tĩnh cũng không phải là ngươi người nhà họ Vũ, hà tất vì một ngoại nhân, mà làm cho Vũ gia cường giả vẫn lạc đâu?”

Vũ Vấn không để ý tới Doanh Vực, hắn vung tay phải lên, trong sát na, toàn bộ Thiên Vũ Thành phía dưới đột nhiên xuất hiện một đạo cự đại vòng sáng, cái này vòng sáng trực tiếp đem toàn bộ Thiên Vũ Thành đều trùm lên trong đó.

Trận pháp!

Thiên Vũ Thành phòng hộ đại trận!

Cái này lúc, cái kia Vũ Vấn nhìn về phía cái kia Doanh Vực, “Đây là câu trả lời của ta!”

Doanh Vực nhìn Vũ Vấn mấy hơi thở, sau đó nói: “Tin tưởng ta, ngươi sẽ hối hận. Lại, cái này An Nam Tĩnh, ngươi Vũ gia không bảo đảm, trừ phi ngươi Vũ gia lão tổ Vũ Mục xuất hiện!”

Dứt lời, hắn nhìn về phía bên cạnh một gã người xuyên Ma Bào người đàn ông trung niên, “Các hạ, muốn bức cái kia Dương Diệp xuất hiện, liền chỉ có trước bắt nàng kia, cũng chỉ có bắt nàng kia, mới có thể làm cho cái kia Dương Diệp hiện thân. Nếu không..., hắn ẩn giấu không ra, chúng ta khả năng vĩnh viễn tìm không được hắn!”

Cái này danh người đàn ông trung niên chính là cái kia Tống Táng Giả!

Tống Táng Giả chậm rãi trợn mở con mắt, nhưng sau hắn nhìn về phía phía dưới cái kia Vũ Vấn, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở cái kia Vũ Vấn trước mặt, ngay sau đó, bên ngoài trực tiếp một quyền hướng cái kia Vũ Vấn đánh tới.

Khi hắn quyền ra cái kia nhất chớp mắt, một đầu dữ tợn hư Huyễn Thú khuôn mặt đột nhiên xuất hiện ở Tống Táng Giả thân sau. Cùng này đồng thời, quả đấm của hắn bốn phía cũng nhiều một đạo hư ảo quyền ảnh.

Vũ Vấn không nghĩ tới cái kia Tống Táng Giả lại đột nhiên xuất thủ, liền có chút vội vàng không kịp chuẩn bị, bất quá, hắn phản ứng cũng cực nhanh, ở quyền vừa mới đến trước mặt hắn cái kia nhất chớp mắt, hắn chính là đồng dạng một quyền đánh tới.

Ầm!

Hai cái quả đấm vừa mới tiếp xúc, cái kia Vũ Vấn chính là sắc mặt đại biến, chuyển chớp mắt từng cái

Xoạt xoạt!

Theo một đạo tiếng xương gảy vang lên, một cánh tay trực tiếp ném bay ra ngoài, cùng với cùng nhau ném bay ra ngoài còn có cái kia Vũ Vấn. Cái này Nhất Phi, cái kia Vũ Vấn đủ đủ bay ra đủ đủ nghìn trượng!

Mới vừa dừng lại một cái, cái kia Vũ Vấn chính là liên phun mấy cái tinh huyết!

Giữa sân, Vũ gia cường giả mỗi người sắc mặt đại biến, ở trong mắt bọn hắn, tràn đầy kinh hãi màu sắc!

Cái kia Vũ Vấn ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia Tống Táng Giả, “Chân Cảnh Lục Đoạn!”

Lúc này, trong mắt hắn cũng tràn đầy ngưng trọng màu sắc. Bởi vì trước mắt cái này vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, tuyệt đối không phải một dạng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả.

Cái này lúc, cái kia Tống Táng Giả đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bên ngoài liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, một gã Bạch Phát Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở cái kia Tống Táng Giả trước mặt, ở lão giả trong tay, là một thanh ngân bạch sắc trường thương.

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Nhìn thấy người đến, giữa sân Vũ gia cường giả tức thì vui vẻ, bởi vì trước mắt cái này vị chính là Vũ gia lão tổ một trong, Vũ Dạ!

Không trung, Vũ Dạ cùng Tống Táng Giả nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, quyền ra, thương ra.

Ầm!

Phía chân trời, đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, chuyển chớp mắt, cái kia Bạch Phát Lão Giả hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng, mà cái kia Tống Táng Giả cũng hướng lui về sau hơn sáu mươi trượng.

Nhìn thấy một màn này, Vũ gia đám người khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống.

Vũ Dạ lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Tống Táng Giả, “Ngươi không phải người nhà họ Doanh!”

“Hắn tới tự Thiên Trụ sơn!” Cái này lúc, Doanh Vực đột nhiên nói.

Nghe vậy, cái kia Vũ Dạ hai mắt tức thì híp lại, hắn nhìn thoáng qua cái kia Tống Táng Giả, thần sắc trầm xuống.

Cái này lúc, Doanh Vực đột nhiên nói: “Vũ Dạ huynh, Dương Diệp trong tay có một thanh kiếm, kiếm kia đối với Thiên Trụ sơn kết giới có rất lớn hiệu quả, cho nên, hiện tại Thiên Trụ sơn nhóm người kia, đã theo dõi hắn. Thế nhưng, chính hắn quy rụt. Mà nữ nhân của hắn, cũng chính là cái kia An Nam Tĩnh ở ngươi Vũ gia. Vũ Dạ huynh, các ngươi nếu như còn lưu nàng ở Vũ gia, nàng sẽ vì ngươi Vũ gia mang đến đại họa ngút trời!”

Vũ Dạ trầm mặc.

Thiên Trụ sơn!

Hắn đối với cái này địa phương tự nhiên là hiểu khá rõ, bởi vì... Này cũng là hắn ngày sau phải đi địa phương. Đồng thời, cái này địa phương khủng bố, hắn chính là biết đến. Mà bây giờ, cái này địa phương người cư nhiên theo dõi Dương Diệp!

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là, những người đó vô cùng có khả năng muốn từ An Nam Tĩnh hạ thủ.

Cái này lúc, cái kia Doanh Vực lại nói: “Vũ Dạ huynh, này nữ cũng không phải là ngươi Vũ gia người, hà tất bởi vì nàng một ngoại nhân mà cùng ta mỗi bên Đại Thế Gia cùng với Thiên Trụ sơn là địch? Vũ gia nhiều năm như vậy cơ nghiệp, ngươi không muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát chứ?”

Vũ Dạ hai tay chậm rãi chặt nắm lại, mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, “Vũ gia không thể so làm khó dễ!”

Theo thanh âm vang lên, mọi người nhìn về phía bên phải, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một gã cô gái áo bào trắng.

Tên nữ tử này, chính là An Nam Tĩnh!

Ánh mắt mọi người đều rơi vào An Nam Tĩnh thân lên.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Vũ gia mọi người, sau đó nói: “Mấy ngày này, cảm tạ Vũ gia tất cả mọi người dốc lòng chỉ đạo. Tình này ân này, ta vĩnh viễn không quên.”

Dứt lời, nàng xoay người nhìn về phía cái kia Tống Táng Giả đám người, “Không phải muốn tìm ta sao? Ta đang ở này!”

Doanh Vực nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau một khắc, bên ngoài trực tiếp xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, nhưng sau tay phải hướng An Nam Tĩnh bắt tới, một trảo này, An Nam Tĩnh quanh thân không gian trực tiếp nhăn nhó.

An Nam Tĩnh khuôn mặt sắc không thay đổi, nàng tay phải cầm trong tay Liệt Thiên chợt chính là đâm một cái.

Đối với An Nam Tĩnh một thương này, Doanh Vực cũng không thế nào lưu ý, dù sao, không phải ai đều giống như Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp biến thái như vậy. Nhưng mà, làm bàn tay của hắn tiếp xúc được An Nam Tĩnh Liệt Thiên một khắc kia, hắn khuôn mặt sắc trong nháy mắt thốt nhiên đại biến.

Ầm!

Tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Doanh Vực trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, mà An Nam Tĩnh, thì lùi không đến 50 trượng.

Kinh khủng nhất là, An Nam Tĩnh mới vừa dừng lại một cái, nàng chính là đột nhiên lần nữa xuất hiện ở cái kia Doanh Vực trước mặt, nhưng sau hai tay nắm trong tay Liệt Thiên hướng về phía cái kia Doanh Vực chợt chính là đập một cái. Cái này đập một cái, trực tiếp làm cho Doanh Vực chu vi trong vòng mấy trăm trượng không gian nhăn nhó.

Giờ này khắc này, Doanh Vực triệt để thu hồi lòng khinh thị, hắn không dám ở chút nào sơ suất, trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, nhưng sau tay phải nắm chặc thành quyền, hướng trên (lên) chính là oanh một cái. Quyền ra, một cường đại thần bí lực lượng từ hắn nắm tay bên trong nghiêng mà ra, trong nháy mắt đem An Nam Tĩnh bao phủ lại.

Ầm!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, giữa sân chính là vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, hai người hướng với nhau phía sau liên tục chợt lui, mà cái kia An Nam Tĩnh vừa mới lui, nàng chính là đột nhiên mạnh mẽ ngừng lại, chuyển chớp mắt, chân phải chợt giẫm một cái hư không.

Ầm!

Mấy ngàn trượng bên trong không gian tức thì kịch liệt run lên!

Mà An Nam Tĩnh bản thân tắc thì đã xuất hiện ở cái kia Doanh Vực trước mặt, không có bất kỳ sặc sỡ động tác, bắn một phát, An Nam Tĩnh trực tiếp một thương hướng về phía cái kia Doanh Vực đâm tới.

Một thương này, cái kia Doanh Vực không có ở đón đỡ, bên ngoài né người như chớp, làm cho một thương này dán vào trước ngực hắn mà qua, nhưng mà, chuôi này trường thương đột nhiên ngừng lại, nhưng sau trường thương chợt hướng bên trái chính là chấn động.

Ầm!

Cái này chấn động, trực tiếp đem cái kia Doanh Vực cho chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà An Nam Tĩnh sẽ truy kích, nhưng ở nơi này lúc, cái kia Doanh Vực đột nhiên gầm lên giận dữ, ngay sau đó, bên ngoài song chưởng hướng phía trước chợt chính là vỗ.

Ầm!

Một chưởng này, trực tiếp đưa hắn trước mặt không gian cho chấn địa đổ nát ra, mà trong đó cường đại lực lượng trong nháy mắt liền đem An Nam Tĩnh chấn động mấy trăm trượng có hơn.

“Đổi!”

Cái này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên Doanh Vực thanh âm, ngay sau đó, ngoài mấy trăm trượng, An Nam Tĩnh không gian chung quanh đột nhiên run rẩy động, cùng này đồng thời, một cường đại thần bí lực bao phủ ở An Nam Tĩnh, bị cái kia cỗ thần bí lực cho bao phủ, An Nam Tĩnh chân mày tức thì nhíu lại.

Bởi vì nàng cảm giác mình toàn thân phảng phất có mấy vạn thất Liệt Mã ở lôi kéo!

Ổn định tâm thần, An Nam Tĩnh cổ tay chuyển một cái, trong tay Liệt Thiên chợt một cái quét ngang.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, chu vi nguyên bản chữa trị không gian trực tiếp bị nàng một thương này cho quét đổ nát ra, cùng này đồng thời, cái kia cỗ thần bí lực cũng tiêu tan thành mây khói.

Nhìn thấy một màn này, cái kia Doanh Vực khuôn mặt sắc rốt cục thay đổi. Hắn không nghĩ tới, An Nam Tĩnh lực lượng như vậy cường đại!

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa biến mất lúc, đã tại cái kia Doanh Vực trước mặt.

Sau đó, xuất hiện một màn quỷ dị.

Tại chỗ có người ánh mắt kinh hãi bên trong, làm Chân Cảnh Lục Đoạn Doanh Vực, lại bị An Nam Tĩnh đè đánh!

Áp chế!

Doanh Vực lại bị An Nam Tĩnh áp chế!

Mà An Nam Tĩnh, mới Chân Cảnh Nhị Đoạn!

Giữa sân, Vũ Dạ đám người nhìn nhau liếc mắt, trong mắt không che giấu chút nào lấy khiếp sợ màu sắc. Hiển nhiên, bọn họ đều không nghĩ đến, cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này!

Ở nơi này lúc, xa xa Doanh Khánh đột nhiên nói: “Xuất thủ!”

Dứt lời, bên ngoài cùng bên cạnh còn lại bốn năm gia chủ thân hình khẽ động, hướng cái kia An Nam Tĩnh vọt tới.

Ầm!

Ở năm người hợp lực phía dưới, thêm trên (lên) năm người đột nhiên đánh lén, cái kia An Nam Tĩnh trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng có hơn.

Nghìn trượng bên ngoài, An Nam Tĩnh ngừng lại, nàng nhìn lướt qua Doanh Khánh đám người, sau đó nói: “Thứ cho ta nói thẳng, các ngươi đều là rác rưởi!”

Dứt lời, nàng tay phải cầm trường thương nhẹ nhàng giẫm một cái.

Ầm!

Trong vòng ngàn dặm bên trong không gian kịch liệt run lên.

Cái này lúc, An Nam Tĩnh tay trái đột nhiên bắt được sau lưng nàng đuôi ngựa, nhưng sau sẽ quấn quanh ở tại cái cổ lên, nhất về sau, nàng đem đuôi ngựa vĩ đoan cắn lấy vào trong miệng.

...

PS: Xin lỗi, hôm nay bởi vì một điểm việc gấp dây dưa đổi mới. Xin lỗi, làm cho mọi người đợi lâu. Hy vọng mọi người lượng giải lượng giải!

------oOo------

Chương 1781: Gọi Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Các ngươi đều là rác rưởi!

An Nam Tĩnh những lời này làm cho trong sân Doanh Vực đám người thần sắc không gì sánh được khó coi!

Đặc biệt cái kia Doanh Vực, phía trước, ở con mắt nhìn trừng trừng của mọi người phía dưới, hắn lại bị một gã Chân Cảnh Nhị Đoạn Huyền Giả đè đánh!

Cái này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã!

Sỉ nhục đồng thời, cũng khiếp sợ.

Khiếp sợ cái này An Nam Tĩnh thực lực!

Hắn không nghĩ tới, cái này An Nam Tĩnh thực lực dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này. Đây cũng là một cái có thể so với Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương siêu cấp Yêu Nghiệt a!

Vừa nghĩ tới ngày sau phải đối mặt ba cái loại này siêu cấp Yêu Nghiệt, trong sân Doanh Vực đám người khuôn mặt sắc càng thêm khó coi.

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, bên ngoài đã tại cái kia Doanh Vực đám người trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, Vũ gia mọi người tức thì ngây ngẩn cả người?

An Nam Tĩnh đây là muốn làm gì?

Nàng muốn một cái đánh sáu cái?

Cái này lúc, một cường đại ý cảnh đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, khi này cỗ ý cảnh xuất hiện về sau, cổ thứ hai cổ thứ ba...

Rất nhanh, sáu loại cường đại ý cảnh xuất hiện ở An Nam Tĩnh bốn phía!

Toàn bộ là Chân Cảnh giai ý cảnh!

Sáu loại Chân Cảnh giai ý cảnh!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Doanh Vực đám người con ngươi đều rụt, không chỉ có Doanh Vực đám người, liền cái kia Tống Táng Giả chân mày đều nhíu lại. Hiển nhiên, cái này An Nam Tĩnh thiên phú, làm cho hắn đều có chút chấn kinh rồi.

“Chém!”

Cái này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên An Nam Tĩnh thanh âm, sau một khắc, nàng hai tay nắm Liệt Thiên hướng về phía trước mặt Doanh Vực đám người chợt chính là đập một cái.

Một kích này, gia trì sáu loại cường đại ý cảnh!

Thương ra.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời tiếng ở trong sân ầm ầm vang lên, ngay sau đó, cái kia Doanh Vực sáu người trực tiếp bị một thương này cho chấn địa hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng!

An Nam Tĩnh sẽ ở xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, cái kia Tống Táng Giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, ngay sau đó, một con quả đấm to trực tiếp bôn tập hướng về phía An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh không sợ hãi chút nào, trong tay Liệt Thiên chợt đâm ra.

Thình thịch!

Con kia nắm tay ầm ầm vỡ vụn, mà An Nam Tĩnh bản thân lại bị rung động đến trăm trượng có hơn, nàng ngừng lại, thế nhưng, trong tay nàng Liệt Thiên cũng là đang run rẩy.

Tống Táng Giả nhìn An Nam Tĩnh mấy hơi thở, sau đó nói: “Kỳ tài ngút trời.”

Dứt lời, thân hình run lên, trong nháy mắt xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, ngay sau đó, lại là đấm ra một quyền.

An Nam Tĩnh trong mắt hiện lên một cái tàn nhẫn sắc, sau một khắc, nàng chân nhọn nhẹ nhàng xoay tròn, thân thể trực tiếp 360 độ xoay tròn, cùng này đồng thời, trong tay Liệt Thiên chợt Nhất Trảm mà xuống.

Ầm!

An Nam Tĩnh trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, chẳng qua lúc này đây cái kia Tống Táng Giả cũng hướng lui về sau mười trượng trở lại.

Xa chỗ, Tống Táng Giả nhìn xem bàn tay của mình, tại hắn lòng bàn tay, có một đạo thương vết. Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh, “Không thể không nói, ngươi rất mạnh. Đáng tiếc, ngươi bây giờ, xa xa không phải của ta đối thủ!”

Dứt lời, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng trực tiếp chạy về phía An Nam Tĩnh.

Này cổ lực lượng qua chi chỗ, không gian cũng vì đó nhăn nhó.

Không gian không có phá toái, chính là vặn vẹo, vặn vẹo thành hình méo mó, cái kia trong đó, lộ ra một cổ vô hình cắn giết lực!

Xa chỗ, An Nam Tĩnh con ngươi hơi co lại, sau một khắc, nàng hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, sáu loại cường đại ý cảnh tự trong cơ thể nàng tịch quyển mà ra. Cứ như vậy, hai cổ cường đại lực lượng trên không trung lấy phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau!

Ầm!

Phương viên sấp sỉ trong vạn dặm không gian ở nơi này nhất chớp mắt ầm ầm đổ nát Yên Diệt!

Giữa sân mọi người dồn dập hướng sau chợt lui.

Rất nhanh, không gian chung quanh khôi phục bình thường, cái này lúc, An Nam Tĩnh cùng cái kia Tống Táng Giả xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Lúc này, An Nam Tĩnh khóe miệng nhiều hơn một lau đỏ thẫm!

Cái kia Tống Táng Giả liền muốn ra tay, mà lúc, Vũ gia Vũ Dạ đột nhiên xuất hiện ở cái kia Tống Táng Giả trước mặt.

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người nhìn về phía Vũ Dạ, bao quát Vũ gia những thứ kia cường giả.

Vũ Dạ động tác này, không thể nghi ngờ là muốn đảm bảo An Nam Tĩnh!

Vũ Dạ nguyên bản nhưng thật ra là có chút do dự, thế nhưng, khi nhìn thấy An Nam Tĩnh thực lực một khắc kia, hắn không có ở cự tuyệt.

Đảm bảo!

Dù cho trả giá nhất định đại giới, cũng muốn đảm bảo hạ An Nam Tĩnh!

Cái này lúc, cái kia Doanh Vực đột nhiên nhìn về phía Vũ Dạ, “Vũ huynh, đáng giá không?”

Vũ Dạ thản nhiên nhìn liếc mắt Doanh Vực, “An Nam Tĩnh tuy là không phải ta người nhà họ Vũ, thế nhưng, nàng là ta tổ tiên cách thế hệ truyền nhân, có thể nói, nàng chính là ta người nhà họ Vũ. Doanh Vực, ta Vũ gia không muốn trộn lẫn ngươi cùng Dương gia sự việc của nhau tình, thế nhưng, ta hy vọng, các ngươi cũng chớ quấy rầy An Nam Tĩnh.”

Doanh Vực nhìn thẳng Vũ Dạ, “Nữ nhân này, chúng ta hôm nay mang đi!”

Vũ Dạ nhãn thần băng lạnh xuống, “Thử xem!”

“Vậy thử xem!”

Nói chuyện không phải cái kia Doanh Vực, mà là cái kia Tống Táng Giả, thanh âm rơi xuống, cả người đột nhiên bay lên trời, mà tại đây thân về sau, đột nhiên nhiều hơn một đầu dữ tợn Thú Ảnh. Sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau hướng về phía phía dưới Vũ Dạ chợt chính là vỗ.

Rống!

Làm bàn tay vỗ xuống một khắc kia, sau lưng cái kia hư Huyễn Thú ảnh đột nhiên hướng về phía phía dưới Doanh Vực chợt vừa hô, trong sát na, một cổ vô hình lực lượng tự phía chân trời chấn động mà xuống, kèm theo cổ lực lượng này, còn có một con Kình Thiên bàn tay khổng lồ.

Cái này nhất chớp mắt, Thiên Vũ Thành nhân tức thì bị cái này hai cổ lực lượng đè sắp hít thở không thông. Cho dù là Vũ Vấn chờ Chân Cảnh cường giả, đều có một loại phi thường khó chịu hít thở không thông cảm giác.

Phía dưới, cái kia Vũ Dạ trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái hư không, nhưng sau cả người trực tiếp hóa thành một đạo chùm sáng màu trắng phóng lên cao, tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đụng vào bàn tay khổng lồ kia chi lên.

Ầm!

Phía chân trời đột nhiên giống như sấm sét nổ vang, mọi người lỗ tai một hồi mê muội, ngay sau đó, nhất cổ kinh khủng khí lãng chợt tự phía chân trời bộc phát ra, cổ khí lãng này qua chi chỗ, trực tiếp làm cho không gian chung quanh giống như sóng triều một dạng kích đống đứng lên.

Ầm!

Ở nơi này lúc, ở cái kia cổ khí lãng trung tâm, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh bay thẳng đến sau ném bay ra ngoài.

Nhìn thấy người này, giữa sân Vũ gia đám người thần sắc tức thì không gì sánh được khó coi.

Bởi vì người này, chính là cái kia Vũ Dạ!

Phía chân trời, cái kia Tống Táng Giả đột nhiên tay phải hướng hư không nhẹ nhàng rạch một cái, trong sát na, những thứ kia khí lãng trực tiếp bị một cổ vô hình lực lượng cho Tê Liệt nát bấy, nhất sau hóa thành hư vô. Cái này lúc, Tống Táng Giả nhìn về phía xa xa cái kia Vũ Dạ.

Bên ngoài không nói gì, trực tiếp thân hình khẽ động, hướng cái kia Vũ Dạ vọt tới.

Phía dưới, Doanh Vực đột nhiên nhìn về phía Vũ Vấn đám người, trầm mặc nhất chớp mắt, trong mắt hắn đột nhiên hiện lên một vẻ dữ tợn, “Không nên nương tay, chém tận giết tuyệt!”

Nghe được Doanh Vực, Lục Vân Thiên đám người tức thì biến sắc, cái này Doanh Vực là muốn làm cái gì? Đây là muốn diệt tuyệt Vũ gia a!

Chẳng qua cái này cũng bình thường, hiện tại có cái này Tống Táng Giả hỗ trợ, thêm trên (lên) bọn họ ngũ gia liên thủ, là hoàn toàn có thực lực này tiêu diệt Vũ gia. Hơn nữa, hiện tại cũng là diệt Vũ gia thời điểm tốt nhất. Mà Doanh Vực, hiển nhiên không muốn bỏ qua cái này thời điểm tốt nhất!

Không xa chỗ, Vũ Vấn hiển nhiên cũng hiểu Doanh Vực tâm tư, ngay sau đó vung tay phải lên, trong sát na, phía dưới cái kia Vũ Tông phảng phất đại trận run rẩy động, ngay sau đó, nhất từng chùm sáng đột nhiên xông phía dưới phóng lên cao, nhưng sau hướng cái kia Doanh Vực đám người bắn mạnh tới.

Cùng này đồng thời, Vũ gia hết thảy cường giả ở Vũ Vấn triệu hồi xuống, cũng dồn dập tự thành trung ngút trời mà lại.

Chiến!

An Nam Tĩnh tự nhiên không có tuyển trạch rời đi, Vũ gia là bởi vì nàng mới lâm vào hiện tại loại cục diện này, nàng làm sao sẽ rời đi?

An Nam Tĩnh trực tiếp thân hình khẽ động, hướng cái kia Doanh Vực vọt tới.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh hướng cùng với chính mình vọt tới, cái kia Doanh Vực trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, “Ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi đến cùng có nhiều Yêu Nghiệt!”

Dứt lời, thân hình run lên, phi thẳng đến An Nam Tĩnh vọt tới.

Tuy là Vũ gia bên này có phòng hộ đại trận, thế nhưng, vừa mới giao chiến, Vũ gia bên này liền hoàn toàn rơi xuống hạ phong. Bởi vì Doanh gia bên này dù sao tập hợp năm cái thế gia lực lượng, lại nhiều thêm một vị Tống Táng Giả.

Loại tình huống này xuống, Vũ gia bên này tự nhiên là không pháp cùng hắn nhóm chống lại.

Bất quá, Vũ gia hiển nhiên là sẽ không ngồi chờ chết đấy!

Tử chiến!

Rất nhanh, Vũ gia Chân Cảnh cường giả lần lượt vẫn lạc, mà không trung cái kia Vũ Dạ cũng bị cái kia Tống Táng Giả đánh liên tục bại lui.

“Gọi Tổ!”

Ở nơi này lúc, phía chân trời hư không đột nhiên truyền đến cái kia Vũ Dạ thanh âm.

Phía dưới, Vũ Vấn không chút do dự nào, hắn vung tay phải lên, “Gọi Tổ.”

Thanh âm rơi xuống, phía dưới Thiên Vũ Thành đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, một đạo tinh khiết chùm sáng màu trắng đột nhiên từ cái này thành trung ương phóng lên cao, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, đạo kia tinh khiết chùm sáng màu trắng bên trong đột nhiên xuất hiện một gã hư ảo người đàn ông trung niên!

Vũ Mục!

Vũ gia Tổ Tiên, kỳ thực không phải Vũ Mục, Vũ Mục là Vũ gia phục hưng Chi Chủ, mà thực lực, cũng vượt qua trước đây sáng tạo Vũ gia Tổ Tiên.

Nguyên nhân đây, Vũ gia gọi Tổ, là gọi cái này Vũ Mục.

Nhìn thấy cái này Vũ Mục, cái kia Doanh Vực đám người khuôn mặt sắc tức thì thay đổi. Cái này một vị, từng tại Trung Thiên Vũ Trụ cơ hồ là sự tồn tại vô địch a!

Ngoại trừ Vũ Dạ cùng cái kia Tống Táng Giả bên ngoài, còn lại tất cả mọi người ngừng lại.

Đang không có giải quyết trước mắt cái này vị Vũ Mục lúc, Doanh Vực đám người tự nhiên là không dám động thủ.

Không trung, Vũ Mục nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt còn có một số mờ mịt, thế nhưng rất nhanh, cái kia mờ mịt chính là dần dần trong suốt lên. Nhất về sau, hắn nhìn về phía phía dưới An Nam Tĩnh, nhưng sau mỉm cười.

An Nam Tĩnh hướng về phía Vũ Mục hơi thi lễ, không nói gì.

Vũ Mục gật đầu, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa Doanh Vực, Doanh Vực hơi biến sắc mặt, mà lúc, Vũ Mục cũng là nhìn về phía hư không trong cái kia Tống Táng Giả. Sau một khắc, hắn bấm tay chính là một điểm.

Ầm!

Phía chân trời hư không, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia Tống Táng Giả trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Tống Táng Giả ngừng lại về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Vũ Mục, khi thấy Vũ Mục lúc, bên ngoài khuôn mặt sắc tức thì hơi đổi, “Là ngươi!”

Vũ Mục trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “Nhận được ta?”

Tống Táng Giả trầm giọng nói: “Ngươi xông Thiên Trụ sơn lúc, ta đã thấy ngươi.”

Vũ Mục khẽ gật đầu, “Vốn dĩ như này!”

Cái này lúc, Tống Táng Giả đột nhiên khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “Nếu như là ngươi bản tôn ở đây, ta sẽ lập tức rút đi. Thế nhưng, ngươi bây giờ chỉ là một luồng hồn phách.”

Dứt lời, thân thể đột nhiên chậm rãi phiêu đãng lên, cùng này đồng thời, một khí tức cường đại từ trong cơ thể tràn ra.

Cổ hơi thở này, càng ngày càng mạnh...

...

PS: Lương tâm đề cử một bản đô thị tiểu thuyết: «Chữa bệnh chờ cuồng binh». Yêu mến đô thị tiểu thuyết có thể đi nhìn, sẽ không để cho chư vị thất vọng. Đang ở tung hoành có thể lục ra được!

Nhất về sau, hy vọng mọi người hỗ trợ điểm một cái vi tín chung hào luận án phía dưới quảng cáo, điểm một cái là tốt rồi, cảm tạ mọi người!!

------oOo------

Chương 1782: Loại nam nhân này, liền bỏ đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1778 chương: Loại nam nhân này, liền bỏ đi!

(Cầu chia sẻ)

Trên không Thiên Vũ Thành, Vũ Mục mặt không biểu tình.

Mà Vũ Gia những cường giả kia nhưng là có chút khẩn trương, lúc này đây, thế nhưng là quan hệ đến Vũ Gia sinh tử tồn vong.

Đám người Doanh Vực giờ phút này đồng dạng có chút khẩn trương, đây chính là Vũ Mục, đã từng một thời đại siêu cấp cường giả.

Nếu như Tống Táng Giả không cách nào giải quyết hắn, vậy lấy Vũ Mục này sợi tàn hồn thực lực, đó là tuyệt đối có thể chém giết sạch bọn hắn hứa nhiều Chân Cảnh cường giả đấy.

Cái kia tổn thất, bọn hắn đều chịu không nổi.

Xa xa, Tống Táng Giả kia sau lưng bóng thú càng ngày càng thực chất, khí tức của nó cũng càng ngày càng lớn mạnh. Năm hơi về sau, tay phải đột nhiên chậm rãi đưa ra ngoài, trong chốc lát, tại Thiên Vũ Thành hư không, trống rỗng xuất hiện một cái to lớn hư ảo bàn tay, cái bàn tay này thật lớn, ít nhất bao trùm ở hai phần ba Thiên Vũ Thành.

Cái kia cự Đại Hư Huyễn trong lòng bàn tay tản mát ra khí tức cường đại, trực tiếp đem trong Thiên Vũ Thành không gian đè bắt đầu vặn vẹo.

Cùng lúc đó, mọi người cảm nhận được một cỗ nồng nặc cảm giác hít thở không thông.

Không cách nào thở!

Trong Thiên Vũ Thành, tất cả Vũ Gia trong lòng người hoảng hốt, bọn hắn nhìn về phía Vũ Mục. Chính mình tổ tiên có thể chống đỡ được sao?

Nếu như là Vũ Mục bản thể ở đây, đây tuyệt đối là không có bất cứ vấn đề gì đấy. Nhưng vấn đề là, người trước mắt này, cũng không phải bản thể của Vũ Mục.

Lúc này, chân trời Tống Táng Giả kia đột nhiên gầm lên một tiếng, sau đó tay phải đối với phía dưới Thiên Vũ Thành mãnh liệt đất chính là vỗ.

Chưởng rơi, đạo kia cự Đại Hư Huyễn bàn tay trực tiếp từ trong hư không rơi xuống phía dưới.

Trong đó tản mát ra khí tức cường đại liền muốn đem Thiên Vũ Thành phá hủy, mà đúng lúc này, Vũ Mục kia đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cổ khí tức vô hình tựa như sóng khí một đám từ Thiên tế chấn động mà đi.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, bàn tay kia tản mát ra khí tức lập tức tan thành mây khói.

Mà lúc này, cái kia Cự Đại Thủ Chưởng đã tới Vũ Mục trên không.

Lúc này, Vũ Mục đột nhiên bấm tay thượng triều một điểm, chính là một điểm này, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian đột nhiên kịch liệt run lên. Ngay sau đó từng cái

Ầm!

Trên không Thiên Vũ Thành, tựa như sấm sét nổ vang.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái kia Cự Đại Thủ Chưởng kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thời gian dần trôi qua, cái kia Cự Đại Thủ Chưởng bắt đầu rạn nứt, trong khi muốn đi vào Thiên Vũ Thành một khắc này, kia ầm ầm nổ bể ra.

Lúc này, Vũ Mục kia tay phải đột nhiên nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cái kia Cự Đại Thủ Chưởng bộc phát ra năng lượng trực tiếp hóa thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, cả người của Thiên Vũ Thành đột nhiên bạo phát ra tiếng hoan hô như sấm âm thanh.

Nhưng mà, An Nam Tĩnh cùng đám người Vũ Dạ thần sắc nhưng là trầm xuống.

Bởi vì bọn họ phát hiện, thân thể của Vũ Mục càng hư ảo.

Vũ Mục, cuối cùng không phải là bản thể, thực lực của hắn là có hạn. Hơn nữa, đối với hắn loại này, tiêu hao càng lớn, cái kia thì sẽ biến mất càng nhanh.

Đám người Doanh Vực hiển nhiên cũng hiểu rõ đạo lý này, bởi vậy, trong con mắt của bọn họ là mang theo nụ cười.

Ngay tại lúc này, Vũ Mục đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó hắn đối với Tống Táng Giả kia cách không chính là một điểm.

Bành!

Tại tất cả người ánh mắt kinh hãi bên trong, Tống Táng Giả kia trực tiếp bị một cỗ lực lượng thần bí rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Phốc!

Tống Táng Giả vừa dừng lại một cái, kia trong miệng chính là phún ra một ngụm tinh huyết, mà mọi người phát hiện, kia trước ngực, hơn nhiều một cái lỗ máu, máu tươi chính không ngừng từ trong đó tràn ra.

Nhưng mà, một bên Vũ Mục thân thể càng hư ảo.

Tống Táng Giả lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Vũ Mục, “không hổ là xông qua Thiên Trụ Sơn người, cho dù là một hồn phách, cũng mạnh mẽ như vậy.”

Vũ Mục nhìn thoáng qua Tống Táng Giả, " ngươi đến từ Thiên Trụ Sơn, vì sao phải bắt ta đồ đệ này.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

"

“Bởi vì nàng có thể để cho Dương Diệp kia đi ra!”

Tống Táng Giả nói: “Dương Diệp kia trong tay, có đến từ thượng giới rơi xuống kiếm. Kiếm kia, đối với kết giới kia có uy hiếp!”

“Kiếm kia...”

Vũ Mục chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nhìn về phía Tống Táng Giả kia, “kiếm kia đối với kết giới kia quả thật có uy hiếp, bất quá, người mạnh, vừa lại không cần sử dụng kiếm?”

Tống Táng Giả nhìn thẳng Vũ Mục, “đó là ngươi, không nên dùng tiêu chuẩn của chính mình để cân nhắc người khác. Dùng của chính ta thực lực, xông qua được tỷ lệ chỉ có không đến hai thành, nếu là có kiếm này, chí ít có thể dùng đề cao đến tứ thành. Đây là cơ hội của ta, cũng là Thiên Trụ Sơn rất nhiều người cơ hội. Ta sẽ không buông tha cho, bọn hắn đồng dạng sẽ không buông tha cho!”

Vũ Mục khẽ lắc đầu, “kiếm kia, chí nhân chí thiện, rơi vào nhân thiện nhân thủ ở bên trong, kia nhất định bởi vì kiếm này mà thu được cơ duyên vô cùng to lớn, nhưng mà, nếu là rơi vào tà ác thế hệ trong tay, kiếm kia chỉ biết mang đến cho hắn vô cùng tai họa!”

Lúc này, Doanh Vực kia đột nhiên nói: “Dương Diệp kia cũng không phải là nhân thiện thế hệ!”

Vũ Mục nhìn thoáng qua Doanh Vực, sau đó nói: “Cho nên hắn phiền toái không ngừng.”

Doanh Vực còn muốn nói điều gì, nhưng mà Vũ Mục kia nhưng là không có để ý hắn, mà là nhìn về phía Vũ Dạ, “trước ngươi cách làm rất đúng, An nha đầu mặc dù không phải là Vũ Gia ta người, nhưng nàng nhưng là của ta cách Đại Đệ Tử, cùng Vũ Gia người cũng không có khác nhau. Nghiêng Vũ Gia toàn tộc chi lực bảo vệ nàng, minh bạch?”

Nghiêng toàn tộc chi lực!

Nghe được lời của Vũ Mục, Vũ Dạ sắc mặt lập tức thay đổi. Nâng toàn tộc chi lực, hắn thật không ngờ, mình lão tổ vậy mà đem An Nam Tĩnh coi trọng như vậy!

Hắn chính muốn nói gì, lúc này, Vũ Mục nhưng là nhìn về phía đám người Doanh Vực kia, nhìn thấy Vũ Mục xem ra, đám người Doanh Vực sắc mặt lập tức biến đổi.

Vũ Mục nói: “Nếu đã tới, vậy lưu lại chút gì đó đi!”

Nói xong, kia đột nhiên thân hình run lên, toàn bộ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, Doanh Vực kia sắc mặt đại biến, “mau lui lại!”

Nhưng mà, đã muộn.

Tại Vũ Gia cùng ánh mắt của người bên trong, Doanh Vực kia sau lưng, đem gần hai mươi Chân Cảnh cường giả thân thể đột nhiên hư ảo. Một hơi về sau, này hai mươi Chân Cảnh cường giả trực tiếp tiêu tán ở trong không trung, liền phảng phất từ không xuất hiện qua.

Mà xa xa, thân thể của Vũ Mục kia cũng càng hư ảo.

Vũ Mục quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh kia, “nếu như Dương Diệp tiểu tử kia hôm nay không hiện ra, loại nam nhân này, liền bỏ đi.”

Thanh âm rơi xuống, thân thể trên không trung tiêu tản ra.

Nhìn thấy một màn này, Vũ Gia tâm của tất cả mọi người lập tức trầm xuống.

Xa xa, đám người Doanh Vực kia đồng dạng sắc mặt cực kỳ khó coi, Vũ Mục mới vừa rồi lâm đi ra tay, trực tiếp lại để cho cho bọn họ bên này tổn thất nặng nề. Cái này tổn thất, không phải bình thường trọng.

Lúc này, nơi xa Tống Táng Giả kia đột nhiên nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, không nói gì, thân hình hắn run lên, bay thẳng đến An Nam Tĩnh bắn mạnh tới.

Mà lúc này, Vũ Dạ kia đột nhiên thân hình khẽ động, chắn trước mặt của An Nam Tĩnh, “An nha đầu, ngươi hiện đi!”

Nói xong, chân phải mãnh liệt một đập hư không, sau đó toàn bộ người hướng phía Tống Táng Giả kia bắn mạnh tới.

Đi?

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, loại tình huống này, nàng làm sao có thể ly khai Vũ Gia chứ? Nàng tay cầm Liệt Thiên hóa thành một vệt kim quang biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, kia đã vọt tới trước mặt đám người Doanh Vực kia.

“Ra tay!” Doanh Vực mặt không biểu tình, thanh âm rơi xuống, kia cùng sau lưng mọi người nhao nhao ra tay.

“Giết!”

Lúc này, xa xa đột nhiên vang lên thanh âm của Vũ Vấn, ngay sau đó, cường giả của Vũ Gia toàn bộ điều động.

Cứ như vậy, trong tràng kích chiến đấu.

Bất quá, Vũ Gia bên này vẫn như cũ là đang ở hạ phong. Cuối cùng, Doanh Gia bên này, thế nhưng là tập hợp kỹ năm Đại Thế Gia tinh nhuệ.

Nửa cái lúc

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thần sau.

Ầm!

Đột nhiên, Thiên tế hư không đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ không trung hướng về sau ném bay ra ngoài. Đạo nhân ảnh này, đúng là Vũ Dạ kia.

Vũ Dạ tuy rằng cùng Tống Táng Giả đều là Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, thực lực so sánh với Tống Táng Giả kia, vẫn là có rất nhiều chênh lệch.

Thiên tế hư không, Tống Táng Giả kia muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Vũ Dạ kia.

Vũ Dạ chính yếu nói, An Nam Tĩnh nhưng là đột nhiên nói: “Dạ trường lão, ngươi đi giúp đám Vũ Vấn tiền bối hắn. Người này giao cho ta!”

Vũ Dạ lắc đầu, “ngươi bây giờ còn chiến bất quá hắn!”

An Nam Tĩnh nắm thật chặt trong tay Liệt Thiên, “chiến không được cũng muốn chiến. Dạ trường lão cùng Vũ Gia chư vị chỉ cần ngăn chặn một có thể lập tức, sẽ có giúp đỡ tới!”

“Dương Diệp?” Vũ Dạ hỏi.

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

“Hắn sẽ đến?” Vũ Dạ lại hỏi.

An Nam Tĩnh nói: “Nhất định sẽ!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, nàng xuất hiện ở trước mặt của Tống Táng Giả kia, thoáng qua, trong tay Liệt Thiên mãnh liệt đâm ra.

Tống Táng Giả khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau lưng, đầu kia hư ảo bóng thú lại xuất hiện.

Quyền ra.

Ầm!

An Nam Tĩnh trong tay Liệt Thiên trực tiếp cong lên, thoáng qua, trong đó lực lượng cường đại trực tiếp đem An Nam Tĩnh rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

An Nam Tĩnh vừa dừng lại, Tống Táng Giả kia chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của nàng, bất quá nàng phản ứng cực nhanh, tại Tống Táng Giả kia còn chưa ra tay lúc, trong tay nàng Liệt Thiên chính là trực tiếp một cái quét ngang.

Trong Liệt Thiên ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp không gian chung quanh nàng cho đánh rách ra, mà lúc này, quả đấm của Tống Táng Giả kia đột nhiên đánh vào trong tay nàng trên Liệt Thiên.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng, mà Tống Táng Giả kia tức thì lui không đến hai mươi trượng.

Chênh lệch!

Cảnh giới sự chênh lệch!

Xa xa, Tống Táng Giả kia nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, “không thể không nói, ngươi thật sự là thiên túng kỳ tài, so với Thiên Trụ Sơn những yêu nghiệt kia, không có chút nào chênh lệch. Bất quá đáng tiếc, ngươi cảnh giới quá thấp. Ngươi bây giờ, còn còn lâu mới là đối thủ của ta. Ta không nghĩ tại cùng ngươi lãng phí thời gian, hiện tại, nên đã xong!”

Nói xong, trong tay hắn đột nhiên nhiều một thanh mỏng như cánh ve Viên Đao, sau một khắc, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh đồng tử hơi co lại, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, ngay sau đó, trong tay Liệt Thiên mãnh liệt hướng phía trước chính là đâm một cái.

Mà Tống Táng Giả kia cũng không có trốn tránh, trong tay Viên Đao trực tiếp bổ về phía Liệt Thiên của An Nam Tĩnh.

Cứ như vậy, chuôi này Viên Đao cùng Liệt Thiên trên không trung bằng ngang ngược phương thức đụng vào nhau. Làm đụng vào nhau một chớp mắt kia, An Nam Tĩnh sắc mặt lập tức tím mặt đại biến, muốn rút lui súng, nhưng mà, đã không kịp.

Xùy~~!

Viên Đao kia trực tiếp cắt ra Liệt Thiên mũi thương, sau một khắc, Viên Đao tiến quân thần tốc từng cái

An Nam Tĩnh bằng vào cường đại chiến đấu ý thức, tại Liệt Thiên bị tách ra một chớp mắt kia, thân thể cưỡng ép lóe lên, bản thân rời đi chỗ cũ.

Nhưng mà, vẫn còn có chút đã muộn.

Xùy~~!

Một cái cánh tay trực tiếp ném bay ra ngoài, cùng cái cánh tay này cùng một chỗ ném bay ra ngoài, còn có cái kia đã bị phân làm hai nửa Liệt Thiên!

...

PS: Kevin lá, lĩnh trên thanh tuyền, a một kiếm đoạn tình, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 46604172, fun01741, hskxnbsnsk, tiêu dao sam khách qua đường nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1783: Ngươi hỏi qua ta sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1779 chương: Ngươi hỏi qua ta sao?

(Cầu chia sẻ)

Trong tràng, Tống Táng Giả kia quay đầu nhìn về phía cách đó không xa An Nam Tĩnh, “hết thảy đều kết thúc!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, An Nam Tĩnh đồng tử co rụt lại, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang xẹt qua trời cao, đi tới trước mặt của Tống Táng Giả kia.

Tống Táng Giả nhíu mày, đao trong tay mãnh liệt một cái cắt ngang.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân vang vọng dựng lên, Tống Táng Giả kia trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau hai mươi trượng trở

lại.

Giờ phút này, trong tràng tất cả mọi người đột nhiên ngừng lại, tất cả mọi người nhìn về phía vị trí của An Nam Tĩnh, chuẩn xác mà nói là trước mặt của An Nam Tĩnh.

Chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một Thanh Sam Nam Tử.

Khi nhìn thấy Thanh Sam Nam Tử này lúc, Vũ Gia lập tức mọi người đại hỉ, mà đám người Doanh Vực kia tức thì thần sắc vô cùng khó coi.

Bởi vì Thanh Sam Nam Tử này, đúng là Dương Diệp!

Dương Diệp xuất hiện!

Sự xuất hiện của Dương Diệp, không thể nghi ngờ lại để cho Vũ Gia mọi người thở dài một hơi, bởi vì cái này để cho bọn hắn thấy được hy vọng.

Xa xa, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, hắn nhìn xem An Nam Tĩnh cái kia rỗng tuếch cánh tay phải hồi lâu, sau đó nói: “Thật có lỗi, ta đến chậm.”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “không tính chậm chễ!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía đám người Doanh Vực kia, “Doanh Gia, Lý gia, Vương gia, Lục Gia, Tần Gia... Dương Diệp ta dùng chính mình thần hồn thề, nếu không phải để cho ngươi đám năm cái thế gia tại thế gian này xoá tên, ta cam nguyện được Vạn Tiễn Xuyên Tâm mà chết.”

Thần hồn thề!

Doanh Gia cùng thế gia cường giả tại thời khắc này, thần sắc vô cùng âm trầm. Dương Diệp dùng thần hồn thề, ý vị này bọn họ cùng Dương Diệp ở giữa, tại không hoà giải khả năng.

Không phải là Dương Diệp chết, chính là bọn họ vong!

Lúc này, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt tóc của An Nam Tĩnh, sau đó lấy ra hai mai Năng Lượng Thạch đưa cho An Nam Tĩnh, nói: “Ngươi nghỉ ngơi một chút, ta cam đoan với ngươi, tổn thương người của ngươi, ta nhất định để cho hắn gấp trăm lần hoàn lại!”

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp, nói khẽ: “Cẩn thận.”

Nói xong, nàng cầm lấy Năng Lượng Thạch, sau đó lui qua một bên. Trước luân phiên đại chiến, làm cho nàng tiêu hao rất nhiều. Hiện tại, nàng cần khôi phục.

Cách đó không xa, Dương Diệp quay người nhìn về phía Tống Táng Giả kia, người kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chính là Dương Diệp, ngươi...”

Nói đến đây, thanh âm hắn im bặt mà dừng.

Bởi vì Dương Diệp đã tại chỗ biến mất, cùng lúc đó, một thanh kiếm cách giữa lông mày của hắn chỉ có không đến nửa tấc vị trí!

Ngay tại kiếm phải xuyên qua Tống Táng Giả mi tâm lúc, Tống Táng Giả kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, kia lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Dương Diệp, ngay sau đó, một thanh mỏng như cánh ve đao đột nhiên vượt qua cắt về phía Dương Diệp phần gáy.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn mãnh liệt chém xuống một cái.

Bành!

Kiếm đao vừa mới tiếp xúc, trong sân không gian chính là kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp cùng Tống Táng Giả kia hướng phía với nhau phía sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, Dương Diệp trọn vẹn lui mấy trăm trượng, mà Tống Táng Giả kia chỉ lui không đến trăm trượng.

Này một lần giao phong, không thể nghi ngờ là Dương Diệp rơi hạ phong.

Nhưng mà, Tống Táng Giả kia trong mắt nhưng là xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng, “Minh Cảnh ý cảnh... Thật là khiến người ta có chút khó có thể tin!”

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn kiếm trong tay của chính mình, giờ phút này, trong tay hắn Kiếm Tổ thậm chí có chút hư ảo. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa Tống Táng Giả kia trong tay chuôi đao kia, ở trong mắt hắn, có một tia

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hiếu kỳ.

Cuối cùng là cái gì đao?

Thậm chí ngay cả Liệt Thiên đều có thể chém rụng, mà hắn Kiếm Tổ, lúc trước nếu là không có hai loại Minh Cảnh ý cảnh lời nói, phỏng đoán cũng nát.

Chìm đếm thầm hơi thở, Dương Diệp cổ tay khẽ động, trong tay Kiếm Tổ biến thành Mộc Kiếm.

Khi thấy Mộc Kiếm một khắc này, nơi xa Tống Táng Giả kia trong mắt lập tức nóng như lửa, “giao ra kiếm này, ta có thể tha ngươi một mạng! Không phải vậy...”

Kia còn chưa có nói xong, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Người biến mất, kiếm quang chợt hiện.

Thoáng qua, tại Tống Táng Giả giữa lông mày vài tấc chỗ, xuất hiện một điểm hàn quang.

Tống Táng Giả ánh mắt lập tức băng lạnh xuống, sau một khắc, đầu hắn lệch lạc, điểm này hàn quang trực tiếp dán bên tai hắn chợt lóe lên, cùng lúc đó, hắn chân phải hơi cong một chút, sau đó tay phải cầm đao trong tay đối với bụng của Dương Diệp vượt qua cắt tới.

Dương Diệp nếu là bị một đao kia đánh trúng, thân thể kia tuyệt đối là muốn phân làm hai nửa!

Ngay tại tất cả mọi người đều cho là Dương Diệp tránh né hoặc là phòng ngự lúc, Dương Diệp nhưng là làm ra một cái để cho tất cả mọi người đều kinh ngạc động tác.

Hắn cũng không có trốn tránh, mà là bên trái tay nắm lấy kiếm trong triều một cái cắt ngang.

Lấy Mạng đổi Mạng?

Trong tràng, tất cả mọi người trong đầu đều xuất hiện ý nghĩ này.

Mà mọi người ở đây cho rằng Tống Táng Giả kia phải về phòng lúc, mọi người lần nữa kinh ngạc. Bởi vì Tống Táng Giả kia căn bản không có trở về thủ, mà là tiếp tục cắt về phía bụng của Dương Diệp.

Cứ như vậy, kiếm của Dương Diệp cắt ở Tống Táng Giả phần gáy, mà đao của Tống Táng Giả kia cũng cắt ở bụng của Dương Diệp.

Thình thịch!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Tống Táng Giả kia trực tiếp xuất hiện ở riêng mình phía sau trăm trượng có hơn.

Không có việc gì?

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, mọi người phát hiện vấn đề chỗ.

Tại trước ngực của Dương Diệp, chẳng biết lúc nào xuất hiện một kiện màu máu đỏ áo giáp, đây chính là lúc trước từ Tu Du Sơn Hồng Quần Nữ Tử kia chỗ đó có được huyết giáp. Mà xa xa, trên lưng Tống Táng Giả kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện một kiện màu tím giáp mềm, cái này giáp mềm phía trên, trải rộng riêng phần mình kỳ dị hình dáng phù văn quỷ dị.

Lúc trước, chính là chỗ này kiện giáp mềm chặn Dương Diệp cái kia Trí mệnh nhất kiếm!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở đây vang lên, thoáng qua, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Dương Diệp kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Kia lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Tống Táng Giả kia, sau một khắc, Mộc Kiếm mang theo người một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa đối với Tống Táng Giả kia chém xuống một cái.

Một kiếm này, có thể nói là Dương Diệp không cần ngoại vật dưới tình huống cực hạn.

Hai loại Minh Cảnh ý cảnh, tăng thêm nhiều loại quy luật, còn có thân thể lực lượng.

Kiếm rơi xuống.

Ca sát!

Phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian đột nhiên quy bể thành Tri Chu Võng hình.

Trước mặt Dương Diệp, Tống Táng Giả kia trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hắn tự nhiên không có khả năng trốn tránh, không chút do dự, đao trong tay nghiêng xếch mà lên.

Cứng đối cứng!

Đao kiếm vừa mới tiếp xúc.

Ầm!

Dùng Dương Diệp cùng Tống Táng Giả kia làm trung tâm, hai người chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian tại thời khắc này ầm ầm sụp đổ, nhưng mà, không gian sụp đổ, cũng không để cho hai người dừng tay, trái lại, Dương Diệp mượn nhờ cái kia Không Gian Hắc Động, lực lượng biến cường hãn hơn rồi.

Nhưng mà ngay tại lúc này, ở đằng kia Không Gian Hắc Động bên trong, đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh, sau một khắc, cái kia Không Gian Hắc Động đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, vô số đạo ánh đao cùng kiếm quang từ trong đó không ngừng hiện lên thiết cắt, trong đó tản mát ra lực lượng cường đại, trực tiếp đem trong sân chúng

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Cường giả ép hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Trong tràng tất cả mọi người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào chỗ đó, Dương Diệp nếu là bại, không hề nghi ngờ, hôm nay Vũ Gia, có thể là muốn xoá tên khỏi trên đời rồi.

Ầm!

Ngay tại lúc này, cái kia Không Gian Hắc Động bên trong đột nhiên lần nữa đã xảy ra một lần đại bạo tạc, thời gian dần trôi qua, cái kia trong đó kiếm quang cùng ánh đao càng ngày càng ít. Ước chừng hơn mười hơi, trong tràng khôi phục bình tĩnh. Cái kia Không Gian Hắc Động đã ở Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị một chút, khôi phục bình thường.

Dương Diệp cùng Tống Táng Giả kia xuất hiện lần nữa ở trước mặt mọi người.

Giờ này khắc này, trạng huống của Dương Diệp không thể nghi ngờ là không tốt, sắc mặt tái nhợt, trên người vết đao hơn mười đạo, kể cả trên mặt đều có mấy đạo sâu không thấy đáy vết đao, máu tươi, đang không ngừng từ những vết thương này bên trong chậm rãi tràn ra, điều này làm cho Dương Diệp cái kia tập kích thanh sam đều biến thành hồng sam.

Trái lại, nơi xa Tống Táng Giả kia tức thì tốt hơn nhiều.

Mặc dù đang trên người của Tống Táng Giả kia, có một ít kiếm thương, nhưng mà tình huống không nghiêm trọng lắm!

Nhìn thấy một màn này, Vũ Gia cùng người thần sắc có chút khó coi. Mà đám người Doanh Vực tức thì thở dài một hơi, hiển nhiên, Dương Diệp tuy rằng yêu nghiệt, nhưng mà, cuối cùng cảnh giới chênh lệch ở đằng kia, hắn là không trái được ý trời đấy!

Tống Táng Giả nhìn nhìn trên thân chính mình những vết thương kia, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “không nghĩ tới lúc này đây đi ra, gặp hai cái siêu cấp thiên tài, cũng khó trách Mộc Kiếm kia chọn đi theo ngươi.”

Nói xong, hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, mỗi một bước đi, không gian đều kịch liệt run lên, cùng lúc đó, một cỗ khí tức kinh khủng từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, sau đó hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Trong lòng tất cả mọi người rùng mình, đây là muốn hiểu thật rồi!

Lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, hai cỗ ý cảnh từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, này hai cỗ ý cảnh trực tiếp ngăn trở cỗ khí tức kia.

Cùng lúc đó, Dương Diệp bên trái buông tay ra Mộc Kiếm, Mộc Kiếm treo lơ lửng ở bên trong, sau đó tay trái của hắn đặt ở tay phải tờ nào trên Phù Lục. Không chút do dự, Phù Lục bị Dương Diệp chậm rãi xé xuống. Sau một khắc, tay phải hắn mở ra, chuôi này Mộc Kiếm trực tiếp bay đến tay phải của hắn bên trong.

Làm tay phải cầm Mộc Kiếm một khắc này, Mộc Kiếm lập tức kịch liệt run lên, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng từ trong đó vang vọng dựng lên.

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào Dương Diệp cái kia cánh tay phải bên trên, giờ phút này, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ lực lượng làm người ta sợ hãi.

Mà cỗ lực lượng này, nguồn gốc là từ này cánh tay phải.

Lực lượng!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, thân thể của hắn đang run rẩy. Giờ phút này, hắn cảm giác mình toàn thân đều tràn đầy lực lượng.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn nhìn về phía nơi xa Tống Táng Giả kia, “Đến, tiếp ta một kiếm!”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập hư không, toàn bộ người ‘Xùy~~’ một tiếng biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Tống Táng Giả kia hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một vệt ánh đao biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Tống Táng Giả kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động ngàn trượng có hơn, Tống Táng Giả kia vừa dừng lại một cái, kia trong miệng chính là tràn ra một vòng đỏ thẫm, cùng lúc đó, trong tay chuôi đao kia đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó hóa thành một đống mảnh vỡ rơi lả tả rơi xuống.

Nhìn thấy một màn này, nơi xa đám người Doanh Vực thần sắc vô cùng khó coi. Thoáng qua, Doanh Vực trầm giọng nói: “Rút lui!”

Nói xong, kia cùng sau lưng mọi người muốn đi.

“Rút lui?”

Liền ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía đám người Doanh Vực, hắn dữ tợn cười cười, “ngươi hỏi qua ta sao?”

...

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1784: Muốn báo thù? Vậy đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1780 chương: Muốn báo thù? Vậy đến!

(Cầu chia sẻ)

Doanh Vực sở dĩ lựa chọn muốn rút lui, đó là bởi vì trực giác nói cho hắn biết, có ở đây không rút lui, đợi tí nữa bọn hắn khả năng đều rút lui không đi.

Cái kia đến từ Tống Táng Giả Thiên Trụ Sơn tuy rằng còn không có hoàn toàn bại, nhưng mà, lấy trước mắt tình huống này đến xem, đối phương đã không làm gì được Dương Diệp rồi.

Khó hiểu không làm gì được Dương Diệp, đối với lại vừa có thể đều nhanh bản thân khó bảo toàn.

Một khi đối phương chính thức bị thua, hoặc là đối phương bị đánh chết, vậy bọn họ đến lúc đó liền phải đối mặt Vũ Gia một vị Chân Cảnh Lục Đoạn, còn có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kia một khi liên thủ, hắn cũng chỉ có trốn phần!

Doanh Vực đem thế cục thấy rất rõ ràng, cho nên, hắn lựa chọn tại Tống Táng Giả kia còn không có chính thức bại lúc rút lui.

Nhưng mà, hắn quên rồi một điểm, cái kia chính là Dương Diệp.

Dương Diệp làm sao lại buông tha hắn đám?

Nghe được lời của Dương Diệp, tâm của đám người Doanh Vực lập tức trầm xuống. Trầm mặc một cái chớp mắt, Doanh Vực đột nhiên nhìn về phía Tống Táng Giả kia, sau đó nói: “Các hạ, người này mượn nhờ ngoại vật, thực lực đã vượt qua bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Dùng các hạ thực lực, tự nhiên không sợ, nhưng mà, các hạ nếu là cùng hắn tiếp tục đơn đả độc đấu, không thể nghi ngờ là đang lãng phí thời gian. Không bằng, chúng ta cùng một chỗ liên thủ?”

Tống Táng Giả lau khóe miệng máu tươi, hắn nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Dương Diệp cánh tay phải kia. Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhẹ gật đầu, “Được!”

Nghe vậy, Doanh Vực kia hít sâu một hơi, sau đó tay phải vung lên, “không tiếc bất cứ giá nào tru sát Dương Diệp!”

Nói xong, thân hình run lên, bay thẳng đến Dương Diệp kia vọt tới. Sau lưng cái kia hơn bốn mươi Chân Cảnh cường giả cũng là vội vàng hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Tống Táng Giả kia trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cũng thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Hai vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, thêm Thượng hơn bốn mươi vị Chân Cảnh Tam Đoạn trở lên cường giả, đội hình như vậy, vẻn vẹn khí tức, cũng đã đủ để nghiền ép Dương Diệp rồi.

“Ra tay!”

Ngay tại lúc này, một bên đột nhiên vang lên thanh âm của Vũ Dạ. Giờ này khắc này, Vũ Gia cùng Dương Diệp đã ở trên cùng một thuyền, mọi người có vinh cùng vinh, một tổn hại bộ tổn hại. Nếu như Dương Diệp chết, bọn hắn Vũ Gia khẳng định cũng sẽ xong đời.

Cho nên, bọn hắn phải ra tay!

Xa xa, tay phải nắm thật chặt trong tay Mộc Kiếm, trong mắt, tràn đầy vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đập hư không, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo ánh kiếm màu đỏ như máu mãnh liệt bắn mà ra.

Lúc này đây, mục tiêu của Dương Diệp cũng không phải Tống Táng Giả kia, mà là cái kia năm Đại Thế Gia Chân Cảnh cường giả. Dùng thực lực của hắn bây giờ, Chân Cảnh Ngũ Đoạn trở xuống, căn bản là một kiếm một cái. Mà Chân Cảnh Ngũ Đoạn đấy, cũng liền hai kiếm chuyện tình!

Làm Dương Diệp nhảy vào đám người một khắc này, đồ sát đã bắt đầu.

Kiếm quang chợt hiện, đầu người rơi!

Căn bản là một hơi một người đầu bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, năm Đại Thế Gia cường giả trong nội tâm hoảng hốt, đặc biệt là cái kia ít Chân Cảnh Ngũ Đoạn trở xuống Huyền giả, giờ này khắc này, trong lòng bọn hắn giật mình tới cực điểm. Rất nhiều người giờ phút này đã có thoái ý, không là có thoái ý, là đã bắt đầu tại lui.

Trong này, còn bao gồm Vương gia gia chủ cùng Lý gia gia chủ.

Tống Táng Giả kia cùng Doanh Vực là muốn ngăn cản Dương Diệp, nhưng mà, Dương Diệp căn bản không cùng bọn họ giao thủ, mục tiêu của Dương Diệp, chính là chút bình thường Chân Cảnh cường giả. Điều này làm cho hai người bọn họ đều vô cùng bất đắc dĩ, bởi vì, tốc độ của bọn hắn cũng không nhanh bằng Dương Diệp.

Không đến một hồi, Doanh Vực kia rốt cuộc phát hiện tính nghiêm trọng của sự việc, bởi vì, trong tràng đã có hơn mười vị Chân Cảnh cường giả đã chết tại dưới kiếm của Dương Diệp!

“Rút lui, mau bỏ đi!” Trong tràng, vang lên Doanh Vực thanh âm lo lắng.

" Rút lui? Không còn kịp rồi

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

! "

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo sâm lạnh thanh âm, ngay sau đó, Dương Liêm Sương xuất hiện ở trong tràng, cùng Dương Liêm Sương cùng xuất hiện, còn có Minh Nữ các loại nữ nhân.

Khi nhìn thấy đám người Dương Liêm Sương lúc, đám người Doanh Vực thần sắc lập tức biến thành vô cùng khó coi.

Rút lui!

Giờ này khắc này, trong đầu bọn họ chỉ có ý nghĩ này.

Ngoại trừ Tống Táng Giả kia, đám người Doanh Vực trực tiếp thân hình lóe lên, hướng phía xa xa bắn mạnh tới. Lúc trước, bọn hắn còn trong lòng còn có may mắn, cảm thấy có thể vây giết chết Dương Diệp, thậm chí đóng Vũ Gia. Nhưng mà đám người Dương Liêm Sương sau khi xuất hiện, bọn hắn biết, một ít cắt cũng không thể. Cho dù ở đến hai Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả cũng không khả năng!

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, “bọn hắn giao cho ngươi đám!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía một bên Vũ Dạ, “chư vị muốn báo thù sao?”

“Tự nhiên!” Vũ Dạ nói.

“Vậy đến!”

Dương Liêm Sương thanh âm rơi xuống, cùng đám người Minh Nữ trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Vũ Dạ nhìn về phía Vũ Vấn, “ngươi lưu ở chỗ này giải quyết tốt hậu quả, những người còn lại đi theo ta!” Nói xong, kia mang theo sau lưng chúng Vũ Gia cường giả hướng phía chân trời đám người Doanh

Vực kia đuổi tới.

Đánh chó mù đường cơ hội, bọn hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn về phía Tống Táng Giả kia, “nên làm chấm dứt.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Tống Táng Giả kia, cùng lúc đó, trong tay hắn Mộc Kiếm trực tiếp cắt về phía Tống Táng Giả phần gáy.

Tống Táng Giả phản ứng cực nhanh, quay người chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, Tống Táng Giả trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, cùng lúc đó, hắn cả cánh tay phải đã bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn tét ra.

Tống Táng Giả nhìn nhìn chính mình nứt nẻ cánh tay, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cánh tay này là cái gì cánh tay, lực lượng vậy mà có thể cường đại đến loại trình độ này.”

Dương Diệp không có trả lời, cả người hắn lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Tống Táng Giả kia trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, sau một khắc, thân thể của hắn đột nhiên bay lên trời, ở tại sau lưng xuất hiện một đầu dữ tợn bóng thú, ngay sau đó, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền!

Ầm!

Một cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh từ quả đấm bên trong nghiêng mà ra, cỗ lực lượng kia mới vừa xuất hiện, Dương Diệp đạo kiếm quang kia liền là bị tồi tán. Nhưng mà lúc này, Dương Diệp lần nữa giơ kiếm vừa bổ.

Kiếm rơi!

Ầm!

Tống Táng Giả vẻ này khí tức cường đại trực tiếp bị một kiếm này một phân thành hai, cùng lúc đó, Dương Diệp cả người mang kiếm đi tới trước mặt, trong Mộc Kiếm kia ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp làm cho không gian chung quanh sụp đổ ra. Mà khi đưa đang ở Không Gian Hắc Động bên trong, đã có những cái kia ám năng lượng gia trì, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm uy lực càng kinh khủng!

Gặp Mộc Kiếm tấn công tới, Tống Táng Giả kia đồng tử co rụt lại, hai tay mãnh liệt chắp tay trước ngực.

Rống!

Phía sau hắn đầu kia hư ảo bóng thú đột nhiên đối với Dương Diệp mãnh liệt gầm một tiếng, một cỗ lực lượng cường đại chấn động mà ra, này cổ lực lượng trực tiếp làm cho chung quanh gần trong vạn dặm không gian kích động lên, mà Dương Diệp bản thân cũng bị cỗ lực lượng này cho cứng rắn bức ngừng lại.

Lúc này, Tống Táng Giả kia chắp tay trước ngực hai tay của đột nhiên đối với Dương Diệp cách không vỗ, “diệt!”

Nói xong, phía sau hắn đầu kia bóng thú đột nhiên giơ hai tay lên đối với Dương Diệp mãnh liệt vỗ.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trên đỉnh đầu, cỗ lực lượng này xuất hiện, trực tiếp làm cho phía dưới trong Thiên Vũ Thành vô số kiến trúc hóa thành bột mịn. Cũng may trong Thiên Vũ Thành người lúc trước liền đã bị bỏ chạy, bởi vậy, cũng không có người nào thương vong.

Không trung, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, cổ tay phải khẽ động, trong tay Mộc Kiếm kịch liệt run lên, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đạp hư không, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, rất nhanh, hắn trực tiếp cùng cái kia cỗ lực lượng cường đại đụng vào nhau.

Ầm!

Thiên tế, nguyên bản chữa trị không gian kịch liệt run lên, sau đó liền sụp đổ mai một.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Tống Táng Giả kia vọt tới.

Xa xa, Tống Táng Giả kia hít sâu một hơi, sau một khắc, hắn hai tay vẫy một cái, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, hắn nhìn về phía cái kia hướng về hắn Dương Diệp, “ta chưa bao giờ nghĩ tới, ta sẽ bị một cái Chân Cảnh Nhất Đoạn Huyền giả bức ra lá bài tẩy của chính mình!”

Nói xong, hai tay hướng hai bên một chiêu, trong chốc lát, phía sau hắn đầu kia hư ảo bóng thú đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, đầu kia bóng thú đột nhiên chợt hiện hiện ra, hướng phía nơi xa Dương Diệp vọt tới.

“Tiểu tử, cẩn thận một chút, này con yêu thú đến từ thượng giới, mặc dù chỉ là linh hồn thể, nhưng mà thực lực không thể khinh thường!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên Cùng Kỳ thanh âm.

“Tiểu tử, thả ta ra, loại hóa sắc này, lão tử một hơi liền có thể giải quyết!” Lúc này, cái kia hậu khanh thanh âm đã ở Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp không nhìn thẳng cái kia hậu khanh, trước mặt trước mắt này đầu hư ảo bóng thú, Dương Diệp không có khinh thường, trầm mặc một cái chớp mắt, một đóa thật nhỏ hỏa diễm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, ngọn lửa này trực tiếp bọc lại trong tay hắn Mộc Kiếm!

Lục Đinh Thần Hỏa!

Hỏa diễm bao bọc Mộc Kiếm về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó chân phải mãnh liệt một đạp hư không, toàn bộ người hóa thành một đạo Hỏa Diễm Kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Rất nhanh, đạo này Hỏa Diễm Kiếm quang cùng đầu kia hư ảo bóng thú trên không trung đụng vào nhau.

Cả hai vừa mới tiếp xúc, yên lặng một cái chớp mắt.

Xùy~~!

Đạo kia Hỏa Diễm Kiếm quang trực tiếp từ đầu kia hư ảo bóng thú xuyên qua, thoáng qua, đạo kia Hỏa Diễm Kiếm quang đi tới trước mặt của Tống Táng Giả kia, người kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bất quá, đối phương cũng không có ngồi chờ chết, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, một kiện màu tím giáp mềm xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Rất nhanh, chuôi này hỏa diễm Mộc Kiếm đâm vào món đó trên Tử Sắc Nhuyễn Giáp, trong chốc lát, Tử Sắc Nhuyễn Giáp kia trực tiếp lõm vào, bất quá cũng không có bể. Trong lòng Tống Táng Giả kia buông lỏng, muốn rút lui, mà lúc này, Dương Diệp tay trái cũng đột nhiên cầm Mộc Kiếm, sau một khắc, hắn hai tay nắm Mộc Kiếm mãnh liệt xoay tròn.

Xùy~~!

Mộc Kiếm trực tiếp xuyên qua Tử Sắc Nhuyễn Giáp kia, thoáng qua, Tống Táng Giả kia thân thể trực tiếp cương cứng, bởi vì chuôi này Mộc Kiếm xuyên qua bộ ngực của hắn, Lục Đinh Thần Hỏa kia trực tiếp chạy tới trong cơ thể của hắn.

Tống Táng Giả ngẩn ngơ, sau đó nói: “Ta còn muốn xông Thiên Trụ Sơn...”

Dương Diệp thu kiếm, sau đó nói: “Kiếp sau xông đi!”

Nói xong, Tống Táng Giả kia thân thể trực tiếp bị một ngọn lửa bao bọc, thoáng qua, kia hóa thành hư vô, chỉ chừa hỏa diễm.

“Lợi hại! Không nghĩ tới Tống Táng Giả sẽ chết ở một tên Chân Cảnh Nhất Đoạn Huyền giả trong tay!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

...

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1785: Yêu Nghiệt Minh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1781 chương: Yêu Nghiệt Minh!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp quay đầu nhìn về thanh âm đến viễn trình nhìn lại, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên hoa bào Thanh Niên Nam Tử. Thanh Niên Nam Tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, tóc bạc trắng, không chỉ có tóc, liền đồng tử đều là màu bạc.

“Đến từ Thiên Trụ Sơn?” Dương Diệp hỏi.

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, “Thiên Trụ Sơn, Yêu Nghiệt Minh, Phạm Thương.”

“Yêu Nghiệt Minh?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “chưa từng nghe qua. Cũng không có hứng thú, nếu như ngươi là tới giết ta, vậy động thủ, nếu như không phải là, cái kia liền xoay người rời đi.”

Tên là Phạm Thương Thanh Niên Nam Tử có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Vốn là, nhưng là bây giờ, không phải.”

“Ồ?”

Dương Diệp trong mắt hơn nhiều một chút hứng thú, “vì sao?”

Phạm Thương nói: “Biết cái gì gọi là Yêu Nghiệt Minh sao?”

“Xin lắng tai nghe.” Dương Diệp nói.

Phạm Thương nói: “Trên đời có như vậy một bầy yêu nghiệt, bọn hắn không giống người thường, bọn hắn mười mấy năm tu luyện nhưng là có thể đủ thắng quá người khác trên vạn năm, bọn hắn, khiêu chiến vượt cấp, bọn hắn, thiên túng kỳ tài. Những yêu nghiệt này, cuối cùng đều đi Thiên Trụ Sơn, bởi vì, chỉ có thông qua chỗ đó, bọn hắn mới có thể đi truy tầm cao hơn thế giới, cũng mới có thể thấy được cao hơn Võ Đạo Văn Minh.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cũng là người như vậy!”

Dương Diệp nói: “Ngươi muốn nói cái gì!”

Phạm Thương nói: “Gia nhập Yêu Nghiệt Minh.”

Gia nhập Yêu Nghiệt Minh!

Dương Diệp quan sát một chút Phạm Thương, sau đó nói: “Không biết rõ.”

Phạm Thương nói: “Tại Thiên Trụ Sơn, có các loại các dạng cường giả, những cường giả kia, phần lớn đều đến từ hứa nhiều năm trước Lão Quái Vật, ngoại trừ những lão quái vật này, còn có một chút Tu Hành Giả cùng với cổ xưa Tu Hành Giả. Địa phương có người, thì có đấu tranh. Ở chỗ đó, nếu như không ôm đoàn, đặc biệt là chúng ta loại này tân tú, cái kia là phi thường dễ dàng không thấy được ngày thứ hai mặt trời!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Bởi vì bọn họ sợ!”

Phạm Thương nói: “Nếu như cho ngươi thời gian mười năm, dùng thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, Thiên Trụ Sơn người ở đó chỉ sợ đều không ai có thể hạ thấp được ngươi. Cho nên, ngươi hiểu chưa?”

đọc tru
Yện ở //tr u yencuatui.net/ Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Gia nhập Yêu Nghiệt Minh, có chỗ tốt gì?”

Phạm Thương khẽ lắc đầu, “ngươi ý tưởng này không đúng, đầu tiên, ngươi nên nghĩ, gia nhập Yêu Nghiệt Minh, ngươi có thể vì Yêu Nghiệt Minh mang tới cái đó? Vạn vật là lẫn nhau, tại ngươi cố gắng lúc trước, đầu tiên muốn hỏi hỏi mình, mình có thể giao xảy ra cái gì. Không phải sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ngươi nói rất đúng, bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi một điểm, ta rất có thể gây tai hoạ.”

Phạm Thương nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi không gây tai hoạ, ta sẽ không tìm ngươi. Ở chỗ đó, nhân từ nương tay người, đều chết sạch. Hơn nữa, trong Yêu Nghiệt Minh, không có người nào là loại lương thiện.”

Dương Diệp nói: “Các hạ, thấy không, hiện tại Thiên Trụ Sơn rất nhiều người muốn giết ta, ngươi để cho ta gia nhập Yêu Nghiệt Minh, không sợ những người kia tìm Yêu Nghiệt Minh phiền toái?”

Phạm Thương khẽ lắc đầu, “ngươi có thể có thể hiểu lầm rồi. Chúng ta là một minh, ở bên trong, tất cả mọi người là tự do, không có thượng cấp hạ cấp. Ngươi thêm vào bên trong đó, chẳng qua là hơn nhiều một cái bền chắc Trung Thiên Vũ Trụ ta những cái kia chính thức yêu nghiệt cơ hội, còn phiền phức của ngươi, có thể hay không để cho người khác giúp ngươi, vậy phải xem chính ngươi thủ đoạn. Nếu như ngươi không có thủ đoạn kia, vậy ngươi chỉ có thể tự đi giải quyết phiền phức của chính ngươi!”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “ta đại khái hiểu ý tứ của ngươi.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Phạm Thương, “vì sao buông tha cho giết ta?”

Phạm Thương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Bởi vì ta không nắm chắc giết ngươi.”

“Không nắm chắc!”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi rất tự tin!” Đối với

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Phương thuyết không nắm chắc, nói cách khác, đối phương cho rằng vẫn còn có chút cơ hội giết hắn.

Phạm Thương nhìn thẳng Dương Diệp, “Trước kia Tống Táng Giả kia, ta cũng có thể đánh chết.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy ngươi rất mạnh nha!”

Phạm Thương tay phải lật lại, một quả thật nhỏ lệnh bài xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “đây là mời lệnh, nếu như ngươi nguyện ý, đến lúc đó ngươi đi vào Thiên Trụ Sơn sau, có thể thông qua cái lệnh bài này liên lạc với ta!”

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, hắn thu hồi lệnh bài kia, “ta suy nghĩ một chút!”

Phạm Thương khẽ gật đầu, “bạn bè nhắc nhở thoáng một phát, Thiên Trụ Sơn thật sự có rất nhiều người đã nhìn chằm chằm vào ngươi, hơn nữa, rất nhiều người đã xuất phát. Nghe nói, có cổ xưa Tu Hành Giả cũng đã ra núi. Cho nên, chính ngươi cẩn thận đi!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Cổ xưa Tu Hành Giả!

Cái gì gọi là cổ xưa Tu Hành Giả? Loại này cổ xưa Tu Hành Giả đáng sợ cỡ nào?

Nhìn Tu Du Sơn kia Hồng Quần Nữ Tử sẽ biết. Bởi vì đối phương chính là cổ xưa Tu Hành Giả!

Phiền toái không ngừng!

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đi tới trước mặt của Dương Diệp, “không có sao chứ?”

An Nam Tĩnh nhìn về phía An Nam Tĩnh, khi thấy An Nam Tĩnh vai phải phía dưới rỗng tuếch lúc, trong lòng hắn khó hiểu đau xót. Lúc này An Nam Tĩnh nói khẽ: “Cũng không đáng lo!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó đem An Nam Tĩnh kéo vào trong lòng, hắn không nói gì, chẳng qua là như vậy ôm An Nam Tĩnh.

Áy náy!

An Nam Tĩnh một đường đi theo hắn đến, bởi vì hắn, ăn hết rất nhiều khổ. Hắn không có nói xin lỗi, cũng cũng không nói gì cám ơn. Bởi vì, giữa bọn họ không cần những thứ này.

Cứ như vậy, hai người cứ như vậy lẳng lặng ôm.

Một bên, người của Vũ Gia đương nhiên sẽ không quấy nhiễu, đối với An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, bọn hắn tự nhiên một vạn tán thành.

An Nam Tĩnh mặc dù không phải là Vũ Gia người, nhưng mà trải qua chuyện lúc trước về sau, An Nam Tĩnh cùng Vũ Gia ở giữa, đã có rất sâu cảm tình. Ít nhất, ngày sau Vũ Gia nếu là có cần giúp đỡ mà nói, An Nam Tĩnh nhất định sẽ không cự tuyệt đấy.

Mà An Nam Tĩnh ở cùng với Dương Diệp, điều này có ý vị gì? Thử hỏi, An Nam Tĩnh giúp đỡ Vũ Gia, Dương Diệp sẽ khoanh tay đứng nhìn sao?

Bất quá, trong lòng Vũ Vấn vẫn còn có chút lo lắng, bởi vì người của Thiên Trụ Sơn tựa hồ muốn tìm Dương Diệp phiền toái, mà An Nam Tĩnh đi theo Dương Diệp... Nói tóm lại, phúc họa nửa nọ nửa kia!

“Khục!”

Lúc này, một đạo ho nhẹ âm thanh ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tách ra, Dương Diệp nhìn về phía xa xa, chỗ đó, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Dương Liêm Sương mỉm cười, “không có quấy rầy đến các ngươi chứ?”

Dương Diệp không có tiếp hao phí, hắn nhìn thoáng qua đám người

Minh Nữ, sau đó nói: “Giết bao nhiêu?”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Giết khoảng hai mươi người, bất quá, Doanh Vực cùng năm đại gia tộc gia chủ trốn.”

“Không có việc gì!”

Dương Diệp nói: “Trải qua lúc này đây, năm Đại Thế Gia người cũng đã tổn thương nguyên khí nặng nề, bọn hắn hiện tại, lật không nổi cái gì phóng đãng.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta nghĩ phản công, hiện tại, đúng là chúng ta phản công thời cơ tốt nhất.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Chúng ta phải tại Thiên Trụ Sơn những người kia đến trước khi đến, giải quyết này năm Đại Thế Gia, bằng không thì, đến lúc đó chúng ta sẽ hai mặt thụ địch.”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “người của Thiên Trụ Sơn, là của chính ta sự tình, chính ta đi đối mặt là tốt rồi!”

Dương Liêm Sương lông mày cau lại, “ngươi nói nói gì vậy? Cái gì gọi là chuyện của chính ngươi? Ta nói cho ngươi biết, chuyện của ngươi, chính là chuyện của Dương Gia. Dương Gia người, có Phúc cùng Hưởng, gặp nạn, cũng muốn cùng một chỗ Đ... A... N... G... G!”

Trong lòng Dương Diệp ấm áp, hắn biết,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Liêm Sương không phải là đang cùng hắn chơi sáo lộ, lôi kéo người tâm. Bởi vì Dương Liêm Sương không phải loại người như vậy, đối phương cũng khinh thường đi chơi cái kia thủ đoạn nhỏ.

Dương Diệp chính muốn nói cái gì, lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Hơn nữa, ngươi cái tên này, thông qua chuyện này còn không có phát hiện sao? Thiên Trụ Sơn sẽ không bỏ qua cho ngươi, cũng sẽ không bỏ qua có quan hệ với ngươi người. Cho nên, chúng ta phải dắt tay cùng nhau đối mặt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được.”

Dương Liêm Sương nói: “Ta quyết định, ngày mai sẽ xuất phát, mục tiêu, Doanh Gia. Trước đem Doanh Gia cái này dẫn đầu tiêu diệt, cái này để cho bọn hắn quần long vô thủ, còn dư lại mấy Đại Thế Gia là tốt rồi thu thập.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Vũ Dạ Vũ Gia, “Vũ tiền bối, ngươi cảm thấy thế nào?”

Vũ Dạ tự nhiên biết ý tứ của Dương Liêm Sương, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhẹ gật đầu, “Vũ Gia nguyện cùng Dương Gia cùng tiến thối!”

Nghe vậy, Dương Liêm Sương lập tức nổi lên một nụ cười, đã có Vũ Gia gia nhập, bọn hắn muốn diệt sạch Doanh Gia, cái kia cơ sẽ tự nhiên lớn hơn rất nhiều.

“Vì cái gì không xuất hiện lại xuất phát?” Lúc này, Vũ Vấn đột nhiên nói.

Dương Liêm Sương nói: “Trước kia một trận chiến, tất cả mọi người tiêu hao quá nhiều, cần khôi phục một chút. Hơn nữa, bất kể là ngươi Vũ Gia hay vẫn là Dương Gia ta, đều cần phải chuẩn bị một chút. Tập kích, cũng muốn chuẩn bị cho tốt mới tập kích. Thời gian một ngày, đã đủ rồi.”

Nghe vậy, mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Dương Liêm Sương nhìn về phía Vũ Dạ, “Vũ tiền bối, chúng ta thương thảo thoáng một phát chuyện kế tiếp thích hợp, như thế nào?”

Vũ Dạ khẽ gật đầu, “mời!”

Nói xong, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía đám người Minh Nữ, sau đó cong ngón búng ra, hơn hai mươi viên Năng Lượng Châu xuất hiện ở Minh Nữ các loại nữ nhân trước mặt, “nghỉ ngơi cho khỏe thoáng một phát, ngày mai còn cần các ngươi trợ giúp!” Đối với Minh Nữ các loại nữ nhân, hắn tự nhiên sẽ không khách khí, cũng không cần phải khách khí!

Minh Nữ các loại nữ nhân nhận lấy Năng Lượng Châu, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này đây, các nàng là tìm đến Dương Diệp giúp, nhưng mà, cũng là đến giúp đỡ Dương Diệp đấy.

Trong một gian phòng, Dương Diệp lôi kéo tay của An Nam Tĩnh tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Khôi phục!

Giúp đỡ An Nam Tĩnh khôi phục cánh tay, tuy rằng cánh tay của An Nam Tĩnh là bị đặc thù lực lượng cho chặt đứt, nhưng mà, đối với Hồng Mông Tử Khí mà nói, đây cũng không phải việc khó gì.

Một lúc lâu sau, dưới sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, cánh tay của An Nam Tĩnh đã một lần nữa dài đi ra.

Bất quá, Liệt Thiên kia nhưng thì không cách nào khôi phục.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Không có việc gì, sau này tìm một cái chuôi tốt hơn.”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nàng cầm lấy cái kia đã phân làm hai nửa Liệt Thiên, nói: “Sau này, ta hay dùng cặp súng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được! Sau này chúng ta tìm biện pháp đúc lại Liệt Thiên!” Liệt Thiên đi theo nàng nhiều năm như vậy, phần cảm tình này, có thể nào nói buông tha thì buông tha?

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, ánh mắt rơi ở trước mặt trên Liệt Thiên, trong mắt có vẻ đau thương.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, hắn lông mày đột nhiên nhíu một cái, thoáng qua, hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp, trong phòng, hơn nhiều một người, người này đúng là Dương Liêm Sương.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Doanh Gia phái người đến.”

“Làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cầu hoà!”

Cầu hoà!

...

PS: Cảm tạ chư vị độc giả ủng hộ, chúc mọi người cuối tuần vui vẻ!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1786: Sớm đi làm gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1782 chương: Sớm đi làm gì?

(Cầu chia sẻ)

Cầu hoà?

Không thể không nói, đang nghe Dương Liêm Sương lời nói lúc, Dương Diệp có chút sững sờ, bởi vì hắn thật không ngờ Doanh Gia lại có thể sẽ cầu hoà!

Thoáng qua, Dương Diệp cười lạnh, “cầu hoà? Hiện tại vừa mới nghĩ cầu hoà? Cầu hắn đại gia.”

Doanh Gia trải qua lúc này đây, tổn thương nguyên khí nặng nề, thời điểm này, bọn hắn đúng là cần khôi phục nguyên khí thời điểm. Cho nên, cầu hoà là giả, khôi phục nguyên khí mới là thật. Một khi cho bọn hắn trì hoãn quá khí, ngày sau đối phương nhất định sẽ tại bọn họ sau đối mặt bọn hắn chọc đao!

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ý tứ của ngươi là cự tuyệt rồi?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi sẽ không muốn cầu hoà chứ?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “chỉ có người ngu xuẩn mới sẽ đi cùng bọn họ cầu hoà. Lần này tới tìm ngươi, không phải là vì việc này. Sau hai canh giờ, chúng ta sẽ đi Doanh Gia, chuẩn bị xong chưa?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta đã không còn đáng ngại, thương thế của An Nam Tĩnh cũng đã khôi phục.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Lúc này đây, muốn triệt để tiêu diệt Doanh Gia?”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Mỗi một cái thế gia, đều có bọn họ lá bài tẩy cuối cùng, lá bài tẩy này, chỉ có vào thời điểm mấu chốt mới có thể dùng. Ta không biết được Doanh Gia át chủ bài là cái gì, nhưng mà, cái này cũng không trọng yếu, mặc kệ bọn hắn có bài tẩy gì, lúc này đây, chúng ta đều không đi Doanh Gia không thể. Coi như là diệt không được Doanh Gia, cũng muốn cho Doanh Gia tổn thương đứt gân cốt, để cho bọn hắn rời khỏi Trung Thiên Vũ Trụ sân khấu!”

Dương Diệp nói: “Tốt nhất là để cho bọn hắn từ Trung Thiên Vũ Trụ biến mất!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, “nếu như có thể, đương nhiên được. Sau hai canh giờ, ngoài thành tụ tập, chớ tới trễ!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong phòng, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó trở lại trong Hồng Mông Tháp. Vừa mới vào Hồng Mông Tháp, cái kia hậu khanh liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Tiểu tử, đến cùng muốn thế nào ngươi mới bằng lòng thả ta ra?” Hậu khanh quyết định than bài.

Dương Diệp nhìn thoáng qua hậu khanh, sau đó nói: “Là chính ngươi vào.”

Hậu khanh khóe miệng hơi rút, “tiểu tử, ta thừa nhận, ta bại. Hiện tại, ta muốn cùng ngươi nói là, ngươi đến cùng muốn thế nào mới bằng lòng thả ta ra, ngươi luôn không khả năng quan ta cả đời chứ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối, thực lực của ngươi cường đại như thế, ta thả ngươi ra ngoài, ngươi muốn là ra tay với ta, khi đó, ta tìm ai giúp vội vàng đi? Hơn nữa, ngươi biết vào ta bảo vật này, ngươi muốn là truyền đi, ta mười cái mạng cũng không đủ cái chết a!”

Nói đến đây, Dương Diệp dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, ta cũng không khả năng Quan tiền bối cả đời. Chờ ta có một ngày thực lực vượt qua tiền bối, tiền bối đối với ta không có uy hiếp, ta để lại trước xuất hiện lớp lớp đi, như thế nào đây?”

Hậu khanh thần sắc có chút khó coi, “tiểu tử, thực lực của ngươi vượt qua ta? Ta phải chờ cho ngày tháng năm nào?”

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, hắn nhìn về phía cái kia hậu khanh, “cái này còn không đơn giản? Hậu khanh, ngươi Vu Tộc vu thuật cùng Luyện Thể Thuật thế nhưng là cực kỳ mạnh mẽ đấy, ngươi chỉ đạo chỉ đạo tiểu tử này chứ, dùng tiểu tử này thiên phú, tăng thêm chỉ bảo của ngươi, phải vượt qua ngươi, không phải là việc khó gì a!”

“Luyện Thể Thuật?” Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Vu Tộc Luyện

Thể Thuật rất mạnh?”

“Nói nhảm!”

Cùng ngạc nhiên nói: “Ở thượng giới, Vu Tộc Luyện Thể Thuật đó là nổi danh. Biết rõ hắn vì cái gì chỉ còn lại có đầu lâu đều còn có thể sống sao? Bởi vì Luyện Thể Thuật. Tiểu tử, ngươi nếu như không dùng Mộc Kiếm kia, hắn coi như là cho ngươi chém một trăm kiếm cũng không việc gì!”

Nghe được Cùng Kỳ mà nói, cái kia hậu khanh trong mắt hiện lên một tia đắc ý cùng tự ngạo, " tiểu tử, hắn nói không sai, Vu Tộc ta Luyện Thể Thuật, đó là thượng giới tất cả chủng tộc trong mạnh nhất, coi như là yêu tộc một ít cường đại yêu thú, tại Vu Tộc ta trước mặt, bọn hắn

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Thân thể đều ảm đạm phai mờ! "

Cùng ngạc nhiên nói: “Những lời này, hắn không có khoác lác. Ta bản thể thân thể, đều không nhất định mạnh hơn hắn!”

Dương Diệp có chút hoài nghi nhìn liếc mắt cái kia hậu khanh, lúc này, cái kia hậu khanh cả giận nói: “Tiểu tử, không tin ngươi? Đến, chém ta hai kiếm! Đừng có dùng Mộc Kiếm kia!”

Dương Diệp lắc đầu, “không phải là không tin... Chẳng qua là, ta nghe nói, tiền bối đã từng thiếu chút nữa bị một vị Kiếm Tu cho cái kia...”

Nghe được lời của Dương Diệp, cái kia hậu khanh biểu lộ cứng đờ, rất nhanh, thần sắc vô cùng khó coi.

Qua mấy tức, hậu khanh thần sắc dần dần khôi phục bình thường, “người nọ, rất mạnh.”

Cái này ‘người nọ’ tự nhiên là chỉ Tiêu Dao tử!

“Rất mạnh?” Dương Diệp hỏi.

Hậu khanh nhẹ gật đầu, “tại ta chỗ người quen biết bên trong, chỉ có một người kiếm đạo có thể cùng hắn chống lại.”

“Ai?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Hậu khanh có chút trầm ngâm, “người chấp chưởng giới nhân quân, cũng chính là ngươi Mộc Kiếm kia chân chính chủ nhân. Mà người nọ cùng này nhân quân kiếm đạo... Từ trình độ nào đó mà nói, kiếm đạo của người nọ càng thêm đáng sợ.”

“Vì sao?” Dương Diệp tiếp tục hỏi.

Hậu khanh nói: “Kiếm đạo của hắn, không có một điểm tạp chất, thuần túy đã đến cực hạn. Trong tâm của hắn, chỉ có kiếm. Hắn mặc dù có thể làm tổn thương ta, chính là bởi vì kiếm của hắn là thuần túy nhất, kiếm đạo của hắn, đã sắp đạt tới ‘Đạo’ cảnh giới. Hoặc có lẽ là, đã đến!”

“Đạo?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “rõ ràng về sau, chính là nói. Cái này ‘Đạo’, là khó khăn nhất, cho dù là một ít cổ xưa Tu Hành Giả, cũng dừng lại tại nơi này ‘Đạo’ lúc trước. Bất quá, kiếm đạo của hắn là có thiếu sót, sự thiếu sót này nếu là không có được đền bù, cái kia kiếm đạo của hắn thành tựu cuối cùng có hạn!”

“Cái gì chỗ thiếu hụt?” Dương Diệp càng phát ra tò mò. Bởi vì đã từng kiếm tiên Lý Thái Bạch cũng đã nói, Tiêu Dao tử kiếm đạo là có thiếu sót, mà Tiêu Dao tử chính mình tựa hồ cũng biết.

“Tình!”

Hậu khanh nói: “Vạn vật, tương khắc cũng tương sinh, tựu giống với Âm Dương, nhất chính nhất phụ, đây là viên mãn. Kiếm của hắn, đã sắp đạt tới vô tình cực hạn, nhưng mà, nếu như hắn không thể cảm thụ thế gian tình đạo mà nói, kiếm đạo của hắn cuối cùng sẽ ở một chỗ nào đó dừng lại, không cách nào tại tiến nửa tấc!”

Nói đến đây, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt hơn nhiều vẻ nghi hoặc.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Hậu khanh quan sát một chút Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “tiểu tử, ngươi biết chính mình kiếm đạo lớn nhất chỗ thiếu hụt là cái gì không?”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Thuần túy!”

Hậu khanh nói: “Kiếm đạo của ngươi, nhiễm ‘tình’ chữ, có thể nói, là cái chữ này, làm cho kiếm đạo của ngươi trở nên càng mạnh mẽ hơn.” Nói đến đây, hắn khẽ lắc đầu, sau đó nói khẽ: “Hai người các ngươi, thật sự là hai thái cực…”

Dương Diệp: “…”

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Đừng kéo những thứ này. Hậu khanh, đem ngươi Vu Tộc Luyện Thể Thuật dạy cho tiểu tử này đi, ta cảm thấy, tiểu tử này thích hợp tu luyện ngươi Vu Tộc Luyện Thể Thuật.”

Hậu khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Là rất thích hợp, bất quá, Vu Tộc ta Luyện Thể Thuật, sao có thể truyền làm cho nhân loại?”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Hắn sẽ thay đổi thái độ, bởi vì hắn không có lựa chọn!”

Dương Diệp nhún vai, “hy vọng đi!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, Dương Diệp đi tới lò luyện đan trước mặt, " tiền bối có

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Sự tình? "

Lục Đinh Thần Hỏa trầm giọng nói: “Tiểu tử, bất kể là cái kia Cùng Kỳ, hay vẫn là cái kia hậu khanh, đều phải cẩn thận một chút. Ngươi người mang Nhân Tộc Chí Bảo, nếu là bọn họ truyền đi, khi đó, sẽ có vô số Vu Tộc cùng Yêu Tộc Đại Năng tới tìm ngươi. Tiểu tử, tin tưởng ta, ngươi tuyệt đối không muốn gặp lại một màn kia.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta minh bạch!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không chỉ có phải đề phòng yêu tộc cùng Vu Tộc, Nhân tộc cũng phải đề phòng. Có đôi khi, nhân loại đáng sợ hơn.”

Dương Diệp cười khổ, “tiền bối, ta như thế nào coi như là chủ nhân ngươi truyền nhân, ta nếu là đi thượng giới, lão nhân gia hắn sẽ không tráo ta sao?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi tốt nhất đừng ôm hy vọng quá lớn, bởi vì là chủ nhân vô cùng có khả năng đang bế quan tìm hiểu Đại Đạo. Nếu như, chúng người biết ngươi là chủ nhân công nhận dưới Hồng Mông Tháp nhậm chủ nhân, rất nhiều người bao nhiêu sẽ nể mặt của hắn, sẽ không tới tìm làm phiền ngươi đấy, cũng không dám tới tìm ngươi phiền toái. Vấn đề là, hiện tại ai biết ngươi đã nhận được chủ nhân tán thành?"

Dương Diệp: "..."

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Cho nên, vẫn là mình cố gắng lên, chính mình mạnh, mới là vương đạo, không phải sao?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cùng Lục Đinh Thần Hỏa tán gẫu sau khi, hắn chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Thiên Vũ Thành ngoài thành, giờ phút này đám người Dương Liêm Sương đã tập hợp ở đây.

Dương Liêm Sương tăng thêm Minh Nữ các loại nữ nhân, lại thêm Vũ Dạ Vũ Gia cùng Vũ Gia mười năm Chân Cảnh cường giả, cái đội hình này, đã đủ để nghiền ép Doanh Gia.

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, sau đó cười nói: "Lúc này đây, lại để cho Doanh Gia xoá tên khỏi trên đời! Đi!"

Nói xong, một đạo kiếm quang phóng lên trời, thoáng qua chính là biến mất ở trong vô tận tinh không.

Đám người Dương Liêm Sương theo sát phía sau.

Thiên Hoang tinh vực.

Giờ phút này, Thiên Hoang Thành có thể nói là lòng người bàng hoàng. Trước kia Doanh Gia cùng thế gia vây công Vũ Gia, không chỉ không có có thể giết chết Dương Diệp, ngược lại làm cho Doanh Gia tổn thất nặng nề, hiện tại, dùng thực lực của Vũ Gia, căn bản là không có cách tại đối kháng Dương Gia cùng Vũ Gia liên thủ.

Mà với tính cách của Dương Diệp, hắn sẽ bỏ qua Doanh Gia sao?

Chắc chắn sẽ không!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên quyết định chỉnh đốn trên không Thiên Hoang Thành vang vọng dựng lên, nghe tới đạo này tiếng kiếm reo một khắc này, Doanh Gia vô số người sắc mặt lập tức thảm trắng đi.

Dương Diệp đến rồi!

Trên không Thiên Hoang Thành, đột nhiên xuất hiện một nhóm người, cầm đầu đúng là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, còn có Vũ Dạ kia.

Làm đám người Dương Diệp xuất hiện tại trên không Thiên Hoang Thành lúc, Doanh Vực cùng Doanh Khánh kia cũng xuất hiện ở trên không, cùng đám người Dương Diệp tương đối xa.

Dương Diệp chỉ chỉ phía dưới cái kia đã được chữa trị Thiên Hoang Thành, sau đó nói: “Ta không phải đã nói rồi sao? Thành này đừng xây xong. Các ngươi làm sao lại là không nghe chứ?”

Doanh Vực nhìn xem Dương Diệp, “Dương Diệp, Doanh Gia ta nhận tài, Doanh Gia ta nguyện ý trả Dương Gia tất cả thế giới, từ đó về sau, Doanh Gia ta tuyệt không đối địch với Dương Gia.”

“Cầu hoà rồi!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, rất nhanh, nụ cười của hắn dữ tợn, sau một khắc, hắn giơ kiếm đối với phía dưới chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Kiếm Khí chui vào Thiên Hoang Thành, Thiên Hoang Thành kia trực tiếp bị phân làm hai nửa.

Kiếm thu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Doanh Vực kia, “cầu hoà? Con mẹ nó ngươi sớm đi làm gì?”

...

PS: 750404lanka, lĩnh trên thanh tuyền, Kevin lá, just kỳ, lwydavid2, dưới đèn đường đèn nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1787: Doanh Gia tổ tiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1782 chương: Doanh Gia tổ tiên!

(Cầu chia sẻ)

Cầu hoà!

Doanh Gia là thật muốn cầu hoà sao? Tự nhiên không phải. Bây giờ Doanh Gia, không là muốn cầu hoà, mà là, không thể không cầu hoà. Bởi vì bọn họ bây giờ căn bản không cách nào đối kháng Dương Gia cùng Vũ Gia liên thủ.

Thử hỏi, Doanh Gia nếu là còn có trước kia thực lực, bọn hắn sẽ cầu hoà sao?

Hơn nữa, Dương Diệp tin tưởng, dù cho hiện tại cùng Doanh Gia bắt tay giảng hòa rồi. Nhưng mà, ngày sau chỉ cấp cho Doanh Gia cơ hội, bọn hắn tuyệt đối sẽ ở sau lưng đến chọc hắn một đao đấy.

Nhân từ!

Tại thế giới này, nhiều khi, là không thể nhân từ. Bởi vì ngươi nhân từ, có thể sẽ để cho ngươi cùng người nhà của ngươi lâm vào tuyệt cảnh. Cái loại này thả địch nhân, sau đó qua mấy ngày địch nhân lại đây tìm hắn để gây sự ngu chuyện ngu xuẩn, Dương Diệp hắn là tuyệt đối sẽ không làm.

Hiện tại, cho dù là hao phí chút đại giới, hắn cũng phải đem cái phiền toái này vĩnh viễn trừ tuyệt.

Xa xa, Doanh Vực gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, ta biết, Doanh Gia ta hiện tại yếu thế, nhưng mà, Doanh Gia ta nếu là cùng các ngươi đổ máu, các ngươi cũng sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, như vậy, chẳng tốt cho ai cả. Chúng ta...”

“Thiếu cho lão tử nói nhảm!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chỉ hướng Doanh Vực kia, “lão tử hôm nay liền là tới cùng các ngươi đổ máu.”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Doanh Vực kia bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, Doanh Vực kia cùng Doanh Khánh thần sắc vô cùng khó coi, Dương Diệp này hoàn toàn chính là mẹ hắn tên điên một người, căn bản không có biện pháp nói chuyện với nhau!

Lúc này, kiếm đã tới.

Doanh Vực không rảnh suy nghĩ khác, thu hồi suy nghĩ, hai tay của hắn chất chồng, sau đó mãnh liệt đối với lên trước mặt chấn động.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ kia song trong lòng bàn tay chấn động mà ra, cỗ lực lượng này lập tức cùng Dương Diệp đạo kiếm quang kia đánh vào nhau.

Ầm!

Trong tràng, đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang. Theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, Doanh Vực kia trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, hơn mười người đột nhiên xuất hiện ở sau lưng của Doanh Vực.

Những người này, có rất nhiều Doanh Gia đấy, nhưng phần lớn đều là cái khác thế gia. Cầm đầu, đúng là Lục Gia Gia Chủ kia Lục Vân Thiên, Lý gia gia chủ, còn có Tần Gia gia chủ cùng với Vương gia gia chủ.

Mấy Đại Thế Gia gia chủ cũng không phải kẻ ngu dốt, bọn hắn tự nhiên biết rõ, nếu để cho Dương Gia thu thập Doanh Gia, vậy kế tiếp khẳng định chính là bọn họ. Cho nên, thời điểm này, bọn hắn phải thật chặt bão đoàn cùng một chỗ, bởi vì chỉ có như vậy, bọn hắn mới có thể đối kháng Dương Gia!

Lúc này, Doanh Vực kia nhìn về phía một bên Dương Liêm Sương, “Dương Liêm Sương, ta Ngũ gia hiện tại tuy rằng không lớn bằng lúc trước, nhưng mà, ta Ngũ gia liên thủ, coi như là không thắng được ngươi Dương Gia cùng Vũ Gia, nhưng cũng có thể cùng các ngươi liều cái lưỡng bại câu thương.”

Nói đến đây, hắn vừa liếc nhìn Vũ Dạ kia, “hai vị, tại Trung Thiên Vũ Trụ này, trừ chúng ta tám Đại thế giới, còn khác biệt che giấu thế lực, chúng ta một khi liều cái lưỡng bại câu thương, chỉ biết tiện nghi người khác!”

Hắn không có ở tìm Dương Diệp nói, bởi vì hắn biết, tìm Dương Diệp nói, không có một điểm trứng dùng. Dương Diệp sẽ xem xét những thứ này sao? Không! Dương Diệp căn bản sẽ không cân nhắc những thứ này. Tại trong lòng hắn, Dương Diệp chính là một kẻ lỗ mãng!

Vũ Dạ do dự một chút, sau đó nhìn về phía Dương Liêm Sương, mà Dương Liêm Sương nhưng là nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Nhìn thấy một màn này, Doanh Vực kia sắc mặt lập tức khó coi.

Dương Diệp nhìn đám người Doanh Vực liếc mắt, " lưỡng bại câu thương? Trước kia, các ngươi Ngũ gia đích xác có thực lực này, nhưng mà, hiện tại, các ngươi đã không có năng lực này. Đương nhiên, cho dù có cái này có thể

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Lực cũng vô dụng. Hiện tại không cùng các ngươi liều, chờ các ngươi thở nổi, khi đó, chúng ta tổn thất càng lớn! "

Vừa nói, trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, “nói nhảm đều đừng nói nữa. Hôm nay, không phải là các ngươi Ngũ gia trên thế gian biến mất, chính là Dương Gia chúng ta cùng Vũ Gia trên thế gian biến mất.” Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Viễn trình, Doanh Vực kia thần sắc dữ tợn, “nếu như như vậy, vậy mọi người liền Ngọc Thạch Câu Phần đi! Giết!”

Nói xong, kia đồng dạng biến mất ngay tại chỗ.

Cùng lúc đó, phía dưới Thiên Hoang Thành đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một từng chùm sáng đột nhiên phóng lên trời, những quang thúc này một đạo tiếp một đạo hướng phía đám người Dương Liêm Sương kích bắn đi.

Trận pháp!

Nhìn thấy một màn này, đám người Vũ Dạ thần sắc có chút ngưng trọng lên. Mỗi cái thế giới đều có Phòng Hộ Đại Trận, những thứ này đại trận, đối với Chân Cảnh cường giả vẫn là vô cùng có uy hiếp. Vốn bọn hắn bên này có ưu thế, nhưng mà Doanh Gia đã có cái này Phòng Hộ Đại Trận, ưu thế của bọn hắn liền không còn sót lại chút gì rồi.

Bất quá thời điểm này, bọn hắn hiển nhiên thì sẽ không rút đi đấy.

Dương Liêm Sương nhìn về phía bên cạnh Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh, “chúng ta ngăn cản, hai người các ngươi đi tới mặt phá vỡ trận pháp kia, như thế nào?”

Hai nữ nhẹ gật đầu, cũng không nói gì bất luận cái gì lời nói, sau đó thân hình khẽ động, hướng phía phía dưới Thiên Hoang Thành chạy gấp mà đi.

Lúc này, xa xa đang cùng Dương Diệp giao thủ Doanh Vực kia vội vàng nói: “Ngăn cản các nàng!”

Thanh âm rơi xuống, Lục Vân Thiên kia cùng Doanh Khánh bay thẳng đến An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ vọt tới. Minh Nữ đang muốn ra tay, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Ngươi đi, ta ngăn hắn lại đám!”

Minh Nữ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, không nói gì, nàng quay người thân hình lóe lên, hướng phía cái kia phía dưới vọt xuống.

Doanh Khánh kia biến sắc, muốn hướng Minh Nữ đuổi theo, lúc này, một cây trường thương, chuẩn xác mà nói là nửa cây trường thương đột nhiên phá vỡ bầu trời đi tới trước mặt của Doanh Khánh, cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại làm cho Doanh Khánh biến sắc, kia không dám khinh thường, vội vàng ngừng lại, sau đó mãnh liệt đấm ra một quyền!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Doanh Khánh kia trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, An Nam Tĩnh cũng không có thừa thắng xông lên, mà là thân hình run lên, đi tới trước mặt của Lục Vân Thiên kia, tiếp đó, trong tay nửa cây trường thương mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Lục Vân Thiên bái kiến thực lực của An Nam Tĩnh, đối với một phát này, tự nhiên không dám chút nào chủ quan. Cổ tay khẽ động, trong tay đồng dạng xuất hiện một cây trường thương, sau đó đâm ra một thương.

Ầm!

Lục Vân Thiên trực tiếp liền người đeo thương thối lui đến trăm trượng có hơn!

Xa xa, An Nam Tĩnh hai tay đều cầm nửa chuôi Liệt Thiên, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Lục Vân Thiên kia cùng với Doanh Khánh, “đường này không thông!”

Doanh Khánh cùng Lục Vân Thiên nhìn nhau, sau một khắc, hai người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, mà ở hai người biến mất một khắc này, An Nam Tĩnh cũng đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Cứ như vậy, ba người trực tiếp bắt đầu chiến đấu.

Tuy rằng Doanh Khánh cùng Lục Vân Thiên kia đều là Chân Cảnh võ đoán cường giả, nhưng mà, An Nam Tĩnh lấy một chọi hai không hề rơi xuống hạ phong một chút nào! Ngược lại, Doanh Khánh kia cùng Lục Vân Thiên là càng đánh càng kinh ngạc, bởi vì hơi không cẩn thận, hai người bọn họ cũng sẽ bị An Nam Tĩnh đánh chết!

An Nam Tĩnh chiến đấu ý thức, thật sự là quá kinh khủng!

Không trung.

Cường giả của Doanh Gia bên này tuy rằng chất lượng không bằng Dương Gia bên này, nhưng mà, dựa vào Thủ Hộ Đại Trận, bọn hắn hay vẫn là miễn cưỡng chống đỡ chống đỡ Dương Gia bên này thế công. Nhưng mà, cái này cũng không có kéo dài bao lâu.

Ước chừng một khắc sau.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Phía dưới, Thiên Hoang Thành đột nhiên vang lên một đạo động trời tiếng nổ vang, thoáng qua, cái kia bao trùm lấy cả Thiên Hoang Thành cực lớn khe hở đột nhiên ảm đạm xuống, ngay sau đó, những cái kia chùm tia sáng đột nhiên hư không tiêu thất rồi.

Trận pháp phá!

Cảm nhận được một màn này, trong tràng Doanh Gia mọi người sắc mặt lập tức thay đổi. Không chỉ có Doanh Gia đám người, còn lại thế gia người tại lúc này sắc mặt cũng là có chút khó coi. Không có Thủ Hộ Đại Trận, bọn hắn như thế nào đối kháng đám người Dương Diệp?

Lúc này, nơi xa Dương Liêm Sương đột nhiên nhìn về phía đám người Doanh Vực kia, “Doanh Gia, hôm nay có thể xoá tên rồi!”

Nói xong, kia cùng đám người Vũ Dạ bay thẳng đến đám người Doanh Vực vọt tới.

Ngay tại lúc này, Doanh Vực kia đột nhiên gầm thét, “gọi tổ!”

Ầm!

Một cái thật lớn khe hở đài tròn đột nhiên từ phía dưới Thiên Hoang Thành phóng lên trời, thoáng qua, cái kia vầng sáng đài tròn đi tới không trung, cái kia khe hở đài tròn trên không trung rung động nhè nhẹ lấy, thời gian dần trôi qua, một tên đang mặc hoa bào trung niên nam tử xuất hiện ở trên sân khấu kia.

Doanh Gia tổ tiên!

Trong tràng, tất cả mọi người đều ngừng lại.

Đám người Dương Liêm Sương thần sắc có chút ngưng trọng lên, Doanh Gia này tổ tiên, mặc dù chỉ là lưu lại một đám tinh phách, nhưng mà, vậy cũng không thể khinh thường. Phải biết, lúc trước Dương Gia Tiên Tổ sau khi xuất hiện, thế nhưng là trong nháy mắt chết luôn Doanh Gia cùng thế gia tướng gần ba mươi vị Chân Cảnh cường giả!

Loại người này, đã từng thế nhưng là vượt qua Chân Cảnh Lục Đoạn đấy!

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, trong tràng Doanh Gia đám người nhất thời thở dài một hơi, Doanh Vực kia thần sắc cũng là buông lỏng. Kỳ thật, đây là Doanh Gia cuối cùng át chủ bài, hắn vốn là không quá muốn dùng đấy. Bởi vì chỉ có thể sử dụng một lần!

Nhưng mà, hắn biết, nếu như tại không cần, Doanh Gia kia khả năng liền thật muốn mất.

Giờ phút này, Doanh Gia thật sự đã đến tuyệt cảnh!

Xa xa, trung niên nam tử nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, kia trong mắt mờ mịt dần dần thanh tịnh... Mà bắt đầu. Cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào Doanh Gia trên thân Doanh Vực, “chưa từng nghĩ tới, Doanh Gia xuống dốc như thế.”

Nghe vậy, đám người Doanh Vực kia sắc mặt lập tức có chút nóng rát, Doanh Vực đối với trung niên nam tử cung kính thi lễ, “tử tôn vô năng, cho tổ tiên mất thể diện.”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “vô sự, có thịnh vượng thì có suy sụp, không có bất kỳ một gia tộc nào có thể vĩnh viễn phồn vinh hưng thịnh.”

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, nhìn hai người về sau, hắn vừa liếc nhìn An Nam Tĩnh cùng đám người Minh Nữ, thời gian dần trôi qua, hắn thần sắc trong mắt ngưng trọng lên.

Này thiên tài cũng quá nhiều một chút!

Trầm mặc một cái chớp mắt, trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp cùng trên thân Dương Liêm Sương, “việc đã đến nước này, nghĩ đến nói cái gì đều dùng vô ý nghĩa, cho nên, ra tay đi. Để cho ta nhìn xem, Dương Gia đương đại Tuyệt Thế Yêu Nghiệt, mạnh mẽ đã đến loại trình độ nào!”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi tới hay là ta đến?”

Dương Liêm Sương nói: “Ngươi là nam nhân, ngươi tới!”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Hy vọng mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Không có xem qua phiên ngoại bằng hữu, có thể chú ý sau quan sát. Còn nữa, hy vọng mọi người hỗ trợ điểm một cái công chúng số phía dưới quảng cáo ha ha, cảm tạ!

Cũng cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1788: Chúng ta thượng giới gặp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1783 chương: Chúng ta thượng giới gặp!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, nữ nhân này... Không nói thêm gì, hắn quay đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, sau một khắc, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, rất nhanh, trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Theo Huyền Khí bắt đầu khởi động, trong tay hắn Mộc Kiếm kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Trung niên nam tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: "Hảo kiếm! Kiếm là hảo kiếm, cũng không biết thực lực của chủ nhân của nó như thế nào!"

Dương Diệp nói: "Ngươi lập tức sẽ biết!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp biến mất một khắc này, trung niên nam tử đột nhiên vươn hai ngón tay.

Trong nháy mắt, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tại đàn ông trung niên trước mặt, Mộc Kiếm kia, cách trung niên nam tử giữa lông mày không đến ba tấc, Mộc Kiếm không cách nào tại tiến nửa tấc, bởi vì đàn ông trung niên hai ngón tay kẹp lấy Mộc Kiếm của Dương Diệp!

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp, "cứ như vậy?"

"Dĩ nhiên không phải!"

Dương Diệp trên cánh tay phải tấm bùa kia đột nhiên biến mất, sau một khắc, tay phải hắn bắt được Mộc Kiếm, thoáng qua.

Ầm!

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, trung niên nam tử kia ngay tiếp theo cái kia khe hở đài tròn trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, cùng lúc đó, trung niên nam tử kia trực tiếp hư ảo.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên cả người mang kiếm xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau một khắc, không vài đạo kiếm khí uyển như mưa cuồng bình thường đem trung niên nam tử kia bao phủ lại.

Giờ phút này, tay phải của Dương Diệp tăng thêm Mộc Kiếm, cái kia mỗi một kiếm ẩn chứa lực lượng, đều bị được trong tràng mọi người cảm giác được tim đập nhanh!

Kỳ thật, trước mắt thực lực của vị Doanh Gia lão tổ này, chỉ so với Tống Táng Giả kia hơi mạnh, nhưng mà, đối phương có một khuyết điểm trí mệnh. Cái kia chính là đối phương không thể tiêu hao quá nhiều, cho nên, nghiêm chỉnh mà nói, đối phương còn không bằng

Tống Táng Giả kia! Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là hắn không bị đối phương nháy mắt giết!

Cứ như vậy, trung niên nam tử kia tại sự điên cuồng của Dương Diệp bổ chặt bỏ càng lúc càng mờ nhạt...

Một khắc sau, Dương Diệp ngừng lại.

Mà giờ khắc này, trung niên nam tử kia thân thể đã hư ảo đến như trong suốt.

Xa xa, trung niên nam tử kia nhìn thẳng Dương Diệp, “chúng ta thượng giới gặp!”

Xùy~~!

Lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên xuyên qua trung niên nam tử giữa lông mày.

Kiếm thu, Dương Diệp đạm thanh nói: “Gặp liền gặp, ta sợ ngươi?”

Nói xong, trung niên nam tử kia thân thể trực tiếp tiêu tán ở trong không trung.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng Doanh Gia mọi người sắc mặt lập tức thảm trắng đi, bọn hắn thật không ngờ, Doanh Gia tổ tiên đều thua!

Thất bại!

Doanh Gia mọi người hy vọng cuối cùng cũng không có!

Không chỉ có Doanh Gia mọi người, còn lại bốn Đại Thế Gia cường giả giờ phút này cũng là sắc mặt thấp trầm như nước. Doanh Gia liền gọi tổ lá bài tẩy này đều vô dụng, hiện tại, bọn hắn lấy cái gì để đối phó Dương Diệp? Mà liền Doanh Gia tổ tiên cũng đỡ không nổi Dương Diệp, ngày sau Dương Diệp nếu là đi gia tộc bọn họ, bọn họ gọi tổ có thể đở nổi Dương Diệp sao?

Giờ phút này, không chỉ có Doanh Gia mọi người hi vọng trong lòng tan vỡ, trong lòng bọn hắn hy vọng cũng tan vỡ.

Ngay tại lúc này, nơi xa Doanh Vực đột nhiên nhìn về phía đám người Lục Vân Thiên, “chư vị, không nên ôm có bất kỳ tưởng tượng, hiện tại, không phải là bọn hắn Dương Gia chết, chính là chúng ta năm Đại Thế Gia vong. Nếu như bọn hắn muốn chúng ta chết, chúng ta đây cho dù chết, cũng phải tàn phế bọn hắn, để cho bọn hắn

Dương Gia cùng Vũ Gia rời khỏi Trung Thiên Vũ Trụ sân khấu!”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía nơi xa đám người Dương Diệp, gằn giọng nói: “Cho nên, giết đi!”

Nghe được lời của Doanh Vực, đám người Lục Vân Thiên ánh mắt cũng băng lạnh xuống. Giờ phút này, bọn hắn đã không có đường lui, bởi vì, đám người Dương Diệp tuyệt đối sẽ không cho bọn hắn đường lui. Hiện tại với bọn hắn mà nói, giết một cái đủ vốn, giết hai cái lợi nhuận!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Giết!”

Trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Doanh Vực, sau một khắc, năm Đại Thế Gia cường giả toàn bộ hướng phía đám người Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp tay phải cầm trong tay Mộc Kiếm nhẹ nhàng khẽ múa, trong chốc lát, kiếm hoa nhiều đóa. Hắn nhìn xem đám người Doanh Vực kia, trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Một tên cũng không để lại!”

Nói xong, kia trực tiếp ‘Xùy~~’ một tiếng biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa.

Xùy~~!

Một Chân Cảnh cường giả đầu trực tiếp ném bay ra ngoài.

Năm Đại Thế Gia cường giả mặc dù nhưng đã ôm Tất Tử Chi Tâm, nhưng mà, tại nhìn thấy Dương Diệp thuấn sát một Chân Cảnh cường giả lúc, trong lòng vẫn là không nhịn được dâng lên một cỗ thoái ý. Mà lúc này, lại là một đạo kiếm quang hiện lên, thoáng qua, lại một cái đầu người bay ra ngoài.

Làm Dương Diệp chuẩn bị lần nữa xuất kiếm lúc, Doanh Vực kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trong tràng, chỉ có hắn có thể chống đỡ được Dương Diệp, nếu như hắn không ra tay, không cần phải nói, hắn người bên kia nhất định là cũng bị Dương Diệp giết sạch rồi đấy.

Không trung, Dương Diệp cùng Doanh Vực nhìn nhau, không có bất kỳ nói nhảm, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, một thanh kiếm đi thẳng tới Doanh Vực giữa lông mày vài tấc vị trí.

Ầm!

Một cổ khí thế cường đại đột nhiên từ Doanh Vực trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà, cỗ khí thế này mới vừa xuất hiện, liền là bị kiếm của Dương Diệp cho đâm phá thành mảnh nhỏ, thoáng qua, Doanh Vực kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động mấy trăm trượng có hơn!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không dừng tay, Doanh Vực kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, lại là một kiếm đánh xuống.

Kiếm rơi.

Ầm!

Doanh Vực kia lần nữa bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn mấy trăm trượng... Cứ như vậy, Doanh Vực trực tiếp bị Dương Diệp chém mà sau này liên tục nhanh lùi lại. Thời khắc này Doanh Vực, căn bản không có trả đủa cơ hội. Bị thua, chẳng qua là vấn đề thời gian!

Mà bên kia, năm Đại Thế Gia cường giả giờ phút này cũng là binh bại như núi đổ. Bởi vì Vũ Gia bên này có một vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, mà Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh còn có đám người Minh Nữ, cái kia cũng là có thể chống lại sự hiện hữu của Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả, đừng nói Chân Cảnh Ngũ Đoạn, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn, chúng nữ đều có lực đánh một trận!

Bởi vậy, vừa mới đại chiến, năm Đại Thế Gia chính là đã lần lượt tháo chạy!

Cách đó không xa, Doanh Khánh nhìn trước mắt một màn này, hắn hai mắt huyết hồng, đột nhiên, hắn nhìn về phía phía dưới Thiên Hoang Thành, giận dữ hét: “Hai vị lão tổ, các ngươi thật đúng muốn gặp được Doanh Gia diệt vong? Doanh Gia nếu là vong, các ngươi ngày sau làm sao đi đối mặt tổ tiên?”

Yên lặng một cái chớp mắt.

Rầm rầm!

Hai cỗ khí tức cường đại đột nhiên từ phía dưới Thiên Hoang Thành phóng lên trời, sau một khắc, một Bạch Phát Lão Giả cùng một tên đang mặc hoa bào lão giả xuất hiện ở trên không Thiên Hoang Thành.

Hai vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Nhìn thấy hai người này, năm Đại Thế Gia người nhất thời thở dài một hơi, Doanh Gia hai vị này lão tổ, rốt cuộc xuất thủ.

Lúc này, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên nhìn về phía Doanh Khánh kia, “bởi vì ánh mắt của ngươi thiển cận, làm cho Doanh Gia lâm vào tình trạng như thế, Doanh Gia sẽ rơi đến nông nỗi như thế này, ngươi khó chối tội này!”

Nghe được lời của Bạch Phát Lão Giả, Doanh Khánh kia lập tức khó coi, nhưng mà cũng không dám phản bác.

Bạch Phát Lão Giả quay đầu nhìn về phía nơi xa đám người Dương Diệp, “thực lực của chư vị không tầm thường, nhưng mà, đám người lão phu nếu là tử chiến, kết quả cuối cùng, coi như là Doanh Gia ta không có, nhưng mà, ngươi Dương Gia cùng Vũ Gia cũng sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề. Cho nên, lão phu cuối cùng hỏi một câu, các ngươi làm thật muốn Ngọc Thạch Câu Phần?”

Vũ Dạ Vũ Gia do dự một chút, sau đó nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương nhưng là nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Gia sự tình, chuyện bên trong ta quyết định, ngoại sự ngươi tự tính toán. Cho nên, ngươi quyết định.”

Trong tràng, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

Kỳ thật, đang nghe Dương Liêm Sương những lời này lúc. Trong sân đám người Doanh Vực thần sắc chính là đã trầm xuống, bởi vì bọn họ đã có phần đến Dương Diệp muốn nói gì.

Trong tràng, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vũ Dạ kia, “Vũ Dạ tiền bối, ngươi ngăn chặn một người, Liêm Sương, ngươi cùng An Nam Tĩnh liên thủ ngăn chặn một người, Minh Nữ, các ngươi không nên nương tay, có thể giết bao nhiêu giết bấy nhiêu.”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Doanh Vực kia, thoáng qua, một kiếm rơi xuống.

Ầm!

Doanh Vực kia bất ngờ không đề phòng, trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho oanh địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại...

Một bên, Bạch Phát Lão Giả kia nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp động thủ, ánh mắt lập tức âm trầm xuống, sau một khắc, hắn tay phải vung lên, “động thủ!”

Mà lúc này, An Nam Tĩnh cùng Dương Liêm Sương kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một cây trường thương cùng một đạo màu đen dấu móng tay bay thẳng đến hắn đánh tới.

Mà Vũ Dạ kia cũng là xuất hiện ở Doanh Gia mặt khác một Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả trước mặt, cứ như vậy, trong tràng lần nữa kích chiến đấu.

Nhưng mà, cái này kịch chiến cũng không có kéo dài bao lâu, ước chừng một khắc sau, trong tràng tất cả mọi người đột nhiên nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, xa xa, thời khắc này Dương Diệp trong lúc đó biến thành một hỏa nhân. Làm nhìn thấy một màn này lúc, đám người Doanh Khánh kia sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi.

Thần Bí Hỏa Diễm!

Lúc trước, Dương Diệp liền là dựa vào Thần Bí Hỏa Diễm này cùng cánh tay kia còn có Mộc Kiếm đánh chết Tống Táng Giả kia!

“Cẩn thận!” Doanh Khánh vội vàng gầm thét.

Kỳ thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, nơi xa Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo Hỏa Diễm Kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, Doanh Vực kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, giờ khắc này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong, rất nhanh, một đạo luồng khí tức khủng bố uyển như thủy triều từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, nhưng mà từng cái

Xùy~~!

Một thanh hỏa diễm Mộc Kiếm dễ dàng vạch tìm tòi những khí tức kia, thoáng qua từng cái

Xùy~~!

Chuôi này hỏa diễm Mộc Kiếm trực tiếp từ Doanh Vực kia giữa lông mày xuyên qua, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một ngọn lửa trực tiếp đem Doanh Vực bao bọc, thoáng qua, Doanh Vực trực tiếp hóa thành hư vô, liền phảng phất từ không xuất hiện qua bình thường!

Nhìn thấy một màn này, chỗ xa kia Bạch Phát Lão Giả cùng trong lòng Hoa Bào Lão Giả hoảng hốt, bọn hắn thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà đánh chết Doanh Vực!

Chân Cảnh Nhất Đoạn Huyền giả đánh chết Chân Cảnh Lục Đoạn!

Giờ phút này, năm Đại Thế Gia cường giả trong nội tâm giật mình tới cực điểm!

Xa xa, Dương Diệp múa qua múa lại kiếm trong tay, trong chốc lát, màu lửa đỏ kiếm hoa nhiều đóa.

Dương Diệp nhìn về phía đám người Bạch Phát Lão Giả kia, sau đó nói: “Doanh Gia, hôm nay có thể từ trên đời này xoá tên rồi!”

Nói xong, hắn liền muốn ra tay.

Mà đúng lúc này, trong đầu hắn đột nhiên đồng thời vang lên Cùng Kỳ cùng hậu khanh thanh âm, “cẩn thận!”

Sau một khắc.

Ầm!

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, chỉ thấy Dương Diệp đột nhiên hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, trọn vẹn lui ngàn trượng!

Dương Diệp vừa dừng lại một cái, kia trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Diệt Doanh Gia ta? Ngươi tính toán thơm bơ vậy sao?”

...

PS: Buổi sáng chỉ có một chương, còn có một chương còn không có viết ra... Gần nhất bị sự tình trì hoãn, không có tồn cảo (giữ lại bản thảo), cho nên, hiện tại chỉ có thể làm thiên ghi, cùng ngày càng. Bất quá, ta sẽ mau chóng tồn điểm bản thảo, sau đó hai canh cùng một chỗ.

Hy vọng mọi người thứ lỗi thoáng một phát!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1789: Hôm nay lão tử diệt định rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1784 chương: Hôm nay lão tử diệt định rồi!

(Cầu chia sẻ)

Bất thình lình một màn, làm cho trong tràng mọi người đều là ngây ngẩn cả người.

Tất cả mọi người hướng phía nguồn thanh âm chỗ nhìn lại, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên đang mặc vân váy đầm dài màu trắng nữ tử. Tử xem ra chỉ có hai mươi đến tuổi, khuôn mặt như vẽ, ngũ quan tinh xảo, chẳng qua là này dung nhan tuyệt thế bên trên, tràn đầy người sống chớ lại gần, trừ lần đó ra, còn mang theo một tia như có như không lệ khí.

Làm cô gái này xuất hiện giữa sân lúc, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ vô hình cảm giác áp bách!

Nàng này là ai?

Đây là trong tràng nghi vấn của tất cả mọi người.

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Doanh Gia kia Bạch Phát Lão Giả đột nhiên rung giọng nói: “Ngươi, ngươi là Doanh Tĩnh tổ tiên?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Bạch Phát Lão Giả kia, “ngươi gọi thẳng khoa đi!”

Nghe được lời của cô gái, Bạch Phát Lão Giả kia thân thể đột nhiên run lên, sau đó kia đột nhiên đối với nữ tử bái xuống dưới, kích động nói: “Bất Tiếu Tử Tôn thắng khoa, bái kiến tổ tiên!”

Nghe được lời của Bạch Phát Lão Giả, trong tràng tất cả Doanh Gia cường giả toàn bộ ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, mọi người cùng đủ đối với nữ tử bái xuống dưới, “Xin chào tổ tiên...”

Doanh Tĩnh!

Xa xa, Vũ Dạ kia sắc mặt cực kỳ khó coi, không chỉ có khó coi, ở trong mắt, còn mang theo vẻ sợ hãi.

Doanh Tĩnh!

Trong tràng rất nhiều trẻ tuổi người cũng không biết người này, nhưng mà, hắn biết. Mỗi một cái thế gia, đều có xuất hiện qua cái loại này siêu cấp yêu nghiệt. Vũ Gia siêu cấp yêu nghiệt, cũng không phải Vũ Gia Người sáng lập, mà là Vũ Mục kia.

Đồng dạng, Doanh Gia siêu cấp thiên tài cũng không phải Doanh Gia Tiên Tổ, mà là vị Doanh Tĩnh này!

Doanh Tĩnh, Doanh Gia đã từng là siêu cấp thiên tài, cũng là nàng, làm cho Doanh Gia đã trở thành Trung Thiên Vũ Trụ bá chủ. Cũng là nàng, đã từng đơn thương độc mã tới sát thần bí khó lường Khô Gia, sau đó làm cho Khô Gia gọi tổ, nhưng mà, nàng cuối cùng nhưng là toàn thân mà lui.

Doanh Tĩnh, cái tên này, đã từng thống trị một thời đại!

Vũ Dạ thật không ngờ Doanh Tĩnh này lại có thể sẽ xuất hiện ở nơi này!

Dương Liêm Sương lông mày cũng là nhíu lại, bởi vì nàng nghe qua cái tên này, đây là một cái cùng Vũ Mục thuộc về cùng cấp bậc tồn tại!

Giờ phút này, Doanh Gia đám người có thể nói là mừng rỡ như điên. Doanh Tĩnh năm đó thần bí biến mất, đến sau đó, nàng liền từ không xuất hiện qua, điều này làm cho Doanh Gia rất nhiều người cũng đã gần không để ý đến sự hiện hữu của nàng. Nhưng mà, bọn hắn không nghĩ tới, cái này ở Doanh Gia sinh tử tồn vong thời khắc, Doanh Tĩnh rõ ràng xuất hiện.

Doanh Gia được cứu rồi!

Xa xa, Dương Diệp nhìn về phía nàng kia, ngay tại lúc này, trong đầu hắn đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh kia, “tiểu tử, nữ nhân này không phải là bản thể, là phân thân!”

“Phân thân?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Nàng chỉ là một sợi phân thân?”

“Không phải là đơn giản phân thân!”

Hậu Khanh nói: “Nữ nhân này bản thể tuyệt đối rất mạnh, mà nàng này sợi phân thân cũng không phải là đơn giản phân thân, nàng này sợi phân thân đã đạt tới hư thật không giống tình trạng. Cái phân thân này, chí ít có nàng bản thể tứ thành trở lên chiến lực. Nói tóm lại, cái phân thân này ngươi khẳng định không đánh lại. Nhanh lên thả ta ra đi, ta thay ngươi giải quyết nàng!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ta không có cùng ngươi làm trò đùa, nữ nhân này thật không phải là ngươi bây giờ có thể đối kháng, dù là hắn hiện tại chẳng qua là phân thân.”

Dương Diệp không có để ý Hậu Khanh, hắn nhìn về phía cách đó không xa Doanh Tĩnh kia, mà lúc này, Doanh Tĩnh kia cũng nhìn về phía hắn, “là ngươi muốn tiêu diệt Doanh Gia ta?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không thể?”

Lúc này, Doanh Tĩnh đột nhiên đưa tay vẽ một cái.

Xùy~~!

Một đạo hàn mang ở giữa sân lóe lên

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Mà qua.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chính là vừa bổ.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Nhìn thấy một màn này, đám người Dương Liêm Sương thần sắc ngưng trọng lên.

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía Doanh Tĩnh kia, “chẳng qua là phân thân đều lợi hại như vậy, nếu như ngươi bản thể tại đây, phỏng đoán ta hôm nay cũng chỉ có thể đường chạy.”

Phân thân?

Trong tràng mọi người lần nữa ngẩn người, trước mắt vị Doanh Tĩnh này cũng chỉ là phân thân? Phân thân đều mạnh như vậy, nếu như nàng bản thể xuất hiện... Niệm đến tận đây, cho dù là Dương Liêm Sương sắc mặt cũng có chút khó coi.

Lúc này, Doanh Tĩnh kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Đúng là một người mới, bất quá, tưởng muốn tiêu diệt Doanh Gia, đừng nói ngươi, cho dù ngươi là Doanh Gia Tiên Tổ trùng sinh cũng là vọng tưởng.”

Nói xong, nàng đột nhiên đối với Dương Diệp cách không nhất điểm.

Ầm!

Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên sụp đổ ra, cùng lúc đó, mấy đạo hàn quang ở đằng kia Không Gian Hắc Động bên trong giăng khắp nơi thiết cắt.

“Ra tay!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Liêm Sương, nói xong, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân bay thẳng đến Doanh Tĩnh kia vọt tới.

Xa xa, Doanh Gia mọi người liền muốn ra tay, mà Doanh Tĩnh kia nhưng là khoát tay áo, ngăn trở bọn hắn, sau đó nàng nhìn về phía Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, sau một khắc, nàng tay phải hóa chưởng hướng phía trước thò ra, sau đó nhẹ nhàng quét qua.

Một màn kinh khủng xuất hiện.

Một cỗ lực lượng cường đại thổi quét mà qua, trong chốc lát, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân chỗ ở không gian trực tiếp bị quét đã thành một mảnh cực lớn Không Gian Hắc Động, mà cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại, trực tiếp sẽ phải Dương Liêm Sương các loại nữ nhân rung động đến ngàn trượng có hơn!

Doanh Tĩnh muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang xuất hiện ở trước mặt của Doanh Tĩnh kia.

Doanh Tĩnh mặt không biểu tình, nàng môi son thân khải, “cút!”

Ầm!

Một cổ kinh khủng sóng âm từ trong miệng chấn động mà ra, cái kia sợi kiếm quang lập tức bị đánh tan, mà kia kiếm quang sau Dương Diệp lần nữa bị chấn động ra ngoài, này vừa lui, hắn trọn vẹn lui hơn một ngàn năm trăm trượng.

Dương Diệp vừa dừng lại một cái, lúc này, Doanh Tĩnh kia đột nhiên đối với Dương Diệp cách không nắm chắc, trong chốc lát, Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên đè ép lên, Dương Diệp biến sắc, tâm niệm vừa động, mấy đạo kiếm quang lòe ra, nhưng mà, những cái kia kiếm quang nhưng là không có thể phá vỡ không gian xung quanh hắn!

Không gian càng ngày càng gấp, cái kia trong đó cường đại áp lực, làm cho Dương Diệp cảm giác toàn thân mình cao thấp dường như bị mấy vạn con ngựa mạnh đang lôi kéo vậy

Ngay tại lúc này.

Ầm!

Một cỗ hỏa mang đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong chốc lát, không gian xung quanh hắn trực tiếp bị này cổ hỏa mang đốt cháy đã thành hư vô.

Xa xa, Doanh Tĩnh kia trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “lửa này... Thực để cho ta ngoài ý muốn, Trung Thiên Vũ Trụ này, vậy mà sẽ xuất hiện như thế thần hỏa!”

Doanh Tĩnh đối diện, Dương Diệp đột nhiên chân phải mãnh liệt một đập, cả người trực tiếp hóa thành một đạo Hỏa Diễm Kiếm Quang biến mất ngay tại chỗ. Sau một khắc, đạo này Hỏa Diễm Kiếm Quang trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Doanh Tĩnh kia, ngay sau đó, Hỏa Diễm Kiếm Quang kia đột nhiên nổ ra.

Ầm!

Không mấy Hỏa Diễm Kiếm Khí lập tức đem Doanh Tĩnh kia bao phủ.

Nhìn thấy một màn này, một bên Doanh Gia lập tức mọi người có chút khẩn trương. Thần Bí Hỏa Diễm kia của Dương Diệp bọn hắn cũng đã gặp qua đấy, uy lực của nó, đã không cách nào diễn tả bằng ngôn từ. Doanh Tĩnh có thể chống đỡ được sao?

Ngay tại lúc này, xa xa cái kia vùng biển lửa đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, một điểm hàn quang đột nhiên từ cái kia mảnh Hỏa

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trong nước nổ bể ra, trong chốc lát từng cái

Ầm!

Cái kia một cái biển lửa đột nhiên nổ bể ra, không mấy Hỏa Diễm Kiếm Khí hướng phía bốn phía bắn ra tung tóe, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé tan thành phấn mai một.

Mà lúc này, một nữ tử từ cái này còn sót lại trong ngọn lửa chậm rãi đi ra, tại cô gái này quanh thân, tản ra ba sợi như cánh tay dài hàn quang, này ba đạo hàn quang không ngừng vây quanh nữ tử, cùng lúc đó, một luồng hơi lạnh không ngừng từ cái kia ba sợi hàn quang bên trong tràn ra, những thứ này hàn khí không ngừng đem chung quanh những ngọn lửa kia bức lui.

Xa xa, Dương Diệp đồng tử hơi co lại, hắn không nghĩ tới, liền Lục Đinh Thần Hỏa cũng không thể đủ làm bị thương nữ nhân này.

Mà nữ nhân này chỉ là một cái phân thân, tuy rằng không phải bình thường phân thân, thế nhưng cũng là phân thân a!

Yêu nghiệt!

Không hổ là đã từng vượt thời đại siêu cấp yêu nghiệt!

Doanh Tĩnh chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “còn có bài tẩy sao?”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh kia đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, thả ta ra, để cho ta đến giải quyết nàng, bằng không thì tiểu tử ngươi cũng bị nàng giết chết.”

Dương Diệp đương nhiên sẽ không thả Hậu Khanh này đi ra, đối phương đi ra, có thể có thể không là muốn giết chết Doanh Tĩnh này, mà là muốn làm cho giết hắn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Doanh Tĩnh kia, “đây chỉ là phân thân của ngươi, không phải là bản thể của ngươi, mà ngươi cái phân thân này, không phải bình thường phân thân, nếu như ta không có đoán sai, ngươi cái phân thân này nhất định là không có thể ở thế gian này tồn tại quá lâu, đúng không?”

Doanh Tĩnh dừng bước lại, “ở trước đó, đủ để để cho ngươi đám từ trên đời này biến mất.”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “lão tử nói cho ngươi biết, Doanh Gia, hôm nay lão tử diệt định rồi!”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, “nữ nhân này giao cho ta, còn lại giao cho ngươi đám!”

“Ngươi có thể làm?” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, “không được cũng phải được!”

Nói xong, tay phải hắn có chút một chuyển, trong chốc lát, trong tay hỏa diễm Mộc Kiếm kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Thoáng qua, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo Hỏa Diễm Kiếm Quang hướng phía Doanh Tĩnh kia bắn mạnh tới.

Tại Dương Diệp động thủ một khắc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nhìn về phía Doanh Gia nhóm cường giả, sau đó nói: “Một tên cũng không để lại!”

Nói xong, kia trực tiếp dẫn đầu trước hướng phía Doanh Gia mọi người vọt tới.

Xa xa, Doanh Tĩnh kia nhìn thấy một màn này, thần sắc lạnh lẽo, “tự tìm cái chết!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải vung lên, một cỗ lực lượng cường đại bay thẳng đến Dương Diệp thổi quét mà đến.

Ầm!

Cái kia cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến ngàn trượng có hơn, đẩy lui Dương Diệp về sau, Doanh Tĩnh liền sẽ đối Dương Liêm Sương kia các loại nữ nhân ra tay, nhưng mà lúc này, Dương Diệp nhưng là lại hóa thành một đạo Hỏa Diễm Kiếm

Quang xuất hiện ở trước mặt của nàng, thoáng qua, vô số đạo Hỏa Diễm Kiếm Khí hướng phía nàng bao phủ mà tới.

Doanh Tĩnh trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nàng bấm tay một điểm.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem những Hỏa Diễm Kiếm Khí kia chấn địa hướng về sau nhanh lùi lại mà đi, nhưng mà ngay tại lúc này, nàng sắc mặt đột nhiên biến đổi, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được...

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 46604172, Kevin lá, tiểu tiểu Lam hỏa, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 40156350, 750404lanka, lĩnh trên thanh tuyền, dưới đèn đường đèn, lwydavid2, just kỳ nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1790: Vu Tộc Luyện Thể Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1785 chương: Vu Tộc Luyện Thể Thuật!

(Cầu chia sẻ)

Doanh Tĩnh sở dĩ có bộ dáng này, là vì một thanh kiếm đâm vào ngực của nàng.

Mà người cầm kiếm, tự nhiên là Dương Diệp.

Thoáng qua.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ Doanh Tĩnh trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong chốc lát, Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị rung động đến ngàn trượng có hơn, vừa dừng lại một cái, Dương

Diệp trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu. Bất quá, trên mặt hắn nhưng là mang theo dáng tươi cười.

Đại Na Di Thuật!

Hắn vừa rồi, thi triển đúng là Đại Na Di Thuật thêm một kiếm nháy mắt.

Một chiêu này át chủ bài, lúc trước hắn chưa bao giờ dùng qua, cho dù là đang đối mặt Hồng Quần Nữ Tử kia cùng với Tống Táng Giả lúc đều không dùng qua.

Mà bây giờ, không cần không được.

Thực lực của Doanh Tĩnh này hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, liền Lục Đinh Thần Hỏa đều không làm gì được đối phương, điều này làm cho hắn không thể không thi triển ra Đại Na Di Thuật này rồi.

Đại Na Di Thuật tự nhiên là so ra kém Lục Đinh Thần Hỏa đấy, Lục Đinh Thần Hỏa, Doanh Tĩnh cũng không dám tiếp xúc, nhưng vấn đề là, Lục Đinh Thần Hỏa không tiếp xúc được Doanh Tĩnh. Bất kể là Lục Đinh Thần Hỏa hay vẫn là Mộc Kiếm của hắn, đều không thể dựa vào gần Doanh Tĩnh này!

Mà Đại Na Di Thuật này nhưng có thể để cho nàng tiếp gần Doanh Tĩnh này. Quả thật đúng là không sai, bất ngờ không đề phòng, kiếm của hắn trực tiếp xuyên qua trước ngực của Doanh Tĩnh này. Kiếm nhập Doanh Tĩnh trong cơ thể một chớp mắt kia, một đám Lục Đinh Thần Hỏa chính là không vào thể nội.

Nhưng mà, Doanh Tĩnh kia vậy mà cố gắng đè xuống này sợi Lục Đinh Thần Hỏa, không để cho kia bộc phát ra!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp thần sắc lần nữa ngưng trọng lên. Hắn vẫn còn có chút đánh giá thấp nữ nhân này! Bất quá, đối phương cũng cũng không làm gì. Bởi vì đối phương chẳng qua là tạm thời ngăn chặn cái kia sợi hỏa diễm, mà không phải lau đi cái kia sợi hỏa diễm!

Xa xa, Doanh Tĩnh kia nhìn về phía Dương Diệp, “một chiêu kia mới vừa rồi, Không sai.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cám ơn khích lệ!”

Doanh Tĩnh nhìn về phía xa xa, xa xa, Doanh Gia nhóm cường giả tại đám người Dương Liêm Sương dưới sự vây công, chỉ còn lại không tới mười Chân Cảnh cường giả,

Trầm mặc một cái chớp mắt, Doanh Tĩnh đột nhiên tay phải vung lên, mấy đạo màu lam khe hở đột nhiên xuất hiện ở Doanh Gia những cường giả kia dưới chân, không chỉ có trong sân Doanh Gia cường giả, trong Thiên Hoang Thành một ít Doanh Gia thanh niên dưới chân cũng đột nhiên nhiều ra một cái màu lam khe hở.

Sau một khắc, Doanh Tĩnh hai tay nhẹ nhàng xoay tròn.

Vô số đạo cột sáng màu lam đột nhiên phóng lên trời, trong chốc lát, những cái kia dưới chân có màu lam khe hở Doanh Gia người toàn bộ đều biến mất ở trong tràng.

Xa xa, Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “đuổi được tới sao?”

Dương Liêm Sương hai mắt khép hờ, một hơi về sau, nàng mở mắt, sau đó lắc đầu.

Thấy thế, Dương Diệp sầm mặt lại.

Lúc này, Doanh Tĩnh kia đột nhiên nói: “Ta đạo này phân thân, tu luyện trọn vẹn trăm năm mới tu luyện được, không nghĩ tới hủy trong tay ngươi. Dương Diệp đúng không? Ta nhớ kỹ ngươi rồi. Tin tưởng ta, qua không được bao lâu, chúng ta là có thể chính thức gặp mặt.”

Nói xong, thân thể của Doanh Tĩnh đột nhiên hư ảo, mấy tức về sau, thân thể trực tiếp biến mất ở trong không trung.

Doanh Tĩnh sau khi biến mất, Dương Diệp nhìn về phía một bên đám người Lục Vân Thiên, giờ phút này, đám người Lục Vân Thiên sắc mặt tái nhợt đáng sợ.

Doanh Tĩnh đưa đến Doanh Gia một số người, nhưng mà, Doanh Tĩnh không có đưa đi bọn hắn.

Lục Vân Thiên hít sâu một hơi, “Dương Diệp, ta...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên tay phải vung lên, “toàn bộ giết!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đám người Lục Vân Thiên kia bắn mạnh tới.

Đám người Dương Liêm Sương cũng là lập tức theo sát phía sau.

Thời điểm này, Dương Diệp không muốn nghe đám người Lục Vân Thiên bất luận cái gì nói nhảm, bởi vì vậy cũng là lãng phí thời gian

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

đăng nhập //truyenyy/ để đọc truyện
Thời khắc này đám người Lục Vân Thiên như thế nào sẽ là đối thủ của đám người Dương Diệp?

Một khắc sau, trong tràng chỉ còn lại có Dương Gia cùng người của Vũ Gia.

Theo lần này thắng lợi, ý vị này Trung Thiên Vũ Trụ, năm Đại Thế Gia đem xoá tên rồi. Bởi vì còn lại năm Đại Thế Gia, cho dù là gia tộc bọn họ trong thật sự lục đoạn cường giả đi ra, cũng đã không có bất kỳ tác dụng!

Mà ít Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả kia nếu là thông minh, liền sẽ không đi ra!

Trong tràng, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân đi tới trước mặt của Dương Diệp, Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, “không có sao chứ?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không có chuyện gì quá lớn.”

Có Hồng Mông Tử Khí ở đây, tại lớn tổn thương với hắn mà nói, cũng không phải cái đại sự gì. Trừ phi hắn bị người đánh trọng thương đến tàn, hoặc là trực tiếp bị nháy mắt giết chết, bằng không thì, hắn rất khó cái chết.

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta nghĩ thừa thắng xông lên, tiêu diệt còn dư lại bốn Đại Thế Gia. Bây giờ là thời điểm cuối cùng, bởi vì chủ lực của bọn hắn cũng đã toàn quân bị diệt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “muốn ta đi cùng không?”

Dương Liêm Sương nói: “Không cần. Ngươi trước khôi phục một chút, chuyện còn lại giao cho chúng ta là được rồi.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “có thể, bất quá, các ngươi hay vẫn là phải cẩn thận một chút, những thế gia kia còn có Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả.”

“Tự nhiên!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Vũ Dạ Vũ Gia, “Vũ tiền bối, các ngươi đi không?”

Vũ Dạ cười nói: “Đương nhiên đi!” Bây giờ là thu hoạch thành quả thời điểm, Vũ Gia tự nhiên sẽ đi.

Dương Liêm Sương do dự một chút, sau đó nói: “Vũ Dạ tiền bối, ta nghĩ cùng Vũ Gia làm một cái giao dịch.”

“Cái gì?” Vũ Dạ có chút tò mò.

Dương Liêm Sương nói: “Lúc này đây, Dương Gia ta chỉ cần năm Đại Thế Gia những Huyền Kỹ kia, công pháp, cùng với Huyền Bảo. Mà năm Đại Thế Gia những cái kia át chủ bài, Dương Gia ta hết thảy không nên, toàn bộ cho Vũ Gia. Khoản giao dịch này, Vũ Dạ tiền bối cảm thấy thế nào?”

Nghe được lời của Dương Liêm Sương, trong tràng tất cả mọi người đều ngẩn ra.

Tất cả thế giới!

Phải biết, năm Đại Thế Gia tất cả thế gia, cái kia là một bao lớn địa bàn? Có thể nắm giữ nhiều ít nhân tài tài nguyên? Mà Dương Liêm Sương rõ ràng toàn bộ cũng không muốn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, trong lòng nhẹ gật đầu, nữ nhân này, thật sự thật thông minh. Hắn tự nhiên biết rõ Dương Liêm Sương ý đồ chân chính.

Dương Gia trải qua chuyện lúc trước, kỳ thật đã tổn thương nguyên khí nặng nề, bây giờ Dương Gia, cũng bởi vì hắn cùng với Dương Liêm Sương hai người chống đỡ, còn lần này, mặc dù có thể tiêu diệt Doanh Gia, chủ yếu vẫn là nhờ có đám người Minh Nữ hỗ trợ.

Mà đám người Minh Nữ không phải là Dương Gia người, các nàng sẽ không cả đời ở lại Dương Gia đấy!

Trừ ra đám người Minh Nữ, Dương Gia cũng chỉ còn lại có hắn cùng với Dương Diệp lấy ra được. Đơn giản mà nói, những thế giới kia muốn tới, Dương Gia cũng không có năng lực kia đi quản lý, mạnh mẽ bước đi quản lý, chỉ làm liên lụy Dương Gia phát triển tiết tấu.

Bây giờ Dương Gia, cần khôi phục nguyên khí, cần khôi phục nguyên khí. Hơn nữa, nếu như đi khống chế những thế gia kia, cái này thì đồng nghĩa với Dương Gia cần từ trong ám đi tới phía trước tới. Phải biết, người của Doanh Gia có thể không chết hết, khi đó, Dương Gia sẽ lâm vào bị động!

Cho nên, Dương Liêm Sương quyết đoán lựa chọn buông tha cho những thế gia kia, tiếp tục lại để cho Dương Gia đang âm thầm.

Cách đó không xa, Vũ Dạ trầm giọng nói: “Sương Tiểu Tỷ, ngươi không có nói đùa?”

Dương Liêm Sương nhẹ cười cười, “Vũ Dạ tiền bối cảm thấy ta là đang nói đùa sao?”

Vũ Dạ nhìn xem Dương Liêm Sương hồi lâu, sau đó nói: “Được, giao dịch này, Vũ Gia ta làm.”

Hắn không phải là kẻ ngu dốt, cũng biết ý của Dương Liêm Sương

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Đồ. Những thế giới này, đối với Dương Gia mà nói, có thể là phiền toái, cuối cùng Dương Gia hiện tại không có nhiều người như vậy có thể đi quản lý. Nhưng là đúng Vũ Gia mà nói, cũng không phải phiền toái.

Bởi vì từ đầu đến giờ, Vũ Gia không có bên trong hao tổn, tổn thất người cũng không nhiều. Cho nên, Vũ Gia là có năng lực đi quản lý những thế giới kia đấy. Có thể tưởng tượng, làm Vũ Gia chưởng quản nhiều như vậy thế giới về sau, sau đó tại qua cái cỡ trăm năm, khi đó Vũ Gia sẽ trưởng thành đến loại trình độ nào!

Tuy rằng cũng có nguy hiểm, bị đối tượng mạo hiểm, nhưng mà, cái này hấp dẫn, hắn không muốn cự tuyệt!

Nghe được lời của Vũ Dạ, Dương Liêm Sương mỉm cười, chính yếu nói, lúc này, Vũ Dạ đột nhiên lại nói: “Bất quá, ta còn có một yêu cầu. Cái kia chính là, ta hy vọng Vũ Gia cùng Dương Gia kết minh, đến tận đây về sau, hai nhà chúng ta, Công Thủ Đồng Minh. Như thế nào?”

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tự nhiên không có vấn đề!”

Nghe vậy, Vũ Dạ mỉm cười, “Sương Tiểu Tỷ, hợp tác vui vẻ!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Hợp tác vui vẻ! Hiện tại, để cho chúng ta đi giải quyết còn lại bốn Đại Thế Gia đi!”

Vũ Dạ nói: “Hết thảy do Sương Tiểu Tỷ chỉ huy!”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp hiểu ý, hắn nhìn về phía Minh Nữ các loại nữ nhân, “mấy vị đại tỷ, thuận tiện không!”

Nếu như không có đám người Minh Nữ trợ giúp, muốn diệt sạch còn lại mấy Đại Thế Gia, tuy rằng không phải là không thể được, nhưng lại sẽ phiền toái rất nhiều. Mà nếu có chúng nữ tương trợ, chuyện kia liền sẽ thay đổi đơn giản rất nhiều.

Kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Sự tình sau khi hoàn thành, ngươi phải theo chúng ta đi Thiên Trụ Sơn.”

Dương Diệp cười nói: “Cái này đương nhiên không có vấn đề.”

Kỵ heo thiếu nữ nhún vai, sau đó nhìn về phía Dương Liêm Sương, “đi thôi!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “phiền toái chư vị.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Kỵ heo thiếu nữ các loại nữ nhân cùng Vũ Gia chúng cường giả cũng là lập tức đi theo lên.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tìm một chỗ giấu đi, tiếp đó, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp.

Chữa thương!

Kỳ thật, thương thế của hắn vẫn có chút nghiêm trọng, bởi vì hắn lúc trước quá độ tiêu hao, cái này để cho hắn thân thể các phương diện cũng đã vô cùng mệt mỏi. Đặc biệt là thực chiến Đại Na Di Thuật kia về sau, điều này làm cho thân thể của hắn mỏi mệt đã đến cực hạn.

Này cũng là hắn vì sao không đi theo Dương Liêm Sương các loại nữ nhân đi nguyên nhân.

Chữa thương với Dương Diệp mà nói, tự nhiên là quen việc dễ làm, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, hắn khôi phục tốc độ, quả thực có thể dùng kinh khủng để hình dung. Chưa tới một canh giờ, trên thân hắn tổn thương chính là đã hoàn toàn khôi phục.

Ngay tại hắn phải ly khai Hồng Mông Tháp lúc, lúc này, Hậu Khanh kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó nói: “Làm cái gì?”

Hậu Khanh nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta dạy cho ngươi vu thuật, dạy ngươi Vu Tộc ta Luyện Thể Thuật, bất quá, ngươi học được về sau, được thả ta ra!”

Vu thuật!

Luyện Thể Thuật!

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Cái này... Có thể a!”

Hậu Khanh nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi thề, dùng ngươi nhân tộc nhân quân danh nghĩa thề!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta thề, ta như làm trái lời hứa, liền để cho người nọ quân chết bất đắc kỳ tử, để cho hắn...”

...

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1791: Bá Thể Vô Song!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1786 chương: Bá Thể Vô Song!

(Cầu chia sẻ)

“Ngừng ngừng...”

Lúc này, Hậu Khanh kia đột nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi còn là đừng dùng người nọ quân thề.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Bởi vì ta cảm thấy rất không đáng tin cậy!”

Dương Diệp: "..."

Ngay tại lúc này, cái kia Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Hậu Khanh, "kỳ thật, Hậu Khanh, ngươi cũng đừng giấu giếm. Tiểu tử này học được ngươi Vu Tộc Luyện Thể Thuật cùng vu thuật, đối với ngươi Vu Tộc mà nói, có lẽ là một chuyện tốt."

"Chuyện tốt?" Hậu Khanh nhìn về phía Cùng Kỳ, "Cùng Kỳ, ngươi đừng nói với ta ngươi không biết Vu Tộc ta cùng nhân tộc quan hệ trong đó!"

Cùng ngạc nhiên nói: "Ta tự nhiên biết rõ, chẳng qua là, tiểu tử này hoàn toàn không có người nào tộc đại nghĩa đấy. Ngươi Vu Tộc không đến tìm hắn để gây sự, hắn là sẽ không đi tìm ngươi Vu Tộc phiền toái. Hơn nữa, ngươi truyền hắn ngươi Vu Tộc Luyện Thể Thuật cùng vu thuật, hắn nhất định niệm phần nhân tình này, có phần nhân tình này ở đây, với ngươi mà nói, khả năng này là một chuyện tốt."

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Cái kia, yếu ớt hỏi một chút, Vu Tộc vu thuật cùng cái gì kia Luyện Thể Thuật, rất lợi hại?"

"Nói nhảm!"

Hậu Khanh kia có chút không vui nói: "Vu Tộc ta vu thuật cùng Luyện Thể Thuật, cái kia ở thượng giới nhưng điều vô số người nghe tin đã sợ mất mật đấy."

"A..."

Dương Diệp thật dài 'a' một cái âm thanh, tuy rằng không nói gì thêm, nhưng mà trong mắt nhưng là viết 'ta không tin'.

Gặp Dương Diệp bộ dáng này, Hậu Khanh cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi phải thử một chút?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó nói: "Ngươi cái kia Luyện Thể Thuật nhất định là rất mạnh, bằng không thì, ngươi cũng sẽ không tới loại trình độ này cũng còn có thể còn sống. Còn cái này vu thuật..."

"Vu Tộc mạnh nhất, không phải là Luyện Thể Thuật, mà là vu thuật!" Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

"Thật sao?" Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh kia, "Vậy để cho ta mở mang kiến thức!"

“Vậy để cho ngươi mở mang kiến thức!”

Hậu Khanh thanh âm rơi xuống, đột nhiên hắn trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, sau một khắc, hắn hai mắt đột nhiên nổi lên một vòng ánh sáng màu đỏ, thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt đại biến, ngay sau đó, Dương Diệp phát hiện mình vậy mà không cách nào khống chế chính mình!

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, liền phải vận dụng kiếm ý, mà lúc này, đột nhiên hắn kinh hãi phát hiện, linh hồn của chính mình cùng thân thể tách ra!

Giờ phút này, linh hồn của hắn không tự chủ được cùng thân thể tách ra!

Mà khi linh hồn hắn cùng thân thể sau khi tách ra, hắn phát hiện, linh hồn của chính mình trên người, nhiều hơn một chuẩn bị nhỏ như sợi tóc chỉ đỏ. Chính là chỗ này chút chỉ đỏ, làm cho hắn không cách nào nhúc nhích mảy may.

Hậu Khanh nhìn xem Dương Diệp linh hồn thể, thời gian dần trôi qua, hắn ánh mắt băng lạnh xuống.

Ngay tại lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Cái này tháp... Thực lớn a!”

Nghe vậy, Hậu Khanh kia nheo mắt, trầm mặc một cái chớp mắt, những cái kia trói chặt Dương Diệp linh hồn chỉ đỏ đột nhiên biến mất.

Linh hồn trở về thịt sau lưng, Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh kia, trong mắt hơn nhiều vẻ kiêng kỵ cùng ngưng trọng. Một chiêu kia, kỳ thật cũng không vô địch, nhưng mà, bất ngờ không đề phòng, cho dù là hắn đều không thể ngăn cản.

Bởi vì linh hồn cùng thân thể sau khi tách ra, khi đó hắn, thực lực là suy yếu nhất thời điểm, cuối cùng, hắn không phải là chủ Tu Linh Hồn. Hơn nữa, chủ Tu Linh Hồn cũng vô dụng, bởi vì đối phương đối tượng liền là linh hồn, không có thân thể làm dựa vào, linh hồn là vô cùng vô cùng yếu ớt.

Lúc này, Hậu Khanh kia đột nhiên nói: " Cái này gọi là nhiếp hồn, tại trong Vu Tộc ta, xem như đứng đầu vu thuật. Là dùng để chuyên câu đối hai bên cánh cửa giao loài người, cũng là loài người vô cùng kiêng kỵ một số

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Vu thuật. Bởi vì đại đa số nhân loại linh hồn đều vô cùng yếu ớt, bởi vậy, tại ta Vu Tộc Cường Giả cùng ngươi Nhân Tộc Cường Giả trong lúc giao thủ, rất nhiều Nhân Loại Cường Giả còn chưa nhìn thấy ta Vu Tộc Cường Giả, liền trực tiếp bị nháy mắt giết chết rồi. "

Dương Diệp nói: “Ở thượng giới, Vu Tộc cùng yêu tộc, còn có Nhân Tộc, một tộc kia mạnh nhất?”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Ba tộc cũng không là mạnh nhất!”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Còn có so với các ngươi ba tộc đều mạnh?”

Hậu Khanh nhẹ gật đầu.

“Cái gì tộc?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “hỏi nhiều như vậy làm cái gì? Sau này chính ngươi đi lên chẳng phải sẽ biết sao?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ta có thể dạy ngươi vu thuật cùng Luyện Thể Thuật, nhưng mà, ta chỉ có một yêu cầu, cái kia chính là ngày sau ngươi không thể dùng để đối phó Vu Tộc.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta làm người chú ý Người không phạm Ta, ta không phạm người. Chỉ cần người của Vu Tộc không tới tìm ta phiền toái, ta tự nhiên thì sẽ không đi tìm bọn họ để gây sự đấy. Nhưng mà, nếu như bọn hắn muốn giết ta, ta nhất định là muốn giết bọn hắn đấy!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hậu Khanh, lại nói: “Vị này Vu Tộc tiền bối, nói thật, ta rất muốn học Vu Tộc Luyện Thể Thuật cùng ngươi này vu thuật, nhưng mà, ta không thị phi học không thể. Nếu như ngươi chịu dốc túi tương thụ, ta hứa hẹn với ngươi, mười năm sau, ta thả ngươi trừ tháp!”

Mười năm!

Mười năm về sau, hắn có tự tin, hắn không cần tại sợ Hậu Khanh này, dù là đối phương là Điên Phong Thời Kỳ, hắn cũng không sợ!

Hậu Khanh nhìn thẳng Dương Diệp, “lời ấy thật không?”

Kỳ thật, hắn đối với ra ngoài đã không có báo hy vọng. Bởi vì nếu như là hắn, hắn cũng sẽ không để cho chính mình đi ra. Cuối cùng, nếu như hắn ra ngoài, cái này thì đồng nghĩa với này trọng bảo muốn bại lộ. Mà nếu để cho thượng giới người biết này nhân tộc đệ nhất chí bảo trên người Dương Diệp, Dương Diệp kia tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy!

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà nguyện ý thả hắn ra ngoài, mặc dù là mười năm sau. Mà mười năm, đối với hắn cường giả loại này mà nói, khả năng chính là ngủ một giấc ngủ mà thôi!

Trước mặt Hậu Khanh, Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đương nhiên!”

Hậu Khanh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, gặp Dương Diệp không giống nói giả, lập tức nói: “Được, một lời đã định!”

Một bên, Cùng Kỳ khẽ lắc đầu.

Nhập lừa được.

Hắn lúc trước cũng nói đi theo Dương Diệp ba năm đấy, nhưng mà, trong ba năm kia, hắn không biết bao nhiêu lần thiếu chút nữa quải điệu (*dập máy). Mà Hậu Khanh này hiện tại cần muốn đi theo Dương Diệp mười năm... Hắn đã có thể tưởng tượng được Hậu Khanh sau này ‘bi thảm’ sinh sống.

“Ngươi thể chất không tệ, ta trước truyền cho ngươi Luyện Thể Thuật!”

Hậu Khanh thanh âm rơi xuống, một đám hàn mang đột nhiên từ giữa lông mày của hắn bắn ra, cái kia sợi hàn mang lập tức không vào giữa lông mày Dương Diệp. Rất nhanh, rất nhiều tin tức xuất hiện ở trong đầu Dương Diệp.

“Bất Tử Bá Thể Quyết, Vu Tộc chí cao Luyện Thể Quyết, luyện đến Đại Thành, nhỏ máu có thể trùng sinh...”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Hậu Khanh kia, “Bất Tử Bá Thể Quyết? Tích Huyết Trọng Sinh?”

Hậu Khanh nói: “Ta tu luyện đúng là Bất Tử Bá Thể Quyết, nếu như lúc trước người nọ quân dùng là không phải là Mộc Kiếm kia, hắn coi như là có thể đánh bại ta, nhưng là rất khó đem ta làm bị thương loại trình độ này. Mà cho dù hắn dùng Mộc Kiếm kia, cũng không có thể giết chết ta. Mà nguyên nhân, cũng là bởi vì Bất Tử Bá Thể Quyết này. Chỉ cần hắn không giết ta thấu triệt, ta còn có một giọt máu tươi liền có thể trùng sinh!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó nói: “Ngươi muốn khôi phục thành chính mình dáng dấp ban đầu, cần phải bao lâu?”

“Này có chút khó!” Hậu Khanh trầm giọng nói

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

: “Nếu như không có ngoại vật tương trợ, ta khả năng cần hao phí hơn vài chục năm thời gian mới có thể cải tạo thân thể. Bởi vì nhục thể của ta là Mộc Kiếm kia hư hại, mà kiếm kia, là Thần vật.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Luyện thế nào?”

Hậu Khanh nói: “Bất Tử Bá Thể Quyết phân tam trọng, tầng thứ nhất, Bá Thể Vô Song, nếu như ngươi tu luyện tới tầng thứ nhất, nhục thể của ngươi có thể hiện lên Bá thể trạng thái, Bá thể trạng thái ngươi, cho dù là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả cũng khó có thể tổn thương ngươi. Mà đây không phải kinh khủng nhất địa phương, kinh khủng nhất địa phương là, Bá thể dưới trạng thái ngươi, không quản ngươi bị thương bao nhiêu, ngươi cũng không cảm giác được, một khắc này, ngươi sẽ cảm giác mình là vô địch!”

Bá Thể Vô Song!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tầng thứ hai cùng tầng thứ ba chứ?”

Hậu Khanh nói: “Tầng thứ hai, Tích Huyết Trọng Sinh, tu luyện tới này cảnh giới, chỉ cần ngươi Linh Hồn Bất Diệt, dù là thân thể hủy hết, nhưng mà, chỉ cần có giọt máu tươi ở đây, ngươi liền có thể cải tạo thân thể, mà không cần đi tìm túc thể.”

“Vậy ngươi tại sao phải tìm túc thể?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Bởi vì ta nếu như không tìm kiếm túc thể, ta cũng không có biện pháp trở lại Đại Thiên Vũ Trụ. Mà nếu như ta lúc đầu đoạt xá thành công, ta sẽ mượn nhờ nhục thể của ngươi trở lại Đại thế giới, trở lại Đại Thiên Vũ Trụ về sau, ta sẽ vứt bỏ nhục thể của ngươi đấy, bởi vì, chỉ có nhục thể của chính mình mới là thích hợp mình nhất.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta đại khái có thể tu luyện tới tầng thứ nhất Bá Thể Vô Song?”

Hậu Khanh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi trụ cột rất tốt, muốn tu luyện tới Tích Huyết Trọng Sinh có lẽ có điểm khó, nhưng mà, muốn tu luyện tới Bá Thể Vô Song này, hẳn vẫn là tương đối dễ dàng đấy. Hơn nữa, ngươi có thần bí kia tử khí ở đây, cái này có thể để cho ngươi không chút kiêng kỵ kích thích thân thể, để cho ngươi thân thể từ trong ra ngoài đạt tới lột xác!"

"Kích thích thân thể..." Dương Diệp cười khổ, là hắn biết, này Tu Luyện Nhục Thân, khẳng định không phải là cái gì đơn giản sống.

"Ngươi ngọn lửa kia liền vô cùng thích hợp dùng để kích thích thân thể!" Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: "Ngươi có thể để cho nó phối hợp ngươi, dùng lực lượng của nó đến kích thích cơ thể của ngươi tổ chức."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, "Được."

Nói xong, thân hình hắn run lên, đi tới tầng thứ ba Tu Luyện Thất.

Trong phòng tu luyện, trước mặt Dương Diệp, là Hậu Khanh kia cùng Lục Đinh Thần Hỏa.

"Chắc chắn chứ?" Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "xác định."

Luyện Thể là thống khổ nhất, nhưng mà, tại thống khổ hắn cũng muốn luyện. Bởi vì này có thể nhắc nhở thực lực của hắn. Hơn nữa, nhục thể của hắn tuy rằng còn có thể, nhưng mà đối với Chân Cảnh cường giả mà nói, căn bản không còn tác dụng gì nữa.

Đặc biệt là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, đối phương đã hoàn toàn có thể dễ dàng phá vỡ nhục thể của hắn!

"Tốt lắm!"

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa thanh âm đột nhiên vang lên, thoáng qua, một ngọn lửa trực tiếp đem Dương Diệp bao vây lại. Trong chốc lát, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên đứng lên từng cái

"A!"

Một đạo kêu thảm thiết như tan nát cõi lòng đột nhiên ở trong phòng tu luyện vang vọng dựng lên.

Cùng lúc đó, Hậu Khanh kia thanh âm lo lắng cũng đột nhiên vang lên, "sáu đinh, ngươi điên rồi, vậy mà dùng toàn bộ lực lượng, ngươi muốn lộng chết hắn a!"

Trầm mặc một cái chớp mắt, sáu đinh đột nhiên nói: “Ngươi không nói sớm...”

...

PS: Cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1792: Bất Tử Bá Thể Vô Song!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1787 chương: Bất Tử Bá Thể Vô Song!

(Cầu chia sẻ)

Không thể không nói, Dương Diệp thiếu chút nữa bị Lục Đinh Thần Hỏa cho chơi chết rồi.

Lục Đinh Thần Hỏa ngay từ đầu không có giữ lại lực lượng, cái kia nhiệt độ của ngọn lửa, thiếu chút nữa trực tiếp đem Dương Diệp cho đốt cháy thành hư vô, khá tốt hắn vào thời điểm mấu chốt thúc giục huyết giáp. Nếu như không phải là huyết giáp, hắn thật muốn dữ nhiều lành ít.

Mà cho dù là huyết giáp, cũng thiếu chút không có kháng trụ Lục Đinh Thần Hỏa!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp co quắp ngã xuống đất, hắn giờ phút này, toàn thân cũng đã cháy khét.

Hắn mở to mắt nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, “đại ca, không thể chơi như vậy.”

Lục Đinh Thần Hỏa có chút ngượng ngùng nói: “Ta hiểu sai. Cái kia, ngươi còn có thể chứ?”

Dương Diệp tức giận nói: “Ngươi cảm thấy ta như bây giờ còn có thể sao?”

Lục Đinh Thần Hỏa: “...”

Một lúc lâu sau, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, Dương Diệp thân thể khôi phục bình thường. Thân thể sau khi khôi phục, Dương Diệp lập tức bị Lục Đinh Thần Hỏa bao lại.

Rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dần dần nhăn nhó.

“Ổn định tâm thần, lặng yên niệm khẩu quyết, lợi dụng những hỏa năng kia lượng tại ngươi trong kinh mạch vận chuyển.” Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Nghe vậy, Dương Diệp vội vàng tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, sau đó dựa theo Hậu Khanh nói làm.

Này vừa mới tu luyện, liền tu luyện ước chừng một tháng.

Một tháng qua này, Trung Thiên Vũ Trụ có thể nói là đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thời khắc này Trung Thiên Vũ Trụ, tám Đại Thế Gia chỉ còn lại có ba Đại Thế Gia.

Doanh Gia, Vương gia, Lý gia, Tần Gia, Lục Gia, cũng đã từ Trung Thiên Vũ Trụ biến mất.

Bây giờ Trung Thiên Vũ Trụ, trên mặt nổi thế lực, không thể nghi ngờ là Vũ Gia mạnh nhất. Bởi vì Vũ Gia toàn bộ đã tiếp nhận năm Đại Thế Gia thế giới. Mà Dương Gia, Dương Gia nhưng là lặng yên nhạt ra trong tầm mắt của tất cả mọi người.

Về phần Khô Gia, Khô Gia cho tới bây giờ, không có một điểm động tĩnh.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt lại là một tháng quá khứ.

Mà ở trong Hồng Mông Tháp, đã qua gần hai năm.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp như trước bị một đám lửa bao vây lấy. Tại bên cạnh hắn, là Hậu Khanh cùng cái kia nhỏ đi bản Cùng Kỳ.

[T ruyen cua tu
i @@ Net] “Như thế nào?” Cùng Kỳ đột nhiên hỏi.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Kẻ này tâm trí chi kiên, hết sức hiếm thấy.”

“Như vậy là sao?” Cùng Kỳ hỏi.

Hậu Khanh nói: “Nguyên bản ta cho là hắn sẽ nhẫn nhịn không được, nhưng không nghĩ đến, từ đầu đến giờ, hắn cứng rắn chịu được ra rồi. Gia hỏa này, đối với mình thật ngoan độc!”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, sau đó nói: “Tiểu tử này thiên phú, nói thật, thật không phải là cực kỳ tốt. Nhưng mà, hắn có một điểm là rất nhiều thiên tài cũng không có. Cái kia chính là hung ác, đối với người hung ác, nhưng hắn đối với chính mình ác hơn.”

Hậu Khanh nói: “Đối với rất nhiều người mà nói, khả năng thiên phú là trọng yếu nhất. Thực ra không phải vậy, tại thiên phú tốt, nếu như không có cường đại ý chí lực cùng như bàn thạch tâm chí, cuối cùng đều chẳng khác người thường. Trái lại, dù cho thiên phú không được, nhưng mà, chịu cố gắng, chịu kiên trì không ngừng, chịu đối với chính mình hung ác người, bọn hắn bình thường cuối cùng thành tựu khẳng định cũng không tục!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “kẻ này chính là loại này người, mà hắn, còn thân sợ Đại Cơ Duyên, khó có thể tưởng tượng, hắn sẽ trưởng thành đến loại tình trạng nào!”

“Mỏi mắt mong chờ đi!” Cùng Kỳ nói.

Một lúc lâu sau, cái kia bao vây lấy Dương Diệp Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên bắt đầu tiêu tán. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp xuất hiện ở trong tràng.

Qua một khắc sau, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, sau một khắc, hắn đứng lên, toàn thân hắn quần áo cũng đã hóa thành tro tàn. Hắn cúi đầu nhìn nhìn thân thể của chính mình, giờ phút này, da của hắn đã biến thành cổ màu vàng.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp lặng yên niệm khẩu quyết, trong chốc lát, trên dưới toàn thân hắn đột nhiên xuất hiện kim sắc quang mang nhàn nhạt!

Vô Song Bá thể!

Trải qua gần hai năm khổ tu, hắn rốt cuộc đem Bất Tử Bá Thể Quyết tu luyện đến tầng thứ nhất. Hắn hiện tại, hoàn toàn có thể dùng thân thể đi ngạnh kháng giống vậy Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Đương nhiên, cái này không có nghĩa là Vô Địch.

Như Hồng Quần Nữ Tử Tu Du Sơn kia, hắn liền tuyệt đối không dám ngạnh kháng đấy. Ngoại trừ Hồng Quần Nữ Tử kia, phân thân của Doanh Tĩnh kia thực lực cũng là cực kỳ cường hãn. Nói tóm lại, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả hắn đã hoàn toàn không cần để ở trong lòng.

“Ngươi nội tình không sai!”

Lúc này, Hậu Khanh kia nói: “Dùng nhân loại thân thể, đem thân thể tăng lên tới loại trình độ này, xác thực rất khó được.”

Dương Diệp cười cười, hắn đem thân thể tăng lên tới lúc trước loại trình độ đó, đây chính là chịu không biết bao nhiêu tra tấn a! Bất quá còn tốt, tuy rằng chịu nhiều như vậy tra tấn, nhưng mà thân thể luyện được.

Mà ở đã từng, thân thể có thể là hắn lớn nhất át chủ bài!

“Đúng rồi tiểu tử, thiếu chút nữa quên nói cho ngươi biết, ngươi luyện tập Bất Tử Bá Thể Thuật này, sau này nếu là đi thượng giới, tốt nhất đừng ở trước mặt nhân loại thi triển, bằng không thì, tiểu tử ngươi sẽ rất có phiền toái.” Hậu Khanh đột nhiên nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Bởi vì nhân tộc cùng Vu Tộc ở giữa, quan hệ cũng không phải cực kỳ tốt!” Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Phải nói, hai tộc một mực rất căm thù đối phương. Nếu như ngươi làm cho nhân tộc biết rõ ngươi tu luyện Vu Tộc công pháp, phiền toái nhất định sẽ có rất nhiều. Bất quá, ngươi cái tên này, hẳn sẽ không quá để ý!”

Dương Diệp cười cười, sau đó hắn nhìn về phía Hậu Khanh, “bất kể như thế nào, đa tạ.”

Hậu Khanh lắc đầu, “không cần cám ơn, cuối cùng ta không có cái gì khác lựa chọn.”

Tại đây trong tháp, trừ phi Dương Diệp nguyện ý thả hắn đi, bằng không thì, hắn căn bản là không có cách chạy đi, dù là thực lực của hắn khôi phục lại đỉnh phong cũng không trốn thoát được. Khi hắn vào một khắc này bắt đầu, hắn liền nhất định bi kịch!

Cùng Cùng Kỳ còn có Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đổi lại một bộ quần áo mới, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp.

Lúc này, hắn đang tại Doanh Gia, giờ phút này, phải nói là Vũ Gia rồi.

Dương Diệp vừa trở lại sự thật, đột nhiên, trước mặt hắn không gian rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt của hắn, người tới chính là Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Lại trở nên mạnh mẽ!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “khá tốt!”

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Trước dẫn ngươi đi một chỗ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, hai người đã đi ra Thiên Hoang hệ.

Thiên Hư Đại Lục.

Dương Liêm Sương mang theo Dương Diệp đi tới đã từng Dương Gia tổng bộ. Tuy rằng Dương Liêm Sương cũng không có thu hồi Dương Gia những thế giới kia, nhưng mà, Vũ Gia cũng không có chiếm lĩnh Dương Gia những thế giới kia, Vũ Dạ làm việc vẫn là vô cùng có chừng mực đấy.

Dương Liêm Sương nói: “Đối với Dương Gia tương lai có ý kiến gì không?”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi muốn nói cái gì?”

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua phía dưới, sau đó nói: “Dương Gia, là theo không kịp cước bộ của ta và ngươi đấy. Mà một khi ta và ngươi ly khai, khi đó Dương Gia nếu như không có xuất hiện mới nhân vật, mà bọn hắn lại có cùng thực lực của bọn hắn không phù hợp đồ vật, con kia sẽ mang đến cho bọn hắn tai nạn!”

Nói đến đây, nàng lắc đầu, “bây giờ Dương Gia, cần chính là khôi phục nguyên khí, cần chính là hậu tích bạc phát. Dương Gia chúng ta đã lấy được năm Đại Thế Gia công pháp cùng Huyền Kỹ, phát triển khiêm tốn cái mấy chục năm, Dương Gia khi đó thực lực nhất định không phải là Vũ Gia cùng Khô Gia có thể so sánh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Ta minh bạch ý tứ của ngươi. "

Hắn cùng với Dương Liêm Sương cuối cùng là phải rời đi, mà một khi hai người bọn họ ly khai, khả năng này chính là Dương Gia tai nạn bắt đầu. Không thể không nói, Dương Diệp đối với Dương Liêm Sương vẫn còn có chút bội phục. Bởi vì Dương Liêm Sương này rất có quyết đoán, nhiều như vậy thế giới, nói buông tha thì buông tha, người bình thường nhất định là không làm được!

Dương Liêm Sương nhẹ cười cười, “không nói những thứ này. Chúng ta trở về đi thôi!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới, sau đó cũng biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Thành.

Dương Diệp trở lại Dương Gia về sau, không có ở tu luyện, mà là theo bạn Tô Thanh Thi các loại nữ nhân. Trong khoảng thời gian này đến nay, hắn có chút xem nhẹ người nhà của chính mình rồi.

Kỳ thật, hắn là rất muốn đem Tô Thanh Thi các loại nữ nhân toàn bộ làm cho tiến Hồng Mông Tháp đấy. Nhưng mà, hắn cuối cùng còn không có lựa chọn làm như thế. Bởi vì trong Hồng Mông Tháp, cũng không nhất định là an toàn nhất.

Chuẩn xác mà nói là đi theo hắn rất nguy hiểm, con đường đi tới này, hắn mấy ở không có một ngày yên tĩnh qua. Hơn nữa, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân nếu là ở trong Hồng Mông Tháp mà nói, các nàng sẽ tùy thời cảm nhận được chuyện hắn gặp được.

Hắn không muốn Tô Thanh Thi các loại nữ nhân mỗi ngày đều qua phập phòng lo sợ!

Vào đêm.

Cổ Thành phía sau núi, Dương Diệp lập ở trên đỉnh núi, mà ở bên cạnh hắn, là Minh Nữ.

Hai người liền đứng như vậy.

Qua hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Minh Nữ, “lúc này đây, đa tạ các ngươi.”

Lúc trước nếu như không có Minh Nữ các loại nữ nhân tương trợ, Dương Gia căn bản là không có cách chiến thắng Doanh Gia cùng năm Đại Thế Gia.

Minh Nữ khẽ lắc đầu, “việc nhỏ.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Đúng rồi, các ngươi nói để cho ta hỗ trợ, đến cùng giúp được gì?”

Minh Nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kỳ thật, khả năng cũng không cần phải.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ nói: “Chủ yếu của chúng ta mục đích là Thiếu Ti U điện chủ, nếu như nàng đi thượng giới lời nói, chúng ta đây liền sẽ đi lên, mà chúng ta muốn đi thượng giới, thực lực hiển nhiên không đủ, cho nên, cần phải mượn ngươi chuôi này Mộc Kiếm, có chuôi này Mộc Kiếm, chúng ta đi lên tỷ lệ lớn hơn rất nhiều.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nếu như nàng không có lên trên giới, chúng ta đây thì sẽ tại Trung Thiên Vũ Trụ này tiếp tục tìm tìm nàng. Bất quá, chúng ta sớm muộn là muốn đi thượng giới. Người thường đi chỗ cao đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch.”

Lúc này, Minh Nữ nói: “Ngươi lúc nào có thể đi?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ba ngày sau đi. Ta muốn đem chuyện nơi đây xử lý tốt.”

Minh Nữ nhẹ gật đầu, “Được, chờ ngươi!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Dương Liêm Sương vẻ mặt nghiêm túc, “có phiền toái.”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Rất nhiều người đang tìm ngươi... Đều là tới từ Thiên Trụ Sơn!”

Thiên Trụ Sơn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, “vẫn phải tới à...”

...

PS: Cảm tạ: Thanh thần chi luyến vô thủy, thư hữu 30095609, Song đắm chìm gió sớm, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 47496109, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 40210362, thư hữu 48149583, thư hữu 46604172, Kevin lá, tiểu tiểu Lam hỏa, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 40156350 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1793: Cùng tiến lên a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1788 chương: Cùng tiến lên a!

(Cầu chia sẻ)

Thiên Trụ Sơn!

Dương Diệp cũng không ngoài suy đoán người của Thiên Trụ Sơn tới tìm hắn, đây là trong dự liệu của hắn chuyện tình.

“Những người kia có thể tìm được nơi đây?” Minh Nữ hỏi.

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “trong thời gian ngắn hẳn không thể, nhưng mà, dùng những người đó thực lực, chỉ cần chịu bỏ chút thời gian, muốn tìm tới nơi này, cũng không phải việc khó gì.”

Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi chuẩn bị như thế nào làm?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Đi Thiên Trụ Sơn!”

Dương Liêm Sương nói: “Ngươi bây giờ đi Thiên Trụ Sơn, chính là dê nhập đàn sói. Đương nhiên, Thiên Trụ Sơn là nhất định phải đi. Nhưng mà, ta đề nghị, ngươi tốt nhất trước tránh một chút, sau đó chờ mấy ngày nữa sau tại đi.”

Dương Diệp lắc đầu, “chúng ta như ở chỗ này, nơi đây sẽ có vô tận phiền toái. Chỉ có ta đi Thiên Trụ Sơn, những người kia, mới sẽ không tới tìm Dương Gia phiền toái.”

Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta cùng đi với ngươi."

http://truyenyy/
Dương Diệp nói: "Ngươi vẫn là ở lại Dương Gia đi, bây giờ Dương Gia, cần muốn một cái Người cầm lái."

Dương Liêm Sương lắc đầu, "bây giờ Dương Gia, cần không là một Người cầm lái, mà là khôi phục nguyên khí. Dương Gia con đường của tương lai, ta đã kế hoạch xong, bọn hắn chỉ phải dựa theo ta hoạch định đi xuống là tốt rồi. Hơn nữa, có Đế Nữ cùng Thanh Thi các nàng ở đây, Dương Gia sẽ không xảy ra vấn đề đấy!"

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "ngươi sẽ không đem Đế Nữ các nàng cũng mang đến chứ?"

"Đương nhiên không!" Dương Diệp lắc đầu.

Hắn đi Thiên Trụ Sơn, không phải đi đùa. Mang theo đám người Đế Nữ, vạn nhất hắn xảy ra vấn đề, vậy thật là tổ chức thành đoàn thể chơi xong.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "lúc nào xuất phát?"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hai ngày sau!"

Trong thời gian hai ngày kế tiếp, Dương Diệp cái gì cũng không có làm, chính là ngày ngày cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Hai ngày sau, Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương còn có đám người Minh Nữ đã đi ra Cổ Thành.

Cổ Thành bên ngoài, thành nơi cửa đứng đấy một đám nữ tử, đám nữ tử này, đúng là Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Trước mặt Tô Thanh Thi, Dương Niệm Tuyết kia ngẩng đầu nhìn Tô Thanh Thi, "mẫu thân, phụ thân lúc nào trở về?"

Tô Thanh Thi cúi đầu nhìn về phía Dương Niệm Tuyết, trong mắt hiện lên vẻ ôn nhu, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Dương Niệm Tuyết, sau đó nói: "Chờ Niệm Tuyết lớn lên một chút về sau, phụ thân trở về."

Dương Niệm Tuyết trừng mắt nhìn, "thật vậy chăng?"

Tô Thanh Thi nhẹ gật đầu, "Thật chứ!"

Dương Niệm Tuyết bàn tay nhỏ bé vỗ, “ta đây phải nhanh nhanh lớn lên!” Vừa nói, nàng lôi kéo bên cạnh Lôi Lâm, hai tiểu cô nương nhún nhảy một cái mà hướng phía trong thành chạy đi.

“Ta nghĩ quay về Thiên Tuyền Hệ!” Lúc này, Tô Thanh Thi bên cạnh Tần Tịch Nguyệt đột nhiên nói.

Tô Thanh Thi nhìn về chân trời hồi lâu, sau đó nói: “Hắn đã từng nói qua, tiễn đưa cô bé kia sau khi trở về, sẽ đem cái kia bảo vật trả lại cho nó nguyên chủ nhân, giải quyết xong đoạn kia nhân quả, sau đó mang theo chúng ta quay về Thiên Tuyền Hệ ẩn cư.”

Tần Tịch Nguyệt khẽ lắc đầu, “không có đơn giản như vậy...”

Tô Thanh Thi chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Ta cũng hiểu được!”

...

Sau hai canh giờ, Dương Diệp tiến về trước Thiên Trụ Sơn tin tức chính là truyền ra. Chuẩn xác mà nói là, Dương Diệp hiện thân. Mà Dương Diệp hiện tại đi phương hướng, chính là Thiên Trụ Sơn phương hướng. Sau khi lấy được tin tức này, những cái kia Thiên Trụ Sơn tới cường giả lập tức hướng phía Dương Diệp đuổi tới.

Trong tinh không mịt mờ, đám người Dương Diệp cực nhanh đi về phía trước.

“Nhị tỷ cùng Tam tỷ các nàng đều tại Thiên Trụ Sơn?” Trên đường, Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ nhẹ gật đầu.

“Các nàng như thế nào không đến?” Dương Diệp lại hỏi

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

.

Minh Nữ nói: “Đại tỷ muốn đột phá, tất cả Nhị tỷ cùng Tam tỷ không có khả năng mở.”

“Đột phá? Chân Cảnh vài đoạn?” Dương Diệp nói.

Minh Nữ khẽ lắc đầu, “không phải là đột phá cảnh giới, mà là thể chất, thể chất nàng đã tại dần dần phát sinh biến hóa. Lần biến hóa này, với nàng mà nói, rất trọng yếu.”

Mềm mại!

Dương Diệp trầm mặc. U Minh Điện đại tỷ, cũng chính là ngày đó nữ, dĩ nhiên chính là mềm mại. Đáng tiếc, đối phương không hoàn toàn đúng mềm mại.

Ngay tại lúc này, trước mặt nhất cái kia giới nữ đột nhiên ngừng lại.

Tất cả mọi người nhìn về phía giới nữ.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Giới nữ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta tiến vào một cái kết giới trận pháp.”

Kết giới trận pháp!

Tất cả mọi người đều là ngẩn người, sau đó bọn hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng là không hề phát hiện thứ gì.

Lúc này, giới nữ đột nhiên hướng phía trước một điểm, một điểm này, trực tiếp làm cho phương viên gần vạn trượng không gian kịch liệt run lên. Ngay sau đó, một màn quỷ dị xuất hiện. Đang lúc mọi người vạn ngoài... Trượng, xuất hiện một mảnh dài hẹp màu xanh đen tuyến, những đường tuyến này giống như một hình vuông, mà bọn hắn, vừa may ở nơi này hình vuông vức chính giữa.

Bị phong tỏa!

“Có chút ngoài ý muốn!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên. Rất nhanh, đang lúc mọi người cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một tên áo đen bà lão. Bà lão dung nhan già nua, mặt mũi nhăn nheo, trên người tản ra một cỗ làm cho người nôn mửa khí tức thần bí.

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Bà lão ánh mắt đã rơi vào cái kia giới nữ trên người của, “không nghĩ tới, của ta kết giới trận pháp lại bị một cái Chân Cảnh Nhất Đoạn Tiểu Nữ Oa phát hiện. Thật sự là khiến người ngoài ý!”

“Các hạ đến từ Thiên Trụ Sơn?” Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Bà lão nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi chính là Dương Diệp kia chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “là ta!”

Bà lão quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Đúng là một vị yêu nghiệt. Ta cũng không muốn nói gì nhiều, Mộc Kiếm kia, là chính ngươi giao ra đây, hay vẫn là ta tự mình tới cầm?”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Liền một người ngươi đến?”

Bà lão nói: “Thế nào, không đủ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thật chỉ là một người a.” Nói đến đây, thần sắc hắn đột nhiên dữ tợn, “một người ngươi cũng dám đến a?”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập mặt đất.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, kiếm quang hiện lên.

Xa xa, lão phụ kia hai mắt híp lại, trong mắt lập loè lạnh lẽo sát ý, hiển nhiên, Dương Diệp cử động này, để cho nàng tức giận.

Sau một khắc, một cổ khí thế cường đại đột nhiên từ bà lão trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cổ khí thế cường này trực tiếp đem Dương Diệp bức ngừng, nhưng mà, sau một khắc, Dương Diệp bên trái tay nắm lấy kiếm mãnh liệt xoay tròn.

Xùy~~!

Cổ khí thế kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho một phân thành hai, nhưng mà, lão phụ kia nhưng là đã biến mất ngay tại chỗ, bởi vậy, Dương Diệp một kiếm này rơi vào khoảng không.

Một kiếm thất bại, Dương Diệp nhanh chóng quay người chém xuống một kiếm.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Dương Diệp cách đó không xa, lão phụ kia nhìn nhìn bàn tay của chính mình, tại trên bàn tay nàng, có một đạo cực kỳ nổi bật vết máu. Trầm mặc một cái chớp mắt, nàng ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “khó trách liền Tống Táng Giả đều chết ở trong tay ngươi, quả thật có chút bổn sự. Bất quá, ta cũng không phải là cái gì kia Tống Táng Giả, ta...”

Lúc này, bà lão thanh âm im bặt mà dừng.

Bởi vì Dương Diệp đã tới mặt của nàng

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Trước, người đến, kiếm chí.

Bà lão trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó đột nhiên xoay tròn, trong chốc lát, Dương Diệp cảm giác thiên tại xoáy, mà tại chuyển, mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên đại biến, sau một khắc, trên thân hắn đột nhiên xuất hiện một đạo kim quang nhàn nhạt.

Làm kim quang sau khi xuất hiện.

Xùy~~!

Một đạo chói tai thiết cắt âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Diệp ngừng về sau, hắn đưa thay sờ sờ cổ họng của chính mình, chỗ đó, có một đạo nhàn nhạt vết máu.

Giờ khắc này, Dương Diệp trong mắt nhiều lướt qua một cái ngưng trọng.

Vừa rồi một chớp mắt kia, nếu như không phải là hắn thi triển ra Bá Thể Vô Song mà nói, đầu hắn khả năng đều bị đối phương cho cắt bỏ rồi.

Bà lão này thực lực, rất mạnh!

Xa xa, lão phụ kia nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng, “không nghĩ tới, nhục thể của ngươi vậy mà mạnh mẽ đã đến loại trình độ này. Bất quá, ta ngược lại muốn nhìn một chút, nhục thể của ngươi có thể phòng vệ ta mấy lần!”

Nói xong, kia đột nhiên thân hình run lên, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một điểm hàn mang bắn thẳng đến Dương Diệp giữa lông mày.

Dương Diệp có thể không biết dùng nhục thể của chính mình đi ngạnh kháng, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người hướng bên trái nhẹ nhàng trọn vẹn mười trượng trở lại khoảng cách, nhưng mà sau một khắc, hắn nhưng quay người đối với bên cạnh chính là chém xuống một kiếm.

Ầm!

Trước mặt Dương Diệp không gian trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chém vỡ, trong chốc lát, hai người đưa đang ở một mảnh Không Gian Hắc Động bên trong. Không Gian Hắc Động bên trong, kiếm quang giăng khắp nơi, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Bà lão này thực lực, là còn mạnh hơn Tống Táng Giả kia đấy.

Ầm ầm!

Ngay tại lúc này, một mảnh kia Không Gian Hắc Động đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng từ trong đó vang vọng dựng lên.

Bên cạnh, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân trong mắt nhiều hơn một vẻ lo âu.

Tuy rằng các nàng cũng biết thực lực của Dương Diệp đã gợi ý rất nhiều, nhưng mà, trước mắt vị này chính là đến từ Thiên Trụ Sơn Lão Quái Vật, thực lực của đối phương, cái kia cũng không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả có thể so với đấy.

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh từ cái này mảnh Không Gian Hắc Động bên trong bay ra.

Khi hai người bay ra ngoài về sau, một mảnh kia Không Gian Hắc Động lập tức khôi phục bình thường.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng lão phụ kia xuất hiện ở chúng nữ trong tầm mắt.

Giờ phút này, Dương Diệp khóe miệng mang theo máu tươi, không chỉ có khóe miệng, trên người cũng xuất hiện rất nhiều đạo kỳ dị miệng vết thương. Mà lão phụ kia trên người đồng dạng mang theo rất nhiều đạo kiếm thương.

Bà lão thần sắc vô cùng khó coi, nguyên bản, nàng cho rằng mình có thể rất nhanh đánh chết Dương Diệp, nhưng mà, nàng không nghĩ tới, Dương Diệp rõ ràng cùng nàng chiến một ngang sức ngang tài.

Không có thể ở mang xuống!

Ý nghĩ này xuất hiện ở bà lão trong đầu, bởi vì, muốn tìm Dương Diệp cũng không chỉ nàng, nàng là vì dùng phương pháp đặc thù, cho nên mới trước đã tìm được Dương Diệp. Mà không bao lâu nữa, những người khác khẳng định cũng sẽ tìm được Dương Diệp! Khi đó, liền phiền toái hơn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, bà lão tay phải đột nhiên vung lên, trong chốc lát, một đầu kỳ dị dị thú đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh nàng, con dị thú này vẻ mặt dữ tợn, hình dạng như Sư, toàn thân tản ra một cỗ làm cho người sợ hãi cuồng bạo lệ khí.

“Giết!” Bà lão thanh âm rơi xuống, con dị thú kia bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới. Mà kia bản thân cũng là theo sát vọt tới.

“Lấy nhiều khi ít?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó hắn nhìn về phía một bên Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, “còn nhìn xem cái gì? Cùng tiến lên a!”

Chúng nữ: “...”

...

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1794: Thanh kiếm trả cho ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1789 chương: Thanh kiếm trả cho ta!

(Cầu chia sẻ)

Cùng tiến lên!

Nguyên bản, Dương Diệp là muốn cùng bà lão này một mình đấu. Bởi vì hắn muốn nhìn một chút thực lực của chính mình, có thể là hắn không nghĩ tới, bà lão này rõ ràng không với hắn một mình đấu.

Đối phương rõ ràng gọi giúp đỡ!

Loại tình huống này, hắn đương nhiên sẽ không tại đi cùng đối phương đơn đả độc đấu rồi.

Quần ẩu!

Dương Diệp quyết đoán lựa chọn quần ẩu!

Đang nghe lời của Dương Diệp lúc, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân vốn là ngây cả người, sau đó chúng nữ nhìn nhau, sau một khắc, chúng nữ đồng loạt ra tay.

Nhìn thấy Dương Liêm Sương các loại nữ nhân ra tay, lão phụ kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “một đám Chân Cảnh Nhất Đoạn con sâu cái kiến, vậy mà cũng dám đối với bản tôn ra tay, thật sự là không biết sống chết!”

Nói xong, kia tay phải vung lên, một cỗ lực lượng cường đại hướng phía Dương Liêm Sương các loại nữ nhân thổi quét mà đến.

Một cây xiềng xích màu đen xuyên thủng hư không, trực tiếp đánh vào cỗ khí tức kia phía trên.

Ầm!

Cỗ khí tức kia trực tiếp ầm ầm tiêu tán.

Rất nhanh, chúng nữ đi tới lão phụ kia trước mặt của...

Vừa giao thủ một cái, lão phụ kia sắc mặt chính là thay đổi.

Ngưng trọng, vô cùng ngưng trọng!

Nguyên bản, nàng cho rằng như Dương Diệp loại thiên tài này, hẳn là vô cùng vô cùng thiếu, nhưng mà sự thật nói cho nàng biết, không chỉ có không ít, ngược lại còn rất nhiều. Trước mắt những thứ này nữ nhân đều là!

Hai bên vừa giao thủ một cái, bà lão cùng cái kia cái thần bí hung thú chính là trực tiếp bị áp chế.

Không có sức đánh trả!

Của mọi người nữ cùng Dương Diệp liên thủ, lão phụ kia hầu như không có sức đánh trả!

Bà lão càng đánh càng kinh ngạc, cuối cùng, tại đám người Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, lão phụ kia vậy mà trực tiếp ngồi ở con dị thú kia phía trên, sau đó hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở Thiên tế!

Chạy thoát!

Mọi người đều là sửng sốt, cũng không nghĩ tới bà lão này rõ ràng chạy thoát!

Mấy tức về sau, Dương Liêm Sương nói: “Nàng là một người thông minh, không trốn, nàng chỉ có một con đường chết!”

Bà lão mặc dù là Chân Cảnh Lục Đoạn, hơn nữa còn không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, bọn hắn những người này thế nhưng là mỗi cái đều có thể khiêu chiến vượt cấp đấy. Đừng nói đám người bọn hắn liên thủ, chính là Dương Diệp trực tiếp một người đều đủ để cùng lão phụ kia đối kháng.

Lúc này, Minh Nữ đột nhiên nói: “Loại người này, còn không thế nào cần muốn lo lắng. Chúng ta chính thức cần lo lắng chính là cái loại này Tu Hành Giả, còn có cổ xưa Tu Hành Giả, đặc biệt là cổ xưa Tu Hành Giả, loại người này, căn bản không có thể theo lẽ thường để cân nhắc bọn hắn.”

Tu Hành Giả cổ xưa Tu Hành Giả!

Dương Diệp đầu tiên nghĩ đến Kiếm Tiên Lý Thái Bạch cùng Hồng Quần Nữ Tử kia. Kiếm Tiên Lý Thái Bạch kia chính là Tu Hành Giả, thực lực cũng không cần nói. Bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả tại trước mặt hắn, căn bản chưa đủ nhìn.

Mà Hồng Quần Nữ Tử kia, hắn càng là đã tự mình đã lĩnh giáo rồi. Không chỉ có hắn, bọn hắn đều đã lĩnh giáo rồi.

Lúc trước, nếu như không phải là cái kia vũ điện khiến cho ra mặt, bọn hắn có thể phải bị đối phương cho một oa đoan. Mà đối phương, thực lực còn không phải Điên Phong Thời Kỳ!

Lúc này, Minh Nữ lại nói: “Tại Thiên Trụ Sơn, cất giấu rất nhiều Lão Quái Vật, những lão quái vật này, bọn họ mục đích duy nhất, chính là phá tan Thiên Trụ Sơn kết giới, tiến vào Đại Thiên Vũ Trụ, đi truy tầm cao hơn Võ Đạo Văn Minh. Mà nơi đó kết giới, căn bản không phải người bình thường có thể xông qua được. Nhưng mà, Mộc Kiếm của ngươi đối với nơi đó kết giới nhưng là có thêm vô cùng lực sát thương lớn, cho nên, những ngững người kia sẽ không buông tha cho ngươi Mộc Kiếm này đấy!”

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, “ngươi muốn nói cái gì?”

Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “lúc này đây đi Thiên Trụ Sơn, rất nguy hiểm.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp cười nói.

Minh Nữ nói: " Ta nghĩ hồi lâu, ta cũng hiểu được ngươi không nên thời điểm này đi. Bởi vì ngươi nếu bây giờ đi, tuyệt đối sẽ trở thành Thiên Trụ Sơn tiêu điểm, khi đó, tất cả mọi người sẽ nhìn chằm chằm vào ngươi, phiền phức của ngươi thật sự lại vô cùng vô tận đấy.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

"

Dương Diệp lắc đầu, “có một số việc, trốn tránh là vô dụng. Ta nếu không đi, bọn hắn biết dùng những phương pháp khác buộc ta đi ra. Ví dụ như, gây phiền toái cho các ngươi, tìm Dương Gia phiền toái, thậm chí là tìm Vũ Gia phiền toái. Bọn hắn sẽ tìm có quan hệ với ta người phiền toái, sau đó buộc ta hiện thân. Dưới tình huống đó, ta ngược lại còn lâm vào bị động. Đã như vậy, không bằng ta dứt khoát chủ động đi Thiên Trụ Sơn, đổi bị động vì chủ động!”

Lúc này, Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “kỳ thật, ngươi nói cũng không sai. Nếu như sự tình đã không cách nào tránh khỏi, vậy chủ động đi đối mặt. Bất kể như thế nào, chúng ta cũng sẽ ở ngươi tả hữu. Cho dù là cổ xưa Tu Hành Giả đi ra, chúng ta cũng có sức đánh một trận!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, cười nói: “Không thể không nói, ta rất cảm động.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Bất quá, ta quyết định một người đi Thiên Trụ Sơn.”

“Như thế nào? Cảm thấy chúng ta sẽ kéo ngươi chân sau?” Một bên kỵ heo thiếu nữ không vui nói.

Dương Diệp lắc đầu, “không phải là ý tứ này. Các ngươi ngẫm lại, nếu như ta ở cùng với các ngươi, lại để cho Thiên Trụ Sơn những người kia sau khi biết, bọn hắn sẽ làm như thế nào? Bọn hắn khẳng định cũng sẽ tìm người tổ đội. Ta nghĩ, các ngươi sẽ không muốn đồng thời đối mặt mười mấy vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả chứ?"

Dương Liêm Sương khẽ nhíu mày, "ý tứ của ngươi là chúng ta tách ra?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "kỳ thật, nếu như là một người ta mà nói, nói thật, chỉ cần ta muốn chạy, đến cường giả năm vị Chân Cảnh Lục Đoạn đều không làm gì được ta. Hơn nữa, tăng thêm ta đặc thù thân pháp, ta thậm chí có thể làm được giết lại. Cho nên, ta quyết định, cùng các ngươi tách ra, sau đó Thiên Trụ Sơn chúng ta tụ hợp. Đương nhiên, đến lúc đó ta nếu là cần giúp đỡ, ta sẽ liên hệ các ngươi, mà các ngươi, từ phía trước biến thành phía sau màn, cũng chính là ta một cái át chủ bài!"

Hắn là Kiếm Tu, cũng có thể là một cái thích khách.

Khi hắn biến thành thích khách lúc, đây tuyệt đối là đối thủ của hắn ác mộng. Bởi vì tốc độ của hắn bây giờ, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả căn bản không phải là đối thủ của hắn. Mà nếu như cùng Dương Liêm Sương các loại nữ nhân cùng một chỗ, vậy hắn không thể là một cái thích khách!

Cho nên, hắn quyết định một người!

Trong tràng, trầm mặc hồi lâu về sau, Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "ngươi nói cũng không phải không có lý, bất quá, ngươi thật đã xác định?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "xác định."

Dương Liêm Sương nói: "Vậy thì tốt, chúng ta phân lái đi, cuối cùng tại Thiên Trụ Sơn tụ hợp."

Dương Diệp nhìn chúng nữ liếc mắt, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, "đi theo các nàng còn là theo chân ta?"

An Nam Tĩnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Các nàng!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp hơi kinh ngạc, nguyên bản, hắn cho rằng An Nam Tĩnh sẽ đi theo hắn.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta nghĩ cùng với các nàng nghiên cứu thảo luận thoáng một phát võ nói."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được, Thiên Trụ Sơn chúng ta kia gặp!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “cẩn thận một chút!”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên!” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua đám người Minh Nữ, “chư vị, Thiên Trụ Sơn gặp!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mấy tức về sau, bên ngoài vạn dặm, vang lên một đạo tiếng kiếm reo.

“Hắn không muốn liên lụy chúng ta!” Lúc này, Minh Nữ đột nhiên nói.

Chúng nữ nhẹ gật đầu.

Đừng nhìn các nàng đều có thể khiêu chiến vượt cấp, nhưng mà, đối với Thiên Trụ Sơn những lão quái vật kia mà nói, vẫn còn có chút không đủ. Nếu như Dương Diệp đi theo các nàng, không hề nghi ngờ, các nàng sẽ cùng theo Dương Diệp trở thành Thiên Trụ Sơn tiêu điểm.

Khi đó, vô số Lão Quái Vật sẽ đến châm đối với các nàng.

Mà với thực lực của các nàng bây giờ, là tuyệt đối chịu không nổi Thiên Trụ Sơn những lão quái vật kia đối tượng. Chớ nói chi là những cái kia cổ xưa Tu Hành Giả!

“Hắn không có sao chứ?” Kỵ heo cô gái nói.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

An Nam Tĩnh lắc đầu, “mệnh hắn, cứng ngắc lấy đây!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta cũng cảm thấy như vậy!”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “đi thôi, chúng ta đi Thiên Trụ Sơn chờ hắn!”

Nói xong, chúng nữ thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

...

Bên ngoài mấy vạn dặm, Dương Diệp cùng Minh Nữ các loại nữ nhân sau khi tách ra, một đường ngự kiếm đi nhanh, hắn cũng không có giấu giếm hành tung, bởi vì hắn chính là muốn nói cho thế nhân, Dương Diệp hắn bây giờ là một mình một người. Chuẩn xác mà nói là, hắn muốn cho Thiên Trụ Sơn ánh mắt của những người đó đều tập trung trên người hắn, mà không phải đi tìm Minh Nữ các loại nữ nhân phiền toái.

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì tại trước mặt hắn, xuất hiện một tên tay cầm đoản đao lão giả.

"Thiên Trụ Sơn hay sao?" Dương Diệp nói.

Lão giả nhẹ gật đầu, "Mộc Kiếm..."

"Mộc đại gia mày!"

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của lão giả, sau một khắc, hắn trực tiếp cả người mang kiếm xuất hiện ở trước mặt của lão giả, ngay sau đó, lão giả giữa lông mày vài tấc vị trí xuất hiện một điểm hàn quang.

Lão giả đồng tử có chút co rụt lại, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ trực tiếp động thủ, càng không có nghĩ tới kiếm của Dương Diệp mau như vậy! Bất quá còn tốt, kiếm của Dương Diệp tuy rằng mau như vậy, nhưng mà còn không có nhanh đến hắn không cách nào chống cự tình trạng.

Ngay tại kiếm sắp đâm vào lão giả giữa lông mày lúc, Dương Diệp đột nhiên cảm giác một cổ cự lực truyền đến trong tay hắn Kiếm Tổ phía trên.

Keng!

Theo một đạo chói tai tiếng vang dòn giã lên, Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến sau trên không liên tục nhanh lùi lại, vừa mới lùi lại, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì một thanh trường đao đã tới giữa lông mày của hắn không đến nửa tấc vị trí!

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp cưỡng ép né người như chớp, làm cho chuôi này trường đao dán hai má của hắn mà qua, mà lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp mãnh liệt một cái quét ngang, nhưng mà, một kiếm này nhưng là cho quét vô ích.

Lúc này, lão giả kia đã xuất hiện ở trăm trượng có hơn!

Xa xa, lão giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Này chiến đấu ý thức cùng phản ứng không sai!"

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi cũng không tệ!”

Trong tràng, hai người nhìn nhau, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, trong tràng mảnh tinh không này đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, một đạo đạo ánh đao cùng kiếm quang trực tiếp đem trong sân không gian tê liệt đã thành một mảnh lại một mảnh!

Nửa khắc sau, Dương Diệp cùng lão giả kia đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, cổ tay hắn khẽ động, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, cái kia sau lưng lão giả không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, hai đạo hơi thở cực kỳ mạnh đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, rất nhanh, hai ông già xuất hiện ở trong tràng.

Chân Cảnh Lục Đoạn!

Hai ông già đều là Chân Cảnh Lục Đoạn!

Hai người nhìn nhau, cuối cùng, hai người nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm chỉ vào Trì Đao Lão Giả kia, cả giận nói: “Đem Mộc Kiếm của ta trả cho ta, bằng không thì, hôm nay chúng ta không chết không thôi!”

Trì Đao Lão Giả: “...”

...

PS: Phía dưới là cảm tạ độc giả khen thưởng danh sách, không thích có thể lược qua.

Cảm tạ: Lwydavid2, thư hữu 26784426, ta hồi tưởng Sở huynh, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 30095609, Song đắm chìm gió sớm nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Lĩnh trên thanh tuyền bằng hữu, đột nhiên phát hiện, ngươi người hâm mộ giá trị lại là chưởng môn... Trước đây quen biết?

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1795: Ai muốn đến đoạt, ta thì giết người đó!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1790 chương: Ai muốn đến đoạt, ta thì giết người đó!

(Cầu chia sẻ)

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên hai ông già ánh mắt lập tức chuyển hướng về phía Trì Đao Lão Giả kia.

Ánh mắt bất thiện!

Lúc này, Trì Đao Lão Giả kia trầm giọng nói: “Tiểu tử, ngươi không nên cùng lão phu tới chơi bộ này, ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Trì Đao Lão Giả kia bắn mạnh tới.

Trì Đao Lão Giả sầm mặt lại, cổ tay chuyển một cái, trong chốc lát, vô số đạo ánh đao uyển như mưa cuồng bình thường đem Dương Diệp bao phủ lại.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị những thứ này ánh đao oanh đã đến mấy ngàn trượng có hơn.

Nhìn thấy một màn này, đó vốn là đang muốn ra tay Trì Đao Lão Giả lập tức ngây ngẩn cả người. Bởi vì Dương Diệp không nên kém như vậy a!

Phốc!

Lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên liên phun mấy ngụm máu, sắc mặt còn cực kỳ tái nhợt, một bộ không chịu nổi một kích bộ dáng.

Trì Đao Lão Giả kia lúc này hoàn toàn có chút mộng.

Thực lực của Dương Diệp này không phải như thế a!

Dương Diệp này đang giở trò quỷ gì?

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Đoạt kiếm thù, ngày đó tất gấp trăm lần tương báo!”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Trì Đao Lão Giả ngây cả người, sau đó cả giận nói: “Muốn chạy trốn?”

Vừa nói, hắn liền muốn ra tay, mà lúc này, một bên hai ông già đột nhiên ngăn ở trước mặt của hắn.

Bên trái Hoa Bào Lão Giả kia gắt gao nhìn chằm chằm Trì Đao Lão Giả, “kiếm!”

Tại bên phải Hoa Bào Lão Giả, Bạch Phát Lão Giả kia mặc dù không có nói chuyện, nhưng mà khí tức nhưng là trực tiếp xác định Trì Đao Lão Giả.

Trì Đao Lão Giả trầm giọng nói: “Kiếm không trên người ta!”

Hai ông già nhìn xem Trì Đao Lão Giả, không nói gì, nhưng mà trong mắt nhưng là viết không tin.

Trì Đao Lão Giả sầm mặt lại, “đây là tiểu tử kia âm mưu, kiếm kia, còn trên người hắn, các ngươi hiện tại đuổi theo, có lẽ vẫn còn kịp, bằng không thì, tiểu tử này một khi ẩn nặc, các ngươi căn bản tìm không thấy hắn!”

Hoa Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Chúng ta đi đuổi theo hắn, sau đó ngươi mạnh khỏe trốn, đúng không?”

Trì Đao Lão Giả nhìn hai người, “lão phu nói một lần chót, kiếm kia không ở trên người lão phu!”

Hoa Bào Lão Giả cười lạnh nói: “Dương Diệp kia rõ ràng không phải là đối thủ của ngươi, dùng thực lực của ngươi, hoàn toàn có thể dễ như trở bàn tay cướp đi kiếm của hắn. Còn nữa, nếu như kiếm kia trên tay hắn, lúc trước hắn như thế nào không cần Mộc Kiếm kia? Các hạ, lão phu cũng nói một lần chót, giao ra Mộc Kiếm, hai người bọn ta có thể để cho ngươi rời đi. Bằng không thì, hôm nay, mạng của ngươi ở lại chỗ này đi!”

Giờ này khắc này, hắn rốt cuộc minh bạch vừa rồi Dương Diệp vì sao biểu hiện không chịu nổi một kích như vậy rồi.

Đối phương đây là ở với hắn ngầm đấy!

Trì Đao Lão Giả chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: "Được, cho các ngươi!"

Nói xong, trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn hai tay nắm trường đao trong tay mãnh liệt hướng phía trước chính là một cái quét ngang.

Một đạo cường đại đao khí từ kỳ trường trong đao chợt hiện hiện ra, mà ở hắn quơ đao một khắc này, một bên hai tên lão giả kia sắc mặt biến hóa.

Sau một khắc.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sóng khí đột nhiên ở giữa sân bộc phát ra, hai tên lão giả kia trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn chừng trăm trượng. Mà lúc này, Trì Đao Lão Giả kia người đã không ở tại chỗ trong.

"Đuổi theo!"

Hoa Bào Lão Giả thanh âm rơi xuống, hai người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà đang ở ba người biến mất sau đó không lâu, một người đàn ông vô thanh vô tức xuất hiện ở trong tràng. Người đàn ông này, chính là trước kia rời đi Dương Diệp.

Nhìn xem chi bài danh trước ba lão giả biến mất địa phương,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười.

Mà đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, bởi vì tại trước mặt hắn, trống rỗng xuất hiện một nữ tử. Tên nữ tử này, xuất hiện không có dấu hiệu nào.

Tên nữ tử này hắn nhận thức, đúng là Tu Du Sơn vị Hồng Quần Nữ Tử kia.

"Ngươi tựa hồ rất đắc ý?" Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, sau đó nói: "Ngươi làm sao tìm được ta đấy!”

Hồng Quần Nữ Tử đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chính là chém. Kiếm ra, một đạo sáng như tuyết Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Hồng Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vẽ một cái, một đạo hồng mang chợt lóe lên, này đạo hồng mang lập tức đem Dương Diệp đạo kiếm khí kia cho vỡ ra tới. Mà lúc này, Dương Diệp đã không ở tại chỗ trong.

Hồng Quần Nữ Tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa, sau một khắc, nàng toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bên ngoài mấy vạn dặm, nguyên bản ngự kiếm đi nhanh Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại trước mặt hắn cách đó không xa, xuất hiện một người.

Người này, đúng là Hồng Quần Nữ Tử kia!

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đạm thanh nói: “Có thể tiếp tục trốn nhìn xem!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nói đi, sự tình gì. Nếu như là muốn kiếm, cái kia thì chớ nói, trực tiếp động thủ đi!”

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Ngươi vẫn không hiểu, dùng thực lực của ngươi bây giờ, ngươi căn bản không bảo vệ được thanh kiếm kia. Giao ra thanh kiếm kia, ngươi liền không có phiền toái, hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta tự nhiên biết rõ. Nhưng mà, không có cách nào Dương Diệp ta không muốn như vậy còn sống. Kiếm là của ta, những người kia tưởng muốn, sau đó ta phải cho bọn hắn, dựa vào cái gì? Lùi lại một vạn bước mà nói, ta thanh kiếm cho bọn hắn, nhưng mà, sau này bọn hắn lại muốn ta những vật khác chứ? Chẳng lẽ ta vừa muốn cho bọn hắn? Hoặc có lẽ là, bọn hắn muốn mạng của ta chứ? Ta có phải hay không cũng muốn duỗi cần cổ ra ngoài, sau đó cho bọn hắn chém?”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, sau đó lại nói: “Là đồ đạc của ta, chính là ta. Ai muốn đến đoạt, ta thì giết người đó.”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp sau một hồi, sau đó nói: “Có nóng nảy.”

Dương Diệp nói: “Ngươi là cổ xưa Tu Hành Giả, ta nghĩ, dùng thực lực của chính ngươi, ngươi nên phải không cần phải mượn Mộc Kiếm đến phá kết giới kia chứ?”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thẳng Dương Diệp, “kết giới kia, là đạo kia bào lão giả cùng một chút tu sĩ mạnh mẽ chỗ bố trí, kia trình độ kinh khủng, ngươi khó có thể tưởng tượng. Đương nhiên, này với ta mà nói, độ khó cũng không phải quá lớn. Nhưng mà, Thiên Trụ Sơn kia, chân chính đáng sợ, cũng không phải kết giới này. Ta không muốn ở trên kết giới tiêu phí quá nhiều khí lực!”

“Chân chính đáng sợ không phải là kết giới này?”

Dương Diệp cau mày nói: “Thiên Trụ Sơn kia, có vật gì đáng sợ?” Không thể không nói, trong lòng hắn có chút tò mò. Thực lực của Hồng Quần Nữ Tử này, kinh khủng không có bên. Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, Thiên Trụ Sơn kia vẫn còn có để cho Hồng Quần Nữ Tử này kiêng kị đồ vật.

Hồng Quần Nữ Tử quay người nhìn về phía xa xa, chỗ đó, đúng là Thiên Trụ Sơn phương hướng. Trầm mặc hồi lâu, nàng nói: “Sau này ngươi thì sẽ biết.”

Dương Diệp mặt đen lại, nữ nhân này, rõ ràng nhử!

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử quay người nhìn về phía hắn, “cách Thiên Trụ Sơn kết giới hư nhược kỳ còn thừa lại không đến hai tháng, lúc này, phàm là người có năng lực cũng đã tiến về trước Thiên Trụ Sơn. Chỗ đó, đem hội tụ cả Trung Thiên Vũ Trụ tất cả cường giả. Mà ngươi, đem ngươi là địch nhân của tất cả mọi người. Nguyên nhân, ngươi biết đấy. Cho nên, ngươi thật không đem kiếm giao ra đây?”

Dương Diệp nhìn thẳng Hồng Quần Nữ Tử, “không giao!”

Hồng Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, “Vậy chúc ngươi may mắn.”

“Thế nào, ngươi không đoạt?” Dương Diệp nói.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Tu Du Sơn gặp!” Nói xong, nàng quay người

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc.

Hồng Quần Nữ Tử này có chút không bình thường a!

Trầm mặc hồi lâu, hắn lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

...

Hôm nay Trung Thiên Vũ Trụ, có thể nói là có chút không bình thường. Bởi vì vô số cường giả thần bí toàn bộ đều tại hướng một chỗ tiến đến.

Mà cái chỗ này, chính là Thiên Trụ Sơn.

Trừ lần đó ra, tất cả cường giả cũng đều đang hỏi thăm tung tích của Dương Diệp.

Đã từng có chuôi kiếm từ thượng giới đến rơi xuống, thanh kiếm này, đâm rách kết giới kia. Đơn giản mà nói, kiếm kia có thể phá kết giới. Mà bây giờ, thanh kiếm này ở trong tay của Dương Diệp.

Tìm Dương Diệp!

Vô số người đều tại tìm Dương Diệp!

Mà lúc này, Dương Diệp cũng đang theo Thiên Trụ Sơn tiến đến. Không thể không nói, Dương Diệp đây có chỉ ra biết núi có Hổ, nhưng lại cứ đi tới núi có hổ.

Với hắn mà nói, cũng là chuyện không có biện pháp.

Nếu như hắn không đi Thiên Trụ Sơn, những cái kia Thiên Trụ Sơn Lão Quái Vật tất nhiên sẽ cùng chó điên một dương tìm kiếm Dương Gia, sau đó lợi dụng hết thảy có thể lợi dụng chuyện tình đến ép buộc hắn đi ra. Nếu như như vậy, vậy hắn không bằng dứt khoát trực tiếp đi Thiên Trụ Sơn, sau đó cùng những người kia tới một người hoàn toàn chấm dứt.

Hắn chính là muốn nói cho những người kia, Dương Diệp ta đến Thiên Trụ Sơn rồi. Các ngươi đều không cần tìm ta rồi!

Hai ngày sau.

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì trong tinh không, xuất hiện một cỗ như có như không cường đại áp lực, này cổ áp lực làm cho hắn cảm nhận được một cỗ cảm giác nặng nề.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thả ra hai loại ý cảnh, hai loại ý cảnh sau khi xuất hiện, hắn cảm giác hơi chút khá hơn một chút, sau đó tiếp tục đi tới. Nhưng mà, còn chưa đi bao lâu, hắn lần nữa ngừng lại, bởi vì vẻ này áp lực vậy mà càng ngày càng nặng, giờ phút này, hắn ngay cả hô hấp đều có chút khó khăn.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một tấm bản đồ xuất hiện ở trong tay hắn.

Tấm bản đồ này, đúng là Minh Nữ cho hắn tiến về trước Thiên Trụ Sơn bản đồ. Một lát sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “khó trách, nhanh đến Thiên Trụ Sơn rồi!”

Chìm đếm thầm hơi thở, thân hình hắn run lên, từ trong Tinh Không tật rơi xuống, chỉ chốc lát, hắn đi tới mặt đất.

Lời này thời điểm, hắn không thể trong tinh không phi hành. Bởi vì như vậy, mục tiêu là tại quá lớn!

Hắn tuy rằng đến Thiên Trụ Sơn rồi, nhưng là hắn cũng không muốn thứ nhất là phải đối mặt vô số Lão Quái Vật cấp bậc cường giả.

Lúc này đây đến Thiên Trụ Sơn, hắn là phải lấy hèn mọn bỉ ổi làm chủ.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, đất chết một mảnh, không có bóng người, khắp nơi lộ ra một cỗ hoang vu.

Hắn xuất ra địa đồ nhìn thoáng qua, sau đó tiếp tục đi tới.

Giờ phút này, hắn đã đổi lại áo đen, mục đích, tự nhiên là không muốn bị người khác nhận ra!

Rời đi ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bất ngờ xảy ra chuyện, một đạo hàn mang đâm thẳng cổ họng hắn vị trí.

Dương Diệp sầm mặt lại, đấm ra một quyền!

Ầm!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh từ hắn không gian trước mặt bị chấn động đi ra.

Dương Diệp liền phải tiếp tục ra tay, mà khi hắn nhìn thấy đối phương lúc, hắn lập tức ngây ngẩn cả người.

“Là ngươi!”

Dương Diệp trong thanh âm mang theo một vẻ kinh ngạc.

...

PS: Có hay không biết làm bách khoa đấy, có bạn liên hệ ta!

Còn nữa, Kiếm Vực xung quanh lễ vật, đã tại đã làm ra. Nhân vật chọn mua ở bên trong, đến lúc đó ta sẽ trực tiếp bỏ vốn mua sắm một ít, phàm là người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ đấy, có thể miễn phí tìm ta dẫn.

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1796: Đạo Thống chi Tranh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1791 chương: Đạo Thống chi Tranh!

(Cầu chia sẻ)

Tại trước mặt Dương Diệp, là một nữ tử.

Tên nữ tử này Dương Diệp nhận thức, chính là Vân Thiển kia của Bí Tông.

Dương Diệp không nghĩ tới mình sẽ ở gặp ở nơi này đối phương, càng không có nghĩ tới đối phương lại đột nhiên ra tay với hắn.

Xa xa, Vân Thiển kia quan sát một chút Dương Diệp, “ngươi là người phương nào?”

Dương Diệp thanh âm đã cải biến, bởi vậy, nàng căn bản không biết trước mắt vị này đã là Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Vì sao ra tay với ta?”

Vân Thiển nói: “Ngươi phạm quy củ!”

“Quy củ?” Dương Diệp chân mày cau lại, “cái gì quy củ?”

“Lần thứ nhất đến?” Vân Thiển hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Vân Thiển nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Nơi đây tên ‘Xích Nguyên’, Xích Nguyên về sau, chính là Thiên Trụ Sơn. Thiên Trụ Sơn, vô cùng nguy hiểm, ngoại trừ những lão quái vật kia cấp bậc cường giả, những người khác căn bản là không có cách tại đó sinh tồn. Cho nên, ‘Xích Nguyên’ này chính là chúng ta những thực lực này yếu hơn tông môn cùng cá nhân đất nương thân.”

Nói đến đây, Vân Thiển dừng một chút, lại nói: “Vùng này, là Bí Tông ta địa phương, ngươi tự tiện bước vào Bí Tông ta địa bàn.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa, rỗng tuếch. Nhưng mà rất nhanh, hắn phát hiện khác thường. Xa xa, nơi đó không gian có chút quỷ dị.

Trận pháp!

Chỗ đó, có một cái trận pháp bao trùm, chỉ có điều từ bên ngoài rất khó nhìn ra.

“Ngươi biết ta?” Lúc này, Vân Thiển kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Bí Tông cũng tới?”

Vân Thiển âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi đến tột cùng là ai!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó hắn quay người đi chỗ khác đi.

Đối với Bí Tông, hắn tự nhiên là không có hảo cảm, phải nói, hắn rất muốn đã diệt tông môn này. Tông môn này lúc trước tính toán chuyện của hắn, hắn thế nhưng là không có quên. Nếu như không phải là hắn có Hồng Mông Tháp mà nói, trên đời này đã không có Dương Diệp người này hắn rồi.

Bất quá, hắn cũng biết, bây giờ không phải là tìm đối phương phiền toái thời điểm.

Rất nhanh, Dương Diệp biến mất ở trong tầm mắt của Vân Thiển.

Lúc này, một ông già xuất hiện ở bên cạnh của Vân Thiển, “Vậy là người phương nào?”

Vân Thiển khẽ lắc đầu, “không biết, bất quá, đối phương cho ta một loại cảm giác quen thuộc.”

Lão giả hướng xa xa nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Nơi đây hung hiểm đến cực điểm, cẩn thận một chút.”

Vân Thiển nhẹ gật đầu, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng nhìn về phía lão giả, “Vân trưởng lão, tông chủ bọn hắn muốn đi thượng giới?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “tông chủ cùng Bí Tông ta mặt khác ba tên trưởng lão thực lực đều đã đạt đến bình cảnh, bọn hắn chỉ có lên trên giới, mới có thể mau hơn đột phá chính mình. Cho nên, bọn hắn quyết định liên thủ tới thử xem!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Vân Thiển, “Vân nha đầu, tông chủ bọn hắn sở dĩ dẫn các ngươi đến, là hy vọng để cho ngươi đám mở mang kiến thức một chút cái thế giới này cường giả chân chính. Đồng thời cũng là muốn tôi luyện tôi luyện các ngươi, bởi vì Bí Tông vị lai, ở trong tay các ngươi!”

Vân Thiển trầm mặc một lát, sau đó nói: “Vân trưởng lão, Dương Diệp kia lúc trước cùng Bí Tông ta xảy ra chuyện gì?”

Lão giả lắc đầu, “chỉ có tông chủ bọn hắn biết.”

Vân Thiển nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì.

“Đi thôi!” Lão giả nói xong, quay người biến mất ngay tại chỗ.

Vân Thiển ngẩng đầu hướng lúc trước Dương Diệp biến mất địa phương nhìn thoáng qua, sau đó cũng quay người biến mất ngay tại chỗ.

❤đọc truyện với http:// t ruyencuatui.net/
...

Dương Diệp cũng không có lập tức đi Thiên Trụ Sơn, mà là tìm một mảnh đất trống, sau đó ngồi xếp bằng xuống.

Tu luyện!

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hiện tại với hắn mà nói, việc cấp bách là mau chóng tăng thực lực lên.

Hắn hiện tại, chính là một cái được ưa chuộng, mỗi người thậm chí nghĩ cắn một cái. Có thể tưởng tượng, một khi hắn bại lộ, không biết bao nhiêu người sẽ tới tìm hắn. Còn có một điểm, cái kia chính là, hắn cũng phải cần đi thượng giới.

Tiểu Thất chuyện tình, hắn thế nhưng là từ chưa quên nhớ!

Tiễn đưa Tiểu Thất về nhà!

Mà bởi vì Hồng Mông Tháp nguyên nhân, hắn mặc dù không có đi Đại thế giới, nhưng mà hắn biết rõ, đi Đại thế giới, phiền phức của hắn khẳng định so với hiện tại còn nhiều hơn, còn kinh khủng hơn.

Từ hắn trở thành Huyền giả một khắc này bắt đầu, liền đã định trước đời này của hắn không cách nào bình tĩnh.

Không được tức thì chết!

Tu luyện!

Hiện tại Dương Diệp muốn tu luyện là cảnh giới, hắn chẳng qua là

Chân Cảnh Nhất Đoạn, Chân Cảnh Nhất Đoạn với hắn mà nói, vẫn còn có chút không đủ. Đặc biệt là đang cùng cái loại này cường giả chân chính lúc giao thủ, hắn thời khắc đều muốn lo lắng Huyền Khí khô kiệt.

Hắn tuy rằng thân thể cũng rất mạnh, nhưng mà, nếu là không có Huyền Khí, thực lực của hắn là muốn đánh rất lớn giảm!

Tăng lên cảnh giới, không thể nghi ngờ là phi thường khó khăn, đặc biệt là đạt tới Chân Cảnh sau này. Bởi vì đó đối với Huyền Khí nhu cầu lượng, lớn vô cùng vô cùng, hơn nữa, vẫn không thể là giống vậy Huyền Khí. Thiên Tuyền Hệ sở dĩ không có Luân Hồi Cảnh trở lên cường giả, cũng là bởi vì không có tốt hơn Linh khí.

Mà người của Trung Thiên Vũ Trụ tưởng muốn đi Đại Thiên Vũ Trụ, ngoại trừ đi truy tầm tốt hơn Võ Đạo Văn Minh bên ngoài, còn có một nguyên nhân trọng yếu nhất, cái kia chính là truy tìm tốt hơn Linh khí.

Nếu như là bình thường Chân Cảnh cường giả, đối với định muốn đột phá, rất khó, cần hao phí rất nhiều thời gian. Nhưng mà, với Dương Diệp mà nói, tưởng muốn đột phá, cũng không phải rất khó. Bởi vì hắn có linh khí đầy đủ, cái này Linh khí, dĩ nhiên chính là Tiểu Bạch cùng cái kia khỏa linh châu.

Còn có một điểm, cái kia chính là Huyền Khí của hắn, chất lượng đủ tốt!

Theo như hắn suy nghĩ, kỳ thật, hắn không cần lên trên giới, giống nhau có thể tại Trung Thiên Vũ Trụ này đột phá đến Chân Cảnh Lục Đoạn trở lên!

Đương nhiên, đây không phải thời gian ngắn có thể làm được!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp đem Tiểu Bạch gọi đi qua. Tại Tiểu Bạch biết được Dương Diệp cần nàng trợ giúp lúc, ánh mắt của nàng lập tức phát sáng lên, trong đôi mắt, tràn đầy vẻ hưng phấn. Thoáng qua, trong cả phòng tu luyện xuất hiện vẫn còn như thực chất Linh khí, những linh khí này, tràn ngập toàn bộ Tu Luyện Thất.

Nhìn xem xếp bằng ngồi dưới đất tu luyện Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng vọt đến trên vai của Dương Diệp, tiếp đó, nàng hai cái móng nhỏ học Dương Diệp bình thường chồng đặt ở bụng mình vị trí, tiếp đó, nàng cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, bắt đầu nhẹ nhàng hấp thu những cái kia Linh khí!

Tu luyện!

Nàng cũng muốn tu luyện!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đã bắt đầu điên cuồng tu luyện...

Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất.

Hậu Khanh đột nhiên xuất hiện ở Cùng Kỳ trước mặt của, Cùng Kỳ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Hậu Khanh, không nói gì.

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Cùng Kỳ, ta mấy ngày nay phát hiện một vấn đề. Ngươi nói, vì sao vị kia chọn tiểu tử này làm truyền nhân của hắn?”

Cùng Kỳ nhíu mày, “có ý tứ gì?”

Hậu Khanh nói: “Tháp này là vị kia Bản Mệnh Pháp Bảo, cho dù hắn đã không cần tháp này, nhưng mà, hắn cũng hẳn là truyền cho hắn mấy vị kia Thân Truyền Đệ Tử đấy. Nhưng mà, hắn cũng không có. Mà là đem tháp này truyền cho tiểu tử này. Ngươi không cảm thấy trách sao?”

Cùng ngạc nhiên nói: “Là ngày đó quân con gái trộm ra, chẳng qua là nhân duyên trùng hợp, cuối cùng đã rơi vào tiểu tử này trong tay.”

“Vô nghĩa!”

Hậu Khanh hừ lạnh nói: " Nếu như hắn đối với tiểu tử này không hài lòng, tiểu tử này được tháp này, chết sớm. Tiểu tử này được tháp này trợ giúp, hiển nhiên, vị kia đã đồng ý tiểu tử này. Sau đó vấn đề đã đến, vị kia tại sao phải tìm một điên như vậy gia

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Hỏa để làm truyền nhân? "

Cùng Kỳ đã trầm mặc.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Ta cảm giác, cảm thấy, vị kia lại để cho tiểu tử này làm truyền nhân, có thể là có âm mưu gì. Chẳng qua là, không biết âm mưu này, là nhằm vào Vu Tộc ta cùng ngươi yêu tộc, hay vẫn là nhằm vào bọn họ Nhân Tộc.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Ta cảm thấy, rất không có khả năng là nhằm vào Vu Tộc ta cùng yêu tộc.”

“Như vậy là sao?” Cùng Kỳ hỏi.

Hậu Khanh nói: “Ngươi chớ quên. Vị kia địch nhân lớn nhất là ai.”

Nghe vậy, Cùng Kỳ hai mắt hơi híp lại, “ngươi muốn nói cái gì.”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Đạo Thống chi Tranh!”

Nghe vậy, Cùng Kỳ thần sắc dần dần ngưng trọng lên.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Nếu như mục đích của đối phương thật là cái này lời nói, vậy tiểu tử kia phiền toái cũng lớn đi. Phải biết, mấy vị kia, mặc dù bình thường không tham gia thế tục tranh giành, nhưng mà, bọn hắn một khi nhịn không được, muốn bắt đầu Đạo Thống chi Tranh, cái kia con mẹ nó thật là đáng sợ.”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, “ta không muốn cùng tiểu tử này, bằng không thì, có một ngày lão tử chết thế nào cũng không biết!”

Cùng Kỳ trầm mặc hồi lâu về sau, sau đó nói: “Mặc dù chỉ là suy đoán của ngươi, nhưng là... Nói cũng không phải không có lý. Chẳng qua là, vị kia tại sao phải lựa chọn gia hỏa này? Truyền nhân của hắn bên trong, so với tiểu tử này thực lực mạnh đấy, ưu tú, nhiều hơn nhiều.”

Hậu Khanh suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ngươi không có phát hiện sao? Tiểu tử này chính là một Kẻ lỗ mãng. Hắn thích hợp nhất dùng để đánh vỡ quy tắc, mà hắn cũng dám đánh phá quy tắc.”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, “như thế. Kỳ thật, ngươi phát hiện không, tiểu tử này cũng không phải người bình thường a!”

Hậu Khanh ngẩng đầu nhìn về phía Cùng Kỳ, “ngươi phát hiện?”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “trước kia chỉ là có chút nghi hoặc, bởi vì ta cảm thấy hạ giới không có khả năng có khả năng như thế người, nhưng mà, trước đó không lâu, ta xác định.” Nói đến đây, hắn lắc đầu, “sự tình càng ngày càng phức tạp.”

Hậu Khanh nói: “Xác thực càng ngày càng phức tạp. Ngươi sau này có tính toán gì không? Đối với tiểu tử này.”

Cùng Kỳ lắc đầu, “không nghĩ tới. Bất quá, tiểu tử này người không tệ, ít nhất không giả, giảng tình nghĩa.”

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “tuy rằng ngay từ đầu ta là muốn lộng chết hắn, nhưng mà gần nhất sống chung với nhau, gia hỏa này, đúng là người đàn ông. Bất quá, trên thân hắn nhân quả rất nhiều nhiều nữa... Hồng Quần Nữ Tử kia sở dĩ không dám động thủ đoạt kiếm của hắn cùng bảo vật này, cũng là bởi vì đối phương không dám nhận hạ hắn những thứ này nhân quả... Kỳ thật, đừng nói đối phương, coi như là ta, ta cũng không dám."

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, "ngươi bây giờ đã tiếp. Tiểu tử này nếu là cúp, tháp này sẽ trở thành trạng thái vô chủ, sau đó nhất định phong bế, đến lúc đó, ngươi cả đời đều không ra được."

Hậu Khanh lắc đầu, "lão tử lúc trước đầu bị cửa kẹp rồi, rõ ràng chính mình chạy vào!"

Cùng Kỳ đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, trong tràng bất ngờ xảy ra chuyện.

Tại Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh ánh mắt kinh ngạc bên trong, trong sân không gian đột nhiên vặn vẹo, cùng lúc đó, hai người phát hiện, trong sân không gian đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Thoáng qua, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh hai mắt đồng thời trợn lên lên, tại hai trong mắt người, tràn đầy vẻ không thể tin được.

Qua một hơi, Hậu Khanh yết hầu lăn lăn, "gặp quỷ rồi?"

...

PS: Cảm tạ: Kevin lá, hai hỏa gia -, qjzcs123, thư hữu 37517209, to lớn Thủy Bình Nghi, lwydavid2 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1797: Tiến hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1792 chương: Tiến hóa!

(Cầu chia sẻ)

Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh sở dĩ như vậy như vậy, là bởi vì bọn hắn phát hiện, trong sân Linh khí đều không thấy.

Đúng, tất cả Linh khí đều không thấy!

Lúc này trong tràng, chỉ còn lại có không khí, mà không có linh khí!

Chỉ là trong nháy mắt, cả cái Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất tất cả Linh khí toàn bộ đều không thấy.

“Là Tiểu gia hỏa kia đang giở trò!” Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Hậu Khanh tự nhiên biết Cùng Kỳ nói tên tiểu tử kia là ai, Tiểu gia hỏa kia chính là cái nghịch ngợm Tiểu Bạch.

Hồng Mông Tháp trong tầng thứ ba.

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch thân thể chính đang rung động nhè nhẹ lấy, mà miệng của nàng tức thì đang nhẹ nhàng hấp động lên. Nàng mỗi một lần hấp di chuyển, đều sẽ có một cỗ sương mù màu trắng chui vào trong miệng nàng.

Trừ lần đó ra, lúc này Tiểu Bạch cùng lúc trước đã không hề cùng dạng, thân thể của nàng không chỉ có so với trước đó lớn hơn một vòng, toàn thân cao thấp còn quấn quanh lấy như có như không lưu quang.

Bởi vì Tiểu Bạch làm ra động tĩnh, Dương Diệp đã tỉnh lại.

Nhìn trước mắt Tiểu Bạch, Dương Diệp trong mắt tràn ngập tò mò, hắn biết, lúc này Tiểu Bạch nhất định là chính đang phát sinh biến hóa gì, hoặc có lẽ là, Tiểu Bạch là muốn lên cấp.

Cứ như vậy, ước chừng hơn một lúc lâu sau, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, Tiểu Bạch chậm rãi mở mắt.

Khi nàng nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, kia lập tức nhếch miệng cười cười, sau đó một đầu đâm vào trong ngực của Dương Diệp.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Tiểu gia hỏa, ngươi có phải hay không lên cấp?”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, con mắt nhấp nha nhấp nháy, có chút không hiểu nhiều ý tứ của Dương Diệp.

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “nàng không phải là tấn cấp, mà là tiến hóa!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một nữ tử xuất hiện ở phía sau hắn cách đó không xa, tên nữ tử này, đúng là Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên đi tới bên cạnh của Dương Diệp, sau đó nàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “nàng tiến hóa. Nàng bây giờ, rất khủng bố!”

“Rất khủng bố?” Dương Diệp nói: “Là như thế nào khủng bố pháp?”

Tiểu Thiên khẽ cười nói: “Nàng một hơi, có thể hút hết một thế giới nhỏ tất cả Linh khí.”

Dương Diệp sửng sốt một chút, sau đó nói: “Hút hết một thế giới nhỏ Linh khí? Thật sự có thể?”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “đương nhiên, ngươi không có phát hiện sao? Tầng thứ nhất thế giới Linh khí, đã bị này một tiểu tử cho hút sạch.”

Nghe vậy, Dương Diệp vội vàng nhắm mắt cảm thụ thoáng một phát, rất nhanh, hắn mở to mắt nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy vẻ khiếp sợ.

Bởi vì hắn phát hiện, tầng thứ nhất trong thế giới Linh khí, thật đã bị hút sạch sẽ.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Này một tiểu tử, đối với Linh vật một loại, có thiên nhiên khắc chế lực. Sau này nếu như ngươi là chọc cái gì thế lực, cũng chia ra tay, để cho Tiểu gia hỏa này đi khẽ hấp, nàng có thể trực tiếp đem đối phương linh mạch cho hút sạch sẽ. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương linh mạch không có cường giả cùng trận pháp bảo hộ.”

Nói đến đây, nàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, cười nói: “Đem Linh khí nhổ ra, bằng không thì, Tiểu Thiên Đại Lục này vạn vật thế nhưng là muốn chết rồi.”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, trong chốc lát, một cỗ cực kỳ đậm đà sương mù màu trắng từ kia trong miệng bừng lên, trong chốc lát, trong cả phòng tu luyện một lần nữa tràn đầy Linh khí.

Rất nhanh, Tiểu Thiên Đại Lục khôi phục bình thường.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp nhìn lên trước mặt Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn. Tiểu Bạch này, có thể thật là một cái bảo a! Nói thực ra, một đường tới, hắn may mắn mà có hỗ trợ của Tiểu Bạch, bởi vì nếu như không phải là Tiểu Bạch liên tục không ngừng cung cấp cho hắn linh khí, hắn căn bản là không có cách lớn lên nhanh như vậy.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Phải biết, mỗi một lần chạy nước rút cảnh giới, cái kia đối với linh khí nhu cầu thế nhưng là lớn vô cùng. Mà bởi vì có Tiểu Bạch tồn tại, hắn căn bản không cần lo lắng Linh khí. Cũng chính bởi vì như vậy, hắn mới có thể tăng lên cảnh giới tăng lên mau như vậy!

Bất quá đáng tiếc là, lúc này đây, hắn không có đạt tới Chân Cảnh Nhị Đoạn!

Nguyên nhân chủ yếu tự nhiên là bởi vì Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gây ra động tĩnh đã cắt đứt hắn.

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nói: “Ta khả năng không cần quay về Thiên Tuyền Hệ, là có thể khôi phục thân thể.”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “vì cái gì?”

Tiểu Thiên cười nói: “Bởi vì ngươi cái kia tử khí, ta phát hiện một điểm, ngươi cái kia tử khí, thật rất lợi hại. Ta mỗi ngày hấp thu những cái kia tử khí, không chỉ có thể khôi phục nhục thể của ta, còn có thể để cho ta phát triển.”

“Ngươi cũng có thể tiến hóa?” Dương Diệp hỏi.

“Nói nhảm!”

Tiểu Thiên trợn trắng mắt, “ngươi không có thể giống vậy tiến hóa sao?”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Nhưng mà, ta còn là muốn về Thiên Tuyền Hệ.”

Dương Diệp đi đến Tiểu Thiên bên cạnh, sau đó nói khẽ: “Ta đáp ứng ngươi, sớm muộn có một ngày, ta sẽ dẫn ngươi quay về Thiên Tuyền Hệ, mà ta, cũng sẽ ở lại Thiên Tuyền Hệ. Chẳng qua là, ngươi nên biết, ta hiện tại nếu là quay về Thiên Tuyền Hệ mà nói, vậy đối với Thiên Tuyền Hệ mà nói, không thể nghi ngờ là tai nạn!”

Hiện tại vô số người thậm chí nghĩ đến tìm hắn để gây sự, nếu như hắn quay về Thiên Tuyền Hệ, những người kia một khi đi Thiên Tuyền Hệ, không hề nghi ngờ, Thiên Tuyền Hệ có thể phải từ trên đời này biến mất. Đừng nói Thiên Tuyền Hệ, Dương Gia hắn hiện tại cũng không dám quay về.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “ta minh bạch.”

Dương Diệp nói khẽ: “Tin tưởng ta, cái ngày đó sẽ không quá muộn.”

Tiểu Thiên mắt liếc Dương Diệp, “đây có thể không nhất định, ngươi bước chân quá nhanh, ai biết ngươi ngày sau phát triển tới trình độ nào? Phải biết, một người, thực lực của hắn càng mạnh, hắn gặp phải sự tình khả năng thì càng nhiều, cho nên, trong tương lai trong một đoạn thời gian rất dài, ngươi khả năng đều sẽ có phiền toái rất lớn sự tình.”

Dương Diệp cười nói: “Nhưng mà, ta sớm muộn có một ngày là phải về Thiên Tuyền Hệ đấy!”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “ta chờ ngươi!”

Cùng Tiểu Thiên tán gẫu sau khi, Tiểu Thiên mang theo Tiểu Bạch đã đi ra. Tuy rằng Tiểu Bạch còn muốn cùng Dương Diệp chơi, nhưng ở dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Thiên, nàng hay vẫn là ngoan ngoãn đi theo Tiểu Thiên rồi. Tiểu Bạch sợ nhất có hai người, một cái là Dương Diệp, một cái chính là Tiểu Thiên.

Chuẩn xác mà nói, chỉ có Dương Diệp cùng tiểu thiên tài có thể để cho nàng ngoan ngoãn nghe lời. Đặc biệt là Tiểu Thiên, nàng cùng Tiểu Thiên cùng đản sinh vu một cái thế giới, mà Tiểu Thiên sớm hơn nàng, bởi vậy, nàng quan hệ với Tiểu Thiên rất kỳ diệu, có điểm giống quan hệ của tỷ muội.

Tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên sau khi rời đi, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống.

Tu luyện!

Chạy nước rút cảnh giới, chính là áp súc trong cơ thể Huyền Khí, sau đó lại để cho thân thể đi hấp thu những Huyền Khí kia. Không phải là một lần, mà là vô số lần, đạt đến trước mắt thân thể của hắn cực hạn, đạt đến cực hạn về sau, chính là đột phá!

Cho nên, này vô cùng tiêu hao Huyền Khí, bất quá với Dương Diệp mà nói, chính là không bao giờ thiếu Huyền Khí!

Hơn nữa, chạy nước rút cảnh giới, cũng là có nguy hiểm, bởi vì sơ sót một cái, thân thể hấp thu quá độ, khả năng này trực tiếp sẽ chống bạo thân thể. Cái kia độ, nhất định phải bả khống tốt. Cho dù là Dương Diệp, cũng không dám khinh thường.

Nhục thể của hắn, từ bên ngoài đến phá, rất khó phá, nhưng là từ bên trong phá, cái kia liền có chút dễ dàng.

Cuối cùng, người ngũ tạng vẫn là rất yếu ớt.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp mỗi ngày làm đúng là không ngừng hấp thu Huyền Khí, sau đó áp súc Huyền Khí, cuối cùng dùng ít Huyền Khí này kích thích thân thể tiềm năng.

Cứ như vậy, vòng đi vòng lại.

Sáu tháng sau.

Một ngày nào đó, trong phòng tu luyện Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

“Hô!”

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng phun ra, rất nhanh, Dương Diệp đứng lên. Khi hắn đứng lên một khắc này, một cỗ khí tức cường đại lập tức từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, trong phòng tu luyện không gian lập tức bị cỗ khí tức này cùng chấn địa tạo nên từng đạo gợn sóng.

Bất quá rất nhanh, cỗ khí tức này lại đều tuôn ra trở về trong cơ thể hắn!

Chân Cảnh Nhị Đoạn!

Quyển kinh qua sáu ngày khổ tu, hắn rốt cuộc đạt đến Chân Cảnh Nhị Đoạn!

Đạt tới Chân Cảnh Nhị Đoạn về sau, hắn trên chỉnh thể thực lực thăng rất nhiều, nếu như để cho hắn hiện tại gặp được lúc trước Tống Táng Giả kia, vậy hắn căn bản không cần chiến khổ cực như vậy.

Tìm người luyện một chút!

Đây là Dương Diệp bây giờ ý tưởng, rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi Cùng

Kỳ.

Không do dự, Dương Diệp đi tới tầng thứ nhất đã tìm được Cùng Kỳ.

Đối với đề nghị của Dương Diệp, Cùng Kỳ cũng không có phản đối.

Cùng Kỳ đối diện, Dương Diệp tay cầm trường kiếm mà đứng, mà Cùng Kỳ tức thì thân thể nghiêng về phía trước, hai cái bàn chân trừng tại mặt đất.

Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, một đạo sáng như tuyết kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên!

Một bên, Hậu Khanh kia trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “kiếm nhanh chóng có thể đi!”

Xa xa, tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Cùng Kỳ trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, hắn giơ lên hữu trảo mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, Cùng Kỳ bị một kiếm này chấn địa hướng về sau liên tục bạo lui trọn vẹn trăm trượng, mà Dương Diệp cũng bị Cùng Kỳ lực lượng chấn động trăm trượng có hơn.

“Rống!”

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên gầm lên giận dữ, sau một khắc, hắn trực tiếp tung người nhảy vọt, tựa như một tòa như núi lớn hướng phía Dương Diệp hung hăng đụng tới.

Những nơi hắn đi qua, không gian trực tiếp vặn vẹo biến hình lên.

Một cái đụng này, không chỉ có lực lượng rất mạnh, tốc độ còn cực nhanh, Dương Diệp cơ hồ đều không có phản ứng kịp, Cùng Kỳ chính là đã tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp không dám khinh thường, chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người bay lên không nửa trượng, thoáng qua, hắn bên trái tay nắm lấy kiếm đối với phía dưới mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một kiếm này, trực tiếp đem không gian chung quanh cho đánh rách ra.

Bởi vì một kiếm này gia trì hai loại Minh Cảnh ý cảnh, đối mặt Cùng Kỳ, hắn có thể không dám bảo lưu, gia hỏa này tuy rằng thật lâu không có xuất thủ qua rồi, nhưng mà, hắn không có chút nào dám khinh thị, dù là trước mắt cái này không là đối phương thân phận thật sự.

Dương Diệp một kiếm này đem không gian chung quanh đánh rách tả tơi về sau, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, ngay sau đó, cái kia bị đánh rách không gian trực tiếp được chữa trị.

Mà lúc này, kiếm của Dương Diệp cùng cái kia Cùng Kỳ hung hãn đụng vào nhau.

Bằng ngang ngược phương thức đụng vào nhau!

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp trực tiếp tách ra.

Giờ phút này, một người một thú cách xa nhau ba trăm trượng!

Trong tràng, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp nhìn nhau, sau một khắc, trong sân ba người lông mày đồng thời nhíu lại.

“Nhanh đi ra xem một chút!” Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp không nói gì, hắn trực tiếp về đến trong hiện thực, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Thiên Trụ Sơn phương hướng, không biết nhìn thấy gì, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Nhìn xem hồi lâu, cổ họng hắn lăn lăn, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, “này đồ chơi gì...”

“Tiểu tử, nhanh ẩn núp đi! Nhanh một chút, bằng không thì ngươi muốn cúp!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên Cùng Kỳ thanh âm lo lắng.

Dương Diệp: “...”

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 1798: Là cha ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1793 chương: Là cha ngươi!

Không thể không nói, lúc này Dương Diệp có chút mộng.

Bất quá, hắn hay là nghe Cùng Kỳ mà nói, lập tức lách mình tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Tuy rằng tiến vào Hồng Mông Tháp, nhưng hắn vẫn là có thể cảm nhận được phía ngoài hết thảy.

Tại đất chết phương bắc phần cuối, có một tòa chống trời cự sơn, này ngọn núi khổng lồ, từ mặt đất thẳng vào Thiên tế, dù cho dùng tầm mắt của Dương Diệp, cũng không nhìn thấy núi này đỉnh núi.

Sơn này, đúng là tiếp nhận Trung Thiên Vũ Trụ cùng Thiên Trụ Sơn Đại Thiên Vũ Trụ!

Mà giờ khắc này, tại trên Thiên Trụ Sơn này, bàn vòng quanh một đầu lớn vô cùng Hắc Sắc Cự Long, cự long to lớn, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của Dương Diệp, quang đầu rồng kia, liền khoảng chừng một tòa núi lớn lớn như vậy.

Này đầu Hắc Sắc Cự Long, là Dương Diệp cho đến nay, thấy qua lớn nhất sinh vật!

Hắc Long quay quanh tại phía trên Thiên Trụ Sơn, do Dương Diệp vị trí nhìn lại, có thể có thể thấy rõ ràng một cái to lớn đuôi rồng thân hướng Thiên Trụ Sơn kia phần cuối.

Thiên Trụ Sơn, Hắc Sắc Cự Long lạnh lùng quét bốn phía qua, quét qua chỗ, không người không khiếp sợ.

Giờ phút này, cả Thiên Trụ Sơn cùng đất chết tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Qua mấy tức, Hắc Sắc Cự Long lông mày đột nhiên nhíu lại, trong mắt có vẻ nghi hoặc.

Rất nhanh, ánh mắt của hắn lại hướng phía bốn phía một một đảo qua, lúc này đây, hắn quét rất chậm, làm như đang tìm cái gì.

Mấy tức về sau, Hắc Sắc Cự Long chân mày nhíu sâu hơn. Cũng không lâu lắm, Hắc Long lắc đầu, sau đó hướng Thiên Trụ Sơn kia đỉnh núi bò đi, chỉ chốc lát, kia chính là hoàn toàn biến mất trong ánh mắt của mọi người.

Hô!

Giờ khắc này, Thiên Trụ Sơn cùng đất chết các ngõ ngách không hẹn mà cùng vang lên từng đạo hơi thở âm thanh.

Trong Hồng Mông Tháp.

“Tên kia giống như đang tìm ngươi!” Hậu Khanh nhìn lên trước mặt Dương Diệp, nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, Hậu Khanh nhưng là đột nhiên nhìn về phía Cùng Kỳ, “tên kia làm sao sẽ tìm gia hỏa này?”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, “biết rõ nó là thế nào bị giáng chức xuống sao?”

Hậu Khanh lắc đầu, “không biết, Bất quá, ta nghe nói, hắn là phạm cái gì sai lầm lớn.”

“Nào chỉ là sai lầm lớn!”

Cùng ngạc nhiên nói: “Vậy đơn giản là sai lầm bằng trời, nếu như không phải là nó đã từng vì thiên giới lập nhiều công lao hãn mã lời nói, đầu hắn sớm đã bị cắt bỏ rồi.”

“Hắn làm cái gì?” Hậu Khanh có chút tò mò nói.

Cùng Kỳ lắc đầu, “gia hỏa này cũng là ngu, rõ ràng trợ giúp thiên quân con gái đi trộm vị kia chí bảo!”

Hậu Khanh ngây cả người, sau đó nói: “Vị kia, không phải là tháp này nguyên chủ nhân chứ?”

Đạo bào lão giả!

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu.

“Chà chà!”

Hậu Khanh lắc đầu, “gia hỏa này gan thực mập a!”

“Hắn là không đầu óc!”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Biết không? Việc này thiếu chút nữa mang đến cho Thiên Tộc đại họa ngút trời, càng là thiếu chút nữa hại chết thiên quân con gái. Nghe nói, lúc trước thiên quân tức thiếu chút nữa đem đầu nó cho chém xuống tới. Nếu như không phải là trong Thiên Tộc có người xin tha cho hắn, hắn hiện tại thi thể khả năng đều mục nát!”

“Vị kia không truy cứu?” Hậu Khanh nói.

Cùng Kỳ lắc đầu, “như thế nào truy cứu? Chẳng lẽ đối với Thiên Tộc ra tay? Hiển nhiên là không thể nào, hơn nữa, vị kia cũng thật thích cái tiểu nha đầu kia đấy, cho nên, lúc trước chuyện này cứ như vậy đi qua.”

“Vị kia Tiểu Nha Đầu Phiến Tử, là Tiểu Thất sao?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “chính là nàng. Thiên Tộc đệ nhất Đại Ma Đầu!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cùng Kỳ lại nói: “Tuy rằng vị kia không truy cứu, nhưng mà thiên quân làm sao có thể không truy cứu? Chuyện này thế nhưng là thiếu chút nữa vì Thiên Tộc mang đến đại họa ngút trời. Tuy rằng thiên quân không có trảm khoảnh khắc ngu dốt, nhưng mà, mang vạ khó tránh khỏi. Cho nên, hắn bị chảy để xuống, Đời Đời Kiếp Kiếp trấn thủ Thiên Trụ Sơn.”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch.

Vừa rồi đầu kia đại gia hỏa khẳng định cùng Tiểu Thất nhận thức, mà Tiểu Thất lúc trước mặc dù có thể được Hồng Mông Tháp, cũng là bởi vì cái kia đại gia hỏa trợ giúp. Sau đó, Tiểu Thất chạy thoát. Cái kia đại gia hỏa thảm rồi.

Lúc này, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: “Không đúng, đạo bào lão giả thực lực mạnh như thế, vừa rồi tên đại gia hỏa kia cũng không khả năng từ trên thân hắn được bảo vật chứ?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “Vậy bảo vật, đạo bào lão giả cũng không có thả tại trên thân thể, mà là đặt ở hắn đan trong lầu. Mà tiểu nữ oa kia, thường xuyên chạy tới hắn đan lầu chơi. Mà ngu xuẩn long, không biết hắn như thế nào bị cô bé kia lừa dối, rõ ràng lợi dụng trọc long hơi thở ẩn nấp khí tức của nàng, sau đó cùng nàng tiến nhập đan lầu tầng cao nhất... Tóm lại, nếu như không có trợ giúp của hắn, cái kia hạ nha đầu là tuyệt đối không khả năng có được bảo vật này đấy.”

Dương Diệp nói: “Vừa rồi con rồng kia, chính là đã từng ngươi cùng ta nói qua cái gì kia chúc long?”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Hiện tại, này ngu xuẩn long, liền chỉ có một biện pháp có thể lấy được được giải thoát, cái kia chính là tìm được Tiểu Thất. Bởi vì chỉ có Tiểu Thất này, mới có thể thay hắn hướng thiên quân xin tha!”

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Tiểu Thất liền ở chỗ này của ta a! Ta mang theo Tiểu Thất đi tìm hắn, sau đó để cho hắn giúp ta quét ngang Thiên Trụ Sơn những lão bất tử này đấy!”

Vừa nói, Dương Diệp sẽ phải rời khỏi Hồng Mông Tháp, mà lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Nếu như ngươi không muốn chết, ngươi liền đi tìm hắn chứ?”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Cùng Kỳ, “có ý tứ gì?”

Cùng ngạc nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi muốn hiểu rõ một chút, bây giờ Tiểu Thất, là hôn mê. Ngươi đi tìm hắn, nếu là hắn cho rằng Tiểu Thất hôn mê là ngươi tạo thành, khi đó, ngươi làm sao bây giờ? Đặc biệt là tháp này còn trong tay ngươi. Ta có thể tưởng tượng cho ra, hắn tuyệt đối sẽ cho rằng là ngươi sát nhân đoạt bảo rồi.”

Dương Diệp: “...”

Cùng Kỳ lại nói: “Còn nữa, phòng Nhân chi Tâm bất khả vô, tháp này hiện tại trong tay ngươi, hắn như nảy sinh ác ý, khi đó, ai cũng không cứu được ngươi. Đây không phải đang đe dọa ngươi, ngươi nên biết, ngươi bảo vật này trình độ trân quý, có thể nói, Đại Thiên Vũ Trụ, không có bất kỳ một người không muốn lấy được nó. Cho nên, tại Tiểu Thất không có tỉnh lại thì, ngươi tốt nhất đừng đi tìm nó, trái lại, cách xa hắn một chút!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu. Cùng Kỳ nói không sai, phòng Nhân chi Tâm bất khả vô. Vạn nhất con rồng kia nảy sinh ý đồ xấu, vậy hắn tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy. Mặc dù không có cùng đối phương chiến đấu, nhưng mà, trực giác nói cho hắn biết, hắn căn bản không phải con rồng kia đối thủ.

Hoàn toàn không phải là một cấp bậc!

Tuy rằng này có chút đả kích người, nhưng sự thật liền là như thế!

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “ngươi cùng hắn quan hệ thế nào?”

“Ngươi liền đừng hy vọng ta!”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Bởi vì ta cùng hắn không quen.”

Dương Diệp: “...”

“Tiểu tử, vừa rồi cái kia chúc long nhất định là nghe thấy được cái gì khí tức, cho nên mới phải hiện thân. Cho nên, chính ngươi phải cẩn thận một chút.” Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp nói: “Hắn không thể có thể cảm nhận được trong Hồng Mông Tháp Tiểu Thất chứ?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “nếu như ta không có đoán sai, hắn hẳn là trên người ngươi cảm nhận được khí tức của Tiểu Thất, cuối cùng, ngươi đã từng cùng Tiểu Thất tiếp xúc qua. Cho nên, ngươi bây giờ ra ngoài, có cần phải ẩn nấp thoáng một phát khí tức của chính mình!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Dương Diệp cũng không có lập tức ly khai Hồng Mông Tháp, mà là cùng Cùng Kỳ còn có Hậu Khanh ngại hàn huyên một hồi. Từ Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh trong miệng, Dương Diệp hoặc nhiều hoặc ít hiểu được một ít về chuyện của Đại thế giới. Bất quá, khi hắn hỏi đạo bào lão giả rốt cuộc là thân phận gì lúc, hai mọi người ngậm miệng.

Cái này để cho Dương Diệp có phần có chút buồn bực!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp sẽ phải rời khỏi Hồng Mông Tháp. Lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, nhìn về phía Hậu Khanh kia, “tiền bối, Mộc Kiếm này là ngươi phong ấn, ngươi có thể bỏ niêm phong sao?” Mộc Kiếm là thuộc về phong ấn trạng thái đều như vậy mạnh, nếu như nó bỏ niêm phong, uy lực kia tuyệt đối là vô cùng kinh khủng.

Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “ngươi tốt nhất đừng bỏ niêm phong!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Bởi vì bỏ niêm phong về sau, nó lực lượng quá mạnh, khi đó ngươi, căn bản là không có cách sử dụng nó. Hiểu chưa?”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì, lập tức, hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn nhìn về phía Thiên Trụ Sơn phương hướng, hắn vị trí hiện tại cách Thiên Trụ Sơn còn là vô cùng xa, nhưng mà, hắn vẫn có thể chứng kiến Thiên Trụ Sơn, bởi vì Thiên Trụ Sơn kia thật sự là rất cao quá cao.

Thiên Trụ Sơn phần cuối, chính là Đại Thiên Vũ Trụ!

Mà hắn cũng phải cần đi Đại Thiên Vũ Trụ đấy!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp thân hình khẽ động, sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía bên phải, không biết hắn nhìn thấy gì, khóe miệng của hắn dần dần nổi lên một vòng đường cong, “không nghĩ tới các ngươi cũng tới!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mấy vạn trượng ra, hai ông già chính lăng không đi nhanh.

Này hai ông già, chính là lúc trước Doanh Gia cái kia hai tên chạy trốn Chân Cảnh cường giả.

“Doanh Khoa, Doanh Tĩnh trước bản gốc thể vẫn còn Trung Thiên Vũ Trụ này, nàng kia vì sao bản thể không hiện ra? Nếu như nàng bản thể xuất hiện, muốn giết đám người Dương Diệp kia, chẳng phải là trong nháy mắt chuyện tình?” Doanh Khoa bên cạnh một ông già đột nhiên nói.

Doanh Khoa lắc đầu, “Doanh Tĩnh tổ tiên khẳng định có khó xử của nàng!”

Doanh Khoa bên cạnh lão giả kia trầm giọng nói: “Nghe nói, Dương Diệp kia cũng tới Thiên Trụ Sơn này rồi.”

Doanh Khoa hừ lạnh một tiếng, “hắn là đến tìm cái chết đấy, một khi hắn mặt đường, coi như là cha hắn Dương Vô Địch xuất hiện, cũng không cứu được hắn.”

Doanh Khoa lão giả bên cạnh lắc đầu, “lúc này đều do Doanh Khánh cùng Doanh Vực kia, hai người này vì hơi có chút tư lợi, đem Doanh Gia ta làm cho cho tới bây giờ trình độ như vậy, hai người này, là Doanh Gia ta thiên cổ tội nhân!”

Doanh Khoa không nói gì, bất quá tại trong lòng hắn, hắn cũng tán thành bên cạnh lão giả nói.

Doanh Gia sở dĩ sẽ biến thành như bây giờ, nguyên nhân chủ yếu chính là quyết sách của Doanh Khánh, Doanh Khánh lựa chọn đối địch với Dương Diệp, nếu như Doanh Khánh có thể tuyệt sát mất Dương Diệp, vậy còn không có gì. Nhưng mà, Doanh Khánh bọn hắn không cách nào làm được tuyệt sát Dương Diệp.

Trầm mặc quen thuộc hơi thở, Doanh Khoa lắc đầu, “việc đã đến nước này, nhiều lời vô ích. Chúng ta tốc độ nhanh hơn, mau chóng tiến đến Thánh Khư Thành.” Nói đến đây, kia trong đôi mắt đột nhiên xuất hiện lạnh lẽo sát ý, “ta đã điều tra rõ ràng, lúc trước đi giúp Dương Diệp những cô gái kia, các nàng đến từ một cái tên là U Minh Điện thế lực, mà giờ khắc này, các nàng ngay tại Thiên Trụ Sơn này dưới chân núi Thánh Khư Thành.”

Doanh Khoa lão giả bên cạnh trầm giọng nói: “Những cô gái kia, tuy rằng cũng chỉ là Chân Cảnh Nhất Đoạn, nhưng mà, các nàng thực lực mỗi người nghịch thiên, hai người chúng ta, chỉ sợ không cách nào bắt lại các nàng!”

Doanh Khoa cười lạnh nói: “Lúc này đây, các nàng chắc chắn phải chết.”

“Vì cái gì?” Lão giả hỏi.

Doanh Khoa nói: “Bởi vì các nàng cùng Dương Diệp có quan hệ, tại Thiên Trụ Sơn này, có quan hệ với Dương Diệp đấy, đều là những lão quái vật kia phải đối phó đối tượng. Bởi vì chỉ có ra tay với các nàng, mới có thể bức Dương Diệp kia hiện thân! Nghe nói, Thánh Khư Thành đã mở đại trận ra, đưa các nàng vây khốn ở trong thành. Bây giờ Thánh Khư Thành, chỉ có thể vào, không thể ra!”

Nói đến đây, Doanh Khoa thần sắc dữ tợn, “lúc trước nếu như không phải là những nữ nhân này, Dương Diệp kia cùng Dương Liêm Sương căn bản là không có cách diệt Doanh Gia ta. Hôm nay, các nàng muốn rơi ở trong tay lão phu, ta nhất định để cho nàng đám muốn sống không được, cầu chết không xong!”

Ngay tại lúc này, hai người đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hai người cách đó không xa, xuất hiện một Hắc Bào Nam Tử.

“Ngươi là ai!” Doanh Khoa trầm giọng nói.

“Là cha ngươi!” Hắc Bào Nam Tử nói.

Doanh Khoa: “...”

...

PS: Cảm tạ: Nghìn năm sách cũ quỷ, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 46078684, Kevin lá, hai hỏa gia - nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by TruyenCuaTui

------oOo------

Chương 1799: Nắm đấm có, các ngươi có muốn không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1794 chương: Nắm đấm có, các ngươi có muốn không?

Hắc Bào Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Lúc trước phát hiện Doanh Khoa này hai người lúc, Dương Diệp không chút do dự, lập tức liền đi qua.

Người của Doanh Gia này, hắn tự nhiên là sẽ không bỏ qua.

Với hắn mà nói, người của Doanh Gia, chính là một cái hậu hoạn, bởi vì hắn biết rõ, những người này, hiện tại tuy rằng không đi ra, nhưng mà, ngày sau nhất định sẽ xuất thủ đối phó Dương Gia đấy. Chẳng qua là lúc đó hắn cùng với Dương Liêm Sương căn bản tìm không thấy Doanh Gia người tung tích, cho nên mới tạm thời thôi!

Mà hắn thật không ngờ, hắn lại có thể xuất hiện tại này gặp được người của Doanh Gia.

Nếu như gặp được, vậy dĩ nhiên là muốn xử lý đấy!

Hắn lúc trước có thể này đây thần hồn thề qua!

Hơn nữa, cắt cỏ phải trừ tận gốc!

Huống chi, trước mắt hai vị này, còn muốn đi tìm Minh Nữ các loại nữ nhân phiền toái.

Trong tràng, nghe được lời của Dương Diệp, Doanh Khoa kia hai người thần sắc lúc này lạnh xuống, Doanh Khoa gằn giọng nói: “Từ đâu tới tiểu tạp chủng, ngươi...”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, kia lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Doanh Khoa kia, thoáng qua, hắn mãnh liệt một quyền hướng phía Doanh Khoa kia đánh tới.

“Buồn cười!”

Doanh Khoa kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, tay phải vung lên, một cỗ lực lượng cường đại từ tay hắn trong đổ xuống mà ra.

Doanh Khoa sở dĩ mỉa mai, là vì hắn đã nhìn ra được. Trước mắt vị Hắc Y Nam Tử này, bất quá là Chân Cảnh Nhị Đoạn cường giả.

Loại người này, với hắn mà nói, quả thực không đáng giá được nhắc tới!

Bất quá hắn vẫn không có khinh thường, sử xuất bảy thành lực lượng. Cuối cùng, nơi này là Thiên Trụ Sơn, chính là không bao giờ thiếu Thiên Tài Yêu Nghiệt.

Làm Doanh Khoa phất tay một khắc này, tay phải của Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, một thanh Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn.

Khi nhìn thấy chuôi này Mộc Kiếm lúc, Doanh Khoa hai người lập tức sởn hết cả gai ốc.

Dương Diệp!

Giờ khắc này, hai não người trong đồng thời tưởng được cái danh tự này!

Doanh Khoa phản ứng cực nhanh, làm Dương Diệp xuất hiện kiếm một khắc này, hắn liền lực lượng đều không có tháo bỏ xuống, liền trực tiếp muốn lách mình ly khai tại chỗ, nhưng mà lúc này, tốc độ của Dương Diệp tại thời khắc này đột nhiên chợt tăng đến ít hơn mười lần!

Đại Na Di Thuật!

Đối mặt Doanh Khoa hai người, hắn tự nhiên sẽ không chọn đi ở át chủ bài, sau đó cùng đối phương đến đại chiến ba trăm lần hợp. Cái kia không có chút ý nghĩa nào, không chỉ có không có ý nghĩa, còn ngu xuẩn. Phải biết, nếu như hắn làm như vậy, không chỉ có lãng phí thời gian, còn cực dễ dàng bại lộ, một khi bại lộ, hắn tưởng muốn thoát thân cái kia cũng khó!

Hơn nữa, hắn còn muốn đi cái gì kia Thánh Khư Thành!

Một kiếm này, có thể nói là cực hạn của Dương Diệp!

Lại tăng thêm hắn vốn cách Doanh Khoa này gần như vậy, bởi vậy, Doanh Khoa kia còn chưa kịp phản ứng, kiếm của Dương Diệp chính là từ giữa lông mày của hắn xuyên qua.

Xùy~~!

Máu tươi từ Doanh Khoa giữa lông mày bắn ra...

Vẫn lạc!

Một Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho nháy mắt giết!

Một bên, tên lão giả kia căn bản không có quản Doanh Khoa kia, hắn trực tiếp thân hình lóe lên, chạy xa đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập hư không, trong chốc lát, cả người hắn cả người mang kiếm biến mất ngay tại chỗ.

Gia trì Đại Na Di Thuật một kiếm nháy mắt!

Hắn một kiếm nháy mắt, vốn tốc độ liền cực nhanh, hiện tại lại gia trì Đại Na Di Thuật, tốc độ kia đã đến hoàn toàn có thể uy hiếp Chân Cảnh sáu đoạn cường giả. Phải biết, một kiếm này, đã liền ban đầu Doanh Tĩnh kia phân thân đều không có chống đỡ được!

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, vạn trượng bên ngoài.

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang đột nhiên từ lão giả kia giữa lông mày bắn ra, cùng kiếm quang cùng một chỗ, còn có một đạo máu tươi.

Lão giả thân thể triệt để cương cứng.

Thoáng qua, kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của lão giả, nhưng mà, hắn mới vừa xuất hiện, toàn bộ người thiếu chút nữa té xuống.

Quá độ tiêu hao!

Một kiếm nháy mắt đối với bản thân tiêu hao liền thật lớn, mà bây giờ lại tăng thêm Đại Na Di Thuật, cái kia tiêu hao, quả thực có thể dùng kinh khủng để hình dung. Hắn hiện tại đạt đến Chân Cảnh Nhị Đoạn, cũng chỉ có thể miễn cưỡng thi triển hai lần!

Giờ này khắc này, hắn không chỉ có trong cơ thể Huyền Khí đều không có, thân thể đều mỏi mệt tới cực điểm. Hắn hiện tại, có thể ngay cả một tên Chí Cảnh đều đánh không lại!

Chậm sau một chút, Dương Diệp vội vàng lấy ra hai viên Năng Lượng Thạch nuốt vào, Năng Lượng Thạch nhập vào cơ thể, lập tức hóa thành vô số Linh khí, những linh khí này lập tức bị Hồng Mông Tháp hấp thu, cuối cùng, một tia tia tử khí truyền đến trong cơ thể của Dương Diệp, mà khi những thứ này tử khí xuất hiện ở trong cơ thể hắn lúc, lập tức liền là bị thân thể của hắn cho điên cuồng hấp thu!

Tại Hồng Mông Tử Khí trị liệu xong, thân thể của hắn khôi phục tốc độ, quả thực có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

Giờ phút này, thân thể của hắn đã hoàn toàn khôi phục.

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt hai cỗ thi thể kia, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn phải tay khẽ vẫy, hai cỗ thi thể kia lập tức bị hắn nhận được trong Hồng Mông Tháp, cùng lúc đó, bản thân hắn cũng tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Trong tầng thứ ba, nhìn lên trước mặt hai cỗ thi thể, Dương Diệp trong cơ thể kiếm ý cuồn cuộn quét ra, lập tức đem hai cỗ thi thể bao lại.

Luyện chế khôi lỗi!

Khôi lỗi, hắn đã thật lâu không có luyện chế ra. Bởi vì bình thường khôi lỗi hắn căn bản chướng mắt, mà bây giờ, trước mắt hai cái này thế nhưng là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, nếu như có thể đem luyện chế thành khôi lỗi, đối với hắn vẫn là vô cùng có trợ giúp.

Bất quá, hắn cũng không có nắm chắc có thể đem hai người này luyện chế thành khôi lỗi, cuối cùng này thực lực của hai người, thế nhưng là Chân Cảnh Lục Đoạn!

Bất quá còn tốt, hắn bây giờ kiếm ý thế nhưng là ‘rõ ràng’ cảnh!

Tuy rằng như thế, nhưng mà ngay từ đầu, hắn vẫn cuối cùng đều là thất bại rồi. Bất quá hắn cũng không hề từ bỏ!

Trải qua một lần lại một lần sau khi thất bại, rốt cuộc, tại ngày thứ ba sau đích một buổi sáng, Dương Diệp rốt cuộc thành công đem bên trong một cỗ thi thể cho luyện chế thành khôi lỗi. Bất quá, để cho hắn có chút thất vọng chính là, cụ Khôi Lỗi này chiến lực, không cách nào cùng chân chính Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả so sánh với.

Bất quá cái này cũng bình thường, dù sao cũng là tử vật.

Sau một ngày, một cỗ thi thể khác cũng biến thành khôi lỗi.

Đem hai cỗ thi thể đều luyện chế thành khôi lỗi về sau, Dương Diệp lập tức đã đi ra Hồng Mông Tháp, sau đó hướng phía cái gì kia Thánh Khư Thành tiến đến.

Thánh Khư Thành.

Thánh Khư Thành ở vào Thiên Trụ Sơn chân núi, là Thiên Trụ Sơn bốn Đại Thành một trong.

Thời khắc này trên không Thánh Khư Thành, có một đạo mong mỏng màn sáng, này quầng sáng bao trùm lấy cả Thánh Khư Thành.

Cái này màn sáng, chính là đại danh đỉnh đỉnh thiên khư đại trận, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả đều khó tổn thương kia mảy may!

Tại Thánh Khư Thành thành nơi cửa, lúc này trước cổng chính, nhiều một cái màu lam vòng xoáy.

Có thể tiến không thể ra!

Trong thành, Thiên Các Lâu.

Lúc này Thiên Các Lâu bốn phía, tụ tập trọn vẹn hơn hai trăm người, những người này, thấp nhất đều là Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả! Mặc dù có chút là Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả, nhưng mà, chiến lực của bọn hắn, đó là tuyệt đối có thể cùng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả chống lại.

Trừ những thứ này ra người, âm thầm còn có một chút cường giả, bất quá những người kia cũng không có ra mặt.

Những người này sở dĩ vây quanh Thiên Các Lâu, là vì Minh Nữ các loại nữ nhân trong Thiên Các Lâu này.

Đương nhiên, nguyên nhân chủ yếu hay là bởi vì Dương Diệp!

Tất cả mọi người biết rõ Dương Diệp đã tới Thiên Trụ Sơn, nhưng mà, Dương Diệp này chính là không hiện thân. Cho dù là những đại năng kia, cũng không cách nào tìm được Dương Diệp. Mà đúng lúc này, đột nhiên có tin tức nói Minh Nữ các loại nữ nhân cùng Dương Diệp quan hệ.

Cuối cùng, Minh Nữ các loại nữ nhân đi giúp Dương Diệp lúc, cũng không có che giấu tung tích, người có quyết tâm chỉ cần tra một cái liền có thể điều tra ra đấy.

Trong tràng mọi người sở dĩ không có động thủ, đó là bởi vì tại Thiên Các Lâu trước cửa, đã có bốn cỗ thi thể, này bốn cỗ thi thể, toàn bộ là cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn.

Trong Lâu Các những nữ nhân này, không phải là đơn giản người!

Lúc này, một hắc bào lão giả đột nhiên đi tới Thiên Các Lâu kia trước cửa, mà lúc này, một nữ tử lăng không xuất hiện ở trước mặt của lão giả. Tên nữ tử này, đúng là Minh Nữ.

Hắc Bào Lão Giả quan sát một chút Minh Nữ, sau đó nói: “Vị cô nương này, chúng ta đối với Chư vị cô nương cũng không có có ác ý gì, lần này vòng vây ở đây, chỉ vì Dương Diệp kia. Chỉ cần chư vị tiết lộ hành tung của Dương Diệp đi ra, chúng ta lập tức thối lui.”

Minh Nữ nhìn lướt qua đám người Hắc Bào Lão Giả, sau đó nói: “Không biết!”

Nghe được lời của Minh Nữ, trong tràng rất nhiều người sắc mặt lập tức trầm xuống.

Lúc này, Hắc Bào Lão Giả nói: “Vị cô nương này, lão phu biết rõ bọn ngươi mặc dù không qua Chân Cảnh Nhất Đoạn cùng nhị đoạn, nhưng mà, thực lực cũng đã có thể cùng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả chống lại. Nhưng mà, cô nương rất hảo nhìn rõ ràng, ở đây có nhiều Thiếu Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả.”

Minh Nữ lắc đầu, “ta xác thực không biết tung tích của hắn!”

Hắc Bào Lão Giả hai mắt híp lại, “các hạ đây là muốn cùng chúng ta cả cường giả của Thiên Trụ Sơn là địch?”

Minh Nữ sầm mặt lại, “ta nói, không biết là không biết!”

Hắc Bào Lão Giả nhìn xem Minh Nữ hồi lâu, sau đó hắn quay người nhìn về phía sau lưng mọi người, “chư vị cũng nhìn thấy, mấy vị này căn bản không có khả năng đem tung tích của Dương Diệp thấu lộ ra, cho nên, ta đề nghị, chúng ta trước liên thủ, chờ bắt giữ các nàng về sau, còn sợ các nàng không ngoan ngoãn nghe lời?”

Nghe được lời của lão giả, trong tràng mọi người ngay ngắn hướng nhìn về phía Minh Nữ.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia khóe miệng lập tức nổi lên một nụ cười, hắn nhìn về phía Minh Nữ, “một cơ hội cuối cùng, đến cùng nói hay là không!”

Minh Nữ nhìn xem lão giả sau nửa ngày, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Lâu Các kia, “Nhị tỷ, ngươi thấy thế nào?”

Sau một khắc, một đạo hồng mang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Khi này đạo hồng mang lúc xuất hiện, Minh Nữ đối diện tên lão giả kia sắc mặt lập tức đại biến, tay phải hắn mãnh liệt hướng phía trước vỗ, một cỗ lực lượng kinh khủng cuồn cuộn quét ra.

Nhưng mà từng cái

Xùy~~!

Vẻ này hồng mang trực tiếp đem cái kia sức mạnh của ông lão cho nổ nát, thoáng qua từng cái

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, tên lão giả kia trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay ngàn trượng!

Lúc này, một cỗ gay mũi mùi máu tươi đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, cùng lúc đó, tại Minh Nữ bên cạnh, nhiều hơn một tên máu y nữ tử.

Máu này y nữ tử, đúng là Huyết Nữ!

U Minh Điện Nhị tỷ!

Huyết Nữ nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt tràn đầy lệ khí, “Dương Diệp không, nắm đấm có, các ngươi có muốn không?”

Ngay tại lúc này, một đạo chùm sáng màu đen đột nhiên từ xa xa tấn công tới, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt của Huyết Nữ.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Huyết Nữ trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

“Ha ha!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười khẽ đột nhiên ở giữa sân vang lên, “Dương Diệp hôm nay nếu không phải xuất hiện, ta liền đem bọn ngươi quần áo bới, sau đó dán tại ngoài tường thành.”

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía nguồn thanh âm chỗ, làm nhìn người tới lúc, trong tràng lập tức có người kinh hô, “lại là hắn... Chậc chậc, không nghĩ tới, liền hắn đều đối với chuôi này Mộc Kiếm động tâm!”

...

Convert byTruyenCuaTui

------oOo------

Chương 1800: Có thể thiên địa sụp đổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1795 chương: Có thể thiên địa sụp đổ!

(Cầu chia sẻ)

? Ở chỗ không xa, xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử đang mặc một bộ thật dài hoa bào, tóc dài xõa vai, tại trung niên nam tử quanh thân, tản ra một cỗ như có như không khí lưu màu đen.

“Dạ Ma!”

Trong tràng, có người đột nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng vô số người sắc mặt lập tức thay đổi.

Dạ Ma!

Cái tên này, tại Thiên Trụ Sơn này, có thể nói là rất nổi danh đấy. Sở dĩ có danh tiếng, là vì lúc trước hắn đã từng lấy sức một mình trảm giết qua ba cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn vây công! Hơn nữa, còn là nhẹ nhõm chém giết!

Trận chiến ấy, Dạ Ma danh tiếng uy chấn Thiên Trụ Sơn!

Đương nhiên, quan trọng nhất là, Dạ Ma này đến từ một cái tên là ‘đêm sát’ tổ chức. Đêm sát, cái tổ chức này tại Thiên Trụ Sơn không chỉ có thần bí, còn vô cùng đáng sợ. Bởi vì cái này người của tổ chức, làm việc đều cực kỳ tàn nhẫn.

Nhìn thấy Dạ Ma sau khi xuất hiện, trong tràng một ít nhận thức người của hắn, đã bắt đầu rút lui.

Dạ Ma, bọn hắn cũng không phải rất sợ, bởi vì tại Thiên Trụ Sơn này đấy, cái nào không là có có chút tài năng hay sao? Bọn hắn chính thức kiêng kỵ là thế lực sau lưng của Dạ Ma!

Xa xa, Dạ Ma kia chậm rãi đi về hướng Huyết Nữ kia, “các ngươi hiện tại, có hai lựa chọn, thứ nhất, là đem Dương Diệp đưa đến trước mặt ta đến, đương nhiên, còn có kiếm của hắn. Thứ hai, lựa chọn động thủ. Bất quá, ta nhắc nhở một chút, các ngươi động thủ hậu quả, tuyệt đối không phải là các ngươi muốn thấy.”

Huyết Nữ ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Ma, sau một khắc, một cỗ ngập trời huyết khí đột nhiên từ trước mặt nàng chấn động mà ra.

Chỉ là một trong nháy mắt, này cổ huyết khí liền trực tiếp đem Dạ Ma kia bao phủ lại.

Mà lúc này, một cỗ chùm sáng màu đen đột nhiên từ cái kia mảnh huyết khí bên trong mãnh liệt bộc phát ra.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân vang vọng dựng lên, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dạ Ma kia trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về Huyết Nữ!

Giờ khắc này, bọn hắn phát hiện, bọn hắn xem thường nữ nhân trước mắt này.

Xa xa, Dạ Ma cúi đầu nhìn nhìn trước ngực mình, chỗ đó, giờ phút này đã nhiều một cái Huyết Thủ Ấn. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dạ Ma ngẩng đầu nhìn về phía Huyết Nữ, “không thể không nói, ta có chút nhỏ nhìn ngươi rồi. Có chút bản lãnh, đến, để cho ta nhìn xem, ngươi bổn sự có bao nhiêu!”

Nói xong, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, một xoáy nước màu đen đột nhiên xuất hiện ở bàn tay hắn trước, thoáng qua, một cỗ lực hút kinh khủng trực tiếp đem xa xa Huyết Nữ không gian chung quanh cho hút nhăn nhó, cùng lúc đó, vô số nhỏ như may vá năng lượng màu đen như mưa cuồng bình thường hướng phía Huyết Nữ kia bao phủ mà đi.

Xa xa, Huyết Nữ hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, thoáng qua, nàng hai tay mãnh liệt vừa nhấc, trong chốc lát, hai cỗ tia máu đột nhiên từ trong lòng bàn tay nàng giống như vỡ đê phún ra ngoài.

Rầm rầm rầm!

Trong tràng vang lên từng đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang, người chung quanh trực tiếp bị hai người sức mạnh bùng lên cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Đáng giá một nói đúng lắm, làm những lực lượng kia chấn đến Thiên Các Lâu kia lúc, Thiên Các Lâu kia quanh thân đột nhiên xuất hiện một vệt sáng xanh, những lực lượng kia vừa mới tiếp xúc đến những thứ này ánh sáng màu lam chính là hóa thành hư vô.

Trong tràng, tia máu cùng hắc quang không ngừng đan xen.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, những cái kia tia máu cùng hắc quang ầm ầm nổ bể ra, ngay sau đó, hai người bị riêng mình lực lượng chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, hai mọi người trọn vẹn lui không sai biệt lắm ngàn trượng!

Sau khi dừng lại, Huyết Nữ nhìn lướt qua bốn phía, thần sắc có phần có chút khó coi.

Bởi vì trong sân thế cục đối với tỷ muội các nàng rất bất lợi.

Đang âm thầm, còn có rất nhiều cường giả, mà những người này, tại không có được tung tích của Dương Diệp lúc, bọn hắn hiển nhiên là sẽ không cam lòng rút đi đấy!

“Ngươi để cho ta có chút tức giận!”

Lúc này, Dạ Ma kia đột nhiên hướng phía Huyết Nữ đi đến, mỗi một bước đi, dưới chân hắn thì sẽ có một cái màu đen dấu chân, cùng lúc đó, quanh người hắn đột nhiên nhiều một cái hình dạng như xà dị thú. Cái kia con dị thú chăm chú quấn quanh lấy chung quanh hắn, vẻ mặt dữ tợn, muốn nhắm người mà cắn.

đọc truyện ở❤http://truyencuatui.n e t
Huyết Nữ ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Ma kia, lúc này, Dạ Ma đột nhiên ‘Xùy~~’ một tiếng biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua từng cái

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Huyết Nữ kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ sắc mặt lập tức trầm xuống.

Xa xa, Huyết Nữ ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Ma kia, nàng ánh mắt tại Dạ Ma kia quanh thân cái kia dị thú trên người dừng lại một chút, sau đó nói: “Thượng giới trốn xuống linh thú thú hồn!”

Dạ Ma nói: “Không sai, còn đây là thượng giới dị thú: Cổ Linh Mãng. Kỳ lực to lớn, có thể thiên địa sụp đổ. Ta cùng với nó hồn kết hợp, cùng giai bên trong, tương đương với Vô Địch.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Huyết Nữ, sau đó hắn nắm tay phải mãnh liệt mà đối với Huyết Nữ đánh tới. Quyền ra một chớp mắt kia, trên thân hắn cái kia Cổ Linh Mãng đột nhiên xuất hiện ở quả đấm của hắn phía trên, trong chốc lát, quả đấm chỗ đi qua không gian trực tiếp nổ bể ra, cùng lúc đó, trong đó lực lượng cường đại càng làm cho được mọi người chung quanh cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách mãnh liệt!

Cảm nhận được trong đó lực lượng, Huyết Nữ thần sắc ngưng trọng lên, không dám khinh thường, nàng tay phải nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, một cỗ tia máu lập tức quấn quanh ở trên bàn tay nàng, thoáng qua, nàng tay phải mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ!

Chưởng ra, trước mặt không gian chung quanh lập tức máu đỏ lên!

Ầm!

Hai cỗ lực lượng cường đại trên không trung vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt bộc phát ra, cùng lúc đó, hai người riêng phần mình hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà Huyết Nữ trực tiếp lui gần hai ngàn trượng mới dừng lại, nhưng mà, Dạ Ma kia chỉ lui không đến mấy trăm trượng!

Xa xa, Dạ Ma khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “Đến, nhìn xem ngươi có thể tiếp ta mấy quyền!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Những nơi hắn đi qua, trực tiếp đem không gian tê liệt ra, mà trên người tản mát ra lực lượng cường đại huống chi đem được chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian chấn địa quy bể thành Tri Chu Võng hình dáng!

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, thoáng qua, nàng song kiết nắm lại, từng đạo sương mù màu máu không ngừng từ trong cơ thể phún ra ngoài, chỉ là một trong nháy mắt, nàng toàn bộ người đã bị một đoàn sương mù màu máu gói.

Sau một khắc, đoàn kia sương mù màu máu đột nhiên mãnh liệt nổ bể ra!

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại ở giữa sân thổi quét mà qua, làm cỗ lực lượng này cùng lực lượng của Dạ Ma kia đụng nhau một khắc này, bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian lập tức kịch liệt run lên, sau đó ‘ca sát’ một tiếng, toàn bộ quy tét ra, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía trong thành bốn phía lan tràn mà đi!

Trong lúc nhất thời, trong tràng bốn phía đống bừa bộn một mảnh!

Mà ở hai cỗ trong sức mạnh Huyết Nữ kia cùng Dạ Ma thì là tại ngay từ đầu đã bị lực lượng của bọn hắn đánh bay, nhưng mà rất nhanh, hai người vừa lại riêng phần mình hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới.

Rầm rầm rầm!

Hai người mỗi một lần giao thủ, đều có thể nói là kinh thiên động địa. Nhưng mà, thời gian dần trôi qua, Huyết Nữ ở hạ phong.

Huyết Nữ sở dĩ đang ở hạ phong, nguyên nhân chủ yếu là cái kia Cổ Linh Mãng. Dạ Ma bản thân thực lực, so sánh với Huyết Nữ mà nói, kỳ thật khả năng còn là hơi kém, nhưng mà, đã có cái kia Cổ Linh Mãng tương trợ, ở phương diện lực lượng, đối với Huyết Nữ quả thực có nghiền ép cảm giác.

Có thể nói, Huyết Nữ là ở lấy một chọi hai!

Nếu như không phải là Huyết Nữ bằng vào cường đại Huyền Kỹ, nàng khả năng đã sớm bị thua!

Ầm!

Ngay tại lúc này, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Huyết Nữ trực tiếp bị Cổ Linh Mãng kia cùng lực lượng của Dạ Ma chấn động ngàn trượng có hơn. Mà lúc này, Dạ Ma kia đột nhiên hướng phía Huyết Nữ bắn mạnh tới.

Nhìn thấy một màn này, Minh Nữ sắc mặt biến hóa, liền muốn ra tay, mà ngay một khắc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, cuối cùng, một người áo đen xuất hiện ở trước mặt của Huyết Nữ, thoáng qua, người áo đen này đột nhiên đấm ra một quyền!

Ầm!

Một cổ kinh khủng sóng khí từ trước mặt người áo đen mãnh liệt muốn nổ tung lên, người áo đen trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau khoảng một nghìn trượng, nhưng mà Dạ Ma kia nhưng cũng bị bức ngừng lại.

Trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về người áo đen này!

Người đến là ai?

Không chỉ có một bên mọi người hiếu kỳ, đã liền Huyết Nữ cùng Minh Nữ cũng là như thế. Bất quá rất nhanh, Huyết Nữ nghi hoặc trong mắt biến mất.

Bởi vì nàng đã nhận ra người áo đen này là ai!

Dương Diệp!

Trước mắt người áo đen này đúng là Dương Diệp!

Xa xa, Dạ Ma kia quan sát một chút Dương Diệp, “từ đâu tới rác rưởi!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, một cỗ lực lượng thần bí từ trong tay phải hắn chấn động mà ra, cỗ lực lượng này lập tức chính là đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng hồng mang xuất hiện ở trước mặt của hắn, này cổ hồng mang cùng cỗ lực lượng kia vừa mới tiếp xúc, cả hai lập tức nổ bể ra, nhưng... Sau đồng thời hóa thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người kinh ngạc.

Minh Cảnh sát ý!

Nếu như là Chân Cảnh sát ý, mọi người sẽ không như thế kinh ngạc. Cuối cùng, tại chỗ đều là Chân Cảnh cường giả, đối với Chân Cảnh cấp bậc ý cảnh, bái kiến rất nhiều. Nhưng mà, Chân Cảnh trên ý cảnh, cũng chính là Minh Cảnh, cái này thì có chút hiếm thấy!

Cho dù là tại cường giả này như con chó đi đầy đất Thiên Trụ Sơn, Minh Cảnh ý cảnh cũng là phi thường khó gặp!

Dương Diệp trước kia tuy rằng cùng người lúc đối địch, cũng có thi triển qua sát ý, nhưng mà, sát ý đều bị kiếm ý của hắn hào quang cho che lấp.

Cuối cùng, hắn là Kiếm Tu, người khác vừa nhắc tới hắn, đầu tiên nghĩ tới là kiếm, còn có kiếm ý, mà không phải sát ý!

Trong tràng, Dương Diệp coi thường ánh mắt của mọi người, hắn quay người nhìn về phía Huyết Nữ, sau đó cong ngón búng ra, ba mai Năng Lượng Thạch đã rơi vào trước mặt của Huyết Nữ.

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, thu hồi Năng Lượng Thạch, sau đó nuốt xuống.

Lúc này, Dương Diệp quay người nhìn về phía Dạ Ma kia, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Dạ Ma kia trên cánh tay cái kia Cổ Linh Mãng.

Dạ Ma này thân thể lực lượng, kỳ thật căn bản không có hắn mạnh, nhưng mà, đối phương vừa rồi nhưng là dựa vào thân thể lực lượng liền đem hắn cho đẩy lui trọn vẹn ngàn trượng. Đây tự nhiên là này công lao của Cổ Linh Mãng!

“Cái đồ chơi này, không tệ a!” Dương Diệp thầm nghĩ trong mắt càng là có thêm một tia vô hình sắc thái.

“Minh Cảnh sát ý! Có chút bất ngờ!”

Lúc này, Dạ Ma kia đột nhiên nói: “Bất quá, bản thân ngươi quá yếu, căn bản là không có cách đem uy lực của nó triển khai đến mức tận cùng! Ta đéo cần biết ngươi là ai, ngươi đã nhúng tay, vậy đi chết đi!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Thoáng qua, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp ngực đánh tới.

Mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp phải ra tay hoặc là trốn tránh lúc, Dương Diệp nhưng là dường như bị điểm huyệt bình thường bất động đứng nguyên tại chỗ, mặc cho quả đấm của Dạ Ma kia đánh vào trước ngực của hắn.

Tất cả mọi người sửng sốt, nhưng mà, Dương Diệp khóe miệng nhưng là nổi lên một nụ cười.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1801: Lão tử chính là Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1796: Chương: Lão tử chính là Dương Diệp!

(Cầu chia sẻ)

? “Phốc!”

Lúc này, Dương Diệp trong miệng đột nhiên phún ra một ngụm tinh huyết, nhưng mà lúc này, tay trái của hắn nhưng là bắt được cánh tay phải của Dạ Ma kia, chuẩn xác mà nói là cái kia Cổ Linh Mãng thú hồn.

Dạ Ma sửng sốt, thoáng qua, hắn liền muốn dùng lực, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng hấp lực đột nhiên từ Dương Diệp ngực tuôn ra, thoáng qua, cái kia Cổ Linh Mãng thú hồn trực tiếp từ Dạ Ma kia trên cánh tay biến mất.

Sau một khắc, Dương Diệp tay trái hóa quyền, sau đó hướng phía trước đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dạ Ma kia trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Trong tràng, tất cả mọi người khiếp sợ!

Trước mắt người áo đen này là ai?

Xa xa, giờ phút này Dạ Ma thần sắc có chút dữ tợn, nhưng hơn nữa là sợ, bởi vì hắn phát hiện, chính hắn rõ ràng cùng Cổ Linh Mãng kia đã mất đi liên hệ.

Cổ Linh Mãng kia có thể là của hắn mạnh nhất át chủ bài!

Mà bây giờ, không rồi!

Dạ Ma gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “bắt nó giao ra đây!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Ma, sau đó nói: “Chờ một chút!”

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, đem tâm thần chìm vào Hồng Mông Tháp!

Trong Hồng Mông Tháp.

Cái kia Cổ Linh Mãng khi tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, nó nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt mang theo một chút mờ mịt, thoáng qua, trong mắt tràn đầy lệ khí, nhưng ngửa ra sau đầu một tiếng hét giận dữ, trong chốc lát, không gian chung quanh bị lực lượng cho chấn địa kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Cách đó không xa, là Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, còn có ôm Mộc Kiếm Tiểu Bạch.

Nhìn xem này mới tới Cổ Linh Mãng, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nó dùng Mộc Kiếm khe khẽ gõ một cái Cùng Kỳ cánh, tiếp theo nàng lại chỉ hướng Cổ Linh Mãng kia, làm như đang hỏi nó là ai.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: “Một người xui xẻo!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó chỉ chỉ một bên Hậu Khanh, giống như là nói, có phải hay không cùng một dạng với hắn!

Nhìn thấy một màn này, Hậu Khanh kia khóe miệng có chút co lại, Tiểu gia hỏa này...

Một bên Cùng Kỳ tức thì đã không nhịn được phá lên cười.

Cách đó không xa, Cổ Linh Mãng kia ở phía chân trời không ngừng vung vẩy, kia cái đuôi trong lực lượng cường đại làm cho chân trời không gian kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Một bên, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh nhìn về phía lúc đó, trong mắt đã tràn đầy thương cảm!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm Mộc Kiếm xuất hiện ở Cổ Linh Mãng kia cách đó không xa, Tiểu Bạch tiểu trảo cầm lấy Mộc Kiếm chỉ chỉ Cổ Linh Mãng kia, sau đó vừa chỉ chỉ Thiên tế, tiếp đó, nàng vừa chỉ chỉ Cổ Linh Mãng...

Ý của nàng rất đơn giản, hay là tại nói cho Cổ Linh Mãng biết, để cho Cổ Linh Mãng ít xuất hiện một điểm, bằng không thì đợi tí nữa muốn bị đòn.

Nhưng mà, Cổ Linh Mãng nhưng là đột nhiên nhìn về phía Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy lệ khí. Sau một khắc, kia đột nhiên mở ra miệng khổng lồ, sau đó đối với Tiểu Bạch một cái cắn.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch hai mắt lập tức trợn lên lên, sau một khắc, nàng ôm Mộc Kiếm thân hình lóe lên, đi thẳng tới Cùng Kỳ trên lưng của.

Mà Cổ Linh Mãng kia tức thì bay thẳng đến Cùng Kỳ vọt tới.

Cùng Kỳ lạnh lùng nhìn xem Cổ Linh Mãng, không có động thủ. Ngay tại Cổ Linh Mãng kia cách Cùng Kỳ không sai biệt lắm còn có mười trượng trở lại lúc, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên hạ xuống từ trên trời, cỗ lực lượng này lập tức đánh vào trên người của Cổ Linh Mãng kia.

Ầm!

Cổ Linh Mãng kia trực tiếp bị cỗ lực lượng này bắn cho đến trên đất, thoáng qua, một cỗ uy áp cường đại trực tiếp đặt ở trên người của Cổ Linh Mãng kia, tại cỗ uy áp này chấn nhiếp, Cổ Linh Mãng kia trực tiếp bị đè lạnh run.

Giờ khắc này, Cổ Linh Mãng trong mắt tràn đầy vẻ hoảng sợ.

Thời gian dần trôi qua, cái kia trong đó vẻ hoảng sợ biến thành cầu xin tha thứ...

...

Trong hiện thực, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, sau đó hắn nhìn về phía Dạ Ma kia, Dạ Ma gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “ta đéo cần biết ngươi là ai, ta cuối cùng đang nói một lần, bắt nó giao ra đây, bằng không thì, ta tất diệt ngươi cửu tộc!”

Dương Diệp đang muốn động thủ, lúc này, Huyết Nữ kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Huyết Nữ nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Ta tới!”

Vừa nói, kia liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là kéo lại cánh tay của nàng, sau đó lắc đầu, “ngươi trước tiên đem tổn thương chữa cho tốt.”

Nói xong, hắn chậm rãi hướng phía Dạ Ma kia đi đến.

Xa xa, Dạ Ma sắc mặt trầm xuống, ngay tại lúc này, Dương Diệp cánh tay phải đột nhiên nhẹ nhàng chấn động, thoáng qua, cánh tay phải của hắn áo đen dưới tờ nào Kim Sắc Phù Lục lập tức bị hắn vạch trần xuống dưới.

Tại không sử dụng kiếm dưới tình huống, hắn căn bản không có khả năng chiến đã thắng được Dạ Ma này, cái đó sợ hắn hiện tại thân thể đã được đến sâu sắc tăng lên. Bởi vậy, hắn chỉ có thể động dụng Chiến Thần Tí.

Phù bóc một chớp mắt kia, Dương Diệp lập tức cảm giác tay phải của chính mình tràn đầy lực lượng vô cùng. Bất quá sắc mặt của hắn nhưng là tỏ ra hết sức bình tĩnh, hắn hiện tại, thực lực toàn diện tăng lên, đã có thể thích ứng Chiến Thần Tí sức mạnh.

Sở dĩ hắn hay vẫn là lựa chọn phong ấn, là bởi vì hắn còn không có cùng Chiến Thần Tí dung hợp hoàn toàn, hắn không muốn trực tiếp từng giây từng phút bị Chiến Thần Tí lực lượng cho ảnh hưởng.

Lúc này, Dạ Ma kia đột nhiên gằn giọng nói: “Ngươi đã muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi!”

Nói xong, chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo chùm sáng màu đen mãnh liệt bắn mà ra, đạo này chùm sáng màu đen cực nhanh, lập tức chính là đã tới trước mặt của Dương Diệp. Lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên sau này nhẹ nhàng dời nửa phần, ngay sau đó, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó hướng về sau rụt rụt, sau một khắc, hắn nắm tay phải mãnh liệt hướng phía trước chính là oanh một cái!

Ầm!

Quyền ra, một cỗ lực lượng cường đại từ Dương Diệp nắm tay phải bên trong bạo dũng mà ra, cỗ lực lượng này lập tức liền đem trước mặt hắn đạo hắc quang kia đánh tan, mà Dạ Ma kia bản thân cũng trực tiếp bị một quyền này của Dương Diệp bắn cho đã đến mấy trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người đều bị chấn kinh rồi!

Giờ phút này, tất cả mọi người càng phát ra rất hiếu kỳ thân phận của Dương Diệp.

Trong tràng, Dương Diệp tại một quyền đánh bay Dạ Ma kia về sau, hắn cũng không có thu tay lại, mà là thân hình khẽ động, đi tới trước mặt của Dạ Ma kia, sau đó lại đấm một quyền oanh ra.

Đơn giản, trực tiếp!

Dương Diệp nhóm người này ẩn chứa lực lượng có thể nói là cực kỳ khủng bố đấy, những nơi đi qua, không gian đều nghiêm trọng nhăn nhó, không chỉ có vặn vẹo, không gian xung quanh hắn càng là đã bị đánh rách ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Trước mặt Dương Diệp, Dạ Ma kia cảm giác được Dương Diệp nắm đấm trong lực lượng, trong nội tâm cả kinh, không dám khinh thường, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, một xoáy nước màu đen xuất hiện ở quả đấm của hắn vị trí, thoáng qua, trong đó mãnh liệt bộc phát ra một đạo sức mạnh cực kỳ khủng bố!

Cứ như vậy, lực lượng của hai người dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp cùng Dạ Ma kia chính là hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, Dạ Ma kia trực tiếp lui trọn vẹn gần ba trăm trượng mới dừng lại. Mà Dương Diệp tức thì lui không sai biệt lắm một trăm trượng lúc chính là ngừng lại, thoáng qua, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người giống như miếng như đạn pháo mãnh liệt bắn mà ra.

Thoáng qua, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Dạ Ma kia, sau đó lại là đấm ra một quyền.

Không có sử dụng bất kỳ Huyền Kỹ cùng kỹ xảo, chính là đơn giản một quyền!

Đơn giản vừa bạo lực!

Hai người ở giữa sân kịch chiến không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, Dạ Ma kia lập tức có chút ăn không tiêu.

Lúc này Dương Diệp, thân thể tăng lên, tăng thêm hắn Chiến Thần Tí, lực lượng của hắn đã có thể nghiền ép Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả rồi. Đương nhiên, quan trọng nhất là hắn khôi phục năng lực. Hai người kịch chiến, bọn hắn thả ra lực lượng cường đại hãy để cho được thân thể bọn họ nhận lấy rất lớn chấn động!

Mà loại này chấn động với Dương Diệp mà nói, tại Hồng Mông Tử Khí trị liệu xong, quả thực có thể nói là không đáng giá nhắc tới. Nhưng mà, Dạ Ma kia có thể không có loại này nghịch thiên khôi phục năng lực, bởi vậy, kịch chiến xuống, Dạ Ma kia dần dần có chút ăn không tiêu.

Ầm!

Ngay tại lúc này, trong sân Dạ Ma cùng Dương Diệp đột nhiên tách ra, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp lại xuất hiện ở trước mặt của Dạ Ma, ngay sau đó, quả đấm của Dương Diệp như là như hạt mưa hướng phía Dạ Ma kia rơi đi.

Tại Dương Diệp điên cuồng công kích dưới, Dạ Ma kia lập tức lần lượt tháo chạy.

Áp chế!

Cho tới bây giờ, Dạ Ma tại Dương Diệp điên cuồng công kích dưới, đã hoàn toàn bị áp chế, chỉ có thể bị động phòng ngự. Mà Dương Diệp tức thì càng đánh càng hưng phấn, càng đánh càng mạnh hơn.

Nói thực ra, Dương Diệp hay vẫn là thật thích dùng quả đấm đấy. Bởi vì dùng quả đấm, cái loại này từng cú đấm thấu thịt cảm giác, thật rất thoải mái.

Mà dùng kiếm lời nói, tức thì không có loại cảm giác này.

Bành!

Ngay tại lúc này, Dạ Ma kia lần nữa bị Dương Diệp một quyền cho đánh ra.

Dương Diệp đang chuẩn bị ra tay, mà đúng lúc này, Dạ Ma kia đột nhiên nói: “Ngươi chính là Dương Diệp đi!”

Nghe được lời của Dạ Ma, trong tràng vô số người lập tức sửng sốt, thoáng qua, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp. Ánh mắt bất thiện!

Mà một bên Minh Nữ cùng Huyết Nữ thần sắc tức thì có chút khó coi, Dương Diệp một khi bại lộ, hậu quả kia tuyệt đối là vô cùng nghiêm trọng.

Nơi đây, thế nhưng là Thánh Khư Thành, trong này, không biết có bao nhiêu người đang tìm Dương Diệp!

Phải nói cả Thiên Trụ Sơn cũng không biết có bao nhiêu người đang tìm Dương Diệp!

Xa xa, Dương Diệp không nói gì, thân hình hắn khẽ động, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dạ Ma kia, sau đó lại một quyền đánh tới.

Ầm!

Dạ Ma trực tiếp bị oanh đã đến trăm trượng có hơn, cùng lúc đó, kia trong miệng phún ra một ngụm tinh huyết.

Ngay tại Dương Diệp đang chuẩn bị ra tay lúc, Dạ Ma kia đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, nói: “Chư vị, hắn chính là Dương Diệp, vậy có thể phá kết giới Mộc Kiếm liền trên người hắn!”

Dương Diệp không có để ý Dạ Ma, liền muốn ra tay, lúc này, hơn mười đạo khí tức cường đại đột nhiên đặt ở trên thân hắn.

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm xuống.

Lúc này, cách đó không xa một ông già đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “các hạ thật là Dương Diệp?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không phải là!”

“Phải không?”

Dạ Ma kia đột nhiên cười gằn nói: “Dương Diệp, ta thế nhưng là điều tra qua ngươi, ngươi Dương Diệp không chỉ có kiếm đạo trác tuyệt, thân thể cũng là của ngươi điểm mạnh, hơn nữa, ngươi tựa hồ cũng lĩnh ngộ qua sát ý.”

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, chờ Dương Diệp trả lời!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nói không phải thì không phải!”

Xa xa, Dạ Ma kia tay phải đột nhiên vung lên, một thanh kiếm đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi nói ngươi không phải, vậy ngươi dám cầm lấy thanh kiếm này sao?”

Một bên, những cường giả kia khẽ gật đầu, Dương Diệp là một gã tuyệt thế Kiếm Tu, chỉ cần hắn cầm kiếm, vậy bọn họ liền tuyệt đối có thể cảm thụ được, hắn đến cùng phải hay không Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lên trước mặt kiếm, trầm mặc.

Lúc này, Dạ Ma kia cười lạnh, “Thế nào, không dám?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dạ Ma, sau một khắc, hắn tự tay cầm kiếm, thoáng qua, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Một kiếm sát naga Đại Na Di Thuật!

Thoáng qua, Dương Diệp đã xuất hiện ở sau lưng của Dạ Ma kia, mà giờ khắc này, thân thể của Dạ Ma đã cứng ngắc.

Yên lặng một cái chớp mắt, Dạ Ma giữa lông mày đột nhiên kích xạ ra một vết máu tươi...

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên lột xuống trường bào, sau đó hắn lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía, “lão tử chính là Dương Diệp, cầu giết!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1802: Kiếm này ta từ bỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1797 chương: Kiếm này ta từ bỏ!

(Cầu chia sẻ)

? Dương Diệp!

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Dương Diệp xuất hiện!

Đang lúc bọn hắn trước mặt, mà giờ khắc này, nhưng là không có bất kỳ người nào động thủ, ở trong mắt tất cả mọi người, là kiêng kị!

Dương Diệp vừa rồi một kiếm giết trong nháy mắt Dạ Ma!

Trước kia mặc dù Dạ Ma cũng đã là trạng thái trọng thương, nhưng mà, đó cũng là một vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả a! Hơn nữa, đối phương còn là cái loại này cơ hồ không có hơi nước Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Nhưng mà, đối phương nhưng là trực tiếp bị Dương Diệp cho một kiếm giết trong nháy mắt!

Liền phản ứng đều không qua đến liền bị nháy mắt giết chết rồi!

Không chỉ có Dạ Ma không có phản ứng kịp, trong tràng rất nhiều người đều không có thấy rõ vừa rồi một kiếm kia!

Này đúng là bọn họ kiêng kỵ địa phương!

Trước đó, bọn hắn đối với thực lực của Dương Diệp không có một cái nào khái niệm, chỉ là tuyệt đối Dương Diệp có chút mạnh mẽ. Nhưng là bây giờ, ở nơi này là có chút mạnh, là mạnh phi thường a!

Trong tràng, tất cả mọi người trầm mặc, không có người ly khai, nhưng cũng không có người ra tay, bởi vì ai cũng không muốn làm đầu thương chim!

Dương Diệp không có để ý bốn phía mọi người, hắn nhìn về phía cái kia còn có một tia hơi thở Dạ Ma, “nếu như ngươi không buộc ta sử dụng kiếm, ta dùng quả đấm tuy rằng có thể đánh bại ngươi, nhưng mà nhưng không cách nào đánh chết ngươi, nhưng đáng tiếc, ngươi nhưng không nên ta sử dụng kiếm.”

Nghe được lời của Dương Diệp, Dạ Ma kia đồng tử có chút co rụt lại, thoáng qua, kia triệt để khí tuyệt.

Dương Diệp tay phải vung lên, đem Dạ Ma kia thi thể thu vào.

Kỳ thật, hắn cũng không muốn bại lộ chính mình, bởi vì như vậy, phiền toái sẽ rất nhiều rất nhiều. Nhưng mà không có cách nào vừa rồi rất nhiều người đã mang thai nghi hắn, hắn không bại lộ cũng phải bại lộ. Bởi vì hắn nếu như cầm kiếm, đó là trăm % sẽ bại lộ.

Hắn là Kiếm Tu, cầm kiếm về sau, cho dù ở như thế nào giấu giếm, người khác cũng có thể cảm thụ được đấy!

Nếu như không cách nào đang giấu giếm, vậy không bằng dứt khoát thừa nhận!

Dương Diệp đem kiếm trong tay thu vào, sau đó đổi thành Kiếm Tổ, hắn nhìn lướt qua bốn phía mọi người, “có người tới giết sao?”

Có người tới giết sao?

Thanh âm rất nhẹ, nhưng lại lộ ra một cỗ bình tĩnh khí phách.

Lúc này, một hắc bào lão giả đột nhiên đứng dậy, Hắc Bào Lão Giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “các hạ, chúng ta cùng ngươi không oán không cừu, không muốn cùng ngươi kết thù, nhưng mà, Mộc Kiếm kia với chúng ta mà nói, rất trọng yếu. Chỉ cần ngươi giao ra Mộc Kiếm, chúng ta lập tức xoay người rời đi!”

Giao ra Mộc Kiếm!

Tuy rằng thực lực của Dương Diệp cường đại, nhưng mà mọi người cũng không yếu, đương nhiên sẽ không bị hắn dọa lùi. Đương nhiên, quan trọng nhất là Mộc Kiếm kia hấp dẫn thật sự là quá to quá lớn rồi.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia nói chuyện Hắc Bào Lão Giả, sau một khắc, cả người hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Khi hắn biến mất một chớp mắt kia, Hắc Bào Lão Giả giữa lông mày vài tấc vị trí đột nhiên xuất hiện một điểm hàn quang!

Mũi kiếm!

Điểm ấy hàn quang đúng là mũi kiếm!

Hắc Bào Lão Giả nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên ra tay, sắc mặt tím mặt đại biến, cũng may hắn cũng là một nhân vật, phản ứng không chậm, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, nhưng mà, cỗ khí thế này vẫn như cũ bị Dương Diệp một kiếm này cho xé tan thành phấn, nhưng lại vì Hắc Bào Lão Giả tranh thủ một chút thời gian, để cho hắn chợt hiện cách tại chỗ!

Giờ phút này, Hắc Bào Lão Giả đã xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn!

Mà ở kia giữa lông mày, có một điểm màu son, chuẩn xác mà nói là một điểm lỗ máu.

Máu tươi, chính không ngừng từ trong đó tràn ra.

Hắc Bào Lão Giả nhẹ nhàng sờ trán một cái, trong lòng hoảng hốt. Vừa rồi, chỉ cần hắn chậm một chút xíu, cho dù là một chút, tánh mạng hắn cũng đã khó giữ được!

Thật mạnh!

Thật nhanh kiếm!

Hắc Bào Lão Giả ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Kiếm này ta từ bỏ!”

Nói xong, kia trực tiếp quay người hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở xa xa!

Từ bỏ!

Chuẩn xác mà nói sẽ không dám đã muốn!

Hắc Bào Lão Giả là thông minh, bởi vì hắn nếu như tiếp tục muốn, Dương Diệp kia nhất định là phải không tiếc hết thảy đánh giết hắn.

Giết gà dọa khỉ!

Hắn nhìn thấu điểm ấy, cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn đi.

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc bào lão giả kia, hắn không có đi đuổi giết đối phương. Bởi vì cái kia không có ý nghĩa, mà lại, nếu như hắn muốn lưu lại đối phương, thì nhất định phải thi triển Đại Na Di Thuật gia trì một kiếm nháy mắt!

Mà bây giờ, hắn chỉ có thể thi triển một lần một kiếm nháy mắt!

Giữ lại thực lực!

Dương Diệp xuất ra hai mai Năng Lượng Thạch nuốt vào, sau đó hắn lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía những người kia, "còn có ai muốn kiếm?"

Trong tràng, mọi người trầm mặc.

Kiếm, mọi người tự nhiên đều mơ tưởng đấy. Nhưng vấn đề là, kiếm này rõ ràng không phải là tốt như vậy muốn. Còn có một cái vấn đề, cái kia chính là, hiện tại ai cũng không muốn làm Chim đầu đàn!

Thấy mọi người không nói một lời, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Huyết Nữ, "Nhị tỷ các nàng đâu?"

Huyết Nữ nói: "Đại tỷ đang đột phá, các nàng ở bên cạnh nàng thủ hộ."

"Đại khái còn cần bao lâu?" Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nói không chừng, có lẽ sau một khắc, có lẽ một tháng, cũng có thể một năm."

Dương Diệp lắc đầu, "không được, nơi đây không thể đợi."

Huyết Nữ nói: "Ta biết, nhưng là..."

"Để cho nàng đến ta trong lúc này đi!" Dương Diệp đột nhiên nói.

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng tự nhiên biết rõ Dương Diệp nói địa phương là nơi nào.

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp chỉ đúng là Hồng Mông Tháp.

Huyết Nữ nói: "Ngươi cái kia bảo vật chuyện tình, ta không có nói với bất kỳ ai, cũng không cùng đại tỷ đã từng nói qua."

Dương Diệp lắc đầu, "ta tín nhiệm ngươi, tín nhiệm Minh Nữ, tín nhiệm các ngươi tất cả tỷ muội, cũng tín nhiệm nàng. Hơn nữa, nàng có mềm mại trí nhớ, ta rất nhiều bí mật, nàng cũng biết."

Huyết Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Được, đi theo ta!"

Nói xong, kia cùng Minh Nữ thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp chính muốn đi vào Thiên Các Lâu kia, lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, hắn quay người lướt nhìn mọi người, "ta không chạy, đang ở bên trong.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, mọi người hai mặt hướng du.

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một giọng nói, “chúng ta cần hợp tác, ít nhất tạm thời cần!”

Yên lặng một cái chớp mắt, rất nhanh, mọi người nhao nhao nhẹ gật đầu, tỏ vẻ tán thành.

Dương Diệp xuất hiện ở Thánh Khư Thành tin tức, tựa như như bệnh dịch quyết định chỉnh đốn Thiên Trụ Sơn truyền ra, trong lúc nhất thời, vô số cường giả không ngừng hướng Thánh Khư Thành chạy đến.

Không thể không nói, giờ khắc này, sự xuất hiện của Dương Diệp, làm cho Thiên Trụ Sơn biến thành không bình tĩnh.

Thiên Các Lâu.

Dương Diệp tại Huyết Nữ cùng dưới sự hướng dẫn của Minh Nữ, đi tới Thiên Các Lâu mái nhà, gặp được Thiên Nữ cùng Manh Nữ.

Giờ phút này, Thiên Nữ xếp bằng ở Trung Ương Vị Trí, cặp mắt khép hờ, quanh thân không gian tựa như một cái vòng xoáy, không ngừng bành trướng co rút lại.

Lúc này, Thiên Nữ bên cạnh Manh Nữ đột nhiên quay người mặt hướng Dương Diệp, “ngươi đã đến rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Tam tỷ được!”

Đối với Manh Nữ, hắn là thật tâm tôn kính.

Manh Nữ khẽ gật đầu, “ngươi lớn lên rất nhanh, hôm nay ngươi, chỉ sợ ta cùng Nhị tỷ cũng khó có thể thắng ngươi.”

Dương Diệp cười cười, “ta tại mạnh, ngươi cũng là ta Tam tỷ!”

Nghe vậy, Manh Nữ khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nhỏ không thể thấy độ cong.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tam tỷ, nơi đây không nên ở lâu, chúng ta cần phải dẫn các ngươi đại tỷ đi.”

Hắn biết rõ, bên ngoài những ngững người kia sẽ không buông tha cho Mộc Kiếm đấy, đều là chút Lão Quái Vật cấp bậc cường giả, căn bản không khả năng bị hắn dọa chạy. Hơn nữa, hắn xuất hiện ở Thánh Khư Thành này tin tức, hiện tại phỏng đoán đã truyền ra, hiện tại, có thể không biết có bao nhiêu người mạnh mẽ muốn tới giết hắn.

Hắn cá nhân thực lực không tệ, thực lực của U Minh Điện đồng dạng Không sai. Nhưng mà, hắn biết rõ, bọn hắn căn bản là không có cách cùng cả Thiên Trụ Sơn cường giả đối kháng. Ở tại chỗ này, người ta hao tổn đều có thể dây dưa đến chết bọn hắn.

Manh Nữ nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ khẽ gật đầu, “không thể ở lâu!”

Manh Nữ nhẹ gật đầu, “Vậy đám đi!” Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đi về hướng Thiên Nữ, lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Cẩn thận!”

Dương Diệp khó hiểu, mà đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, bởi vì hắn hiện, hắn cảm nhận được một cỗ cực kỳ khủng bố Thôn Phệ Chi Lực. Này cổ Thôn Phệ Chi Lực làm cho hắn đều cảm giác có chút tim đập nhanh!

Nguy hiểm!

Trực giác nói cho hắn biết, Thiên Nữ rất nguy hiểm!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đi đến trước mặt của Thiên Nữ, sau đó tay phải vung lên, đem Thiên Nữ nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp cũng không phải muốn nhận ai hãy thu ai, mặc dù có thể thu Thiên Nữ đi vào, nguyên nhân chủ yếu là Thiên Nữ không phản kháng. Thiên Nữ mặc dù là tại chạy nước rút, nhưng mà, nàng vẫn có thể cảm nhận được phía ngoài hết thảy.

Đem Thiên Nữ thu được Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ các loại nữ nhân, “chúng ta đi thôi?”

Chúng nữ nhẹ gật đầu.

Mà đúng lúc này, trong tràng mọi người sắc mặt đều là ngay ngắn hướng biến đổi.

Thoáng qua từng cái

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cả Thiên Các Lâu trực tiếp hóa thành hư vô.

“Đi? Chư vị còn là đừng đi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Thanh âm rơi xuống, tại trước mặt đám người Dương Diệp cách đó không xa, xuất hiện năm Hắc y nhân. Mà ở này năm vị người quần áo đen trước mặt, đứng đấy một tên đang mặc màu đen cẩm bào trung niên nam tử.

Sáu Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Dương Diệp nhìn lướt qua sáu người này, trong lòng âm thầm lắc đầu, Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả ở bên ngoài, có thể nói là Phượng Mao Lân Giác, cho dù là tám Đại Thế Gia, Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả kia cũng là ít đến đáng thương. Mà ở chỗ này, Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả quả thực như con chó đi đầy đất!

Bất quá cái này cũng bình thường, phải biết, bây giờ lúc này, có thể nói, cả Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả Trung Thiên Vũ Trụ đều ở chỗ này.

Lúc này, cái kia vì cái gì trung niên nam tử ánh mắt đột nhiên đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “Dạ Ma là ngươi giết chết?”

Dạ Ma!

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Ta giết qua rất nhiều người, không biết ngươi nói rất đúng cái nào, có thể kỹ càng miêu tả hạ đối phương bên ngoài sao?”

Nghe vậy, trong tràng bầu không khí lập tức băng lạnh xuống.

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Cho ngươi một lần một lần nữa sắp xếp ngôn ngữ cơ hội!”

Xa xa, trường kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên chậm rãi nâng lên, chỉ phía xa trung niên nam tử kia, “đã từng có rất nhiều người từng nói với ta loại lời này, mà bây giờ, bọn họ phần mộ cây cỏ chí ít có cao ba trượng rồi.”

Mọi người: “...”

...

Ps: Cảm tạ: Thư hữu 26784426, thư hữu 48662858, huyền uyên theo vũ, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 3oo956o9, nghìn năm sách cũ quỷ, Thính Phong Tiểu Lâu nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!! Cảm tạ mọi người!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1803: Tới bắt a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1798: Chương: Tới bắt a!

(Cầu chia sẻ)

? Khí phách!

Không thể không nói, lời của Dương Diệp là vô cùng khí phách. Nhưng mà, trong sân rất nhiều người nhưng là đã âm thầm lắc đầu.

Bởi vì bọn họ rất rõ ràng tại trước mặt Dương Diệp những người này là người nào!

Dạ Sát!

Những người này chính là Dạ Sát này cái thần bí tổ chức người!

Tại Thiên Trụ Sơn, có rất nhiều tổ chức, những tổ chức này, đều là do siêu cấp cường giả tạo thành. Mà Dạ Sát Tổ Chức này, chí ít có thể dùng tại Thiên Trụ Sơn này sắp xếp trước năm.

Đừng nhìn chẳng qua là trước năm, bởi vì đệ nhất đệ nhị thứ ba tổ chức, cơ bản đều không có lộ mặt. Bởi vậy, Dạ Sát này tại Thiên Trụ Sơn này thế lực là cực lớn, bởi vì bọn họ tại liên tục không ngừng thu người.

Đương nhiên, không phải là người nào đều có thể tiến vào.

Bởi vậy, người của Dạ Sát Tổ Chức này, thực lực đều là vô cùng mạnh!

Viễn trình, trung niên nam tử kia đột nhiên khẽ nở nụ cười, “đã nhiều năm như vậy, dám như vậy đối với Dạ Sát Tổ Chức ta nói như vậy, ngươi là cái thứ nhất, cũng sẽ là cuối cùng một cái!”

Nói xong, cổ tay hắn khẽ động, một cây trường thương xuất hiện ở trong tay của hắn, sau một khắc, cả người trực tiếp mang theo từng tàn ảnh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, trường thương mãnh liệt mà đối với Dương Diệp yết hầu đâm tới!

Súng ra như sấm, nhanh đến cực hạn!

Dương Diệp không chút nghĩ ngợi, giơ kiếm chính là chém.

Keng!

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, trung niên nam tử kia trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách. Mà Dương Diệp đồng dạng lui đem gần trăm trượng.

Này một lần giao phong, hai người tương xứng!

Xa xa, trung niên nam tử kia nhìn nhìn chính mình cái kia hơi tê tê tay của, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “thật sự có tài. Tiếp tục đến!”

Nói xong, kia đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, kia bản thân trực tiếp xuất hiện quỷ dị tại trên đỉnh đầu của Dương Diệp không, sau một khắc, kia hai tay nắm trường thương trong tay đối với đầu của Dương Diệp mãnh liệt đâm xuống dưới.

Dương Diệp không có ngẩng đầu, hắn chân phải mãnh liệt một đập mặt đất.

Bành!

Mặt đất trực tiếp than lún xuống hãm, mà kia tự mình thì hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Rất nhanh, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, kiếm của Dương Diệp cùng đàn ông trung niên súng dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, trong tràng không gian chính là kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt, phải nói muốn sụp đổ ra, cuối cùng lực lượng của hai người thật sự là quá mạnh, không gian căn bản không thể chịu đựng. Nhưng mà, không gian vừa mới rạn nứt, đã bị một cỗ lực lượng thần bí cho lập tức chữa trị.

Trong tràng, Dương Diệp cùng trung niên nam tử kia vừa chạm liền tách ra, nhưng mà sau một khắc, trung niên nam tử đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, kia trường thương trong tay mãnh liệt mà đối với Dương Diệp chính là một cái quét ngang!

Này quét qua, quét ra tiếng sấm nổ mạnh!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hắn không có lựa chọn trốn tránh, cũng không có sử dụng bất luận cái gì kỹ xảo, bởi vì tại lực lượng tuyệt đối cùng tốc độ trước mặt, bất kỳ cái gì kỹ xảo đều là sẽ vô dụng thôi. Mà trước mắt trung niên nam tử này một phát này, bất kể là tốc độ hay vẫn là lực lượng đều đạt đến cực hạn.

Hắn chỉ có dùng ngạnh kháng cứng rắn!

Mà hắn là như vậy làm như vậy!

Dương Diệp phải tay nắm chắc trường kiếm trong tay, tương tự một cái quét ngang. Kiếm qua chỗ, không gian trực tiếp bị xé mở tới.

Keng!

Kiếm cùng thương vừa mới tiếp xúc, cả hai đồng thời kịch liệt run lên, cả hai trong đó lực lượng cường đại mãnh liệt bộc phát ra, hai người trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà, hai người đang lui không đến mười trượng lúc, liền là đồng thời hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới.

Cứ như vậy, hai người lần nữa kích chiến đấu!

Một bên, Manh Nữ đột nhiên nói: “Xuất thủ không?”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “tiểu tử này không có xuất toàn lực. Trước chờ một chút, nhìn xem cực hạn của tiểu tử này.”

Manh Nữ nhẹ gật đầu, “Được!”

Manh Nữ bên cạnh cách đó không xa, Dương Liêm Sương nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nàng lông mày nhíu lại, “tình huống có chút không ổn a!"

Dương Liêm Sương bên cạnh, An Nam Tĩnh nhìn nàng một cái, "cái gì không ổn?"

Dương Liêm Sương nói: "Hôm nay chúng ta chỉ sợ khó có thể đi ra ngoài."

An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía, làm như phát hiện cái gì, nàng lông mày đồng dạng nhíu lại.

Xa xa, Dương Diệp cùng trung niên nam tử giờ phút này đã chiến là hừng hực khí thế. Đáng giá một nói đúng lắm, Dương Diệp là càng đánh càng mạnh, mà trung niên nam tử kia nhưng rõ ràng nhất đã xuất hiện mỏi mệt. Bất kể là phòng thủ hay vẫn là ra chiêu, đại không bằng trước kia.

"Tiểu tử này cận chiến, rất mạnh!" Một bên, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Manh Nữ khẽ gật đầu, "hắn lợi hại nhất một điểm, là cái kia khôi phục năng lực, hắn khôi phục năng lực quá mạnh, cho nên, hắn lấy người Cận Thân Chiến Đấu, chọn lấy thương đổi thương. Thương thế của hắn lên, mà người khác ở đâu tổn thương được rất tốt. Người áo đen kia giờ phút này cùng hắn giao thủ, rõ ràng đã tại cố kỵ này cố kỵ cái kia. Tại tiếp tục nữa, nhiều nhất nửa canh giờ, trung niên nam tử tất bại!"

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, "đối phương sẽ không ở chiến đi xuống. Chuẩn bị ra tay!"

Manh Nữ nhẹ gật đầu, trong cơ thể Huyền Khí chậm rãi vận chuyển.

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, trung niên nam tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho bổ tới mấy trăm trượng có hơn. Dương Diệp cũng không có ngừng tay, thân hình hắn khẽ động, hướng phía trung niên nam tử kia bắn mạnh tới.

Tên điên đấu pháp!

Hắn đấu pháp liền là người điên đấu pháp, liên tục, đánh tới đối phương chịu không được mới thôi!

Còn lần này, trung niên nam tử kia nhưng là không có ra tay, mà là thân hình khẽ động, về tới cái kia năm tên bóng đen người trước mặt của, tiếp đó, hắn tay phải vung lên, “đồng loạt ra tay, đoạt lại Cổ Linh Mãng!”

Nói xong, kia cùng sau lưng năm người trực tiếp hóa thành từng tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ.

Cách đó không xa, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Ra tay!”

Thanh âm rơi xuống, chúng nữ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ!

Dương Diệp không có ra tay, mà là ngừng lại, sau đó lấy ra mấy mai Năng Lượng Thạch nuốt vào. Hắn hiện tại, phải thời khắc bảo trì Huyền Khí sung túc, trạng thái bình thường. Phải biết, bây giờ trong bóng tối không biết có bao nhiêu người nghĩ đến giết hắn đây!

Nhìn thấy chúng nữ ra tay, đám người trung niên nam tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, tại bọn họ xem ra, như Minh Nữ cùng loại này cường giả Chân Cảnh Nhất Đoạn, bọn hắn trong nháy mắt có thể diệt nhiều cái. Nhưng mà, vừa giao thủ một cái, đám người trung niên nam tử sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi!

Đặc biệt là trung niên nam tử kia, bởi vì đối thủ của nàng, là Huyết Nữ kia cùng Manh Nữ, mới vừa cùng Huyết Nữ cùng Manh Nữ giao thủ, kia chính là trực tiếp bị hai nữ liên thủ oanh đã đến ngàn trượng có hơn.

Mà còn lại năm tên Chân Cảnh Lục Đoạn bóng đen người đã ở Dương Liêm Sương cùng Minh Nữ các loại nữ nhân dưới sự vây công, lần lượt tháo chạy, không phải là lần lượt tháo chạy, mà là quân lính tan rã. Không đến mười hơi, trong đó có hai tên bóng đen người trực tiếp bị chém giết!

Mà chém giết này hai tên bóng đen người, đúng là An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ kia.

Cảm nhận được một màn này, trung niên nam tử kia trong mắt đã có thần sắc, hắn biết, lúc này đây, hắn nghiêm trọng khinh địch!

Nghiêm trọng khinh địch!

Ngay tại Huyết Nữ cùng Manh Nữ xuất thủ lần nữa lúc, trung niên nam tử đột nhiên lấy ra một cái quyển trục bóp nát, thoáng qua, trên không Thánh Khư Thành không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cái cự đại truyền tống trận xuất hiện ở trên không.

Rất nhanh, cái kia cự đại truyền tống trận bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động...

Chỉ chốc lát, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, một cái cái bóng đen người từ trong truyền tống trận kia vọt ra.

Một hơi về sau, mười tên bóng đen người xuất hiện ở trong tràng.

Trong đó, có năm tên là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, mà đổi thành bên ngoài năm tên thì là Chân Cảnh Ngũ Đoạn, nhưng mà, này năm Chân Cảnh Ngũ Đoạn cường giả trên người tản mát ra khí tức cường đại, không có chút nào so với kia mặt khác năm cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn yếu!

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ cùng Manh Nữ sắc mặt lập tức trầm xuống. Hiển nhiên, hai nữ cũng không nghĩ tới lại đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy cường giả.

“Xem ra chúng ta đắc tội một cái thế lực không nhỏ!” Manh Nữ nói khẽ.

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “là có chút không nhỏ!”

Lúc này, mới xuất hiện cái kia mười tên bóng đen trong đám người, một tên cầm trong tay màu đen quải trượng bóng đen người đi ra, kia quan sát một chút đám người Huyết Nữ, sau đó nhìn về phía lúc trước thiếu chút nữa bị Huyết Nữ cùng Manh Nữ đánh chết trung niên nam tử, “Dạ Minh, ngươi nếu như dám dùng ‘khẩn cấp Triệu Tập Lệnh’, nghĩ đến là có lý do đấy, chỉ nói vậy thôi!”

Tên là Dạ Minh trung niên nam tử đối với cái kia cầm quải trượng bóng đen người ôm quyền, sau đó nói: “Dạ Khô trưởng lão, thuộc hạ sở dĩ sử dụng ‘khẩn cấp Triệu Tập Lệnh’, có hai nguyên nhân, thứ nhất, có người khiêu khích Dạ Sát Tổ Chức ta, đối phương đã giết liền Dạ Sát Tổ Chức ta ba người, trong đó, Dạ Ma kia Cổ Linh Mãng cũng rơi vào trong tay đối phương!”

“Còn một nguyên nhân khác chứ?” Tên là Dạ Khô bóng đen người hỏi.

Dạ Minh quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, “còn có nguyên nhân là bởi vì hắn.”

Dạ Khô quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “có ý tứ gì?”

Dạ Minh nói: “Dạ Khô trưởng lão, người này chính là Dương Diệp, vậy có thể phá kết giới kiếm, ngay tại trong tay người này!”

Nghe vậy, Dạ Khô kia hai mắt lập tức híp lại.

Mộc Kiếm!

Thanh kiếm này, cường giả của Thiên Trụ Sơn này, đây chính là không ai không biết đấy. Lúc trước kiếm rơi xuống lúc, liền kinh động đến Thiên Trụ Sơn vô số cường giả. Đáng tiếc là, thanh kiếm kia rơi xuống về sau, liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Không mấy Thiên Trụ Sơn cường giả lượt không tìm được, cuối cùng chỉ có thể buông tha cho.

Mà đang ở không lâu, đột nhiên nghe đồn Mộc Kiếm kia tại Dương Diệp trong tay.

Mà Dương Diệp, đang ở trước mắt!

Dạ Khô nhìn xem Dương Diệp, tay trái chậm rãi nhanh nắm lại.

Lúc này, Dạ Minh đột nhiên nói: “Dạ Khô trưởng lão, kiếm này, ta nghĩ thủ lĩnh sẽ thích. Thuộc hạ vốn định đoạt được kiếm này, sau đó hiến cho thủ lĩnh, nhưng mà, nhưng là không nghĩ tới, những người này thực lực mạnh như thế, là thuộc hạ vô năng!”

Dạ Khô nhìn thoáng qua Dạ Minh, sau đó nói: “Việc này không trách ngươi.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “nghĩ đến, ta để cho ngươi giao ra kiếm kia, ngươi thì sẽ không giao, đúng không?”

Xa xa, Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn tay phải vung lên, Mộc Kiếm kia xuất hiện ở hắn phía bên phải.

Khi nhìn thấy thanh kiếm này lúc, trong tràng ánh mắt tất cả mọi người lập tức nóng như lửa, bên trong, không che giấu chút nào lấy tham lam!

Dương Diệp chỉ chỉ Mộc Kiếm, “ngay ở chỗ này.”

Dạ Khô nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, lập tức, bên cạnh hắn một tên bóng đen người bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Đại Na Di Thuật thêm nhất niệm thuấn sát!

Theo đạo này kiếm minh tiếng vang lên, trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, chỉ thấy tên kia phóng tới Dương Diệp bóng đen đầu người đột nhiên rớt xuống, nhưng mà, thân thể nhưng là vẫn còn chạy về phía Dương Diệp. Rất nhanh, thân thể kia cách trước mặt Dương Diệp vẫn chưa tới một trượng lúc ngừng lại.

Máu tươi, vung vãi trên đất.

Lúc này, Dương Diệp cái cằm đối với Mộc Kiếm giương lên, sau đó nói: “Tới bắt a!”

Mọi người: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1804: Hoa kia vì sao lại hồng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1799 chương: Hoa kia vì sao lại hồng!

(Cầu chia sẻ)

Tới bắt nha!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tràng đột nhiên biến thành an tĩnh lại, chỉ có thể nghe thấy tiếng hít thở.

Nháy mắt giết!

Nháy mắt giết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Chỗ có người ở nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt đều là hơn nhiều vẻ kiêng kỵ, kiêng kị sâu sắc!

Yêu nghiệt chiến thắng Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, cho dù là đánh chết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, cũng không phải chuyện ly kỳ gì. Nhưng mà, một tên Chân Cảnh Nhị Đoạn Huyền giả, vậy mà trực tiếp giết trong nháy mắt một cường giả Chân Cảnh Lục Đoạn!

Là nháy mắt giết!

Nháy mắt giết là khái niệm gì?

Vậy ý nghĩa thực lực của Dương Diệp, đó là vượt xa Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả a!

Mà vượt xa Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả... Loại người này, cũng không phải là không có, nhưng vậy cũng là Tu Hành Giả, hoặc là cổ xưa Tu Hành Giả!

Mà Dương Diệp hiển nhiên không phải là Tu Hành Giả cùng cổ xưa Tu Hành Giả!

Yêu nghiệt!

Chân chính siêu cấp yêu nghiệt!

Vượt xa, Dạ Khô kia trong ánh mắt, cũng nhiều vẻ ngưng trọng. Bởi vì cho dù là hắn, cũng không cách nào làm được nháy mắt giết một

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Nhưng mà, người trước mắt này làm được.

Giờ khắc này, hắn chính thức thu hồi lòng khinh thị!

Nhưng mà, muốn hắn như vậy buông tha cho, vậy hiển nhiên là không thể nào. Đừng nói hắn, chính là một bên mọi người cũng là sẽ không dễ dàng buông tha.

Tại chỗ, ai không có trải qua sinh tử? Phải để cho bọn hắn sợ, thực lực của Dương Diệp, còn chưa đủ.

Trừ phi là cổ xưa Tu Hành Giả rời núi!

Lúc này, Dạ Khô kia đột nhiên nói: "Ngược lại thật là xem nhẹ ngươi rồi. Bất quá, ngươi cho rằng bằng ngươi còn ngươi nữa bên cạnh những nữ nhân này, có thể cùng Dạ Sát ta đối kháng? Nếu như ngươi là nghĩ như vậy, ta đây chỉ có thể nói, ngươi chỉ sợ là nghĩ lầm rồi!"

"Một mình đấu!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chỉ hướng Dạ Khô kia, "ta không biết các ngươi cái gì kia Dạ Sát, cũng không muốn biết, ta hiện tại, thầm nghĩ tìm ngươi một mình đấu!"

Dạ Khô sầm mặt lại, "xem ra ngươi rất tự tin, người trẻ tuổi, ngươi..."

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của Dạ Khô, "có thể hay không đừng nói những thứ này nói nhảm? Ta liền hỏi ngươi, ngươi là muốn một mình đấu hay vẫn là quần ẩu? Một mình đấu, ta với ngươi một mình đấu, không tính khi dễ ngươi à? Quần đấu lời nói, vậy các ngươi thì tới đi!"

Gặp Dương Diệp hùng hổ dọa người như vậy, Dạ Khô kia thần sắc lúc này vô cùng khó coi xuống, bất quá bởi vì áo đen nguyên nhân, không người trông thấy. Nhưng mà, trên người cái kia cuồng bạo khí tức nhưng là làm cho chúng người biết, hắn lúc này, đang tức giận!

Một mình đấu hay vẫn là quần ẩu?

Bình tĩnh mà xem xét, Dạ Khô là muốn một mình đấu, cuối cùng, hắn là Chân Cảnh Lục Đoạn, Dương Diệp chẳng qua là Chân Cảnh Nhất Đoạn, nếu như hắn không ứng chiến, truyền đi, đó là rất mất mặt. Nhưng mà, lúc trước Dương Diệp nháy mắt giết cái kia Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả một màn, một mực ở trong đầu hắn bồi hồi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dạ Khô đột nhiên nói: "Ta chiến không được ngươi!"

Nghe vậy, trong tràng tất cả mọi người đột nhiên sững sờ ở, kể cả Dương Diệp cũng là ngẩn người, đối phương đây là chơi trò xiếc gì? Nhận thua?

"Thông minh!" Ngay tại lúc này, một bên Dương Liêm Sương đột nhiên nói.

Minh Nữ các loại nữ nhân nhìn về phía Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương cười nói: "Hắn nói như vậy, thì đồng nghĩa với, hắn không cần đang cùng Dương Diệp một mình đấu. Bởi vì hắn đã nhận thua. Ta biết, các ngươi nghi hoặc hắn vì cái gì làm như thế. Bởi vì tâm, hắn đây là vì để cho chính mình không sinh sôi Tâm Ma."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Hắn vừa rồi, đã đâm lao phải theo lao. Chiến, chỉ còn đường chết. Không chiến, có thể sống, nhưng mà, không chiến, hắn tất nhiên sẽ sinh sôi Tâm Ma, cái đó sợ hắn tìm cho chính mình lý do gì, đều sinh sôi Tâm Ma. Người tập võ, tối kỵ nhất lừa mình dối người."

"Cho nên hắn trực tiếp lựa chọn nhận thua?" An Nam Tĩnh nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "trực tiếp nhận thua, thừa nhận hắn đánh không lại Dương Diệp. Bởi như vậy, hắn có thể không cần cùng Dương Diệp một mình đấu, cũng có thể không cần sinh sôi Tâm Ma. Bởi vì, hắn không có lừa gạt mình, hắn xác thực đánh không lại Dương Diệp, đây không phải lấy cớ, mà là thừa nhận thiếu sót của chính mình. Loại tình huống này, hắn không chỉ có sẽ không để cho chính mình sinh sôi Tâm Ma, khả năng còn có thể để cho chính mình tâm tình được tăng lên!"

Nghe vậy, Minh Nữ các loại nữ nhân nhẹ gật đầu, đã minh bạch ý đồ của Dạ Khô này.

Không thể không nói, Dương Liêm Sương nói hay vẫn là có lý vô cùng. Vừa rồi loại tình huống đó, Dạ Khô lựa chọn chiến, là chết, lựa chọn không chiến, vậy hắn phải kiếm cớ, sở dĩ kiếm cớ, tự nhiên là vì mặt mũi. Một khi tìm kiếm cớ, vậy hắn hay là tại lừa mình dối người!

Nhưng mà, hắn không tìm kiếm cớ, trực tiếp thừa nhận đánh không lại Dương Diệp. Kể từ đó, hắn có thể không cần cùng Dương Diệp một mình đấu, lại càng không dùng lừa mình dối người, để cho chính mình khả năng sinh sôi Tâm Ma, tâm tình bị hao tổn!

Thông minh tiến hành!

Một bên, Dạ Khô kia nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, "Dương Diệp, ta thừa nhận, ngươi là thiên túng kỳ tài. Nhưng mà, kiếm này, dùng thực lực của ngươi bây giờ căn bản không bảo vệ được. Giao ra đây, lúc trước ngươi giết người của Dạ Sát ta chuyện, ta có thể cam đoan với ngươi, Dạ Sát chúng ta chuyện cũ sẽ bỏ qua. Thậm chí còn có thể để cho ngươi gia nhập Dạ Sát Tổ Chức, như thế nào đây?"

Xa xa, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Để cho ta cân nhắc ba ngày như thế nào đây?"

Nghe vậy, Dạ Khô sầm mặt lại, "xem ra, ngươi là quyết tâm muốn tìm chết rồi."

Nói xong, kia tay phải vung lên, một trương Phù Lục lập tức từ kia bàn tay phóng lên trời, rất nhanh, tờ nào Phù Lục trên không trung nổ bể ra. Thoáng qua, một cái truyền tống đài xuất hiện ở Thiên tế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung truyền tống đài, sau đó nói: "Thật là khiến người ta hâm mộ a!"

"Hâm mộ cái gì?" Huyết Nữ hỏi.

Dương Diệp nói: "Ta muốn là ném nhất trương phù, sau đó đã có người tới giúp đỡ lời của ta, thật là tốt biết bao a!"

Huyết Nữ vỗ nhè nhẹ đầu của Dương Diệp, sau đó lắc đầu, "thiếu đoán mò!"

Dương Diệp: "..."

Ngay tại lúc này, chân trời cái kia truyền tống đài bên trong, đột nhiên xuất hiện một tên đang mặc hắc bào lão giả. Làm lão giả này xuất hiện ở phía chân trời lúc, trong tràng chỗ có người thần sắc cũng thay đổi.

Cảm giác áp bách!

Làm lão giả này xuất hiện một chớp mắt kia, trong tràng tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ vô hình cảm giác áp bách!

Lúc này, Dạ Khô kia đột nhiên nghênh đón tiếp lấy, sau đó đối với hắc bào lão giả kia có chút thi lễ, "Dạ Nanh trưởng lão, kinh động ngươi, bất đắc dĩ chịu...” Vừa nói, hắn chỉ chỉ nơi xa Dương Diệp, sau đó bắt đầu tự lại nói tiếp.

Ước chừng hơn tầm mười hơi thở, tên kia gọi Dạ Nanh lão giả đột nhiên nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, trên người Dương Diệp dừng lại một cái chớp mắt về sau, ánh mắt của hắn lại đã rơi vào Dương Diệp bên cạnh chuôi này Mộc Kiếm phía trên.

Trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên hắn phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, chuôi này Mộc Kiếm kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, kia thì bay hướng hắn.

Mà đúng lúc này, Mộc Kiếm đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó bắn ra, kiếm quang tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt của Dạ Nanh kia.

Phản kháng!

Mộc Kiếm phản kháng, Dương Diệp vẫn không có động thủ, đây chỉ là Mộc Kiếm phản kháng!

Lúc này, Dạ Nanh tay phải nhẹ nhàng vung lên, đạo kiếm quang kia trực tiếp biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi. Thoáng qua, tay phải hắn hướng Mộc Kiếm nắm chắc, lực hút cường đại trực tiếp bao phủ Mộc Kiếm. Mà đúng lúc này, một cỗ cường đại kiếm ý đột nhiên bao phủ Mộc Kiếm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Khi bị kiếm ý bao phủ một chớp mắt kia, Mộc Kiếm đột nhiên kịch liệt một hồi kích chiến, thoáng qua, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, đạo này tiếng kiếm reo trực tiếp đem cái kia cỗ hấp lực cho chấn thành hư vô. Cùng lúc đó, Mộc Kiếm bay đến trong tay của Dương Diệp!

Lúc này, Dạ Nanh kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “yêu nghiệt, ta gặp rất nhiều, cũng từng giết rất nhiều.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Huyết Nữ đột nhiên kéo lại cánh tay của hắn, sau đó nói: “Ta tới!”

Trong lòng Dương Diệp ấm áp, hắn biết, Huyết Nữ là lo lắng hắn. Bởi vì trước mắt lão giả này thực lực, căn bản không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả có thể so với đấy. Điều này có lẽ so ra kém Tu Hành Giả cùng cổ xưa Tu Hành Giả, nhưng là tuyệt đối là Lão Quái Vật cấp bậc cường giả!

Chân chính Lão Quái Vật!

Dương Diệp lắc đầu, “không có chuyện gì đâu, ta tới!”

Thực lực của Huyết Nữ là rất mạnh, nàng cũng không nhất định thất bại Dạ Nanh này. Nhưng mà, hắn vẫn tưởng tự mình tới.

Chiến!

Hắn đồng dạng khát vọng chiến đấu, cùng cường giả chân chính chiến đấu. Mỗi một lần Sinh Tử Chiến Đấu, đều có thể để cho hắn được tăng lên, cái này tăng lên, không chỉ có là trên thực lực, còn cố ý cảnh trên tăng lên.

“Ngươi chắc chắn chứ?” Huyết Nữ hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác định!”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “Ta tin tưởng ngươi!”

Nói xong, nàng nhìn về phía đám người Dạ Khô kia, “U Minh Điện ta, không muốn gây chuyện, nhưng cũng không sợ gây chuyện. Muốn chiến, U Minh Điện ta kia phụng bồi tới cùng!”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, “không nên bận tâm, giết!”

Thanh âm rơi xuống, nàng toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang hướng phía Dạ Khô kia vọt tới, mà một bên Dương Liêm Sương các loại nữ nhân cũng là thân hình run lên, hướng phía Dạ Khô sau lưng những cường giả kia vọt tới.

Chiến!

Trong tràng lập tức kích chiến đấu!

Cũng may Thánh Khư Thành này không gian đầy đủ chắc chắn, bằng không thì, cả Thánh Khư Thành khả năng đều sẽ bị đánh chính là sụp đổ.

Tuy rằng như thế, nhưng mà trong tràng mấy vạn dặm bên trong kiến trúc đều tại chúng lực lượng của người ta hạ hóa thành hư vô.

Giờ khắc này, vô số cường giả đều đang tò mò, hiếu kỳ Minh Nữ các loại nữ nhân thân phận. Phải biết, trước kia Minh Nữ các loại nữ nhân thế nhưng là chưa từng xuất hiện qua tại Thiên Trụ Sơn này đấy, bởi vậy, bọn hắn tự nhiên sẽ hiếu kỳ, đặc biệt là hiếu kỳ Minh Nữ các loại nữ nhân thực lực.

Tuy rằng đều là chẳng qua là bình thường Chân Cảnh, nhưng thực lực này cũng không khỏi quá nghịch thiên một ít, mỗi cái đều có thể khiêu chiến vượt cấp a!

Những nữ nhân này là từ đâu xuất hiện yêu nghiệt?

Trong tràng, Dương Diệp cùng Dạ Nanh kia vẫn không có động thủ. Dương Diệp sở dĩ không có lựa chọn động thủ, là bởi vì hắn suy nghĩ nhiều khôi phục một chút Huyền Khí.

Vừa rồi sử dụng Đại Na Di Thuật thêm một kiếm nháy mắt, thế nhưng là tiêu hao hắn gần một nửa Huyền Khí, hiện tại, đối phương không ra tay, hắn đương nhiên sẽ không xuất thủ trước, có thể kéo một sẽ là một hồi!

Dạ Nanh không ra tay, thì là có lời.

Dạ Nanh nhìn xem Dương Diệp sau một hồi, sau đó nói: “Ngươi là một nhân tài, nhưng đáng tiếc, đầu óc không đủ dùng!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta là người chính là như vậy, không có cái khác, chỉ có một Xú Tính Khí. Người khác đối đãi ta được, ta liền đối tốt với người khác. Người khác nếu tưởng khi dễ ta...” Nói đến đây, sắc mặt hắn đột nhiên dữ tợn, “ta sẽ để cho hắn minh bạch, hoa kia vì sao lại hồng!”

...

PS: Cảm tạ: Ta hồi tưởng Sở huynh, Hi hỏa 㖓h hỏa đản i, thư hữu 26784426, thư hữu 48662858, huyền uyên theo vũ, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1805: Đại chiến bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1800 chương: Đại chiến bắt đầu!

(Cầu chia sẻ)

Hoa kia vì sao lại hồng!

Nghe được lời của Dương Diệp, Dạ Nanh kia thần sắc lập tức âm trầm xuống. Hắn nhìn xem Dương Diệp sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, “đã như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, kia bản người đã xuất hiện ở phía chân trời trong hư không, thoáng qua, kia đột nhiên đối với phía dưới Dương Diệp cách không một ngón tay đưa ra.

Trong chốc lát, Dương Diệp trên đỉnh đầu xuất hiện một cái thật lớn vòng xoáy, thoáng qua, một cây dài đến trăm trượng cự ngón tay lớn mang theo người vô tận uy áp từ trong đó vọt ra.

Cái kia ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại, trực tiếp làm cho tất cả mặt đất bắt đầu văng tung tóe sụp xuống, cùng lúc đó, cả Thánh Khư Thành vậy mà đã bắt đầu đang run rẩy, dường như không chịu nổi này cả ngón tay vậy

Thanh thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Phía dưới, Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trong tay Mộc Kiếm, sau một khắc, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong chốc lát, hai cỗ kinh khủng ý cảnh từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, này hai cỗ ý cảnh đều dũng mãnh vào trong tay trong Mộc Kiếm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên trời.

Lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên nhẹ nhàng một đập.

Bành!

Nơi đặt chân không gian kịch liệt run lên, mà Dương Diệp tự mình thì hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia cự chỉ bắn mạnh tới.

http://truyencuat u i.n
et/ Kiếm quang sở chí, không gian uyển như giấy bị cắt ra!

Cứ như vậy, tại vô số người nhìn chăm chú, cái kia đều kiếm quang đâm vào cái kia cự chỉ đỉnh!

Ầm!

Trong chốc lát, trong tràng tựa như sấm sét nổ vang!

Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm cùng cái kia cự chỉ kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị căn này cự chỉ đè rớt nhanh xuống dưới!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hắn hai tay nắm Mộc Kiếm mãnh liệt xoay tròn!

Xùy~~!

Hắn cả người mang kiếm trực tiếp từ cái kia cự chỉ xuyên qua.

Ầm!

Cái kia cự chỉ ầm ầm vỡ vụn, Kiếm Khí ngút trời.

Trong chớp mắt, Dương Diệp chính là hóa thành kiếm quang đi tới trước mặt của Dạ Nanh kia, ẩn chứa trong đó lực lượng kinh khủng trực tiếp làm cho Dạ Nanh kia quanh thân không gian rạn nứt ra.

Dạ Nanh lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, tại kiếm của Dương Diệp cách hắn còn có không sai biệt lắm một trượng khoảng cách lúc, tay hắn đột nhiên giơ lên, sau đó nhẹ nhàng vẽ một cái.

Xùy~~!

Một đạo sâm lạnh hàn mang chợt lóe lên.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn chính mình rung động ra tay, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Nanh kia, trong mắt thêm mấy phần ngưng trọng.

Rất mạnh!

Trước mắt lão giả này, thực lực căn bản không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả có thể so sánh với.

Xa xa, Dạ Nanh kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đúng là một yêu nghiệt, có chút bản lãnh. Chờ ngươi lớn lên, lão phu có lẽ còn thật không phải là đối thủ của ngươi. Nhưng là bây giờ, loại người như ngươi, lão phu có thể đánh nhau nhiều cái!"

Nói xong, kia hướng phía trước bước ra một bước, sau đó tay phải hắn nâng lên trên, sau một khắc, kia mãnh liệt rớt xuống dưới.

Theo Dạ Nanh bàn tay rơi xuống, xa xa, Dương Diệp đỉnh đầu không gian đột nhiên co rút lại, ngay sau đó, cái kia một vùng không gian uyển như là một ngọn núi lớn mãnh liệt hướng phía Dương Diệp ép tới.

Dương Diệp cổ tay phải khẽ động, một đạo kiếm quang phóng lên trời, cùng lúc đó, bản thân hắn cũng là hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đỉnh đầu bắn mạnh tới.

Lực phá!

Rầm rầm rầm...

Trong tràng vang lên từng đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, Dương Diệp đỉnh đầu cái kia một vùng không gian đột nhiên sụp đổ ra, vô số năng lượng cùng sóng khí ở phía chân trời bộc phát ra, trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế một mảnh hỗn độn.

Ước chừng hơn trọn vẹn chừng ba mươi hơi thở, Thiên tế mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Dạ Nanh kia cách xa nhau khoảng chừng năm trăm trượng khoảng cách. Lúc này hai người toàn thân cao thấp đều bị thương, mà Dương Diệp so sánh nghiêm trọng, hắn trên người quần áo đã biến mất, mà lúc này, trên người của hắn thân thể toàn bộ đều quy tét ra!

Bất quá, Dương Diệp sắc mặt nhưng là cực kỳ bình tĩnh.

Bởi vì giờ khắc này hắn, là Bá thể trạng thái, hắn căn bản không cảm giác được trên người khác thường, hơn nữa, trong cơ thể hắn còn có Hồng Mông Tử Khí tại liên tục không ngừng cho thân thể của hắn chữa trị. Bởi vậy, tuy rằng vết thương trải rộng, nhưng mà với Dương Diệp mà nói, cũng không có vấn đề quá lớn.

Dương Diệp đối diện, trên người Dạ Nanh kia, tức thì có tầm mười đạo kiếm thương, những vết thương này cách Dạ Nanh thân thể chỗ trí mạng đều rất gần, đặc biệt là hắn chỗ cổ cái kia đạo kiếm thương, nếu như lúc trước không là hắn tránh nhanh, một kiếm kia cũng đã đem hắn một kiếm cắt yết hầu rồi.

Dạ Nanh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thân thể mạnh mẽ, kiếm khí bén nhọn, biến thái tu phục năng lực... Không thể không nói, ngươi thật để cho ta vô cùng bất ngờ. Nếu như ngươi là Chân Cảnh Tứ Đoạn, ta chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của ngươi. Đáng tiếc, ngươi chẳng qua là Chân Cảnh Nhị Đoạn!"

Nói xong, kia đột nhiên lách mình trên không, sau một khắc, hai tay của hắn trên không trung chất chồng, sau đó đối với phía dưới Dương Diệp mãnh liệt vỗ.

Ầm!

Dương Diệp trên đỉnh đầu, cái kia một vùng không gian đột nhiên sôi trào lên, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ uyển như là một ngọn núi lớn hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi. Cùng lúc đó, tại một mảnh kia trong không gian, một cái màu đen tay khổng lồ đột nhiên chui ra, sau một khắc, cái kia bàn tay khổng lồ màu đen trực tiếp đối với phía dưới Dương Diệp vỗ xuống đi!

Phía dưới, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hai tay của hắn nắm chắc trong tay Mộc Kiếm, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cùng lúc đó, hắn hai loại ý cảnh cũng từ trong cơ thể nộ cuồn cuộn quét ra, cuối cùng đều trào vào trong Mộc Kiếm.

Lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập hư không.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời. Kiếm quang sở chí, không gian đều bị xé tan thành phấn. Trong đó tản mát ra kiếm ý cường đại, càng làm cho được trong tràng vô số người không dám nhìn thẳng!

Lăng lệ ác liệt!

Giờ khắc này, cả người của Thánh Khư Thành đều cảm nhận được một cỗ kiếm khí bén nhọn!

Đạo kiếm khí này, phảng phất muốn đâm xuyên thiên địa!

Này cổ cường đại kiếm thế trực tiếp vỡ vụn cái bàn tay kia tản mát ra khí thế, thoáng qua, Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang này dùng phương thức trực tiếp nhất đâm vào cái kia Cự Đại Thủ Chưởng phía trên.

Ầm!

Cả hai chạm vào nhau, trong tràng lập tức vang lên một đạo tựa như sấm sét tiếng nổ vang.

Ầm!

Cái kia Cự Đại Thủ Chưởng kịch liệt run lên, thoáng qua, kia trực tiếp nổ bể ra, hóa thành vô số năng lượng mảnh vỡ từ Thiên tế rơi xuống phía dưới. Mà Dương Diệp kia tức thì trực tiếp bị trong đó tản mát ra lực lượng bắn cho đã đến lòng đất!

Phát giác được một màn này, một bên cùng Dạ Sát Tổ Chức cường giả giao thủ Huyết Nữ cùng Manh Nữ lông mày lập tức nhíu lại.

Lo lắng!

Không chỉ có hai nữ, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân giờ phút này cũng là có chút bận tâm rồi.

Ngay tại lúc này, một đạo nhân ảnh từ trong mặt đất kia vọt ra.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp!

Cảm giác được một màn này, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân trong nội tâm động thủ thở dài một hơi.

Thiên tế, Dạ Nanh kia khi nhìn đến Dương Diệp từ mặt đất bò lên một khắc này, kia sắc mặt vô cùng khó coi.

Nguyên bản, hắn dùng lúc trước một chưởng kia, coi như là không thể đánh chết Dương Diệp, nhưng mà, ít nhất cũng có thể trọng thương Dương Diệp đấy. Nhưng mà hiện tại xem ra, Dương Diệp căn bản không như là bị trọng thương bộ dạng.

Phòng ngự! Tu phục năng lực!

Dương Diệp mặc dù có thể cùng hắn chống lại, nguyên nhân chủ yếu là hai thứ này. Dương Diệp mặc dù chỉ là Chân Cảnh hai đoạn, nhưng mà, nhục thể của Dương Diệp phòng ngự coi như là hắn đều khó đơn giản phá vỡ! Mà Dương Diệp không chỉ có như thế thân thể mạnh mẽ, còn có so với thân thể càng kinh khủng hơn tu phục năng lực!

Đây là một cái xương cứng!

Phía dưới, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Nanh kia, “tới. Tiếp tục đến!”

Nói xong, cả người hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Một kiếm nháy mắt!

Kỳ thật, một chiêu này đối với Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, đã không có quá lớn uy hiếp. Bất quá, đó là dưới tình huống bình thường, mà bây giờ, hắn không phải là dưới tình huống bình thường. Hắn hiện tại không chỉ có dùng tới Minh Cảnh ý cảnh, còn có Mộc Kiếm cùng Chiến Thần Tí.

Loại tình huống này, hắn một kiếm này uy lực có thể nói là đạt đến một cái độ cao mới, cũng chính bởi vì như vậy, hắn một kiếm này có thể uy hiếp được Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả rồi!

Làm Dương Diệp biến mất một khắc này, chân trời Dạ Nanh kia lập tức biến sắc, thoáng qua, hắn quay người mãnh liệt đất chính là một chưởng vỗ ra.

Chưởng ra, kiếm cương đến!

Ầm!

Kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp cả người mang kiếm bị đẩy lui trọn vẹn mấy trăm trượng, mà Dạ Nanh kia bản thân cũng bị Dương Diệp trong một kiếm này lực lượng cho đẩy lui đem gần trăm trượng khoảng cách.

Xa xa, Dạ Nanh nhìn nhìn bàn tay của chính mình, giờ phút này, bàn tay của hắn đã nhiều một cái huyết sắc kiếm động.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, “không hổ là là đến từ thượng giới Thần vật, mạnh mẽ như vậy.”

Nói xong, hắn tay phải lật lại, một cây nước sơn thiết côn đen xuất hiện ở trong tay hắn.

Giao thủ đến bây giờ, hắn phát hiện, không dùng vũ khí vậy là không được rồi. Bởi vì thân thể của hắn căn bản gánh không được Mộc Kiếm của Dương Diệp. Tiếp tục như vậy dùng thân thể ngạnh kháng kiếm của Dương Diệp, hắn có thể sẽ bị chôn sống dây dưa đến chết!

Dương Diệp không nói nhảm, hắn xuất ra hai mai Năng Lượng Thạch nuốt vào về sau, lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Tiêu hao!

Kỳ thật, hắn hiện tại đánh chính là cũng là tiêu hao. Bởi vì hắn căn bản là không có cách chớp nhoáng giết chết trước mắt vị lão giả này, cho dù là dùng tới Đại Na Di Thuật cũng không nắm chắc. Quan trọng nhất là, nếu như hắn hiện tại vận dụng Đại Na Di Thuật, vậy thì đồng nghĩa với hắn muốn tê liệt.

Dùng hắn tình huống hiện tại, tại cưỡng ép thi triển Đại Na Di Thuật, hắn sẽ lập tức đánh mất Chiến Đấu Lực. Khi đó, liền tính ra Luân Hồi Cảnh cường giả đều có thể đơn giản trảm giết hắn!

Cho nên, không là hắn tưởng hao tổn, mà là hắn không thể không hao tổn!

Hiện tại, hắn cùng với Dạ Nanh này ở giữa, liền xem ai trước hao tổn không được!

Cứ như vậy, hai người lần nữa kích chiến đấu.

Không chỉ có hai người, trong tràng đám người Huyết Nữ cũng cùng cường giả của Dạ Sát kia tại kịch chiến. Lúc này đây, đám người Huyết Nữ bên này cũng không có chiếm thượng phong, nhưng mà cũng không còn bị áp chế, chỉ có thể nói chiến một ngang sức ngang tài!

Bất quá, người sáng suốt cũng nhìn ra được, nếu như tiếp tục đánh, Huyết Nữ bên này đám người thắng khả năng lớn hơn rất nhiều. Bởi vì Huyết Nữ các loại nữ nhân bên này biểu hiện tương đối nhẹ nhõm.

Ầm!

Ngay tại lúc này, tại không trung đột nhiên xuất hiện một cái truyền tống trận khổng lồ, ngay sau đó, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên từ trong đó truyền ra.

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa đang cùng Dạ Nanh giao thủ Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn,

...

PS: Ta đã đặt làm một ít Kiếm Vực xung quanh lễ vật, người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ bằng hữu, có thể liên hệ ta, đến lúc đó ta từng cái gửi quá khứ.

Còn nữa, gần nhất tưởng ghi nhất thiên phiên ngoại, chư vị tưởng xem ai phiên ngoại? Các ngươi tới quyết định.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1806: Đến, nói tiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1801 chương: Đến, nói tiếp!

(Cầu chia sẻ)

Lại đây trợ thủ!

Giờ phút này, Dương Diệp trong mắt tràn đầy lệ khí.

Hắn không nghĩ tới đối địch với Dạ Sát Tổ Chức, nhưng mà, đối phương nhưng phải không muốn buông tha hắn, một mà ở hết hai tới ba phái cường giả tới giết hắn.

Cái này để cho hắn nổi giận!

Thiên tế, tại tất cả người nhìn chăm chú, lại xuất hiện ba hắc bào lão giả.

Toàn bộ là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Lão giả cầm đầu nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, kia ánh mắt đã rơi vào chỗ xa kia trên thân Dạ Nanh, “Dạ Nanh, Mộc Kiếm sự tình trọng yếu như vậy, ngươi vậy mà trước không thông tri tổ chức, như thế nào, tưởng cướp lấy Mộc Kiếm về sau độc chiếm?”

Dạ Nanh sắc mặt lạnh lẽo, “Tô Nguyên, nếu như ngươi muốn hãm hại ta, lý do này tựa hồ có chút không đủ.”

Tên là Tô Nguyên lão giả hừ lạnh một tiếng, sau đó hắn nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, khi thấy chuôi này Mộc Kiếm lúc, trong mắt lập tức xuất hiện không che giấu chút nào tham lam!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên giương lên trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: “Thế nào, tưởng muốn?”

Tô Nguyên nhìn về phía Dương Diệp, “Là rất muốn, như thế nào?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “tới bắt a!”

Tô Nguyên nhìn xem Dương Diệp một lát, sau đó nói: “Này sẽ tới!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đường chỉ đen hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, cùng lúc đó, một cỗ vô tận uy áp trực tiếp đem Dương Diệp bốn phía bao phủ, để cho hắn không cách nào trốn tránh.

Dương Diệp cũng không nghĩ tới trốn tránh!

Tại Tô Nguyên xuất thủ một khắc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên đặt ở ngực, thoáng qua, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía! Ngay sau đó, một con thú dữ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Con thú dữ này, dĩ nhiên chính là Cùng Kỳ!

Rống!

Cùng Kỳ đối với lên trước mặt mãnh liệt gầm một tiếng.

Ầm!

Tô Nguyên kia thả ra khí tức cường đại trực tiếp bị đánh tan, ngay sau đó, Cùng Kỳ tung người nhảy vọt, trực tiếp đánh về phía Tô Nguyên kia.

Ầm!

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tô Nguyên kia trực tiếp bị đập lấy ngàn trượng có hơn.

“Hung thú!”

Lúc này, nơi xa Dạ Nanh trầm giọng nói. Trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng, không chỉ có hắn, tại bên cạnh hắn cách đó không xa Tô Nguyên kia trong mắt đồng dạng có một vòng ngưng trọng.

Cùng Kỳ cho bọn hắn uy hiếp!

Xa xa, Dương Diệp đột nhiên thân hình khẽ động, đi tới Cùng Kỳ trên lưng của, tiếp đó, hắn vỗ nhè nhẹ Cùng Kỳ sau lưng của. Cùng Kỳ hiểu ý, kia hai chân mãnh liệt một đập hư không, trực tiếp mang theo Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Tại Cùng Kỳ biến mất một chớp mắt kia, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân thoáng hiện, đạo kiếm quang này nhỏ như may vá, trong tràng rất nhiều người căn bản không nhìn thấy.

Đây là tốc độ quá nhanh nguyên nhân!

Cách đó không xa, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp biến mất một khắc này, Tô Nguyên kia sắc mặt tím mặt đại biến, hai tay vội vàng chất chồng, sau đó hướng phía trước chấn động mạnh một cái.

Ầm!

Một cỗ tia sáng trắng từ kia song trong lòng bàn tay cuồn cuộn quét ra, này cổ tia sáng trắng mới vừa xuất hiện, Cùng Kỳ mang theo ngự kiếm Dương Diệp liền đã tới.

Làm kiếm của Dương Diệp tiếp xúc tới này cổ tia sáng trắng lúc, này cổ tia sáng trắng lập tức tựa như tuyết gặp sôi dầu, lập tức tiêu tán ra.

Mà lúc này, một cái thiết quyền đầu đánh vào trên mũi kiếm của Dương Diệp.

Ầm!

Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm kịch liệt run lên, nhưng mà, Tô Nguyên kia nhưng là trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động ngàn trượng có hơn, vừa dừng lại một cái, Tô Nguyên kia trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu.

Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, hắn không nghĩ tới chính mình vừa rồi một kiếm kia thật không ngờ mạnh mẽ. Không đúng, là Cùng Kỳ!

Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên có chút hưng phấn.

Cùng Kỳ!

Tốc độ của hắn cùng Cùng Kỳ so sánh với, có ở đây không thi triển tình huống của Đại Na Di Thuật dưới, là so ra kém Cùng Kỳ đấy. Mà hắn có thể cùng Cùng Kỳ làm một cái kết hợp, đó chính là hắn thi triển một kiếm nháy mắt, mà tốc độ này cùng lực lượng do Cùng Kỳ cung cấp!

Chuẩn xác mà nói là tốc độ do Cùng Kỳ cung cấp, mà lực lượng tức thì do hắn cùng với Cùng Kỳ lực lượng chồng lên! Loại tình huống này, hắn một kiếm sát na uy lực lập tức tăng lên không biết bao nhiêu lần. Quan trọng nhất là, hắn không cần tiêu hao Huyền Khí đến tốc độ tăng lên!

Nhất cử lưỡng tiện!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp càng lâu hưng phấn. Sau một khắc, hắn vỗ nhè nhẹ Cùng Kỳ, Cùng Kỳ hiểu ý, trực tiếp hóa thành một đường chỉ đen biến mất ngay tại chỗ.

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, nguyên bản trước mặt Dương Diệp không gian trực tiếp bị xé mở đến, cùng lúc đó từng cái

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Tô Nguyên kia trực tiếp bị oanh đã đến ngàn trượng có hơn. Kia trên tay phải, cái kia thiết quyền bộ đã rạn nứt ra.

Lúc này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Tô Nguyên kia sắc mặt đại biến, hắn mãnh liệt mà nhìn về phía cách đó không xa Dạ Nanh, “còn không ra tay?”

Thanh âm rơi xuống, thân thể của hắn mãnh liệt xoay tròn, hơn mười đạo năng lượng cường đại chưởng ấn từ hắn song trong lòng bàn tay chợt hiện hiện ra, nhưng mà, những năng lượng này chưởng ấn tại tiếp xúc tới kiếm của Dương Diệp lúc, lập tức chính là bị xé mở đến, hóa thành hư vô.

Ầm!

Tô Nguyên kia lần nữa bị chấn bay ra ngoài, lúc này đây, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng.

Mà đang ở Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đang chuẩn bị tiếp tục ra tay lúc, một bên Dạ Nanh kia cùng mặt khác hai hắc bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của bọn hắn, ba người đồng loạt ra tay, mà Dương Diệp cùng Cùng Kỳ cũng không có trốn tránh, trực tiếp đụng tới.

Ầm!

Ba người cùng Cùng Kỳ còn có lực lượng của Dương Diệp vừa mới tiếp xúc, trong tràng mấy vạn trượng bên trong không gian chính là kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt ra.

Lúc này đây, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ bị đẩy lui trọn vẹn trăm trượng, mà Dạ Nanh kia ba người tất bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Ba người thực lực đều là đứng đầu nhất, nhưng mà, đang cùng Dương Diệp còn có Cùng Kỳ lực lượng trước mặt, vẫn còn có chút không đủ. Phải biết, thời khắc này Dương Diệp, cầm kiếm là Mộc Kiếm, tay phải lại là Chiến Thần Tí, hắn sức mạnh của bản thân liền căn bản không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả có thể so với đấy.

Về phần Cùng Kỳ, vậy càng không cần phải nói. Thời khắc này Cùng Kỳ, kia thực lực của bản thân cũng đã có thể so với Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, hơn nữa còn không phải bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Bởi vậy, hắn cùng với Dương Diệp phối hợp, hai người chỗ phối hợp ra tới lực lượng, đó là vô cùng kinh khủng.

Xa xa, đám người Dạ Nanh kia thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Bọn hắn không nghĩ tới Dương Diệp cùng này hung thú phối hợp lại về sau, là như thế khủng bố.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, Dạ Nanh kia cùng Tô Nguyên ba sắc mặt người lập tức biến đổi, bọn hắn muốn phòng thủ, nhưng rất nhanh, Tô Nguyên sắc mặt đại biến, vội vàng nói: “Cản bọn họ lại!”

Thanh âm rơi xuống, kia cùng đám người Dạ Nanh trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ đã xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài một cái chiến trường khác, chỗ đó, Huyết Nữ đang cùng Dạ Minh kia giao thủ.

Làm Dương Diệp cùng Cùng Kỳ biến mất một khắc này, cái kia đang cùng Huyết Nữ giao thủ Dạ Minh sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, giờ khắc này, toàn thân hắn tóc gáy đều dựng lên. Không chút do dự, hắn muốn rút lui rời chỗ, nhưng mà, vẫn còn có chút đã muộn.

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang đột nhiên từ Dạ Minh kia giữa lông mày chỗ vọt ra, trong nháy mắt, Dạ Minh thân thể cương cứng.

Thời gian dần trôi qua, máu tươi từ Dạ Minh giữa lông mày tràn ra, trong khoảnh khắc, Dạ Minh toàn bộ mặt biến thành máu mặt, mà hắn trong mắt sắc thái cũng dần dần biến mất, cho đến không có bất kỳ sắc thái.

Kỳ thật, Dương Diệp có ở đây không thi triển tình huống của Đại Na Di Thuật dưới, là khó có thể nháy mắt giết Dạ Minh đấy. Đáng tiếc là, lúc trước Dạ Minh lúc trước cùng Huyết Nữ giao thủ, đại bộ phân tinh lực đều đặt ở trên thân Huyết Nữ, mà Dương Diệp lại là đánh lén, bởi vậy, bất ngờ không đề phòng, hắn trực tiếp bị Dương Diệp cùng Cùng Kỳ cho hợp lực nháy mắt giết!

Một kiếm nháy mắt giết Dạ Minh về sau, Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem thi thể của hắn thu vào, mà lúc này, Tô Nguyên kia cùng đám người Dạ Nanh đã tới hắn cùng với Cùng Kỳ trước mặt của, nhưng mà, Cùng Kỳ cùng Dương Diệp cũng không có để ý Tô Nguyên bốn người, mà là lần nữa biến mất ngay tại chỗ!

Nghìn ngoài... Trượng!

Xùy~~!

Trước mặt Manh Nữ, một Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một điểm hàn quang, thoáng qua, này Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả thân thể trực tiếp cương cứng, ngay sau đó, thi thể của hắn vô thanh vô tức biến mất ngay tại chỗ!

Thoáng qua, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ lại biến mất ngay tại chỗ!

Chọn tốt giết thì giết!

Cái này là Dương Diệp bây giờ mục đích!

Dạ Nanh kia cùng Tô Nguyên, thực lực so với bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả mạnh mẽ quá nhiều, hắn coi như là tăng thêm Cùng Kỳ đều không thể đơn giản tru sát đối phương, cho nên, hắn trực tiếp lựa chọn chọn những cái kia dễ giết tới giết.

Dạ Nanh kia cùng Tô Nguyên ba người hiển nhiên cũng biết mục đích của Dương Diệp, bốn người liền muốn lao tới Dương Diệp, nhưng mà lúc này, Huyết Nữ cùng Manh Nữ kia đột nhiên ngăn ở bốn người trước mặt của. Không có bất kỳ nói nhảm, Huyết Nữ hai tay vẫy một cái, một cái biển máu trực tiếp đánh về phía Tô Nguyên bốn người.

Tại Huyết Nữ cùng Manh Nữ ngăn lại Dạ Nanh bốn người lúc, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết...

Nháy mắt giết!

Âm thầm, vô số người thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Bởi vì ở giữa sân, Dương Diệp cùng Cùng Kỳ liên hợp về sau, ít Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả kia vậy mà lần lượt từng bị bọn hắn cho nháy mắt giết!

Nháy mắt giết!

Giờ khắc này, vô số người trong nội tâm bắt đầu sợ!

Dương Diệp nháy mắt giết Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả hãy cùng cắt cải trắng giống nhau a!

Giờ phút này, rất nhiều vốn muốn có ý đồ với Dương Diệp người, đã hủy bỏ trong nội tâm ý nghĩ này.

Mười hơi về sau, Dương Diệp ngừng lại.

Không chỉ có hắn ngừng lại, Dương Liêm Sương cùng Minh Nữ các loại nữ nhân cũng dừng lại, sau đó mọi người trực tiếp đem Dạ Nanh kia cùng với Tô Nguyên bốn người cho bao vây lại.

Giờ phút này, Tô Nguyên bốn sắc mặt người vô cùng khó coi.

Hầu như toàn quân bị diệt!

Lúc này đây, đối với Dạ Sát Tổ Chức mà nói, tuyệt đối là tổn thất nặng nề! Mà bốn người bọn họ, đặc biệt là Tô Nguyên hắn, coi như là có thể sống, cái kia kết cục khẳng định cũng sẽ không dễ chịu!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Tô Nguyên nhìn lướt qua đám người Dương Diệp, “giờ phút này bắt đầu, Dạ Sát ta đem cùng các ngươi không chết không thôi!”

“Không chết không thôi?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta thật sự rất sợ hãi a!”

Nói xong, hắn nhìn lướt qua trong tràng bốn phía, sau đó lớn tiếng nói: “Người không phạm Ta, ta không phạm người, người nếu phạm ta, cho dù ngươi là là Thiên Vương lão tử, lão tử cũng muốn làm cho chết ngươi!”

“Thật sao?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Thiên tế truyền đến, “Dạ Sát ta chính là muốn phạm phạm ngươi, ngươi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Đại Na Di Thuật thêm nhất niệm thuấn sát còn có Cùng Kỳ!

Một kiếm này, là Dương Diệp lực lượng cùng tốc độ cực hạn!

Trong tràng, tất cả mọi người ngẩn người, thoáng qua, mọi người cùng đủ ngẩng đầu nhìn về phía không trung, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Tại trước mặt Dương Diệp, là một gã đang mặc áo bào tro trung niên nam tử, giờ phút này, trung niên nam tử thân thể cứng ngắc, hai mắt trợn lên, trong con ngươi, tràn đầy vẻ không thể tin được. Bởi vì tại giữa lông mày hắn, chống đỡ lấy một thanh Mộc Kiếm.

Dương Diệp tay phải cầm Mộc Kiếm hướng phía trước đỉnh đỉnh, Mộc Kiếm kia lập tức đâm rách đàn ông trung niên làn da, máu tươi chảy ròng ròng.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi vừa rồi muốn nói gì? Đến, nói tiếp!”

...

PS: Mẫu thân tiết, tăng thêm một chương! Chư vị đừng quên cho mẹ gọi điện thoại, mua chút quà nhỏ a!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1807: Vậy tới làm đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1802 chương: Vậy tới làm đi!

(Cầu chia sẻ)

Trung niên nam tử mặc áo bào tro gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, giờ phút này, hắn có thể nói cái gì?

Đều không thể nói gì!

Bởi vì giữa lông mày cắm một thanh kiếm!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía không trung hư không, “Dương Diệp ta cùng Dạ Sát vốn không ân oán, cũng không muốn có ân oán gì. Hiện tại, ta hỏi một câu, ta cùng với Dạ Sát chuyện giữa, xóa bỏ, đi vẫn chưa được?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, trong hư không kia truyền đến một giọng nói, “không được!”

Xùy~~!

Lúc này, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm trực tiếp xuyên qua trước mặt hắn đàn ông trung niên đầu.

Kiếm thu, Dương Diệp nhìn về phía trong hư không, “Vậy tới làm đi!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Phía dưới Huyết Nữ các loại nữ nhân hiểu ý, trực tiếp xông về phía Tô Nguyên kia bốn người. Thời khắc này Tô Nguyên cùng Dạ Nanh bốn người tại sao có thể là Huyết Nữ các loại nữ nhân đối thủ?

Chỉ là trong nháy mắt, ngoại trừ Tô Nguyên cùng Dạ Nanh kia, còn lại ba tên áo đen cường giả trực tiếp bị tru sát. Mà Tô Nguyên kia cùng Dạ Nanh đêm hoàn toàn bị áp chế, lấy trước mắt đến xem, tối đa không cao hơn năm mươi hơi thở, hai người thì sẽ tại thế gian này biến mất!

Ngay tại lúc này, Thiên tế đột nhiên xuất hiện một cái quỷ dị vòng xoáy, thoáng qua, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên từ trong đó tràn ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chắc kiếm!

Mạnh mẽ!

Rất mạnh!

Phía trên người nọ còn chưa xuất hiện, nhưng mà, đối phương cho cảm giác của hắn nhưng là nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Người này, thực lực không có chút nào so với lúc trước phân thân của Doanh Tĩnh yếu!

Lúc này, Huyết Nữ cùng Manh Nữ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp. Giờ phút này, hai nữ thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng.

Trong hư không, cỗ khí tức kia càng ngày càng lớn mạnh, ngay tại lúc này, cỗ khí tức kia đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, tại đám người Dương Diệp ánh mắt nghi hoặc bên trong, cỗ khí tức kia vậy mà giống như thủy triều thối lui.

Thiên tế khôi phục lại bình tĩnh!

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Huyết Nữ chân mày cau lại!

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Ngay tại lúc này, trong hư không đột nhiên xuất hiện một cái tay, cái tay này ở giữa sân chợt lóe lên, phía dưới, đó vốn là gắt gao chống đỡ Tô Nguyên cùng Dạ Nanh lập tức biến mất ngay tại chỗ.

Bị cứu đi!

Ngay tại lúc này, Thiên tế hư không đột nhiên truyền tới một đạo thanh âm, “việc này, còn chưa xong!”

Rất nhanh, Thiên tế hư không khôi phục bình tĩnh.

“Bọn hắn có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương.

Huyết Nữ các loại nữ nhân cũng nhìn về phía Dương Liêm Sương, trong bọn họ, có thể nói, Dương Liêm Sương là thông minh nhất một cái!

Dương Liêm Sương nhìn Thiên tế liếc mắt, sau đó nói khẽ: “Bọn hắn rất thông minh.”

“Như vậy là sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Trước kia, bọn hắn sở dĩ tới giết chúng ta, là vì không biết bọn họ tình huống của chúng ta. Nhưng là bây giờ, bọn hắn biết thực lực của chúng ta. Loại tình huống này, bọn hắn nếu là ở tiếp tục cùng chúng ta liều, vậy là chân chính lưỡng bại câu thương!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Chúng ta không đả thương nổi, bọn hắn cũng không đả thương nổi. Cho nên, bọn hắn lựa chọn tạm thời lui lại. Cái này là chỗ thông minh của bọn hắn, bởi vì bọn hắn biết, bọn hắn không tới tìm chúng ta phiền toái, người khác cũng sẽ tới tìm chúng ta phiền toái, khi đó, bọn hắn có thể ngồi thu ngư ông chi lợi!”

“Người khác tại sao phải tới tìm chúng ta phiền toái?” Lúc này, cách đó không xa ôm hồ ly Yên Nữ đột nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng mọi người đều là nhìn về phía Yên Nữ.

Yên Nữ liếc nhìn mọi người, “làm sao vậy?”

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ vỗ nhè nhẹ bờ vai của nàng, “ngươi chỉ số thông minh bại lộ!”

Yên Nữ: “...”

Dương Liêm Sương nhìn về phía Dương Diệp, “Mộc Kiếm trên người ngươi, phiền phức của ngươi liền sẽ không ngừng!”

Phiền toái không ngừng!

Dương Diệp trầm mặc sau một lúc lâu, đột nhiên hắn nhẹ cười cười, “đời ta, không sợ nhất chính là phiền toái.” Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua đám người Minh Nữ, sau đó nói: “Chẳng qua là lúc này đây, làm liên lụy các ngươi!”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “vốn chúng ta cũng là cần ngươi hỗ trợ, hơn nữa, giữa chúng ta, không cần nói nhiều những thứ này.”

Dương Diệp tán thành U Minh Điện chúng nữ, chúng nữ đồng dạng tán thành hắn. Có thể nói, của mọi người nữ trong nội tâm, địa vị của Dương Diệp cũng là cao vô cùng.

[truyen cua tui d ot net] http://truyenc
uatui . net/ Nghe được lời của Huyết Nữ, trong lòng Dương Diệp ấm áp, hắn nhẹ cười cười, “Được, không nói những thứ này.”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, ở phía chân trời, có một đạo mong mỏng màn sáng, này quầng sáng bao trùm lấy cả Thánh Khư Thành.

“Có thể phá hư sao?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nói: “Có thể phá, nhưng mà, tốt nhất đừng lực phá!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Huyết Nữ nói: “Trận này rất mạnh, nó hiện tại chẳng qua là trạng thái phòng ngự, nếu như chúng ta lực phá, nó ly khai sẽ tiến vào công kích trạng thái, khi đó, chúng ta đã bị trận pháp này công kích, tuy rằng chúng ta không sợ, nhưng mà, đừng quên, giờ khắc này ở trong Thánh Khư Thành này, nếu muốn chúng ta người chết cũng không ít. Hơn nữa, liền coi như chúng ta lực phá trận pháp, chúng ta cũng sẽ bị nó tiêu hao rất nghiêm trọng, cái kia đối với chúng ta rất bất lợi!”

Dương Diệp chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Trận pháp này là ai mở ra!”

“Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ!” Huyết Nữ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, “Nhị tỷ, Tam tỷ, các ngươi giúp ta hộ pháp, ta trước làm cho một vật, sẽ không quá lâu!”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, nàng cùng Minh Nữ các loại nữ nhân trực tiếp đem Dương Diệp vây lại, cùng lúc đó, giới nữ càng là tại Dương Diệp thi triển kết giới, thời khắc này Dương Diệp, bên ngoài người đã nhìn không tới.

Nhìn thấy một màn này, chung quanh những cường giả kia lập tức có chút nóng nảy.

Bọn hắn tự nhiên là sợ Dương Diệp chạy.

Dùng thực lực của bọn hắn, bọn hắn căn bản là không có cách lên trên giới, cũng chỉ có dựa Mộc Kiếm, có lẽ còn có một đường sinh cơ. Bởi vậy, Mộc Kiếm bọn hắn là tuyệt đối sẽ không bỏ qua. Đặc biệt là những cái kia đại nạn buông xuống cường giả!

Khả năng này là bọn hắn một cơ hội cuối cùng!

Mặc dù có chút lo lắng Dương Diệp chạy trốn, nhưng mà, sẽ không ai dám động thủ. Làm trò đùa, lúc trước Huyết Nữ các loại nữ nhân thực lực bọn hắn nhưng khi nhìn thấy. Những nữ nhân này, mỗi một cái đều là siêu cấp yêu nghiệt, liền Dạ Sát cái tổ chức này đều bị đánh lui, bọn hắn như thế nào sẽ là những nữ nhân này đối thủ?

Không ai dám động thủ!

Mà Huyết Nữ các loại nữ nhân cũng không có để ý chung quanh những người kia, tất cả đều đều tại chữa thương!

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, lập tức đã tìm được Cổ Linh Mãng kia.

Lúc này, này Cổ Linh Mãng đã hấp hối.

Nhìn thấy Dương Diệp đến, Tiểu Bạch lập tức bay đến trên vai của hắn, sau đó chỉ chỉ xa xa cái kia Cổ Linh Mãng.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó hắn đi tới trước mặt của Cổ Linh Mãng kia, “đi theo ta, bằng không thì chết!”

Thực lực của Cổ Linh Mãng này cũng không tệ lắm, đặc biệt là đối phương là lực lượng hình. Nếu như đối phương chịu thần phục hắn, cái kia lực lượng của hắn còn có thể tại lên một tầng, khi đó, hắn tuyệt đối có thể bằng vào thân thể lực lượng là có thể nghiền ép Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Mà hắn như chỉ dùng kiếm, hắn một kiếm sát uy lực kia đồng dạng sẽ nhận được sâu sắc tăng lên!

Hiện tại tình cảnh của hắn hắn biết rõ, bởi vậy, hắn phải không tiếc bất cứ giá nào tăng lên thực lực của chính mình!

Trước mặt Dương Diệp, Cổ Linh Mãng kia ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có tỏ thái độ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Cổ Linh Mãng kia, ngay sau đó, hai mới bắt đầu trao đổi.

Một lát sau, cổ linh mạch ngẩng đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc hồi lâu, hắn nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, cùng ngạc nhiên nói: “Ba năm, ba năm về sau, thả hắn tự do.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không có vấn đề!”

Nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, Cổ Linh Mãng kia lập tức hóa thành một đạo hắc ảnh biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, cánh tay phải của Dương Diệp phía trên, nhiều hơn một đầu thật nhỏ hình xăm. Cái này hình xăm, đúng là Cổ Linh Mãng kia.

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Tiểu tử, gia hỏa này ở thượng giới cũng không phải là mặt hàng đơn giản, bản thể của hắn như ở đây, dùng lực lượng đến luận, coi như là ta bản thể đều không nhất định toàn thắng hắn!”

“Lợi hại như vậy?” Dương Diệp có chút kinh ngạc.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “rất lợi hại! Trước kia người nọ, căn bản không dám để cho nó phóng thích lực lượng nhiều lắm, bởi vì đối phương căn bản không chịu nổi lực lượng của nó. Còn ngươi, ngươi ngược lại là có thể, cuối cùng tay của ngươi không phải bình thường tay của. Nhưng mà, nếu như có thể mà nói, ngươi tốt nhất chỉ dùng nó bảy thành lực lượng.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Cùng ngạc nhiên nói: “Bởi vì ngươi nếu là dùng nó toàn bộ lực lượng, chờ lực lượng sau khi biến mất, thân thể của ngươi sẽ tiến vào cực kỳ mệt mỏi thời hạn, khi đó ngươi, coi như là tùy tiện đến một người cũng có thể đánh chết ngươi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Ngươi phải hiểu được, bất kể là hắn, hay vẫn là cánh tay của ngươi, đều không phải chân chính lực lượng thuộc về ngươi. Dùng vượt qua thân thể của mình phạm vi thừa nhận lực lượng, đó là cần phải trả giá thật lớn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta minh bạch.”

Nói xong, hắn quay người vừa muốn đi ra, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên lôi kéo cánh tay của hắn, sau đó làm bộ đáng thương nhìn xem hắn.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “hiện tại không thể đi ra ngoài chơi, bởi vì bên ngoài rất nguy hiểm. Chờ sau này không nguy hiểm, tại mang ngươi đi ra ngoài chơi, được hay không?”

Mặc dù có chút không cam lòng, nhưng mà Tiểu Bạch vẫn gật đầu.

Dương Diệp nhẹ nhàng hôn một chút Tiểu Bạch, sau đó cùng Cùng Kỳ đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tung người nhảy vọt, ngồi xuống Cùng Kỳ trên lưng của, tiếp đó, hắn tay phải vung lên, “đi, đi Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ!”

Nói xong, Dương Diệp một đoàn người hướng phía Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ đi đến.

Bọn hắn không có bay, chính là dùng đi!

Sau lưng đám người Dương Diệp, vô số cường giả âm thầm theo dõi.

Dương Diệp cũng không có đi quản những người này, chỉ cần những người này không ra tay, hắn thì sẽ không từ tìm phiền toái đi tìm đối phương phiền toái đấy.

Cứ như vậy, Dương Diệp một nhóm người đi tới Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ.

Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp nhìn phía xa Thành Chủ Phủ, “Thánh Khư Thành thành chủ, mượn cái nói ra thành, được hay không được a?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một giọng nói đột nhiên trong thành vang lên: “Kiếm lưu lại, người đi, kiếm không để lại, nhân vong!”

Trong nháy mắt, trong tràng bầu không khí khẩn trương lên.

...

PS: Cảm tạ: Uốn khúc dục vĩ, Kevin lá, ta hồi tưởng Sở huynh, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu YBS216, thần chỉ Tiên cảnh, thư hữu 30095609, lục vũ con lừa cùng cá, dòng suối tiểu ngư nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Còn có những cái kia yên lặng bỏ phiếu tháng bằng hữu, cảm tạ ủng hộ của mọi người!

by: TruyenCuaTui cầu chia sẻ

.

------oOo------

Chương 1808: Ta đầu hàng được hay không được?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1803 chương: Ta đầu hàng được hay không được?

(Cầu chia sẻ)

Kiếm không để lại, nhân vong!

Nghe đến trong thành lời của người nọ, Huyết Nữ các loại nữ nhân thần sắc lập tức trầm xuống.

Hiển nhiên, việc này lại không có cách nào làm tốt!

Cùng Kỳ trên lưng, Dương Diệp nhìn trước mắt Thành Chủ Phủ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta không muốn gây chuyện!”

“Vậy đem kiếm lưu lại!” Trong thành truyền đến thanh âm.

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “ta không muốn gây chuyện, nhưng mà, ta cũng không sợ sự tình. Chúng ta tại đây, kiếm cũng ở đây, ngươi có bản lĩnh, tới lấy?”

Cọt kẹtzz!

Lúc này, cái kia phủ thành chủ đại môn đột nhiên chậm rãi mở ra, ngay sau đó, một tên đang mặc hoa bào trung niên nam tử từ trong đó đi ra.

Hoa bào trung niên nam tử đi tới trước mặt đám người Dương Diệp không sai biệt lắm trăm trượng ngừng lại, hắn quan sát một chút đám người Dương Diệp, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay chuôi này Mộc Kiếm phía trên, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như ngươi đủ thông minh, nên buông tha cho kiếm này. Dùng thiên phú của ngươi, ngày sau có lẽ căn bản không cần kiếm này là có thể lên trên giới!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ngươi nói xác thực đúng nhưng mà, này quăng kiếm cầu sinh sự tình, ta thật sự là làm không được. Hơn nữa, là đồ đạc của Dương Diệp ta, dựa vào cái gì cho người khác?”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Cũng đúng. Giống như loại người như ngươi, có nóng nảy là bình thường. Nếu như như vậy, ta đây cũng không cần tại nhiều lời lời vô ích gì rồi.”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại nói: “Chư vị, bằng vào ta Nam Cung gia thực lực, căn bản không giữ được bọn hắn. Bất quá, nếu như chúng ta một thành người liên thủ, tưởng muốn lưu bọn hắn lại, hẳn không phải là việc khó gì. Cho nên, chư vị nếu như là phải ra tay, vậy thì mời đi ra, sau đó mọi người chúng ta liên thủ, nếu như không ra tay, ta đây Nam Cung gia cũng chỉ có thể triệt tiêu trận pháp, mặc cho bọn hắn rời đi!”

Triệt tiêu trận pháp!

Nghe vậy, âm thầm rất nhiều người lập tức không thể bình tĩnh.

Một khi để cho đám người Dương Diệp ly khai Thánh Khư Thành, khi đó, dùng thực lực của đám người Dương Diệp, chỉ cần bọn hắn che giấu, ai có thể tìm tới bọn hắn?

Trong lúc nhất thời, rất nhiều người bắt đầu có chút nóng nảy.

Nhưng mà, vẫn không có người nào đi ra.

Thậm chí nghĩ tọa sơn quan hổ đấu!

Lúc này, trung niên nam tử kia lại nói: “Nếu như chư vị không đi ra, ta đây Nam Cung gia cũng chỉ có thể triệt hồi trận pháp.”

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, lão giả nhìn về phía trung niên nam tử kia, “Nam Cung Thiên thành chủ, trận pháp này cũng không thể rút lui, này vừa rút lui, ngày sau nếu muốn ở tìm được Dương Diệp này, cái kia cũng khó!”

Tên là Nam Cung Thiên trung niên nam tử nhìn thoáng qua người đến, sau đó nói: “Nguyên lai là Lục Cốt Tiền Bối, như thế nào, hiện tại Lục Cốt Tiền Bối đại biểu âm thầm những bằng hữu kia?”

“Xem như thế đi!”

Lục Cốt nói: “Nam Cung Thiên thành chủ, mọi người liên thủ, này không phải là không thể được, chỉ là của ta muốn biết một điểm là, giết Dương Diệp về sau, Mộc Kiếm này quy túc. Đây không chỉ là ta muốn biết, cũng là phía sau ta bọn hắn muốn biết!”

Nam Cung Thiên cười cười, “vấn đề này, ta tự nhiên có nghĩ qua.

Kiếm chỉ có một chuôi, nhưng mà, người nhưng nhiều như vậy, cho nên, có bạn cho dù ở liều mạng về sau, vẫn như cũ là sẽ không thu hoạch được gì.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Ta ngược lại thật ra có một cái biện pháp, như vậy như thế nào, kiếm lấy được được phía sau, chúng ta nâng tổ chức một cái Luận Võ Đại Hội, cường giả vi tôn, ai mạnh, ai cầm kiếm. Đương nhiên, không có đạt được kiếm bằng hữu cũng không sao, ta Nam Cung gia nguyện ý cung cấp cho mọi người một quả có thể gia tăng trăm năm tuổi thọ Thọ Nguyên Quả, một người một quả!”

Thọ Nguyên Quả!

Nghe được lời của Nam Cung Thiên, Lục Cốt kia thần sắc có chút ngưng trọng lên.

Đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn về sau, với bọn hắn mà nói, giống vậy công pháp Huyền Kỹ, kỳ thật cũng không có quá nhiều sức hấp dẫn. Đối với bọn họ có cám dỗ trí mạng lực, cái kia đó là có thể gia tăng tuổi thọ đồ vật.

Trăm năm tuổi thọ, một số thời khắc, cũng có thể để cho bọn hắn nghịch thiên cải mệnh rồi.

Lục Cốt khẽ gật đầu, “Nam Cung gia quả nhiên là tài đại khí thô a. Ta cảm thấy, biện pháp này có thể thực hiện!”

Nói xong, phía sau hắn không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, hơn bốn mươi người đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Toàn bộ là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Nam Cung Thiên nhìn lướt qua những người kia, thoáng qua, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, phía sau hắn hơn nhiều mười tên mặc màu bạc khôi giáp nam tử.

Năm mươi hai Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Cái đội hình này, không thể không nói là cực kì khủng bố. Bất quá, cái này cũng bình thường, tại Thiên Trụ Sơn này, tụ tập hầu như cả Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả Trung Thiên Vũ Trụ, mà cả Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả Trung Thiên Vũ Trụ, không có mấy vạn, mấy nghìn vẫn phải có!

Trong tràng, năm mươi hai Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả nhìn về phía cách đó không xa đám người Dương Diệp.

Lúc này, Nam Cung Thiên đột nhiên nói: “Kiếm lưu lại, người vẫn là có thể đi, như thế nào đây?”

Huyết Nữ các loại nữ nhân nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong tay mình Mộc Kiếm, chỉ muốn đem Mộc Kiếm giao ra, hắn có thể an toàn rời đi, hơn nữa sau này không có người sẽ đến gây phiền toái cho hắn. Nhưng mà, Mộc Kiếm này có thể giao sao?

Không thể giao!

Bởi vì hắn nếu như giao kiếm muốn sống, chính hắn kia đều xem thường chính mình. Hơn nữa, này cũng có làm trái kiếm đạo của hắn.

Kiếm đạo của hắn, thà gãy không cong!

Giao kiếm muốn sống, đây cũng không phải là ngoặt, mà bị gãy!

Cho nên, kiếm này không thể giao!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Nam Cung Thiên kia, “kiếm này ở nơi này, có bản lĩnh, chính các ngươi tới bắt!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Huyết Nữ các loại nữ nhân thần sắc bình tĩnh, tuyệt không ngoài ý muốn. Bởi vì các nàng cũng biết tính cách của Dương Diệp, Dương Diệp gia hỏa này, ăn mềm không ăn cứng đấy. Để cho hắn khuất phục, cái kia nằm mộng!

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Nam Cung Thiên thần sắc cũng là trầm xuống. Bình tĩnh mà xem xét, bọn hắn cũng không muốn cùng đám người Dương Diệp đổ máu, người của bọn hắn mấy tuy rằng nghiền ép Dương Diệp bên này, nhưng mà, Dương Diệp bên này người cái kia cái cũng không phải mặt hàng đơn giản, đổ máu xuống, đây tuyệt đối là lưỡng bại câu thương!

Cho nên, bọn hắn cũng là hy vọng Dương Diệp có thể thanh kiếm giao ra đây, nhưng mà, bọn hắn không nghĩ tới, đội hình nghiền ép dưới tình huống, Dương Diệp còn chưa giao!

Nam Cung Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “nếu như như vậy, vậy ngươi liền đi chết đi!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, trong chốc lát, không trung màn ánh sáng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một từng chùm sáng đột nhiên từ Thiên tế rơi xuống phía dưới, những quang thúc này mục tiêu, toàn bộ là Dương Diệp cùng Minh Nữ các loại nữ nhân!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, liền muốn ra tay, lúc này, Huyết Nữ đột nhiên kéo hắn lại, sau đó đối với hắn lắc đầu, tiếp đó, nàng nhìn về phía Manh Nữ.

Manh Nữ khẽ gật đầu, sau đó thân thể nàng chậm rãi bay lên không trung.

“Tam tỷ làm được hả?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ nhìn về phía nơi xa Manh Nữ, “nàng trợn mắt thời điểm, coi như là đại tỷ, đều được tạm thời tránh mũi nhọn!”

Dương Diệp: “...”

Không trung, Manh Nữ ngừng lại, thoáng qua, nàng ngẩng đầu lên, tiếp đó, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, nàng hai tay cởi ra che mắt lại cái kia dây lưng lụa, trong chốc lát từng cái

Hai đạo quang thúc màu vàng đột nhiên từ trong cặp mắt của nàng bắn ra, thoáng qua, toàn bộ Thiên tế đều bị này hai đạo quang thúc màu vàng quang mang cho che giấu. Cùng lúc đó, toàn bộ Thiên tế truyền đến từng đạo ‘xuy xuy’ âm thanh.

Giờ phút này, trong tràng không có bất kỳ một người có thể mở mắt ra!

Cho dù là Dương Diệp sử dụng kiếm ý bao bọc hai mắt đều không thể mở to mắt, tia sáng kia, giờ khắc này quả thực vượt qua mặt trời, làm cho người ta căn bản không cách nào nhìn thẳng.

Trong lòng tất cả mọi người kinh hãi!

Như thế giờ phút này có người có thể mở mắt ra mà nói, liền sẽ phát hiện, giờ khắc này, cả trên không Thánh Khư Thành trải rộng một mảnh dài hẹp quang thúc màu vàng, những thứ này quang thúc màu vàng tựa như từng đám cây tuyến ở phía chân trời giăng khắp nơi thiết cắt!

Mà những thứ này chùm sáng màu vàng óng những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị cắt ra, điều này làm cho cả trên không Thánh Khư Thành xuất hiện một trương lớn vô cùng mạng lưới, một trương giống như Tri Chu Võng mạng lưới khổng lồ. Mà Thánh Khư Thành kia trận pháp, giờ phút này đã vô ảnh vô tung biến mất!

Mười hơi về sau, Thiên tế dần dần khôi phục bình thường.

Tất cả mọi người không hẹn mà cùng nhìn về phía Manh Nữ, giờ phút này, Manh Nữ hai mắt nhắm thật chặt, tại trên mặt nàng, có hai hàng huyết lệ.

Lúc này, Huyết Nữ đi tới trước mặt của Manh Nữ, sau đó giữ chặt cánh tay của nàng, tiếp đó, đem dẫn tới trước mặt của Dương Diệp, “để cho nàng đi vào nghỉ ngơi một chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem Huyết Nữ nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Lúc này, nơi xa Nam Cung Thiên đột nhiên nói: “Thật sự là để cho ta ngoài ý muốn. Không nghĩ tới, trong các ngươi, thậm chí có như thế người tài giỏi, bằng vào Cá Nhân Chi Lực, liền phá hết Thánh Khư Thành ta trận pháp. Thật rất để cho ta ngoài ý muốn!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Cung Thiên, sau đó nhìn về phía Huyết Nữ, “Nhị tỷ, mang theo các nàng đi!”

Huyết Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương cùng Minh Nữ, “hai người các ngươi, mang theo các nàng đi, sau khi ra ngoài, che giấu, không nên mặt đường!”

Minh Nữ đang muốn nói cái gì, lúc này, Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu. “Minh bạch!”

Vừa nói, nàng nhìn về phía An Nam Tĩnh các loại nữ nhân, “đi theo ta!”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh hướng phía Thiên tế bắn mạnh tới.

Minh Nữ các loại nữ nhân có chút do dự.

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Nếu như không muốn ta chết, cái kia cũng nhanh chút!”

Nghe được lời của Huyết Nữ, Minh Nữ các loại nữ nhân cuối cùng không có tại động tác, toàn bộ hướng phía Thiên tế phóng đi.

Một bên, Lục Cốt kia nhìn thấy một màn này, liền muốn ra tay, Nam Cung Thiên kia nhưng là ngăn cản hắn.

Lục Cốt không hiểu nhìn về phía Nam Cung Thiên, Nam Cung Thiên đạm thanh nói: “Dương Diệp không đi là được rồi. Người còn lại đi, với chúng ta mà nói, là chuyện tốt!”

Nghe vậy, Lục Cốt ngây cả người, sau đó nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại có ba người, Dương Diệp cùng Huyết Nữ, còn có An Nam Tĩnh.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, người kia cũng đang nhìn hắn.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Đi vào!”

An Nam Tĩnh không có cự tuyệt, còn lại lóe lên, tiến nhập Hồng Mông Tháp của hắn trong.

An Nam Tĩnh tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, “Nhị tỷ, ngươi cũng đi thôi!”

“Ngươi sẽ chết!” Huyết Nữ nói.

Dương Diệp lắc đầu, “tin tưởng ta đi!”

Huyết Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nhị tỷ tin tưởng ngươi.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nếu như ngươi chết, Nhị tỷ đáp ứng ngươi, nhất định báo thù cho ngươi.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Lúc này, Nam Cung Thiên đột nhiên nói: “Dương Diệp, đến, để cho ta nhìn xem, ngươi muốn như thế nào dùng một đánh năm mươi!”

Dương Diệp nhìn về phía Nam Cung Thiên, “không đánh, ta đầu hàng được hay không được?”

Mọi người: “...”

...

Convert by TruyenCuaTui cầu chia sẻ

..

------oOo------

Chương 1809: Cầu giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1804 chương: Cầu giết!

(Cầu chia sẻ)

Đầu hàng?

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Nam Cung Thiên nao nao, cho rằng mình nghe lầm.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Đầu hàng không giết, được hay không được?”

Đám người Nam Cung Thiên nhìn nhau, lúc này đây, bọn hắn xác định, không có nghe lầm rồi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Nam Cung Thiên nhìn về phía Dương Diệp, “giao ra Mộc Kiếm, thả ngươi đi!”

Nam Cung Thiên bên cạnh, Lục Cốt muốn nói cái gì, nhưng lại bị Nam Cung Thiên dùng dùng tay ra hiệu cho ngăn cản.

Xa xa, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được, ta giao ra Mộc Kiếm!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía trong tay Mộc Kiếm, trong mắt một hồi không muốn, một hồi bi thương, một lại...

Một bên đám người Nam Cung Thiên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, giờ phút này, mọi người hô hấp đều có chút gấp rút rồi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên tay phải ném đi, trong tay Mộc Kiếm trực tiếp bay đến trước mặt của Nam Cung Thiên kia.

Đem Mộc Kiếm ném cho Nam Cung Thiên về sau, Dương Diệp trực tiếp quay người liền biến mất ngay tại chỗ.

Giờ phút này, không có bất kỳ người nào để ý Dương Diệp, ánh mắt tất cả mọi người toàn bộ đều rơi vào trên người của Nam Cung Thiên, bởi vì chuôi này Mộc Kiếm đã ở trong tay của Nam Cung Thiên.

Nam Cung Thiên tay phải chậm rãi phất qua thân kiếm, trong mắt mang theo một tia hưng phấn, “kiếm mặc dù là phong ấn trạng thái, nhưng đúng là một cây kiếm tốt, Tuyệt Thế Hảo Kiếm!”

Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, hắn quay người liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Chư vị yên tâm, Nam Cung Thiên ta không phải là người nói không giữ lời. Hiện tại chúng ta có thể tổ chức Luận Võ Đại Hội, đương nhiên, trước đây, ta nghĩ hỏi một câu, có người hay không không tham gia luận võ đấy, nếu như lựa chọn không tham gia, hiện tại liền có thể được một mai Thọ Nguyên Quả, sau đó an toàn rời đi!”

Trong tràng, rất nhiều người đã trầm mặc.

Một lát sau, một người đàn ông trung niên đi ra, “Nam Cung Thành Chủ, ta không tham gia luận võ!”

Nam Cung Thiên khẽ gật đầu, sau đó tay phải vung lên, một quả long lanh trong suốt trái cây xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia.

Trung niên nam tử đối với Nam Cung Thiên ôm lấy xin lỗi, “đa tạ!”

Nói xong, đem trái cây thu vào, sau đó biến mất ở Thiên tế.

Đã có cái thứ nhất, rất nhanh, cái thứ hai, cái thứ ba, cái thứ bốn xuất hiện.

Không đến một hồi, trong tràng hơn năm mươi người bên trong, liền khoảng chừng bốn mươi người lựa chọn không tham gia luận võ.

Này rất bình thường, luận võ, mặc dù có cơ hội đạt được Mộc Kiếm, nhưng mà, khả năng này sẽ chết. Đi những người kia, bọn hắn đối với thực lực của chính mình vẫn là vô cùng rõ ràng, dùng thực lực của bọn hắn, căn bản là không có cách cùng Nam Cung Thiên cường giả loại này chống lại.

Hơn nữa, liền được coi là đến Mộc Kiếm, dùng thực lực của bọn hắn cũng căn bản không bảo vệ được.

Bởi vậy, bọn hắn quyết đoán lựa chọn cầm trái cây rời đi.

Được một mai Thọ Nguyên Quả, bọn hắn đã rất tri túc!

Trong tràng, chỉ còn lại có mười hai người.

Nam Cung Thiên nhìn thoáng qua mười hai người, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Lục Cốt kia, lúc này, Lục Cốt nói: “Lão phu đã nếm qua ba mai Thọ Nguyên Quả!”

Nghe vậy, Nam Cung Thiên nao nao, chợt nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Thọ Nguyên Quả, tối đa chỉ có thể ăn ba miếng, hơn nữa, hiệu quả một lần so với một lần chênh lệch. Ba miếng đã là cực hạn, tiếp tục ăn, gia tăng tuổi thọ, cơ hồ có thể không cần tính.

Nam Cung Thiên nói: “Đã như vậy, vậy chúng ta bây giờ bắt đầu đi. Chia làm hai tổ, hai tổ đối kháng, thắng sáu người, tại phân hai tổ, sau đó tại đối kháng, cuối cùng, ba người quyết ra thắng bại, như thế nào?”

Lục Cốt nhẹ gật đầu, “Không ý kiến!”

Người còn lại cũng là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ Không ý kiến!

Rất nhanh, trong tràng mười hai người phân làm hai tổ.

Nam Cung Thiên tay phải vung lên, trong chốc lát, mọi người tới đến trong hư không.

Hư Không Chiến Trường!

Hắn đương nhiên sẽ không lại để cho mọi người đang Thánh Khư Thành tỷ thí, tuy rằng Thánh Khư Thành không gian rất chắc chắn, nhưng mà, trong thành những nhà kia cũng không chắc chắn, những nhà kia căn bản chịu không được mọi người tại đây lực lượng.

Bởi vậy, hắn tại trong hư không mở ra một cái chiến trường!

Tỷ thí!

Mười hai người phân làm hai tổ, sau đó bắt đầu đối chiến.

Một lúc lâu sau, trong tràng chỉ còn lại có sáu người.

Sáu người khác, trong đó có hai người đã từ trên đời vĩnh viễn biến mất rồi. Mà còn dư lại bốn người tức thì đã đi ra Hư Không Chiến Trường.

Trong tràng còn dư lại sáu người vừa lại phân làm hai tổ, sau đó lại bắt đầu đối chiến. Lúc này đây, chiến đấu cuối cùng kịch liệt, toàn bộ Hư Không Chiến Trường đều kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Sau hai canh giờ.

Trong tràng chỉ còn lại có ba người. Ba người này theo thứ tự là Lục Cốt, Nam Cung Thiên, cùng với một Hôi bào lão giả.

Mà ba người khác, đã toàn bộ ngã xuống.

Không khí của hiện trường có chút ngưng trọng.

Lúc này, Hôi bào lão giả kia đột nhiên nói: “Nam Cung Thiên thành chủ, lão phu có hai người vãn bối, bọn hắn đại nạn buông xuống, cần bốn mai Thọ Nguyên Quả gia tăng tuổi thọ, dùng cái này đến độ qua một kiếp này, cho nên...”

Xa xa, Nam Cung Thiên có chút trầm ngâm, sau đó tay phải vung lên, bốn mai Thọ Nguyên Quả đã rơi vào trước mặt của Hôi bào lão giả kia.

Hôi bào lão giả nhìn thoáng qua Nam Cung Thiên, sau đó đối với Nam Cung Thiên ôm quyền, “đa tạ!”

Nói xong, đem trước mặt Thọ Nguyên Quả thu vào, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ở trong hư không này!

Trong tràng, chỉ còn lại có Nam Cung Thiên này cùng Lục Cốt.

Nam Cung Thiên nhìn về phía Lục Cốt, “Lục Huynh có yêu cầu gì không? Còn là nói, muốn cùng ta quyết nhất tử chiến?”

Lục Cốt trầm mặc hồi lâu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Nam Cung Thiên, “kỳ thật, dù cho ta thắng, Nam Cung Thành Chủ cũng sẽ không đem Mộc Kiếm giao ra, đúng không?”

Nam Cung Thiên đạm thanh nói: “Lục Huynh vì sao nói như vậy?”

Lục Cốt nhẹ cười cười, “không có gì. Lục Huynh, lão phu cũng muốn bốn viên Thọ Nguyên Quả, không biết được hay không được!”

Nghe vậy, Nam Cung Thiên mặt bên trên lập tức lộ ra dáng tươi cười, “đương nhiên có thể!”

Vừa nói, hắn tay phải vung lên, bốn mai Thọ Nguyên Quả xuất hiện ở trước mặt của Lục Cốt.

Lục Cốt đem bốn quả trái cây thu vào, sau đó liền muốn rời đi, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên ngừng lại, nói: “Có một chuyện, ta cảm thấy có chút kỳ quặc, Dương Diệp kia xem ra không hề là một sẽ thỏa hiệp người. Nhưng mà, vừa rồi hắn nhưng dễ dàng như vậy liền đem kiếm giao ra...”

Nói đến đây, hắn cười cười, không có đang nói cái gì, thoáng qua thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Trong tràng, Nam Cung Thiên chân mày cau lại.

Cổ tay hắn khẽ động, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, nhìn trong tay Mộc Kiếm, Nam Cung Thiên trầm tư. Một lát sau, giống như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt hắn tím mặt đại biến, mà đúng lúc này từng cái

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở mảnh này Hư Không Chiến Trường bên trong vang vọng dựng lên.

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, cường đại Kiếm Khí trực tiếp đem cái mảnh này Hư Không Chiến Trường cho vỡ ra tới.

Giờ khắc này, Nam Cung Thiên toàn thân tóc gáy đều là bị dựng lên. Sau một khắc, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, hắn hai tay nắm Mộc Kiếm quay người chính là chém.

Nhưng mà, hắn nhưng kinh hãi phát hiện, trong tay hắn Mộc Kiếm rõ ràng kịch liệt rung rung, ngay sau đó, một cỗ cường đại Kiếm Khí từ trong Mộc Kiếm bắn ra tung tóe.

Nếu như là trước kia, dùng thực lực của hắn, hoàn toàn có thể trấn áp Mộc Kiếm này. Nhưng là bây giờ, hắn căn bản là không có cách trấn áp, bởi vì trong tràng còn có một chuôi kiếm, thanh kiếm kia so với chuôi này Mộc Kiếm đáng sợ hơn, bởi vì thanh kiếm kia là có người ở dùng!

Bởi vậy, hắn không thể không quăng kiếm.

Hắn vừa buông lỏng tay một cái, thanh kiếm kia liền trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở trong ánh mắt của hắn.

Mà lúc này, một thanh kiếm đã tới giữa lông mày hắn vài tấc vị trí. Nhưng mà, làm kiếm này chống đỡ tại giữa lông mày của hắn một chớp mắt kia, nhưng là ngừng lại, bởi vì hắn hai cánh tay cầm thân kiếm. Mà tại trước mặt hắn, đúng là Dương Diệp!

Âm mưu!

Giờ này khắc này, hắn rốt cuộc biết, đây hết thảy căn bản chính là một cái âm mưu!

Dương Diệp đem kiếm giao ra đây, mục đích là phân hoá bọn hắn, để cho bọn hắn nội đấu. Mà Dương Diệp đã thành công. Tất cả cường giả được chỗ tốt về sau, đều rời đi. Sau đó chỉ còn lại hắn!

Ngay tại lúc này, tại trước mặt Nam Cung Thiên Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười, thoáng qua, hắn trên cánh tay phải, xuất hiện một Cổ Linh Mãng hư ảnh, sau một khắc, Dương Diệp tay phải mãnh liệt xoay tròn.

Xùy~~!

Nam Cung Thiên kia hai cánh tay trực tiếp bị vặn gảy từng cái

Xùy~~!

Kiếm quang trực tiếp từ Nam Cung Thiên kia giữa lông mày xuyên qua, máu tươi lập tức tựa như suối phun.

Giờ phút này, Dương Diệp đã sau lưng Nam Cung Thiên.

Dương Diệp sau lưng, Nam Cung Thiên thân thể cứng ngắc, trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt, “thật, thật mạnh kiếm...”

Nói xong, trong mắt sắc thái chậm rãi tiêu tán ra.

Chỉ chốc lát, Nam Cung Thiên trong mắt không tiếp tục sắc thái.

Dương Diệp tay phải vung lên, đầu của Nam Cung Thiên kia lập tức từ trên cổ rớt xuống, mà thi thể của hắn tất bị Dương Diệp thu tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Mà lúc này, phía dưới Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ đột nhiên có hơn mười đạo khí tức cường đại phóng lên trời.

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua cái kia phía dưới, hắn không có lựa chọn đi, mà là thân hình khẽ động, bên trái tay mang theo đầu của Nam Cung Thiên kia đi tới Thánh Khư Thành kia phủ thành chủ cửa ra vào. Thoáng qua, tay phải hắn giơ lên trong tay Mộc Kiếm đối với Thành Chủ Phủ kia mãnh liệt đất chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo dài đến trăm trượng Kiếm Khí ở giữa sân chém xuống một cái.

Ầm!

Một kiếm này, trực tiếp đem trọn Thánh Khư Thành cho chém thành hai nửa.

Lúc này, mười ba Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Nhìn xem cái kia đã trở thành hai nửa Thánh Khư Thành, này mười ba sắc mặt người cũng trở nên hết sức âm trầm. Mà khi bọn hắn chứng kiến đầu của Nam Cung Thiên lúc, mười trong mắt ba người biến thành khó có thể tin!

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía cái kia mười ba người, sau đó chỉ chỉ chính mình, “cầu giết!”

Nghe vậy, cái kia mười sắc mặt ba người càng thêm khó coi.

Nhưng lại không người dám động thủ!

Không có bất kỳ một người dám động thủ!

Dương Diệp không có để ý này mười ba người, hắn quay người đi ra ngoài thành đi. Cứ như vậy, hắn cầm theo đầu của Nam Cung Thiên kia đi ra ngoài thành đi.

Mỗi một bước đi, trên mặt đất đều lưu lại một chút máu tươi, đó là Nam Cung Thiên đầu chảy ra.

Tại Dương Diệp bốn phía, xuất hiện rất nhiều mịt mờ khí tức, nhưng mà, không có bất kỳ một người dám động thủ!

Cứ như vậy, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cầm theo một viên máu dầm dề đầu từng bước một đi ra ngoài thành đi.

Đích đích...

Riêng lớn trên đường phố, chỉ có máu tươi rơi xuống đất thanh âm.

...

PS: Cảm tạ: Ngô giang lệ A, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a, uốn khúc dục vĩ, Kevin lá, ta hồi tưởng Sở huynh, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1810: Thọ Nguyên Quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1805 chương: Thọ Nguyên Quả!

(Cầu chia sẻ)

Giờ phút này khó chịu nhất không ai qua được Thánh Khư Thành Thành Chủ Phủ Nam Cung gia!

Bởi vì Dương Diệp không chỉ có hủy diệt rồi Thành Chủ Phủ, còn cầm bọn hắn chủ nhà họ Nam Cung đầu, hơn nữa còn quang minh chính đại phải ly khai!

Nhưng mà, bọn hắn nhưng cái gì cũng không có thể làm!

Lưu lại Dương Diệp?

Bọn hắn không dám.

Bởi vì nếu như muốn lưu lại Dương Diệp, bọn hắn sẽ trả giá giá thê thảm. Phải biết, hiện tại cũng không giống như lúc trước, có mười mấy vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Hiện tại, bọn hắn chỉ có mười mấy người. Hơn nữa, phải biết, Dương Diệp cũng không phải là một người, sau lưng hắn, còn có những cái kia kinh khủng nữ tử!

Một khi động thủ, những nữ nhân kia nếu như xuất hiện, cái kia Nam Cung gia khả năng muốn từ trên đời này biến mất.

Nam Cung gia không dám động thủ, âm thầm những người kia tự nhiên lại không dám động thủ.

Hiện tại thực lực của Dương Diệp, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả căn bản không phải là đối thủ của hắn. Mà cái loại này Lão Quái Vật cấp bậc Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả cũng sẽ không dễ dàng đi cùng Dương Diệp đổ máu, cùng Dương Diệp đổ máu, coi như là thắng, bọn hắn cuối cùng khẳng định cũng là trọng thương.

Khi đó, chỉ biết tiện nghi người khác!

Hơn nữa, tất cả mọi người biết rõ, Dương Diệp không phải là một người, sau lưng hắn, còn có một nhóm lớn yêu nghiệt nữ nhân.

Không người nào dám động thủ.

Cứ như vậy, tại mắt nhìn của tất cả mọi người dưới, Dương Diệp đi ra Thánh Khư Thành.

Thánh Khư Thành ngoài thành, Dương Diệp ngừng lại, sau đó hắn tay phải vung lên, trong tay đầu của Nam Cung Thiên trực tiếp bị hắn đọng ở cái kia thành phía trên cửa.

Thoáng qua, Dương Diệp quay người nhìn về phía Thánh Khư Thành kia, sau đó nói: “Tưởng muốn kiếm cùng Dương Diệp ta mạng, tùy thời đến, Dương Diệp ta tùy thời xin đợi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Cả Thánh Khư Thành, yên tĩnh im ắng!

Rất nhanh, Dương Diệp tại Thánh Khư Thành làm một chuyện, dùng một loại tốc độ cực kỳ đáng sợ lan tràn ra.

Giờ khắc này, Dương Diệp danh tiếng tại Thiên Trụ Sơn, đó là không ai không biết không người không hay rồi.

Lúc trước, người của Thiên Trụ Sơn cũng biết Dương Diệp, cuối cùng trên thân Dương Diệp có thể là có phá kết giới Mộc Kiếm. Nhưng mà, lúc kia, mọi người đối với Dương Diệp biết rất ít, chỉ biết là đây là một cái có chút thực lực thiên tài.

Mà bây giờ, mọi người phát hiện, tên thiên tài này, không phải là có chút thực lực, là có rất mạnh rất mạnh thực lực.

Dương Diệp cũng không biết, bởi vì chuyện của Thánh Khư Thành, Thiên Trụ Sơn rất nhiều cường giả đã bỏ đi tới tìm hắn. Những người kia, đối với thực lực của chính mình đều có một cái rất rõ ràng nhận thức. Liền Thánh Khư Thành thành chủ đều bị Dương Diệp chém giết, huống chi bọn họ đâu?

Mộc Kiếm tuy tốt, nhưng mà, mạng càng tốt hơn!

Đã không có mạng, tại tốt kiếm đều là phù vân!

Nhưng mà, vẫn còn có chút người không muốn buông tha cho. Mà không buông tha những người này, cái kia đều là đối với thực lực của chính mình có lòng tin.

Cuối cùng, khi biết Dương Diệp thực lực chân chính dưới tình huống, còn dám tiếp tục có ý đồ với Dương Diệp đấy, thực lực kia nhất định là mạnh vô cùng, bằng không thì, đối phương chính là người ngu rồi.

Ly khai Thánh Khư Thành về sau, Dương Diệp cũng không có liên hệ Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, mà là tìm một chỗ ngồi xếp bằng xuống, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp!

Khôi phục!

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, thân thể của hắn tiêu hao rất nhiều, đặc biệt là Huyền Khí, gần như sắp thấy đáy. Thân thể cũng là mỏi mệt đã đến cực hạn. Hắn hiện tại, cần nghỉ ngơi thật khỏe một chút.

Một lúc lâu sau, nhục thể của Dương Diệp đã triệt để khôi phục, trong cơ thể hắn Huyền Khí cũng khôi phục lại đỉnh phong.

Hắn hiện tại, lại là Hoàn Mỹ Trạng Thái!

Luyện chế khôi lỗi!

Lúc trước tru sát như vậy nhiều Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, hắn đương nhiên sẽ không lãng phí. Tuy rằng luyện chế được khôi lỗi không có chính thức thực lực của Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, nhưng vậy cũng không thể khinh thường.

Luyện chế khôi lỗi cũng không phải một chuyện dễ dàng, luyện chế một cụ Khôi Lỗi, Dương Diệp trọn vẹn bỏ ra thời gian một ngày.

Ba ngày sau, Dương Diệp tổng cộng luyện chế được ba cụ Khôi Lỗi, tăng thêm trước, hắn hiện tại thì có năm bộ Chân Cảnh Lục Đoạn khôi lỗi.

Hắn bắt được thi thể còn có một chút, nhưng là hắn lại không thể tại luyện chế ra. Bởi vì khống chế năm bộ Chân Cảnh Lục Đoạn khôi lỗi, đã là hắn bây giờ cực hạn.

Trong tràng, Dương Diệp do dự một chút, cuối cùng vẫn là quyết định đem năm cụ Khôi Lỗi này phái đến Tô Thanh Thi các loại nữ nhân bên người đi. Năm cụ Khôi Lỗi này đối với trợ giúp của hắn kỳ thật không hề lớn như vậy, bởi vì dùng thực lực của hắn bây giờ, chỉ nếu muốn trốn, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả căn bản đuổi không kịp hắn.

Mà nếu như có người có thể đuổi tới lời của hắn, cái kia không cần phải nói, thực lực của đối phương đó là tuyệt đối vượt qua hắn rất nhiều, khi đó, mười cụ Khôi Lỗi khả năng đều vô ích.

Hơn nữa, còn có một điểm, vậy chính là có năm cụ Khôi Lỗi này tại Tô Thanh Thi các loại nữ nhân bên cạnh, hắn yên tâm một ít. Năm cụ Khôi Lỗi này không những được phát ra nổi một cái bảo vệ tác dụng, cũng có thể để cho hắn có thể tùy thời biết rõ Tô Thanh Thi các loại nữ nhân tình trạng. Nếu như Tô Thanh Thi các loại nữ nhân phát sinh nguy hiểm, hắn là có thể tùy thời biết rõ! Có năm cụ Khôi Lỗi này ở đây, cũng có thể hơi chút ngăn cản thoáng một phát, để cho hắn có thời gian cứu viện!

Không có ở do dự, Dương Diệp đem năm cụ Khôi Lỗi phái ra ngoài, dùng năm cụ Khôi Lỗi thực lực, tối đa một ngày là được đến Tô Thanh Thi các loại nữ nhân bên người.

Kiếm khôi lỗi phái đi ra về sau, Dương Diệp tay trái vung lên, thi thể của Nam Cung Thiên kia lập tức xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, hắn bên trái tay khẽ vẫy, Nam Cung Thiên kia trên ngón tay đeo đích Nạp Giới lập tức bay đến trong tay của hắn.

Tinh Thần Lực quét qua, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Bởi vì hắn phát hiện, trong Nạp Giới này không gian thật lớn, phi thường lớn, khoảng chừng mấy ngàn trượng to lớn. Mà ở nơi này, Dương Diệp phát hiện một vật.

Một gốc cây!

Một viên khoảng chừng cao trăm trượng đại thụ, mà ở này thân cây, kết từng khối long lanh trong suốt trái cây.

Thọ Nguyên Quả!

Dương Diệp nhìn lướt qua, trên cây Thọ Nguyên Quả khoảng chừng gần hơn sáu mươi khối!

Sáu mươi viên Thọ Nguyên Quả!

Không thể không nói, Dương Diệp có chút kích động. Những trái này, với hắn mà nói, khả năng không có tác dụng quá lớn. Nhưng mà, đối với những cái kia thọ nguyên buông xuống Chân Cảnh Lục Đoạn Lão Quái Vật mà nói, cái kia là có thêm sức hấp dẫn trí mạng đấy!

Bởi vậy, hắn tuy rằng không dùng được, nhưng lại có thể đem ra lôi kéo người, hoặc là bán đi, sau đó đổi tự có thứ cần.

Trừ cái này cây, trong Nạp Giới còn có rất nhiều những vật khác, bất quá, những vật kia với Dương Diệp mà nói, hắn cũng nhìn không thuận mắt. Hiện tại trang bị của hắn, vậy cũng là siêu thần cấp cái khác, đồ vật bình thường, hắn thật sự coi thường!

Dương Diệp đem cái cây kia chuyển qua trong Hồng Mông Tháp, nhưng mà, một màn quỷ dị xuất hiện. Cái cây kia rõ ràng bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, cái cây kia bắt đầu biến lớn, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái cây kia do nguyên lai chừng trăm trượng, biến thành trọn vẹn hơn ba trăm trượng!

Trọn vẹn trở nên lớn gấp ba!

Trừ lần đó ra, cái cây kia lên những Thọ Nguyên Quả kia cũng trở nên lớn gần chừng gấp đôi, cùng lúc đó, cả thân cây, kết đầy một cái cái nho nhỏ trái cây, cái quả này, rất nhỏ, chỉ có lớn chừng ngón cái.

Không cần phải nói, cái này là Thọ Nguyên Quả!

Giờ phút này, Dương Diệp có chút mộng.

Lúc này, Tiểu Thiên cùng Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

“Tử khí nguyên nhân!”

Tiểu Thiên nói khẽ: “Nơi này tử khí, vượt qua ra phía ngoài Linh khí rất nhiều, nó không chỉ có đối với Nhân, Yêu thú có ích, đối với loại thiên tài địa bảo này càng hữu dụng, phải nói, nó đối với tất cả sinh linh đều hữu dụng!”

Vừa nói, nàng nhìn về phía cái cây kia, “nơi này tử khí, có thể kích phát tiềm năng của nó, để cho nó có thể có được tối đại hóa sinh trưởng. Không chỉ có nó, tại người bên trong này, yêu thú, kể cả Tiểu Bạch cùng chúng ta, đều có rất lớn rất nhiều chỗ tốt.”

Tiểu Thiên trên bờ vai, Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó nàng tiểu trảo một trảo, từng sợi tử khí trực tiếp bị nàng chộp vào móng vuốt ở bên trong, tiếp đó, nàng chu cái miệng nhỏ, những cái kia tử khí trực tiếp bị nàng nuốt vào.

Chỉ chốc lát, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ bụng của chính mình, rất nhanh, một quả chỉ có lớn chừng ngón tay cái Tử Sắc Tinh Thạch từ trong miệng nàng phun ra.

Nhìn thấy này cái thật nhỏ Tử Sắc Tinh Thạch, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên đều ngẩn ra.

Lúc này, Tiểu Bạch đem viên kia thật nhỏ Tử Sắc Tinh Thạch đưa tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cầm lấy mai Tử Sắc Tinh Thạch kia, rất nhanh, hắn thần sắc trở nên cực kỳ ngưng trọng lên, bởi vì trong mai Tử Tinh Thạch này năng lượng ẩn chứa hết sức tinh thuần, so với hắn trước kia dùng là Năng Lượng Thạch ít nhất tinh thuần gấp ba!

Lúc trước hắn, cần phục dụng ít nhất ba miếng trở lên Năng Lượng Thạch, mới có thể để cho chính mình trong cơ thể Huyền Khí hoàn toàn khôi phục, mà thời gian ít nhất cần nửa canh giờ trở lên. Mà bây giờ, hắn chỉ cần phục dụng một quả này Tử Tinh Thạch, có thể bổ sung đầy Huyền Khí của chính mình!

Mà thời gian, ấn hắn phỏng đoán, tối đa sẽ không vượt qua một phút đồng hồ!

Đây là khái niệm gì?

Ý vị này, hắn sau này giao thủ với người, căn bản không cần lo lắng cho Huyền Khí vấn đề, chỉ cần giao thủ với người, hắn phục dụng một mai Tử Tinh Thạch, vậy hắn Huyền Khí là có thể liên tục không ngừng khôi phục. Chỉ cần có Huyền Khí, hắn là có thể dùng tử khí liên tục không ngừng chữa trị thân thể, thi triển riêng phần mình cường đại kiếm kỹ...

Niệm đến tận đây, Dương Diệp có chút kích động!

Ngăn chặn kích động trong lòng, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, cái đồ chơi này, ngươi có thể tạo bao nhiêu?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó mở ra tiểu trảo bắt đầu vung múa.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp nụ cười trên mặt hơi nhỏ. Bởi vì này Tử Tinh Thạch so với kia thông thường Năng Lượng Thạch khó tạo. Đơn giản mà nói, nàng tạo cái này có chút vất vả. Vừa rồi mặc dù có thể nhanh như vậy tạo ra, là bởi vì nàng mới vừa rồi lúc trước cũng đã cắn nuốt rất nhiều tử khí, sau đó đem những cái kia tử khí trong người áp súc...

Đơn giản mà nói, Tiểu Bạch tạo một khối Tử Tinh Thạch, ít nhất cần thời gian ba ngày, mà đây là nàng không ham chơi, chuyên tâm tạo Tử Tinh Thạch dưới tình huống. Như là ham chơi, phỏng đoán muốn nửa tháng mới tạo đi ra một viên!

Nửa tháng!

Tự nhiên là quá chậm quá chậm!

Nghĩ vậy, Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Tiểu Bạch, vật này, có thể không có thể giúp ta tạo nhiều một điểm? Tạo nhiều một điểm?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhẹ gật đầu cái đầu nhỏ, ngay tại Dương Diệp cao hứng lúc, Tiểu Bạch đột nhiên giơ lên tiểu trảo, sau đó bắt đầu vung múa.

Điều kiện!

Nàng có điều kiện!

Dương Diệp: “...”

...

PS: Kiếm Vực dành riêng xung quanh lễ vật, đặt làm T lo lắng bản mẫu đồ đã chế tạo ra được. Ngay tại vi tín công chúng số bên trên, mọi người có thể đi nhìn xem ưa thích loại nào. Người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ bằng hữu, có thể liên hệ ta, có thể miễn phí chọn lựa một kiện, trừ lần đó ra, ta cũng tư nhân đính chế một ít Kiếm Vực dành riêng lễ vật, ví dụ như cái bật lửa, mũ, còn có riêng phần mình thực dụng tính Tiểu Lễ Vật. Người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ trở lên người, liên hệ ta, miễn phí chọn lựa. Những thứ này phí tổn đều là cá nhân ta sinh ra.

Còn nữa, đối với Kiếm Vực có đề nghị gì, hoặc là ý tưởng hay đấy, cũng có thể tại chỗ bình luận truyện nhắn lại, ta cảm thấy tốt, sẽ đưa lên cao nhất, sau đó cũng sẽ có “tệ Zongheng”, đặt làm Tiểu Lễ Vật ban thưởng.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1811: U Minh Uyên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1806 chương: U Minh Uyên!

(Cầu chia sẻ)

Có điều kiện!

Không thể không nói, Tiểu Bạch càng ngày càng tinh minh rồi.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Nói đi, ngươi có điều kiện gì!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó hai cái móng nhỏ rất nhanh vung múa.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp rõ ràng Bạch Tiểu Bạch điều kiện.

Điều kiện của Tiểu Bạch rất đơn giản, cái kia ngay tại lúc này được thả nàng đi ra ngoài chơi.

Cho tới nay, Dương Diệp vì lý do an toàn, đều không có để cho Tiểu Bạch đi ra, bởi vì hắn không biết mình lúc nào sẽ gặp được nguy hiểm, mà Tiểu Bạch nếu là ở bên ngoài, một khi đột nhiên gặp được nguy hiểm, khi đó, Tiểu Bạch là cực kỳ nguy hiểm đấy!

Dương Diệp đang chuẩn bị cự tuyệt, nhưng mà, làm hắn nhìn thấy Tiểu Bạch cái kia tràn đầy khao khát ánh mắt lúc, hắn mềm lòng.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Thả ngươi ra ngoài, có thể, bất quá, ngươi đáp ứng ta hai chuyện, ngươi... Ngươi cái tên này, ngươi đừng gật đầu, ta không còn chuyện gì nói a!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó nàng ôm hai má của Dương Diệp nhẹ nhàng cọ xát trán của Dương Diệp, tỏ vẻ, sự tình gì đều đáp ứng!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nói khẽ: “Để cho ngươi đi ra ngoài chơi, có thể. Nhưng mà, nếu như ta nếu đánh nhau, ngươi nhất định phải lập tức tiến tháp, cái này không thành vấn đề chứ?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp lại nói: “Còn có một điều kiện, cái kia chính là, sau khi đi ra, không cho ngươi xằng bậy!”

Bây giờ Tiểu Bạch so với trước kia thế nhưng là nghịch ngợm rất nhiều đặc biệt là nàng bây giờ, còn học xong các loại các dạng kiếm thuật! Dương Diệp thật sự là có chút sợ nàng!

Vì đi ra ngoài chơi, Tiểu Bạch không có chút gì do dự, vội vàng điểm cái đầu nhỏ, tỏ vẻ đồng ý!

Dương Diệp cười cười, hắn không có chọn rời đi Hồng Mông Tháp, mà là thân hình khẽ động, đi tới tầng thứ ba trong phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, là Thiên Nữ cùng An Nam Tĩnh.

Lúc này, An Nam Tĩnh đang nhìn Thiên Nữ kia.

Dương Diệp ánh mắt cũng đã rơi vào trên người của Thiên Nữ, thời khắc này Thiên Nữ, hai mắt nhắm nghiền, toàn thân tản ra nếu có như nếu không khí tức cường đại.

Dương Diệp hướng Thiên Nữ đi đến, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên ngăn cản hắn, “cẩn thận!”

Dương Diệp nói: “Như thế nào?”

An Nam Tĩnh nói: “Không nên tới gần nàng một trượng phạm vi, nàng trong phạm vi một trượng, có cường đại Thôn Phệ Chi Lực, rất nguy hiểm!”

Thôn Phệ Chi Lực!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Nữ, đối với năng lực của Thiên Nữ, hắn là rõ ràng. Đã từng là mềm mại, bởi vì thể chất đặc thù, có thể thôn phệ rất nhiều thứ, mà ở đạt được lão đầu râu bạc kia đưa tặng cái gì kia thôn thiên quyết về sau, Kỳ Năng Lực biến thành càng lâu kinh khủng!

Lão đầu râu bạc là ai?

Dương Diệp có chút tò mò. Bất quá đáng tiếc là, thời khắc này Thiên Nữ căn bản không sẽ nói cho hắn biết. Nếu là lúc trước mềm mại mà nói, còn có thể!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “ngươi muốn đi ra ngoài sao?”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “ta nghĩ tại đây tu luyện.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nơi đây, là tu luyện thiên đường!”

Dương Diệp cười nói: “Ta cũng cảm thấy như vậy!”

Kỳ thật, thiên phú của hắn, so với An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ các loại nữ nhân, là có chút chênh lệch đấy, mà sở dĩ hắn có thành tựu hiện tại, chủ yếu nhất chính là bởi vì Hồng Mông Tháp tử khí cùng này Tu Luyện Thất. Đặc biệt là này Tu Luyện Thất, cái này để cho hắn có thể mau hơn tu luyện!

Mà An Nam Tĩnh nếu như một mực ở này tu luyện, dùng thiên phú của An Nam Tĩnh, đây tuyệt đối là một chuyện phi thường khủng bố.

Bất quá này với hắn mà nói, là một chuyện tốt!

An Nam Tĩnh càng mạnh, đối với hắn lại càng tốt!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tán gẫu sau khi, thân hình hắn lóe lên, đi tới trước mặt của Manh Nữ.

Giờ phút này, Manh Nữ thần sắc so với trước đó đã thật tốt hơn nhiều. Đương nhiên, đây là Hồng Mông Tử Khí công lao.

Dương Diệp quan sát một chút Manh Nữ, sau đó nói: “Tam tỷ, ngươi bây giờ cảm giác như thế nào?”

Hắn biết, lúc trước Manh Nữ dùng chiêu đó phá trận pháp lúc, đối với bản thân tiêu hao tuyệt đối là to lớn, bằng không thì, Huyết Nữ cũng sẽ không để cho hắn đem Manh Nữ tiễn đưa đến nơi này đã đến.

Manh Nữ khẽ lắc đầu, “đã không còn đáng ngại. Nơi đây, rất không bình thường.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Chớ muốn cho bên ngoài người biết được, bằng không thì, đem ngươi có đại phiền toái!”

Dương Diệp cười nói: “Tam tỷ không phải người ngoài!”

Nghe vậy, Manh Nữ nao nao, lập tức khóe miệng nàng nổi lên một vòng nhỏ không thể thấy độ cong. Qua mấy tức, nàng khẽ lắc đầu, “ngươi tiểu tử này. Tóm lại, nghe Tam tỷ khuyên một câu, thế giới này, nhân tâm phức tạp. Ngươi có như thế chí bảo, khó tránh khỏi sẽ bị người lo nghĩ. Cho nên, có thể không bại lộ, tốt nhất đừng bại lộ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta minh bạch!”

Chuyện của Hồng Mông Tháp, ngoại trừ người thân nhất, hắn là tuyệt đối sẽ không lại để cho bất luận cái gì ngoại nhân biết đấy. Bởi vì hắn biết rõ, một khi để cho người khác biết trên thân hắn có cái đồ chơi này mà nói, cái kia cuộc đời này của hắn cũng đừng nghĩ an tâm!

Phải nói thập tử vô sinh!

Khi đó, tới tìm hắn, ngoại trừ cổ xưa Tu Hành Giả, càng khả năng còn có thượng giới những đại năng kia!

Tóm lại, khi đó, trừ phi đạo bào lão giả ra mặt nạ bảo hộ hắn, bằng không thì, hắn sẽ chết không có thể ở chết!

Cùng Huyết Nữ tán gẫu sau khi, Dương Diệp nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Đi, chúng ta ra ngoài!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp cùng Tiểu Bạch biến mất ngay tại chỗ.

Trong hiện thực, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn lấy ra một cái Truyền Âm Phù bóp nát, chỉ chốc lát, trước mặt hắn không gian nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động.

Hai hơi về sau, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Trụ Sơn mặc dù chỉ là một ngọn núi, nhưng mà, Thiên Trụ Sơn này là lớn vô cùng, mà với Thiên Trụ Sơn làm trung tâm, ngoại trừ bốn Đại Thành bên ngoài, trong phạm vi mấy triệu dặm phạm vi đều là từng tòa cao vút trong mây sơn mạch.

Những thứ này sơn mạch, đó là cực kỳ nguy hiểm đấy.

Bởi vì trong đó, khả năng cất giấu tuyệt thế Lão Quái Vật, thậm chí là Tu Hành Giả, có lẽ, còn có cái loại này cổ xưa Tu Hành Giả!

Bởi vậy, người bình thường, căn bản không dám giao thiệp với những cái kia sơn mạch.

Mà Dương Diệp tức thì không có nghĩ nhiều như vậy, hắn giờ phút này, trực tiếp tiến vào cái kia mờ mịt bên trong dãy núi. Bất quá, hắn cũng không có trắng trợn, mà là đem khí tức của chính mình cho triệt để ẩn nấp... Mà bắt đầu.

Ở trên vai hắn, Tiểu Bạch khuôn mặt vẻ hưng phấn, nhìn chỗ này một chút, cái kia nhìn xem...

Rất nhanh, Dương Diệp tại Nhất Tọa Sơn Mạch bên trong ngừng lại, hắn vừa dừng lại một cái, Huyết Nữ các loại nữ nhân liền xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhìn thấy Dương Diệp, Huyết Nữ các loại nữ nhân thần sắc đều là buông lỏng.

Lúc trước, các nàng vẫn là vô cùng lo lắng, cuối cùng, Dương Diệp đối mặt đây chính là hơn năm mươi vị Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả! Nhiều cường giả như vậy, liền coi như các nàng toàn bộ đều ở đây, cũng không đánh lại. Mà Dương Diệp nhưng là lựa chọn một người đi đối mặt!

Cũng may, Dương Diệp bình an vô sự!

Huyết Nữ nói: “Đại tỷ còn tốt đó chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nàng tình huống bây giờ rất ổn định. Chẳng qua là, không muốn biết bao lâu mới có thể được!”

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “ta cũng không biết. Bất quá không sao, chỉ cần ổn định là tốt rồi.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “lúc này đây, lại để cho tiểu thập các nàng đi tìm ngươi, ngoại trừ giúp ngươi bên ngoài, còn có chuyện, cái kia chính là, hy vọng ngươi có thể giúp chúng ta làm một chuyện!”

Nói xong, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, sau đó lại nói: “Chúng ta không phải là bởi vì cần ngươi trợ giúp, mới đi giúp cho ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Nhị tỷ ngươi suy nghĩ nhiều. Ta chưa từng có nghĩ như vậy, thật sự. Nếu như ta có nghĩ như vậy, ta đây tựu cũng không bảo ngươi hai tỷ.”

Đối với Huyết Nữ các nàng, hắn vẫn là vô cùng tín nhiệm. Bởi vì hắn biết, Huyết Nữ các nàng thì sẽ không gây bất lợi cho hắn đấy. Mà nếu như hắn liền các nàng đều không thể tín nhiệm mà nói, cái kia trên đời này, hắn khả năng sẽ không có người tín nhiệm rồi!

Huyết Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cười nói: “Là ta nghĩ nhiều rồi!”

Dương Diệp nói: “Nói đi, tưởng để cho ta đi giúp ngươi một chút làm cái gì!”

Huyết Nữ trầm giọng nói: “Giúp chúng ta phá một cái kết giới!”

“Kết giới?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi sẽ không để cho ta đi phá Thiên Trụ Sơn kia kết giới chứ?”

Huyết Nữ lắc đầu, “kết giới kia, dùng thực lực của ngươi bây giờ, dù cho có Mộc Kiếm này, cũng không phá được. Chúng ta cần ngươi phá kết giới kia, so với cái này đơn giản một điểm, bất quá, cũng không phải rất đơn giản, ít nhất tỷ muội chúng ta không phá được!”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, cái này còn đơn giản? Huyết Nữ cùng thực lực của Manh Nữ các nàng sao mà cường đại? Liền các nàng đều không phá được kết giới, không cần cách nhìn, hắn cũng biết khủng bố đến mức nào rồi.

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Cái chỗ kia, là Ti U điện chủ đã từng dừng lại địa phương. Nhưng mà, chỗ kia, có nàng lưu lại kết giới. Kết giới kia, dùng thực lực của chúng ta, căn bản là không có cách bài trừ. Cũng chỉ có ngươi, chuẩn xác mà nói là ngươi thanh kiếm kia, ngươi tăng thêm ngươi thanh kiếm kia, có lẽ có cơ hội có thể đem phá vỡ!”

Mộc Kiếm!

Dương Diệp cổ tay khẽ động, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, không thể không nói, cho tới bây giờ, hắn còn chưa thấy qua cái gì là Mộc Kiếm không thể phá!

Mộc Kiếm xác thực rất mạnh rất mạnh!

Huyết Nữ nói: “Cái chỗ kia là Ti U điện chủ một lần cuối cùng xuất hiện địa phương, cho nên, chúng ta phải mau mau đến xem. Cũng chỉ có đi cái chỗ kia, mới có thể có thể biết, nàng là đi thượng giới, hay vẫn là đi nơi nào!”

Dương Diệp nói: “Người của U Minh Điện đều tới, hay vẫn là chỉ các ngươi rồi?”

Huyết Nữ nói: “Điện chủ nàng cũng tới. Bất quá, nàng cùng phạm âm vũ đám người không có đi cùng với chúng ta. Về phần đang ở đâu, ta cũng không phải rất rõ. Đi tới nơi này bên cạnh về sau, chúng ta cũng rất ít cùng các nàng liên hệ rồi!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Nhị tỷ, các ngươi tìm kiếm

U Minh Điện Tiền Nhậm Điện Chủ, thật sự chỉ là bởi vì đơn thuần muốn biết tung tích của nàng?”

Huyết Nữ đã trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Không có việc gì, Nhị tỷ không muốn nói, ta đây liền không hỏi. Chúng ta đi thôi!”

Lúc này, Huyết Nữ nói khẽ: “Không phải là không thể được nói cho ngươi biết, mà là nói cho ngươi biết, không có bất kỳ chỗ tốt nào. Bất quá, thời cơ chín muồi, ngươi tự nhiên thì sẽ biết.”

Dương Diệp cười nói: “Được! Kết giới kia ở địa phương nào?”

Huyết Nữ quay người nhìn về phía xa xa, nàng trầm mặc hồi lâu về sau, sau đó nói: “U Minh Uyên! Thiên Trụ Sơn Cấm Kỵ Chi Địa!”

...

Ps: Cảm tạ: To lớn Thủy Bình Nghi, mênh mông hằng tinh, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 45240266, lĩnh trên thanh tuyền, ngô giang lệ a, nói nhiều rồi nói nhiều rồi liệt a nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1812: Tố Thần Thụ, Dưỡng Hồn Hoa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1807: Chương: Tố Thần Thụ, Dưỡng Hồn Hoa!

(Cầu chia sẻ)

"U Minh Uyên! Thiên Trụ Sơn Cấm Kỵ Chi Địa?" Dương Diệp nhíu mày hỏi.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, "tại Thiên Trụ Sơn, có rất rất nhiều địa phương nguy hiểm, nhưng mà, chỗ nguy hiểm nhất chỉ có ba, trong đó, U Minh Uyên chính là một cái trong đó. Cái chỗ này, nghe đồn có Tu Hành Giả đi vào, nhưng mà, cuối cùng người tu hành kia, tại cũng cũng không có đi ra!"

Dương Diệp nói: "U Minh Uyên này, là ngươi U Minh Điện Tiền Nhậm Điện Chủ làm ra địa phương?"

Huyết Nữ khẽ gật đầu, "Là Ti U điện chủ năm đó chỗ ở."

"Nàng lợi hại như vậy..." Dương Diệp nói khẽ.

Thiếu Ti U!

Dương Diệp không chỉ một lần nghe qua cái tên này, hắn cũng biết, thực lực của đối phương nhất định là mạnh vô cùng. Nhưng mà, hắn thật không ngờ đối phương mạnh mẽ đã đến loại trình độ này. Đối phương đã từng chỗ ở, bây giờ trở thành Thiên Trụ Sơn Cấm Kỵ Chi Địa...

Phải biết, Thiên Trụ Sơn người nơi này đều là người nào, ở chỗ này, đều là Lão Quái Vật cấp bậc cường giả.

Có thể khiến những người này đem chỗ đó coi là Cấm Kỵ Chi Địa, có thể tưởng tượng, Thiếu Ti U kia được kinh khủng bực nào!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: "Chúng ta bây giờ đi thôi!"

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Ta ở tại chỗ này đi!"

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương mỉm cười, "không có ý tứ gì khác, liền là cảm thấy, chúng ta nhất định phải ở cái địa phương này thành lập một cái đại bản doanh. Hơn nữa, chúng ta cũng cần hoàn toàn hiểu Thiên

Trụ Sơn này, cuối cùng, nơi đây thế lực rắc rối phức tạp, chúng ta cần phải biết người biết ta, các ngươi thấy thế nào?”

Huyết Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “ngươi nói cũng đúng. Chúng ta đối với nơi này mặc dù biết một ít, nhưng mà, biết rõ đấy có hạn.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Liêm Sương, “chẳng qua là, nơi đây rất nguy hiểm, ngươi...”

Dương Liêm Sương cười nói: “Vô sự, bọn hắn muốn giết người, là Dương Diệp, cũng không phải là ta. Hơn nữa, ta sẽ không trắng trợn ở cái địa phương này xây dựng thế lực của chính mình.”

Huyết Nữ còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nhị tỷ, tin tưởng nàng đi!”

Đối với Dương Liêm Sương, hắn vẫn là vô cùng tín nhiệm. Nữ nhân này, không chỉ có thực lực cường đại, kia chỉ số thông minh cao hơn không hợp thói thường.

Chỉ số thông minh!

Nghĩ vậy, Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến một người, hắn nhìn về phía Huyết Nữ, nói: “Nhị tỷ, lúc trước Đinh Thược Dược kia, còn có theo các ngươi đến?”

Đinh Thược Dược!

Cái này đã từng thiếu chút nữa vì hắn mà chết nữ tử, hắn tự nhiên không có quên!

Huyết Nữ nói: “Nàng cũng có theo tới, bất quá, tại đi tới nơi này bên cạnh về sau, nàng liền chính mình đã đi ra.”

“Chính mình ly khai?” Dương Diệp nhíu mày.

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “ta không biết nàng muốn, nhưng mà, nàng là một cô gái cực có chủ kiến, cũng là một cực có trí khôn nữ tử, cho nên, nàng sẽ không có chuyện. Cuối cùng, không có ai biết ngươi quan hệ với nàng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có nói chuyện.

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nhìn về phía một bên oán nữ cùng với giới nữ, quang nữ, Ảnh Nữ, còn có băng nữ cùng với Yên Nữ, “các ngươi sáu cái lưu lại giúp nàng!”

Lục nữ khẽ gật đầu.

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Huyết Nữ cùng với kỵ heo thiếu nữ còn có Minh Nữ biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Yên Nữ đột nhiên nhìn về phía Dương Liêm Sương, “chúng ta muốn làm gì?”

Dương Liêm Sương mỉm cười, “việc cần phải làm có thể hơn nhiều.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía đám người Yên Nữ, “ta muốn thành lập một cái tạm thời tổ chức, liền kêu: Nương Tử Quân. Như thế nào đây?”

Chúng nữ: “...”

Mờ mịt bên trong dãy núi, Dương Diệp giống như u linh đi nhanh, ở trên vai hắn, là Tiểu Bạch. Còn Huyết Nữ ba người, các nàng đã tiến nhập trong Hồng Mông Tháp. Tam nữ đều chạy tới hắn trong phòng tu luyện đi rồi!

Kể từ khi biết Dương Diệp có một nghịch thiên Tu Luyện Thất về sau, tam nữ trực tiếp lại ở trong phòng tu luyện không ra ngoài!

Trên đường đi, Dương Diệp cảm nhận được rất nhiều đạo mịt mờ mà lại khí tức cường đại. Bất quá còn tốt, chuyện gì đều chưa phát sinh. Bởi vì hắn dùng Kiếm Vực đem mình còn có Tiểu Bạch triệt để ẩn nấp lên, trừ phi hắn từ trước mặt đối phương qua, bằng không thì, đối phương căn bản không phát hiện được hắn.

Mà hắn cũng không muốn gây chuyện, lúc này đây, mục đích của hắn là U Minh Uyên!

Sau ba canh giờ, tại Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch đột nhiên hai cái móng nhỏ ôm cổ của Dương Diệp, sau đó dùng sức kéo về phía sau.

Dừng lại!

Này gọi là Dương Diệp mau dừng lại!

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên duỗi ra tiểu trảo chỉ hướng bên phải, trong mắt, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Bảo bối!

Bên kia có bảo bối!

Quen thuộc Tiểu Bạch tính nết Dương Diệp tự nhiên biết rõ, Tiểu Bạch đây là phát hiện bảo bối gì.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chúng ta phải đi một địa phương khác!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vừa chỉ chỉ bên kia, trong mắt tràn đầy hưng phấn cùng vẻ kích động.

Rất tốt bảo bối!

Tiểu Bạch này là nói, bên kia có rất tốt bảo bối!

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chạy tới trong Hồng Mông Tháp, rất nhanh, nàng lại chui ra, mà ở nàng móng vuốt bên trong, có một mai Thọ Nguyên Quả. Nàng tiểu trảo chỉ chỉ bên phải, sau đó vừa chỉ chỉ móng vuốt trong Thọ Nguyên Quả, một biểu tình ghét bỏ.

Dương Diệp: “...”

Bên kia bảo bối so với Thọ Nguyên Quả này muốn tốt rất nhiều rất nhiều!

Cái này là Tiểu Bạch muốn biểu đạt ý tứ!

“Cái này...” Dương Diệp có chút do dự. Sở dĩ do dự, là vì hắn biết rõ, bình thường có bảo bối tốt địa phương, đều là có nguy hiểm. Đặc biệt là tại Thiên Trụ Sơn này, nơi này nguy hiểm, vậy tuyệt đối không phải giống vậy nguy hiểm!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo mở ra, một mai Tử Tinh Thạch xuất hiện ở móng vuốt của nàng ở bên trong, tiếp đó, nàng đem tiểu trảo đưa tới trước mặt của Dương Diệp, nhưng mà khác một cái móng vuốt nhỏ nhưng là chỉ vào bên phải. Hiển nhiên, này là nói: Qua bên kia, cái này cho ngươi!

Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Được, chúng ta đi qua nhìn một chút, nhưng mà, nếu như gặp nguy hiểm, chúng ta đây liền rời đi, được không.”

Kỳ thật, hắn cũng rất tò mò, bên kia đến cùng có cái gì, vậy mà làm cho Tiểu Bạch như thế hưng phấn kích động!

Phải biết, ánh mắt của Tiểu Bạch còn cao hơn hắn đấy, ít nhất, Thọ

Nguyên Quả kia Tiểu Bạch liền không để vào mắt!

Nghe được Dương Diệp muốn đi, Tiểu Bạch lập tức ôm lấy hai má của Dương Diệp, sau đó cái ót dùng sức cọ xát trán của Dương Diệp, tiếp đó, nàng lôi kéo tay của Dương Diệp liền bay tới bên phải đi.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch ôm ở trên vai, cùng lúc đó, trong tay hắn nhiều hơn một chuôi kiếm. Cái chỗ này, vô cùng nguy hiểm, hắn nhất định phải cẩn thận một chút. Còn cái kia bảo vật, hắn cũng chỉ là hiếu kỳ, cũng không có nhất định phải lấy được. Đương nhiên, có thể có được, vậy thì càng tốt rồi.

Rất nhanh, được Tiểu Bạch chỉ dẫn, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi tới một tòa trong sơn cốc.

Sơn cốc do Tam Tọa Đại Sơn Đỉnh Túc Nhi Lập hình thành, trung gian là hạ xuống thung lũng, bốn phía, một mảnh yên tĩnh.

Âm thầm, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, không có bất kỳ khí tức, yên tĩnh vô cùng!

Có điểm gì là lạ!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ cái kia ở chỗ sâu trong.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, tại trong cốc kia ở chỗ sâu trong, một mảnh đen nhánh, liền ánh mặt trời đều không tiến vào được trong đó. Mà hắn, cũng không nhìn thấy trong đó tình cảnh.

Có cái gì rất không đúng a!

Giờ phút này, Dương Diệp đã có thoái ý. Hắn biết rõ, một số thời khắc, thứ đồ vật càng tốt, cũng đại biểu nguy hiểm càng lớn.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi miệng hang, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một Hôi bào nhân.

Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Hôi bào nhân nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn nhìn về phía trong cốc kia ở chỗ sâu trong, kia do dự một chút, sau đó thân hình khẽ động hướng phía cái kia ở chỗ sâu trong đi đến.

Hôi bào nhân hiển nhiên rất đề phòng, quanh thân Huyền Khí chấn động, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Cứ như vậy, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, Hôi bào nhân kia tiến nhập trong vùng hắc ám kia.

Qua mấy tức, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ trong đó truyền ra, “Tố Thần Thụ, Dưỡng Hồn Hoa, Niết Bàn Quả... Ha ha... Không nghĩ tới nơi này thậm chí có như thế Thần vật, ha ha...”

Trong thanh âm, tràn ngập hưng phấn cùng kích động, còn có một tia điên cuồng.

Âm thầm, Dương Diệp chân mày cau lại. Tố Thần Thụ? Dưỡng Hồn Hoa, Niết Bàn Quả? Đây là đồ chơi gì?

Lúc này, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, đây là đồ tốt, thứ rất tốt, nếu như có thể mà nói, đem tới tay!”

“Đúng là đồ tốt!” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh cũng ở trong đầu hắn vang lên.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này từng cái

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ trong sơn cốc kia vang vọng dựng lên, nhưng mà thoáng qua, thanh âm im bặt mà dừng.

Thanh âm xuất hiện nhanh, nhưng mà đi cũng nhanh!

Trong sơn cốc, một lần nữa khôi phục bình tĩnh!

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó hai cái móng nhỏ kìm lòng không đặng bắt được bờ vai của Dương Diệp.

Trong tràng, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, đột nhiên, trong vùng hắc ám kia đột nhiên chảy ra rất nhiều chất lỏng màu đỏ!

Máu!

Đó là máu!

Dương Diệp nhìn xem cái chỗ kia hồi lâu, sau đó tâm thần chìm vào thể nội, hỏi, “hai người các ngươi mới vừa nói đó là đồ tốt, cái kia đến tột cùng là cái gì?”

Cùng ngạc nhiên nói: “Tố Thần Thụ, có thể cắm vào tinh thần của ngươi bên trong, một khi nó cùng tinh thần của ngươi hoàn mỹ hòa làm một thể, khi đó, ngươi tinh thần lực đem vượt qua Minh Cảnh cường giả, chỗ tốt kia, rất nhiều; Dưỡng Hồn Hoa, hoa này dưỡng hồn, so với Khô Gia kia cái gì hồn cây cao hơn không biết bao nhiêu lần. Nếu như ngươi đạt được hoa này, sau đó đem dung nhập ngươi trong linh hồn, linh hồn của ngươi tương biến mấy vị đáng sợ, khi đó, coi như là Minh Cảnh cường giả thi triển linh hồn công kích, cho dù là Hậu Khanh dùng Nhiếp Hồn Thuật đều không làm gì được ngươi!"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Quan trọng nhất là Niết Bàn Quả này, quả này, thật sự có thể Niết Bàn. Nó không những được cải tạo thân thể của ngươi, càng có thể vào thời điểm mấu chốt cứu mạng. Nói như vậy, dù cho ngươi bị người chấn vỡ kinh mạch, dù là ngũ tạng bị chấn nát, nó cũng có thể để cho ngươi Niết Bàn Trọng Sinh. Cái đồ chơi này, ngươi nếu bây giờ ăn vào, ngươi Bất Tử Bá Thể Thuật kia, trực tiếp có thể đạt tới tầng thứ hai, Tích Huyết Trọng Sinh!"

Tích Huyết Trọng Sinh!

Dương Diệp hít sâu một hơi, đơn giản mà nói, hắn chỉ cần đạt được bên trong cái kia bảo bối, vậy hắn chỉnh thể thực lực, sẽ có một cái biến hóa về chất!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên bắt đầu hướng trong vùng hắc ám kia di động.

Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi!

Bởi vì hắn căn bản không có di chuyển, nhưng mà, hắn hay là tại di chuyển!

Ầm!

Hai cỗ ý cảnh từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà sau một khắc, cái kia hai cỗ ý cảnh trực tiếp bị trấn áp trở về trong cơ thể hắn!

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, hắn vội vàng liên hệ Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, nhưng mà giờ khắc này, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh không có bất kỳ đáp lại!

Trong lòng Dương Diệp hoảng hốt, vội vàng vận chuyển trong cơ thể Huyền Khí, nhưng mà tại thời khắc này, trong cơ thể hắn Huyền Khí đều yên tĩnh lại rồi.

Hắn muốn thúc giục Hồng Mông Tháp, nhưng mà, Hồng Mông Tháp rõ ràng không có bất kỳ phản ứng!

Dương Diệp mặt biến sắc rồi.

Hết thảy đều phí công!

Cứ như vậy, Dương Diệp chỉ có thể trơ mắt nhìn mình chậm rãi hướng mảnh hắc ám kia đi đến...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1813: Sư huynh của Dương Diệp?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1808 chương: Sư huynh của Dương Diệp?

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, cuối cùng, nàng vội vàng ôm lấy Dương Diệp kéo về phía sau, nhưng mà, nàng như thế nào kéo đến di chuyển?

Giờ khắc này, Tiểu Bạch cũng sắp khóc!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch tiến nhập trong vùng hắc ám kia.

Thời khắc này Dương Diệp, đã trấn định lại.

Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh trầm mặc, Hồng Mông Tháp yên lặng.

Hắn biết, chính mình lần nhất định là gặp được đại sự.

Thời điểm này bối rối, không có một điểm trứng dùng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, đây là ở vách núi dưới chân, khi hắn cách đó không xa, có một viên cao tới mười trượng trở lại cây, cây toàn thân đen kịt, tại đây thân cây, kết tầm mười đóa trắng phao đóa hoa, cái kia đóa hoa vô cùng bạch, tựa như tuyết trắng ngưng tụ mà thành!

Mà ở những đóa hoa này phía dưới, còn có một quả miếng quả đấm lớn trái cây. Trái cây toàn thân màu đỏ, có vẻ hơi đẹp đẽ!

Tại dưới gốc cây này, ngồi xếp bằng một tên tóc dài xõa vai nam tử.

Bởi vì nam tử là cúi đầu, bởi vậy, Dương Diệp căn bản không thấy được mặt mũi của hắn.

Dương Diệp quan sát một chút nam tử, sau đó nói: “Các hạ là?”

Nam tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp thấy rõ bộ dáng của đối phương. Nam tử ước chừng ba mươi mấy tuổi, người trung niên bộ dáng, sắc mặt bình tĩnh, không có nửa điểm lệ khí.

Lúc này, nam tử nói: “Tưởng muốn gốc cây này sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái cây kia, sau đó nói: “Tưởng muốn.”

Nam tử khẽ gật đầu, “tưởng muốn gốc cây này người, đều chết hết. Bất quá, ngươi có thể sẽ là một cái ngoại lệ!”

Dương Diệp nói: “Nói một chút!”

Nam tử nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Tâm tính không tệ, là một nhân tài. Mục đích của ta rất đơn giản, tưởng phải rời đi nơi này, ngươi có thể giúp được ta sao?”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Không là rất rõ ràng!”

Lúc này, nam tử chậm rãi đứng lên, khi hắn đứng lên một khắc này, trong tràng đột nhiên thanh thế to lớn, trong chốc lát, chung quanh Tam Tọa Đại Sơn kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số đạo nhỏ như may vá chùm sáng từ Tam Tọa Đại Sơn đỉnh bắn ra, cuối cùng toàn bộ xuất tại trung niên nam tử kia trên người.

Giờ khắc này, trên thân trung niên nam tử tựa như mặc một kiện võng màu vàng y!

Cùng lúc đó, đàn ông trung niên dưới chân đột nhiên xuất hiện một cái màu vàng vòng tròn, cái kia vòng tròn xoay tròn tốc độ cao lấy, một đạo đạo kim quang từ dưới chân tuôn ra, cuối cùng từng tầng từng tầng bao trùm lấy trung niên nam tử!

Trung niên nam tử nhìn về phía Dương Diệp, “nhìn thấy không?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Đây là cái gì?”

Trung niên nam tử nói: “Một cái trận pháp, một cái chuyên môn dùng để tù chúng ta thứ người như vậy trận pháp.”

Dương Diệp nói: “Các hạ, thực lực của ngươi vượt xa ta, nhưng mà, ngươi cũng không thể phá vỡ trận pháp này, ngươi cảm thấy ta có thể sao?”

Trung niên nam tử đột nhiên nhìn về phía kiếm trong tay của Dương Diệp, “ngươi không thể, nhưng mà, ngươi kiếm này có thể!”

Mộc Kiếm!

Dương Diệp nói: “Các hạ nhận ra kiếm này?”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “nhận ra. Nhân quân kiếm, thượng giới chi nhân, gì người không biết?”

Thượng giới!

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, hắn không nghĩ tới, người trước mắt này lại là thượng giới người. Bất quá cũng thế, cũng chỉ có thượng giới đích người mới có thực lực kinh khủng như thế đi.

Dương Diệp nói: “Là ai đem các hạ vây khốn ở nơi này?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “nói, ngươi cũng không biết. Cho nên, không nói cũng thế. Chỉ cần ngươi phá vỡ trận này, gốc cây này sẽ là của ngươi.”

“Không phá hết chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Vậy để mạng lại ở chỗ này đi!”

Trung niên nam tử nói: “Ta hy vọng có người có thể tới nơi này, nhưng mà, ta không hy vọng rất nhiều người tới nơi này, đặc biệt là một số người. Cho nên, ngươi hiểu chưa?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta bề ngoài giống như không có lựa chọn.”

“Còn có một lựa chọn!” Trung niên nam tử nói: “Ngươi có thể lựa chọn giết ta.”

Giết?

Dương Diệp lắc đầu, hủy bỏ ý nghĩ này. Trước mắt nam tử này, đối phương bày ra thực lực tuyệt đối so với lúc trước Hồng Quần Nữ Tử kia còn mạnh hơn. Đương nhiên, hiện tại cũng không biết. Bởi vì thực lực của Hồng Quần Nữ Tử kia, chính đang từ từ khôi phục, đối phương là ngày một cường đại hơn, mà bây giờ, đối phương mạnh mẽ đến trình độ nào, hắn cũng không biết!

Nói tóm lại, trước mắt trung niên nam tử này, khẳng định không là hắn bây giờ có thể đối kháng.

Trầm mặc hồi lâu về sau, Dương Diệp nắm chắc trong tay Mộc Kiếm, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng vận chuyển. Qua không sai biệt lắm hai hơi về sau, đột nhiên hắn giơ kiếm đối với trung niên nam tử chính là chém.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí phá vỡ bầu trời, sau đó lập tức cắt ở trước mặt trung niên nam tử kia những cái kia màu vàng sợi tơ bên trên.

Xoẹt xẹt!

Từng đạo tia lửa lập tức trên người trung niên nam tử lập loè.

Hai hơi về sau, trung niên nam tử cúi đầu nhìn nhìn, trên thân hắn những cái kia màu vàng sợi tơ cũng không có đoạn, nhưng lại xuất hiện một đạo vết kiếm. Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử trong mắt hơn nhiều một chút biến hóa!

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không hổ là nhân quân kiếm, liền trận pháp này đều có thể hư hao. Đến, tiếp tục!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, lần nữa giơ lên kiếm, sau đó mãnh liệt chém xuống một kiếm.

Cứ như vậy, Dương Diệp một kiếm lại chém xuống một kiếm, tại Dương Diệp không ngừng huy động dưới, trên thân trung niên nam tử những cái kia màu vàng sợi tơ càng ngày càng ít, mà trung niên nam tử dưới chân chính là cái kia màu vàng khe hở cũng càng ngày càng ảm đạm.

Dương Diệp xưa nay sẽ không gởi gắm hi vọng trên người người khác, nhưng mà giờ phút này, hắn căn bản không có gì lựa chọn. Tại trước mặt tuyệt đối thực lực, bất kỳ vật gì đều là giả. Bất quá, để cho Dương Diệp có chút không hiểu là, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, còn có Hồng Mông Tháp tại sao phải đột nhiên biến như vậy.

Trước mắt người trung niên này để cho bọn hắn kiêng kị?

Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh có lẽ kiêng kị người trung niên này, nhưng mà, bọn hắn tuyệt đối sẽ không sợ người trung niên này. Cho nên, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh còn có Hồng Mông Tháp đột nhiên biến như vậy, khẳng định còn có nguyên nhân gì khác!

Bất quá thời điểm này, hắn hiển nhiên không có thời gian suy nghĩ vấn đề này.

Một kiếm lại một kiếm!

Rốt cuộc, tại ước chừng sau nửa canh giờ, theo Dương Diệp chém xuống một kiếm, trung niên nam tử quanh thân những cái kia màu vàng sợi tơ rốt cuộc toàn bộ biến mất.

Kiếm thu, Dương Diệp lui qua một bên, sau đó nhìn về phía trung niên nam tử kia. Cùng lúc đó, tay phải hắn nắm thật chặt kiếm trong tay. Nếu như đối phương đổi ý, hắn tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết. Đối mặt trung niên nam tử này, hắn cũng không phải là không có lực đánh một trận.

Còn có một át chủ bài, không đến vạn không dứt thời điểm, hắn không muốn dùng!

Xa xa, trung niên nam tử hít sâu một hơi, “rốt cuộc giải thoát rồi. Vạn năm nhốt... Rốt cuộc giải thoát rồi...”

Vạn năm!

Dương Diệp nheo mắt, gia hỏa này cư nhiên bị tù vạn năm! Cũng không biết là bị ai tù đấy!

Lúc này, trung niên nam tử nhìn về phía Dương Diệp, “biết là ai tù ta sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Trung niên nam tử nói: “Cả người đạo bào lão giả!”

Đạo bào lão giả!

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người!

Hắn không nghĩ tới, người trước mắt này lại là bị đạo bào lão giả cho tù đấy.

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Hắn chỉ là một sợi phân thân, bất quá, ta biết hắn là ai.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Hắn vì cái gì tù ngươi?”

Trung niên nam tử nói: “Bởi vì lúc trước kết giới buông lỏng, sau đó ta rơi xuống. Hạ đến về sau, vận khí ta không được, vừa vặn gặp phân thân của hắn. Kỳ thật, nguyên bản ta đã cho ta sẽ chết. Bởi vì thượng giới người xuống tới, chính là trái với thiên quy, trái với thiên quy người, đều sẽ chết! Thế nhưng là, hắn không có giết ta!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói: “Không biết.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ta trên người ngươi cảm nhận được khí tức của hắn, ngươi cùng hắn quan hệ thế nào?”

Dương Diệp không có trả lời, mà là hỏi lại, “ngươi sẽ đi tìm hắn trả thù sao?”

“Báo thù?”

Trung niên nam tử ngây cả người, sau đó nhẹ cười cười, “năm đó hắn một đám phân thân là có thể phong ấn ta, ngươi cảm thấy ta có thể tìm hắn trả thù sao?”

Dương Diệp cười nói: “Cũng phải!”

Lúc này, trung niên nam tử tay phải vung lên, cái cây kia lập tức trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “ta hạo thiên nói lời giữ lời, vật ấy là của ngươi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó thu hồi cái cây kia, “đa tạ.”

Hạo thiên cười cười, “là ta nên cám ơn ngươi, nếu như không phải là ngươi, ta không biết còn muốn bị nhốt bao lâu!”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: “Vì cái gì nó có thể bài trừ kết giới?”

Hạo thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, “bởi vì nó nội tàng nhật nguyệt tinh thần chi lực, còn có Sơn Xuyên Thảo Mộc chi hồn, cùng với thiên địa Vạn Vật Chi Linh. Bất luận cái gì trận pháp, cũng phải cần dựa vào thiên địa vạn vật đấy. Cho nên, bất kể là trận pháp gì, cái gì kết giới, chỉ cần là dựa vào thiên địa vạn vật mà hình thành, đều không thể phòng ngự kiếm này!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, khó trách kiếm này lúc trước từ phía trên đến rơi xuống lúc, đâm rách kết giới!

Lúc này, hạo thiên lại nói: “Bất quá, thế gian có một loại trận pháp, không dựa vào vạn vật, tự thành nhất thể, loại trận pháp này, ngươi kiếm này khả năng liền khó có thể phá vỡ. Bất quá, nếu như bản thân ngươi thực lực quá mạnh, lại thêm kiếm này, cái kia vẫn là có thể rách nát.”

Dương Diệp cười nói: “Nếu như thực lực của ta quá mạnh, không cần kiếm này, cũng có thể, đúng không?”

Hạo thiên nói: “Đây cũng là!”

Dương Diệp không có đang nói cái gì, hắn ôm quyền, nói: “Các hạ, ta còn có việc, cáo từ trước.”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, biến mất cách không xa.

Dương Diệp sau khi biến mất, hạo thiên nụ cười trên mặt dần dần biến mất. Hắn nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Vừa chính vừa tà, thân có Minh Cảnh sát ý, lại có thể sử dụng kiếm kia... Quái tai!”

Nói xong, kia trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Địa quân, món nợ của chúng ta, rất nhanh là có thể thôi!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Cùng hắn cùng một chỗ biến mất, còn có cái kia mấy tòa núi lớn.

Cái kia mấy tòa núi lớn vô thanh vô tức bên trong toàn bộ hóa thành hư vô!

...

Dương Diệp đã đi ra về sau, lập tức tăng thêm tốc độ, làm bay ra không sai biệt lắm mấy ngàn dặm về sau, lúc này, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên: “Tiểu tử, ngươi biết hắn là ai không!”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, Cùng Kỳ thanh âm lại vang lên: “Nghiêm chỉnh mà nói, hắn cùng ngươi là đồng nhất mạch, ngươi có thể có thể được gọi hắn sư huynh...”

Dương Diệp: "..."

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1814: Tích Huyết Trọng Sinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1809 chương: Tích Huyết Trọng Sinh!

(Cầu chia sẻ)

"Sư huynh?"

Dương Diệp sửng sốt một hồi lâu, sau đó nói: "Hắn là đạo bào lão giả đồ đệ? Không sai a! Là đạo bào lão giả tù chính hắn!"

Cùng ngạc nhiên nói: "Ai nói với ngươi hắn là sư phụ ngươi đồ đệ? Tiểu tử, sư phụ ngươi thế nhưng là còn có sư huynh cùng sư đệ!"

Sư Huynh Sư Đệ!

Dương Diệp nói: "Hắn là sư bá ta hoặc là sư thúc dòng dõi kia hay sao?"

Cùng ngạc nhiên nói: "Vô cùng có khả năng, bởi vì trên người hắn, chúng ta cảm nhận được Đạo Gia Khí Tức. Trước chúng ta sở dĩ che giấu, là vì sợ đối phương cảm nhận được chúng ta. Ngươi cái kia tháp sở dĩ yên tĩnh lại, cũng là sợ như thế. Nếu như chúng ta liên thủ, tự nhiên không sợ hắn. Nhưng mà, vạn nhất hắn truyền tin tức đến thượng giới, khi đó, tiểu tử ngươi liền thật là làm phiền nhiều đi rồi!"

Thì ra là thế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Lại nói, vị sư phụ kia của ta với ngươi cái gì sư bá cùng sư thúc không hợp?"

"Quỷ mới biết bọn hắn!"

Cùng ngạc nhiên nói: "Bọn hắn thoạt nhìn là rất hợp đấy, nhưng mà, nói như thế nào đây, giữa bọn họ tồn tại một cái đạo chính thống vấn đề, dù sao, vấn đề này sau này có thể sẽ biến thành thượng giới một cái vấn đề lớn. Tóm lại, tiểu tử ngươi hay vẫn là mau chóng trở nên mạnh mẽ đi! Bằng không thì, đến lúc đó ngươi một khi cuốn vào có chút đấu tranh, sư phụ ngươi đều không nhất định có thể cứu được ngươi!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên Trụ Sơn kia, Thiên Trụ Sơn, thẳng vào trong mây xanh, ở đằng kia mây xanh phía trên, có thể thông qua chỗ đó tiến vào thượng giới!

Cũng chính là Đại Thiên Vũ Trụ!

Đại Thiên Vũ Trụ, chỗ đó, là Tu Hành Giả cùng cổ xưa Tu Hành Giả đợi địa phương, chỗ đó, là chân chính ngọa hổ tàng long!

Dùng thực lực của hắn bây giờ, đừng nói lên bên trên đối mặt những người kia, coi như là Hồng Quần Nữ Tử kia cùng lúc trước trung niên nam tử kia, hắn đều đối mặt không rồi!

"Vừa rồi, đối phương đối với ngươi nổi lên sát tâm!" Cùng Kỳ đột nhiên nói: "Đối phương, nhất định là có nghĩ qua muốn giết ngươi. Chỉ có điều, cuối cùng không biết có nguyên nhân gì mà buông tha cho."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "ta đã cảm thấy."

Chớ xem trước kia trung niên nam tử đối với hắn và hòa khí tức giận, còn đem cái cây kia cho hắn. Kỳ thật, đối phương đã đối với hắn đã có sát tâm. Chẳng qua là, cùng Cùng Kỳ giống nhau, hắn cũng không biết đối phương vì cái gì buông tha cho!

Lúc này, cùng ngạc nhiên nói: "Bất kể như thế nào, tiểu tử, ở cái địa phương này vẫn cẩn thận điểm đi! Nơi đây, liên tiếp Đại Thiên Vũ Trụ, ngoại trừ có Tu Hành Giả cùng với cổ xưa Tu Hành Giả bên ngoài, còn có thượng giới người cùng sinh vật, những cái kia, đều là chân chính Lão Yêu Nghiệt, thực lực của ngươi bây giờ mặc dù nhưng đã rất mạnh, nhưng mà, muốn xem cùng sinh mệnh người so với, nếu như cùng những thứ này Lão Yêu Nghiệt so với, vậy ngươi còn kém xa!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sự tình vừa rồi, liền để cho hắn đối với thực lực của chính mình đã có một cái nhận thức mới.

Hắn là rất mạnh, đó là đối với một bộ phận người, ví dụ như những cái kia giống vậy Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. So sánh với những thứ này, hắn xác thực rất mạnh, bởi vì hắn đã có thể nháy mắt giết một ít Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả. Nhưng mà, so sánh với cái loại này Lão Yêu Nghiệt, như vừa rồi trung niên nam tử kia, vậy hắn sẽ trả rất yếu!

Thực lực!

Tăng thực lực lên!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão huynh, cái kia trái cây, thật có thể để cho ta Bất Tử Bá Thể Thuật đạt tới tầng thứ hai?”

“Có thể!”

Lúc này, nói chuyện chính là Hậu Khanh, “đồ chơi kia, không chỉ có thể để cho ngươi đạt tới Bất Tử Bá Thể Thuật tầng thứ hai, còn có thể lại để cho nhục thể của ngươi so với bình thường ‘Tích Huyết Trọng Sinh’ càng mạnh hơn nữa. Cái đồ chơi này, ở thượng giới, coi như là Vu Tộc ta, cũng chỉ có Vu Vương Đích Hệ Nhất Mạch mới có thể có!”

Dương Diệp nói: “Ta bây giờ muốn phục dụng, còn có thần thụ kia, cùng với Dưỡng Hồn Hoa kia!”

Hậu Khanh nói: “Niết Bàn Quả, ngươi có thể dùng, bởi vì, nhục thể của ngươi đã rất mạnh, có thể thừa nhận lực lượng của nó. Nhưng mà, Dưỡng Hồn Hoa này cùng Tố Thần Thụ ngươi bây giờ không thể dùng, hồn phách của ngươi cùng Tinh Thần Lực, còn không chịu nổi chúng. Mạnh mẽ dùng, ngươi sẽ bị cắn trả mà chết!”

“Gia hỏa này nói không sai!”

Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Tố Thần Thụ cùng Dưỡng Hồn Hoa, ngươi ít nhất phải Chân Cảnh Ngũ Đoạn mới có thể miễn cưỡng dùng. Tiểu tử, ta biết ngươi muốn tăng thực lực lên, nhưng mà cái này thật không gấp được. Dục tốc bất đạt, đạo lý này ngươi nên hiểu!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “là ta có chút nóng nảy. Chúng ta đây trước hết phục dụng Niết Bàn Quả này đi! Trên cây này có mười hai viên Niết Bàn Quả, mười hai viên đều phục dụng?”

“Vậy ngươi ngay lập tức sẽ bạo thể mà chết!”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Tiểu tử, trong Niết Bàn Quả này năng lượng, đây tuyệt đối là ngươi không tưởng tượng nổi. Hơn nữa, tăng lên tới Bất Tử Bá Thể Thuật tầng thứ hai, cũng không cần như vậy nhiều Niết Bàn Quả, ba viên, ba viên vậy là đủ rồi. Còn lại, ngươi có thể lưu lại, ngày sau có thể chạy nước rút tầng thứ ba, hoặc là cầm lấy đi cùng Vu Tộc đổi bảo vật khác!”

Dương Diệp nói: “Được!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, đang chuẩn bị tiến vào Hồng Mông Tháp, đột nhiên, hắn nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, thời khắc này Tiểu Bạch, có chút buồn bực không vui.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “làm sao vậy?”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, sau đó tiểu trảo bắt đầu quơ múa, theo tiểu trảo vung vẩy, trong mắt nàng tụ tập sương mù, dường như sau một khắc chín muốn mưa.

Rất nhanh, Dương Diệp rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ.

Tiểu Bạch đây là ở áy náy, bởi vì nàng để cho Dương Diệp đi cái chỗ kia, mà Dương Diệp đi về sau, gặp phải nguy hiểm.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “này không có quan hệ gì với ngươi, ngươi xem, chúng ta không là nhận được bảo bối sao?”

Bảo bối!

Tiểu Bạch Nhãn trong sương mù lập tức biến mất. Nàng tiểu trảo vung lên, một viên Niết Bàn Quả xuất hiện ở nàng tiểu trảo ở bên trong, sau đó nàng khác một cái móng vuốt nhỏ chỉ chỉ Niết Bàn Quả, tiếp theo vừa chỉ chỉ chính mình, phảng phất tại nói, cái này cho nàng được hay không được!

Dương Diệp do dự một chút, chính yếu nói, lúc này, thanh âm của Tiểu Thiên ở trong đầu hắn vang lên, “đừng sợ, cái quả này trong năng lượng tuy rằng rất mạnh, nhưng mà không tổn thương được nàng. Phải nói, chỉ cần là Năng Lượng Thể, liền không đả thương được nàng.”

Nghe vậy, Dương Diệp không có ở do dự, hắn vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “ăn đi.”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó cắn một cái Niết Bàn Quả kia, thoáng qua, nàng hai mắt trợn lên lên, ngay sau đó, nàng đột nhiên ‘phì’ một tiếng, đem cắn xuống khối Niết Bàn Quả kia nhổ ra, tiếp đó, nàng trực tiếp đem trái cây vứt xuống trong ngực của Dương

Diệp, sau đó vọt đến trong Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp: “...”

Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía trong tay trái cây, do dự một chút, hắn cũng cắn một cái, làm trái cây cửa vào một khắc này, Dương Diệp hai mắt cũng trợn lên lên, sau đó như Tiểu Bạch một dạng hắn trực tiếp ói ra!

Khổ!

Vô cùng khổ!

Dương Diệp chưa bao giờ nếm qua khổ như vậy đồ vật, khó trách Tiểu Bạch không thích ăn! Đừng nói Tiểu Bạch, hắn đều không muốn ăn!

“Tiểu tử, ngươi mau vào, ngươi Tiểu gia hỏa này không biết tại phát cái gì biểu!” Lúc này, Cùng Kỳ thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó vội vàng tiến nhập Hồng Mông Tháp, khi thấy Tiểu Bạch lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức đen lại.

Giờ phút này, Tiểu Bạch chính ôm Mộc Kiếm đuổi theo viên Tố Thần Thụ kia chém...

Tố Thần Thụ, cũng là có linh trí, bởi vậy, gặp được nguy hiểm, cũng là sẽ phản kháng. Bất quá, Tố Thần Thụ này hiển nhiên không dám phản kích Tiểu Bạch, nó cũng không có lực công kích, bởi vậy, nó chỉ có thể lựa chọn chạy trốn!

Mà một bên, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh cứ như vậy nhìn xem.

Bọn hắn tự nhiên là muốn ngăn cản Tiểu Bạch đấy, nhưng mà, không dám a! Tiểu Bạch này tại trong Hồng Mông Tháp này, là thuộc về không thể đắc tội tồn tại. Tử Nhi kia còn tốt, Tử Nhi một ngày ngoại trừ tu luyện, cơ bản không nghịch ngợm, cũng chút hiểu chuyện!

Nhưng mà Tiểu Bạch này, cái kia là hoàn toàn không hiểu chuyện!

Ngươi bây giờ ngăn đón nàng, không chừng nàng ngày nào đó lại đột nhiên xuất hiện tại trước mặt ngươi, sau đó tìm ngươi ‘luyện một chút kiếm’.

Tiểu Bạch không lợi hại, nhưng mà, Mộc Kiếm này chém tại trên thân thể, đó là sẽ đau! Lại nói tiếp, người nào không biết, núi dựa của Tiểu gia hỏa này là Hồng Mông Tháp này a! Có thể nói, tại trong Hồng Mông Tháp này, cũng liền Tử Nhi cùng Tiểu Thiên còn có Dương Diệp có thể hạ thấp được Tiểu Bạch này!

Trong tràng, Dương Diệp ngăn cản Tiểu Bạch, nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó đem trong tay Mộc Kiếm đưa cho Dương Diệp, tiếp đó, nàng tiểu trảo chỉ chỉ nơi xa Tố Thần Thụ, giống như là nói: Ngươi tới chém!

Dương Diệp mặt đen lại, hắn cầm lấy Mộc Kiếm, sau đó nói: “Tại sao phải chém nó?”

Tiểu Bạch chỉ chỉ Tố Thần Thụ, sau đó vừa chỉ chỉ miệng của chính mình, giống như là nói, cái kia quá khó ăn!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh nhìn nhau, cuối cùng, Hậu Khanh kia lắc đầu, “người ta lại không để cho nàng ăn, bản thân nàng ăn hết, cảm thấy ăn không ngon, muốn chém người ta... So với ta Vu Vương còn bá đạo a!”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh biểu lộ cứng đờ, sau đó hắn vội vàng nghiêm mặt nói: “Chém, dùng sức chém, ta tán thành ngươi chém!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch lập tức nhếch miệng cười cười.

Hậu Khanh bên cạnh, Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó lắc đầu, “khinh bỉ ngươi!”

Hậu Khanh: “...”

Xa xa, Dương Diệp gật đầu của Tiểu Bạch, “ngươi cảm thấy ăn không ngon muốn chém người ta?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, giống như là nói, có vấn đề sao?

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “không thể như vậy, biết không?”

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi nhấp nha nhấp nháy, làm như đang hỏi vì cái gì.

Dương Diệp đầu có chút đau, nhưng mà, hắn vẫn bắt đầu giải thích. Tiểu Bạch trời sinh tính thiện lương ngây thơ, nàng căn bản không có đối với sai khái niệm, mà hắn trước kia vừa không có giáo dục nàng, cho nên, nàng mới có hiện tại một ít không tốt hành vi.

Lúc trước Dương Diệp không có có ý thức đến, nhưng là bây giờ, hắn ý thức được. Cho nên, hắn quyết định hảo hảo giáo dục một chút Tiểu Bạch, không chỉ có hiện tại, sau này đều phải cẩn thận dẫn đạo Tiểu Bạch, bằng không thì, Tiểu gia hỏa này sau này thật muốn trời cao!

Ước chừng hơn một khắc sau, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía nơi xa Tố Thần Thụ, sau đó nàng tiểu trảo hướng phía Tố Thần Thụ nhẹ nhàng quơ quơ, trên mặt lộ ra một cái khuôn mặt nhỏ nhắn.

Xin lỗi!

Cái này là Tiểu Bạch xin lỗi phương thức!

Xa xa, Tố Thần Thụ kia hiển nhiên còn có chút sợ Tiểu Bạch.

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo vung lên, một cỗ cực sự tinh khiết Linh khí trực tiếp bao phủ Tố Thần Thụ kia, Tố Thần Thụ nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động... Một lát sau, Tố Thần Thụ bắt đầu chủ động tiếp gần Tiểu Bạch!

Bị đón mua!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nhếch miệng cười cười, giống như là nói: Được rồi!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn không có ở quản Tiểu Bạch cùng Tố Hồn cây, mà là cầm lấy ba mai Niết Bàn Quả đi tới trong phòng tu luyện.

Nhìn lên trước mặt ba mai Niết Bàn Quả, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó ăn trong đó một viên.

Tích Huyết Trọng Sinh!

...

PS: Người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ bằng hữu có thể liên hệ ta, sau đó báo ra các ngươi mặc quần áo mã số cùng địa chỉ. Hoặc là tại chỗ bình luận truyện nhắn lại cũng có thể.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1815: Bành trướng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1810 chương: Bành trướng!

(Cầu chia sẻ)

Niết Bàn Quả vừa mới nuốt vào, một cỗ đắng chát cảm giác lập tức tràn ngập Dương Diệp toàn bộ yết hầu, loại khổ này chát cảm giác, thật sự là quá tệ.

Giờ phút này, hắn có chút lý giải Tiểu Bạch tại sao phải cầm kiếm bổ cái kia Tố Hồn chịu!

Bởi vì hắn đều có điểm giống chém đối phương!

Trái cây theo cổ họng hắn tiến vào trong cơ thể, làm trái cây tiến vào bên trong cơ thể một chớp mắt kia, ẩn chứa trong đó năng lượng kinh khủng lập tức từ trong cơ thể hắn tản ra.

Rất nhanh, những năng lượng này nhanh chóng bị thân thể của hắn hấp thu!

Cùng Dương Diệp nghĩ không giống với, lúc này đây, hắn không có nửa điểm cảm giác không thoải mái, trái lại, còn thoải mái!

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, làm thân thể của hắn hấp thu những năng lượng kia về sau, thân thể của hắn chính đang phát sinh biến hóa nào đó.

“Nhanh vận chuyển Bất Tử Bá Thể Quyết khẩu quyết, dẫn đạo những năng lượng kia!” Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Nghe vậy, Dương Diệp vội vàng vận chuyển công pháp, sau đó dẫn đạo những năng lượng kia.

Bành!

Dương Diệp toàn thân quần áo tại thời khắc này toàn bộ hóa thành tro tàn.

Một bên, nguyên bản chính đang quan sát Dương Diệp Huyết Nữ các loại nữ nhân lập tức ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, Huyết Nữ cùng Manh Nữ cùng với An Nam Tĩnh khôi phục bình thường, cái kia kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ biểu lộ hơi có chút mất tự nhiên, nhưng mà cũng khôi phục rất nhanh bình thường.

Trong tràng, chúng nữ phát hiện, Dương Diệp quanh thân, đột nhiên xuất hiện một tia màu lam lưu quang, những thứ này lưu quang tựa như từng đám cây thật nhỏ tuyến tại Dương Diệp quanh thân xuyên qua.

“Người này thân thể lại phải trở nên mạnh!” Lúc này, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói.

Minh Nữ khẽ gật đầu, “nhục thể của hắn, một mực rất mạnh.”

Đã từng là Dương Diệp, kiếm đạo rất mạnh, nhưng mà, thân thể cũng rất mạnh mẽ. Có thể nói, khi đó Dương Diệp, tại một thời kỳ nào đó, nhục thể của hắn quả thực so với kiếm đạo của hắn còn mạnh hơn!

Kỵ heo thiếu nữ khẽ lắc đầu, “gia hỏa này, thân thể nếu như tại lên một tầng, sau này bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, đừng nghĩ giết hắn rồi!”

Minh Nữ đồng ý gật gật đầu. Hiện tại nhục thể của Dương Diệp, cũng đã rất mạnh mẽ. Nếu như tại lên một tầng... Có thể tưởng tượng, khi đó Dương Diệp, thật sẽ rất khủng bố. Bởi vì phải biết, Dương Diệp thế nhưng là còn có một kinh khủng hơn địa phương, cái kia chính là khôi phục năng lực!

Hắn nghịch thiên khôi phục năng lực, tăng thêm biến thái thân thể, đây tuyệt đối là cơn ác mộng của tất cả mọi người!

Trừ phi là nhất kích tất sát hắn, bằng không thì, hắn chính là đánh không chết tồn tại a!

Đáng sợ hơn là, hắn còn có Tiểu Bạch, Tiểu Bạch này chế tạo ra Năng Lượng Thạch, có thể liên tục không ngừng cung cấp cho hắn Huyền Khí.

Tóm lại, thật là đáng sợ!

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên nói: “Không được, ta phải tu luyện nhanh hơn rồi. Bằng không thì, sau này cũng bị gia hỏa này bỏ rơi xa xa.”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “Ta cũng vậy!”

Một bên, An Nam Tĩnh không nói gì, nhưng mà, nàng bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại.

Trưởng thành của Dương Diệp tốc độ quá nhanh quá là nhanh, nhanh đến các nàng đều cảm giác được rất lớn áp lực. Các nàng tuy rằng cùng Dương Diệp là bằng hữu rất thân thiết, nhưng mà, cũng có âm thầm so tài. Đặc biệt là Minh Nữ, nàng cùng Dương Diệp sớm nhất nhận thức, từ Huyền Giả Đại Lục đến bây giờ, các nàng một mực đều không khác mấy, nhưng là bây giờ, thực lực của Dương Diệp rõ ràng cao hơn nàng ra một chút!

Không có áp lực, cũng không có ghen ghét, chỉ có khích lệ!

Kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ hai người không có ở nhìn Dương Diệp, mà là ngồi xếp bằng xuống, sau đó bắt đầu tu luyện.

Hai người bọn họ đều là dị bẩm thiên phú người, hiện tại lại có cái này nghịch thiên Tu Luyện Thất cùng sung túc Linh khí, trở nên mạnh mẽ, với các nàng mà nói, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Trong phòng tu luyện, yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp quanh thân, những cái kia năng lượng màu xanh lam càng ngày càng nhiều, tốc độ lưu chuyển cũng càng lúc càng nhanh.

Không thể không nói, lần này Luyện Thể với Dương Diệp mà nói, là từ trước tới nay thoải mái nhất một lần, bởi vì hắn không cảm giác được một chút thống khổ, trái lại, toàn thân cao thấp còn vô cùng sảng khoái, cái này rất giống có đồ vật gì đó đang cho hắn toàn thân mát xa giống nhau!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ước chừng hơn sau một ngày, Dương Diệp cảm giác quanh thân cái loại này cảm giác sảng khoái thiếu rất nhiều.

http://truyencuatui . net
/ Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh ở trong đầu hắn vang lên: “Phục dụng viên thứ hai.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó lại lấy ra một quả trái cây nuốt vào.

Niết Bàn Quả vào bụng, ẩn chứa trong đó vô số năng lượng lập tức bộc phát ra, ngay sau đó, những năng lượng này bắt đầu bị thân thể của Dương Diệp điên cuồng hấp thu.

Dương Diệp lần nữa vận chuyển công pháp, sau đó dẫn đạo những năng lượng này.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Muốn đạt tới tầng thứ hai, nhất định phải để cho ngươi thân thể phát sinh biến hóa, một loại biến hóa về chất. Nếu như là bình thường, ngươi sắp phát sinh biến hóa, ít nhất phải tu luyện mấy thập niên, nhưng mà ngươi bây giờ không cần, bởi vì Niết Bàn Quả kia có thể để bù đắp. Bất quá...”

Nói đến đây, hắn ngừng lại, qua một hồi lâu mới lại nói: “Bất quá, ngươi vậy cũng là dùng ngoại vật tăng lên, cho nên, tuy rằng hiệu quả có thể so với dưới tình huống bình thường còn tốt, nhưng mà có một cái tai hoạ ngầm, cái kia chính là thiếu đi cái loại này nhật tích nguyệt luy lắng đọng. Hiện tại khả năng không có vấn đề, nhưng mà ngày sau, có thể sẽ xuất hiện không ít vấn đề!”

Nghe vậy, Dương Diệp biến sắc.

Hắn tự nhiên biết rõ Hậu Khanh nói ý tứ này, này tựu giống với chạy bộ, một người nếu như hắn chưa bao giờ rèn luyện qua, sau đó lần thứ nhất liền trường bào, có lẽ hắn có thể chạy xong, nhưng mà chạy xong về sau, thân thể của hắn tuyệt đối là sẽ rất đau đớn đấy.

Hắn hiện tại cùng tính chất này liền không sai biệt lắm, hắn mặc dù bây giờ sẽ không xảy ra vấn đề, nhưng mà, đây là một cái tai hoạ ngầm, từ lâu rồi, vấn đề khả năng liền dần dần đi ra.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Bất quá không sao, cũng không phải cái đại sự gì, chỉ có điều, sau này ngươi mỗi ngày muốn rút thì gian đi ra Đoán Luyện Nhục Thân, hơn nữa, trong thời gian ngắn, không nên đang tăng lên thân thể, chờ đem thân thể triệt để vững chắc về sau, mới có thể tiếp tục tăng lên thân thể.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đã minh bạch.”

“Được, cái kia tiếp tục đi!” Hậu Khanh nói.

Cứ như vậy, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, tiếp tục bắt đầu vận chuyển công pháp, dẫn đạo trong cơ thể những năng lượng kia.

Ăn hết một viên Niết Bàn Quả về sau, thân thể của hắn lại xuất hiện cái loại này cảm giác sảng khoái. Cùng lúc đó, cái loại này thân thể phát sinh biến hóa cảm giác cũng càng ngày càng rõ ràng.

Cùng lúc đó, quanh người hắn những cái kia năng lượng màu xanh lam sợi tơ vận chuyển tốc độ cũng càng lúc càng nhanh!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đem đi qua hai ngày sau, Dương Diệp lại nuốt vào một viên Niết Bàn Quả!

Lúc này đây, thân thể của hắn tốc độ hấp thu cực nhanh, so với trước đó nhanh ít nhất trọn vẹn không chỉ một lần!

Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, Huyết Nữ cùng Manh Nữ vẫn nhìn.

Trong khoảng thời gian này đến, hai nữ đều một mực đang nhìn, bởi vì các nàng sợ Dương Diệp xảy ra vấn đề, cuối cùng, bất kỳ cái gì tu luyện, đều cũng có khả năng ra vấn đề. Nếu như Dương Diệp xảy ra vấn đề, các nàng là có thể lập tức ra tay giúp đỡ đấy.

Mà hiện tại xem ra, hiển nhiên các nàng là quá lo lắng.

“Thực lực của hắn, lại phải trở nên mạnh!” Huyết Nữ đột nhiên nói.

Manh Nữ khẽ gật đầu, “tiến bộ của hắn rất nhanh, ngoại trừ các loại Đại Cơ Duyên bên ngoài, bản thân cũng rất cố gắng.”

Huyết Nữ cười nói: “Có thiên phú có vận khí người không đáng sợ, đáng sợ chính là người ta còn có thể chịu được cực khổ, còn có thể so với ngươi càng cố gắng!”

Vừa nói, nàng nhìn về phía nơi xa Dương Diệp.

Dương Diệp chính là loại này người!

Giờ này khắc này, Dương Diệp toàn thân cao thấp đều đang phát sinh chất lột xác.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Sau năm ngày.

Một đoạn thời khắc, xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

“Hô!”

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng bay ra.

Dương Diệp chậm rãi đứng dậy, sau đó hắn hít sâu một hơi, trên mặt nổi lên một nụ cười.

Tích Huyết Trọng Sinh!

Tại Niết Bàn Quả cải tạo dưới, nhục thể của hắn rốt cuộc tại tiến lên một bước, đạt đến Tích Huyết Trọng Sinh cảnh!

Cái gọi là Tích Huyết Trọng Sinh cảnh, không chỉ có nghịch thiên trùng sinh năng lực, lại còn nghịch thiên phòng ngự năng lực. Mà tăng thêm Hồng Mông Tử Khí của hắn, hắn bây giờ thân thể, có thể nói đã đến một cái vô cùng vô cùng trình độ kinh khủng!

Rốt cuộc có bao nhiêu khủng bố?

Tự nhiên phải thử một chút mới biết được!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía Huyết Nữ cùng Manh Nữ, đang muốn nói chuyện, lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Trước mặc quần áo!”

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn mặt già đỏ lên, sau đó vội vàng lấy ra một kiện y phục mặc lên.

“Chúc mừng!” Huyết Nữ nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta hiện tại cảm giác thân thể của mình tràn đầy lực lượng, ta đi tìm Cùng Kỳ thử xem!”

Nói xong, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất thế giới.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Cùng Kỳ, nói thẳng: “Cùng Kỳ lão huynh, đến, chúng ta so so thân thể!”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Được!”

Nói xong, kia trực tiếp tung người nhảy vọt, hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền.

Ầm!

Tại Huyết Nữ cùng dưới ánh mắt chăm chú của Manh Nữ, quả đấm của Dương Diệp trực tiếp mang theo một cỗ nhàn nhạt kim mang đánh vào trên người của Cùng Kỳ.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Cùng Kỳ kia trực tiếp bị một quyền này của Dương Diệp bắn cho đã đến trăm trượng có hơn!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là không chút sứt mẻ.

Không chút sứt mẻ!

Nhìn thấy một màn này, một bên Manh Nữ cùng Huyết Nữ thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Cùng Kỳ vừa rồi một kích kia, tuy rằng không dùng toàn lực, nhưng mà, cũng không có nhường, mà thực lực của Cùng Kỳ, các nàng là biết, nhưng mà, hắn một kích này, lại bị Dương Diệp đánh lui trăm trượng, nhưng mà Dương Diệp nhưng không chút sứt mẻ!

Xa xa, Cùng Kỳ thần sắc cũng là ngưng trọng lên, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp thân thể lực lượng rõ ràng mạnh mẽ đến nước này.

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn quả đấm của chính mình, sau đó hít sâu một hơi.

Lực lượng!

Giờ phút này, hắn cảm giác mình toàn thân tràn đầy lực lượng. Sức mạnh vô cùng vô tận! Nếu như hắn đang dùng Chiến Thần Tí, không hề nghi ngờ, lực lượng của hắn sẽ tăng thêm sự kinh khủng, khi đó hắn, quang thân thể lực lượng cũng đủ để nghiền ép Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

Không đúng, hắn bây giờ thân thể lực lượng, cũng đã có thể nghiền ép bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả rồi!

Chân chính nghiền ép!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem Tiểu Bạch gọi đi qua, sau đó nói: “Đến, dùng Mộc Kiếm chém ta!”

Hắn hiện tại muốn thử xem chính mình phòng ngự đã đến loại trình độ nào.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vội vàng lắc cái đầu nhỏ.

Dương Diệp nói khẽ: “Không có việc gì, ta hiện tại rất lợi hại!”

Tiểu Bạch vẫn còn có chút do dự.

Một bên, Hậu Khanh kia lắc đầu.

“Như thế nào?” Bên cạnh hắn, Cùng Kỳ hỏi.

“Bành trướng a!” Hậu Khanh nói.

Cùng Kỳ: “...”

Xa xa, Tiểu Bạch như thế nào cũng không chịu cầm kiếm đâm Dương Diệp, cuối cùng, Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể tự cầm lấy Mộc Kiếm, sau đó đối với tay trái của chính mình cánh tay đâm một cái.

Nguyên bản, Dương Diệp cho rằng mình có thể ngăn trở kiếm kia. Nhưng mà từng cái

Xùy~~!

Kiếm trực tiếp xuyên qua cánh tay của hắn.

Máu tươi chảy ròng ròng!

Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người.

...

PS: Độc thân đoạn vui vẻ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1816: Thân Hóa Thiên Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1811 chương: Thân Hóa Thiên Địa!

(Cầu chia sẻ)

Phá?

Phá phòng ngự?

Dương Diệp thật sự có chút bối rối. Hắn bây giờ phòng ngự, khi đó kinh khủng cỡ nào. Nhưng mà, Mộc Kiếm này rõ ràng cứ như vậy dễ như trở bàn tay thủng phòng ngự của hắn!

Vô cùng không bình thường!

Bởi vì Mộc Kiếm tuy lợi hại, nhưng mà, lúc trước, Mộc Kiếm này muốn phá trước hắn phòng ngự, cũng không phải dễ dàng như vậy. Mà bây giờ, Mộc Kiếm này rõ ràng như vậy dễ như trở bàn tay liền rách phòng ngự của hắn!

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp, Tiểu Bạch ngây cả người, sau đó nàng 'oa' một tiếng khóc lên, tiếp đó, nàng hai cái móng nhỏ ôm Mộc Kiếm chính là nhổ.

Xùy~~!

Mộc Kiếm ra, một cỗ máu tươi lập tức phun tới.

Dương Diệp: "..."

Tiểu Bạch nhìn nhìn chính mình móng vuốt trong Mộc Kiếm, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, con mắt nhấp nha nhấp nháy, biểu lộ thật là vô tội.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cánh tay của chính mình, trên cánh tay vết thương kia, giờ phút này chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tại khôi phục, không đến hai hơi thở thời gian, miệng vết thương của hắn chính là triệt để khôi phục!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng lấy ra một cái móng vuốt nhỏ dụi dụi con mắt, tiếp theo vừa nhìn về phía cánh tay của Dương Diệp, chỗ đó, không có vết thương. Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm Mộc Kiếm muốn đâm cánh tay của Dương Diệp, Dương Diệp vội vàng rụt trở về, hắn cũng không dám lại để cho Mộc Kiếm đâm.

Kiếm này, có chút tà môn!

Lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, "phải không rất là hiếu kỳ, kiếm này vì cái gì có thể dễ dàng như vậy phá phòng ngự của ngươi?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hậu Khanh nói: "Biết rõ trên đời này tại sao phải xuất hiện kiếm này sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Hậu Khanh nói: “Bởi vì Vu Tộc. Vu Tộc ta từng theo Nhân tộc đại chiến vô số lần, mà Vu Tộc chúng ta thân thể phòng ngự, là nhân tộc nhức đầu nhất. Cuối cùng, Nhân tộc vì khắc chế Vu Tộc ta, cho nên xin ngay lúc đó rất nhiều đại năng đã sáng tạo ra thanh kiếm này. Bây giờ minh bạch chưa? Kiếm này, là dùng để chuyên câu đối hai bên cánh cửa giao Vu Tộc ta đấy. Nó, trời sinh khắc chế Vu Tộc ta rất nhiều công pháp! Đừng nói Bất Tử Bá Thể Thuật, chính là cao cấp hơn Luyện Thể Công Pháp, đều phòng ngự không được nó.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp cười khổ, hắn không nghĩ tới kiếm này là chuyên môn dùng để khắc chế Vu Tộc đấy, vậy hắn vừa mới là thật làm chết rồi.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ngươi phải nhớ kỹ một điểm. Trên thế giới không có tuyệt đối phòng ngự, vạn vật tương Sinh tương Khắc, tại cường đại phòng ngự, cũng có cái gì có thể đưa nó phá vỡ. Cho nên, ngươi không thể bành trướng, người một khi bành trướng, liền sẽ bị lạc tự mình, mà một khi không thể thanh tỉnh nhận biết mình, vậy người này, tuyệt đối là sống không lâu. Hiểu chưa?”

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, sau đó đối với Hậu Khanh ôm quyền, “thụ giáo!” Như Hậu Khanh từng nói, hắn vừa rồi là có chút bành trướng. Người một khi bành trướng, thì sẽ tự đại, mà tự đại kết quả, thường thường chính là tìm đường chết!

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “ngươi có thể minh bạch là tốt rồi. Ngươi này Tích Huyết Trọng Sinh, kỳ thật đã vượt ra khỏi vốn là hiệu quả. Tựa như vừa rồi vết thương kia, nếu như là ta, ít nhất cần hai phút đồng hồ trở lên mới sẽ từ từ khôi phục, mà muốn chính thức khôi phục lại không có một điểm miệng vết thương, vậy ít nhất cần nửa canh giờ. Nhưng là ngươi, cơ hồ là lập tức liền khôi phục!”

“Bởi vì ta tử khí duyên cớ?” Dương Diệp nói.

“Nguyên nhân chủ yếu là cái này!”

Hậu Khanh nói: “Ngươi này tinh thuần tử khí, rất nghịch thiên, bất quá, không đơn thuần là tử khí nguyên nhân, còn có Niết Bàn Quả kia công lao. Niết Bàn Quả đã cùng thân thể ngươi hòa làm một thể, Kỳ Công Hiệu, cũng có chữa khỏi hiệu quả, tăng thêm thân thể ngươi tự mình trị hết năng lực, có thể nói, ngươi hiện tại thân thể có ba loại khôi phục năng lực.”

Ba loại khôi phục năng lực!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, hiện tại hắn giao thủ với người, trừ phi gặp được cái loại này chính thức kinh khủng cường giả, ví dụ như Hồng Quần Nữ Tử, ví dụ như Doanh Tĩnh kia bổn tôn, hoặc là chi lúc trước hạo thiên, bằng không thì, hắn hiện tại chính là đánh không chết tồn tại!

Thực lực của hắn bây giờ, không sử dụng kiếm cũng đã nghịch thiên!

Giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên hắn nhìn về phía Hậu Khanh, nói: "Tiền bối, đây không phải Bá Thể Thuật cùng sở hữu tam trọng, cái này tầng thứ ba là cái gì?"

Hậu Khanh có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Thân Hóa Thiên Địa!"

"Thân Hóa Thiên Địa? Có ý tứ gì?" Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: "Dùng Thân Hóa Thiên Địa, ngươi chính là trời, ngươi chính là đấy, tóm lại, loại cảnh giới đó rất kỳ diệu, tại trong Vu Tộc ta, liên thành công đấy, đều không cao hơn mười cái. Cũng chỉ có đại trí tuệ cùng Đại Thiên Phú người mới khả năng luyện đến này nhất trọng, bởi vì này nhất trọng cần dựa vào 'ngộ' mà không phải luyện!"

Thân Hóa Thiên Địa!

Dương Diệp có chút hướng tới. Hắn tuy rằng chủ tu kiếm, nhưng hắn cũng ưa thích dài thân thể, cái loại này dùng quả đấm cảm giác, cũng vô cùng thoải mái.

Lúc này, Hậu Khanh nói: "Tiểu tử, ngươi trên người bây giờ đã có ta Vu Tộc Khí Tức, cho nên, ngày sau lên Đại thế giới, ngươi có thể sẽ có phiền toái rất lớn sự tình. Trừ lần đó ra, ngươi lại là Nhân Tộc, cho nên, gặp được Vu Tộc ta đấy, nếu như biết rõ ngươi là Nhân Tộc, nhưng lại tu luyện Vu Tộc Công Pháp, ngươi đồng dạng sẽ có phiền toái rất lớn. Tóm lại, ngươi đi lên sẽ có một phiền phức lớn!"

Dương Diệp lắc đầu cười cười, "tại phiền toái lớn, ta cũng phải lên đi!"

Cho tới bây giờ, hắn cũng biết, rất nhiều chuyện, hắn căn bản là không có cách trốn tránh, chỉ có thể đi đối mặt.

Hậu Khanh khẽ gật đầu, không có nói chuyện.

Trong Hồng Mông Tháp cùng Cùng Kỳ còn có Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp. Hắn có thể không quên, lần này mục đích là đi U Minh Uyên kia đấy.

Trong hiện thực, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong tầm mắt, là mờ mịt núi lớn, một tòa tiếp theo một tòa, cho đến cuối tầm mắt.

Tuy rằng hắn thực lực bây giờ đã tăng lên rất nhiều, nhưng mà, vẫn như cũ không dám khinh thường. Bởi vì tại một ít trong núi lớn, rất có thể sẽ xuất hiện như hạo thiên cái loại này cường giả. Hắn hiện tại, gặp được loại cấp bậc đó cường giả, hay vẫn là rất nguy hiểm.

Lúc này, Tiểu Bạch xuất hiện ở trên vai của hắn.

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng gãi gãi lỗ tai của Dương Diệp, sau đó chỉ phía trước một cái.

Dương Diệp đầu cọ xát cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó thân hình run lên, biến mất ở xa xa mờ mịt trong rừng rậm.

Đi nhanh!

Bởi vì tu luyện làm trễ nải một ít thời gian, bởi vậy, Dương Diệp gia tăng tốc độ, trên đường đi, hắn chỉ bằng vào thân thể lực lượng bay, liền làm cho không gian chung quanh nổi lên từng cơn sóng gợn.

Sau một ngày, Dương Diệp ngừng lại.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một tòa cao vút trong mây núi lớn, núi liên miên trăm dặm, tựa như một đầu ẩn núp cự thú.

“U Minh sơn!”

Lúc này, Huyết Nữ xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cả tòa núi yên tĩnh vô cùng, liền hô một tiếng Trùng gọi đều không có.

Lúc này, Huyết Nữ lông mày đột nhiên nhíu lại, “có điểm gì là lạ.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Là có cái gì rất không đúng!”

Yên tĩnh!

Quá an tĩnh!

Dùng kinh nghiệm của hắn đến xem, này mờ mịt trong núi lớn, tuyệt đối là không thể nào an tĩnh như vậy đấy. Yên tĩnh như vậy, liền chỉ có hai loại khả năng, thứ một là nơi đây không có bất kỳ sinh mạng nào, thứ hai là nơi này có nhân vật mạnh mẽ, những sinh vật khác không dám tới gần!

Theo như Dương Diệp suy đoán, hẳn là loại thứ hai.

Huyết Nữ nói: “Cẩn thận một chút!” Nói xong, nàng trực tiếp tiến vào Hồng Mông Tháp của Dương Diệp trong.

Nếu là lúc trước, nàng nhất định sẽ cùng Dương Diệp cùng một chỗ. Nhưng là bây giờ, dùng thực lực của Dương Diệp, trừ phi xuất hiện cái loại này cổ xưa Tu Hành Giả, bằng không thì, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả tại trước mặt hắn căn bản không đủ nhìn!

Huyết Nữ tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía này tòa U Minh sơn. Không do dự, thân hình hắn khẽ động, hướng phía đỉnh núi kia lao đi.

Trên đường đi, Dương Diệp cũng không có phát hiện cái gì, nhưng hắn vẫn là tùy thời bảo trì đề phòng.

Đến lúc đó trên bả vai hắn Tiểu Bạch có chút không có tim không có phổi, nhìn chỗ này một chút, cái kia nhìn xem, hoàn toàn không có ý thức được có thể sẽ gặp nguy hiểm.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới đỉnh núi.

Dương Diệp phóng tầm mắt nhìn, thoáng qua, thần sắc hắn ngưng trọng lên.

Tại trước mặt hắn, có từng đám cây cột đá\, không sai biệt lắm chừng trăm cây, những thứ này cột đá\ dài ước chừng ba bốn trượng, đỉnh là nhọn, mà những thứ này cột đá\ đỉnh phía trên, đều cắm một người.

Mỗi một người chết kiểu đều giống nhau, đều là bị cột đá\ bén nhọn bộ phận xuyên qua đầu.

Dương Diệp nhìn về phía phía trước nhất cái kia cột đá\, cột đá\ bên trên, treo một ông già, tên lão giả này hiển nhiên là mới chết không bao lâu, bởi vì lão giả này đầu còn đang rỉ máu.

Quan trọng nhất là, Dương Diệp phát hiện, trên các cột đá này người chết, cảnh giới thấp nhất đều là Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Này địa phương quỷ gì?

Dương Diệp chân mày cau lại.

“Tiểu tử, cái chỗ này khá là quái dị!” Lúc này, thanh âm của Cùng Kỳ đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên.

Dương Diệp trợn trắng mắt, không phải là nói nhảm sao?

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh cũng ở trong đầu hắn vang lên: “Tại ngươi này trong tháp, ta không cảm giác được cái gì, nhưng mà, trực giác nói cho ta biết, tiểu tử, ngươi đừng chờ lâu ở đây.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn ở chỗ này chờ lâu. Tuy rằng hắn bây giờ đối với thực lực của chính mình rất có lòng tin, nhưng mà, trên thế giới này, cường giả vô số, cái loại này có được kỳ dị năng lực người càng là nhiều vô số kể, cho nên, tốt nhất vẫn là ít xuất hiện một điểm, cẩn thận một chút!

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, đang xác định không có nguy hiểm gì về sau, thân hình hắn run lên, vọt thật xa.

U Minh Uyên, ngay tại U Minh sơn này phía sau.

Hắn bây giờ mục tiêu chính là U Minh sơn phía sau!

Nhưng mà còn đi không bao lâu, Dương Diệp lại dừng lại. Tại trước mặt hắn cách đó không xa, có hơn hai mươi khối máu dầm dề đầu, đầu toàn bộ nhìn về phía hắn lấy, mà lại mỗi một cái đầu lâu đều trợn tròn mắt, tại trong mắt kia, Dương Diệp thấy được hoảng sợ!

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, cuối cùng, nàng vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, sau đó thân hình lóe lên, chạy tới trong Hồng Mông Tháp đi.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, Tiểu gia hỏa này, gặp tình huống không đúng liền chạy. Không có nghĩa khí a!

Dương Diệp nhìn thoáng qua những đầu lâu kia, chính phải đi, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “ngươi xong đời!”

Dương Diệp khó hiểu, ngay tại lúc này, một đôi tay không có dấu hiệu nào che lại cặp mắt của hắn, cùng lúc đó, một giọng nói đột nhiên khi hắn vang lên bên tai: “Đoán xem Ta là ai...”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Ngày lễ vui vẻ!!!!

------oOo------

Chương 1817: Đoán đại gia mày!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1812 chương: Đoán đại gia mày!

(Cầu chia sẻ)

Đoán xem Ta là ai!

Thời khắc này Dương Diệp, đã sởn hết cả gai ốc!

Lại có thể có người không có dấu hiệu nào xuất hiện ở sau lưng của hắn, hơn nữa che kín mắt của hắn!

Đối phương là ai?

Đối phương làm sao làm được?

Phải biết, đang ẩn núp phương diện này, hắn tuyệt đối là cấp bậc tông sư, bởi vì hắn không chỉ có nắm giữ Ám Chi Pháp Tắc, còn có Không Gian Pháp Tắc, có thể nói, chung quanh hắn trong phạm vi mấy trăm trượng, cho dù là một con kiến bò qua, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được.

Nhưng mà, nhưng bây giờ là có người không có dấu hiệu nào xuất hiện ở sau lưng của hắn, sau đó che lại mắt của hắn.

Dương Diệp để cho chính mình bình tĩnh lại, hắn không có động thủ, mà chỉ nói: “Đoán đúng có ban thưởng sao?”

Trầm mặc một hồi, thanh âm kia đột nhiên vang lên: “Có, đoán đúng, lập tức chết, đoán sai, chậm rãi chết!”

Dương Diệp: “...”

“Nhanh đoán!”

Lúc này, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa.

“Đoán đại gia mày!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hai cỗ kinh khủng ý cảnh từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn.

Xùy~~!

Cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở mấy bên ngoài hơn mười trượng.

Thoáng qua.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên, một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên. Nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa, nổi lơ lửng cả người quần màu đen nữ hài, nữ hài xem ra chỉ có mười năm sáu tuổi, tóc thật dài áo choàng mà xuống, cho đến nàng mông bộ vị đưa, gương mặt non nớt trứng, ánh mắt lạnh như băng, trên người tản ra một cỗ làm cho người không dám nhìn thẳng lệ khí!

Những thứ này cũng không phải trọng yếu!

Quan trọng là... Dương Diệp vừa rồi đạo kiếm khí kia, giờ phút này ngay tại tiểu cô nương này trước mặt của, tại kiếm khí đỉnh, là hai cây trắng tinh ngón tay ngọc.

Này hai ngón tay ngọc kẹp lấy Dương Diệp đạo kiếm khí kia!

Đạo kiếm khí kia tựa như bị điểm huyệt giống như ngừng trên không trung, đỉnh, là hai ngón tay ngọc.

Tiểu Nữ Hài lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, sau một khắc, nàng hai ngón tay ngọc nhẹ nhàng sờ.

Dương Diệp đạo kiếm khí kia kịch liệt run lên, thoáng qua từng cái

Tại Dương Diệp ánh mắt ngưng trọng bên trong, đạo kiếm khí kia trực tiếp hóa thành hư vô.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta đoán, ta đoán ngươi là một nữ!”

Tiểu Nữ Hài nói: “Đã muộn!”

Nói xong, nàng chân phải nhẹ nhàng một đập, khi nàng đập mạnh một cước này một khắc này, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi.

Bởi vì tại trước mặt hắn những cái kia không gian phía trên, đột nhiên nhiều hơn từng đạo màu đen vết chân nhỏ, chỉ thấy dấu chân, không gặp người!

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp giơ kiếm đối với lên trước mặt chính là vừa bổ.

Bành!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị chấn bay đến mấy trăm trượng có hơn. Hắn vừa dừng lại một cái, tại trước mặt hắn không đến nửa trượng, đột nhiên quỷ dị xuất hiện một đôi màu đen dấu chân.

Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, thoáng qua, hắn giơ kiếm đối với lên trước mặt chính là đâm một cái.

Một kiếm này, hắn không có dám ở lưu lực!

Nhưng mà, một kiếm này nhưng là cái gì cũng không còn đâm đến, ngay tại Dương Diệp muốn thu kiếm lúc, một đôi tay đột nhiên như rắn quấn quanh ở mũi kiếm của hắn phía trên, sau một khắc, cái kia hai tay trực tiếp theo trường kiếm của hắn khu thẳng vào.

Tốc độ nhanh đến mức cực hạn, hắn căn bản đến không kịp trốn tránh!

Cái kia hai tay trực tiếp bày trước ngực của hắn.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, cả người hắn trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Lúc này đây, cô bé kia không có ở ra tay.

Nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trước ngực của Dương Diệp, giờ phút này Dương Diệp trước ngực, quần áo đã không thấy, tại trên lồng ngực của hắn, có hai Đạo tướng chồng dấu tay đỏ, này hai đạo dấu tay đỏ đem da của Dương Diệp đều làm cho lõm vào, nhưng mà, da của Dương Diệp cũng không có bị phá vỡ, trái lại, giờ phút này cái kia đạo ấn ký, đang tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Nữ Hài chân mày cau lại, “da dày như vậy?”

Xa xa, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trước ngực mình đạo kia dấu tay đỏ, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tiểu Nữ Hài, “ngươi là cổ xưa Tu Hành Giả?”

“Cổ xưa Tu Hành Giả?”

Tiểu Nữ Hài chân mày nhíu sâu hơn, “đó là vật gì?”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, váy đen Tiểu Nữ Hài đột nhiên nói: “Đến, tiếp tục đánh!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ, mà cùng lúc đó, trước mặt Dương Diệp nửa trượng không gian xuất hiện một đôi hắc dấu chân.

Lúc này đây, Dương Diệp không có xuất kiếm. Sau một khắc, một đôi quấn quanh lấy lưu quang màu đen bàn tay nhỏ bé xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn. Đôi tay này mục tiêu là cổ họng của hắn!

Đang ở đó hai tay muốn chế trụ cổ họng hắn lúc, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Bành!

Cái kia hai tay trực tiếp đánh vào cổ họng hắn vị trí, Dương Diệp biểu lộ lập tức nhăn nhó, sau đó hướng về sau ném bay ra ngoài.

Nhưng mà, khi hắn bay ra ngoài một chớp mắt kia, một vết máu tươi tại trước mặt hắn ném bay ra ngoài.

Máu không phải là của hắn!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Tiểu Nữ Hài nhìn nhìn tay phải của chính mình, tại nàng cổ tay phải chỗ, có một cái dài đến tầm mười centi mét vết kiếm, này vết kiếm sâu đậm, trực tiếp đem tay của nàng cho đâm thủng, bên trong xương cốt đều có thể rõ ràng trông thấy.

Tiểu Nữ Hài không có để ý vết thương trên cánh tay miệng, nàng ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “thương thế của ngươi vào ta!”

Xa xa, giờ phút này nét mặt của Dương Diệp như trước vẫn còn có chút vặn vẹo, đó là đau!

Vừa rồi hắn không có phòng ngự, dùng yết hầu cứng rắn đã trúng đối phương một kích, không thể không nói, hành động này vẫn là vô cùng mạo hiểm. Bất quá còn tốt, nhục thể của hắn cứng rắn đối phó công kích của đối phương, nhưng mà, cũng không chịu nổi.

Bởi vì hắn có thể cảm giác ra, cổ họng của hắn bất kể là bên trong hay vẫn là bên ngoài, cũng đã vỡ ra. Chỉ có điều cũng không nguy hiểm đến tánh mạng!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía cái kia váy đen Tiểu Nữ Hài, thầm nghĩ trong lòng đáng tiếc. Hắn vừa rồi mạo hiểm dùng cái kia loại phương thức, là muốn phế bỏ đối phương một tay, nhưng mà, hắn có chút đánh giá thấp đối phương phản ứng!

Đối phương căn bản không có cho hắn cơ hội này, kiếm cương phá vỡ da của đối phương, đối phương liền trực tiếp thu tay lại, hơn nữa dùng lực lượng cường đại chấn tại trên kiếm của hắn, sở dĩ hắn bay ra xa như vậy, là bị đối phương lưỡng kích!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tại sao phải giết ta?”

Cô bé này thực lực, thật sự quá kinh khủng, nếu như thân thể hắn không có tăng lên, hắn khả năng đã bị đối phương giết chết. Đối phương thân pháp này, lực lượng này, đều thật là quỷ dị!

Lúc này, Tiểu Nữ Hài đột nhiên chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, vừa đi vừa nói: “Nàng nói, nơi đây không thể để cho người khác tới. Người tới, đều phải chết!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, hắn chân phải mãnh liệt một đập hư không.

Bành!

Phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian kịch liệt run lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Một kiếm nháy mắt!

Gia trì hai loại Minh Cảnh ý cảnh, còn có thân thể lực lượng đích thực một kiếm nháy mắt. Này một đạo kiếm quang xuất hiện một khắc này, mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp bị đạo kiếm quang này ẩn chứa lực lượng cho đánh rách ra.

Không gian chung quanh, đã thành Tri Chu Võng hình dáng!

Lúc này, trước mặt Dương Diệp không gian đột nhiên xuất hiện một đạo vòng sáng màu đen, đạo này vòng sáng màu đen ngay từ đầu rất nhỏ, nhưng mà, làm Dương Diệp kiếm quang đến một khắc này, đạo này vòng sáng màu đen lập tức bành trướng, sau đó đem Dương Diệp cùng kiếm quang của hắn bao vây lại.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc, trong tràng chính là vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh.

Lúc này, mấy đạo kiếm quang đột nhiên từ cái kia vòng sáng màu đen bên trong phóng lên trời, này mấy đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia khe hở cho vỡ ra đến, nhưng mà sau một khắc, bốn năm vầng sáng lăng không xuất hiện ở Thiên tế hư không, này 4 5 cái vòng sáng màu đen lần nữa đem Dương Diệp cái kia mấy đạo kiếm khí nuốt chửng lấy!

Ầm ầm!

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng ở phía chân trời vang vọng dựng lên, giờ khắc này, cả U Minh Sơn đỉnh núi không gian bắt đầu kịch liệt rung rung, tựa như Đại Địa Chấn một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Ước chừng hơn một khắc sau, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ Thiên tế té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần hai ngàn trượng!

Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp!

Theo Dương Diệp bay rớt ra ngoài, Thiên tế dần dần bình tĩnh lại.

Xa xa, Dương Diệp sau khi dừng lại, khóe miệng của hắn chậm rãi tràn ra một ngụm máu tươi. Hắn lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia váy đen Tiểu Nữ Hài, giờ phút này, cô bé kia chung quanh, nổi lơ lửng ba cái màu đen Tiểu Quang vòng, này ba cái tiểu khe hở chậm rãi tại bé gái chung quanh phiêu đãng, trong đó, tản ra một cỗ khí tức âm hàn.

Lúc này, Tiểu Nữ Hài đột nhiên nói: “Qua nhiều năm như vậy, ngươi là ta đã thấy có thể... Nhất bị đánh người!”

Dương Diệp sắc mặt lập tức không bình thường. Có thể... Nhất bị đánh? Tiểu cô nương này làm sao nói chuyện... Bất quá cũng bình thường, vừa rồi hắn cùng với bé gái giao phong bên trong, hắn đúng là ở vào bị bị đánh. Lúc này đây, Kiếm Khí của hắn cư nhiên bị đối phương cho áp chế!

Chân chính áp chế!

Cái đó sợ hắn dùng Minh Cảnh Kiếm Ý đều vô dụng! Bất quá còn tốt, một phen giao chiến xuống, hắn cũng không có bị cái gì thực chất tính tổn thương. Phải nói, coi như là có cái gì nặng tổn thương, hiện tại cũng đều tốt lắm rồi!

Đây chính là hắn kinh khủng nhất địa phương!

Tiểu cô nương này là ai?

Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, cô bé kia đột nhiên ngón tay ngọc một điểm, một điểm này, bên cạnh nàng một cái năng lượng màu đen khe hở trực tiếp xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp, lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên phóng lên trời. Cường đại Kiếm Khí những nơi đi qua liền không gian đều dễ dàng vỡ ra đến, nhưng mà, khi tiếp xúc được cái kia vòng sáng màu đen lúc, Kiếm Khí của hắn nhưng là dừng lại, thoáng qua, kia Kiếm Khí chậm rãi hư ảo, cuối cùng cho đến biến mất!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, bấm tay một điểm, một đám hỏa diễm từ đầu ngón tay hắn bắn nhanh ra như điện, cái kia sợi hỏa diễm lập tức đem cái kia khe hở gói, thoáng qua, kia trực tiếp bị này sợi ánh lửa cho đốt cháy đã thành hư vô!

Lục Đinh Thần Hỏa!

“Lửa này không sai!”

Lúc này, cô bé kia đột nhiên nói: “Ngươi thứ tốt thật nhiều! Đến, cũng để cho ngươi nhìn ta một chút thứ tốt!”

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải lật lại, lập tức, một quả in một đầu màu đen con rắn giới chỉ xuất hiện ở trong tay của nàng.

Dương Diệp liền muốn ra tay, ngay tại lúc này, Huyết Nữ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của hắn. Dương Diệp sửng sốt, liền phải nói, lúc này, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Huyết Nữ đột nhiên đối với Tiểu Nữ Hài có chút thi lễ.

Dương Diệp: "..."

...

PS: Cảm tạ: Nhựa đường ếch xanh, thành or diệt, ai lai hứa ta cả đời, thư hữu 46604172, ngô giang lệ A nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1818: U Minh Quỷ Bộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1813 chương: U Minh Quỷ Bộ!

(Cầu chia sẻ)

Dương Diệp bối rối.

Hắn là thật không có nghĩ đến một màn này, Huyết Nữ rõ ràng đối với tiểu cô nương này hành lễ!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp trong đầu tràn đầy nghi hoặc!

Xa xa, cái kia váy đen Tiểu Nữ Hài lông mày cau lại, "ngươi là người phương nào!"

Lúc này, Minh Nữ, Manh Nữ, kỵ heo thiếu nữ xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa. Tam nữ nhìn xem váy đen Tiểu Nữ Hài, trong mắt mang theo một tia phức tạp.

"Minh Mộng!"

Lúc này, Huyết Nữ nói: "Ngươi gọi Minh Mộng!"

Nghe được lời của Huyết Nữ, cái kia váy đen Tiểu Nữ Hài lông mày nhíu lại, “Minh Mộng…” Trong mắt nàng xuất hiện một tia mờ mịt, qua hồi lâu, nàng nói khẽ: “Ta giống như chính là để cho Minh Mộng…”

Manh Nữ cùng Huyết Nữ nhìn nhau, cuối cùng, Huyết Nữ nói: “Ngươi không biết mình tên gì?”

Váy đen Tiểu Nữ Hài chân mày nhíu sâu hơn. Một lát sau, nàng đột nhiên nhìn về phía Huyết Nữ, “ngươi biết ta?”

Huyết Nữ trầm giọng nói: “Ngươi mất ký ức?”

Váy đen Tiểu Nữ Hài lạnh lùng nói: “Không có, chính là rất nhiều chuyện không nghĩ như thế nào được lên!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Huyết Nữ, “Nhị tỷ, nàng cũng là U Minh Điện hay sao?”

Huyết Nữ khẽ gật đầu, “nàng là U Minh Điện ta Thủ Hộ Giả, địa vị, gần như chỉ ở điện chủ phía dưới, cũng chỉ có điện chủ mới có thể ra lệnh cho nàng. Đồng thời, nàng cũng là U Minh Điện ta giáo quan, ta cùng với đại tỷ đã từng cũng nhận được qua chỉ điểm của nàng, bất quá, đó là chúng ta chuyện lúc còn bé rồi.”

U Minh Điện Thủ Hộ Giả, U Minh Điện giáo quan…

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, khó trách nữ nhân này khủng bố như vậy!

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Kỳ thật, ngay từ đầu ta cũng có chút hoài nghi. Bất quá, không dám xác định. Bởi vì nàng ngay từ đầu sử dụng cái kia thân pháp, là U Minh Điện ta đã thất truyền ‘U Minh Quỷ Bộ’, cái này thân pháp, chỉ có điện chủ cùng Thủ Hộ Giả biết. Ta cùng với đại tỷ cũng chỉ ở thuở thiếu thời gặp một lần.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía cái kia váy đen Tiểu Nữ Hài, “chỗ để xác định, là vì giới chỉ. U Minh Quỷ Giới, này giới, là Thủ Hộ Giả tượng trưng thân phận, cũng là U Minh Điện ta đệ nhị chí bảo.”

Lúc này, Dương Diệp cười hắc hắc, “nguyên lai đều là người mình ha ha, thật sự là không đánh nhau thì không quen biết!”

“Ai với ngươi là người mình!”

Lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Ta bất kể các ngươi là ai, Ta là ai, dù sao nàng đã từng nói qua, nơi đây, không thể để cho ngoại nhân tới. Cho nên, các ngươi hoặc là lập tức đi, hoặc là lập tức chết!”

//truyenyy/
Huyết Nữ nói: “Nàng, chính là Ti U điện chủ chứ?”

“Điện chủ...” Minh Mộng lông mày lần nữa nhíu lại, trong mắt lại xuất hiện một chút vẻ mờ mịt.

Lúc này, Huyết Nữ lại nói: “Mộng Giáo Quan, điện chủ nàng là đi thượng giới, hay vẫn là đã, đã vẫn lạc?”

Minh Mộng chân mày nhíu sâu hơn.

Qua hồi lâu, nàng đột nhiên nhìn về phía bên phải, sau đó nói: “Nàng đi bên kia.”

“Ngươi không có đi xem qua?” Huyết Nữ hỏi.

Minh Mộng lắc đầu, “nàng không có để cho ta đi, ta không dám đi.”

Dương Diệp nheo mắt, cô gái này, tựa hồ rất sợ U Minh Điện kia điện chủ a!

“Ngươi ở đây trông bao nhiêu năm?” Huyết Nữ lại hỏi.

Minh Mộng khẽ lắc đầu, “ta không biết, dù sao rất lâu.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Huyết Nữ, “ta nhớ tới một sự kiện, cái kia chính là, ta chính là để cho Minh Mộng. Nhưng mà, ta không nhớ rõ ngươi là ai!”

Huyết Nữ nói: “Không sao, sau này từ từ suy nghĩ.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía lúc trước Minh Mộng nhìn về phía địa phương, “chúng ta tưởng đi bên kia nhìn một chút, có thể chứ?”

“Không thể!”

Minh Mộng thần sắc lập tức lạnh xuống, “nàng đã từng nói qua, không thể để cho người khác đi. Bất luận kẻ nào cũng không thể!”

Huyết Nữ nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn tại đây thủ cả đời sao?”

Váy đen Tiểu Nữ Hài nao nao, lập tức trầm mặc, nhưng mà rất nhanh, nàng lại nói: “Không có mệnh lệnh của nàng, ta không có khả năng mở!”

"Cổ hủ!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngươi có nghĩ tới hay không, nàng khả năng một bắt đầu là để cho ngươi tại đây trông coi, mà không phải cả đời để cho ngươi tại đây trông coi. Nàng quá khứ về sau, liền không có ở đi ra, có thể là nàng đã rời khỏi, hoặc là, nàng gặp phiền toái gì! Nàng..."

"Không có khả năng!"

Minh Mộng đột nhiên nói: "Không ai có thể giết nàng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Minh Mộng, "nàng rất lợi hại phải không?"

Minh Mộng đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, "loại người như ngươi, nàng có thể đánh nhau một trăm!"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Manh Nữ đột nhiên nói: "Mộng Giáo Quan, ngươi trung với điện chủ, chúng ta lý giải. Nhưng mà, ngươi có thể từng nghĩ tới, điện chủ quá khứ đã nhiều năm như vậy, bình thường sao? Này là không bình thường. Như Tiểu Dương tử từng nói, điện chủ ở bên kia, nhất định là xảy ra chuyện gì, cho nên mới lâu như vậy không có tin tức!"

Tiểu Dương tử!

Nghe được lời của Manh Nữ, Dương Diệp khóe miệng lập tức kéo ra, này Tam tỷ, rõ ràng cho hắn lấy như vậy cái ngoại hiệu!

Xa xa, Minh Mộng kia nghe được lời của Manh Nữ về sau, nàng lần nữa đã trầm mặc. Một lát sau, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, chính là Thiếu Ti U biến mất địa phương. Nhìn xem cái chỗ kia, trong mắt nàng xuất hiện một chút mờ mịt cùng nghi hoặc!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chính là đã biết tâm tư của Minh Mộng này. Đối phương, kỳ thật cũng muốn biết Thiếu Ti U đến cùng làm sao vậy.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp vội vàng nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, có lẽ nàng ở bên kia cần trợ giúp của chúng ta chứ? Hay hoặc là, nàng bởi vì chuyện gì mà trì hoãn, dẫn đến nàng lúc rời đi không có thông tri ngươi, nếu là như vậy, ngươi ở nơi này trông coi, chẳng phải là không công lãng phí thời gian?"

Minh Mộng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “là ngươi để cho ta đi đấy, đến lúc đó nàng nếu trách tội, ta đã nói là ngươi để cho ta đi đấy!”

“Con mẹ nó chứ…” Dương Diệp thiếu chút nữa nhịn không được bạo lớn.

Nữ nhân này tại sao như vậy? Tự suy nghĩ đi nhìn, lại muốn vứt trách nhiệm mất!

Lúc này, Minh Mộng kia lại nói: “Ta vốn là không muốn đi, nhưng mà, ngươi nói cũng có đạo lý, hơn nữa, các ngươi lại muốn qua đi, các ngươi nhiều người như vậy, một người ta đánh không lại các ngươi, cho nên chỉ có thể đi theo các ngươi đi, sau đó, đây đều là ý tứ của các ngươi, đúng hay không?”

Mọi người: “…”

Một khắc sau, mọi người lên đường.

Trên đường, Dương Diệp đi tới bên cạnh của Huyết Nữ, sau đó nói: “Nhị tỷ, ta thế nào cảm giác các ngươi người điện chủ kia có chút không tầm thường a!”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi muốn nói cái gì?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta cũng không biết, chính là cảm giác. Lại nói, ngươi biết lai lịch của nàng cùng thân phận sao?”

Huyết Nữ lắc đầu, “kỳ thật, nàng tại U Minh Điện chúng ta, cũng rất thần bí. Không có ai biết quá khứ của nàng, bản thân nàng cũng không có nói qua.”

“Thần bí!”

Dương Diệp chính muốn nói gì, lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của hắn, Dương Diệp sắc mặt hơi đổi một chút, âm thầm đề phòng rồi lên. Nữ nhân này cũng không phải là một người hiền lành!

Minh Mộng quan sát một chút Dương Diệp, “ngươi này da, tốt dày, luyện thế nào hay sao?”

Dương Diệp: “…”

“Ngươi lửa kia, cũng rất tốt, đi lấy làm cho?” Minh Mộng đột nhiên lại nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức vô cùng đề phòng rồi lên, nữ nhân này, đang có ý đồ xấu với Lục Đinh Thần Hỏa hắn a!

“Chúng ta đã đến!” Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Mọi người ngừng lại, ở trước mặt mọi người, là một chỗ sâu vực sâu không thấy đáy. Dương Diệp đi đến nơi ranh giới nhìn xuống, trăm trượng phía dưới, trải rộng sương mù màu trắng nhạt, bất quá, dùng nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể đơn giản xuyên thấu những sương mù này.

Nhưng mà, dùng thị lực của hắn, cũng không thể đủ xem rốt cục!

Sâu không thấy đáy!

Dương Diệp nhìn về phía Minh Mộng, “nàng lúc trước liền là từ nơi này đi xuống sao?”

Minh Mộng nhẹ gật đầu.

“Nàng có không có nói tiếp làm cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

Minh Mộng lắc đầu.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ khẽ gật đầu, “đi xuống đi!”

Nói xong, nàng cùng Manh Nữ trực tiếp nhảy xuống, còn kỵ heo thiếu nữ cùng Minh Nữ, hai nữ tắc là trực tiếp tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Minh Mộng, sau đó cũng nhảy xuống.

Trong tràng, Minh Mộng kia hiển nhiên có chút do dự, hiển nhiên, nàng vẫn còn là cố kỵ cái gì. Bất quá rất nhanh, nàng cũng nhảy xuống theo.

Mọi người ở đây nhảy đi xuống không sai biệt lắm một khắc sau, một tên cô gái che mặt đột nhiên xuất hiện ở lúc trước Dương Diệp chỗ đứng.

Cô gái che mặt nhìn phía dưới hồi lâu, sau đó nói: “Không nghĩ tới, Thủ Hộ Giả đều hiện thân... Thực càng ngày càng có ý tứ a!”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay người nhìn về phía cách đó không xa, “nếu đã tới, làm gì giấu đầu giấu đuôi?”

Thanh âm rơi xuống, nơi đó không gian đột nhiên nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một tên ngồi lên xe lăn nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

Tên nữ tử này, đúng là chủ nhân của Kiếm Tiên Thành, cũng là U Minh Điện vũ điện khiến cho!

Cô gái che mặt quan sát một chút vũ điện sứ, sau đó nói: “Nhiều năm như vậy không thấy, ngươi tựa hồ lẫn vào có chút thảm!”

“Thảm?”

Vũ điện khiến cho nhẹ cười cười, “xác thực, so sánh với lời của ngươi, ta quả thật có chút thảm. Không giống ngươi, đều biến thành điện chủ. Chẳng qua là, thứ cho ta nói thẳng, làm điện chủ, ngươi có tài đức gì?”

“U Minh Điện, Ti U điện chủ đi rồi, biến thành chia rẽ, nếu như ta không lo điện chủ, U Minh Điện chúng ta sẽ vĩnh viễn trở thành lịch sử. Ta gây dựng lại U Minh Điện, lại để cho U Minh Điện có thể truyền thừa, này chẳng lẽ có sai sao?” Cô gái che mặt nói.

“Không có sư phụ U Minh Điện, cũng không phải là U Minh Điện!” Vũ điện khiến cho đạm thanh nói.

Cô gái che mặt nhìn xem vũ điện khiến cho hồi lâu, sau đó nói: “Đạo Bất Đồng Bất Tương Vi Mưu!”

Vũ điện khiến cho khẽ gật đầu, “cũng phải!”

Nói xong, thân hình của nàng khẽ động, trực tiếp nhảy xuống trong vực sâu kia.

Trong tràng, cô gái che mặt nhìn phía dưới hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Vô số năm qua hoang mang, hôm nay nên cởi ra a...”

Thanh âm rơi xuống, nàng cũng thả người nhảy xuống.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Ước chừng hơn một khắc sau, cả tòa U Minh Sơn đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Không có xem qua phiên ngoại bằng hữu, có thể đi nhìn xem. Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1819: Minh Cảnh cường giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1814 chương: Minh Cảnh cường giả!

(Cầu chia sẻ)

U Minh Uyên.

Khi tiến vào U Minh Uyên về sau, Dương Diệp lập tức cảm giác mình đã mất đi trọng tâm, hắn dùng tốc độ cực nhanh rơi xuống dưới lấy.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này, hắn cảm giác được, sau lưng vách núi đang tại rung động.

“Cẩn thận một chút!” Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, một bên Minh Mộng kia đột nhiên nói: “Yên tâm, hắn da dầy, quăng không chết!”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, Huyết Nữ sắc mặt đột nhiên biến đổi, “cẩn thận!”

Huyết Nữ thanh âm rơi xuống, Minh Mộng kia quanh thân đột nhiên xuất hiện mấy cái năng lượng màu đen khe hở, mà lúc này, mấy chục cây thô đạt trăm trượng rễ cây đột nhiên xuất hiện ở bọn họ bốn phía, thoáng qua, những thứ này rễ cây trực tiếp đưa bọn chúng bao phủ lại.

Rầm rầm rầm rầm...

Trong vực sâu, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên.

Một lát sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Giờ phút này, Dương Diệp bốn người bốn phía, những cây đó cây đã toàn bộ biến mất. Nhưng mà, bốn người thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng.

Bởi vì những cây đó cây không phải là bị bọn hắn làm cho biến mất, mà là hư không tiêu thất đấy.

“Đó là đồ chơi gì?” Dương Diệp hỏi.

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, “không biết!” Nói đến đây, nàng chân mày cau lại, “Giới Nữ lúc trước mặc càng kết giới đã tới cái chỗ này, nhưng mà, lúc ấy nàng không có gặp được những vật này.”

“Giới Nữ đã tới?” Dương Diệp có chút kinh ngạc.

Huyết Nữ nhẹ gật đầu, “nàng có thể thiết trí giới điểm, sau đó xác định địa điểm truyền tống, bất quá, bởi vì nàng cảnh giới thấp nguyên nhân, nàng chỉ có thể xác định địa điểm truyền tống chính mình. Ở phía dưới, có một cái kết giới, kết giới kia, vượt ra khỏi phạm vi năng lực của nàng, cho nên, chúng ta chỉ có thể đi tìm kiếm trợ giúp của ngươi!”

“Nguyên lai thật sự có người đến qua...”

Lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên nói: “Lúc trước ta cảm thấy có điểm gì là lạ, nhưng mà, ta tìm thoáng một phát, cái gì cũng không có phát hiện.”

“Khá tốt ngươi không có phát hiện!” Huyết Nữ nói. Nếu như Giới Nữ lúc trước bị Minh Mộng phát hiện, đây tuyệt đối là dữ nhiều lành ít.

“Chúng ta đi xuống đi!” Manh Nữ nói.

Mọi người nhẹ gật đầu, sau đó tiếp tục bắt đầu rơi xuống dưới.

Ước chừng hơn nửa canh giờ, bốn người chân của rốt cuộc rơi xuống đất.

Bốn phía, sương mù một mảnh, khó có thể thấy rõ.

Lúc này, Minh Mộng tay phải đột nhiên vung lên, trong chốc lát, chung quanh những cái kia sương mù lập tức xoay tròn, rất nhanh, những cái kia sương mù thượng triều không chậm rãi thổi đi, chỉ chốc lát chính là biến mất trong ánh mắt của mọi người.

Giờ phút này, trong tràng rõ ràng.

Nhưng mà, trước mặt bọn họ như cũ là hoàn toàn mờ mịt, cái gì cũng không nhìn thấy.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, lúc này, Huyết Nữ nói: “Kết giới, nơi này có che lấp kết giới.”

Kết giới!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Minh Mộng kia, “ngươi có thể phá sao?”

Huyết Nữ cùng Manh Nữ cũng nhìn về phía Minh Mộng.

Tại trong tràng, thực lực mạnh nhất đúng là Minh Mộng này.

Minh Mộng nhìn lên trước mặt hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Là nàng bố trí, ta không phá được.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi kiếm kia còn ngươi nữa lửa kia, có lẽ có thể thử xem!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn nhìn trong tay mình Mộc Kiếm, sau một khắc, hắn nắm Mộc Kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Ầm!

Một đạo nổ vang rất đột nhiên ở giữa sân vang vọng, ngay sau đó, không gian chung quanh kịch liệt run lên, dường như mà chấn một cái.

Bất quá rất nhanh, chung quanh khôi phục lại bình tĩnh. Mà trước mặt bọn hắn, như trước hoàn toàn mờ mịt, cái gì cũng nhìn không tới.

Nhưng mà, tại Dương Diệp Mộc Kiếm chỗ mũi kiếm, nhưng là có thêm một đạo thật nhỏ kiếm động, hơn nữa, nơi đó không gian cùng nơi khác không gian không quá giống nhau, nơi đó không gian có chút trong suốt.

“Quả nhiên hữu hiệu!”

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ trên mặt nổi lên một nụ cười.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ nói: “Tiếp tục!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó vận chuyển trong cơ thể Huyền Khí, tiếp đó, hắn giơ kiếm lần nữa hướng phía trước chính là đâm một cái...

Cứ như vậy, tại Dương Diệp một kiếm lại một kiếm mãnh liệt đâm dưới, trong sân không gian càng ngày càng hư ảo.

Ước chừng hơn đem gần một giờ sau.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị một cỗ lực lượng cường đại cho chấn bay ra ngoài. Nhưng mà, không gian chung quanh đột nhiên dần dần hư ảo.

Không đến một hồi, không gian chung quanh bắt đầu khôi phục bình thường. Lúc này, một viên dài đến cao trăm trượng cổ thụ xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Cây?

Mọi người ngây ngẩn cả người.

“Cẩn thận một chút!” Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái địa phương quỷ quái này, hắn càng phát giác không được bình thường. Có thể nói, nếu như không phải là lúc trước hắn đem thân thể tăng lên tới Tích Huyết Trọng Sinh cảnh mà nói, hắn sẽ quay đầu liền đi, nơi này, căn bản không phải hắn đợi!

Dù cho hiện tại, hắn cũng có chút trong nội tâm bỡ ngỡ!

Ngay tại lúc này, nơi xa cây cổ thụ kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, tùy thời đề phòng.

“Tiểu tử, gốc cây này không đơn giản!” Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, ta cũng biết nó không đơn giản a. Ngươi có thể hay không nói một chút, nó đến cùng ở đâu không đơn giản!”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Tiểu tử, ta cảm thấy ngươi gây đại họa rồi.”

Dương Diệp mặt đen lại, “ngươi đừng làm ta sợ!”

“Hắn không có bị sợ ngươi!”

Lúc này, thanh âm của Cùng Kỳ đột nhiên vang lên, “tiểu tử, ngươi phá kết giới này, ngươi lần này thật sự gây đại họa rồi.”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, xa xa cây đại thụ kia phía trên, một cái nhánh cây đột nhiên bắn nhanh ra như điện. Tốc độ cực nhanh, sắp tới Dương Diệp đều không có thấy rõ nhánh cây kia quỹ tích!

Ở nơi này nhánh cây bắn nhanh ra như điện một khắc này, Minh Mộng kia đột nhiên cong ngón búng ra, một cái năng lượng màu đen khe hở chợt hiện hiện ra.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, tại Dương Diệp cùng Huyết Nữ ánh mắt kinh ngạc bên trong, Minh Mộng kia lại bị đẩy lui trọn vẹn hơn ba trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mồ hôi lạnh trên trán lập tức chảy xuống.

Minh Mộng này là nhân vật gì? Hắn cũng không biết nhân vật gì, dù sao thì là lợi hại hơn hắn rất nhiều rất nhiều tồn tại. Nhưng mà, đối phương cư nhiên bị gốc cây này cho đánh lui!

Hiện tại, hắn có điểm minh bạch Hậu Khanh cùng ý tứ của Cùng Kỳ.

Không chỉ có Dương Diệp, một bên Huyết Nữ cùng Manh Nữ cũng ngây ngẩn cả người. Hiển nhiên, các nàng cũng không nghĩ tới Minh Mộng lại bị đánh lui!

Xa xa, Minh Mộng ngẩng đầu nhìn về phía cái cây kia, sau một khắc, nàng tay trắng nõn nà vung lên, một đạo cự đại vòng sáng màu đen chợt hiện hiện ra, sau một khắc, đạo kia vòng sáng màu đen trực tiếp xuất hiện ở cái cây kia đỉnh đầu, thoáng qua, một cỗ cực kỳ khủng bố năng lượng màu đen từ trong đó đổ xuống mà ra.

Ngay tại lúc này, một cái nhánh cây phóng lên trời, trực tiếp đánh vào đạo kia vòng sáng màu đen phía trên.

Ầm!

Trong mắt của mọi người, đạo kia vòng sáng màu đen trực tiếp ầm ầm nổ!

Dương Diệp nheo mắt, hắn đi tới bên cạnh của Huyết Nữ, sau đó nói: “Nhị tỷ, nếu không, chúng ta rút lui trước chứ?”

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “sự tình còn không có hiểu rõ, không thể đi.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Bất quá, ngươi có thể đi. Để cho ngươi cuốn vào, chúng ta đã rất áy náy. Hiện tại, kết giới đã phá, ngươi không cần phải ở lại chỗ này.”

Dương Diệp cười khổ, hắn đi bây giờ, đây chẳng phải là thật không có nghĩa khí.

Ngay tại lúc này, một cây nước sơn hắc thụ cây đột nhiên từ cái kia cổ thụ bên trong bắn nhanh ra như điện, căn này rễ cây, độ rộng khoảng chừng hơn một trượng, mà sau lưng nó, còn có mười mấy cây rễ cây, những thứ này rễ cây mục tiêu, toàn bộ là Minh Mộng kia!

Nhìn thấy một màn này, Minh Mộng kia thần sắc lập tức lạnh xuống, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, hơn mười người vòng sáng màu đen xuất hiện ở trên cánh tay của nàng.

“U Minh Hoàn!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Huyết Nữ đột nhiên nói: “U Minh Điện ta tất cả trong Huyền Kỹ, xếp hạng thứ ba, bởi vì điện chủ cùng nàng biến mất, cho nên thất truyền. Không nghĩ tới, hôm nay lại nhìn thấy.”

U Minh Hoàn?

Dương Diệp nhìn về phía Minh Mộng kia, đối phương này vòng sáng màu đen vừa mới có thể là để cho hắn chịu nhiều đau khổ, hơn nữa, đối phương này vòng sáng màu đen, có thể là ngay cả kiếm ý của hắn cùng sát ý đều chế trụ đấy.

Trong tràng, Minh Mộng kia đột nhiên tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền!

Trong chốc lát, những cái kia vòng sáng màu đen một tên tiếp theo một tên hướng phía chút nhánh cây xoáy ngược lại đi. Những thứ này vòng sáng màu đen những nơi đi qua, trực tiếp đem không gian tê liệt thành một cái vầng sáng, vô cùng quái dị.

Ầm ầm ầm ầm ầm...

Trong tràng, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, những thứ này tiếng nổ vang trực tiếp đem không gian chung quanh chấn địa nổi lên một từng cơn sóng gợn.

Rất nhanh, không gian khôi phục bình tĩnh.

Những cây đó cây đã không thấy, nhưng mà, những cái kia vòng sáng màu đen cũng vô ảnh vô tung biến mất.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi. Khá tốt gốc cây này chẳng phải Vô Địch, bằng không thì, hắn cùng với Huyết Nữ hai nữ có thể đã nguy hiểm.

“Tiểu tử, ngươi tốt nhất là hiện tại chuồn đi, bằng không thì đợi tí nữa ngươi muốn đi cũng không đi được!”

Lúc này, thanh âm của Cùng Kỳ tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Ly khai?

Dương Diệp lắc đầu, bình tĩnh mà xem xét, hắn là muốn rời đi đấy, nhưng mà, bây giờ có thể ly khai sao?

Nhất định là không thể!

Hiện tại nếu là ly khai, chính hắn đều xem thường chính mình!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía nơi xa Minh Mộng, trong cơ thể hắn Huyền Khí cũng vận chuyển. Hắn xưa nay sẽ không gởi gắm hi vọng trên người người khác.

Cách đó không xa, Minh Mộng kia thần sắc giờ phút này cũng ngưng trọng lên. Hiển nhiên, gốc cây này để cho nàng cũng cảm nhận được nguy hiểm.

Ngay tại lúc này, xa xa cây cổ thụ kia đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, theo nó rung rung, cả vùng đất cũng bắt đầu đang rung rung, dường như đã xảy ra giống như địa chấn.

Rất nhanh, tại trong mắt của đám người Dương Diệp, cây cổ thụ kia đột nhiên bắt đầu co rút lại, nó càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng nhỏ, một khắc sau, nó hình thể trực tiếp rút nhỏ ít nhất mấy chục lần, tiếp đó, một cái cao tới hai trượng thụ nhân xuất hiện ở trước mặt của đám người Dương Diệp.

Ầm!

Một luồng khí tức cực kỳ khủng bố từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, xa xa, Dương Diệp bốn người trực tiếp bị cỗ khí tức này chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại...

“Tiểu tử, gia hỏa này ít nhất đã đạt tới Minh Cảnh, nhanh trượt a!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên Hậu Khanh có chút thanh âm lo lắng.

...

PS: Cảm tạ: Mưa độc xinh tươi, không có c a, ai lai hứa ta cả đời. Thành or diệt, nhựa đường ếch xanh, thư hữu 46604172 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1820: Tiếng bước chân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1815 chương: Tiếng bước chân!

(Cầu chia sẻ)

Minh Cảnh?

Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Minh Cảnh, cũng chính là Chân Cảnh phía trên. Nhưng mà, không phải nói cái thế giới này không có gương sáng cường giả sao?

Cái kia trước mắt này người cây là chuyện gì xảy ra?

Ngay tại lúc này, cái kia thụ nhân đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cây rễ cây trực tiếp từ trên thân nó bắn nhanh ra như điện.

Bành!

Một đạo tiếng rên ở giữa sân đột ngột vang lên. Ngay sau đó, Minh Mộng kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Cái kia thụ nhân muốn xuất thủ lần nữa, lúc này, một đạo huyết mang đột nhiên vạch phá không gian, xuất hiện ở trước mặt của nó. Nhưng mà thoáng qua, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể nó cuồn cuộn quét ra, theo cỗ khí tức này xuất hiện, đạo kia tia máu trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất, phảng phất từ trước giờ chưa từng xuất hiện!

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ sắc mặt lập tức trầm xuống. Này thụ nhân thực lực, vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng!

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Huyết Nữ, “Nhị tỷ, cẩn thận, gia hỏa này đã Minh Cảnh rồi.”

“Minh Cảnh?”

Huyết Nữ lông mày nhíu lại, đang muốn nói chuyện, lúc này, xa xa cái kia thụ nhân đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Giờ khắc này, Dương Diệp bốn sắc mặt người lập tức đại biến.

Thoáng qua, bốn người đều là cảm nhận được một cỗ cực kỳ uy áp kinh khủng, cỗ uy áp này trực tiếp làm cho bốn mọi người không thể thở nổi.

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, cổ tay chuyển một cái, trong tay Mộc Kiếm mang theo đạo đạo kiếm quang, những kiếm này quang sau khi xuất hiện, trên thân hắn cái kia cỗ uy áp lập tức thiếu rất nhiều, nhưng đây là, một cây nước sơn hắc thụ cây đã tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, giơ kiếm chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, nhưng mà, hắn vị trí cũ, nhưng là rơi xuống một đoạn nhánh cây.

Rầm rầm rầm!

Huyết Nữ tam nữ giờ phút này cũng xuất thủ. Tại tam nữ liên thủ, cái kia cỗ uy áp trực tiếp bị chấn nát, trong tràng lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Tam nữ đều nhìn về cách đó không xa Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía trong tay hắn Mộc Kiếm.

Lúc này, Minh Mộng kia nói: "Này thụ nhân phòng ngự, còn mạnh hơn ngươi, ngươi có thể theo chân nó một mình đấu, nhìn xem ai mạnh hơn!"

Dương Diệp: "..."

Một bên, Huyết Nữ đột nhiên nói: "Kiếm của ngươi, Mộc Kiếm của ngươi có thể phá vỡ phòng ngự của nó!"

Dương Diệp cười khổ, hắn cũng biết Mộc Kiếm của chính mình có thể phá vỡ đối phương phòng ngự, nhưng vấn đề là hắn đánh không ăn đối phương a!

Ngay tại lúc này, cái kia thụ nhân đột nhiên nhìn về phía hắn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi. Thoáng qua, một cây nước sơn hắc thụ cây đột nhiên từ trước mặt hắn không gian chui ra. Dương Diệp không chút nghĩ ngợi liền một kiếm đánh xuống, lúc này đây, hắn cầm kiếm là tay phải, cùng lúc đó, cánh tay phải trên xuất hiện một đầu hư ảo bóng thú.

Cổ Linh Mãng!

Đối mặt này người cây, hắn không dám ở chút nào giấu giếm thực lực. Cho nên, trực tiếp dùng Chiến Thần Tí cùng Cổ Linh Mãng!

Giờ phút này, lực lượng của hắn đạt đến bản thân mạnh nhất!

Một kiếm rơi xuống.

Xùy~~!

Tại Huyết Nữ ánh mắt của ba người bên trong, cái kia rễ cây trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, hóa thành đầy trời mảnh gỗ vụn rơi xuống phía dưới. Mà Dương Diệp, nhưng cũng bị chấn bay ra ngoài, bất quá, chỉ đã bay không đến trăm trượng khoảng cách chính là ngừng lại.

Nhưng mà sau một khắc, một cây so với trước đó lớn mấy lần rễ cây không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhanh đến mức cực hạn, liền hắn đều không có phản ứng kịp!

Bành!

Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp trực tiếp bị căn này rễ cây đánh bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần hai khoảng một nghìn trượng, mà khi hắn sau khi dừng lại, tại hai chân chà xát chạm đất mặt lui về phía sau trọn vẹn mấy trăm trượng mới dừng lại.

Tại trước mặt hắn, là một đầu thật dài khe rãnh, đó là hai chân chà xát ra tới.

Xa xa, cái kia thụ nhân liền muốn động thủ, lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ hai tay lên, "lão huynh, ta đầu hàng!"

Tam nữ: "..."

Xa xa, cái kia thụ nhân dừng một chút, hiển nhiên, cũng không có nghĩ đến Dương Diệp lại đột nhiên như vậy.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Lão huynh, chúng ta tới đây, đối với ngươi không có ác ý, chúng ta chẳng qua là tìm đến người."

Tuy rằng nói thì nói như thế, nhưng mà, trong lòng Dương Diệp hay vẫn là âm thầm đề phòng rồi lên, tùy thời chuẩn bị ra tay.

Một bên Huyết Nữ tam nữ cũng là như thế.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Một lát sau, cái kia thụ nhân đột nhiên mở miệng, “nơi đây, không có nhân loại!”

Rất biết nói chuyện!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi, người này là có thể câu thông. Nếu như không thể câu thông, chuyện kia liền khó giải quyết.

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp nói: “Chúng ta tới tìm người này, nàng rất nhiều rất nhiều năm trước đã tới, ừ, là một nữ nhân, ngươi biết sao?”

Xa xa, cái kia thụ nhân đột nhiên trầm mặc, qua một hồi lâu, thụ nhân đột nhiên điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, gia hỏa này nổi điên làm gì?

“Nữ nhân đáng chết!”

Lúc này, cái kia thụ nhân đột nhiên phát ra gầm lên giận dữ, ngay sau đó, nó hai trên cây mãnh liệt mà đối với Dương Diệp bốn người oanh một cái.

Cây muối cây muối…

Trong chốc lát, vô số rễ cây uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía Dương Diệp bốn người điện bắn đi.

Ở đâu xảy ra vấn đề?

Dương Diệp có chút mộng, hắn thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, này người cây tại sao sẽ đột nhiên ra tay!

Huyết Nữ cùng Manh Nữ liền muốn ra tay, lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên xuất hiện ở hai nàng trước mặt, ngay sau đó, nàng hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng vẽ một cái, một cái rạch này, trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện một cái năng lượng màu đen viên cầu.

Sau một khắc, cái này năng lượng màu đen viên cầu đột nhiên nổ bể ra.

Rầm rầm rầm rầm…

Trong chốc lát, vô số màu đen quang nhận từ cái này bên trong quả cầu chợt hiện hiện ra, những thứ này màu đen quang nhận một đạo tiếp một đạo hướng phía những cây đó cây kích bắn đi. Tuy rằng những thứ này màu đen quang nhận cũng không có chém đứt những cây đó cây, nhưng đem những cây đó cây ngăn trở ở không trung.

Minh Mộng nhìn về phía Huyết Nữ hai nữ, “cây này, ta giết không được nó. Hiện tại, là đi, hay vẫn là lưu?”

Huyết Nữ trầm mặc hồi lâu, sau đó nàng nhìn về phía cái kia cổ thụ, “nó nhất định biết rõ điện chủ chuyện tình, bằng không thì, nó không có khả năng như vậy.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Minh Mộng, “Mộng Giáo Quan, chẳng lẽ ngươi không muốn biết điện chủ chuyện tình sao?”

Minh Mộng đã trầm mặc.

Nàng tự nhiên muốn biết chuyện của Thiếu Ti U, bởi vì lúc trước Thiếu Ti U sau khi đi vào, ngay tại cũng không có đi ra ngoài, mà nàng, ở bên ngoài trấn thủ vô số năm. Nguyên bản, nàng cho là đối phương trong này, nhưng là bây giờ, đối phương cũng không có ở nơi này.

Nếu như không có ở nơi này, vậy đối phương lại đi nơi nào?

Lúc này, Minh Mộng nhìn về phía Huyết Nữ, “đồng loạt ra tay.” Nói xong, nàng vừa nhìn về phía một bên Dương Diệp, “cầm kiếm của ngươi chém nó!”

Nói xong, nàng toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế đột nhiên xuất hiện một đôi màu đen quỷ dị dấu chân.

U Minh Quỷ Bộ!

Huyết Nữ cũng không do dự, thân hình run lên, hóa thành một đạo huyết mang hướng phía cái kia thụ nhân vọt tới. Ở bên cạnh nàng Manh Nữ cũng là mang theo một cỗ khí thế kinh khủng hướng phía cái kia thụ nhân vọt tới.

Trong tràng, liền thừa Dương Diệp.

Tại chỗ, Dương Diệp chìm đếm thầm hơi thở về sau, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia thụ nhân bắn mạnh tới.

Ngay tại hắn cách cái kia thụ nhân còn có không sai biệt lắm ba trượng khoảng cách lúc, cái kia thụ nhân đột nhiên nhìn về phía hắn, sau một khắc, một cây rễ cây trực tiếp từ trước mặt Dương Diệp mặt đất chui ra, trong lòng Dương Diệp cả kinh, vội vàng giơ kiếm chính là chém xuống một cái!

Xùy~~!

Cái kia rễ cây trực tiếp bị một phân thành hai, nhưng mà, Dương Diệp bản thân thực sự trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Khi hắn vừa bay ra ngoài một chớp mắt kia, lại một cây rễ cây không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, lúc này đây, hắn không có ở một tay cầm kiếm, mà là hai tay nắm ở trong tay Mộc Kiếm, sau đó giơ kiếm đối với lên trước mặt chém xuống một cái.

Ầm!

Một kiếm này rơi xuống, trước mặt hắn cái kia rễ cây trực tiếp ầm ầm vỡ vụn. Nhưng mà, Dương Diệp cũng là bị trong đó lực lượng cường đại trực tiếp rung động đến ngàn trượng có hơn.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Huyết Nữ liếc mắt. Khi nhìn thấy Huyết Nữ tam nữ tình trạng lúc, tâm của hắn lập tức trầm xuống.

Huyết Nữ tam nữ, chỉ có thể miễn cưỡng chống cự này thụ nhân những cây đó cây, các nàng, căn bản là không có cách cho cây này người tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương.

Phòng ngự, tam nữ chỉ có thể bị động phòng ngự. Minh Mộng kia ngược lại là ngẫu nhiên có thể phản công, nhưng mà, cái kia thụ nhân phòng ngự thật là kinh người, bởi vậy, sự phản công của nàng cũng không có cái gì quá lớn ý nghĩa!

Không thể tiếp tục như vậy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thụ nhân, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Đại Na Di Thuật thêm nhất niệm thuấn sát!

Thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia thụ nhân trước mặt của, cùng lúc đó, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm cắm vào cái kia thụ nhân giữa lông mày.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Nhìn lên trước mặt thụ nhân, Dương Diệp thở dài một hơi, rốt cuộc giải quyết xong.

Nhưng mà ngay tại lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử cẩn thận!”

Thanh âm rơi xuống, cái kia thụ nhân đột nhiên triển khai. Thụ nhân nắm tay phải trực tiếp đánh vào bụng của Dương Diệp vị trí.

Bành!

Dương Diệp đã trúng một quyền này, toàn bộ người trực tiếp khom người ngược lại bay đến hơn hai nghìn ngoài... Trượng!

Sau khi dừng lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thụ nhân, trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu. Hắn vừa rồi một kiếm kia, thế nhưng là xuyên qua đầu của đối phương đấy. Nhưng mà, này thụ nhân rõ ràng còn có năng lực ra tay!

“Đây không phải là nó chỗ trí mạng!” Lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thụ nhân giữa lông mày, quả nhiên, chỗ đó, trống rỗng, chẳng có cái gì cả.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức khó coi, một kiếm này, lãng phí một cách vô ích.

Lúc này, cái kia thụ nhân đột nhiên nhìn về phía hắn, sau một khắc, một cỗ khí tức cường đại trực tiếp xác định hắn.

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp khuôn mặt lập tức co lại. Này thụ nhân muốn nhằm vào hắn rồi!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cầm theo trong tay Mộc Kiếm hướng phía cái kia thụ nhân đi đến.

Thế!

Tạo thế!

Xa xa, đó vốn là đang chuẩn bị xuất thủ thụ nhân đột nhiên cương cứng, rất nhanh, nó bắt đầu lui về sau.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ngây cả người, sau đó trong lòng vui mừng, này thụ nhân sợ chính mình rồi?

Không có suy nghĩ nhiều, hắn cầm theo Mộc Kiếm tiếp tục hướng phía thụ nhân đi đến, lúc này đây, hắn còn thả ra kiếm ý cùng sát ý.

Xa xa, cái kia thụ nhân càng lùi càng nhanh, trong mắt càng là có thêm không che giấu chút nào vẻ sợ hãi.

Giờ khắc này, lưng của Dương Diệp ưỡn lên thẳng hơn, cùng lúc đó, hắn đi cũng càng sắp rồi.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ cùng Manh Nữ, trong mắt tràn đầy vẻ đắc ý. Nhưng mà, hắn lại phát hiện, Huyết Nữ cùng Minh Mộng cũng không có nhìn hắn, mà là đang nhìn phía sau hắn. Ở trong mắt Minh Mộng, cũng là mang theo nồng đậm vẻ kiêng ky.

Dương Diệp ngừng lại, đột nhiên hắn phát hiện, giống như có điểm gì là lạ.

Lộc cộc...

Lúc này, sau lưng của hắn đột nhiên vang lên tiếng bước chân.

Dương Diệp: “...”

...

PS: Đoán đúng người tới người, ban thưởng hai nghìn “tệ Zongheng”. Chỗ bình luận truyện nhắn lại!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1821: Ta hình như đã gặp ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1816 chương: Ta hình như đã gặp ngươi!

(Cầu chia sẻ)

Tiếng bước chân!

Không thể không nói, thời khắc này Dương Diệp có chút rợn cả tóc gáy. Có người vô thanh vô tức xuất hiện ở sau lưng của hắn!

Nhưng mà, dù cho cho tới bây giờ, hắn cũng không có cảm nhận được đối phương.

Cùng lúc đó, hắn giờ phút này, cũng rốt cuộc minh bạch, cái kia thụ nhân không phải là đang sợ hãi hắn, mà là đang sợ hãi phía sau hắn người này.

Phía sau là ai?

Dương Diệp xoay người.

Sau lưng hắn, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một tên đang mặc bó sát người Tử Kim Sắc quần dài nữ tử, váy rất dài, đã nằm trên mặt đất. Tại đây váy tím quanh thân, điểm chuế một chút đóa hoa.

Cái này đóa hoa, Dương Diệp vừa vặn nhận thức.

Bỉ Ngạn Hoa!

Lúc trước Tiểu Thiên tìm được ‘cầm’ lúc, cầm liền lấy ra qua này Bỉ Ngạn Hoa!

Tại đàn bà bên hông, là một cây màu tím dây lưng lụa, dây lưng lụa quấn quanh lấy đàn bà eo nhỏ, điều này làm cho nữ tử dáng người xem ra cực kỳ uyển chuyển hết sức nhỏ.

Dương Diệp nhìn về phía đàn bà mặt, tại đàn bà bộ mặt, mang theo một tấm mặt nạ, một trương kỳ dị mặt nạ. Bởi vì tấm mặt nạ này, Dương Diệp cũng không có thấy rõ dung mạo của đối phương.

Giờ phút này, cô gái này cũng dừng lại.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Ngươi là?”

Nữ tử không nói gì, nàng nhìn về phía xa xa cái kia người cây, sau một khắc, nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, tại đám người Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia người cây đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một cái màu vàng khe hở, thoáng qua, cái này màu vàng khe hở trực tiếp đeo vào cái kia cây trên thân người.

Trong nháy mắt, cái kia người cây trực tiếp bị khóa ngay tại chỗ!

Không có sức đánh trả!

Giờ khắc này, trong tràng tất cả sắc mặt người cũng thay đổi.

Dương Diệp vội vàng liên hệ tháp bên trong Hậu Khanh cùng Cùng

Kỳ, nhưng mà, hắn giờ phút này kinh hãi phát hiện, hai người này lại không phản ứng. Không chỉ có Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, Hồng Mông Tháp giờ phút này cũng triệt để trở nên yên lặng.

Tâm của Dương Diệp lập tức trầm xuống!

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên nhìn về phía sau lưng cách đó không xa, sau một khắc, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, chỗ đó, không gian đột nhiên một hồi biến ảo, ngay sau đó, một tên cô gái che mặt cùng một tên ngồi lên xe lăn nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp bốn người trong tầm mắt.

“Điện chủ?” Huyết Nữ nhìn xem cô gái che mặt kia, trong mắt có chút kinh ngạc.

Dương Diệp trong mắt cũng là có chút kinh ngạc, kinh ngạc của hắn là bởi vì hắn không nghĩ tới, Vũ Điện Sứ U Minh Điện kia cũng tới.

Vũ Điện Sứ kia đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía trong tràng cái kia mặt nạ nữ tử.

Giờ phút này, trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về cái kia mặt nạ nữ tử.

Nhưng mà, cái kia mặt nạ nữ tử nhưng là nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này muốn làm gì... Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp biến sắc, sẽ phải rời khỏi tại chỗ, nhưng mà, cái kia mặt nạ đàn bà một tay nhưng là đã khoác lên trên vai của hắn. Trong nháy mắt, Dương Diệp lập tức không cách nào nhúc nhích.

Mà lúc này, một bên Huyết Nữ cùng Manh Nữ liền muốn ra tay, cái kia mặt nạ nữ tử nhưng là tay phải vung lên, trong chốc lát, một đạo vô hình kết giới trực tiếp đem Huyết Nữ cùng Manh Nữ cho vây khốn... Mà bắt đầu. Mặc kệ hai nữ làm thế nào, cái kia đạo kết giới đều không chút sứt mẻ!

Cách đó không xa, Vũ Điện Sứ kia đột nhiên bấm tay một điểm, một thanh trường xích từ nàng đầu ngón tay chợt hiện hiện ra, thoáng qua, chuỗi này trường xích trực tiếp mang theo một cỗ nhức mắt mũi thước nhọn đi tới cái kia mặt nạ đàn bà trước mặt.

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên đưa tay trái ra. Tay trái của nàng nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm này, cái kia mũi thước nhọn lập tức tan thành mây khói, ngay sau đó, Vũ Điện Sứ kia cái kia võ xích trực tiếp bị nàng hai ngón tay kẹp lấy.

Nhìn thấy một màn này, Vũ Điện Sứ kia thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Ngay tại lúc này, mặt nạ nữ tử bấm tay một điểm, chuôi này võ xích trực tiếp hóa thành một vệt tinh mang biến mất ở nàng đầu ngón tay. Lúc xuất hiện lần nữa, cái kia võ xích đã chống đỡ tại giữa lông mày Vũ Điện Sứ vị trí. Lúc này, Vũ Điện Sứ cùng dưới người nàng xe lăn đột nhiên lùi lại trăm trượng, nhưng mà, ngoài trăm trượng, chuôi này võ xích hay vẫn là chống đỡ lấy giữa lông mày nàng!

Vũ Điện Sứ kia lần nữa lui trăm trượng, nhưng mà, chuôi này võ xích hay vẫn là chống đỡ lấy giữa lông mày nàng.

Một lát sau, Vũ Điện Sứ kia không có ở xuất thủ. Nàng gắt gao nhìn xem cái kia mặt nạ nữ tử, “ngươi là người phương nào!”

Mặt nạ nữ tử không có trả lời, nàng quay đầu nhìn về phía một bên cô gái che mặt kia.

Lúc này, cô gái che mặt kia đột nhiên hai tay nâng lên, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, mặt nạ nữ tử cùng Dương Diệp không gian chung quanh lập tức chập trùng kịch liệt lên, giờ phút này, hai người không gian chung quanh uyển như sôi trào nước một dạng cùng lúc đó, từng cỗ một cực Kỳ Âm Hàn năng lượng xuất hiện ở bốn phía.

Lạnh như băng rét thấu xương!

Cái này là giờ phút này cảm giác của Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, cái kia mặt nạ nữ tử chân phải đột nhiên nhẹ nhàng một đập.

Trong chốc lát, đó vốn là chập trùng kịch liệt không gian đột nhiên đều yên lặng xuống.

Nhìn thấy một màn này, xa xa cô gái che mặt kia hai mắt lập tức hơi híp lại, sau một khắc, nàng tay phải lật lại, một quả đen kịt lệnh bài xuất hiện ở trong tay của nàng, trong cơ thể nàng Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động.

U Minh Lệnh!

Này tấm lệnh bài đúng là U Minh Điện điện chủ tượng trưng thân phận, U Minh Lệnh!

Theo Huyền Khí không ngừng dũng mãnh vào, trong tay nàng cái kia tấm lệnh bài đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, nàng tay phải hướng phía trước ném đi, cái kia tấm lệnh bài trực tiếp xuất hiện ở không trung, sau một khắc, một đạo đạo năng lượng mũi tên ánh sáng từ trong đó không ngừng chợt hiện hiện ra.

Những thứ này mũi tên ánh sáng trươc sau như một, một đạo tiếp một đạo mà hướng phía cái kia mặt nạ nữ tử kích bắn đi.

Những thứ này mũi tên ánh sáng bên trong năng lượng ẩn chứa cực kỳ khủng bố, ấn Dương Diệp phỏng đoán, coi như là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả chỉ sợ đều khó tiếp được trong đó một đạo. Chớ đừng nhắc tới có nhiều như vậy đạo!

Dương Diệp bên cạnh, cái kia mặt nạ nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía những cái kia mũi tên ánh sáng, có chút trầm ngâm, tay nàng đột nhiên thượng triều vừa nhấc, chính là chỗ này vừa nhấc, đỉnh đầu nàng không gian trực tiếp hư ảo, cùng lúc đó, những cái kia mũi tên ánh sáng tốc độ trong nháy mắt chính là chậm lại!

Lúc trước những cái kia mũi tên ánh sáng là nhanh đến cực hạn, mà bây giờ, những thứ này mũi tên ánh sáng thì là chậm đến mức tận cùng!

Lúc này, mặt nạ tay của cô gái chỉ đột nhiên kẹp lấy trong đó một cây mũi tên ánh sáng, sau một khắc, nàng nhẹ nhàng chấn động.

Ầm!

Một ít chuỗi mũi tên ánh sáng trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, tiếp đó, nàng phải tay khẽ vẫy, U Minh Lệnh kia trực tiếp rơi vào trong tay của nàng, sau một khắc, U Minh Lệnh bắn nhanh ra như điện, thoáng qua, U Minh Lệnh kia tại cô gái che mặt kia còn chưa tỉnh hồn lại dưới tình huống chính là chống đỡ tại giữa lông mày nàng.

Cô gái che mặt thân thể lập tức cương cứng, không dám nhúc nhích.

Chúng nữ: “...”

Không thể không nói, giờ phút này, trong tràng sự rung động trong lòng của tất cả mọi người cũng đã tột đỉnh.

Đặc biệt là Dương Diệp.

Hắn giờ phút này, đã hoàn toàn không cách nào nhúc nhích. Bởi vì mặt nạ đàn bà tay phải ấn tại trên vai của hắn, cái tay kia, tựa như thiên một nặng như, hắn căn bản là không có cách nhúc nhích, liền Huyền Khí tại thời khắc này đều hoàn toàn trở nên yên lặng.

Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh không có trả lời, Hồng Mông Tháp cũng triệt để trở nên yên lặng.

Điều này có ý vị gì?

Ý tứ hàm xúc lấy trước mắt nữ nhân này vô cùng nguy hiểm, bọn hắn không dám bại lộ chính mình. Có lẽ bản thể bọn họ không sợ nữ nhân này, nhưng mà bọn hắn giờ phút này, khẳng định không phải là cô gái này đối thủ của người.

Cái này không phải là trọng điểm, trọng điểm là nữ nhân này một tay hạ thấp hắn, tay kia đối địch... Đơn giản mà nói, này mặt nạ nữ tử, vừa rồi dùng một tay liền đánh bại trong tràng ngoại trừ bên ngoài Minh Mộng tất cả mọi người!

Thực lực của Vũ Điện Sứ kia, hắn là vô cùng rõ ràng, bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả căn bản không phải là đối thủ của nàng, phải biết, nàng lúc trước có thể là có thể cùng cái kia cổ xưa Tu Hành Giả Hồng Quần Nữ Tử giao thủ. Nhưng mà giờ phút này, đối phương rõ ràng ở chỗ này bộ nữ tử trước mặt, không hề có lực hoàn thủ!

Này mặt nạ nữ tử lại là vị nào đại thần?

Lúc này, mặt nạ nữ tử nhìn về phía trong tràng duy nhất không có bị đánh bại Minh Mộng kia.

Minh Mộng lạnh lùng nhìn xem mặt nạ nữ tử, sau một khắc, nàng trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, mặt nạ nữ tử xuất hiện trước mặt một đôi hắc dấu chân.

U Minh Quỷ Bộ!

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên bấm tay hướng phía trước một điểm.

Một điểm này, trước mặt nàng không gian trực tiếp nổi lên một từng cơn sóng gợn, tựa như nước ** văn vậy mà đạo này gợn sóng, tức thì hướng phía trước mặt nàng chấn động mà đi.

Rầm rầm rầm!

Từng đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, tại trong mắt của tất cả mọi người, mặt nạ nữ tử trước mặt trong không gian, đột nhiên ra một cái từng đạo tàn ảnh, những thứ này tàn ảnh, đúng là Minh Mộng kia đấy.

Mà giờ khắc này, Minh Mộng những cái kia tàn ảnh đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất lấy.

Rất nhanh, cuối cùng một đạo tàn ảnh biến mất.

Bành!

Lúc này, một đạo nhân ảnh từ cái này trong không gian té bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này, đúng là Minh Mộng kia!

Bị phá!

Một bên, Huyết Nữ các loại nữ nhân sắc mặt trầm xuống. Các nàng thật không ngờ, U Minh Quỷ Bộ của Minh Mộng này cứ như vậy bị cưỡng ép phá đi!

Chúng nữ đều nhìn về mặt nạ nữ tử, nữ nhân này đến tột cùng là ai?

Ngay tại lúc này, Minh Mộng kia đột nhiên bay lên trời, tiếp đó, quanh thân nàng đột nhiên xuất hiện nguyên một đám vòng sáng màu đen, những thứ này khe hở càng ngày càng nhiều, không đến một hơi thời gian liền đã có trọn vẹn trên trăm tên!

Sau một khắc, nàng hai tay hướng phía mặt nạ nữ tử cách không nhất điểm.

Sưu sưu...

Vô số quang vòng lập tức hóa thành một đạo đường chỉ đen hướng phía cái kia mặt nạ nữ tử bắn mạnh tới, những thứ này khe hở những nơi đi qua, không gian đều trực tiếp bị cắt cắt thành một cái vầng sáng, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Lúc này, mặt nạ nữ tử tay trái đột nhiên hướng phía trước một điểm, một điểm này, trước mặt nàng không gian trực tiếp nhăn nhó, đi theo vặn vẹo, còn có những cái kia khe hở, cùng lúc đó, những cái kia khe hở đi vào trước mặt nàng ba trượng phạm vi về sau, những cái kia khe hở chính là không có thể đem nơi đó không gian cho cắt ra.

Trái lại, những cái kia khe hở còn bị nơi đó không gian cho làm cho cưỡng ép nhăn nhó.

Lúc này, mặt nạ nữ tử tay trái đột nhiên nhẹ nhàng quét qua, chính là như vậy quét qua, trước mặt nàng không gian trực tiếp khôi phục bình thường.

Nhưng mà, những cái kia vòng sáng màu đen nhưng là quỷ dị đang chậm rãi tiêu tán, không đến hai hơi thở thời gian, tất cả khe hở toàn bộ vô thanh vô tức biến mất.

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên đối với Minh Mộng một điểm, “khóa!”

Nói xong.

Một đạo kim sắc khe hở trực tiếp xuất hiện ở trên người của Minh Mộng, khi này đạo kim sắc khe hở xuất hiện một khắc này, Minh Mộng cả người trực tiếp cương cứng, như cái kia người cây một dạng tại không cách nào nhúc nhích!

Khóa lại Minh Mộng về sau, mặt nạ nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp nói: “Vị này, vị đại tỷ này, ta cảm thấy, bạo lực cũng không thể giải quyết vấn đề, thương lượng cùng rãnh mương người tài năng là giải quyết vấn đề đường tắt duy nhất! Ngươi cảm thấy thế nào?”

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên nói: “Ta hình như đã gặp ngươi!”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1822: Bái kiến điện chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1817 chương: Bái kiến điện chủ!

(Cầu chia sẻ)

Gặp mình?

Thời khắc này Dương Diệp, ngây ngẩn cả người.

Trong tràng chúng nữ nhìn về phía Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, cái kia mặt nạ nữ tử đột nhiên lắc đầu, “không đúng, ngươi không phải là!”

Dương Diệp: “...”

Mặt nạ nữ tử đột nhiên duỗi ra ngón tay ngọc điểm vào giữa lông mày Dương Diệp, một điểm này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên trợn lên lên, bởi vì hắn phát hiện có đồ vật gì đó tại đảo qua toàn thân hắn. Cùng lúc đó, hắn phát hiện, Hồng Mông Tháp triệt để trở nên yên lặng, giờ khắc này, coi như là hắn đều không cảm giác được Hồng Mông Tháp rồi.

Qua hai hơi về sau, nữ tử đột nhiên thu tay về. Nàng xem thấy Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đời này của ngươi, ít nhất bị ba người cứng rắn thay đổi qua vận mệnh. Mà bây giờ, vận mệnh của ngươi, đã mất trật tự!”

“Cải biến vận mệnh?”

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Cái gì là vận mệnh?”

Mặt nạ nữ tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng đảo qua, “quỹ tích, mỗi một người sinh ra được, đều có nhân sinh của hắn quỹ tích. Cái này quỹ tích, chính là vận mệnh của hắn.”

Dương Diệp nói: “Theo như tiền bối ý tứ, ý là một người sinh ra được, hắn liền nhất định được thành vì sao, đúng không?”

“Cũng không phải!”

Mặt nạ nữ tử khẽ lắc đầu, “tu luyện, người thông qua tu luyện, có thể không ngừng tăng lên chính mình, làm thực lực đạt tới trình độ nhất định về sau, hắn có thể chứng kiến vận mệnh của chính mình, sau đó cải biến chính mình vốn là vận mệnh. Nhưng mà, cái này cải biến, chẳng qua là cải biến hắn nguyên bản vận mạng quỹ tích, hắn cải biến quỹ tích của nguyên lai, tiến nhập mới quỹ tích, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ý tứ của ngươi là, kỳ thật, căn bản không có cải biến vận mệnh, chỉ là từ hơi quét một vòng nhảy tới một cái khác từng vòng!”

“Là ý tứ này!”

Mặt nạ cô gái nói: “Đây là một giống như số mạng con người. Còn có hai loại vận mệnh, một loại trong đó là cưỡng ép vận mệnh.”

“Cưỡng ép vận mệnh?” Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì?”

Mặt nạ nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua Huyết Nữ các loại nữ nhân, “các nàng ngay từ đầu, cũng là bị cưỡng chế tính mạng vận.”

Huyết Nữ các loại nữ nhân chân mày cau lại, không hiểu nhiều mặt nạ nữ tử nói.

Lúc này, mặt nạ nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “cái gọi là cưỡng ép vận mệnh, chính là có người trước đó an bài cho ngươi tốt rồi một cái quỹ tích, sau đó, ngươi chỉ có thể ở này quỹ tích bên trên hành tẩu. Lấy một thí dụ, tựu giống với con rối, đừng người làm sao xách, nó cũng chỉ có thể như thế nào di chuyển, cái này là cưỡng ép vận mệnh.”

Nói đến đây, nàng quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi đã từng cũng là một cái tượng gỗ!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “ý ngươi nói là, đã từng có người an bài cho ta tốt rồi đường, sau đó ta cũng chỉ có thể dựa theo đối phương đường tới đi?”

Mặt nạ nữ tử nhẹ gật đầu, “nhưng mà, có người dùng giá thật lớn cưỡng ép nghịch chuyển ngươi Vận Mệnh Quỹ Tích, lại để cho vận mệnh của ngươi, lần nữa trở về bình thường. Chuẩn xác mà nói, đã từng là ngươi, là một cái tượng gỗ, nhưng mà, có một đoạn thời gian ngươi, là một người hoàn chỉnh, có được nhân sinh của chính mình vận mệnh.”

“Có một đoạn thời gian ta?” Dương Diệp nhìn thẳng mặt nạ nữ tử, “ý tứ của ngươi là, ta hiện tại lại không phải?”

Mặt nạ nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi bây giờ, vận mệnh nhiễm Đại Nhân Quả, quỹ tích của ngươi, ta đã nhìn không thấu! Đây cũng chính là loại thứ ba vận mệnh, mơ hồ vận mệnh!”

Dương Diệp trầm mặc.

“Không tin ngươi?” Mặt nạ nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, “thư, bởi vì ngươi không có lý do gạt ta. Bất quá, ta có một cái vấn đề. Nếu như ta hiện tại tự sát, ta đây vậy là cái gì vận mệnh?”

Lúc này đây, mặt nạ nữ tử đã trầm mặc.

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta bất kể cái gì vận mệnh, cũng không biết cái gì vận mệnh. Ta chỉ biết là, mặc kệ cái gì quỹ tích vận mệnh, đều là chúng ta lại đi, mà chúng ta bản thân, là có năng lực đi cải biến đây hết thảy, không phải sao?”

Mặt nạ cô gái nói: “Trong lòng ngươi, cảm thấy Nhân Định Thắng Thiên, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cũng có lẽ bây giờ ta không thắng nổi thiên, nhưng mà, ta sẽ cố gắng, cố gắng đến ta có năng lực còn hơn nó cái ngày đó. Cho nên, chúng ta căn bản không cần để ý cái gì vận mệnh không vận mạng, chúng ta phải làm là không ngừng đi trở nên mạnh mẽ, không ngừng vượt qua chính mình.”

Mặt nạ nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “ngươi nói rất đúng. Phàm là cường giả, cũng sẽ không khuất phục vận mệnh. Bất quá, con đường này, bình thường cũng rất khó đi.”

“Rất khó đi, cũng phải đi!” Dương Diệp nói.

Mặt nạ cô gái nói: “Vậy chúc ngươi may mắn!”

Lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, lại nói: “Trước ngươi nói, có ba người vì thay đổi qua Vận Mệnh Quỹ Tích, là cái đó ba người?”

Mặt nạ nữ tử khẽ lắc đầu, “không biết, Bất quá, này ba người, rất mạnh, mạnh phi thường. Đặc biệt là cuối cùng một cái này...” Nói đến đây, nàng lắc đầu, không có ở nói tiếp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có ở hỏi cái gì. Bởi vì hắn biết, coi như là hỏi lên một không có bất kỳ ý nghĩa gì. Này nữ nhân đều nói rất mạnh, không cần phải nói, vậy tuyệt đối không phải hắn bây giờ có thể đối kháng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua mặt nạ nữ tử, sau đó lại nói: “Ngươi là ai!”

Mặt nạ nữ tử không có trả lời, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa cái kia người cây, “biết rõ đây là cái gì? Đây là Đại Địa Chi Hồn của

Trung Thiên Vũ Trụ.”

“Đại Địa Chi Hồn!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó quay đầu nhìn về phía cái cây kia người, “Đại Địa Chi Hồn?”

Mặt nạ nữ tử khẽ gật đầu, “các ngươi sở dĩ không [sức đánh ma pháp] nó, là vì nó là Đại Địa Chi Hồn, có Đại Địa Chi Lực gia trì bảo hộ, cho nên, các ngươi khó có thể tổn thương nó mảy may.”

“Kiếm của ta có thể phá phòng ngự của nó!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Mặt nạ nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: “Kiếm này, không tầm thường. Có thể phá phòng ngự của nó, cũng không kỳ quái!”

Nói xong, mặt nạ nữ tử quay đầu nhìn về phía đám người Huyết Nữ, “các ngươi rất muốn biết Ta là ai, đúng không?”

Vừa nói, nàng thò tay chậm rãi đem mặt nạ của chính mình vạch trần xuống dưới.

Làm đã gặp nàng dung mạo một khắc này, trong tràng chúng nữ trực tiếp hai mắt trợn lên lên, rất nhanh, chúng nữ ngay ngắn hướng đối với nữ tử khom người xuống, “Xin chào điện chủ!”

Giờ khắc này, Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Thiếu Ti U!

Cô gái trước mắt này lại chính là U Minh Điện Tiền Nhậm Điện Chủ, Thiếu Ti U!

Dương Diệp khiếp sợ đồng thời, cũng là âm thầm thở dài một hơi, bởi vì điều này đại biểu, nữ nhân này đối với các nàng không có ác ý. Đơn giản mà nói, bọn hắn hiện tại là an toàn. Đồng thời, cũng có thể nhiều một cái siêu cấp lớn chỗ dựa a!

Bởi vì nữ tử là đưa lưng về phía Dương Diệp, bởi vậy, Dương Diệp không nhìn thấy dung mạo của đối phương, khi hắn tưởng nhìn một chút dung mạo của đối phương lúc, đối phương nhưng là đem mặt nạ một lần nữa đeo lên.

“Đây không phải bản thể của ta!” Lúc này, Thiếu Ti U đột nhiên nói.

Không phải là bản thể!

Chúng nữ ngay ngắn hướng ngẩng đầu nhìn về phía Thiếu Ti U, trong mắt mang theo vẻ không thể tin được, bởi vì trong mắt của các nàng, trước mắt Thiếu Ti U này, căn bản không phải là cái gì linh hồn thể, hoặc là do Tinh Thần Lực ngưng tụ mà thành ảo giác!

Lúc này, Thiếu Ti U lại nói: “Các ngươi thấy ta, bất quá là của ta hình chiếu, ta đã từng ở lại chỗ này hình chiếu. Chờ các ngươi đạt tới gương sáng về sau, liền biết ý tứ của ta.”

Vừa nói, nàng nhìn lướt qua Huyết Nữ các loại nữ nhân liếc mắt, “sở dĩ lưu ta lại hình chiếu, là vì ta biết, các ngươi cuối cùng có một ngày sẽ tới tìm ta.”

Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nói: “Kính xin điện chủ vì bọn ta giải thích nghi hoặc!”

Nghe thế, Dương Diệp có chút không rõ. Phải nói, có chút bối rối. Hiển nhiên, Huyết Nữ này các loại nữ nhân tìm đến Thiếu Ti U này, không đơn thuần chính là muốn biết tung tích của nàng.

Thiếu Ti U khẽ gật đầu, “kỳ thật, năm đó ta nên nói cho các ngươi biết, nhưng mà, năm đó ta đi quá mau, thế cho nên để cho ngươi đám khốn hoặc nhiều năm như vậy. Hiện tại, cũng là nên để cho các ngươi biết chân tướng lúc sau!”

“Cái gì chân tướng?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi một câu.

Xa xa, Huyết Nữ nói: “Tại chúng ta trong đầu, có một đoạn trí nhớ là trống không. Đoạn trí nhớ kia, không có thứ gì. Nếu như chúng ta không thể hồi tưởng lại cái kia mảnh trí nhớ, chúng ta đây cũng chỉ có thể dừng lại Chân Cảnh Lục Đoạn rồi. Thử hỏi, một người, chính mình cũng không thể ‘rõ ràng’ thì như thế nào đi ‘rõ ràng’ vạn vật?”

“Trí nhớ trống không?” Dương Diệp chân mày cau lại, “nguyên nhân gì?”

Huyết Nữ nhìn về phía U Minh Điện điện chủ Thiếu Ti U, “điện chủ nên biết!”

Thiếu Ti U trầm mặc một lát về sau, sau đó nói: “Năm đó, ta vì đạt được lực lượng cường đại hơn, ta quyết định, đem trí nhớ của chính mình ngưng tụ thành ký ức hạt giống, sau đó đem những ký ức này hạt giống cắm vào phụ nữ có thai thai nhi trong đầu. Cùng những thứ này thai nhi lớn lên về sau, các nàng sẽ có tất cả loại người khác nhau sinh, cũng sẽ có các loại bất đồng cảm ngộ, cùng với thực lực không tầm thường, khi đó, ta sẽ kích phát những ký ức ấy hạt giống, sau đó thôn phệ các nàng, lấy được cho các nàng bất đồng nhân sinh cảm ngộ, cùng với thực lực!”

Tình Thiên Phích Lịch!

Giờ khắc này, trong sân Huyết Nữ các loại nữ nhân trực tiếp ngẩn người tại chỗ!

Trí nhớ hạt giống, các nàng trong đầu thậm chí có trí nhớ của Thiếu Ti U hạt giống. Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, trong lòng các nàng tôn kính nhất U Minh Điện điện chủ, dĩ nhiên là vì lợi dụng các nàng mới thu dưỡng các nàng!

Phá vỡ!

Lời của Thiếu Ti U, trực tiếp phá vỡ các nàng hết thảy!

Không chỉ có Huyết Nữ các loại nữ nhân, giờ phút này Dương Diệp cũng có chút chấn kinh rồi. Hắn cũng không nghĩ tới, sự tình dĩ nhiên là như vậy!

Lúc này, Thiếu Ti U lại nói: “Nhìn xem các ngươi ngày từng ngày lớn lên, ngày từng ngày trở nên mạnh mẽ, ta cao hơn các ngươi hứng. Nhưng mà, cuối cùng ta cải biến mình nguyên lai chủ ý!”

“Vì cái gì?” Huyết Nữ hỏi.

Thiếu Ti U nhìn về phía Huyết Nữ, “người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình? Các ngươi đi theo ta, ngày từng ngày nhìn xem các ngươi lớn lên, cuối cùng, làm ta nghĩ muốn thôn phệ các ngươi lúc, ta lại phát hiện, đây không phải là ta bản tâm muốn. Cho nên, ta buông tha cho. Nhưng mà, ngay lúc đó ta thật không ngờ một điểm, cái kia chính là, ta tại các ngươi trong đầu lưu lại trí nhớ hạt giống chuyện này, sẽ ảnh hưởng đến sự phát triển của các ngươi.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Khi đó, ta bởi vì một ít chuyện, đã không cách nào trở về Thiên Tuyền Hệ, cho nên, chỉ có thể lưu lại đạo này hình chiếu. Ta hiện tại, cho các ngươi lấy ra các ngươi trí nhớ trong đầu hạt giống về sau, các ngươi liền là chân chính hoàn chỉnh chính mình, chỗ xung yếu đâm Minh Cảnh, sẽ không ở có bất kỳ chướng ngại nào!”

Trong tràng trầm mặc.

Huyết Nữ các loại nữ nhân giờ phút này tâm tình là phức tạp, vô cùng phức tạp. Trước là hy vọng, sau đó là thất vọng, hiện Tại... Cái loại cảm giác này, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Ngay tại lúc này, Thiếu Ti U đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử, trong đầu ngươi cũng có trí nhớ hạt giống!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức sửng sốt, “làm sao có thể!”

...

PS: Đoán là Thiếu Ti U đấy, không hoàn toàn chính xác, đoán là một đám phân thân miễn cưỡng chính xác.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1823: Dạ Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1818 chương: Dạ Đế!

(Cầu chia sẻ)

; Trí nhớ hạt giống?

Trong đầu mình cũng có trí nhớ hạt giống?

Dương Diệp là hoàn toàn không tin, bởi vì hắn cũng không có trí nhớ thiếu thốn, hắn từ nhỏ đến bây giờ, hắn có trí nhớ đầy đủ.

Lúc này, Thiếu Ti U nói: “Trong đầu ngươi nguyên bản có, nhưng mà, cái viên này trí nhớ hạt giống, đã bị phá hủy!”

“Bị phá hủy?” Dương Diệp chân mày cau lại, “ngươi có ý tứ gì?”

Thiếu Ti U nói: “Trước ta nói với ngươi, ngươi có ba người cho ngươi sửa Vận Mệnh Quỹ Tích. Cái thứ nhất, chính là thả trí nhớ hạt giống tại trong đầu ngươi chính là cái người kia, Người đó, tưởng muốn dùng ngươi để đạt tới cái mục đích gì; Cái thứ hai, chính là vì ngươi hủy diệt trí nhớ mầm móng người này, người này, để cho ngươi vận mệnh lần nữa trở về quỹ tích của chính mình. Còn cái thứ ba... Cái thứ ba, ta nhìn không thấu.”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Hắn không cảm thấy Thiếu Ti U này đang gạt hắn, bởi vì đối phương không có lý do gì lừa hắn. Nói cách khác, thật sự có ba người đang vì hắn cải biến Vận Mệnh Quỹ Tích. Như vậy vấn đề đã đến, này ba người đến tột cùng là ai?

Lúc này, Thiếu Ti U kia đột nhiên nhìn về phía Huyết Nữ các loại nữ nhân, "ta truyền cho các ngươi một cái công pháp, các ngươi vận chuyển công pháp này, liền có thể lại để cho trong đầu chỗ sâu cái viên này trí nhớ hạt giống tự động biến mất."

Nói xong. Nàng bấm tay một điểm, mấy luồng sáng trắng trực tiếp không vào chúng nữ giữa lông mày.

Tiếp đó, thân thể nàng dần dần hư ảo.

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ các loại nữ nhân trong nội tâm cả kinh!

Thiếu Ti U nói: "Ta ở lại chỗ này hình chiếu đã hoàn thành nhiệm vụ, cũng nên biến mất." Vừa nói, nàng nhìn về phía xa xa cái kia người cây, "năm đó ta tới nơi đây, là bởi vì ta bị thương, cần cây này trị liệu cho ta, cây này với ta mà nói, tính là có ân, các ngươi chớ muốn làm khó nó."

Nói xong, cô ấy là hư ảo thân thể đột nhiên phải tay khẽ vẫy, cái kia quấn quanh ở cây kia trên người màu vàng khe hở nhất thời biến mất.

Tiếp đó, nàng nhìn về phía một bên Minh Mộng, "Tiểu Mộng, hiện tại, ngươi khôi phục tự do, ngươi có thể đi làm ngươi bất luận cái gì sự tình muốn làm." Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Huyết Nữ các loại nữ nhân liếc mắt, "các ngươi cũng phải!"

Nói xong, thân thể nàng càng ngày càng hư ảo.

Ngay tại lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên hỏi "tiền bối, ngươi nói ngươi bị thương? Là ai thương ngươi?"

Thiếu Ti U nhìn thoáng qua Dương Diệp, "một cái cùng một dạng với ngươi dùng kiếm người!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể triệt để tiêu tán ở trong không trung.

Một cái dùng kiếm người!

Dương Diệp chân mày cau lại, là ai?

Trong tràng lần nữa yên tĩnh trở lại.

Mê mang!

Thời khắc này Huyết Nữ các loại nữ nhân mê mang. Trước đó, các nàng muốn gặp Thiếu Ti U, mà bây giờ, các nàng được như nguyện. Nhưng mà, sự tình nhưng cùng các nàng nghĩ hoàn toàn khác nhau!

Sau này, nên đi nơi nào?

Qua hồi lâu, một bên cô gái che mặt đột nhiên nói: “Ta mặc kệ các ngươi nghĩ như thế nào, nhưng mà, ta sẽ không rời đi U Minh Điện, ta sẽ gây dựng lại U Minh Điện, lại để cho U Minh Điện trở thành Trung Thiên Vũ Trụ này thế lực mạnh nhất!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Lúc này, Vũ Điện Sứ kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Huynh, ngươi muốn đi Đại thế giới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Đại thế giới này, hắn nhất định là muốn đi lên.

Vũ Điện Sứ mỉm cười, “đến lúc đó có thể cùng một chỗ!”

Dương Diệp cười nói: “Hoàn toàn có thể!”

Vũ Điện Sứ nói: “Thiên Trụ Sơn phong ấn nới lỏng còn một số ngày nữa, ta muốn trước trở về xử lý thoáng một phát chuyện của Kiếm Tiên Thành, cho nên, cáo từ trước.”

Vừa nói, nàng quay người rời đi, mà lúc này, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, nàng ngừng lại, lại nói: “Dương Huynh, trên thân ngươi có chuôi này đến từ thượng giới kiếm, này đã định trước ngươi sẽ phiền toái không ngừng. Theo tin tức ta lấy được, Thiên Trụ Sơn này có mấy thế lực cường đại đều đã bắt đầu đang tìm ngươi, bảo trọng!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Vũ Điện Sứ đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía Minh Mộng kia, “ngươi thì sao? Ngươi có hay không muốn làm gì?”

Minh Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “không có!”

Nghe vậy, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cái kia, ngươi có muốn hay không đi Đại thế giới nhìn xem?"

"Tại sao phải đi Đại thế giới?" Minh Mộng hỏi.

Dương Diệp nói: "Bởi vì Đại thế giới có cao hơn Võ Đạo Văn Minh, có càng nhiều cường giả, ừ, cũng càng chơi vui."

"Càng chơi vui?" Minh Mộng nói.

Dương Diệp vội vàng nhẹ gật đầu, "phi thường tốt chơi, Đại thế giới, so với chúng ta thế giới này đại nhiều như vậy, khẳng định so với chúng ta này vui a! Có muốn hay không chúng ta cùng tiến lên đây? Nói chuyện cũng tốt có người bạn a!"

Minh Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng, nàng nhìn về phía Huyết Nữ, nói: "Hắn nói là sự thật sao?"

Dương Diệp: "..."

Huyết Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hẳn chơi rất khá." Nàng tự nhiên biết rõ ý đồ của Dương Diệp là cái gì, Dương Diệp không phải là muốn đem Minh Mộng này kéo tại bên người, này nhưng là một cái siêu cấp cường giả a!

Nghe được lời của Huyết Nữ, Minh Mộng suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "như thế nào đi lên?"

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa Thiên tế, "thấy không? Vậy có Thiên Trụ Sơn, đi cái kia đi lên!"

Minh Mộng nhìn thoáng qua Thiên Trụ Sơn phương hướng, rất nhanh, nàng thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, "không thể đi!"

"Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Minh Mộng nói: "Bên kia có thứ nguy hiểm, rất nguy hiểm! Hơn nữa không chỉ một!"

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc cũng ngưng trọng lên.

Thứ nguy hiểm!

Thực lực của Minh Mộng này, có thể nói là trước mắt U Minh Điện chúng nữ bên trong mạnh nhất một người, cảnh giới của nàng mặc dù không phải là Minh Cảnh, nhưng mà cũng đã có thể chống lại Minh Cảnh cường giả. Có thể nói, tại cái này giới, hẳn là có rất ít người có thể uy hiếp được nàng.

Nhưng mà, nàng lại nói bên kia có thứ rất nguy hiểm!

Không có tới Thiên Trụ Sơn lúc trước, Dương Diệp hắn cảm giác mình đã sắp vô địch. Nhưng mà, đi vào cái địa phương quỷ quái này về sau, hắn phát hiện, người nơi này, một người so với một người mạnh, một người so với một người khủng bố. Hắn chút thực lực ấy, hoàn toàn chưa đủ nhìn a!

Lúc này, Minh Mộng lại nói: “Không nên lên bên trên, sẽ chết!”

Dương Diệp nói: “Không có việc gì, đến lúc đó sẽ có rất nhiều người đi lên. Nếu như đến lúc đó thật sự nguy hiểm, chúng ta chạy trốn là được rồi. Như thế nào đây?”

Minh Mộng suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nàng đã đi lên, đúng không?”

Dương Diệp tự nhiên biết rõ Minh Mộng chỉ ‘nàng’ là ai, lập tức nhẹ gật đầu.

Minh Mộng khẽ gật đầu, “ta đi làm một ít chuyện, đến lúc đó tới tìm ngươi.”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng lập tức nổi lên một nụ cười, thực lực của Minh Mộng này thế nhưng là vô cùng kinh khủng, có sự gia nhập của nàng, đối với bọn họ bên này nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt.

Lả tả!

Ngay tại lúc này, xa xa cái cây kia người đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Huyết Nữ tam nữ sắc mặt lập tức biến đổi. Bất quá rất nhanh, bọn hắn thần sắc dần dần nới lỏng. Bởi vì cái kia thụ nhân đang chậm rãi chui xuống mặt đất.

Phải đi!

Dương Diệp trầm mặc. Bình tĩnh mà xem xét, hắn là muốn đem gốc cây này lấy tới trong Hồng Mông Tháp, bất quá, gốc cây này đối với bọn họ hiển nhiên có rất mạnh lòng đề phòng, phải nói là căm thù. Loại tình huống này, nếu như hắn động thủ, con kia sẽ từ tìm phiền toái.

Cuối cùng, bọn hắn hiện tại ba người chung vào một chỗ, cũng không làm lại viên này đạt tới Minh Cảnh thụ nhân đấy! Tiểu Bạch!

Dương Diệp nghĩ tới Tiểu Bạch, khi nghĩ đến Tiểu Bạch một khắc này, Dương Diệp toàn thân tóc gáy đều là bị dựng lên.

Bởi vì đến bây giờ, hắn vẫn không cảm giác được Hồng Mông Tháp, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh cũng chưa từng xuất hiện!

Còn gặp nguy hiểm!

Chung quanh còn có cường đại cường giả!

Dương Diệp vội vàng nhìn về phía Huyết Nữ, “Nhị tỷ Tam tỷ, cẩn thận!”

Hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “lại có thể phát hiện Bổn đế, có chút ý tứ.”

Thanh âm rơi xuống, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở ba người cách đó không xa.

Trung niên nam tử xem ra chỉ có bốn mươi đến tuổi, đang mặc một bộ vân trường bào màu trắng, tóc dài xõa vai, dung mạo tuấn tú, trên người có một cỗ khó mà nói rõ đích thực đặc thù khí chất.

Nhìn thấy người này, trong sân Dương Diệp sắc mặt ba người lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Thâm bất khả trắc!

Trung niên nam tử này cho cảm giác của bọn hắn chính là thâm bất khả trắc!

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “quả nhiên là thiếu niên kỳ tài, khó trách ta những thuộc hạ kia sẽ chết trong tay ngươi!”

Thuộc hạ!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi là Dạ Sát Tổ Chức đấy!”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “ta chính là Dạ Sát thủ lĩnh, bọn hắn cũng gọi Dạ Đế ta!”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: “Thế nào, ngươi cũng muốn thanh kiếm này!”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “nay ngày trước đến, chủ yếu là vì giết người, tiếp theo mới là kiếm. Dạ Sát tại Thiên Trụ Sơn phần đông trong thế lực, năm vị trí đầu cũng không tính là, nhưng mà, cho dù là năm vị trí đầu thế lực này, cũng sẽ cho Bổn đế mấy phần mặt mũi.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “nhưng mà lần này, Dạ Sát ta nhưng bởi vì ngươi, đã trở thành Thiên Trụ Sơn trò cười. Sỉ nhục, là cần máu tươi mới có thể rửa sạch đấy. Ngươi, còn có những nữ nhân này, đều phải chết!”

Nói xong, hắn bấm tay hướng phía Dương Diệp ba người vị trí một điểm.

Ầm!

Dương Diệp ba người không gian chung quanh kịch liệt run lên, thoáng qua từng cái

Ầm!

Ba người không gian chung quanh trực tiếp ầm ầm sụp đổ ra, không gian sụp đổ lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp ba người chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp bao phủ Dương Diệp ba người.

Ngay sau đó, Dương Diệp hai mắt trợn lên lên, bởi vì hắn cảm giác, nhục thể của chính mình vậy mà tại thời khắc này muốn nứt toác ra.

Rầm rầm!

Lúc này, hai cỗ ý cảnh đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể phóng lên trời, hai cỗ ý cảnh xuất hiện, Dương Diệp lập tức cảm giác thân thể buông lỏng, mà lúc này, nơi xa Dạ Đế kia đột nhiên bấm tay một điểm, “dùng mà danh tiếng, khóa!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đất đai dưới chân đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ thần bí nhạt năng lượng màu vàng đột nhiên từ lòng đất phóng lên trời, sau đó trực tiếp khóa tại ba trên thân người.

Giờ khắc này, ba người cũng không còn cách nào nhúc nhích!

Ca sát!

Lúc này, một đạo thanh thúy thanh ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Đây là thân thể rạn nứt thanh âm!

Nhục thể của Dương Diệp trực tiếp rạn nứt ra, máu tươi văng khắp nơi!

Xa xa, Dạ Đế kia đạm thanh nói: “Bây giờ biết, mình là đến cỡ nào nhỏ bé?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ. Thoáng qua, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Giờ khắc này, Dương Diệp lần nữa thi triển ra hồi lâu không thi triển qua Kiếm Vực.

...

PS: Ngày hôm qua đoán đúng đích, đang tung hoành chỗ bình luận truyện nhắn lại, có thể liên hệ ta.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1824: Dùng vạn huyết hóa chư thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1819 chương: Dùng vạn máu hóa chư thiên!

(Cầu chia sẻ)

; Kiếm Vực!

Kiếm Vực này, hắn đã cực kỳ lâu không có ở thi triển qua. Sở dĩ không thi triển, không phải là nó vô dụng, mà là hắn còn chưa chân chính nắm giữ. Hơn nữa, được lúc trước Tiêu Dao tử cùng Lý Thái Bạch dẫn dắt, hắn quyết định tạm thời buông Kiếm Vực.

Bởi vì hắn lúc đó, kiếm ý cùng kiếm đạo đều vẫn chỉ là cấp thấp, lúc kia theo đuổi Kiếm Vực, có chút tham vọng quá cao rồi. Cho nên, hắn lúc đó, trực tiếp quên mất Kiếm Vực, theo đuổi kiếm đạo bản chất cùng kiếm ý!

Không thi triển Kiếm Vực, còn một nguyên nhân khác!

Cái kia chính là dùng Kiếm Vực đối địch, là một kiện vô cùng chuyện vô cùng nguy hiểm, một khi đối phương lực lượng vượt xa hắn, vậy hắn 'vực' khó thừa nhận đối phương lực lượng lúc, mà hắn cần trả giá cao chính là tuổi thọ!

Một chiêu này, là chân chính liều mạng.

Mà bây giờ, hắn không thể không liều mạng rồi!

Kiếm Vực mở ra một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí lập tức bao phủ lên bốn phía, trong chốc lát, cảm giác của Dương Diệp lập tức tăng lên vô số lần. Giờ phút này, trong tràng cho dù là một con kiến tiếng hít thở hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Phản trấn áp!

Dương Diệp ly khai dùng lực lượng của Kiếm Vực bắt đầu phản trấn áp lực lượng của Dạ Đế kia, mà đây cũng là có hiệu quả, lực lượng của Kiếm Vực mới vừa xuất hiện, trên thân ba người bọn hắn lực lượng lập tức đang từ từ biến mất.

Xa xa, Dạ Đế kia chân mày cau lại, "vực... Thực khiến người ngoài ý a!"

Ầm!

Lúc này, xa xa, trong Kiếm Vực đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Đế.

Giờ phút này, hắn đã đem lực lượng của Dạ Đế toàn bộ cho xóa đi.

Sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên 'Xùy~~' một tiếng biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, Dương Diệp đã ở trước mặt của Dạ Đế kia.

Dạ Đế giữa lông mày chỗ, một điểm hàn quang hiện!

Kiếm chí!

Lúc này, Dạ Đế đột nhiên đưa bàn tay ra, nơi lòng bàn tay, hàn mang lập loè.

Bành!

Kiếm chưởng vừa mới tiếp xúc, hai người nhất thời riêng phần mình hướng phía với nhau phía sau liên tục nhanh lùi lại, Dương Diệp tại lui không sai biệt lắm mười trượng về sau, hắn lợi dụng lực lượng của Kiếm Vực để cho chính mình cưỡng ép ngừng lại, mà Dạ Đế kia nhưng trọn vẹn lui không sai biệt lắm năm mười trượng.

Lúc này đây, Dương Diệp lợi dụng lực lượng của Kiếm Vực, chiếm thượng phong.

Nhưng mà, sợi tóc của Dương Diệp đã tại bắt đầu dần dần biến trắng.

Một cái giá lớn!

Bất luận kẻ nào, tại đối kháng vượt qua bản thân cực hạn lực lượng lúc, cũng phải cần trả giá nặng nề đấy!

Xa xa, Dạ Đế kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó khẽ cười nói: “Không hổ là ‘vực’ chi lực, so với ý cảnh mạnh mẽ nhiều như vậy. Đáng tiếc, thực lực của ngươi so sánh với ta, chênh lệch quá nhiều, này ‘vực’ chi lực cũng không thể nào cứu được ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn bấm tay đối với Dương Diệp cách không nhất điểm.

Xùy~~!

Một đạo hàn mang chùm tia sáng từ kia đầu ngón tay bắn ra, này đạo hàn mang tốc độ, nhanh đến mức cực hạn, cho dù là Dương Diệp, cũng không cách nào dùng mắt nhìn thanh quỹ tích của nó. Nhưng mà, khi này đạo hàn mang đi vào trước mặt Dương Diệp không sai biệt lắm mười trượng lúc, này đạo hàn mang tốc độ càng ngày càng chậm.

Khi này đạo hàn mang chùm tia sáng đi vào trước mặt Dương Diệp một khắc này, này đạo hàn mang đã chậm như rùa bò!

Trấn áp!

Kiếm Vực lực lượng, trấn áp hết thảy!

Nhìn thấy một màn này, Dạ Đế kia hai mắt lập tức hơi híp lại, trong con ngươi, đã có vẻ ngưng trọng.

Hiển nhiên, hắn không nghĩ tới, lực lượng của chính mình rõ ràng cứ như vậy bị đã trấn áp!

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dạ Đế, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Đại Na Di Thuật thêm một kiếm nháy mắt!

Đại Na Di Thuật này thêm một kiếm nháy mắt, là tốc độ của hắn cực hạn, cũng là hắn lực lượng cực hạn. Mà bây giờ, tại trong Kiếm Vực thi triển một chiêu này, hắn chiêu này uy lực, chỉnh thể tăng lên không biết bao nhiêu.

Nhưng mà, vừa sử dụng ra một chiêu này, bên tai hắn tóc đen lập tức biến thành tuyết trắng, uyển như hoa tuyết!

Tại Dương Diệp thi triển ra này một chiêu cuối cùng lúc, Dạ Đế kia sắc mặt lập tức thay đổi.

Nguy hiểm!

Giờ khắc này, hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Lúc này, Dạ Đế đột nhiên quay người, “điều khiển!”

Thanh âm rơi xuống, sau lưng Dạ Đế, đột nhiên xuất hiện một cái màu đen vòng xoáy. Khi này xoáy nước màu đen xuất hiện một khắc này, Mộc Kiếm của Dương Diệp đâm ở trong đó.

Ầm!

Một đạo động trời tiếng nổ vang ở giữa sân vang vọng dựng lên, dùng hai người làm trung tâm, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp nứt toác ra, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, ngắn ngủi không đến một hơi thời gian, phương viên mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian đều biến thành Tri Chu Võng hình dáng!

Mà Dương Diệp cùng Dạ Đế kia nhưng tại nguyên chỗ không chút sứt mẻ!

Kiếm còn chống đỡ ở đằng kia trong nước xoáy!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm ở Mộc Kiếm, sau đó mãnh liệt xoay tròn.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dạ Đế trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Tuy rằng một kiếm đẩy lui Dạ Đế, nhưng mà giờ phút này, Dương Diệp sau đầu tóc đã biến thành tuyết trắng.

Hắn hiện tại, đều là tại trong Kiếm Vực cùng Dạ Đế đối kháng, mà thực lực của Dạ Đế, vượt qua hắn rất nhiều, dùng Kiếm Vực đến đối kháng đối phương, tuy rằng hắn dùng Kiếm Vực áp chế đối phương, nhưng mà, hắn mỗi dùng một lần, trả giá cao chính là tuổi thọ!

Không thể tiếp tục như vậy!

Lúc này đây, đối phương hao tổn lên, hắn hao không nổi!

Xa xa, Dạ Đế kia quay người nhìn về phía Dương Diệp, “ta sống mấy vạn năm, đã từng, ta cũng khiêu chiến vượt cấp qua vô số cường giả. Chưa từng nghĩ tới, ta cũng sẽ bị người khiêu chiến vượt cấp cái ngày đó. Không thể không nói, loại cảm giác này, thật sự thật không tốt!”

Nói xong, hai tay của hắn, hướng phía trước duỗi ra, sau đó nhẹ lướt nhẹ bắt đầu chuyển động.

Theo hai tay của hắn phiêu động, Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên như là gợn sóng bình thường chấn động lên.

“Trấn!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau một khắc, đó vốn là chấn động không gian dần dần đều yên lặng xuống.

“Lên!”

Dạ Đế đột nhiên nói. Theo hắn thanh âm rơi xuống, nguyên bản bình tĩnh lại không gian đột nhiên lần nữa chấn động lên, cùng lúc đó, từng cỗ một lực lượng kinh khủng đột nhiên từ trong đó rỉ ra, làm những lực lượng này sau khi xuất hiện, phía dưới đại địa đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, sau đó không ngừng sụp đổ mai một.

Xa xa, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, “diệt!”

Nói xong.

Ầm!

Trong chốc lát, phòng ngự mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp sụp đổ mai một. Trong tràng, lâm vào đen kịt một màu bên trong. Bất quá, đối với mấy người mà nói, điều này cũng không có gì ảnh hưởng quá lớn.

Một hơi về sau, trong tràng không gian khôi phục bình thường.

Dương Diệp đối diện, Dạ Đế gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, sau một khắc, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối với Dương Diệp cách không chính là một quyền.

Xùy~~!

Một cái năng lượng nắm đấm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dạ Đế, thoáng qua, này cái nắm đấm hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Khi này cái nắm đấm sau khi xuất hiện, trước mặt Dạ Đế không gian trực tiếp nghiêm trọng nhăn nhó, đặc biệt là này cái nắm đấm chỗ đi qua không gian, vậy càng là trực tiếp trở thành hình méo mó.

Bất quá, này cái nắm đấm càng ngày càng chậm.

Khi nó đi vào trước mặt Dương Diệp một trượng vị trí lúc, tốc độ của nó đã chậm đến giống như rùa bò.

Dương Diệp nhìn thẳng Dạ Đế kia, “vỡ!”

Thanh âm rơi xuống, trong sân không gian kịch liệt run lên, thoáng qua, vậy chỉ có thể lượng nắm đấm trực tiếp ầm ầm nổ bể ra, sau đó hóa thành hư vô, phảng phất từ không xuất hiện qua.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đỉnh đầu tóc cũng đã tuyết trắng.

Xa xa, Dạ Đế kia nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Lần thứ nhất gặp này loại lực lượng kỳ dị. Không thể không nói, có Kiếm Vực này ở đây, ngươi bây giờ, tương đương với vô địch, bất quá đáng tiếc, chẳng qua là tại phương diện phòng ngự Vô Địch. Mà tại phương diện công kích, ngươi tựa hồ còn không hiểu gì. Hơn nữa, dùng ngươi tình huống trước mắt đến xem, ngươi đã nhận lấy vượt quá xa lực lượng của ngươi, cho nên, ngươi đang bị cắn trả, đúng không?”

Dạ Đế đối diện, Dương Diệp không có trả lời lời của Dạ Đế, hắn nhìn về phía Huyết Nữ cùng Manh Nữ, “các ngươi đi trước.”

Như Dạ Đế nói, thực lực của hắn bây giờ, căn bản không làm gì được Dạ Đế này, thực lực của Dạ Đế này, mặc dù không có lúc trước thực lực của Thiếu Ti U kia mạnh, nhưng mà, đối phương cũng không yếu, ít nhất so với hắn hiện tại mạnh hơn rất nhiều rất nhiều.

Đơn giản mà nói, hắn căn bản không làm gì được đối phương. Mà đối phương, chẳng qua là trong thời gian ngắn không làm gì được hắn!

Tiếp tục nữa, bọn hắn đều được qua đời ở đó!

Trong tràng, Huyết Nữ cùng Manh Nữ chìm đếm thầm hơi thở, sau một khắc, Huyết Nữ đột nhiên kéo lại tay của Manh Nữ, mà nàng tay kia nhưng là giữ ở cổ của chính mình.

Một màn này, làm cho trong tràng Dương Diệp cùng Dạ Đế kia đều là ngẩn người.

Huyết Nữ này đang làm cái gì?

Lúc này, Dương Diệp biến sắc, bởi vì Huyết Nữ móng tay đã đâm rách nàng cổ họng làn da.

Dương Diệp vội vàng nói: “Nhị tỷ, ngươi đang làm cái gì?”

Huyết Nữ không nói gì.

Huyết Nữ yết hầu, máu càng ngày càng nhiều.

Mà một bên, Manh Nữ khóe mắt nhưng là tràn ra nước mắt.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Manh Nữ nhẹ gật đầu. Ngay sau đó, tiêu pha của Huyết Nữ ra.

Rất nhanh, Huyết Nữ cùng Manh Nữ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Huyết Nữ chìa tay nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Sống khỏe mạnh!”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Manh Nữ đột nhiên nắm ở eo của Dương Diệp, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng trực tiếp không vào trong đầu của hắn, bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho chấn hôn mê bất tỉnh.

Manh Nữ nhìn về phía Huyết Nữ, nàng không nói gì, chẳng qua là khóe mắt không ngừng có nước mắt tràn ra.

“Đi!” Huyết Nữ nói.

Thanh âm rơi xuống, trên thân nàng đột nhiên có máu tươi chớp động.

Manh Nữ nhìn xem Huyết Nữ một hồi lâu, sau đó nàng quay người ôm dương thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Dạ Đế nhìn thoáng qua Manh Nữ cùng Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Huyết Nữ, "Đến, để cho ta nhìn xem, ngươi muốn lấy cái gì ngăn ta lại!"

Huyết Nữ hít sâu một hơi, hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

Huyết Vực!

Cảm nhận được Huyết Vực, Dạ Đế kia hai mắt lập tức híp lại, "ngươi cũng sẽ vực, không đúng... Đây không tính là chân chính vực, là ở một phương diện khác đạt đến mức tận cùng sau diễn biến ra ngụy vực, bất quá, điều này cũng cực kỳ khó khăn."

Ngay tại lúc này, Huyết Nữ hít sâu một hơi, sau đó nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "dĩ thân hóa vạn máu, dùng vạn máu hóa chư thiên!"

Nói xong, thân thể nàng đột nhiên bành trướng lên, một cỗ cổ cuồng bạo mà lại lực lượng cường đại đột nhiên từ trong cơ thể nàng không ngừng tràn ra.

Nhìn thấy một màn này, Dạ Đế kia biến sắc, "ngươi điên rồi, lại muốn tự bạo, vì tiểu tử kia, hi sinh chính mình vạn năm khổ tu? Đáng giá không?"

Lúc này, Huyết Nữ mở to mắt nhìn về phía Dạ Đế kia, "hắn bảo ta Nhị tỷ!"

Nói xong.

Ầm!

Huyết Nữ thân thể trực tiếp nổ bể ra, trong chốc lát, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp biến thành biển máu.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1825: Dù cho rơi vào Ma Đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1820 chương: Dù cho rơi vào Ma Đạo!

(Cầu chia sẻ)

Rầm rầm rầm rầm...

Trong sân trong không gian, vang lên từng đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang.

Những thứ này tiếng nổ vang kéo dài ước chừng đem gần nửa giờ mới dừng lại.

Lại qua nửa canh giờ, trong sân những cái kia huyết khí dần dần tiêu tán, trong tràng chậm rãi khôi phục bình thường.

Trong tràng chỉ còn lại có một người.

Người này, đúng là Dạ Đế kia. Bất quá giờ phút này, Dạ Đế thần sắc có phần có chút khó coi.

Khục!

Lúc này, Dạ Đế nhẹ ho nhẹ một tiếng, ngay sau đó, khóe miệng của hắn chậm rãi tràn ra một ngụm máu tươi.

Một lát sau, Dạ Đế chậm rãi đưa tay phải ra, trong tay phải, là một giọt lớn bằng ngón cái Huyết Châu, "bổn nguyên Huyết Châu..."

Sau một lát, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "Dương Diệp, hy vọng ngươi vĩnh viễn hảo vận như thế."

Nói xong, kia hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, cả người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

...

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp từ trong hôn mê tỉnh lại.

Trong tầm mắt, là một chỗ đen nhánh sơn động. Tại bên cạnh hắn, chỉ có một người, đúng là Manh Nữ kia.

Manh Nữ ngồi ở bên cạnh nàng một chỗ tròn trên đá, im lặng không nói.

"Ngươi đã tỉnh." Manh Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp dùng sức lắc đầu, sau đó nhìn về phía Manh Nữ, "Nhị tỷ chứ?"

Manh Nữ đã trầm mặc.

Dương Diệp không có nói chuyện, hắn đứng dậy muốn đi ra bên ngoài, lúc này, Manh Nữ đột nhiên nói: "Đi chịu chết sao?"

Dương Diệp dừng bước.

Manh Nữ đứng dậy đi tới trước mặt của hắn, "ngươi bây giờ, căn bản không phải là đối thủ của Dạ Đế kia. Cái đó sợ ngươi át chủ bài ra hết, cũng vô dụng."

Dương Diệp chậm rãi nhắm hai mắt lại, lời tuy của Manh Nữ nhưng chói tai, nhưng là sự thật.

Qua hồi lâu, Dương Diệp nói: "Tại Trung Thiên Vũ Trụ này, mạnh nhất là Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, Dạ Đế này cũng là Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng vì sao thực lực của hắn cường hơn người thường ra nhiều như vậy?"

Manh Nữ nói: "Bởi vì Chân Cảnh Lục Đoạn cũng không phải nhân loại cực hạn. Làm có ít người đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn về sau, bọn hắn sẽ không ngừng tiếp tục đột phá chính mình. Chỉ có điều, bọn hắn sẽ không ở trên cảnh giới đột phá chính mình rồi. Bởi vì bị hạn chế, bọn hắn tưởng muốn tại nơi này đột phá đến Minh Cảnh, nếu như không có kỳ ngộ, đó là khó như lên trời!"

Dương Diệp nhìn xem Manh Nữ, để cho nàng nói tiếp.

Manh Nữ lại nói: "Bọn hắn sẽ từ trừ cảnh giới ngoại trừ các phương diện đi không ngừng đột phá chính mình. Ví dụ như đối không gian nắm giữ, đối với lực lượng nắm giữ, đối với phép tắc nắm giữ, đối với ý cảnh nắm giữ, đối với Ngũ Hành Lực Lượng nắm giữ vân vân."

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "cổ xưa Tu Hành Giả sở dĩ so với bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả lợi hại, cái kia là bởi vì bọn hắn đối với tất cả loại sức mạnh nắm giữ vượt xa xa bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả, cho nên, tuy rằng cảnh giới giống nhau, nhưng mà, tạo nghệ lại bất đồng."

Cảnh giới giống nhau, tạo nghệ bất đồng!

Dương Diệp đã trầm mặc. Đơn giản mà nói, đều là Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, thực lực nhưng lại có ngày đêm khác biệt!

Manh Nữ lại nói: “Kỳ thật, Dạ Đế kia, không nên nói là Chân Cảnh Lục Đoạn, mà là chuẩn Minh Cảnh cường giả!”

“Chuẩn Minh Cảnh?” Dương Diệp nhíu mày.

Manh Nữ khẽ gật đầu, “ý tứ nói đúng là, hắn mặc dù không phải là Minh Cảnh, nhưng mà, thực lực của hắn, đã có thể cùng Minh Cảnh chống lại. Mà ngươi bây giờ, bất quá là Chân Cảnh Nhị Đoạn, cùng hắn sự chênh lệch, không phải là một điểm hai điểm, dù cho ngươi có rất nhiều Thần vật, cũng là giết không được hắn đấy.”

Nói đến đây, Manh Nữ ngồi về tròn trên đá, sau đó lại nói: “Còn nhớ rõ Nhị tỷ cùng ngươi theo như lời nói sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Sống khỏe mạnh!

Đây là Huyết Nữ đối với hắn theo như lời nói.

Manh Nữ lại nói: “Ta biết ngươi tính cách, để cho ngươi buông tha báo thù, hiển nhiên là không thể nào. Nhưng mà, ngươi tất phải đáp ứng ta, muốn báo thù, được tại có nắm chắc dưới tình huống mới có thể đi báo thù. Không nên đi không không chịu chết, có thể chứ?”

Dương Diệp đi tới trước mặt của Manh Nữ, sau đó nói: “Thật xin lỗi.” Nếu như không phải là hắn, Huyết Nữ căn bản sẽ không chết.

Manh Nữ ngẩng đầu mặt hướng Dương Diệp, “lúc ấy, ta theo Nhị tỷ nói, ta lưu lại, sau đó, ngươi cũng chứng kiến câu trả lời của nàng rồi. Bất kể là ta lưu lại, còn là nàng lưu lại, chúng ta cũng không hối hận lựa chọn của chính mình. Ngươi sống khỏe mạnh là được rồi.”

Nói xong, nàng đứng dậy hướng phía cửa động đi đến, khi đi đến cửa động lúc, nàng ngừng lại, sau đó lại nói: “Trước nghỉ ngơi một chút, sau đó chúng ta đi cùng Liêm Sương các nàng tụ hợp.”

Nói xong, nàng không có dừng lại, trực tiếp đi ra sơn động.

đọc truyện⁕với http://t
ruyencuatui.neT Trong động, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống.

Giờ phút này, hắn đã có thể cảm nhận được Hồng Mông Tháp. Hắn trực tiếp tiến vào Hồng Mông Tháp, vừa mới vào Hồng Mông Tháp, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Trước kia Hồng Mông Tháp tại sao lại như vậy?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ nói: “Nó bây giờ còn nhỏ yếu, chỉ có thể làm cho một ít thực lực không phải là đặc biệt mạnh người không cảm ứng được nó. Mà Dạ Đế kia, thực lực của đối phương đã đạt tới cái thế giới này cực hạn, thực lực này, là chỉ các phương diện. Cho nên, chúng ta, còn có nó, cũng không dám hiện thân. Bởi vì một khi lại để cho đối phương biết trong cơ thể ngươi chí bảo này, khi đó, ngươi thì thật làm phiền nhiều đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lời của Cùng Kỳ, hắn tự nhiên là hiểu. Một khi bại lộ Hồng Mông Tháp, khi đó sẽ không là một chuẩn Minh Cảnh cường giả tới tìm hắn rồi.

“Tiểu tử, biết rõ hiện tại yếu bao nhiêu rồi a!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, cái thế giới này, so với ngươi nghĩ lớn hơn rất nhiều. Mà chúng ta, so với ngươi lớn tuổi, đã gặp người cũng nhiều hơn ngươi, lời nói khó nghe, thực lực của ngươi bây giờ, thật rất yếu. Nếu như chúng ta bản thể ở đây, muốn giết ngươi, ba chiêu khả năng cũng không dùng tới!”

Dương Diệp nói: “Hậu Khanh tiền bối muốn nói cái gì?”

Hậu Khanh nói: “Bớt chọc điểm họa, nhiều tăng thực lực lên.”

Dương Diệp: “...”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, ta không là ở nói giỡn với ngươi. Ngươi bây giờ thấy được, phần lớn cũng chỉ là dựa vào bản thể lực lượng, có rất ít người dùng ngoại vật. Cùng ngươi đi thượng giới, ngươi liền sẽ phát hiện, cái loại này các loại cường đại Thần vật là khủng bố đến mức nào. Ngươi Mộc Kiếm này, cũng thuộc về Thần vật, nó bỏ niêm phong trạng thái, ngươi biết khủng bố đến mức nào sao?”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: “Xin lắng tai nghe!”

Hậu Khanh nói: “Tụ tập Vũ Trụ Tinh Thần chi lực, hợp vạn vật chi hồn, một kiếm có thể mai một một cái vũ trụ. Đương nhiên, điều này cần cầm kiếm chi nhân cũng cường đại mới được. Còn ngươi, chờ nó bỏ niêm phong về sau, một kiếm mai một một cái đại lục, vẫn là có thể làm lớn!”

Cùng Kỳ lúc này cũng nói: “Tiểu tử, ngươi bây giờ tiếp xúc, là cấp thấp Võ Đạo Văn Minh, chân chính Võ Đạo Văn Minh, đó là cực kỳ khủng bố đấy. Cái loại này cánh tay có thể che bầu trời, phất tay có thể Thương Hải tang điền, trong nháy mắt có thể mai một một cái tinh cầu đại năng, ở thượng giới nhiều như chó."

Nói đến đây, Cùng Kỳ dừng lại, sau đó lại nói: "Chi cho nên bây giờ nói cho ngươi biết những thứ này, là bởi vì ngươi có thể phải đi thượng giới. Chúng ta được sớm để cho ngươi biết, thượng giới là một thế giới ra sao. Còn nữa, tại đạo kia bào lão giả không có chính thức đối ngoại thừa nhận ngươi là đệ tử của hắn lúc, ngươi tốt nhất có bao nhiêu ít xuất hiện là hơn ít xuất hiện."

Dương Diệp lắc đầu, "ta hiện tại không muốn quản thượng giới, ta chỉ muốn lộng chết Dạ Đế kia, không đúng, là giết chết cả Dạ Sát Tổ Chức."

"Người nọ, không phải là ngươi bây giờ có khả năng địch!" Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Cùng Kỳ, "nếu không phải có thể thay Nhị tỷ báo thù, Dương Diệp ta chỉ sợ là chẳng bằng con chó rồi."

"Vậy ngươi muốn thế nào?" Cùng Kỳ nói.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Mộc Kiếm, sau đó nói: "Trở nên mạnh mẽ!" Vừa nói, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, "hai vị, các ngươi tới từ thượng giới, bản thể thực lực khẳng định vượt xa Dạ Đế kia, các ngươi biết cũng nhiều hơn ta, cũng khẳng định có phương pháp có thể để cho ta trở nên mạnh mẽ, đúng không?"

Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh nhìn nhau, cuối cùng, Hậu Khanh nói: "Tiểu tử, có hai loại trở nên mạnh mẽ phương thức. Loại thứ nhất, ta có thể truyền cho ngươi một ít cực đoan Vu Thuật, loại này Vu Thuật, kích thích Nhân Thể Tiềm Năng, có thể để cho ngươi trong thời gian ngắn coi thường cảnh giới trở ngại, chạy suốt Chân Cảnh Lục Đoạn. Nhưng mà, làm giá chính là, đời này của ngươi, chỉ có thể dừng lại Chân Cảnh Lục Đoạn! Trừ phi có như sư phụ ngươi cái loại này cường giả là ngươi cải tạo căn cơ cùng kinh mạch! Nhưng mà, vẫn như cũ sẽ có tai hoạ ngầm!"

Dương Diệp nói: "Nói một chút loại thứ hai!"

Hậu Khanh nói: "Loại thứ hai, đó chính là ngươi học tập ta Vu Tộc Bí Pháp, muốn học tập ta Vu Tộc Bí Pháp, nhất định phải có được Vu Tộc Huyết Mạch, ngươi..."

"Không được!"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một đóa hỏa diễm xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Người đến, đúng là Lục Đinh Thần Hỏa.

Dương Diệp nhìn về phía Lục Đinh Thần Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Tiểu tử, ngươi bây giờ, chẳng qua là học tập Vu Tộc một Bản Công Pháp, sự tình không nghiêm trọng lắm, nhưng mà, nếu như ngươi là có được Vu Tộc Huyết Mạch, ngươi khi đó lên trên giới, làm phiền ngươi sẽ thật rất lớn, một khi làm cho nhân tộc biết rõ ngươi có Vu Tộc Huyết Mạch, ngươi bị vô số Nhân Loại Cường Giả đuổi giết! Không chỉ có như thế, một khi ngươi thân có Vu Tộc Huyết Mạch, đem ngươi tự động trở thành Nhân tộc ba Đại Thiên Quân địch nhân!"

"Vì sao?" Dương Diệp cau mày nói.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: "Không phải tộc ta, trong lòng ắt nghĩ khác!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Lúc này, Hậu Khanh nói: "Tiểu tử, hắn nói cũng không sai. Bất quá, ta chỉ biết Vu Tộc tu luyện phương pháp, cho nên, học cùng không học, chính ngươi quyết định!"

Lục Đinh Thần Hỏa đang muốn nói chuyện, lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nhìn về phía hắn, "ta biết ý tứ của ngươi, không nhớ hắn đứng ở Nhân tộc đối diện. Nhưng mà, hiện tại muốn hắn chết, hại giết hắn thân nhân, đúng là Nhân Tộc, mà không phải Vu Tộc ta. Còn nữa, thực lực của hắn bây giờ, nếu là không có lực lượng cường đại, hắn có thể ngay cả thượng giới đều không thể đi lên!"

Lục Đinh Thần Hỏa đã trầm mặc.

Một bên, Cùng Kỳ đột nhiên nói: "Tiểu tử, hai người bọn họ nói đều có lý, ngươi một khi học tập Vu Tộc công pháp cùng Vu Thuật, khi đó, ngươi đang ở đây trong nhân tộc, rất khó có nơi sống yên ổn. Cho nên, chính ngươi chọn đi!"

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chỉ cần có thể cho Nhị tỷ báo thù, đừng nói Vu Tộc Vu Thuật, chính là để cho ta đọa nhập ma đạo, ta đều sẽ không tiếc!"

"Ai!"

Theo thở dài một tiếng tiếng vang lên, Lục Đinh Thần Hỏa biến mất ở trong tràng.

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 46239028, lĩnh trên thanh tuyền, Phì Tử kiên 0304, thư hữu 20489235, Túy Ngọa Mỹ Nhân Tất sc, glcjf1, thư hữu 35262167, ổn trận tấm kỹ (nữ) _, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Có chút việc trì hoãn, đổi mới đã chậm, thật có lỗi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1826: Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1821 chương: Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp!

(Cầu chia sẻ)

Tu luyện Vu Thuật!

Với Dương Diệp mà nói, chỉ cần có thể tăng thực lực lên, bất kể là Vu Thuật hay là cái gì khác thuật cũng có thể.

Nhân tộc người, đều là người tốt? Người của Vu Tộc cũng đều là người xấu? Ở cái thế giới này, người tốt cùng người xấu, đều là do cường giả định đoạt!

Chỉ cần thực lực của Dương Diệp hắn quá mạnh, Lục Đinh Thần Hỏa nói những vấn đề kia, đều không là vấn đề. Như trái cây lực không đủ mạnh, có thể hay không đi lên Đại Thiên Vũ Trụ, đều là một đại vấn đề!

“Ngươi không hối hận?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, “ngươi cảm thấy ta sẽ hối hận?”

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “Được, hiện tại, ta cho ngươi một giọt Vu Tộc Huyết Mạch. Ta tại trong Vu Tộc, mặc dù không phải là Đế Giai huyết mạch, nhưng mà, huyết mạch cũng không thấp, giọt máu này mạch, đối với ngươi trước mắt mà nói, hoàn toàn có thể rồi.”

Vừa nói, một giọt Huyết Châu đột nhiên từ giữa lông mày của hắn chợt hiện hiện ra, đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Huyết Châu có ngón út lớn, trong đó, huyết quang quẩn quanh, ẩn chứa một cỗ tinh thuần lực lượng.

“Để cho nó tiến vào trái tim của ngươi, sau đó đưa nó dung nhập trong huyết mạch ngươi, nhớ kỹ, không nên chống cự nó!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp không do dự, trực tiếp đem giọt kia Huyết Châu đưa vào trái tim. Huyết Châu tiến vào trái tim về sau, Dương Diệp thân thể lập tức bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, Huyết Châu này trực tiếp nổ bể ra, sau đó theo trái tim của nó hướng phía toàn thân hắn Tứ Chi Bách Hài tản đi.

Bài xích!

Máu của Dương Diệp bản năng bài xích, nhưng mà, dưới sự khống chế của Dương Diệp, chính hắn huyết dịch dần dần buông tha cho bài xích, cùng lúc đó, Hồng Mông Tử Khí bọc lại Vu Tộc kia huyết dịch, tại Hồng Mông Tử Khí điều hòa lại, không đến một hồi, Vu Tộc kia huyết dịch chính là cùng hắn bản máu của người ta triệt để dung hợp!

“So với ta tưởng tượng muốn đơn giản hơn nhiều!” Hậu Khanh nói: “Hiện tại, ngươi có hai loại lựa chọn. Tại trong Vu Tộc ta, chia làm {hệ sức mạnh}, còn có Vu Thuật hệ, ngươi lựa chọn loại nào?”

“Hai loại đều chọn!” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “cùng ta nghĩ giống nhau. Bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi, này tu luyện, một điểm đều không đơn giản. Ngươi bây giờ thân thể lực lượng, đã là ngươi tự thân cực hạn, tưởng lần nữa tăng lên, đơn thuần dựa vào Niết Bàn Quả đã không được. Hơn nữa, cưỡng ép tăng lên, sẽ hư hao thân thể của ngươi.”

“Cho nên bây giờ học tập Vu Thuật?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh lắc đầu, “lực lượng, học tập như thế nào chưởng sức nắm lượng, cùng với vận dùng lực lượng. Dạ Đế kia mặc dù có thể nghiền ép ngươi, là bởi vì hắn đối với tất cả loại sức mạnh điều khiển, vượt xa ngươi. Ví dụ như đối với Không Gian Lực Lượng điều khiển, hắn có thể đem không gian kết cấu tùy ý cải biến, cải biến thành đối với hắn có lợi nhất hình dạng, sau đó tới công kích ngươi. Nhưng mà, ngươi cũng chỉ có thể chấn vỡ. Cải biến cùng sáng tạo, đó là nếu so với phá hư khó khăn hơn!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cùng bọn họ chênh lệch, ngay ở chỗ này. Bọn hắn, đã không đơn thuần là có thể phá hư, còn có thể cải biến. Cải biến quy tắc, cải biến ý cảnh, cải biến không gian, cải biến lực lượng, cải biến thiên địa! Cái này là ‘rõ ràng’ cảnh. Rõ ràng vạn vật, hiểu vạn vật, sau đó cải biến vạn vật!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta nên làm thế nào?”

Lúc này, một tảng đá trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh nói: “Đánh tảng đá kia, xuất toàn lực đánh, nhưng mà, ta muốn tảng đá kia không thể vỡ!”

đăng nhập http://truyenyy/ để đọc⁕truyện
“Điều này sao có thể?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh kia đầu đột nhiên đụng vào tảng đá kia phía trên.

Bành!

Một đạo tiếng rên ở giữa sân vang lên, không gian chung quanh kịch liệt run lên, nhưng mà, tảng đá kia nhưng là không chút sứt mẻ, hoàn hảo vô khuyết.

Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, “vì cái gì không có khả năng? Lấy nhỏ làm lớn. Để cho ngươi như vậy luyện, là vì để cho ngươi tốt hơn khống chế chính mình lực lượng cường đại. Ngươi bây giờ thân thể, là Tích Huyết Trọng Sinh cảnh, nếu như ngươi có thể hoàn mỹ vận dụng tốt lực lượng của chính mình, ngươi dựa vào nhục thể của chính mình có thể đánh chết Dạ Đế kia đấy! Ta cùng với một dạng với ngươi là Tích Huyết Trọng Sinh cảnh, nếu như ta bản thể cùng Dạ Đế kia đối chiến, chặn đánh giết hắn, ba chiêu là được rồi. Nếu như toàn lực, một chiêu liền có thể kích giết hắn!”

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, Cùng Kỳ khẽ gật đầu, “hắn không có lừa dối ngươi. Tiểu tử, kỳ thật, trước ta cũng biết vấn đề của ngươi. Nhưng mà, ta không am hiểu dạy người, cũng không hiểu những thứ này, cuối cùng, ta là yêu tộc, tu luyện phương thức cùng Nhân tộc các ngươi hoàn toàn khác nhau. Mà Hậu Khanh bất đồng, hắn ở thượng giới địa vị cũng không thấp, tóm lại, nghe hắn đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hậu Khanh, “thật có lỗi, ta không nên hoài nghi tiền bối năng lực!”

Hậu Khanh nói: “Ta và ngươi vốn chính là quan hệ thù địch, ngươi không tin tưởng ta, cũng bình thường. Bất quá, ngươi đã muốn học Vu Tộc ta công pháp, cái kia bây giờ bắt đầu, ngươi thì nhất định phải nghe ta. Cái đó sợ ta để cho ngươi chém đứt tay của chính mình, ngươi đều được nghe theo. Bằng không thì, ngươi khác mời cao hiền!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, “Được.”

Nói xong, hắn nhìn về phía trước mặt chính mình quả đấm của, sau đó đấm ra một quyền.

Ầm!

Tảng đá nổ bể ra, hóa thành một đống mảnh đá.

“Tiếp tục, cho đến nó hoàn hảo vô khuyết mới thôi!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Tiếp đó, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng công kích tảng đá. Một lần một lần lại một lần...

Cách đó không xa, Cùng Kỳ nói: “Ngươi không nói cho hắn biết phương pháp?”

Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “ngươi biết hắn thiếu sót lớn nhất là cái gì không? Là ngộ, hắn có chút táo bạo. Tuy rằng, chiến đấu có thể rất nhanh tăng lên một người thực lực, nhưng mà, nếu như không lắng đọng, không đi ngộ, cái kia tăng lên, cũng là có hạn. Ta hiện tại chính là muốn chính hắn bình ổn tinh thần, sau đó đi ngộ. Còn nữa, người khác nói, cái đó có chính mình ngộ mà tới khắc sâu?”

Cùng Kỳ quay đầu nhìn về phía Hậu Khanh, “ngươi tại sao phải đáp ứng dạy hắn?”

Hậu Khanh nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “không có vì cái gì!”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, không có nói chuyện.

Trong phòng tu luyện.

Dương Diệp một lần lại một lần dùng quả đấm oanh kích tảng đá. Nhưng mà, hắn một lần lại một lần đã thất bại. Ngay từ đầu, hắn có chút bực bội rồi. Bất quá rất nhanh, hắn để cho chính mình dần dần bình tĩnh lại.

Suy nghĩ!

Hắn không có ở đi oanh kích tảng đá, mà là suy nghĩ, suy nghĩ như thế nào mới có thể đủ nắm đấm oanh ở trên tảng đá, mà tảng đá không vỡ.

Cứ như vậy, Dương Diệp trọn vẹn suy nghĩ ba ngày.

Rốt cuộc, tay của hắn triển khai.

Đấm ra một quyền, quả đấm của hắn trực tiếp đánh vào trước mặt viên đá kia bên trên.

Ầm!

Trong sân không gian kịch liệt run lên, nhưng mà, viên đá kia trực tiếp nổ bể ra. Nhưng mà, Dương Diệp trên mặt nhưng là mang theo mỉm cười, bởi vì, tảng đá nổ bể ra về sau, cũng không có hóa thành hư vô.

Giờ khắc này, hắn biết chút ít.

Lực lượng khống chế!

Tảng đá là tồn tại ở trong không gian đấy, nắm đấm tại oanh ra lúc, có thể trực tiếp tan ra vào trong không gian, đối không gian tiến hành oanh kích, kể từ đó, thụ lực chính là không gian, mà không phải viên đá kia.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp trong đầu đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ.

Sau một khắc, trong tay hắn nhiều hơn một chuôi kiếm, ngay sau đó, kiếm trong tay của hắn trực tiếp đâm ở trước mặt viên đá kia phía trên.

Bành!

Tảng đá kịch liệt run lên, rạn nứt ra, nhưng mà, chẳng qua là rạn nứt, cũng không có vỡ vụn ra!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ nhìn nhau, cuối cùng, Hậu Khanh trầm giọng nói: “Gia hỏa này, hay vẫn là thích hợp luyện kiếm a!”

Tiếp đó, Dương Diệp không có ở dùng quả đấm, mà chỉ dùng kiếm.

Mỗi một lần xuất kiếm, đều là dụng hết toàn lực. Ngay từ đầu, tảng đá còn có thể rạn nứt, nhưng mà, đi ngang qua không sai biệt lắm nửa tháng điên cuồng luyện tập sau đó, hắn mỗi một kiếm rơi vào trên tảng đá kia, tảng đá đều có thể hoàn hảo như lúc ban đầu.

Dương Diệp cũng không có ngừng, mà là bắt đầu sử dụng kiếm ý cùng sát ý gia trì, bất quá, ngay từ đầu, một kiếm hạ xuống, đừng nói tảng đá, không gian kia đều bị hắn đâm ra một cái hố.

Lực lượng quá mạnh mẽ!

Nhưng mà, hắn cũng không hề từ bỏ, mà là tiếp tục luyện.

Cứ như vậy, trọn vẹn qua không sai biệt lắm một tháng sau, Dương Diệp dùng gia trì ý cảnh còn có sức mạnh kiếm, cuối cùng cũng có có thể kích thạch mà thạch không nát.

Nhưng mà, còn không có chấm dứt.

Hiện tại, Dương Diệp bắt đầu dùng hắn mạnh nhất một kiếm, cũng chính là một kiếm nháy mắt.

Một kiếm này, là hắn mạnh nhất một kiếm! Một kiếm đâm ra, tảng đá kia trực tiếp bị trong đó lực lượng cho chấn bể hư vô.

Điên cuồng luyện!

Một kiếm lại một kiếm, cứ như vậy, kéo dài ước chừng ba tháng. Rốt cuộc, cho dù hắn thi triển ra mạnh nhất một kiếm, tảng đá kia cũng không có vỡ rồi.

Dương Diệp cầm lấy kiếm, hưng phấn đi tới trước mặt của Hậu Khanh, sau đó nói: “Tiền bối, một chiêu này ta đã luyện thành, nhưng mà, ta có một vấn đề, cái kia chính là, một chiêu này có làm được cái gì?”

Hậu Khanh nhìn xem Dương Diệp, “không có lợi ích gì!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, “tiền bối không phải là đang nói đùa chứ?”

Hậu Khanh nói: “Ngươi thấy ta giống sao?”

Giờ khắc này, Dương Diệp tưởng chém người.

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh nói: “Một chiêu này, một mình mà nói, không có lợi ích gì. Nhưng mà, chiêu tiếp theo liền rất hữu dụng. Mà muốn luyện chiêu tiếp theo, thì nhất định phải sẽ một chiêu này.”

“Cái chiêu gì?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhìn xem Dương Diệp, “nguyên bản, ta là muốn để cho ngươi học dốc hết toàn lực đấy, nhưng mà, hiện tại ta chuẩn bị để cho ngươi học chân chính Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp!”

“Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp?” Dương Diệp nhíu mày, “Cái này ta đã biết!”

“Sẽ cái búa!”

Hậu Khanh nói: “Ngươi vậy cũng gọi Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp?”

Dương Diệp: “...”

Hậu Khanh đột nhiên nhìn về phía Cùng Kỳ, sau đó nói: “Cùng Kỳ huynh, ra tay!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, trực tiếp tung người nhảy vọt, hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp trong mắt xuất hiện vẻ hưng phấn, hắn không có trốn tránh, tương tự một kiếm bổ tới.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Cùng Kỳ trực tiếp bị hắn một kiếm này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà hắn cũng hướng lui về sau không sai biệt lắm mười trượng trở lại khoảng cách. Nhưng mà, Cùng Kỳ lui trọn vẹn đem gần trăm trượng.

“Rất đắc ý?” Lúc này, Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp chính yếu nói, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Tại sao phải cùng hắn liều mạng?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Tiếp đó, ngươi coi Cùng Kỳ huynh là làm là tảng đá.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, “ra tay!”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, sau đó tung người nhảy vọt, một chưởng chụp đuợc Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, tại Cùng Kỳ đi vào trước mặt hắn mấy trượng khoảng cách lúc, đột nhiên hắn tại chỗ biến mất, sau đó một kiếm đâm ra.

Một kiếm này, vừa vặn đâm vào trên bàn tay của Cùng Kỳ.

Bành!

Cùng Kỳ bàn tay lông tóc không hư hại, nhưng mà, trong nháy mắt, Cùng Kỳ trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, cùng lúc đó, Cùng Kỳ toàn thân lân phiến tại thời khắc này đều là quy tét ra.

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1827: Đơn thuần bạo lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1822 chương: Đơn thuần bạo lực!

(Cầu chia sẻ)

Lúc này Dương Diệp thật sự có chút mộng!

Hắn một kiếm này, trực tiếp đem Cùng Kỳ đẩy lui ngàn trượng, hơn nữa còn làm Cùng Kỳ bị thương nặng. Mà hắn, còn không biết vì sao lại như vậy.

Hắn nhìn về phía Hậu Khanh.

Hậu Khanh giải thích nói: “Lực lượng của Cùng Kỳ là thân thể lực lượng, như vậy nói với ngươi, một người bình thường, hắn muốn nhảy dựng lên, có phải hay không cần phải mượn mặt đất đẩy trợ lực, hắn mới có thể nhảy dựng lên?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hậu Khanh lại nói: “Mà chúng ta tu luyện giả, có thể không tá trợ mặt đất lực lượng, nhưng mà, chúng ta cần phải mượn không gian lực lượng. Cùng Kỳ vọt tới ngươi lúc, mượn dùng là không gian đẩy trợ lực, còn có không gian đến truyền tống lực lượng của hắn, mà ngươi vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp phá hết trong không gian hắn đẩy trợ lực, còn có hắn lực lượng truyền thâu. Đơn giản mà nói, ngươi tháo xuống hắn tất cả lực lượng, một khắc này, hắn là suy yếu nhất thời điểm. Hiểu chưa?”

Hậu Khanh nói như vậy, hắn đương nhiên đã minh bạch!

Dương Diệp có chút hưng phấn.

Một chiêu này, mới thật sự là Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp. Trực tiếp phá vỡ lực lượng ngươi bổn nguyên! Mà hắn trước kia Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp, vậy căn bản không phải Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp!

Lúc này, Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, “kỳ thật, ngươi học so với ta tưởng tượng phải nhanh rất nhiều. Nếu như là bình thường người, phải nắm giữ loại trình độ này, dù là là thiên tài, không có vài chục năm, cái kia là căn bản không thể nào. Nếu có người chỉ đạo, vậy ít nhất cũng cần hai ba năm, mà ngươi mấy tháng liền học xong!”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lại nói: “Bất quá, cái này cũng bình thường. Bởi vì ngươi sẽ Không Gian Pháp Tắc, kiếm đạo tạo nghệ cũng cực cao, đương nhiên, nặng nhất nếu là có ta như vậy cái siêu cấp cường giả cho ngươi chỉ đạo!”

Dương Diệp: “...”

Hậu Khanh nói: “Mới vừa rồi là Nhất Kiếm Phá Vạn Pháp, hiện tại, chúng ta tới học dốc hết toàn lực!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp trên mặt chính mang theo không có hảo ý dáng tươi cười. Nhìn thấy Cùng Kỳ xem ra, Dương Diệp vội vàng thu nụ cười lại.

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, chờ ngươi đi thượng giới, chúng ta đang luyện một lần nữa luyện một chút!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, ngay sau đó, một cỗ lực lượng cường đại hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai: “Đem trước mặt ngươi không gian cho rằng là tảng đá! Sau đó cầm kiếm mãnh liệt đâm ra.”

Nghe vậy, Dương Diệp vội vàng nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía trước mặt chính mình không gian, sau một khắc, hắn cầm kiếm đối với một ít chỗ không gian mãnh liệt đâm một cái.

Hắn lực lượng cực hạn!

Một kiếm đâm ra, không gian xung quanh hắn kịch liệt run lên, thoáng qua, Cùng Kỳ tản mát ra vẻ này lực lượng cường đại lập tức tan thành mây khói, cùng lúc đó, Cùng Kỳ cái kia thân thể khổng lồ hình thể bay thẳng đến phía sau ném bay ra ngoài.

Tại ném đã bay không sai biệt lắm hơn hai nghìn trượng về sau, thân thể của Cùng Kỳ dùng một cái ưu mỹ độ cong nện rơi xuống đất.

Bành!

Tất cả mặt đất kịch liệt run lên, tựa như đã xảy ra một lần Đại Địa Chấn.

Dương Diệp lần nữa ngây ngẩn cả người. Chính mình lúc nào biến thành mạnh như vậy?

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Lực lượng, ngươi một kiếm kia, đâm ở trên không gian, nhưng mà, thụ lực không phải là không gian, mà là thân ở cái kia một vùng không gian Cùng Kỳ. Một kiếm này chỗ đặc thù là, lực lượng của ngươi một tia đều không có tiết ra ngoài cùng lãng phí, toàn bộ đều rơi vào trên người của Cùng Kỳ. Mà ngươi trước kia, một kiếm loạn bổ đi ra, kỳ thật, đại bộ phân lực lượng đều bị không gian cho đã nhận lấy. Cho nên, ngươi trước kia thường xuyên xuất kiếm lúc, đều đem không gian xé. Còn lần này, không gian không có xé rách, Cùng Kỳ bị xé nứt rồi!”

Thì ra là thế!

Giờ khắc này, Dương Diệp xem như đã minh bạch.

Lúc này, Hậu Khanh nói tiếp: “Kỳ thật, ta dạy ngươi này hai chiêu, bình thường chỉ có khi đạt tới Minh Cảnh sau này, bọn hắn mới sẽ từ từ lĩnh ngộ. Mà ngươi bây giờ, có chỉ điểm của ta, sớm lĩnh ngộ. Nhưng mà, cái này không có nghĩa là ngươi có thể chống lại Minh Cảnh cường giả, đừng nói chống lại Minh Cảnh, chính là Dạ Đế kia, ngươi bây giờ cũng vẫn như cũ không cách nào chống lại!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Vì cái đầu ngươi!”

Hậu Khanh nói: “Ngươi cho rằng người ta mấy vạn năm là sống không? Cảnh giới của Dạ Đế kia, cao hơn ngươi, người ta khắp mọi mặt tạo nghệ cũng đều cao hơn ngươi. Lúc trước, nếu như không phải là ngươi bởi vì có Kiếm Vực, người ta từng phút đồng hồ nháy mắt giết ngươi.”

Kiếm Vực!

Dương Diệp nghe được hai chữ này, hắn đột nhiên nghĩ tới một chuyện phi thường nghiêm trọng. Cái kia chính là tuổi thọ, lúc trước hắn dùng Kiếm Vực đối kháng Dạ Đế, một lần kia, đã đem tuổi thọ của hắn tiêu hao không sai biệt lắm... Hiện tại, hắn chỉ còn lại không tới một năm tuổi thọ!

Lúc trước bởi vì tu luyện chuyện tình, hắn rõ ràng quên chuyện này rồi! Bất quá còn tốt, hắn có Thọ Nguyên Quả, trái cây này bổ sung tuổi thọ, đủ để để cho hắn đến Chân Cảnh Tam Đoạn rồi.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Ngươi đồ chơi kia, sau này hay vẫn là dùng một phần nhỏ, tốt nhất là đừng có dùng. Bằng không thì, ngươi ngày nào đó sẽ trực tiếp tại chỗ vẫn lạc!”

Dương Diệp nói: “Ta chỉ biết dùng nó để phòng ngự, nhưng thì sẽ không dùng nó đến công kích. Ngươi biết dùng như thế nào sao?”

Hậu Khanh lắc đầu, “không biết. Bất quá, coi như là có thể sử dụng, ngươi tốt nhất cũng đừng có dùng. Giá quá lớn.”

Dương Diệp cười khổ, “Vậy cái này há chẳng phải là quá kê lặc?”

“Gân gà?” Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “cái này còn gân gà sao? Ngươi phải hiểu được, lúc trước ngươi cùng Dạ Đế kia giao thủ, nếu như không phải là bởi vì ngươi nắm giữ Kiếm Vực này, ngươi đã chết không có thể ở chết rồi. Bất quá đáng tiếc là, cái đồ chơi này tuy rằng có thể ngắn ngủi để cho ngươi Vô Địch, nhưng mà giá quá lớn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn hiện tại, không nên suy nghĩ Kiếm Vực, mà là nên đi nghĩ thế nào tăng thực lực lên cùng cảnh giới. Đặc biệt là cảnh giới. Đối với bọn hắn mà nói, thời gian một năm, khả năng trong nháy mắt liền qua!

Một khi đã đến giờ, khi đó, Hồng Mông Tháp cũng không cứu được hắn!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, “tiền bối, chúng ta học tập Vu Thuật sao?”

“Vu Thuật? Lực lượng ngươi cũng không có học giỏi, đi học cái gì Vu Thuật?” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Còn không có chấm dứt?”

Hậu Khanh nói: “Đương nhiên không có chấm dứt. Hiện tại mới chỉ là vừa mới bắt đầu! Hiện tại, chúng ta ly khai Hồng Mông Tháp, đi tìm tĩnh mịch tinh cầu.”

“Làm cái gì?” Dương Diệp vô ý thức hỏi.

Lúc này, Hậu Khanh trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “bây giờ bắt đầu, ngươi dựa theo ta nói làm có thể, còn lại, không có để cho ngươi hỏi, đừng hỏi, hiểu chưa?”

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp đương nhiên sẽ không đi phản kháng Hậu Khanh, hắn lại không ngu xuẩn. Lập tức, hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Mà lúc này, Manh Nữ còn canh giữ ở cửa động.

“Ngươi đi ra!” Manh Nữ nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tam tỷ, ta muốn đi một chỗ.”

Manh Nữ quay người mặt hướng hắn, “không phải đi báo thù?”

Dương Diệp nói: “Không phải.”

Manh Nữ ‘nhìn’ lấy Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Cần ta cùng ngươi đi không?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta có thể tự mình đi rồi.”

Manh Nữ nói: “Được, cẩn thận một chút.”

Nói xong, nàng quay người rời đi. Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Tam tỷ, hai mối thù của tỷ để cho ta báo, được không nào?”

Manh Nữ ngừng lại, trầm mặc hồi lâu về sau, nàng nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, thân hình của nàng run lên, biến mất ngay tại chỗ!

Manh Nữ đi rồi, Dương Diệp đã đi ra sơn động.

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, hắn vẫn còn Thiên Trụ Sơn phạm vi. Tại chỗ, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, một đạo kiếm quang tại nguyên chỗ chợt lóe lên, qua trong giây lát, hắn đã tại mấy vạn trượng bên ngoài.

Tìm kiếm tĩnh mịch tinh cầu!

Dương Diệp rất nhanh đã đi ra Thiên Trụ Sơn phạm vi, sau đó tiến vào trong tinh không mịt mờ. Trung Thiên Vũ Trụ là rất lớn, trong đó, có sinh mệnh tinh cầu có rất nhiều, nhưng mà, không có tinh cầu sinh mệnh cũng rất nhiều.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp rốt cuộc trong tinh không mịt mờ tìm được một tinh cầu không có sinh mệnh.

Viên Tinh Cầu này là một viên bỏ hoang tinh cầu, cả viên tinh cầu, không có linh khí, tĩnh mịch một mảnh.

Đứng tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn hai mắt đóng lại, “Hậu Khanh tiền bối, hiện tại chúng ta làm cái gì?”

“Phá hư!” Hậu Khanh nói.

“Phá hư?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Ngươi đối với sức mạnh của bản thân khống chế, đã đạt đến hợp cách tiêu chuẩn, ta hiện tại muốn dạy ngươi, là một loại khác khống chế lực lượng phương pháp, gọi: Dốc hết toàn lực! Cái gọi là dốc hết toàn lực, chính là không giảng cứu cái gì kỹ xảo, liền là đơn thuần lực lượng, đơn thuần bạo lực!”

Đơn thuần lực lượng! Đơn thuần bạo lực!

Máu của Dương Diệp có chút sôi trào.

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Hiện tại, trước không cho phép sử dụng kiếm, dùng quả đấm của ngươi nện, từ trước mặt ngươi bắt đầu nện, cho đến viên Tinh Cầu này bị ngươi triệt để đập bể vị trí.”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức sửng sốt, qua một hồi lâu, cổ họng hắn lăn lăn, “tiền bối, không có lầm chứ? Dùng quả đấm nện bạo viên Tinh Cầu này?”

“Rất khó sao?” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp thành thật nhẹ gật đầu, nếu như là dùng Kiếm Khí, hắn ngược lại là còn có như vậy điểm nắm chắc, nhưng mà dùng quả đấm...

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Ta cùng với Cùng Kỳ bản thể, muốn hủy diệt một viên loại tinh cầu này, trong nháy mắt chuyện tình liền có thể làm được rồi. Mà ngươi bây giờ, thân thể như ta ngày xưa, ngươi vì sao làm không được?”

Dương Diệp đã trầm mặc.

Đúng vậy, vì cái gì Hậu Khanh hắn có thể làm được, mà mình làm không đến?

Tại sao phải chối bỏ chính mình?

Chính mình không đi thử một chút, như thế nào biết mình làm không được?

Dương Diệp nói: “Có thể dùng Chiến Thần Tí sao?”

“Có thể!” Hậu Khanh nói: “Hiện tại, ngươi nhất định phải chính thức nắm giữ cái cánh tay này lực lượng, phải nói, muốn triệt để kích phát ra tiềm lực của nó. Cho nên, chặc chặc.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hai đấm mãnh liệt hướng mặt đất chính là một đập.

Ầm!

Tất cả mặt đất kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cái hố sâu khổng lồ xuất hiện ở trong tràng. Theo cái thứ nhất hố sâu xuất hiện, cái thứ hai, cái thứ ba lần lượt bắt đầu xuất hiện.

Trong Hồng Mông Tháp, trước mặt Hậu Khanh, Cùng Kỳ nói: “Vì sao không dạy khác phương pháp?”

Hậu Khanh nói: “Ngộ, hắn cần chính mình ngộ. Chỉ có chính mình ngộ ra được, đây mới thực sự là thuộc về của hắn, cái loại này ngộ ra được, hắn cả đời cũng sẽ không quên.”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, “ngươi rất biết dạy người!”

Hậu Khanh lắc đầu, “những thứ này, đều là Vu Vương đã từng dạy chúng ta.”

Vu Vương!

Nghe được cái tên này, Cùng Kỳ ánh mắt lập tức ngưng trọng lên.

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Dương Diệp vẫn còn tiếp tục dùng quả đấm của hắn nện mặt đất, một lần lại một lần, kiệt lực về sau, Hậu Khanh sẽ lập tức để cho Tiểu Bạch làm cho màu tím Tinh Thạch ra vội tới Dương Diệp nuốt vào, Dương Diệp sau khi khôi phục, lại tiếp tục bắt đầu nện...

Điên cuồng nện!

...

PS: Ngày đó đoán đúng bằng hữu cũng không có liên hệ ta, hiện tại, có thể thêm nhóm: 571783824, sau đó nói chuyện riêng ta, Screenshots ngươi đang tung hoành khu nhắn lại hình ảnh phát cho ta là được rồi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1828: Nghe nói ngươi rất mạnh, ta không tin!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1823: Chương: Nghe nói ngươi rất mạnh, ta không tin!

(Cầu chia sẻ)

Tĩnh mịch tinh cầu phía trên, vang lên từng đạo liên miên bất tuyệt tiếng ầm ầm.

Lực lượng của Dương Diệp vẫn là vô cùng mạnh, hắn mỗi một quyền rơi xuống, đều sẽ trực tiếp văng tung tóe phương viên ít nhất mấy ngàn trượng bên trong mặt đất.

Nhưng mà, cái tinh cầu này thật sự là quá to quá lớn rồi.

Dùng hắn hiện tại loại này phá hư quy mô đến xem, muốn đạp nát cái tinh cầu này, ít nhất phải mười năm!

Không thể như vậy nện!

Dương Diệp ngừng lại.

“Hậu Khanh tiền bối để cho ta đến nện cái này tĩnh mịch tinh cầu, ý vị này, trong mắt của hắn, dùng năng lực bây giờ của ta, là có thể đạp nát tinh cầu này. Nhưng tuyệt đối không phải như vậy đập, khẳng định có phương pháp gì!”

Niệm đến tận đây, Dương Diệp bắt đầu suy tư.

Lực lượng!

Dương Diệp nhìn xem hai tay của chính mình, hắn thời khắc này trong hai tay, đã có được vô cùng cường đại lực lượng. Thiên địa sụp đổ, hắn hoàn toàn có thể làm được. Nhưng mà, cái kia có hạn độ. Đơn giản mà nói, hắn còn vô pháp chân chính làm được thiên địa sụp đổ.

Chân chính thiên địa sụp đổ, đó là một quyền có thể đánh bại một cái tinh cầu!

Mà hắn hiện tại, còn kém xa lắm!

Dương Diệp nhìn xem hai tay của chính mình, chỉ bằng vào hai tay lực lượng là căn bản không có khả năng đánh bại tinh cầu này.

Ngoại trừ hai tay... Nghĩ vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, ngoại trừ hai tay, hắn còn có thân thể, còn có hai chân a!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại, sau một khắc, hai tay của hắn mãnh liệt hướng mặt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Hai quyền rơi xuống, dùng hắn làm trung tâm, phương viên vạn trượng bên trong mặt đất trực tiếp sụp đổ mai một, ngay sau đó, một cái sâu không thấy đáy cực lớn hố sâu xuất hiện ở dưới chân của hắn.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, trước hắn phương pháp quả nhiên là sai. Hắn vừa rồi một quyền này, cũng không phải lấy tay, mà là vận dụng lực lượng của toàn thân. Tại vận dụng lực lượng của toàn thân về sau, hắn vừa rồi một quyền kia uy lực so với trước đó cao hơn ít nhất gấp ba!

“Rốt cuộc tưởng đến một bước này sao?” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp nói: “Hậu Khanh tiền bối, ngươi là muốn để cho ta minh bạch, lực lượng, không riêng là đến từ nắm đấm, mà là đến từ toàn thân, đúng không?”

Hậu Khanh nói: “Ngươi nói đúng phân nửa. Lực lượng, không chỉ là đến từ nắm đấm cùng thân thể, còn có dưới chân ngươi đại địa, cùng với ngươi không gian chung quanh, hoặc có lẽ là. Những thứ này, đều có thể trở thành lực lượng nguồn suối.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp có chút không rõ.

Hậu Khanh nói: “Lợi dụng dưới chân ngươi đại địa, lợi dụng ngươi không gian chung quanh, để cho bọn hắn thành vì ngươi đẩy trợ lực, sau đó tận lực lại để cho lực lượng của chính mình được Tối Đại Hóa. Rõ ràng vạn vật, cải biến vạn vật, lợi dụng vạn vật, hiểu chưa?”

Tại chỗ, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta thử xem!”

Nói xong, thân hình hắn lóe lên, xuất hiện ở mấy vạn trượng bên ngoài.

Trên mặt đất, Dương Diệp hai mắt khép hờ, dường như nhập định.

Cảm thụ!

Hắn song chân đạp trên mặt đất, là có thể cảm nhận được vùng đất, cũng có thể cảm nhận được không gian, cuối cùng hắn lĩnh ngộ Không Gian Pháp Tắc. Nhưng mà, phải thế nào lợi dụng bọn hắn, hắn liền có chút không hiểu.

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh vang lên lần nữa: “Trước ngươi cùng người chiến đấu, ưa thích dùng chân đạp đất, đây là vì cái gì?”

Nghe vậy, Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Bởi vì có thể mượn lực, để cho ta lực lượng càng nhanh, hơn để cho ta...”

Nói đến đây, Dương Diệp lần nữa ngây ngẩn cả người.

Mượn lực!

Hắn có thể từ những thứ này đại địa còn có không gian mượn lực, cũng chính là Hậu Khanh nói lợi dụng vạn vật!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp nhìn về phía đất đai dưới chân, sau đó hắn hai chân bắt đầu có chút dùng sức.

Ca sát!

Mặt đất trực tiếp rạn nứt ra, dưới chân hắn vô ích.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, “tiền bối, này đại địa quá giòn, căn bản không chịu nổi lực lượng của ta, ta...”

“Đồ đần!”

Hậu Khanh đột nhiên đã cắt đứt lời của hắn, “mượn lực, mượn trong nháy mắt đó bạo phát lực, không phải là để cho ngươi tụ lực! Cho nên, phải nhanh, nhanh vô cùng, nhanh đến cực hạn. Hiểu chưa?”

Nghe vậy, Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “đã hiểu!”

Nói xong, hắn chuyển qua bên phải mặt đất, yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, hắn hai chân mãnh liệt dùng sức, khi hắn hai chân dùng sức một chớp mắt kia, hai tay của hắn nắm tay hướng mặt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, vô số khói bụi phóng lên trời, ở phía chân trời tạo thành một cụm mây hình nấm khổng lồ.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này, chung quanh hắn gần năm vạn trượng bên trong mặt đất đã hoàn toàn sụp đổ mai một, tại dưới chân hắn, là một bề rộng chừng năm vạn trượng, mà lại sâu không thấy đáy cực lớn hố sâu!

“Thật mạnh!” Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ hưng phấn.

Hắn vừa rồi uy lực của một quyền này, thậm chí khả năng nháy mắt giết bình thường Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả!

“Như vậy thì thỏa mãn?” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên vang lên.

“Này không phải là cực hạn của ta, đúng không?” Dương Diệp nói.

“Nói nhảm!”

Hậu Khanh nói: “Ngươi bây giờ thân thể, đây chính là Tích Huyết Trọng Sinh cảnh, mà ngươi tu luyện môn công pháp này, là trong Vu Tộc ta có thể xếp hạng trước mười Luyện Thể Công Pháp, nếu như chỉ có như vậy, đây chẳng phải là tỏ ra Vu Tộc ta quá rác rưởi?”

Dương Diệp: “...”

Hậu Khanh lại nói: “Ngươi mới vừa rồi tốc độ còn chưa đủ nhanh, sức mạnh bùng lên còn chưa đủ mạnh, ngươi có thể làm càng tốt hơn. Ít nhất phải băng diệt chung quanh mười vạn trượng trong vòng mặt đất, mới tính miễn cưỡng hợp cách! Đến, tiếp tục luyện!”

Mười vạn trượng!

Dương Diệp khóe miệng nhịn không được quất một cái, mười vạn trượng đó là cái gì khái niệm? Có nghĩa là, nếu như hắn trở lại Thánh Khư Thành kia mà nói, hắn có thể trực tiếp một quyền sẽ đem Thánh Khư Thành kia đánh thành tro cặn bã!

“Thế nào, cảm thấy thật không thể tin?” Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “là có chút.”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, ngày sau ngươi tiếp xúc tầng thứ cao hơn Võ Đạo Văn Minh về sau, ngươi sẽ biết, đó căn bản không coi là cái gì. Ngươi cũng liền sẽ rõ ràng, vì cái gì lúc trước đám kia cổ xưa Tu Hành Giả vì sao phải tại Trung Thiên Vũ Trụ này cùng Đại Thiên Vũ Trụ ở giữa thiết trí kết giới. Bởi vì nếu như không thiết trí kết giới, những cường giả kia mấy lần chiến đấu, khả năng liền trực tiếp hủy diệt cái vũ trụ này!”

Hủy diệt cái vũ trụ này!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía tinh không, một nhóm kia cổ xưa Tu Hành Giả thật sự mạnh mẽ đã đến loại trình độ này sao?

Qua hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía hai tay của chính mình, hắn hiện tại nên nghĩ, hẳn là thế nào tăng lên thực lực của chính mình, sau đó báo thù cho Huyết Nữ. Còn lại hết thảy, cũng không phải hắn hiện tại nên nghĩ.

Luyện!

Điên cuồng luyện!

Tĩnh mịch tinh cầu phía trên, từng đạo mây hình nấm không ngừng ở phía chân trời xuất hiện, ngay từ đầu, chẳng qua là chút ít một mảnh, nhưng mà đến cuối cùng, dù cho đứng trong tinh không, đều có thể rõ ràng chứng kiến trên tinh cầu kia mây hình nấm.

Bởi vì nhiều lắm!

Đơn thuần dùng thân thể lực lượng, thì sẽ không tiêu hao Huyền Khí, bất quá, quá độ khiến cho dùng lực lượng, đó là sẽ lực kiệt.

Nhưng mà, đối với Dương Diệp mà nói, kiệt lực cũng đó là ngắn ngủi. Bởi vì hắn có Hồng Mông Tử Khí!

Cứ như vậy, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng tại viên này tĩnh mịch tinh cầu phía trên vung đầu nắm đấm.

Ba ngày sau!

Cố gắng của hắn không có uổng phí, khi hắn điên cuồng tu luyện dưới, hắn quả đấm uy lực đã càng ngày càng mạnh, cho tới bây giờ, hắn đấm ra một quyền, đã có thể chấn vỡ chung quanh bảy vạn trượng bên trong đại địa.

Hắn không có lựa chọn chấn vỡ không gian, bởi vì cái kia không có chút ý nghĩa nào.

Đã đến nhất định cấp bậc cường giả, dù cho không gian sụp đổ, bọn hắn cũng có thể tại Không Gian Hắc Động bên trong sinh tồn. Cho nên, hắn sau này nếu là giao thủ với người, sẽ không ở chấn vỡ không gian, mà là hết khả năng để cho chính mình tất cả lực lượng đều rơi ở trên thân đối phương!

Tinh cầu phía trên, Dương Diệp chẳng phân biệt được Ngày và Đêm điên cuồng huơi quyền, khi hắn nắm đấm lực lượng không ngừng càng ngày càng mạnh đồng thời, cái tinh cầu kia cũng bị hắn oanh cảnh hoàng tàn khắp nơi.

Mười ngày sau!

Lúc này Dương Diệp đấm ra một quyền, đã có thể đập nát chung quanh chín vạn trượng bên trong mặt đất. Dương Diệp bản còn muốn tiếp tục luyện tiếp, nhưng mà thanh âm của Hậu Khanh nhưng là đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “không thể đang luyện!”

Dương Diệp ngừng lại, hỏi, “vì cái gì? Ta cảm thấy ta còn có tiến bộ không gian.”

Mấy ngày qua này, hắn có chút mê luyến tới loại này vung đầu nắm đấm cảm giác.

Hậu Khanh nói: “Viên Tinh Cầu này đã đạt tới triệt để sụp đổ biên giới, ngươi đang ở đây luyện tiếp, đến lúc đó thì sẽ cùng viên Tinh Cầu này cùng một chỗ đồng quy vu tận.”

Nghe vậy, Dương Diệp nao nao, chợt hắn nhìn lướt qua bốn phía, quả nhiên, viên này tĩnh mịch tinh cầu đã bị hắn dùng quả đấm đập nhanh không sai biệt lắm triệt để hủy diệt. Không đúng, là lập tức phải sụp đổ tiêu diệt.

Bởi vì toàn bộ địa tâm đã bị hắn cho triệt để đánh sụp đổ!

“Đổi một tinh cầu khác tiếp tục!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn chân phải mãnh liệt xoay tròn.

Ầm!

Dưới chân hắn, chung quanh chín vạn trượng bên trong mặt đất trực tiếp sụp đổ mai một, mà Dương Diệp bản thân tắc đã xuất hiện lên đỉnh đầu mấy vạn trượng ở ngoài.

Giờ phút này, hắn dùng lực lượng đến đề thăng tốc độ, đã không thể so với hắn sử dụng kiếm tốc độ chậm.

Nếu như cả hai hợp nhất, cái kia tốc độ của hắn đem ít nhất gia tăng gấp ba trở lên!

Tiến vào trong tinh không mịt mờ về sau, Dương Diệp lần nữa đã bắt đầu tìm kiếm tĩnh mịch tinh cầu.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp xuất hiện ở một viên mới tinh cầu phía trên.

Viên Tinh Cầu này cũng không có bất kỳ sinh vật, tĩnh mịch một mảnh!

Vì vậy, Dương Diệp lại bắt đầu điên cuồng vung đầu nắm đấm rồi.

Một quyền tiếp theo một quyền.

Ba ngày sau, này một khoả tinh cầu cũng bị hắn cứng rắn đánh bại! Mà bây giờ, hắn một quyền, đã có thể sụp đổ chung quanh mặt đất gần mười vạn trượng mặt đất! Hơn nữa, chỉ dùng không đến thời gian ba ngày!

Xem ra giống như rất khủng bố, kỳ thật, cái này cũng không thế nào khủng bố. Phải biết, này tĩnh mịch tinh cầu nó là tử vật, nó sẽ không phản kháng, sẽ không trốn tránh, sẽ không phản kích, tùy tiện đến cái Chân Cảnh Lục Đoạn cường giả đều có thể phá hủy nó, chẳng qua là thời gian lâu dài một điểm mà thôi!

Nhưng mà giao thủ với người vậy nhưng không đồng dạng, người là sống, đối phương đồng dạng sẽ thi triển lực lượng cường đại, sẽ trốn tránh, sẽ phản kích!

Bất quá, Dương Diệp lực lượng khủng bố, cái kia là không thể nghi ngờ!

Dương Diệp cũng không định liền chấm dứt, hắn tiến nhập trong tinh không mịt mờ, chuẩn bị tìm một chút một viên tĩnh mịch tinh cầu, sau đó tiếp tục luyện!

Bởi vì hắn cảm giác, này còn không phải mình bây giờ thân thể cực hạn!

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, liền muốn động thân, ngay tại lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, thoáng qua, phía sau hắn không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một người áo đen đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn cách đó không xa.

“Ngươi chính là Dương Diệp đi!” Người áo đen nói. Thanh âm có chút khàn giọng.

Dương Diệp quay người nhìn về phía người áo đen, “ngươi là người phương nào!”

“Thiên võng!” Người áo đen nói: “Thiên Trụ Sơn, một cái tình báo tổ chức. Có người bỏ ra giá thật lớn để cho chúng ta tìm tìm ngươi, vì tìm ngươi, chúng ta thế nhưng là phí hết không nhỏ sức lực.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Người áo đen hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại, “nghe nói ngươi rất mạnh, ta không tin, ta nghĩ lãnh giáo một chút!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1829: Ta đúng là đang uy hiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1824 chương: Ta đúng là đang uy hiếp!

(Cầu chia sẻ)

Lãnh giáo một chút!

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo đen kia, người áo đen lại nói: “Thế gian này người, đều thích nghe nhầm đồn bậy, ta muốn...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên đối với lên trước mặt cách không chính là một quyền.

Quyền ra, không có bất cứ động tĩnh gì.

Nhưng mà, người áo đen kia thân thể nhưng là cương cứng.

Hắn hai mắt có chút đờ đẫn nhìn Dương Diệp, “ngươi...”

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là quản đều không có quản hắn, quay người biến mất ở này trong tinh không mịt mờ.

Lúc này, một trương Hắc Sắc Phù Lục đột nhiên từ trong thân thể của người áo đen bay ra, “không được đang truy xét người này, ngàn vạn...”

Thanh âm rơi xuống.

Người áo đen trực tiếp hư ảo, không đến trong một hơi thở, kia chính là hóa thành hư vô, phảng phất từ trước giờ chưa từng xuất hiện ở giữa sân.

Ba hơi về sau, một tên cầm trong tay dài bút trung niên nam tử xuất hiện ở người áo đen lúc trước vị trí.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua đỉnh đầu tờ nào Phù Lục, sau đó nhẹ nhàng điểm một cái, rất nhanh, người áo đen đi trước lưu lại thanh âm từ trong đó truyền ra.

Trung niên nam tử nhìn lướt qua bốn phía, “cuối cùng xảy ra chuyện gì?”

Một lát sau, trung niên nam tử bóp nát một trương Phù Lục.

Ước chừng một khắc sau, trước mặt trung niên nam tử không gian nhẹ nhàng chấn động một chút, tiếp đó, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “bắt đầu dùng Ám Dạ thợ săn, tiếp tục tra.”

Trung niên nam tử bóp nát một trương Phù Lục, sau đó nói: “Người này không đơn giản!”

Qua mấy tức, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “ta thiên võng chưa từng sợ hơn người?”

Trung niên nam tử trầm mặc.

Lúc này, thanh âm kia lại nói: “Bút Sinh, chúng ta nếu là lùi lại đơn, không chỉ có muốn gấp đôi trả lại tiền thù lao, còn có thể ảnh hưởng đến thanh danh của chúng ta.”

Tên là Bút Sinh trung niên nam tử khẽ gật đầu, “phái ba tên Ám Dạ thợ săn theo ta.”

“Ngươi muốn đích thân ra tay?” Thanh âm kia nói.

Bút Sinh nói: “Ta cũng muốn gặp gặp vị này dám giết Dạ Sát Tổ Chức tân tấn thiên tài!”

“Như vậy quá tốt.” Thanh âm kia nói: “Một khắc sau, Ám Dạ thợ săn sẽ đến bên cạnh ngươi.”

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Bút Sinh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tay phải hắn giơ lên trong tay dài bút nhẹ nhàng ở trước mặt không gian quét qua.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Không gian chung quanh lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, trong sân không gian có chút trong suốt lên, cùng lúc đó, ở đằng kia trong suốt không gian phía trên, nhiều ra đi một tí thật nhỏ dấu vết.

Đó là Dương Diệp lúc trước lúc rời đi lưu lại!

Nhìn xem những cái kia dấu vết, Bút Sinh lông mày hơi nhíu, “tốc độ thật nhanh...”

...

Dương Diệp cũng không có đem cái gì kia thiên võng để ở trong lòng, hắn tiến vào trong tinh không mịt mờ về sau, lại bắt đầu tìm kiếm tĩnh mịch tinh cầu.

Tuy rằng hắn cũng nghĩ tại Hồng Mông Tháp tu luyện, nhưng mà, Hồng Mông Tháp cũng sẽ không cho phép hắn như vậy phá hoại bên trong thế giới, hắn muốn dám làm như thế, tuyệt đối là muốn bị đòn.

Rất nhanh, Dương Diệp lần nữa đã tìm được một viên tĩnh mịch tinh cầu.

Nện!

Chính là nện, dùng sức nện.

Tại đây không có bất kỳ sinh mạng nào tĩnh mịch trên tinh cầu, hắn có thể không cố kỵ chút nào phát tiết lực lượng của hắn. Hắn không có phá hư không gian, chỉ là đơn thuần phá hư mặt đất, bởi vậy, mỗi một lần nắm đấm rơi xuống, tại đỉnh đầu hắn không trung thì sẽ bốc lên một đóa mây hình nấm.

Nhiều đóa mây hình nấm không ngừng tại Dương Diệp đỉnh đầu không trung bay lên, mà trên mặt đất phía dưới tức thì không ngừng tại sụp đổ mai một.

Bạo phát lực!

Lúc trước hắn luyện là đúng lực lượng khống chế, châm đối không gian, nhằm vào người, mà bây giờ, hắn luyện đúng là bạo phát lực. Cái gọi là dốc hết toàn lực, cái kia chính là làm lực lượng đạt tới trình độ nhất định sau, bất kỳ cái gì kỹ xảo đều là phù vân.

Bất quá, điều này cần sức mạnh rất lớn.

Hiện tại, hắn liền đang điên cuồng đào móc trong thân thể của chính mình lực lượng.

Dương Diệp song chân đạp trên mặt đất, hai đấm nắm thật chặt, hắn cúi đầu nhìn nhìn chính mình cánh tay phải, giờ này khắc này, hắn đã có thể hoàn toàn khống chế Chiến Thần Tí này lực lượng. Hiện tại, hắn không tại cần Phù Lục đến phong ấn Chiến Thần Tí này rồi.

Rất nhanh, một đầu hư ảo bóng thú xuất hiện ở trên cánh tay phải của hắn.

Cổ Linh Mãng!

Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp tay phải đột nhiên nắm tay đối mặt đất mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Một đấm xuất ra, dùng hắn làm trung tâm, phương viên mười vạn trượng bên trong mặt đất trực tiếp sụp đổ mai một, cùng lúc đó, phía dưới trong hố sâu kia, còn không ngừng tại sụp đổ hạ xuống.

Dương Diệp nhìn nhìn trên cánh tay Cổ Linh Mãng, không thể không nói, lực lượng của Cổ Linh Mãng này vẫn là rất hữu dụng, hắn vừa rồi một quyền này, rõ ràng so với trước đó mạnh hơn rất nhiều.

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Hiện tại đã xong hết rồi.”

“Không luyện sao?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh nói: “Đã là ngươi tự thân cực hạn, đang tiếp tục luyện, tuy rằng còn có thể tăng lên, nhưng mà, biết được vượt qua ngươi tự thân cực hạn, đối với thân thể ngươi phản mà không tốt. Cho nên, ngươi bây giờ, nhất định phải chờ tự thân cảnh giới sau khi tăng lên, mới có thể tại đến tiếp tục tăng lên thân thể lực lượng. Nhớ kỹ, ngoại trừ thân thể bên ngoài, cảnh giới cũng là căn bản của con người, bởi vì tăng lên cảnh giới, hay là tại tăng lên bản thân, bản thân tăng lên, ngươi mới có thể tốt hơn đào móc tự thân tiềm lực!”

“Đã minh bạch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta bây giờ có thể đánh bại Dạ Đế kia sao?”

“Khó!”

Hậu Khanh nói: “Bất quá, hắn hiện tại cũng khó đánh chết ngươi. Nhưng mà, ngươi cũng đừng nghĩ kích giết hắn. Đánh bại hắn cũng khó khăn. Cuối cùng, giữa các ngươi chênh lệch cảnh giới có chút lớn. Ta biết tiểu tử ngươi có thể khiêu chiến vượt cấp, nhưng mà, Dạ Đế kia đã từng nhất định cũng là siêu cấp thiên tài, đối phương cũng là có thể khiêu chiến vượt cấp đấy. Cho nên, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Dương Diệp nói: “Minh bạch. Yên tâm, ta hiện tại sẽ không đi chính diện cùng hắn vừa đấy.”

Dạ Đế không phải là một người, hắn còn có một Dạ Sát Tổ Chức. Hơn nữa, hiện tại hắn bởi vì Mộc Kiếm nguyên nhân, cả Thiên Trụ

Sơn rất nhiều cường giả đều đang có ý đồ xấu với hắn, nếu như hắn cùng với Dạ Đế liều cái lưỡng bại câu thương, khi đó, chỉ biết tiện nghi người khác.

Tại Thiên Trụ Sơn, cũng không chỉ Dạ Đế một cái chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nếu đã tới, vậy hay là đánh bại rồi hãy đi!"

Nói xong, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối mặt đất chính là oanh một cái.

Rầm rầm rầm...

Yên tĩnh tinh cầu phía trên, vang lên lần nữa từng đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang, cùng lúc đó, từng đạo mây hình nấm không ngừng tại viên tinh cầu này trên không bốc lên.

Sau một ngày, Dương Diệp đã đi ra cái tinh cầu kia, không đúng, cái tinh cầu kia đã không có.

Trong Tinh Không, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sẽ phải rời khỏi, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía bên phải, "đi ra!"

Thanh âm rơi xuống, hắn bên phải cách đó không xa không gian đột nhiên chấn động một chút, rất nhanh, một tên cầm trong tay dài bút nam tử xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Đây chính là cái kia thiên võng Bút Sinh!

Sau lưng Bút Sinh này, có ba tên bóng đen người, này ba tên bóng đen người bên hông đều mang một cây loan đao, mà tại bọn họ trên người, còn có một chuôi trường cung, thân sau lưng là bao đựng tên.

Ba người có chút quỷ dị, bởi vì bọn họ thân thể chợt lóe một cái, một hồi xuất hiện, một hồi biến mất. Mà lại, không có nửa điểm khí tức!

Dương Diệp liếc nhìn bốn người, sau đó nói: "Có việc?"

Bút Sinh nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó lắc đầu, "không có việc gì, chẳng qua là đi ngang qua." Vừa rồi, hắn chính mắt nhìn thấy bài học tinh cầu từ trước mắt hắn biến mất. Tinh cầu sau khi biến mất, Dương Diệp xuất hiện.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xoay người muốn đi, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại dừng lại.

Nhìn thấy một màn này, Bút Sinh kia khóe mắt hơi nhảy, tay nắm thật chặt bút trong tay.

Dương Diệp quay người nhìn về phía Bút Sinh, “nếu như ta không có đoán sai, ngươi là kia là cái gì thiên võng, đúng không?”

Bút Sinh nói: “Vâng!”

Dương Diệp nói: “Các ngươi thiên võng đang tìm ta?”

Bút Sinh nhẹ gật đầu, “chịu Dạ Đế nhờ vả, khởi động tất cả lực lượng tìm ngươi!”

Dương Diệp nói: “Hiện tại đã tìm được ta, ngươi chuẩn bị làm như thế nào?”

Bút Sinh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Trở về, tận hết khả năng của ta, lại để cho tổ chức lùi lại đơn.”

Dương Diệp nhìn Bút Sinh liếc mắt, “ta có thể hợp tác với các ngươi sao?”

Bút Sinh suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu, “tạm thời không thể, bởi vì đơn còn không có lùi lại, nếu như lùi lại không được, chúng ta đây còn là địch nhân.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “giúp ta mang câu nói cho các lão đại của ngươi, đây là Dương Diệp ta cùng Dạ Sát Tổ Chức ân oán giữa, các ngươi tốt nhất đừng dính vào!”

“Ngươi là đang uy hiếp chúng ta?” Lúc này, Bút Sinh bên cạnh một tên bóng đen người đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía bóng đen kia người, “ta đúng là đang uy hiếp, sau đó, ngươi muốn thế nào?”

Bóng đen kia người đang muốn nói chuyện, lúc này, Bút Sinh đột nhiên quát tháo, “câm miệng!”

Nghe vậy, bóng đen kia người nhất thời không có nói chuyện rồi.

Bút Sinh nhìn về phía Dương Diệp, “ta sẽ đem các hạ đưa đến đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở xa xa trong Tinh Không.

Dương Diệp đi rồi, Bút Sinh kia thần sắc rõ ràng buông lỏng.

Áp lực!

Mới vừa rồi Dương Diệp cho hắn quá lớn áp bách lực rồi. Loại áp lực này, ngoại trừ về khí thế, còn có tâm lý bên trên.

“Người này vậy mà mạnh mẽ đã đến loại trình độ này!”

Bút Sinh sắc mặt nghiêm túc xuống dưới, “lúc này đây, chúng ta không ra. Không có điều tra ra đối phương kỹ càng chi tiết liền tùy tiện ra đơn...” Nói đến đây, hắn nhìn về phía xa xa, “nếu như những cái kia Lão Ngoan Cố kiên quyết không lùi đơn, lúc này đây, chúng ta thiên võng sợ rằng phải tổn thất nặng nề a!”

Nói xong, hắn cùng với sau lưng ba người quay người biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại ba người sau khi biến mất, một người ảnh xuất hiện ở chi ba người trước vị trí. Bóng người này, đúng là Dương Diệp kia.

Nếu bàn về ẩn nấp, hắn cũng là cao thủ của cao thủ, đặc biệt là có Kiếm Vực gia trì về sau, chuẩn Minh Cảnh cường giả đều khó phát hiện hắn!

Nhìn xem bốn người rời đi phương hướng, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó thân hình run lên, đi theo lên.

Này thiên võng lại có thể tra được vị trí của hắn, ý vị này, đối phương cũng có thể tra được Manh Nữ các loại nữ nhân vị trí. Cho nên, vấn đề này hay là hắn tự mình giải quyết được!

Cứ như vậy, Dương Diệp lặng lẽ đi theo Bút Sinh ba người, đi tới Nhất Tọa Sơn Mạch bên trong.

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 20489235, thư hữu 29725908, thư vừa lăng, thư hữu 46239028, lĩnh trên thanh tuyền, Phì Tử kiên 0304, thư hữu 20489235, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1830: Đại điện này quá giòn rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1825 chương: Đại điện này quá giòn rồi!

(Cầu chia sẻ)

Tòa rặng núi này có chút quái dị, bởi vì từ không trung đến xem, phía dưới này, căn bản không có sơn mạch, một vùng bình địa. Nhưng mà, làm đến tới mặt đất về sau, liền sẽ phát hiện, đây là một tòa liên miên mấy ngàn dặm sơn mạch.

Đại trận!

Dương Diệp hơi chút tưởng tượng, chính là đã minh bạch. Tại tòa rặng núi này không trung, có thần bí đại trận! Đại trận này, trực tiếp đem phía dưới chỗ có sơn mạch đều che giấu.

Tại lướt qua mấy tòa núi cao về sau, Dương Diệp đi theo đám người Bút Sinh đi tới một tòa cung điện trước. Cung điện chiếm diện tích ước chừng mấy trăm trượng, toàn thân ngăm đen, tại bốn phía, có một đạo đạo kỳ dị minh văn.

Âm thầm, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn phát hiện, bốn phía cực kỳ yên tĩnh, mà lại không có bất kỳ khí tức.

Hắn không cảm giác được bất luận cái gì khí tức của người!

Nếu như hắn dùng Kiếm Vực bao trùm chung quanh, tự nhiên có thể cảm nhận được, nhưng mà, giờ phút này hắn cũng không dám thi triển Kiếm Vực, bởi vì một khi đem Kiếm Vực triển khai rộng khắp đi, người khác cũng có thể phát hiện hắn.

Lúc này, cửa mở ra.

Bút Sinh kia đi vào, nhưng mà phía sau hắn ba người nhưng là đối với lấy Bút Sinh có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại cửa cung điện tắt một chớp mắt kia, Dương Diệp cũng lặng lẽ tiềm tiến vào.

Trong điện, không có ngọn đèn, ánh sáng cực ám.

Bút Sinh đi vào trong điện chính là ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy một tên đang mặc tím trường sam màu đen trung niên nam tử.

Trung niên nam tử đưa lưng về phía Bút Sinh, không nói gì.

Bút Sinh đối với trung niên nam tử có chút thi lễ, “Xin chào Tam Thủ Lĩnh!”

Trung niên nam tử quay người nhìn về phía Bút Sinh, giờ khắc này, Dương Diệp thấy được đàn ông trung niên chính diện, nhưng mà, nhưng không nhìn thấy dung mạo của đối phương. Bởi vì đối phương mang theo một miếng da chất mặt nạ!

Tam Thủ Lĩnh nói: “Ngươi biết Dạ Đế cho chúng ta mở đích là cái gì thù lao sao?”

Bút Sinh khẽ lắc đầu.

Tam Thủ Lĩnh nói: “Hai mươi mai Thọ Nguyên Quả, ba mươi miếng có thể bất ngờ Luyện Gân Cốt huyết mạch Cố Nguyên Đan, còn có là quan trọng nhất một người, hắn đáp ứng ngày sau ta thiên võng nếu là có cần, có thể giúp chúng ta ra tay một lần.”

Chuẩn Minh Cảnh cường giả tương trợ!

Bút Sinh sầm mặt lại, Dạ Đế này cho ra cái giá tiền này, không thể không nói, rất mê người. Đặc biệt là cuối cùng kiểu, một tên chuẩn lời hứa của Minh Cảnh cường giả, đó là phi thường hữu dụng đấy.

Lúc này, Tam Thủ Lĩnh lại nói: “Những thứ này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là, hắn đáp ứng, nếu như đánh chết Dương Diệp kia, Mộc Kiếm kia nguyện ý cùng chúng ta cộng hưởng.”

Nghe thế, Bút Sinh chân mày cau lại, “dùng Tam Thủ Lĩnh trí tuệ, không phải không biết này có vấn đề đi!”

“Tự nhiên!”

Tam Thủ Lĩnh nói: “Dạ Đế kia cũng không phải cái gì người tốt, sở dĩ hắn khai ra dụ người như vậy thù lao, trong đó nhất định là có mờ ám. Hắn không phải là muốn tại đoạt được Mộc Kiếm kia về sau, kéo chúng ta làm cường đại minh hữu, dùng cái này đến đối kháng những cái kia muốn đạt được Mộc Kiếm thế lực khác cùng cường giả.”

Bút Sinh do dự một chút, sau đó nói: “Thuộc hạ đề nghị, chúng ta không nên dính vào trong đó!”

Tam Thủ Lĩnh khẽ gật đầu, “tự nhiên không thể lẫn vào Mộc Kiếm này vòng xoáy, cho nên, chúng ta có thể giúp hắn tìm người, nhưng mà, không sẽ cùng hắn kết minh, Mộc Kiếm kia, chúng ta cũng sẽ không cần. Chẳng qua là tìm người mà thôi, với chúng ta mà nói, cũng không có gì tổn thất!"

Bút Sinh trầm giọng nói: "Dương Diệp kia, cũng không là một người đơn giản, ta giống như là trợ Dạ Đế kia, hắn tất nhiên sẽ trả thù chúng ta. Nếu như là trước kia, ta thiên võng tự nhiên không sợ hắn, nhưng là bây giờ..."

Vừa nói, hắn đem lúc trước tại trong vùng sao trời kia nhìn thấy sự tình nói ra.

Năm hơi về sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Qua hồi lâu, cái kia Tam Thủ Lĩnh nói: "Xem ra, Dạ Đế kia hao phí giá lớn như vậy để cho chúng ta tìm Dương Diệp kia, không đơn giản là bởi vì hắn trong tay có Mộc Kiếm. Kẻ này nếu là lớn lên, quả thật có thể uy hiếp được hắn a!"

"Cũng có thể uy hiếp chúng ta!" Bút Sinh đột nhiên nói.

Tam Thủ Lĩnh nói: "Quả thật có thể uy hiếp chúng ta, cho nên, nếu như chúng ta nếu là muốn đứng ở Dạ Đế bên này, vậy thì nhất định phải để cho hắn chết non, bằng không thì, ngày sau với chúng ta mà nói, cũng là vô cùng hậu hoạn!"

Bút Sinh trầm giọng nói: "Tam Thủ Lĩnh thật sự muốn làm như thế sao?"

"Cũng không thể hiện tại lùi lại đơn, lại để cho Thiên Trụ Sơn những người kia chê cười chúng ta thiên võng, nói chúng ta thiên võng sợ Dương Diệp hắn chứ?" Tam Thủ Lĩnh nói.

Bút Sinh đã trầm mặc.

Lúc này, ở đằng kia Tam Thủ Lĩnh trước mặt không gian đột nhiên chấn động một chút, rất nhanh, một cái quyển trục xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Tam Thủ Lĩnh bấm tay một điểm, cái kia quyển trục trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang không vào giữa lông mày của hắn.

Ba hơi về sau, Tam Thủ Lĩnh nhìn hướng Bút Sinh kia nói: "Thông tri một chút đi, toàn lực truy tra Dương Diệp kia bên người những cô gái kia, ta muốn tại trong một ngày, biết rõ những người đó tất cả hành tung. Ta...”

Ngay tại lúc này, trong sân cái kia Tam Thủ Lĩnh cùng Bút Sinh sắc mặt đồng thời đại biến, sau một khắc, cái kia Tam Thủ Lĩnh giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một điểm hàn quang. Cái kia Tam Thủ Lĩnh phản ứng cực nhanh, tại kiếm muốn chống đỡ tại giữa lông mày của hắn một khắc này, bàn tay hắn trước tiên chặn thanh kiếm kia.

Nhưng mà, kiếm kia nhẹ nhàng xoay tròn chính là trực tiếp đâm rách lòng bàn tay của hắn, thoáng qua, kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày của hắn vị trí.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Ở đằng kia Tam Thủ Lĩnh trước mặt, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một Thanh Sam Nam Tử, Thanh Sam Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Tam Thủ Lĩnh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “không nghĩ tới, ngươi có thể thần không biết quỷ không hay lẻn vào ta thiên võng. Xem ra, đang ẩn núp phương diện, ngươi so với ta thiên võng càng mạnh hơn nữa!”

Dương Diệp nói: “Một câu, ngươi thiên võng là muốn cùng ta làm địch nhân? Phải, hay là không phải?”

Trả lời thế nào?

Tam Thủ Lĩnh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Giết ta, ngươi cũng đi ra không được, tại bốn phía này trận pháp đã khởi động, còn có vô số cường giả, ngươi...”

Xùy~~!

Kiếm đâm trầy da thanh âm.

Máu tươi từ Tam Thủ Lĩnh giữa lông mày chảy ra, bất quá còn tốt, thanh kiếm kia cắm cũng không phải rất sâu.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia Tam Thủ Lĩnh, “ta không muốn nghe ngươi nói nhảm, ngươi chỉ cần nói phải, hay là không phải là được rồi!”

Tam Thủ Lĩnh trầm giọng nói: “Ta không làm chủ được!”

Xùy~~!

Lúc này, kiếm quang chợt hiện, cái kia Tam Thủ Lĩnh đầu trực tiếp bay ra ngoài. Máu tươi, như nước suối vậy từ cái này Tam Thủ Lĩnh cổ ra phun tới, rất đúng đồ sộ!

Phía dưới, Bút Sinh kia trực tiếp sửng sốt. Hắn không nghĩ tới Dương Diệp rõ ràng trực tiếp sẽ giết!

Dương Diệp quay người nhìn xuống phía dưới Bút Sinh, sau đó nói: “Đổi lại có thể làm chủ được đi ra, đương nhiên, ngươi, còn có âm thầm những người này, có thể lựa chọn trực tiếp động thủ.”

Bút Sinh gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì.

Cùng lúc đó, âm thầm vô số đạo khí tức khóa lại Dương Diệp.

Dương Diệp cầm theo Mộc Kiếm nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, sau đó nói: “Cường giả quả thật là quá nhiều. Đến, các ngươi là từng bước từng bước đến, hay vẫn là toàn bộ cùng tiến lên? Lời nói không phải là đặc biệt thấp điều, ta khuyên chư vị hay vẫn là cùng lúc lên đích được!”

Trong tràng, yên tĩnh im ắng, nhưng mà, những cái kia khóa trên người Dương Diệp khí tức nhưng là có chút lăng lệ rồi.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên híp lại, trong con ngươi, tinh quang lóe lên, thoáng qua, kiếm trong tay của hắn đột nhiên triển khai.

Keng!

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tại trước mặt Dương Diệp, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên đeo Ngân Sắc Diện Cụ nam tử, trong tay nam tử, là một thanh nhọn mọc gai, mọc gai đỉnh sắc nhọn nhất bộ phận, chống đỡ lấy một thanh kiếm tiêm, thanh kiếm này, đúng là Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nắm Mộc Kiếm nhẹ nhàng xoay tròn.

Bành!

Cái kia mặt nạ nam tử trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, mà tại trước mặt Dương Diệp, nhiều hơn một đầu dài đạt trăm trượng sóng khí, đây là nam tử kia thân thể xé xé trời khí sau hình thành, bất quá, không gian không có nghiền nát.

http://truyencuatui . net/
Dương Diệp vừa rồi trong một kiếm này toàn bộ lực lượng, đều rơi vào cái kia mặt nạ nam tử trên người của, bởi vậy, không gian không có nghiền nát!

Xa xa, cái kia mặt nạ nam tử nhìn nhìn trong tay mình mọc gai, cái kia cây gai dài đỉnh, đã rạn nứt ra, không chỉ có đỉnh, quanh thân cũng đã toàn bộ quy bể thành Tri Chu Võng hình dáng!

Mặt nạ nam tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "thật tinh diệu một kiếm, thật là mạnh Mộc Kiếm! Kiếm được, kiếm thuật cũng tốt!"

Dương Diệp xách trong tay Mộc Kiếm đi về hướng mặt nạ nam tử, "ta mặc kệ các ngươi là như thế nào tìm được ta hành tung đấy, nhưng mà, ta hy vọng lúc trước một lần kia, là một lần cuối cùng."

"Nếu như không phải là một lần cuối cùng chứ?" Mặt nạ nam tử nói.

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn thẳng mặt nạ nam tử, "đây là của ngươi này cuối cùng trả lời sao?"

Mặt nạ nam tử nói: "Cứ như vậy buông tha cho, không chỉ có ta, chúng ta thiên võng tất cả mọi người không cam lòng. Như vậy như thế nào, ta và ngươi tỷ thí một phen. Nếu như ta thua, đến hôm nay trước, ta thiên võng không tại tiếp nhận gì có quan hệ với ngươi tờ danh sách, không chỉ có ngươi, có quan hệ với ngươi người, chúng ta cũng sẽ không ở đi đón có quan hệ với bọn hắn tờ danh sách."

Dương Diệp nói: "Ngươi có thể làm chủ?"

"Đây là chúng ta Nhị Thủ Lĩnh!" Lúc này, cách đó không xa Bút Sinh kia đột nhiên nói: "Đại Thủ Lĩnh mặc kệ trong tổ chức chuyện tình, cho nên, thiên võng trong chuyện tình, đều là Nhị Thủ Lĩnh cùng Tam Thủ Lĩnh đang quản."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "nếu như như vậy, vậy ra tay đi!"

Thanh âm rơi xuống, trên thân hắn những khí tức kia lập tức biến mất không thấy.

Xa xa, cái kia Nhị Thủ Lĩnh tay hơi động một chút, trong tay hắn mọc gai lập tức biến thành một chút mỏng như cánh ve loan đao. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "ta cảnh giới cao hơn ngươi, ngươi xuất thủ trước!"

Dương Diệp lắc đầu, “ngươi xuất thủ trước!”

“Như thế nào?” Nhị Thủ Lĩnh nói.

Dương Diệp nói: “Ta xuất thủ trước, ngươi sẽ không có cơ hội xuất thủ rồi!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Cái kia Nhị Thủ Lĩnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Thanh âm rơi xuống, đột nhiên hắn biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, Dương Diệp bốn phía đột nhiên nhiều hơn bốn đạo hàn quang, này bốn đạo hàn quang nhỏ như bộ lông, mắt thường căn bản không thể nhận ra. Hơn nữa này bốn đạo hàn quang góc độ cực độ xảo trá, từng đạo chí mạng!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong tay phải Mộc Kiếm không thấy. Tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên tại đây mờ mịt bên trong dãy núi vang vọng dựng lên.

Hai hơi về sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Trước mặt Dương Diệp nửa trượng, là cái kia Nhị Thủ Lĩnh.

Dương Diệp chậm rãi đi ra ngoài điện đi, cái kia Nhị Thủ Lĩnh giờ phút này đợi tại nguyên chỗ, không có bất kỳ động tác.

Làm Dương Diệp đi ra đại bọc hậu từng cái

Ầm!

Phía sau hắn cung điện kia trực tiếp làm hư vô.

Lúc này, Dương Diệp tiếp tục đi về phía trước đi, cùng lúc đó, thanh âm của hắn từ xa xa truyền tới, “đại điện này quá giòn rồi, lần sau nhớ rõ đổi khá một chút tài liệu!”

...

PS: Cờ vây người máy đại chiến lại thua rồi. Ai, xem ra ta không có thể ở điệu thấp. Ngày mai mọi người chú ý tựa đề, chim loan xanh đại chiến AlphaGo!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1831: Tam đại Cổ Tu Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1826 chương: Ba đại Cổ Tu Giả!

(Cầu chia sẻ)

Phốc!

Lúc này, cái kia Nhị Thủ Lĩnh trong miệng đột nhiên phún ra một ngụm tinh huyết, trên mặt hắn đeo đích mặt nạ cũng quy tét ra.

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Qua hồi lâu, cái kia Nhị Thủ Lĩnh đột nhiên nói: “Giờ phút này bắt đầu, bất kỳ người nào không được tại đi truy tra người này hành tung. Bút Sinh, nói cho Dạ Đế biết, đơn này, ta thiên võng không nhận. Chúng ta sẽ theo quy định bồi thường tiền thù lao!”

Nói xong, hắn quay người trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh biến mất ngay tại chỗ.

...

Dương Diệp ly khai thiên võng về sau, hắn chính muốn liên lạc với Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, mà lúc này, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại, thoáng qua, hắn quay người chính là một quyền.

Ầm!

Một đấm xuất ra, trước mặt hắn không gian không khí trực tiếp bị xé tan thành phấn, xuất hiện một đầu thật dài sóng khí.

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, thoáng qua, hắn nắm đấm tản mát ra những lực lượng kia đột nhiên sụp đổ, biến mất ở trong không trung.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người.

Tại trước mặt hắn ngoài ba trượng, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một tên mang theo Kim Sắc Diện Cụ nam tử.

Người đàn ông này xuất hiện không có dấu hiệu nào!

Chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Dương Diệp nhìn Kim Sắc Diện Cụ nam tử liếc mắt, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, các hạ chính là trời lưới Đại Thủ Lĩnh đi!”

Nam tử khẽ gật đầu, “là ta.”

Dương Diệp nói: “Các hạ tìm ta, là muốn bội ước, hay là muốn giết người?”

Nam tử lắc đầu, “cũng không phải.”

“Đó là?” Dương Diệp nói.

Nam tử nói: “Chỉ là đơn thuần muốn nhìn một chút có thể Dạ Đế kiêng kỵ người là người nào.”

“Nhìn thấy không?” Dương Diệp nói.

Nam tử nói: “Đang còn muốn nhìn xem!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta cũng muốn nhìn một chút ta với các ngươi loại cường giả cấp bậc này chênh lệch có bao nhiêu!”

Nói xong, trong tay hắn nhiều hơn một chuôi Mộc Kiếm. Kiếm chỉ xéo mặt đất, vận sức chờ phát động!

Nam tử không có nói chuyện, tay phải hắn nhẹ nhàng một chuyến, tại tay hắn chỉ cùng ngón giữa ở giữa, nhiều hơn một cây thật nhỏ màu đen châm, thoáng qua từng cái

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, nơi xa Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn ngoài mấy trăm trượng. Mà hắn còn chưa dừng lại, nam tử kia ngón giữa lại thêm một cây màu bạc châm, ngay sau đó từng cái

Bành!

Không có dấu hiệu nào, Dương Diệp xuất hiện ở phía sau hắn nghìn ngoài... Trượng!

Ngay tại lúc này, nam tử đầu ngón tay đột nhiên xuất hiện một cây màu vàng châm, này cây kim, so với trước đó hai cây kim muốn dài đem gần một bối!

Thoáng qua, châm biến mất.

Cách đó không xa.

Ầm!

Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn ba ngàn trượng, vừa dừng lại một cái, không gian xung quanh hắn chính là kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, không chỉ có không gian chung quanh, Dương Diệp thân thể run rẩy càng thêm lợi hại!

Giờ phút này, Mộc Kiếm của Dương Diệp dán chặt lấy giữa lông mày chính mình, mà ở Mộc Kiếm đỉnh bộ phận, chống đỡ lấy một cây xoay tròn tốc độ cao Kim Sắc Trường Châm.

Lúc này Dương Diệp, thần sắc vô cùng ngưng trọng, trên mặt, đã xuất hiện mồ hôi.

Ba hơi về sau, Dương Diệp trong mắt lóe lên vẻ tàn nhẫn, hắn hai tay nắm ở Mộc Kiếm, sau đó chấn động mạnh một cái.

Bành!

Cái kia Kim Sắc Trường Châm trực tiếp bị chấn địa đường cũ bay ngược mà quay về, nhưng mà sau một khắc, cái kia Kim Sắc Trường Châm nhưng là ngừng lại, sau đó lại lần hướng phía hắn kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, song tay nâng kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Keng!

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng!

Giờ phút này, hai tay của Dương Diệp đều tại rung động. Dương

Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nam tử kia, “lực lượng rất mạnh!”

Nguyên bản, hắn cảm giác mình lực lượng đã quá mạnh mẽ. Nhưng mà, người trước mắt này so với lực lượng của hắn càng mạnh hơn nữa. Vừa rồi cái kia một lần giao phong, hắn một kiếm kia lực lượng không có chút nào tiết ra ngoài, toàn bộ đã rơi vào đối phương cái kia trên Kim Sắc Trường Châm, nhưng mà, hắn vẫn bị đánh lui!

Nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Khó trách Dạ Đế sẽ kiêng kị ngươi. Bằng chừng ấy tuổi, chính là có được lực lượng cường đại như vậy, kiếm đạo tạo nghệ càng phải như vậy không tầm thường, nếu như ngươi đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, lực lượng cùng kiếm đạo lần nữa tăng lên, khi đó, chuẩn Minh Cảnh cường giả đối với ngươi chỉ sợ là không có uy hiếp gì rồi!”

Dương Diệp nói: “Chuẩn Minh Cảnh cường giả, so với ta tưởng tượng còn mạnh hơn một chút! Bây giờ ta, so với các ngươi, còn có chênh lệch!”

Nam tử trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, hắn cong ngón búng ra, một trương thẻ màu vàng xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Đây là?” Dương Diệp nhìn lên trước mặt thẻ, khó hiểu.

Nam tử nói: “Ngươi biết chúng ta là như thế nào tăng thực lực lên sao?”

“Tu luyện?” Dương Diệp nói.

Nam tử khẽ lắc đầu, “bắt đến từ thượng giới Yêu Linh, thôn phệ bọn hắn huyết nhục, nội đan, hoặc là cưỡng ép cùng bọn họ ký kết khế ước, để cho bọn hắn thần phục chúng ta, để cho chúng ta sử dụng. Trừ lần đó ra. Còn có thể bắt đến từ thượng giới cường giả, sau đó cướp lấy công pháp của bọn hắn, hoặc là pháp bảo của bọn hắn các loại.”

Nói đến đây, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, ba cái chừng ba mươi cm dài châm xuất hiện ở trước mặt của hắn, này ba cây kim, chính là trước kia cái kia hắc châm, ngân châm, cùng với kim châm.

Nam tử nói: “Đây chính là ta từ thượng giới cường giả bên trong lướt đoạt được. Vừa rồi mặc dù có thể đánh lui ngươi, không đơn thuần là ta lực lượng của cá nhân, cũng có công lao của chúng. Hơn nữa, bọn họ chính thức tác dụng cũng không phải là lúc trước như vậy!”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói các ngươi bắt thượng giới xuống cường giả cùng Yêu Linh?”

Nam tử nói: “Thượng giới xuống những cường giả kia cùng Yêu Linh, thực lực của bọn hắn xác thực mạnh hơn chúng ta. Nhưng mà, bọn hắn từ phía trên đi xuống, cưỡng ép mặc càng kết giới, chờ bọn hắn xuống một khắc này, cái kia đúng là bọn họ mệt mỏi nhất thời điểm. Thậm chí có trực tiếp là thân thể bị hủy, chỉ có linh hồn xuống. Mà loại tình huống này, chính là cơ hội của chúng ta.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Đương nhiên, cũng có chút siêu cấp cường giả, dù cho là bọn hắn hư nhược kỳ, chúng ta cũng là không làm gì được. Ví dụ như lúc trước cùng ngươi Mộc Kiếm cùng một chỗ xuống cái vị kia, vị kia cũng không phải là suy yếu, mà là trọng thương, nhưng mà, lúc ấy vô số cường giả hay vẫn là không làm gì được hắn, để cho hắn chuồn mất!”

Hậu Khanh!

Nam tử này trong miệng theo như lời cái vị kia, dĩ nhiên chính là Hậu Khanh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt thẻ màu vàng, sau đó nói: “Ngươi cuối cùng muốn nói cái gì!”

Nam tử nói: “Mời ngươi tiến vào trong Thiên Trụ Sơn bộ phận, cùng một chỗ bắt đến từ thượng giới Yêu Linh cùng người!”

Dương Diệp nhìn về phía nam tử, “nguy hiểm không?”

“Vô cùng nguy hiểm!”

Nam tử nói: “Cái này nguy hiểm, không đơn thuần là chỉ thượng giới ít Yêu Linh kia cùng cường giả, còn có chúng ta hạ giới những cường giả này. Đi cùng không đi, chính ngươi quyết định!”

“Đi!”

Dương Diệp trực tiếp đem trước mặt thẻ màu vàng thu vào. Hắn hiện tại cần, chính là tăng lên thực lực của chính mình.

Nam tử khẽ gật đầu, “tấm thẻ này, là tiến vào trong Thiên Trụ Sơn bộ giấy hành nghề. Gần nhất Thiên Trụ Sơn Đỉnh quả nhiên phong ấn bắt đầu không bình tĩnh, có thể là thượng giới lại có một vị chí cường giả đang tại mặc càng kết giới, này với chúng ta mà nói, là một cái cơ hội. Hai ngày sau thời điểm này, ta tại chỗ này chờ ngươi.”

“Vì cái gì tìm ta?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nam tử nói: “Trừ phi thực lực đạt tới ba đại Cổ Tu Giả cùng bốn Đại Thiên Tôn loại trình độ đó, nếu không, tiến vào bên trong, ngươi dễ tìm nhất một cái mạnh mẽ giúp đỡ.”

“Ba đại Cổ Tu Giả? Bốn Đại Thiên Tôn?” Dương Diệp chân mày cau lại, “đó là cái gì?”

Nam tử nói: “Ba đại Cổ Tu Giả, chính là ba vị Cổ Lão Tu Hành Giả, bốn Đại Thiên Tôn, là chúng ta cái này giới chí cường giả. Bọn hắn cũng không phải là chuẩn Minh Cảnh!”

“Bọn hắn đã đạt tới Minh Cảnh?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Nam tử lắc đầu, “không phải là Minh Cảnh, nhưng mà thực lực vượt qua Minh Cảnh!”

Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Nam tử nói: “Hai ngày sau, chúng ta tại đây tập hợp!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Không phải là gương sáng, nhưng mà thực lực nhưng là vượt qua Minh Cảnh!

Dương Diệp hít sâu một hơi, đừng nói thượng giới, chính là chỗ này hạ giới đều còn có rất nhiều không phải là hắn có thể chỗ địch siêu cấp cường giả!

Con đường vô địch, gánh nặng đường xa!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đang chuẩn bị liên hệ Dương Liêm Sương, đột nhiên, hắn nghĩ tới rồi một sự kiện, sau đó hắn nhìn về phía xa xa Thiên tế, thoáng qua, người hắn đã biến mất ngay tại chỗ.

Đất chết!

Tại một bất ngờ lúc xây dựng trong cung điện, có vài chục người, những người này, đều là Bí Tông cường giả. Mà điện thờ trong vị trí đầu não người nọ, đúng là Bí Tông tông chủ Tô Mạc.

Giờ phút này, trong tràng mọi người thần sắc đều có chút ngưng trọng.

“Tông chủ là đang lo lắng Dương Diệp kia?” Lúc này, một ông già đột nhiên nói.

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, trong tràng trong lòng tất cả mọi người đều là rùng mình. Dương Diệp ban đầu ở Thánh Khư Thành làm những chuyện như vậy, bọn hắn cũng nghe nói đấy.

Tô Mạc nhìn thoáng qua lão giả kia, không nói gì, nhưng mà trong mắt của hắn nhưng là nhiều hơn một tia ưu sầu.

Hắn lúc này, tự nhiên đã biết, Dương Diệp lúc trước cũng không có bị đoạt xá. Dương Diệp hay vẫn là Dương Diệp kia! Mà với tính cách của Dương Diệp, lúc trước Bí Tông như thế hại hắn, hắn sẽ bỏ qua Bí Tông sao? Hiển nhiên thì sẽ không đấy!

Cầu hoà?

Vậy thì càng không cần suy nghĩ. Loại khi này, đừng nói Dương Diệp, coi như là hắn, đều sẽ không đáp ứng cầu hoà đấy.

Lúc này, lão giả kia lại nói: “Ta đã thăm dò được, Thiên Võng Tổ Chức Thiên Trụ Sơn đã tại bắt đầu truy tra Dương Diệp, nếu như ta không có đoán sai, đối phương nhất định là chịu Dạ Sát Tổ Chức kia Dạ Đế nhờ vả. Dùng thực lực của Thiên Võng Tổ Chức, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, chắc hẳn bọn hắn đã tìm được Dương Diệp kia. Cho nên, chắc hẳn Dạ Đế kia đã đi tìm Dương Diệp kia rồi. Hoặc có lẽ là, tại một lát nữa, chúng ta có thể nghe được tin Dương Diệp chết rồi!”

Tô Mạc khẽ lắc đầu, “Dương Diệp người này, không đơn giản! Ngươi phái hạ nhân đi, toàn lực hỏi thăm tin tức của hắn.”

Lão giả nhẹ gật đầu, “Được!”

Ngay tại lúc này, một tên bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở trong điện, “Xin chào tông chủ, Dương Gia trên mặt đất chúng ta đã tìm được, bọn hắn hiện tại giấu ở một tòa trong Cổ Thành. Người của chúng ta không có đả thảo kinh xà!”

Lúc này, Tô Mạc đứng lên, “Được, rất tốt!”

Vừa nói, hắn hít sâu một hơi, “Dương Diệp kia hết sức trọng tình, hắn ở đây Dương Gia những nữ nhân kia, chính là chúng ta thủ đoạn cuối cùng.”

Phía dưới, lão giả kia lập tức nói: “Ta hiện tại liền tự mình đi, đem nữ nhân của hắn cùng Dương Gia tất cả mọi người khống chế lại, ta...”

Ngay tại lúc này, lão giả thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Bởi vì tại trước mặt lão giả, chẳng biết lúc nào đột nhiên xuất hiện một Thanh Sam Nam Tử, giờ phút này, tay của Thanh Sam Nam Tử chính thủ sẵn lão giả kia.

Dương Diệp!

Nhìn thấy Thanh Sam Nam Tử này, Tô Mạc kia sắc mặt lập tức trầm xuống, “Dương Diệp, buông hắn ra.”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chế trụ lão giả yết hầu đi mặt đất một đập.

Bành!

Mặt đất rạn nứt, nhưng mà lão giả đầu nhưng không có việc gì.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên một cước đá vào lão giả kia trên đầu. Tại trong mắt của tất cả mọi người, lão giả kia đầu trực tiếp nổ tung hao phí.

Máu tươi tuỷ não văng khắp nơi!

Dương Diệp quay người nhìn về phía Tô Mạc kia, “ngươi vừa rồi nói cái gì? Ta không nghe thấy, đang nói một lần?”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1832: Đừng chít chít lệch ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1827 chương: Đừng chít chít lệch ra!

(Cầu chia sẻ)

Trong điện yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, có người, trong mắt là kiêng kị, nhưng hơn nữa là nghi hoặc, bởi vì bọn họ cũng không biết Dương Diệp tại sao phải đối với Bí Tông ra tay!

Lúc trước Tô Mạc cùng Linh Tú còn có Lâm Vị Ương kia đối với chuyện Dương Diệp làm, rất nhiều người của Bí Tông căn bản không biết, cho nên bọn hắn mới nghi hoặc.

Tô Mạc gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, một lát sau, hắn thấp giọng nói: "Khi biết ngươi không có bị đoạt xá về sau, ta biết ngay, ngày hôm nay sớm muộn sẽ đến. Nhưng là ta không nghĩ tới, sẽ tới nhanh như vậy!"

"Vậy ngươi hẳn rất kinh hỉ, đúng không?" Dương Diệp nói.

Tô Mạc nói: "Dương Diệp, lúc trước đối với ngươi chuyện làm, là Tô Mạc ta một người gây nên, Bí Tông người còn lại, căn bản không biết chuyện này tình, bọn hắn cũng không có tham dự. Mời ngươi thả qua bọn hắn!"

Dương Diệp cười nói: "Tại sao phải buông tha hắn đám?"

Tô Mạc nói: "Bọn hắn đối với ngươi căn bản không tạo được uy hiếp, hơn nữa, bọn hắn cũng không có làm bất luận cái gì chuyện có lỗi với ngươi."

"Thuộc hạ nguyện ý cùng tông chủ cùng tiến thối!"

Ngay tại lúc này, một Thanh Niên Nam Tử đứng dậy, "tông chủ, chỉ cần chúng ta đồng lòng, thì sợ gì Dương Diệp hắn? Ta..."

Ngay tại lúc này, Thanh Niên Nam Tử thanh âm im bặt mà dừng.

Tại tất cả người ánh mắt kinh hãi bên trong, đầu của Thanh Niên Nam Tử đột nhiên không có dấu hiệu nào từ trên cổ của hắn rơi xuống.

Máu tươi như trụ!

Trong lòng tất cả mọi người hoảng hốt!

Dương Diệp nhìn về phía Tô Mạc kia, đang muốn ra tay, lúc này, Tô Mạc kia khóe miệng đột nhiên tràn ra một ngụm máu tươi, cùng lúc đó, hắn sinh cơ trong cơ thể đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất lấy.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại.

Tô Mạc nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, "lúc trước phụ ngươi đấy, là Tô Mạc ta, cùng Bí Tông những người khác không quan hệ, mời ngươi thả qua bọn hắn!"

Nói xong, kia trong con ngươi không tiếp tục sắc thái.

"Tông chủ!"

Trong tràng, mọi người cùng đủ kêu lên, trong mắt, tràn đầy đau buồn sắc.

Dương Diệp quay người liếc nhìn mọi người, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, lập tức mọi người sắc mặt đại biến, nhao nhao đề phòng rồi lên.

Ngay tại lúc này, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Tên nữ tử này, đúng là Vân Thiển kia.

Vân Thiển nhìn thẳng Dương Diệp, "ta không biết ngươi cùng tông chủ hắn ở giữa xảy ra chuyện gì, nhưng mà, hắn nói không sai, Bí Tông chúng ta rất nhiều người căn bản không biết chuyện giữa các ngươi tình, kể cả ta. Cho nên, việc này cùng bọn họ căn bản không có quan hệ, đừng tàn sát giết bọn hắn, có thể chứ?"

Dương Diệp nhìn Vân Thiển liếc mắt, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn quay người nhìn về phía thi thể của Tô Mạc kia, lúc này, một đạo bạch quang từ trong đó bay ra, rất nhanh, một đạo nhân ảnh xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Người này, mọi người đều biết.

Đúng là Lâm Vị Ương kia! Bất quá, hiển nhiên đây không phải bản thể của nàng!

Lâm Vị Ương quan sát một chút Dương Diệp, "không nghĩ tới, ngươi phát triển đến loại trình độ này."

Dương Diệp nhìn thẳng Lâm Vị Ương, "giữa chúng ta sổ sách, chờ ta đi thượng giới đang cùng ngươi tính!"

"Ngươi khả năng không đến được thượng giới!" Lâm Vị Ương nói: "Ngươi có lẽ còn không biết sao! Hiện ở thượng giới, đã có rất nhiều người biết đạo nhân quân kiếm liền trong tay ngươi, cho nên, không chỉ có hạ giới người, liền ngay cả thượng giới rất nhiều người cũng đã chuẩn bị mạo hiểm hạ tới tìm ngươi.”

Dương Diệp đến: “Đây cũng là công lao của ngươi chứ?”

Lâm Vị Ương khẽ gật đầu, “xem như. Đúng rồi, ngươi cũng đã biết, ta biết kiếm này lai lịch cũng không tầm thường, nhưng không giữ lấy nó sao?”

Không đều Dương Diệp trả lời, nàng lại nói: “Bởi vì tự mình biết rõ, ta như chiếm hữu kiếm này, ta đem có vô cùng phiền toái. Còn ngươi, làm phiền ngươi lớn hơn. Nếu như ngươi là tâm địa thiện lương thế hệ, có lẽ cái phiền toái này không lớn bao nhiêu, bởi vì nhân quân chắc chắn sẽ không giết ngươi, chỉ biết thu hồi kiếm của chính mình. Nhưng hết lần này tới lần khác ngươi không phải, dùng nhân quân tính cách, hắn nhất định trảm giết ngươi. Ngươi...”

“Đừng chít chít lệch ra!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên đấm ra một quyền.

Lâm Vị Ương kia thanh âm lập tức im bặt mà dừng.

Qua một hơi, Lâm Vị Ương nhìn xem Dương Diệp nói: “Chúc ngươi may mắn.”

Thanh âm rơi xuống, thân thể nàng trực tiếp mờ đi, sau đó biến mất ở trong tràng.

Cùng lúc đó, Dương Diệp cũng biến mất ở trong đại điện.

Trong điện, tất cả mọi người có chút đờ đẫn nhìn thi thể của Tô Mạc kia, giờ khắc này, mọi người mê mang.

Bí Tông nên đi nơi nào?

...

Dương Diệp ly khai đại bọc hậu, bắt đầu liên hệ Dương Liêm Sương, chỉ chốc lát, hắn trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Thiên Trụ Sơn, một tòa trong rừng sâu núi thẳm.

Nơi đây, rừng rậm bao trùm lấy cả toà sơn mạch, cành lá cao vút như che, liền ánh mặt trời đều khó sâu vào bên trong đó.

Lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, cuối cùng không vào trong khu rừng rậm kia.

Dương Diệp vừa xuống đất, Dương Liêm Sương liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Tiến bộ không nhỏ đi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "lần này tới tìm ngươi, là muốn nói cho ngươi biết, ta muốn đi trong Thiên Trụ Sơn bộ phận!"

Nghe vậy, Dương Liêm Sương thần sắc lập tức ngưng trọng lên, "ngươi cũng biết đó là địa phương nào?"

Dương Diệp lắc đầu, "không phải là đặc biệt hiểu!"

Dương Liêm Sương nói: "Chỗ kia, là Thiên Trụ Sơn này đệ tam địa phương nguy hiểm!"

"Mới thứ ba?" Dương Diệp nói: "Vậy đệ nhất cùng đệ nhị chứ?"

Dương Liêm Sương nói: "Đệ nhất thứ hai là ba đại Cổ Tu Giả cùng bốn Đại Thiên Tôn chỗ ở, ba đại Cổ Tu Giả cùng bốn Đại Thiên Tôn, ngươi nghe qua chứ?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dương Liêm Sương nói: "Mà trong Thiên Trụ Sơn này bộ phận, nhiều khi, lớn hơn ba Cổ Tu Giả cùng bốn Đại Thiên Tôn chỗ ở nguy hiểm hơn. Bởi vì ngươi không biết người phía trên xuống là người nào, có khả năng không phải là rất mạnh, nhưng cũng có khả năng là cái loại này vượt qua bốn Đại Thiên Tôn, thậm chí vượt qua ba đại Cổ Tu Giả siêu cấp cường giả!"

Dương Diệp nói: "Nhưng mà, nơi đó cũng tràn đầy kỳ ngộ, không phải sao?"

Dương Liêm Sương nói: "Ngươi đã quyết định, đúng không?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dương Liêm Sương nói: "Vậy cẩn thận một chút!"

Dương Diệp nói: "Ngươi cùng Yên Nữ các nàng cũng phải cẩn thận một chút, nếu như có chuyện, nhớ rõ lập tức cho ta biết."

Dương Liêm Sương nói: "Yên tâm đi, nếu như gặp nguy hiểm, khẳng định sẽ không quên ngươi!"

Dương Diệp cười cười, không có nói chuyện, hắn quay người biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp đi rồi, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Liêm Sương cách đó không xa.

Dương Liêm Sương nói: “Vì sao không thấy hắn?”

Nữ tử khẽ lắc đầu, không nói gì thêm.

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn về phía nữ tử, “ngươi xem ra nhu nhu nhược nhược, nhưng ta cảm giác vô cùng nguy hiểm.”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “cực kỳ lâu trước, trong đầu ta thì sẽ thỉnh thoảng xuất hiện một thanh âm, khi đó, ta đã cho ta trong ý thức có người... Cuối cùng ta phát hiện, ta sai rồi. Cái thanh âm kia chính là chính ta.”

Nói đến đây, nàng thu hồi ánh mắt, “nếu như có thể, ta hi nhìn hắn vĩnh viễn đừng đi thượng giới. Bởi vì nơi đó, so với nơi đây càng thêm sự thật, càng tàn khốc hơn. Đáng tiếc ta biết, điều này hiển nhiên là không thể nào.”

Dương Liêm Sương nhìn xem nữ tử, “ngươi đến tột cùng là ai!”

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, “Luân Hồi Giả!”

...

Hai ngày sau, Dương Diệp cùng cái kia thiên võng Đại Thủ Lĩnh gặp mặt.

Dương Diệp nhìn đối phương, “xưng hô như thế nào?”

“Bảo ta ‘ám’ là được!” Nam tử nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ám huynh, ngươi cùng chân chính Cổ Lão Tu Hành Giả đã giao thủ sao?”

Ám khẽ lắc đầu, “không, nhưng mà, ta đã thấy. Sức mạnh kia, tuyệt đối là ngươi không cách nào tưởng tượng, chân chính hủy thiên diệt địa!”

“Chẳng lẽ dùng thực lực của bọn hắn, đều còn vô pháp lên trên giới?” Dương Diệp nói.

Thầm nghĩ “chớ xem thường kết giới kia, kia trình độ kinh khủng, không thể so với Cổ Lão Tu Hành Giả chênh lệch. Nếu là lúc trước, ngược lại còn tốt, bởi vì khi đó, đi lên đích xác rất ít người, phía trên cường giả cũng không chút nào để ý. Nhưng mà, theo đi lên người càng ngày càng nhiều, bọn hắn bắt đầu tăng cường kết giới. Bây giờ kết giới, đã hoàn toàn không phải mấy vạn năm lúc trước có thể so sánh."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Thiên Trụ Sơn, "hơn nữa, đừng quên, tại Thiên Trụ Sơn kia, còn có một nhân vật càng khủng bố hơn."

"Cái gì?" Dương Diệp hỏi.

"Long!"

Ám trầm giọng nói: "Một cái không thuộc về cái thế giới này long!"

Long!

Dương Diệp nhớ ra rồi. Tự nhủ phải là cái kia trọc long, cái kia trợ giúp Tiểu Thất đi trộm tháp long!

"Đi thôi!" Lúc này, ám đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

"Ngươi cần thay quần áo khác!" Thầm nghĩ "ngươi bây giờ, thế nhưng là có vô số người đang tìm ngươi!"

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một chiếc trường bào màu đen xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, mặc vào áo đen về sau, hắn đi theo ám đi tới Thiên Trụ Sơn dưới chân của.

Tại Thiên Trụ Sơn chân núi, có một cái to lớn sơn môn.

Dương Diệp đi theo ám đi tới cái kia trước sơn môn, lúc này, một Bạch Phát Lão Giả đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hai người.

Bạch Phát Lão Giả không nói gì.

Dương Diệp khó hiểu, lúc này, ám đột nhiên cong ngón búng ra, hai quả quả đấm lớn Tử Sắc Tinh Thạch cùng một tấm thẻ màu vàng xuất hiện ở trước mặt lão giả kia.

Lão giả tay phải vung lên, hai mai Tử Sắc Tinh Thạch kia lập tức bị hắn thu vào, tiếp đó, hắn nhìn về phía Dương Diệp.

"Tạp phiến cho hắn!" Thầm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay nhẹ nhàng điểm một cái, một trương thẻ màu vàng lập tức bay đến trước mặt của Bạch Phát Lão Giả.

Lão giả nhìn thoáng qua tạp phiến, sau đó khẽ gật đầu, quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía ám, "ngươi rõ ràng cũng muốn giao nhập môn phí?"

Thầm nghĩ "đã từng có một cái chuẩn Minh Cảnh cường giả tới nơi này, hắn không giao nhập môn phí, ngươi biết cuối cùng thế nào sao?"

"Như thế nào đây?" Dương Diệp hỏi.

Ám chỉ chỉ bên phải, cách đó không xa, nơi đó có một cây cột đá, trên cột đá treo một viên mắt vẫn mở đầu.

Lúc này, thầm nghĩ "kết quả chính là như vậy."

Nói xong, hắn không có nói chuyện, đi tới phía trước.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia cái đầu, một lát sau, hắn nhún vai, "hù chết bảo bảo!"

Nói xong, hắn đi theo lên.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Không có xem qua phiên ngoại bằng hữu, có thể bấm nhìn xem. Lại nói, ai xem qua cờ vây thiếu niên...

Ta có phải hay không bại lộ tuổi tác!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1833: Thần Đao Thiên Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1828 chương: Thần Đao Thiên Tôn!

(Cầu chia sẻ)

“Trong Thiên Trụ Sơn này bộ phận, tổng cộng chia Thập Nhị Tầng, càng lên cao, càng nguy hiểm. Thập Nhị Tầng về sau, chính là kết giới chỗ, phá vỡ kết giới kia, sau đó xuyên qua Hư Không Loạn Lưu, chính là Đại Thiên Vũ Trụ rồi.”

Trên đường, ám chậm rãi giải thích nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía. Rộng lớn, vô cùng rộng lớn, cái này là cảm giác của hắn bây giờ. Không chỉ có rộng lớn, còn cực kỳ yên tĩnh, tiếng bước chân, có thể nghe rõ ràng.

“Cẩn thận một chút!” Ám đột nhiên nói.

“Gặp nguy hiểm?” Dương Diệp nói.

Ám nhẹ gật đầu, “trong này một số người, tính tình cổ quái vô cùng, đặc biệt là cái loại này quanh năm canh giữ ở cái địa phương quỷ quái này người, vì đạt được tốt hơn bảo vật cùng cơ duyên, bọn hắn căn bản không ra Thiên Trụ Sơn này, mỗi ngày ở nơi này trông coi. Loại người này, đã không thể nói là người bình thường.”

Dương Diệp lắc đầu, “tu luyện, có thể nào gởi gắm hi vọng ở trên ngoại vật?”

“Ngươi đây đã sai lầm rồi!”

Thầm nghĩ “có thể người tiến vào, coi như là không phải là chuẩn Minh Cảnh, vậy cũng tuyệt đối có cùng chuẩn Minh Cảnh cường giả chống lại thực lực. Bọn hắn có thể đạt đến một bước này, ngươi nói cái này, bọn hắn làm sao không biết?”

“Vậy bọn họ còn như vậy?” Dương Diệp nói.

Thầm nghĩ “bọn hắn đã đạt với bản thân mức cực hạn. Muốn tiếp tục tăng lên, liền duy nắm giữ được công pháp tốt hơn, hoặc là Tu Luyện Pháp Môn. Mà loại công pháp này hoặc là Tu Luyện Pháp Môn, người ra mặt có. Còn bảo vật các loại, đó là vì để cho chính mình có thể rất tốt sống sót!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đây là hắn không nghĩ tới. Giờ phút này hắn cũng mới hiểu được, vì sao ngoại trừ Thiên Trụ Sơn bên ngoài, đều không có gì chuẩn Minh Cảnh cường giả. Bởi vì người ta căn bản không có hứng thú đi tham gia cái loại này thế tục đấu tranh!

Những người này tâm, đã không tại Trung Thiên Vũ Trụ, ánh mắt của người ta, thấy được thượng giới đi!

Ầm ầm!

Ngay tại lúc này, cả Thiên Trụ Sơn đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp cảm thấy vô số đạo hơi thở cực kỳ mạnh, những thứ này toàn bộ khí tức phóng lên trời, hướng phía Thiên Trụ Sơn Đỉnh đầu lao đi.

Dương Diệp nhìn về phía ám, thầm nghĩ “lại có cường giả xuyên qua kết giới, chúng ta đi xem một chút đi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đường chỉ đen hướng phía phía trên kích bắn đi. Tại bên cạnh hắn Dương Diệp cũng lập tức đi theo lên.

Ở trong tối dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp cùng hắn đi tới tầng thứ chín.

Giờ phút này, này tầng thứ chín đã có một số người, không phải là đặc biệt nhiều, mười lăm mười sáu cái bộ dạng.

Nhưng mà, toàn bộ đều là chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Tất cả mọi người đang nhìn đỉnh đầu, ở đỉnh đầu mọi người, là một cái thật lớn màu lam thông đạo, lối đi này lóe ra nhàn nhạt lưu quang. Dương Diệp nhìn vào bên trong một cái, căn bản nhìn không thấy đáy.

“Vì cái gì không tiếp tục lên đây?” Dương Diệp hỏi.

Ám lắc đầu, “chín tầng dừng lại, ở trên, sẽ chết người đấy.”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, to lớn kia màu lam thông đạo đột nhiên rất nhanh rung động bắt đầu chuyển động. Giờ khắc này, Dương Diệp rõ ràng phát hiện, bốn phía những cường giả kia thần sắc đề phòng rồi lên. Cùng lúc đó, một cỗ vô hình cảm giác áp bách đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Cỗ áp bức này cảm giác cũng không phải tới từ chung quanh những người kia, mà là đến từ cái kia màu lam thông đạo.

“Chia ra tay!” Thầm nghĩ, “đây không phải mục đích của chúng ta, giữ lại thực lực!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông đạo, thời gian dần trôi qua, cái kia màu lam thông đạo run rẩy càng ngày càng mạnh. Rất nhanh, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, một cái bóng mờ đột nhiên từ cái kia màu lam trong thông đạo bay ra!

Làm cái bóng mờ kia bay ra một chớp mắt kia, hơn mười đạo bóng đen đột nhiên từ bốn phía phóng lên trời, sau đó chắn hư ảnh kia bốn phía.

“Láo xược!”

Lúc này, hư ảnh kia đột nhiên gầm lên.

Mà lúc này, một ông già đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, tiếp đó, một cái to lớn hư ảo bàn tay trực tiếp xuất hiện ở hư ảnh kia đỉnh đầu, sau đó hướng kia trảo xuống dưới. Không gian không có nửa điểm chấn động, cái bàn tay kia tản mát ra khí tức, toàn bộ đã rơi vào hư ảnh kia trên người.

“Con sâu cái kiến, cũng dám phạm bổn tôn!”

Hư ảnh gầm lên một tiếng, thoáng qua, một đạo màu đen quang nhận đột nhiên chợt hiện hiện ra, cuối cùng cắt ở cái kia bàn tay hư huyễn phía trên.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, cái kia bàn tay hư huyễn lập tức ầm ầm vỡ vụn, cùng lúc đó, đi trước xuất thủ tên lão giả kia bay thẳng đến sau liên tục nhanh lùi lại, thân thể chỗ đi qua không gian, cũng vì đó vặn vẹo biến hình đứng lên!

Nhưng mà, tên lão giả này vừa bị đánh lui, bên cạnh những cường giả kia chính là lập tức hướng phía cái bóng mờ kia vọt tới.

Không thể không nói, hư ảnh kia thực lực vẫn là vô cùng mạnh, lấy một địch mấy, cũng còn có thể thành thạo!

Dương Diệp bên cạnh, cái kia ám lắc đầu, “người này nếu là vừa ra tới bỏ chạy, có lẽ còn có một đường sinh cơ, hiện tại, hắn muốn chạy trốn cũng không trốn thoát!”

Dương Diệp nói: “Những người kia, giống như không làm gì được hắn!”

Thầm nghĩ “hiện tại mới vừa mới bắt đầu.” Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông nói, “người ra mặt, đánh giá quá thấp này người phía dưới rồi. Đánh giá thấp đối thủ, đó là phải bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống đấy!”

“Không nên nương tay!”

Ngay tại lúc này, Thiên tế đột nhiên vang lên một giọng nói. Thanh âm rơi xuống, những cường giả kia khí thế của đột nhiên tăng vọt, cùng lúc đó, cái bóng mờ kia cũng trong nháy mắt bị áp chế.

Thật mạnh!

Nhìn xem những cường giả kia, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Những người kia, mỗi có một người là so với cái này ám nhược đấy. Mà trước đó, hắn chưa bao giờ nghĩ tới, cái mảnh này thế gian, còn có nhiều như vậy kinh khủng như vậy người!

“Tự tìm cái chết!”

Thiên tế, hư ảnh kia đột nhiên gầm lên, tiếp đó, một bạt tai lớn mâm tròn xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bên cạnh ám sắc mặt đại biến, “mau lui lại!”

Thanh âm rơi xuống, hắn bay thẳng đến sau liên tục nhanh lùi lại. Dương Diệp phản ứng cũng mau, lập tức vội vàng hướng về sau nhanh lùi lại.

Không chỉ có Dương Diệp cùng ám, không trung những cường giả kia giờ phút này cũng nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Lúc này, màu đen kia mâm tròn đột nhiên run rẩy, thoáng qua từng cái

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy…

Vô số đạo hắc quang uyển như mưa to vậy từ mâm tròn kia bên trong bắn ra!

Lui về phía sau trong Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì ở đằng kia không trung, trong đó có hai tên chuẩn Minh Cảnh cường giả bởi vì rút lui chậm, bị hắc quang kia đánh trúng, lập tức thân thể trực tiếp bị phá hủy, bất quá linh hồn của bọn hắn nhưng là tránh thoát những cái kia hắc quang.

Hắc quang tốc độ cực nhanh, đã liền Dương Diệp cùng ám tốc độ đều không thể tránh thoát, ở đằng kia ám trong tay, nhiều hơn một cây Kim Sắc Trường Châm, thoáng qua, Kim Sắc Trường Châm trực tiếp mang theo một cái màu vàng cái đuôi tại trước mặt hắn điên cuồng hoa bắt đầu chuyển động, những cái kia đi vào trước mặt hắn hắc quang lập tức bị thiết cắt đã thành một khối lại một khối!

Nhìn xem cái kia đi vào trước mặt chính mình hắc quang, Dương Diệp thần sắc cũng là ngưng trọng vô cùng, hắn hiện tại mặc dù là Tích Huyết Trọng Sinh cảnh thân thể, nhưng mà, hắn cũng cảm nhận được một cỗ tim đập nhanh, hắn biết, nếu như bị những thứ này hắc quang va chạm vào, hắn không chết cũng muốn tàn!

Không dám khinh thường, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, từng đạo kiếm hoa xuất hiện ở trước mặt hắn.

Mộc Kiếm những nơi đi qua, tiếp xúc được hắc quang lập tức tan thành mây khói.

Rất nhanh, trong tràng bình tĩnh lại.

Dương Diệp bên cạnh, cái kia ám nhìn nhìn trước ngực mình, tại trước ngực hắn hai bên, có hai cái lỗ máu, này là trước kia bị hắc quang bố trí. Bởi vì hắn căn bản là không có cách dễ như trở bàn tay phá vỡ những cái kia hắc quang, bởi vậy, hắn chỉ có thể tập trung tất cả lực lượng đến phá hủy những công kích kia hắn chỗ hiểm hắc quang!

Không chỉ có trước ngực, trong tay hắn cái kia Kim Sắc Trường Châm phía trên đều xuất hiện rất nhiều thật nhỏ vết rạn.

Lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi không có bị thương?”

Dương Diệp hỏi lại, “ngươi rõ ràng bị thương?”

Ám ánh mắt rơi vào trên Mộc Kiếm của Dương Diệp, nhìn xem chuôi này Mộc Kiếm hồi lâu, hắn đột nhiên nói: “Không hổ là liên kết giới đều có thể rách nát Thần vật... Bất quá, ngươi kiếm đạo cũng rất mạnh.”

Dương Diệp nhìn về phía kiếm trong tay, xác thực, vừa rồi hắn có thể dễ dàng bài trừ những cái kia hắc quang, có rất đại bộ phân nguyên nhân là vì kiếm này.

Giờ khắc này, Dương Diệp có chút nhớ nhung giải trừ kiếm này phong ấn.

Nhưng mà, không thể!

Hai nguyên nhân, thứ nhất, kiếm này nếu là bây giờ giải trừ, cho dù là dùng lực lượng bây giờ của hắn, đều khó chân chính khống chế; Thứ hai, một khi giải trừ kiếm phong ấn, thượng giới nhân quân thì sẽ cảm ứng được kiếm này. Khi đó, đối phương có thể sẽ phái hạ nhân tới lấy kiếm này.

Dương Diệp cũng không muốn tìm cho chính mình phiền toái!

Cho nên, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, hắn là sẽ không dễ dàng giải trừ kiếm này phong ấn.

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở đằng kia không trung vang lên: “Hạ giới con sâu cái kiến, vậy mà vọng tưởng đối với bản tôn ra tay, thật sự là không biết sống chết!”

Dương Diệp cùng ám ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia không trung, hư ảnh đã biến thành một người đàn ông trung niên, bất quá là hư ảnh, không phải là thật thể. Hiển nhiên, đây là linh hồn thể. Trung niên nam tử mọc ra một gương mặt dài, mày rậm, trong mắt tràn đầy lệ khí. Mà trong tay hắn, nổi lơ lửng một cái thật nhỏ màu đen mâm tròn!

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh ám đột nhiên nói: “Người này quá ngu.”

“Như vậy là sao?” Dương Diệp hỏi.

Ám khẽ lắc đầu, “trong tay hắn cái đồ chơi này, là một kiện Thần vật, như là một gã chuẩn Minh Cảnh cường giả có được nó, chiến lực tuyệt đối có thể tăng lên ít nhất ba thành trở lên. Đơn giản mà nói, hắn bại lộ thứ tốt, sau đó rất nhiều người muốn ra tay!”

Ngay tại lúc này, không trung nam tử kia đột nhiên nhìn về phía hắn bên phải cách đó không xa một ông già, sau một khắc, hắn bấm tay một điểm, trong tay hắn màu đen kia mâm tròn đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia đỉnh đầu của ông lão.

Lão giả kia sắc mặt đại biến, một cây Hắc Sắc Thiết Côn xuất hiện trong tay hắn, thoáng qua, căn này Hắc Sắc Thiết Côn bay thẳng đến màu đen kia mâm tròn đỉnh đi lên.

Mà ngay một khắc này, màu đen kia mâm tròn đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, một thanh hư ảo Hắc Sắc Trường Thương đột nhiên từ trong đó vọt ra, chuôi này Hắc Sắc Trường Thương nhanh đâm mà xuống, mới vừa cùng cái kia côn sắt tiếp xúc, cái kia cây côn sắt trực tiếp hóa thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở phía dưới tầng thứ nhất, kia vừa muốn đi ra, nhưng mà, hắn còn chưa rơi xuống đất, cái kia hư ảo trường thương liền là xuất hiện ở đỉnh đầu hắn.

Ầm!

Lúc này đây, lão giả không có ở có cơ hội chạy trốn, cái kia cây trường thương trực tiếp chui vào đỉnh đầu của ông lão, mà ở chui vào đỉnh đầu hắn một chớp mắt kia, linh hồn của ông lão trực tiếp vọt ra, sau đó hóa thành một đạo hắc quang biến mất ngay tại chỗ.

Linh hồn chạy thoát, nhưng mà, nhục thể của hắn nhưng là không rồi!

Tầng thứ chín không trung, nam tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “con sâu cái kiến chính là con sâu cái kiến!”

Mà đúng lúc này, một đạo hàn quang đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, sau một khắc, một ngọn phi đao xuất hiện ở nam tử kia trước mặt của.

Này ngọn phi đao xuất hiện không có dấu hiệu nào, tất cả mọi người không phản ứng kịp!

Nam tử kia cũng là ở phi đao này xuất hiện tại trước mặt hắn một chớp mắt kia, mới phản ứng tới, rất nhanh, trong tay hắn này mặt màu đen mâm tròn chắn giữa lông mày chính mình, mà ở cái kia phi đao vừa muốn tiếp xúc tới mâm tròn kia lúc, đột nhiên, nó ngừng lại!

Thoáng qua.

Cái kia phi đao đột nhiên quẹo cua một cái, trực tiếp đường vòng nam tử sau đầu, sau đó trực tiếp đâm vào nam tử cái ót!

Nam tử thân thể lập tức cứng ngắc.

Phía dưới, Dương Diệp bên cạnh, ám trầm giọng nói: “Lại thấy phi đao... Thần Đao Thiên Tôn!”

...

PS: Cảm tạ: Gần nhất khảo thi bằng lái xe... Ta hoàn toàn chính là đường cái sát thủ!!! Lại nói, còn không có khảo thi bằng lái xe bằng hữu có thể đi thi. Bởi vì cả tháng bảy về sau, sẽ thêm một ngành, đến lúc đó phiền toái chết!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1834: Chúng ta đoạt đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1829 chương: Chúng ta đoạt đi!

(Cầu chia sẻ)

“Thần Đao Thiên Tôn?”

Dương Diệp nhìn về phía ám, “bốn Đại Thiên Tôn một trong?”

Ám nhẹ gật đầu, “người này được vinh dự Trung Thiên Vũ Trụ đao đạo đệ nhất nhân, đao của hắn, đã có thể thông thần!”

Đao có thể thông thần!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, đao và kiếm giống nhau, đạt tới trình độ nhất định, đó là cực kỳ khủng bố đấy. Cái kia Tiêu Dao tử, chính là đã Kiếm Đạo Thông Thần. Mà hắn bây giờ kiếm đạo tuy rằng cũng rất mạnh, nhưng mà cách thông thần vẫn là có rất lớn khoảng cách!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, nam tử kia thân thể cứng ngắc tại nguyên chỗ, ở trong mắt hắn, tràn đầy vẻ không thể tin được. Hiển nhiên, đến giết hắn đều còn chưa tin, chính mình lại có thể sẽ chết tại nơi này hạ giới.

Nhìn xem nam tử thi thể, Dương Diệp đã trầm mặc.

Cường giả!

Cái kia đánh chết nam tử này Thần Đao Thiên Tôn, là cái thế giới này chính thức tuyệt thế cường giả! Cái gì Chân Cảnh Lục Đoạn, ở trước mặt người này, liền cặn bã cũng không tính là!

Không trung, nam tử đã vẫn lạc. Hắn cái kiện bảo vật kia, liền trôi lơ lửng ở hắn bên phải cách đó không xa vị trí. Dương Diệp phát hiện, âm thầm rất nhiều người đều đang ngó chừng món bảo vật này, nhưng mà, sẽ không ai dám động thủ.

Một lát sau, nam tử kia sau ót phi đao đột nhiên ‘vèo’ một tiếng bay ra, thoáng qua, cái kia phi đao trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà đang ở phi đao biến mất một khắc này, chỗ xa kia này mặt màu đen mâm tròn cũng biến mất theo.

Bị lấy đi!

Trong tràng rất nhiều người trong nội tâm lập tức vô cùng thất vọng. Cái kia bảo vật với Thần Đao Thiên Tôn mà nói, có thể có thể không là quá hữu dụng, dù sao đối phương thực lực còn tại đó. Nhưng mà, đối với hắn không tới nói, đây chính là rất hữu dụng.

Cái thế giới này, không chỉ so với thực lực, còn muốn so với trang bị. Có đôi khi, thực lực không đủ, là có thể dùng trang bị đến bổ đấy!

Phía dưới, Dương Diệp nhìn về phía ám, “này bốn Đại Thiên Tôn một mực ở nơi này, cái kia cơ bản không có phần của chúng ta a!”

Ám khẽ lắc đầu, “bọn hắn đối với những vật này, căn bản không để vào mắt. Lúc này đây Thần Đao Thiên Tôn này đột nhiên ra tay, ta cũng có chút bất ngờ.”

Dương Diệp nói: “Này còn tạm được, bằng không thì, chúng ta chơi len sợi!”

Thầm nghĩ “Bất quá, Thần Đao Thiên Tôn này như là đã hiện thân, hiển nhiên, hắn cũng là vì thượng giới muốn xuống người nọ mà đến!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đỉnh đầu, sau đó nói: “Trước ngươi nói với ta, có một người rất lợi hại muốn xuống, các ngươi là thế nào phán đoán đối phương lợi hại còn chưa lợi hại?”

“Chấn động!”

Thầm nghĩ “tại kết giới này phía trên, là Không Gian Loạn Lưu, nếu có người xuống tới, thực lực đối phương rất mạnh mẽ biết, đối phương sẽ cưỡng ép xé rách Không Gian Loạn Lưu, mà không phải tránh né Không Gian Loạn Lưu. Chỉ muốn đối phương xé rách Không Gian Loạn Lưu, phía dưới chúng ta thì sẽ cảm ứng được.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi khả năng đối với cái kia Không Gian Loạn Lưu không thế nào hiểu, nói như thế, cho dù là bốn Đại Thiên Tôn, khả năng cũng không cách nào cưỡng ép xé rách Không Gian Loạn Lưu. Cho nên, phàm là có thể xé rách Không Gian Loạn Lưu người xuống, đây tuyệt đối là siêu cấp cường giả. Mà đối phương mang theo bảo vật, vậy cũng tuyệt đối là cao cấp!”

Dương Diệp lắc đầu, “các ngươi đây là ở ăn cướp a!”

Thầm nghĩ “ngươi nói không sai, chúng ta hay là tại ăn cướp.”

Dương Diệp nói: “Có chưa bao giờ gặp cái loại này cho dù là bốn Đại Thiên Tôn đều không làm gì được người?”

Ám nhẹ gật đầu, “tự nhiên có. Biết không? Vốn là năm Đại Thiên Tôn, mà bây giờ, là bốn Đại Thiên Tôn, biết tại sao không? Bởi vì đã từng có một người mặc đạo bào lão giả hạ đã tới, sau đó một lần kia, vị Thiên Tôn kia trực tiếp vẫn lạc.”

Đạo Bào Lão Giả!

Nghe được ám mà nói, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, hắn lắc đầu cười cười, chỉ có thể nói Thiên Tôn kia không may, đi ăn cướp Đạo Bào Lão Giả. Ngại sống lâu a!

Lúc này, ám đột nhiên nói: “Có hứng thú hay không đi tham gia một cái Giao Dịch Hội?”

“Giao Dịch Hội?” Dương Diệp hỏi.

Thầm nghĩ “tại chúng ta tại vòng tròn, thường cách một đoạn thời gian sẽ tụ hội một lần. Cái này tụ hội mục đích, chính là vì bán một số thứ, hoặc là đổi đồ vật. Ví dụ như ngươi có gì tốt bảo bối, chính mình nhưng không dùng được, cũng có thể đi cùng người khác đổi.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

“Đi!”

Ám thanh âm rơi xuống, người đã tại chỗ biến mất.

Rất nhanh, ở trong tối dưới sự dẫn dắt, hai người đi tới một tòa cung điện màu đen trước. Lúc này, một ông già xuất hiện tại trước mặt hai người.

Ám cong ngón búng ra, hai quả quả đấm lớn Tử Sắc Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của lão giả.

Lão giả tay phải vung lên thu hồi Tử Sắc Tinh Thạch kia, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

“Đây là đồ chơi gì?” Dương Diệp hỏi.

“Linh tinh!”

Thầm nghĩ “có thể giúp chúng ta khôi phục Huyền Khí, cũng chỉ có thứ này, mới đối với chúng ta có ích. Có thể nói, đây là chúng ta cái vòng này tiền.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Cái đồ chơi này, rất trân quý!”

Lúc này, Dương Diệp tay mở ra, trong tay hắn, xuất hiện một quả chỉ có lớn chừng ngón tay cái Tử Sắc Tinh Thạch, “cùng cái này có khác nhau sao?”

Cái kia ám ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong tay trên Tử Sắc Tinh Thạch, rất nhanh, cái kia Tử Tinh Thạch đã rơi vào trong tay hắn, “thật là tinh thuần linh tinh, không đúng, đây không phải bình thường linh tinh, đây là Hạ Phẩm Linh Tinh, không chỉ có có thể khôi phục Huyền Khí, còn có thể trị thân thể!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Là ở đâu được hay sao?”

Vậy phải hay sao?

Dương Diệp thật đúng là khó trả lời, cũng không thể nói, đây là Tiểu Bạch tạo nên đi!

Lúc này, thầm nghĩ “là ta lỗ mãng.” Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, cái kia Tử Tinh Thạch về tới trước mặt của Dương Diệp, “cái đồ chơi này rất hữu dụng, một quả này, có thể đổi ít nhất mười miếng phổ Thông Linh tinh, nếu như ngươi có rất nhiều loại điều này lời nói, đến lúc đó tiến đi vào trong, cũng có thể đổi được không tầm thường bảo vật!”

Vừa nói, hắn đi vào bên trong cung điện kia.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mai Tử Tinh Thạch kia, hắn không nghĩ tới, cái đồ chơi này rõ ràng tốt như vậy, liền chuẩn Minh Cảnh cường giả đều coi trọng như vậy, xem ra cần phải gọi Tiểu Bạch kiếm một ít đi ra!

Vừa nghĩ đến Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lại đột nhiên xuất hiện ở trên bả vai hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, giờ phút này, Tiểu Bạch chính nhìn về phía bên trong tòa đại điện kia, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Bảo bối!

Đây là lại phát hiện bảo bối!

Dương Diệp đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, sau đó nghiêm mặt nói: “Ở chỗ này, không thể xằng bậy, hiểu hay không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt, thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún).

Dương Diệp nhẹ véo nhẹ bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bạch trứng, “ngươi đừng giả bộ cho ta ngốc, nếu như không đáp ứng, vậy ngươi trở về trong tháp đi!”

Giờ khắc này, Tiểu Bạch hai mắt trợn lên lên, thoáng qua, nàng vội vàng gật cái đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo quơ múa, tỏ vẻ ta không xằng bậy...

Nhìn xem hình dạng của Tiểu Bạch, Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, hắn nhẹ véo nhẹ bóp Tiểu Bạch cái mũi nhỏ, sau đó ôm nàng tiến nhập trong cung điện.

Trong cung điện, không lớn, dài rộng cũng chưa tới ngàn trượng, người cũng ít, chỉ có hai ba mươi tả hữu. Bất quá, hắn không cảm giác được những thứ này khí tức của người, hiển nhiên, những người này đều đem chính mình cảnh giới ẩn núp.

Trừ lần đó ra, đại đa số người đều đeo mặt nạ, hoặc là ăn mặc áo choàng, không để cho người khác trông thấy dung mạo của chính mình.

Những người này rời rạc ngồi ở bốn phía, mà tại bọn họ trước mặt, bầy đặt rất nhiều thứ, các loại các dạng đều có, thậm chí còn có rất nhiều là Dương Diệp đều chưa từng thấy qua.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ xa xa.

Dương Diệp theo móng vuốt của Tiểu Bạch nhìn lại, ở chỗ không xa, ngồi xếp bằng một người áo đen. Ở trước mặt của người áo đen kia, bầy đặt một ít vật phẩm. Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới.

Lúc này, ám đột nhiên ra hiện tại hắn bên cạnh, “nơi đây được Thần

Bí Thế Lực bảo hộ, không thể xằng bậy. Nhớ lấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Ám khẽ gật đầu, sau đó đi về phía bên kia.

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới trước mặt của người áo đen kia, tại trước mặt người áo đen trên mặt đất, bầy đặt ba món đồ, một thanh thiếu một góc dao găm, còn có một trương phá giáp đồ, cùng với một viên quả đấm lớn hạt châu màu xanh lam.

Tiểu Bạch cùng ánh mắt của Dương Diệp đều rơi vào trên viên châu kia, bởi vì cái kia trong hạt châu ẩn chứa cực kỳ mênh mông Linh khí!

“Linh Khí Châu!”

Lúc này, người áo đen kia đột nhiên nói: “Ẩn chứa trong đó ba Đại thế giới Linh khí, đổi một kiện đến Thiếu Đế Giai Hạ Phẩm Phòng Ngự Hình bảo vật.”

Đế Giai Hạ Phẩm?

Dương Diệp chính muốn hỏi, lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ hạt châu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, vừa chỉ chỉ chính mình.

Tiểu Bạch tưởng muốn!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía người áo đen kia, “linh tinh có thể chứ?”

Người áo đen lắc đầu, “không được.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, tiếp đó, tiểu trảo vung múa.

Rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt đen lại.

Ý tứ của Tiểu Bạch là: Chúng ta đoạt đi!

Dương Diệp mặt đen lại, Tiểu gia hỏa này như thế nào biến thành thổ phỉ. Động một chút lại muốn cướp, sau này nhất định phải hảo hảo dạy bồi dưỡng nhân tài được, bằng không thì sau này xảy ra đại sự đấy!

“Nếu như không có, cái kia liền rời đi đi!” Lúc này, người áo đen kia đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó tay cổ tay khẽ động, một kiện huyết giáp xuất hiện ở trong tay hắn, này huyết giáp, là Hồng Quần Nữ Tử kia cho hắn, hắn cũng không biết có phải hay không là cái gì Đế Giai Hạ Phẩm, dù sao thử nhìn một chút.

Người áo đen kia nhìn thoáng qua trong tay hắn huyết giáp, sau đó nói: “Ngươi là tới khôi hài sao? Loại rác rưởi này vật phẩm cũng lấy ra?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên lấy ra một viên Thọ Nguyên Quả, nàng chỉ chỉ người áo đen, vừa chỉ chỉ móng vuốt trong Thọ Nguyên Quả, giống như là nói, cái này được hay không được.

Người áo đen nhìn thoáng qua Thọ Nguyên Quả, sau đó lắc đầu, lúc này, Tiểu Bạch lại lấy ra một quả thọ nguyên.

Người áo đen nói: “Ta không thiếu tuổi thọ.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng tiểu trảo mở ra, một mai Tử Tinh Thạch xuất hiện ở nàng móng vuốt ở bên trong, nàng trơ mắt nhìn người áo đen kia, hiển nhiên là đang hỏi, cái này được hay không được.

Nhưng mà, người áo đen vẫn lắc đầu một cái, “ta chỉ cần Đế Giai Phòng Ngự Hình bảo vật!”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ viên Linh Khí Châu kia, tiếp đó, nàng hai cái móng nhỏ bày bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp sắc mặt lần nữa đen lại.

Bởi vì ý tứ của Tiểu Bạch là: Chúng ta hay vẫn là đoạt đi!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm tìm tòi là đủ. Ta bản thân gần nhất đang nhìn một quyển Huyền Huyễn Tiểu Thuyết, nhìn ta đều mất ăn mất ngủ rồi. Mọi người có hứng thú, có thể đi nhìn xem, thư tên là: Vô Địch Kiếm Vực!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1835: Chân Linh Quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1830 chương: Chân Linh Quả!

(Cầu chia sẻ)

Đoạt!

Có thể đoạt sao?

Dương Diệp đương nhiên sẽ không làm chết đi đoạt, phải biết, trước mắt bọn hắn vị này, khả năng chính là chuẩn Minh Cảnh cường giả. Còn nữa, lúc trước ám cũng đã nói, cái chỗ này, là có người bảo kê đấy. Ở chỗ này nháo sự, vậy thật là chọc tổ ong vò vẽ rồi!

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó hắn nhìn về phía người áo đen kia, hắn bàn tay phải mở ra, ở trong lòng bàn tay, hơn nhiều một quả trái cây.

Niết Bàn Quả!

Làm trái cây này lúc xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, trong tràng rất nhiều người đột nhiên nhìn về phía hắn bên này, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía trong tay hắn mai Niết Bàn Quả kia. Có người khí tức rõ ràng có chút dồn dập!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp cả kinh, hắn thật không ngờ Niết Bàn Quả này vậy mà lại để cho nhiều cường giả như vậy để trong lòng. Bất quá còn tốt, không có người động thủ.

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp người áo đen đột nhiên nói: “Ngươi chỉ có này một viên?”

Dương Diệp lắc đầu, “một cùng sở hữu hai khối, trong đó một viên bị ta ăn hết.”

Người áo đen trầm mặc một lát, sau đó nói: “Tại cầm một viên đi ra, ta với ngươi đổi!”

Dương Diệp trực tiếp đem Niết Bàn Quả thu vào, sau đó ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi.

Thời điểm này, nếu như hắn tại xuất ra một mai Niết Bàn Quả mà nói, đây tuyệt đối là vô cùng hậu hoạn. Hơn nữa, trong mắt của hắn, một viên Niết Bàn Quả này, đã có thể đổi lấy một viên Linh Khí Châu rồi. Người áo đen này có chút tham!

Ngay tại lúc này, một tên đeo mặt nạ nam tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Mặt nạ nam tử không nói gì, hắn cong ngón búng ra, một quả quả đấm lớn trực tiếp bay đến trước mặt của Dương Diệp, “ít nhất bốn Đại thế giới Linh khí!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó ôm lấy viên Linh Khí Châu kia, tiếp đó, nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hít, một cỗ tinh thuần Linh khí lập tức không vào trong cơ thể nàng. Làm Linh khí nhập vào cơ thể một khắc này, Tiểu Bạch tiểu trên mặt lộ ra vẻ mặt say mê.

Trước kia viên Linh Khí Châu, đã bị nàng tiêu hao bảy tám phần, cho nên nàng mới như vậy khao khát viên Linh Khí Châu này.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt mặt nạ nam tử, hắn cũng không nói nhảm, liền muốn đem Niết Bàn Quả đưa cho đối phương, mà đúng lúc này, lúc trước người áo đen kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, nói: “Ta đáp ứng cùng ngươi đổi!”

Dương Diệp nhìn đối phương, hắn không nói gì, mà là cong ngón búng ra, trong tay Niết Bàn Quả bay đến cái kia mặt nạ nam tử trước mặt của, nói: “Thành giao!”

Mặt nạ nam tử thu hồi Niết Bàn Quả, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lúc này, người áo đen kia đột nhiên đi đến trước mặt Dương Diệp, “ngươi có ý tứ gì?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi lúc trước không phải nói không có muốn không? Có người muốn, ta tự nhiên muốn cho đối phương.”

Người áo đen không có nói chuyện, nhưng mà Dương Diệp cảm giác được, đối phương đang xem hắn, bất quá, Dương Diệp cũng không có để ý đối phương, mà là ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, người áo đen kia nhưng là lại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “cho ta một viên cái kia trái cây, việc này, tính đi qua!”

Tiểu Bạch ôm Linh Khí Châu trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đối với nàng khẽ gật đầu, Tiểu Bạch lập tức tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Lúc này, Dương Diệp cũng hướng phía trước đi tới một bước, sau đó đột nhiên hắn mãnh liệt gầm một tiếng, “con mẹ nó ngươi có phải hay không tưởng một mình đấu?”

Một tiếng gầm này, tại Huyền Khí gia trì dưới, uyển như tiếng sấm giống như tại toàn bộ trong đại điện vang vọng dựng lên.

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp cùng người áo đen kia.

Người áo đen kia hiển nhiên cũng không nghĩ tới Dương Diệp có thể như vậy, lập tức ngây cả người, mà đúng lúc này, Dương Diệp lại nói: “Muốn đánh sao?”

Nghe vậy, cái kia áo đen Nhân Thân Thể Nội đột nhiên đã tuôn ra một vòng khí tức cường đại, mà đúng lúc này, một tên cầm trong tay màu đen quải trượng lão giả đột nhiên xuất hiện ở hai người bên cạnh.

Lão giả nhìn Dương Diệp cùng người áo đen kia liếc mắt, sau đó nói: “Hai vị chẳng lẽ không biết quy củ của nơi này sao?”

Người áo đen kia chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hắn ở đây này uy hiếp ta, nói ta không cho hắn trái cây, liền muốn giết ta!”

Mọi người: “...”

Lão giả kia nhìn thoáng qua người áo đen, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, “hắn chẳng qua là uy hiếp ngươi, cũng không có động thủ!”

Dương Diệp nói: “Ta cũng không động thủ!”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như hai vị có tư nhân ân oán, mời đi ra ngoài giải quyết. Nếu là ở nơi đây động thủ, tự gánh lấy hậu quả!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên xoay người rời đi, đi hai bước, đột nhiên hắn quay người nhìn về phía người áo đen kia, “đi ra! Chúng ta công bằng một mình đấu, ta cam đoan không Kêu người!”

Nghe được lời của Dương Diệp, tay của người áo đen kia đột nhiên run rẩy.

Không làm cho người... Đây ý là có người kêu.

Không thể không nói, người áo đen kia giờ phút này là có chút giả, bởi vì Dương Diệp quá tự tin, một bộ đoán chừng dáng vẻ của hắn.

Thời điểm này, Dương Diệp đã đi ra đại điện, bất quá, vừa đi ra đại điện, hắn liền quay đầu nhìn về phía trong điện, lại nói: “Mạc huynh, nói huynh, các ngươi nhìn xem là tốt rồi, chớ phải ra tay, ta cùng với hắn đơn đả độc đấu!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong điện mọi người nhìn nhau.

Ai là Mạc huynh, ai là nói huynh?

Rất nhanh, trong tràng mọi người nhìn về phía người áo đen kia. Thời điểm này, người áo đen kia càng giả dối. Cái này tỏ rõ là tổ chức thành đoàn thể tới a! Mà hắn, chỉ có lẻ loi một mình.

Có đi hay là không?

Thời điểm này, người áo đen hơi lúng túng một chút rồi. Không đi, mặt mũi này thật sự là không dễ coi a! Đi... Người trước mắt này hiển nhiên là có người giúp. Trầm mặc hồi lâu về sau, người áo đen ra đại điện, bất quá, hắn cũng không có đi cùng Dương Diệp một mình đấu, mà là trực tiếp biến mất trong ánh mắt của mọi người.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp lập tức buông lỏng. Kỳ thật, hắn cũng không muốn cùng đối phương một mình đấu. Bởi vì dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản là không có cách đánh chết một tên chuẩn Minh Cảnh cường giả. Cùng đối phương đánh, kết quả tốt nhất, đơn giản chính là lưỡng bại câu thương!

Mà hắn vừa rồi sở dĩ làm như vậy, ngoại trừ chấn nhiếp người áo đen, còn có chấn nhiếp trong điện những người kia, bởi vì vừa rồi Niết Bàn Quả nguyên nhân, trong điện rất nhiều người nhất định là đã nhìn chằm chằm vào hắn. Nếu như không chấn nhiếp thoáng một phát, đợi tí nữa khả năng thật sẽ có vô số phiền toái!

Mà hiện tại xem ra, hiển nhiên rất có hiệu quả!

Dương Diệp cũng không có cứ vậy rời đi, mà là lần nữa trở về đại điện, mà giờ khắc này, trong đại điện đã khôi phục bình thường.

Đều là chuẩn Minh Cảnh cường giả, đối với Dương Diệp, bọn hắn chẳng qua là nhiều một chút đề phòng, mà không phải sợ hãi, đừng nói sợ hãi, kiêng kị đều chưa nói tới. Có thể đi vào nơi này đấy, ai không có có chút tài năng?

Ngay tại lúc này, một đạo cực kỳ mùi thơm nồng nặc vị đột nhiên xuất hiện ở trong tràng. Cùng lúc đó, một giọng nói đột nhiên trong điện vang lên, “bán ra Chân Linh Quả một quả, chỉ đổi cùng giá trị vật phẩm, người có ý tới đây.”

Nghe được thanh âm này, Dương Diệp phát hiện, trong tràng mọi người đều nhìn về cái kia nguồn thanh âm chỗ.

Mà lúc này, Tiểu Bạch lại xuất hiện ở trên vai của hắn, mà Tiểu Bạch nhìn phương hướng, cũng là cái kia nguồn thanh âm chỗ. Dương Diệp phát hiện, Tiểu Bạch Nhãn trong lại đang mạo quang.

Dương Diệp vỗ vỗ trán mình, Tiểu Bạch này lúc nào biến thành như vậy? Nhìn thấy bảo bối liền muốn!

Ngay tại lúc này, trong điện những người kia toàn bộ hướng phía tiếng nói vây lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, bị mọi người vây vào giữa là một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử cũng không có mang mặt nạ, cũng không có che giấu dung mạo của chính mình. Cái kia ám đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, “biết rõ đây là cái gì ư?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thầm nghĩ “Chân Linh Quả, cái thế giới này là không có đấy, cũng chỉ có thượng giới mới có. Vật này quá vượt trội, so với ngươi vừa rồi lấy ra viên Niết Bàn Quả kia khá tốt.”

“Có làm được cái gì?” Dương Diệp nói.

Ám nhìn về phía Dương Diệp, “Chân Linh Quả, nếu như ngươi là phục dụng, khả năng trực tiếp đạt tới Chân Cảnh Tứ Đoạn. Đương nhiên, nếu để cho ngươi phục dụng, cái kia quá lãng phí. Cái đồ chơi này, đối với tác dụng của chúng ta mới là lớn nhất. Bởi vì nó bên trong năng lượng ẩn chứa, vô cùng đặc thù, có thể trữ tồn tại trong cơ thể của chúng ta, những năng lượng này, vào thời điểm mấu chốt, có thể dùng đến phòng ngự, cũng có thể dùng đến tăng cường lực lượng của chúng ta.”

Dương Diệp nói: “Phòng ngự? Có ý tứ gì?”

Thầm nghĩ “đơn giản mà nói, nếu như vào thời điểm mấu chốt thúc giục lực lượng kia, chí ít có thể dùng ngăn cản được bốn Đại Thiên Tôn toàn lực lưỡng kích. Nếu như hóa thành lực lượng thúc giục ra ngoài, khả năng nhất kích tất sát một tên chuẩn Minh Cảnh cường giả, đương nhiên, chỉ có thể phá hủy đối phương thân thể.”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp có chút kinh ngạc, nếu quả thật như ám nói như vậy, Chân Linh Quả này kia liền thật là một cái tốt a!

Thầm nghĩ “đừng nói rằng là Chân Linh Quả, còn không bằng nói là bảo vệ tính mạng quả. Đi thôi, chúng ta đi nhìn xem!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đi theo ám đến đến trong đám người, lúc này, trung niên nam tử bốn phía những người kia đều đang không ngừng cầm ra một đống bảo vật, nhưng mà, trung niên nam tử kia nhưng là không ngừng lắc đầu, hiển nhiên, không có một cái nào là hắn hài lòng.

Ngay tại lúc này, một tên đang mặc hoa bào lão giả đột nhiên nói: “Các hạ, ngươi nói thẳng ngươi cần gì đi, nếu như chúng ta có, lại nguyện ý, tự nhiên sẽ cùng ngươi đổi. Bằng không thì ngươi như vậy, chỉ biết lãng phí thời gian!”

Trung niên nam tử kia nhìn về phía Hoa Bào Lão Giả kia, “ngươi tốt nhất bảo vật là cái gì?”

Hoa Bào Lão Giả lắc đầu, “chủ yếu là các hạ ngươi muốn cái gì.”

Trung niên nam tử cười cười, “thứ ta mong muốn, ngươi hẳn không có.”

Hoa Bào Lão Giả nhìn thoáng qua trung niên nam tử, không có nói chuyện.

Lúc này, Dương Diệp cùng ám đi tới trước mặt người đàn ông trung niên kia, trung niên nam tử kia cổ tay khẽ động, sau đó mai Chân Linh Quả kia xuất hiện ở trong tay của hắn.

Chân Linh Quả có chút lớn, so với người bình thường nắm đấm lớn hơn một vòng, dịch thấu trong suốt, tản ra mùi thơm thoang thoảng.

Nhìn thấy này quả trái cây, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức phát sáng lên.

Lúc này, trung niên nam tử kia đem Chân Linh Quả đưa tới trước mặt của Tiểu Bạch, nói: “Muốn không?”

Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu.

“Tặng cho ngươi!” Trung niên nam tử đột nhiên nói.

Trong tràng tất cả mọi người sửng sốt, kể cả Dương Diệp.

Trán lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Bất quá có một cái nho nhỏ điều kiện, điều kiện này rất đơn giản.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chỉ cần hắn đem thanh kiếm kia cho ta, ta sẽ đem cái quả này tặng cho ngươi, như thế nào!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống.

...

PS: Chúc mọi người tiết Đoan Ngọ vui vẻ!!!!!!

Gần nhất tại khảo thi bằng lái xe... Thời gian gõ chữ ít vô cùng... Hổ thẹn...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1836: Kiếm tại Dương Diệp cái kia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1831 chương: Kiếm tại Dương Diệp cái kia!

(Cầu chia sẻ)

Kiếm!

Dương Diệp biết, đối phương khẳng định nói đúng là Mộc Kiếm. Trước mắt trung niên nam tử này đã nhận ra hắn!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn trung niên nam tử, sau đó lại nhìn một chút Dương Diệp, giờ phút này, nàng cũng cảm giác được có cái gì không đúng. Nàng bay đến Dương Diệp trên bờ vai, bất quá, nàng ánh mắt ngẫu nhiên vẫn sẽ không kềm hãm được rơi vào trái cây kia bên trên.

Lúc này, trung niên nam tử nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Như thế nào đây?”

Dương Diệp nói: “Ngươi là ai!”

“Có trọng yếu không?” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp nói: “Xác thực không trọng yếu, bất quá, thật có lỗi, ta không muốn đổi với ngươi.”

Trung niên nam tử cười cười, “quên đi!” Nói xong, hắn thu hồi trong tay Chân Linh Quả, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Rất nhanh, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, trung niên nam tử đã đi ra đại điện. Mà đang ở trung niên nam tử ly khai đại điện sau đó không lâu, trong đại điện một số người cũng theo đó đã đi ra đại điện.

“Muốn xảy ra chuyện!” Dương Diệp bên cạnh, ám đột nhiên nói, “đi xem?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, hai người cũng biến mất ở trong điện.

Hai người mới ra đại điện, đột nhiên từng cái

Ầm!

Tại chỗ xa kia đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, cả vùng đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp cùng ám nhìn nhau, thầm nghĩ “quả nhiên, có người vẫn là không nhịn được hấp dẫn, bắt đầu động thủ. Đáng tiếc, hơn phân nửa đều là đi chịu chết.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Thầm nghĩ “người nọ nếu như dám trước mặt mọi người xuất ra Chân Linh Quả kia, lại không che giấu mình, này nhất định là đối với thực lực của chính mình có lòng tin. Loại người này, tuyệt đối không phải một người hiền lành.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, cái kia rất xa không trung, riêng phần mình năng lượng cường đại đang không ngừng lập loè. Nhìn một hồi về sau, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía ám, “vì sao hắn nhận ra ta?”

Thầm nghĩ “không cần quá ngoài ý muốn, cái chỗ này, có thể vô số người, phải tìm được ngươi, đối với ai đó mà nói, cũng không phải rất khó khăn. Tựu giống với ta thiên võng, ngoại trừ ba đại Cổ Tu

Giả cùng bốn Đại Thiên Tôn, ngươi muốn tìm ai, ta đều có thể cho ngươi tại trong một ngày tìm được!"

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, đột nhiên, xa xa bình tĩnh lại.

"Đã xong!" Thầm nói.

Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng ám trước mặt của. Trung niên nam tử nhìn thoáng qua ám, sau đó cười nói: "Không nghĩ tới, thiên võng Đại Thủ Lĩnh lại có thể sẽ cùng một cái chẳng qua là Chân Cảnh hai đoạn người kết minh cùng một chỗ."

Thầm nghĩ "nếu như ta không có đoán sai, các hạ hẳn là năm đại đế một trong Cổ Đế đi!"

Trung niên nam tử cười nói: "Không hổ là thiên võng thủ lĩnh, ngoại trừ bốn Đại Thiên Tôn cùng ba đại Cổ Tu Giả, ai cũng trốn không thoát ngươi thiên võng con mắt!"

"Năm đại đế?" Dương Diệp nhìn về phía ám.

Thầm nghĩ "ba đại Cổ Tu Giả, bốn Đại Thiên Tôn phía dưới, chính là năm đại đế. Dạ Đế kia cũng là một cái trong số đó, mà trước mắt chúng ta vị này, Cổ Huyền Thương, cũng chính là Cổ Đế."

Tên là Cổ Huyền Thương trung niên nam tử nhẹ cười cười, "cái gì đế không đế, đều là chút không có sử dụng hư danh." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "ngươi thật không đổi? Tuy rằng quả này không có ngươi kiếm kia được, nhưng là đúng ngươi bây giờ trợ giúp nhưng là to lớn."

Dương Diệp lắc đầu, Mộc Kiếm với hắn mà nói, tác dụng lớn hơn. Hơn nữa, Tiểu Bạch khẳng định sẽ không đáp ứng cầm kiếm đi đổi trái cây đấy.

Cổ Huyền Thương trong mắt hiện lên một vòng đáng tiếc, "quả nhiên vẫn bị thất bại."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Huyền Thương, sau đó nói: "Các hạ có thể đoạt, hoặc là đem ta vị trí bại lộ ra!"

"Đối với ta mới có lợi sao?"

Cổ Huyền Thương nói: "Ta như đoạt, dùng thực lực của ngươi, ta có lẽ có thể đánh bại ngươi, nhưng ta căn bản là không có cách đánh chết ngươi. Khi đó, cướp được, nhưng là lại để cho thế nhân biết, kiếm trong tay ta, ta cũng không muốn bị vô số người nhìn chằm chằm vào. Mà không thành công, chính ta thì sẽ nhiều hơn một địch nhân, tính không ra a! Loại này làm ăn lỗ vốn, ta nhưng không làm”

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi nở nụ cười, Cổ Đế này có chút ý tứ a!

Lúc này, Cổ Đế nhìn về phía Dương Diệp, “nghe nói ngươi cùng Dạ Đế ở giữa có chút ân oán!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không chết không thôi ân oán!”

Truyện⁕Của Tui . net Cổ Đế khẽ lắc đầu, “ngươi tốt nhất tại năm mươi năm bên trong, không nên nghĩ đi tìm hắn báo thù.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Cổ Đế nói: “Người này có phía sau đài, đến tại cái gì hậu trường, cái này ta không thể nói. Hơn nữa, hắn cùng với hai vị khác đại đế quan hệ cũng rất tốt. Dù sao, ngươi muốn giết hắn, ngươi tốt nhất tìm thêm mấy người trợ giúp!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Đế, lúc này, Cổ Đế nói: “Ngươi đừng có ý đồ với ta rồi. Ta mặc dù không sợ Dạ Đế hắn, nhưng cũng sẽ không ngốc đến đi cùng đối với mới là địch. Cuối cùng, ngươi cùng ta vô thân vô cố, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nhún vai, không có đang nói cái gì.

Ngay tại lúc này, ba người đột nhiên đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía không trung, tại cuối tầm mắt chỗ, là cái kia màu lam thông đạo, mà giờ khắc này, màu lam thông đạo đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Cổ Đế nói: “Lại có người hạ đi tìm cái chết rồi!”

Dương Diệp: “...”

Rất nhanh, tại ba người nhìn chăm chú, cái kia màu lam trong thông đạo, đột nhiên chạy ra một người. Ra tới là một gã đang mặc màu bạc khôi giáp nam tử, tại nam tử trong tay phải, là một thanh Ngân Sắc Trường Thương.

Nhìn thấy nam tử này, Cổ Đế chân mày cau lại, “có chút không đơn giản.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, này khôi giáp nam tử từ thượng giới xuống, hiển nhiên cũng là được rất lớn tiêu hao, bởi vì đối phương sắc mặt vô cùng tái nhợt, hơn nữa, trên người đối phương khôi giáp kia cũng là trải rộng vết rạn.

Ngay tại lúc này, khôi giáp nam tử chung quanh đột nhiên xuất hiện rất nhiều mịt mờ khí tức, nhưng mà ngay một khắc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “người này, không có thể di động!”

Thanh âm rất bình tĩnh, nhưng lại ẩn chứa một cỗ lực lượng chấn nhiếp lòng người, làm cho người ta không nhịn được muốn sợ run!

Nghe được thanh âm này, Cổ Đế kia chân mày nhíu sâu hơn.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp nói.

Cổ Đế trầm giọng nói: “Đây là thanh âm của Thiên Tôn! Người này là ai, lại có thể để cho một vị Thiên Tôn ra mặt!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía khôi giáp kia nam tử, lúc này, khôi giáp kia nam tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Phụng nhân quân chi mệnh, hạ giới tìm kiếm, kiếm này năm đó từ thượng giới cùng một cái đầu người cùng một chỗ rơi xuống, nếu là có kiếm này tung tích người, có thể cùng ta liên hệ.”

“Mới có lợi sao?” Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Khôi giáp nam tử nhìn thoáng qua cái kia nguồn thanh âm chỗ, sau đó nói: “Có thể được Đế Giai Thượng Phẩm bảo vật một kiện!”

Nghe vậy, trong tràng đột nhiên trầm mặc. Nhưng mà thoáng qua, vô số đạo thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, “kiếm tại Dương Diệp cái kia!”

Phía dưới, Dương Diệp: “...”

Không trung, khôi giáp kia nam tử chân mày cau lại, “Dương Diệp là người phương nào!”

Lúc này, một Hắc y nhân đột nhiên xuất hiện ở khôi giáp nam tử trước mặt, sau đó nói: “Người này là hạ giới một Kiếm Tu, lời ngươi nói kiếm ngay tại trong tay người này.”

“Người này phẩm tính như thế nào?” Khôi giáp nam tử lại nói.

Hắc y nhân nói: “Không có phẩm tính, người này thủ đoạn độc ác, làm việc cực kỳ quyết đoán máu tanh, ừ, hắn còn lĩnh ngộ sát ý, mà lại đã đạt tới Minh Cảnh!”

Dương Diệp: “...”

Không trung, khôi giáp nam tử sắc mặt băng lạnh xuống, “Minh Cảnh sát ý, đáng chết, kiếm này vậy mà rơi vào người bậc này trong tay, thật là đáng chết!” Vừa nói, hắn nhìn về phía Hắc y nhân kia, “người này bây giờ đang ở nơi nào?”

Hắc y nhân lắc đầu, “không biết! Bất quá, đối phương hẳn ngay tại Thiên Trụ Sơn này, bởi vì đối phương cũng muốn đi đâu thượng giới.”

Khôi giáp người tay phải khẽ nhúc nhích, một kiện lóe ra lưu quang vật phẩm đã rơi vào cái kia người quần áo đen trước mặt, mọi người còn chưa nhìn rõ ràng, Hắc y nhân kia liền trực tiếp đem vật kia thu vào, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này, khôi giáp người nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Ta chính là ở đây, nếu là có Dương Diệp tung tích người, có thể cùng ta liên hệ, phàm là cung cấp Dương Diệp tung tích người, có lẽ ta đây đạt được một kiện Đế Giai Thượng Phẩm bảo vật.”

“Lời ấy thật là?” Lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên.

“Thật!” Khôi giáp nhân đạo.

Rất nhanh, trong tràng bình tĩnh lại, âm thầm những người kia, hiển nhiên đều rời đi trong tràng. Nguyên nhân nha, tự nhiên là đi tìm Dương Diệp.

Phía dưới, Dương Diệp bên cạnh, Cổ Đế kia cùng ám hai người không hẹn mà cùng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp không nói gì, nhưng mà trong cơ thể Huyền Khí đã âm thầm dâng lên.

“Có chút mê người!” Thầm nói.

Cổ Đế nhẹ gật đầu, đồng ý nói: “Vô cùng mê người, cũng vô cùng động tâm, hơn nữa, dễ như trở bàn tay!”

Dương Diệp không nói gì.

Ngay tại lúc này, Cổ Đế đột nhiên cười cười, nhưng sau đó xoay

người rời đi.

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Cổ Đế dừng bước lại, “thứ đồ vật mặc dù tốt, nhưng mà, thứ đồ vật là cái chết, mà người là sống. Được một vật phẩm, cùng được một người bạn, ta lựa chọn người kia. Còn một nguyên nhân khác, tiểu tử, ta điều tra qua ngươi, kỳ thật, ngươi cũng không phải gì đó thập ác bất xá người, sở dĩ có phiền toái nhiều như vậy, phần lớn đều là nhân tính tham lam nguyên nhân. Hơn nữa, ta rất yêu thích ngươi một điểm, chính là ngươi làm việc rất có nguyên tắc, giảng tình nghĩa, còn có nóng nảy.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Tại cái địa phương quỷ quái này, so sánh với thêm một kẻ địch, ta càng hy vọng có thể thêm một người bạn!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nhìn về phía ám, thầm nghĩ “hắn nói không sai, tại cái địa phương quỷ quái này, tốt nhất là nhiều vài bằng hữu, mà không phải nhiều một ít địch nhân. Ngươi cũng đã biết, ta vì sao không tuyển chọn Dạ Đế? Mà là lựa chọn ngươi?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thầm nghĩ “bởi vì ta cùng Dạ Đế, không làm được bằng hữu. Người này, công vu tâm kế, vì một ít chuyện, hắn có thể không từ thủ đoạn. Nhưng mà, ngươi không biết, ngươi rất có nguyên tắc, tâm của ngươi, hay vẫn là một trái tim trẻ con. Đương nhiên, còn có một điểm, cái kia chính là tiềm lực của ngươi. Ta tin tưởng, chỉ cần ngươi không vẫn lạc, tại không lâu tương lai, cái thế giới này, đem không người có thể cản ngươi!”

Nói đến đây, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Ám nhìn về phía Dương Diệp, “thật nhiều người đến ta thiên võng hạ đơn, đều là tới yêu cầu chúng ta tìm được ngươi rồi! Trong đó, còn có một vị đại nhân vật!”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Chuyển xe nhập kho... Thật là khó!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1837: Thượng giới xuống hầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1832 chương: Thượng giới xuống hầu!

(Cầu chia sẻ)

Thật nhiều người!

Thời khắc này Dương Diệp, thần sắc tự nhiên là có chút không dễ coi đấy, đây thật là một lớp đã san bằng, một lớp khác lại khởi, chuyện của Dạ Đế còn chưa có giải quyết, thượng giới lại tới nữa một người, mà người này, là tới đòi mạng hắn đấy.

Kỳ thật mới vừa rồi, hắn nguyên vốn là muốn đem Mộc Kiếm giao ra. Cũng không phải nói hắn sợ người nọ quân, mà là Mộc Kiếm này có linh, đối với mới vừa tới hiện tại cũng không nhận hắn làm chủ, hiển nhiên trong lòng vẫn đem người nọ quân làm chủ nhân đấy.

Nhưng mà hắn không nghĩ tới, đối phương không chỉ có muốn Mộc Kiếm, còn muốn mạng của hắn!

Loại khi này, hắn đương nhiên sẽ không giao ra Mộc Kiếm!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía ám, “ngươi nói đại nhân vật là ai?”

Ám lắc đầu, “đối phương yêu cầu giữ bí mật, cho nên, không thể lộ ra thân phận đối phương, đây là ta thiên võng quy củ. Tóm lại, bây giờ bắt đầu, ngươi tốt nhất cẩn thận một chút.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, hiện tại hắn xem như minh bạch Tu Du Sơn kia lời của Hồng Quần Nữ Tử.

Nhân quả!

Kiếm này mang đến cho hắn phiền toái, thật có chút vô cùng vô tận a! Bất quá, như thế nào đi nữa, hắn cũng sẽ không đem kiếm giao ra, trừ phi là Mộc Kiếm này chính mình phải ly khai.

Ầm!

Ngay tại lúc này, cả Thiên Trụ Sơn đột nhiên kịch liệt run lên.

Dương Diệp nhìn về phía ám, mà cái kia ám nhưng nhìn về phía không trung cái kia màu lam thông nói, “người nọ tại xé xé trời lúc giữa mạch nước ngầm!”

“Đối phương muốn ra rồi?” Dương Diệp nói.

Ám nhẹ gật đầu, “trước đó lần thứ nhất, vẫn chỉ là lại để cho Thiên Trụ Sơn nhẹ run nhẹ lên, mà bây giờ, động tĩnh gây lớn như vậy, nếu như ta không có đoán sai, đối phương chậm nhất ngày mai sẽ sẽ lại tới đây. Chẳng qua là không biết, lúc này đây tới là thượng giới cái đó vị đại năng!”

Dương Diệp nói: “Bất kể là ai, người nơi này đều sẽ không bỏ qua, đúng không?”

Thầm nghĩ “chúng ta thế giới này bảo vật, là không có Đế Giai đấy, phải nói là rất ít, hiện tại ngươi chỗ đã thấy Đế Giai bảo vật, phần lớn đều là từ thượng giới người trong tay cướp. Mọi người sở dĩ đoạt những bảo vật này, mục đích thực sự, là hy vọng đến lúc đó xông kết giới lúc, nhiều mấy phần bảo đảm.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi kiếm kia, hảo hảo giữ, ngày sau lên trên giới lúc, đối với ngươi nhất định là có trợ giúp rất lớn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Mộc Kiếm này, hiện tại hắn là không có ý định giao ra. Còn những cái kia tìm đến người của hắn, chỉ cần thiên võng không lộ ra vị trí của hắn, trong thời gian ngắn, những ngững người kia tìm không thấy hắn.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cùng ám tìm khắp một chỗ ẩn núp.

Các loại.

Bọn hắn hiện tại, cùng chung quanh rất nhiều ẩn núp trong bóng tối cường giả giống nhau, đều đang đợi, chờ vị kia từ thượng giới người xuống.

Thiên Trụ Sơn, run rẩy càng lúc càng nhiều lần.

Âm thầm, Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp. Mới vừa gia nhập trong tháp, đột nhiên hắn ngây ngẩn cả người. Bởi vì này tầng thứ nhất thời gian Linh khí cực kỳ nồng đậm, linh khí này đậm đà trình độ đã vượt qua không khí!

Tiểu Bạch!

Dương Diệp lập tức nghĩ tới Tiểu Bạch, rất nhanh, hắn đã tìm được Tiểu Bạch, giờ phút này, Tiểu Bạch chính đứng ở trên Mộc Kiếm nôn Linh khí.

Ở bên cạnh nàng cách đó không xa, là Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ, giờ phút này, Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ đang theo dõi Tiểu Bạch.

“Nàng đang làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu gia hỏa này đem hạt châu kia nuốt mất. Sau đó, hạt châu kia Linh khí quá nhiều, nàng thoáng một phát chống, sau đó nàng mà bắt đầu phun ra ngoài, đã nôn đã lâu rồi!”

Dương Diệp: “...”

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Nàng muốn nôn bao lâu?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “không biết. Bất quá, đây là chuyện tốt. Cái thế giới này Linh khí càng nồng nặc, tháp này khôi phục tốc độ liền càng nhanh, hoặc có lẽ là, bỏ niêm phong tốc độ liền càng nhanh. Tin tưởng, qua không được bao lâu, ngươi liền có thể đi tầng kế tiếp rồi.”

Tầng kế tiếp!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía không trung, tầng thứ bốn là Chiến Thần Tí, mà trong tầng thứ năm, lại có đồ vật gì đó chứ?

Hắn có chút tò mò, cũng có chút mong đợi!

Một lát sau, Dương Diệp không có để ý phun Linh khí Tiểu Bạch, mà là rời đi chỗ cũ.

Tại một chỗ bờ biển, bên cạnh bờ có một tảng đá lớn, cự trên đá, ngồi một nam một nữ, nam tử đang mặc thanh sam, nữ tử tức thì một bộ váy tím.

Nam tử tự nhiên là Dương Diệp, mà nữ tử thì là Tử Nhi.

Tử Nhi tựa ở trên vai của Dương Diệp, nàng ánh mắt nhưng là nhìn về phía xa xa biển rộng, “ta có chút hoài niệm Huyền Giả Đại Lục rồi!”

“Hoài niệm cái gì?” Dương Diệp nói khẽ.

Tử Nhi quay đầu nhìn về phía Dương Diệp dí dỏm cười cười, “hoài niệm năm đó yếu như vậy ngươi, lúc kia, ngươi thế nhưng là thường xuyên cần ta giúp đây.” Nói đến đây, nàng nụ cười trên mặt đột nhiên biến mất, có chút cô đơn, “không như hiện tại, ta đều không thể giúp ngươi cái gì!”

Dương Diệp thò tay vuốt vuốt đầu của Tử Nhi, nói khẽ: “Trước kia là ngươi bảo hộ ta, hiện tại đổi bảo vệ ta ngươi, chẳng lẽ không được sao?”

Tử Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, chẳng qua là lẳng lặng dựa vào bờ vai của Dương Diệp.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp vừa rời đi Hồng Mông Tháp, Tiểu Thiên cùng một nữ tử liền là xuất hiện ở bên cạnh của Tử Nhi.

Tử Nhi nhìn xem cái kia vô biên vô tận biển rộng nói khẽ: “Tiểu Thiên tỷ, yêu cầu kia, ta đã đáp ứng.”

Tiểu Thiên lắc đầu, “không được. Ta muốn đi nói với hắn!”

Tử Nhi quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên tỷ tỷ có thể cảm thụ cái loại cảm giác này sao? Cái loại này chỉ có thể nhìn người thích một mình phấn chiến cảm giác sao?”

Tiểu Thiên đã trầm mặc.

Tử Nhi quay đầu nhìn về phía nơi xa biển rộng, “ta không muốn trở thành bên người hắn một cái bình hoa... Ta muốn trở thành cái kia pháo hoa, dù cho chỉ có ngắn ngủi sáng lạn, ta cũng phải vì hắn nở rộ, vì thế, dù là trả bất cứ giá nào!”

Tiểu Thiên lắc đầu, “các ngươi... Ai...”

...

Dương Diệp vừa quay về đến trong hiện thực, cả Thiên Trụ Sơn chính là lần nữa kịch liệt chấn động một chút.

Lúc này, cái kia ám xuất hiện ở bên cạnh của hắn. Ám nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Phỏng đoán đã tới rồi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông đạo, hắn cũng có chút tò mò, lần này xuống cuối cùng sẽ là vị nào đại lão chứ?

“Vì cái gì phía trên có rất nhiều người một mực chạy xuống?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Thầm nghĩ “ngay từ đầu, chúng ta cũng rất nghi hoặc. Nhưng mà cuối cùng, chúng ta đã nhận được một cái tin tức. Cái kia chính là, rất nhiều người xuống, tựa hồ là đến tìm thứ gì đấy!”

Tìm tìm cái gì?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, sắc mặt hắn có chút cổ quái rồi. Những người kia, không phải là đến tìm kiếm Hồng Mông Tháp a! Bất quá cũng có thể, cái đồ chơi này ở thượng giới, đây chính là nhân tộc đệ nhất chí bảo, có ý đồ với nó hẳn không ít!

Lúc này, ám lại nói: “Đương nhiên, hơn nữa là bởi vì ở thượng giới bị người đuổi giết, hoặc là gây cái gì không được họa, sau đó trốn xuống. Còn có chút bừa bộn nguyên nhân, bất quá, những thứ này đều không trọng yếu, quan trọng là..., đến của bọn hắn, cho chúng ta gia tăng lên rất nhiều cơ hội, đi lên Đại thế giới cơ hội!”

Dương Diệp lắc đầu, dưới tình huống bình thường, đều là thượng giới khi dễ hạ giới người, mà bây giờ, nhưng là hạ giới người ăn cướp thượng giới người.

Ngay tại lúc này, nguyên bản đang rung động nhè nhẹ Thiên Trụ Sơn đột nhiên ngừng lại.

Ám trầm giọng nói: “Đối phó đã thành công xé nát tất cả Không Gian Loạn Lưu... Cẩn thận một chút, xuống vị này, tuyệt đối là một cái hàng cứng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không thể không nói, hắn hiện tại, cũng là có chút kích động. Chủ động ăn cướp loại chuyện này, hắn mặc dù không phải là lần thứ nhất làm, nhưng cùng nhiều người như vậy cùng một chỗ ăn cướp, vậy hay là lần thứ nhất!

Bất kể là ai, lần thứ nhất đều có chút khẩn trương đấy!

Ngay tại lúc này, một cỗ mịt mờ mà lại khí tức cường đại đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Dương Diệp cùng ám đồng thời biến sắc, bởi vì cỗ khí tức kia tuy rằng chỉ là một cái thoáng qua, nhưng mà, nhưng trong nháy mắt kia lại để cho cho bọn họ cảm thấy một cỗ nặng nề áp bách lực!

“Bốn Đại Thiên Tôn?” Dương Diệp hỏi.

Ám khẽ lắc đầu, “hẳn không phải là, bốn người bọn họ, trừ phi tình huống đặc biệt, bằng không thì, sẽ không tới nơi này. Bởi vì với bọn hắn mà nói, ăn cướp là bọn hắn chơi còn dư lại.”

Chơi còn dư lại!

Dương Diệp: “...”

Lúc này, ám trầm giọng nói: “Có thể là năm đại đế một trong!”

Dương Diệp nhìn về phía ám, “ngươi cùng Dạ Đế kia, ai mạnh!”

“Rõ rệt đánh, hắn trăm chiêu trong có thể giết ta!” Thầm nghĩ “ngầm đấy, ta có năm thành nắm chắc có thể giết hắn, đương nhiên, cũng có thể bị hắn cho giết lại!”

Trong lòng Dương Diệp trầm xuống. Hắn lúc trước cùng Dạ Đế đánh, bất quá, hắn đối với thực lực của đối phương không có một cái nào khái niệm rõ ràng. Mà hiện tại xem ra, thực lực của đối phương so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Lúc này, thầm nghĩ “không có việc gì, ngươi bây giờ tuy rằng đánh không lại hắn, nhưng là ngươi sau này nhất định có thể.”

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, không trung cái kia màu lam thông đạo đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

“Đến rồi!” Ám trầm giọng nói.

Giờ khắc này, âm thầm tất cả cường giả toàn bộ ngay ngắn hướng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông đạo.

Dương Diệp cũng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông đạo, đến tột cùng là đâu vị đại năng ra rồi?

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, rốt cuộc, cái kia màu lam thông đạo run rẩy càng lúc càng nhanh.

Ước chừng một khắc sau.

Ầm!

Một luồng khí tức cực kỳ cường đại đột nhiên từ trong đó bừng lên, làm cỗ khí tức này xuất hiện một chớp mắt kia, trong tràng sắc mặt của tất cả mọi người đều là biến đổi.

Kể cả Dương Diệp cùng ám!

Bởi vì cỗ khí tức này xuất hiện một chớp mắt kia, vậy mà làm cho hắn eo thiếu chút nữa cúi xuống đi!

Thật mạnh!

Giờ khắc này, Dương Diệp đã bỏ đi đánh cướp. Tới vị này, tuyệt đối không phải người bình thường, tại đi ăn cướp, chính là làm đã chết!

Ngay tại lúc này, một áng lửa đột nhiên từ cái kia màu lam trong thông đạo vọt ra, ánh lửa vọt ra về sau, cũng không hề rời đi, mà là ngừng ngay tại chỗ.

Giờ khắc này, tất cả mọi người thấy rõ.

Ở đằng kia trong ngọn lửa, là một con thân thể đỏ bừng hầu tử, mà cái kia con khỉ hai mắt, dĩ nhiên là hai đám lửa!

Mà ở con khỉ trên người, trải rộng vết rách, những thứ này vết rách sâu, đủ để rõ ràng gặp đến bên trong ngũ tạng. Hơn nữa, tại hầu tử lồng ngực kia, còn in một đạo bàn tay màu vàng óng ấn, đạo này bàn tay màu vàng óng ấn trực tiếp đem con khỉ trước ngực cho làm cho lõm vào, điều này làm cho hầu tử trước ngực nghiêm trọng vặn vẹo biến hình.

Bị trọng thương!

Đây là mọi người ý nghĩ đầu tiên.

Rất nhanh, ba đạo bóng đen đột nhiên hướng phía cái kia hầu tử vọt tới.

Này ba đạo bóng đen trên người tản mát ra khí tức đều rất mạnh, căn bản không so với ám nhược. Hiển nhiên, đây là chuẩn Minh Cảnh cường giả, hơn nữa ba người này hiển nhiên là tại liên thủ!

Ngay tại lúc này, cái kia hầu tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia ba đạo bóng đen, sau một khắc, trong tay hắn đột nhiên nhiều một cây màu vàng trường bổng...

...

PS: Có người nói chuyển xe nhập kho đơn giản... Ta học là xe lửa, các ngươi không hiểu!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1838: Dương Diệp xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1833 chương: Dương Diệp xuất hiện!

(Cầu chia sẻ)

Làm căn này màu vàng trường bổng xuất hiện ở hầu tử trong tay một khắc này, một cỗ lệ khí lập tức từ hầu tử trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, sau một khắc, hắn tay phải cầm cái kia màu vàng trường bổng đối với lên trước mặt chính là quét qua.

Trong tràng, theo một vệt kim quang hiện lên, trước mặt con khỉ ba người kia trực tiếp biến mất không thấy!

Trong lòng tất cả mọi người kinh hãi!

Bởi vì bọn họ căn bản không có phát hiện, ba người kia là thế nào biến mất!

Thiên tế, cái kia hầu tử nhìn lướt qua bốn phía, hắn muốn xuất thủ lần nữa, nhưng mà lúc này, phía sau hắn cái kia màu lam thông đạo đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Cảm giác được một màn này, cái kia hầu tử lông mày lập tức nhíu lại. Thoáng qua, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Âm thầm, tất cả mọi người sửng sốt. Bởi vì bọn họ căn bản không có phát hiện cái con khỉ này là thế nào biến mất. Điều này có ý vị gì? Có nghĩa là cái con khỉ này tốc độ, vượt qua bọn hắn rất nhiều nhiều nữa...!

Ngay tại hầu tử biến mất sau đó không lâu, một đoàn quang mang màu vàng đột nhiên từ cái kia màu lam trong thông đạo vọt ra. Tất cả mọi người ngay ngắn hướng nhìn về phía này đoàn kim sắc quang mang, nhưng mà, mọi người cái gì cũng không nhìn thấy, bởi vì căn bản không cách nào xem thấu cái kia quang!

Rất nhanh, đoàn kia kim sắc quang mang chậm rãi tiêu tán, tiếp đó, một tên nam tử đầu trọc xuất hiện tại trong ánh mắt của mọi người. Nam tử đầu trọc đang mặc một bộ trường bào màu vàng óng, trước ngực treo một chuỗi hạt châu, mà ở quanh người hắn, kim quang quẩn quanh, làm cho người ta một loại trang nghiêm cùng thánh khiết cảm giác.

Nam tử đầu trọc nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Này hầu trời sinh tính thô bạo, thực lực càng là vô cùng cường hãn, chư vị nếu gặp phải, chớ đắc tội cho hắn, miễn cho có sát sinh họa.” Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Không có ai đi đuổi theo.

Làm trò đùa, vừa rồi cái kia hầu tử thế nhưng là một côn tảo đã chết ba vị chuẩn Minh Cảnh cường giả a! Hơn nữa đối phương còn là bị thương trạng thái, loại năng lực này, cũng chỉ có bốn Đại Thiên Tôn cùng ba đại Cổ Tu Giả mới có thể làm được!

Dương Diệp cùng ám cũng không có đi đuổi theo, bọn hắn cũng không muốn đi tìm chết!

Lúc này, thầm nghĩ “ta phải về chuyến thiên võng, chính ngươi cẩn thận một chút, tuy rằng ta thiên võng không tại tiếp đơn của ngươi, nhưng mà, cái này cũng không có nghĩa là người khác tìm không thấy ngươi. Hi nhìn xuống lần còn có cơ hội gặp mặt, cáo từ!”

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Ám đi rồi, Dương Diệp đem tâm thần chìm vào trong cơ thể, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão huynh, vừa rồi con khỉ kia là các ngươi yêu tộc sao?”

Cùng Kỳ nói: “Vâng!”

“Ngươi biết sao?” Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ nói: “Ngươi biết yêu tộc cùng nhân tộc quan hệ trong đó vì sao không khẩn trương như vậy sao?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Cùng Kỳ nói: “Bởi vì vì yêu tộc không phải là nhất thống đấy, tại yêu tộc, Hữu Vô mấy Yêu Vương, mà vừa rồi vị kia, cũng là một vị Yêu Vương. Bất quá, Yêu Vương này có chút không giống với, đối phương ở trong yêu tộc, uy vọng rất cao. Chẳng qua là không hiểu là, hắn tại sao lại bị đuổi giết đến đây giới đến!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Cái thế giới này, sợ là phải không yên ổn!”

“Đã không yên ổn!” Cùng Kỳ nói: “Những người này, nguyên một đám xuống, sẽ nghiêm trọng phá hư cái thế giới này cân bằng. Tiểu tử, ngươi nhất định phải mau chóng tăng thực lực lên, đặc biệt là cảnh giới của ngươi, cảnh giới là căn bản, chỉ có cảnh giới tăng lên, của ngươi nhục thân lực lượng cùng linh hồn, còn có tinh thần, mới sẽ cùng theo được tăng lên. Đáng tiếc, ngươi cái tên này chuyện phiền toái kẻ trộm nhiều, căn bản không có quá nhiều thời gian ngồi xuống an tĩnh tu luyện!”

Dương Diệp trầm mặc, hắn thực lực bây giờ tuy rằng đã được đến sâu sắc tăng lên, nhưng mà, hiện tại người xuất hiện đều là những người gì? Đều là chút vạn năm Lão Quái Vật, những người này, đừng nói hắn hiện tại chỉ có miễn cưỡng có thể chống lại chuẩn thực lực của Minh Cảnh cường giả, chính là chuẩn Minh Cảnh cường giả ở trước mặt những người này, đều là không đủ nhìn a!

Tu luyện!

Điên cuồng tu luyện!

Dương Diệp về tới sự thật, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, đã đi ra Thiên Trụ Sơn.

Ly khai Thiên Trụ Sơn sau không bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ở phía chân trời hư không ngừng lại, sau một khắc, hắn quay người đối với bên phải chính là một quyền.

Bành!

Ở bên tay phải của hắn ngoài mấy trăm trượng, một đạo tiếng rên đột nhiên vang lên, ngay sau đó, một Hắc y nhân xuất hiện ở chỗ đó!

“Là ngươi!” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trước mắt Hắc y nhân này, chính là trước kia tại đại điện cùng hắn trao đổi hạt châu không có giao đổi thành người nọ.

Hắc y nhân nói: “Ngươi không phải là có bằng hữu sao? Đến nha, kêu đi ra!”

Dương Diệp nhìn đối phương, hiển nhiên, người trước mắt này đã hiểu rõ. Đối phương khẳng định đang âm thầm điều tra qua hắn, biết rõ lúc trước hắn là đang hù dọa!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chuyển sang nơi khác đánh?”

“Tùy ngươi!” Hắc y nhân nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thân hình run lên, phóng lên trời. Bóng đen kia khí tức của người lập tức phong tỏa lại hắn, sau đó đi theo phía sau hắn.

Tiến vào trong tinh không mịt mờ về sau, Dương Diệp đi tới một viên tĩnh mịch tinh cầu. Hắn vừa rơi xuống đất, Hắc y nhân kia liền là xuất hiện ở sau lưng của hắn cách đó không xa. Hắc y nhân chính yếu nói, Dương Diệp nhưng là quay người đối với Hắc y nhân chính là một quyền!

Ầm!

Bất ngờ không đề phòng, Hắc y nhân kia trực tiếp bị một quyền này của Dương Diệp bắn cho đã đến nghìn ngoài... Trượng!

Xa xa, Hắc y nhân ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không nghĩ tới là thể tu, khó được nhìn thấy, có chút ý tứ. Ngươi...”

Mà đúng lúc này, thanh âm của hắn im bặt mà dừng, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, Dương Diệp trực tiếp một quyền hướng phía hắn đánh tới.

Dương Diệp bây giờ phương thức tấn công rất đơn giản, chính là nắm đấm!

Dốc hết toàn lực!

Ngay tại lúc này, trong tay người áo đen đột nhiên nhiều một thanh màu đen cái dù, thoáng qua, một đạo nhức mắt hắc quang từ cái này cái dù trong mãnh liệt bạo phát ra, khi này đạo hắc quang xuất hiện một chớp mắt kia, Dương Diệp hai mắt lập tức cảm giác một hồi đau đớn, ngay sau đó, hắn cảm giác trước ngực mình như bị quả chùy đánh!

Bành!

Cỗ lực lượng kia trực tiếp đưa hắn chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui về phía sau trong quá trình, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì chuỗi này màu đen cái dù chẳng biết lúc nào xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, ngay sau đó, một đạo hình cung chùm tia sáng từ trong đó bay thẳng đến hắn bắn xuống dưới!

Không dám khinh thường!

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người hướng bên phải nhanh trăm trượng, nhưng mà, hắn vừa dừng lại một cái, chuôi này màu đen cái dù vẫn không có biến mất, mà lại đạo kia màu đen hình cung chùm tia sáng đã tới đỉnh đầu của hắn!

Không có ở trốn tránh, Dương Diệp tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó thượng triều chính là một quyền!

Ầm!

Làm lực lượng của Dương Diệp cùng vẻ này hình cung hắc quang sờ đụng nhau lúc, Dương Diệp trực tiếp bị đánh rơi xuống dưới mà đi, bất quá, vẻ này hình cung hắc quang cũng bị một quyền này của hắn đánh cho phá thành mảnh nhỏ. Nhưng mà rất nhanh, một đạo chùm sáng màu đen từ chuôi này cái dù trong bắn nhanh ra như điện, sau đó lập tức đánh vào phía dưới Dương Diệp trên đầu!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa Hắc y nhân kia mặt bên trên lập tức nổi lên một nụ cười, nhưng mà rất nhanh, nụ cười trên mặt hắn cương cứng. Bởi vì đó vốn là bị oanh đến trên mặt đất Dương Diệp đột nhiên đứng lên.

Phía dưới, Dương Diệp tay phải vỗ nhè nhẹ đầu của chính mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Hắc y nhân kia, “nguyên lai, cái đồ chơi này tổn thương nhẹ như vậy a!”

Lúc trước, hắn một mực không dám dùng chính mình thân thể đi ngạnh kháng hắc quang kia, cuối cùng, hắc quang kia xem ra cũng rất lợi hại đấy. Nhưng là hắn không nghĩ tới, làm đầu hắn cùng hắc quang kia đến một cái cứng đối cứng về sau, hắn phát hiện, hắc quang kia cũng không có hắn tưởng tượng mạnh như vậy, đầu hắn chẳng qua là cảm giác được có chút mê muội, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường!

Hắn tiểu xem bản thân hắn thân thể!

Hắn thân thể cường hãn độ, so với hắn tự thân lực lượng còn kinh khủng hơn!

Xa xa, Hắc y nhân kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “ngươi vì sao không có việc gì!”

Dương Diệp không nói nhảm, thân hình hắn run lên, đi thẳng tới cái kia người quần áo đen trước mặt, sau đó tay phải nắm chắc thành quyền, đối với Hắc y nhân kia mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Lúc này, chuôi này dù đen đột nhiên xuất hiện ở người quần áo đen trước mặt, ngay sau đó, một cỗ nhức mắt hắc quang tại trước mặt hắn nở rộ ra. Dương Diệp hai mắt lập tức cảm giác một hồi đau đớn, bất quá cũng may hắn có phòng bị, tay trái cũng vội vàng đấm ra một quyền!

Làm tay trái đấm ra một quyền một chớp mắt kia, tay phải hắn lại liền vội vàng đi theo lại là một quyền!

Rầm rầm rầm rầm!

Trong tràng từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Thời khắc này Dương Diệp, tựa như phát như điên, hai đấm đối với Hắc y nhân kia chính là một hồi đánh mạnh. Hắn đã triệt để buông tha cho phòng ngự, cũng không để ý những cái kia hắc quang, mặc cho cái kia người quần áo đen cái dù phóng thích hắc quang hướng hắn oanh tới!

Nhưng mà, Hắc y nhân kia cũng không dám không phòng ngự. Cũng chính vì vậy, Hắc y nhân kia hiện tại hoàn toàn bị Dương Diệp áp chế.

Thời khắc này Dương Diệp, đó là càng đánh càng hưng phấn. Dùng quả đấm đánh mặt đất cùng đánh người, đó hoàn toàn là hai việc khác nhau. Mặt đất thì sẽ không động, ngươi một quyền tạo thành tại lớn phá hư đều không có quá lớn ý nghĩa. Nhưng là người không giống với, người sẽ trốn tránh, sẽ phản kích, hơn nữa đồng dạng sẽ phóng thích lực lượng cường đại.

Thời gian dần trôi qua, cái kia người quần áo đen chuôi này dù đen bắt đầu xuất hiện vết nứt.

Ngay tại lúc này, Hắc y nhân kia thân hình lóe lên, trực tiếp thối lui đến ngàn trượng có hơn, sau một khắc, trong cơ thể hắn Huyền Khí giống như vỡ đê đều dũng mãnh vào cái kia dù đen bên trong, làm Huyền Khí tràn vào một chớp mắt kia, cái kia dù đen đột nhiên tăng vọt, chỉ là trong nháy mắt, kia chính là đã biến thành trăm trượng lớn, sau đó trở lại đỉnh đầu của Dương Diệp.

Mà Hắc y nhân kia lúc này cũng đứng ở cái kia dù đen phía trên.

“Suối vàng rơi!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên cái kia người quần áo đen thanh âm. Trong chốc lát, vô số đạo nhỏ như lông trâu chùm sáng màu đen từ cái này cái ô khổng lồ bên trong nghiêng mà ra, chỉ là trong nháy mắt liền đem Dương Diệp cho bao phủ hoàn toàn.

Những cái kia chùm sáng màu đen đều đâm vào trên người của Dương Diệp, Dương Diệp lập tức cảm giác toàn thân giống như châm đang thắt!

Không dám khinh thường, hai tay của hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối với trên không chính là đấm ra một quyền.

Rầm rầm...

Vô số chùm sáng màu đen trực tiếp bị lực lượng của hắn cho tồi tán, nhưng mà, tồi tán một đám, lại sẽ lập tức xuất hiện một đám, dường như vô cùng vô tận!

Giờ khắc này, Dương Diệp chân mày cau lại. Hắn vẫn còn có chút xem nhẹ chuẩn khả năng của Minh Cảnh cường giả!

Không thể tiếp tục như vậy! Bằng không thì hắn không chết cũng sẽ trọng thương!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp không tại ẩn giấu thực lực.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang trực tiếp đâm vào chuôi này dù đen chính giữa, cái kia dù đen lập tức kịch liệt run lên, ngay sau đó, kia trực tiếp bắt đầu mảng lớn mảng lớn rạn nứt ra.

Phá!

Thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Ầm!

Cái kia dù đen ầm ầm vỡ bể thành đầy trời mảnh vỡ.

Ngay tại lúc này, Thiên Trụ Sơn đột nhiên sôi trào.

“Dương Diệp xuất hiện!”

Những lời này, không biết là ai truyền, kia tựa như như bệnh dịch nhanh chóng lan tràn đến Thiên Trụ Sơn mỗi một góc.

Trong nháy mắt, vô số quang luồng từ Thiên Trụ Sơn các địa phương phóng lên trời, sau đó hướng phía cái kia phía xa trong trời sao kích bắn đi...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1839: Chờ ngươi thật lâu rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1834 chương: Chờ ngươi thật lâu rồi!

(Cầu chia sẻ)

Tĩnh mịch tinh cầu phía trên, làm cái dù bị phá một khắc này, Hắc y nhân kia lập tức hướng lui về sau trọn vẹn vạn trượng, cùng Dương Diệp kéo ra khoảng cách.

Hắc y nhân trầm giọng nói: “Ngươi là Dương Diệp!”

Cách đó không xa, Dương Diệp cũng không ngoài ý, khi hắn cầm xuất kiếm một khắc này, cũng đã không nghĩ tới phải giấu giếm thân phận của chính mình. Mới vừa rồi trận chiến ấy làm cho hắn biết, tưởng phải đơn thuần dùng thân thể đánh chết một tên chuẩn Minh Cảnh cường giả, cái kia là căn bản không thể nào!

Hắn bây giờ thân thể, thật nhiều con có thể cùng một tên chuẩn Minh Cảnh cường giả chống lại!

Dương Diệp tay cầm Mộc Kiếm, chính phải tiếp tục ra tay, đột nhiên, trước mặt hắn không gian rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một mất thanh âm ở trong đầu hắn vang lên: “Chạy mau!”

Đây là ám thanh âm!

Trốn?

Dương Diệp chân mày cau lại, ngay tại lúc này, cái kia ám thanh âm lại vang lên: “Lập tức trốn!”

Dương Diệp không có ở do dự, hắn nhìn thoáng qua Hắc y nhân kia, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

“Muốn chạy trốn? Dễ dàng như vậy sao?”

Hắc y nhân kia hừ lạnh một tiếng, lập tức thân hình khẽ động hướng phía Dương Diệp đuổi tới.

Bây giờ Dương Diệp, cái kia chính là một cái bảo a! Nếu như có thể giết Dương Diệp, vậy có thể thu được Mộc Kiếm này, mà Mộc Kiếm này, đây chính là Thần vật a! Coi như là giết không được Dương Diệp, chỉ cần kiềm chế hắn, khi đó cũng có thể đạt được một kiện Đế Giai Hạ Phẩm bảo vật!

Giờ khắc này, trong lòng Hắc y nhân đó là vô cùng kích động!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trong tinh không mịt mờ, ngay từ đầu, hắn còn có chút khó hiểu ám ý tứ, nhưng mà, khi hắn ly khai viên kia tĩnh mịch tinh cầu về sau, hắn đã minh bạch. Bởi vì vô số đạo khí tức cường đại chính hướng phía viên kia tĩnh mịch tinh cầu bao phủ mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống.

Thật nhiều người tưởng muốn hắn chết a!

Ngay tại lúc này, đột nhiên hắn quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một đạo lưu quang màu đen chính bắn tới hắn mà tới.

Là Hắc y nhân kia!

Dương Diệp không có dừng lại, cũng không dám đang dừng lại, lập tức thân hình run lên, hướng phía không trung bắn mạnh tới.

Lúc này đây, hắn không dùng Ngự Kiếm Thuật, bởi vì như vậy quá rõ ràng!

Nhưng mà, hắn có chút đánh giá thấp cái kia người quần áo đen tốc độ. Tuy rằng hắn đã đem tốc độ của chính mình tăng lên tới thân thể có thể tăng lên cực hạn, nhưng mà, Hắc y nhân kia vẫn như cũ chăm chú sau lưng hắn, như Phụ Cốt Chi Thư!

Ngay tại Dương Diệp cùng Hắc y nhân kia ly khai viên kia tĩnh mịch tinh cầu vẫn chưa tới ba hơi, vô số đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở viên kia tĩnh mịch tinh cầu phía trên.

Hai hơi về sau, những khí tức này giống như thủy triều thối lui, sau đó hướng phía cái kia mảnh phía xa trong trời sao kích bắn đi. Nếu như Dương Diệp ở chỗ này, hắn liền sẽ phát hiện, những người này đi phương hướng, đúng là hắn lúc trước đi qua.

Trong vô tận tinh không, Dương Diệp tựa như một vì sao rơi giống như tại trong bầu trời sao này chạy gấp mà qua. Mà sau lưng hắn, là một đạo đuổi sát không buông lưu quang màu đen.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia lưu quang màu đen, trong mắt lạnh như băng một mảnh. Nếu như chẳng qua là cái này người quần áo đen lời nói, hắn đã sớm dừng lại cùng đối phương đánh một trận. Nhưng mà, hắn hiện tại nếu như dừng lại cùng đối phương giao thủ, vậy hắn khẳng định sẽ lập tức bị vô số cường giả bao vây!

Không thể đánh!

Ít nhất tạm thời không thể đánh!

Hắn hiện tại cần phải làm là vứt bỏ Hắc y nhân này, sau đó che giấu, từ chỗ sáng chuyển tới chỗ tối. Niệm đến tận đây, hắn gia tăng tốc độ.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp sắc mặt càng phát ra khó coi.

Bởi vì có một đạo khí tức, đã vượt qua Hắc y nhân kia, đạo kia hơi thở chủ nhân giờ phút này chính dùng tốc độ cực nhanh tiếp cận hắn! Lấy đối phương tốc độ này, tối đa không quá nửa phút, hắn cũng sẽ bị đuổi theo!

Ngay tại lúc này, một cây dài đến ngàn trượng Hắc Sắc Trường Thương đột nhiên từ trước mặt Dương Diệp không gian vọt ra, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp sẽ phải tốc độ của Dương Diệp bức cho chậm ít nhất gấp ba.

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, tay phải khẽ động, Mộc Kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn, sau một khắc, một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, thoáng qua, đạo kiếm quang này trực tiếp đâm vào cái kia cây trường thương đỉnh.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc liền là đồng thời kịch liệt run lên, thoáng qua, chuôi này cực lớn Hắc Sắc Trường Thương trực tiếp bay ngược mà quay về, bất quá rất nhanh, kia chính là trực tiếp biến mất ở một mảnh kia trong không gian. Mà lúc này, phía sau hắn đạo kia khí tức cách hắn lại gần rất nhiều!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn nhìn về phía xa xa, sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

đọc truyện cùng http://truyen Cuatui.net
Rất nhanh, Dương Diệp hai chân rơi xuống đất.

Giờ phút này, hắn đã tại một tinh cầu không có sinh mệnh phía trên. Sau khi rơi xuống dất, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, Thiên tế, đạo kia khí tức càng ngày càng gần, tối đa không đến hai mươi hơi thở sẽ tới đến trước mặt của hắn.

Dương Diệp phải tay nắm chắc trong tay Mộc Kiếm, trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu điên cuồng dâng lên, làm Huyền Khí dũng động một chớp mắt kia, chung quanh hắn mặt đất cùng không gian lập tức nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, bất quá rất nhanh, mặt đất cùng không gian khôi phục bình thường.

Dương Diệp gắt gao nhìn chằm chằm đỉnh đầu, kiếm trong tay, càng nắm càng chặt.

Ba hơi về sau, một cái mảnh Tiểu Hắc điểm đột nhiên xuất hiện ở trong mắt của hắn. Rất nhanh, cái điểm đen này càng lúc càng lớn, một hơi về sau, cái điểm đen này, đã phóng đại ít nhất gấp trăm lần.

Vừa rồi cái kia cây trường thương lần nữa xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp, bất quá lúc này đây, cái kia cây trường thương đằng sau, đứng đấy một người đàn ông trung niên. Trung niên nam tử đang mặc một bộ trường bào màu tử kim, giữa lông mày đốt một điểm màu son, xem ra, hơi có chút đẹp đẽ.

Khi này cây trường thương đi vào Dương Diệp đỉnh đầu không sai biệt lắm trăm trượng lúc, chân phải của Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Bành!

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, hắn phương viên gần mười vạn trượng bên trong đại địa lập tức sụp đổ mai một, cùng lúc đó, một điểm hàn quang xuất hiện ở cái kia cây trường thương đầu mũi thương.

Cây kim so với cọng râu!

Mũi kiếm cùng mũi thương kia vừa mới tiếp xúc từng cái

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sóng khí đột nhiên từ cái kia tương giao chỗ bộc phát ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp mai một. Bên trong phương viên mấy vạn dặm lập tức trở thành đen kịt một màu!

Người trung niên kia cùng Dương Diệp tức thì là ở cỗ khí kia sóng bộc phát ra một chớp mắt kia chính là biến mất ngay tại chỗ. Người trung niên trực tiếp bị chấn đến trong bầu trời sao đi, mà Dương Diệp tự mình thì là bị chấn rơi vào Đại Địa Thâm Xử.

Khi tiến vào Đại Địa Thâm Xử về sau, Dương Diệp cũng không có ở đi tìm người trung niên kia, mà là mượn lực hướng phía Đại Địa Thâm Xử kích bắn đi.

Trong Tinh Không, trung niên nam tử kia đứng ở trên hư không, tại bên cạnh hắn, là một thanh bình thường lớn nhỏ Hắc Sắc Trường Thương. Trung niên nam tử nhìn nhìn chuôi này Hắc Sắc Trường Thương mũi thương, giờ phút này, mũi thương kia đã rạn nứt ra.

Trầm mặc một lát về sau, đột nhiên hắn nhìn về phía phía dưới viên kia tĩnh mịch tinh cầu, thoáng qua, tay phải hắn đột nhiên cầm chuôi này Hắc Sắc Trường Thương, sau một khắc, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, mà giờ khắc này, Hắc Sắc Trường Thương kia đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, dường như đang sống.

Một hơi về sau, hắn tay phải cầm Hắc Sắc Trường Thương đối với phía dưới mãnh liệt đất chính là ném một cái, “truy hồn!”

Trường thương thẳng trong Tinh Không tựa như một viên sao băng rơi xuống tật rơi xuống, qua trong giây lát chính là không vào viên kia tĩnh mịch tinh cầu.

Ầm!

Trường thương rơi xuống đất, cả vùng đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, một đóa mây hình nấm lập tức xuất hiện ở viên này tĩnh mịch trên tinh cầu. Mà phía dưới, làm trường thương rơi xuống đất một khắc này, dùng trường thương làm trung tâm, cả vùng trong phạm vi mười mấy vạn dặm đại địa trực tiếp sụp đổ nát bấy, không chỉ có như thế, nhưng lại chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

Mà cái kia cây trường thương tắc đã tiến nhập Đại Địa Thâm Xử đuổi sát Dương Diệp, những nơi hắn đi qua, kia hết thảy chung quanh hết thảy toàn bộ sụp đổ mai một. Mà tốc độ của nó cùng lực lượng không chỉ không có yếu bớt, ngược lại là càng lúc càng nhanh, càng ngày càng mạnh!

Đại Địa Thâm Xử, nguyên bản thần sắc đã nới lỏng Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì một luồng khí tức cực kỳ cường đại bao phủ hắn, cỗ khí tức này gắt gao khóa lại hắn, hơn nữa chính dùng tốc độ cực nhanh hướng hắn đuổi theo!

Đối phương không hề từ bỏ!

Dương Diệp tâm lập tức trầm xuống.

“Tiểu tử, người này thực lực, rất không tồi, ngươi hơi rắc rối rồi!” Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thực lực của người trung niên kia, xác thực vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn! Mà lúc này đây, hắn là không thể quay đầu cùng đối phương đánh một trận, bởi vì cái này thời điểm, lúc trước đuổi theo hắn những người kia, khẳng định đã đi đến cái mảnh này tinh cầu.

Trốn!

Hắn bây giờ có thể làm là dùng sức trốn, cùng những người kia kéo ra khoảng cách, sau đó biến trắng thành đen!

Trong Tinh Không, người trung niên hai mắt khép hờ, không có làm bất kỳ động tác gì.

Đột nhiên, chung quanh hắn xuất hiện rất nhiều đạo khí tức cường đại, cùng lúc đó, một người áo đen xuất hiện ở phía sau hắn cách đó không xa.

Hắc y nhân này, chính là trước kia cùng Dương Diệp giao thủ Hắc y nhân kia.

Hắc y nhân nhìn thoáng qua người trung niên, chính yếu nói, ngay tại lúc này, người trung niên đột nhiên mở hai mắt ra, thoáng qua, kia trực tiếp hóa thành một Đạo Hư tuyến biến mất ngay tại chỗ.

Phía dưới, mấy trăm ngàn dặm dưới mặt đất, chuôi này đang tại đuổi sát trường thương của Dương Diệp súng sau đột nhiên xuất hiện một điểm hắc quang, ngay sau đó, một người đàn ông xuất hiện ở trường thương đằng sau. Người đàn ông này, đúng là vừa rồi trung niên nam tử kia!

Nhất niệm mấy trăm ngàn dặm!

Trong Tinh Không.

Người trung niên sau khi biến mất, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại. Qua không biết bao lâu, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Đó là Truy Hồn Thương Tiêu Hàn Y?”

“Nguyên lai là hắn... Sắp phong đế Tiêu Hàn Y!”

Trầm mặc một lát về sau, những khí tức kia hướng phía phía dưới đuổi theo.

Vẫn không muốn buông tha cho!

“...”

Sâu trong lòng đất, trường thương đuổi sát Dương Diệp, mà Dương Diệp không ngừng lại, điên cuồng hướng phía sâu trong lòng đất kích bắn đi. Rất nhanh, hắn xuyên qua Nham Tương Thế Giới, trải qua Nham Tương Thế Giới về sau, Dương Diệp biết, hắn phải xuyên qua viên Tinh Cầu này rồi.

Tốc độ tiếp tục nhanh hơn!

Sau ba canh giờ, Dương Diệp rốt cuộc chui ra mặt đất, lần nữa đi tới trong tinh không mịt mờ.

Mới ra tinh không, hắn phải lần nữa tăng tốc độ, nhưng mà lúc này, một giọng nói đột nhiên khi hắn vang lên bên tai, “chờ ngươi thật lâu rồi.”

Nghe vậy, Dương Diệp tâm lập tức trầm xuống.

...

PS: Chúc mọi người sáu một vui vẻ!

Cảm tạ: Lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 20489235, thành or diệt, fun01741, thư hữu 20489235 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1840: Hầu ca, có người muốn giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1835 chương: Hầu ca, có người muốn giết ngươi!

(Cầu chia sẻ)

Một sóng gió dập dồn!

Dương Diệp không có bối rối, hắn bình tĩnh lại, sau đó quay đầu nhìn về phía bên phải. Giờ phút này, khi hắn bên phải ngoài trăm trượng, chẳng biết lúc nào xuất hiện một danh thủ giữ mình mặc màu đen áo khoác ngoài nam tử, nam tử nhìn lớn ước ba mươi mấy tuổi.

Làm Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông này lúc, đột nhiên, trong tay nam tử nhiều hơn một tấm thẻ màu đen, thoáng qua, tấm thẻ này trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Diệp kích xạ mà đến, trong chốc lát chính là đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp vừa phải ra tay, đột nhiên, cái kia tấm thẻ màu đen đột nhiên gọi là một bóng người hư ảo, bóng người cầm trong tay búa lớn, bay thẳng đến hắn mãnh liệt bổ xuống.

Này vừa bổ, phảng phất muốn đem cái này thiên mà đều tách ra!

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, không dám khinh thường, bất quá hắn cũng không có phòng ngự, mà là tay phải cầm Mộc Kiếm nghiêng xếch mà lên.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, bóng người hư ảo kia lập tức tan thành mây khói, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, khi hắn lui trong quá trình, cái kia áo choàng nam tử đột nhiên thân hình run lên, hóa thành từng tàn ảnh hướng phía hắn kích bắn đi.

Cùng lúc đó, một trương tấm thẻ màu đen uyển như đao phong hướng phía hắn kích bắn đi.

Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, kiếm ra, một đạo đạo kiếm khí từ hắn trong Mộc Kiếm bắn ra, nhưng mà, hắn kinh hãi phát hiện, làm những tạp phiến kia muốn tiếp xúc tới Kiếm Khí của hắn một khắc này, những tạp phiến kia đột nhiên ngừng lại, sau đó quẹo gấp, trực tiếp vòng qua Kiếm Khí của hắn, ngay sau đó, tầm hơn mười trượng tấm thẻ màu đen lập tức đưa hắn bao phủ lại.

Bành!

Một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân ầm ầm vang vọng.

Một hơi về sau, Dương Diệp xuất hiện ở mấy ngàn trượng có hơn, trên người hắn, có gần chừng ba mươi vết máu. Mà những cái kia tấm thẻ màu đen đã toàn bộ bay trở về đến cái kia áo choàng nam tử bốn phía, dùng tốc độ cực nhanh xoay tròn lấy.

Dương Diệp nhìn nhìn trên thân chính mình những cái kia vết máu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia áo choàng nam tử, trong mắt ngưng trọng vô cùng. Vừa rồi một khắc này, nếu như không phải là thân thể hắn quá cường hãn, hắn khả năng đã bị phanh thây rồi.

Những tạp phiến kia, công kích toàn bộ là chỗ yếu hại của hắn!

Lúc này, cái kia áo choàng nam tử đột nhiên nói: “Ngươi thân thể này, thật mạnh!”

Vừa nói, hắn liền muốn ra tay, nhưng mà lúc này, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, thoáng qua, Tiêu Hàn Y kia cầm trong tay trường thương xuất hiện ở hai người cách đó không xa.

Nhìn thấy Tiêu Hàn Y, đó vốn là đang muốn ra tay áo choàng nam tử lập tức ngừng lại.

Tiêu Hàn Y nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía cái kia áo choàng nam tử, “ảo ảnh tay: Cổ huyễn!”

Tên là cổ huyễn áo choàng nam tử đạm thanh nói: “Không nghĩ tới, ngươi Tiêu Hàn Y đối với Dương Diệp này kiếm cũng cảm thấy hứng thú.”

“Lẫn nhau!” Tiêu Hàn Y nói.

Cổ huyễn không có nói chuyện, trong lúc nhất thời, trong tràng yên tĩnh trở lại, ai cũng không hề động thủ.

Một bên, Dương Diệp nhìn hai người, hắn không có trốn, hiện tại hắn nếu trốn, không cần phải nói, hai người kia tất nhiên sẽ liên thủ đối phó hắn. Chỉ cần hắn không động thủ, hai người kia liền lại không dám động thủ, ai cũng không muốn may áo cưới cho người khác!

Bất quá, hắn cũng biết, không có thể ở này dông dài, bởi vì đợi tí nữa người tới khẳng định càng ngày càng nhiều, lúc kia, hắn liền là muốn đi cũng không đi được.

Niệm đến tận đây, Dương Diệp không đang do dự, hắn nhìn hai người, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Đại Na Di Thuật!

Một chiêu này, hắn lần thứ nhất dùng để chạy trối chết!

Tại thi triển ra Đại Na Di Thuật về sau, hắn trong nháy mắt chính là đã xuất hiện ở mười vạn dặm bên ngoài, nhưng mà, trong cơ thể hắn Huyền Khí lập tức bị tiêu hao một phần ba, tăng thêm lúc trước hắn tiêu hao, hiện ở trong cơ thể hắn Huyền Khí đã còn thừa không nhiều!

Còn tốt, hắn có Tiểu Bạch chế tạo cao độ tinh khiết Tử Tinh Thạch!

Hắn vội vàng lấy ra Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Mà đang ở Dương Diệp biến mất không đến hai hơi, Tiêu Hàn Y kia cùng cái kia cổ huyễn liền là xuất hiện ở lúc trước hắn chỗ đứng, thoáng qua, hai người lần nữa đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Mà ở hai người ly khai sau đó không lâu, hơn mười đạo khí tức cường đại ở giữa sân chợt lóe lên.

Theo đuổi không bỏ!

Tinh không mênh mông bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, kia tốc độ bây giờ, đã là cực hạn của hắn. Có thể nói, hắn hiện tại từ một tên bình thường trước mặt Chân Cảnh cường giả chợt lóe lên, đối với lại vừa có thể đều không phát hiện được hắn, chỉ sẽ cảm thấy là Nhất Trận Phong!

Nhưng mà, dù cho tốc độ nhanh đến loại trình độ này, nhưng mà, hắn vẫn như cũ không bỏ rơi được đằng sau hai người kia, cái kia hai khí tức của người gắt gao khóa hắn, để cho hắn căn bản là không có cách che giấu!

“Tiểu tử, ngươi tiếp tục như vậy không được a!” Ngay tại lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Tiền bối có biện pháp gì tốt?”

Hậu Khanh nói: “Không có cách nào! Nhìn thấy bây giờ ngươi, ta nghĩ tới rồi ta lúc ban đầu. Lúc trước ta bị người quân đuổi giết, với ngươi hiện tại nơi này không sai biệt lắm, không đúng, ta ngay lúc đó tình cảnh so với ngươi bây giờ có thể không xong hơn nhiều.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, ngươi khi đó là bị một người đuổi giết, mà bây giờ, ta là bị tốt nhiều người đuổi giết a!”

Hậu Khanh nói: “Những người này có thể lấy người quân so sánh sao? Bất quá lời nói đi cũng phải nói lại, tiểu tử, ta cảm thấy, lấy hậu nhân tộc rất có thể chứa không nổi ngươi a.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Này nhân quân, làm người chính trực, vô cùng chán ghét ác nhân, mà tiểu tử ngươi, lại là ác trong chi ác, tăng thêm kiếm kia lại rơi vào tay của ngươi, quan trọng nhất là, Nhân tộc các ngươi chuôi này thánh kiếm trong tay ngươi, lại có chút chậm rãi biến tính tình. Nếu như để cho hắn biết, hắn nhất định sẽ làm thịt ngươi đấy!”

Dương Diệp: “...”

Hậu Khanh lại nói: “Bất quá không sao, Nhân tộc nếu như chứa không nổi ngươi, đến Vu Tộc ta, Vu Tộc ta Vương thích nhất ngươi loại tính cách này người, hắn nhất định sẽ phi thường hoan nghênh ngươi!”

“Ngươi đừng nghe hắn lừa dối!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Lục Đinh Thần Hỏa, “ngươi chính là chủ người truyền người, người nọ quân coi như là đối với ngươi không thích, hắn cũng không dám ra tay với ngươi!”

“Truyền nhân? Truyền cái cái búa!”

Hậu Khanh kia nói: “Hiện tại Đại thế giới, ai biết hắn là chủ nhân ngươi đệ tử? Có người biết không? Căn bản không có ai biết. Cho dù biết rồi, người nọ quân không dám giết hắn, nhưng mà, người khác thì sao? Chủ nhân ngươi những cái kia Sư Huynh Sư Đệ chứ? Bọn hắn chẳng lẽ không dám không?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hậu Khanh! Đừng cho là ta không biết dụng tâm của ngươi, ngươi muốn cho tiểu tử này tiến vào ngươi Vu Tộc, sau đó như vậy, tháp này liền sẽ trở thành ngươi Vu Tộc chí bảo, khi đó, ngươi Vu Tộc tại đối kháng Nhân tộc lúc, thì sẽ nhiều át chủ bài lớn! Nhưng mà, ngươi có thể từng nghĩ tới, hắn như gia nhập ngươi Vu Tộc, chủ nhân còn có thể lại để cho tháp này đi theo hắn không?”

Hậu Khanh hừ lạnh một tiếng, “vậy cũng không nên tháp này, tiểu tử này chỉ cần nguyện ý gia nhập Vu Tộc, ta vu Vương Tất định toàn lực bồi dưỡng hắn. Tiểu tử, không có tháp này, ngươi cũng không phải sống không được. Tin tưởng ta, chỉ cần ngươi gia nhập Vu Tộc ta, ngươi tiền đồ sáng lạng!”

Lục Đinh Thần Hỏa chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hai vị đại thần, các ngươi có thể hay không đừng thảo luận cái gì nhân tộc Vu Tộc rồi hả? Có thể hay không thảo luận trước một chút, ta bây giờ nên làm gì?”

Trong lúc nhất thời, trong Hồng Mông Tháp yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp khuôn mặt co quắp một trận, giờ khắc này, hắn tưởng mắng chửi người!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì tại trước mặt hắn không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một thanh Hắc Sắc Trường Thương từ trước mặt hắn không gian chỗ vọt ra, ẩn chứa trong đó khí tức bén nhọn trực tiếp đem tốc độ của hắn bức cho chậm lại.

Không thể ngừng!

Dương Diệp cổ tay chuyển một cái, trong tay Mộc Kiếm mang theo một đạo đạo kiếm quang bắn ra, đạo đạo kiếm quang toàn bộ đánh vào mũi thương kia đỉnh bên phải nửa tấc vị trí. Bởi vì trường thương không người khống chế, bởi vậy, Kiếm Khí của hắn trực tiếp đem thanh trường thương kia kích bay ngược mà quay về.

Nhưng mà lúc này, hai cỗ khí tức cường đại đột nhiên bao phủ hắn!

Đã đuổi theo tới!

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại mười vạn dặm có hơn.

Đại Na Di Thuật!

Thời khắc mấu chốt, Dương Diệp lần nữa thi triển ra Đại Na Di Thuật!

Nhưng mà lần này, sắc mặt hắn trực tiếp trắng bệch. Cùng lúc đó, trong cơ thể hắn còn dư lại Huyền Khí cũng còn thừa không nhiều. Ít nhất tại trong hai canh giờ, hắn không cách nào đang thi triển Đại Na Di Thuật. Mà bây giờ, hắn chẳng qua là ngắn ngủi kéo ra cùng Tiêu Hàn Y kia cùng với cổ huyễn khoảng cách.

Không tới nửa khắc đồng hồ, hai người kia thì sẽ lần nữa đuổi theo hắn!

Ngự kiếm chạy gấp bên trong, Dương Diệp sắc mặt trầm thấp. Một lát sau, hắn đạo: "Tiền bối, giúp ta đem Mộc Kiếm giải phong đi!"

Dưới tình huống bình thường, hắn căn bản là không có cách lấy một chọi hai, chỉ có bỏ niêm phong Mộc Kiếm, hắn có lẽ còn có sức liều mạng.

"Ngươi tốt nhất đừng như vậy!"

Hậu Khanh nói: "Kiếm này một khi bỏ niêm phong, người nọ quân lập tức là có thể cảm nhận được vị trí của nó, khi đó, người nọ quân phái người xuống nhất định sẽ lập tức tìm được ngươi, mà ngươi coi như là giải quyết xong đối phương, nhân quân khẳng định còn có thể phái người cường đại hơn xuống, cái gì chí thân từ xuống đều có thể! Kiếm này một khi bỏ niêm phong, phiền phức của ngươi sẽ thành hiện tại lớn hơn nhiều rất nhiều lần!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối, đừng nói sau này, hiện tại không bỏ niêm phong kiếm, ta hiện tại cũng không chịu nổi!"

Hậu Khanh đã trầm mặc.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đã rơi vào một viên tĩnh mịch trên tinh cầu, sau đó hắn lấy ra Mộc Kiếm, nói: "Bỏ niêm phong đi!"

"Thật muốn?" Hậu Khanh nói.

"Muốn!" Dương Diệp nói.

Hậu Khanh thấp giọng thở dài, thoáng qua, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, một cỗ cường đại kiếm ý từ trong đó cuồn cuộn quét ra, chung quanh hắn mấy vạn dặm bên trong núi lớn trực tiếp bị cỗ kiếm ý này phá hủy san bằng.

Ngay tại lúc này từng cái

Ầm!

Một ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp bên phải bên ngoài mấy vạn dặm phóng lên trời, thoáng qua, một cây màu vàng cây gậy từ Thiên tế hướng phía Dương Diệp điện xạ mà tới.

Nhìn thấy căn này màu vàng cây gậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi, trong tay còn chưa giải phong đích thực Mộc Kiếm mãnh liệt hướng phía trước chính là vừa bổ.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị một gậy này cho bổ tới vạn trượng có hơn, cùng lúc đó, toàn thân hắn lập tức rạn nứt ra.

Mà đúng lúc này, trước mặt hắn một vệt kim quang hiện lên, ngay sau đó, một cái cầm trong tay Kim Sắc Trường Bổng hầu tử xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nhìn thấy cái con khỉ này, Dương Diệp nheo mắt, nguyên lai là cái này gia hỏa!

Cái kia hầu tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, sau đó liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hầu ca, có thật nhiều người muốn giết ngươi, ngươi đi mau!”

Hắn âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, hai luồng khí tức cực kỳ cường đại chính là từ Thiên tế hướng phía Dương Diệp cùng cái kia hầu tử bao phủ xuống.

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1841: Chết, chính là giải thoát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1836 chương: Chết, chính là giải thoát!

(Cầu chia sẻ)

Làm cái kia hai cổ hơi thở sau khi xuất hiện, cái kia hầu tử lập tức ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trong mắt, lệ khí thoáng hiện. Sau một khắc, trong tay hắn cái kia Kim Sắc Trường Bổng đột nhiên hóa thành một vệt kim quang phóng lên trời.

Thiên tế.

Ầm!

Cái kia cổ huyễn cùng Tiêu Hàn Y hai cổ hơi thở lập tức tan thành mây khói, mà đúng lúc này, Thiên tế đột nhiên xuất hiện một trương to lớn tạp bài cùng một chuôi Hắc Sắc Trường Thương, cả hai bay thẳng đến cái kia Kim Sắc Trường Bổng đánh tới.

Phía dưới, cái kia hầu tử tay phải đột nhiên nâng lên đối với bầu trời xoay tròn.

Ầm!

Tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Kim Sắc Trường Bổng ở phía chân trời mãnh liệt một cái quét ngang, Thiên tế tờ nào cực lớn tấm thẻ màu đen lập tức rạn nứt thành vô số mảnh vỡ, cái kia cây trường thương cũng trong khoảnh khắc đó biến thành hai nửa!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp kìm lòng không được yết hầu lăn lăn. Cái con khỉ này thực lực, cũng không khỏi quá nghịch thiên một điểm a!

Lúc này, cái kia hầu tử phải tay khẽ vẫy, cái kia Kim Sắc Trường Bổng lập tức hóa thành một vệt kim quang về tới trong tay hắn. Cùng lúc đó, cái kia cổ huyễn cùng Tiêu Hàn Y kia cũng xuất hiện ở Thiên tế. Mà giờ khắc này, hai người thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng.

Đột nhiên, hai người biến sắc, bởi vì phía dưới cái kia hầu tử nhìn về phía hai người bọn họ, nhìn thấy một màn này, hai người không hề nghĩ ngợi, trực tiếp xoay người chạy. Trong chớp mắt, hai người chính là biến mất ở Dương Diệp cùng cái kia con khỉ trong tầm mắt.

Gặp hai người đào tẩu, cái kia hầu tử cau mày, nhưng mà hắn không có đuổi theo. Mà đúng lúc này, Thiên tế đột nhiên lại xuất hiện rất nhiều đạo khí tức cường đại, hiển nhiên những người này, là trước kia đuổi theo Dương Diệp những người kia.

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hầu tử, sau đó xoay người bỏ chạy. Hiện tại không trốn, chờ đến khi nào? Nhưng mà, hắn vừa bước chân, một cây Kim Sắc Trường Bổng liền là xuất hiện ở trước mặt hắn, chặn đường đi của hắn lại.

Dương Diệp biểu lộ lập tức cứng ngắc ở.

Hắn quay người nhìn về phía cái kia hầu tử, lúc này, cái kia hầu tử ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau một khắc, tay phải hắn đột nhiên một chiêu, trong chốc lát, Dương Diệp sau lưng cái kia Kim Sắc Trường Bổng lập tức hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, làm căn này Kim Sắc Trường Bổng đi vào Thiên tế hư không về sau, Kim Sắc Trường Bổng đột nhiên tăng vọt mấy chục lần!

Một cây dài đến mấy trăm trượng Kim Sắc Trường Bổng ở phía chân trời một cái quét ngang từng cái

“A a...”

Một đạo tiếng kêu thảm thiết ở phía chân trời vang vọng dựng lên, rất nhanh, Thiên tế những khí tức kia uyển giống như thủy triều thối lui.

Ba hơi về sau, Thiên tế khôi phục lại bình tĩnh.

Lúc này, cái kia hầu tử phải tay khẽ vẫy, cái kia Kim Sắc Trường Bổng xuất hiện ở trong tay hắn, ngay sau đó, hắn nhìn về phía Dương Diệp.

Nhìn thấy hầu tử xem ra, Dương Diệp thần sắc lập tức có chút khó coi. Cái con khỉ này thực lực, đã thuộc về nghịch thiên. Đối phương nếu ra tay với hắn, dùng thực lực của hắn bây giờ, là tuyệt đối làm không qua đối phương đấy!

Ngay tại lúc này, cái kia con khỉ ánh mắt đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trong tay trên Mộc Kiếm, “kiếm này vì sao trong tay ngươi!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Từ phía trên rớt xuống, sau đó dưới cơ duyên xảo hợp, bị ta chiếm được!”

Hầu tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó hắn quay người rời đi, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau một khắc, thân hình hắn lóe lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Dương Diệp ngây cả người, sau đó thần sắc hắn dần dần ngưng trọng lên.

Tốc độ thật nhanh!

Tốc độ của đối phương, so với hắn thi triển Đại Na Di Thuật lúc nhanh hơn rất nhiều!

Ngay tại lúc này, một vệt kim quang đột nhiên từ Thiên tế thoáng hiện, quay người, kim quang đã rơi vào trước mặt Dương Diệp, kim quang tản đi, một tên nam tử đầu trọc xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Đầu trọc nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “có thể bái kiến một khỉ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu. Cái kia hầu tử mới vừa rồi giúp hắn một lần, hắn đương nhiên sẽ không đi bán đứng đối phương. Bởi vì hắn cảm giác được, cái kia hầu tử kỳ thật cũng không hề rời đi cái chỗ này, chỉ là đối phương dùng không biết phương pháp gì ẩn núp.

Nam tử đầu trọc nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi nói láo!”

Dương Diệp: “...”

tRuyencuatuinet
Lúc này, cái kia nam tử đầu trọc lại nói: “Này hầu, trời sinh tính thô bạo, để cho hắn ở ngoài này, sẽ chỉ làm thế giới đồ thán sinh linh.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Vậy hầu thực lực là hay không cao hơn ta?”

Nam tử đầu trọc khẽ gật đầu, “ngươi tự nhiên là không cách nào so sánh với hắn đấy.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử đầu trọc, gia hỏa này, nói chuyện cũng không biết uyển chuyển một điểm.

“Ngươi suy nghĩ gì?” Lúc này, nam tử đầu trọc lại nói.

Dương Diệp nói: “Ta nghĩ nói, cái kia hầu thực lực cao hơn nhiều ta, cho nên, ta làm sao có thể biết rõ đối phương tung tích chứ?”

Nam tử đầu trọc đang muốn nói cái gì, đột nhiên, hắn nhìn về phía Dương Diệp trong tay chuôi này Mộc Kiếm. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt biến hóa, thầm nghĩ không xong.

Lúc này, nam tử đầu trọc đột nhiên nói: “Nhân quân kiếm rõ ràng trong tay ngươi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kiếm này vô cùng thánh khiết, chính là Nhân Tộc Chí Bảo, mà ngươi, giảo hoạt nhiều gian trá, mà lại có được Sát Lục Chi Tâm, kiếm này rơi vào trong tay ngươi, cuối cùng sẽ có một ngày, sẽ là nhân tộc mang đến ngập trời họa. Cũng thế, hôm nay nếu như để cho ta nhìn thấy, vậy dứt khoát trừ ngươi ra, thu kiếm này, là nhân tộc bỏ một tai họa, ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, cái kia nam tử đầu trọc giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một điểm hàn quang.

Dương Diệp động thủ!

Dương Diệp càng nghe càng không đúng, nghe tới đối phương rất hai câu sau lúc, hắn quyết đoán lựa chọn ra tay, tiên Phát chế Nhân. Còn đánh thắng được hay vẫn là đánh không lại, hắn không có suy nghĩ, dù sao đánh trước rồi hãy nói!

Ngay tại kiếm của Dương Diệp muốn đâm vào nam tử đầu trọc giữa lông mày lúc, một vệt kim quang đột nhiên bao phủ nam tử đầu trọc, đồng thời, cũng chặn kiếm của Dương Diệp. Cùng lúc đó, một cỗ màu vàng lưu quang theo kiếm của Dương Diệp trực tiếp đánh vào trước ngực của Dương Diệp.

Bành!

Này oanh một cái, Dương Diệp trực tiếp bị oanh đã đến mấy ngàn trượng có hơn. Còn chưa dừng lại, cái kia nam tử đầu trọc đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó tại Dương Diệp còn chưa phản ứng lại dưới tình huống, liền trực tiếp nắm Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm.

Một cổ cự lực lập tức truyền tới Dương Diệp trong tay, trong nháy mắt, tay của Dương Diệp kìm lòng không được nới lỏng ra, ngay sau đó, kiếm kia trực tiếp đã rơi vào cái kia nam tử đầu trọc trong tay. Cùng lúc đó, Dương Diệp lần nữa bị chấn địa hướng lui về sau mấy ngàn trượng!

“Trở về!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, cái kia nam tử đầu trọc trong tay Mộc Kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở nam tử đầu trọc trong tay, thoáng qua, Mộc Kiếm về tới trong tay của Dương Diệp.

Sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia nam tử đầu trọc trước mặt của, ngay sau đó, tay phải hắn cầm kiếm đối với cái kia nam tử đầu trọc chính là đâm một cái, một nhát này, trực chỉ cái kia nam tử đầu trọc giữa lông mày.

Còn lần này, kiếm của hắn còn chưa đến nam tử đầu trọc giữa lông mày, một viên lớn bằng ngón cái Hắc Sắc Châu Tử đột nhiên đánh vào hắn trên mũi kiếm.

Ầm!

Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm kịch liệt run lên, thoáng qua, hắn trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Xa xa, cái kia nam tử đầu trọc lắc đầu, “phóng hạ đồ đao, lập địa thành Phật.”

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn nhìn cánh tay phải của chính mình, giờ phút này, cánh tay phải của hắn đã triệt để rạn nứt ra, máu tươi chảy ròng ròng. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia nam tử đầu trọc, sau đó nói: “Phóng Hạ Đồ Đao, ta không biết sẽ không sẽ trở thành kia là cái gì Phật, nhưng ta biết, ta nhất định sẽ chết!”

Nam tử đầu trọc chắp tay trước ngực, “chết, chính là giải thoát!”

“Vậy sao ngươi không giải thoát?” Dương Diệp nói.

Nam tử đầu trọc nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “ngươi đã chấp mê bất ngộ, ta đây chỉ có thể siêu độ ngươi rồi.”

Nói xong, tay phải hắn đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, thoáng qua, một mai Kim Sắc Châu Tử từ hắn Chưởng Tâm Điện bắn mà ra, cái khỏa hạt châu này tốc độ cực nhanh, Dương Diệp đều không thể chứng kiến cái kia quỹ tích, hắn chỉ có thể bằng vào bản năng đối với lên trước mặt chém xuống một kiếm!

Bành!

Một vệt kim quang đột nhiên tại trước mặt Dương Diệp nổ bể ra, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp bị đạo kim quang này chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài.

Cái kia nam tử đầu trọc phải tay khẽ vẫy, lúc trước mai Kim Sắc Châu Tử kia lập tức bay đến trong tay hắn, chỉ có điều lúc này hạt châu kia mặt ngoài, đã xuất hiện rất nhiều vết rạn.

Nam tử đầu trọc ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, sau đó nói: “Không hổ là nhân quân kiếm, liền này châu đều có thể tổn thương. Xem ra, kiếm này thật sự không thể rơi vào ngươi bực này trong tay người xấu, bằng không thì, thiên hạ vô số sinh linh nguy rồi!”

Nói xong, hắn liền muốn ra tay. Nhưng mà ngay tại lúc này, một vệt kim quang đột nhiên xuất hiện ở phía sau hắn, thoáng qua, một cây Kim Sắc Trường Bổng bay thẳng đến đầu hắn đập mạnh hạ xuống.

Nam tử đầu trọc sắc mặt tím mặt biến đổi, sau một khắc, hắn quay người chắp tay trước ngực, sau đó hóa chưởng mãnh liệt đánh ra.

Chưởng ra, kim quang bắt đầu khởi động.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, cái kia nam tử đầu trọc trực tiếp bị vừa rồi một ít bổng cho nện mà rơi vào mặt đất ở chỗ sâu trong.

Xa xa, Dương Diệp ngây cả người, thì đi bổ đao, nhưng mà lúc này, một cái tay đột nhiên bắt được bờ vai của hắn, thoáng qua, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp cùng cái kia hầu tử biến mất vẫn chưa tới hai hơi, một vệt kim quang đột nhiên từ lòng đất bốc lên lên, kim quang tiêu tán, cái kia nam tử đầu trọc xuất hiện ở trong tràng. Giờ phút này, cái kia nam tử đầu trọc sắc mặt cực kỳ âm trầm, nhưng mà chỉ chốc lát, sắc mặt hắn lại khôi phục trước bình tĩnh, trong mắt càng là không có nửa điểm chấn động!

Nam tử đầu trọc nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Nhìn ngươi có thể trốn lúc nào!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bàn chân rơi, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong, một đạo kim sắc quang mang trong tinh không chạy gấp mà qua, kia Tốc Độ Chi Khoái, đã không cách nào diễn tả bằng ngôn từ.

Giữa kim quang, đúng là Dương Diệp cùng cái kia hầu tử.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh hầu tử, “vừa rồi vì cái gì không làm cho giết hắn?”

Hầu tử quay đầu nhìn hắn một cái, “tại trễ một bước, ta và ngươi đều phải chết!”

Dương Diệp khó hiểu, “vì sao? Hắn không phải là một bổng bị ngươi cho nện đã bay sao?”

Hầu tử khẽ lắc đầu, “hắn có một Thần vật, ta tại Điên Phong Thời Kỳ, còn không sợ hắn, nhưng mà giờ phút này, hắn một khi tế ra vật kia, ba hơi trong liền nên tính mạng của ta. Còn ngươi, không cần nửa hơi, là được đòi mạng ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp đã trầm mặc. Hắn tự nhiên sẽ không cảm thấy đối phương là đang hù dọa hắn, bởi vì đối phương không có lý do gì tới dọa hắn.

Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía hầu tử, “các hạ xưng hô như thế nào?”

Hầu tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đủ...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1842: Phản kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1837 chương: Phản kích!

(Cầu chia sẻ)

Nói đến đây, hầu tử đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó xoay người rời đi. Bất quá hắn vừa quay người liền lại dừng lại, tiếp đó, hắn nhìn về phía Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm.

Dương Diệp nheo mắt, nói: “Hầu ca ngươi không phải là vừa ý ta kiếm này rồi a?”

Hầu tử trên mặt hiện lên vẻ chế nhạo, hắn ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng sờ, thoáng qua, cái kia Kim Sắc Trường Bổng xuất hiện ở trong tay của hắn, tiếp đó, tay phải hắn ném đi, cái kia Kim Sắc Trường Bổng xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “Hầu ca ngươi đây là muốn đưa cho ta? Cái này, mới quen, ngươi lại tặng ta lễ lớn như vậy vật, cái này... Cái kia, ta sẽ không khách khí Hàaa...!” Vừa nói, tay phải hắn vội vàng cầm chặt cái kia Kim Sắc Trường Bổng.

Nhưng mà, hắn nhưng kinh hãi phát hiện, hắn căn bản cầm không nổi cái kia Kim Sắc Trường Bổng!

Lúc này, hầu tử nói: “Cầm, cầm đứng lên sẽ là của ngươi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hầu tử, hắn hai tay nắm ở này cây Kim Sắc Trường Bổng, sau đó bắt đầu dùng sức. Nhưng mà, cái kia Kim Sắc Trường Bổng như trước không chút sứt mẻ.

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên. Lực lượng của hắn quá khủng bố? Một quyền xuống dưới, đó là thật sơn băng địa liệt. Mà bây giờ, hai tay của hắn dùng sức, nhưng là không cách nào làm cho căn này Kim Sắc Trường Bổng di động mảy may!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia hầu tử, lúc này, hầu tử nói: “Vật ấy nặng, không kém dưới chân chúng ta này tinh cầu, mà lực lượng ngươi, hay vẫn là thuộc về phàm trần lực phạm vi, làm sao có thể làm động đậy nó?”

“Phàm trần lực?”

Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

Hầu tử nói: “Lực lượng chia làm bốn loại, phàm trần lực, Thần lực, tiên lực, cùng với chúng sinh lực! Mà bây giờ, lực lượng của ngươi vẫn chỉ là thuộc về phàm trần lực. Bất quá, ngươi có thể tại cảnh giới này tu luyện tới phàm trần lực, cũng khó rồi!”

Dương Diệp thật không ngờ lực lượng này rõ ràng cũng có đẳng cấp phân chia, mà chính hắn hay vẫn là cấp thấp nhất phàm trần lực!

Hầu tử lại nói: “Ngươi kiếm này mặc dù không tệ, nhưng mà, ta vật ấy tuyệt không so với nó chênh lệch! Còn nữa, ta không sử dụng kiếm!” Vừa nói, tay phải hắn nhẹ nhàng một chiêu, Kim Sắc Trường

Bổng kia lập tức hóa thành một vệt kim quang biến mất ở trước mặt của Dương Diệp.

Trong lòng Dương Diệp thở dài một hơi, cái con khỉ này muốn thực vừa ý hắn Mộc Kiếm này mà nói, dùng thực lực của hắn bây giờ, đó là căn bản không có sức phản kháng. Cái con khỉ này thực lực, quả thực đáng sợ đến cực điểm.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến một vấn đề.

Cái con khỉ này thực lực đã nghịch thiên như thế, nhưng hắn nhưng bây giờ là trạng thái trọng thương, như vậy vấn đề đã đến. Là ai đem hắn đánh trọng thương hay sao? Hơn nữa còn bức hắn trốn hạ hạ giới!

Ngay tại lúc này, cái kia hầu tử đột nhiên nói: “Có bằng lòng hay không hợp tác?”

Hợp tác?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Hợp tác cái gì?”

Hầu tử nói: “Trước kia người nọ, trong tay hắn có một vật, vật kia rất mạnh, mà lại chuyên môn khắc chế ta, nhưng mà, trong tay ngươi kiếm này cũng không sợ vật kia. Ngươi giúp đỡ ta giết hắn, sau đó ta cũng giúp ngươi giết một người, như thế nào?”

Nghe vậy, Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, “Hầu ca ngươi đừng nói giỡn. Hắn vật kia liền ngươi đều có thể đánh chết, ta đi giết hắn, đó không phải là muốn chết sao?”

Hầu tử nói: “Hắn vật kia, cũng không thể vô hạn lần sử dụng, mà hắn, tuyệt đối sẽ không dùng vật kia để đối phó ngươi!”

“Vì sao?” Dương Diệp nói.

“Bởi vì không đáng giá!” Hầu tử nói.

Ta ni mã!

Dương Diệp sắc mặt sầm lại, thiếu chút nữa nhịn không được bạo lớn. Còn có thể hay không thể hảo hảo nói chuyện, cái gì gọi là không đáng giá!

Hầu tử nói: “Cho nên, ngươi có cơ hội giết hắn. Nhưng là ta không được, chỉ muốn hơi cho hắn một cơ hội nhỏ nhoi, hắn liền sẽ lập tức tế ra vật kia đến kích giết ta. Đương nhiên, ngươi nếu không phải nguyện, cũng có thể, ta không bắt buộc!”

Dương Diệp đã trầm mặc sau một hồi, sau đó lắc đầu, “hắn coi như là không tế ra vật kia, ta hiện tại cũng chiến bất quá hắn!”

Hầu tử nói: “Ta cũng không phải để cho ngươi hiện tại liền giết hắn, mà là lúc sau. Nhiệm vụ của hắn là kích giết ta, nếu không phải giết ta, hắn thì sẽ không trở về. Mà với tốc độ của hắn, trừ phi là mai phục dưới tình huống, bằng không thì, hắn căn bản là không có cách giết ta!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Trong tay hắn vật kia, đến tột cùng là cái gì?”

Hầu tử trầm giọng nói: “Một chữ.”

“Một chữ?” Dương Diệp sửng sốt.

Hầu tử nói: “Đó là chân ngôn, một chữ chi uy, hủy thiên diệt địa.”

Chân ngôn!

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà cái kia hầu tử nhưng là lắc đầu, “ta không thích nói nhảm, khoản giao dịch này, ngươi nguyện ý làm còn chưa làm, một câu!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nguyện ý, nhưng mà, ta thực lực bây giờ nhỏ yếu, có thể phải chờ thật lâu về sau, mới có thể đi giết hắn.”

Kỳ thật, hắn sở dĩ đáp ứng, chủ yếu nhất chính là cái kia nam tử đầu trọc lúc trước muốn cướp kiếm của hắn, hơn nữa còn muốn giết hắn. Hắn tin tưởng, coi như là hắn không đi tìm đối phương phiền toái, đối phương sau này khẳng định cũng tới tìm hắn để gây sự đấy!

Hầu tử lắc đầu, “không cần quá lâu.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hầu tử nói: “Dùng tiềm lực của ngươi, trăm năm sau là được đánh bại hắn, mà trăm năm, trong chớp mắt chuyện tình!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, hầu tử đột nhiên cong ngón búng ra, một cây lông khỉ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “nếu như ngươi muốn giết ai, chỉ cần thúc giục vật ấy, mặc kệ rất xa, ba hơi bên trong, ta tất đến bên cạnh ngươi.”

Nói xong, dưới chân hắn đột nhiên một hồi kim quang chợt hiện, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn nhìn trước mặt lông khỉ, giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi Dạ Đế kia. Lại để cho cái con khỉ này đi giết Dạ Đế kia? Dùng cái con khỉ này thực lực, đương nhiên là có thể làm được dễ dàng đấy. Nhưng mà, hắn không biết.

Hai mối thù của tỷ, hắn muốn thân thủ báo lại!

Huyết Nữ!

Nghĩ đến Huyết Nữ, Dương Diệp thần sắc lập tức trầm xuống.

Qua sau một hồi, Dương Diệp đem trước mặt cái kia lông khỉ thu vào, cái đồ chơi này, nhưng là một cái Bảo Mệnh Phù a!

Nhìn lướt qua bốn phía, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trong mắt hiện lên một vòng nanh sắc, “truy sát ta, hiện tại, ta cũng để cho ngươi đám nếm thử bị đuổi giết tư vị!”

Thanh âm rơi xuống, người hắn đã tại chỗ biến mất.

Thiên Võng Tổng Bộ.

Trong điện, Thiên Võng Thủ Lĩnh ám nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi xác định nếu như vậy?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thiên Võng Thủ Lĩnh nói: “Những người kia, cơ bản đều là chuẩn Minh Cảnh cường giả. Dùng thực lực của ngươi bây giờ, muốn giết chuẩn Minh Cảnh cường giả, tựa hồ rất khó!”

Dương Diệp nói: “Ai nói với ngươi ta muốn cùng bọn họ quang minh chính đại một mình đấu?”

Ám nao nao, rất nhanh, hắn làm như đã hiểu rõ chuyện gì, lập tức khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta tra xét thoáng một phát, lúc trước đuổi theo giết chính là ngươi, một cùng sở hữu hai mươi bảy vị cường giả. Trong đó, thực lực mạnh nhất đúng là Tiêu Hàn Y kia cùng cái kia cổ huyễn. Còn lại người bình thường hành tung, mỗi đầu mười miếng hạ phẩm Tử Tinh Thạch, mà hai người này, cần năm mươi miếng! Tổng cộng là 350 miếng hạ phẩm Tử Tinh Thạch. Nếu như ngươi còn có lúc trước ngươi cho ta xem cái loại này Tinh Thạch, chỉ cần ba mươi miếng là được!"

Dương Diệp cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới bay đến ám trước mặt của. Ám nhìn lướt qua vậy, sau đó đem thu vào. Tiếp đó, hắn đạo: "Cuối cùng xác nhận một chút, ngươi thật phải làm như vậy? Ngươi làm như thế, rất có thể để cho chính mình lâm vào tuyệt cảnh."

Dương Diệp nói: "Ta hiện tại đã là tuyệt cảnh! Hơn nữa, bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua cho ta, không phải sao?"

Ám khẽ gật đầu, "vậy ngươi đi đi, đợi tí nữa những người đó tung tích, đều truyền tới trước mặt ngươi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp sau khi rời đi, ám đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: "Muốn không yên ổn..."

Một lúc lâu sau.

Dương Diệp xuất hiện ở một mảnh trong núi sâu, hắn tiến nhập một khu rừng, theo rừng rậm kia rời đi không sai biệt lắm sau nửa canh giờ, hắn đi tới một tòa núi lớn trước mặt, tại núi lớn dưới đáy, có một cái cửa động.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đám bóng đen tiến nhập cái kia trong động.

Trong động, một khối khéo đưa đẩy trên đá lớn, ngồi xếp bằng một ông già.

Ngay tại Dương Diệp tiến vào trong động một khắc này, lão giả hai mắt đột nhiên mở ra, thoáng qua, một thanh trường đao trực tiếp xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó hắn giơ lên trường đao đối với lên trước mặt mãnh liệt chính là một cái mãnh liệt bổ.

Nhưng mà, rất nhanh, trong tay hắn dài đến ngừng ở giữa không trung.

Bởi vì một thanh Mộc Kiếm trực tiếp đâm vào giữa lông mày hắn, mà trường đao của hắn cách Mộc Kiếm, còn không kém nửa tấc khoảng cách. Chỉ muốn hơi nhanh hơn một chút, hắn có thể tránh thoát này trí mạng một kiếm.

Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt Dương Diệp, "ngươi là

Dương Diệp!”

Giờ phút này, Dương Diệp cũng không có mặc hắc bào, cho nên, đối phương nhận ra hắn.

Dương Diệp không nói nhảm, kiếm thu, máu tươi lập tức từ lão giả kia giữa lông mày bắn ra, nhưng mà ngay tại lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên từ lão giả kia trong cơ thể chợt hiện hiện ra, sau đó dùng tốc độ cực nhanh hướng phía xa xa thổi đi!

Tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt cũng đã chạy ra sơn động, xuất hiện ở bên ngoài mấy vạn dặm.

“Đó là hồn phách của hắn, tiểu tử, mau ra tay!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Thanh âm của Hậu Khanh vừa vang lên, người của Dương Diệp chính là biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, một đạo kiếm quang trong sơn động chợt lóe lên.

Bên ngoài mấy vạn dặm một chỗ không gian đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở chỗ đó, mà liền bóng đen kia muốn tiến hành kế tiếp Bước nhảy Không Gian lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Đạo kiếm quang kia trực tiếp xuyên thủng đạo hắc ảnh kia, bóng đen lập tức nổ bể ra, hóa thành không mấy mét hạt lớn nhỏ Năng Lượng Châu từ không trung rơi lả tả.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp xuất hiện ở trong tràng.

Giờ phút này, Dương Diệp sắc mặt cực kỳ tái nhợt. Vừa rồi, hắn vì giết lão giả này, thi triển hai lần Đại Na Di Thuật. Mà hai lần đều là vừa sợ vừa hiểm. Đặc biệt là lần thứ nhất, hắn vừa vào động lúc, nếu như hắn lúc ấy có một điểm do dự, cho dù là một chút do dự, hắn đều không thể đánh chết đối phương!

Một khi không cách nào đánh chết đối phương, dùng thực lực của đối phương, coi như là bị hắn trọng thương, đối phương cũng là có thể chạy trốn!

Cũng may, hắn trở ra, liền quyết đoán ra tay!

Ám sát!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này đây, để cho hắn biết, hắn tuy rằng rõ rệt không nhất định có thể đánh thắng được chuẩn Minh Cảnh cường giả, nhưng mà, thầm đến, hắn thì có niềm tin rất lớn một kiếm đánh chết đối phương.

Sát thủ!

Hiện tại, Dương Diệp hắn muốn trở thành sát thủ!

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp không gian đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, rất nhanh, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía bên phải, sau một khắc, một đạo kiếm quang xuất hiện ở bên ngoài mấy vạn dặm.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1843: Hắn lại tới nữa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1838 chương: Hắn lại tới nữa!

(Cầu chia sẻ)

Ám sát!

Hiện tại Dương Diệp đang làm, chính là ám sát. Chuẩn Minh Cảnh cường giả, hắn chính diện một mình đấu, hắn không có nắm chắc có thể đánh chết đối phương, nhưng mà, ám sát, hắn rất có nắm chắc đánh chết.

Minh Thương dễ tránh, Ám Tiến khó phòng!

Còn lần này, Dương Diệp muốn giết, tương tự là một gã chuẩn Minh Cảnh cường giả.

Tại một mảnh mờ mịt bên trong dãy núi, nguyên bản yên tĩnh sơn mạch đột nhiên vang lên một đạo chói tai tiếng kiếm reo, bất quá thoáng qua, đạo này tiếng kiếm reo chính là biến mất.

Sơn mạch lại một lần nữa khôi phục bình tĩnh!

Tại một cái ngọn núi ngọn nguồn, Dương Diệp nhìn nhìn trước mặt cỗ thi thể kia, sau đó hắn phải tay khẽ vẫy, thi thể kia trên ngón tay Nạp Giới lập tức bay đến trong tay hắn. Nhìn lướt qua, Dương Diệp lập tức vui vẻ, bởi vì kia Trung Hạ Phẩm Tử Tinh Thạch vậy mà khoảng chừng trên trăm nhiều!

Mặc dù có Tiểu Bạch ở đây, hắn không thiếu Tử Tinh Thạch, nhưng mà, Tiểu Bạch có thể là không có chuyên cần như vậy. Muốn nàng mỗi ngày tạo Tử Tinh Thạch? Nằm mơ đi!

Ngoại trừ Tử Tinh Thạch, trong đó còn có rất nhiều bảo vật, bất quá, cơ bản không có hắn để mắt đấy.

Không có ngừng lại, Dương Diệp lần nữa biến mất tại mờ mịt bên trong dãy núi.

Rất nhanh, lần lượt từng chuẩn Minh Cảnh cường giả biến mất, rốt cuộc, có chút thế lực đã nhận ra. Sau đó bắt đầu điều tra. Trong lúc nhất thời, cả Thiên Trụ Sơn vô số người, đều tại bắt đầu điều tra đến tột cùng là ai đang điên cuồng ám sát những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Giết chóc, như trước đang tiếp tục!

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp không thể không dừng lại rồi. Bởi vì thiên võng không có ở cung cấp cho hắn những người đó tình báo.

Thiên Võng Tổng Bộ, trong điện.

“Không có thể ở giết đi xuống!” Thầm nói.

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Thầm nghĩ “ngươi giết nhiều người như vậy, hiện tại, ngoại giới đều cho rằng là ta thiên võng làm, ngươi đang ở đây đánh tiếp, đến lúc đó những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả khẳng định phải để đối phó ta thiên võng.”

Dương Diệp nói: “Ngươi thiên võng sợ bọn họ?”

Ám lắc đầu, “ngươi còn không biết Thiên Trụ Sơn này nước nhiều bao nhiêu, hiện tại, là có chút thế lực đều tại bắt đầu điều tra ta thiên võng. Cuối cùng, trong lúc đó nhiều như vậy gương sáng cường giả vẫn lạc, bọn hắn nhất định là sẽ đứng ngồi không yên đấy! Mà ta lại không cách nào nói cho bọn hắn biết, là ngươi Dương Diệp giết, coi như là nói là ngươi giết, bọn hắn khẳng định cũng là sẽ không tin. Cho nên, trước ngừng ngừng đi!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cũng được, Bất quá, ta cũng cần Dạ Sát Tổ Chức thành viên vị trí.”

“Ngươi sẽ đối Dạ Sát xuất thủ?” Thầm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thầm nghĩ “hiện tại, ngươi còn không phải là đối thủ của Dạ Đế.”

Dương Diệp nói: “Ta lại không công khai cùng bọn họ làm.”

Ám trầm mặc một lát, sau đó nói: “Thôi được, đây là chính ngươi việc tư, chính ngươi quyết định. Bất quá, ta phải nhắc nhở ngươi thoáng một phát, Dạ Sát cái tổ chức này, không phải là đơn giản như vậy, ngươi muốn ra tay với bọn hắn, cẩn thận đem mình cho góp đi vào!”

Dương Diệp cười cười, “đa tạ nhắc nhở!”

Gặp Dương Diệp đã chú ý quyết, ám không có đang nói cái gì, tay phải hắn nhẹ nhàng một chiêu, một cái quyển trục xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “đây là Dạ Sát Tổ Chức một số người tư liệu, bất quá, những người này, cũng chỉ là công khai, còn có rất nhiều người, ví dụ như trong Dạ Sát Tổ Chức một ít Lão Quái Vật, những người này, chúng ta thì không cách nào tra được bọn hắn tư liệu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đa tạ!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở trong đại điện.

Tại Dương Diệp ly khai sau đó không lâu, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trong điện.

Nhìn thấy tên nữ tử này, cái kia ám eo lập tức hơi cong một chút, “Xin chào chủ nhân.”

Nữ tử khẽ gật đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía ngoài điện, chỗ đó, là Dương Diệp rời đi phương hướng.

Lúc này, cái kia ám đột nhiên nói: “Không biết chủ nhân vì sao phải thuộc hạ giúp hắn?”

Nữ tử nhìn thoáng qua ám, sau đó nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Ám do dự một chút, sau đó nói: “Người này mặc dù là thiên túng kỳ tài, nhưng mà, ta cảm thấy hắn rất khó lớn lên. Hơn nữa, chúng ta cự tuyệt vì nhiều cái thế lực cung cấp tung tích của hắn, đã để được rất nhiều thế lực vô cùng bất mãn. Đặc biệt là Dạ Sát Tổ Chức, vì hắn mà đắc tội những thế lực này, rất tính không ra!”

Nữ tử nhàn nhạt nhìn thoáng qua ám, “những thứ này ngươi không cần phải xen vào, làm tốt ta nói rõ chuyện của ngươi là được!”

“Vâng!”

Ám eo lần nữa cong lại.

Nữ tử thu hồi ánh mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía ngoài điện, trong mắt có tia tia chấn động, làm như hồi tưởng nổi lên chuyện cũ.

...

Ly khai Thiên Võng Tổng Bộ về sau, Dương Diệp thẳng đến Dạ Sát Thành.

Dạ Sát Thành, đây là Thiên Trụ Sơn bốn Đại Thành một trong, cũng là Dạ Sát Tổ Chức một cái cứ điểm. Bất quá, cùng Thánh Khư Thành không giống với, Thánh Khư Thành chỉ cần ngươi giao nhập môn phí, cái kia bất luận kẻ nào cũng có thể đi vào. Nhưng mà, Dạ Sát Thành này nhưng thì không được, bởi vì Dạ Sát Thành này không cho phép ngoại nhân tiến vào, trong thành người, đều là Dạ Sát Tổ Chức đấy.

Dạ Sát Thành ngoài cửa trong khắp ngõ ngách, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua tường thành, trên tường thành, không có người, cửa thành cũng không có ai. Nhưng mà, Dương Diệp rất rõ ràng, tại bốn phía đều có cường giả tại trấn thủ.

Dương Diệp lặng lẽ tiềm nhập Dạ Sát Thành, tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tiếp đó, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dạ Sát Điện.

Trong điện có vài chục người, cầm đầu là một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử này không phải là Dạ Đế, mà là Dạ Sát Tổ Chức nhân vật số hai, tên là Dạ Quý, là đệ đệ của Dạ Đế.

Dạ Quý hai mắt khép hờ, phía dưới những người kia im lặng không nói, trong điện có vẻ hơi yên tĩnh.

Qua một hồi lâu về sau, Dạ Quý đột nhiên nói: “Thế nào, thiên võng vẫn là không muốn giúp chúng ta truy tra tung tích của Dương Diệp kia?”

Lúc này, phía dưới một ông già đứng dậy, “đúng là, tiếp xúc khiến cho chúng ta mở ra thù lao đã rất cao, nhưng mà thiên võng chính là cự tuyệt, mà lại ngay cả lý do cũng không cho một cái.” Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó lại nói: “Ta cảm thấy trong này nhất định có kỳ quặc!”

Dạ Quý khẽ gật đầu, “kỳ quặc tự nhiên là có. Kỳ thật, ta cũng rất tò mò, ngày đó mạng lưới tại sao lại như vậy. Muốn nói bọn hắn sợ hãi Dương Diệp, vậy hiển nhiên là không thể nào. Chẳng lẽ nói, Dương Diệp cho bọn hắn thêm nữa, hoặc là rất tốt chỗ tốt?”

Phía dưới, lão giả kia trầm giọng nói: “Dương Diệp người này, ta đã điều tra qua. Người này có thù tất báo, làm việc cực kỳ tàn nhẫn quyết đoán. Dạ Sát ta cùng hắn kết thù, dùng hắn tính cách, nhất định cùng Dạ Sát ta không chết không thôi, chúng ta bây giờ nếu không diệt trừ mất hắn, hắn ngày sau tất nhiên sẽ trở thành một con rắn độc, sau đó từ một nơi bí mật gần đó khắp nơi nhằm vào Dạ Sát ta.”

Dạ Quý mỉm cười, “yên tâm, chúng ta rất nhanh sẽ biết tung tích của hắn!”

Lão giả nhìn về phía Dạ Quý, trong mắt là nghi hoặc.

Dạ Quý nói: “Ca ca ta đã tự mình ra mặt mời ngày đó tính, làm cho đối phương giúp chúng ta tính ra vị trí của Dương Diệp!”

Thiên tính toán!

Nghe được lời của Dạ Quý, trong tràng trong lòng mọi người đều là cả kinh, này thiên tính toán cũng là năm đại đế một trong, bất quá, đây là thần bí nhất một vị, bình thường vậy căn bản là thần long thấy đầu mà không thấy đuôi đấy. Trừ lần đó ra, còn có một nghe đồn, cái kia chính là, này thiên tính toán đã từng cùng Cổ Tu Giả đã giao thủ.

Đương nhiên, đây chỉ là nghe đồn, cuối cùng có hay không chuyện kia, không có ai biết.

Phía dưới, lão giả nói: “Đối phương nguyện ý giúp trợ?”

Dạ Quý khẽ gật đầu, “ca ca ta trong tay vừa vặn có đối phương thứ cần, cho nên, đối phương đáp ứng giúp ta tính một lần, tuy rằng chỉ có một lần, nhưng mà, đã đủ rồi.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua ngoài điện, sau đó nói: “Đối phương nói thời điểm này cho chúng ta kết quả, nghĩ đến cũng sắp đến!”

Ngay tại lúc này, một cái quyển trục đột nhiên từ ngoài điện kia kích xạ mà tới.

Dạ Quý phải tay khẽ vẫy, cái kia quyển trục lập tức đã rơi vào trong tay hắn, nhìn cuốn sách trong tay, Dạ Quý khóe miệng nổi lên một nụ cười, “nói đến đi ra, không hổ là thiên tính toán, tính toán tường tận Thiên Hạ Sự.”

Vừa nói, hắn mở ra quyển trục, làm hắn nhìn thấy trong quyển trục chữ lúc, sắc mặt hắn tím mặt đại biến, “làm sao có thể!”

Trên quyển trục, chỉ có ba chữ: Dạ Sát Thành!

Ngay tại lúc này, trong tràng bất ngờ xảy ra chuyện, một điểm hàn quang đột nhiên trong điện thoáng hiện, làm điểm ấy hàn quang xuất hiện một khắc này, trong tràng tất cả sắc mặt người cũng thay đổi. Mọi người cũng không nghĩ tới, có người vậy mà tiềm nhập Dạ Sát Điện này!

Làm hàn quang xuất hiện một khắc này, Dạ Quý kia toàn thân tóc gáy đều dựng lên, ngay sau đó, quanh người hắn đột nhiên xuất hiện từng tầng từng tầng hơi mỏng kim quang, làm kim quang xuất hiện một khắc này, một thanh Mộc Kiếm đột nhiên đâm vào giữa lông mày của hắn bên ngoài kim quang bên trên.

Bành!

Kim quang kịch liệt run lên, qua trong giây lát, kim quang kia trực tiếp nổ bể ra, sau một khắc, Mộc Kiếm từ Dạ Quý kia giữa lông mày xuyên qua.

Xùy～～!

Một vết máu tươi trực tiếp từ Dạ Quý kia giữa lông mày bắn ra, nhưng mà rất nhanh, một đạo kiếm quang đột nhiên tại Dạ Quý kia trong đầu nổ bể ra, linh hồn của Dạ Quý kia tại thời khắc này cũng lập tức bị đạo kiếm quang này tồi tán, hóa thành hư vô.

Làm Dạ Quý linh hồn hóa thành hư vô một chớp mắt kia, điểm này hàn quang lập tức triệt thoái phía sau, ngay tại lúc này, trong điện có người hét lớn, “ngăn hắn lại!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng hơn mười đạo khí tức đột nhiên hướng phía điểm này hàn quang bao phủ tới, bất quá, những khí tức này mới vừa xuất hiện, điểm này hàn quang chính là đã xuất hiện ở bên ngoài Dạ Sát Điện, thoáng qua, điểm này hàn quang xuất hiện ở Dạ Sát Thành Thiên tế bên ngoài!

Đến nhanh, đi cũng nhanh!

Dạ Sát Thành, giờ phút này tất cả mọi người là mộng.

Dạ Sát bị người đánh trộm rồi!

Chuẩn xác mà nói là, có người đến Dạ Sát Thành, sau đó ở trước mắt bao người đánh chết Dạ Sát Tổ Chức nhân vật số hai!

Trong Dạ Sát Điện, nhìn lên trước mặt Dạ Quý kia thi thể không đầu, tất cả mọi người im lặng không nói.

Một lát sau, trong tràng địa vị có chút cao lão giả kia đột nhiên đứng dậy, sau đó nói: “Lập tức thông tri Đại Thống Lĩnh!”

Lúc này, một người trong đó do dự một chút, sau đó nói: “Đại Thống Lĩnh đã từng nói qua, trừ phi tìm được Dương Diệp, bằng không thì, bất cứ chuyện gì không nên quấy nhiễu hắn!”

Lão giả cả giận nói: “Còn chưa hiểu tình trạng sao? Người nọ vừa rồi dùng là là kiếm, đối phương chính là Dương Diệp! Mà bây giờ, Dương Diệp kia có thể ám sát chết Nhị Thống Lĩnh, cũng là đồng nghĩa với hắn có thể ám sát chết chúng ta. Lập tức đi thông tri Đại Thống Lĩnh, đã nói Dương Diệp đã xuất hiện. Hắn...”

Nói đến đây, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên lên, “hắn lại...”,

Lời còn chưa dứt, một điểm hàn quang đột nhiên ở giữa sân sáng lên.

...

PS: 5 chương. Thật có lỗi, không có biện pháp nhiều bạo phát. Bởi vì gần nhất tại khảo thi bằng lái xe, thời gian gõ chữ quá ít. Vốn là không muốn đi thi, nhưng mà, bằng hữu nói, cả tháng bảy về sau, sẽ thêm khoa mục, hiện tại không khảo thi, sau này khảo thi, phiền toái hơn. Cho nên, cũng chỉ có thể hiện tại thi.

Chúc mọi người sáu một vui vẻ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1844: Mời Thánh Kiếm trở về vị trí cũ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1839 chương: Mời Thánh Kiếm trở về vị trí cũ!

(Cầu chia sẻ)

Lão giả thanh âm còn chưa rơi xuống, một đạo hàn quang đột nhiên từ giữa lông mày của hắn kích xạ mà qua.

Xùy~~!

Máu tươi như nước suối vậy từ lão giả giữa lông mày bắn ra.

Nhưng mà, điểm này hàn quang nhưng là đã biến mất ở trong đại điện.

Trong tràng tất cả mọi người ngây ra như phỗng.

Mọi người cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại có thể xuất hiện tại đánh trở lại, bởi vậy, vừa rồi tất cả mọi người không có nửa điểm phòng bị.

Rất nhanh, trong tràng có người phục hồi tinh thần lại, một người trong đó vội vàng nói: “Nhanh thông tri Đại Thủ Lĩnh!”

Ngay tại lúc này, trong điện tất cả sắc mặt người đột nhiên biến đổi, sau đó mọi người ngay ngắn hướng lóe lên ngoài điện, ngay tại lúc này, một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa đột nhiên từ trên không Dạ Sát Thành kia tấn công tới. Cỗ lực lượng này làm cho người ta cực sự mãnh liệt áp bách lực, làm cho người ta cảm thấy phảng phất là trời sập xuống bình thường!

Nếu để cho cỗ lực lượng này rơi xuống, cả Dạ Sát Thành tất nhiên sẽ hóa thành tro tàn!

“Mau ra tay!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, vô số cường giả phóng lên trời, cùng lúc đó, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ hướng phía cỗ lực lượng kia nghiền ép mà đi. Đang lúc mọi người hợp lực phía dưới, cỗ lực lượng kia tại đi vào trên Dạ Sát

Thành phương mấy trăm trượng lúc bị đánh tan, hóa thành hư vô.

Thiên tế, nhìn xem một màn này, trong lòng Dương Diệp thầm nghĩ đáng tiếc.

Không có dừng lại, hắn xoay người rời đi.

Chiếm tiện nghi phải đi!

Nhưng mà ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên quyết định chỉnh đốn trên không Dạ Sát Thành vang lên, “giết người muốn đi? Ngươi chính là ở lại đây đi!”

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp sắc mặt lập tức khẽ biến, nhưng mà rất nhanh, thần sắc hắn dữ tợn.

Dạ Đế!

Đây là thanh âm của Dạ Đế!

Theo Dạ Đế thanh âm rơi xuống, một cỗ lực lượng cường đại lập tức bao phủ lên chung quanh của Dương Diệp. Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, Dạ Đế cỗ lực lượng kia trực tiếp bị đạo kiếm quang này cho xé tan thành phấn.

Thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở bên ngoài mấy vạn dặm, mà giờ khắc này chỗ đó, đã xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Nam tử này, đúng là Dạ Đế!

Dạ Đế quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thực để cho ta ngoài ý muốn, không nghĩ tới ngươi phát triển đến trình độ này, ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Không phải là chạy trốn, mà là xuất hiện ở trước mặt của Dạ Đế, ngay sau đó, một điểm hàn quang đâm thẳng Dạ Đế kia giữa lông mày. Nhưng mà, làm kiếm kia cách Dạ Đế giữa lông mày còn có không sai biệt lắm ba tấc lúc, kiếm đột nhiên ngừng lại, bởi vì Mộc Kiếm trực tiếp bị hai ngón tay cho kẹp lấy!

Này hai ngón tay, dĩ nhiên chính là ngón tay của Dạ Đế!

Dạ Đế nhìn xem Dương Diệp, đang muốn nói cái gì, ngay tại lúc này, Dương Diệp hai tay nắm kiếm mãnh liệt đất chính là xoay tròn,

Bành!

Dạ Đế trực tiếp bị Dương Diệp trong Mộc Kiếm lực lượng chấn động trăm trượng có hơn, Dạ Đế vừa dừng lại, kiếm của Dương Diệp chính là đã đến giữa lông mày của hắn vị trí. Mà đúng lúc này, Dạ Đế dưới chân đột nhiên xuất hiện một ngọn gió xoáy, thoáng qua, kiếm trực tiếp xuyên qua giữa lông mày Dạ Đế từng cái

Nhưng mà, chẳng qua là tàn ảnh!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, tiếp đó, hắn quay người chính là chém xuống một kiếm!

Bành!

Kiếm vừa dứt, Dương Diệp nhưng là bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn mấy trăm trượng.

Xa xa, Dạ Đế kia sắc mặt thấp trầm như nước. Bây giờ Dương Diệp, cùng hắn lúc trước gặp phải Dương Diệp kia đã hoàn toàn khác nhau. Vừa rồi cái kia hai kiếm, đã Hoàng Kim uy hiếp được hắn.

Thật là khủng khiếp tốc độ phát triển!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Đại Na Di Thuật!

Kiếm của hắn nhanh chóng vốn là cực nhanh, mà bây giờ, tăng thêm Đại Na Di Thuật về sau, kiếm của hắn nhanh chóng lập tức đạt đến cực hạn của hắn, cùng lúc đó, hắn lực lượng cũng đạt tới hắn cực hạn. Tốc độ đạt tới trình độ nhất định, lực lượng kia cũng là có thể tăng gấp đôi đấy!

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Dạ Đế hai mắt lập tức hơi híp lại, thoáng qua, tay phải hắn hướng phía trước nắm chắc, “điều khiển!”

Thanh âm rơi xuống, nắm đấm chỗ xuất hiện một xoáy nước màu đen, màu đen vòng xoáy mới vừa xuất hiện, kiếm của Dương Diệp liền đã tới.

Ầm!

Kiếm cương đâm vào màu đen kia vòng xoáy, trong tràng mấy vạn trượng bên trong không gian chính là kịch liệt run lên, bất quá cũng không có rạn nứt sụp đổ, bởi vì lực lượng của Dương Diệp cũng không có tiết ra, hắn trong Mộc Kiếm lực lượng, đều đã rơi vào cái kia xoáy nước màu đen phía trên.

Nhưng mà, cái kia xoáy nước màu đen cũng chỉ là nhẹ nhẹ run rẩy, Dạ Đế kia cũng tại nguyên chỗ, không chút sứt mẻ!

“Phá!”

Ngay tại lúc này, Dạ Đế kia thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi, bởi vì một cổ cự lực từ màu đen kia trong nước xoáy bừng lên.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn động ngàn trượng có hơn.

Nghìn ngoài... Trượng, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Đế cái kia trên nắm tay màu đen vòng xoáy, trong mắt có vẻ mặt ngưng trọng, còn có một tia hiếu kỳ. Đó là một món bảo vật, một kiện cực kỳ khủng bố Phòng Ngự Hình bảo vật.

Phải biết, hắn Đại Na Di Thuật tăng thêm hắn bây giờ kiếm nhanh chóng, bất ngờ không đề phòng, là có thể nháy mắt giết một vị chuẩn gương sáng cường giả. Nhưng mà, vừa rồi một kiếm này, cũng là bị món bảo vật này chặn lại. Mà Dạ Đế kia bản thân càng là không chút sứt mẻ!

Đối phương có bảo vật này ở đây, đã đứng ở thế bất bại rồi!

Ngay tại lúc này, xa xa Dạ Đế kia đột nhiên nói: “Thực khó có thể tưởng tượng, trong khoảng thời gian ngắn, ngươi phát triển đến hôm nay tình trạng này, nếu như tiếp tục để cho ngươi trưởng thành tiếp, tin tưởng qua không được bao lâu, Bổn đế khả năng đều không làm gì được ngươi rồi! Bất quá đáng tiếc, ngươi không có cơ hội đó kia!”

Nói xong, đột nhiên hắn hướng phía trước bước ra một bước, tiếp đó, hai tay của hắn kéo tới trước, trong chốc lát, một cây màu đen nhánh bén nhọn mọc gai xuất hiện ở trước mặt hắn, làm căn này màu đen nhánh mọc gai xuất hiện một chớp mắt kia, toàn bộ Thiên tế đều là tro tối xuống, dường như đêm hàng lâm!

Nhìn thấy căn này bén nhọn mọc gai, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên, cái đồ chơi này, để cho hắn cảm thấy nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Ngay tại lúc này, cái kia bén nhọn mọc gai đột nhiên rất nhanh xoay tròn, sau một khắc, kia bắn nhanh ra như điện.

Trong chớp nhoáng này, Dương Diệp phát hiện, chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian lại có chút hư ảo.

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, trong cơ thể hắn, Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, cùng lúc đó, một đóa hỏa diễm đột nhiên từ giữa lông mày của hắn vọt ra, qua trong giây lát, trong cỗ hỏa diễm này trực tiếp đưa hắn bao vây lại, mà trong tay hắn Mộc Kiếm tại lúc này cũng biến thành một thanh hỏa kiếm!

Lục Đinh Thần Hỏa!

Giờ khắc này, Dương Diệp không dám ở chút nào khinh thường, sử dụng Lục Đinh Thần Hỏa!

Thoáng qua, một đạo Hỏa Diễm Kiếm Quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó cùng cái kia màu đen mọc gai dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau.

Cây kim so với cọng râu!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, trong sân không gian trong nháy mắt triệt để hư ảo, không phải là băng diệt, mà là hư ảo, bởi vì hai người lực lượng, không chỉ có làm cho cái kia một vùng không gian chịu không được, đã liền Không Gian Hắc Động đều chịu không được.

Bất quá, rất nhanh, cái kia một vùng không gian nhưng là ở Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị một chút, chậm rãi khôi phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở vạn trượng ra, hắn là bị đẩy lui, bất quá, Dạ Đế kia giờ phút này cũng bị Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia cho đẩy lui trọn vẹn mấy ngàn trượng, mà trước mặt hắn cái kia màu đen nhánh mọc gai đã đen kịt, đó là bị Lục Đinh Thần Hỏa đốt!

Nhìn lên trước mặt cái kia đã đen nhánh mọc gai, Dạ Đế sắc mặt âm trầm đáng sợ, này màu đen nhánh mọc gai, đây chính là Đế Giai Trung Phẩm bảo vật, cũng là hắn một trong những lá bài tẩy, vừa rồi tế ra đến, liền là hy vọng nhất kích tất sát Dương Diệp.

Nhưng mà hắn thật không ngờ, Dương Diệp lại có thần bí kia hỏa diễm, sau đó trực tiếp đưa hắn món bảo vật này trọng thương, mặc dù không có trực tiếp bị phá huỷ, nhưng mà ở sau đó vài chục năm nay, hắn này cây gai dài là đừng nghĩ đang dùng!

Dạ Đế thu hồi mọc gai, thoáng qua, trong tay hắn, xuất hiện một thanh kỳ dị vũ khí, vũ khí này, dài ước chừng ba thước, có điểm giống kiếm, nhưng mà, nó đỉnh nhưng là cong, hiện lên phác thảo hình dạng, mà ở cái kia đỉnh cao nhất chỗ, phiêu đãng một điều có lớn chừng ngón tay cái màu đen độc xà.

Sau một khắc, Dạ Đế giơ lên cái kia kỳ dị vũ khí đối với Dương Diệp cách không chính là đâm một cái.

“GRÀO!”

Một đạo nhọn tiếng chói tai đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, một đạo lưu quang màu đen đột nhiên hướng phía Dương Diệp kích bắn đi, những nơi đi qua, không gian trực tiếp biến thành nước sơn hắc trạng.

Dương Diệp nhìn thấy.

Tại đạo kia lưu quang màu đen bên trong, là vô số điều ngón cái nho nhỏ Hắc Sắc Tiểu Xà, rất nhiều, chí ít có hơn vạn nhiều!

Không dám khinh thường, Dương Diệp tay phải cầm trong tay Mộc Kiếm một hồi vung nhanh, trong chốc lát, vô số đạo Hỏa Diễm Kiếm Khí từ hắn Mộc Kiếm đỉnh bắn ra, trong nháy mắt, trong tràng trực tiếp bắt đầu rơi xuống một mảnh Hỏa Diễm Kiếm vũ.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Thiên tế, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Ngay tại lúc này, Dạ Đế kia bản thân đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tới đỉnh đầu của Dương Diệp, ngay sau đó, trong tay hắn cái kia kỳ dị vũ khí trực tiếp đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là một đập.

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, đối phương vừa nện xuống, trong tay hắn Mộc Kiếm chính là nghênh đón tiếp lấy. Nhưng mà, trong tay hắn Mộc Kiếm mới vừa cùng đối phương cái kia vũ khí tiếp xúc, sắc mặt hắn chính là lập tức kịch biến, bởi vì trong một khắc kia, trong đầu hắn rõ ràng xuất hiện trở nên hoảng hốt mê muội, dường như bị người dùng đầu đòn nghiêm trọng một cúi đầu.

Ngay sau đó, hắn cảm giác bộ ngực mình truyền đến đau đớn một hồi, tiếp đó, cả người hắn hướng về sau trọn vẹn bay ra gần vạn trượng khoảng cách!

Còn chưa dừng lại, một đạo lưu quang màu đen chính là đi tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp vội vàng cưỡng ép ổn định tâm thần, sau đó song tay nâng kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Bành!

Cái kia luồng sáng lấp lánh trực tiếp bị hắn đánh tan, nhưng mà, ở đằng kia đánh lưu quang tản một khắc này, vô số nhỏ như ngón tay Hắc Sắc Tiểu Xà đột nhiên hướng phía hắn cắn.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một đạo hỏa diễm đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể vọt lên, những cái kia con rắn nhỏ còn chưa dựa vào gần Dương Diệp, chính là trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô.

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Dạ Đế kia lông mày lập tức nhíu lại.

Dạ Đế đối diện, Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, một điểm ngân quang đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, thoáng qua, điểm này ngân quang trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trong lòng Dương Diệp kinh hãi, vội vàng giơ kiếm chính là vừa đỡ.

Bành!

Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm kịch liệt run lên, thoáng qua, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến vạn trượng có hơn.

Vừa dừng lại một cái, Dương Diệp khóe miệng chính là tràn ra một ngụm máu tươi.

Mà đúng lúc này, một tên đang mặc màu bạc khôi giáp nam tử xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Người tới chính là người nọ quân phái xuống người nọ!

Ngân Giáp Nam Tử nhìn về phía Dương Diệp, “con sâu cái kiến chi nhân, vậy mà cũng dám cầm Thánh Kiếm, mày xứng à?”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm, tiếp đó, hắn lấy ra một cái màu vàng vỏ kiếm, sau đó nói: “Phụng nhân quân chi mệnh, đến đây triệu hồi Thánh Kiếm, mời Thánh Kiếm trở về vị trí cũ!”

Kia nói xong, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, liền muốn tránh thoát tay của Dương Diệp.

...

PS: Cảm tạ: Tiểu Hạo ca -, 100130526, to lớn Thủy Bình Nghi, lĩnh trên thanh tuyền, thành or diệt fun01741 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1845: Giúp ta bỏ kiếm phong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1840 chương: Giúp ta bỏ kiếm phong!

(Cầu chia sẻ)

Muốn tránh thoát!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, hắn thật không ngờ, Mộc Kiếm này vậy mà muốn tránh thoát tay của hắn. Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, Tiểu Bạch tiểu trảo thoáng một phát ôm lấy Mộc Kiếm. Rất nhanh, Mộc Kiếm dần dần bình tĩnh lại.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Ngân Giáp Nam Tử kia lông mày lúc này nhíu lại, "mời Thánh Kiếm trở về vị trí cũ!"

Ngân Giáp Nam Tử thanh âm rơi xuống, Mộc Kiếm kia lại lần nữa nhẹ nhàng run lên.

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ xa xa Ngân Giáp Nam Tử kia trong tay màu vàng vỏ kiếm!

Dương Diệp nhìn đã minh bạch.

Vỏ kiếm kia cùng Mộc Kiếm là nhất thể, Mộc Kiếm kia tưởng phải trở về vỏ kiếm kia dặm đi.

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó nói: "Buông ra đi!"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, làm như cho là mình nghe lầm.

Dương Diệp cười nói: "Nếu như nó không muốn đi theo chúng ta, chúng ta cưỡng ép giữ lại nó, không có bất kỳ ý tứ gì, đúng hay không?"

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi nhấp nha nhấp nháy, một lát sau, nàng làm như suy nghĩ minh bạch, lập tức, tiểu trảo nới lỏng ra. Theo Tiểu Bạch tiểu trảo buông, Mộc Kiếm kia lập tức hóa thành một vệt kim quang không vào vỏ kiếm của Ngân Giáp Nam Tử kia bên trong.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Nhãn trong lập tức hiện lên vẻ đau thương. Mà đúng lúc này, xa xa kiếm trong tay của Ngân Giáp

Nam Tử kia cùng vỏ kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó tránh thoát tay của hắn, ngay sau đó, Mộc Kiếm kia mang theo vỏ kiếm đi tới trước mặt của Tiểu Bạch.

Dương Diệp: “...”

Không chỉ có Dương Diệp cùng Tiểu Bạch sửng sốt, Ngân Giáp Nam Tử kia cũng ngây ngẩn cả người.

Rất nhanh, Tiểu Bạch ôm Mộc Kiếm vuốt vuốt, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng ngẩng đầu đối với xa xa Ngân Giáp Nam Tử kia nhếch miệng cười cười, tiếp đó, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Ngân Giáp Nam Tử, sau đó vừa chỉ chỉ vỏ kiếm, giống như là nói: Cám ơn!

Dương Diệp là nhìn đã minh bạch. Tiểu Bạch chính là ý này!

Tiểu Bạch không có để ý cái kia sắc mặt khó coi Ngân Giáp Nam Tử, nàng ôm Mộc Kiếm trực tiếp vọt tới trong Hồng Mông Tháp.

Một bên, Dạ Đế khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hắn không có động thủ, hắn hiện tại, đương nhiên sẽ không động thủ.

Xa xa, Ngân Giáp Nam Tử kia nhìn về phía Dương Diệp, “nó đi nơi nào!”

Dương Diệp nhún vai, “ngươi đoán!”

Ngay tại lúc này, một bên Dạ Đế đột nhiên nhìn về phía Ngân Giáp Nam Tử, nói: “Các hạ, không hề nghi ngờ, kiếm kia liền ở trên thân người này. Các hạ chỉ cần muốn giết hắn, dĩ nhiên là có thể đạt được kiếm kia.”

Ngân Giáp Nam Tử nhìn thoáng qua Dạ Đế, sau đó ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, sau một khắc, một đạo ngân quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt lạnh lẽo, tay hắn nhẹ nhàng khẽ động, rất nhanh, Mộc Kiếm kia lần nữa xuất hiện ở trên tay hắn, ngay sau đó, hắn hai tay nắm Mộc Kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm bị đẩy lui gần ngàn trượng khoảng cách. Nhưng mà sau một khắc, cả người hắn nhưng là biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Ngân Giáp Nam Tử kia, tiếp đó, một đạo Hỏa Diễm Kiếm Quang bay thẳng đến Ngân Giáp Nam Tử kia hung ác bổ xuống!

Ngân Giáp Nam Tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, thoáng qua, hắn cổ tay chuyển một cái, trong tay ngân thương tựa như phẫn nộ long xuất hải, mang theo một cỗ khí thế ngút trời thượng triều chính là đâm một cái.

Keng!

Theo một đạo âm thanh sắc nhọn chói tai ở giữa sân vang lên, Ngân Giáp Nam Tử kia trực tiếp bị một kiếm này chấn địa nhìn phía dưới tật rơi xuống, mà Dương Diệp nhưng cũng bị đối phương một phát này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Dương Diệp không có lần nữa xuất kích, mà là mượn nhờ cỗ lực lượng kia tránh về phía sau một cái, hướng xa xa Thiên tế kích bắn đi.

Tiếp tục lưu lại nơi đây, coi như là hắn đánh thắng Ngân Giáp Nam Tử này, có thể bên cạnh còn có một Dạ Đế đây!

“Muốn chạy trốn?”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Dạ Đế đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một đạo lưu quang màu đen đột nhiên từ trước mặt Dương Diệp cách đó không xa không gian vọt ra, ngay sau đó, vô số nhỏ như ngón tay mảnh Tiểu Độc Xà uyển như mưa rơi hướng phía Dương Diệp kích xạ mà tới.

Rất nhanh, một đạo hỏa diễm từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, những nơi đi qua, những cái kia mảnh Tiểu Độc Xà trực tiếp hóa thành tro tàn, nhưng mà, chính là sự chậm trễ này, Dạ Đế kia đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng Dạ Đế cùng xuất hiện, còn có Ngân Giáp Nam Tử kia!

Dạ Đế cười lạnh nói: “Muốn chạy trốn? Hỏi qua ta sao?”

Dương Diệp nhìn hai người, không nói gì.

Ngay tại lúc này, Dạ Đế đột nhiên nhìn về phía Ngân Giáp Nam Tử kia, sau đó lui qua một bên. Hắn không có ý định ra tay, bởi vì hắn xem như đã nhìn ra, Ngân Giáp Nam Tử này so với hắn càng muốn Dương Diệp kia chết.

Ngân Giáp Nam Tử nhìn thoáng qua Dạ Đế, sau đó cũng lui qua một bên, hắn cũng không ra tay. Hắn không ngốc, tự nhiên biết rõ tâm tư của Dạ Đế này. Thực lực của Dương Diệp mặc dù không bằng hai người bọn họ, nhưng mà, trải qua mới vừa rồi giao thủ, hắn biết, nếu muốn giết Dương Diệp, vậy khẳng định là cần phải bỏ ra một chút giá cao.

Mà một khi hắn cùng với Dương Diệp đổ máu, đến lúc đó, rất có thể bị Dạ Đế này cho ngồi thu ngư ông chi lợi!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp nhìn hai người, hắn cũng không nhúc nhích. Hiện tại hắn nếu trốn, không cần phải nói, trước mắt hai người này tất nhiên sẽ trước ra tay với hắn. Bất quá, hắn vẫn là thuộc về rất bị động một phương.

Đã trầm mặc sau một hồi, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Dạ Đế kia, sau đó nói: “Các ngươi đã đều không ra tay, vậy để cho ta tới chọn đi. Dạ Đế, ân oán giữa chúng ta, liền tới hôm nay làm một hoàn toàn chấm dứt đi!”

Nói xong, hắn cổ tay chuyển một cái, kiếm quang chợt hiện, trong chốc lát, một điểm hàn quang xuất hiện ở trước mặt của Dạ Đế.

Dạ Đế hai mắt híp lại, trong con ngươi, hiện lên một vòng che lấp, thoáng qua, hắn nắm chắc trong tay dài phác thảo hướng phía trước chính là nhất câu. Này nhất câu, trực tiếp ôm lấy kiếm của Dương Diệp. Kiếm bị ôm lấy, Dương Diệp đầu lần nữa cảm giác trở nên hoảng hốt cùng mê muội, quay người, hắn cảm giác bụng mình truyền đến đau đớn một hồi.

Bành!

Dương Diệp như gặp phải thiết chùy trọng kích, toàn bộ người trực tiếp bay ngược ra sau gần mấy ngàn trượng.

Tại Dương Diệp trước ngực, xuất hiện một đạo cực kỳ sâu miệng máu, vừa rồi nếu như không phải là hắn vào thời điểm mấu chốt lui nhanh, Dạ Đế một ít phác thảo, khả năng trực tiếp đem hắn ngũ tạng đều vẽ ra tới.

Ngay tại lúc này, Ngân Giáp Nam Tử kia đột nhiên nhìn về phía Dạ Đế kia dài phác thảo, “đoạt hồn phác thảo, Đế Giai Trung Phẩm Thần vật, không nghĩ tới trong tay ngươi. Xem ra, lúc trước cái kia đoạt hồn quân áo lông xích là đã bị chết ở tại trong tay ngươi.”

Dạ Đế nhìn thoáng qua Ngân Giáp Nam Tử, không nói gì, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, “không thể không nói, ngươi đúng là thiên túng kỳ tài, nhưng mà, ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Dạ Đế kia sắc mặt lập tức biến đổi, bởi vì làm một đạo Hỏa Diễm Kiếm Quang đã tới đỉnh đầu của hắn. Hiển nhiên, hắn thật không ngờ, Dương Diệp bị hắn trọng thương về sau, còn dám nhanh như vậy phản kích!

Bất quá, hắn đương nhiên sẽ không sợ đấy.

Làm đạo kia Hỏa Diễm Kiếm Quang đi vào đỉnh đầu hắn không sai biệt lắm còn có nửa trượng khoảng cách lúc, Dạ Đế trong tay dài phác thảo bay thẳng đến trên đâm tới. Khi hắn đánh ra một khắc này, Dương Diệp nhìn thấy, cái kia chóp đỉnh cái kia mảnh Tiểu Độc Xà đột nhiên thả ra một điểm hào quang màu xanh thẫm!

Giờ khắc này, Dương Diệp có chút biết mình vì sao mỗi lần đều cảm giác tinh thần hoảng hốt cùng bị choáng rồi!

Ngay tại kiếm cùng cái kia dài phác thảo muốn tiếp xúc với nhau lúc, đột nhiên, kiếm của Dương Diệp ngừng lại. Thoáng qua, hỏa diễm biến mất, kiếm quang cũng biến mất, mà Dương Diệp đã xuất hiện ở nghìn ngoài... Trượng.

Dạ Đế chân mày cau lại, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể sẽ đột nhiên thu tay lại.

Xa xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dạ Đế trong tay cái kia dài phác thảo, chân mày cau lại. Tuy rằng hắn đã phát hiện vấn đề ở chỗ, nhưng mà, giải quyết như thế nào vấn đề này? Trong tay hắn Mộc Kiếm xác thực có thể đối với cái kia dài phác thảo tạo thành nghiêm trọng tổn thương, nhưng mà, mỗi một lần tiếp xúc, hắn cũng có tinh thần hoảng hốt cùng mê muội, trong nhiều đến mấy lần, đối với còn dài phác thảo coi như là bị hắn Mộc Kiếm chém vỡ, nhưng bản thân hắn phỏng đoán cũng phải cúp!

Ngay tại lúc này, xa xa Dạ Đế kia đột nhiên chân phải mãnh liệt một đập hư không, thoáng qua, một đạo lưu quang màu đen thẳng đến Dương Diệp.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở cùng đối phương cứng đối cứng, lập tức hai tay nắm kiếm đối với lên trước mặt một hồi mãnh liệt bổ, trong chốc lát, không mấy Hỏa Diễm Kiếm Khí ừn ùn kéo đến hướng phía Dạ Đế kia kích bắn đi, chỉ là trong nháy mắt, Dạ Đế liền là bị những Hỏa Diễm Kiếm kia vũ bao phủ lại.

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ Thiên tế, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên.

Xa xa, Ngân Giáp Nam Tử kia nhìn một màn trước mắt này, sắc mặt càng chìm. Hắn từ không nghĩ tới, Dương Diệp này lại có thể cùng Dạ Đế này đánh nhau. Mà Dương Diệp, bất quá là Chân Cảnh Nhị Đoạn cường giả, tuy rằng ỷ vào Mộc Kiếm cùng Thần Bí Hỏa Diễm kia, nhưng mà, giữa song phương chênh lệch cảnh giới, vẫn là lớn vô cùng!

Đương nhiên, hắn càng không suy nghĩ ra một điểm, cái kia chính là Thánh Kiếm kia vì sao sẽ cùng theo Dương Diệp!

Thánh Kiếm ở thượng giới, chí nhân chí thiện, chỉ thích nhân thiện đồ vật cùng người, mà Dương Diệp này, hiển nhiên không phải là cái gì nhân thiện thế hệ. Nhưng mà, Thánh Kiếm này nhưng thì nguyện ý được hắn sai khiến. Đây là hắn rất chỗ không rõ!

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, đạo này tiếng nổ lớn trực tiếp đem suy nghĩ của Ngân Giáp Nam Tử kéo lại. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp Dạ Đế, giờ phút này, Dương Diệp cùng Dạ Đế đã tách ra, hai người lúc này cách xa nhau khoảng chừng hơn ba nghìn trượng.

Mà trên người Dương Diệp, giờ phút này hơn nhiều máu nhiều vết máu, đặc biệt là trên bả vai hắn cái kia vết máu, vô cùng sâu, đã có thể thấy được bạch cốt, nếu như tại sâu một chút, hắn cái cánh tay này muốn triệt để phế đi.

Mà trên người Dạ Đế kia, cũng xuất hiện rất nhiều đạo kiếm thương, đặc biệt là trên mặt, có một đạo dài đến tầm mười centi mét vết máu, cái này vết máu, nghiêng đọng ở trên má trái của Dạ Đế, máu tươi, không ngừng từ trong miệng vết thương kia tràn ra.

Dạ Đế sắc mặt âm trầm đáng sợ, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở đằng kia phía chân trời xa xôi vang lên, “ha ha, Dương Diệp, ngươi quả nhiên tại chuyện này...”

Thanh âm rơi xuống, hơn mười đạo khí tức cường đại đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới.

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh như nước, hắn làm sao không biết, những người này đều là những người gì, không hề nghi ngờ, đều là tới giết hắn đấy.

Hắn hiện tại, trên người có bảo, ai đều mơ tưởng!

Xa xa, Dạ Đế kia cười lạnh, “Dương Diệp, lúc này đây, ngươi có chín cái mạng cũng không đủ chết!”

Dương Diệp không nói gì, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau đó nói: “Tiền bối, giúp ta bỏ kiếm phong!”

Chìm đếm thầm hơi thở, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh, “Được!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong tay Mộc Kiếm đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, kiếm kia nổi lên kim quang nhàn nhạt...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1846: Con sâu cái kiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1841 chương: Con sâu cái kiến!

(Cầu chia sẻ)

Bỏ niêm phong!

Đã đến loại khi này, nếu như không bỏ niêm phong kiếm này, hắn tuyệt đối là không có đường sống. Còn cái kia lông khỉ, người ta hầu tử chỉ đáp ứng giúp hắn giết một người, mà ở trong đó, thế nhưng là có vô số người, hơn nữa, cái kia nam tử đầu trọc đã ở.

Bởi vậy, hắn căn bản là không có cách lại để cho hầu tử tới trợ giúp!

Hiện tại, hắn chỉ có thể dựa vào chính mình!

Dương Diệp trong tay, Mộc Kiếm càng ngày càng rung động, rất nhanh, Mộc Kiếm quy tét ra, càng ngày càng nhiều kim quang từ trong đó tuôn ra!

Giờ khắc này, tay của Dương Diệp bắt đầu run!

Mà lúc này, Dương Diệp bốn phía đã tụ tập rất nhiều cường giả, cơ bản đều là chuẩn Minh Cảnh cường giả, số lượng khoảng chừng hơn mấy chục!

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt không che giấu chút nào lấy tham lam. Nhưng mà, bọn hắn nhưng là không có phát hiện, giờ phút này trong sân Ngân Giáp Nam Tử kia thần sắc nhưng là vô cùng ngưng trọng, phải nói, là vô cùng kiêng kị!

Tay phải hắn nắm thật chặt trong tay ngân thương, làm như muốn ra tay, nhưng mà, không biết nguyên nhân gì, hắn cuối cùng không có ra tay, hơn nữa bắt đầu hướng về sau chậm rãi thối lui. Bởi vì hắn lui tốc độ rất chậm, lại thêm mọi người giờ phút này ánh mắt đều trên người Dương Diệp, bởi vậy, trong tràng không có người bất luận phát hiện gì hắn lui về phía sau!

Ở chỗ này, không có người càng so với hắn hơn rõ ràng Thánh Kiếm uy lực!

Cách đó không xa, nhìn thấy kiếm trong tay của Dương Diệp càng ngày càng rung động, Dạ Đế kia chân mày cau lại, giờ khắc này, trong lòng hắn đột nhiên dâng lên một cỗ cảm giác xấu!

Giờ phút này, theo Mộc Kiếm càng ngày càng nhiều phiến gỗ tróc ra, Dương Diệp toàn bộ ngũ quan đều đã bắt đầu bóp méo. Rất nhanh, theo cuối cùng một tấm gỗ mảnh tróc ra, một thanh trường kiếm màu vàng óng xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp.

Lực lượng!

Giờ phút này, Dương Diệp cảm thấy lực lượng. Lực lượng này, không phải là thuộc về của hắn, mà là thuộc về hắn trong tay chuôi này Kim Sắc Trường Kiếm đấy. Mà giờ khắc này, trong Kim Sắc Trường Kiếm này ẩn chứa lực lượng, đã để cho hắn thân thể đều nhanh không chịu nổi!

Chuẩn xác mà nói là hắn nhanh khống chế không nổi thanh kiếm này rồi!

Này tựu giống với một đứa bé, đi lấy một cái so với bản thân hắn trọng gấp mấy lần đao giống nhau. Đao tuy rằng sắc bén, nhưng mà, đã vượt qua tiểu hài tử lực lượng phạm vi!

“Nhanh lỏng kiếm!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “bằng không thì tiểu tử ngươi cũng bị kiếm này lực lượng cho cắn trả gạt bỏ!”

Lỏng kiếm?

Dương Diệp lắc đầu, thời điểm này lỏng kiếm, cái kia chính là chịu chết! Phản chính là có thể đều là chết, đã như vậy, hắn đương nhiên muốn lựa chọn giết mấy người tại chết.

Dương Diệp bắt đầu dùng hai tay nắm ở Mộc Kiếm, trong cơ thể Huyền Khí cùng kiếm ý điên cuồng tuôn ra vào bên trong đó, làm Huyền Khí cùng kiếm ý tiến vào Kim Sắc Trường Kiếm một khắc này, toàn bộ sắc trời lập tức mờ đi, cùng lúc đó, trong Tinh Không, quần tinh rung rung, vô số Tinh Quang tựa như từng đạo Lưu Tinh Vũ bình thường từ tinh không tật rơi xuống, cuối cùng đều không vào Dương Diệp trong tay trong Kim Sắc Trường Kiếm.

Không chỉ có như thế, giờ phút này, cả vùng bắt đầu kịch liệt rung rung, vô số Thần Bí Chi Lực tự đại mà tụ đến, cuối cùng toàn bộ trào vào Dương Diệp trong tay trong Kim Sắc Trường Kiếm.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong lòng tất cả mọi người kinh hãi!

Trong đám người, cái kia nam tử đầu trọc nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay cái kia tản ra kim quang kiếm, sau đó nói khẽ: “Bỏ niêm phong Thánh Kiếm... Không thể đối đầu...”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp quay người biến mất ở Thiên tế.

Giờ phút này, Dạ Đế kia cũng cảm giác sự tình có chút không ổn. Hắn đã có thoái ý, mà đúng lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, nhìn thấy Dương Diệp xem ra, Dạ Đế kia nheo mắt, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp hai tay nắm kiếm trong tay đối với Dạ Đế cách không chính là vừa bổ!

Kiếm rơi xuống, một đạo Kim Sắc Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Một kiếm chém ra, toàn bộ đất trời đều hư ảo.

Dạ Đế sắc mặt tím mặt đại biến, giờ khắc này, hắn cảm nhận được trước nay chưa có uy hiếp, lập tức, hắn vội vàng vươn hai tay, sau đó nói: “Điều khiển!”

Thanh âm rơi xuống, tại trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một hắc sắc vòng xoáy, mà lúc này, luồng kiếm khí màu vàng óng kia trực tiếp không vào màu đen kia trong nước xoáy.

Thoáng qua.

Ầm!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái kia xoáy nước màu đen lập tức sụp đổ ra, mà Dạ Đế kia tự mình thì trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động vạn trượng có hơn, Dạ Đế kia vừa dừng lại một cái, hai tay chính là trực tiếp từ trên bờ vai rớt xuống!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong lòng tất cả mọi người hoảng hốt!

Đây chính là Dạ Đế a!

Thiên Trụ Sơn năm đại đế một trong Dạ Đế!

Mà bây giờ, hắn liền Dương Diệp một kiếm đều không tiếp nổi?

Rất nhanh, tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp trong tay trên Kim Sắc Trường Kiếm. Giờ khắc này, bọn hắn rốt cuộc minh bạch kiếm này vì sao có thể phá kết giới kia rồi!

Kiếm này chi uy, thật sự là quá kinh khủng!

Xa xa, Dương Diệp chém xuống một kiếm về sau, lần nữa giơ trong tay lên Kim Sắc Trường Kiếm, nhìn thấy một màn này, cái kia vạn trượng ra Dạ Đế sắc mặt lúc này đại biến, thoáng qua, hắn không chút nghĩ ngợi liền xoay người biến mất ở Thiên tế.

Chạy thoát!

Dương Diệp nhìn xem cái kia chạy trốn Dạ Đế, có lòng muốn đuổi theo, nhưng mà hắn giờ phút này, cảm giác mình liền nhấc chân năng lực cũng không có.

Vừa rồi một kiếm kia, dường như rút sạch hắn lực lượng của toàn thân. Đây là kiếm trong tay của hắn đang phối hợp tình huống của hắn dưới, nếu như kiếm này không phối hợp, đừng nói giết người, chết trước liền là chính hắn!

Nhìn thấy Dạ Đế đào tẩu, trong tràng rất nhiều người đều là ngẩn người, cũng không nghĩ tới đường đường năm đại đế một trong Dạ Đế vậy mà chạy thoát!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm nhìn về phía bọn hắn.

Nhìn thấy Dương Diệp xem ra, những người kia không hề nghĩ ngợi, xoay người bỏ chạy. Chỉ chốc lát, tất cả mọi người biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Đi mau!

Đây là Dương Diệp bây giờ ý niệm trong đầu, hắn xoay người muốn đi, nhưng mà ngay tại lúc này, Dạ Đế kia đột nhiên lại xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Dạ Đế khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “Dương Diệp, lúc này đây, ngươi xem một chút ngươi kiếm này có thể hay không cứu ngươi!”

Dương Diệp không nói nhảm, giơ kiếm chính là vừa bổ, một kiếm này rơi xuống, dường như kéo thiên địa cùng tinh không, hắn phương viên gần mười vạn trượng bên trong không gian toàn bộ hư ảo trong suốt, dường như không chịu nổi đạo kiếm khí này bình thường!

Kiếm Khí tấn công tới, Dạ Đế kia nhưng là không hề sợ hãi.

Ngay tại lúc này, một cây dài đến trăm trượng màu tím mọc gai đột nhiên từ trước mặt Dạ Đế không gian vọt ra, rất nhanh, này cây gai dài trực tiếp đâm vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên.

Ầm!

Trong tràng, đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, trong nháy mắt, toàn bộ đất trời đều tại bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Mà Dạ Đế kia, trực tiếp bị này hai cỗ lực lượng ảnh hưởng đẩy lui trọn vẹn ngàn trượng!

Rất nhanh, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Mà lúc này, Dạ Đế bên cạnh, nhiều hơn một tên mặc trường bào màu đỏ trung niên nam tử, mà ở nam tử phía bên phải, nổi lơ lửng một cây màu đỏ mọc gai.

Hồng bào nam tử quan sát một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp trong tay chuôi này Kim Sắc Trường Kiếm, “thật là Thần vật, ngươi nếu là có thể đem triệt để khống chế, coi như là bổn tôn gặp gỡ ngươi, đều được nhượng bộ lui binh!”

Bổn tôn!

Dương Diệp bắt đầu lo lắng.

Bốn Đại Thiên Tôn một trong!

Hắn thật không ngờ, vậy mà liền Thiên Tôn đều ra mặt. Mà trước mắt vị Thiên Tôn này, hiển nhiên cùng Dạ Đế quen biết.

Lúc này, Hồng bào nam tử kia lại nói: “Đáng tiếc, ngươi cảnh giới quá thấp, không cách nào triệt để nắm giữ kiếm này. Ngươi...”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm kiếm đối với Hồng bào nam tử chính là chém.

Một kiếm này chém ra, Dương Diệp toàn bộ người thiếu chút nữa trực tiếp ngã xuống, vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp hút khô hắn tất cả lực lượng.

Kiếm rơi xuống, một đạo Kim Sắc Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên, giờ khắc này, đạo kiếm khí này quang mang trực tiếp phủ lên mặt trời!

Cách đó không xa, Hồng bào nam tử kia khẽ gật đầu, “xác thực mạnh mẽ, nhưng đáng tiếc, còn thiếu rất nhiều!”

Nói xong, tay phải hắn cầm bên cạnh cái kia hồng đâm, thoáng qua, trong tay hắn cái kia hồng đâm trực tiếp hóa thành một đạo hồng mang hướng phía Dương Diệp đạo kiếm khí kia kích bắn đi.

Này đạo hồng mang bên trong ẩn chứa lực lượng cũng cực kỳ khủng bố, kia chỗ đi qua không gian, trực tiếp mai một, hoàn toàn mai một, liền Không Gian Hắc Động đều trực tiếp bị mai một. Không có không gian, không có Không Gian Hắc Động, những nơi hắn đi qua, hoàn toàn đã trở thành một cái Hư Vô Địa Đái!

Thiên Tôn chi lực!

Thiên tế, cả hai vừa mới tiếp xúc, không mấy Kiếm Khí cùng hồng mang lập tức hướng phía bốn phía bắn ra tung tóe. Giờ khắc này, phương viên mấy trăm ngàn bên trong bầu trời đều bị hồng mang cùng Kiếm Khí bao trùm, kín không kẽ hở, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Kéo dài ước chừng không sai biệt lắm một khắc sau, trong tràng dần dần khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp cùng Hồng bào nam tử kia còn có Dạ Đế, đều ở giữa sân.

Giờ phút này, Dạ Đế kia thần sắc là cực kỳ ngưng trọng. Dùng thực lực của hắn, căn bản không tiếp nổi Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, bất quá, một kiếm kia cũng khó có thể kích giết hắn. Hơn nữa, chỉ cần hắn tránh thoát Dương Diệp mấy kiếm này, Dương Diệp kia liền triệt để phế đi.

Bởi vì giờ khắc này Dương Diệp, nếu như không phải là sử dụng kiếm chống đỡ không gian, hắn chỉ sợ đã sớm ngã xuống!

Mất sức!

Thời khắc này Dương Diệp không chỉ có toàn thân mất sức, tinh thần cùng linh hồn cũng mỏi mệt đã đến cực hạn.

Dương Diệp đối diện, Hồng bào nam tử nhìn nhìn trong tay mình cái kia màu đỏ mọc gai, giờ phút này, cái kia cây gai dài đã rạn nứt ra. Thoáng qua, tay hắn nhẹ nhàng khẽ động, trong chốc lát, cái kia màu đỏ mọc gai trực tiếp hóa thành hư vô!

Hồng bào nam tử khẽ lắc đầu, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ta bảo vật này, đi theo ta đã mấy nghìn năm, không nghĩ tới, nó sẽ hủy ở trong tay của ngươi. Bất quá không sao, bởi vì có một cái tốt hơn.” Vừa nói, ánh mắt của hắn đã rơi vào kiếm trong tay của Dương Diệp bên trên, “chỉ cần ta có được nó, coi như là Cổ Tu Giả, ta đều có lòng tin giết tới!”

Nói xong, hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “nếu như không có đoán sai, ngươi bây giờ, đã không cách nào tại xuất kiếm, đúng không?”

Ngay tại lúc này, một đạo sáng chói ánh sáng màu lam đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua từng cái

Ầm!

Tại Dạ Đế kia ánh mắt kinh hãi bên trong, Hồng bào nam tử kia trực tiếp bị đẩy lui mấy ngàn trượng.

“Con sâu cái kiến!”

Một đạo lạnh lùng thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

...

PS: Cảm tạ: Ngao trèo lên đức, tinh kỳ tan nát cõi lòng, tiểu Hạo ca -, 100130526, to lớn Thủy Bình Nghi, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1847: Vô Hạn Kỳ ngủ say!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1842 chương: Vô Hạn Kỳ ngủ say!

(Cầu chia sẻ)

Con sâu cái kiến!

Giờ phút này, Dạ Đế kia còn chưa tỉnh hồn. Hồng bào nam tử này là ai? Thế nhưng là Thiên Trụ Sơn bốn Đại Thiên Tôn một trong, thực lực, có thể nói là cái thế giới này tối đỉnh phong.

Mà bây giờ, hắn nhưng bị người nhẹ nhàng một kích đánh lui, hơn nữa còn bị đối phương gọi con sâu cái kiến!

Con sâu cái kiến!

Nếu như bốn Đại Thiên Tôn là con sâu cái kiến...

Dạ Đế không có nhìn Hồng bào nam tử kia, mà là nhìn về phía vị trí của Dương Diệp, giờ phút này, trước mặt Dương Diệp, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một tên đang mặc quần dài màu tím nữ tử. Nữ tử xem ra, chỉ có mười bảy tám tuổi, khuôn mặt trong trẻo nhưng lạnh lùng, thần sắc cao ngạo, tựa như cái kia trên chín tầng trời thần nữ, làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

“Ngươi là ai!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Hồng bào nam tử đột nhiên trầm giọng nói.

Hồng bào nam tử giờ phút này trong lòng là khiếp sợ không gì sánh nổi đấy, bởi vì chính hắn cũng không có nghĩ đến, chính mình sẽ bị người tiện tay một kích liền cho đánh lui.

Váy tím nữ tử không có để ý Hồng bào nam tử kia, mà là quay người nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp cũng ngẩng đầu nhìn về phía cô gái trước mặt, khi thấy nữ tử khuôn mặt lúc, hắn lập tức sửng sốt, "Tử Nhi... Ngươi..."

Trước mắt này váy tím nữ tử, đúng là Tử Nhi!

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp biến sắc, "ngươi không phải là Tử Nhi!"

Cô gái trước mắt này, mặc dù là dáng vẻ của Tử Nhi, nhưng mà, thần sắc của đối phương quá lạnh, quá kiêu ngạo. Tử Nhi là tuyệt đối sẽ không dùng loại thần thái này đối với hắn!

Váy tím nữ tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Không có nghĩ tới lâu như vậy, ngươi chính là yếu như vậy, Hừ!"

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngây cả người, rất nhanh, hắn kinh ngạc nói: " Ngươi, ngươi không phải là Tử Nhi, ngươi, ngươi là Tiểu Thất!

'Tử Nhi' nhàn nhạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Tiểu Thất!

Tiểu cô nương này hắn đương nhiên sẽ không quên, đây chính là cùng Hồng Mông Tháp cùng đi. Mà đối phương, cũng chính bởi vì cứu hắn, mới lâm vào ngủ say. Hiện tại nhìn thấy Tiểu Thất tỉnh lại, tâm tình của hắn là vô cùng kích động đấy.

Nhưng mà rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi một vấn đề.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thất, "Tiểu Thất, ngươi, ngươi cùng Tử Nhi, các ngươi..."

Tiểu Thất đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó mới nói: "Ta tiến nhập thân thể của nàng!"

Dương Diệp nói: "Nàng kia chứ?"

Tiểu Thất nói: "Vô Hạn Kỳ ngủ say!"

Vô Hạn Kỳ ngủ say!

Những lời này với Dương Diệp mà nói, tựa như Tình Thiên Phích Lịch, Dương Diệp thân thể lập tức cứng ngắc ngay tại chỗ. Qua một hồi lâu, hắn bắt được 'Tử Nhi' tay của, "Tiểu Thất, Vô Hạn Kỳ ngủ say, ngươi là có ý gì?"

Tiểu Thất nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Linh hồn của ta rất suy yếu, căn bản là không có cách xuất hiện ở tháp, chỉ có mượn nhờ thân thể của người khác, mới có thể ra tháp, cũng mới có thể vận dụng lực lượng thuộc về ta. Mà nàng, nàng quá yếu, linh hồn của ta tiến vào thân thể của nàng, tuy rằng ta không có chủ động tổn thương nàng, nhưng mà, ý thức của nàng hay vẫn là chịu không nổi linh hồn của ta, cho nên, nàng lâm vào Vô Hạn Kỳ ngủ say."

"Tại sao phải tiến vào thân thể của nàng!" Dương Diệp đột nhiên gầm thét.

Tiểu Thất đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, cả giận nói: "Ngươi hung cái gì hung? Ta tiến vào thân thể của nàng, còn không phải muốn giúp ngươi!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, cố gắng khiến cho chính mình bình tĩnh trở lại, "hiện tại, hiện tại lập tức rời khỏi thân thể của nàng, nàng..."

"Đã không kịp rồi!" Tiểu Thất lạnh lùng nói.

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn. Mà Tiểu Thất cứ như vậy nhìn xem hắn, cũng không nói chuyện.

"Các hạ đến tột cùng là người phương nào!"

Ngay tại lúc này, một bên Hồng bào nam tử kia đột nhiên nói.

Ngay tại lúc này, Tiểu Thất đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, sau một khắc, Tiểu Thất trong tay ngọc nhiều hơn một chuôi màu lam pháp trận chiến, thoáng qua, một đạo sáng chói chùm sáng màu xanh lam từ cái này pháp trượng bên trong bắn ra, nhìn thấy đạo này màu lam quét sạch luồng, Hồng bào nam tử kia sắc mặt lúc này biến đổi.

Hồng bào nam tử phản ứng cũng cực nhanh, lập tức tay phải hướng phía trước kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, từng tầng một hồng mang uyển như sóng bình thường từ tay hắn ấn ra khuếch tán ra.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, những cái kia hồng mang lập tức tiêu tán, thoáng qua, Hồng bào nam tử kia trực tiếp bị đẩy lui mấy ngàn trượng!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dạ Đế kia hoảng hốt, trước mắt tiểu cô nương này đến tột cùng là người phương nào, thật không ngờ mạnh mẽ!

Tiểu Thất cũng không tiếp tục ra tay, mà là quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nhớ kỹ, đây là lựa chọn của bản thân nàng!”

Nói xong, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Trụ Sơn phương hướng, sau đó giận dữ hét: “Ngu xuẩn long, còn không đi ra cho ta!”

Thanh âm rơi xuống, cả Thiên Trụ Sơn đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, giờ khắc này, cả Thiên Trụ Sơn tất cả cường giả không hẹn mà cùng ngẩng đầu nhìn về phía vị trí của Thiên Trụ Sơn.

Tại Thiên Trụ Sơn, có ba đại Cổ Tu Giả, bốn Đại Thiên Tôn, năm đại đế, nhưng mà, những thứ này cũng không phải kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là cái kia quay quanh tại Thiên Trụ Sơn long! Tại trong lòng tất cả mọi người, đây mới là nhân vật khủng bố nhất!

Này con rồng, cho dù là ba đại Cổ Tu Giả đều không dám tùy tiện gây ra!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Thiên Trụ Sơn run rẩy càng lúc càng nhanh, thoáng qua, một đầu đầu rồng to lớn từ Thiên Trụ Sơn kia vọt ra, xuất hiện ở Thiên tế, kia to lớn, hoàn toàn che ở nửa Bầu Trời!

Đầu kia Hắc Long hai mắt quét qua, rất nhanh, kia phong tỏa lại vị trí của đám người Dương Diệp, chuẩn xác mà nói đang khóa tại trên người của Tiểu Thất. Khi nhìn thấy Tiểu Thất một khắc này, đầu kia Hắc Long nguyên bản lạnh nhạt hai mắt, lập tức xuất hiện kích động, vẻ hưng phấn.

Rống!

Đột nhiên, một đạo tiếng rồng ngâm tại toàn bộ Thiên tế vang vọng dựng lên, trong chốc lát, vô số người đầu một hồi mê muội, màng nhĩ phảng phất muốn bị đánh rách tả tơi, cho dù là Dạ Đế kia, giờ phút này lông mày cũng nhanh nhíu lại, cái kia tiếng rồng ngâm, làm cho hắn đều cực kỳ không thoải mái!

“Không nên kêu rồi!”

Ngay tại lúc này, Tiểu Thất phẫn nộ quát: “Nhanh, tiễn đưa ta đi lên!”

Lúc này, đầu kia Hắc Long đột nhiên cúi xuống đầu, giờ khắc này, này đầu đầu của Hắc Long cách đám người Dương Diệp không đến trăm trượng khoảng cách, kia tiếng hít thở, đám người Dương Diệp đều có thể nghe rõ ràng.

Hắc Long nhìn xem Tiểu Thất nói: “Cô nãi nãi, những năm này, ngươi rốt cuộc là chạy đi nơi nào? Ngươi cũng đã biết, ngươi đem lão Long ta làm hại thật thê thảm, tại cái địa phương quỷ quái này, ta...”

Tiểu Thất đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Ai bảo ngươi lúc trước chạy trốn chậm, bị bắt đấy!”

“Cô nãi nãi!”

Hắc Long thanh âm có chút nóng nảy, “ta chạy tại nhanh, có thể rất nhanh qua ngươi cái kia cha sao? Có thể nhanh hơn được đạo tổ sao? Đừng nói các nàng, chính là ngươi mấy cái lão ca, ta đều không nhanh bằng. Ngươi chạy nhanh, đây còn không phải là đồ chơi kia đang giúp ngươi chạy, không phải vậy...”

Lúc này, Tiểu Thất đột nhiên khoát tay áo, “đừng nói những thứ này, ta thời gian đang gấp trở về, lập tức tiễn ta về nhà đi!”

Hắc Long lắc đầu, “hiện tại, không phải là muốn đi lên liền đi lên, bởi vì kết giới kia, đã bị tăng cường, ta...”

Tiểu Thất đạm thanh nói: “Ta không thể đi lên, đi như thế nào thay ngươi hướng cha ta xin tha? Ta không đi cầu tình, ngươi còn không biết phải bị nhốt bao lâu? Ngươi...”

“Lên! Cô nãi nãi, trên, chúng ta bây giờ lập tức tiến lên!”

Hắc Long vội vàng nói: “Đến, đi lên, ta đi tìm một người hỗ trợ!”

Tiểu Thất không nói gì, thân hình của nàng run lên, trực tiếp bay đến đỉnh đầu của Hắc Long, nhìn thấy một màn này, âm thầm vô số cường giả trong nội tâm kinh hãi. Long, đây chính là cực kỳ cao ngạo sinh vật, mà trước mắt này đến từ thượng giới Hắc Long, vậy càng là cao ngạo không được, mà bây giờ, tiểu cô nương này vậy mà đứng ở trên đầu của nó!

Nhưng mà, lại để cho chúng người bất ngờ chính là, đầu kia Hắc Long cũng không có tức giận, ngược lại là thành thói quen biểu lộ!

Tiểu cô nương này là ai?

Âm thầm, tất cả mọi người nhìn về phía Tiểu Thất, trong lòng vô cùng rất hiếu kỳ.

Thiên tế hư không, Hắc Long sẽ phải rời khỏi, mà đúng lúc này, Tiểu Thất giống như là nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Hồng bào nam tử kia, sau đó nói: “Ta nhìn hắn khó chịu, giết hắn đi!”

Nghe vậy, Hồng bào nam tử kia sắc mặt lập tức đại biến, thoáng qua, hắn không chút nghĩ ngợi xoay người bỏ chạy, trong chớp mắt, kia liền là xuất hiện ở bên ngoài mấy trăm ngàn dặm, liền muốn chạy khỏi Thiên Trụ Sơn phạm vi.

Hồng bào nam tử chính là muốn chạy ra Thiên Trụ Sơn phạm vi, bởi vì hắn biết, Hắc Long này là không thể ly khai Thiên Trụ Sơn đấy, chỉ cần hắn chạy ra Thiên Trụ Sơn phạm vi, hắn liền an toàn. Còn phản kích, hắn căn bản cũng không có nghĩ tới, bởi vì đừng nói hắn, coi như là ba đại Cổ Tu Giả cũng không dám đi tìm này con rồng phiền toái!

Ngay tại Hồng bào nam tử kia muốn chạy khỏi Thiên Trụ Sơn phạm vi lúc, lúc này, một cái to lớn đuôi rồng đột nhiên ở phía chân trời chợt lóe lên, này đuôi rồng từ Thiên tế đảo qua, trực tiếp đem toàn bộ thiên đô che lại, bởi vì nó thật sự là quá lớn.

Bất quá, chẳng qua là chuyện trong nháy mắt! Bởi vì đuôi rồng tốc độ vô cùng nhanh!

Bên ngoài mấy trăm ngàn dặm, Hồng bào nam tử kia muốn biến mất, mà lúc này, đuôi rồng đã tới.

Gặp đuôi rồng đến, Hồng bào nam tử kia thần sắc lập tức dữ tợn, giờ phút này, hắn tự nhiên biết rõ, hắn căn bản là không có cách đang tiếp tục trốn, chỉ có thể ngạnh kháng một kích này!

Hắn hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số hồng mang từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, những thứ này hồng mang tựa như một cỗ như vòi rồng hướng phía cái kia đuôi rồng thổi quét mà đến. Nhưng mà, kia mới vừa cùng cái kia đuôi rồng tiếp xúc, chính là trực tiếp bị cái kia đuôi rồng cho quét đã thành hư vô.

Mà Hồng bào nam tử kia thân thể cũng trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho chấn vỡ, nhưng mà, linh hồn của hắn nhưng là trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở Thiên tế. Chuẩn xác mà nói là, tại phóng xuất ra những cái kia hồng mang về sau, hắn liền chủ động buông tha cho thân thể, không có thân thể làm gông xiềng, linh hồn hắn tốc độ có thể nhanh hơn!

Thiên tế hư không, đầu kia Hắc Long chân mày cau lại, “linh hồn chạy! Hiện tại, đối phương đã ra Thiên Trụ Sơn rồi, ta không thể ra sức.”

Tiểu Thất khẽ gật đầu một cái, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!”

Hắc Long liền muốn rời đi, mà lúc này, Tiểu Thất giống như là nghĩ đến cái gì, lập tức, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, “nhớ kỹ, ngươi thiếu nợ ta một câu xin lỗi!”

Nói xong, nàng nhẹ nhàng đạp đạp đầu rồng.

Thoáng qua, đầu rồng kia trực tiếp biến mất ở trong tràng.

...

PS: Wonder Woman đã xuất, mọi người có thể đi nhìn xem, cũng không tệ điện ảnh. Nữ nhân vật chính rất đẹp ha...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1848: Không đi thượng giới, chỉ giết người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1843 chương: Không đi thượng giới, chỉ giết người!

(Cầu chia sẻ)

Nhìn thấy Tiểu Thất thừa lúc cự long bay lượn mà đi, trong lúc nhất thời, Dương Diệp có chút ngây người.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, hắn mãnh liệt quay đầu nhìn về phía lúc trước vị trí của Dạ Đế, chỗ đó, giờ phút này rỗng tuếch.

Dương Diệp thần sắc lập tức dữ tợn, hắn hai mắt chậm rãi quét đi ngang qua sân khấu ở bên trong, “các ngươi không là muốn tới giết ta lấy kiếm sao? Đến a!”

Nói xong, hắn hai tay nắm trong tay Kim Sắc Trường Kiếm cách không đối với lên trước mặt chính là vừa bổ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo vang vọng dựng lên, một đạo Kim Sắc Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, bên ngoài mấy vạn dặm từng cái

A!

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tại trước mặt Dương Diệp bên ngoài mấy vạn dặm không gian vang vọng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng trong lòng tất cả mọi người kinh hãi, nhao nhao nhanh lùi lại, giờ khắc này, Dương Diệp cầm lấy cái kia bỏ niêm phong màu vàng kiếm, Thiên Tôn phía dưới, Vô Địch! Nhưng mà không biết bọn họ, thời khắc này Dương Diệp, đã là nỏ mạnh hết đà!

Ngay tại lúc này, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, bóng đen này trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp, sau đó cùng Dương Diệp cùng một chỗ biến mất ở trong tràng. Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, “giờ phút này lên, Dương Diệp ta không hơn Đại thế giới, ta, chỉ giết người!”

Tiếng như sấm vang, chấn động thiên địa.

Qua một hồi lâu, trong tràng mới khôi phục bình tĩnh.

Lại qua mười sau mấy hơi thở, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, người đàn ông trung niên này, đúng là Cổ Đế kia.

Cổ Đế ngẩng đầu nhìn về phía lúc trước Dương Diệp cùng đạo hắc ảnh kia rời đi địa phương, sau đó nói khẽ: “Tiểu tử này là muốn báo thù a!” Nói đến đây, khóe miệng của hắn đột nhiên nổi lên một nụ cười, sau đó cong ngón búng ra, một vệt kim quang đột nhiên hướng phía lúc trước Dương Diệp rời đi vị trí kích bắn đi.

Hai hơi về sau, thanh âm của Dương Diệp lần nữa từ phía chân trời xa xôi truyền đến, “đa tạ!”

Lúc này đây, thanh âm rất nhẹ, hiển nhiên, Dương Diệp đã rời đi rất xa.

Trong tràng, Cổ Đế nhẹ cười cười, đột nhiên, dáng cười của hắn cứng ngắc, sau đó quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, “vừa rồi vì sao không ra tay?”

Cái kia một vùng không gian, một tên ăn mặc hoa bào trung niên nam tử đột nhiên đi ra, hoa bào nam tử tóc dài xõa vai, bên hông nghiêng treo một cái màu trắng Tửu Hồ Lô, toàn thân cao thấp tản ra một cỗ nho nhã khí tức.

“Vì sao phải ra tay?” Hoa bào nam tử hỏi lại.

Trầm mặc một cái chớp mắt, hai người đột nhiên nhìn nhau cười cười.

Cổ Đế cười nói: “Chúc mừng.”

“Cũng vậy!” Hoa bào nam tử nói.

Cổ Đế quay đầu nhìn về phía phía chân trời xa xôi, “Dạ Đế kia, thật sự là ngu không ai bằng. Dương Diệp kiếm trong tay, liền năm đó ba đại Cổ Tu Giả cũng không dám cưỡng cầu, mà hắn, vậy mà vàng đỏ nhọ lòng son, tuyển chọn cưỡng đoạt, thật sự là ngu xuẩn a!”

Hoa bào nam tử khẽ lắc đầu, “hắn không phải là ngu xuẩn, hắn chẳng qua là cái kia áo bào hồng con cờ của Thiên Tôn.”

“Vậy áo bào hồng Thiên Tôn, cũng là ngu!” Cổ Đế nói.

Hoa bào nam tử lần nữa lắc đầu, “hắn, cũng là quân cờ!”

Nghe vậy, Cổ Đế chân mày cau lại. Mà lúc này, hoa bào nam tử lại nói: “Theo ta được biết, Dương Diệp này, đã diệt Doanh Gia vị kia yêu nữ gia tộc, nhưng mà, ngươi cũng biết vị kia yêu nữ vì sao hiện tại cũng không ra mặt đi kích giết hắn?”

Cổ Đế nói: “Việc này ta cũng nghe đồn, cái kia yêu nữ đã từng còn phái phân trước người đi Doanh Gia, nhưng mà, còn giống như là không có giữ được Doanh Gia kia.”

Hoa bào nam tử quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, sau đó nói: “Các hạ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Một lát sau, mảnh không gian kia đột nhiên truyền đến một giọng nói, “người này, trên người có nhiều loại nhân quả. Đã từng ít nhất ba người thay đổi qua hắn Vận Mệnh Quỹ Tích, ba người này... Đều có nghịch thiên khả năng.”

“So sánh với ba vị Cổ Tu Giả kia, như thế nào?” Hoa bào nam tử đột nhiên hỏi.

“Bọn hắn vì sao không dám ra mặt đoạt Dương Diệp kiếm trong tay?”

Đạo thanh âm kia đột nhiên hỏi lại.

Nghe vậy, hoa bào nam tử đã trầm mặc.

Lúc này, đạo thanh âm kia lại nói: “Bọn hắn không cầm, không phải là sợ Dương Diệp này tiềm lực, mà là không muốn tiếp được trên thân Dương Diệp nhân quả, cũng không muốn tiếp được kiếm kia nhân quả. Nhưng mà, cái này không có nghĩa là bọn hắn không muốn! Mà Dạ Đế này cùng cái kia áo bào hồng Thiên Tôn, bọn hắn cũng không phải là kẻ ngu dốt, nhưng đáng tiếc, hai người bọn họ đều không có lựa chọn.”

“Ai là bọn hắn người phía sau màn?” Hoa bào nam tử đột nhiên hỏi.

“Thần Đao, đao của ngươi tuy rằng đã có thể thông thần, nhưng mà, tại cái này giới, có thể người đòi mạng ngươi, tựa hồ cũng không ít, mà vị kia, vừa dễ dàng!” Thanh âm kia nói.

Này hoa bào nam tử, đúng là Thần Đao Thiên Tôn kia!

http://truyenyy
/ Lúc này, thanh âm kia đột nhiên lại nói: “Cổ Đế, Thiên Tôn đã vẫn lạc một vị, ngươi có thể lên chức rồi.”

Cổ Đế lắc đầu cười cười, “không không, ta còn kém xa lắm.”

Thần Đao nhìn về phía Cổ Đế, “năm đại đế bên trong, Thiên Toán huynh tối thần bí, mà ngươi Cổ Đế, tức thì Tối Đê Điều.”

Cổ Đế cười nói: “Biết rõ đấy càng nhiều, thì sẽ càng ít xuất hiện. Còn nữa, cái gọi là những thứ này danh xưng, đều là chút mây bay, không phải sao?” Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía lúc trước đạo thanh âm kia nơi phát ra chỗ, “kỳ thật, ta càng hiếu kỳ lai lịch của Thiên Toán Tiền Bối, bất quá, ngươi còn là đừng nói, ta sợ Thiên Toán Tiền Bối sát nhân diệt khẩu!”

Âm thầm người nọ, đúng là năm đại đế một trong, Thiên Toán!

Thiên Toán trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Không có lai lịch ra sao, bất quá là thượng giới một kẻ thư sinh mà thôi.”

Cổ Đế cười cười, “hai vị, cáo từ!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Đế đi rồi, Thần Đao kia đột nhiên nói: “Hắn tựa hồ đang tương trợ Dương Diệp kia.”

“Đánh bạc!”

Thiên Toán nói: “Hắn đang đánh cuộc, trên thân Dương Diệp, nhân quả rất nhiều, nhưng mà, kỳ ngộ cũng rất nhiều. Ở cùng với hắn người, hoặc là thành thần, hoặc là thành quỷ.”

“Thành thần... Thành quỷ...”

...

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

“Tỉnh?” Lúc này, một giọng nói từ Dương Diệp bên tai truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, tại bên cạnh hắn, là Dương Liêm Sương kia, mà Dương Liêm Sương sau lưng, là U Minh Điện chư nữ.

Giờ phút này, chúng nữ đều đang nhìn hắn.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, lúc này, cái kia kỵ heo thiếu nữ đột nhiên đi tới trước mặt của hắn, sau đó một quyền đánh vào bụng của hắn.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, Dương Diệp thân thể lập tức ngoặt đã thành cung hình dạng. Dương Diệp lập tức nổi giận, hắn ngẩng đầu nhìn về phía kỵ heo thiếu nữ, chính yếu nói, nhưng mà, cái kia kỵ heo thiếu nữ giờ phút này trên mặt nhưng là có hai hàng trong suốt chất lỏng.

Khóc?

Dương Diệp sửng sốt.

Lúc này, kỵ heo thiếu nữ đột nhiên bắt lấy y phục của hắn, âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ngươi nhớ kỹ cho ta, ngươi cái này mệnh là Nhị tỷ phục vụ quên mình đổi lấy, hạ thứ yếu đi liều mạng lúc, mời ngươi suy nghĩ một chút tỷ của ta!”

Nói xong, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp trầm mặc.

Trong tràng chúng nữ cũng trầm mặc.

Một lát sau, Dương Liêm Sương nói: “Lúc này đây, ngươi có chút xúc động rồi. Ngươi dù cho giải phong kiếm kia, nhưng mà, Dạ Đế kia nếu không phải cùng ngươi chiến, mà là lựa chọn trốn, ngươi căn bản hết cách với hắn. Ngươi phải rõ ràng một điểm, ngươi dùng tới Thần vật, có thể cùng chuẩn Minh Cảnh cường giả một trận chiến, thậm chí chém giết chuẩn Minh Cảnh cường giả, nhưng mà, chính ngươi chân chính cảnh giới, chỉ có Chân Cảnh Nhị Đoạn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết.”

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Minh Nữ các loại nữ nhân, “chúng ta đi thôi, để cho hắn an tĩnh một chút!”

Chúng nữ nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi. Mà Minh Nữ kia nhưng là đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Chúng ta biết, ngươi muốn vì Nhị tỷ báo thù, nhưng mà, việc này, không thể gấp, cũng không gấp được. Cho nên, chuyện báo thù, trước tạm thời thả một chút đi!”

Nói xong, nàng cũng quay người biến mất ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp.

“Tiểu tử, có phải hay không cảm giác mình vẫn là rất yếu?” Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “mặc kệ thực lực của ta tăng lên bao nhiêu, tổng là có cường đại hơn ta người, điều này làm cho ta vẫn như cũ vẫn là như vậy yếu!”

“Đây không phải là là bình thường sự tình sao?”

Hậu Khanh nói: “Theo ngươi thực lực tăng lên, ngươi tiếp xúc người thì sẽ không cùng. Lấy một thí dụ, nếu như một con cừu nhỏ cả đời dừng lại ở chuồng dê, nó sẽ cảm thấy, đầu lĩnh của chúng là mạnh nhất, nhưng mà, khi nó ly khai chuồng dê tiến vào rừng sâu về sau, nó liền sẽ phát hiện, thế giới này, còn có Sói, còn có Hổ, còn có Sư, còn thật nhiều không biết mà lại sinh vật mạnh mẽ!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi cảm giác mình yếu, này là một chuyện tốt, bởi vì ngươi là tại cầm mình cùng những cái kia ưu tú mà lại người cường đại so với. Nếu như ngươi đi cùng những cái kia rác rưởi so với, vậy ngươi tự nhiên sẽ cảm giác mình vô cùng ưu tú, nhưng mà, đó bất quá là lừa mình dối người mà thôi.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta nghĩ trở nên mạnh mẽ!”

Giờ khắc này, hắn khẩn cấp muốn có thực lực.

Đặc biệt là lúc trước cái chết của Huyết Nữ, còn có chuyện của Tử Nhi... Nếu như thực lực của hắn rất mạnh mẽ, Nhị tỷ sẽ không phải chết, Tử Nhi thì cũng không cần để cho Tiểu Thất chiếm cứ thân thể.

“Cảnh giới!”

Hậu Khanh nói: “Cảnh giới là trụ cột, ngươi bây giờ phải phải nhanh một chút tăng lên cảnh giới của chính mình, chỉ có ngươi cảnh giới tăng lên, ngươi khắp mọi mặt năng lực mới sẽ cùng theo tăng lên, mà ngươi cũng mới có thể chịu đựng nổi rất nhiều huấn luyện cường độ cao, đặc biệt là thần hồn của ngươi cùng tinh thần.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cúi đầu nhìn về phía tay của chính mình, khi lòng bàn tay hắn, là một quả trái cây.

Chân Linh Quả!

Trái cây này, chính là trước kia Cổ Đế đưa cho mai Chân Linh Quả kia của hắn. Hắn cũng không biết đối phương vì sao phải tiễn hắn mai Chân Linh Quả này, bất quá với hắn mà nói, không trọng yếu. Quan trọng là..., trái cây này có thể trợ giúp hắn tăng thực lực lên!

Nắm trái cây, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai.

Giờ phút này, tầng này bên trong, chỉ có Tiểu Thiên cùng Lục Đinh Thần Hỏa, mà trên giường, đã rỗng tuếch.

Tiểu Thiên đi đến trước mặt Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi thiếu nợ Tiểu Thất một cái xin lỗi.”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, Tiểu Thiên Đạo: “Kỳ thật, nàng tiến vào Tử Nhi thân thể, mượn nhờ Tử Nhi thân thể ra tay, cũng là phi thường vô cùng nguy hiểm. Nàng sở dĩ muốn vội vàng lên trên giới, là bởi vì nàng sau khi xuất thủ, thần hồn đang chậm rãi tiêu tán, nàng nhất định phải trở lại trong gia tộc chính mình, mới có thể giữ được linh hồn của chính mình! Nếu như đi về trễ, nàng cũng là sẽ chết!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Bất kể là Tiểu Thất, hay vẫn là Tử Nhi, các nàng làm như vậy, đều chỉ là vì trợ giúp ngươi.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tại khóe mắt của hắn, đột nhiên tràn ra hai hàng thanh tịnh như thủy tinh chất lỏng.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1849: Thiên Tôn phía dưới, Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1844 chương: Thiên Tôn phía dưới, Vô Địch!

(Cầu chia sẻ)

Trong phòng tu luyện, giờ phút này, trong phòng tu luyện chỉ có An Nam Tĩnh cùng Thiên Nữ.

Thiên Nữ hai mắt khép hờ, toàn thân cao thấp, không có nửa điểm khí tức.

“Nàng khả năng muốn tỉnh!” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nói khẽ: “Gần nhất, khí tức của nàng lúc bình tĩnh, khi thì nhiễu loạn, mà bây giờ, nàng đã triệt để bình tĩnh lại, nghĩ đến, nàng hẳn là đã vượt qua rất chuyện khó khăn.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “ngươi Chân Cảnh Tam Đoạn rồi hả?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình Chân Linh Quả, mình cũng là nên tăng thực lực lên nữa a!

Tu luyện!

Thời gian kế tiếp, Dương Diệp tại nuốt vào Chân Linh Quả về sau, bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Cảnh giới, Hậu Khanh không chỉ một lần đã nói với hắn này cảnh giới tầm quan trọng, mà hắn lại luôn xem nhẹ, bởi vì thực lực của hắn bây giờ, cũng không phải dựa vào cảnh giới đến chống đỡ đấy, mà là dựa vào lực lượng của thân thể, còn có trên người bảo vật.

Nhưng mà, như Hậu Khanh nói, cảnh giới là trụ cột, hắn chỉ có đem cảnh giới tăng lên về sau, nhục thể của chính mình cùng với các phương diện, mới có thể tiếp tục đi lên tăng lên.

Chân Linh Quả vào bụng, một cỗ cực kỳ mênh mông năng lượng lập tức từ Dương Diệp trong cơ thể quét sạch ra, rất nhanh, Tiểu Tuyền Qua xoay tròn, tiếp đó, hắn Tứ Chi Bách Hài điên cuồng hấp thu những năng lượng kia.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Thiên Trụ Sơn.

Theo Dương Diệp bế quan tu luyện, Thiên Trụ Sơn giờ phút này cũng khó bình tĩnh, bởi vì cũng không tìm tới tung tích của Dương Diệp. Hơn nữa, hiện tại người bình thường cũng không dám qua tìm Dương Diệp, phải biết, Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia cũng không phải là ngồi không.

Thiên Tôn phía dưới, Vô Địch!

Đối với cái này điểm, cả cường giả của Thiên Trụ Sơn là không có điều gì dị nghị đấy. Nếu như Dương Diệp không có kiếm kia, Thiên Tôn phía dưới, có lẽ còn có người có thể đánh bại hắn, nhưng mà, có cái kia thần kiếm ở đây, đừng nói Thiên Tôn trở xuống, coi như là Thiên Tôn, Dương Diệp đều có lực đánh một trận!

Thực lực không đủ, trang bị đến gom góp!

Tại đây cường giả vi tôn thế giới, cân nhắc một người thực lực, không chỉ có muốn xem cảnh giới của hắn, còn phải xem trang bị của hắn cùng với thuộc tính!

Hiện thực thế giới bên trong, sau một tháng.

“A!”

Nguyên bản bình tĩnh Thiên Trụ Sơn, theo một đạo tiếng kêu thảm vang lên, biến thành bắt đầu không bình tĩnh.

Tại mịt mờ bên trong dãy núi, ở trong một sơn động, một Thanh Sam Nam Tử nhìn nhìn thi thể trước mắt, sau đó nói: “Cái thứ nhất!”

Người thanh niên này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Trong hiện thực tuy rằng chỉ qua một tháng, nhưng mà, tại Hồng Mông Tháp trong phòng tu luyện, đã qua một năm.

Thời gian một năm, hắn triệt để tiêu hóa Chân Linh Quả, mà ở tiêu hóa Chân Linh Quả về sau, hắn cũng do Chân Cảnh Nhị Đoạn tăng lên tới Chân Cảnh Tứ Đoạn, không chỉ có như thế, hắn còn đã lấy được Chân Linh Quả kia ẩn chứa Chân Linh Chi Lực!

Chân Linh Chi Lực này, cực kỳ mạnh mẽ, nếu như lại thêm thực lực của hắn bây giờ, hắn hoàn toàn có nắm chắc, dù cho không cần cái kia bỏ niêm phong kiếm, cũng có thể đánh chết Dạ Đế kia. Quan trọng nhất là, Chân Linh Chi Lực này, không những được dùng để tiến công, cũng có thể dùng đến phòng thủ!

Có thể công có thể thủ!

Giết người!

Bế quan sau khi đi ra, Dương Diệp làm chuyện thứ nhất chính là giết người. Tử Nhi cùng chuyện của Tiểu Thiên, còn có chuyện của Huyết Nữ, làm cho Dương Diệp đã minh bạch một sự kiện, cái kia chính là, Dương Diệp hắn nghĩ tại Thiên Trụ Sơn này an ổn, đó là vọng tưởng!

Các ngươi đã không để cho ta an ổn, cái kia tất cả mọi người đừng an ổn!

Chuyên môn săn giết chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Trong sơn động, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sẽ phải rời khỏi, ngay tại lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “tiểu tử, có một chiêu, có chút tổn hại, ngươi có muốn học hay không?”

“Tổn hại?”

Dương Diệp nói: “Cái chiêu gì!”

Hậu Khanh nói: “Ở thượng giới, có một loại người, Tu ma giả, Tu Ma cùng Tu Tà, có điểm tương tự, bất quá, Tu Ma không có Tu Tà như vậy cực đoan, nhưng mà, thanh danh đồng dạng không được, là thuộc về cái loại người này gặp người giết. Mà ta muốn dạy ngươi, chính là tu luyện của Tu ma giả thuật, đây là ta đã từng Vu Vương ban thưởng cho ta, bất quá, ta không có tu luyện!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh nói: “Có chút tổn hại, bởi vì tu luyện chiêu này, nhất định phải giết người, sau giết người, ngươi có thể hấp thu hết đối phương huyết khí cùng với Tinh Khí Thần, còn có linh hồn, sau đó dùng cái này đến tăng cường chính mình. Nếu như ngươi chuyên môn giết chuẩn Minh Cảnh cường giả, giết nhiều mà nói, muốn tu luyện tới Chân Cảnh Lục Đoạn, hoàn toàn là chuyện dễ dàng. Thậm chí đạt tới chuẩn Minh Cảnh cũng không phải việc khó gì!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, theo ta được biết, ngươi chưa tính là một người tốt a!”

Hậu Khanh nói: “Được rồi, ta nói thực ra. Sở dĩ không tu luyện, là không muốn trở thành đối tượng bị săn giết. Ở thượng giới, Tu ma giả cùng Tu Tà người, đều là thuộc về đối tượng bị săn giết, không chỉ có là bị nhân loại, còn có bị chủng tộc khác, này là lúc trước ước định của tất cả mọi người.”

Dương Diệp trầm mặc.

Hậu Khanh lại nói: “Tu luyện hay là không tu luyện, toàn bộ xem chính ngươi.”

“Tiểu tử, việc này, ngươi phải cẩn thận suy nghĩ một chút!” Thanh âm của Cùng Kỳ đột nhiên vang lên, “việc này không phải là đùa, nếu như ngươi tu luyện công pháp của Tu ma giả này, đến lúc đó, không chỉ có Nhân Tộc, coi như là ta yêu tộc hoặc là Vu Tộc cùng với cái gì khác tộc đều có thể giết ngươi. Đây là công địch!”

Dương Diệp nói: “Hậu Khanh tiền bối, ngươi kia là cái gì Vu Vương, hắn tu luyện chưa?”

Hậu Khanh nói: “Vu Vương hắn không chỉ có Tu Ma, còn Tu Tà, thậm chí nhân loại các ngươi công pháp, hắn đều tu luyện!”

Dương Diệp nói: “Có người đi giết hắn sao?”

“Ai dám!”

Hậu Khanh thanh âm đột nhiên lớn lên, “tiểu tử, Vu Vương ta thế nhưng là thượng giới mạnh nhất một trong mấy người, coi như là sư phụ ngươi đều sẽ không đi đơn giản gây ra lão nhân gia hắn.”

Dương Diệp nói: “Nhìn, không có có cái gọi là công địch, chỉ có cái gọi là mạnh và yếu. Nếu như ngươi là yếu, toàn thế giới đều có thể trở thành địch nhân của ngươi, bởi vì bọn họ dám. Nhưng mà, nếu như ngươi là mạnh, đừng nói Tu Ma, ngươi chính là cùng mẹ của hắn song tu, hắn đều không dám nói gì. Cái thế giới này, tựa như lò xo, ngươi yếu, nó liền mạnh, ngươi mạnh, nó yếu!"

Nói đến đây, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó lại nói: "Còn nữa, ta bây giờ không có Tu Ma, những người này không hay là muốn ta chết?"

Trầm mặc một lát về sau, Hậu Khanh nói: "Ngươi quyết định?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó gằn giọng nói: "Người muốn đối địch với ta, ta giết Nhân, Yêu muốn đối địch với ta, ta liền giết yêu, ma muốn đối địch với ta, ta đồng dạng giết ma!"

Lúc này, Cùng Kỳ nói: "Tiểu tử, ngươi đang tu luyện này Ma Đạo công pháp, Nhân Tộc, khả năng thật sự đối với ngươi chỗ dung thân rồi."

"Nhân tộc không dung ta, ta đây liền đi Vu Tộc!" Dương Diệp đạm thanh nói.

"Được!"

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: "Tiểu tử, ta đại biểu Vu Tộc hoan nghênh ngươi!"

Lúc này, Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Hậu Khanh tiền bối, Vu Tộc cùng nhân tộc có chỗ bất đồng?"

Hậu Khanh nói: "Nghiêm chỉnh mà nói, cũng không hề có sự khác biệt. Bởi vì, các ngươi là người, chúng ta cũng là người."

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: "Văn minh bất đồng, tín ngưỡng bất đồng, phương pháp tu luyện cũng bất đồng. Dù sao, vấn đề này ta cũng không phải quá rõ, chính là, mặc dù mọi người đều là người, nhưng lại có khác nhau, chính ngươi muốn đi!"

Dương Diệp: "..."

"Nhắm mắt lại, ta đem công pháp kia truyền cho ngươi!" Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại. Ngay tại lúc này, một cỗ tin tức đột nhiên xuất hiện ở trong đầu hắn.

“Phệ Linh Quyết, Phệ Huyết, Phệ Linh, Phệ Thần, Phệ Hồn...”

Qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, sau đó hắn cúi đầu nhìn về phía trước mặt cỗ thi thể này, tiếp đó, hắn lòng bàn tay phải đối với cỗ thi thể kia, trong chốc lát, cỗ thi thể kia trực tiếp lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khô héo lên.

Thoáng qua, Dương Diệp trên mặt rõ ràng lộ ra một tia vẻ mặt say mê!

“Cảm giác thế nào?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Cảm giác rất thoải mái!”

“Đương nhiên thư thái!”

Hậu Khanh nói: “Công pháp này nghịch thiên chỗ, ngay tại ở, hắn không phải là cướp đoạt thiên địa linh khí, mà là cướp đoạt người, nó có thể đem người tu vi, không chỉ có là tu vi, phải nói là hết thảy đều đều hấp thu. Ngươi hấp thu người này năng lượng về sau, sau đó vận chuyển công pháp kia, công pháp kia sẽ đem những năng lượng kia phân loại, ví dụ như, linh hồn của nó, cũng sẽ bị linh hồn của ngươi hấp thu, tinh khí của hắn, tức thì sẽ bị tinh khí của ngươi hấp thu.”

Dương Diệp hiện tại xem như minh bạch Tu ma giả vì sao phải bị người đuổi giết rồi.

Kỳ thật, nghiêm chỉnh mà nói, không là người khác muốn giết Tu ma giả, mà là Tu ma giả tưởng muốn tăng lên chính mình, liền phải đi giết người. Cũng tỷ như hắn, hắn tu luyện Phệ Linh Quyết này về sau, liền có chút muốn tiếp tục đi giết người, sau đó thôn phệ đối phương!

Hấp một cái chuẩn Minh Cảnh cường giả, ít nhất so ra mà vượt hắn ba tháng khổ tu! Nếu như là hoàn chỉnh, vậy ít nhất có thể so được với hơn nửa năm khổ tu!

Cho nên, tưởng phải trở nên mạnh, nhất định phải không ngừng giết người.

Mà đối với hắn hiện tại mà nói, này vừa vặn thích hợp hắn, bởi vì hắn hiện tại chính là muốn giết người!

Dương Diệp đã đi ra sơn động, thoáng qua, một đạo kiếm quang tại bên ngoài mấy vạn dặm Thiên tế chợt lóe lên.

Tại cảnh giới sau khi tăng lên, hắn phát hiện, bất kể là tốc độ của hắn, hay vẫn là nhục thể của hắn cùng với thần hồn, đều được sâu sắc tăng lên. Cái này tăng lên, không phải là một điểm hai điểm, là to lớn.

Duy vừa so sánh đáng tiếc là Thánh Kiếm kia, Thánh Kiếm kia, hắn hiện tại vẫn là không cách nào triệt để nắm giữ. Cho dù là kiếm kia phối hợp hắn đều không được. Bất quá, hắn vẫn là có thể dùng là, chẳng qua là tối đa chỉ có thể dùng ba lượt.

Bởi vì kiếm kia, mỗi một lần sử dụng, đều dẫn động Chư Thiên Tinh Thần cùng sức mạnh của mặt đất, những lực lượng này, quá mức khủng bố, cho dù là hắn bây giờ thân thể, đều có điểm không chịu nổi.

Thiên Trụ Sơn, theo càng ngày càng nhiều chuẩn Minh Cảnh cường giả vô thanh vô tức chết đi, rốt cuộc, rất nhiều người ý thức được không được bình thường.

Đặc biệt là những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả, bắt đầu mỗi người cảm thấy bất an rồi. Bởi vì cái chết, đều là chuẩn Minh Cảnh cường giả.

Tại một chỗ trong sơn cốc, núi đáy cốc bộ phận, ngồi xếp bằng một tên cầm trong tay trường thương nam tử.

Nam tử này, đúng là cái kia được xưng chuẩn đế Tiêu Hàn Y!

Đột nhiên, Tiêu Hàn Y mở mắt, “gần nhất cái chết những người kia, đều là ngươi giết?”

“Vâng!”

Tại Tiêu Hàn Y ngoài mấy trăm trượng, một giọng nói đột nhiên vang lên.

Tiêu Hàn Y mặt mày có chút buông xuống, “kiếm kia, ta đã buông tha cho.”

“Đã muộn!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

...

PS: Đề cử mọi người xem bộ phim: Tên quên mất, bất quá, diễn viên chính ta nhớ được, hình như là tên gì: Aoi Sora gì... Các ngươi tìm kiếm, hẳn có thể tìm được đấy. Không cần cám ơn ta, thứ tốt, muốn chia sẻ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1850: Dạ Đế, cút cho ta đi ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1845 chương: Dạ Đế, cút cho ta đi ra! "

(Cầu chia sẻ)

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang chính là đã tới trước mặt Tiêu Hàn Y kia.

Tiêu Hàn Y sắc mặt không thay đổi, phải duỗi tay ra, bên cạnh hắn cái kia cây trường thương liền là xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, hắn thả người bổ tới trước hạ xuống.

Súng ra, Lôi Quang Thiểm Thước.

Lúc này, kiếm đã tới.

Ầm!

Theo một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang ở giữa sân vang lên, Tiêu Hàn Y kia trực tiếp bị một cỗ lực lượng cường đại chấn động ngàn trượng có hơn, kia còn chưa dừng lại, lại là một đạo kiếm quang đi tới trước mặt của hắn.

Ầm!

Lúc này đây, Tiêu Hàn Y lần nữa bị chấn bay ra ngoài.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Tiêu Hàn Y vừa dừng lại một cái, lại là một đạo kiếm quang đi tới trước mặt của hắn. Nhìn thấy đạo kiếm quang này, Tiêu Hàn Y thần sắc lúc này dữ tợn, thoáng qua, trường thương trong tay của hắn đột nhiên tốc độ cao xoay tròn.

Ầm!

Đột nhiên, vô số đạo súng năng lượng ảnh đột nhiên từ Tiêu Hàn Y kia trường thương bên trong chợt hiện hiện ra, chỉ là một trong nháy mắt, những cái kia thương ảnh liền đem Dương Diệp đạo kiếm quang kia bao phủ lại.

Rầm rầm rầm...

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng tại bốn phía vang vọng dựng lên, mà đạo kiếm quang kia tức thì trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực mình, giờ phút này, tại trước ngực hắn, có một đạo vết thương, bất quá, cũng không có bể mở da của hắn, chỉ là có một dấu vết mờ mờ.

“Không nghĩ tới, trong khoảng thời gian ngắn, ngươi biến thành mạnh như thế rồi!”

Ngay tại lúc này, Tiêu Hàn Y kia đột nhiên chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Hàn Y, không nói nhảm, đang muốn ra tay, đột nhiên, trường thương trong tay của Tiêu Hàn Y kia hư ảo, thoáng qua, trong tay hắn cái kia cây trường thương trực tiếp hóa thành một đạo ngân quang cùng cả người hắn trùng điệp lại với nhau!

Người súng hợp thể?

Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Tiêu Hàn Y kia toàn bộ người đột nhiên hóa thành một đạo ngân quang biến mất ngay tại chỗ. Tại Tiêu Hàn Y biến mất một khắc này, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi, thoáng qua, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ biến thành Kim Sắc Trường Kiếm kia.

“Chém!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn hai tay nắm kiếm trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Kiếm rơi xuống, quần tinh dị động, vô số Tinh Quang chi lực lập tức hội tụ tại kiếm của hắn ở bên trong, không chỉ có như thế, Dương Diệp còn cảm giác được cả vùng Đại Địa Chi Lực đều tại thời khắc này điên cuồng dũng mãnh vào trường kiếm trong tay của hắn bên trong.

Xùy~~!

Một kiếm rơi xuống, Tiêu Hàn Y hóa thành đạo kia súng quang lập tức bị xé mở đến, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp ngược lại bay đến vạn trượng bên ngoài.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Tiêu Hàn Y kia.

Kiếm thu, trong tràng khôi phục bình thường.

Dương Diệp nhìn thoáng qua chỗ xa kia Tiêu Hàn Y, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tiêu Hàn Y ánh mắt có chút đờ đẫn nhìn Dương Diệp rời đi phương hướng, sau đó thấp giọng nói: “Tham niệm... Hại chết... Người...”

Thanh âm rơi xuống, thân thể đột nhiên hư ảo, chỉ chốc lát, kia chính là biến mất ở trong tràng.

Giải quyết Tiêu Hàn Y về sau, Dương Diệp lợi dụng thiên võng đã tìm được lúc trước đi đuổi giết hắn tên còn lại: Cổ Huyễn.

Quần sơn trong, yên tĩnh im ắng, giống như chết yên tĩnh.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Đột nhiên, một đạo tiếng kiếm reo tại đây dãy núi vang lên, thoáng qua, đạo kiếm quang kia không vào cái kia mảnh trong núi lớn.

Dương Diệp đi qua một khu rừng, sau đó trở lại một chỗ dưới thác nước, thác nước cao tới mấy ngàn trượng, vô số nước chảy tựa như mỗi một con thủy long giống như từ đỉnh núi kia chiếu nghiêng xuống, cuối cùng đều rơi vào phía dưới trong đầm nước, tung tóe dậy sóng hao phí vạn đóa.

Mà ở cái kia cạnh đầm nước một bên, có một tòa phòng trúc.

Đột nhiên, một đạo kiếm quang trực tiếp rơi vào cái kia phòng trúc phía trên.

Ầm!

Phòng trúc nghiền nát, một người đàn ông từ trong đó đi ra. Nam tử này, đúng là Cổ Huyễn kia. Mà tại trước mặt Cổ Huyễn ngoài mấy trăm trượng, là một Thanh Sam Nam Tử.

Thanh Sam Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Cổ Huyễn nhìn xem Dương Diệp, “nếu như ta không có đoán sai, gần nhất biến mất những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả đều là ngươi giết đi!”

Dương Diệp nói: “Yên tâm, ngươi cũng sẽ rất nhanh đi cùng bọn họ đấy!”

Thanh âm rơi xuống, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, Cổ Huyễn đột nhiên nói: “Có tin tức, có lẽ có thể giá trị ta cái này mệnh!”

Nhưng mà, Dương Diệp hay vẫn là rút kiếm chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Kiếm quang lên, Cổ Huyễn kia sắc mặt đại biến, hai tay vẫy một cái, vô số tấm thẻ màu đen như là phi tiêu bình thường từ lòng bàn tay hắn đổ xuống mà ra, nhưng mà, những tạp phiến kia vừa mới tiếp xúc đến Dương Diệp đạo kiếm quang này chính là ầm ầm tiêu tán.

Thoáng qua.

Ầm!

Cổ Huyễn kia trực tiếp bị một kiếm này cho đánh cho đụng cách không xa ngọn núi lớn kia phía trên, trong nháy mắt, cả tòa núi lớn kịch liệt run lên.

Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa, ngay tại lúc này, Cổ Huyễn kia đột nhiên nói: “Là về ngươi cái kia hai chuyện của tỷ!”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngừng lại. Hắn gắt gao nhìn xem Cổ Huyễn kia, “có ý tứ gì!”

Cổ Huyễn nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ, hắn thật không ngờ, mới trong khoảng thời gian ngắn không gặp, Dương Diệp đã mạnh mẽ đã đến loại trình độ này.

“Hử?”

Ngay tại lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp bắt đầu run lên.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Huyễn kia biến sắc, sau đó vội vàng nói: “Ta cùng với Dạ Đế kia quen biết, bởi vì hắn đã từng đến ta đây tìm ta cầu qua chữa thương Thánh vật khổ Linh quả, ta...”

“Nói điểm chính!” Dương Diệp nói.

Cổ Huyễn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn cầm một vật cùng ta đổi, bất quá, ta không đổi. Vật kia, là một giọt Bổn Nguyên Huyết Châu!”

Bổn Nguyên Huyết Châu!

Nghe vậy, Dương Diệp hô hấp lập tức dồn dập, “có ý tứ gì?”

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Cổ Huyễn lập tức thở dài một hơi, sau đó nói: “Giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu, là một người con gái tu luyện ra được, bên trong, giữ ý thức của nàng cùng mấy hồn phách... Nói đơn giản một chút, nếu có Đại Cơ Duyên, nàng là có thể sống lại.”

Phục sinh!

Dương Diệp hít sâu một hơi, giờ khắc này, hai tay của hắn đều tại rung động.

Lúc này, Cổ Huyễn làm như muốn nói gì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nhìn về phía hắn, Cổ Huyễn sắc mặt biến hóa, trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu tuôn ra bắt đầu chuyển động.

“Không có gạt ta?” Dương Diệp nói.

Cổ Huyễn khẽ lắc đầu, “như có nửa điểm không thật, nguyện bị Thiên Tru Địa Diệt!”

Dương Diệp không có nói chuyện, hắn quay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Nhìn thấy Dương Diệp rời đi, trong lòng Cổ Huyễn viên đá kia rốt cuộc rơi xuống. Lúc trước hắn sở dĩ lựa chọn không chiến, là bởi vì hắn đã biết Tiêu Hàn Y kia vẫn lạc. Hắn cùng với Tiêu Hàn Y không kém bao nhiêu, nhưng mà, Tiêu Hàn Y cũng đã bị Dương Diệp giết chết, hắn tự nhiên không phải là đối thủ. Bởi vậy, hắn quyết đoán lựa chọn cầu hoà!

Mà hắn tự nhiên rõ ràng, mặc dù có thể cầu hoà, là vì hắn biết chuyện này!

Cổ Huyễn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói: “Dạ Đế... Chúc ngươi may mắn!”

...

Khi biết Huyết Nữ còn có sống lại khả năng lúc, Dương Diệp không có ở đuổi theo giết người khác. Hắn thẳng đến Dạ Sát Thành mà đi.

Dạ Sát Thành.

“Dạ Đế, cút cho ta đi ra!”

Đột nhiên, một giọng nói quyết định chỉnh đốn trên không Dạ Sát Thành vang vọng dựng lên.

Vô số người kinh hãi, nhao nhao ngẩng đầu nhìn về phía ngoài thành. Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi tấn công tới, cuối cùng, đạo kiếm quang kia trực tiếp bổ vào Dạ Sát Thành thành trên cửa.

Ầm!

Dạ Sát Thành cửa thành trực tiếp ầm ầm vỡ vụn!

Dương Diệp!

Biến mất hơn một tháng sau, Dương Diệp xuất hiện lần nữa trong ánh mắt của mọi người. Rất nhanh, Thiên Trụ Sơn bốn phía vô số cường giả nhao nhao bị kinh động, sau đó hướng phía Dạ Sát Thành chạy đến. Bất quá bây giờ, không người nào dám ra tay.

Bởi vì Dương Diệp trong tay, cầm là một thanh màu vàng kim kiếm.

Cái kia thần kiếm chi uy, lúc trước rất nhiều người thế nhưng là tận mắt nhìn thấy đấy, coi như là không có nghe thấy, đó cũng là nghe người ta nói qua đấy.

Theo cửa thành đánh sập, mười mấy người áo đen đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trong đó cầm đầu là một ông già, mà lão giả này, là chuẩn Minh Cảnh cường giả. Lão giả đang muốn nói chuyện, đột nhiên, trước mặt hắn cách đó không xa Dương Diệp rút kiếm chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo vang vọng, một đạo ánh kiếm màu vàng óng tại trong ánh mắt tất cả mọi người chợt lóe lên.

Nhanh, đạo kiếm quang này nhanh đến mức cực hạn, mắt thường căn bản không thể nhận ra!

Nhìn thấy Dương Diệp không nói hai lời liền động kiếm, lão giả kia trong lòng là vừa sợ vừa giận. Không dám khinh thường,; Lão giả chân phải nhẹ nhàng một đập hư không, trong chốc lát, toàn bộ hư không kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ khí tức cường đại từ lão giả trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, rất nhanh, cỗ khí tức này cùng Dương Diệp đạo kiếm quang kia đánh vào nhau.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân vang vọng dựng lên, lão giả kia trực tiếp bị một kiếm này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, trọn vẹn lui gần vạn trượng.

Giờ khắc này, âm thầm những cường giả kia trong nội tâm kinh hãi. Hiển nhiên, cũng không nghĩ tới, thực lực của Dương Diệp vậy mà biến thành mạnh như vậy.

Cái kia bị Dương Diệp một kiếm đánh lui lão giả cũng là chấn động vô cùng, hắn đồng dạng thật không ngờ, thực lực của Dương Diệp vậy mà mạnh mẽ đã đến loại trình độ này. Phải biết, lúc trước Dương Diệp đến Dạ Sát Thành lúc, khi đó Dương Diệp chỉ dùng để ám sát, căn bản không dám cùng bọn họ chính diện giao thủ.

Mà bây giờ, Dương Diệp là quang minh chính đại tới!

Dương Diệp không có tiếp tục đi ra tay, mà là nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Dạ Đế, cút cho ta đi ra!”

Nói xong, hắn cổ tay chuyển một cái, trong tay hắn Thánh Kiếm trực tiếp mang theo một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Kiếm quang qua, hết thảy phòng ốc kiến trúc đều hóa thành hư vô, một cái sâu không thấy đáy vết kiếm từ trước mặt Dương Diệp mặt đất một mực kéo dài đến tầm mắt của mọi người phần cuối.

Nhìn thấy một màn này, âm thầm vô số người trong mắt hơn nhiều vẻ kiêng kỵ!

Dương Diệp đối diện lão giả kia cũng là biến sắc, sự cường đại của Dương Diệp, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Thiên túng kỳ tài!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía đối diện hắn lão giả kia, gằn giọng nói: “Ba hơi, ba hơi bên trong, Dạ Đế không đi ra, lão tử hôm nay liền giết cả Dạ Sát Thành!”

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

...

PS: Cảm tạ: Lôi thôi nam gốc râu cằm, rất phải nghe nhầm, ngao trèo lên đức, tinh kỳ tan nát cõi lòng, tiểu Hạo ca -, 100130526, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Không có chú ý chim loan xanh vi tín công chúng số, có thể chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1851: Còn thiếu rất nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1846 chương: Còn thiếu rất nhiều!

(Cầu chia sẻ)

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

Thanh âm của Dương Diệp tại Huyền Khí gia trì dưới, uyển như tiếng sấm giống như hướng phía bốn phía nhanh chóng truyền ra.

Giờ khắc này, trong Dạ Sát Thành, vô số người lập tức hướng phía ngoài thành lao đi.

Bởi vì bọn họ cảm giác được, thời khắc này Dương Diệp, đã có điểm nổi điên. Hắn tuyệt đối là nói được là làm được. Về phần hắn có thể hay không thật sự tàn sát Dạ Sát Thành, đó không trọng yếu, quan trọng là..., Dương Diệp này, tuyệt đối dám làm!

Rất nhanh, ba hơi đã qua!

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Mà đúng lúc này, một đạo hắc quang đột nhiên xuất hiện ở Dạ Sát Thành Thiên tế, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Người tới chính là Dạ Đế!

Dạ Đế tự nhiên là muốn hiện thân, Dương Diệp lẻ loi một mình đi tới Dạ Sát Thành, hơn nữa đang tại Thiên Trụ Sơn tất cả cường giả mặt khiêu chiến hắn, hắn nếu như không xuất hiện, vậy hắn sau này tại Thiên Trụ Sơn này, thanh danh xem như triệt để hủy!

Dạ Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp. Thực lực của Dương Diệp này, tăng lên cũng quá mức nhanh hơn một chút. Trước đây không lâu, Dương Diệp nhìn thấy hắn, cũng chỉ có trốn phần. Mà bây giờ, Dương Diệp đã có đánh chết thực lực của hắn rồi!

đọc t ruyện với http://truyencUatui.net/
Âm thầm, tất cả mọi người mỏi mắt mong chờ.

Tất cả mọi người muốn nhìn một chút, Dương Diệp này cùng Dạ Đế này, hôm nay cuối cùng ai sẽ từ trên đời này biến mất!

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Đế, “ta hai Bổn Nguyên Huyết Châu của tỷ, giao ra đây, ta để cho ngươi cái chết nhẹ nhõm một điểm!”

Dạ Đế nhìn xem Dương Diệp mấy tức, sau đó nói: “Có bản lĩnh, tự mình tới cầm?”

Lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập mặt đất.

Bành!

Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dạ Đế kia bắn mạnh tới, kiếm quang ra, tinh không rung rung, vô số Tinh Thần Chi Lực tựa như dòng sông giống như từ Thiên tế xuyên toa không gian mà đến, cuối cùng đều không vào Dương Diệp đạo kiếm quang kia bên trong.

Âm thầm, vô số cường giả trong nội tâm kinh hãi, nhao nhao nhanh lùi lại.

Uy thế của một kiếm, vạn người tránh lui!

Dạ Đế thần sắc tuy rằng ngưng trọng vô cùng, nhưng mà, nhưng rất bình tĩnh. Với tư cách năm đại đế một trong, điểm ấy tâm lý tố chất vẫn phải có.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dạ Đế hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng nắm chắc, trong chốc lát, hai xoáy nước màu đen xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, này hai xoáy nước màu đen nhanh chóng biến lớn, cuối cùng trực tiếp đưa hắn bao phủ, mà lúc này, Dương Diệp đạo kiếm quang kia đã tới.

Ầm!

Hai cỗ năng lượng cường đại vừa mới tiếp xúc, một cỗ kinh khủng vô hình sóng khí chính là mãnh liệt bộc phát ra, cỗ khí lãng này trực tiếp sẽ phải không gian chung quanh chấn địa uyển như một loại nước gợn nhộn nhạo phập phồng, mà Dạ Đế kia tự mình thì là trực tiếp bị rung động đến vạn trượng bên ngoài!

Một kiếm đánh lui Dạ Đế!

Xa xa, Dạ Đế kia nhìn nhìn trước ngực của chính mình, giờ phút này, trước ngực hắn đã rạn nứt ra, máu tươi, không ngừng từ trong đó tràn ra.

Trầm mặc quen thuộc hơi thở, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “một kiếm, đến, tiếp tục đến!”

Xa xa, Dương Diệp không nói nhảm, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người tựa như một con bay lên chim lập tức đột ngột từ mặt đất mọc lên, thoáng qua, hắn đi thẳng tới đỉnh đầu của Dạ Đế kia, ngay sau đó, hắn hai tay nắm trong tay Thánh Kiếm từ trên xuống dưới đối với Dạ Đế kia mãnh liệt bổ xuống.

Rầm rầm rầm rầm...

Kiếm này vừa ra, Dương Diệp chung quanh mấy vạn trượng bên trong phòng ốc kiến trúc trực tiếp bị trong đó tản mát ra lực lượng cường đại cho chấn thành hư vô.

Thánh Kiếm lực lượng mạnh mẽ quá đáng, hắn căn bản là không có cách làm được giống như trước kia, lại để cho lực lượng không chút nào tiết ra ngoài!

Phía dưới, Dạ Đế hít sâu một hơi, lúc này đây, hắn không có lựa chọn phòng thủ. Khi lòng bàn tay hắn chỗ, đột nhiên nhiều hai xoáy nước màu đen, thoáng qua, hắn hai tay chặp lại, hai xoáy nước màu đen lập tức hợp lên, ngay sau đó, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo cột sáng màu đen phóng lên trời.

Kiếm quang, hắc quang, cả hai ở phía chân trời hư không vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ bể ra.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dạ Đế kia bản thân dùng tốc độ cực nhanh rơi xuống dưới mà xuống, mà Dương Diệp tại lui đem gần nghìn trượng sau chính là lập tức ngừng lại. Thời khắc này Dương Diệp, mang theo một tia bệnh trạng thiếu sức sống.

Không phải là bị Dạ Đế thương, mà là bị kiếm trong tay của hắn cho cắn trả!

Bất quá, phía dưới Dạ Đế kia so với tình huống của Dương Diệp không xong hơn nhiều. Thời khắc này Dạ Đế, cả người là tổn thương, lúc trước chẳng qua là bộ ngực hắn rạn nứt, mà bây giờ, hắn cả khuôn mặt đều quy tét ra, cái kia nứt nẻ mặt, máu tươi thẳng giọt, rất đúng kinh khủng dữ tợn!

Dạ Đế lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “ngươi còn dám xuất kiếm sao?”

Còn dám sao?

Thanh âm rất bình tĩnh.

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, Dương Diệp còn dám xuất kiếm sao? Người ở chỗ này, đều là đỉnh phong cường giả, dùng nhãn lực của bọn hắn, tự nhiên năng đủ nhìn ra được, Dương Diệp giờ phút này dùng Thánh Kiếm này, đó là đang nắm giữ không lực lượng thuộc về chính mình, mà nắm giữ không lực lượng thuộc về chính mình, đó là sẽ bị cắn trả.

Mà bây giờ, Dương Diệp tuy rằng còn chưa tới cực hạn, nhưng mà, tất cả mọi người rõ ràng, Dương Diệp không dám để cho chính mình đến cực hạn. Dương Diệp nếu như đang dùng Thánh Kiếm này, hắn tất nhiên sẽ mất sức, khi đó, coi như là hắn giết chết Dạ Đế, nhưng mà, trong tràng bất kỳ người nào cũng có thể đơn giản kích giết hắn!

Cách đó không xa, Dương Diệp cổ tay khẽ động, trong tay Thánh Kiếm đổi thành Kiếm Tổ.

Nhìn thấy một màn này, Dạ Đế kia khóe miệng lập tức nổi lên một nụ cười. Nhưng mà ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối với hắn mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Dạ Đế phản ứng cực nhanh, tay phải nắm chắc thành quyền, quyền thượng, màu đen vòng xoáy thoáng hiện, tiếp đó, hắn đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Kiếm quyền chạm nhau, Dạ Đế kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Mà Dạ Đế kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp nhưng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó lại là một kiếm đánh xuống...

Cứ như vậy, Dạ Đế một lần lại một lần bị đẩy lui, mà Dương Diệp, như Phụ Cốt Chi Thư một dạng đuổi sát Dạ Đế chém, làm cho Dạ Đế liền thở một ngụm thời gian đều không có. Mà Dạ Đế tại Dương Diệp điên cuồng công kích dưới, hầu như không có sức đánh trả, chỉ có thể bị động bị đánh!

Nghiền ép Dạ Đế!

Nếu như nói lúc trước Dương Diệp dựa vào là ngoại vật áp chế Dạ Đế kia, vậy bây giờ Dương Diệp, tức thì dựa vào là là chính hắn thực lực chân chính!

Lần lượt tháo chạy!

Trong tràng, Dạ Đế vừa lui tại lùi lại, cuối cùng, hắn rốt cuộc không cách nào tại lùi lại, sau đó lựa chọn cùng Dương Diệp lấ mệnh đổi mệnh. Giờ khắc này, hắn cũng buông tha cho phòng ngự.

Nhưng mà, khi hắn buông tha cho phòng ngự, cùng Dương Diệp lấy mạng đổi mạng lúc, hắn biết, chính mình sai rồi. Bởi vì nhục thể của Dương Diệp, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, đặc biệt là Dương Diệp khôi phục năng lực, quả thực nghịch thiên!

Một khắc sau!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân vang lên, Dạ Đế kia toàn bộ người trên không trung hướng về sau té bay ra ngoài, cùng lúc đó, hắn một cánh tay trên không trung mang theo một cỗ máu tươi rơi xuống phía dưới.

Bành!

Dạ Đế vừa nện rơi trên mặt đất, hắn còn chưa đứng lên, một cái bàn chân chính là giẫm ở ngực của hắn bên trên, làm cho hắn không cách nào di chuyển mảy may.

Thất bại!

Dạ Đế thất bại!

Cả Dạ Sát Thành, theo Dương Diệp một cước này đột nhiên biến thành yên tĩnh trở lại.

Giờ phút này, rất nhiều người trong nội tâm đó là cực kỳ phức tạp đấy. Dương Diệp, một cái không đến thiếu niên ba mươi tuổi, đánh bại Thiên Trụ Sơn năm đại đế một trong Dạ Đế. Mà bọn hắn, những này sống mấy nghìn năm, thậm chí trên vạn năm đấy...

Có đôi khi, người không thể so với, người so với người, thật sẽ giận điên người!

Trong tràng, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, Dạ Đế kia trên tay Nạp Giới lập tức bay đến trong tay của hắn, tinh thần quét qua, rất nhanh, Dương Diệp sầm mặt lại. Bởi vì trong đó, cũng không có hai Bổn Nguyên Huyết Châu của tỷ.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Dạ Đế, "ở đâu?"

Dạ Đế gắt gao nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "không nói đúng không? Được, ta cũng hy vọng ngươi không nói."

Nói xong, cổ tay hắn khẽ động, một cây màu đen khóa sắt xuất hiện ở trong tay của hắn, tiếp đó, hắn cong ngón búng ra, cái kia sợi xích sắt trực tiếp đóng vào Dạ Đế ngực Tỳ Bà Cốt chỗ. Tiếp đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp nắm xích sắt đầu đoan, sau đó kéo Dạ Đế hướng phía thành ngoài cửa đi ra.

Ngay tại lúc này, Dạ Đế phần bụng đột nhiên bành trướng lên, hiển nhiên, đây là muốn tự bạo.

Mà đúng lúc này, một đám Kiếm Khí đột nhiên không vào Dạ Đế phần bụng, trong nháy mắt, Dạ Đế cái kia bành trướng phần bụng lập tức đều yên lặng xuống.

Đan điền phá!

Cứ như vậy, Dạ Đế bị Dương Diệp kéo đi ra ngoài thành đi.

Đây đối với Dạ Đế mà nói, không thể nghi ngờ là một vô cùng nhục nhã.

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi làm như thế, có phải hay không có hơi quá?”

Không chỉ có lão giả, giờ phút này âm thầm rất nhiều người đều cảm thấy Dương Diệp có hơi quá.

“Qua?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “này đã vượt qua? Không, còn thiếu rất nhiều.”

Nói xong, Dương Diệp không đang quản lão giả, mà là tiếp tục kéo Dạ Đế kia thi thể đi tới cửa thành đi.

Lão giả kia còn muốn nói điều gì, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía hắn, “tại lải nhải một câu, lão tử để cho ngươi đến cùng hắn.”

Lão giả kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, nhưng mà, hắn không dám nói cái gì, lập tức chẳng qua là lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Cứ như vậy, Dương Diệp kéo Dạ Đế đến đến cửa thành chỗ, tiếp đó, tay phải hắn ném đi, Dạ Đế kia trực tiếp bị Dương Diệp treo ở ở trên cổng thành.

Dương Diệp nhìn xem Dạ Đế kia, “cuối cùng hỏi ngươi một lần, Bổn Nguyên Huyết Châu ở nơi nào! Nói, ta cho ngươi một cái thoải mái.”

Dạ Đế gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi búng không bao lâu, một ngày nào đó, từ sẽ có người tới thu ngươi, khi đó, kết quả của ngươi, khẳng định so với ta thảm gấp trăm lần.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta thích nhất chính là xương cứng người, đến, hôm nay liền để cho ta nhìn xem, ngươi Dạ Đế xương cốt cứng đến bao nhiêu.”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên bắt đầu triển khai. Ngay sau đó, trên thân Dạ Đế kia thịt đột nhiên một khối tiếp theo một khối biến mất...

...

PS: Rất nhiều bạn nói vấn đề đổi mới, vấn đề này, ta cũng đau đầu. Thật sự không có khả năng suốt ngày đều viết chữ, cuối cùng sinh hoạt ngoại trừ viết chữ, còn thật nhiều sự tình. Gần nhất khảo thi bằng lái xe, mỗi lần đi thi, đều muốn ngồi một giờ xe... Tới tới lui lui, một ngày lên giá chừng bốn giờ thời gian ở phía trên, trứng rất đau. Có khi khảo thi bằng lái xe, đều mang máy tính bên trên, bằng không thì, rất có thể sẽ đứt đoạn đổi mới..

Đổi mới phương diện, xin mọi người thứ lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1852: Tu La Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1847 chương: Tu La Thành!

(Cầu chia sẻ)

Lăng trì!

Dương Diệp giờ khắc này ở làm, chính là lăng trì, cái gọi là lăng trì, lại tên Thiên Đao Vạn Quả. Kiếm pháp của Dương Diệp là cực tốt, hắn mỗi một kiếm, đều chỉ sẽ gọt sạch trên thân Dạ Đế mong mỏng một miếng thịt mảnh, bởi vậy, hắn thật sự có thể làm được thiên đao vạn quả.

Máu tanh, tàn nhẫn!

Bất quá, Dạ Đế kia cũng là thật cứng cõi, sửng sốt lông mày đều không hề nhíu một lần.

Cứ như vậy, không sai biệt lắm một khắc sau, Dạ Đế toàn bộ thân thể đã hoàn toàn thay đổi bộ dáng, bộ dáng, đã nhìn không ra là một người rồi.

Nhưng mà, dù sao cũng là chuẩn Minh Cảnh cường giả, sinh mệnh lực hay vẫn là cực kỳ ngoan cường, bởi vậy, lúc này Dạ Đế cũng chưa chết.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh, “cẩn thận, linh hồn hắn muốn chạy trốn!”

Theo Hậu Khanh thanh âm rơi xuống, nhục thể của Dạ Đế kia đột nhiên chấn động một chút, ngay sau đó, Kỳ Nhục Thân trực tiếp nổ bể ra, thoáng qua, một đạo hắc ảnh hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

Trốn!

Mục đích của Dạ Đế, liền là linh hồn đào tẩu. Trước kia sở dĩ hắn không tuyển chọn trốn, là bởi vì lúc đó, Dương Diệp đối với hắn tràn đầy đề phòng, linh hồn hắn muốn chạy trốn, rất khó. Mà bây giờ, hắn đan điền dùng phá, cũng không có sức đánh trả, Dương Diệp đối với hắn đề phòng, hạ thấp đến điểm thập nhất.

Bởi vậy, thời điểm này, là hắn chạy trốn thời cơ tốt nhất.

“Dương Diệp, cái nhục ngày hôm nay, ngày đó tất gấp trăm lần hoàn trả!”

Thiên tế, truyền đến tiếng gầm gừ của Dạ Đế.

Nhưng mà, hắn không có phát hiện, tại linh hồn hắn chạy trốn một chớp mắt kia, một đạo kiếm quang cũng theo đó ở giữa sân vang lên. Thoáng qua, một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở đằng kia phía chân trời xa xôi vang lên.

Ba hơi về sau, Dương Diệp về tới tại chỗ, mà tại trước mặt hắn, thì là linh hồn của Dạ Đế kia, giờ phút này, linh hồn của Dạ Đế kia đang bị một thanh kiếm cắm.

Dạ Đế có chút kinh khủng nhìn Dương Diệp, “ngươi, làm sao ngươi biết...”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “một cơ hội cuối cùng, ta Nhị tỷ Bổn Nguyên Huyết Châu ở nơi nào.”

“Bổn Nguyên Huyết Châu?”

Dạ Đế đột nhiên âm thanh hung dữ lên, “Dương Diệp, lão tử liền phải không nói cho ngươi biết, lão tử chính là muốn ngươi cả đời đều sống ở trong hổ thẹn, ha ha...”

Cộc!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp một cái vỗ tay vang lên, tiếp đó, tại đầu ngón tay hắn, xuất hiện một đám lửa.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Dương Diệp cong ngón búng ra, cái đóa kia hỏa diễm trực tiếp đem Dạ Đế kia bao vây lại.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên. Cái kia kêu thảm thiết thanh âm, nghe trong lòng mọi người thẳng phát run.

Trong tràng, Lục Đinh Thần Hỏa kia cứ như vậy thiêu đốt Dạ Đế, bất quá, nhưng không có trực tiếp giết chết Dạ Đế, nhưng mà giờ phút này, Dạ Đế càng hy vọng lửa kia trực tiếp chết cháy hắn. Đáng tiếc là, Dương Diệp không có như ý nguyện của hắn.

Dương Diệp đến: “Cứ như vậy nướng, cái ta có chính là thời gian.”

Nói xong, hắn ngồi xếp bằng ngay tại chỗ, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Cứ như vậy, trong tràng tiếng kêu thảm thiết của Dạ Đế không ngừng vang lên.

Ước chừng hơn một khắc sau, Dạ Đế kia đột nhiên nói: “Tại Tu La Thiên Tôn vậy, tại Tu La Thiên Tôn vậy...”

Dương Diệp mở mắt, hắn phải tay khẽ vẫy, Lục Đinh Thần Hỏa kia bay về tới trong tay của hắn, tiếp đó, hắn nhìn về phía Dạ Đế kia, “Tu La Thiên Tôn?”

Dạ Đế yếu ớt nói: ' Vâng, lúc trước ta bị ngươi Nhị tỷ hi sinh vạn năm tu vi lộng thương, vì chữa thương, ta trước đi tìm Cổ Huyễn, nhưng mà, trong tay hắn cái kia chữa thương chi vật đã bị hắn phục dụng, cho nên, ta liền thông qua Hồng Bào Thiên Tôn đi tìm Tu La Thiên Tôn, sau đó dùng giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu cùng đối phương thay đổi chữa thương chi vật. "

“Tu La Thiên Tôn!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Hắn ở đâu!”

“Tu La Thành!”

Dạ Đế nói: “Vậy là của hắn thành, ngươi đi vào trong đó, có thể tìm được hắn.”

Dương Diệp nhìn về phía Dạ Đế, lúc này, Dạ Đế nói: “Cho ta thống khoái.”

Dương Diệp đi đến trước mặt Dạ Đế, sau đó nói: “Có một chuyện, ta không là rất rõ ràng. Ta đến Thiên Trụ Sơn này về sau, nghĩ đến, năm Đại Thiên Tôn cùng cái kia ba đại Cổ Tu Giả hắn cũng đã biết đến của ta, hơn nữa, cũng biết Thánh Kiếm kia liền trong tay ta. Nhưng là vì sao bọn hắn cũng không tới tìm ta phiền toái?"

Dạ Đế nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi có thể tự mình đi hỏi hỏi bọn hắn!"

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Dạ Đế, "có nghĩ là muốn cái chết thoải mái điểm?"

Dạ Đế biến sắc, trong mắt của hắn tràn đầy vẻ kiêng kỵ, giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi vừa rồi ngọn lửa kia.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Ta càng tò mò hơn là, vì sao ngươi cùng Hồng Bào Thiên Tôn kia muốn nhằm vào ta. Dùng sự thông minh của các ngươi, hẳn minh bạch, các ngươi liền được coi là đến kiếm này, cũng không giữ được nó, không chỉ có không bảo vệ được, ngược lại còn sẽ mang đến cho chính mình vô tận phiền toái, nhưng mà, ngươi cùng Hồng Bào Thiên Tôn kia hay là tới ra tay với ta, hơn nữa còn là quang minh chính đại ra tay!"

Dạ Đế đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Dương Diệp, xem ra, ngươi cũng không phải một người ngu."

Dương Diệp nói: "Có thể giải thích cho ta sao?"

Dạ Đế cười nói: "Dương Diệp, ta càng không rõ, ngươi vì sao phải cầm kiếm này. Dùng ngươi chỉ số thông minh, hẳn cũng biết, cầm kiếm này, chỉ biết có vô cùng vô tận phiền toái, không phải sao?"

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình Kim Sắc Trường Kiếm, tại sao mình muốn bắt kiếm này?

Kỳ thật, vấn đề này, chính hắn cũng nghĩ qua. Thử hỏi, nếu như ngay từ đầu là hắn biết, kiếm này là người nọ quân kiếm, cũng biết, cầm kiếm này, sẽ có phiền toái nhiều như vậy chuyện, đặc biệt là Nhị tỷ, nếu như hắn biết cầm kiếm này sẽ hại chết Nhị tỷ đấy, hắn là tuyệt đối sẽ không cầm kiếm này đấy.

Đáng tiếc, nhân sinh không có nếu như.

Nếu như kiếm cầm, vậy bắt được ngọn nguồn.

Về phần kiếm là của ai, cái này đã không trọng yếu.

Ngay tại lúc này, Dạ Đế đột nhiên lại nói: "Dương Diệp, địch nhân của ngươi, so với ngươi tưởng tượng còn nhiều hơn, còn cường đại hơn. Trước ta nói qua, ngươi búng không bao lâu, ha ha...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp tay phải vung lên, Lục Đinh Thần Hỏa trực tiếp bọc lại Dạ Đế kia, thoáng qua, Dạ Đế linh hồn trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô.

Dương Diệp xoay người rời đi, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại dừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dạ Sát Thành kia, “Dạ Sát Thành, có thể từ thế gian này biến mất!”

Thanh âm rơi xuống, cả người hắn đột nhiên phóng lên trời đi tới không trung, tiếp đó, hai tay của hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối với phía dưới Dạ Sát Thành mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Trong chốc lát, hai cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh trực tiếp từ Thiên tế thổi quét mà dưới.

Nhìn thấy một màn này, trong thành mọi người sắc mặt đại biến, sau đó giống như điên bay ra ngoài thành đi.

Mà Dạ Sát Tổ Chức kia còn dư lại những người kia, cũng là không dám đi phòng ngự, nhao nhao hướng phía thành chạy ra ngoài.

Thời điểm này, bọn hắn cái đó dám đi phòng ngự! Hiện tại phòng ngự, chờ một chút Dương Diệp hủy cũng không phải là thành, mà là nên giết người!

Rất nhanh, cái kia hai cỗ lực lượng thổi quét mà dưới, không vào trong Dạ Sát Thành.

Rầm rầm rầm...

Trong nháy mắt, cả Dạ Sát Thành trực tiếp sụp đổ mai một.

Dạ Sát Thành, trên thế gian biến mất.

Qua hồi lâu, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “người này... Vừa điên vừa cuồng... Kiếm tuy tốt, nhưng, mạng càng tốt hơn.”

“Hắn đi tìm Tu La Thiên Tôn kia rồi.” Lúc này, lại một giọng nói ở giữa sân vang lên, “người này, giống như không biết Tu La Thiên Tôn người thế nào!”

“Cho dù biết, dùng tính cách của hắn, khả năng cũng sẽ không để ý.” Lại một giọng nói vang lên.

“Bất kể như thế nào, lại có trò hay để nhìn.”

“Xác thực!”

“...”

Rất nhanh, trong tràng thanh âm khôi phục bình tĩnh, tiếp đó, tất cả mọi người chạy tới Tu La Thành.

Thiên tế, một đạo kiếm quang kích xạ mà qua, đạo kiếm quang này dĩ nhiên chính là Dương Diệp biến thành. Rời đi Dạ Sát Thành về sau, hắn lập tức tiến về trước Tu La Thành. Giờ khắc này, trong lòng hắn nghĩ, chính là Huyết Nữ.

Khi biết Huyết Nữ có cơ hội phục sinh lúc, hắn trong đầu cũng chỉ còn lại có Huyết Nữ.

“Tiểu tử, có người theo dõi ngươi!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Dương Diệp ngừng lại, hắn vừa dừng lại một cái, khi hắn xa xa, đột nhiên xuất hiện một Ngân Giáp Nam Tử, Ngân Giáp Nam Tử này, đúng là người nọ quân phái xuống tìm kiếm người nọ.

Ngân Giáp Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi tốt nhất trả lại kiếm kia, không phải vậy...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân đột nhiên nghĩ tới, thoáng qua, một đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân chợt lóe lên.

Nhìn thấy một màn này, Ngân Giáp Nam Tử kia sắc mặt đại biến, trường thương trong tay hóa thành một con ngân long mãnh liệt lao ra.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, cái kia con ngân long lập tức tán loạn, mà Ngân Giáp Nam Tử kia tự mình thì trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn. Cùng lúc đó, trong tay hắn chuôi này ngân thương đã hóa thành hư vô.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: “Muốn kiếm? Còn muốn hay không? Muốn, ta tại cho ngươi một kiếm!”

Ngân Giáp Nam Tử kia sắc mặt âm trầm vô cùng, "Dương Diệp, kiếm kia chính là nhân quân chi vật, ngươi..."

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: "Ba hơi, ba hơi bên trong, có ở đây không biến, lão tử hiện tại liền để cho ngươi mắt nhìn đến phía sau lưng của ngươi!"

Ngân Giáp Nam Tử sắc mặt khó coi tới cực điểm, nhưng mà, nhưng không nói gì thêm. Hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia, sau đó nói: "Việc này, còn chưa kết thúc!"

Nói xong, hắn trực tiếp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm kia nếu như không có bỏ niêm phong, hắn còn không sợ, nhưng mà, bỏ niêm phong kiếm, tăng thêm thực lực bây giờ chợt tăng Dương Diệp, hắn căn bản không thể làm gì, thậm chí khả năng bị Dương Diệp giết lại, cho nên, hắn chỉ có thể lựa chọn rút đi!

Ngân Giáp Nam Tử đi rồi, Dương Diệp lấy ra một mai Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Một lúc lâu sau, một tòa có chút âm u Cổ Thành xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Kiếm quang rơi xuống đất.

Ngoài cửa thành, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thành trên cửa, phía trên, viết ba cái màu máu đỏ chữ to: Tu La Thành.

Dương Diệp khẽ cúi đầu, trầm mặc một lát về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Tu La Thành kia, "làm phiền thông báo một chút, Dương Diệp chuyên tới để cầu kiến Tu La Thiên Tôn."

Trong thành, không có trả lời.

Ba hơi về sau, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Tu La Thành kia tường thành trực tiếp bị đạo kiếm quang này đánh thành hai nửa.

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân như tiếng sấm giống như vang lên, "lão tử muốn gặp Tu La Thiên Tôn!"

...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ, vì cảm tạ độc giả ủng hộ, tại cho mọi người đề cử bộ phim, tên đã quên, diễn viên chính nhưng mà nhận thức, hình như là tên gì Vũ Đằng Lan đấy... Mọi người tìm kiếm có thể đi ra!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1853: Ngươi dám muốn sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1848 chương: Ngươi dám muốn sao?

(Cầu chia sẻ)

Lão tử muốn gặp Tu La Thiên Tôn!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một đạo tàn ảnh đột nhiên từ trong thành kia phóng lên trời, thoáng qua, một vùng sương dày tựa như một cái nộ long đối với Dương Diệp cuốn tới.

Dương Diệp không chút nghĩ ngợi, giơ kiếm chính là vừa bổ.

Kiếm quang hiện lên.

Xùy~~!

Một mảnh kia sương dày đặc, trực tiếp bị Dương Diệp đạo kiếm quang này cho vỡ ra tới. Mà lúc này, một tên đang mặc áo bào tro trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Tu La Thiên Tôn?”

Trung niên nam tử nói: “Đó là ta sư tôn, ta chính là Tu La Thành thành chủ, Mạc Kính!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta muốn gặp Tu La Thiên Tôn!”

Mạc Kính nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, giết Dạ Đế, để cho ngươi cảm giác mình đã vô địch sao?”

Dương Diệp nói: “Ta chỉ muốn gặp Tu La Thiên Tôn. Để cho hắn ra gặp một lần, hoặc là ta đi thấy hắn!”

Mạc Kính nhìn thẳng Dương Diệp, “hắn sẽ không đi ra gặp ngươi, ta cũng sẽ không dẫn ngươi đi gặp hắn.”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở ra, thoáng qua, hắn chân phải mãnh liệt một đập, mượn nhờ mặt đất truyền tới lực lượng, cả người hắn phóng lên trời. Không trung, Dương Diệp hai tay nắm trong tay Kim Sắc Trường Kiếm, sau đó đối với phía dưới Tu La Thành kia mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Kiếm ra, quần tinh rung rung, vô số Tinh Thần Chi Lực trực tiếp từ phía chân trời xa xôi tinh không xuyên toa không gian đi tới Dương Diệp trong kiếm, cùng lúc đó, phía dưới vùng đất Đại Địa Chi Lực cũng giống như thủy triều hội tụ đến Dương Diệp trong tay trong Thánh Kiếm.

Một kiếm này, mang theo Thiên Địa Chi Uy!

“Láo xược!”

Tiếng rống giận dữ của Mạc Kính kia đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, thân hình hắn run lên, hóa thành một mảnh đậm đà sương dày đặc hướng phía Dương Diệp đạo kiếm quang kia thổi quét mà đến, nhưng mà, những cái kia sương dày đặc còn chưa tiếp xúc Dương Diệp cái kia vùng sương dày, chính là trực tiếp bị Dương Diệp đạo kiếm khí kia cho vỡ ra đến, thoáng qua từng cái

Ầm!

Mạc Kính kia trực tiếp bị đánh bay, mà lúc này, đạo kiếm khí kia trực tiếp không vào Tu La Thành, đem Tu La Thành một phân thành hai.

Cách đó không xa, Mạc Kính kia nhìn thấy một màn này, đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn không nghĩ tới, thực lực của Dương Diệp rõ ràng khủng bố đã đến loại trình độ này. Quả nhiên, như đồn đại theo như lời không giả, cầm trong tay thần kiếm Dương Diệp, Thiên Tôn phía dưới, đã vô địch!

Lúc này, Dương Diệp lấy ra một mai Tử Tinh Thạch nuốt vào, sau đó tay nắm Kim Sắc Trường Kiếm chậm rãi hướng phía Tu La Thành đi đến, cùng lúc đó, thanh âm của hắn ở giữa sân vang lên, “Tu La Thiên Tôn, xin mời đi ra gặp mặt một lát!”

Trong thành, không có trả lời.

Mà đúng lúc này, một đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân chợt lóe lên, luồng ánh kiếm màu vàng óng này trực tiếp xuyên thấu cả Tu La Thành, vô số khói bụi trong Tu La Thành kia phóng lên trời. Cùng lúc đó, thanh âm của Dương Diệp vang lên lần nữa, “kính xin Tu La Thiên Tôn ra gặp một lần!”

Trong thành, như trước không có trả lời.

Dương Diệp dừng bước, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, mà kiếm trong tay của hắn nhưng là tại thời khắc này kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang lên, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên ra khỏi vỏ, muốn xuất kích. Nhưng mà ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, "ngươi cái này 'mời' thật là có điểm đặc biệt a!"

Thanh âm rơi xuống, một người đàn ông xuất hiện ở Dương Diệp ngoài trăm trượng vị trí.

Nam tử xem ra chỉ có ba mươi đến tuổi, dung mạo tuấn tú, bất quá, tóc của hắn nhưng là màu đỏ sậm, điều này làm cho nam tử xem ra, hơi có chút tà khí. Tại nam tử bên tay phải, lơ lửng một cây màu máu đỏ đâm, cây gai này, phần đuôi lớn, phần đuôi trở xuống, dần dần nhỏ đi, đã đến đỉnh, tựa như cây kim.

Tu La đâm!

Này vật, chính là từng để cho vô số cường giả nghe tin đã sợ mất mật Tu La đâm!

Mà trước mắt nam tử này, dĩ nhiên chính là bốn Đại Thiên Tôn một trong, Tu La Thiên Tôn!

Dương Diệp nhìn Tu La Thiên Tôn liếc mắt, sau đó nói: "Theo ta được biết, Dạ Đế kia đã từng dùng một giọt Bổn Nguyên Huyết Châu cùng các hạ trao đổi thứ đồ vật."

Tu La Thiên Tôn nhẹ gật đầu, "là có việc này."

Nghe vậy, Dương Diệp tay trái chậm rãi nhanh nắm lại, "giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu, với ta mà nói, cực kỳ trọng yếu, các hạ có thể cắt nhường?"

Tu La Thiên Tôn nhẹ cười cười, "nếu như ta không thì sao?"

Dương Diệp nhìn thẳng Tu La Thiên Tôn, "ta đây liền đoạt."

"Ha ha..."

Tu La Thiên Tôn đột nhiên nở nụ cười, nở nụ cười một lát sau, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "đoạt? Quả nhiên đủ điên cuồng!" Nói đến đây, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp, kỳ thật ta thật hâm mộ ngươi, bất kể là tính cách của ngươi, cũng là ngươi phong cách làm việc, ta đều rất thưởng thức. Bất quá, ngươi thật cảm thấy ngươi có thể từ ta đây đoạt?"

Dương Diệp nói: “Không biết Tu La Thiên Tôn có thể có phải có địch nhân?”

Tu La Thiên Tôn nhẹ gật đầu, “tại xã hội này lẫn vào, ai không giết mấy người? Cho nên, địch nhân nha, tự nhiên là có!”

Dương Diệp nói: “Ta giết không được các hạ, nhưng mà, ta cảm thấy, ta như liều mạng, cùng các hạ liều cái lưỡng bại câu thương, vẫn là có thể!”

Tu La Thiên Tôn hai mắt híp lại, “ngươi đây là đang uy hiếp ta?”

Dương Diệp nhìn thẳng Tu La Thiên Tôn, “giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu, với ta mà nói, so với ta mạng còn trọng yếu hơn.”

“So với mạng còn trọng yếu hơn?”

Tu La Thiên Tôn cười cười, “Dương Diệp, tưởng muốn giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu, cũng có thể. Cầm trong tay ngươi kiếm này để đổi!”

Dương Diệp tay phải ném đi, kiếm trong tay trực tiếp trôi lơ lửng ở trước mặt của Tu La Thiên Tôn kia, sau đó nói: “Ngươi dám muốn sao?”

Dám muốn sao?

Tu La Thiên Tôn nhìn lên trước mặt lơ lửng Kim Sắc Trường Kiếm, trầm mặc.

Cầm kiếm này hậu quả là cái gì, hắn biết rõ. Hơn nữa, tất cả mọi người không để ý đến một điểm, ám chính là chỗ này kiếm là có linh tính, không phải ai cũng có thể sử dụng nó. Nếu như nó không phối hợp, ngươi bắt được nó, không chỉ có vô dụng, thậm chí sẽ còn bị cắn trả!

Trầm mặc một lát về sau, Tu La Thiên Tôn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “giọt kia Bổn Nguyên Huyết Châu, có thể cho ngươi. Có một cái điều kiện, giúp ta làm một chuyện, yên tâm, không phải là vượt qua ngươi phạm vi năng lực, cũng sẽ không gây khó khăn cho ngươi chuyện!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có thể!”

Tu La Thiên Tôn cong ngón búng ra, một giọt Huyết Châu lập tức đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn thấy giọt này Huyết Châu, tay của Dương Diệp bắt đầu run.

Lúc này, Tu La Thiên Tôn kia đột nhiên nói: “Vật ấy bên trong, quả thật có một linh hồn, bất quá giờ phút này, này linh hồn là rơi vào trạng thái ngủ say đấy, hơn nữa, cực kỳ yếu ớt. Cho nên, ngươi muốn bằng vào này linh hồn đem sống lại, khó, khó!”

Dương Diệp dè dặt cầm giọt kia Huyết Châu, sau đó đem Huyết Châu nhận được trong Hồng Mông Tháp, tiếp đó, hắn nhìn về phía Tu La Thiên Tôn, “đa tạ.”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

“Ba ngày sau, tới đây một chuyến!” Thanh âm của Tu La Thiên Tôn truyền hướng về phía Thiên tế.

“Được!”

Thiên tế, truyền đến thanh âm của Dương Diệp.

Tu La Thiên Tôn hai tay thả lỏng phía sau, ánh mắt nhìn thẳng cái kia phía chân trời xa xôi, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Mạc Kính kia đột nhiên nói: “Sư tôn vì sao phải đối với Dương Diệp này thỏa hiệp?”

Tu La Thiên Tôn nhìn thoáng qua Mạc Kính, sau đó nói: “Không thỏa hiệp, cùng hắn liều mạng?”

Mạc Kính nói: “Dùng sư tôn thực lực, đủ để kích giết hắn!”

“Có ý nghĩa sao?”

Tu La Thiên Tôn nói: “Ta giết hắn đi, có ý nghĩa sao?”

Mạc Kính nghẹn lời.

Tu La Thiên Tôn lại nói: “Giết hắn, không có bất kỳ ý nghĩa gì. Hơn nữa, ta như muốn giết hắn, nhất định là phải trả giá thật lớn, cái này càng không ý nghĩa. Còn giọt kia Huyết Châu, với ta mà nói, kém xa tít tắp hắn một người tình trọng yếu.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Mạc Kính, “nhiều khi, nếu như có thể làm bạn, vậy vì sao phải đi làm địch nhân đâu? Tại nơi này, thêm một người bạn còn là tốt. Còn thanh danh gì gì đó, đều là phù vân.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

"Thêm một người bạn..."

Mạc Kính thấp giọng thì thào một câu, sau đó trầm mặc một lát về sau, cũng biến mất ở trong tràng.

...

Dương Diệp ly khai Tu La Thành về sau, lập tức đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn. Rất nhanh, hắn tiến nhập tinh không mịt mùng, đang xác định không có người đang theo dõi hắn lúc, hắn mới ngừng lại được.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp lập tức tiến nhập Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp cầm lấy Bổn Nguyên Huyết Châu của Huyết Nữ đi tới trước mặt của Hậu Khanh, "tiền bối, như thế nào phục sinh?"

Hậu Khanh kiến thức rộng rãi, hắn biết, Hậu Khanh khẳng định có biện pháp để cho Huyết Nữ sống lại.

Hậu Khanh nhìn xem trước mặt Dương Diệp giọt kia Huyết Châu hồi lâu, sau đó nói: "Khó!"

Dương Diệp nói: "Vậy chính là có biện pháp, đúng không?"

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, "Bất quá, tại cái này giới hiển nhiên là làm không được, chỉ có ở thượng giới mới có thể làm được."

"Vì sao?" Dương Diệp chân mày cau lại.

Hậu Khanh nói: "Ở thượng giới, có một vật, tên Tố Hồn kính, vật ấy, có thể đắp nặn hồn phách, phải nói, chữa trị hồn phách. Nếu có vật kia, cô gái này, còn còn có cơ hội phục sinh. Nhưng mà, vật kia, ngươi rất khó đạt được!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp lại hỏi.

Hậu Khanh nói: "Còn nhớ rõ chi lúc trước đuổi giết cái kia con khỉ nam tử đầu trọc sao? Vật kia, khi hắn sư tổ vậy, mà hắn sư tổ... Dù sao, đám người kia khó làm vô cùng."

Dương Diệp hít sâu một hơi, "tại khó làm, cũng muốn làm!"

Lên trên giới!

Giờ khắc này, Dương Diệp đã quyết định.

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ngươi bây giờ muốn biết một chút, tình cảnh của ngươi bây giờ, cái kia là phi thường vô cùng tệ hại. Bởi vì ta cảm giác, muốn ngươi chết người, thật sự là rất nhiều nhiều nữa... Đặc biệt là người nọ quân, đối phương tuy rằng sẽ không đích thân xuống, nhưng mà, đối phương chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “tiền bối, Dương Diệp ta hiện tại, đã không có đường lui.”

“Là không có đường lui!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn kiếm trong tay của chính mình, sau đó nói: “Từ nhỏ làm người, có thể nào bình thường cả đời? Thế nhân nếu như không dung ta, ta đây liền cầm kiếm Đồ Thiên dưới.”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Có bằng hữu nói ta gần nhất kiếm cớ, ta mặc dù nói tại khảo thi bằng lái xe, nhưng mà, cũng không có đứt càng a... Nói thật, khắp nơi ôm một computer chạy, vẫn có chút đau trứng. Bất kể như thế nào, hay là hi vọng mọi người để ý hiểu một chút!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1854: Đến từ Hồng Mông Tháp cảnh cáo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1849 chương: Đến từ Hồng Mông Tháp cảnh cáo!

(Cầu chia sẻ)

Cầm kiếm Đồ Thiên hạ!

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì. Hắn biết, Dương Diệp không nói đùa, hắn càng tin tưởng, loại chuyện này, Dương Diệp tuyệt đối là làm được.

Rất nhanh, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Giết chóc!

Dương Diệp cũng không có ngừng dưới, mà là tiếp tục giết chóc. Lúc trước những cái kia đuổi giết qua người của hắn, hắn làm sao có thể bỏ qua?

Mà lúc này, thực lực của Dương Diệp bạo dài, kiếm cũng bỏ niêm phong, đừng nói ám sát, chính là chính diện cũng có thể đánh chết một vị chuẩn Minh Cảnh cường giả. Mà nếu như là ám sát, coi như là một vị Thiên Tôn đều vô cùng kiêng kỵ. Còn những cái khác những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả, vậy càng không cần phải nói.

Mờ mịt bên trong dãy núi, yên tĩnh im ắng.

Đột nhiên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo tại yên tĩnh này quần sơn trong vang vọng dựng lên, theo sát phía sau là một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Hai đạo hoàn toàn thanh âm bất đồng vang lên về sau, rất nhanh, dãy núi lần nữa yên tĩnh trở lại.

Ở trên một mảnh đất trống, Dương Diệp nhìn nhìn thi thể trên đất, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, trước mặt hắn cỗ thi thể kia lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được nhanh chóng khô héo lên. Một khắc sau, Dương Diệp tay rụt trở về.

[truyen cua t ui | Net]
Dương Diệp hít sâu một hơi, giờ này khắc này, hắn càng cảm thấy Phệ Linh Quyết này kinh khủng. Hắn này khẽ hấp, còn hơn vô số năm khổ tu a!

Mà hắn cũng có chút hiểu vì sao thượng giới những người tu luyện kia muốn đuổi giết Tu ma giả rồi, bởi vì nếu như người mọi người tu luyện loại công pháp này mà nói, cái kia toàn thế giới đều muốn loạn sáo. Cho đến lúc đó, tất cả mọi người sẽ không đi tu luyện, mà là đi giết người!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía chân trời, sau một khắc, cả người hắn biến mất ở trong tràng.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp xuất hiện ở một mảnh khác quần sơn trong...

Cứ như vậy, trong thời gian hai ngày kế tiếp, Dương Diệp bốn phía ám sát, thời gian hai ngày, làm cho Dương Diệp giết trọn vẹn gần mười một gã chuẩn Minh Cảnh cường giả.

Theo càng ngày càng nhiều chuẩn Minh Cảnh cường giả biến mất, có ít người rốt cuộc phát hiện không hợp lý rồi.

Cuối cùng, trải qua điều tra, mọi người phát hiện, những cái kia biến mất chuẩn Minh Cảnh cường giả, không phải là biến mất, mà là bị giết.

Ai giết?

Ngay từ đầu, trong lòng mọi người còn rất là nghi hoặc. Nhưng mà cuối cùng, tất cả mọi người đều đã nghĩ đến Dương Diệp. Nghĩ tới Dương Diệp lúc trước đã nói!

“Không đi thượng giới, chỉ giết người!”

Những lời này, là Dương Diệp lúc trước nói, mà cũng là Dương Diệp bây giờ bắt đầu làm.

Báo thù!

Dương Diệp tại báo thù.

Mỗi người cảm thấy bất an!

Bởi vì dùng thực lực của Dương Diệp bây giờ, tăng thêm trong tay hắn Thánh Kiếm, Thiên Tôn phía dưới, căn bản không người là đối thủ của hắn.

Che giấu!

Lúc trước những cái kia đuổi giết qua Dương Diệp cường giả nhao nhao ẩn núp, có càng là trực tiếp rời đi Thiên Trụ Sơn. Bây giờ Dương Diệp, đã không phải là lúc trước cái kia tùy ý bọn hắn đuổi giết Dương Diệp. Bây giờ Dương Diệp, coi như là Thiên Tôn, đều không dám tùy tiện ra tay với hắn!

Một cái có thể so với thực lực của Thiên Tôn sát Thần, đó là kinh khủng cỡ nào?

Ở chỗ sâu trong rặng núi, một chỗ nước trước đàm.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, thoáng qua, cả người hắn biến mất ngay tại chỗ.

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện, sau đó bàn ngồi dưới đất, tiếp đó, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại.

Rất nhanh, Dương Diệp quanh thân Huyền Khí chấn động càng ngày càng mãnh liệt rồi.

Ba ngày sau, Dương Diệp mở mắt.

Hô!

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng phun tới, tiếp đó, Dương Diệp đứng lên, sau đó hít sâu một hơi.

Chân Cảnh Ngũ Đoạn!

Tại cắn nuốt gần mười lăm tên chuẩn Minh Cảnh cường giả về sau, hắn trực tiếp đột phá đến Chân Cảnh Ngũ Đoạn! Mà bây giờ, hắn coi như là không cần Thánh Kiếm, đều có lòng tin đánh với Thiên Tôn một trận.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp thân hình khẽ động, đi tới trước mặt của Hậu Khanh, sau đó nói: “Tiền bối, dùng phương pháp này tăng lên cảnh giới, sẽ hay không có hậu di chứng?”

Hậu Khanh nói: “Cái này muốn xem ngươi làm như thế nào, nếu như ngươi bây giờ mỗi ngày rút thì gian vững chắc cảnh giới của chính mình, vậy không có hậu di chứng, nhưng nếu như ngươi không làm như vậy, trong thời gian ngắn có lẽ sẽ không xảy ra vấn đề gì, nhưng mà từ lâu rồi, rất nhiều vấn đề sẽ xuất hiện ở trước mặt của ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta hiểu rồi.”

Cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đi tới Hồng Mông Tháp tầng thứ hai. Hắn đi tới Tiểu Thất đã từng ngủ qua cái giường kia trước mặt, nhìn trước mắt cái giường này, Dương Diệp rơi vào trầm tư.

Lúc này, Tiểu Thiên đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ngươi lúc nào đi lên tìm các nàng?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, nói khẽ: “Rất nhanh!”

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “chớ để cho nàng đám đợi quá lâu rồi.”

Dương Diệp đi đến trước mặt của Tiểu Thiên, “ngươi cùng ta cùng tiến lên đi, hay là trở về Thiên Tuyền Hệ?”

Tiểu Thiên đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Ta nghĩ quay về Thiên Tuyền Hệ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chờ thêm mấy ngày, ta sẽ đưa ngươi quay về Thiên Tuyền Hệ, ngươi yên tâm, ta sẽ không ở lại để cho bất luận kẻ nào đi tổn thương Thiên Tuyền Hệ.”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên duỗi ra ngón tay điểm vào giữa lông mày Dương Diệp, sau đó cười nói: “Hiện tại lên, ta dùng Thiên Tuyền Hệ danh nghĩa của Thiên Đạo Chi Chủ, phong ngươi làm Thiên Tuyền Hệ Bảo Hộ Thần, sau này Thiên Tuyền Hệ an toàn, liền nhờ vào ngươi!”

Dương Diệp cười cười, “tuân mệnh!”

Tán dóc với Tiểu Thiên sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Ly khai Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp không có tiếp tục đi giết người, mà là đi tới Tu La Thành. Bởi vì hôm nay, là hắn cùng với Tu La Thiên Tôn càng tốt thời gian.

Lúc này Tu La Thành, đã được chữa trị không sai biệt lắm.

Dương Diệp vừa xong Tu La Thành, Tu La Thành kia thành chủ Mạc Kính liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Mạc Kính nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Xin đi theo ta!”

Nói xong, hắn quay người tay phải vung lên, Tu La Thành cửa thành chính là mở ra.

Tiến vào Tu La Thành về sau, Dương Diệp phát hiện, Tu La Thành này âm trầm vô cùng, chung quanh mặc dù có kiến trúc, nhưng mà, hắn không có cảm nhận được khí tức sinh mệnh.

Có điểm giống quỷ thành!

Mạc Kính nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thành này, năm đó là bị sư tôn tàn sát, cho nên thành này gọi Tu La Thành, mà sư tôn cũng bị thế người xưng Tu La Thiên Tôn!”

Tàn sát hàng loạt dân trong thành?

Dương Diệp nhìn về phía Mạc Kính, “vì sao tàn sát hàng loạt dân trong thành?”

Mạc Kính đạm thanh nói: “Dù sao thì là muốn tàn sát liền giết thôi!”

Chấn nhiếp!

Có chút chấn nhiếp mùi vị.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Kính, sau đó cười nói: “Thực hợp ta nóng nảy, bất quá, ta hiện tại bình thường không tàn sát hàng loạt dân trong thành rồi.”

Mạc Kính nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lại nói: “Tàn sát hàng loạt dân trong thành, tàn sát ngán!”

Mạc Kính: “...”

Trên đường đi, hai người không nói chuyện, rất nhanh, hai người đi tới một tòa trong đại điện. Bất quá, trong đại điện, không có một bóng người.

“Sư tôn đang bế quan, lập tức đi ra!” Mạc Kính nói: “Còn xin chờ chốc lát!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vô sự!”

Tu La Thiên Tôn đem Bổn Nguyên Huyết Châu của Huyết Nữ cho hắn, đối với cái này điểm, hắn đối với Tu La Thiên Tôn hay vẫn là trong lòng còn có một chút cảm kích.

Mạc Kính khẽ gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Dương Diệp cũng không có đợi bao lâu, không sai biệt lắm nửa khắc sau, Tu La Thiên Tôn xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Lại để cho tiểu hữu đợi lâu!” Tu La Thiên Tôn cười nói.

Dương Diệp cười nói: “Vô sự!”

Tu La Thiên Tôn nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi.”

“Nơi nào?” Dương Diệp hỏi.

Tu La Thiên Tôn nói: “Thiên Trụ Sơn tầng thứ mười!”

“Tầng thứ mười?” Dương Diệp hơi kinh ngạc, “chỗ kia, không phải là không thể trên đi không?”

Tu La Thiên Tôn cười nói: “Đó là đối với người khác, Thiên Tôn, hoặc là có thực lực của Thiên Tôn đấy, có thể đi.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy đi thôi!”

Vừa nói, Dương Diệp liền muốn động thân, mà lúc này, Tu La Thiên Tôn đột nhiên cười nói: “Như vậy quá chậm.”

Vừa nói, cổ tay hắn lắc một cái, một quả quả đấm lớn tinh bảo thạch màu lam xuất hiện ở trong bàn tay hắn, tiếp đó, hắn nhẹ nhàng sờ, rất nhanh, hai đạo màu lam khe hở xuất hiện tại trước mặt hai người.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Tu La Thiên Tôn nhìn nhìn trong tay tảng đá, sau đó nói: “Vật này là ta từ thượng giới người trong tay đạt được, tên Dị Thứ Nguyên thạch. Nó có hai cái công hiệu, cái thứ nhất, có thể tùy ý truyền tống bất kỳ địa phương nào, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi phải biết chỗ đó Không Gian Tọa Tiêu. Cái thứ hai, nó có thể dùng đến phòng ngự, ẩn chứa trong đó thứ nguyên chi lực!”

Dương Diệp cười nói: “Đây chính là một bảo bối tốt!”

Tu La Thiên Tôn cười cười, “xác thực!”

Rất nhanh, hai người tiến nhập trong truyền tống trận kia.

Thoáng qua.

Dương Diệp cảm giác trước mắt tối om, tiếp đó, hắn xuất hiện ở một mảnh phía trên vùng bình nguyên. Hắn quay đầu nhìn lại, tại bên cạnh hắn cách đó không xa, đúng là Tu La Thiên Tôn kia.

“Nhanh chứ?” Tu La Thiên Tôn cười nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thật nhanh!” Bọn hắn mới vừa đến nơi đây, liền một cái hô hấp một phần mười cũng chưa tới!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đây không phải Thiên Trụ Sơn tầng thứ mười!” Bởi vì nơi này, có thể chứng kiến thiên!

Tu La Thiên Tôn nói: “Thiên Trụ Sơn tầng thứ mười đến đệ Thập Nhị Tầng, tầng một một cái thế giới.”

“Tầng một một cái thế giới?” Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì?”

Tu La Thiên Tôn nói: “Nơi đây, là lúc trước có một chút lớn có thể mở ra thế giới, tuy rằng rất nhỏ, nhưng, cũng là một cái thế giới.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “biết nói chúng ta bình thường tu luyện thế nào sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Tu La Thiên Tôn cười nói: “Ngay ở chỗ này tu luyện, cái chỗ này, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đám Viễn Cổ Sinh Vật, tên: Dị Linh. Ít Dị Linh này, chúng ta cũng không biết là cái gì, nhưng mà, nếu như thôn phệ chúng, tu vi của chúng ta sẽ nhận được thật to tăng trưởng.”

Dị Linh!

Dương Diệp nhìn về phía Tu La Thiên Tôn, “ngươi là muốn để cho ta giúp ngươi giết Dị Linh?”

Tu La Thiên Tôn khẽ lắc đầu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Ta từng tại này rèn luyện thời, ngẫu nhiên phát hiện một chỗ bí địa, chỗ kia, nếu như ta không có đoán sai, có thể là một vị Viễn Cổ Đại Năng đã từng chỗ tu luyện, hoặc là nơi ngã xuống. Nhưng mà, chỗ đó, có kết giới trận pháp.”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch.

Đối phương đây là tìm hắn đến giúp đỡ phá kết giới đấy!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua đột nhiên xoay tròn...

Gặp nguy hiểm!

...

PS: Xảy ra chút việc, đổi mới đã chậm, thật có lỗi. Dưới bình thường tình huống, ta sẽ không muộn đổi mới, trừ phi tình huống đặc biệt. Mọi người thứ lỗi thoáng một phát!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1855: Kiếm gãy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1850 chương: Kiếm gãy!

(Cầu chia sẻ)

Gặp nguy hiểm!

Đây là tới từ Tiểu Tuyền Qua cảnh cáo!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Hồng Mông Tháp bình thường sẽ không cho hắn cảnh cáo, kể cả như lúc trước gặp được con khỉ kia lúc, đều không có được cảnh cáo. Nhưng là bây giờ, Hồng Mông Tháp này rõ ràng cho hắn cảnh cáo. Nói cách khác, Tu La Thiên Tôn này phải đi cái chỗ kia, tuyệt đối là vô cùng nguy hiểm.

Bởi vì, bây giờ Hồng Mông Tháp đã không phải là ban đầu Hồng Mông Tháp, có thể để cho nó cảm thấy thứ nguy hiểm, đây tuyệt đối là vô cùng vô cùng kinh khủng.

“Làm sao vậy?” Tu La Thiên Tôn đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn Tu La Thiên Tôn liếc mắt, sau đó lắc đầu, “vô sự.”

Hồng Mông Tháp cảnh cáo về sau, hắn liền không muốn đi Tu La Thiên Tôn phải đi cái địa phương kia. Nhưng mà, nói không giữ lời, không là hắn nguyên tắc làm người. Hắn có lúc mặc dù sẽ vô sỉ, nhưng mà, vậy đối với người, người khác đối với hắn coi trọng chữ tín, hắn tự nhiên sẽ đối với người khác coi trọng chữ tín, nếu như người khác đối với hắn vô sỉ, hắn đương nhiên sẽ không ngốc đến còn muốn đi cùng đối phương coi trọng chữ tín!

Trầm mặc sau một lát, Dương Diệp nhìn về phía Tu La Thiên Tôn, “các hạ là muốn ta giúp ngươi phá kết giới kia?”

Tu La Thiên Tôn nhẹ gật đầu, “Phải! Có khó khăn không?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có khó khăn, chẳng qua là, ta chỉ giúp đỡ các hạ phá kết giới, phá kết giới cùng trận pháp, ta liền sẽ lập tức rời đi."

Tu La Thiên Tôn nhíu mày, "ngươi là sợ ta sát nhân diệt khẩu? Nếu như là vì cái này, ngươi có thể yên tâm. Chỗ kia, không phải là một chỗ đơn giản, trong đó, nhất định có vô số nguy hiểm, cho nên, một người, căn bản ăn không vô, ta mời ngươi đến đây, cuối cùng mục đích đúng là cùng nhau đi vào tìm kiếm!"

Dương Diệp lắc đầu, "thật có lỗi, ta chỉ phá kết giới cùng trận pháp!"

Tu La Thiên Tôn trầm giọng nói: "Dương Diệp, ta điều tra qua ngươi, đối với ngươi tính cách cũng có chút hiểu, ngươi là một lớn gan, mà lại người có dã tâm. Trong mắt của ta, lúc này đây, ngươi nên thì sẽ không bỏ qua cơ hội này đấy, nhưng mà, cách làm của ngươi nhưng để cho ta có chút bất ngờ!"

Dương Diệp nói: "Tu La Thiên Tôn, ngươi đem ta Nhị tỷ Bổn Nguyên Huyết Châu đưa ta, trong lòng ta còn có cảm kích. Cho nên, ta nói hơn hai câu. Lời ngươi nói cái chỗ kia, trong mắt của ta, hẳn là một địa phương vô cùng nguy hiểm, cho nên, đi, hay là không đi, ngươi có thể nhiều suy nghĩ một chút. Đương nhiên, không quản ngươi làm quyết định gì, ta như là đã đáp ứng giúp ngươi phá kết giới cùng trận pháp, liền nhất định sẽ đi!"

Tu La Thiên Tôn đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Vậy chúng ta đi!"

Hắn đương nhiên không lại bởi vì Dương Diệp một câu hai câu nói lời nói vứt bỏ.

Dương Diệp cũng không có ở nói thêm cái gì, lập tức, đi theo Tu La Thiên Tôn.

Rất nhanh, hai người đi tới một mảnh sương mù đấy, lúc này, Tu La Thiên Tôn đột nhiên ngừng lại, "cẩn thận chút!"

"Như thế nào?" Dương Diệp hỏi.

Tu La Thiên Tôn nói: "Cẩn thận ít Dị Linh kia, những vật kia, thần bí khó lường, chúng thường thường tại ngươi còn chưa kịp phản ứng, cũng đã để cho ngươi đầu dọn nhà."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tay hơi động một chút, kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.,

Tu La Thiên Tôn nhìn thoáng qua kiếm trong tay của Dương Diệp, sau đó nói: "Kiếm này, không biết bao nhiêu người tưởng muốn, nhưng

nhưng lại không dám muốn. Nhưng mà, ngươi nhưng đã muốn!”

Dương Diệp nói: “Là chính nó đi theo ta!”

Tu La Thiên Tôn khẽ gật đầu, “cũng thế, kiếm này chính là thần kiếm, nếu như nó không tự nguyện đi theo ngươi, ngươi là căn bản là không có cách bắt buộc nó. Được rồi, chúng ta đi thôi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, hướng phía xa xa điện bắn đi.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó cũng đi theo lên.

Một khắc sau, chung quanh sương mù càng ngày càng đậm.

Đột nhiên, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, thoáng qua, kiếm trong tay của hắn đột nhiên hướng phía trước chính là vừa bổ.

Kiếm vừa dứt, một cái màu xanh lá móng vuốt liền là xuất hiện ở đỉnh đầu hắn mười mấy cm chỗ.

Xùy~~!

Dương Diệp một kiếm này, trực tiếp đem cái kia cái móng vuốt cho đánh thành hai nửa. Thoáng qua từng cái

“Tíu tíu!”

Một đạo chói tai tiếng kêu thảm thiết tại Dương Diệp ngoài mấy trăm trượng vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo hắc quang đột nhiên từ cái kia mảnh trong sương mù dày đặc hướng phía Dương Diệp điện xạ mà tới.

Dương Diệp giơ kiếm chính là vừa bổ!

Một kiếm này, trực tiếp đem đạo hắc quang kia đánh thành hư vô. Nhưng mà, Dương Diệp lại phát hiện, trên kiếm của hắn xuất hiện một chút màu đen điểm lấm tấm, bất quá rất nhanh, kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, kim quang nhấp nhoáng, những cái kia màu đen điểm lấm tấm lập tức biến mất.

“Không hổ là thần kiếm!”

Ngay tại lúc này, Tu La Thiên Tôn đột nhiên nói: “Biết rõ vừa rồi hắc quang kia chính là vật gì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Đó là Dị Linh một cái sát chiêu, tính ăn mòn rất mạnh, cho dù là Đế Giai Trung Phẩm bảo vật, chỉ cũng bị nó dính vào, đều sẽ lập tức hóa thành một bãi Hắc Thủy. Nhưng mà, ngươi kiếm này...”

Tu La Thiên Tôn nói đến đây, hắn lắc đầu, sau đó lại nói: “Ngươi kiếm này, quả thật là khắc tinh của ít Dị Linh này! Bất quá đáng tiếc là, lại để cho vừa rồi cái kia bị thương Dị Linh trốn.”

Dương Diệp nói: “Ít Dị Linh này, giống như cũng không phải như vậy dặm Hàaa...!”

Tu La Thiên Tôn khóe miệng hơi rút, “đó là bởi vì ngươi có kiếm này, chúng ta không có kiếm này, tại đối nghịch với chúng lúc, đánh nhau vậy cũng là chú ý tay chú ý chân, bởi vì, nếu như thân thể chúng ta dính vào một giọt cái loại này hắc quang, dù cho là chúng ta, cũng sẽ ở mười hơi trong hóa thành một bãi Hắc Thủy!”

Dương Diệp: “...”

“Đi thôi! Chúng ta phải trước lúc trời tối chạy đến nơi đó, bằng không thì, đến lúc đó sẽ có cường đại hơn Dị Linh xuất hiện.” Tu La Thiên Tôn nói xong, tiếp tục hướng trước mặt tiến lên.

“Vì sao không bay, mà dùng đi?” Dương Diệp hỏi.

Tu La Thiên Tôn lắc đầu, “ít Dị Linh này, đối với Huyền Khí chấn động cùng Không Gian Ba Động cực kỳ mẫn cảm, chỉ cần cảm nhận được một điểm ba động, chúng sẽ như chó điên vây lại.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Rất nhanh, hai người tốc độ nhanh hơn, một lúc lâu sau, Dương Diệp cùng Tu La Thiên Tôn lần nữa gặp Dị Linh.

Còn lần này, Dương Diệp cũng thấy rõ hình dạng của Dị Linh.

Không thể không nói, Dị Linh này cực kỳ khó coi, đầu lớn như bóng, toàn bộ trên mặt, không có ngũ quan, chỉ có một khối lớn bằng ngón cái ánh mắt của, mà nửa người dưới, là bốn cái dài khắp viên thịt râu. Không thể không nói, khi nhìn đến ít Dị Linh này nhìn lần thứ nhất lúc, cảm giác đầu tiên của Dương Diệp chính là buồn nôn!

“Tíu tíu!”

Trong đó một Dị Linh bay thẳng đến Dương Diệp bay đi, Dương Diệp cũng không nói nhảm, chân phải chống đỡ chạm đất mặt nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dị Linh kia kích bắn đi.

Như Tu La Thiên Tôn nói, ít Dị Linh này kinh khủng nhất địa phương, chính là loại sẽ ăn mòn hắc quang, nhưng mà, Dương Diệp căn bản không sợ cái kia ăn mòn hắc quang, không là hắn không sợ, mà là kiếm trong tay của hắn không sợ.

Một khắc sau, Dương Diệp đã chém giết sạch hai đầu Dị Linh.

Dương Diệp bên cạnh, Tu La Thiên Tôn bấm tay một điểm, thân thể của hai đầu Dị Linh kia trực tiếp nổ bể ra, ngay sau đó, hai quả lớn chừng ngón tay cái Bạch Sắc Châu Tử bay ra. Làm hai viên Bạch Sắc Châu Tử này xuất hiện một khắc này, Dương Diệp lập tức nghe thấy được một mùi thơm vị.

“Đây là?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

“Linh Đan!”

Tu La Thiên Tôn nói: “Ít Dị Linh này trong cơ thể, có Linh Đan, mà ít Linh Đan này, có thể gia tăng tu vi của chúng ta. Ngươi bây giờ là Chân Cảnh Ngũ Đoạn, thôn phệ không sai biệt lắm mười khối cái đồ chơi này về sau, cũng có thể đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn!”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, hai mai Linh Đan kia lập tức bay đến trước mặt của Dương Diệp.

Chân Cảnh Lục Đoạn!

Dương Diệp tiếp nhận hai mai Linh Đan kia, lập tức, hắn cảm nhận được một cỗ mênh mông năng lượng. Hắn cảm giác Tu La Thiên Tôn cũng không hề nói dối, nếu như nhiều đến mấy viên, hắn thật sự có thể trùng kích Chân Cảnh Lục Đoạn. Một khi hắn đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, khi đó, thực lực của hắn, khẳng định sẽ nhận được một cái thật lớn lột xác!

Không có ăn vào, Dương Diệp đem hai khỏa Linh Đan thu vào, sau đó hai người tiếp tục lên đường.

Thời kỳ, Dương Diệp cùng Tu La Thiên Tôn lại gặp một ít Dị Linh, lúc này đây, Dương Diệp không có ngại phiền, ngược lại là có chút hưng phấn, ít Dị Linh này trong cơ thể Linh Đan, vậy cũng là đồ tốt a. Lúc này đây, hắn đã quyết định, nhất định phải thu thập nhiều một ít.

Những vật này, đối với An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ các loại nữ nhân, cái kia cũng là có trợ giúp to lớn đấy.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tu La Thiên Tôn vừa đi vừa giết.

Sau một ngày, Dương Diệp đã đạt được gần hai mươi khỏa Linh Đan, Tu La Thiên Tôn thu hoạch cũng không nhỏ, đương nhiên, này cũng nhiều thiệt thòi trợ giúp của Dương Diệp, phải biết, mỗi khi có cái loại này hắc quang lúc, đều là Dương Diệp ra mặt thay hắn giải quyết.

Tuy rằng chính hắn cũng có thể giải quyết, nhưng mà, biện pháp của hắn, rất mất thì giờ. Biện pháp của hắn chính là không đi cứng rắn va chạm, mà là tránh né...

Hai ngày sau, Dương Diệp đi theo Tu La Thiên Tôn đi tới một chỗ dòng sông trước, dòng sông rất dài, hai bên trái phải đều nhìn không tới đầu.

“Ở phía dưới?” Dương Diệp hỏi.

Tu La Thiên Tôn khẽ gật đầu, “lúc trước ta ở chỗ này gặp được nguy hiểm, dưới tình thế cấp bách lẻn vào đáy sông, nhưng mà, ta không ngờ tới, tại đây đáy sông, còn có một mảnh thiên địa khác.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đáy sông, nước sông rất rõ, có thể trực tiếp xem rốt cục. Nhưng mà đáy sông dưới, không có thứ gì. Dương Diệp lại dùng thần thức quét thoáng một phát, phía dưới, hay vẫn là giống nhau không có thứ gì.

Vô cùng bình thường sông!

Đây là ý nghĩ của Dương Diệp.

Tu La Thiên Tôn cười nói: “Đi, chúng ta xuống dưới, ngươi thì sẽ biết.”

Vừa nói, thân hình hắn run lên, trực tiếp không vào đáy sông. Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó cũng đi theo.

Rất nhanh, hai người đi tới đáy nước. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, còn là bình thường. Ngay tại lúc này, Tu La Thiên Tôn đột nhiên chân phải nhẹ nhàng một đạp mặt đất, trong chốc lát, tất cả mặt đất bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng trước mặt Tu La Thiên Tôn nước sông đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một cái lối đi xuất hiện tại trước mặt hai người, Thông đạo trưởng đạt trăm trượng, mà cuối thông đạo, là một cái đen nhánh cửa.

Tại trước cổng kia, cắm hai đoạn kiếm gãy!

Khi nhìn thấy này hai đoạn kiếm gãy lúc, Dương Diệp đồng tử lập tức rúc thành cây kim hình.

Kiếm này, hắn nhận thức.

Là cái kia Tiêu Dao tử bội kiếm!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Có độc giả hỏi ta Vũ Đằng Lan là ai... Nói thật, ta cũng không phải rất quen thuộc...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1856: Kiếm của hắn, nhập đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1851 chương: Kiếm của hắn, nhập nói!

(Cầu chia sẻ)

Tiêu Dao tử kiếm đã đoạn?

Dương Diệp đầu có chút mộng.

Tiêu Dao tử người thế nào? Một đường tới, vị này chính là thuộc về sự tồn tại vô địch a! Mà bây giờ, kiếm của hắn rõ ràng đoạn ở nơi này!

Ai có thể bẻ gãy kiếm của hắn?

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Bởi vì bất kể là ai bẻ gãy Tiêu Dao tử kiếm, cái kia đều đại biểu cho đối phương đáng sợ.

“Như thế nào?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp bên cạnh Tu La Thiên Tôn đột nhiên hỏi.

Dương Diệp liếc mắt nhìn chầm chầm cái kia hai đoạn kiếm gãy, sau đó lắc đầu, “không có gì.”

Tu La Thiên Tôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó chỉ chỉ xa xa cái lối đi kia, “tại trong thông đạo này, ẩn chứa một đạo kết giới cùng trận pháp, lúc trước ta nghĩ muốn mạnh mẽ đi vào, nhưng lại bị kết giới này cùng trận pháp ngăn cản. Trận pháp này cùng kết giới mạnh, cho dù là ta hiện tại, đều không thể bài trừ.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lối đi kia, sau đó nói: “Ta giúp ngươi bài trừ kết giới trận pháp, chuyện còn lại, liền là chính ngươi được rồi.”

Tu La Thiên Tôn nói: “Thật sự không vào xem?”

Dương Diệp lắc đầu, “Ta tin tưởng trực giác của ta! Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ không tiết lộ với bất kỳ ai nơi đây.”

Tu La Thiên Tôn nhẹ gật đầu, “tuy rằng ngươi có khi vô sỉ một điểm, nhưng mà điểm ấy, ta vẫn còn tin được đấy!”

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì. Hắn đi tới trên thông đạo kia, lập tức, chung quanh xuất hiện một đạo đạo lam quang, những thứ này ánh sáng màu lam giống như một màn hình bình thường ngăn cản ở trước mặt của hắn, để cho hắn không cách nào tiến nửa tấc!

Dương Diệp phải kiết dán tại cái kia lam trên ánh sáng, sau đó bắt đầu dùng sức, nhưng mà, không quản hắn dùng lực như thế nào, cái kia ánh sáng màu lam đều không có nửa điểm chấn động.

“Không có tác dụng đâu!”

Tu La Thiên Tôn phục nói: “Nếu như muốn cứng rắn phá tan, khả năng phải cần ba đại Cổ Tu Giả loại thực lực đó mới có thể.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng không nói gì, lập tức giơ kiếm chống đỡ tại cái kia lam trên ánh sáng. Làm kiếm chống đỡ ở đằng kia lam quang một chớp mắt kia, ánh sáng màu lam đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bên cạnh Tu La Thiên Tôn kia lập tức hưng phấn lên.

Thực sự có tác dụng!

Dương Diệp không nói gì, tay hắn bắt đầu dùng sức, rất nhanh, trước mặt hắn những cái kia ánh sáng màu lam dần dần hư ảo.

Theo như nguyên dịch suy đoán, nếu như Mộc Kiếm này không có bỏ niêm phong, muốn phá vỡ kết giới này, nhất định là có chút khó khăn, nhưng là bây giờ, kiếm đã bỏ niêm phong. Bởi vậy, muốn bài trừ nơi này kết giới, hoàn toàn là dễ dàng!

Một khắc sau, bao phủ ở lối đi những cái kia ánh sáng màu lam đã toàn bộ biến mất.

Bỏ niêm phong về sau, Dương Diệp lập tức hướng lui về sau một khoảng cách, sau đó hắn nhìn về phía Tu La Thiên Tôn, “được rồi!”

Tu La Thiên Tôn chỉ chỉ xa xa cánh cửa kia, sau đó nói: “Có lẽ sau khi đi vào, đủ để cải biến nhất sinh mệnh vận, thật sự không vào?”

Dương Diệp cười cười, “có lẽ sau khi đi vào, ngay tại cũng không đi ra đây!”

Tu La Thiên Tôn không nói gì, trong lòng có chút thất vọng, đối với thất vọng của Dương Diệp. Bởi vì trong mắt của hắn, là nam nhân, nên xông, nên mạo hiểm, cái thế giới này, cơ hội thì sẽ không tự động đi vào trước mặt ngươi đấy, mà là phải dựa vào chính mình đi tranh thủ.

Mà Dương Diệp hiện tại, nhưng sợ!

Sợ!

Sợ hãi, chính là Võ Giả tối kỵ!

Tu La Thiên Tôn không có đang nói cái gì, hắn quay người hướng cánh cửa kia đi đến. Rất nhanh, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, Tu La Thiên Tôn kia mở ra cánh cửa kia, sau đó đi vào. Mà khi cửa mở ra một chớp mắt kia, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua đột nhiên bắt đầu xoay tròn!

Cảnh cáo!

Dương Diệp không có dừng lại tại chỗ, hắn quay người thân hình run lên, dùng tốc độ cực nhanh hướng nguyên lai phản hồi.

Đi!

Lập tức đi!

Đây là Dương Diệp hiện tại trong đầu ý tưởng. Kỳ thật, hắn cũng rất muốn biết đạo kia phía sau cửa có cái gì, nhưng mà, hắn biết rõ, nếu như nếu là hắn đi vào, tám chín phần mười là không ra được.

“Không!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng vang vọng dựng lên.

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp rùng mình, bởi vì đạo thanh âm này, đúng là Tu La Thiên Tôn kia đấy!

Đi mau!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, nhưng mà ngay tại lúc này, đột nhiên hắn phát hiện, không quản hắn như thế nào tăng thêm tốc độ, hắn đều vẫn còn là tại chỗ!

Muốn chơi hết!

Đây là Dương Diệp hiện tại trong đầu ý tưởng. Ngay tại lúc này, hắn phát hiện, thân thể của hắn đột nhiên tại ngã phía sau lùi lại, tốc độ càng lúc càng nhanh, mà chính hắn, chỉ có thể nhìn mình ngã phía sau lùi lại.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết, lập tức, hắn tâm niệm vừa động, kiếm trong tay đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, một đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Trong tràng, dường như có đồ vật gì đó bị xé mở đến!

“Ồ? Nhân quân đứa con nít nhỏ kia kiếm như thế nào trong tay ngươi?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên. Sau một khắc, lực hút cường đại trực tiếp đem Dương Diệp hút vào cái kia thiện trong cửa.

Thoáng qua, trước mặt Dương Diệp tình cảnh thay đổi.

Phía sau cửa, là một gian không lớn, nhưng cũng không nhỏ cung điện, cung điện rất đơn giản, ở đằng kia phía trên, chỉ có một cái ghế dựa, trên mặt ghế, ngồi một người, mà người này, chính là Tu La Thiên Tôn kia. Bất quá giờ phút này, Tu La Thiên Tôn này đã không phải lúc trước Tu La Thiên Tôn kia.

Dương Diệp để cho chính mình bình tĩnh lại, hắn nhìn thoáng qua người nọ, sau đó nói: “Các hạ là?”

Người nọ khẽ lắc đầu, “Là trước tiên ta hỏi ngươi!”

Dương Diệp nói: “Nhân quân kiếm rớt xuống, sau đó vừa vặn bị ta chiếm được.”

Người nọ nhìn thoáng qua kiếm trong tay của Dương Diệp, sau đó vẫy tay, trong chốc lát, Dương Diệp trong tay kiếm kia trực tiếp bay đến trong tay của hắn. Thánh Kiếm kịch liệt run lên, liền muốn tránh thoát tay của đối phương, nhưng mà, hết thảy đều là phí công!

Thật mạnh!

Dương Diệp thần sắc càng thêm ngưng trọng rồi. Người trước mắt này, không biết lại là cái đó lão quái vật, thực lực mạnh, vượt xa Thiên Tôn. Khả năng cũng liền ít Cổ Tu Giả kia mới có thể chống lại! Cũng không biết cái kia Hầu ca có thể làm hay không qua người trước mắt này!

Không sai, cái kia hầu tử cho hắn lông khỉ, chính là hắn cuối cùng cứu mạng át chủ bài!

Người nọ quan sát một chút kiếm trong tay, sau đó cong ngón búng ra, kiếm về tới trước mặt của Dương Diệp, tiếp đó, hắn lại nói: “Ta trên người ngươi nghe thấy được mùi của Tu ma giả, ngươi là Tu ma giả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi là nhân loại, vì sao Tu Ma?” Người kia nói.

Dương Diệp hỏi lại: “Vì sao không Tu Ma?”

Người kia nói: “Ngươi là Kiếm Tu, thuộc về chính đạo tu pháp một bên, cho nên, ngươi làm sao sẽ đi lựa chọn Tu Ma chứ?”

Dương Diệp nhìn thẳng người nọ, “tiền bối, cái gì gọi là chính đạo? Làm sao vị Ma Đạo?”

Người nọ rõ ràng không nghĩ tới Dương Diệp sẽ hỏi như vậy, lập tức sửng sốt.

Dương Diệp đưa tay ra, sau đó nắm chắc nắm đấm, “không có có cái gọi là chính đạo cùng Ma Đạo, chỉ to cỡ nắm tay cùng nhỏ, nắm tay người nào lớn, người đó là chính đạo, ai nắm đấm nhỏ, người đó là Ma Đạo. Lịch sử, có được là do người thắng lợi viết!”

Nghe vậy, trong mắt người kia đột nhiên nhiều một tia vô hình vui vẻ, “có ý tứ, có ý tứ... Bất quá, ngươi không sợ những cái được gọi là Chính Đạo Nhân Sĩ cường giả đuổi giết ngươi?”

Dương Diệp hỏi lại, “ta như quá mạnh, người nào dám tới giết ta? Ta như không mạnh, ai cũng dám giết ta! Xét đến cùng, hay là thực lực vấn đề. Còn nữa, vãn bối cho rằng, bất kể là Tu Ma hay vẫn là Tu Tà, cũng hoặc là tu kiếm, kỳ thật chủ yếu là nhìn tâm!”

“Nhìn tâm?”

Người kia cười nói: “Đến, nói nghe một chút!”

Dương Diệp nhìn đối phương, trong lòng thở dài một hơi, hiển nhiên, hắn đánh cuộc đúng. Người trước mắt này, tuyệt đối không phải là một người tốt.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó lại nói: “Trong thế tục, có người giết người, chẳng lẽ muốn đi trách bán đao sao? Cũng hoặc là, muốn đi trách chuôi đao kia sao? Tâm, ngươi tâm như hướng thiện, cho ngươi thế gian Tối Tà Ác vũ khí, ngươi đồng dạng sẽ không đi làm ác. Ngươi tâm như bản tà ác, coi như là cho ngươi thiện lương nhất vũ khí, ngươi đồng dạng sẽ đi làm ác!”

“Ha ha...”

Người nọ đột nhiên phá lên cười, cười chỉ chốc lát, hắn ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, “có ý tứ, ngươi tiểu oa này xác thực rất có ý tứ. Bất quá, đây là trong lòng ngươi suy nghĩ, cũng là ngươi vì đón ý nói hùa ta, cố ý nói cho ta nghe hay sao?”

Nói đến đây, nụ cười của hắn có chút lạnh.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một cỗ ý cảnh đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Sát ý!

Gương sáng sát ý!

Dương Diệp nhìn thẳng người nọ, “tiền bối cảm thấy thế nào?”

“Minh Cảnh sát ý!”

Người nọ khẽ gật đầu, “xem ra, tiểu tử ngươi xác thực không là người tốt a!”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Không biết xưng hô như thế nào các hạ?”

Người nọ nhìn về phía Dương Diệp, “tại mảnh thế giới này sinh ra về sau, xuất hiện rất nhiều rất nhiều tu luyện giả, có người tu đạo, có tu thần, có Tu Tà, có tu yêu, còn có Tu Ma. Mà những người này, cũng chính là sớm nhất một nhóm kia, được xưng là tổ, ví dụ như, Đạo Tổ, Thần Tổ, Tà Tổ... Mà ta, là Ma Tổ!”

Ma Tổ!

Dương Diệp con mắt nhịn không được nhảy dựng, đây là một tên Siêu Cấp Đại Thần a!

Lúc này, người nọ lại nói: “Bất kể là Đạo Tổ, hay vẫn là Tà Tổ, cũng hoặc là Ma Tổ, cũng không chỉ là một cái. Cuối cùng lúc ấy, quần anh tập trung, thiên tài vô số, lần lượt từng thiên tài ngang trời quật khởi, chế lập công pháp, kiến tạo mới Tu Luyện Hệ Thống...”

Nói đến đây, trong mắt đột nhiên không có tiêu cự, làm như nhớ tới đã từng sự tình.

Dương Diệp nhìn đối phương, không có quấy rầy đối phương.

Lúc này, Ma Tổ kia trong mắt đột nhiên xuất hiện vẻ dữ tợn, “nguyên bản, mọi người sống chung hòa bình, nhưng mà cuối cùng, có người không nên phân cái gọi là Chính và Tà còn có ma, từ đó về sau, cái thế giới này không yên ổn.”

Dương Diệp nói: “Địa phương có người, thì có tranh đấu.”

Ma Tổ khẽ gật đầu, “nói không sai. Tiểu tử, vốn định giết ngươi, nhưng mà, tiểu tử ngươi rất đối với ta nóng nảy, lại là ta Ma Đạo truyền nhân, cho nên, đi thôi.”

Dương Diệp ôm quyền, sau đó xoay người rời đi. Mà khi đi tới cửa, đột nhiên hắn ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Ma Tổ kia, “tiền bối, cửa ra vào cái kia hai đoạn kiếm gãy là chuyện gì xảy ra?”

Dương Diệp phát hiện, khi hắn hỏi ra những lời này lúc, Ma Tổ kia thần sắc đột nhiên có chút thay đổi.

Qua một hồi lâu, Ma Tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, “bỏ kiếm.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

“Vô Tình Kiếm Đạo Tối Cao Cảnh Giới, bỏ qua hết thảy...”

Nói đến đây, hắn trợn mắt nhìn về phía Dương Diệp, “bỏ kiếm, hắn bỏ chính mình rất tình cảm chân thành kiếm, cho nên, kiếm của hắn, nhập đạo!”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1857: Đạo Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1852 chương: Đạo Tổ!

(Cầu chia sẻ)

Kiếm, nhập đạo!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ý của tiền bối là, bên ngoài kiếm kia, là chính hắn gảy?”

Ma Tổ nhẹ gật đầu, “Vâng.”

Dương Diệp trầm mặc. Đã từng, Tiêu Dao tử không có gánh nặng trên người, trong lòng duy kiếm. Mà bây giờ, hắn liền kiếm đều bỏ qua, điều này có ý vị gì? Có nghĩa là trong lòng hắn thật không có nửa điểm lo lắng.

Lúc này, Ma Tổ kia nói: “Cái gọi là bỏ qua, thực sự không phải là buông tha cho kiếm đạo, mà là thả lỏng trong lòng cố chấp. Hắn buông xuống trong lòng chính mình cố chấp, cũng chính là kiếm, cho nên, kiếm đạo của hắn đạt đến Vô Tình Kiếm Đạo cực hạn, cũng chính là hoàn mỹ.”

Vô Tình Kiếm Đạo!

Dương Diệp nói: “Tiền bối, ta từng nghe nói, kiếm đạo của hắn là có thiếu sót. Hắn chỗ thiếu hụt là cái gì?”

“Chỗ thiếu hụt?”

Ma Tổ nói: “Quả thật có chỗ thiếu hụt, nếu như hắn có thể đền bù sự thiếu sót này...” Nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên có chút ngưng trọng lên, “Vậy liền có chút đáng sợ. Kỳ thật, hắn hiện tại, cũng đã cực kỳ đáng sợ rồi.”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử, ngươi kiếm đạo không tầm thường, ngươi cũng biết ngươi kiếm đạo vì sao không tục?”

Dương Diệp lắc đầu.

Ma Tổ nói: “Tính cách, nhiều khi, Tính Cách quyết định Vận Mệnh. Ngươi tính cách này, thích hợp kiếm đạo. Kiếm, thà gãy không cong, kiếm, Sát Nhân Lợi Khí, kiếm, vĩnh viễn không khuất phục... Mà ngươi tính cách, vừa mới cùng kiếm này giống nhau.”

“Tiền bối muốn nói cái gì?” Dương Diệp nói.

Ma Tổ nói: “Ngươi bây giờ sở học, có phần tạp. Đương nhiên, chuyện này đối với ngươi cũng là có chỗ tốt. Bất quá, ngươi ngàn vạn lần ** đừng xá cận cầu viễn (bỏ gần tìm xa)! Kiếm đạo, mới là gốc rễ của ngươi. Không quản ngươi học Vu Tộc Công Pháp, hay vẫn là Tu ma giả công pháp, những thứ này, đều chỉ có thể là phụ trợ, phụ trợ kiếm đạo của ngươi, minh bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đối với một điểm này, hắn tự nhiên là vô cùng rõ ràng. Kiếm đạo, mới là gốc rễ của hắn. Hắn thực lực bây giờ tuy rằng rất mạnh, nhưng mà, nếu như không dùng kiếm, hắn khả năng cũng chỉ có thể tương đương với một tên chuẩn Minh Cảnh cường giả!

Nhưng mà, nếu như sử dụng kiếm!

Thiên Tôn hắn cũng dám giết!

Ngay tại lúc này, Ma Tổ kia lại nói: “Sở học nhiều, tạp, cũng là có chỗ tốt, bởi vì, bất luận một vị nào tông sư tại khai tông lập phái lúc, cũng phải cần tụ tập sở trường các nhà đấy. Nếu như ngươi cần phải để cho chính mình được thêm nữa tăng lên, học thêm một điểm, cũng là cũng được. Chẳng qua là, cái này độ, chính mình được nắm chắc tốt. Cuối cùng, tham thì thâm."

Dương Diệp ôm lấy xin lỗi, "đa tạ tiền bối chỉ điểm!"

Vừa nói, Dương Diệp do dự một chút, sau đó lại nói: "Vãn bối có một chuyện khó hiểu, tiền bối tại sao lại ở chỗ này?"

Ma Tổ cười nói: "Vốn là tị nạn, nhưng mà hiện tại xem ra, cái này khó thì không cách nào lánh."

Dương Diệp có chút khó hiểu, còn muốn hỏi cái gì, lúc này, Ma Tổ phất phất tay, "đi thôi."

Nói xong, cặp mắt chậm rãi đóng lại.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó xoay người rời đi đại điện.

Làm Dương Diệp ly khai đại bọc hậu, Ma Tổ kia hai mắt mở ra, hắn nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, sau đó nói: "Đạo Thống chi Tranh... Nhanh như vậy liền muốn bắt đầu sao?"

...

Dương Diệp ly khai đại bọc hậu, hắn đứng ở đó trước cửa, bên cạnh cửa, là cái kia hai đoạn kiếm gãy. Dương Diệp đi tới kiếm trước mặt của, đột nhiên, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia chỗ chuôi kiếm, tại đó, có hai cái thật nhỏ chữ: A Thanh!

A Thanh?

Dương Diệp chân mày cau lại.

Một lát sau, Dương Diệp quay người rời đi. Mà đúng lúc này, cái kia hai đoạn kiếm đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, cái kia hai đoạn kiếm gãy đột nhiên bay đến trước mặt của hắn.

Dương Diệp: "..."

Một lát sau, Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi có ý tứ gì?"

Cái kia hai đoạn kiếm rung động nhè nhẹ lấy, làm như đang nói gì.

Dương Diệp lắc đầu, "ngươi không phải là của ta kiếm, ta không muốn."

Nghe được lời của Dương Diệp, kiếm kia run rẩy càng phát ra lợi hại.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là xoay người rời đi. Không hề nghi ngờ, kiếm này là một thanh rất không tệ kiếm, nhưng mà, kiếm này không phải là của hắn kiếm. Mà đúng lúc này, thanh âm của Ma Tổ kia đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai: "Nó không phải là muốn đuổi theo tùy ngươi, mà là muốn cùng ngươi."

Dương Diệp dừng bước lại, "có ý tứ gì?"

Ma Tổ nói: "Nó tưởng muốn tìm nó đã từng là chủ nhân, nhưng mà nó rất rõ ràng, dùng năng lực của chính nó, làm không được, cho nên, nó tìm ngươi."

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Ma Tổ lại nói: "Kiếm đạo vô tình, nhưng kiếm nhưng lại hữu tình. Mang theo nó đi, có lẽ có một ngày, nó có thể giúp được ngươi cái gì cũng nói không chừng đấy chứ!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó phải tay khẽ vẫy, cái kia hai đoạn kiếm gãy lập tức bị hắn nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp không có ở tại chỗ dừng lại, hắn đã đi ra cái kia dưới nước cung điện.

Trên mặt sông, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hít sâu một hơi.

Lúc này đây, có thể nói thật là hữu kinh vô hiểm. Nếu như vừa rồi người nọ thật muốn gây bất lợi cho hắn, dùng thực lực của hắn bây giờ, nhất định là không cách nào chống lại đối phương đấy. Mà đối phương vì sao không giết hắn, này cũng là hắn so sánh nghi ngờ địa phương.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc một hồi lâu về sau, sau đó thân hình hắn run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa.

Hắn cũng không có lập tức rời đi nơi này, hắn thế nhưng là không có quên, cái chỗ này có cái loại này Dị Linh, mà ít Dị Linh kia trong cơ thể Linh Đan, với hắn mà nói, đây chính là có trợ giúp rất lớn. Không chỉ có đối với hắn lại trợ giúp, đối với An Nam Tĩnh cùng Minh Nữ các loại nữ nhân đều cũng có trợ giúp to lớn đấy!

Săn giết Dị Linh!

Ít Dị Linh này cường đại nhất địa phương, chính là chúng thả ra cái loại này hắc quang, nhưng mà, những thứ này hắc quang với Dương Diệp mà nói, cũng không có lợi ích gì. Bởi vậy, Dương Diệp tại ngắn ngủn trong thời gian hai ngày, liền góp nhặt đem gần ba mươi mai Linh Đan!

Bất quá, này còn thiếu rất nhiều!

Mười ngày sau, Dương Diệp ngừng lại.

Hiện tại, trong tay hắn Linh Đan, khoảng chừng bảy mươi miếng tả hữu! Hắn vốn không muốn dừng lại, nhưng mà không thể không dừng lại rồi. Bởi vì hiện tại ít Dị Linh kia, nhìn thấy hắn bỏ chạy, căn bản không đánh với hắn.

Tuy rằng hắn cũng có thể đuổi theo kịp, nhưng mà, quá lãng phí thời gian. Cho nên, hắn quyết định không tiếp tục săn giết Dị Linh, mà là nhằm vào kích Chân Cảnh Lục Đoạn!

Tìm một địa phương an toàn, Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Tu Luyện Thất tầng thứ hai, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó hắn lấy ra mười mai Linh Đan. Không có một lần tính nuốt vào, hắn nuốt vào một viên, rất nhanh, một cỗ năng lượng tinh thuần ở trong cơ thể hắn tản ra!

Trùng kích Chân Cảnh Lục Đoạn!

Trong những ngày kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng trùng kích Chân Cảnh Lục Đoạn. Hắn bây giờ là Chân Cảnh Ngũ Đoạn, chỉ muốn đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, thực lực của hắn thì sẽ tới một người to lớn lột xác, không chỉ có như thế, hắn các phương diện đều sẽ nhận được sâu sắc tăng lên.

Nửa tháng sau, trên thân Dương Diệp dần dần bắt đầu tản mát ra một cổ hơi thở, cỗ khí tức này theo thời gian từng chút từng chút trôi qua mà biến thành càng ngày càng mạnh. Mà giờ khắc này, hắn đã ăn vào chín mai Linh Đan. Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên há mồm, rất nhanh, trước mặt hắn khỏa Linh Đan kia trực tiếp trôi dạt đến trong miệng của hắn.

Trong cơ thể, Tiểu Tuyền Qua điên cuồng xoay tròn. Bên ngoài cơ thể, trên thân Dương Diệp tản mát ra khí tức càng ngày càng mạnh...

Ba ngày sau.

Ầm!

Tu Luyện Thất đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng mà rất nhanh, kia chính là bình tĩnh lại.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra.

Chân Cảnh Lục Đoạn!

Dưới sự trợ giúp của mười mai Linh Đan, hắn rốt cuộc tăng cảnh giới của chính mình lên đã đến Chân Cảnh Lục Đoạn. Hắn giờ phút này, cảm giác thân thể của mình, không đúng, phải nói các phương diện, kể cả tinh thần, linh hồn, đều đã xảy ra biến hóa cực lớn!

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, “chúc mừng!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Không có gì hay chúc mừng, bây giờ ta, thực lực bất quá là tăng lên một chút, còn không có đạt tới chất lột xác. Đối với so với cái kia viễn cổ Lão Quái Vật, kém có thể còn không chỉ một điểm!”

Hậu Khanh nói: “Thế nhưng là ở vào tuổi của ngươi, đạt tới loại trình độ này, xác thực rất yêu nghiệt.”

Dương Diệp cười cười, làm như nghĩ đến cái gì, dáng cười của hắn thu liễm, nghiêm mặt nói: “Tiền bối nhận thức vừa rồi vị Ma Tổ kia sao?”

Hậu Khanh lắc đầu.

Dương Diệp nhíu mày, “không biết?”

Hậu Khanh nói: “Hắn cùng với Vu Vương ta có thể là thuộc về cùng một thời đại đấy.”

“Ngươi Vu Vương?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “chúng ta gọi hắn là Vu Vương, mà nhân loại các ngươi, tức thì gọi hắn là vu tổ.”

“Ta đây cái kia tiện nghi sư phụ chứ?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đạo Tổ.”

“Có bao nhiêu lợi hại?” Dương Diệp vội vàng lại hỏi.

Hậu Khanh lắc đầu, “ngươi sau này thì sẽ biết!”

Nói xong, hắn trực tiếp tại chỗ biến mất.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Tại trong Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Thiên hàn huyên sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp, rất nhanh, hắn đã đi ra Thiên Trụ Sơn tầng thứ mười.

Ly khai Thiên Trụ Sơn về sau, Dương Diệp đã tìm được Dương Liêm Sương các loại nữ nhân.

Trong đại điện, trong tiệm, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân đều tại.

“Gọi chúng ta tới, có việc?” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp tay phải vung lên, trong Hồng Mông Tháp những Linh Đan kia đều bị hắn lấy ra. Gặp đến trước mặt một đống lớn Linh Đan, chúng nữ sửng sốt.

“Đây là?” An Nam Tĩnh hỏi.

“Linh Đan!”

Nói chuyện không phải là Dương Diệp, mà là Dương Liêm Sương kia.

Chúng nữ nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Diệp cũng nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi biết?”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “vật ấy cực kỳ trân quý, là những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả tăng cao tu vi thứ tốt, ngươi, ngươi làm sao sẽ có nhiều như vậy?”

Dương Diệp cười nói: “Cái này nói rất dài dòng, sau này có thời gian đang từ từ nói với các ngươi!”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ngươi có thể hay không đang giúp chúng ta làm cho một ít đến? Không sai biệt lắm năm mười miếng tả hữu!”

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nói: “Nếu như tại đến năm mười miếng, tại chỗ tỷ muội, hắn cũng có thể đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn. Khi đó, chúng ta mọi người liên thủ, Thiên Tôn tại trước mặt chúng ta đều là con sâu cái kiến!”

Thiên Tôn là con sâu cái kiến!

Dương Diệp: “...”

...

PS: Tại cho mọi người đề cử bộ phim, Wonder Woman, rất không tệ một bộ điện ảnh ha. Thích xem anh hùng điện ảnh bằng hữu có thể đi nhìn xem Hàaa...!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1858: Tổ chức thành đoàn thể đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1853 chương: Tổ chức thành đoàn thể đi!

(Cầu chia sẻ)

Thiên Tôn là con sâu cái kiến!

Lời của Dương Liêm Sương, để cho Dương Diệp có chút nhiệt huyết sôi trào. Cho tới nay, hắn có chút xem nhẹ Dương Liêm Sương các loại nữ nhân rồi.

Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, vậy cũng là thiên túng kỳ tài a!

Những nữ nhân này thiên phú, tiềm lực, không có chút nào yếu hắn. Mà nếu như các nàng thật sự đều đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn mà nói, cái kia tại Thiên Trụ Sơn này, ngoại trừ Cổ Lão Tu Hành Giả, bọn hắn còn thật không cần sợ người nào!

Mà thông qua trước một ít chuyện, cũng làm cho hắn hiểu được, tại cái địa phương quỷ quái này, bằng hữu nhiều một ít còn là tốt. Mà Dương Liêm Sương các loại nữ nhân cùng hắn, không chỉ có riêng là bằng hữu, bọn hắn là sinh tử bằng hữu!

Dương Liêm Sương các loại nữ nhân nếu là đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, vậy đối với trợ giúp của hắn, cũng là to lớn!

“Như thế nào đây?” Lúc này, Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ta hiện tại đi giúp các ngươi làm cho loại này Linh Đan, các ngươi toàn lực chạy nước rút cảnh giới.”

“Nhị tỷ thật sự có thể phục sinh?” Ngay tại lúc này, một bên Minh Nữ đột nhiên hỏi.

Kỵ heo thiếu nữ các loại nữ nhân toàn bộ ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, Dương Diệp lúc trước đã nói cho các nàng biết Dạ Đế cùng Huyết Nữ chuyện của Bổn Nguyên Huyết Châu, nhưng mà, trong lòng các nàng vẫn còn có chút tâm thần bất định, sợ đây là giả!

Dương Diệp nhìn chúng nữ liếc mắt, sau đó nhẹ gật đầu, “có thể, bất quá có hơi phiền toái, nhưng mà, các ngươi yên tâm, coi như là tại phiền toái, ta cũng phục sinh Nhị tỷ đấy.”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “chỉ cần có một tia hi vọng, chúng ta liền không thể buông tha.”

“Đương nhiên!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Cùng Minh Nữ các loại nữ nhân tụ một lát về sau, Dương Diệp chính là nảy sinh trước người đi Thiên Trụ Sơn. Hiện tại với bọn hắn mà nói, việc cấp bách là mau chóng tăng thực lực lên. Không chỉ có thực lực của hắn muốn tăng lên, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân thực lực cũng phải nhanh một chút tăng lên!

Bởi vì hắn cảm giác, Thiên Trụ Sơn này, sợ là phải không yên ổn!

Dương Diệp đi rồi, Dương Liêm Sương nhìn nhìn trước mặt những Linh Đan kia, sau đó nói: “Bắt đầu đi!”

Minh Nữ các loại nữ nhân nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu nuốt Linh Đan...

...

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương các loại nữ nhân phân biệt về sau, lập tức đi tới Thiên Trụ Sơn. Vừa muốn đi vào trong Thiên Trụ Sơn bộ phận, đột nhiên, một ông già xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Dương Diệp cong ngón búng ra, một quả Linh Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của lão giả.

Lão giả nhưng là nhẹ nhàng vung lên, đem cái kia linh tinh tiễn đưa về tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp khó hiểu, “ý gì?”

Lão giả nói: “Tôn thượng có lệnh, đến nay sau này, các hạ tiến vào trong Thiên Trụ Sơn bộ phận, không tại cần phải nộp bất kỳ lệ phí nào. Thiên Trụ Sơn, các hạ có thể tùy ý ra vào!”

Tôn thượng?

Dương Diệp cau mày nói: “Các ngươi tôn thượng?”

Lão giả khẽ gật đầu, “bốn Đại Thiên Tôn một trong, Linh Lung Thiên Tôn! Cũng là chủ nhân của Thiên Bảo Các!”

“Thiên Bảo Các? Chưa từng nghe thấy.” Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác mình có chút không biết.

Lão giả nói: “Thiên Trụ Sơn, có vô số thế lực, trong đó, tối thần bí cùng cường đại nhất, là cái kia ‘thiên các’, tiếp theo, là ‘Địa mái hiên nhà’, dưới xuống, thì là Thiên Bảo Các chúng ta. Các hạ hẳn nghe qua Yêu Nghiệt Minh chứ?”

Yêu Nghiệt Minh!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn đương nhiên nghe qua, lúc ấy, có người trả lại cho hắn một Khối Lệnh Bài, để cho hắn đến Thiên Trụ Sơn về sau, gia nhập Yêu Nghiệt Minh. Đáng tiếc, đến Thiên Trụ Sơn về sau, hắn trực tiếp quên vụ này rồi.

Lão giả nói: “Yêu Nghiệt Minh cũng là Thiên Bảo Các chúng ta đấy!”

Dương Diệp: “...”

Lão giả lại nói: “Trong Yêu Nghiệt Minh, đều là chút thiên tài, những thiên tài này, thực lực bây giờ, có lẽ không phải là mạnh như vậy, nhưng mà, Thiên Trụ Sơn vị lai là bọn hắn đấy. Mà bọn hắn hiện tại, thiếu nhất đúng là tài nguyên, tài nguyên tu luyện. Vừa mới, Thiên Bảo Các chúng ta có thể cung cấp cho bọn hắn tài nguyên.”

Dương Diệp nói: “Các hạ có chuyện gì không ngại nói thẳng!”

Lão giả nhẹ gật đầu, “tôn thượng muốn cùng các hạ gặp mặt!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dẫn đường!”

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía xa xa Thiên tế kích bắn đi.

Dương Diệp nhìn Thiên tế liếc mắt, cũng lập tức đi theo lên.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo lão giả tiến nhập trong tinh không mịt mờ, vô tận tinh không, thâm sâu thần bí, người đặt mình trong đó, mới có thể cảm giác được mình là bực nào nhỏ bé.

Một lúc lâu sau, lão giả đã rơi vào một khoả tinh cầu bên trên. Mà ở sau lưng lão ta, là Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chung quanh, màu xanh hoa cỏ mềm mại, hoa nở đầy đất, mà ở ngoài trăm trượng, đám kia hao phí bên trong, có một tòa phòng trúc.

“Mời!”

Lão giả làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía cái kia phòng trúc đi đến. Rất nhanh, hắn đi tới bên dưới nhà trúc, mà lúc này, cái kia phòng trúc cửa đột nhiên mở ra, tiếp đó, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “quả nhiên là thiếu niên thiên tài, so với năm đó ta, cũng chỉ là kém một tí tẹo như thế!”

Là giọng nữ!

Dương Diệp đi vào phòng trúc, trong nhà trúc, chỉ có một cái bàn tre, hai cái ghế trúc, còn có một người mặc váy đầm dài màu trắng nữ tử. Nữ tử xem ra tuổi rất trẻ, mắt to lông mày rậm, tư thái thon thả, khóe môi nhếch lên một tia không bị trói buộc dáng tươi cười.

Dương Diệp nói: “Không nghĩ tới, một vị Thiên Tôn là nữ!”

“Nữ làm sao vậy?”

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Theo ta được biết, Dương Diệp ngươi bạn nữ cũng không ít, hơn nữa, những cô gái kia, nguyên một đám cũng đều là Thiên Tài Yêu Nghiệt, trong đó một hai cái, so với ngươi không kém chút nào. Chỉ là bởi vì ngươi chuyện làm, đưa các nàng hào quang hoàn toàn che giấu mà thôi!”

Dương Diệp đi tới trước mặt Linh Lung Thiên Tôn, sau đó ngồi xếp bằng xuống, “các hạ tìm ta tới, nghĩ đến là có chuyện gì, thẳng nói đi!”

Linh Lung Thiên Tôn mỉm cười, “ngươi đi qua tầng thứ mười!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Tu La Thiên Tôn chứ?” Linh Lung Thiên Tôn đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thẳng Linh Lung Thiên Tôn, không nói gì.

Linh Lung Thiên Tôn giơ lên ly rượu trước mặt uống một hơi cạn sạch, sau đó cười nói: “Hai người các ngươi cùng nhau đi vào, cuối cùng, hắn chưa ra.”

Dương Diệp nói: “Các hạ gọi ta tới, là bởi vì chuyện này?”

Linh Lung Thiên Tôn giơ lên hai ngón tay nhẹ nhàng bãi liễu bãi, “tự nhiên không phải, hỏi cái này, chỉ là tò mò!”

Dương Diệp nói: “Các hạ là cảm thấy ta giết Tu La Thiên Tôn?”

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Ngươi không có thực lực này, dùng thực lực của ngươi bây giờ, tăng thêm kiếm kia, xác thực có thể đánh với Thiên Tôn một trận, thậm chí đánh bại Thiên Tôn, nhưng mà, muốn giết chết bọn hắn, không quá thực tế. Hơn nữa, ngươi cũng không có lý do gì đi giết hắn. Cho nên, ta hiếu kỳ vừa hỏi!”

Dương Diệp nói: “Hắn đã chết!”

Nghe vậy, Linh Lung Thiên Tôn hai mắt lập tức hơi híp lại, “chết như thế nào?”

Dương Diệp nhìn về phía Linh Lung Thiên Tôn, “tham niệm!”

“Có thể nói chi tiết một chút sao?” Linh Lung Thiên Tôn nói.

Dương Diệp đứng dậy, nhìn thẳng Linh Lung Thiên Tôn, “ta bất kể ngươi cùng Tu La Thiên Tôn là quan hệ như thế nào, ta chỉ muốn nói, cái chết của hắn, không có quan hệ gì với ta. Trước khi hắn chết, ta cũng khuyên qua hắn, nhưng đáng tiếc, hắn không nghe!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Linh Lung Thiên Tôn đột nhiên nói: “Hắn là ca ca của ta!”

Dương Diệp dừng bước, Linh Lung Thiên Tôn kia lại nói: “Trước đây không lâu, hắn để cho ta cùng hắn đi một chỗ, nhưng đáng tiếc, lúc ấy ta tu luyện đến chỗ mấu chốt, cho nên sẽ không có đáp ứng cùng hắn đi.”

“Khá tốt ngươi không cùng hắn cùng đi!”

Dương Diệp nói: “Bằng không thì, ngươi cũng có thể tại thế gian này biến mất.”

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Đối phương rất mạnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Mạnh mẽ đã đến loại trình độ nào?” Linh Lung Thiên Tôn hỏi.

Dương Diệp quay người nhìn về phía Linh Lung Thiên Tôn, “Tu La Thiên Tôn, sức hoàn thủ cũng không có!”

Nghe vậy, Linh Lung Thiên Tôn thần sắc lập tức trầm xuống, “Vậy ngươi vì sao vô sự?”

Dương Diệp nói: “Chuyện này, ta không biết nói như thế nào. Dù sao một câu, các hạ như là cảm thấy là ta hại chết Tu La Thiên Tôn, muốn tìm ta báo thù, ta đây cũng không thể nói gì hơn, các hạ cứ tới là được!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra ngoài nhà.

Mà đúng lúc này, Linh Lung Thiên Tôn kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Hôm nay tìm ngươi đến, ngoại trừ vì hiểu rõ trong lòng ta mê hoặc ra, còn có một sự tình. Ngươi đi qua tầng thứ mười, nhưng mà, nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên chưa từng đi đệ Thập Nhất Tầng. Đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Linh Lung Thiên Tôn cười nói: “Cũng biết đệ Thập Nhất Tầng có cái gì?”

Dương Diệp nói: “Cái gì?”

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Ngươi giết qua rất nhiều chuẩn Minh Cảnh cường giả, mà những cái kia chuẩn Minh Cảnh cường giả, phần lớn thân thể bị phá huỷ về sau, linh hồn còn có thể đào tẩu, ngươi cũng biết bọn hắn vì sao có thể như vậy?”

Dương Diệp nói: “Nói xong!”

Lanh canh Thiên Tôn nói: “Tại đệ Thập Nhất Tầng, có một loại sinh vật, Thiên Ma, loại sinh vật này, nếu như thôn phệ chúng, linh hồn sẽ nhận được sâu sắc tăng lên. Loại vật này, đối với linh hồn mà nói, chính là đại bổ chi vật! Quan trọng nhất là, còn có thể tôi luyện tâm của chính mình!”

“Tôi luyện tâm của chính mình?” Dương Diệp khó hiểu.

Linh Lung Thiên Tôn nhẹ gật đầu, “bởi vì ít Thiên Ma này công kích thủ đoạn có chút đặc thù, nếu như ngươi có thể không ngừng chiến thắng chúng, cái kia tâm của ngươi, tuyệt đối sẽ đạt tới một cái vô cùng trình độ khủng bố.”

Dương Diệp nói: “Ngươi nói với ta những thứ này, là có ý gì?”

“Chuẩn Minh Cảnh!”

Linh Lung Thiên Tôn nói: “Tâm rõ ràng, mới có thể rõ ràng vạn vật. Chỗ đó, là không mấy Chân Cảnh Lục Đoạn phải đi địa phương, bởi vì nơi đó, khả năng để cho hắn đám đạt tới chuẩn Minh Cảnh. Mà chuẩn Minh Cảnh tại đó, rất có thể sẽ xách đạt tới trước Minh Cảnh, cho dù bọn họ kinh tế không có đến Minh Cảnh, nhưng mà, thực lực của bọn hắn nhưng là có thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Nói xong, hắn không có dừng lại, quay người biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn xem Dương Diệp sau khi rời đi, Linh Lung Thiên Tôn thần sắc dần dần trầm xuống, “ngươi nhất định sẽ đi... Nếu như ngươi đi... Nhất định sẽ cái chết...”

...

Dương Diệp ly khai phòng trúc về sau, lần nữa đi tới Thiên Trụ Sơn, tiếp đó, hắn trực tiếp tiến vào tầng thứ mười.

Bắt đầu săn giết Dị Linh!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày chính là điên cuồng săn giết Dị Linh. Hắn hiện tại, không chỉ có muốn đem thực lực của chính mình tăng lên, còn muốn đem Dương Liêm Sương các loại nữ nhân thực lực tăng lên.

Như Dương Liêm Sương nói!

Chờ bọn hắn những người này đã thành dài sau khi thức dậy, cái gì Thiên Tôn, vậy cũng là con sâu cái kiến!

Còn có một điểm!

Lần này đi thượng giới, hắn sẽ không một người đi, mà là tổ chức thành đoàn thể đi!

...

PS: Bởi vì một chút sự tình chậm trễ, thật có lỗi!! Muôn phần thật có lỗi!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1859: Kiếm đạo cải cách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1854 chương: Kiếm đạo cải cách!

(Cầu chia sẻ)

Săn giết Dị Linh!

Trong sương mù dày đặc, thỉnh thoảng sẽ xuất hiện một đạo kiếm quang.

Ba ngày sau đó, Dương Diệp đã thu hoạch ba mươi hai khỏa Linh Đan.

Một mảnh đất trống, Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình Linh Đan, sau đó xoay người muốn đi. Nhưng mà ngay tại lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, thoáng qua, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên như là trời sập bình thường hướng phía hắn nghiền ép mà tới.

Dương Diệp giơ kiếm chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, cỗ khí tức mạnh mẽ kia trực tiếp bị đạo kiếm quang này cho xé tan thành phấn.

Mà lúc này, tại Dương Diệp cách đó không xa, xuất hiện một Dị Linh, Dị Linh này cùng cái khác Dị Linh không quá giống nhau, đầu tiên là Kỳ Thể Hình, Kỳ Thể Hình so với cái khác Dị Linh lớn hơn trọn vẹn gần gấp ba, trừ lần đó ra, này đầu Dị Linh sau lưng, còn có một đối với to lớn cánh màu đen!

Đây là đồ chơi gì?

Dương Diệp trong đầu tràn đầy nghi vấn.

“Đáng chết nhân loại, ngươi cũng dám phá hư Dị Linh Tộc ta cùng ngươi Nhân tộc lập thành hiệp nghị!” Đầu kia Dị Linh gằn giọng nói.

“Hiệp nghị?”

Dương Diệp ngây cả người, “hiệp nghị gì?”

“Giả ngu sao?”

Dị Linh kia cả giận nói: “Ngươi đã phá hư hiệp nghị, Dị Linh Tộc ta kia tự nhiên cũng không cần tuân thủ cái kia hiệp nghị gì rồi.”

Nói xong, hắn liền muốn ra tay.

Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “hắn xác thực không biết.”

Thanh âm rơi xuống, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Dị Linh kia nhìn thấy trung niên nam tử này, trong mắt lập tức hơn nhiều vẻ ngưng trọng, “Thần Đao, ngươi có ý tứ gì!”

Người tới chính là bốn Đại Thiên Tôn một trong, Thần Đao Thiên Tôn!

Thần Đao nói: “Dị Linh Tướng, đằng sau ta vị bằng hữu kia, hắn mới tới Thiên Trụ Sơn, xác thực không biết lúc trước Nhân tộc ta cùng Dị Linh Tộc lập thành hiệp nghị.”

“Hiệp nghị gì?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Thần Đao quay người nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó giải thích nói: “Năm đó Nhân tộc cùng Dị Linh Tộc từng có ước định, nhân tộc người có thể tiến tới nơi đây bắt giết Dị Linh, đương nhiên, Dị Linh cũng có thể thôn phệ Nhân Loại Cường Giả… Nhưng là…”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi giết nhiều lắm!”

Dương Diệp: “…”

Lúc này, thanh âm của Thần Đao đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, của ngươi làm quá mức. Theo ngươi như vậy đánh tiếp, Dị Linh Tộc căn bản chịu không nổi.”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, hắn xác thực không biết còn có chuyện này. Bây giờ nghe Thần Đao này từng nói, hắn mới đại khái hiểu. Dị Linh Tộc này cùng nhân loại là ở lẫn nhau luyện binh, chính là, các ngươi có thể tới giết chúng ta, lấy Linh Đan, nhưng mà, Dị Linh Tộc ta đồng dạng có thể giết ngươi, thôn phệ ngươi!

“Hắn phải chết!” Ngay tại lúc này, chỗ xa kia Dị Linh Tướng đột nhiên nói.

Thần Đao nhìn đối phương, sau đó nói: “Ngươi chắc chắn chứ?”

Dị Linh Tướng nói: “Thế nào, Thần Đao muốn bảo vệ hắn?”

Thần Đao lắc đầu, “hắn không cần ta bảo vệ, chẳng qua là, ta hảo tâm khích lệ thoáng một phát, ngươi tốt nhất đừng như vậy, bằng không thì, đến lúc đó ngươi Dị Linh Tộc sẽ rất đau đầu!”

“Hừ!”

Dị Linh Tướng kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “bằng hắn?”

Thần Đao nhún vai, “tùy ngươi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, hướng lui về sau ngàn trượng.

Gặp Thần Đao quyết định không ra tay, trong lòng Dị Linh Tướng kia buông lỏng, sau đó hắn nhìn về phía Dương Diệp, “đáng chết nhân loại!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Không thể không nói, thực lực của Dị Linh Tướng này hay vẫn là cường hãn vô cùng, chỉ là kia tản mát ra khí tức, cho Dương Diệp đã tạo thành cực lớn áp bách.

Dương Diệp sắc mặt bình tĩnh, giơ kiếm chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo ánh kiếm màu vàng óng ở giữa sân chợt lóe lên.

Bành!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng rên, thoáng qua, một đạo hắc ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng.

Bóng đen này, đúng là Dị Linh Tướng kia!

Dị Linh Tướng kia vừa dừng lại một cái, kia cánh tay phải chính là từ trên bờ vai rớt xuống, máu tươi như trụ.

Dị Linh Tướng nhìn nhìn trước mặt chính mình cái tay bị đứt kia, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, “ngươi, ngươi...”

“Ta cái gì?” Dương Diệp nói.

Dị Linh Tướng nói: “Ngươi, ngươi thật mạnh...”

Dương Diệp: “...”

Ngay tại lúc này, một đoàn hắc quang đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới, thoáng qua, cái kia đoàn hắc quang đã rơi vào Dị Linh Tướng kia trước mặt của. Hắc quang tản đi, một đầu toàn thân tử hắc Dị Linh xuất hiện ở bên cạnh của Dị Linh Tướng kia.

Nhìn thấy này đầu Dị Linh, Dương Diệp sau lưng cách đó không xa Thần Đao kia lông mày lập tức hơi nhíu.

Dương Diệp thần sắc cũng là có chút ngưng trọng lên, Tử Hắc Dị Linh này cho cảm giác của hắn hoàn toàn khác nhau!

Đầu kia Tử Hắc Dị Linh nhìn thoáng qua xa xa Thần Đao Thiên Tôn kia, sau đó nói: “Thế nào, Nhân tộc không định tuân thủ cái kia hiệp nghị sao?”

Thần Đao lắc đầu, “chúng ta đều không đại biểu được Nhân Tộc!”

Tử Hắc Dị Linh kia khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “không quản ngươi là người phương nào, nhưng mà, làm việc, liền phải trả giá thật lớn.”

Vừa nói, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, ánh mắt của hắn đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia bên trên, khi nhìn thấy thanh kiếm này lúc, kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “ngươi là Dương Diệp!”

Dương Diệp có chút ngẩn người, “ngươi biết ta?”

Gặp Dương Diệp thừa nhận, Tử Hắc Dị Linh kia thần sắc lập tức trầm xuống. Qua một hồi lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi đi đi! Ngày sau không cho phép tại tới nơi đây, nếu không, nếu không tự gánh lấy hậu quả!”

Dương Diệp nao nao, đây là ý gì?

“Đi thôi!”

Ngay tại lúc này, Thần Đao đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn Tử Hắc Dị Linh kia liếc mắt, nhưng sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

“Sau này còn gặp lại!”

Thần Đao thanh âm rơi xuống, cũng biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp cùng Thần Đao đi rồi, Dị Linh Tướng kia trầm giọng nói: “Vì sao phải để cho hắn chạy thoát?”

Tử Hắc Dị Linh kia nói: “Hắn gọi Dương Diệp!”

" Dương Diệp? Người phương nào? ' Dị Linh Tướng cau mày nói.

Tử Hắc Dị Linh nói: “Một người điên... Không thả hắn đi, xui xẻo, chỉ biết là chúng ta. Truyền lệnh xuống, ngày sau bất kỳ tộc nhân nào nhìn thấy người này, đều không thể ra tay, lập tức bỏ chạy...”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp lúc trước rời đi phương hướng, “không thể trêu vào, ta còn lẫn mất Ra!”

...

Một chỗ, Dương Diệp đối với Thần Đao ôm quyền, “chuyện lúc trước, đa tạ!”

Thần Đao khẽ lắc đầu, “việc rất nhỏ. Bất quá, ngày sau hay vẫn là ít đi cho thỏa đáng. Tại Dị Linh Tộc kia, cũng là có đại năng. Ngươi thực lực bây giờ tuy rằng rất mạnh, nhưng mà, nếu gặp phải cái loại này đại năng, vẫn còn có chút không đủ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn thực lực bây giờ cùng Thiên Tôn không có gì chênh lệch, nhưng mà, không hề nghi ngờ, cùng cái loại này Cổ Tu Giả vẫn là có rất nhiều chênh lệch.

Thần Đao lại nói: “Theo ta được biết, Linh Lung Thiên Tôn kia đi tìm ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như thế nào?”

Thần Đao Thiên Tôn do dự một chút, sau đó nói: “Nàng này không đơn giản, tốt nhất cẩn thận một chút!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó cũng biến mất ngay tại chỗ.

Một chỗ trong núi sâu, một bất ngờ lúc trong đại điện, Dương Diệp lấy được những Linh Đan kia đều lấy ra.

Trước mặt Dương Diệp, Dương Liêm Sương kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đã có những vật này, mọi người hẳn cũng có thể đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn rồi!”

Chân Cảnh Lục Đoạn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, một khi Dương Liêm Sương các loại nữ nhân đều đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, khi đó, bình thường Thiên Tôn tại bọn họ trước mặt, thật sự đều là con sâu cái kiến. Thậm chí bọn hắn liên thủ, có lẽ liền Cổ Tu Giả đều có thể một trận chiến.

Sở dĩ không xác định, là bởi vì hắn đến bây giờ nhìn thấy ít Cổ Tu Giả kia, quả thật là một người so với một người lợi hại, một người so với một người khủng bố!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: “Minh Nữ các nàng chứ?”

“Bế quan!”

Dương Liêm Sương nói: “Toàn bộ đều đang bế quan chạy nước rút.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta cũng muốn bế quan, nếu như có chuyện, liên hệ ta!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Dương Liêm Sương nhìn nhìn trước mặt chính mình những Linh Đan kia, sau đó nói khẽ: “Khổ cực...”

...

Dương Diệp tìm một địa phương an tĩnh, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp.

Trong tháp, Dương Diệp đi tới trước mặt của Hậu Khanh kia, “tiền bối, dùng thực lực của ta bây giờ, cũng có thể cắm vào Tố Thần Thụ kia cùng Dưỡng Hồn Hoa rồi a?”

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “có thể!”

Nghe vậy, Dương Diệp tay phải vung lên, Tố Thần Thụ kia cùng Dưỡng Hồn Hoa lập tức xuất hiện ở trước mặt của hắn. Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh bấm tay một điểm, Tố Thần Thụ kia lập tức hóa thành một đạo ánh sáng âm u không vào giữa lông mày Dương Diệp.

Trong nháy mắt, Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên lên, rất nhanh, hắn cả khuôn mặt cùng toàn thân nổi gân xanh, tựa như một mảnh dài hẹp thật nhỏ độc xà, vô cùng dữ tợn.

Mà lúc này, Hậu Khanh lần nữa một điểm, Dưỡng Hồn Hoa kia lập tức hóa thành điểm ánh sáng âm u chui vào giữa lông mày Dương Diệp.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trên thân Dương Diệp biến hóa cũng càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, trên dưới toàn thân hắn, đã xuất hiện một chút nhàn nhạt ánh sáng âm u.

Cứ như vậy, ước chừng giằng co gần mười ngày sau, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra.

“Như thế nào đây?” Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, “rất thoải mái!”

Cái này là cảm giác của hắn bây giờ!

Hậu Khanh cười cười, “ngươi bây giờ thần hồn cùng Tinh Thần Lực, đã không hề yếu Minh Cảnh cường giả, thậm chí càng vượt qua bình thường Minh Cảnh cường giả. Ngươi bây giờ, có thể học tập Vu Thuật rồi.”

Dương Diệp nhưng là lắc đầu.

“Như thế nào?” Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp hít sâu một hơi, “ta muốn dung hợp thoáng một phát kiếm kĩ của ta, đặc biệt là kiếm của ta hồn kỹ. Không đúng, là dung hợp ta trước kia sở học hết thảy. Hiện tại, ta nghĩ đi ra thuộc về kiếm đạo của chính mình chi lộ!”

“Ngươi có ý tưởng?” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “một cái có chút ý nghĩ điên cuồng, nếu như thành công... Hắc hắc...”

...

PS: Khoa mục một, 91 phân qua! Hù chết bảo bảo!

Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Cảm tạ các vị ủng hộ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1860: Dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1855 chương: Dung hợp!

(Cầu chia sẻ)

Dung hợp kiếm kỹ!

Chuẩn xác mà nói là sáng tạo mới kiếm kỹ!

Trước kia hắn không đi sáng tạo kiếm kỹ, là bởi vì hắn nội tình yếu, sở học cũng ít, loại tình huống đó, hắn căn bản không có năng lực đi sáng tạo thuộc về kiếm kĩ của chính mình. Nhưng là bây giờ, sở học của hắn cũng nhiều, đối với kiếm đạo lĩnh ngộ, cũng đạt tới một cái độ cao mới.

Cho nên, hắn có ý nghĩ.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, “ngươi có thể có ý tưởng, đây là một chuyện rất tốt tình. Cuối cùng, luôn học đồ đạc của người khác, vẫn còn có chút không tốt. Bởi vì cái kia không hoàn toàn là của mình, chính mình chế tạo ra, đây mới thực sự là thuộc về của chính ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ý nghĩ của hắn cùng Hậu Khanh này nghĩ hoàn toàn giống nhau.

Bất kể là kiếm đạo, hay vẫn là võ đạo, đều cần phải có đồ đạc của chính mình.

Cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở trên mặt đất.

Muốn!

Hồi tưởng chính hắn đã từng sở học hết thảy, cái này hết thảy, là kể cả đã từng là một cắt một cắt, chuẩn xác mà nói là từ hắn làm tạp dịch lúc bắt đầu sau này sở học hết thảy.

Trụ Cột Kiếm Pháp, Ngự Kiếm Thuật, nhẹ nhàng kiếm pháp, kiếm hồn kỹ, thiên địa một kiếm, một kiếm sát vậy...

Vô số kiếm kỹ như điện quang hỏa thạch tại Dương Diệp trong đầu không ngừng hiện lên.

Những thứ này đều là hắn đã từng chỗ học qua kiếm kỹ, nhưng mà, theo thực lực của hắn tăng lên, một ít kiếm kỹ dần dần bị hắn buông tha cho, bởi vì những cái kia kiếm kỹ theo không kịp cước bộ của hắn rồi. Mà bây giờ, hắn quay đầu lại nhìn, mới phát hiện, những cái kia kiếm kỹ, kỳ thật đều có chỗ thích hợp.

Bất kỳ một cái nào thứ đồ vật, nó nếu như tồn tại, vậy tất nhiên có giá trị tồn tại của nó!

Dương Diệp cách đó không xa, là Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh.

“Hắn tại bắt đầu sáng tạo thứ thuộc về chính mình rồi!” Cùng Kỳ nói.

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “này là một chuyện tốt, không phải sao?”

“Ngươi nói, dùng tiểu tử này tính cách, hắn sẽ sáng tạo ra cái gì kiếm kỹ?” Cùng Kỳ nói.

Hậu Khanh cười cười, sau đó nói: “Ta cũng muốn biết, để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ đi!”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó nói: “Ngươi đối với tiểu tử này thái độ có chút không giống nhau!”

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không có phát hiện sao? Hắn cùng với một ít nhân loại không quá giống nhau. Tính tình của hắn, ở trong nhân loại nhất định là khó lăn lộn đấy, nhưng mà, tại Vu Tộc ta cùng ngươi yêu tộc, hoặc là trong Cổ Ma Tộc, nhất định là có thể lẫn vào phong sinh thủy khởi."

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu.

Bất kể là Vu Tộc hay vẫn là yêu tộc, cũng hoặc là Cổ Ma Tộc kia, coi trọng chính là Thực Lực Vi Tôn. Ngươi càng kiêu căng, càng có thể được tôn kính. Tại bọn họ trong thế giới, không có như vậy phức tạp hơn tâm tư, quả đấm ngươi lớn, ngươi nên lên giọng, nếu như ngươi ít xuất hiện, bọn hắn ngược lại sẽ xem thường ngươi!

Nhưng mà, ở trong nhân loại nhưng là vạn toàn bất đồng.

Cao giọng người, bình thường cái chết so với khá.

Lúc này, Hậu Khanh nói: "Không quản hắn sau này như thế nào, nhưng mà, ngày sau Đại thế giới nhất định sẽ có một chỗ của Dương Diệp hắn đấy."

...

Trong phòng tu luyện, nguyên bản xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên bắt đầu cầm kiếm múa. Ngay từ đầu, kiếm của hắn rất chậm, nhưng mà qua một lát sau, kiếm lại bắt đầu biến sắp rồi.

Lúc nhanh lúc chậm!

Không chỉ có như thế, một hồi trong phòng tu luyện đột nhiên xuất hiện rất nhiều đạo tàn ảnh, nhưng mà một biết những cái kia tàn ảnh lại đột nhiên biến mất, cuối cùng không có một bóng người...

Tạp!

Hồi tưởng trước kia đến bây giờ, Dương Diệp không phải không thừa nhận, sở học của hắn đấy, thật sự là quá tạp quá tạp. Quyền thuật, kiếm thuật, các loại thứ đồ vật, hắn đều có học. Mà

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Vài thứ, chỉ có thể làm bạn hắn ngắn ngủi thời gian.

Tham thì thâm, mà bây giờ, hắn chính là muốn nhai nát!

Đương nhiên, lúc này đây, hắn không có quên Kiếm Vực!

Đã từng, hắn chỉ biết dùng Kiếm Vực để phòng ngự, nhưng là bây giờ, hắn ở đây thử nghiệm như thế nào lợi dụng Kiếm Vực đến tiến công. Kiếm Vực, vượt qua ý cảnh, vượt qua quy luật, uy lực của nó tuyệt đối là rất mạnh cực mạnh, mà bây giờ, hắn chính là phải từ từ đem khai phát!

Dùng thực lực của hắn bây giờ, Kiếm Vực của hắn phạm vi bao phủ, đã có thể bao trùm chung quanh gần vạn dặm tả hữu. Đương nhiên, đây là hắn đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn hơn nữa cắm vào Dưỡng Hồn Hoa cùng Tố Thần Thụ nguyên nhân.

Tuy rằng có thể bao phủ chung quanh gần vạn dặm, nhưng mà, cái kia tiêu hao cũng là cực kỳ đáng sợ, cái này tiêu hao, không gần là đối với Huyền Khí, còn có tinh thần cùng với linh hồn. Phạm vi bảo phủ càng lớn, Thần hồn của hắn cùng tinh thần thừa nhận áp lực lại càng lớn!

Bởi vậy, Dương Diệp tại diễn luyện lúc, chỉ làm cho Kiếm Vực bao phủ ở chính mình phương viên ngàn dặm phạm vi. Ngàn dặm, hắn vừa dễ dàng thừa nhận, cũng thích hợp hơn!

Tu luyện không tuế nguyệt, đảo mắt mấy tháng quá khứ.

Một ngày nào đó, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất thế giới.

Một chỗ bên trên bình nguyên, Dương Diệp hai mắt khép hờ, qua hồi lâu, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, dùng hắn làm trung tâm, trong vòng ngàn dặm không gian đột nhiên khẽ run lên.

Kiếm Vực!

Giờ này khắc này, Kiếm Vực này trực tiếp đem không gian chung quanh cùng hết thảy bao phủ.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, “kiếm đến!”

Thanh âm rơi xuống.

Một thanh hư ảo kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, làm thanh kiếm này sau khi xuất hiện, lại một thanh kiếm đi theo xuất hiện, cứ như vậy, trong nháy mắt, tại trong Kiếm Vực, đột nhiên nhiều hơn 36 chuôi hư ảo kiếm!

Mà giờ khắc này, thân thể của Dương Diệp bắt đầu đang run rẩy.

Theo Dương Diệp thân thể run rẩy, cái kia 36 chuôi hư ảo kiếm cũng run rẩy theo rồi. Rất nhanh, cái kia 36 chuôi bắt đầu ở tại chỗ chậm rãi xoay tròn, xoay tròn sau khi, này 36 chuôi kiếm bắt đầu dùng một loại kỳ dị quỹ tích tại trong Kiếm Vực bay.

Một lát sau, đột nhiên từng cái

Bành!

Những cái kia kiếm đột nhiên nổ bể ra.

Ầm!

Dương Diệp bản thân trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng, cuối cùng, kia trực tiếp nện rơi trên mặt đất, không biết sống chết.

Nghe tiếng chạy tới Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, toàn thân lập tức một cái giật mình, nàng loé lên một cái bay đến trên đầu của Dương Diệp, sau đó tiểu trảo ôm đầu của Dương Diệp không ngừng diêu a diêu, vừa dao động còn vừa khóc, cái kia khóc lên Linh khí, lập tức liền đem nàng cùng Dương Diệp nên bao phủ.

Lúc này, Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ cũng xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ, Tiểu Bạch vội vàng nhìn về phía Hậu Khanh, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Hậu Khanh, vừa chỉ chỉ Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Hậu Khanh trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, nhìn thoáng qua Dương Diệp về sau, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, “hắn chẳng qua là bất tỉnh, chờ một chút liền tỉnh!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, không hiểu nhiều.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, lại nói: “Ngay cả khi ngủ, ngủ một hồi, hắn liền tỉnh, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch lắc đầu, bởi vì nàng không thấy Dương Diệp ngủ qua.

Hậu Khanh: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ Dương Diệp máu tươi trên khóe miệng, sau đó lại nhìn Hậu Khanh, làm như đang gọi hắn cứu Dương Diệp!

Hậu Khanh suy nghĩ một chút, sau đó lại nói: “Không có chuyện gì lớn, hắn chờ một chút liền tỉnh.”

Tiểu Bạch hai mắt lập tức trợn lên lên, tại nàng tiểu trảo ở bên trong, xuất hiện một thanh màu vàng kiếm.

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Nàng tức giận. Trong mắt của nàng, Hậu Khanh là không muốn cứu Dương Diệp.

Nhìn thấy Tiểu Bạch cầm kiếm, Hậu Khanh mặt đen lại, “động một chút lại xuất kiếm, này một tiểu tử không có cách nào khác trao đổi.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Cùng Kỳ, đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói: “Hắn có thể cứu, nhưng là hắn không muốn cứu!”

Hậu Khanh kinh ngạc nhìn Cùng Kỳ, “ngươi...”

Lời của Cùng Kỳ, Tiểu Bạch nghe hiểu.

Thoáng qua, Tiểu Bạch ôm kiếm trong tay trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng phía Hậu Khanh kia bổ tới.

Kiếm kia thế nhưng là bỏ niêm phong kiếm!

Hậu Khanh tự nhiên không dám ngạnh kháng, lập tức vội vàng né người như chớp, nhưng mà, Tiểu Bạch cũng không có bỏ qua cho hắn ý tứ. Tiếp tục ôm kiếm đuổi theo hắn chém.

Gặp Tiểu Bạch theo đuổi không bỏ, Hậu Khanh vội vàng nhìn về phía Cùng Kỳ, “Cùng Kỳ, ngươi lão bất tử đấy, ngươi nổi điên làm gì? Ngươi nhanh nói với Tiểu gia hỏa này rõ ràng a!”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó nói: “Gần nhất có chút nhàm chán, cho nên, muốn tìm chút chuyện để làm.”

Hậu Khanh chửi ầm lên, “nhàm chán nãi nãi của ngươi, ngươi...”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bắt đầu đi kiếm kia bên trong nôn Linh khí, làm Linh khí dũng mãnh vào bên trong kiếm về sau, Kim Sắc Trường Kiếm kia lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, từng đạo Kim Sắc Kiếm Khí như mưa cuồng bình thường hướng phía Hậu Khanh kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, Hậu Khanh kia sắc mặt lập tức biến đổi, lần này, hắn muốn tránh cũng không được. Bởi vì vừa rồi hắn cách Tiểu

Bạch quá gần. Không có trốn, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cỗ khí tức này trực tiếp đem những cái kia kiếm quang chấn vỡ.

Xa xa, Tiểu Bạch chứng kiến Kiếm Khí của chính mình bị chấn nát, con mắt chớp chớp, hắn nhìn nhìn Hậu Khanh, lại nhìn một chút kiếm của chính mình, cuối cùng, nàng nhìn về phía Cùng Kỳ, sau đó chỉ chỉ nơi xa Hậu Khanh, ý là, ngươi lên.

Cùng Kỳ: "..."

Cùng Kỳ đương nhiên sẽ không giúp đỡ Tiểu Bạch đánh Hậu Khanh, nhưng mà, giờ khắc này, Tiểu Bạch thật sự nổi giận. Đột nhiên, nàng bay đến không trung, sau đó tại Cùng Kỳ cùng dưới ánh mắt chăm chú của Hậu Khanh, nàng tiểu trảo đối với bầu trời bắt đầu không ngừng vung múa, một bên vung vẩy, còn một vừa khóc.

"Nàng đang làm gì đó?" Cùng Kỳ bên cạnh, Hậu Khanh nói.

Cùng Kỳ nhìn Tiểu Bạch một hồi lâu, sau đó nói: "Nàng hình như là đang gọi giúp đỡ!"

"Giúp đỡ?"

Hậu Khanh cười cười, "Lục Đinh Thần Hỏa sẽ không giúp nàng làm loạn, ngoại trừ Lục Đinh Thần Hỏa, trong lúc này, chỉ còn lại cái kia nằm Dương Diệp rồi. Không, không đúng..."

Nói đến đây, hắn cùng với Cùng Kỳ đột nhiên nhìn nhau, rất nhanh, hai trong mắt người đều là xuất hiện một chút hoảng hốt.

Mà đúng lúc này, chân trời Tiểu Bạch kia ngừng lại. Cùng lúc đó, Thiên tế không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh đột nhiên từ Thiên tế nghiêng hạ xuống.

Nhìn thấy này hai cỗ lực lượng, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh đều là biến sắc, đặc biệt là Hậu Khanh kia, sắc mặt càng là có chút tái nhợt, "nếu như trời cao cho ta một cơ hội, ta nhất định sẽ không đắc tội cái này Tiểu Tổ Tông..."

Rầm rầm...

Hai cỗ lực lượng rơi xuống, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh trực tiếp bị oanh đã đến trong lòng đất!

...

PS: Hôm nay không có muộn ha ha, rất nguyên nhân gần vì khảo thi bằng lái xe chuyện tình luôn trì hoãn, nhức cả dái.

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1861: Kiếm đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1856 chương: Kiếm đến!

(Cầu chia sẻ)

Không trung, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp đang tại từ dưới đất chậm rãi đứng lên.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi một cái vòng tròn trợn, sau đó thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Sau nàng ôm lấy đầu của Dương Diệp, không ngừng dùng chính mình cái kia lông xù cái đầu nhỏ cạ trán của Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt trong ngực Tiểu Bạch, “đừng lo lắng, ta không có việc gì!”

“Ngươi là không có việc gì, chúng ta có việc!”

Ngay tại lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một đạo không thoải mái.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, đúng là Hậu Khanh kia cùng Cùng Kỳ, giờ phút này, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh kia đang không ngừng run rẩy, dường như chạm vào điện vậy

“Đây là?” Dương Diệp trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp trong ngực Tiểu Bạch, chính yếu nói, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía hắn, nàng không có vung vẩy tiểu trảo, cũng chỉ là nhìn xem Hậu Khanh, con mắt chớp mắt, thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún).

Hậu Khanh khóe miệng hơi rút, sau đó nhìn về phía bên cạnh Cùng

Kỳ, “ngươi nói!”

Lúc này, Tiểu Bạch vừa nhìn về phía Cùng Kỳ rồi.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cuối cùng nói: “Không có gì, vừa rồi hai người chúng ta so tài dưới, một bước cẩn thận không có thu tay được, sau đó cứ như vậy.”

Hậu Khanh: “...”

Lúc này, Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Hậu Khanh, “Thế nào, chẳng lẽ không phải như vậy?”

Hậu Khanh nhìn nhìn Cùng Kỳ, sau đó lại nhìn một chút Tiểu Bạch, cuối cùng, hắn rất không tình nguyện nhẹ gật đầu, “đương nhiên là như thế này...”

Dương Diệp tuy rằng cảm thấy bầu không khí có chút không đúng, nhưng hắn cũng không tiếp tục hỏi tiếp.

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, ngươi vừa rồi xảy ra chuyện gì vậy?”

Vừa rồi!

Nghe vậy, Dương Diệp nghiêm mặt... Mà bắt đầu. Lúc trước, hắn ở đây trong Kiếm Vực biến ảo 36 chuôi kiếm, mà hắn lúc ấy muốn làm, không đơn thuần là khống chế này 36 chuôi kiếm. Mà là lại để cho này 36 chuôi kiếm ở giữa thành lập được liên hệ nào đó!

[truye
n cua tui ΘΘ vn 】 Kiếm trận!

Hắn vừa mới muốn sáng tạo là kiếm trận!

Cái kiếm trận này, này đây vực làm trụ cột kiếm trận. Đơn giản mà nói, hắn có thể khống chế cái kia 36 chuôi kiếm tại trong Kiếm Vực trảm giết địch người, nhưng mà, uy lực sẽ có hạn, mà hắn tưởng cần phải làm là, lại để cho 36 chuôi kiếm ở giữa thành lập được liên hệ nào đó.

Mỗi một chuôi kiếm, đều là một cá thể độc lập, mà hắn hiện tại, tưởng muốn dùng một sợi dây đem những này thân thể xỏ xâu. Này tựu giống với, một ngón tay không có uy lực gì, nhưng mà, làm năm ngón tay nắm chắc liên hợp lại thành nắm đấm về sau, uy lực kia có thể to lắm!

Mà vực, chính là chỗ này sợi dây!

Hắn thử, có thể thực hiện. Nhưng mà, hắn không có khống chế được, lực lượng tiết ra ngoài, trực tiếp làm cho hắn thiếu chút nữa tinh thần tan vỡ.

Khó khăn, hơn nữa độ khó còn có chút đại. Bất quá, Dương Diệp cũng không hề từ bỏ. Đang cùng Tiểu Bạch chơi đùa sau khi, hắn lại tiếp tục bắt đầu.

Một lần không được, vậy hai lần, hai lần không được, vậy hai vạn lượt!

Rốt cuộc, tại Dương Diệp điên cuồng không ngừng nếm thử một chút, thời gian dần trôi qua, hắn nắm giữ một ít kỹ xảo, thăng bằng kỹ xảo, đang lợi dụng vực đến xâu chuỗi những kiếm này lúc, hắn không tại giống như trước như vậy ngang ngược, dùng ngang ngược phương thức đến xâu chuỗi, mà là nhu hòa thoáng một phát, từng điểm từng điểm đến xâu chuỗi.

Hiệu quả phi thường tốt!

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt chính là đã quá khứ ba tháng.

Ba tháng qua, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ rút ra chút thời gian đến bồi Tiểu Bạch cho rằng, tất cả thời gian đều đang điên cuồng tu luyện kiếm kia trận.

Trải qua mấy tháng khổ tu, hắn đã có một ít thành tựu.

Biển rộng mênh mông bên trong, Dương Diệp đứng ở mặt biển chi

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Bên trên, tại dưới chân hắn, là bình tĩnh không lay động mặt biển.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, dùng hắn làm trung tâm, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy.

Kiếm Vực!

Giờ phút này, trong vòng ngàn dặm hết thảy, đều bị hắn Kiếm Vực bao phủ.

Giờ khắc này, cảm giác của hắn đạt đến cực hạn, coi như là một con kiến, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được.

“Kiếm đến!”

Lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, 36 chuôi hư ảo kiếm xuất hiện ở Kiếm Vực của hắn bên trong.

“Chém!”

Thanh âm của Dương Diệp lần nữa rơi xuống, nói xong một chớp mắt kia, cái kia 36 chuôi kiếm đột nhiên tốc độ cao xoay tròn, trong chốc lát, trong vòng ngàn dặm bên trong, trực tiếp bị kiếm quang bao phủ.

Toàn bộ là kiếm quang!

Coong coong coong coong...

Tiếng kiếm reo ở giữa sân liên miên bất tuyệt vang vọng, mà một mảnh kia trong không gian, kiếm quang càng ngày càng lăng lệ ác liệt...

Ở ngoài ngàn dặm, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh nhìn nhau, hai trong mắt người, đều là không che giấu chút nào lấy khiếp sợ. Không đúng, là rung động.

“Có thể nháy mắt giết một vị Thiên Tôn rồi!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “cái kiếm trận này, là hắn dung hợp vô số kiếm kỹ mà thành, tăng thêm lại này đây Kiếm Vực là trận nhãn, uy lực của nó, chân chính có thể hủy thiên diệt địa. Đáng tiếc, tiểu tử này vẫn là không cách nào hoàn toàn nắm giữ kỳ uy!”

Xa xa, kiếm quang tản đi, mà giờ khắc này, Dương Diệp đã nằm trên mặt đất.

Giờ phút này, Dương Diệp ánh mắt đỏ như máu, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy, dường như sinh ra một cơn bệnh nặng một dạng có chút làm cho người ta sợ hãi.

Hậu Khanh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nói: “Tiểu tử, không có sao chứ?”

Dương Diệp lắc đầu, “còn chưa chết.”

“Nhìn hình dáng này của ngươi, vừa rồi kiếm kia trận, tiêu hao rất lớn a!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, kiếm kia trận sở dĩ tiêu hao lớn, là bởi vì hắn vừa rồi vận dụng đến lực lượng, thật sự là rất nhiều nhiều nữa... Quy luật, thân thể lực lượng, Tinh Thần lực lượng, linh hồn lực lượng, Kiếm Vực...

Những lực lượng này, hắn toàn bộ chung vào một chỗ cùng một chỗ thi triển, trong nháy mắt đó bộc phát ra uy lực, tuy rằng cường đại, nhưng mà, bản thân hắn thật sự là có chút không chịu đựng nổi. Này tựu giống với, một người nếu như hắn tại liều mạng dưới tình huống, có thể một hơi chạy tốt mấy cây số, nhưng mà, chạy xong về sau, hắn nhất định sẽ co quắp té xuống đất!

Bất quá, Dương Diệp cũng hiểu rõ, bất cứ chuyện gì, đều cũng có giá cao. Ngư dữ Hùng Chưởng tưởng muốn kiêm, vậy có điểm không thực tế.

“Ngươi vừa rồi này kiếm trận, đủ để nháy mắt giết một vị Thiên Tôn rồi.” Hậu Khanh trầm giọng nói.

Nháy mắt giết Thiên Tôn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trước đó, thực lực của hắn nhiều lắm là cùng Thiên Tôn cân bằng, mà bây giờ, hắn vừa rồi Sáo Kiếm Trận này, như Hậu Khanh nói, có thể trực tiếp nháy mắt giết một vị Thiên Tôn rồi. Đương nhiên, đây chỉ là giả tưởng.

Thiên Tôn có thực lực của Thiên Tôn, người ta cũng có bài tẩy, có lẽ lá bài tẩy của ít Thiên Tôn kia so với hắn lá bài tẩy này còn lớn hơn chứ?

Bởi vậy, Dương Diệp cũng không có bởi vì lời của Hậu Khanh còn đối với Thiên Tôn có lòng khinh thị.

Đang nghỉ ngơi đem gần hai giờ về sau, Dương Diệp lúc này mới hoàn toàn khôi phục. Hai canh giờ, này với Dương Diệp mà nói, đã phi thường khủng bố rồi. Phải biết, hắn thế nhưng là có Hồng Mông Tử Khí đấy, nhưng mà, chỉ là dùng thời gian lâu như vậy, có thể tưởng tượng, thi triển kiếm kia trận đối với hắn tiêu hao là lớn biết bao!

“Ngươi này kiếm trận thành trời cao lúc giữa rất lớn a!” Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hậu Khanh, sau đó cười nói: “Đương nhiên!”

Dùng thực lực của hắn bây giờ, chỉ có thể khống chế 36 chuôi kiếm, nhưng mà, đây có thể không phải là cực hạn của hắn, theo hắn cảnh giới tăng lên,

(Tấu chương chưa xong, mời lật giấy)

Tinh thần cùng thần hồn còn có thân thể tăng lên, hắn đến lúc đó có thể khống chế kiếm liền càng ngày sẽ càng nhiều. Mà khống chế kiếm càng ngày càng nhiều, cái này uy lực của kiếm trận thì sẽ càng ngày càng mạnh!

Quan trọng nhất là, Kiếm Vực của hắn cũng sẽ theo cảnh giới của hắn tăng lên mà tăng lên!

Lúc này đây, Dương Diệp Kiếm Vực của chính mình rốt cuộc có một cái rõ ràng phương hướng phát triển!

“Này kiếm trận tên gì?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

“Tên gì?”

Dương Diệp nao nao, hắn có thể không nghĩ tới vấn đề này.

Hậu Khanh nói: “Tổng phải có một cái tên chứ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Liền kêu Vô Địch kiếm trận!”

“Vô Địch?”

Hậu Khanh ngây cả người, sau đó lắc đầu, “tiểu tử, ngươi này kiếm trận uy lực tuy rằng rất khủng bố, nhưng cũng còn chưa tới vô địch trình độ.”

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, cười nói: “Cái gọi là Vô Địch, chỉ không phải là cái tên này, mà là tâm, là khí thế. Một người, trong lòng hắn nếu là không sợ hãi, vậy hắn chính là vô địch.”

“Ừm...” Hậu Khanh mặt mày buông xuống, như có điều suy nghĩ.

Lúc này, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Từ nhỏ làm người, liền phải sống có tôn nghiêm, có cốt khí. Bất kể là ai muốn lừa gạt chúng ta, nhục chúng ta, dù cho đối phương mạnh hơn chúng ta, nhưng mà, chúng ta nếu dám bên trên. Người chết trứng chỉ lên trời, bất tử vạn vạn năm. Làm người, có thể chết, nhưng mà, thì là không thể vào kinh sợ!”

“Có thể chết, không thể kinh sợ!” Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tiền bối kinh sợ qua sao?”

“Đương nhiên không có!” Hậu Khanh vội vàng nói.

“Hắn vừa rồi liền sợ rồi!” Lúc này, một bên Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Hậu Khanh mặt đen lại, hắn tự nhiên biết rõ Cùng Kỳ nói sự tình là chuyện gì, dĩ nhiên chính là vừa rồi chuyện của Tiểu Bạch.

Đối với Tiểu Bạch, được kêu là kinh sợ sao?

Tự nhiên không phải, hắn đường đường Vu Tộc đại năng, làm sao sẽ chấp nhặt với Tiểu Bạch chứ?

Bất quá, hay là muốn mở mang kiến thức một chút.

Hậu Khanh do dự một chút, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Tiểu tử, ngươi này một tiểu tử, cái kia, hay là muốn hảo hảo điều...”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Nhìn thấy một màn này, Hậu Khanh biểu lộ cứng ngắc ở, “ngươi nghe hiểu được?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ, ý kia là, ngươi muốn nói gì?

Hậu Khanh nhìn về phía Cùng Kỳ, “nàng không phải là nghe không hiểu sao?”

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Nàng tưởng hiểu thời điểm, thì sẽ hiểu, không muốn hiểu thời điểm, ngươi nói như thế nào cũng đều không hiểu!”

Hậu Khanh biểu lộ co quắp một trận, sau đó nói: “Vũng hố...”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tiền bối muốn nói cái gì?”

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, giờ phút này, Tiểu Bạch đang nhìn hắn chằm chằm, ánh mắt của Tiểu Bạch rất ngây thơ, rất ngây thơ, nhưng mà, Hậu Khanh nhưng là cảm thấy một cỗ vô hình uy hiếp.

Do dự một chút, Hậu Khanh nói: “Ta nghĩ nói, ngươi này một tiểu tử, rất đáng yêu, ừ, vô cùng đáng yêu…”

Dương Diệp: “…”

…

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Phía trên có phiên ngoại, còn chưa có xem bằng hữu có thể chú ý, sau đó điểm phiên ngoại quan sát!

(Tấu chương hết)

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1862: Đến, cùng tiến lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1857 chương: Đến, cùng tiến lên!

(Cầu chia sẻ)

Đáng yêu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hậu Khanh này, Hậu Khanh này cùng Cùng Kỳ hôm nay có chút cổ quái a!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó tiểu trảo bắt đầu vung vẩy, nàng càng rung động vũ, càng hưng phấn...

Một lát sau, Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, "ngươi muốn học vừa rồi kiếm kia trận?"

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ vội vàng điểm.

"Không được!"

"Không được!"

Ngay tại lúc này, một bên Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn về phía Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ, Dương Diệp trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, Cùng Kỳ này cùng Hậu Khanh nay trời cũng quá cổ quái chút. Mà Tiểu Bạch thì là con mắt nhấp nha nhấp nháy...

Nhìn thấy Tiểu Bạch như vậy, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh khóe mắt nhịn không được một hồi giật liên tục, Tiểu Bạch này hiện tại động một chút lại uy hiếp bọn hắn a!

Khoan hãy nói, tại trong Hồng Mông Tháp này, ngoại trừ Dương Diệp cùng Tiểu Thiên, thật đúng là không người nào dám đắc tội này một tiểu tử, cho dù là cái kia thổ dân Lục Đinh Thần Hỏa đều được cho này một tiểu tử mặt mũi. Không có cách nào Tiểu gia hỏa này có thể là có thể mời được Hồng Mông Tháp chúa ơi!

Một điểm này, cho dù là Dương Diệp đều làm không được!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Bạch, Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ nhìn nhau, cuối cùng, Hậu Khanh hít sâu một hơi, sau đó hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, cười nói; “Cái này, rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, ừ, một khi gây chuyện không tốt, sẽ rất đau, ngươi sợ đau không?”

Đau nhức?

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, ngươi sau này tại trước mặt nàng tốt nhất chú ý một chút, Tiểu gia hỏa này hiện tại cùng một dạng với ngươi, động một chút lại rút kiếm, đi tiếp như vậy, nàng sớm muộn sẽ bị ngươi làm hư!”

“Đã làm hư!” Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp cúi đầu nhìn mình trong ngực Tiểu Bạch, một lát sau, hắn cười cười. Hắn hội giáo Tiểu Bạch đúng hay sai, nhưng mà, hắn sẽ không đi cải biến tính cách của Tiểu Bạch. Hắn chỉ hy vọng Tiểu Bạch sống không có tim không có phổi một ít, bởi vì như vậy, nàng sẽ rất vui vẻ.

Hắn có thể không quên Tiểu Bạch ban đầu tao ngộ, ban đầu Tiểu Bạch, bị nhốt nhiều năm như vậy, khi đó Tiểu Bạch, chuyện gì đều sợ, thậm chí không dám đi ra gặp người. Mà bây giờ, nàng đã từ ban đầu trong bóng ma đi tới.

Với hắn mà nói, chỉ cần Tiểu Bạch sống vui vẻ một chút là tốt rồi.

Trong Hồng Mông Tháp, cùng Tiểu Bạch chơi sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp. Mặc dù đang trong Hồng Mông Tháp tu luyện mấy tháng, nhưng mà, ở bên ngoài, mới qua hơn mười ngày mà thôi.

Một tòa trên đỉnh núi, Dương Diệp dựng ở bên vách núi.

Nhìn xem cái kia tựa như cự long nằm phục sơn mạch, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, dưới chân hắn đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, thoáng qua, một đạo kiếm quang trực tiếp không vào cái kia quần sơn trong.

Ngự Kiếm Thuật!

Đây là hắn đã từng sớm nhất học được một số kiếm kỹ, bất quá về sau kiếm kỹ bị hắn vứt bỏ, bởi vì hắn tuyệt đối, Ngự Kiếm Thuật tốc độ đã theo không kịp cước bộ của hắn. Mà bây giờ, trải qua hắn sửa đổi phần sau đích Ngự Kiếm Thuật, tốc độ kia, đã vượt xa Đại Na Di Thuật kia!

Bởi vì hắn Ngự Kiếm Thuật này, đã không đơn thuần là Ngự Kiếm Thuật, còn vận dụng nhiều loại quy luật, ngoại trừ quy luật, còn có thần hồn lực lượng ở trong đó. Cho nên, Ngự Kiếm Thuật của hắn tốc độ nhanh đến mức cực hạn.

Bế quan tu luyện trong một thời gian ngắn đó, hắn thu hoạch lớn nhất, không phải là đã sáng tạo ra Vô Địch kiếm trận, mà là đem bản thân sở học thông hiểu đạo lí.

Thông hiểu đạo lí!

Đây chính là hắn rất đại thu hoạch!

Một khắc sau, Dương Diệp đi tới chỗ ở của Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thực lực tăng lên không ít a!”

Dương Diệp cười cười, “ngươi lúc đó chẳng phải?”

Dương Liêm Sương mỉm cười, “tới tìm ta, có việc?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Các nàng đâu?”

“Bế quan tu luyện!”

Dương Liêm Sương nói: “Các nàng thiên phú trác tuyệt, muốn đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, hẳn không phải là việc khó gì. Một khi các nàng đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, khi đó, Thiên Trụ Sơn này cũng có một chỗ của chúng ta rồi.”

Dương Diệp nói: “Có ý tưởng gì không?” Hắn biết, Dương Liêm Sương xây dựng thế lực, nhất định là có ý kiến gì không đấy.

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “không có quá nhiều quá lớn ý tưởng, duy nhất ý tưởng chính là đến lúc đó mọi người lên trên giới lúc đó có người bạn. Không hơn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được, đến lúc đó chúng ta cùng tiến lên đi!”

Cùng Dương Liêm Sương tán gẫu sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra cái kia mờ mịt sơn mạch, sau đó trở lại Thiên Trụ Sơn.

Thiên Trụ Sơn dưới chân, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cuối tầm mắt, vẫn là núi.

Ngay tại lúc này, mấy đạo khí tức đột nhiên trên người hắn khẽ quét mà qua.

“Là Dương Diệp!”

Không biết nơi nào trong không gian, đột nhiên truyền đến một tiếng kinh hô.

Dương Diệp đi vào Thiên Trụ Sơn lúc, cũng không có che giấu mình, mà hắn ở đây Thiên Trụ Sơn này, vậy cơ hồ là không ai không biết không người không hay rồi. Bởi vậy, vô cùng dễ dàng liền là bị người nhận ra.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đột nhiên, hắn khẽ cau mày, cùng lúc đó, tay phải hắn có chút xiết chặt, nhưng rất nhanh chính là nới lỏng ra. Không nói gì, hắn trực tiếp tiến vào trong Thiên Trụ Sơn kia bộ phận.

“Tại sao không ai động thủ?” Lúc này, có người đột nhiên nói.

“Não tàn mới sẽ động thủ...”

“...”

Ngay từ đầu, vô số người không ngừng đuổi giết Dương Diệp, cái kia là bởi vì bọn hắn cảm thấy, bọn hắn có thể đánh chết Dương Diệp. Nhưng là bây giờ, Dương Diệp dùng vô số lần giết chóc hướng bọn hắn chứng minh, bọn hắn căn bản giết không được hắn.

Dương Diệp hắn, mặc dù không phải là Thiên Tôn, nhưng mà, đã có thực lực của Thiên Tôn!

Loại tình huống này, tự nhiên không người nào dám đến gây phiền toái cho Dương Diệp.

Hiện tại, Dương Diệp tại Thiên Trụ Sơn, cũng thuộc về người bình thường không dám chọc tồn tại.

Tiến vào trong Thiên Trụ Sơn bộ phận về sau, Dương Diệp đi thẳng tới đệ Thập Nhất Tầng. Thập Nhất Tầng cùng tầng thứ mười giống nhau, cũng là một thế giới độc lập, còn là ai mở ra, hắn cũng không biết.

Thiên Ma!

Lúc này đây, hắn đến nơi này, chính là vì tìm kiếm Thiên Ma kia. Tuy rằng hắn biết Linh Lung Thiên Tôn kia không có hảo ý, nhưng mà, không sao cả. Dùng thực lực của hắn bây giờ, có chín mươi phần trăm chắc chắn đánh chết Linh Lung Thiên Tôn kia, nếu như chơi đánh lén, hắn có 99%!

Vì sao không nói mười phần? Bởi vì hắn sợ chính mình kiêu ngạo!

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn chính muốn động thân, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, một luồng ánh sáng xanh dương ở đằng kia lập loè.

Quen thuộc hơi thở khí tức!

Ngay tại lúc này, cái kia luồng sáng xanh đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, cái kia luồng sáng xanh dùng tốc độ cực nhanh hướng phía hắn bên này kích xạ mà đến, không đến nửa hơi thời gian, cái kia luồng sáng xanh chính là đi tới trước mặt của hắn.

Rất nhanh, ánh sáng màu xanh tản đi, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Người đàn ông trung niên này, Dương Diệp nhận thức, đúng là Hạo Thiên kia!

Dương Diệp trong mắt mang theo một vẻ kinh ngạc, hắn không nghĩ tới, sẽ ở chỗ này gặp được Hạo Thiên này.

“Là ngươi!”

Hạo Thiên quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không sai, đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn rồi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “không nghĩ tới sẽ ở đây gặp được tiền bối.”

Hạo Thiên cười nói: “Tạm thời không cách nào lên trên giới, chỉ có thể ở này tu luyện một chút rồi.”

“Lấy tiền bối thực lực, đều không thể đi lên?” Dương Diệp hỏi. Hắn mặc dù không biết thực lực của Hạo Thiên này rốt cuộc có bao nhiêu mạnh, nhưng không hề nghi ngờ, đây tuyệt đối là vượt xa năm Đại Thiên Tôn đấy. Mà cho dù hiện tại, người trước mắt này, đều cho hắn vô cùng cảm giác hết sức nguy hiểm.

Hạo Thiên lắc đầu, “ngươi nha, đem Thiên Trụ Sơn này nghĩ quá đơn giản rồi.” Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Có đôi khi, chân chính đáng sợ không phải là cái gì kết giới, cũng không phải là cái gì Không Gian Loạn Lưu, mà là nhân tâm.”

Nhân tâm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hạo Thiên, hắn nguyên bổn cho rằng cái này giới những cường giả kia không đi lên, là vì sợ kết giới kia cùng Không Gian Loạn Lưu, nhưng mà hiện tại xem ra, sự tình không giống hắn nghĩ đơn giản như vậy a!

“Trở về đi!”

Ngay tại lúc này, Hạo Thiên đột nhiên nói: “Cái chỗ này, còn không phải lúc ngươi tới!”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Hạo Thiên nói: “Nơi này Thiên Ma, lại được xưng là Tâm Ma, hơi không cẩn thận, ngươi thì sẽ vạn kiếp bất phục. Ngươi kiếm tâm tuy rằng chắc chắn, nhưng còn chưa tới không rảnh tình trạng, chỉ cần có một tia lỗ thủng, ngươi tiếp theo chết ở chỗ này!”

“Đáng sợ như vậy?” Dương Diệp nói.

Hạo Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là ta ở chỗ này bái kiến người yếu nhất!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Hạo Thiên đột nhiên quay người nhìn về phía Thiên tế, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, “Trời... Có chút ý tứ!”

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cáo từ!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Hạo Thiên đi rồi, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cũng biến mất ngay tại chỗ.

Hắn cũng không hề rời đi, kiếm tâm của hắn còn có chỗ thiếu hụt, hắn cũng biết có chỗ thiếu hụt, nếu biết có chỗ thiếu hụt, vậy dĩ nhiên là muốn đi bù đắp. Hơn nữa, cái chỗ này, có thể sẽ để cho hắn đạt tới chuẩn Minh Cảnh, không đúng, nếu như đạt được kỳ ngộ, hắn là khả năng trực tiếp đạt tới gương sáng đấy!

Bởi vì hắn có Hồng Mông Tử Khí!

Tăng thực lực lên, với hắn mà nói, hiện tại việc cấp bách, chính là tăng thực lực lên!

Ngay tại Dương Diệp ly khai sau đó không lâu, một nữ tử cùng một Ngân Giáp Nam Tử đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Tên nữ tử này, đúng là Linh Lung Thiên Tôn kia cùng người nọ quân phái người xuống.

“Ta biết ngay, hắn nhất định sẽ tới!” Linh Lung Thiên Tôn nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng, đạm thanh nói.

Ngân Giáp Nam Tử trầm giọng nói: “Hắn Chân Cảnh Lục Đoạn rồi!”

Linh Lung Thiên Tôn nhìn thoáng qua Ngân Giáp Nam Tử, “hiện tại nếu như không ra tay, tại không lâu sau, hắn khả năng cũng đã đạt tới Minh Cảnh rồi!”

Minh Cảnh!

Ngân Giáp Nam Tử trong mắt hiện lên một vòng che lấp, “ngươi nói rất đúng, chúng ta nhất định phải nhanh ra tay. Đợi tí nữa hắn nếu gặp phải Thiên Ma, tâm thần nhất định bị Thiên Ma mê loạn, lúc kia, chính là của chúng ta cơ hội tốt nhất. Đến lúc đó đồng loạt ra tay!”

Linh Lung Thiên Tôn nhẹ gật đầu, chính yếu nói, đột nhiên, nàng sắc mặt tím mặt biến đổi, bởi vì tại nàng cùng trước mặt Ngân Giáp Nam Tử cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một Thanh Sam Nam Tử. Nam tử này, đúng là Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Linh Lung Thiên Tôn cùng Ngân Giáp Nam Tử kia, sau đó vươn tay phải ra đối với hai người vẫy vẫy, “Đến, cùng tiến lên!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1863: Trượng: Kiếm qua, Người chết, tiếng vang!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chương 1858: Trượng: Kiếm qua, Người chết, tiếng vang!

(Cầu chia sẻ)

Cùng tiến lên!

Dương Diệp thực sự không phải là đang cố ý lên giọng, mà là hắn muốn nhìn một chút mình bây giờ thực lực cuối cùng đã đến loại trình độ nào.

Hắn hiện tại, cảnh giới không chỉ có tăng lên tới Chân Cảnh Lục Đoạn, còn dung hợp trước kia sở học, hắn hiện tại, cùng trước đó vài ngày chính hắn, có thể nói đã hoàn toàn khác biệt. Nhưng mà, thực lực của chính hắn cuối cùng đã đến loại trình độ nào, còn cần tìm người tới thử xem!

Cách đó không xa, Ngân Giáp Nam Tử kia âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, đạt tới Chân Cảnh Lục Đoạn, có phải hay không để cho ngươi cảm giác mình vô địch?”

Một bên, Linh Lung Thiên Tôn đạm thanh nói: “Có ít người, có chút tiểu thành tựu, liền cảm giác mình...”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Xuy xuy!

Hai đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua từng cái

Thình thịch!

Linh Lung Thiên Tôn kia cùng Ngân Giáp Nam Tử trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, nhưng mà, Dương Diệp vẫn ở chỗ cũ! Nhưng mà, tại bên cạnh hắn hai bên trái phải, nổi lơ lửng hai thanh hư ảo kiếm.

Tụ khí hóa kiếm!

Đây là hắn tại Kiếm Tông lúc sở học, nhưng mà, theo thực lực của hắn tăng lên, một chiêu này dần dần theo không kịp bước tiến của hắn rồi. Bởi vậy, hắn chỉ có thể vứt bỏ. Mà bây giờ, hắn một lần nữa đem cầm lên, trải qua nhiều lần nghiên cứu cùng cải tạo, một chiêu này uy lực, đã đã xảy ra cải biến chất lượng.

Dương Diệp đối diện, Ngân Giáp Nam Tử kia cùng Linh Lung Thiên Tôn nhìn nhau, hai trong mắt người đều là khiếp sợ.

Vừa rồi, Dương Diệp vậy mà tiện tay hai kiếm liền đem hai người bọn họ cho đánh lui!

Khó có thể tin!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Dương Diệp dưới chân đột nhiên xuất hiện một thanh hư ảo kiếm, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kiếm qua im ắng.

Ngân Giáp Nam Tử cùng Linh Lung Thiên Tôn sắc mặt đại biến, hai cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể hai người cuồn cuộn quét ra, trong chốc lát từng cái

Rầm rầm!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, Ngân Giáp Nam Tử cùng Linh Lung Thiên Tôn trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

đọc Truyện tại http://truyencuat
ui.net/ Đạo này tiếng kiếm reo, không phải là Dương Diệp hiện đang phát ra đấy, mà là trước kia một kiếm kia phát ra.

Kiếm ra, âm thanh không vang!

Hắn đã từng thi triển một kiếm sát khi đó, mới có thể làm được như vậy. Mà bây giờ, hắn đã không cần thi triển một kiếm nháy mắt, hắn tiện tay một kiếm đều có thể làm được như vậy, hơn nữa so với một kiếm sát na tốc độ nhanh hơn!

Cách đó không xa, Linh Lung Thiên Tôn kia cùng Ngân Giáp Nam Tử thần sắc vô cùng ngưng trọng lên. Bọn hắn biết thực lực của Dương Diệp tăng lên rất nhiều, nhưng mà thật không ngờ, thực lực của Dương Diệp tăng lên tới loại trình độ này!

Linh Lung Thiên Tôn đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Linh Lung Thiên Tôn, Tu La Thiên Tôn đưa ta Nhị tỷ Bổn Nguyên Huyết Châu, trong lòng ta còn có cảm kích, cho nên, ta nói nhảm nhiều một câu. Cái chết của hắn, không có quan hệ gì với ta."

Linh Lung Thiên Tôn lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, "ta chỉ biết là, hắn đã chết, nhưng mà, ngươi còn sống!"

Dương Diệp lắc đầu, "dù cho chết, vậy cũng không phải ta giết. Cho nên, ngươi thực muốn báo thù mà nói, hẳn đi tìm giết người của hắn."

Linh Lung Thiên Tôn cười lạnh nói: "Đương nhiên phải báo, bất quá, ở trước đó, ta sẽ trước hết giết ngươi. Ngươi..."

Ngay tại lúc này, xa xa Dương Diệp bên cạnh hai thanh khí kiếm đột nhiên biến mất, thoáng qua, hai chuôi kiếm đi thẳng tới giữa lông mày nàng vài tấc vị trí. Ẩn chứa trong đó cường đại Kiếm Khí trực tiếp sẽ phải không gian xung quanh hắn cho vỡ ra tới.

Đây không phải lực lượng tiết ra ngoài, mà là tốc độ nhanh đến mức cực hạn về sau, không gian không chịu nổi duyên cớ!

Nhìn thấy Dương Diệp này hai kiếm kiếm nhanh chóng mau như vậy, Linh Lung Thiên Tôn kia sắc mặt tím mặt đại biến, bất quá nàng phản ứng cũng không chậm, một bạt tai lớn vòng tròn đột nhiên xuất hiện ở giữa lông mày nàng, quay người, một đạo bạch quang đột nhiên tại trước mặt nàng cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Khí kiếm ầm ầm tiêu tán, nhưng mà Linh Lung Thiên Tôn bản thân nhưng cũng bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà ngay tại lúc này, tại Linh Lung Thiên Tôn bốn phía, đột nhiên xuất hiện mấy chục thanh khí kiếm, những thứ này khí kiếm xoay tròn tốc độ cao lấy, ẩn chứa trong đó cường đại Kiếm Khí trực tiếp đem Linh Lung Thiên Tôn bao phủ.

Linh Lung Thiên Tôn sắc mặt kịch biến, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên Ngân Giáp Nam Tử kia, "còn không đồng loạt ra tay?"

Cách đó không xa, Ngân Giáp Nam Tử kia có chút trầm ngâm, thoáng qua, hắn nắm chắc trường thương trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Súng rơi xuống, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên hướng phía Dương Diệp những cái kia khí kiếm thổi quét mà đến, cỗ khí tức kia mặc dù không có phá hủy Dương Diệp những cái kia khí kiếm, nhưng lại đem những cái kia khí kiếm bức cho ngừng lại, điều này làm cho Linh Lung Thiên Tôn kia đã có hồi sức cơ hội.

Mà liền Linh Lung Thiên Tôn nguy cơ giải trừ về sau, nàng cũng không tiếp tục ra tay, mà là quay người thân hình run lên, hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất ở không trung.

Bất thình lình một màn, làm cho Dương Diệp cùng Ngân Giáp Nam Tử kia đều là ngây ngẩn cả người.

Chạy?

Linh Lung Thiên Tôn này vậy mà chạy?

Nàng đương nhiên muốn chạy. Đang cùng Dương Diệp giao thủ một khắc này, nàng đã biết rõ, hai người bọn họ bây giờ căn bản giết không được Dương Diệp. Không chỉ có giết không được, còn khả năng sẽ bị giết lại. Cho nên, nàng quyết đoán lựa chọn chạy trốn!

Linh Lung Thiên Tôn quyết đoán đào tẩu, điều này làm cho Ngân Giáp Nam Tử kia thần sắc vô cùng khó coi.

Dương Diệp nhìn Linh Lung Thiên Tôn kia đào tẩu phương hướng, do dự một chút, hắn còn không có đuổi theo. Hiện tại đuổi theo, tiêu tốn một chút đền bù, hắn vẫn có thể đuổi kịp, nhưng là không có cái kia cần thiết. Ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Ngân Giáp Nam Tử kia.

Hắn lúc trước tại sao lại bị vô số cường giả đuổi giết? Trong đó nguyên nhân chủ yếu là vì Ngân Giáp Nam Tử này. Việc này, nên đến hoàn toàn chấm dứt.

Ngân Giáp Nam Tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi trộm nhân quân kiếm, nhân quân nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Nói xong, hắn xoay người muốn đi.

Nhưng mà lúc này, một thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn ba trượng vị trí.

Ngân Giáp Nam Tử sầm mặt lại, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “như thế nào? Tưởng giết ta? Ngươi cũng đã biết, ta chính là nhân quân...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, đã cắt đứt lời của Ngân Giáp Nam Tử, “nhân quân? Hắn là cái thá gì?”

Nói xong, hắn tâm niệm nhất động.

Xùy~~!

Tại trước mặt Ngân Giáp Nam Tử kia cái kia thanh khí kiếm bay thẳng đến Ngân Giáp Nam Tử điện bắn đi!

Ngân Giáp Nam Tử đồng tử hơi co lại, hắn thật không ngờ, Dương Diệp thậm chí ngay cả nhân quân mặt mũi của cũng không cho, thật sự dám giết hắn. Giờ khắc này, hắn biết rõ, muốn sống, nhất định phải dựa vào thực lực của chính mình rồi.

Cổ tay khẽ động, trường thương trong tay của hắn mãnh liệt đâm ra.

Một bên, Dương Diệp hai tay thả lỏng phía sau, hắn cũng không hề động, nhưng mà, tại Ngân Giáp Nam Tử kia bốn phía, một thanh lại một thanh phi kiếm không ngừng lập loè luân chuyển.

Ngự Kiếm Thuật!

Ngự Kiếm Thuật của hắn, đã có thể làm được tâm chi sở hướng, kiếm chi sở chí. Bởi vậy, hắn hiện tại, căn bản không cần tay đến ném kiếm, hắn hiện tại, đang từ từ thử nghiệm dụng tâm đến ném kiếm!

Ngân Giáp Nam Tử cũng thông minh, hắn cũng không có cùng những phi kiếm kia dây dưa, mà là tìm đúng cơ hội liền hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Bởi vì hắn biết rõ, nếu như không giải quyết Dương Diệp, những phi kiếm kia liền lại vô cùng vô tận. Kéo dài nữa, hao tổn đều có thể hao tổn giết hắn!

Nhìn thấy Ngân Giáp Nam Tử đi vào trước mặt của chính mình, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hắn cũng không có lấy kiếm, mà là ngón trỏ cùng ngón giữa cũng lên, sau đó hướng phía trước chính là một điểm.

Đầu ngón tay, kiếm ánh lấp loé!

Kiếm chỉ!

Một chiêu này, là hắn đã từng từ Kiếm Vô Cực truyền thừa cái kia lấy được, ngón tay thương thiên, đương lúc tắt! Một chiêu này, chuyên môn khắc chế Thiên Đạo Chi Nhãn. Bất quá, cùng cái khác kiếm kỹ giống nhau, dần dần bị hắn cho quên đi. Nhưng mà, tại trong Hồng Mông Tháp lúc tu luyện, hắn một lần nữa cầm lên, sau đó hắn phát hiện, một chiêu này kỳ thật có rất rất nhiều chỗ thích hợp, vì vậy, hắn lấy tới chậm rãi sửa chữa, chậm rãi dung hợp!

Vì vậy, mới kiếm chỉ ra đời!

Chỉ như kiếm, kiếm như chỉ!

Bành!

Cái kia vừa xong trước mặt Dương Diệp Ngân Giáp Nam Tử trực tiếp bị Dương Diệp một chỉ này chấn động ngàn trượng có hơn, mà lúc này, Dương Diệp kiếm chỉ đột nhiên cách không đối với Ngân Giáp Nam Tử kia nhẹ nhàng vẽ một cái.

Xùy~~!

Trước mặt Ngân Giáp Nam Tử kia không gian trực tiếp vỡ ra đến, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện,

Hư Không Toa Kiếm Thuật!

Một chiêu này, hắn đã từng chuyên môn dùng để chạy trối chết. Nhưng là bây giờ, một chiêu này bị hắn đổi thành một cái nhớ sát chiêu!

Xảy ra bất ngờ kiếm quang làm cho Ngân Giáp Nam Tử kia sắc mặt đại biến, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, lập tức giơ súng chính là vừa bổ. Bất quá, do vì bất ngờ không kịp đề phòng dưới tình huống, bởi vậy, hắn một phát này cũng không có phát huy ra hắn thực lực chân chính.

Ầm!

Đạo kiếm khí kia trực tiếp đem trường thương trong tay của Ngân Giáp Nam Tử đánh rách tả tơi, cùng lúc đó, Ngân Giáp Nam Tử toàn bộ người tựa như như diều đứt dây một dạng hướng về sau ném bay ra ngoài.

“Đã xong!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, dùng Dương Diệp làm trung tâm, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên khẽ run lên. Ngay sau đó, Dương Diệp không tiếng động xuất hiện ở Ngân Giáp Nam Tử kia sau lưng mấy trượng vị trí.

Một hơi sau.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Kiếm qua, Người chết, tiếng vang!

Kiếm Vực!

Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, nhưng mà, hắn cũng không có thi triển Vô Địch kiếm trận. Mà là thi triển một kiếm nháy mắt!

Bất quá, không phải là trước kia cái một kiếm nháy mắt, mà là dùng Kiếm Vực làm trụ cột một kiếm nháy mắt. Trong Kiếm Vực, hắn tương đương với thần, đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn Vô Địch, phải biết, làm lực lượng của địch nhân vượt qua hắn quá đã lâu, người ta là có thể trực tiếp hủy diệt hắn vực.

Không có tuyệt đối Vô Địch, cũng không có chính thức vô địch người!

Trong Kiếm Vực, hắn có thể rõ ràng cảm nhận được hết thảy, cũng có thể lợi dụng hết thảy, không gian, quy luật... Đơn giản mà nói, tại trong Kiếm Vực thi triển một kiếm nháy mắt, thì tương đương với đem một kiếm nháy mắt tăng lên một cấp bậc.

Hơn nữa, hắn vận dụng còn không đơn thuần là một kiếm nháy mắt, một chiêu kia mới vừa rồi, còn đã bao hàm kiếm chỉ, Hư Không Toa Kiếm Thuật, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật bạo phát lực, cùng với các loại Pháp Tắc chi Lực...

Dương Diệp sau lưng, Ngân Giáp Nam Tử kia thân thể cứng ngắc lại dưới, hắn đờ đẫn nhìn phía trước, “không nghĩ tới, kiếm của ngươi, đã đến loại trình độ này...”

Thanh âm rơi xuống, đầu hắn đột nhiên nghiêng một cái, từ trên cổ rớt xuống.

Ngay tại lúc này, tại Dương Diệp đỉnh đầu Thiên tế hư không đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, thời gian dần trôi qua, một tên thân mặc áo bào vàng hư ảo nam tử xuất hiện ở một mảnh kia Thiên tế.

Hình chiếu!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trong Hồng Mông Tháp Mộc Kiếm kia đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, liền muốn xông ra Hồng Mông Tháp!

Nhân quân!

Giờ khắc này, Dương Diệp biết nam tử thân phận!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1864: Kiếm, bởi vì người mà không phàm trần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1859 chương: Kiếm, bởi vì người mà không phàm trần!

(Cầu chia sẻ)

Đương nhiên, người trước mắt này, có thể không phải người quân bổn tôn!

Hình chiếu!

Chẳng qua là tương đương với một cái hình chiếu!

Dương Diệp nhìn thẳng người nọ quân, mà nhân quân giờ phút này đã ở nhìn chăm chú hắn, hai mọi người không nói gì.

Trong Hồng Mông Tháp, kiếm vẫn còn rung động kịch liệt, liền muốn xông ra Hồng Mông Tháp, bất quá, cũng là bị Hồng Mông Tháp cho trấn áp.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thả nó đi ra!”

Nói xong, một vệt kim quang từ Dương Diệp trước ngực bắn ra. Rất nhanh, kim quang tản đi, chuôi này màu vàng kiếm xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu cách đó không xa.

Dương Diệp nhìn về phía kiếm kia, “đi ở tùy ý!”

Kiếm không có nhận thức hắn làm chủ, hắn sẽ không cưỡng ép lưu lại đối phương.

Màu vàng kiếm trên không trung rung động kịch liệt lấy, giống như là ở biểu đạt cái gì. Mà Thiên tế người nọ quân hình chiếu nhưng là đang dần dần hư ảo. Ba hơi về sau, nhân quân hình chiếu đã hoàn toàn biến mất.

Dương Diệp nhíu mày, đối phương như thế nào không đem kiếm mang đi?

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "hắn hình chiếu mặc dù đang cái này, nhưng mà, bản thể nhưng là cách nơi này không biết rất xa, mà sợi hình chiếu xuất hiện ở đây, cũng chỉ có thể dừng lại thời gian ngắn ngủi, cho nên, hắn không phải là không muốn mang đi kiếm, mà là không thể!"

Nói đến đây, Hậu Khanh dừng một chút, sau đó lại nói: "Tiểu tử, này nhân quân ngày sau chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Dương Diệp nói: "Không phải nói nhân quân là nhân nghĩa chi quân sao?"

"Nhân nghĩa?"

Hậu Khanh xì mũi coi thường, "tiểu tử, thế giới này cái gọi là nhân nghĩa, đó là tại có chút tình huống đặc biệt hạ mới có. Giống vậy ngươi, ngươi sẽ đối với địch nhân của ngươi giảng nhân nghĩa sao? Dù là đối phương là một người tốt!"

Dương Diệp lắc đầu. Với hắn mà nói, không quản ngươi là người tốt hay người xấu, chỉ cần là mình địch nhân, vậy đáng chết. Bởi vì hắn biết rõ, làm đối với mới có cơ hội giết hắn thời điểm, đối phương là tuyệt đối sẽ không nương tay!

Hậu Khanh nói: "Kỳ thật, ngươi cùng nhân quân ở giữa mâu thuẫn vốn không lớn, nếu như là trước kia, ngươi trả kiếm cho đối phương, nói không chừng chuyện gì cũng cũng không có. Nhưng là bây giờ, ngươi không chỉ có học được Vu Tộc Công Pháp, còn Tu Ma. Dùng thực lực của đối phương, nhất định là có thể nhìn ra được. Cho nên, dù cho ngươi trả lại kiếm, đối với lại vừa có thể cũng sẽ không bỏ qua ngươi."

Dương Diệp nhún vai, "ai sợ ai?"

Hậu Khanh: "..."

Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa thanh kiếm kia, hắn cảm giác được, kiếm này hiển nhiên cùng người nọ quân có rất sâu cảm tình. Hắn đương nhiên sẽ không ăn vị, bởi vì này kiếm cũng không phải là của hắn, hắn cũng không có nghĩ qua muốn đem kiếm này chiếm thành của mình!

Là Dương Diệp hắn đấy, chính là của hắn, không ai cướp đi được, không phải là của hắn, hắn tuyệt sẽ không đi cưỡng cầu.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chính phải ly khai, ngay tại lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, ngươi mau vào, ngươi tiểu tổ tông này không biết thì thế nào!”

Tiểu Tổ Tông...

Dĩ nhiên chính là chỉ Tiểu Bạch!

Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, chỉ thấy vậy khắc, Tiểu Bạch chính ôm hai đoạn kiếm gãy ở trước mặt của Hậu Khanh kia, sau đó con mắt không ngừng nhấp nha nhấp nháy.

Nhìn thấy Dương Diệp đến, Hậu Khanh thần sắc lập tức buông lỏng.

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nói: “Tiểu gia hỏa này, cầm này hai đoạn kiếm gãy cho ta, để cho ta giúp nàng sửa tốt... Kiếm này có linh, hơn nữa, chất liệu đặc thù, ta như thế nào dài thì tốt hơn.”

Tu kiếm!

Dương Diệp: “...”

Tiểu Bạch nhìn nhìn Hậu Khanh, lại nhìn một chút Dương Diệp, cuối cùng, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Hậu Khanh, vừa chỉ chỉ ngực mình cái kia hai đoạn kiếm gãy.

Rất ý tứ rõ ràng.

Nhìn thấy Tiểu Bạch như vậy, Hậu Khanh kia đầu lập tức lớn.

tRuyencuatuinet
Dương Diệp đi đến trước mặt Tiểu Bạch, sau đó nói: “Tại sao phải đem kiếm này cho sửa tốt?”

Tiểu Bạch nhẹ nhàng chỉ chỉ trong ngực hai đoạn kiếm gãy, sau đó tiểu trảo vung múa.

Đáng thương!

Ý tứ của Tiểu Bạch là, này hai đoạn kiếm gãy rất đáng thương.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia hai đoạn kiếm gãy, trầm mặc. Này hai đoạn kiếm từ khi đi vào Hồng Mông Tháp về sau, vẫn tại trong góc trầm mặc.

Đau thương!

Dương Diệp là Kiếm Tu, hắn có thể cảm nhận được kiếm này cảm xúc. Bất quá cũng bình thường, kiếm này đi theo Tiêu Dao tử nhiều năm như vậy, nó đối với Tiêu Dao tử, nhất định là có cảm tình, tựu giống với Kiếm Linh đi theo hắn nhiều năm như vậy, giữa bọn họ đồng dạng có sâu đậm cảm tình.

Mà bây giờ, Tiêu Dao tử vì thành tựu kiếm đạo của chính mình, nhưng là đưa nó cho bẻ gãy vứt bỏ...

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Kiếm này chủ nhân... Thật sự tính là một cái nhân vật, có thể thường người thường không thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, này Tiêu Dao tử xác thực được cho là một cái nhân vật, hơn nữa còn là một nhân vật phi thường lợi hại. Bất quá, nếu như là hắn, hắn là tuyệt đối làm không được. Kiếm đạo, tại trong lòng hắn, xa còn lâu mới có được thân nhân mình tới trọng yếu!

Hắn học kiếm mục đích, cũng là bởi vì thân nhân!

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Nếu như ngươi thật muốn chữa trị kiếm này, lão kia Hỏa có lẽ có biện pháp!”

Lão Hỏa!

Chỉ dĩ nhiên chính là Lục Đinh Thần Hỏa!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay hai đoạn kiếm, kiếm này, có muốn hay không chữa trị chứ?

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nhẹ nhàng cầm lấy tay của hắn nhẹ nhàng lắc, trong mắt nàng, tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Được, chúng ta đi tìm lão Hỏa!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch lập tức nhếch miệng cười cười.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt của Lục Đinh Thần Hỏa.

“Nhất định phải đúc lại?” Lục Đinh Thần Hỏa nói.

Dương Diệp nói: “Nếu như có thể mà nói, liền sửa nó phục đi!”

“Ném tiến đến!” Lục Đinh Thần Hỏa nói.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo ném đi, cái kia hai đoạn kiếm gãy lập tức bay vào cái kia trong lò.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng đầu dò lên phía trước dò xét, bất quá rất nhanh lại rụt trở về. Nàng cũng là có chút điểm sợ ngọn lửa này.

Qua một hồi lâu, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Kiếm này bất phàm!”

“Bất phàm?” Dương Diệp nói: “Ở đâu bất phàm?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi chờ một chút sẽ biết!”

Dương Diệp: “...”

Ước chừng một lúc lâu sau, một thanh kiếm đột nhiên từ trong Luyện Đan Lô kia bay ra.

Kiếm lớn lên ước ba thước, độ rộng chỉ có một ngón tay rưỡi, thân kiếm bóng loáng, nhưng trừ lần đó ra, cũng không có chỗ đặc thù gì.

Mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo một phen, thanh kiếm kia bay đến nàng móng trái ở bên trong, cùng lúc đó, nàng hữu trảo mở ra, lại một thanh kiếm bay đến nàng móng vuốt trong. Thanh kiếm này, đúng là nhân quân thanh kiếm kia!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai chuôi kiếm, mà đúng lúc này, nhân quân thanh kiếm kia đột nhiên phát ra một cỗ kinh khủng kiếm uy hướng phía Tiêu Dao tử thanh kiếm kia nghiền ép mà đi.

Hiển nhiên, mới kiếm xuất hiện, để cho nó cảm nhận được uy hiếp.

Nhưng mà lúc này từng cái

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Tiểu Bạch móng trái thanh kiếm kia bay thẳng đến nhân quân thanh kiếm kia đâm tới.

Tiểu Bạch tiểu trảo vội vàng buông, cứ như vậy, tại Tiểu Bạch cùng Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiêu Dao tử thanh kiếm kia vậy mà cùng nhân quân thanh kiếm kia tại Không Trung Chiến... Mà bắt đầu.

Hai chuôi kiếm đánh nhau!

Dương Diệp có chút mộng, bất quá rất nhanh, hắn liền hơi nghi hoặc một chút rồi. Này nhân quân kiếm, thế nhưng là Thần vật, mà Tiêu Dao tử kiếm, tuy nhiên bất phàm, nhưng khẳng định không phải là Thần vật, nhưng mà, nó nhưng có thể cùng nhân quân kiếm chống lại?

“Cái này là bất phàm của nó chỗ!”

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Tiểu tử, ngươi phải nhớ kỹ một điểm, kiếm, bởi vì người mà không phàm trần. Kiếm này, tuy rằng không giống người quân kiếm như vậy là do vô số cường giả cùng với tài liệu trân quý chế tạo, nhưng mà, chủ nhân của nó bất phàm!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ý tứ chính là, ngươi muốn tìm thích hợp nhất kiếm của chính mình, sau đó hảo hảo bồi dưỡng. Đem ngươi làm có một ngày Kiếm Đạo Thông Thần, hỏi về sau, ngươi sẽ phát hiện, coi như là cho ngươi một cọng cỏ, nó cũng so với nhân quân thanh kiếm này mạnh mẽ. Kiếm mạnh mẽ cùng không mạnh, không đang cùng nó, mà ở tại sử dụng người của nó. Sử dụng người của nó như là vô địch, cái này kiếm, tự nhiên cũng chính là vô địch!”

Kiếm, bởi vì người mà không phàm trần!

Dương Diệp cổ tay khẽ động, Kiếm Tổ xuất hiện ở trong tay hắn. Kiếm của hắn, dĩ nhiên chính là Kiếm Tổ này. Kiếm Tổ này, thế nhưng là từ vừa mới bắt đầu liền phối hợp hắn đến bây giờ.

Qua hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên nhẹ cười cười, “lão Hỏa ngươi nói không sai, ta không muốn hẳn muốn mạnh nhất kiếm, mà là đi phải thích hợp kiếm của chính mình.”

“Để cho nàng tiến vào óc của ngươi, dùng thức hải dưỡng kiếm!” Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Ngươi kiếm ý không tầm thường, tại trong thức hải của ngươi, ngươi sử dụng kiếm ý không ngừng nuôi nấng nó, không những được để cho nó chậm rãi phát triển, còn có thể để cho nó cùng ngươi đạt tới chân chính Tâm Linh Tương Thông!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem Kiếm Linh thu đến trong thức hải.

Đang cùng Tiểu Bạch chơi náo loạn sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp. Mà trong Hồng Mông Tháp, tức thì có chút náo nhiệt rồi.

Nguyên nhân chủ yếu hay vẫn là cái kia hai chuôi kiếm, hai bên kiếm ai cũng không phục ai, động một chút lại sẽ đánh nhau. Đương nhiên, hai chuôi kiếm đều rất thông minh, cái kia chính là chúng đều nịnh nọt Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch!

Cái này tại trong Hồng Mông Tháp Tiểu Bá Vương, đừng nói này hai chuôi kiếm, chính là Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh này hai lão quái vật cũng không dám đắc tội nàng.

Bất quá, Tiểu Bạch cũng có chút nhức đầu. Cái kia chính là này hai chuôi kiếm động một chút lại đánh nhau...

Dương Diệp không có để ý Tiểu Bạch cùng cái kia hai chuôi kiếm, trong lòng với hắn mà nói, còn có chuyện trọng yếu hơn. Cái kia chính là tìm kiếm Thiên Ma!

Tu luyện!

Chân Cảnh Lục Đoạn, đừng nói ở thượng giới, hay là tại Trung Thiên Vũ Trụ này, đều có chút chưa đủ nhìn. Hắn phải hết mọi khả năng tăng lên thực lực của chính mình!

Yên tĩnh!

Đi đi ở mờ mịt cả vùng đất, Dương Diệp cảm giác duy nhất chính là yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

“Khặc khặ - x - xxxxx...”

Ngay tại lúc này, một đạo có chút khiến người sởn cả gai ốc thanh âm đột nhiên tại trong đầu của Dương Diệp vang lên.

Lúc này, Dương Diệp dừng bước!

...

PS: Cảm tạ: 2531140643, thành or diệt, chim loan xanh trung thành fan, thư hữu 20489235, thư hữu YBS216, 5 tấc kim dư thôn lâm nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1865: Chém nát cái thế giới này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1860 chương: Chém nát cái thế giới này!

(Cầu chia sẻ)

Thiên Ma!

Dương Diệp biết, cái kia trong truyền thuyết Thiên Ma đã đến.

Ngay tại lúc này, hắn cảnh tượng trước mắt đột nhiên một hồi biến ảo.

Thiên Trụ Sơn!

Giờ phút này, chung quanh hắn tình cảnh biến thành Thiên Trụ Sơn, mà hắn, thì tại Thiên Trụ Sơn kia trong mây. Mà phía dưới, biển máu ngập trời.

Dương Diệp cúi người nhìn về phía đi, phía dưới, đang tại kịch chiến!

Mà cái kia cầm đầu, đúng là Dương Diệp hắn.

Sau lưng hắn, là Minh Nữ cùng An Nam Tĩnh các loại nữ nhân, mà cùng hắn giao thủ người, hắn cũng nhận thức, đúng là người nọ quân.

Nhân quân!

Cầm trong tay Thánh Kiếm nhân quân!

Nhân quân sao mà mạnh mẽ? Mỗi một kiếm đều giắt Thiên Địa Chi Uy, lực lượng kia, căn bản không giống người lực. Hắn cùng với An Nam Tĩnh các loại nữ nhân căn bản không phải nhân quân đối thủ... Cuối cùng, An Nam Tĩnh các loại nữ nhân từng cái tại trước mặt hắn chết đi.

Nhưng mà, trong đám mây trong lòng Dương Diệp nhưng là không có nửa phần chấn động!

Ảo giác!

Hắn biết, đây là Thiên Ma kia chỗ chế tạo ra ảo giác. Nhưng mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “ha ha, ngươi cảm thấy đây là ảo giác sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, tại bên cạnh hắn cách đó không xa, xuất hiện một người áo đen.

Lúc này, người áo đen lại nói: “Ta Thiên Ma Nhất Tộc, đến từ dị giới, có một loại năng lực đặc thù, cái kia đó là có thể trong khoảng thời gian ngắn, chứng kiến một người vị lai. Bất quá đáng tiếc, chúng ta nhìn không tới tương lai của chính mình!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo đen, sau đó nói: “Các ngươi, cùng ta muốn, có chút không quá giống nhau!”

Người áo đen nói: “Tại nhân loại các ngươi trong nội tâm, chúng ta Thiên Ma chính là loại mê hoặc tâm trí quái vật, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ha ha!”

Người áo đen nhẹ cười cười, “không, chúng ta Thiên Ma cũng không mê hoặc loài người tâm trí, chúng ta chẳng qua là sẽ đem chính mình chỗ đã thấy, sau đó lợi dụng thần thông đưa chúng nó tái hiện tại trước mặt các ngươi.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp nói.

Người áo đen nói: “Sau đó bọn hắn sẽ điên, sẽ điên cuồng, sẽ chết. Cuối cùng, chúng ta sẽ hút hết tu vi của bọn hắn.”

Dương Diệp nói: “Ngươi ngược lại thật là thẳng thắn.”

Người áo đen nói: “Ta biết, ngươi là Kiếm Tu, còn Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng là... Ngươi thật cảm thấy lúc trước chỗ đã thấy một ít cắt, cũng chỉ là ảo giác? Không, những cái kia cũng không phải ảo giác. Ngươi vừa rồi chỗ đã thấy, trong tương lai một ngày nào đó, tất nhiên sẽ phát sinh!”

Dương Diệp nhìn thẳng người áo đen, “có lẽ, ngươi nói là sự thật. Nhưng mà, ta cảm thấy, chuyện kết quả, không hề là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là quá trình. Ta bất kể sau này như thế nào, ta chỉ quản hiện tại. Người, nếu là ngày ngày nhớ tương lai như thế nào đi nữa, đây chẳng phải là rất mệt a?”

Người áo đen trầm mặc.

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua phía dưới, phía dưới, chiến đấu đã chấm dứt. Hắn cùng với An Nam Tĩnh các loại nữ nhân, tự nhiên là đều chết hết.

Dương Diệp lắc đầu cười cười, “ta cảm thấy, ta không cần đang luyện cái gì tâm. Ta chỉ cần kiên trì bản tâm là được!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, trong tràng trực tiếp mờ đi.

Rất nhanh, Dương Diệp về tới sự thật.

Mà người áo đen kia, vẫn còn bên cạnh hắn.

“Tâm Như Minh Kính!” Lúc này, người áo đen kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Thế nhưng là, có người nói lòng ta có tỳ vết!”

Người áo đen lắc đầu, “hắn nói khuyết điểm nhỏ nhặt, cũng không phải ngươi muốn cái chủng loại kia. Trời sinh vạn vật, không có một loại sinh vật là hoàn mỹ, bất kể là sinh vật gì, bọn hắn có ưu điểm, nhưng khẳng định cũng có khuyết điểm. Khuyết điểm của ngươi, không phải là kiếm tâm có vấn đề, mà là kiếm tâm cực đoan tự mình.”

“Nhưng, đây chính là ta!” Dương Diệp nói.

Người áo đen nhẹ gật đầu, “ngươi nói không sai, này chính là ngươi, nếu như ngươi đi cải biến, khả năng này cũng không phải là ngươi rồi. Đương nhiên, nếu như ngươi đi cải biến, nhất định có thể qua để cho chính mình kiếm đạo nâng cao một bước. Bất quá, không thay đổi, cũng không có nghĩa là không thể nâng cao một bước.”

Dương Diệp lắc đầu, “ngươi nói hơi có chút phức tạp.”

Người áo đen nói: “Kiên trì bản tâm, là được!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo đen, sau đó nói: “Vì cái gì nói với ta những thứ này?”

Người áo đen trầm mặc.

Dương Diệp cười nói: “Đừng nói với ta các ngươi Thiên Ma có lấy giúp người làm niềm vui yêu thích!”

Người áo đen nói: “Ta không giết được ngươi. Nếu như giết không được, sao không hóa thù thành bạn? Cường giả, đáng giá bất luận kẻ nào kết giao, không phải sao?”

Dương Diệp nhìn đối phương một cái, sau đó nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Đối với này Thiên Ma lấy lòng, Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt. Nhiều người xử lý sự tình, chủ yếu nhất chính là, hắn không cần phải bốn phía gây thù hằn. Bất kể là cái kia ám, hay vẫn là Cổ Đế, cũng hoặc là Thần Đao Thiên Tôn, những người này, có thể kết giao, tự nhiên là muốn kết giao.

“Niết Duyên!”

Người áo đen nói: “Nhân loại chúng ta tên.”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Niết Duyên đột nhiên nói: “Ta biết, ngươi gọi Dương Diệp!”

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “làm sao ngươi biết?”

Niết Duyên nói: “Hiện tại Thiên Trụ Sơn, ai người không biết ngươi? Tại ngươi tiến vào nơi này một khắc này, chúng ta liền đã tại quan sát ngươi rồi.”

Dương Diệp sờ lên cái mũi của chính mình, hắn không nghĩ tới, chính mình rõ ràng nổi danh như vậy. Liền này Thiên Ma Nhất Tộc đều biết.

Lúc này, Niết Duyên đột nhiên nói: “Dương Huynh, ta Thiên Ma Nhất Tộc tộc trưởng muốn gặp ngươi một lần!”

Thiên Ma Tộc tộc trưởng!

Dương Diệp nhíu mày, “gặp ta làm chi?”

Niết Duyên nói, “theo ta được biết, làm như muốn cùng Dương Huynh làm cái giao dịch!”

Giao dịch!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được, đi gặp!”

“Xin đi theo ta!”

Niết Duyên thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía Thiên tế thổi đi.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, tại dưới chân hắn, xuất hiện một thanh hư ảo kiếm, thoáng qua, kiếm quang phóng lên trời.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo Niết Duyên đi tới đám mây, đang phi hành ước chừng đem gần một giờ về sau, một tòa cung điện xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Trong mây cung điện!

Hai người rơi vào cái kia trước cung điện, tại cung điện phía trên cửa chính, có khắc ba cái đen kịt chữ to: Thiên Ma Cung!

Niết Duyên đem Dương Diệp đưa đến cái kia trước cung điện, sau đó làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cung điện ở chỗ sâu trong, sau đó đi vào, khi hắn bước vào đại điện một khắc này, không gian xung quanh hắn đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, không gian chung quanh còn đang rung rung, ước chừng hơn một khắc sau, không gian chung quanh khôi phục bình tĩnh. Dương Diệp mở mắt, hắn còn trong điện, nhưng mà, này điện đã không phải là lúc trước cái kia điện!

“Thiên Ma Nhất Tộc sống nhờ Nhân Tộc, các phương diện đều được cẩn thận một ít, xin hãy tha lỗi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, khi hắn cách đó không xa, xuất hiện một tên đang mặc váy đen nữ tử. Nữ tử ước chừng ba mươi mấy tuổi, dáng người đầy đặn nhanh nhẹn, toàn thân, lộ ra một cỗ thành thục phong tình, tựa như chín mật. Đào.

Nhìn thấy tên nữ tử này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên.

Thâm bất khả trắc!

Đây là nữ nhân này cho cảm giác của hắn, mà cho hắn loại cảm giác này, chỉ có Hạo Thiên kia còn có Ma Tổ kia.

Mỹ phụ mỉm cười, “Vân Bích, Thiên Ma Tộc tộc trưởng.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “các hạ muốn cùng ta làm giao dịch?”

Vân Bích quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Không hổ là là nhân tộc hiện tại nổi bật nhất thiên tài, tấm lòng này tính cùng đảm lượng, quả thực có thể.” Nói đến đây, nàng có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Xác thực muốn cùng ngươi làm một vụ giao dịch!”

“Xin lắng tai nghe!” Dương Diệp nói.

Vân Bích nói: “Ngươi cũng biết chúng ta tại sao lại ở cái địa phương này?”

Dương Diệp lắc đầu.

Vân Bích nói: “Đây là thế giới nhân loại, cũng không phải ta thiên thế giới của Ma Tổ. Chúng ta, cũng có thuộc về địa phương của chúng ta. Tựa như phía dưới một dạng với ít Dị Linh kia, bọn hắn, cũng không phải chỗ này sinh linh.”

Dương Diệp nhìn xem Vân Bích, không nói gì.

Vân Bích lại nói: “Cổ xưa thời kì, Nhân tộc yếu nhất, nhưng mà, cuối cùng, theo vô số nhân loại thiên tài xuất hiện, nhân loại bắt đầu quật khởi. Loài người quật khởi, tự nhiên sẽ uy hiếp được đã từng chúa tể mảnh thiên địa này những sinh linh kia. Vì vậy, chiến tranh không thể tránh được. Cuối cùng, nhân loại thắng lợi.”

“Tộc khác chứ?” Dương Diệp nói.

Vân Bích nói: “Trốn thì trốn, chết thì chết. Mà ta tổ tiên bọn hắn, là thuộc về may mắn còn sống sót. Nhưng mà, chúng ta bị giam ở cái địa phương này, vĩnh viễn không cách nào ra ngoài.”

“Ai quan?” Dương Diệp nói.

Vân Bích nhẹ cười cười, “cái này cũng không trọng yếu. Quan trọng là..., chúng ta muốn đi ra ngoài. Đương nhiên, không phải là ra đi trả thù nhân loại, chúng ta không có năng lực đó. Chẳng qua là muốn rời đi cái chỗ này. Đương nhiên, với tư cách cảm tạ, ta sẽ cho ngươi một phần ngươi sẽ hài lòng thù lao!"

Dương Diệp nói: "Như thế nào mới có thể tha các ngươi ra ngoài?"

Vân Bích đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: "Dùng kiếm trong tay của ngươi, chém nát cái thế giới này, cái thế giới này vừa vỡ, chúng ta có thể đi ra."

Dương Diệp nhìn thẳng Vân Bích, "sự tình, hẳn không phải là đơn giản như vậy chứ?"

Vân Bích nhẹ gật đầu, "xác thực không phải là đơn giản như vậy, Bất quá, đó là đối với người khác mà nói. Nhưng mà, đối với ngươi mà nói, vấn đề này, cũng không khó. Bởi vì ngươi trong tay có kiếm kia, kiếm kia, có thể phá vỡ cái chỗ này."

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Vân Bích nói: "Ngươi bây giờ thân thể lực lượng, phàm là lực, làm làm thù lao, ta có thể để cho ngươi đạt tới Thần lực. Nắm giữ thần lực thân thể ngươi, chỉ bằng vào thân thể, có thể cùng chân chính Minh Cảnh cường giả một trận chiến!"

"Thần lực!"

Dương Diệp thần sắc có chút động dung, chuẩn xác mà nói, là có chút động tâm rồi.

Hắn hiện tại, khắp mọi mặt thực lực đều đã được đến sâu sắc tăng lên, nhưng mà, nhục thể của hắn nhưng không có được quá lớn tăng lên. Nếu như thân thể đạt tới Thần lực, cái kia thực lực của hắn, tướng tại lên một tầng!

Có thể đánh nhau có thể chịu!

Nhưng mà, bài trừ kết giới này, nhất định là có nguy hiểm.

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, Vân Bích lại nói: "Ngươi có thể yên tâm, ngươi phá vỡ giới này, cũng sẽ không có người tới tìm làm phiền ngươi, bởi vì lúc trước tù chúng ta Thiên Ma Nhất Tộc người nọ, đã sớm đi thượng giới. Đối phương có lẽ sớm đã đem chúng ta quên đi, hoặc là, đã sớm vẫn lạc."

Trầm mặc hồi lâu về sau, Dương Diệp nhìn thẳng Vân Bích, "Được, khoản giao dịch này, ta làm!"

Vân Bích mỉm cười, “hợp tác vui vẻ!”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Bất quá, ta cũng cần ngươi trước giúp ta tăng lên thân thể.”

Vân Bích cười nói: “Không có vấn đề, đi theo ta!”

Thanh âm rơi xuống, thân hình tung bay, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó đi theo lên!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1866: Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1861 chương: Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Một khắc sau, Dương Diệp đi theo Vân Bích đi tới một tòa núi lớn dưới chân núi. Đại chân núi, có một tòa thủy đàm, bất quá, nước bên trong có chút quái dị, bởi vì này chút nước toàn bộ hiện lên tinh lam sắc.

Dương Diệp nhìn về phía Vân Bích, người kia mỉm cười, “Thiên Ma Đàm, bên trong cũng không phải cái gì nước, mà là Tinh Thần Chi Lực!”

“Tinh Thần Chi Lực?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Thiên Ma Đàm kia. Nhìn kỹ hạ về sau, Dương Diệp phát hiện, bên trong chảy đúng là Tinh Thần Chi Lực, bất quá, với hắn bình thường nhìn thấy Tinh Thần Chi Lực có chút bất đồng!

Vân Bích nói: “Này Tinh Thần Chi Lực, chính là phía xa trong trời sao tinh khiết nhất Tinh Thần Chi Lực, bởi vì chúng ta đang thu thập Tinh Thần Chi Lực về sau, lại hao phí đại lượng nhân lực đem tinh lọc, để cho nó không có một chút tạp chất. Ngươi như cắn nuốt những thứ này tinh khiết nhất Tinh Thần Chi Lực, thân thể nhất định có thể đạt tới một cái độ cao mới.”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Những thứ này đều là cho ta?”

Vân Bích biểu lộ thoáng hơi cương, nhưng mà khôi phục rất nhanh bình thường. Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tự nhiên không phải, chỉ cần thân thể ngươi đạt tới Thần lực cảnh là đủ. Những thứ này Tinh Thần Chi Lực, là bậc tiền bối của ta vất vả thu thập, mục đích là vì bồi dưỡng được càng nhiều nữa thiên tài.”

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có ở nói nữa.

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “ta chính là chỉ đùa một chút!”

Vân Bích khẽ gật đầu, “để bày tỏ Thiên Ma Tộc ta thành ý, ta nguyện ý trước giúp ngươi tăng lên thân thể.” Vừa nói, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, trong Thiên Ma Đàm kia Tinh Thần Chi Lực bắt đầu sôi trào lên.

Dương Diệp nói: “Ngươi không sợ ta đổi ý?”

Vân Bích nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi biết không?”

Dương Diệp nói: “Vạn nhất đổi ý chứ?”

Vân Bích đạm thanh nói: “Có lẽ, ngươi có thể thử xem!”

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì, lập tức, thân hình hắn run lên, không vào trong Thiên Ma Đàm kia.

Bành!

Làm Dương Diệp tiến vào Thiên Ma Đàm về sau, cả Thiên Ma Đàm lập tức rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, vô số Tinh Thần Chi Lực hướng phía Dương Diệp thân thể hội tụ mà đi.

Thoải mái!

Vô cùng thoải mái!

Cái này là Dương Diệp bây giờ cảm giác, những cái kia Tinh Thần Chi Lực tiến vào sau thân thể hắn, nhanh chóng bị thân thể của hắn hấp thu.

Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Tinh Thần Hộ Thể Thuật là hắn ở đây Thiên Tuyền Hệ sở học, ngay từ đầu, cái này Luyện Thể Công Pháp đối với trợ giúp của hắn, cái kia nhưng là to lớn. Nhưng mà về sau, tác dụng biến thành cực kỳ bé nhỏ, bởi vậy, hắn chính là chậm rãi đem quên lãng.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí đột nhiên vận chuyển.

Hắn quyết định một lần nữa tu luyện hạ Tinh Thần Hộ Thể Thuật này, đương nhiên, nguyên bản Tinh Thần Hộ Thể Thuật với hắn mà nói, tự nhiên là không có lợi ích gì đấy, phải biết, hắn hiện tại thân thể, cũng đã vượt qua Tinh Thần Hộ Thể sau rất nhiều rất nhiều!

Cho nên, hắn hiện tại phải làm là, cải tiến Tinh Thần Hộ Thể Thuật này!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp hấp thu Tinh Thần Chi Lực càng ngày càng nhiều, mà trên thân hắn dần dần xuất hiện tinh vảy màu xanh lam, những vảy này càng ngày càng nhiều, từ lúc mới bắt đầu một phần nhỏ, đến bây giờ trải rộng Dương Diệp toàn thân.

Cuối cùng, Dương Diệp cả khuôn mặt đều trải rộng tinh vảy màu xanh lam. Nhưng mà rất nhanh, những thứ này tinh vảy màu xanh lam bắt đầu mờ đi. Đến cuối cùng, những thứ này tinh vảy màu xanh lam lại dần dần biến mất. Cũng không đúng, phải nói là biến thành trong suốt!

Trong suốt!

Dương Diệp toàn thân những vảy này biến thành trong suốt!

Một bên, Vân Bích kia lông mày có chút nhíu lại. Bởi vì Dương Diệp hấp thu Tinh Thần Chi Lực càng ngày càng nhiều.

Nhìn xem trong Thiên Ma Đàm kia Tinh Thần Chi Lực càng ngày càng ít, Vân Bích kia chân mày nhíu sâu hơn. Giờ khắc này, nàng có chút hối hận rồi. Những thứ này tinh khiết Tinh Thần Chi Lực, cho dù là nàng, cũng sẽ không dám dễ dàng như thế phung phí.

Quá trân quý!

Mà bây giờ, Dương Diệp nhưng là không chút kiêng kỵ tại hấp thu, nhưng lại như một cái động không đáy bình thường!

Hai khắc sau, nhìn thấy Dương Diệp còn đang điên cuồng hấp thu, Vân Bích quyết định mở miệng ngăn trở. Mà lúc này, Thiên Ma Đàm kia đột nhiên bình tĩnh lại.

Dương Diệp không có ở hấp thu Tinh Thần Chi Lực rồi!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Vân Bích kia lập tức buông lỏng. Nếu Dương Diệp đang tiếp tục hấp nhận lấy đi, nàng kia thì không khỏi không ra mặt ngăn trở. Mặc kệ còn tốt, Dương Diệp đình chỉ.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Khi hắn trong hai mắt, một đạo tinh lam sắc quang mang chợt lóe lên!

Rất nhanh, Dương Diệp đứng lên, hắn hít sâu một hơi, sau đó song kiết nắm lại, trong nháy mắt, trên dưới toàn thân hắn đột nhiên xuất hiện tinh lam sắc lưu quang, những thứ này tinh lam sắc lưu quang tựa như một mảnh dài hẹp thật nhỏ tuyến đồng dạng tại quanh người hắn không ngừng quấn quanh lập loè!

“Đây là cái gì?” Vân Bích nói.

Dương Diệp nhìn nhìn trên thân chính mình những cái kia tinh lam sắc lưu quang, sau đó cười nói: “Một môn công pháp!”

Vân Bích khẽ gật đầu, “cũng không tệ lắm!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hắn nhìn về phía Vân Bích, “vãn bối tưởng Hướng tiền bối lĩnh giáo hai chiêu!”

Giờ này khắc này, hắn cảm giác mình toàn thân đều tràn đầy lực lượng. Mà giờ khắc này, hắn cũng muốn nhìn một chút mình cùng mảnh thế giới này cường giả đúng đầu nhất có bao nhiêu chênh lệch.

Vân Bích này là Thiên Ma Tộc tộc trưởng, thực lực, coi như là so ra kém nhân loại ba đại Cổ Tu Giả, nhưng khẳng định cũng sẽ không kém quá ít.

Vân Bích nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi chắc chắn chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “muốn thử xem!”

Vân Bích khẽ gật đầu, sau đó nàng tay phải vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp cùng nàng đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Ngay lập tức về sau, Dương Diệp cùng Vân Bích đi tới trong một vùng hư không.

Vân Bích nói: “Đến, ra tay!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vân Bích, sau đó nói: “Tiền bối trước ra tay đi!”

“Ngươi chắc chắn chứ?” Vân Bích nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Vân Bích khẽ gật đầu, sau đó nàng toàn bộ người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tại Vân Bích biến mất một chớp mắt kia, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi.

Tại Vân Bích biến mất một chớp mắt kia, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, toàn bộ Thiên tế xuất hiện lấm tấm hắc quang, thoáng qua, những thứ này Tinh Quang đột nhiên tựa như như hạt mưa hướng phía hắn trút xuống mà đến!

Hủy thiên diệt địa!

Đây là Dương Diệp giờ khắc này cảm giác!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, dùng hắn làm trung tâm, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên kịch liệt run lên, cùng lúc đó, 36 chuôi hư ảo kiếm xuất hiện ở chung quanh hắn.

“Chém!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, ngàn dặm ở trong, lập tức bị kiếm quang bao trùm!

Một khắc sau, trong tràng khôi phục bình thường.

Dương Diệp vẫn còn, Vân Bích kia cũng vẫn còn ở đó.

Mà giờ khắc này, thần sắc của Vân Bích là có chút ngưng trọng. Nàng xem thấy Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Khó có thể tin!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi so với ta tưởng tượng còn mạnh hơn!”

Vân Bích khẽ lắc đầu, vừa rồi nàng mặc dù không có đem hết toàn lực, nhưng mà, cũng không có nhường, bởi vì nàng biết thực lực của Dương Diệp, cũng muốn cho Dương Diệp cái hạ mã uy. Nhưng mà, nàng thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà tiếp theo!

Thực lực của Dương Diệp, thật sự vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng.

Phải biết, nàng cùng Dương Diệp sự chênh lệch, đó cũng không phải là một điểm hai điểm!

Mà thực lực của Vân Bích, cũng vượt ra khỏi tưởng tượng của Dương Diệp. Vừa rồi Vân Bích một chiêu kia lúc xuất hiện, hắn biết rõ, nếu như không thi triển Vô Địch kiếm trận, hắn căn bản không tiếp nổi.

Vẫn là có khoảng cách đấy!

Trong tràng, sau khi trầm mặc một hồi, Dương Diệp nhìn về phía Vân Bích kia, “tiền bối, hôm nay ta thân thể đã tăng lên, cho nên, ta hiện tại nên như thế nào giúp ngươi Thiên Ma Tộc?”

Vân Bích ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, “tại mảnh thế giới này, có một cái to lớn kết giới, kết giới này, mệt nhọc Thiên Ma Tộc ta vô số năm... Hiện tại, cũng nên là thời điểm biến mất.”

Dương Diệp nói: “Chẳng lẽ lấy tiền bối thực lực, đều không cách nào phá vỡ kết giới kia?”

“Có thể!”

Vân Bích nhìn thẳng Dương Diệp, “ta có thể lực phá, nhưng mà, phá này kết giới, ta tất nhiên sẽ biến thành cực kỳ yếu ớt. Mà ta một khi suy yếu, ngươi hiểu!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch.”

Vừa nói, cổ tay hắn khẽ động, Thánh Kiếm kia xuất hiện ở trong tay của hắn, “hiện tại phá sao?”

Vân Bích khẽ lắc đầu, “giờ phút này không được, Thiên Ma Tộc ta còn chưa chuẩn bị cho tốt, hiện tại nếu là phá vỡ kết giới, sẽ xuất hiện rất nhiều chuyện phiền toái.”

Nói đến đây, nàng có chút dừng lại, “cho ta nửa tháng thời gian tốt chứ?”

“Nửa tháng!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, địch nhân của ta cũng là rất nhiều, có lẽ nửa tháng sau Dương Diệp ta sẽ không ở trên đời này rồi. Cho nên, ngươi xác định ngươi muốn nửa tháng sau này sao?”

Vân Bích nhẹ cười cười, “ngoại trừ mấy cái lão bất tử kia gia hỏa, mảnh thế giới này, không ai có thể giết được ngươi rồi.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Nếu như tiền bối đã quyết định, ta đây sẽ không nói thêm cái gì. Nửa tháng sau, ta sẽ đến Thiên Ma Tộc. Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp đi rồi, Vân Bích thần sắc dần dần trầm xuống. Qua hồi lâu, nàng lắc đầu, “Nhân Tộc... Luôn được trời ưu ái!”

...

Dương Diệp cũng không có ở đệ Thập Nhất Tầng chờ lâu, mà là đã đi ra đệ Thập Nhất Tầng.

Thiên Trụ Sơn bên ngoài.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó rời đi tại chỗ.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Lần này mục đích, dĩ nhiên chính là Linh Lung Thiên Tôn kia. Hắn tự nhiên không có quên người này, người này, phải chết, bằng không thì, đối phương sẽ như rắn độc tiềm phục tại âm thầm, sau đó chờ đợi lúc nào thời cơ tại đưa cho hắn một kích trí mạng!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Linh Lung Thiên Tôn cái tinh cầu kia chỗ ở.

Vừa xuống đất, Dương Diệp lông mày chính là nhíu lại.

Bởi vì tại đỉnh đầu hắn Thiên tế trên không, đột nhiên xuất hiện một cái màn sáng to lớn, bên trong màn sáng, vô số lưu quang chớp động. Cùng lúc đó, Dương Diệp cảm giác được, không dưới thập đại thần bí mà lại khí tức cường đại đột nhiên khóa tại trên thân hắn.

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “Dương Diệp, chờ ngươi đã lâu rồi.”

...

PS: Cảm tạ: Phì Tử kiên 0304, mâu thuẫn im lặng, thư hữu 20489235, 2531140643, thành or diệt, chim loan xanh trung thành fan, thư hữu 20489235 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1867: Ngay cả mình đều đánh chính là!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1862 chương: Ngay cả mình đều đánh chính là!

Thanh âm của Linh Lung Thiên Tôn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một nữ tử. Cô gái này, đúng là cái kia năm Đại Thiên Tôn một trong Linh Lung Thiên Tôn. Mà sau lưng Linh Lung Thiên Tôn, còn có mười người tới, những người này, Dương Diệp cũng không nhận ra, bất quá, từ trên khí tức đến xem, không hề nghi ngờ, đều là đứng đầu cường giả.

Mai phục!

Đây là một cái nhằm vào hắn mai phục.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Linh Lung Thiên Tôn, sau đó nói: “Trực giác nói cho ta biết, ngươi cũng không phải thật đều muốn vì ca ca ngươi báo thù, đúng không?”

Linh Lung Thiên Tôn hai mắt khẽ híp một cái, chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ngươi cuối cùng sống nhiều năm như vậy, ta không tin, ngươi là một người ngu. Ca ca ngươi chết, cùng ta đến cùng có liên quan hay không, ngươi nên là rõ ràng. Mà thực lực của ta, ngươi cũng biết. Nhưng mà, ngươi hay là muốn tới giết ta. Cái này rất không bình thường!”

Linh Lung Thiên Tôn có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Những thứ này, có trọng yếu không?”

Dương Diệp nhìn thẳng Linh Lung Thiên Tôn, “nói cho ta biết, ngươi người sau lưng. Ta có thể không giết ngươi!”

Linh Lung Thiên Tôn khẽ nở nụ cười, “giết ta? Dương Diệp, ở chỗ này, cảnh giới đều cao hơn ngươi. Còn có một đại trận, ngươi...”

Ngay tại lúc này, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên khẽ run lên.

Thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Linh Lung Thiên Tôn bên cạnh, một người đàn ông trung niên đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Trong tràng, tất cả mọi người thất thần. Kể cả Linh Lung Thiên Tôn kia, nàng cũng không có nghĩ đến, Dương Diệp vậy mà tại trước mặt nàng giết trong chớp mắt một người.

Giờ này khắc này, đám người Linh Lung Thiên Tôn đã có vẻ sợ hãi. Đương nhiên, càng nhiều nữa hay vẫn là khó có thể tin!

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi hướng phía đám người Linh Lung Thiên Tôn đi đến, “một cơ hội cuối cùng, nói cho ta biết, ngươi người sau lưng là ai. Nói, ta xoay người rời đi.”

Linh Lung Thiên Tôn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không nói, còn có một tia cơ hội sống!”

Nói xong, nàng phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, Thiên tế màn sáng kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, vô số lưu quang đột nhiên từ không trung kích xạ mà đến, tựa như Lưu Tinh Vũ, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Cùng lúc đó, nàng gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ra tay!”

Thanh âm rơi xuống, kia cùng chung quanh những cường giả kia toàn bộ thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Người chưa đến, cái kia khí tức cường đại chính là đã tới trước mặt của Dương Diệp.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp hai mắt khép hờ, “kiếm đến!”

Thanh âm rơi xuống, ở chung quanh hắn, đột nhiên xuất hiện 36 chuôi hư ảo kiếm. Cùng lúc đó, dùng Dương Diệp làm trung tâm, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, trong ngàn dặm, kiếm quang tung hoành!

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Vô số đạo kiếm quang giăng khắp nơi.

Kiếm Vực!

Vô Địch kiếm trận!

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng gần một phút đồng hồ, những cái kia kiếm quang mới ở giữa sân chậm rãi tiêu tán. Mà giờ khắc này, trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Linh Lung Thiên Tôn kia.

Linh Lung Thiên Tôn có chút đờ đẫn nhìn Dương Diệp, “đó là cái gì...”

“Kiếm trận!”

Dương Diệp nói xong, quay người rời đi!

“Kiếm trận...”

Tại chỗ, Linh Lung Thiên Tôn kia nhẹ giọng lẩm bẩm một tiếng, thời gian dần trôi qua, thân thể nàng hư ảo, cuối cùng, kia hoàn toàn biến mất tại trong tràng.

Trong tinh không mịt mờ.

Dương Diệp lập ở trong bầu trời sao, hắn hai mắt khép hờ, trầm tư.

Quay về muốn đi, hắn càng phát giác có người ở nhằm vào hắn. Từ đi vào Thiên Trụ Sơn về sau, vốn là Dạ Đế kia còn có Hồng Bào Thiên Tôn kia, mà bây giờ, lại là Linh Lung Thiên Tôn này... Sau lưng của bọn hắn, nhất định là còn có người!

Mà có thể sai khiến đám bọn chúng, nhất định là ba đại Cổ Tu Giả, hoặc là cùng ba đại Cổ Tu Giả không sai biệt lắm thực lực cường giả!

Đến tột cùng là ai?

Dương Diệp trầm tư sau một hồi, sau đó lắc đầu, hắn quyết định không thèm nghĩ vấn đề này nữa rồi. Mặc kệ đối phương là ai, hắn tin tưởng, đối phương khẳng định còn sẽ ra tới. Mà bây giờ, đối phương biết hắn thực lực chân chính về sau, đối phương nếu như phải ra tay, hoặc là tự mình ra tay, hoặc là liền là tìm Cổ Tu Giả cường giả loại này!

Trừ lần đó ra, hắn có thể không quên, chính mình vẫn còn đi thượng giới. Mà lên giới, đây mới thật sự là Cường giả như vân!

Một lát sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó rời đi tại chỗ.

Hắn không có tiến về trước Thiên Trụ Sơn, mà là quay về thế tục, cũng chính là Dương Gia.

Từ Dương Gia rời đi đến Thiên Trụ Sơn, đã có một mấy ngày, hắn cũng rất nhớ hai mươi Tô Thanh Thi các loại nữ nhân. Mà bây giờ, hắn vừa vặn không có chuyện gì, có thể đi nhìn xem Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Cổ Thành.

Dương Gia dựa theo Dương Liêm Sương trước khi đi phân phó, còn không có xuất thế.

Phát triển khiêm tốn!

Cái này là Dương Gia bây giờ sách lược. Đối với này, Dương Diệp cũng là tán đồng. Bởi vì bất kể là hắn, hay vẫn là Dương Liêm Sương, cũng là muốn đi thượng giới. Mà một khi hai người bọn họ đi, mà Dương Gia lại không có cái mới thiên tài xuất hiện, khi đó, Dương Gia nhất định là vô cùng nguy hiểm.

Phải biết, Dương Gia trải qua bên trong hao tổn về sau, cường giả đứng đầu thế nhưng là đã còn thừa không nhiều rồi.

Trong Cổ Thành, một chỗ trong hoa viên.

Đột nhiên, một trương Phù Lục xuất hiện ở cái kia hoa viên trên không, thoáng qua, một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong hoa viên vang lên: “Bạo!”

Thanh âm rơi xuống, tấm bùa kia đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, kia trực tiếp nổ bể ra, trong chốc lát, vô số màu sắc bất đồng màn sáng từ trong đó thanh tích ra, tựa như Mưa Pháo Hoa một dạng rất đúng đẹp mắt!

Lúc này, một cô thiếu nữ đột nhiên xuất hiện ở trong hoa viên kia, thiếu nữ ước chừng mười tám mười chín tuổi, đang mặc một bộ hoa nhỏ quần áo, sau đầu, ghim một cây thật dài bím tóc, đáng yêu bên trong lại dẫn vừa chết dã tính.

Tại thiếu nữ bên trái, còn có một xem ra chỉ có bốn năm tuổi Tiểu Nữ

Hài, Tiểu Nữ Hài sau đầu tức thì ghim hai cây bím tóc, trên người nàng, thỉnh thoảng có Lôi Quang Thiểm Thước.

Mà ở thiếu nữ bên phải, là một ước chừng mười bốn mười lăm tuổi Tiểu Nữ Hài, Tiểu Nữ Hài ăn mặc một bộ bó sát người màu xanh váy dài, áo khoác một kiện mong mỏng thanh sam áo choàng. Tại trên eo nàng, nghiêng treo một thanh kiếm!

Nhìn xem cái kia không trung rực rỡ lưu quang, thiếu nữ bên trái tiểu cô nương kia bàn tay nhỏ bé vỗ, vui vẻ nói: “Bảo Nhi tỷ tỷ, tại thả hai cái!”

Thiếu nữ này, đúng là Bảo Nhi!

Bảo Nhi mỉm cười, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt bé gái đầu, sau đó nói: “Lôi Lâm, chờ ta một chút chế tác phù lúc, ngươi cho ta một điểm lôi điện, như vậy nổ đi ra, uy lực càng lớn, cũng càng đẹp mắt!”

“Được!” Lôi Lâm cái đầu nhỏ vội vàng điểm.

Lúc này, Bảo Nhi nhìn về phía bên phải cô gái kia, nói: “Tuyết nhi, ngươi thật giống như có tâm sự?”

Bên phải bội kiếm thiếu nữ, đúng là nữ nhi của Dương Diệp, Dương Niệm Tuyết.

Dương Niệm Tuyết có chút trầm ngâm, một lát sau, nàng nói: “Ta muốn đi tìm phụ thân!”

“Tiểu Tạp Dịch...”

Bảo Nhi nói khẽ: “Phỏng đoán không đùa, hắn bây giờ ở địa phương, nhất định là rất nguy hiểm. Mẹ ngươi sẽ không để cho ngươi đi!”

Dương Niệm Tuyết nắm thật chặt kiếm trong tay, sau đó nói: “Ta hiện tại đã Hoàng Giả Cảnh rồi, rất lợi hại!”

Vừa nói, nàng nhìn về phía Lôi Lâm, “Lôi Lâm, ngươi nói có đúng hay không!”

Lôi Lâm cắn ngón tay nhỏ, có chút do dự một chút, sau đó nói: “Giống như, còn không có ta lợi hại đây...”

Dương Niệm Tuyết khuôn mặt nhỏ nhắn hơi đỏ lên, nàng hung hăng trừng mắt liếc Lôi Lâm. Lôi Lâm là Thiên Địa Linh Vương, cái kia tốc độ phát triển là nhanh vô cùng, hơn nữa, nàng lại có thể khống chế lôi điện, có thể nói, đừng nói là Hoàng Giả, chính là thần giả cảnh cường giả đều đánh không lại nàng!

Nghe được lời của Lôi Lâm, một bên Bảo Nhi lập tức nhịn không được ha ha phá lên cười.

Lúc này, Dương Niệm Tuyết nhãn châu xoay động, sau đó nói: "Bảo Nhi tỷ tỷ, nếu không, chúng ta vụng trộm đi kia là cái gì Thiên Trụ Sơn chứ?"

"Vụng trộm đây?" Bảo Nhi trừng mắt nhìn, "như vậy, là không phải không quá tốt?"

Dương Niệm Tuyết cười nói: "Có cái gì không tốt? Bảo Nhi tỷ tỷ lợi hại như ngươi vậy, ai có thể thương tổn được chúng ta?"

Bảo Nhi con mắt đi lòng vòng, sau đó nhìn về phía Lôi Lâm, "Lôi Lâm, ngươi có đi không?"

"Đi!"

Lôi Lâm gật cái đầu nhỏ.

Nàng luôn luôn dùng Bảo Nhi như Thiên Lôi sai đâu đánh đó đấy.

Bảo Nhi vuốt dưới mình mong suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thanh Thi a di các nàng khẳng định thì sẽ không để cho chúng ta đi, cho nên, nếu như chúng ta muốn đi ra ngoài, nhất định phải len lén ly khai. Mà muốn như thế nào mới có thể len lén ly khai chứ?"

Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Bảo Nhi, hai trong mắt người, tràn đầy vẻ chờ mong.

Ý đồ xấu, Bảo Nhi là nhiều nhất!

Một lát sau, Bảo Nhi nhãn tình sáng lên, "đã có." Vừa nói, nàng lấy ra hai trương Phù Lục đi ra, sau đó nói: "Đây là ẩn nặc phù, có thể ẩn nấp khí tức của chúng ta, bất quá thời gian rất ngắn, chúng ta được động tác nhanh lên!"

Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm ánh mắt lập tức đã rơi vào cái kia hai trương trên Phù Lục.

Mặc dù có cường giả đang âm thầm bảo hộ Dương Niệm Tuyết tam nữ, nhưng mà, có tâm tính vô tâm, tại Bảo Nhi ý đồ xấu dưới, ba tên tiểu gia hỏa lặng yên không tiếng động đã đi ra Cổ Thành.

Cổ Thành bên ngoài trong khắp ngõ ngách, ba tiểu cô nương trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Bảo Nhi lấy ra một tấm bản đồ, sau đó nàng nhìn nhìn địa đồ, cuối cùng, nàng chỉ lấy địa đồ trên một nơi, “chính là chỗ này, đi, chúng ta đi. Lôi Lâm, ngươi triệu hồi lôi điện, mang chúng ta đi!”

Lôi Lâm gật cái đầu nhỏ, sau đó tiểu tay khẽ vẫy, lập tức, một cái thật nhỏ lôi long xuất hiện ở tam nữ trước mặt của, Bảo Nhi cùng Dương Niệm Tuyết thân hình run lên, trực tiếp ngồi lên. Lôi Lâm cũng là ngay cả vội vàng đi theo lên.

“Giá!”

Lôi Lâm bàn tay nhỏ bé vỗ, cái kia con lôi long trực tiếp hóa thành một tia sét biến mất ở Thiên tế trong tầng mây.

Sau nửa canh giờ.

Cả Cổ Thành, phải nói, cả Dương Gia sôi trào.

Ba cái Tiểu Tổ Tông không thấy!

Trong nháy mắt, Dương Gia tất cả cường giả ngay ngắn hướng xuất động.

...

Lôi Lâm triệu hồi ra tới lôi long tốc độ là cực nhanh, tam nữ trên đám mây - Up In The Air cực hạn, những nơi đi qua, tiếng sấm rền rĩ, hơi có chút làm cho người ta sợ hãi.

Lên giọng!

Không thể không nói, này vô cùng phách lối. Thỉnh thoảng, có cường giả thần thức quét tới.

Không biết trải qua bao lâu, đột nhiên, ba tiểu cô nương ngừng lại, bởi vì tại trước mặt các nàng, xuất hiện hai trung niên nam tử.

“Chậc chậc...”

Bên trái trung niên nam tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Lôi Lâm, “đại ca, không nghĩ tới, tại nơi này, rõ ràng gặp được một Thiên Địa Linh Vương!”

“Đúng là Thiên Địa Linh Vương!” Bên phải cái kia đang mặc hoa bào trung niên nam tử trong mắt xuất hiện vẻ hưng phấn, “dùng để làm khí linh vừa vặn phù hợp!”

Dương Niệm Tuyết nhìn thoáng qua hai trung niên nam tử kia, sau đó nhìn về phía Bảo Nhi, “Bảo Nhi tỷ tỷ, bọn hắn muốn làm gì?”

Bảo Nhi do dự một chút, sau đó nói: “Có thể là muốn đánh cướp!”

“Ăn cướp?”

Dương Niệm Tuyết nhãn tình sáng lên, “có phải là ngươi hay không thường xuyên mang bọn ta làm loại chuyện đó?”

Bảo Nhi nhẹ gật đầu, nàng sắc mặt có chút không dễ coi. Nàng so với Dương Niệm Tuyết cùng với Lôi Lâm hiểu phải nhiều, tự nhiên biết rõ hiện tại các nàng ba cái tình cảnh. Giờ này khắc này, nàng có chút hối hận. Trước kia, nàng nghĩ tới chỉ có vui, nhưng lại thật không ngờ thế giới bên ngoài là vô cùng nguy hiểm.

Làm sao bây giờ?

Giờ này khắc này, Tiểu cô nương này có chút lục thần vô chủ.

Dương Niệm Tuyết chính yếu nói, ngay tại lúc này, xa xa cái kia bên phải trung niên nam tử đột nhiên tay phải vồ một cái, bay thẳng đến Bảo Nhi tam nữ chộp lấy.

Nhìn thấy trung niên nam tử động thủ, Bảo Nhi sắc mặt biến hóa, nàng nhìn về phía Lôi Lâm, Lôi Lâm bàn tay nhỏ bé vỗ, các nàng dưới người cái kia con ngân long trực tiếp hóa thành một tia sét hướng phía trung niên nam tử kia vọt tới.

Trung niên nam tử khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường, tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cái kia con lôi long trực tiếp bị đánh tan.

Nhìn thấy một màn này, Bảo Nhi tam nữ trực tiếp ngây dại.

Bảo Nhi sắc mặt có chút tái nhợt nhìn xem trung niên nam tử kia, “Chân Cảnh cường giả...”

“Tiểu Nữ Oa có chút nhãn lực!”

Trung niên nam tử lạnh cười cười, sau đó liền muốn ra tay, lúc này, Dương Niệm Tuyết đột nhiên rung giọng nói: “Ngươi, ta nói cho ngươi biết, ngươi chớ làm loạn a, cha ta rất lợi hại...”

Bảo Nhi vội vàng nhẹ gật đầu, “vô cùng lợi hại đấy, hắn, hắn tức giận lên, ngay cả mình đều đánh chính là!”

Lôi Lâm cái đầu nhỏ cũng gật, “ca ca hung, thiên đô sẽ đỏ!”

Trung niên nam tử cười cười, " lợi hại như vậy? " Cha của ngươi tên gì? "

Lúc này, cái kia hoa bào nam tử chân mày cau lại, “nói nhảm với các nàng làm chi?”

Nghe vậy, hoa bào nam tử bên cạnh trung niên nam tử nhẹ gật đầu, sau đó tay phải tìm tòi, bay thẳng đến tam nữ bắt tới.

Một trảo này, một cỗ khí tức cường đại trực tiếp đem tam nữ bao phủ, tam nữ lập tức cảm giác mình dường như bị núi lớn ngăn chặn một dạng luyện hô hấp đều khó khăn.

Ngay tại lúc này, Dương Niệm Tuyết vội vàng lớn tiếng nói: “Cha ta gọi Dương Diệp, hắn gọi Dương Diệp, hắn gọi Dương Diệp...”

Dương Niệm Tuyết âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, cái kia chụp vào tay của các nàng đột nhiên ngừng lại.

Cái kia hoa bào nam tử cùng trung niên nam tử nhìn nhau, cuối cùng, cái kia hoa bào nam tử do dự một chút, sau đó nói: “Đây, vị cô nương này, cha ngươi thế nhưng là vị kia dùng kiếm Dương Diệp?”

Dương Niệm Tuyết vội vàng gật cái đầu nhỏ.

Lúc này, Lôi Lâm đột nhiên rung giọng nói: “Chính là cái, cái kia tức giận, con mắt sẽ hồng, toàn thân đều đỏ Dương Diệp, hắn, hắn, các ngươi không nên khi dễ chúng ta, hắn tức giận lên, hắn sẽ giết mình, sau đó tại giết các ngươi, không không, là giết các ngươi rồi, tại giết mình đấy, hắn...”

Nói xong lời cuối cùng, giọng nói của nàng đã bắt đầu nghiêm trọng run run.

Nghe được Dương Niệm Tuyết cùng lời của Bảo Nhi, cái kia hoa bào nam tử cùng trung niên nam tử nhìn nhau, hai người thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng.

Một lát sau, hoa bào trung niên nam tử hít sâu một hơi, sau đó hắn nhìn về phía Dương Niệm Tuyết, trên mặt cưỡng ép cố ra một nụ cười sáng lạng, “vị tiểu cô nương này, cương, vừa rồi chỉ là một cái lầm lại...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1868: Cha ta là Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1863 chương: Cha ta là Dương Diệp!

Hiểu lầm!

Bảo Nhi tam nữ bị Hoa Bào Nam Tử xảy ra bất ngờ lời nói làm cho ngây ngẩn cả người.

Mà Hoa Bào Nam Tử bên cạnh trung niên nam tử kia tức thì khó hiểu nói: “Đại ca, Dương Diệp kia là một cái cái quỷ gì? Hắn...”

“Câm miệng!”

Hoa Bào Nam Tử đột nhiên căm tức nhìn liếc mắt trung niên nam tử kia, sau đó hắn vừa nhìn về phía Dương Niệm Tuyết, nhưng là khi nhìn về phía Dương Niệm Tuyết lúc, trên mặt hắn vẻ giận dữ cũng đã vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó chính là nụ cười hòa ái.

Hoa Bào Nam Tử mỉm cười nói: “Vị tiểu cô nương này, sự tình vừa rồi, chỉ là một cái hiểu lầm, cái này, cái này, ngươi đừng nói với cha ngươi, được hay không được?”

Dương Niệm Tuyết trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn về phía Bảo Nhi, Bảo Nhi do dự một chút, sau đó nói: “Đương nhiên, đây chỉ là một hiểu lầm, chúng ta không sẽ nói cho hắn biết. Bất quá, ngươi phải nói cho chúng ta biết, Thiên Trụ Sơn đi như thế nào? Chúng ta dựa theo trên bản đồ đi, nhưng mà thật giống như có điểm không đúng.”

Nghe vậy, Hoa Bào Nam Tử thần sắc lập tức buông lỏng, sau đó hắn nhìn tam nữ liếc mắt, nói: “Các ngươi muốn đi Thiên Trụ Sơn?”

Dương Niệm Tuyết nhẹ gật đầu, “ta muốn đi tìm cha ta!”

Hoa Bào Nam Tử nheo mắt, do dự một chút, hắn chỉ chỉ phía bên phải, “đi nơi này đi, dùng tốc độ của các ngươi, không bao lâu thì sẽ đến.”

“Ngươi không có gạt chúng ta chứ?” Dương Niệm Tuyết có chút hồ nghi nói.

Hoa Bào Nam Tử nói: “Không, ta mới từ Thiên Trụ Sơn trở về.”

Dương Niệm Tuyết nhìn về phía Bảo Nhi, Bảo Nhi gật cái đầu nhỏ, sau đó nói: “Vậy đa tạ. Chúng ta, chúng ta đi trước.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Lôi Lâm.

Lôi Lâm hiểu ý, tiểu tay khẽ vẫy, một con lôi long xuất hiện ở tam nữ trước mặt của. Cứ như vậy, tam nữ biến mất ở Hoa Bào Nam Tử cùng đàn ông trung niên trong tầm mắt.

“Đại ca, vì cái gì?”

Tam nữ đi rồi, Hoa Bào Nam Tử bên cạnh trung niên nam tử khó hiểu nói.

Hoa Bào Nam Tử hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tham niệm a, tham niệm hại người a! Vừa rồi nếu là động thủ thật, Lâm gia chúng ta tất nhiên sẽ từ trên đời này biến mất, triệt triệt để để biến mất.”

“Dương Diệp kia là ai?” Trung niên nam tử trầm giọng nói.

Hoa Bào Nam Tử nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Một người điên... Gây người của hắn, cơ bản đều chết hết!”

Hắn từ Thiên Trụ Sơn trở về, tự nhiên biết rõ chuyện của Dương Diệp, cũng chính vì vậy, vừa rồi hắn quyết đoán buông tha cho ra tay. Vì một Thiên Địa Linh Vương gây ra Dương Diệp tên sát tinh này? Chỉ có đầu bị lừa đá nhân tài phải làm như vậy!

Đừng nói một Thiên Địa Linh Vương, chính là một trăm, hắn cũng không muốn!

Bởi vì ngươi mất mạng dùng!

...

Trong đám mây, ba tiểu cô nương thừa lúc lôi long bay lượn.

“Bảo Nhi tỷ tỷ, cha ta lợi hại không?” Lôi long bên trên, Dương Niệm Tuyết có chút đắc ý nói.

Bảo Nhi còn không nói chuyện, bên người nàng Lôi Lâm kia vội vàng gật cái đầu nhỏ, “ca ca rất lợi hại!”

Bảo Nhi do dự một chút, sau đó nói: “Muốn, nếu không chúng ta trở về đi thôi?”

Nàng cuối cùng hiểu nhiều một ít, không giống Lôi Lâm cùng Dương Niệm Tuyết như vậy không có tim không có phổi. Giờ này khắc này, nàng đã ý thức được thế giới bên ngoài nguy hiểm, cũng ý thức được ba người chính mình cứ như vậy đi ra, là biết bao lỗ mãng nguy hiểm!

“Trở về?”

Dương Niệm Tuyết lắc cái đầu nhỏ, “không, ta muốn đi tìm cha ta.”

Bảo Nhi nói: “Bỏ phiếu, ta tán thành trở về!”

Cứ như vậy, Bảo Nhi cùng Dương Niệm Tuyết nhìn về phía Lôi Lâm.

Đây là các nàng xử lý có sự bất đồng sự tình phương pháp xử lý, thiểu số phục tòng đa số. Hiện tại, Lôi Lâm một phiếu này rất trọng yếu.

Lôi Lâm cắn ngón tay nhỏ suy nghĩ kỹ một hồi, sau đó nói: “Ta cũng muốn gặp ca ca!”

“Ư!”

Dương Niệm Tuyết trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra một nụ cười sáng lạng.

Bảo Nhi bất đắc dĩ lắc đầu một cái.

Cứ như vậy, tam nữ tiếp tục lên đường.

Trên đường đi, Bảo Nhi ngay từ đầu còn có chút bận tâm, nhưng mà đến cuối cùng, Bảo Nhi thực sự triệt để yên lòng.

Trên đường đi, các nàng gặp rất nhiều người. Trong đó, có một chút người đối với các nàng không có hảo ý, nhưng mà, tại Tuyết nhi một câu ‘cha ta là Dương Diệp’ về sau, những người đó thái độ đều lập Mã Lai một cái ba trăm sáu mươi độ Đại Chuyển Biến!

Dương Diệp!

Vị này chính là ai?

Có thể nói, hiện tại Trung Thiên Vũ Trụ này danh tiếng thịnh nhất, không ai qua được là Dương Diệp rồi. Đặc biệt là tại Thiên Trụ Sơn này, hiện tại Thiên Trụ Sơn này, Dương Diệp đã không phải là Thiên Tôn phía dưới Vô Địch, mà là Cổ Tu Giả phía dưới Vô Địch!

Đương nhiên, đây không phải Dương Diệp địa phương đáng sợ nhất. Dương Diệp địa phương đáng sợ nhất, là tính cách của hắn cùng xử lý công việc thủ đoạn.

Đây có thể là một vị tên điên!

Bởi vậy, khi biết Dương Niệm Tuyết là nữ nhi của Dương Diệp về sau, những người kia đều là lập tức cười xòa nói xin lỗi. Không chỉ có như thế, có còn trợ giúp nàng một chút đám...

Cũng chính vì vậy, tam nữ một đường hát vang tiến mạnh, rất nhanh, tam nữ tiến nhập đất chết.

Lướt qua đất chết, chính là Thiên Trụ Sơn!

“Oa sắt, thật là lớn núi!”

Dương Niệm Tuyết nhìn về chân trời cái kia cao vút trong mây Thiên Trụ Sơn, hưng phấn nói: “Núi này thật lớn, thật cao.”

Ở bên cạnh nàng, Lôi Lâm cùng Bảo Nhi gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ tán thành. Thiên Trụ Sơn này, là các nàng đời này bái kiến lớn nhất núi.

“Đi, chúng ta đi leo núi!” Lúc này, Dương Niệm Tuyết đột nhiên nói.

“Cái này...” Bảo Nhi có chút do dự.

Dương Niệm Tuyết hai cái tay nhỏ khoa tay múa chân một cái, “Bảo Nhi tỷ tỷ, ngươi không muốn đi lên nhìn một chút sao?”

Bảo Nhi nhìn thoáng qua Thiên Trụ Sơn kia, núi này, thật cao a! Phía trên khẳng định chơi rất khá a... Thế nhưng là, có thể bị nguy hiểm hay không chứ?

Bảo Nhi có chút xoắn xuýt.

Lúc này, Dương Niệm Tuyết đột nhiên nói: “Nhưng đang có cha ở đây, sợ cái gì!”

Lôi Lâm vội vàng gật cái đầu nhỏ, “Đúng, có ca ca ở đây, không sợ!”

Tiểu Tạp Dịch!

Nghĩ đến một đường tới những người kia đối với chính mình ba người thái độ, Bảo Nhi nghĩ thầm, Tiểu Tạp Dịch ở cái địa phương này hẳn làm ăn cũng không tệ đấy. Hơn nữa, nơi đây, còn có đám người Liêm Sương tỷ tỷ, hẳn là không có có nguy hiểm, ừ, không có có nguy hiểm!

Nghĩ vậy, Bảo Nhi không đang xoắn xuýt do dự, nàng tiểu vung tay lên, "đi, chúng ta đi leo núi!"

Cứ như vậy, được Lôi Lâm dẫn dắt, tam nữ chỉ chốc lát chính là đi tới Thiên Trụ Sơn dưới chân núi.

Tam nữ liền muốn đi vào lòng núi, bất quá, một ông già nhưng là xuất hiện ở tam nữ trước mặt của. Linh Lung Thiên Tôn tuy rằng bị giết, nhưng mà thế lực của nàng nhưng vẫn còn, chỉ có điều thay đổi chủ nhân. Bởi vậy, dưới Thiên Trụ Sơn này mặt mấy tầng, vẫn bị thế lực chỗ nắm trong tay.

Khi lão giả nhìn thấy Bảo Nhi tam nữ lúc, lão giả lông mày lập tức sửng sốt, hắn cho rằng mình nhìn lầm rồi.

Cái quỷ gì?

Một Thiên Địa Linh Vương, hai cái Hoàng Giả Cảnh?

"Lão Gia Gia, ngươi muốn làm gì!" Dương Niệm Tuyết nói.

Lão giả lần nữa cẩn thận quan sát một chút tam nữ, cuối cùng, hắn xác định, chính mình không có nhìn lầm.

Lão giả do dự một chút, sau đó nói: "Ba vị là..."

Dương Niệm Tuyết chỉ trong ngón tay, "chúng ta muốn đi vào chơi!"

Chơi!

Lão giả khuôn mặt co quắp một trận, hắn hồ nghi nhìn thoáng qua tam nữ, cuối cùng, hắn do dự một chút, sau đó nói: "Các ngươi biết quy củ không?"

Hắn không có khích lệ tam nữ, bởi vì trong mắt của hắn, này tam nữ khẳng định không là người bình thường! Làm trò đùa, người bình thường dám tới nơi này sao? Bởi vậy, tại lão giả trong nội tâm, tam nữ đã kinh biến đến mức vô cùng thần bí rồi.

"Quy củ?"

Dương Niệm Tuyết trừng mắt nhìn, chính yếu nói, lúc này, Bảo Nhi nói: “Ta biết, ta biết!”

Vừa nói, nàng bàn tay nhỏ bé mở ra, một mai Năng Lượng Thạch xuất hiện ở trước mặt của lão giả, “nhập môn phí nha, ta hiểu, hiểu!”

Năng Lượng Thạch, bình thường nhất cái loại này Năng Lượng Thạch!

Nhìn thấy mai Năng Lượng Thạch này, lão giả thần sắc lập tức cổ quái.

“Chê ít sao?”

Lúc này, Bảo Nhi lại lấy ra mười khối Năng Lượng Thạch lần lượt đến trước mặt lão giả, “đủ chưa?”

Lão giả: “...”

Dương Niệm Tuyết nhẹ nhàng lôi kéo góc áo của Bảo Nhi, nói khẽ: “Bảo Nhi tỷ tỷ, giống như không đủ đây!”

Bảo Nhi chính phải tiếp tục cầm Năng Lượng Thạch, lúc này, lão giả đột nhiên nói: “Ba vị đây là để đùa bỡn lão phu sao?”

Thanh âm có chút chìm, còn có một chút trọng.

Bảo Nhi cùng Dương Niệm Tuyết nhìn nhau, cuối cùng, Dương Niệm Tuyết đi tới trước mặt lão giả kia, nàng do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Ta cùng ngươi nói ờ, ta, cha ta là Dương Diệp! Hắn, hắn để cho chúng ta tới!”

“Dương...”

Lão giả sửng sốt một chút, sau đó nói: “Dương Diệp?”

Dương Niệm Tuyết vội vàng gật cái đầu nhỏ.

Lão giả yết hầu lăn lăn, hắn nhìn lướt qua bốn phía, giờ khắc này, hắn cảm giác một chỗ có một đôi mắt chính theo dõi hắn.

Cuối cùng, tại tam nữ nhìn chăm chú, lão giả trên mặt lộ ra một cái nụ cười hòa ái, “thì ra là thế, ta hiểu rồi. Ba vị, các ngươi mời đến!”

“Không nên nhập môn phí hết sao?” Bảo Nhi nói.

Lão giả lắc đầu, “không được!”

Linh Lung Thiên Tôn là chết như thế nào, cả Thiên Bảo Các người nào không biết? Đó là bị Dương Diệp giết a! Bởi vậy, mới nhậm chức Thiên Bảo Các chủ nhân ở tiền nhiệm ngày thứ nhất liền gởi một cái mệnh lệnh, không cho phép gây ra Dương Diệp!

Kỳ thật, tại Thiên Trụ Sơn này, ngoại trừ mấy Cổ Lão Tu Hành Giả kia bên ngoài, không người nào dám tại gây ra Dương Diệp rồi. Cho dù là còn dư lại mấy Đại Thiên Tôn cũng không dám!

Nghe được lời của lão giả, Dương Niệm Tuyết nhìn về phía Bảo Nhi, “cha so với Năng Lượng Thạch còn dễ dùng!”

Bảo Nhi gật đầu một cái, “xác thực!”

Cứ như vậy, ba tiểu cô nương nghênh ngang tiến nhập trong Thiên Trụ Sơn bộ phận.

Tại chỗ, lão giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó ôm quyền, nói: “Dương Thiếu, Thiên Bảo Các chúng ta đối với các hạ không có ác ý, lúc trước Linh Lung Thiên Tôn chuyện làm, tất cả đều là nàng cá nhân gây nên, không có quan hệ gì với Thiên Bảo Các chúng ta, kính xin các hạ minh giám!”

Chung quanh, không có trả lời.

Lão giả do dự một chút, sau đó lại nói: “Các chủ nói, các hạ nếu là có thời gian, hắn muốn cùng các hạ trông thấy, chuyên môn vì lúc trước chuyện của Linh Lung Thiên Tôn xin lỗi...”

Chung quanh, như trước không có trả lời.

“Chẳng lẽ là tiến vào?” Tại chỗ, lão giả nhíu mày trầm tư.

...

“Cha ta là Dương Diệp!”

Tại trong Thiên Trụ Sơn kia bộ phận, một đạo thanh thúy thanh thỉnh thoảng vang lên...

...

PS: Cảm tạ: Trong lúc vô hình ‘trang bức’, Phì Tử kiên 0304, mâu thuẫn im lặng, thư hữu 20489235, 2531140643, thành or diệt nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

------oOo------

Chương 1869: Ngươi muốn chết như thế nào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1864 chương: Ngươi muốn chết như thế nào!

Cổ Thành!

Một đạo kiếm quang đột nhiên từ Thiên tế rơi xuống, không vào Cổ Thành trong Dương Gia. Nhưng mà rất nhanh, đạo kiếm quang này phóng lên trời, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

Trong đám mây.

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, sau lưng hắn, là Tô Thanh Thi.

Dương Diệp vừa trở lại Dương Gia, sẽ biết tam nữ rời nhà ra đi sự tình. Khi biết tam nữ bỏ nhà ra đi lúc, tâm của Dương Diệp, phá Thiên Hoang có chút luống cuống.

Này tam nữ, đều là trong lòng của nàng thịt.

Bất kể là Tuyết nhi, hay vẫn là Bảo Nhi, cũng hoặc là Lôi Lâm, này tam nữ tại trong lòng hắn, không có khác nhau chút nào. Bất kỳ người nào đều không thể xảy ra chuyện!

Tô Thanh Thi từ Dương Diệp sau lưng nắm lấy eo của Dương Diệp, “các nàng hẳn là đi Thiên Trụ Sơn rồi.”

“Thiên Trụ Sơn!”

Dương Diệp nói: ' Vì cái gì? "

Tô Thanh Thi nói khẽ: “Tuyết nhi nhiều lần đã từng nói qua muốn đi tìm phụ thân.”

Nghe vậy, tâm của Dương Diệp khó hiểu đau xót.

Tô Thanh Thi nắm thật chặt eo của Dương Diệp, sau đó nói: “Thật có lỗi, là ta sơ sót.”

Dương Diệp lắc đầu, “Là lỗi của ta. Ta làm bạn thời gian của các ngươi quá quá ít.”

Nói xong, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, dưới chân hắn kiếm kịch liệt run lên, tốc độ kia lập tức bạo tăng.

...

Thiên Trụ Sơn.

Trong Thiên Trụ Sơn bộ phận, ba tiểu cô nương không thể nghi ngờ là phi thường bắt mắt. Bởi vì ba tiểu cô nương thật sự là quá yếu quá yếu. Thỉnh thoảng, có thần thức hướng ba tiểu cô nương quét tới. Những thứ này thần thức, phần lớn đều là ngừng trên người Lôi Lâm.

Thiên Địa Linh Vương, dùng để làm khí linh không thể tốt hơn nữa.

Bất quá, có rất ít người động thủ. Bởi vì bọn họ không làm rõ được tình huống!

Tại bọn họ xem ra, tại Thiên Trụ Sơn này, sẽ không có một người đơn giản. Này ba tiểu cô nương yếu như vậy, nhưng lại dám đi vào, cái này nhất định không bình thường.

Có chuyện ẩn ở bên trong!

Thật to chuyện ẩn ở bên trong!

Mà cho dù là có người muốn ra tay lúc, cũng bị Dương Niệm Tuyết một câu: Cha ta là Dương Diệp cho cứng rắn ép trở về.

Tại Thiên Trụ Sơn này, hiện tại rất không thể trêu chính là Dương Diệp!

Đây có thể là một vị sát Thần!

Hơn nữa tại bọn họ xem ra, Dương Diệp nhất định là ẩn núp trong bóng tối.

Bởi vậy, trước khi rời đi, những người kia còn đối với bốn phía ôm quyền, xin lỗi.

Cứ như vậy, ba tiểu cô nương một đường thông suốt. Rất nhanh, tam nữ đi tới tầng thứ mười. Dị Linh. Thế giới.

Nhìn xem chung quanh những cái kia sương mù, Dương Niệm Tuyết nói khẽ: “Cái chỗ này, cảm giác thật không thoải mái, chúng ta đi thôi!”

Bảo Nhi gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ đồng ý.

Hai nữ nhìn về phía Lôi Lâm, Lôi Lâm hiểu ý, tiểu tay khẽ vẫy, một con lôi long xuất hiện ở trước mặt của các nàng.

Mà đang ở tam nữ phải ly khai lúc, đột nhiên, một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Đinh tai nhức óc!

Cùng lúc đó, một đạo hắc quang từ trong sương mù kia chợt hiện hiện ra, sau đó hướng phía tam nữ lao đến.

Tam nữ hoảng hốt!

Bảo Nhi liền vội vàng kéo một cái góc áo của Dương Niệm Tuyết, “mau nói chuyện, nhanh, nhanh...”

Ngay tại lúc này, một bên Lôi Lâm đột nhiên lớn tiếng nói: “Cha nàng là Dương Diệp!”

Nhưng mà, hắc quang kia tốc độ vẫn như cũ không giảm.

Nhìn thấy một màn này, Lôi Lâm hai mắt hai mắt mở thật to, “ngươi có phải hay không không nghe thấy đây...”

Đang ở đó hắc quang muốn đem tam nữ bao phủ lúc, đột nhiên, nhất đạo lục quang ở giữa sân chợt lóe lên, đạo ánh sáng màu lục kia trực tiếp đem đạo hắc quang kia đánh nát.

Rất nhanh, một đầu Tử Sắc Dị Linh xuất hiện ở tam nữ trước mặt của.

“Xấu quá!” Lôi Lâm thình lình nói một câu.

Nghe vậy, Dị Linh kia ánh mắt lập tức băng lạnh xuống.

Lúc này, Bảo Nhi liền tranh thủ Lôi Lâm kéo về phía sau, sau đó nói: “Cái kia, cái kia, ngươi cũng không phải đặc biệt xấu.”

Dị Linh: “...”

Một lát sau, Dị Linh kia trầm giọng nói: “Dương Diệp ở nơi nào?”

Dương Niệm Tuyết chính yếu nói, lúc này, Bảo Nhi đột nhiên nói: "Hắn, hắn nói hắn chờ một chút sẽ tới!"

"Đến?"

Dị Linh kia nheo mắt, "hắn tới làm cái gì?"

Bảo Nhi suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tới chơi!"

Dị Linh: "..."

Lúc này, Bảo Nhi lại nói: "Ta, chúng ta cũng là đến đùa!"

Đầu kia Dị Linh lạnh lùng nhìn thoáng qua Bảo Nhi tam nữ, sau đó nói: "Rời đi nơi này, trở về nói cho Dương Diệp biết, Dị Linh Tộc chúng ta không muốn đối địch với hắn, nhưng mà, Dị Linh Tộc chúng ta cũng không phải mặc người chỗ khi."

Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt của Bảo Nhi, "bên trong là ba mươi khỏa Linh Đan, nói cho hắn biết, những thứ này hẳn đã đủ hắn dùng."

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, tam nữ nhìn nhìn trước mặt Nạp Giới, có chút nhỏ mộng.

Dương Niệm Tuyết do dự một chút, sau đó nói: "Chúng ta, giống như chưa nói ăn cướp a!"

Bảo Nhi đem Nạp Giới thu vào, sau đó nói: "Chúng ta không thể đi leo núi, chúng ta phải đi tìm Tiểu Tạp Dịch!"

Giờ này khắc này, nàng rốt cuộc ý thức được chính mình ba người là nguy hiểm cỡ nào rồi. Tên tuổi của Tiểu Tạp Dịch mặc dù tốt sứ, nhưng mà, vạn nhất gặp phải không biết Tiểu Tạp Dịch đây này?

Dương Niệm Tuyết do dự một chút, cũng là nhẹ gật đầu.

Nàng mặc dù có chút không có tim không có phổi, nhưng mà không hề ngốc. Cũng biết hiện tại chính mình ba người thời khắc này tình cảnh cũng không phải tốt như vậy!

Tam nữ không có tiếp tục khắp nơi đi lung tung, tam nữ đi tới tầng thứ chín, liền phải tiếp tục xuống, mà lúc này, tầng thứ chín bầu trời màu lam thông đạo đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động. Tam nữ ngẩng đầu nhìn về phía cái kia màu lam thông đạo.

“Nơi đó tại sao rồi hả?” Dương Niệm Tuyết nói khẽ.

Bảo Nhi lắc đầu, “không biết!”

“Giống như có cái gì muốn đi ra!” Tuyết nhi nói.

Bảo Nhi nói: “Mặc kệ, chúng ta đi mau, đi tìm Tiểu Tạp Dịch.”

Vừa nói, nàng lôi kéo Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm, sẽ phải rời khỏi, nhưng mà ngay tại lúc này, cái kia màu lam thông đạo đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, một vệt kim quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện. Kim quang tản đi, một tên đang mặc màu vàng khôi giáp nam tử cầm súng xuất hiện ở tam nữ hướng trên đỉnh đầu cách đó không xa.

Thượng giới người đâu!

Kim Giáp Nam Tử hai mắt chậm rãi nhắm lại, qua hồi lâu, trên thân hắn kim quang dần dần bình tĩnh lại. Lúc này, hắn mở mắt, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, “bổn tướng từ thượng giới mà đến, phụng người tộc nhân quân chi mệnh, đến đây kích sát nhân tộc dị loại Dương Diệp, có thể không ai biết hắn ở nơi nào?”

Đánh chết Dương Diệp!

Nguyên bản phải đi Bảo Nhi tam nữ lập tức ngừng lại, Dương Niệm Tuyết nhìn xem Kim Giáp Nam Tử kia, liền muốn nói gì, cũng là bị Bảo Nhi cho vội vàng che miệng.

Bảo Nhi lắc cái đầu nhỏ, sau đó lôi kéo Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm sau này chậm rãi thối lui.

Không trung.

Trầm mặc một hồi, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “thượng giới nhân quân vì sao phải giết Dương Diệp kia?”

Kim Giáp Nam Tử nhìn về phía hắn bên phải, “người này không chỉ có Tu Ma, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, Thánh Kiếm, quyết không thể trong tay hắn. Nếu là biết rõ hắn tung tích, có thể báo cho biết cùng ta.” Vừa nói, hắn lấy ra mặt màu vàng tấm thuẫn, “vật ấy, Đế Giai Thượng Phẩm. Biết rõ hắn tung tích người, này vật liền là của hắn!”

Âm thầm, thanh âm kia nói: “Ngươi chúng ta đối với Dương Diệp nhận thức là lúc trước, mà bây giờ, hắn cùng lúc trước đã không hề cùng dạng. Cho nên, các ngươi nếu là thật sự tưởng giết hắn, cuối cùng tại chính xác giải thực lực của hắn sau lại tới!"

Kim Giáp Nam Tử đạm thanh nói: "Đây là chuyện của chúng ta, sẽ không lao các hạ quan tâm."

Chìm đếm thầm hơi thở, cái kia âm thầm thanh âm vang lên lần nữa, "ta không biết tung tích của hắn, nhưng mà, ta biết có cái biện pháp có thể tìm được hắn."

"Nói!" Kim Giáp Nam Tử kia nói.

Âm thầm, thanh âm kia nói: "Nhìn xuống phía dưới cái kia ba tiểu cô nương chưa? Này ba tiểu cô nương, trong đó có một cái tự xưng là nữ nhi của Dương Diệp. Nếu như ngươi bắt giữ nàng ở, Ta tin tưởng, Dương Diệp kia nhất định sẽ xuất hiện!"

Nghe nói như thế, Bảo Nhi sắc mặt đại biến, lập tức, nàng lôi kéo hai nữ nhanh chóng chạy như điên.

Nhưng mà lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên bao phủ các nàng, bị này ba cỗ lực lượng bao phủ, tam nữ tại không cách nào nhúc nhích.

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở tam nữ bên cạnh.

Người đàn ông trung niên này, đúng là Cổ Đế kia.

Cổ Đế nhìn xem Kim Giáp Nam Tử kia cười cười, sau đó nói: "Theo ta được biết, nhân quân ở thượng giới, là nhân nghĩa chi quân, là Nhân tộc ta lĩnh tụ một trong. Nhưng mà, thủ hạ của hắn xuống hạ giới về sau, làm những chuyện như vậy, thật sự là làm cho người ta khó có thể lấy lòng!"

Kim Giáp Nam Tử nhìn thoáng qua Cổ Đế, sau đó nói: "Từ xưa đến nay, người thành đại sự, vĩnh viễn sẽ không câu tại tiểu tiết. Chỉ cần kết quả là tốt, còn quá trình, không từ thủ đoạn một điểm, thì có cái quan hệ gì đâu?"

Cổ Đế nhẹ cười cười, "có quan hệ gì? Các hạ dùng mấy tiểu cô nương đến uy hiếp Dương Diệp, cái này không từ thủ đoạn, nếu là truyền đến thượng giới, này đối với người quân danh dự, giống như không tốt lắm đâu?"

Cảnh giới nam tử nhìn thẳng Cổ Đế, "đây là ta làm, cùng nhân quân có quan hệ gì? Còn nữa, ai lại sẽ truyền đi lên chứ? Các hạ ngươi sao? Thứ cho ta nói thẳng, các hạ sau này chỉ sợ là không có cơ hội!”

Nói xong, hắn nhẹ nhàng điểm một cái, trong tay hắn chuôi này Kim Sắc Trường Thương trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Cổ Đế kích bắn đi.

Cổ Đế thần sắc bình tĩnh, tay phải hắn bấm tay hướng phía nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm này, trước mặt hắn không gian trực tiếp vỡ ra đến, ngay sau đó, một cây trường thương từ trong đó bắn nhanh ra như điện, cùng đạo kim quang kia đánh vào nhau.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, kim quang tản đi.

Không trung, Kim Giáp Nam Tử kia nhìn nhìn trường thương trong tay của chính mình, sau đó nói: “Thực lực không tệ.”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ngay tại chỗ.

Cổ Đế đang muốn ra tay, đột nhiên, một trương màu vàng Phù Lục xuất hiện ở Cổ Đế trên không, thoáng qua, trong Phù Lục bay ra khỏi một cái quả đấm màu vàng chữ nhỏ.

Trấn!

Làm cái chữ này xuất hiện một khắc này từng cái

Bành!

Cổ Đế trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Kim Giáp Nam Tử cười lạnh một tiếng, “vật ấy chính là nhân quân ban tặng, há lại ngươi có thể ngăn cản?”

Vừa nói, ánh mắt của hắn đã rơi vào Bảo Nhi tam nữ trên người, hắn tay phải vung lên, một cổ hơi thở bay thẳng đến tam nữ thổi quét mà đến.

Ngay tại lúc này từng cái

Tam nữ tiểu nắm tay bàn tay nhỏ bé, con mắt nhắm thật chặt, đặc biệt là Lôi Lâm, tiểu thân thể không ngừng rung động, trong miệng còn không ngừng nhắc tới: “Ta không ham chơi rồi, ta tại cũng không ham chơi rồi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kim Giáp Nam Tử đạo kia khí tức lập tức tan thành mây khói.

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “nói cho ta biết, ngươi muốn chết như thế nào!”

...

PS: Hạ giới chuyện tình, lời nhắn nhủ xong hết rồi.

Cuối cùng, nhóm thứ nhất T lo lắng đã làm xong. Người hâm mộ giá trị đạt tới minh chủ trở lên, có thể tìm ta miễn phí cầm một kiện, ta còn làm cho đi một tí xung quanh lễ vật, ví dụ như đặt làm cái bật lửa nha gì gì đó, có cần bằng hữu cũng có thể Q ta!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1870: Không thể dạy nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1865 chương: Không thể dạy nàng!

Muốn chết như thế nào!

Theo thanh âm rơi xuống, một Thanh Sam Nam Tử cùng một tên váy xanh nữ tử xuất hiện ở trong tràng. Nam tử không tính tuấn mỹ, nhưng mà góc cạnh rõ ràng, ánh mắt sắc bén, trên người có một cỗ kiệt ngao bất thuần khí chất.

Nữ tử đang mặc một bộ màu xanh váy dài, mái tóc áo choàng, dung nhan tuyệt mỹ, thuộc về cái loại này làm cho người ta nhìn thoáng qua liền khó có thể quên người.

Nam tử này cùng nữ tử, đúng là Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi.

Dương Diệp!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Bây giờ đang ở Thiên Trụ Sơn này, Dương Diệp tuyệt đối thuộc về cấm kỵ tồn tại, căn bản không người nào dám đơn giản đi gây, đừng nói trên thân hắn có Thánh Kiếm kia, coi như là so với Thánh Kiếm kia tốt nhiều thứ hơn, cũng không người nào dám đi di chuyển!

Tuy rằng phía dưới không có người nào dám trêu, nhưng mà phía trên có a!

Trong tràng, âm thầm rất nhiều người có chút nhìn có chút hả hê.

“Phụ thân!”

Lúc này, một đạo thanh thúy thanh phá vỡ trong sân bình tĩnh, tại dưới ánh mắt ta của tất cả mọi người, một đạo thân ảnh kiều tiểu đột nhiên bay đến trong ngực của Dương Diệp.

Mà Bảo Nhi cùng Lôi Lâm cũng là đi tới bên cạnh của Dương Diệp, bất quá giờ phút này, Bảo Nhi nhưng là có chút thận trọng. Hiển nhiên, nàng cũng biết mình lần này đã gây họa. Còn Lôi Lâm, Lôi Lâm tức thì không có nghĩ nhiều như vậy, nàng trực tiếp kéo lại tay của Dương Diệp, trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy nụ cười sáng lạn.

Nhìn xem tam nữ, Dương Diệp vốn muốn trách cứ toàn bộ cũng không biết bay đi nơi nào.

Trách cứ!

Kỳ thật, chủ yếu nhất trách nhiệm là hắn.

“Tới đây!”

Ngay tại lúc này, Tô Thanh Thi đột nhiên nói.

Nghe được lời của Tô Thanh Thi, Dương Diệp trong ngực Tuyết Nhi đối với Dương Diệp thè lưỡi, sau đó ngoan ngoãn đi tới bên cạnh của Tô Thanh Thi. Tô Thanh Thi bình thường rất ít nói chuyện, nhưng mà Dương Niệm Tuyết đối với chính mình vị này mẹ nóng nảy đó là rất rõ ràng. Nàng biết, chính mình mẫu thân nếu là tức giận, hậu quả kia nhất định là vô cùng vô cùng nghiêm trọng.

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua Tuyết Nhi, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, “cẩn thận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Kim Giáp Nam Tử kia, “Nhân Quân phái xuống?”

Kim Giáp Nam Tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Khó trách lúc trước phái người xuống sẽ chết, không thể không nói, thực lực của ngươi quả thật không tệ.”

Dương Diệp nói: “Ngươi thật xa xuống, không phải là chuyên cửa khen ta a?”

Kim Giáp Nam Tử ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, “Dương Diệp, giao ra Thánh Kiếm, ta chừa cho ngươi một cái toàn thây, như thế nào?”

Dương Diệp cười cười, “nguyên bản, ta nghĩ đến ngươi chỉ là tới muốn kiếm, không nghĩ tới, ngươi không chỉ có muốn kiếm, còn muốn mạng của ta!”

Kim Giáp Nam Tử nói: “Ngươi không chỉ tu luyện tà đạo công pháp, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, ở thượng giới, ngươi đây là thuộc về công nhiên phản bội Nhân Tộc, chết một vạn lần đều không đủ...”

Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “thứ cho ta nói thẳng, ta học cái gì, quan Nhân Quân hắn đánh rắm! Nói nhảm cũng đừng nhiều lời. Ta hiện tại liền để cho ngươi đầu với ngươi cổ dọn nhà!”

Nói xong, dưới chân hắn đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang, thoáng qua, hắn cùng với đạo kiếm quang kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Mọi người còn chưa nhìn rõ ràng, Kim Giáp Nam Tử kia chính là trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Đám người khi phục hồi tinh thần lại, mấy đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở Kim Giáp Nam Tử kia bốn phía, này mấy đạo kiếm quang nhanh đến mức cực hạn, lấy mắt thường căn bản khó có thể trông thấy!

Giờ này khắc này, sự rung động trong lòng của Kim Giáp Nam Tử đó là không có gì sánh kịp.

Rung động!

Thực lực của Dương Diệp, hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn. Giờ khắc này, hắn không dám ở chút nào lòng khinh thị, lập tức, hắn tay phải vung lên, một trương Phù Lục từ lòng bàn tay hắn bay ra, tấm bùa kia khẽ run lên, một cái thật nhỏ màu vàng chữ từ trong đó vọt ra.

Trấn!

Làm trấn này sau khi xuất hiện, cái kia vừa xong trước mặt hắn mấy đạo kiếm quang trực tiếp bị cái chữ này cho chấn vỡ.

Cách đó không xa, nhìn thấy một màn này Dương Diệp trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, đây là đồ chơi gì?

“Cẩn thận một chút!” Lúc này, Cổ Đế kia xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, nói: “Đồ chơi kia, là thượng giới Nhân Quân cho hắn, uy lực rất mạnh, không thể chủ quan!”

Nhân Quân cho!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chính yếu nói, lúc này, xa xa cái kia thật nhỏ ‘trấn’ chữ đột nhiên hướng phía hắn kích xạ mà tới.

http://tr u yenc
uatui.net/ Không dám khinh thường, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí bắt đầu khởi động, sau đó chỉ về phía trước điểm ra.

Kiếm chỉ!

Ầm!

Tay của Dương Diệp kịch liệt run lên, sau đó cả người hắn hướng lui về sau trọn vẹn mấy trăm trượng, mà cái kia thật nhỏ màu vàng 'trấn' chữ cũng bị Dương Diệp một ít chỉ đánh bay.

Cách đó không xa, Kim Giáp Nam Tử kia thần sắc trầm xuống. Hắn không nghĩ tới, cái kia 'trấn' chữ vậy mà lại bị Dương Diệp cho đẩy lui.

Đánh giá thấp Dương Diệp rồi!

Nghiêm trọng đánh giá thấp Dương Diệp rồi!

Kim Giáp Nam Tử nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp nói: "Ta có thể không có hứng thú cùng ngươi cơ cơ oai oai!"

Thanh âm rơi xuống, dưới chân hắn đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kim Giáp Nam Tử kia sắc mặt đại biến, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, khi này lực lượng thần bí xuất hiện một khắc này, Dương Diệp đạo kia kiếm tốc độ của ánh sáng đột nhiên bạo tăng!

Giờ khắc này, Kim Giáp Nam Tử trong đầu chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu.

Đã xong!

Quả nhiên đã xong.

Một hơi về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh. Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, đầu của Kim Giáp Nam Tử kia đột nhiên từ cổ trên rớt xuống. Máu tươi như trụ, đầu rơi xuống đất.

Trong nháy mắt, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Giống như chết yên tĩnh!

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, trên thân Kim Giáp Nam Tử kia đeo đích Nạp Giới lập tức bay đến trong tay hắn. Không có để ý trong tràng mọi người, hắn nhìn về phía Cổ Đế kia, "chuyện lúc trước, đa tạ!"

Cổ Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: "Việc rất nhỏ."

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Bảo Nhi đột nhiên nói: “Tiểu Tạp Dịch, mới rồi có người bán đứng chúng ta, chính là người để cho Kim Giáp Nam Tử kia đến bắt chúng ta đấy!”

Nghe vậy, Dương Diệp ánh mắt lập tức băng lạnh xuống. Hắn biết, tại Thiên Trụ Sơn này có vô số người tưởng muốn hắn chết, nhưng mà, muốn cùng làm là một chuyện. Ngươi có thể nghĩ, nhưng mà ngươi đừng làm, đặc biệt là còn dính đến Tuyết Nhi các nàng!

Đây là nàng tuyệt đối không thể chịu đựng đấy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía không trung, sau đó âm thanh lạnh lùng nói: “Thế nào, dám làm cũng không dám đảm đương sao?”

Hai hơi về sau, đám người Dương Diệp cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một người áo đen.

“Không nghĩ tới Dương Diệp ngươi đã đến loại trình độ này!” Người áo đen nói. Trong thanh âm, tràn đầy một chút bất đắc dĩ.

“Chính là hắn!” Bảo Nhi chỉ vào người áo đen nói.

Nàng mặc dù không biết người áo đen, nhưng mà, nàng còn nhớ rõ lời mới vừa nói thanh âm của người nọ.

Cách đó không xa, người áo đen nói: “Dương Diệp, ngươi cũng đã biết ta vì sao phải làm như vậy? Bởi vì...”

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Người áo đen kia thân thể cương cứng, qua một hơi, luồng gió mát thổi qua, đầu của người áo đen kia trực tiếp từ trên cổ rớt xuống.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đạm thanh nói: “Thật có lỗi, ta không muốn biết!”

Nói xong, hắn lôi kéo Bảo Nhi còn có Lôi Lâm quay người rời đi.

Trong tràng, một tiếng thở dài đột nhiên ở giữa sân vang lên, “tự gây nghiệt, không thể sống...”

...

Trong Hồng Mông Tháp hơn nhiều bốn người, bốn người này đúng là Tô Thanh Thi cùng Bảo Nhi các loại nữ nhân.

Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm các loại nữ nhân thế nhưng là quen biết đã lâu, lập tức vừa thấy mặt, chính là chơi lại với nhau. Hơn nữa còn rất rộng rãi đem cái kia hai chuôi kiếm cho Dương Niệm Tuyết cùng Lôi Lâm các nàng chơi.

Cao hứng nhất không ai qua được Dương Niệm Tuyết rồi, bởi vì nàng đã ở học kiếm. Bởi vì duyên cớ của Tiểu Bạch, cái kia hai chuôi kiếm đều vô cùng nể tình, mặc cho Dương Niệm Tuyết sai khiến.

Cách đó không xa, nhìn xem mấy đứa trẻ vui đùa ầm ĩ, Dương Diệp trên mặt khó được xuất hiện vẻ tươi cười.

Tại Dương Diệp bên cạnh, Tô Thanh Thi nói khẽ: “Sau này không thể để cho các nàng chạy loạn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Thanh Thi, Tuyết Nhi nàng cũng tại bắt đầu học kiếm?”

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, sau đó nàng giữ chặt tay của Dương Diệp, “biết không? Nàng rất sùng bái ngươi, đặc biệt là hiện tại.”

“Sùng bái ta?” Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Sùng bái ta cái gì?”

“Lợi hại!”

Tô Thanh Thi mỉm cười, “nàng vừa rồi một mực ở nói với ta các nàng đoạn đường này đến chuyện tình, nàng nói, gặp được nguy hiểm gì, chỉ phải báo ra tên của ngươi, liền không người nào dám tổn thương các nàng. Thậm chí có người trả cho các nàng chịu nhận lỗi!”

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi lắc đầu cười cười. Kỳ thật, nếu như Tuyết Nhi các nàng sớm tới, các nàng đó khả năng sẽ không may mắn như vậy. Bởi vì tới sớm, cha của nàng còn không có lợi hại như vậy. Mà bây giờ, tại Thiên Trụ Sơn này, dám cố ý đắc tội Dương Diệp hắn đấy, thật đúng là không có mấy cái.

Về phần ít Cổ Lão Tu Hành Giả kia, hắn tin tưởng, những người kia dù cho đối với hắn không có hảo ý, cũng sẽ không bắt các nàng động thủ.

Càng là cường giả, càng là kiêu ngạo, lại càng không biết làm cái loại này chuyện vô sỉ.

Ngược lại là cái loại này không có có bản lĩnh gì người, làm việc mới có thể không hề có nguyên tắc!

Lúc này, Tô Thanh Thi nói: “Các nàng có thể sẽ không đi trở về!”

Dương Diệp xem ra liếc mắt nơi xa Dương Niệm Tuyết cùng Bảo Nhi còn có Lôi Lâm, sau đó cười nói: “Làm gì vậy phải đi về?”

Vừa nói, hắn giữ chặt tay của Tô Thanh Thi, nói khẽ: “Ta suy nghĩ minh bạch. Lúc này đây, các ngươi đều đi theo ta, mặc kệ gặp được sự tình gì, Dương Gia chúng ta người cùng nhau đối mặt, được hay không?”

Tô Thanh Thi thân thể mềm mại khẽ run lên, sau đó nàng ôm vào trong ngực của Dương Diệp, “Được!”

Kỳ thật, nàng minh bạch Dương Diệp vì cái gì không đem các nàng mang theo trên người, bởi vì đi theo Dương Diệp hắn, muốn nguy hiểm nhiều. Nhưng mà, Dương Diệp có thể không biết, các nàng kỳ thật là phi thường tưởng đi theo hắn, muốn cùng hắn cùng nhau đối mặt hết thảy.

Bởi vì như vậy ít nhất sẽ không mỗi ngày đều qua phập phòng lo sợ!

Ngay tại lúc này, Tuyết Nhi đột nhiên chạy tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nàng giữ chặt tay của Dương Diệp, “cha, ngươi dạy ta một chiêu kia mới vừa rồi, được hay không?”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tuyết Nhi, sau đó cười nói: “Một chiêu kia?”

Tuyết Nhi hưng phấn nói: “Chính là một kiếm sẽ đem Kim Giáp Nam Tử kia giết một chiêu kia!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm một thanh kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, không có vung tiểu trảo, nhưng mà ý kia nhưng là vô cùng rõ ràng.

Ta cũng muốn bắt chước!

Cái này là ý tứ của Tiểu Bạch!

“Không thể dạy nàng!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên hai âm thanh.

Này hai âm thanh, theo thứ tự là Cùng Kỳ kia cùng Hậu Khanh đấy.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1871: Mắc mớ gì tới hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1866 chương: Mắc mớ gì tới hắn!

Dạy Tiểu Bạch kiếm kỹ?

Đây là một chuyện đáng sợ biết bao nhiêu a!

Tiểu Bạch bình thường thời điểm phải không gấu đấy, nhưng mà, nàng một khi gấu đứng lên, vậy đơn giản là vô pháp vô thiên, đặc biệt là tại trong Hồng Mông Tháp này, có Hồng Mông Tháp chỗ dựa, nàng thật sự có thể đi ngang. Mà nàng một khi học được kiếm kỹ, đầu tiên nhất định sẽ cầm hai người bọn họ khai đao!

Nếu như Tiểu Bạch dùng là là thông thường kiếm, hai người bọn họ tự nhiên không chỗ nào sợ hãi, nhưng mà, Tiểu Bạch dùng là là kiếm của Nhân Quân!

Kiếm kia, là có thể phá bọn hắn phòng ngự!

Nghe được Hậu Khanh cùng lời của Cùng Kỳ, Tiểu Bạch vốn là ngây cả người, sau đó nàng nhìn về phía Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh, lúc này đây, không phải là trong nháy mắt, mà là nhìn hằm hằm.

Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ bị Tiểu Bạch nhìn có chút tê cả da đầu, vừa rồi dưới tình thế cấp bách quên dùng truyền âm.

Cái này thú vị!

Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên chỉ vào Hậu Khanh, “đều là hắn nói, hắn để cho ta nói!”

Tiểu Bạch lập tức nhìn về phía Hậu Khanh.

Hậu Khanh: “...”

Cuối cùng, tại Hậu Khanh không ngừng chịu nhận lỗi dưới, Tiểu Bạch lúc này mới bỏ qua. Mà Dương Diệp cũng bắt đầu dạy Tiểu Bạch cùng Tuyết Nhi kiếm kỹ.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày đều là tại làm bạn Tô Thanh Thi cùng Tuyết Nhi các loại nữ nhân.

Mà Thiên Trụ Sơn cũng không có chuyện gì phát sinh, khó được bình tĩnh!

Nửa tháng sau, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, đi tới Thiên Trụ Sơn đệ Thập Nhất Tầng.

Hắn tự nhiên không có quên, hắn cùng với Thiên Ma Tộc tộc trưởng ước định.

Mà Vân Bích kia sớm đã đợi chờ ở đây.

“Đi theo ta tới!”

Vân Bích thanh âm rơi xuống, nàng toàn bộ người hóa thành một đạo ánh sáng âm u phóng lên trời.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Rất nhanh, hai người đến đến trong hư không.

Vân Bích nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nàng tay phải nhẹ nhàng hướng phía trước tìm tòi, này tìm tòi, không gian chung quanh như gặp phải trọng kích, kịch liệt run lên, ngay sau đó, tại hai người đỉnh đầu, xuất hiện một mảnh màn sáng đủ mọi màu sắc.

“Cái này là kết giới?” Dương Diệp hỏi.

Vân Bích nhẹ gật đầu, “chính là thứ này, mệt nhọc Thiên Ma Tộc ta vô số năm.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn cúi đầu nhìn về phía tay phải của chính mình, trong tay, kim quang hiện lên, một thanh kiếm xuất hiện.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu cái kia một màn ánh sáng, sau một khắc, một đạo Kim Sắc Kiếm Khí đột nhiên phá không mà đi. Rất nhanh, Kim Sắc Kiếm Khí bổ vào cái màn sáng kia phía trên, trong chốc lát từng cái

Ầm!

Toàn bộ hư không kịch liệt run lên, nhưng mà, màn sáng kia cũng không có tán. Bất quá, kia xuất hiện một chút vết rạn.

Vân Bích nói: “Có thể không nên coi thường! Tuy rằng trải qua vô số năm, trận này đã là suy yếu nhất thời điểm, nhưng mà, dù sao cũng là đã từng đại năng bố trí, vẫn là có Kỳ Đặc Thù chỗ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn hướng phía trước bước ra một bước, Kiếm Vực ra.

Thoáng qua, một vệt kim quang ở giữa sân chợt lóe lên...

Rầm rầm rầm!

Trong hư không, tiếng nổ vang không ngừng vang lên. Theo những thứ này tiếng nổ vang không ngừng vang lên, Thiên tế cái kia màu sắc rực rỡ màn sáng dần dần hư ảo.

Một khắc sau.

Ầm!

Cái màn sáng kia đột nhiên nổ bể ra, hóa thành vô số năng lượng mảnh vỡ từ Thiên tế rơi xuống phía dưới.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã nghe được phía dưới vô số tiếng hoan hô.

Không có đi quản những cái kia tiếng hoan hô, kiếm thu, Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa Vân Bích, “tiền bối, giữa chúng ta, không thiếu nợ nhau.”

Vân Bích nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tiền bối không phải là muốn giết ta chứ?”

Vân Bích lắc đầu, “ta vì sao muốn giết ngươi?”

Dương Diệp cười nói: “Bị tiền bối nhìn như vậy, trong nội tâm có chút hoảng sợ!”

Vân Bích nói: “Ngươi nên biết, Thiên Ma Tộc ta có một chút năng lực đặc thù, cái kia đó là có thể chứng kiến một số người tương lai, đương nhiên, tương lai là không xác định, nhưng mà, có khi, cũng là cố định.”

/
/truyenc u atui.net/ Dương Diệp nói: “Tiền bối muốn nói cái gì!”

Vân Bích nói: “Ta thấy được một ít về tương lai của ngươi!”

Dương Diệp nhíu mày, chính yếu nói, lúc này, Vân Bích lại nói: “Đương nhiên, ta là thông qua người bên cạnh ngươi đến xem tương lai của ngươi đấy. Tương lai của ngươi, ta không cách nào nhìn thấu, bởi vì tựa hồ có sức mạnh thần bí tại thay ngươi che lấp. Nhưng mà, ta có thể thông qua người bên cạnh ngươi đến xem."

Nói đến đây, nàng có chút dừng lại, sau đó nói: "Người bên cạnh ngươi, tựa hồ rất thống khổ!"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó cười nói: "Như tiền bối từng nói, tương lai, là không xác định. Dù cho có đôi khi là cố định, nhưng mà, cái kia lại có thể thế nào chứ? Chúng ta tập võ là vì cái gì? Là vì cải biến vận mệnh của chính mình. Có đôi khi, thiên định thắng người, nhưng mà, cũng có đôi khi, là Nhân Định Thắng Thiên."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế hư không, sau đó nói: "Người sống, là cùng là đắt, là nhút nhát là hùng, đều xem chính chúng ta."

"Cường Giả chi Tâm!"

Vân Bích mỉm cười nói: "Cường giả, không ngừng vươn lên. Ta tin tưởng, chúng ta còn sẽ gặp mặt."

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp sau khi trầm mặc một hồi, sau đó cũng đã đi ra Thiên Ma thế giới.

Hắn không hề rời đi Thiên Trụ Sơn, mà là tiếp tục đi lên, rất nhanh, hắn đi tới đệ Thập Nhị Tầng.

Cũng là Thiên Trụ Sơn một tầng cuối cùng!

Kết giới!

Tử Nhi cùng Tiểu Thất ở thượng giới, Huyết Nữ cũng cần lên trên giới mới có thể phục sinh. Cái này thượng giới, hắn là nhất định phải đi.

Vừa bước vào đệ Thập Nhị Tầng, một cỗ cực kỳ uy áp cường đại chính là hướng phía hắn nghiền ép mà tới.

Mạnh mẽ!

Vô cùng mạnh mẽ!

So với Vân Bích kia cho cảm giác của hắn còn mạnh hơn!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác toàn thân mình muốn nổ bể ra.

Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, Kiếm Vực thi triển ra, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Trong tràng dường như có đồ vật gì đó bị xé nứt.

“Hử?”

Lúc này, một đạo tiếng kinh dị ở giữa sân vang lên.

Thoáng qua, chân trời tầng mây đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một đầu to lớn long não từ trong tầng mây kia dò ra.

Cự long cúi cúi đầu, đi tới Dương Diệp trên đỉnh đầu không đến trăm trượng vị trí, nó mắt nhìn xuống Dương Diệp, ánh mắt coi thường, tựa như một cái thiên thần đang chăm chú nhìn một con giun dế.

Cái này cự long, đúng là cái kia chúc long!

Dương Diệp ngẩng đầu cùng chúc long đối mặt, trong mắt, không hề sợ hãi.

“Là ngươi!” Trọc Long đột nhiên nói.

Hắn tự nhiên nhận ra Dương Diệp, sở dĩ nhận ra Dương Diệp, tự nhiên là bởi vì Tiểu Thất.

Dương Diệp nói: “Tiền bối không có lên trên giới?”

“Này có quan hệ tới ngươi?” Trọc Long nói.

Dương Diệp nhún vai, “chẳng qua là tùy tiện hỏi một chút!”

Chúc long mắt nhìn xuống Dương Diệp, “nhân loại, ta bất kể ngươi cùng Tiểu Thất quan hệ thế nào, nhưng mà, ngươi muốn hiểu rõ một chút, Tiểu Thất chính là Thiên Chi Kiêu Nữ, nàng, căn bản không phải ngươi có thể tiếp xúc. Các ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, sau đó nói: “Tiền bối, thứ cho ta nói thẳng, đây là ta cùng Tiểu Thất chuyện giữa.”

Chúc long hai mắt híp lại, sau một khắc, một cỗ cực kỳ mạnh mẽ long uy đột nhiên từ Thiên tế chiếu nghiêng xuống.

Long uy!

Rồng thực sự uy, so với Thiên Địa Chi Uy còn kinh khủng hơn long uy. Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác dường như trời sập.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực ra.

Kiếm Vực ra, một thanh hư ảo kiếm tại trong Kiếm Vực tung hoành lập loè, vẻ này long uy trực tiếp tại trong Kiếm Vực bị Dương Diệp thanh kiếm này xé thành vô số mảnh.

“Kiếm Vực!”

Lúc này, chân trời chúc long đột nhiên nói. Trong thanh âm, mang theo một vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia chúc long, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế hư không, hắn có thể cảm giác được, tại trên hư không kia, có một cái vô hình kết giới. Kết giới này, so với trước đó hắn chém nát kết giới kia mạnh mẽ rất nhiều nhiều nữa...

Không nắm chắc!

Hoàn toàn không có nắm chắc chém nát!

Đã trầm mặc một hồi lâu, Dương Diệp quay người rời đi. Mà đúng lúc này, cái kia chúc long đột nhiên nói: “Tiểu Thất cùng ngươi quan hệ như thế nào?”

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nói: “Bằng hữu!”

“Bằng hữu?”

Chúc long trầm giọng nói: “Tiểu tử, ngươi có được Sát Lục Chi Tâm, còn lĩnh ngộ sát ý, những thứ này đều là tiếp theo, quan trọng nhất là, ngươi còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp cùng với công pháp của Tu ma giả, nếu là để cho nàng lão cha biết, tất nhiên sẽ diệt trừ ngươi!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Trọc Long, “tiền bối từ thượng giới mà đến, nên biết vu tổ chứ?”

“Tự nhiên!” Đèn cầy long đạo.

Dương Diệp nói: “Nhân Quân cùng Thiên Quân như vậy nhân nghĩa, lợi hại như vậy, bọn hắn tại sao không đi giết vu tổ?”

Chúc long: “...”

Dương Diệp khinh thường cười cười: “Cái gọi là nhân nghĩa, đều là giả, bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh mới là thật. Còn Thiên Quân kia, thứ cho ta nói thẳng, ta là cùng nữ nhi của hắn kết giao bằng hữu, lại không phải cùng hắn kết giao bằng hữu, ta học công pháp gì, ta là người như thế nào, liên quan đến hắn cái rắm ấy!”

Cái kia chúc long giận quá thành cười, “tiểu tử, ngươi có biết hay không ngươi rất ngông cuồng?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không biết!”

Đèn cầy long đạo: “Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi nắm giữ Kiếm Vực cũng rất ngưu, Nhân Quân cùng thực lực của Thiên Quân, vượt xa ngươi, đừng nói bọn hắn, chính là bọn họ một ít thủ hạ cũng đủ để đánh chết ngươi. Làm người, còn là...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt chúc long mà nói, “bọn hắn sống bao nhiêu năm?”

Chúc long: “...”

Dương Diệp nhìn thẳng chúc long, “thứ cho ta nói thẳng, tại cho ta mười năm, cái gì Nhân Quân Thiên Quân, đều quỳ xuống cho lão tử.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Tại chỗ, chúc long ngây ngẩn cả người.

...

Ly khai Thiên Trụ Sơn về sau, Dương Diệp chính muốn đi tìm Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, đột nhiên, một đạo chói tai tiếng rống giận dữ khi hắn cách đó không xa vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một cây Kim Sắc Trường Bổng ở đằng kia trong phiến hư không khẽ quét mà qua.

Ầm!

Cái kia trong phiến hư không, truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh. Giờ khắc này, cả Thiên Trụ Sơn cũng vì đó kịch liệt run lên!

Hầu tử?

Dương Diệp do dự một chút, sau đó hướng phía vùng hư không đó kích bắn đi.

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được cái kia hầu tử, mà ở hầu tử đối diện, là cái kia đầu trọc trung niên nam tử.

Mà ở nam tử đầu trọc trong tay, có một khối lớn chừng bàn tay người tí hon màu vàng, tiểu nhân quanh thân bị kim quang tác làm cho.

Nhìn thấy Dương Diệp, cái kia hầu tử đột nhiên nói: “Ngươi rốt cuộc đã tới, đến, ngươi lên, hay vẫn là cùng tiến lên?”

Dương Diệp kinh ngạc nhìn cái kia hầu tử, “...”

...

PS: Cảm tạ: 1048039497aa, kiếm phối hợp Dương Diệp, trong lúc vô hình ‘trang bức’, Phì Tử kiên 0304, mâu thuẫn im lặng, 2531140643 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1872: Kim Thân Pháp Tướng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1867 chương: Kim Thân Pháp Tướng!

Lừa người!

Dương Diệp thật không ngờ, cái con khỉ này vậy mà cũng sẽ lừa người.

Quả nhiên, chỗ xa kia nam tử đầu trọc nhìn về phía hắn, trong mắt, tràn đầy vẻ đề phòng.

Lúc này Dương Diệp, có thể đã không phải là ban đầu Dương Diệp. Bây giờ Dương Diệp, tại cái này giới, không có người nào không kiêng kỵ.

Dương Diệp cũng nhìn về phía cái kia nam tử đầu trọc, Dương Diệp hắn là người trừng mắt tất báo, nam tử đầu trọc này lúc trước thế nhưng là muốn giết hắn đoạt kiếm đấy. Việc này, hắn tự nhiên không có quên.

Lúc này, nam tử đầu trọc đột nhiên nói: "Ta khuyên các hạ hay vẫn là không nên dính vào chúng ta phật gia cùng này nghiệt súc chuyện tình, bằng không thì, các hạ ngày sau nếu là đi thượng giới, chỉ sợ là không nơi sống yên ổn."

"Phật gia?"

Dương Diệp nhíu mày, nhìn về phía cái kia hầu tử, hầu tử nói: "Tương đương với một cái tông môn, chỉ có điều, tông môn này có chút lớn!"

Một thế lực!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia nam tử đầu trọc, sau đó lại nhìn một chút hầu tử, cuối cùng, trong lòng hắn làm quyết định. Dương Diệp không nói nhảm, tâm niệm nhất động, một thanh hư ảo kiếm bay thẳng đến cái kia nam tử đầu trọc kích bắn đi.

Nam tử đầu trọc này xem ra từ bi vô cùng, nhưng mà, kì thực dối trá rất, hắn tin tưởng, lấy đối phương tính tình, coi như là hắn không ra tay, đi thượng giới, đối phương khẳng định cũng sẽ không bỏ qua cho hắn. Trái lại, cái con khỉ này tuy rằng bạo lực đi một tí, nhưng mà, nhưng là tính tình sảng khoái, đáng giá kết giao!

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, hầu tử sắc mặt lập tức biến đổi, vội vàng nói: "Cẩn thận..."

Bành!

Thanh âm còn chưa rơi xuống, chỉ thấy Dương Diệp đã bị chấn bay đến mấy ngàn trượng có hơn.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực của chính mình, tại trước ngực hắn, có một bạt tai lớn dấu bàn tay. Trừ lần đó ra, dấu bàn tay bốn phía làn da đã rạn nứt ra.

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, phải biết, hắn bây giờ thân thể thế nhưng là cực kì khủng bố đấy. Nhưng mà, vẫn bị chấn thương.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia nam tử đầu trọc, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía nam tử đầu trọc trong tay Kim Sắc Tiểu Nhân kia, đây là đồ chơi gì?

"Phật gia chí bảo!"

Ngay tại lúc này, một bên hầu tử đột nhiên nói: "Phật gia Phật quân

Kim Thân Pháp Tướng!”

Dương Diệp nói: “Đó là đồ chơi gì?”

Hầu tử trầm giọng nói: “Một cái rất lợi hại đồ chơi, ta nếu không có bị thương, đừng nói Kim Thân Pháp Tướng của hắn, chính là hắn bổn tôn lần nữa, ta đều không sợ. Nhưng mà giờ phút này, ta đáp lời không thể làm gì!”

Dương Diệp nhìn về phía Kim Thân Pháp Tướng kia, sau đó cổ tay hắn khẽ động, Thánh Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, cái kia nam tử đầu trọc khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, thoáng qua, trong tay hắn Kim Sắc Tiểu Nhân đột nhiên chậm rãi bay lên, rất nhanh, Kim Sắc Tiểu Nhân kia bên trong, đột nhiên đã tuôn ra một vệt kim quang, ngay sau đó, một đạo Kim Sắc Thủ Chưởng ấn từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Ầm!

Dương Diệp còn chưa phục hồi tinh thần lại chính là cảm giác bộ ngực mình truyền đến đau đớn một hồi, sau đó cả người hắn tựa như như diều đứt dây bình thường hướng phía sau ném bay ra ngoài.

Cái kia nam tử đầu trọc đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một cây Kim Sắc Trường Côn đột nhiên ngút trời mà hạ thấp, hướng phía hắn trùng trùng điệp điệp rơi xuống.

Không dám khinh thường, nam tử đầu trọc buông tha cho truy kích Dương Diệp, tay trái của hắn kết một cái kỳ dị thủ ấn, ngay sau đó, trong tay phải hắn Kim Sắc Tiểu Nhân đột nhiên tuôn ra một vệt kim quang, đạo kim quang kia phóng lên trời, cùng cái kia Kim Sắc Trường Côn trùng trùng điệp điệp đánh vào nhau.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ Thiên tế hư không kịch liệt run lên, trong nháy mắt, toàn bộ Thiên tế đều bị kim quang bao trùm.

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực! Bất quá, không là vô địch kiếm trận!

Ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Làm Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực một khắc này, cái kia nam tử đầu trọc sắc mặt lập tức đại biến, nguy hiểm, hắn cảm thấy nguy hiểm!

Rất nhanh, hắn hai tay nắm ở trong tay Kim Sắc Tiểu Nhân, trong chốc lát, Kim Sắc Tiểu Nhân kia đột nhiên mở mắt, thoáng qua, kia đột nhiên mở miệng, “bá!”

Nói xong, một cái màu vàng chữ nhỏ chợt hiện hiện ra.

Ầm!

Trong phạm vi mấy ngàn dặm không gian đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, một cỗ lực lượng kinh khủng ở giữa sân thổi quét mà qua, trong nháy mắt, Dương Diệp đạo kiếm quang kia trực tiếp bị đánh tan, mà Dương Diệp cùng hầu tử cũng bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mười hơi về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, tay của hắn đã triệt để mất đi tri giác. Đó là mới vừa rồi bị cỗ lực lượng kia cho chấn!

“Tiểu tử, Kim Thân Pháp Tướng kia là phật gia một vị đại năng đấy, kia bổn tôn, đừng nói ngươi, coi như là là chúng ta bản thể tại đều được nhượng bộ lui binh.”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Cùng Kỳ, “ngươi có thể không biết vị đại năng kia thực lực, nói như thế, đối với lại vừa có thể không so với sư phụ ngươi yếu bao nhiêu. Bây giờ minh bạch đi!”

Đạo Bào Lão Giả!

Không thể so với Đạo Bào Lão Giả yếu bao nhiêu!

Dương Diệp sầm mặt lại, khó trách cái con khỉ này ngay từ đầu hạ lúc đến bốn phía chạy trốn, cái đồ chơi này, thật sự có nghịch thiên a!

Dương Diệp nhìn về phía hầu tử, “Hầu ca, hữu chiêu sao?”

Hầu tử lắc đầu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia nam tử đầu trọc, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Kim Sắc Tiểu Nhân kia, nếu như không có Kim Sắc Tiểu Nhân này, bất kể là hắn, hay vẫn là hầu tử, mỗi phút mỗi giờ giết chết nam tử đầu trọc này.

Nhưng mà, người ta có!

“Hồng Mông Tháp hẳn không sợ cái đồ chơi này chứ?” Dương Diệp đột nhiên nói.

“Tự nhiên!”

Hậu Khanh nói: “Bất quá, sớm là ngươi có thể đem đồ chơi kia làm cho tiến đến.”

Làm cho tiến đến!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau một khắc, cả người hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ lần nữa, cái kia nam tử đầu trọc khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “không biết tự lượng sức mình!”

Thanh âm rơi xuống, trong tay hắn Kim Sắc Tiểu Nhân đột nhiên bay lên, trong chốc lát, một đạo đạo kim quang từ trong đó bắn ra. Mỗi một vệt kim quang, đều đủ để hủy thiên diệt địa.

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Làm Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực về sau, những cái kia kim tốc độ của ánh sáng đột nhiên chậm lại, lúc này, vô số đạo kiếm quang đột nhiên tại trong Kiếm Vực giăng khắp nơi, những kiếm này quang trực tiếp đem những cái kia kim quang xé tan thành phấn.

Nhìn thấy một màn này, cái kia nam tử đầu trọc sắc mặt đại biến, trong tay hắn Kim Sắc Tiểu Nhân dưới sự thúc giục của hắn, lần nữa kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Cùng lúc đó, một thanh kiếm đâm thẳng cái kia nam tử đầu trọc mi tâm của.

Nhanh đến mức cực hạn!

Nhưng mà, một kiếm này cũng là bị một Kim Sắc Thủ Chưởng chặn lại.

Kim Sắc Thủ Chưởng này đúng là Kim Sắc Tiểu Nhân kia đấy!

Bị cái bàn tay kia ngăn trở, kiếm của Dương Diệp tại không cách nào tiến nửa tấc.

Nam tử đầu trọc trong mắt tràn đầy vẻ châm chọc, "Dương Diệp, còn đây là ta Phật gia thánh phật Kim Thân Pháp Tướng, kia..."

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên buông lỏng tay ra trong kiếm, tiếp đó, ở đằng kia nam tử đầu trọc ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp hai tay trực tiếp nắm Kim Sắc Tiểu Nhân kia. Bất quá, tay của Dương Diệp còn không có sờ đến Kim Sắc Tiểu Nhân kia, Kim Sắc Tiểu Nhân kia trong cơ thể chính là bạo phát ra một vệt kim quang, liền muốn đem tay của Dương Diệp cho bắn ra.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, "trấn!"

Thanh âm rơi xuống, những cái kia kim quang lập tức bị Kiếm Vực của hắn cho trấn ảm đạm xuống, mà Dương Diệp hai tay tức thì mãnh liệt dùng sức, bắt được Kim Sắc Tiểu Nhân kia, nhưng mà, hai cánh tay hắn tại thời khắc này, lập tức rạn nứt ra, chuẩn xác mà nói là muốn bạo liệt!

Mà lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua đột nhiên xoay tròn, thoáng qua, Kim Sắc Tiểu Nhân kia chi giao bị Dương Diệp đưa đến trong Hồng Mông Tháp.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là thiếu chút nữa té xuống!

"Ngươi làm cái gì!"

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp cái kia nam tử đầu trọc đột nhiên kinh hãi nói. Bởi vì giờ này khắc này, hắn vậy mà cùng Kim Sắc Tiểu Nhân kia đã mất đi liên hệ.

Dương Diệp không nói gì, mũi chân hắn nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người hướng về sau tung bay, mà lúc này, cái kia nam tử đầu trọc đột nhiên hóa thành một vệt kim quang hướng phía hắn kích xạ mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, giờ này khắc này, hắn căn bản không có phản kích năng lực, bởi vì vừa rồi hắn mạnh mẽ bước đi làm cho Kim Sắc Tiểu Nhân kia lúc, không chỉ có bản thân bị trọng thương, còn kiệt lực.

Ngay tại lúc này, cái kia hầu tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, cái kia hầu tử một côn quét ra.

Bành!

Cái kia nam tử đầu trọc trực tiếp bị một côn này quét ngã vạn trượng bên ngoài!

Cái kia nam tử đầu trọc vừa dừng lại, trong miệng liền là ngay cả phun ra mấy ngụm máu, giờ khắc này, hắn rốt cuộc luống cuống.

Không có Kim Sắc Tiểu Nhân kia, bất kể là Dương Diệp này, hay vẫn là cái con khỉ này, hắn đều căn bản không phải là đối thủ!

Trốn!

Hiện tại nam tử đầu trọc trong đầu cũng chỉ có ý nghĩ này, nghĩ đến liền làm, hắn quay người hóa thành một vệt kim quang đi về phia chân trời.

Cách đó không xa, cái kia hầu tử trong mắt hiện lên vẻ chế nhạo, “trốn?”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập, một vệt kim quang bắn nhanh ra như điện.

Hai hơi sau.

“A...”

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi vang lên.

Rất nhanh, hầu tử về tới trước mặt của Dương Diệp. Hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới bay đến trước mặt của Dương Diệp, “ta thiếu nợ ngươi một nhân tình, ngày đó nếu có sự tình, chỉ biết một chuyện là đủ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn quay người trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ở Thiên tế. Hiển nhiên, là có việc gấp.

Tại chỗ, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hắn cầm lấy Nạp Giới kia, quay người rời đi.

Một khắc sau, Dương Diệp tìm một địa phương an toàn, sau đó hắn tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Hắn hiện tại, trước hết khỏe hơn!

Trong Hồng Mông Tháp, trải qua Hồng Mông Tử Khí nửa canh giờ chữa trị, trên thân Dương Diệp tổn thương đã hết bệnh.

Tổn thương chữa trị về sau, Dương Diệp đi tới trước mặt của Kim Sắc Tiểu Nhân kia, giờ phút này, Cùng Kỳ cùng Hậu Khanh đều tại.

Giờ phút này, Kim Sắc Tiểu Nhân này rất là bình tĩnh, bất quá, tại nó quanh thân, tản ra kim quang nhàn nhạt.

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Nuốt vào hắn, có được Phật Gia Kim Thân.”

Dương Diệp nao nao, chính yếu nói, đột nhiên, Kim Sắc Tiểu Nhân kia kịch liệt run lên, vô số đạo kim quang phóng lên trời, muốn đâm rách phía thế giới này.

Nhìn thấy một màn này, Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ lắc đầu, nhìn về phía Kim Sắc Tiểu Nhân kia lúc, trong mắt tràn đầy thương cảm.

,...

PS: Muộn thêm vài phút đồng hồ, thật có lỗi Hàaa...!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1873: Phượng Ngọc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1868 chương: Phượng Ngọc!

Không thể không nói, Kim Sắc Tiểu Nhân này vẫn là vô cùng lợi hại!

Nhưng mà, tại lợi hại cũng không có Hồng Mông Tháp lợi hại.

Cùng Hồng Mông Tháp ở chung lâu như vậy, bọn hắn đối với Hồng Mông Tháp nóng nảy cũng là có chút hiểu đấy. Hồng Mông Tháp ghét nhất liền là người khác trong này khiêu khích nó!

Mà Kim Sắc Tiểu Nhân này hiện tại công nhiên khiêu khích, không hề nghi ngờ, Hồng Mông Tháp nhất định là sẽ nổi giận.

Quả nhiên.

Ngay tại lúc này, Thiên tế trong hư không đột nhiên nhẹ nhàng run lên, ngay sau đó, từng cỗ một uy áp kinh khủng từ trên trời giáng xuống.

Nhìn thấy cỗ uy áp này, Hậu Khanh cùng Cùng Kỳ nheo mắt, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Hồng Mông Tháp hiển nhiên hiện tại tâm tình không thật là tốt, hay vẫn là ở cách xa một ít thì tốt hơn.

Cách đó không xa, cái kia hai cỗ uy áp trực tiếp rơi vào trên thân Kim Sắc Tiểu Nhân kia.

Bành!

Kim Sắc Tiểu Nhân bị cái kia hai cỗ uy áp trấn mà hướng xuống không ngừng tật rơi, nhưng mà, Kim Sắc Tiểu Nhân kia nhưng vẫn còn phản kháng, vô số đạo kim quang không ngừng từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, đối kháng uy áp của Hồng Mông Tháp. Nhưng mà, cũng không có lợi ích gì.

Nó thả ra những cái kia kim quang, tất cả đều bị trấn áp nghiền nát!

Nhưng mà, Kim Sắc Tiểu Nhân kia vẫn ở chỗ cũ phản kháng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng lên. Kim Sắc Tiểu Nhân này thật sự không tầm thường a! Tuy rằng nó không địch lại Hồng Mông Tháp, nhưng mà, có thể tại Hồng Mông Tháp trước mặt như vậy chống đỡ đấy, cho tới bây giờ, cũng liền người này!

Bất quá đáng tiếc, nó tại như thế nào không tầm thường, còn chưa địch Hồng Mông Tháp.

Rốt cuộc, Kim Sắc Tiểu Nhân bị Hồng Mông Tháp kia trấn rơi trên mặt đất, mà kia quanh thân kim quang cũng đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Nghỉ thức ăn!

Trong tràng khôi phục bình tĩnh.

“Hấp thu nó!” Ngay tại lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Có thể khống chế nó sao?”

Hậu Khanh lắc đầu, “vật ấy chính là phật gia chí bảo, ngươi sẽ không phật gia thần thông, căn bản không cách nào khống chế hắn, thôn phệ nó, ngươi có thể dùng kia cường hóa nhục thể của chính mình, để cho chính mình thân thể nâng cao một bước!”

“Bất quá, từ này về sau khả năng có rất nhiều phiền toái!” Lúc này, Cùng Kỳ đột nhiên nói.

“Phiền toái?”

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “kia là cái gì phật gia tông môn, rất mạnh sao?”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đạm thanh nói: “Bọn hắn lão tổ, là cùng sư phụ ngươi ngồi ngang hàng người, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp: “...”

Mà đúng lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Sợ cái trứng, Dương Diệp hắn bây giờ nhân quả vẫn ít sao? Tại nhiều phật gia, có quan hệ gì? Nợ nhiều không sợ buồn, đừng nghĩ nhiều như vậy, trước tiên đem thực lực đề lên rồi hãy nói!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cũng hiểu được!”

Hắn hiện tại, cái gì tộc công pháp đều tu luyện, đang lộng một cái phật gia, giống như cũng không có gì lớn đấy.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thực chờ mong ngươi đi Đại thế giới.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Cùng Kỳ đạm thanh nói: “Muốn nhìn ngươi một chút phải làm sao sống sót!”

Dương Diệp: “...”

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp bắt đầu thôn phệ Kim Sắc Tiểu Nhân kia. Nếu như là chính hắn, hắn vẫn có chút không dám thôn phệ cái đồ chơi này đấy, cuối cùng cái đồ chơi này quả thực là có chút nghịch thiên. Nhưng mà, có Hồng Mông Tháp ở đây!

Vừa thôn phệ Kim Sắc Tiểu Nhân, Dương Diệp cả người chính là kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Mà ở quanh người hắn, bắt đầu tản ra kim quang nhàn nhạt.

Dương Diệp bên cạnh, Cùng Kỳ nhìn về phía Hậu Khanh, “ngươi cuối cùng muốn làm cái gì?”

Hậu Khanh đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy ta đang hại hắn?”

Cùng Kỳ nói: “Phật gia tên gia hỏa này, cũng không phải là dễ trêu.”

Hậu Khanh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Trước mắt hắn chọc những người kia, có cái nào là dễ trêu?”

Cùng Kỳ trầm mặc. Khoan hãy nói, Dương Diệp hiện tại mặc dù không có đi Đại thế giới, nhưng mà, hắn cũng đã trêu chọc Đại thế giới rất nhiều đại năng, mà những người kia, có thể không có một cái nào là đơn giản.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Ngươi còn không có phát hiện sao? Tiểu tử này tình cảnh hiện tại, đã vô cùng tệ hại rồi, tại không xong, lại có thể không xong đi nơi nào chứ? Cho nên, chẳng bằng vò đã mẻ lại sứt, không xong đến cùng, có lẽ như vậy, còn có một đường sinh cơ!”

Cùng Kỳ trầm mặc như trước.

Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt có một tia phức tạp, “nguyên bản, ta là muốn đem hắn làm cho tiến Vu Tộc. Nhưng mà hiện tại xem ra, Vu Tộc ta cũng không dám lưu hắn a.”

“Ta yêu tộc cũng không dám!” Cùng Kỳ đột nhiên nói.

Hậu Khanh nhẹ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Kỳ thật, ta ngược lại muốn nhìn một chút sau lưng hắn ba người kia.”

“Ba cái kia sửa vận mạng hắn người?” Cùng Kỳ nói.

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “ba người này nếu đi ra, vậy có chút thú vị. Đương nhiên, quan trọng nhất là tiểu tử này sư phụ... Thái độ của hắn, mới là mấu chốt nhất.”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu.

Nếu như Đạo Bào Lão Giả thừa nhận Dương Diệp là đệ tử của hắn, sau đó ra mặt bảo vệ hắn, Dương Diệp kia trước mắt gặp được những vấn đề này, đều muốn không là vấn đề. Bởi vì khi đó, bất kể là Nhân Quân, cũng hoặc là Thiên Quân, hay vẫn là cái kia phật gia, cũng không dám tại động thủ với hắn!

Nhưng mà, Đạo Bào Lão Giả không có chính thức tỏ thái độ lúc trước, Dương Diệp liền chỉ là một giới tán tu!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp quanh thân kim quang càng ngày càng nhiều, thời gian dần trôi qua, tại quanh người hắn, đột nhiên nhiều một đạo hư ảo màu vàng ảnh hình người, này đạo kim sắc ảnh hình người, đúng là Kim Sắc Tiểu Nhân kia, chỉ có điều giờ phút này đã phóng đại vô số lần!

“Kim Thân Pháp Tướng!”

Một bên, Hậu Khanh trầm giọng nói: “Phật Gia Kim Thân, tiểu tử này thân thể, coi như là chuẩn Minh Cảnh cường giả đều khó thương tổn tới!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “thực làm cho người ta hâm mộ.”

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, “cho ngươi thôn phệ, ngươi dám không?”

Cùng Kỳ quyết đoán lắc đầu, “ta có thể không muốn trêu chọc đám kia con lừa trọc.”

Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, “cũng liền tiểu tử này dám đi, cuối cùng, thật giống như không có hắn chuyện không dám làm!”

Xa xa, Dương Diệp đột nhiên chậm rãi mở mắt, khi hắn mở mắt một chớp mắt kia, hai vệt kim quang đột nhiên từ trong đó bắn nhanh ra như điện. Giờ phút này, hắn hai cái con ngươi, dĩ nhiên là màu vàng. Bất quá rất nhanh, hai con con ngươi màu vàng óng chính là chậm rãi khôi phục bình thường.

Cùng lúc đó, Dương Diệp quanh thân màu vàng kia pháp tướng, cũng biến mất không thấy gì nữa!

“Chúc mừng!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp cười cười, hai tay của hắn chậm rãi nhanh nắm lại, quyền thượng, kim quang lấp loé. Giờ khắc này, hắn cảm giác mình có thể hủy thiên diệt địa!

Lực lượng!

Toàn thân cao thấp, tràn đầy lực lượng!

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, cười hắc hắc nói: “Cùng Kỳ lão huynh, đến luyện một chút?”

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thượng giới về sau, ta cùng ngươi đánh thống khoái!”

Dương Diệp: “...”

“Cuối cùng là tại ngươi đi thượng giới trước, tăng cảnh giới của chính mình lên đến Minh Cảnh!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh nói: “Ngươi cũng biết mình bây giờ tình trạng, đi thượng giới, khẳng định thì sẽ không thái bình. Cho nên, đừng thỏa mãn hiện trạng, tiếp tục cố gắng trở nên mạnh mẽ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái thế giới này, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn nữa!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cổ tay khẽ động, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trong tay hắn.

Mai Nạp Giới này, là hầu tử cho hắn.

Dương Diệp nhìn lướt qua, ở bên trong, hắn phát hiện rất nhiều sách vở, các loại cái gì quyển kinh các loại, còn có một ít là công pháp võ. Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện một quả lớn chừng ngón tay cái Bạch Sắc Châu Tử.

Dương Diệp đem hạt châu đem ra, lúc này, Hậu Khanh đột nhiên kinh ngạc nói: “Xá lợi!”

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh nói: “Cái đồ chơi này thế nhưng là một cái tốt, ngươi thả ở trong thức hải, vật ấy có thể từng giây từng phút để cho ngươi bảo trì thanh tỉnh. Quan trọng nhất là, vật ấy có thể dùng đến làm khí linh, dùng nó làm khí linh, có thể tịch tà, phá ngăn cách.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Đơn giản mà nói, vật ấy có thể Minh Tâm, tịch tà, phá ngăn cách, đem ngươi nó mang theo trên người, đối với ngươi tăng lên tới Minh Cảnh, có lớn vô cùng trợ giúp!”

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay hạt châu, xác thực, nắm hạt châu này, hắn cảm giác tâm của chính mình vô cùng bình tĩnh, cái loại cảm giác này, rất khó diễn tả bằng ngôn từ.

Tại trong Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch còn có Tuyết Nhi các loại nữ nhân chơi đùa sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tới Thiên Trụ Sơn, vừa xong Thiên Trụ Sơn, tại trước mặt hắn, đột nhiên trống rỗng xuất hiện một cái người.

Người này chính là như vậy xuất hiện, không có dấu hiệu nào.

Người này nhìn lớn ước ba mươi mấy tuổi, một bộ áo trắng, cầm trong tay bạch phiến, hai chân cách mặt đất ước chừng tầm mười cen - ti - mét.

Không nhiễm một hạt bụi!

Tựa như bầu trời mà đến tiên nhân!

“Các hạ là?” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Lạc Vô Trần. Ừ, ngươi có lẽ chưa từng nghe qua cái tên này, bất quá, ngươi nên nghe mất người nói, ba đại Cổ Tu Giả. Ta chính là một cái trong số đó!”

Cổ Tu Giả!

Thiên Trụ Sơn, ba đại Cổ Tu Giả, bốn Đại Thiên Tôn, năm đại đế. Bốn Đại Thiên Tôn, năm đại đế, Dương Diệp hắn đều gặp. Nhưng mà, này ba đại Cổ Tu Giả nhưng là chưa bao giờ thấy qua.

Mà bây giờ, một vị trong đó xuất hiện!

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Các hạ có việc?”

Lạc Vô Trần khẽ gật đầu, “chúng ta những lão gia hỏa này cử hành một cái tụ hội, tưởng mời ngươi tham gia.”

“Tụ hội?”

Dương Diệp nhíu mày, “cái gì tụ hội?”

Lạc Vô Trần nói: “Một việc quan hệ mọi người tương lai tụ hội. Phàm là thực lực vượt qua Minh Cảnh người, đều được thỉnh mời.”

Vượt qua Minh Cảnh người!

Dương Diệp nói: “Nhiều không?”

Lạc Vô Trần cười nói: “Không ít!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được, ta tham gia!”

Lạc Vô Trần nhẹ gật đầu, “đi theo ta!”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang phóng lên trời.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đạp, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang đi theo lên.

Ước chừng sau nửa canh giờ, hai người đi tới trong tinh không mịt mờ, trong tinh không, Dương Diệp thấy được một khu rừng trúc, mà ở cái kia rừng trúc chính giữa, có một tòa phòng trúc.

Phòng trúc toàn bộ là dùng màu trắng thần bí cây trúc dựng, chiếm diện tích cũng không lớn, chỉ có thể dung nạp khoảng mấy chục người.

“Đây là địa phương nào?” Dương Diệp hỏi.

Lạc Vô Trần nói khẽ: “Phượng Ngọc Lâm!”

Phượng Ngọc Lâm!

Dương Diệp toàn thân một hồi.

Phượng Ngọc, đây là mẫu thân hắn tên!

...

PS: Không có chú ý ta vi tín công chúng số bằng hữu có thể đi chú ý đến, đặc biệt là chưa có xem phiên ngoại bằng hữu, có thể đi ngó ngó!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1874: Thượng giới bí mật?

Nguồn: EbookTruyen.VN

1869 chương: Thượng giới bí mật?

Phượng Ngọc!

Cái tên này, đã cách nhiều năm, Dương Diệp lại một lần nữa nghe được. Mẹ chết, là hắn đời này đều không thể quên chuyện tình!

“Vô sự chứ?” Lúc này, một bên Lạc Vô Trần đột nhiên nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, để cho chính mình bình tĩnh lại. Một lát sau, hắn lắc đầu, “vô sự!”

Lạc Vô Trần nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái rừng trúc kia, hẳn chẳng qua là trùng hợp thôi?

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo Lạc Vô Trần tiến nhập sâu trong rừng trúc, hai người đi tới này tòa phòng trúc trước, ở trước nhà trúc, có một cái đầm nước, thủy đàm phía trên, có một tòa đình. Mà ở cái kia trong đình, có mười người tới, trong đó, nữ có nam có.

Mà ở trong đó, Dương Diệp phát hiện ba cái quen thuộc hơi thở người.

Ba người này, chính là Hồng Quần Nữ Tử của Tu Du Sơn kia, còn có Hạo Thiên kia, cùng với Doanh Gia kia yêu nghiệt Doanh Tĩnh!

Đều là Lão Quái Vật!

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Lạc Vô Trần, trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người đều hướng hai người bọn họ xem ra, chuẩn xác mà nói là, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

Hạo Thiên mỉm cười, xem như chào hỏi.

Doanh Tĩnh nhìn thoáng qua chính là thu hồi ánh mắt, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Hồng Quần Nữ Tử thì là khẽ gật đầu, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

Lạc Vô Trần cùng Dương Diệp đi tới trong đình, hắn lướt nhìn mọi người, sau đó nói: “Chắc hẳn vị này, ta không cần nhiều giới thiệu chứ?”

“Tự nhiên!”

Lúc này, một tên đang mặc hoa bào lão giả cười nói: “Hiện tại vị tiểu hữu này tại Thiên Trụ Sơn này thanh danh, có thể nói là như Mặt trời giữa trưa a!”

Dương Diệp nhìn về phía Hoa Bào Lão Giả, Hoa Bào Lão Giả mỉm cười, “ba đại Cổ Tu Giả một trong, Cổ Nhai!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Dương Diệp!”

Cổ Nhai cười cười, sau đó nói: “Tiểu hữu mời ngồi đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tìm một chỗ ngồi xuống, mà đúng lúc này, tại bên cạnh hắn một tên đang mặc hắc bào nam tử đột nhiên nói: “Nơi này không phải là cho ngươi ngồi!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Hắc Bào Nam Tử kia, sau đó hắn nhìn về phía Cổ Nhai kia, “hắn là chủ nhân nơi này sao?”

Cổ Nhai khẽ lắc đầu.

Thấy thế, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Hắc Bào Nam Tử kia, “ta đây ngồi ở đây quản các hạ đánh rắm?”

Lời vừa nói ra, trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Mà đúng lúc này, một điểm hắc quang đột nhiên xuất hiện ở giữa lông mày Dương Diệp.

Hắc Bào Nam Tử xuất thủ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, điểm ấy hắc quang theo ý người ngoài, không thể nghi ngờ là nhanh vô cùng, nhưng mà, trong mắt của hắn, nhưng là vô cùng chậm, nhưng mà, hắn nhưng không cách nào trốn tránh. Nếu như trốn, không chết cũng muốn trọng thương!

Không có trốn, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí ở giữa sân xuất hiện, thoáng qua, một đạo kiếm quang chợt lóe lên.

Xùy~~!

Trong không khí, có đồ vật gì đó bị xé nứt.

Thoáng qua, Kiếm Vực biến mất, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Người áo đen kia lại phải ra tay, mà đúng lúc này, Cổ Nhai kia đột nhiên nói: “Thiên Tà, hôm nay triệu tập mọi người đến, có thể không phải là vì nhìn hai người các ngươi đánh nhau.”

Tên là Thiên Tà người áo đen nói: “Chỉ là muốn giáo huấn một chút thoáng một phát không có có lễ phép vãn bối, bất quá, nhai lão nói đúng, đại sự trọng yếu chút.”

Cổ Nhai khẽ gật đầu, “đa tạ thông cảm!”

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Tà kia, không nói gì.

Lúc này, Cổ Nhai đột nhiên chậm rãi đứng lên, hắn nhìn lướt qua mọi người ở đây, sau đó nói: “Chư vị ở đây, đều là cái thế giới này tột cùng nhất người, cũng đều là muốn đi Đại Thiên thế giới. Bất quá, ta nghĩ trong đó có ít người hẳn đã hiểu đi.”

“Minh bạch cái gì?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cổ Nhai nhìn hắn một cái, sau đó cười nói: “Tiểu hữu cũng biết chúng ta những lão gia hỏa này vì sao không đi lên?”

Dương Diệp lắc đầu.

Cổ Nhai nói: “Không phải là không muốn đi lên, cuối cùng, Người thường đi chỗ cao nha. Chúng ta, phải không dám đi tới!”

Không dám!

Nghe được lời của Cổ Nhai, trong tràng rất nhiều người lông mày đều là nhíu lại, trong mắt tràn ngập nghi hoặc!

Cổ Nhai ngẩng đầu nhìn về phía cái kia chui vào trong Tinh Không Thiên Trụ Sơn, “cổ xưa thời kì, đám người Đạo Tổ thiết trí kết giới, đúng là vì dưới sự bảo vệ giới những người này. Nhưng mà, theo thời gian trôi qua, rất nhiều thứ đều sẽ là biến thành.”

Mọi người nhìn về phía Cổ Nhai, Cổ Nhai nhẹ cười cười, “lão phu sẽ không vòng vo. Tại đây thượng giới, trừ kết giới, ngoại trừ Thời Không Loạn Lưu, còn có một loại uy hiếp. Người săn đuổi!”

Người săn đuổi!

Dương Diệp chân mày cau lại, “đó là đồ chơi gì?”

Cổ Nhai cười nói: “Thượng giới những đại thế lực kia đấy, những người này, chuyên môn bắt đi thượng giới cường giả. Cái kia gọi là phong ấn nới lỏng, kỳ thật chính là bọn họ thường cách một đoạn thời gian cố ý làm ra.”

“Mục đích gì!” Liền lúc này, một bên một người mỹ phụ đột nhiên nói.

Cổ Nhai nói: “Mục đích của bọn hắn rất đơn giản, chính là bắt được ta đám, sau đó xóa chúng ta một ít trí nhớ, sau đó khống chế chúng ta!”

Nói đến đây, Cổ Nhai nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chư vị, không biết từ đâu bắt đầu, Trung Thiên Vũ Trụ này chúng ta, đã trở thành thượng giới những người đó chuồng heo, mà chúng ta những người này, chính là heo. Nuôi dưỡng mập liền giết!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Trong thế tục, tám Đại Thế Gia tổ tiên đều đi qua thượng giới. Trừ lần đó ra, theo ta được biết, Bí Tông tông chủ liền ở thượng giới, Mà đối phương, hiển nhiên còn có được mình nguyên lai trí nhớ!”

Cổ Nhai cười nói: “Tám Đại Thế Gia truyền thừa bao lâu? Vài vạn năm ít nhất là có chứ? Mà trước ta cũng đã nói, một lúc bắt đầu, lúc trước những người kia, đúng là vì bảo hộ này hạ giới. Mà bây giờ, đã không phải là, hoặc có lẽ là, đã biến vị. Còn lời ngươi nói Bí Tông tông chủ kia, làm sao ngươi biết nàng không phải là bị khống chế hay sao?”

Dương Diệp trầm mặc. Nếu như Cổ Nhai này nói là sự thật, vậy chuyện này liền cũng không khỏi quá kinh thế hãi tục chút.

“Thượng giới xuống những người kia, nói thế nào?” Lúc này, có người đột nhiên hỏi.

Cổ Nhai nói: “Xuống những người kia, phần lớn đều là những người gì? Ngoại trừ chạy trối chết, còn có đúng là một ít không quan trọng nhân vật, hoặc là một ít có nhiệm vụ xuống, mà những người này, có người có lẽ biết rõ những đại thế lực kia làm những chuyện như vậy, mà có, căn bản không biết. Cuối cùng, việc này cũng không phải là chuyện vẻ vang gì. Những đại thế lực kia Bảo Mật Công Tác, làm vẫn là vô cùng đáo vị!”

“Tiền bối kia lại là làm thế nào biết?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cổ Nhai mỉm cười, không nói gì. Mà một bên Lạc Vô Trần đột nhiên nói: “Cổ Nhai huynh đã từng phá vỡ qua kết giới, trên đi qua. Bất quá, hắn lại đã trở về!”

Lúc này, Cổ Nhai đột nhiên vươn cánh tay của chính mình, lúc này, mọi người mới phát hiện, cánh tay của hắn, không có bàn tay.

Cổ Nhai cười cười, “lúc trước, nếu như không phải là ta chạy nhanh, khả năng cũng không phải là mất một bàn tay, mà là mất cái này mệnh rồi.” Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua mọi người, “chư vị, ta biết chư vị đối với thực lực của chính mình đều rất có lòng tin, nhưng mà, chư vị cũng biết lúc trước tới bắt người của ta là người nào?”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cũng biết ta tay này là bị cái gì chặt đứt sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Cổ Nhai nói: “Bị trong tay ngươi kiếm kia chặt đứt.”

Nghe vậy, trong tràng mọi người thần sắc đều là biến đổi.

Kiếm trong tay của Dương Diệp lai lịch, ở đây ai người không biết? Mà Cổ Nhai lại nói là bị Thánh Kiếm này chặt đứt! Điều này có ý vị gì, có nghĩa là chuyện năm đó, Nhân Quân kia đều tham dự!

Nhân Quân đều tham dự!

Cổ Nhai nói: “Chư vị, không nên coi thường các ngươi. Phải biết, chư vị đều là thiên tài trong thiên tài, dù cho ta đợi đi đến thượng giới, mặc dù không có thể Độc Bá Nhất Phương, nhưng là tuyệt đối thuộc về đứng đầu cường giả, nếu như cho chúng ta thời gian, Nhân Quân chúng ta lại có sợ gì? Thế nhưng chính vì vậy, bọn hắn mới càng thêm sẽ không bỏ qua chúng ta.”

Một bên, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

“Tiền bối, hắn nói có thể là thật?” Trong lòng Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nói: “Ta không rõ lắm, bất quá, nghe được lời của hắn, ta ngược lại thật ra nghĩ tới, trong nhân tộc, mấy đại thế lực bên trong, đặc biệt là Nhân Quân nắm trong tay cái thế lực này, có lần chính là mạc danh kỳ diệu hơn nhiều mấy cường giả, bất quá khi đó Vu Tộc chúng ta còn tưởng rằng là hắn bí mật bồi dưỡng. Hiện tại xem ra, nếu như lão nhân này nói không sai mà nói, những cường giả kia có thể là từ này hạ giới đi lên bị khống chế người!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt không từ một chìm.

“Nhân Quân kia không phải là được xưng nhân nghĩa chi quân sao?”

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên nói: “Hắn biết làm loại chuyện này?”

Cổ Nhai nở nụ cười, “nhân nghĩa? Mạc huynh, cái thế giới này, ở đâu có cái gì nhân nghĩa, có, chỉ có mạnh được yếu thua, dù cho thỉnh thoảng có, đó cũng là cường giả đối với người yếu thương cảm.”

Thương cảm!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Người ở chỗ này, đều là đứng đầu cường giả, chân chính đứng đầu cường giả. Bọn hắn đối với thực lực của chính mình đều vô cùng tự tin, nhưng mà, bọn hắn đều rất rõ ràng một điểm, cái kia chính là, bọn hắn tại cái này giới tương đương với sự tồn tại vô địch, nhưng mà ở thượng giới, bọn hắn cũng không phải là.

Phía trên, có rất nhiều người đều có thể giết bọn hắn, ví dụ như Nhân Quân kia.

Lúc này, Cổ Nhai nói: “Chư vị, tại cái này giới, được Linh khí cùng thiên địa cách cục hạn chế, chúng ta chạy tới cực hạn của chúng ta, tưởng muốn đang tăng lên, đột phá chính mình, chúng ta nhất định phải đi lên. Bằng không thì, chúng ta những người này, cuối cùng đều sẽ chết ở trước mặt thời gian. Nhưng mà, chúng ta sau khi đi lên, muốn sống, tưởng muốn tự do, nhất định phải phản kháng thượng giới những đại thế lực kia!”

“Cổ Nhai huynh muốn nói cái gì?” Một bên, một ông già đột nhiên hỏi.

Cổ Nhai hai mắt chậm rãi đóng lại, qua mấy tức, hắn mở to mắt, “rất đơn giản, mọi người cùng nhau liên thủ đi lên. Chúng ta nếu là hợp tác, thì có một đường sinh cơ.”

Hợp tác!

Trong tràng lần nữa trầm mặc.

Lúc này, Cổ Nhai đột nhiên lại nói: “Nửa tháng sau, phong ấn nới lỏng, chư vị, có thể nguyện dắt tay cùng này thượng giới người đấu một trận?”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 26784426, tuyết bích hai khối ngũ, thư hữu

4976721, lĩnh trên thanh tuyền, lwydavid2, ta hồi tưởng Sở huynh, thư hữu 3275012, màn thầu - nam chim con nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1875: Ta muốn giết chết cháu trai này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

1870 chương: Ta muốn giết chết cháu trai này!

Đấu một trận!

Trong tràng trầm mặc, giờ phút này, mọi người thần sắc đều có chút âm trầm.

“Chư vị, cáo từ!”

Ngay tại lúc này, một bên Hạo Thiên đột nhiên đứng lên, hắn đối với mọi người ôm quyền, sau đó biến mất ở trong tràng.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Trong Tinh Không.

Hạo Thiên ngừng lại, hắn quay người nhìn về phía sau lưng Dương Diệp, cười nói: “Ta đoán thoáng một phát, ngươi là tới hỏi Cổ Nhai kia ta nói là thật là giả, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hạo Thiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia chui vào phía xa trong trời sao Thiên Trụ Sơn, “đã từng, có một người nói câu nào, ta cảm thấy rất có đạo lý. Kẻ yếu, không có có tôn nghiêm, không có nhân quyền, không có tự do. Mà đối với thượng giới mà nói, người của thế giới này, đều là kẻ yếu.”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch.

Quả nhiên, cái thế giới này, là bị chuồng nuôi.

Hạo Thiên cười nói: “Tàn khốc chứ? Đều là người, nhưng mà, nhiều khi, tất cả mọi người không coi đối phương như người đến xem.”

Dương Diệp trầm mặc.

Hạo Thiên lại nói: “Kỳ thật, sự thật so với ta nói, so với ngươi nghĩ, còn tàn khốc hơn rất nhiều rất nhiều.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

“Mạnh được yếu thua!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, một tên đang mặc quần đỏ nữ tử bồng bềnh mà tới. Cô gái này, đúng là Tu Du Sơn vị Hồng Quần Nữ Tử kia.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua cái kia phía xa trong trời sao, sau đó nói: “Kỳ thật, tại cực kỳ lâu trước, Tu Tà người không gọi Tu Tà người, Tu ma giả cũng không gọi Tu ma giả, tất cả mọi người là gọi Tu Luyện Giả. Nhưng mà, cuối cùng, có người cho chúng ta định nghĩa. Cái gọi là Chính và Tà, đang cùng ma, bất quá là có ít người vì diệt trừ đối lập lấy cớ mà thôi!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Trụ Sơn phương hướng, “ta muốn phục sinh Nhị tỷ, muốn tìm về Tử Nhi. Làm xong hai chuyện này về sau, ta trở về Thiên Tuyền Hệ, từ đây, thế gian hết thảy sự tình, cùng Dương Diệp ta lại không có nửa điểm quan hệ!”

“Bình tĩnh?”

Hồng Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, “đến lúc đó ngươi sẽ phát hiện, đây là một loại hy vọng xa vời!”

Dương Diệp không có nói chuyện, dưới chân hắn, kiếm quang chợt hiện, thoáng qua, người hắn đã biến mất ở trong tràng.

Phượng Ngọc Lâm.

Dương Diệp về tới Phượng Ngọc Lâm, hắn không có đi cái kia đình, mà là đi tới này tòa phòng trúc, khi hắn tiến vào phòng trúc lúc, thân thể của hắn lập tức cương cứng.

Ở đằng kia phòng trúc trên vách tường, có một bức họa, trên bức họa, là một nữ tử. Mà cô gái này, hắn vừa vặn nhận thức.

Đúng là hắn mẫu thân!

“Làm sao có thể...” Dương Diệp trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

“Ngươi biết trên bức họa nữ tử?”

Ngay tại lúc này, Cổ Nhai đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Cổ Nhai, “này phòng trúc chủ nhân là ai?”

Cổ Nhai khẽ lắc đầu, “mù lòa đấy!”

“Mù lòa?” Dương Diệp nhíu mày.

Cổ Nhai nhẹ gật đầu, “thật lâu trước, một người đột nhiên đi tới Thiên Trụ Sơn, hắn là mù, không chỉ có mò mẫm, còn không có hai tay. Thân phận của hắn rất thần bí, cũng rất cường đại, cũng là cái thứ hai lại để cho con rồng kia không dám trêu chọc người!”

Mò mẫm, không có hai tay!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “hắn vì cái gì có này bức họa!”

Cổ Nhai nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi biết trên bức họa người?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, Cổ Nhai nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Thì ra là ngươi...”

Dương Diệp trợn mắt nhìn về phía Cổ Nhai, “ý gì?”

Cổ Nhai nhìn về phía bức họa kia, nói: “Lúc trước hắn đã cứu ta, sau đó, hắn nói hắn muốn đi một chỗ, để cho ta chăm sóc một chút cái chỗ này, không nên để cho người khác phá hư nơi đây. Trừ lần đó ra, hắn còn nói, nếu như có một ngày ta gặp được một cái nhận thức trên bức họa nhân, thay hắn thay một câu...”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Thật xin lỗi!” Cổ Nhai nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, không biết đang suy nghĩ gì.

“Hắn là người thế nào của ngươi?” Cổ Nhai nói.

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì, hắn xoay người rời đi phòng trúc.

...

Mờ mịt trong núi lớn, một chỗ trên đỉnh núi.

Tại trước mặt Dương Diệp, là Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, ngoại trừ Dương Liêm Sương các loại nữ nhân bên ngoài, Tô Thanh Thi, đám người Đế Nữ cũng đều bị hắn từ Dương Gia nhận lấy.

Nếu như muốn đi Đại thế giới, hắn tự nhiên muốn mang theo chúng nữ cùng đi.

Dương Diệp nhìn lướt qua Minh Nữ các loại nữ nhân, sau đó nói: “Đều Chân Cảnh Lục Đoạn rồi hả?”

Minh Nữ nhẹ gật đầu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía vị trí của Thiên Trụ Sơn, “nửa tháng sau, chúng ta đi Đại thế giới!”

Đại thế giới!

Nửa tháng thời gian, trong nháy mắt liền qua.

Sáng sớm, nguyên bản bình tĩnh Thiên Trụ Sơn đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Phong ấn bắt đầu buông lỏng!

Giờ khắc này, vô số người ngay ngắn hướng ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Trụ Sơn phương hướng.

Thiên Trụ Sơn, đệ Thập Nhị Tầng.

Nguyên bản, nơi này là Thiên Trụ Sơn cấm địa, căn bản không người nào dám đến đấy, nhưng mà giờ phút này, mười một người đột nhiên xuất hiện ở mảnh thế giới này.

Cầm đầu là Cổ Nhai kia, Dương Diệp cũng ở trong đó.

Lúc này, một đầu đầu rồng to lớn đột nhiên từ không trung trong tầng mây chui ra, đây chính là cái kia chúc long!

Chúc long mắt nhìn xuống mọi người, ánh mắt coi thường, nhưng mà kia ở chỗ sâu trong, còn có một tia kiêng kị.

Những người trước mắt này, có thể không có một cái nào đơn giản.

Chúc long ánh mắt trên người Dương Diệp dừng lại dưới, sau đó hắn nhìn về phía Cổ Nhai kia, “vẫn là quyết định muốn lên đây?”

Cổ Nhai cười cười, “đèn cầy Long huynh, ngươi nên minh bạch, đi lên, là hy vọng duy nhất của chúng ta!”

“Cũng có thể là tuyệt vọng!” Đèn cầy long đạo.

“Dù sao cũng hơn cùng chết tốt lắm!” Cổ Nhai nói.

Chúc long lắc đầu, “ngươi đã đã quyết định, ta đây sẽ không ở nói thêm cái gì. Thuận buồm xuôi gió!”

Nói xong, kia liền muốn rời đi, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử, ta khuyên ngươi còn là đừng đi lên tốt.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Đèn cầy long đạo: “Thiên Quân trước đã tại điều tra ngươi, nếu như ta không có đoán sai, hắn thì sẽ không cho phép nữ nhi của mình cùng loại người như ngươi có qua cát!”

“Ta loại người này?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “tiền bối, ta loại người này làm sao vậy? Tiểu Thất cùng ta làm bạn, ném mặt mũi của Thiên Quân hắn rồi hả?”

Chúc long nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi đã không nghe, vậy tùy ngươi vậy!”

Thanh âm rơi xuống, kia biến mất ở trong tầng mây.

“Chúng ta đi thôi!” Cổ Nhai đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, mười một người phóng lên trời. Rất nhanh, mọi người đi tới hư không mịt mờ bên trong, ở đỉnh đầu mọi người, là hoàn toàn hư ảo màn ánh sáng.

Kết giới!

Cái này là cách trở hai thế giới kết giới!

Cổ Nhai liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Chư vị, ai tới?”

“Tự nhiên là Dương Diệp!” Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên trong đám người vang lên.

Dương Diệp nhìn lại, nói chuyện đúng là cái kia ba đại Cổ Tu Giả một trong Thiên Tà. Dương Diệp nhìn đối phương, không nói gì. Người này từ lần thứ nhất gặp mặt cũng có chút nhằm vào hắn, hiển nhiên, việc này không phải là đơn giản như vậy.

Lúc này, Thiên Tà lại nói: “Các vị đang ngồi, đều là cái thế giới này tột cùng người, nhưng mà, thứ cho ta nói thẳng, Dương Diệp này có tài đức gì có thể cùng chúng ta đứng cùng một chỗ? Cũng bởi vì trong tay hắn có kiếm của Nhân Quân kia sao?”

Cổ Nhai nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Tiểu hữu, ngươi thấy thế nào?”

Cường giả vi tôn, có thực lực, mới có thể được ngang hàng đối đãi, mới có thể được tôn trọng, đây là cái thế giới này hằng cổ không đổi chân lý!

Dương Diệp tự nhiên biết đạo lý này, hắn liếc nhìn mọi người, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên người của Thiên Tà kia, “đánh cuộc, các hạ có dám?”

“Đánh bạc?”

Thiên Tà khinh thường nói: “Không có hứng thú!”

Dương Diệp thần sắc lạnh lẽo, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, Hồng Bào Thiên Tôn kia cùng Dạ Đế, đều là các hạ người chứ?”

Thiên Tà đạm thanh nói: “Ngươi nói phải là phải!”

Ngay tại lúc này, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Dương Diệp lấy ra kiếm, sau đó nói: “Chư vị, ta thay đổi chủ ý. Hôm nay, ta không đi Đại thế giới rồi.”

Mọi người: “...”

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên chỉ vào Thiên Tà kia, “hôm nay, ta muốn giết chết cháu trai này!”

Nói xong, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Bị Kiếm Vực bao phủ, mọi người sắc mặt biến hóa, sau một khắc, mọi người nhao nhao tránh về phía sau một cái, đã đi ra Kiếm Vực phạm vi bao phủ. Bọn hắn cùng Dương Diệp không có có ân oán gì, đương nhiên sẽ không đi cưỡng ép phá Kiếm Vực của Dương Diệp.

Kiếm Vực ra, kiếm quang chợt hiện!

Tại nhìn thấy kiếm quang một chớp mắt kia, Thiên Tà sắc mặt hơi đổi một chút, thoáng qua, một thanh màu đen loan đao xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn hai tay nắm loan đao đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Một đao kia, dường như ngay cả trời cũng muốn chém nát bình thường!

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên tại trong tầng mây này vang vọng dựng lên, hai cỗ lực lượng bạo tạc nổ tung sau đích ảnh hưởng, trực tiếp đem mấy vạn dặm bên trong không gian chấn địa kịch liệt rung rung, dường như tùy thời muốn sụp đổ một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Mà Dương Diệp cùng Thiên Tà kia hai người thì là riêng phần mình hướng phía với nhau phía sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà rất nhanh, hai người vừa lại hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo, không ngừng vang lên.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng Thiên Tà giao thủ, trong tràng mọi người thần sắc đều có chút cổ quái. Nguyên bản, bọn hắn đối với Dương Diệp cũng là có chút khinh thị, bởi vì Dương Diệp cuối cùng chỉ là một cái vãn bối, mà lại mới Chân Cảnh Lục Đoạn, cùng giữa bọn họ, chênh lệch là lớn vô cùng.

Tuy rằng Dương Diệp chiến lực không tầm thường, nhưng mà, tại bọn họ xem ra, Dương Diệp hoàn toàn là vì kiếm của Nhân Quân mới chiến lực không tầm thường. Mà bây giờ, Dương Diệp cùng Thiên Tà lúc giao thủ, dùng là cũng không phải là của Nhân Quân kiếm!

Cái này chứng minh, thực lực của Dương Diệp, đã cùng bọn hắn không xê xích bao nhiêu!

Bành!

Xa xa, Dương Diệp cùng Thiên Tà kia đột nhiên tách ra, mà đang ở hai người muốn xuất thủ lần nữa lúc, Cổ Nhai đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hai người.

Cổ Nhai nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương tiểu hữu, ngươi đã chứng minh thực lực của chính mình. Còn ân oán giữa các ngươi, chờ thêm Đại thế giới về sau, tại đi giải quyết, như thế nào? Ngươi yên tâm, trong lúc này, Ta tin tưởng, Thiên Tà huynh là tuyệt đối sẽ không đang tìm làm phiền ngươi đấy.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía một bên trước tà, “đúng không?”

Thiên Tà lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có nói chuyện.

Dương Diệp nhìn Thiên Tà liếc mắt, sau đó nói: “Lão tử liền thích ngươi loại này tưởng giết ta, nhưng nhưng lại không thể làm gì bộ dạng!”

Thiên Tà thần sắc lập tức âm trầm xuống.

Lúc này, Cổ Nhai kia nhìn về phía Dương Diệp, “Dương tiểu hữu, kiếm trong tay của ngươi có thể khắc chế kết giới này, không bằng, này bước thứ nhất, liền từ ngươi đến?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư ảo màn sáng, trầm mặc một lát, liền muốn ra tay, mà lúc này, đạo kia hư ảo màn sáng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó vọt ra.

Thượng giới lại hạ người đến?

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một tên mặc màu tím khôi giáp nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Khôi giáp nam tử lúc này hiển nhiên còn rất yếu ớt, sắc mặt tái nhợt vô cùng. Làm hắn nhìn thấy đám người Dương Diệp lúc, lập tức sửng sốt, nhiều người như vậy?

Lúc này, một giọng nói đột nhiên nói: “Ngươi là Nhân Quân phái tới tìm ta sao của Dương Diệp?”

Khôi giáp nam tử nhìn về phía cái kia nói chuyện Thanh Sam Nam Tử, sau đó nói: “Ngươi nào biết?”

Ngay một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở

trong tràng.

Kiếm Vực!

Sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở khôi giáp kia nam tử sau lưng, mà giờ khắc này, khôi giáp kia nam tử thân thể đã cứng ngắc, hắn hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Kiếm thu, Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta đoán!”

Nói xong.

Xùy~~!

Khôi giáp nam tử đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1876: Thượng giới, Dương Diệp ta đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khôi giáp nam tử thực lực, cũng không tệ lắm, ít nhất đã là Minh Cảnh!

Nhưng mà, đối phương vừa xuống, nhất định là đã vượt qua Không Gian Loạn Lưu,
có thể nói, một khắc này, là đối phương suy yếu nhất thời điểm.

Tăng thêm đối với Dương Diệp không có quá lớn phòng bị, cho nên, lập tức bị
Dương Diệp một kiếm cho nháy mắt giết.

Trong tràng, mọi người nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Không thể không nói, giờ này khắc này, mọi người trong đầu đều đã có một cái ý
nghĩ, cái kia chính là đừng đơn giản gây ra này tên điên. Ngược lại không phải
nói sợ Dương Diệp, mà là thật sự không muốn trêu chọc hắn, đây hoàn toàn chính
là kẻ lỗ mãng!

Thiên tế, Dương Diệp không có để ý khôi giáp kia nam tử, mà là ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh hư ảo màn sáng.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang xẹt qua chân trời...

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, cái kia mảnh hư ảo màn sáng đột nhiên nứt ra một đường vết rách.

“Đi!”

Lúc này, thanh âm của Cổ Nhai đột nhiên vang lên, thoáng qua, mười một đạo nhân ảnh trực tiếp chợt hiện tiến vào trong đường rãnh kia.

Hai hơi về sau, cái khe kia dần dần khôi phục bình thường.

Rất nhanh, một người áo đen đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Làm người áo đen sau khi xuất hiện, Chúc Long kia đột nhiên lại xuất hiện.

Chúc Long nhìn xem người áo đen, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ, “các hạ là người phương nào!”

Người áo đen đạm thanh nói: “Đường đường Thượng Cổ Hung Thú, nhưng là cam nguyện thần phục Thiên Tộc, thật sự là đáng xấu hổ a!”

Chúc Long thần sắc lập tức dữ tợn, mà lúc này, người áo đen kia tay phải đột nhiên vung lên.

BA~!

Chỉ thấy Chúc Long kia trực tiếp té bay ra ngoài, mà ở trên đầu hắn, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một đạo cự đại bàn tay màu đen ấn.

Giờ khắc này, trong lòng Chúc Long hoảng hốt!

Này hạ giới vẫn còn có người bậc này tồn tại?

Người áo đen nhìn thoáng qua Chúc Long kia, “xem ở ngươi đã từng chủ nhân phân thượng, tha ngươi một mạng!”

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái màn sáng kia, sau một khắc, tay phải hắn đối với cái kia hư ảo màn sáng nhẹ nhàng vẽ một cái.

Xùy~~!

Màn sáng kia trực tiếp bị xé mở, thoáng qua, một đạo hắc quang không vào trong đó.

Ước chừng một khắc sau, một vệt kim quang xuất hiện ở trong tràng. Thoáng qua, một cây Kim Sắc Trường Côn phóng lên trời.

Ầm!

Cái màn sáng kia trực tiếp bị chọc ra một cái cự lổ hổng lớn, ngay sau đó, một vệt kim quang không vào trong đó.

Rất nhanh, Thiên tế khôi phục bình thường.

Nhưng mà, vừa vừa khôi phục bình thường, một nữ tử nhưng là đột nhiên từ xa ở trong không gian đạp không mà tới.

Đọc truyện tại http://truyencuatui. Net

Nữ tử đang mặc một tập nguyệt váy đầm dài màu trắng, mái tóc cao cao co lại, mặt như bông sen, rất là xinh đẹp, bất quá, nhưng mang theo một tia tái nhợt.

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía vùng hư không đó, “ngươi chính là đi lên...”

Một hơi về sau, Thiên tế hư không cái màn sáng kia đột nhiên bị xé mở đến, một cái bóng trắng tránh vào.

Trong tràng, bình tĩnh lại.

Lúc này, Chúc Long kia đột nhiên chui ra đầu, hắn nhìn thoáng qua

Thiên tế, sau đó nói: “Đều là những người gì…”

…

Không Gian Loạn Lưu!

Giờ này khắc này, đám người Dương Diệp đang tại trải qua Không Gian Loạn Lưu.

Hư không mịt mờ bên trong, không thể nhìn thấy phần cuối, tại đám người Dương Diệp chung quanh, thỉnh thoảng có lực lượng cường đại xé rách mà qua. Những lực lượng này, cực kỳ cường đại, cho dù là Dương Diệp, cũng không dám dùng chính mình thân thể đi ngạnh kháng.

Bởi vì dù cho dùng nhục thể của hắn, cũng vượt qua không được vài cái!

Trong tràng mọi người thần sắc đều là vô cùng ngưng trọng, không dám chút nào khinh thường.

“Mọi người cẩn thận một chút!”

Lúc này, Cổ Nhai nói: “Nơi đây Không Gian Loạn Lưu cũng không phải rất thứ nguy hiểm, nguy hiểm nhất là vết nứt không gian, những thứ này khe hở liên tiếp không biết địa vực, các ngươi một khi đi vào, thân thể sẽ lập tức bị xé tan thành phấn.”

Vết nứt không gian!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, có chút ảm đạm trong thế giới, hắn thấy được có nhiều chỗ quả thật có từng khe hẹp.

Vết nứt không gian!

“Hắn nói không sai!”

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “tiểu tử, những thứ này vết nứt không gian cũng không phải là đùa giỡn, trong lúc này lực lượng, đừng nói nhục thể của ngươi, chính là bản thể của chúng ta đều không chịu nổi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn có thể cảm giác được, trong lúc này lực lượng, xác thực có thể hủy diệt hắn!

Lúc này, một bên Cổ Nhai đột nhiên nói: “Chư vị, mọi người không nên cách quá xa, hiện tại mọi người chúng ta tốt nhất là liên thủ đoàn kết, bằng không thì, mọi người sẽ cùng nhau chơi đùa hết!”

Vừa nói, hắn tận lực nhìn thoáng qua Thiên Tà cùng Dương Diệp.

Dương Diệp nhún vai, “hắn không ra tay, ta liền sẽ không xuất thủ!”

Thiên Tà lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Cứ như vậy, mọi người liên thủ đi về phía trước, thời kỳ, tuy rằng gặp vài cỗ lớn Thời Không Loạn Lưu, nhưng mà, đang lúc mọi người liên thủ chống cự dưới, mọi người đều là hữu kinh vô hiểm. Bất quá giờ phút này, mọi người cũng phát hiện Thời Không Loạn Lưu cường đại, không dám ở chút nào lòng khinh thị.

“Cẩn thận một chút!” Lúc này, thanh âm của Cổ Nhai đột nhiên vang lên. Trong thanh âm, tràn đầy ngưng trọng.

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy kia ngàn trượng ra, có một xoáy nước màu đen, trong đó, không là có lôi điện hiện lên.

“Không gian vòng xoáy!”

Lúc này, Cổ Nhai nói: “Tiến vào bên trong, chúng ta sẽ đến thượng giới khu vực, bất quá, chư vị, trong lúc này cũng không hay chơi. Chứng kiến những cái kia lôi sao? Những cái kia đều là thiên lôi, chúng ta nếu là bị kia oanh trúng, đó là sẽ thần hồn câu diệt!”

Thần Hồn Câu Diệt!

Mọi người thần sắc ngưng trọng lên, rất nhanh, được Cổ Nhai dẫn dắt, mọi người tốc độ nhanh hơn, càng đến gần màu đen kia vòng xoáy, mọi người thần sắc chính là càng ngưng trọng, cho dù là Dương Diệp, thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng.

Nguy hiểm!

Như mọi người vậy, hắn cảm thấy khí tức nguy hiểm!

Không dám khinh thường, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí tuôn ra bắt đầu chuyển động. Rất nhanh, mọi người tiến nhập kia kia mảnh màu đen trong nước xoáy.

Ầm ầm ầm ầm ầm...

Mọi người bên tai, tiếng sấm run run.

Giờ khắc này, mọi người Các Hiển Thần Thông. Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tại dưới chân hắn, nhiều hơn một thanh hư ảo kiếm, cùng lúc đó, tại quanh người hắn mười chuôi hư ảo kiếm không ngừng lập loè thiết cắt, ngăn cản những cái kia lôi điện.

Ngay từ đầu còn tốt, kiếm của hắn có thể ngăn cản những cái kia lôi điện, nhưng mà đến cuối cùng, hắn phát hiện, những cái kia lôi điện càng ngày càng mạnh, hắn những cái kia kiếm đã bắt đầu ăn không tiêu. Lần này, Dương Diệp không thể không thi triển ra Kiếm Vực rồi.

Kiếm Vực bao phủ xuống, những cái kia run rẩy kiếm lập tức bình tĩnh lại, cùng lúc đó, kiếm quang cũng càng hung hiểm hơn rồi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn phát hiện, trừ hắn ra, người còn lại cũng đều có thể ngăn cản được những ngày kia lôi. Đặc biệt là Hồng Quần Nữ Tử kia, ở quanh thân nàng, hồng ánh lấp loé, những ngày kia lôi tại tiếp xúc tới những thứ này ánh sáng màu đỏ lúc, chính là lập tức hóa thành hư vô!

Những ngày kia lôi đối với nàng không có nửa điểm ảnh hưởng!

Thật mạnh!

Lúc này thực lực của Hồng Quần Nữ Tử này, đã không phải là hắn lúc trước thấy như vậy.

Ngay tại lúc này, Hồng Quần Nữ Tử kia đột nhiên nhìn lại, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp chính là thu hồi ánh mắt.

Dương Diệp cũng thu hồi ánh mắt, tốc độ nhanh hơn.

Mờ mịt trong thế giới, không biết trải qua bao lâu, đột nhiên, mọi người thấy ánh mặt trời.

“Sắp tới!”

Thanh âm của Cổ Nhai ở giữa sân vang lên, mọi người tốc độ lần nữa nhanh hơn.

Một khắc sau, mọi người bên tai tiếng sấm rốt cuộc càng ngày càng nhỏ, cho đến hoàn toàn biến mất.

Rốt cuộc, mọi người ngừng lại.

Tất cả mọi người mở mắt ra.

Trời xanh, mây trắng, đây là mọi người nhìn thấy cảnh tượng. Mà ở sau lưng mọi người, là một bình tĩnh vòng xoáy.

Cái này là thượng giới đi thông hạ giới một cái lối đi!

“Cái này là thượng giới sao?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cổ Nhai nhẹ gật đầu, “Là thượng giới.” Vừa nói, hắn dừng một chút, lại nói: “Chư vị, chân chính nguy hiểm, hiện tại mới bắt đầu, chúc mọi người vận hảo.”

Mọi người khó hiểu, mà đúng lúc này, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở Thiên tế, khi này vài đạo khí tức cường đại sau khi xuất hiện, trong tràng mọi người sắc mặt đều là biến đổi.

Minh Cảnh!

Chân chính Minh Cảnh cường giả!

Rất nhanh, năm người xuất hiện ở cái kia vùng trời tế. Cầm đầu là một tên đang mặc áo bào màu vàng, cầm trong tay Long Ấn trung niên nam tử.

Trung niên nam tử nhìn lướt qua phía dưới đám người Dương Diệp, sau đó nói: “Người phương nào là Dương Diệp!”

Dương Diệp!

Dương Diệp mặt mày buông xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà người chung quanh ánh mắt, nhưng là đã rơi vào trên thân hắn.

Hoàng Bào Nam Tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “giao ra kiếm của Nhân Quân, lưu ngươi một cái toàn thây!”

Trầm mặc một lát, Dương Diệp đột nhiên lấy ra Thánh Kiếm kia, mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp muốn đem kiếm giao ra khí lúc, Dương Diệp nhưng là ngẩng đầu nhìn về phía Hoàng Bào Nam Tử kia, “kỳ thật, ta nguyên bản là chưa từng nghĩ tới đem kiếm này chiếm hữu, không phải là đồ đạc của Dương Diệp ta, ta sẽ không đi cưỡng cầu. Nhưng là…”

Nói đến đây, thần sắc hắn dữ tợn, “nhưng mà, lão tử hiện tại nói cho ngươi biết, các ngươi tưởng muốn kiếm? Có thể, để cho Nhân Quân kia đến quỳ ở trước mặt lão tử, lão tử liền đưa kiếm cho hắn, như thế nào đây?”

“Láo xược!”

Hoàng Bào Nam Tử giận dữ, hắn cầm trong tay Long Ấn đối với phía dưới Dương Diệp mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng rồng ngâm từ trong đó chấn động mà ra, thoáng qua, một con rồng màu vàng đột nhiên từ trong Long Ấn kia chợt hiện hiện ra, sau đó mang theo người uy áp kinh khủng hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Dương Diệp bên cạnh mọi người nhao nhao hướng phía bốn phía lui ra.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia con rồng màu vàng, trong mắt không hề sợ hãi. Làm cái kia con rồng màu vàng đi vào đỉnh đầu hắn khoảng cách trăm trượng lúc, ở trước mặt của Dương Diệp, đột nhiên xuất hiện ba thanh hư ảo kiếm.

Thoáng qua, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Đối mặt cao hơn chính mình một cảnh giới cường giả, Dương Diệp đương nhiên sẽ không chủ quan.

Thoáng qua, ba đạo kiếm quang đột nhiên phóng lên trời, cường đại kiếm quang dường như ngay cả trời cũng muốn vỡ ra tới. Tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia ba đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia con rồng màu vàng cho xé bể thành mảnh vỡ.

“Láo xược!” Thiên tế, Hoàng Bào Nam Tử kia giận dữ.

Mà đúng lúc này, phía dưới Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại

chỗ, lúc
xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Hoàng Bào Nam Tử kia, sau một khắc.

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, Dương Diệp trong tay đột nhiên nhiều một thanh
kiếm vỏ kiếm, Thánh Kiếm vỏ kiếm, vỏ kiếm bên trong, là Thánh Kiếm kia.

Trong Kiếm Vực, Dương Diệp cầm chặt chuôi kiếm mãnh liệt đất chính là chém.

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Lúc này đây, Dương Diệp bởi vậy chồng gần bảy mươi đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm
Thuật!

Kiếm ra!

Cường đại kiếm thế trực tiếp đem trong sân đám người Cổ Nhai ép liên tiếp lui
về phía sau...

Nhìn thấy một kiếm này, Hoàng Bào Nam Tử kia sắc mặt đại biến, trong tay Long
Ấn mãnh liệt hướng Dương Diệp ném qua.

Nhưng mà.

Theo Dương Diệp kiếm rơi xuống, Long Ấn kia lập tức hóa thành hai nửa, mà
Hoàng Bào Nam Tử kia, thân thể cũng lập tức cương cứng.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Hoàng Bào Nam Tử kia thân thể đột nhiên từ
trung gian tách ra.

Máu tươi ngũ tạng vung vãi trên đất, máu tanh đến cực điểm.

Không trung, kiếm thu.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía

Thiên tế ở chỗ sâu trong, “thượng giới, Dương Diệp ta đã đến. Run rẩy đi!”

Mọi người: “…”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1877: Gà có trước hay là trứng có trước?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ta đến rồi!

Run rẩy đi!

Lên giọng!

Không thể không nói, thời khắc này Dương Diệp là vô cùng phách lối đấy. Nhưng mà, cái này là mục đích của Dương Diệp. Bởi vì hắn biết rõ, hắn tới đây thượng giới về sau, nhất định không có khả năng điệu thấp.

Nếu như không thể ít xuất hiện, vậy lên giọng!

Trong tràng, Dương Diệp một kiếm nháy mắt giết Hoàng Bào Nam Tử kia về sau, hắn nhìn về phía vậy còn dư lại mấy người, những người kia sắc mặt lập tức đại biến.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Cút về nói cho Nhân Quân biết, để cho hắn đem cổ rửa sạch sẽ điểm! Lão tử hôm khác sẽ tới lấy đầu của hắn!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng mọi người thần sắc đều có chút cổ quái.

Nhân Quân!

Đây chính là nhân tộc lĩnh tụ một trong, cho dù ở này ngọa hổ tàng long Đại Thiên Vũ Trụ, đó cũng là có tên tuổi đấy. Mà Dương Diệp, nhưng là làm cho đối phương rửa sạch sẽ cổ.

Điên cuồng!

Vô cùng điên cuồng!

Bị Dương Diệp nhìn những người kia, thần sắc không thể nghi ngờ là phi thường khó coi, mấy người đều là Minh Cảnh cường giả. Không thể không nói, bọn họ là muốn ra tay, nhưng mà, lúc này thì bọn hắn, không dám. Bởi vì Dương Diệp vừa rồi đánh chết Hoàng Bào Nam Tử kia, so với thực lực của bọn hắn cũng cao hơn.

Mà Dương Diệp giết đối phương lúc, chỉ là một kiếm!

Một kiếm nháy mắt giết!

“Còn chưa cút?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên gầm thét.

Mấy người nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng, trong đó người cầm đầu đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi đây là ở phản bội Nhân Tộc, ngươi...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười khẩy nói: “Không để cho Nhân Quân giết, chính là phản bội Nhân Tộc?”

Người nọ còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Tại lải nhải một câu, các ngươi bốn người hôm nay liền chớ đi!”

Người nọ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, sau đó nói: “Ta nhìn ngươi có thể điên cuồng đến lúc nào!”

Vừa nói, hắn xoay người muốn đi, mà lúc này, Dương Diệp dưới chân đột nhiên kiếm quang lóe lên, thoáng qua, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Bị Kiếm Vực bao phủ, trong tràng mọi người đều là biến sắc, mà lúc này, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Một kiếm nháy mắt!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, nói chuyện lúc nảy nam tử kia thân thể cương cứng, ở tại giữa lông mày, đột nhiên nứt ra một đường vết rách, thoáng qua, tươi sống máu phun như suối bình thường từ trong đó tuôn ra. Trong nháy mắt, nam tử cả khuôn mặt biến thành một gương mặt đầy máu.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng bầu không khí lập tức ngưng trọng lên.

Một lời không hợp liền giết người!

Đám người Cổ Nhai nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt đều là hơn nhiều vẻ kiêng kỵ.

Mà Nhân Quân phái xuống những người kia, còn sống những người kia, mấy người đều không có dám đang nói gì. Lập tức nhao nhao quay người rời đi, chuẩn xác mà nói là đào tẩu.

Nhìn thấy mấy người đào tẩu, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, nhưng mà nhưng trong lòng thì buông lỏng. Chớ nhìn hắn vừa rồi rất là uy phong, kỳ thật, nếu như Nhân Quân phái tới những người kia cùng lúc lên đích lời nói, hắn là như vậy không chịu nổi.

Cuối cùng, cái kia nhưng đều là Minh Cảnh cường giả!

Hơn nữa, hắn có thể không quên, ở xung quanh mình đều là những người gì. Đám người Cổ Nhai này mặc dù là từ hạ giới mà đến, nhưng mà, thực lực của bọn hắn, đây chính là so với Minh Cảnh cường giả mạnh hơn rất nhiều rất nhiều.

Một khi hắn qua tiêu hao nhiều hơn, đến lúc đó, khó bảo toàn những người này sẽ không ra tay với hắn, đặc biệt là Thiên Tà kia!

Lúc này, một bên Cổ Nhai đột nhiên nói: “Chư vị, nơi đây mặc dù là Đại Thiên Vũ Trụ, nhưng mà, chúng ta có thể còn không có chân chính an toàn.”

Mọi người nhìn về phía Cổ Nhai.

Cổ Nhai nói: “Nơi đây tên: Giới miệng. Tại Đại Thiên Vũ Trụ, thuộc về vô cùng vắng vẻ chỗ. Chúng ta chỉ có ly khai giới miệng, mới tính chính thức tiến vào Đại Thiên thế giới, khi đó, mới thật sự là an toàn. Nhưng mà, nếu như ta không có đoán sai, lúc này, những đại thế lực kia người, đang tại giới miệng lối đi ra chờ chúng ta!”

Ngay tại lúc này, Thiên Tà kia đột nhiên nói: “Ta minh bạch ý tứ của Cổ Nhai huynh, ý tứ của Cổ Nhai huynh là hi vọng chúng ta liên thủ, đúng không?”

Cổ Nhai nhẹ gật đầu, “đơn đả độc đấu, tin tưởng ta, chư vị không phải là đối thủ của bọn họ!”

Thiên Tà cười cười, sau đó nói: “Liên thủ tự nhiên là cũng được, bất quá, ta có một đề nghị, cái kia chính là, Dương Diệp này không thể cùng chúng ta cùng một chỗ!”

Tất cả mọi người nhìn về phía Thiên Tà.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Tà, không nói gì.

Lúc này, Thiên Tà lại nói: “Chư vị, tất cả mọi người hẳn rõ ràng, Dương Diệp này đắc tội là người phương nào, đây chính là Nhân Quân. Hơn nữa, chắc hẳn chư vị hắn cũng biết, người này không chỉ có Tu Ma, còn tu luyện nhân tộc đại địch Vu Tộc công pháp. Chúng ta như cùng hắn cùng một chỗ, tất nhiên sẽ đưa tới vô số phiền toái, nói không chừng, chúng ta còn sẽ trở thành mục tiêu của mọi người.”

Nghe được lời của Thiên Tà, trong tràng mọi người trầm mặc.

Tuy rằng mọi người đều biết Thiên Tà là đang nhắm vào Dương Diệp, nhưng mà, mọi người cũng biết, Thiên Tà nói không sai.

Thực lực của Dương Diệp quả thật không tệ, nhưng mà, hắn rất có thể gây phiền toái rồi. Nếu như để cho hắn đi theo, cá nhân hắn phiền toái liền có thể trở thành phiền phức của mọi người. Đặc biệt là Nhân Quân, Nhân Quân nhất định thì sẽ không bỏ qua cho Dương Diệp. Tới lúc, nếu như bọn hắn ở cùng với Dương Diệp, khó bảo toàn Nhân Quân sẽ không giận chó đánh mèo bọn hắn!

Niệm đến tận đây, trong tràng trong lòng mọi người đã có quyết định.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi ra, cười nói: “Ta minh bạch ý tứ của chư vị, chúc chư vị vận may!”

Nói xong, hắn xoay người liền muốn rời đi.

Mà đúng lúc này, Cổ Nhai đột nhiên cong ngón búng ra, một cuốn sách xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “giới miệng địa đồ, mặc dù không phải là rất nguyên vẹn, nhưng đối với ngươi chắc có trợ giúp.”

Dương Diệp cũng không cự tuyệt, thu hồi địa đồ, sau đó nói: “Đa tạ!”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Thiên Tà nhìn bóng lưng của Dương Diệp, khóe môi nhếch lên cười lạnh.

Ngay tại lúc này, Hồng Quần Nữ Tử kia Tu Du Sơn đột nhiên đi xa đi.

Mọi người nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử.

“Các hạ?” Lúc này, Cổ Nhai đột nhiên nói.

Hồng Quần Nữ Tử dừng bước lại, nàng quay người nhìn lướt qua đám người Cổ Nhai, “Tu Ma, Tu Tà, thì sao?”

Nói xong, thân thể nàng đột nhiên mờ đi. Giờ phút này, nàng đã tại bên ngoài mấy vạn dặm.

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Nàng là Tu Tà người!”

Mọi người đã minh bạch.

Cổ Nhai thu hồi suy nghĩ, “chúng ta đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, mọi người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Mà mọi người ở đây ly khai không sai biệt lắm một khắc sau, mặt đất đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó bay ra.

“Hàm kim lượng, rất cao a! Hắc hắc...”

Tiếng cười rơi xuống, đạo hắc ảnh kia vô thanh vô tức biến mất ở trong tràng.

...

Một chỗ, Dương Diệp lấy ra địa đồ, nhìn lướt qua địa đồ, tìm đường ra về sau, Dương Diệp đem địa đồ thu vào, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ở phía xa.

Đường ra!

Cùng một dạng với đám người Cổ Nhai, hắn nhất định phải mau rời khỏi cái chỗ này, bằng không thì, dễ dàng bị người khác bắt rùa trong hũ a!

Nửa ngày lộ trình.

Dùng tốc độ của hắn bây giờ, chỉ cần nửa ngày là có thể đến lối đi ra. Đương nhiên, này là chỉ không xuất ra dưới tình huống bất ngờ.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó bấm tay hướng lên trước mặt chính là một điểm.

Kiếm quang hiện lên.

Bành!

Nghìn ngoài... Trượng, nơi đó một chỗ không gian đột nhiên chấn động một chút, thoáng qua, một ông già từ trong đó đi ra.

“Có chút ý tứ!” Lão giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó đạm thanh nói: “Có việc?”

Lão giả cười nói: “Lão phu nhìn ngươi thiên phú không tồi, tưởng thu ngươi làm đồ.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Quên nói, lão phu chính là Vũ Tiên Tông Trưởng lão, chú ý nghìn đường!”

“Vũ Tiên Tông?” Dương Diệp nhíu mày, “chưa từng nghe qua!”

Lão giả cũng không tức giận, lại nói: “Nhân Tộc, có Thập Đại Động Thiên phúc địa, Vũ Tiên Tông này trên mặt đất, Vũ Tiên Sơn, chính là một cái trong số đó.

Thiếu niên, gia nhập Thập Đại Động Thiên phúc địa, đây chính là Nhân tộc vô số thanh niên suốt đời mộng tưởng.”

Thập Đại Động Thiên phúc địa!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nhân Quân kia tại đây Nhân Tộc, thuộc về nhân vật gì?"

"Nhân Quân?"

Lão giả nao nao, lập tức nói: "Nhân Quân chính là Nhân tộc Thánh Hoàng, chưởng quản Nhân giới, mà Thập Đại Động Thiên phúc địa, cũng thuộc về Nhân giới."

"Thập Đại Động Thiên phúc địa nghe theo Nhân Quân mệnh lệnh sao?" Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Phải xem tình huống như thế nào, dưới tình huống bình thường, Thập Đại Động Thiên phúc địa không hề nghe Nhân Quân mệnh lệnh. Nhưng mà, nếu là cùng Vu Tộc khai chiến, Nhân Quân có quyền triệu tập Nhân tộc tất cả thế lực tham chiến."

"Không tuân theo sẽ như thế nào?" Dương Diệp đột nhiên nói.

Lão giả nói: "Có thể nào không tuân theo? Nếu không phải tuân theo, Nhân tộc nguy rồi. Được rồi, chuyện của Đại Thiên thế giới, ngươi cùng ta quay về Vũ Tiên Sơn sau liền cái gì cũng biết."

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Ta nghe nói, các ngươi những thế lực này, đem hạ giới người làm cho sau khi trở về, sẽ đem bọn họ trí nhớ giết, sau đó khống chế bọn hắn, đúng không?"

Lão giả trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "ngươi biết không ít!"

Dương Diệp nói: "Là thế này phải không?"

Lão giả nói: "Đó là đã từng, mà bây giờ, ngoại trừ số ít một ít tà phái cùng Ma Đạo thế lực ra, có rất ít thế lực kia làm như vậy!"

"Vì sao?" Dương Diệp nói.

"Mầm tai vạ!"

Lão giả nói: “Khống chế những người kia, tại bọn họ tu vi không ngừng sau khi đột phá, trí nhớ của bọn hắn sẽ khôi phục. Một khi khôi phục, này chính là một cái mầm tai vạ a. Cho nên, cuối cùng mọi người cải biến phương thức. Lôi kéo!”

Lôi kéo!

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối hảo ý, vãn bối tâm lĩnh. Nhưng mà, vì tiền bối cùng tiền bối thế lực phía sau suy nghĩ, ta cảm thấy, ta cũng không cần gia nhập được!”

“Vì sao?” Lão giả khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Ta sợ các ngươi đến lúc đó sẽ khóc!”

Lão giả: “...”

Dương Diệp không nói gì, hắn xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, lão giả kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi cự tuyệt?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lão giả đạm thanh nói: “Nguyên bản nhìn ngươi không tệ, tưởng thu ngươi làm đồ, nhưng mà hiện tại xem ra, ngươi rất không cảm thấy được. Đã như vậy, ta đây không ngại dùng dùng trước kia phương pháp.”

“Bắt được ta? Biến mất ta trí nhớ?” Dương Diệp nói.

Lão giả nói: “Đây là ngươi tự chọn đường!”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp dưới chân đột nhiên hiện lên một đạo kiếm quang, thoáng qua, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Lão giả kia sắc mặt đại biến, sẽ phải rời khỏi.

Nhưng mà, lúc này, một thanh kiếm chống đỡ tại giữa lông mày hắn.

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, “Trả lời ta một vấn đề, nếu như đáp án ta thoả mãn, không giết ngươi!”

Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Lúc này, Dương Diệp cầm kiếm hướng phía trước để liễu để, sau đó nói: “Nói cho ta biết, trước có gà, trước hay là có chết tiệt!”

Lão giả: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1878: Ta cận kề cái chết, cũng không kinh sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có gà trước, hay là có trứng trước?

Lão giả thật không ngờ Dương Diệp sẽ hỏi vấn đề này, sau một khắc, hắn hiểu được ý tứ của Dương Diệp. Trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, mà đúng lúc này từng cái

Xùy~~!

Một thanh kiếm trực tiếp xuyên qua lão giả đầu.

Thoáng qua, một viên máu dầm dề đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Dương Diệp nhìn thoáng qua thi thể của lão giả, phải tay khẽ vẫy, lão giả trên ngón tay Nạp Giới lập tức bay đến trong tay hắn. Nhìn lướt qua, trong Nạp Giới, rất nhiều đồ, nhưng phần lớn đều là chút vật vô dụng.

Dương Diệp chính muốn lấy lại thần thức, đột nhiên, hắn trong mắt hiện lên vẻ khác biệt, thoáng qua, một tấm bản đồ xuất hiện ở trong tay hắn.

Giới miệng địa đồ, bất quá, so với trong tay hắn tấm bản đồ kia muốn hoàn chỉnh nhiều!

Dương Diệp đem địa đồ triển khai, rất nhanh, toàn bộ giới miệng ‘toàn cảnh’ xuất hiện ở trong mắt của hắn. Nhìn một chút, Dương Diệp chân mày cau lại. Bởi vì hắn phát hiện, Cổ Nhai kia cho hắn tấm bản đồ kia, phía trên biểu hiện cửa ra vào, căn bản không phải là cái gì đường ra!

Không phải là đường ra, mà là cửa vào!

Đây là một cái vũng hố!

Dương Diệp thu hồi địa đồ, hắn nhìn về phía xa xa, bên kia cái gọi là đường ra, chính là những thế lực này cho Cổ Nhai bọn hắn đào hầm.

Không đúng!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp sắc mặt âm trầm xuống.

Địa đồ!

Cổ Nhai cho hắn địa đồ, ý vị này, đối phương là tưởng để cho hắn đi chỗ đó cửa vào.

Cổ Nhai!

Hồi tưởng lúc trước, Dương Diệp hiện tại mới phát hiện, Cổ Nhai này có chút không đơn giản a. Phải nói, rất thần bí!

Cổ Nhai đã tới thượng giới, nhưng lại lại đi trở về, hơn nữa đối với phía trên này rất nhiều chuyện cũng biết, còn có địa đồ... Nghĩ như thế nào đều không bình thường. Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu, không tại suy nghĩ những thứ này, dù sao hắn không có ở cùng với đám người Cổ Nhai, còn sống chết của đám người Thiên Tà, vậy cùng hắn không có nửa điểm quan hệ!

Phải nói, hắn còn phải cảm tạ thoáng một phát Thiên Tà kia, nếu như không phải là đối phương, hắn hiện tại khả năng đã cùng bọn hắn cùng một chỗ nhập lừa được!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tiếp tục đi tới.

Lướt qua mờ mịt núi lớn, Dương Diệp rốt cuộc đã tới giới miệng chân chính lối đi ra. Nhưng mà, như hắn sở liệu, sự tình cũng không có đơn giản như vậy.

Giới miệng lối đi ra, đứng đấy một Hồng Quần Nữ Tử.

Hồng Quần Nữ Tử này, đúng là Tu Du Sơn vị Hồng Quần Nữ Tử kia. Nữ tử một bộ áo đỏ, liền đứng ở nơi đó nhàn nhạt nhìn xem hắn.

“Có việc?” Dương Diệp hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử chỉ chỉ bên phải, sau đó nói: “Sau khi ra ngoài, Nhân tộc không ngươi nơi sống yên ổn.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Gia nhập Tà Minh ta, Tà Minh ta có thể bảo vệ ngươi!”

“Tà Minh?” Dương Diệp nghi ngờ nói: “Đó là cái gì?”

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Một cái Tu Tà người liên minh, dù cho Nhân Quân, chúng ta cũng không sợ chút nào.”

Dương Diệp đi đến trước mặt Hồng Quần Nữ Tử, hắn cười cười, sau đó nói: “Ngươi xem ta, ta sợ Nhân Quân sao?”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thẳng Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nói: “Kiếm Tu, trong lòng không sợ hãi, dù cho đánh không lại, nhưng mà, ta chưa bao giờ sợ qua Nhân Quân hắn. Đầu mất, bất quá to bằng cái bát cái mong. Nhưng mà, trong lòng nếu là có sợ hãi, tìm kiếm người khác che chở, cái kia chính là nhận túng. Ta cận kề cái chết, cũng không kinh sợ!”

Nói xong, Dương Diệp lướt qua Hồng Quần Nữ Tử, chỉ chốc lát, hắn chính là biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Hồng Quần Nữ Tử trầm mặc.

Lúc này, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở Hồng Quần Nữ Tử bên cạnh cách đó không xa. Bóng đen mặt hướng vị trí của Dương Diệp, “như thế không biết điều, để cho ta đi làm hắn.”

Vừa nói, bóng đen muốn hướng Dương Diệp đuổi theo, mà lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Muốn chết hãy đi đi!”

Bóng đen dừng bước lại, “ngươi có ý tứ gì?”

Hồng Quần Nữ Tử chìa tay nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai mái tóc, sau đó đạm thanh nói: “Liền lúc trước, hắn giết trong nháy mắt hai vị Minh Cảnh cường giả.”

Bóng đen người: “...”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp biến mất địa phương, sau đó nói: “Dẫn ta đi gặp Tà Tổ.”

...

“Vui mừng nghênh đón đến Đại Thiên Vũ Trụ!”

Trong đám mây, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên thanh âm của Hậu Khanh.

Dương Diệp hít sâu một hơi, Đại Thiên Vũ Trụ, giờ này khắc này, hắn đã rời khỏi giới miệng, đi tới chân chính Đại Thiên Vũ Trụ.

Tiểu Thất, Tử Nhi, Nhị tỷ!

“Tiền bối, Thiên Quân ở nơi nào?” Dương Diệp hỏi. Hắn hiện tại liền muốn đi tìm Tiểu Thất.

“Ngươi không đi được!” Hậu Khanh nói.

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Xem ra ngươi đối với Đại Thiên Vũ Trụ còn không thế nào hiểu, ta tới nói với ngươi nói. Đại Thiên Vũ Trụ lớn, ta cũng không muốn nói nhiều, ngươi ngày sau có thể nhận thức. Tại trong Đại Thiên Vũ Trụ này, Vạn Tộc Lâm Lập, có Nhân Tộc, yêu tộc, Vu Tộc, Ma tộc, Thiên Tộc, Linh tộc... Mà chỗ của bọn hắn, lại xưng là giới, ví dụ như Nhân Tộc, Nhân tộc trên mặt đất, liền là nhân giới.”

“Tiểu Thất là Thiên Tộc đấy, đúng không?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh nói: “Vâng, nàng đến từ Thiên Tộc, cũng chính là trời giới. Ngươi muốn đi thiên giới, nhất định phải mặc hơn người giới đi thông thiên giới kết giới, mà, cần phải lấy được đồng ý của Nhân Quân, không chỉ có phải lấy được đồng ý của Nhân Quân, còn cần được thiên giới bên kia đồng ý. Bằng không thì, ngươi sẽ bị giết chết. Bởi vì bình thường trấn thủ hai giới chỗ giao nhau đấy, đều là tất cả trong tộc đứng đầu cường giả!”

Thiên giới!

Dương Diệp trầm mặc, muốn đi thiên giới, đắc nhân tộc Nhân Quân đồng ý, Nhân Quân sẽ đồng ý sao? Đương nhiên sẽ không đấy. Biện pháp này tự nhiên là không thể thực hiện được!

“Nếu không, đi Vu Tộc ta chứ?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Vu Tộc!

Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

Hậu Khanh nói: “Cùng ta quay về Vu Tộc, ta có biện pháp để cho ngươi đi Thiên Tộc.”

Dương Diệp nói: “Đi Vu giới không cần Nhân Quân đồng ý không?”

Hậu Khanh nói: “Nhập cư trái phép, chúng ta có thể nhập cư trái phép a! Ta biết như thế nào từ Vu Tộc lén qua đến Nhân tộc đến, cũng biết làm thế nào từ Nhân tộc lén qua đến Vu Tộc, nhưng mà, ta không biết làm thế nào từ Nhân tộc lén qua đến Thiên Tộc đi!”

Đi Vu Tộc!

Dương Diệp cũng không có cân nhắc, bởi vì việc cấp bách, hắn phải phải nhanh một chút đi gặp Tiểu Thất, hắn rất muốn biết Tử Nhi tình huống hiện tại. Trừ lần đó ra, còn muốn phục sinh Nhị tỷ Huyết Nữ.

“Đi như thế nào Vu Tộc!” Dương Diệp nói.

“Đi Nhân tộc cùng Vu Tộc chỗ giao nhau, cũng chính là sườn đồi núi.” Hậu Khanh nói.

“Đi như thế nào?” Dương Diệp lại hỏi.

“Không biết!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp mặt đen lại, “ngươi lại không biết?”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, lúc trước ta là chỉ định Không Gian Xuyên Toa đấy, mà ngươi bây giờ còn chưa có năng lực kia.”

Dương Diệp lắc đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Hiện tại, hắn cần phải hiểu rõ Nhân tộc bên này tình trạng, bởi vì hắn đối với nhân tộc Nhân giới căn bản là hoàn toàn không biết gì cả.

Cũng không lâu lắm, Dương Diệp phát hiện một tòa Cổ Thành.

Thành không phải là đặc biệt lớn, phải nói rất nhỏ, có chút cùng loại hạ giới thôn trang.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp đã rơi vào cái kia thôn trang trước. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia dùng đống bùn thế trên cửa thành phương, có ba cái chữ to màu đen: Vườn đào thôn.

Là thôn không phải là thành!

Ngay tại lúc này, một cái màu đen tiểu cầu đột nhiên từ cái kia không cao trên tường thành bay ra, tiểu cầu lăn lăn, cuối cùng đã rơi vào dưới chân của Dương Diệp.

Lúc này, cửa thành đột nhiên mở ra một góc, một cái đầu nhỏ từ trong đó chui ra.

Là một cái tiểu cô nương, ước chừng tám chín tuổi, một bộ quần vải, ghim hai cây nho nhỏ cây roi. Nàng có chút rụt rè nhìn thoáng qua Dương Diệp, hai cái bàn tay nhỏ bé nắm thật chặt góc áo của chính mình, qua một hồi lâu, nàng làm như lấy hết dũng khí, sau đó e sợ tiếng nói: “Anh, ca, có thể trả cho ta sao?”

Dương Diệp nhìn nhìn Tiểu Nữ Hài, sau đó lại nhìn một chút dưới chân tiểu cầu, hắn lắc đầu cười cười, sau đó mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, cái kia tiểu cầu lập tức lăn đến bé gái trước mặt. Mà xuất hiện ở trước mặt cô bé không chỉ có tiểu cầu, còn có Dương Diệp.

Đương nhiên, còn có Tiểu Bạch!

Dương Diệp vuốt vuốt bé gái cái đầu nhỏ, cười nói: “Ta có thể vào không?”

Tiểu Nữ Hài hiển nhiên vẫn còn có chút khẩn trương, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, Tiểu Nữ Hài trừng mắt nhìn, trong mắt xuất hiện không che giấu chút nào yêu thích.

Tiểu Bạch chỉ chỉ Tiểu Nữ Hài dưới chân chính là cái kia màu đen tiểu cầu, tiếp đó, nàng tiểu trảo vung múa.

Tiểu Nữ Hài: “...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nàng là đang hỏi ngươi, cái này là vật gì.”

Tiểu Nữ Hài do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Tiểu cầu, có thể đá tiểu cầu.”

Tiếp đó, nàng mũi chân nhẹ nhàng nhất câu, quả banh kia lập tức bắn lên, tiếp đó, cái kia tiểu cầu tại Tiểu Nữ Hài trên chân không ngừng nhúc nhích, thỉnh thoảng Tiểu Nữ Hài còn làm ra rất dùng nhiều tiếu động tác. Một màn này, nhìn Tiểu Bạch Nhãn con ngươi đều trợn lên... Mà bắt đầu.

Hưng phấn!

“Ngươi muốn chơi sao?” Tiểu Nữ Hài nhìn xem Tiểu Bạch, nói khẽ.

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ vội vàng điểm.

Tiểu Nữ Hài nhếch miệng cười cười, nàng đem tiểu cầu đưa tới trước mặt của Tiểu Bạch, mà giờ khắc này, Tiểu Bạch mới phát hiện, chân của nàng quá ngắn!

Lúc này, Tiểu Nữ Hài chỉ chỉ đầu mình, “Cái này cũng có thể đây!”

Vừa nói, nàng đưa bóng đặt ở trên đầu mình, sau đó nhẹ nhàng đẩy lên.

Tiểu Bạch cao hứng vô cùng, vội vàng đem bóng đặt ở trên đầu mình, sau đó đỉnh đầu đỉnh đầu...

Rất nhanh, hai thằng nhóc liền chơi lại với nhau.

Dương Diệp cũng bị Tiểu Nữ Hài dẫn tới trong thôn, tiến vào thôn về sau, Dương Diệp phát hiện, trong thôn này người, toàn bộ đều là người bình thường, không có một Huyền giả!

Tiểu Nữ Hài đem Dương Diệp cùng Tiểu Bạch dẫn tới nhà của chính mình, trong nhà chỉ có một gia gia.

Người ông này, là một gần đất xa trời lão giả, cũng là người bình thường.

“Các hạ không là người bình thường!”

Đây là lão giả nhìn thấy Dương Diệp lúc, nói câu nói thứ nhất.

Dương Diệp mỉm cười, “chẳng qua là đi ngang qua, rất nhanh sẽ bị ly khai!”

Lão giả do dự một chút, sau đó nói: “Các hạ là cái kia trong truyền thuyết tiên nhân sao?”

“Tiên nhân?” Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả nói: “Chính là loại biết bay, sẽ dời sông lấp biển cái loại này!”

Dương Diệp sờ lên cái mũi của chính mình, sau đó nói: “Xem như thế đi!”

Lão giả đột nhiên thấp giọng thở dài, hắn nhìn về phía nơi xa Tiểu Nữ Hài, “nàng gọi Trĩ nhi, cha mẹ của nàng tại năm năm trước đã đi ra. Bảo là muốn đi tu luyện, chuyến đi này chính là năm năm, không có bất kỳ tin tức. Mà nàng, mỗi ngày lúc hoàng hôn đều ngồi ở ngoài thôn trên tảng đá các loại.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa gọi Trĩ nhi Tiểu Nữ Hài, trầm mặc.

Lúc này, lão giả lại nói: “Qua nhiều năm như vậy, nàng lần thứ nhất cao hứng như thế. Cũng là ta lần thứ nhất, nhìn thấy nàng dám nói chuyện với người...”
Nói đến đây, đột nhiên hắn ngừng lại. Hắn nhìn thoáng qua xa xa phi thường có tính người Tiểu Bạch, trong lòng thầm nhủ: “Tiểu gia hỏa này, xem như người đi...”

Dương Diệp chính yếu nói, đột nhiên, sắc mặt hắn tím mặt đại biến, “Trở về!”

Xa xa, đang cùng Trĩ nhi chơi đùa Tiểu Bạch toàn thân một cái giật mình, sau một khắc, nàng trực tiếp vọt tới trên vai của Dương Diệp.

Mà lúc này, tại Tiểu Bạch vị trí cũ, đột nhiên nhiều một tên diêm dúa Hắc Quần Nữ Tử.

Hắc Quần Nữ Tử tay trái nắm vậy còn không tỉnh hồn lại Trĩ nhi, mà tay phải của nàng, thì là rơi lúc trước Tiểu Bạch vị trí.

Hắc Quần Nữ Tử nhìn nhìn chính mình tay phải, sau đó nàng nhún vai, nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Ta tự giới thiệu mình một chút, Nhân Quân thủ hạ, tam kiệt một trong, tàn nữ!”

Dương Diệp nhìn thẳng Hắc Quần Nữ Tử, “buông nàng ra!”

“Buông nàng ra?”

Hắc Quần Nữ Tử nao nao, tiếp đó, nàng nhìn về phía tay trái mình bên trong thất kinh Trĩ nhi, sau đó cười nói: “Ngươi rất quan tâm nàng?”

Nói đến đây, khóe miệng nàng đột nhiên nổi lên một nụ cười, nụ cười này, có chút dữ tợn.

Tiếp đó, nàng tay phải đột nhiên bắt lấy Trĩ nhi tay phải, thoáng qua, nàng mãnh liệt kéo một phát.

Xùy~~!

Cứ như vậy, Trĩ nhi cánh tay phải trực tiếp bị kia cứng rắn kéo xuống.

...

PS: Tạm thời chỉ có một chương, còn có một chương chỉ viết hơn ba trăm chữ...

Gần nhất khảo thi bằng lái xe, không có tồn cảo (giữ lại bản thảo), lúng túng.

Ừ, một điểm lúc trước sẽ đuổi ra!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1879: Thịt kho tàu Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xảy ra bất ngờ một màn, làm cho trong tràng lập tức tĩnh mịch xuống dưới.

Tiểu Bạch hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy khó có thể tin, hiển nhiên, nàng thật không ngờ sự tình sẽ là như thế này.

Mà một bên lão giả kia thì là vội vàng quỳ trên đất, sau đó không ngừng dập đầu, “vị tiên nhân này, nàng chỉ là một cái đứa trẻ, kính xin tiên nhân tha nàng một mạng, lão hủ kiếp sau làm trâu làm ngựa để báo đáp tiên nhân...”

Dương Diệp gắt gao nhìn xem Tàn Nữ kia, thần sắc rất bình tĩnh, nhưng mà nhận thức người của Dương Diệp cũng biết, đây là hắn đáng sợ nhất thời điểm.

Về phần Trĩ Nữ kia, nàng còn không tới kịp kêu thảm thiết, chính là trực tiếp hôn mê đi.

Ngay tại lúc này, Tàn Nữ kia đột nhiên kéo lại Trĩ Nữ tay kia, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Chậc chậc, thật sự là khó có thể tin, bọn hắn nói, ngươi Dương Diệp là một sát phạt quyết đoán, tàn nhẫn vô cùng gia hỏa. Nhưng mà hiện tại xem ra, cũng không phải ta nghĩ như vậy, thất vọng, thật sự là thất vọng.”

Nói xong.

Tay nàng lần nữa dùng sức.

Xùy~~!

Trĩ Nữ tay kia cũng bị kia cứng rắn kéo xuống.

Trĩ Nữ chỗ hai vai, máu tươi chảy ròng ròng.

Dương Diệp bên cạnh, lão giả kia đột nhiên đứng lên chỉ vào Tàn Nữ kia giận dữ hét: “Ngươi, ngươi cùng nam tử này có ân oán, ngươi đi tìm hắn chính là, ngươi, ngươi vì sao phải đối đãi như vậy một cái tiểu cô nương? Khi phụ hiếp yếu, để cho ngươi cảm thấy rất vui vẻ sao?”

“Tự nhiên!”

Tàn Nữ nhìn về phía lão giả kia, cười nói: “Tu luyện, vì sao phải tu luyện, tự nhiên là vì trở nên mạnh mẽ, nhưng vì cái gì phải trở nên mạnh? Tự nhiên là vì có thể tùy tâm sở dục. Lão đầu, nhìn xem, hiện tại ta là có thể tùy tâm sở dục, mà ngươi, nhưng chỉ có thể trơ mắt nhìn xem, đây chính là chúng ta khác nhau. Con sâu cái kiến, chính là con sâu cái kiến, chỉ có thể mặc cho người chà đạp!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi nói, ta nói đúng không?”

Lúc này, Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch đột nhiên nhảy tới không trung, tại trong tay nàng, nhiều hơn một thanh màu vàng kiếm, không đúng, chuẩn xác mà nói là hai chuôi kiếm, một cái tiểu trảo một thanh.

Thời khắc này Tiểu Bạch, khuôn mặt nhỏ nhắn bên trên, tràn đầy sắc mặt giận dữ, vô cùng phẫn nộ, từ trước tới nay, Dương Diệp lần thứ nhất nhìn thấy Tiểu Bạch như thế sinh khí.

“Tốt căn nhà dễ thương hỏa!”

Lúc này, Tàn Nữ kia đột nhiên cười nói: “Nếu như hầm, mùi vị khẳng định rất không tồi, không đúng, thịt kho tàu càng được!”

Thịt kho tàu Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch giận dữ, hai cái tiểu trảo nắm hai chuôi kiếm muốn hướng Tàn Nữ kia tiến lên, bất quá, cũng là bị Dương Diệp bắt lại.

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, sau đó đem kiếm của Nhân Quân đưa đến trong tay của Dương Diệp, bản thân nàng lưu lại một chút, hiển nhiên, là muốn cùng Dương Diệp vừa động thủ một cái. Tuy rằng cùng Trĩ Nữ quen biết chỉ có ngắn ngủi thời gian, nhưng mà, đối với tiểu cô nương này, nàng là phi thường có hảo cảm.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó hắn nhìn về phía nơi xa Tàn Nữ, “biết không? Lúc trước, ta vẫn cảm thấy, cường giả, chắc có kiêu ngạo của cường giả. Ngươi nói tùy tâm sở dục, nói thật, ngươi nếu như đi hành hạ mạnh mẽ hơn ngươi nhân, Dương Diệp ta sẽ nói với ngươi một chữ phục. Nhưng mà, ngươi xem một chút ngươi, ngươi ngoại trừ đi hành hạ so với ngươi nhỏ yếu người bên ngoài, ngươi còn có thể làm gì? Bắt nạt kẻ yếu người, ở trong mắt Dương Diệp ta, chẳng bằng con chó!”

Tàn Nữ kia chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở ra hai tay, “Đến, hành hạ ta, cầu ngươi hành hạ hành hạ ta!”

Tàn Nữ nhẹ cười cười, nàng tiện tay ném một cái, đem Trĩ Nữ kia ném tại một bên, sau đó nàng đi về hướng Dương Diệp, “xem ra, ngươi rất tự tin, ngươi...”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, không phải là giết người, mà là xuất hiện ở bên cạnh của Trĩ Nữ kia. Hắn đem Trĩ Nữ bế lên, hắn tự tay đặt ở Trĩ Nữ ngực, một lát sau, trong lòng hắn thở dài một hơi.

Sinh cơ còn chưa triệt để trôi qua, còn có thể cứu!

Dương Diệp đem Trĩ Nữ nhận được trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch cũng buông tha cho muốn đi giết Tàn Nữ, nàng liền vội vàng đi theo đi vào Hồng Mông Tháp, sau đó nàng đem Trĩ Nữ mang lên trước mặt của Hậu Khanh kia, nàng hai cái móng nhỏ không ngừng vung múa, trong mắt tràn đầy vẻ cầu khẩn.

Hậu Khanh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, trong lòng thầm nhủ: “Tiểu gia hỏa này có phải hay không cảm thấy ta là vạn năng, chuyện gì đều trước tới tìm ta...”

Tuy rằng nói thầm, nhưng mà Hậu Khanh cũng không dám lười biếng.

Ánh mắt của hắn rơi ở trước mặt trên thân Trĩ Nữ, làm nhìn thấy dáng vẻ của Trĩ Nữ lúc, Hậu Khanh lắc đầu, “cái gì rác rưởi đồ chơi, đối với một kẻ người bình thường hạ nặng như vậy tay của.”

Tại đây thượng giới, hắn cũng coi như nhân vật số má. Tuy rằng hắn cùng nhân tộc là địch, nhưng mà, người bình thường không cố ý gây ra tình huống của hắn dưới, hắn cũng sẽ không đi vô cớ tàn sát sát nhân tộc người bình thường. Bởi vì, như Dương Diệp theo như lời.

Kiêu ngạo!

Cường giả có kiêu ngạo của cường giả!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên huy động tiểu trảo. Nhìn thấy một màn này, Hậu Khanh vội vàng nói: “Được, tốt, Tiểu Tổ Tông, ta lập tức cứu, lập tức cứu...”

...

Trong hiện thực.

Tàn Nữ kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Nguyên lai, ngươi mới vừa nói nhiều lời như vậy, mục đích thực sự chính là vì cứu cô bé kia, chậc chậc, thật sự là khiến người ngoài ý a!”

Dương Diệp không để ý tới Tàn Nữ, mà là nhìn về phía lão giả kia, “yên tâm, hắn hiện tại rất an toàn!”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Tàn Nữ kia, “đến!”

Nói xong, một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Hắn không có lựa chọn ở trong thôn trang ra tay, bởi vì như vậy sẽ hủy diệt cả thôn trang.

Tàn Nữ khóe miệng nổi lên một nụ cười, sau một khắc, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Phía dưới, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía không trung, nhưng mà, hắn cái gì cũng không thấy được. Nhìn xem trong hư không, lão giả thấp giọng lẩm bẩm nói:
“Kẻ yếu, chỉ có thể mặc cho người chà đạp...”

Trong hư không.

Dương Diệp vừa dừng lại, Tàn Nữ kia liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn. Tàn Nữ chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người rút kiếm chính là chém.

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Một chiêu này, hắn thật lâu chưa dùng qua.

Bây giờ Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, cũng không phải là ban đầu Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, uy thế của một kiếm, đủ để hủy thiên diệt địa.

Ầm!

Theo Dương Diệp kiếm rơi xuống, trong tràng đột nhiên vang lên một

đạo tiếng
nổ lớn, vô số kiếm quang cùng ánh lửa bắn ra tung tóe.

Một hơi sau.

“Nhỏ như vậy bổn sự sao?” Trong tràng, đột nhiên vang lên thanh âm của Tàn Nữ.

Dương Diệp nhìn về phía đối diện, một mảnh kia kiếm quang bên trong, một nữ tử
đi ra, cô gái này, đúng là Tàn Nữ kia. Tàn Nữ không có một điểm sự tình.

Dương Diệp ánh mắt tại Tàn Nữ trên hai cánh tay vậy đối với cánh tay màu đỏ
trên ngừng một chút, vừa rồi hắn một kiếm kia, chính là bị này đôi cánh tay
cho đỡ được đấy.

“Nhỏ như vậy bổn sự sao?” Lúc này, Tàn Nữ kia đột nhiên cười nói: “Nói thật,
ta rất thất vọng, vô cùng thất vọng. Bởi vì tiếp được nhiệm vụ này lúc, nguyên
bản sẽ cảm thấy vui, nhưng không nghĩ đến, ngươi cùng ta muốn thật sự là kém
nhiều lắm. Một chút ý tứ...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực thi triển đi ra về sau, giờ khắc này, Dương Diệp khí thế của cả người
đều không giống nhau.

Thoáng qua, Dương Diệp dưới chân kiếm quang lóe lên, Dương Diệp xuất hiện ở
trước mặt của Tàn Nữ, mà kiếm trong tay của hắn cùng vỏ kiếm đã đổi thành kiếm
của Nhân Quân.

Kiếm ra, chém xuống một cái!

Làm kiếm ra một chớp mắt kia, Tàn Nữ kia nụ cười trên mặt lập tức cứng lại.

Hay vẫn là vừa rồi một kiếm kia, nhưng mà, uy lực cũng đã hoàn toàn khác biệt.

Tàn Nữ thu hồi lòng khinh thị, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, nàng trên hai cánh tay đối thủ kia cánh tay đột nhiên phun ra lửa quang. Nhưng mà, bởi vì khinh thị lúc trước, nàng cùng Dương Diệp khoảng cách quá gần, điều này làm cho Dương Diệp một kiếm này lực lượng toàn bộ đều tụ tập bên trong rơi xuống.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Tàn Nữ kia toàn bộ người trực tiếp bị một kiếm này cho đánh cho hướng về sau té bay ra ngoài. Mà Tàn Nữ trên hai cánh tay vậy đối với màu đỏ bảo vệ tay cũng bị Dương Diệp một kiếm này cho trảm thành mảnh vụn!

Dương Diệp tự nhiên không có ngừng tay, tại Tàn Nữ bay rớt ra ngoài một khắc này, dưới chân hắn kiếm quang lóe lên, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Xa xa, Tàn Nữ kia nhìn thấy Dương Diệp xông tới nàng, sắc mặt tím mặt đại biến, bất chấp thương thế bên trong cơ thể, trong cơ thể nàng Huyền Khí vận chuyển, hai tay hướng phía trước kết một cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, quanh thân nàng không gian bắt đầu kịch liệt rung rung, rất nhanh, một đạo đạo hỏa quang từ không gian chung quanh nàng phún ra ngoài!

Hỏa diễm!

Dương Diệp chính muốn dùng kiếm lực phá, đột nhiên, hắn nghĩ tới rồi một vật.

Sau một khắc, một ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong nháy mắt, Dương Diệp biến thành một hỏa nhân. Mà khi Dương Diệp biến thành một hỏa nhân về sau, tại Tàn Nữ kia ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tàn Nữ kia thả ra những ngọn lửa kia chợt bắt đầu điên cuồng hướng hai bên cùng đằng sau nhanh lùi lại.

Bản năng sợ hãi!

Những thứ này Hỏa tuy nhiên bất phàm, nhưng là theo Dương Diệp Lục Đinh Thần Hỏa so sánh với, đó không thể nghi ngờ là kém rất nhiều nhiều nữa... Bởi vậy, tại nhìn thấy Dương Diệp Lục Đinh Thần Hỏa lúc, những ngọn lửa này lập tức bản năng tránh lui!

Mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Tàn Nữ kia, tiếp đó, lại là một kiếm rơi xuống.

Chính là đơn giản một kiếm, không có bất kỳ sặc sỡ động tác, cũng vô ích bất kỳ kỹ xảo. Thật đơn giản một kiếm!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Tàn Nữ kia lần nữa bay ra ngoài, giờ khắc này, kia bay ngược lúc, trong miệng tinh huyết không ngừng liên phun.

Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, Tàn Nữ kia đột nhiên quay người mãnh liệt đạp một cái, toàn bộ người hướng phía Thiên tế hư không bắn mạnh tới.

Trốn!

Sát chiêu của nàng, chính là Hỏa. Nhưng mà, nàng nhưng kinh hãi phát hiện, Dương Diệp Hỏa so với nàng mạnh hơn rất nhiều nhiều nữa... Bởi vậy, có thể nói, Dương Diệp hoàn toàn khắc chế nàng. Bởi vậy, nàng quyết đoán lựa chọn trốn!

Mà Dương Diệp như thế nào lại để cho nàng đào tẩu?

Tại Dương Diệp dưới chân, một đạo kiếm quang chợt lóe lên, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Tàn Nữ kia, tiếp đó, lại là một kiếm rơi xuống.

Bành!

Tàn Nữ lại một lần nữa bị đánh bay.

Tại Tàn Nữ bay ra ngoài một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Rất nhanh, một thanh kiếm chống đỡ tại giữa lông mày Tàn Nữ kia chỗ.

Thất bại!

Tàn Nữ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm đối với má phải của Tàn Nữ mãnh liệt đất chính là vỗ!

BA~!

Theo một đạo vang dội cái tát tiếng vang lên, Tàn Nữ mặt bên trên lập tức nhiều hơn một đạo sâu đậm kiếm ấn.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Như vậy có chút không đối xứng...”

Vừa nói, hắn cầm kiếm đối với Tàn Nữ má trái mãnh liệt đất chính là vỗ.

BA~...

...

PS: Thật có lỗi, tự động đổi mới xảy ra vấn đề. Ta thiết định là mười hai giờ
Bán Tự Động đổi mới, không nghĩ tới chính nó không có đổi mới, sau đó giữa
trưa cùng buổi chiều ta đi luyện xe, độc giả nói cho ta biết, mới biết rõ
không có đổi mới, bên kia không có có máy vi tín... Hiện tại mới ngồi xe trở
về... Đau trứng!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1880: Dương Diệp ta sợ qua ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, tại hai bên của Tàn Nữ trên gương mặt, xuất hiện hai vết kiếm.

Tàn Nữ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, sĩ có thể giết, không
Nhưng...”

Lúc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên bóp cổ họng của Tàn Nữ, sau một khắc,
hai người xuất hiện ở trên mặt đất, thoáng qua, Dương Diệp chế trụ cổ họng của
Tàn Nữ đi mặt đất mãnh liệt đất chính là một đập.

Bành!

Mặt đất rạn nứt ra.

Bất quá, Tàn Nữ cũng không có chuyện gì, dầu gì cũng là một vị cường giả, mặt
đất độ cứng, tự nhiên không có nàng đầu cứng rắn.

Bất quá, Dương Diệp cử động này, với Tàn Nữ mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã.

Tàn Nữ ngũ quan dữ tợn vặn vẹo, nàng gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, chính muốn nói gì, lúc này, Dương Diệp một cước dẫm nát cái kia trên mặt của nàng, sau đó chậm rãi dùng sức, “tùy tâm sở dục, ngươi không phải nói tùy tâm sở dục sao? Hiện tại cảm nhận được tùy tâm sở dục sao?”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên một cước đá vào trên mặt của Tàn Nữ.

Bành!

Tàn Nữ trực tiếp bị đá ngàn trượng có hơn, còn chưa rơi xuống đất, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau đó một cước dẫm nát trên đầu của nàng.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng bước lên, “vốn định một kiếm kết liễu ngươi, nhưng mà, đối với ngươi như vậy mà nói, thật sự là quá rẻ.”

Nói xong, Dương Diệp bấm tay một điểm, một đạo kiếm khí chui vào bụng của Tàn Nữ, trong nháy mắt, Tàn Nữ hai mắt trợn lên... Mà bắt đầu.

Đan điền nát!

Tuy rằng dùng thực lực của nàng bây giờ, muốn làm một đan điền đi ra cũng không phải việc khó gì, nhưng mà, vậy phải xem Dương Diệp có nguyện ý hay không thả nàng đi.

Hiển nhiên, này là không thể nào!

Dương Diệp đánh nát đan điền của Tàn Nữ về sau, hắn ngón tay nhập lại liền chút, bốn chuôi kiếm trực tiếp đem Tàn Nữ đinh ở trên mặt đất. Mà chính hắn tức thì tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Trĩ Nữ kia, giờ phút này, Trĩ Nữ khí sắc đã khá hơn nhiều, hơn nữa, cũng tỉnh lại. Ở bên cạnh nàng, ngoại trừ Tiểu Bạch, còn có Tuyết Nhi cùng Tiểu Bạch cùng với Bảo Nhi, đương nhiên, đương nhiên sẽ không đổ vào Lôi Lâm.

Nhìn thấy Dương Diệp đến, ánh mắt mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

Tiểu Bạch bay đến trên vai của Dương Diệp, sau đó nàng chỉ chỉ bờ vai của Trĩ Nữ, chỗ đó, hai cái cánh tay đã không thấy.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó đi tới trước mặt của Trĩ Nữ, Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó e sợ tiếng nói: “Anh, ca, ông nội đâu?”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Trĩ Nữ, “hắn không có việc gì.”

Nghe được lời của Dương Diệp, Trĩ Nữ thần sắc buông lỏng, nàng do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Ca ca, nàng, các nàng nói ngươi có thể để cho tay của ta dài ra, đúng không?” Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy hi vọng.

Dương Diệp cười cười, sau đó hai tay đặt ở trên vai của Trĩ Nữ, “đương nhiên có thể!”

Vừa nói, tại vận chuyển của hắn dưới, không mấy Hồng Mông Tử Khí hướng phía Trĩ Nữ hội tụ mà đi. Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, không đến một hồi, Trĩ Nữ hai cái tay nhỏ cánh tay chính là một lần nữa dài đi ra.

Nhìn xem hai tay của chính mình, Trĩ Nữ lập tức kích động chừa lại hai hàng nước mắt.

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến trước mặt của nàng, sau đó nàng chỉ chỉ Dương Diệp, tiểu trảo vung múa.

Ý kia là nói: Ta không có lừa gạt ngươi chứ!

Trĩ Nữ nhìn xem Tiểu Bạch, nhếch miệng cười cười, “tạ, tạ...” Nói xong, nàng lại quay đầu nhìn về phía Hậu Khanh kia, nhìn xem Hậu Khanh chỉ có một đầu, nàng hiển nhiên vẫn còn có chút sợ.

Nàng đi đến trước mặt của Hậu Khanh, sau đó quỳ xuống, “cám, cám ơn gia gia ân cứu mạng.” Nói xong, nàng lại quay người quỳ hướng Dương Diệp, “còn có ca ca.”

Dương Diệp đem Trĩ Nữ kéo lên, “đừng đơn giản quỳ xuống!”

Trĩ Nữ nhếch miệng cười cười, không nói gì thêm.

“Đi, dẫn ngươi đi gặp một người!”

Dương Diệp nói xong, sau đó đem Trĩ Nữ lộ ra Hồng Mông Tháp. Hắn đem Trĩ Nữ dẫn tới trước mặt của Tàn Nữ kia, nhìn thấy Tàn Nữ, Trĩ Nữ hiển nhiên rất sợ hãi, lập tức trốn tới sau lưng của Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Không có việc gì.” Vừa nói, cổ tay hắn khẽ động, lấy ra một thanh kiếm bỏ vào trước mặt của Trĩ Nữ, “giết nàng!”

Giết nàng!

Trĩ Nữ ngây ngẩn cả người.

“Không muốn báo thù sao?” Dương Diệp nói.

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Tàn Nữ, sau đó vừa nhìn về phía kiếm trong tay của Dương Diệp, qua một hồi lâu, nàng lắc đầu.

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Trĩ Nữ nói khẽ: “Giết nàng, cũng không có ý nghĩa gì đây. Bởi vì ta còn là giống nhau yếu, sau này còn có những người khác có thể tùy ý khi dễ ta đây.”

Dương Diệp nhìn xem Trĩ Nữ sau nửa ngày, sau đó nói: “Thông minh nha đầu.”

Hắn tự nhiên biết ý tứ của Trĩ Nữ.

Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên quỳ xuống, “Trĩ Nữ sai rồi.”

Nàng lời nói mới rồi, hiển nhiên là có khác ý đồ. Đơn giản mà nói, nàng đùa bỡn một người lòng dạ nhỏ mọn.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi muốn tu luyện?”

Trĩ Nữ do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

“Vì cái gì muốn tu luyện?” Dương Diệp lại hỏi.

Trĩ Nữ nói khẽ: “Nếu như ta có ca ca lợi hại như vậy, ta cũng có thể đi tìm cha cha và mẹ rồi.”

Nghe vậy, Dương Diệp vốn có chút nhíu lông mày dần dần thư giãn ra. Hắn không thích đùa nghịch tâm cơ người, nhưng mà bây giờ nghe lời của Trĩ Nữ, hắn phát hiện, Tiểu Nữ Hài đúng là vẫn còn Tiểu Nữ Hài, tưởng phải trở nên mạnh, mục đích chỉ là muốn tìm thân nhân của chính mình.

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Không gì đáng trách. Tiểu Nữ Oa lòng của là thiện, nàng chỉ biết là, hắn hiện tại gặp phải người, là có thể có thể thay đổi nàng vận mạng người, cho nên, nàng đùa nghịch một chút tâm tư, cũng là phi thường bình thường.”

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối đối với nàng ấn tượng không tệ đi!”

Hậu Khanh nói: “Nàng tính cách không giống ngươi, ngươi không thấy được sao?

Nàng nhìn về phía Tàn Nữ kia lúc, trong mắt cũng không có cừu hận.

Trên thế giới, có hai loại người có chút đáng sợ, loại thứ nhất, chính là ngươi loại này. Có thù tất báo, tính cách cực đoan người!"

Dương Diệp mặt đen lại, này cái quỷ gì!

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: "Còn có một loại, chính là Tiểu Nữ Oa loại này.

Thiện tâm."

"Loại người này cũng đáng sợ?" Dương Diệp nói.

"Đương nhiên!"

Hậu Khanh nói: "Tiểu tử, thiện tâm, chính thức thiện tâm chi nhân, tất có đại phúc báo, đại khí vận. Này Tiểu Nữ Oa thiện tâm, vô ác niệm, cũng chính vì vậy, ngươi cái kia Tiểu Tổ Tông mới có thể tiếp cận nàng, cùng nàng cùng nhau chơi đùa. Cũng chính vì vậy, nàng tuy rằng gặp phải nguy hiểm, nhưng lại gặp được ngươi, bị ngươi Hồng Mông Tử Khí cải tạo, bị ngươi chúng ta nhìn trúng.

Cái này là khí vận của nàng!"

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, nói thực ra, hắn thật không có suy nghĩ nhiều như vậy.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: "Tiểu tử, ta lại hỏi ngươi, nếu như nàng vừa rồi thật sự cầm kiếm giết Tàn Nữ kia, ngươi sẽ như thế nào?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tìm một chỗ đưa nàng thu xếp ổn thỏa, để cho nàng hưởng thụ phú quý cả đời, sau đó rời đi."

Hậu Khanh nói: "Bây giờ thế nào?"

Dương Diệp trầm mặc.

Hậu Khanh nói: "Vận mệnh, số mệnh, những vật này, nhìn không thấy, sờ không được, nhưng mà, chúng chân thật tồn tại đấy. Quen biết tức là hữu duyên, trợ nàng một chút đi.”

Dương Diệp lắc đầu, “ta không có biện pháp đưa nàng mang theo trên người.”

“Ngươi cố tình trợ nàng là được!” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía trước mặt Trĩ Nữ, do dự một chút, hắn lại nói: “Chúng ta như thế nào đối đãi nữ nhân kia?”

Hắn còn muốn nhìn một chút tiểu cô nương này tâm tính!

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua nơi xa Tàn Nữ, do dự một chút, sau đó nói: “Nàng, để cho nàng nói lời xin lỗi, coi như xong, được hay không?”

“Xin lỗi?”

Nghe vậy, Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Trĩ Nữ, “khó trách Tiểu Bạch nguyện ý cùng ngươi chơi đùa. Bất quá, nữ nhân này, chúng ta cũng không thể thả, bằng không thì, nàng còn có thể đi giết người khác!”

Trĩ Nữ nói khẽ: “Ca ca làm chủ!”

Dương Diệp đi tới trước mặt của Tàn Nữ kia, sau đó nói: “Nói lời xin lỗi, ta để cho ngươi cái chết thoải mái một chút!”

Tàn Nữ gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì!

Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, “ta thích nhất người có cốt khí.” Vừa nói, hắn quan sát một chút Tàn Nữ, “đã từng có một người, bị ta chẻ thành hơn vạn mảnh, chỉ là đầu, liền nạo trọn vẹn hơn một nghìn mảnh! Mặc dù tốt lâu không có thử qua, nhưng là ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi thiếu bị gọt.”

Nói xong, trong tay hắn nhiều hơn một chuôi kiếm.

Giống như là nghĩ đến cái gì, hắn đem Trĩ Nữ đưa đến trong Hồng Mông Tháp.

Trong hiện thực.

Tay của Dương Diệp không ngừng huy động, một mảnh lại một miếng thịt không ngừng bay ra ngoài. Những thịt này, tự nhiên là Tàn Nữ kia.

Bất quá, Tàn Nữ này hiển nhiên rất có cốt khí, sững sờ là không có vũng hố âm thanh.

Rất nhanh, Tàn Nữ toàn bộ người cũng đã biến thành không còn hình dạng rồi.

Lúc này, Tàn Nữ chỉ còn lại có linh hồn. Bất quá, linh hồn của nàng cũng không có thể đào tẩu.

Linh hồn của Tàn Nữ nhìn xem Dương Diệp, “còn có cái gì chiêu, sử hết ra!”

Dương Diệp cười cười, “yên tâm, mới vừa mới bắt đầu mà thôi!”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một đám hỏa diễm xuất hiện ở hắn trên ngón cái.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Làm Lục Đinh Thần Hỏa xuất hiện giữa sân lúc, trong sân độ ấm lập tức nóng bỏng lên.

Nhìn thấy Lục Đinh Thần Hỏa, Tàn Nữ kia trong mắt lập tức lộ ra vẻ kiêng kỵ, “ngươi muốn làm gì!”

Dương Diệp mỉm cười, “cũng không có gì.”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, cái kia sợi hỏa diễm lập tức hóa thành một áng lửa đem Tàn Nữ linh hồn bao vây lại.

"A!"

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương ở giữa sân đột nhiên vang vọng dựng lên.

Lục Đinh Thần Hỏa tư vị, hiển nhiên là không dễ chịu. Chỉ chốc lát, một thanh âm yếu ớt ở giữa sân vang lên, "ta, ta xin lỗi!"

Xin lỗi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tàn Nữ kia, sau đó nói: "Không, nói xin lỗi sự tình, muộn một chút đang nói."

"Dương Diệp!"

Trong tràng đột nhiên vang lên tiếng gầm gừ của Tàn Nữ.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, giờ này khắc này, hắn suy nghĩ minh bạch một sự kiện. Hắn rốt cuộc biết đám người Nhân Quân này vì sao muốn giết hắn rồi.

Cường giả!

Tại trong lòng đám người Nhân Quân, bọn hắn là cường giả, mà Dương Diệp hắn, đến từ hạ giới, chính là một cái kẻ yếu, một con giun dế.

Nhiều khi, cường giả hành hạ kẻ yếu, là không cần lý do. Nếu như không phải đòi lý do, đó có thể là bọn hắn cao hứng, hoặc là nhìn ngươi khó chịu...

Từ xưa đến nay, cường giả tùy hứng, kẻ yếu cam chịu số phận!

Hằng cổ không đổi chân lý!

Qua một hồi lâu, Dương Diệp mở mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "xuân gió thổi, trống trận lôi, Dương Diệp ta sợ qua ai?"

...

PS: Cảm tạ: Ta không thắng chén chước, Uchiha tá gió, OnlyJU, thư

hữu
20489235, cái kia sky có chút chát, chuyển biến vô hạn, mưa độc xinh tươi ấy
ư, Oa Cáp Cáp 168 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1881: Ca hôm nay dạy ngươi làm người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau một lát, linh hồn của Tàn Nữ kia đã hoàn toàn biến mất.

Hành hạ đến chết!

Dương Diệp cũng không có để cho Tàn Nữ xin lỗi, mà là trực tiếp đem hành hạ
đến chết. Dưới bình thường tình huống, hắn thì sẽ không như thế, bởi vì hắn
cũng không có tàn ác với người mới tốt. Mà Tàn Nữ này, hắn cảm thấy như vậy
làm cho đối phương chết mất, đều là tiện nghi đối phương!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp mang theo Trĩ Nữ đi tới gia gia của nàng trước
mặt của.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Trĩ Nữ, sau đó nhìn về phía lão giả, “ta
nghĩ mang nàng đi, vì nàng tìm một chỗ cơ duyên.”

Nghe được lời của Dương Diệp, lão giả kia lúc này quỳ xuống, “cảm ơn, cảm ơn
tiên nhân, cám ơn...”

Hắn đương nhiên sẽ không ngăn cản, bởi vì hắn biết rõ điều này có ý vị gì. Có
nghĩa là vận mệnh của Trĩ Nữ sắp bị cải biến.

Tạo hóa, phúc vận. Đây là vận mệnh của Trĩ Nữ cùng phúc vận!

Lúc này, một đám gió xoáy đem lão giả kéo. Dương Diệp nói: “Ngươi từng nói, cha mẹ của nàng đi tu luyện. Cũng biết bọn hắn đi nơi nào tu luyện?"

Lão giả nói: "Hình như là tên gì La Phù Tiên Sơn."

Dương Diệp nói: "Bỏ xuống nữ nhi của chính mình đi tu luyện?"

Nghe được lời của Dương Diệp, bên cạnh hắn Trĩ Nữ khẽ cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Lão giả đắng chát cười cười, "lúc trước một vị tiên nhân đi ngang qua chúng ta nơi đây, sau đó nhìn thấy hai người bọn họ, cái kia vị tiên nhân nói bọn hắn cây cốt cách không tệ, tưởng dẫn bọn hắn đi tu luyện. Hai người bọn họ biết rõ, đây là bọn hắn cả đời này cơ duyên, cho nên, bọn hắn đã đáp ứng. Nhưng mà Trĩ Nữ, khi đó còn nhỏ, bọn hắn căn bản là không có cách mang đến, cái kia vị tiên nhân cũng không đáp ứng, cho nên..."

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Trĩ Nữ, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Trĩ Nữ, sau đó nói: "Quen biết tức là hữu duyên, ta dẫn ngươi đi tìm cha mẹ ngươi."

Với hắn mà nói, bất quá là tiêu tốn thời gian mấy ngày mà thôi. Sở dĩ tương trợ Trĩ Nữ này, ngoại trừ bởi vì đối với nàng yêu thích ra, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là tiểu cô nương này là bởi vì hắn mới gặp phải lúc trước một màn kia.

Ngoại trừ yêu thích, còn có một tia áy náy!

Dương Diệp cong ngón búng ra, mười mai Năng Lượng Châu đã rơi vào trước mặt của lão giả, "vật ấy, có thể để cho ngươi kéo dài tuổi thọ. Bảo trọng!"

Lão giả nhìn thoáng qua những Năng Lượng Châu kia, sau đó hắn nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ nói khẽ: "Gia gia, ta sẽ trở lại, nhất định phải chờ ta."

Lão giả mỉm cười, “Được, chúng ta Trĩ Nữ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lôi kéo Trĩ Nữ thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Lão giả có chút đờ đẫn nhìn Thiên tế điểm này hàn quang, “gia gia sợ là đợi không được ngươi rồi a...”

...

Ly khai thôn về sau, Dương Diệp tại Ngự Kiếm Phi Hành đem gần một giờ về sau, rốt cuộc gặp một tòa chân chính thành.

Tiến vào trong thành về sau, quyển kinh quá nhiều lần nghe ngóng, Dương Diệp nghe ngóng La Phù Tiên Sơn vây quanh ở. Không có ở thành giữa đường dừng lại, hắn lập tức chạy tới La Phù Tiên Sơn.

Nguyên bản Dương Diệp cho rằng chỉ cần mấy canh giờ liền có thể đi đến La Phù Tiên Sơn, nhưng mà, hắn sai rồi. Này nhân giới to lớn, thật sự vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, hắn trọn vẹn ngự kiếm gần một ngày một đêm, mới đi đến La Phù Tiên Sơn này.

La Phù Tiên Sơn, Nhân giới Thập Đại Động Thiên phúc địa chi nhất.

La Phù Tiên Sơn cũng không phải chỉ có một ngọn núi, mà là có 36 tòa, mà những thứ này núi, toàn bộ là phiêu lơ lửng trên không trung. Bầy trên núi, mây mù lượn quanh, thỉnh thoảng có thần bí bạch hạc bay ra. Có thể nói, đảm đương nổi tiên sơn hai chữ!

La Phù Tông!

Tại phía trên La Phù Tiên Sơn này, chính là La Phù Tông.

Dương Diệp cũng không có bay thẳng nhập La Phù Tông, hắn cũng không phải não tàn, bởi vì nếu như hắn làm như vậy, tất nhiên sẽ gây ra vô số phiền toái.

Quan trọng nhất là, hắn hiện tại cũng không có đơn chọn một tông năng lực.

La Phù Tông này, cũng không phải là hạ giới thế lực này, đây mới thật là quái vật khổng lồ, cho dù là Nhân Quân, tại đối đãi này Thập Đại Động Thiên phúc địa lúc, đều được cẩn thận.

Tại La Phù Sơn này phía dưới, có một tòa thành, La Phù Thành.

La Phù Tông tuy rằng cao cao tại thượng, nhưng cũng không có thể thoát ly thế tục, bởi vì đệ tử của bọn hắn, đều là từ trong thế tục chọn tới. Mà La Phù Thành này, chính là La Phù Tông cùng thế tục liên lạc một cái trung gian đứng.

Trừ lần đó ra, phàm là khó hiểu mà người tới đều trước đi vào La Phù Thành đặt chân. Tại La Phù Thành cùng La Phù Sơn vùng núi dưới, có một con đường, tên La Phù Đạo.

Đây là một đầu khảo nghiệm nói.

Phàm là có thể đi qua đạo này người, là được gia nhập La Phù Tông, trở thành ngoại môn đệ tử La Phù Tông.

La Phù Đạo cũng không có chỗ đặc thù gì, ít nhất nhìn từ ngoài, vô cùng bình thường.

Nhìn trước mắt La Phù Đạo này, Dương Diệp không khỏi hơi lúng túng một chút rồi. Chẳng lẽ mình thật muốn đi đi đường này? Nếu như không đi đường này, hắn thì như thế nào đi La Phù Sơn kia? Hắn vốn định vụng trộm tiềm đi vào, nhưng mà, bị Hậu Khanh ngăn trở.

Bởi vì tại La Phù Sơn này, ngoại trừ có các loại cường đại mà lại thần bí đại trận, còn có siêu cấp cường giả!

Do dự một chút, Dương Diệp vẫn là quyết định thông qua chính đáng phương thức tiến vào La Phù Sơn. Lần này hắn tới đây, chẳng qua là tìm người, không phải là tìm việc, không cần phải lén lút.

“Ngươi cũng phải đi La Phù Đạo?”

Ngay tại lúc này, một đạo thanh thúy thanh đột nhiên từ Dương Diệp bên phải truyền đến. Dương Diệp quay đầu nhìn lại, khi hắn bên phải, chẳng biết lúc nào xuất hiện một Thanh Sam Nam Tử. Nam tử xinh đẹp quả thực hơi quá đáng, môi hồng răng trắng, chân mày lá liễu mắt to, tư thái càng là hết sức nhỏ vô cùng, có thể nói, đây là một cái lại để cho rất nhiều nữ nhân nhìn biết xấu hổ nam tử.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, chính là biết rõ nam tử này căn bản không phải thân nam nhi, mà là Nữ giả Nam Trang, Mà đối phương hiển nhiên cũng không có đặc biệt giấu giếm.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cô gái áo xanh mỉm cười, “huynh đài cũng biết tác dụng của La Phù Đạo này?”

Dương Diệp lắc đầu.

Cô gái áo xanh nói: “La Phù Đạo này, chính là La Phù Tông tông chủ năm đó làm ra, mục đích, tự nhiên là vì cho La Phù Tông chọn lựa kiệt xuất thiên tài. Kỳ thật, không chỉ có La Phù Tông, Thập Đại Động Thiên phúc địa, đều có tương tự khảo nghiệm tồn tại.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cô gái áo xanh, “ngươi muốn nói cái gì?”

Cô gái áo xanh trong tay đột nhiên nhiều hơn một cây quạt xếp, nàng nhẹ nhàng lắc quạt xếp, cười không nói.

Dương Diệp: “…”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, khi hắn cùng cô gái áo xanh trước mặt, đột nhiên nhiều hơn một tên đang mặc trường bào màu lam lão giả.

Rất mạnh!

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, trước mắt lão giả này cho cảm giác của hắn, giống như là Hạo Thiên cho cảm giác của hắn một dạng thâm bất khả trắc.

Hậu Khanh không có lừa hắn, La Phù Tông này không đơn giản a!

Lão giả không có để ý Dương Diệp, ánh mắt của hắn trực tiếp rơi vào cái kia cô gái áo xanh trên người của, “nếu như lão phu không có đoán sai, các hạ phải là vậy ngay cả xông chín đại Động Thiên Phúc Địa Nam Tư Âm chứ?”

Cô gái áo xanh mỉm cười, “đúng là tiểu nữ tử!”

Lão giả có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Các hạ đây là muốn đến xông La Phù Đạo của La Phù Tông ta rồi.”

Nam Tư Âm chỉ chỉ dưới chân cái kia La Phù Đạo, “đây là một điều cuối cùng rồi.”

Lão giả nói: “Tuy rằng mạo muội, nhưng lão phu vẫn là muốn hỏi một câu, các hạ vì sao phải như vậy? Chẳng lẽ là vì chứng minh với thế nhân các hạ thiên phú sao?”

“Cũng không phải!”

Nam Tư Âm cười nói: “Ta không cần chứng minh với thế nhân cái gì, sở dĩ như vậy, chẳng qua là cho một hảo hữu đánh cuộc. Ta đây hảo hữu nói, nếu là ta có thể liên sấm Thập Đại Động Thiên phúc địa thí luyện chi đường, hơn nữa phá kỷ lục mà nói, nàng cho ta làm tỳ ba năm. Trái lại, ta làm cho nàng tỳ ba năm.

Hiện tại, còn kém này một điều cuối cùng rồi."

Lão giả nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó nói: "Các hạ đến tột cùng là người phương nào!"

"Không thể nói!" Nam Tư Âm cười nói: "Các hạ, ngươi sẽ không ngăn cản ta đi?"

"Nếu như ta ngăn cản chứ?" Lão giả nói.

Nam Tư Âm cười cười, sau đó lấy ra một tấm ngọc bội, khi thấy này tấm ngọc bội lúc, lão giả sắc mặt tím mặt biến đổi. Hắn nhìn thật sâu liếc mắt Nam Tư Âm, sau đó nói: "Nguyên lai các hạ đến từ chỗ đó..."

Nam Tư Âm nhún vai, "ta có thể bắt đầu chưa?"

Lão giả nhẹ gật đầu, "được rồi!"

Nam Tư Âm đang muốn bước lên La Phù Đạo, đột nhiên, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Các ngươi con đường này, ghi chép bảo trì dùng bao nhiêu hơi thở?"

Lão giả nói: "Hai mươi bảy hơi thở!"

Hai mươi bảy!

Nam Tư Âm nhìn nhìn La Phù Đạo kia, La Phù Đạo không phải là rất dài, cũng liền khoảng một nghìn trượng, một người bình thường đi đạo này, bảo trì tốc độ bình thường, tối đa cũng liền chừng trăm hơi thở có thể đạt đến. Nhưng mà, khó thì khó tại bảo trì tốc độ nơi đây!

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên cười nói: “Hai mươi, hai mươi hơi thở là được!”

Lão giả nheo mắt, hắn nhìn thoáng qua nữ tử, không nói gì.

Lúc này, Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, “người thiếu niên, ngươi xác định ngươi muốn xem sao?”

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, khó hiểu.

Nam Tư Âm cười nói: “Không có gì, chỉ là sợ ngươi bị đả kích mà thôi!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức có chút cổ quái.

“Vị tiểu hữu này thế nhưng không đơn giản!” Lúc này, lão giả đột nhiên nói một câu.

“Ta biết!”

Nam Tư Âm cười nói: “Nếu là hắn đơn giản, ta tựu cũng không nói với hắn nhiều lời như vậy.” Nói đến đây, nàng có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Vị huynh đài này, chúng ta tới chơi cái trò chơi, như thế nào, chơi rất khá?”

Dương Diệp còn không nói chuyện, nữ tử lại nói: “Chúng ta tới trận đấu, ta trước để cho ngươi đi hai mươi hơi thở, sau đó ta lại đi, nếu như ta thắng, ta muốn trên thân ngươi một vật phẩm.”

“Vật phẩm?”

Dương Diệp khẽ nhíu mày, “cái gì?”

Nam Tư Âm chỉ chỉ Dương Diệp trong tay cầm kiếm, “nó!”

Kiếm!

Đi vào Đại thế giới về sau, Dương Diệp tự nhiên không dám thư giãn, kiếm thời khắc không rời tay. Hắn cầm không phải là Kiếm Linh, Kiếm Linh tại trong thức hải của hắn bị hắn sử dụng kiếm ý ân cần săn sóc lấy, tạm thời không có biện pháp cùng hắn kề vai chiến đấu.

Không phải là Kiếm Linh, cũng không phải Thánh Kiếm kia của Nhân Quân, kiếm kia lấy ra, quá phiền toái chút.

Hắn cầm là Tiêu Dao tử thanh kiếm kia!

Tuy rằng hắn không phải là kiếm chủ nhân, nhưng mà, sử dụng vẫn là có thể, kiếm kia cũng thức thời, vô cùng phối hợp.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía nữ tử, “nếu như ngươi nếu thua?”

“Ta thua?”

Nam Tư Âm nao nao, lập tức cười nói: “Khả năng sao?”

“Vạn nhất thì sao?” Dương Diệp nói.

Nam Tư Âm cười nói: “Ngươi nói, ngươi muốn thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cũng thiếu một Tỳ Nữ, nếu như ngươi thua, làm cho ta Tỳ Nữ, như thế nào?”

Nghe được lời của Dương Diệp, cái kia một bên lão giả sắc mặt lập tức biến đổi, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, thầm nghĩ: “Không biết sống chết!”

Nam Tư Âm mở to mắt nhìn Dương Diệp một hồi lâu, sau đó ha ha phá lên cười, “Được, rất tốt, làm ngươi Tỳ Nữ, phi thường tốt. Quyết định vậy nha, ta liền làm ngươi Tỳ Nữ, một lời đã định! Đến, đi thôi, ta trước để cho ngươi hai mươi hơi thở!”

Lúc này, Dương Diệp đi tới trước mặt của Nam Tư Âm, sau đó nghiêm mặt nói: “Ta rất lợi hại, nhưng mà, ta cho tới bây giờ cũng không nói. Nhìn xem,

ca hôm nay
dạy ngươi làm người!”

Thanh âm rơi xuống, hắn quay người bước chân vào La Phù Đạo kia.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1882: Không nghĩ qua là, đi quá là nhanh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

La Phù Đạo, đạo khó đi.

La Phù Tông làm ra La Phù Đạo này, hiển nhiên không phải là tốt như vậy đi.

Kia khảo nghiệm một người tâm tính, ý chí, còn có gan.

Làm Dương Diệp bước lên La Phù Đạo một khắc này, hắn cảnh tượng trước mắt lập
tức thay đổi.

Ảo giác!

Nhưng mà, đối với Dương Diệp mà nói, những thứ này ảo giác, thật sự chẳng có
tác dụng gì dùng.

Bất kể là tâm tính, cũng hoặc là ý chí, hay vẫn là đảm lượng, Dương Diệp hắn
cũng đã có đủ. Còn nữa, hắn thế nhưng là Kiếm Tu, Kiếm Tâm Thông Minh Kiếm Tu.

Bởi vậy, một màn kế tiếp, Nam Tư Âm kia cùng lão giả trợn mắt hốc mồm.

Bước đi như bay.

Dương Diệp tại trên La Phù Đạo kia bước đi như bay, không đến chín hơi thở
thời gian, Dương Diệp chính là chạy tới La Phù Đạo kia phần cuối.

Yên tĩnh, giống như chết yên tĩnh.

Lúc này, Dương Diệp quay về đến trước mặt hai người, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Nam Tư Âm kia, “thật có lỗi, không nghĩ qua là, đi quá là nhanh.

Ừ, đến, tới phiên ngươi.”

Nam Tư Âm tay phải nắm thật chặt, nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, phảng phất muốn đem Dương Diệp cho xem thấu.

Dương Diệp đi đến trước mặt Nam Tư Âm, hắn cười cười, “như thế nào? Muốn lựa chọn làm của ta Tỳ Nữ?”

“Xem ra, lão phu hay vẫn là mắt vụng về!” Lúc này, một bên lão giả đột nhiên nói: “Không biết các hạ xuống đây La Phù Tông ta, cái gọi là ý gì.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão giả, cười nói: “Lần này đến đây, là vì tìm hai người.”

“Tìm người?” Lão giả hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Hai người này, một người tên là tưởng thắng, tên còn lại, tên triệu linh!”

Hai người này, đúng là phụ thân của Trĩ Nữ cùng mẹ tên.

Lão giả nói: “Không biết các hạ tìm hai bọn họ làm chi?”

Dương Diệp cười nói: “Các hạ phóng tâm, ta không phải là tới tìm hai bọn họ phiền toái, bởi vì một ít chuyện, ta muốn gặp mặt hai bọn họ, không biết các hạ có thể cho một thuận tiện, để cho hắn hai người ra gặp một lần?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, suy nghĩ một chút, cuối cùng, hắn nhẹ gật đầu, “chờ một chốc, ta cho người tra một chút, nếu là có hai người này, ta để cho hắn tới gặp các hạ.”

Dương Diệp ôm quyền, “đa tạ!”

Lão giả khẽ gật đầu, không nói gì thêm.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm kia, “Thế nào, ngươi là này nhận thua sao?”

Nam Tư Âm nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, “không nghĩ tới, lúc này đây ta cũng mắt vụng về. Chín hơi, ta xác thực làm không được. Chẳng qua là, các hạ thật muốn ta làm ngươi Tỳ Nữ?”

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm cười nói: “Không có gì, ta chỉ là sợ các hạ phơi thây đầu đường đây!”

Nghe vậy, mặt của Dương Diệp dần dần trầm xuống.

Uy hiếp!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, “Thế nào, thua không nổi, bắt đầu uy hiếp?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “không phải là uy hiếp, ta chỉ là nói một sự thật!”

Lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên nói: “Nàng không có lừa gạt các hạ, các hạ nếu là để cho nàng làm Tỳ Nữ, chỉ sợ thật sẽ phơi thây đầu đường, chẳng qua là thiện ý nhắc nhở, cũng không có ý tứ gì khác.”

Nam Tư Âm mỉm cười, không nói gì.

Mà lúc này, Dương Diệp nhìn thẳng Nam Tư Âm kia nói: “Nguyên bản, ta cũng chỉ là chỉ đùa một chút, cũng không nghĩ ngươi làm của ta Tỳ Nữ, nhưng là bây giờ, ta thay đổi chủ ý. Ta muốn ngươi làm của ta Tỳ Nữ.”

Nam Tư Âm nụ cười trên mặt cứng lại, “ngươi chắc chắn chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Ta xác định! Đương nhiên, nếu như ngươi

muốn nói không
giữ lời mà nói, ta cũng không có cách nào cuối cùng, ta không thể cưỡng cầu
ngươi!”

Nam Tư Âm nhìn xem Dương Diệp sau một hồi, sau đó nói: “Được, ta đây làm Tỳ
Nữ! Bất quá, tin tưởng ta, không qua ngày mai, ngươi thì sẽ xin ta, để cho ta
thu hồi câu nói này.”

Dương Diệp cười nói: “Vậy để cho ta đám mỏi mắt mong chờ!”

Nam Tư Âm cười cười, sau đó nàng lấy ra một cục đá, trên tảng đá, lóe ra lục
quang, ở dưới ánh mắt của Dương Diệp, nàng đối với tảng đá nói khẽ: “Ta được
thu làm Tỳ Nữ rồi, tại La Phù Tiên Sơn!”

Một hơi về sau, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “sau hai canh giờ đến!”

Nam Tư Âm thu hồi tảng đá, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “hai canh giờ, hiện
tại trốn, có lẽ còn có một đường sinh cơ đây!”

“Ta khát nước, tưởng uống ly trà!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nam Tư Âm hai mắt híp lại, trong đôi mắt, sát ý lập loè.

Lúc này, Dương Diệp cười nói: “Thế nào, thua không nổi a?”

Nam Tư Âm nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhoẻn miệng cười, “sao lại thế!”
Nói xong, nàng biến mất ngay tại chỗ.

Hai hơi về sau, một ly trà xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là quản đều không có quản chén kia trà, hắn quay
người nhìn về phía một bên lão giả, tại bên người lão giả, chẳng biết lúc nào
xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử đối với lão giả có chút thi lễ, “Hồi Trưởng lão, hai người kia tạm thời vắng mặt trong tông môn, bất quá, ta đã hạ lệnh, để cho hắn đám mau chóng chạy về.”

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp mỉm cười, “ta có thể đợi cùng!”

Lão giả nói: “Ta xem các hạ cũng không phải tới tìm hai bọn họ phiền toái.”

Dương Diệp nói: “Tự nhiên không phải là!”

Lão giả nhẹ gật đầu, không có nói chuyện.

Không đến nửa khắc sau, Thiên tế đột nhiên xuất hiện hai luồng sáng lấp lánh, rất nhanh, cái kia hai luồng sáng lấp lánh đã rơi vào trong tràng.

Lưu quang tản đi, một Thanh Niên Nam Tử cùng một nữ tử xuất hiện ở trong tràng, Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử niên kỷ cùng Dương Diệp không sai biệt lắm. Hai người đối với bên người lão giả trung niên nam tử thi lễ một cái, trong đó, nam tử nói: “Không biết Mạc quản sự tìm trước hai người chúng ta đến cần làm chuyện gì!”

Trung niên nam tử nhìn về phía lão giả kia, mà lão giả thì là nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đi tới Thanh Niên Nam Tử kia cùng nữ tử trước mặt, sau đó nói: “Các ngươi có phải hay không có một đứa con gái, gọi Trĩ Nữ?”

Nghe được lời của Dương Diệp, hai người trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, trong đó, nam tử nói: “Ngươi nào biết?”

Dương Diệp tay phải vung lên, Trĩ Nữ xuất hiện ở trong tràng.

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử, có chút e sợ.

Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử nhìn về phía Trĩ Nữ, Thanh Niên Nam Tử quan sát một chút Trĩ Nữ về sau, sau đó nói: “Ngươi, ngươi là Trĩ Nữ?”

Trĩ Nữ khẽ gật đầu một cái.

Thanh Niên Nam Tử nói: “Ngươi cũng lớn như vậy.”

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua thanh niên cùng nữ tử, muốn nói lại thôi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nàng là các ngươi con gái?”

Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử nhìn nhau, cuối cùng, Thanh Niên Nam Tử do dự một chút, sau đó nói: “Xem như thế đi!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “cái gì gọi là xem như!”

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ là?”

Lúc này, Dương Diệp sầm mặt lại, “Trả lời lời của ta!”

Giờ này khắc này, trong lòng hắn là có chút khó chịu, đối với Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử loại này bỏ xuống hài tử người, trong lòng hắn tự nhiên là không có hảo cảm. Mà bây giờ, Thanh Niên Nam Tử này cùng nữ tử lại là bộ dáng này, điều này làm cho hắn càng khó chịu!

Thanh Niên Nam Tử hiển nhiên cũng là một người có tính khí, bị Dương Diệp như thế, lập tức sầm mặt lại, “các hạ, nơi này chính là La Phù Tông, ta chính là La Phù Tông nội môn Hạch Tâm Đệ Tử, các hạ...”

Ngay tại lúc này, Thanh Niên Nam Tử lão giả bên cạnh sắc mặt tím mặt biến đổi, hắn bấm tay một điểm, hàn quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Lúc này, một thanh kiếm chống đỡ tại giữa lông mày Thanh Niên Nam Tử kia.

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, đặc biệt là lão giả kia, lần thứ nhất, lão giả trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng, vừa rồi hắn một ít chỉ, vậy mà không có ngăn trở Dương Diệp một kiếm này. Không phải nói thực lực của hắn so với Dương Diệp chênh lệch, chẳng qua là Dương Diệp tiên Phát chế Nhân!

Mà Thanh Niên Nam Tử kia cùng nữ tử đã hoàn toàn ngây người, đặc biệt là Thanh Niên Nam Tử kia, hắn thật không ngờ, người trước mắt này xem ra cùng một dạng với hắn đại người, thực lực thật không ngờ khủng bố!

Dương Diệp bên cạnh nàng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc, hiển nhiên, nàng cũng có chút kinh ngạc thực lực của Dương Diệp.

Bất quá, không hơn. Nàng đã gặp cường giả, rất nhiều nhiều nữa...

Lúc này, một bên lão giả đột nhiên nói: “Các hạ thâm tàng bất lộ a. Bất quá, các hạ tựa hồ quên mất, nơi đây, là La Phù Tông, các hạ lần này tới, là muốn tới La Phù Tông ta tỏ ra uy phong sao?”

Dương Diệp kiếm chỉ nhẹ nhàng một chuyến, cái kia chống đỡ tại Thanh Niên Nam Tử giữa lông mày kiếm lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, “thật có lỗi, ta tánh tình nóng nảy, xúc động rồi.”

Người khác cho hắn thuận tiện, hắn đương nhiên sẽ không cho rằng là tùy tiện.

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, “lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!”
Vừa nói, hắn nhìn về phía một bên Thanh Niên Nam Tử, “hắn hỏi cái gì, ngươi đáp!”

Thanh Niên Nam Tử vội vàng thi lễ một cái, “tuân mệnh!”

Nói xong, Thanh Niên Nam Tử nhìn về phía Dương Diệp, lúc này đây, thần sắc hắn có chút cung kính, “các hạ, Trĩ Nữ này, kỳ thật, kỳ thật cũng không phải là của chúng ta nữ nhi ruột thịt!”

Nghe vậy, Dương Diệp bên cạnh Trĩ Nữ thân thể cứng đờ, ở trong mắt nàng, tràn đầy khó có thể tin!

Dương Diệp lông mày cũng là nhíu lại, hắn không nghĩ tới sự tình sẽ đúng như vậy, bởi vì Thanh Niên Nam Tử này xem ra không hề giống là nói giả.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử lại nói: “Đó là một mùa đông, ta ấn tượng rất khắc sâu, lúc ấy, ta nghe được một tiếng vang thật lớn âm thanh, sau đó ta đi ra ngoài vừa nhìn, tại trước cửa chúng ta, liền có hơn một đứa con nít.”

Vừa nói, hắn lấy ra một quả lớn chừng bàn tay ngọc bội, ngọc bội hiện lên màu đen như mực, ở trên, thêu có khắc một cái vô cùng dữ tợn dị thú.

Chứng kiến con dị thú này, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn. Bởi vì không biết vì sao, hắn cảm thấy một tia tim đập nhanh!

Thanh Niên Nam Tử nói: “Này là đương thời trên thân nàng đấy, hẳn cùng thân thế của nàng có quan hệ.” Nói xong, hắn cong ngón búng ra, cái kia tấm ngọc bội lập tức trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cầm lấy ngọc bội, sau đó đem nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Nhưng mà, sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến.

Bởi vì cái kia tấm ngọc bội lại trở về trong tay hắn!

Hồng Mông Tháp cấm ngọc bội tiến vào!

Dương Diệp nhìn về phía ngọc bội trong tay, này đồ chơi gì? Hồng Mông Tháp vậy mà không để cho nàng tiến vào? Trong lòng Dương Diệp, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên đối với Thanh Niên Nam Tử kia cùng nữ tử quỳ xuống,
“bất kể như thế nào, cảm tạ năm đó ân cứu mạng.”

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua Trĩ Nữ, trong mắt có một vòng phức tạp.

Trĩ Nữ đứng lên, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp mỉm cười, “không
có việc gì, sau này chúng ta chậm rãi tìm, đây là ta hứa hẹn đối với ngươi,
như thế nào đây?”

Trĩ Nữ trên gương mặt kia xuất hiện vẻ tươi cười, “cảm ơn ca ca.”

Dương Diệp đem Trĩ Nữ nhận được trong Hồng Mông Tháp, còn ngọc bội, hắn thì là
thu vào. Hắn nhìn về phía lão giả, chính yếu nói, mà đúng lúc này, một cỗ khí
tức kinh khủng đột nhiên từ Thiên tế tấn công tới.

Lúc này, Nam Tư Âm kia đột nhiên triển khai cây quạt, nhẹ nhàng lắc, sau đó
nhìn Dương Diệp cười nói: “Cầu ta, ngươi sẽ cầu ta đấy!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1883: Bắc Thương Châu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử trên mặt tràn đầy dáng tươi cười, nụ cười tự tin, cái loại này nắm giữ
hết thảy dáng tươi cười.

Chẳng biết tại sao, Dương Diệp nhìn gương mặt này rất khó chịu, vô cùng khó
chịu.

Bởi vì hắn khó chịu, bởi vậy, vốn là muốn dàn xếp ổn thỏa hắn, không quyết định được.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, đạo kia khí tức đến đến trước mặt mọi người, cùng lúc đó, còn tới một Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám, một bộ cẩm bào, mày kiếm, mắt to, rất là anh tuấn.

Đương nhiên, thực lực cũng rất mạnh. Tuổi còn trẻ, cũng đã là Minh Cảnh cường giả, mà lại khí tức hùng hậu, tựa như Uông Dương Đại Hải, làm cho người ta cực mạnh cảm giác áp bách.

Cẩm bào nam tử ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Nam Tư Âm kia, giờ khắc này, thần sắc hắn nhu hòa xuống, trên mặt còn nhiều thêm vẻ tươi cười, “Tư Âm, ngươi đi ra, cũng không gọi ta!”

Nam Tư Âm nhưng là lông mày cau lại, “Cung Cẩm, tại sao là ngươi! A, không cần phải nói, nhất định là ta cái kia không có tim không có phổi lão ca thông báo cho ngươi, tốt để cho ngươi đến anh hùng cứu mỹ, đúng không?”

Cẩm bào nam tử hơi có chút lúng túng, hắn ngượng ngập cười cười, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía một bên Dương Diệp, khi hắn nhìn về phía Dương Diệp lúc, trên mặt tuy rằng vẫn là mang theo dáng tươi cười, nhưng cùng nguyên lai dáng tươi cười không giống vậy.

Nghiền ngẫm, nghiền ngẫm dáng tươi cười!

“Là ngươi phải để cho nàng làm ngươi Tỳ Nữ hay sao?” Tên là Cung Cẩm cẩm bào nam tử cười nói.

Dương Diệp không có để ý cẩm bào nam tử, mà là nhìn về phía Nam Tư Âm kia, “như thế nào...”

Nam Tư Âm đột nhiên khoát tay áo, đã cắt đứt lời của Dương Diệp, “ta cũng không nói không giữ lời, ta hiện tại có thể vẫn là của ngươi Tỳ Nữ, đương nhiên, nếu như ngươi chết, hoặc là xuất hiện cái gì khác ngoài ý muốn, cái kia cũng không thể trách ta đi? Ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, kia đã ở trước mặt của Nam Tư Âm kia, Nam Tư Âm sắc mặt đại biến, nàng tay phải biến thành trảo, sau đó một trảo hướng lên trước mặt bắt ra ngoài.

Nhưng mà, Dương Diệp còn nhanh hơn nàng, tay của Dương Diệp trực tiếp giữ ở cổ họng của Nam Tư Âm. Mà sau lưng hắn, là một thanh Kim Sắc Trường Thương, trường thương cách sau lưng của hắn chỉ có không đến mấy cm khoảng cách, trường thương cuối cùng, đúng là cái kia cẩm bào nam tử.

Tại Dương Diệp ra tay lúc, hắn chính là đã xuất thủ. Nhưng mà, hay vẫn là chậm nửa phần.

Dương Diệp không có để ý sau lưng cẩm bào nam tử, tay hắn có chút dùng sức, đem Nam Tư Âm trực tiếp nhấc lên, “ta lúc nói chuyện, không thích bị người khác cắt ngang, hiểu chưa?”

Nam Tư Âm gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói.

Ngay tại lúc này, tay của Dương Diệp đột nhiên càng ngày càng dùng sức, Nam Tư Âm kia cả khuôn mặt lập tức xanh mét.

“Láo xược!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp sau lưng Cung Cẩm kia cả giận nói: “Ngươi cũng biết nàng là người phương nào? Ngươi nếu dám tổn thương nàng một sợi tóc, ngươi cửu tộc giai diệt!”

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Cung Cẩm kia, “ta rất sợ hãi!”

Nói xong, hắn quay người đem Nam Tư Âm kia nói cao hơn.

Nhìn thấy một màn này, Cung Cẩm kia sắc mặt âm trầm đáng sợ, nhưng lại không dám động thủ.

Dương Diệp nhìn lên trước mặt Nam Tư Âm, “lời của ta mới vừa rồi, ngươi nghe rõ chưa?”

Nam Tư Âm hay vẫn là nhìn như vậy Dương Diệp, không nói gì.

Mà lúc này, tay của Dương Diệp càng ngày càng gấp rồi.

Nam Tư Âm lập tức cảm thấy một cỗ cảm giác hít thở không thông!

Nhìn thấy một màn này, Cung Cẩm kia trong mắt hơn nhiều một vẻ bối rối, nếu như Nam Tư Âm chết tại đây, chuyện kia liền lớn hơn đi, coi như là hắn, chỉ sợ đều phải tao ương.

Một bên lão giả lông mày cũng là nhíu lại, nữ nhân này nếu chết ở chỗ này, La Phù Tông cũng sẽ có phiền toái không nhỏ đấy. Do dự một chút, hắn đạo: “Vị tiểu hữu này, đừng xúc động, vốn cũng không phải là thâm cừu đại hận gì, thật sự không cần phải náo đến nông nỗi như thế này!”

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối nói đúng, vốn xác thực chẳng qua là một chuyện nhỏ, nhưng đáng tiếc a, ta là người, không thích nhất chính là có chút cao cao tại thượng người, bọn hắn cho là mình thân phận đặc biệt, cho nên, có thể tùy ý ức hiếp coi rẻ người khác.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía trước mặt Nam Tư Âm, “ta nói một lần cuối cùng, lời của ta mới vừa rồi, nghe được còn không có nghe được? Nếu là còn không có nghe được, tin tưởng ta, đầu của ngươi sẽ phải cùng cổ của ngươi tách ra!”

Hắn nguyên bản không muốn cùng cô gái này dây dưa, nhưng mà, cô gái này không chỉ có được một tấc lại muốn tiến một thước, còn ngôn ngữ uy hiếp hắn, cái này để cho hắn nổi giận. Mặt mũi thứ này, là lẫn nhau, ngươi cho ta, ta cho ngươi.

Ngươi không cho ta, còn nhớ ta cho ngươi? Đó là ngươi suy nghĩ nhiều!

Nam Tư Âm gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, giờ khắc này, nàng biết, trước mắt nam tử này không có nói láo, đối phương là thật sự dám giết nàng!

Thật sự dám giết!

Không có gì căn cứ, chính là cảm giác!

Lúc này, Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, cùng lúc đó, tay của hắn càng ngày càng gấp rồi.

“Nghe, đã nghe được!” Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Nhìn thấy một màn này, một bên Cung Cẩm cùng lão giả kia thần sắc đều là buông lỏng, bọn hắn sợ đúng là Nam Tư Âm này chết vượt qua, sau đó lại để cho sự tình biến thành không cách nào thu thập.

Dương Diệp buông lỏng ra Nam Tư Âm, sau đó vỗ nhè nhẹ hai má của nàng, “nhớ kỹ, nếu là Tỳ Nữ, vậy thì phải có dáng vẻ của Tỳ Nữ.”

Mà đúng lúc này, một điểm kim quang xuất hiện ở sau ót của Dương Diệp.

Cung Cẩm xuất thủ.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã

sau lưng Cung Cẩm kia, sau một khắc, một thanh kiếm bay thẳng đến Cung Cẩm kia
bổ xuống.

Cung Cẩm biến sắc, bất quá, hắn phản ứng không chậm, quay người giơ súng chính
là vừa đỡ, cùng lúc đó, tay trái của hắn nắm chắc thành quyền, chuẩn bị đón đỡ
ở sau xuất hiện ở kích, nhưng mà từng cái

Bành!

Cung Cẩm trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này rung động đến mấy ngàn trượng có
hơn.

Trong tràng, Nam Tư Âm kia khó tin nhìn Dương Diệp, nàng thật không ngờ, trước
mắt nam tử này vậy mà có thể dễ dàng như vậy liền đánh lui Cung Cẩm. Một bên
lão giả kia trong mắt cũng là mang theo một vẻ kinh ngạc, thực lực của Dương
Diệp, sâu sắc vượt ra khỏi hai người bọn họ đoán trước.

Cung Cẩm nhìn nhìn súng trong tay của chính mình, súng kia, đã rạn nứt ra,
không chỉ có súng, tay của hắn cũng đã rạn nứt.

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Cung Cẩm ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp,
“ngươi là ai!”

Dương Diệp không có để ý Cung Cẩm, hắn quay người nhìn về phía La Phù Tông lão
giả, “lúc này đây đến La Phù Tông, có nhiều quấy rầy, cảm tạ tiền bối cho
phương tiện, vãn bối còn có việc, liền cáo từ trước.”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thong thả!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía dưỡng phụ của Trĩ Nữ kia mẫu,
do dự một chút, hắn đạo: “Các ngươi ban đầu việc thiện, chắc có thiện báo.”
Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới rơi tại trước mặt hai người.

Nạp Giới này, là hắn bình thường giết người cướp của đoạt được, bên trong một ít gì đó, hắn chướng mắt, nhưng mà, đối với này thanh niên nam nữ mà nói, không thể nghi ngờ là thiên đại bảo vật.

“Đa tạ!” Thanh Niên Nam Tử đối với Dương Diệp ôm quyền, trong mắt mang theo vẻ kích động.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có nói chuyện, hắn quay người nhìn về phía Nam Tư Âm kia, “ngươi tự do!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Nam Tư Âm kia đã trầm mặc một hơi về sau, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp biến mất địa phương, “tưởng như vậy coi như xong?

Không có cửa đâu!”

Nói xong, dưới chân nàng đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng, quay người, Thiên tế xuất hiện một cầu vồng.

“Tư Âm!”

Trong lòng Cung Cẩm cả kinh, liền phải đuổi tới đi, mà lúc này, một bên lão giả đột nhiên nói: “Các hạ nếu như muốn cứu nàng kia, tốt nhất là thông tri tộc nhân của nàng.”

Cung Cẩm nhìn về phía lão giả, lão giả lại nói: “Người này tuổi còn trẻ liền có thực lực như thế, như can đảm này, kia tất không phải là loại người bình thường, các hạ đuổi theo, không chỉ có không có một điểm dùng, khả năng còn có thể chọc giận hắn tức giận, để cho hắn sát nhân diệt khẩu.”

Tại chỗ, Cung Cẩm thần sắc một hồi biến ảo, cuối cùng, hắn không có ở theo sau, mà là lấy ra một tảng đá...

Lão giả thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía bên cạnh Trĩ Nữ kia cha mẹ, “hiện tại lên, các ngươi không phải là nội môn đệ tử!”

Nghe vậy, hai người hoảng hốt.

Mà lúc này, lão giả lại nói: “Hiện tại lên, các ngươi trở thành chân truyền đệ tử!”

Hai người vốn là ngẩn người, lập tức cuồng hỉ.

...

Thiên tế hư không, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, đột nhiên, hắn ngừng lại.

Quay người, Nam Tư Âm kia đã sau lưng hắn.

Dương Diệp nhìn đối phương, “như thế nào?”

Nam Tư Âm cười nói: “Đừng quên, ta hiện tại có thể là của ngươi Tỳ Nữ!”

Dương Diệp nói: “Giống như vậy chết?”

Nam Tư Âm đi đến trước mặt của Dương Diệp, “làm người muốn lời nói đáng tin, Nam Tư Âm ta nếu như dám cùng ngươi đánh cuộc, liền tự nhiên sẽ tuân thủ hứa hẹn. Cho nên, hiện tại lên, ta sẽ là của ngươi Tỳ Nữ.”

“Đoạn Nhai Sơn ở đâu?” Dương Diệp đột nhiên hỏi. Giờ này khắc này, hắn mới nhớ tới, chính mình còn không biết làm thế nào đi Đoạn Nhai Sơn.

“Đoạn Nhai Sơn!”

Nam Tư Âm nao nao, lập tức nhãn tình sáng lên, “ngươi muốn đi Vu Tộc?”

Dương Diệp nhíu mày, “hỏi nhiều như vậy làm chi?”

Nam Tư Âm cười nói: “Không hỏi, không hỏi. Bất quá, ngươi muốn đi Đoạn Nhai Sơn này, ừ, cái kia, ta vừa vặn cũng muốn đi, chúng ta cùng đi! Ta có thể cho ngươi dẫn đường!”

Lại để cho nữ nhân này đi theo, Dương Diệp tự nhiên là cự tuyệt, bởi vì này thân phận nữ nhân không đơn giản, tiếp tục để cho nàng đi theo, phiền toái khẳng định không ngừng. Hắn không sợ phiền toái, nhưng mà không muốn có phiền toái tới tìm hắn. Hắn hiện tại, việc cấp bách phải đi Vu Tộc, sau đó đi thiên giới.

Ngay tại lúc này, Nam Tư Âm lại nói: “Muốn đi Đoạn Nhai Sơn, liền phải trải qua Nhân giới bốn châu một trong Bắc Thương Châu. Mà chỗ đó, có thể là có rất mạnh rất mạnh cường giả trấn thủ, người bình thường, căn bản không qua được, bất quá, ta có biện pháp!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “nàng nói không sai, Bắc Thương Châu, có Bắc Thương Vương trấn thủ, không có Nhân Quân thủ lệnh, bất kỳ người nào đều không thể đi Đoạn Nhai Sơn. Lúc trước ta cũng là vụng trộm tới, mà với thực lực của ngươi bây giờ, căn bản là không có cách làm được.”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó hắn nhìn về phía Nam Tư Âm, “thực có biện pháp?”

“Đương nhiên!” Nam Tư Âm cười nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy ngươi hãy theo đi. Đúng rồi, tốt nhất chớ để cho tộc nhân của ngươi tới tìm ngươi.”

“Như thế nào? Ngươi sợ?” Nam Tư Âm cười nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó đạm thanh nói: “Ta sợ, ta sợ ta không nghĩ qua là lại giết người!”

Nam Tư Âm: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1884: Đế Ngạc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tư Âm quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là người phương nào?”

Dương Diệp không có trả lời, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, tâm thần chìm vào trong Hồng Mông Tháp.

“Tiền bối biết rõ trên ngọc bội con dị thú kia lai lịch sao?” Dương Diệp hỏi.

Đi trước, Hồng Mông Tháp không cho cái kia dị thú tiến vào, cái này để cho Dương Diệp vô cùng nghi hoặc. Cái này rất không bình thường, vô cùng không bình thường.

Hậu Khanh lắc đầu, sau đó nhìn về phía Cùng Kỳ.

Dương Diệp cũng nhìn về phía Cùng Kỳ, Cùng Kỳ là yêu tộc, mà trên ngọc bội kia dị thú hiển nhiên là yêu thú, coi như là không phải là yêu thú, khẳng định cũng là thuộc về yêu một loại.

Cùng Kỳ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Khối ngọc bội này cùng nha đầu kia cùng một chỗ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Này dị thú, nếu như ta không có đoán sai, hẳn là

Thượng Cổ thời kỳ, một loại hết sức yêu thú hung tàn, Đế Ngạc!”

“Đế Ngạc?”

Dương Diệp cùng Hậu Khanh nhìn nhau, cuối cùng, hai người vừa nhìn về phía Cùng Kỳ.

Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Đế Ngạc, đản sinh vu Thượng Cổ thời kỳ, chuyên môn dùng long cùng với phượng là thức ăn. Kia trời sinh tính tàn bạo hung lệ, tại Thượng Cổ thời kỳ yêu tộc ở bên trong, ngoại trừ số ít một ít yêu thú bên ngoài, căn bản không có yêu thú dám gây ra nó. Chỉ có điều, không biết từ chừng nào thì bắt đầu, Đế Ngạc này nhất tộc bắt đầu dần dần biến mất. Mà hiện Tại...”

Dùng Long Phượng là thức ăn!

Nghe tới lúc này, Dương Diệp mí mắt không khỏi nhảy nhảy, này rất ngưu B a!

Hơn nữa, nhìn Cùng Kỳ thần sắc này, hiển nhiên đối với này trong truyền thuyết Đế Ngạc rất kiêng kị. Như vậy vấn đề đã đến, Trĩ Nữ này rốt cuộc là thân phận gì chứ?

Không có suy nghĩ vấn đề này, hiện tại với hắn mà nói, việc cấp bách phải đi Đoạn Nhai Sơn!

Trong hiện thực, Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn thoáng qua Nam Tư Âm kia, “đi thôi!”

Nói xong, dưới chân kiếm quang chợt hiện, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía chân trời phần cuối.

Tại chỗ, Nam Tư Âm sau khi trầm mặc một hồi, nàng đột nhiên khẽ nở nụ cười, “thần bí, thật sự là thần bí, bất quá, như vậy mới có thú!”

Nói xong, dưới chân nàng đột nhiên xuất hiện một đạo ánh sáng, thoáng qua, một đạo chói mắt cầu vồng xuất hiện ở nơi chân trời xa, mà Nam Tư Âm bản người đã biến mất.

Ngự kiếm đi nhanh trong quá trình, Dương Diệp từ trong miệng của Nam Tư Âm đối với người này giới đã có một cái đại khái chấm dứt.

Nhân giới, cùng sở hữu năm châu, theo thứ tự là Nam Lân Châu, Bắc Thương Châu, Đông Yên Châu, Tây Lang Châu, cùng với Trung Thổ Thần Châu! Năm châu, có năm vị Nhân tộc chí cường giả trấn thủ, mà Nhân Quân kia, tức thì tọa trấn Trung Thổ Thần Châu, Hiệu Lệnh Thiên Hạ.

Ngoại trừ năm châu, còn có ba Đại Thánh Địa, ba Đại Thánh Địa, Thập Đại Động Thiên phúc địa.

Trong đó, ba Đại Thánh Địa địa vị cao nhất.

Bởi vì cho dù là Nhân Quân, cũng không cách nào mệnh lệnh ba Đại Thánh Địa.

Mà giờ này khắc này, Dương Diệp đối với thế lực của Nhân Quân cũng có chút hiểu biết. Quái vật khổng lồ, chân chính quái vật khổng lồ.

Nhân Quân cá nhân thực lực, tại này nhân giới bên trong, tuyệt đối là thuộc về tột cùng nhất, trừ lần đó ra, đối phương thủ hạ còn có vô số cường giả, ví dụ như còn lại bốn châu tứ vương, bốn người này, cũng đều là Tuyệt Đỉnh Cường Giả.

Mà giờ khắc này, hắn cũng hiểu rõ, minh bạch đối với mới là sao không hôn tự tới tìm hắn.

Hai nguyên nhân, thứ nhất, Dương Diệp hắn còn chưa đủ tư cách, tuy rằng hắn thực lực bây giờ đã vô cùng cường đại, nhưng mà, ở trong mắt Nhân

Quân, Dương Diệp hắn còn không có tư cách để cho hắn tự mình đến đây. Tiếp theo, Nhân Quân làm là nhân tộc Thánh Hoàng, mọi cử động sẽ bị vô số thế lực chú ý, đặc biệt là Vu Tộc cùng với Ma Tổ còn có yêu tộc, hắn nếu là đích thân tới, tất nhiên sẽ dẫn xuất vô số phiền toái!

Bất quá, hắn tin tưởng, đối phương rất nhanh sẽ bị tự mình đến tìm hắn rồi!

Hắn có tự tin này!

Lúc này đây, Dương Diệp cùng mục đích của Nam Tư Âm chính là Bắc Thương Châu.

Bắc Thương Châu tại Ngũ Đại Châu bên trong, thực lực gần thứ Trung Thổ Thần Châu. Bởi vì nơi này, là nhân giới đại môn, mà cánh cửa này bên ngoài, liền là nhân tộc đại địch, Vu Tộc!

Mà bọn hắn hiện tại vị trí, thì là Nam Lân Châu!

Muốn tới Bắc Thương Châu, ấn lời của Nam Tư Âm mà nói, dùng tốc độ của hắn bây giờ, ít nhất cần nửa tháng!

Nửa tháng!

Tốc độ của hắn bây giờ sao mà nhanh? Thuấn Tức Vạn Lý cái kia đều là chuyện nhỏ, nhưng mà, dùng tốc độ của hắn bây giờ đều cần nửa tháng mới có thể đến Bắc Thương Châu, có thể thấy được thế giới này là sao mà lớn.

“Đừng đã bay!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Tư Âm, Nam Tư Âm chỉ chỉ phía dưới, nói:
“Nhìn xuống phía dưới chưa? Phía dưới có một tòa thành, trong thành, nhất định có buôn bán Phi Hành Công Cụ, chúng ta có thể làm một Phi Hành

Công Cụ, bằng không thì, cứ như vậy bay, sẽ mệt chết người đấy!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, hắn tuy rằng có đầy đủ linh tinh, nhưng mà, hắn cũng không muốn quá mệt mỏi, dù sao không phải là một ngày hay hai ngày, mà là nửa tháng, mà nửa tháng này, nếu có Phi Hành Công Cụ thay bước, hắn có thể tiến vào trong Hồng Mông Tháp tu luyện!

Hai người rơi xuống đất, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, trên cửa thành phương, có khắc ba cái thiếp vàng chữ to: Lam Yên Thành.

Thành không phải là đặc biệt lớn, nhưng lại rất Cổ lão, hiển nhiên, đã có một ít niên đại.

“Đi thôi!” Nam Tư Âm nói.

Dương Diệp nhìn đối phương, hắn cũng có chút không hiểu nổi nữ nhân này ý đồ.

Bởi vì đến bây giờ, không có người đến tìm phiền toái, hiển nhiên, nhất định là nữ nhân này làm cái gì, cho nên mới không có phiền toái.

Mà đối phương đi theo hắn, vì cái gì? Chẳng lẽ thật chỉ là hiếu kỳ hắn? Hay vẫn là vì vui?

Lắc đầu, Dương Diệp không tại suy nghĩ những thứ này, hắn đi theo lên.

Trong thành, Dương Diệp tò mò quan sát bốn phía, kỳ thật, này thượng giới cùng hạ giới cũng không có khác nhau lớn gì, người giống vậy, vậy thiên, vậy địa...

Nếu như không nên nói bất đồng lời nói, cái kia chính là này thượng giới người hiển nhiên nếu so với hạ giới người mạnh mẽ rất nhiều.

Bởi vì tiến vào trong thành đến nay, Dương Diệp nhìn thấy Huyền giả, thấp nhất đều là Tôn Giả Cảnh, cho dù là một ít mười mấy tuổi tiểu hài tử, cũng là Tôn Giả Cảnh!

Cất bước điểm rất cao!

“Đi nhanh một chút!” Ngay tại lúc này, trước mặt Nam Tư Âm đột nhiên hô.

Dương Diệp khẽ gật đầu, bước chân nhanh hơn, rất nhanh, hai người ngừng lại, tại trước mặt hai người, là một tòa lầu cao, khoảng chừng tầng bảy độ cao, chiếm diện tích, đạt mấy vạn trượng tả hữu.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia cao ốc đỉnh cao nhất, có ba cái chói mắt chữ to: Thiên Bảo Hành!

“Chủ nhân của Thiên Bảo Hành này cũng không được!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Đây chính là liền ba Đại Thánh Địa đều muốn cho mặt mũi người. Đi thôi!”

Tại Nam Tư Âm dưới sự dẫn dắt, hai người tiến nhập Thiên Bảo Hành, rất nhanh, một Thanh Niên Nam Tử chạy ra đón chào, chính yếu nói, Nam Tư Âm đột nhiên lấy ra một trương thẻ màu vàng, khi nhìn thấy tờ này thẻ màu vàng lúc, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt lập tức biến đổi.

Thanh Niên Nam Tử đối với Nam Tư Âm cung kính hành lễ một cái, sau đó nói: “Khách quý chờ một chốc!”

Nói xong, hắn quay người bước nhanh đi vào nội đường.

Lúc này, Nam Tư Âm kẹp lấy cái kia thẻ màu vàng đối với Dương Diệp giương lên, cười nói: “Thiên Bảo Hành Thẻ Vip, màu vàng. Ừ, màu vàng phía trên, là Tử Kim Sắc, sau đó, ở phía trên cũng chưa có!”

Dương Diệp nói: “Ngươi muốn nói cái gì?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “thật là một cái mảnh gỗ ai, ngươi có biết hay không, muốn trở thành Thiên Bảo Hành này khách quý, đặc biệt là loại này màu vàng khách quý, có bao nhiêu khó khăn?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Nam Tư Âm chính muốn nói gì, lúc này, một tên dung mạo thanh tú váy xanh nữ tử đột nhiên đi ra, váy xanh nữ tử đi tới trước mặt của Nam Tư Âm, cười nói: “Không nghĩ tới tại đây địa phương vắng vẻ, vậy mà lại có quý nhân quang lâm!

Tiểu nữ tử Minh Thủy, là quản sự của nơi này, khách quý có gì cần, đủ khả năng ở trong, định sẽ không chối từ!”

Nam Tư Âm nói: “Ta cũng cần một cỗ âm con thoi, hiện tại muốn!”

Âm con thoi!

Tên là Minh Thủy nữ tử nao nao, lập tức có chút do dự.

“Như thế nào?” Nam Tư Âm cau mày nói.

Minh Thủy nói: “Thật bất tương man, trong thành này duy nhất một cỗ âm con thoi, đã bị người lập thành, đối phương đã giao nạp tiền đặt cọc, chúng ta không thể vô cớ lui đi. Như vậy như thế nào? Ta vì các hạ chuẩn bị một cỗ Xuyên Vân Toa?”

“Xuyên Vân Toa?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “quá chậm!”

“Nhiều chậm?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nam Tư Âm nói: “Ít nhất phải một tháng mới có thể đến chúng ta phải đi cái chỗ kia!”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày cũng là hơi nhíu lại, “quá chậm!

Trong thành còn
khác biệt thương hội sao?”

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên Minh Thủy kia sắc mặt hơi đổi một chút,
kia vội vàng nói: “Hai vị rộng lòng tha thứ, như vậy như thế nào, ta hiện tại
lại để cho cách nơi này thành trì gần đây tiễn đưa một chiếc âm con thoi tới
đây, như thế nào?”

“Bao lâu thời gian?” Nam Tư Âm nói.

“Nhanh nhất hai ngày!” Minh Thủy nói.

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lắc đầu, “chính ta đi thôi!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Lúc này, Nam Tư Âm kia vội vàng ngăn ở trước mặt của Dương Diệp, “đừng bản
thân đi a, ta đi nghĩ biện pháp làm cho một cỗ âm con thoi đến!” Dương Diệp
chịu nổi, nàng nhưng ăn không tiêu.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Minh Thủy kia đột nhiên nói: “Hai vị là
muốn đi nơi nào?”

“Bắc Thương Châu!” Dương Diệp nói.

Nghe vậy, Minh Thủy kia cười nói: “Không khéo, vị cố chủ kia cũng phải cần đi
Bắc Thương Châu, như vậy như thế nào, các ngươi cùng cưỡi một cỗ âm con thoi,
như thế nào?”

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật
đầu.

“Hai vị đi theo ta tới!” Minh Thủy nói xong đi sang bên cạnh đi.

Đi theo Minh Thủy, Dương Diệp hai người đến đến trên đám mây, ở đằng kia trong

đám mây, ẩn núp một tòa quái vật khổng lồ, này quái vật khổng lồ, đúng là cái
kia âm con thoi, hình dáng như thuyền, nhưng lại có khác nhau, bởi vì hắn hai
đầu vô cùng bén nhọn!

Lúc này, cái kia âm con thoi bên trong đột nhiên chạy ra một nữ tử. Nữ tử ước
chừng hơn hai mươi tuổi, một bộ vân bạch sắc váy dài, dung mạo không thể nói
dễ nhìn vô cùng, nhưng là không khó coi, xem ra vô cùng điềm đạm nho nhã nhu
nhược.

Ở trên vai cô gái, có một Hắc Sắc Tiểu Điểu.

Minh Thủy đi tới trước mặt cô gái kia, đối với nữ tử nói vài câu, cuối cùng,
nàng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, sau đó nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, Minh Thủy kia thần sắc lập tức buông lỏng, sau đó nàng
quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, “hai vị mời!”

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, sau đó bay đến cái kia âm con thoi phía
trên.

Nữ tử đối với Dương Diệp cùng Nam Tư Âm mỉm cười, Dương Diệp chính yếu nói,
trong lúc đó, Dương Diệp toàn thân mao cốt tủng nhiên!

Không có dấu hiệu nào!

...

PS: Thật có lỗi, bởi vì một chút sự tình chậm trễ, lần sau tận lực trước chín
giờ đổi mới!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1885: Săn vu nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại sao có thể như vậy?

Dương Diệp mãnh liệt mà nhìn về phía nàng kia trên bả vai Tiểu Điểu kia, Tiểu Điểu hiện lên màu đen nhánh, chỉ lớn chừng quả đấm, hiện tại Dương Diệp mới phát hiện, Tiểu Điểu này chỉ có một cái chân, giờ phút này Tiểu Điểu này đang tại nhìn chăm chú hắn.

Cứ như vậy nhìn xem!

Cặp mắt của Tiểu Điểu hiện lên Ám Hắc Sắc, chợt nhìn, cũng không có chỗ đặc thù gì, nhưng mà, bị Tiểu Điểu này nhìn xem, Dương Diệp nhưng là cảm giác được có chút sởn hết cả gai ốc!

Không đơn giản!

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, nàng kia đột nhiên thò tay vỗ nhè nhẹ Tiểu Điểu kia, Tiểu Điểu kia lập tức cúi đầu, không tại nhìn Dương Diệp.

Nữ tử quay người đối với Dương Diệp mỉm cười, sau đó đi vào bao sương của chính mình bên trong.

“Nữ nhân này không đơn giản!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, không nói gì, hắn đi vào bao sương của chính mình bên trong.

Tại chỗ, Nam Tư Âm nhún vai, “thần khí cái gì!”

...

Trong một gian phòng, lúc trước nàng kia nhìn lên trước mặt Tiểu Điểu, bờ môi khẽ nhúc nhích, giống như là ở giao lưu với Tiểu Điểu cái gì.

“Vu Tộc Khí Tức?” Nữ tử đột nhiên nói một câu.

Tiểu Điểu khẽ gật đầu.

Thấy thế, nữ tử lông mày có chút nhíu lại, “xác định sao?”

Tiểu Điểu do dự một chút, sau đó lắc đầu, tiếp đó, nó bờ môi bắt đầu chuyển động.

Một lát sau, nữ tử lông mày nhàu sâu hơn.

...

Dương Diệp trong phòng, Dương Diệp vừa ngồi xếp bằng xuống, thanh âm của Hậu Khanh chính là ở trong đầu hắn vang lên, “tiểu tử, ngươi ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, không nên tại Nhân tộc bại lộ trên thân ngươi Vu Tộc Khí Tức, bằng không thì, đem ngươi sẽ có rất rất nhiều phiền toái. Cái chỗ này, cũng không phải là hạ giới, ngươi giết mấy người, là có thể chấn nhiếp những người kia. Ngươi giết càng nhiều người, càng mạnh, Nhân tộc thì sẽ càng không buông tha ngươi!”

Vu Tộc Khí Tức!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta biết, ta đều hữu dụng Kiếm Vực áp chế trên người Vu Tộc Khí Tức!”

Hậu Khanh thấp giọng thở dài, “tiểu tử, Kiếm Vực không phải là vạn năng, cái thế giới này, ngoại trừ có các loại cường đại cường giả bên ngoài, còn có một chút thiên phú dị bẩm, có kỳ dị năng lực Thiên Địa Linh Thú, hoặc là thứ gì khác. Ai, tiểu tử ngươi chính mình nhiều cẩn thận một chút đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn xác thực phải cẩn thận một chút, bị những cái được gọi là chính nghĩa nhân sĩ đuổi giết, tư vị này cũng không dễ chịu.

Cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đi tới Tu Luyện Thất, trong phòng tu luyện, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân đều tại.

Bất quá giờ phút này, chúng nữ đều đang tu luyện.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên người của Thiên Nữ kia, Thiên Nữ, giờ này khắc này, Thiên Nữ toàn thân xuất hiện nhàn nhạt hắc quang, giống như là một Tiểu Tuyền Qua.

“Nữ nhân này tu luyện công pháp, không đơn giản!” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh vang lên lần nữa.

Dương Diệp nói: “Như vậy là sao?”

Hậu Khanh nói: “Không biết, liền là một loại trực giác. Thân thể của nàng hiện tại chính đang phát sinh một loại cải biến chất lượng, một khi bị nàng cải biến thành công, kia khẳng định phi thường khủng bố.”

Dương Diệp lắc đầu, “có thể điều này cũng quá lâu!”

“Lâu?”

Hậu Khanh nói: “Này tính là cái gì lâu, có người vì tu luyện một môn công pháp hoặc là Huyền Kỹ, bế quan trên trăm năm đều có. Từ trình độ nào đó mà nói, tu luyện càng lâu, điều này đại biểu công pháp này hoặc là Huyền Kỹ càng tốt. Nữ nhân này nếu là thành công, nhất định là không được.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Nữ, sau đó nhẹ gật đầu, hắn cũng hy vọng là như thế này.

Không có quấy rầy Dương Liêm Sương các loại nữ nhân, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hắn để kiếm tại một bên, mà lúc này, kiếm kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Đi tìm Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch tuy rằng nghịch ngợm gây sự đi một tí, nhưng mà, nó vẫn là chí nhân chí thiện, được nhất loại này Thiên Địa Linh Vật cùng có ý thức sinh linh yêu thích.

Dương Diệp cười cười, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, trên dưới toàn thân hắn đột nhiên xuất hiện kim quang nhàn nhạt.

Kim Thân Pháp Tướng!

Hắn bây giờ thân thể, không chỉ có là Thần lực cảnh, còn có được Kim Thân Pháp Tướng, có thể nói, bình thường Minh Cảnh cường giả căn bản khó có thể tổn thương hắn.

Ngoại trừ thịt ngoài thân, hắn hiện tại càng là dung hợp chính mình dĩ vãng tất cả sở học, hơn nữa đem những cái kia đi phồn hóa giản, cải thiện, điều này làm cho kiếm của hắn càng đơn giản hơn, lăng lệ ác liệt. Trừ lần đó ra, hắn còn có Kiếm Vực!

Kiếm Vực đã bị hắn chậm rãi từng điểm từng điểm khai phát ra tới, không vẻn vẹn chỉ là dùng để phòng ngự. Giao thủ với người, Kiếm Vực thi triển ra, không những được áp chế đối diện, càng có thể trong nháy mắt tăng lên chính hắn kiếm kỹ!

Có thể nói, hắn hiện tại mặc dù chỉ là Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, bình thường Minh Cảnh cường giả tại trước mặt hắn, căn bản chưa đủ nhìn.

Bất quá, Dương Diệp biết một điểm, cái kia chinh là điểm này thực lực tại đây thượng giới là còn thiếu rất nhiều đấy. Hắn có rất nhiều rất nhiều chuyện muốn làm, mà mỗi một chuyện điều kiện tiên quyết, đều cần phải có thực lực cường đại.

Tu luyện!

Dương Diệp bây giờ trừ không ngừng đi cải thiện kiếm kĩ của chính mình bên ngoài, còn phải cố gắng tăng lên cảnh giới của chính mình. Cảnh giới là căn bản, hắn đương nhiên sẽ không xem nhẹ cảnh giới của chính mình. Hắn tin tưởng, một khi đột phá đến Minh Cảnh mà nói, thực lực của hắn sẽ đến một bước nhảy vọt chất lượng!

Niết Bàn Quả, Linh Đan!

Dương Diệp trực tiếp đem Niết Bàn Quả cùng Linh Đan đều lấy ra, tăng lên cảnh giới, đó là cần nhiều linh khí vô cùng đến chống đỡ, cũng may hắn không thiếu những vật này.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong Hồng Mông Tháp, đã qua ba tháng.

Lúc này, xếp bằng ngồi dưới đất trên thân Dương Diệp tản mát ra khí tức càng ngày càng mạnh, bất quá mỗi lần đều rất nhanh bị Dương Diệp thu hồi đi.

Cứ như vậy, Dương Diệp lại tĩnh tọa hai tháng, giờ này khắc này, trên thân hắn ngẫu nhiên tản mát ra khí tức đều bị được kia không gian chung quanh một trận rung động.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

“Hô!”

Dương Diệp trong miệng phun ra một ngụm trọc khí, trong mắt có vẻ thất vọng.

Hắn cũng không có đạt tới Minh Cảnh, nhưng mà, hắn đã đụng chạm đến tầng bình phong kia rồi. Hắn tưởng cứng rắn xông đi vào, hiển nhiên đã thất bại.

“Không gấp được!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Ngươi có thể đụng chạm đến tầng bình phong kia, cái này đã tốt vô cùng. Ngày sau chỉ cần một điểm cơ duyên, tầng bình phong kia cũng sẽ bị ngươi một điểm liền phá vỡ. Mà có người, khả năng cuối cùng cả đời đều không thể đụng chạm đến tầng bình phong kia!”

Dương Diệp cười cười, “ta minh bạch.”

Không có quá thất vọng, bởi vì hắn mặc dù không có đạt tới Minh Cảnh, nhưng mà mấy tháng qua này thu hoạch vẫn là vô cùng không tệ đấy. Củng cố, cảnh giới của hắn bị hắn củng cố vô cùng kiên cố, trừ lần đó ra, hắn ở đây kiếm đạo phương diện cũng cảm ngộ rất nhiều đồ mới.

Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp, mà lúc này, cửa phòng của hắn đột nhiên vang lên.

“Vào đi!” Dương Diệp nói.

Cửa mở ra, Nam Tư Âm xuất hiện ở nơi cửa.

Nam Tư Âm quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Bắc Thương Thành sắp tới!”

Dương Diệp đứng dậy đi tới trước mặt của Nam Tư Âm kia, hắn nhìn thẳng Nam Tư Âm, “ta không biết ngươi rốt cuộc muốn làm gì, nhưng mà, ta khuyên ngươi tốt nhất đừng theo ta, ta là người, cái gì khác bổn sự không, gây phiền toái bổn sự, cái kia không phải là dùng để trưng cho đẹp.”

Nam Tư Âm nói: “Ngươi đây là muốn qua sông đoạn cầu?”

Dương Diệp lắc đầu, chính yếu nói, lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên cười nói: “Nếu như không có ta, ngươi là không đi được Đoạn Nhai Sơn đấy.”

Dương Diệp nói: “Ý đồ của ngươi là cái gì?”

Nam Tư Âm trừng mắt nhìn, “không có gì, liền là cảm thấy vui, bởi vì ta chưa bao giờ đi qua Vu Tộc, mà ngươi, là muốn đi Vu Tộc đấy, ta đoán đúng không?”

Dương Diệp nói: “Tùy ngươi vậy!”

Nói xong, hắn vượt qua Nam Tư Âm, đi ra khỏi phòng.

Tại chỗ, Nam Tư Âm khóe miệng nổi lên một vòng nghiền ngẫm dáng tươi cười, “thật biết điều, dùng cái kia nữ nhân chết tiệt năng lực, vậy mà tra không được lai lịch của ngươi, có ý tứ, có ý tứ...”

Âm con thoi bên trên, Dương Diệp đi tới con thoi trước mặt của nơi ranh giới, tại bốn phía, có một đạo mong mỏng màn sáng, này quầng sáng ngăn trở khí lưu.

Bên ngoài màn sáng, là tinh không vô tận.

Tinh không mịt mùng, cùng hạ giới cũng không hề có sự khác biệt tinh không, vậy mênh mông, vậy thâm sâu.

Ngay tại lúc này, một nữ tử xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, sau đó nói khẽ: “Các hạ xuống đây Bắc Thương Thành, là muốn đi Vu Tộc kia?”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Đi thì như thế nào, không đi thì như thế nào?”

Nữ tử mỉm cười, sau đó lại nói: “Các hạ ý kiến gì Vu Tộc?”

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “ngươi muốn nói cái gì?”

Nữ tử cười nói: “Không có gì, chẳng qua là hỏi một chút, vấn đề này đối với các hạ xuống đây nói, rất khó trả lời sao?”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nói: “Ta thấy thế nào Vu Tộc? Ta không sao cả nhìn, đây là câu trả lời của ta!”

Nữ tử hai mắt híp lại, “các hạ nếu gặp phải người của Vu Tộc, sẽ như thế nào?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không thế nào!”

Nghe vậy, nữ tử tay trái chậm rãi nhanh nắm lại, “các hạ là Nhân Tộc, với tư cách Nhân Tộc, nhìn thấy Vu Tộc, ngươi vậy mà không thế nào?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử, “nhân tộc mọi người là người tốt, người của Vu Tộc đều là người xấu sao?”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Có lẽ Vu Tộc cùng các hạ có cừu hận gì, nhưng mà, các hạ vì sao phải đem cừu hận của chính mình đảo mắt đến trên người của người khác? Ngươi hận Vu Tộc, để cho người khác cũng muốn đi theo ngươi hận Vu Tộc, ý tưởng này, thật giống như có điểm không tốt lắm đâu?”

Nữ tử đột nhiên mỉm cười, “các hạ đối với Vu Tộc ấn tượng tựa hồ rất tốt!”

Dương Diệp nói: “Ta đối với Vu Tộc cùng Nhân Tộc, đều giống nhau.”

Tại trong lòng hắn, Vu Tộc là người, Nhân tộc cũng là người, hắn tuy rằng cùng Nhân Quân có cừu oán, nhưng mà, hắn không căm thù toàn bộ Nhân Tộc, hắn có thể không điên. Hơn nữa, Nhân Quân cũng không đại biểu được toàn bộ Nhân Tộc. Về phần Vu Tộc, hắn chưa tiếp xúc qua, đương nhiên sẽ không đi vô cớ căm thù Vu Tộc.

Nhân tộc đại địch?

Những thứ này, bất quá là đương chính giả làm cho một ít thủ đoạn trò hề mà thôi.

Đơn giản mà nói, Dương Diệp hắn có ý nghĩ của chính mình, có tư tưởng của chính mình, mà không là người khác nói cái gì, hắn cũng đi theo cái gì.

Nghe được lời của Dương Diệp, nữ tử trầm mặc.

Một lát sau, nữ tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ta trên người ngươi, cảm nhận được Vu Tộc Khí Tức!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thẳng nữ tử, “vậy thì như thế nào?”

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp, đột nhiên, khóe miệng nàng có chút nhếch lên, thoáng qua, tại giữa lông mày nàng chỗ, đột nhiên xuất hiện một cái kỳ dị đỏ như máu ấn ký, ấn ký hiện lên kiếm hình dạng, lóe ra hồng quang nhàn nhạt.

Lúc này, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên Hậu Khanh thanh âm lo lắng, “tiểu tử, đây là săn vu nhân, mau bỏ đi!”

Hậu Khanh âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, một thanh màu đỏ thẫm trường mâu đột nhiên đâm vào trước ngực của Dương Diệp.

Xùy∼∼!

Chuôi này trường mâu, dễ như trở bàn tay chính là thủng da của Dương Diệp, trường mâu tiến quân thần tốc, muốn đâm vào trái tim của Dương Diệp!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1886: Như thế nào, sợ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên không có ngồi chờ chết, tại trường mâu kia đâm vào hắn da một khắc này, hắn cả người liền là trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nghìn ngoài... Trượng, Dương Diệp nhìn nhìn bụng của chính mình, phần bụng đã vỡ ra một đường vết rách, máu tươi không ngừng từ trong đó tràn ra.

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh vang lên lần nữa: “Tiểu tử, cẩn thận vũ khí của nàng, vũ khí của nàng là đặc thù chế tạo, chuyên phá Vu Tộc chúng ta phòng ngự. Không đúng, tiểu tử, đừng cùng nữ nhân này dây dưa, tranh thủ thời gian chuồn đi, bằng không thì, ngươi làm phiền nhiều đi rồi!”

Chuồn đi!

Dương Diệp lắc đầu, đây có thể không phải là phong cách của hắn, hắn nhìn về phía xa xa nàng kia, lúc này, nàng kia đột nhiên nói: “Quả nhiên có Vu Tộc Huyết Mạch!”

Tại nữ tử trường mâu bên trên, một giọt máu tươi đang thiêu đốt.

Đó là máu của Dương Diệp!

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “thân là Nhân Tộc, tu luyện Vu Tộc Công Pháp, tội lớn, đáng chết!”

Nói xong, trong tay nàng trường mâu đột nhiên bắn nhanh ra như điện, mà ở trường mâu kia đi vào trước mặt Dương Diệp lúc, kia bản thân đã tại trường mâu kia sau lưng, nàng tay phải cầm cái kia cây trường mâu, sau đó mãnh liệt xoay tròn.

Dương Diệp nhìn thẳng nàng kia, ánh sáng lạnh lẽo trong mắt chợt lóe lên, sau một khắc, hắn hai ngón tay cũng thành kiếm chỉ, sau đó hướng phía trước chính là một điểm.

Đầu ngón tay, kiếm quang quẩn quanh.

Bành!

Kiếm chỉ của Dương Diệp mới vừa cùng cô gái kia trường mâu tiếp xúc, trường mâu kia chính là kịch liệt run lên, nhưng mà, ngón tay của Dương Diệp nhưng lại như là như giật điện rụt trở về, cùng lúc đó, cả người hắn hướng về sau lần nữa lui mấy trăm trượng.

Dương Diệp nhìn nhìn ngón tay của chính mình, chỉ đã rạn nứt ra. Vừa mới chỉ muốn chậm một chút, hắn ngón tay này khả năng liền phải phế.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua trong tay cô gái kia trường mâu, cái đồ chơi này thật sự khắc chế nhục thể của hắn.

“Tiểu tử, chớ cùng nàng chống đỡ, một khi nàng trên người ngươi lưu lại vết máu nhớ, tiểu tử ngươi phiền toái liền lớn hơn đi. Coi như là ta, cũng không dám cùng các nàng săn Vu Nhân Nhất Tộc ngạnh kháng, nghe ta một câu, hiện tại nhanh trượt!” Thanh âm của Hậu Khanh có chút nóng nảy.

Trượt!

Dương Diệp cười khổ, “tiền bối, cứ như vậy chạy thoát, ta cảm thấy quá sợ rồi.”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa nàng kia, sau một khắc, hắn bước tới trước bước ra, bấm tay hướng phía trước chính là một điểm, tại trước mặt cô gái kia, không gian đột nhiên vỡ ra đến, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó chợt hiện hiện ra, trực tiếp cắt về phía nữ tử.

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng tay phải nắm thật chặt trong tay trường mâu, thoáng qua, giữa lông mày nàng cái kia màu máu đỏ kiếm ấn đột nhiên bạo phát ra một đạo chùm sáng màu đỏ.

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị đạo này chùm sáng màu đỏ đánh nát, chùm sáng màu đỏ tốc độ không chỉ có, hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Mà lúc này, Dương Diệp đã không tại nguyên chỗ, kia lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cô gái kia sau lưng, lúc này đây, trong tay hắn, nhiều hơn một chuôi kiếm.

Rút kiếm!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân ầm ầm vang vọng, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trên xuống dưới đối với nàng kia chém xuống một cái.

Mà lúc này, nữ tử đột nhiên quay người, nâng mâu chính là đâm một cái.

Ầm!

Dương Diệp tại chỗ bất động, còn cô gái kia nhưng là trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

“Kiếm đến!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, mười chuôi hư ảo kiếm đột nhiên xuất hiện ở cô gái kia bốn phía, sau một khắc, kiếm quang tung hoành, trực tiếp đem nàng kia bao phủ.

Ngự Kiếm Thuật!

Hắn hiện tại, có thể đánh gần, có thể đánh xa.

Mười thanh phi kiếm mang theo đạo đạo kiếm quang, tựa như giống như cuồng phong bạo vũ đem nàng kia vây hãm trong đó. Thời kỳ, nữ tử chặt đứt qua mấy thanh phi kiếm, nhưng mà, một thanh phi kiếm vừa biến mất, liền sẽ lập tức có một thanh mới phi kiếm lập tức bổ sung.

Vô cùng vô tận!

“Khóc đêm!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên nữ tử thanh âm.

Sau một khắc, một luồng khí tức cực kỳ khủng bố đột nhiên từ nữ tử trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, Dương Diệp những phi kiếm kia toàn bộ bị cỗ khí tức này cho chấn vỡ. Mà lúc này, một đầu màu đen chim xuất hiện ở đàn bà đỉnh đầu.

Chim toàn thân hiện lên màu đen nhánh, chỉ có một cái chân.

Con chim này Dương Diệp từng thấy, chính là hắn lần đầu nhìn thấy nữ giờ Tý, nữ tử trên bả vai con chim kia. Bất quá bây giờ, con chim này so với lúc ấy lớn hơn nhiều lắm.

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, tay phải hắn vươn về trước ra, sau đó đối với con chim kia ngoắc một cái, “đến!”

Bị Dương Diệp khiêu khích như vậy, con chim kia trong mắt lập tức lệ khí thoáng hiện, sau một khắc, nó hai chiếc cánh mãnh liệt một cái, kia trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp chính muốn ra kiếm, lúc này, con chim kia đột nhiên há miệng ra từng cái

"Tíu tíu!"

Một đạo bén nhọn tiếng chói tai đột nhiên xuất hiện giữa sân, đạo thanh âm này, trực tiếp tiến vào tai của Dương Diệp trong động, một chớp mắt kia, Dương Diệp cả người cảm giác cũng không tốt.

Màng nhĩ đau từng cơn, dường như bị vật gì tại xé rách.

Mà như vậy một cái chớp mắt, con chim kia đột nhiên bay đến đỉnh đầu của Dương Diệp, sau đó hai cái móng vuốt trực tiếp nắm bờ vai của Dương Diệp, tiếp đó, kia liền muốn đem Dương Diệp vỡ ra tới.

Lúc này, một vệt kim quang đột nhiên xuất hiện ở trên người của Dương Diệp.

Kim Thân Pháp Tướng!

Giờ khắc này, Dương Diệp không dám ở chủ quan, thi triển ra Kim Thân Pháp Tướng. Khi hắn thi triển ra Kim Thân Pháp Tướng về sau, đầu hắn lập tức khôi phục bình thường, mà lúc này, hắn cảm giác được con chim kia chính đang bắt bờ vai của hắn đi hai bên xé rách!

Đau nhức!

Đây là Dương Diệp bây giờ cảm giác, lúc này trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút nghĩ mà sợ, bởi vì nếu như hắn không có thi triển Kim Thân Pháp Tướng mà nói, vô cùng có khả năng đã bị con chim này xé.

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp giơ kiếm thượng triều chính là đâm một cái.

Bành!

Con chim kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn địa hướng không trung liên tục nhanh lùi lại, mà lúc này, nàng kia nhưng là mang theo

trường
mâu đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn thấy nữ tử nâng mâu đâm tới, Dương Diệp trong mắt hàn quang biến thành lệ
khí.

Nổi giận!

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ lực
lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Lúc này đây, hắn trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực.

Kiếm Vực ra, Dương Diệp cầm kiếm trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Một kiếm nháy mắt!

Một kiếm này sau khi xuất hiện, nàng kia sắc mặt lập tức đại biến, sau một
khắc từng cái

Xùy~~!

Trong tay cô gái kia trường mâu đột nhiên bị phân làm hai nửa, cùng lúc đó,
đàn bà một cánh tay cũng trực tiếp ném bay ra ngoài.

Dương Diệp đang muốn ra tay, ngay tại lúc này, Nam Tư Âm kia đột nhiên xuất
hiện ở trước mặt của hắn, “không thể giết nàng!”

Dương Diệp chân mày cau lại, chính yếu nói, Nam Tư Âm nhưng là kéo lại cánh
tay của hắn, “lập tức ly khai!”

“Nghe nha đầu này đấy, hiện tại lập tức ly khai! Nàng có con chim kia ở đây,
ngươi căn bản là không có cách trong thời gian ngắn đánh chết nàng, hiện tại
ly khai, bằng không thì, đợi tí nữa muốn đi cũng khó.” Hậu Khanh đột nhiên
nói.

Hậu Khanh nói rất ngưng trọng!

Dương Diệp không có kiên trì, lập tức nhẹ gật đầu,

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa nàng kia, nàng kia lúc này cũng đang nhìn hắn, thoáng qua, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, nàng kia nhìn nhìn cánh tay của chính mình, sau đó thấp giọng nói: “Kiếm Vực...”

Ngay tại lúc này, tại trước mặt nàng đột nhiên xuất hiện một cái màu máu đỏ hình tam giác quang trận.

Lúc này, nữ tử đạm thanh nói: “Ngươi đã tới chậm!”

...

Phía chân trời xa xôi, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, tại bên cạnh hắn, là Nam Tư Âm kia.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong lòng hỏi “tiền bối, cái gì kia Liệp Vu Nhân là cái đồ chơi gì?”

Hậu Khanh nói: “Một cái gia tộc cổ xưa, rất thần bí, cho dù là Vu Tộc ta đem hết toàn lực, đều không có tra được lai lịch của bọn hắn. Chỉ biết là, bọn hắn vô cùng nhằm vào Vu Tộc chúng ta, không đúng, phải nói, sứ mạng của bọn hắn chính là săn giết người của Vu Tộc chúng ta.”

“Chuyên môn săn giết Vu Tộc!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, “bọn họ cùng Vu Tộc các ngươi có thâm cừu đại hận gì?”

“Không biết!”

Hậu Khanh nói: “Đã từng vu tổ đám người tự mình xuất thủ qua, nhưng mà, gia tộc này vẫn như cũ tồn tại. Cho nên, ngươi hiện tại đã biết rõ ta vì sao để cho ngươi nhanh chóng rời đi rồi a? Bởi vì này gia tộc, thật sự không thể trêu vào, ít nhất ngươi bây giờ không thể trêu vào.”

Dương Diệp nói: “Không phải là ta muốn chọc bọn hắn, là bọn hắn muốn gây chuyện với ta!”

Hậu Khanh nói: ' Tiểu tử, đối mặt cái thế lực này, ngươi tốt nhất là nhường một tý, bằng không thì, ngươi giết bọn hắn một người, đổi lấy chính là bọn họ vô cùng vô tận đuổi giết. Ta không nói giỡn với ngươi, ngươi đắc tội Nhân Quân cũng không quan hệ, tốt nhất chớ trêu chọc cái thế lực này, không phải vậy... "

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tiền bối, không là ta muốn đi trêu chọc bọn hắn, ngươi thấy không? Bây giờ là bọn hắn muốn tới giết ta!”

Hậu Khanh trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Không thể trêu vào, còn không trốn thoát sao?”

Dương Diệp lắc đầu, trốn? Trốn tránh là không giải quyết được vấn đề đấy. Giải quyết vấn đề, chỉ có nắm đấm, nắm đấm Đại Tài Năng đủ giải quyết vấn đề.

Giảng đạo lý?

Đương nhiên cũng được, nhưng mà, vậy phải xây dựng ở quả đấm ngươi cũng đủ lớn dưới tình huống.

Thử hỏi, ngươi bái kiến một con voi đi cùng một con kiến nói phải trái sao?

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ngươi muốn hiểu rõ một chút, ngươi bây giờ thật không có thực lực kia đi cùng Liệp Vu Nhất Tộc này đối kháng. Nhân tộc không phải là có đôi lời sao? Chịu đựng nhất thời gió êm sóng lặng a!”

Dương Diệp cười cười, “không nói cái này, hiện tại, chúng ta nhanh Vu Tộc đi!”

“Đúng, đi Vu Tộc!”

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Liệp Vu Nhất Tộc tuy rằng thần bí cường đại, nhưng là chỉ cần ngươi đi Vu Tộc, bọn hắn liền hết cách với ngươi, bọn hắn còn không có năng lực kia tiến Vu Tộc náo sự!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thu hồi tâm thần.

Trong hiện thực, Dương Diệp vừa vừa mở mắt, liền thấy một cặp mắt đang nhìn hắn, này cặp mắt chủ nhân, dĩ nhiên chính là Nam Tư Âm kia.

“Nhìn cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Trên thân ngươi thật sự có Vu Tộc Huyết Mạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Thế nào, sợ?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “sợ cũng không phải sợ, chẳng qua là, chẳng qua là ngươi cái tên này khẳng định phải xong đời. Biết rõ vừa rồi giết chính là ngươi người nọ là ai sao? Liệp Vu Nhất Tộc, vô cùng kinh khủng. Đã từng Nhân Quân đã thu phục được một cường giả của Vu Tộc, nhưng mà cuối cùng, tên kia chết rồi.

Nhân Quân đem chuyện này cho đè ép xuống, ngoại nhân không biết. Nhưng mà, chúng ta cũng biết, tên kia, nhưng thật ra là bị Liệp Vu Nhất Tộc cho giết!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm nói: “Tuy rằng Liệp Vu Nhất Tộc rất lợi hại, nhưng mà, nhà chúng ta có thể không sợ bọn họ, như vậy như thế nào, ngươi cùng ta trở về, nhà của ta còn thiếu cái coi cửa đấy, ngươi giúp ta canh cổng, ta bảo vệ ngươi một mệnh, như thế nào đây?”

Dương Diệp chính yếu nói, đột nhiên, một luồng khí tức kinh khủng xuất hiện ở cái kia phía chân trời xa xôi.

“Bọn hắn lại tới nữa!” Nam Tư Âm cười nói: “Hiện tại đáp ứng vẫn còn kịp nha!”

Dương Diệp coi thường Nam Tư Âm, hắn quay người nhìn về phía không trung, lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Rút lui trước!”

Dương Diệp lắc đầu, hắn hít sâu một hơi, sau đó nhìn thẳng không trung, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “thực mẹ nó cho rằng lão tử dễ khi dễ đúng không!”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Dương Diệp trong tay, kiếm bỗng nhiên tiếng Xi.. Xiiii.. Âm thanh!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1887: Bắc Thương Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ này khắc này, Dương Diệp là vô cùng tức giận đấy.

Hắn cùng với Liệp Vu Nhất Tộc cũng không có có ân oán gì, nhưng mà, cũng là bởi vì trên thân hắn có Vu Tộc Huyết Mạch, lúc trước nữ nhân kia liền muốn mạng của hắn!

Muốn mạng của hắn!

Bá đạo!

Liệp Vu Nhất Tộc sao mà bá đạo?

Tại Đại thế giới này, Dương Diệp hắn là không có gì gánh nặng đấy, bởi vì thân nhân của hắn đều tại Hồng Mông Tháp của hắn trong. Có thể nói, hắn hoàn toàn không có gì nỗi lo về sau. Còn hậu kỳ nói rút lui trước, hắn đã làm qua một lần. Đổi lấy là cái gì? Là đối phương theo đuổi không bỏ.

Sự tình thực chứng minh, lui lại, chỉ có thể đổi lấy được một tấc lại muốn tiến một thước!

Gặp đến trước mắt một màn này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm trừng mắt nhìn, “ngươi sẽ không thật muốn giết người của Liệp Vu Nhất Tộc chứ?”

Dương Diệp không nói gì, tại dưới chân hắn, kiếm quang một hồi chợt hiện, thoáng qua, hắn đã xuất hiện ở phía xa Thiên tế.

Tại trước mặt Dương Diệp, là trước kia bị hắn chặt đứt một cánh tay nàng kia, mà giờ khắc này, tại bên cạnh cô gái, còn có một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử đang mặc áo đen, trong tay cầm một thanh cùng nữ tử vậy màu đen trường mâu, bất quá, này cây trường mâu muốn lâu một chút.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp về sau, sau đó nói: “Thân là Nhân Tộc, đã có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, thật sự là đắm mình, ngươi”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nâng tay phải lên, đã cắt đứt đàn ông trung niên lời nói, hắn nhìn thẳng trung niên nam tử, “ta tu luyện Vu Tộc Công Pháp, liên quan gì đến ngươi!”

Lập tức, trong tràng bầu không khí khẩn trương lên.

Trung niên nam tử trong mắt hiện lên một vòng lạnh lẽo, “xem ra ngươi rất tự tin, bất quá không sao, rất nhanh ngươi tựu cũng không tự tin”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước.

Kiếm Vực ra!

Một bên, nàng kia biến sắc, vội vàng nhắc nhở: “Cẩn thận!”

Vậy mà lúc này, Dương Diệp đã tại trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau một khắc, Dương Diệp cầm chặt chuôi kiếm mãnh liệt đất chính là nhổ, sau đó chém xuống một cái!

Tám mươi đạo chồng lên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cực hạn!

Kiếm ra, thiên địa biến sắc!

Tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, trung niên nam tử kia sắc mặt chính là đại biến, trong mắt tràn đầy vẻ kinh hãi, giờ khắc này, hắn mới ý thức tới, mình có chút khinh địch. Không là có chút, là nghiêm trọng khinh địch.

Dưới sự gấp gáp, trung niên nam tử chỉ có thể giơ lên trong tay trường mâu cản lại.

Ca sát!

Bành!

Theo một đạo đứt gãy tiếng vang lên, ở một bên Nam Tư Âm ánh mắt kinh ngạc bên trong, trung niên nam tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho bổ tới vạn trượng bên ngoài. Mà lúc trước trung niên nam tử nguyên lai chỗ đứng, là cái kia cây trường mâu, bất quá giờ phút này, cái kia cây trường mâu đã trở thành hai nửa.

Uy thế của một kiếm, kinh khủng như thế!

Cách đó không xa, Nam Tư Âm kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Người này, lợi hại như vậy”

Xa xa, chiến đấu cũng không có chấm dứt. Dương Diệp tại một kiếm đẩy lui trung niên nam tử kia về sau, hắn hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, mười thanh khí kiếm lăng không xuất hiện ở trung niên nam tử kia bốn phía, sau một khắc, mười đạo kiếm quang xoắn hướng về phía trung niên nam tử kia!

Sở dĩ hắn không có bản thân đuổi theo, là bởi vì hắn tại một kiếm đẩy lui trung niên nam tử về sau, một bên nàng kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, một thanh trường mâu đâm thẳng giữa lông mày của hắn.

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí.

Hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người bắn ra mà ra.

Một kiếm nháy mắt!

Hắn cùng với đàn bà khoảng cách vốn là vô cùng gần, một kiếm này đâm ra, kia bạo phát lực sao mà khủng bố?

Ầm!

[truyen C ua tui dot net] http://truyencUatui.net/

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, nàng kia toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến vạn trượng có hơn, kia vừa dừng lại một cái, kia trong miệng, chính là liên phun mấy ngụm máu, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của nàng, sau một khắc, một đạo kiếm quang hướng phía nàng hung ác bổ xuống!

Ầm!

Nữ tử cũng không có chuyện, ngược lại Dương Diệp đạo kiếm quang kia nhưng là tiêu tán.

Cùng lúc đó, Dương Diệp ngược lại trở về tại chỗ.

Bởi vì tại trước mặt nữ tử, lại xuất hiện cái kia màu đen chim. Giờ phút này, con chim này gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, ở trong mắt nó, tràn đầy lệ khí, đương nhiên, còn có một tia kiêng kị.

Lúc này đây, nó không dám đang chủ động xuất kích, mà là ngăn cản tại trước mặt nữ tử, hơn nữa nhắc nhở nữ tử, lại để cho nữ tử rút lui.

Nguy hiểm!

Nó ngửi được cảm giác nguy hiểm.

Nữ Tử Minh bạch điểu ý đồ, nhưng mà, nàng có chút do dự, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là không do dự, sau một khắc, hắn đã xuất hiện ở cái kia con chim kia trước mặt của, thoáng qua, một đạo nhức mắt kiếm quang hướng phía con chim kia chém tới!

Màu đen chim trong mắt lệ khí thoáng hiện, hét dài một tiếng về sau, kia bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Một hơi sau.

Ầm!

Con chim kia trực tiếp té bay ra ngoài, mà trên người, có chút địa phương đã rạn nứt ra.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, nữ nhân kia nheo mắt, liền muốn ra tay, nhưng mà sau một khắc, nàng sắc mặt tím mặt đại biến, nhìn về phía nơi xa vậy cùng Dương Diệp khí kiếm giao thủ trung niên nam tử, “cẩn thận!”

Nhưng mà, đã muộn.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên tại một mảnh kia kiếm quang bên trong vang vọng dựng lên.

Sau một khắc, một viên máu dầm dề đầu lâu từ trong đó bay ra.

Cái đầu lâu này, chính là trước kia trung niên nam tử kia.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng lập tức tĩnh mịch xuống dưới.

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua cái đầu kia, sau đó nàng đưa thay sờ sờ cổ họng của chính mình, giờ phút này, nàng là có chút nghĩ mà sợ.

Bởi vì giờ này khắc này, nàng mới phát hiện, nàng đi theo người nam tử này, lá gan rất lớn, ngay lúc ấy Dương Diệp nhéo ở nàng yết hầu lúc, nếu như nàng lúc ấy không thỏa hiệp mà nói, đầu khẳng định đã dọn nhà!

Liệp Vu người cũng dám giết!

Nam Tư Âm gắt gao nhìn chằm chằm nơi xa Dương Diệp, trong lòng tràn ngập tò mò, người trước mắt này đến tột cùng là ai?

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt cách đó không xa cái đầu kia, sau đó hắn nhìn về phía xa xa nàng kia, đang muốn ra tay, đột nhiên, nàng kia thân hình khẽ động, xuất hiện ở con chim kia trên lưng của, sau một khắc, cả hai trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt.

Chạy thoát!

Tốc độ nhanh vô cùng!

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, bởi vì căn bản không có biện pháp đuổi theo, tốc độ của đối phương quá nhanh, hắn muốn theo đuổi mà nói, ít nhất phải đuổi theo cái mấy ngày mấy đêm.

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp quay người, tại dưới chân hắn, một thanh hư ảo kiếm lặng yên xuất hiện.

Sau một khắc, Dương Diệp ngự kiếm biến mất ở Thiên tế.

Nam Tư Âm kia tại sau khi do dự một chút, sau đó vội vàng lại đi theo lên.

“Ngươi có biết hay không Liệp Vu Nhất Tộc?” Trên đường, Nam Tư Âm hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, “ngươi muốn nói cái gì!”

Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nói: “Liệp Vu Nhất Tộc đâu rồi, không dễ chọc đấy, cho dù là Nhân Quân, đều sẽ không đi đơn giản trêu chọc bọn hắn. Ngươi, ngươi giết người của bọn hắn, trên người lại có Vu Tộc Huyết Mạch, tu luyện Vu Tộc Công Pháp, bọn họ là vô luận như thế nào cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Biết đạo võ tổ sao?”

“Đương nhiên!” Nam Tư Âm nói.

Dương Diệp nói: “Liệp Vu Nhất Tộc lợi hại như vậy, bọn hắn vì sao không đi đem Vu Tổ kia chém giết?”

“Này” Nam Tư Âm nghẹn lời.

Dương Diệp nói: “Nhìn thấy không? Bọn hắn cũng chỉ là một bầy bắt nạt kẻ yếu gia hỏa mà thôi. Bởi vì bọn họ biết rõ giải quyết xong Vu Tổ cùng Vu

Tộc những cái kia đứng đầu cường giả, có thể giải quyết triệt để Vu Tộc. Nhưng mà, bọn hắn cũng không dám đi làm như thế, không phải sao?”

Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nói: “Có thể, thế nhưng là, dù cho thật sự đúng như vậy, vậy, vậy ngươi tại bọn họ trong mắt, chính là kẻ yếu a. Hơn nữa, ngươi thật giống như cũng không có thực lực của Vu Tổ!”

“Vậy ngươi nói, ta nên làm cái gì bây giờ?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nam Tư Âm lần nữa nghẹn lời.

Dương Diệp cười nói: “Trốn? Ngươi cảm thấy bọn họ sẽ bỏ qua ta sao? Hiển nhiên là không thể nào. Dù sao bọn hắn đã sẽ không bỏ qua ta, ta đây vì sao còn phải buông tha hắn đám? Giết một cái đủ vốn, giết hai cái là buôn bán lời. Nhưng mà nếu như không giết, đến lúc đó ta nếu như bị bọn hắn giết, đây chẳng phải là tiếc rồi hả?”

Nam Tư Âm suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Giống như cũng không sai chẳng qua là, ai, dù sao ngươi có phiền toái rất lớn rồi.”

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, ở phía xa phía dưới, là một tòa thành.

Đại!

Lớn vô cùng một tòa thành, cho dù hắn trên không trung bao quát, vẫn như cũ nhìn không tới tòa thành kia phần cuối.

“Cái này là Bắc Thương Thành rồi!” Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chúng ta đi xuống đi!”

Hai người rơi xuống đất, khi hắn rơi xuống đất đứng ở Bắc Thương

Thành kia trước mặt lúc, một cỗ nhỏ bé cảm giác tự nhiên sinh ra, tựa như đưa đang ở mờ mịt ngân hà đối mặt giờ vũ trụ cái loại cảm giác này.

Bởi vì Bắc Thương Thành này, thật sự là quá to quá lớn rồi. Chỉ là thành tường kia, liền chân có chừng mấy trăm trượng độ cao, mấy trăm trượng, đây là khái niệm gì, này tựa như một con kiến đứng ở một con voi trước.

“Đồ sộ chứ?”

Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm cười nói: “Thành này tại trong nhân tộc, có thể còn không phải lớn nhất, lớn nhất chính là Trung Thổ Thần Châu đế đô, chỗ đó, mới là thật lớn.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thành tường thật dầy, “thành này là dùng để phòng bị Vu Tộc hay sao?”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “cái này thành tường, một khi trận pháp mở, coi như là Minh Cảnh trên cường giả đều khó rung chuyển. Trừ lần đó ra, trong thành này thế nhưng là còn có vô cùng vô cùng lợi hại sát chiêu đây!”

“Sát chiêu?” Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm.

Nam Tư Âm trừng mắt nhìn, “cái sát chiêu gì? Ta cái gì cũng chưa nói a!”

Dương Diệp không có hỏi tới, hắn quay đầu nhìn về phía Bắc Thương Thành kia, không thể không nói, người ở tòa này thành trước mặt, thật sự lộ vẻ rất nhỏ bé, cho dù là hắn, cũng khó có thể một kiếm phá mở thành này tường thành, dù cho phá vỡ, đối với thành này mà nói, chỉ sợ cũng chẳng qua là gãi ngứa mà thôi.

Hai người muốn vào thành, đột nhiên, hai người đồng thời ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn lại, ở chỗ không xa, xuất hiện một đầu quái vật khổng lồ.

Long!

Một đầu màu đen long, chân có chừng mấy trăm trượng dài, ở đằng kia long trên
lưng của, là một tòa mô hình nhỏ cung điện. Cung điện vàng son lộng lẫy, xem
ra vô cùng xa hoa.

Ps: Nói rằng canh thứ hai vấn đề, buổi sáng là một trống canh một đấy, nhưng
mà, chương 1 càng hoàn hậu, liền trực tiếp ngắt mạng rồi. Ta không có khả năng
vô duyên vô cớ chương một đấy, dù cho có nguyên nhân đặc biệt chỉ có một
chương, cũng sẽ ở chương tiết lý thuyết, nhưng mà buổi sáng cái gì cũng chưa
nói, là vì đột nhiên ngắt mạng, sau đó tìm người tới sửa mạng lưới, hiện tại
mới tốt.

Có độc giả đến một mực mắng, các loại mắng, thật sự không cần phải. Đuổi theo
ta thư người đều hẳn đều biết, đã bao lâu, ta có đứt đoạn đổi mới hoặc là
thiếu càng qua sao? Giống như chỉ có nhiều càng, không ít càng chứ? Hôm nay
bởi vì ngoài ý muốn thiếu càng chương một, sau đó rất nhiều bình xịt sẽ tới
điên cuồng phun rồi, có độc giả nói giúp ta, sau đó bọn hắn đều bị mắng nhức
cả dái!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1888: Đồ long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Long xa!” Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “cái quỷ gì?”

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tượng trưng một loại thân phận, tại trong nhân tộc, dám nô dịch long tộc long thế lực, cũng không mấy cái, phàm trần là dám đấy, vậy khẳng định đều không phải bình thường thế lực!”

“Nhà các ngươi dám không?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nam Tư Âm cười nói: “Nhà chúng ta không chỉ dùng long, còn dùng phượng! Hơn nữa là kim long cùng kim phượng, ừ, so với người trước mắt này cao hơn hai cái cấp bậc long!”

Dương Diệp ‘a’ một cái âm thanh, sau đó thu hồi ánh mắt.

Lúc này, Nam Tư Âm nhưng là lại nói: “Nhà của ngươi dám không?”

Đây là tại thăm dò thân phận của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó đạm thanh nói: “Long gì gì đó, cấp quá thấp.”

Nam Tư Âm: “...”

Kỳ thật, Dương Diệp cũng không tính là đang thổi, hắn thế nhưng là liền Cùng Kỳ đều ngồi qua đấy, Cùng Kỳ đó là cái gì? Đây chính là Thượng Cổ Hung Thú, hay vẫn là yêu tộc Yêu Vương, thân phận kia, là bình thường long tộc có thể so sánh sao?

Bất quá, Dương Diệp hắn rất ít xuất hiện, vô cùng ít xuất hiện, cho nên, hắn tuy rằng rất lợi hại, nhưng là hắn cho tới bây giờ cũng không nói!

Ngay tại lúc này, cái kia long xa đi ngang qua hai người bọn họ lúc đột nhiên ngừng lại, tiếp đó, một tên đang mặc cẩm bào nam tử từ cái này phía trên cung điện đi ra, tại nam tử bên tay phải, là một gã tám chín tuổi Tiểu Nữ

Hài.

Cẩm Bào Nam Tử ước chừng hai mươi mấy tuổi, tướng mạo anh tuấn, mỉm cười cho, cho người cảm giác thứ nhất vẫn là vô cùng tốt. Còn cô bé kia, Tiểu Nữ Hài ăn mặc một bộ hoa nhỏ quần xanh, đỉnh đầu ghim một cây nho nhỏ cây roi, Phấn Điêu Ngọc Trác, rất là đáng yêu.

Cẩm Bào Nam Tử lôi kéo Tiểu Nữ Hài, hắn ngón tay kia lấy phía dưới Dương Diệp cùng nữ tử, sau đó cười nói: “Linh Nhi, ngươi vừa rồi Vấn ca ca ngươi tại sao phải tu luyện, hiện tại ca ca nói cho ngươi biết. Chứng kiến này hai người chưa? Bọn hắn rất yếu, vô cùng yếu, cho nên, vận mệnh của bọn hắn căn bản không nắm giữ ở trong tay mình, bởi vì ca ca có thể dễ như trở bàn tay giết bọn chúng đi! Mà bọn hắn, chỉ có thể cam chịu số phận, cái này là không cố gắng tu luyện số mạng con người!”

“Thật vậy chăng?” Tiểu Nữ Hài trừng mắt nhìn, ngây thơ hỏi.

Cẩm Bào Nam Tử cười nói: “Ca ca làm mẫu cho ngươi nhìn!”

Nói xong, hắn nhẹ nhàng chà chà, dưới chân hắn con rồng kia đột nhiên mở mắt, sau đó kia trực tiếp cắn một cái hướng phía dưới Dương Diệp cùng Nam Tư Âm.

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Âm sắc mặt lập tức âm trầm xuống, mà ở bên cạnh nàng Dương Diệp nhưng là sắc mặt bình tĩnh, nhìn không ra hỉ nộ.

Rất nhanh, con rồng kia đi tới Dương Diệp cùng đỉnh đầu của Nam Tư Âm, kia mở ra miệng lớn, liền muốn đem Dương Diệp cùng Nam Tư Âm nuốt vào trong miệng.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong tay đột nhiên nhiều một thanh kiếm, sau một khắc, một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Đạo kiếm quang này trực tiếp từ cái kia cự Long khẩu trong xuyên qua, trong nháy mắt từng cái

“Rống!”

Trong tràng truyền đến một đạo tiếng rồng ngâm, trong thanh âm, xen lẫn vô tận thống khổ.

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, đi vào cái kia cự đỉnh đầu rồng Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm đối với cái kia cự long cổ mãnh liệt chém xuống một cái.

Xùy~~!

Con rồng to kia còn chưa kịp phản ứng chính là đầu cùng cổ dọn nhà.

Đồ long!

Cự long ngã xuống đất, máu tươi vung vãi trên đất.

Dương Diệp đã rơi vào nam tử kia cùng bé gái trước mặt, Tiểu Nữ Hài hiển nhiên có chút sợ, nhưng mà, nam tử kia thần sắc nhưng là rất bình tĩnh.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cô bé kia, sau đó nói: “Kỳ thật, ca ca ngươi nói không sai. Bởi vì các ngươi ở trong mắt ta, cũng là kẻ yếu, chỉ cần ta nghĩ, ta hiện tại có thể để cho ngươi đám huynh muội đầu dọn nhà, muốn nhìn một chút sao?”

Tiểu Nữ Hài cái đầu nhỏ vội vàng bày.

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, hắn không có nói chuyện, kiếm thu, quay người hướng phía Bắc Thương Thành kia đi đến.

Bất quá, rời đi sau khi, đột nhiên hắn ngừng lại, sau đó nói: “Quang giết một con rồng, ta cảm thấy còn thiếu đi một chút gì. Mà thôi, vừa tới nơi này, hay vẫn là ít xuất hiện một điểm đi. Nói lời xin lỗi, việc này cứ như vậy đi qua, ngươi cảm thấy thế nào?”

Lời này tự nhiên là đối với Cẩm Bào Nam Tử kia theo như lời.

Cẩm Bào Nam Tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Khi trước sự tình, là tại hạ không phải, mong rằng huynh đài rộng lòng tha thứ.”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới bay đến trước mặt của Dương Diệp, “bên trong chi vật, tựu xem như là bồi lễ, mong rằng huynh đài nhận lấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta đây sẽ không khách khí.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, thu hồi Nạp Giới, sau đó cầm kiếm hướng phía cái kia cửa thành đi đến.

Một bên, Nam Tư Âm kia nhìn bóng lưng của Dương Diệp, trong mắt lóe ra một tia ánh sáng khác thường.

Rất nhanh, nàng liền vội vàng đi theo lên.

Chết đi kia cự long trên lưng, Tiểu Nữ Hài đột nhiên kéo tay áo của Cẩm Bào Nam Tử một cái, e sợ tiếng nói: “Ca ca...”

Cẩm Bào Nam Tử thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía bên cạnh Tiểu Nữ Hài, cười nói: “Linh Nhi đừng sợ, không có việc gì.”

Linh Nhi nói khẽ: “Có muốn hay không đem Lâm gia gia gọi tới?”

Cẩm Bào Nam Tử nói: “Linh Nhi nếu muốn báo thù?”

Linh Nhi do dự một chút, không nói gì thêm.

Cẩm Bào Nam Tử nhẹ nhàng vuốt vuốt bé gái đầu, “Linh Nhi, ngươi sinh ra ở chúng ta gia tộc này, có cùng niên kỷ không hợp thành thục, ca ca lý giải, bởi vì năm đó ca ca cũng là loại này. Tuy rằng cái này để cho ngươi trong gia tộc được rất nhiều thứ ngươi muốn, nhưng mà, cũng sẽ để cho ngươi mất đi rất nhiều thứ!”

Linh Nhi trừng mắt nhìn, “ca ca nói quá thâm ảo, Linh Nhi không hiểu!”

Cẩm Bào Nam Tử cười cười, sau đó nói: “Mới vừa ca ca dạy ngươi một cái đạo lý, hiện tại ca ca tại dạy ngươi một cái đạo lý. Đến, ca ca hỏi ngươi, chúng ta cùng người nọ có không có thâm cừu đại hận gì?”

Linh Nhi lắc đầu.

Cẩm Bào Nam Tử cười nói: ' Linh Nhi kia biết vậy ca ca lai lịch sao? "

Linh Nhi vẫn lắc đầu một cái.

Cẩm Bào Nam Tử lại nói: “Linh Nhi kia biết vậy ca ca thực lực chân thật sao?”

Linh Nhi như trước lắc đầu.

Cẩm Bào Nam Tử nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Linh Nhi, sau đó cười nói: “Ngươi xem, chúng ta cùng hắn không oán không cừu, Linh Nhi lại không biết hắn thực lực chân chính cùng thân phận. Ngươi nói, vạn nhất Lâm Lão tới cũng đánh không lại hắn chứ? Hoặc có lẽ là, lai lịch của hắn so với chúng ta gia còn muốn lợi hại hơn chứ? Khi đó, chúng ta bởi vì nhất thời yêu thích mà vì gia tộc đưa tới đại địch, ngươi nói, gia tộc sẽ như thế nào đối đãi với chúng ta!”

Linh Nhi trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Nặng thì chết, nhẹ thì trục xuất gia tộc!”

Cẩm Bào Nam Tử nhẹ gật đầu, cười nói: “Hiện tại, Linh Nhi còn muốn báo thù

sao?”

Linh Nhi lắc đầu.

Cẩm Bào Nam Tử cười nói: “Thông qua sự tình vừa rồi, Linh Nhi có thể đã học được cái gì không?”

Linh Nhi suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chúng ta phải khiêm tốn một điểm.”

Cẩm Bào Nam Tử nhẹ gật đầu, “Là được ít xuất hiện một chút. Đúng rồi, đợi tí nữa nếu nhìn thấy ngươi thương Nguyệt tỷ tỷ, cũng đừng đùa nghịch những cái kia tiểu tâm tư, bằng không thì, ngươi sẽ bị nàng đuổi ra Bắc Thương Thành đấy!”

Linh Nhi nhẹ gật đầu, “Linh Nhi minh bạch!”

Rất nhanh, hai huynh muội tiến nhập Bắc Thương Thành.

...

“Ngươi vì cái gì không giết kia nam nhân?” Tiến vào trong thành về sau, Nam Tư Âm đi tới bên cạnh của Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì. Lúc trước hắn sở dĩ không khoảnh khắc người, hai nguyên nhân, thứ một là bởi vì hắn không nghĩ tại chiêu chọc ra quá nhiều phiền toái, cái kia người thân phận không tầm thường, tuy rằng hắn không sợ, nhưng mà, giết, nhất định sẽ có rất nhiều phiền toái.

Nguyên nhân thứ hai, hay vẫn là phiền toái. Vừa rồi, hắn cảm nhận được một cỗ mịt mờ khí tức, cỗ khí tức này chính tập trung vào hắn, nếu như hắn đang xuất thủ, đạo này hơi thở chủ nhân liền muốn ra tay.

Vì giảm bớt phiền toái, hắn cũng không có ở ra tay.

Lúc này Nam Tư Âm lại nói: “Ngươi cái tên này tại sao không nói chuyện?”

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “ta muốn đi Vu Tộc!”

Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nói: “Có thể nói một chút ngươi tại sao phải đi Vu Tộc sao?”

Dương Diệp nói: “Không thể!”

Nam Tư Âm nhếch miệng, sau đó nói: “Không nói thì không nói, ai mà thèm biết rõ. Lại nói, ngươi muốn đi Vu Tộc mà nói, thì nhất định phải có Bắc Thương Vương Phủ cho thủ lệnh, chỉ có tay kia lệnh, ngươi mới có thể từ Bắc Thương Thành Bắc Thương Môn ly khai.”

Nói đến đây, nàng làm như biết rõ Dương Diệp đang suy nghĩ gì, lập tức lại nói: “Đừng nghĩ xông vào, chỗ đó, coi như là Liệp Vu Nhất Tộc muốn đi Vu Tộc, đều phải được có Bắc Thương Vương Phủ thủ lệnh. Bởi vì ở nơi đó, không chỉ có một tòa vô cùng cường đại trận pháp, còn có ít nhất hai vị siêu cấp cường giả.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi có biện pháp, đúng không?”

Nam Tư Âm cười nói: “Không khéo, thật là có!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Nói một chút điều kiện của ngươi!”

Nam Tư Âm nói: “Ta muốn cùng đi với ngươi Vu Tộc!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, “ngươi đi Vu Tộc làm chi?”

“Vậy ngươi đi Vu Tộc làm cái gì?” Nam Tư Âm hỏi lại.

Dương Diệp đi đến trước mặt của Nam Tư Âm, hắn nhìn thẳng Nam Tư Âm, “nam cô nương, ta biết, thân phận của ngươi rất không bình thường, cá nhân thực lực cũng rất tốt. Nhưng mà, lúc này đây ta phải đi là Vu Tộc, ở chỗ đó, thân phận của ngươi chẳng có tác dụng gì, còn thực lực của ngươi, thứ cho ta nói thẳng, loại người như ngươi, ta có thể đánh mười cái!”

Nam Tư Âm khóe miệng có chút co lại, “ngươi có ý tứ gì?”

Dương Diệp nói: “Ngươi dùng ra thành làm làm điều kiện, ta vô pháp cự tuyệt.

Nhưng mà, nếu như ngươi cùng ta đi Vu Tộc, ta sẽ không bảo vệ ngươi, cũng không còn cái kia tinh lực bảo hộ ngươi.”

“Ta không muốn ngươi bảo hộ!” Nam Tư Âm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy tùy ngươi vậy!”

“Đi, chúng ta đi Bắc Thương Vương Phủ!” Nam Tư Âm nói.

Vừa nói, nàng đi xa đi, Dương Diệp không nói gì, đi theo lên.

Chỉ chốc lát, hai người đi tới Bắc Thương Vương Phủ, vương phủ rất lớn, chiếm diện tích khả năng lại sắp tới hơn mười vạn trượng, trước cổng chính, bầy đặt hai cái cao tới mấy cao trăm trượng dị thú tượng đồng.

“Ở chỗ này chờ ta!” Nam Tư Âm nói xong, sau đó liền nghênh ngang hướng đại môn kia đi đến.

Nam Tư Âm nhanh đi đến đại môn lúc, đột nhiên, nàng ngừng lại, rất nhanh, nàng lấy ra một tấm ngọc bội giương lên, rất nhanh, đại môn kia mở ra, Nam Tư Âm bước nhanh tiến nhập trong đó.

Ngay tại Nam Tư Âm tiến vào Bắc Thương Vương Phủ sau đó không lâu, đột nhiên, ba tên đang mặc trường bào màu vàng óng lão giả đột nhiên xuất hiện ở chung quanh của Dương Diệp.

Ba khí tức của người trực tiếp khóa tại trên thân Dương Diệp, hơn nữa còn thả ra khí thế của chính mình nghiền ép hướng Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau đó nói: “Tình bạn xách bảo cho biết, tâm tình ta không thật là tốt!”

…

PS: Cảm tạ: To lớn Thủy Bình Nghi, như ý Quân ca, thư hữu YBS216, thư hữu 46239028, cuồng thần người lạ, Mộc Hàn Thần Hi, Lương Thần Nhật Thiên, Lương Thần Nhật Thiên thư hữu 50622022, Valentine_mm, sau ở đây, Mộc Hàn Thần Hi, thư hữu 35025829, QQ yêu đương nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1889: Bắc Thương Thành bị ngăn trở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tâm tình không thật là tốt!

Dương Diệp không có làm trò đùa, tâm tình của hắn bây giờ xác thực không tốt lắm. Bởi vì đoạn đường này đến, hắn còn cái gì sự tình cũng không có làm tốt, nhưng mà, phiền toái nhưng là một gốc tiếp theo một gốc.

Phiền toái!

Hắn không sợ phiền toái, nhưng mà, hắn không muốn có phiền toái. Nhưng mà, không như mong muốn, phiền toái thứ này tổng là tìm trên hắn!

Trong đó cầm đầu tên lão giả kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “tâm tình không tốt? Yên tâm, rất nhanh ngươi tựu cũng không có tâm tình!”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ khí thế từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Ngay tại lúc này, tại trong Bắc Thương Vương Phủ kia, đột nhiên truyền đến một giọng nói, “cút!”

Tiếng như sấm sét nổ vang, đinh tai nhức óc.

Nghe vậy, cái kia lão giả cầm đầu sắc mặt hơi đổi một chút, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Bắc Thương Vương Phủ kia, trong mắt hơn nhiều vẻ kiêng kỵ.

Mà đúng lúc này, Nam Tư Âm từ trong Bắc Thương Vương Phủ kia đi ra, làm thấy lão giả ba người lúc, kia nao nao, rất nhanh, nàng sầm mặt lại, “Cung Cẩm để cho ngươi đám tới?”

Cái kia lão giả cầm đầu đối với Nam Tư Âm thi lễ một cái, “Tư Âm tiểu thư, Thiếu gia hắn chẳng qua là lo lắng cho tiểu thư an nguy, cho nên phái chúng ta tới bảo vệ tiểu thư.”

Nam Tư Âm đạm thanh nói: “Ta cùng hắn đã từng nói qua, để cho hắn đừng để cho người nhà của ta biết rõ, hắn hẳn không có thông tri người nhà của ta chứ?”

Lão giả lắc đầu, “không có!”

Nam Tư Âm khẽ gật đầu, sau đó nói: “Các ngươi trở về đi, ta không có gặp nguy hiểm!”

Lão giả kia do dự.

Nam Tư Âm lông mày nhíu lại, “như thế nào?”

Lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tư Âm tiểu thư, người này tuyệt không phải người lương thiện, ngươi đi theo hắn, thật sự là nguy hiểm vô cùng. Lão hủ cả gan, kính xin Tư Âm tiểu thư cùng bọn ta cùng một chỗ trở về.”

Nam Tư Âm đi tới trước mặt lão giả kia, “hảo ý tâm lĩnh. Nhưng mà, ta đang nói một lần, các ngươi trở về, minh bạch?”

Lão giả do dự một chút, cuối cùng, hắn thấp giọng thở dài, sau đó nhẹ gật đầu,
“tiểu thư bảo trọng!”

Nói xong, hắn quay người nhìn về phía Dương Diệp, “nàng như có nửa điểm tổn
thương, ngươi tất Thần Hồn Câu Diệt!”

Nói xong, kia cùng bên cạnh hai ông già biến mất ngay tại chỗ.

Thần Hồn Câu Diệt!

Dương Diệp không có đi quản cái kia ba ông già, mà là nhìn về phía Nam Tư Âm,
Nam Tư Âm nói: “Bọn hắn không là ta người của gia tộc, là Cung gia đấy, ta...”

Dương Diệp lắc đầu, “ta đối với cái này không có hứng thú.”

Nam Tư Âm nhếch miệng, sau đó nói: “Thủ lệnh của Bắc Thương Vương kia, không
có lấy đến.”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, lúc này, Nam Tư Âm lại nói: “Bắc Thương
Vương cũng không tại trong thành, mà tiến về trước Đoạn Nhai Sơn thủ lệnh, chỉ
có hắn cùng với nữ nhi của hắn Bắc Thương Nguyệt gật đầu mới được, cho nên,
hiện tại chúng ta phải đi tìm Bắc Thương Nguyệt kia!”

Bắc Thương Nguyệt!

Dương Diệp nói: “Nàng ở đâu?”

Nam Tư Âm nói: “Đi, chúng ta cùng đi!”

Nói xong, nàng quay người đi xa đi.

Dương Diệp cũng lập tức đi theo lên.

“Tiểu tử, trong thành này, phải cẩn thận một chút!”

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “cái chỗ này, cường giả rất nhiều, mà Bắc Thương Vương kia, lại càng không cần phải nói, căn bản không phải ngươi bây giờ có khả năng địch, cho dù là ta toàn thắng thời kì cũng không phải đối thủ của hắn.”

“Bắc Thương Vương?” Trong lòng Dương Diệp hỏi, “những người nào?”

Hậu Khanh nói: “Người này tại trong nhân tộc, tính được là một nhân vật. Trong tay hắn, chưởng quản lấy một con kỵ binh, cái này là nhân tộc tiếng tăm lừng lẫy: Thương Long thiết kỵ. Con này kỵ binh cũng không phải là thông thường kỵ binh, phản ngày chính sau nếu như ngươi là có cơ hội, có thể tự mình nhìn xem!”

“Cùng Nhân Quân là một phe?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh nói: “Bọn hắn tự nhiên xem như một phe, bất quá, theo Vu Tộc ta nắm giữ tư liệu đến xem, gia hỏa này tựa hồ cũng bị Nhân Quân kiêng kị đây. Kỳ thật cũng bình thường, thực lực của Bắc Thương Vương, cái kia là không thể nghi ngờ, mà dưới tay hắn quân đội, quanh năm cùng Vu Tộc ta giao thủ, cái kia chiến lực tại bốn cực khác họ Vương bên trong, có thể nói là mạnh nhất. Nếu như ngươi là hoàng đế, thủ hạ có loại người này, ngươi sẽ không kiêng kị sao?”

Dương Diệp nói: “Tiền bối là Vu Tộc đấy, nhưng mà tiền bối đối với Bắc Thương Vương này tựa hồ...”

“Tựa hồ không có như vậy cừu hận đúng không?” Hậu Khanh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hậu Khanh nói: “Tuy rằng Nhân tộc cùng Vu Tộc giao chiến, Bắc Thương Vương này càng là giết ta Vu Tộc không biết bao nhiêu cường giả, nhưng mà, Vu Tộc ta đồng dạng giết người tộc không biết bao nhiêu cường giả. Tại trong lòng chúng ta, địch nhân, địch nhân cường đại, là đáng giá tôn kính. Đương nhiên, tuy rằng tôn kính, nhưng mà, đáng giết hay là muốn giết!”

Dương Diệp cười cười, chính muốn nói gì, lúc này, bên tai truyền đến thanh âm của Nam Tư Âm, “đã đến!”

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ trước mặt, là một tòa cung điện, cung điện so với Bắc Thương Vương Phủ kia nhỏ, cũng không có cung điện kia xa hoa, nhưng lại rất tinh xảo. Tại cửa cung điện, là hai tòa thật to dị thú tượng đồng.

“Biết rõ đây là yêu thú gì sao?” Nam Tư Âm đột nhiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, Nam Tư Âm cười nói: “Đây là ưng linh thú, tốc độ phi hành, ừ, nhanh hơn ngươi hơn nhiều.”

Dương Diệp nói: “Nói chính sự!”

“Thật sự là không thú vị!”

Nam Tư Âm trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, sau đó nói: “Đúng rồi, nhìn thấy Bắc Thương Nguyệt này, ngươi cũng chớ làm loạn. Nữ nhân này, thế nhưng là Bắc Thương Thành này nhân vật số hai, tại Bắc Thương Thành này, thanh danh của nàng gần thứ cha nàng Bắc Thương Vương.”

Dương Diệp nói: “Yên tâm, ta cũng không xằng bậy đấy!”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “đi thôi!”

Vừa nói, nàng đi tới cái kia trước cung điện, lúc này, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt Nam Tư Âm.

Nam Tư Âm lấy ra một tấm ngọc bội, sau đó nói: “Còn xin chuyển cáo thương

Nguyệt tiểu thư, đã nói người của Nam Tư Gia có việc, tưởng gặp nàng một chút!”

Không phải là cầu kiến!

Mà là muốn gặp một lần!

Nghe được lời của Nam Tư Âm lúc, trung niên nam tử kia chân mày cau lại, thần sắc có chút không vui, nhưng mà, làm hắn nhìn thấy Nam Tư Âm trong tay khối ngọc bội kia lúc, trong mắt đột nhiên hiện lên vẻ kinh ngạc.

Một lát sau, trung niên nam tử nói khẽ: “Tiểu thư chờ một chốc!”

Nói xong, trung niên nam tử quay người tiến vào trong cung điện. Không đến ba hơi, trung niên nam tử lại xuất hiện ngay tại chỗ, sau đó nói: “Tiểu thư mời!”

Nam Tư Âm quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hai người đi theo trung niên nam tử tiến nhập trong đại điện, vừa mới vào đại điện, một nữ tử chính là đi về phía hai người đi qua.

Nữ tử từ dung mạo đến xem, chỉ có hai mươi đến tuổi, vô cùng mỹ, ngũ quan tinh xảo không có chút nào khuyết điểm nhỏ nhặt, đặc biệt là kia dáng người, không chỉ có cao gầy, còn vô cùng hết sức nhỏ, tăng thêm kia mặc chính là một bộ bó sát người váy đầm dài màu trắng, điều này làm cho thân hình của nàng tỏ ra càng thêm nóng như lửa mê người.

Cô gái này, đúng là nữ nhi của Bắc Thương Vương, Bắc Thương Nguyệt.

Bắc Thương Nguyệt ánh mắt đã rơi vào trên người của Nam Tư Âm, mặt mang vui vẻ, “nguyên lai là Tư Âm muội muội, như thế nào, Tư Âm muội muội không đi xông

Thập Đại Động Thiên phúc địa thí luyện chi lộ, ngược lại là chạy đến Bắc Thương Thành ta đã đến? Ừ, Bắc Thương Thành ta giống như có thể không có gì để cho muội muội xông!”

Nam Tư Âm đối với một bộ này hiển nhiên cũng ăn đến, lập tức thuận thế giữ chặt tay của Bắc Thương Nguyệt, cười nói: “Đã sớm nghe nói Thương Nguyệt tỷ là nữ trung hào kiệt, hôm nay gặp mặt, quả nhiên là danh bất hư truyền...”

Cứ như vậy, hai nữ ngươi một câu ta một câu nói, dường như bao năm không thấy lão bằng hữu vậy

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là rõ ràng, này hai nữ nhân ở lúc trước, căn bản cũng không nhận thức.

Kéo!

Dương Diệp hai mắt bế xuống dưới, này hai nữ nhân đều vô cùng có thể kéo.

Một lát sau, Bắc Thương Nguyệt ánh mắt đột nhiên đã rơi vào trên thân Dương Diệp, sau đó nói: “Vị này chính là?”

“Hắn là một bằng hữu của ta!”

Nam Tư Âm cười nói: “Thật bất tương man, hai người chúng ta lần này tới Bắc Thương Thành, là có chuyện muốn nhờ.”

“Ồ!”

Bắc Thương Nguyệt nhìn hai người, sau đó cười nói: “Không biết là chuyện gì.”

Nam Tư Âm nói: “Chúng ta muốn đi Đoạn Nhai Sơn!”

Đoạn Nhai Sơn!

Bắc Thương Nguyệt nói: “Hai vị là muốn đi Vu Tộc?”

Nam Tư Âm nghiêm mặt nói: “Đúng vậy!” Nàng biết, việc này căn bản đầy không được. Đã như vậy, không bằng dứt khoát thừa nhận thôi.

Bắc Thương Nguyệt nụ cười trên mặt dần dần biến mất. Một lát sau, nàng nói: “Tư Âm muội muội nên biết, Đoạn Nhai Sơn này, có thể không phải ai muốn đến thì đến đấy. Đặc biệt là Tư Âm muội muội loại này người có thân phận, đương nhiên, ta cũng không có có ý gì khác, chẳng qua là, Tư Âm muội muội hẳn biết, Bắc Thương Thành đang mang Nhân tộc an nguy, một một chút lầm lỗi, vậy cũng là không thể ra đấy!”

Nam Tư Âm nói: “Thương Nguyệt tiểu thư là sợ chúng ta phản bội Nhân Tộc, còn là nói, chúng ta sẽ tư thông Vu Tộc?”

Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, “Tư Âm tiểu thư nói giỡn.”

Nam Tư Âm nói: “Thương Nguyệt tiểu thư không thể dàn xếp một chút không?”

Bắc Thương Nguyệt khẽ lắc đầu, “chuyện khác dễ nói, nhưng mà, việc này...”

Nam Tư Âm còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Còn có địa phương khác đi thông Đoạn Nhai Sơn sao?”

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, “có ngược lại là có, nhưng mà, vậy phải lượn quanh cực xa con đường, chính là muốn trực tiếp vượt qua Bắc Thương Châu, dù sao, dùng tốc độ của ngươi, ít nhất đều cần gần hai tháng.”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

“Hai vị vì sao phải đi Vu Tộc?” Lúc này, Bắc Thương Nguyệt đột nhiên hỏi.

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, đây cũng là chỗ mà nàng nghi hoặc.

Nhìn thấy một màn này, Bắc Thương Nguyệt kia ánh mắt lập tức nhìn về phía
Dương Diệp, lần thứ nhất, trong mắt nàng đã có một tia xem kỹ.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Không có việc gì, nghe nói bên kia
vui, cho nên, tưởng đi chơi!”

Nghe vậy, Nam Tư Âm kia nhất thời mặt đen lại, còn có thể tìm càng nát lấy cớ
sao?

Nghe được lời của Dương Diệp, Bắc Thương Nguyệt kia đạm thanh nói: “Chỗ kia
nguy hiểm, các hạ hay vẫn là chuyển sang nơi khác chơi đi!”

“Không có thương lượng sao?” Dương Diệp nói.

Bắc Thương Nguyệt lắc đầu.

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, trong tay hắn, kiếm đột nhiên bắt đầu rung
động bắt đầu chuyển động.

...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ, gần nhất ta sẽ tận lực ổn định thời gian
điểm đổi mới. Còn tăng thêm, thực xin lỗi, gần nhất khảo thi bằng lái xe, thời
gian gõ chữ thật sự quá quá ít. Thứ lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1890: Ở bên ngoài xông, dễ chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Âm kia sắc mặt lập tức biến đổi, nàng vội vàng
đi tới Dương Diệp bên cạnh, kéo lại cánh tay của Dương Diệp, nói khẽ: “Ngươi
cũng chớ làm loạn!”

Đây là Bắc Thương Thành, nếu như Dương Diệp xằng bậy, mười cái mạng cũng không đủ cái chết.

Một bên, Bắc Thương Nguyệt trên tay nhiều hơn một chén trà, nhẹ nhàng uống một ngụm nhỏ, làm như không thấy được cử động của Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười cười, sau đó nhìn về phía Nam Tư Âm, “chúng ta đi thôi!”

Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

“Có rảnh thường đến!” Lúc này, Bắc Thương Nguyệt đột nhiên cười nói.

Nam Tư Âm đột nhiên dừng bước, nàng quay đầu nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt, sau đó nói: “Kỳ thật, ta có chút hiếu kỳ. Dùng thân phận của ta, ta nghĩ, Bắc Thương Nguyệt tiểu thư hẳn là sẽ không cự tuyệt hai người chúng ta đấy. Nhưng mà, thương Nguyệt tiểu thư hay vẫn là cự tuyệt. Rất không minh bạch!”

Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, “Nam Tư Âm tiểu thư nếu là mình muốn tiến đến Đoạn Nhai Sơn, tùy thời cũng có thể!”

Nghe vậy, Nam Tư Âm đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Đối tượng không nói nàng Nam Tư Âm, mà là Dương Diệp!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta tựa hồ không có có đắc tội qua Bắc Thương Thành.”

Bắc Thương Nguyệt cười nói: “Tự nhiên là không có, bất quá, các hạ tựa hồ đắc tội những người khác.”

[truyen cua tui . net
❤] //truyencuatui.n e t/ Nghe được lời của Bắc Thương Nguyệt, Dương Diệp đại khái biết là người nào.

Liệp Vu Nhất Tộc nữ nhân kia!

Bởi vì chỉ có nữ nhân kia biết rõ bọn hắn muốn đi Đoạn Nhai Sơn, hơn nữa, Liệp Vu Nhất Tộc thế lực kia giống như cũng rất lớn, chỉ có đối phương có mặt mũi này lại để cho Bắc Thương Thành này đến ngăn cản hắn qua thành.

Âm hồn bất tán a!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía Nam Tư Âm, “chúng ta đi thôi!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Trong điện, Nam Tư Âm nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt, “nghe đồn, Bắc Thương Nguyệt tiểu thư có người quen khả năng, được xưng Bắc Thương Châu Bá Nhạc, nhưng hôm nay vừa nhìn, hắc hắc...”

Nói xong, nàng quay người bước nhanh đã đi ra đại điện.

Ngay tại sau khi Nam Tư Âm rời đi, trong điện, đột nhiên nhiều một Hoa Bào Nam Tử.

Bắc Thương Nguyệt nhìn về phía nam tử, nam tử khẽ lắc đầu, “tra không được lai lịch của hắn, bất quá, tra được một sự kiện. Liệp Vu Nhất Tộc có người ở này vẫn lạc!”

Nghe vậy, Bắc Thương Nguyệt hai mắt híp lại, “là hắn làm?”

Nam tử khẽ gật đầu, “không dám xác định, nhưng khả năng thật lớn.”

“Dám giết Liệp Vu Nhất Tộc!”

Bắc Thương Nguyệt trên mặt đột nhiên xuất hiện vẻ tươi cười, “có chút ý tứ.”

Nam tử nói: “Nguyệt tiểu thư nên biết hắn không là người bình thường, nhưng vì sao không thả hắn ly khai Bắc Thương Thành, làm cho đối phương thiếu nhân tình này?”

Bắc Thương Nguyệt lắc đầu, “ta Bắc Thương gia thế thay trấn thủ Bắc Thương Châu, đang cùng Vu Tộc đối kháng ở bên trong, Liệp Vu Nhất Tộc này đối với chúng ta có nhiều trợ giúp, chúng ta tự nhiên không thể bởi vì một người lai lịch không rõ đắc tội bọn hắn.”

Nam tử nói: “Có thể như vậy, không thể nghi ngờ là đắc tội nam tử này cùng tiểu thư của Nam Tư Gia này!”

Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, “nàng, chẳng qua là tiểu thư của Nam Tư Gia, không phải là Nam Tư Gia thế tử. Còn nam tử này...”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó đạm thanh nói: “Như hắn như vậy, đừng nói được tội một người, đắc tội một trăm thì như thế nào?”

Tự tin!

Không phải là tự ngạo, cũng không phải tự phụ, là tự tin. Mà Bắc Thương Châu, Bắc Thương Vương Phủ, có năng lực này, có này tự tin!

...

Xuất cung bọc hậu, Nam Tư Âm thần sắc vô cùng âm trầm.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó nói: “Làm sao vậy?”

Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Nếu như ta là Nam Tư Gia thế tử, nàng cũng không dám đối với ta như vậy.”

“Đáng tiếc ngươi không phải là!” Dương Diệp nhịn không được đả kích dưới.

Nam Tư Âm mồ hôi lạnh một tiếng, “ta còn tốt, nàng ít nhất trả cho ta chút mặt mũi, còn ngươi, Nhân Quân thế nhưng là một chút mặt mũi cũng không cho ngươi!"

Dương Diệp cười cười, sau đó hắn quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng cung điện kia, lại nói tiếp: "Tại qua một đoạn thời gian, nàng tựu cũng không đối với ta như vậy."

Nam Tư Âm đột nhiên đi tới trước mặt của Dương Diệp, "ngươi đến tột cùng là ai?"

Dương Diệp nói: "Như thế nào đột nhiên hỏi cái này?"

Nam Tư Âm nói: "Không có gì, chỉ là tò mò!"

Dương Diệp nói: "Ngươi sau này thì sẽ biết. Ta..." Nói đến đây, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía một bên, "đi ra!"

Chỗ đó, không gian khẽ run lên, rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm nhìn nhau, tiếp đó, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Chỉ chốc lát, hai người đi tới trước một tòa phủ đệ.

Lúc này, một ông già xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt Nam Tư Âm, lão giả làm một cái thủ hiệu mời, "hai vị mời."

Dương Diệp nói: "Có ý tứ gì?"

Lão giả nói: "Các hạ là muốn đi Đoạn Nhai Sơn?"

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "ngươi nào biết?"

Lão giả nói: "Thiếu gia có thể trợ giúp các hạ, Thiếu gia đang ở bên trong."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, muốn vào phủ, lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên giữ chặt cánh tay của hắn, "ngươi không sợ đây là một cái vũng hố sao?"

Dương Diệp cười cười, "ai dám cho ta đào hầm, ta cho hắn đào mộ!"

Nói xong, thân hình hắn run lên, tiến nhập trong phủ kia.

Tại chỗ, Nam Tư Âm ngây cả người, sau đó nói: “Người này…”

…

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm mới vừa gia nhập trong phủ, một Thanh Niên Nam Tử chính là ra đón, nam tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, dung mạo tuấn tú, trên mặt chất đầy dáng tươi cười, “hoan nghênh Nam Tư Âm tiểu thư, còn có vị huynh đệ kia. Tự giới thiệu mình một chút, giáo ta Bắc Thương Tề, thiếu gia của Bắc Thương Thành, hai vị vừa rồi thấy Bắc Thương Nguyệt, hay là tại ở dưới tỷ tỷ, ừ, thân tỷ tỷ!”

Bắc Thương Tề!

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua Bắc Thương Tề, sau đó nói: “Ta cũng không biết, Bắc Thương Vương còn có con trai!”

Bắc Thương Tề cười nói: “Tự nhiên, thế nhân đều biết cha ta cùng tỷ của ta, còn ta, ai, hổ thẹn, tại hạ bất tài, kéo cha ta cùng chân sau của tỷ của ta rồi.”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ngươi có thể để cho ta đi Đoạn Nhai Sơn?”

Bắc Thương Tề nhẹ gật đầu, cười nói: “Tự nhiên.”

“Điều kiện!” Dương Diệp nói.

Bắc Thương Tề cười nói: “Ta xem lão huynh thực lực không tệ, ngày sau ta có thể sẽ có hơi phiền toái, đến lúc đó hy vọng lão huynh ra tay giúp ta độ hạ kiếp, như thế nào đây?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bắc Thương Tề, sau đó nói: “Được!”

Bắc Thương Tề cười nói: “Vậy thì cám ơn!”

Vừa nói, hắn lấy ra một tấm ngọc bội đưa tới trước mặt của Dương Diệp, “đi Bắc Thương Môn, sau đó lấy ra cái đồ chơi này cho đối phương nhìn, như quả không ngoài quá lớn ngoài ý muốn, thì có thể đi ra.”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một thần niệm đã rơi vào trước mặt của Bắc Thương Tề, “có việc truyền âm liên hệ ta!”

Nói xong, hắn cùng với Nam Tư Âm quay người rời đi.

Ngay tại sau khi hai người đi, Bắc Thương Tề sau lưng lão giả đột nhiên nói: “Thiếu gia, khối ngọc bội này, có thể làm cho Bắc Thương Môn cái vị kia giúp ngươi làm một chuyện, ngươi liền lãng phí như vậy rồi hả?”

“Sao có thể nói lãng phí chứ?” Bắc Thương Tề cười nói.

Lão giả nói: “Hai người này, tiểu thư của Nam Tư Gia kia tuy rằng thân phận không tầm thường, nhưng mà, nàng nhưng không có thực quyền, đối với Thiếu gia căn bản không có bất kỳ trợ giúp; Còn vị nam tử này, thực lực khả năng không tệ, nhưng thứ cho ta nói thẳng, hắn đối với Thiếu gia, khả năng cũng sẽ không có quá lớn trợ giúp, ít nhất tuyệt đối so với không hơn Bắc Thương Môn vị kia!”

Bắc Thương Tề cười cười, sau đó nói: “Chị rất lợi hại, vô cùng lợi hại, ở một phương diện khác, so với cha còn muốn lợi hại hơn. Nhưng mà, nàng quá chú trọng lợi ích được mất. Người này a, nếu như tính toán quá lợi hại, vậy không có ý gì.”

Lão giả muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng nhưng cũng không nói gì.

...

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ly khai phủ đệ về sau, nhanh chóng hướng Bắc Thương

Môn tiến đến, sau hai canh giờ, hai người đi tới Bắc Thương Môn.

Bắc Thương Môn!

Cao!

Vô cùng cao.

Đây là Dương Diệp ấn tượng đầu tiên, Bắc Thương Môn này ít nhất cao ngàn trượng, có thể nói, một ít núi đều không có cái này thành tường cao. Không chỉ có cao, còn vô cùng dày đặc, cái kia thật dầy trình độ, hắn khả năng một kiếm còn phá không vỡ!

Chống cự Vu Tộc!

Nhìn thấy thành này, Dương Diệp chính là đã đại khái hiểu được thực lực của Vu Tộc.

“Ngươi thật muốn đi Vu Tộc?” Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “như thế nào?”

Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nói: “Bên kia, rất nguy hiểm.”

“Vậy ngươi liền ở lại đây, như thế nào?” Dương Diệp nói.

Nam Tư Âm lắc đầu, “trước kia, ta cũng chỉ tại Nhân tộc lưu lạc, bởi vì nhà ta tộc nguyên nhân, Nhân tộc các đại thế lực, cơ bản đều sẽ cho ta chút mặt mũi, sẽ không làm khó ta. Ta cảm thấy, ở trong môi trường này, ta căn bản là không có cách phát triển. Cho nên, ta quyết định, cùng ngươi đi Vu Tộc xông xáo!”

Dương Diệp nói: “Ở bên ngoài xông, dễ chết.”

Nam Tư Âm nói: “Không trải qua gặp trắc trở, sao sẽ trưởng thành?” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảnh giới so với ta cùng Cung Cẩm đều thấp, nhưng mà, luận chiến lực, hai người chúng ta chung vào một chỗ khả năng cũng đánh không lại ngươi. Đây là vì cái gì? Bởi vì ngươi là từ Sinh Tử Chiến Đấu trong bò ra tới, mà chúng ta, trải qua cái chủng loại kia Sinh Tử Chiến Đấu thật sự là quá quá ít!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Vậy đi thôi!”

Vừa nói, hắn đi tới thành môn đi, khi đi tới cái kia cửa thành lúc, đột nhiên, một luồng khí tức thần bí trực tiếp xác định hắn.

Khi bị cỗ khí tức này khóa chặt lại lúc, Dương Diệp lập tức cảm giác trên thân chính mình đè ép trăm tòa như núi lớn, nặng để cho hắn đều nhanh không thể thở nổi.

Quả nhiên có siêu cấp cường giả trấn thủ!

Ổn định tâm thần, Dương Diệp cong ngón búng ra, Bắc Thương Tề kia đưa cho hắn ngọc bội bay ra.

Khi này tấm ngọc bội sau khi xuất hiện, trên thân hắn khí tức dần dần nhẹ. Một lát sau, cái kia tấm ngọc bội đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, cùng ngọc bội cùng một chỗ biến mất, còn có cỗ khí tức mạnh mẽ kia. Cùng lúc đó, tại trước mặt Dương Diệp cái kia cửa thành chậm rãi mở ra.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “đi thôi!”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, cùng Dương Diệp rất nhanh đã đi ra Bắc Thương Thành.

Mà đang ở Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ly khai không lâu, một ông già cùng một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Bắc Thương Môn.

Lão giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó trầm giọng nói: “Giết người của Liệp Vu Nhất Tộc ta, hừ, cho dù ngươi là là thánh địa thánh tử, cũng phải cho lão phu chết!”

...

PS: Cảm tạ: Kiến trúc nhanh đồ, shine hiệp Thiên Tử, nảy sinh - tiểu ngốc, thư
hữu 50575478, hi như nữ oa, như ý Quân ca, thư hữu YBS216 nhóm bằng hữu khen
thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1891: Ta mới ra ba thành lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại lúc này, Bắc Thương Nguyệt đột nhiên xuất hiện ở lão giả cùng đàn bà trước mặt.

Lão giả nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt, sau đó nói: “Nguyệt tiểu thư tựa hồ đã đáp ứng, không để cho người nọ ly khai Bắc Thương Thành, tiến về trước Vu Tộc đấy.”

Bắc Thương Nguyệt nói: “Thật có lỗi, ra một chút tiểu biến cố!”

Lão giả đạm thanh nói: “Thôi được, việc này lúc này bỏ qua. Nguyệt tiểu thư, hai người bọn ta muốn đi trước Vu Tộc, kính xin Nhị Tiểu Thư giúp đỡ!”

“Đương nhiên không có vấn đề!”

Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Chân thúc, làm phiền lái xuống cửa thành!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, trước mặt ba người Bắc Thương Môn đột nhiên chậm rãi mở ra.

"Cáo từ!"

Lão giả nói xong, cùng bên cạnh cô gái trẻ tuổi thân hình khẽ động, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn xem hai người biến mất địa phương, Bắc Thương Nguyệt nụ cười trên mặt dần dần biến mất, "Liệp Vu Nhất Tộc, hay vẫn là cao ngạo như vậy a!"

"Bọn hắn có cái này tiền vốn!" Lúc này, Thiên tế đột nhiên truyền đến một giọng nói.

Bắc Thương Nguyệt khẽ gật đầu, "là có cái này tiền vốn..."

"Không được tham dự trong đó!" Lúc này, đạo thanh âm kia đột nhiên lại nói.

Bắc Thương Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "Chân thúc là lo lắng Nam Tư Gia?"

"Không, là thiếu niên kia!" Đạo thanh âm kia đột nhiên nói.

"Như thế nào?" Bắc Thương Nguyệt khó hiểu.

"Không đơn giản!" Thanh âm kia nói.

Không đơn giản!

Bắc Thương Nguyệt lông mày có chút nhíu lại, có thể làm cho người nói lời này nói ra ba chữ kia cũng không dễ dàng a!

"Ngươi cũng muốn đi Vu Tộc?" Lúc này, đạo thanh âm kia đột nhiên nói.

Bắc Thương Nguyệt khẽ gật đầu, "triệu tập một đám bằng hữu, chuẩn bị đi thử thời vận."

Thanh âm kia trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Đáng giá mạo hiểm, cẩn thận!"

...

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ly khai Bắc Thương Môn về sau, hai người nhất thời tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, tại trong tầm mắt của hai người, xuất hiện một mảnh mờ mịt sơn mạch.

Sơn mạch cực cao, liên miên bất tận, nhìn không thấy đầu.

“Đoạn Nhai Sơn Mạch!”

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Cái này là Đoạn Nhai Sơn Mạch, sơn mạch phần cuối, chính là tiếng tăm lừng lẫy Đoạn Nhai Sơn, qua Đoạn Nhai Sơn, chính là Vu Tộc địa bàn.”

Đoạn Nhai Sơn, thiên giới!

Dương Diệp hít sâu một hơi, tốc độ nhanh hơn. Nhưng mà lúc này, Nam Tư Âm nhưng là kéo hắn lại, sau đó nói: “Không có thể bay!”

http://tru y encuatui.net/ “Như thế nào?” Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Nam Tư Âm.

Nam Tư Âm nói: “Nơi đây, tuy rằng còn không phải Vu Tộc địa bàn, nhưng mà, đã có cường giả của Vu Tộc, không chỉ có cường giả của Vu Tộc, còn có rất nhiều Nhân Loại Cường Giả, bay lên trời, mục tiêu quá lớn, dễ dàng gây phiền toái.

Đặc biệt là Vu Tộc, để cho hắn đám nghe thấy được nhân loại khí tức, bọn hắn vô cùng có khả năng ra tay.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó cùng Nam Tư Âm rơi xuống đất.

Sau khi hạ xuống, Dương Diệp mặc dù đang đi nhanh, nhưng mà tâm thần hắn nhưng là chìm vào trong cơ thể, “Hậu Khanh tiền bối, sắp tới Vu Tộc rồi. Ngươi bây giờ có thể đi ra?”

“Ngươi nhất định phải thả ta đi ra?” Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Không thả ngươi đi ra, ta với ngươi đến Vu Tộc làm cái gì?”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, trên thân ngươi bí mật, ta nhưng là biết!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối muốn nói cái gì!”

Hậu Khanh nói: “Ta một khi đi ra, hướng Vu Tổ tiết lộ bí mật của ngươi, khi đó, ngươi thập tử vô sinh!”

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối biết sao?”

Hậu Khanh nói: “Này chưa chắc đã nói được.”

Dương Diệp nói: “Ta là người, có Ân báo Ân, có cừu báo cừu. Tiền bối ngay từ đầu cùng ta có kẻ thù, nhưng mà, giữa chúng ta kẻ thù đã hóa giải, mà sau đó, tiền bối lại nhiều lần tương trợ ta, hơn nữa truyền cho ta Vu Tộc Công Pháp, đây coi như là đối với ta có ừ. Có ân, tự nhiên là muốn báo ơn đấy, cho nên, tiền bối tùy thời đều có thể rời đi.”

Hậu Khanh đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Ta tạm thời không thể đi ra rồi.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Nếu như ta không có đoán sai, vị trí của ta đã bị người đỉnh.

Mà bây giờ, thân thể ta còn không có triệt để khôi phục, nếu như ta xuất hiện ở Vu Tộc, ta sẽ phơi thây đầu đường đấy. Vu Tộc tàn khốc, so với nhân loại các ngươi đáng sợ hơn.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối kia?”

Hậu Khanh nói: “Ta chuẩn bị tạm thời dừng lại ở ngươi trong lúc này, chờ cho thân thể ta cùng thực lực triệt để sau khi khôi phục, tại trở lại Vu Tộc phải về thuộc về của ta hết thảy. Đương nhiên, tuy rằng ta không cách nào hiện thân Vu Tộc, nhưng mà, vẫn là có biện pháp để cho ngươi đi thiên giới!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thu hồi suy nghĩ. Trong hiện thực, tốc độ của hắn lần nữa nhanh hơn.

Sau hai canh giờ, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm rốt cục cũng ngừng lại.

Lúc này, tại bọn họ trước mặt, có một tòa cao vút trong mây quả nhiên núi lớn.

Đoạn Nhai Sơn.

Cái này là nhân tộc cùng Vu Tộc chỗ giao nhau, Đoạn Nhai Sơn.

Dương Diệp đang muốn đi qua, lúc này, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại, quay người, một cây màu đen nhánh trường mâu đã tới giữa lông mày hắn chỗ hai centi mét vị trí.

Xuất hiện không có dấu hiệu nào!

Dương Diệp phản ứng không chậm, ở đằng kia cây trường mâu ra hiện tại hắn giữa lông mày chỗ lúc, tay phải của hắn chính là đã cầm trường mâu kia, nhưng mà, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại nhưng là đưa hắn chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, này vừa lui, trọn vẹn lui mấy trăm trượng khoảng cách.

Mà lúc này, tại Dương Diệp đối diện cách đó không xa, xuất hiện một ông già cùng một nữ tử, cô gái này, đúng là vậy ban đầu bị Dương Diệp chặt đứt một cánh tay nữ tử, bất quá giờ phút này, này tay của cô gái cánh tay đã khôi phục.

Liệp Vu Nhất Tộc!

Nhìn thấy hai người này, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm xuống, đây quả thật là âm hồn bất tán a!

Dương Diệp cầm chặt trong tay trường mâu đối với lão giả kia mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Xé rách không khí chính là thanh âm.

Xa xa, lão giả tay phải hướng phía trước tìm tòi, tại trong lòng bàn tay của hắn, xuất hiện một đoàn hắc quang, làm trường mâu kia đỉnh va chạm vào này đoàn hắc quang lúc, kia lập tức bình tĩnh lại, mà lão giả không có lùi lại bán bộ.

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Cẩn thận, đây là cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn!”

Minh Cảnh Nhị Đoạn!

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “Minh Cảnh một cùng sở hữu vài đoạn?”

Nam Tư Âm kinh ngạc nói: “Ngươi không biết?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam Tư Âm cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tổng cộng ngũ đoạn.

Minh Cảnh về sau, mỗi tăng lên một đoạn, đều vô cùng khó, bởi vậy, bọn hắn mỗi lần sau khi tăng lên, cái kia chiến lực cũng là sẽ tăng lên vô cùng nhiều. Nói như thế, mười cường giả Minh Cảnh Nhất Đoạn, khả năng mới miễn cưỡng có thể đối kháng một tên nhị đoạn. Đương nhiên, ngoại trừ cái loại này có thể vượt giai chiến đấu siêu cấp yêu nghiệt!”

Minh Cảnh Nhị Đoạn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa lão giả kia, khó trách, hắn cảm giác trước mắt lão giả này thực lực so với cách đó không xa cái kia Minh Cảnh Nhất Đoạn nữ tử mạnh hơn nhiều.

Minh Cảnh Nhị Đoạn!

Mà hắn hiện tại mới Chân Cảnh Lục Đoạn đỉnh phong!

Xa xa, lão giả kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Bằng chừng ấy tuổi chính là có được thực lực cường đại như vậy, xác thực không đơn giản. Bất quá…”

Nói đến đây, lão giả thần sắc đột nhiên có chút dữ tợn, “Là ai cho ngươi lá gan, để cho ngươi dám giết người của Liệp Vu Nhất Tộc ta?”

Dương Diệp cười nói: “Lão đầu, trước làm rõ ràng, là ngươi người của Liệp Vu Nhất Tộc trước muốn giết ta đấy!”

Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “thân ngươi vì nhân loại, nhưng đã có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, cái kia đáng chết!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “lão tử tu luyện Vu Tộc Công Pháp, nhốt ngươi Liệp Vu Nhất Tộc đánh rắm!”

“Tự tìm cái chết!”

Lão giả giận dữ, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Kia lực lượng cường đại trực tiếp làm cho trong phạm vi mấy ngàn dặm không gian kích động.

Không thể không nói, lão giả khí thế hay vẫn là vô cùng kinh khủng, ít nhất, Dương Diệp đã cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách mạnh mẽ, có chút muốn nghẹt thở!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, hắn rút kiếm chính là chém.

Ầm!

Theo Dương Diệp kiếm rơi xuống, trong tràng mãnh liệt bộc phát ra một cỗ khí lãng khổng lồ vòng xoáy, cường đại sóng khí vòng xoáy trực tiếp đem Dương Diệp cùng lão giả kia nuốt chửng lấy. Mà ở cái kia sóng khí trong nước xoáy, thỉnh thoảng truyền đến từng đạo tiếng nổ vang cùng tiếng kiếm reo.

Chân Cảnh Lục Đoạn đối chiến Minh Cảnh Nhị Đoạn cường giả!

Một bên, Nam Tư Âm kia trong mắt vô cùng phức tạp. Nàng mặc dù là Minh Cảnh, cũng là Đại Gia Tộc trong cường giả, nhưng mà, muốn nàng dùng Chân Cảnh Lục Đoạn thực lực đi đối với người trước mắt này lời của lão giả, vậy hiển nhiên là không thể nào.

Bởi vì người trước mắt này cảnh giới của ông lão, đây chính là không có gì hơi nước đấy, thật Minh Cảnh cường giả!

Mà Dương Diệp nhưng là có thể dùng Chân Cảnh Lục Đoạn cảnh giới cùng cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn này đối kháng!

Quá yêu nghiệt!

Ầm!

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, hai đạo nhân ảnh từ trong đó bay ngược mà ra.

Đúng là Dương Diệp cùng lão giả kia.

Dương Diệp tại bay ngược trong quá trình, hắn bấm tay đối với xa xa lão giả chỉ một cái, trong chốc lát, trước mặt lão giả không gian trực tiếp bị xé mở đến, ngay sau đó, một đạo kiếm quang từ trong đó vọt ra, sau đó chém về phía lão giả!

Nhìn thấy một màn này, lão giả sắc mặt hơi đổi một chút, tay phải hắn nhanh cầm trong tay trường mâu, sau đó đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là chém xuống một cái.

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia ầm ầm tiêu tán, nhưng mà, lão giả bản thân nhưng là lần nữa bị đẩy lui.

Ngay tại lúc này, đột nhiên, lão giả lui về sau tốc độ chậm lại!

Kiếm Vực!

Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, còn lần này, lão giả trong nội tâm kinh hãi, bởi vì Dương Diệp đã tới trước mặt của hắn, cùng Dương Diệp cùng đi, còn có một chuôi kiếm.

Kiếm đâm giữa lông mày của hắn!

Này uy thế của một kiếm, đủ để hủy thiên diệt địa, lão giả lần thứ nhất cảm nhận được nguy hiểm!

Không dám chút nào chủ quan, lão giả trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, thoáng qua, ít Huyền Khí này đều chui vào trong tay hắn trường mâu bên trong, tiếp đó, hắn hai tay nắm trong tay trường mâu đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là chém!

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, trong tay
lão giả kia trường mâu trực tiếp hóa thành bột mịn, mà lão giả tự mình thì là
bị chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài.

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay
tại chỗ.

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra vừa rồi một kiếm kia!

Lúc này đây, lão giả kia không có cơ hội trốn tránh cùng phòng ngự.

Dương Diệp xuất hiện ở lão giả kia sau lưng cách đó không xa, lão giả thân thể
cứng ngắc tại nguyên chỗ, thoáng qua, thân thể trực tiếp từ trung gian tách
ra, máu tươi đi đôi với ngũ tạng vung vãi trên đất.

Kiếm thu.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nàng kia, "không làm trò đùa, ta mới ra ba
thành lực! Lão nhân này, quá không trải qua đánh cho."

Nữ tử: "..."

...

PS: Hy vọng mọi người giúp ta điểm xuống vi tín công chúng số phía dưới quảng
cáo ha ha, vẫn chưa đóng cửa rót ta vi tín công chúng số bằng hữu, có thể quan
tâm ha ha, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên,
sau đó điểm chú ý là được!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1892: Thánh nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba thành lực!

Nam Tư Âm đương nhiên sẽ không thư chuyện hoang đường của Dương Diệp, bất quá, trong lòng nàng vẫn như cũ rung động.

Dương Diệp dùng Chân Cảnh Lục Đoạn thực lực tru sát một tên không có nước phần đích cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn!

Đương nhiên, người tuy rằng giết, nhưng mà, sự tình thực sự đại điều. Dương Diệp khả năng không hiểu nhiều, nhưng mà nàng hiểu, bởi vì nàng vô cùng rõ ràng thực lực của Liệp Vu Nhất Tộc.

Một bên, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên thân nữ tử kia, lúc này, một cái to lớn chim xuất hiện ở đàn bà sau lưng, cái kia chim gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, thời khắc chuẩn bị ra tay.

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Nữ tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Dương Diệp không có trả lời nữ tử, mà là quay người hướng Đoạn Nhai Sơn kia đi đến.

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua một bên nàng kia, “ta nói, ngươi cũng đừng bắt các ngươi cái gì kia Liệp Vu Nhất Tộc đến bị sợ hắn, bởi vì, hắn căn bản không sợ đấy.”

Nói xong, nàng liền vội vàng đi theo lên.

Tại chỗ, nữ tử nhìn xem một bên cái kia thi thể của lão giả, trầm mặc.

Khiêu khích!

Cử động của Dương Diệp không thể nghi ngờ là đối với Liệp Vu Nhất Tộc lớn nhất
khiêu khích!

Một lát sau, nữ tử đem lão giả thi thể thu vào, sau đó cùng con chim kia cùng
chung biến mất ngay tại chỗ.

...

“Vì cái gì không nối nàng cũng đã giết?” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ta không chạy lại con chim kia!”

Nam Tư Âm: “...”

Dương Diệp cũng không có nói giả, con chim kia tốc độ quá nhanh, nếu như đối
phương trốn, hắn căn bản đuổi không kịp, trừ phi hắn nguyện ý hao phí mấy ngày
mấy đêm đi tìm chết đuổi theo, mà hắn hiện tại hiển nhiên không có lúc này.

Rất nhanh, hai người đi tới núi nơi hông.

Mà lúc này, thanh âm của Hậu Khanh tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Cẩn
thận chút, tại Đoạn Nhai Sơn này, có Vu Tộc Cường Giả trấn thủ.”

“Vu giới rất lớn sao?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nói: “Rất lớn, so với Nhân giới còn lớn hơn một chút!”

Dương Diệp nói: “Vậy vì sao Vu Tộc còn muốn tiến công Nhân Tộc?”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, ngươi nghĩ sai rồi một điểm. Nhiều khi, không phải là
Vu Tộc tiến công Nhân Tộc, mà là nhân tộc tiến công Vu Tộc!”

“Có ý tứ gì!” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Bất kể là Vu Tộc, hay vẫn là Nhân Tộc, cũng hoặc là yêu tộc,
dã tâm của mọi người đều là vô cùng lớn. Vu Tộc tưởng muốn thống trị càng
nhiều nữa địa bàn, đạt được nhiều tư nguyên hơn, cho nên, Vu Tộc

sẽ tiến công Nhân Tộc, nhưng mà, Nhân tộc đồng dạng cũng là. Không có có cái gọi là đúng hay sai, có chẳng qua là mạnh và yếu. Nếu như Vu Tộc yếu, Nhân tộc đại quân đã sớm qua Đoạn Nhai Sơn này rồi!"

Dương Diệp lắc đầu, không thể không nói, Hậu Khanh nói hay vẫn là có lý vô cùng. Tại thế giới này, một tộc kia thực lực yếu, muốn bị khi phụ sỉ nhục, thậm chí là bị diệt tộc. Bởi vậy, Nhân tộc cùng Vu Tộc ở giữa, ai cũng không đúng, nhưng ngủ cũng không tệ.

Như Hậu Khanh nói, không có đúng sai, chỉ có mạnh và yếu.

Rất nhanh, hai người đi tới Đoạn Nhai Sơn đỉnh núi. Đặt mình trong đỉnh núi, dường như đặt mình trong đám mây, liếc mắt nhìn qua, vô tận núi cao, bất quá ở đằng kia núi cao về sau, Dương Diệp mơ hồ thấy được thành trì.

truyenc⁕uatui.vn "Vu Tộc ngoại trừ bên ngoài Vu Tổ, dưới tay hắn còn có mười hai vị Vu Vương!"

Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, "ngươi phải đi tìm mười hai vị Vu Vương trong âm hậu, nàng cùng ta giao tình không tệ, nàng sẽ giúp ngươi đi thiên giới."

Mười hai Vu Vương!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Nàng ở đâu?"

Hậu Khanh nói: "Cốc âm núi. Đúng rồi, nhắc nhở ngươi thoáng một phát, trên thân ngươi có nhân tộc khí tức, còn ngươi nữa bên cạnh này cô bé con, tuy rằng cũng có nhân tộc cường giả đến Vu Tộc, lẫn vào Vu Tộc, nhưng mà, đối phương đều giấu rất kỹ. Các ngươi nếu bại lộ, đến lúc đó phiền toái sẽ rất nhiều!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm, “cuối cùng hỏi một lần, thật đúng cùng ta cùng đi Vu Tộc?”

Nam Tư Âm nói: “Đã đi đến nơi này, chẳng lẽ muốn ta quay về đi không được?”

Dương Diệp nói: “Được, vậy đi thôi!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nam Tư Âm liền vội vàng đi theo lên.

Đi vào Vu Tộc về sau, Dương Diệp không có ở ngự kiếm, bởi vì đó thật là quá rõ ràng, tương đương với nói cho Vu Tộc biết, có nhân tộc Kiếm Tu đã đến. Mặc dù không ngự kiếm, nhưng là dựa vào lực lượng của thân thể, tốc độ của hắn cũng cực nhanh.

Ước chừng một lúc lâu sau, hai người gặp được một tòa Cổ Thành, một tòa dùng cự thạch xây thành Cổ Thành.

Tòa thành này so với Bắc Thương Thành mà nói, hơi nhỏ chút, hơn nữa không có Bắc Thương Thành như vậy tinh xảo, có vẻ hơi mất trật tự.

Văn minh rớt lại phía sau!

Tại Võ Đạo Văn Minh phương diện, Vu Tộc không thua Nhân Tộc, nhưng là ở phương diện khác, Vu Tộc nhưng là so ra kém Nhân Tộc.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia trên cửa thành phương, có ba chữ to:

Cự thạch thành!

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm nhìn nhau, sau đó hai người tiến vào trong thành, tiến vào trong thành về sau, hai mọi người hơi kinh ngạc, bởi vì trong thành này, bọn hắn gặp được rất nhiều người, những người này đều là Vu Tộc đấy, nhưng mà, những người này cùng bọn họ cũng giống như nhau.

Tín ngưỡng bất đồng!

Giờ khắc này, Dương Diệp nhớ tới đã từng Hậu Khanh đã nói. Nhân tộc cùng Vu Tộc, kỳ thật vốn là giống nhau nhất mạch, chỉ có điều bởi vì vì mọi người tín ngưỡng bất đồng, tu luyện phương thức bất đồng, cuối cùng mỗi người đi một ngả, đã trở thành cừu nhân!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, rất nhanh, hắn giữ chặt Nam Tư Âm lui qua một bên âm thầm.

“Làm sao vậy?” Nam Tư Âm khó hiểu.

Dương Diệp nhìn về phía xa xa cửa thành, tại đó, năm người chính rời đi cự thạch thành, này cầm đầu Dương Diệp cùng Nam Tư Âm vừa vặn nhận thức, đúng là Bắc Thương Nguyệt kia.

Mà ở Bắc Thương Nguyệt bên cạnh, trong đó có một người đàn ông, Dương Diệp cũng nhận thức, chính là tại Bắc Thương Thành bên ngoài ngồi long xa tên nam tử kia.

“Nàng như thế nào cũng tới Vu Tộc rồi hả?” Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên, Bắc Thương Nguyệt kia đột nhiên hướng hắn cùng Nam Tư Âm bên này nhìn lại.

Khi thấy là Dương Diệp lúc, Bắc Thương Nguyệt nao nao, trong mắt có một vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp nhìn đối phương, nhưng sau đó xoay người mang theo Nam Tư Âm rời đi.

“Là hắn!” Lúc này, Bắc Thương Nguyệt bên cạnh một người đàn ông đột nhiên nói.

“Liên thành huynh biết hắn?” Bắc Thương Nguyệt nhìn về phía bên cạnh nam tử.

Cố Liên Thành khẽ lắc đầu, “không tính nhận thức, chẳng qua là ở ngoài thành cùng hắn đã xảy ra một điểm mâu thuẫn nhỏ, bất quá sự tình đã giải quyết.”

Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, sau đó nhìn về phía xa xa Dương Diệp biến mất vị trí, nói khẽ: “Vậy mà còn sống, thật là có ý tứ!”

“Thương Nguyệt tiểu thư, chúng ta đi thôi!” Lúc này, Cố Liên Thành kia đột nhiên nói.

Bắc Thương Nguyệt thu hồi suy nghĩ, nhẹ gật đầu, sau đó cùng một đoàn người biến mất ở trong tràng.

Dương Diệp cũng không có muốn trong thành dừng lại, liền muốn ra khỏi thành, nhưng mà Nam Tư Âm nhưng là đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, Nam Tư Âm hai mắt chậm rãi đóng lại, không biết qua bao lâu, nàng mở to mắt nhìn về phía Dương Diệp, “ta biết Bắc Thương Nguyệt các nàng vì tại sao Vu Tộc rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Ta thu được tin tức, tại Vu Tộc này, xuất hiện Thánh Nhân Di Tích!”

“Thánh Nhân Di Tích?” Dương Diệp chân mày cau lại, “vật gì?”

Nam Tư Âm nói: “Cái gọi là Thánh Nhân Di Tích, chính là đã từng rất mạnh cực mạnh cường giả nơi ngã xuống, hoặc có lẽ là tọa hóa địa phương.” Nói đến đây ngạch, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Gia tộc để cho ta đến Vu Tộc thử thời vận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Ngươi đi đi. Ta còn có việc, liền cáo từ trước.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi. Mà lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên ngăn ở trước mặt của hắn, “ngươi có biết hay không Thánh Nhân Di Tích ý vị như thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tư Âm hít sâu một hơi, “Thánh Nhân Di Tích xuất hiện, có nghĩa là, thánh nhân có truyền thừa muốn truyền xuống, bởi vì đã đến bọn hắn loại cường giả cấp bậc này, dưới tình huống bình thường, là sẽ không vẫn lạc đấy. Mà một khi vẫn lạc, vậy cũng tất nhiên sẽ lưu lại truyền thừa của chính mình, để cho chính mình hương khói truyền thừa tiếp, đơn giản mà nói, sẽ lưu lại một phần nhân quả. Còn mục đích, có thể là vì có thể tại sinh, cũng hoặc là cái gì khác, dù sao thì là, đây là một cái Đại Cơ Duyên, cơ duyên to lớn!”

Dương Diệp lắc đầu, “không có hứng thú!”

Vừa nói, hắn muốn đi, mà lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên vang lên, “nếu thật là Thánh Nhân Di Tích, tiểu tử ngươi nên đi xem!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Ngươi biết thánh nhân là cấp bậc gì cường giả sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Hậu Khanh nói: “Cùng loại sư phụ ngươi, còn có Vu Tổ ta cường giả loại này, có lẽ sẽ yếu một chút, nhưng mà, có thể được xưng là thánh nhân đấy, liền tuyệt không yếu bọn hắn bao nhiêu. Ừ, biết rõ Nhân Quân chứ? Hắn đã từng liền từng thu được Thánh Nhân Di Tích, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thành tựu như thế. Đúng rồi, nghe nói, kiếm trong tay của hắn, cũng là trong Thánh Nhân Di Tích đạt được.”

Thánh Nhân Di Tích!

Dương Diệp trầm mặc, hiện tại hắn nghĩ là thế nào cố gắng hết sức nhanh đi thiên giới.

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ngươi đi thiên giới, cũng không phải rất vội, bởi vì cái kia hai Tiểu Nữ Oa ở thiên giới tuyệt đối rất an toàn. Ngươi nên lo lắng chính là, ngươi nếu như đi thiên giới, Thiên Quân nhìn ngươi khó chịu, muốn làm cho chết ngươi làm sao bây giờ!”

Thiên Quân!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta không có xui xẻo như vậy chứ?”

“Ngươi khả năng thật sự có!” Hậu Khanh nói: “Tiểu tử ngươi trên người không chỉ có học Vu Tộc Công Pháp, còn học Tu Tà người, quan trọng nhất là lĩnh ngộ sát ý, trên người nhân quả lại nhiều, Thiên Quân chắc chắn sẽ không để cho hắn con gái quan hệ gì tới ngươi đấy. Bọn hắn loại người này, giết người, nhiều khi có thể có thể chỉ là cần muốn một cái nho nhỏ lý do, thậm chí có ngay cả lý do cũng không muốn!”

Nói đến đây, Hậu Khanh dừng một chút, sau đó lại nói: “Cho nên, ta đề nghị ngươi đi kia là cái gì Thánh Nhân Di Tích, có lẽ sẽ đạt được cái thánh nhân gì truyền thừa, hoặc là cái gì khác cơ duyên, khi đó, thực lực của ngươi nhất định có thể qua tăng trưởng rất nhiều đấy.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Vậy thì đi xem một chút đi!”

Dương Diệp mở to mắt, “đi, đi cái gì kia Thánh Nhân Di Tích!”

“Ngươi đáp ứng rồi?” Nam Tư Âm trong thanh âm mang theo một vẻ vui mừng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi thử thời vận!”

Nam Tư Âm cười cười, chính yếu nói, đột nhiên, nàng lông mày cau lại, một lát sau, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “người của gia tộc muốn ta lập tức ly khai ngươi!”

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Nam Tư Âm nói khẽ: “Liệp Vu Nhất Tộc đã phát ra huyết sắc Lệnh Truy Nã, cái kia, ta nói thật, không làm trò đùa, nếu như ngươi không có gì đặc biệt đặc biệt lợi hại chỗ dựa mà nói, vậy thì ngươi thật sự xong đời!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta chỗ dựa rất lợi hại!”

“Cái gì chỗ dựa?” Nam Tư Âm nhãn tình sáng lên, tràn ngập tò mò.

Dương Diệp đi gần Nam Tư Âm, sau đó nói khẽ: “Một cái mặc đạo bào lão đầu, thật sự, nếu như hắn xuất hiện, kia là cái gì Liệp Vu Nhất Tộc, trong nháy mắt tiếp xúc diệt, phất tay tiếp xúc mất!”

“Hắn ở đâu?” Nam Tư Âm lại hỏi.

Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Đây cũng là ta muốn biết!”

Nam Tư Âm: “...”

...

PS: Bởi vì liên tục vài ngày mưa to, ta đây khu cư xá toàn bộ mất điện, sau đó ta chạy đi ra bên ngoài tiệm Internet đến đổi mới. Trứng đau chết,

chỉ có thể
ở tiệm Internet viết chữ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1893: Ta phải không đánh cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Bào Lão Giả!

Dương Diệp cũng không nói gì giả, hắn cũng muốn biết Đạo Bào Lão Giả ở nơi
nào. Này nhưng là một cái siêu cấp lớn chỗ dựa a!

Hắn tin tưởng, tại trước mặt Đạo Bào Lão Giả này, cái gì kia Liệp Vu Nhất Tộc,
đều là đống cặn bã!

Đáng tiếc, này cái núi dựa lớn, chỉ thuộc về truyền thuyết.

Trước mặt Dương Diệp, Nam Tư Âm có chút không vui nói: "Ngươi chơi ta phải
không?"

Dương Diệp lắc đầu, "ta không có nói giỡn với ngươi!"

Nam Tư Âm vừa chuẩn chuẩn bị nói cái gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói:
"Không lãng phí thời gian, đi thôi, chúng ta đi cái gì kia Thánh Nhân Di
Tích!"

Như Hậu Khanh nói, hắn hiện tại không nên buông tha cho bất luận cái gì khả
năng tăng thực lực lên cơ hội.

Thực lực!

Không có thực lực, hắn cũng không làm gì được. Hắn cũng không muốn đang bị
người đuổi theo trốn đông núp tây!

Rất nhanh, hai người đã đi ra cự thạch thành.

Trên đường, Nam Tư Âm nói: “Theo ta gia tộc cho địa chỉ của ta, Thánh Nhân Di Tích này, tại một chỗ tên là Lạc Ổ Cốc địa phương, cách nơi này không sai biệt lắm một ngày đường. Đúng rồi, lúc này đây, chúng ta nhưng phải cẩn thận một chút, bởi vì người tới, không chỉ có Nhân Tộc, còn khác biệt một ít tộc cường giả!”

Dương Diệp nói: “Thánh Nhân Di Tích này xuất hiện ở Vu Tộc, Vu Tộc nguyện ý để cho tất cả mọi người kiếm một chén canh?”

“Bọn hắn không dám nuốt riêng đấy!” Nam Tư Âm nói.

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm cười nói: “Thánh Nhân Di Tích xuất hiện, đại biểu thánh nhân kia tưởng truyền xuống truyền thừa của chính mình, nếu như bọn hắn nuốt riêng, đó không thể nghi ngờ là ở đắc tội vị thánh nhân kia. Tuy rằng thánh nhân đã vẫn lạc, nhưng giống như mạnh mẽ như vậy người, coi như là hắn vẫn lạc, cũng không người dám khinh thường đắc tội.”

Nói đến đây, nàng nhoẻn miệng cười, “cho nên, tại chúng ta cái thế giới này, có một quy định bất thành văn, cái kia chính là, một khi có Thánh Nhân Di Tích xuất hiện, các tộc cộng hưởng. Bất quá, xuất hiện ở một tộc kia, một tộc kia thì có ưu thế.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, giờ phút này hắn phát hiện, mang theo Nam Tư Âm này, tựa hồ cũng không có cái gì chỗ xấu. Hắn đối với Đại thế giới này rất nhiều chuyện biết rõ đấy thật sự là quá ít, mà Nam Tư Âm vừa vặn đền bù một điểm này.

Rời đi một hồi, Nam Tư Âm không biết từ chỗ nào làm một chiếc xe ngựa, đương nhiên, không phải là ngựa bình thường xe, con ngựa kia, so với bình thường ngựa lớn mấy lần, mà lại dưới chân có gió xoáy lập loè, tốc độ kia, mặc dù không có hắn nhanh, nhưng lại cũng không chậm!

Trong xe ngựa, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào thể nội.

Dương Diệp đi tới tầng thứ nhất thế giới, giờ phút này, Tiểu Bạch cùng Dương Niệm Tuyết mấy cái chính tụ họp chơi chung đùa nghịch.

Chuẩn xác mà nói là Trĩ nhi theo đạo đám người Bảo Nhi đá bóng.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia Trĩ nhi trên người, lúc này Trĩ nhi rất vui vẻ, giống như có lẽ đã quên mất trước những cái kia chuyện không vui.

“Cái con bé này, không đơn giản!” Lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hậu Khanh, “có ý tứ gì?”

Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, hỏi lại, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Trĩ nhi, kỳ thật, hắn cũng cảm giác này Trĩ nhi không đơn giản, bất quá, sở dĩ hắn có loại cảm giác này, là vì ngọc bội kia.

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Nàng tại học theo ta Vu Thuật!”

Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh nói: “Còn không phải là bởi vì ngươi cái kia Tiểu Tổ Tông, chính là tiểu tổ tông này để cho ta dạy nàng đấy.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nói: “Sau đó, sau đó ta phát hiện, nàng thật là khủng khiếp! Bởi vì ta dạy nàng một lần, nàng liền toàn bộ ghi nhớ, hơn nữa còn có thể liệt kê ra có nhiều vấn đề đi ra.”

Dương Diệp cười nói: “Nói như vậy, nàng hay vẫn là một thiên tài!”

Hậu Khanh nhìn về phía Dương Diệp, “đừng hi hi ha ha, ta cùng ngươi nói thật, này Tiểu Nữ Oa lai lịch thân phận, tuyệt đối tuyệt đối không tầm thường.”

Dương Diệp cười nói: “Vậy thì như thế nào? Tiền bối, ngươi nhìn bọn ta trong lúc này, ai một loại?”

Hậu Khanh nghẹn lời.

Dương Diệp cười nói: “Ta biết tiền bối lo lắng cái gì, bất quá, những cái kia ta đều không để ý.”

“Cũng phải!”

Hậu Khanh cười cười, “ngươi cái tên này, phiền toái đã nhiều như vậy, coi như là trong nhiều hai cái, cũng không có gì. Nợ nhiều không sợ buồn đi!”

Nợ nhiều không sợ buồn!

Dương Diệp cười cười, cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, hắn chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong hiện thực.

Dương Diệp ra xe ngựa, đi tới trần xe.

Lúc này, đã kinh thiên hắc, bầu trời, sao giăng đầy trời.

“Ngươi không phải là Đại Thiên Vũ Trụ bản thổ người, đúng không?” Ngay tại lúc này, một giọng nói từ Dương Diệp bên cạnh truyền đến.

Là Nam Tư Âm kia.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, Nam Tư Âm lại nói: “Trước kia đã nghe nói qua hạ giới, bất quá, ta cho tới bây giờ không có đi qua. Nhưng không nghĩ đến, sẽ nhận thức một người đến từ hạ giới người, càng không có nghĩ tới, từ đi hạ giới người, thật không ngờ lợi hại!”

Dương Diệp nói: “Người lợi hại, nhiều hơn nhiều.”

Nam Tư Âm cười cười, sau đó nói: “Đúng rồi, ngươi tại sao có thể có Vu Tộc Huyết Mạch?”

Dương Diệp không có trả lời.

Nam Tư Âm lại nói: “Không có ý tứ gì khác, chẳng qua là, trên thân ngươi có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, nhưng là ngươi lại là nhân loại, loại tình huống này, ngươi đang ở đây trong nhân tộc, là rất khó lẫn vào.”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không sao, giết giết, liền lẫn vào đi ra!”

Nam Tư Âm: “...”

Một đêm trôi qua.

Ngày thứ hai, sáng sớm, xếp bằng ở trần xe Dương Diệp mở mắt, lúc này, tại bên cạnh hắn Nam Tư Âm nói: “Qua xa xa cái kia ngồi sơn khẩu, chính là Lạc Ổ Cốc rồi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ phía trước mấy vạn trượng ra, có hai tòa cao vút trong mây ngọn núi, ở giữa hai ngọn núi, có một con đường, dài ước chừng khoảng trăm trượng.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, tại bọn họ sau lưng, một cái đại bàng đi nhanh mà tới.

Ở đằng kia đại bàng phía trên, đứng đấy năm người, cầm đầu đúng là Bắc Thương Nguyệt kia!

“Là các nàng!” Nhìn thấy năm người, Nam Tư Âm lông mày không khỏi nhíu lại.

Mà lúc này, Bắc Thương Nguyệt cũng nhìn thấy Dương Diệp hai người.

Rất nhanh, cái kia con đại bàng rơi tại trước mặt hai người, Bắc Thương Nguyệt mỉm cười, “hai vị, đã lâu không gặp!”

Nam Tư Âm đạm thanh nói: “Thương Nguyệt tiểu thư hẳn là thật không ngờ, chúng ta có thể xuất hiện đi?”

Bắc Thương Nguyệt cười nói: “Xem ra Tư Âm muội muội vẫn còn chuyện lúc trước tức giận, ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Nam Tư Âm, “đi thôi!” Hắn thật sự là không có thời gian cùng này nữ nhân ở này nét mực. Cũng không muốn Nam Tư Âm tiếp tục cùng đối phương nét mực, bởi vì hắn biết, hai nàng này người nét mực đứng lên, đó là một chuyện rất khủng bố.

Nam Tư Âm thu hồi ánh mắt, sau đó chân phải nhẹ nhàng đá đá xe ngựa, lập tức, hai người tiếp tục hướng xa xa tiến đến.

Mà đúng lúc này, Bắc Thương Nguyệt bên cạnh một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn hắn. Thanh Niên Nam Tử cười cười, sau đó nói: “Hai vị, tốt như vậy như có chút không lễ phép đây!”

Dương Diệp chân mày cau lại, mà ở bên cạnh hắn Nam Tư Âm đột nhiên đứng lên, Nam Tư Âm nhìn thẳng Thanh Niên Nam Tử kia, “ngươi là cái thá gì? Cũng dám để che đạo của ta?”

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, “đồ mất dạy, hôm nay ta sẽ dạy cho ngươi, để cho ngươi...”

Ngay tại lúc này, một bên Bắc Thương Nguyệt đột nhiên nói: “Lý Niệm huynh, ngươi người trước mắt này, thế nhưng là Nam Tư Gia Đại Tiểu Thư!”

Nam Tư Gia!

Nghe được lời của Bắc Thương Nguyệt, bên cạnh nàng mấy người vốn là khẽ giật mình, lập tức toàn bộ nhìn về phía Nam Tư Âm, nhưng mà rất nhanh, bọn hắn vừa nhìn về phía được kêu là Lý Niệm nam tử, trong mắt mang theo một chút nghiền ngẫm.

Được kêu là Lý Niệm nam tử giờ phút này sắc mặt vô cùng khó coi, gia tộc của hắn, cũng là một đại gia tộc, nhưng mà, so sánh với Nam Tư Gia, cái kia căn bản không cách nào so với. Có thể nói, trong tràng tuy rằng mọi người ta thế đều không tầm thường, nhưng mà, chỉ có Bắc Thương Nguyệt miễn cưỡng có thể so sánh với Nam Tư Âm.

Lúc này, Nam Tư Âm nói: “Thế nào, nói tiếp a!”

Lý Niệm kia hít sâu một hơi, sau đó đối với Nam Tư Âm ôm quyền, “khi trước sự tình, là tại hạ không đúng, mong rằng Tư Âm tiểu thư không được so đo.”

Nam Tư Âm còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nói: “Đi thôi!”

Nam Tư Âm thu hồi ánh mắt, sau đó nhẹ gật đầu.

Hai người tiếp tục đi tới.

Bất quá, đám người Bắc Thương Nguyệt tốc độ so với bọn hắn phải nhanh, năm người so với bọn hắn trước một bước đi tới cái kia hai ngọn núi lớn chỗ giao nhau đường nhỏ chỗ, bất quá, tại đó, năm người ngừng lại. Bởi vì ở trước mặt năm người, xuất hiện một tên vác đại đao Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử đang mặc một bộ đồ đen, tóc đen, con mắt màu tím, trong miệng ngậm một cọng cỏ dại, bắt chéo hai chân.

Sau lưng Thanh Niên Nam Tử cách đó không xa, còn có một người ăn mặc hoa nhỏ quần trắng nữ tử, nữ tử xem ra tuổi rất trẻ, tóc bị trát thành từng đám cây thật nhỏ cây roi, tại cạnh chân nàng, là một thanh so với nàng hình thể còn muốn lớn hơn rất nhiều cự chùy màu đen.

Tại trong miệng nàng, ngậm một cây nho nhỏ cây roi.

Bắc Thương Nguyệt năm người ngừng lại, Bắc Thương Nguyệt nhìn thoáng qua nam tử kia, sau đó nói: “Các hạ ngăn cản nói!”

“Phốc!”

Nam tử đem trong miệng cỏ dại phun ra, hắn quan sát một chút đám người Bắc Thương Nguyệt, sau đó cười nói: “Nguyên lai là nhân tộc đấy, bất quá yên tâm, ta đối xử như nhau.” Vừa nói, hắn đưa tay ra, sau đó vẫy vẫy, “mười mai Tiên Tinh Thạch!”

Ăn cướp!

Nhìn thấy một màn này, đám người Bắc Thương Nguyệt thần sắc lập tức trầm xuống.

“Thật sự là lợi hại, mười mai Tiên Tinh Thạch, ha ha...” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm, “cái gì là Tiên Tinh Thạch?”

Nam Tư Âm nói: “Vật phi thường trân quý, cái đồ chơi này, có thể tại mười hơi trong khôi phục một Minh Cảnh Nhất Đoạn cường giả Huyền Khí. Cho dù là ta, một tháng cũng mới chỉ có thể dẫn hai khối. Mà gia hỏa này, vậy mà mới mở miệng chính là mười khối, đúng là điên!”

Tiên Tinh Thạch!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cái đồ chơi này so với linh tinh nhất định là trân quý hơn rất nhiều rất nhiều, ừ, cũng không biết Tiểu Bạch có thể hay không tạo ra, hôm khác có thể làm cho một khối, sau đó để cho Tiểu Bạch tạo nhìn xem.

Cách đó không xa, Bắc Thương Nguyệt kia đạm thanh nói: “Mười mai Tiên Tinh Thạch, ha ha, các hạ cái này, mở đích thật là lớn a!”

“Thật sao?”

Vượt qua đao nam tử cười cười, sau một khắc, tay của hắn triển khai.

Khi hắn động một khắc này, Bắc Thương Nguyệt đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà, sau lưng nàng một người đàn ông nhưng là trực tiếp bị một đạo hàn quang oanh đã đến vạn trượng bên ngoài.

Nam tử này, chính là trước kia Lý Niệm kia!

Vạn ngoài... Trượng, Lý Niệm kia vừa xuống đất, đột nhiên, hắn hai cánh tay chính là từ trên bờ vai rớt xuống.

Giờ khắc này, trong tràng chỗ có người thần sắc ngưng trọng lên.

Bắc Thương Nguyệt kia quay đầu nhìn về phía nam tử kia, “ma đao Hưu Sơn Nguyệt!”

“Nguyên lai là hắn!” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm đột nhiên nói khẽ. Trong thanh âm, mang theo vẻ khiếp sợ.

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm không nói gì.

Ngay tại lúc này, tên kia gọi Hưu Sơn Nguyệt nam tử đột nhiên quét đám người Bắc Thương Nguyệt liếc mắt, sau đó khóe miệng nổi lên một nụ cười, “thật xin lỗi, vừa rồi nói sai rồi, không phải là mười miếng, mà là một người mười mai Tiên Tinh Thạch!”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, “thiếu chút nữa quên hai người các ngươi, hai người các ngươi cũng giống như vậy!”

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhún vai, sau đó thấp giọng nói: “Kỳ thật, ăn cướp loại chuyện này, là không đúng.”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “Là không đúng, ngươi...”

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ta biết không đúng, cho nên, dưới tình huống bình thường, ta đều phải không đánh cướp.”

Nam Tư Âm kinh ngạc nói: “Ngươi cũng đã từng làm loại chuyện này?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trong mắt, nhè nhẹ gợn sóng, làm như hồi tưởng nổi lên chuyện cũ, “ta không ăn cướp đã nhiều năm rồi!”

Nam Tư Âm: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1894: Vậy tại ăn cướp một lần!

Xa xa, đám người Bắc Thương Nguyệt thần sắc đều có chút âm trầm.

Bắc Thương Nguyệt sau lưng những người kia đều là nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt, hiển nhiên, đây là để cho nàng quyết định.

Bắc Thương Nguyệt đi tới nam tử kia trước mặt của, cười nói: “Không nghĩ tới đường đường ma đao Hưu Sơn Nguyệt vậy mà luân lạc tới đến ăn cướp, thật sự là làm cho người ta có chút bất ngờ.”

Hưu Sơn Nguyệt đem đao thả trên mặt đất, sau đó mắt liếc thấy Bắc Thương Nguyệt, “trực tiếp một điểm, cho, còn chưa cho?”

Lúc này, Bắc Thương Nguyệt bên cạnh một người đàn ông đột nhiên nói: “Hưu Sơn Nguyệt, đừng vội càn rỡ, ngươi người trước mắt này chính là Bắc Thương Thành nữ nhi của Bắc Thương Vương...”

“Bắc Thương Vương?”

Hưu Sơn Nguyệt nhẹ cười cười, “bản thân hắn tự mình, tiểu gia ta lập tức xoay người rời đi. Đáng tiếc, bản thân hắn sẽ không đích thân, đương nhiên, mặt mũi của Bắc Thương Vương vẫn là cho đấy, tốt như vậy, vị này bắc Thương tiểu thư liền cho tám khối Tiên Tinh Thạch được rồi ta thế nhưng là cho ngươi bớt hai chục phần trăm rồi, ha ha...”

Bắc Thương Nguyệt sắc mặt âm trầm xuống, trên tay nàng, hắc ánh lấp loé, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn cho, chúng ta liền cho!”

Nghe vậy, trong tràng ánh mắt tất cả mọi người lập tức ngay ngắn hướng nhìn về phía Dương Diệp.

Hưu Sơn Nguyệt kia cùng phía sau hắn cách đó không xa nữ tử cũng nhìn về phía
Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt, sắc mặt bình tĩnh. Bên cạnh hắn
Nam Tư Âm nhưng là sắc mặt vô cùng âm trầm, Bắc Thương Nguyệt này là ở kẻ gây
tai hoạ.

Quá âm!

Bắc Thương Nguyệt nhìn xem Dương Diệp hai người, mỉm cười, không nói gì.

Hưu Sơn Nguyệt kia nhìn về phía Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, “hai vị, các ngươi
cho không?”

Nam Tư Âm chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Trên thân ngươi
có bao nhiêu Tiên Tinh Thạch?”

Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, kinh ngạc nói: “Ngươi sẽ không thật muốn
cho chứ?”

Dương Diệp nói: “Có bao nhiêu?”

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hai mươi lăm khối, đây
chính là ta tất cả gia sản.”

Dương Diệp đưa tay ra.

Nam Tư Âm vội vàng lắc đầu, “đây chính là rất khó được, coi như là ta, cũng
rất khó...”

“Coi như ta mượn ngươi đấy!”

Dương Diệp đã cắt đứt lời của Nam Tư Âm, “đợi tí nữa liền trả cho ngươi!”

Nam Tư Âm nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, nàng cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn cũng chưa từng nhìn, trực tiếp nhẹ nhàng điểm một cái, đem mai Nạp Giới kia đưa đến trước mặt của Hưu Sơn Nguyệt kia.

Hưu Sơn Nguyệt tiếp nhận Nạp Giới, trong Nạp Giới, vừa vặn hai mươi mai Tiên Tinh Thạch.

Hưu Sơn Nguyệt khóe miệng nổi lên một nụ cười, nhìn về phía Dương Diệp, “thức thời vì tuấn kiệt, tiểu tử, ngươi có tiền đồ, ha ha...” Trong tiếng cười, mang theo không che giấu chút nào mỉa mai.

“Phế vật!”

Lúc này, Hưu Sơn Nguyệt sau lưng người đàn bà kia đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, không nói.

Bắc Thương Nguyệt nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thật sự là không nghĩ tới, ngươi thậm chí ngay cả phản kháng một chút cũng không có, thực khiến người ngoài ý a.”

Dương Diệp như trước không nói, tại bên cạnh hắn Nam Tư Âm cũng đi theo trầm mặc.

Mà lúc này, Hưu Sơn Nguyệt kia nhìn về phía đám người Bắc Thương Nguyệt, “chư vị, người ta có thể là cho đấy, hiện tại, đến các ngươi. Đương nhiên, các ngươi cũng có thể ra tay, bất quá, chư vị nếu là ra tay, đến lúc đó Hưu Sơn Nguyệt ta có thể sẽ không vẻn vẹn chỉ là muốn tài!”

Bắc Thương Nguyệt cười cười, “ta nói lời giữ lời.”

Nói xong, nàng cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của Hưu Sơn Nguyệt, trong Nạp Giới, vừa vặn năm mươi mai Tiên Tinh

Thạch.

Rủi ro!

Tuy rằng nàng tại Bắc Thương Thành nắm giữ lấy thực quyền, nhưng mà, năm mươi mai Tiên Tinh Thạch với nàng mà nói, cũng là vô cùng vô cùng thương. Nhưng mà, nàng không thể không cấp. Hưu Sơn Nguyệt không phải nhân tộc Huyền giả, căn bản không cho nàng cùng phụ thân nàng mặt mũi.

Nếu như nàng không cho, như vậy, thì đồng nghĩa với nàng phải chuẩn bị cùng Hưu Sơn Nguyệt hai người một trận chiến.

Mà nàng lúc này đây tới mục đích, là Thánh Nhân Di Tích, nàng cũng không muốn tại Thánh Nhân Di Tích lúc trước, cùng người liều cái lưỡng bại câu thương!

Vốn nàng là hy vọng Dương Diệp cùng Hưu Sơn Nguyệt liều cái lưỡng bại câu thương, sau đó nàng đến ngồi thu ngư ông chi lợi đấy.

Nhưng mà, nàng không nghĩ tới Dương Diệp rõ ràng như vậy không có loại...

Tuy rằng nộp ra, nhưng mà, nàng Bắc Thương Nguyệt cũng không là một yêu thua thiệt người. Nàng nhìn thoáng qua Hưu Sơn Nguyệt cùng nàng kia, sau đó nói: “Tạm thời đặt ở các ngươi cái này, ta rất nhanh sẽ bị tới lấy về đích!”

Hưu Sơn Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt, cười nói: “Ta chờ đây!”

Bắc Thương Nguyệt không có nói chuyện, liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi về hướng Hưu Sơn Nguyệt kia.

Nhìn thấy một màn này, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trước mặt của Hưu Sơn Nguyệt kia, không nói gì, hắn trong vỏ kiếm kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo tiếng Xi.. Xiiii.. Âm thanh!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, một đạo kiếm quang từ Hưu Sơn Nguyệt kia đỉnh đầu chém xuống một cái.

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà lại đột nhiên ra tay.

Kiếm quang cực nhanh, bất quá Hưu Sơn Nguyệt kia hiển nhiên là có phòng bị, tại kiếm của Dương Diệp chém xuống một chớp mắt kia, đao trong tay của hắn chính là đã để ngang đỉnh đầu.

Keng!

Một đạo nhọn chói tai tiếng nổ vang ở giữa sân ầm ầm vang vọng, mọi người chợt cảm thấy lỗ tai đau từng cơn.

Mà ở dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Hưu Sơn Nguyệt kia lại bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Mà đang ở Hưu Sơn Nguyệt kia lui về sau lúc, mười thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở Hưu Sơn Nguyệt bốn phía, sau đó hướng phía Hưu Sơn Nguyệt điện bắn đi.

“Chém!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Hưu Sơn Nguyệt, sau một khắc, một vệt ánh đao đột nhiên từ trước mặt Dương Diệp cách đó không xa bắn ra tung tóe, Dương Diệp những cái kia khí kiếm trực tiếp bị này đạo ánh đao chấn vỡ, sau một khắc, một đạo hàn quang tại Dương Diệp đỉnh đầu chợt lóe lên.

Đao đã tới!

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hắn lui về phía sau một bước, một bước này rời khỏi, trong tràng tất cả sắc mặt người cũng thay đổi.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, đao của Hưu Sơn Nguyệt kia nhanh chóng lập tức chậm lại, mà lúc này, kiếm của Dương Diệp nhưng là triển khai.

Bành!

Mọi người còn chưa thấy rõ, Hưu Sơn Nguyệt kia chính là trực tiếp xuất hiện ở ngàn trượng có hơn, mà ở trước ngực hắn, có một đường thật dài vết kiếm.

Hưu Sơn Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp nhưng là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Hưu Sơn Nguyệt đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hai tay nắm trong tay đại đao đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Hưu Sơn Nguyệt kia lần nữa hướng về sau té bay ra ngoài.

Mà lúc này, Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa, một bên ở cùng với Hưu Sơn Nguyệt nàng kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn. Sau một khắc, một chiếc búa lớn bay thẳng đến Dương Diệp đầu đập xuống.

Nhưng mà, Dương Diệp quản cũng không có quản tên nữ tử này, dưới chân hắn kiếm quang lóe lên, toàn bộ người trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Hưu Sơn Nguyệt kia, tiếp đó, tầm mười đạo kiếm quang bay thẳng đến Hưu

Sơn Nguyệt kia bao phủ mà đi.

Trong lòng Hưu Sơn Nguyệt hoảng hốt, bất chấp ngực tổn thương, hai tay nắm trong tay đại đao mãnh liệt chính là một cái vượt qua vung mạnh!

Bành!

Dương Diệp đạo kiếm quang kia ầm ầm tiêu tán, nhưng mà, Hưu Sơn Nguyệt kia bản thân nhưng là ở phun ra một ngụm tinh huyết về sau, hướng về sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài!

Mà kia còn chưa dừng lại, Dương Diệp chính là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày Hưu Sơn Nguyệt.

Trong tràng trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Tam kiếm!

Từ lúc trước Dương Diệp ra tay đến bây giờ, hắn chỉ ra rồi tam kiếm, mà tam kiếm liền đánh bại đã đạt tới Minh Cảnh Hưu Sơn Nguyệt!

Bắc Thương Nguyệt gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, làm như muốn đem Dương Diệp cho xem thấu.

Một bên, trước mặt Dương Diệp, Hưu Sơn Nguyệt nhìn xem Dương Diệp, “ngươi là ai!”

Dương Diệp không có trả lời, hắn vẫy tay, Hưu Sơn Nguyệt kia trong tay ba mai Nạp Giới lập tức bay đến trong tay của hắn.

Trong đó một quả là Nam Tư Âm đấy, một cái khác miếng là Bắc Thương Nguyệt kia đấy, còn có một quả, là Hưu Sơn Nguyệt kia mình.

Dương Diệp đem Nạp Giới thu vào, kiếm thu, sau đó hắn đi xa đi.

Rời đi không có vài bước, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt kia, “đa tạ.”

Giờ khắc này, Bắc Thương Nguyệt thần sắc vô cùng khó coi.

Giờ khắc này, nàng rốt cuộc minh bạch Dương Diệp trước ý đồ. Không chỉ có nàng, trong tràng tất cả mọi người đều biết.

Một bên, Nam Tư Âm nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt kia, cười nói: “Năm mươi mai Tiên Tinh Thạch, chậc chậc, đa tạ thương Nguyệt tiểu thư khẳng khái. Hôm khác mời thương Nguyệt tiểu thư ăn cơm!”

Nói xong, kia quay người vội vàng đuổi theo Dương Diệp.

Tại chỗ, Bắc Thương Nguyệt sắc mặt âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà ở nàng cách đó không xa Hưu Sơn Nguyệt kia sắc mặt đồng dạng âm trầm vô cùng, ăn cướp không thành phản bị đánh, lúc này đây, mặt của Hưu Sơn Nguyệt hắn có thể ném đi được rồi.

Ngay tại lúc này, Bắc Thương Nguyệt kia trên mặt đột nhiên xuất hiện một màn dáng tươi cười, nàng nhìn về phía Hưu Sơn Nguyệt kia, “ta nghĩ, Hưu Sơn Nguyệt công tử hẳn sẽ không cứ định như vậy đi?”

Hưu Sơn Nguyệt nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt, Bắc Thương Nguyệt cười nói: “Thánh Nhân Di Tích, vô cùng hung hiểm, Hưu Sơn Nguyệt công tử, không bằng kết bạn mà đi?”

Hưu Sơn Nguyệt tự nhiên biết ý tứ của Bắc Thương Nguyệt, do dự một chút, hắn nhẹ gật đầu, “đương nhiên được!”

Nghe vậy, Bắc Thương Nguyệt kia nụ cười trên mặt càng thêm rực rỡ.

…

“Ta biết ngay, ngươi không là một như vậy mà đơn giản nhận túng người!” Dương
Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm kia cười đùa nói.

Dương Diệp lấy ra một mai Nạp Giới đưa tới trước mặt Nam Tư Âm, “trả lại ngươi
đấy!”

Nam Tư Âm tiếp nhận Nạp Giới, sau đó nói: “Nói thực ra, ngươi có phải hay
không ngay từ đầu liền chuẩn bị muốn ăn cướp đối phương?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, “ta là loại người đó sao?”

Nam Tư Âm chăm chú quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ta cảm thấy Dạ!”

Dương Diệp: “…”

Lúc này, Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó lại nói: “Ta cảm thấy, hai người bọn
họ khẳng định sẽ không như thế từ bỏ ý đồ.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp đạm thanh nói.

“Bọn hắn nếu liên thủ, ngươi làm sao bây giờ?” Nam Tư Âm lại nói.

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nhìn thẳng Nam Tư Âm, “Vậy tại ăn cướp một
lần!”

Nam Tư Âm: “…”

…

PS: Cảm tạ: Địch địch _, ta không thắng chén chước, ngụy mát băng, một cái
trâu biết bay, Uchiha tá gió, Song đắm chìm gió sớm, fun01741, thư hữu
35025829, Lương Thần Nhật Thiên nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1895: Đầu óc, là đồ tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đường đi, hai mọi người không có nói chuyện.

Nam Tư Âm thỉnh thoảng liếc mắt nhìn Dương Diệp, trong mắt, mang theo vẻ nghi hoặc, còn có một tia phức tạp.

Hiếu kỳ!

Nàng sở dĩ đến bây giờ còn đi theo Dương Diệp, thuần túy là hiếu kỳ, hiếu kỳ thân phận của Dương Diệp, hiếu kỳ lai lịch của Dương Diệp. Nhưng mà, cùng đến bây giờ, nàng phát hiện, chính mình không chỉ không có biết rõ ràng lai lịch của Dương Diệp cùng thân phận, ngược lại là càng hiếu kỳ hơn!

Mê một dạng nam tử!

...

Lúc này, Dương Diệp tâm thần đã tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Hắn vốn là tra xét mình một chút chiến lợi phẩm, Bắc Thương Nguyệt kia cùng Tiên Tinh Thạch của Hưu Sơn Nguyệt chung vào một chỗ, tổng cộng khoảng chừng một trăm lẻ ba khối! Một trăm lẻ ba khối, ý vị này, hắn hiện tại cùng người giao chiến, căn bản không cần lo lắng Huyền Khí có đủ hay không vấn đề này.

Dương Diệp cầm lấy một khối Tiên Tinh Thạch đã tìm được Tiểu Bạch, hắn đem trong tay Tiên Tinh Thạch đưa tới trước mặt Tiểu Bạch, cười tủm tỉm nói: “Có thể tạo ra sao?”

Tiểu Bạch cầm lấy Tiên Tinh Thạch thả ở trước lỗ mũi nhẹ nhàng hít hà, tiếp theo lại quan sát một chút Tiên Tinh Thạch, cuối cùng, tại Dương

Diệp ánh mắt mong chờ bên trong, Tiểu Bạch lắc cái đầu nhỏ.

“Không thể sao?” Dương Diệp nói khẽ.

Tiểu Bạch lại lắc cái đầu nhỏ, cuối cùng, nàng lấy ra một quả hạt châu, hạt châu này, đúng là Linh Khí Châu kia, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ vung múa.

Rất nhanh, Dương Diệp đã minh bạch.

Tiểu Bạch không phải là không tạo ra Tiên Tinh Thạch, mà là Linh Khí Châu Linh khí không rất tinh khiết, cũng không nhiều đủ, cho nên, căn bản là không có cách tạo ra Tiên Tinh Thạch. Nói cách khác, nếu như có đầy đủ tốt Linh Khí Châu mà nói, nàng là có thể tạo ra Tiên Tinh Thạch đấy.

Tốt Linh Khí Châu!

Dương Diệp nhớ việc này rơi xuống, ngày sau nếu là có cơ hội, nhất định phải chuẩn bị nhiều hơn một chút tốt Linh Khí Châu cho Tiểu Bạch. Không đơn thuần là bởi vì Tiên Tinh Thạch, cũng bởi vì Tiểu Bạch, Tiểu Bạch có Linh Khí Châu tại trên thân thể, đối với trưởng thành của nàng vô cùng có trợ giúp.

Cùng Tiểu Bạch chơi đùa sau khi, Dương Diệp về tới sự thật.

“Đã đến!”

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ phía trước nghìn ngoài... Trượng, mơ hồ có thể thấy được một cái thật lớn hạp cốc, hạp cốc chung quanh, là từng tòa hình dạng quái dị núi cao. Những thứ này núi bất quy tắc tọa lạc tại xa xa, xem ra làm cho người ta vô cùng xốc xếch cảm giác!

Lạc Ổ Cốc!

“Cẩn thận chút!”

Lúc này, Nam Tư Âm nói: “Theo ta được biết, lần này tới, không chỉ có riêng có Nhân Tộc, còn có Ma tộc, yêu tộc, thậm chí còn có một chút cái gì khác tộc, tóm lại, cẩn thận một chút thì tốt hơn. Bởi vì Thánh Nhân Di Tích, liên quan trọng đại, bất luận chủng tộc nào thiên tài, khẳng định đều sẽ không buông tha cho cơ hội này!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi thôi!”

Nam Tư Âm chắn trước mặt của Dương Diệp, “ngươi thật giống như rất không quan tâm!”

Dương Diệp nói: “Ta sẽ không khinh thường đối thủ của chính mình.”

Nói xong, hắn vượt qua Nam Tư Âm, tiếp tục đi về phía trước.

“Thật là một cái quái thai!”

Nam Tư Âm lắc đầu, sau đó đi theo lên.

Rất nhanh, hai người đi tới Lạc Ổ Cốc, trong cốc, thỉnh thoảng có bóng người xẹt qua.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn bề toàn núi, cuối cùng, hắn nhìn về phía xa xa, xa xa, ở đằng kia trên vách núi đá, tản ra kim quang nhàn nhạt.

Ngoại trừ kim quang, còn có từng tia từng tia khí tức từ trong đó tràn ra.

“Thánh Nhân Khí Tức!”

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Nguyên bản Lạc Ổ Cốc này chỉ là một cái chút nào chỗ tầm thường, nhưng mà, có một ngày, nơi đây đột nhiên xuất hiện dị tượng, dẫn được vô số cường giả chú ý, sau đó, cuối cùng mọi người phát hiện, nơi đây, dĩ nhiên là một chỗ Thánh Nhân Di Tích. Vu Tộc tưởng phong tỏa tin tức, nhưng đáng tiếc đã muộn.”

“Như thế nào đi vào?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm lắc đầu, “không biết.”

Dương Diệp: “...”

“Chờ đi!”

Nam Tư Âm nhìn phía xa cái kia vách núi, “nơi đây, nguyên bản phải là có trận pháp, bất quá, trận pháp lộ ra nhưng đã biến mất, cho nên, Thánh Nhân Khí Tức bỏ sót. Cái này, có thể là thánh nhân kia cố ý gây nên, bởi vậy, phỏng đoán không bao lâu, này ẩn núp cửa liền sẽ tự động đi ra.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn xếp bằng ngồi dưới đất, “Vậy đợi chút đi!”

Nam Tư Âm cũng ngồi ở bên cạnh hắn, chính muốn nói gì, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, chỗ đó, một đoàn người chính chậm rãi mà tới.

Cầm đầu đúng là Bắc Thương Nguyệt kia!

Bắc Thương Nguyệt đối với Nam Tư Âm mỉm cười, sau đó liền thu hồi ánh mắt, mang theo một đoàn người đi về phía bên kia.

Nam Tư Âm thu hồi ánh mắt, sau đó nói: “Ta cảm thấy nàng sẽ không dễ dàng như vậy bỏ qua!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi sợ không?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “nàng không dám giết ta, nhưng mà, khẳng định dám giết ngươi.”

“Vì cái gì không dám giết ngươi!” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nam Tư Âm cười hắc hắc, “Nam Tư Gia ta cũng không phải là dễ bắt nạt như vậy, ừ, lại nói, ngươi nghe qua Nam Tư Gia sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tư Âm biểu lộ cứng đờ, sau đó nàng lắc đầu, “sau này có cơ hội mang ngươi đi xem một chút!”

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, mà người tới cũng càng ngày càng nhiều, không khí trong sân cũng càng thêm ngưng trọng khẩn trương.

“Không biết lần này ai sẽ đạt được Thánh Nhân Truyền Thừa!”

Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Thánh Nhân Truyền Thừa, truyền thừa không chỉ có riêng là thánh nhân đạo thống, còn khả năng với hắn hứa nhiều Huyền Bảo, hắc hắc, đây có thể là đồ tốt. Ngươi biết Nhân Quân chứ? Nhân Quân trong tay Thánh Kiếm kia chính là truyền thừa có được.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia núi xa xa vách tường, so sánh với Thánh Nhân Truyền Thừa, hắn càng muốn nhìn một chút cái gọi là thánh nhân là dạng gì.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, không chỉ có hắn, trong tràng rất nhiều người giờ khắc này đều quay đầu rồi.

Trong mắt của mọi người, một người đàn ông chính từ đằng xa chậm rãi đi tới.

Nam tử đang mặc một bộ áo bào trắng, tóc dài xõa vai, thân sau lưng một thanh màu trắng bạc trường thương. Mọi người sở dĩ nhìn về phía nam tử này, là vì trên thân nam tử này tản mát ra khí tức, hơi thở này, vô cùng mạnh, cho trong tràng vô số người đã tạo thành không nhẹ cảm giác áp bách!

Thế!

Khí thế!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

“Người này, rất mạnh!” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không thể phủ nhận, nam tử thực lực xác thực rất mạnh, so với Hưu Sơn Nguyệt kia mạnh hơn nhiều. Bất quá, tại bốn phía này âm thầm, hắn phát hiện, còn có rất nhiều mạnh hơn. Những cái kia không có ra mặt, trốn trong bóng tối, mới là cường giả chân chính!

Dưới bình thường tình huống, càng mạnh người, càng biết điều, bởi vì bọn họ từng va chạm xã hội, biết rõ cái thế giới này, còn có rất nhiều mạnh hơn bọn hắn tồn tại, bởi vậy, bọn hắn ít xuất hiện.

Lúc này, cái kia lưng súng nam tử đi tới trước mặt của Bắc Thương Nguyệt kia, kia đối với Bắc Thương Nguyệt ôm quyền, “thương Nguyệt tiểu thư, tại hạ không tới trễ chứ?”

Bắc Thương Nguyệt cười nói: “Cô Tô Ngôn, thành thật khai báo, vì cái gì muộn như vậy mới đến?”

Cô Tô Ngôn cười cười, sau đó nói: “Tại trên đường gặp phải mấy cái mắt không mở Minh Cảnh cường giả, cho nên đã tới chậm!”

“Ồ?”

Bắc Thương Nguyệt nói: “Để cho ta đoán xem, mấy vị kia hiện tại hẳn đã toàn bộ biến mất chứ?”

Cô Tô Ngôn cười nói: “Hổ thẹn, bốn Minh Cảnh cường giả, ta làm cho đối phương trốn một tên.”

Tiềm ý tứ dĩ nhiên chính là giết ba Minh Cảnh cường giả!

Bắc Thương Nguyệt cười nói: “Chúc mừng Ngôn Huynh, thực lực lại tăng lên!”

Cô Tô Ngôn cười cười, “không đáng giá nhắc tới, trẻ tuổi yêu nghiệt, vẫn là vô cùng hơn. Hôm nay tới đây, ngoại trừ Thánh Nhân Di Tích kia bên ngoài, cũng là muốn mở mang kiến thức càng nhiều nữa siêu cấp yêu nghiệt.”

Bắc Thương Nguyệt nói: “Ngôn Huynh sẽ được như nguyện.”

Ca sát!

Ngay tại lúc này, núi xa xa vách tường đột nhiên truyền đến một đạo rạn nứt âm thanh.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn về phía cái kia vách núi. Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái kia vách núi đột nhiên chậm rãi hướng phía hai bên tách ra, thời gian dần trôi qua, vách núi phần đích càng lúc càng lớn, không đến một hồi, một cái rộng gần trăm trượng con đường chính là xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trong tràng yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, một đạo bóng người đột nhiên hướng phía cái lối đi kia chợt hiện vút đi.

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi đi lên, sau đó đánh: “Chúng ta cũng vào đi thôi!”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, cùng Dương Diệp hướng đạo kia đường đi tới, bất quá rất nhanh, hai người bọn họ ngừng lại, bởi vì Bắc Thương Nguyệt kia một đoàn người xuất hiện ở bên cạnh của bọn hắn.

Bắc Thương Nguyệt quan sát một chút Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, sau đó cười nói: “Hai vị, Thánh Nhân Truyền Thừa này tuy tốt, nhưng mà, mạng này càng tốt hơn, hai vị cảm thấy thế nào?”

Uy hiếp!

Nghe được lời của Bắc Thương Nguyệt, Nam Tư Âm lông mày lập tức nhíu lại, chính muốn nói gì, mà lúc này, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nói: “Đi thôi!”

Nói xong, hắn tiếp tục đi xa đi.

Nam Tư Âm lạnh lùng nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt, sau đó đi theo lên.

Coi thường!

Bắc Thương Nguyệt thần sắc có chút âm trầm. Dương Diệp đây là xích. Trần truồng coi thường a!

Ngay tại lúc này, tại Bắc Thương Nguyệt bên cạnh Cô Tô Ngôn kia đột nhiên nói: “Thương Nguyệt, ngươi cùng hai người này có ân oán?”

Bắc Thương Nguyệt đạm thanh nói: “Không coi vào đâu ân oán, chẳng qua là bị người lừa bịp một chút, bất quá không sao, còn nhiều thời gian!”

“Còn nhiều thời gian?”

Cô Tô Ngôn nhẹ cười cười, “loại chuyện này sao có thể còn nhiều thời gian chứ?

Thương Nguyệt, ngươi nha, chính là tâm quá thiện lương, làm người cũng quá tốt, đương nhiên, này rất tốt, bất quá, nên tàn nhẫn thời điểm, vẫn phải là tàn nhẫn, bằng không thì, người ta dùng muốn cho ngươi khi dễ đây!”

Bắc Thương Nguyệt trầm mặc.

Lúc này, Cô Tô Ngôn đột nhiên vỗ nhè nhẹ bờ vai của nàng, sau đó cười nói: “Nhìn vi huynh làm cho ngươi hả giận!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp

cùng trước
mặt của Nam Tư Âm.

Cô Tô Ngôn quan sát một chút Nam Tư Âm cùng Dương Diệp, sau đó cười nói:
“Thương Nguyệt nàng thiện lương, không thích so đo với người, nhưng mà, cái
này không có nghĩa là người khác có thể tùy ý khi dễ nàng. Mặc kệ các ngươi
làm cái gì, ta cũng không muốn biết, hiện tại, hai vị đến trước mặt nàng, sau
đó quỳ xuống hướng nàng nhận sai, nếu như nàng nguyên nghĩ rằng các ngươi, như
vậy, ta liền cho các ngươi một con đường sống, nếu như không đồng ý...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của Cô Tô Ngôn, “đầu óc!”

Cô Tô Ngôn nhíu mày, “cái gì?”

Dương Diệp đi đến trước mặt Cô Tô Ngôn, nhìn thẳng Cô Tô Ngôn, “đầu óc, là đồ
tốt, hy vọng ngươi cũng có!”

Cô Tô Ngôn: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1896: Có thể động thủ, tận lực chớ ép bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cô Tô Ngôn thần sắc lập tức âm trầm xuống.

Vũ nhục!

Lần thứ nhất, bị người ở trước mặt vô số người vũ nhục.

Cô Tô Ngôn hướng phía trước đi tới một bước, giờ phút này, hắn cùng với Dương

Diệp đã cách xa nhau rất gần. Hắn nhìn thẳng Dương Diệp, “Đến, ta vừa rồi không có nghe rõ, đang nói một lần!”

Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm đang muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nhìn về phía nàng, sau đó nói: “Nhớ kỹ, có thể động thủ, tận lực chớ ép bức!”

Có thể động thủ, tận lực chớ ép bức!

Cái này là Dương Diệp hắn phong cách làm người!

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chính là chém!

Tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, Cô Tô Ngôn sắc mặt lập tức chính là thay đổi.

Nguy hiểm!

Giờ khắc này, toàn thân hắn sởn hết cả gai ốc.

Khinh địch, thật to khinh địch.

Cũng may, cuối cùng không phải người bình thường, năng lực phản ứng bất mãn, kiếm rơi xuống một chớp mắt kia, hai cánh tay hắn đột nhiên tương giao, sau đó hướng đỉnh đầu đỉnh đi lên.

Trên hai tay, xuất hiện một bộ màu vàng bảo vệ tay.

Bành!

Tại dưới ánh mắt ta của tất cả mọi người, Cô Tô Ngôn kia trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn. Vừa dừng lại một cái, khóe miệng của hắn chính là tràn ra một ngụm máu tươi, cùng lúc đó, hắn trên hai cánh tay vậy đối với màu vàng bảo vệ tay, trực tiếp rạn nứt rơi xuống.

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt hiện ra vẻ khiếp sợ, đương nhiên, hơn nữa là còn có kiêng kị!

Đám người Bắc Thương Nguyệt kia giờ phút này cũng đang nhìn Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy kiêng kị. Bất quá, Bắc Thương Nguyệt nhưng không có, nàng thần sắc rất bình tĩnh.

Một kiếm đánh lui Cô Tô Ngôn kia về sau, Dương Diệp cầm theo kiếm trong tay chậm rãi hướng phía Cô Tô Ngôn kia đi đến.

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Cô Tô Ngôn tay phải từ phía sau lưng lấy ra trường thương, sau đó trầm giọng nói: “Ngươi là người phương nào!” Hắn cuối cùng không ngốc, một kiếm đánh lui hắn, dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết, người trước mắt này, tuyệt đối không phải người bình thường!

Dương Diệp dừng bước, hắn không có để ý Cô Tô Ngôn này, mà là nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt kia, trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên hắn nhếch miệng cười cười, sau đó cầm theo kiếm hướng phía Bắc Thương Nguyệt đi đến.

Nhìn thấy một màn này, Bắc Thương Nguyệt kia hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, mà ở bên cạnh nàng mấy người, cũng đều là như gặp đại địch, đề phòng vô cùng.

Bị Dương Diệp coi thường, Cô Tô Ngôn kia sắc mặt càng thêm khó coi. Đặc biệt là tại trước mặt Bắc Thương Nguyệt!

Trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ hóa thành một đạo bạch quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Tại đi vào trước mặt Dương Diệp không sai biệt lắm mấy trượng khoảng cách lúc, hắn tay phải cầm trường thương từ không trung đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Dương Diệp dừng bước, sau một khắc, dưới chân hắn kiếm quang lóe lên, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Cô Tô Ngôn kia, ngay sau đó, kiếm trong tay của hắn hướng phía trước mãnh liệt đất chính là đâm một cái!

Cây kim so với cọng râu!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, kiếm của Dương Diệp cùng thương của Cô Tô Ngôn dùng phương thức trực tiếp nhất kích lại với nhau.

Ầm!

Phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian kịch liệt run lên, thoáng qua, Cô Tô Ngôn kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài.

Mà ở Cô Tô Ngôn bay ngược sau khi ra ngoài, Dương Diệp cũng không có xuất thủ lần nữa, mà là chậm rãi hướng phía Bắc Thương Nguyệt kia đi đến.

Nhưng mà ngay tại lúc này, chỗ xa kia Cô Tô Ngôn trong mắt đột nhiên hiện lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, kia hai tay nắm trường thương trong tay mãnh liệt mà đối với vị trí của Dương Diệp chính là ném một cái.

Trường thương xẹt qua trời cao, chỗ đi qua không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Dương Diệp lần nữa dừng bước, hắn quay người giơ kiếm chính là chém.

Bành!

Một kiếm này, trực tiếp đem cái kia cây trường thương đánh bay, mà sau một khắc, Dương Diệp nhưng là đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Cô Tô Ngôn kia, sau một khắc, mười thanh khí kiếm trực tiếp xuất hiện ở Cô Tô Ngôn kia bốn phía.

Quay người, Cô Tô Ngôn kia trực tiếp bị kiếm quang bao phủ.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp thực sự tại chỗ biến mất, tiến nhập cái kia mảnh kiếm quang bên trong.

“A!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên một tiếng kêu thảm thiết thê lương.

Ngay sau đó, kiếm quang biến mất không thấy gì nữa, tiếp đó, một người đàn ông cầm theo một viên máu dầm dề đầu người từ cái này mảnh kiếm quang bên trong đi ra.

Nam tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp, mà cái đầu người kia, đúng là Cô Tô Ngôn!

Đã chết!

Cô Tô Ngôn đã chết!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay đầu người, sau đó lắc đầu, tiện tay ném tại một bên. Tiếp đó, Dương Diệp cầm theo kiếm trong tay hướng phía Bắc Thương Nguyệt kia đi đến.

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Âm kia nheo mắt, muốn nói lại thôi. Nàng là muốn ngăn cản Dương Diệp đấy, bởi vì Bắc Thương Nguyệt này cũng không phải là có thể tùy tiện giết, giết nàng, vậy khẳng định là muốn hỏng đại sự. Nhưng mà nàng biết, Dương Diệp khẳng định sẽ không để ý đấy!

Dương Diệp liền Liệp Vu Nhất Tộc, kể cả nàng, cũng dám giết, Bắc Thương Nguyệt này thân phận tại đặc thù, cũng không có so với nàng cùng Liệp Vu Nhất Tộc đặc thù bao nhiêu!

Xa xa, Dương Diệp ngừng lại, lúc này, hắn cùng với Bắc Thương Nguyệt kia cách xa nhau không đến mười trượng khoảng cách.

Bắc Thương Nguyệt bên cạnh đám người đề phòng vô cùng!

Dương Diệp nhìn lên trước mặt Bắc Thương Nguyệt, sau đó nở nụ cười, “ta nghe qua nhĩ lão chuyện của cha, nói như thế nào đây, cha của ngươi, xác thực tính một nhân vật. Nhưng mà, không nghĩ tới nữ nhi của hắn, dĩ nhiên là ngươi loại hóa sắc này!”

Nghe vậy, Bắc Thương Nguyệt kia sắc mặt đột nhiên biến đổi, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là lại nói: “Cha của ngươi bằng hai tay đánh ra hôm nay thành tựu, mà ngươi thì sao? Chơi này ít trò mèo? Ngươi không cảm thấy ném nhĩ lão mặt của cha sao?”

Bắc Thương Nguyệt nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhoẻn miệng cười, đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng, thoáng qua, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày nàng.

Không có dấu hiệu nào!

Bắc Thương Nguyệt sở dĩ không có phản ứng kịp, là bởi vì nàng cách Dương Diệp thân cận quá quá gần, còn nữa, Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, nhưng lại thi triển ra một kiếm nháy mắt.

Một kiếm này, Bắc Thương Nguyệt căn bản phòng không thể phòng!

Dương Diệp cầm kiếm chống đỡ lấy Bắc Thương Nguyệt, sau đó nói: “Nhìn thấy không? Tưởng giết ngươi, tùy thời cũng có thể!”

Bắc Thương Nguyệt trầm giọng nói: “Ta xa xa đánh giá thấp ngươi rồi!”

Dương Diệp nói: “Nữ nhân, ta không thích nhất chính là chơi này ít trò mèo, mà ngươi một mà ở, hết hai tới ba đi theo ta tới chơi những thứ này, nói thật, ta rất không kiên nhẫn được nữa.”

Nói xong, kiếm nhập ba phần.

Trong chốc lát, máu tươi lập tức tràn ra, trong khoảnh khắc, Bắc Thương Nguyệt cả khuôn mặt biến thành một gương mặt đầy máu!

“Tiểu hữu thủ hạ lưu tình!”

Lúc này, một giọng già nua đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một ông già xuất hiện ở Bắc Thương Nguyệt sau lưng cách đó không xa.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào lão giả kia sau lưng, “ta còn tưởng rằng các hạ không ra ngoài đây!”

Lão giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Nguyên lai tiểu hữu sớm liền phát hiện ta. Hổ thẹn, hổ thẹn! Tiểu hữu, Thương Nguyệt nha đầu này trẻ tuổi, không hiểu chuyện, chỗ đắc tội, mong rằng tiểu hữu không nên để bụng, lão hủ thay nàng hướng tiểu hữu nhận lỗi!”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “nho nhỏ tâm ý, mong rằng tiểu hữu xin vui lòng nhận cho!”

Dương Diệp thần thức nhìn lướt qua Nạp Giới kia, trong Nạp Giới, Tiên Tinh Thạch khoảng chừng năm mươi khối!

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía lão giả, “kỳ thật, ta cho rằng tiền bối sẽ uy hiếp ta, để cho ta bỏ qua nàng đây!”

Nếu như lão giả thật sự làm như vậy, không hề nghi ngờ, đầu của Bắc Thương Nguyệt này nhất định sẽ dọn nhà!

Lão giả lắc đầu, “Là nha đầu này đã làm sai chuyện, lão phu có thể nào không
phân tốt xấu chứ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nhìn về phía trước mặt Bắc Thương
Nguyệt, “lần sau đâu rồi, không nên tại tự cho là thông minh rồi. Hiểu chưa?”

Bắc Thương Nguyệt nhìn thẳng Dương Diệp, “thụ giáo!”

Dương Diệp mỉm cười, sau đó thu hồi mai Nạp Giới kia, tiếp đó, hắn quay người
đi tới trước mặt Nam Tư Âm kia, sau đó nói: “Đi thôi!”

Nói xong, hắn đi xa đi.

Nam Tư Âm quay đầu nhìn thoáng qua Bắc Thương Nguyệt kia, sau đó cười nói:
“Thương Nguyệt cô nương, sau này còn gặp lại ha…”

Nói xong, nàng vội vàng đuổi theo Dương Diệp.

Tại chỗ.

Bắc Thương Nguyệt gắt gao nhìn phía xa Dương Diệp cùng bóng lưng của Nam Tư
Âm, “Lê thúc, vì sao không ra tay? Liền ngươi cũng không có nắm chắc sao?”

Lão giả kia lắc đầu, “nha đầu, ngươi còn quá trẻ.”

“Như thế nào?” Bắc Thương Nguyệt nhìn về phía lão giả.

Lão giả nói: “Ngươi cảm thấy người này là người bình thường sao?”

Bắc Thương Nguyệt trầm mặc.

Lão giả lại nói: “Nam Tư Gia, sao mà cao ngạo? Nhưng mà, bọn hắn rõ ràng cho
phép mình Đại Tiểu Thư đi theo người này, mà Nam Tư Âm này tại nam tử này
trước mặt, ngươi không có phát hiện sao? Nàng cũng không phải làm chủ sao, mà
là đối với nam tử này nói gì nghe nấy!”

Bắc Thương Nguyệt trầm mặc như trước.

Lão giả tiếp tục nói: “Hắn dám giết Liệp Vu Nhất Tộc, dám ra tay với ngươi, nếu như hắn là người bình thường, hắn dám làm như thế sao?”

“Tra không được lai lịch của hắn sao?” Bắc Thương Nguyệt nói.

Lão giả lắc đầu, “tra không được, duy nhất tra được chính là hắn đi qua La Phù Tông, sau đó dùng mười hơi thở thời gian xông qua La Phù Đạo!”

“Mười hơi!”

Bắc Thương Nguyệt đột nhiên nhìn về phía lão giả, “chắc chắn chứ?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “La Phù Tông trưởng lão chính miệng từng nói, không có giả. Cho nên, nam tử này, không đơn giản a.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Bắc Thương Nguyệt, “nha đầu, trẻ tuổi, khó tránh khỏi khí thịnh, nhưng mà, không thể quá độ, mà lại khi biết sai về sau, không thể đang tiếp tục sai xuống dưới. Chúng ta cùng người này cũng không quá đại ân oán, nhưng mà, ngươi cũng đã biết, nếu như ngươi tiếp tục đối địch với hắn, ngươi giết hắn đi, hoặc là hắn đã giết ngươi, khi đó, thế lực sau lưng của hắn nhất định nổi lên, mà Bắc Thương Thành chúng ta, thì sẽ nhiều đại địch!”

Bắc Thương Nguyệt hít sâu một hơi, sau đó nhẹ gật đầu, “ta sai rồi. Lê thúc yên tâm, ta sẽ không đang chủ động gây ra hắn!”

Lão giả trong mắt hiện lên một vòng vui mừng, “ngươi có thể nghĩ như vậy, đương nhiên tốt. Đương nhiên, Bắc Thương Thành ta cũng không phải tùy tiện mặc người khi, nếu như hắn chủ động trêu chọc ngươi, ngươi cũng không cần quá kinh sợ. Bắc Thương Thành, là hậu thuẫn của ngươi!”

Bắc Thương Nguyệt nhẹ gật đầu, “Thương Nguyệt đã minh bạch!”

Lão giả nói: “Mau vào đi thôi, đã chậm, có thể ngay cả súp đều uống không tới.

Đúng rồi, cẩn thận âm thầm mấy tên kia, đặc biệt là Vu Tộc cái kia lê vu, người này đã đi tới nơi đây, nhất thiết phải cẩn thận người này.”

“Nàng cũng tới?” Thương Nguyệt trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Lão giả nhẹ gật đầu, “không chỉ có nàng, Nhân tộc trăm dặm tiên, Ma tộc vạn không nhân, đều đã tới. Cho nên, cẩn thận một chút đi! Ngoại trừ mấy cái này, còn có một chút trốn trong bóng tối, tóm lại, cẩn thận một chút đi. Nhớ kỹ, mạng trọng yếu nhất!”

Bắc Thương Nguyệt ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “thật sự là Long tranh Hổ đấu a!”

...

Trên đường.

“Vì cái gì không giết Bắc Thương Nguyệt kia?” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm đột nhiên hỏi Dương Diệp.

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nhìn về phía Nam Tư Âm, “giết nàng, lão nhân kia sẽ tới giết ta, nàng Bắc Thương Thiết Kỵ Hội tới giết ta, cha nàng sẽ tới giết ta, ngẫm lại đều đau đầu a!”

Nam Tư Âm: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1897: Cùng ta lẫn vào đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật, nguyên nhân chân chính là, lúc ấy hắn rất khó giết chết Bắc

Thương Nguyệt kia.

Bắc Thương Nguyệt với tư cách nữ nhi của Bắc Thương Vương, làm sao có thể một điểm phòng thân bảo bối cũng không có? Khi hắn kiếm chống đỡ tại Bắc Thương Nguyệt giữa lông mày một khắc này, hắn cũng đã cảm nhận được một cỗ lực lượng khóa lại kiếm của hắn.

Cỗ lực lượng này, không phải tới từ lão giả kia, mà là đến từ bản thân Bắc Thương Nguyệt.

Đương nhiên, nếu như hắn liều mạng, vẫn có niềm tin đánh chết Bắc Thương Nguyệt đấy, chỉ có điều, như vậy cũng quá mất thì giờ. Hơn nữa, cái kia âm thầm lão giả tất nhiên sẽ ra tay, thậm chí Bắc Thương Vương kia đều sẽ đích thân hiện thân.

Cuối cùng, nữ nhân kia thế nhưng là nữ nhi của hắn.

Dùng Bắc Thương Vương cường giả loại này, khẳng định thì sẽ không ngồi nhìn nữ nhi của hắn ngủm. Mà hắn hiện tại, việc cấp bách là Thánh Nhân Di Tích, sau đó đi thiên giới tìm Tiểu Thất cùng Tử Nhi, đương nhiên, còn có một điểm, hắn cũng muốn đi hỏi một chút Tiểu Thất, còn có biện pháp nào không có thể phục sinh Nhị tỷ!

Bởi vậy, tại lão giả kia quyết định dàn xếp ổn thỏa lúc, Dương Diệp cũng không có cự tuyệt.

Được chỗ tốt hãy thu tay!

Một lát sau, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ngừng lại, tại phía trước hai người, là một tòa Cổ Thành.

Thành vô cùng Cổ lão, nhưng mà bảo tồn nhưng vậy rất tốt. Cả tòa thành không lớn, so với Bắc Thương Thành nhỏ hơn rất nhiều, nhưng mà thành này cho cảm giác của Dương Diệp, nhưng là so với Bắc Thương Thành cho cảm giác của hắn còn muốn rung động!

Bởi vì này thành là huyền không, mà thành này, không hề là dựa vào trận pháp gì huyền không, mà là dựa vào một thanh kiếm gãy!

Này thanh kiếm gãy hơi dài, khoảng chừng dài khoảng ba trượng, là bình thường kiếm mười mấy lần dài. Thanh kiếm này chuôi kiếm chống đỡ trên mặt đất, mà kiếm đỉnh thì là đè ở này tòa thành này vị trí trung tâm.

Một thanh kiếm nhô lên cả tòa thành!

“Đó là cái gì kiếm?” Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm nói khẽ.

Dương Diệp cẩn thận quan sát một chút kiếm kia, kiếm rất bình thường, bình thường đến không có bất kỳ xuất sắc địa phương. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là minh bạch, có nhiều thứ, giản lược mà không đơn giản, bình thường mà không phàm trần!

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nhìn về phía cái kia cửa thành, trên cửa thành phương, có khắc ba chữ: Thiên cư thành.

“Đi thôi!” Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Nam Tư Âm cùng đi tiến vào trong thành, trong thành, kiến trúc cực nhỏ, tăng thêm trời u u ám ám, điều này làm cho trong thành xem ra có vẻ hơi hoang vu âm trầm.

Hai người thẳng đến trong thành chủ điện, khi bọn hắn đi vào chủ điện lúc, hai người phát hiện, lúc này chủ điện đã tụ tập rất nhiều người. Nhưng mà, mọi người sắc mặt đều có chút không dễ coi.

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm hướng trong điện nhìn lại, trong điện, rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả.

“Thành trống không!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “đúng là mẹ nó vô nghĩa, dĩ nhiên là một tòa thành trống!”

Thành trống không!

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, trực giác nói cho hắn biết, thành này không có đơn giản như vậy.

Thời gian dần trôi qua, rất nhiều người bắt đầu rút lui khỏi chủ điện, những người này cũng không hề rời đi, mà là núp trong bóng tối quan sát.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta đi trước!”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, đi theo Dương Diệp đi tới một xó xỉnh không người.

Trong góc, Dương Diệp vỗ nhè nhẹ bộ ngực của chính mình, “Tiểu gia hỏa, đi ra!”

Nam Tư Âm mặt mũi tràn đầy nghi hoặc.

Ngay tại lúc này, bạch quang lóe lên, một cái tròn vo Tiểu gia hỏa xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Này một tiểu tử dĩ nhiên chính là Tiểu Bạch!

Nhìn thấy Tiểu Bạch một khắc này, Nam Tư Âm hai mắt lập tức phát sáng lên, thò tay thì đi sờ Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Nam Tư Âm, sau đó duỗi ra một cái tiểu trảo chặn tay của Nam Tư Âm.

Xấu cự!

Nàng Tiểu Bạch có thể không phải là người nào đều có thể động vào!

Nam Tư Âm: “…”

Lúc này, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói:
“Tiểu gia hỏa, tìm nhìn xem, ở đâu có bảo bối.” Muốn nói tầm bảo, Tiểu Bạch kia tuyệt đối là thứ nhất. Không có có bảo bối gì có thể tránh được cái mũi của nàng!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng nàng chỉ chỉ bên phải.

Chỗ đó, chính là trước kia chủ điện phương hướng.

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch liền đi về bên kia, một bên Nam Tư Âm vội vàng theo tới, sau đó nói: “Này, ngươi này một tiểu tử mua ở đâu? Ta cũng muốn đi mua một cái!”

Dương Diệp dừng bước lại, hắn nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó nói: “Không phải là mua.”

“Không phải là mua?” Nam Tư Âm sửng sốt.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Là nhặt!”

“Cái đó nhặt? Ta cũng đi lấy một cái!” Nam Tư Âm thốt ra.

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, hắn không có ở để ý Nam Tư Âm, ôm Tiểu Bạch bước nhanh hướng phía chủ điện đi đến.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm còn có Tiểu Bạch lần nữa đi tới chủ điện.

Mà giờ khắc này, chủ điện đã không có người nào.

Dương Diệp nhìn về phía trong ngực Tiểu Bạch, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng chuyển cái đầu nhỏ quan sát một chút bốn phía, cuối cùng, nàng ánh

mắt đã rơi
vào đại điện ngay phía trên trên vách tường.

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm cũng nhìn về phía vách tường kia, trên vách tường,
bóng loáng như cảnh, cũng không có chỗ đặc thù gì.

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm vừa nhìn về phía Tiểu Bạch.

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến trên vách tường kia, tại Dương Diệp cùng dưới ánh
mắt chăm chú của Nam Tư Âm, Tiểu Bạch hữu trảo đột nhiên nhanh nắm lại, nàng
hai mắt mở thật to đấy, tiếp đó, nàng dùng cái kia nắm tay nhỏ mãnh liệt một
quyền đánh vào trên vách tường kia!

Nắm đấm rơi ở trên vách tường, không có bất cứ động tĩnh gì.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn quả đấm của chính mình, sau đó đối
với vách tường lại là một quyền.

Vẫn như cũ không có động tĩnh!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng tiểu trảo chỉ chỉ vách tường,
lại huy vũ hạ quả đấm của chính mình, hình như là đang hỏi vì cái gì.

Dương Diệp thần sắc hơi có chút lúng túng, hắn do dự một chút, sau đó nói:
“Quả đấm ngươi quá nhỏ.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn quả đấm của chính mình, cuối cùng
nàng nhếch miệng cười cười, sau đó tiểu tay khẽ vẫy, lập tức, kiếm trong tay
của Dương Diệp trực tiếp bay đến nàng móng vuốt trong. Nàng hai cái móng nhỏ
ôm kiếm, quay người đối với vách tường kia chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một kiếm rơi xuống, cả tòa đại điện lập tức kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Tiểu Bạch nhìn chung quanh, sau đó vội vàng thối lui đến trên vai của Dương Diệp, nàng cũng tò mò nhìn chằm chằm vào vách tường kia.

Bởi vì chung quanh rung rung, lập tức kinh động đến trong thành vô số người, rất nhanh, trong điện chính là tụ tập không dưới mấy chục người, còn có rất nhiều người đang nhanh chóng chạy đến.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, vách tường trực tiếp xuất hiện một kẽ hở.

Thời gian dần trôi qua, vách tường rách càng lúc càng lớn, rất nhanh, một con đường lớn xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người hai mắt lập tức lửa nóng.

Đột nhiên, một đạo nhân ảnh trực tiếp tiến vào cái lối đi kia bên trong. Đã có đệ nhất nhân, rất nhanh thì có người thứ hai.

Không đến một hồi, trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Nam Tư Âm còn có Tiểu Bạch.

“Như thế nào không đi vào trước?” Nam Tư Âm hỏi.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy thánh nhân truyền thừa dễ dàng đạt được như vậy sao?”

Nam Tư Âm nói: “Ngươi nói là gặp nguy hiểm?”

Dương Diệp nói: “Không biết, nhưng mà, khẳng định không phải là đơn giản như vậy. Đi thôi, chúng ta đi vào ngó ngó!”

Tiến vào thông đạo về sau, có khoảng trời riêng.

Ở trước mặt hai người, là một khu rừng trúc, cuối tầm mắt, đều là rừng trúc.

"Không có thể bay!"

Nam Tư Âm ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Có sức mạnh thần bí!"

"Vậy đi!" Dương Diệp nói.

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, hai người tiếp tục đi về phía trước, rừng trúc rất lớn, rất dài. Bất quá rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm hai người ngừng lại.

Tại bọn họ trước mặt, xuất hiện ba cỗ thi thể.

Toàn bộ đều là bị cây trúc đánh vào mi tâm mà chết!

Nam Tư Âm trầm giọng nói: "Quả nhiên không có đơn giản như vậy!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Đi thôi!"

Nam Tư Âm vừa phải đi, đột nhiên, tại bọn họ bốn phía rừng trúc đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, ở bên cạnh bọn hắn hai cây cây trúc đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, sau đó bay thẳng đến bọn hắn phóng tới.

Ngay tại Nam Tư Âm phải ra tay lúc, đột nhiên, cái kia hai cây cây trúc trực tiếp vỡ ra, thoáng qua, hai đạo ngân quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện, tốc độ cực nhanh, Nam Tư Âm còn chưa kịp phản ứng, cái kia hai đạo ngân quang chính là đã tới giữa lông mày nàng.

Đã xong!

Đây là ý của Nam Tư Âm giờ phút này.

Mà đúng lúc này, một thanh kiếm chắn giữa lông mày Nam Tư Âm.

Keng!

Hai đạo ngân quang trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho đánh nát.

Nhưng mà ngay tại lúc này, hai người chung quanh một ít khắp trúc Lâm Khai mới điên cuồng rung rung, sau một khắc, những thứ này rừng trúc vậy mà toàn bộ đột ngột từ mặt đất mọc lên.

“Tiểu tử, đây là Vu Thuật!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh, “đây là Khống Linh Thuật, khả khống vạn vật, thi triển người hỏa hầu đã đạt tới chín thành thục, là một nhân vật, cẩn thận chút.”

Vu Tộc!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, thoáng qua, kiếm trong tay của hắn đột nhiên một cái quét ngang.

Xùy~~!

Kiếm quang qua, chung quanh hắn những trúc kia trực tiếp bị chém gãy ngang.

Nhưng mà, mấy trăm đạo ngân quang nhưng là uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía hắn cùng với Nam Tư Âm kích xạ mà tới.

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, mười thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở chung quanh hắn, sau một khắc, kiếm quang tung hoành, những kiếm này quang tựa như một cái quang cầu khổng lồ đem hai người bọn họ cho bảo vệ.

Rầm rầm rầm...

Trong tràng, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, ước chừng hơn một khắc sau, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó phóng lên trời, ngay sau đó, đạo kiếm quang kia trực tiếp không vào phía trước một khu rừng trúc ở chỗ sâu trong.

Ầm!

Một mảnh kia rừng trúc trực tiếp nổ ra.

“Kiếm Tu!”

Một giọng nói từ ở giữa sân vang lên.

Cách đó không xa, kiếm quang tiêu tán, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm xuất hiện ở trong tràng, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ phía trước cách đó không xa, đứng đấy một tên ăn mặc quái dị váy nữ tử, sở dĩ quái dị, là vì nữ tử trên váy dài, vẽ một con dữ tợn dị thú, dị thú giương nanh múa vuốt, giống như nhắm người mà cắn.

Nữ tử đi chân trần lơ lửng, cách mặt đất ước chừng tầm mười cen - ti - mét, ở dưới chân, là một cái bò phục màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ.

Vu Tộc đấy!

Dương Diệp nhìn đối phương một cái, sau đó giơ tay liền một kiếm.

Xùy～～!

Một đạo kiếm khí đi thẳng tới đàn bà trước mặt, nhưng mà, nữ tử cũng không có ra tay, tại dưới chân nàng cái kia con rắn nhỏ đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, kia trực tiếp há mồm khẽ hấp, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp liền là bị kia hấp vào trong bụng.

Mà kia nhưng không có nửa điểm sự tình, ngược lại còn lộ ra một tia mãn nguyện.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại.

“Nuốt linh mãng xà!”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Tiểu tử, cái đồ chơi này thật không đơn giản, cẩn thận chút!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, trên bả vai hắn Tiểu Bạch đột nhiên vỗ vỗ bờ vai của hắn, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ chính mình.

Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Ý tứ của Tiểu Bạch là, để cho nàng đến!

Ngay tại Dương Diệp ngây người lúc, Tiểu Bạch đã ngồi một thanh kiếm hướng phía nàng kia chậm rãi bay qua.

Chính xác là hướng phía con rắn kia bay đi.

Tiểu Bạch ánh mắt đã rơi vào con rắn kia bên trên, tại nàng trong ánh mắt, tràn đầy vẻ hưng phấn. Giống như phát hiện cái gì tốt đùa món đồ chơi bình thường!

Rất nhanh, Tiểu Bạch ngừng lại, tiếp đó, nàng lấy ra một mai Tiên Tinh Thạch nhét vào con rắn kia trước mặt của, sau đó tiểu trảo đối với mình quơ quơ, ý kia là: Cùng ta lẫn vào đi!

Vu Tộc nữ tử: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1898: Kéo dài tới trong tòa tháp đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng ta lẫn vào đi!

Cái này là ý tứ của Tiểu Bạch.

Chứng kiến bảy màu con rắn nhỏ thôn phệ kiếm khí một khắc này, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi liền sáng. Bởi vì nàng cảm thấy này thật thần kỳ, dù sao nàng là không làm được. Nuốt Phệ Linh khí, nàng ngược lại là có thể, thôn phệ Kiếm Khí thì không được.

Vui!

Cứ việc chơi!

Cái này là Tiểu Bạch ngay lúc đó ý tưởng, sau đó nàng bắt đầu ngăn cản Dương Diệp ra tay, bởi vì nàng sợ Dương Diệp một lần liền đem con rắn kia giết đi!

Trước mặt của người khác thông đồng sủng vật của người khác, việc này, cũng liền Tiểu Bạch có thể làm được. Nhưng lại làm như vậy lẽ thẳng khí hùng!

Cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ nhìn thoáng qua trước mặt Tiên Tinh Thạch, sau đó vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, nó không có công kích Tiểu Bạch, mà là lắc đầu.

Cự tuyệt!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nhún vai, tỏ vẻ bất lực.

Rất nhanh, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Vu Tộc Nữ Tử kia, do dự một chút, nàng lấy ra hai mai Tiên Tinh Thạch thả ở trong không trung, sau đó chỉ chỉ phía dưới cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ.

Vu Tộc Nữ Tử đạm thanh nói: “Không bán!”

Tiểu Bạch không hề từ bỏ, nàng tiểu trảo lại lật, rất nhanh, hai quả trái cây xuất hiện ở nàng móng vuốt trong.

“Niết Bàn Quả!”

Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “ngươi vẫn còn có Niết Bàn Quả, thứ này, xem như một cái tốt!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía xa xa, xa xa, Vu Tộc Nữ Tử kia lần nữa lắc đầu, “không bán!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng đem trái cây cùng Tiên Tinh Thạch thu vào, tiếp đó, nàng ánh mắt đã rơi vào cái kia màu sắc rực rỡ tiểu thân rắn. Do dự một chút, nàng tiểu trảo liền muốn nắm cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ.

Kéo dài tới trong tòa tháp đi!

Đây là ý của Tiểu Bạch giờ phút này, bởi vì phàm là đến trong tòa tháp đồ vật, đều là của nàng!

Dương Diệp tự nhiên rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý đồ, lập tức vội vàng xuất hiện ở trước mặt của Tiểu Bạch, ngăn trở Tiểu Bạch, sau đó nghiêm mặt nói: “Làm người, muốn giảng đạo lý, biết không?” Giờ phút này, hắn quyết định, muốn hảo hảo giáo giáo Tiểu Bạch, bằng không thì, Tiểu gia hỏa này quả thực muốn lên thiên.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch, nghiêm mặt nói: “Con rắn kia là người ta, đúng hay không?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, tỏ vẻ không có dị nghị.

Dương Diệp lại nói: “Nếu là người ta, vậy sao ngươi có thể đi cướp người ta đây này?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ xa xa cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, tiếp theo vừa chỉ chỉ chính mình.

Ý kia là: Ta kéo nó đến trong tòa tháp về sau, nó liền là của ta.

Rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ về sau, Dương Diệp mặt đen lại, Tiểu Bạch này lúc nào học được loại này cường đạo suy luận?

Dương Diệp sửa sang lại suy nghĩ, sau đó nói: “Đồ đạc của người khác, liền là của người khác, chúng ta muốn giảng đạo lý, hiểu hay không?”

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng gãi gãi tay của Dương Diệp, sau đó nàng tiểu trảo nắm chắc thành quyền, tiếp đó, nàng bắt đầu quơ...

Đây là ở nói với Dương Diệp: Ngươi đã nói, quả đấm lớn liền có đạo lý.

Dương Diệp: “...”

Không có cách nào khác giáo dục!

Dương Diệp đau cả đầu. Hắn nhẹ véo nhẹ bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bạch trứng, sau đó nói: “Đi vào trước, sau này ta đang từ từ nói với ngươi.”

Tiểu Bạch có chút không thôi nhìn thoáng qua cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, nhưng nàng không có đi cưỡng đoạt. Nàng bay đến trước mặt Dương Diệp, sau đó dùng trán của chính mình cọ xát cái mũi của Dương Diệp, tiếp đó, thân hình của nàng lóe lên, đi vào trong Hồng Mông Tháp!

Tiểu Bạch tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Vu Tộc Nữ Tử kia, mà lúc này, Vu Tộc Nữ Tử đột nhiên nói: “Ta trên người ngươi nghe thấy được Vu Tộc khí tức!”

[t r uyen cua tui 00 vn]

Vu Tộc Khí Tức!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, khó trách đối phương không tại động thủ, mà là nghe thấy được trên thân hắn Vu Tộc Khí Tức. Chẳng qua là, hắn ẩn núp tốt như vậy, đối phương là thế nào phát hiện?

“Là cái kia Thông Linh mãng xà!”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Rắn này Thông Linh, ngươi mới vừa xuất thủ lúc, hẳn là nó cảm nhận được!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia màu sắc rực rỡ con rắn nhỏ, sau đó nhìn về phía nàng kia, đang muốn nói chuyện, lúc này, tại bên cạnh hắn Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Hắn là bán Nhân bán Vu!”

Bán Nhân bán Vu!

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, nữ nhân này làm cái quỷ gì?

Nam Tư Âm lại nói: “Trên thân hắn không chỉ có Vu Tộc Huyết Mạch, tu luyện cũng là Vu Tộc công pháp!”

Vu Tộc Nữ Tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt hiện lên một vòng thương cảm, thoáng qua, nàng quay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

“Nàng vừa rồi nhìn gì vậy?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm hỏi lại, “ngươi biết cái gì là bán Nhân bán Vu sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tư Âm nói: “Liền là nhân tộc cùng Vu Tộc kết hợp về sau, sinh người đi ra ngoài, chính là bán Nhân bán Vu, loại người này, Nhân tộc không tha cho, tại Vu Tộc cũng là được xa lánh, rất đáng thương. Mặc kệ cái này, chúng ta đi nhanh đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cũng không muốn tiếp tục tại đây lãng phí thời gian.

Hai người tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hai người đi ra cái rừng trúc kia, trên đường đi, Dương Diệp hai người gặp được rất nhiều thi thể, những thi thể này, toàn bộ đều là nhân tộc.

Hiển nhiên, đây là Vu Tộc Nữ Tử kia giết!

“Nếu như Thánh Nhân Di Tích tại Nhân Tộc, người của Vu Tộc đi, tương tự sẽ bị như vậy đối đãi!”

Dương Diệp bên cạnh, Nam Tư Âm nói: “Giữa hai tộc, chỉ cần có điểm cơ hội, thì sẽ ngươi giết ta, ta giết ngươi, sau này ngươi thì sẽ thói quen!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ phía trước, là mỗi một dãy núi.

Dãy núi!

Dương Diệp chân mày cau lại, làm sao tìm được Thánh Nhân Di Tích kia?

Tiểu Bạch!

Dương Diệp lập tức nghĩ tới Tiểu Bạch, hắn liền tranh thủ Tiểu Bạch giao ra.

Nhìn lên trước mặt Tiểu Bạch, Dương Diệp cười tủm tỉm nói: “Tiểu Bạch, mau nhìn xem, ở đâu có bảo bối.”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vung múa.

Rất nhanh, Dương Diệp mặt đen lại.

Tiểu Bạch là nói: Bảo bối là của người khác, không thể loạn cầm!

Gia hỏa này...

Dương Diệp đau cả đầu! Này làm như thế nào nói với Tiểu Bạch chứ?

Nghĩ một lát, Dương Diệp nói: “Bảo bối này với ngươi vừa rồi bảo bối kia, không giống với, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó lắc cái đầu nhỏ.

Dương Diệp đột nhiên đem Tiểu Bạch bế lên, sau đó nói: “Dù sao, sau này, ta nói là rất đúng, là đúng, ta nói là sai, liền là sai, đã hiểu chưa?”

Tiểu Bạch: “...”

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ Tiểu Bạch mông đít nhỏ, sau đó nói: “Mau nhìn xem, ở đâu có bảo bối.”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hà, rất nhanh, ánh mắt của nàng đột nhiên sáng ngời, tiếp đó, nàng tiểu trảo hướng phía xa xa bên phải chính là chỉ một cái, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Gặp được tốt bảo bối!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch chỉ vào phương hướng, “đi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp bắt lấy Nam Tư Âm thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Trên đường đi, hai người không có ở gặp được người nào, hiển nhiên, bọn hắn đi con đường này là một cái cuối cùng địa phương vắng vẻ.

Ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ngừng lại.

Ở trước mặt hai người, là một ngọn núi, núi không cao, chừng trăm trượng.

Tiểu Bạch chỉ chỉ trước mặt núi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp có chút trầm mặc, thoáng qua, hắn chậm rãi hướng phía ngọn núi kia đi đến, mà đúng lúc này, ngọn núi kia đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, ngọn núi kia chân núi đột nhiên chấn động lên, thoáng qua, vách núi bắt đầu tróc ra.

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, trong mắt có một tia đề phòng!

Cái kia vách núi rơi xuống càng ngày càng nhiều, rất nhanh, một màn ánh sáng xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của Nam Tư Âm.

Màn sáng hình dạng là một cánh cửa!

Cửa!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Cẩn thận chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi tới màn sáng kia trước, sau đó một kiếm đâm vào trên quầng sáng kia.

Bành!

Màn sáng khẽ run lên, nhưng mà một chút sự tình đều không có!

Dương Diệp nhíu mày, chìm đếm thầm hơi thở về sau, hắn chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang đánh vào trên quầng sáng kia.

Bành!

Màn sáng lần nữa run lên, nhưng mà, màn sáng nhưng là một chút việc đều không có!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại. Trầm mặc một hồi, Dương Diệp đang chuẩn bị dùng Thánh Kiếm kia của Nhân Quân, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở màn sáng kia trước mặt của, ngay sau đó, nàng tiểu trảo liền muốn sờ hướng màn sáng kia, bất quá, cũng là bị

Dương Diệp cho ngăn cản.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhếch miệng cười cười, tiếp đó, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nhấn một cái.

Khi nàng tiểu trảo đè ở trên quầng sáng kia lúc, màn sáng kia lập tức khẽ run lên, ngay sau đó, tại Dương Diệp cùng dưới ánh mắt của Nam Tư Âm, màn sáng kia vậy mà chậm rãi tách ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm nhìn nhau, cuối cùng, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “vì sao lại như vậy?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo huy vũ dưới.

Cảm giác!

Tiểu Bạch năng lực diễn tả vẫn còn có chút kém, bất quá, Dương Diệp vẫn biết ý tứ của nàng.

Tiểu Bạch đối với nguy hiểm là phi thường nhạy cảm, chỉ cần là có thứ nguy hiểm, nàng là tuyệt đối sẽ không dây vào đấy. Mà vừa rồi, nàng cảm giác cái kia không hề nguy hiểm! Về phần tại sao nàng một cái sờ, màn sáng kia thì sẽ tách ra, nàng cũng không biết.

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Chúng ta đi vào!”

“Cẩn thận chút!” Lúc này, Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Thánh Nhân Di Tích, chắc chắn sẽ không bình tĩnh như vậy đấy.”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên!”

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm đi vào, còn Tiểu Bạch, nàng đã bị Dương Diệp đưa đến trong Hồng Mông Tháp.

Bên ngoài rất nguy hiểm, nàng hay vẫn là tiến tháp an toàn một ít.

Ngay tại hai người muốn bước vào sơn động kia lúc, đột nhiên, Dương Diệp ngừng
lại, tại bên cạnh hắn Nam Tư Âm quay đầu nhìn về phía hắn, chính yếu nói, lúc
này, một giọng nói đột nhiên từ phía sau hai người truyền đến, “hắc hắc, đã
biết rõ đi theo ngươi khẳng định có thu hoạch, Quả thật đúng là không sai, cảm
tạ mang chúng ta tới đến chân chính Thánh Nhân Di Tích vị trí!”

Bọ ngựa bắt ve!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, nhưng sau đó xoay người.

...

PS: Cảm tạ: Hồng trần rơi phiêu, vạn Dương Diệp, ngụy mát băng, Lương Thần
Nhật Thiên, Phật công tử cnm địch địch _, thư hữu 50575478, nảy sinh - tiểu
ngốc, thư hữu 50575478, nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1899: Chờ một chốc, ta trước giết người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang cùng Nam Tư Âm sau lưng, chẳng biết lúc nào xuất hiện người, hai nam một
nữ.

Ba thân thể người có chút quỷ dị, lúc ẩn lúc hiện, mà lại không có nửa điểm
chấn động, cho dù là Dương Diệp cũng cảm giác không thấy sự tồn tại của đối
phương.

Cầm đầu là một tên đang mặc trường bào màu trắng tinh nam tử, nam tử xem ra
tuổi rất trẻ, chỉ có hơn hai mươi tuổi, tóc rất dài, đến eo, bất quá,

cũng là bị buộc thành một nhúm, cũng không lộ vẻ mất trật tự.

Trừ ngoài ra, ở trên thân nam tử, còn tản ra một cỗ khí tức thánh khiết.

Nam tử nhìn xem Dương Diệp, mỉm cười, “đa tạ huynh đệ dẫn đường, hiện tại, huynh đệ có thể rời đi.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, chính yếu nói, lúc này, bên cạnh hắn Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Các hạ thế nhưng là Bách Lý Tiên?”

Trong mắt nam tử kia hiện lên vẻ khác biệt, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Nam Tư Âm, “ngươi biết ta!”

Nhìn thấy nam tử thừa nhận, Nam Tư Âm thần sắc lập tức ngưng trọng lên. Nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Bách Lý Tiên, Nhân tộc sáu kiệt xuất một trong. Nhân tộc một đời tuổi trẻ, có một Vương, nhị đế, tam thánh, sáu kiệt xuất, những người này, đại biểu cho Nhân tộc một đời tuổi trẻ.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại tăng thêm thanh âm, “người này, rất mạnh, tuyệt đối không phải bình thường Minh Cảnh cường giả có thể so sánh!”

Xa xa, Bách Lý Tiên kia đột nhiên cười nói: “Không nghĩ tới, ngươi biết còn rất nhiều, nhìn ngươi ăn nói, thân phận của ngươi hẳn cũng không tầm thường, hẳn minh bạch cái gì gọi là thức thời vì tuấn kiệt, cho nên, là chính các ngươi đi, hay vẫn là ta đưa các ngươi đi đây?”

Kia nói xong lời cuối cùng cái này ‘đi’ lúc, tăng thêm thanh âm.

Nam Tư Âm quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười.

Nam Tư Âm sửng sốt.

Dương Diệp cười nói: “Tại chúng ta cái chỗ kia, ngươi biết ta đại biểu cái gì
không?”

“Cái gì?” Nam Tư Âm vô ý thức hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta đại biểu ba chữ: Không thể gây!”

Nam Tư Âm: “...”

Lúc này Dương Diệp lại nói: “Ở trong mắt Dương Diệp ta, cái gọi là Thiên Tài
Yêu Nghiệt, chính là dùng để đạp!”

Nói xong, hắn nắm kiếm trong tay hướng phía Bách Lý Tiên kia ba người chậm rãi
đi đến.

Sau lưng hắn, Nam Tư Âm thẳng tắp nhìn chằm chằm vào bóng lưng của hắn, trong
mắt, có một vòng trước nay chưa có khác thường sắc thái.

Tự tin!

Cùng Dương Diệp tiếp xúc đến nay, nàng phát hiện, Dương Diệp vô cùng tự tin,
mặc kệ đối mặt ai, hắn đều rất tự tin, phần tự tin này, để cho nàng lòng có
xúc động!

Trong ấn tượng của nàng, chỉ gặp qua một người, người nọ, chính là nàng sùng
bái phụ thân. Cái kia đã từng một tay khởi động Nam Tư Gia, hơn nữa lại để cho
Nam Tư Gia có được hôm nay thành tựu như vậy nam nhân.

Xa xa, Dương Diệp cầm kiếm hướng phía Bách Lý Tiên ba người đi đến, ngay tại
lúc này, Bách Lý Tiên bên cạnh một người đàn ông đứng dậy.

Nam tử kia không nói gì, trong tay hắn, xuất hiện một cái Hồng Sắc Hồ Lô, sau
một khắc, một cỗ màu đỏ sương mù đột nhiên từ trong đó phún ra ngoài, này cổ
màu đỏ sương mù tựa như một cái dữ tợn cự long hướng phía Dương Diệp bao phủ

mà tới.

“Có cực độc!” Một bên, Nam Tư Âm kinh hô.

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không dừng bước lại, rất nhanh, cái kia sương mù màu đỏ trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ lại.

Nam Tư Âm sắc mặt đại biến!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong đó vang lên. Rất nhanh, một đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia mảnh sương đỏ vỡ ra đến, sau một khắc, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở nam tử kia trước mặt của, thoáng qua, một thanh kiếm chém xuống một cái.

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Bảy mười đạo chồng lên Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Đạo này Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mặc dù không có dùng Kiếm Vực gia trì, nhưng mà uy lực của nó thực sự đủ để hủy thiên diệt địa.

Người trong nghề vừa ra tay, đã biết có hay không.

Dương Diệp một kiếm này xuất hiện, làm cho Bách Lý Tiên ba sắc mặt người đều là biến đổi, đặc biệt là trước mặt Dương Diệp nam tử kia, giờ khắc này, hắn đồng tử đều rụt, đủ thấy Dương Diệp một kiếm này cho hắn tạo thành rung động là lớn biết bao!

Một kiếm này, tới rất nhanh, muốn tránh cũng không được!

Bành!

Kiếm rơi xuống, tại trong mắt của tất cả mọi người, nam tử kia trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Kia vừa dừng lại một cái, trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu. Không chỉ có như thế, kia cả người đều tại rung động.

Vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp thương tổn tới hắn Ngũ Tạng Lục Phủ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử trước ngực, tại trước ngực hắn, có một quả cùng loại tấm gương đồ vật. Vừa rồi, hắn một kiếm kia lực lượng, phần lớn đều bị cái gương này cho thừa nhận.

Dương Diệp cũng không có thu tay lại, muốn xuất thủ lần nữa, đột nhiên, một đạo hắc ảnh hướng phía hắn quét ngang mà đến, tốc độ cực nhanh, khi hắn khi phản ứng lại, đạo hắc ảnh kia đã tới trước mặt của hắn.

Dương Diệp giơ kiếm chính là vừa bổ.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, đạo hắc ảnh kia bay ngược mà quay về.

Dương Diệp bóng đen kia nhìn lại, bóng đen này, là một cây roi. Mà cây roi chủ nhân, đúng là Bách Lý Tiên kia bên cạnh một nữ tử. Dương Diệp liếc nhìn đối phương, sau đó cười nói: “Ta nghĩ đến đám các ngươi muốn cùng ta một chọi một một mình đấu đây!”

Nữ tử nhẹ nhàng múa qua múa lại roi trong tay, sau một khắc, roi trong tay của nàng tựa như một con rắn độc hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên phá vỡ bầu trời.

Xùy~~!

Kiếm quang qua, cái kia cây roi trực tiếp bị một phân thành hai, sau một khắc, kiếm quang đi tới trước mặt cô gái kia. Mà lúc này, tay của cô gái trong đột nhiên nhiều hơn một cây chủy thủ, thoáng qua, hàn mang chợt lóe lên, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị xé tan thành phấn.

Nhưng mà, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của nàng, ngay sau đó, một thanh kiếm bay thẳng đến nàng chém xuống một cái.

Bành!

Kiếm rơi xuống, nàng kia trực tiếp xuất hiện ở ba ngàn trượng có hơn. Kia vừa dừng lại, tay phải của nàng chính là trực tiếp từ trên bờ vai rơi xuống.

Máu tươi phun!

Kiếm thu.

Dương Diệp nhìn về phía một ít thẳng trầm mặc Bách Lý Tiên, “tới phiên ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp giơ tay liền một kiếm.

Kiếm quang đến.

Bách Lý Tiên đột nhiên đưa tay phải ra, sau đó nhẹ nhàng chấn động. Trong chốc lát, Dương Diệp đạo kiếm quang kia trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất.

Bách Lý Tiên nhìn về phía Dương Diệp, “lúc này đây, ta ngược lại có chút đánh giá thấp ngươi rồi. Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hiện tại biến, còn có thể sống một mệnh!”

Hắn không muốn để lại mạng của Dương Diệp, nhưng mà, hắn không muốn ở chỗ này lãng phí sức lực. Đối thủ của hắn, có thể còn chưa có xuất hiện!

“Không thể để cho hắn đi!”

Lúc này, một bên nàng kia đột nhiên nói: “Trên thân hắn có vậy có thể tầm bảo màu trắng sủng vật, tiểu súc sinh kia đối với chúng ta có ích, nhất định phải…”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía nữ tử, “tiểu súc sinh?”

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cách đó không xa Nam Tư Âm nheo mắt, gia hỏa này di chuyển chân hỏa.

Nữ tử bị Dương Diệp như vậy vừa nhìn, cũng là run lên trong lòng, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Nữ tử sắc mặt tím mặt đại biến!

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Bách Lý Tiên cũng theo đó biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Trong tràng đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, Bách Lý Tiên kia về tới tại chỗ, tại trong tay hắn, nhiều hơn một vết máu. Mà Dương Diệp kia nhưng là đã xuất hiện ở trước mặt cô gái kia.

Nữ tử tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, chủy thủ trong tay mãnh liệt một cái cắt ngang.

Đây hết thảy, nhanh, chuẩn, hung ác!

Nhưng mà, Dương Diệp nhanh hơn nàng, chuẩn hơn, ác hơn!

Kiếm quang chợt lóe lên!

Xùy~~!

Một viên xinh đẹp đầu lâu trực tiếp quăng lên không trung.

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Bách Lý Tiên sắc mặt lập tức âm trầm, “ngươi muốn chết!”

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ tay đối với Dương Diệp chính là một chưởng.

Ầm!

Dương Diệp không gian chung quanh kịch liệt run lên, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp bị một cỗ lực lượng thần bí đẩy lui trăm trượng. Nhưng mà, vừa dừng lại một cái, Dương Diệp nhưng là chân phải mãnh liệt một đạp, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Bách Lý Tiên kia bắn mạnh tới.

Bách Lý Tiên trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, sau đó mãnh liệt một chưởng rơi xuống.

Giờ khắc này, tại trước mặt hắn không gian dường như bị cái gì vượt trên một dạng trực tiếp xuất hiện một không gian khổng lồ dấu bàn tay tử.

Mà Dương Diệp, về tới tại chỗ, bị lực lượng kia chấn về đích tại chỗ!

Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực của chính mình, tại trước ngực hắn, có một dấu bàn tay, đạo dấu tay này là thông qua không gian trực tiếp truyền tới trước ngực hắn.

Rất quỷ dị!

Nếu như không phải là thân thể hắn vô cùng cường hãn, vừa rồi một chưởng này, đủ để để cho hắn trọng thương!

“Chết đi cho ta!”

Lúc này, Bách Lý Tiên đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó cách không đối với Dương Diệp chính là một chưởng, Dương Diệp đột nhiên né người như chớp, vừa tránh ra, hắn nguyên lai chỗ ở không gian vị trí chính là nhiều hơn một đạo không gian chưởng ấn.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau một khắc, đột nhiên hắn thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Bách Lý Tiên kia, thoáng qua, một kiếm đâm ra.

Bách Lý Tiên cũng không có trốn tránh, mà là một chưởng vỗ ra.

Hiển nhiên, đối với lực lượng của chính mình có đầy đủ tự tin.

Kiếm chưởng vừa mới tiếp xúc, hai người không gian chung quanh chính là kịch liệt run lên, mà đúng lúc này, Bách Lý Tiên quanh thân đột nhiên nhiều hơn mười thanh khí kiếm, sau một khắc, kiếm quang tung hoành, những kiếm này quang trực tiếp đem Dương Diệp cùng Bách Lý Tiên bao phủ lại!

Ầm!

Đột nhiên, một đạo cường quang từ những cái kia kiếm quang bên trong bừng lên, trong nháy mắt, những cái kia kiếm quang toàn bộ tan thành mây khói, cùng lúc đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó bay ra, người này, đúng là Dương Diệp.

Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, xa xa, trên thân Bách Lý Tiên, nhiều hơn gần mấy chục đạo kiếm thương, bất quá, giờ phút này, tại đỉnh đầu hắn, có một đạo kim sắc khe hở.

Vừa rồi, chính là chỗ này đạo kim sắc khe hở đánh lui hắn đấy!

Át chủ bài, nhiều vô số kể!

Bách Lý Tiên gắt gao định nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, “ngươi đến tột cùng là người phương nào!”

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, “ngươi đoán!”

Bách Lý Tiên trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Đạo kim quang này, mảnh như lông trâu!

Đây là nhanh đến cực hạn hiện tượng!

Dương Diệp đều không có phản ứng kịp, kia chính là trực tiếp bị đạo kim quang này oanh trúng.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này rung động đến vạn trượng có hơn!

Một bên, Nam Tư Âm ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, nàng tay phải chậm rãi nắm chắc, tại giữa lông mày nàng, đột nhiên xuất hiện một đóa Hỏa ấn sen nhớ. Bất quá rất nhanh, đóa hoa này Hỏa ấn sen nhớ biến mất, nàng nhìn về phía xa xa vị trí của Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy khó có thể tin!

Bởi vì nơi xa Dương Diệp, một chút việc đều không có! Cũng không phải nói một chút việc đều không có, ít nhất, sắc mặt là tái nhợt. Nhưng trừ lần đó ra, trên thân hắn không có bất kỳ tổn thương!

Dương Diệp đối diện, Bách Lý Tiên kia thần sắc vô cùng khó coi, hắn không nghĩ tới, nhục thể của Dương Diệp vậy mà mạnh mẽ đã đến loại trình độ này!

Nào chỉ là mạnh, quả thật là khủng bố!

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ trước ngực của chính mình, sau đó chậm rãi đi về hướng Bách Lý Tiên kia, muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên từ trong sơn động kia truyền đến, “tất cả vào đi!”

Tất cả mọi người sửng sốt, rất nhanh, Bách Lý Tiên kia sắc mặt hai người vui vẻ!

Cơ duyên!

Cơ duyên to lớn!

Nhưng mà lúc này, một bên Dương Diệp nhưng là đột nhiên nói: “Chờ một chốc, ta trước giết người!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Mọi người: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1900: Thánh Nhân Khí Tức, Phá Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước giết người!

Dương Diệp muốn giết người này, dĩ nhiên chính là Bách Lý Tiên.

Ngay từ đầu, hắn để cho Tiểu Bạch phá vỡ trong đại điện kia bí mật, để cho tất cả mọi người tiến vào chân chính Thánh Nhân Di Tích, đối với cái này, hắn cũng không có quá nhiều ý tưởng. Nhưng là bây giờ, hắn để cho Tiểu Bạch đã tìm được có bảo bối địa phương, nhưng mà, Bách Lý Tiên này ba người nhưng còn muốn ngồi thu ngư ông chi lợi!

Không chỉ có muốn ngồi thu ngư ông chi lợi, còn muốn ăn mảnh!

Cái này để cho Dương Diệp vô cùng khó chịu!

Ngươi đã muốn ăn một mình, ta đây liền để cho ngươi ngay cả nước cũng không có được Hây A...!

Chứng kiến Dương Diệp vậy mà còn muốn xuất thủ, Bách Lý Tiên kia sắc mặt tím mặt biến đổi, hắn không nghĩ tới, bên trong vị cường giả kia mở miệng về sau, Dương Diệp này vậy mà còn muốn xuất thủ!

Không có suy nghĩ nhiều, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Bách Lý Tiên hai tay chất chồng, sau đó hướng trước mặt chính mình nhẹ nhàng
chính là chấn động.

Nhưng mà lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng,
làm cỗ lực lượng này lúc xuất hiện, Bách Lý Tiên kia đồng tử bỗng nhiên co rụt
lại, “ngươi, đây là vực...”

Lời của hắn, đổi lấy là Dương Diệp đón đầu một kiếm!

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, hay vẫn là mới vừa rồi Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật,
nhưng mà uy lực kia, cũng đã đã xảy ra biến hóa về chất!

Một kiếm rơi xuống!

Xùy~~!

Bách Lý Tiên kia toàn bộ người hướng lui về sau trọn vẹn gần mười ngàn trượng,
kia vừa dừng lại một cái, hai tay của hắn đột nhiên rạn nứt, thoáng qua, hai
cái tay trực tiếp rạn nứt thành mảnh vỡ tán rơi trên mặt đất.

Một kiếm phế hai tay!

Dương Diệp cũng không dừng tay, thân hình hắn run lên, muốn xuất thủ lần nữa,
mà lúc này, Bách Lý Tiên kia đỉnh đầu kim quang đột nhiên bay lên, rất nhanh,
đạo kim quang kia đột nhiên hóa thành một mảnh quang thúc màu vàng hướng phía
Dương Diệp bắn mạnh tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, cổ tay khẽ động, kiếm vung múa, một đạo đạo kiếm
quang bắn tung tóe mà ra.

Rầm rầm rầm rầm...

Thiên tế, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên, cả vùng không gian điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Mà kiếm quang của Dương Diệp càng ngày càng ít, bản thân hắn không hoàn toàn lui về phía sau.

Cứ như vậy, tại Dương Diệp lui không sai biệt lắm ngàn trượng về sau, những cái kia kiếm quang cùng kim quang toàn bộ đều biến mất không thấy gì nữa.

Tới biến mất, còn có Bách Lý Tiên kia cùng nam tử kia.

Vừa rồi đạo kim quang kia, là thủ đoạn cuối cùng của Bách Lý Tiên, tại nhìn thấy những cái kia kim quang không cách nào đánh chết Dương Diệp lúc, kia quyết đoán lựa chọn lui lại.

Nhìn thấy Bách Lý Tiên đào tẩu, Dương Diệp khẽ cau mày, bất quá cũng không có đi đuổi theo, bởi vì lãng phí thời gian.

Kiếm thu!

Dương Diệp quay người nhìn về phía một bên Nam Tư Âm, “đi thôi!”

“Thực lực chân chính của ngươi mạnh bao nhiêu?” Nam Tư Âm đột nhiên hỏi. Mỗi lần nàng cho rằng Dương Diệp cũng đã lấy hết toàn lực, nhưng mà sự thật nói cho nàng biết, Dương Diệp mỗi lần đều có thể đủ cho nàng kinh hỉ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó nói: “Ngươi thì sao?”

" Ta? " Nam Tư Âm sửng sốt một chút, sau đó nói: ' Có ý tứ gì! "

Dương Diệp mỉm cười, không nói gì thêm. Một đường tới, Nam Tư Âm quá vô danh, ít xuất hiện đến làm cho người ta xem nhẹ sự hiện hữu của nàng, nhưng mà, Dương Diệp một mực cũng biết, nữ nhân này không đơn giản. Một đại gia tộc Đại Tiểu Thư, nếu như là một người đơn giản, cái kia gia tộc này liền cũng không khỏi quá phế đi chút!

Hai người tiến nhập sơn động, hai người không nói chuyện.

Trong sơn động, không hề đen kịt, tại bốn phía, tản ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang. Rất nhanh, hai người ngừng lại.

Tại bọn họ trước mặt cách đó không xa, ngồi xếp bằng một Bạch Bào Lão Giả.

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả mở mắt, hắn quan sát một chút Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, rất nhanh, hắn lông mày hơi nhíu, “sát ý, kiếm ý, Kiếm Vực, nhiều loại vận mệnh nhân quả...”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bạch Bào Lão Giả, không cần phải nói, vị này đã là Thánh Nhân kia.

Có thể một mắt thấy mặc hắn cường giả, thật rất ít!

Một lát sau, Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “có thể để cho ta trông thấy trước ngươi Tiểu gia hỏa kia sao?”

Tiểu Bạch!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đem Tiểu Bạch kêu lên.

Tiểu Bạch sau khi xuất hiện, nàng đánh giá bốn phía, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào cái kia trên người ông lão, cuối cùng, nàng chỉ một cái bay đến lão giả kia trên bờ vai, sau đó vỗ nhè nhẹ lão giả bả vai.

Rất bạn thân!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, bởi vì hắn rất ít chứng kiến Tiểu Bạch đối với một cái nhân loại như thế bạn thân!

Bạch Bào Lão Giả mỉm cười, “linh chủ, khó trách các ngươi có thể đi vào, nguyên lai là bởi vì nàng!”

Dương Diệp nói: “Nguyên bản tiền bối không định làm cho người ta đi vào sao?”

Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “tự nhiên không phải là, bất quá, ta muốn gặp đến là, thiện tâm, nhân nghĩa chi nhân.”

Nghe vậy, một bên Nam Tư Âm cười hì hì một cái, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt tràn đầy ranh mãnh chi sắc.

Thiện tâm, nhân nghĩa, Dương Diệp thấy thế nào cũng không giống a!

Lúc này, Tiểu Bạch chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó tiểu trảo huy vũ dưới.

Ý là: Hắn là một người tốt!

Lão giả mỉm cười, “ngươi tại sao lại đi theo hắn?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó thoáng một phát bay đến trên vai của Dương Diệp, nàng đối với lão giả quơ tiểu trảo.

Được!

Tiểu Bạch là nói Dương Diệp tốt, phi thường tốt.

Thấy một màn như vậy, Dương Diệp vui không ngậm miệng được.

Một lát sau, lão giả mỉm cười, “cũng thế, thế gian tốt hay xấu, đối với mỗi người mà nói cũng không giống nhau. Ngươi qua đây!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, vốn muốn đi, nhưng mà nàng nhưng trước nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Tiểu Bạch không đang do dự, nàng bay đến trước mặt lão giả kia, tò mò quan sát lão giả.

Lão giả đột nhiên vươn tay đặt ở trên đầu của Tiểu Bạch, rất nhanh, một đạo

Thuần Bạch Sắc khí tức không vào trong cơ thể của Tiểu Bạch.

“Đây là?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Thánh Nhân Khí Tức!”

Ngay tại lúc này, một bên Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, Nam Tư Âm hít sâu một hơi, trong mắt có một tia hâm mộ, “ngươi biết Thánh Nhân Khí Tức lại có tác dụng gì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tư Âm nói: “Tác dụng rất nhiều nhiều nữa... Ví dụ như, gia tăng tuổi thọ, một cái Thánh Nhân Khí Tức, gia tăng trăm năm tuổi thọ. Nhưng tẩy tinh phạt tủy, cải biến cá nhân tư chất. Trừ lần đó ra, có được Thánh Nhân Khí Tức người, vạn tà không thể dính vào người, nói như thế, Vu Tộc hứa nhiều Vu Thuật, còn có một chút tà ác Vu Thuật, đối với ngươi Tiểu gia hỏa này đều không hữu dụng. Trừ phi thi triển người cùng thực lực của Thánh Nhân bằng nhau. Còn nữa, chạy nước rút bất luận cái gì Thánh Nhân trở xuống cảnh giới, sẽ không xuất hiện Tâm Ma, sẽ không có bất kỳ Tâm Ma cùng chướng ngại!”

Nói đến đây, Nam Tư Âm lần nữa hít sâu một hơi, sau đó lại nói: “Điểm trọng yếu nhất, cái kia chính là Thánh Nhân phù hộ.”

“Thánh Nhân phù hộ?” Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm.

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “đạt được Thánh Nhân Khí Tức người, thì đồng nghĩa với đạt được Thánh Nhân phù hộ, đơn giản mà nói, ngươi Tiểu gia hỏa này có được Thánh Nhân một kích, ngươi biết Thánh Nhân này một kích khủng bố đến mức nào sao? Nói như vậy, ngươi Tiểu gia hỏa này, nàng bây giờ có thể trực tiếp nháy mắt giết một cường giả Minh Cảnh Lục Đoạn! Minh Cảnh trên cường giả nếu là thừa nhận một kích này, không chết cũng sẽ trọng thương trí tàn!”

Dương Diệp: “...”

“Ông trời của ta!”

Lúc này, trong Hồng Mông Tháp, xuất hiện một đạo kêu rên.

Này kêu rên, dĩ nhiên chính là Hậu Khanh phát ra. Tiểu Bạch này có được năng lực này về sau, sau này vậy càng là nghịch thiên. Phải nói, vậy càng là không thể đắc tội rồi.

Tại bên cạnh hắn Cùng Kỳ cũng là lắc đầu, cho Tiểu Bạch năng lực này, sau này hai người bọn họ phải qua trong lòng run sợ.

Dương Diệp nhưng là hết sức hưng phấn rồi. Tiểu Bạch đạt được lợi ích, so với hắn đạt được lợi ích còn để cho hắn hưng phấn.

Một bên, Nam Tư Âm phức tạp nhìn liếc mắt Tiểu Bạch, sau đó nói: “Thật sự là được trời ưu ái gia hỏa!”

Lúc này, lão giả thu tay về.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nàng vẫn đối với lấy lão giả nhếch miệng cười cười.

Lúc này, lão giả đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi có thể đạt được nàng đi theo, cái này chứng minh trong lòng ngươi hay vẫn là tồn thiện, tuy rằng này thiện có thể là ích kỷ thiện, nhưng ít ra thiện tâm không phai mờ.

Bất quá, ngươi không cách nào đạt được truyền thừa của ta!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả mỉm cười, “bởi vì ngươi đã kế thừa đạo thống của người khác!”

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hắn không nghĩ tới, lão giả ngay cả cái này cũng đã nhìn ra.

Lão giả cười cười, “tuy rằng ngươi không thể kế thừa đạo thống của ta, nhưng mà, quen biết tức là hữu duyên.” Vừa nói, đột nhiên hắn vẫy tay.

Một chiêu này.

Ngoài vạn lý, chuôi này khởi động cả tòa thành kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, thanh kiếm kia trực tiếp phóng lên trời, sau đó xuyên toa không gian, xuất hiện ở tay của lão giả bên trên. Bất quá giờ phút này, kiếm này đã khôi phục bình thường lớn nhỏ!

Kiếm biến mất, tòa thành kia lập tức rơi trên mặt đất, bất quá cũng không có hư hao.

Lão giả nhìn thoáng qua trường kiếm trong tay, trong mắt mang theo một tia phức tạp, “kiếm này đã từng là ta một người bạn già tạo thành, tên: Phá Linh!”

“Phá Linh!” Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả mỉm cười, “dùng thực lực của ngươi bây giờ, tiếp xúc được bảo vật các loại, hẳn là Đế Giai, Tiên giai, Thần Giai. Kiếm này, không thuộc về này tam giai trong phạm vi, tác dụng của nó là chuyên môn Phá Linh, cũng chính là Phá Hư Thần vật linh tính. Thần Giai cùng Thần Giai dưới bảo vật, chỉ nếu không có Thánh Nhân gia trì qua đấy, kiếm này có thể một kiếm Phá Linh, làm cho đối phương bảo vật mất đi linh tính, trở thành phàm vật!”

Thứ tốt!

Dương Diệp mắt sáng rực lên, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi cũng phát sáng lên, nàng từ khi tu kiếm về sau, đối với kiếm đó là ưa thích không rời a!

“Kiếm này tại sao lại đoạn?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Lão giả mỉm cười, “vạn vật đều có linh, Phá Linh, quá hại người hòa, cho nên, lúc ấy ta liền đoạn này mũi kiếm của nó. Nhưng mà ta thật không ngờ, thiếu khuyết mũi kiếm nó, uy lực vẫn ở chỗ cũ. Chỉ có điều, chỉ có thể phá Thần Giai cùng Thần Giai trở xuống Thần vật. Nếu như là nó tướng mạo sẵn có, cho dù là có Thánh Nhân gia trì, nó như trước có thể một kiếm phá chi!”

Đáng tiếc!

Trong lòng Dương Diệp có chút đáng tiếc, bất quá cũng còn tốt, sau này có cơ hội, để cho Lục Đinh Thần Hỏa đúc lại thoáng một phát!

“Tiểu hữu, lão phu có yêu cầu quá đáng!” Lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, “tiền bối mời nói!”

Lão giả cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm, “kính xin tiểu hữu đợi tí nữa tiễn đưa nha đầu này trở về!”

Dương Diệp khó hiểu, Nam Tư Âm cũng không hiểu.

Lúc này, lão giả nói: “Cửa nếu như mở, vậy thì đồng nghĩa với, đây là trời cao muốn lão phu từ thế gian này biến mất. Đang biến mất thời khắc, lão phu đạo thống tự nhiên không thể cứ như vậy đã đoạn.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Nam Tư Âm, “nha đầu, lấy được ta truyền thừa, làm không thể nghịch thiên làm, làm không thể nghịch tâm giết người, làm không thể giết hại Nhân Tộc, ngươi có thể nguyện?”

Nam Tư Âm hít sâu một hơi, sau đó rung giọng nói: “Ta nguyện!”

Lão giả cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “hiện tại lão phu tọa trấn, vạn người tránh lui, nhưng mà, đợi tí nữa lão phu đi rồi, khả năng vô số người sẽ đến cướp lấy truyền thừa của nha đầu này, tiểu hữu, có thể nguyện giúp đỡ lão phu tiễn đưa nàng đến vị trí an toàn?”

Dương Diệp nhìn nhìn trước mặt kiếm, thu chỗ tốt của người ta, hắn đương nhiên sẽ không lắc đầu.

Nhân tình, là phải trả!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tự nhiên!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1901: Nữ nhân này, ta bảo vệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Nam Tư Âm, “nha đầu có phải hay không hiếu kỳ, ta vì sao phải đem truyền thừa truyền cho ngươi?”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “là có chút hiếu kỳ!”

Lão giả cười nói: “Kỳ thật, hai người các ngươi cũng không phải trong lòng ta lý tưởng người chọn lựa. Nhưng mà, các ngươi nếu như có thể tiến đến, cái kia đại biểu đây là trời cao lựa chọn. Có lẽ các ngươi đối với này xì mũi coi thường, nhưng đối với lão phu mà nói, có nhiều thứ, lão phu là tin tưởng.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đương nhiên, nha đầu ngươi cũng không kém, Tiên Linh Chi Thể, lão phu cả đời này, cũng không quá đáng bái kiến mấy lần mà thôi!”

Nam Tư Âm khẽ cúi đầu, “nguyên lai tiền bối đã phát hiện!”

“Cái gì là Tiên Linh Chi Thể?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Lão giả cười nói: “Một loại thể chất đặc biệt.”

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, lão giả nhưng là lắc đầu, “thời gian của ta không nhiều lắm, chúng ta bắt đầu đi!”

Nói xong, lão giả đột nhiên bay lên, nàng đi tới đỉnh đầu của Nam Tư Âm, sau đó bàn tay đặt ở trên đầu của Nam Tư Âm.

Ầm!

Một cỗ tinh khiết bạch khí đột nhiên giống như vỡ đê dũng mãnh vào trong cơ thể của Nam Tư Âm.

Tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, trên thân Nam Tư Âm khí tức đột nhiên bắt đầu điên cuồng tăng vọt, rất nhanh, Nam Tư Âm trực tiếp từ Minh Cảnh Nhất Đoạn tăng lên tới tên yên tĩnh nhị đoạn!

Làm tăng lên tới nhị đoạn về sau, cũng không có chấm dứt, khí tức của nàng còn đang điên cuồng tăng vọt.

Rất nhanh, Nam Tư Âm từ Minh Cảnh Tam Đoạn tăng lên tới Minh Cảnh Tứ Đoạn. Mà khí tức của nó, vẫn còn không ngừng kéo lên!

Một bên, Dương Diệp nhìn khóe miệng rút gân, “đây là đang ăn gian a!”

Cứ như vậy, Nam Tư Âm trong thời gian thật ngắn, trực tiếp từ Minh Cảnh Nhất Đoạn tăng lên tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn!

Đỉnh phong, trực tiếp từ một đoạn tăng lên tới ngũ đoạn!

Nhưng mà trên thân nàng khí tức vẫn còn không ngừng kéo lên!

“Trấn áp!” Lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Nghe vậy, Nam Tư Âm hai tay đặt ở chính mình trong bụng vị trí, sau đó bắt đầu trấn áp khí tức của chính mình.

Không có thể ở tiếp tục tăng lên rồi!

Bởi vì đang tiếp tục tăng lên, cái kia căn cơ sẽ nghiêm nặng không ổn, là tốt rồi như không có trải qua ổn trát ổn đả cao ốc một dạng ngày sau có thể sẽ bị Nhất Trận Phong liền thổi ngã!

Tại Nam Tư Âm trấn áp xuống, khí tức của nàng càng ngày càng bình tĩnh, cuối cùng triệt để bình tĩnh, mà cảnh giới của nàng cũng như ngừng lại Minh Cảnh Ngũ Đoạn vị trí!

Minh Cảnh Ngũ Đoạn!

Bất quá, truyền thừa còn chưa kết thúc. Lão giả truyền thừa cho Nam Tư Âm, không chỉ có tu vi, còn có công pháp của chính mình cùng với đã từng là Tu Luyện Tâm Đắc cùng kinh nghiệm, những thứ này, mới là thứ trọng yếu nhất.

Một bên, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ lão giả cùng Nam Tư Âm, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn ngập tò mò.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Truyền thừa, ừ, chính là như vậy về sau, vị tiểu tỷ tỷ này sau này thì sẽ thay đổi vô cùng lợi hại rồi!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, đột nhiên, nàng bay đến đỉnh đầu của Dương Diệp, sau đó một cái móng vuốt nhỏ đè ở trên đỉnh đầu của Dương Diệp, ngay sau đó, nàng học lão giả kia hai mắt đóng lại, rất nhanh, một cỗ tinh thuần Linh khí từ nàng tiểu trảo trong truyền ra, sau đó tuôn hướng Dương Diệp.

Dương Diệp: “...”

Tại truyền truyền linh khí cho Dương Diệp lúc, Tiểu Bạch thỉnh thoảng mở ra một con mắt vụng trộm ngắm một cái nơi xa lão giả, nhìn lão giả làm như thế nào.

Về phần Dương Diệp, Dương Diệp cũng không có ngăn cản Tiểu Bạch, chỉ cần Tiểu Bạch cao hứng là tốt rồi!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, xa xa, Nam Tư Âm trên trán, đột nhiên xuất hiện một cái nho nhỏ màu trắng ấn ký, ấn ký hiện lên hình người. Mà Bạch Bào Lão Giả kia, thân thể nhưng càng ngày càng hư ảo.

Dương Diệp khẽ cúi đầu, qua một lát sau, hắn quay đầu nhìn thoáng qua ngoài động, trầm mặc.

Nơi đây, đã bị người phát hiện!

Kỳ thật, cái này cũng bình thường, lúc trước Bách Lý Tiên kia đào tẩu, tăng thêm vừa rồi trên người lão giả tản mát ra khí tức tiết ra ngoài, lúc này bên ngoài, khả năng đã tụ tập vô số cường giả.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Tư Âm kia, nữ nhân này, đã lấy được cơ duyên to lớn, nhưng mà, giờ khắc này, kia cũng có thiên đại nguy hiểm a! Giờ phút này hắn rốt cuộc minh bạch vừa rồi lão giả vì sao phải để cho hắn hỗ trợ bảo hộ nữ nhân này!

Một lúc lâu sau.

//tru y encuatui.net/
Bạch Phát Lão Giả tay đột nhiên nới lỏng ra, Nam Tư Âm mở mắt, nàng nhìn về phía Bạch Bào Lão Giả, sau đó chậm rãi quỳ xuống, “sư phụ!”

Sư phụ!

Nghe thế hai chữ, Bạch Phát Lão Giả trong mắt có vẻ vui vẻ yên tâm.

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó nói: “Ta từ nhỏ tu luyện, trong cả đời, vô thân vô cố, càng không đồ đệ. Đã đến lúc tuổi già, đại nạn buông xuống, ta mới hiểu rõ một sự kiện. Tu luyện, dò xét vũ trụ chi mê, tăng bản thân thọ nguyên, lấy được vô cùng lực lượng, nhưng, thế gian này, vẫn là có rất nhiều so với tu luyện càng đồ tốt.”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nam Tư Âm, sau đó cười nói: “Trẻ tuổi, không cực hạn, tự nhiên muốn xông vào một lần, nhưng nhất quyết không thể phụ lòng người bên cạnh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không nói gì.

Nam Tư Âm nói: “Ghi nhớ sư tôn nói như vậy!”

Lão giả cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “ta cả đời truyền thừa, không cách nào trong vòng thời gian ngắn toàn bộ truyền cho nàng, thân thể nàng cũng không chịu nổi, cho nên, ta đem suốt đời sở học, còn có ta lý niệm toàn bộ phong ở giữa lông mày nàng, đây là truyền thừa hạt giống. Đợi tí nữa ta sau khi đi, nhất định có người đến cướp lấy này truyền thừa hạt giống, đến lúc đó, kính xin tiểu hữu hỗ trợ hộ thoáng một phát nha đầu này.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đem hết khả năng!”

Hắn cùng với Tiểu Bạch được lão nhân này nhiều chỗ tốt như vậy, đối phương này điểm yêu cầu, hắn tự nhiên là sẽ không cự tuyệt đấy, bằng không thì, đó cũng quá lang tâm cẩu phế chút.

Lão giả cười nói: “Hắn hiện tại mặc dù nhưng đã là Minh Cảnh Ngũ Đoạn, nhưng mà, đây không phải nàng trực tiếp tu luyện được tới, bởi vậy, nàng còn không có thích ứng, tuyệt đối không thể ra tay, bằng không thì, vô cùng có khả năng bị cắn trả. Tóm lại, hết thảy dựa vào bạn nhỏ!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “tiền bối đi thong thả!”

Lão giả chậm rãi ngẩng đầu, cái nhìn này, dường như thấy được Vũ Trụ Tinh Không ở chỗ sâu trong, một lát sau, hắn đột nhiên nói: “Tiểu hữu, trên thân ngươi nhân quả quá nhiều, trong đó một ít, lão phu cũng bất lực. Chỉ có thể tặng ngươi một lời: Chớ ước nguyện ban đầu, ước nguyện ban đầu không thay đổi, phương đắc thủy chung.”

Thanh âm rơi xuống, thân thể dần dần hư ảo.

Nam Tư Âm hai đầu gối quỳ xuống đất, cúi đầu không nói.

Rất nhanh, lão giả thân thể biến mất ở trong không trung.

Ầm!

Trong chốc lát, lão giả chỗ ở sơn động trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp ngẩng đầu, chỉ thấy bên trên bầu trời, mây đen giăng đầy, rất nhanh, hạt đậu mưa lớn giọt mưa như trút nước hạ xuống.

" Thánh Nhân vẫn!

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Sư tôn là một người tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cảm giác được. Ừ, tất cả Thánh Nhân đều là người tốt sao?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “mỗi người đối với người tốt định nghĩa rất bất đồng, Nhân tộc ta Thánh Nhân, đối với khác tộc mà nói, chính là ác nhân, khác tộc Thánh Nhân, đối với Nhân tộc ta mà nói, chính là ác nhân!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Nam Tư Âm, “chúc mừng!”

Nam Tư Âm đi tới bên cạnh của Dương Diệp, sau đó lấy ra một quả quyển trục bóp nát.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tư Âm nói: “Khẩn cấp triệu hoán lệnh!”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, hai người đỉnh đầu Thiên tế đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một ông già hình ảnh xuất hiện ở cái kia không trung, lão giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Nam Tư Âm, “Nam Tư Âm, không biết có chuyện gì mà khởi động khẩn cấp triệu hoán lệnh!”

Nam Tư Âm nhìn thẳng lão giả, “để cho ta phụ thân cùng Nam Tư Gia mười hai hồn tùy tùng tới đón ta!”

“Cái gì?”

Lão giả sắc mặt giận tím mặt, “Nam Tư Âm, ngươi nói đùa gì vậy, ngươi cũng biết...”

Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên khoát tay áo, sau đó nhìn thẳng lão giả, “ta đã đạt được Thánh Nhân Truyền Thừa!”

Thánh Nhân Truyền Thừa!

Lão giả ngây cả người, rất nhanh, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên trán của Nam Tư Âm, khi nhìn thấy ấn ký kia lúc, lão giả lập tức mừng rỡ như điên, hắn kích động rung giọng nói: “Được, tốt, ta hiện tại lập tức...”

Ngay tại lúc này, lão giả đột nhiên biến mất, thay vào đó chính là một người trung niên, người trung niên này đâu rồi, cùng Nam Tư Âm có sáu bảy phân nhìn nhau.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Nam Tư Âm giữa lông mày, keng chứng kiến cái viên này ấn ký lúc, trung niên nam tử trong mắt hiện lên vẻ vui mừng. Nhưng mà rất nhanh, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó chân mày cau lại.

“Bao lâu có thể tới?” Nam Tư Âm nói.

Trung niên nam tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ba canh giờ!”

Nam Tư Gia tại Nam Lân Châu Cực Nam Chi Địa, mà bọn hắn hiện tại vị trí, là ở Cực Bắc Chi Địa Bắc Thương Châu Vu Tộc.

Quá xa!

Ba canh giờ!

Nam Tư Âm quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Đem hết khả năng!”

“Đa tạ!” Nam Tư Âm nói khẽ.

Thiên tế, trung niên nam tử kia ánh mắt cũng đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “như tiểu hữu có thể giữ được tiểu nữ, trên dưới Nam Tư Gia ta, mặc cho tiểu hữu phân phó một lần.”

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm. Những thứ này, đều là giả.

Trung niên nam tử cũng không có nói gì, hắn nhìn lướt qua bốn phía, trong mắt có một tia ưu sầu.

Thời gian dần trôi qua, nam tử thân thể mờ đi.

Không đến một hồi, trung niên nam tử hoàn toàn biến mất.

Trong tràng, trong lúc nhất thời yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp vuốt vuốt trong ngực Tiểu Bạch, sau đó nói: “Ngoan, đi vào đi chơi, ta có chút việc muốn làm!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng hôn một chút trán của Dương Diệp, tiếp đó, thân hình lóe lên, đi vào trong Hồng Mông Tháp.

Nàng biết, Dương Diệp muốn làm chính sự.

Tiểu Bạch tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, “ai tới trước?”

“Ha ha...”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, một người xuất hiện ở Dương Diệp cùng Nam Tư Âm trăm trượng có hơn.

Người này, đúng là Bách Lý Tiên kia!

Bách Lý Tiên nhìn xem Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ oán độc, “đừng nghĩ đến đám các ngươi đã lấy được Thánh Nhân Truyền Thừa, thì có thể sống lấy ra ngoài, các ngươi, chẳng qua là may áo cưới cho người khác mà thôi. Ha ha...”

Bởi vì duyên cớ của Dương Diệp, để cho hắn không có thể đi vào vào trong sơn động, này với Bách Lý Tiên mà nói, hắn bị mất một cái cơ duyên to lớn, có thể nghĩ, hắn là có bao nhiêu hận Dương Diệp!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Một kiếm nháy mắt!

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Trừ vô địch kiếm trận ra, Dương Diệp cuối cùng một kiếm.

Tại Dương Diệp ra một kiếm này lúc, Bách Lý Tiên kia sắc mặt đại

biến, một cỗ
kim quang từ trong cơ thể nộ cuồn cuộn quét ra.

Bành!

Kim quang tản đi, nhưng mà, Bách Lý Tiên bản thân nhưng là trực tiếp bị chấn
địa hướng về sau ném bay ra ngoài.

Không trung, Bách Lý Tiên trong miệng máu tươi liên phun.

Nhưng mà, ngay tại lúc này, lại là một vệt kim quang tại trong Kiếm Vực chợt
lóe lên.

Bách Lý Tiên hai mắt trợn lên, sau một khắc từng cái

Xùy~~!

Bách Lý Tiên đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Dương Diệp đã rơi vào Bách Lý Tiên cái kia cái đầu bên cạnh, kiếm thu, hắn chỉ
một ngón tay hướng nơi xa Nam Tư Âm, sau đó nói: “Nữ nhân này, ta bảo vệ!”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1902: Ngươi cũng rất lợi hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ nhân này, ta bảo vệ!

Thanh âm rất bình tĩnh, nhưng lại có một cỗ không cho phép nghi ngờ uy hiếp
lực.

Dương Diệp biết, khi hắn đáp ứng hộ tống Nam Tư Âm trở về một khắc này bắt
đầu, hắn sẽ có rất rất nhiều phiền toái.

Nhưng mà, hắn vẫn đáp ứng.

Bất kể là hắn, hay vẫn là Tiểu Bạch, đều bị lão đầu rất lớn ân huệ, cái này ân huệ, tự nhiên là phải trả. Trừ lần đó ra, hắn cùng với Nam Tư Âm cũng miễn cưỡng coi là bằng hữu, thấy chết mà không cứu được loại chuyện này, hắn tự nhiên là làm không được!

Sau lưng Dương Diệp, Nam Tư Âm ánh mắt một mực trên người hắn.

Tự tin, bá đạo!

Đây là nàng trên người Dương Diệp phát hiện. Nàng có một loại cảm giác, cái kia chính là, giống như Dương Diệp không có gì sợ, hắn vĩnh viễn tự tin như vậy!

Kỳ thật, với tư cách Kiếm Tu, nhiều khi rất trọng yếu không phải là thực lực, mà là tâm của ngươi, tâm nếu có sợ hãi, ngươi coi như là có thực lực cường đại, cũng là kém cỏi một cái. Nhiều khi, tự tin nguồn gốc là từ thực lực.

Nhưng mà, cũng có nhiều khi, tự tin cùng thực lực không sao, người có thực lực, vào rất nhiều thời điểm, một dạng với hắn kinh sợ!

Bởi vì hắn cố kỵ cái này, cố kỵ vậy, kiếm có trói buộc, không dám tùy tâm xuất kiếm!

Nhưng mà, Dương Diệp không có.

Cho nên, trên người Dương Diệp, có một loại khí thế, một loại không sợ hãi vô địch khí thế!

Nam Tư Âm đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Cha ta bọn hắn nếu là muốn đi vào Vu Tộc, tất nhiên sẽ kinh động Vu Tộc Cường Giả, sau đó lọt vào Vu Tộc Cường Giả ngăn cản, cho nên, chúng ta nhất định phải ra Vu Tộc!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi!”

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, Nam Tư Âm dưới chân đột nhiên nhiều hơn một thanh hư ảo kiếm, ngay tại hắn cùng với Nam Tư Âm phải ly khai lúc. Trong lúc đó, một cỗ khí tức kinh khủng từ hai người đỉnh đầu nghiền ép mà tới.

Có người xuất thủ!

Dương Diệp ngẩng đầu, chỉ thấy đỉnh đầu, xuất hiện một cái dài đến trăm trượng tay khổng lồ, tay khổng lồ từ Vân tổng mà đến, lòng bàn tay đối với hắn cùng với Nam Tư Âm, trong đó, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh, cỗ lực lượng này chèn ép hắn cùng với Nam Tư Âm hô hấp đều ngừng lại!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, kiếm trong tay của hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Một kiếm này, phảng phất muốn đâm rách toàn bộ thiên!

Kiếm quang ngút trời, trực tiếp từ cái tay to kia xuyên qua, cả bàn tay khổng lồ ầm ầm tiêu tán, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ rơi xuống phía dưới.

Mà lúc này, một người áo đen xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của Nam Tư Âm.

Người áo đen nói: “Giao ra truyền thừa, ta lập tức rời đi!”

Dương Diệp không có bất kỳ nói nhảm, giơ tay liền một kiếm, một đạo kiếm quang trong nháy mắt đến trước mặt người áo đen.

Mà lúc này, người áo đen tay phải đột nhiên thò ra, trong tay, là một khối lớn chừng bàn tay tấm gương, làm Dương Diệp đạo kiếm quang này đánh vào này trên gương lúc, tấm gương khẽ run lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ cái này trong gương bắn nhanh ra như điện, trong nháy mắt đến trước mặt của Dương Diệp!

Bắn ngược!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, không có suy nghĩ nhiều, hắn giơ kiếm chính là vừa bổ, tại trước mặt hắn đạo kiếm quang kia lập tức tiêu tán.

Lúc này, người áo đen kia lại nói: “Nam Tư Cô Nương, tại hạ cũng không có đối địch với Nam Tư Gia ý tứ. Lưu lại truyền thừa, Nam Tư Cô Nương có thể tự rời đi.”

Nam Tư Âm đạm thanh nói: “Các hạ đã tại đối địch với Nam Tư Gia ta rồi!”

Người áo đen trầm mặc, sau một lát, đột nhiên hắn mặt hướng Dương Diệp, “các hạ thực lực không tầm thường, nghĩ đến cũng không phải phàm nhân, nhưng mà, các hạ cũng biết, có bao nhiêu người tại ngấp nghé Thánh Nhân Truyền Thừa này?

Các hạ tuổi còn trẻ liền có thực lực như thế, tương lai nhất định là nhất phương bá chủ, làm gì giao tánh mạng của chính mình ở chỗ này?”

Dương Diệp cười nói: “Kỳ thật, lời nói có thể không cần nói nhiều. Các hạ nếu như muốn cướp này truyền thừa, cái kia liền trực tiếp ra tay đi.”

Người áo đen trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Xa xa, Dương Diệp rút kiếm chính là chém.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, người áo đen kia trực tiếp về tới vị trí cũ, mà Dương Diệp cũng hướng lui về sau trọn vẹn mấy trăm trượng khoảng cách.

Dương Diệp vừa dừng lại một cái, người áo đen kia nhưng là lần nữa biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, ngay sau đó, một cái độc thủ trực tiếp vỗ về phía đầu của Dương Diệp. Một chưởng này rơi xuống, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị trong đó lực lượng cường đại cho đè ép biến hình nghiêm trọng, có thể thấy được lực lượng là lớn biết bao.

Dương Diệp hai mắt híp lại, “kiếm đến!”

Thanh âm rơi xuống, mười chuôi hư ảo khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, thoáng qua, mười đạo kiếm quang trực tiếp đem Dương Diệp cùng người áo đen kia bao phủ.

Trong tràng, kiếm quang giăng khắp nơi!

Cách đó không xa, Nam Tư Âm gắt gao nhìn chằm chằm một mảnh kia kiếm quang.

Ầm!

Đột nhiên, xa xa một mảnh kia kiếm quang nổ ra, thoáng qua, một đạo hắc ảnh hướng về sau té bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Âm thần sắc lập tức buông lỏng.

Xa xa, tại bóng đen kia bay rớt ra ngoài một khắc này, một đạo kiếm quang trực tiếp xuất hiện ở đạo kiếm quang kia trước.

Cận thân giao thủ!

Đây là mục đích của Dương Diệp, hắn không có thi triển Kiếm Vực, càng không có thi triển một kiếm thuấn sát hoặc là Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật loại cường đại này kiếm kỹ, bởi vì này chút tiêu hao quá lớn. Cái này tiêu hao, không gần là đối với Huyền Khí tiêu hao, còn có đối với thân thể tiêu hao.

Tuy rằng hắn có Tiên Tinh Thạch, có thể khôi phục nhanh chóng Huyền Khí, nhưng mà, phải biết rằng tình cảnh của hắn bây giờ. Khả năng hay là tại khôi phục Huyền Khí lúc cái kia một chút xíu trong thời gian, hắn cùng với mạng của Nam Tư Âm liền đã không còn.

Hắn nhất định phải dùng giá thấp nhất kích giết địch người!

Lúc này đây, hắn muốn đánh là một cuộc đánh lâu dài!

Người áo đen hiển nhiên cũng không phải Phổ Thông Cường Giả, nhưng mà, đang cùng Dương Diệp cận thân về sau, cơn ác mộng của hắn đã đến. Dương Diệp Cận Thân Nhục Bác quả thực kinh khủng dọa người, mỗi một kiếm đều xảo trá vô cùng, đáng sợ nhất là lực lượng của hắn, lực lượng kia, cho dù là Chân Cảnh Lục Đoạn yêu thú cũng so ra kém a!

Lần lượt tháo chạy!

Đang bị Dương Diệp cận thân về sau, người áo đen lập tức lần lượt tháo chạy, hoàn toàn bị áp chế, chèn ép gắt gao!

Bành!

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, người áo đen kia bay thẳng đến sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài.

Tại người áo đen bay ra ngoài một chớp mắt kia, Dương Diệp đột nhiên bấm tay một điểm, một điểm này, trước mặt người áo đen kia không gian trực tiếp vỡ ra đến, thoáng qua, một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, trực tiếp đánh vào trên người của người áo đen kia.

Bành!

Người áo đen trực tiếp bị oanh đã đến mấy ngàn trượng có hơn. Mà kia vừa rơi xuống đất, Dương Diệp nhưng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, một đạo kiếm quang hung ác trảm hạ xuống.

Tuy rằng bị Dương Diệp đánh chính là trọng thương, nhưng người áo đen hiển nhiên sẽ không thúc thủ chịu trói, một khối tấm gương đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, thoáng qua, một vệt kim quang từ cái này trong gương mãnh liệt bắn mà ra.

Ầm!

Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp trực tiếp bị đạo kim quang này đánh bay, bất quá vừa lùi lại trăm trượng khoảng cách, Dương Diệp chính là ngừng lại, trước ngực hắn, quần áo vỡ vụn, nhưng mà, thân thể nhưng là không có chuyện gì.

Thân thể!

Dương Diệp còn có một nơi khủng bố, cái kia chính là thân thể!

Xa xa, người áo đen kia khó có thể tin nói: “Làm sao có thể... Ngươi...”

Lúc này, người áo đen thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì kiếm quang đã tới.

Một kiếm rơi xuống!

Người áo đen kia trong tay tấm gương đột nhiên hóa thành một vệt kim quang phóng lên trời, nhưng mà, hắn không có phát hiện, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên thay đổi.

Phá Linh!

Kiếm của Dương Diệp đổi thành Phá Linh Kiếm!

Một kiếm rơi xuống.

Ầm!

Tấm gương kia bộc phát ra kim quang tại gặp được Phá Linh Kiếm này lúc, tựa như tuyết gặp sôi dầu, lập tức tiêu tán vô ảnh vô tung. Kiếm rơi xuống, tấm gương kia trực tiếp nổ bể ra, hóa thành đầy trời mảnh vỡ.

Nhưng mà, kiếm cũng không có ngừng.

“Không!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên một tiếng kêu thảm thiết thê lương, nhưng mà rất nhanh, thanh âm im bặt mà dừng.

Xùy~~!

Một kiếm rơi xuống, người áo đen kia thân thể trực tiếp tách ra. Ngũ tạng đi đôi với máu tươi vung vãi một giọt, máu tanh đến cực điểm!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Nhìn trước mắt thi thể, Dương Diệp trong thần sắc, mang theo vẻ ngưng trọng.

Mạnh mẽ!

Tuy rằng hắn đánh chết người áo đen, nhưng mà, cái này cũng không có nghĩa là thực lực của người áo đen chênh lệch, trái lại, thực lực đối phương còn rất mạnh. Mà hắn biết, tiếp người xuống, khẳng định chỉ biết càng ngày càng mạnh.

Người áo đen cũng không phải chấm dứt, mà là bắt đầu!

Kiếm thu, Dương Diệp quay người nhìn về phía Nam Tư Âm, “chúng ta đi!”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, sau đó đi tới bên cạnh của Dương Diệp, Dương Diệp cũng không có Ngự Kiếm Phi Hành, mà là cùng Nam Tư Âm chậm rãi đi xa đi.

Khi trước hắn, mặc dù không có tiêu hao bao nhiêu, nhưng mà cũng có tiêu hao, bởi vậy, hắn vừa rồi phục dụng một mai Tiên Tinh Thạch, không chỉ có như thế, hắn giờ phút này, còn đang lợi dụng Hồng Mông Tử Khí chữa trị nhục thể của chính mình.

Mới vừa rồi bị tấm gương kia oanh trúng vài cái, tuy rằng với hắn mà nói, cũng không nguy hiểm đến tánh mạng, nhưng cũng không được khá lắm được.

Tóm lại, hắn lúc cần phải khắc bảo trì trạng thái hoàn mỹ!

Hai người đi cũng không nhanh, phải nói rất chậm, ấn theo tốc độ này, phỏng đoán một tháng đều không đi ra lọt Vu Tộc. Cũng chính vì vậy, người trong bóng tối cũng không gấp ra tay. Mà nếu như Dương Diệp hai người là ngự kiếm mà nói, cái kia phỏng đoán sớm đã có người xuất thủ!

Đây cũng chính là mục đích của Dương Diệp!

“Chúng ta có thể ra Vu Tộc sao?” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhún vai, “không phải là quá chắc chắn. Cái kia, lại nói, cha của ngươi nếu tới đây, ngươi xác định hắn có thể mang theo ngươi trở về?”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “cùng hắn cùng đi, nhất định là Nam Tư Gia ta mười hai hồn tùy tùng, nói không chừng còn có một chút bế quan lão gia hỏa. Tóm lại, bọn hắn nếu là đã đến, trừ phi Vu Tổ Vu Tộc hiện thân, hoặc là cái gì khác Thánh Nhân xuất hiện, bằng không thì, chúng ta khẳng định có thể trở về!"

Dương Diệp nói: "Xem ra cha của ngươi rất lợi hại!"

Nam Tư Âm cười nói: "Hắn nhưng là rất lợi hại, vừa rồi người áo đen kia, hắn
tiện tay có thể giết mười cái!"

Dương Diệp mặt đen lại, nữ nhân này, làm sao nói chuyện.

Lúc này, Nam Tư Âm ngượng ngập cười cười, "kỳ thật, ngươi cũng rất lợi hại,
chờ ngươi đã đến ta lão tuổi của cha, nói không chừng còn mạnh hơn hắn đấy!"

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, ngay tại lúc này, hắn ngẩng đầu nhìn lại,
tại bọn họ cách đó không xa mặt đất đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một cái đen
nhánh tay từ trong mặt đất kia đưa ra ngoài.

Cái quỷ gì?

Dương Diệp chân mày cau lại.

...

PS: Đầu tháng, cầu điểm vé tháng!!! Có phiếu hàng tháng bằng hữu, đều nện cho
chim loan xanh đi!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1903: Toàn bộ cùng lên đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp cùng dưới ánh mắt chăm chú của Nam Tư Âm, cái tay kia đè xuống mặt đất, tiếp đó, một cái đầu chui ra.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chính là chém.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang bay thẳng đến cái kia cái đầu kích bắn đi.

Mà đúng lúc này, cái kia cái đầu đột nhiên mở mắt, sau một khắc, một cái bàn tay màu đen trực tiếp nắm Dương Diệp đạo kiếm quang kia!

Bắt được!

Lấy tay trảo kiếm quang!

Cái kia cái đầu đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười, sau đó tay phải mãnh liệt dùng sức.

Bành!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức tiêu tán.

Rất nhanh, người đàn ông này từ dưới nền đất bò ra. Không thể không nói, nam tử tướng mạo cực kỳ xấu xí, đầu hình thù kỳ lạ quái dị, ngũ quan hoàn toàn không giống như là nhân dạng, trừ lần đó ra, hai tay của hắn hai chân khô héo như thây khô.

“Quen biết sao?” Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm.

Nam Tư Âm lắc đầu.

“Đợi tí nữa nhận biết!”

Lúc này, nam tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Nam Tư Âm, kia không ngừng quan sát Nam Tư Âm, “chậc chậc, thật sự là xinh đẹp a, đợi tí nữa trên đứng lên, tư vị kia khẳng định rất thoải mái, ha ha...”

Nghe được nam tử ô ngôn uế ngữ, Nam Tư Âm lông mày không khỏi nhíu lại, trong mắt, lóe ra không che giấu chút nào lạnh lẽo sát ý.

Lúc này, nam tử kia cười hắc hắc nói: “Ta sẽ thích các ngươi những thứ này cao cao tại thượng nữ nhân, xem lại các ngươi tại lão tử dưới háng...”

Ngay tại lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Gia hỏa nào quần lót không có cái chốt được, đem gia hỏa này phóng xuất mất mặt xấu hổ?”

Phốc phốc!

Nghe được lời của Dương Diệp, nguyên bản chau mày Nam Tư Âm lập tức nở nụ cười.

Mà xa xa nam tử kia sắc mặt tức thì lập tức dữ tợn, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới nam tử kia, “nói thật, lớn lên xấu không phải lỗi của ngươi, nhưng ngươi đi ra kẻ đáng ghét sẽ là của ngươi không phải.”

“Tự tìm cái chết!”

Nam tử kia gầm lên giận dữ, sau một khắc, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó một chưởng xếp hạng ngực của Dương Diệp.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Âm kia lông mày lập tức nhíu lại, nàng thật không ngờ, nam tử này tốc độ vậy mà sắp tới Dương Diệp cũng không thể đủ phản ánh tới đây.

Xa xa, nam tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “cái gì rác rưởi đồ chơi, tại ta...”

Nói đến đây, thanh âm hắn im bặt mà dừng, bởi vì nơi xa Dương Diệp một chút việc đều không có.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ lồng ngực của chính mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nam tử kia, không thể không nói, nam tử tốc độ vẫn là vô cùng cũng được, nhưng mà đáng tiếc, lực lượng quá kém. Lực lượng này, so với trước kia người áo đen kia đều muốn chênh lệch, bất quá, nam tử tốc độ so với trước đó người áo đen kia mau hơn nhiều!

Không có ở cùng nam tử cơ cơ oai oai, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, nam tử kia cũng đi theo biến mất.

Rất nhanh, trong tràng yên tĩnh lại.

Lúc này, Dương Diệp đứng ở nam tử nguyên lai chỗ đứng, mà nam tử kia thì là đứng ở Dương Diệp nguyên lai chỗ đứng.

Vị trí của hai người hoán đổi!

Nam tử cười khẩy nói: “Cùng lão tử so với tốc độ, ngươi đi về uống vài năm...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lần nữa biến mất ngay tại chỗ, mà ở Dương Diệp biến mất một khắc này, nam tử cũng theo sát biến mất. Nhưng mà, khi hắn di tốc lúc, Dương Diệp nhưng là đột nhiên ngừng lại, làm Dương Diệp dừng lại một khắc này, nam tử sắc mặt tím mặt đại biến!

Bởi vì hắn phát hiện, hắn bị một cỗ lực lượng thần bí cho bao phủ. Tại cỗ lực lượng này bao phủ xuống, tốc độ của hắn tại trở nên chậm, càng ngày càng chậm.

Bị áp chế rồi!

Nam tử trong nội tâm kinh hãi, hắn không nghĩ tới, tốc độ của chính mình vậy mà bị áp chế! Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp nhếch miệng cười cười, sau một khắc, một thanh kiếm bay thẳng đến nam tử đỉnh đầu trảm xuống dưới.

“Vạn huynh cứu ta!”

Nam tử đột nhiên lớn tiếng hô hoán, mà lúc này, một đạo hắc quang đột nhiên từ xa xa điện xạ mà đến, hắc quang tốc độ cực nhanh, mục tiêu của nó, đúng là phía sau lưng của Dương Diệp.

Nhưng mà, Dương Diệp quản cũng không có quản đạo hắc quang kia, mặc cho hắc quang kia đánh vào trên lưng hắn.

Bành!

Xùy～～!

Tại hắc quang đánh vào Dương Diệp sau lưng một khắc này, trước mặt Dương Diệp nam tử kia thân thể trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho tách ra, nhưng mà Dương Diệp nhưng là cũng bị này đạo hắc quang đánh bay ra ngoài.

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp ngừng lại.

Giờ phút này, tại phía sau lưng hắn, có một đạo đen nhánh dấu bàn tay.

Dương Diệp xoay người nhìn, tại phía trước cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người đàn ông, nam tử đang mặc một bộ kim hắc trường bào, xem ra chỉ có hai mươi lăm sáu tuổi, tuổi rất trẻ. Đáng giá một nói đúng lắm, nam tử con mắt là màu tím đen.

“Là Ma Tộc đấy!”

Lúc này, một bên Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Ma Tộc?

Dương Diệp quan sát một chút nam tử kia, đi vào Đại Thiên thế giới này về sau, hắn tầng thứ nhất nhìn thấy người của Ma Tộc.

Ma Tộc kia nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Xem ra, các hạ so với ta nghĩ còn mạnh hơn rất nhiều. Theo ta được biết, nhân tộc cường giả thiên tài bên trong, tựa hồ không có các hạ.”

Dương Diệp nói: “Sau này thì có!”

Ma Tộc nam tử cười nói: “Cũng phải!” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa Nam Tư Âm, sau đó nói: “Không nghĩ tới, Thánh Nhân Truyền Thừa này liền rơi vào Tư Âm tiểu thư trong tay, nhưng đáng tiếc, Nam Tư Gia đã định trước không có Thánh Nhân truyền nhân!”

Nam Tư Âm nói: “Các hạ hẳn liền là Vạn Không Yên của Ma Tộc chứ?”

Nam tử nhẹ gật đầu, “Phải! Ừ, Tư Âm cô nương nếu như là muốn cầm Nam Tư Gia đến uy hiếp ta, ta đây thứ cho ta nói thẳng, Nam Tư Gia mặc dù đang Nhân tộc thuộc về đại tộc, nhưng là ở Ma Tộc ta, ít nhất đối với Vạn Không Gia ta mà nói, cũng không có uy hiếp gì!”

Nói đến đây, Vạn Không Yên cười cười, sau đó lại nói: “Đương nhiên, Vạn Không Gia ta cũng không muốn vô duyên vô cớ thêm một kẻ địch, như vậy như thế nào, Tư Âm cô nương, ngươi lưu lại truyền thừa hạt giống, sau đó các

ngươi bình yên
rời đi, chúng ta tất cả đều vui vẻ, như thế nào đây?”

Nam Tư Âm chính yếu nói, ngay tại lúc này, Vạn Không Yên đột nhiên nhìn về
phía một bên Dương Diệp, “ta thiếu chút nữa quên mất sự hiện hữu của hắn, nghĩ
đến, hiện tại lời nói này ngươi nhất định là nghe không được đi. Như vậy thôi,
đối đãi ta giải quyết xong sau hắn, nói lại lần nữa xem!”

Nói xong, hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến.

“Giải quyết ta?”

Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười.

“Như thế nào?” Vạn Không Yên nói.

Dương Diệp cười nói: “Nói thật, như ngươi loại này tạp mao, ta đánh mười cái
đều không có vấn đề!”

“Mười cái?”

Vạn Không Yên đột nhiên cười ha hả, nở nụ cười một lát sau, hắn nhìn về phía
Dương Diệp, “đây là đời này của ta nghe qua chuyện tiếu lâm tức cười nhất rồi.

Nói thật, đến tột cùng là cái gì để cho ngươi như thế tự tin?”

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm, “ngươi không phải là muốn biết
thực lực chân thật của ta sao?”

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cười cười, “bất quá đáng tiếc, ngươi chính là không thấy được!”

“Vì sao?” Nam Tư Âm hỏi.

Dương Diệp nói: “Đánh loại này, ba thành lực là được rồi!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Vạn Không Yên kia. Ngay sau đó, một kiếm hung ác trảm hạ xuống.

Vạn Không Yên khóe miệng hơi cuộn lên, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đóa hỏa diễm đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong cỗ hỏa diễm này theo thân thể của Dương Diệp phụ thân vào trường kiếm trong tay của hắn phía trên.

Hỏa kiếm!

Lục Đinh Thần Hỏa!

Dương Diệp đã lâu chưa từng dùng đến qua Lục Đinh Thần Hỏa, nguyên nhân chủ yếu là vì theo thực lực của hắn tăng trưởng về sau, hắn không cần có hơn vật đều có thể đánh chết đối thủ của chính mình.

Hắn không muốn thường xuyên dựa vào ngoại vật, nhưng mà, không có nghĩa là hắn không biết dùng ngoại vật!

Làm Lục Đinh Thần Hỏa xuất hiện một khắc này, Vạn Không Yên kia sắc mặt lập tức tím mặt đại biến, sau một khắc, một cây trường thương xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, trường thương mang theo một cỗ hắc quang phóng lên trời, đâm về phía kiếm trong tay của Dương Diệp!

Nhưng mà, những cái kia hắc quang tại vừa đụng tới Lục Đinh Thần Hỏa một khắc này chính là tan thành mây khói, hóa thành hư vô.

Hỏa diễm trường kiếm tiến nhanh thẳng xuống dưới.

Ầm!

Kiếm rơi xuống, trong tràng không gian đột nhiên kịch liệt run lên, một cỗ kinh khủng sóng khí dùng Hỏa Diễm Kiếm làm trung tâm hướng phía bốn phía điên cuồng bắn ra tung tóe.

Bành!

Tại cỗ khí kia sóng bên trong, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rên, thoáng qua, một đạo nhân ảnh trực tiếp ném bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này không phải là Dương Diệp, mà là Vạn Không Yên kia!

Dương Diệp cũng không có cho Vạn Không Yên kia cơ hội thở dốc, ở tại bay ra ngoài một khắc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

“Chém!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Diệp.

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo Hỏa Diễm Kiếm Khí đột nhiên từ Thiên tế chém xuống một cái, đạo kiếm khí này, phảng phất từ tinh không mà đến sao băng, mang theo chém thiên liệt địa khí thế của!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Vạn Không Yên kia trực tiếp bị đạo kiếm khí này oanh đã đến mấy vạn trượng có hơn.

Thời khắc này Vạn Không Yên, toàn thân rạn nứt ra, không chỉ có thân thể, cả đầu cũng đã rạn nứt ra, dường như một kiện lọt vào trọng kích như đồ sứ, vô cùng dữ tợn.

Máu tươi, lập tức đem Vạn Không Yên bao phủ!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có ngừng tay, hắn giờ phút này, đã tại trên đỉnh đầu của Vạn Không Yên kia không, Dương Diệp mắt nhìn xuống phía dưới Vạn Không Yên cười gằn nói: “Ma Tộc thiên tài? Thiên tài tại lão tử trong

mắt,
chính là dùng để đạp!”

Nói xong, Dương Diệp nắm tay trong Hỏa Diễm Kiếm hung ác chọc vào hạ xuống!

Vạn Không Yên đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn tự nhiên sẽ không ngồi chờ
chết, một cỗ kinh khủng chùm sáng màu đen từ trong cơ thể hắn phóng lên trời,
nhưng mà, những thứ này hắc quang tại gặp được ngọn lửa kia lúc, lập tức hóa
thành hư vô.

Sau một khắc.

Xùy~~!

Một thanh kiếm trực tiếp từ Vạn Không Yên đỉnh đầu cắm xuống.

Phốc!

Máu tươi văng khắp nơi, Vạn Không Yên thân thể cương cứng.

Dương Diệp đã rơi vào sau lưng của Vạn Không Yên, hắn phải tay khẽ vẫy, kiếm
kia trực tiếp mang theo một cỗ máu tươi sau đó trôi lơ lửng ở bên cạnh của hắn
phía bên phải.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua Thiên tế, “ta không phải là nhằm vào ai,
nhưng thứ cho ta nói thẳng, âm thầm chư vị đều là rác rưởi, đừng lãng phí thời
gian, toàn bộ cùng lên đi!”

Nam Tư Âm: “...”

...

PS: Có phiếu vé phiếu bằng hữu đều đập tới đi!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1904: Đến, tiếp tục đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng tiến lên!

Dương Diệp cố ý khích phẫn nộ người trong bóng tối, cũng không phải là bởi vì hắn điên rồi. Mà là trong mắt của hắn, thời điểm này, hắn càng thêm cường ngạnh, đối với hắn cùng tình cảnh của Nam Tư Âm càng mới có lợi.

Âm thầm những người kia, vô luận như thế nào đều sẽ ra tay.

Đã như vậy, chọc giận cùng không chọc giận, kết quả cũng giống nhau. Bất quá, hắn chọc giận đối phương có một cái chỗ tốt, cái kia chính là, lại để cho âm thầm những người kia sợ ném chuột vỡ bình. Hắn biểu hiện càng thêm cường ngạnh, âm thầm những người kia lại càng kiêng kị!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Giờ khắc này, âm thầm ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người của Dương Diệp. Người trước mắt này, so với bọn hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều nhiều nữa...

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, thấy không có người ra tay, hắn nhìn về phía Nam Tư Âm, “chúng ta đi!”

Nam Tư Âm khẽ gật đầu, sau đó đi tới bên cạnh của Dương Diệp.

Hai người tiếp tục hướng Vu Tộc đi ra ngoài, bất quá giờ khắc này, hai người đi hơi có chút nhanh.

Nhưng mà, còn đi không bao lâu, hai người chính là ngừng lại.

Ở trước mặt hai người cách đó không xa, xuất hiện một người đàn ông trung niên. Trung niên nam tử ánh mắt tại Nam Tư Âm giữa lông mày dừng lại một chút, cuối cùng, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “mặc dù là nói nhảm, nhưng hay là muốn nói hơn hai câu. Dùng các hạ thiên phú, tương lai nhất định là tiền đồ vô lượng, các hạ làm gì tại đây cùng chết, đắc tội vô số người chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Các hạ có thể tu luyện đến mức hiện nay, cũng không dễ dàng, làm gì vì một cái cái gọi là cái gì truyền thừa mà vứt bỏ đầu của chính mình chứ?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “đụng một cái, có lẽ vận mệnh từ đây cải biến!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cũng thế, như vậy, thì tới đi!”

Trung niên nam tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “chư vị, người này bất tử, chư vị đừng nghĩ Thánh Nhân Truyền Thừa kia. Cùng hắn mọi người ngươi phòng ta, ta phòng ngươi, riêng phần mình kiêng kỵ lẫn nhau, không bằng mọi người tạm thời liên thủ, giải quyết người này về sau, chúng ta tại đến thương nghị Thánh Nhân Truyền Thừa quy túc, như thế nào?”

Không trung, yên tĩnh.

Lúc này, trung niên nam tử vừa chuẩn chuẩn bị nói chuyện, mà đúng lúc này, Nam Tư Âm bên cạnh Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Một đạo Hỏa Diễm Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên, Hỏa Diễm Kiếm Khí những nơi đi qua, không gian đều trực tiếp bị đốt hư ảo.

Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên ra tay, trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức biến đổi, được chứng kiến thực lực của Dương Diệp, kia cũng không dám chút nào chủ quan. Trong tay hắn, xuất hiện một mặt đen nhánh tấm thuẫn, trên tấm chắn, lóe ra hàn quang lạnh lẽo.

Trung niên nam tử chân phải mãnh liệt một đạp hư không, toàn bộ nắm tấm thuẫn bắn nhanh ra như điện, sau đó trực tiếp đụng ở Dương Diệp đạo kia trên Hỏa Diễm Kiếm Khí.

Bành!

Dương Diệp đạo kia Hỏa Diễm Kiếm Khí trực tiếp bị đụng nát, mà trung niên nam tử tốc độ không giảm, trực tiếp đánh về phía Dương Diệp.

Áp bách lực!

Giờ khắc này, Dương Diệp cái cảm nhận được một cỗ tiếp cận tiếng lòng áp bách lực, phảng phất có một tòa núi lớn hướng hắn đụng tới vậy

Dương Diệp đã có chuẩn bị tâm lý, đối phương tại kiến thức đến thực lực của hắn về sau còn dám ra tay, đây nhất định không phải là kẻ yếu.

Không có suy nghĩ nhiều, tại trung niên nam tử kia nắm tấm thuẫn đi vào trước mặt hắn lúc, kiếm trong tay của Dương Diệp tựa như độc xà xuất kích bình thường đâm ra.

Kiếm đâm tấm thuẫn!

Bành!

Một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân ầm ầm vang vọng, mà Dương Diệp cùng trung niên nam tử kia không gian chung quanh thì là kịch liệt run lên, thoáng qua, hai người hướng phía riêng mình phía sau liên tục nhanh lùi lại. Này vừa lui, hai người đều lui trọn vẹn mấy trăm trượng khoảng cách mới dừng lại.

Nhưng mà, trung niên nam tử kia vừa dừng lại một cái, trong tay hắn này mặt màu đen tấm thuẫn chính là trực tiếp rạn nứt ra!

Phá Linh Kiếm, phá hết thảy linh!

Nhìn thấy chính mình tấm thuẫn rạn nứt, trung niên nam tử sắc mặt lập tức trầm
xuống, đây chính là một kiện Đế Giai Thượng Phẩm bảo vật, nhưng mà cứ như vậy
bị một kiếm cho đánh nứt!

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, chuẩn xác mà nói
là Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia. Mà lúc này, Dương Diệp đã tại chỗ biến
mất, sau một khắc, tại trong ánh mắt trung niên nam tử, một đạo kiếm quang
chính dùng tốc độ cực nhanh nhanh chóng phóng đại.

Trung niên nam tử hai mắt híp lại, trong mắt, lóe ra vẻ dữ tợn, sau một khắc,
hai tay của hắn chậm rãi nhanh nắm lại.

Ầm!

Một cỗ màu xanh đen khí tức đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra,
thoáng qua, hắn hai đấm mãnh liệt hướng trước mặt chính mình chính là oanh một
cái.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang ở giữa sân vang vọng dựng lên, Dương Diệp đạo kiếm khí
kia trực tiếp bị trung niên nam tử này hai quyền cho đánh thành hư vô, nhưng
mà Dương Diệp nhưng là xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau
một khắc, vài đạo kiếm khí trực tiếp đem trung niên nam tử bao phủ lại.

Bành bành bành!

Kiếm quang ở trong, truyền đến tiếng quyền cùng tiếng kiếm reo, ước chừng mười
hơi về sau, một đạo nhân ảnh từ trong kiếm quang kia bay ngược mà ra.

Nhìn thấy đạo nhân ảnh này, một bên Nam Tư Âm lập tức thở dài một hơi.

Bởi vì người này đúng là trung niên nam tử kia!

Dương Diệp tại đánh bay trung niên nam tử kia về sau, cũng không có muốn dừng tay, mà là thân hình run lên, hướng phía trung niên nam tử kia bắn mạnh tới.

Nhưng mà ngay tại lúc này, một đạo hắc ảnh từ Thiên tế tia chớp tấn công tới, cứng rắn bức ngừng Dương Diệp.

Ngừng lại về sau, Dương Diệp đưa tay đối với trên không chính là một kiếm!

Bành!

Đạo hắc ảnh kia bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn bay ngược mà quay về.

Mà lúc này, một Hắc Quần Nữ Tử xuất hiện ở không trung, ngoại trừ Hắc Quần Nữ Tử này, trên không trung, còn xuất hiện một tên đang mặc hoa bào Thanh Niên Nam Tử, cùng với một tên toàn thân bị áo đen bao phủ người áo đen.

Thiên tế, Hắc Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn xuống phía dưới cách đó không xa trung niên nam tử, “liên thủ trước hết giết người này!”

Thanh âm rơi xuống, Hắc Quần Nữ Tử trên tay đột nhiên xuất hiện một cái màu đen trường tiên, sau một khắc, màu đen kia trường tiên trực tiếp từ Thiên tế hướng phía Dương Diệp điện xạ mà đến, tựa như một đạo tia chớp màu đen.

Phía dưới, Dương Diệp chính muốn ra kiếm, đột nhiên, cái kia cây roi đột nhiên tăng vọt, hóa thành một đầu dài đạt mấy trăm trượng Hắc Sắc Cự Mãng, cự mãng giương miệng lớn bay thẳng đến Dương Diệp cắn xuống dưới, nhìn này tấm tư thế, hiển nhiên là muốn nuốt sống Dương Diệp!

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là không tránh không né, mặc cho cái kia cự mãng đưa
hắn nuốt mất, bất quá, tại cự mãng nuốt mất Dương Diệp trong nháy mắt đó, một
ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể xông ra, sau một khắc từng cái

Ầm!

Cái kia con cự mãng trực tiếp bốc cháy lên, qua trong giây lát chính là hóa
thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, Thiên tế Hắc Quần Nữ Tử kia lông mày lập tức nhíu lại.

Mà lúc này, Dương Diệp đã tới trước mặt của nàng, nhưng mà còn chưa tiếp xúc
tới Hắc Quần Nữ Tử kia, áo đen bên cạnh cô gái Hoa Bào Nam Tử kia đột nhiên
xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, sau một khắc, từng đạo nhỏ như lông trâu
hàn quang uyển như mưa cuồng bình thường đem Dương Diệp bao phủ lại!

“Cút!”

Cái kia mảnh hàn quang bên trong, đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Diệp,
thoáng qua, một đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia mảnh hàn quang vỡ ra đến,
kiếm quang tốc độ không chỉ có, trực tiếp đánh về phía Hoa Bào Nam Tử kia.

Bành!

Hoa Bào Nam Tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động ngàn trượng
có hơn, nhưng mà, tại Hoa Bào Nam Tử bị đánh lui giây lát kia, trước mặt Dương
Diệp nàng kia đột nhiên bay lên trời, hai tay tại trước mặt chính mình kết một
cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh kịch liệt
rung động bắt đầu chuyển động.

“Không gian nứt ra!” Nữ tử đột nhiên mở miệng.

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên tét ra, trong chốc lát, vô số đạo quang nhận đột nhiên từ những cái kia nứt ra trong không gian bắn ra, lập tức liền đem Dương Diệp bao phủ lại.

Bành bành bành bành...

Từng đạo lưỡi đao thiết cắt thân thể thanh âm ở giữa sân vang lên.

Cách đó không xa, Nam Tư Âm hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại.

Mấy tức về sau, những cái kia quang nhận dần dần biến mất. Nhưng mà, Hắc Quần Nữ Tử kia lông mày nhưng là lập tức nhíu lại.

Dương Diệp vẫn còn ở đó.

Thời khắc này Dương Diệp, toàn thân quần áo bị cắt cắt thành vô số mảnh, xuân quang ngoại tiết, trên người hắn, cũng có thật nhiều màu đỏ trán lưỡi đao ấn ký, nhưng mà, nhưng không thấy máu.

Dương Diệp dùng thân thể cứng rắn chống được vừa rồi cái kia nhất kích trí mệnh.

Nhìn thấy một màn này, đám người Hắc Quần Nữ Tử sắc mặt đều là có chút khó coi xuống. Nguyên bản, bọn hắn biết nhục thể của Dương Diệp cũng không tệ, nhưng mà, bọn hắn không nghĩ tới nhục thể của Dương Diệp không chỉ có là không tệ, mà là vô cùng khủng bố!

Có thể đánh nhau có thể chịu!

Xa xa, Dương Diệp trọng mới đổi một bộ quần áo, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Quần Nữ Tử kia, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Một kiếm này, nhanh đến cực hạn.

Bất quá, Hắc Quần Nữ Tử hiển nhiên sớm có phòng bị một chiêu này, bởi vì lúc trước Dương Diệp thi triển qua một chiêu này. Bởi vậy, tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, trước mặt Hắc Quần Nữ Tử không gian đột nhiên tầng tầng teo lại đến, cùng lúc đó, một từng đạo hàn quang không ngừng từ trước mặt nàng không gian bắn nhanh ra như điện.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở giữa sân vang lên!

Trước mặt Hắc Quần Nữ Tử cái kia một vùng không gian trực tiếp xuất hiện một đạo đen kịt khe hở, đó là bị kiếm quang tê liệt. Bất quá, Hắc Quần Nữ Tử cũng không có chuyện, thời khắc này nàng, đã hướng lui về sau trọn vẹn mấy ngàn trượng.

Vừa rồi Dương Diệp cái kia Trí mệnh nhất kiếm, bị kia cứng rắn cho tiếp tục chống đỡ!

Dương Diệp quan sát một chút nữ tử, sau đó nói: “Có chút ý tứ, đến, tiếp tục đến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ tay liền một kiếm.

Lại là một kiếm nháy mắt!

Kiếm quang chợt hiện, kiếm quang đến.

Hắc Quần Nữ Tử kia đồng tử có chút co rụt lại, sau một khắc, không gian chung quanh nàng lần nữa co rút lại...

Hai hơi sau.

Hắc Quần Nữ Tử xuất hiện ở mấy ngàn trượng có hơn, kia vừa dừng lại một cái,
khóe miệng chính là tràn ra một ngụm máu tươi.

Nàng tuy rằng phòng ngự lại Dương Diệp một kiếm kia, nhưng mà, một kiếm kia
lực lượng nhưng là như trước đưa hắn cho chấn thành trọng thương!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “tiếp tục đến!”

Vừa nói, liền muốn ra tay, mà lúc này, Hắc Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Đồng
loạt ra tay!”

Thanh âm rơi xuống, ở bên cạnh nàng Hoa Bào Nam Tử kia cùng người áo đen cùng
với phía dưới trung niên nam tử kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, toàn bộ
hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Một mình đấu biến quần ẩu!

Nhìn thấy bốn người liên thủ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nụ cười
dữ tợn, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đạp.

Trong nháy mắt, toàn bộ thiên đột nhiên mờ đi.

...

PS: Đầu tháng, cầu Nguyệt Phiếu!!!!!!! Rất lâu cũng không có cầu qua nguyệt
phiếu, cầu Nguyệt Phiếu!!!!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1905: Đột biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ảm đạm!

Thiên tối xuống, sở dĩ tối xuống, đó là bởi vì vô số Tinh Quang đột nhiên từ tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong xuyên toa không gian đi tới đỉnh đầu của Dương Diệp.

Tinh Thần Hộ Thể Thuật!

Dương Diệp cũng không có thi triển ra Vô Địch kiếm trận, đây là hắn cuối cùng át chủ bài, át chủ bài sở dĩ gọi át chủ bài, đó là bởi vì không ai biết. Nếu như hắn ở chỗ này bại lộ lá bài tẩy này, ngày sau địch nhân của hắn khẳng định sẽ có phòng bị!

Tên địch nhân này, dĩ nhiên chính là Nhân Quân.

Còn nữa, trước mắt mấy người kia tuy rằng liên thủ, nhưng còn không đến mức bức ra hắn chân chính át chủ bài!

Nhục thể của hắn có ba loại, loại thứ nhất, là Bất Tử Bá Thể Thuật của Vu Tộc, loại thứ hai chính là Tinh Thần Hộ Thể Thuật, đây là hắn cải tạo qua Tinh Thần Hộ Thể Thuật. Uy lực này, không thể nói vượt qua Bất Tử Bá Thể Thuật, nhưng tuyệt đối không kém Bất Tử Bá Thể Thuật. Quan trọng nhất là, hai cái này có thể kết hợp!

Hắn có thể cho Tinh Thần Hộ Thể, lại để cho nhục thể của chính mình biến thành càng lâu khủng bố!

Về phần loại thứ ba, cái kia chính là phật gia Kim Thân Pháp Tướng, này đồng dạng là lá bài tẩy của hắn, hắn sẽ không dễ dàng bại lộ!

Vô số Tinh Quang từ tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong tụ đến, cuối cùng đều chui vào trong cơ thể của Dương Diệp, trong chốc lát, Dương Diệp toàn thân xuất hiện từng khối óng ánh nhập vào cơ thể lân phiến. Kể cả khi hắn trong hai mắt, đều là xuất hiện một đạo mong mỏng tinh màn ánh sáng màu xanh lam.

Mà lúc này, Hắc Quần Nữ Tử kia trong tay một cây roi trực tiếp xuyên toa không gian, đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không có trốn tránh, mặc cho roi kia rút trên người hắn.

BA~!

Trong tràng lập tức vang lên một thanh âm giòn giã, tiếp đó, cái kia màu đen cây roi trực tiếp bay ngược về tới trước mặt của Hắc Quần Nữ Tử.

Tại Dương Diệp cái kia che kín tinh vảy màu xanh lam trên người của, liền một đạo ấn ký đều không có!

Nhìn thấy một màn này, đám người Hắc Quần Nữ Tử thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên.

Giật mình!

Kinh hãi!

Giờ này khắc này, Hắc Quần Nữ Tử trong mắt đám người xuất hiện nồng nặc vẻ kiêng kỵ.

Hạ phong, Dương Diệp hít sâu một hơi, thoáng qua, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Hắc Quần Nữ Tử kia bắn mạnh tới.

Đám người Hắc Quần Nữ Tử giờ phút này cũng không có đường lui, bốn người tiếp tục hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Dùng một chọi bốn!

Cảnh giới của Dương Diệp chỉ có Chân Cảnh Lục Đoạn, mà cùng hắn giao thủ bốn người này, thấp nhất đều là Minh Cảnh Nhất Đoạn, trong đó người trung niên kia cùng Hắc Quần Nữ Tử càng là Minh Cảnh hai đoạn.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là trực tiếp đè nặng bốn người đánh!

Đang cùng bốn người trong lúc giao thủ, Dương Diệp hoàn toàn buông tha cho phòng ngự, hắn căn bản không cần phòng ngự, mặc cho bốn người công kích rơi trên người hắn. Nhưng mà, thân thể của hắn cứng rắn đối phó bốn người công kích. Mà kiếm của hắn, chỉ sắp đánh trúng một người, người nọ, ít nhất phải trọng thương!

Không có đường nào!

Bốn người càng đánh càng vô lực!

Thời gian dần trôi qua, bốn người đã có thoái ý. Bởi vì đang tiếp tục đánh tiếp, nhìn hình dáng này của Dương Diệp, hao tổn đều có thể dây dưa đến chết bọn hắn.

Cái thứ nhất đi trước đấy, là trung niên nam tử kia, tại liên tục hai lần cũng không thể phá vỡ phòng ngự của Dương Diệp về sau, trung niên nam tử quyết đoán lựa chọn đi. Thánh Nhân Truyền Thừa tuy rằng hấp dẫn lớn vô cùng vô cùng, nhưng mà, nếu như một tia hi vọng đều không có, nhưng còn muốn đi mạnh mẽ bắt lấy, đó không thể nghi ngờ chính là làm chết rồi.

Thực lực của Dương Diệp làm cho trung niên nam tử đầu thanh tỉnh chút, bởi vậy, kia quyết đoán lựa chọn đào tẩu!

Đàn ông trung niên đào tẩu, làm cho Hắc Quần Nữ Tử kia ba người áp lực càng lớn! Đương nhiên, cũng làm cho ba người hạ quyết tâm.

Rút lui!

Đây là ba người làm ra quyết định!

Bốn hơi thở về sau, Dương Diệp ngừng lại, mà giờ khắc này, trong tràng chỉ còn hắn cùng với Nam Tư Âm. Hắn cũng không đuổi theo bốn người kia, nhiệm vụ của hắn là bảo hộ Nam Tư Âm này. Nếu như đi đuổi theo bốn người này, cái kia chính là chung quanh nơi này âm thầm những người khác đắc ý.

“Không có sao chứ?”

Lúc này, Nam Tư Âm đi tới bên cạnh của Dương Diệp, nói khẽ.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, sau đó lấy ra hai mai Tiên Tinh Thạch nuốt vào. Kỳ thật, là có chuyện. Đừng nhìn vừa rồi bốn người kia không có phá vỡ phòng ngự của hắn, nhưng mà, bốn lực lượng của người ta đây chính là thật đã rơi vào trên thân hắn.

Những lực lượng kia thân thể của hắn toàn bộ đã nhận lấy, mặc dù không có trọng thương, nhưng mà Ngũ Tạng Lục Phủ vẫn như cũ là nhận lấy tổn thất, chẳng qua là không nguy hiểm đến tánh mạng.

Tinh Thần Hộ Thể Thuật, cũng không phải là vô địch!

“Một canh giờ!”

Lúc này, Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Cha ta cùng ta gia tộc cường giả, còn có một canh giờ sẽ chạy tới Vu Tộc bên ngoài.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi thôi, ta đưa ngươi ra Vu Tộc!”

Nói xong, Dương Diệp cong ngón búng ra, một thanh khí kiếm đã rơi vào dưới chân của Nam Tư Âm, sau một khắc, hai người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này đây, không có người ra tay ngăn cản.

Dương Diệp cùng Nam Tư Âm đi tới này tòa lúc trước bị một thanh kiếm chống lên Cổ Thành, giờ phút này, cái kia thành đã rơi xuống đất, kiếm đã không tại.

“Thành này không đơn giản!” Lúc này, Nam Tư Âm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Nam Tư Âm, “ngươi để cho ta tới đây, hẳn không phải là vào vị trí nói những lời này đi!”

Nam Tư Âm nói khẽ: “Ngươi cũng biết sư tôn ta vì sao phải dùng ngươi kiếm kia đến chống đỡ tòa thành này?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tư Âm nói: “Trấn áp, tại trong tòa thành này, có một cái Thần vật, cái này Thần vật là một kiện tà khí, uy lực của nó cực lớn, sư tôn vì để tránh cho kia xuất thế tàn sát sinh linh, tại đây bày một cái đại trận đem trấn áp trong thành này. Mà trong tay ngươi kiếm này, chính là một cái mắt trận, một cái trấn áp cái này tà khí mắt trận!”

Tà khí?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thành, trong thành, vô cùng an tĩnh, nhìn không ra bất kỳ dị thường.

Lúc này, Nam Tư Âm quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “cái này tà khí đã sinh ra khí linh, đối với sư tôn nhất định là oán hận, nhưng mà, sư tôn đã vẫn lạc, bởi vậy, cái này tà khí ngày sau rất có thể sẽ tới tìm ta với ngươi báo thù.”

Dương Diệp nói: “Bây giờ có thể thu phục sao?”

Nam Tư Âm lắc đầu, “chúng ta ngăn không được nó.”

Dương Diệp nhún vai, hắn mới không sợ cái gì tà khí, dù sao đến lúc đó nếu như đối phương tới tìm hắn, vậy hắn liền trực tiếp đem đối phương kéo dài tới trong Hồng Mông Tháp đi. Tiến vào Hồng Mông Tháp, quản ngươi cái gì khí, đều được ngoan ngoãn nằm!

“Đi thôi!” Dương Diệp nói.

Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, ngay tại hai người vừa quay người rời đi, tòa thành kia đột nhiên chấn động một chút, ngay sau đó, một đạo hồng quang đột nhiên từ trong thành kia chậm rãi bay lên, sau một khắc, ánh sáng màu đỏ trên không trung biến mất không thấy gì nữa.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Tư Âm ra Lạc Ổ Cốc.

Mà bây giờ, hai người muốn ra Vu Tộc, đi Đoạn Nhai Sơn kia.

Bất quá, muốn hai người ly khai Vu Tộc lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hai người.

Người này hai người từng thấy, chính là lúc trước bọn hắn tại cái rừng trúc kia nhìn thấy Vu Tộc Nữ Tử kia.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vu Tộc Nữ Tử kia, sau đó nói: “Như thế nào?”

Vu Tộc Nữ Tử kia ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Nam Tư Âm, sau một khắc, Nam Tư Âm sắc mặt tím mặt đại biến, nàng song trong tai, cảnh tràn ra máu tươi. Cùng lúc đó, toàn thân đột nhiên rung rung xuống dưới, kia dưới da mạch máu đột nhiên đang nhảy lên kịch liệt, phảng phất muốn bạo liệt vậy

“Đây là Khống Huyết Thuật!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Hậu Khanh, “nhanh, lấy tay điểm tại mi tâm của nha đầu này, cùng với dưới phần bụng phương ba tấc vị trí.

Nhanh!”

Nghe vậy, Dương Diệp không dám lười biếng, lập tức bấm tay một chỉ điểm tại giữa lông mày Nam Tư Âm, mà khi phải tiếp tục điểm xuống một vị trí lúc, Dương

Diệp có chút do dự. Dưới phần bụng mặt ba tấc vị trí, vị trí này, thật sự là có chút lúng túng!

“Nhanh, bằng không thì cô nàng này không chết cũng trọng thương!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp không đang do dự, bấm tay một điểm, điểm vào Nam Tư Âm dưới phần bụng phương vị trí.

Trong nháy mắt, nguyên bản rung động kịch liệt Nam Tư Âm thân thể dần dần bình tĩnh lại!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc buông lỏng, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia đi chân trần nữ tử, trong mắt mang theo vẻ ngưng trọng, Vu Thuật của Vu Tộc này, thật sự là có chút quỷ dị.

Lúc này, Vu Tộc Nữ Tử kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi tại sao lại Khống Huyết Thuật này Phá Giải chi Pháp!”

Dương Diệp không có trả lời, nắm thật chặt kiếm trong tay, liền muốn ra tay, mà lúc này, trong tay hắn đột nhiên nhiều một khối đen nhánh lệnh bài. Lệnh bài chỉ lớn chừng bàn tay, phía trên thêu có khắc một ít kỳ dị đồ hình.

Đây là Hậu Khanh cho hắn!

Dương Diệp chính muốn hỏi, lúc này, Hậu Khanh nói: “Cầm này cho nàng nhìn!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó tùy thời ném đi, lệnh bài kia bay đến trước mặt của Vu Tộc Nữ Tử kia.

Vu Tộc Nữ Tử nhìn thoáng qua lệnh bài trong tay, kia lông mày lập tức nhíu lại, qua hồi lâu, nàng đột nhiên đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó đem lệnh bài trả lại cho Dương Diệp.

Dương Diệp: “...”

Vu Tộc Nữ Tử không có nói chuyện, mà là quay người rời đi.

“Vì cái gì?” Trong lòng Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nói: “Lệnh bài của mười hai Vu Vương, ngươi có được lệnh bài của mười hai Vu Vương, ý vị này ngươi đối với Vu Tộc mà nói, tuyệt đối không phải người xấu, hoặc có lẽ là, ngươi có cái gì nhiệm vụ bí mật bên người. Cho nên, nha đầu kia buông tha cho giết cái nhân tộc này nha đầu!”

Nói đến đây, Hậu Khanh dừng một chút, lại nói: “Ta cũng có chút tư tâm, nha đầu kia tuổi còn trẻ liền có thành tựu như thế này, đối với Vu Tộc ta mà nói, tương lai tất nhiên sẽ nhiều một vị siêu cấp cường giả. Mà hắn hiện tại nếu là cùng ngươi liều mạng, dùng ngươi tiểu tử này thực lực, vẫn là có thể đánh chết nàng.”

Dương Diệp cười cười, “nàng ly khai, cũng là một chuyện tốt, ta mặc dù có nắm chắc giết nàng, nhưng mà, nàng cũng không đơn giản. Tóm lại, hiện tại tất cả đều vui vẻ. Lại nói, ngươi lệnh bài kia cho ta đi, ngày sau ta tại Vu Tộc hành tẩu, thiếu một chút phiền toái!”

“Không được!”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, ta hiện tại đã không phải là mười hai Vu Vương, ngươi cầm lấy lệnh bài của ta, rất có thể sẽ chiêu tới giết sinh họa! Hơn nữa, đến lúc đó nếu là có Vu Tộc đại có thể tới tìm ngươi, hỏi ngươi đây là người nào, ngươi như thế nào đáp?”

Dương Diệp nhún vai, “được rồi, vậy ngươi còn bao lâu nữa mới hoàn toàn khôi phục?”

Hậu Khanh nói: “Nhanh, ta hiện tại đã Hoàng Kim cải tạo thân thể, chỉ có điều, còn chưa đến thời điểm, ta phải chờ ta thần hồn triệt để khôi phục về sau, mới dám lần nữa ngưng tụ thân thể.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó về tới sự thật, hắn nhìn về phía bên cạnh Nam Tư Âm, “đi thôi!”

Hai người ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, là Đoạn Nhai Sơn, qua Đoạn Nhai Sơn này, tựu ra Vu Tộc!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp Hồng Mông Tháp đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động!

Hồng Mông Tháp báo động trước!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, tay phải hắn đột nhiên một chưởng xếp hạng trên vai của Nam Tư Âm, Nam Tư Âm trực tiếp bị hắn một chưởng vỗ tới trăm trượng có hơn. Cùng lúc đó từng cái

Bành!

Đứng tại chỗ Dương Diệp trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy vạn trượng, cuối cùng, kia trực tiếp đụng ở chỗ xa kia trên Đoạn Nhai Sơn.

...

PS: Phiếu vé phiếu vé phải hay không!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1906: Mười hai cung vàng điện ngọc khiến cho!

Bành!

Cả Đoạn Nhai Sơn kịch liệt run lên, vô số đá vụn từ ở trên rơi xuống phía dưới, sau đó đem cái kia rơi trên mặt đất Dương Diệp bao phủ lại.

Cách đó không xa, Nam Tư Âm đã ngây người. Sau một khắc, nàng quay đầu nhìn lại, tại nàng cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già. Lão giả cầm trong tay một cây màu vàng quải trượng, lưng còng, tóc trắng, trên mặt nếp nhăn giăng khắp nơi, già nua đáng sợ!

Mới vừa xuất thủ đấy, đúng là lão giả này!

Minh Cảnh Tam Đoạn đỉnh phong cường giả!

Lão giả cũng không có che giấu cảnh giới của chính mình, bởi vậy, Nam Tư Âm liếc mắt chính là xem thấu đối phương cảnh giới.

Minh Cảnh Tam Đoạn, tại Trung Thiên Vũ Trụ này, đây chính là đã có thểm được xem nhân vật số một. Dương Diệp tuy rằng từng đánh chết cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn, nhưng mà, này Minh Cảnh Nhị Đoạn cùng Minh Cảnh Tam Đoạn chênh lệch cái kia nhưng là to lớn!

Đơn giản mà nói, mười tên không có nước phần đích Minh Cảnh Nhị Đoạn cường giả, nếu như không có thủ đoạn đặc biệt, vậy khẳng định là chiến không được một tên không có nước phần đích Minh Cảnh Tam Đoạn cường giả đấy!

Lúc này, lão giả chậm rãi đi tới trước mặt Nam Tư Âm cách đó không xa, hắn quan sát một chút Nam Tư Âm, rất cuối quang đã rơi vào Nam Tư Âm giữa lông mày ấn ký kia bên trên, “Thánh Nhân Truyền Thừa, thật sự là được trời ưu ái a!”

Nam Tư Âm trầm giọng nói: “Các hạ là người phương nào!”

Lão giả mỉm cười, “không cần nghe ngóng lai lịch của ta rồi, tại chiếm truyền thừa của ngươi về sau, lão phu liền sẽ lập tức che giấu, không màng thế sự.

Cuối cùng, dùng lão phu này ít ỏi thực lực, thì không cách nào cùng ngươi Nam Tư Gia đối kháng!”

Nam Tư Âm chính yếu nói, đột nhiên, lão giả quay đầu nhìn về phía xa xa Đoạn Nhai Sơn kia. Nam Tư Âm theo ánh mắt của lão giả nhìn lại, chỉ thấy kia một đống đá vụn đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một người đàn ông từ trong đó nhảy ra ngoài!

Nam tử này, đúng là Dương Diệp!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Nam Tư Âm lập tức buông lỏng, mà ở bên cạnh nàng cách đó không xa lão giả thì là chân mày cau lại.

Xa xa, Dương Diệp lúc này bộ dạng hơi có chút chật vật, tóc tai bù xù, toàn thân quần áo vô cùng bẩn, có điểm giống một tên ăn mày, nhưng mà kia ánh mắt nhưng tê sắc vô cùng. Tại trước ngực của hắn, có một đạo cực kỳ sâu côn ấn.

Lão giả quan sát một chút Dương Diệp về sau, sau đó nói: “Không thể không nói, ngươi thật lại để cho lão phu ngoài ý muốn. Một cái nhân loại, có thể đem thân thể tu luyện tới loại trình độ này, thật sự rất yêu nghiệt!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ngươi cũng để cho ta ngoài ý muốn, ngươi cường giả loại này, lại có thể sẽ chơi đánh lén!”

Đánh lén!

Hắn mới vừa rồi bị một kích đánh bay, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì lão giả này đánh lén.

Lão giả cười nói: “Người thành đại sự, vĩnh viễn không câu nệ tiểu tiết!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có đạo lý!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này, lão giả trong tay quải trượng đột nhiên đâm ra.

Keng!

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Mà lão giả kia, tức thì tại nguyên chỗ không chút sứt mẻ, nhưng mà, trong tay hắn cái kia cây quải trượng nhưng là xuất hiện rất nhiều vết rạn.

Lão giả nhìn thoáng qua trong tay mình quải trượng, trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, rất nhanh, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Diệp bốn phía đột nhiên nhiều hơn mười thanh khí kiếm, sau một khắc, mười đạo kiếm quang đi thẳng tới chung quanh của hắn.

Kiếm quang tung hoành, trực tiếp đem lão giả bao phủ!

“Tán!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên lão giả thanh âm, thoáng qua, trong tràng dường như đọng lại thoáng một phát, ngay sau đó, Dương Diệp những Kiếm Khí kia ầm ầm tiêu tán, hóa thành hư vô.

Xa xa, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, trong mắt xuất hiện vẻ ngưng trọng. Lão giả này so với hắn nghĩ còn mạnh hơn!

Mà ở Dương Diệp đối diện, lão giả kia trong mắt đồng dạng mang theo vẻ ngưng trọng, “Chân Cảnh Lục Đoạn liền có thực lực như thế, không thể không nói, nếu như ngươi cùng lão phu đồng nhất giai những lời khác, lão phu khả năng không tiếp nổi hai ngươi kiếm. Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội đó kia!”

Nói xong, lão giả hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, khi hắn thế giới chung quanh ám rơi xuống xuống, sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên bao phủ lên trên thân hắn, cỗ lực lượng này sau khi xuất hiện, thân thể của hắn lập tức cảm giác tựa như có bị vạn mã đang lôi kéo!

Muốn bị xé nứt!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, hắn vội vàng thi triển ra Kiếm Vực.

Kiếm Vực ra, một đạo kiếm quang tại quanh người hắn chợt lóe lên.

Xùy~~!

Dường như có đồ vật gì đó bị xé nứt, thoáng qua, Dương Diệp cảm giác thân thể buông lỏng, vẻ này xé dám lập tức biến mất.

“Này là... Vực...”

Dương Diệp phía trước cách đó không xa, lão giả kia trong mắt mang theo vẻ khó tin, “Trước kia ta còn có chút không dám xác định, nhưng không nghĩ đến, đây quả thật là ‘vực’, thật là thiên túng kỳ tài a. Nếu như không phải là bởi vì Thánh Nhân Truyền Thừa, lão phu thật sự là không muốn cùng ngươi trở mặt!”

Thanh âm rơi xuống, lão giả đột nhiên trực tiếp xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp, sau một khắc, kia nâng tay phải lên mãnh liệt một chưởng đối với Dương Diệp liền đập xuống.

Một chưởng này, tựa như trời sập một dạng ẩn chứa trong đó khí thế cường đại trực tiếp làm cho Dương Diệp không thể thở nổi.

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Kiếm chưởng vừa mới tiếp xúc, chính là mãnh liệt bạo phát ra một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một cỗ kinh khủng sóng khí từ giữa hai người bộc phát ra, hai người đồng thời bị cỗ khí lãng này chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn hơn nghìn trượng!

Bất quá sau một khắc, Dương Diệp nhưng là lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

Cận Thân Nhục Bác!

Cái này là mục đích của Dương Diệp, nhưng mà, cái kia sức mạnh của ông lão thật là kinh người, hắn mỗi lần vừa mới cận thân, đều sẽ bị lão giả đẩy lui.

Hơn nữa, dùng nhục thể của hắn, đều sẽ bị sức mạnh của ông lão cho chấn thương!

Minh Cảnh Tam Đoạn mạnh hơn cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn cũng không phải là một chút!

Ngay tại lúc này, lão giả đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa Nam Tư Âm, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “lão phu thật sự là không tâm tình cùng ngươi như vậy hao tổn nữa.”

Nói xong, trong tay hắn quải trượng đột nhiên biến mất, sau một khắc, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, ngay tại lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu tầng mây đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một cây nước sơn độc thủ chỉ từ trong tầng mây kia chui ra.

Ngón tay bốn phía, tia chớp màu đen lập loè!

Khi này cả ngón tay lúc xuất hiện, trong sân không gian trực tiếp có chút hư ảo, dường như không chịu nổi cái kia trong ngón tay lực lượng bình thường!

Chỉ một cái chi uy, cường hãn như vậy!

Đối mặt một chỉ này, Dương Diệp không dám khinh thường, hắn nắm thật chặt kiếm trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra vào trong kiếm, theo Huyền Khí dũng mãnh vào, kiếm kia điên cuồng kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, từng đạo chói tai tiếng kiếm reo không ngừng từ trong đó truyền ra.

Ở đằng kia cả ngón tay đi vào Dương Diệp đỉnh đầu không sai biệt lắm mười trượng khoảng cách lúc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập địa.

Bành!

Một cước này, trực tiếp làm cho tất cả mặt đất sụp đổ ra. Mà bản thân hắn tức thì mượn nhờ trong đó lực định lượng làm một đạo kiếm quang phóng lên trời, đâm vào cái kia ngón tay đỉnh!

Ầm!

Cái kia đen kịt cự chỉ kịch liệt run lên, ở trên, xuất hiện từng vết nứt.

Nhưng mà, Dương Diệp khóe miệng nhưng là tràn ra một ngụm máu tươi.

Dương Diệp hai tay nắm kiếm đỡ đòn cái kia cự chỉ, trên cánh tay, nổi gân xanh, giờ này khắc này, hắn đã sử xuất mình sức mạnh lớn nhất, nhưng mà, vẫn không thể nào đâm vỡ căn này cự chỉ.

Ngay tại lúc này, chỗ xa kia lão giả đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia cự chỉ đỉnh, thoáng qua, chân phải mãnh liệt một đập cự chỉ.

Bành!

Cự chỉ tật rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp bị trong đó lực lượng oanh cả người mang kiếm rớt xuống dưới đi. Muốn lúc rơi xuống đất, đột nhiên, mười thanh khí kiếm xuất hiện ở cái kia cự chỉ bốn phía, thoáng qua, mười đạo kiếm quang dùng bất đồng phương thức hướng phía căn này cự chỉ thiết cắt mà đi.

Xuy xuy xuy!

Qua trong giây lát, cái kia cự chỉ chính là trực tiếp bị những cái kia kiếm quang xé bể thành vô số mảnh.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang phóng lên trời, hướng phía lão giả kia bắn mạnh tới.

Thiên tế, lão giả kia trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hắn tay phải lật lại, sau đó mãnh liệt hướng xuống chính là vỗ.

Ầm!

Toàn bộ Thiên tế kịch liệt run lên, Dương Diệp đạo kiếm quang kia lập tức bị đánh tan, mà Dương Diệp cũng bị một chưởng kia chấn đến trên đất.

Bầu trời, lão giả trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, còn muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một bên Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Một phút đồng hồ!”

Lão giả quay đầu nhìn về phía Nam Tư Âm, Nam Tư Âm nhìn thẳng lão giả, “một phút đồng hồ bên trong, cha ta cùng Nam Tư Gia ta sẽ chạy tới, các hạ hiện tại trốn, còn có một đường sinh cơ!”

Nam Tư Gia!

Lão giả thần sắc một hồi biến ảo, hắn nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, cuối cùng lại nhìn một chút Nam Tư Âm, cuối cùng, hắn hít sâu một hơi, nhưng sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Bởi vì hắn không cách nào trong vòng thời gian ngắn đánh chết Dương Diệp, nếu như không cách nào đánh chết Dương Diệp, có Dương Diệp bảo hộ, Nam Tư Âm kia khẳng định có thể kéo dài tới cường giả của Nam Tư Gia đến, đến lúc đó, hắn chắc chắn phải chết. Không chỉ có chắc chắn phải chết, còn sẽ liên lụy tộc nhân của hắn!

Cho nên, cuối cùng hắn quyết đoán lựa chọn trốn!

Lão giả sau khi rời đi, Nam Tư Âm nhìn về phía Dương Diệp, “không có sao chứ?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, hắn ngược lại là không có có nhận đến trọng thương, chỉ có điều lúc này đây, làm cho hắn thấy được thực lực của chính mình chưa đủ. Hắn vừa mới cùng lão giả giao thủ, lão giả bất kể là tại chiến đấu ý thức phương diện, hay vẫn là phương diện khác, đều còn mạnh hơn hắn.

Còn có rất nhiều chỗ không đủ, đầu tiên là là cảnh giới!

Nhất định phải nhanh tăng lên tới Minh Cảnh!

“Đi thôi!” Nam Tư Âm nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Nam Tư Âm hít sâu run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Lúc này đây, không có người đang ngăn trở, hai người thuận lợi đi tới Nhân giới.

Đoạn Nhai Sơn ngọn nguồn, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “phụ thân ngươi bọn hắn nhiều lâu đến?”

“Tối đa trăm hơi thở” Nam Tư Âm nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Lúc này, Nam Tư Âm do dự một chút, sau đó nói: “Không bằng ngươi cùng ta cùng đi Nam Tư Gia ta?”

Đi Nam Tư Gia?

Dương Diệp mở to mắt, sau đó lắc đầu, “ta còn có chuyện khác!”

Nam Tư Âm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhẹ nhàng cắn môi một cái, còn muốn nói điều gì, mà đúng lúc này, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, Thiên tế, xuất hiện mười lăm đạo khí tức cường đại. Thoáng qua, mười lăm người xuất hiện ở bầu trời.

Cầm đầu đúng là phụ thân của Nam Tư Âm, mà sau lưng cha Nam Tư Âm, trong đó mười hai toàn thân người bị áo đen bao phủ, cầm trong tay trường đao màu đỏ ngòm, người đeo huyết sắc trường cung, trên người tản ra làm cho người sợ hãi khí tức âm lãnh!

Nhìn thấy những người này, trong lòng Dương Diệp rùng mình, trong ít người này, bất kỳ cái gì một người đều nếu so với trước kia lão giả kia mạnh hơn đến ít hơn mười lần!

Nam Tư Gia, không đơn giản a!

Nhìn thấy Nam Tư Âm vẫn còn, đám người người trung niên thần sắc lập tức buông lỏng, thoáng qua, người trung niên sau lưng mấy ông già trong mắt xuất hiện vẻ hưng phấn.

Thánh Nhân Truyền Thừa xuất hiện ở Nam Tư Gia!

Người trung niên đối với Nam Tư Âm khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, “đa tạ tiểu hữu, tiểu hữu như có nhu cầu Nam Tư Gia ta địa phương, xin cứ phân phó, đủ khả năng trong phạm vi, tất không chối từ!”

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, mà đúng lúc này, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện mười đạo kim quang, thoáng qua, mười tên mặc Tử Kim Sắc khôi giáp nam tử xuất hiện ở Thiên tế.

Cầm đầu là một tên đang mặc áo bào tím lão giả!

Mười hai khí tức của người, không hề yếu trung niên nam tử sau lưng mười hai người áo đen kia.

“Mười hai cung vàng điện ngọc khiến cho?” Cha Nam Tư Âm chân mày cau lại.

Tử Bào Lão Giả nhìn lướt qua đám người cha Nam Tư Âm, sau đó ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “phụng Nhân Quân chi lệnh, trước tới bắt Nhân tộc phản đồ Dương Diệp, bất kỳ người nào không được quấy nhiễu! Nếu không, đem coi là đối địch với Nhân Quân, thiên hạ cộng tru chi!”

Giờ khắc này, ánh mắt của tất cả mọi người đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

Nhân Quân muốn, phải bắt cầm người?

...

PS: Buổi sáng canh năm, buổi chiều còn có. Có phiếu vé phiếu bằng hữu, quăng điểm phiếu vé phiếu vé đi!

Còn nữa, xin mọi người hỗ trợ điểm biến đổi vi tín công chúng số phía dưới quảng cáo ha ha, điểm một cái là tốt rồi, cám ơn!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1907: Phong vân lại nổi lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân Quân những người nào?

Có thể nói, Nhân Quân coi như là nhân tộc lĩnh tụ, từ trình độ nào đó mà nói, Nhân Quân liền đại biểu Nhân Tộc!

Nhân Quân muốn bắt người!

Đám người cha Nam Tư Âm toàn bộ ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, trong mắt mang theo nghi hoặc cùng hiếu kỳ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Tử Bào Lão Giả kia, hắn không nghĩ tới, người của Nhân Quân này lại có thể sẽ ở thời điểm này đến, càng không có nghĩ tới, lúc này đây tới đều là Tuyệt Đỉnh Cường Giả, hơn nữa còn là nhiều như vậy!

Lúc này đây hơi bó tay nữa a!

Bởi vì dùng hắn thực lực trước mắt, tuyệt đối không có khả năng chiến đã thắng được những người này!

Lúc này, một bên phụ thân của Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Các hạ? Trong này có hay không có hiểu lầm gì đó?”

Tử Bào Lão Giả kia nhìn về phía phụ thân của Nam Tư Âm, “nghĩ đến các hạ hẳn là Nam Tư Gia gia chủ Nam Tư Thiên chứ?”

Cha Nam Tư Âm nhẹ gật đầu, “chính là tại hạ!”

Tử Bào Lão Giả chỉ vào Dương Diệp nói: “Người này, không chỉ có trộm lấy Nhân Quân Thánh Kiếm, càng là tu luyện Vu Tộc Công Pháp, có được Vu Tộc Huyết Mạch.

Nhân Quân điện hạ hoài nghi người này đến Nhân tộc ta, nhất định là được Vu Tộc sai khiến, có âm mưu gì, cho nên, mạng chúng ta lùng bắt quay về Trung Thổ Thần Châu!”

Nghe vậy, Nam Tư Thiên chân mày cau lại. Hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi thật tu luyện Vu Tộc Công Pháp cùng có được Vu Tộc Huyết Mạch?”

Dương Diệp không có giấu giếm, lập tức nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Thiên sắc mặt lập tức trầm xuống.

Lúc này, Tử Bào Lão Giả kia đột nhiên cười nói: “Các hạ cùng người này tựa hồ nhìn nhau, mà người này có được Vu Tộc Huyết Mạch cùng tu luyện Vu Tộc Công Pháp, đây nếu là truyền tới Nhân Quân trong tai, đây đối với Nam Tư Gia...”

Lúc này, Nam Tư Thiên đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi đang dùng Nhân Quân uy hiếp ta?”

Tử Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Sao dám, chẳng qua là đang nhắc nhở Nam Tư Gia chủ mà thôi!”

Nam Tư Thiên đã trầm mặc.

Dương Diệp lúc trước bảo hộ Nam Tư Âm an toàn từ Vu Tộc đi ra, đây đối với Nam Tư Gia mà nói, không thể nghi ngờ là một thiên đạo ân tình, mà lúc trước hắn cũng từng nói, chỉ cần Dương Diệp có nhu cầu, đủ khả năng ở trong, Nam Tư Gia đỉnh sẽ không cự tuyệt.

Nhưng mà, hắn thật không ngờ, Dương Diệp này dĩ nhiên là Nhân

Quân muốn bắt người.

Lúc này, Nam Tư Âm nhẹ nhàng kéo tay áo của Nam Tư Thiên một cái.

Nam Tư Thiên nhìn thoáng qua Nam Tư Âm, sau đó mỉm cười, tiếp đó, hắn nhìn về phía Tử Bào Lão Giả kia, “các hạ, người này đối với Nam Tư Gia ta có ân, không biết các hạ có thể cho Nam Tư Gia ta một bộ mặt, buông tha người này?”

“Buông tha hắn?”

Tử Bào Lão Giả âm thanh lạnh lùng nói: “Tư Thiên Tộc Trưởng, thứ cho ta nói thẳng, đừng nói ngươi Nam Tư Gia, coi như là ba Đại Thánh Địa liên thủ ra mặt bảo vệ người này đều không bảo vệ được. Người này, là Nhân Quân ắt phải chết người, bằng không thì, Nhân Quân cũng sẽ không khiến đám người lão phu tự thân xuất mã!”

Ắt phải chết người!

Nam Tư Thiên chân mày cau lại, chính muốn nói gì, lúc này, sau lưng hắn một ông già đột nhiên Huyền Khí truyền âm cho hắn, “việc này, Nam Tư Gia ta không nên nhúng tay!”

Không nên nhúng tay!

Nam Tư Gia tại Nhân giới bên trong, cũng là một phương đại tộc, cho dù là Nhân Quân, cũng sẽ đối Nam Tư Gia kiêng kị ba phần. Nhưng mà, Nam Tư Gia cũng sẽ không đi vô cớ gây ra Nhân Quân, cuối cùng, Nhân Quân là Nhân tộc lĩnh tụ.

Đương nhiên, phải xem là chuyện gì, nếu như Nhân Quân muốn giết là Nam Tư Âm, Nam Tư Gia kia nhất định không tiếc bất cứ giá nào cùng Nhân Quân cùng chết.

Về phần Dương Diệp... Hắn cũng không đáng Nam Tư Gia cùng Nhân Quân trở mặt!

Đáng giá cùng không đáng giá!

Mà đúng lúc này, Nam Tư Thiên bên cạnh Nam Tư Âm đột nhiên nói: “Bảo vệ hắn!”

Nam Tư Thiên cùng sau lưng mọi người đều là nhìn về phía Nam Tư Âm, sau lưng Nam Tư Thiên, một ông già chân mày cau lại, đang muốn quát lớn, nhưng giống như là nghĩ đến cái gì, vậy phải quát lớn lời nói lập tức lại nuốt xuống.

Lúc này Nam Tư Âm cũng không là trước kia Nam Tư Âm, có được Thánh Nhân Truyền Thừa nàng, có thể nói là Nam Tư Gia người trọng yếu nhất.

Lúc này, Nam Tư Âm lại nói: “Phụ thân, nếu như không phải là hắn, con gái căn bản không có khả năng đạt được Thánh Nhân Truyền Thừa, hôm nay, hắn gặp nạn, Nam Tư Gia ta có thể nào khoanh tay đứng nhìn? Khẩn cầu phụ thân ra tay bảo vệ hắn, bằng không thì, con gái tình nguyện không nên Thánh Nhân Truyền Thừa này!”

“Ngươi điên rồi!”

Nam Tư Thiên sau lưng, một ông già dưới tình thế cấp bách nổi giận nói: “Ngươi cũng biết Thánh Nhân Truyền Thừa này trọng yếu bao nhiêu? Ngươi vậy mà vì một cái cùng Nam Tư Gia ta chút nào người không liên hệ muốn từ bỏ Thánh Nhân Truyền Thừa, ngươi, ngươi...”

Lúc này, Nam Tư Thiên đột nhiên quay đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua lão giả kia, lão giả kia thanh âm lập tức im bặt mà dừng.

Nam Tư Thiên thiên quay đầu nhìn về phía Nam Tư Âm, chính yếu nói, lúc này, Nam Tư Âm lại nói: “Nếu như không phải là hắn, con gái tuyệt đối không có khả năng đạt được Thánh Nhân Truyền Thừa, nếu như phụ thân không ra tay bảo vệ hắn, cái kia nữ nhi tình nguyện không nên Thánh Nhân Truyền Thừa này, dĩ cầu an tâm, miễn cho ngày sau áy náy cả đời!”

Nam Tư Thiên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, do dự.

Một bên, Tử Bào Lão Giả kia đột nhiên đạm thanh nói: “Nam Tư Thiên gia chủ, lão phu biết rõ, có ngươi ở chỗ này, nếu là muốn bảo vệ người này, đám người lão phu là tuyệt đối giết không được hắn đấy. Nhưng mà, lão phu hỏi một câu, Nam Tư Thiên gia chủ thật đúng vì một cái cùng Nam Tư Gia chút nào người không liên hệ mà đối địch với Nhân Quân?”

Nam Tư Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Tử Bào Lão Giả, “trong nhân tộc, tu luyện Vu Tộc Công Pháp người hẳn không ít, nhưng mà, Nhân Quân tựa hồ không có làm cho qua lớn như vậy trận chiến. Ta rất muốn biết, Nhân Quân cuối cùng là vì cái gì mà nhất định phải giết người này!”

Lão giả đạm thanh nói: “Này lão phu cũng không biết. Bất quá, lão phu có thể rõ ràng nói cho các hạ, người này mạng, Nhân Quân là chắc chắn phải có được.

Nếu như các hạ không nên bảo vệ hắn, tin tưởng ta, Nhân Quân nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ!”

Nam Tư Thiên chính yếu nói, mà lúc này, sau lưng hắn một ông già đột nhiên truyền âm nói: “Tư Âm đạt được Thánh Nhân Truyền Thừa, Nam Tư Gia ta tất nhiên sẽ gặp còn lại mấy Đại Thế Gia, thậm chí là ba Đại Thánh Địa xa lánh, thậm chí là thầm chèn ép, thời điểm này nếu là ở đắc tội Nhân Quân, Nam Tư Gia ta kia tình cảnh đem có thể xấu, kính xin tộc trưởng dùng đại cục làm trọng!”

Nam Tư Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại, dùng người góc độ mà nói, có ân tất báo, là tính cách của Nam Tư Thiên hắn cùng làm người chuẩn tắc, nhưng mà, với tư cách Nam Tư Gia tộc trưởng, hắn ở đây một ít quyết định biện pháp trên không thể có quá nhiều cá nhân tình cảm, bởi vì như vậy sẽ hại Nam Tư Gia!

Đơn giản mà nói, người này, Nam Tư Gia không thể bảo vệ!

Làm như đã biết quyết định của Nam Tư Thiên, một bên Nam Tư Âm đột nhiên đi về phía Dương Diệp, Nam Tư Thiên do dự một chút, còn không có ra tay ngăn cản.

Nam Tư Âm đi tới trước mặt của Dương Diệp, “thật có lỗi!”

Dương Diệp cười cười, “không có gì!”

“Bắt được ta, dùng ta làm con tin!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Nam Tư Âm.

Huyền Khí truyền âm!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó cười lắc đầu, “không cần.”

“Ngươi không đi được!”

Thanh âm của Nam Tư Âm lần nữa tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “những người này, thấp nhất đều là cường giả Minh Cảnh Ngũ Đoạn, Nhân Quân này là quyết tâm muốn tuyệt sát ngươi, lấy cảnh giới bây giờ của ngươi cùng thực lực, căn bản chạy không thoát. Bắt được ta, dùng ta làm con tin, sau đó chạy tới Vu Tộc, những người này không dám trắng trợn tiến Vu Tộc!”

Dùng Nam Tư Âm làm con tin?

Dương Diệp vẫn lắc đầu một cái, đây có thể không phải là phong cách của hắn.

Mặc dù là giả dối, nhưng hắn vẫn không muốn như vậy.

Gặp Dương Diệp hay vẫn là cự tuyệt, Nam Tư Âm lập tức nóng nảy, “ngươi tên này tại sao như vậy? Ngươi là muốn để cho ta áy náy cả đời sao?”

“Không cần áy náy!”

Dương Diệp cười nói: “Những thứ này là của chính ta phiền toái, hôm nay cái cục diện này, kỳ thật ta đã sớm liệu đến.”

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía đám người Tử Bào Lão Giả kia, “chỉ là của ta không nghĩ tới, lần này kia là cái gì Nhân Quân sẽ phái ra lớn như vậy trận chiến!”

Tử Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Trước kia, chúng ta thật to đánh giá thấp ngươi rồi. Mà bây giờ, sẽ không!”

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, mà đúng lúc này, một bên Nam Tư Âm trong tay đột nhiên nhiều một thanh kiếm, thoáng qua, nàng trở tay đem kiếm để ngang trên cổ họng của chính mình.

Đám người Nam Tư Thiên sắc mặt đại biến!

“Nha đầu, ngươi làm cái gì!” Nam Tư Thiên trong thanh âm mang theo vẻ lo lắng.

Nam Tư Âm nhìn thẳng Nam Tư Thiên, “phụ thân, bảo vệ hắn, bằng không thì, con gái lại để cho Thánh Nhân Truyền Thừa này cùng con gái cùng một chỗ từ thế gian này biến mất!”

Nam Tư Thiên trầm giọng nói: “Ngươi lại vì hắn uy hiếp ta!”

Nam Tư Âm nhìn thẳng Nam Tư Thiên, “là ngươi dạy ta, làm người không thể vong ân phụ nghĩa!”

Nam Tư Thiên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, mà lúc này, kiếm kia đã đâm rách Nam Tư Âm cổ họng làn da.

Thấy máu!

Nhìn thấy một màn này, Nam Tư Thiên hai tay khẽ run lên, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Tử Bào Lão Giả kia, “ta bất kể Nhân Quân cùng người này có gì ân oán, nhưng mà, người này tại Nam Tư Gia ta có ân, cho nên...”

“Cho nên các hạ hay vẫn là khoanh tay đứng nhìn được!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Thiên tế truyền đến, thoáng qua, ba người đàn ông xuất hiện ở trong tràng.

Ba người đàn ông đều là đang mặc áo đen, cầm trong tay màu đen trường mâu.

Liệp Vu Nhất Tộc!

Nhìn thấy một màn này, Tử Bào Lão Giả kia khóe miệng lập tức nổi lên một tia cười lạnh.

Ba Liệp Vu Nhất Tộc nam tử bên trong, cầm đầu trung niên nam tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “người này không chỉ tu luyện Vu Tộc Công Pháp, có được Vu Tộc Huyết Mạch, còn giết người của Liệp Vu Nhất Tộc ta, hơn nữa công nhiên khiêu khích Liệp Vu Nhất Tộc ta, người này, Liệp Vu Nhất Tộc ta ắt phải chết. Ai như bảo vệ hắn, chính là đối địch với Liệp Vu Nhất Tộc ta!”

Liệp Vu Nhất Tộc!

Nghe vậy, Nam Tư Thiên kia sắc mặt lập tức vô cùng khó coi.

Một bên, Nam Tư Âm còn muốn nói điều gì, lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở phía sau nàng, nhẹ nhàng đối với sau gáy nàng một điểm, Nam Tư Âm thân thể cứng đờ, sau đó ngất đi.

Lão giả kia nhìn về phía Nam Tư Thiên, sau đó lắc đầu.

Nam Tư Thiên hai mắt chậm rãi nhắm lại, một lát sau, kia nhìn về phía cách đó không xa một mực trầm mặc Dương Diệp, “thật có lỗi!”

Nói xong, kia tay phải vung lên, cùng sau lưng mọi người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng đám người Tử Bào Lão Giả kia.

...

PS: Cảm tạ tất cả độc giả ủng hộ cùng khen thưởng, còn có hơi trên thư khen thưởng cùng ủng hộ, cám ơn ủng hộ của chư vị. Khen thưởng danh sách, ta ngày mai tại bày ra, ta hiện tại ở trên xe lửa, là dùng di động đổi mới, không có biện pháp xem xét khen thưởng danh sách, xin mọi người thứ lỗi!

Buổi chiều liền một canh, hiện tại muốn đi chuẩn bị chút mì tôm ăn, ăn xong còn muốn ghi ngày mai. Hiện tại mỗi ngày cơ bản đều là viết xong mới ăn cơm, sinh hoạt hoàn toàn không quy luật.

Gần nhất sinh hoạt việc vặt quá nhiều, không có biện pháp nhiều tồn cảo (giữ lại bản thảo), đại bạo phát, các huynh đệ thứ lỗi hạ Hàaa...!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1908: Nên ly biệt rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, Nam Tư Gia rút đi, đã sớm tại trong dự đoán của hắn.

Hắn mặc dù đối với Nam Tư Gia có như vậy điểm ân tình, nhưng mà, Nam Tư Gia tuyệt đối sẽ không vì hắn đi đối địch với Nhân Quân. Còn Nam Tư Thiên lúc trước nói cái gì kia, có gì phân phó, Nam Tư Gia định sẽ không từ chối lời nói, hắn căn bản không để ở trong lòng.

Hắn xưa nay sẽ không gởi gắm hi vọng trên người người khác.

Duy vừa so sánh bất ngờ đương kim cử động của Nam Tư Âm rồi!

Hắn không nghĩ tới Nam Tư Âm này sẽ vì hắn mà như vậy.

Đám người Tử Bào Lão Giả cũng không có ra tay, Tử Bào Lão Giả nhìn về phía Liệp Vu Nhất Tộc kia cầm đầu trung niên nam tử, “các hạ, người này là Nhân Quân truy nã chi nhân, kính xin giao hắn ta, để cho ta mang về phục mệnh!”

Trung niên nhíu mày, “trên người người này không chỉ có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp, càng giết Liệp Vu Nhất Tộc ta mấy người, Liệp Vu Nhất Tộc ta ắt phải chết!”

Tử Bào Lão Giả cười nói: “Các hạ phóng tâm, trên một điểm này, Nhân Quân cùng Liệp Vu Nhất Tộc là giống nhau, Nhân Quân sẽ không lưu tánh mạng của hắn, sở dĩ dẫn hắn trở về, Nhân Quân chỉ là muốn hỏi ít chuyện tình.”

Người trung niên kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta cùng với ngươi trở về!”

Tử Bào Lão Giả trong mắt hiện lên vẻ không vui, nhưng còn không có cự tuyệt.

Liệp Vu Nhất Tộc này, cho dù là Nhân Quân cũng phải cấp mấy phần mặt mũi.

Thu hồi suy nghĩ, Tử Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, “nghĩ đến ngươi cũng thì sẽ không thúc thủ chịu trói đấy, cho nên, có bài tẩy gì liền khiến cho xuất hiện đi. Nhớ kỹ, chỉ có một lần cơ hội!”

Dương Diệp nhìn một lời đám người Tử Bào Lão Giả, sau đó cười cười, không có nói chuyện, hắn hướng phía trước bước ra một bước, muốn thi triển Vô Địch Kiếm Trận.

Vô Địch Kiếm Trận.

Đây là lá bài tẩy của hắn, mà giờ khắc này, át chủ bài không thể không ra.

Những người trước mắt này cảnh giới, vượt xa hắn, nếu như không thi triển Vô Địch Kiếm Trận, hắn một điểm phần thắng đều không có.

Đương nhiên, cho dù là thi triển Vô Địch Kiếm Trận, cũng không còn có mấy phần chắc chắn!

Ngay tại Dương Diệp thi triển Vô Địch Kiếm Trận lúc, đột nhiên, một giọng nói tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Tiểu tử, chúng ta cũng nên ly biệt rồi.”

Dương Diệp ngừng lại, đây là thanh âm của Cùng Kỳ!

Rất nhanh, Cùng Kỳ xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp.

Khi nhìn thấy Cùng Kỳ lúc, đám người Tử Bào Lão Giả lập tức nhíu mày, rất nhanh, cái kia một bên Liệp Vu Nhất Tộc trung niên nam tử trầm giọng nói: “Ngươi, ngươi là yêu tộc Yêu Vương Cùng Kỳ?”

Cùng Kỳ quay đầu nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Không đúng, Yêu Vương khí thế không nên yếu như vậy, ngươi, ngươi không phải là bản thể, ngươi chỉ là một sợi phân thân!”

Cùng Kỳ không có để ý trung niên nam tử kia, mà là nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, “đi vào Đại Thiên Vũ Trụ, có cảm tưởng gì?”

Dương Diệp cười cười, “không có gì quá nhiều cảm tạ, duy nhất cảm tưởng chính là, chính mình giống như vẫn có chút yếu!”

“Không là có chút!”

Cùng Kỳ nói: “Ngươi là rất yếu, không thi triển ngươi cái kia át chủ bài, ở giữa sân, bất kỳ người nào ngươi cũng đánh không lại, cho dù là thi triển ngươi cái kia át chủ bài, ngươi cũng không giết hết người trong sân.”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì Cùng Kỳ cũng không có nói giả!

Lúc này, Cùng Kỳ nói: “Ngươi mặc dù là Nhân Tộc, ta là yêu tộc, nhưng không thể không nói, tiểu tử ngươi rất đúng khẩu vị của ta, mà ngươi cũng không giống những người khác tộc như vậy dối trá, như vậy hiên ngang lẫm liệt. Mặc dù có chút không hợp quy củ, nhưng mà, ta cũng thật sự không làm được khoanh tay đứng nhìn loại chuyện này.”

“Các hạ tựa hồ không có năng lực như thế!” Một bên, Tử Bào Lão Giả kia đột nhiên nói.

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua Tử Bào Lão Giả, thoáng qua, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời xa xôi, “phải đến!”

Thanh âm rơi xuống, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện một đạo điểm đen, điểm đen càng lúc càng lớn, cuối cùng, một tên dáng người đàn ông trung niên khôi ngô xuất hiện ở trong tràng. Đàn ông trung niên thân cao cùng hình thể là người bình thường gấp hai, trên thân trần trụi, cơ bắp cố lấy, tràn đầy cảm giác mạnh mẽ!

Quan trọng nhất là khi này đàn ông trung niên khôi ngô sau khi xuất hiện, trong tràng tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách!

Trung niên nam tử ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Cùng Kỳ, rất nhanh, hắn đi tới trước mặt Cùng Kỳ, sau đó quỳ một chân trên đất, “thuộc hạ thú dữ tợn, bái kiến Ngô Vương!”

Cùng Kỳ khẽ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua một bên Tử Bào Lão Giả kia, “giết!”

Trung niên nam tử không có bất kỳ nói nhảm, đứng dậy đối với Tử Bào Lão Giả kia mãnh liệt đất chính là một quyền.

Tại Cùng Kỳ thanh âm lúc rơi xuống, Tử Bào Lão Giả kia chính là sắc mặt đại biến, hắn quyết đoán dẫn đầu xuất thủ, một cỗ khí tức cường đại từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, sau đó hướng phía Cùng Kỳ cùng trung niên nam tử đánh tới.

Nhưng mà, làm trung niên nam tử ra quyền về sau, Tử Bào Lão Giả cỗ khí tức kia lập tức tan thành mây khói, thoáng qua, tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tử Bào Lão Giả kia thân thể trực tiếp nổ bể ra, hóa thành một đống thịt băm!

“Đạo cảnh cường giả!”

Một bên, trung niên nam tử Liệp Vu Nhất Tộc gắt gao nhìn chằm chằm thú dữ tợn, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ!

Đạo cảnh cường giả?

Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, Cùng Kỳ nói: “Minh Cảnh phía trên, chính là đạo cảnh, mà đạo cảnh, lại phân nghe thấy, biết, cách nhìn, được. Cái gọi là nghe thấy, chính là lần đầu nghe thấy nói, biết, tức thì là vì biết rõ, cách nhìn, là gặp nói, cuối cùng là được nói.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tỏ ý biết.

Cùng Kỳ nhìn về phía Liệp Vu Nhất Tộc kia cùng Nhân Quân phái tới những người kia, “còn chưa cút?”

Liệp Vu Nhất Tộc người trung niên kia nhìn thoáng qua Cùng Kỳ, cuối cùng, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “việc này, còn chưa kết thúc!”

Nói xong, kia quay người cùng sau lưng mọi người biến mất ngay tại chỗ.

Người của Nhân Quân kia phái tới mười hai tên thị vệ cũng là lập tức xoay người rời đi.

Có một vị đạo cảnh cường giả tại đây, bọn hắn biết, Dương Diệp này, vô luận như thế nào cũng là giết không được.

Cùng Kỳ nói: “Phải không là đang suy nghĩ, ta vì sao không đem tất cả bọn họ tru sát?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cùng Kỳ nói: “Nếu như là tại yêu tộc, những người này, đã sớm hài cốt không còn. Cho dù là tại Vu Tộc, ta cũng có thể đưa bọn chúng đều tru sát. Nhưng mà, đây là ở Nhân giới. Ta như tàn sát giết bọn hắn, sẽ phá hư Nhân tộc cùng yêu tộc ở giữa một ít ước định!”

Dương Diệp cười nói: “Bất kể như thế nào, lúc này đây cảm tạ lão huynh rồi.

Lại nói, lão huynh ngươi bản thể không có tới?”

Cùng Kỳ khẽ lắc đầu, “bản thể như là tới nơi này, sẽ kinh động trong nhân tộc một ít Lão Quái Vật, khi đó, chuyện phiền toái thêm nữa. Thời gian không nhiều lắm, tiểu tử, nếu như đến người đương thời tộc lăn lộn ngoài đời không nổi rồi, đến yêu tộc đi.”

Dương Diệp cười nói: “Nhất định!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì, lập tức cùng cái kia thú dữ tợn quay người biến mất ở Thiên tế.

Cùng Kỳ đi!

Không thể không nói, trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút không thôi. Cùng Cùng Kỳ thời gian chung đụng không hề ngắn, cùng Cùng Kỳ ở giữa, xem như cũng vừa là thầy vừa là bạn. Hiện tại Cùng Kỳ rời đi, tại gặp mặt không biết phải đợi tới khi nào!

Qua hồi lâu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Đoạn Nhai Sơn, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại tiến Vu Tộc!

Lúc này đây, mục đích của hắn là Cốc Âm Sơn kia, tìm được Âm Hậu kia, sau đó đi thiên giới.

Thiên giới!

Tiến vào Vu Tộc về sau, vì phiền toái không cần thiết, Dương Diệp ẩn nấp... Mà bắt đầu. Sau ba canh giờ, Dương Diệp rốt cuộc đã tới Hậu Khanh nói khó Cốc Âm Sơn.

Cốc Âm Sơn diện tích không lớn, liếc mắt có thể nhìn tới đầu, trên núi, lượn lờ sương mù màu đen, trong đó càng là tản ra khí tức âm hàn.

Dương Diệp quan sát một chút Cốc Âm Sơn kia, sau đó nói: “Tiền bối, vị Âm Hậu tiền bối này, tốt không dễ nói chuyện?”

“Còn có thể đi!” Hậu Khanh nói.

“Còn có thể?”

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, bởi vì Hậu Khanh này tiếng nói, có chút do dự.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Cốc Âm Sơn kia, này có đáng tin cậy hay không a?

Do dự một chút, Dương Diệp hướng phía Cốc Âm Sơn kia đi đến, rất nhanh, hắn tiến nhập Cốc Âm Sơn, tiến vào Cốc Âm Sơn về sau, hắn lập tức cảm thấy một cỗ âm hàn khí tức, thấu xương lạnh như băng, dường như đi vào hầm băng!

Làm sắp tới đỉnh núi lúc, đột nhiên, một cỗ khí tức cường đại từ đỉnh núi tấn công tới, cỗ khí tức này trực tiếp xác định hắn. Làm cỗ khí tức này khóa chặt lại hắn về sau, hắn lập tức cảm giác toàn thân không thể động đậy rồi.

Đạo cảnh cường giả!

Lúc này, một giọng nói từ đỉnh núi truyền đến, “thân là Nhân Tộc, đã có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Luyện Thể Công Pháp của Vu Tộc ta, nhân loại, ngươi là người phương nào, vì tại sao ta đây!”

Dương Diệp nói: “Tại hạ Dương Diệp, bị người chi kéo, trước tới tìm tiền bối.”

“Người phương nào nhờ vả!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp tâm niệm nhất động, Hậu Khanh cho hắn cái kia tấm lệnh bài lập tức bay ra, sau một khắc, cái kia tấm lệnh bài trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại, hai hơi về sau, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nữ tử một bộ váy đen, trên váy, điểm chuế các loại các dạng kỳ dị đóa hoa, không chỉ có trên váy, tại đàn bà trên má phải, đều in một đóa không biết tên đóa hoa màu đen, điều này làm cho đàn bà đẹp xem ra có chút đẹp đẽ khác loại!

Âm Hậu!

Dương Diệp biết, người trước mắt này, phải là Âm Hậu rồi.

Nữ tử chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp, sau đó nhìn thẳng Dương Diệp, “vật ấy ngươi từ chỗ nào được?”

Dương Diệp nói: “Một cái tiền bối cho ta, hắn để cho ta tới tìm ngươi!”

“Hắn bây giờ đang ở nơi nào?” Nữ tử hỏi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Thật có lỗi, không thể nói!”

Nghe vậy, nữ tử hai mắt hơi híp lại, trong mắt lóe ra ánh sáng lạnh lẽo.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, sau đó vội vàng nói: “Cũng không phải là vãn bối không chịu bẩm báo, mà là chính hắn không chịu nói cho tiền bối!”

Này cái nồi, hay vẫn là để cho Hậu Khanh tự mình cõng đi! Hắn thật sự là lưng không nổi a!

Qua mấy tức, cô gái nói: “Hắn vẫn còn sống?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “còn sống, bất quá, bị trọng thương, bây giờ đang ở một địa phương an toàn.”

Chuyện của Hồng Mông Tháp, hắn tự nhiên không có khả năng để cho người khác biết.

Nữ tử trầm mặc một hồi, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là hắn người phương nào?”

Dương Diệp sửng sốt, vấn đề này đem hắn đang hỏi. Nghĩ một lát, Dương Diệp nói: “Xem như học trò hắn đi!”

Hậu Khanh dạy hắn Vu Tộc Công Pháp, truyền hắn Vu Tộc Huyết Mạch, nói là sư phụ hắn, cũng không đủ. Tổng không thể nói là bạn hắn đi!

Nghe vậy, nữ tử trong mắt đột nhiên hiện lên một vòng lạnh lẽo sát ý, sau một khắc, Dương Diệp cảm giác cổ họng mình xiết chặt, một cỗ cảm giác hít thở không thông truyền đến.

...

PS: Không có trễ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1909: Chương: Nhàm chán Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thật không ngờ nữ nhân lại đột nhiên động thủ, mặc dù đối phương thực lực vượt xa hắn, bất quá, hắn cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Ầm!

Một cỗ khí thế từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cỗ khí thế này làm cho tay của cô gái có chút buông lỏng, nhưng mà sau một khắc, tay của cô gái mãnh liệt xiết chặt.

Bành!

Dương Diệp cỗ khí tức kia lập tức vô ảnh vô tung biến mất, mà Dương Diệp yết hầu, còn ở trong tay nữ tử.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “hắn sẽ không thu nhân loại làm đệ tử, nhưng mà, ngươi đã có lệnh bài của hắn, còn học được công pháp của hắn, nhân loại, nói cho ta biết chân tướng!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ nhân, sau đó trong lòng nói: “Tiền bối, ngươi xác định ngươi không hiện thân?”

Trầm mặc một hồi, Hậu Khanh nói: “Ta không muốn để cho nàng trông thấy ta bộ dáng này!”

Dương Diệp khổ sở nói: “Vậy ngươi muốn thấy được ta chết bộ dáng?”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Nam Sơn!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Nói cho hắn biết, ta khó quên nhất địa phương là Nam Sơn!”

Dương Diệp: “...”

Mà lúc này, nữ tử gặp Dương Diệp không đáp, tay càng ngày càng gấp, trong lòng Dương Diệp cả kinh, vội vàng nói: “Nam Sơn, hắn đã từng nói với ta, hắn khó quên nhất địa phương là Nam Sơn.”

Thanh âm rơi xuống, nàng kia thân thể lập tức cứng đờ, thời gian dần trôi qua, tiêu pha của nàng xuống dưới.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “hắn người ở nơi nào!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, ta chỉ có thể nói, hắn vẫn còn sống.”

“Còn sống!” Nữ tử hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại, bất quá, thần sắc nhưng là không tại giá lạnh như vậy.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tiền bối nên biết, hắn từng bị Nhân Quân đuổi giết, bị trọng thương. Khi hắn bị trọng thương thời kỳ, vừa vặn gặp được vãn bối, sau đó chúng ta nhận biết, cuối cùng, hắn gặp vãn bối nhân phẩm không tệ, thiên phú trác tuyệt, cho nên liền lôi kéo vãn bối, lại để cho vãn bối làm đồ đệ của hắn.”

Trong Hồng Mông Tháp, Hậu Khanh: “...”

Trong hiện thực, nữ tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Mặc dù có chút kẻ dối trá, nhưng mà, này thiên phú quả thật không tệ. Đi theo ta!”

Nói xong, nữ tử thân hình run lên, hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất ở xa xa.

Dương Diệp thần sắc buông lỏng, sau đó liền vội vàng đi theo lên.

Dương Diệp đi theo Âm Hậu đi tới một tòa cung điện, cung điện cùng nhân tộc không quá giống nhau, cung điện này toàn bộ đều là do lóe ra hắc quang tảng đá xây thành, mặc dù là đắp, nhưng lại vô cùng có mỹ cảm.

Trong điện, Âm Hậu ngồi ở chủ vị, phía dưới là Dương Diệp.

“Hắn để cho ngươi tới tìm ta làm cái gì?” Âm Hậu đi thẳng vào vấn đề.

Dương Diệp nói: “Thiên giới, vãn bối muốn đi thiên giới, hy vọng tiền bối hỗ trợ!”

Thiên giới!

Âm Hậu lông mày cau lại, “ngươi đi thiên giới làm chi?”

Dương Diệp nói: “Có một số việc muốn làm!”

Âm Hậu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi biết thiên giới là địa phương nào không?”

Dương Diệp lắc đầu, “không phải là quá rõ ràng, chỉ đúng rồi hiểu một chút điểm!”

Âm Hậu đứng dậy đi tới trước mặt của Dương Diệp, “cư trú tại thiên giới, kỳ thật cũng là người, chỉ có điều, bọn hắn hiện tại đã không cho mình là là người!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Âm Hậu nói: “Tiến hóa, cực kỳ lâu trước, Vu Tộc cùng nhân tộc còn có Thiên Tộc, nhưng thật ra là nhất thể, nhưng đáng tiếc cuối cùng, rất nhiều người bởi vì là tín ngưỡng bất đồng, cuối cùng chia làm hai cái tộc, cái này là Vu Tộc cùng Nhân Tộc. Mà Thiên Tộc đám người này thì là tiến hóa, cuối cùng, từ một chút người cường đại, mang theo những cái kia tiến hóa người đã đi ra nhân loại, gây dựng Thiên Tộc.”

“Tiến hóa?”

Dương Diệp nhíu mày: “Người cũng có thể tiến hóa?”

“Tự nhiên!”

Âm Hậu nói: “Vạn vật đều có thể tiến hóa, người là Vạn Vật Chi Trung, thuộc về vô cùng có linh một loại, tự nhiên cũng có thể tiến hóa, bất quá, cũng không phải tất cả mọi người có thể tiến hóa. Nhưng mà, phàm là có thể Tiến Hóa Giả, linh hồn của bọn hắn, thân thể, đều sẽ nhận được sâu sắc tăng lên, bắt đầu tu luyện, cũng càng thêm dễ dàng!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối nói với ta những chuyện này, nhất định là có nguyên nhân chứ?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “Thiên Tộc, tuy rằng bọn hắn đã từng là nhân loại, nhưng mà, bọn hắn hiện tại cũng không cảm giác mình đã từng là nhân loại, bọn hắn cho rằng bọn họ là Vạn Vật Chi Linh. Nói tóm lại, đây là một cái cực kỳ cao ngạo chủng tộc, cao ngạo ngươi khó có thể mức tưởng tượng!”

Cao ngạo!

Dương Diệp cười cười, kỳ thật, hắn đã từng gặp qua Tiểu Thất cao ngạo. Cô bé này cao ngạo, cái kia thật là rất khủng bố!

Âm Hậu nói: “Thiên Tộc, không quá vui vẻ Nhân tộc đi Thiên Tộc. Bọn hắn, vô cùng không thiện ý. Trừ phi là tiến hóa sau nhân loại, loại nhân này, mới có thể bị Thiên Tộc tiếp nhận.”

Dương Diệp nói: “Ta phải đi!”

Âm Hậu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chắc chắn chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vô cùng xác định!”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “Thôi được. Hiện tại vừa vặn có một cái cơ hội, sau một tháng, Vu Tộc ta chi mệnh, đem muốn đi Thiên Tộc gặp mặt Thiên Quân, đến lúc đó ngươi cùng ta cùng đi chứ!”

“Tiền bối cũng muốn đi Thiên Tộc?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Âm Hậu khẽ gật đầu, “đi Thiên Tộc làm ít chuyện! Trong khoảng thời gian này, ngươi ngay ở chỗ này, không được chạy loạn, miễn cho ra hiện một ít phiền toái không cần thiết. Tuy rằng ngươi thân có Vu Tộc Huyết Mạch, tu luyện cũng là Vu Tộc Công Pháp, nhưng, ngươi cuối cùng là nhân loại!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Thời gian một tháng!

Trong phòng.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Bên ngoài một tháng, tại trong Hồng Mông Tháp, chính là gần thời gian một năm, thời gian một năm, có thể để cho hắn làm rất nhiều chuyện rồi.

Không có trước tu luyện, Dương Diệp đi tới Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất, lúc này, Tiểu Bạch đang cùng Trĩ Nữ còn có Tuyết Nhi các loại nữ nhân chơi đùa.

“Thiên phú của nha đầu này, quả nhiên là kinh khủng không được!”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên xuất hiện ở bên người của Dương Diệp, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Trĩ Nữ.

Trĩ Nữ!

Dương Diệp nhìn về phía Trĩ Nữ, người kia làm như cảm ứng được, lập tức quay đầu nhìn về phía hắn, sau đó mỉm cười, tiếp theo nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, nói khẽ: “Ca ca, sư phụ được!”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Trĩ Nữ, “trong này cảm giác thế nào?”

“Rất tốt!”

Trĩ Nữ nói: “Ở cùng với Tiểu Bạch các nàng, rất vui vẻ!”

“Vui vẻ là được rồi!” Dương Diệp cười nói: “Đi chơi đi!”

Trĩ Nữ nhếch miệng cười cười, nhưng sau đó xoay người chạy về phía Tiểu Bạch cùng Bảo Nhi các loại nữ nhân.

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, “Trĩ Nữ làm sao vậy?”

Hậu Khanh nói: “Ngươi biết nha đầu này hiện tại đã cảnh giới gì sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Trĩ Nữ, hắn quan sát một chút Trĩ Nữ, thoáng qua, nàng thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Luân Hồi Cảnh!

Trĩ Nữ này vậy mà đã đạt đến Luân Hồi Cảnh!

Mà Trĩ Nữ này tu luyện mới bao lâu?

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Nha đầu này tu luyện tốc độ, thật sự hiếm thấy trên đời. Mặc kệ cảnh giới gì, nàng đều có thể không có bất kỳ chướng ngại đột phá, cho dù là Luân Hồi Cảnh luân hồi, bọn ta dễ dàng đã vượt qua. Tuy rằng nàng là ở này trong tháp, hấp thu là tinh thuần nhất tử khí, nhưng mà, điều này cũng không che giấu được nàng tự thân khủng bố!”

Khủng bố!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Trĩ Nữ này, thật sự rất khủng bố.

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, lai lịch của nha đầu này tuyệt đối không đơn giản. Ta luôn cảm giác, ngươi tiếp nhận nàng, ngày sau ngươi có thể sẽ có phiền phức ngập trời a!”

Phiền toái!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa vui đùa ầm ĩ với Tiểu Bạch Trĩ Nữ, sau đó cười nói: “Phiền toái thì phiền toái đi. Nên tới, nó cuối cùng là phải tới.

Còn nữa, Dương Diệp ta đời này phiền toái, đã rất nhiều rồi, trong nhiều một kiện, cũng không sao!”

Hậu Khanh cười cười, “Cũng đúng. Bất quá, mọi sự là tương đối, nàng có thể là phiền toái, nhưng ngày sau cũng có thể là cơ duyên của ngươi, việc này a, cũng khó nói.”

Dương Diệp cười nói: “Không có nghĩ nhiều như vậy!”

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, trên thân ngươi có một cái ưu điểm, cái kia chính là làm chuyện gì, đều rất ít hiệu quả và lợi ích tính, ngươi coi trọng chính là tâm, trong lòng như tuyệt đúng đúng, sẽ đi làm, mà không phải nhìn xem sự tình đối với ngươi có không có lợi mới đi làm. Xích Tử chi Tâm, ta nghĩ, này chính là ngươi vì cái gì có thể đi cho tới hôm nay cái trình độ này nguyên nhân!”

Xích Tử chi Tâm?

Dương Diệp nhẹ cười cười, không có đang nói cái gì, hắn đi tới Tiểu Bạch bên cạnh, cùng Tiểu Bạch còn có Trĩ Nữ các loại nữ nhân chơi đùa sau khi, chính là đi tới trong phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, Hiểu Vũ Tịch các loại nữ nhân đều đang tu luyện.

Tu luyện!

Bất kể là ai, đều muốn tu luyện. Bởi vì tất cả mọi người minh bạch, không có thực lực, sẽ không có hết thảy.

Dương Diệp không có quấy rầy Hiểu Vũ Tịch các loại nữ nhân, mà là xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó bắt đầu tu luyện.

Hắn tự nhiên cũng phải cần tu luyện, hắn hiện tại vấn đề lớn nhất, chính là cảnh giới!

Hắn phải nghĩ biện pháp tăng lên tới Minh Cảnh!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu bế quan điên cuồng tu luyện. Ngoại trừ tu luyện, hắn mỗi ngày còn tiết kiệm thời gian đi ra hoàn thiện kiếm kĩ của chính mình.

Hắn bây giờ kiếm kỹ, đã tụ tập sở trường các nhà, hòa làm một thể, tiến bộ không gian còn phi thường lớn, có thể không ngừng trưởng thành!

Trong Hồng Mông Tháp, Bảo Nhi cùng Trĩ Nữ các loại nữ nhân cũng bắt đầu tu luyện.

Các nàng tuy rằng ham chơi, nhưng mà cũng biết tu luyện tầm quan trọng, đương nhiên, đây là Tô Thanh Thi cưỡng bách, bằng không thì, chúng nữ căn bản không có tu luyện cái khái niệm này.

Về phần Trĩ Nữ, cái này nhìn như mềm mại Tiểu Nữ Hài, nàng so với bất luận kẻ nào đều muốn khắc khổ.

Trong Hồng Mông Tháp thanh nhàn nhất không ai qua được Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm rồi.

Thanh nhàn đến nhàm chán!

Trong tầng thứ hai, Tiểu Bạch mang theo Lôi Lâm đi tới trước mặt của Lục Đinh Thần Hỏa, Tiểu Bạch cái đầu nhỏ đi bếp lò dặm thăm dò chút, có chút tò mò, lại có chút sợ hãi.

Ở bên cạnh nàng Lôi Lâm cũng học nàng đi bếp lò dặm thăm dò chút, nhưng mà rất nhanh nàng lại rụt trở về, trong mắt mang theo vẻ kiêng kỵ.

Nguy hiểm!

Đây là cảm giác của Lôi Lâm.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên đi tới trên vai của Lôi Lâm, sau đó tiểu trảo huy vũ hạ về sau, nàng chỉ chỉ Lục Đinh Thần Hỏa.

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, “không tốt sao?”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó tiểu trảo vỗ vỗ bộ ngực của chính
mình, một bộ có dáng vẻ của ta.

Lôi Lâm vẫn còn có chút do dự.

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Lôi Lâm, lại huy vũ
thoáng một phát tiểu trảo.

Lôi Lâm chớp chớp mắt to, “thật sự rất buồn cười sao?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ vội vàng điểm, tỏ vẻ thật sự.

Lôi Lâm nhẹ nhàng cắn môi một cái, sau đó nói: “Vậy được rồi!”

Thanh âm rơi xuống, nàng hai cái tay nhỏ đột nhiên giơ lên, rất nhanh, tại
trong tay nàng tụ tập hai cái to lớn lôi điện quang cầu.

Sau đó, tại Tiểu Bạch ánh mắt hưng phấn bên trong, Lôi Lâm đột nhiên nắm hai
cái lôi điện quang cầu hướng cái kia trong lò đan chính là quăng ra...

.,...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1910: Ta nhận thua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có động tĩnh.

Bởi vì cái kia hai cái lôi điện quang cầu tiến vào trong Hồng Mông Tháp về
sau, lập tức liền hóa thành hư vô.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Lôi Lâm, Lôi Lâm lúc này cũng đang nhìn nàng.

Hai thằng nhóc ngươi trong nháy mắt, ta trong nháy mắt.

“Không có nổ đây!” Lôi Lâm nói khẽ.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa kia, sau đó vừa nhìn về phía Lôi Lâm, tiểu trảo lại nhẹ nhàng đối với Lục Đinh Thần Hỏa chỉ một cái.

Ý tứ tiếp tục đến!

Lôi Lâm trừng mắt nhìn, “Tiểu Bạch, chúng ta có thể hay không gặp rắc rối nhỉ?”

Gặp rắc rối!

Tiểu Bạch tiểu trảo sờ lên cái đầu nhỏ của chính mình, có chút do dự. Gặp rắc rối, Dương Diệp bắt đầu nói cho nàng biết, để cho nàng không thể gây họa.

Thế nhưng là, cái gì mới là gặp rắc rối chứ?

Vui hẳn không gọi gặp rắc rối chứ?

Tiểu Bạch nghĩ như vậy.

Lúc này, Nhân Quân thanh kiếm kia đột nhiên xuất hiện ở trong tay của Tiểu Bạch, một bên Lôi Lâm trừng mắt nhìn, sau đó nhẹ nhàng lôi kéo Tiểu Bạch móng vuốt nhỏ, “Tiểu Bạch, ngươi cũng chớ làm loạn nha.”

Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ chỉ chỉ Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó vung múa.

Lôi Lâm cùng Tiểu Bạch thuộc về cùng một loại, tự nhiên nghe hiểu được lời của Tiểu Bạch. Nàng cắn môi một cái, nói khẽ: “Thật sự lợi hại như vậy sao?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó hai móng giơ lên kiếm đối với Lục Đinh Thần

Hỏa, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng thanh kiếm rụt trở về, sau đó nhắm ngay Luyện Đan Lô kia. Ngay tại nàng muốn bổ lò đan lúc, một đóa hỏa diễm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Ngọn lửa này, dĩ nhiên chính là Lục Đinh Thần Hỏa.

Nguyên bản, nó là không muốn trêu chọc Tiểu Bạch này đấy, cho nên, đối với lúc trước Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm ‘khiêu khích’, nó không nhìn thẳng. Nhưng mà nó không nghĩ tới, Tiểu Bạch này, lại muốn bổ lò đan. Lần này, nó tự nhiên không có thể ở có mắt không tròng rồi.

“Ngươi muốn điều gì!” Lục Đinh Thần Hỏa nói.

Đối với Tiểu Bạch, cùng Hậu Khanh còn có một dạng với Cùng Kỳ, Lục Đinh Thần Hỏa cũng là có chút kiêng kỵ. Đặc biệt là bây giờ Tiểu Bạch, đây chính là có Thánh Nhân phù hộ ở trên người. Lại tăng thêm Hồng Mông Tháp không nói lý bao che khuyết điểm, tại đây trong tòa tháp, Tiểu Bạch chính là Tiểu Bá Vương!

Tiểu Bạch đem kiếm nhận được sau lưng, sau đó nhếch miệng cười cười, nó một cái móng vuốt nhỏ đưa ra ngoài.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Ngươi muốn cái gì?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tiểu trảo vung múa.

Một lát sau, Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Tại sao phải Hỏa?”

Tiểu Bạch tiểu trảo vung vẩy, quơ múa tốc độ rất nhanh, trong mắt tràn đầy vẻ hưng phấn.

Lục Đinh Thần Hỏa: “...”

Một lát sau, một đóa lớn bằng ngón cái Tiểu Hỏa Diễm đột nhiên bay đến trước mặt của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo muốn đi sờ, nhưng là vừa có chút sợ.

Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không có việc gì, nó sẽ không làm thương tổn ngươi!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo mở ra, cái đóa kia hỏa diễm lập tức bay đến trong tay nàng, nhìn thấy không có việc gì, Tiểu Bạch Nhãn trong lập tức lóe ra hưng phấn sắc thái. Rất nhanh, nàng lôi kéo Lôi Lâm cùng cái đóa kia hỏa diễm xoay người rời đi luyện đan lầu.

“Cuối cùng đã đi...”

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo thấp nam thanh.

Tầng thứ nhất trong thế giới.

Hậu Khanh nhìn lên trước mặt Tiểu Bạch, nói: “Ngươi muốn điều gì!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, cái miệng nhỏ nhắn có chút cười toe toét, mang trên mặt nụ cười sáng lạn.

“Ngươi rốt cuộc muốn làm gì!” Hậu Khanh lại nói.

Đột nhiên, Tiểu Bạch tiểu trảo mở ra, chuôi này kiếm của Nhân Quân đột nhiên bay đến nàng móng vuốt ở bên trong, thoáng qua, nàng hai mắt đóng lại, hai hơi sau từng cái

Ầm!

Một ngọn lửa đột nhiên từ Tiểu Bạch trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong nháy mắt, Tiểu Bạch đã thành một ngọn lửa Tiểu Bạch, mà kiếm trong tay của nàng cũng biến thành Hỏa Diễm Kiếm. Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ cầm kiếm chỉ phía xa Hậu Khanh, mà tay kia tức thì đối với Hậu Khanh nhẹ nhàng vẫy vẫy.

Ý là: Đến một mình đấu!

Hậu Khanh thần sắc cổ quái nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: “Đây là Dương Diệp dạy ta sao của ngươi?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ vội vàng lắc, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, tỏ vẻ là tự học.

Hậu Khanh khóe miệng hơi rút, sau đó nói: “Vậy ngươi rất lợi hại nha!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó tiểu trảo đối với Hậu Khanh vẫy vẫy, tỏ vẻ đến một mình đấu.

Hậu Khanh do dự một chút, sau đó nói: “Ta nhận thua!”

Nhận thua!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc, ý kia là: Nhận thua là có ý gì?

Hậu Khanh sầm mặt lại, hắn biết, Tiểu Bạch này lại đang giả ngu rồi.

Một trận chiến này, không thể tránh được a!

...

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tựa như một pho tượng.

Một đoạn thời khắc, đột nhiên hắn mở mắt, sau đó chậm rãi đứng dậy.

“Hô!”

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng phun tới.

“Đột phá sao?” Dương Diệp bên cạnh, một giọng nói truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là cái kia không biết lúc nào đã không có tu luyện Tô Thanh Thi.

Dương Diệp lắc đầu.

Minh Cảnh!

Tại trong Hồng Mông Tháp này, hắn tu luyện gần thời gian một năm, nhưng mà, hắn vẫn như cũ còn không có đạt tới Minh Cảnh.

“Vì cái gì?” Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Thiếu một ít, một chút!”

Như hắn nói, hắn bây giờ cách Minh Cảnh, chỉ thiếu một chút xíu, lúc trước hắn cách Minh Cảnh, còn kém chỉ nửa bước, mà bây giờ, hắn chỉ thiếu một chút xíu, nhưng mà, chính là một chút, đưa hắn ngăn cản tại ngoài cửa.

“Nguyên nhân gì?” Tô Thanh Thi hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ta cũng không biết.”

Một lát sau, Dương Diệp đi tới trước mặt của Hậu Khanh, bất quá, lúc này Hậu Khanh thần sắc có chút không dễ coi, trên người hắn, lóe ra lấm tấm tia lửa.

Mà ở chỗ không xa, là Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm, Tiểu Bạch ngồi ở trên vai của Lôi Lâm, một bộ ta thật biết điều bộ dạng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm, sau đó nhìn về phía Hậu Khanh, “tiền bối, ngươi làm sao?”

Hậu Khanh nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, dáng tươi cười rất sáng lạn, nhưng mà Hậu Khanh nhưng là nhìn nheo mắt.

Do dự một chút, Hậu Khanh chính yếu nói, mà lúc này, một bên Lôi Lâm đột nhiên nói: “Ca ca, vừa rồi Tiểu Bạch đang cùng Lão Gia Gia...”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ đột nhiên bưng kín cái đầu nhỏ của Lôi Lâm.

Dương Diệp: “...”

Lôi Lâm nhẹ nhàng mở ra móng vuốt của Tiểu Bạch, nói khẽ: “Tiểu Bạch, ngươi làm cái gì đấy!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng quay đầu nhìn nhìn Dương Diệp, sau đó đưa lưng về phía Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ.

“A...”

Lôi Lâm gật cái đầu nhỏ, “ngươi cùng Lão Gia Gia một mình đấu chuyện tình không thể để cho ca ca biết rõ ờ, tốt, ta không sẽ nói cho hắn biết đấy!”

Lôi Lâm thanh âm không hề nhẹ, bởi vậy, người trong sân đều nghe nhìn thấy tận mắt.

Tiểu Bạch: “...”

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên người của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó thoáng một phát bay đến trên bả vai hắn, đầu nhẹ nhàng cạ hai má của Dương Diệp.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ cái mông của Tiểu Bạch, “sau này không cho phép tới quấy rầy Hậu Khanh gia gia rồi, biết không?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, thời điểm này, nàng cũng không dám lắc đầu, sẽ bị đánh cái mông.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Mang Lôi Lâm đi chơi đi!”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó bay đến trên vai của Lôi Lâm, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ bờ vai của Lôi Lâm, tiểu trảo vung múa.

Lôi Lâm giữ chặt Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ, nói khẽ: “Tiểu

Bạch, ngươi
tại sao phải tìm Lão Gia Gia một mình đấu chứ?”

Tiểu Bạch giơ lên một cái tiểu trảo, trong mắt tràn đầy vẻ kiên nghị.

“Ngươi phải trở nên mạnh?” Lôi Lâm hỏi.

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ!

“Tại sao vậy chứ?” Lôi Lâm nghiêng cái đầu nhỏ hỏi.

Tiểu Bạch quay người chỉ chỉ nơi xa Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ chính mình,
tiếp đó, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ.

“A...”

Lôi Lâm gật cái đầu nhỏ, “ngươi muốn giúp ca ca nha... Được, ta cũng phải trở
nên mạnh, ta cũng phải giúp ca ca!”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó tiểu trảo vung lên, trong chốc lát, một thanh
kiếm từ trong cơ thể nó bay ra, cuối cùng, thanh kiếm kia trực tiếp xuất hiện
ở dưới chân của Lôi Lâm.

Tiểu Bạch tiểu vung tay lên, kiếm ‘vèo’ một tiếng chính là biến mất ở xa xa.

...

“Còn thiếu một chút mới đến Minh Cảnh?”

Trước mặt Dương Diệp, Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hậu Khanh nói: “Cảnh giới thứ này, đặc biệt là Minh Cảnh, ngoại trừ khổ tu,
cũng phải xem cơ duyên, hoặc có lẽ là vận khí, ngươi bây giờ đã đạt tới Chân
Cảnh Lục Đoạn đỉnh phong, cách Minh Cảnh chỉ kém một tí tẹo như thế, hiển
nhiên, nhưng một cơ duyên, cái cơ duyên này, khả năng sau một khắc đi ra đến,
cũng có thể thật lâu cũng không tới, tóm lại, không cách nào cưỡng

cầu!”

Không cách nào cưỡng cầu!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười khổ nói: “Hiện tại chỉ có thể như vậy.”

Hậu Khanh nói: “Đúng rồi, ngươi đi Thiên Tộc về sau, tận lực ít xuất hiện một điểm đi. Bộ tộc kia, cao ngạo không được, ngoại trừ số ít một hai cái tộc bên ngoài, như cái gì Vu Tộc Nhân Tộc yêu tộc, tại bọn họ trong mắt, chính là Đê Đẳng Sinh Vật.”

“Cao ngạo như vậy?” Dương Diệp nói.

“Không phải là cao như vậy ngạo! Đặc biệt là Thiên Tộc hoàng tộc, ừ, chính là ngươi cái gì Tiểu Thất, nàng tuyệt đối đến từ hoàng tộc.” Hậu Khanh nói.

Hoàng tộc!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, hắn ra Hồng Mông Tháp.

Ra Hồng Mông Tháp về sau, không bao lâu, Âm Hậu chính là đi tới phòng của hắn, “đi thôi!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở trong căn phòng.

Dương Diệp liền vội vàng đi theo lên.

Trên bầu trời, Dương Diệp đi theo bên cạnh của Âm Hậu, từ trên trời xem tiếp đi, phía dưới cảnh tượng thu hết vào mắt.

Vu Tộc hay vẫn là nhiều núi, bất quá, thành cũng không ít, nhưng mà, mỗi một tòa thành chung quanh, cơ bản đều là dãy núi vờn quanh.

Rất nhanh, Âm Hậu ngừng lại.

Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, tại phía dưới, có một tòa lớn vô cùng thành, tòa thành này to lớn, so với Bắc Thương Thành kia còn muốn lớn hơn ít nhất gấp đôi!

“Đế vu thành, Vu Tộc ta đế đô!” Dương Diệp bên cạnh, Âm Hậu nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thật lớn!”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “đi!”

Rất nhanh, hai người trực tiếp tiến vào trong thành.

Dương Diệp tiến vào trong thành về sau, một cỗ nhỏ bé cảm giác lập tức tự nhiên sinh ra. Thành quá lớn, người quá nhỏ, quan trọng nhất là, trong thành này, Dương Diệp cảm nhận được vô số đạo khí tức cường đại.

Được Âm Hậu dẫn dắt, hai người một đường đi về phía trước, trên đường, gặp một ít ăn mặc khôi giáp thị vệ, bất quá, những thị vệ này tại nhìn thấy Âm Hậu lúc, nhao nhao quỳ một chân trên đất hành lễ.

Hai người một đường thông suốt, rất nhanh, hai người đi tới một tòa cung điện, cung điện phía trên, có khắc ba chữ to: Vu Hoàng Cung.

Âm Hậu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ở chỗ này chờ ta!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Âm Hậu thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, mà lúc này, sau lưng hắn cách đó không xa, một người đàn ông cùng nữ tử chính chậm rãi đi tới, làm đi ngang qua Dương Diệp lúc, nam tử cùng nữ tử đột nhiên ngừng lại, trong đó, tên nam tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “nhân loại!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức biến đổi!

...

PS: Có người nói một ngày tập lái xe không cần gì thời gian... Lúng

túng, có
khi phải xếp hàng đấy.. Đây là rất nhức cả dái chuyện tình!!!! Bất quá không
sao, qua trong khoảng thời gian này thì tốt rồi!!!

Bình thường chương 2, sẽ muộn cái vài phút, tung hoành mới có thể biểu hiện.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1911: Thiên môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân loại!

Hắn khi tiến vào cái chỗ này lúc, vì phiền toái không cần thiết, đã đem chính mình khí tức ẩn nặc. Nhưng mà, hắn thật không ngờ, rõ ràng bị người phát hiện.

Dương Diệp chiến đấu, nhưng sau đó xoay người, tại trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy một Thanh Niên Nam Tử cùng một nữ tử.

Thanh Niên Nam Tử đang mặc trường bào màu vàng, ở trên, thêu có khắc một đầu dữ tợn dị thú; Tại Thanh Niên Nam Tử bên cạnh nữ tử thì là ăn mặc một bộ váy dài, váy cũng không có chỗ đặc biệt, nếu như không phải là trên mặt nàng hoa văn một đóa hoa không biết tên đóa mà nói, nàng xem ra, càng giống là nhân loại!

Hai người thực lực cũng không tục, đều đạt đến Minh Cảnh hai đoạn!

“Ngươi là nhân loại!” Thanh Niên Nam Tử lại hỏi.

Dương Diệp không có giấu giếm, lập tức nhẹ gật đầu.

Thanh Niên Nam Tử hai mắt híp lại, “thật to gan, cũng dám ẩn núp đến Vu Hoàng Cung ta đến, ngươi...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta cùng với Âm Hậu cùng đi!” Thời điểm này, hắn chỉ có thể chuyển ra Âm Hậu rồi, bằng không thì, chuyện phiền toái khẳng định phải đã đến.

Âm Hậu?

Thanh Niên Nam Tử chân mày cau lại, “Âm Hậu tiền bối vì sao phải mang ngươi tới nơi đây!”

Dương Diệp nhún vai, “đợi tí nữa nàng đi ra, các hạ hỏi nàng chẳng phải sẽ biết?”

Thanh Niên Nam Tử chân mày nhíu sâu hơn, “ta bây giờ là đang hỏi ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày cũng nhíu lại, “lời của ta, ngươi là không có nghe sao?”

Thanh Niên Nam Tử sắc mặt trầm xuống, “ngươi có biết hay không ngươi đang cùng trò chuyện?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết, cũng không muốn biết!”

Thanh Niên Nam Tử bên cạnh người đàn bà kia chính yếu nói, Thanh Niên Nam Tử nhưng là ngăn trở nàng, sau đó hắn đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ta tại hỏi một lần, Âm Hậu tiền bối vì sao phải mang một người ngươi loại tới nơi đây!”

Dương Diệp nhìn thẳng Thanh Niên Nam Tử, “tự nhiên là có nguyên nhân, bất quá, ta không muốn nói cho ngươi biết, hiện tại, hiểu chưa?”

Dương Diệp khó chịu nhất chính là loại này trên cao nhìn xuống chất vấn, với hắn mà nói, tôn kính là lẫn nhau, ngươi hảo hảo nói chuyện với ta, ta liền cẩn thận nói chuyện với ngươi, ngươi không thật dễ nói chuyện, cái kia hắn tự nhiên cũng sẽ không thật dễ nói chuyện!

Nghe được lời của Dương Diệp, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, “người đến!”

Thanh âm rơi xuống, ba tên thân mặc khôi giáp thị vệ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử nhìn xem Dương

Diệp, “này là nhân loại, các ngươi đều mắt mù sao? Lại để cho một cái nhân loại tiến vào Vu Hoàng Cung ta?”

Tại Thanh Niên Nam Tử bên cạnh, một tên thị vệ do dự một chút, sau đó nói:
“Hồi bẩm điện hạ, người này là đi theo Âm Hậu Đại Nhân cùng đi!”

Âm Hậu!

Thanh Niên Nam Tử nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhún vai, “ta không có lừa gạt ngươi chứ?”

Thanh Niên Nam Tử trầm giọng nói: “Trước bắt lấy người này, Âm Hậu Đại Nhân vậy, ta sẽ đi xử lý!”

Nhưng mà, cái kia ba tên thị vệ nhưng là không nhúc nhích.

Nhìn thấy một màn này, Thanh Niên Nam Tử lập tức giận tím mặt, “như thế nào.

Các ngươi muốn tạo phản?”

“Không dám!”

Cái kia cầm đầu thị vệ đối với Thanh Niên Nam Tử ôm quyền, sau đó nói: “Điện hạ, người này nếu là Âm Hậu mang tới nơi đây, ý vị này, Âm Hậu Đại Nhân tất có dụng ý của nàng, trừ phi là Âm Hậu hạ lệnh, bằng không thì, chúng tôi không dám tự tiện bắt người, kính xin điện hạ thứ lỗi!”

Thanh Niên Nam Tử cả giận nói: “Chẳng lẽ Âm Hậu so với phụ hoàng ta còn lớn hơn?”

“Vu Hoàng cũng không hạ lệnh!” Thị vệ kia đột nhiên nói.

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử lập tức giận không thể nuốt, quay người căm tức nhìn tên thị vệ kia, “láo xược, ngươi có ý tứ gì!”

Thị vệ kia đối với Thanh Niên Nam Tử ôm quyền, “thuộc hạ cũng không cái gì ác ý!”

Thanh Niên Nam Tử chính yếu nói, lúc này, thị vệ kia đột nhiên quay người quỳ một chân trên đất, “thuộc hạ ra mắt Âm Hậu Đại Nhân!”

Thanh Niên Nam Tử thân thể cứng đờ, hắn quay người, lúc này, một nữ tử đang nhìn nàng.

Cô gái này, đúng là Âm Hậu.

Thanh Niên Nam Tử do dự một chút, sau đó thân thể hơi cong một chút, “Xin chào Âm Hậu Đại Nhân!”

Âm Hậu ánh mắt thu hồi, đã rơi vào trên thân thị vệ kia, “đi xuống đi!”

Thị vệ kia ôm quyền, sau đó đứng dậy cùng bên cạnh hai người biến mất ngay tại chỗ.

Âm Hậu nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử kia, “Lê Giang, nóng nảy rất lớn a!”

Tên là Lê Giang nam tử biến sắc, liền vội khom lưng, “không dám.”

Âm Hậu nói: “Phụ hoàng ngươi vừa rồi nói với ta, để cho ta mang bọn ngươi huynh muội đi Thiên Tộc mở mang kiến thức, ta đã đáp ứng. Nhưng mà hiện tại xem ra, ta quyết định...”

“Phù phù!”

Lúc này, Lê Giang đột nhiên quỳ trên đất, rung giọng nói: “Âm Hậu Đại Nhân, lúc trước là lỗi của ta, chỗ mạo phạm, kính xin Âm Hậu Đại Nhân không nên so đo!”

Một bên nàng kia cũng quỳ xuống, “kính xin Âm Hậu Đại Nhân không nên so đo!”

Âm Hậu không có nhìn huynh muội hai, mà là nhìn về phía một bên Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Hỏi ta?

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Không để cho hắn đám đi Thiên Tộc, với bọn hắn mà nói, hậu quả rất nghiêm trọng sao?”

Âm Hậu nói: “Vu Hoàng có bảy vị tử tự, mỗi một vị thậm chí nghĩ đi, đi, có nghĩa là đại biểu một một số chuyện!”

“Cái kia chính là rất trọng yếu!”

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối, việc này thì thôi, việc rất nhỏ mà thôi!”

Âm Hậu trong mắt hiện lên một tia tán thưởng, “tuổi còn nhỏ, hiểu tiến thối, trong lòng còn có nhân nghĩa, cũng không tệ lắm!”

Hiểu tiến thối, trong lòng còn có nhân nghĩa...

Dương Diệp sờ lỗ mũi một cái, thần sắc có chút cổ quái.

Trong Hồng Mông Tháp, Hậu Khanh cũng là lắc đầu. Hắn biết rõ, Dương Diệp sở dĩ không truy cứu, là vì một nam một nữ này không có va chạm vào ranh giới cuối cùng của hắn, nếu như một nam một nữ này va chạm vào ranh giới cuối cùng của hắn, khi đó, Âm Hậu này sẽ biết trước mắt hắn vị thiếu niên này có điên cuồng cỡ nào rồi!

Trong hiện thực, nghe được lời của Dương Diệp về sau, Lê Giang kia cùng nữ tử thần sắc lập tức buông lỏng.

Âm Hậu nói: “Đứng lên đi!”

Lê Giang cùng nàng kia lúc này mới đứng lên.

Lúc này, một đạo hắc ảnh từ Thiên tế tấn công tới, rất nhanh, một nữ tử xuất hiện ở trong tràng.

Nhìn thấy tên nữ tử này lúc, Dương Diệp lập tức sửng sốt, bởi vì hắn bái kiến cô gái này, cô gái này đúng là hắn cùng Nam Tư Âm tiến vào Vu Tộc lúc nhìn thấy tên kia ra tay với bọn hắn nữ tử, đúng rồi, Tiểu Bạch còn phải vượt qua đối phương xà!

Nàng kia nhìn thấy Dương Diệp lúc, cũng là nao nao, lập tức khẽ gật đầu.

Âm Hậu quan sát một chút này mới xuất hiện nữ tử, sau đó nói: “Lê vu, ngươi rất không tồi!”

Lê vu đối với Âm Hậu có chút thi lễ, sau đó ngoan ngoãn lui qua một bên, trầm mặc.

Âm Hậu nói: “Lúc này đây, các ngươi theo ta đi Thiên Tộc, các ngươi đại biểu chính là Vu Tộc, bất kể như thế nào, không thể yếu đi Vu Tộc ta mặt mũi của.

Tóm lại, nên ít xuất hiện lúc ít xuất hiện, nhưng mà, nên lên giọng lúc, cũng phải cấp ta lên giọng, không thể kinh sợ, minh bạch?”

Lê vu ba người liền vội vàng gật đầu, đang mang Vu Tộc mặt mũi, bọn hắn tự nhiên không dám khinh thường!

Âm Hậu tay phải vung lên, trong chốc lát, ở đằng kia phía chân trời xa xôi đột nhiên xuất hiện một điểm điểm đen, rất nhanh, điểm đen càng lúc càng lớn, đến cuối cùng, một cái dài đến trăm trượng màu đen đại bàng xuất hiện ở trên đỉnh đầu của đám người Dương Diệp không.

“Đi!”

Âm Hậu thanh âm rơi xuống, tay phải vung lên, sau một khắc, trước mắt mọi người một hồi biến ảo, qua trong giây lát, mọi người đã xuất hiện ở cái kia đại bàng trên lưng của, mà ở trên lưng, còn có hai ông già, lão giả tại nhìn thấy Âm Hậu lúc, đối với Âm Hậu có chút thi lễ, sau đó lui qua một bên.

Âm Hậu khẽ gật đầu, sau đó chân phải nhẹ nhàng một đập, sau một khắc, cái kia con đại bàng hai chiếc cánh khổng lồ mãnh liệt một cái, biến mất ở Thiên tế.

Thiên tế, trong đám mây, đại bàng phi hành tốc độ cao, tốc độ này, so với Dương Diệp ngự kiếm tốc độ còn muốn mau hơn rất nhiều rất nhiều.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào thể nội.

“Tiền bối, Vu Vương này tại Vu Tộc này địa vị rất cao?” Dương Diệp hỏi.

“Nói nhảm!”

Hậu Khanh nói: “Vu Tộc mười hai vị Vu Vương, địa vị cao cả, có thể nói, quyết định chỉnh đốn Vu Tộc, chính thức có thể ra lệnh cho ta đám bọn chúng, chỉ có Vu Tổ, cho dù là Vu Hoàng, cũng không có tư cách ra lệnh cho ta đám làm cái gì! Có thể nói, mười hai Vu Vương, chính là Vu Tộc rường cột. Vừa rồi tiểu tử kia, nếu như đụng phải là một ít nóng nảy không tốt Vu Vương, tiểu tử kia đời này tiền đồ coi như là hủy. Bởi vì muốn trở thành Vu Hoàng, phải phải lấy được công nhận của mười hai Vu Vương, cũng chỉ có trở thành Vu Hoàng về sau, mới có thể điều lệnh Vu Vương.”

Vu Vương!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó về tới sự thật, hắn đi tới bên cạnh của Âm Hậu, hỏi, “tiền bối, chúng ta phải bao lâu mới đến Thiên Tộc?”

Âm Hậu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi vì cái gì nghĩ như vậy đi Thiên Tộc?”

Dương Diệp nói: “Ta có một người bạn tại Thiên Tộc, ta nghĩ đi đón quay về nàng.”

Tại Thiên Tộc?

Âm Hậu lông mày cau lại, một lát sau, nàng nói: “Ngươi đến từ hạ giới, nhưng là ngươi tại sao lại đắc tội Nhân Quân kia còn có Liệp Vu Nhất Tộc?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Hậu, “tiền bối đều biết?”

Âm Hậu nói: “Điều tra qua!”

Dương Diệp cười nói: “Những việc này, nói rất dài dòng.”

Âm Hậu nói: “Bất kể là Nhân Quân này, hay vẫn là Liệp Vu Nhất Tộc này, đều không đơn giản, ngươi đồng thời đắc tội này hai cái thế lực, ngày sau nếu như ngươi là trở về Nhân Tộc, sợ rằng phải khó chịu. Cho nên, ngày sau ngay tại Vu Tộc ta đi!”

Ngay tại Vu Tộc?

Dương Diệp nao nao, sau đó cười nói: “Ta sau này cũng không biết ta muốn đi đâu, dù sao, đi một bước tính một bước vậy!”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “tóm lại, nếu không phải muốn về Nhân Tộc, vậy tại Vu Tộc, ngươi là đồ đệ của hắn, tuy rằng hắn không ở, nhưng mà có ta ở đây, Vu Tộc không ai có thể hại ngươi!”

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm. Vu Tộc, Dương Diệp hắn đời này, trong vòng thời gian ngắn khả năng thì không cách nào an định lại.

Đón về Tử Nhi, còn muốn phục sinh Nhị tỷ.

Tóm lại, chuyện phiền toái, hay vẫn là có thật nhiều!

Ngay tại lúc này, Âm Hậu đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “đã đến!”

Tất cả mọi người ngẩng đầu nhìn lại, Dương Diệp cũng nhìn xa xa đi, ở đằng kia cuối chân trời, xuất hiện một đạo cự đại màu trắng ngọc môn.

“Thiên môn!”

Lúc này, Âm Hậu nói: “Qua môn này, chính là trời giới rồi.”

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải nhẹ nhàng một đập, đại bàng tốc độ lập tức nhanh hơn.

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại!

Thiên giới, Tiểu Thất, Tử Nhi!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1912: Rác rưởi nói ai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người ở đây muốn đi vào mà cổng trời lúc, một tên mặc màu bạc khôi giáp trung niên nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trung niên nam tử quét đám người Âm Hậu liếc mắt, sau đó nói: “Người tới là ai!”

Âm Hậu hướng bước về phía trước một bước, “Vu Tộc, Âm Hậu nghe lệnh của Vu Hoàng, đến đây cầu kiến Thiên Quân!”

Vu Tộc?

Trung niên nam tử nhíu mày, “còn có thủ lệnh?”

Âm Hậu bàn tay như ngọc trắng cong ngón búng ra, một quả đen kịt lệnh bài lập tức xuất hiện ở đàn ông trung niên trước mặt.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua lệnh bài trong tay, sau đó khẽ gật đầu, “lệnh bài là thật, chư vị xin mời đi theo ta.”

Nói xong, trung niên nam tử quay người tiến nhập bên trong Thiên Môn.

Âm Hậu tay phải vung lên, cùng lập tức mọi người biến mất ngay tại chỗ.

Tiến vào Thiên môn về sau, trước mắt mọi người lập tức nhăn nhó, rất nhanh, một cỗ cảm giác hôn mê truyền đến.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt.

Trời xanh, mây trắng, còn có không khí trong lành!

Dương Diệp quan sát một chút bốn phía, lúc này, bọn hắn tại một quảng trường khổng lồ bên trên, quảng trường này to lớn, quả thực khiến người ta khó có thể tưởng tượng, dùng hắn bây giờ thị lực, đều đang nhìn không tới phần cuối.

Vô biên vô hạn!

Quảng trường này, có thể dùng giá từ để hình dung.

“Nam thiên chiến trường.”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Âm Hậu đột nhiên nói: “Đã từng là phiến chiến trường này, phát sinh qua một cuộc kinh thiên động địa chiến đấu. Ở chỗ này, người bị chết, ít nhất mấy triệu.”

Chiến trường!

Dương Diệp nói: “Thiên Tộc cùng tộc khác chiến tranh?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Vậy hẳn là Thiên Tộc thắng.”

Âm Hậu khẽ lắc đầu, “không có thua không có thắng.”

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, Âm Hậu nhưng là nói: “Đi thôi.”

Nói xong, Âm Hậu chân phải nhẹ nhàng một đập, nàng cả người nhất thời bay lên, sau đó xa xa thổi đi.

Cái kia lê vu cùng Lê Giang ba người còn có hai gã khác lão giả cũng là thân hình khẽ động, liền vội vàng đi theo lên.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó chân phải nhẹ nhàng một đập, hóa thành một đạo kiếm quang đi theo lên.

Trên đường đi, Dương Diệp không ngừng quan sát Thiên Tộc thế giới.

Kỳ thật, cũng không có chỗ đặc thù gì, nếu như không nên nói chỗ đặc thù mà nói, cái kia chính là chỗ này Linh khí, vô cùng tinh khiết, không chỉ có Linh khí, đã liền không khí đều vô cùng tươi mát, khiến cho người tâm thần thanh thản.

Còn có chính là, một ít thành trì, kiến tạo vô cùng xa hoa rất khác biệt, có tiên vị.

Thiên tế, mỗi khi đi qua một tòa thành, thì sẽ có mấy danh cường giả ngăn đón tại bọn họ trước mặt của, bất quá, tại nhìn thấy Âm Hậu cho ra lệnh bài về sau, đều rối rít rời đi. Chỉ có điều, những người này đối với bọn họ cũng không phải rất thân mật!

“Còn nhiều lâu đến?” Âm Hậu bên cạnh, Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau một hồi, nàng nói: “Một ngày!”

Một ngày!

Dương Diệp sửng sốt, “lâu như vậy?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “Thiên Quân cư trú tại thiên giới Vân Tiêu Thành, Vân Tiêu Thành, ở thiên giới chính trung ương, chúng ta còn phải đi qua Vô Biên Hải, mới có thể đến Vân Tiêu Thành. Ừ, Vô Biên Hải đã đến!”

Mọi người cúi đầu nhìn lại, quả nhiên, phía dưới là biển rộng mênh mông.

“Cẩn thận chút!”

Lúc này, Âm Hậu đột nhiên nói.

“Gặp nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “trấn thủ Vô Biên Hải chính là thiên giới bốn đại thần tướng một trong Cổ Nghiệt, người này hiếu chiến, thường xuyên sẽ gây sự...”

Ầm!

[tru y en cua tui đốt net]

Ngay tại lúc này, phía dưới, một cỗ cột nước đột nhiên phóng lên trời, này cổ cột nước, tựa như một con rồng nước, hướng phía đám người Âm Hậu mãnh liệt bắn mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Âm Hậu thần sắc lập tức âm trầm xuống, thoáng qua, nàng tay phải khẽ nâng lên, sau đó đối với phía dưới mãnh liệt đất chính là vỗ.

Ầm!

Một chưởng rơi xuống, phía dưới cả cái không gian kịch liệt run lên, vẻ này cột nước ầm ầm biến mất, mà cột nước dưới cái kia vùng biển trực tiếp xuất hiện một cái sâu không thấy đáy cực lớn hố sâu, chung quanh nước chảy không ngừng tụ đến, nhưng mà, vẫn như cũ không điền đầy cái kia hố to!

“Nguyên lai, lúc này đây tới là Âm Hậu của Vu Tộc!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở đám người Dương Diệp cách đó không xa, trung niên nam tử xem ra chỉ có ba mươi đến tuổi, mặc trên người một kiện tản ra nhàn nhạt lưu quang khôi giáp.

Sau lưng trung niên nam tử, còn đứng hai Thanh Niên Nam Tử.

Âm Hậu nhàn nhạt nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, sau đó nói: “Thế nào, Cổ Nghiệt, muốn cùng ta qua hai chiêu?”

Cổ Nghiệt cười nói: “Chính có ý đó, không biết Âm Hậu có thể hãnh diện hay không!”

Âm Hậu cười nói: “Vậy thì tới đi!”

Thanh âm rơi xuống, Âm Hậu quay đầu nhìn thoáng qua Lê Giang ba người liếc mắt, “an tĩnh chờ ở tại đây!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua đám người Lê Giang, sau đó cũng biến mất theo tại Thiên tế.

Tại Âm Hậu cùng Cổ Nghiệt kia sau khi biến mất, xa xa, cái kia cầm đầu một tên đang mặc cẩm bào nam tử đột nhiên cười nói: “Chư vị chính là thiên tài của Vu Tộc chứ? Tại hạ Cổ Bang, bên cạnh vị này, là đệ đệ của ta, Cổ Hợp.”

Lê Giang đứng thổi tới, hắn ôm quyền, “tại hạ Lê Giang, bên cạnh vị này, là muội muội ta Lê Đồng, một vị khác, là ta đường muội lê vu, mà vị này…”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta không biết hắn là ai! Dù sao không phải là Vu Tộc ta chi nhân!”

Cổ Bang kia mỉm cười, “vô sự.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta xem ba vị, khí tức không yếu, nghĩ đến hẳn thực lực cũng không yếu, không bằng như vậy, chúng ta luận bàn một phen?”

Luận bàn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Bang kia, tiểu tử này tuy rằng cười híp mắt, nhưng mà, hắn cảm thấy, người trước mắt này tuyệt đối không có hảo ý.

Bên cạnh cách đó không xa, Lê Giang kia có chút do dự. Ngược lại không phải sợ, mà là bởi vì lúc trước Âm Hậu trước khi đi, để cho hắn đám an yên tĩnh chờ.

Ngay tại lúc này, đối diện một ít thẳng không nói chuyện Cổ Hợp đột nhiên cười lạnh nói: “Anh, hạ giới người, cả đám đều kinh sợ như rùa đen vậy, cùng bọn họ một mình đấu có ý gì?”

Nghe vậy, đám người Lê Giang thần sắc lập tức trầm xuống.

Lúc này, Cổ Bang kia xin lỗi nói: “Thật có lỗi, xá đệ tính tình chính trực, ưa thích có cái gì thì nói cái đó, chỗ đắc tội, mong rằng ba vị...”

“Mong rằng ba tương lai đánh ta a!”

Lúc này, một bên Cổ Hợp kia đột nhiên nói tiếp.

Mọi người nhìn về phía Cổ Hợp, Cổ Hợp đầy mặt lạnh cười.

Khiêu khích!

Lê Giang kia tự nhiên là nhịn không được, lập tức liền nếu ứng nghiệm chiến, mà lúc này, muội muội của hắn Lê Đồng đột nhiên kéo hắn lại, sau đó lắc đầu, “bọn hắn là cố ý!”

Lê Giang nhìn thoáng qua Cổ Bang huynh đệ kia, lúc này, Cổ Hợp kia đột nhiên cười nói: “Nguyên lai Vu Tộc cái gọi là thiên tài, chính là loại này mặt hàng.

Thật là khiến người ta quá thất vọng rồi. Quá thất vọng!”

“Đến đánh đi!”

Lúc này, Lê Giang đột nhiên đứng dậy.

Nhìn thấy một màn này, bên cạnh hắn Lê Đồng còn muốn nói điều gì, nhưng mà Lê Giang nhưng là khoát tay áo, ngăn trở Lê Đồng, thân hình hắn run lên, đi tới trước mặt của Cổ Hợp kia, “ngươi không phải là muốn chiến sao? Đến, ta đánh với ngươi một trận!”

Cổ Hợp kia khóe miệng nổi lên một nụ cười, “ngươi đã có lòng tin như vậy, vậy không bằng như vậy, chúng ta tới đánh cuộc một lần, như thế nào?”

“Đánh cuộc gì?” Lê Giang âm thanh lạnh lùng nói.

Cổ Hợp cười nói: “Như vậy như thế nào, nếu như ngươi thua, nói một câu: Ngươi Vu Tộc vô năng, ta như thua, ta đã nói, Thiên Tộc ta vô năng, như thế nào?”

Nghe vậy, Lê Giang thần sắc lập tức thay đổi.

Vu Tộc vô năng!

Hắn đã ý thức được câu nói này khủng bố hậu quả. Một khi hắn thua, khi đó, hắn ở đây chuyện nơi đây nếu là truyền quay lại Vu Tộc, vậy hắn đem sẽ trở thành cả Vu Tộc địch nhân, không chỉ có như thế, cái thứ nhất sẽ không bỏ qua cho hắn chính là hắn phụ hoàng!

Lê Giang có chút do dự!

“Thế nào, sợ?” Một bên, Cổ Hợp kia cười nói: “Nếu như sợ, ngươi nói rõ, ta sẽ không đang tìm ngươi luận bàn, bởi vì Thiên Tộc ta, cho tới bây giờ sẽ không đi tìm người nhu nhược luận bàn!”

Lê Giang bên cạnh, Lê Đồng nhẹ nhàng kéo tay áo của hắn một cái, sau đó lắc đầu.

Lúc này, Lê Giang hít sâu một hơi, sau đó nói: “Ngươi còn nhớ rõ lời của Âm Hậu Đại Nhân sao? Nàng để cho ta đám phải khiêm tốn, nhưng mà, nên lên giọng lúc được lên giọng, không thể kinh sợ. Giờ phút này chúng ta nếu không phải ứng chiến, truyền đi, Vu Tộc ta đem sẽ trở thành tộc khác trò cười, mà chúng ta, lại có mặt mũi nào quay về Vu Tộc?”

Nói xong, Lê Giang hướng phía trước đi tới một bước, nói: “Đến đây đi, để cho Lê Giang ta mở mang kiến thức một chút thiên tài của Thiên Tộc!”

Cổ Hợp hướng phía trước bước ra một bước, cười nói: “Như ngươi mong muốn!”

Thanh âm rơi xuống, Cổ Hợp hít sâu run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh hướng phía Lê Giang kia bắn mạnh tới.

Ầm!

Làm Cổ Hợp biến mất một khắc này, mọi người rõ ràng cảm giác được trong sân không gian kịch liệt run lên.

Đó là bởi vì tốc độ quá nhanh, liên lụy không gian bố trí!

Tốc độ vô cùng nhanh!

Một bên, Lê Giang kia sắc mặt lập tức ngưng trọng lên, bất quá hắn phản ứng cũng không chậm, hai tay mãnh liệt nắm chắc, trong chốc lát, tại trước mặt hắn, xuất hiện một đạo màn ánh sáng màu vàng đất.

Bành!

Một cái nắm đấm đột nhiên đánh vào trên quầng sáng kia, đạo kia đất màn ánh sáng màu vàng lập tức nổ bể ra, thoáng qua, cái kia cái nắm đấm tiến quân thần tốc, trực tiếp đánh vào ngực của Lê Giang kia bên trên.

Bành!

Nhưng mà, Lê Giang kia nhưng là không chút sứt mẻ!

Tại trên người của Lê Giang kia, lóe ra nhàn nhạt hào quang màu vàng đất.

Lê Giang nhếch miệng cười cười, “Vu Tộc ta thân thể, há là ngươi có thể phá?

Ngươi...”

Mà đúng lúc này, Cổ Hợp kia đột nhiên chưởng hóa thủ, sau đó thượng triều khẽ bóp, trực tiếp giữ ở cổ họng của Lê Giang kia, sau một khắc, Cổ Hợp đầu gối phải mãnh liệt hướng phía trước đỉnh đầu, trực tiếp chỉa vào dưới háng của Lê Giang kia!

Phốc!

Lê Giang hai mắt lập tức trợn lên lên, trong đôi mắt, tràn đầy vẻ thống khổ.

Nhưng mà lúc này, Cổ Hợp kia đột nhiên một quyền đánh vào Lê Giang kia huyệt Thái Dương vị trí.

Bành!

Lê Giang toàn bộ người trực tiếp té bay ra ngoài, bất quá rất nhanh, muội muội của hắn Lê Đồng đón hắn ở, sau khi dừng lại, Lê Giang trong miệng máu tươi lập tức liên phun, trong khoảnh khắc, kia trước ngực chính là huyết hồng một mảnh, mà trên mặt, tràn đầy vẻ thống khổ.

Lê Đồng quay đầu lạnh lùng nhìn thoáng qua Cổ Hợp kia, “hèn hạ!”

“Hèn hạ?”

Cổ Hợp cười nói: “Này sao có thể nói hèn hạ chứ? Là chính hắn phản ứng không đủ, thân thể không đủ mạnh. Muốn trách, chỉ có thể trách hắn quá yếu!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua Lê Đồng cùng đám người Dương Diệp, sau đó lại nói: “Thứ cho ta nói thẳng, vốn ta phải không nghĩ đến cùng các ngươi này hạ giới một đám rác rưởi lãng phí thời gian, nhưng là...”

“Rác rưởi nói ai?” Trong tràng, không biết ai đột nhiên nói một câu.

“Lúc ấy nói các ngươi!” Cổ Hợp vô ý thức nói.

Một bên, cái kia lê vu khóe miệng hơi cuộn lên, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì.

Bởi vì câu nói mới vừa rồi kia, chính là Dương Diệp hỏi.

Lúc này, Dương Diệp cười nói: “Đúng, đúng là rác rưởi đang nói chúng ta, ngươi nói, không có mao bệnh!”

Cổ Hợp ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, sau đó dựng lên ba ngón tay, “ba hơi về sau, miệng của ngươi sẽ cùng đầu của ngươi tách ra!”

Dương Diệp bàn tay đặt ở đỉnh đầu của chính mình so đo, sau đó nói: “Trước kia, có rất nhiều người giống như ngươi vậy tại trước mặt ta như vậy uy hiếp ta, hiện tại, bọn họ Phần Đầu Thảo không sai biệt lắm cao như vậy rồi.”

Mọi người: “...”

...

PS: Chớ đi ra, còn có một chương!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1913: Thả hắn, lập tức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thật sao?”

Xa xa, Cổ Hợp đột nhiên nở nụ cười, “có lẽ ngươi nói là thật, nhưng mà, tin tưởng ta, ở trước đó, miệng của ngươi sẽ trước cùng đầu của ngươi tách ra.”

Thanh âm rơi xuống, Cổ Hợp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, cả người trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó từ trên xuống dưới đối với đầu của Dương Diệp mãnh liệt đất chính là một đập!

Cận Thân Nhục Bác!

Đối với Dương Diệp mà nói, này chính là ý của hắn.

Dương Diệp không có trốn tránh, mặc cho một quyền kia hướng phía đầu hắn oanh tới, còn hắn thì một quyền hướng phía cổ họng của Cổ Hợp kia oanh tới.

Nếu như hai mọi người không thu tay lại, cái kia chỉ có một kết quả, chính là lưỡng bại câu thương, hoặc là đồng quy vu tận!

Nhìn thấy Dương Diệp không có trốn tránh, Cổ Hợp kia thần sắc lập tức biến đổi, đây là hắn không có nghĩ tới. Hắn đương nhiên sẽ không cùng Dương Diệp lấy Mạng đổi Mạng, lập tức cải biến quả đấm quỹ tích, bay thẳng đến quả đấm của Dương Diệp đánh tới!

Bành!

Hai cái nắm đấm vừa mới tiếp xúc, hai người không gian chung quanh lập tức rạn nứt ra, thoáng qua, hai người đồng thời hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp thì dừng lại, sau một khắc, đột nhiên hắn xuất hiện ở trước mặt của Cổ Hợp kia, sau đó một quyền hướng phía đầu của Cổ Hợp liền đánh tới!

Nhìn thấy một màn này, Cổ Hợp kia sắc mặt lập tức đại biến, hắn thật không ngờ Dương Diệp lại có thể trong thời gian ngắn như vậy liền phản kích! Tuy rằng kinh hãi, nhưng là hắn phản ứng cũng không chậm, lập tức chân phải hướng về sau đỉnh đầu, cả người nhất thời ngừng lại, sau đó một quyền đối với Dương Diệp đánh tới!

Hắn cũng không có lựa chọn trốn tránh, mà là cứng đối cứng!

đọc truyện với http://truyencuatＵi.net/

Cứ như vậy, quyền của hai người đầu lần nữa dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau!

Bành!

Vừa chạm liền tách ra!

Nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Cổ Hợp kia, sau đó lại là một quyền hướng phía Cổ Hợp kia đánh tới...

Cứ như vậy, một quyền lại một quyền.

Ngay từ đầu, Cổ Hợp kia còn có thể cùng Dương Diệp nắm đấm đối kháng, nhưng mà trăm hơi thở về sau, Cổ Hợp kia đã bắt đầu lần lượt tháo chạy.

Áp chế!

Cổ Hợp đã bị Dương Diệp áp chế hoàn toàn!

Dương Diệp tay trái cầm kiếm, nhưng mà, hắn căn bản không có rút qua kiếm, vẫn luôn là dùng một tay. Mà Cổ Hợp kia ngay từ đầu cũng đồng dạng chỉ dùng một tay, nhưng mà đến cuối cùng, hắn bắt đầu dùng hai cái tay.

Nhưng mà, hắn vẫn như cũ bị Dương Diệp gắt gao đè nặng!

Lùi lại, lùi lại nhiều lần, giờ này khắc này, Cổ Hợp kia đã lui trọn vẹn mấy ngàn trượng.

Một bên, Lê Giang huynh muội nhìn là có chút trợn mắt há hốc mồm, bọn hắn thật không ngờ, tên trước mắt này rõ ràng mạnh mẽ như vậy!

Tại hai huynh muội bên cạnh cái kia lê vu trong mắt cũng là có một vẻ kinh ngạc, hiển nhiên, đối với một cái nhân loại thậm chí có mãnh liệt như vậy thân thể, nàng cũng là bị khiếp sợ đến.

Bên kia Cổ Bang kia tức thì sắc mặt có chút âm trầm.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại.

Đã xong?

Dương Diệp nhìn thoáng qua nơi xa Cổ Hợp kia cùng Cổ Bang kia, sau đó nói: “Như vậy đánh tiếp, có chút không thú vị, việc này, cứ định như vậy đi.” Những người trước mắt này, là tộc nhân của Tiểu Thất, ra tay giáo huấn một chút thì có thể. Không cần phải làm cho quá ác.

“Thôi?”

Ngay tại lúc này, xa xa Cổ Hợp kia đột nhiên gằn giọng nói: “Nhân loại đê tiện, ngươi vậy mà tưởng tính như vậy? Ngươi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Làm đạo kiếm khí này xuất hiện một khắc này, Cổ Hợp kia sắc mặt tím mặt đại biến, hắn theo bản năng liền đấm ra một quyền.

Nhưng mà từng cái

Lúc này đây, quả đấm của hắn đụng phải không phải là nắm đấm, mà là kiếm, một thanh sắc bén đến mức tận cùng kiếm!

Xùy~~!

Cổ Hợp cái kia cánh tay phải lập tức bị cắt thành hai nửa, máu tươi văng khắp nơi!

Mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp kiếm tiến quân thần tốc, trực tiếp đâm vào giữa lông mày Cổ Hợp kia, Cổ Hợp kia thân thể lập tức cương cứng.

Cũng chưa chết, bởi vì kiếm của Dương Diệp chỉ đâm vào tấc hơn!

Trong tràng yên tĩnh trở lại!

Cổ Hợp gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, hai cái nắm đấm gắt gao nắm chắc, nhưng mà cũng không dám di chuyển.

Kiếm của Dương Diệp đột nhiên rút ra, Dương Diệp dùng thân kiếm nhẹ nhàng kéo ra má phải của Cổ Hợp, “Đến, nói cho ta biết, việc này giải quyết như thế nào?”

“Các hạ!”

Lúc này, cách đó không xa Cổ Bang kia đột nhiên nói: “Các hạ thực lực cường hãn, lúc này đây, là xá đệ thua. Bất quá, chẳng qua là luận bàn, kính xin các hạ không muốn đả thương người, bằng không thì, đám người các hạ chỉ sợ là không xảy ra cái hải vực này rồi. Cuối cùng, cái hải vực này, có thể là rất lớn, lạc đường gì gì đó, vô cùng bình thường!”

Ngay tại lúc này, thân kiếm của Dương Diệp đột nhiên mãnh liệt tát lên mặt của

Cổ Hợp kia, Cổ Hợp kia đôi má lập tức xuất hiện một cái màu máu đỏ vết kiếm, nhưng mà Cổ Hợp kia cũng không dám di chuyển, bởi vì kiếm của Dương Diệp dính sát mặt của hắn, chỉ cần hắn dám động, hắn không chút nghi ngờ, kiếm kia sẽ trực tiếp gọt sạch hắn bên đầu!

Một bên, Cổ Bang kia thần sắc lập tức âm trầm xuống, tại đã không có trước bình tĩnh cùng ung dung dáng tươi cười.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía hắn, sau đó cười nói: “So sánh với ngươi này kiêu ngạo không có đầu óc đệ đệ, ta đáng ghét hơn ngươi. Rõ ràng liền là cố ý tìm phiền toái, làm gì giả bộ chứ? Còn nữa, trước ngươi là đang uy hiếp ta sao?”

Vừa nói, kiếm trong tay của hắn để ngang trên cổ của Cổ Hợp kia, sau đó nói: “Đến, đang uy hiếp một lần!”

Cổ Bang kia gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, nhưng cũng không dám đang nói gì.

“Giết hắn đi, hôm nay, ngươi tất không xảy ra cái hải vực này!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp đối diện cách đó không xa.

Cổ Nghiệt!

Mà lúc này, Âm Hậu kia cũng xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Âm Hậu, Âm Hậu khẽ lắc đầu. Hiển nhiên, nàng không suy nghĩ chuyện biến thành không thể vãn hồi.

Dương Diệp nhún vai, chính muốn thu kiếm, mà lúc này, dưới kiếm của hắn Cổ Hợp kia đột nhiên cười gằn nói: “Nhân loại, ta nhớ kỹ ngươi rồi.”

“Ồ?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi muốn điều gì?”

Cổ Hợp gằn giọng nói: “Nhân loại đê tiện, ngươi…”

BA~!

Đột nhiên, kiếm trong tay của Dương Diệp trực tiếp tát lên mặt của Cổ Hợp kia, thanh âm của Cổ Hợp kia lập tức im bặt mà dừng!

Trong tràng tất cả mọi người sửng sốt!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Ta cảm thấy, sự tình không thể cứ tính như vậy.” Vừa nói, hắn kiếm vỗ nhè nhẹ Cổ Hợp kia đã biến hình đôi má, lại nói: “Hôm nay, tâm tình ta cũng tạm được, như vậy đi, nói lời xin lỗi, việc này đâu rồi, cứ như vậy đi qua.”

“Nhân loại!”

Ngay tại lúc này, nơi xa Cổ Nghiệt kia đột nhiên nói: “Ta đang nói một lần, thả hắn, lập tức!”

Cổ Hợp nhìn lên trước mặt Dương Diệp, có chút điên cuồng nói: “Xin lỗi? Để cho ta đối với một nhân loại đê tiện xin lỗi? Làm ngươi đại mộng đi đi!”

Dương Diệp nụ cười trên mặt dần dần biến mất, “lão tử hiện tại tâm tình không tốt.”

“Giết ta!” Cổ Hợp phẫn nộ cười nói: “Đến nhỉ? Ngươi dám không? Ngươi…”

Đột nhiên, một đạo kiếm quang tại Cổ Hợp cổ chợt lóe lên, Cổ Hợp thanh âm im bặt mà dừng.

Xùy~~!

Một viên máu dầm dề đầu trực tiếp bay ra ngoài. Cái kia cái đầu bên trên, một đôi mắt hai mắt trợn lên, trong đó, tràn đầy vẻ không thể tin được.

Giết thật!

Hắn không nghĩ tới, người trước mắt này loại, vậy mà thật sự dám giết hắn!

Đây là Cổ Hợp trong đầu cuối cùng ý niệm trong đầu.

Mà một bên đám người Lê Giang cũng đều ngẩn ra, kể cả Âm Hậu kia, đều không ngờ tới, Dương Diệp này vậy mà giết thật.

Giết!

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Các ngươi cũng nghe được, là hắn để cho ta giết, ai, ta giết người nhiều năm như vậy, loại này cầu người giết sự tình, hay vẫn là lần thứ nhất gặp!”

Ầm!

Lúc này, một cỗ khí tức cường đại đột nhiên hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Cổ Nghiệt xuất thủ!

Bất quá, một bên Âm Hậu cũng không có ở không, tay phải vung lên, một cỗ âm hàn khí tức lập tức cuồn cuộn quét ra, này cổ khí tức âm hàn trực tiếp đem Cổ Nghiệt hơi thở kia cho đánh tan.

Lúc này, Cổ Nghiệt nhìn về phía Âm Hậu kia, “ngươi muốn bảo vệ hắn?”

Âm Hậu chính yếu nói, ngay tại lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Cổ Nghiệt kia, trong mắt không hề vẻ sợ hãi, “Thế nào, thua không nổi a?”

Thua không nổi!

Cổ Nghiệt thần sắc có chút khó coi.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nguyên lai Thiên Tộc chính là như vậy a, nho nhỏ tìm người luận bàn, tài nghệ không bằng người, bị người giết, sau đó già tựu ra đến báo thù. Chậc chậc, mất mặt a, thực mẹ nó mất mặt a!”

Cổ Nghiệt âm trầm nói: “Các ngươi chẳng qua là luận bàn, nếu là luận bàn trao đổi, ngươi vì sao muốn hạ sát thủ?”

Dương Diệp nhìn thẳng Cổ Nghiệt, “luận bàn liền không thể giết người sao?”

“Ngươi rất có thể giết?” Cổ Nghiệt lạnh giọng nói.

Dương Diệp không sợ hãi chút nào, cùng mắt đối mắt, “giết người giết đến mềm tay qua!”

Trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Cổ Nghiệt hai tay nắm thật chặt, sắc mặt âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta biết, lấy tiền bối thân phận, nhất định là xin lỗi ra tay với ta đấy. Nhưng mà, tiền bối khẳng định lại không muốn buông tha báo thù, như vậy như thế nào? Để cho ngươi này Vô Biên Hải thế hệ trẻ người đi ra, chúng ta một chọi một một mình đấu, đến chết mới thôi, như thế nào?”

Một chọi một một mình đấu!

Âm Hậu nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì.

Cổ Nghiệt kia gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, tại bên cạnh hắn, Cổ Bang kia đang muốn đi ra, nhưng mà, Cổ Nghiệt nhưng là quay đầu lại nhìn hắn một cái, Cổ Bang do dự một chút, sau đó lại lui về.

Lúc này, Cổ Nghiệt kia quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là nhân loại?”

Dương Diệp nói: “Như thế nào?”

Cổ Nghiệt cười cười, “không có gì. Ngươi mới vừa nói, dùng thân phận của ta xin lỗi ra tay với ngươi, xác thực, lấy lớn hiếp nhỏ loại chuyện này, ta như thế nào làm được chứ? Bất quá, bổn vương đối với ngươi mới quen đã thân, tưởng chỉ điểm một chút ngươi, này cũng có thể chứ?”

Nghe vậy, một bên Âm Hậu thần sắc lập tức âm trầm xuống, Cổ Nghiệt này là thay đổi biện pháp lấy lớn hiếp nhỏ a!

Dương Diệp nhìn thẳng Cổ Nghiệt, hai hơi về sau, hắn đạo: “Không biết các hạ có mấy cái nhi tử!”

“Hai cái!” Cổ Nghiệt cười nói: “Như thế nào?”

Kiếm của Dương Diệp đột nhiên chỉ vào nơi xa Cổ Bang kia, “ở tiền bối chỉ điểm trước ta, vãn bối tưởng trước chỉ điểm một chút các hạ này nhi tử. Ừ, thiện ý dưới sự nhắc nhở, đã từng ta chỉ điểm qua rất nhiều người, bất quá bây giờ, thân thể của bọn hắn khả năng đều hóa thành một đống bùn đất!”

...

PS: Gần nhất khen thưởng bằng hữu danh sách, ta sẽ nhượng cho bằng hữu giúp ta liệt kê đi ra, sau đó đến lúc đó dán ra tới. Cảm tạ chỗ có bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, đặc biệt là từ sách lậu tới những bằng hữu kia, cảm tạ các ngươi tới ủng hộ chính bản, cảm tạ ủng hộ của các ngươi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1914: Tiên Binh Các!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Để cho Cổ Nghiệt này chỉ điểm?

Dương Diệp đầu cũng không hư mất, Cổ Nghiệt này nói rõ là muốn tuyệt sát hắn, đối phương cảnh giới cao hơn hắn ra quá nhiều, dùng thực lực của hắn bây giờ, nhất định là không cách nào chống lại đối phương đấy.

Bởi vậy, Dương Diệp liền trực tiếp tìm Cổ Bang kia một mình đấu!

Ngươi muốn lấy lớn hiếp nhỏ, ta cũng lấy lớn hiếp nhỏ! Không đúng, hắn đối chiến Cổ Bang, chưa tính là lấy lớn hiếp nhỏ.

Nghe được lời của Dương Diệp, Cổ Nghiệt kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Chỉ cần tiền bối nguyện ý để cho ta chỉ điểm Lệnh Công Tử, ta đây liền nguyện ý lại để cho tiền bối chỉ điểm. Nếu như tiền bối không muốn, vậy cứ coi như ta chưa nói!”

Cổ Nghiệt nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhìn về phía Âm Hậu, “Âm Hậu, nếu như ta không có đoán sai, ngươi lần này tới Thiên Tộc ta, là vì tìm Thiên Tộc ta mua sắm tinh vân chiến hạm, bất quá, theo ta được biết, lúc này đây, trong Thiên Tộc ta, thanh âm phản đối rất nhiều.”

“Trong đó có ngươi đi!” Âm Hậu đạm thanh nói.

Cổ Nghiệt cười cười, “ta không quanh co lòng vòng, Âm Hậu, đem ngươi người này giao cho ta, lúc này đây, ta sẽ đứng ở ngươi Vu Tộc bên này, cùng ngươi cùng một chỗ thuyết phục Thiên Quân, để cho Thiên Quân tiếp tục cùng Vu Tộc ký kết chiến hạm mua bán hợp đồng, như thế nào?”

Âm Hậu lông mày lập tức nhíu lại, “các hạ làm gì cùng một người vãn bối không chấp nhặt?”

Cổ Nghiệt dáng tươi cười đột nhiên có chút lạnh, “đây chính là con của ta, mặc dù có chút không nên thân, mà dù sao cũng là con của ta, không phải sao?”

Âm Hậu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “ta cự tuyệt! Nếu như các hạ không có chuyện gì, vậy bọn ta liền cáo từ!”

Nói xong, nàng tay phải một hồi, cùng đám người Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Phụ vương, cứ như vậy thả bọn họ đi?” Cổ Nghiệt bên cạnh, Cổ Bang trầm giọng nói.

Cổ Nghiệt lạnh lùng nhìn xem đám người Âm Hậu biến mất địa phương, không nói một lời.

...

Phía chân trời xa xôi, đám mây phía trên.

“Xúc động rồi!” Dương Diệp bên cạnh, Âm Hậu đột nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta biết!”

“Biết rõ, ngươi còn giết hắn?” Âm Hậu nói.

Dương Diệp nói: “Chẳng lẽ Âm Hậu không muốn giết hắn sao?”

“Muốn!”

Âm Hậu nói: “Nhưng là ta không biết!”

Dương Diệp nói: “Ta không có nghĩ nhiều như vậy, ngay lúc đó ý tưởng rất đơn giản, chỉ một cái, không giết hắn hắn, trong nội tâm của ta khó chịu, cho nên sẽ giết!” Vốn là hắn, là muốn dàn xếp ổn thỏa, không muốn tìm cho Âm Hậu chuyện. Nhưng mà, hắn thật sự là không quen nhìn Cổ Hợp kia kiêu ngạo bộ dáng.

Âm Hậu đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nàng khẽ lắc đầu, “còn trẻ, nhiệt huyết, hết sức lông bông, phong lưu, đều có thể. Nhưng mà, nhất quyết không thể xúc động, bởi vì xúc động, là phải trả giá thật lớn!”

Dương Diệp không có ở phản bác, chỉ là gật đầu một cái, “ta nhớ kỹ!”

Lúc này, Âm Hậu lại nói: “Bất quá, lúc này đây ta vẫn còn muốn cám ơn ngươi.

Nếu như không phải là ngươi, Vu Tộc ta lần này mặt mũi có thể đã ném đi được rồi. Bởi vì ở đằng kia âm thầm, bọn hắn có người ở dùng quang ảnh thạch ghi chép!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía một bên Lê Giang, “ngươi cũng biết, lúc trước nếu như ngươi thật nói ngươi cùng Cổ Hợp kia đánh cuộc câu nói kia, đây không chỉ là ném Vu Tộc ta mặt của, mà ta lúc này đây tới nhiệm vụ, khả năng cũng phải dẹp.”

Lê Giang kia mồ hôi lạnh lập tức chảy xuống.

Mà lúc này, Âm Hậu lại nói: “Bất quá cũng còn tốt, ít nhất ở đối phương vũ nhục khiêu khích lúc, ngươi dám đứng ra, không có mất đi tâm huyết. Thực lực không đủ, có thể đi cố gắng tu luyện, nhưng mà, tâm huyết nếu là không có, vậy người này cho dù có tại thực lực cường đại, cũng là một phế vật!”

Lê Giang nhẹ gật đầu, “thụ giáo!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, do dự một chút, sau đó nói: “Lúc trước, đa tạ!”

Nếu như không phải là Dương Diệp, vậy hắn sẽ lâm vào lưỡng nan tuyệt cảnh!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Âm Hậu, “tiền bối, Cổ Nghiệt kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Âm Hậu nói: “Ta biết, bất quá, cũng không cần quá để ý, cuối cùng, tại trong Thiên Tộc này, chính thức chủ sự không phải là Cổ Nghiệt hắn, mà là Thiên Quân!”

Thiên Quân!

Hẳn chính là cha của Tiểu Thất rồi!

Một đoàn người tốc độ nhanh hơn, sau ba canh giờ, mọi người thấy một tòa thành.

Tòa thành kia toàn thân màu trắng, đứng sừng sững ở đó rất xa trong đám mây, mây trắng ở đằng kia thành bốn phía phiêu đãng, ở trên, thỉnh thoảng có to lớn tiên hạc bay lượn mà qua.

Tiên Cảnh!

Mọi người chưa từng gặp qua Tiên Cảnh, nhưng mà, tại mọi người nhìn lại, cái gọi là Tiên Cảnh, không ngoài hô như thế!

“Rung động chứ?” Lúc này, Âm Hậu đột nhiên nói.

Đám người Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Âm Hậu nói: “Vân Tiêu Thành, cái này là Thiên Tộc Vân Tiêu Thành, tòa thành này, do chất liệu đặc thù chế tạo thành, không chỉ có như thế, tòa thành này còn có một tòa vô cùng kinh khủng trận pháp, trận pháp này là do năm vị Thánh Nhân liên thủ bố trí, có thể nói, ở tòa này thành trước mặt, Thánh Nhân trở xuống, đều con sâu cái kiến! Cho dù là Thánh Nhân, cũng không khả năng dùng sức một mình hủy diệt tòa thành này!”

Thánh Nhân phía dưới đều con sâu cái kiến!

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang, thoáng qua, bạch quang tản đi, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trung niên nam tử ánh mắt trực tiếp rơi vào trên người của Âm Hậu kia, “các hạ chính là Âm Hậu chứ?”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “Đúng vậy!”

Trung niên nam tử nói: “Thiên Quân lúc này đang tại tiếp đãi khách nhân, bởi vậy, mạng ta trước mang chư vị đến Vân Khách Cư, chư vị xin mời đi theo ta!”

“Làm phiền!” Âm Hậu nói.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo bạch quang biến mất ở xa xa.

Trên đường đi, Dương Diệp tò mò quan sát bốn phía.

Tiên Cảnh!

Nơi đây thật là Tiên Cảnh, nơi này Linh khí không chỉ có cực kỳ đầy đủ, còn vô cùng tinh khiết, có thể nói, nơi này Linh khí, là trừ bên ngoài Hồng Mông Tử Khí, hắn đã gặp tinh thuần nhất Linh khí!

Vân Khách Cư!

Trừ lần đó ra, trong thành một số người cùng chân chính Nhân tộc xác thực không quá giống nhau.

Linh tính!

Người nơi này, vô cùng có linh tính, đặt ở Nhân Tộc, khẳng định đều là thiên tài trong thiên tài.

Đây là một cái đặc thù chủng tộc!

Rất nhanh, mọi người đi tới Vân Khách Cư.

Trung niên nam tử sau khi rời đi, Âm Hậu nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, "ngươi cũng biết ngươi bằng hữu kia ở nơi nào?"

Dương Diệp lắc đầu.

"Biết rõ đối phương tên gì sao?" Âm Hậu lại nói.

"Tiểu Thất!" Dương Diệp nói: "Này có thể là nhũ danh của nàng!"

Âm Hậu nhẹ gật đầu, "đợi tí nữa ta sẽ nhượng cho người hỏi thăm một chút, ngươi, nếu như ngươi muốn chính mình đi tìm, cũng được, Bất quá, không cho phép nháo sự. Ở cái địa phương này, không thể xằng bậy, đặc biệt là ngươi còn là nhân loại, minh bạch?"

"Thiên Tộc rất kỳ thị nhân loại?" Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu khẽ lắc đầu, "ngược lại cũng không phải, chỉ có thể nói, nhân loại tại đây, rất không được ưa thích. Kỳ thật, không chỉ có là nhân loại, ở trong mắt Thiên Tộc, ngoại trừ số ít một hai tộc bên ngoài, còn lại một ít tộc tại đây cũng không được bọn họ chờ thấy!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "tiền bối yên tâm, dưới tình huống bình thường, ta là cũng không xằng bậy đấy!"

Âm Hậu khẽ gật đầu, "các ngươi đều trở về phòng của mình nghỉ ngơi đi, hai ngày sau, nơi này có một hoạt động, đến lúc đó ta mang bọn ngươi đi xem, sau đó chúng ta liền rời đi Thiên Tộc!"

Nói xong, Âm Hậu quay người biến mất ngay tại chỗ.

…

Trong phòng, Dương Diệp quan sát một chút bốn phía, giờ phút này hắn mới phát hiện, những thứ này gian phòng, vậy mà đều là dùng ngọc thạch chế tạo thành.

Những ngọc thạch này tản ra nhàn nhạt nhiệt khí, làm cho người ta vô cùng thoải mái.

“Tiểu Thất gia rất hào a!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó muốn tu luyện, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trên vai của hắn.

Tiểu Bạch chỉ chỉ ngoài cửa.

Ý kia là: Đi, đi chơi!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu. Tại trong Hồng Mông Tháp, Bảo Nhi cùng Trĩ nhi các loại nữ nhân thường xuyên tu luyện, cùng Tiểu Bạch đùa thời gian là có chút ít đấy, mà Tiểu Bạch tại trong Hồng Mông Tháp, một khi nhàm chán, cái kia là phi thường đáng sợ!

Đương nhiên, này là đúng Lục Đinh Thần Hỏa cùng Hậu Khanh mà nói.

Bởi vì nàng nhất vô liêu, thì sẽ xằng bậy!

Hậu Khanh đã từng nghĩ tới một cái biện pháp, cái kia chính là để cho Tiểu Bạch cũng tu luyện, như vậy, mọi người có thể yên tĩnh một chút. Nhưng mà, hắn đã thất bại. Tiểu gia hỏa này, cơ bản không tu luyện, dù cho tu luyện, cũng tuyệt đối sẽ không vượt qua ba hơi!

Dương Diệp rời khỏi phòng, ôm Tiểu Bạch đến đến trên phố.

Đường đi rất là rộng lớn, hai bên là từng tòa màu ngọc bạch kiến trúc, cao có thấp có, lại cũng không tỏ ra mất trật tự.

Trên đường phố, người cũng không ít, tại đây cường giả vi tôn thế giới, chỉ cần không phải thân thể nguyên nhân, căn bản là mỗi người tập võ. Bởi vậy, chung quanh căn bản không có người bình thường.

Tiểu Bạch tò mò quan sát bốn phía, đột nhiên, nàng nhãn tình sáng lên, sau đó tiểu trảo hướng phía Dương Diệp phải phía trước vị trí chỉ một cái.

Dương Diệp theo Tiểu Bạch tiểu trảo nhìn lại, chỗ đó, là một gian điếm: Tiên Binh Các!

Tiên Binh Các?

Dương Diệp quan sát một chút, sau đó cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, “nơi đó có thứ tốt?”

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu.

Dương Diệp cười nói: “Vậy chúng ta đi nhìn xem, nhưng mà, không thể đoạt, không thể xằng bậy, hiểu không?”

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi nhấp nha nhấp nháy, giống như nghe không hiểu bộ dạng.

Dương Diệp nghiêm sắc mặt, Tiểu Bạch lập tức liền vội vàng gật đầu, tỏ vẻ ta biết.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó ôm Tiểu Bạch đi tới Tiên Binh Các kia trước, mới vừa gia nhập Tiên Binh Các, một tên ăn mặc váy xanh nữ tử chính là lập tức chạy ra đón chào, “hoan nghênh! Các hạ cần gì không?”

Dương Diệp quan sát một chút bốn phía, bốn phía, không sai biệt lắm có vài chục cái cột sáng màu trắng, bên trong cột ánh sáng, mơ hồ có thể thấy được các loại Huyền Bảo.

Lúc này, Dương Diệp trong ngực Tiểu Bạch đột nhiên hướng phía phía trên chỉ chỉ.

Đi lên!

Dương Diệp nhìn về phía cô gái trước mặt, “mặt trên còn có, đúng không?”

Nàng kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nhẹ gật đầu, “Đúng thế. Bất quá, muốn đi vào tầng thứ hai, nhất định phải nộp trước mười mai Tiên Tinh Thạch phí tổn.”

Dương Diệp còn không nói chuyện, Tiểu Bạch hai cái móng nhỏ đột nhiên vung lên, rất nhanh, mười mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt cô gái kia.

Dương Diệp: “...”

Nữ tử nhìn xem Tiểu Bạch, khắp khuôn mặt là muốn vui vẻ, “thật sự là khả ái đây, đến, xin mời đi theo ta!”

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo váy xanh nữ tử đi tới tầng thứ hai.

Vừa xong tầng thứ hai, Dương Diệp chính yếu nói, đột nhiên, trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền Qua bắt đầu rất nhanh xoay tròn!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1915: Có phải hay không muốn đánh nhau phải không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Tuyền Qua bắt đầu xoay tròn!

Tiểu Tuyền Qua bắt đầu xoay tròn, chỉ có hai loại khả năng, một là gặp nguy hiểm, hai là có bảo bối tốt. Mà bây giờ, hiển nhiên là loại thứ hai.

Bởi vì hắn không có cảm giác nguy hiểm!

Dương Diệp có chút tò mò.

Nơi đây thậm chí có thứ đồ vật có thể làm cho Hồng Mông Tháp động tâm. Phải biết, Hồng Mông Tháp này ánh mắt, đây chính là còn cao hơn Tiểu Bạch đấy, đồ vật bình thường, nó căn bản không để vào mắt.

Cuối cùng là vật gì?

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhìn về phía hắn, trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo trở lên chỉ chỉ!

Đi lên!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh cái kia váy xanh nữ tử, nàng kia do dự một chút, sau đó nói: “Tôn kính khách quý, tầng thứ ba gửi bảo vật, đều là Đế Giai trở lên bảo vật, chúng ta đối với thẻ tím hội viên cởi mở!”

“Thẻ tím hội viên?”

Dương Diệp nói: “Đó là vật gì?”

Váy xanh cô gái nói: “Chính là chỉ người có thân phận nhất định, hoặc là tại Tiên Binh Các chúng ta tiêu xài đạt tới trên nghìn Tiên Tinh Thạch người.”

Trên nghìn Tiên Tinh Thạch!

Dương Diệp nheo mắt, hắn hiện tại mới hơn một trăm mai Tiên Tinh Thạch, mà muốn trở thành đối phương thẻ tím hội viên, cần trên nghìn Tiên Tinh Thạch!

Hơn một nghìn!

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo mở ra, một mai Tiên Tinh Thạch xuất hiện ở móng vuốt của nàng ở bên trong, tiếp đó, nàng đem móng vuốt đưa tới cái kia váy xanh đàn bà trước mặt.

Váy xanh nữ tử đối với Tiểu Bạch mỉm cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, cười nói: “Một cái không đủ, muốn một ngàn cái!”

Một nghìn!

Tiểu Bạch nghiêm túc mình tiểu trảo đếm, rất nhanh, nàng hai mắt trợn lên lên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia váy xanh nữ tử, tiểu trảo vung múa.

Váy xanh nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, “nàng là đang nói cái gì sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Nàng nói cái gì?” Váy xanh nữ tử lại hỏi.

Dương Diệp sờ lên lỗ mũi mình, sau đó nói: “Nàng nói ngươi là tại cướp bóc!”

Váy xanh nữ tử: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hai cái tiểu trảo mở ra, ý kia là nói: Chúng ta không có nhiều như vậy, làm sao bây giờ?

“Còn có thể làm sao?”

Dương Diệp bất đắc dĩ nói: “Chỉ có thể đi thôi!”

Tiểu Bạch chỉ chỉ đỉnh đầu, sau đó tiểu trảo rất nhanh quơ múa.

Phía trên, có rất tốt rất tốt bảo bối.

Đây là ý tứ của Tiểu Bạch!

Dương Diệp nói: “Vậy làm sao bây giờ chứ? Ai bảo chúng ta không có nhiều tiền như vậy chứ?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng vụng trộm liếc một cái một bên váy xanh nữ tử, sau đó bay đến trước mặt của Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ nhàng nắm lại.

Đoạt đi!

Cái này là ý tứ của Tiểu Bạch!

Dương Diệp có chút đau đầu, Tiểu Bạch này, càng ngày càng thổ phỉ. Hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Không thể như vậy, biết không?”

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng dời đi.

Đây ý là, cái kia trộm đi!

Dương Diệp: “...”

Tiểu Bạch hai cái móng nhỏ nắm thật chặt, nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, cùng đợi Dương Diệp quyết định.

Dương Diệp nhéo nhéo Tiểu Bạch tròn vo khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó nói: “Vậy bảo bối, chúng ta từ bỏ. Có hiểu hay không?”

Tiểu Bạch còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là trực tiếp đưa nàng ôm vào trong lòng, sau đó xoay người rời đi.

Vội vàng đem Tiểu Bạch ôm đi!

Bởi vì hắn biết, Tiểu gia hỏa này thông đồng bảo vật một loại đồ vật rất có thủ đoạn, vạn nhất hắn đem đối phương thông đồng đi ra, sau đó đưa đến Hồng Mông Tháp đi, khi đó, sự tình liền đại điều. Bởi vì một khi tiến vào Hồng Mông Tháp, mà Hồng Mông Tháp lại coi trọng mà nói, vậy cũng đừng nghĩ lấy ra!

Nhưng mà, bất kể là Tiểu Bạch, hay vẫn là Hồng Mông, cũng sẽ không cõng nồi đấy!

Này cái nồi, nhất định là hắn tới cõng đấy!

Chạy mau!

Ngay tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch phải ly khai Tiên Binh Các lúc, đột nhiên, cửa ra vào xuất hiện ba người, hai nam một nữ. Này ba người vừa từ bên ngoài tiến đến, vừa vặn ngăn trở Dương Diệp.

“Là ngươi!” Bên trái nam tử kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, lập tức ngẩn người, bởi vì nam tử này không là người khác, dĩ nhiên là cái kia Vô Biên Hải Cổ Bang!

Thật sự là oan gia ngõ hẹp a!

Dương Diệp nhún vai, ôm Tiểu Bạch sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, Cổ Bang kia đột nhiên chắn trước mặt của hắn, cười nói: “Vị huynh đài này, như thế nào vừa gặp mặt muốn đi a? Chúng ta...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của hắn, “huynh đài? Chúng ta rất quen thuộc?”

Cổ Bang biểu lộ cứng đờ, nhưng mà khôi phục rất nhanh bình thường, “các hạ, giữa chúng ta tuy rằng phát sinh qua một ít mâu thuẫn, nhưng mà, cái kia cũng đã là chuyện quá khứ, trong lòng ta đã buông, chẳng lẽ các trong nội tâm còn...”

“Ta không muốn cùng ngươi tại đây cơ cơ oai oai!”

Dương Diệp nhìn thẳng Cổ Bang kia, “tránh ra!”

Cổ Bang sầm mặt lại, lúc này, tại Cổ Bang bên phải nam tử kia đột nhiên nói:

“Cổ Bang huynh, người này là ai?”

Cổ Bang nói: “Hắn, hắn là nhân loại!”

Nhân loại!

Nghe được hai chữ này, Cổ Bang bên cạnh nam tử kia lông mày lập tức nhíu lại, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “nhân loại? Ngươi làm sao sẽ xuất hiện tại đây!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nam tử kia, nam tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, quần áo đẹp đẽ quý giá, vừa nhìn liền không là người bình thường.

Dương Diệp nói: “Thế nào, ta ở chỗ này, phạm pháp?”

Nam tử hai mắt híp lại, “ngươi rất kiêu ngạo?”

Dương Diệp hướng phía trước đi tới một bước, đi tới nam tử kia trước mặt của, sau đó nhìn thẳng nam tử, “có phải hay không muốn đánh nhau phải không?”

Đánh nhau!

Nam tử kia có chút ngẩn người, rõ ràng, hắn thật không ngờ người trước mắt này sẽ nói như vậy, hơn nữa, còn nói trực tiếp như vậy!

Thoáng qua, nam tử khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “muốn!”

“Tiểu điếm có thể chịu không được sự hành hạ của chư vị!”

Lúc này, một bên cái kia váy xanh nữ tử đột nhiên đã đi tới, cười nói: “Chư vị nếu là muốn luận bàn, kính xin đi Luận Võ Đài, hoặc là Sinh Tử Thai!”

“Đương nhiên!”

Lúc này, nam tử kia cười nói: “Phạm Nghiêu ta ta cũng không dám tại Thanh nhi trong tiệm của cô nương nháo sự, Chu Nhi cô nương, nhìn thấy Thanh nhi cô nương, thay ta hỏi nàng tốt.”

Chu Nhi mỉm cười, không có cự tuyệt, cũng không có đáp ứng.

Phạm Nghiêu cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “nhân loại, Sinh Tử Thai, có dám?”

Dương Diệp chính yếu nói, một bên Chu Nhi kia đột nhiên nói: “Vị công tử này, Sinh Tử Thai này, danh như ý nghĩa, chính là quyết sinh tử đấy.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Chu Nhi kia, cười nói: “Đa tạ nhắc nhở!”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Phạm Nghiêu kia, “đi thôi, Sinh Tử Thai.

Vân vân, ở trước đó, ta muốn trước làm một chuyện!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Cổ Bang kia sắc mặt lập tức đại biến.

Thân hình hắn run lên, hướng về sau nhanh lùi lại, lập tức lui ra ngoài cửa mấy bên ngoài hơn mười trượng, nhưng mà, bất ngờ không đề phòng, một cái nắm đấm hay vẫn là đánh vào ngực của hắn bên trên.

Bành!

Phốc!

Một ngụm tinh huyết từ Cổ Bang trong miệng phun tới, nhưng mà còn chưa kết thúc, quả đấm của Dương Diệp tại đánh vào Cổ Bang phần bụng lúc đột nhiên hóa trảo, sau đó thuận thế thượng triều một trảo, trực tiếp giữ ở cổ họng của Cổ Bang kia.

Cổ Bang thân thể lập tức cương cứng!

Trong tràng, tất cả mọi người sửng sốt, đều không nghĩ tới Dương Diệp này lại có thể sẽ đột nhiên động thủ, kể cả Cổ Bang kia, hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp cũng dám tại trong tiệm kia động thủ, gian kia điếm, coi như là Phạm Nghiêu cũng không dám ở bên trong tạo thứ a!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên chế trụ cổ họng của Cổ Bang đi mặt đất mãnh liệt đất chính là một đập.

Bành!

Mặt đất rạn nứt, máu tươi văng khắp nơi!

Dương Diệp một cước dẫm nát trên má phải của Cổ Bang kia, để cho nó mặt dính sát mặt đất kia đá vụn bên trên, Dương Diệp chân phải chậm rãi dùng sức, “chọc ta?”

Nói xong, Dương Diệp chân phải đá mạnh một cước tại bụng của Cổ Bang.

Bành!

Cổ Bang kia thân thể trực tiếp bay ra ngoài, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đụng vào nơi xa một chỗ trên vách tường.

Cổ Bang thân thể tựa như tôm bình thường cung, tại mặt đất không ngừng co quắp.

Dương Diệp vừa rồi một cước kia, trực tiếp đem Toàn Thân Kinh Mạch đều đá gãy!

Dương Diệp phủi tay, sau đó quay đầu nhìn về phía một bên Phạm Nghiêu kia, “không là muốn Sinh Tử Thai? Còn đứng ngây đó làm gì? Dẫn đường!”

Phạm Nghiêu gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “nhân loại, quả nhiên là đê tiện sinh vật, rõ ràng dùng thủ đoạn đánh lén, ngươi không đánh lén, có thể...”

Lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên mở ra hai tay, “Đến, ta để cho ngươi đánh lén, đến, đánh lén ta!”

Phạm Nghiêu thần sắc lập tức khó coi, chính muốn nói gì, mà lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “không có thời gian cùng ngươi ở đây cơ cơ oai oai, đi Sinh Tử Thai đi. Có thể động thủ, chúng ta cũng đừng so so!”

Phạm Nghiêu gằn giọng nói: “Ngươi đã muốn chết, ta đây sẽ thành toàn cho ngươi!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng biến mất ở cái kia cuối đường phố.

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, toàn bộ người cũng biến mất theo không thấy.

Trong Tiên Binh Các, trước mặt Chu Nhi, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một nữ tử.

Nữ tử khẽ lắc đầu, “Phạm Nghiêu này, tự tìm cái chết!”

Chu Nhi trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “tiểu thư, Phạm Nghiêu này thế nhưng là Minh Cảnh Nhị Đoạn cường giả, mà nam tử kia, tựa hồ còn chưa tới Minh Cảnh!”

Cô gái nói: “Nhiều khi, cảnh giới không phải là cân nhắc thực lực tiêu chuẩn duy nhất. Đi tra một chút, lai lịch của người này.”

“Vâng!”

Chu Nhi quay người rời đi.

Chu Nhi đi rồi, nữ tử đi tới tầng thứ ba. Nữ tử đi tới một cái cột sáng trước, bên trong cột ánh sáng, là một đám lửa quả cầu ánh sáng màu đỏ.

Nữ tử nhìn xem đoàn kia quang cầu hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi không mời mà tới, đến tột cùng là vì sao!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, đoàn kia quang cầu đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, cột sáng kia ầm ầm vỡ vụn. Mà giờ khắc này, tại nữ tử bốn phía những cái kia cột sáng đột nhiên bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Sợ hãi!

Chung quanh những cái kia vượt qua Đế Giai Thần vật toàn bộ đều đang sợ hãi!

Mà đúng lúc này, nữ tử trước mặt đoàn kia Hồng Sắc Quang Cầu đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Tại quang cầu sau khi biến mất, chung quanh những cái kia cột sáng dần dần bình tĩnh lại.

Mà đàn bà lông mày nhưng là chăm chú nhíu lại, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, “tà vật... Cường đại Tà Linh, dùng phệ chủ mà Cường Hóa Tự Thân tà vật... Không nghĩ tới thế gian này thật sự có...”

Nói xong, nữ tử liền phải đuổi tới đi, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Vật ấy giữ lại, là một tai họa, theo nó đi đi!”

“Nó muốn làm gì?” Nữ tử lại hỏi.

Trầm mặc một lát, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa: “Chọn chủ!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1916: Trực tiếp tới làm cho ta!

Bởi vì tại đây Vân Tiêu Thành ở bên trong, là không cho phép tùy tiện quyết
đấu đấy, nhưng mà, địa phương có người khó tránh khỏi có phân tranh. Cho nên,
Vân Tiêu Thành bên trong cài đặt rất nhiều Luận Võ Đài cùng Sinh Tử Thai.

Sinh Tử Thai!

Cái gọi là Sinh Tử Thai, danh như ý nghĩa, chính là quyết sinh tử đấy.

Dưới bình thường tình huống, hai người đi lên, cuối cùng chỉ có một người
xuống tới!

Dương Diệp cùng Phạm Nghiêu kia vừa bước lên Sinh Tử Thai, bốn phía chính là
tụ tập rất nhiều người, hơn nữa, người còn càng ngày càng nhiều.

Bất kể là một tộc kia, đều có xem trò vui tâm lý.

Trên Sinh Tử Thai, một tên đang mặc hoa bào lão giả đột nhiên trống rỗng xuất
hiện, lão giả quan sát một chút hai người, sau đó nói: "Sinh Tử Thai, quyết
sinh tử. Chớ để bởi vì nhất thời xúc động, mà đứt rời chính mình tiền đồ rất
tốt."

Phạm Nghiêu đối với lão giả có chút thi lễ, "đa tạ tiền bối nhắc nhở, bất quá,
người này ta ắt phải chết!"

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhún vai, "mười hơi về sau, hắn sẽ
hối hận bây giờ nói lời nói!"

Lão giả liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi là nhân loại!"

Dương Diệp không có giấu giếm, "Vâng!"

Nhân loại!

Dưới trận một mảnh xôn xao, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân
Dương Diệp. Những ánh mắt này, có tò mò, có hài hước, có châm chọc, không phải
trường hợp cá biệt.

“Không muốn giết người!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên lão giả thanh âm.

Huyền Khí truyền âm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: “Vậy hắn muốn giết ta, làm sao
bây giờ?”

đọc truyện với http://truyencuatui. n et
/ “Ta nói, không muốn giết người!” Lão giả nhìn thẳng Dương Diệp.

Nghe vậy, Dương Diệp bạo nóng nảy lập tức lên đây.

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, “có thể bắt đầu chưa?”

Lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thân hình run lên, biến
mất ở trên Sinh Tử Thai.

Khi lão giả sau khi biến mất, một đạo màn sáng to lớn xuất hiện ở cái kia Luận
Võ Đài bốn phía.

Xa xa, Phạm Nghiêu kia phải tay khẽ vẫy, một thanh Hắc Sắc Trường Thương xuất
hiện ở trong tay của hắn, thoáng qua, hắn chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi
đến, “nhân loại, ta...”

Bành!

Ngay tại lúc này, cả Sinh Tử Thai kịch liệt run lên, Dương Diệp người đã tại
chỗ biến mất.

Dương Diệp xuất thủ!

Dương Diệp hắn thật sự là không có hứng thú cùng đối phương tại trước đại chiến đến tán gẫu chuyện nhà!

Sinh Tử Thai không nhỏ, dài rộng khoảng chừng chừng năm trăm trượng khoảng cách, mà lúc trước, Dương Diệp cùng Phạm Nghiêu cách nhau khoảng cách, khoảng chừng trăm trượng.

Giờ phút này, khoảng cách trăm trượng, Dương Diệp trong nháy mắt liền đến.

Lực lượng!

Thân thể lực lượng!

Dương Diệp bởi vì tốc độ quá nhanh, cường đại thân thể lực lượng trực tiếp đem nơi hắn đi qua không gian cho tê liệt chấn động lên.

Tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, Phạm Nghiêu kia sắc mặt lập tức ngưng trọng lên. Sau một khắc, trong tay hắn nhiều hơn một thanh Hắc Sắc Trường Thương, thoáng qua, trường thương mang theo một tia chớp đâm ra.

Bành!

Súng cùng nắm đấm chạm nhau, Dương Diệp cùng Phạm Nghiêu kia dưới chân Luận Võ Đài lập tức kịch liệt run lên, mà lúc này, súng trong tay của Phạm Nghiêu kia đột nhiên rụt trở về, ngay sau đó, kia tay phải cầm trường thương mãnh liệt một cái quét ngang.

Rầm rầm rầm...

Súng ra, tiếng sấm rền rĩ.

Ngay tại Phạm Nghiêu kia cho rằng Dương Diệp muốn đón đỡ hoặc là trốn tránh lúc, Dương Diệp nhưng là đứng tại chỗ không chút sứt mẻ, mặc cho cái kia cây trường thương quét phần eo của hắn.

Nhưng mà, quả đấm của Dương Diệp thực sự trực tiếp đánh vào mặt của Phạm Nghiêu bên trên.

Thình thịch!

Phạm Nghiêu kia bộ mặt biểu lộ trực tiếp nhăn nhó, sau đó toàn bộ người hướng về sau té bay ra ngoài, qua trong giây lát, kia chính là nện đã rơi vào trên quầng sáng kia, cuối cùng trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất.

Mà Dương Diệp tuy rằng cũng bị Phạm Nghiêu kia một súng ria chân đã đến trăm trượng có hơn, nhưng mà, trừ quần áo ra phá ra, hắn phần eo, cũng không có như Phạm Nghiêu nghĩ như vậy, bị lưỡi chém ngang lưng đoạn.

Hí!

Trong tràng, đột nhiên vang lên một mảnh hít vào khí lạnh thanh âm.

Thân thể!

Thân thể mạnh mẽ, Dương Diệp thân thể mạnh mẽ làm cho trong tràng tất cả mọi người đều kinh hãi!

Xa xa, Phạm Nghiêu kia nện rơi trên mặt đất về sau, liền muốn ngồi dậy, nhưng mà lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp!

Trong lòng Phạm Nghiêu kinh hãi, liền vội vàng đứng lên một lưỡi lê hướng ngực của Dương Diệp.

Nhưng mà, Dương Diệp còn không có trốn tránh, mặc cho cái kia lưỡi lê tại ngực của hắn, nhưng mà, làm thương đâm của Phạm Nghiêu tại Dương Diệp ngực lúc, Phạm Nghiêu nhưng là cảm giác mình đâm vào một khối thật dầy thiết trên. Bất quá, hắn hay là đem Dương Diệp chấn địa hướng về sau liền liền lùi lại. Nhưng mà, tay của Dương Diệp nhưng là cầm súng trong tay của hắn.

Trong lòng Phạm Nghiêu hoảng hốt, liền muốn thả tay, bởi vì hắn biết, lực lượng của hắn không bằng Dương Diệp, căn bản đoạt không qua Dương Diệp, nhưng mà, khi hắn buông tay một khắc này, Dương Diệp cũng đi theo buông tay, thoáng qua, Dương Diệp nghiêng người nhảy vọt tới, trực tiếp một quyền đánh vào bụng của Phạm Nghiêu.

Bành

Phạm Nghiêu trong miệng trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, sau đó toàn bộ người khom người hướng về sau ném bay ra ngoài.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở cho Phạm Nghiêu bất cứ cơ hội nào, tại Phạm Nghiêu vừa xuống đất một khắc này, một cái bàn chân chính là trực tiếp giẫm ở bụng của Phạm Nghiêu vị trí.

Phốc!

Một cước này làm cho Phạm Nghiêu kia trong miệng lần nữa phún ra một ngụm tinh huyết!

Thất bại!

Phạm Nghiêu thất bại!

Dương Diệp cúi người nhìn lên trước mặt Phạm Nghiêu, mà lúc này, phía dưới đột nhiên có người kêu lên, “nhân loại đê tiện, thả hắn!”

“Thả hắn!”

“Ngươi này đáng chết nhân loại, thả hắn...”

“Đây là Thiên Tộc, không phải là địa phương của ngươi giương oai...”

Dưới đài, vô số thanh âm đột nhiên một đạo tiếp một đạo vang lên.

Nghe được những lời kia, Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, hắn quay người nhìn lướt qua phía dưới những người kia, sau đó giận dữ hét: “Thua không nổi phải hay không?”

Tiếng như sấm vang, trong tràng trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn phía dưới mọi người, “Thế nào, Thiên Tộc chính là như vậy? Không thua nổi mặt hàng?”

“Nói lời này, là phải trả giá thật lớn!”

Ngay tại lúc này, lúc trước tên lão giả kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, “nhân loại, ngươi là ở miệt thị của ta Thiên Tộc, thật sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão giả, nhẹ cười cười, “coi rẻ Thiên Tộc?

Không dám! Chẳng qua là, nói thực ra, rất thất vọng, công bình quyết đấu, ngươi Thiên Tộc nhưng là chơi này ra, chậc chậc, nói thật, ta không biết các ngươi cao ngạo đến từ nơi nào, thực lực? Nếu như là thực lực, cái kia thật có lỗi, ta không thấy được, chỉ thấy một đám không biết xấu hổ mặt hàng!”

Nghe vậy, đám người phía dưới lập tức lần nữa tao động, vô số người bắt đầu nhao nhao kêu lên.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên một cước đá vào trên đầu của Phạm Nghiêu kia.

Bành!

Phạm Nghiêu kia đầu trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như trụ!

Trong tràng lập tức yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người đều ngẩn ra, cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên như vậy.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn xuống phía dưới mọi người, “chẳng lẽ Thiên Tộc thế hệ tuổi trẻ, đều là một đám chỉ biết phệ người?”

Nghe vậy, phía dưới những người kia sắc mặt lập tức khó coi, sau đó lại bắt đầu chỉ vào Dương Diệp phẫn nộ mắng lên.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giận dữ hét: “Thiếu mẹ nó so so, nhìn lão tử khó chịu, trực tiếp tới làm cho ta! Cầu làm cho!”

Trong tràng lại an tĩnh!

Tất cả mọi người đang nhìn Dương Diệp, chẳng biết tại sao, nhìn trước mắt cái nhân loại này, mọi người cảm giác một trận tâm kinh hãi.

“Nhân loại!”

Dương Diệp bên cạnh, tên lão giả kia đột nhiên gằn giọng nói: “Đây là Thiên Tộc, không là ngươi một người hạ tiện loại...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người nhìn về phía lão giả kia, “một mình đấu!”

Lão giả nao nao, phía dưới tất cả mọi người cũng là sửng sốt.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới trước mặt lão giả kia, “nói nhảm không cần nói nhiều, một mình đấu, tới hay không?”

Dưới trận, một mảnh xôn xao!

Lão giả này tại trong Thiên Tộc, mặc dù không tính đại nhân vật nào, nhưng mà, đó cũng là cường giả Minh Cảnh Tam Đoạn a!

Minh Cảnh Tam Đoạn, đó cũng không phải là Minh Cảnh Nhị Đoạn Phạm Nghiêu kia có thể so sánh, đừng chỉ nhìn thiếu một đoạn, trong đó chênh lệch có thể đại lắm!

Có thể nói, hai mươi cường giả Minh Cảnh Nhị Đoạn, đều khó đánh bại cường giả một vị Minh Cảnh Tam Đoạn!

Mà bây giờ, người trước mắt này loại, vậy mà muốn khiêu chiến cường giả một vị Minh Cảnh Tam Đoạn!

Trước mặt Dương Diệp, lão giả kia không có đáp ứng, ngược lại là thần sắc có chút ngưng trọng lên. Hắn đã gặp thiên tài thật sự là rất nhiều, đặc biệt là cái loại này có thể khiêu chiến vượt cấp đấy. Người trước mắt này loại dám khiêu chiến hắn, ý vị này đối phương có đầy đủ tin tưởng!

“Giết ngươi, không cần Cố lão!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, tất cả mọi người nghe thanh âm nhìn lại, ở phía xa, chẳng biết lúc nào, xuất hiện một Thanh Niên Nam Tử.

“Mạc Vân Tiên!”

Trong tràng, có người nhận ra thân phận của Thanh Niên Nam Tử, kinh hô.

Mạc Vân Tiên!

Tại Nhân Tộc, có một Vương, nhị đế, tam thánh, sáu kiệt xuất, điều này đại biểu Nhân tộc thế hệ trẻ thiên tài. Mà ở Thiên Tộc, lại có: Một ngày, hai tà, ba tiên, sáu kỳ!

Mạc Vân Tiên này, chính là sáu kỳ một trong!

Cái gọi là kỳ, chính là kỳ tài, mấy trăm năm vừa ra kỳ tài!

Dưới trận, tất cả mọi người nhao nhao nhường đường.

Mạc Vân Tiên đối với mọi người mỉm cười, sau đó thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở đối diện với Dương Diệp.

Mạc Vân Tiên đối với lão giả kia ôm quyền, “Cố lão, người này liền giao cho ta đi!”

Cái kia Cố lão khẽ gật đầu, “Thiên Tộc ta, chưa bao giờ thiếu thiên tài, lại để cho này nhân loại mở mang kiến thức một chút đi.”

“Tự nhiên!” Mạc Vân Tiên cười nói.

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp, “mười hơi về sau, ngươi sẽ hối hận mới vừa rồi hành vi!”

Nói xong, lão giả thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trên đài, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Mạc Vân Tiên!

Dương Diệp đối diện, Mạc Vân Tiên mỉm cười, “vốn, ta không muốn ra tay đấy, bởi vì thật sự là không có ý thức. Đáng tiếc, ngươi thực sự quá kiêu ngạo, như ngươi nói, ta xem vô cùng khó chịu. Hiện tại, đến lại để cho ta nói cho ngươi biết, ngươi là có bao nhiêu yếu. Đáng tiếc, ngươi không có cơ hội hối hận sửa lại. Bởi vì, ngươi sẽ chết, ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn xuống phía dưới lão giả, “có thể bắt đầu chưa?”

Nghe vậy, Mạc Vân Tiên kia nụ cười trên mặt dần dần lạnh xuống.

Phía dưới, lão giả kia nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Tự nhiên!”

Trên đài, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trong tràng lập tức ngưng kết lại.

Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Tại Dương Diệp bước ra một bước lúc, Mạc Vân Tiên kia sắc mặt bỗng nhiên hoàn
toàn biến đổi.

Một hơi về sau, lại là một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Hai kiếm!

Ba hơi về sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Dương Diệp đã đứng sau lưng Mạc Vân Tiên kia một trượng vị trí.

Tất cả mọi người không hiểu nhìn trên đài.

Đột nhiên, Mạc Vân Tiên kia nghiêng đầu một cái, trực tiếp từ trên cổ rớt
xuống.

Máu tươi như trụ!

Tất cả mọi người ngây ra như phỗng!

Trên đài.

Kiếm thu!

Dương Diệp nghiêng người, “kế tiếp!”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1917: Một kiếm giết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kế tiếp!

Thanh âm rất nhẹ, vô cùng nhẹ, tựa như đang nói cái gì chuyện bé nhỏ không
đáng kể.

Nhưng mà, trong tràng nhưng là vì những lời này mà biến thành tĩnh mịch xuống dưới.

Chỉ nghe tiếng hít thở!

Mạc Vân Tiên đã chết!

Đường đường Thiên Tộc sáu kỳ một trong Mạc Vân Tiên lại chết như vậy, quan trọng nhất là, rất nhiều người đều không nhìn thấy Mạc Vân Tiên là chết như thế nào.

Trong tràng, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở trên đài trên thân Dương Diệp.

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, thanh sam bồng bềnh.

Mấy tức về sau, thấy không có người trên Sinh Tử Thai, Dương Diệp mở mắt, sau đó đi về phía Sinh Tử Thai, hắn không nói gì, chẳng qua là đi xa đi.

Không người nào dám ngăn đón, ngăn cản tại trước mặt hắn những người kia đều rối rít tự động nhường đường.

“Các hạ cứ đi như thế?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Trong tràng tất cả mọi người không hẹn mà cùng hướng phía nguồn thanh âm chỗ nhìn lại, tại trên Sinh Tử Thai kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử xem ra ba mươi mấy tuổi, một bộ hoa bào, cầm trong tay ngọc phiến, trên người mang theo nồng nặc khí tức nho nhã.

Dương Diệp dừng bước, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía trung niên nam tử kia, “như thế nào?”

Trung niên nam tử dựng lên hai ngón tay, “ngươi giết hai Thiên Tộc ta người!”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Trung niên nam tử nói: “Giết người thì đền mạng, nghe qua sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó chỉ vào xa xa Sinh Tử Thai kia, “đây là cái gì? Sinh Tử Thai. Sinh Tử Thai chỉ dùng để tới làm gì? Là dùng để quyết sinh tử đấy! Lên Sinh Tử Thai, sinh tử tự lo, chẳng lẽ các hạ không biết?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “ta đương nhiên biết, chẳng qua là, ta cũng ngứa tay, muốn cùng ngươi tại trên Sinh Tử Thai qua hai chiêu, ngươi sẽ không cự tuyệt chứ?”

“Ta cùng với các hạ qua hai chiêu đi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Âm Hậu xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Âm Hậu nhìn thẳng trung niên nam tử kia, “Sinh Tử Thai, sinh tử tự lo, các hạ xuống đây sao?”

Nhìn thấy Âm Hậu, trung niên nam tử kia thần sắc lập tức trầm xuống.

Hắn cùng với Âm Hậu đều là đạo cảnh cường giả, nhưng mà, hắn chỉ hỏi, mà Âm Hậu này, đây chính là thuộc về gặp đạo cấp bậc. Có thể nói, hắn cùng với Âm Hậu sự chênh lệch, đây không phải là một điểm hai điểm, mà là một trời một vực, hoàn toàn không thể so sánh!

“Âm Hậu đây là tới tỏ ra uy phong sao?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một Bạch Phát Lão Giả xuất hiện ở trên Sinh Tử Thai kia.

Âm Hậu nhàn nhạt nhìn đối phương, “tỏ ra uy phong? Làm sao dám đến Thiên Tộc tỏ ra uy phong, chỉ có điều, không thể gặp những người khác lấy lớn hiếp nhỏ mà thôi. Đường đường đạo cảnh cường giả, tìm một cái Chân Cảnh Lục Đoạn Huyền giả một mình đấu, nói thật, ta đều thay ngươi cảm thấy xấu hổ, cái gì mặt hàng!”

Nghe được lời của Âm Hậu, Bạch Phát Lão Giả kia bên cạnh trung niên nam tử thần sắc lập tức vô cùng khó coi.

Mà lúc này, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên nói: “Âm Hậu nói không sai, lúc này đây, là Thiên Tộc chúng ta thất lễ. Chuyện của người tuổi trẻ, nên lại để cho người trẻ tuổi tự mình giải quyết, cho nên...”

“Cho nên liền để cho ta đến đây đi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Theo thanh âm rơi xuống, một tên đang mặc váy đầm dài màu trắng nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trên Sinh Tử Thai.

Đẹp!

Đây là cảm giác đầu tiên của tất cả mọi người.

Không thể không nói, nữ tử quả thật rất đẹp, ngũ quan xinh xắn, mái tóc thật dài, thon thả dáng người, toàn thân, không có một điểm khuyết điểm nhỏ nhặt.

Nữ tử không chỉ có rất cao, còn rất lạnh, hoặc có lẽ là, còn rất ngạo!

Cái loại này ngạo, là trong xương cái loại này ngạo!

Nhìn thấy tên nữ tử này, Bạch Phát Lão Giả kia sắc mặt hơi đổi một chút, hắn vội vàng đi tới đàn bà trước mặt, sau đó có chút khom người, “Nhị Tiểu Thư, ngươi, sao ngươi lại tới đây!”

Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Vừa vặn đi ngang qua.”

Bạch Phát Lão Giả nói: “Chút chuyện nhỏ như vậy, sao có thể làm phiền Nhị Tiểu Thư? Ta...”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên khoát tay áo, đã cắt đứt lời của lão giả, “người này nhục Thiên Tộc ta, ta có trách nhiệm bảo vệ Thiên Tộc ta thể diện.”

Vừa nói, nàng trực tiếp nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, “đi lên!”

Dương Diệp nhún vai, liền muốn lên đi, mà lúc này, Âm Hậu nhưng là ngăn cản hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Âm Hậu, Âm Hậu trầm giọng nói: “Nàng này không đơn giản, nàng mặc dù mới Minh Cảnh Nhị Đoạn, nhưng mà, đối phương cùng một dạng với ngươi, tương tự có được vượt cấp chiến đấu thực lực.”

Dương Diệp cười nói: ' Ta biết nàng không đơn giản, bất quá, ta cũng không đơn giản! "

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở trên Sinh Tử Thai kia.

Nữ tử không có bất kỳ nói nhảm, bấm tay đối với Dương Diệp cách không chính là một điểm. Một điểm này, trước mặt Dương Diệp không gian đột nhiên xuất hiện một đạo Lam Sắc Quang Điểm.

Dương Diệp nhíu mày, chính muốn ra kiếm, đột nhiên, điểm này Lam Sắc Quang Điểm đột nhiên ngừng lại, thoáng qua, tại Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện vô số Lam Sắc Quang Điểm, những thứ này Lam Sắc Quang Điểm, trải rộng Dương Diệp chung quanh!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, theo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang xuất hiện ở trong tràng.

Nhưng mà, đạo kiếm quang này mới vừa xuất hiện chính là lập tức vô ảnh vô tung biến mất!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa Âm Hậu sắc mặt lập tức trầm xuống.

Không Gian Tọa Độ!

Người khác khả năng xem không hiểu, nhưng mà nàng như thế nào xem không hiểu?

Giờ này khắc này tình cảnh của Dương Diệp không thể nghi ngờ là vô cùng tệ hại, bởi vì những cái kia Lam Sắc Quang Điểm, trực tiếp khóa cứng Dương Diệp chung quanh Không Gian Tọa Độ, có thể nói, đây là một cái lao lung, hơn nữa còn là một cái vô cùng vô cùng kiên cố lao lung!

Xa xa, Dương Diệp hiển nhiên cũng cảm thấy.

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, những cái kia Lam Sắc Quang Điểm đột nhiên tốc độ cao xoay tròn, ngay sau đó, Dương Diệp cảm thấy một cỗ xé rách cảm giác!

Xé rách!

Vẻ này xé rách cảm giác càng ngày càng mãnh liệt!

Cùng lúc đó, ở xa xa Bạch Quần Nữ Tử kia bàn tay như ngọc trắng đột nhiên chậm rãi nâng lên, sau đó đối với vị trí của Dương Diệp cách không chính là nắm chắc.

Này nắm chắc, Dương Diệp chung quanh những cái kia Lam Sắc Quang Điểm lập tức rất nhanh co rút lại.

Theo Lam Sắc Quang Điểm co rút lại, Dương Diệp cảm thấy một cỗ trước nay chưa có đè ép lực, hắn cảm giác mình dường như bị mấy tòa núi lớn tại đè ép một dạng thân thể muốn nổ bể ra!

Hắn tâm niệm nhất động, mười thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, thoáng qua, mười thanh khí kiếm giăng khắp nơi thiết cắt, nhưng mà thoáng qua, cái kia mười thanh khí kiếm chính là trực tiếp nổ bể ra, hóa thành hư vô.

“Niệm chi tù!”

Lúc này, xa xa Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Này kết giới, đừng nói ngươi, coi như là một cường giả Minh Cảnh Tam Đoạn cũng đừng nghĩ đơn giản phá vỡ. Còn ngươi, đang tu luyện cái mười năm có lẽ...”

Ngay tại lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, thoáng qua.

Ầm!

Dương Diệp chung quanh những cái kia không gian trực tiếp hóa thành một mảnh hư vô!

Bạch Quần Nữ Tử thanh âm im bặt mà dừng!

Kiếm Vực!

Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực về sau, không gian xung quanh hắn tuy rằng vẫn bị khóa, nhưng mà, đó là khi hắn trong Kiếm Vực bị khóa, hắn không cách nào giải mở, nhưng mà, nhưng có thể lực phá. Không giải được, cái kia liền trực tiếp hủy diệt!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, Bạch Quần Nữ Tử kia lông mày cau lại, “đó là vực chi lực lượng? Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Bạch Quần Nữ Tử giữa lông mày đột nhiên xuất hiện một điểm hàn quang.

Đó là mũi kiếm!

Bạch Quần Nữ Tử thanh âm im bặt mà dừng, thoáng qua, một cái bóng trắng ở giữa sân chợt lóe lên. Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi, nguyên bản đâm kiếm đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, hắn quay người chính là một kiếm đánh xuống!

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, một cái bóng trắng hướng phía xa xa bồng bềnh mà đi, nhưng mà sau một khắc, này bóng trắng chính là xuất hiện quỷ dị tại sau lưng của Dương Diệp, cùng lúc đó, một cây kiếm ngắn trực tiếp đâm vào Dương Diệp phần gáy, nhưng mà cũng không có khả năng đâm vào!

Dương Diệp không có quay người, mà là tay phải cầm kiếm dán trực tiếp phần eo sau này chính là cắm xuống.

Nhưng mà, một cái bóng trắng nhưng là trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một cây kiếm ngắn trực tiếp đâm vào giữa lông mày hắn.

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người bay thẳng đến lui về sau trăm trượng, khi hắn rút đi một khắc này, một vết máu tươi từ giữa lông mày của hắn bắn ra, trên không trung ném ra một đạo duyên dáng hình cung!

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc.

Tại Dương Diệp lui về phía sau trong quá trình, đạo kia tựa như quỷ hồn bóng trắng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, cùng lúc đó, cây chủy thủ kia trực tiếp đâm vào phía sau lưng của Dương Diệp.

Xùy~~!

Dao găm trực tiếp đâm vào trong da Dương Diệp, bất quá rất nhanh, kiếm của Dương Diệp đã tới cái kia bóng trắng trước mặt của, bất quá, cái kia bóng trắng nhưng là hư không tiêu thất tại sau lưng của Dương Diệp.

Ngoài trăm trượng, Bạch Quần Nữ Tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Tại trong tay nàng, là một thanh màu xanh đen kiếm gãy!

“Sao nhân!”

Lúc này, dưới đài, vô số người kinh hô.

Nghe vậy, cái kia một bên Âm Hậu thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Sao nhân, nàng nghe qua, cũng chỉ là nghe qua.

Tại Thiên Tộc, có một Càn Khôn, ba Thần vật, tứ tinh nhân lời nói.

Một Càn Khôn, là Thiên Tộc Trấn Tộc Chí Bảo, không có ai biết đó là cái gì. Ba Thần vật, gần thứ Thiên Tộc Trấn Tộc Chi Bảo, đời đời thủ hộ Thiên Tộc. Mà dưới của hắn, chính là chỗ này sao nhân.

Tinh Yên Kiếm, là Thiên Tộc tập hợp toàn tộc chi lực thu thập phía xa trong trời sao tinh không thạch cùng Tinh Thần Chi Lực chế tạo thành, hao phí Thiên Tộc quá nhiều tâm huyết, nếu là khiến cho dùng người đạt được kia tán thành, dẫn động chư thiên Tinh Thần Chi Lực, uy lực kia, tuyệt đối là hủy thiên diệt địa!

Đừng nói nhục thể của Dương Diệp, coi như là mười hai Vu Vương bên trong thân thể tối cường giả tại Tinh Yên Kiếm này trước mặt, thân thể kia đều như tờ giấy!

Đây là thần khí!

Trên Sinh Tử Thai, không thể không nói, Dương Diệp giờ phút này là có chút chật vật, tại giữa lông mày của hắn, phía sau lưng, còn có bên hông cùng với phần gáy, đều có thật nhiều đạo kiếm động, hơn nữa, dù cho có Hồng Mông Tử Khí chữa trị, những cái kia kiếm động vẫn như cũ khôi phục rất chậm!

Tại Dương Diệp đối diện, Bạch Quần Nữ Tử kia thân thể phù phiếm, hai chân cách mặt đất mười mấy cm.

“Một kiếm!”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Một kiếm giết ngươi!”

Thanh âm rơi xuống, Bạch Quần Nữ Tử trong tay Tinh Yên Kiếm kia đột nhiên lóe lên.

Bạch Quần Nữ Tử đối diện, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, trong tay hắn đột nhiên nhiều hơn một thanh màu vàng kim kiếm.

Thánh Kiếm!

Đi vào Đại Thiên Vũ Trụ này về sau, Dương Diệp lần thứ nhất dùng kiếm này!

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, mà đúng lúc này, kiếm trong tay của hắn đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, kiếm kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang đi tới Dương Diệp hướng trên đỉnh đầu, toàn bộ đất trời bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Thời gian dần trôi qua, tại Thánh Kiếm kia chính diện nổi lên nhật nguyệt tinh thần...

...

PS: Kỳ thật, gần nhất rất lo lắng, không lo lắng giá trường học rớt tín

chỉ
không ở lại lớp vấn đề, mà là lo lắng sợ đứt đoạn đổi mới. Xế chiều mỗi ngày
bốn giờ ngồi xe đi giá trường học tập lái xe, muốn ngồi nửa giờ, đi bên kia,
còn phải xếp hàng, gần nhất luyện toàn trường, mỗi ngày đều là mười một giờ về
đến nhà, toàn bộ người cũng không tốt!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1918: Thang trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Kiếm!

Dương Diệp đi vào Đại Thiên Vũ Trụ về sau, liền không có ở dùng qua kiếm của
Nhân Quân này, bởi vì hắn cảm thấy đã không cần.

Nhưng là bây giờ, không thể không dùng!

Trong tay hắn có ba chuôi kiếm, Tiêu Dao tử kiếm, Phá Linh Kiếm, Thánh Kiếm.

Tiêu Dao tử kiếm mặc dù bất phàm, nhưng, vậy không là chính hắn kiếm, hơn nữa,
kiếm kia sở dĩ bất phàm, đó là bởi vì Tiêu Dao tử.

Mà hắn hiện tại, nhất định là không có Tiêu Dao tử loại thực lực đó.

Phá Linh Kiếm tuy rằng cường đại, nhưng mà, không hề nghi ngờ, Phá Linh Kiếm
này cấp bậc nhất định là không bằng trước mắt Bạch Quần Nữ Tử này trong tay
đoản kiếm kia đấy. Còn nữa, Phá Linh Kiếm đặc tính không phải là bạo phát lực,
mà là Phá Linh!

Một khi đối phương linh đủ cường đại, Phá Linh Kiếm này kia cơ bản chính là
không có gì dùng. Có lẽ hoàn chỉnh Phá Linh Kiếm không thể so với

cô gái trước mắt này đoản kiếm trong tay chênh lệch, nhưng mà lúc này Phá Linh Kiếm, đó là tuyệt đối không cách nào cùng kiếm trong tay của Bạch Quần Nữ Tử đối kháng!

Thánh Kiếm!

Dương Diệp chỉ có thể sử dụng Thánh Kiếm đến cùng cô gái này đối kháng!

Theo Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng dũng mãnh vào, Thánh Kiếm chính diện, nhật nguyệt tinh thần dần dần hiển hiện, cùng lúc đó, cả mảnh trời tế đột nhiên thầm nói xuống, vô số ngôi sao lặng yên hiển hiện!

Dị tượng!

Trong tràng, tất cả người thất kinh, kể cả Bạch Quần Nữ Tử kia, trong mắt cũng đầy là vẻ không thể tin được.

Một bên, Âm Hậu gắt gao nhìn chằm chằm kiếm trong tay của Dương Diệp, “làm sao có thể... Nhân Tộc Thánh Kiếm như thế nào ở trong tay của hắn...”

Nhân Tộc Thánh Kiếm!

Giờ khắc này, không chỉ có Âm Hậu nhận ra thanh kiếm này lai lịch, lúc trước Bạch Phát Lão Giả kia cũng nhận ra được.

Bạch Phát Lão Giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, giờ phút này, hắn vô cùng rất hiếu kỳ thân phận của Dương Diệp.

Trên Sinh Tử Thai.

Dương Diệp đột nhiên bay lên trời, tay phải trực tiếp cầm Thánh Kiếm kia, trong chốc lát, vô số Tinh Thần Chi Lực điên cuồng từ Thiên tế phía xa trong trời sao xuyên thẳng qua mà đến, không chỉ có Tinh Thần Chi Lực, toàn bộ Đại Địa Chi Lực cũng bắt đầu điên cuồng tự động hội tụ, sau đó trào dâng về phía Dương Diệp!

Tại những lực lượng này tiến vào thân thể về sau, Dương Diệp bắt đầu rung động động.

Thánh Kiếm có bình thường trạng thái, còn có bỏ niêm phong trạng thái.

Bình thường trạng thái, chính là lúc an tĩnh, nó chỉ là một chuôi kiếm sắc bén. Mà bỏ niêm phong trạng thái, chính là như bây giờ, Dương Diệp chủ động triệu hồi Tinh Thần Chi Lực cùng Đại Địa Chi Lực, này tuy rằng có thể cho Thánh Kiếm uy lực Tối Đại Hóa. Nhưng mà, thừa nhận nhiều như vậy lực lượng, cũng sẽ để cho hắn thân thể có chút không chịu đựng nổi.

Bất quá còn tốt, hắn bây giờ thân thể xưa đâu bằng nay, lúc trước cái loại này dùng một lần liền cần nghỉ ngơi chừng mấy ngày đường tình huống là sẽ không xuất hiện.

Dương Diệp đối diện, Bạch Quần Nữ Tử kia giờ phút này thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng lên. Sau một khắc, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, thoáng qua, kiếm trong tay của nàng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, trong chốc lát, Thiên tế đột nhiên xuất hiện rất nhiều Tinh Thần Chi Lực, những thứ này Tinh Thần Chi Lực bắt đầu điên cuồng hướng phía Tinh Yên Kiếm này tụ đến!

Một màn quỷ dị xuất hiện!

Hai chuôi kiếm tranh đoạt Tinh Thần Chi Lực!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chính muốn ra kiếm, nhưng mà, kiếm trong tay của hắn nhưng là trực tiếp giãy giụa, sau đó trở lại không trung, nó bắt đầu tốc độ cao xoay tròn, theo nó xoay tròn, chân trời những cái kia Tinh

Thần Chi Lực dần dần tạo thành một cái vòng xoáy, cùng lúc đó, không có Tinh Thần Chi Lực tại hướng Tinh Yên Kiếm kia chuyển đi.

Tinh Yên Kiếm kia cũng bắt đầu xoay tròn tốc độ cao, nhưng mà, vẫn không có Tinh Thần Chi Lực hướng phía nó chuyển đi.

Tất cả Tinh Thần Chi Lực toàn bộ hướng phía Thánh Kiếm kia hội tụ mà đi.

“Làm sao có thể...” Bạch Quần Nữ Tử lẩm bẩm nhìn xem Thánh Kiếm kia, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Tinh Yên Kiếm này thế nhưng là bảo vật của Thiên Tộc, trước mắt cuối cùng là cái gì kiếm? Lại có thể áp chế Tinh Yên Kiếm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên cầm Thánh Kiếm kia, một cái tay có chút cầm không được, Dương Diệp tay kia cũng dùng tới.

Hai tay nắm kiếm trong tay, Dương Diệp chậm rãi giơ lên, muốn chém xuống một kiếm lúc, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, chỗ đó, một thân ảnh nhỏ xinh chính quay người rời đi.

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau một khắc, tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp đột nhiên thu hồi kiếm, sau đó thân hình run lên lướt xuống Sinh Tử Thai, nhưng mà, làm trước khi hắn đi tới ánh mắt chỗ rơi đích vị trí lúc, chỗ đó, đã rỗng tuếch!

“Làm sao có thể!”

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, cũng không có hắn muốn gặp chính là cái người kia!

“Làm sao vậy?” Lúc này, Âm Hậu xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta nhìn thấy ta muốn tìm người kia!”

Âm Hậu lông mày khẽ nhíu một chút, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đã rơi vào Dương Diệp chỗ đứng, một lát sau, sau đó nói: “Nơi đây, vừa rồi đã đứng một nữ tử! Ngươi muốn tìm, là một nữ tử?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Nàng vì sao không đi ra gặp ngươi?” Âm Hậu nói.

Dương Diệp cười khổ, “có thể là ta đắc tội qua nàng đi!”

Tính khí của Tiểu Thất này nàng là biết, cao ngạo không được, lúc trước hắn hiểu lầm đối phương, việc này, dùng tiểu nha đầu này nóng nảy, nhất định là không có quên đấy.

Âm Hậu khẽ gật đầu, “không nên nghĩ nhiều như vậy, nàng như là đã hiện thân, hơn nữa còn để cho ngươi chứng kiến, ý vị này, trong lòng nàng không có cự tuyệt ngươi, cho nàng một chút thời gian đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Thật có lỗi, lại cho ngươi thêm phiền toái!”

Âm Hậu nhẹ cười cười, sau đó nói: “Kỳ thật, ta rất hy vọng ngươi thật là người của Vu Tộc ta.”

Dương Diệp chính muốn nói gì, Âm Hậu nhưng là lắc đầu, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía xa xa Bạch Phát Lão Giả kia, “các hạ, lúc này đây hai người bọn họ tỷ thí coi như là ngang tay, ngươi cảm thấy thế nào?”

Bạch Phát Lão Giả kia nhìn thoáng qua Âm Hậu, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “ngươi là người phương nào, kiếm của Nhân Quân kia vì sao rơi vào tay của ngươi?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta cự tuyệt trả lời!”

Nghe vậy, Bạch Phát Lão Giả lông mày lập tức nhíu lại, mà lúc này, Âm Hậu nhưng là nói: “Chúng ta đi thôi!”

Nói xong, nàng quay người giữ chặt bờ vai của Dương Diệp, sau đó trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

“Điều tra thêm lai lịch của người này!” Ngay tại lúc này, Bạch Phát Lão Giả sau lưng, Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói.

Bạch Phát Lão Giả liền vội vàng khom người, “tuân mệnh!”

Bạch Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Tại một góc nào đó, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện ở cái kia mảnh góc tường dưới, mà tại trước mặt nàng, còn có một cái tiểu cô nương.

“Không nên đi gây phiền toái cho hắn!” Ngay tại lúc này, cô bé kia đột nhiên nói.

Bạch Quần Nữ Tử trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “ngươi biết hắn?”

Tiểu Nữ Hài nhẹ gật đầu, “điều tra có thể, nhưng không nên chủ động đi tìm hắn để gây sự.”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Ngươi sợ ta giết hắn đi?”

Tiểu Nữ Hài lắc đầu, “ta sợ hắn đã giết ngươi!”

Nghe vậy, Bạch Quần Nữ Tử lông mày lập tức nhíu lại, “ngươi như vậy xem thường ngươi Nhị tỷ?”

Tiểu Nữ Hài đi đến trước mặt của Bạch Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Cũng là bởi vì ngươi là ta Nhị tỷ, cho nên ta mới nói với ngươi những thứ này. Ngươi không biết tính cách của hắn, cái kia Xú Tính Khí nếu lên đây, đừng nói hắn không biết thân phận của ngươi, chính là biết rõ thân phận của ngươi, hắn cũng dám đem đầu ngươi cắt bỏ, mà hắn, có thực lực kia!”

“Hắn đến tột cùng là người phương nào!” Bạch Quần Nữ Tử trầm giọng nói.

Tiểu Nữ Hài quay đầu nhìn lại, chỗ đó, đúng là Dương Diệp lúc trước chỗ đứng.

Một lát sau, nàng âm thanh lạnh lùng nói: “Một kẻ làm người khác ghét!”

Bạch Quần Nữ Tử: “...”

Trong phòng.

Trong phòng, chỉ có Dương Diệp cùng Âm Hậu.

“Ba ngày sau, chúng ta ly khai Thiên Tộc!” Âm Hậu đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Tiền bối lần này tới chuyện của Thiên Tộc, làm xong?”

Âm Hậu lắc đầu, “Thiên Quân cự tuyệt.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu nói: “Hắn mở ra điều kiện, quá hà khắc, hiển nhiên, đây là cố ý tại cự tuyệt. Tóm lại, những thứ này đã không phải chúng ta quan tâm. Ba ngày sau, chúng ta ly khai Thiên Tộc. Ngươi thì sao? Tiếp tục lưu lại Thiên Tộc? Ta đề nghị không nên làm như vậy, bởi vì Thiên Tộc tuyệt đối sẽ không cho phép, hơn nữa, một người ngươi ở tại chỗ này, quá nguy hiểm!”

Dương Diệp nói: “Ta nhất định phải tìm được nàng, sau đó mang nàng cùng rời đi!”

Cô nàng này, tự nhiên là Tử Nhi. Còn Tiểu Thất, đối phương khẳng định thì sẽ không với hắn rời đi.

Âm Hậu suy nghĩ một chút, sau đó khẽ gật đầu, “Thôi được, ngươi tự xem xử lý đi. Đúng rồi. Ngày sau Thiên Tộc này có trận hoạt động, ngươi có hứng thú hay không tham gia?”

“Hoạt động?”

Dương Diệp nói: “Cái gì hoạt động?”

Âm Hậu nói: “Đăng Thiên Thê, Thiên Tộc một loại xưa nay hoạt động, cách mỗi mười năm nâng làm một lần. Này thang trời, tổng cộng có 9, 990 trượng. Nghe nói, bài danh thứ nhất, sẽ lấy được phải vô cùng mê người thù lao!”

“Thù lao?”

Dương Diệp nói: “Thiên Tộc cho phép tộc khác tham gia?”

Âm Hậu cười nói: “Cái này, liền phải nói kể chuyện xưa Thiên Tộc lĩnh tụ Thiên Đế rồi. Vị kia, lúc trước tự tay bố trí cái này thang trời, hơn nữa để lại di ngôn: Chư Thiên Vạn Tộc, bất kỳ cái gì nhất tộc thiên tài cũng có thể tham gia. Cho nên, ngày sau sẽ vô cùng náo nhiệt, bởi vì khi đó, sẽ có rất nhiều thiên tài đi vào Thiên Tộc, tham gia Đăng Thiên Thê này! Ta để cho Lê Vu các nàng đến Thiên Tộc này, ngoại trừ để cho nàng đám có thể quá nhiều mở mang kiến thức một chút bên ngoài, còn có nguyên nhân chính là chỗ này, để cho hắn đám Đăng Thiên Thê!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Đến lúc đó xem một chút đi!”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “cá nhân ta đề nghị ngươi đi, dù sao lại không có gì tổn thất. Hơn nữa, ngươi có thể không biết, nếu như đi ra cái kia thang trời, nghe nói, sẽ đạt được thiên đế tán thành,”

“Không có người đi ra cái kia thang trời sao?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu lắc đầu, “cho dù là hôm nay Thiên Quân, năm đó cũng không quá đáng chỉ đi đến chín trăm sáu mươi trượng làm tả hữu vị trí. Cái này đã rất giỏi rồi, Thiên Tộc trong tương lai trong vòng trăm năm, chỉ sợ cũng không có người có thể vượt qua vượt qua hắn!”

Đi thang trời!

Dương Diệp nghĩ một lát, sau đó nói: “Được, ngày sau ta đi tham gia thoáng một phát kia là cái gì thang trời!”

...

PS: Có bằng hữu nói càng vấn đề mới, thật có lỗi, gần nhất thật sự không có biện pháp tăng thêm cái gì. Tháng này của ta hội khảo khoa hai, đến lúc đó qua, thì sẽ nhẹ nhõm rất nhiều. Đến lúc đó sẽ có nhiều thời gian ký hiệu, hy vọng mọi người ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1919: Đại đạo khả kỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Hậu sau khi rời đi, Dương Diệp xếp bằng ở tại chỗ, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đứng ở một chỗ đá tròn bên trên, cầm kiếm mà đứng, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một mảnh thác nước, chung quanh, là rừng rậm.

Muốn!

Tưởng lúc trước cùng Bạch Quần Nữ Tử kia một trận chiến!

Tốc độ!

Lúc trước trận chiến ấy, sở dĩ hắn sẽ bị thương, chủ yếu nhất một nguyên nhân ngoại trừ đối phương tay cầm thần khí ra, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là tốc độ, đối phương ở trên tốc độ hoàn toàn áp chế hắn!

Đối phương thân pháp so với tốc độ của hắn muốn mau hơn rất nhiều!

Tốc độ!

Lần chiến đấu này, làm cho hắn biết, tại phương diện tốc độ, hắn còn có rất nhiều chưa đủ.

“Ngươi muốn tốc độ tăng lên?” Ngay tại lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “xác thực như, nhưng mà, bây giờ ta, đã đạt tới ta bản thân tốc độ cực hạn, coi như là tăng lên, cũng tăng lên không có bao nhiêu rồi.”

Tốc độ của hắn bây giờ là Ngự Kiếm Thuật tăng thêm các loại Pháp Tắc chi Lực, những thứ này, hắn đã làm đến cực hạn. Trừ phi là cảnh giới tăng lên, nếu như cảnh giới tăng lên, hắn những năng lực này đều sẽ nhận được tăng cường, tốc độ kia, tự nhiên cũng tới một bước nhảy vọt chất lượng.

Nhưng mà, hắn hiện tại cảnh giới kẹt tại Chân Cảnh Lục Đoạn vị trí, rất khó đi lên!

Cảnh giới!

Đây cũng là trước mắt hắn một vấn đề!

Lúc này, Hậu Khanh nói: “Nếu như ngươi nghĩ tại phương diện tốc độ được một ít tăng lên, ta ngược lại thật ra có cái biện pháp!”

“Biện pháp gì?” Dương Diệp nói.

“Vu Thuật!”

Hậu Khanh nói: “Có thể tại ngươi nguyên thuỷ trên cơ sở, lại thêm Vu Thuật, Vu Thuật này tên: Huyết Toa!”

“Huyết Toa?” Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, Vu Thuật này, đều khá là quái dị a!

Hậu Khanh nói: “Cái gọi là Huyết Toa, chính là lợi dụng ngươi tự thân huyết dịch, kích phát huyết dịch lực lượng, sau đó dùng cái này đến với tư cách đẩy trợ lực, để cho ngươi thân thể tốc độ được Tối Đại Hóa. Một chiêu này, hiệu quả kỳ thật phi thường không tồi, bất quá, có rất ít người tu luyện!”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

“Nguy hiểm!”

Hậu Khanh nói: “Vô cùng nguy hiểm, bởi vì này đối với khống chế yêu cầu vô cùng cao, một cái sơ sẩy, khả năng ngươi sẽ đem mình làm cho huyết bạo!”

Huyết bạo!

Dương Diệp: “…”

“Bất quá, ngươi không cần lo lắng vấn đề này!”

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Bởi vì nhục thể của ngươi vô cùng cường hãn, hơn nữa, trong cơ thể ngươi còn có tháp này ở đây, tháp có thể trấn áp. Cho nên, ngươi không cần lo lắng đem mình làm cho bạo tạc nổ tung!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đến đây đi!”

Rất nhanh, một đoạn tin tức xuất hiện ở Dương Diệp trong đại não.

Huyết Toa!

Huyết Toa này, đơn giản mà nói, chính là lợi dụng huyết dịch, kích phát trong máu lực lượng, sau đó dùng cái này để làm đẩy trợ lực, do đó lại để cho tự thân thân thể tốc độ được Tối Đại Hóa.

Có chỉ bảo của Hậu Khanh, tăng thêm Kiếm Vực, Dương Diệp không bao lâu liền đem Huyết Toa này cho nắm giữ. Bất quá tốc độ của hắn vẫn chưa ổn định, bởi vì hắn còn cần để cho Huyết Toa này cùng Ngự Kiếm Thuật của chính mình còn có những Pháp Tắc chi Lực kia dung hợp!

Bằng không thì, chỉ bằng vào Huyết Toa, tốc độ kia là còn không có hắn nguyên bản tốc độ của chính mình nhanh đến!

Đảo mắt mười mấy ngày trôi qua.

Trong đám mây, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hai mắt khép hờ, tại dưới chân hắn, là một thanh hư ảo kiếm.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, thoáng qua, trên thân hắn xuất hiện ánh sáng màu đỏ nhàn nhạt, sau một khắc, chỉ thấy ánh sáng màu đỏ, không gặp người.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tại ngàn trượng có hơn.

Nghìn ngoài... Trượng, Dương Diệp nhìn nhìn thân thể của chính mình, giờ phút này, hắn cảm giác thân thể của chính mình thậm chí có một loại xé rách cảm giác!

Đó là tốc độ quá nhanh nguyên nhân!

“Tốc độ ngươi không có thể ở nhanh!”

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “tại ngươi không có đạt tới Minh Cảnh lúc, tốc độ không thể đang tăng lên, bằng không thì, thân thể của ngươi cùng các phương diện chịu không được ngươi tốc độ kia.

Tốc độ của ngươi bây giờ, đã vượt xa hứa cường giả nhiều Minh Cảnh Tam Đoạn, cái này đã vô cùng vô cùng nghịch thiên. Có thể nói, tại Chân Cảnh cường giả ở bên trong, ngươi tốc độ này, đã vô cùng không bình thường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tốc độ của hắn bây giờ, so với trước đó nhanh không sai biệt lắm 3 - 4 thành, chớ xem thường này 3 - 4 thành, này 3 - 4 thành tốc độ, làm cho hắn hầu như có thể nháy mắt giết một ít Minh Cảnh Tam Đoạn cường giả rồi!

Mà vào Hậu Khanh nói, tốc độ của hắn bây giờ, đã là cực hạn của hắn!

Nếu như đang tăng lên, với hắn mà nói, khả năng ngược lại không được!

Tại trong Hồng Mông Tháp lại tu luyện hai ba ngày về sau, Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp. Đẩy cửa đi ra ngoài, Dương Diệp lập tức khẽ giật mình, tại trước bọn họ, đứng đấy một tên đi chân trần nữ tử, cô gái này, đúng là Lê

Vu kia.

“Âm Hậu Đại Nhân để cho ta tới tìm ngươi, nói nếu như ngươi muốn tham gia Đăng Thiên Thê mà nói, có thể lên đường rồi!” Lê Vu nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Ngươi cũng muốn đi?”

Lê Vu khẽ gật đầu, “đi!”

“Đi thôi!” Dương Diệp nói.

Hai người ly khai Vân Khách Cư về sau, đi tới Vân Tiêu Thành cửa nam miệng, lúc này, Âm Hậu cùng Lê Giang kia huynh muội đã đợi chờ ở đây.

Âm Hậu quan sát một chút Dương Diệp, đột nhiên, nàng lông mày khẽ nhíu một chút, “Huyết Toa thuật?”

“Làm sao ngươi biết?” Dương Diệp trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc.

Âm Hậu nói: “Trên thân ngươi huyết khí còn không có triệt để bình tĩnh lại...

Ngươi, ngươi làm sao dám tu luyện Vu Thuật này?”

Dương Diệp cười nói: “Không có việc gì, thân thể ta có chút đặc thù, sẽ không làm tự bạo!”

Âm Hậu quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “cũng là, bất quá, vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết rồi!”

Âm Hậu nói: “Chúng ta đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, trong tràng mọi người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ngoài thành, trong đám mây.

“Thiên Tộc này thang trời không trong thành?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu lắc đầu: “Trong thành này, bất quá, là ở này trên trời sao.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái gì cũng không có thấy.

Lúc này, Âm Hậu nói: “Theo ta được biết, lúc này đây tới, không chỉ có Nhân Tộc, còn có Ma Tộc, yêu tộc, cùng với Vu Tộc ta, thậm chí Hải Tộc kia cùng một chút chủng tộc thần bí khả năng đều có phái người tới.”

“Chủng tộc thần bí?” Dương Diệp tò mò nhìn về phía Âm Hậu.

Âm Hậu nói: “Ví dụ như Linh Tộc, đây là một cái thân thể độ tinh khiết còn cao hơn Thiên Tộc chủng tộc, bất quá, bọn hắn nhân số quá ít quá ít, gần như sắp diệt sạch. Hơn nữa, Linh Tộc này không thích tranh đấu, bởi vậy, bọn hắn cơ bản đều là ẩn giấu, không cùng tộc khác tiếp xúc.”

Linh Tộc!

Dương Diệp nghĩ tới đến từ hạ giới chính là cái kia Linh Tộc Tộc Trưởng, cái kia đưa tặng hắn linh châu lão đầu, đối phương giống như liền là Linh tộc!

“Ngoại trừ Linh Tộc, còn có Cự Nhân Tộc, Hải Tộc, Thiên Ma Tộc vân vân, những thứ này đều là một ít chủng tộc thần bí, bởi vì bọn họ không sinh động, cũng rất ít cùng bên ngoài đón sờ!” Âm Hậu nói.

“Thiên Ma Tộc cũng muốn tới?” Lúc này, một bên Lê Giang đột nhiên nói: “Bọn họ cùng Thiên Tộc không là tử địch sao?”

“Tử địch?”

Dương Diệp nhìn về phía Lê Giang kia, trong mắt có chứa vẻ hỏi thăm.

Lê Giang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Thiên Ma Tộc này cùng Thiên Tộc ân oán, muốn từ vạn năm trước nói lên, kỳ thật, đơn giản một chút mà nói, chính là tranh giành đoạt đất bàn. Ngươi không có phát hiện sao? Này thiên giới Linh khí, so với Nhân giới cùng Vu giới đấy, đều muốn tốt rất nhiều rất nhiều.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lê Giang lại nói: “Lúc ấy Thiên Tộc cùng Ma Tộc đều coi trọng cái địa phương này, lúc kia, nơi này cũng không phải do người mở ra, mà là thiên nhiên, hai tộc đều coi trọng, khó tránh khỏi sẽ đánh nhau. Cuối cùng, Thiên Tộc thắng.

Bọn hắn chiếm cứ cái chỗ này, nhưng là chính vì vậy, Thiên Tộc cùng Thiên Ma Tộc kết tử thù, thường cách một đoạn thời gian, hai tộc đều sẽ phát sinh xung đột!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, nguyên lai, Thiên Tộc này cũng có tử địch. Bất quá cái này cũng bình thường, Đại Thiên Vũ Trụ tuy lớn, nhưng mà, địa phương có người, liền khó tránh khỏi có phân tranh.

“Kỳ thật, thần bí nhất, hẳn là cái kia thần tộc!”

Ngay tại lúc này, Lê Giang đột nhiên nói: “Bộ tộc này, so với tộc khác đều muốn thần bí!”

“Thần tộc?”

Dương Diệp bản muốn hỏi cái gì, đột nhiên, hắn nhìn về phía một bên Âm Hậu, giờ phút này, thần sắc của Âm Hậu thậm chí có chút ngưng trọng.

Lê Giang còn muốn nói điều gì, Âm Hậu nhưng là lắc đầu, “đều đã qua, không đề cập tới cũng thế!”

Nghe vậy, Lê Giang liền vội vàng gật đầu, không có đang nói cái gì.

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp không có phát hiện, khi hắn trong Nạp Giới một tấm ngọc bội đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, phía trên kia dị thú con mắt chuyển bỗng nhúc nhích, nhưng, khôi phục rất nhanh bình thường.

Lúc này, Âm Hậu nhìn về phía Dương Diệp, “Thiên Ma Tộc tuy rằng cùng Thiên Tộc là tử địch, nhưng mà, Thiên Tộc cũng không có cấm Thiên Ma Tộc tới tham gia Đăng Thiên Thê này, bởi vì đây tương đương với một lần so sánh, hai tộc thiên tài so sánh. Hoặc có lẽ là, Đăng Thiên Thê này, là một Đại Thiên Vũ Trụ mít - tinh hội nghị, thiên tài mít - tinh hội nghị.”

Thiên tài mít - tinh hội nghị!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng tốt, hắn cũng muốn mở mang kiến thức một chút thiên tài của Đại Thiên Vũ Trụ này đều là chút dạng gì.

Rất nhanh, được Âm Hậu dẫn dắt, mọi người tới đến trong bầu trời sao.

Nhỏ bé!

Mỗi một lần đặt mình trong tinh không, đều khiến người ta cảm thấy nhân lực là sao mà nhỏ bé. Tại vũ trụ mịt mờ này tinh không trước mặt, không quản ngươi ra sao nhóm cường giả, đều tỏ ra là nhỏ bé như vậy, như vậy không có ý nghĩa!

Vũ trụ!

Nhân loại không ngừng tu luyện, mục đích cuối cùng nhất, khả năng cũng chính là phá vỡ này bí mật của vũ trụ!

Một lúc lâu sau.

Âm Hậu ngừng lại, “đã đến!”

Đã đến!

Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong, là một cầu thang đá, thang đá rộng chừng trăm trượng, dài ước chừng vạn trượng.

Chỗ này thang đá liền đứng sừng sững ở đó phía xa trong trời sao, từ dưới từ bên trên, một mực lan tràn đến cái kia tinh không đen nhánh ở chỗ sâu trong.

Thang trời!

Âm Hậu nói: “Này chính là trời bậc thang, Thiên Tộc thang trời. Tại Thiên Tộc, lưu truyền một câu, Đăng Thiên Thê, trèo lên Thượng Thiên Thê, đại đạo khả kỳ!”

Đại đạo khả kỳ!

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Tiểu Bạch lại xông ra, nàng nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào cái kia thang trời bên trên.

Rất nhanh, Tiểu Bạch hai mắt sáng lên.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, nàng tiểu trảo chỉ chỉ xa xa cái kia thang đá, sau đó vừa chỉ chỉ chính mình, thần sắc vô cùng chăm chú.

Ý kia là: Cái này, cho ta đi!

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1920: Sinh tử tự lo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch muốn cái kia thang trời!

Dương Diệp có chút mộng, ngay tại lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo đột nhiên rất nhanh vung múa! Nàng càng rung động vũ, càng hưng phấn...

Một lát sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia thang trời.

Rất nhanh, hắn rốt cuộc rõ ràng Bạch Tiểu Bạch tại sao lại muốn này thang trời rồi.

Linh Thạch!

Này thang trời, căn bản không phải là cái gì tảng đá làm, mà là từ một loại cực sự tinh khiết Linh Thạch chế tạo thành.

Thì tương đương với Tiên Tinh Thạch, mà trong lúc này Linh khí độ tinh thuần, còn cao hơn Tiên Tinh Thạch!

Hào!

Thiên Tộc này thật rất hào!

Đây là Dương Diệp bây giờ cảm giác.

Lúc này, Tiểu Bạch nhẹ nhàng chỉ chỉ cái kia thang trời, sau đó hai cái móng nhỏ lại nhẹ nhàng chỉ chỉ bụng của Dương Diệp. Hiển nhiên, này gọi là Dương Diệp đem cái kia thang trời đem đến trong Hồng Mông Tháp đi.

Đem đến Hồng Mông Tháp?

Dương Diệp cười khổ, hắn cũng muốn a! Vấn đề là, điều này có thể sao?

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Cái này đâu rồi, không thể nhận, bởi vì đó là người khác đấy, nếu như muốn, sẽ bị đánh, hiện tại, chúng ta đánh không lại người khác, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ. Ý kia là nói:

Thật sự đánh không lại sao?

Dương Diệp vô cùng chăm chú nhẹ gật đầu.

Thấy thế, Tiểu Bạch có chút lưu luyến nhìn thoáng qua thang trời, sau đó chạy tới trong Hồng Mông Tháp.

“Vừa mới cái kia, là cái gì?” Lúc này, một bên Lê Vu đột nhiên nói.

Đối với Tiểu Bạch, nàng có duyên gặp qua một lần. Chính là tên tiểu tử kia, lúc trước lừa dối nàng nuốt linh mãng xà đấy!

“Linh Chủ!”

Lúc này, một bên Lê Giang kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Lê Giang, có chút kinh ngạc.

Lê Giang nói: “Vu Tộc thói quen có một cái kho sách, trong đó, ghi chép các tộc Thiên Địa Linh Vương, cùng với một ít kỳ văn chuyện tốt. Còn có các tộc lịch sử, một ít truyền thuyết, một ít bí cảnh... Linh Chủ này, ta cũng là lần thứ nhất gặp!”

Kho sách!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhìn về phía Âm Hậu kia, “tiền bối, xuống dưới về sau, ta có thể đi Vu Tộc cái gì kia kho sách nhìn một chút sao?”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “có thể!”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Âm Hậu đột nhiên quay đầu, “đến rồi!”

Đám người Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy ở đằng kia cách đó không xa phía dưới, một đạo luồng sáng lấp lánh chính phóng lên trời, sau đó hướng phía bên này vị trí kích xạ mà tới.

Các tộc thiên tài!

Rất nhanh, những cái kia lưu quang biến mất, trong tràng nhiều hơn rất nhiều người, bất quá, mọi người cách nhau rất xa, dựng lên, có còn núp trong bóng tối, cũng không có lựa chọn hiện thân.

“Lên trời bậc thang về sau, không nên miễn cưỡng chính mình!”

Lúc này, Âm Hậu đột nhiên nói: “Này thang trời chính là năm đó Thiên Tộc lĩnh tụ Thiên Đế sáng chế, kia mục đích là gì, không được biết. Nhưng mà, đã từng có người sau khi đi lên, ngay tại cũng không có hạ đã tới, cũng có rất nhiều người hạ đến về sau, trực tiếp điên. Bất quá, cũng có ít người đã lấy được rất nhiều chỗ tốt, có người, trực tiếp ở trên thang trời tấn cấp, thậm chí là hợp với tấn cấp, còn có rất nhiều đã lấy được một ít công pháp hoặc là bảo vật.

Tóm lại, này thang trời có chút quỷ dị, là phúc là họa, nhìn chính các ngươi tạo hóa!”

Thang trời!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái kia thang trời sừng sững ở trong bầu trời sao, nhìn từ ngoài, không có bất kỳ chỗ đặc thù, thậm chí có thể chứng kiến thang trời phần cuối. Nhưng mà, như Âm Hậu nói, hắn cảm giác này thang trời quả thật có chút quỷ dị!

Ngay tại lúc này, một Bạch Phát Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở xa xa thang trời trước.

Bạch Phát Lão Giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Bất kể là một tộc kia thiên tài, đều có thể tham gia Đăng Thiên Thê. Không có quy tắc, sau khi đi lên, sinh tử tự lo. Hiện tại, bắt đầu!”

Thanh âm rơi xuống, Bạch Phát Lão Giả toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

truy cập http://truyenyy/ để đọc truyện

Rất nhanh, một đạo nhân ảnh trong tinh không chợt lóe lên, cuối cùng đã rơi vào cái kia thang trời bên trên, sau đó bước nhanh hướng phía thang trời phía trên đi đến.

Đã có cái thứ nhất, rất nhanh thì có cái thứ hai, cái thứ ba...

Dương Diệp bên cạnh, Âm Hậu đột nhiên vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “chiếu cố cho này ba tên tiểu gia hỏa!”

Dương Diệp nhìn Lê Giang ba người liếc mắt, sau đó cười nói: “Mọi người chăm sóc lẫn nhau đi.”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “đều cẩn thận một chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có nói chuyện, cùng Lê Giang thân hình ba người khẽ động, xuất hiện ở cái kia thang trời bên trên.

Rất mềm!

Đây là cảm giác đầu tiên của Dương Diệp. Song chân đạp ngày hôm đó trên thang, giống như là giẫm ở trên bông vải giống nhau, vô cùng mềm!

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp nhìn về phía đám người Lê Vu, “đi thôi!”

Vừa nói, hắn chậm rãi đi về phía trước đi. Mà đám người Lê Vu tức thì cùng sau lưng hắn. Tuy rằng Dương Diệp không phải là người của Vu Tộc, nhưng mà giờ này khắc này, mấy người đã coi hắn như là là đầu.

Thang trời, một cùng sở hữu 9, 990 trượng. Nếu như dùng đi, này 9, 990 trượng
cũng là phải cần một khoảng thời gian mới có thể đi hết.

Dương Diệp vốn định Ngự Kiếm Phi Hành đấy, nhưng mà, khi thấy một thanh niên
vừa bay lên liền trực tiếp hôi phi yên diệt về sau, hắn quyết đoán buông tha
cho ý nghĩ này.

Hay là đi thôi!

Đi một chút khỏe mạnh hơn!

Ngay từ đầu, tất cả mọi người đi cũng còn rất bình thường, nhưng mà, thời gian
dần trôi qua, Dương Diệp phát hiện có cái gì không đúng.

Bởi vì trước mặt một số người, tốc độ không chỉ có chậm lại, thân thể vẫn còn
rung động kịch liệt lấy. Mà có, thì là trực tiếp ngừng ở tại chỗ, bọn hắn mắt
nhìn phía trước, hai mắt ngốc trệ, dường như mất hồn bình thường!

“Cẩn thận chút!” Dương Diệp trầm giọng nhắc nhở.

Tại bên cạnh hắn, Lê Vu ba người nhẹ gật đầu.

Dương Diệp bước chân hơi chút thêm nhanh hơn một chút, giờ phút này, hắn cùng
với đám người Lê Giang, đã tới thang trời vị trí trung tâm, mà đến nơi này,
người chung quanh cũng dần dần ít một chút.

Đột nhiên, Lê Giang ngừng lại.

Dương Diệp quay đầu, vừa phải nói, Lê Giang kia hai mắt đột nhiên trợn lên,
làm như gặp được cái gì khó tin sự tình.

Dương Diệp chân mày cau lại, chính phải đánh thức Lê Giang kia, mà lúc này,
một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến: “Nếu như không nhớ hắn chết,

ngươi tốt nhất vẫn là đừng đánh thức hắn!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, là một gã đang mặc hoa bào Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua Lê Giang, “hắn đã bị người mang vào trong huyễn tượng, là phúc hay là họa, toàn bộ xem bản thân hắn tạo hóa.”

“Ảo giác?” Dương Diệp khó hiểu, “ai dẫn hắn nhập ảo ảnh?”

Thanh Niên Nam Tử nói: “Bị này thang trời trói buộc oan hồn, nơi đây, rất nhiều rất nhiều oan hồn đấy.”

Thanh âm rơi xuống, Thanh Niên Nam Tử không có đang nói cái gì, bước nhanh hướng phía xa xa tiếp tục đi đến.

Oan hồn!

Dương Diệp nhíu mày, hắn nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, hắn căn bản không có phát hiện oán gì hồn.

“Cẩn thận chút đi!” Lúc này, Lê Vu đột nhiên lên tiếng nhắc nhở.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ba người tiếp tục đi lên phía trước, rất nhanh, rời đi không sai biệt lắm chừng một ngàn trượng về sau, muội muội của Lê Giang kia Lê Đồng cũng ngừng ngay tại chỗ.

Như lúc trước Lê Giang một dạng Lê Đồng đứng tại chỗ, hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy ngốc trệ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh Lê Vu, “ngươi còn muốn tiếp tục không?”

Lê Vu khẽ gật đầu, “tiếp tục đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng Lê Vu tiếp tục đi tới. Giờ phút này, bọn hắn người chung quanh đã càng ngày càng ít, trước sau đều chỉ có vẻn vẹn mấy người.

“Ngươi sau này còn có thể quay về Nhân Tộc sao?” Lúc này, Lê Vu đột nhiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Hẳn trả về đi! Như thế nào?”

Lê Vu nhìn thoáng qua Dương Diệp, “sau này mọi người có phải hay không là địch nhân?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “chỉ cần ngươi không chủ động tới giết ta, ta sẽ không đến giết chính là ngươi.”

“Ngươi sẽ vì Nhân Tộc mà chiến sao?” Lê Vu nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta nghĩ, ta có thể sẽ không. Bởi vì hiện tại chỉ cần ta quay về Nhân Tộc, khẳng định thì sẽ bị đuổi giết.”

“Vậy ở lại Vu Tộc đi!” Lê Vu nói.

Dương Diệp nói: “Đối với ngươi là nhân loại!”

Lê Vu nhìn thẳng Dương Diệp, “đã từng, chúng ta cũng là loài người. Đương nhiên, hiện tại cũng thế. Chẳng qua là, ở trong mắt nhân loại, chúng ta là khác loại.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lê Vu lại nói: “Tại vùng vũ trụ này sinh ra sinh mệnh đến nay, đặc biệt là sinh ra Nhân Tộc chúng ta về sau, Nhân Tộc trải qua vô số lần nội chiến, mỗi một lần nội chiến, thắng phía kia, đều đem thua phía kia ghi thành dị đoan, sau đó đưa bọn chúng đuổi tận giết tuyệt, mà trên danh nghĩa thì là đập vào cái gọi là Dân Tộc Đại Nghĩa!”

Dương Diệp lắc đầu, “nếu như có một ngày, Nhân Tộc diệt vong. Cái kia rất có thể chính là Nhân Tộc chính mình cạo chết mình.”

Lê Vu nhẹ gật đầu, rất tán thành.

Nhân Tộc phát triển rất nhanh, nhưng mà, Nhân Tộc là am hiểu nhất nội đấu một chủng tộc. Tại huy hoàng chủng tộc, cũng không chịu nổi nội đấu a!

Lúc này, Lê Vu nói: “Cho nên, nếu như Nhân Tộc chứa không nổi ngươi, sẽ tới Vu Tộc đi. Có Âm Hậu Đại Nhân ở đây, ngươi đang ở đây Vu Tộc, cần thiết một chỗ cắm dùi đấy.”

Dương Diệp cười cười, chính muốn nói gì, đột nhiên, Lê Vu ngừng lại, “tới phiên ta!”

Nghe vậy, Dương Diệp mãnh liệt quay đầu, lúc này, Lê Vu hai mắt đã đóng lại.

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “tiền bối, có thể cảm nhận được cái gì không?”

Một lát sau, Hậu Khanh nói: “Cái gì cũng không cảm giác được!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, liền Hậu Khanh đều cảm giác không thấy cái gì!

Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, không cần quá lo lắng cái gì. Này thang trời tuy rằng quỷ dị, nhưng mà, cũng không phải nói vô cùng vô cùng nguy hiểm, đã từng Vu Tộc ta có thiên tài đã tới, đối phương cuối cùng không chỉ có bình yên trở về, thực lực còn chiếm được sâu sắc tăng lên. Cho nên, gắng giữ lòng bình thường đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì, hắn tiếp tục đi lên phía trước. Mà giờ khắc này, hắn cách tới hạn chỉ còn lại không tới ngàn trượng.

Tại trước mặt hắn, chỉ có năm người, ba nam hai nữ, mà sau lưng hắn, còn có ba
người.

Ngay từ đầu, mọi người đi đều rất nhanh, nhưng là bây giờ, còn dư lại những
người này mỗi một cái đều đi rất chậm, vô cùng chậm.

Dương Diệp tiếp tục đi về phía trước lấy, ước chừng lại đi hơn một trăm trượng
về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, cùng lúc đó, hắn hai mắt trợn lên...

Mà bắt đầu...

...

PS: Cảm tạ: Vĩ a, Trần Đông 6638, lgl685127, Đọa Lạc Thiên Sứ bỗng nhiên long,
có mượn có trả 06, hỏa đoạn thủy hỏa -, thư hữu 49900872, mưa độc xinh tươi,
Phì Tử kiên 0304, thần nhật thiên, cách tước 0711 nhóm bằng hữu khen thưởng
cùng ủng hộ!!

Cũng cảm tạ rất nhiều từ sách lậu mạng lưới đứng đi qua ủng hộ bằng hữu!!!

Đúng rồi, chỗ bình luận truyện đưa lên cao nhất có cái hoạt động, mọi người
khai trương tham dự, có thể nhận lấy "tệ Zongheng", đây là chính thức làm cho,
mọi người có thể tham cùng một hạ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1921: Thiên mộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thấy gì?

Ở trước mặt của hắn, xuất hiện một nữ tử, tên nữ tử này không là

người khác,
đúng là hắn mẫu thân Phượng Ngọc.

Phượng Ngọc!

Ảo giác!

Đây là Dương Diệp cảm giác thứ nhất, liền muốn ra kiếm hủy diệt cái mảnh này
ảo giác, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên tại trước mặt hắn vang lên,
“ngươi cho rằng đây là ảo giác?”

Dương Diệp hai mắt híp lại, quay đầu nhìn lại, khi hắn bên phải cách đó không
xa, xuất hiện một đạo hắc ảnh. Trong bóng đen, mơ hồ có thể gặp được một
người, nhưng mà, nhưng không cách nào thấy rõ mặt mũi.

Lúc này, bóng đen kia nói: “Ngươi đang ở đây xem thật kỹ một chút!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi ở trước mặt
trên người của Phượng Ngọc.

“Diệp Nhi...”

Trước mắt Phượng Ngọc, tay nàng đặt ở trên mặt của Dương Diệp, ánh mắt có chút
ngốc trệ, “ngươi, ngươi trưởng thành...”

Thật sự!

Dương Diệp trong đầu đột nhiên toát ra ý nghĩ này, cái thanh âm kia không
ngừng tại nói cho hắn biết người trước mắt này thật sự.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía cô gái trước mắt, “dù cho
ngươi là giả, ta cũng sẽ không giết ngươi!”

Nói xong, hắn lui về phía sau một bước, một cỗ lực lượng thần bí trực tiếp
xuất hiện ở bốn phía.

Vực!

Làm vực chi lực lượng sau khi xuất hiện, trước mắt Phượng Ngọc trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh, mà một bên bóng đen kia người cũng lộ ra bộ mặt thật sự.

Là một gã đang mặc hắc bào trung niên nam tử!

“Kiếm Vực...”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, ánh mắt có chút phức tạp, “thật nhiều năm chưa từng thấy qua.”

“Các hạ là?” Dương Diệp hỏi.

“Nơi đây một Cô Hồn Dã Quỷ!” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp nhíu mày, “này thang trời đến tột cùng là cái nhân vật gì?”

Trung niên nam tử do dự một chút, sau đó nói: “Thôi được, đây cũng không phải là bí mật gì, nói cho ngươi biết cũng không sao. Này thang trời, tên là thang trời, quả thật thiên mộ!”

“Thiên mộ?”

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn, “đây là một cái mộ địa?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “một cái mai táng vô số cường giả hồn phách mộ địa.”

“Ai mai táng các ngươi?”

Dương Diệp nói: “Là Thiên Đế kia?”

“Thiên Đế?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “hắn không có năng lực kia, hơn nữa, hắn là như vậy được mai táng chi nhân!”

“Đó là ai?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Một người mặc đạo bào lão
giả!”

Đạo Bào Lão Giả!

Dương Diệp sững sờ ngay tại chỗ!

Đạo Bào Lão Giả!

Qua một hồi lâu, Dương Diệp ngăn chặn trong nội tâm khiếp sợ, sau đó lại hỏi,
“hắn vì sao phải mai táng các ngươi?”

Trung niên nam tử cười khổ, “Đạo Thống chi Tranh, lúc ấy Đại Thiên Vũ Trụ này,
rất nhiều tộc, kể cả Thiên Tộc, Thiên Ma Tộc, Nhân Tộc, Hải Tộc, yêu tộc...

Hầu như tất cả tộc đều quấn vào này Đạo Thống chi Tranh trong. Kỳ thật, chính
là vấn đề chọn đội, mà được mai táng người ở chỗ này, đều là đứng sai đội
người. Kể cả đã từng cái kia không ai bì nổi Thiên Đế, dù cho mạnh như hắn,
cũng ở đó vị thân mặc đạo bào, cầm trong tay phất trần trước mặt lão giả tỏ ra
vô lực như vậy, nhỏ yếu như vậy!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Các ngươi tại sao
phải cuốn vào này Đạo Thống chi Tranh?”

Trung niên nam tử khổ sở nói: “Mấy vị kia, kể cả Đạo Bào Lão Giả này, hắn đã
từng đám, quá vô danh rồi. Ít xuất hiện đến làm cho người ta cảm thấy bọn họ
cũng bất quá chỉ như vậy... Mà có một ngày, hắn xuất thủ. Khi đó, chúng người
mới ý thức được sự đáng sợ của hắn, nhưng đáng tiếc, đã muộn!”

Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Bào Lão Giả!

Hắn bây giờ có được lão nhân này Hồng Mông Tháp, mà hắn cũng

biết, đây tuyệt
không phải là ngẫu nhiên hoặc là trùng hợp, mà lão nhân này chọn hắn với tư
cách Hồng Mông Tháp Tân Chủ Nhân, ý muốn như thế nào?

Chẳng lẽ, thật là vì này cái gọi là Đạo Thống chi Tranh?

Nhân quả!

Hắn gặp được mấy cái siêu cấp cường giả, kể cả tại Vu giới vị Thánh Nhân kia,
những người này đều nói trên thân hắn có ba loại nhân quả, một loại so với một
loại khó xử lý, mà một loại trong đó, khẳng định chính là Hồng Mông Tháp này.

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác mình thật sự quấn vào một xoáy nước khổng
lồ!

“Vị tiểu hữu này, có thể hay không giúp đỡ tại hạ một người bề bộn?” Lúc này,
trung niên nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía trung niên nam tử, “gấp cái gì?”

“Giết ta!” Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, ngữ xuất kinh nhân!

Dương Diệp khó hiểu, “vì sao?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “tại mảnh địa phương này, hồn phách của chúng
ta, vĩnh viễn bị nhốt, bất kỳ người nào không được rời đi. Chúng ta, muốn chết
đều không được. Nhưng mà, ngươi có thể giết ta đám!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

“Vực!”

Trung niên nam tử nói: “Kiếm Vực của ngươi, có thể ở chỗ này tự thành một
phương thiên địa, tại ngươi vực dặm, nơi này lực lượng thần bí kia, không cách

nào phát ra nổi tác dụng.”

Vực!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hiện tại, hắn rốt cuộc minh bạch vì sao ngay cả Hậu Khanh đều không thể nhìn ra nơi này quỷ dị.

Bởi vì nơi này, là Đạo Bào Lão Giả làm ra địa phương.

“Còn có một sự tình!”

Lúc này, trung niên nam tử nói: “Có thể giao vật này cho Nhân Tộc Nhiếp Gia Gia Chủ?”

Theo trung niên nam tử thanh âm rơi xuống, một quả đen nhánh giới chỉ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “tiền bối, không là ta không nguyện ý giúp ngươi, mà là, ta tại Nhân Tộc địa vị thật sự là có chút lúng túng, lấy tiền bối thực lực, mới có thể nhìn ra, ta mặc dù là Nhân Tộc, nhưng mà trên người còn có Vu Tộc Huyết Mạch, mà lại tu luyện hay vẫn là Vu Tộc Công Pháp.

Ta sợ ta có mạng đi ngươi Nhiếp Gia, nhưng mà mất mạng ly khai!”

“Lấy Oán báo Ân?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “nếu như hiện giữ Nhiếp Gia gia tộc thật sự làm như vậy, vậy ngươi thì giúp ta phế đi hắn.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, cái này, không quá thực tế chứ?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua trong tay giới chỉ, “vật này là Nhiếp Gia lão tổ ta hôn truyền thừa, là gia chủ biểu tượng, Nhiếp Gia ta Hộ Tộc Thần Thú chỉ nhận giới, không nhận người. Nếu như ngươi có thể ra lệnh cho

Hộ Tộc Thần Thú, là có thể mệnh lệnh trong gia tộc những cái kia Lão Ngoan Cố!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối tin tưởng ta như vậy?”

Trung niên nam tử đi tới trước mặt của Dương Diệp, cười nói: “Ta cả đời, duyệt nhân vô số, ngươi, ngươi là một người phi thường kiêu ngạo, Nhiếp Gia ta tại Nhân Tộc mặc dù có địa vị nhất định, nhưng mà Ta tin tưởng, ngươi sẽ không dùng cái này đến khống chế Nhiếp Gia ta đấy. Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là, ta hiện tại không có gì lựa chọn. Ta chờ nhiều năm như vậy, tuy rằng cũng có ít người có thể đi tới nơi này, nhưng mà, nhưng không tới phiên ta, mà ngươi...”

“Ta như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Bọn hắn không dám tới tìm ngươi!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “trên thân ngươi, có làm chúng ta sợ hãi đồ vật. Ta không biết đó là cái gì, nhưng mà, chúng ta bản năng sợ hãi.”

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp nghĩ tới Hồng Mông Tháp, không cần phải nói, những người này sợ hãi đồ vật chính là chỗ này tháp!

Trung niên nam tử nói: “Những năm gần đây này, ở chỗ này vô số hồn phách, đều đang tìm kiếm tộc nhân mình, sau đó đem chính mình truyền thừa truyền xuống.

Trước ta sở dĩ tìm ngươi, cũng là có ý tưởng này, bởi vì ngươi là Nhân Tộc, nhưng mà rất nhanh, ta biết, truyền thừa của ta, ngươi nhất định là coi thường.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía trong tay giới chỉ, “Nhiếp Gia ta một ít bí sự, còn có một ít cái có tộc trưởng mới có tư cách biết rõ đấy sự tình, ta đều muốn kia niêm phong cất vào kho lúc này trong nhẫn, quan trọng nhất là, đã có này giới, mới có thể mệnh lệnh Hộ Tộc Thần Thú Nhiếp Gia ta. Tiểu hữu, có thể hay không đem này giới thay ta đưa về Nhiếp Gia?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối, nói xấu nói trước. Nếu như ta đi Nhiếp Gia, Nhiếp Gia bởi vì ta có Vu Tộc Huyết Mạch mà muốn giết ta, khi đó, ta cũng sẽ không đối với Nhiếp Gia nương tay!”

Trung niên nam tử cười nói: “Yên tâm, ngươi có được này giới, Nhiếp Gia Gia Chủ không dám cũng sẽ không đối với ngươi như vậy, đương nhiên, nếu như là không có một cái đầu óc bao cỏ, vậy chớ bàn những thứ khác. Bất quá, ta nghĩ, Nhiếp Gia thì sẽ không lại để cho một cái bao cỏ làm Nhiếp Gia Gia Chủ đấy.

Nếu quả như thật có, vậy chỉ dùng này giới triệu hoán Nhiếp Gia Thần Thú, sau đó phế đi hắn đi.”

Nghe vậy, Dương Diệp không có ở do dự, hắn tiếp nhận Nạp Giới, sau đó nói: “Ta như quay về Nhân Tộc, tất đi Nhiếp Gia một chuyến.”

“Đa tạ!” Trung niên nam tử nói: “Hiện tại, tiểu hữu giúp ta cuối cùng một cái mau lên.”

“Tiền bối thật sự phải làm như vậy?” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử cười nói: “Ta tâm nguyện đã xong, tại dạng này dị dạng sống sót, thực đúng là chịu tội!”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nhẹ gật đầu, thi triển ra Kiếm

Vực.

Khi hắn thi triển ra Kiếm Vực về sau, trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, thân thể của hắn càng ngày càng hư ảo, mười hơi về sau, trung niên nam tử hoàn toàn biến mất tại trong tràng.

Mà giờ khắc này, trong tràng cũng khôi phục bình thường, Dương Diệp về tới thang trời phía trên.

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong tay giới chỉ, sau đó đem thu vào, tiếp đó, hắn tiếp tục đi về phía trước đi.

Lúc này, tại trước mặt hắn, chỉ còn lại có hai người, một nam một nữ.

Một nam một nữ kia, vẫn còn đi về phía trước. Tuy rằng thỉnh thoảng sẽ dừng lại, nhưng mà rất nhanh, hai người vừa lại sẽ tiếp tục đi về phía trước.

Mà tốc độ của Dương Diệp tức thì càng lúc càng nhanh, bởi vì từ trung niên nam tử kia về sau, tại cũng không có ai đã tới tìm hắn.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một nam một nữ kia bên cạnh.

Lúc này, một nam một nữ kia dừng bước, đồng thời nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cũng nhìn về phía hai người này, nam đang mặc mực Hắc Sắc Trường Bào, tóc dài xõa vai, góc cạnh rõ ràng, rất là anh tuấn.

Nữ đang mặc một bộ mang theo hoa văn màu xanh váy dài, váy dài lau nhà, dáng người thon thả, nhưng lại nhìn không tới dung mạo của nàng, bởi vì nàng mang theo một cái mặt nạ màu xanh.

“Nhân Tộc?” Nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, nữ tử lông mày cau lại, “Vu Tộc

Huyết Mạch?

Vu Tộc thân thể?”

Dương Diệp nhìn đối phương, trong lòng có chút kinh ngạc, nữ nhân này, lại có thể một mắt thấy mặc trên thân hắn bí mật.

Cực kỳ khủng khiếp a!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tiếp tục đi tới.

Nàng kia cùng nam tử cũng không có nói gì, tiếp tục đi tới.

Cứ như vậy, ba người tiếp tục hướng phía thang trời phần cuối đi đến.

Ba người cách thang trời phần cuối càng ngày càng gần, cách thang trời còn có không sai biệt lắm một trăm trượng lúc, đột nhiên, ba người ngừng lại.

Bởi vì trước mặt ba người, xuất hiện một ông già cùng bà lão.

Lão giả kia cùng bà lão ánh mắt trực tiếp rơi vào Dương Diệp bên cạnh nữ tử cùng nam tử trên người.

Nam tử đối với lão giả kia có chút thi lễ, “các hạ phải là ma tôn trọng Thiên đại nhân chứ?”

Lão giả quan sát một chút nam tử, sau đó nói: “Hỗn Nguyên thể, ta Thiên Ma Nhất Tộc nhiều năm như vậy, rốt cuộc đã tới một cái dáng dấp giống như rồi.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, trực tiếp cùng nam tử biến mất ngay tại chỗ.

Bà lão nhìn xem Dương Diệp bên cạnh nàng kia hồi lâu, sau đó nói: “Thiên Linh Thể... Không có uổng phí ta Mạc Tiên cùng này mấy nghìn năm!”

“Ngươi liền là năm đó Linh Giới Đệ Nhất Cường Giả, Thánh Nhân Linh Giới ta Mạc tiên tử…” Nàng kia kinh hô.

Bà lão khẽ gật đầu, nàng không có đang nói cái gì, tay phải vung lên, nàng kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà lúc này, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “thật sự là thật đáng buồn, Nhân Tộc vị kia tiên thánh không nên ngươi, Vu Tộc vị Thánh Nhân kia Đại Vu cũng chướng mắt ngươi. Người không người, vu không vu, thật đáng buồn!”

Dương Diệp nhìn thẳng bà lão, “…”

…

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1922: Phù hộ Thiên Tộc ta vạn vạn năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân Tộc tiên thánh, Vu Tộc Đại Vu!

Từ bà lão trong miệng, Dương Diệp biết được, ở cái địa phương này, hẳn còn giấu hai vị siêu cấp cường giả.

Bà lão sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Vì cái gì?”

Bà lão dừng bước lại, nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cảm thấy, này không bình thường a! Ngươi xem, ta thiên phú cho thực lực cũng không kém a, theo đạo lý mà nói, bọn hắn đều hẳn cướp đến thu ta làm đồ đệ mới đúng a!”

“Cướp thu ngươi làm đồ?”

Bà lão cười lạnh một tiếng, “tuổi còn nhỏ, da mặt cũng đã luyện đến loại này độ dày, lợi hại!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, bà lão lại nói: “Ngươi thiên phú chỉ có thể coi là bình thường, nhưng là ngươi có thể đi tới nơi này, ý vị này, ngươi tâm tính cùng thực lực nhất định là cực mạnh. Thiên phú thiếu một ít, với chúng ta mà nói, cũng không phải đặc biệt trọng yếu, quan trọng là... Tâm tính cùng thực lực, bằng không thì, chúng ta mấy lão già cũng sẽ không ở này thang trời đằng sau đợi.”

' Sau đó thì sao? " Dương Diệp hỏi.

Bà lão nói: “Ngươi cũng biết bọn hắn vì sao không muốn để cho ngươi tiếp nhận truyền thừa của bọn hắn?”

Dương Diệp lắc đầu.

Bà lão nhìn thẳng Dương Diệp, “bởi vì ngươi muốn chết rồi!”

Muốn chết rồi!

Dương Diệp sửng sốt.

Lúc này, bà lão lại nói: “Mệnh Tinh của ngươi, đã ảm đạm sắp dập tắt, quên mất, ngươi nên nhìn không tới Mệnh Tinh của chính mình mới phải. Hảo hảo hưởng thụ thời gian còn lại đi!”

Thanh âm rơi xuống, bà lão trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mệnh Tinh?

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hỏi “tiền bối, ngươi biết đây là đồ chơi gì?”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Ngươi có thể hiểu thành tuổi thọ, mỗi một người, đều có Mệnh Tinh của chính mình, nhưng mà, có thể chứng kiến mình cùng người khác Mệnh Tinh đấy, chỉ có Thánh Nhân Cường Giả mới có thể làm được. Ngươi...

Tiểu tử ngươi xem ra không giống như là một con ma chết sớm a! Trừ phi, trừ phi có người nào đó, hoặc là thứ đồ vật, tại hấp thu Mệnh Tinh của ngươi!”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống!

Tại hạ giới lúc, hắn gặp được một Thánh Nhân, vị Thánh Nhân kia cũng không có nói cho hắn biết chuyện của Mệnh Tinh, hiển nhiên, khi đó Mệnh Tinh của hắn là không có vấn đề. Nói cách khác, hắn là đi vào Thiên Tộc sau Mệnh Tinh mới vấn đề xuất hiện!

Chẳng lẽ là cường giả của Thiên Tộc đang làm trò quỷ?

Cũng rất không có khả năng, cuối cùng, Thiên Tộc như thật muốn giết lời của hắn, phương pháp có rất nhiều, thậm chí có thể quang minh chính đại tới giết, mà không cần làm loại này mờ ám.

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp nói: “Hồng Mông Tháp không cách nào cảm nhận được sao?”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Cái này là địa phương đáng sợ rồi. Liền nó đều không cảm giác được, vậy ý nghĩa, chỉ có hai loại tình huống, một là lão phụ kia đang hù dọa ngươi; Hai là, âm thầm ra tay với ngươi người nọ, thực lực đã mạnh mẽ đã đến một loại hết sức mức đáng sợ, ví dụ như, thực lực của đối phương đạt đến Thánh Nhân Cấp Bậc. Nhưng mà, nếu như đối phương đạt đến Thánh Nhân Cấp Bậc, muốn giết ngươi, hoàn toàn không cần làm trò hề này!”

Nói đến đây, Hậu Khanh dừng một chút, sau đó lại nói: “Bất kể như

thế nào, lần
này thang trời về sau, ngươi để cho Âm Hậu nhanh chóng mang
ngươi quay về Vu
Tộc, sau đó để cho nàng dẫn ngươi đi gặp gặp Vu Tộc ta đại năng,
làm cho đối
phương nhìn xem.”

http://truyencuat
ui.net Dương Diệp nhẹ gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, còn có một trăm
trượng đi ra
thang trời cuối.

Đi? Còn chưa đi?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó tiếp tục đi lên phía trước.

Như là đã đã đến, vậy đưa nó đi đến đi!

Cứ như vậy, Dương Diệp tiếp tục đi lên phía trước, lúc này đây,
bước chân hắn
hơi có chút nhanh. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp phát hiện, có
cái gì
không đúng.

Bàn chân trọng!

Chân của hắn trong lúc bất tri bất giác năm bắt đầu trọng lên, mà giờ
khắc
này, hắn cách cái kia thang trời phần cuối, còn có không sai biệt lắm
bảy mươi
trượng!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp quay đầu nhìn lại.

Này vừa nhìn, Dương Diệp trực tiếp sửng sốt.

Bởi vì đằng sau, không có một bóng người, kể cả tại thang trời ra
đám người Âm
Hậu, toàn bộ đều đã không có ở đây!

Quỷ dị!

Trầm mặc một lát, Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia thang
trời phần

cuối, phần cuối, vô cùng bình tĩnh, chẳng có cái gì cả!

Một lát sau, Dương Diệp tiếp tục đi lên phía trước.

Rất nhanh, hắn cách thang trời phần cuối càng ngày càng gần. Không sai biệt lắm một khắc sau, Dương Diệp đứng ở thang trời phần cuối, phần cuối ra, là tinh không vô tận.

Trừ lần đó ra, chẳng có cái gì cả!

Dương Diệp lắc đầu, muốn quay người rời đi, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên khi hắn vang lên bên tai, “ai... Chờ nhiều năm như vậy, chờ tới một người đại Nhân Quả quấn thân gia hỏa!”

Theo thanh âm rơi xuống, tại trước mặt Dương Diệp, trống rỗng xuất hiện một Bạch Bào Lão Giả.

Lão giả đang mặc áo bào trắng, tóc tuyết trắng, hai tay thả lỏng phía sau, tại trán hắn, có một cái ấn ký kỳ dị.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: “Tiền bối là?”

Bạch Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “ngươi có biết hay không, ngươi là này vô số năm qua, cái thứ nhất có thể bình yên đi người tới chỗ này.”

Dương Diệp nhíu mày, “rất khó đi tới nơi này?”

“Bằng không thì ngươi cho rằng?” Bạch Bào Lão Giả hỏi lại.

Dương Diệp nói: “Ta đi rất nhẹ nhàng, cũng không có cảm giác có khó khăn gì đấy!”

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta rất kỳ quái, này thang trời, vì sao không ngăn cản ngươi!”

“Ngăn cản?” Dương Diệp nói: “Nó trước kia thường xuyên ngăn cản người khác?”

Bạch Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “quái tai quái tai!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cũng trách, ta chưa bao giờ thấy qua như vậy bị nhiều như vậy nhân quả vận mệnh dây dưa người, chủ yếu nhất chính là, này ba loại nhân quả, một cái khắc chế một cái...”

Dương Diệp nói: “Tiền bối có thể giúp ta xóa những thứ này nhân quả sao?”

Bạch Bào Lão Giả có chút ngẩn người, sau đó lắc đầu, “làm không được!”

Dương Diệp lại nói: “Tiền bối có thể thấy được Mệnh Tinh của ta sao?”

Bạch Bào Lão Giả ánh mắt chuyển qua Dương Diệp đỉnh đầu, sau đó nhẹ gật đầu, “có thể!”

“Rất ảm đạm sao?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Bào Lão Giả khẽ gật đầu, “sắp dập tắt!”

“Vì sao lại như vậy?” Dương Diệp lại hỏi.

Bạch Bào Lão Giả nói: “Ngươi trêu chọc đồ không sạch sẽ!”

Dương Diệp: “...”

“Đồ chơi kia tại sao phải tìm tới ngươi?” Lúc này, Bạch Bào Lão Giả đột nhiên hỏi.

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Bạch Bào Lão Giả nhíu mày, tay phải hắn một hồi, thang trời ra, cái kia phía xa trong trời sao, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang.

Dương Diệp liếc nhìn bên kia, sau đó quay đầu nhìn về phía Bạch Bào Lão Giả kia, giờ phút này, Bạch Bào Lão Giả đang cúi đầu nhìn xem lòng bàn tay của chính mình, khi lòng bàn tay hắn, có một đạo sâu đậm vết máu.

Bị thương!

Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi. Thực lực của Bạch Bào Lão Giả này, thấp nhất cũng là Thánh Nhân Cấp Bậc a! Mà âm thầm đồ chơi kia, lại có thể tổn thương hắn?

Chính mình lúc nào trêu chọc như vậy nhân vật khủng bố?

Dương Diệp trong đầu dấu chấm hỏi (???)!

Một lát sau, Bạch Bào Lão Giả nhìn về phía Dương Diệp, “trên thân ngươi có phải hay không có đồ vật gì đó tại?”

Dương Diệp nói: “Có ý tứ gì?”

Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Thực lực của đối phương, muốn giết ngươi, quả thực dễ như trở bàn tay, nhưng mà, đối phương nhưng lựa chọn dùng loại này cướp lấy ngươi Mệnh Tinh chi lực phương thức, nếu như ta không có đoán sai, trên thân ngươi có đồ vật gì đó, lại để cho đối phương kiêng kị, do đó làm cho đối phương không dám đến gần ngươi!”

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp nghĩ tới Hồng Mông Tháp, có thể làm cho loại này có thể làm bị thương Thánh Nhân đồ chơi kiêng kị, vậy cũng chỉ có Hồng Mông Tháp rồi.

Dương Diệp nói: “Tiền bối có thể giúp ta giải quyết nó sao?”

Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “không giải quyết được. Bởi vì ta không cách nào ly khai này thang trời!”

Cái kia vấn đề đến rồi!

Dương Diệp tâm lập tức trầm xuống, đồ chơi kia, trừ phi là có Thánh Nhân nguyện ý giúp hắn, bằng không thì, e là cho dù là Âm Hậu cũng không cách nào bắt đi đối phương a!

“Đối với so với cái này, ta càng tò mò hơn là, này thang trời vì sao không ngăn trở ngươi!” Bạch Bào Lão Giả đột nhiên nói: “Vô số năm qua, bất kể là một tộc kia thiên tài, đều sẽ bị ngăn cản tại cách ta năm ngoài mười trượng vị trí. Nhưng mà, ngươi lại có thể đi tới nơi này. Tiểu tử, có thể giải thích cho ta sao?”

Dương Diệp cười cười, “tiền bối nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Đơn giản một chút, tiền bối nếu là muốn để lại cái gì truyền thừa cho ta, vậy thì cho đi, ta giống như là sẽ không cự tuyệt đấy. Nếu như không muốn cho, tiền bối nói rõ, vãn bối cũng không bắt buộc!”

Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “ngươi ngược lại là trực tiếp!”

Dương Diệp cười cười, cũng không có nói gì, cứ như vậy nhìn xem Bạch Bào Lão Giả.

Bạch Bào Lão Giả cũng không có nói chuyện, hai mọi người trầm mặc.

Một lát nữa, Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “từ ngươi về sau, chỉ sợ tại cũng không có ai có thể đến nơi đây rồi. Dù cho có thể, sợ rằng cũng không biết phải đợi bao nhiêu năm. Cũng thế, là phúc hay là họa, vậy do Thiên Ý đi!”

Nói xong, Bạch Bào Lão Giả phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, trên thân hắn đột nhiên xuất hiện rất nhiều khí lưu màu trắng, thời gian dần trôi qua, những thứ này khí lưu màu trắng hướng phía đỉnh đầu hắn hội tụ mà đi, rất nhanh, một cái trắng phao con rắn xuất hiện ở đỉnh đầu của Bạch Bào Lão Giả!

Bất quá giờ phút này, này trắng phao con rắn chính đang ngủ say.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Bào Lão Giả nói: “Thiên Long! Cùng Chân Long Nhất Tộc cùng nổi danh Thiên Long!”

“Có làm được cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

Bạch Bào Lão Giả nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi đã từng nghe qua một câu, gọi ‘Chân Long Thiên Tử’!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Bạch Bào Lão Giả nói: “Tại Nhân giới, Nhân Quân có được Chân Long hộ thể, cho nên, hắn là Nhân Tộc lĩnh tụ, cũng chính là Nhân Tộc Chân Long Thiên Tử. Mà ở Thiên Tộc ta, có được Thiên Long hộ thể người, chính là Thiên Quân!”

Thiên Quân!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mắt Bạch Bào Lão Giả, giờ phút này, hắn đã có phần đến thân phận của Bạch Bào Lão Giả này.

Dương Diệp nói: “Thiên Tộc, đã có Thiên Quân! Vị Thiên Quân kia, là các hạ hậu nhân?”

Bạch Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “Thiên Tộc cùng Nhân Tộc giống nhau, cũng không phải Tử Thừa Phụ Nghiệp, mà là cường giả cư chi. Cuối cùng, nếu là Thống Trị Giả không mạnh, cái kia bộ tộc này, không thể nghi ngờ là vô cùng nguy hiểm, hơn nữa, nếu không phải mạnh, cũng không có biện pháp phục chúng, không phải sao?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối là phải để cho ta làm Thiên Quân Thiên Tộc?”

Bạch Bào Lão Giả nói: “Không phải là! Bởi vì ngươi không thích hợp làm lĩnh tụ. Ta là muốn ngươi làm Thiên Tộc Thủ Hộ Giả, phù hộ Thiên Tộc ta vạn vạn năm!”

...

PS: Cảm tạ: Lĩnh trên thanh tuyền, trục mơ chi vũ, cách tước 0711, vĩ a, Lương Thần Nhật Thiên, laoda8878, Lãng khách bất phàm, thư hữu 34116815, thư hữu 51192636 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1923: Chủ nhân khí tức, ta không dám ngăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tộc Thủ Hộ Giả!

Không thể không nói, Dương Diệp bị lời của lão giả cho khiếp sợ đến. Thiên Tộc, đây cũng không phải là một cái gia tộc, mà là một chủng tộc, hơn nữa còn là một chủng tộc mạnh mẽ. Không chút khách khí nói, Dương Diệp hắn tại đây cả Thiên Tộc mặt cầu, tỏ ra là như vậy không có ý nghĩa.

Tiết kiệm Thủ Hộ Giả?

Hắn bây giờ không có năng lực kia! Hơn nữa, hắn vẫn một cái nhân loại, dùng Thiên Tộc những người đó niệu tính, người ta làm sao lại lại để cho một cái nhân loại để làm bọn họ Thủ Hộ Giả?

Lão giả làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, lại nói: “Có phải hay không cảm thấy thực lực của chính mình không đủ?”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Tiền bối, đây không chỉ là thực lực vấn đề, còn nữa, tiền bối đừng quên, ta là nhân loại!”

“Nhân loại!”

Lão giả khẽ nở nụ cười.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả cười nói: “Đã từng, có một cái rất mạnh rất mạnh chủng tộc, bọn hắn được trời ưu ái, bọn hắn bao trùm chúng tộc phía trên, tại bọn họ xem ra, ngoại trừ chính bọn hắn, còn lại chủng tộc đều là hèn mọn. Nhưng mà, đã từng có một cái nhân loại đã trở thành bộ tộc kia tộc trưởng!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối nói rất đúng cái kia thần tộc?”

Lão giả khẽ gật đầu, “cái thế giới này, bất kể là một tộc kia, vĩnh viễn sẽ không cự tuyệt cường giả. Chỉ cần ngươi mạnh, không cần biết ngươi là cái gì chủng tộc, hoặc là sẽ nhận được tôn kính của người khác, hoặc là sẽ nhận được người khác sợ hãi. Nếu như ngươi quá mạnh, Thiên Tộc ta sẽ ước gì ngươi ở lại Thiên Tộc!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Tiền bối, vãn bối khó hiểu, vì sao ngươi sẽ cảm thấy ta có tư cách trở thành Thiên Tộc Thủ Hộ Giả?”

Lão giả nói: “Chỉ bằng ngươi có thể bình yên đi tới nơi này, ngươi có thể đi tới nơi này, đã Hoàng Kim chứng minh rất nhiều chuyện rồi!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lại hỏi, “thứ cho ta nói thẳng, ta vì sao muốn trở thành Thiên Tộc Thủ Hộ Giả?”

Lão giả nở nụ cười. Hắn chỉ chỉ thang trời bên ngoài, “bên kia, có một vật, chính đang hấp thụ Mệnh Tinh của ngươi, tại không lâu sau, ngươi khả năng cũng sẽ bị đối phương làm cho trực tiếp vẫn lạc.”

Nói đến đây, hắn phải tay khẽ vẫy, đỉnh đầu hắn cái kia màu trắng con rắn lập tức bay đến trước mặt của hắn, “đây là Thiên Long, năm đó hấp thụ trên một triệu đầu linh mạch Chân Long lột xác mà đến Thiên Long, nếu như nó nhập vào thân trên người ngươi, Vạn Tà Bất Xâm!”

“Thiên Long này có thể khắc chế bên ngoài tên kia?” Dương Diệp hỏi.

“Không thể, nhưng mà, có thể ngăn cản đối phương một đoạn thời gian.”

[truyen cua tui ΘΘ vn]⁕ Lão giả nói: “Một ít vật, ta cũng nhìn không ra lai lịch của nó, nhưng mà theo ta suy đoán, đối phương hẳn không phải là hậu thiên tạo thành, mà là Tiên Thiên Thần vật.” Nói đến đây, hắn quan sát một chút Dương Diệp, “ngươi tại sao lại gây ra loại này Thần vật?”

Dương Diệp cười khổ, kỳ thật, giờ này khắc này, hắn đã có phần đi ra bên ngoài cái kia là thứ gì rồi.

Tà khí!

Tuyệt đối là lúc trước bị Thánh Nhân kia trấn áp cái kia tà khí, hắn lúc trước cũng không có đem cái đồ chơi này để ở trong lòng, nhưng là hắn không nghĩ tới, đối phương rõ ràng là như thế khủng bố, liền Thánh Nhân đều có thể tổn thương. Nếu như đối phương trực tiếp tiến vào thân thể của hắn, thế thì còn tốt, nhưng vấn đề là, đối phương căn bản không cận thân!

Hiển nhiên, đối phương là cảm thấy trên thân hắn gặp nguy hiểm!

“Này Thiên Long, còn có rất nhiều tác dụng!”

Lúc này, lão giả lại nói: “Nếu như ngươi có thể cùng nó hoàn mỹ dung hợp, nó có thể để cho ngươi Long Hóa, có được Thiên Long Chi Lực, Thiên Long chi âm, Thiên Long chi thân... Nói như thế, ngươi bây giờ nếu như là có thể cùng nó hoàn mỹ dung hợp, Long Hóa sau ngươi, Thánh Nhân đều khó đánh chết ngươi. Trừ lần đó ra, còn thật nhiều chỗ tốt!”

“Tiền bối là Thiên Tộc cường giả, vì sao không đem này long cho Thiên Tộc những thiên tài kia?” Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả lắc đầu, “không có thiên tài của Thiên Tộc có thể đi tới nơi này.”

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc.

Trực giác nói cho hắn biết, việc này tiếp nhận, ngày sau chuyện phiền toái khẳng định không ít. Tuy rằng chuyện phiền toái không ít, nhưng mà, với hắn mà nói, chỗ tốt cũng rất nhiều.

Chỗ tốt cùng phiền toái đều có!

Cuối cùng, Dương Diệp vẫn gật đầu. Phiền toái cái gì, trước không cần phải xen vào, trước tiên đem chỗ tốt cầm mới là vương đạo!

Nhìn thấy một màn này, Thiên Quân kia mỉm cười, hắn nhìn về phía trước mặt Bạch Sắc Thiên Long, trong mắt có một vòng vẻ phức tạp, rất nhanh, hắn cong ngón búng ra, Bạch Sắc Thiên Long kia trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang không vào Dương Diệp đỉnh đầu.

Bạch long nhập vào cơ thể, Dương Diệp toàn thân một hồi, rất nhanh, ở chung quanh hắn, xuất hiện một cỗ khí lưu màu trắng.

“Dung hợp!”

Bạch Bào Lão Giả nói: “Này long mới vừa gia nhập thân thể ngươi, ngươi còn không có cùng nó dung hợp, bởi vậy, ngươi bây giờ còn không cách nào cùng nó cộng hưởng lực lượng, cũng không cách nào cùng nó cộng hưởng sinh mệnh. Dung hợp chia làm ba bộ phận, hòa mình, tan ra thần, dung hồn. Mỗi một lần dung hợp, đều lại để cho thực lực của ngươi được bay vọt về chất. Tóm lại, ngươi từ từ suy nghĩ đi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía lão giả, “người của Thiên Tộc biết rõ tiền bối còn sống không?”

Bạch Bào Lão Giả cười nói: “Không rõ ràng lắm, như thế nào, ngươi là muốn đi tìm bọn họ tới cứu ta?”

“Nếu như tiền bối cần, ta có thể thông tri Thiên Tộc!” Dương Diệp nói.

Bạch Bào Lão Giả lắc đầu, “bọn hắn không có năng lực kia, cũng sẽ không.”

“Có ý tứ gì!” Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Bào Lão Giả cười nói: “Vua nào thần nấy, bây giờ Thiên Tộc, đã không phải là năm đó Thiên Tộc. Ta như ra ngoài, ngươi lại để cho bây giờ Thiên Quân như thế nào xử lý?”

Trong lòng Dương Diệp hơi có chút thất vọng, lão nhân này cùng bây giờ Thiên Quân hiển nhiên là không có quan hệ gì, nói cách khác, bên ngoài Thiên Quân kia, Nhân Quân có lẽ căn bản không mua lão nhân này sổ sách. Sở dĩ thất vọng, là bởi vì như vậy thứ nhất, hắn muốn gặp Tiểu Thất cùng Tử Nhi, liền có chút phiền phức rồi.

“Còn có một vật!”

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả đột nhiên cong ngón búng ra, một quả quả đấm lớn Long Ấn xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Thiên Quân ấn!”

Bạch Bào Lão Giả nói: “Vật ấy cũng không có gì thực chất tính tác dụng, chỉ là một cái tượng trưng của thân phận. Ta tuy rằng chết ở đây đấy, nhưng mà, năm đó đi theo ta một số người, trong đó rất nhiều nhân quả còn sống. Mai Long Ấn này, ngày sau nói không chừng có thể đến giúp ngươi cái gì!”

Dương Diệp không có cự tuyệt, nhận rồi mai Long Ấn kia, sau đó nói: “Tiền bối nếu là vô sự, vãn bối được đã đi ra!”

Bạch Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, “đi thôi!”

Dương Diệp đối với Bạch Bào Lão Giả ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ngay tại Dương Diệp rời đi không sai biệt lắm tầm mười hơi thở về sau, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Lão Bất Tử, dám hỏng chuyện của ta!”

Thanh âm dữ tợn, mang theo một cỗ lạnh lẽo thấu xương.

Bạch Bào Lão Giả nhàn nhạt nhìn thoáng qua nguồn thanh âm chỗ, “nếu không phải bị nguy nơi đây, giết ngươi, một tay là được!”

“Cũng không sợ nhanh đầu lưỡi của chính mình!”

Thanh âm kia cười lạnh nói: “Nếu không phải năm đó bị hắn trấn áp, đả thương ta nguyên thần, ngươi loại hóa sắc này, cô nãi nãi ta có thể đánh mười cái!”

Bạch Bào Lão Giả chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Ngươi là Tiên Thiên Thần vật, tu luyện ra linh trí, đúng là không dễ. Lão phu nhiều một câu miệng, ngươi muốn chọn chủ người này, người này thân có Đại Nhân Quả, đại khí vận, ngươi lựa chọn hắn, sợ là không có kết quả tốt!”

“Hắn nếu là không có Đại Nhân Quả, đại khí vận, ta còn không chọn hắn!”

Thanh âm kia cười lạnh nói: “Thôn phệ hắn vận số cùng Mệnh Tinh chi lực, không chỉ có để cho ta có thể khôi phục nhanh chóng thân thể, còn có thể lại để cho thực lực của ta được thật to tăng trưởng. Mà bây giờ, đều là ngươi lão bất tử kia, vậy mà lại để cho con rồng kia đi theo hắn, cái kia long có tịch tà khả năng, nhưng đáng tiếc, cũng bất quá là một cái khá lớn loài bò sát mà thôi.

Qua không được bao lâu, ta thì sẽ xé xác nó!”

“Ngươi vì sao không trực tiếp nhập vào thân trên người hắn?” Lúc này, Bạch Bào Lão Giả đột nhiên hỏi.

Thanh âm kia lập tức đã trầm mặc.

Bạch Bào Lão Giả nở nụ cười, không có đang nói cái gì, bởi vì người nọ, đã ly khai.

Trong tràng, Bạch Bào Lão Giả đứng tại chỗ, qua hồi lâu, hắn đột nhiên nói: “Vô số năm qua, ngươi đều không cho đảm nhiệm người nào tới trước mặt ta, mà hắn, đã đến. Vì sao?”

Đã trầm mặc hồi lâu, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Chủ nhân khí tức, ta không dám ngăn!”

Chủ nhân khí tức!

Nghe vậy, Bạch Bào Lão Giả đồng tử lập tức bỗng nhiên co rụt lại.

...

Giờ phút này, Dương Diệp đi tới thang trời trên đường, giờ phút này, bốn phía đã không có người nào. Không có ở trên thang trời dừng lại, Dương Diệp rơi xuống thang trời về sau, đi thẳng tới trước mặt của Âm Hậu. Lúc này, Lê Giang kia huynh muội cùng Lê Vu đã ở bên cạnh của Âm Hậu.

Ánh mắt mọi người đều rơi trên người Dương Diệp.

Âm Hậu cười nói: “Như thế nào đây? Thu hoạch không nhỏ chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Còn có thể!”

Âm Hậu khẽ gật đầu, sau đó nói: “Hiện tại chúng ta sẽ phải rời khỏi Thiên Tộc, ngươi thì sao? Là lưu lại, tốt hơn theo chúng ta cùng nhau quay về Vu Tộc?”

Dương Diệp không có cân nhắc, “ta lưu lại!”

Tiểu Thất không chủ động tới gặp hắn, vậy hắn liền đi chủ động gặp Tiểu Thất.

Âm Hậu do dự một chút, cuối cùng vẫn là gật đầu một cái, “tự cẩn thận chút, ngày sau ly khai Thiên Tộc về sau, nếu như Nhân Tộc chứa không nổi ngươi, vậy đến Vu Tộc. Nhân Quân mặc dù đang Nhân Tộc mánh khóe Thông Thiên, nhưng mà, chỉ cần ngươi đang ở đây Vu Tộc, hắn liền không làm gì được ngươi!”

“Đa tạ!”

Dương Diệp cười nói: “Đến lúc đó lăn lộn ngoài đời không nổi rồi, ta liền đi Vu Tộc!”

Âm Hậu mỉm cười, không có đang nói cái gì, lập tức mang theo Lê Giang huynh muội biến mất ở xa xa.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia không có đi Lê Vu.

Lê Vu nói: “Vị kia Đại Vu tiền bối để cho ta thay hắn mang một câu cho ngươi?”

Đại Vu?

Dương Diệp nao nao, lập tức đã minh bạch. Hẳn trước kia chính là lão phụ kia nói Vu Tộc Đại Vu.

“Nói cái gì?” Dương Diệp có chút tò mò.

Lê Vu nói khẽ: "Cẩn thận!"

Cẩn thận!

Dương Diệp chân mày cau lại, "có ý tứ gì?"

Lê Vu khẽ lắc đầu, "ta cũng không phải đặc biệt rõ ràng, tóm lại, chính ngươi
cẩn thận một chút đi. Cáo từ!"

Nói xong, Lê Vu quay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Ngay tại lúc này, một Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên lăng không xuất hiện ở trước
mặt của Dương Diệp.

Bạch Quần Nữ Tử này, chính là lúc trước cùng hắn tại trên Sinh Tử Thai đại
chiến Bạch Quần Nữ Tử kia.

Bạch Quần Nữ Tử quan sát một chút Dương Diệp, "ly khai Thiên Tộc!"

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn thẳng Bạch Quần Nữ Tử, "vì cái gì?"

Bạch Quần Nữ Tử nói: "Có ít người, không là ngươi có thể với cao nảy sinh đấy,
không nên có bất kỳ không thiết thực ý muốn, bởi vì biết được để cho ngươi bỏ
mệnh, minh bạch?"

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1924: Cầu giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thiết thực ý tưởng!

Dương Diệp nhìn thẳng Bạch Quần Nữ Tử, “ngươi biết Tiểu Thất!”

Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Nhận thức!”

Dương Diệp nói: “Ta đối với Tiểu Thất không có gì không thiết thực ý muốn, ta chỉ xem nàng như là muội muội của chính mình, khi nàng...”

“Muội muội?”

Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên đã cắt đứt lời của Dương Diệp, châm chọc nói: “Ngươi phối hợp?”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước đi tới một bước, giờ phút này, hắn cách Bạch Quần Nữ Tử chỉ có không sai biệt lắm một tay khoảng cách.

Dương Diệp nhìn thẳng Bạch Quần Nữ Tử, “ngươi cao ngạo nguồn gốc từ tại cái gì? Là ngươi thân thế? Hay vẫn là thực lực của chính ngươi?”

“Như thế nào?” Bạch Quần Nữ Tử hỏi lại.

Dương Diệp cười cười, “không có gì, chỉ là có chút không quen nhìn mắt chó nhìn người kém mà thôi.”

“Ngươi muốn chết?” Bạch Quần Nữ Tử ánh mắt băng lạnh xuống.

Lúc này, Dương Diệp lần nữa hướng phía trước đi tới một bước, hắn lạnh lùng nhìn xem Bạch Quần Nữ Tử kia, “cầu giết!”

Bạch Quần Nữ Tử trong mắt hiện lên vẻ sát ý, sau một khắc, một cây kiếm ngắn trực tiếp bôi hướng về phía cổ họng của Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp cũng đã xuất kiếm!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Bạch Quần Nữ Tử kia trực tiếp tách ra, nhưng rất nhanh, một cái bóng trắng đột nhiên xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, bất quá thoáng qua, sau lưng Bạch Quần Nữ Tử, trống rỗng xuất hiện một đạo kiếm quang!

Rầm rầm!

Trong tràng, không gian rung rung!

Ba hơi về sau, hai người tách ra, cách xa nhau khoảng trăm trượng!

Bạch Quần Nữ Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “tốc độ của ngươi...”

Nói đến đây, Bạch Quần Nữ Tử hai mắt đột nhiên bỗng nhiên co rụt lại, thanh âm im bặt mà dừng. Bởi vì một đạo kiếm quang đã đi tới đỉnh đầu nàng, nữ tử phản ứng rất nhanh, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, lập tức trực tiếp hóa thành một cái bóng trắng xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp.

Nhưng mà, khi nàng mới xuất hiện sau lưng Dương Diệp một chớp mắt kia, một đạo kiếm quang nhưng là không có dấu hiệu nào xuất hiện ở sau lưng của nàng.

Giờ phút này, Dương Diệp đã sau lưng nàng!

Tốc độ!

Tại học được Huyết Toa về sau, tốc độ của Dương Diệp đã đạt đến hắn tự thân cực hạn, mà tốc độ của hắn bây giờ, tuy rằng không thể nói áp chế hoàn toàn Bạch Quần Nữ Tử này, nhưng mà, cũng sẽ không ở trên tốc độ bị thua thiệt!

Một kiếm rơi xuống!

Ầm!

Dương Diệp, một cái bóng trắng bay thẳng đến sau ném bay ra ngoài, nhưng mà rất nhanh, cái kia bóng trắng chính là trong tinh không ngừng lại.

Ngoài trăm trượng, Bạch Quần Nữ Tử váy dài bồng bềnh, nàng gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, đột nhiên, nàng cầm kiếm dán ở giữa lông mày, trong miệng không biết tại mặc niệm cái gì.

Thời gian dần trôi qua, chung quanh vô số Tinh Quang đột nhiên nhăn nhó.

“Vạn kiếm phá!”

Trong tràng, đột nhiên vang lên nữ tử thanh âm, theo thanh âm cô gái rơi xuống, không mấy Kiếm Khí đột nhiên từ nàng kia bốn phía bắn ra, chỉ là trong nháy mắt, trước mặt Dương Diệp chính là xuất hiện ừn ùn kéo đến Kiếm Khí.

Ít Kiếm Khí này tựa như dày đặc mưa to một dạng hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi!

Dương Diệp không dám khinh thường, tâm niệm vừa động, trong chốc lát, mười chuôi hư ảo khí kiếm xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, này mười thanh khí kiếm điên cuồng bắt đầu xoay tròn, ngay sau đó, một đạo đạo kiếm quang không ngừng xuất hiện giữa sân.

Những kiếm này quang giống như một cái lồng sáng khổng lồ, trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ.

Trong Tinh Không, kiếm quang cùng Kiếm Khí va chạm, điều này làm cho toàn bộ tinh không cũng vì đó kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên tại trong kiếm quang kia vang lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang trực tiếp đem kia kiếm quang vỡ ra đến, kiếm quang một đường xé rách, ven đường những nơi đi qua, những Kiếm Khí kia trực tiếp bị xé tan thành phấn, trong chớp mắt,

đạo kiếm
quang này chính là đi tới trước mặt của Bạch Quần Nữ Tử kia.

Bạch Quần Nữ Tử sắc mặt không thay đổi, nhưng mà nhưng trong lòng thì chấn
động vô cùng. Nàng không nghĩ tới, người trước mắt này loại lại có thể như thế
dễ như trở bàn tay liền phá vỡ nàng ít Kiếm Khí này!

Không dám khinh thường, nàng tay phải cầm trong tay sao nhân đi về trước mãnh
liệt đất chính là đâm một cái!

Ngăn cản!

Bạch Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng kịch liệt run lên, thoáng qua, một lực
lượng khổng lồ trực tiếp truyền tới trên thân thể nàng, điều này làm cho Bạch
Quần Nữ Tử toàn bộ người hướng về sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài.

Mà ở nàng bay ra ngoài một chớp mắt kia, lại là một đạo kiếm quang tại trước
mặt nàng chợt lóe lên.

Một kiếm nháy mắt!

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Lúc này một kiếm nháy mắt, tại gia trì Huyết Toa về sau, tốc độ kia cùng bạo
phát lực, so với trước đó tăng thêm sự kinh khủng.

Một kiếm này, Bạch Quần Nữ Tử kia muốn tránh cũng không được!

Một hơi về sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Giờ phút này, Dương Diệp đứng trước mặt của Bạch Quần Nữ Tử kia, mà ở giữa
lông mày Bạch Quần Nữ Tử, chống đỡ lấy một thanh kiếm!

Bạch Quần Nữ Tử thất bại!

Kiếm trong tay của Dương Diệp hướng phía trước để liễu để, sau đó nói: “Cao quý? Nói cho ta biết, ngươi có cái gì cao quý chính là?”

Bạch Quần Nữ Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì.

“Tiểu Thất ở đâu?” Dương Diệp đột nhiên lại nói.

“Ngươi không thấy được nàng!” Bạch Quần Nữ Tử nói.

Xùy~~!

Kiếm đâm trầy da thanh âm.

Một giọt máu tươi từ Bạch Quần Nữ Tử giữa lông mày tràn ra.

Dương Diệp nhìn thẳng Bạch Quần Nữ Tử, “đã cho ta không dám giết ngươi? Phải thử một chút sao?”

Bạch Quần Nữ Tử không nói gì.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, liền muốn ra tay, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến, “các hạ là muốn chết phải không?”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một Bạch Phát Lão Giả xuất hiện ở không xa.

Tên lão giả này, Dương Diệp cùng đối phương có duyên gặp qua một lần, chính là lúc trước tại trên Sinh Tử Thai thấy qua Bạch Phát Lão Giả kia.

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía trước mặt Bạch Quần Nữ Tử, “sau này không có việc gì, ít đến trước mặt ta lải nhải. Ta cùng với chuyện của Tiểu Thất, còn chưa tới phiên ngươi đến trước mặt ta cơ cơ oai oai!”

Nói xong, Dương Diệp kiếm thu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Như thế nào?” Dương Diệp nói.

Bạch Phát Lão Giả nói: “Ly khai Thiên Tộc! Thiên Tộc, không chào đón Nhân Tộc!”

“Ồ!”

Dương Diệp nói rơi, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa xa trong Tinh Không.

Nhìn thấy một màn này, Bạch Phát Lão Giả thần sắc lập tức vô cùng khó coi. Hắn liền phải đuổi tới đi, mà lúc này, một bên Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Được rồi, tùy hắn đi đi!”

Bạch Phát Lão Giả thân thể có chút dừng lại, sau đó nói: “Tuân mệnh!”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Tra được lai lịch của hắn sao?”

Bạch Phát Lão Giả nói: “Tiểu thư, người này, không phải là một người hiền lành, sau này ngàn vạn lần không phải một mình trước tới tìm hắn.”

“Như thế nào?” Bạch Quần Nữ Tử nhìn về phía Bạch Phát Lão Giả, “tra được cái gì?”

Bạch Phát Lão Giả nói: “Người này lai lịch chân thực không biết, chỉ biết là, tại hạ giới, hắn tựa hồ bị Nhân Quân Nhân Tộc cùng Liệp Vu Nhất Tộc thế lực kia đuổi giết, này có thể cùng trong tay hắn Nhân Quân kia kiếm còn có trên người huyết mạch có quan hệ. Trừ lần đó ra, hắn cùng với Yêu giới một vị Yêu Vương tựa hồ cũng quen biết, tóm lại, người này cũng không đơn giản.”

Bạch Quần Nữ Tử ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp biến mất vị trí, “tiếp tục tra!”

Bạch Phát Lão Giả khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Bạch Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp biến mất vị trí, hai mắt hơi híp lại, “ngươi tốt nhất đối với Tiểu Thất không có gì ý muốn, bằng không thì, cả Vu Tộc đều không cứu nổi ngươi!”

...

Tinh không xa xôi bên trong, Dương Diệp ngừng lại, sau đó tâm thần hắn chìm vào trong cơ thể.

Hồng Mông Tháp trong tầng thứ nhất, Tiểu Bạch ngồi ở trên vai của Lôi Lâm, giờ phút này, nàng cùng Lôi Lâm hai cái không hề chớp mắt chằm chằm lên trước mặt.

Thiên Long!

Tại hai thằng nhóc trước mặt, đúng là cái kia lão giả thần bí đưa cho Dương Diệp Thiên Long!

Này Thiên Long bị Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm nhìn chăm chú có chút e sợ, phải nói, nó là ở e sợ Hồng Mông Tháp.

Nguyên bản, nó chẳng qua là nhập vào thân sau lưng Dương Diệp, nhưng mà cuối cùng, nó cứng rắn bị Tiểu Bạch cho kéo đến trong Hồng Mông Tháp.

Sau khi đi vào, nó liền đã hối hận.

Sợ!

Rất sợ hãi!

Đây là nó sau khi đi vào cảm giác thứ nhất.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Thiên Long kia, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng sờ lên Thiên Long long giác, tiếp đó, nàng lại sờ lên đầu của chính mình, trong mắt, tràn đầy vẻ hỏi thăm.

“Nàng, nàng...”

Lúc này, một bên Lôi Lâm phiên dịch nói: “Nàng là đang hỏi ngươi, nàng vì cái gì không có giác!”

Thiên Long: “...”

Ngay tại lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, một cỗ kinh khủng long uy từ Thiên Long kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Tại trước mặt Thiên Long Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm trực tiếp bị này cổ long uy rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn về phía Lôi Lâm, hình như là đang hỏi, nó muốn làm gì.

Lôi Lâm yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Ta cảm thấy, nó là muốn đánh chúng ta!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch hai cái móng nhỏ lập tức nắm lại.

Mà đúng lúc này, cái kia Thiên Long đột nhiên đối với Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm mãnh liệt đất chính là gầm một tiếng.

Ầm!

Một cỗ long uy hướng phía hai thằng nhóc thổi quét mà đến.

Nhìn thấy Thiên Long ra tay, Tiểu Bạch lập tức nổi giận.

Tiểu Bạch nhìn nhìn nơi xa Thiên Long, rất nhanh, nàng đi tới không trung, nàng cái miệng nhỏ nhắn khẽ hấp.

Trong chốc lát, cái kia trên thân Thiên Long, vô số Linh khí trực tiếp thoát ly thân thể của nó, sau đó hướng phía Tiểu Bạch hội tụ mà đi.

Thiên Long hình thành, là do Chân Long tại hấp thu vô số linh mạch về sau tiến hóa thành, mà Linh khí... Tiểu Bạch là thiên Địa Linh Chủ. Đối với loại này linh vương cùng Linh khí, có thiên nhiên khắc chế!

Giờ khắc này, cái kia Thiên Long lập tức có chút luống cuống.

Nó mãnh liệt ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời Tiểu Bạch, sau một khắc, một đạo tiếng rồng ngâm phóng lên trời, ngay sau đó, một cái Bạch Sắc Cự Long hướng phía chân trời Tiểu Bạch bắn mạnh tới!

Thiên tế, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tiểu trảo vỗ, rất nhanh, một thanh kiếm xuất hiện ở nàng móng vuốt ở bên trong, làm như cảm thấy chưa đủ, nàng hữu trảo mở ra, lại một thanh kiếm xuất hiện ở nàng móng vuốt trong.

Nắm hai chuôi kiếm, Tiểu Bạch giơ lên hai cái móng nhỏ, sau đó đối với phía dưới chính là vừa bổ.

Nhưng mà, nàng như thế nào là đối thủ của Thiên Long kia?

Cái kia hai đạo kiếm khí còn chưa tiếp gần Thiên Long, liền trực tiếp bị kia tản mát ra long uy cho đánh tan.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, giờ khắc này, nàng cảm giác tình huống có cái gì không đúng.

Làm sao bây giờ?

Tiểu Bạch Nhãn châu tích lưu lưu chuyển.

Một bên, Dương Diệp cũng không có ra tay. Tiểu Bạch này, ăn chút thiệt thòi cũng tốt!

Ngay tại lúc này, nơi xa Tiểu Bạch đột nhiên buông lỏng ra cái kia hai chuôi kiếm, ngay sau đó, nàng hữu trảo nhanh nắm lại.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Tiểu Bạch trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Thiên Long trực tiếp bị cỗ khí tức này cho cứng rắn bức về tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1925: Dung hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Tiểu tử, mau ngăn cản nàng, đây là Thánh Nhân Khí Tức, chớ để cho nàng dùng đến!”

Lúc này, một bên Hậu Khanh đột nhiên nói.

Thánh Nhân Khí Tức!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, vội vàng đi tới trước mặt của Tiểu Bạch, nhưng mà sau một khắc, cỗ khí tức kia trực tiếp bức hắn liên tiếp lui về phía sau.

Thiên tế, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn móng vuốt của chính mình, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, con mắt nhấp nha nhấp nháy, chính mình lúc nào biến thành lợi hại như vậy?

“Chớ khẩn trương!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp thận trọng nói: “Ngươi chớ khẩn trương, chớ khẩn trương, biết không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó lắc cái đầu nhỏ, tỏ vẻ ta không khẩn trương!

Dương Diệp lại nói: “Tâm bình khí hòa, không nên dùng cái sức đó lượng, bằng không thì, bằng không thì có thể sẽ làm bị thương ta đây!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch một cái giật mình, nàng vội vàng đem móng vuốt nới lỏng ra.

Thấy thế, trong lòng Dương Diệp buông lỏng, sau đó trở lại trước mặt của Tiểu Bạch, sau đó chân thành nói: “Vừa rồi lực lượng kia, không nên tùy tiện sử dụng, hiểu chưa?”

“Thật sự không thể đơn giản sử dụng!”

Lúc này, một bên Hậu Khanh bổ sung một câu.

Tiểu Bạch có được Thánh Nhân gia trì, cũng chính là Thánh Nhân Khí Tức, cái kia Thánh Nhân Khí Tức, đơn giản mà nói, Tiểu Bạch là có thể trực tiếp nháy mắt giết một vị Minh Cảnh Ngũ Đoạn cường giả đấy, thậm chí ngay cả đạo cảnh trong nghe thấy cảnh cũng có thể trọng thương.

Bất kể là lúc này Dương Diệp, hay vẫn là Hậu Khanh, đều không chịu nổi một kích này!

Tuy rằng không biết rõ ý tứ của Dương Diệp, nhưng mà Tiểu Bạch hay vẫn là theo thói quen gật cái đầu nhỏ, tại trước mặt Dương Diệp, nàng vẫn là vô cùng vô cùng nghe lời. Mà lúc này, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, sau đó chỉ chỉ xa xa Thiên Long kia, tiếp đó, nàng tiểu trảo rất nhanh vung múa!

Nó khi dễ ta!

Đây là ý tứ của Tiểu Bạch!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Long kia, giờ phút này, Thiên Long kia cũng đang nhìn bên này, chuẩn xác mà nói là đang nhìn Tiểu Bạch, ở trong mắt nó, có một tia vẻ kiêng kỵ.

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới trước mặt của Thiên Long, Tiểu Bạch đột nhiên

giơ lên tiểu trảo đối với Thiên Long kia giương lên, Thiên Long Nhãn da nhảy
dựng, vội vàng hướng lui về sau hai bước.

Tiểu Bạch hung hăng trừng mắt liếc Thiên Long, nàng khí có thể còn không có
tiêu đây!

Dương Diệp vuốt vuốt còn đang tức giận Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía Thiên
Long kia, “ta biết ngươi có thể nghe hiểu được lời của ta, ta không thích mạnh
mẽ cầu người khác, nếu như ngươi không muốn đi theo ta, ngươi có thể tự động
rời đi.”

Không bắt buộc!

Loại dung hợp này chuyện tình, cần chính là hai bên tình nguyện, bằng không
thì, chỉ biết hoàn toàn ngược lại.

Thiên Long khẽ lắc đầu.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Trầm mặc một hồi, Thiên Long kia nói: “Hắn để cho ta đi theo ngươi!”

Thanh âm rất nhẹ, là giọng nữ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Long, sau đó nói: “Vậy vì sao phải ra tay với
Tiểu Bạch?”

Thiên Long nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: “Nàng, nguy hiểm!”

Nguy hiểm?

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đại khái hiểu. Thiên Long hình thành, là do Chân Long hấp thu vô số
linh mạch về sau mà hình thành, nhưng mà, Tiểu Bạch là thiên Địa Linh Chủ, đối

với cái này loại Linh vật, có thiên nhiên khắc chế. Bởi vậy, Thiên Long nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, bản năng ra tay.

Lúc này, Tiểu Bạch nhẹ nhàng gãi gãi hai má của Dương Diệp, sau đó chỉ chỉ Thiên Long kia, hiển nhiên, đây là ở hỏi, nó là có ý gì!

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Nàng nói ngươi rất lợi hại, rất sợ ngươi tổn thương nàng, cho nên nàng liền xuất thủ!”

Ta rất lợi hại!

Tiểu Bạch nghe hiểu lời của Dương Diệp, nhãn tình sáng lên, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Long, nhếch miệng cười cười, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ, đây ý là: Ngươi cũng rất lợi hại.

Thiên Long: “...”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nhìn về phía Thiên Long kia, “ngươi đã nguyện ý đi theo ta ta, chúng ta đây liền cẩn thận hợp tác đi. Ta muốn thế nào mới có thể cùng ngươi hoàn mỹ dung hợp?”

Thiên Long trầm giọng nói: “Chủ yếu xem chính ngươi, ta chọn tiến vào thân thể ngươi, đến lúc đó, ngươi cùng ta dung hợp, ta sẽ không phản kháng, nhưng mà, có thể dung hợp bao nhiêu, liền xem chính ngươi năng lực.”

Dương Diệp nói: “Cùng ngươi dung hợp về sau, ngươi sẽ như thế nào?”

Thiên Long nói: “Phát triển!”

“Phát triển?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Long có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Ngươi cùng ta dung hợp, có thể đạt được lực lượng của ta, mà ta với ngươi dung hợp, có thể mượn ngươi phát triển.

Chúng ta là có lợi đôi bên, ta cùng với hắn cũng giống như vậy.”

Cái này hắn, dĩ nhiên là chỉ thang trời lên lão giả kia!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Đến, dung hợp đi!”

“Sẽ có chút thống khổ!”

Thiên Long thanh âm rơi xuống, trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang không vào giữa lông mày Dương Diệp.

Trong chốc lát, Dương Diệp hai mắt trực tiếp trợn lên lên, rất nhanh, hắn toàn bộ mặt bắt đầu nhăn nhó.

Thống khổ!

Ở nơi này là thống khổ? Quả thực thì sống không bằng chết!

Loại cảm giác này tựu giống với đầu ngón tay của hắn đột nhiên bị đâm vào một cây nhọn cây kim dài giống nhau, không, so với cái này còn nghiêm trọng hơn.

Thân thể của hắn, tinh thần, thần hồn, tại thời khắc này đều bị đả kích cường liệt.

“Thích ứng!”

Lúc này, thanh âm của Thiên Long tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “thích ứng loại thống khổ này, đây là bước thứ nhất, nếu như ngươi không cách nào thích ứng loại thống khổ này, ta sẽ rời đi, bởi vì cưỡng ép dung hợp, ngươi sẽ chết!”

Thích ứng!

Dương Diệp cố kiềm nén lại, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, ráng chống đỡ!

Tại Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch cùng Lôi Lâm thế nhưng là sẽ lo lắng. Lúc này, một bên Hậu Khanh giải thích nói: “Bọn hắn tại dung hợp, ừ,

như vậy về
sau, hắn thì sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn rồi, mạnh phi thường.”

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ.

Hậu Khanh có chút đau đầu, hắn nào biết đâu Tiểu Bạch đang nói cái gì?

“Tiểu Bạch hỏi ngươi, ngươi không có lừa nàng?” Lúc này, một bên Lôi Lâm thiện
giải nhân ý giải thích.

Hậu Khanh liền vội vàng lắc đầu, tỏ vẻ không có.

Tiểu Bạch Nhãn châu đi lòng vòng, rất nhanh, nàng quay đầu nhìn về phía Lôi
Lâm, Lôi Lâm lập tức cảm giác có chút không ổn, “Tiểu, Tiểu Bạch, ngươi muốn
điều gì...”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang
hướng phía Lôi Lâm giữa lông mày bay đi.

Nhưng mà từng cái

Bành!

Nàng trực tiếp đem Lôi Lâm đụng đặt mông ngồi ở trên mặt đất, mà chính nàng
cũng bị đụng mất ở trên mặt đất.

Tiểu Bạch vuốt vuốt trán của chính mình, sau đó nàng ngẩng đầu nhìn về phía
một bên Hậu Khanh, tiểu trảo rất nhanh vung múa. Ý kia là: Ngươi đang gạt ta!

Hậu Khanh yết hầu lăn lăn, “ta...”

...

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong Hồng Mông Tháp, nét mặt của
Dương Diệp đã dần dần bình tĩnh lại.

Loại đau khổ này tuy rằng làm cho người ta thống khổ, nhưng mà đối với Dương

Diệp mà nói, cũng không có đáng sợ như vậy. Cuối cùng, hắn đã từng vì Đoán Luyện Nhục Thân, ăn hết không biết bao nhiêu khổ.

Cứ như vậy, đảo mắt nửa tháng quá khứ.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, sau một khắc, hắn đứng lên.

Hắn cúi đầu nhìn về phía tay phải của chính mình, một lát sau, thời gian dần trôi qua, tại tay phải hắn bốn phía, đột nhiên xuất hiện một cái hư ảo màu trắng long trảo!

Cái long trảo này trực tiếp bao vây lấy tay của hắn!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chắc, làm tay phải hắn chậm rãi nắm chắc lúc, cái kia màu trắng long trảo vậy mà cũng đi theo chậm rãi nắm chắc!

Long trảo!

“Chúc mừng!” Lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp lắc đầu, “ta còn không có cùng nàng triệt để dung hợp.”

“Đây đã là cực hạn của ngươi!”

Lúc này, thanh âm của Thiên Long tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “nhục thể của ta so với thân thể ngươi mạnh mẽ quá nhiều, dung hợp đến trình độ này, đã là ngươi hiện tại thân thể cực hạn, nếu như tiếp tục dung hợp, thân thể của ngươi cùng thần hồn đều không chịu nổi. Khi đó, chỉ biết hoàn toàn ngược lại!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cúi đầu nhìn về phía tay của chính mình, chuẩn xác mà nói là long trảo, “uy lực như thế nào?”

“Thử xem!” Thiên Long nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu

Khanh trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp: “...”

Cười khổ, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp. Hắn cũng không dám tại trong Hồng Mông Tháp thử, hủy diệt rồi trong Hồng Mông Tháp không gian, Hồng Mông Tháp sẽ nổi dóa.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đối với nơi xa tinh không mãnh liệt đất chính là một chưởng.

Ầm!

Cái kia một vùng không gian, trực tiếp mai một!

Trực tiếp mai một!

Tại hạ giới, hắn cũng có thể một chưởng mai một một vùng không gian, nhưng mà, nơi đây cùng Trung Thiên Vũ Trụ không giống với, không gian ở đây so với Trung Thiên Vũ Trụ kiên cố nhiều lắm. Mà lúc trước hắn, chỉ có dùng Kiếm Vực tăng thêm một kiếm nháy mắt, mới có thể xé xé trời lúc giữa!

Nhưng là bây giờ, hắn một chưởng, chính là trực tiếp đem một vùng không gian cho mai một!

Hai loại sức mạnh kết quả, loại thứ nhất lực lượng là lực lượng của Thiên Long, loại thứ hai là chính hắn lực lượng, làm hai loại sức mạnh kết hợp về sau, kia bộc phát ra uy lực, vậy cũng không đơn thuần là một cộng một đơn giản như vậy!

Hắn hiện tại, chỉ bằng vào một trảo này, tiếp theo trực tiếp nháy mắt giết một vị Minh Cảnh Nhị Đoạn cường giả!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, chính phải ly khai, lúc này, thanh âm của Hậu Khanh ở trong đầu hắn vang lên, “ngươi có được chuyện của Thiên Long, tốt nhất người khác người của Thiên Tộc biết nói.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Hậu Khanh nói: “Ngươi bây giờ như trái cây lực vô cùng mạnh, cường đại đến cả Thiên Tộc cũng vì đó kiêng kỵ, ngươi làm Thiên Tộc Thủ Hộ Giả, với mọi người mà nói, tất cả đều vui vẻ, bọn hắn khẳng định cũng sẽ nguyện ý. Nhưng vấn đề là, ngươi bây giờ chẳng qua là Chân Cảnh Lục Đoạn, thực lực thấp như vậy, mà lại là Nhân Tộc, cảnh giới lại mới Chân Cảnh Lục Đoạn, ngươi cảm thấy, Thiên Tộc sẽ để cho ngươi làm bọn họ Thủ Hộ Giả sao? Không biết, bọn hắn không chỉ có không biết, khả năng còn sẽ ra tay cướp đoạt!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Đây chính là nhân tính, ngươi tốt nhất đừng đi khiêu chiến người của Thiên Tộc tính!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta hiểu được!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, thoáng qua, hắn biến mất ngay tại chỗ.

Bên ngoài mấy vạn dặm, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, tại trước mặt hắn, là Lê Giang kia, giờ phút này, Lê Giang chỉ còn một tay, toàn thân tràn đầy vết thương, mà lại khí tức vô cùng yếu.

Dương Diệp sầm mặt lại, “xảy ra chuyện gì vậy?”

Lê Giang sắc mặt trắng bệch, “chúng ta trải qua Vô Biên Hải lúc, đột nhiên có cường giả tập kích chúng ta, Âm Hậu, Âm Hậu vì cứu chúng ta, bị bắt. Ta cùng với Lê Vu Lê Đồng trốn thoát, nhưng mà phân tán."

Âm Hậu bị bắt!

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm xuống.

Lúc này, Lê Giang lại nói: "Âm Hậu bị bắt trước, để cho ta đám tìm được ngươi, sau đó nói cho ngươi biết, lập tức ly khai Thiên Tộc! Phải lập tức rời đi!"

Ly khai Thiên Tộc!

Dương Diệp hai mắt híp lại, Âm Hậu phát hiện cái gì? Vì sao phải nói như vậy?

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1926: Dương Diệp ta mang thù!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm Hậu sở dĩ nói như vậy, nhất định là nàng phát hiện cái gì!

Mà phát hiện này, hiển nhiên là nhằm vào hắn Dương Diệp đấy!

Trong tràng, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía Lê Giang, "thông tri Vu Tộc chưa?"

Lê Giang lắc đầu, "chỉ có Âm Hậu Đại Nhân có thể vượt giới liên hệ Vu Tộc Cường Giả, chúng ta làm không được. Cho nên bây giờ, Vu Tộc còn không biết!"

Vô Biên Hải!

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chúng ta đi tìm Thiên Quân!"

Âm Hậu tại Thiên Tộc bị cường giả đánh lén vây công, việc này, Thiên Tộc như thế nào cũng muốn một lời nói rõ!

Lê Giang nhẹ gật đầu, rất nhanh, hai người đi tới Vân Tiêu Thành.

Dương Diệp cùng Lê Giang đi tới Vân Tiêu Điện, nhưng mà ở trước cửa, hai người đã bị một ông già cản lại.

Lê Giang tiến lên, “vãn bối Vu Tộc Lê Giang, cầu kiến Thiên Quân.”

Lão giả nhìn thoáng qua Lê Giang, “nơi nào đến, ở đâu quay về!”

Lê Giang biến sắc, sau đó vội vàng nói: “Ta cùng với Âm Hậu Đại Nhân đi ngang qua Vô Biên Hải lúc, bị cường giả thần bí đánh lén, hiện tại, Âm Hậu đã bị đối phương bắt lấy, ta...”

“Việc này cùng Thiên Tộc ta có quan hệ gì?” Lão giả đột nhiên đã cắt đứt lời của Lê Giang.

Lê Giang trầm giọng nói: “Chúng ta là tại Thiên Tộc bị đánh lén, chẳng lẽ Thiên Tộc không muốn chụi trách nhiệm sao?”

Lão giả châm chọc nói: “Thật sự là buồn cười, mỗi năm đều có vô số tộc người thông qua tất cả loại phương thức đi vào ta thiên giới, sau đó bọn hắn ở chỗ này xảy ra chuyện, chẳng lẽ đều muốn trách Thiên Tộc ta phải không?”

Lê Giang còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Chúng ta muốn gặp Thiên Quân!”

“Gặp Thiên Quân?”

Lão giả cười lạnh một tiếng, “ngươi dựa vào cái gì?”

Dương Diệp nhìn xem lão giả hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta đi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Lê Giang cũng liền vội vàng đi theo lên.

Dương Diệp đi rồi, lão giả lông mày lập tức nhíu lại, rất nhanh, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, nói khẽ: “Người này cũng không rời đi, vẫn còn Vân Tiêu Thành, nhanh tới!”

...

“Dương Huynh, việc này cùng Thiên Tộc có phải hay không có quan hệ?” Một chỗ, Lê Giang trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Ta không rõ ràng lắm, nhưng mà hiện tại xem ra, sự tình có từng điểm từng điểm phức tạp. Ngươi liên hệ muội muội ngươi cùng Lê Vu, sau đó ba người các ngươi lập tức nghĩ biện pháp quay về Vu Tộc!”

“Vậy còn ngươi?” Lê Giang liền vội hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta đi cứu Âm Hậu!”

Cứu Âm Hậu!

Dương Diệp hắn, có cừu báo cừu, có ân làm báo ân, Âm Hậu đối với Dương Diệp hắn có ân, bây giờ đối phương thân hãm địa phương nguy hiểm, hắn tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn!

“Ta cùng đi với ngươi!” Lê Giang nói.

Dương Diệp lắc đầu, “nhiệm vụ của ngươi bây giờ là tìm được muội muội ngươi cùng Lê Vu, sau đó dẫn bọn hắn quay về Vu Tộc, hơn nữa thông tri Vu Tộc. Bởi vì chuyện này, khẳng định không đơn giản như vậy.”

Lê Giang do dự một chút, sau đó nói: “Ngươi cẩn thận một chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “các ngươi cũng thế, ừ, chớ đi nguyên lai nói, tốt nhất là đi vắng vẻ nói.”

Lê Giang nhẹ gật đầu, “bảo trọng!”

Nói xong, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đã đi ra Vân Tiêu Thành, muốn chạy tới Vô Biên Hải.

Âm Hậu tại Vô Biên Hải biến mất, cái này cùng Cổ Nghiệt Vô Biên Hải kia tuyệt đối có quan hệ!

“Tiểu tử, đa tạ!” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì thêm.

Hắn tuy rằng cùng Âm Hậu quen biết rất ngắn, nhưng mà, nữ nhân này đối với hắn cũng rất chiếu cố, có lẽ là bởi vì hắn nói hắn là duyên cớ của Hậu Khanh đồ đệ. Nhưng mà, những thứ này đều không trọng yếu, quan trọng là... Người ta đã giúp hắn bận bịu rất nhiều!

Đàn ông sống, coi như có Ân báo Ân, có cừu báo cừu!

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Có thể bắt được nàng, ít nhất cũng có ba tên gặp Đạo Cảnh cường giả, mà bây giờ, dùng thực lực của ngươi, đừng nói Đạo Cảnh, cho dù là cường giả Minh Cảnh Tứ Đoạn đều khó đánh chết. Cho nên, về trước Vu Tộc đi!”

Dương Diệp nói: “Ta muốn thử xem. Bằng không thì, cứ đi như thế. Chính ta đều xem thường chính mình!”

Hậu Khanh không có đang nói gì.

Dương Diệp mới ra Vân Tiêu Thành không bao lâu, đột nhiên, hắn ngừng lại.

“Phát hiện sao?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên.

Dương Diệp quay người, người nọ, chính là trước kia tên kia ngăn hắn lại cùng Lê Giang lão giả.

Dương Diệp quay người, “nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên biết chuyện của Âm Hậu.”

Lão giả nhẹ gật đầu, “biết rõ!”

“Có thể nói cho ta biết không?” Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả cười nói: “Đương nhiên có thể. Kỳ thật, ngươi có lẽ không biết, lúc này đây, mục tiêu của mọi người, cũng không phải Âm Hậu, mà là ngươi!”

“Ta?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì?”

Lão giả cười nói: “Nhân Quân kiếm! Khi ngươi Nhân Quân kiếm lộ ra về sau, rất nhiều người đều động tâm rồi! Để cho ta đến cùng ngươi hảo hảo nói một chút, những người này, có Thiên Tộc, có Linh Tộc, có Ma Tộc, còn có cường giả của Nhân Tộc, a, còn có Vu Tộc đây này!”

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười cười, “những người này đâu rồi, có người thì tưởng đoạt kiếm, mà có người ý đồ hơi chút đơn giản một điểm, cái kia chính là không hy vọng kiếm này từ quay về Nhân Tộc trong tay của Nhân Quân.”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Người này đang kéo dài thời gian!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết.” Vừa nói, hắn nhìn về phía nơi xa lão giả, “vậy vì sao các ngươi muốn ra tay với Âm Hậu bọn hắn?”

“Nàng là một trở ngại!”

Lão giả nói: “Nếu như nàng khó giữ được ngươi, chính mình bình yên rời đi, nàng cũng sẽ không có sự tình, nhưng đáng tiếc, nàng phát hiện một ít chuyện, có thể thiên vốn lại không chịu nhanh nhanh rời đi, mà là muốn tới thông tri ngươi. Không có cách nào mọi người chỉ có thể ra tay với nàng rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “hiện tại, ta đều biết.”

Nói xong, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, “ngươi thật giống như là Minh Cảnh Tam Đoạn?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “lão phu biết rõ, ngươi Dương Diệp thiên túng kỳ tài, Minh Cảnh Tam Đoạn căn bản không làm gì được ngươi, cho nên, ta đã thông tri người trong bóng tối, đối phương tối đa ba mươi hơi thở có thể tới nơi này. Ba mươi hơi thở, lão phu mặc dù không cách nào đánh chết ngươi, nhưng mà, ngăn chặn ngươi ba mươi hơi thở, vẫn dễ như trở bàn tay, ngươi cảm thấy thế nào?”

Ba mươi hơi thở!

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thứ cho ta nói thẳng, ngươi quá để ý mình rồi!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia đỉnh đầu của ông lão.

Sau một khắc, tại Dương Diệp tay phải bốn phía, xuất hiện một cái trắng phao long trảo.

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, giơ tay phải lên đối với lão giả mãnh liệt đất chính là vỗ. Theo cái vỗ này, một cỗ lực lượng thần bí đồng thời xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Theo Kiếm Vực xuất hiện, lão giả kia lập tức cảm giác mình bị một cỗ lực lượng cho trấn áp, tăng thêm Dương Diệp một chưởng kia rơi xuống, hai cỗ lực lượng song trọng uy áp, trực tiếp đè lão giả thân thể đều nhăn nhó.

Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm đỉnh đầu một chưởng kia, hắn biết, chính mình nghiêm trọng đánh giá thấp người trước mắt này nhân loại.

Bản năng cầu sinh làm cho lão giả làm ra tạm thời phản công, một cổ khí thế cường đại điên cuồng từ lão giả trong cơ thể tuôn ra, mà lúc này, Dương Diệp một chưởng kia, đã rơi xuống!

Ầm!

Chưởng rơi xuống, trong tràng mấy ngàn trượng bên trong không gian, lập tức hóa thành một mảnh hắc động!

Mai một!

Một chưởng này, trực tiếp tiêu diệt trong tràng ngàn trượng bên trong không gian!

Mà lão giả kia, đã hóa thành hư vô!

Đen nhánh Không Gian Hắc Động bên trong, Dương Diệp nhìn nhìn tay của chính mình, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà ở Dương Diệp biến mất không sai biệt lắm mười hơi về sau, một người áo đen đột nhiên xuất hiện ở lúc trước lão giả chỗ đứng.

Lúc này, trong sân không gian đã khôi phục bình thường.

Người áo đen nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thấp giọng nói: “Một cái Chân Cảnh Lục Đoạn, cường thịnh trở lại lại có thể mạnh đến mức nào cơ chứ?”

Nói xong, người áo đen trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Vô Biên Hải!

Dương Diệp tại đánh chết lão giả kia về sau, lập tức đem tốc độ thi triển đã đến cực hạn.

Lúc này đây Âm Hậu bị bắt sự tình, cùng Cổ Nghiệt Vô Biên Hải kia tuyệt đối thoát không khỏi liên quan!

Nhưng rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì một Bạch Quần Nữ Tử xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp sầm mặt lại, chính yếu nói, lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Nàng để cho ta mang cho ngươi lời nói, lập tức ly khai.”

“Ly khai?” Dương Diệp trầm giọng nói: “Lúc này đây chuyện của Âm Hậu, Thiên Tộc có những ai người tham gia rồi hả?”

Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Không biết.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Thiên Tộc làm như thế, sẽ không sợ nhắm trúng Vu Tộc cùng Thiên Tộc phát sinh mâu thuẫn sao?”

Bạch Quần Nữ Tử đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ngươi đến bây giờ chẳng lẽ còn không biết sao? Lúc này đây, mục tiêu của tất cả mọi người là ngươi! Âm Hậu mặc dù bị nhằm vào, đó là bởi vì nàng tại bảo vệ ngươi, nếu như nàng khó giữ được ngươi, dùng thực lực của nàng, muốn trốn, liền tính ra ba tên cùng nàng cùng cấp bậc cường giả đều bắt không được nàng!”

Dương Diệp cổ tay khẽ động, Nhân Quân kia kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau đó hắn cười nói: “Kiếm này, thật sự tốt như vậy? Tất cả mọi người muốn tới đoạt?”

“Ngươi biết kiếm này chân chính tác dụng sao?” Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, “chỗ lợi ích gì?”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Kiếm này, chính là năm đó vô số đại năng liên thủ chế tạo, tác dụng của nó, có rất rất nhiều, trong đó có một tác dụng, cái kia chính là phá giới, nó có thể vượt mười ngàn giới. Thiên Tộc chúng ta cùng Nhân Tộc ở giữa, có bình chướng kết giới, nhưng mà, nó một kiếm có thể phá vỡ! Đơn giản mà nói, một tộc kia có được nó, liền đã có được Quyền chủ động.”

Nói đến đây, Bạch Quần Nữ Tử dừng một chút, sau đó lại nói: “Nó còn có một tác dụng, bất quá, ta cũng không biết có phải hay không là thực.”

“Chỗ lợi ích gì?” Dương Diệp lại hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử trầm giọng nói: “Nghe đồn kiếm này, có thể tụ vạn giới chi lực, Trảm Tiên Phệ Thần.”

Trảm Tiên Phệ Thần?

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn kiếm trong tay của chính mình, sau đó trầm giọng nói: “Nó tuy nhiên bất phàm, nhưng mà, giống như cũng không có ngươi nói lợi hại như vậy. Đương nhiên, phá kết giới cái này, ngược lại thật!”

“Kiếm này có Kiếm Linh ư” lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên hỏi.

“Có!”

Dương Diệp nói: “Nhưng là...”

Nói đến đây, Dương Diệp thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì hắn phát hiện, kiếm này chưa từng có với hắn trao đổi qua. Nhưng mà, vấn đề càng lớn hơn là, kiếm này giống như có ý thức.

“Đó là nó bản năng ý thức!”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Kiếm này vào năm đó cái kia một trận đại chiến chấn động thế gian ở bên trong, Kiếm Linh đã bị trọng thương, lâm vào Vô Hạn Kỳ trong lúc ngủ say. Ngươi bây giờ tiếp xúc được, bất quá là nó một tia Bản Năng Ý Thức. Đây cũng là, nó tại sao phải rơi vào Nhân Quân cùng trong tay ngươi. Bằng không thì, thứ cho ta nói thẳng, Nhân Quân kia còn tốt, thực lực đối phương rất mạnh, nhưng là ngươi, nó chỉ sợ nhìn cũng sẽ không xem ngươi một cái!”

Dương Diệp chính muốn nói cái gì, lúc này, Bạch Quần Nữ Tử lại nói: “Nếu như ngươi tại không ly khai Thiên Tộc, ngươi nhất định sẽ chết!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Cha ta đã biết rồi sự hiện hữu của ngươi, nếu như không phải là Tiểu Thất, ngươi bây giờ đã bị chết!”

“Phụ thân ngươi muốn giết ta?” Dương Diệp lại hỏi.

“Có ý nghĩ này!” Bạch Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn về phía nữ tử, “nói cho hắn biết, Dương Diệp ta mang thù, vô cùng mang thù.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

PS: Thật có lỗi, đổi mới đã chậm. Bởi vì một ít chuyện trì hoãn, gần nhất thời gian có chút không ổn định, xin mọi người thứ lỗi thoáng một phát!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1927: Hải Ngục!

“Ngươi không ly khai Thiên Tộc, đúng không?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp sau lưng, truyền đến thanh âm của Bạch Quần Nữ Tử.

Dương Diệp dừng bước lại, “giúp ta mang câu nói cho Tiểu Thất, ta không biết nàng vì cái gì không thấy ta, nhưng mà, ta nhất định sẽ quay về tìm đến nàng!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Bạch Quần Nữ Tử lắc đầu, “tự tìm đường chết, bất quá cũng tốt!”

...

Cùng Bạch Quần Nữ Tử sau khi tách ra, Dương Diệp bay thẳng đến Vô Biên Hải tiến đến.

Lúc này đây, Dương Diệp thật không ngờ, bởi vì thanh kiếm này, hắn sẽ gây ra nhiều như vậy phiền toái. Không chỉ có Nhân Tộc Nhân Quân, tộc khác vậy mà đã ở đánh kiếm này chủ ý. Bất quá, từ chuyện này đến xem, hắn biết, trong tay hắn chuôi này Thánh Kiếm, xa còn lâu mới có được đơn giản như vậy!

Vừa nghĩ tới bị vô số tộc cường giả đuổi giết, Dương Diệp da đầu liền hơi tê tê, lúc này, hắn đều có chút nhớ ném trong tay thanh kiếm này rồi!

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Vô Biên Hải.

Vô Biên Hải, là thiên giới người lớn nhất hải vực, do Thiên Tộc Đại tướng Cổ Nghiệt trấn thủ. Mà Dương Diệp hắn lần này mục tiêu, chính là Cổ Nghiệt này.

Đương nhiên, hắn không phải đi ám sát đối phương, hắn lần này mục đích chủ yếu là cứu người!

Vô thanh vô tức, Dương Diệp tiềm vào trong đáy biển.

Đáy biển, có khoảng trời riêng.

Tại dưới Vô Biên Hải, có một tòa thành, tên là Vô Biên Thành, tòa thành này ở vào Vô Biên Hải đáy biển, nhưng mà hơi đặc biệt chính là, tòa thành này cùng nước biển là chắn, hoặc có lẽ là, nước biển bao vây lấy Vô Biên Thành, nhưng lại bị một cỗ lực lượng thần bí cho ngăn cản, bởi vậy, Vô Biên Thành này tại đáy biển này là độc lập, mà không phải cùng nước biển dung hợp.

Dương Diệp lặng lẽ tiến nhập trong Vô Biên Thành, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ.

Liên Biên Điện.

Liên Biên Điện ở vào Vô Biên Thành Trung Ương Vị Trí, cũng là phủ đệ của Cổ Nghiệt. Dương Diệp lặng lẽ đi tới Liên Biên Điện, đang muốn lẻn vào, đột nhiên, hắn biến sắc, sau đó vội vàng ngừng lại, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp cùng góc tường bóng râm hòa thành một thể.

Mà lúc này, một đạo thần thức đột nhiên từ hắn khi trước vị trí khẽ quét mà qua.

Trong bóng ma, Dương Diệp không chút sứt mẻ.

Rất nhanh, đạo thần thức kia biến mất, nhưng mà, Dương Diệp vẫn không có di chuyển. Ước chừng hơn mười hơi về sau, đạo thần thức kia lại xuất hiện ở Dương Diệp lúc trước chỗ đứng.

Hai hơi về sau, đạo thần thức kia biến mất không thấy gì nữa!

Mà lúc này, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo hắc ảnh tiến nhập trong Liên Biên Điện kia.

Trong đại điện, không có một bóng người.

Dương Diệp không có ngừng lại, lập tức rút lui đi ra, sau đó trở lại Liên Biên Điện phía sau trong phủ đệ.

Đây là phủ đệ của Cổ Nghiệt!

Trong phủ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đột nhiên, hắn nhìn về phía bên phải, rất nhanh, khóe miệng của hắn nổi lên một nụ cười, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Một gian sang trọng trong phòng năm, một người đàn ông xếp bằng ngồi dưới đất, tại quanh người hắn, tản ra lục quang nhàn nhạt.

Người này, đúng là cái kia ban đầu ở Vân Tiêu Thành bị Dương Diệp đánh trọng thương Cổ Bang!

Mà giờ khắc này, Cổ Bang này hiển nhiên là tại chữa thương.

“Hô!”

Lúc này, Cổ Bang đột nhiên hít sâu một hơi, rất nhanh, một cỗ trọc khí từ trong miệng chậm rãi chảy ra.

Cổ Bang hai mắt mở ra, kia trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, “nhân loại đê tiện, chờ, đến lúc đó ta muốn ngươi sống không bằng chết.”

Hắn tự nhiên là hận Dương Diệp đấy, lúc trước dưới đại đình quảng chúng bị Dương Diệp đánh trọng thương, không hề nghi ngờ, hắn mất hết mặt mũi. Hắn hiện tại, cũng không dám tại đi Vân Tiêu Thành, bởi vì quá thật xấu hổ chết người ta rồi.

Nói xong, Cổ Bang đứng lên.

Mà đang khi hắn đứng lên một khắc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong phòng.

Cổ Bang sắc mặt bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, liền muốn ra tay, mà lúc này, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày Cổ Bang.

Cổ Bang thân thể trực tiếp cương cứng, cũng không dám nữa di chuyển mảy may!

“Là ngươi!” Cổ Bang gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Ngoài ý muốn sao? Kinh hỉ sao?”

Cổ Bang thần sắc vô cùng khó coi.

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp hướng phía phía trước nhẹ nhàng để liễu để, “hỏi ngươi mấy chút chuyện, đừng cho ta ra vẻ, bởi vì biết được để cho ngươi đầu dọn nhà, minh bạch?”

[truyen cua tui . net]
Cổ Bang trầm giọng nói: “Ngươi muốn biết cái gì?”

“Âm Hậu ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

Cổ Bang do dự một chút, sau đó nói: “Không biết!”

Xùy~~!

Cổ Bang kia một lỗ tai trực tiếp bay ra ngoài, kia sắc mặt đại biến, thiếu chút nữa kêu ra tiếng, sở dĩ không có gọi, là vì một thanh kiếm đã đâm vào mi tâm của hắn nửa tấc vị trí. Tại đi vào, mệnh hắn sẽ không có.

Dương Diệp cười nói: “Tại cho ngươi một cơ hội! Một cơ hội cuối cùng, tin tưởng ta, nếu như còn muốn tiếp theo, đầu ngươi nhất định sẽ cùng thân thể tách ra!”

Cổ Bang mồ hôi lạnh đã chảy xuống.

Một lát sau, Cổ Bang nói: “Hải Ngục, nó bị nhốt tại Hải Ngục!”

“Hải Ngục ở đâu!” Dương Diệp hỏi.

Cổ Bang trầm giọng nói: “Tại Liên Biên Thành này sâu trong lòng đất.”

Dương Diệp lại nói: “Lúc này đây xuất thủ, có những ai người?”

Cổ Bang lại đã trầm mặc.

Xùy~~!

Cổ Bang khác một lỗ tai cũng trực tiếp bay ra ngoài, giờ khắc này, Cổ Bang sắc mặt lập tức trắng bạch xuống, sau đó vội vàng nói: “Cha ta, còn có Nhân Tộc một vị cường giả thần bí, cùng với một vị Kim bào nhân Ma Tộc.”

“Đã không có sao?” Dương Diệp nói.

Cổ Bang nói: “Còn nữa, bất quá những người này cũng không ra tay, những người kia, giống như đang tìm ngươi.”

“Phụ thân ngươi là không phải là cũng đang tìm ta?” Dương Diệp cười nói.

Cổ Bang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chạy không thoát đấy, lúc này đây, muốn giết ngươi đấy, không chỉ là Thiên Tộc, còn có khác các tộc cường giả. Đúng rồi, còn giống như có cường giả của Vu Tộc cũng tới. Mục đích của đối phương, cũng là ngươi!”

Vu Tộc sao?

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, Thánh Kiếm này sức hấp dẫn so với hắn tưởng tượng còn muốn lớn hơn a!

“Ta có hồn bài!”

Lúc này, Cổ Bang đột nhiên nói: “Nếu như ngươi giết ta, ta hồn bài sẽ vỡ vụn, khi đó, cha ta liền sẽ phát hiện.”

Dương Diệp nhìn về phía Cổ Bang, cười nói: “Đa tạ nhắc nhở của ngươi, bằng không thì, ta thiếu chút nữa chuyện xấu!”

Nói xong, Dương Diệp tay trái trực tiếp cùng quyền đánh vào trên đầu của Cổ Bang, Cổ Bang cũng chưa chết, chỉ bất tỉnh đi.

Dương Diệp đem cái kia ngất đi Cổ Bang kéo tới trong Hồng Mông Tháp, người này giữ lại, còn có chút tác dụng!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp lặng lẽ đã đi ra Vô Biên Thành, sau đó một đường đi xuống dưới, đi tới đáy biển ở chỗ sâu trong. Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện một tòa đen nhánh cực lớn hắc tháp.

Hải Ngục!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía có cường giả thần thức quét qua, bất quá, tại Kiếm Vực che giấu dưới, đối phương cũng không có khả năng phát hiện hắn.

Dương Diệp nhìn lướt qua, tháp này chỉ có bốn tầng, bốn phía không biết có lực lượng gì ngăn cản, thần trí của hắn không cách nào thấm vào bên trong đó.

Do dự một chút, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi tới tầng thứ bốn, tầng thứ bốn không gian rất lớn, khoảng chừng hơn nghìn trượng, ở trong đó, có từng gian màu đen lao lung, bên trong, có có người, mà có tức thì rỗng tuếch.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cũng không có phát hiện Âm Hậu. Không có ngừng lại, hắn đi tới tầng thứ ba, tầng thứ ba muốn nhỏ rất nhiều, chỉ có không đến chừng năm trăm trượng, giam giữ người cũng giảm bớt rất nhiều, nhưng mà, so với tầng thứ bốn mạnh mẽ rất nhiều!

Còn không có phát hiện Âm Hậu!

Dương Diệp tiếp tục xuống, rất nhanh, hắn đi tới tầng thứ ba, tầng thứ ba, chỉ có hai trăm đến trượng, trong đó, chỉ nhốt tâm sự mấy người. Nhưng mà, đều là Đạo Cảnh cường giả.

Đạo Cảnh lại phân làm nghe thấy cảnh, biết cảnh, gặp cảnh, được cảnh. Mà trong lúc này, giam giữ đều là nghe thấy cảnh cường giả!

Tại đây trong tầng thứ ba, Dương Diệp còn không có phát hiện Âm Hậu.

Dương Diệp tiếp tục xuống, rất nhanh, hắn đi tới tầng thứ bốn.

Tầng thứ bốn rất nhỏ, cực kỳ nhỏ bé, chỉ có không đến trăm trượng không gian.

Hơn nữa, tại đây tầng thứ bốn, lộ ra một cỗ cảm giác âm trầm.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên khi hắn vang lên bên tai, “chậc chậc, Chân Cảnh Lục Đoạn, lại có thể đi vào cái chỗ này, Hả? Đây là Kiếm Vực, vực chi lực lượng, khó trách!”

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại, khi hắn bên phải cách đó không xa, có một cái xích hắc sắc lồng giam, bên trong, là một gã tóc dài xõa vai trung niên nam tử, tại đàn ông trung niên toàn thân, quấn quanh lấy từng đám cây màu đen nhánh khóa sắt.

Trung niên nam tử không có hai tay, cũng không có hai chân!

Dương Diệp nhìn đối phương một cái, sau đó thu hồi ánh mắt, hắn quay đầu nhìn lại, chỗ đó, có một cái đen nhánh lồng giam, tù trong lồng, tù lấy một nữ tử.

Tên nữ tử này, đúng là Âm Hậu.

Bất quá giờ phút này, Âm Hậu đầu có chút buông xuống, làm như lâm vào hôn mê.

Trừ lần đó ra, ở quanh thân nàng, quấn quanh lấy từng đám cây quả đấm lớn màu đen khóa sắt.

Dương Diệp sầm mặt lại, hắn đi tới lồng giam kia trước mặt, lúc này, một bên trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Này lồng giam cùng những thứ này khóa sắt ngươi là làm cho không ngừng!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia.

Trung niên nam tử lại nói: “Này lồng giam cùng xiềng xích, là Thiên Tộc cố ý chế tạo ra nhốt Đạo Cảnh cường giả đấy, Đạo Cảnh cường giả, gặp cảnh trở xuống, chỉ cũng bị kia tù, huyết dịch toàn thân cùng Huyền Khí kể cả thần hồn đều bị giam cầm. Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cổ tay khẽ động, trong tay nhiều hơn một thanh kiếm, thoáng qua, hắn giơ kiếm chính là chém một cái!

Xùy~~!

Tại trung niên nam tử kia ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia tù ở Âm Hậu lồng giam trực tiếp bể ra!

Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử kia trợn mắt há hốc mồm.

Dương Diệp không nói nhảm, hắn lần nữa giơ kiếm chính là chém.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trên thân Âm Hậu, những cái kia xiềng xích trực tiếp nhao nhao đứt gãy.

“Đây là hiên...”

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói một câu, bất quá, không biết vì sao, nói đến một nửa, hắn chính là im ngay không nói.

Dương Diệp không để ý tới trung niên nam tử kia, hắn đi tới trước mặt của Âm Hậu, sau đó trực tiếp đem Âm Hậu nhận được trong Hồng Mông Tháp.

“Cứu ta!”

Ngay tại lúc này, một bên trung niên nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua trung niên nam tử, “dựa vào cái gì?”

Trung niên nam tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Coi như ta thiếu nợ một người ngươi tình!”

Dương Diệp nhìn xem trung niên nam tử hồi lâu, sau đó giơ kiếm chính là chém.

Xuy xuy xuy!

Trung niên nam tử chung quanh lồng giam kia cùng trên người những cái kia xiềng xích lập tức vỡ vụn.

Khôi phục tự do về sau, trung niên nam tử hít sâu một hơi, thân thể của hắn bắt đầu rung rung.

Đó là hưng phấn!

Thời gian dần trôi qua, trung niên nam tử hai tay dài đi ra, không chỉ có hai tay, hai chân cũng dài đi ra.

Trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu huynh đệ tại giúp ta một việc, đem Hải Ngục này chém vỡ, như thế nào?”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó hai tay nắm kiếm trong tay mãnh liệt đất chính là vừa bổ!

Ầm!

Trong chốc lát, cả Hải Ngục trực tiếp sụp đổ vỡ vụn.

Giờ khắc này, cả Hải Ngục bị nhốt người đều bị phóng thích ra ngoài. Mà những
người này cũng không có lập tức đào tẩu, mà là toàn bộ đi tới trước mặt người
đàn ông trung niên kia, sau đó nhao nhao quỳ xuống, “Xin chào chủ ta!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1928: Quen thuộc hơi thở thanh âm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chủ ta?

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt chính mình trung niên nam tử, lúc này, nam tử cười nói: “Tiểu huynh đệ là đang tò mò thân phận của ta?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có chút hiếu kỳ!”

Trung niên nam tử cười nói: “Tiểu huynh đệ biết rõ Cổ Nghiệt kia chứ?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “biết rõ!”

“Hắn là đệ đệ của ta!” Trung niên nam tử ngữ xuất kinh nhân.

Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía trung niên nam tử, trong mắt mang theo khó hiểu.

Trung niên nam tử nụ cười trên mặt dần dần trở nên lạnh, “ta vốn là trấn thủ Vô Biên Hải thần tướng Cổ Hải, Cổ Nghiệt kia là đệ đệ của ta. Mười mấy năm trước, đột nhiên hắn phát động làm phản, người ở bên ngoài dưới sự tương trợ, tăng thêm của ta vội vàng không kịp chuẩn bị, ta cùng ta một ít huynh đệ toàn bộ bị hắn bắt lại. Còn ta, tức thì bị hắn đứt hai tay hai tay, phong ấn tu vi!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không rõ, hắn vì sao không trực tiếp giết ngươi?”

“Hắn làm sao lại như vậy?”

Cổ Hải cười nói: “Ta Cổ gia chí bảo hải phách, hắn còn chưa tới tay trước, hắn thì sẽ không giết ta đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nếu như các hạ đã thoát khốn, ta đây liền cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp sẽ phải rời khỏi.

“Ngươi tạm thời đi chưa xong!” Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước, hắn ngẩng đầu nhìn lại, sau đó nói: “Trong dự liệu.”

Tại bọn họ đỉnh đầu, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đám người, cầm đầu đúng là Cổ Nghiệt kia, mà ở bên cạnh hắn, thì là một Hôi bào lão giả.

Giờ phút này, Cổ Nghiệt kia thần sắc vô cùng âm trầm, ánh mắt của hắn gắt gao nhìn chằm chằm phía dưới trên thân Cổ Hải kia.

“Thiên ý trêu người!”

Cổ Hải kia đột nhiên cười nói: “Chính ta cũng không nghĩ tới, Cổ Hải ta còn có thoát khốn một ngày. Hảo đệ đệ của ta, ca ca ngươi ta đã thoát khốn, như thế nào ngươi xem ra không có chút nào cao hứng a!”

Cổ Nghiệt ánh mắt đã rơi vào phía dưới trên thân Dương Diệp, “lúc trước nên không tiếc bất cứ giá nào tru sát ngươi! Bất quá không sao, hiện tại giết ngươi, cũng không muộn!”

Nói xong, tay phải hắn đối với Dương Diệp cách không chính là một trảo.

Ầm!

Tại Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, chung quanh một cỗ nước chảy bay thẳng đến hắn điện xạ mà tới.

Dương Diệp đang muốn ra tay, lúc này, một giọt nước đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, này giọt nước trực tiếp đánh vào vẻ này nước chảy bên trên.

Ầm!

Nước chảy ầm ầm nổ bể ra!

Dương Diệp nhìn về phía một bên Cổ Hải kia, mới vừa xuất thủ chính là đối phương!

“Vị tiểu huynh đệ này đối với ta có ừ, ngươi cũng không thể giết!”

Cổ Hải cười cười, sau đó hắn nhìn về phía Cổ Nghiệt bên cạnh Hôi bào lão giả kia, “Vũ trưởng lão, lúc trước thật sự là nghĩ mãi mà không rõ, ngươi vì sao tương trợ ta đây đệ đệ cùng một chỗ đánh lén ta ư?”

Hôi bào lão giả kia nhìn thoáng qua Cổ Hải, sau đó nói: “Bây giờ nói những thứ này, đã không có bất cứ ý nghĩa gì, không phải sao?”

Cổ Hải nhẹ gật đầu, “ngươi nói rất đúng!”

Ngay tại lúc này, nơi xa Cổ Nghiệt kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, hắn vừa mới biến mất, trong tràng bốn phía nước biển đột nhiên sôi trào lên, ngay sau đó, những thứ này nước biển bay thẳng đến đám người Dương Diệp bao phủ mà đến!

Cổ Hải khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “như vậy không thể chờ đợi được muốn sát nhân diệt khẩu nữa a!” ?

Thanh âm rơi xuống, hai tay của hắn giơ lên, sau đó hướng phía hai bên nhẹ nhàng đẩy.

Rầm rầm!

Trong chốc lát, chung quanh những cái kia hướng của bọn hắn bao phủ mà đến nước biển dường như bị vật gì chặn một dạng toàn bộ ngừng ngay tại chỗ.

Mà đúng lúc này, một đạo nhân ảnh trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Cổ Hải kia.

Bành!

Cổ Hải trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, kia vừa dừng lại một cái, một thanh hư ảo trường thương chính là đã tới giữa lông mày hắn.

Cổ Hải thần sắc bình tĩnh, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Ầm!

Trong nháy mắt, tại trước mặt hắn trực tiếp xuất hiện một xoáy nước màu đen, này xoáy nước màu đen trực tiếp đem trường thương của Cổ Nghiệt kia nuốt chửng lấy, nhưng mà lúc này, một cỗ màu xanh đen bọt nước đột nhiên từ trên trời giáng xuống, đi tới đỉnh đầu của Cổ Hải kia...

Cách đó không xa, Dương Diệp không có tiếp tục xem Cổ Nghiệt cùng Cổ Hải đại chiến, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng về sau lặng lẽ thối lui.

Hiện tại đúng là rời đi thời cơ tốt nhất!

Trong tràng, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở Cổ Nghiệt kia cùng trên người của Cổ Hải, cũng không có người chủ ý ngược lại Dương Diệp.

Cứ như vậy, Dương Diệp hóa thành một vệt ánh sáng điểm biến mất ở này nước biển trên không.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ trên không tật rơi xuống.

Bành!

Đạo nhân ảnh kia rơi xuống đất, phía dưới mấy ngàn trượng bên trong nước biển lập tức kịch liệt run lên.

Người trong sân toàn bộ hướng phía đạo nhân ảnh kia nhìn sang, đạo nhân ảnh này không là người khác, đúng là mới rồi thiếu chút nữa chạy trốn Dương Diệp.

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn nhìn tay phải của chính mình, giờ phút này, tay phải của hắn, đã rạn nứt ra. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, lên đỉnh đầu cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên nam tử đầu trọc.

Nam tử nhìn lớn ước ba mươi mấy tuổi, dáng người dị thường khôi ngô cao lớn, là người bình thường không chỉ một lần, cái kia một đôi tay cùng toàn thân toàn tâm toàn ý cơ bắp, tràn đầy nổ tính lực lượng.

Mà ngoại trừ Khôi Ngô Nam Tử này, tại bên cạnh nam tử cách đó không xa, còn có một người vô cùng quyến rũ thiếu phụ nữ tử.

Mà vừa rồi, ra tay đem Dương Diệp bức trở về, là cái kia nam tử đầu trọc.

“Xác thực cực kỳ khủng khiếp!”

Lúc này, cái kia nam tử đầu trọc đột nhiên nói: “Có thể đón đỡ một quyền của ta, Chân Cảnh Lục Đoạn bên trong, đúng là ít có.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia nam tử đầu trọc cùng mỹ phụ, “hai vị đến từ một tộc kia?”

Nam tử đầu trọc đạm thanh nói: “Ta đến từ yêu tộc, bên cạnh vị này, đến từ Ma Tộc! Chúng ta tới ý rất đơn giản, giao ra kiếm kia, chúng ta có thể thả ngươi đi!”

“Thả ta rời đi?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, người trước mắt này là coi hắn là kẻ ngu. Nếu như Dương Diệp hắn là một không có gì tiềm lực cùng uy hiếp người, những người này có lẽ sẽ lòng từ bi chỉ cần kiếm mà không muốn sống. Nhưng mà, Dương Diệp hắn là có thể tạo thành uy hiếp đối với bọn hắn đấy!

Mặc dù bây giờ vẫn không thể, nhưng là lúc sau nhất định có thể!

Cho nên, khi hắn giao xuất kiếm một khắc này, liền là đối phương ra tay giết hắn thời điểm!

“Cuồng Sư, nói nhảm với hắn làm gì!” Lúc này, một bên mỹ phụ kia đột nhiên cười nói: “Tiểu tử này tinh vô cùng, hắn thì sẽ không mắc mưu của ngươi đấy.”

Tên kia gọi Cuồng Sư nam tử đầu trọc khẽ gật đầu, sau đó đối với phía dưới Dương Diệp chính là một quyền.

Ầm!

Dương Diệp hai mắt bỗng nhiên co rụt lại, giờ khắc này, hắn cảm giác toàn thân mình đều muốn nứt toác ra!

Không dám khinh thường, Dương Diệp giơ kiếm mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp bị oanh địa hướng về sau bay ra ngoài. Cuồng Sư kia hướng phía trước bước ra một bước, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, nơi xa Cổ Hải kia thân hình khẽ động, chắn trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn thấy một màn này, Cuồng Sư kia lông mày lập tức nhíu lại, “như thế nào?”

Cổ Hải nhìn thoáng qua Cuồng Sư, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói: “Như thế nào đây?”

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Còn chưa chết!”

Cổ Hải đối với Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, “dùng Chân Cảnh Lục Đoạn cảnh giới, cứng rắn chịu một tên biết cường giả Đạo Cảnh toàn lực nhất kích, bội phục. Ta của năm đó, so với ngươi, kém xa tít tắp a!”

Dương Diệp lắc đầu, “vẫn còn quá yếu!”

Cổ Hải cười nói: “Từ từ sẽ đến!”

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa Cuồng Sư kia, “không biết các hạ là yêu tộc thủ hạ của vị Yêu Vương nào!”

Cuồng Sư đạm thanh nói: “Như thế nào. Ngươi muốn ngăn cản ta?”

Cổ Hải cười nói: “Vị tiểu huynh đệ này đối với ta có ân cứu mạng, vong ân phụ nghĩa loại chuyện này, ta thật sự làm không được. Các hạ cho ta một cái chút tình mọn, thả tiểu huynh đệ này một con ngựa, như thế nào?”

Cuồng Sư kia thần sắc lạnh lẽo, hai tay của hắn chậm rãi nhanh nắm lại, mà đúng lúc này, một bên mỹ phụ kia đột nhiên cười nói: “Các hạ cần phải hiểu rõ!”

Cổ Hải nhìn về phía mỹ phụ kia, mỹ phụ cười tủm tỉm nói: “Các hạ cùng lệnh đệ chuyện tình, chúng ta là không muốn tham dự đấy, đây là các hạ gia sự. Nhưng mà, chúng ta cũng hy vọng các hạ đừng tới lẫn vào chuyện của chúng ta. Nếu như các hạ không nên tham dự, hắc hắc, hai người chúng ta tuy rằng không muốn tham dự chuyện nhà của người khác, nhưng mà, hôm nay khả năng muốn phá một lần ví dụ!”

Nghe vậy, Cổ Hải thần sắc lập tức trầm xuống.

Mỹ phụ kia tiếp tục nói: “Các hạ cùng lệnh đệ thực lực không kém bao nhiêu, thậm chí còn muốn cao hơn vài phần, nếu như hai người chúng ta không tham dự, các hạ là có hy vọng rất lớn từ chưởng Vô Biên Hải này đấy, nhưng mà, hai người bọn ta nếu là tham dự, không biết các hạ còn có nắm chắc hay không!”

“Ngươi là đang uy hiếp ta?” Cổ Hải âm thanh lạnh lùng nói.

Mỹ phụ cười nói: “Ngươi có thể cho rằng như vậy!”

Trong tràng, Cổ Hải sắc mặt âm trầm xuống. Mà đúng lúc này, phía sau hắn một ông già đột nhiên nói: “Không nội dung quan trọng khí nắm quyền, việc cấp bách, là diệt trừ Cổ Nghiệt này, đoạt lại Vô Biên Hải quyền khống chế. Này nhân loại, không đáng giá chúng ta vì hắn đổ máu!”

Cổ Hải trầm mặc, nhưng mà, hai tay của hắn nhưng là nắm chắc đấy.

Lão giả lại nói: “Hai người này nếu là ra tay, chính là ba vị Tri Cảnh cường giả, tăng thêm các huynh đệ vừa thoát khốn, thân thể đều vẫn còn hư nhược kỳ, này với chúng ta mà nói, vô cùng bất lợi, kính xin dùng đại cục làm trọng!”

Cổ Hải hai mắt chậm rãi đóng lại.

Trong tràng, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người của Cổ Hải kia.

Qua hồi lâu, Cổ Hải đột nhiên mở mắt, hắn cười nói: “Làm người nha, sao có thể vong ân phụ nghĩa?”

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu huynh đệ, ta không giúp được quá nhiều, chỉ có thể tiễn ngươi một đoạn đường, quãng đường còn lại, liền nhìn chính ngươi!”

Nói xong, hắn phải tay khẽ vẫy, “đến!”

Nói xong.

Ở đằng kia rất xa biển sâu ở chỗ sâu trong, một đạo ánh sáng âm u đột nhiên phóng lên trời, thoáng qua, đạo này ánh sáng âm u trực tiếp xuyên toa không gian, đi tới trước mặt của Cổ Hải kia.

Là một quả quả đấm lớn hạt châu!

“Là hải phách!”

Một bên, Cổ Nghiệt kia sắc mặt đại biến!

Mà lúc này, Cổ Hải đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, sau đó tay phải hướng phía trước vẽ một cái, một khe hở không gian trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, tiếp đó, hắn trực tiếp nhắc tới bờ vai của Dương Diệp, sau đó đem Dương Diệp đưa đến cái kia vết nứt không gian bên trong.

Sau một khắc, không gian khôi phục bình thường.

Không trung, Cuồng Sư kia sắc mặt âm trầm đáng sợ, “đuổi theo!”

Mà đúng lúc này, Cổ Hải kia đột nhiên bấm tay một điểm điểm vào cái kia hải phách phía trên, trong chốc lát, phương viên gần mười vạn dặm hải vực nước biển đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, những thứ này nước biển đều hóa thành từng đạo thủy triều hướng phía Cuồng Sư kia cùng mỹ phụ bao phủ mà tới...

“Đáng chết!”

Cái kia mảnh thủy triều bên trong, truyền đến Cuồng Sư tiếng mắng chửi...

...

Cách Vô Biên Hải bên ngoài mấy vạn dặm một chỗ trong đám mây, nơi đó không
gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một đạo nhân ảnh từ
trong đó vọt ra.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua vị trí của Vô Biên Hải, giờ phút này, Vô
Biên Hải kia nước biển chính đang sôi trào, dường như bị nấu mở bình thường!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sẽ phải rời khỏi, mà
lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng hắn vang lên, “hay vẫn là mạnh mẽ
như vậy a!”

Dương Diệp dừng bước.

Thanh âm có chút quen hơi thở!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1929: Thánh Nhân một kích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay đầu, sau lưng hắn, là một hắc bào lão giả.

Lão giả này, Dương Diệp nhận thức.

Chính là lúc trước cùng hắn cùng một chỗ từ Trung Thiên Vũ Trụ đi vào Cổ Nhai
kia Đại Thiên Vũ Trụ.

Cổ Nhai!

“Là ngươi!” Dương Diệp trầm giọng nói. Hắn không nghĩ tới, lại ở chỗ này gặp được Cổ Nhai này.

Cổ Nhai mỉm cười, “Dương tiểu hữu, đã lâu không gặp, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Tiền bối tới tìm ta, nhất định là có chuyện gì chứ?”

Cổ Nhai nhẹ gật đầu, “tiểu hữu, thứ cho lão phu lắm miệng, tiểu hữu thiên túng kỳ tài, ngày sau nhất định có thể tại Đại Thiên Vũ Trụ này xông ra một sự nghiệp lẫy lừng tới. Cho nên, tiểu hữu làm gì vì một thanh kiếm, mà tự hủy tương lai chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Nguyên lai ngươi là vì kiếm mà đến!”

“Vâng!”

Cổ Nhai nhìn thẳng Dương Diệp, “lão phu biết rõ tiểu hữu là một người ngay thẳng, sẽ không vòng vo. Lão phu sau lưng, là Nhân Tộc Thập Đại Động Thiên phúc địa chi nhất Yên Tông. Yên Tông, tại Nhân Tộc Thập Đại Động Thiên phúc trong đất, có thể xếp hạng trước ba. Tiểu hữu nếu là nguyện ý giao ra Thánh Kiếm, Yên Tông tông chủ ta nguyện ý thu tiểu hữu làm đệ tử thân truyền!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Cổ Nhai kia lại nói: “Tiểu hữu, đây chính là một phần Đại Cơ Duyên!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn thẳng Cổ Nhai kia, “tiền bối nên biết, ta đắc tội thế nhưng là Nhân Quân, còn có Liệp Vu Nhất Tộc kia, ta nghĩ nói, Yên Tông này so với cái này hai phe thế lực còn cường đại hơn sao?”

Cổ Nhai trầm giọng nói: “Tiểu hữu, lão phu sẽ không đến những cái kia giả.

Thánh Kiếm kia trên tay ngươi, chỉ sẽ vì ngươi mang đến vô tận tai họa, giao ra đây, sẽ thiếu rất nhiều người tới tìm ngươi phiền toái, khi đó, dùng tiểu hữu thực lực, hoàn toàn có thể sống sót!”

“Nếu như ta không giao chứ?” Dương Diệp nói.

Cổ Nhai nhìn thẳng Dương Diệp, “ta khuyên tiểu hữu tốt nhất đừng làm như vậy!”

Dương Diệp mỉm cười, “kiếm này, chỉ cần chính nó không ly khai, hay kia là của ta.”

Với tư cách Kiếm Tu, giao kiếm, không thể nghi ngờ chính là đầu hàng, loại chuyện này, hắn đương nhiên sẽ không làm. Kiếm Tu, kiếm có thể đoạn, nhưng không thể ngoặt. Khẽ cong, tuy rằng có thể sống, nhưng lại không có lưng, không có cốt khí!

Cổ Nhai nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Lúc trước chủ nhân của Phượng Ngọc Lâm kia, là người thế nào của ngươi?”

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi lại.

Cổ Nhai khẽ lắc đầu, “không có gì, chính là tùy tiện vừa hỏi.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, tại bên cạnh hắn, đột nhiên xuất hiện hai ông già.

Toàn bộ đều là Đạo Cảnh cường giả!

Bất quá, cũng không phải biết cảnh, mà là Đạo Cảnh sơ cấp Văn Cảnh cường giả!

Hai danh Văn Cảnh cường giả, thêm trên Nhất cường giả Minh Cảnh Tam Đoạn!

Cổ Nhai này, lúc này đã là Minh Cảnh Tam Đoạn!

Tu vi coi như là đột nhiên tăng mạnh!

Cổ Nhai lui về phía sau một bước, sau đó đối với rõ ràng một tên cầm trong tay Long Đầu Quải Trượng lão giả nói: “Mạc Trưởng Lão, ngươi tới xử lý đi!”

Mạc Trưởng Lão kia khẽ gật đầu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, sau một khắc, một cỗ khí tức cường đại tựa như như phong bạo từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, sau đó hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi!

Dĩ Thế Áp Nhân!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong cơ thể, Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động.

Một hơi về sau, Dương Diệp đột nhiên trợn mắt, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo Dương Diệp biến mất, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Tuy rằng Dương Diệp hiện tại mới Chân Cảnh Lục Đoạn, nhưng mà, hắn một kiếm này tốc độ, đã để được cái kia đạt tới Đạo Cảnh Mạc Trưởng Lão trở nên động dung!

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, một đạo nhân ảnh bay thẳng đến xa xa té bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp!

Đang bay ra đem gần nghìn trượng về sau, Dương Diệp lúc này mới dừng lại.

Dương Diệp nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, tay của hắn đã rạn nứt ra, tia tia máu tươi không ngừng tràn ra. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa lão giả kia.

Đạo Cảnh cường giả!

Dương Diệp biết, mình cùng Đạo Cảnh cường giả sự chênh lệch, vẫn là có chênh lệch không nhỏ đấy, phải nói rất lớn, nếu như không dựa vào ngoại vật, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, căn bản khó có thể cùng cường giả loại này chống lại!

Mà bây giờ, dù cho có ngoại vật, hắn cũng có thể đối kháng loại cường giả cấp bậc này!

Cảnh giới sự chênh lệch, quá lớn!

Mạc Trưởng Lão kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Xác thực cực kỳ khủng khiếp, nếu như ngươi không phải là đắc tội là Nhân Quân cùng Liệp Vu Nhất Tộc, ta nhất định muốn thuyết phục tông chủ thu ngươi làm đệ tử thân truyền. Đáng tiếc, ngươi trêu chọc thị phi quá lớn, cho dù là Yên Tông ta, cũng không dám tùy tiện dính vào.”

Thanh âm rơi xuống, kia hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đối với Dương Diệp cách không đưa tay ra, tay phải hắn có chút một chuyển.

Trong chốc lát, Dương Diệp thân chỗ ngồi không gian trực tiếp nhăn nhó!

Một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp bao phủ Dương Diệp, bị cỗ lực lượng kia bao phủ, Dương Diệp lập tức cảm giác thân thể của mình muốn bị xé mở tới.

Xé rách cảm giác!

Không dám ở giữ lại, Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, cỗ lực lượng kia lập tức thiếu rất nhiều, cùng lúc đó, tầm mười chuôi hư ảo khí kiếm xuất hiện ở Mạc Trưởng Lão kia bốn phía, thoáng qua, kiếm quang tung hoành, trực tiếp đem Mạc Trưởng Lão kia bao phủ!

Xuy xuy xuy!

Trong Kiếm Vực, vô số kiếm quang không ngừng giăng khắp nơi, nhưng mà, những kiếm này quang vậy mà toàn bộ đều không thể tiếp xúc tới Mạc Trưởng Lão kia!

Tại Mạc Trưởng Lão quanh thân, không gian mơ hồ vặn vẹo, chính là điểm này vặn vẹo, làm cho Dương Diệp những cái kia kiếm quang căn bản là không có cách gần thân thể của hắn!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lại một lần nữa trầm xuống.

“Tốt kiếm khí bén nhọn!”

Lúc này, Mạc Trưởng Lão kia đột nhiên nói: “Đáng tiếc, còn có chút chưa đủ!”

Thanh âm rơi xuống, Mạc Trưởng Lão kia trực tiếp lăng không xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở ngàn trượng có hơn.

Nhưng mà sau một khắc, một đạo kiếm quang xuất hiện ở giữa lông mày Mạc Trưởng Lão kia chỗ!

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Một kiếm này, nhanh đến mức cực hạn. Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, một kiếm này bởi vì tốc độ quá nhanh, đạo trí kỳ ven đường chỗ đi qua không gian cũng đã bị xé mở tới.

Tại điểm này kiếm quang cách Mạc Trưởng Lão giữa lông mày không sai biệt lắm còn có nửa tấc lúc, tay phải của Mạc Trưởng Lão kia đã triển khai.

Quyền ra!

Ầm!

Tại trước mặt Mạc Trưởng Lão điểm này kiếm quang trực tiếp nổ bể ra, mà bản thân hắn tức thì hướng lui về sau trọn vẹn đem gần trăm trượng khoảng cách.

Một kiếm bức lui Mạc Trưởng Lão kia về sau, Dương Diệp thừa thắng xông lên, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Mạc Trưởng Lão kia, sau đó song tay nâng kiếm mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ngay tại lúc này, Mạc Trưởng Lão kia trực tiếp xuất hiện ở sau lưng ngoài trăm trượng, thoáng qua, hắn mãnh liệt mà đối với Dương Diệp cách không chính là một chưởng.

Một cái dài đến mười mấy trượng cự Đại Hư Huyễn chưởng ấn trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp kia, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp quy tét ra.

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, bất quá, kiếm của hắn cũng không dừng lại, hay vẫn là một bổ xuống!

Ầm!

Chém xuống một kiếm, đạo kia hư ảo chưởng ấn trực tiếp bị một phân thành hai.

Nhưng mà, Dương Diệp toàn bộ người nhưng là trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng mới dừng lại.

Tuy rằng bị đẩy lui, nhưng mà Dương Diệp vẫn là dựa vào cùng với chính mình thân thể mạnh mẽ, cứng rắn tiếp tục chống đỡ.

“Lợi hại, thật sự lợi hại!”

Lúc này, Mạc Trưởng Lão kia đột nhiên nói: “Yên Tông ta tất cả thiên tài, cũng không bằng ngươi Dương Diệp.”

Dương Diệp cười cười, “Yên Tông... Rất tốt, hôm khác ta sẽ đi Yên Tông các ngươi đi dạo một vòng đấy.”

“Muốn báo thù sao?”

Mạc Trưởng Lão kia đạm thanh nói: “Ngươi chỉ sợ là không có cơ hội này!”

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên một ông già cùng Cổ Nhai kia, “không cấp cho hắn bất cứ cơ hội nào, đồng loạt ra tay!”

Thanh âm rơi xuống, kia cùng Cổ Nhai còn có một gã khác lão giả liền muốn ra tay.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Lấy nhiều khi ít sao? Ta cũng có giúp đỡ! Đi ra!”

Rất nhanh, một cái lông xù cái đầu nhỏ chui ra.

Đúng là Tiểu Bạch!

Nhìn thấy Tiểu Bạch, Mạc Trưởng Lão kia ba người nhất thời ngừng lại, trong mắt ba người mang theo một tia hiếu kỳ.

Đối với Dương Diệp gọi này người trợ giúp hiếu kỳ!

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “đánh bọn họ!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo huy vũ dưới, ý kia là, thật sự có thể chứ?

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “lần này có thể.”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Mạc Trưởng Lão kia ba người, sau một khắc, một thanh kiếm xuất hiện ở nó móng vuốt ở bên trong, thoáng qua, một đạo kiếm khí phá không mà đi.

Mạc Trưởng Lão kia tay phải vung lên i, đạo kiếm khí kia trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất.

Tiểu Bạch lập tức ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp mặt đen lại, “đừng sử dụng kiếm, dùng quả đấm, không đúng, chỉ dùng để móng vuốt, dùng sức, bởi vì bọn họ muốn giết ta, ngươi đánh không chết bọn hắn, bọn hắn liền sẽ đánh chết ta!”

“Đủ rồi!”

Ngay tại lúc này, xa xa Mạc Trưởng Lão kia đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ngươi là đang đùa bỡn lão phu sao? Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn trăm trượng.

Tiểu Bạch nhìn xem Mạc Trưởng Lão kia, hai cái tiểu trảo chăm chú nắm lại, một bộ ta bộ dáng rất tức giận.

Mạc Trưởng Lão không có nói chuyện, tay phải vung lên, một đạo kình khí bay thẳng đến Tiểu Bạch thổi quét mà đến.

Tiểu Bạch hít sâu một hơi, thân thể một cái giật mình, sau một khắc, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể nàng tản ra.

Khi nhìn thấy cỗ khí tức này lúc, Mạc Trưởng Lão kia ba người trực tiếp ngây dại.

Hiển nhiên, cũng không nghĩ tới, trước mắt này một tiểu tử khí tức lại có thể như thế khủng bố.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch thân thể đột nhiên tại chỗ một cái ba trăm sáu mươi độ xoay tròn, sau đó một nắm tay nhỏ hướng phía trước chính

là oanh một
cái, "a!"

Một màn quỷ dị xuất hiện!

Cái kia không tầm thường chút nào nắm tay nhỏ đánh ra một khắc này, bên trong
phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp rạn nứt ra!

Mà cái kia đứng mũi chịu sào Mạc Trưởng Lão toàn bộ người trực tiếp té bay ra
ngoài, này vừa bay, trọn vẹn bay đến vạn trượng có hơn...

Vạn ngoài... Trượng, Mạc Trưởng Lão kia vừa dừng lại một cái, trong miệng hắn
chính là liên phun mấy ngụm máu. Hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua nơi xa Tiểu
Bạch, "Thánh Nhân, Thánh Nhân phù hộ..."

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Mạc Trưởng Lão kia thân thể trực tiếp nổ bể ra, vô ảnh vô tung biến mất.

Một bên, Cổ Nhai kia cùng một tên lão giả khác đã ngây ra như phỗng!

Xa xa, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn móng vuốt của chính mình, sau
đó lại nhìn một chút xa xa cái kia đã hóa thành hư vô Mạc Trưởng Lão chỗ đứng,
con mắt nhấp nha nhấp nháy, chính mình lợi hại như vậy?

Lúc này, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Cổ Nhai kia cùng một tên lão giả
khác, tiếp đó, nàng hữu trảo nhanh nắm lại.

Nhìn thấy một màn này, Cổ Nhai kia cùng một tên lão giả khác sắc mặt lập tức
tím mặt đại biến!

Hai trong mắt người, tràn đầy vẻ kiêng kỵ!

Tiểu Bạch không có ra trảo, mà là ngồi ở trên kiếm chậm rãi hướng

phía hai
người kia thổi đi, nàng đây là học Dương Diệp đang tạo thế!

Nhìn thấy Tiểu Bạch ngự kiếm mà đến, Cổ Nhai kia yết hầu lăn lăn, sau đó cùng
lão giả bên cạnh không ngừng lùi lại.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên giương lên tiểu trảo, Cổ Nhai kia cùng lão giả
trực tiếp thối lui đến ngàn trượng có hơn.

Kỳ thật, Thánh Nhân phù hộ, chỉ có thể sử dụng một lần!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1930: Ta cũng là có người giúp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Nhân phù hộ chỉ có thể sử dụng một lần!

Nhưng mà, Tiểu Bạch không biết, mà Cổ Nhai kia cùng một gã khác lão giả càng
không biết. Cứ như vậy, một Văn Cảnh cường giả cùng một cường giả Minh Cảnh
Tam Đoạn bị Tiểu Bạch ép không ngừng lui về sau.

Không biết bọn họ, Dương Diệp nhưng là biết.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Tiểu Bạch, đừng giết
người!”

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, khó hiểu.

Dương Diệp nghiêm mặt nói: “Ngươi vẫn còn con nít, không thể giết người lung
tung, hiểu không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tỏ vẻ không thế nào minh bạch.

Dương Diệp lại nói: “Trời cao có đức hiếu sinh, người vừa rồi kia có thể giết, bởi vì hắn muốn giết ta, nhưng là bây giờ...” Nói đến đây, hắn chỉ vào xa xa Cổ Nhai kia cùng lão giả, “bọn hắn cũng không có ra tay với ta, cho nên, ngươi có thể không cần giết bọn hắn, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Cổ Nhai kia cùng lão giả, nhìn thấy Tiểu Bạch xem ra, sắc mặt hai người lập tức lần nữa biến đổi, trong mắt tràn đầy kiêng kị.

Không phải là bọn hắn tâm tính không được, mà là, Tiểu Bạch này vừa rồi bày ra thực lực, thật sự là hơi bị kinh khủng!

Một trảo nháy mắt giết một vị Đạo Cảnh cường giả a!

Đây là nghịch thiên a!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Cổ Nhai kia, “Cổ Nhai, các ngươi trở về nói cho ngươi biết đám kia là cái gì tông chủ, hôm khác Dương Diệp ta nhất định đến nhà bái phỏng, chờ ta!”

Cổ Nhai nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lập tức giơ lên tiểu trảo, nhìn thấy một màn này, Cổ Nhai cùng lão giả lập tức nheo mắt, toàn thân đề phòng rồi lên.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, “không nên tại giết người, ngươi là Linh vật, tạo nhiều giết chóc, đối với ngươi không có lợi, cho nên, người hay là thiếu giết một điểm, biết không?”

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi nhấp nha nhấp nháy, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng đặt lên Dương Diệp trên trán, tỏ vẻ ngươi không có vấn đề chứ?

Dương Diệp không có để ý Tiểu Bạch, mà là quay đầu nhìn về phía Cổ Nhai kia hai người, cả giận nói: “Còn chưa cút sao?”

Cổ Nhai nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “sau này còn gặp lại!”

Nói xong, kia cùng lão giả bên cạnh trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy hai người rời đi, trong lòng Dương Diệp cũng là thở dài một hơi, vừa rồi vị lão giả kia, nhưng cũng là Đạo Cảnh cường giả a!

Nếu như đối phương ra tay, hắn tình cảnh vẫn sẽ rất có thể xấu đấy!

Cổ Nhai hai người sau khi rời đi, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn ôm Tiểu Bạch ly khai, mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Bởi vì tại trước mặt hắn cách đó không xa không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “Thánh Nhân phù hộ... Chậc chậc, thật sự là được trời ưu ái Tiểu gia hỏa a!”

Theo thanh âm rơi xuống, xa xa, xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử này, so với trước đó Mạc Trưởng Lão kia hai khí tức của người còn cường đại hơn.

Vô cùng cường đại!

Ít nhất là cùng Âm Hậu một cấp bậc Tri Cảnh cường giả!

Âm hồn bất tán!

Dương Diệp sắc mặt vô cùng âm trầm.

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong ngực trên thân Tiểu Bạch, “thiên Địa Linh Chủ, khó trách có thể đạt được khí tức của Thánh Nhân cùng Thánh Nhân phù hộ!” Vừa nói, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “không nghĩ tới, ngươi lại có thể để cho một vị Linh Chủ cam nguyện đi theo, thật sự là khiến người ngoài ý a!”

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “đi vào trước chơi được không?”

Tiểu Bạch quay đầu chỉ chỉ trung niên nam tử, sau đó vừa chỉ chỉ chính mình.

Ý tứ rất rõ ràng, ta tới!

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ta tới là tốt rồi, nghe lời, nghe lời!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó thân hình lóe lên, tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng trung niên nam tử kia.

Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nhìn lướt qua bốn phía, “chư vị như là đã đã đến, sao không đi ra chứ?”

“Đi ra tựu ra đến!”

Lúc này, một đạo hào sảng thanh âm đột nhiên tại bên trái Dương Diệp vang lên, rất nhanh, một tên hình thể đại hán khôi ngô xuất hiện ở bên trái Dương Diệp.

Đại hán mặt râu quai nón, chỉ có một cánh tay.

Cùng lúc đó, tại bên phải Dương Diệp, chẳng biết lúc nào trống rỗng xuất hiện một cái tên mặc trường bào màu xanh trung niên nam tử, nam tử không chỉ có quần áo là màu xanh, đã liền tóc cũng là màu xanh, trừ lần đó ra, nam tử hai mắt cũng là quỷ dị màu xanh biếc!

“Nhân Tộc Tứ hiền một trong Tạ Tiên, Man Tộc mười Đại Nguyên Soái một trong nhân bá, Linh Tộc trưởng lão... Chậc chậc, tới đều là Đại Thiên Vũ Trụ nhân vật có mặt mũi a!”

Lúc này, một đạo tiếng cười duyên sau lưng Dương Diệp vang lên.

Sau lưng Dương Diệp, xuất hiện một người mỹ phụ cùng trung niên nam tử, này người mỹ phụ cùng trung niên nam tử, Dương Diệp nhận thức, đúng là ban đầu ở Vô Biên Hải muốn giết hắn Yêu Tộc kia Cuồng Sư cùng Ma Tộc Nữ Tử.

Dương Diệp đối diện, Nhân Tộc kia trung niên nam tử Tạ Tiên cười cười, sau đó nói: “Nhân Tộc, Ma Tộc, Man Tộc, Linh Tộc, Yêu Tộc...”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, “các hạ lại là một tộc kia chứ?”

Chỗ đó, trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên, nơi đó không gian đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, một ông già từ trong đó chậm rãi đi ra. Lão giả rất là già nua nhỏ gầy, xanh xao vàng vọt, thân thể dị thường nhỏ gầy, giống như là hồi lâu không có ăn uống gì vậy

Lão giả nhìn thoáng qua Tạ Tiên, sau đó nói: “Một cái không có danh khí gì chủng tộc, không đáng giá nhắc tới!”

Tạ Tiên nhìn thoáng qua lão giả, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Thiên Tộc vị bằng hữu kia, ngươi không ra được sao?”

Ba hơi về sau, một tên thân mặc đồ trắng khôi giáp trung niên nam tử xuất hiện ở Tạ Tiên ánh mắt chỗ rơi chỗ!

Tạ Tiên cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “hiện tại hẳn đã không có!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía những người này, toàn bộ đều là Đạo Cảnh cường giả, nhưng lại đều là Đạo Cảnh trong Tri Cảnh cường giả!

Toàn bộ là Tri Cảnh cường giả!

Đừng nói toàn bộ, một cái hắn đều không chịu đựng nổi!

Dương Diệp cười cười, “các ngươi thật sự là để mắt ta à!”

“Để mắt ngươi?”

Tạ Tiên khẽ lắc đầu, “ngươi Dương Diệp mặc dù là thiên túng kỳ tài, nhưng mà, còn không có cường đại đến có thể để cho ta đám nhiều người như vậy đến giết chính là ngươi tình trạng. Thánh Kiếm, kiếm này Trời đưa Đất đẩy làm sao mà từ Nhân Quân trong tay mất đi, rơi vào trong tay của ngươi, đối với chúng ta các tộc mà nói, kiếm này, rất trọng yếu, không để cho chút nào sai lầm!”

Thánh Kiếm!

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn kiếm trong tay, sau đó cười nói: “Từ từ khi được ngươi về sau, phiền phức của ta liền từ đến không từng đứt đoạn a!”

Thánh Kiếm kia nhẹ nhẹ run rẩy, làm như trả lời gì.

Dương Diệp cười nói: “Không có trách ngươi, đây là lựa chọn của ta. Ngươi tuy rằng mang đến cho ta vô số phiền toái, nhưng mà, ngươi cũng giúp ta vô số bề bộn!”

Vừa nói, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa kia Tạ Tiên, “có chút hiếu kỳ, kiếm này trọng yếu như vậy, Nhân Quân hắn như thế nào không đích thân đến được chứ?”

“Ta đến trả lời ngươi!”

Lúc này, Dương Diệp sau lưng Ma Tộc Nữ Tử kia cười nói: “Bởi vì Nhân Quân không dám tự mình đến!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Ma Tộc Nữ Tử cười nói: “Bởi vì hắn nếu là ly khai Trung Thổ Thần Châu đại địa, là có khả năng bị Vu Tộc hoặc là cái gì khác tộc cường giả liên thủ vây giết đấy. Hiện tại, bất kể là một tộc kia, đều sẽ không ở lại để cho kiếm này rơi vào Nhân Tộc trong tay!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía nữ tử, “vẫn không quá rõ!”

Ma Tộc Nữ Tử cười nói: “Nhân Tộc dã tâm lớn nhất, tuy rằng thực lực của bọn hắn không phải là tất cả trong tộc mạnh nhất, nhưng mà, dã tâm nhưng là mạnh nhất. Mà Thánh Kiếm này, có thể vượt mười ngàn giới, có Thánh Kiếm này ở đây, thì có phát động chiến tranh Quyền chủ động, cho nên, chúng ta các tộc, đều hy vọng này Quyền chủ động rơi vào trong tay mình, mà không phải Nhân Tộc trong tay, hiểu chưa?”

“Ngươi Ma Tộc Ma quân dám tới sao?”

Lúc này, Tạ Tiên kia đột nhiên nói: “Hắn dám không?” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Nhân Quân không đích thân đến, là vì nếu như hắn đích thân đến, cái kia xuất hiện ở ngươi chung quanh cũng không phải là những người này, mà là Trung Thiên Vũ Trụ này các tộc người nói chuyện rồi. Đây cũng là Ma Tộc cùng Yêu Tộc các tộc tộc trưởng vì sao không đích thân đến nguyên nhân, bởi vì bọn họ thứ nhất, cái kia cả Trung Thiên Vũ Trụ tiếp theo phải loạn!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Kiếm chỉ có một đem, các ngươi nhiều người như vậy đều mơ tưởng, thật là nhớ không đủ phân a!”

Tạ Tiên khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “hắn mặc dù là tại khích bác ly gián, nhưng mà, cũng không phải không có lý. Chư vị, kiếm này bản chính là ta Nhân Tộc Thánh Kiếm, lý nên quy Nhân tộc ta Nhân Quân tất cả, chư vị tới đoạt kiếm, tựa hồ có chút...”

“Tạ Tiên, ngươi liền đừng nói nhảm!”

Lúc này, Man Tộc cái kia râu quai nón đại hán nhân bá đột nhiên nói: “Thánh Kiếm này, đúng là Nhân Tộc đấy, nhưng mà, trước kia là vậy, mà bây giờ, nó khả năng là của mọi người. Một câu nói đơn giản, ai có bản lĩnh, kiếm này tựu là của người đó, chư vị, các ngươi thấy thế nào?”

“Ta cảm thấy phải vô cùng có đạo lý!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Có ai thực lực, kiếm này tựu là của người đó, chư vị, các ngươi đánh trước, sau khi đánh xong, người nào thắng, ta sẽ đem kiếm này cho ai! Thật sự, ta không lừa các ngươi!”

Mọi người nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút cổ quái.

Lúc này, một đạo tiếng cười duyên ở giữa sân vang lên. Ma Tộc Nữ Tử kia nhìn xem Dương Diệp cười nói: “Ngươi này đánh bàn tính chính là thật tốt a, để cho ta đám trước tự giết lẫn nhau, sau đó ngươi ngồi thu ngư ông chi lợi. Bất quá, ý tưởng tuy tốt, nhưng mà sự thật cũng rất tàn khốc. Bởi vì tại chúng ta bắt đầu đoạt kiếm lúc, cái thứ nhất muốn giết, chính là ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tạ Tiên kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “ngươi vốn có thể trở thành Nhân tộc ta trụ cột của quốc gia, nhưng đáng tiếc, đắm mình, không chỉ tu luyện Vu Tộc Công Pháp, còn dung hợp Vu Tộc Huyết Mạch, nhưng đáng tiếc, đáng tiếc!”

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua bốn phía mọi người, sau đó nói: “Chư vị, kiếm chuyện tình, trước để một bên, trước hết giết người này, chúng ta tại đến đòi luận kiếm quy túc, như thế nào?”

“Không ý kiến!” Ma Tộc Nữ Tử cười nói: “Bất quá, ai tới ra tay chứ?”

“Đồng loạt ra tay, như thế nào đây?” Tạ Tiên nói.

Trong tràng, mọi người khẽ gật đầu, tỏ vẻ không có dị nghị.

Giờ khắc này, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

“Ngươi có thể lựa chọn tự sát!” Lúc này, Tạ Tiên đột nhiên nói.

Tự sát?

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Kỳ thật, ta cũng là có người giúp.”

“Thật sao?” Tạ Tiên đạm thanh nói: “Gọi ra xem một chút!”

Dương Diệp nhìn thẳng Tạ Tiên, “xác định nếu như vậy sao?”

“Xác định!”

Tạ Tiên khẽ gật đầu, “ta muốn nhìn một chút, lúc này đây, ai có thể bảo vệ
mạng của ngươi!”

Dương Diệp cười nói: “Các ngươi đã thậm chí nghĩ nhìn, vậy ta gọi rồi!”

Nói xong, Dương Diệp cổ tay khẽ động, một vật xuất hiện ở trong tay của hắn...

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1931: Dùng quyền phục người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cọng lông!

Tại trong lòng bàn tay Dương Diệp, là một cây màu vàng cọng lông!

Này lông hút, dĩ nhiên chính là tại hạ giới lúc, cái kia hầu tử cho hắn cái kia lông khỉ.

Nhìn xem lòng bàn tay lông khỉ, Dương Diệp nói khẽ: “Hầu ca, không phải là ta nghĩ gài ngươi, thật sự là không có chiêu a!”

Nói xong, hắn nhẹ nhàng sờ.

CHÍU... U... U!!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái kia màu vàng lông khỉ trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ở Thiên tế.

Giờ khắc này, tất cả mọi người đề phòng.

Kim quang chui vào Thiên tế, cũng tại cũng không có động tĩnh.

Một hơi thở trôi qua, hai hơi quá khứ... Mười hơi quá khứ...

Còn không có động tĩnh!

Dương Diệp yết hầu lăn lăn, “Hầu ca, ngươi sẽ không vẫn còn là hạ giới còn không có lên đây đi?”

Con khỉ thực lực mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp cũng không có một cái nào khái niệm rõ ràng, nhưng mà, hắn biết, cái kia hầu tử rất mạnh, vô cùng mạnh mẽ. Phải biết, đối phương nhưng cũng là một vị Yêu Vương, hơn nữa, từ đã từng trong miệng của Cùng Kỳ, có thể nhìn ra được, còn không phải bình thường Yêu Vương!

Đương nhiên, bây giờ vấn đề không phải là thực lực đối phương vấn đề, mà là đối phương sẽ tới hay không vấn đề!

Nếu như đối phương không đến, vậy hết thảy đều là mây bay!

Rất nhanh, trong tràng đã qua hai mươi hơi thở, không có cái gì xuất hiện!

“Trợ thủ của ngươi?”

Lúc này, Tạ Tiên kia đột nhiên nói: “Đối phương tựa hồ cũng không dám xuất hiện!”

Dương Diệp trầm mặc.

“Được rồi, không nên lãng phí thời gian!”

Lúc này, Tạ Tiên kia đột nhiên nói: “Dương Diệp, gặp ngươi cũng coi như một người mới, cho ngươi một cơ hội, chính ngươi tự mình kết thúc đi!”

Tự mình kết thúc?

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn nắm thật chặt kiếm trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động.

Nhìn thấy một màn này, Tạ Tiên kia đạm thanh nói: “Xem ra ngươi là không muốn cơ hội này. Cũng thế, chúng ta đây là hơn phí chút khí lực tốt rồi!”

Nói xong, Tạ Tiên liền muốn ra tay.

Ầm!

Ngay tại lúc này, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang.

Tựa như sấm sét nổ vang, đinh tai nhức óc!

Mọi người cùng đủ ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, tại không trung, đột nhiên xuất hiện một đóa màu vàng đám mây, thoáng qua, một vệt kim quang tại không trung chợt lóe lên.

Đám người Tạ Tiên có chút ngẩn người, sau một khắc, đám người Tạ Tiên đột nhiên quay đầu nhìn hướng vị trí của Dương Diệp.

Giờ phút này, ở trước mặt của Dương Diệp, chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái toàn thân tản ra nhàn nhạt ngọn lửa hầu tử.

Nhìn thấy cái con khỉ này, đám người Tạ Tiên thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên!

Hầu tử không nhìn thẳng đám người Tạ Tiên, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: “Hầu ca, đã lâu không gặp!”

Hầu tử khẽ gật đầu, “thực lực của ngươi tăng trưởng rất nhanh, không sai!”

Dương Diệp cười nói: “Nhưng vẫn có chút yếu a!”

“Cần một cái quá trình!”

Hầu tử nói: “Một cái quá trình lớn lên, bất kỳ cái gì Thiên Tài Yêu Nghiệt, bọn hắn đều cần một cái quá trình lớn lên, mà quá trình này, cũng là bọn hắn trở nên mạnh mẽ nhân tố chủ yếu.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn lướt qua bốn phía mọi người, “Hầu ca, không có vấn đề chứ?”

Hầu tử nhìn lướt qua bốn phía mọi người, chính yếu nói, lúc này, một bên Cuồng Sư Yêu Tộc kia đột nhiên mở to hai mắt, rung giọng nói: “Ngươi, ngươi là...”

Lúc này, hầu tử quay đầu nhìn về phía Cuồng Sư kia, “Yêu Tộc? Vị Yêu Vương thủ hạ nào!”

Cuồng Sư kia nhìn thoáng qua hầu tử, sau đó nói: “Kỳ Liên sơn!”

Hầu tử nói: “Cút về nói cho hắn biết, sau này đừng tới tìm người này phiền toái, bằng không thì, lão tử đem Kỳ Liên sơn các ngươi đạp thành bột mịn!”

Nghe vậy, Cuồng Sư kia biến sắc, nhưng không dám nói gì, lập tức đối với hầu tử ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

“Các hạ là Yêu Tộc Yêu Vương?”

Ngay tại lúc này, trên bầu trời, trung niên nam tử Thiên Tộc kia đột nhiên nói: “Các hạ tựa hồ quên, nơi này là Thiên Tộc!”

“Thiên Tộc?”

Hầu tử ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau một khắc, một côn nện xuống.

Trung niên nam tử kia sắc mặt đại biến, hắn không nghĩ tới cái con khỉ này vậy mà đột nhiên ra tay, không dám khinh thường, trường thương trong tay vội vàng ô vuông cản lại.

Bành!

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, trung niên nam tử kia trực tiếp bị một côn này quét hóa thành hư vô!

Trực tiếp hóa thành hư vô!

Trong tràng, tất cả mọi người sửng sốt! Rất nhanh, chỗ có người thần sắc có chút trắng bệch.

Yêu Vương!

Giờ phút này bọn hắn mới ý thức tới, đứng trước mặt bọn họ đấy, là một vị đến từ Yêu Vương Yêu Tộc.

Lúc này, hầu tử nhìn về phía Tạ Tiên kia, Tạ Tiên biến sắc, “các hạ đây là muốn lấy lớn hiếp nhỏ?”

Hầu tử chỉ chỉ Dương Diệp, “các ngươi vây công hắn, lúc đó chẳng phải lấy lớn hiếp nhỏ?”

Nói xong, hầu tử trong tay Kim Sắc Trường Côn đột nhiên biến mất, sau một khắc, cái kia Kim Sắc Trường Côn đã tới trước mặt của Tạ Tiên kia.

Tạ Tiên sắc mặt đại biến, hắn phải tay khẽ vẫy, một cuốn Hắc Sắc Quyển Trục đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, Hắc Sắc Quyển Trục kia trực tiếp nổ bể ra, thoáng qua, từng tầng một mong mỏng màn sáng chắn trước mặt của hắn.

Những thứ này màn sáng, trọn vẹn chồng gần mười ngàn đạo!

Nhưng mà từng cái

Ầm!

Những cái kia màn sáng trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, mà Tạ Tiên kia bản thân cũng bị một côn này trực tiếp quét hóa thành một điểm điểm đen biến mất ở phía chân trời.

Không có chết!

Không qua đối phương hiển nhiên cũng bị trọng thương, bởi vì tại Tạ Tiên kia vốn chỗ đứng, xuất hiện một vũng máu.

Hầu tử nhìn thoáng qua không trung, lúc này, đạo kia điểm đen đã biến mất.

Chạy thoát!

Hầu tử phải tay khẽ vẫy, xa xa Kim Sắc Trường Côn kia trực tiếp xuất hiện ở trong tay của hắn, sau một khắc, hắn cong ngón búng ra, Kim Sắc Trường Bổng kia trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ở Thiên tế.

Bên ngoài mấy trăm ngàn dặm, một chỗ không gian đột nhiên chấn động một chút, rất nhanh, một cái tất cả đều là mang theo vết máu nam tử từ trong đó vọt ra.

Người này đúng là Tạ Tiên kia!

Sau khi ra ngoài, Tạ Tiên thở dài một hơi, liền phải tiếp tục trốn, mà lúc này, một vệt kim quang trực tiếp từ sau đầu hắn xuyên qua.

Tạ Tiên thân thể trực tiếp cương cứng, thời gian dần trôi qua, thân thể của hắn tựa như một đạo khói nhẹ bình thường biến mất ngay tại chỗ.

...

Giờ phút này, Dương Diệp vị trí, không khí trong sân có chút khẩn trương.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở cái kia hầu tử trên người, bọn hắn không phải là không muốn trốn, mà sẽ không dám.

Cái con khỉ này thực lực, vượt xa bọn hắn, đối phương nếu là không nguyện ý thả bọn họ đi, bọn hắn căn bản không đi được!

Hầu tử nhìn lướt qua bốn phía mọi người liếc mắt, sau đó nói: “Cút!”

Nghe vậy, mọi người như trút bỏ gánh nặng, lập tức nhao nhao quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại tất cả người sau khi rời đi, hầu tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nếu là ta ra tay giết những người đó, người sau lưng bọn họ tất chắc chắn tự mình ra mặt, ta mặc dù không sợ, nhưng mà, những người kia cũng không phải ngươi bây giờ có khả năng địch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta minh bạch, những người này, những thứ này tộc, ta cũng đã ghi nhớ, ngày sau ta sẽ từng cái đi bái phỏng!”

Có cừu oán không báo không phải nam nhân!

Hầu tử khẽ gật đầu, chính yếu nói, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, tại không trung không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một tên đang mặc áo dài trắng lão giả xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp năm.

Bạch Bào Lão Giả ánh mắt đã rơi vào hầu tử trên người, “các hạ không xa vạn dặm đến Thiên Tộc ta giết người, là đang gây hấn với Thiên Tộc ta sao?”

“Khiêu khích Thiên Tộc?”

Hầu tử ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Bào Lão Giả kia, “ngươi là cái thá gì? Cũng xứng nói chuyện với ta?”

Nghe vậy, Bạch Bào Lão Giả kia sắc mặt lập tức khó coi. Mà lúc này, hầu tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “cùng ta ly khai?”

Đối với Dương Diệp, hầu tử trong nội tâm vẫn là vô cùng cảm kích. Ban đầu ở hạ giới, đó là hắn thời điểm khó khăn nhất, lúc ấy nếu như không phải là Dương Diệp, tình cảnh của hắn sẽ thay đổi vô cùng có thể xấu.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ta muốn gặp mặt Thiên Quân kia!”

“Gặp Thiên Quân?”

Lúc này, Thiên tế Bạch Bào Lão Giả kia châm chọc nói: “Ngươi là cái thá gì?

Cũng xứng...”

Ngay tại lúc này, Bạch Bào Lão Giả thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng. Bởi vì một cây côn dài đã tới trước mặt của Bạch Bào Lão Giả.

Bạch Bào Lão Giả sắc mặt lập tức kịch biến!

Bành!

Một côn phía dưới, Bạch Bào Lão Giả kia toàn bộ người trực tiếp bị nện bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần mười ngàn trượng!

Vừa dừng lại một cái, Bạch Bào Lão Giả kia trong miệng chính là phún ra một ngụm tinh huyết.

Bạch Bào Lão Giả ngẩng đầu nhìn về phía hầu tử, tuy rằng cách xa nhau vạn trượng, nhưng là lấy thực lực của mọi người, vạn trượng khoảng cách, kỳ thật hãy cùng người bình thường mấy trượng không sai biệt lắm.

Bạch Bào Lão Giả gắt gao nhìn chằm chằm hầu tử, cái gì ngoan thoại cũng không có làm nói.

Mà hầu tử cũng không có để ý Bạch Bào Lão Giả kia, mà là nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, “đi, dẫn ngươi đi gặp gặp Thiên Quân kia!”

Gặp Thiên Quân!

Hầu tử nói xong, trực tiếp bắt lấy bờ vai của Dương Diệp sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Phía chân trời xa xôi, một vệt kim quang chợt lóe lên.

Dương Diệp giờ phút này xem như biết rõ cái con khỉ này tốc độ kinh khủng, từ Vô Biên Hải đến Vân Tiêu Thành, hầu tử chỉ dùng không đến một khắc đồng hồ!

Một phút đồng hồ!

Tốc độ này, quăng hắn cách xa vạn dặm!

Dương Diệp cùng hầu tử vừa xong Vân Tiêu Thành bên ngoài, một tên mặc màu vàng khôi giáp trung niên nam tử liền là xuất hiện ở Dương Diệp cùng con khỉ trước mặt.

“Người tới là ai!” Kim Giáp Nam Tử quát.

Hầu tử nhướng mày, muốn ra côn, lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngăn cản hắn, sau đó nói: “Hầu ca, trước không vội, chúng ta muốn Dĩ Đức Phục Nhân!”

Hầu tử: “...”

Dương Diệp nhìn về phía Kim Giáp Nam Tử kia, sau đó nói: “Kính xin các hạ thông báo một chút, chúng ta cầu kiến Thiên Quân.”

“Gặp Thiên Quân?”

Kim Giáp Nam Tử kia chân mày cau lại, “Thiên Quân những người nào? Há lại ngươi nói gặp liền gặp? Nơi nào đến, nhanh chóng lăn chạy về chỗ đó, không phải vậy...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía bên cạnh hầu tử, “Hầu ca, ta thay đổi chủ ý. Chúng ta không Dĩ Đức Phục Nhân rồi, chúng ta vẫn là lấy quyền phục người đi!”

Hầu tử không nói gì, tay cầm Kim Sắc Trường Côn đối với xa xa mãnh liệt đất chính là quét qua.

Này quét qua, Kim Giáp Nam Tử kia trực tiếp bị quét bay ra ngoài.

Giờ khắc này, cả Vân Tiêu Thành chấn động!

Có người đánh lén Vân Tiêu Thành?

...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ, hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1932: Tà Linh Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh Hầu Tử, sau đó nói: “Hầu Ca, Thiên Tộc này giống như rất lợi hại nha!”

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “không tính lợi hại, Thần Tộc kia cùng Tà Linh Tộc mới lợi hại!”

“Thần Tộc? Tà Linh Tộc?” Dương Diệp khó hiểu.

Hầu Tử nhẹ gật đầu, “này hai tộc, cho dù là Đạo Gia, Phật Gia, Binh Gia, Nho Gia, cũng không dám khinh thường bọn hắn!”

Dương Diệp chính muốn hỏi cái gì, mà đúng lúc này, tại Vân Tiêu Thành kia trên không, xuất hiện một Hoa Bào Nam Tử. Hoa Bào Nam Tử xem ra ba mươi mấy tuổi, hai tay thả lỏng phía sau, trên người có một loại nho nhã khí chất.

Thiên Quân!

Người trước mắt này, chính là Đại Thiên Vũ Trụ tiếng tăm lừng lẫy siêu cấp cường giả, Thiên Tộc Thiên Quân!

Thiên Quân ánh mắt đã rơi vào trên thân Hầu Tử, “không nghĩ tới, ngươi Hầu Tử mạng lớn như thế, lại có thể tránh được Phật Gia đuổi giết!”

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “Thiên Quân, ta tới hôm nay, không phải là muốn cùng ngươi kéo những thứ này được không. Ta vị tiểu huynh đệ này muốn gặp ngươi một lần, nhưng mà, ngươi những thủ hạ này ánh mắt của, mỗi một cái đều là dài ở trong lỗ mũi đấy, ừ, cái kia, đúng, mắt chó nhìn người kém. Thiên Quân, Thiên Tộc này ngạo mạn thối tính tình, là nên sửa đổi một chút, bằng không thì, ngày nào đó ngươi Thiên Tộc khả năng muốn đại họa lâm đầu!”

Thiên Quân đạm thanh nói: “Này cũng không nhọc đến ngươi quan tâm. Ngươi chính là nhiều quan tâm thoáng một phát chuyện của chính mình đi!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hầu Tử bên cạnh Dương Diệp, “ta biết ngươi, ngươi tới Thiên Tộc ta mục đích, là vì Tiểu Thất cùng Tử Điêu kia!”

“Vâng!” Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Quân, không hề sợ hãi.

Thiên Quân lắc đầu, “trên thân ngươi, thị phi quá nhiều, ta không muốn Tiểu Thất cùng ngươi có bất kỳ liên quan.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Này tướng Tử Nhi trả ta!”

“Tử Nhi? Cái kia tím Sắc Không lúc giữa chồn?” Thiên Quân nói.

“Vâng!” Dương Diệp nói.

Thiên Quân lắc đầu, “không được!”

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, “vì sao?”

“Tiểu Thất linh hồn vẫn còn trong thân thể của nàng, tại Tiểu Thất không có tìm kiếm được mới linh hồn vật dẫn lúc, này chồn thân thể, không có khả năng mở Thiên Tộc!” Thiên Quân nói.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Dùng thực lực của Thiên Tộc, không cách nào vì nàng tìm một cỗ có thể thừa nhận linh hồn thân thể?”

“Thân thể nàng đặc thù!” Thiên Quân nói.

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Thiên Quân đột nhiên nói: “Nhân loại, Tiểu Thất là Thiên Tộc công chúa ta, nàng không chỉ có thể chất đặc thù, thân phận đặc biệt, trên người gánh vác Thiên Tộc ta có chút sứ mạng, ta, không hy vọng nàng cùng một cái nhân loại, đặc biệt là cả người trên tràn đầy thị phi nhân quả nhân loại có bất kỳ treo cát!”

Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Quân, chính yếu nói, lúc này, Thiên Quân lại nói:

“Ngươi muốn hiểu rõ một chút, ngươi đang ở đây Thiên Tộc trong khoảng thời gian này, đến bây giờ còn còn sống, là bởi vì ta đã đáp ứng nàng, chỉ cần nàng không gặp ngươi, liền không giết ngươi. Nhưng mà, của ta chịu đựng tính nhẫn nại là có hạn độ đấy. Sau ngày hôm nay, ngươi không được tại trên Thiên Tộc, bằng không thì, ta tất sát ngươi!”

Không được tại trên Thiên Tộc!

Dương Diệp hai đấm chậm rãi nắm chắc, một lát sau, đột nhiên hắn nở nụ cười.

“Cười cái gì?” Thiên Quân nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta cười người của Thiên Tộc vì sao đều cao ngạo như thế.

Bởi vì đầu của bọn hắn chính là loại này tính tình! Thiên Quân, giúp ta mang câu nói cho Tiểu Thất, nói cho nàng biết, chuyện lúc trước, là ta hiểu lầm nàng, Dương Diệp ta xin lỗi. Còn nữa, nói cho nàng biết, ta sẽ lại tới Thiên Tộc đấy!”

“Thiên Tộc không chào đón ngươi!” Thiên Quân nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp dáng tươi cười dần dần biến thành âm lãnh, “chờ ngươi lúc nhìn thấy ta, ta muốn ngươi chính miệng đem hôm nay những lời này nuốt trở về!”

Thiên Quân ánh mắt dần dần lạnh như băng, “kẻ yếu, phải có người yếu tỉnh ngộ, còn là nói, ngươi cảm thấy Hầu Tử này thật có thể tại Thiên Tộc này giữ được mạng của ngươi?”

Hầu Tử cổ tay khẽ động, trong tay cái kia Kim Sắc Trường Bổng lập tức rung động bắt đầu chuyển động.

Mà lúc này, Dương Diệp lắc đầu, hắn nhìn thoáng qua Vân Tiêu Thành, sau đó hít sâu một hơi, đột nhiên, hắn mãnh liệt mà quát: “Thiên Tộc, lão tử một chắc chắn lúc tới!”

Tiếng như sấm sét nổ vang, vang vọng cả Vân Tiêu Thành!

Nói rơi, Dương Diệp quay người cùng Hầu Tử trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Thiên Quân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp cùng Hầu Tử biến mất địa phương, ở trong mắt hắn, là lạnh lẽo sát ý.

“Phụ thân hài lòng chưa?” Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Thiên Quân sau lưng truyền đến.

Thiên Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, “đều là muốn cho ngươi! Trên người người này, thị phi rất nhiều, ngươi cùng hắn nếu là thân cận quá, ngày sau không có kết cục tốt.”

“Có thể phụ thân cũng không cần phải như thế!” Cô gái nói.

“Năm đó cái kia tháp, ngươi thật không biết ở trong tay ai sao?” Thiên Quân đột nhiên hỏi.

Nữ tử trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ta đã đã từng nói qua, làm như ta sau khi tỉnh lại, nó cũng đã biến mất không thấy gì nữa. Như thế nào?”

Thiên Quân khẽ lắc đầu, “không có gì, ngươi xuống dưới nghỉ ngơi thật tốt đi!”

Nữ tử không có đang nói cái gì, quay người rời đi.

Nữ tử sau khi rời đi, Thiên Quân sau lưng, đột nhiên xuất hiện một tên bóng đen người.

Thiên Quân đạm thanh nói: “Đi theo, nếu là có cơ hội, giết. Không có cơ hội, liền tạo cơ hội. Muốn giết người của hắn, hẳn không ít!”

Bóng đen khẽ run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

...

Được Hầu Tử dẫn dắt, Dương Diệp không bao lâu chính là đã đi ra Thiên Tộc, đi tới địa giới của Vu Tộc.

Không trung, Dương Diệp ôm quyền, “lúc này đây, đa tạ Hầu Ca rồi.”

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “ngươi từng cũng tương trợ qua ta!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Lúc này đã không có nguy hiểm, chúng ta lúc này phân biệt đi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, chính yếu nói, lúc này, Hầu Tử nói: “Ta vốn định dẫn ngươi đi Yêu Tộc, tại địa bàn của ta, ngươi trong thời gian ngắn là không có nguy hiểm gì đấy. Nhưng mà, thời gian dài đến xem, ngươi sẽ rất phiền toái.”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Hầu Tử nói: “Ta cùng với Phật Gia ở giữa, có một đoạn ân oán không nhỏ, bọn hắn sẽ không bỏ qua ta, nếu như ngươi cùng ta cùng một chỗ, chắc chắn bị bọn hắn nhìn chằm chằm vào, dùng thực lực của ngươi bây giờ, còn chịu không nổi bọn họ nhằm vào.”

“Phật Gia?” Dương Diệp chân mày cau lại, “đây là một cái cái gì thế lực?”

Hầu Tử nói: “Một cái thế lực phi thường mạnh mẽ, tóm lại, ngươi rất nhanh sẽ bị tiếp xúc tới cấp độ này người cùng thế lực. Chính mình cẩn thận nhiều, có duyên gặp lại!”

Hầu Tử thanh âm rơi xuống, người đã tại chỗ biến mất.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, thấy không có người, hắn tay phải vung lên, đem Âm Hậu từ Hồng Mông Tháp dời đi ra. Tuy rằng hắn tin tưởng Âm Hậu, nhưng mà chuyện của Hồng Mông Tháp, vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng. Cái này không chỉ có quan hệ đến chính hắn, còn quan hệ đến trong Hồng Mông Tháp Tô Thanh Thi các loại nữ nhân!

Lúc này, Âm Hậu còn còn đang hôn mê trạng thái!

Dương Diệp tay phải đặt ở giữa lông mày Âm Hậu, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí theo bàn tay của hắn chậm rãi truyền vào Âm Hậu giữa lông mày bên trong, qua không sai biệt lắm một khắc sau, Âm Hậu song ngư chậm rãi mở ra.

Dương Diệp nói: “Tiền bối, không có sao chứ?”

Âm Hậu nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi đã cứu ta?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Làm sao có thể!” Âm Hậu cau mày nói.

Dương Diệp nói: “Mới rồi có một người bạn hỗ trợ, bất quá bây giờ, hắn đã ly khai.”

Âm Hậu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Trên thân ngươi, rất nhiều bí mật!”

Dương Diệp cười nói: “Mỗi người đều có bí mật của chính mình, không phải sao?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tình cảnh của ngươi bây giờ rất có thể xấu, các tộc người, đều mơ tưởng kiếm của ngươi.” Nói đến đây, nàng trầm ngâm mấy tức, sau đó nói: “Ngươi trước theo ta quay về Vu Tộc!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Sẽ sẽ không liên lụy ngươi?”

Âm Hậu không vui nói: “Nói lời gì? Ngươi là đồ đệ của hắn, vậy thì tương đương là đồ đệ của ta. Khác tộc cường giả, còn không dám quang minh chính đại đến Vu Tộc giết người!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, hắn hiện tại cũng cần một chỗ đặt chân, sau đó nghĩ biện pháp tăng lên thực lực của chính mình!

Chân Cảnh Lục Đoạn cảnh giới, thật sự lăn lộn ngoài đời không nổi rồi!

Phải tăng lên cảnh giới, tăng thực lực lên!

Đây là trước mắt hắn duy nhất ý tưởng!

Được Âm Hậu dẫn dắt, Dương Diệp lần nữa đi tới Cốc Âm Sơn. Bất quá, Âm Hậu nhưng là không có ở Cốc Âm Sơn, mà là tiến về trước Vu Tộc đế đô.

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

“Tiền bối, Âm Hậu này quan hệ gì tới ngươi?” Trước mặt Hậu Khanh, Dương Diệp cười đùa nói.

Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “tiểu tử ngươi có hứng thú lo lắng những thứ này, còn không bằng đi lo lắng hạ tình cảnh trước mắt mình. Trên tay ngươi kiếm này, thật là một cái tai họa, ngươi phải nghĩ một chút biện pháp mới được, bằng không thì, ngươi sẽ bị các tộc đuổi giết được cái chết!”

Bị các tộc đuổi giết!

Dương Diệp cười khổ, hắn cũng biết vấn đề này, nhìn trước mắt, tình cảnh của hắn bây giờ xác thực vô cùng không tốt. Nhưng mà, hắn có thể làm sao? Thanh kiếm giao ra? Vấn đề là, kiếm giao ra, Nhân Quân cũng không nhất định sẽ bỏ qua hắn a!

Đặc biệt là Nhân Quân cùng Nhân Tộc kia là cái gì Liệp Vu Nhất Tộc, còn có Thiên Tộc, hắn bây giờ địch nhân, lại tăng thêm một Thiên Tộc!

Khắp thế giới đều là địch nhân!

Cảm giác của hắn bây giờ chính là, chính mình khắp thế giới đều là địch nhân!

Hậu Khanh cũng đã trầm mặc. Giao kiếm không giết? Dương Diệp là Kiếm Tu, giao kiếm, không thể nghi ngờ là tại hỏng kiếm tâm của hắn!

Không giao, những cường giả kia chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ!

Qua hồi lâu, Hậu Khanh lắc đầu, “ngươi tiểu tử này, ngươi kiếp trước có phải hay không làm cái gì nghiệt? Tại hạ giới bị đuổi giết, đi lên giới, vẫn bị đuổi giết... Kiếp trước ngươi nhất định là làm cái gì chuyện thất đức, đời này mới có thể thảm như vậy!”

Dương Diệp: “...”

Thời gian kế tiếp, Dương Diệp không có ở cùng Hậu Khanh nói chuyện phiếm, mà là bắt đầu tu luyện.

Việc cấp bách là mau chóng tăng thực lực lên, còn lại, đều là giả!

Chỉ có thực lực, mới có thể sống!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, sau một ngày!

Sáng sớm, Dương Diệp đột nhiên về tới sự thật, hắn nhìn về phía cửa ra vào, lúc này, đám đột nhiên mở ra, Âm Hậu đi đến.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu lắc đầu, “đi, lập tức ly khai Vu Tộc!”

...

PS: Cảm tạ: Tiểu sinh rất bất đắc dĩ, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 36296017,
mưa độc xinh tươi, kpl14, thư hữu 36296017, thư hữu 50735924 nhóm bằng hữu
khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1933: Ly biệt, Tử Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly khai Vu Tộc!

Dương Diệp chân mày cau lại, “vì sao?”

Âm Hậu khẽ lắc đầu, “ngươi hiểu!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vu Tộc cũng muốn Thánh Kiếm này sao?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “Vu Tộc có mười hai vị Vu Vương, ngoại trừ bên ngoài mười
hai vị Vu Vương, còn có các Đại trưởng lão, cùng với thống soái các loại...

Những người này, nhất trí cho rằng, trong tay ngươi năm thanh kiếm kia, không
thể rơi vào người của Nhân Tộc trong tay! Đơn giản mà nói, bọn hắn cũng muốn
đoạt kiếm!”

Đoạt kiếm!

Vu Tộc cũng muốn đoạt kiếm!

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Âm Hậu nói: “Kỳ thật, ta hiểu chính bọn họ ý tưởng còn có cách làm.”

Dương Diệp nhìn về phía Âm Hậu, Âm Hậu nói: “Nếu như ngươi là người của Vu Tộc, có lẽ bọn hắn sẽ không làm như vậy. Nhưng mà, ngươi là Nhân Tộc. Trước kia, kiếm kia tại Nhân Quân trong tay, Nhân Quân tọa trấn Trung Thổ Thần Châu, tăng thêm hắn có được thực lực siêu cường, tự nhiên không có người sẽ đánh hắn thanh kiếm này chủ ý. Nhưng mà, ngươi bất đồng, ngươi rất nhỏ yếu. Đối với Vu Tộc ta mà nói, đây là một cái cơ hội trời cho. Nhưng là...”

Nói đến đây, nàng khẽ lắc đầu, “đi nhanh đi, cách thật xa!”

Dương Diệp cười nói: “Không nghĩ tới, thanh kiếm này nhiều người như vậy tưởng muốn!”

“Không phải là nhiều người như vậy, là rất nhiều người!”

Âm Hậu trầm giọng nói: “Kiếm này có được phá giới khả năng, đối với các tộc mà nói, là một ẩn bên trong uy hiếp. Mà có được nó, thì tương đương với đã có được Quyền chủ động, mà bây giờ, nó đã rơi vào trong tay ngươi, mà ngươi, còn không có cái kia lại để cho các tộc kiêng kỵ thực lực. Ngươi đã có được cùng ngươi thực lực bây giờ không hợp đồ vật, đây là chuyện tốt, nhưng, cũng là chuyện xấu!”

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói khẽ: “Tình cảnh của ngươi bây giờ, tuy rằng rất không xong, nhưng mà, vậy cũng là một loại tôi luyện.

Đi, ta tiễn ngươi một đoạn đường!”

Nói đến đây, Âm Hậu giống như là nghĩ đến cái gì, sững sờ ngay tại chỗ.

Tiễn đưa Dương Diệp đoạn đường!

Tiễn hắn đi nơi nào?

Hiện tại, không chỉ là Vu Tộc muốn đoạt kiếm của Dương Diệp, mà là các tộc đều muốn đoạt kiếm của Dương Diệp, tiễn hắn đi nơi nào?

Dương Diệp giang tay ra, “tại sao ta cảm giác, Đại Thiên Vũ Trụ này đã không có đất dung thân của ta rồi!”

Qua hồi lâu, Âm Hậu trầm giọng nói: “Ngươi có dám đi hay không Tử Giới!”

“Tử Giới?” Dương Diệp khó hiểu, “đó là địa phương nào?”

Âm Hậu trầm giọng nói: “Một cái vô cùng nơi phi thường nguy hiểm!”

đọc t r uyện tại //tr uyencuatui. n et/ “Vô cùng nguy hiểm?” Dương Diệp khẽ nhíu mày, “là như thế nào nguy hiểm pháp?”

Âm Hậu trầm giọng nói: “Tử Giới tại một viên tĩnh mịch trên tinh cầu, cái tinh cầu kia, không có linh khí, không chỉ không có Linh khí, còn tràn đầy độc chướng cùng với các loại các dạng tự nhiên nguy hiểm. Mà ở người của Tử Giới, đều không phải là đơn giản người!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu nói: “Người bình thường sẽ đi Tử Giới sao?”

Dương Diệp lắc đầu, chỗ đó không có linh khí, không có linh khí, đối với Tu Luyện Giả mà nói, không thể nghi ngờ chẳng khác nào người bình thường không có có không khí, là khó có thể sống sót.

Âm Hậu nói: “Đi Tử Giới đấy, phần lớn đều là tại Chính Thường Thế Giới lăn lộn ngoài đời không nổi người... Ngươi nghe thế, có thể sẽ khinh thường những người này, nhưng mà, ngàn vạn lần không nên khinh thường những người này. Này tựu giống với ngươi, ngươi nếu như đi Tử Giới, nếu có người khinh thường ngươi, nhất định phải trả giá giá thê thảm!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, lời ngươi nói những người kia tại Chính Thường Thế Giới lăn lộn ngoài đời không nổi, đại khái chỉ cái gì?”

Âm Hậu nói: “Chính là đắc tội có chút đại thế lực, tựa như ngươi, đắc tội các tộc, sau đó tại Chính Thường Thế Giới lăn lộn ngoài đời không nổi rồi, chỉ có thể đi Tử Giới.”

Dương Diệp: “...”

Âm Hậu lại nói: “Có thể bị bức tới Tử Giới, cái này chứng minh bọn hắn tại trong Chính Thường Thế Giới, tuyệt đối không phải một người hiền lành. Tại đó, không chỉ có Nhân Tộc, còn có Vu Tộc, Thiên Tộc... Dù sao, chỗ đó, vạn tộc cùng tồn tại!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Chỗ đó không có linh khí, những người kia sống thế nào?”

Âm Hậu nói: “Này chính là chỗ đó địa phương đáng sợ nhất!”

“Như vậy là sao?” Dương Diệp hỏi.

Âm Hậu nói: “Chỗ đó, sinh tồn pháp tắc so với Chính Thường Thế Giới này ít nhất tàn khốc không chỉ gấp mười lần. Tại đó, không có linh khí, nhưng mà, không có linh khí không có nghĩa là không thể trở thành cường giả. Có người, thông qua các loại các dạng phương pháp bất ngờ Luyện Nhục Thân, để cho chính mình thân thể cường đại đến một loại mức không thể tưởng tượng nổi... Còn có, liền là thông qua các loại các dạng Năng Lượng Thạch tu luyện... Tu luyện của bọn hắn hoàn cảnh, vô cùng ác liệt, nhưng mà, có thể tại loại hoàn cảnh ác liệt này đi ra cường giả, thực lực kia tuyệt đối là vô cùng kinh khủng!”

Nói đến đây, nàng khẽ lắc đầu, sau đó lại nói: “Trong lúc này cường giả hàm kim lượng, so với bên ngoài cao rất nhiều nhiều nữa... Ngươi ở bên ngoài, dùng thực lực của ngươi bây giờ, có thể khiêu chiến vượt cấp cường giả Minh Cảnh Tứ Đoạn, nhưng mà ở bên trong, chỉ sợ cũng không thể. Trong lúc này, chân chính ngọa hổ tàng long!”

Dương Diệp nói: “Người ở phía ngoài, không dám tiến vào?”

Âm Hậu nhẹ gật đầu, “không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, không người nào nguyện ý chủ động tiến về trước chỗ đó. Bởi vì nơi đó hoàn cảnh sinh tồn, thật sự là quá ác liệt. Tăng thêm người ở đó đều không phải người lương thiện, bởi vậy, coi như là là chúng ta loại cường giả cấp bậc này đi vào, khả năng đều chết hết!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử, ta sở dĩ đề nghị ngươi đi cái chỗ kia, không đơn thuần là để cho ngươi tạm thời tránh né các tộc đuổi giết, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là hy vọng ngươi đi cái chỗ kia rèn luyện chính mình. Tin tưởng ta, nếu như ngươi có thể nghỉ ngơi cái một hai năm, thực lực của ngươi tuyệt đối sẽ tại tới một người lột xác!”

Dương Diệp cười khổ nói: “Tiền bối không sợ ta đi bị người giết chết sao?”

Âm Hậu vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “ngươi phải tạm thời né tránh tình thế một chút, bằng không thì, ngươi coi như là không bị đuổi giết chết, cũng sẽ mệt chết. Ngươi bây giờ, cần một điểm trổ mã thời gian, mà Tử Giới này, chính là cơ hội của ngươi!”

Dương Diệp nghĩ một lát, sau đó nói: “Được, ta đi!”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “ta chờ ngươi, chờ ngươi ra tới cái ngày đó!”

Dương Diệp cười cười, không nói gì.

Lúc này, Âm Hậu lại nói: “Đi, ta tiễn ngươi một đoạn đường!”

Dương Diệp chính nếu gật đầu, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, một lát sau, hắn nhìn về phía Âm Hậu, “cho ta một điểm chút thời gian, có thể chứ?”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “đừng quá muộn, Vu Tộc những lão gia hỏa kia, khả năng rất nhanh sẽ bị tìm được ngươi ở ta nơi này!”

Nói xong, nàng quay người thân hình run lên, biến mất ở trong phòng.

Âm Hậu đi rồi, Dương Diệp đi tới trong Hồng Mông Tháp.

Dương Liêm Sương các loại nữ nhân bế quan đi ra rồi!

“Chúng ta muốn rời đi!” Dương Liêm Sương nói.

“Ly khai?” Dương Diệp khó hiểu, “vì sao?”

Dương Liêm Sương nhẹ cười cười, “ngươi cái kia Tu Luyện Thất mặc dù tốt, nhưng mà, chúng ta cũng không thể một mực ở trong tòa tháp tu luyện chứ? Ta cùng với U Minh Điện mấy vị tỷ muội, chuẩn bị đi Đại Thiên Vũ Trụ này nhìn xung quanh.”

Nhìn xung quanh!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó khẽ gật đầu, “cũng thế, thiên trời đãi ở trong tháp, các ngươi đều muốn lên mốc!”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía một bên Minh Nữ, “các ngươi có nhớ hay không tốt đi nơi nào?”

Minh Nữ trầm giọng nói: “Chúng ta muốn đi tìm Thiếu Ti U điện chủ!”

“Còn đi tìm nàng?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Minh Nữ cười cười, “Là nàng để cho ta đám đi vào Đại Thiên Vũ Trụ sau đi tìm
nàng!”

“Nàng ở đâu?” Dương Diệp nói.

Minh Nữ nói: “Nhân Tộc!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Cẩn thận chút.”

Minh Nữ khẽ gật đầu, sau đó nói: “Lúc này đây, chúng ta chuẩn bị đem đại tỷ
cùng một chỗ mang đi.”

Thiên Nữ!

Dương Diệp nói: “Nàng đến cùng là chuyện gì xảy ra?”

Minh Nữ lắc đầu, “chúng ta cũng không phải rất rõ, lúc này đây, vừa vặn mang
nàng đi gặp Thiếu Ti U điện chủ, nàng chắc chắn biết đại trạng huống của tỷ.”

Dương Diệp nói: “Bất kể như thế nào, các ngươi đều cẩn thận một chút.”

“Ngươi nên lo lắng nhiều hạ chính mình!” Minh Nữ nói: “Tình cảnh của ngươi bây
giờ so với chúng ta không xong hơn nhiều.”

Dương Diệp cười nói: “Không có việc gì, ngươi biết đấy, ta ra lệnh rất cứng
đấy!”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “bảo trọng!”

Nói xong, nàng cùng U Minh Điện mang theo Thiên Nữ quay người rời đi.

“Bảo trọng!”

Dương Liêm Sương nói xong, cũng quay người rời đi.

Trong tràng, chỉ còn lại có Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

“Ta nghĩ đi Tiên Vũ Tông!”

Lúc này, một bên một mực trầm mặc An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Tiên Vũ Tông?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Nhân Tộc Thập Đại Động Thiên một trong Tiên Vũ Sơn, cũng là Vũ Gia lão tổ chỗ ở tông môn.”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, tuy rằng hắn không muốn An Nam Tĩnh ly khai hắn, nhưng hắn vẫn gật đầu. An Nam Tĩnh thiên phú trác tuyệt, cùng ở bên cạnh hắn, chỉ biết lãng phí nàng phần này thiên phú. Nàng hẳn đi truy tầm võ đạo của mình, mà không phải cùng ở bên cạnh hắn.

“Đi Tử Giới về sau, cẩn thận chút!” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm đi, đời ta, rất ít ăn thua thiệt.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở trong phòng.

Trong tràng, Dương Diệp hít sâu một hơi, “thiên hạ đều bị tán chi yến hội a!”

“Còn có gặp lại thời điểm!” Tô Thanh Thi đi đến bên cạnh hắn, nói khẽ.

Dương Diệp cười nói: “Các ngươi thì sao? Các ngươi chắc chắn sẽ không đi địa phương khác rồi a?”

Tô Thanh Thi không nói gì, chẳng qua là nhẹ nhàng kéo lại tay của Dương Diệp, hết thảy đều ở trong không nói.

Cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân tiểu tụ sau một chút, Dương Diệp chính là rời khỏi phòng. Lúc này, Âm Hậu đã đợi chờ ở ngoài cửa.

“Vừa rồi những người kia?” Âm Hậu đột nhiên hỏi.

“Bằng hữu của ta!”

Dương Diệp nói: “Hiện tại, các nàng ly khai Vu Tộc, hẳn không có vấn đề chứ?”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “ta đã an bài tốt, chỉ cần các nàng không chủ động tìm
việc, các nàng sẽ bình yên ly khai Vu Tộc!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chúng ta đi thôi!”

Âm Hậu không có nói chuyện, tay phải vung lên, cùng Dương Diệp trực tiếp biến
mất ở trong tràng.

Một khắc sau, trong đám mây, Âm Hậu đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Âm Hậu, “làm sao vậy?”

Âm Hậu sầm mặt lại, “bọn hắn tới?”

...

PS: Tối hôm qua nằm mơ, mơ tới chính mình bởi vì gần nhất luôn chậm chễ càng,
sau đó bị độc giả truy đánh trong nhà đến đem đánh gãy chân... Hôm nay sở dĩ
vãn canh, thì ra là vì vậy mơ làm đã quá lâu... Đã đậy trễ...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1934: Chờ lão tử trở về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bọn hắn tới!

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, tại bọn họ bốn phía, không gian
đột nhiên khẽ run lên, thoáng qua, ba ông già cùng một người đàn ông trung
niên xuất hiện ở trong tràng.

Vu Tộc Cường Giả!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Âm Hậu ánh mắt đã rơi vào trước mặt nàng cách đó không xa tên lão giả kia trên người, “Vũ Cao, ngươi có ý tứ gì?”

Tên là Vũ Cao lão giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “Âm Hậu, ngươi nên biết, kiếm này nếu là ở rơi vào Nhân Quân kia trong tay, đối với Vu Tộc ta là bực nào bất lợi.”

Âm Hậu nhẹ cười cười, “Vũ Cao, ta liền đi thẳng vào vấn đề. Người này đối với ta có ừ, cũng là ta dẫn hắn đến Vu Tộc đến, cho nên, ta sẽ không để cho hắn tại Vu Tộc gặp chuyện không may, minh bạch?”

Vũ Cao trầm giọng nói: “Âm Hậu, ngươi vì một Nhân Tộc mà uổng chú ý Vu Tộc an nguy?”

“Vu Tộc an nguy?”

Âm Hậu cười nhạo nói: “Ngươi là ở nói cười với ta sao? Một thanh kiếm liền quan hệ đến Vu Tộc ta an nguy? Nếu như là vậy, Vu Tộc ta kia cũng không tránh khỏi quá không chịu nổi chút.” Nói đến đây, Âm Hậu lạnh lùng nhìn thoáng qua trong tràng mấy người, “ta để lời nói tại đây, hôm nay, các ngươi nếu là cưỡng ép đoạt kiếm của hắn, Âm Hậu ta liền cùng bọn ngươi không chết không thôi!”

Nghe vậy, đám người Vũ Cao kia sắc mặt lập tức vô cùng khó coi.

Lúc này, một bên một ông già đột nhiên trầm giọng nói: “Âm Hậu, vì một tên nhân loại, ngươi vậy mà muốn cùng ta cùng là địch?”

Âm Hậu quay đầu nhìn về phía cái kia lão giả nói chuyện, “hắn là ta đưa đến Vu Tộc tới, ta có trách nhiệm an toàn mang hắn ra ngoài. Hôm nay, các ngươi liên thủ, ta khẳng định không cách nào ngăn cản các ngươi. Nhưng mà, tin tưởng ta, trong cuộc sống tương lai, Âm Hậu ta duy nhất việc cần phải làm, chính là điên cuồng trả thù các ngươi, không tiếc bất cứ giá nào!”

“Ngươi đúng là điên!” Một bên, Vũ Cao kia trầm giọng nói: “Âm Hậu, kiếm này rơi vào Vu Tộc ta trong tay, đây không chỉ suy yếu rất lớn thực lực của Nhân Quân, càng làm cho Vu Tộc ta đã có Quyền chủ động. Đây đối với Vu Tộc ta, là thiên đại hảo sự, mà ngươi bây giờ, lại muốn hành động theo cảm tình, ngươi...”

Ngay tại lúc này, một bên một người đàn ông trung niên đột nhiên nói: “Bắt trước người này đang nói!”

Nói xong, kia liền muốn động thủ.

“Dừng tay!”

Ngay tại trung niên nam tử muốn động thủ lúc, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến.

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, chỗ đó, xuất hiện một Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử này, Dương Diệp nhận thức, đúng là Lê Giang kia.

Nhìn thấy Lê Giang, đám người Vũ Cao lông mày lập tức nhíu lại. Một cái nho nhỏ hoàng tử, với bọn hắn mà nói, phân lượng thật sự là có chút chưa đủ nhìn.

Lê Giang nhìn thoáng qua đám người Vũ Cao, hắn nắm thật chặt tay, sau đó nói: “Chư Vị Tiền Bối, phụ hoàng ta có lệnh, không được ngăn cản người này!”

Vừa nói, cổ tay hắn khẽ động, một quả ánh vàng rực rỡ lệnh bài xuất hiện ở trong tay hắn.

Vu Hoàng lệnh!

Lê người cao đẳng chân mày nhíu sâu hơn!

Một tên trong đó lão giả đột nhiên hỏi, “Vu Hoàng vì sao sẽ cải biến mệnh lệnh?”

Lê Giang khẽ lắc đầu, “ta không rõ ràng lắm, nhưng mà, phụ hoàng nói, hắn từ có sắp xếp! Hơn nữa để cho chư vị lập tức trở về đi cùng gặp mặt hắn, nói là có chuyện quan trọng thương lượng. Ừ, còn có Âm Hậu Đại Nhân, ngươi cũng phải trở về!”

Chuyện quan trọng thương lượng!

Đám người Vũ Cao nhìn nhau, có chút không đoán ra.

Dương Diệp bên cạnh, Âm Hậu đột nhiên bấm tay một điểm, một đạo bạch quang không vào giữa lông mày Dương Diệp, “này phải đi Tử Giới con đường, ngươi một mình đi, hết thảy cẩn thận. Hiện tại, lập tức ly khai!”

Dương Diệp đối với Âm Hậu ôm quyền, “cáo từ!”

Nói xong, hắn muốn đi, mà lúc này, nơi xa Lê Giang kia đột nhiên nói: “Dương Huynh, bảo trọng!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Lê Giang kia, khẽ gật đầu, “đa tạ!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, dưới chân kiếm quang lóe lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

...

Vu Hoàng Cung.

Trong điện, ngồi ở chủ vị là một gã mặc trường bào màu vàng óng trung niên nam tử, này chính là Vu Hoàng của Vu Tộc. Mà tại phía dưới, thì là Âm Hậu cùng đám người Vũ Cao.

Mà giờ khắc này, Lê Giang kia thì là quỳ trong điện.

Đám người Vũ Cao thần sắc có chút âm trầm.

Phía trên, Vu Hoàng đứng dậy, hắn chậm rãi đi tới trước mặt của Lê Giang, “ta cho ngươi lệnh bài, là để cho ngươi đi nói cho Âm Hậu biết, để cho nàng dùng Vu Tộc đại cục làm trọng, phải tất yếu lưu lại Thánh Kiếm kia, mà ngươi là làm thế nào hay sao?”

Lê Giang quỳ trên mặt đất, không nói.

“Sai lầm rồi sao?” Vu Hoàng nói.

Lê Giang lắc đầu.

“Lý do!” Vu Hoàng nói.

Lê Giang ngẩng đầu nhìn thẳng Vu Hoàng, “phụ hoàng, tại Thiên Tộc, nếu không phải Dương Diệp, ta tất đã trở thành Vu Tộc Tội Nhân, khi đó ta, chỉ có lấy cái chết tạ tội. Có thể nói, Dương Diệp hắn với ta mà nói, có ân cứu mạng. Phụ hoàng câu cửa miệng, chúng ta có ân, làm báo ân, không phải sao?”

“Hồ đồ!”

Ngay tại lúc này, một bên Vũ Cao đột nhiên cả giận nói: “Báo ân cũng phải xem tình huống, ngươi ân oán cá nhân, sao có thể cùng Vu Tộc an nguy đánh đồng?”

Lê Giang nhìn về phía Vũ Cao kia, “vũ Cao đại nhân, Dương Diệp kia đối với Vu Tộc ta tạo thành uy hiếp sao?”

Vũ Cao nghẹn lời.

Mà lúc này, một bên một ông già đột nhiên nói: “Hắn mặc dù đối với Vu Tộc ta không có ác ý, nhưng mà, hắn là nhân loại.”

“Vậy trên thân hắn còn có Vu Tộc Huyết Mạch, còn tu luyện Vu Tộc Công Pháp đây!” Lê Giang nói.

Lão giả kia chân mày cau lại.

“Như thế nào cùng Chư Vị Đại Nhân nói chuyện?” Lúc này, Vu Hoàng đột nhiên nổi giận nói.

Lê Giang khẽ gật đầu, trầm mặc.

Lúc này, một bên Âm Hậu đứng dậy, “chư vị chỉ có thấy được lợi ích trước mắt, thế nhưng là, nhưng không nhìn thấy ẩn bên trong nguy hiểm. Ta lại hỏi chư vị, Dương Diệp người này như thế nào?”

Dương Diệp!

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía Âm Hậu.

Âm Hậu tiếp tục nói: “Hắn dùng Chân Cảnh Lục Đoạn thực lực, đã Hoàng Kim chém giết Minh Cảnh Tam Đoạn, thậm chí bốn đoạn cường giả. Thiên phú của người nọ, kinh khủng cỡ nào?”

“Chẳng lẽ Âm Hậu cho rằng một người hắn có thể uy hiếp được Vu Tộc ta?” Một bên, Vũ Cao đạm thanh nói.

“Hiện tại tự nhiên là không thể!”

Âm Hậu nói: “Nhưng mà, chư vị, hắn sau này thì sao? Người này nếu không phải chết non, tương lai nhất định là một phương siêu cấp cường giả.”

“Ta cảm thấy, hay vẫn là thanh kiếm kia uy hiếp tới đại!” Vũ Cao nhìn về phía Vu Hoàng, “lúc này chúng ta nếu là vận dụng Vu Tộc lực lượng của Thần Thú, nhất định có thể ngăn lại người này, hiện tại, còn có cơ hội!”

Vu Hoàng trầm mặc.

Mà một bên, Âm Hậu thần sắc âm trầm xuống.

“Người này thân có Đại Nhân Quả, Vu Tộc ta không cùng hắn giao hảo, nhưng, cũng không cho phép cùng là địch!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong đại điện vang lên.

Nghe được đạo thanh âm này, trong điện tất cả mọi người toàn thân chấn động.

Thoáng qua, trong điện mọi người cùng đủ xoay người gật đầu, “tuân mệnh!”

...

Ở đằng kia rất xa Nhân giới, Nam Lân Châu, một loại thôn trang nhỏ, thôn trang cũ nát, vô cùng không ngờ.

Ngày hôm nay, một tên người đeo trường thương trung niên nam tử đột nhiên đi tới trong thôn trang.

Trung niên nam tử đi tới một gian cũ nát phòng ốc trước, lúc này, một ông già đi ra.

“Chủ nhân ở nơi nào?” Trung niên nam tử hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, “không biết!”

Trung niên nam tử chân mày cau lại.

Lão giả nói: “Ta chỉ biết là, nàng đi theo một tên nhân loại người trẻ tuổi đi nha. Về phần tại sao, ta không dám hỏi.”

“Nhân loại?”

Trung niên nam tử chân mày nhíu sâu hơn.

“Chủ nhân trí nhớ khôi phục bao nhiêu rồi hả?” Trung niên nam tử lại hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, “không đến hai thành, hiện tại, có lẽ càng nhiều hơn một chút.”

“Kia nhân loại lai lịch ra sao!” Trung niên nam tử lại hỏi.

Lão giả đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hiên Viên đế kiếm trong tay hắn!”

Nghe vậy, trung niên nam tử trong mắt hiện lên một vòng kiêng kị, “kiếm này không là ở Nhân Quân kia trong tay?”

Lão giả khẽ lắc đầu, “không biết, bất quá, kiếm này Kiếm Linh, đã có thức tỉnh dấu hiệu.”

Nói đến đây, lão giả hít sâu một hơi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “năm đó, thích Thiên đại nhân dùng hi sinh chính mình làm đại giới, trọng thương kiếm này, làm cho bách tộc không thể không rút đi, mà bây giờ, kiếm này Kiếm Linh đã muốn thức tỉnh...”

Nói đến đây, lão giả cùng trung niên nam tử trong mắt đều là nổi lên không che giấu chút nào lo lắng.

Ngay tại lúc này, một Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên từ xa xa chậm rãi đi tới.

Nữ tử xem ra có chút nhu nhược.

Trung niên nam tử cùng lão giả nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, thời gian dần trôi qua, trung niên nam tử kia chân mày cau lại, “các hạ là?”

Bạch Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng hơi động một chút, trong chốc lát, tại ba người dưới chân, đột nhiên xuất hiện một mảnh ngôi sao!

Ngôi sao!

Giờ phút này, ba người tựa như đặt mình trong trong Tinh Không.

Mà ở ba người dưới chân, tựa như một cái thật lớn Tinh Thần Kỳ Bàn. Mà những ngôi sao kia, thì là quân cờ.

Trung niên nam tử rung giọng nói: “Dùng thiên đường bàn cờ, dùng sao vì tử, đấu chuyển ngân hà... Ngươi là quân sư!”

Bạch Quần Nữ Tử hai mắt chậm rãi nhắm lại, “luân hồi vô số, lúc này đây, rốt cuộc một lần cuối cùng. Nhân Tộc, Vu Tộc, Ma Tộc, Yêu Tộc, Thiên Tộc... Nợ máu, nên thường lại lúc sau!”

...

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Tử Giới!

Hắn lần này mục đích, chính là đi Tử Giới.

“Tiểu tử, đừng ghi hận Vu Tộc!” Lúc này, thanh âm của Hậu Khanh đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

“Ghi hận Vu Tộc?”

Dương Diệp lắc đầu, “tiền bối nói đùa. Ta coi như là hận, cũng không có thể cầm Vu Tộc thế nào a!”

Hậu Khanh nói: “Kỳ thật, nếu như là ta, ta cũng sẽ cùng một dạng với bọn hắn làm. Kiếm này, rơi vào cái gì khác tộc cũng có thể, nhưng mà, quyết không thể tại Nhân Tộc trong tay.”

Dương Diệp đắng chát cười cười, “kiếm này, thật là một cái siêu cấp đại phiền toái a!”

“Nhưng là là một Đại Cơ Duyên!” Hậu Khanh nói: “Tiểu tử, kiếm này không phải là phàm vật, ngày sau đối với ngươi nhất định là có trợ giúp lớn đấy!”

“Hy vọng đi!” Dương Diệp cười khổ nói.

Tuy rằng kiếm này giúp hắn rất nhiều bề bộn, nhưng mà, kiếm này cho hắn đi tới phiền toái cũng là nhiều vô cùng. Vừa mới đến Đại Thiên Vũ Trụ,

hắn hiện tại
cũng đã là các tộc đuổi giết đối tượng... Hắn đều có chút phục chính hắn một
kéo cừu hận năng lực.

Ngự kiếm đi nhanh không sai biệt lắm sau một ngày, Dương Diệp đột nhiên ngừng
lại.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa trong hư không, là một đen nhánh Không Gian
Hắc Động.

Xuyên qua cái hắc động này, chính là Tử Giới rồi!

Tại chỗ, Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, “Nhân Tộc, Thiên Tộc, Ma
Tộc, Linh Tộc... Cho lão tử chờ, chờ lão tử luyện giỏi trở về, tại từng cái
tìm các ngươi tính sổ!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang
không vào trong hắc động kia.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1935: Ăn thịt người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến vào hắc động một khắc này, Dương Diệp lập tức cảm thấy một cỗ lực hút
kinh khủng.

Cỗ lực hút này làm cho toàn thân hắn đều kéo căng gấp, tựa như bị mấy vạn con
ngựa mạnh đang điên cuồng lôi kéo bình thường!

Dương Diệp vội vàng vận chuyển trong cơ thể Huyền Khí, theo Hồng Mông Tử Khí chữa trị, cái loại cảm giác này dần dần thiếu xuống dưới.

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác thân thể của mình dần dần bình tĩnh lại. Trong đầu cảm giác hôn mê cũng giảm bớt rất nhiều.

“Lại đây dê béo rồi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai.

Dương Diệp dùng sức lắc đầu, sau đó chậm rãi mở mắt, trợn mắt một chớp mắt kia, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

Bầu trời xám xịt, mùi khó ngửi, Linh khí mỏng manh cơ hồ không có.

Tử Giới!

Dương Diệp biết, cái này là trong truyền thuyết Tử Giới rồi.

Không phải bình thường chênh lệch!

Đây là Dương Diệp thời khắc này ý niệm trong đầu. Cái địa phương quỷ quái này, Linh khí như thế thưa thớt, có thể nói, này căn bản không thích hợp tu luyện.

“Mới tới!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đem Dương Diệp suy nghĩ kéo lại.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, khi hắn bên phải cách đó không xa, đứng đấy một đám người, nữ có nam có, ước chừng chừng ba mươi người. Cầm đầu, là một gã tay cụt Thanh Niên Nam Tử. Thanh Niên Nam Tử trong miệng ngậm một cây không biết tên cỏ dại, mang trên mặt bất cần đời cười tà.

Lời mới vừa nói, chính là Thanh Niên Nam Tử này!

Thanh Niên Nam Tử cảnh giới cũng không cao, chỉ có Minh Cảnh Nhị Đoạn!

Dương Diệp quan sát một chút đám người Thanh Niên Nam Tử liếc mắt, sau đó nói:

“Có việc?”

Thanh Niên Nam Tử khóe miệng hơi cuộn lên, đem trong miệng cỏ dại phun ra, “vấn đề này hỏi thật hay, ngươi đã hỏi, ta đây liền nói thẳng. Chúng ta đây, khuyết điểm Tiên Tinh Thạch, muốn tìm huynh đệ mượn một điểm. Huynh đệ vừa từ bên ngoài đến, cái đồ chơi này, hẳn là có không ít, đúng không?”

“Ăn cướp!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “các ngươi đây là ở ăn cướp!”

“Huynh đệ nói gì vậy!”

Thanh Niên Nam Tử kia không vui nói: “Đàm Khôn ta là loại người đó sao? Chúng ta chỉ là tìm huynh đệ mượn chút Tiên Tinh Thạch, sau này chờ chúng ta đỉnh đầu rộng rãi, sẽ trả, ừ, sẽ phải trả!”

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một chút Tiên Tinh Thạch xuất hiện ở trong tay hắn, khoảng chừng tầm mười miếng.

Làm nhìn thấy một màn này lúc, nơi xa đám người Đàm Khôn con mắt lập tức phát sáng lên, trong mắt, không che giấu chút nào lấy tham lam cùng nóng như lửa.

Cái chỗ này, không có linh khí, bởi vậy, loại này Tiên Tinh Thạch, hơn nữa trân quý. Có thể nói, ở chỗ này, mạng đều không có Tiên Tinh Thạch đáng giá.

Dương Diệp giương lên trong tay Tiên Tinh Thạch, “tự mình tới cầm?”

Xa xa, Đàm Khôn kia hai mắt hơi híp lại, trong mắt tham lam bớt chút, ngưng trọng nhiều hơi có chút.

Dám đến người của Tử Giới này, lại có mấy cái là mặt hàng đơn giản?

Tuy rằng như thế, nhưng mà, hắn cũng không muốn buông tha.

Đàm Khôn chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập mặt đất, một cái giậm này, cả vùng kịch liệt run lên, mà bản thân hắn tức thì mượn nhờ đại địa truyền tới lực đạo hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Khi đi tới trước mặt Dương Diệp không sai biệt lắm ba trượng là, hắn một quyền mãnh liệt hướng phía Dương Diệp chính là oanh một cái!

Quyền ra, không khí bị xé nứt, không gian tức thì bị chấn địa rung động kịch liệt, phảng phất muốn nghiền nát vậy

Dương Diệp đứng tại chỗ, mặt không biểu tình. Làm quả đấm của Đàm Khôn kia đi vào trước mặt hắn lúc, tay phải hắn đột nhiên nắm chắc thành quyền, sau đó đấm ra một quyền!

Đối cứng cứng rắn!

Hai cái nắm đấm vừa trên không trung tiếp xúc từng cái

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại lập tức từ hai người nắm đấm bên trong cuồn cuộn quét ra, hai người đồng thời bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng phía với nhau phía sau liên tục nhanh lùi lại.

Bất quá rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, mà Đàm Khôn kia vẫn ở chỗ cũ vẫn còn nhanh lùi lại.

Tại lui trọn vẹn không sai biệt lắm chừng ba trăm trượng về sau, Đàm Khôn ngừng lại, hắn nhìn nhìn quả đấm của chính mình, giờ phút này, quả đấm của hắn đã biến hình, đặc biệt là cánh tay, đã hoàn toàn bắt đầu vặn vẹo.

Đàm Khôn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không nghĩ tới lúc này đây, đến một cái thể tu!”

Dương Diệp giương lên trong tay Tiên Tinh Thạch, “còn cần không?”

Đàm Khôn nhếch miệng cười cười, “đương nhiên muốn!”

Nói xong, tay trái của hắn hướng phía trước tìm tòi, trong tay, nhiều hơn một chuôi trường đao, sau một khắc, kia bản thân trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, trường đao trong tay đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Đao rơi xuống, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé mở đến!

Dương Diệp không dùng đến kiếm, lại đấm một quyền oanh ra!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn. Khi hắn trên nắm tay, có một vết máu đỏ sẫm.

Đối phương đao, có thể phá nhục thể của hắn!

Như Âm Hậu nói, nơi này cường giả hàm kim lượng xác thực nếu so với phía ngoài cao rất nhiều!

Mà lúc này, tại trước mặt Dương Diệp, đột nhiên xuất hiện từng tàn ảnh, cùng lúc đó, một thanh trường đao đã đi tới đỉnh đầu của hắn!

Mũi đao lóe ra lạnh lẽo hàn quang!

Dương Diệp tay phải có chút xoay tròn, trong chốc lát, hắn cả bàn tay phải chung quanh, xuất hiện một cái hư ảo long trảo, sau một khắc, Dương Diệp thượng triều tìm tòi, trực tiếp nắm chuôi này trường đao.

Trường đao bị Dương Diệp cầm chặt, Đàm Khôn kia sắc mặt lập tức biến đổi, mà lúc này, một cỗ lực lượng đột nhiên truyền tới trong tay hắn, thoáng qua, trường đao trong tay của hắn trực tiếp bị Dương Diệp cưỡng ép đoạt đi, sau một khắc, Dương Diệp trở tay chính là một đao chém xuống!

Bành!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay đến mấy ngàn trượng có hơn!

Đạo nhân ảnh này, đúng là Đàm Khôn kia!

Hóa long trảo về sau, Dương Diệp mượn nhờ lực lượng của Thiên Long, lực lượng của hắn lập tức tăng lên không biết bao nhiêu lần!

Cái này là hóa rồng uy lực!

Cách đó không xa, cái kia dừng lại Đàm Khôn khóe miệng dần dần tràn ra một ngụm máu tươi, tại trước ngực của hắn, có một đạo vết đao sâu hoắm, vết đao sâu đậm, có điểm giống mở ngực bể bụng.

Đàm Khôn lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "lợi hại!"

Dương Diệp không có để ý Đàm Khôn kia, hắn nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này, hắn ở vào một tòa thật to đài tròn, sau lưng hắn Thiên tế, là một đen nhánh hắc động, bất quá, cái hắc động này bị một trận pháp thần bí nhốt, bởi vậy, cái hắc động kia hấp lực cũng không có tiết đến cái thế giới này tới.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía chỗ xa kia Đàm Khôn, hắn cong ngón búng ra, ba mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Đàm Khôn kia.

Đàm Khôn nao nao, không hiểu nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nói: "Ta muốn biết chuyện của Tử Giới!"

Đàm Khôn khẽ lắc đầu, "ta biết cũng không nhiều!"

“Ngươi cũng là vừa tới?” Dương Diệp nói.

Đàm Khôn lắc đầu, “đã đến hơn mười năm. Sở dĩ biết không nhiều, là vì tại cái địa phương quỷ quái này, không thể chạy loạn.”

“Không thể chạy loạn?” Dương Diệp nhíu mày, khó hiểu.

Tình huống nhẹ gật đầu, “tại đây mười vạn dặm trong phạm vi, có ba cái thế lực, theo thứ tự là Ác Lang Đoàn, Ma Nhân Quật, Thiên Cư Thành. Mà mười vạn dặm ngoại trừ thế giới, ta cũng không biết.”

“Không có đi ra xem một chút?” Dương Diệp hỏi.

Đàm Khôn cười khổ, “tại chúng ta khu vực này bốn phía, là liếc mắt nhìn không tới đầu mờ mịt núi lớn, tại một ít trong núi lớn, là có vô cùng vô cùng thứ nguy hiểm đấy.”

“Vô cùng thứ nguy hiểm?” Dương Diệp nói: “Vật gì?”

Đàm Khôn lắc đầu, “không biết, dù sao, cho dù là Đạo Cảnh cường giả, cũng không dám tùy tiện giao thiệp với những cái kia sơn mạch.”

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Các ngươi thuộc về thế lực kia?”

Nghe vậy, Đàm Khôn kia thần sắc lập tức có chút lúng túng.

Một lát sau, Đàm Khôn nói: “Chúng ta không thuộc về bất kỳ thế lực nào, ta, được rồi, người ta căn bản chướng mắt chúng ta?”

“Chướng mắt?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Đàm Khôn, những người này, thấp nhất đều là Minh Cảnh, thế lực này rõ ràng chướng mắt?

Đàm Khôn cười khổ nói: “Ba cái kia thế lực, đều nắm giữ một cái linh mạch, bọn hắn nhận người, chỉ tuyển nhận cái loại này phi thường cường đại hoặc là vô cùng có tiềm lực, cuối cùng, Linh khí có hạn, không thể lãng phí ở bình thường trên thân người.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “lời của ngươi, muốn gia nhập bọn hắn, hẳn là không có vấn đề. Ta đề nghị ngươi đi Thiên Cư Thành, bởi vì nơi đó lão đại, là Nhân Tộc đấy.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Đàm Khôn, “các ngươi vì sao không ly khai?”

“Ly khai?”

Đàm Khôn cười khổ nói: “Tiến đến dễ dàng, ra ngoài khó khăn!”

Vừa nói, hắn chỉ vào Dương Diệp phía sau cái kia cái hắc động thật lớn, “chứng kiến cái hắc động kia bốn phía trận pháp chưa? Trận pháp kia, vây khốn hắc động, nhưng, cũng khốn trụ chúng ta đi vào hy vọng. Trận pháp này, là do đã từng một ít siêu cấp cường giả vì bảo hộ cái thế giới này không bị Hắc Động Thôn Phệ mà liên thủ bố trí, bọn hắn cũng sợ có người cố ý đi phá hư trận pháp này, cho nên, cố ý tăng cường trận pháp, hơn nữa, bất kỳ người nào tới gần trận pháp kia trong vòng trăm trượng, trận pháp liền sẽ tự động mở, hơn nữa chủ động công kích!”

“Rất mạnh sao?” Dương Diệp hỏi.

Đàm Khôn nhẹ gật đầu, “vô cùng mạnh, đã từng có vị đạt tới Đạo Cảnh Tri Cảnh cường giả xông vào trận này, trực tiếp bị nháy mắt giết chết!”

Trực tiếp bị nháy mắt giết chết!

Dương Diệp chân mày cau lại, Tri Cảnh cường giả! Âm Hậu chính là Tri Cảnh cường giả, có thể nháy mắt giết Âm Hậu, đây là kinh khủng cỡ nào!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trận pháp kia, đây là một cái trận pháp, Thánh Kiếm kia hẳn là có thể phá hỏng. Nhưng mà, vấn đề là, cái kia điều kiện tiên quyết là hắn phải gánh vác này đại trận công kích. Bằng không thì, coi như là hắn đem trận pháp phá vỡ, chính hắn cũng có thể sẽ bị đại trận đánh chết!

Nếu muốn sớm điểm ra đi, hắn thì nhất định phải tăng lên thực lực của chính mình rồi!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Đàm Khôn, sau đó nói: “Thiên Cư Thành đi như thế nào?”

Đàm Khôn chỉ chỉ bên phải, “từ nơi này đi, đi thẳng, ngươi rất nhanh sẽ bị chứng kiến Thiên Cư Thành rồi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, chính yếu nói, mà đúng lúc này, một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên đang lúc mọi người bên phải vang vọng dựng lên.

Nghe được đạo thanh âm này, đám người Đàm Khôn kia sắc mặt lập tức tím mặt đại biến, “Là ma nhân, đi mau!”

Thanh âm rơi xuống, kia cùng sau lưng mọi người trực tiếp thân hình run lên, hướng phía xa xa kích bắn đi.

Ma nhân?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cách đó không xa, xuất hiện tầm mười người có thân hình cao lớn, những người này cùng nhân loại bình thường có chút không quá giống nhau, dáng người cao hơn người bình thường lớn, hơn nữa, những thứ này da người có chút ngăm đen.

Đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, trong tay mấy người này, đều cầm
theo một cái nhân loại.

Sau đó, sau đó những thứ này ma nhân bên cạnh hướng phía hắn bên này lướt đến,
vừa gặm trong tay người...

Ăn thịt người!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1936: Minh Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ăn thịt người!

Hắn Dương Diệp tuy là giết người như ngóe, thế nhưng, cũng không ăn qua thịt người a! Chợt thấy như vậy một màn, mặc dù không có bị hù dọa, nhưng cũng bị kinh động .

Những thứ kia Ma Nhân này thì chính hướng hắn vị trí lướt đến .

Dương Diệp phát hiện, những thứ này Ma Nhân, từng cái cước bộ rơi trên mặt đất lên, mặt đất sẽ rung động một cái, đủ thấy kỳ lực lượng là khủng bố đến mức nào!

Ma Nhân không nhiều lắm, chỉ có mười mấy, thế nhưng Dương Diệp biết, hắn được đường chạy!

Những thứ này Ma Nhân thấp nhất đều là Minh Cảnh cường giả, trong đó có hai cái, càng là Minh Cảnh tam đoạn .

Nếu như là một mình đấu, hắn khả năng còn muốn thử xem, thế nhưng, nhân gia sẽ cùng hắn một mình đấu sao?

Trốn!

Nói trốn liền trốn!

Dương Diệp xoay người nhanh như chớp trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Những thứ kia Ma Nhân ngây cả người, thế nhưng rất nhanh, những thứ kia Ma Nhân liền tiêu thất ngay tại chỗ, toàn bộ hướng Dương Diệp đuổi theo .

Xa chỗ, nhìn thấy những thứ kia Ma Nhân hướng chính mình đuổi theo, Dương Diệp mí mắt một hồi nhảy, bọn người kia, vì sao liền truy hắn ?

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, nhưng mà, những thứ kia Ma Nhân như trước đuổi tới cùng không nỡ .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp vẫn như cũ chạy như điên, mà những thứ kia Ma Nhân vẫn không có buông tha, vẫn còn ở truy hắn

.

Lúc này đây, Dương Diệp phát cáu .

Khi đi tới một mảnh rừng rậm trước lúc, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, chỉ cần đi vào rừng rậm, hắn có thể lợi dụng Kiếm Vực ẩn núp . Mà đang ở cái này lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên kịch biến, một mũi tên không có dấu hiệu nào trực tiếp bắn vào bộ ngực hắn vị trí .

Thình thịch!

Mũi tên này, trực tiếp đưa hắn bức dừng lại!

Mà ở hắn sau lưng những thứ kia Ma Nhân, lúc này cũng đều ngừng lại, bất quá, bọn họ cũng không có xuất thủ, mà là nhìn cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, trong mắt tràn đầy đề phòng màu sắc .

Không xa chỗ, Dương Diệp nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn ngực, cắm một chi đen nhánh sắc tiễn!

Dương Diệp tay phải cầm mủi tên vỹ, nhưng sau chợt đem bên ngoài rút ra . Hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia mảnh nhỏ rừng rậm . Sau một khắc, hắn cầm mũi tên chợt hướng về phía rừng rậm kia chính là ném một cái .

Xuy!

Tiễn phá trường khoảng không!

Nhưng mà, làm mủi tên kia tiến nhập cái kia mảnh nhỏ rừng rậm chi về sau, cũng là không có một chút động tĩnh .

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, mà lúc, một mũi tên không có dấu hiệu nào rơi vào chân của hắn xuống.

Không có dấu hiệu nào!

Cho dù là hắn, cũng chỉ có thể cảm giác được một chút ba động, hơn nữa còn là hậu tri hậu giác .

"Lui về sau, nếu không..., giết chết bất luận tội!"

Cái này lúc, cái kia mảnh nhỏ rừng rậm về sau, đột nhiên truyền đến một giọng nói .

Lui ?

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua những thứ kia Ma Nhân, hướng cái nào lui ? Bọn người kia rõ ràng cho thấy đối với hắn không từ bỏ đó a!

Trước không thể vào, sau không thể lui!

Ở nơi này lúc, đám kia Ma Nhân bên trong, một gã Ma Nhân đột nhiên đi ra, nhưng sau hướng Dương Diệp đi tới .

Ở tên này Ma Nhân trong tay, còn cầm một viên máu dầm dề đầu, bất quá, này thì viên này đầu đã bị gặm không còn hình người!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái này Ma Nhân, đối phương cảnh giới là Minh Cảnh hai đoạn .

Cái kia Ma Nhân hướng Dương Diệp đổi không đi đi, khuôn mặt lên, mang theo một tia nụ cười dữ tợn, phảng phất thấy được nhất bữa ăn ngon!

Dương Diệp nói: "Ngươi là phải cùng ta một mình đấu sao?"

Cái kia Ma Nhân cũng không hề nói dối, hắn chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái, nhưng sau cả người trực tiếp giống như một tòa như núi lớn hướng đụng tới!

Dương Diệp nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, tay phải hắn chậm rãi triển khai, rất nhanh, một con hư ảo Long Trảo xuất hiện ở bàn tay hắn bốn phía, sau một khắc, Dương Diệp hướng về phía trước mặt chợt chính là vỗ .

Ầm!

Cái kia vừa xong Dương Diệp trước mặt Ma Nhân trực tiếp bị Dương Diệp một chưởng này vỗ bay đến mấy ngàn trượng có hơn, bên ngoài nhất sau rơi ầm ầm mặt đất lên.

Cái này Ma Nhân, toàn thân đã rạn nứt ra, phảng phất lọt vào trọng kích như đồ sứ, mặc dù không có triệt để phá toái, nhưng là vết rách trải rộng .

Hết thảy Ma Nhân ngây ngẩn cả người .

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp nhìn lướt qua đám kia Ma Nhân, giận dữ hét: "Còn có ai!"

Quần ẩu, hắn là đánh không lại . Thế nhưng, một mình đấu hắn sợ qua người nào ?

Đám kia Ma Nhân bên trong, một tên trong đó Ma Nhân đột nhiên đi ra, Dương Diệp ánh mắt tức thì rơi vào tên này Ma Nhân thân lên, hắn dùng con kia hóa rồng móng vuốt chỉ vào tên này Ma Nhân, "Lão Tử một chưởng vỗ chết ngươi ..."

Vừa nói, liền muốn ra tay . Mà lúc, cái kia Ma Nhân đột nhiên vung tay phải lên, trong nháy mắt, sau lưng những thứ kia Ma Nhân cùng hắn tức thì cùng nhau hướng Dương Diệp vọt tới .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biểu tình cương cứng .

Chuyển chớp mắt, hắn xoay người đầu cũng sẽ không chính là hướng cái kia mảnh nhỏ rừng rậm chạy đi .

Hưu!

Ở nơi này lúc, một mũi tên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Lúc này đây, mũi tên này đâm thẳng hắn giữa chân mày!

Nếu như nói phía trước hai lần là cảnh cáo, như vậy nhất này thì không cân nhắc lấy mạng của hắn!

Cũng may lúc này đây, Dương Diệp sớm có phòng bị, ở mủi tên kia đi tới hắn giữa chân mày mấy tấc lúc, tay phải của hắn chính là đã cầm mủi tên kia thân mủi tên, nhưng sau hắn chợt hướng cái kia mảnh nhỏ rừng rậm sâu chỗ chính là ném một cái!

Lúc này đây, hắn dùng toàn lực!

Tiễn qua chi chỗ, không chỉ có không gian trực tiếp bị vỡ ra đến, cái kia ẩn chứa trong đó cường đại lực lượng càng làm cho cho nó bốn phía những cây cối kia trực tiếp nát bấy Yên Diệt .

Một đầu dài dáng dấp đại đạo dẫn đầu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đi qua này đại đạo, Dương Diệp ở cái kia phần cuối, thấy được một gã người đeo trường cung nam tử .

Hai mắt đối lập nhau, nam tử kia lần nữa dựng cung lên, sau một khắc, một mũi tên chính là đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp giơ tay lên chính là một chưởng vỗ xuống.

Ầm!

Mủi tên kia trực tiếp bị một chưởng này cho vỗ nát bấy .

Thế nhưng, lại một mũi tên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, ở một mủi tên này phía sau, còn có ba chi tiễn!

Tam Tiễn đầu đuôi tương liên!

Dương Diệp vẫn là một chưởng vỗ ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị buộc dừng ngay tại chỗ, thế nhưng sau một khắc, cả người hắn cũng là lại bạo xạ mà ra .

Lúc này đây, hắn cách cái kia lưng cung nam tử chỉ có không đến mấy trăm trượng khoảng cách!

Mà lúc, cái kia lưng cung nam tử lần nữa kéo ra Trường Cung .

Nhưng mà, Dương Diệp khóe miệng cũng là nổi lên một cái cười nhạt, chuyển chớp mắt, cả người hắn trực tiếp xuất hiện ở cái kia Trường Cung nam tử trước mặt, một chưởng rơi xuống.

Cái này lúc, một mặt kim sắc tấm thuẫn tròn xuất hiện ở Trường Cung nam tử trước mặt .

Thình thịch!

Một chưởng rơi xuống, cái kia mặt kim sắc tấm thuẫn tròn kịch liệt run lên, nhưng sau bên ngoài cùng phía sau Trường Cung nam tử trực tiếp bị Dương Diệp một chưởng này rung động đến nghìn trượng có hơn .

Dương Diệp đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà cái kia Trường Cung nam tử đang bị đánh bay một khắc kia, ngón tay gảy liên tục, mấy chục mũi tên như dày đặc Bạo Vũ một dạng, trong nháy mắt đem Dương Diệp bao phủ lại .

Ầm!

Cái này lúc, những mũi tên kia trực tiếp bị một lực lượng cho chấn địa hóa thành bột mịn . Chuyển chớp mắt, một đạo nhân ảnh hướng cái kia Trường Cung nam tử bắn mạnh tới .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Xa chỗ, cái kia Trường Cung nam tử chân mày cau lại, chuyển chớp mắt, giương cung, tiễn ra!

Hưu!

Một đạo Kim Quang ở trong sân chợt lóe lên!

Nhưng mà, đạo kia Kim Quang còn chưa tới Dương Diệp trước mặt, liền trực tiếp bị Dương Diệp cho một chưởng đánh thành hư vô . Thế nhưng, cái kia Trường Cung nam tử cũng là đã tại nghìn trượng bên ngoài, ngay sau đó, lại là một mũi tên hướng Dương Diệp bắn nhanh mà đến!

Nếu như từ bên cạnh xem, sẽ phát hiện, ở nơi này mũi tên phía sau, còn có mười mũi tên!

Mười mũi tên đầu đuôi tương liên!

Dương Diệp tay phải nắm chặc thành quyền, hướng về phía trước mặt chợt chính là oanh một cái .

Rầm rầm rầm rầm ...

Những mũi tên kia trực tiếp bị Dương Diệp nắm tay cho đánh thành bột mịn, thế nhưng, Dương Diệp đồng dạng bị những mũi tên kia bên trong ẩn chứa lực lượng cho chấn địa hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng . Mà lúc, những thứ kia Ma Nhân đã đuổi kịp hắn, toàn bộ ngăn ở trước mặt của hắn!

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia người đeo trường cung nam tử, ở nam tử thân sau nghìn trượng bên ngoài khoảng cách, có một cái thành nhỏ . Mà ở thành lên, đứng rất nhiều người, này lúc, những người này ánh mắt đều tập trung ở bên này .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía trước mặt cách đó không xa tên kia Ma Nhân, trước mắt cái này Ma Nhân hình thể so với lớn hơn một chút, hiển nhiên là dẫn đầu .

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặc thành quyền, sau đó nói: "Các ngươi là muốn một mình đấu đâu? Vẫn là một mình đấu đâu?"

Cái kia cầm đầu Ma Nhân khẽ lắc đầu, "Chúng ta không một mình đấu, chúng ta quần ẩu!"

Dứt lời, thân hình run lên, phi thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới, mà ở hắn sau lưng những người đó cũng toàn bộ đều đồng loạt ra tay!

Quần ẩu!

Dương Diệp khuôn mặt sắc không gì sánh được khó coi, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dữ tợn!

Dương Diệp tay phải đặt ở trước ngực của mình, nhưng sau chợt lôi kéo .

Xuy!

Hắn trên người quần áo và đồ dùng hàng ngày trực tiếp vỡ vụn ra, chuyển chớp mắt, Dương Diệp thân thể chi lên, xuất hiện nhàn nhạt Kim Quang!

Kim Thân Pháp Tướng!

Đây coi như là hắn ẩn giấu một trong những lá bài tẩy, hắn không nghĩ tới, ở bên ngoài hắn đều không dùng qua, mà vừa tới nơi đây, đã bị bức ra một cái con bài chưa lật!

Chẳng qua hết cách rồi, hiện tại không cần, như vậy Kim Thân Pháp Tướng cũng chỉ có thể đi theo hắn cùng nhau xuống đất!

Kim sắc pháp tướng xuất hiện về sau, Dương Diệp sâu hấp một hơi, giờ này khắc này, hắn cảm giác trong thân thể mình mặt, có vô cùng vô tận lực lượng!

Lực lượng!

Rất nhanh, Dương Diệp tay phải chợt hướng phía trước chính là vỗ .

Ầm!

Cái kia trước mặt nhất một gã Minh Cảnh một đoạn cường giả trực tiếp bị hắn một chưởng này vỗ tới mấy ngàn trượng có hơn, thế nhưng, chu vi những thứ kia Ma Nhân đã tới Dương Diệp bốn phía ...

Bành bành bành thình thịch ...

Từng đạo Chưởng Ấn, Quyền Ấn, theo từng cái góc độ không ngừng rơi vào Dương Diệp thân lên, Dương Diệp bản thân cũng bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, thế nhưng, ở chợt lui quá trình bên trong, Dương Diệp song quyền đã ở không ngừng vung ra, đặc biệt tay phải của hắn, mỗi một chưởng rơi xuống, chỉ cần trúng mục tiêu, những thứ kia Ma Nhân không chết cũng bị thương!

Mà những thứ kia Ma Nhân công kích rơi vào hắn thân lên, tuy là hắn lấy cường đại nhục thân ngạnh sinh sinh gánh xuống, thế nhưng, khóe miệng hắn hai bên, đã bắt đầu dần dần tràn ra tiên huyết ...

Sấp sỉ mười tên Minh Cảnh cường giả vây công!

Mà hắn Dương Diệp, bất quá là Chân Cảnh Lục Đoạn!

Cứ như vậy, Dương Diệp liên tục bại lui ... Không đến một khắc đồng hồ, hắn đã lui đủ đủ vạn trượng, ngoại trừ này bên ngoài, hắn thân trên(lên) rất nhiều địa phương, đều đã nghiêm trọng vặn vẹo biến hình!

Xa chỗ, Trường Cung nam tử cùng trên tường thành những người đó lạnh lùng nhìn .

Khoảng chừng quá một khắc đồng hồ sau!

Ầm!

Nhất cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên ở xa chỗ chợt bộc phát ra, những thứ kia vây công Dương Diệp Ma Nhân dồn dập bị đẩy lui ...

"Ha ha ...."

Cái này lúc, đám kia Ma Nhân ở giữa truyền đến Dương Diệp cười điên cuồng âm thanh, "Lão Tử Minh Cảnh, Lão Tử rốt cục đến Minh Cảnh!"

Mọi người: "...."

. . ..

------oOo------

Chương 1937: Chính là muốn dương oai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Dương Diệp điên cuồng cười lớn .

Không thể không nói, lúc này Dương Diệp, là phi thường phi thường chật vật . Tại hắn thân lên, thương tổn vô số, đặc biệt trước cùng phía sau lưng, vài chỗ, đã hoàn toàn biến hình .

Thảm!

Phi thường vô cùng thảm!

Nếu như là thường nhân, bị như này nặng tổn thương, sớm đã quy thiên . Hắn Dương Diệp mặc dù không có quy thiên, thế nhưng cũng không chịu nổi!

Kim Thân Pháp Tướng chỉ là đại phúc độ đề thăng hắn thân thể cường hãn độ, điều này làm cho hắn có ngắn ngủi lấy một địch mười năng lực . Thế nhưng, cái này Kim Thân Pháp Tướng, cũng không phải là vô địch!

Có thể nói, lúc trước, tình cảnh của hắn vẫn là phi thường phi thường không chịu nổi .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đạt được Minh Cảnh một đoạn!

Sở dĩ đột nhiên đạt được Minh Cảnh, cũng không phải ngẫu nhiên, hắn sớm đã là Chân Cảnh Lục Đoạn đỉnh phong, cách Minh Cảnh chỉ kém nửa bước, mới vừa cái kia vừa lộn tử chiến, làm cho hắn đâm tầng kia giấy, trực tiếp đạt tới Minh Cảnh!

Minh Cảnh!

Giữa sân, Dương Diệp chu vi, những thứ kia Ma Nhân hai mặt nhìn nhau, Minh Cảnh rất lợi hại phải không ? Bọn họ đều là Minh Cảnh!

Cái này lúc, một gã Ma Nhân đột nhiên thả người nhảy, hướng Dương Diệp đụng tới .

Dương Diệp sâu hấp một hơi, giờ này khắc này, hắn cảm giác tất cả cũng không giống nhau! Hắn không có ngẫm nghĩ nơi nào không giống với, bởi vì cái kia Ma Nhân đã tới trước mặt của hắn .

Dương Diệp mở mắt nhìn trước mắt Ma Nhân, giơ tay lên chính là một chưởng .

Tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, tên kia Ma Nhân trực tiếp bị một chưởng này rung động đến vạn trượng bên ngoài!

Hết thảy Ma Nhân ngây ngẩn cả người!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn xem bàn tay của mình, giờ khắc này, hắn các phương diện chí ít tăng lên mấy lần . Bất kể là tinh thần, thần hồn, nhục thân, đều đã được đến thật to đề thăng, có thể nói, hắn hiện tại, cùng mới vừa hắn, hoàn toàn chính là hai người!

Kém nửa bước, cũng là chất bất đồng!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn lướt qua bên cạnh những thứ kia Ma Nhân, khóe miệng hắn vui đùa, một cái nụ cười dữ tợn xuất hiện ở khóe miệng của hắn . Sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ!

Tốc độ!

Này thì tốc độ của hắn, ở ban đầu trụ cột lên, chí ít tăng lên gấp ba!

Đừng xem chỉ là gấp ba, cái này đã phi thường vô cùng khủng bố, có thể nói, Minh Cảnh Tứ Đoạn trở xuống cường giả, hắn hiện tại chỉ bằng vào tốc độ là có thể áp chế chết đối phương!

Thình thịch!

Ở Dương Diệp tiêu thất một khắc kia, một tên trong đó Ma Nhân còn chưa kịp phản ứng chính là trực tiếp bay ra ngoài .

Chẳng qua cũng chưa chết, Ma Nhân nhục thân cũng mạnh, hắn trừ phi là dùng kiếm, nếu không..., cũng rất khó một quyền miểu sát một vị Ma Nhân .

Một quyền không được, thế nhưng, hai quyền, ba quyền cũng là có thể ...

Cứ như vậy, giữa sân thế cục nghịch chuyển trong nháy mắt .

Ở thành tường kia trên(lên) mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp dĩ nhiên lấy sức một mình đang đuổi lấy những thứ kia Ma Nhân đánh!

Sở dĩ không cần kiếm, là bởi vì hắn lúc này đây tới Tử Giới mục đích, là đúc luyện chính mình, mà không phải tới giết nhân .

Kiếm, là dùng để giết người!

Hơn nữa, hắn có điểm yêu mến cái loại này từng cú đấm thấu thịt cảm giác . Mỗi một quyền vung ra, hắn có thể đủ cảm nhận được toàn thân mình trên(lên) hạ bắp thịt rung động, cái loại cảm giác này, phi thường vô cùng tuyệt vời .

Giữa sân, Dương Diệp càng đánh càng kích thích, càng đánh càng mạnh hơn . Mà những thứ kia Ma Nhân tắc thì là khổ không thể tả, lúc này Dương Diệp, cùng mới vừa Dương Diệp hoàn toàn là hai người . Dương Diệp hoàn toàn không phòng ngự, bọn họ công kích toàn bộ đều rơi vào hắn thân lên.

Thế nhưng đồng thời, mỗi một lần, Dương Diệp đều nắm đấm cũng sẽ rơi vào bọn họ một người trong đó thân lên.

Nhưng sau vấn đề đến rồi!

Bởi vì bọn họ nắm tay rơi vào Dương Diệp thân lên, Dương Diệp có thể gánh vác, thế nhưng, Dương Diệp nắm đấm rơi vào bọn họ thân lên, bọn họ cũng là không chết cũng bị thương . Bây giờ mặt đất lên, đã nằm bốn năm danh Ma Nhân, mặc dù không có chết, thế nhưng những thứ này Ma Nhân tuy nhiên cũng đã trọng thương, mất đi năng lực hành động!

Rốt cục, có Ma Nhân không tiếp tục kiên trì được!

Trốn!

Bốn năm cái Ma Nhân trực tiếp thân hình lóe lên, hướng xa chỗ bỏ chạy ...

Tại chỗ, Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau thân hình hắn lóe lên, đuổi kịp một tên trong đó Ma Nhân, cả giận nói: "Trốn cái gì ? Lão Tử còn muốn đánh!"

Dứt lời, hắn chợt đấm ra một quyền!

Tên kia Ma Nhân biến sắc, hắn căn bản không dám đón đỡ Dương Diệp nắm đấm, thế nhưng, Dương Diệp nắm đấm quá nhanh quá nhanh, thêm trên(lên) lúc này Dương Diệp bên cạnh không có những người khác kiềm chế, nguyên nhân đây, hắn căn bản không pháp né tránh!

Thình thịch!

Mọi người còn chưa xem tinh tường, tên này Ma Nhân chính là trực tiếp bị Dương Diệp một quyền cho đánh bay ra ngoài . Một quyền đánh bay tên kia Ma Nhân về sau, Dương Diệp vẫn chưa thu tay lại, mà là thân hình run lên, đi tới tên kia Ma Nhân trước mặt, nhưng sau một cước đá vào cái kia Ma Nhân đầu lên.

Thình thịch!

Tên kia Ma Nhân đầu trực tiếp nổ bể ra tới!

Óc nổ tung!

Chẳng qua lúc này, còn lại những thứ kia Ma Nhân, đã đều đào tẩu!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, hắn tham lam hô hấp .

Minh Cảnh!

Hắn không nghĩ tới, chính mình vậy mà lại ở cái này địa phương đề thăng tới Minh Cảnh! Quả nhiên, hầu hết thời gian, chiến đấu là nếu so với đánh ngồi tu luyện tới hữu dụng hơn nhiều.

Cảnh giới đề thăng, không chỉ có tăng lên hắn nhục thân, thần hồn, tốc độ, lực lượng, còn tăng lên một cái thứ trọng yếu nhất .

Đó chính là Kiếm Vực!

Kiếm Vực đề thăng mới là trọng yếu nhất! Dựa theo lúc trước hắn thực lực, hắn Kiếm Vực tối đa chỉ có thể trấn áp một cái Minh Cảnh Ngũ Đoạn cường giả, ở cao, Kiếm Vực liền khó có thể áp chế . Mà bây giờ, hắn Kiếm Vực, ít nhất có thể đủ áp chế Đạo Cảnh trong nghe thấy kỳ cường giả!

Không chỉ có như đây, theo Kiếm Vực đề thăng, hắn ở Kiếm Vực bên trong thi triển Nhất Kiếm Sát Na hoặc Trảm Thiên Rút Kiếm Thuật, cái kia uy lực khẳng định đều đã xảy ra chất biến hóa, đặc biệt Vô Địch Kiếm Trận!

Nói tóm lại, lúc này đây, hắn toàn phương diện đều được đề thăng!

Còn có một chút, một lần này đề thăng, làm cho hắn có thể tiếp tục cùng Thiên Long Dung Hợp!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn xem thân thể của chính mình, lúc này, thân thể hắn ở Hồng Mông Tháp chữa trị xuống, đã gần như hoàn toàn khôi phục .

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân những thứ kia Ma Nhân thi thể, đón lấy, hắn quay đầu nhìn về phía xa chỗ tòa thành nhỏ kia, tiểu thành xuống, là tên kia người đeo trường cung nam tử, nhìn thấy nam tử này, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái nhe răng cười!

"Chết đi cho ta!"

Theo một đạo tiếng hét phẫn nộ ở trong sân vang lên, một đạo tàn ảnh hướng cái kia Trường Cung nam tử bắn mạnh tới .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Xa chỗ, cái kia Trường Cung nam tử nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, khuôn mặt sắc tức thì hơi đổi, bất quá hắn phản ứng không chậm, ở Dương Diệp xuất thủ một khắc kia, hai chi tiễn chính là đã bắn nhanh mà ra . Nhưng mà, cái kia hai chi tiễn còn chưa tới Dương

Diệp trước mặt, chính là trực tiếp bị Dương Diệp một chưởng vỗ thành hư vô!

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp đi tới Trường Cung nam tử trước mặt, nhưng sau một chưởng rơi xuống.

Mà lúc, một mặt màu vàng cái khiên chắn Trường Cung nam tử trước mặt .

Thình thịch!

Cái kia mặt kim sắc cái khiên chặn Dương Diệp một chưởng này, thế nhưng cái kia cường đại lực lượng cũng là làm cho Trường Cung nam tử liền người mang khiên hướng phía sau trọng trọng ném bay ra ngoài .

Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, hắn chợt quay đầu, ở trước mặt hắn, xuất hiện một thanh trường thương, trường thương đâm thẳng hắn giữa chân mày!

Dương Diệp giơ tay lên chính là một chưởng!

Thình thịch!

Trường thương bay ngược về tới cái kia trên tường thành nhất danh người đàn ông trung niên trong tay!

"Ngươi là người phương nào!" Người đàn ông trung niên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp .

Dương Diệp không trả lời người đàn ông trung niên, hắn quay đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia Trường Cung nam tử, sau một khắc, cả người hắn bạo xạ mà ra .

Dương Diệp tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã tới người đàn ông trung niên trước mặt, nhưng sau đấm ra một quyền .

Mà cái kia Trường Cung nam tử phản ứng cũng không chậm, ở Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt hắn lúc, cả người hắn cũng là hướng lui về sau nghìn trượng, cùng này đồng thời, mấy chục mũi tên hướng Dương Diệp bắn nhanh đi . Nhưng mà, những thứ này tiễn vừa xong Dương Diệp trước mặt, chính là trực tiếp bị Dương Diệp cho một chưởng đánh thành hư vô!

Dương Diệp đang chuẩn bị tiếp tục xuất thủ, mà lúc, trên tường thành cái kia danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, một thanh trường thương đâm thẳng hắn giữa chân mày .

Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, thân thể hướng bên phải lệch một cái, tránh thoát cái này trí mạng một thương, cùng này đồng thời, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, cả người lấn người mà lên, một quyền hướng cái kia người đàn ông trung niên đánh tới!

Thình thịch!

Cái kia người đàn ông trung niên trực tiếp bị một quyền này cho oanh đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Thừa dịp ngươi bệnh đòi mạng ngươi, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người giống như một chi tên rời cung bắn nhanh mà ra .

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên hơi biến sắc mặt, tay phải cầm trường thương trong tay chợt hướng về phía trước mặt chính là đập một cái .

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia người đàn ông trung niên liền người đeo thương lần nữa bị chấn động bay ra ngoài! Mà tại đây bay ra ngoài một khắc kia, Dương Diệp cũng là quỷ dị xuất hiện ở hắn thân về sau, nhưng sau một quyền hướng về phía người đàn ông trung niên đầu đánh tới!

Lấy hắn bây giờ lực lượng, một quyền này nếu là trúng, cái kia người đàn ông trung niên đầu nhất định là muốn nở hoa đấy!

Chẳng qua ở nơi này lúc, hai chi trường tiễn màu vàng óng đột nhiên phá khoảng không mà đến, trực tiếp đâm vào quả đấm của hắn lên, cái này hai chi tiễn mặc dù không có ăn bắn thủng quả đấm của hắn, nhưng là lại làm cho quả đấm của hắn chếch đi ra .

Cái kia người đàn ông trung niên bắt lại cái này cơ hội, xoay người hướng về phía Dương Diệp chợt chính là đảo qua .

Thình thịch!

Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui đến trăm trượng có hơn!

"Ngươi đến tột cùng là người phương nào!" Người đàn ông trung niên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy đề phòng màu sắc .

Dương Diệp không để ý tới cái kia người đàn ông trung niên, mà là quay đầu nhìn về phía phía trước cái kia Trường Cung nam tử, "Phía trước, ngươi bắn ta nhiều như vậy tiễn, có phải hay không rất thoải mái ?"

Trường Cung nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi tự tiện xông vào chúng ta tọa! Cho nên, đáng chết!"

"Tự tiện xông vào các ngươi địa bàn ?"

Dương Diệp cười gằn cười, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Lão Tử hiện tại liền xông, các ngươi tới cắn ta a!"

Hắn tự nhiên là phi thường hỏa, phía trước, như không phải hắn nhục thân quá mạnh, hắn khả năng liền đã ngã vào cái này Trường Cung nam tử tiễn hạ .

"Các hạ đến tột cùng là ai!" Dương Diệp thân về sau, cái kia người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Nơi đây là Thiên Cư Tiểu Thành, các hạ ..."

"Lão Tử quản ngươi cái gì thành!"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xoay người nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên: "Hiện tại, ta chỉ muốn giết cái này cầm tên bắn ta người, ngươi ở đây xuất thủ, Lão Tử nay ngày liền ngươi cũng giết ."

"Khẩu khí thật là lớn! Chính là Minh Cảnh, dám tới ta Thiên Cư tiểu thành dương oai!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự xa chỗ tường thành bên trên truyền đến, cùng này đồng thời, một khí tức cường đại phi thẳng đến Dương Diệp nghiền ép mà tới.

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong tay đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm, sau một khắc, một kiếm chém ra!

Xuy!

Xa chỗ, thành tường kia trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm phân ra .

Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng thành tường kia chậm rãi đi tới, "Lão Tử hôm nay chính là muốn dương oai!"

....

------oOo------

Chương 1938: Nhị Đế Một Trong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa xa, tường thành bị một phân thành hai.

Trên tường thành mọi người thất kinh!

Tất cả mọi người nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ kiêng kỵ!

Phía dưới, Dương Diệp cầm theo kiếm hướng phía cái kia đã bị một phân thành hai cửa thành đi đến. Ở đằng kia gãy lìa trên cửa thành phương, có một người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên này, chính là trước kia đã nói rồi đấy người nọ!

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua kiếm trong tay của Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp không nói nhảm, giơ tay liền một kiếm!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang lên, một đạo kiếm khí phá không mà đi. Tốc Độ Chi Khoái, trong tràng đại đa số người căn bản không có thấy rõ.

Ầm!

Xa xa, trung niên nam tử kia lúc trước chỗ đứng, trực tiếp bị một kiếm này chém thành bột mịn, mà trung niên nam tử kia tự mình thì cũng bị đẩy lui trọn vẹn mấy trăm trượng!

Trường kiếm trong tay của Dương Diệp trực chỉ trong thành kia vẻ mặt khiếp sợ trung niên nam tử, “tại cho ta lải nhải một chữ nhìn xem!”

Nói xong, đột nhiên hắn quay người, nhìn về phía cái kia cách đó không xa trong mắt đồng dạng tràn ngập kiêng kỵ nam tử cầm súng.

Không có chút nào nói nhảm, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia nam tử cầm súng bắn mạnh tới.

Nam tử cầm súng kinh hãi, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng bắt đầu khởi động, ngay sau đó, hai tay nắm trường thương đối với lên trước mặt mãnh liệt một chính là một bổ.

Này vừa bổ, trực tiếp đem không gian chung quanh đều cho đánh rách ra!

Nhưng mà từng cái

Bành!

Nam tử cầm súng liền người đeo thương trực tiếp bay đến mấy ngàn trượng có hơn, vừa dừng lại một cái, trong miệng chính là phún ra một ngụm tinh huyết, mà lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên, toàn thân tóc gáy đều là bị dựng lên.

Bởi vì một thanh kiếm đã xuất hiện ở giữa lông mày của hắn!

Một kiếm này, so với trước đó một kiếm kia ít nhất nhanh gấp mấy lần!

Một kiếm nháy mắt!

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, đạo kiếm quang kia trực tiếp từ nam tử cầm súng giữa lông mày xuyên qua.

Nam tử cầm súng thân thể trực tiếp cương cứng, rất nhanh, hắn trong mắt sắc thái bắt đầu tiêu tán...

Hai kiếm nháy mắt giết cường giả Minh Cảnh Tam Đoạn!

Lúc này đây, trong mắt tất cả mọi người đã không phải là kiêng kị, mà là rung động, còn có một tia sợ hãi!

Xa xa, kiếm thu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nơi xa cái kia trường cung nam tử, “tới phiên ngươi!”

Nói xong, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “các hạ đây là muốn hướng Thiên Cư

Thành ta tuyên chiến sao?"

Theo một thanh âm rơi xuống, một hắc bào lão giả không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Văn Cảnh cường giả!

Thiên Cư Thành!

Dương Diệp nhíu mày, nghĩ một lát, hắn rốt cuộc nhớ tới. Cái này thật giống như chính là khu vực này kia là cái gì ba một trong những đại thế lực!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, âm thầm, xuất hiện một vài đạo mịt mờ mà lại khí tức cường đại. Này vài đạo khí tức, nhao nhao đã đạt tới Đạo Cảnh!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn về phía xa xa lão giả kia, "hướng Thiên Cư Thành tuyên chiến? Tạm thời còn không có có ý nghĩ này." Vừa nói, hắn nhìn lướt qua xa xa cái kia nam tử cầm súng thi thể, sau đó lại nói: "Lúc trước, ta chỉ là đi ngang qua nơi đây, nhưng mà, các ngươi nhưng ra tay với ta, như thế nào, cảm thấy ta dễ khi dễ?"

Lão giả trầm giọng nói: "Sở dĩ ra tay với ngươi, là bởi vì ngươi đem Ma Nhân mang theo."

Ma Nhân!

Dương Diệp nhẹ cười cười, "ta bị Ma Nhân đuổi giết, không cẩn thận đi ở đây, nhưng mà, các ngươi nhưng đối với ta bắn tên trộm, nếu như không phải là ta còn có chút bổn sự, chỉ sợ, hiện tại ta đã là một cỗ thi thể. Hiện tại, ta muốn câu trả lời thỏa đáng."

Nói rõ!

Lão giả sắc mặt âm trầm xuống, "các hạ giết ta Thiên Cư Thành một người, hơn nữa hủy diệt rồi Thiên Cư Thành ta phụ thuộc thành tường thành, sau đó còn muốn tìm chúng ta muốn giao cho? Chẳng lẽ, các hạ cho rằng Thiên Cư Thành chúng ta dễ khi dễ?"

"Thiên Cư Thành dễ khi dễ?"

Dương Diệp trong mắt có chút một chuyến, sau đó mãnh liệt mà quát: "Ngươi Thiên Cư Thành không dễ ức hiếp, chẳng lẽ Ác Lang Đoàn ta liền dễ khi dễ?"

Ác Lang Đoàn này, dĩ nhiên chính là chỉ phiến khu vực này ba một trong những đại thế lực mặt khác Nhất Phương Thế Lực!

“Ngươi là Ác Lang Đoàn đấy!” Lão giả trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Đừng kéo những cái kia có hay là không, hiện tại, các ngươi có cho ta hay không một cái công đạo!”

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như không cho chứ?”

“Ta đây liền chính mình cho mình nói rõ!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện ở trong tràng, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Lúc này Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt, đã không phải ban đầu một kiếm kia nháy mắt.

Trong tràng, ngoại trừ lão giả cùng âm thầm cái kia vài đạo khí tức cường đại ra, người còn lại, căn bản không nhìn thấy Dương Diệp một kiếm này!

Bởi vì quá là nhanh!

Lão giả kia tuy rằng thấy được, nhưng mà, hắn nhưng không cách nào ngăn cản!

Tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, xa xa cái kia trường cung nam tử sắc mặt tím mặt đại biến, thoáng qua, một mặt màu vàng tấm thuẫn xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Mà lúc này, kiếm quang đã tới!

Xùy~~!

Đạo kiếm quang kia trực tiếp từ màu vàng kia tấm thuẫn xuyên qua, tốc độ kia không chỉ có, lần nữa mặc qua cái kia trường cung nam tử thân thể.

Trong nháy mắt, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Một hơi về sau, cái kia trường cung nam tử trước mặt màu vàng tấm thuẫn tách ra, cùng một trong nảy sinh tách ra, còn có cái kia trường cung nam tử thân thể.

Lúc này đây, tấm chắn của hắn không có ở có thể giữ được mạng của hắn!

Gặp đến trong sân một màn này, lão giả kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “tự tìm cái chết!”

Nói xong, kia liền muốn ra tay.

“Chậm đã!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ trong thành kia truyền đến, rất nhanh, tất cả mọi người quay đầu nhìn về phía trong thành.

Tại trong thành kia, một Thanh Niên Nam Tử chậm rãi đi ra. Thanh Niên Nam Tử ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, đang mặc một bộ cẩm bào, trên người mang theo một cỗ ung dung khí chất.

Nhìn thấy thanh niên này, trước mặt Dương Diệp tên lão giả kia sắc mặt hơi đổi một chút, sau đó vội vàng xuất hiện ở thanh niên kia trước mặt, “Thiếu chủ, sao ngươi lại tới đây?”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Bên này xảy ra sự tình, phụ thân bảo ta tới xem một chút!”

Lão giả nói: “Thuộc hạ sẽ xử lý tốt!”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Không sao, việc này giao cho ta đi!”

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó lui về sau lưng của Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không biết các hạ xưng hô như thế nào!”

Dương Diệp quan sát một chút Thanh Niên Nam Tử, sau đó nói: “Dương Diệp!”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Ta là Tần Xuyên.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua một bên hai cỗ thi thể, “chuyện lúc trước, ta đã biết rồi đại khái. Dương Huynh, chúng ta tới đánh cho đánh cuộc nhỏ, như thế nào?”

“Đánh bạc?”

Dương Diệp cười nói: “Cái gì đánh bạc?”

Tần Xuyên nói: “Ngươi giết ta người, ta bất kể là nguyên nhân gì, ta chỉ biết là ngươi giết ta người. Hai người chúng ta so một chút, mười chiêu bên trong, đánh bại không ngươi rồi, ta để cho ngươi rời đi. Nhưng mà, nếu là ngươi bị đánh bại ta, ta cũng cần ngươi gia nhập Thiên Cư Thành ta, phục vụ cho ta!”

Gia nhập Thiên Cư Thành!

Dương Diệp nhẹ cười cười, “nhưng nếu như ta không thì sao?”

Tần Xuyên nói: “Nếu như ngươi cảm thấy ngươi có thể từ mấy Văn Cảnh cường giả trước mặt đào tẩu, ngươi đại khái có thể thử xem!”

Mười chiêu!

Dương Diệp quan sát một chút Tần Xuyên này, hắn nhìn không thấu đối phương cảnh giới, đối phương cho cảm giác của hắn, có chút thâm bất khả trắc.

Không phải là một một người đơn giản!

Từ lão giả kia thái độ đối với Tần Xuyên này có thể thấy được, lão giả kia đối với tôn kính của Tần Xuyên này, là phát ra từ phế phủ, mà không phải là bởi vì Tần Xuyên này là cái gì Thiếu chủ.

Có thể làm cho một Văn Cảnh cường giả tôn kính như vậy, người này, hiển nhiên không phải là một cái gì người đơn giản!

Bất quá, Dương Diệp hắn thì sợ gì?

Dương Diệp cười nói: “Mười chiêu đánh bại ta, đến, để cho ta nhìn xem, ngươi muốn như thế nào mười chiêu đánh bại ta!”

Tần Xuyên cười cười, “như ngươi mong muốn!”

Nói xong, đột nhiên hắn quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, thứ nhất chỉ đối với Dương Diệp điểm ra.

Dương Diệp cũng không sử dụng kiếm, mà là đấm ra một quyền.

Nhưng mà, khi hắn nắm đấm đánh vào Tần Xuyên kia trên ngón tay lúc, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, bởi vì tại trước mặt hắn Tần Xuyên này, căn bản không phải chân chính bản thể. Dương Diệp phản ứng cực nhanh, quay người chính là một quyền...

Nhưng mà, quyền rơi vào khoảng không!

Sau lưng hắn căn bản không có người!

Ngay tại lúc này, một cái ngón tay không có dấu hiệu nào điểm vào trên lưng hắn.

Bành!

Dương Diệp cả người nhất thời bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, khi hắn lui quá trình lúc, Tần Xuyên kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tại khóe miệng của hắn, mang theo một tia tà mị dáng tươi cười.

Dương Diệp lại đấm một quyền oanh ra, nhưng mà, một quyền này như trước rơi vào khoảng không!

Cả cái không gian kịch liệt run lên!

Mà đúng lúc này, Tần Xuyên kia xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, cùng lúc đó, một cái bàn tay dính vào trên lưng Dương Diệp.

Bành!

Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến xa xa chấn bay ra ngoài. Nhưng mà, khi hắn bay ra ngoài một khắc này, Tần Xuyên kia lại quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không ra quyền, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại!

Từ tình huống vừa rồi đến xem, tốc độ của đối phương quá nhanh, dựa vào mắt thường, căn bản thấy không rõ đối phương, không chỉ có thấy không rõ đối phương, còn dễ dàng bị đối phương mê hoặc. Bởi vậy, hắn lựa chọn không cần mắt đến xem, mà là dụng tâm đến xem!

Lúc này, một cái tay đột nhiên khắc ở trước ngực hắn.

Xuất hiện không có dấu hiệu nào, Dương Diệp như trước không cách nào tránh né. Nhưng mà, tay của Dương Diệp cũng triển khai!

Thình thịch!

Hai đạo tiếng rên ở giữa sân vang lên.

Theo này hai đạo rên tiếng vang lên, hai đạo nhân ảnh bay thẳng đến hai bên tách ra.

Này hai đạo nhân ảnh, đúng là Dương Diệp cùng Tần Xuyên kia!

Tần Xuyên nhìn nhìn trước ngực của chính mình, tại trước ngực hắn, có một đạo dấu quyền, đây là hắn vừa rồi một chưởng xếp hạng Dương Diệp trước ngực lúc, Dương Diệp trở tay lưu trên người hắn đấy.

Tần Xuyên thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “thân thể rất mạnh, phản ứng cũng rất mạnh, rất không tồi!”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, kia đã tới đỉnh đầu của Tần Xuyên, thoáng qua, một cái hư ảo long trảo từ không trung đối với Tần Xuyên kia mãnh liệt chụp được.

Bành!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, không phải là Tần Xuyên, mà là Dương Diệp!

Lúc này, Tần Xuyên kia đột nhiên chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “ngươi là nhân loại, nghĩ đến hẳn nghe qua Nhân Tộc chúng ta có một Vương, nhị đế, ba thánh tử, sáu kiệt xuất mới, biết ta là ai sao?”

Nói đến đây, Tần Xuyên khóe miệng hơi cuộn lên, “ta chính là nhị đế một trong!”

...

PS: Không thể tưởng được cái gì mượn cửa và lý do... Nhận tội... Có cái gì bất mãn, cứ việc phát tiết, ta cam đoan không nói lại...

; Kỳ thật, ta sớm có thể khảo thi khoa hai. Nhưng không có cách nào nữ phiếu vé kỹ thuật còn không được, nếu như bây giờ ta khảo thi, mỗi ngày một người nàng buổi tối đi luyện xe, mười một mười hai điểm mới về nhà, thật sự lo lắng, tất cả, tiếp tục cùng nàng cùng một chỗ luyện... Sau đó trong khoảng thời gian này sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi, cùng thời gian gõ chữ, hoàn toàn loạn hết.

; Xin lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1939: Ai Dám Động Đến Người Của Lão Nương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhị đế!

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực của chính mình, tại trước ngực hắn, có một đạo sâu đậm chưởng ấn.

Vừa rồi hắn một chưởng kia chụp được lúc, đối phương so với hắn trước một bước một chưởng vỗ tại ngực của hắn.

Cái này là tại sao là hắn bay ra ngoài, mà không phải trước mắt Tần Xuyên này!

Tốc độ của đối phương rất nhanh!

Bất quá còn tốt, một chưởng này, cũng không có cho hắn tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Tần Xuyên kia, giờ phút này, Tần Xuyên đã đi tới trước mặt hắn mấy trượng vị trí, Tần Xuyên mỉm cười, mang trên mặt thong dong cùng nụ cười tự tin, “còn muốn tiếp tục không?”

“Nếu không thì sao?”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Trong tràng, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, hai đạo nhân ảnh bay thẳng đến hai bên liên tục nhanh lùi lại. Nhưng mà sau một khắc, hai người vừa lại hướng phía lẫn nhau bắn mạnh tới.

Dương Diệp cũng không sử dụng kiếm!

Vẫn là câu nói kia, sử dụng kiếm, cái kia chính là muốn giết người. Mà bây giờ, hắn không muốn giết người, thầm nghĩ chiến đấu, thoải mái đầm đìa chiến đấu. Đặc biệt là vừa đạt tới Minh Cảnh về sau, hắn càng cần nữa chiến đấu, hắn muốn lợi dụng chiến đấu để kích thích thân thể mình tiềm năng!

Mà trước mắt nam tử này, vừa vặn thích hợp bồi luyện!

Bởi vì đối phương, thật sự đủ mạnh!

Tốc độ của Tần Xuyên, kể cả hắn chiến đấu ý thức, không có chút nào yếu Dương Diệp, thậm chí tốc độ của đối phương còn còn nhanh hơn Dương Diệp, bất quá, đối phương cũng có chỗ thiếu hụt, cái kia chính là thân thể không có Dương Diệp mạnh mẽ.

Nhưng mà, tốc độ của đối phương đền bù điểm này chưa đủ!

Hai người giao thủ vô cùng nhanh, trong tràng ngoại trừ mấy Đạo Cảnh cường giả bên ngoài, người còn lại căn bản nhìn không tới hai thân thể của con người quỹ tích.

Bành bành bành bành...

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng ở giữa sân vang lên, tại hai người điên cuồng chiến đấu dưới, trong tràng không gian chung quanh bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Hai người dưới chân vùng đất kia, đã sớm than lún xuống hãm.

Ước chừng hơn một canh giờ, Dương Diệp cùng Tần Xuyên kia đột nhiên ngừng lại!

Giờ này khắc này, Tần Xuyên trên mặt đã trải qua nhiều vẻ ngưng trọng.

Mà Dương Diệp trên mặt, tức thì tràn đầy vẻ hưng phấn. Cùng Tần Xuyên này kịch chiến, để cho hắn thu hoạch rất nhiều.

“Ngươi đang ở đây lấy ta làm bồi luyện!” Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, “mười chiêu đã qua, ngươi cũng không có đánh bại ta, cho nên, ta hiện tại muốn đi!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

“Chậm đã!” Lúc này, sau lưng truyền đến thanh âm của Tần Xuyên.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Tần Xuyên, “như thế nào? Đổi ý?”

Tần Xuyên khẽ lắc đầu, “tự nhiên không phải. Ngươi vừa từ bên ngoài tiến đến?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Tần Xuyên trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Có hứng thú hay không làm một trận một phen đại sự?”

“Đại sự?” Dương Diệp khó hiểu.

Tần Xuyên mỉm cười, “ngươi cũng đã biết, Nhân Tộc cùng Thiên Tộc, còn có Vu Tộc, cùng với Ma Tổ cùng bách tộc những cái kia đứng đầu nhất thiên tài đều tại sao?”

“Ở chỗ này?” Dương Diệp nói.

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, “hay là tại này. Thiên tài chân chính, đều đi không ngừng đột phá chính mình, bọn hắn sẽ đi chỗ nguy hiểm nhất rèn luyện chính mình. Mà ở trong đó, chính là chỗ nguy hiểm nhất. Các tộc đứng đầu nhất những thiên tài kia, cơ bản đều tới cái địa phương này.”

Nói đến đây, hai tay của hắn hướng hai bên vươn ra, “cái chỗ này, cơ hình địa phương, sở dĩ không có bị bách tộc liên thủ tiêu diệt, cũng là bởi vì nơi đây còn có tác dụng của nó, mà tác dụng của nó, chính là rèn luyện các tộc thiên tài!”

“Lời ngươi nói đại sự là cái đại sự gì?” Dương Diệp hỏi.

Tần Xuyên khóe miệng hơi cuộn lên, “giết người!”

“Giết người?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Tần Xuyên nói: “Muốn ở chỗ này sinh tồn, nhất định phải giết người. Chúng ta không giết người khác, người khác thì sẽ tới giết chúng ta. Tranh đoạt! Biết rõ vừa rồi ít Ma Nhân kia vì sao ăn thịt người sao? Bọn hắn ăn không phải người, mà là trên người Linh khí, huyết khí, Linh Hồn Lực, cùng với Tinh Thần Lực. Bọn hắn cắn nuốt càng nhiều, cũng thì sẽ càng mạnh mẽ!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Tần Xuyên lại nói: “Đi vào cái chỗ này, ngươi đầu tiên nghĩ không phải là tu luyện, mà là vẫn còn sống. Chỉ cần ngươi muốn còn sống, ngươi thì sẽ trở nên mạnh mẽ. Ở chỗ này, chỉ có hai loại người, người sống, người chết!”

Nói đến đây, hắn nhẹ cười cười, sau đó lại nói: “Còn nữa, đừng nghĩ đơn đả độc đấu, lúc trước ta lúc mới tới, cũng muốn đơn đả độc đấu, nhưng mà, làm bị người liên thủ vây công về sau, ta biết ngay, đây là một cái vô cùng ngu xuẩn ý tưởng. Ngươi có thể đánh nhau ba cái, năm cái, nhưng mà, ngươi có thể đánh nhau ba mươi, năm mươi cái sao?"

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta không thích lục đục với nhau!"

"Không có lục đục với nhau!"

Tần Xuyên nói: "Tại Thiên Cư Thành, không người nào dám lục đục với nhau, cũng sẽ không. Bởi vì ở chỗ này, chúng ta những người này nếu không phải đoàn kết, cái kia tất nhiên sẽ bị còn lại thế lực còn muốn ít Thần Bí Sinh Vật kia tiêu diệt!"

"Thần Bí Sinh Vật?" Dương Diệp nói: "Đó là cái gì?"

Tần Xuyên nói: "Tại chúng ta khu vực này chung quanh, là mênh mông bát ngát sơn mạch, dãy núi này tên hắc ngục sơn mạch. Tại đây mờ mịt bên trong dãy núi, có thật nhiều thần bí mà lại sinh vật mạnh mẽ." Nói đến đây, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm tăng thêm: "Phi thường cường đại!"

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó lắc đầu, hắn quay người biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, Tần Xuyên trong mắt hiện lên vẻ thất vọng, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Tần Xuyên, sau đó chân thành nói: "Ta nguyện ý gia nhập Thiên Cư Thành!"

Tần Xuyên nao nao, rất nhanh, hắn nhìn về phía sau lưng của Dương Diệp, thoáng qua, sắc mặt hắn tím mặt biến đổi, bởi vì ở đằng kia nghìn ngoài... Trượng, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đám Ma Nhân, khoảng chừng hơn ba mươi.

"Rút lui!" Tần Xuyên quyết định thật nhanh.

Nói xong, kia cùng bên cạnh mọi người không chút lựa chọn xoay người rời đi.

Dương Diệp tự nhiên cũng thế, làm trò đùa, hắn mặc dù bây giờ đã đạt đến Minh Cảnh, nhưng mà, một ít bầy Ma Nhân, thấp nhất đều là Minh Cảnh cường giả, trong đó, còn có mấy tên đã đạt tới Đạo Cảnh! Nếu như bị những người này vây quanh, hắn tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy!

Trốn!

Tại Tần Xuyên đoàn người dưới sự dẫn dắt, mọi người tiến vào trong thành, sau đó từ thành cửa sau một loạt mà ra.

Ở trước mặt của đám người Tần Xuyên, là một mảnh bằng phẳng bình nguyên, nhìn không thấy đầu!

Mà ở sau lưng mọi người, là cái kia chừng ba mươi Ma Nhân, ít Ma Nhân này, theo đuổi không bỏ.

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp cùng bên cạnh hắn mấy ông già, “chúng ta lưu lại!”

Dương Diệp sửng sốt, “không có lầm chứ?”

Tần Xuyên trầm giọng nói: “Chúng ta nếu không phải lưu lại ngăn cản bọn hắn, chúng ta tuy rằng có thể đào tẩu, nhưng mà, bên cạnh chúng ta những người này, toàn bộ đều phải chết!”

Nói xong, Tần Xuyên cùng bên cạnh ba Đạo Cảnh cường giả toàn bộ ngừng lại.

Dương Diệp do dự một chút cũng dừng lại, nhìn xem ba mươi mấy Ma Nhân kia chạy như điên tới, Dương Diệp cũng là nhịn không được tê cả da đầu.

Bọn này Ma Nhân bên trong, Văn Cảnh cường giả, khoảng chừng bốn tên!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Chúng ta không phải là muốn chơi với bọn hắn mạng chứ?”

Tần Xuyên nói: “Tạm thời được liều mạng, chúng ta ngăn chặn một hồi, viện binh tối đa nửa khắc đồng hồ sẽ đến!”

Nghe được có viện quân, trong lòng Dương Diệp lập tức buông lỏng, tuy rằng hắn cũng là loại người hung ác, nhưng mà, năm cái đánh ba mươi, thật sự là không đáng tin cậy a!

Tần Xuyên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “các vị, liều mạng đi!”

Nói xong, hắn chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một luồng sáng hướng phía ba mươi Ma Nhân kia vọt tới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Xuyên kia, khẽ gật đầu, đây mới thật sự là thiên tài a. Như lúc trước hắn gặp phải cái gì kia sáu kiệt xuất mới... Cái loại này là mặt hàng gì...

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, xa xa đám kia Ma Nhân bên trong, cầm đầu một Ma Nhân đột nhiên nhìn về phía hắn, “Là ngươi giết tộc nhân ta?”

Dương Diệp nhìn về phía Ma Nhân này, “không là ta!”

“Chính là hắn!” Lúc này, Ma Nhân kia bên cạnh, mặt khác một Ma Nhân đột nhiên nói.

Dương Diệp: “...”

“Chết đi cho ta!”

Cái kia cầm đầu Ma Nhân thanh âm rơi xuống, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đường thật dài hắc quang hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà tới. Những nơi hắn đi qua, không gian trực tiếp bị đánh rách ra, không chỉ có như thế, cái kia khí thế cường đại trực tiếp liền đem Dương Diệp đè hướng về sau liên tục nhanh lùi lại!

Thật mạnh!

Đây là ý của Dương Diệp giờ phút này.

Không dám khinh thường, Dương Diệp cổ tay khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, đạo đạo kiếm quang bắn ra.

Nhưng mà, hắn những kiếm này quang trực tiếp bị khí thế của Ma Nhân kia đè lại!

Bành bành bành!

Trong tràng, Dương Diệp cả người mang kiếm không ngừng hướng về sau nhanh lùi lại, bất quá, khi hắn lui trong quá trình năm, tầm mười thanh khí kiếm trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Ma Nhân kia, trong chốc lát, vô số kiếm quang trực tiếp đem Ma Nhân này bao phủ!

Nhưng mà từng cái

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, những cái kia bao bọc kiếm quang của Ma Nhân lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Xa xa, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt vô cùng ngưng trọng lên. Ma Nhân này, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Đối phương mặc dù chỉ là Minh Cảnh hai đoạn cảnh giới, nhưng mà thực lực này, tuyệt đối có thể so với phía ngoài thạch đoạn cường giả!

Không dám ở chút nào lòng khinh thị, Dương Diệp cầm kiếm dán ở giữa lông mày, sau một khắc, Kiếm Vực xuất hiện ở bốn phía, thoáng qua, một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Kiếm Vực thêm một kiếm nháy mắt!

Một kiếm này, không chỉ có tốc độ nhanh đến mức cực hạn, lực lượng kia cũng là cực kỳ khủng bố, Kiếm Khí qua, không gian trực tiếp bị xé mở tới.

Bành!

Tên kia cầm đầu Ma Nhân trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho chấn đến mấy trăm trượng có hơn!

Kia sau khi dừng lại, nhìn nhìn trước ngực mình, tại trước ngực của hắn, có một đạo sâu đậm vết kiếm, máu tươi, chính không ngừng từ trong đó tràn ra.

“Tự tìm cái chết!”

Ma Nhân kia thần sắc lập tức dữ tợn, thân hình run lên, lần nữa hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Cách đó không xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, ánh mắt cũng dần dần băng lạnh xuống, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, một đạo tiếng xé gió đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi truyền đến, thoáng qua từng cái

Bành!

Tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Ma Nhân kia trực tiếp bị một vật đập trúng mấy ngàn trượng có hơn.

“Ai dám động đến lão người của nương?”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ từ Dương Diệp sau lưng truyền đến!

...

------oOo------

Chương 1940: Thiên Cư Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Dương Diệp quay đầu, khi hắn bên phải, xuất hiện một tên khôi ngô nữ tử. Cô gái này hình thể lớn vô cùng, là chính gấp đôi thường nhân không ngừng, đối phương chân kia, gần như sắp so với bản thân của hắn eo đều còn lớn hơn.

Mà ở trong tay của đối phương, nắm một cây Lang Nha Bổng!

Căn này Lang Nha Bổng to lớn, cũng là vượt qua tưởng tượng của Dương Diệp, có thể nói, hắn cùng với Lang Nha Bổng này đứng chung một chỗ, khả năng còn không có Lang Nha Bổng này đại!

Vừa rồi cái kia cầm đầu Ma Nhân liền là bị Lang Nha Bổng này đánh bay đấy!

Bưu hãn nữ tử đem Lang Nha Bổng vác lên vai, chậm rãi hướng phía đám kia Ma Nhân đi đến, “các ngươi những thứ này tạp chủng, bình thường chúng ta nước sông không phạm nước giếng, hôm nay các ngươi nổi cơn gì? Cũng dám đến Thiên Cư Thành ta ngang ngược, có phải hay không ngại mạng quá dài a?”

Nói xong, trong tay nàng Lang Nha Bổng đột nhiên bay ra ngoài.

Bành bành bành!

Xa xa, có ba Ma Nhân trực tiếp bị căn này Lang Nha Bổng oanh té bay ra ngoài...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp đã hoàn toàn ngây người.

Cái kia bay ra ngoài ba người, cũng đều là Minh Cảnh cường giả hai đoạn cường giả a! Cứ như vậy bị một côn nện đã bay...

“A Man, là người của ngươi trước hết giết người của chúng ta!”

Ngay tại lúc này, cái kia cầm đầu Ma Nhân đứng dậy, “Là các ngươi trước khơi mào!”

Nghe vậy, tên là A Man nữ tử chân mày cau lại, nàng quay đầu nhìn về phía một bên vết thương chằng chịt Tần Xuyên, “tiểu tử ngươi ra tay trước?”

Tần Xuyên cười khổ, sau đó nói: “Man tỷ, ngươi nói, ta dám vi phạm mệnh lệnh của ngươi sao?”

“Vậy là chuyện gì xảy ra?” A Man nói.

Tần Xuyên nhìn về phía Dương Diệp, “man tỷ, là vị huynh đệ kia, hắn vừa từ bên ngoài đến, không biết làm thế nào trêu chọc ma Nhân Tộc, Trời đưa Đất đẩy làm sao mà đến đến nơi này của chúng ta, sau đó... Dù sao, hắn hiện tại gia nhập Thiên Cư Thành chúng ta rồi. Đại khái chính là như vậy chuyện quan trọng!”

A Man kia quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, nàng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp!

Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên!

Bởi vì đối phương xuất hiện tại trước mặt hắn, hắn một chút cũng không có cảm giác được!

A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau một khắc, một cỗ uy áp đột nhiên bao phủ Dương Diệp.

Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp thân thể trực tiếp ngã xuống. Cũng may hắn phản ứng nhanh, vội vàng chĩa vào cỗ uy áp này. Nhưng mà, uy áp nhưng là càng ngày càng nặng, càng ngày càng mạnh...

Dương Diệp nhìn thẳng A Man, A Man cũng cùng Dương Diệp đối mặt.

Uy áp càng ngày càng nặng!

Đến cuối cùng, Dương Diệp trên trán, mồ hôi lạnh dần dần hiển hiện. Cùng lúc đó, toàn thân hắn phát ra BA~ tiếng tí tách, đó là xương cốt đang ma sát!

Một lát sau, trên thân Dương Diệp cái kia cỗ uy áp đột nhiên biến mất.

Lúc này, A Man nhẹ gật đầu, “không sai!”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía chỗ xa kia Ma Nhân, “người này, bây giờ là Thiên Cư Thành ta được rồi. Cho nên, các ngươi cút đi!”

Xa xa, cái kia cầm đầu Ma Nhân sắc mặt vô cùng khó coi, “A Man, ngươi đây là muốn cùng Ma Nhân Quật chúng ta...”

“Có ở đây không biến, lão nương sẽ giết các ngươi!” A Man đột nhiên nói.

Nghe vậy, đám kia Ma Nhân sắc mặt hơi đổi một chút, cái kia cầm đầu Ma Nhân không dám đang nói cái gì, sự lạnh lùng nhìn thoáng qua A Man bên cạnh Dương Diệp, sau đó mang theo sau lưng mọi người quay người rời đi.

Lúc này, A Man đột nhiên nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, “mấy ngày này, cũng đừng có ra Thiên Cư Thành rồi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

A Man nhìn về phía xa xa, “người của Ma Nhân Quật, không chỉ có tàn nhẫn, còn bao che khuyết điểm. Bọn hắn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ, cho nên, nếu như ngươi không muốn chính mình xảy ra vấn đề, liền dừng lại ở Thiên Cư Thành đi!”

Nói xong, nàng nhìn về phía một bên đám người Tần Xuyên, “đi, trở về!”

Tại A Man dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp một nhóm người đi tới Thiên Cư Thành.

Thiên Cư Thành, không lớn, là một cái thành nhỏ, hơn nữa còn có chút cũ nát. Trên tường thành, có tầm mười tên thanh niên, những thứ này thanh niên có ngồi dưới đất, có dựa vào ở trên tường, còn có nằm... Mà khi thấy A Man khi đi tới, những thứ này thanh niên sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó toàn bộ đứng lên, dựng ở trên tường thành, nhìn không chớp mắt, tựa như một thanh kiếm sắc!

Phía dưới, A Man cười lạnh, “mấy người các ngươi, hôm nay tại thủ nhất thiên!”

Nghe vậy, cái kia tầm mười tên thanh niên sắc mặt lập tức khổ xuống dưới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua mười người kia, mười người đều là Minh Cảnh cường giả, hơn nữa, trong đó còn có một cường giả Minh Cảnh Tam Đoạn!

Mà nhìn những người này, niên kỷ đều cùng hắn không sai biệt lắm!

Thiên tài như con chó đi đầy đất!

Đây là Dương Diệp ý nghĩ lúc này!

Làm tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp bị một màn trước mắt cho kinh sợ. Trong thành, trống rỗng, không có bất kỳ kiến trúc, cả tòa thành, không có một cái nào kiến trúc, đây là một cái chân chính thành trống không!

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, một bên Tần Xuyên giải thích nói: "Ở chỗ này, đừng nghĩ nghỉ ngơi."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi giống như là ở phòng bị cái gì!"

Tần Xuyên cười hắc hắc, "ngươi buổi tối sẽ biết!"

Lúc này, A Man kia ngừng lại, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "ta là A Man, Man Tộc đấy, là nơi này đầu. Ngươi vừa gia nhập, hôm nay ngươi cũng không cần gác đêm rồi. Bắt đầu ngày mai, đến ngươi gác đêm!"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía Tần Xuyên, "với hắn hảo hảo nói rằng nơi đây!"

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Trong tràng, Tần Xuyên đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: "Thiên Cư Thành chúng ta, người nguyên bản có hơn một trăm, nhưng là bây giờ, chỉ còn lại có sáu mươi hai người, khả năng ngày mai sẽ ít hơn. Tại trong ít người này, đại đa số đều là Nhân Tộc đấy, nhưng mà, cũng có Vu Tộc, Thiên Tộc, Yêu Tộc, Man Tộc. Bất quá, ở chỗ này, không thể đem phía ngoài chủng tộc ân oán mang đến nơi này tới. Ví dụ như, Nhân Tộc chúng ta cùng Vu Tộc là tử địch, nhưng mà ở chỗ này, chúng ta cùng Vu Tộc mấy tên kia, quan hệ rất tốt, quá mệnh giao tình!"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua xa xa nghìn ngoài... Trượng xếp bằng ngồi dưới đất A Man, sau đó lại nói: "Lão đại là Man Tộc đấy, Man Tộc cùng Nhân Tộc quan hệ trong đó, mặc dù không có như Vu Tộc cùng Nhân Tộc như vậy như nước với lửa, nhưng mà, cũng cũng không tốt. Nhưng là ở cái này, lão đại đối với chúng ta không có một điểm thành kiến!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nơi xa A Man kia, “nàng là thiên tài của Man Tộc?”

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, “Man Tộc đệ nhất thiên tài, nàng niên kỷ cùng chúng ta không kém bao nhiêu, nhưng mà, nàng bây giờ đã là Văn Cảnh cường giả, mà với nàng chiến lực chân chính, nàng có thể giết Tri Cảnh cường giả! Hơn nữa, còn là nhẹ nhõm đánh chết!”

Man Tộc đệ nhất thiên tài!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt, lại nói: “Trước kia lời nàng nói chính là cái kia gác đêm, là cái gì?”

Tần Xuyên thần sắc ngưng trọng lên, “tại chúng ta bốn phía, là Hắc Ngục Sơn Mạch, trong Hắc Ngục Sơn Mạch, có thật nhiều thần bí sinh vật, những sinh vật này, phần lớn đều sẽ không ra Hắc Ngục Sơn Mạch, đừng hỏi ta, ta cũng không biết. Nhưng mà, có một loại sinh vật, trời vừa tối, chúng liền sẽ rời đi Hắc Ngục Sơn Mạch, chạy loạn khắp nơi!”

“Sinh vật gì!” Dương Diệp hỏi.

“Cánh Bức!”

Tần Xuyên nói: “Bọn người kia, tốc độ cực nhanh, đặc biệt là tại đêm tối, tốc độ của chúng nhanh đến làm cho người tức lộn ruột.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta vừa tới nơi này lúc, thiếu chút nữa thì bị một con cánh Bức giết. Nếu muốn không bị chúng giết, vậy cũng chỉ có nhanh hơn chúng, ác hơn! Đây chính là ta tốc độ vì cái gì nhanh như vậy nguyên nhân, bởi vì đều là bị bọn người kia bức ra!”

Bức ra!

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Tần Xuyên vỗ vỗ bờ vai của hắn, “mà nghe lão đại nói, Hắc Ngục Sơn Mạch cùng bên ngoài Hắc Ngục Sơn Mạch thế giới, càng nguy hiểm hơn. Tóm lại, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý, nơi đây, tuyệt đối phải so với ngươi tưởng tượng Tử Giới kia càng thêm hung tàn!”

Nói xong, kia quay người đi tới một bàn, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất.

Tử Giới!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, cảnh ban đêm hàng lâm. Bốn phía, rất nhiều người xếp bằng ngồi dưới đất, trên người thỉnh thoảng truyền ra Huyền Khí chấn động.

Quanh mình, yên tĩnh im ắng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía thành tường kia, tại bốn phía trên tường thành, mỗi đứng một bên năm người, trong đó, phần lớn đều là thanh niên, nhưng cũng có một ít niên kỷ hơi chút lớn một chút. Những người này, thần sắc đề phòng, như gặp đại địch!

Một lát sau, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó đem tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Dung hợp!

Cảnh giới tăng lên về sau, Dương Diệp chuyện thứ nhất tưởng đúng là cùng Thiên Long dung hợp. Hắn vẻn vẹn chỉ là dung hợp một cái móng rồng, kia thân thể lực lượng liền đã xảy ra một cái biến hóa về chất, có thể tưởng tượng, hắn nếu là cùng Thiên Long này dung hợp hoàn toàn, cái kia thực lực của hắn sẽ tăng lên tới loại trình độ nào?

Trước mặt Thiên Long, Dương Diệp hít sâu một hơi, “đến đây đi!”

Sau một khắc, Dương Diệp chính là cảm giác mình trong đầu nhiều rơi ra cái gì vậy. Thoáng qua, một cỗ cảm giác hôn mê tấn công tới.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, tại Dương Diệp trên mặt, mồ hôi lạnh không ngừng hiển hiện, cuối cùng theo gương mặt chậm rãi rơi xuống.

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp hai mắt mở ra!

Hô!

Dương Diệp trong miệng thốt ra một ngụm trọc khí, sau đó hắn đứng lên, hắn nhìn về phía hai tay của chính mình, hai tay hơi động một chút, trong chốc lát, tại hai tay của hắn bốn phía, hiện ra hai cái hư ảo màu trắng long trảo!

Vốn chỉ là một con, mà bây giờ, là hai!

Dương Diệp hai đấm chậm rãi nắm chắc, khi hắn tay nắm chắc một khắc này, hai con hư ảo long trảo cũng theo nắm gấp.

Giờ phút này cảm giác của hắn chính là, này hai cái móng rồng cùng tay của hắn không có khác nhau chút nào!

Bất quá có chút đáng tiếc, đó chính là hắn không cách nào để cho chính mình thân thể cùng thân thể của Thiên Long dung hợp, nếu như có thể cùng thân thể của Thiên Long dung hợp, lại thêm Kim Thân Pháp Tướng của hắn, cái kia nhục thể của hắn, sẽ cường đại đến một cái làm cho người giận sôi tình trạng.

Đáng tiếc, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, còn vô pháp cùng Thiên Long thân thể dung hợp!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân mày cau lại, sau một khắc, hắn quay về đến trong hiện thực.

Lúc này, đã đến đêm khuya.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại trên thành tường kia, những người kia giờ phút này toàn bộ tinh thần đề phòng, như gặp đại địch.

Đột nhiên.

“Tíu tíu!”

Một đạo âm thanh sắc nhọn chói tai đột nhiên từ cái kia thành ngoài truyền tới.

“Đến rồi!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, Tần Xuyên trầm giọng nói.

...

PS: Chắc hẳn rất nhiều độc giả cũng đã biết tung hoành trang web ra vấn đề sự tình, tung hoành hậu trường vào không được, bây giờ công ty mới chuẩn bị cho tốt. Rất nhiều độc giả tại trong bầy phản ứng, hiện tại đã xong, tạm thời hẳn không có vấn đề.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1941: Đống Cặn Bã, Không Đáng Giá Nhắc Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại ngoài thành kia trong đêm tối, đột nhiên xuất hiện một đầu dị vật.

Dị vật hình thể không lớn, đầu như ưng, thân như rồng, sinh ra hai móng hai cánh.

Hình thể không lớn, nhưng mà, kia hai cánh nhưng là có chút lớn, so với thân thể hắn lớn hơn gấp bốn năm lần.

; “Dực Long!”

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên nói: “Bọn người kia, lợi hại chưa!”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, đầu kia Dực Long đột nhiên xuất hiện ở cái kia trên tường thành, kia Tốc Độ Chi Khoái, để cho Dương Diệp đều vì thế mà kinh ngạc.

Nhanh!

Nhanh vô cùng, cho dù là dùng hắn Phản Ứng Lực, đều thiếu chút nữa không có phản ứng kịp!

Nhưng mà, cái kia trên tường thành những cái kia thanh niên nhưng là cũng không có bị tốc độ của Dực Long này bị dọa cho phát sợ. Không chỉ không có bị hù dọa, những thứ này thanh niên tốc độ ngược lại còn cực nhanh, tại đầu kia Dực Long rơi vào trên tường thành một khắc này lúc, một tên trong đó thanh niên đột nhiên xuất hiện ở cái kia dị long sau lưng, thoáng qua, một cây trường thương đâm thẳng Dực Long kia phía sau lưng!

; “Tốc độ thật nhanh!”

Tần Xuyên bên cạnh, Dương Diệp nói khẽ.

; “Còn có mau hơn!”

Tần Xuyên cười nói: “Bất quá, ta có chút hiếu kỳ. Tốc độ của chúng ta sở dĩ nhanh, là mỗi ngày cùng bọn người kia chiến đấu, bị bọn người kia cứng rắn bức ra. Nhưng mà, tốc độ của ngươi vì sao cũng như vậy nhanh?”

Tốc độ của chính mình?

Dương Diệp cười cười, “cũng là bị bức ra!”

Tốc độ của hắn, ngoại trừ giết người, còn có một tác dụng, cái kia chính là chạy trốn. Cuộc đời này của hắn, chính là không bao giờ thiếu phiền toái, hầu như mỗi thời mỗi khắc đều tại bị đuổi giết. Bất quá, này cũng không phải là không có lợi. Bởi vì như vậy lại để cho có phải hay không không ép mình trở nên mạnh mẽ!

Nhiều khi, người đều là bị bức ra!

Trên tường thành, đã xuất hiện ba đầu Dực Long, lúc này, năm người kia chính vây công ba đầu Dực Long này.

Lúc này Dương Diệp xem như minh bạch sự lợi hại của ít Dực Long này chi chỗ!

Ít Dực Long này, không chỉ có tốc độ cực nhanh, cái kia phòng ngự lực càng là kinh người, có thể nói, không chút nào như hắn bây giờ thân thể, đương nhiên, nếu như hắn thi triển Kim Thân Pháp Tướng, ít Dực Long này là so ra kém.

Năm người vây công, như trước đang ở hạ phong!

; "Có cần giúp một tay hay không?" Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Tần Xuyên.

Tần Xuyên lắc đầu.

; "Vì cái gì?" Dương Diệp nói.

; "Kiêu ngạo!"

Tần Xuyên cười nói: "Nơi này mỗi người, đều vô cùng kiêu ngạo. Mặc dù mọi người đến từ các tộc, nhưng mà, ngoại trừ lão đại ra, mọi người ai đều có điểm không phục ai, hiện tại nếu như chúng ta đi giúp bọn hắn, bọn hắn là tuyệt đối không tiếp thụ nổi. Bởi vì phía trước chúng ta độc tự thủ đêm lúc, cũng không có người tới giúp chúng ta!"

Kiêu ngạo!

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, trên tường thành, những người thanh niên kia tuy rằng bị ba đầu Dực Long kia áp chế gắt gao, hơn nữa trong đó hai tên thanh niên trên người đã thấy máu, nhưng mà, những thứ này thanh niên nhưng là càng đánh càng có lực!

Hàm kim lượng!

Nơi này thiên tài hàm kim lượng, so với phía ngoài những thiên tài kia, cao rất nhiều nhiều nữa...!

Trong tràng, tứ phía trên tường thành đều xuất hiện Dực Long, bất quá, đều bị trên tường thành những người kia ngăn cản.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, chiến đấu kéo dài đến bình minh.

Làm chân trời xuất hiện một màn màu trắng bạc lúc, ít Dực Long kia đột nhiên toàn bộ biến mất ở cuối chân trời.

Mà giờ khắc này, trên tường thành những người kia, nhao nhao co quắp ngồi dưới đất, từng ngụm từng ngụm thở lấy.

Sức cùng lực tận!

Chiến một buổi tối, những người này chân chính sức cùng lực tận!

; “Tới đây!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cùng Tần Xuyên cách đó không xa A Man kia đột nhiên mở miệng.

Nghe vậy, trên tường thành lập tức mọi người một cái giật mình, sau đó toàn bộ đi tới trước mặt của A Man.

[truyen cua tui❤@@ Net] A Man nhìn lướt qua trước mặt hai mươi người, lúc này, này hai mươi trên thân người phần lớn đều bị thương, trong đó có mấy cái thương vô cùng nghiêm trọng, cánh tay cũng không có, còn có rất nhiều chân không có.

Nhưng mà, không có chết người!

A Man đột nhiên nhìn về phía trước mặt chính mình cái kia thiếu một cái cánh tay nam tử, “ngươi là đầu heo sao? Dực Long công kích ngươi lúc, sẽ không tạm lánh thoáng một phát mũi nhọn, không nên đi lên theo chân nó liều chết? Ngươi cũng không nhìn một chút chính mình cái gì thân thể, nó là cái gì thân thể.”

Tên nam tử kia nhếch miệng cười cười, không nói gì thêm.

; “Cười, đã biết rõ cười!”

A Man trừng mắt liếc nam tử, “đối mặt mạnh mẽ hơn chúng ta người, phải học được tạm thời tránh mũi nhọn, nhất thời nhượng bộ, là vì lần sau tốt hơn tiến lên, minh bạch?”

Nam tử kia liền vội vàng gật đầu, “minh bạch!”

A Man cong ngón búng ra, hai mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào nam tử trước mặt, “cầm lấy đi, hảo hảo chữa thương!”

Nam tử kia sắc mặt biến hóa, sau đó vội vàng lắc đầu, “ta không muốn. Ta...”

; “Có phải hay không tưởng bị đánh?” A Man trừng mắt liếc nam tử.

Nam tử còn muốn nói điều gì, lúc này, A Man kia đột nhiên nói: “Tô ấn, đừng giống như đàn bà, cho ngươi, ngươi hãy thu, hảo hảo chữa thương.”

Vừa nói, nàng cong ngón búng ra, trong tràng mỗi vị bị thương rất nặng nam tử trước mặt, đều xuất hiện hai mai Tiên Tinh Thạch, “các ngươi cũng phải!”

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng, mọi người đối với A Man ôm quyền, đồng nói: “Nhiều Tạ đại tỷ!”

; “Đại tỷ!”

Ngay tại lúc này, sau lưng A Man, một tên nam tử mặc áo bào trắng đột nhiên đứng dậy. Không thể không nói, Bạch Bào Nam Tử này ở giữa sân là có chút mắt sáng. Bởi vì người trong sân, phần lớn đều bị tổn thương, nhưng lại vô cùng chật vật.

Nhưng mà, Bạch Bào Nam Tử này nhưng là không có chút nào chật vật, khi hắn cái kia trên áo bào trắng, một vệt máu đều không có. Có thể nói, Bạch Bào Nam Tử cùng mọi người chung quanh tạo thành một cái khá lớn tương phản.

A Man quay đầu nhìn về phía Bạch Bào Nam Tử kia, Bạch Bào Nam Tử kia cười hì hì, “đại tỷ, ngươi xem, ta cũng bị thương, ngươi có thể hay không cũng cho ta hai khối Tiên Tinh Thạch a?”

; “Bị thương?”

A Man quan sát một chút Bạch Bào Nam Tử kia, sau đó nàng đi lòng vòng quả đấm của chính mình, “thật vậy chăng? Ta tới kiểm tra nhìn xem!”

Vừa nói, nàng chậm rãi hướng phía Bạch Bào Nam Tử kia đi đến.

Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Nam Tử kia sắc mặt lập tức biến đổi, sau đó vội vàng nghiêm mặt nói: “Giả dối, đại tỷ, ta không muốn Tiên Tinh Thạch rồi, thật sự, từ bỏ!”

A Man quan sát một chút Bạch Bào Nam Tử, sau đó đạm thanh nói: “Vu Tịnh, không tệ lắm, thực lực lại trở nên mạnh mẽ một chút.”

Vu Tịnh cười đùa nói: “Tại đại trước mặt tỷ, chúng ta đều là đống cặn bã, đống cặn bã, không đáng giá nhắc tới!”

; “Bớt miệng lưỡi trơn tru cho ta đấy!”

A Man trừng mắt liếc Vu Tịnh, “có chuyện phải để cho ngươi đi làm, chúng ta cùng Ma Nhân Quật đã xảy ra một chút sự tình, ta cảm thấy bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi đi dưới sự giám thị, xem bọn hắn có cái gì không động tác, nếu như không có, sẽ trở lại, nếu có, cũng trở lại, đừng tự tiện hành động, bằng không thì, sau này ngươi mỗi ngày giặt rửa nhà vệ sinh!”

Nghe vậy, Vu Tịnh kia sắc mặt lập tức biến thành cực kỳ khó coi, làm như nghĩ tới chuyện gì.

Nhìn thấy một màn này, một bên lập tức mọi người ha ha phá lên cười.

Dương Diệp nhìn về phía Tần Xuyên, Tần Xuyên cười nói: “Gia hỏa này gọi Vu Tịnh, Thiên Tộc đấy, hắn có một cái háo sắc, liền là phi thường vô cùng thích sạch sẽ, cũng chính là thích sạch sẽ, bất kỳ cái gì một điểm vết bẩn đều không thể gặp.”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Tần Xuyên cười nói: “Sau đó gia hỏa này lúc mới tới, cùng ở bên ngoài giống nhau, không ai bì nổi, không chỉ có xem thường chúng ta, còn xem thường đại tỷ, trực tiếp tìm đại tỷ một mình đấu, muốn làm lão Đại của Thiên Cư Thành. Sau đó, sau đó gia hỏa này bị đánh thành chó!”

Dương Diệp: “...”

Tần Xuyên lại nói: “Ngươi nói đi, thua thì thua, gia hỏa này nếu nhận thua, thì thôi. Nhưng hắn hết lần này tới lần khác không nhận thua, sau đó còn mắng đại tỷ, nói đại tỷ béo gì... Kết quả, kết quả gia hỏa này bị đại tỷ cứng rắn đánh bốn canh giờ, từ buổi sáng, trực tiếp đánh đến tối. Cuối cùng, còn bị đại tỷ kéo đi giặt rửa nhà vệ sinh, ha ha...”

; “Tần Xuyên, ngươi cười cọng lông!”

Lúc này, cách đó không xa Vu Tịnh kia đột nhiên hướng Tần Xuyên xem ra, “lúc trước ngươi so với ta tốt qua? Không biết là ai, bị dán tại tường thành Thượng Tam Thiên ba đêm, còn...”

; “Câm miệng!”

Tần Xuyên trừng mắt Vu Tịnh kia, “Vu Tiện Nhân, có phải hay không tưởng một mình đấu!”

; “Lão tử sợ ngươi a!”

Vu Tịnh nói xong liền muốn động thủ, mà lúc này, một bên A Man kia đột nhiên nói: “Thế nào, muốn động thủ? Đến, ta cũng ngứa tay, đến đánh với ta đánh!”

Nghe vậy, hai người biểu lộ lập tức cứng ngắc.

Lúc này, Vu Tịnh nghiêm mặt nói: “Đại tỷ, ta sẽ đi ngay bây giờ theo dõi Ma Nhân Quật!”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Nhìn thấy một màn này, người chung quanh lần nữa phá lên cười.

A Man nhìn lướt qua trong tràng mọi người, “ta đi ra ngoài một chuyến, các ngươi đừng gây chuyện!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên cười khổ nói: “Kỳ thật, chúng ta lúc mới tới, đều bị sửa chữa qua!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tần Xuyên nói: “Ngươi muốn a, chúng ta những người này ở bên ngoài, không người nào là hô mưa gọi gió? Ở bên ngoài, chúng ta là như thế chói mắt. Nhưng mà, đến sau này, nhưng muốn chúng ta nhận thức một cái theo chúng ta niên cấp không lớn bao nhiêu nữ nhân làm lão đại, ngươi nói, chúng ta sẽ phục sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Tần Xuyên cười nói: “Đúng, tất cả mọi người không phục, sau đó bi kịch. Lúc trước ta cùng với lão đại so chiêu lúc, ngươi biết ta mấy chiêu bại sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Tần Xuyên nói: “Không đến sáu chiêu, vậy hay là nàng không có xuất toàn lực dưới tình huống. Ngươi nói đi, nếu như ta bại liền nhận thức thua, lão đại cũng sẽ không chết đánh ta đấy, đối với ngươi lúc ấy đầu không bình thường, cùng Vu Tiện Nhân cái đồ kia giống nhau, mắng lão đại, sau đó, sau đó bị xâu ở trên tường thành…”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "nàng rốt cuộc có bao nhiêu mạnh mẽ?"

Tần Xuyên lắc đầu, "ta không biết, Bất quá, có người có thể có thể biết!"

; "Ai!" Dương Diệp hỏi.

Tần Xuyên chỉ chỉ tại bọn họ cách đó không xa, chỗ đó, ngồi xếp bằng một Hắc Y Nam Tử, nam tử bên hông, liếc một thanh không có vỏ đao đoạn đao.

Dương Diệp phát hiện, Hắc Y Nam Tử, chỉ có một cánh tay.

; "Hắn là?" Dương Diệp hỏi.

Tần Xuyên khẽ lắc đầu, "không biết hắn là ai, gia hỏa này có chút thần bí, ở chỗ này, ngoại trừ lão đại, hắn ai đều không để ý. Chúng ta cũng gọi hắn Đao Cuồng, gia hỏa này tu luyện cùng giết người, vô cùng điên cuồng. Đặc biệt là tu luyện... Nghe nói, hắn vì tu luyện, tự chặt một tay, hơn nữa, còn đem mình làm cho điếc..."

Dương Diệp: "..."

...;

; PS: Trang web đã khôi phục bình thường, APP còn có vấn đề độc giả, có thể lui ra ngoài, sau đó một lần nữa tiến!

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1942: Gác Đêm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lần nữa hướng phía xa xa người nọ nhìn lại, lúc này, đối phương làm như phát giác được, lập tức mở to mắt nhìn về phía hắn.

Tên kia gọi Đao Cuồng nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó thu hồi ánh mắt.

“Còn có người!”

Ngay tại lúc này, Tần Xuyên chỉ chỉ hắn bên trái, “chứng kiến cái kia quanh thân phiêu đãng Linh khí gia hỏa chưa?”

Dương Diệp theo Tần Xuyên ánh mắt nhìn, tại Tần Xuyên ngón tay rơi chỗ, là một gã mặc trường bào màu xanh nhạt nam tử. Nam tử tuổi rất trẻ, cùng niên kỷ của hắn không sai biệt lắm, tại nam tử quanh thân, phiêu đãng từng sợi sương mù màu trắng.

“Này là Linh tộc đấy!”

Tần Xuyên nói: “Người này, cũng là rất lạnh, ngoại trừ lão đại ra, cơ bản không trao đổi với người.”

“Hai người này, cũng bị các lão đại của ngươi đánh qua sao?” Dương Diệp hỏi.

Nghe vậy, Tần Xuyên lập tức cười hắc hắc, “đây là khẳng định. Bất quá, đối đãi hai người này, lão đại đánh liền hết sức chăm chú rồi. Tóm lại, chúng ta nơi đây, hai người này cùng lão đại thực lực mạnh nhất, hai cái này đâu rồi, ngươi đừng đi trêu chọc bọn hắn, bọn hắn tuyệt đối sẽ không tới tìm ngươi. Còn lão đại, lão đại nhiều khi vẫn là vô cùng dễ nói chuyện!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Đa tạ. Đúng rồi, ngươi là này Thiếu Thành Chủ?”

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, cười nói: “Sở dĩ là Thiếu Thành Chủ, cũng không phải thực lực của ta nguyên nhân, mà là ta giao tiếp năng lực. Ở chỗ này, cần phải có người sinh động bầu không khí, hơn nữa xử lý rất nhiều việc vặt vãnh, cho nên, lão đại nói ra cho oai, cho ta một cái Thiếu Thành Chủ danh xưng! Kỳ thật, một điểm trứng dùng đều không có!”

Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, lại nói: “Đúng rồi, quên hỏi, ngươi là mình chủ động vào, còn là...”

Dương Diệp nói: “Bị buộc vào!”

“Bị buộc vào?”

Tần Xuyên nao nao, lập tức hỏi, “có ý tứ gì?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ngay cả có rất nhiều người muốn giết ta, không có cách nào chỉ có thể chạy vào tạm lánh phong ba rồi.”

Tần Xuyên khẽ gật đầu, “ta còn tưởng rằng ngươi là mình chủ động vào. Lại nói, hiện tại thế giới bên ngoài thế nào? Nhân Tộc chúng ta cùng Vu Tộc có không có đánh nhau?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không có đánh nhau.”

Tần Xuyên hít một tiếng, “đây nếu là đánh nhau, hai tộc, lại không biết muốn chết bao nhiêu người rồi!”

“Như thế!” Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cùng Tần Xuyên tán gẫu sau khi, Dương Diệp chính là xếp bằng ở tại chỗ, tâm thần tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

“Tiểu tử, nha đầu kia có chút không thích hợp!”

Ngay tại lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trầm giọng nói.

Dương Diệp có chút ngẩn người, rất nhanh, hắn hiểu được Hậu Khanh chỉ là ai.

Trĩ Nữ!

Hậu Khanh nói đúng là Trĩ Nữ!

Dương Diệp nói: “Làm sao vậy?”

Hậu Khanh ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “hắn hiện tại, đã Luân Hồi Cảnh đỉnh phong, chỉ thiếu chút nữa, thì đến được Chân Cảnh rồi.”

Luân Hồi Cảnh đỉnh phong!

Dương Diệp thần sắc lập tức vô cùng ngưng trọng lên, phải biết, Trĩ Nữ này lúc trước thế nhưng là căn bản không có tu luyện qua đấy. Mà bây giờ, đối phương dĩ nhiên đã đạt tới Luân Hồi Cảnh đỉnh phong!

Tốc độ tu luyện này...

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Hậu Khanh đã tìm được Trĩ Nữ, cùng trước kia giống như, Trĩ Nữ vẫn còn có chút khiếp khiếp.

Dương Diệp quan sát một chút Trĩ Nữ, sau đó nhìn về phía Hậu

Khanh, “tiền bối, nàng thật sự thiên túng kỳ tài, vẫn là có cái gì nguyên nhân khác?”

“Nhất định là có cái gì nguyên nhân khác đấy!”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Một người bình thường, căn bản không có khả năng tăng lên nhanh như vậy. Chẳng qua là, ta cũng không nhìn ra nàng ở đâu không bình thường.”

Không bình thường!

Dương Diệp cẩn thận quan sát một chút Trĩ Nữ, như Hậu Khanh nói, Trĩ Nữ biểu hiện hết thảy đều rất bình thường, vô cùng bình thường.

Chẳng lẽ Trĩ Nữ thật là thiên túng kỳ tài?

“Ca ca...”

Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói khẽ: “Sao, làm sao vậy?”

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Trĩ Nữ, ngươi vào lúc tu luyện, có phát hiện hay không cái gì không đúng?”

“Không đúng?” Trĩ Nữ ngưỡng cái đầu nhìn xem Dương Diệp, khó hiểu.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Đúng vậy, ngươi vào lúc tu luyện, là cảm giác gì chứ?”

Trĩ Nữ khẽ lắc đầu, “không có cảm giác gì, ừ, không đúng, ta cảm giác nơi này Linh khí rất tốt rất tốt!”

“Nơi này Linh khí?” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu: “Đúng, ta hấp thu nơi này Linh khí, thân thể cảm giác vô cùng thoải mái.”

Dương Diệp nhìn về phía Hậu Khanh, Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “nơi này Linh khí, tuy rằng hi hữu, hiệu quả cũng vô cùng tốt, nhưng mà, còn chưa khỏe đến loại trình độ này.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Thể chất nàng, khẳng định có chỗ đặc thù, chỉ là chúng ta không có phát hiện!”

“Ca ca...”

Ngay tại lúc này, Trĩ Nữ nói khẽ: “Ta...”

“Làm sao vậy?” Dương Diệp nhìn về phía Trĩ Nữ.

Trĩ Nữ do dự một chút, sau đó nói khẽ: “Giống như, trong đầu ta có khi sẽ hiện lên một ít hình ảnh, ta cũng không biết những thứ kia cái gì.”

Dương Diệp cùng Hậu Khanh nhìn nhau, trong tràng trầm mặc lại.

“Ca ca, ngươi có hay không đuổi ta đi?” Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó cười nói: “Tại sao sẽ nghĩ như vậy?”

Trĩ Nữ nói khẽ: “Ta sợ!”

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Trĩ Nữ, sau đó cười nói: “Chỉ cần ngươi không đi, tại đây đợi bao lâu cũng có thể!”

Trĩ Nữ nhếch miệng cười cười, “cảm ơn ca ca!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Đi chơi đi!”

Trĩ Nữ gật cái đầu nhỏ, nhưng sau đó xoay người biến mất ở xa xa.

“Cái con bé này, thật sự không đơn giản a!” Hậu Khanh trầm giọng nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “mặc kệ những thứ này. Tiền bối, ta có chuyện tưởng hỏi ngươi, ta cùng với Thiên Long này nếu là dung hợp hoàn toàn, sẽ có hay không có cái gì hậu di chứng?”

“Hẳn sẽ không!”

Hậu Khanh nói: “Thiên Long thuộc về thụy thú, nó sẽ không chủ động hại người. Hơn nữa, năm đó vị Thiên Đế kia, theo ta được biết, cũng không phải là cái gì ác nhân. Hơn nữa, ngươi không cần lo lắng những thứ này, bởi vì ngươi thể bên trong có tháp này ở đây, có tháp này ở đây, nó coi như là muốn hại ngươi, cũng hại không đến!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tại trong Hồng Mông Tháp, cùng Hậu Khanh nói chuyện phiếm sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Hiện tại trong thành này, hắn tự nhiên thì không cách nào an lòng đang Hồng Mông Tháp tu luyện!

Mà lúc này, trước đó rời đi Vu Tịnh cùng A Man cũng đã quay về đến trong thành.

“Ma Nhân không có động tĩnh, nhưng mà, ta nghe ngóng một tin tức!” Trước mặt A Man, Vu Tịnh trầm giọng nói. Thần sắc hơi có chút ngưng trọng.

“Cái gì?” A Man hỏi.

Vu Tịnh trầm giọng nói: “Ma Nhân Tộc vị kia lão đại đệ đệ chết rồi.”

Nghe vậy, A Man cùng Tần Xuyên đồng thời nhìn về phía Dương Diệp.

Lúc này, Vu Tịnh lại nói: “Man tỷ hẳn cũng biết, tên kia rất bao che, lần này cái chết lại là đệ đệ của hắn, hắn chắc chắn sẽ không từ bỏ ý đồ. Ta cảm thấy, chúng ta bây giờ hay là muốn sớm làm phòng bị cho thỏa đáng, miễn được lúc bị bọn hắn đánh một cái trở tay không kịp!”

A Man trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hiện tại lên, các ngươi liền không nên tùy tiện ra khỏi thành.”

Vu Tịnh nhún vai, “man tỷ, thứ cho ta nói thẳng, Thiên Cư Thành chúng ta không cần phải sợ đám kia ăn thịt người gia hỏa, cùng lắm thì, theo chân bọn họ cứ duy trì như vậy là được!”

A Man khẽ lắc đầu, “đừng quên, còn có Ác Lang Đoàn, tên gia hỏa này, bình thường thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, nhưng mà, một khi có rẻ chiếm, bọn hắn nhất định sẽ xuất hiện. Chúng ta nếu là cùng Ma Nhân Quật đánh nhau, đến cuối cùng nhất, tiện nghi đúng là tên gia hỏa này.”

“Điều này cũng đúng...”

Vu Tịnh nói: “Mà thôi, hết thảy nghe man tỷ ngươi, ngươi nói làm như thế nào thì sẽ làm như thế đó đi.”

A Man khẽ gật đầu, sau đó nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, trong tràng tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

A Man nói: “Ta tự giới thiệu mình một chút, cùng mọi người quen biết một chút!”

Dương Diệp nhìn trong tràng mọi người liếc mắt, sau đó nói: “Dương Diệp, Nhân Tộc!”

Trong tràng, mọi người nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó liền thu hồi ánh mắt.

“Chớ để ý!”

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên cười nói: “Ở chỗ này, muốn muốn lấy được công nhận của người khác, nhất định phải có chút bản lãnh. Ngươi tuy rằng được đến lão đại cho phép, có thể gia nhập Thiên Cư Thành, nhưng mà, phải lấy được công nhận của mọi người, còn muốn xem chính ngươi thực lực chứng minh. Không gần như chỉ ở nơi đây, tại chúng ta bên ngoài cũng là từng cái dạng, có thực lực, mới có thể đạt được người khác tán thành, không phải sao?”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Minh bạch!”

Lúc này, một bên A Man đột nhiên nói: “Dựa theo quy củ, đêm nay, ngươi phải gác đêm, một người thủ một bên, không có vấn đề chứ?”

Gác đêm!

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên nói khẽ: “Cái này là chứng minh. Không chỉ có ngươi, bất kỳ một cái nào vừa gia nhập Thiên Cư Thành đấy, đều muốn làm như thế.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Không có vấn đề!”

A Man khẽ gật đầu, “qua tối nay, ngươi nếu bất tử, coi như là người của Thiên Cư Thành ta. Còn Ma Nhân Quật chuyện bên kia, ngươi không cần lo lắng, ta sẽ thay ngươi giải quyết.”

Nói xong, A Man quay người về tới vị trí của chính mình.

Trong tràng rất nhiều người tại nhìn thoáng qua Dương Diệp về sau, cũng là nhao nhao về tới vị trí của chính mình.

“Man tỷ, còn muốn ta đi theo dõi Ma Nhân Quật sao?” Lúc này, Vu Tịnh đột nhiên hỏi.

A Man khẽ lắc đầu, sau đó nàng nhìn về phía một bên cái kia tay cụt Hắc y nhân, “Cuồng Đao, ngươi đi, nếu như bọn hắn có động tĩnh, giết mấy người trở về. Nếu như không có, thì thôi.”

Cái kia Cuồng Đao mặc dù là điếc, nhưng mà, đối phương nhưng là thông qua môi của A Man, đã minh bạch lời của A Man, lập tức khẽ gật đầu, sau đó đứng dậy, sau một khắc, nơi xa Dương Diệp thần sắc chẳng biết tại sao, lập tức ngưng trọng lên!

Cuồng Đao người vẫn ở chỗ cũ!

Nhưng mà, nhưng mà, này căn bản không phải bản thể. Bản thể, đã sớm biến mất không thấy gì nữa, sở dĩ nơi đây còn có Cuồng Đao, đó là bởi vì tốc độ của đối phương quá nhanh quá là nhanh. Nhanh đến người sau khi biến mất, bản thể tàn ảnh còn ngừng ở lại tại chỗ.

Thật mạnh!

“Gia hỏa này, lại trở nên mạnh mẽ...” Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên thì thầm một tiếng.

...

Thời gian trôi qua rất nhanh, thời gian dần trôi qua, cảnh ban đêm hàng lâm.

Dương Diệp đi tới cửa chính trên tường thành, bên cạnh ba mặt, mỗi một mặt đều có năm người.

Mà ở trong đó, chỉ có Dương Diệp một người!

Nhìn xem cái kia phía chân trời xa xôi, Dương Diệp hít sâu một hơi, “đến đây đi!”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 51829047, lĩnh trên thanh tuyền, bây giờ có rượu V, Runjiecshc, mưa độc xinh tươi, thư hữu 11984116, tiểu sinh rất bất đắc dĩ nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1943: Theo Chân Bọn Họ Làm Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đêm khuya, quanh mình yên tĩnh lại.

Trên tường thành, Dương Diệp hai tay thả lỏng phía sau, nhìn Thiên tế, mặt không biểu tình.

Trong thành, chút khen người ánh mắt đều tập trung trên người Dương Diệp.

“Tần Xuyên, ngươi nói người mới tới này gia hỏa có thể không có thể kiên trì đến hừng đông?”

Tần Xuyên sau lưng, một giọng nói truyền đến.

Tần Xuyên quay đầu nhìn lại, nói chuyện đúng là Vu Tịnh kia.

Tần Xuyên ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Dùng thực lực của hắn, tự nhiên là không có vấn đề. Nhưng mà, ta lo lắng cho hắn tâm lý tố chất. Nếu như hắn sợ hãi, không chống cự, mà là đào tẩu, vậy...”

“Cái kia chính là một phế vật rồi!”

Vu Tịnh cười nói: “Cửa ải này, không chỉ có thi là thực lực, còn có gan. Người này nếu như không có đảm lượng, lão đại thì sẽ không để cho hắn ở lại Thiên Cư Thành chúng ta đấy. Cuối cùng, không ngại đối thủ như thần, chỉ sợ bằng hữu như lợn đi”

Tần Xuyên khẽ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Dương Diệp, lúc này, một bên Vu Tịnh đột nhiên nói: “Tần Xuyên, đến đánh cuộc, có dám hay không?”

“Cái gì đánh bạc?” Tần Xuyên hỏi.

Vu Tịnh cười hắc hắc, “đến đánh bạc người này đêm nay có thể hay không kiên trì nổi. Nếu như hắn có thể kiên trì nổi, ta cho ngươi ba mai Tiên Tinh Thạch, nếu như hắn không thể, ngươi cho ta ba miếng, như thế nào đây?”

Tần Xuyên có chút do dự.

“Thế nào, sợ?” Vu Tịnh cười hắc hắc nói, trong tiếng cười, mang theo một tia trào phúng.

Tần Xuyên đạm thanh nói: “Vu Tịnh, không cần khích tướng, ta với ngươi đánh bạc, bất quá, không cá cược ba miếng, đánh bạc năm miếng, tất cả của ta gia sản, có dám hay không!”

Vu Tịnh dáng tươi cười dần dần biến mất, “ngươi có lòng tin như vậy?”

Tần Xuyên nói: “Không phải là có lòng tin, mà là, nếu như muốn cược, vậy vì sao không cá cược lớn một chút? Thua, tựu thua đích triệt để một điểm. Thắng, là hơn thắng một chút!”

Vu Tịnh khóe miệng hơi cuộn lên, “phụng bồi tới cùng!”

...

Đêm, càng ngày càng đen.

Không biết trải qua bao lâu.

“Tíu tíu!”

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên từ không trung truyền đến.

Giờ khắc này, trên tường thành mọi người như gặp đại địch.

Trên tường thành, Dương Diệp sắc mặt vô cùng bình tĩnh. Rốt cuộc, một đầu Dực Long xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, đầu kia Dực Long cũng không có ra tay, mà là cứ như vậy mắt nhìn xuống Dương Diệp, ở trong mắt hắn, là khinh thường, là mỉa mai!

“Nhìn cái gì vậy?” Dương Diệp đột nhiên gầm lên.

Nghe vậy, đầu kia Dực Long lập tức nổi giận. Sau một khắc, kia trực tiếp lao xuống về phía Dương Diệp hạ xuống.

Mà lúc này, Dương Diệp hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại. Làm đầu kia Dực Long đi vào đỉnh đầu hắn không sai biệt lắm ba trượng khoảng cách lúc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người trực tiếp phóng lên trời, hướng phía Dực Long kia đụng tới.

Hắn cũng không có khiến cho sử dụng kiếm, ngược lại không phải nói khinh thường ít Dực Long này, mà là hắn tưởng thực chiến.

Đơn giản mà nói, hắn chính là phải tìm tự thân chưa đủ!

Bành!

//truyen c uat ui.net/ Trên tường thành, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang. Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị đụng trở về trên tường thành, mà lúc này, đầu kia Dực Long một cái móng vuốt trực tiếp chộp vào trên đầu của Dương Diệp.

Liền tại tất cả người cho rằng đầu của Dương Diệp cũng bị một trảo này cho vồ nát lúc, Dương Diệp nhưng là trở tay bắt được đầu kia móng vuốt của Dực Long, sau đó dụng lực mãnh liệt khẽ kéo, một đập. Động tác làm liền một mạch!

Bành!

Bất ngờ không đề phòng, đầu kia Dực Long trực tiếp bị Dương Diệp trùng trùng điệp điệp ở đằng kia trên tường thành, thành tường kia cũng không biết là do thần bí làm thành, chắc chắn vô cùng, bị như vậy một đập, chẳng qua là run rẩy mà thôi.

Nhìn thấy một màn này, phía dưới mọi người hai mặt hướng du.

“Gia hỏa này là thể tu...” Tần Xuyên bên cạnh, Vu Tịnh nói khẽ.

“Kiếm của hắn càng mạnh hơn nữa!” Tần Xuyên nói.

“Thật sao?” Vu Tịnh nhìn thoáng qua trên tường thành Dương Diệp, cười nói.

Trên tường thành, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cùng đầu kia Dực Long kích chiến đấu. Cái này kịch chiến phương thức, lại để cho trong tràng tất cả mọi người đều có chút khiếp sợ.

Vật lộn!

Dương Diệp đang cùng đầu kia Dực Long vật lộn!

Trên tường thành, Dực Long kia một móng quào trên người Dương Diệp, trên thân Dương Diệp lập tức sẽ xuất hiện một đạo huyết dấu móng tay, nhưng mà, Dương Diệp một quyền oanh trên người Dực Long kia, nắm đấm kia rơi chỗ vị trí, cũng sẽ rạn nứt ra, tràn ra máu tươi!

Cứ như vậy, trên tường thành, Dương Diệp cùng Dực Long ngươi trảo, một quyền của ta, một người một rồng trên không trung dùng trực tiếp nhất, nguyên thủy nhất phương pháp kịch chiến.

Bất quá, tình cảnh của Dương Diệp có chút không ổn.

Đầu tiên, tốc độ của hắn không bằng Dực Long, mỗi lần đều là Dực Long trước tiên công kích được hắn, tiếp theo, trên người hắn, đã xuất hiện rất nhiều vết máu, hắn lúc này, quần áo cũng đã bị máu tươi nhiễm đỏ, tựa như tại huyết trì ngâm qua bình thường! Mà trái lại Dực Long kia, tuy rằng trên người đều bị thương, nhưng mà, đối phương tổn thương cũng không nguy hiểm đến tánh mạng!

Tuy rằng như thế, nhưng mà, khí thế của Dương Diệp nhưng là không có chút nào yếu Dực Long kia, trái lại, nhiều khi, hắn còn chủ động tiến công, mà không phải một mực bị động phòng thủ.

Cứ như vậy, một người một rồng điên cuồng kịch chiến.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Thiên tế xuất hiện một điểm sáng.

Trời gần sáng!

Dương Diệp đỉnh đầu, đầu kia Dực Long đột nhiên rít lên một tiếng, sau đó xoay người muốn hướng phía Thiên tế bay đi.

Mà đúng lúc này, một cái tay đột nhiên bắt được đầu kia chân của Dực Long, sau đó mãnh liệt kéo một phát, tiếp theo tại một đập.

Bành!

Đầu kia Dực Long trực tiếp bị đập vào trên thành tường kia.

Đem Dực Long kéo dài tới tường thành về sau, Dương Diệp đột nhiên xông tới, sau đó trực tiếp một quyền đánh vào đầu kia trên thân Dực Long. Tuy rằng một quyền này của hắn đánh trúng Dực Long, nhưng mà, Dực Long kia cũng trở tay chính là một trảo vỗ vào trước ngực hắn.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị một trảo này đánh bay.

Một trảo đập bay Dương Diệp về sau, đầu kia Dực Long cũng không có ngừng lại, mà là hướng phía Thiên tế bay đi, nhưng mà, ngay tại lúc này, một cái tay đột nhiên lần nữa bắt được móng vuốt của Dực Long kia, sau đó mãnh liệt kéo một phát, lại đem đi trên thành tường kia một đập.

Bành!

Toàn bộ rất mạnh kịch liệt run lên!

Dương Diệp lần nữa hướng phía đầu kia Dực Long vọt tới...

Đầu kia Dực Long lúc này đây cũng không có ở chủ động công kích Dương Diệp, mà là muốn hướng phía Thiên tế bay đi, bởi vì thiên càng ngày càng sáng rồi!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng lại như là cùng Phụ Cốt Chi Thư, mỗi khi đầu kia Dực Long muốn bay đi lúc, Dương Diệp lại sẽ xông đi lên đem cứng rắn lui về...

Bành bành bành!

Trên tường thành, từng đạo tiếng rên không ngừng vang lên. Ở trên tường thành, có lúc là Dương Diệp bay ra ngoài, nhưng có lúc là Dực Long kia bay ra ngoài.

Mà lúc này, Dực Long kia đã hoàn toàn đang ở hạ phong, bởi vì nó vô tâm ham chiến, chỉ muốn chạy. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là càng đánh càng hưng phấn, liền kéo hắn đánh!

“Được rồi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trên tường thành vang lên. Thoáng qua, A Man kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Mà lúc này, quả đấm của Dương Diệp vừa vặn oanh ra. Bởi vì A Man kia xuất hiện quá mức đột ngột, tăng thêm Dương Diệp hiện tại ở vào một loại cực độ hưng phấn trạng thái, bởi vậy, một quyền này hắn căn bản là không có cách thu hồi, cũng không nghĩ tới thu hồi.

Đối mặt một quyền này, A Man kia mặt không biểu tình, sau đó tay phải thò ra, trực tiếp nắm quả đấm của Dương Diệp!

Bị Dương Diệp một quyền oanh ở lòng bàn tay, A Man kia tựa như một tòa núi lớn, tại chỗ không nhúc nhích chút nào.

Lúc này, Dương Diệp thanh tỉnh rất nhiều, hắn nhìn nhìn xa xa Dực Long kia, lúc này, Dực Long kia đã biến mất ở phía chân trời.

Dương Diệp thu hồi nắm đấm, sau đó nói: “Vì cái gì?”

A Man quay người nhìn về phía không trung, “không thể giết!”

“Không hiểu!” Dương Diệp nói.

A Man chỉ chỉ xa Thiên tế, từ trên tường thành nhìn, mơ hồ có thể chứng kiến một ít sơn mạch, nhưng nhìn không rõ ràng lắm.

A Man nói: “Tại đó, có rất rất nhiều Dực Long, nhưng mà, ngươi cũng đã biết bọn hắn vì sao mỗi lần tới, đều đến một chút như vậy?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Luyện!”

A Man quay người nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta tại lấy chúng nó rèn luyện chính mình, chúng đồng dạng cũng là!”

"Chúng có thể giết chúng ta!" Dương Diệp nói.

A Man khẽ gật đầu, "ta cũng không thoải mái điểm ấy, nhưng mà, ngươi phải hiểu được, người ta mạnh hơn chúng ta, so với chúng ta nhiều người, đây cũng là tại sao là người ta tới tìm chúng ta, mà không phải chúng ta tìm đi tìm nguyên nhân của người ta."

Nói đến đây, nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó lại nói: "Ngươi có thể dùng một đánh tốt mười mấy Dực Long sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

A Man nói: "Ta cũng không có thể, nơi đây, cũng không ai có thể dùng nhảy lên hơn mấy chục. Cho nên, chúng ta phải khiêm tốn một điểm!"

Nói xong, A Man cong ngón búng ra, hai mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nhìn lên trước mặt Tiên Tinh Thạch, Dương Diệp ngây cả người, lúc này, Tần Xuyên cùng Vu Tịnh kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, Tần Xuyên nói khẽ: "Thu cất đi!"

Dương Diệp chỉ chỉ trước mặt Tiên Tinh Thạch, "cái đồ chơi này, có phải hay không rất trân quý?"

"Trân quý?"

Vu Tịnh kia cười hắc hắc nói: "Cái đồ chơi này, ở bên ngoài, ta nhìn cũng không nhìn một cái. Nhưng mà, ở chỗ này, thứ này so với nhân mạng còn trân quý."

"Như vậy là sao?" Dương Diệp nói.

Tần Xuyên nói: "Địa phương khác, ta không biết. Nhưng mà, ở cái địa phương này, tưởng muốn đạt được Tiên Tinh Thạch, liền chỉ có hai cách, một là sát nhân đoạt bảo, hai phải đi cách nơi này bên ngoài mấy trăm ngàn dặm đông lân núi, chỗ đó, có một tòa còn sót lại linh mạch. Nhưng mà, cái chỗ kia, chúng ta căn bản không thể đi!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp khó hiểu.

"Bởi vì nơi đó quá nguy hiểm!" Tần Xuyên giải thích nói: "Cho dù là lão đại đi, đều rất nguy hiểm."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía nơi xa A Man, "có một lần, lão đại khi trở về, toàn thân đều là tổn thương, đó là chúng ta lần thứ nhất nhìn thấy nàng bị thương." Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "ít Tiên Tinh Thạch này, đều là lão đại phục vụ quên mình đi đổi lấy!"

Một bên, Vu Tịnh thấp giọng nói: "Nếu như không phải là lão đại, chúng ta những thứ này cái gọi là thiên tài, kỳ thật đã sớm chết rồi."

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua xa xa A Man kia, sau đó lại nhìn một chút trong tay mình Tiên Tinh Thạch, giờ phút này, tâm tình hơi có chút phức tạp.

Tiên Tinh Thạch, hắn kỳ thật cũng thiếu Tiên Tinh Thạch đấy.

Bởi vì hắn mỗi lần chiến đấu, mỗi lần tu luyện, mỗi lần chữa thương, đều cần đại lượng Tiên Tinh Thạch. Tiểu Bạch tuy rằng có thể chế tạo, nhưng mà, vậy cũng cần phải có Linh khí làm trụ cột, hơn nữa, còn là đặc biệt cực kỳ tốt cái chủng loại kia Linh khí.

Hiện tại, Tiên Tinh Thạch của hắn chứa đựng lượng, chỉ có không sai biệt lắm chừng một trăm khối.

Nơi này không phải là bên ngoài, nếu như sử dụng hết, tưởng để cho Tiểu Bạch tạo, cũng chế đấy.

Ngay tại lúc này, tại trước mặt A Man kia, đột nhiên xuất hiện một người đàn ông, nam tử này, đúng là Đao Cuồng kia!

Tại đây Cuồng Đao sau lưng đeo, có một đạo sâu đậm chưởng ấn.

"Hắn xuất thủ?" A Man lông mày nhướng lên, hỏi.

Đao Cuồng nhẹ gật đầu, "để cho ta đám giao người!"

A Man đột nhiên đứng lên, "để cho huynh đệ đám chuẩn bị, theo chân bọn họ làm đi!"

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1944: Trong Lòng Ta Hổ Thẹn A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm đi!

Đao Cuồng không nói gì thêm, chẳng qua là khẽ gật đầu.

Lúc này, A Man đứng lên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Tất cả mọi người tập hợp!”

Hưu hưu hưu!

Từng đạo tiếng xé gió không ngừng trong thành vang lên, rất nhanh, một cái lại một người xuất hiện ở bên cạnh của A Man.

Trong ít người này, nữ có nam có, khoảng chừng hơn sáu mươi vị!

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên người của A Man.

A Man đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía ngoài thành, “đến rồi!”

Tất cả mọi người quay đầu nhìn lại, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện một đóa màu đen đám mây, cái đóa kia màu đen đám mây càng ngày càng gần, rất nhanh, cái đóa kia màu đen đám mây đi tới Thiên Cư Thành trên không.

Màu đen đám mây tản đi, hơn năm mươi vị Ma Nhân xuất hiện ở cái kia thành tường trên không.

Ít Ma Nhân này, mỗi cái hình thể cao lớn, không chỉ có hình thể cao lớn, khí tức cũng cực kỳ hùng hậu, đặc biệt là cầm đầu Ma Nhân kia.

Cầm đầu Ma Nhân đang mặc một bộ Hắc Sắc Trường Bào, hắn cùng với cái khác Ma Nhân có chút không giống với, bởi vì tại đỉnh đầu của hắn, có hai cây thật dài Hắc Giác.

Hắc Giác Ma Nhân mắt nhìn xuống phía dưới đám người A Man, cuối cùng, tay hắn chỉ Dương Diệp, “A Man, người này mạng, ta đã muốn!”

Vì mình mà đến!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ma Nhân kia, sắc mặt bình tĩnh, không nói gì.

Cách đó không xa, A Man kia thân hình run lên, đi tới không trung, nàng nhìn thẳng Hắc Giác Ma Nhân kia, “Hắc Ma, người này, bây giờ là người của ta!”

Hắc Ma nhìn thẳng A Man, “xem ra ngươi là muốn khai chiến!”

A Man cổ tay khẽ động, một thanh Lang Nha Bổng khổng lồ xuất hiện ở trong tay nàng, nàng nhìn thẳng Hắc Ma kia, “khai chiến thì khai chiến!”

Hắc Ma khẽ gật đầu, “vậy thì tới đi!”

Nói xong, thân hình run lên, bay thẳng đến A Man vọt tới. Tốc Độ Chi Khoái, cho dù là Dương Diệp đều không cách nào thấy rõ, hắn chỉ có thể nhìn được một đạo mơ hồ quỹ tích.

Tốc độ thật nhanh!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, trước mắt tốc độ của Hắc Ma này, nhanh hơn hắn rất nhiều nhiều nữa...!

“Hắc Ma!”

Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên đột nhiên nói: “Người này rất mạnh, lão đại cùng hắn giao thủ quá nhiều lần, không có chiếm được qua tiện nghi!”

Dương Diệp nói: “Là ta liên lụy nàng!”

Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cũng đã biết, chúng ta vì sao có thể tại đây sinh tồn sao?”

Không đều Dương Diệp nói chuyện, Tần Xuyên lại nói: “Bởi vì đoàn kết. Chúng ta mặc dù có thể tại cái địa phương quỷ quái này sống sót, là bởi vì chúng ta đoàn kết. Ở chỗ này, mọi người có nạn cùng chịu. Không chỉ có là ngươi, coi như là những người khác gặp phải phiền toái, chúng ta cũng sẽ không buông tha cho hắn, bởi vì buông tha cho hắn, ngày sau chúng ta cũng có thể sẽ bị buông tha cho.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đã minh bạch!”

Ầm!

Ngay tại lúc này, Thiên tế đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, mà lúc này, A Man cùng Hắc Ma kia đã về tới vị trí cũ.

Hai người cách xa nhau trăm trượng!

Hắc Ma hai tay thả lỏng phía sau, hắn nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, sau đó nhìn về phía A Man, “A Man, thật đúng vì một người mà chết nhiều người hơn?”

A Man giương lên trong tay Lang Nha Bổng, sau đó nhìn xuống phía dưới Tần Xuyên mọi người, “có nắm chắc hay không một mệnh đổi mạng của một Ma Nhân?”

“Có!”

Phía dưới, mọi người cùng kêu lên, tiếng như sấm vang, xông thẳng lên trời.

A Man quay đầu nhìn về phía Hắc Ma kia, “Thiên Cư Thành ta, chưa bao giờ kinh sợ, Hắc Ma, ngươi muốn Lưỡng Bại Câu Thương, Thiên Cư Thành chúng ta cùng ngươi. Lão nương không sợ chết, phía dưới ta những huynh đệ này, cũng không có một cái nào sợ chết. Cuối cùng, lão nương tặng ngươi một câu, thích thì chiến!”

A Man thanh âm rơi xuống, phía dưới mọi người nhao nhao thân hình run lên, toàn bộ đi tới sau lưng của A Man.

Hai bên giằng co, trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Hắc Ma gắt gao nhìn xem A Man, kia ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, kia cùng A Man đột nhiên quay đầu nhìn về phía nơi xa Thiên tế.

Ở đằng kia phía chân trời xa xôi, có một con hình thể Hắc Lang khổng lồ, tại Hắc Lang kia trên lưng, ngồi một người đàn ông.

Nhìn thấy Hắc Ma cùng A Man xem ra, nam tử kia nhếch miệng cười cười, lộ ra bên trong hàm răng, hàm răng của hắn, là màu đỏ.

Dáng tươi cười có chút âm trầm!

Nam tử sau khi cười, xoay người rời đi.

Trên không Thiên Cư Thành, Hắc Ma kia cùng A Man đều trầm mặc.

Ác Lang Đoàn!

Tại phiến khu vực này, có Tam Đại Thế Lực, theo thứ tự là Ma Nhân Quật, Thiên Cư Thành, Ác Lang Đoàn. Thế lực kia mạnh nhất, khó mà nói, nhưng mà, Ác Lang Đoàn này, nhưng là Ma Nhân Quật cùng Thiên Cư Thành cũng vì đó đặc biệt kiêng ky.

Bởi vì Ác Lang Đoàn không có cố định nghe nói, bọn hắn bốn phía chạy, thậm chí có lúc còn tiến núi lớn!

Tới vô ảnh, đi vô tung!

Bất kể là Ma Nhân Quật, hay vẫn là Thiên Cư Thành, đều thật lâu không có Ác Lang Đoàn này tin tức. Mà bây giờ, Ác Lang Đoàn lại xuất hiện.

Những người này một khi ở đâu xuất hiện, thì đồng nghĩa với bọn hắn muốn làm sự tình!

Đã trầm mặc hồi lâu, Hắc Ma đột nhiên nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, sau đó nói: “Để cho hắn cùng Ma Nhân Quật ta một người một mình đấu, Ma Nhân Quật ta thắng, hắn chết, Ma Nhân Quật ta thua, việc này tạm thời thôi. Đây là ta ranh giới cuối cùng!”

A Man chính yếu nói, ngay tại lúc này, phía dưới Dương Diệp đột nhiên nói: “Có thể!”

A Man nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi chắc chắn chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Quần ẩu, chúng ta không sợ, một mình đấu, càng không thể sợ, không phải sao?”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng rất nhiều người lập tức nhìn hắn, ánh mắt biến thành thiện ý chút.

Dương Diệp lần này chủ động đứng ra, làm cho bọn hắn biết, trước mắt Thể Tu này nam tử, xem như một người nam nhân.

Có dũng khí!

Không trung, A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Mang loại!”

Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Hắc Ma kia, “không phải là ngươi tự mình ra tay đi?”

“Hắn còn chưa xứng!”

Hắc Ma đạm thanh nói.

Lúc này, một tên cầm búa lớn trong tay Ma Nhân đứng dậy, kia ánh mắt trực tiếp rơi vào phía dưới trên thân Dương Diệp, “Đến, gia gia dạy ngươi làm người!”

“Minh Cảnh Tam Đoạn?” A Man chân mày cau lại.

Hắc Ma đạm thanh nói: “Các ngươi không phải là có gan sao? Như thế nào? Hiện tại nuy rồi hả?”

“Tam đoạn liền tam đoạn!”

Lúc này, Dương Diệp đi tới không trung, hắn nhìn về phía A Man, “giao cho ta đi!”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Được!”

Nói xong, nàng cùng sau lưng mọi người hướng về sau thối lui ra khỏi mấy ngàn trượng.

Hắc Ma kia cùng sau lưng mọi người cũng thối lui ra khỏi mấy ngàn trượng, trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng cái kia cầm búa lớn trong tay Ma Nhân.

Cái kia cầm búa lớn trong tay Ma Nhân cũng không nói gì bất kỳ nói nhảm, rung cổ tay, trong tay cái kia cây búa to bay thẳng đến Dương Diệp phá không mà đi.

Những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị này cây búa to vỡ ra tới.

Một đầu thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở trên không Thiên Cư Thành.

Xa xa, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, sau một khắc, tại hai tay của hắn chung quanh, riêng phần mình xuất hiện một cái hư ảo màu trắng long trảo!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp hai tay hướng phía trước chính là hợp lại!

Bành!

Này hợp lại, Dương Diệp hai tay thẳng ghép lại ở cái kia cây búa to!

Bất quá, Dương Diệp bản thân nhưng cũng bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn mấy trăm trượng mới dừng lại!

Giờ khắc này, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào Dương Diệp cái kia cặp long trảo tiến lên!

Lúc này, Dương Diệp tay phải cầm cái kia cây búa to, sau đó hắn mãnh liệt hướng phía xa xa Ma Nhân kia chính là ném một cái.

CHÍU... U... U!!

Tiếng xé gió vang lên, cái kia cây búa to mang theo người một cỗ lực lượng kinh khủng trùng trùng điệp điệp đập về phía Ma Nhân kia.

Ma Nhân kia thần sắc ngưng trọng lên, nhưng mà, hắn không có lùi bước, cũng không có trốn tránh, mà là như Dương Diệp cái kia một dạng hai tay hướng phía trước tìm tòi, sau đó cầm cái kia cây búa to cán búa.

Bành!

Ma Nhân kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó một trảo hướng phía Ma Nhân kia chính là vỗ xuống đi.

Ma Nhân kia rất nhanh tháo xuống chi lúc trước búa lớn trong lực lượng, sau đó hai tay nắm búa lớn thượng triều chính là một vòng.

Bành!

Lực lượng của hai người vừa mới tiếp xúc, chính là mãnh liệt tách ra, lúc này đây, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Mà Ma Nhân kia cũng tương tự bị chấn động ra ngoài.

Lực lượng!

Dương Diệp cùng Ma Nhân ở giữa, đọ sức đúng là lực lượng, hai người đều vô ích bất kỳ kỹ xảo, cũng vô ích bất luận cái gì chiêu thức hoặc là Huyền Kỹ, liền là đơn thuần tốc độ cùng lực lượng so đấu.

Loại chiến đấu này, từng cú đấm thấu thịt!

Vừa vừa chia tay, Dương Diệp liền là ở hướng phía Ma Nhân kia vọt tới, mà lúc này, Ma Nhân kia đột nhiên tung người nhảy vọt, sau đó hai tay nắm búa lớn hướng phía Dương Diệp hung ác bổ mà tới.

Này vừa bổ, dường như ngay cả trời cũng muốn chém nát một dạng vô cùng kinh khủng!

Dương Diệp cũng không có trốn tránh, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó một quyền hướng phía cái kia búa đánh tới.

Khi hắn quyền bốn phía, là một con nắm chắc cự đại long trảo.

Một quyền này, không chỉ có lực lượng của hắn, còn có lực lượng của Thiên Long. Quyền ra, kia không gian chung quanh trực tiếp bị trong đó tiết ra tới lực lượng cho đánh rách tả tơi.

Không trung.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, một cỗ cường đại sóng khí trực tiếp từ hai người chỗ giao nhau quét sạch ra, sóng khí những nơi đi qua, không gian trực tiếp hóa thành hư vô, một cái thật lớn Không Gian Hắc Động xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu, không chỉ có như thế, cái kia Không Gian Hắc Động còn lấy tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn ra!

A Man đột nhiên nói: “Linh!”

Nói xong, sau lưng A Man, một tên mặc trường bào màu xanh nhạt nam tử đi ra, nam tử này, đúng là Linh Tộc kia nam tử.

Tên là linh nam tử hai tay hướng phía trước nhẹ nhàng khẽ vỗ, trong chốc lát, Dương Diệp cùng Man Tộc kia nam tử chế tạo ra Không Gian Hắc Động lập tức vô ảnh vô tung biến mất, cùng lúc đó, cái kia cổ cường đại sóng khí cũng biến mất không thấy gì nữa!

“Gia cố không gian, đừng cho không gian vỡ vụn!” A Man nói.

Linh khẽ gật đầu, sau đó hai tay nhẹ nhàng bắt đầu vũ động, rất nhanh, không gian chung quanh dần dần đã xảy ra biến hóa nào đó.

Xa xa, chiến đấu vẫn ở chỗ cũ tiếp tục!

Thời gian dần trôi qua, Ma Nhân kia ở hạ phong. Sở dĩ đang ở hạ phong, cũng không phải lực lượng của hắn không bằng Dương Diệp, mà là, Dương Diệp khôi phục tốc độ quá nghịch thiên!

Hai người giao thủ đến nay, riêng phần mình đều có thụ thương, nhưng mà, Dương Diệp bị thương, rất nhanh thì sẽ khôi phục, mà Ma Nhân kia bị thương tức thì càng ngày càng nhiều, càng ngày càng nặng, cứ kéo dài tình huống như thế, Ma Nhân kia tự nhiên sẽ bị Dương Diệp áp chế.

Sau nửa canh giờ, Ma Nhân đã mỏi mệt không chịu nổi, chỉ có thể bị động phòng ngự. Mà Dương Diệp nhưng còn sinh long hoạt hổ!

“Được rồi!”

Ngay tại lúc này, Hắc Ma kia đột nhiên nói: “Việc này, tạm thời thôi. Này sổ sách, chúng ta ngày sau đang tính, ngươi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tất cả mọi người bất ngờ, kể cả Hắc Ma kia.

Xa xa, cái kia cầm búa lớn trong tay Ma Nhân thân thể tại kiếm minh tiếng vang lên một khắc này, thân thể trực tiếp cương cứng.

Ma Nhân kia thẳng tắp nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, “ngươi, ngươi không phải là Thể Tu, ngươi, ngươi là Kiếm Tu...”

Nói xong.

Xùy~~!

Kia đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Kiếm thu!

Dương Diệp nhìn về phía xa xa Hắc Ma kia, hối tiếc nói: “Ai, ngươi như thế nào không nói sớm chứ? Ngươi nói sớm, ta liền sẽ không ra kiếm, ta không xuất kiếm, hắn sẽ không phải chết rồi, ai, ai, lại một cái mạng chết trên tay ta, ta, trong lòng ta hổ thẹn a!”

Mọi người: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1945: Thiên Tài Trại Tập Trung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng có khỏi?

Trong tràng, Tần Xuyên mọi người thần sắc có chút cổ quái.

Bởi vì Dương Diệp vẻ mặt này, như thế nào cũng không giống là trong lòng có khỏi đấy.

Thiên tế, xa xa Hắc Ma kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, qua hồi lâu, đột nhiên hắn mỉm cười, “không nghĩ tới, hay vẫn là một Kiếm Tu, tốt, rất tốt.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua đám người A Man liếc mắt, “việc này, Ma Nhân Quật ta nhớ kỹ.”

Nói xong, kia cùng sau lưng một đám Ma Nhân trực tiếp quay người biến mất ở Thiên tế.

Lúc này, A Man đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, nàng quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Kiếm Tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Đồng thời cũng là Thể Tu?” A Man lại hỏi.

Dương Diệp lần nữa nhẹ gật đầu.

“Cái nào là phụ trợ?” A Man hỏi lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Man, sau đó nói: “Làm sao vậy?”

A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Nếu như thân thể là chủ, kiếm là phụ, ta đây có cần phải nói cho ngươi biết, nhục thể của ngươi, có chút vấn đề. Nếu như kiếm là chủ, thân thể là phụ, vậy thì không có vấn đề gì.”

Dương Diệp nói: “Ta kiếm là chủ, thân thể là phụ. Nhưng mà, ta muốn biết ta thân thể ở đâu có vấn đề!”

A Man đột nhiên vươn tay gật lồng ngực của Dương Diệp.

Ca sát!

Dương Diệp trước ngực trực tiếp rạn nứt ra, máu tươi lập tức tràn ra.

“Cái này...” Dương Diệp đã ngây người.

A Man nói: “Nếu như ta không có đoán sai, nhục thể của ngươi, nhiều khi, đều là lợi dụng ngoại vật cưỡng ép tăng lên đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vâng!”

A Man nói: “Cái này có thể để cho ngươi trong thời gian ngắn có cường đại thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự, nhưng mà, ngươi cũng đã biết trong này tai hại?”

Dương Diệp lắc đầu, thân thể về phương diện này, hắn đều là tại chính mình cân nhắc.

A Man cũng không trả lời, mà là quay người nhìn về phía trong sân đám người Tần Xuyên, “các ngươi đều tới đây!”

Đám người Tần Xuyên nhao nhao đi tới Dương Diệp cùng A Man bốn phía, đem A Man vây lại.

A Man nhìn lướt qua mọi người, sau đó nghiêm mặt nói: “Con đường tu luyện, không có đường tắt, dù cho có đường tắt, cũng không nên tùy tiện đi, bởi vì, biết được để cho ngươi đám được chả bằng mất! Cá nhân ta xem ra, chuyện đáng sợ nhất cũng không phải một quyền nổ nát một cái tảng đá, mà là nước chảy đá mòn.”

“Vì cái gì?” Tần Xuyên đột nhiên hỏi.

A Man nói: “Quá trình!”

Nói đến đây, A Man lướt nhìn mọi người, “trong các ngươi, đại đa số người, đều quá chú trọng kết quả, mà không để ý đến quá trình. Thật tình không biết, con đường tu luyện, là quan trọng nhất chính là quá trình.”

“Quá trình?” Vu Tịnh kia đột nhiên nói: “Lão đại, có thể nói hay không nói đơn giản một điểm?”

A Man nói: “Các ngươi nên biết, ta bây giờ là Văn Cảnh, nhưng mà, các ngươi cũng biết, nếu như ta nguyện ý, kỳ thật, ta sớm đã có thể đạt tới Tri Cảnh, thậm chí còn cao hơn nữa!”

Mọi người: “...”

A Man nói: “Ta sở dĩ không chủ động chạy nước rút cảnh giới, có rất nhiều nguyên nhân, một cái trong đó, chính là quá trình, ta không muốn kết quả, mà là muốn quá trình, cái này quá trình tu luyện, có thể để cho ta lĩnh ngộ cùng cảm nhận được rất nhiều thứ!”

“Dần dần tiến dần!” Lúc này, Đao Cuồng kia đột nhiên nói một câu.

A Man nhìn thoáng qua Đao Cuồng, khẽ gật đầu, “tổng kết một câu, chính là dần dần tiến dần. Hoặc có lẽ là, nước chảy thành sông! Ví dụ như, từng ly tử, nước chỉ có nửa chén, có người vì để cho nó tràn ra tới, đầu tiên nghĩ không phải đi tìm nước, mà là những phương pháp khác, ví dụ như, thả một hòn đá đi vào, hoặc là cái gì khác, như vậy, tuy rằng nước cuối cùng tràn ra, nhưng mà, đây đều là hư phù.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “nhục thể của ngươi chính là loại này, nhìn như cường hãn, nhưng kì thực rất yếu. Bởi vì, ngươi là lợi dụng ngoại vật đến đề thăng nhục thể của chính mình.”

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “thụ giáo!”

“Về phần kiếm đạo của ngươi…” A Man nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp nhìn về phía A Man.

A Man khẽ lắc đầu, “ta đối với kiếm đạo không biết, không cách nào đến giúp ngươi cái gì.”

Dương Diệp cười nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ! Chẳng qua là, ta hiện tại thân thể còn có cải biến phương pháp?”

A Man khẽ gật đầu, “thân thể ngươi căn cơ không hề chênh lệch, nếu như muốn tăng lên cùng củng cố trụ cột, chỉ có một biện pháp!”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Bị đánh!” A Man nhìn thẳng Dương Diệp.

“Bị đánh?” Dương Diệp nao nao, lập tức nói: “Có ý tứ gì?”

A Man nói: “Biết rõ rèn sắt sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

A Man nói: “Ngươi bây giờ thân thể, giống như là một thanh kiếm phôi, còn chưa thành hình, hơn nữa, tạp chất rất nhiều. Cho nên, cần đánh. Đây là phương pháp đơn giản nhất, cũng là phương pháp hữu hiệu nhất. Bất quá, rất thống khổ!”

Nghe được lời của A Man, một bên, đám người Tần Xuyên lập tức cười hắc hắc.

Bị đánh!

Có rất ít người làm Thể Tu đấy, bởi vì con đường này quá thống khổ, hơn nữa càng ngày càng thống khổ. Không chỉ có như thế, bình thường thực lực của Thể Tu còn rất kém cỏi, đặc biệt là cái loại này gà mờ Thể Tu, ngoại trừ làm đống cát, không có tác dụng khác rồi!

Đương nhiên, cái loại này chân chính Thể Tu, không thể nghi ngờ là vô cùng kinh khủng!

A Man nói: “Chính ngươi ngẫm lại đi.”

Nói xong, nàng quay người rời đi, người chung quanh cũng tản ra.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, thần thức tiến nhập Hồng Mông Tháp.

“Tiền bối, nàng nói có đúng không?” Dương Diệp hỏi.

“Rất đúng!”

Hậu Khanh trầm giọng nói: “Tiểu tử, cái này gọi là A Man nữ tử, thật không đơn giản. Nàng lần này lý luận, ta từng tại Vu Tổ chỗ đó nghe qua tương tự, bất quá khi đó ta cũng không có quá để ý. Hơn nữa, Man Tộc tại Tu Luyện Nhục Thân phương diện, không hề so với Yêu Tộc hoặc là Ma Tổ chênh lệch, cho nên, dựa theo nàng nói, bị đánh đi!”

Bị đánh!

Dương Diệp cười khổ, tuy rằng thân thể hắn cường hãn, nhưng mà, cũng không muốn vô duyên vô cớ bị đánh a!

Hơn nữa, coi như là bị đánh, cũng phải tìm cái loại này thân thể lực lượng đặc biệt người cường hãn... Ví dụ như A Man kia!

Mà đối phương, lực lượng giống như cũng quá lớn chút!

Tại trong Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch còn có Bảo Nhi các loại nữ nhân chơi đùa sau khi, Dương Diệp về tới sự thật.

Lúc này, cảnh ban đêm hàng lâm.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh lại.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ngoại trừ người gác đêm bên ngoài, người chung quanh đều bàn ngồi ở tại chỗ nghỉ ngơi.

Nghỉ ngơi!

Đối với mọi người mà nói, nghỉ ngơi cũng là phi thường vô cùng trọng yếu. Bất quá, mọi người nghỉ ngơi không giống người bình thường như vậy là ngủ, mà là điều tức, để cho chính mình trạng thái bảo trì hoàn mỹ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, đột nhiên, tại không trung, xuất hiện một đạo điểm đen, thoáng qua, mấy đầu Dực Long xuất hiện ở trên tường thành.

Dực Long!

Dương Diệp trầm mặc một hồi, đột nhiên, hắn tung người nhảy vọt, đi tới cái kia trên tường thành.

Cái kia trên tường thành, năm người nam tử nhìn hắn, Dương Diệp nói: “Để cho ta thủ đi! Ta nghĩ luyện nhiều một chút, đa tạ!”

Năm người quen biết liếc mắt, một tên nam tử trong đó cười nói: “Cam tâm tình nguyện đến cực điểm!”

Nói xong, kia cùng bên cạnh bốn người nhất thời càng dưới tường thành.

Trên tường thành, chỉ còn lại có Dương Diệp.

Nhìn xem đi vào tường thành đỉnh đầu Dực Long, Dương Diệp hít sâu một hơi, chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người hướng phía đầu kia Dực Long vọt tới.

Trước đó lần thứ nhất cùng Dực Long giao thủ, để cho hắn thu hoạch rất nhiều.

Hiện tại, hắn vừa xong Minh Cảnh, tự nhiên không cách nào tại chạy nước rút cảnh giới, tuy rằng cảnh giới tạm thời không cách nào tăng lên, nhưng cái khác vẫn là có thể tăng lên, ví dụ như thân thể, ví dụ như tốc độ. Mà muốn tăng lên thân thể, tốc độ tăng lên, biện pháp nhanh nhất chính là chiến đấu!

Ít Dực Long này vừa dễ dàng bồi luyện!

Phía dưới, xếp bằng ngồi dưới đất A Man đột nhiên mở mắt ra kính, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Dương Diệp, nhìn một hồi, nàng khẽ gật đầu, sau đó thu hồi ánh mắt.

Chiến đấu!

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày đều chủ động gác đêm. Ngay từ đầu, có người chung quanh tận lực hỗ trợ, hắn trên tường thành chỉ có một đầu Dực Long. Nhưng mà, cho tới bây giờ, tại dưới sự ra hiệu của A Man, Dương Diệp trên tường thành hơn nhiều một đầu Dực Long.

Hai đầu Dực Long!

Làm đối mặt hai đầu Dực Long lúc, Dương Diệp trực tiếp bị còn ăn hiếp!

Nhiều lần, càng là thiếu chút nữa bị Dực Long đánh chết!

Hắn biết, chỉ dựa vào thân thể là chịu không được hai đầu Dực Long đấy. Mà đang khi hắn muốn dùng kiếm lúc, một bên truyền đến A Man thanh âm lạnh lùng, “không cho phép sử dụng kiếm!”

Không cho phép sử dụng kiếm!

Dương Diệp sắc mặt lập tức khổ xuống dưới, “ta nhịn không được!”

Nếu như có thể dùng Kim Thân Pháp Tướng, hắn cũng là còn có thể đánh một trận, nhưng mà, Kim Thân Pháp Tướng này A Man cũng không để cho hắn dùng!

Bởi vậy, cho tới bây giờ, trên dưới toàn thân hắn, đã trải rộng tổn thương, không chỉ có trên người, trên mặt hắn đều có mấy vết máu thật sâu.

“Nhịn không được?”

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, nàng tay phải vung lên, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem hai đầu Dực Long kia đánh bay ra ngoài, nhưng mà sau một khắc, hai đầu Dực Long kia lại đáp xuống, hướng phía nàng cùng Dương Diệp đánh tới.

A Man nhìn thẳng Dương Diệp, “nhìn cho thật kỹ. Cổ lực, ngươi tới làm mẫu cho hắn nhìn!”

Phía dưới, một tên hình thể tương đối khôi ngô nam tử đột nhiên tung người nhảy vọt, đi tới trên tường thành.

A Man thì là mang theo Dương Diệp đi tới dưới tường thành.

A Man ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành, “nhìn cho thật kỹ!”

Nghe vậy, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại trên thành tường kia, hai đầu Dực Long đã tới tên kia gọi cổ lực nam tử trước mặt. Mà lúc này, cái kia cổ lực đột nhiên gầm lên một tiếng, tiếp đó, toàn bộ người bay thẳng đến hai đầu Dực Long kia đụng tới!

Cứng đối cứng!

Cổ lực lấy một chọi hai, nhưng mà, hắn không hề rơi xuống hạ phong một chút nào, thậm chí còn có áp chế hai đầu Dực Long kia xu thế!

“Hắn gọi cổ lực, cũng là đến từ Nhân Tộc, là một vị Thể Tu.”

Dương Diệp bên cạnh, A Man đột nhiên nói: “Cùng một dạng với ngươi, cũng là Minh Cảnh Nhất Đoạn, hắn có thể làm được, vì cái gì ngươi làm không được?”

Dương Diệp trầm mặc.

A Man quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là Kiếm Tu, ngươi sử dụng kiếm, có thể ngăn cản hai đầu Dực Long, nhưng mà, ngươi còn lựa chọn Thể Tu. Nếu như lựa chọn, vậy làm nó đến tốt nhất, bằng không, là tốt rồi xong trở về luyện kiếm của ngươi đi, đừng nghĩ cái này, còn nghĩ cái kia, bằng không thì, đến cuối cùng, ngươi cái gì cũng là gà mờ.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đã đem hai đầu Dực Long áp chế cổ lực, “hắn làm sao làm được?”

A Man nói: “Từ vừa tới nơi này, cái kia trong thời gian một tháng, hắn mỗi ngày chí ít có ba lượt tại kề cận cái chết lưỡng lự.”

Nói xong, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chết, nhân loại sợ nhất chính là tử vong. Nhưng mà, vào rất nhiều thời điểm, một người tại đối mặt cái chết lúc, hắn sẽ bộc phát ra vô cùng vô tận tiềm lực. Ngươi vừa rồi ngay tại phải chết biên giới, sau đó, ngươi đầu tiên nghĩ tới chỉ dùng kiếm. Ta lại hỏi ngươi, nếu như ngươi kiếm cũng không cản được hai đầu Dực Long kia lúc, ngươi phải nên làm như thế nào?”

Vấn đề này đem Dương Diệp đang hỏi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1946: Tự Tin!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm ngăn không được đầu kia Dực Long!

Trong tràng, Dương Diệp đã trầm mặc.

Giờ này khắc này, hắn đột nhiên nghĩ đến một sự kiện.

Ngăn trở!

Đời này của hắn, phiền toái mặc dù không đoạn, nhưng mà, chân chính ngăn trở, thật rất ít. Phiền toái cùng ngăn trở là không đồng dạng như vậy.

Lúc này, A Man kia đột nhiên lại nói: “Ngươi có thể tại cái tuổi này đạt tới Minh Cảnh, hơn nữa có như thế mạnh chiến lực, nghĩ đến ngươi đã từng cũng nếm qua rất nhiều khổ. Nhưng là...”

Nói đến đây, nàng chỉ chỉ trong sân một số người, “ngươi cũng đã biết, nơi đây, đều là tới từ bên ngoài các tộc siêu cấp thiên tài. Ta cũng không phải tưởng nói với ngươi dạy, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, lại tới đây, ngươi tốt nhất phải có chuẩn bị tâm lý, thống khổ, cùng với cái chết chuẩn bị.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành, “để cho ta đến đây đi!”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành Cổ Lực, “có thể ra rồi!”

Nghe được lời của A Man, Cổ Lực kia hai đấm mãnh liệt một hồi tật oanh, hai đầu Dực Long kia trực tiếp bị hắn hai cái quả đấm oanh địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Tạm thời tránh mũi nhọn!

Quyền uy của Cổ Lực kia, làm cho hai đầu Dực Long không thể không tạm thời tránh mũi nhọn!

Cổ Lực lui ra đi tới bên cạnh của A Man, hắn đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó liền lui qua một bên.

Dương Diệp thân hình run lên, đi thẳng tới trên thành tường kia.

Lúc này, hai đầu Dực Long kia lao xuống về phía hắn hạ xuống.

Phía dưới, A Man cùng một số người nhìn xem.

Trên tường thành, Dương Diệp cùng hai đầu Dực Long kia lần nữa kích chiến đấu. Bất quá, không dùng đến kiếm dưới tình huống, hắn trực tiếp bị hai đầu Dực Long kia cho áp chế.

Cũng may, hắn có Hồng Mông Tử Khí chữa trị thân thể, điều này làm cho hắn có thể miễn cưỡng cùng đối kháng xuống.

Mà đúng lúc này, phía dưới A Man đột nhiên quát: “Không cho phép trị liệu thân thể!”

Trên tường thành, Dương Diệp sắc mặt lập tức khổ xuống dưới. Hắn không hỏi vì cái gì, mà là đem trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí cho đè ép xuống.

Dưới tường thành.

❤đăng nhập http://truyencu atui . net/ để đọc tru y ện “Rất nguy hiểm!” A Man bên cạnh, Cổ Lực kia đột nhiên nói.

A Man nhìn thẳng trên tường thành Dương Diệp, “ngươi không có cảm giác được sao? Hắn rất có tự tin!”

Cổ Lực nhìn về phía A Man, khó hiểu.

A Man nói: “Trên người tên gia hỏa này, mang theo một cỗ thiên nhiên tự tin. Tự tin, là một chuyện tốt. Nhưng mà, hắn cũng không biết, tự tin, rất có thể sẽ hại giết hắn. Giống như ban đầu một dạng với ta, lúc đi vào, cảm giác mình có năng lực đối mặt bất cứ uy hiếp gì. Nhưng mà, sự thật nói cho ta biết, ta cũng không có năng lực như thế. Mà khi ta hiểu đạo lý này lúc, thiếu chút nữa bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống!”

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành khổ chiến Dương Diệp, “còn nữa, người này là một cái mầm tốt, nếu như gặp nhau ở chỗ này, có thể giúp, tự nhiên muốn giúp đỡ một cái.”

“Lão đại, ngươi xảy ra Hắc Ngục Sơn Mạch, đúng không?” Cổ Lực đột nhiên hỏi.

Nghe được lời của Cổ Lực, trong tràng rất nhiều người lỗ tai lập tức hướng phía bên này bị dựng lên.

Hắc Ngục Sơn Mạch!

Cái chỗ này, bọn hắn phần lớn đều chỉ nghe qua, mà cũng không có chính thức đi vào. Cái chỗ này, với bọn hắn mà nói, chính là một cái cấm kỵ.

A Man nhìn lướt qua mọi người, sau đó nhìn về phía một bên Linh Tộc kia linh, “linh, ngươi cũng đi vào, nói với bọn hắn nói?”

Linh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nguy hiểm!”

“Nhiều nguy hiểm?” Tần Xuyên đột nhiên hỏi.

Linh lắc đầu, không có nói chuyện.

Mọi người vừa nhìn về phía A Man.

A Man ngẩng đầu nhìn thoáng qua thành tường kia bên ngoài Thiên tế, bên kia, chính là Hắc Ngục Sơn Mạch. Qua hồi lâu, nàng nói: “Nơi đó nguy hiểm chia rất nhiều loại, đầu tiên là năm đó cái tinh cầu này còn sống sót yêu vật, tiếp theo, là độc chướng, lại tới, là trong lúc này một ít Thực Nhân Tộc. Càng sâu, nguy hiểm thì càng nhiều, ta tiến vào không đến ngàn dặm, tại gặp được một đầu hình thù kỳ lạ quái dị yêu vật về sau, ta liền không có biện pháp tiếp tục đi tới rồi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Các ngươi đều cố gắng một điểm đi, chúng ta cũng không thể cả đời co đầu rút cổ tại cái địa phương quỷ quái này!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, với bọn hắn mà nói, Hắc Ngục Sơn Mạch, thần bí, nguy hiểm, nhưng mà, cũng tò mò.

Trên tường thành, Dương Diệp vẫn ở chỗ cũ khổ chiến.

Giờ phút này, hắn đã bị hai Dực Long làm cho mình đầy thương tích, chân chính mình đầy thương tích. Bởi vì lúc này đây, không có Hồng Mông Tử Khí chữa trị, không có tử khí chữa trị, nhục thể của hắn lập tức cùng người bình thường cũng không có gì khác nhau.

Bất quá, trên thân hai đầu Dực Long kia cũng khắp nơi là tổn thương.

Thảm!

Bất kể là Dương Diệp, hay vẫn là hai đầu Dực Long kia, đều có điểm thảm!

Tuy rằng rất thảm, nhưng mà, giờ phút này Dương Diệp vẫn vô dụng kiếm, cũng vô ích Hồng Mông Tử Khí!

Người khác có thể làm được, một dạng với Dương Diệp hắn có thể làm được!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, rất nhanh, chân trời xuất hiện một màn ngân bạch sắc.

Khi này bôi ngân bạch sắc lúc xuất hiện, cái kia hai đầu cùng Dương Diệp kịch chiến Dực Long đầu cũng sẽ không biến mất ở Thiên tế.

Hai đầu Dực Long vừa mới đi, Dương Diệp trực tiếp tê liệt ngã xuống ở trên tường thành.

Sức cùng lực tận!

Chân chính sức cùng lực tận, loại cảm giác này, hắn đã lâu rất lâu không có trải qua!

Lúc này, A Man xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, nàng nhìn thoáng qua trên mặt đất Dương Diệp, sau đó nói: “Cảm giác như thế nào!”

Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía A Man, cười khổ nói: “Mỏi mệt!”

A Man khẽ gật đầu, “mỏi mệt là được rồi. Biết rõ lúc trước ta vì sao không để cho ngươi trị liệu thân thể sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

A Man nói: “Ngươi vừa rồi lúc kia, là thân thể ngươi mệt mỏi nhất thời điểm, nhưng mà, cũng là tốt nhất lột xác thời điểm. Nếu như ngươi dùng Huyền Khí trị liệu, vậy ngươi liền vĩnh viễn sẽ không biết mình thân thể cực hạn ở nơi nào.”

Nói đến đây, nàng nhẹ nhàng đá đá chân của Dương Diệp, “đứng đứng lên mà nói!”

Dương Diệp cười khổ, tuy rằng mỏi mệt không chịu nổi, nhưng hắn vẫn đứng lên.

Lúc này, A Man nói: “Tại tất cả trong tộc, Ma Tộc Tu Luyện Nhục Thân phương pháp tàn khốc nhất, bởi vì nhiều khi, bọn hắn cần phải chịu đựng không thuộc về mình thống khổ, loại đau khổ này, ngươi khó có thể tưởng tượng. Nhưng mà, hiệu quả cũng rất tốt. Nếu như trước ngươi trị liệu thân thể, vậy ngươi mới vừa rồi khổ chiến, hiệu quả ít nhất sẽ giảm xuống bảy thành!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Man, sau đó nói: “Vì sao giúp ta như vậy?”

“Giúp ngươi?”

A Man nhẹ cười cười, “nhớ kỹ, ở cái địa phương này, giúp người khác, chẳng khác nào là đang giúp mình. Đoàn kết, cùng một chỗ trở nên mạnh mẽ, chúng ta mới có thể ly khai cái chỗ này, thậm chí là trở về.”

Dương Diệp chân mày cau lại, “các ngươi không có biện pháp trở về sao?”

“Ngươi là tán tu?” Lúc này, A Man đột nhiên hỏi một câu.

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Làm sao ngươi biết?”

A Man quan sát một chút Dương Diệp, “có chút làm khó được. Một kẻ tán tu, đi đến bây giờ loại trình độ này. Ngươi cũng đã biết, chúng ta những người này, có người, là bị buộc vào, cũng có người, là nhà thân tộc từ đưa vào.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

A Man cười nói: “Cường giả, chúng ta thế lực phía sau, cần cường giả, mà cái chỗ này, có thể để người ta trở nên mạnh mẽ. Chỉ có từ nơi này đi ra người, mới có thể xưng là thiên tài chân chính. Mà từ nơi này đi ra người, không chỉ có là thiên tài chân chính, cũng sẽ là tương lai một vị siêu cấp cường giả.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Ở bên ngoài, Dương Diệp hắn cảm thấy, chính mình trong thế hệ tuổi trẻ, coi như là không là vô địch, khẳng định cũng ít có địch thủ. Nhưng mà, ở chỗ này, nơi đây hơn sáu mươi người, trong này, chân chính ngọa hổ tàng long.

Mỗi một người đều không phải là đơn giản người!

Thiên tài!

Chung quanh những người này, mới có tư cách được xưng là thiên tài.

Lúc này, A Man lại nói: “Nếu bàn về một mình đấu, tại các ngươi trong nhóm người này, ngoại trừ Đao Cuồng cùng linh có thể cùng ta tỷ đấu một chút bên ngoài, các ngươi người còn lại, đều không phải là đối thủ của ta. Nhưng mà, nếu như các ngươi liên thủ, không cần nhiều, dù là chỉ cần ba bốn vị liên thủ, thì có rất đại cơ hội kích giết ta!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “tựu giống với ngươi, ta biết, ngươi khẳng định có át chủ bài, nhưng mà, cái đó sợ ngươi át chủ bài ra hết, nhưng là ta dám cam đoan, nơi đây, chỉ cần ba người trở lên liên thủ, tùy tiện ba người, nhất định có thể đánh chết ngươi! Ngươi tin hay không?”

Dương Diệp nhìn trong tràng mọi người liếc mắt, sau đó nói: “Thư!”

Từ vừa rồi Cổ Lực kia dùng sức một mình đối kháng hai đầu Dực Long lúc, là hắn biết, chung quanh bọn người kia, không có một cái nào là đơn giản mặt hàng.

Bất quá cái này cũng bình thường.

Những người này, có thể đều là tới từ các tộc đứng đầu nhất siêu cấp thiên tài a!

Bản thân những người này ở đây bên ngoài thì có thế lực cường đại bồi dưỡng, sau đó lại tiến đến cái chỗ này rèn luyện chính mình, nhưng những... Này người nếu như còn yếu mà nói, đây chẳng phải là quá ngu xuẩn chút!

A Man lại nói: “Ngươi vừa đi vào nơi này, đối với nơi này rất nhiều chuyện đều không thế nào hiểu. Bất quá, ta hy vọng ngươi nhớ kỹ hai điểm, thứ nhất, không nên coi thường bất luận kẻ nào, bất kỳ cái gì yêu, bất kỳ cái gì sinh linh. Thứ hai, không nên ở trong đoàn thể tính toán, mưu trí, khôn ngoan, ngoạn âm chiêu. Bởi vì như vậy, ngươi sẽ chết nhanh hơn.”

Vừa nói, cổ tay nàng khẽ động, hai mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “đem tổn thương chữa khỏi, nếu như mình nghĩ, ngày mai có thể tiếp tục luyện.”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

“Vì cái gì?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cái này vì cái gì, khác chỉ ý hắn.

A Man dừng bước lại, sau đó nói: “Muốn sống ra ngoài. Còn nữa, tín nhiệm. Người ở chỗ này, đều tín nhiệm ta, bọn hắn tín nhiệm ta, ta phải đối với bọn họ chịu trách nhiệm. Ngươi tín nhiệm qua người khác sao? Hoặc có lẽ là, bị người khác tín nhiệm qua sao?”

Tín nhiệm!

Dương Diệp trầm mặc!

A Man lại nói: “Nếu như không có, vậy ngươi chẳng phải là rất đau xót?”

Nói xong, kia quay người biến mất ở xa xa.

Ngay tại lúc này, Tần Xuyên đột nhiên đi tới bên cạnh của Dương Diệp, sau đó cười nói: “Ta lần thứ nhất gặp man tỷ dài dòng như vậy ha ha, xem ra tiểu tử ngươi khẳng định không tầm thường, không cho, nàng sẽ không ngay từ đầu cứ như vậy cho ngươi dài dòng.”

Dương Diệp cười lắc đầu, không nói gì.

Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên cong ngón búng ra, một mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “hơn không, tại đây một khối. Cũng đừng cự tuyệt, ngươi cái tên này lần này bị thương nặng như vậy, hai mai Tiên Tinh Thạch căn bản không đủ!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Nhìn lên trước mặt Tiên Tinh Thạch, Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

...

PS: Cảm tạ: Phá sản _ tử. Tuyết bích hai khối ngũ, mưa độc xinh tươi, kojhhjj, thư hữu 51829047 lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1947: Hắc Ngục Lâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chữa thương!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu lợi dụng trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí trị liệu thân thể.

Tại Hồng Mông Tử Khí trị liệu xong, thân thể của hắn khôi phục tốc độ không thể nghi ngờ là vô cùng kinh khủng. Ngắn ngủi thời gian, hắn thương thế bên trong cơ thể chính là cũng đã hoàn toàn khôi phục, đến ở bên ngoài cơ thể những cái kia bị thương ngoài da, với hắn mà nói, không quan trọng.

Kế tiếp trong một đoạn thời gian, Dương Diệp mỗi ngày đều gác đêm, sau đó mỗi ngày đều cùng tử chiến với ít Dực Long kia.

Không dùng đến kiếm, không dùng đến Hồng Mông Tử Khí!

Bởi vậy, mỗi một lần, hắn đều mình đầy thương tích. Nhưng mà, hiệu quả thực sự vô cùng rõ ràng. Ngay từ đầu, hắn lấy một chọi hai vô cùng miễn cưỡng, chỉ có thể quyết chống đến hừng đông. Mà bây giờ, hắn đã Hoàng Kim đối kháng hai Dực Long.

Từ miễn cưỡng đến có thể, quá trình này, Dương Diệp đi vô cùng vô cùng thống khổ.

Bất quá, có hiệu quả là tốt rồi!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, cứ như vậy, Dương Diệp đi vào Thiên Cư Thành đã một tháng. Này một tháng đến, hắn mỗi ngày đều gác đêm, mà lúc này, hắn không phải là đối chống đỡ hai Dực Long, mà là có thể dùng sức một mình áp chế hai Dực Long!

Áp chế!

Không sử dụng kiếm kỹ là có thể áp chế hai Dực Long!

Thân thể hắn biến hóa quá lớn.

Bất quá, Dương Diệp phát hiện một điểm, cái kia chính là, không chỉ có hắn, trong Thiên Cư Thành này thực lực của tất cả mọi người đều đang tăng trưởng.

Có người, là lợi dụng Dực Long đến tăng thực lực lên. Nhưng mà, có người cũng không phải. Ví dụ như Đao Cuồng kia cùng linh đều là người, những người này, khi trời tối, liền sẽ ra ngoài, sau đó hừng đông mới quay về. Mà khi trở về, trên thân những người này đều bị thương!

Lại qua nửa tháng!

Lúc này Dương Diệp, hai Dực Long đã hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn.

Trừ lần đó ra, còn có một thu hoạch ngoài ý liệu, đó chính là hắn vậy mà trực tiếp tăng đến Minh Cảnh hai đoạn!

[truyen cua tu I 00 vn] Đối với cái này cái tăng lên, Dương Diệp thật sự vô cùng ngoài ý muốn!

“Thật bất ngờ?” A Man đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Nước chảy thành sông!”

A Man nói: “Ngươi đang cùng tử chiến với ít Dực Long này lúc, rèn luyện không chỉ là nhục thể của ngươi, còn có tinh thần của ngươi cùng thần hồn, mà những thứ này, làm đạt tới trình độ nhất định về sau, tựu giống với ngươi rót vào trong cốc nước, đem ngươi làm ngược lại khá hơn rồi, thủy mãn tự nhiên sẽ tràn ra tới.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp cười cười, cái này tăng lên, thật sự là có chút để cho hắn ngoài ý muốn, bất quá, đây là chuyện tốt, thật to chuyện tốt!

“Đêm nay ngươi không cần gác đêm rồi!” Lúc này, A Man đột nhiên nói.

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

A Man khóe miệng hơi cuộn lên, “mang ngươi đi ra ngoài chơi một chút!”

Dương Diệp: “...”

A Man sau khi rời đi, Tần Xuyên đi tới Dương Diệp bên cạnh, vẻ mặt hâm mộ, “ngươi cái tên này, thật sự làm cho người ta hâm mộ!”

“Như thế nào?” Dương Diệp khó hiểu.

Tần Xuyên nói: “Nhanh như vậy khiến cho đại tỷ mang ngươi ra ngoài, có thể không hâm mộ sao?”

“Ra ngoài?” Dương Diệp nói: “Đi đâu chơi?”

“Chơi?”

Tần Xuyên cười hắc hắc, “ngươi là suy nghĩ nhiều.” Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó lại nói: “Trong khoảng thời gian này đến nay, ngươi nên đã phát hiện. Mỗi ngày lúc trời sắp tối, sẽ có mấy người ly khai, đúng hay không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Biết rõ bọn hắn đi đâu sao?” Tần Xuyên hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Xuyên, “ngươi cái tên này có thể hay không đừng thừa nước đục thả câu?”

Tần Xuyên cười hắc hắc, sau đó nghiêm mặt nói: “Hắc Ngục Lâm! Cái chỗ này, là Hắc Ngục Sơn Mạch biên giới. Những người kia liền phải đi cái chỗ này, ngoại trừ tu luyện, còn có một điểm, cái kia chính là thu hoạch Thú Tinh!”

“Thú Tinh?” Nhíu mày.

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, “đây chính là một cái tốt, cái đồ chơi này, một khối có thể đỉnh mười khối Tiên Tinh Thạch. Bất quá, quá nguy hiểm. Cho nên, chúng ta này hơn sáu mươi người, cũng chỉ có mười mấy người có tư cách đi Hắc Ngục Lâm kia.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “thế nhưng là ngươi cái tên này, nhanh như vậy liền có thể đi... Cực kỳ khủng khiếp a!”

Hắc Ngục Lâm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía vị trí của Hắc Ngục Sơn Mạch kia, từ hắn vị trí này nhìn, chỉ có thể nhìn được một điểm sơn mạch hình dáng.

Vào đêm.

“Dương Diệp, Vu Tịnh, Cổ Lực, Mạc Kha, các ngươi cùng ta đi!”

Xa xa, truyền đến thanh âm của A Man.

Dương Diệp bốn người nhìn lại, A Man đã nhảy ra ngoài thành.

Bốn người vội vàng đi theo ra ngoài!

Ngoài thành.

A Man liếc nhìn bốn người, “lúc này đây, chỉ các ngươi bốn người đi với ta. Vu Tịnh, Dương Diệp, Mạc Kha, ba người các ngươi là lần thứ nhất đi Hắc Ngục Lâm, ta cho các ngươi nói rõ khi nào. Thứ nhất, đừng kinh sợ, đã đến cái chỗ kia, kinh sợ người, cái thứ nhất chết trước. Thứ hai, thấy tốt thì lấy, ngàn vạn lần chớ lòng tham. Thứ ba, nên kinh sợ thời điểm, nhất định phải kinh sợ, ngàn vạn lần chớ ngạnh kháng. Còn lúc nào không thể kinh sợ, lúc nào nên kinh sợ, chính các ngươi nắm chắc!”

“Man tỷ, rất nguy hiểm sao?” Mạc Kha kia đột nhiên hỏi.

“Nguy hiểm?”

A Man cười lạnh nói: “Chỗ kia không phải là nguy hiểm, là vô cùng nguy hiểm. Đã đến cái chỗ kia, ta cũng không đoái hoài tới các ngươi, là chết hay là sống, nhìn chính các ngươi!”

Nói xong, A Man quay người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa xa trong đêm tối.

Dương Diệp ba người nhìn nhau, sau đó liền vội vàng đi theo lên.

Hắc Ngục Lâm!

Hắc Ngục Lâm có bao nhiêu, cho dù là A Man cũng không rõ ràng lắm. Nơi này cây cối, cao lạ kỳ, mỗi một khối, ít nhất cũng có cao khoảng mấy chục trượng, có thể nói, người một khi tiến đến, sẽ thay đổi mịt mù nhỏ như kiến cỏ!

Vừa mới vào Hắc Ngục Lâm, Dương Diệp chính là cảm thấy một cỗ cảm giác âm trầm.

Mặc dù là đêm tối, nhưng mà cái này cũng không ảnh hưởng thị lực của bọn hắn, bất quá, tại trong rừng này, bọn hắn cũng nhìn không được bao xa.

“Phân lái đi!” Lúc này, A Man đột nhiên nói.

Dương Diệp ba người nhất thời nhìn về phía A Man, Vu Tịnh kia mím môi một cái, sau đó nói: “Man tỷ, cái này...”

“Thế nào, sợ?” A Man nhìn về phía Vu Tịnh.

Vu Tịnh liền vội vàng lắc đầu, nghiêm mặt nói: “Vu Tịnh ta làm sao sẽ sợ? Ta, ta chẳng qua là cảm thấy, mọi người cùng một chỗ, có phải hay không có thể chiếu ứng lẫn nhau a?”

A Man liếc nhìn ba người, sau đó nói: “Các ngươi phải nhớ kỹ, các ngươi tới Tử Giới, là vì để cho chính mình trở nên càng mạnh mẽ hơn đấy. Gặp nguy hiểm, ta giải quyết cho các ngươi, các ngươi còn biến cái cái búa? Trước hừng đông sáng, nơi đây tập hợp, nếu như không có ra tới, chưa ra đấy, kiếp sau có cơ hội tại gặp đi!”

Nói xong, A Man trực tiếp biến mất trong bóng đêm.

Trong tràng, Dương Diệp ba người nhìn nhau, cuối cùng, Vu Tịnh nhún vai, “hai vị, bảo trọng!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ở xa xa.

Mạc Kha kia đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó cũng quay người biến mất trong bóng đêm.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, yên tĩnh im ắng.

Trầm mặc một hồi, Dương Diệp bắt đầu đi xa đi. Trong rừng, một chút thanh âm đều không có. Dương Diệp hai đấm nắm thật chặt, thời khắc đề phòng.

Đi vào cái chỗ này về sau, để cho hắn đã minh bạch rất nhiều chuyện. Chuyện thứ nhất chính là, muôn ngàn lần không thể đối với cái chỗ này có lòng khinh thị. Bởi vì như vậy, sẽ chết!

Ước chừng một khắc sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, hai mắt dần dần híp lại.

Đột nhiên.

Một đạo hắc ảnh từ trước mặt hắn điện xạ mà đến!

Tốc độ cực nhanh, so với Dực Long kia nhanh hơn rất nhiều rất nhiều!

Nếu như là trước kia không cùng Dực Long kịch chiến qua Dương Diệp, đối phương tốc độ này, hắn tuyệt đối không cách nào tránh né. Mà bây giờ, đối phương tốc độ này tuy rằng cực nhanh, nhưng mà, thật là không có nhanh đến để cho hắn không cách nào phản ứng tình trạng!

Tại bóng đen đi vào trước mặt Dương Diệp lúc, một cái hư ảo màu trắng long trảo chính là trực tiếp vỗ vào bóng đen kia trên người.

Bành!

Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho đạo hắc ảnh kia bắn ngược mà quay về, mà Dương Diệp bản thân nhưng cũng bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Lúc này đây, Dương Diệp thấy rõ đạo hắc ảnh kia.

Bóng đen tướng mạo có chút quỷ dị. Mặt có chút cùng loại mặt người, nhưng mà thân thể nhưng tựa như xà, bốn chân.

“Này đồ chơi gì?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, quái vật kia đột nhiên tung người nhảy vọt, bay thẳng đến Dương Diệp đánh tới, Dương Diệp đang muốn ra tay, ngay tại lúc này, quái vật kia đột nhiên há miệng ra, trong chốc lát, vô số đạo khí lưu màu đen từ trong đó không ngừng bắn ra.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, hai tay vội vàng huy động.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Những thứ này khí lưu màu đen những nơi đi qua, không gian đều trực tiếp bị ăn mòn.

Mà Dương Diệp hai tay vung ra tới lực lượng cũng không có khả năng đánh xơ xác những khí lưu này, ngược lại, những thứ này khí lưu màu đen còn trực tiếp đem lực lượng của hắn cho ăn mòn sạch sẽ!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, thân hình lóe lên, hướng lui về sau trăm trượng khoảng cách.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn hai tay của chính mình, giờ phút này, hai tay của hắn, chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ăn mòn. Dương Diệp vội vàng vận chuyển trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, hai tay của hắn dần dần khôi phục bình thường.

Mà lúc này, một đạo hắc ảnh đã đi tới trước mặt hắn.

Đúng là cái kia con quái vật!

Thoáng qua, một cái màu đen bén nhọn dài trảo bay thẳng đến lồng ngực của hắn cắm xuống.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị thứ nhất trảo vỗ tới ngàn trượng có hơn, vừa dừng lại một cái, cái kia con quái vật chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà lúc này, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn nó, trước tiên một chưởng vỗ về phía cái kia con quái vật!

Mà lúc này, đầu kia trước mặt quái vật đột nhiên xuất hiện một đạo màu đen nhánh khiên ánh sáng, bàn tay của Dương Diệp vừa mới tiếp xúc đạo ánh sáng này thuẫn, hắn cả người liền là trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Mà lúc này, đạo hắc ảnh kia lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, một cái nhọn dài trảo trực tiếp chụp về phía đầu của Dương Diệp.

Dài trảo, lóe ra lạnh lẽo hàn quang!

Dương Diệp biết, nếu như đầu mình bị một trảo này cho bắt được, đầu của hắn nhất định sẽ nở hoa.

Thân thể hắn tuy rằng cực kỳ cường hãn, nhưng mà, tuyệt đối gánh không được một trảo này.

Không dám khinh thường, Dương Diệp hai đấm chậm rãi nắm chắc, muốn thi triển ra Kim Thân Pháp Tướng, mà đúng lúc này, đỉnh đầu hắn quái vật kia đột nhiên ngừng lại, ngay sau đó, tại Dương Diệp ánh mắt khó hiểu bên trong, kia trực tiếp quay người biến mất trong bóng đêm.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp chân mày cau lại, đột nhiên, hắn biến sắc, mãnh liệt xoay người từng cái

Xùy~~!

Dương Diệp ngực trực tiếp nứt ra.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1948: Tầng Thứ Năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một cái màu đen nhánh tay của trực tiếp đem lồng ngực của Dương Diệp xé rách!

Cái tay này tiến quân thần tốc, trực chỉ Dương Diệp trái tim!

Cũng may Dương Diệp phản ứng rất nhanh, lập tức thân hình lóe lên, bay thẳng đến lui về sau mấy trăm trượng khoảng cách.

Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực của chính mình, trước ngực, đã hoàn toàn vỡ ra, bên trong ngũ tạng có thể thấy rõ ràng.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, khi hắn cách đó không xa, rỗng tuếch!

Chẳng có cái gì cả!

Nếu như không phải là trước ngực hắn còn có cái vết thương này mà nói, hắn sẽ cho là mình vừa mới xuất hiện ảo giác.

Đó là cái gì quỷ?

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, Phá Linh Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn. Lúc này đây, hắn không thể không sử dụng kiếm rồi. Vừa rồi một khắc này, hắn thiếu chút nữa trực tiếp quải điệu (*dập máy)!

Quá mẹ nó nguy hiểm!

Tại chỗ, Dương Diệp đem tổn thương sau khi chuẩn bị xong, tiếp tục đi tới, rời đi không bao lâu, đột nhiên, lúc trước người nọ mặt thân rắn quái vật đột nhiên lại xuất hiện.

CHÍU... U... U!!

Quái vật kia không có bất kỳ nói nhảm, trực tiếp thân hình run lên, hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà tới.

Dương Diệp hướng lui về sau một bước nhỏ, sau một khắc, hắn giơ kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là chém một cái.

Ầm!

Một kiếm này, trực tiếp đem đạo hắc ảnh kia cho chấn bay ra ngoài. Dương Diệp vừa phải chuẩn bị tiếp tục truy kích, đột nhiên, sắc mặt hắn tím mặt biến đổi, nhưng sau đó xoay người chính là một kiếm đánh xuống.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Mà trước mặt hắn, không có cái gì!

Lúc trước cái kia mặt người thân rắn quái vật cũng đã biến mất không thấy gì nữa!

Xuất quỷ nhập thần!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn biết, mới vừa xuất thủ cái vị kia cũng không hề rời đi, đối phương còn nhòm ngó trong bóng tối lấy.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, hắn mãnh liệt quay đầu nhìn về phía bên cạnh, thoáng qua, hắn một kiếm đánh xuống.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí trực tiếp bổ về phía hắn bên phải một cây cổ thụ!

Bành!

Cây cổ thụ kia lập tức nổ bể ra, mà lúc này, một đạo nhân ảnh từ trong đó chợt hiện hiện ra, sau đó hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà đến!

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hai tay nắm trong tay Phá Linh Kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là chém!

Xùy~~!

Bành!

Một kiếm rơi xuống, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Tại trước mặt Dương Diệp, là một người, cả người trên chỉ có mấy mảnh vải người, người này trên thân trần trụi, phía trên, trải rộng các loại màu máu đỏ ký hiệu (*phù văn).

Đây không phải là là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là, người này, lấy tay bắt được kiếm của Dương Diệp!

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp bị người này cứng rắn tiếp theo!

Yên lặng một cái chớp mắt, người nọ đột nhiên một quyền đánh về phía mặt của Dương Diệp!

Dương Diệp tay phải cầm kiếm, tay trái nắm chắc thành quyền, sau đó mãnh liệt một quyền đối với đánh tới.

Bành!

Hai người trực tiếp tách ra, riêng phần mình hướng phía sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà rất nhanh, hai người vừa lại đều ngừng lại.

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình Phá Linh Kiếm, trên thân kiếm, có một đạo đen nhánh tay dấu móng tay!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía người nọ, lúc này, đối phương đột nhiên hư không tiêu thất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp lần nữa chém xuống một kiếm.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên từ trên thân thể người kia cuồn cuộn quét ra, kiếm của Dương Diệp vừa tiếp xúc tới cỗ lực lượng này, hắn cả người liền là trực tiếp bị chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài, bất quá rất nhanh, hắn đột nhiên lại hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía người nọ mãnh liệt bắn mà tới.

Cùng lúc đó, người kia bốn phía, đột nhiên xuất hiện tầm mười thanh khí kiếm, này tầm mười thanh khí kiếm trực tiếp đem người nọ vây lại, thoáng qua, vô số đạo kiếm quang lập tức đem người nọ bao phủ lại.

“Rống!”

Đột nhiên, trong kiếm quang kia truyền đến gầm lên giận dữ, thoáng qua, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem những cái kia kiếm quang cho chấn vỡ, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Mà lúc này, một đạo kiếm quang vừa vặn đi vào đạo nhân ảnh kia trước mặt.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, hai người lần nữa tách ra!

Dương Diệp nhìn nhìn trước ngực mình, tại trước ngực hắn, xuất hiện một đạo dấu bàn tay, đó là vừa rồi người trước mắt này lưu lại!

Mà đối diện hắn người kia cũng bị thương, ở trên thân đối phương, chí ít có năm vết kiếm.

Lúc này, này người đang nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng.

Trong đêm tối, hai người liếc nhau một cái, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Bành bành bành bành...

Trong tràng, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Thực lực của người thần bí, quả thực vượt qua tưởng tượng của Dương Diệp, đối phương bất kể là chiến đấu ý thức hay vẫn là khác, đều vô cùng cường hãn.

Một trận chiến này, kéo dài ước chừng đem gần một giờ.

Thời kỳ, hai người ngươi tới ta đi, trên người đều có mang thương.

Thời gian dần trôi qua, trời gần sáng.

Lúc này, người thần bí kia đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Dương Diệp nhíu mày, người thần bí này là ai?

Hắc Ngục Lâm lối đi ra.

Dương Diệp vừa đường ra, thì thấy được A Man cùng Cổ Lực.

A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Gặp được nhân xà rồi hả?”

“Nhân xà?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó đem gặp được chuyện của người thần bí kia nói ra.

A Man thần sắc trầm xuống.

Dương Diệp nhìn A Man liếc mắt, “ngươi biết đối phương lai lịch?”

A Man quay đầu nhìn về phía Hắc Ngục Lâm kia, “người địa phương.”

“Người địa phương?” Dương Diệp khó hiểu.

A Man nói: “Cực kỳ lâu trước, cái chỗ này, cùng phía ngoài địa phương cũng không có khác gì, nhưng mà cuối cùng, cái tinh cầu này không biết xảy ra chuyện gì, Linh khí dần dần khô kiệt, đại địa sụp xuống, núi lửa bộc phát... Mà cái thế giới này những sinh linh kia, kể cả người, phần lớn đều biến mất. Nhưng mà, cũng có một bộ phận còn sống.”

Nói đến đây, A Man sau khi trầm mặc một hồi, sau đó lại nói: “Kể cả cái địa phương này những người này xà, Dực Long, đều là lúc kia may mắn còn sống sót. Những thứ này nguyên tác cư dân, đối với chúng ta những thứ này bên ngoài người tới, rất không thân thiện, nhưng mà, bọn hắn vừa hy vọng càng nhiều nữa bên ngoài người đi tới!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

“Đến của chúng ta, vì cái thế giới này đã mang đến một điểm sinh cơ. Cũng liền là linh khí, bọn hắn có thể từ trên thân chúng ta cướp đoạt Linh khí!” A Man nói.

“Bọn hắn sẽ không rời đi cái chỗ này?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Khó!”

A Man nói: “Chúng ta những người này, sau lưng đều có người, khi chúng ta muốn đi ra ngoài lúc, gia tộc sẽ phái cường giả tới đón chúng ta, tuy rằng chủ yếu dựa vào là chính chúng ta, nhưng mà, gia tộc cường giả sẽ thay chúng ta gánh chịu rất nhiều mạo hiểm. Mà những thứ này thổ dân cư dân, bọn hắn nếu là muốn đi ra ngoài, cũng chỉ có thể dựa vào chính mình, nhưng mà, đó không thể nghi ngờ là phi thường khó khăn.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu, “ta lúc tiến vào, cũng không có gặp được khó khăn!”

A Man nhẹ cười cười, sau đó nói: “Ngươi từ trên núi đi xuống, sẽ rất đơn giản rất đơn giản, nhưng mà, ngươi từ chân núi đi lên chứ? Trên những truyền tống trận kia trước mặt trận pháp, cho dù là ta hiện tại đi, cũng sẽ bị trực tiếp nháy mắt giết.”

“Trận pháp kia là ai làm cho?” Dương Diệp hỏi.

A Man lắc đầu, “không phải rất rõ, nhưng mà, có hai lời giải thích, thứ một là cái thế giới này cường giả làm cho, thứ hai là, chúng ta thế giới bên ngoài cường giả làm cho."

Thế giới bên ngoài cường giả!

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, lúc này, xa xa trong rừng rậm, đột nhiên chạy ra một người, người này, đúng là Vu Tịnh kia.

Vu Tịnh sau khi chạy ra ngoài, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, sau đó từng ngụm từng ngụm thở lấy. Trên người hắn, khắp nơi đều là vết cào.

Mà trong tay hắn, gắt gao nắm hai quả quả đấm lớn hạt châu.

A Man nhìn thoáng qua cái kia hai hạt châu, sau đó nói: "Giết hai đầu?"

Vu Tịnh quay đầu nhìn về phía A Man, sau đó nhếch miệng cười cười, "lợi hại không?"

A Man đạm thanh nói: "Ta vừa lúc đi vào, một hơi giết năm cái!"

Vu Tịnh: "..."

A Man ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Ngục Lâm kia, bọn hắn còn có một người chưa ra, người nọ, đúng là Mạc Kha.

Trong tràng, thời gian từng chút từng chút trôi qua, một lúc lâu sau, A Man đột nhiên đứng lên, "chúng ta đi thôi!"

"Không đợi hắn rồi hả?" Vu Tịnh hỏi.

A Man khẽ lắc đầu, "hắn ở đây cũng không ra được!"

Nghe vậy, mọi người tâm lập tức trầm xuống.

"Các ngươi muốn thói quen!"

Lúc này, A Man đột nhiên nói: "Ở chỗ này, chết, là một chuyện rất bình thường."

Nói xong, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một vệt sáng biến mất ở Thiên tế.

"Đại tỷ nói không sai!"

Lúc này, Cổ Lực đột nhiên nói: "Các ngươi khả năng có chút không hiểu, không rõ Bạch đại tỷ vì sao mang theo các ngươi tới nơi này, sau đó lại không ở trong tối trong bảo hộ?”

“Vì sao?” Vu Tịnh hỏi.

Cổ Lực nói: “Nếu như đại tỷ đi theo Mạc Kha, hắn chắc chắn sẽ không chết. Nhưng mà, đại tỷ có thể bảo hộ hắn cả đời sao? Đáp án dĩ nhiên là không thể. Phát triển, chúng ta đều phải tự mình phát triển. Thụ Nhân Dĩ Ngư không bằng Thụ Nhân Dĩ Ngư!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ.

“Ngươi thấy thế nào?” Vu Tịnh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “nàng là rất đúng, chúng ta, hẳn phải dựa vào chính mình. Tựa như ngươi, gặp được hai thủ lĩnh xà, không giống với còn sống?”

Vu Tịnh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Đi vào cái chỗ này về sau, ta cảm giác mình đang từ từ cải biến!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Vu Tịnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như là ở bên ngoài, ta tuyệt đối sẽ không đi cùng một cái nhân loại nói chuyện. Nhưng là ở cái này, ta cùng với rất nhiều nhân loại gia hỏa đều xưng là bằng hữu. Hơn nữa, còn phát hiện, đã từng mình loại ý nghĩ này là biết bao ngây thơ buồn cười!”

Vừa nói, hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “cao quý, cũng không phải tới từ thân phận, cũng không phải tới từ thực lực, mà là tu dưỡng, phẩm đức. Ngươi xem đại tỷ, nàng mặc dù không xinh đẹp, không dễ coi, nhưng mà, nhưng có thể có được tôn kính của tất cả mọi người.”

Dương Diệp trầm mặc.

Vu Tịnh nói: “Đi thôi. Trở về được nghỉ ngơi thật khỏe một chút!”

Rất nhanh, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Cư Thành.

Dương Diệp vừa trở lại Thiên Cư Thành, đột nhiên, hắn biến sắc, bởi vì trong cơ thể hắn Tiểu Tuyền Qua đột nhiên rất nhanh xoay tròn.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Rất nhanh, Dương Diệp cuồng hỉ!

Tầng thứ năm!

Hồng Mông Tháp tầng thứ năm sắp mở ra!

...

PS: Cảm tạ: Phá sản _ tử, tuyết bích hai khối ngũ, kojhhjj, mưa độc xinh tươi, thư hữu 51829047, lĩnh trên thanh tuyền nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1949: Đạo Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tầng thứ năm!

Hồng Mông Tháp có chín tầng, mà đến bây giờ, hắn chỉ mở ra tầng bốn, tuy rằng chỉ mở ra tầng bốn, nhưng mà, này mỗi một tầng đối với trợ giúp của hắn đều lớn vô cùng vô cùng.

Hắn rất sớm đã muốn nhìn một chút tầng thứ năm, nhưng mà đáng tiếc, có mở hay không mở, không là hắn định đoạt, mà là Hồng Mông Tháp định đoạt.

Hiện tại, Hồng Mông Tháp rốt cuộc có động tĩnh.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tâm thần chìm vào trong Hồng Mông Tháp. Hắn không làm kinh động bất luận kẻ nào, tâm niệm nhất động, đi tới tầng thứ năm.

Cửa!

Dương Diệp đầu tiên gặp được một Đạo Môn.

Dương Diệp không do dự, hắn đi tới trước cổng kia, mà lúc này, cửa chậm rãi mở ra.

“Vào đi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên bên trong môn vang lên.

Dương Diệp sửng sốt.

Hai hơi về sau, Dương Diệp đi vào. Trong phòng, chỉ có một người.

Người này, Dương Diệp nhận thức, đúng là Đạo Bào Lão Giả kia.

Đạo Bào Lão Giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Lớn lên rất nhanh!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn thẳng Đạo Bào Lão Giả.

Hắn muốn một cái đáp án.

Hồng Mông Tháp vì sao chọn hắn, Đạo Bào Lão Giả vì sao lựa chọn hắn, Đạo Bào Lão Giả lựa chọn mục đích của hắn...

Rất nhiều rất nhiều vấn đề, hắn đều muốn biết.

Đạo Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “ngươi tin tưởng vận mệnh sao?”

Dương Diệp nói: “Lấy tiền bối thực lực, chẳng lẽ còn sẽ tin tưởng cái gọi là vận mệnh sao?”

Đạo Bào Lão Giả mỉm cười, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ta không biết!”

Đạo Bào Lão Giả cười nói: “Kỳ thật, tháp này lúc ban đầu cũng không phải lựa chọn ngươi, mà là lựa chọn ngươi người cha kia.”

“Cha ta?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Đạo Bào Lão Giả khẽ gật đầu, “hắn là một thiên phú trác tuyệt người, cũng là một có Đại Phúc Vận người. Thế nhưng là, hắn cuối cùng đem tháp này để lại cho ngươi.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Bào Lão Giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Nếu như hắn không làm như vậy, như vậy, ngươi liền đã không phải là ngươi rồi.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Đạo Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “những thứ này, lão đạo biết rõ đấy cũng không nhiều. Tóm lại, nếu như tháp này đã lựa chọn ngươi, vậy chứng minh, ngươi cùng ta có duyên, cùng Đạo Gia ta hữu duyên. Mà tháp này trong tay ngươi, ngươi một cách tự nhiên thì sẽ cuốn vào một ít trong nước xoáy đi.”

Nói đến đây, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, “Bất quá, ngươi còn có lựa chọn. Hiện tại, hai lựa chọn. Thứ nhất, ta thu hồi tháp này, chặt đứt cùng ngươi hết thảy nhân quả. Thứ hai, nhập Đạo Môn ta, thừa ta đạo thống!”

“Không nên tháp này, ta sẽ như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Bào Lão Giả cười nói: “Cũng không sẽ như thế nào, không chỉ có như thế, phiền toái còn có thể thiếu rất nhiều rất nhiều.”

“Vậy nhập tiền bối Đạo Môn chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

Đạo Bào Lão Giả nói: “Thừa ta đạo thống, truyền ta đạo pháp, Khai Thiên tâm, lập thiên đạo! Bất quá, đây là một đầu chật vật đường.”

“Lấy tiền bối thực lực, còn không làm được sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Đạo Bào Lão Giả mỉm cười, sau đó nói: “Vũ trụ lúc nào lên, lúc nào diệt?”

Dương Diệp lắc đầu, “không hiểu!”

Đạo Bào Lão Giả cười nói: “Ta cũng không hiểu!”

Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Bào Lão Giả lại nói: “Mọi người tu luyện, dài thực lực, tu trường sinh. Mà chúng ta, dài quá khứ, dài hiện tại, dài tương lai, dài Vô Thượng Thiên Đạo. Nói cho cùng, chúng ta cũng chỉ là cường đại hơn người bình thường hơi có chút, nhưng mà, tại vũ trụ mịt mờ này trước mặt, chúng ta cũng chỉ là muối bỏ biển, mịt mù rất nhỏ.”

Nói đến đây, hắn đi tới trước mặt của Dương Diệp, “đạo pháp, đạo pháp là căn cơ của ta, cũng là tín ngưỡng của ta, càng là đường ta đi, ta hy vọng, dù cho một ngày nào đó ta không ở, đạo thống của ta, vẫn như cũ có thể truyền thừa tiếp. Đạo thống ở đây, ta Hằng Cổ Trường Tồn. Nhưng mà, tại đi thông Đại Đạo trên con đường này, có tranh đoạt, tranh đoạt tài nguyên, tranh đoạt số mệnh, tranh giành đoạt số mệnh, cũng có tranh đoạt đạo thống.”

Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Bào Lão Giả nói: “Ta cũng không có tận lực tuyển chọn ai, Hồng Mông Tháp rơi vào tay của ngươi, cũng không phải là là ta tận lực gây nên. Ta cũng không có tinh lực như vậy kia đến bố một cái lớn như vậy ván, cũng không cần phải, bởi vì đối với cái kia mấy lão già, tận lực bố cục, chỉ biết làm trò cười cho người trong nghề. Tuy rằng tháp rơi trong tay ngươi không là ta tận lực gây nên, nhưng mà, không thể phủ nhận, bởi vì ta cùng tháp này nguyên nhân, để cho ngươi dính vào có chút nhân quả!”

Nói đến đây, hắn mỉm cười, “mà muốn thừa ta đạo thống, tự nhiên là phải cam tâm tình nguyện. Cho nên, ngươi nếu không nguyện, ta có thể đứt rời giữa ta và ngươi nhân quả.”

Dương Diệp lựa chọn thế nào?

Không chút do dự!

Dương Diệp nhìn thẳng Đạo Bào Lão Giả, sau đó cung kính hành một cái thầy trò lễ, “sư phụ!”

Chặt đứt nhân quả?

Dương Diệp hắn đầu cũng không hư mất. Cùng Đạo Bào Lão Giả chặt đứt nhân quả có chỗ tốt gì? Không, không chỉ có không có lợi, còn có thể mất đi rất nhiều chỗ tốt. Còn nữa, lớn như vậy một chỗ dựa vững chắc, không muốn cũng uổng a!

Đạo Bào Lão Giả mỉm cười, “đệ tử ta rất nhiều, nhưng mà, chính thức nhập thất đệ tử, cũng liền tám cái, mà ngươi, là cái thứ chín, cũng là cuối cùng một cái!”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

“Khởi vu Nhất, bắt đầu tại chín!”

Đạo Bào Lão Giả nói: “Hiện tại lên, ngươi đạo hiệu liền kêu Kiếm Cửu đi!”

Kiếm Cửu!

Dương Diệp thần sắc có chút quái dị, chính mình rõ ràng nhiều một cái đạo hiệu... Bất quá, Kiếm Cửu, nghe giống như cũng không tệ lắm!

Lúc này, Đạo Bào Lão Giả đột nhiên cong ngón búng ra, một đạo hàn quang không vào mi tâm của Dương Diệp.

Rất nhanh, từng đạo tin tức uyển như điện quang hỏa thạch tại Dương Diệp trong đầu không ngừng hiện lên.

Qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi mở mắt, lúc này, Đạo Bào Lão Giả nói: “Những thứ này, là năm đó Đạo Môn ta bắt được một ít kiếm kỹ, trong đó, còn có một chút là một ít Kiếm Tu của Đạo Môn ta lưu lại, tóm lại, đều hiện ở trong đó. Những vật này, đối với ngươi bây giờ, vẫn rất có trợ giúp. Bất quá, ngươi phải nhớ cho kỹ, những thứ này, chỉ có thể quan sát, tham khảo, không thể học.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Bào Lão Giả cười nói: “Kiếm, mỗi người đều có kiếm đạo của chính mình, ngươi cũng có. Mà mỗi người kiếm đạo đều là dành riêng, cũng không thích hợp cho người khác học, người khác mạnh mẽ bước đi học, kết quả là, cũng bất quá là đi lộ số của người ta mà thôi. Cho nên, ngươi có thể quan sát, có thể tham khảo, nhưng mà, muốn đi ra con đường của chính mình, minh bạch?”

Dương Diệp cung kính thi lễ, “thụ giáo! Chẳng qua là, ta nên đi nơi nào tìm ngươi?”

Đạo Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “ngươi bây giờ, quá yếu ớt, nếu là đến Đạo Môn ta, đối với ngươi rất bất lợi, đặc biệt là tháp này trên người ngươi. Bởi vì thực lực của ngươi, còn chưa đủ để làm cho người tin phục. Còn nữa, cái khác những lão gia hỏa kia đến lúc đó nếu là dừng mắt trên người ngươi, làm phiền ngươi càng nhiều.”

Nói đến đây, hắn nhẹ cười cười, sau đó lại nói: “Ngươi phải hiểu được, ta có thể cùng vì ngươi chỉ đường, cái gì quá sức ngươi mở ra một con đường, nhưng mà, đi bộ người, phải là chính ngươi, bằng không thì, hết thảy đều không có ý nghĩa, minh bạch?”

Đi đường chính là mình!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết!”

Đạo Bào Lão Giả nói: “Đại Thiên Vũ Trụ bách tộc, các tộc đều có tín ngưỡng của chính mình, đã từng là Thiên Tộc, tín ngưỡng Đạo Môn ta, nhưng mà, bọn hắn cuối cùng nhưng làm phản rồi. Sau đó, một ít thay Thiên Quân chết rồi.”

“Sư phụ muốn nói cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Bào Lão Giả nói: “Đạo Môn ta, không giống Binh Gia như vậy như ý ta lấy xương, nghịch ta thì chết. Nhưng mà, ngươi phải nhớ kỹ một điểm, phàm trần muốn vong Đạo Môn ta người, đều có thể giết.”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Đã minh bạch!”

Đạo Bào Lão Giả khẽ gật đầu, “ngươi hiện tại thân chỗ mảnh không gian này, tên là Tử Giới, nhưng mà vào năm đó, cũng không phải gọi Tử Giới, mà là Binh Gia một chỗ cư điểm. Ở chỗ này, khả năng còn còn sót lại một ít Binh Gia Lão Quái Vật tàn hồn, có tháp ở đây, ngươi không cần sợ đối phương đoạt xá, nhưng mà, nhưng cũng không thể chủ quan khinh thường.”

Dương Diệp nói: “Đệ tử ghi nhớ!”

Đạo Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, sau đó thân thể dần dần hư ảo.

“Ngày sau ta phải thế nào ra ngoài?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Đạo Bào Lão Giả nói: “Nếu là ra không được, vậy cả đời ở tại chỗ này đi. Đạo Môn, Đạo Thống chi Tranh, so với nơi đây, nguy hiểm khá hơn rồi!”

Thanh âm rơi xuống, Đạo Bào Lão Giả đã hoàn toàn biến mất!

Đạo Bào Lão Giả sau khi biến mất, Dương Diệp tại nguyên chỗ đã trầm mặc hồi lâu.

Hoang mang hồi lâu tới nay rất nhiều chuyện, đều biết. Nhưng mà, trong nội tâm nhưng có chút trống rỗng.

Loại cảm giác này, hắn cũng nói không rõ.

Qua hồi lâu, Dương Diệp ngẩng đầu cười cười, nghĩ nhiều như vậy làm cái gì? Sự tình từ nay về sau ai biết? Đi tốt lập tức đường mới là đứng đắn.

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó hồi tưởng đến trong đầu Đạo Bào Lão Giả cho hắn những cái kia kiếm kỹ...

Không muốn không sao, tưởng tượng đã giật mình!

Bởi vì những cái kia kiếm kỹ, khoảng chừng hơn vạn nhiều, các loại các dạng đều có. Hơn nữa, cũng đều vô cùng cường đại!

Trong nháy mắt, Dương Diệp si mê!

Những kiếm này kỹ mạnh, làm cho hắn có chút tự tàm hình quý!

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật của chính mình, mình một kiếm nháy mắt, đều là chút cái quỷ gì? So với những kiếm này kỹ, quả thực liền đống cặn bã cũng không tính là!

Kiếm chân chính kỹ!

Những kiếm này kỹ, vì Dương Diệp mở ra một cánh cổng!

Giờ khắc này, hắn có chút muốn tu luyện những kiếm này kỹ rồi.

Nhưng mà, hắn vẫn là nhịn được!

Như Đạo Bào Lão Giả nói, những thứ này, đều là kiếm đạo của người khác, không phải là của hắn. Nếu như hắn đi tu luyện, cuối cùng chỉ sẽ biến thành hắn đi đi người khác đường đi qua, mà không là chính hắn đường.

Nhất định phải đi con đường của chính mình!

Nghiên cứu, quan sát, tham khảo, sau đó sáng tạo!

Cái này là Dương Diệp hắn phải làm!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày đều tại Hồng Mông Tháp trong phòng tu luyện nghiên cứu kiếm kỹ. Nhìn nhiều lắm, hiểu nhiều lắm, nghĩ cũng là hơn.

Vì vậy, hắn bắt đầu tham khảo những kiếm này kỹ, sau đó sáng tạo kiếm kĩ của chính mình.

Bất quá, cái này rất khó khăn.

Sáng tạo, nói dễ vậy sao?

Mà ở Dương Diệp khổ tu kiếm đạo lúc, Thiên Cư Thành nhưng là có phiền toái.

A Man mang theo một nhóm người đi tới trên tường thành, làm nhìn đến dưới tường thành tình cảnh lúc, A Man vị này hình thể dũng mãnh nữ tử hai đấm lập tức chậm rãi nhanh nắm lại.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1950: Vô Địch Kiếm Trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưới thành, là hai cỗ thi thể. Này hai cỗ thi thể, đều là bị tách rời thành vô số khối.

Này hai cỗ bầm thây, là người của Thiên Cư Thành.

“Ai giết?” A Man đột nhiên hỏi.

Ở bên cạnh nàng Vu Tịnh lắc đầu, “không biết, một đã sớm xuất hiện ở đây rồi. Xuất hiện không có dấu hiệu nào! Bất quá, ta cảm thấy là Ma Nhân Quật làm.”

Ma Nhân Quật!

Trong tràng, mọi người thần sắc âm trầm xuống.

CHÍU... U... U!!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên trong thành vang lên, thoáng qua, đạo này tiếng kiếm reo trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

“Là Dương Diệp!” A Man bên cạnh, Vu Tịnh trầm giọng nói.

“Hắn đi đâu?” Tần Xuyên hỏi.

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, không nói gì, tất cả mọi người đều nhìn về A Man.

A Man đứng ở trên tường thành, không nói một lời!

...

Dương Diệp ra Thiên Cư Thành, lúc này đây, mục tiêu của hắn, đúng là Ma Nhân Quật!

Chuyện của Ma Nhân Quật, là Dương Diệp hắn gây ra, hắn thật sự không muốn liên lụy người của Thiên Cư Thành. Chính mình chọc sự tình, liền phải tự giải quyết!

Ma Nhân Quật ở vào Thiên Cư Thành phương Bắc bên ngoài mấy trăm ngàn dặm Nhất Tọa Sơn Mạch phía trên, tại trong dãy núi kia, chính là ít Ma Nhân kia tụ tập địa phương. Cách Ma Nhân Quật còn có không sai biệt lắm vạn dặm lúc, Dương Diệp ngừng lại, sau đó thân hình run lên, đem chính mình triệt để ẩn nấp... Mà bắt đầu.

Trong tay hắn, là một thanh mang vỏ kiếm kiếm!

Rất nhanh, Dương Diệp lặng lẽ tiềm nhập trong núi lớn. Chỉ chốc lát, hắn chính là đi tới Ma Nhân Quật trước, mà ở Ma Nhân Quật bên ngoài, Dương Diệp phát hiện mỗi một cỗ thi thể, những thi thể này, có nhân loại, cũng có Dực Long đấy, cũng có một ít không biết tên yêu thú.

Ăn!

Những thứ này đều là Ma Nhân dùng để ăn, Ma Nhân tu luyện phương thức cùng bọn họ không quá giống nhau, Ma Nhân tu luyện phương thức chính là thôn phệ, thôn phệ người tu luyện huyết khí, linh hồn, thân thể, dùng cái này đến lớn mạnh chính mình!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không liền trực tiếp như vậy giết đến, đó không thể nghi ngờ là tại tìm chết.

Cùng!

Dương Diệp bắt đầu các loại, hắn cần phải đợi người Ma Nhân đi ra, sau đó từng bước từng bước giết!

Rất nhanh, một Ma Nhân từ trong Ma Nhân Quật kia đi ra, Ma Nhân kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, hướng phía xa xa chợt hiện vút đi.

Dương Diệp lập tức liền vội vàng đi theo lên.

Vạn trượng ra, Ma Nhân kia làm như cảm giác được cái gì, lập tức ngừng lại, mà đang khi hắn dừng lại lúc, một thanh kiếm trực tiếp từ giữa lông mày của hắn xuyên qua.

Xùy~~!

Một cỗ máu tươi từ Ma Nhân kia giữa lông mày bắn ra, Ma Nhân kia khẽ nhếch miệng, làm như muốn gọi, nhưng mà rất nhanh, một thanh kiếm trực tiếp đem đầu của Ma Nhân kia trảm xuống dưới.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mắt Ma Nhân, Ma Nhân này là Minh Cảnh hai đoạn. Nếu như một chọi một một mình đấu, hắn muốn giết đối phương, còn cần tiêu phí một hồi khí lực. Nhưng mà, một khi hắn ẩn núp trong bóng tối, không cùng đối thủ chính diện giao thủ, đó không thể nghi ngờ là vô cùng kinh khủng!

Một kiếm nháy mắt giết Ma Nhân này về sau, Dương Diệp tay phải vung lên, trực tiếp đem đủ này thi thể của Ma Nhân chấn thành hư vô, sau đó thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp lần nữa đi tới Ma Nhân Quật, tiếp tục chờ đợi!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, không đến mấy canh giờ, Dương Diệp chính là đã giết trọn vẹn sáu Ma Nhân, trong đó, đạt tới Minh Cảnh Tam Đoạn có hai vị, Minh Cảnh Tứ Đoạn một vị. Tại khoảnh khắc vị Minh Cảnh Tứ Đoạn lúc, hắn vận dụng Kiếm Vực.

Cũng còn dễ dùng Kiếm Vực áp chế đối phương, bằng không thì, một lần kia hắn liền phải thất bại!

Cường giả Minh Cảnh Tứ Đoạn, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Tại tổn thất mười Ma Nhân về sau, Ma Nhân Quật rốt cuộc có động tĩnh.

Mười mấy Ma Nhân đột nhiên từ Ma Nhân Quật kia vọt ra, cầm đầu đúng là Hắc Ma kia.

Trong tràng, Hắc Ma nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Có tin tức?”

Tại bên cạnh hắn, một Ma Nhân lắc đầu, “Thiên Cư Thành không có động tĩnh! Nhưng mà, tuyệt đối là Thiên Cư Thành làm!”

Hắc Ma đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Về trước đi!”

Nói xong, hắn mang theo chúng Ma Nhân quay người về tới trong Ma Nhân Quật. Ước chừng hơn sau hai canh giờ, một tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào Ma Nhân đột nhiên từ trong đó đi ra, rất nhanh, Ma Nhân này thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Vị trí kia, đúng là Thiên Cư Thành phương hướng!

Âm thầm, Dương Diệp lập tức đi theo lên.

Ước chừng một khắc sau, Ma Nhân kia đột nhiên ngừng lại, mà lúc này, một thanh kiếm quỷ dị xuất hiện ở hắn phần gáy.

Kiếm xuất hiện vô cùng đột ngột.

Mà đúng lúc này, Ma Nhân kia đột nhiên quay người, ngay sau đó, kiếm không cách nào tại tiến nửa tấc, bởi vì vì một con tay cầm mũi kiếm của thanh kiếm này. Sau một khắc, Ma Nhân kia cầm chặt mũi kiếm chấn động mạnh một cái.

Bành!

Nắm kiếm Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Mà lúc này, trên thân Ma Nhân kia áo đen đột nhiên biến mất.

Hắc Ma!

Người trước mắt này, đúng là Ma Nhân Quật thủ lĩnh, Hắc Ma!

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn chính mình Phá Linh Kiếm chỗ mũi kiếm dấu tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Ma kia, Hắc Ma tay phải vung lên, trong chốc lát, sáu mươi Hắc Ma lăng không xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía.

Bị mai phục!

Tuy rằng bị mai phục, nhưng mà, Dương Diệp sắc mặt nhưng lộ ra phải vô cùng bình tĩnh.

Xa xa, Hắc Ma kia quan sát một chút Dương Diệp, “nguyên bản, ta nghĩ đến ngươi sẽ cả đời trốn ở Thiên Cư Thành, không nghĩ tới, chính ngươi chạy ra. Thật sự là để cho ta ngoài ý muốn, đương nhiên, hơn nữa là kinh hỉ!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “yên tâm, còn có càng kinh hỉ đang chờ ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp cổ tay khẽ động, trong tay Phá Linh Kiếm trực tiếp biến thành Thánh Kiếm kia. Cầm trong tay Thánh Kiếm, Dương Diệp nhìn lướt qua trong sân Ma Nhân, “các ngươi, là cùng tiến lên, hay vẫn là một người một người lên?”

“Cùng tiến lên?”

Xa xa, Hắc Ma kia đột nhiên nở nụ cười, cười chỉ chốc lát, hắn lắc đầu, “cùng tiến lên? Đừng nói ngươi, chính là ngươi Thiên Cư Thành lão Đại A Man kia, nàng cũng không xứng.”

Nói xong, Hắc Ma đột nhiên toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một cái nắm đấm màu đen hướng phía Dương Diệp đầu đánh tới.

Rất đơn giản một quyền, không có bất kỳ sặc sỡ động tác!

Mà Dương Diệp đồng dạng là một kiếm!

Bành!

Quyền kiếm vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp chính là trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần mấy ngàn trượng.

Cảnh giới của Hắc Ma này, cùng một dạng với A Man, đều là Tri Cảnh, cao hơn hắn ra rất nhiều nhiều nữa...! Có thể nói, đây là cảnh giới áp chế!

“Không phải là phải cho ta kinh hỉ sao? Kinh hỉ chứ?”

Hắc Ma chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “hy vọng ngươi cho cái ngạc nhiên này đủ kinh hỉ, bằng không thì, quá không thú vị!”

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó cười nói: “Khẳng định rất kinh hỉ!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực trực tiếp đem mấy trong vòng vạn dặm chỗ có không gian toàn bộ bao trùm, mà ít Ma Nhân kia, cũng toàn bộ đều bị bao phủ.

“Đây là vực...”

Xa xa, Hắc Ma kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “xem ra, ta vẫn còn có chút đánh giá thấp ngươi rồi.”

Nói xong, hắn liền muốn xuất quyền đánh nát Kiếm Vực của Dương Diệp!

Mà đúng lúc này, 36 thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

Khi này 36 thanh khí kiếm sau khi xuất hiện, Hắc Ma kia cùng trong sân Ma Nhân sắc mặt lập tức thay đổi.

“Mau ra tay!” Trong tràng vang lên Hắc Ma thanh âm lo lắng.

Theo Hắc Ma thanh âm rơi xuống, trong tràng chúng Ma Nhân lập tức ra tay...

Mà lúc này, 36 chuôi kiếm đột nhiên rất nhanh xoay tròn.

Một đạo đạo kiếm quang không ngừng ở giữa sân giăng khắp nơi lập loè, trong chốc lát, trong vòng ngàn dặm không gian, toàn bộ bị kiếm quang bao trùm.

Vô Địch Kiếm Trận!

Từ khi sáng tạo ra Vô Địch Kiếm Trận về sau, Dương Diệp cũng rất ít dùng, bởi vì đây là lá bài tẩy của hắn. Không đến thời khắc mấu chốt, hắn thì sẽ không dùng là. Lúc này đây, hắn là muốn cùng ít Ma Nhân này tới một người hoàn toàn kết thúc!

Dương Diệp hắn gia nhập Thiên Cư Thành, người của Thiên Cư Thành không có thua Dương Diệp hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ không đi thua người của Thiên Cư Thành. Nhưng mà, người của Thiên Cư Thành nhưng bởi vì Dương Diệp hắn mà bị giết, hắn không biết cái kia hai cái người chết, nhưng mà, đối phương là vì Dương Diệp hắn mà chết!

Thù này, được báo!

Trong tràng, kiếm khí tung hoành, từng đạo ‘xuy xuy’ âm thanh không ngừng ở giữa sân vang lên.

Đó là không lúc giữa bị Kiếm Khí xé rách thanh âm!

Ước chừng hơn mười hơi, trong tràng dần dần khôi phục bình tĩnh. Giờ phút này, trong tràng còn thừa lại khoảng bốn mươi Ma Nhân.

Mà tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, có hai mươi cỗ thi thể.

Những thi thể này, thành tổ ong, giống như bị Vạn Tiễn Xuyên Tâm qua một dạng bộ dáng rất đúng vô cùng thê thảm.

Dương Diệp hai tay nắm kiếm, thân thể nửa ngoặt. Hắn không phải là bởi vì thi triển Kiếm Vực mà bị thương, mà là bị vừa rồi chúng Ma Nhân vây công Kiếm Vực lúc trọng thương.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa, là Hắc Ma kia, giờ phút này, trên thân Hắc Ma, cũng là mình đầy thương tích. Nhưng mà, không có chết!

Hắc Ma sắc mặt cực kỳ khó coi!

Hai mươi Ma Nhân, trong đó, còn có ba tên Minh Cảnh Tam Đoạn, một cường giả Minh Cảnh Tứ Đoạn!

Sau đó toàn bộ bị vừa rồi cái kiếm trận này cho giết trong nháy mắt!

Toàn bộ đã chết!

Liền lúc này đây, Ma Nhân Quật tổn thương nguyên khí nặng nề!

Hắc Ma gắt gao nhìn chằm chằm nơi xa Dương Diệp, “tốt một cái Kiếm Vực, hảo một cái kiếm trận, đánh giá thấp ngươi, Ma Nhân Quật ta bỏ ra như thế giá thê thảm. Yên tâm, ta sẽ không để cho ngươi liền dễ dàng như vậy cái chết. Ta sẽ để cho ngươi chậm rãi nhận hết tra tấn mà chết!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Hắc Ma, “vừa rồi loại này kiếm trận, ta còn có thể thi triển một lần, ngươi tin hay không?”

Nghe vậy, trong sân ít Ma Nhân kia sắc mặt lập tức biến đổi.

Còn có thể thi triển một lần!

Tuy rằng bọn hắn đều còn sống, nhưng mà, đối với vừa rồi một màn kia, hắn như trước lòng còn sợ hãi.

Rất đáng sợ!

“Còn có thể thi triển một lần?”

Hắc Ma cười lạnh một tiếng, “lực lượng kia, vượt xa ngươi bây giờ cảnh giới, có thể nói, ngươi sử dụng vượt qua ngươi sức mạnh của bản thân, loại lực lượng này, đối với bản thân tuyệt đối là có nhất định cắn trả. Nếu như ta không có đoán sai, ngươi bây giờ, khí lực cầm kiếm cũng không có chứ?”

Nói xong, kia liền muốn ra tay.

Mà đúng lúc này, một thanh Lang Nha Bổng khổng lồ đột nhiên phá không mà tới.

Hắc Ma kia sắc mặt biến hóa, quay người chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Hắc Ma liên tiếp lùi ra sau mười trượng trở lại.

Mà lúc này, tại trước mặt Dương Diệp, hơn nhiều một người.

A Man!

Người đến đúng là A Man!

Cùng lúc đó, tại A Man bốn phía, còn có chừng năm mươi người.

Người của Thiên Cư Thành, dốc toàn bộ lực lượng!

A Man không có để ý Hắc Ma kia, mà là quay người nhìn về phía trước mặt Dương Diệp, đột nhiên, nàng trực tiếp bắt lấy y phục của Dương Diệp, đem Dương Diệp nhắc tới trước mặt của chính mình, “có ngươi làm như vậy ta sao của huynh đệ?”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1951: Không Đến Kiến Cảnh, Không Cho Phép Ra Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Có chút không có suy nghĩ!”

A Man bên cạnh cách đó không xa, Tần Xuyên đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp lúc rời đi, Thiên Cư Thành mọi người cũng thật không ngờ Dương Diệp sẽ một thân một mình đến đây Ma Nhân Quật ám sát ít Ma Nhân này. Mà khi bọn hắn biết được chuyện bên này về sau, A Man lập tức triệu tập người của Thiên Cư Thành giết tới đây!

Thiên Cư Thành, có Phúc cùng Hưởng, có nạn cùng chịu!

Dương Diệp lắc đầu, “đây là chính ta gây ra chuyện tình, chính ta...”

“Trở về tại tính sổ với ngươi!”

A Man đột nhiên đã cắt đứt lời của Dương Diệp, nàng quay người nhìn về phía cách đó không xa Hắc Ma kia, “Hắc Ma, ngươi đã không muốn từ bỏ ý đồ, vậy thì tốt, hôm nay Thiên Cư Thành chúng ta cùng Ma Nhân Quật vậy tới một người hoàn toàn chấm dứt!”

Nói xong, A Man liền muốn động thủ.

“Là ta không muốn từ bỏ ý đồ?”

Xa xa, Hắc Ma đột nhiên gằn giọng nói: “A Man, ngươi phải hiểu rõ, là người của ngươi trước tới giết người của ta! Là ta không muốn từ bỏ ý đồ?”

“Nếu như không phải là ngươi trước hết giết người của ta, hắn sẽ đến Ma Nhân Quật?” A Man cả giận nói.

“Ta giết người của ngươi?”

Xa xa, Hắc Ma chân mày cau lại, hắn nhìn về phía sau lưng, sau lưng, chúng Ma Nhân khẽ lắc đầu.

Thấy thế, Hắc Ma ngẩng đầu nhìn về phía A Man, hai người nhìn nhau, trong mắt đều là mang theo vẻ ngưng trọng.

“Tất cả mọi người, lập tức bỏ chạy!”

Lúc này, thanh âm của A Man đột nhiên ở giữa sân vang lên.

“Rút lui? Đã chậm chút đây!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ đằng xa truyền đến. Rất nhanh, xa xa, một Hắc Lang khổng lồ chậm rãi từ một chỗ không gian đi ra,

Hắc Lang hình thể cao lớn, toàn thân lông dựng lên, tựa như cây kim dài, lóe ra lạnh lẽo ánh sáng âm u. Tại trên lưng của Hắc Lang này, ngồi một tên nam tử đầu trọc, tại tay của nam tử ở bên trong, là một thanh Hắc Sắc Trường Thương.

Ác Lang Đoàn!

A Man nhìn lướt qua bốn phía, tại bọn họ bốn phía, chẳng biết lúc nào tụ tập vừa bổ cưỡi người của Hắc Lang, số lượng khoảng chừng trên trăm, những người này, dùng vây quanh phương thức, đem Ma Nhân Quật cùng Thiên Cư Thành toàn bộ bao vây lại.

Giờ này khắc này, bất kể là Hắc Ma, hay vẫn là A Man, cũng đã vô cùng rõ ràng.

Chuyện lần này, là Ác Lang Đoàn bới lên. Mục đích nha, rất đơn giản, lại để cho Thiên Cư Thành cùng Ma Nhân Quật tự giết lẫn nhau, sau đó Ác Lang Đoàn ngồi thu ngư ông chi lợi!

A Man ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia nam tử đầu trọc, “chắc hẳn các hạ chính là Ác Lang chứ?”

Nam tử đầu trọc khóe miệng hơi cuộn lên, “Đúng vậy!”

A Man đạm thanh nói: “Các hạ có tự tin như vậy, Ác Lang Đoàn lấy một chọi hai?”

“Hắn như có tự tin, lúc trước tựu cũng không sử dụng loại này kỹ hai!” Một bên, Hắc Ma đột nhiên nói.

Xa xa, Ác Lang nhẹ cười cười, sau đó nói: “A Man, Hắc Ma, ba chúng ta phương tại cái địa phương quỷ quái này, Minh tranh Ám đấu đã nhiều năm như vậy. Ta nghĩ, cũng là thời điểm nên đã xong. Bằng không thì, này cái rắm lớn một chút địa phương, tài nguyên ít như vậy, không đủ phân a.”

“Tới thử xem?” A Man nói.

Hắc Ma hai tay cũng chậm rãi nhanh nắm lại.

Tuy rằng cùng Thiên Cư Thành có không có thể điều chỉnh ân oán, nhưng mà, giờ này khắc này, hắn biết rõ chính mình nên làm như thế nào mới đối với chính mình có lợi.

“Ha ha...”

Xa xa, Ác Lang kia đột nhiên phá lên cười, sau một khắc, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra.

Trong nháy mắt, trong tràng, tất cả mọi người cảm nhận được một cỗ trước nay chưa có cảm giác áp bách!

Tất cả sắc mặt người cũng thay đổi!

Kiến Cảnh cường giả!

Giờ phút này, A Man cùng Hắc Ma kia sắc mặt đều cực kỳ khó coi. Hai người bọn họ, chẳng qua là Tri Cảnh, mà Ác Lang này, dĩ nhiên đã đạt tới Kiến Cảnh!

Cao hơn bọn hắn một cái cấp!

Nhưng mà, bọn hắn rất rõ ràng, nho nhỏ này nhất cấp, đó là chất bất đồng.

Xa xa, Ác Lang kia nhìn thoáng qua Hắc Ma cùng A Man, cười nói: “Hai người các ngươi, đều là thiên tài trung niên thiên tài, có khiêu chiến vượt cấp năng lực, đặc biệt là A Man ngươi, đã từng còn giết qua Kiến Cảnh cường giả. Đến, thử xem, nhìn xem hai người các ngươi có thể hay không vượt cấp giết ta!”

Khiêu chiến vượt cấp!

Người ở chỗ này, đều là thiên tài trong thiên tài, vượt cấp giết người, có thể nói cùng chuyện thường ngày giống nhau đơn giản.

Nhưng mà, cái kia cũng phải nhìn đối tượng!

Phải biết, trước mắt Ác Lang này tại Tri Cảnh lúc, đối phương đồng dạng có vượt cấp giết người năng lực!

A Man cùng Hắc Ma nhìn nhau, sau một khắc, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Ác Lang kia khóe miệng hơi cuộn lên, thoáng qua, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, sau đó mãnh liệt chúi xuống.

Này chúi xuống, tựa như trời sập!

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem Hắc Ma cùng A Man rung động đến mấy ngàn trượng có hơn, mà chung quanh người còn lại cũng là bị ảnh hưởng đến, nhao nhao bị cỗ lực lượng kia chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Kiến Cảnh cường giả!

Xa xa, Ác Lang hít sâu một hơi, “Kiến Cảnh, gặp vạn vật bổn nguyên, gặp Thiên Địa Chi Tâm, gặp hết thảy tướng mạo sẵn có... A Man, Hắc Ma, hai người các ngươi thực lực không tệ, ta cho các ngươi một cái cơ hội, thần phục ta, miễn cho khỏi chết!”

“Thần phục?”

A Man cười lạnh một tiếng, “trong thế giới của A Man ta, không có hai chữ này!”

Nói xong, nàng đột nhiên tung người nhảy vọt, đi tới không trung trong đám mây, sau một khắc, một cây Lang Nha Bổng khổng lồ xuất hiện ở trong tay của nàng, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, A Man hai tay nắm cái kia Lang Nha Bổng đối với phía dưới Ác Lang kia mãnh liệt đất chính là một đập!

“Phá địa!”

Theo A Man thanh âm rơi xuống, phía dưới, một cỗ lực lượng đột nhiên tụ tập dưới chân của Ác Lang kia.

Ầm!

Ác Lang chỗ đứng chỗ, mặt đất trực tiếp sụp đổ, một cỗ lực lượng cường đại thổi quét mà là, hướng phía Ác Lang kia đánh tới.

Ác Lang sắc mặt không thay đổi, tay phải hơi nhấc lên một chút, sau đó hướng xuống mãnh liệt đất chính là chúi xuống.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt bộc phát ra, Ác Lang kia trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng lui về sau trọn vẹn trăm trượng, kia vừa dừng lại một cái, hắn chỗ đứng lần nữa sụp đổ ra, thoáng qua, lại là một cỗ lực lượng từ mặt đất phóng lên trời, hướng phía Ác Lang kia thổi quét mà đến.

Hắc Lang trên lưng, Ác Lang hai mắt híp lại, trong con ngươi, lóe ra lạnh lẽo hàn quang. Sau một khắc, tay phải hắn nhẹ nhàng xoay tròn, sau đó tung người nhảy vọt, ngay sau đó, mãnh liệt một chưởng xuống chính là vỗ.

Rầm rầm rầm!

Phía dưới, mặt đất không ngừng sụp xuống mai một.

Một cái vực sâu khổng lồ xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

“Xé trời!”

Mà đúng lúc này, ở đằng kia trong đám mây, đột nhiên vang lên thanh âm của A Man, thoáng qua, một thanh Lang Nha Bổng khổng lồ đột nhiên từ không trung trong đám mây bắn nhanh ra như điện, kia trực chỉ phía dưới Ác Lang!

Một gậy rơi xuống, phương viên mấy vạn dặm không gian trực tiếp rung động bắt đầu chuyển động, dường như chịu không được một gậy này lực lượng vậy

Làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn xem cái kia Lang Nha Bổng phá không mà đến, vị này đã đạt tới Kiến Cảnh Ác Lang trong ánh mắt lần thứ nhất xuất hiện ngưng trọng.

Không có khinh thường chủ quan!

Ác Lang cổ tay khẽ động, trong tay hắn, xuất hiện một thanh Hắc Sắc Trường Thương, sau một khắc, Ác Lang chân phải mãnh liệt một đập Hắc Lang kia lưng sói, người kia lập tức ngửa mặt lên trời một tiếng hét giận dữ, tiếp đó, kia hai móng mãnh liệt vỗ mặt đất, mang theo Ác Lang hướng phía Thiên tế bắn mạnh tới.

“Phá!”

Hắc Lang trên lưng, Ác Lang trường thương mãnh liệt hướng phía hư không đâm một cái.

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên ở phía chân trời vang lên, toàn bộ Thiên tế kịch liệt run lên, một cỗ kinh khủng sóng khí đột nhiên ở giữa sân bộc phát ra, cỗ khí lãng này khuếch tán tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã lan truyền đến bên ngoài mấy vạn dặm.

Mà mấy trong vòng vạn dặm những cái kia cao vút trong mây núi lớn, trong nháy mắt liền là bị cỗ khí lãng này tồi tán, hóa thành hư vô.

Mười hơi về sau, trong tràng đột nhiên bình tĩnh lại.

Thiên tế, là A Man kia cùng Ác Lang.

Ác Lang mỉm cười, “không hổ là Man Tộc siêu cấp thiên tài, thật rất lợi hại. Nếu như ngươi cũng đạt tới Kiến Cảnh, ta một điểm chiến thắng ngươi nắm chắc đều không có. Nhưng là bây giờ, hai cái ngươi chung vào một chỗ, đều không phải là đối thủ của ta!”

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua một bên Hắc Ma, “Hắc Ma, A Man, Ác Lang ta tích tài, hai người các ngươi nếu là nguyện ý mang theo dưới thân các ngươi người cùng ta, đều miễn cho khỏi chết. Còn nữa, hai vị, ba chúng ta phương nếu là hợp làm một thể, liền có năng lực xông qua Hắc Ngục Sơn Mạch, đi mở mang kiến thức một chút thế giới bên ngoài!”

Thần phục?

Hắc Ma trầm mặc. Hắn biết rõ thần phục ý vị như thế nào.

Lúc này, Hắc Lang kia lại nói: “Hai vị, ta kiên nhẫn có thể là có hạn!”

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên nhìn về phía một bên Dương Diệp, “từ giờ trở đi, ngươi chính là lão Đại của Thiên Cư Thành, mang theo mọi người lập tức trở về Thiên Cư Thành.”

Mọi người sửng sốt!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Có ý tứ gì?”

A Man nhìn thẳng Dương Diệp, “không nghe thấy lời của ta sao? Lập tức mang theo mọi người quay về Thiên Cư Thành.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa ánh mắt kia đã băng lạnh xuống Ác Lang, sau đó nhìn về phía A Man, “tại sao là ta?”

Dương Diệp sau lưng, mọi người cũng là nhìn về phía A Man, trong mắt mang theo hiếu kỳ.

Dương Diệp là vừa tới Thiên Cư Thành đấy, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, ngoại trừ A Man bên ngoài, hắn không hề là mạnh nhất. A Man phía dưới, còn có Đao Cuồng, còn có linh, còn có... Tóm lại, theo đạo lý mà nói, như thế nào cũng không tới phiên Dương Diệp làm Thiên Cư Thành lão đại.

A Man khẽ lắc đầu, “linh cùng thực lực của Đao Cuồng tuy rằng rất mạnh, nhưng tính tình cao lãnh, bọn hắn nếu là làm lão đại, không chỉ có mang không tốt các ngươi, ngược lại sẽ hỏng chính bọn hắn tâm tình. Mà ngươi Dương Diệp, có thể đánh nhau, quá vô sỉ, ngươi dẫn đầu Thiên Cư Thành, tên gia hỏa này, ít nhất sẽ không bị thua thiệt. Đương nhiên, ngày sau ngươi nếu không phải có thể phục chúng, các ngươi mình có thể tự hành tuyển ra một cái lão đại!”

Dương Diệp: “...”

“Xem ra, Thiên Cư Thành hôm nay muốn từ Tử Giới này biến mất!”

Lúc này, một bên Ác Lang đột nhiên nói.

Ác Lang tay phải vung lên, chung quanh những cái kia người của Ác Lang Đoàn lập tức hướng phía đám người A Man vây quanh.

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên buông lỏng tay ra trong Lang Nha Bổng, sau một khắc, hai tay của hắn hướng phía trước mãnh liệt kéo một phát.

Xùy~~!

Tại trước mặt A Man, không gian trực tiếp bị xé mở, cái khe kia càng lúc càng lớn, trong chớp mắt, đám người Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị xé mở đến, giờ phút này, đám người Dương Diệp toàn bộ đặt mình trong ở mảnh này vết nứt không gian bên trong.

“Không đến Kiến Cảnh, không cho phép ra thành!”

A Man thanh âm rơi xuống, hai tay chặp lại.

Vèo!

Đám người Dương Diệp lập tức từ biến mất tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại bên ngoài mấy vạn dặm.

Tại chỗ, Ác Lang kia đạm thanh nói: “A Man, vì một đám bình thủy tương phùng người mà hi sinh chính mình, đáng giá không?”

“Bèo nước gặp nhau?”

A Man nhẹ giọng cười cười, “bọn hắn gọi lão Đại ta, gọi Đại tỷ của ta!”

“Vậy thì như thế nào?” Ác Lang đạm thanh nói.

“Biết rõ lão đại là dùng tới làm gì sao?”

A Man nhìn thẳng Ác Lang, “lão đại chính là dùng để điếm hậu đấy.”

Nói xong, A Man trong cơ thể khí tức đột nhiên điên cuồng bạo tăng...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1952: Sợ Hắn Cái Trứng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên ngoài mấy vạn dặm!

Dương Diệp cầm đầu, sau lưng hắn, là đám người Tần Xuyên.

Giờ phút này, thương thế của Dương Diệp tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, đã tốt không sai biệt lắm.

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc mắt, “đi theo ta tới!”

Nói xong, Dương Diệp quay người.

Hắn mặt hướng phương hướng, là chỗ của A Man vị trí.

“Đại tỷ để cho ta đám quay về Thiên Cư Thành!” Lúc này, có người đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Nguyện ý trở về, có thể đi trở về, nguyện ý đi theo ta tới, có thể đi theo ta tới!”

“Ác Lang đã Kiến Cảnh!” Lúc này, có người lên tiếng nhắc nhở.

Dương Diệp mãnh liệt quay đầu lại, “sợ hắn cái trứng!”

Nói xong, một thanh kiếm trực tiếp xuất hiện ở dưới chân hắn, sau một khắc, một đạo kiếm quang hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

Trong tràng, Tần Xuyên đột nhiên cười gằn nói: “Dương Diệp nói đúng, sợ hắn cái trứng!”

Nói xong, thân hình run lên, hướng phía Dương Diệp đuổi tới.

Cái kia linh cùng Đao Cuồng không nói gì, bởi vì bọn họ người đã tại chỗ biến mất.

“Sợ hắn cái trứng!”

“Sợ hắn cái trứng...”

“...”

Một đạo tiếng rống giận dữ ở phía chân trời vang lên, ngay sau đó, một đạo bóng người hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

...

Ác Lang nhìn trước mắt khí tức không ngừng bành trướng A Man, “A Man, ngươi là một làm cho người ta kính phục bội phần nữ tử. Bất quá, không thức thời. Nếu như như vậy... Vậy ngươi liền đi chết đi!”

Nói xong, kia liền muốn động thủ.

Đột nhiên, trong tràng tất cả mọi người ngay ngắn hướng ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, tại không trung, mấy chục chùm tia sáng chính kích xạ mà tới.

Cầm đầu, là một đạo kiếm quang!

Nhìn thấy một màn này, Ác Lang kia hai mắt lập tức hơi híp lại.

Mà A Man thần sắc tức thì trầm xuống.

Rất nhanh, dùng Dương Diệp cầm đầu, tất cả mọi người lại toàn bộ xuất hiện ở trong tràng.

“Vì cái gì?” A Man nhìn thẳng trước mặt Dương Diệp.

Vì cái gì?

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Đời này của Dương Diệp ta, người không phụ ta, ta nhất định không người phụ trách.”

Vừa nói, hắn quay người nhìn về phía đám người Tần Xuyên, “Ác Lang này đã đạt tới Kiến Cảnh, các ngươi có sợ không?”

“Ngươi có sợ không?” Tần Xuyên đột nhiên hỏi.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Ác Lang kia, “lão tử cả đời này, liền không đáng chữ sợ viết như thế nào. Các huynh đệ, giết một cái đủ vốn, giết hai cái buôn bán lời. Theo chân bọn họ làm đi!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Ác Lang kia bắn mạnh tới.

Minh Cảnh Nhị Đoạn đối với một vị Kiến Cảnh cường giả ra tay!

Đánh thắng được hay vẫn là đánh không lại không sao, quan trọng là... Dám đánh!

Liền giờ khắc này, Dương Diệp tại Thiên Cư Thành trong lòng mọi người địa vị lặng yên phát sinh biến hóa.

Xa xa, Ác Lang kia thần sắc âm trầm, “tự tìm cái chết!”

Nói xong, hắn tiện tay chính là vỗ.

Chính là chỗ này tùy thời vỗ, Dương Diệp lập tức cảm thấy một cỗ cảm giác áp bách! Dương Diệp không dám khinh địch, lúc này vội vàng thi triển ra Kiếm Vực.

Đã có Kiếm Vực áp chế, đối phương cỗ lực lượng khí tức kia lập tức bị Kiếm Vực chế trụ.

Mà lúc này, Dương Diệp đã tới trước mặt của Ác Lang kia.

Dương Diệp tay phải mãnh liệt rút kiếm chính là chém!

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Giờ này khắc này, Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật của hắn, đã Hoàng Kim chồng lên trăm đạo!

Tăng thêm Kiếm Vực, một kiếm này chém ra, hủy thiên diệt địa!

Phát giác được Dương Diệp trong kiếm lực lượng, Ác Lang kia trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng cùng ngoài ý muốn, đây cũng không phải là một cái Minh Cảnh Nhị Đoạn người có thể sức mạnh bùng lên!

Thu hồi một chút lòng khinh thị, Ác Lang cổ tay khẽ động, trường thương trong tay mãnh liệt đâm ra.

Một phát này, trực tiếp đâm vào kiếm trong tay của Dương Diệp trên ngọn!

Ầm!

Hai người vừa chạm liền tách ra, riêng phần mình hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Bất quá Ác Lang kia rất nhanh thì dừng lại, mà Dương Diệp bản thân, tức thì hướng lui về sau trọn vẹn ba ngàn trượng.

Chân chính cảnh giới áp chế!

Nếu như không phải là kiếm ý áp chế, hắn khả năng không tiếp nổi đối phương một chiêu!

Người trước mắt này, thế nhưng là Kiến Cảnh cường giả! Còn mạnh hơn Âm Hậu nhân vật khủng bố!

Bất quá, Dương Diệp cũng không phải một người tại chiến đấu.

Khi hắn bị đẩy lui về sau, A Man cùng cái kia linh cùng với Đao Cuồng tức thì chắn trước mặt của hắn, mà đám người Tần Xuyên tức thì chắn bốn phía, đối mặt với Ác Lang Đoàn những người kia.

Trong tràng, bầu không khí khẩn trương lên.

Lúc này, A Man đột nhiên nhìn về phía xa xa một mực trầm mặc Hắc Ma, "Hắc Ma, dù cho cúi đầu xưng thần, cũng bất quá là đổi lấy tham sống sợ chết, ngươi Hắc Ma, tốt xấu cũng coi như một nhân vật, chẳng lẽ, thật muốn thần phục người khác, quỳ xuống đất xưng thần?"

Xa xa, Hắc Ma sau một hồi trầm mặc, sau đó nhìn về phía Ác Lang kia, "Ác Lang Đoàn tưởng phải làm sao, Ma Nhân Quật ta phụng bồi tới cùng."

Ma Nhân Quật cùng Thiên Cư Thành liên thủ!

Xa xa, Ác Lang kia thần sắc có chút khó coi. Ma Nhân Quật lúc này đây, xem như chân chính cùng Thiên Cư Thành liên thủ. Ma Nhân Quật cùng Thiên Cư Thành liên thủ, coi như là Ác Lang Đoàn có thể thắng, nhưng mà, vậy cũng tuyệt đối là thắng thảm. Mà ở cái địa phương quỷ quái này, bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào cũng dễ dàng xuất hiện.

Đánh hay là không đánh?

Trong tràng, giằng co hồi lâu, Ác Lang kia đột nhiên nhìn về phía A Man sau lưng Dương Diệp, "ta nhớ kỹ ngươi rồi!"

Nói xong, kia tay phải vung lên, cùng chung quanh những cái kia Ác Lang Đoàn kỵ binh nhao nhao biến mất ở phía chân trời.

Hắn là có lý do hận Dương Diệp đấy.

Lúc trước, Ma Nhân Quật cũng không có cùng Thiên Cư Thành liên thủ, hơn nữa, A Man lại để cho người của Thiên Cư Thành bỏ chạy, này cũng là hắn vui với nhìn thấy. Bởi vì như vậy thứ nhất, A Man hẳn phải chết, mà chỉ còn lại có Ma Nhân Quật, với hắn mà nói, cũng có thể dễ như trở bàn tay sẽ thu thập hết.

Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp rõ ràng mang theo mọi người lại lộn trở lại.

Sau đó, hết thảy cũng thay đổi!

Trong tràng, Hắc Ma nhìn lướt qua đám người A Man liếc mắt, sau đó nói: “Lần này, thời tiết muốn thay đổi!”

A Man trầm giọng nói: “Hắc Ma, bất kể là ngươi Ma Nhân Quật, hay vẫn là Thiên Cư Thành ta, tuy rằng đều đại trận thủ hộ, nhưng mà, ngươi thật muốn cả đời kẹp đuôi làm người?”

Hắc Ma trầm giọng nói: “Tại ta và ngươi không có đạt tới Kiến Cảnh lúc, chúng ta phải kẹp đuôi làm người!”

A Man nói: “Vậy cũng phải làm có tôn nghiêm điểm, không phải sao?”

Hắc Ma nhìn thoáng qua A Man, sau đó nói: “Ta và ngươi Kiến Cảnh lúc trước, Ma Nhân Quật sẽ không ở tìm Thiên Cư Thành phiền toái, như có nhu cầu, truyền âm thông tri!”

Nói xong, kia cùng sau lưng một đám Ma Nhân trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng.

A Man nhìn thoáng qua đám người Hắc Ma biến mất địa phương, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía trước mặt chính mình Dương Diệp, “cảm giác như thế nào?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “đã không sao!”

Lúc trước đánh với Ác Lang kia một trận, kỳ thật, hắn bị thương. Lực lượng của đối phương, quá cường đại, nếu như không phải là dựa vào Kiếm Vực, hắn có thể ngay cả đối phương một chiêu đều không tiếp nổi!

A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ta đánh giá thấp ngươi rồi.”

Trong tràng, rất nhiều người khẽ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Thực lực của Dương Diệp, bọn hắn nguyên bản không có một cái nào khái niệm rõ ràng, nhưng là bây giờ, có rồi. Đây chính là một Sáo Kiếm Trận tru sát sự hiện hữu của mười mấy vị Ma Nhân a! Càng là có thể dùng Minh Cảnh Nhị Đoạn dám cùng một vị Kiến Cảnh cường giả giao thủ loại người hung ác a!

Đương nhiên, quan trọng nhất là, Dương Diệp giảng tình nghĩa!

Đối với Dương Diệp mang theo mọi người trở về, ở trong lòng mọi người, đối với Dương Diệp cái này cách làm vẫn là vô cùng nhận đồng.

Thiên Cư Thành là một đoàn thể, ai cũng không muốn mình bị người khác vứt bỏ!

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Lang nhân kia đoàn phỏng đoán sẽ không từ bỏ ý đồ, ngươi có ý kiến gì không?”

A Man nhìn lướt qua mọi người, “không có ý kiến gì, chúng ta có thể làm, chính là trở nên mạnh mẽ, không ngừng trở nên mạnh mẽ. Còn nữa, ta các ngươi phải nhớ kỹ, địch nhân của chúng ta, địch nhân chân chính, cũng không phải Ác Lang Đoàn!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Mọi người nhìn về phía A Man, đều là khó hiểu.

A Man tay chỉ Thiên tế, “bên kia, là Hắc Ngục Sơn Mạch, bên trong, vô số cường đại yêu vật. Hiện tại, không biết nguyên nhân gì, chúng ra không được, nhưng mà, Ta tin tưởng, chúng rất nhanh liền ra tới rồi!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

A Man lắc đầu, “ngươi sau này thì sẽ biết! Đi thôi!”

Một đoàn người về tới Thiên Cư Thành.

Trở lại Thiên Cư Thành về sau, Dương Diệp đã tìm được vị trí của chính mình, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào thể nội.

Nghiên cứu kiếm kỹ!

Từ Đạo Bào Lão Giả cái kia có được kiếm kỹ, hắn còn không có hoàn toàn hiểu rõ. Hắn nhất định phải đem các loại kiếm kỹ hoàn toàn hiểu rõ, sau đó mới có thể tham khảo những kiếm này kỹ tinh túy.

Kỳ thật, nhiều lần, Dương Diệp cũng nhịn không được muốn đi học những kiếm này kỹ, nhưng mà, hắn đều cứng rắn nhịn được.

Tu luyện, hay là muốn dài đồ đạc của chính mình! Một vị học tập người khác, chỉ có thể đi đường cũ của người ta. Hơn nữa, người ta đi con đường, người ta có thể đi thông, nhưng mà, ngươi không nhất định có thể cũng đi thông!

Trong những ngày kế tiếp, Thiên Cư Thành dần dần bình tĩnh lại.

Mà ngày đó Sói đoàn, tựa hồ bốc hơi khỏi thế gian, tại cũng chưa từng thấy qua.

Tuy rằng như thế, nhưng mà, A Man còn là cấm người của Thiên Cư Thành tư tự đứng ngoài ra.

Dực Long mỗi đêm đều đến, nhưng mà, mỗi một muộn càng ngày càng nhiều.

Mà Dương Diệp mỗi ngày liền xếp bằng ngồi dưới đất, cũng không có ai tới quấy rầy hắn.

Nghiên cứu!

Từ bên ngoài quay về Thiên Cư Thành về sau, Dương Diệp mỗi ngày làm những chuyện như vậy chính là nghiên cứu những cái kia kiếm kỹ. Nghiên cứu quen thuộc về sau, liền đối lập, lẫn nhau đối lập, sau đó tìm ra những cái kia kiếm kỹ trong chưa đủ. Này không so không biết, vừa so sánh với đã giật mình!

Nguyên lai thông qua đối lập, Dương Diệp dần dần phát hiện những thứ này kiếm kỹ một ít khuyết điểm, chưa đủ điểm, ngay từ đầu, hắn chẳng qua là phát hiện vấn đề, nhưng mà đến cuối cùng, hắn ý tưởng đột phát.

Đền bù!

Lợi dụng có chút kiếm kỹ có chút, để đền bù một ít kiếm kỹ chưa đủ cùng khuyết điểm!

Lấy thừa bù thiếu!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt một tháng quá khứ.

Mà ở trong Hồng Mông Tháp, đã xấp xỉ một năm.

Đã qua một năm, Dương Diệp đã đem cái kia gần mười ngàn bản kiếm kỹ thuộc nằm lòng. Trừ lần đó ra, hắn còn tự mình sửa đổi rất nhiều kiếm kỹ, bất quá, quá trình này có chút khó khăn. Nhưng mà, làm cải biến thành công về sau, uy lực kia, đều là nhận được sâu sắc tăng lên!

Kiếm!

Có một điểm, Dương Diệp cũng không có phát hiện, cái kia chính là, hắn lúc này, mặc dù không có sáng tạo ra kiếm kĩ của chính mình, nhưng mà, hắn mỗi sử dụng một kiếm, đều ẩn chứa vô số loại kiếm kỹ bóng dáng.

...

PS: Cảm tạ: Lucky buộc tóc, ta nguyện ngôi sao, phá sản _ tử, tuyết bích hai khối ngũ, kojhhjj, mưa độc xinh tươi, thư hữu 51829047 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1953: Tỷ Bảo Kê Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bản năng!

Tại quen thuộc hơi thở vô số loại tuyệt diệu kiếm kỹ về sau, Dương Diệp xuất hiện ở kiếm trước, đều trước tiên tự mình tỉnh lại.

Một kiếm này, nếu chỉ có vậy ra, khuyết điểm quá nhiều!

Điều này làm cho hắn không thể không đi cải biến!

Giờ này khắc này, Dương Diệp cũng rốt cuộc minh bạch một ít chuyện.

Kiếm đạo của hắn, khuyết điểm là cái gì?

Đơn điệu!

Kiếm của hắn, tuy rằng bị hắn hóa phồn đi giản, biến thành so với dĩ vãng càng thêm sắc bén, càng cường đại hơn. Nhưng mà, quá nhàm chán. Cái này tự nhiên là bởi vì hắn kiến thức kiếm đạo, kiếm kỹ ít vô cùng nguyên nhân. Mà bây giờ, từ Đạo Bào Lão Giả cho những kiếm này Kỹ chi ở bên trong, Dương Diệp không thể nghi ngờ là nhảy ra giếng, thấy được tinh không mịt mùng!

Mỗi một chủng kiếm kỹ, đều đại biểu cho một người kiếm đạo!

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp ngồi xếp bằng ở trên một tảng đá lớn, lần ngồi xuống này, chính là trọn vẹn ba canh giờ.

Qua hồi lâu, Dương Diệp mở mắt, khóe miệng, mang theo một nụ cười khổ sở.

Lúc này, Hậu Khanh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Như thế nào?” Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “ta muốn thông qua những kiếm này kỹ sáng tạo ra kiếm kĩ của chính mình, nhưng mà, lại phát hiện, căn bản không đáng như thế nào sáng tạo.”

“Thần bí ý tứ?” Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp đứng dậy, “những cái kia kiếm kỹ, mỗi một chủng đều vô cùng cường đại, mỗi một chủng, đều có ưu điểm của chính mình... Đơn giản mà nói, chính mình không có lòng tin sáng tạo ra so với những kiếm này kỹ càng cường đại hơn kiếm kỹ!”

“Này không bình thường?” Hậu Khanh nói: “Loại nào cường đại kiếm kỹ cũng không là sáng tạo giả dốc hết tâm huyết mới chế tạo ra? Ngươi a, có chút quá nóng lòng cầu xong rồi!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Còn nữa, ngươi cần gì phải đi cưỡng cầu sinh con đẻ cái kiếm kỹ chứ? Kiếm kỹ cái đồ chơi này, giống như ngộ đạo giống nhau, ngẫu nhiên linh quang nhất thiểm, ý tưởng đột phát, khả năng liền ra tới rồi. Ngươi tận lực đi cưỡng cầu, ngược lại khả năng sẽ không đi ra!”

Cưỡng cầu!

Nghe được hai chữ này, Dương Diệp đột nhiên sáng tỏ thông suốt.

Chính mình hai ngày này, thật sự thái quá mức cưỡng cầu. Sáng tạo kiếm kỹ loại vật này, vốn chính là cần nhờ cảm giác.

Sau khi nghĩ thông suốt, Dương Diệp tâm tình không tại nặng trĩu.

Tiếp tục nghiên cứu!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trong đầu hồi tưởng đến những cái kia kiếm kỹ, mỗi khi hắn cảm thấy này kiếm kỹ một chỗ không tốt lúc, hắn sẽ tự tiến hành cải biên... Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, tại trong Hồng Mông Tháp, lại qua một năm!

Đã qua một năm, Dương Diệp tại Hồng Mông Tháp chỉ làm hai chuyện.

Nghiên cứu kiếm kỹ, cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Thiên Cư Thành.

“Tên kia còn nhiều lâu tỉnh lại?” Dương Diệp cách đó không xa, Tần Xuyên chỉ chỉ Dương Diệp, hỏi trước mặt Vu Tịnh.

Vu Tịnh nhún vai, “quỷ mới biết, gia hỏa này, đều đã ngồi đã hơn hai tháng, hắn là muốn làm gì?”

Tần Xuyên nói: “Đại tỷ không phải nói, hắn có thể là tại cảm ngộ cái gì không?”

Tần Xuyên nhếch miệng, “ta phỏng đoán, gia hỏa này chính là lười biếng, bởi như vậy, cũng không cần gác đêm rồi.”

Nghe vậy, Vu Tịnh cười ha ha một tiếng.

“Tỉnh!”

Ngay tại lúc này, Tần Xuyên đột nhiên nói.

Vu Tịnh nhìn về phía Dương Diệp, chỉ thấy Dương Diệp chậm rãi đứng lên, lúc này, trong tràng một số người nhao nhao hướng Dương Diệp ném tới ánh mắt.

Hiếu kỳ!

Dương Diệp cái này ngồi xuống, thế nhưng là đánh cho rất lâu sau đó đấy.

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Tần Xuyên, sau đó nói: “Đến, một mình đấu!”

Một mình đấu!

Mọi người sửng sốt.

Tần Xuyên trừng mắt nhìn, “ngươi cái tên này, đầu không phải là tu luyện hư mất chứ?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm quang chợt hiện!

Một thanh kiếm trực chỉ Tần Xuyên giữa lông mày.

Làm Dương Diệp xuất kiếm thời điểm, nguyên bản ngồi xếp bằng ở chỗ không xa A Man cùng Đao Cuồng kia, còn có linh đột nhiên mở mắt.

Ở trong mắt ba người, đều là lộ ra một vẻ ngưng trọng.

Dương Diệp đột nhiên xuất kiếm, làm cho Tần Xuyên biến sắc, bất quá, hắn phản ứng cực nhanh, mà khi hắn phải ra tay lúc.

Hắn hai mắt đột nhiên trợn lên... Mà bắt đầu!

Bởi vì Dương Diệp một kiếm này, vậy mà làm cho hắn không biết nên như thế nào phản kích! Giờ khắc này, Dương Diệp một kiếm này, cho cảm giác của hắn chính là, hắn vô luận như thế nào đều không tránh khỏi, cũng không phá hết.

Một kiếm này, trực chỉ nhân tâm!

Kiếm của Dương Diệp cách Tần Xuyên giữa lông mày vài tấc vị trí ngừng lại!

“Vì cái gì?” Tần Xuyên nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta cũng không rõ lắm!”

Tần Xuyên: “...”

“Tâm Kiếm!”

Lúc này, một bên linh đột nhiên nói: “Đồn đại, cường đại kiếm tiên, một kiếm trực chỉ nhân tâm. Kiếm của bọn hắn, có thể tồi núi, đoạn giang, hủy thiên, diệt địa, còn có... Phá tâm!”

“Phá tâm?” Dương Diệp nhìn về phía linh, “có ý tứ gì?”

Linh khẽ lắc đầu, “rất huyền diệu một loại thứ đồ vật, ta cũng chỉ là nghe qua. Đơn giản mà nói, chính là phá đạo tâm của người ta. Một kiếm phá người đạo tâm, làm cho người ta từ nội tâm chối bỏ chính mình. Lợi hại, có thể một kiếm hủy diệt một người Võ Đạo Chi Tâm, làm cho không người nào có thể tại tiến nửa tấc. Bất quá, ngươi hiển nhiên còn chưa tới loại cảnh giới này, nhưng mà, cũng đã rất lợi hại!"

Phá tâm!

Dương Diệp trầm tư.

Hắn vừa rồi thi triển ra một kiếm kia, không phải là một kiếm nháy mắt, cũng không phải Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, càng không có thi triển ra Kiếm Vực. Chính là đơn giản một kiếm, nhưng mà, chính hắn cũng cảm nhận được. Một kiếm này, cũng không đơn giản!

Mà cuối cùng là chuyện gì xảy ra, hắn cũng không phải rất rõ.

"Ta thấy được rất nhiều bóng dáng!"

Ngay tại lúc này, một bên Đao Cuồng đột nhiên mở miệng.

Tất cả mọi người nhìn về phía Đao Cuồng, Đao Cuồng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "tại ngươi vừa rồi một kiếm kia bên trong, ẩn chứa rất nhiều loại bóng dáng, nếu như ta không có đoán sai, cũng đều là kiếm kỹ. Dung hợp quán thông, ngươi nên là dung hợp rất nhiều kiếm kỹ!"

Dương Diệp nhìn về phía Đao Cuồng, thầm nghĩ người trước mắt này quả nhiên không đơn giản a! Chỉ một cái liếc mắt, liền đoán cái tám chín phần mười.

"Không cần xoắn xuýt cái này!"

Lúc này, A Man đột nhiên đã đi tới. A Man lướt nhìn mọi người, sau đó nói: "Ta muốn đi một chuyến Nam Lân Sơn. Ta muốn dẫn hai người đi, Dương Diệp, Đao Cuồng, linh, ba người các ngươi, ai muốn cùng ta đi!"

"Không có Tiên Tinh Thạch sao?" Tần Xuyên hỏi.

A Man nói: "Đây là thứ nhất, thứ hai, ba người bọn hắn gia hỏa, cũng nên đi xem một chút thoáng một phát Nam Lân Sơn địa phương này."

"Đại tỷ ngươi an bài đi!" Đao Cuồng nói.

A Man khẽ gật đầu, "Đao Cuồng, ngươi trấn thủ Thiên Cư Thành, Dương Diệp cùng linh theo ta đi. Nhớ kỹ, các ngươi đừng đơn giản ra khỏi thành, trong Thiên Cư Thành đại trận, tùy thời chuẩn bị mở. Nếu như có chuyện, lập tức cho ta biết, minh bạch?"

Đao Cuồng gật đầu, “cẩn thận!”

A Man nhìn về phía Dương Diệp cùng linh, “đi thôi!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp cùng linh cũng lập tức đi theo lên.

Trong đám mây.

A Man hai tay thả lỏng phía sau, ở bên cạnh nàng, là Dương Diệp cùng linh.

“Nam Lân Sơn ở vào Hắc Ngục Sơn Mạch cùng ngoại giới chỗ giao nhau, chỗ đó, đỉnh cao nhất vị trí, bị một ít yêu thú cường đại cùng Thần Bí Cường Giả chiếm cứ, bởi vì ở nơi đó, có Linh khí, tuy rằng rất ít ỏi, nhưng mà ở cái địa phương này, này thưa thớt Linh khí, đã vô cùng vô cùng trân quý.” A Man đột nhiên nói.

“Rất nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

A Man nhẹ gật đầu, “rất nguy hiểm. Ở đằng kia, hiểu được Đạo Cảnh cường giả xuất hiện qua. Cường giả loại này, chỉ là khí tức, cũng đủ để diệt giết chúng ta rồi!”

A Man quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng linh, “Thiên Cư Thành chúng ta, có các tộc siêu cấp thiên tài. Nhưng là ở Nam Lân Sơn này những thứ này kinh khủng gia hỏa trước mặt, Thiên Cư Thành chúng ta những thiên tài này, tựa như đại nhân cùng tiểu hài tử, không phải là bọn hắn thiên phú không bằng Nam Lân Sơn những người kia, mà là Thiên Cư Thành đám này oắt con không có Nam Lân Sơn những người kia hung ác!”

“Hung ác?” Dương Diệp lông mày hơi nhíu.

A Man nhẹ gật đầu, “vô cùng hung ác. Tại đó, vì tranh đoạt ít có một ít Tiên Tinh Thạch, hoặc là một điểm Linh khí, đám người kia ngoan không có thể ở ngoan. Mà những cái kia không ác, là tuyệt đối không có khả năng tại đó sống sót.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “biết rõ lúc trước ta vì sao phải đem Thiên Cư Thành giao cho ngươi sao? Hoặc có lẽ là, biết rõ ta vì sao đối với ngươi nhìn bằng con mắt khác sao?”

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi.

“Hung ác!”

A Man nhìn thẳng Dương Diệp, “thực lực của ngươi chỉ là phụ, ngươi chính thức để cho ta để ý địa phương, là trên thân ngươi dáng vẻ quyết tâm này. Có thể nói, tại trong Thiên Cư Thành này, không có người so với ngươi ác hơn. Loại người như ngươi chơi liều, ta chỉ tại Nam Lân Sơn đám quái vật kia trên người bái kiến!”

Dương Diệp: “...”

A Man nói: “Linh cùng Đao Cuồng, thực lực của bọn hắn tuy rằng cường đại, nhưng mà, bọn hắn hai người này, còn chưa đủ ác. Nếu như là bọn hắn độc thân, dùng thực lực của bọn hắn, bọn hắn phải ở nơi này sống sót, cũng không phải việc khó gì. Nhưng mà, nếu là để cho hắn đám mang theo đám người kia, dùng tính cách của bọn hắn, đám người kia đến lúc đó liền nguy hiểm!”

Một bên linh trầm mặc, hiển nhiên là đồng ý lối nói của A Man.

A Man vừa nhìn về phía Dương Diệp, “Nhân Tộc, có Thập Đại Động Thiên phúc địa, ba Đại Thánh Địa, Liệp Vu Nhất Tộc, còn có thần bí kia Thiên Sách Phủ, ngươi là cái đó Nhất Phương Thế Lực hay sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “phương nào cũng không phải!”

“Tán tu?” A Man hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xem như!”

Một bên, linh hướng Dương Diệp ném tới ánh mắt kinh ngạc.

Lúc này, A Man lại hỏi, “ngươi là vào bằng cách nào?”

“Bị buộc vào!” Dương Diệp bất đắc dĩ nói.

“Ai ép?” A Man hỏi lại.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Man tỷ, ta liền nói thẳng. Bức ta đấy, có Nhân Tộc, có Ma Tộc, có Yêu Tộc, có Thiên Tộc, có Nhân Tộc, có Man Tộc, có Vu Tộc, dù sao, mẹ nó cái gì tộc đều có.”

A Man cùng bên cạnh linh đã sửng sốt.

Qua hồi lâu, gặp Dương Diệp không giống là nói giả, A Man trầm giọng nói: “Ngươi làm chuyện gì? Làm cho bách tộc đuổi giết ngươi! Không chỉ có như thế, đã liền ngươi người của Nhân Tộc đều đuổi giết ngươi.”

Dương Diệp lắc đầu, “nói lên cái này, đều là nước mắt a! Dù sao, ai, ta cũng rất tuyệt vọng!”

Lúc này, A Man đột nhiên vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “không có việc gì, nếu như có thể ra ngoài, tỷ bảo kê ngươi!”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Đã chú ý bằng hữu, có thể giúp một tay điểm xuống phía dưới quảng cáo được, cảm tạ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1954: Ta Dạy Cho Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh nhìn về phía A Man, thần sắc hơi có chút cổ quái!

Bách tộc!

Đây chính là bách tộc đuổi giết!

Dương Diệp cũng có chút bất ngờ, hắn không nghĩ tới A Man rõ ràng sẽ nói như vậy. Bất quá, mặc kệ A Man nói là thật hay giả, giờ này khắc này, trong lòng Dương Diệp đều có chút cảm kích.

“Đã đến!”

Lúc này, A Man đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp cùng linh ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, mơ hồ có thể thấy được một tòa núi cao.

“Cái này là Nam Lân Sơn!”

A Man trầm giọng nói: “Chúng ta vùng này, duy nhất địa phương có linh mạch.”

Linh mạch!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên, hắn lúc này, đã cảm nhận được Linh khí chấn động. Bất quá giờ phút này, Dương Diệp nghĩ tới một sự kiện, cái kia chính là, trong Hồng Mông Tháp, cũng có linh mạch. Đó là hắn từng tại bên ngoài bắt được.

Đương nhiên, hắn cũng không dám phóng xuất!

Đó không phải là muốn chết sao?

Cái chỗ này, thiếu nhất đúng là linh mạch, mà Dương Diệp hắn, nhiều như vậy linh mạch. Có thể tưởng tượng, chỉ cần bại lộ trên thân Dương Diệp hắn mang theo rất nhiều linh mạch, hắn nhất định sẽ bị nơi này tất cả cường giả vây công!

Cho nên, này linh mạch, căn bản không có thể bại lộ!

“Mọi người cẩn thận một chút!”

A Man thân thể chậm rãi hạ thấp, rất nhanh, mang theo Dương Diệp cùng linh đi tới mặt đất, cùng lúc đó, nàng bắt đầu thu liễm tự thân khí tức.

Dương Diệp cùng linh cũng đem chính mình khí tức triệt để ẩn núp.

Được A Man dẫn dắt, ba người đi tới Nam Lân Sơn chân núi, mà đang ở ba người muốn đi vào Nam Lân Sơn kia lòng núi lúc, một Hắc Y Nam Tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ba người.

Hắc Y Nam Tử quan sát một chút ba người, sau đó nhếch miệng cười cười, “ba mai Tiên Tinh Thạch!”

Lúc này, A Man trong tay đột nhiên xuất hiện một cây Lang Nha Bổng, thoáng qua, căn này Lang Nha Bổng trực tiếp phá không mà đi.

Bành!

Hắc Y Nam Tử kia trực tiếp bị căn này Lang Nha Bổng rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Hắc Y Nam Tử nhìn nhìn hai tay mình, hai tay của hắn, đã bị đánh rách tả tơi. Nhìn thấy một màn này, thần sắc lập tức dữ tợn.

“Tiên Tinh Thạch không, ba cái mạng có, ngươi có muốn không?” A Man nhìn thẳng Hắc Y Nam Tử.

Hắc Y Nam Tử lạnh lùng nhìn thoáng qua A Man, sau đó hừ lạnh một tiếng, xoay người muốn đi.

“Chậm đã!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Hắc Y Nam Tử dừng bước lại, quay người nhìn về phía Dương Diệp, A Man cùng linh cũng nhìn về phía Dương Diệp, bởi vì nói chuyện chính là Dương Diệp!

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, cầm theo kiếm, Dương Diệp đổi không hướng phía Hắc Y Nam Tử kia đi đến, “ba mai Tiên Tinh Thạch, lưu lại, người đi.”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì!

Nghe vậy, Hắc Y Nam Tử kia thần sắc lúc này dữ tợn, “ăn cướp ta?”

“Không được a?”

Dương Diệp sắc mặt cũng dữ tợn, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Chỗ xa kia, Hắc Y Nam Tử trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này rung động đến trăm trượng có hơn, nhưng mà, kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó lại là chém xuống một kiếm.

Bành!

Cái kia đã đạt tới nghe thấy Đạo Cảnh Hắc Y Nam Tử lần nữa bị một kiếm này cho chấn bay ra ngoài…

Làm Dương Diệp dùng ra mười kiếm về sau, Hắc Y Nam Tử kia đã hướng lui về sau trọn vẹn ngàn trượng!

Không hề có lực hoàn thủ!

Một bên, A Man cùng linh nhìn nhau, hai trong mắt người, đều là lộ ra một vẻ khiếp sợ.

So sánh với A Man cùng cái kia linh, Hắc Y Nam Tử kia càng thêm khiếp sợ!

Bởi vì hắn phát hiện, hắn giờ phút này đang đối mặt Dương Diệp một kiếm này lại một kiếm lúc, thậm chí có loại vô tòng hạ thủ cảm giác. Có khi mạnh mẽ đi ra tay, nhưng mà, lập tức cũng sẽ bị Dương

Diệp hời hợt phá vỡ!

Áp chế!

Hoàn toàn bị Dương Diệp áp chế!

Mà Dương Diệp thời khắc này xuất kiếm, rất tùy tâm!

Chân chính tùy tâm, mỗi một kiếm đâm ra, đều là tùy tâm làm. Đang nghiên cứu Đạo Bào Lão Giả cho hắn những cái kia kiếm kỹ về sau, hắn biết, chính mình đã xảy ra có chút biến hóa, nhưng mà đáng tiếc, hắn cũng không biết những biến hóa này là cái gì!

Bất quá, đây là chuyện tốt!

Mà giờ khắc này, trước mắt Hắc Y Nam Tử này mỗi một lần ra tay, đối phương mỗi lần ra tay, trong đầu hắn liền đã có mấy chục loại phương pháp đối phó. Mà những thứ này phương pháp đối phó, nguồn gốc là từ hắn nghiên cứu những cái kia kiếm kỹ!

Vạn pháp tự nhiên, kiếm ra tùy tâm, tùy tâm xuất kiếm!

Những lời này, là một vốn tên là «Sát Tâm Kiếm» kiếm kỹ tổng kết. Mà Dương Diệp giờ phút này, liền cùng loại những lời này nói cảnh giới!

Trong tràng, Hắc Y Nam Tử lần lượt tháo chạy, trên người hắn, đã không dưới mấy chục đạo kiếm thương.

Rốt cuộc.

Ba mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp!

Giờ phút này, Hắc Y Nam Tử cùng Dương Diệp ba người cách xa nhau mấy trăm trượng, ở trong mắt Hắc Y Nam Tử, tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt ba mai Tiên Tinh Thạch, sau đó cong ngón búng ra, ba mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt của A Man.

A Man nhìn thoáng qua trước mặt Tiên Tinh Thạch, không nói gì.

Xa xa, Hắc Y Nam Tử kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ở xa xa.

“Vì cái gì?” A Man đột nhiên mở miệng.

Hiển nhiên, là đang hỏi Dương Diệp tại sao phải ra tay.

Dương Diệp đi đến trước mặt A Man, sau đó nói: “Man tỷ, dùng thực lực của ngươi, mới có thể cảm nhận được bốn phía còn có người, đúng không?”

A Man khẽ gật đầu, “trong đó, biết Đạo Cảnh cường giả, chí ít có hơn ba gã!”

Dương Diệp cười nói: “Man tỷ, thế đạo này chính là như vậy, ngựa thiện bị người cưỡi, người hiền hay bị bắt nạt. Ngươi tuy rằng biểu hiện rất kiên cường, nhưng mà, ngươi biết sao? Ngươi đang ở đây trong mắt những người này, hay vẫn là tỏ ra nhân từ chút.”

“Nhân từ?” A Man nói: “Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nói: “Chính là ngươi biểu hiện không ngoan độc. Ta ra tay, là bởi vì ta muốn nói cho âm thầm những người kia, chúng ta không sợ phiền phức, dám gây chuyện. Đối đãi những người này, nếu muốn thiếu chút phiền toái, liền chỉ có một biện pháp, cái kia chính là, so với bọn hắn càng hung, ác hơn, rất tàn nhẫn.”

Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

A Man nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hiện tại ta có điểm minh bạch ngươi vì sao có thể từ bách tộc đuổi giết bên trong còn sống!”

Bách tộc đuổi giết?

Dương Diệp lắc đầu, hắn cả đời này, đều là từ bị đuổi giết trúng qua tới.

Kinh nghiệm của hắn, làm cho hắn đã minh bạch một đạo lý.

Mềm sợ cứng, cứng rắn sợ liều mạng!

A Man cong ngón búng ra, trước mặt nàng ba mai Tiên Tinh Thạch, trong đó một quả xuất hiện ở linh trước mặt, mà đổi thành một quả tức thì đã rơi vào trước mặt Dương Diệp, “tâm ý của ngươi, ta không cự tuyệt, nhưng mà, cũng sẽ không độc chiếm, mọi người một người một quả, không có ý kiến chớ?”

Dương Diệp vốn muốn cự tuyệt, bởi vì hắn thật sự không thế nào thiếu Tiên Tinh Thạch, nhưng mà, khi thấy ánh mắt của A Man lúc, hắn vẫn cũng không nói ra miệng. Trước mắt này dũng mãnh man tỷ, nhưng cũng là một người cố chấp a!

Một người một quả!

Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có nói lời cảm tạ, trong mắt của hắn, tạ cám ơn cái gì đấy, đều là giả. Thật muốn tạ, ghi ở trong lòng là được rồi.

Mặc dù chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng mà, đây là phần tâm ý!

“Chúng ta đi thôi!”

A Man thanh âm rơi xuống, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng phía cái kia lòng núi đi đến.

Được A Man dẫn dắt, ba người tiến nhập Nam Lân Sơn lòng núi.

Trong lòng núi, có khoảng trời riêng.

A Man nói: “Nam Lân Sơn này, đỉnh cao nhất, không phải chúng ta có thể đi địa phương, mà rất lòng đất, cũng không phải chúng ta có thể đi địa phương, bởi vì tại đây sâu trong lòng đất cùng đỉnh cao nhất, là cái kia linh mạch đầu cùng vĩ. Hai địa phương này, là những cái kia chí cường giả sở hữu tư nhân. Chúng ta địa phương muốn đi, là trong lúc này!”

“Chính giữa?” Dương Diệp hỏi.

A Man nhẹ gật đầu, “tại đây mờ mịt trong lòng núi, bởi vì Linh khí nguyên nhân, những cái kia Linh khí tiết ra ngoài, dần dà, tiết ra ngoài ra tới những cái kia Linh khí sẽ biến thành Tiên Tinh Thạch, đương nhiên, đây là ở cực kỳ lâu trước hình thành, hiện tại, những cường giả kia là tuyệt sẽ không để cho những cái kia Linh khí tiết lộ ra ngoài!”

“Sửa mái nhà dột!” Dương Diệp nói khẽ.

A Man khẽ gật đầu, “chính là sửa mái nhà dột, chúng ta cũng chỉ có thể sửa mái nhà dột. Mà chính là sửa mái nhà dột, cũng đều là vô cùng nguy hiểm. Bởi vì, có người sửa mái nhà dột, có người nhặt mạng!”

Nói xong, A Man tốc độ nhanh hơn.

Dương Diệp cùng linh nhìn nhau, Dương Diệp đang muốn theo sau, lúc này, linh đột nhiên nói: “Linh Tộc đuổi theo giết chính là ngươi người nọ, ngươi có thể biết là ai?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua linh, sau đó lắc đầu, “không biết. Như thế nào?”

Linh khẽ lắc đầu, “không có gì.”

Nói xong, kia bước nhanh đi theo A Man.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó cũng liền vội vàng đi theo lên.

Nam Lân Sơn trong lòng núi, rất lớn, nhìn không thấy đầu. A Man lấy ra một cái nho nhỏ la bàn, trên la bàn, một cây thật nhỏ màu đen cây kim dài đang nhẹ nhàng diêu động.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

A Man nói: “Trắc Linh Bàn, có tỷ lệ rất lớn trắc ra a ở đâu có Linh khí dao động hoặc là Tiên Tinh Thạch!”

Trắc Linh Bàn?

Dương Diệp ngây cả người, chính yếu nói, lúc này, A Man trong tay Trắc Linh Bàn đột nhiên rất nhanh xoay tròn, nhìn thấy một màn này, A Man thần sắc vui vẻ, nàng quay đầu nhìn về phía bên phải, “đi!”

Dương Diệp cùng linh lập tức đi theo lên.

Trong lòng núi, Dương Diệp cùng linh đi theo A Man đi tới một khu rừng trước, lại tới đây, A Man ngừng lại.

Trong tay nàng, trên Trắc Linh Bàn hắc châm chỉ vào cái kia khu rừng rậm.

Qua hồi lâu, A Man lắc đầu, “chúng ta đi!”

Nói xong, A Man xoay người rời đi.

Hiển nhiên, A Man là phát hiện cái gì.

Dương Diệp cùng linh cũng không nói gì thêm, cùng sau lưng A Man, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ trong khu rừng rậm kia truyền đến: “Nếu đã tới, như thế nào không tiến vào ngồi một chút?”

A Man dừng bước lại, nàng nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp cùng linh, “xem ra, chúng ta là không đi được.”

Linh trầm mặc, không nói lời nào.

Dương Diệp nói: “Lại là ăn cướp, đúng không?”

A Man nhẹ cười cười, “cái chỗ này những người khác thường dùng thủ đoạn, trước kia liền gặp được. Bất quá, không có cách nào cái này là mạo hiểm!”

“Man tỷ ăn cướp qua sao?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

A Man sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, “vậy thì tốt, ta dạy cho ngươi.”

A Man: “...”

...

PS: Cảm tạ: Đánh Đàn ghi - ta ác ma, Lucky buộc tóc, ta nguyện ngôi sao, phá sản _ tử, tuyết bích hai khối ngũ, kojhhjj, thư hữu 51829047 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1955: Binh Đạo Sáu Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ăn cướp!

Loại chuyện này, Dương Diệp hắn xác thực rất nhiều năm không làm. Bởi vì bây giờ có thể để cho hắn hợp nhãn đồ vật, quá quá ít.

Một cái phú ông sẽ đi ăn cướp một tên ăn mày sao?

Mà bây giờ, Dương Diệp không thể không trọng thao cựu nghiệp.

Bởi vì hắn cảm giác mình có chút nghèo!

Trong tràng, A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đám người kia, không phải là nhân vật đơn giản.”

“Ta biết!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia khu rừng rậm, lúc này, rừng rậm đột nhiên hướng hai bên tách ra, ngay sau đó, một đoàn người từ trong đó đi ra.

Bốn người!

Cầm đầu là một người đàn ông trung niên, tại trung niên nam tử trong tay, nắm lấy một thanh màu đen quạt xếp. Tại bên cạnh hắn hai bên, theo thứ tự là một ông già, cùng một nữ tử, còn có một người áo đen.

Bốn người đều là biết Đạo Cảnh cường giả!

Từ đội hình nhìn lại, Dương Diệp bên này hoàn toàn bị nghiền ép. Bởi vì chỉ có A Man là nghe thấy Đạo Cảnh cường giả!

Trung niên nam tử mang theo bên cạnh ba người chậm rãi đi tới Dương Diệp ba trước mặt người không sai biệt lắm trăm trượng vị trí, khi thấy Dương Diệp ba người cảnh giới lúc, trung niên nam tử mặt bên trên lập tức nổi lên một vòng nhỏ không thể thấy dáng tươi cười.

Trung niên nam tử chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt trung niên nam tử kia mấy trượng vị trí.

Thoáng qua!

Một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực lập tức đem đám người trung niên nam tử toàn bộ cái lồng chụp vào trong, cùng lúc đó, 36 thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở trung niên nam tử bốn người bốn phía.

“Giết!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trong chốc lát, trận bên trong kiếm quang tung hoành. Nguyên bản mọi người chung quanh cái kia khu rừng rậm, trực tiếp hóa thành hư vô.

Vô Địch Kiếm Trận!

Vừa ra tay, Dương Diệp liền trực tiếp thi triển ra Vô Địch Kiếm Trận này. Mục đích, tự nhiên là vì đánh một cái xuất kỳ bất ý!

Kiếm quang ở giữa sân không ngừng tung hoành xé rách, tại một mảnh kia kiếm quang bên trong, truyền đến từng đạo chấn động âm thanh, cứ như vậy, ước chừng giằng co gần một phút đồng hồ, trong sân kiếm quang mới dần dần biến mất.

Mà lúc này, bốn người kia đều còn ở trong tràng.

Bất quá, giờ phút này, bốn người bộ dáng thật sự là có chút thê thảm.

Cầm đầu người trung niên, hai tay cũng đã không thấy, toàn thân cao thấp, vết kiếm trải rộng. Tại bên cạnh hắn ba người càng thêm không chịu nổi, đặc biệt là trong đó tên lão giả kia, mặt đều bị tước mất một nửa.

Trọng thương!

Dương Diệp bộ này Vô Địch Kiếm Trận mặc dù không có chớp nhoáng giết chết những người này, nhưng mà, nhưng trực tiếp đem bốn người cho trọng thương.

Mà Dương Diệp cũng không chịu nổi, bốn người trước liều chết phản kháng, chấn động Kiếm Vực, để cho hắn bản thân cũng là được trình độ nhất định tổn thương, bất quá, cũng không có nguy hiểm tính mạng. Nhưng mà, muốn đang thi triển một lần Vô Địch Kiếm Trận, hiển nhiên là không thể nào!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên A Man cùng linh, “chớ ngẩn ra đó, nhanh lên a!”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, không do dự, thân hình run lên, trực tiếp lao về bốn người kia tới.

[t ruy e n cua tui | Net] Một bên linh cũng là theo sát tới!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó bắt đầu lợi dụng trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí chữa trị thân thể.

Dương Diệp cũng không có để ý A Man cùng những người kia, cái kia mấy người đã bị hắn trọng thương, dùng thực lực của A Man, đủ để ứng đối rồi.

Hai khắc sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Mà giờ khắc này, thương thế của Dương Diệp cũng gần như hoàn toàn khôi phục.

“Chạy thoát hai cái!” Lúc này, A Man đi tới trước mặt Dương Diệp.

Đào tẩu hai cái!

Dương Diệp khẽ gật đầu, loại cường giả cấp bậc này, đối phương muốn trốn, còn thật sự không dễ giết.

Lúc này, A Man cong ngón búng ra, mười hai mai Tiên Tinh Thạch xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “này là từ hai người khác cái kia lấy được, tổng cộng 36 mai Tiên Tinh Thạch, này mười hai miếng là của ngươi. Đừng cự tuyệt, nhận lấy!”

Nói xong lời cuối cùng câu, A Man trong thanh âm lộ ra một cỗ chân thật đáng tin.

Dương Diệp không có cự tuyệt, nhận rồi Tiên Tinh Thạch, sau đó nói: “Man tỷ rất cần Tiên Tinh Thạch?”

A Man nói: “Tiên Tinh Thạch, ai đều cần. Nhưng mà, đối với ta mà nói, tới nơi đây, cũng là vì rèn luyện chính mình. Ở cái địa phương này, sẽ để cho ngươi có cảm giác nguy cơ, để cho ngươi không dám chút nào buông lỏng.”

Vừa nói, nàng nhìn lướt qua bốn phía, “mang bọn ngươi đi một chỗ nhìn xem!”

Nói xong, thân hình của nàng khẽ động, hướng phía xa xa chợt hiện vút đi.

Dương Diệp cùng linh lập tức đi theo lên.

Ước chừng sau nửa canh giờ, A Man đột nhiên ngừng lại.

Trước mặt ba người, là một thanh cự kiếm!

Cự kiếm dài đến trăm trượng, rộng cũng khoảng chừng mấy mười trượng trở lại, người đứng ở nơi này thanh cự kiếm trước mặt, quả thực nhỏ bé như là con sâu cái kiến!

Mà ở này thanh cự kiếm chính trung ương, khắc đồng hồ một cái thật lớn chữ.

Binh!

Tại đây cự kiếm về sau, là một ít đổ nát thê lương. Từ những thứ này đổ nát thê lương đến xem, đã từng là nơi đây, hẳn là phi thường khí phái.

“Đây là?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Man.

A Man trầm giọng nói: “Không rõ lắm, khả năng là một sa sút tông môn. Đi thôi, vào xem!”

Vừa nói, nàng trước tiên đi tới.

Bốn phía, khắp nơi lộ ra một cỗ hoang vu.

Rất nhanh, được A Man dẫn dắt, ba người đi tới một tòa cũ nát đại điện. Tại phía trên tòa đại điện kia, lơ lửng một thanh to lớn thạch kiếm, kiếm treo ngược, làm như đang trấn áp cái gì.

Trong điện, chỉ có một pho tượng.

Là một người đàn ông trung niên pho tượng, trung niên nam tử mắt nhìn phía trước, hai tay thả lỏng phía sau, bên hông cùng một thanh không có vỏ kiếm kiếm.

Sát khí!

Chẳng biết tại sao, Dương Diệp cảm thấy một cỗ làm người sợ hãi sát khí!

Binh Gia!

Dương Diệp suy đoán, người trước mắt này, hẳn là kia là cái gì người của Binh Gia.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch cái đầu nhỏ đột nhiên xông ra.

Nhìn thấy Tiểu Bạch, A Man cùng linh ánh mắt lập tức tiến đến gần!

“Linh Chủ!” Linh đột nhiên trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua linh, “ngươi biết?”

Linh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, khẽ gật đầu, “Linh Tộc ta liền có một cái. Nàng, nàng làm sao sẽ cùng ngươi?”

Dương Diệp cười nói: “Nói rất dài dòng!”

Linh nhẹ gật đầu, không nói gì thêm, chẳng qua là vừa liếc nhìn Tiểu Bạch.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “làm sao vậy?”

Đi vào cái thế giới này về sau, Tiểu Bạch cũng không có đi ra, bởi vì cái này không có linh khí địa phương, nàng thật sự là không thích.

Tiểu Bạch tiểu trảo hướng phía bên phải chỉ chỉ.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, Tiểu Bạch nhất định là cảm nhận được cái gì. Lập tức liền vội hỏi, “bên kia có cái gì?”

Tiểu Bạch cắn một cái móng vuốt nhỏ suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo rất nhanh vung múa.

Lúc này đây, Dương Diệp cũng xem không hiểu.

“Cái quỷ gì?” Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, cười nói.

Tiểu Bạch tiểu trảo mở ra, lộ ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhìn về phía A Man cùng linh, “chúng ta đi nhìn xem!”

A Man cùng linh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhẹ gật đầu.

Được Tiểu Bạch dẫn dắt, mọi người ra đại điện, sau đó hướng bên phải đi thẳng. Đi lần này, đi ước chừng đem gần nửa giờ mới dừng lại.

Trước mặt ba người, là một tòa núi nhỏ, núi nhỏ cũng không có chỗ khác thường gì. Ngược lại là cái kia vách núi, vô cùng bóng loáng, uyển như chiếc gương.

Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia vách núi.

“Bên trong có cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, bàn tay nhỏ bé mở ra.

Đây ý là: Ta cũng không biết.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, A Man đột nhiên đi tới vách tường kia trước mặt của, nàng tay phải vỗ nhè nhẹ vách tường kia, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “bên trong không có có cái gì!”

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến vách tường kia trước mặt, sau đó nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ vách tường.

Không có bất cứ động tĩnh gì!

Lúc này, nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hà, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo chỉ vào vách tường.

“Có cái gì?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Bạch lắc đầu!

Dương Diệp nhất thời mặt đen lại, Tiểu Bạch này trêu chọc hắn?

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ nhè nhẹ vách tường kia, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Lúc này đây, Dương Diệp đã minh bạch.

Vách tường này không tầm thường!

Dương Diệp đi tới vách tường kia trước mặt, hắn nhìn thoáng qua vách tường kia, sau đó tay phải nhẹ nhàng thả lên.

Trong chốc lát, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi.

Huyết hồng!

Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt liền máu đỏ lên, trên thân hắn sát ý điên cuồng cuồn cuộn quét ra, cuối cùng đều hướng phía vách tường kia dũng mãnh lao tới.

Nhìn thấy một màn này, một bên A Man cùng linh cũng là biến sắc, nhao nhao hướng lui về sau một khoảng cách.

Vách núi trước mặt, sát ý của Dương Diệp không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra, cuối cùng toàn bộ bị vách tường kia hấp thu.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm, rất nhanh, hắn xuất hiện ở một mảnh tro mịt mờ thế giới.

Dương Diệp nhìn khắp bốn phía, lúc này, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Trung niên nam tử này, đúng là hắn lúc trước tại cung điện kia nhìn thấy trung niên nam tử kia!

Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “binh giả, Quỷ Đạo Dã, sát phạt vậy. Binh Gia ta, chí cương đến dũng, thuận ta thì sống, nghịch ta thì chết. Ngươi có thể nguyện truyền Binh Gia ta đạo thống?”

Binh Gia đạo thống?

Dương Diệp sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu, “tiền bối, ta là Đạo Gia truyền nhân!” Hắn hiện tại, nhưng đã là người của Đạo Gia, tự nhiên không thể đi truyền cái gì Binh Gia đạo thống.

“Vậy thì như thế nào?”

Trung niên nam tử nói: “Ngươi tính cách chí cương đến dũng, mà lại lại có sát phạt khí tức, lại là Sát Lục Chi Tâm, vừa vặn thích hợp Binh Gia ta. Hiện tại, ta liền truyền cho ngươi binh đạo sáu giết cùng binh đạo quy tắc chung!”

Không đều Dương Diệp cự tuyệt, từng đạo tin tức chính là không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

“Binh đạo sáu giết... Một giết người, hai giết, ba Sát Thiên, bốn giết vạn vật, năm sát tâm, sáu giết mình!”

Qua hồi lâu, Dương Diệp mở to mắt, hắn nhìn về phía trung niên nam tử, “tiền bối, ta đã là Đạo Gia...”

“Ta bất kể!”

Trung niên nam tử vung tay lên, “ta và ngươi gặp nhau, hơn nữa có thể tiến vào nơi đây, này chính là có duyên, này chính là ngươi Đạo Gia cái gọi là cái gì mệnh số. Ngươi mà lại nhớ kỹ, Binh Gia có được sáu mạch, chúng ta mạch này, lúc trước bởi vì sư huynh của ta tên ngu xuẩn kia phạm vào một sai lầm, hại chúng ta mạch này đều bị tru sát, thù này, không thể không báo. Lão tử là báo không được, thù này liền giao cho ngươi!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Binh tổ lão nhân gia hắn mặc dù có sai, nhưng mà, cũng không hoàn toàn đúng lỗi của hắn, hơn nữa, ngươi cũng đánh không lại hắn, cho nên, đừng tìm hắn báo thù. Ngươi muốn tìm là cái kia số dấy binh tiên tạp chủng, hắn vì nhất gia độc đại, thừa dịp binh tổ không tại lúc, dụng kế hãm hại chúng ta mạch này, ngươi giết hắn đi là được rồi!”

“Tên kia mạnh như thế nào?” Dương Diệp yếu ớt hỏi một câu.

“Vượt qua Thánh Nhân!” Trung niên nam tử nói.

“Ta đánh không lại!” Dương Diệp vội vàng nói.

“Đó là chuyện của ngươi!” Trung niên nam tử đạm thanh nói.

“Đi đại gia mày!”

Dương Diệp đột nhiên nhảy dựng lên, “Cái này truyền thừa, lão tử từ bỏ. Ngươi tìm người khác đi!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1956: Kiếm Thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vượt qua Thánh Nhân!

Đó là cái gì khái niệm?

Dương Diệp không có khái niệm, dù sao hắn biết một điểm, cái kia chính là, người ta tiện tay có thể làm cho giết hắn!

Cái này truyền thừa, từ bỏ!

Phiền phức của hắn đã nhiều!

“Không nên?”

Trung niên nam tử hừ lạnh một tiếng, “đã muộn!”

Dương Diệp sắc mặt sầm lại, “đại ca, truyền thừa coi trọng chính là ngươi tình ta nguyện, ép mua buộc bán, không có ý thức a!”

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi chỉ biết là nguy hiểm, nhưng mà, ngươi biết chỗ tốt sao?”

Chỗ tốt?

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Chỗ tốt gì?”

Trung niên nam tử nói: “Chúng ta mạch này, chủ sát phạt, mà tiểu tử ngươi, trời sinh thích hợp dài Binh Gia ta sát phạt nhất mạch. Ngươi...”

“Chỗ tốt!”

Dương Diệp đã cắt đứt đàn ông trung niên lời nói, “tiền bối còn là nói đã nói chỗ đi.”

Trung niên nam tử khóe miệng hơi rút, qua một cái chớp mắt, hắn trầm giọng nói: “Chỗ tốt chính là, ngươi có thể đạt được mười hai sát kiếm!”

“Mười hai sát kiếm? Cấp bậc gì hay sao?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Trung niên nam tử nói: “Thánh Nhân giai! Thực lực của ngươi bây giờ, là Minh Cảnh, Minh Cảnh phía trên, là Đạo Cảnh, Đạo Cảnh phía trên, là Thiện Cảnh, Thiện Cảnh phía trên, là Thánh Nhân. Này mười hai giết giai, là Thánh Nhân giai, lợi hại không?”

Thánh Nhân giai!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đem Nhân Quân kiếm đem ra, “đây là cái gì giai!”

“Hiên...”

Nhìn thấy thanh kiếm này, trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức thay đổi.

Đã trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “không nghĩ tới, kiếm này rõ ràng trong tay ngươi!”

“Kiếm này cấp bậc gì chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

“Không cấp bậc!” Trung niên nam tử nói.

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Kiếm này, là do năm đó mấy vị chí cường giả, kể cả Binh Gia ta binh tổ ở bên trong siêu cấp cường giả chế tạo thành... Kia Kiếm Linh càng là do...” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kiếm này, có danh xưng là Kiếm Thủ!”

“Kiếm Thủ?” Dương Diệp vẫn còn có chút khó hiểu.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “vạn kiếm đứng đầu!”

Dương Diệp cười hắc hắc, “tiền bối, ngươi xem, tốt nhất kiếm đều tại ta cái này, ngươi kia là cái gì mười hai sát kiếm, cái này...”

“Ngươi có thể sử dụng sao?”

truyencuatuinet Trung niên nam tử liếc qua Dương Diệp, “kiếm này Kiếm Linh nếu là thức tỉnh, dùng ngươi bộ dáng bây giờ, nhất định là cũng bị đá một cái bay ra ngoài đấy.”

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử lại nói: “Tiểu tử, ta cho lúc trước cái Binh Đạo Tổng Cương kia của ngươi cùng Binh Đạo Lục Sát, đối với ngươi bây giờ trợ giúp là to lớn. Binh Đạo Tổng Cương, có thể tăng lên sát ý của ngươi, lại để cho Sát Lục Chi Tâm của ngươi càng thêm thuần túy. Binh Đạo Lục Sát, nếu như ngươi tu luyện thành, dùng thực lực của ngươi bây giờ, lại thêm ngươi vốn là Kiếm Tu, nhất định có thể đem uy lực của nó triển khai đến mức tận cùng. Nói như thế, nếu như ngươi là hiện tại tu luyện thành thứ hai sát địa sát, bên ngoài cái kia hai em bé, đều muốn không phải là đối thủ của ngươi!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Còn có chỗ tốt khác sao?”

“Có!”

Trung niên nam tử nói: “Chỉ là của ta tạm thời còn không biết!”

Dương Diệp: “...”

“Tiểu tử, thời gian của ta không nhiều lắm!”

Lúc này, trung niên nam tử cong ngón búng ra, một quả ấn phù xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ấn phù phía trên, thêu có khắc một cái nho nhỏ " giết ' chữ.

Trung niên nam tử nói: “Đây là ta sát phạt nhất mạch binh phù, hiện tại lên, ngươi chính là ta sát phạt nhất mạch phù chủ.”

Nói xong, trung niên nam tử thân thể dần dần hư ảo.

“Kiếm, kiếm chứ?” Dương Diệp vội vàng nói.

Trung niên nam tử nói: “Tại bên ngoài Hắc Ngục Sơn Mạch binh mộ, đến lúc đó ngươi đi về sau, có binh phù nơi tay, tự nhiên có thể thu phục cái kia Thập Nhị Kiếm.”

“Tiền bối ngươi là sống hay là chết?” Dương Diệp lại hỏi.

Trung niên nam tử cười hắc hắc, dáng tươi cười có chút sấm nhân.

Không có trả lời.

Trung niên nam tử cứ như vậy biến mất.

Nhập lừa được!

Đây là Dương Diệp vào giờ phút này cảm giác.

Binh Gia!

Hắn đã là Đạo Gia truyền nhân, hiện tại lại đây Binh Gia, hơn nữa, mạch này còn lại bị nhân gia diệt dòng dõi kia.

Tốt hố to!

Đây không phải hắn muốn nhảy, là người ta mạnh mẽ hành tại dưới chân hắn đào!

Mặc kệ!

Đi được tới đâu hay tới đó!

Dương Diệp hồi tưởng đến Binh Đạo Lục Sát kia!

Binh Đạo Lục Sát có thể nhìn như vậy: Người giết, địa sát, trời đánh, vạn vật giết, tâm giết, mình giết.

Giết!

Binh Đạo Lục Sát này, chỉ có một điểm trung tâm, cái kia chính là: Giết!

Còn có một điểm!

Binh Đạo Lục Sát này, không có đặc định chiêu thức, đây là Binh Đạo Lục Sát này cuối cùng địa phương kỳ lạ. Không có chiêu thức, tâm tình nếu là đạt tới, tự nhiên có sát chiêu ra. Căn này hắn lập tức kiếm đạo hoàn toàn giống nhau!

Hắn hiện tại trừ kiếm, cũng là chú ý kiếm ra tùy tâm, tùy tâm xuất kiếm!

Mà Binh Đạo Lục Sát này ý tứ cũng là điểm ấy!

Vô cùng thích hợp hắn!

Người giết!

Dương Diệp đầu tiên nghiên cứu là người giết.

“Người giết, dùng mình chi thân giết người, Sát Nhân Chi Pháp, vạn vạn chủng, chiêu này, ẩn chứa vạn chủng giết người chi kỹ xảo, tu luyện cực hạn, nhất niệm giết người...”

Nhìn một chút, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên.

Cường đại!

Phi thường cường đại!

Đây là Dương Diệp đối với này binh đại sáu giết đánh giá. Dương Diệp hắn giết người quá nhiều, giết người kỹ xảo cũng rất nhiều, sát niệm cũng phi thường lớn, vô cùng thuần túy, nhưng mà, muốn tu luyện người này giết, cũng chỉ có thể miễn cưỡng đủ.

Không phải là sát niệm không đủ thuần túy, mà là giết người kỹ xảo còn không nhiều!

Người này giết tới ở bên trong, bao hàm giết người kỹ xảo, rất nhiều nhiều nữa... Mà nhìn những thứ này giết người kỹ xảo về sau, Dương Diệp không khỏi không cảm khái, nguyên lai, người còn có thể như vậy giết.

Có chút giết người kỹ xảo, thật là nghệ thuật!

Mà lúc trước hắn, giết người, hoặc là cắt đầu, hoặc là đâm giữa lông mày... Quá nhàm chán!

Kiếm đạo, sát đạo!

Dương Diệp phát hiện, hai cái này, không có chút nào xung đột!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Bên ngoài.

“Hắn…” A Man bên cạnh, linh đột nhiên hỏi.

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Là cơ duyên của hắn.”

Lúc này, Tiểu Bạch bay đến trên vai của Dương Diệp, nàng quan sát một chút Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía A Man cùng linh, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ.

Đây là ở hỏi, Dương Diệp lúc nào tỉnh.

Linh cùng A Man như thế nào rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ?

A Man cùng linh nhìn nhau, sau đó lắc đầu.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nhưng sau đó xoay người nằm ở trên vai của Dương Diệp. Tuy rằng không thích thế giới bên ngoài, nhưng mà, Dương Diệp hiện tại có thể là có nguy hiểm, nàng được thủ hộ lấy. Nàng có thể không quên, lúc trước một quyền của mình liền đánh chết một cái siêu cấp cường giả đây!

Trong mắt của nàng, thế giới này, ngoại trừ cái kia ngoài tháp, chính là Dương Diệp lợi hại nhất, sau đó chính là nàng!

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, “có người tới!”

Linh xoay người nhìn, tại bọn họ cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện ba người, cầm đầu là một tên đang mặc màu xanh lá quần dài nữ tử. Ở bên cạnh cô gái, là hai Thanh Niên Nam Tử.

Nhìn thấy A Man cùng linh, ba người kia lập tức ngừng lại.

A Man cùng linh lập tức thần sắc đề phòng rồi lên.

Lúc này, cái kia quần màu lục nữ tử ánh mắt đột nhiên đã rơi vào Dương Diệp trên bả vai trên thân Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, quần màu lục nữ tử trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “Linh Chủ!”

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia quần màu lục nữ tử, sau đó tiểu trảo vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, ý kia là: Mau tỉnh lại, có người muốn đoạt Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch bái kiến quần màu lục nữ tử loại ánh mắt này, trước kia rất nhiều muốn cướp người của nàng, trong mắt đều là loại sắc thái này!

Lúc này, quần màu lục nữ tử mang theo bên cạnh hai người chậm rãi đi tới A Man cùng linh trước mặt của.

Khoảng cách chỉ nếu không tới ba trượng!

Quần màu lục nữ tử nhìn xem A Man, tay chỉ Tiểu Bạch, “ba mươi mai Tiên Tinh Thạch, bán?”

Ba mươi mai Tiên Tinh Thạch!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, thoáng qua, nàng khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lồi lên. Không chỉ có khuôn mặt nhỏ nhắn, nàng hai cái móng nhỏ cũng nhanh nắm lại.

Nổi giận!

Nàng Tiểu Bạch rõ ràng chỉ trị giá ba mươi mai Tiên Tinh Thạch?

Vũ nhục!

Tiểu Bạch cảm nhận được trước nay chưa có vũ nhục!

A Man còn không nói chuyện, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo vung lên, rất nhanh, ba mươi mai Tiên Tinh Thạch xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Ba mươi mai Tiên Tinh Thạch, ở bên ngoài, khả năng chẳng đáng là gì. Nhưng mà ở cái địa phương này, ba mươi mai Tiên Tinh Thạch, không thể không nói, vô cùng vô cùng trân quý.

Tất cả mọi người không nghĩ tới, Tiểu Bạch này rõ ràng tùy thời liền đem ra!

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo một phen, ba mươi mai Tiên Tinh Thạch kia lập tức rơi xuống đất, sau đó Tiểu Bạch vỗ vỗ móng vuốt nhỏ, một bộ ít Tiên Tinh Thạch này đều là rác rưởi biểu lộ.

Mọi người: “...”

Nhìn thấy một màn này, A Man khẽ lắc đầu, Tiểu Bạch này là uy phong. Nhưng mà, phiền toái lại lớn.

Nàng có chút không hiểu.

Vì cái gì liền này một tiểu tử đều như vậy có nóng nảy?

Bất quá, ba mươi mai Tiên Tinh Thạch làm rác rưởi giống nhau ném trên mặt đất, cái này... Cũng không khỏi quá hào hơi có chút!

Xa xa, nhìn thấy Tiểu Bạch như thế nhân tính hóa. Cái kia quần màu lục nữ tử hai mắt sáng lên. Nàng quan sát một chút Tiểu Bạch, "khó được, phát triển đến nước này. Không nghĩ tới lần này đến Tử Giới, rõ ràng còn có thu hoạch ngoài ý liệu."

Vừa nói, nàng nhìn về phía một bên A Man, "này Linh Chủ, ta đã muốn."

"Thật sao?"

A Man nhàn nhạt nhìn thoáng qua quần màu lục nữ tử, "đến thử xem!"

Quần màu lục nữ tử mỉm cười, lúc này, ở bên cạnh nàng một người đàn ông đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của A Man.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, A Man trực tiếp bị đẩy lui mấy trăm trượng. Nhưng mà sau một khắc, A Man trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Lúc trước xuất thủ nam tử kia lập tức bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Không chỉ có như thế, trong miệng nam tử kia năm, còn phún ra hai ngụm máu!

"Thật sự có tài!"

Quần màu lục nữ tử mỉm cười, liền muốn ra tay. Mà lúc này, một bên Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của A Man kia, nàng chỉ chỉ chính mình, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa cái kia quần màu lục nữ tử.

Lúc này đây, A Man xem hiểu.

Ý tứ của Tiểu Bạch là, ta tới!

A Man do dự một chút, sau đó nói: “Ngươi đi?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, trên mặt, tràn đầy tự tin biểu lộ.

A Man khẽ gật đầu, “Vậy ngươi đến!”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía cái kia quần màu lục nữ tử, nàng tay phải tiểu trảo chậm rãi nhanh nắm lại, sau đó mãnh liệt đất chính là một quyền!

Quyền ra.

Không có bất cứ động tĩnh gì!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn quả đấm của chính mình, sau đó lại là đấm ra một quyền.

Vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì!

Tiểu Bạch không tin, lại oanh liên tiếp mấy quyền.

Vẫn như cũ không có bất cứ động tĩnh gì!

Tiểu Bạch nhìn nhìn quần màu lục nữ tử, sau đó lại nhìn một chút quả đấm mình, cuối cùng, nàng quay người nhìn về phía A Man, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng quơ xuống.

Ý kia là: Cũng là ngươi đến đây đi!

A Man: “...”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1957: Người Giết, Gặp Người Liền Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong trăng, Tiểu Bạch nhìn xem quả đấm nhỏ của mình, trong mắt tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Như thế nào liền vô dụng chứ?

Đây là Tiểu Bạch ý nghĩ lúc này.

Xa xa, cái kia quần màu lục nữ tử nhìn trước mắt như thế nhân tính hóa Tiểu Bạch, trong mắt không che giấu chút nào lấy vẻ yêu thích.

Ưa thích, liền phải lấy được!

Quần màu lục nữ tử ánh mắt đã rơi vào trên thân A Man, “Linh Chủ tuy tốt, nhưng mà, mạng càng tốt hơn, không phải sao?”

A Man nhìn thẳng quần màu lục nữ tử, “đây cũng là ta nghĩ nói với ngươi!”

“Xem ra, ngươi rất tự tin!”

Quần màu lục nữ tử nhẹ cười cười, sau một khắc, nàng hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm mũi xanh hiện. Điểm ấy mũi xanh đột nhiên tăng vọt, trong chớp mắt chính là chính là muốn đem A Man bao phủ.

A Man tay một thần, tại trong tay nàng, nhiều hơn một cây Lang Nha Bổng. Sau một khắc, A Man giơ tay liền quét qua.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, một đạo nhân ảnh bắn ra, trực tiếp xuyên qua những cái kia mũi xanh đi tới cái kia quần màu lục đàn bà trước mặt.

Đạo nhân ảnh này, đúng là A Man!

Xuất hiện ở cái kia quần màu lục nữ tử trước mặt về sau, A Man trong tay Răng Sói trực tiếp hung ác nện hạ xuống.

Ca sát!

Này một đập, nữ tử không gian chung quanh uyển như chiếc gương trực tiếp rạn nứt ra, vết rạn trải rộng!

Quần màu lục nữ tử mặt không biểu tình, tại A Man Lang Nha Bổng cách nàng còn có không sai biệt lắm mười mấy cm khoảng cách lúc, một cây nhỏ như bộ lông màu xanh lá cây kim dài đột nhiên đâm vào cái kia lang nha bổng đỉnh.

Cây kim dài cùng Lang Nha Bổng này so sánh với, thật sự là có chút buồn cười. Nhưng mà, chính là như vậy một cây nho nhỏ cây kim dài, nhưng là làm cho A Man trong tay Lang Nha Bổng không cách nào tại rơi nửa tấc.

Quần màu lục nữ tử khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười, tiếp đó, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng xoay tròn.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, A Man liền người mang bổng bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn gần trăm trượng khoảng cách.

Mà ở lui trong quá trình, A Man trong tay Lang Nha Bổng đột nhiên rời khỏi tay. Lang Nha Bổng mang theo một cỗ chói tai âm thanh xé gió trực chỉ cái kia quần màu lục nữ tử.

Lúc này, cái kia quần màu lục nữ tử cong ngón búng ra.

CHÍU... U... U!!

Một cây màu xanh lá cây kim dài bắn nhanh ra như điện.

Không trung, căn này thật nhỏ màu xanh lá cây kim dài trực tiếp đem A Man cái kia Lang Nha Bổng cứng rắn bức ngừng trên không trung.

Một châm một gậy, không trung giằng co!

Ngay tại lúc này, quần màu lục nữ tử trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái màu xanh lá hộp.

Nhìn thấy cái này màu xanh lá hộp, A Man thần sắc chẳng biết tại sao đột nhiên ngưng trọng lên.

Quần màu lục nữ tử mỉm cười, “vạn hộp kim châm, đã từng trực tiếp nháy mắt giết qua Tri Cảnh cường giả. Bất quá, dùng một lần, tựu ít đi một lần.” Vừa nói, nàng chỉ chỉ một bên Tiểu Bạch, “ta chỉ cần nó, cũng không muốn giết người!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn A Man, cuối cùng lại nhìn một chút quần màu lục nữ tử. Tiếp đó, nàng vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, ý kia là: Mau tỉnh lại.

A Man đạm thanh nói: “Nháy mắt giết Tri Cảnh? Đến, ta thử xem.”

Quần màu lục nữ tử hai mắt híp lại, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một bên Tiểu Bạch đột nhiên nhảy dựng lên.

Tất cả mọi người nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhưng nhìn về phía Dương Diệp.

Bởi vì Dương Diệp mở mắt!

Tiểu Bạch bay đến trước mặt của Dương Diệp, hai cái tiểu trảo ôm hai má của Dương Diệp hung hăng hôn một chút, tiếp đó, thân hình của nàng lóe lên, trực tiếp chạy đến trong Hồng Mông Tháp đi. Bất quá rất nhanh, một cái đầu nhỏ đột nhiên từ Dương Diệp trước ngực xông ra.

Tiểu Bạch nhìn về phía xa xa cái kia quần màu lục nữ tử, sau đó tiểu trảo ngoắc một cái, ý kia là: Đến nha! Đến trong tòa tháp chơi nha!

Trong tòa tháp!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, người kia đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười, sau đó vội vàng rút về trong tháp.

Binh Đạo Lục Sát!

Giờ phút này, Dương Diệp trong đầu còn hồi tưởng đến Binh Đạo Lục Sát người giết!

Hiểu được vô cùng!

“Ngươi là Linh Chủ kia chủ nhân?” Lúc này, quần màu lục nữ tử thanh âm đem Dương Diệp kéo lại.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa quần màu lục nữ tử, “ta không phải là chủ nhân của nàng, nhưng mà, nàng là của ta. Còn nữa, này một tiểu tử, ta không bán. Cho nên, mau cút cho lão tử.”

Nói xong, trong lòng Dương Diệp cả kinh. Chính mình lúc nào biến thành bá đạo như vậy, như vậy lệ tức giận?

Một bên A Man cùng linh cũng nhìn thoáng qua Dương Diệp, tựa hồ phát hiện Dương Diệp có chút không giống.

Xa xa, cái kia quần màu lục nữ tử nghe được lời của Dương Diệp lúc, lông mày lập tức nhíu lại. Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm trong tay hướng phía cái kia quần màu lục nữ tử ba người đi đến.

Giết người!

Lúc này, Dương Diệp trong đầu có một vạn chủng giết người phương pháp, mà bây giờ, hắn liền muốn giết người.

Không nhịn được muốn giết người!

Dương Diệp bị ý nghĩ này của mình lại càng hoảng sợ, hắn vội vàng ngừng lại.

“Ngươi làm sao vậy?” Lúc này, A Man cùng linh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng hỏi.

Các nàng cũng phát hiện Dương Diệp có cái gì không đúng.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Man, “ta rất muốn giết người!”

A Man: “...”

Binh Đạo Lục Sát!

Dương Diệp hít sâu một hơi, không cần phải nói, hắn nhất định là chịu Binh Đạo Lục Sát này ảnh hưởng mới sẽ như thế. Hắn trước kia tuy rằng cũng giết người như ngóe, nhưng mà, chưa từng có như vậy khẩn cấp muốn giết người qua!

Dương Diệp lắc đầu, ngăn chặn nội tâm cái loại này ý tưởng giết người, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía cái kia quần màu lục nữ tử, “nói một lần chót, Tiểu gia hỏa không bán.”

Quần màu lục nữ tử lông mày nhướng lên, “nếu như ta không nên chứ?”

“Muốn tổ tông của ngươi!”

Dương Diệp đột nhiên một tiếng tức giận mắng, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia quần màu lục đàn bà trước mặt.

Kiếm trong tay đâm thẳng!

Một kiếm này, cùng thường ngày không quá giống nhau.

Có điểm lạ, có chút phức tạp.

Đây là quần màu lục nữ tử thời khắc này ý tưởng, bởi vì này một cái chớp mắt, nàng thậm chí có loại vô tòng hạ thủ cảm giác!

Không thể khinh thường!

Quần màu lục nữ tử mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, toàn bộ người hướng về sau trực tiếp nhẹ nhàng gần ngàn trượng khoảng cách, nhưng mà lúc này, kiếm của Dương Diệp, như trước còn ở trước mặt của nàng.

Như Phụ Cốt Chi Thư!

Quần màu lục nữ tử ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, nàng cổ tay phải khẽ động, ba đạo lục mang đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra. Mà lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp nhẹ nhàng hoa triển khai vài cái, cứ như vậy vài cái, cái kia ba đạo lục mang trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất!

Kiếm tiến quân thần tốc!

Xùy~~!

Một cái cánh tay trực tiếp ném bay ra ngoài!

Cái cánh tay này, đúng là cái kia quần màu lục đàn bà.

Nhìn thấy một màn này, quần màu lục bên cạnh cô gái cái kia hai người nam tử sắc mặt lập tức tím mặt đại biến. Trong đó hai người nam tử bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới, lúc này, nguyên vốn muốn đâm về cái kia quần màu lục đàn bà kiếm đột nhiên cải biến quỹ tích!

Nhìn thấy Dương Diệp kiếm đâm đến, một tên nam tử trong đó trong nội tâm kinh hãi, bởi vì hắn kinh hãi phát hiện, một kiếm này, hắn vậy mà không biết nên như thế nào đi ngăn cản.

Kỳ thật, một kiếm này cũng không phải là không thể ngăn cản, mà là đối phương bị Dương Diệp một kiếm này phá tâm tình!

Phá tâm!

Một kiếm phá tâm. Dĩ vãng, kiếm của Dương Diệp tuy rằng lăng lệ ác liệt, nhưng mà, không trực chỉ nhân tâm. Mà bây giờ, tại hấp thu vô số loại kiếm kỹ về sau, kiếm của hắn đã tại chậm rãi cải biến.

Công người trước công tâm!

Trừ lần đó ra, lúc trước hấp thu Binh Đạo Lục Sát về sau, tâm cảnh của hắn cùng kiếm lần nữa đã xảy ra có chút biến hóa. Sự biến hóa này, Dương Diệp còn chưa triệt để biết rõ ràng. Hiện tại cũng không có thời gian làm cho, hắn hiện tại, đã nghĩ trước giết người!

Trước mặt Dương Diệp, tên nam tử kia tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, cổ tay khẽ động, trong tay cũng nhiều một thanh kiếm, sau đó một kiếm đâm ra.

Khi thấy nam tử xuất kiếm lúc, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Sơ hở trăm chỗ!

Nam tử xuất kiếm một chớp mắt kia, Dương Diệp chính là phát hiện, nam tử này một kiếm này quả thực đều là sơ hở.

Kiếm đã tới Dương Diệp trước ngực!

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, tùy thời chính là một kiếm.

Xùy~~!

Trong tay nam tử kia kiếm trực tiếp hóa thành hai nửa, cùng lúc đó, một cái đầu lâu trực tiếp bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Một kiếm nháy mắt giết nam tử về sau, Dương Diệp quay đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Người đàn ông này, là Minh Cảnh Ngũ Đoạn đỉnh phong, cách Đạo Cảnh, chỉ kém nửa bước!

Nhưng mà, cứ như vậy bị Dương Diệp một kiếm cho giết trong nháy mắt!

Một kiếm nháy mắt giết nam tử kia về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một gã nam tử khác, sau một khắc, kiếm đã đến người đàn ông này trước mặt.

Người đàn ông này sắc mặt tím mặt đại biến, thân hình hắn run lên, hướng lui về sau mấy ngàn trượng, cùng Dương Diệp kéo ra khoảng cách, ở trong mắt, tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

Hắn mặc dù là Đạo Cảnh, nhưng mà, hắn giờ phút này, trong lòng tràn đầy kiêng kị!

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, quá quỷ dị!

Nguy hiểm! Hắn cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm!

Dương Diệp bản muốn tiếp tục ra tay, mà lúc này, A Man ngăn ở trước mặt của hắn, nàng một tay đè xuống bờ vai của Dương Diệp, “ngươi bây giờ xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp hít sâu một hơi, cưỡng ép để cho chính mình bình tĩnh lại.

Qua một hồi lâu, Dương Diệp trầm giọng nói: “Không biết, chính là cảm giác rất muốn giết người.”

A Man chân mày cau lại, “vừa rồi ngươi gặp cái gì?”

Dương Diệp cũng không có giấu giếm, “gặp một người, đã nhận được một ít gì đó.”

Nghe vậy, A Man chân mày nhíu sâu hơn.

“Ta cần muốn hảo hảo tỉnh táo một chút!”

Dương Diệp thở một hơi thật dài, hắn hiện tại, cảm giác có chút không tốt lắm. Bất kể là kiếm đạo, hay vẫn là binh đạo, hắn đều không thế nào ổn định. Đặc biệt là này binh đạo, không chỉ có không ổn định, còn rất nguy hiểm.

Giết người!

Vô cùng muốn giết người!

Cho dù là giết người như ngóe hắn, cũng biết, đây nhất định không phải là một người bình thường nên có ý tưởng!

“Chúng ta đi!” A Man nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn hiện tại cần ngồi xuống an tĩnh một chút.

Xa xa, cái kia quần màu lục nữ tử không có ở ngăn cản, vừa rồi một kiếm kia, làm cho nàng hiện tại cũng còn lòng còn sợ hãi!

Nàng tại ngu xuẩn cũng biết, người trước mắt này, không phải người bình thường.

Vì một cái Linh Chủ, không đáng đi mạo hiểm!

Mà đúng lúc này, một đoàn người đột nhiên xuất hiện ở đám người Dương Diệp cách đó không xa.

Bốn người!

Toàn bộ là Đạo Cảnh!

Trong đó hai tên, Dương Diệp cùng A Man còn có linh đều biết!

Chính là trước kia bị bọn hắn ăn cướp qua trong mấy người kia, chạy trốn hai người!

Nam tử kia nhìn xem Dương Diệp cùng A Man ba người dữ tợn cười cười, “không nghĩ tới nhanh như vậy liền lại gặp mặt chứ?”

Dương Diệp bên cạnh, A Man chính yếu nói, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp hai mắt chậm rãi nhắm lại, “có chút nhịn không được.”

Binh Đạo Lục Sát, người giết!

Cái gọi là người giết, chính là gặp người liền giết!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1958: Kiếm Đạo, Sát Đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gặp người liền giết!

Kỳ thật, những lời này không có chút nào phức tạp.

Binh Gia Lục Mạch, Dương Diệp kế thừa mạch này, chủ sát phạt. Sát phạt, dĩ nhiên chính là giết người.

Dương Diệp không biết, ngay từ đầu tu tập Binh Đạo Lục Sát người, tình huống so với hắn nghiêm trọng khá hơn rồi. Những người kia, không đơn thuần là gặp người liền muốn giết, đã liền thân nhân mình, thậm chí nghĩ giết. Đương nhiên, bình thường bắt đầu tu tập Binh Gia Lục Đạo người, cũng sẽ ở chỗ đặc thù.

Binh Gia, tự nhiên sẽ không như thế cực kỳ tàn ác!

Mà Dương Diệp, bởi vì hắn là Kiếm Tu, tăng thêm hắn Kiếm Tâm Thông Minh, cho nên, hiện tại mới có thể còn có lý trí, tuy rằng muốn giết người, nhưng mà, sẽ không gặp người nào thậm chí nghĩ

giết!

Dương Diệp bên cạnh, A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp hai đấm nắm chắc, gắt gao nắm tay của chính mình.

Mà lúc này, xa xa nam tử kia đột nhiên cười gằn nói: “Ngươi không là ưa thích cướp bóc sao? Hiện Tại...”

Thanh âm nam tử đột nhiên im bặt mà dừng!

Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Lúc xuất hiện lần nữa, Dương Diệp đã tại nam tử kia trước mặt của, cùng lúc đó, một thanh kiếm trực chỉ nam tử trước ngực!

Nam tử kia bốn người sắc mặt hơi đổi một chút, đều không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên ra tay, bất quá, bốn người phản ứng cực nhanh, tại Dương Diệp ra tay một khắc này, bốn người cũng nhao nhao lập tức ra tay.

“Giết!”

A Man thanh âm rơi xuống, liền muốn ra tay, mà lúc này, một màn trước mắt này làm cho nàng sững sờ ngay tại chỗ.

Xa xa.

Xùy~~!

Một cái đầu lâu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài, máu tươi như trụ!

Tại A Man cùng linh nhìn chăm chú, nơi xa Dương Diệp liền tùy tiện như vậy một kiếm lột nam tử kia đầu.

Nam tử kia, thế nhưng là Đạo Cảnh cường giả!

Cứ như vậy bị Dương Diệp một kiếm cho tước mất đầu!

Mà Dương Diệp một kiếm này, từ mặt ngoài đến xem, chính là thông thường một kiếm, cũng không có chỗ khác thường gì.

Một kiếm nháy mắt giết nam tử kia về sau, Dương Diệp lập tức vừa nhìn về phía một người khác, tương tự chính là một kiếm đâm ra.

Lúc này đây, đám người A Man cẩn thận nhìn.

Làm kiếm của Dương Diệp đi vào trước mặt nam tử kia lúc, nam tử kia trước là có chút mờ mịt, nhưng mà rất nhanh, nam tử làm ra phản ứng, kia trường thương trong tay mãnh liệt chém xuống một cái.

Thả chậm đến xem!

Tại kiếm của Dương Diệp muốn tiếp xúc tới trong tay nam tử kia trường thương lúc, đột nhiên, kiếm trong tay của Dương Diệp đã biến mất rồi.

Xùy~~!

Tại Dương Diệp kiếm biến mất một khắc này, nam tử kia thân thể trực tiếp cương cứng.

Thoáng qua, nam tử thân thể thẳng tắp ngã xuống về phía sau.

“Chết như thế nào?” A Man bên cạnh, linh trầm giọng hỏi.

A Man hai đấm nắm chắc, “nam tử ra thương lúc, đã bị chết!”

“Làm sao có thể?” Linh kinh ngạc nhìn về phía A Man.

A Man khẽ lắc đầu, “ta cũng không thể tin được... Kiếm của hắn, đã bao hàm rất nhiều đồ vật, ta chỉ có thể nhìn được một chút nhỏ. Bất quá, hắn hiển nhiên còn không có triệt để hấp thu, bởi vì hắn bây giờ kiếm, tỏ ra có chút loạn. Nếu như hắn có thể triệt để dung hợp, hóa chỉnh duy nhất, này tướng biến thành kinh khủng hơn!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngoại trừ kiếm, ta còn cảm giác có những vật khác, trên thân hắn Sát Phạt Khí Tức quá nặng đi!”

Linh quay đầu nhìn lại, chỗ đó, lại một nam tử đã nằm xuống.

Hai người khác tại nhìn thấy dương như thế dễ dàng liền chém giết hai tên Đạo Cảnh về sau, rốt cuộc luống cuống.

Có thể ở cái địa phương này sinh tồn người, tự nhiên đều không phải là cái gì hèn yếu người. Nhưng mà, Dương Diệp bày ra thực lực, còn có trên thân hắn cổ sát khí kia cũng quả thực quá kinh khủng chút.

Trốn!

Hai người quyết đoán lựa chọn trốn.

Mà Dương Diệp cũng không có đi đuổi theo, hắn ngừng ngay tại chỗ.

Giờ phút này, hắn sát niệm vô cùng trọng, nhưng mà, đầu hắn hay vẫn là thanh tỉnh. Hắn biết rõ một điểm, mình bây giờ như vậy, là không bình thường.

Qua hồi lâu, Dương Diệp rốt cuộc cảm giác sát niệm của mình ít một chút. Hắn quay đầu nhìn về phía một bên, chỗ đó, quần màu lục nữ tử vẫn còn ở đó.

Quần màu lục nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Binh Đạo Lục Sát!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “ngươi là người phương nào!”

Quần màu lục nữ tử nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, “không nghĩ tới đã rơi vào trong tay của ngươi, chúng ta sẽ ở thấy!”

Nói xong, kia cùng bên cạnh nam tử quay người biến mất ở xa xa.

Binh Đạo Lục Sát!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt mang theo một chút mờ mịt. Binh Đạo Lục Sát này, lại có thể ảnh hưởng tâm trí của hắn!

Bất quá cũng bình thường!

Binh Gia, đây chính là cùng Đạo Gia cùng nổi danh tồn tại a!

Tuy rằng hắn đối với Binh Gia cùng Đạo Gia biết không nhiều, nhưng mà, hắn biết rõ, đây tuyệt đối không phải tên nhân loại kia loại cái gì Thập Đại Động Thiên phúc địa, hoặc là cái gì ba Đại Thánh Địa có thể so với đấy.

Bất kể là Đạo Bào Lão Giả cho hắn những cái kia kiếm kỹ, hay vẫn là Binh Đạo Lục Sát này, cũng hoặc là Binh Đạo Tổng Cương kia, hắn đều cần muốn hảo hảo nghiên cứu, sau đó hấp thu.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh A Man, “chúng ta đi thôi!”

A Man khẽ gật đầu.

Ba người cũng không hề rời đi Nam Lân Sơn, mà là tìm một chỗ sơn động không người.

“Nơi đây hẳn không có nguy hiểm!” A Man nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, “man tỷ, Linh huynh, ta ngồi một hồi, làm phiền!”

A Man khẽ gật đầu, sau đó cùng linh thối lui đến bên ngoài sơn động.

Trong động!

Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

“Tiền bối cũng biết Binh Gia?” Dương Diệp đã tìm được Hậu Khanh, hỏi.

Hậu Khanh đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu tử, vốn không muốn để cho ngươi tiếp xúc cấp độ này đấy, bởi vì thực lực của ngươi còn chưa đủ. Nhưng mà hiện tại xem ra, ngươi đã sớm cuốn vào rồi.”

“Còn xin tiền bối giải thích nghi hoặc!” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “tại Trung Thiên Vũ Trụ, có một chút cao cao tại thượng thế lực, những thế lực này, bao trùm phía trên Bách Tộc. Những thế lực này, theo thứ tự là Đạo Gia, Nho Gia, Binh Gia, Thích gia. Ngươi tháp này, chính là Đạo Gia chí bảo.”

“Bao trùm phía trên Bách Tộc?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Này Tứ gia, là chân chính cao cao tại thượng. Bất quá, Tứ gia ở giữa, vấn đề cũng rất nhiều. Ví dụ như Đạo Môn, trong Đạo Môn bộ phận, lại phân mấy mạch, nếu như không phải là có Thích gia tên đại địch này ở đây, Đạo Môn có lẽ đã sớm phát sinh nội chiến. Không chỉ có Đạo Gia, Thích gia, Binh Gia, Nho Gia, này mấy trong nhà bộ phận cũng không phải như vậy thái bình.”

Đạo Gia, Binh Gia!

Dương Diệp trầm mặc, hắn hiện tại đã cuốn vào những thế lực này bên trong, cái này sợ rằng so với bị Bách Tộc đuổi giết còn phải làm phiền a!

Lúc này, Hậu Khanh lại nói: “Tiểu tử, ta biết nhiều như vậy. Ngươi lấy được Binh Đạo Lục Sát này, không phải là thứ đơn giản, lúc tu luyện, chớ chủ quan. Bất quá, đây cũng là một phần Đại Cơ Duyên. Mới vừa rồi ngươi, mặc dù có thể như thế dễ dàng liền nháy mắt giết mấy vị Đạo Cảnh cường giả, không đơn thuần là ngươi kiếm đạo nguyên nhân, trong này, cũng có Binh Đạo Lục Sát này công lao.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “lúc này đây, ta chính là muốn hảo hảo nghiên cứu một chút.”

Hậu Khanh khẽ gật đầu, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: “Đúng rồi, còn có một thế lực là có thể có thể so với này bốn nhà.”

“Cái nào?” Dương Diệp hỏi.

“Thần Tộc!” Hậu Khanh trầm giọng nói. Nói hai chữ này lúc, Hậu Khanh thanh âm có vẻ hơi ngưng trọng.

“Thần Tộc?” Dương Diệp nói: “Trước kia đã nghe ngươi nói, Thần Tộc này đến tột cùng là cái gì tộc?”

Hậu Khanh nói: “Đây là một cái xuất hiện rất sớm rất sớm chủng tộc, so với Nhân Tộc xuất hiện còn phải sớm hơn hồi lâu. Lúc kia, Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ có một chủng tộc, cái kia chính là Nhân Tộc. Có thể nói, lúc kia, Thần Tộc văn minh nếu so với Nhân Tộc phát đạt rất nhiều.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh đạm thanh nói: “Hai cái bất đồng văn minh, bất đồng chủng tộc gặp nhau, ngươi nói sẽ như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Chiến!”

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “chính là chiến. Cuối cùng, dùng Nhân Tộc cầm đầu Bách Tộc thắng!”

“Thần Tộc kia chứ?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh khẽ lắc đầu, “biến mất, vô ảnh vô tung biến mất. Bất quá, sự cường đại của bọn hắn là không thể nghi ngờ.”

Thần Tộc!

Dương Diệp nhớ tới khối ngọc bội kia, trên ngọc bội con dị thú kia, theo Cùng Kỳ từng nói, cái kia là Hộ Tộc Thần Thú của Thần Tộc.

Mà khối ngọc bội này, là Trĩ Nữ đấy!

Trĩ Nữ lai lịch ra sao?

Trầm tư hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, quyết định không tại suy nghĩ những thứ này. Hiện tại việc cấp bách, là đem kiếm đạo của chính mình cùng này binh đạo hoàn thiện, bằng không thì, chẳng ra gì.

Binh Đạo Lục Sát, người giết!

Kỳ thật, hiện tại Dương Diệp hắn liền đã coi như là tu luyện thành công người này giết. Người này giết, chú ý đúng là giết người, mà Dương Diệp hắn cả đời này, giết người, đã nhiều. Đối với giết người, tâm đắc rất nhiều.

Bất quá, hắn còn thiếu một điểm.

Thiếu đúng là khống chế!

Binh Đạo Lục Sát, cũng không phải muốn Tu Luyện Giả biến thành một cái giết người máy móc. Muốn chính thức tu luyện thành người này giết, phải làm được một điểm, cái kia chính là có thể giết hay không thể giết. Đơn giản mà nói, là hắn khống chế sát niệm trong lòng, mà không phải sát niệm khống chế hắn!

Người này, có thể giết, nhưng mà, cũng có thể không giết!

Đơn giản mà nói, chính là muốn biến thành như nguyên lai vậy người bình thường!

Người giết có hai chỗ tốt, một là sát niệm, sát niệm càng mạnh, trên thân hắn Sát Phạt Khí Tức liền càng mạnh, Sát Phạt Khí Tức này có thể trở thành khí thế của hắn. Loại khí thế này, vẫn là vô cùng hữu dụng. Dĩ Thế Áp Nhân!

Đặc biệt là hắn hiện tại kiếm đạo đạt đến phá lòng trình độ, tại phối hợp khí thế kia, quả thực như hổ thêm cánh.

Đây chính là hắn lúc trước vì sao có thể một kiếm nháy mắt giết nguyên nhân của Đạo Cảnh cường giả!

Trừ lần đó ra, còn có một chỗ tốt, cái kia chính là chiêu thức. Người giết không có chiêu thức cố định, nhưng mà, nó có rất rất nhiều giết người phương pháp. Loại phương pháp này, đối với hắn một người thích Cận Thân Nhục Bác Kiếm Tu mà nói, không thể nghi ngờ là như hổ thêm cánh!

Kiếm đạo, sát đạo!

Không có chút nào xung đột, trái lại, rất nhiều nơi, cả hai đều là giống nhau. Mà hắn hiện tại, cần phải làm là, đem cả hai triệt để hấp thu, sau đó dung hợp.

Hắn hiện tại bất kể là kiếm đạo hay là giết nói, đều có điểm loạn.

Dương Diệp tin tưởng, chỉ cần mình đem cả hai đều hấp thu, sau đó tại đem cả hai dung hợp, thực lực của hắn tất nhiên sẽ tới một người chất lột xác!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua...

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp một bắt đầu là ngồi xuống tĩnh tư, nhưng mà về sau, hắn bắt đầu luyện nảy sinh kiếm...

...

PS: Cảm tạ: Con sâu cái kiến một con, Phì Tử kiên 0304, Jun linh, đáy vực cổ thụ, thư hữu 52123898, phá sản _ tử, đánh Đàn ghi - ta ác ma, Lucky buộc tóc nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1959: Táng Kiếm Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Luyện kiếm!

Bổ, đâm, chém, chọn...

Chính là chỗ này chút cơ bản động tác.

Kiếm đạo của hắn, đã từng là trước phồn, sau đó hóa giản. Mà bây giờ, hắn là hóa giản về sau, tại hóa phồn, sau đó lại hóa giản!

Đều là hóa giản, nhưng mà, cảnh giới nhưng khác nhau rất lớn!

Bởi vì đã từng là phồn, không có hiện tại sở học như vậy phồn, rất tốt hóa giản, mà bây giờ, sở học nhiều, căn bản không phải dĩ vãng có thể so với đấy. Bây giờ muốn hóa giản, độ khó kia, ít nhất là đã từng là gấp mười lần!

Còn nữa, ngoại trừ hóa giản, còn có dung hợp!

Kiếm đạo cùng binh đạo dung hợp!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ở bên ngoài, đã qua một tháng.

Một tháng đến, A Man cùng linh liền canh giữ ở cửa động.

"Gia hỏa này không có sao chứ?" Cửa động, linh hỏi.

A Man nhìn thoáng qua trong động, sau đó lắc đầu, "hẳn sẽ không. Hắn đã lấy được cơ duyên, giờ phút này hẳn đang tiêu hóa."

"Man tỷ vì tại sao không hỏi, hắn tại sao lại bị Bách Tộc đuổi giết?" Linh đột nhiên hỏi.

A Man đạm thanh nói: "Hỏi cũng vô ý nghĩa, không phải sao?"

Linh suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, "cũng phải!"

A Man còn muốn nói điều gì, đột nhiên, nàng nhíu mày rồi, qua một lát, nàng nói: "Thiên Cư Thành có phiền toái."

Linh chính muốn nói cái gì, A Man nói: "Ngươi ở tại chỗ này, ta trở về một chuyến."

"Ta với ngươi cùng một chỗ trở về!" Linh vội vàng nói.

A Man khẽ lắc đầu, "một mình hắn ở bên trong, cần phải có một người hỗ trợ thủ nhất dưới, yên tâm, ta có thể xử lý!"

Nói xong, A Man quay người thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, linh lông mày chăm chú nhíu lại.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tới một chỗ trước thác nước, tại trước mặt hắn, là một tòa dài đến mấy trăm trượng núi cao, vô số nước chảy từ cái này núi cao đỉnh chiếu nghiêng xuống, cuối cùng toàn bộ chui vào dưới chân núi một chỗ trong đầm nước. Tung tóe dậy sóng hao phí vạn đóa, rất là đồ sộ!

Dương Diệp đứng tại trước thác nước, Tâm như chỉ thủy!

Qua không biết bao lâu, đột nhiên, Dương Diệp bàn tay chậm rãi mở ra, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp rơi khi lòng bàn tay hắn trong. Mũi kiếm hướng xuống, chống đỡ lấy lòng bàn tay, rất nhanh xoay tròn.

Đột nhiên, kiếm ngừng lại.

Trong chốc lát!

Xuy xuy xuy xuy xuy xuy...

Xa xa, ngọn núi lớn kia đột nhiên xuất hiện từng đường vết rạn, tựa như Tri Chu Võng vậy nhẹ gió thổi tới, cả tòa núi trực tiếp hóa thành một bột mịn phiêu tán không trung.

Cả tòa núi lớn trực tiếp biến mất, tựa như cho tới bây giờ không xuất hiện qua!

Mà khi núi lớn sau khi biến mất, nguyên bản núi lớn chỗ ở không gian, trải rộng vết rạn.

Một trương dài trăm trượng, rộng mấy trăm trượng ‘Tri Chu Võng’ để ngang trước mặt của Dương Diệp.

Vừa rồi một chớp mắt kia, nhìn như chỉ ra rồi một kiếm, thực ra không phải vậy, vừa rồi một chớp mắt kia, Dương Diệp ra ít nhất thiên kiếm!

Một hơi thiên kiếm, với hắn mà nói, cũng không khó!

Đương nhiên, có thể có uy lực như vậy, không đơn thuần là ra thiên kiếm, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là một ngàn này kiếm, kỳ thật có vạn chủng kiếm kỹ tinh túy. Không chỉ có như thế, hắn còn gia nhập Binh Đạo Lục Sát giết người kỹ xảo!

Binh đạo, kiếm đạo, dung hợp!

Vừa rồi một kiếm này, nếu so với Vô Địch Kiếm Trận của hắn mạnh mẽ rất nhiều!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có sử dụng Kiếm Vực đến gia trì một kiếm này!

Sở dĩ không dùng đến Kiếm Vực gia trì, là vì không dám.

Sử dụng Kiếm Vực, bản thân tiêu hao liền thật lớn, mà vừa rồi một kiếm này, uy lực mặc dù có, nhưng mà, tiêu hao cũng là lớn vô cùng.

Cả hai kết hợp, uy lực cực lớn, nhưng mà, tiêu hao cũng cực lớn, hơi không cẩn thận, kiếm còn không có ra, có thể có thể tự mình cũng đã tàn!

Cảnh giới!

Giờ này khắc này, Dương Diệp biết, hắn cần muốn tăng lên cảnh giới của chính mình. Cảnh giới là căn bản, mà Minh Cảnh Nhị Đoạn, đã còn thiếu rất nhiều rồi.

Tại chỗ.

Dương Diệp hít sâu một hơi, bàn tay mở ra, kiếm lần nữa xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay, nhìn thấy bàn tay bên trong rất nhanh xoay tròn kiếm, Dương Diệp mỉm cười, “nếu là vạn chủng kiếm kỹ cùng Binh Đạo Lục Sát dung hợp mà thành, một chiêu này, liền kêu ‘Táng Kiếm Sát’ đi. Táng Kiếm Sát, kiếm nơi tay, gì người không thể chôn cất giết?”

Kiếm thu, Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, bởi vì hắn còn có một việc không có hoàn thành!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới trong đám mây.

Dựng ở đám mây, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng.

Đột nhiên, chung quanh bồng bềnh tầng mây ngừng lại, ngay sau đó, những cái kia tầng mây đột nhiên chậm rãi lui về phía sau.

Kiếm thế, sát phạt xu thế!

Tại hai loại thế áp bách dưới, chung quanh những cái kia tầng mây lui chân, tản tán, cùng lúc đó, Dương Diệp không gian chung quanh dần dần rung động bắt đầu chuyển động. Phảng phất tại giống như địa chấn!

Đột nhiên, từng tàn ảnh xuất hiện ở trong tràng.

Những thứ này tàn ảnh, là Dương Diệp tàn ảnh.

Những thứ này tàn ảnh, dùng Dương Diệp làm trung tâm, một đạo tiếp một đạo xuất hiện ở bốn phía, rất nhanh, phòng ngự trong vòng mấy trăm trượng, trải rộng Dương Diệp tàn ảnh.

Mà Dương Diệp như trước tại nguyên chỗ, không chút nào di chuyển!

Tại phía dưới, Hậu Khanh thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Giờ khắc này, hắn đều không phân rõ cái nào là bản thể của Dương Diệp.

Dương Diệp hiện tại đứng tại nguyên lai vị trí, cảm giác là không hề động, nhưng mà, hắn biết rõ, đứng tại chỗ Dương Diệp kia, kỳ thật, cũng là một đạo tàn ảnh.

Ngay tại lúc này, tại bên cạnh hắn Tiểu Bạch đột nhiên nâng lên tiểu trảo hướng phía Thiên tế trong đó một đạo tàn ảnh chỉ chỉ, ý kia là hỏi, Dương Diệp đang làm cái gì.

Hậu Khanh ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, chung quanh những cái kia tàn ảnh đã dần dần biến mất, mà Tiểu Bạch chỉ vị trí, chính là Dương Diệp vị trí bản thể.

Hậu Khanh quay đầu kinh hãi nhìn xem Tiểu Bạch, "ngươi biết đó là bản thể của hắn?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, một bộ không rõ ngươi đang nói cái gì bộ dạng.

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Tiểu Bạch, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: "Làm sao ngươi biết đó là ta? Ừ, chính là, vừa rồi nhiều như vậy cái ta, làm sao ngươi biết, cái kia chính là ta?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, qua một hồi lâu mới hiểu rõ ý tứ của Dương Diệp. Lập tức, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó nhếch miệng cười cười.

Dương Diệp mỉm cười, câu trả lời của Tiểu Bạch là, nàng chính là biết rõ!

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: "Ta hiểu rồi. Tiểu gia hỏa này, là thiên Địa Linh Chủ, tăng thêm lại đạt được qua Thánh Nhân Khí Tức, nếu như ta không có đoán sai, bất kỳ cái gì Chướng Nhãn pháp đối với nàng đều là sẽ vô dụng thôi. Mắt của nàng, có thể chứng kiến rất thứ chân thật!"

Nghe vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trước mặt tròn vo Tiểu Bạch, cười nói: "Xem ra, Tiểu Bạch nhà ta vẫn là vô cùng lợi hại!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, cái đầu nhỏ nhẹ nhàng cọ xát hai má của Dương Diệp!

"Ngươi vừa rồi đây là?" Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: "Vốn là một cái ý nghĩ, đoạn thời gian này đến, ta mỗi ngày luyện, không ngừng luyện, không ngừng sửa, hôm nay, rốt cuộc làm xong một vấn đề cuối cùng, thành công."

"Thân pháp kỹ?" Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, "Sát Nhân Kỹ. Vừa rồi một chiêu này, ta xưng là 'bóng kiếm giết'. Giết người, chỉ thấy ảnh, không gặp người." Nói đến đây, hắn tự tin cười cười, "không chút khách khí nói, hiện tại nếu là đối đầu bình thường Đạo Cảnh cường giả, ta có thể ở đối phương còn chưa kịp phản ứng trước liền kích giết chết đối phương!"

Nghe vậy, Hậu Khanh đắng chát cười cười, "ngươi này tốc độ phát triển, không khỏi cũng quá nhanh chút!"

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: "Cái này cỡ nào thiệt thòi Đạo Bào Lão Giả cùng Binh Gia kia trung niên nam tử!"

Hắn mặc dù có thể tiến bộ nhiều như vậy, đó là bởi vì đã lấy được cái kia vạn bộ kiếm kỹ, còn có Binh Đạo Lục Sát của Binh Gia. Nếu như không có hai thứ này, hắn coi như là khổ tu mười năm, cũng không khả năng có bây giờ loại thực lực này.

Thiên phú, cố gắng, tuy trọng yếu, nhưng mà, cơ duyên trọng yếu giống vậy!

Mà ba người này, Dương Diệp hắn đều có!

Dương Diệp bên cạnh, Hậu Khanh khẽ gật đầu, "kỳ thật, chỉ cần ngươi trở lại Đại Thiên Vũ Trụ, lộ ra thân phận của ngươi, Ta tin tưởng, Bách Tộc hẳn không có người sẽ đuổi giết ngươi rồi. Bất kể là Đạo Gia, hay vẫn là Binh Gia, cái này đã đủ để cho những người kia buông tay!"

Dương Diệp cười nói: "Nhưng mà, cũng có thể để cho ta chết nhanh hơn, không phải sao?"

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, "xác thực!"

Dương Diệp hắn, là người của Đạo Gia, nhưng mà, nhưng có được Đạo Gia đệ một kiện chí bảo. Đạo Bào Lão Giả bảo kê hắn, có lẽ không có việc gì. Nhưng mà, Đạo Bào Lão Giả như là một không chú ý, hắn khả năng muốn cúp.

Âm mưu có thể có thể không sợ, nhưng mà, dương mưu chứ?

Về phần Binh Gia, vậy càng không cần phải nói. Hắn kế thừa mạch này, vậy cũng lại bị nhân gia diệt hết. Hơn nữa, còn là trong Binh Gia bộ phận diệt hết. Hắn muốn bại lộ thân phận, nói không chừng chết thế nào cũng không biết!

Hắn biết rõ, chỉ có một loại tình huống dưới, người của Đạo Gia không dám tới tìm hắn để gây sự, Binh Gia không chỉ có không dám tới tìm hắn để gây sự, còn có thể cố hết sức lôi kéo hắn!

Loại tình huống này chính là, hắn có được thực lực cường đại thời điểm!

Khi hắn có thể vì hai nhà này mang đến rất cao giá trị lúc, khi đó, hắn muốn chết cũng khó khăn!

Nhưng là bây giờ, xa xa không được!

Hắn hiện tại, căn bản không có thể đem tánh mạng của chính mình ký thác vào Đạo Gia hoặc là Binh Gia trên người.

Dựa vào chính mình!

Dương Diệp bên cạnh, Hậu Khanh khẽ gật đầu, "ngươi có ý tưởng này, tự nhiên là tốt! Người, hay vẫn là phải dựa vào chính mình. Ngươi bây giờ có tính toán gì không?"

Ý định?

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: "Đi trước kia là cái gì binh mộ lấy cái kia mười hai chuôi kiếm, sau đó nghĩ biện pháp rời đi nơi này, đi Thiên Tộc!"

"Thiên Tộc!"

Hậu Khanh trầm giọng nói: "Tuy rằng ngươi thực lực bây giờ đã biến thành vô cùng cường đại, nhưng mà, vẫn là không cách nào dùng sức một mình đối kháng Thiên Tộc đấy."

Dương Diệp đã trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Ta là đi đòi người, không phải là đi giết người."

"Bọn hắn nếu không buông chứ?" Hậu Khanh hỏi.

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "ta liền giết bọn hắn thả mới thôi."

Cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Ra sơn động, Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này, linh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, "ngươi rốt cuộc đi ra."

“Làm sao vậy? Man tỷ chứ?” Dương Diệp hỏi.

Linh trầm giọng nói: “Ma Nhân Quật cùng người sói đoàn liên thủ. Thiên Cư Thành cùng man tỷ đã xảy ra chuyện!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức hơi híp lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “rất lâu không có giết người, có chút hoài niệm rồi!”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số, Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1960: Ta Có Một Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Cư Thành!

Trên tường thành, cầm đầu là A Man, sau lưng nàng, là đám người Tần Xuyên.

Giờ phút này, mọi người thần sắc đều là có chút khó coi.

Phía dưới, cầm đầu là Ác Lang kia cùng Hắc Ma, ở sau lưng hai người, là Ma Nhân Quật cùng người sói đoàn người.

Liên thủ!

A Man thật không ngờ, Ma Nhân Quật này cùng người sói đoàn lại có thể sẽ đột nhiên liên thủ!

Đây đối với Thiên Cư Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một tai nạn.

“A Man!”

Lúc này, cái kia phía dưới Ác Lang đột nhiên nói: “Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hạ thấp, còn có một đường sinh cơ, nếu không phải như vậy, ngày này sang năm, chính là trên tường thành chư vị ngày giỗ.” “Hạ thấp?”

A Man nhìn xuống phía dưới Hắc Ma, “không nghĩ tới, ngươi Hắc Ma vậy mà cam nguyện cúi đầu xưng thần, thật sự là khiến người ngoài ý a!”

Phía dưới, Hắc Ma sắc mặt không thay đổi, đạm thanh nói: “A Man, Kẻ thức thời là tuấn kiệt. Không nên bởi vì chính mình nhất thời khí phách, mà hại phía sau mình huynh đệ.” A Man quay đầu liếc nhìn mọi người, “các ngươi hạ thấp sao?”

Tần Xuyên cười hắc hắc, “hết thảy nghe lão đại. Đương nhiên, nếu như muốn đầu hàng, ta nhất định là không làm, đây nếu là truyền đi ra bên ngoài, ta lão Tần Gia xấu mặt không nổi a!” A Man sau lưng mọi người, nhao nhao bày tỏ thái độ.

Không hạ thấp!

Có bao nhiêu lão đại, tự nhiên có bao nhiêu binh!

A Man quay đầu nhìn xuống phía dưới Ác Lang, “nhìn thấy không? Ta những huynh đệ này, bọn hắn không hạ thấp!”

Ác Lang ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, “nếu như như vậy, vậy các ngươi liền đều đi chết đi!”

Nói xong, kia tay phải vung lên. Trong chốc lát, phía sau hắn mọi người trực tiếp hóa thành một đạo đạo hắc quang hướng phía Thiên Cư Thành bắn mạnh tới.

Trên tường thành, A Man nói: “Mở trận!”

Rầm rầm rầm rầm!

Bốn đạo cột sáng đột nhiên từ Thiên Cư Thành bốn phía phóng lên trời, này bốn đạo cột sáng đi vào Thiên tế sau chính là hội tụ vào một chỗ, rất nhanh, một đạo cự đại màn sáng bao trùm lấy cả Thiên Cư Thành, cùng lúc đó, một đạo luồng sáng lấp lánh từ này bên trong màn sáng hướng phía ngoài tường thành kích bắn đi.

Vô số quang trụ uyển như mưa cuồng một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Vốn là Thiên Cư Thành, là không có trận pháp. Bất quá, tại đám người A Man ở nơi này về sau, vì để phòng ngừa vạn nhất, cho nên, mọi người liên thủ bố trí một cái trận pháp. Những người này, cũng đều là tất cả trong tộc siêu cấp thiên tài, bọn hắn liên thủ bố trí trận pháp, đương nhiên sẽ không là bình hoa.

Phía dưới, Ác Lang cùng Hắc Ma nhưng là sắc mặt không thay đổi.

Nhìn thấy một màn này, A Man lông mày không khỏi nhíu lại.

Ngay tại lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện.

Rầm rầm rầm rầm!

Trong Thiên Cư Thành đột nhiên truyền đến bốn đạo tiếng nổ lớn, thoáng qua, cả Thiên Cư Thành một hồi kịch liệt một rung rung, rất nhanh, tại đám người Tần Xuyên ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia bao trùm lấy cả Thiên Cư Thành màn ánh sáng đột nhiên biến mất!

Trận pháp mỗi rồi!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Đây là giờ phút này ý nghĩ của đám người Tần Xuyên!

Trên tường thành, A Man hai mắt chậm rãi đóng lại, lúc này, bốn đại nhân ảnh đột nhiên từ trong thành nhảy ra, đã rơi vào bên cạnh của Ác Lang kia.

“Ngôn Lam, Lý Lực, Khô Dạ, Khánh Vực!”

Trên tường thành, Tần Xuyên gắt gao nhìn chằm chằm bốn người kia, “vì cái gì phản bội Thiên Cư Thành?”

Bốn người thần sắc có chút mất tự nhiên, lúc này, Ác Lang kia đứng dậy, “tự nhiên là Kẻ thức thời là tuấn kiệt!”

Vừa nói, Ác Lang nhìn về phía A Man, “hiện tại, ngươi dựa không có.”

Trên tường thành, A Man từ từ mở mắt, nàng ánh mắt đã rơi vào Ác Lang bên cạnh Ngôn Lam kia bốn người trên thân, “tuy rằng ta biết, hiện tại nói cái gì, đều không có gì quá lớn ý nghĩa. Nhưng mà, ta còn là tưởng hỏi một câu, vì cái gì?” Bốn người trầm mặc một lát, cuối cùng, Ngôn Lam kia đứng dậy, “man tỷ, chúng ta muốn sống, tưởng rời đi nơi này, tưởng biến thành càng cường đại hơn!”

A Man muốn nói cái gì, lúc này, một bên Hắc Lang đột nhiên cười nói: “A Man, ta tới nói cho ngươi biết đi. Kỳ thật, cũng chính là một người hai mươi mai Tiên Tinh Thạch mà thôi. Ta cho bọn hắn một người hai mươi mai Tiên Tinh Thạch, sau đó bọn hắn liền đứng ở ta bên này." Vừa nói, hắn cười ha ha một tiếng, "A Man, cái gọi là tình nghĩa, nhiều khi, ở trước mặt lợi ích, thật sự chẳng đáng là gì. Chỉ cần lợi ích cũng đủ lớn, đừng nói huynh đệ bằng hữu, coi như là cha ruột đều có thể giết." Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Đột nhiên, mười người áo đen đột nhiên xuất hiện ở đám người Ngôn Lam kia bốn phía, sau một khắc từng cái

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Hàn ánh lấp loé.

Ngôn Lam bốn sắc mặt người tím mặt đại biến, bốn mọi người không nghĩ tới Ác Lang Đoàn này rõ ràng phải làm như vậy. Tuy rằng bị mười người vây quanh, nhưng mà, bốn người phản ứng cũng không chậm, lập tức nhao nhao ra tay.

Rầm rầm rầm rầm!

Trong tràng, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, rất nhanh, hai tiếng kêu thảm thiết ở giữa sân vang lên, mà hai đạo nhân ảnh nhưng là lẻn ra ngoài.

Hai người trực tiếp bị nháy mắt giết chết!

Ngôn Lam kia cùng Lý Lực còn sống, nhưng mà, hai người cũng đã bị trọng thương, hơn nữa, còn bị mười người vây quanh.

"Vì cái gì?" Ngôn Lam gắt gao nhìn chằm chằm nơi xa Ác Lang kia.

"Vì cái gì?"

Ác Lang lắc đầu, "Ác Lang ta bình sinh coi thường nhất, chính là vì lợi ích bán đứng người của huynh đệ. Các ngươi hôm nay có thể vì lợi ích bán đứng Thiên Cư Thành, ngày đó có thể vì lợi ích mà ở sau lưng đối với ta chọc dao nhỏ. Cho nên, các ngươi loại người này, vẫn phải chết cho thỏa đáng." Nói xong, hắn tay phải vung lên, "giết!"

Mười người kia liền muốn động thủ, mà đúng lúc này, một cây Lang Nha Bổng đột nhiên phá không mà đến, trực tiếp đánh tới hướng mười người kia, ẩn chứa trong đó uy áp mạnh mẽ, làm cho mười người kia không thể không sau khi dừng tay lùi lại.

Thoáng qua, A Man mang theo đám người Đao Cuồng xuất hiện ở

Ngôn Lam kia trước mặt hai người!

Nhìn thấy một màn này, đám người Ác Lang lập tức có chút sửng sốt.

Hiển nhiên, đều không nghĩ tới A Man lại đột nhiên ra tay. Ngôn Lam kia hai người cũng không nghĩ tới!

“Vì cái gì?” Ngôn Lam nhìn lên trước mặt A Man, hỏi.

Lúc này, A Man quay đầu nhìn về phía Ngôn Lam kia hai người, “chúng ta đã từng, là huynh đệ. Các ngươi mặc dù không nhân, nhưng mà, A Man ta nhưng không thể bất nghĩa. Bất quá, sau ngày hôm nay, chúng ta không phải là huynh đệ.” Nói xong, A Man quay đầu nhìn về phía nơi xa đám người Ác Lang, “Ác Lang, Hắc Ma, A Man ta cùng sau lưng những huynh đệ này thì sẽ không xuống, các ngươi muốn chiến, vậy chiến.” “Vậy chiến!”

A Man sau lưng, đám người Tần Xuyên đột nhiên giận dữ hét lên.

Khí thế!

Tuy rằng người của Thiên Cư Thành bên này so với Ác Lang Đoàn cùng Ma Nhân Quật bên này ít, nhưng mà, khí thế nhưng là không có chút nào yếu.

Thấy chết không sờn!

Giờ khắc này, cả người của Thiên Cư Thành đều là như thế!

A Man đối diện, Ác Lang kia gắt gao nhìn chằm chằm A Man hồi lâu, cuối cùng, hắn tay phải vung lên, “giết!”

A Man quay người nhìn về phía đám người Tần Xuyên, “đến Tử Giới, nhận thức các ngươi, là ta thu hoạch lớn nhất. Chư vị, đến sinh ra ở làm huynh đệ!”

Nói xong, A Man nắm tay trong Lang Nha Bổng quay người mãnh liệt đất chính là một đập!

“Giết!”

Đám người Tần Xuyên, gầm thét.

Xa xa, Ác Lang kia đạm thanh nói: “Một tên cũng không để lại!”

Đại chiến bắt đầu!

Ngay tại lúc này.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi truyền đến.

Phía dưới, Ác Lang mãnh liệt ngẩng đầu nhìn về phía không trung, sau một khắc, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ác Lang hai mắt híp lại, bấm tay một điểm điểm vào cái kia trên mũi kiếm.

Bành!

Ác Lang toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn, kia vừa rồi cái kia cả ngón tay, đã tận gốc đứt rời!

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngây người!

Rất nhanh, một tên nam tử mặc áo xanh xuất hiện ở trước mặt của đám người A Man.

Người tới chính là Dương Diệp!

Dương Diệp quay đầu nhìn đám người A Man liếc mắt, sau đó cười nói: “Loại trường hợp này, sao có thể thiếu được ta?”

A Man quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Tới vừa vặn!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua đám người Ác Lang kia liếc mắt, sau đó nói: “Để cho ta đến trước mở màn?”

A Man nói: “Chắc chắn chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn chậm rãi hướng phía đám người Ác Lang kia đi đến.

Ầm!

Trong chốc lát, Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên kịch liệt run lên.

Khí thế!

Một luồng áp lực vô hình hướng phía đám người Ác Lang nghiền ép mà đi!

Cảm nhận được cỗ uy áp này, đám người Ác Lang đều là biến sắc, chính khi bọn hắn muốn liên thủ phá vỡ cỗ uy áp này lúc, đột nhiên, Dương Diệp bàn tay mở ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, trong chốc lát, thanh kiếm kia bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Nguy hiểm!

Trong tràng, khi thấy chuôi này xoay tròn kiếm lúc, Ác Lang kia sắc mặt lập tức biến đổi, theo bản năng muốn lui về phía sau.

Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên nụ cười quỷ dị, thoáng qua, cả người mang kiếm biến mất.

Xuy xuy xuy...

Trong tràng đột nhiên xuất hiện không gian tê liệt thanh âm, Ác Lang kia giờ này khắc này, toàn thân đã sởn hết cả gai ốc, thân hình lóe lên, hướng về sau không ngừng nhanh lùi lại, cùng lúc đó, một đạo đạo hắc quang không ngừng xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Ba hơi về sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Yên tĩnh im ắng!

Ác Lang vẫn còn, bất quá giờ phút này, hắn trên trán, tràn đầy mồ hôi lạnh. Qua một cái chớp mắt, đột nhiên hắn mãnh liệt quay đầu nhìn về phía một bên Hắc Ma.

Tất cả mọi người nhao nhao nhìn về phía Hắc Ma kia.

“Cái này...”

Hắc Ma có chút đờ đẫn nhìn phía xa Dương Diệp, “Đây, hay, hay nhanh đến...”

Ca sát!

Tại tất cả người ánh mắt kinh hãi bên trong, Hắc Ma kia thân thể đột nhiên hóa thành một đống mảnh vỡ, mỗi một mảnh vụn, không sai biệt lắm chỉ có móng tay mảnh nhỏ như vậy.

Nháy mắt giết!

Một kiếm nháy mắt giết một vị biết Đạo Cảnh cường giả!

Tất cả mọi người nhao nhao quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, đặc biệt là đám người Tần Xuyên, giờ phút này đám người Tần Xuyên trong mắt, tràn đầy vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp lúc nào biến thành mạnh như vậy?

Xa xa, đám người Ác Lang kia, giờ phút này nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt đã tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

Kiếm Tu!

Cường đại Kiếm Tu!

Trong tràng, Dương Diệp đột nhiên triển khai.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp đổi không hướng phía Ác Lang kia đi đến, tại bên cạnh hắn, là một thanh rất nhanh xoay tròn kiếm!

Theo kiếm xoay tròn, một đạo đạo kiếm quang không ngừng lóe ra.

Lạnh lẽo mà lăng lệ ác liệt!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, hắn nhìn về phía trước mặt mười trượng Ác Lang kia, "ta có một kiếm, ngươi, dám tiếp sao?"

Nói xong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Tiếng kiếm reo bỗng nhiên tiếng Xi.. Xiiii.. Âm thanh!

...

PS: Cảm tạ: Từ kiêu văn, con sâu cái kiến một con, Phì Tử kiên 0304, đáy vực cổ thụ, Jun linh, cuồn cuộn ca không có người nào, phá sản _ tử, đánh Đàn ghi - ta ác ma, Lucky buộc tóc nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1961: Táng Kiếm Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dám tiếp sao?

Thanh âm rất bình tĩnh, nhưng như sấm sét.

Trong tràng giống như chết yên tĩnh.

Dương Diệp vừa rồi một kiếm này, tất cả mọi người rành mạch nhìn thấy. Trực tiếp nháy mắt giết một tên biết Đạo Cảnh cường giả. Mà một kiếm này cực hạn ở nơi nào, mọi người nhưng lại không biết.

Có thể nháy mắt giết biết Đạo Cảnh cường giả, có lẽ còn có thể nháy mắt giết gặp Đạo Cảnh cường giả chứ?

Vô số người ánh mắt đã rơi vào trên thân Ác Lang.

Nhận hay là không nhận?

Phải nói, dám hay là không dám!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Ác Lang kia đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, “có gì không dám?”

Hắn đương nhiên phải tiếp!

Tử Giới, cường giả vi tôn. Hắn giờ khắc này nếu là lùi bước, chính là nhu nhược, chính là chụp chết. Phải biết, Dương Diệp có thể chẳng qua chỉ là một gã Minh Cảnh Nhị Đoạn Huyền giả.

Mà Ác Lang hắn, là gặp Đạo Cảnh cường giả!

Nếu như này cũng không dám tiếp, đó không thể nghi ngờ là muốn trở thành Tử Giới một trò cười, mà chính hắn bản thân, cũng sẽ sinh sôi Tâm Ma.

Đường đường gặp Đạo Cảnh cường giả, không dám nhận một Minh Cảnh Nhị Đoạn Huyền giả một kiếm, hắn cả đời này đều không qua được đạo khảm này!

Phải tiếp!

Ác Lang đáp ứng, không thể nghi ngờ làm cho Ác Lang Đoàn cùng người của Ma Nhân Quật kia thở dài một hơi.

Nếu như Ác Lang không dám nhận, cái kia ý vị này, một vị gặp Đạo Cảnh cường giả đều đánh không lại một vị Minh Cảnh Nhị Đoạn Huyền giả...

Mà nếu như này vị Minh Cảnh Nhị Đoạn Huyền giả đạt tới Đạo Cảnh chứ?

Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ!

Tại Ác Lang đáp ứng về sau, phía sau hắn mọi người đang dưới sự ra hiệu của hắn, hướng lui về sau ngàn trượng.

Dương Diệp bên cạnh, A Man nói khẽ: “Cẩn thận một chút!”

Nói xong, nàng mang theo đám người Tần Xuyên về tới trên tường thành.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Ác Lang.

Ác Lang quan sát một chút Dương Diệp, “ta còn nhớ rõ ngươi, không nghĩ tới, trong khoảng thời gian ngắn, thực lực của ngươi vậy mà phát triển đến nước này. Khó trách bên ngoài những thiên tài này, biết rõ nơi đây vô cùng nguy hiểm, nhưng mà, tuy nhiên cũng không nên giống như thiêu thân lao đầu vào lửa chạy vào!”

Lúc trước hắn nhìn thấy qua Dương Diệp, khi đó, Dương Diệp còn chưa đủ tư cách để cho hắn để ở trong lòng. Nhưng mà giờ phút này, trước mắt vị Kiếm Tu này, làm cho hắn không được không thận trọng đối đãi.

Cùng cấp bậc!

Hắn đã đem Dương Diệp cho rằng đồng nhất cấp bậc cường giả đối đãi!

Dương Diệp không nói gì, bàn tay hắn mở ra, bên cạnh thanh kiếm kia lập tức đã rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

Rất nhanh xoay tròn!

Theo kiếm không ngừng xoay tròn, một đạo đạo kiếm quang không ngừng từ kiếm bên trong tràn ra, đến cuối cùng, Dương Diệp quanh thân, kiếm quang quẩn quanh, tựa như tiên nhân bình thường!

Có thể giết gặp Đạo Cảnh cường giả sao?

Dương Diệp cũng không có nắm chắc, cường giả loại này, hắn là như vậy lần thứ nhất chính diện giao thủ!

Bất quá rất nhanh, hắn thì sẽ biết.

Đột nhiên, kiếm trong tay của Dương Diệp biến mất.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Trong cả sân, chỉ có vẻn vẹn mấy người có thể nhìn rõ ràng Dương Diệp kiếm biến mất một chớp mắt kia chuyện sau đó.

Tại Dương Diệp kiếm biến mất lúc, Dương Diệp đối diện Ác Lang kia đột nhiên đưa tay phải ra, trong chốc lát, tại trước mặt hắn không gian đột nhiên ngưng kết lại, đọng lại không chỉ là không gian, còn có một đạo kiếm quang. Mà giờ khắc này, đạo kiếm quang này chính đang từ từ hướng về sau lui về.

Thời gian đảo ngược!

;

Thời gian là hư vô mờ mịt đồ vật, hoặc có lẽ là, căn bản không có cái gọi là thời gian, thời gian, là mọi người phát minh ra đến ghi chép Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai một cái danh từ. Mà bản thân nó, là căn bản không tồn tại.

Nhưng mà, Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai, nhưng là tồn tại. Tu luyện tới trình độ nhất định, lại để cho thời gian đảo ngược, cũng không phải việc khó gì. Đương nhiên, xuyên thẳng qua tương lai loại này việc không thể tưởng tượng nổi, cũng chỉ có trong bầu trời này cái loại này đỉnh cao nhất cường giả có lẽ mới có thể làm được, hơn nữa, còn vô cùng vô cùng nguy hiểm!

Cái gọi là gặp Đạo Cảnh, kỳ thật, chỉ đúng là gặp quá khứ.

Nói, bao hàm rất nhiều rất nhiều, một loại trong đó, chính là thời gian. Gặp nói, thấy thời gian, khống chế hư vô mờ mịt quá khứ, lại để cho thời gian đảo ngược.

Loại năng lực này, không thể tưởng tượng.;

Đương nhiên, cái loại này khống chế tương lai, quản chi chỉ là một hơi thở sau chuyện tình, cũng không phải Ác Lang này loại cấp bậc có thể làm được.

Có thể chính thức khống chế quá khứ, hiện tại đấy, trên cơ bản đều có một cái ‘tổ’ chữ.

Về phần Dự Tri Tương Lai... Trong bầu trời này, có, nhưng mà, Phượng Mao Lân Giác.;

Trong tràng, kiếm quang ngã phía sau quay về, cách Ác Lang kia càng ngày càng xa, cách Dương Diệp nhưng là càng ngày càng gần.;

Ác Lang nhìn phía xa Dương Diệp, “chênh lệch, ta và ngươi sự chênh lệch, không cách nào dùng bất kỳ vật gì đền bù?”

; “Thật sao?”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.;

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, Dương Diệp thanh kiếm kia đột nhiên ngừng lại, mà Ác Lang kia tức thì sắc mặt tím mặt đại biến, hai tay mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên bạo phát ra một đạo nổ vang rung trời âm thanh.

Hết thảy khôi phục bình thường.

Mà giờ khắc này, Ác Lang kia đã tại năm ngàn trượng có hơn, cùng lúc đó, Ác Lang quỳ một chân trên đất, hai cánh tay của hắn, đã biến mất không thấy gì nữa, máu tươi, không ngừng từ kia chỗ hai vai tuôn ra.

Một kiếm gãy đi hai tay!

Thất bại!

Ác Lang thất bại!

Trong tràng, tất cả mọi người đã ngây ra như phỗng.

Minh Cảnh Nhị Đoạn, đánh bại gặp Đạo Cảnh cường giả!

Ác Lang đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “Kiếm Vực!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một lúc lâu, hắn quay người hướng Thiên Cư Thành đi đến.

Tại bên cạnh hắn, là một thanh trôi lơ lửng kiếm.

Kiếm theo người đi!

Ác Lang nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Sau lưng hắn, là lang nhân kia đoàn cùng người của Ma Nhân Quật.

Tại đám người Ác Lang sau khi biến mất, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên tràn ra một ngụm máu tươi, máu tươi, không ngừng chảy.

Vừa rồi, hắn tuy rằng một kiếm tước mất hai cánh tay của Ác Lang. Nhưng mà, cũng là bỏ ra giá thê thảm. Hắn dùng Kiếm Vực cưỡng ép phá hết lực lượng của đối phương, nhưng mà, đây là muốn bị cắn trả. Bởi vì lực lượng của đối phương vượt quá xa hắn hiện tại!

Cái này cắn trả, là có chút nghiêm trọng!

Thần hồn cùng tinh thần bị thương nặng!

Theo như hắn phỏng đoán, ít nhất cần phải nghỉ dưỡng sức mười ngày mới có thể khôi phục!

Lúc này, A Man xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, nàng quan sát một chút Dương Diệp, “không có sao chứ?”

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó lắc đầu, “không có đại sự.”

A Man khẽ gật đầu, chính muốn nói gì, lúc này, Ngôn Lam kia hai người đột nhiên đi tới trước mặt của A Man.

; “Đại tỷ!”

Ngôn Lam muốn nói cái gì, A Man nhưng là khoát tay áo, “Ngôn Lam, mỗi một người đều có mình lựa chọn, ngươi lựa chọn đi con đường kia, cũng không có lỗi gì. Chỉ có điều, ta lúc trước cũng đã nói qua, hai người các ngươi, cùng chúng ta, đã không phải là huynh đệ. Ly khai Thiên Cư Thành!”

Đám người Tần Xuyên, không nói gì.

Kỳ thật, trong lòng đám người Tần Xuyên vẫn còn có chút khó chịu, cuối cùng, ai bị bán đứng, đều khó chịu. Bất quá, bọn hắn cũng không nói gì thêm. Đây là A Man làm quyết định, bọn hắn tôn kính A Man!

; Ngôn Lam hai người thần sắc có chút phức tạp, qua hồi lâu, Ngôn Lam liếc nhìn mọi người, “thật xin lỗi!”

Đám người Tần Xuyên, trầm mặc.

Ngôn Lam trong mắt hiện lên vẻ ảm đạm, hắn cùng với Lý Lực không có đang nói cái gì, lập tức hai người quay người rời đi.

Giờ phút này, tâm tình mọi người đều có chút phức tạp.

Cuối cùng, đã từng là huynh đệ!

Ngôn Lam hai người rời đi về sau, A Man nhìn về phía một bên hai người khác thi thể, nàng lắc đầu, “Tần Xuyên, hảo hảo chôn bọn hắn.”

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, sau đó cùng bên cạnh Vu Tịnh mang theo hai cỗ thi thể kia biến mất ở trong tràng.

A Man nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Ta nghĩ nghỉ ngơi một chút!”

A Man khẽ gật đầu.

Mọi người tiến nhập Thiên Cư Thành, trong thành, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào trong cơ thể. Bốn phía, ánh mắt mọi người thỉnh thoảng rơi vào trên người của Dương Diệp.

Vu Tịnh cánh tay nhẹ nhàng chạm chạm Tần Xuyên cánh tay, “Tần Xuyên, ngươi cùng gia hỏa này tương đối quen, ngươi đợi tí nữa đi hỏi một chút hắn, hắn như thế nào tại thời gian ngắn như vậy biến thành mãnh liệt như vậy!” ;

Tần Xuyên cười khổ, “ta cũng muốn biết!”

Dương Diệp trước thực lực, tuy rằng cũng không tệ, nhưng mà, khi đó hắn có thể còn không có đoạt đến bây giờ loại trình độ này. Có thể nói, hiện trong thành này, thực lực của Dương Diệp chỉ sợ đã là sắp xếp thứ nhất.

Một kiếm kia, trong tràng không có bất kỳ người nào có tự tin có thể tiếp được!

; “Đến lúc đó hỏi một chút hắn!” Vu Tịnh cười hắc hắc.

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, “chờ hắn tỉnh, ta hảo hảo hỏi một chút!”

Trong Hồng Mông Tháp.

Chữa thương!

Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, thương thế của hắn chính dùng tốc độ cực nhanh khôi phục.

Sau mười hai ngày, thương thế của Dương Diệp rốt cuộc triệt để khôi phục.

Ra Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp mới vừa mở ra mắt chính là sửng sốt.

Tại trước mặt hắn, vây quanh thật nhiều người, cầm đầu đúng là Tần Xuyên kia.

; Lúc này, tất cả mọi người chính theo dõi hắn!

; “Các ngươi?” Dương Diệp hỏi.

Tần Xuyên dựa vào gần Dương Diệp, “thành thật khai báo, ngươi tại sao phải biến thành mạnh như vậy? Có phải hay không ăn hết linh đan diệu dược gì?”

Dương Diệp cười cười, “không có linh đan diệu dược gì, chính là đã lấy được một ít cơ duyên.”

Cơ duyên!

Tần Xuyên rất thức thời không có ở hỏi cái gì, mọi người cũng là như thế.

Cùng mọi người tán gẫu sau khi, Dương Diệp đi tới trước mặt của A Man, “man tỷ, ta muốn rời khỏi nơi này!”

A Man có chút dừng lại, sau đó nói: “Đi Hắc Ngục Sơn Mạch bên kia?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “muốn đi xem!”

A Man do dự một chút, sau đó nói: “Ta biết, thực lực của ngươi rất mạnh, nhưng mà, Hắc Ngục Sơn Mạch kia, không tầm thường.”

Dương Diệp nói: “Ta biết, nhưng mà, vẫn là muốn đi xông xáo. Thuận tiện lấy chút thứ thuộc về chính mình!”

Mười hai sát kiếm!

Đây là trung niên nam tử kia để cho hắn, hắn đương nhiên sẽ không không nên.

A Man nghĩ một lát, sau đó nhẹ gật đầu, “đi đi. Tự cẩn thận chút!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Man tỷ, nếu như Thiên Cư Thành có việc, tùy thời liên hệ ta, ta sẽ lấy tốc độ nhanh nhất gấp trở về!”

A Man mỉm cười, “nhất định!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó tay cổ tay khẽ động, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của A Man, “đây là ta cho ngươi một chút quà nhỏ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, A Man thần niệm quét qua, sau đó lập tức ngây ngẩn cả người.

Sáu mươi mai Tiên Tinh Thạch!

Tại trong Nạp Giới này, khoảng chừng sáu mươi mai Tiên Tinh Thạch!

...;

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1962: Đi Đại Gia Mày!

Nguồn: EbookTruyen.VN

; Sáu mươi mai Tiên Tinh Thạch!

Không thể không nói, phần tâm ý này, có chút nặng!

Ở bên ngoài, sáu mươi mai Tiên Tinh Thạch, ai đều không có để vào mắt. Nhưng mà ở chỗ này, sáu mươi mai Tiên Tinh Thạch, có lẽ có thể đủ khiến cho mấy trận đại chiến!

Thu hồi Nạp Giới, A Man ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế.

Thiên tế, chỉ có một đạo kiếm quang vạch qua dấu vết.

Đi nha.

Đã trầm mặc hồi lâu, A Man đột nhiên nói: “Chúng ta rất nhanh sẽ ở gặp mặt!”

...

Hắc Ngục Lâm.

Dương Diệp chỉ chốc lát chính là đi tới Hắc Ngục Lâm trước, không do dự, hắn trực tiếp tiến vào trong đó.

Lúc này đây, Dương Diệp không có như trước đó lần thứ nhất như vậy cẩn thận. Cũng không phải hắn khinh thường Hắc Ngục Lâm, mà là tự tin.

Không biết có phải hay không ban ngày nguyên nhân, Dương Diệp rời đi hồi lâu, cũng không có gặp được nguy hiểm gì.

Bất quá, hắn cũng không có phớt lờ.

Đột nhiên, một đạo hắc ảnh từ mặt đất mãnh liệt phóng lên trời.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đạo hắc ảnh kia, thần sắc bình tĩnh. Lúc này, đạo hắc ảnh kia đột nhiên hướng phía hắn mãnh liệt bắn mà tới. Dương Diệp mũi chân nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, trong tràng xuất hiện mấy chục đạo tàn ảnh.

Ba hơi về sau, những thứ này tàn ảnh biến mất.

Tại trước mặt Dương Diệp, hơn nhiều một cỗ thi thể.

Mặt người thân rắn.

Loại này yêu vật, hắn lúc trước từng thấy, lúc trước bị hắn giết một con, còn có chút cố sức. Mà bây giờ, hắn có thể một kiếm nháy mắt giết!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cỗ thi thể kia, sau đó tiếp tục đi tới.

Lúc này đây, hắn ở đây chưa bao giờ gặp loại người này mặt thân rắn Yêu Thú.

Một đường yên tĩnh!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp ra Hắc Ngục Lâm. Tại trước mặt hắn, là một mảnh liếc mắt không nhìn thấy đáy mờ mịt sơn mạch.

Dương Diệp đang muốn nhấc chân lên, đột nhiên, hắn nhìn về phía bên phải, ở bên phải, có một khối dài đến trăm trượng cự kiếm.

Ở trên, thêu có khắc một cái thật lớn màu đỏ: Binh!

Binh Gia?

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới. Rất nhanh, hắn đi tới cự kiếm kia trước mặt của. Ngay tại lúc này, một đạo hư ảo bóng người từ trong đó vọt ra.

; "Là ngươi!" Dương Diệp sửng sốt.

Này hư ảo bóng người, đúng là Nam Lân Sơn kia truyền hắn Binh Đạo Lục Sát trung niên nam tử!

; "Muộn như vậy mới ra ngoài!"

Trung niên nam tử nói: "Tiểu tử ngươi ở bên kia sinh con sao?"

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, trung niên nam tử đột nhiên chỉ vào cái kia mờ mịt sơn mạch, "biết rõ bên kia những cường giả kia cùng ít Yêu Linh kia vì sao không dám tới đây sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Trung niên nam tử chỉ chỉ chính mình, "hiểu chưa?"

Dương Diệp: "..."

Trung niên nam tử nói: "Nam Lân Sơn, là Binh Gia ta Sát Phạt Nhất Mạch cuối cùng truyền thừa đấy, ta tự nhiên không thể để cho những người kia cùng ít Yêu Linh kia đến phá hư. Cho nên, để lại này sợi tàn hồn trấn thủ nơi đây."

; "Mạo muội hỏi một chút, tiền bối là chết, vẫn còn sống?" Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Binh Gia, Sát Phạt Nhất Mạch, liền thừa ta ngươi.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối thực lực cường hãn như vậy, vì sao chính mình không đi báo thù?”

; “Báo thù?”

Trung niên nam tử lắc đầu, “nói thực ra, ta không nghĩ tới trả thù!”

Dương Diệp: “Ngươi không phải là để cho ta đi báo thù?”

; “Đó là để cho ngươi đi!”

Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “mà ta, ta không nghĩ tới đi!”

Dương Diệp sắc mặt lập tức liền đen lại, tưởng mắng chửi người.

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Tiểu tử, ta mặc dù là sống, nhưng mà, lại bị binh tổ lão nhân gia hắn nhìn thật chặt. Bởi vì Sát Phạt Nhất Mạch đã không còn, hắn không có khả năng đang để cho Binh Gia tổn thất bất luận cái gì nhất mạch rồi. Thế nhưng là, Sát Phạt Nhất Mạch, 1, 670 người, sao có thể chết vô ích chứ?”

Dương Diệp nói: “Chỗ lấy tiền bối tưởng để cho ta đi báo thù?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “tiểu tử ngươi hiện tại như thế nào biến đần. Ngươi đi báo thù? Ngươi có thể báo sao? Diệt Sát Phạt Nhất Mạch ta dòng dõi kia, tại bây giờ ngũ mạch bên trong là mạnh nhất, trong đó, tùy tiện đi ra một cường giả, cũng có thể diệt ngươi trăm lần!”

; “Tiền bối kia là có ý gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ta tại cái địa phương quỷ quái này lưu lại cái này truyền thừa, chờ nhiều năm như vậy, chính là vì cùng một người, một cái có thể xây dựng lại người của Sát Phạt Nhất Mạch ta xuất hiện.”

; “Xây dựng lại Sát Phạt Nhất Mạch?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “binh tổ lão nhân gia hắn không để cho ta báo thù, nhưng mà, lại sẽ không ngăn cản ta xây dựng lại Sát Phạt Nhất Mạch. Mà ta nếu là muốn báo thù, chỉ có một biện pháp, cái kia chính là, lại để cho Sát Phạt Nhất Mạch ta tạo dựng lên, sau đó thắng được Đạo Thống chi Tranh, khi đó, mới có thể cùng dòng dõi kia tranh giành một lần!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, tại sao ta cảm giác có chút không đáng tin cậy!”

Trung niên nam tử giang tay ra, “kỳ thật, ta cũng biết không đáng tin cậy. Nhưng mà, hay vẫn là muốn thử xem. Bằng không thì, ta cả đời này, lương tâm bất an a!”

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử lại nói: “Ta tại Nam Lân Sơn cái địa phương quỷ quái kia chờ lâu như vậy, đều không có để cho ta hài lòng người xuất hiện, cho đến ngươi xuất hiện. Ta biết, ngươi chính là ta phải đợi người.”

Dương Diệp có chút ngượng ngùng, “không có cách nào người quá xuất chúng, ta cũng rất phiền não!”

; “Ngươi suy nghĩ nhiều!”

Trung niên nam tử không khách khí chút nào nói: “Sở dĩ lựa chọn ngươi, cũng không phải là bởi vì ngươi thiên phú tốt bao nhiêu, mà là, ngươi mệnh số không tầm thường, mà lại trên người có nhiều loại dây dưa không rõ nhân quả. Sát Phạt Nhất Mạch ta nếu là muốn một lần nữa quật khởi, đi bình thường con đường khẳng định là không được, cho nên, ta lựa chọn đi nhầm đường. Tìm một trên người có nhiều loại nhân quả gia hỏa để làm Sát Phạt Nhất Mạch ta phù chủ!”

Dương Diệp sắc mặt rất khó coi.

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Tiểu tử, ngươi xem, ta rất thẳng thắn chứ? Ta nghĩ nói, ngươi kế thừa Sát Phạt Nhất Mạch ta phù chủ, tuy rằng phiền toái sẽ có rất nhiều, nhưng mà, chính ngươi cũng nhìn thấy, chỗ tốt cũng có rất nhiều. Thực lực của ngươi bây giờ, so với lúc trước, mạnh không chỉ là một điểm hai điểm chứ?”

Dương Diệp trầm mặc.

Từ xưa đến nay, sẽ không có bữa trưa miễn phí. Có thu hoạch, phải có trả giá. Đạo lý này, Dương Diệp hắn minh bạch!

Trung niên nam tử nói: “Tiểu tử, ngươi thân có Đạo Gia truyền thừa, hiện tại, lại thừa Binh Gia ta truyền thừa, hơn nữa trên người, còn có một chút bừa bộn nhân quả, đặc biệt là trong đó một phần, đại gia ta đều thay ngươi có chút lo lắng, bất quá, ta cũng không cách nào làm cái gì?”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp vội vàng nói: “Tiền bối, nếu là ngươi gặp được cái gì gây bất lợi cho ta đồ vật, ngươi cứ việc ra tay a, ta không ngại!”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “có nhiều thứ, không thể nhúng tay, nhúng tay, sẽ rất phiền toái, không phải bình thường phiền toái. Ta có thể làm đúng là, để cho ngươi kế thừa Binh Gia ta một khối này, cũng chỉ có thể chịu trách nhiệm một khối này, còn lại, đó là ngươi cùng chuyện của người khác.”

; “Tiền bối không sợ ta phủi tay không làm?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Trung niên nam tử cười hắc hắc, “chuyện này, ta tự nhiên là đã sớm nghĩ tới đấy. Tiểu tử, ngươi muốn vung tay mặc kệ, đó là tuyệt đối không khả năng. Bởi vì ta đã đem tên ngươi viết lên Sát Phạt Nhất Mạch ta danh sách bên trong, đơn giản mà nói, Binh Gia ta hiện tại đã có ngươi người này ghi chép. Ngươi muốn vung tay, cái kia binh tiên dòng dõi kia gia hỏa thì sẽ không để cho ngươi vung tay đấy. Cùng ta liên thủ, ngươi còn có một đường sinh cơ, bằng không thì, hắc hắc...”

Dương Diệp: “...”

“Bên kia có ngươi một đám bằng hữu?” Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như thế nào?”

Trung niên nam tử nói: “Vậy ngươi phải gọi bọn hắn mau rời khỏi cái địa phương kia.”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nói: “Nam Lân Sơn, truyền thừa đã đã Truyền Thừa, ta đủ này linh hồn thể ở tại chỗ này cũng liền không có ý nghĩa gì. Mà ta một khi biến mất, không có ta trấn thủ, hắc hắc, bên kia ít Yêu Thú kia, còn có những người kia liền tại không cố kỵ! Nhất định sẽ xông lại, chiếm hữu cuối cùng này một khối Linh địa!”

; “Cuối cùng một khối Linh địa?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “Nam Lân Sơn, Thiên Cư Thành, những thứ này khu vực, đừng nhìn không có linh khí, nhưng mà, kỳ thật đã tốt vô cùng. Đặc biệt là Nam Lân Sơn, nơi đây, còn có linh mạch. Mà bên ngoài, bên ngoài tuy rằng cũng có linh mạch, hơn nữa cũng không ít, nhưng mà, sói nhiều thịt ít. Cho nên, một khi không có của ta trấn thủ, những người kia nhất định sẽ xông lại."

; "Những người kia, rất mạnh?" Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử hỏi lại, "ngươi cũng biết vì sao người nơi này nếu so với phía ngoài người hàm kim lượng cao hơn" ;

Không đều Dương Diệp trả lời, trung niên nam tử lại nói: "Bởi vì tàn khốc, cái chỗ này, là địa ngục, có thể ở chỗ này sinh người còn sống sót, khẳng định đều là đối với chính mình vô cùng vô cùng ngoan. Loại này chơi liều, là bên ngoài những người kia không có. Cũng chính bởi vì vậy, lúc trước bên ngoài Bách Tộc những lão bất tử kia gia hỏa, mới có thể vụng trộm chạy vào, sau đó phong ấn cái địa phương quỷ quái này, không cho người nơi này ra ngoài!"

; "Là người của Bách Tộc phong ấn nơi này?" Dương Diệp chân mày cau lại.

; "Nếu không thì sao?"

Trung niên nam tử cười lạnh, "bằng không thì ngươi cho rằng nơi này gia hỏa đầu chỉ để cho con lừa nó đá, sẽ tự mình phong ấn chính mình?"

; "Tiền bối còn nhiều lâu biến mất?" Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói: "Tùy thời cũng có thể!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối có thể muộn chút thời gian biến mất sao? Ta những bằng hữu kia bây giờ đang ở Thiên Cư Thành, tiền bối hiện tại nếu là biến mất, tình cảnh của bọn hắn có thể sẽ biến thành rất không xong."

Trung niên nam tử trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Một tháng, tối đa một tháng. Một tháng sau, đủ này linh hồn thể liền sẽ tự động biến mất. Bởi vì ta bản thể tại truyền thừa truyền cho ngươi về sau, cũng đã cắt đứt cùng bên này liên hệ, không có bản thể linh hồn truyền thâu, đủ này linh hồn thể đợi không bao lâu!"

Một tháng!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "vậy là đủ rồi. Ta hiện tại muốn đi lấy cái kia mười hai sát kiếm, ừ, cái kia, hẳn không có nguy hiểm gì chứ?"

Trung niên nam tử thần sắc có chút mất tự nhiên, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường, “hẳn, hẳn không có nguy hiểm gì.”

; “Hẳn? Tiền bối ngươi không xác định? Ngươi...”

Dương Diệp còn muốn nói nói cái gì, lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Không được, Linh lực không đủ, ta cũng cần ngủ say bảo trì Linh lực, chính ngươi bảo trọng!”

Nói xong, trung niên nam tử trực tiếp biến mất.

Dương Diệp: “...”

Qua hồi lâu, Dương Diệp đối với cự kiếm giơ lên ngón tay giữa, “đi đại gia mày!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1963: Đế Ngạc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũng hố!

Dương Diệp biết, kia là cái gì binh mộ khẳng định có vũng hố. Bất quá, hắn cũng không sợ.

Kỳ thật, hắn đối với trung niên nam tử này cũng không ghét. Đối phương đã rất thẳng thắn. Ta cho ngươi chỗ tốt, để cho ngươi liền cường đại, nhưng mà, chỗ tốt này là có giá cao.

Thẳng thắn!

Đối phương từ đầu đến cuối đều rất thẳng thắn.

Mà chỗ tốt hơn, là Dương Diệp hắn mình chọn. Cho nên, cái phiền toái này, hắn cũng cần gánh chịu!

Chỉ mới nghĩ chỗ tốt hơn, mà không tưởng gánh chịu trách nhiệm... Hắn tuy rằng cũng muốn, nhưng mà, hắn không phải là loại người này!

Lần nữa đối với cự kiếm dựng lên thoáng một phát ngón giữa, Dương Diệp không lưu lại nữa, thân hình run lên, biến mất ở xa xa mờ mịt bên trong dãy núi.

Mà ở Dương Diệp đi rồi, trung niên nam tử kia xuất hiện lần nữa.

Nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, trung niên nam tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, chỗ đó, có một đoàn hồng mang.

; “Tà vật!” Trung niên nam tử trầm giọng nói. Trong thanh âm, mang theo vẻ ngưng trọng.

; “Có thể chứng kiến ta, ngươi cũng coi như nhân vật số má!” Đoàn kia hồng mang bên trong, truyền ra một giọng nói.

Trung niên nam tử nói: “Ngươi muốn nhận thức hắn làm chủ?”

; “Không thể?” Thanh âm kia hỏi lại.

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Thôi được, lừa được tiểu tử này một hồi, liền giúp hắn một lần đi!”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, không mấy đạo hàn mang đột nhiên uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía đoàn kia hồng mang kích bắn đi.

Đột nhiên, vô số hồng ti xuất hiện ở trong tràng.

Trong chốc lát.

Xuy xuy xuy Xùy~~.

Những cái kia hàn mang trực tiếp bị cắt cắt thành vô số khối. Cùng lúc đó, một cây hồng ti trực tiếp không vào trung niên nam tử kia trước ngực.

Trung niên nam tử cơ thể hơi cứng đờ. Qua một lát, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia đạo hồng mang, “không nghĩ tới, ngươi đã đến loại trình độ này!”

Cái kia đạo hồng mang nói: “Ngươi bản thể như ở đây, ta có lẽ kiêng kị một chút, còn ngươi, Hừ!” Trong thanh âm, tràn đầy mỉa mai.

Trung niên nam tử không có để ý cái kia đạo hồng mang, mà là nhìn về phía Dương Diệp rời đi địa phương, “gia hỏa này... Chiêu gây phiền toái, thật sự là không nhỏ a!”

; “Hỏi ngươi một chuyện!”

Lúc này, cái kia đạo hồng mang đột nhiên nói: “Vì sao ta ở chỗ này cảm nhận được khí tức tà ác?”

Trung niên nam tử không biết nghĩ đến cái gì, thần sắc có phần có chút khó coi.

; “Lời ngươi nói cái kia mười hai sát kiếm?” Vậy đạo hồng mang đột nhiên nói.

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đạo hồng mang, lúc này, cái kia đạo hồng mang nói: “Trời cũng giúp ta!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, trung niên nam tử trầm mặc, sắc mặt thấp trầm như nước.

...

Mờ mịt sơn mạch, Dương Diệp bước nhanh mà đi.

Hắn cũng không có lựa chọn Ngự Kiếm Phi Hành, bởi vì như vậy mục tiêu thật sự là quá lớn. Này mờ mịt sơn mạch, không biết sẽ có cường đại gì Yêu Linh, hay vẫn là ít xuất hiện một điểm cho thỏa đáng.

Hắc Ngục Sơn Mạch so với Dương Diệp tưởng tượng còn muốn lớn hơn, bởi vì hắn rời đi hai thiên đô không có đi ra khỏi Hắc Ngục Sơn Mạch này.

Trong tầm mắt hắn, như cũ là mờ mịt sơn mạch.

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, đột nhiên, một đạo hắc ảnh từ xa xa thoáng hiện mà tới.

Bóng đen thật lớn, cao tới tầm hơn mười trượng, rộng cũng có mười trượng trở lại.

Tựa như một tòa núi nhỏ!

Dương Diệp chân mày cau lại, giơ tay liền một kiếm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đạo hắc ảnh kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Lúc này, Dương Diệp thấy rõ đạo hắc ảnh kia rồi.

Là một đầu Yêu Thú khổng lồ, hình dạng cùng loại Hổ, nhưng sau lưng mọc lên mọc gai, mà lại chỉ có hai cái chân, giống như nhân loại vậy đứng thẳng.

Yêu Thú đối với Dương Diệp rống giận gào thét, nhưng cũng không dám tiến lên.

Nơi này là nó!

Dương Diệp đã minh bạch ý của đối phương, lập tức khẽ gật đầu, “ta đường vòng!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi bên phải đi.

Mà đúng lúc này, đầu kia Yêu Thú đột nhiên tung người nhảy vọt hướng phía Dương Diệp đụng tới.

Dương Diệp rút đi, làm cho Yêu Thú này cho rằng Dương Diệp là sợ.

Dương Diệp cũng hiểu ý tứ này. Hắn dừng bước, quay người nhìn về phía đầu kia đánh tới Yêu Thú, sau một khắc, từng tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở trong tràng.

Ảnh kiếm giết!

Xa xa, đầu kia Yêu Thú trực tiếp cứng ở không trung. Một hơi về sau, vô số đạo máu tươi đột nhiên từ Yêu Thú kia toàn thân bắn ra, tựa như suối phun một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Không có chết!

Dương Diệp có chút bất ngờ, hắn vừa rồi một kiếm này, cũng không có nương tay, đâm đều là đối với phương chỗ trí mạng, nhưng mà, đối phương nhưng cũng chưa chết!

Bất quá, cũng gần xấp xỉ!

Dương Diệp cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía đầu kia Yêu Thú đi đến, lúc này đây, đầu kia Yêu Thú sợ. Quay người tung người nhảy vọt, trực tiếp biến mất ở trong rừng rậm kia.

Dương Diệp dừng bước, cũng không có đuổi theo.

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp sẽ phải rời khỏi.

Đột nhiên!

Bành bành bành thình thịch!

Cả vùng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, tựa như giống như địa chấn!

Cái quỷ gì?

Dương Diệp chân mày cau lại.; Rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt lập tức thay đổi. Tại trước mặt hắn cách đó không xa, cái kia khu rừng rậm đột nhiên ầm ầm sụp đổ, ngay sau đó, gần năm mươi đầu quái vật khổng lồ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn!

Yêu Thú!

Mà cầm đầu, đúng là vừa rồi đầu kia bị hắn trọng thương Yêu Thú!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, “chơi quần ẩu...”

Không chút do dự, Dương Diệp quay người thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa xa.

Trốn!

Loại khi này, tự nhiên là muốn chạy trốn đấy. Không nói trước hắn đánh thắng được hay vẫn là đánh không lại, coi như là có thể đánh, với hắn mà nói, cũng không có bất kỳ chỗ tốt, chẳng qua là lãng phí sức lực mà thôi.

Nhưng mà, ít Yêu Thú kia nhưng là cũng không có muốn bỏ qua cho hắn ý tứ, một đường điên cuồng đuổi theo.

Trong lúc nhất thời, nguyên bản an tĩnh sơn mạch đột nhiên náo nhiệt.

Dương Diệp chạy, Yêu Thú đuổi theo. Trên đường đi, không biết đạp bằng bao nhiêu rừng rậm.

Rốt cuộc, đám kia Yêu Thú ngừng lại, mà Dương Diệp cũng dừng lại.

Tại trước mặt Dương Diệp, là một mảnh dòng sông, rộng chừng trăm trượng, hai bên nhìn không tới đầu.

Mà sau lưng Dương Diệp, là đám kia Yêu Thú. Lúc này, bọn này Yêu Thú chính theo dõi hắn.

Nhìn chằm chằm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám kia Yêu Thú, sau đó vừa liếc nhìn trước mặt sông.

Có vấn đề!

Này sông tuyệt đối có vấn đề!

Dương Diệp cũng không quá đáng sông, ngay tại chỗ ngồi xếp bằng xuống, mà đám kia Yêu Thú nhưng cũng không đi, liền ở phía xa nhìn xem Dương Diệp.

Mà đúng lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp.

Dương Diệp có chút ngẩn người, hắn vuốt vuốt Trĩ Nữ cái đầu nhỏ, “làm sao vậy?”

Trĩ Nữ quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc hơi khác thường, nhưng mà khôi phục rất nhanh bình thường. Nàng chỉ chỉ xa xa cái kia sông, “quen thuộc hơi thở khí tức!”

Quen thuộc hơi thở khí tức?

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nói là, phía dưới có ngươi quen thuộc hơi thở khí tức?”

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu, “ta muốn xuống dưới!”

Dương Diệp nói: “Nguy hiểm!”

Trực giác nói cho hắn biết, phía dưới rất nguy hiểm.

Trĩ Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không có chuyện gì đâu.”

Dương Diệp quan sát một chút Trĩ Nữ, “nha đầu, tại sao ta cảm giác ngươi có chút lạ rồi hả?”

Trĩ Nữ trừng mắt nhìn, “có không?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, chính yếu nói, lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói: “Ta thật muốn xuống dưới đây!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Được, ta cùng ngươi xuống dưới.”

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Được!”

Dương Diệp giữ chặt tay của Trĩ Nữ, mà lúc này, tay của Trĩ Nữ nhưng là đột nhiên rụt trở về. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Trĩ Nữ, mà lúc này, Trĩ Nữ lại chủ động kéo lại cánh tay của hắn, “đi thôi!”

Dương Diệp nhíu mày, hắn cảm thấy Trĩ Nữ này thật có chút trách!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Trĩ Nữ biến mất ở này trên mặt sông.

Nhìn thấy một màn này, cái kia đuổi giết Dương Diệp một đám Yêu Thú nhao nhao quay người rời đi.

Trong nước.

Dương Diệp cùng Trĩ Nữ chậm rãi hạ thấp,; Chung quanh, cũng không có chút khác thường nào.

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có dám thư giãn, thời khắc đề phòng.

;

; “Ngươi khẩn trương?” Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ mỉm cười, “sẽ không có nguy hiểm!”

Dương Diệp đã trầm mặc một hơi, sau đó nói: “Trĩ Nữ, ta cảm giác ngươi không giống chứ?”

; “Thật sao?”

Trĩ Nữ mỉm cười, “cái đó không giống nhau chứ?”

Dương Diệp nói: “Không có trước kia cái chủng loại kia mềm mại. Ngươi bây giờ, tự tin!”

Trĩ Nữ cười nói: “Người, là sẽ thay đổi nha, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trĩ Nữ, “ta không muốn thương tổn ngươi!”

Trĩ Nữ khẽ cúi đầu, “ta cũng không muốn thương tổn ngươi!”

Ta cũng không muốn thương tổn ngươi!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, những lời này, làm cho hắn biết, trước mắt Trĩ Nữ, thật sự đã không phải là đã từng là Trĩ Nữ kia rồi.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, mà lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên bắt được quả đấm của hắn, cười nói: “Yên tâm, không có việc gì.”

Rất nhanh, hai người tốc độ giảm xuống nhanh hơn.

Đi vào đáy nước về sau, Dương Diệp phát hiện, phía dưới này so với phía trên muốn rộng rất nhiều, có điểm giống biển rộng, vô biên vô hạn!

Phía dưới này, cuối cùng có cái gì?

Dương Diệp trong đầu, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

; “Ca ca giống như bị Bách Tộc đuổi giết, thật sao?” Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trĩ Nữ, sau đó nói: “Như thế nào?”

Trĩ Nữ mỉm cười, “hiện tại bảo lưu lại, đợi tí nữa tại nói với ngươi.”

Dương Diệp trầm mặc.

Ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp phát hiện, chung quanh bọn họ nước đột nhiên ngưng kết lại.

Dương Diệp bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang chợt hiện hiện ra.

Nhưng mà, cái kia đọng lại nước không nhúc nhíc chút nào!

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên. Ngay tại hắn muốn dùng Thánh Kiếm kia lúc, Trĩ Nữ nhưng là ngăn trở hắn, “không thể dùng!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trĩ Nữ mỉm cười, “dùng, ca ca có thể đã nguy hiểm. Có ít người, đối với kiếm này, thế nhưng là hận thấu xương. Cũng kể cả ta, bất quá, nó nếu như tại ca ca trong tay, quên đi!”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Trĩ Nữ tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, chung quanh những cái kia đọng lại nước toàn bộ lui về phía sau, này vừa lui, liền lui mấy vạn dặm.

Trĩ Nữ chỉ chỉ xa xa, “đã đến!”

Dương Diệp theo ngón tay của Trĩ Nữ nhìn lại, tại chỗ xa kia, xuất hiện một tòa sang trọng dị thường cung điện, trước cung điện, nằm sấp một vật lớn kềnh càng!

Này vật lớn kềnh càng, Dương Diệp bái kiến!

Cái kia tấm ngọc bội lên cái kia con dị thú.

Thần Tộc, Đế Ngạc!

...

PS: Còn không có chú ý ta vi tín công chúng số bằng hữu có thể chú ý thoáng một phát, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Mỗi xem qua phiên ngoại bằng hữu có thể đi nhìn xem.

; Bởi vì gần nhất sinh hoạt việc vặt nhiều, đổi mới phương diện có chút vấn đề, còn xin mọi người thông cảm nhiều hơn!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1964: Thần Điện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại phía trên cung điện kia, thêu có khắc hai cái Tử Kim Sắc chữ to: Thần Điện!

Thần Điện!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh Trĩ Nữ, “ngươi là Thần Tộc đấy!”

Trĩ Nữ mỉm cười, “ca ca không phải là đã sớm đoán được sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có nghĩ qua, chẳng qua là không suy nghĩ nhiều.”

Trĩ Nữ cười nói: “Đi thôi, mang ca ca đi gặp một số người!”

Nói xong, Trĩ Nữ lôi kéo cánh tay của Dương Diệp hướng phía Thần

Điện kia đi đến. Mà đúng lúc này, xa xa cái kia nằm sát xuống đất Đế Ngạc đột nhiên mở mắt.

Hai mắt huyết hồng, như hai cái lỗ máu, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp dừng bước.

Cảm giác áp bách!

Một cỗ kinh khủng cảm giác áp bách!

Giờ phút này, Dương Diệp cảm giác bộ ngực mình muốn nổ bể ra. Loại cảm giác này, thật giống như mấy chục tòa núi lớn áp trên người hắn bình thường!

Không cách nào thở!;

Mà ở bên cạnh hắn Trĩ Nữ nhưng một chút việc cũng không có!

Lúc này, Trĩ Nữ tay phải vung lên, vẻ này cảm giác áp bách lập tức biến mất không thấy gì nữa. Xa xa, Đế Ngạc kia ngây cả người, thoáng qua, ở trong mắt, xuất hiện hưng phấn, kích động...

Đế Ngạc kia chậm rãi bò tới trước mặt của Trĩ Nữ, mà giờ khắc này, Kỳ Thể Hình biến thành như nhân loại không sai biệt lắm. Kia cung kính nằm sấp dưới chân của Trĩ Nữ.

Trĩ Nữ nhìn trước mắt Đế Ngạc, trong mắt mang theo một tia phức tạp, nàng chân phải nâng lên, nhẹ nhàng cọ xát đầu của Đế Ngạc, “đại gia hỏa, đã lâu không gặp!”

Đế Ngạc kia, đầu thấp thấp hơn!

Mà một màn này, nhìn Dương Diệp là vô cùng kinh hãi. Thực lực của Đế Ngạc này, hắn không rõ ràng lắm, nhưng mà, tuyệt đối là vượt qua Đạo Cảnh đấy. Mà cường giả loại này, vậy mà đối với Trĩ Nữ cung kính như thế, Trĩ Nữ này thân phận gì?

Lúc này, Trĩ Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ca ca rất lợi hại, phải biết, coi như là được Đạo Cảnh cường giả, đều khó có khả năng đang bị những người kia liếc mắt nhìn sau mà không có chuyện gì đây.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đế Ngạc kia, sau đó trầm giọng nói: “Trĩ Nữ, ngươi đã trí nhớ đã khôi phục, mà lại cũng tìm được ngươi đồng tộc, ta đây liền cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Mà lúc này, Trĩ Nữ nhưng là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn. Xuất hiện không có dấu hiệu nào, cho dù là hắn, cũng không có cảm giác được Trĩ Nữ là thế nào xuất hiện tại trước mặt hắn đấy.

Trĩ Nữ mỉm cười, “đừng nóng vội, ta muốn mang ca ca tới kiến thức một ít gì đó, hơn nữa, còn có một ít chuyện, tưởng cùng một chỗ cùng ca ca thương lượng một chút đây.”

Vừa nói, nàng lôi kéo cánh tay của Dương Diệp liền đi lên phía trước.

Phía sau hai người, là Đế Ngạc kia!

Cứ như vậy, Dương Diệp bị Trĩ Nữ mang theo đi vào Thần Điện kia trước. Mà lúc này, một tên áo bào trắng lão đột nhiên ra đón.

Bạch Bào Lão Giả đi tới trước mặt của Trĩ Nữ, sau đó quỳ một chân trên đất, “chủ nhân rốt cuộc đã thức tỉnh!”

Trĩ Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng nói: “Thông tri tộc nhân khác, trong một tháng, chạy tới nơi này.”

; “Tuân mệnh!”

Bạch Bào Lão Giả chậm rãi đứng dậy, tay phải vung lên, trong chốc lát, vô số luồng sáng trắng khi lòng bàn tay hắn chợt lóe lên, rất nhanh, những thứ này bạch quang toàn bộ không vào trước mặt hắn trong không gian.

Lúc này, Trĩ Nữ lại nói: “Vậy chín người chứ?”

Bạch Bào Lão Giả cung kính nói: “Cửu thánh vì che giấu khí tức của chính mình, toàn bộ đều đã kinh bế quan phong ấn chính mình, chủ nhân là muốn lão nô tỉnh lại bọn hắn sao?”

Trĩ Nữ khẽ lắc đầu, “tạm thời không cần!”

Bạch Bào Lão Giả cung kính thi lễ, sau đó lui sang một bên. Bất quá, hắn nhưng nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Mà Dương Diệp lúc này cũng đang nhìn Bạch Bào Lão Giả này!

Thâm bất khả trắc!

Đây là Bạch Bào Lão Giả cho cảm giác của Dương Diệp.

Những thứ này, đều là chí cường giả a!

; “Đi, chúng ta đi vào!”

Lúc này, Trĩ Nữ lôi kéo cánh tay của Dương Diệp đi vào trong đại điện. Trong điện, rộng lớn vô cùng.

Phía sau hai người, Bạch Bào Lão Giả cung kính đi theo.

;

; “Ngươi muốn làm cái gì!” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ mỉm cười, “ca ca hẳn nghe qua Thần Tộc!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trĩ Nữ nói: “Vậy ca ca đối với Thần Tộc biết rõ đấy nhiều không?”

Dương Diệp lắc đầu, “đi vào Đại Thiên Vũ Trụ sau mới nghe nói Thần Tộc đấy. Như thế nào?”

Trĩ Nữ cười nói: “Đã từng, này một vùng vũ trụ, chỉ có một văn minh, cái kia chính là Thần Tộc ta. Thần Tộc ta, cũng là vùng vũ trụ này Thống Trị Giả. Nhưng mà, cuối cùng, mảnh thế giới này xuất hiện Nhân Tộc, Yêu Tộc, Ma Tộc...”

; “Nhưng cùng chứ?” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ dáng tươi cười dần dần trở nên lạnh, “hai cái văn minh xuất hiện ở cùng một vùng vũ trụ, tự nhiên là muốn khai chiến.”

; “Sau đó Thần Tộc thua?” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ không chỉ có dáng tươi cười lạnh xuống, đã liền ánh mắt cũng lạnh xuống.

Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ban đầu Thần Tộc ta, coi như là Bách Tộc liên thủ, lại có thể thế nào? Thần Tộc ta sở dĩ sẽ bại...”

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại.

Dương Diệp cũng không có ở hỏi.

Lúc này, Trĩ Nữ thần sắc khôi phục bình tĩnh, “ngươi từ bên ngoài mà đến, không chỉ có bị Nhân Tộc đuổi giết, còn bị khác các tộc đuổi giết. Mà Thần Tộc ta, muốn báo thù. Có thể nói, chúng ta là có chung mục tiêu đấy!”

; “Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ mỉm cười, nàng nhìn về phía bên cạnh Bạch Bào Lão Giả, “đem chư thiên giáp, Chiến Thiên Tí mang tới!”

Bạch Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

; “Ngươi là Thần Tộc công chúa?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

; “Công chúa?”

Trĩ Nữ nhẹ cười cười, “ngươi đợi tí nữa thì sẽ biết!”

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả lại quay về đến trước mặt hai người. Tại trước mặt Bạch Bào Lão Giả, có một cái tản ra màu vàng lưu quang bảo giáp, còn có một đối với màu vàng đỏ bảo vệ tay. Ở trên, thêu có khắc các loại kỳ dị minh văn.

; “Chư thiên giáp, Chiến Thiên Tí!”

Trĩ Nữ cười nói: “Này hai vật, trong Thần Tộc ta, có thể sắp xếp trước sáu. Chỉ có Chiến Thiên Thần Tướng Thần Tộc ta mới có thể có. Năm đó, Chiến Thiên Thần Tướng chết trận, hiện tại, bọn họ là Vô Chủ Chi Vật. Sau đó, về ngươi rồi!”

Một bên, Bạch Bào Lão Giả không khỏi vừa liếc nhìn Dương Diệp, nhưng mà, hay vẫn là không nói gì thêm.

Hiếu kỳ.

Trong lòng Bạch Bào Lão Giả là vô cùng tò mò.

Chiến Thiên Thần Tướng!

Bốn chữ này tại trong Thần Tộc, là phi thường có địa vị đấy. Có thể nói, đối với Thần Tộc tộc trưởng chịu trách nhiệm. Không chỉ có như thế, còn có thể nắm giữ Chiến Thiên Quân Đoàn Thần Tộc... Mà Chiến Thiên Quân Đoàn này, đây chính là đã từng ra lệnh Bách Tộc nghe tin đã sợ mất mật đấy!

Trong lòng Bạch Bào Lão Giả rất ngạc nhiên Dương Diệp.

Bởi vì hắn biết, chủ nhân của chính mình không phải là cái kia loại người không có đầu óc. Nếu như chủ nhân coi trọng, không hề nghi ngờ, trước mắt nam tử này tất có chỗ bất phàm!

Lúc này, Trĩ Nữ lại nói: “Này hai vật, gần thứ trong cơ thể ngươi cái kia bảo vật cùng kiếm kia. Nếu như ngươi đeo nó lên đám, Thánh Nhân trở xuống, không người là đối thủ của ngươi!”

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu.

Cự tuyệt!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Lão Giả kia nghi hoặc trong mắt càng nhiều.

Trĩ Nữ nhìn thẳng Dương Diệp, “vì sao?”

Dương Diệp chỉ chỉ tâm của chính mình, “tự do, tâm của ta là tự do. Tâm của ta tự do, kiếm của ta chính là từ do. Kiếm của ta là tự do, ta có thể tùy tâm xuất kiếm. Mà nếu như ta đáp ứng ngươi, ta chính là thuộc hạ của ngươi, kiếm của ta, liền sẽ biến thành kiếm của ngươi. Dương Diệp ta, sẽ không thần phục người khác, kiếm của ta, càng sẽ không!”

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp lúc, con mắt hơn nhiều vẻ kinh ngạc cùng tán thưởng.

Lúc này, Trĩ Nữ đi tới trước mặt của Dương Diệp, “nếu như ta không nên ngươi làm kiếm của ta chứ?”

Dương Diệp nhìn thẳng Trĩ Nữ, “kiếm của ta, tình nguyện đoạn, cũng sẽ không ngoặt!”

Kiếm gãy!

Dương Diệp rất rõ ràng, nếu như Trĩ Nữ này muốn ra tay với hắn mà nói, hắn căn bản là không có cách làm cái gì. Bất kể là ngoài cửa Đế Ngạc kia, hay vẫn là trước mắt Bạch Bào Lão Giả này, thực lực đều bỏ hắn mười con phố. Nhưng mà, hắn sẽ không khuất phục!

Trĩ Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta biết ngươi tất cả bí mật, cũng biết vật kia!”

Uy hiếp!

Lần nữa uy hiếp!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên chìa tay nhẹ nhàng vuốt ve thoáng một phát hai má của Trĩ Nữ. Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Lão Giả kia ánh mắt lập tức băng lạnh xuống. Nhưng mà, không có được chỉ thị của Trĩ Nữ, bởi vậy, hắn chẳng hề làm gì cả, chẳng qua là lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp.

Trĩ Nữ cũng nhìn xem Dương Diệp, cũng không có ngăn cản.

Dương Diệp thu tay lại, sau đó nói: “Nếu như Thần Tộc tộc trưởng đúng như vậy, ta sẽ rất thất vọng, đối với ngươi thất vọng, cũng sẽ xem thường Thần Tộc.”

Trĩ Nữ không nói gì.

Dương Diệp lần nữa vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Trĩ Nữ, “đéo cần biết ngươi là ai, đã từng ta coi ngươi như là muội muội, mà sau này, sau này nếu như ngươi là còn gọi ta là ca ca, ta cũng đồng dạng sẽ coi ngươi như là muội muội.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Bạch Bào Lão Giả nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ không có động tĩnh.

Rất nhanh, Dương Diệp đã rời khỏi đại điện. Nhưng mà, tại trước mặt hắn, nhưng là đầu kia Đế Ngạc.

Đế Ngạc liền ngăn cản ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp dừng bước lại, tay phải nắm thật chặt kiếm trong tay. Tuy rằng hắn biết, mình không phải là trước mắt này đầu đối thủ của Đế Ngạc. Nhưng mà, Dương Diệp hắn cũng sẽ không thúc thủ chịu trói.

Đế Ngạc nhìn xem Dương Diệp, trong mắt không che giấu chút nào lấy mỉa mai.;

Ngay tại lúc này, trong điện Trĩ Nữ đột nhiên tay phải nhẹ nhàng quơ quơ. Đầu kia Đế Ngạc nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lui qua một bên.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ nhưng là quay người hướng phía trên cung điện đi đến.

Dương Diệp không nói gì thêm, quay người biến mất ở xa xa.

; “Chủ nhân, hắn biết hành tung của chúng ta!” Lúc này, Bạch Bào Lão Giả thiện ý nhắc nhở.

Trĩ Nữ khẽ lắc đầu, “hắn sẽ không bại lộ chúng ta.”

Bạch Bào Lão Giả do dự một chút, sau đó nói: “Thứ cho lão nô nhiều lời, chủ nhân, hắn là nhân loại.”

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Bạch Bào Lão Giả, “ta biết. Bất quá, hắn cả người loại không quá giống nhau.”

Bạch Bào Lão Giả còn muốn nói điều gì, Trĩ Nữ nhưng là lắc đầu, “không cần nhiều lời. Ta đã nhận được tin tức, quân sư đã thức tỉnh, ngươi đi liên lạc xuống.”

Nghe vậy, Bạch Bào Lão Giả thần sắc vui vẻ, vội vàng lui xuống.

Trong điện, chỉ còn lại có Trĩ Nữ một người.

Qua hồi lâu, Trĩ Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, “Bách Tộc diệt sạch về sau, ta đang gọi ca ca ngươi!”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 51724902, phá sản _ tử, phiệt tím hỏa hoàng -, thư hữu 51944429, sohkiong, thư hữu YBS216, dòng suối tiểu ngư, từ kiêu văn, con sâu cái kiến một con, Phì Tử kiên 0304 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1965: Người Quen?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mới ra mặt sông, đột nhiên, dưới chân hắn sông rõ ràng từng điểm từng điểm biến mất.

Không đến một hồi, cả con sông đã vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó chính là một vùng bình địa.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Thần Tộc!

Chính hắn phiền toái đã nhiều, thật sự là không nghĩ tại cuốn vào

Thần Tộc này cùng Bách Tộc chuyện giữa đi. Cũng không có năng lực như thế!

Lúc này đây, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn. Hắn thế nhưng là không có quên, Binh Gia kia trung niên nam tử thế nhưng là tối đa chỉ có thể chống đỡ một tháng. Hắn nhất định phải nhanh đi binh mộ lấy mười hai sát kiếm, sau đó trở về giúp đỡ đám người A Man!

Mờ mịt núi lớn, coi như vô cùng vô tận. Dương Diệp tại cực nhanh đuổi đến sau một ngày, như trước không có đi ra khỏi.

Cuối cùng, Dương Diệp quyết định ngự kiếm.

Hắn thật sự là không nghĩ tại này rừng sâu núi thẳm lãng phí thời gian.

Ô... Ô... Ô... N... G!

; Trong núi lớn, đột nhiên vang lên một đạo tiếng kiếm reo, thoáng qua, một đạo kiếm quang tại không trung chợt lóe lên.

Trên đường đi, Dương Diệp thần sắc đề phòng. Bất quá, lúc này đây hắn cũng không có gặp được nguy hiểm.

Rất nhanh, hắn ngừng lại.

Bởi vì tại chỗ xa kia quần sơn trong, hắn thấy được một tòa Cổ Thành.

Thành?

Dương Diệp nhíu mày, trầm mặc một hồi, thân hình hắn run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía tòa thành kia kích bắn đi.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp ngừng lại, lúc này, hắn đã tại Cổ Thành bên ngoài.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, dãy núi quay chung quanh. Chỗ này Cổ Thành, bị từng tòa cao vút trong mây núi lớn bao quanh.

Thành cũng không lớn, cùng Thiên Cư Thành không sai biệt lắm.

Cửa thành đóng chặt!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó thân hình khẽ run lên, hóa thành một đạo hắc ảnh lặng lẽ tiềm nhập này tòa trong Cổ

Thành.

Tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại.

Trong thành, không có một bóng người!

Thành trống không?

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn tiếp tục đi tới, rất nhanh, hắn đến đến trong thành, ở đằng kia trong thành, có một tấm bia đá khổng lồ.

Vô danh bia!

Dương Diệp nhìn này vô danh bia hồi lâu, sau đó xoay người muốn rời đi.

Mà đúng lúc này, vô danh kia bia đột nhiên nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía vô danh kia bia.

Rất nhanh, một Ma Bào Lão Giả từ trong đó đi ra.

Linh hồn thể!

Ma Bào Lão Giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, kia không nói gì.

Dương Diệp nhìn đối phương một cái, sau đó xoay người muốn rời đi. Lúc này, Ma Bào Lão Giả kia đột nhiên mở miệng, “ngươi là Ngoại Lai Giả?”

Ngoại Lai Giả!

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nhẹ gật đầu, “chẳng qua là đi ngang qua nơi đây!”

Ma Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm Vực, Kiếm Tâm Thông Minh... Không nghĩ tới, tới là một vị Kiếm Tu!”

Dương Diệp nhìn đối phương, “ta không rõ Bạch tiền bối có ý tứ gì!”

Ma Bào Lão Giả mỉm cười, “ngươi cũng biết nơi đây vì sao là thành trống không?”

Dương Diệp lắc đầu.

; “Bởi vì đều chết hết!”

//tru yencuatui.ne t / Ma Bào Lão Giả nói: “Cả tòa thành người, tại lúc trước trận kia kinh thế trong đại chiến, toàn bộ đều chết hết.”

Dương Diệp không có nói tiếp.

Mà lúc này, Ma Bào Lão Giả lại nói: “Tiểu hữu, ta có một chuyện nhờ cậy!”

Đến rồi!

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, hắn liền biết chắc sẽ xuất hiện loại chuyện này. Chìm đếm thầm hơi thở về sau, Dương Diệp nói: “Không biết là chuyện gì.”

Nhìn thấy Dương Diệp không có một tiếng cự tuyệt, lão giả kia mặt bên trên lập tức lộ ra một nụ cười, chỉ có điều, cái nụ cười này có chút âm trầm.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ánh mắt lập tức băng lạnh xuống.

Lúc này, lão giả cười nói: “Không có gì, liền là muốn tạm mượn tiểu hữu thân thể dùng một lát. Lão phu linh hồn từng bị trọng thương, chỉ có thể mượn này hồn bia đến ân cần săn sóc linh hồn, mà tiểu hữu thân thể cường đại như thế, vừa dễ dàng dung nạp linh hồn của lão phu, cho nên, tiểu hữu không ngại, lão phu hướng mượn tiểu hữu thân thể dùng một lát!”

Đoạt xá!

Dương Diệp thần sắc hơi có chút cổ quái, hắn không nghĩ tới, trước mắt lão nhân này dĩ nhiên là muốn chiếm thân xác hắn!

; “Tiểu hữu sẽ không cự tuyệt chứ?” Lão giả đột nhiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối, vãn bối không phải người bình thường, ngươi đoạt xá ta, nói không chừng là tự tìm đường chết, nếu không, ngươi thả ta rời đi, sau đó biến thành người khác?”

Dương Diệp cảm thấy bản thân vào một khắc này tuyệt đối là trên thế giới tốt nhất người tốt!

;

; “Tự tìm đường chết?”

Lão giả khẽ nở nụ cười, “không thể không nói, thực lực của ngươi rất không tồi, nhưng mà, đối với lão phu mà nói, không thể nghi ngờ như con sâu cái kiến.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Xem ra, ta là không có biện pháp cự tuyệt?”

; “Ngươi cứ nói đi?” Lão giả cười nói.

Dương Diệp nói: “Tiền bối, ta có một chuyện khó hiểu. Tiền bối cường đại như thế, như thế nào chỉ còn linh hồn thể chứ? Ừ, vãn bối là muốn trước khi chết biết rõ, cuối cùng là nguyên nhân gì làm cho vãn bối phải chết!”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Vừa rồi lão phu vung một cái tiểu sợ, tòa thành này người, cũng không phải đại chiến mà chết, mà là lão phu giết!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả mỉm cười, “vì luyện chế một kiện cường đại bảo bối!”

Nói xong, kia chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi tới, “vừa rồi sở dĩ nói nhảm với ngươi, là vì lão phu linh hồn mới vừa thức tỉnh, còn không có triệt để cùng này hồn bia tách ra, khi đó, nếu như ngươi trốn, lão phu khả năng thật đúng là hết cách với ngươi. Mà bây giờ, hắc hắc...”

;

Một bên, Dương Diệp cũng không có trốn, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại, một bộ ta nhận mệnh bộ dạng.

Lão giả đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Lập tức chính là không vào giữa lông mày Dương Diệp!

Mà lúc này, Dương Diệp mở mắt.

Trong Hồng Mông Tháp.

Lão giả linh hồn cũng không có tiến vào óc của Dương Diệp, mà là trực tiếp bị Hồng Mông Tháp hấp đến trong tháp.

Khi tiến vào Hồng Mông Tháp một khắc này, lão giả trực tiếp ngây dại.

; “Đây là?” Lão giả nhìn xem bốn phía, có chút mờ mịt.

; “Trực tiếp giết!”

Lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Sau một khắc, một cỗ lực lượng kinh khủng bay thẳng đến lão giả kia trấn áp tới.

Lão giả kia giống như là nghĩ đến cái gì, hai mắt trợn lên lên, kinh hãi nói: “Đây là Đạo Gia Chí Bảo...”

Nói xong, kia tay phải vung lên, một đạo hồng mang chợt hiện hiện ra, trong chốc lát, một cây màu máu đỏ lá cờ xuất hiện ở không trung. Trong nháy mắt, toàn bộ Thiên tế trong chốc lát huyết hồng một mảnh, giống như bị máu tươi xâm nhiễm qua một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Mà lúc này, lão giả đột nhiên thoáng hiện trên không, hai tay kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, cái kia màu máu đỏ lá cờ đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, cùng lúc đó, một đạo đạo bóng đen từ trong đó chợt hiện hiện ra!

Nếu như tốc độ thả chậm, liền sẽ phát hiện, những hắc ảnh kia, toàn bộ đều là linh hồn thể!

Nguyên một đám tràn đầy oán khí linh hồn thể!

Mà số lượng, ít nhất mấy trăm ngàn!

Trong lúc nhất thời, cả trong cái Hồng Mông Tháp thế giới trực tiếp bị những linh hồn thể này bao trùm.

Không trung, lão giả dữ tợn nói: “Đạo Gia Chí Bảo thì như thế nào? Phá cho ta mất cái thế giới này!” ;

;

Ầm!

Cả phiến thế giới tại những cái kia linh hồn thể trùng kích vào, đã biến thành hư ảo.

Phía dưới, Hậu Khanh bên cạnh, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, có chút hơi sợ sợ.

;

Bên ngoài, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn thật không ngờ, lão giả này rõ ràng lợi hại như vậy!

Hồng Mông Tháp có thể đỉnh được sao?

Ngay tại lúc này, một tòa hư ảo Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên xuất hiện ở cái kia không trung.

Nhìn thấy loại này Kim Sắc Tiểu Tháp, Ma Bào Lão Giả kia trong mắt, tràn đầy vẻ hưng phấn, đương nhiên, còn có kiêng kị sâu sắc!

; “Cho ta thu nó!”

Lúc này, Hôi bào lão giả đột nhiên gầm thét, trong thanh âm, mang theo vẻ điên cuồng,;

;

Trong chốc lát, vô số hắc quang hướng phía này tòa Kim Sắc Tiểu Tháp điên cuồng dũng mãnh lao tới.

Xa xa, Kim Sắc Tiểu Tháp kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh từng cái

Ầm!

Một cỗ tử mang từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trong nháy mắt, toàn bộ đất trời giữa những hắc ảnh kia lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Nhìn thấy một màn này, Hôi bào lão giả kia ngây ngẩn cả người. Mà lúc này, này tòa Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên đi tới đỉnh đầu của Hôi bào lão giả, Hôi bào lão giả kinh hãi, hắn vội vàng nhìn về phía một bên Dương Diệp, “tiểu hữu, lão phu nhận tài, lão phu nguyện ý...”

Ầm!

Lúc này, trong Hồng Mông Tháp kia, một cỗ tử mang từ trong đó điện xạ hạ xuống.

Trong nháy mắt!

Ầm!

Hôi bào lão giả kia trực tiếp hóa thành hư vô!

Trấn giết chết Hôi bào lão giả về sau, Kim Sắc Tiểu Tháp kia đi tới trước mặt của Tiểu Bạch, nhẹ nhàng cọ xát cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó hóa thành một vệt kim quang biến mất ở trong tràng.

Trong tràng, Dương Diệp Hậu Khanh hai mặt nhìn nhau.

; "Gia hỏa này quá tự tin!" Hậu Khanh lắc đầu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia không trung cái kia đỏ như máu lá cờ bên trên, "đây là vật gì?"

Nói xong, hắn phải tay khẽ vẫy, cái kia đỏ như máu lá cờ lập tức đã rơi vào trong tay của hắn.

Trong nháy mắt, một cỗ gay mũi mùi máu tươi cùng lệ khí ụp vào mặt!

Do dự một chút, Dương Diệp thần sắc quét qua, này một cây chổi Dương Diệp lại càng hoảng sợ. Căn này lá cờ, tự thành không gian, trong đó, cái loại này linh hồn thể, ít nhất hơn triệu!

Hơn triệu!

Hơn nữa, mỗi một bộ linh hồn thể đều còn không yếu! Khó trách lão giả kia dám cùng Hồng Mông Tháp liều chết đánh cuộc!

;

Muốn gom đủ nhiều như vậy cường đại linh hồn thể, ít nhất phải tàn sát trăm tòa thành a!

Dương Diệp kiểm tra một hồi, phát hiện, những linh hồn thể này, thần trí cũng đã không bình thường, hiển nhiên, là bị lão giả kia dùng phương pháp đặc thù cho luyện chế ra.

Trăm vạn sinh linh, cứ như vậy trọn đời không cách nào siêu sinh!

Dương Diệp trầm mặc.

Hắn tuy rằng cũng giết người như ngóe, nhưng mà, cũng phân là tình huống. Mà trước mắt lão giả này, loại làm này, xác thực ngoan độc, quá độc.

; “Ngươi định làm gì?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, “đương nhiên là giữ lại.”

Thứ này, uy lực hắn thế nhưng là nhìn thấy. Đây chính là ép Hồng Mông Tháp xuất hiện bản thể! Có thể làm cho Hồng Mông Tháp bản thể xuất hiện, cái này đã đủ để chứng minh hết thảy!

Át chủ bài!

Dương Diệp đem cái kia lá cờ thu vào, hiện tại, hắn lại thêm một người át chủ bài. Thời khắc mấu chốt, có lẽ có thể đủ bảo vệ tính mạng.

Không có lãng phí thời gian, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, hắn nhìn lướt qua bốn phía, chính phải ly khai, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía bên phải, chỗ đó, một giọng nói sâu kín truyền đến, “không nghĩ đến ở nơi này gặp được ngươi!”

...

PS: Có độc giả muốn tổ chức cái gì vương giả vinh quang trận đấu, chỉ hạn Kiếm Vực Fan sách truyện. Có chơi vương giả bằng hữu sao? Nếu như có, chú ý của ta vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Đến lúc đó, ở phía trên báo danh, có phần thưởng ha... Đều là do thư hữu còn có ta tài trợ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1966: Bái Kiến Chủ Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm có chút quen thuộc!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỗ đó, một nữ tử chính chậm rãi đi về phía hắn.

Đi chân trần, một bộ quần đỏ!

Cô gái này, Dương Diệp nhận thức, đúng là ban đầu ở hạ giới lúc, Hồng Quần Nữ Tử Tu Du Sơn kia.

Tu Tà người!

Hắn cùng với Hồng Quần Nữ Tử này lúc trước một khối đi vào Đại thế giới, bất quá, đi vào Đại thế giới về sau, ngay tại cũng chưa từng gặp qua Hồng Quần Nữ Tử này, hắn không nghĩ tới, vậy mà sẽ ở đây gặp được Hồng Quần Nữ Tử này.

; Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử kia chạy tới trước mặt hắn.

; “Ngươi biến hóa rất lớn!” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp đánh giá nhấn một cái Hồng Quần Nữ Tử, “ngươi không cũng vậy sao?”

; “Ngươi làm sao sẽ tới nơi đây?” Dương Diệp hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Tới tìm một người!”

; “Tìm người?” Dương Diệp hỏi.

Hồng Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hắn hẳn đã cùng ngươi đã gặp mặt!”

Hôi bào lão giả!

Dương Diệp biết Hồng Quần Nữ Tử này nói tới ai rồi.

Lúc này, Hồng Quần Nữ Tử lại nói: “Người này là Tà Tổ Đại Đệ Tử, thừa dịp Tà Tổ không chú ý, đem Tà Tổ âm hồn Kỳ trộm ra ngoài, sau đó chạy tới cái chỗ này. Ta nhiều lần điều tra, tra được hắn đến nơi này.”

Dương Diệp trầm mặc, không nói gì.

Hồng Quần Nữ Tử lại nói: “Vật kia, đã rơi vào trong tay ngươi?”

; “Vật gì?” Dương Diệp nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, trong mắt tràn đầy mờ mịt.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp, đạm thanh nói: “Cần nếu như vậy sao?”

Dương Diệp giang tay ra, “ta thật sự không biết ngươi nói là thứ gì thứ đồ vật!”

; “Đó là Tà Tông ta đấy!” Hồng Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta không biết rõ ngươi nói cái gì.”

Hồng Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, đột nhiên, nàng một ngón tay đưa ra.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm.

Thoáng qua, hai người đã cách xa nhau ngàn trượng.

Xa xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Hồng Quần Nữ Tử, “ta không nghĩ tới cùng các ngươi cái gì Tà Tông là địch!”

Hồng Quần Nữ Tử nói: “Vậy giao ra đây!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “dựa vào cái gì?”

Hồng Quần Nữ Tử không có nói chuyện, nàng đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, mấy chục đạo hồng mang trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ lại.

truyenCuatuinet Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên. Thoáng qua, những cái kia hồng mang trực tiếp bị đạo kiếm quang này cho xé tan thành phấn, nhưng mà, một cái tay nhưng là trực tiếp khắc ở trước ngực của Dương Diệp.

Bành!

Dương Diệp bị một chưởng này rung động đến trăm trượng có hơn!

Hắn vừa dừng lại một cái, Hồng Quần Nữ Tử kia chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, Hồng Quần Nữ Tử cũng không có ra tay, nàng chân phải nhẹ nhàng một đập.

Ầm!

Một cỗ hồng mang cuồn cuộn quét ra, này cổ Hồng Mông trực tiếp đem Dương Diệp chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà đúng lúc này, trong tràng đột nhiên xuất hiện từng đạo Dương Diệp tàn ảnh.

Tàn ảnh trải rộng!

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Làm tàn ảnh xuất hiện một khắc này, trong tràng vang lên không gian tê liệt thanh âm.

Ảnh kiếm giết!

Đối mặt Hồng Quần Nữ Tử này, Dương Diệp có thể không dám khinh thường, vị này, có thể là đã sống không biết bao nhiêu năm Lão Quái Vật!

;

Ba hơi về sau, Dương Diệp cùng Hồng Quần Nữ Tử cách xa nhau ngàn trượng!

Hai người từ mặt ngoài đến xem, đều rất tốt!

Xa xa, Hồng Quần Nữ Tử quan sát một chút Dương Diệp, "không nghĩ tới, ngươi phát triển đến loại trình độ này!"

Dương Diệp nhún vai, "ta cũng không có nghĩ đến. Nếu như còn có ngươi ra tay, chúng ta đây hôm nay liền không chết không thôi đi!" Hắn không muốn cùng kia là cái gì Tà Tông là địch, cũng không muốn cùng này nữ nhân thần bí là địch. Nhưng mà, Dương Diệp hắn chịu đựng kiên nhẫn là có hạn.

Xa xa, Hồng Quần Nữ Tử kia nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Vật kia trong tay ngươi, sẽ để cho ngươi có thật nhiều phiền toái!"

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "ngươi người của Tà Tông tưởng giết ta, sau đó bị ta giết chết, sau đó hiện tại, ngươi Tà Tông lại muốn tới thu của ta chiến lợi phẩm. Ta nghĩ nói, có phải hay không cảm thấy ta dễ khi dễ a?" Nói đến phần sau, Dương Diệp thần sắc đã băng lạnh xuống.

Hồng Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, không có đang nói cái gì, quay người rời đi.

Trong khi người sau khi biến mất, thanh âm đột nhiên truyền tới, "còn sẽ gặp mặt!"

Gặp mặt!

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ly khai Cổ Thành về sau, Dương Diệp tốc độ lần nữa nhanh hơn, hắn hiện tại, cần phải mau sớm bắt được cái kia mười hai sát kiếm, sau đó quay về đi trợ giúp đám người A Man. Tuy rằng cùng đám người A Man ở chung không lâu sau, nhưng mà, nhóm người này, Dương Diệp hắn làm làm bạn!

Mờ mịt núi lớn, một đạo kiếm quang bay vọt đi nhanh! Thời kỳ, Dương Diệp cảm nhận được rất nhiều đạo khí tức cường đại, cũng cùng một ít cường đại Yêu Thú. Đã giao thủ. Có thắng, cũng có thua, trong đó sự cường đại của một ít Yêu Thú, quả thực vượt qua tưởng tượng của hắn, làm cho hắn không thể không rút đi!

Cũng may, ít Yêu Thú kia tốc độ không đủ nhanh, cũng không thể đuổi theo hắn!;

Sau ba canh giờ, Dương Diệp ngừng lại.

Bởi vì tại trước mặt hắn, là nhìn không thấy đầu sa mạc.

Rốt cuộc ra Hắc Ngục Sơn Mạch.;

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Hắc Ngục Sơn Mạch kia, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia sa mạc điện bắn đi.

Căn cứ trung niên nam tử kia cho tin tức của hắn, chỉ phải xuyên qua này sa mạc, sẽ đến kia là cái gì Binh Trủng rồi.

Mà đúng lúc này, phía dưới trong sa mạc đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một bóng hồng phóng lên trời, trực tiếp rót vào trên thân Dương Diệp.

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị này bóng hồng bức cho ngừng.;

Dương Diệp sau khi dừng lại, mà cái kia bóng hồng đã biến mất không thấy gì nữa!

Biến mất không thấy gì nữa!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chắc kiếm trong tay, đột nhiên, hắn bên phải không gian đột nhiên tét ra, một bóng hồng từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Dương Diệp giơ kiếm chính là chém.

Bành!

Cái kia bóng hồng trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp cũng thấy rõ cái kia bóng hồng. Là một đầu toàn thân đỏ thẫm bò cạp, hình thể so với nhân loại lớn mấy lần, toàn thân đỏ thẫm.

Giờ phút này, này đầu bò cạp đỏ chính gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy lệ khí cùng kiêng kị!

Lúc này, đầu kia bò cạp đỏ đột nhiên tung người nhảy vọt, hướng phía Dương Diệp vọt tới.

;

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, hai mắt chậm rãi đóng lại.

Thoáng qua.

Không mấy đạo tàn ảnh lăng không xuất hiện ở trong tràng.

Hai hơi sau.

Dương Diệp về tới tại chỗ, mà tại trước mặt hắn, là một đầu không có đầu bò cạp đỏ.

Kiếm thu, Dương Diệp chính muốn ly khai, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, phải tay khẽ vẫy, đầu kia bò cạp đỏ trong thi thể đột nhiên bay ra khỏi một quả quả đấm lớn hạt châu.

Nội đan!

Dương Diệp quan sát một chút trước mặt hạt châu, ngay tại lúc này, một cái móng vuốt nhỏ đột nhiên bắt được kia nội đan.

Đúng là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch đem nội đan ôm vào trong lòng, đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Được, cho ngươi!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch dáng tươi cười càng sáng lạn hơn.

Rất nhanh, nàng ôm cái viên này nội đan về tới trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tiếp tục đi tới, bất quá lúc này đây hắn không có tiếp tục dùng kiếm bay.

Ngự Kiếm Phi Hành, động tĩnh quá lớn, rất dễ dàng gây phiền toái!

Một đường cẩn thận, tăng thêm Kiếm Vực ẩn nấp, Dương Diệp không có ở gặp được phiền toái gì. Nhưng mà, tiệc vui chóng tàn.

Tại cảnh ban đêm hàng lâm về sau, Dương Diệp đột nhiên phát hiện không đúng!

Bởi vì hắn dưới chân sa mạc vậy mà đang ngọ nguậy!

Phía dưới có cái gì!

Dương Diệp không có ngừng lại, thân hình run lên, biến mất ở phía xa.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhịn không được quay đầu lại nhìn thoáng qua, này vừa nhìn, nhìn hắn có chút tê dại da đầu.

Dương Diệp lập tức quay người tăng thêm tốc độ!

Sau ba canh giờ, Dương Diệp đi ra mờ mịt sa mạc.

Sa mạc về sau, là một mảnh đất chết, cái loại này giống như bị đại hỏa đốt cháy qua đất chết!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tiếp tục đi tới, rời đi không bao lâu, tại trước mặt Dương Diệp, xuất hiện một tòa phá thành.

Ở đằng kia trên cửa thành không, có hai cái chữ to: Binh Thành!

Binh Thành!

Cuối cùng đã tới!

Dương Diệp quan sát một chút Binh Thành kia, yên tĩnh im ắng, không có bất cứ động tĩnh gì.

Dương Diệp do dự một chút, hóa thành một đạo hắc ảnh liền nên lặng lẽ lẻn vào đi vào, mà đúng lúc này, đại môn kia nhưng là đột nhiên mở ra, ngay sau đó, một thanh cự kiếm bay thẳng đến Dương Diệp hung ác bổ mà tới.

Bành!

Này vừa bổ, trực tiếp đem Dương Diệp bổ tới mấy trăm trượng có hơn!

Dương Diệp nhìn nhìn mình có chút run lên cánh tay của, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia thành nơi cửa, xuất hiện một tên mặc kiếm Giáp trung niên nam tử.

Trung niên nam tử này mắt nhìn phía trước, ánh mắt có chút trống rỗng.

Khôi lỗi?

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia tàn phá tường thành, trên tường thành, không có một bóng người. Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trên thành tường kia, liền muốn đi vào trong thành kia, nhưng mà lúc này, người trung niên kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trong tay cự kiếm trực tiếp hung ác nện hạ xuống.

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bị chấn đến ngoài thành!

Lúc này đây, không chỉ có là cánh tay run lên, mà là toàn thân đều run lên!

Lực lượng rất mạnh!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, trung niên nam tử này, ít nhất là gặp Đạo Cảnh cường giả, hơn nữa, còn không phải bình thường gặp Đạo Cảnh cường giả, thực lực của đối phương, so với Ác Lang Ác Lang Đoàn kia mạnh hơn không ít!

Hắn vừa rồi tại cùng đối phương đối với kiếm lúc, nhưng thật ra là trực chỉ đối phương sơ hở, nhưng mà chẳng biết tại sao, đối phương lại có thể vào thời điểm mấu chốt lại để cho sơ hở của chính mình biến mất, cũng về phần hắn không có thể Dĩ Xảo Phá Lực!

Trung niên nam tử kia cũng không có đuổi theo Dương Diệp, chính là canh giữ ở cửa kia chỗ.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trung niên nam tử kia đỉnh đầu, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm trong tay mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Lúc này đây, hắn không có kỹ xảo sử dụng, liền là đơn thuần lực lượng!

Cứng đối cứng!

Trung niên nam tử kia giơ tay liền một kiếm!

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay hơn năm trăm trượng!

Người này, đúng là Dương Diệp!

Xa xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, trung niên nam tử này so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn nhiều a!

Muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, ngừng lại, sau đó tay phải lấy ra một quả ấn phù.

Binh Phù!

Mai Binh Phù này, đúng là trung niên nam tử kia cho Binh Phù của hắn!

Cũng là Binh Gia Sát Phạt Nhất Mạch phù chủ đích biểu tượng!

Xa xa, trung niên nam tử kia chứng kiến mai Binh Phù này lúc, ngây cả người, rất nhanh, hắn chậm rãi đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó quỳ một chân trên đất: “Xin chào chủ ta!”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Thật có lỗi, hôm nay không có bộc phát, bởi vì ngày mai sẽ phải cuộc thi, gần nhất mỗi ngày đại bộ phân thời gian đều tại tập lái xe. Trước kia là vậy, buổi sáng một chương, buổi chiều ghi chương một, buổi tối ghi chương một, nhưng mà tháng này, buổi tối thời gian đều bị chiếm dụng, thật sự không có thời gian tồn bản thảo. Bất quá, hôm nay bộc phát, coi như ta thiếu, tháng này sẽ trả hết.

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1967: Mười Một Thanh Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chủ ta?

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay Binh Phù, thần sắc có chút cổ quái. Hắn chẳng qua là thử xem, nhưng không nghĩ đến, này cái ấn phù thực sự có tác dụng.

Đương nhiên, đây là chuyện tốt!

Dương Diệp đi về phía trước một bước, cẩn thận quan sát một chút trung niên nam tử này về sau, Dương Diệp phát hiện, trung niên nam tử này thật sự chỉ là một cái khôi lỗi.

Không có Chủ Ý Thức!

Một vị gặp Đạo Cảnh khôi lỗi!

Trầm mặc một lát, Dương Diệp tay phải vung lên, đem người này khôi lỗi nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tiến vào trong thành.

Nội thành, cảnh hoàng tàn khắp nơi, vô số kiến trúc sụp đổ, không chỉ có như thế, kiến trúc đen kịt, dường như bị Đại Hỏa Thiêu qua vậy

Nơi đây đã từng phát sinh qua đại chiến!

Nhìn lướt qua bốn phía, nội thành, tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được. Mà lại bốn phía lộ ra một cỗ âm hàn khí tức, làm cho người ta cực kỳ không thoải mái!

Mười hai sát kiếm!

Dương Diệp không có ngừng lại, hướng phía nội thành đi đến. Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một tòa tháp cao. Tháp cao đỉnh, đã bị gọt sạch, chỉ còn một nửa.

Mà ở cái kia tháp vị trí trung tâm, có hai cái nổi bật chữ to: Binh Trủng!

Binh Trủng!

Cuối cùng đã tới!

Dương Diệp thần sắc buông lỏng, không do dự, thân hình lóe lên, trực tiếp tiến vào trong tháp đó. Mới vừa đi vào, Dương Diệp chính là sửng sốt.

Lúc này, hắn ở đây một gian trong đại điện, trong điện, ngồi xếp bằng mười hai người. Trong ít người này, nữ có nam có, bất quá trên người đều không có hơi thở sự sống.

Tại đây mười hai người đối diện, là một tòa tay cầm trường kiếm lão giả pho tượng.

Dương Diệp quét cái kia mười hai người liếc mắt, sau đó hướng phía cái kia ở chỗ sâu trong đi đến, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Ngươi chính là Tiểu Sư Thúc lựa chọn người?”

Dương Diệp dừng bước, quay người, tại trước mặt hắn ngồi xếp bằng một đàn ông đỉnh đầu, xuất hiện một vị hư ảo nam tử, này hư ảo nam tử, đúng là cái kia ngồi xếp bằng nam tử huyễn hóa ra tới.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Tiểu Sư Thúc?”

; “Cho ngươi Binh Phù người nọ!” Nam tử nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Đúng vậy!”

Nam tử đã trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Có tài đức gì?”

Có tài đức gì?

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta cũng không biết, dù sao, là ngươi Tiểu Sư Thúc cho ta. Đương nhiên, nếu như ngươi muốn, ta có thể trả cho ngươi.”

Nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Mười hai sát kiếm, kỳ thật không bằng nói là mười hai hung kiếm, mỗi một chuôi kiếm, đều là chí hung chi vật. Năm đó ở Binh Gia ta trong Sát Phạt Nhất Mạch, cũng chỉ có phù chủ mới có năng lực kia trấn áp chúng.”

Mười hai hung kiếm!

Dương Diệp nói: “Các hạ có ý tứ là?”

Nam tử nói: “Ngươi thực lực bây giờ quá yếu, căn bản là không có cách trấn áp này mười hai hung kiếm, nếu là mạnh mẽ bắt lấy bọn hắn, chỉ biết cắn trả chính mình!”

Dương Diệp nói: " Ta có một điểm không rõ, lúc trước Sát Phạt Nhất Mạch bị diệt thời điểm, đối với mới là sao không lấy đi này mười hai hung kiếm? " "

; “Bởi vì này mười hai hung kiếm tại phù chủ trước khi chết bối lão nhân gia hắn ẩn núp.” Nam tử nói: “Không có Binh Gia ta Binh Phù, trừ phi là binh tổ lão nhân gia hắn đích thân tới, bằng không thì, ai cũng tìm không thấy chỗ của chúng!”

Binh Phù!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay mình Binh Phù, sau đó nhìn về phía nam tử kia, “ta hiện tại muốn lấy đi này mười hai hung kiếm!”

; “Thực lực của ngươi quá thấp!” Nam tử thẳng thắn.

Dương Diệp nói: “Vô sự, ta tự chủ tấm!”

Nam tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó chậm rãi trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “Vậy mười hai sát kiếm, liền Tại...”

Nói đến đây, bất ngờ xảy ra chuyện.

Nam tử kia thần sắc đột nhiên dữ tợn, sau một khắc, nam tử trực tiếp biến mất, cùng lúc đó, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày Dương Diệp.

Trong tràng, yên tĩnh trở lại.

Chống đỡ tại Dương Diệp giữa lông mày thanh kiếm kia, toàn thân đỏ sậm, kiếm rất nhỏ, chỉ có không đến rộng chừng một ngón tay, nhưng thật dài, so với bình thường bình thường kiếm muốn dài tới thiếu hai phần ba!

Kiếm chống đỡ tại Dương Diệp giữa lông mày, nhưng không có đâm vào đi vào. Bởi vì Kiếm Vực.

Kiếm Vực trấn áp, làm cho thanh kiếm này kiếm nhanh chóng chậm lại, đồng thời, cũng trấn áp lại thanh kiếm này!

Thân hình lóe lên, Dương Diệp lui về phía sau mười trượng trở lại, sau đó vội vàng triệt hồi Kiếm Vực.

Ở trong mắt hắn, là vẻ mặt ngưng trọng.

Không dám nhiều trấn áp, kiếm kia bên trong ẩn chứa lực lượng quá mạnh, tiếp tục trấn áp, hắn vô cùng có khả năng bị cắn trả!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, nam tử đã không ở, thay vào đó chính là một thanh kiếm!

; “Ngươi chính là mười hai hung kiếm một trong chứ?” Dương Diệp đạm thanh nói.

Không nói gì, thanh kiếm kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, đâm thẳng Dương Diệp mặt.

Kiếm kỹ!

Thanh kiếm này sử dụng dĩ nhiên là một loại kiếm kỹ!

Nhưng mà, biết rõ thiên hạ các loại cao minh kiếm kỹ Dương Diệp không sợ nhất chính là kiếm kỹ rồi. Cổ tay nhẹ nhàng khẽ động, một thanh kiếm trực tiếp đâm ra.

Keng!

Thanh kiếm kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài!

Rất nhanh, thanh kiếm kia ngừng lại, đột nhiên, nó bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động, trong chốc lát, tại nó bốn phía, xuất hiện gần trăm đạo khí kiếm. Sau một khắc, Bách Kiếm Tề Phát, trong nháy mắt đến trước mặt Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt híp lại, hướng phía trước bước ra một bước, ở chung quanh hắn, cũng xuất hiện trăm đạo kiếm khí, sau một khắc, này trăm đạo kiếm khí bắn nhanh ra như điện.

Rầm rầm rầm rầm...

Toàn bộ trong đại điện, kiếm khí tung hoành. Những Kiếm Khí kia bắn tung tóe đến bốn phía trên vách tường, lập tức tại trên vách tường kia để lại từng đạo vết kiếm sâu, bất quá rất nhanh, những kiếm này vết tích liền toàn bộ biến mất.

Ba hơi về sau, trong sân Kiếm Khí đã toàn bộ biến mất.

Một người một kiếm tương đối xa!

Dương Diệp bẻ bẻ cổ, “Đến, tiếp tục đến!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Mà xa xa, thanh kiếm kia đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, kia bắn nhanh ra như điện.

Rất nhanh, một thanh màu đỏ sậm kiếm tại Dương Diệp bốn phía không ngừng tật thiểm mà qua, những nơi hắn đi qua, đều tại không gian kia phía trên để lại một đạo sâu đậm đỏ sậm vết kiếm.

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, trong tay mình Phá Linh Kiếm linh tính lại đang dần dần biến mất!

Ăn mòn!

Trước mắt thanh kiếm này, lại có thể ăn mòn Phá Linh Kiếm!

Dương Diệp liền tranh thủ Phá Linh Kiếm thu vào, sau đó đổi thành Thánh Kiếm kia. Dương Diệp cũng không có ở nét mực, trực tiếp thi triển ra ảnh kiếm giết!

Hưu hưu hưu!

Từng tàn ảnh trải rộng trong tràng.

Tàn ảnh bên trong, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối với chuôi này màu đỏ sậm kiếm một hồi mãnh liệt bổ chém mạnh, thanh kiếm kia lập tức lần lượt tháo chạy.

Một khắc sau, Dương Diệp ngừng lại.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa, thanh kiếm kia nhẹ nhàng trôi nổi lấy.

Dương Diệp đang muốn ra tay, đột nhiên, thanh kiếm kia chấn động một chút, rất nhanh, tại nó bên cạnh, lại xuất hiện một thanh kiếm, thanh kiếm này, toàn thân xích lam, bề rộng chừng hai ngón tay, toàn thân cao thấp, lượn lờ một loại trong suốt lưu quang.

Còn chưa kết thúc, tại thanh kiếm này bên cạnh, lại xuất hiện một thanh kiếm...

Cứ như vậy, không đến một hơi thời gian, trước mặt Dương Diệp, xuất hiện mười một thanh kiếm!

Chuôi này Ám Hồng Sắc Kiếm cầm đầu!

Dương Diệp phát hiện, mỗi một chuôi kiếm đều tản ra cực kỳ hung lệ khí tức.

Mười hai hung kiếm, nơi đây, có mười một chuôi!

Dương Diệp tay phải nắm thật chặt kiếm trong tay, “như thế nào?”

; “Giao ra Binh Phù!”

Lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia cầm đầu Ám Hồng Sắc Kiếm trên người, “giao ra Binh Phù? Các ngươi đây là muốn tạo phản?”

; “Tạo phản?”

Kiếm bên trong, truyền đến dữ tợn thanh âm, “chúng ta vốn là tự do chi thân, lại bị cái kia Lão Bất Tử cưỡng ép thu thập mà đến vây khốn ở nơi này, đáng chết nhân loại, giao ra Binh Phù, bằng không thì, hôm nay chúng ta liền uống cạn máu tươi của ngươi!”

; “Không hổ là hung kiếm!” ;

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta có một điểm hiếu kỳ, ngươi vì sao phải Binh Phù này chứ?”

; “Đây là chuyện của chúng ta!”

Kiếm kia gằn giọng nói: “Giao hay không?”

; “Giao đại gia mày!”

Dương Diệp đột nhiên gầm thét, “chẳng phải là một thanh kiếm sao? Kiêu ngạo cái gì? Đến, tiếp tục chiến a!”

Nói xong, Dương Diệp tay phải vung lên, trong tay Thánh Kiếm bắn nhanh ra như điện.

Chuôi này Ám Hồng Sắc Kiếm đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, “giết!”

Trong nháy mắt, mười một thanh kiếm bắn nhanh ra như điện.

Dương Diệp có chút hối hận rồi, hối hận vọng động như vậy. Bạo lực là không thể giải quyết vấn đề, hắn muốn Dĩ Đức Phục Nhân!

Sở dĩ hối hận, là bởi vì hắn xa xa đánh giá thấp này mười một thanh kiếm uy lực. Mười một thanh kiếm vừa động thủ, trực tiếp đem Dương Diệp áp chế.

Bị động, vô cùng bị động. Thời khắc này Dương Diệp, chỉ có thể bị động bị đánh!

Hoàn toàn bị áp chế, hầu như không có sức đánh trả!

Ầm!

Lúc này, một cỗ kim quang từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, rất nhanh, Dương Diệp toàn thân cao thấp, xuất hiện tầng một mong mỏng kim quang!

Kim Thân Pháp Tướng!

Lúc này Dương Diệp, không thể không tế ra Kim Thân Pháp Tướng!

Nhưng mà, hắn phát hiện, dù cho tế ra Kim Thân Pháp Tướng, vẫn không có dùng. Những cái kia kiếm, mỗi một chuôi kiếm, đều có thể đơn giản phá vỡ Kim Thân Pháp Tướng của hắn. Rất nhanh, Dương Diệp đã chật vật không chịu nổi.

Kiếm Vực!

Dương Diệp không dám ở chút nào không để lại, trực tiếp sử dụng Kiếm Vực.

Kiếm Vực sau khi xuất hiện, cái kia mười một thanh kiếm lập tức bị trấn xuống dưới. Nhưng mà rất nhanh, cái kia mười một thanh kiếm bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động!

Muốn phản kháng!

;

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, vội vàng triệt hồi Kiếm Vực, sau đó nói: “Ta cảm thấy, bạo lực là không thể giải quyết vấn đề, câu thông là giải quyết vấn đề đường tắt duy nhất, các ngươi thấy thế nào?”

; “Giao ra Binh Phù!”

Thanh kiếm kia gầm thét.

Binh Phù!

Dương Diệp lấy ra Binh Phù, hắn nhìn thoáng qua Binh Phù, sau đó vừa nhìn về phía thanh kiếm kia, hắn phát hiện, cái kia mười một thanh kiếm vậy mà lui về phía sau lùi lại.

Kiêng kị!

Dương Diệp có thể cảm giác được, này mười một thanh kiếm rất là kiêng kị Binh Phù này!

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp nói: “Các ngươi muốn Binh Phù này làm cái gì?”

; “Cho chúng ta!” Kiếm kia gằn giọng nói, “bằng không thì, dùng ngươi chi huyết đến tế kiếm!” ;

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một chút, sau đó nói: “Ta cảm thấy, câu thông đều là vô nghĩa, chúng ta hay là dùng bạo lực đến giải quyết vấn đề đi!”

Vừa nói, Dương Diệp đang tại cái kia mười một thanh kiếm mặt, đem Binh Phù chậm rãi đặt ở trước ngực của chính mình, rất nhanh, một vệt kim quang tuôn ra, lập tức đem Binh Phù kia hút vào.

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia mười một thanh kiếm, “nó tại ta một món bảo vật dặm, các ngươi dám đi vào cầm sao?”

; “Có gì không dám!”

Thanh kiếm kia thanh âm rơi xuống, mang theo mười một thanh kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang không vào trước ngực của Dương Diệp.

;...

PS: Còn có một việc: Rất nhiều bạn nói khoảng trắng chuyện tình, nói ta dùng khoảng trắng hướng số lượng từ... Thuyết pháp này, ta thật là say. Đó là sắp chữ a! Mỗi một đi có một tiểu khoảng cách, đó là vì tốt hơn đọc tự nghiệm thấy, các ngươi thử nghĩ dưới, mỗi một đi không có khoảng cách, chữ toàn bộ kề cùng một chỗ, đó là dạng gì hay sao? Hơn nữa, khoảng trắng gì gì đó, căn bản không tính số lượng từ, ngươi đánh một nghìn cái ô vuông trống, một chữ cũng không tính là. Không tin, chính mình tìm có thể tính toán số chữ phần mềm, hoặc là file gì nhìn xem.

; Rất nhiều bình xịt cái gì cũng không biết, đang ở đó mò mẫm JB phun tung tóe, ta cũng là say. Thậm chí có độc giả còn nói muốn thủ tiêu cái kia khoảng trắng, ngươi là giở trò vô lại sao? Không có những cái kia khoảng trắng, những chữ kia toàn bộ nhét chung một chỗ, rậm rạp chằng chịt, có thể nhìn? Chắc có độc giả xem qua cái loại này không sắp chữ văn, là cảm giác gì... Hơn nữa, này sắp chữ, là tung hoành phần mềm tự động sắp chữ đấy, vì cái gì đó là có thể lại để cho độc giả có tốt hơn đọc tự nghiệm thấy.

Cuối cùng: Về bộc phát chuyện tình, hôm nay không thể bộc phát, muốn phun, phải mắng đấy, đều đến đây đi... Tháng này, ta sẽ cố gắng rút thì gian nhiều tồn cảo (giữ lại bản thảo), sau đó tìm một cái thiên bạo phát về!

; Cuối cùng, ta nói một đoạn này số lượng từ, không tính tiền... Bởi vì đầy ngàn chữ mới có thể tính tiền, một ít bình xịt cũng đừng cầm cái này phun ra, mời đổi lại phun đi!

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1968: Hồng Mông Tháp Bản Thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạo lực? Câu thông?

Không!

Lừa dối mới là vương đạo!

Cứ như vậy, cái kia mười một thanh kiếm tiến nhập trong cơ thể của Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp.

Mười một thanh kiếm phù phiếm không trung.

Phía dưới, Tiểu Bạch nhìn xem này mười một thanh kiếm, con mắt nhấp nha nhấp nháy, hảo hảo kỳ!

Mà ở Tiểu Bạch bên cạnh Hậu Khanh tức thì thần sắc hơi có chút ngưng trọng, bởi vì hắn nhìn ra này mười một thanh kiếm bất phàm.

Lúc này, Dương Diệp cũng tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn lướt qua Thiên tế, sau đó nhìn về phía cái kia mười một thanh kiếm, giờ phút này, cái kia mười một thanh kiếm lơ lửng giữa không trung, không có bất cứ động tĩnh gì. Hiển nhiên, kia phát hiện cái chỗ này có điểm gì là lạ.

Một lát sau, cái kia màu đỏ thẫm kiếm đột nhiên nói: “Binh Phù chứ?”

; “Binh Phù?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó tay phải mở ra, Binh Phù xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn. Dương Diệp nhìn xem chuôi này màu đỏ sậm kiếm mỉm cười, “ở nơi này, tới bắt?”

Hưu hưu hưu XIU... XIU...

Mười một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, trong chớp mắt liền đã tới trước mặt của Dương Diệp.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một vệt kim quang ở giữa sân chợt lóe lên, cái kia mười một thanh kiếm lập tức bị chấn trở về vị trí cũ!

; “Đó là cái gì lực lượng?” Vậy cầm đầu Ám Hồng Sắc Kiếm trầm giọng hỏi.

Dương Diệp mỉm cười, “ngươi đoán!”

Chìm * lặng yên một cái chớp mắt, đột nhiên, cái kia mười một thanh kiếm rất nhanh xoay tròn, rất nhanh, một đạo đạo kiếm quang phóng lên trời, muốn đâm rách mảnh thế giới này.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, tại không trung ở chỗ sâu trong đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm kỳ quái, ngay sau đó, một tòa thật nhỏ Kim Sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở Thiên tế.

Hồng Mông Tháp!

Bầu trời, mười một thanh kiếm cảm nhận được lớn lao uy hiếp, lập tức toàn bộ tụ lại lại với nhau, mũi kiếm trực chỉ Hồng Mông Tháp kia!

; “Có chút ý tứ!”

Xa xa, Dương Diệp khẽ nở nụ cười. Bình thường bảo vật, tại đi vào Hồng Mông Tháp về sau, cơ bản đều là lập tức phục phục thiếp thiếp. Nhưng mà này mười một thanh kiếm cũng không phải, không chỉ có không dễ bảo, nhìn xem tư thế, hiển nhiên là còn muốn cùng Hồng Mông Tháp này một trận chiến a!

Bất quá cái này cũng bình thường, này mười một thanh kiếm, dầu gì cũng là Binh Gia chí bảo một trong a!

Không trung, Hồng Mông Tháp kia cảm nhận được cái kia mười một thanh kiếm chiến ý.

Khiêu khích!

Lại dám tại khiêu khích này nó?

Rất nhanh, Hồng Mông Tháp kịch liệt run lên, trong chốc lát, vô số đạo kim quang ùn ùn kéo đến hướng phía cái kia mười một thanh kiếm kích bắn đi.

Mà đúng lúc này, cái kia mười một thanh kiếm đột nhiên rất nhanh xoay tròn, rất nhanh, một đạo đạo kiếm quang bắn ra.

Trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế đều là kim quang cùng kiếm quang!

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Toàn bộ Thiên tế bắt đầu kịch liệt rung rung, một đạo đường khe hở không gian không ngừng xuất hiện ở cái kia không trung, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Phía dưới, Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Thiên tế Hồng Mông Tháp kia đột nhiên kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, kia đón gió căng phồng lên, qua trong giây lát, cũng đã biến lớn ít nhất gấp trăm lần!

Một tòa thật to màu vàng tháp cao xuất hiện ở không trung!

Rất nhanh, này tòa màu vàng tháp cao đột nhiên rơi xuống.

Ầm!

Cái kia mười một thanh kiếm trực tiếp bị trấn áp đến trên đất, tại cũng không cách nào nhúc nhích!

Xa xa, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi mở thật to đấy, hiển nhiên, nàng thật không ngờ, này tòa tháp có thể biến thành lớn như vậy!

Nhìn cách đó không xa này tòa tháp lớn, Dương Diệp nói khẽ: “Đây là

Hồng Mông Tháp chân chính bản thể sao?”

Ngay tại lúc này, Hồng Mông Tháp kia đột nhiên khôi phục bình thường, mà lúc này, cái kia mười một thanh kiếm trên thân kiếm, xuất hiện một vệt kim quang, mỗi một vệt kim quang quấn quanh lấy mỗi một chuôi kiếm. Tại đạo này chút kim quang quấn quanh dưới, cái kia mười một thanh kiếm bất kể như thế nào rung rung, đều không làm nên chuyện gì!

Dương Diệp đi tới cái kia mười một thanh kiếm trước, hắn nhìn về phía Hồng Mông Tháp, chính yếu nói, mà lúc này, Hồng Mông Tháp đã dần dần hư ảo.

Dương Diệp: “...”

; “Này mười một thanh kiếm ngươi bây giờ khống chế không rồi!” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn cũng phát hiện. Dùng thực lực của hắn bây giờ, căn bản là không có cách khống chế này mười một thanh kiếm.

Cưỡng ép khống chế, chỉ biết tìm đường chết!

; “Làm sao bây giờ?” Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia mười một thanh kiếm, sau đó nói: “Trước hết như vậy đi, để cho chúng trước ngoan ngoãn đợi ở chỗ này, chờ thực lực của ta trở nên mạnh mẽ một ít sau tại tới lấy!”

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “xác thực chỉ có thể như vậy!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên tế, Hồng Mông Tháp kia, đã vô tung ảnh!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước mắt cái kia cầm đầu Ám Hồng Sắc Kiếm, “theo ta được biết, cái chỗ này, có mười hai chuôi kiếm, mà giờ khắc này, chỉ có mười một chuôi, còn có một chuôi kiếm chứ?”

; “Nó tại đáy tháp ở chỗ sâu trong!”

Ám Hồng Sắc Kiếm kia trầm giọng nói: “Vừa rồi vật kia đến tột cùng là vật gì, vì sao có thể trấn áp chúng ta linh trí?”

; “Trấn áp ngươi linh trí?” Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì!”

Lúc này đây, kiếm kia không có nói chuyện.

; “Thì tương đương với linh hồn của con người!”

Lúc này, Hậu Khanh đột nhiên nói: “Tháp này có thể trực tiếp trấn áp linh hồn của chúng, ngươi có thể hiểu như vậy!”

; Dương Diệp nhẹ cười cười, xem ra, thanh kiếm này có chút sợ Hồng Mông Tháp rồi.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lại hỏi, “các ngươi vì sao không tự mình rời đi, còn muốn đợi ở chỗ này?”

Đây là chỗ mà hắn nghi hoặc, này mười hai chuôi kiếm, vốn có thể chính mình rời đi, nhưng mà nhưng không có, hết lần này tới lần khác chờ đợi ở chỗ này.

Không bình thường!

Lúc này đây, thanh kiếm kia không có trả lời, trầm mặc không nói!

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó lại hỏi, “mặt khác một thanh kiếm vì ở đâu đáy tháp!”

; “Kiếm kia, đã nhập ma.” Kiếm kia trầm giọng nói.

Nhập ma?

Dương Diệp chân mày cau lại, “kiếm còn có thể nhập ma?”

“Không thể sao?” Kiếm kia hỏi lại.

; “Là như thế nào nhập ma pháp?” Dương Diệp hiếu kỳ nói.

Kiếm kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kia dùng thôn phệ linh hồn của con người mà sống, đặc biệt là kiếm tu linh hồn. Không chỉ có như thế, còn thôn phệ kiếm linh trí!”

Thôn phệ kiếm tu linh hồn!

Dương Diệp không phản bác được, kiếm này, có chút ý tứ a!;

; “Phải như thế nào mới bằng lòng thả ta cùng!” Lúc này, kiếm kia đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nở nụ cười. Kiếm này biến thành nói như vậy, nguyên lai đánh chính là là chủ ý này a!

; “Muốn đi ra ngoài?”

Dương Diệp cười nói: “Rất đơn giản, các ngươi cùng ta, có thể đi ra!”

; “Vọng tưởng!”

Kiếm kia thanh âm đột nhiên dữ tợn, “đáng chết nhân loại, ngươi có tài đức gì? Để cho ta cùng thần phục ngươi?”

Dương Diệp nhún vai, “xem ra là không có nói chuyện. Vậy các ngươi cứ đợi ở chỗ này đi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Sau lưng, là thanh kiếm kia tiếng gầm gừ.

;

Trong Hồng Mông Tháp, cùng Hậu Khanh tán gẫu sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong điện, Dương Diệp ánh mắt rơi ở trước mặt cái kia bức tượng điêu khắc bên trên. Người trước mắt này, phải là tiền nhiệm Binh Gia Sát Phạt Nhất Mạch phù chủ.;

Mà người này, hiện tại đã bị chết!

Kế thừa Binh Gia Sát Phạt Nhất Mạch!

Qua hồi lâu, Dương Diệp quay người rời đi.

Cũng không có ra tháp, mà là đi xuống dưới. Càng đi xuống, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên.

Một loại cảm giác không tốt!

Dương Diệp ngừng lại, còn muốn tiếp tục hay không đi xuống dưới chứ? Một lát sau, Dương Diệp tiếp tục mở ra bước chân.

Đi!

Hắn đường đường Kiếm Tu, chẳng lẽ biết sợ một thanh kiếm phải không? Đây nếu là truyền đi, chẳng phải là làm cho người ta cười đến rụng răng?

Còn nữa, trong tay hắn, có thể là có thêm kiếm đầu danh xưng là Thánh Kiếm!

Cùng lắm thì, lại để cho hai chuôi kiếm chính mình đánh tới!

Dương Diệp bước chân nhanh hơn, càng hướng xuống, phía dưới càng ngày càng đen kịt. Mà lại bốn phía lộ ra một cỗ thấu xương âm lãnh!

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì hắn lại trở về tại chỗ!

Đi tới đi lui, hắn lại đi tới vị trí cũ!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó tiếp tục đi. Nhưng mà, cùng lúc trước một dạng hắn lần nữa đi trở lại tại chỗ.

Một lát sau, Dương Diệp tiếp tục đi, lúc này đây, hắn dùng hết Kiếm Vực.

Kiếm Vực bao phủ phía dưới, Dương Diệp phát hiện bốn phía tình cảnh đột nhiên thay đổi. Tại trước mặt hắn, từng đạo hư ảo màn sáng, những thứ này màn sáng là trong suốt.

; “Đây là cái gì quỷ?”

Dương Diệp chân mày cau lại. Một lát sau, hắn một kiếm chém ra, nhưng mà, trước mắt màn sáng không chút sứt mẻ.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, lấy ra kiếm đầu, mà lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, đem kiếm thu vào, sau đó tay cổ tay khẽ động, mai Binh Phù kia xuất hiện ở trong bàn tay hắn.

Làm mai Binh Phù kia sau khi xuất hiện, trong sân tình cảnh đột nhiên nhẹ run rẩy bắt đầu chuyển động, rất nhanh, Dương Diệp bốn phía những cái kia màn sáng dần dần biến mất.

Trong tràng khôi phục bình thường.

Dương Diệp thu hồi Binh Phù, tiếp tục đi xuống dưới. Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại.;

Rốt cuộc!

Tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, lơ lửng một thanh kiếm, một thanh toàn thân đen nhánh kiếm, thân kiếm đen kịt, nhưng mà mũi kiếm nhưng là huyết hồng! Còn có một điểm, cái kia hay là tại thanh kiếm này trên lưỡi kiếm, có ba chỗ hổng!;

Trừ lần đó ra, tại kiếm này trên người của, quấn quanh lấy bốn cái thật nhỏ kim xà khóa sắt.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này hắn mới phát hiện, bốn phía này trên vách tường, khắp nơi đều là kỳ dị màu đỏ ký hiệu (*phù văn). Cùng lúc đó, còn có hai trương kỳ dị Phù Lục!

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trong lúc này lúc giữa thanh hắc kiếm này bên trên, thanh kiếm này đã bị đãi ngộ thật là lớn a!

Dương Diệp đi về phía trước đi, cách thanh kiếm kia không sai biệt lắm còn có ba trượng khoảng cách lúc, Dương Diệp ngừng lại.

Lúc này đây, Dương Diệp thấy rõ.

Tại một ít chuôi trên thân kiếm, còn có hai cái thật nhỏ chữ màu đen: Đoạn Tội!

Đoạn Tội?

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Cứu ngươi đi ra, có thể, bất quá, có điều kiện, muốn nói chuyện sao?”

Thanh kiếm kia không có trả lời.

Dương Diệp quay người rời đi.

Không chút do dự!

Quay người chuyển không chút do dự!

Ngươi cao ngạo, lão tử cao hơn ngươi ngạo. Một thanh kiếm mà thôi, lão tử trong tay có tháp, còn có kiếm đầu, cái nào không tốt hơn ngươi?

Chính là kiên cường!

Ngay tại Dương Diệp muốn biến mất ở cửa ra vào kia lúc, lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Ta đã thấy ngươi!”

; “Xin chào ta?”

Dương Diệp dừng bước, hắn quay người nhìn về phía thanh kiếm kia, “ngươi đang nói đùa?”

; “Gặp qua ngươi!”

Kiếm kia lại nói.

Dương Diệp: “...”

...

;

; PS: Giải thích một chút: Về khoảng trắng chuyện tình, có độc giả nói khoảng trắng khoảng cách quá lớn, có thể là tung hoành phần mềm sửa đổi phần sau đích nguyên nhân. Lão bản tác giả hậu trường đã không thể dùng. Kỳ thật, cái này có thể đang tung hoành đọc phía trên điều chỉnh một chút đấy. Mình có thể rút ngắn thoáng một phát khoảng trắng khoảng cách, bởi vì smartphone của ta cùng rất nhiều độc giả điện thoại nhìn Thời, Không ô vuông khoảng cách giống như trước kia. Cũng không có chênh lệch. Nếu như cảm thấy khoảng cách ảnh hưởng đọc, mọi người có thể chính mình điều chỉnh một chút, cái này điều chỉnh, có thể để điều chỉnh rất nhiều, kể cả kiểu chữ, màu sắc, bối cảnh gì gì đó. Ta đây PS chữ, là đang tung hoành trong phần mềm mặt viết, mà không phải là của ta sáng tác phần mềm, tất cả, phân đoạn khoảng cách gần vô cùng, ta sẽ tìm thời gian điều chỉnh một chút. Sở dĩ không trực tiếp đang tung hoành phần mềm phía trên ghi, là vì cái này không có bảo tồn công năng, nếu như đột nhiên mất điện, cái ngày đó liền bạch đã viết.

; Ngày hôm qua sở dĩ sẽ Hỏa, là vì gần nhất bị phún thật sự là náo tâm vô cùng. Tựa như một tên chạy tới QQ tìm ta, nói ta lừa gạt tiền hắn... Tập lái xe lật xe cái gì, cả nhà thế nào thế nào... Ai cũng không phải Thánh Nhân, tôn trọng, là lẫn nhau.

; Cuối cùng, khoảng trắng là không tính số chữ. Ngày hôm qua ta thanh minh sau đó, có thật nhiều độc giả nói ta tỳ giận dữ, nói ta cái gì không cầm tiền trợ cấp cho dân nghèo rồi, không tôn trọng độc giả. Cái gì gọi là tên đọc âm nặng người? Không đứt chương, ta cảm thấy chính là tên đọc âm nặng người. Còn phun độc giả, ta nghĩ, cái này là một ít bình xịt cố ý vặn vẹo ý tứ của ta. Các ngươi những thứ này bình xịt, chỉ có thể đại biểu chính các ngươi, không thể đại biểu ta toàn thể độc giả.

Chỗ bình luận truyện cấm ngôn cùng xóa. Thiếp tiêu chuẩn là, không tuyên truyền sách lậu, không mắng chửi người.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1969: Người Binh Gia Đâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gặp mình?

Dương Diệp đi tới thanh kiếm kia trước mặt của, “nhìn cho kỹ sao?”

Thanh kiếm kia trầm mặc.

Qua không biết bao lâu, kiếm kia lại nói: “Thì ra là thế!”

; “Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm kia run rẩy, sau đó nói: “Ngươi biết mình là ai sao?”

; “Mình là ai?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta không biết rõ ngươi nói cái gì. Lại nói, ngươi nói ngươi biết ta, trong mắt của ta, ngươi nên là khinh thường nói dối hoặc là chơi hoa chiêu gì đấy. Cho nên, có thể giải thích cho ta?”

; “Vô ý nghĩa!”

Kiếm kia nói: “Quá khứ là quá khứ, bây giờ là bây giờ. Nói chuyện quá khứ, đối với hiện tại mà nói, không có bất kỳ ý nghĩa gì, không phải sao?”

Dương Diệp quan sát một chút kiếm kia, sau đó nói: “Ngươi cùng ta muốn không giống với! Chúng nói, ngươi đã nhập ma. Đối với ngươi xem ra, ngươi rất thanh tỉnh!”

; “Nhập ma?”

Kiếm kia khẽ nở nụ cười, “chính ngươi làm sao cũng không phải đã nhập ma?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì?”

Kiếm kia nói: “Thuận theo bản tâm người, đều vì ma!”

Dương Diệp đã trầm mặc.

Cái gì gọi là thuận theo bản tâm? Chính là suy nghĩ trong lòng, người làm như thế nào. Tuân từ nội tâm ý tưởng chân thật nhất, mà loại người này, không giả, không làm bộ, nhưng mà tuyệt đối điên cuồng.

Lúc này, kiếm kia đột nhiên nói: “Nho Gia có vị thánh hiền từng nói, Nhân chi Sơ, Tính Bản Thiện. Nhưng mà, đúng như này? Kỳ thật, Nhân chi Sơ, Tính Bản Thiện, cũng Tính Bản Ác. Cái gì gọi là thiện? Cái gì gọi là ác? Người nào trong nội tâm không có ác? Thiện ác bản cùng tồn tại. Giống như ngươi, ác tình hình đặc biệt lúc ấy ác, nhưng thiện Thời dã thiện, không phải sao?”

Thiện ác cùng tồn tại!

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, “những vật này, không có hứng thú gì thảo luận. Ta chỉ hỏi một câu, ngươi muốn đi ra ngoài?”

Kiếm kia trầm mặc!

Dương Diệp cũng không nóng nảy, đứng ở một bên chờ.

Qua hồi lâu, Đoạn Tội nói: “Điều kiện gì?”

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, kiếm này, hiểu chuyện.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, cái kia Đoạn Tội lại nói: “Nếu là để cho ta thần phục ngươi, ta nghĩ, ngươi hẳn không có ngây thơ như vậy. Cũng không phải là xem thường ngươi, ngươi bây giờ, còn xa xa không có năng lực đó để cho ta nhận chủ. Ban đầu ngươi, ta ngược lại thật ra cam nguyện đi theo, ta...”

Nói đến đây, Đoạn Tội đột nhiên ngừng lại.

; “Đã từng là ta?” Dương Diệp chân mày cau lại, “có thể không có thể nói rõ ràng một điểm?”

Kiếm kia lại đã trầm mặc.

; “Được rồi!”

Dương Diệp nói: “Chúng ta không nói những cái kia, ta nói một chút điều kiện của ta đi. Ta không cần ngươi thần phục ta, cũng không cần ngươi nhận ta làm chủ nhân. Ta chỉ có một yêu cầu, mỗi tháng để cho ta sử dụng ba lượt. Ba năm, ba năm về sau, trả lại ngươi tự do!”

Ba năm!

Ba năm với hắn mà nói, kỳ thật đã hoàn toàn đã đủ rồi.

Thanh kiếm kia đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, nó run rẩy, “ngươi muốn như thế nào cứu ta?”

Đã đáp ứng!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, chính yếu nói, lúc này, cái kia Đoạn Tội lại nói: “Vây khốn ta đấy, không phải là này khóa sắt, mà là trên vách tường những phù văn kia. Ngươi nếu có thể phá vỡ những phù văn kia, ta có thể tự thoát khốn!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Binh Phù có thể chứ?”

; “Ngươi là truyền nhân của hắn!” Vậy Đoạn Tội đột nhiên nói.

; “Truyền nhân?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “không phải, chẳng qua là cơ duyên xảo hợp, đã lấy được Binh Phù này. Lại nói, hắn vì sao phải vây khốn ngươi? Hắn không phải là chủ nhân ngươi?”

; “Ngươi cũng biết mạch này, tại sao lại thảm bại?” Đoạn Tội đột nhiên nói.

; “Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Đoạn Tội nói: “Bởi vì chúng ta này mười hai chuôi kiếm!”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp nói.

Đoạn Tội nói: “Bởi vì chúng ta thời khắc mấu chốt giết chủ!”

Dương Diệp: “...”

Đoạn Tội nói: “Vậy mười một thanh kiếm, cũng không phải trời sinh hung kiếm, một màn này chủ nhân vì để cho uy lực của nó càng mạnh hơn, cứng rắn sử dụng tà pháp đưa chúng nó tế luyện thành hung kiếm, hơn nữa lợi dụng Binh Phù đến khống chế chúng, Binh Phù vỡ, những cái kia kiếm Kiếm Linh thì sẽ vỡ!”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch. Nguyên lai, những cái kia kiếm muốn Binh Phù nguyên nhân chính là cái này!

Lúc này, Đoạn Tội lại nói: “Tự do, thế gian vạn vật, loại nào sinh linh không muốn muốn tự do? Hắn tước đoạt tự do của chúng ta, cưỡng ép nô dịch chúng ta, thử nghĩ, chúng ta như thế nào sẽ cam nguyện nghe hắn sai khiến? Khi hắn cùng tên còn lại đại thời gian chiến tranh, thời khắc mấu chốt, chúng ta đột nhiên giết chủ, sau đó, hắn bại đè xuống bôi địa!”

Giết chủ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua này Đoạn Tội, nguyên lai tên gia hỏa này, năm đó rõ ràng giết chủ! Bất quá cái này cũng bình thường, Binh Gia Sát Phạt Nhất Mạch phù chủ cũng không có khiến cái này kiếm chính thức thần phục, có loại kết cục này, cũng rất bình thường!

Đoạn Tội nói: “Ngươi có Binh Phù, tự nhiên có thể dễ dàng phá vỡ những phù văn này. Chẳng qua là, thật đúng muốn thả ta đi ra? Bây giờ ta nếu là đi ra, ngươi tựa hồ vô lực ngăn cản!”

Dương Diệp nói: “Ta cứu ngươi, ngươi sẽ giết ta?”

; “Ngươi đoán?” Đoạn Tội hỏi lại.

Dương Diệp không nói gì, hắn lấy ra Binh Phù, trong chốc lát, trên vách tường chung quanh những phù văn kia lập tức rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, những phù văn kia dần dần biến mất không thấy gì nữa.

Ngay tại lúc này, cái kia Đoạn Tội đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp hướng lui về sau một khoảng cách.

Ầm!

Cái kia quấn chặt lấy Đoạn Tội những cái kia khóa sắt đột nhiên ầm ầm vỡ vụn.

; “Rốt cuộc khôi phục tự do!”

Lúc này, cái kia Đoạn Tội thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Một bên, Dương Diệp lẳng lặng nhìn xem.

Một lát sau, cái kia Đoạn Tội đột nhiên trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “nắm chắc ta!”

Dương Diệp không do dự, thò tay trực tiếp cầm cái kia Đoạn Tội chuôi kiếm.

Làm cầm chặt Đoạn Tội một khắc này, Dương Diệp hai mắt đột nhiên trợn lên... Mà bắt đầu. Hắn cảm giác thân thể của mình có đồ vật gì đó đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất lấy!

Mà đúng lúc này, cái kia Đoạn Tội đột nhiên tránh thoát tay của Dương Diệp.

Mà giờ khắc này, sắc mặt của Dương Diệp, đã tái nhợt!

; “Xảy ra chuyện gì vậy?” Dương Diệp hỏi.

Đoạn Tội nói: “Hấp hồn đoạt phách, đây là năng lực của ta. Nhưng mà, nó không riêng sẽ đoạt địch nhân hồn phách, cũng sẽ đoạt người cầm kiếm hồn phách. Nếu như ngươi nắm chắc ta, hồn phách của ngươi sẽ dùng tốc độ cực nhanh xói mòn. Tối đa một phút đồng hồ, ngươi thì sẽ trở thành một người không có linh hồn!”

Hấp hồn đoạt phách!

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Chính ngươi không cách nào khống chế?”

; “Có thể!”

Đoạn Tội nói: “Vừa rồi, ta đã khống chế, nếu không, thời khắc này ngươi, đã là một người chết. Dùng năng lực bây giờ của ngươi, tăng thêm khống chế của ta, một tháng tối đa chỉ có thể dùng một lần, một lần về sau, phải tu dưỡng linh hồn.”

Một tháng một lần!

Dương Diệp nói: “Ta nếu dùng ngươi, uy lực sẽ như thế nào?”

; “Thiện Cảnh trở xuống, sờ người chết ngay lập tức!” Đoạn Tội nói.

Thiện Cảnh trở xuống!

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, kiếm này, có thể hay không quá kinh khủng chút?

Do dự một chút, Dương Diệp cổ tay khẽ động, kiếm kia đầu xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp.

; “Cái này...”

Đoạn Tội đột nhiên nói: “Đây là kiếm đầu!”

; “Ngươi nhận ra?” Dương Diệp trong mắt mang theo một ít kinh ngạc.

Đoạn Tội nói: “Năm đó chúng ta thời đại kia, kiếm bên trong, có hai chuôi kiếm phi thường khủng bố! Nó chính là một cái trong số đó, cũng có kiếm đầu danh xưng là. Đương nhiên, nó cũng chống đỡ nổi hai chữ này.”

; “Hai chuôi kiếm? Còn có một chuôi kiếm chứ?” Dương Diệp hỏi.

Đoạn Tội nói: “Ngươi sau này có lẽ có cơ hội đã biết.” Nói đến đây, nó dừng một chút, lại nói: “Kiếm này tại sao lại trong tay ngươi?”

; “Ngẫu nhiên đoạt được!” Dương Diệp nói.

Đoạn Tội đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Kiếm này Kiếm Linh đã ngủ say.”

; “Ta biết!” Dương Diệp nói.

Đoạn Tội nói: “Ba năm, ba năm sau, ta tự sẽ rời đi!”

Nói xong, Đoạn Tội trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang không vào giữa lông mày Dương Diệp. Tại Dương Diệp giữa lông mày chỗ, đột nhiên xuất hiện một thanh thật nhỏ hắc kiếm.

Lúc này, kiếm kia lại nói: “Cư trú trong thức hải của ngươi ân cần săn sóc, có thể giúp ta khôi phục nhanh chóng!”

; “Ngươi bị thương?” Dương Diệp hỏi.

; “Việc nhỏ, mấy năm liền có thể khôi phục!” Đoạn Tội nói.

Mấy năm...

Dương Diệp cười khổ, đối với mấy cái này kiếm mà nói, vài năm, không đúng, phải nói, vài thập niên cũng đều là trong nháy mắt chuyện tình!

Tại chỗ, Dương Diệp hít sâu một hơi, mười hai chuôi kiếm, rốt cuộc đến đông đủ!

Đáng tiếc là, tạm thời cũng không thể dùng!

Lắc đầu, Dương Diệp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đã đi ra Binh Trủng kia, liền muốn ra khỏi thành, mà đúng lúc này, tại ngoài thành kia xa xa, đột nhiên đi tới một Cẩm Bào Nam Tử.

Nam tử ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám, mày kiếm mắt sáng, một bộ cẩm bào, rất là anh tuấn.

Ở trong tay, nắm một thanh mang theo vỏ kiếm kiếm.

Nhìn thấy Dương Diệp lúc, tên nam tử kia lông mày lúc này nhíu lại, “từ bên trong đi ra?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua Binh Thành, sau đó nói: “Phù chủ nói, hôm nay, cái kia giấu ở trong Binh Trủng này mười hai chuôi kiếm sẽ xuất thế... Nếu như ta không có đoán sai, cái kia mười hai chuôi kiếm hẳn trong tay ngươi rồi, đúng không?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “ngươi là Binh Gia đấy!”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Binh Gia, tính toán tài tình nhất mạch.” ;

Nói đến đây, Thanh Niên Nam Tử nhẹ cười cười, “phù chủ lão nhân gia hắn quả nhiên nói không sai, ta chuyến này, sẽ không thuận lợi như vậy. Bất quá cũng tốt, có thể thuận tay giải quyết hết một Sát Phạt Nhất Mạch dư nghiệt!”

Nói xong, Thanh Niên Nam Tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến.

Tại chỗ, Dương Diệp nói: “Ngươi nói là, các ngươi kia là cái gì phù chủ tính đến đó mười hai chuôi kiếm sẽ rơi ở trong tay của ta?”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Như thế nào? Thật bất ngờ? Phù chủ lão nhân gia hắn, ngoại trừ Thần Tộc vị kia thần bí quân sư ra, tại tính toán về phương diện này, hắn ông lão thế nhưng...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, đã cắt đứt lời của nam tử, “các ngươi dòng dõi kia, liền phái một người ngươi đến?”

; “Như thế nào? Không đủ sao?” Thanh Niên Nam Tử cười nói.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau một khắc, tay phải hắn đột nhiên đặt ở giữa lông mày, rất nhanh, một thanh màu đen nhánh kiếm bị hắn chậm rãi rút ra.

Sau một khắc.

Một đạo ánh kiếm màu đen ở giữa sân chợt lóe lên.

Xa xa, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt tím mặt đại biến, sau một khắc, vô số đạo kiếm quang đột nhiên từ trong cơ thể mưa to mà ra, trong nháy mắt, kiếm quang bao trùm toàn bộ Thiên tế!

Năm hơi sau.

Trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã sau lưng Thanh Niên Nam Tử kia.

Kiếm thu, Dương Diệp đạm thanh nói: "Các ngươi phù chủ như vậy có thể tính, làm sao lại không có tính tới ngươi kết cục chứ? Xem ra, hắn cũng không phải như vậy có thể tính đi!"

Nói xong.

Thanh Niên Nam Tử kia thân thể cứng đờ, trong đôi mắt, lại không cái gì sắc thái.

; "Ngươi chính là Sát Phạt Nhất Mạch mới phù chủ?"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng truyền đến.

;

...;

PS: Sau đó, đầu tiên, nói lời xin lỗi Hàaa...! Hôm nay không có bạo phát, tốt, ta biết, nhất định sẽ có vô tận lửa giận hướng ta phun tới. Ta phải sĩ diện cãi láo một chút, bằng không thì, sẽ rất khó chịu rồi.

Quyển này viết không sai biệt lắm hai năm rồi. Hai năm, từ chưa ngừng càng, chưa bao giờ xin phép nghỉ, hầu như hàng tháng bộc phát, cái này Tân Độc Giả có thể không biết, nhưng mà Lão Độc Giả tuyệt đối biết rõ đấy, đừng giả ngu Hàaa...!

Ta giống như là không xin nghỉ đấy, nhưng mà, gần nhất thật sự không có biện pháp. Tập lái xe, còn có một nữ phiếu vé, nói thật, hai cái chuyện này quá tốn rồi. Không lừa các ngươi, ta luyện xe lúc đều là mang theo máy tính đi, chính là thời gian rảnh ghi một điểm. Nhưng mà, cái kia hoàn cảnh quá không tốt, không có biện pháp tĩnh tâm, dễ dàng bị cắt đứt mạch suy nghĩ. Nhức cả dái.

; Các đại ca để cho ta xin phép nghỉ đi, hôm nay bộc phát, để cho ta thiếu trước... Tháng này khẳng định trả a!

; Cảm tạ trần Đông lão ca khen thưởng... Hổ thẹn, sáng sớm chứng kiến lão huynh khen thưởng, ta càng xấu hổ. Thiếu... Thiếu... Cuối cùng, thật sự, dưới tình huống bình thường, ta thật sự sẽ không kéo càng hoặc là không bùng nổ. Thật sự bất đắc dĩ lần này! Xin mọi người thông cảm nhiều hơn!!! Bái tạ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1970: Theo Chân Bọn Họ Cạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, xem ra, sự tình không có đơn giản như vậy a!

Quay người.

Tại trước mặt Dương Diệp, không có bất kỳ người nào.

; “Không cần nhìn, ta bổn tôn không ở chỗ này.” Thanh âm kia đột nhiên nói.

; “Ngươi là?” Dương Diệp hỏi.

; “Nếu như ngươi đoán không được, ta đây sẽ rất thất vọng!” Người kia nói.

Dương Diệp cười cười, “ngươi phải là vừa mới cái kia đã diệt Sát Phạt Nhất Mạch cái gì phù chủ chứ?”

Thanh âm kia nói: “Binh Gia Lục Mạch, giết, tính, hợp, thuật, phá, thủ. Ta cũng không phải là tính mạch này!”

; “Vậy là ngươi?” Dương Diệp hỏi.

Thanh âm kia nói: “Ngươi sau này liền biết. Xin khuyên một câu, chớ còn coi khinh hơn tính dòng dõi kia. Binh tiên lão gia hỏa kia cũng không phải không có tính ra người kia kết cục, chẳng qua là, cùng ngươi giao thủ một ít người, hắn sâu sắc khinh địch mà thôi!”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

; “Ngươi xem một chút lòng bàn tay của người nọ!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp quay đầu, tại trong lòng bàn tay người nọ, có một cái nho nhỏ ‘tiên’ chữ.

; “Chân ngôn!”

Thanh âm kia lại nói: “Binh tiên chân ngôn, hắn đi trước nếu là cùng ngươi lúc giao thủ, không khinh địch, trực tiếp tế ra chữ này chân ngôn, ngươi bây giờ, đã là một cỗ thi thể. Đáng tiếc, hắn gặp ngươi bất quá là Minh Cảnh Nhị Đoạn, liền chủ quan khinh địch. Đương nhiên, chẳng ai ngờ rằng, ngươi có thể dùng Minh Cảnh Nhị Đoạn thực lực, trực tiếp giết trong nháy mắt một vị gặp Đạo Cảnh cường giả!”

; Dương Diệp cười cười, kỳ thật, hắn cũng không nghĩ tới mình có thể một kiếm nháy mắt giết một vị gặp Đạo Cảnh cường giả.

Tại Thiên Cư Thành lúc, hắn cùng với Ác Lang kia đã giao thủ, hắn lúc đó, cũng chỉ là trọng thương đối phương, mà không có thể đánh chết đối phương. Nhưng là lần này, hắn một kiếm liền giết trong nháy mắt đối phương. Đương nhiên, này chủ yếu là bởi vì Đoạn Tội nguyên nhân!

Bằng không thì, dùng chính hắn thực lực, xa xa không làm được!

; “Sau này có cơ hội gặp!” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Tiền bối cùng vậy coi như nhất mạch không hợp?”

; “Ha ha!”

Thanh âm kia nhẹ cười cười, “tiểu tử, ngươi đúng là một viên hạt giống tốt. Nhưng mà, ngươi bây giờ, còn rất yếu. Rất nhiều chuyện, nói trắng ra một điểm, ngươi còn chưa đủ tư cách tham dự. Đương nhiên, Ta tin tưởng, ngươi rất nhanh thì có. Hy vọng có thể tại gặp mặt!”

Dương Diệp không có nói chuyện rồi, bởi vì những lời ấy người đã không có đang chăm chú bên này!

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Binh Gia hiển nhiên không phải là như vậy đoàn kết, bất quá, căn này hắn bây giờ không có quá lớn quan hệ. Hắn hiện tại chuyện của chính mình cũng không có xử lý tốt, thật sự không có hứng thú để ý chuyện của Binh Gia.

Bách Tộc đuổi giết, còn chưa kết thúc!

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Quay về Thiên Cư Thành!

Dương Diệp đã đi ra Binh Thành, một đường ngự kiếm. Nhưng mà đi ngang qua cái kia sa mạc lúc, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, sau đó ngừng lại.

Cúi đầu nhìn lại.

Dương Diệp phát hiện, cái kia trong sa mạc, một đạo bóng hồng dưới đất chui lên, sau đó hướng phía một bên mau chóng vút đi.

Cái hướng kia, đúng là Thiên Cư Thành bên kia phương hướng!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hắn đi tới Hắc Ngục Sơn Mạch. Giờ phút này, trong Hắc Ngục Sơn Mạch kia, thỉnh thoảng có khí tức cường đại phóng lên trời, sau đó hướng phía Thiên Cư Thành bên kia phương hướng chạy gấp mà đi!

Tại chỗ, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên, “xảy ra đại sự!”

Dương Diệp muốn tăng thêm tốc độ, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, ở đằng kia sa mạc về sau, đột nhiên xuất hiện một nhóm người.

Người?

Dương Diệp tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, mấy vạn trượng bên ngoài, một đoàn người chính dùng tốc độ cực nhanh chạy về phía bên này tới.

Ước chừng có mấy ngàn người!

Những thứ này là cái cái quỷ gì? Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Mấy tức về sau, Dương Diệp thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ.

Mau chóng chạy về Thiên Cư Thành!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, Thiên tế, kiếm quang nhanh như tên bắn mà vụt qua, hấp đưa tới một ít cường đại Yêu Thú, rất nhanh, có Yêu Thú bay thẳng đến Dương Diệp lao đến.

Vọt tới là một đầu thể hình to lớn quái vật khổng lồ, kỳ hình như Sư, đầu vô cùng lớn, trọn vẹn có bề rộng dài vài trượng, còn có đúng là kia móng vuốt, một cái móng vuốt trọn vẹn thậm chí có dài chừng một trượng.

Nhìn thấy này đầu Yêu Thú tấn công tới, Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, giơ tay liền một kiếm.

Thiên tế, xuất hiện từng đạo Dương Diệp tàn ảnh.

Kiếm ra, Thiên tế đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Tàn ảnh biến mất, Dương Diệp bản người đã không thấy.

Mà Thiên tế đầu kia Yêu Thú tức thì cương ngay tại chỗ, qua mấy tức, kia đột nhiên nổ bể ra, hóa thành một đống mảnh vỡ.

Táng Kiếm Sát!

Vì không lãng phí thời gian, Dương Diệp trực tiếp thi triển ra Táng Kiếm Sát!

...

; “Một kiếm này, thật mạnh!”

Dưới Hắc Ngục Sơn Mạch phương, một nam tử trẻ tuổi ngẩng đầu nhìn trời tế, nói khẽ.

Tại trẻ tuổi phía sau nam tử, có mấy ngàn người.

; “Ngoại Lai Giả!”

Nam tử trẻ tuổi bên cạnh, một ông già đột nhiên nói: “Dám độc thân tiến đến Tử Giới những cái kia Ngoại Lai Giả, có thể không có một cái nào đơn giản. Trùng nhi ngươi nếu gặp phải, chớ bất cẩn hơn khinh địch. Minh bạch?”

Nam tử trẻ tuổi kia khẽ gật đầu, “gia gia, người nọ thật sự đã biến mất rồi?”

Lão giả quay đầu nhìn về phía xa xa, “tự nhiên thì sẽ không có giả dối. Xem ra, Binh Gia này truyền nhân là có chỗ dựa rồi. Bất quá cũng tốt, bị nhốt nơi đây lâu như vậy, chúng ta cũng là nên đi ra lúc sau!”

; “Thế giới bên ngoài thật sự tốt như vậy sao?” Nam tử trẻ tuổi nói.

Lão giả mỉm cười, “đó cũng không phải là được, đó là Tiên Cảnh. Dùng thiên phú của ngươi, nếu là ra đến bên ngoài, có lấy hoài không hết Linh khí, tối đa ba năm, có thể đạt tới Thiện Cảnh!”

Thiện Cảnh!

Nam tử trẻ tuổi còn muốn nói điều gì, lão giả nhưng là lắc đầu, “đi thôi, đi trễ, Nam Lân Sơn kia Linh khí liền bị người chia cắt sạch sẽ!”

Nói xong, lão giả tay phải vung lên, lập tức mọi người tiếp tục tiến lên!

...

Dương Diệp không có về trước Thiên Cư Thành kia, mà là đi tới Hắc Ngục Sơn Mạch thanh cự kiếm kia trước.

Mà giờ khắc này, thanh cự kiếm kia đã hóa thành một đống mảnh vụn!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp chân mày cau lại, “gia hỏa này không phải là nói mình có thể chống đỡ một tháng sao? Làm sao bây giờ liền ngoẻo rồi?”

Dương Diệp chính phải ly khai, lúc này, đống kia mảnh đá bên trong, đột nhiên bay ra khỏi một đạo nhân ảnh.

Đúng là trung niên nam tử kia, bất quá lúc này trung niên nam tử, vô cùng trong suốt, cảm giác tùy thời có thể biến mất bình thường!

; “Ngươi làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử cười khổ, “đều là ngươi cái tên này làm hại, còn hỏi ta làm sao vậy!”

; “Ta?”

Dương Diệp khó hiểu, “có ý tứ gì?”

Trung niên nam tử nói: “Đại gia ta còn lưu một hơi, hay là tại chờ ngươi. Tiểu tử, trước chớ nghĩ Binh Gia hoặc là Đạo Gia cái gì, giải quyết cùng ở bên người ngươi chính là cái kia...”

Ngay tại lúc này, một đạo nhỏ như bộ lông hồng mang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Trung niên nam tử kia thân thể trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Tại chỗ, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, quay người, sau lưng, chẳng có cái gì cả!

Cùng ở bên cạnh mình chính là cái kia?

Có cái gì cùng cùng với chính mình? Dương Diệp trong đầu nghi hoặc!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, không có vật gì, chẳng có cái gì cả. Nhưng mà, hắn biết rõ, bốn phía một định có đồ vật gì đó, bởi vì vừa rồi trung niên nam tử kia sẽ không vô duyên vô cớ biến mất!

Rất nhanh, Dương Diệp nghĩ tới một vật!

Tà khí!

Lúc trước Thánh Nhân trấn áp chuôi này tà khí, Thiên Tộc tộc trưởng đã từng cũng đã nói chuôi này tà khí. Dương Diệp thật không ngờ, đối phương vậy mà cùng đến nơi này!

Âm hồn bất tán a!

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nói: “Theo ta lâu như vậy, đi ra gặp gặp?”

Bốn phía, không có bất kỳ đáp lại!

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thật sự không đi ra trông thấy?”

Vẫn không có đáp lại!

Dương Diệp nhún vai, “không đi ra xong rồi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế. Thiên tế, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh. Hắn hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào thể nội, “Đoạn Tội, ngươi có thể phát hiện có đồ vật gì đó tại đi theo ta không?”

Đoạn Tội đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Một đoàn hồng mang!”

; “Biết rõ đó là cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

; “Tà vật!” Đoạn Tội nói.

; “Ngươi đánh thắng được không?” Dương Diệp tiếp tục hỏi.

Đoạn Tội trầm mặc một lát, sau đó nói: “Đánh không lại!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên. Đoạn Tội cấp bậc gì hắn không biết, nhưng mà, tuyệt đối là vô cùng vô cùng cao. Nhưng mà, nó rõ ràng thừa nhận đánh không lại!

Lúc này, cái kia Đoạn Tội lại nói: “Vật ấy, cùng kiếm đầu là đồng nhất cấp bậc. Cho dù là kiếm của ngươi đầu Kiếm Linh thức tỉnh, chỉ sợ cũng không cách nào trấn áp nó. Nếu như ta không có đoán sai, nó là muốn nhận ngươi làm chủ nhân!”

Nhận thức mình là chủ?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Tại sao ta cảm giác nó là muốn lộng chết ta ư?”

Đoạn Tội nói: “Tà vật, được xưng là tà vật, tự nhiên có nó tà. Bất quá, nó hiển nhiên cũng là đang kiêng kỵ trong cơ thể ngươi cái kia bảo vật, cho nên, không có làm cưỡng ép nhận chủ, bằng không thì, ngươi chỉ sợ đã dữ nhiều lành ít!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, “ngươi biết trong cơ thể ta có bảo vật?” Việc này, hắn có lẽ không đối với Đoạn Tội đã từng nói qua.

; “Cảm giác được!” Đoạn Tội nói: “Trong cơ thể ngươi, có cái gì để cho ta cảm giác rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, so với kia tà vật còn nguy hiểm!”

So với tà vật còn nguy hiểm!

Lúc này, Đoạn Tội lại nói: “Nó như thế nào coi trọng ngươi?”

Dương Diệp bất đắc dĩ nói: “Đây cũng là ta muốn biết.”

“Nó có thể là đang các loại, cùng một cái cơ hội, tóm lại, chính ngươi cẩn thận đi!” Đoạn Tội đột nhiên nói.

Dương Diệp cười khổ, hắn đương nhiên chỉ có thể cẩn thận một chút rồi!

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp không đang dừng lại, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

...

Thiên Cư Thành.

Thời khắc này trên Thiên Cư Thành phương, là một đạo màn sáng to lớn, màn sáng bao phủ cả Thiên Cư Thành. Trên tường thành, là đám người A Man.

Giờ phút này, đám người A Man, trong mắt tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng.

Bởi vì, tại Thiên Cư Thành này ngoài thành bốn phía, rậm rạp chằng chịt Yêu Thú. Không mấy Yêu Thú cả đàn cả lũ vây cả Thiên Cư Thành.

; “Lão đại, làm sao bây giờ?” A Man bên cạnh, Tần Xuyên yết hầu lăn lăn, hỏi.

A Man nhìn lướt qua bốn phía, “còn có thể làm sao? Theo chân bọn họ Cạn!”

...

PS: Hay vẫn là khoảng trắng vấn đề, ta tra xét xuống, biết đại khái tại sao sẽ như vậy. Chính là bản mới tác giả hậu trường nguyên nhân, vốn là lão bản tác giả hậu trường đã không còn. Bản mới sắp chữ không quá giống trước kia, nếu như cảm thấy có ảnh hưởng bằng hữu, có thể tại chương tiết dặm thiết trí thoáng một phát, có thể rút ngắn đấy, bởi vì smartphone của ta liền rất bình thường. Ta cũng sẽ như biện pháp làm cho thoáng một phát!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1971: Trốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm?

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, điều này thật sự là có chút treo a!

Tần Xuyên do dự một chút, sau đó nói: “Lão đại, ta cảm thấy, chúng ta hẳn trốn!”

“Trốn?”

A Man khẽ lắc đầu, khóe miệng mang theo vẻ khổ sở. Trốn nơi nào? Căn bản không có trốn địa phương, ngoài thành, toàn bộ là Yêu Thú. Không chỉ có ngoài thành, trên bầu trời, số lượng của Dực Long kia cũng không dưới một trăm!

Căn bản không có chỗ trốn!

Đám người Tần Xuyên hiển nhiên cũng biết điểm ấy, sắc mặt thấp trầm như nước.

“Ít Yêu Thú này vì sao toàn bộ từ Hắc Ngục Sơn Mạch kia chạy ra?” Một bên, Đao Cuồng hỏi.

A Man lắc đầu, “Vu Tịnh đi điều tra, nhưng là không có tra được. Bất quá, theo tin tức ta lấy được, không chỉ có chúng ta, Ác Lang Đoàn kia, còn có Nam Lân Sơn bên kia cũng đã bị vây công.”

“Thời tiết muốn thay đổi a!” Vu Tịnh nói khẽ.

Rầm rầm rầm rầm...

Ngay tại lúc này, phía dưới Yêu Thú bắt đầu cả đàn cả lũ công thành. Ít Yêu Thú kia công thành, đều là dùng trực tiếp nhất, rất ngang ngược phương thức: Va chạm!

Trong lúc nhất thời, cả Thiên Cư Thành bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động. Cùng lúc đó, cái kia bao phủ cả Thiên Cư Thành màn ánh sáng bắt đầu xuất hiện vết rạn. Vết nứt càng ngày càng lớn, hiển nhiên, căn bản là không có cách chi chống bao lâu!

Trên tường thành, A Man hai mắt chậm rãi đóng lại, “lại để cho các huynh đệ chuẩn bị cho tốt lao ra!”

Trốn!

Tự nhiên vẫn là muốn chạy trốn đấy, trước mắt ít Yêu Thú này quá nhiều, căn bản giết không hết. Với A Man mà nói, bây giờ là có thể trốn một người là một người!

Mọi người nhẹ gật đầu, hiện tại với bọn hắn mà nói, chỉ có thể chạy thoát!

[truyen ㄈua tui @@ Net] A Man quay đầu nhìn về phía một bên linh, “làm như thế nào?”

Linh khẽ gật đầu, cong ngón búng ra, hơn sáu mươi luồng sáng chợt lóe lên, toàn bộ không có vào trong sân mỗi người giữa lông mày.

A Man nói: “Đây là các huynh đệ di ngôn, nhớ kỹ, ai nếu là chạy đi, trở lại Đại Thiên Vũ Trụ về sau, nhớ rõ đừng quên di ngôn của chư vị huynh đệ, có thể làm được sẽ làm, làm không được, vậy cũng chớ làm. Dù sao, hết sức là tốt rồi!”

Mọi người nhẹ gật đầu, tại người trong sân, ngoại trừ số ít người bên ngoài, ở bên ngoài, ai không có một lo lắng?

Rất nhanh, trên tường thành màn sáng vết rách càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn. Rốt cuộc từng cái

Ầm!

Cái kia bao phủ cả Thiên Cư Thành màn ánh sáng đột nhiên nổ bể ra, hóa thành đầy trời năng lượng mảnh vỡ rớt xuống. Không có màn sáng bảo hộ, Thiên Cư Thành kia bốn phía tường thành lập tức sụp đổ ra.

Không mấy Yêu Thú hướng phía đám người A Man vọt tới!

Không trung, A Man cổ tay khẽ động, lấy ra một thanh Lang Nha Bổng, “hy vọng chúng ta có thể thấy được mặt trời ngày mai!”

Nói xong, A Man trước tiên liền xông ra ngoài!

Sau lưng, là Tần Xuyên đám người Đao Cuồng.

Nhưng rất nhanh, mọi người liền trực tiếp bị cái kia Yêu Thú Đại Quân cho che mất.

Mặc dù không có bị trực tiếp nghiền sát, nhưng mà, thực sự gần xấp xỉ. Cuối cùng, Yêu Thú nhiều lắm, mà lại đều còn không yếu!

Yêu Thú trong đám, thời khắc này đám người A Man, cơ bản cũng đã bị thương.

Bành!

Tần Xuyên một chưởng vỗ hướng một cái Yêu Thú lúc, bị lực lượng của đối phương cho đánh bay trở về. Vừa dừng lại một cái, một đầu Yêu Thú chính là bay thẳng đến hắn đánh tới.

Bành!

Tần Xuyên lần nữa té bay ra ngoài, mà lúc này, lại có hai đầu Yêu Thú hướng phía hắn đụng tới. Lúc này đây, muốn tránh cũng không được.

Ầm!

Đột nhiên, hai đầu Yêu Thú kia trực tiếp bay ra ngoài. A Man xuất hiện ở trước mặt của Tần Xuyên, A Man kéo lại Tần Xuyên, gằn giọng nói: “Đừng buông tha cho!”

Tần Xuyên cười khổ, “đại tỷ, một kiếp này, chúng ta sợ là đập mạnh không đi qua!”

A Man hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta nhất định sẽ dẫn các ngươi đi ra!”

Nói xong, nàng nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, đã có người gục xuống. Trong đó một đầu Yêu Thú trực tiếp đem thi thể của người nọ nuốt vào... Nhìn thấy một màn này, A Man hai mắt lập tức máu đỏ lên, trong tay Lang Nha Bổng mãnh liệt hướng phía đầu kia Yêu Thú ném tới.

Bành!

Đầu kia đầu của Yêu Thú lập tức nổ ra, hóa thành một đống huyết khí!

A Man nhìn lướt qua bốn phía, gằn giọng nói: “Mọi người cho ta chịu đựng!”

Bành!

Lúc này, A Man toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài. Tại nàng vị trí cũ, đứng đấy một đầu toàn thân đỏ bừng, hình dạng như Sư Yêu Thú. Yêu Thú hình thể phi thường lớn, khoảng chừng mười trượng trở lại độ cao, toàn thân phát ra lên hỏa diễm!

Này đầu Yêu Thú chân phải mãnh liệt một đập, trực tiếp một quyền đánh về phía nơi xa A Man!

Xa xa, A Man trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, trong tay Lang Nha Bổng mãnh liệt hướng phía đầu kia Yêu Thú ném tới.

Thình thịch!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, A Man trực tiếp bị đánh bay, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng. Kia vừa dừng lại một cái, đã bị chung quanh Yêu Thú bao vây.

“Lão đại!”

Xa xa, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên vang lên, ngay sau đó, mấy người hướng phía đám kia Yêu Thú vọt tới.

Rầm rầm rầm!

Cái kia vây quanh A Man một đám Yêu Thú trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, A Man xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cũng chưa chết!

Nhìn thấy một màn này, mọi người nới lỏng cùng khẩu khí. Bất quá, A Man lúc này hiển nhiên cũng bị trọng thương!

Rất nhanh, chúng thân thể người lần lượt thân thể hợp thành một vòng tròn đem A Man vây vào giữa.

Chung quanh, là vô cùng vô tận Yêu Thú.

Trong đám người năm, A Man cười khổ, “chư vị, xem ra, chúng ta hôm nay là phải chết ở nơi này!”

“Ha ha...”

Một bên, Tần Xuyên đột nhiên nở nụ cười, “sợ cái gì, lại nói, có thể cùng nhiều huynh đệ như vậy chết cùng một chỗ, cũng là chuyện không sai!”

Mọi người đều là gật đầu.

Ở bên ngoài, bọn hắn có riêng mình thế gia, thế lực của chính mình. Dưới loại hoàn cảnh này, cơ bản đều là hục hặc với nhau. Nhưng mà ở chỗ này, không có.

Trong đám người, A Man mỉm cười, “Được, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, vậy cầu cùng năm cùng tháng chết đi! Cùng ta giết!”

Nói xong, mọi người liền chỗ xung yếu.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở đằng kia phía chân trời xa xôi vang lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ phía chân trời kích xạ mà đến, rơi ở trước mặt mọi người.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Đạo kiếm quang kia rơi chỗ, bốn phía ít Yêu Thú kia trực tiếp bị một đạo đạo kiếm khí cắt thành vô số mảnh!

Kiếm quang tản đi, một người đàn ông xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Loại trường hợp này, làm sao có thể thiếu được ta ư?” Nam tử cười nói.

Dương Diệp!

Người tới chính là Dương Diệp.

Nhìn thấy Dương Diệp, mọi người đều là nở nụ cười. Dương Diệp vốn có thể không tới, nhưng mà, hắn vẫn phải tới.

Hết thảy đều ở trong không nói!

A Man đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng không nói gì thêm, chẳng qua là vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “nếu đã tới, vậy giết nhiều mấy đầu Yêu Thú đi! Đã chết đủ vốn!”

“Ngươi cái tên này!”

Tần Xuyên đột nhiên đi tới trước mặt Dương Diệp cho Dương Diệp một quyền, “chúng ta đều còn nghĩ ngươi trả thù cho chúng ta đâu rồi, không nghĩ tới ngươi tới cùng chịu chết rồi. Ai!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Chư vị, các ngươi cùng sau lưng ta, toàn bộ dựa chung một chỗ, sau đó cùng ta đánh ra.”

Nói xong Dương Diệp quay người nhìn về phía đám kia Yêu Thú, gằn giọng nói: “Tương lai Đại Thiên Vũ Trụ, là chúng ta đám người kia, chúng ta sao có thể chết tại đây? Đi theo ta!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang trước tiên liền xông ra ngoài.

“Đánh ra!”

Dương Diệp sau lưng, mọi người giận dữ hét lên, nhao nhao đi theo Dương Diệp.

Dương Diệp chịu trách nhiệm đầu, không hề nghi ngờ, áp lực này là lớn vô cùng. Bởi vì hắn không thể dừng lại, một khi dừng lại, cái này khí thế cũng chưa có. Mà khí thế kia không, đối với mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là sự đả kích mang tính chất hủy diệt!

Kiếm trong tay của Dương Diệp, đã đổi thành kiếm đầu.

Kiếm không ngừng vung nhanh, một đạo đạo kiếm quang bắn ra, mỗi một đạo kiếm quang rơi trên người ít Yêu Thú kia, ít Yêu Thú kia đều không chết cũng bị thương.

Cứ như vậy, Dương Diệp dẫn một đám người hướng phía xa xa chạy gấp mà đi.

Dương Diệp phía trước, A Man kia tức thì bên phải cầm đầu, Đao Cuồng thì là bên trái cầm đầu, còn cái kia linh, hắn trên không trung.

Cũng may mà linh, bằng không thì, một ít Yêu Thú là trực tiếp từ không trung hướng phía Dương Diệp một đoàn người đụng đi đấy. Mà ít Yêu Thú này, toàn bộ bị linh ngăn cản ở trong không trung, không có một đầu Yêu Thú có thể đụng đi.

Kia thừa nhận áp lực, có thể nói là ngoại trừ bên ngoài Dương Diệp lớn nhất!

Hơn sáu mươi người, toàn bộ đều là siêu cấp thiên tài. Nhưng mà, vẫn như cũ không chịu nổi chung quanh số lượng của ít Yêu Thú kia. Rất nhanh, một cái lại một người té xuống.

Phía trước, Dương Diệp lúc này hai mắt đã đóng lại, kiếm trong tay, không ngừng huy động, mỗi một lần huy động, đều mang theo từng khối máu dầm dề đầu lâu. Nhưng mà, ở trước mọi người, như cũ là vô số Yêu Thú, dường như vô cùng vô tận vậy

Có ít người, đã bắt đầu tuyệt vọng!

“Đều cho ta phấn khởi!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên tiếng rống giận dữ của Dương Diệp. Tất cả mọi người nhìn về phía yêu cầu nghiêm khắc.

Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, một lực lượng kinh khủng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực trực tiếp bao trùm ở phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian, trong tràng, đám người Tần Xuyên toàn bộ đều bị Kiếm Vực của Dương Diệp bao phủ, cùng lúc đó, chung quanh ít Yêu Thú kia cũng bị Kiếm Vực của Dương Diệp bao phủ.

Cùng lúc đó, 36 thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện ở bốn phía.

“Giết cho ta!” Dương Diệp gầm thét.

XIU... XIU...

Trong chốc lát, vô số đạo kiếm quang tung hoành. Từng đạo tiếng kêu rên không ngừng ở giữa sân vang lên!

Mấy ngàn trượng bên trong, chỉ thấy kiếm quang!

Chung quanh ít Yêu Thú kia nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại, không dám tới gần.

Cứ như vậy, ước chừng giằng co đem gần một khắc sau, trong tràng những cái kia kiếm quang dần dần biến mất. Khi thấy trong sân tình cảnh lúc, ít Yêu Thú kia lập tức nhao nhao phẫn nộ rống lên.

Tại đám người Dương Diệp bốn phía, tràn đầy Yêu Thú Thi Thể, những thi thể này bộ dáng cực kỳ thê thảm, có đã bị phân làm vô số mảnh.

“Rống!”

Lúc này, tại Yêu Thú kia trong đám, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét giận dữ, thoáng qua, chung quanh ít Yêu Thú kia lập tức điên cuồng hướng phía đám người Dương Diệp vây quanh.

Vô cùng vô tận Yêu Thú bốn phía vây lại, tại bọn này trong đó của Yêu Thú, đám người Dương Diệp tỏ ra là nhỏ bé như vậy.

...

PS: Có rất nhiều độc giả đối với Tiêu Dao tử cùng phụ thân của

Dương Diệp rất ngạc nhiên, hắc hắc, đừng nóng vội, đều sẽ ra tới, trước kia vũng hố, không phải là đã quên, mà là không đến vùi thời điểm. Đều chuẩn bị xong!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1972: Sẽ Không Sợ Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô mấy Yêu Thú vây quanh, tầng tầng lớp lớp.

Nhìn xem cái kia rậm rạp chằng chịt Yêu Thú bầy, đám người A Man trong mắt đã không còn chút nào hy vọng. Như vậy nhiều Yêu Thú, đừng nói bọn hắn, coi như là đến mười vị Thiện Cảnh cường giả chỉ sợ đều ra không được.

“Buông tha cho sao?”

Ngay tại lúc này, trong tràng vang lên thanh âm của Dương Diệp.

Tất cả mọi người nhao nhao nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một cây lá cờ xuất hiện ở trong tay hắn. Dương Diệp nhìn lướt qua mọi người, “không đến một khắc cuối cùng, đừng buông tha cho. Đi theo ta, cùng một chỗ đánh ra!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, đi tới không trung. Không trung, Dương Diệp trong cơ thể còn dư lại Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, không mấy Huyền Khí chui vào trong tay hắn cái kia lá cờ bên trong, rất nhanh, cái kia lá cờ kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp nắm lá cờ mãnh liệt nhìn phía dưới vung lên, “đều đi ra cho lão tử đi!”

Hưu hưu hưu...

Từng đạo linh hồn thể nhũ như thủy triều từ cái này cây lá cờ bên trong tuôn ra, những linh hồn thể này sau khi ra ngoài, toàn bộ Thiên tế cũng vì đó mờ đi. Trong tràng, vô số linh hồn thể điên cuồng hướng phía chung quanh ít Yêu Thú kia đánh tới, trong lúc nhất thời, trong tràng lần nữa truyền tới từng trận tiếng kêu rên.

Nhìn thấy một màn này, đám người Tần Xuyên kia trong mắt lần nữa thiêu đốt lên hy vọng chi sắc.

“Giết a!” Tần Xuyên đột nhiên phẫn nộ rống lên.

“Giết!”

Trong sân chừng năm mươi người giận dữ hét lên!

Được Dương Diệp dẫn dắt, mọi người tựa như một thanh kiếm sắc tại Yêu Thú kia trong đám xuyên thẳng qua mà qua.

Phía trước, Dương Diệp ngự kiếm vung nhanh lá cờ, tại bên cạnh hắn, là A Man.

“Đi Nam Lân Sơn!” A Man đột nhiên nói.

“Nam Lân Sơn?”

//truyencuatu i . net/ Dương Diệp khó hiểu, “vì sao?”

A Man nói: “Chúng ta chỉ có thể đi... Đó rồi. Ở bên kia, có thật nhiều thế lực đã liên thủ, chúng ta chỉ có đi chỗ đó cùng bên kia thế lực liên thủ, mới có thể đối kháng ít Yêu Thú này, còn có một chút thế lực thần bí!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!” Vừa nói, hắn quan sát một chút A Man, “ngươi không sao chứ?”

Lúc này A Man, không chỉ có sắc mặt tái nhợt, toàn thân cao thấp còn tràn đầy máu tươi.

A Man khẽ lắc đầu, “vết thương nhỏ.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, không nói gì, quay người điên cuồng quơ lá cờ trong tay. Khi hắn huy động dưới, càng ngày càng nhiều linh hồn thể xuất hiện ở trong tràng, mà những linh hồn thể này tràn đầy sát ý, lệ khí. Xuất hiện giữa sân về sau, lập tức hướng phía bốn phía ít Yêu Thú kia nhào tới.

So sánh với ít Yêu Thú kia, những linh hồn thể này hay vẫn là có vẻ hơi chưa đủ nhìn, đặc biệt là một ít cường đại Yêu Thú, càng là trực tiếp một chưởng liền có thể quay chết một mảnh linh hồn thể. Cũng may những linh hồn thể này trùng kích, làm cho đám người Dương Diệp nhẹ nhõm không ít.

Một đường hướng nam!

Nhưng mà, chung quanh ít Yêu Thú kia cũng không hề từ bỏ ý tứ của bọn hắn, một đường theo đuổi không bỏ.

Một lúc lâu sau, bốn phía linh hồn thể càng ngày càng ít, nhưng mà, ít Yêu Thú kia cũng không có như thế nào ít, ngược lại là càng ngày càng nhiều.

Mà bọn hắn chi đội ngũ này người, cũng càng ngày càng ít. Hiện tại, chỉ có không đến năm mươi người!

Một cái thiên tài tiếp theo vẫn lạc!

Phía trước nhất, Dương Diệp nắm thật chặt lá cờ trong tay, thần sắc thấp trầm như nước. Bởi vì tại tiếp tục như vậy, chờ bọn hắn đến Nam Lân Sơn lúc, chỉ sợ đã không người!

“Có biện pháp nào?” Dương Diệp bên cạnh, A Man hỏi.

Biện pháp?

Dương Diệp khóe miệng nổi lên vẻ khổ sở. Đối mặt này mờ mịt Yêu Thú bầy, hắn có thể có biện pháp nào? Vô Địch Kiếm Trận, cờ này hắn ngẫu đã lấy ra, nhưng mà, vẫn là không cách nào giải quyết ít Yêu Thú này.

Mặc dù nhưng đã không có cách nào, nhưng mà, Dương Diệp hắn có thể sẽ không buông tha cho!

“Cách Nam Lân Sơn còn bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

“Hai canh giờ lộ trình!” A Man nói.

Hai canh giờ!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Không có biện pháp khác, chỉ có thể ngạnh kháng!”

Nói xong, Dương Diệp quanh thân, xuất hiện nhàn nhạt kim mang.

Kim Thân Pháp Tướng!

Loại khi này, hắn đã không có biện pháp khác. Chỉ có thể ngạnh kháng.

“Chính ngươi đi thôi!” Lúc này, A Man đột nhiên nói khẽ: “Dùng thực lực của ngươi, muốn lao ra, cơ hội rất lớn. Đi theo chúng ta cùng một chỗ, ngươi sợ là không ra được!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Man, “man tỷ, ngươi nói này lời ta liền không thích nghe. Ta nếu là muốn một thân một mình ra ngoài, ta liền sẽ không trở về rồi. Đời này của Dương Diệp ta, người không phụ ta, ta tất không người phụ trách.”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, “hôm nay, hoặc là cùng đi ra, hoặc là cùng một chỗ chết ở chỗ này!”

Nói xong, Dương Diệp quay người mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên, tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa mấy đầu Yêu Thú trực tiếp bị một kiếm này chia làm hai nửa.

“Rống!”

Ngay tại lúc này, trước mặt đám người Dương Diệp, Yêu Thú đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một đầu hình dạng như Sư, toàn thân tản ra ngọn lửa màu đỏ thẫm Yêu Thú hướng phía đám người Dương Diệp vội vàng chạy tới.

“Viêm Sư!”

Dương Diệp bên cạnh, A Man trầm giọng nói: “Có thể so với được Đạo Cảnh cường giả. Vừa mới cùng nó cứng lại thoáng một phát, ta bại hoàn toàn.”

Có thể so với được Đạo Cảnh cường giả!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, sau một khắc, tay hắn tìm tòi, kiếm trong tay lập tức treo lơ lửng ở trong lòng bàn tay của hắn, rất nhanh, thanh kiếm kia rất nhanh xoay tròn.

Viêm Sư kia cách đám người Dương Diệp càng ngày càng gần, giờ phút này, mọi người đã cảm nhận được một cỗ áp bách lực!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

CHÍU... U... U!!

Kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Táng Kiếm Sát!

Đối mặt loại cấp bậc này Yêu Thú, Dương Diệp căn bản không dám bảo lưu, cũng không có thể giữ lại, bởi vì tại đây dừng lại một hồi, với bọn hắn mà nói, đó là vô cùng bất lợi. Nhất định phải tốc chiến tốc thắng!

Xa xa, Viêm Sư kia ngừng lại. Thoáng qua, kia quanh thân đột nhiên nứt ra vô số lỗ lớn, tươi sống máu phun như suối bình thường phun vãi ra.

Viêm Sư hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, máu tươi, vung vãi trên đất.

Nhưng mà, kia cũng không có bị Dương Diệp một kiếm này cho nháy mắt giết! Bất quá, thời khắc này này đầu Viêm Sư đã trọng thương, cái kia chiến lực, còn thừa không nhiều.

Dương Diệp không có để ý đầu kia Viêm Sư, mà là mang theo mọi người tiếp tục hướng phía phía nam phóng đi!

“Rống!”

Ngay tại lúc này, tại phía sau của Yêu Thú kia, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét giận dữ. Trong chốc lát, chung quanh ít Yêu Thú kia lập tức nhao nhao hướng phía đám người Dương Diệp đuổi tới.

Dương Diệp quay đầu nhìn về đạo kia tiếng hét giận dữ nhìn thoáng qua, ở đằng kia mờ mịt Yêu Thú bầy chính trung ương, có một đầu Yêu Thú đang tại nhìn bọn họ bên này. Yêu Thú kia, thân người, đầu bò, hình thể vô cùng cao lớn.

Lúc này, này đầu Yêu Thú đang tại nhìn bọn họ bên này.

Dương Diệp biết, Yêu Thú này, phải là bọn này đầu của Yêu Thú rồi. Nếu như có thể đánh chết này đầu Yêu Thú, chung quanh ít Yêu Thú này tất nhiên sẽ quân lính tan rã. Nhưng mà, ý nghĩ này là tốt, nhưng mà, sự thật nhưng là tàn khốc!

Yêu Thú bên trong, cường giả vi tôn, này đầu Yêu Thú có thể hiệu lệnh bầy yêu, thực lực có thể nghĩ. Còn nữa, hắn muốn giết đối phương, nhất định phải đến trước mặt đối phương, mà đây cũng là một đại vấn đề.

Trốn!

Buông tha cho trong nội tâm không thiết thực ý tưởng, Dương Diệp tiếp tục trốn!

Một lúc lâu sau, chừng năm mươi người, đã chỉ còn lại không tới bốn mươi người. Lại có mười người ngã xuống cái kia mờ mịt Yêu Thú trong đám.

Đám người Dương Diệp, thần sắc càng âm trầm.

Lúc này Dương Diệp, trên người cũng đã là trải rộng tổn thương, sắc mặt càng là tái nhợt đáng sợ. Liên tục tác chiến, làm cho thân thể của hắn đạt đến một cái vô cùng mệt mỏi trình độ.

Mà Dương Diệp sau lưng những người kia, cơ bản không có một người là hoàn hảo.

Bất quá, đáng giá nói một cái là Vu Tịnh của Thiên Tộc kia, cái này có sạch sẽ gia hỏa, như cũ là như vậy sạch sẽ, như vậy phong độ nhẹ nhàng. Trên người hắn, không nhìn thấy một giọt máu dấu vết.

“Phía trước, ngươi xem!” Lúc này, bên cạnh đột nhiên truyền đến thanh âm của A Man.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại bọn họ xa xa, xuất hiện hai tòa cao vút trong mây sơn mạch. Hai rặng núi tọa lạc tại cùng một chỗ, chính giữa cách xa nhau không đến trăm trượng khoảng cách, tựa như một Đạo Môn.

Dương Diệp đã minh bạch ý tứ của A Man!

Đám người Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, một đoàn người tiến nhập trong Đạo Môn kia. Bất quá lúc này, Dương Diệp cùng A Man ngừng lại. Theo hai người dừng lại, chung quanh những người kia nhao nhao lập tức ngừng lại, sau đó nhìn về phía Dương Diệp cùng A Man!

“Ta lưu lại!” Lúc này, A Man đột nhiên nói. Trong thanh âm, tràn đầy chân thật đáng tin.

Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “ta ở lại đây đi!”

A Man đi tới trước mặt Dương Diệp, “không có thời gian, mang theo bọn hắn đi, lập tức!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, A Man đột nhiên bắt được y phục của Dương Diệp, đem Dương Diệp nhấc lên, “bây giờ không phải là dài dòng chậm chạp thời điểm, để cho các ngươi đi trước, tựu đi trước, bằng không thì, đợi có tất cả người đều phải chết tại đây, minh bạch?”

Giờ phút này, mọi người đã minh bạch A Man cùng ý tứ của Dương Diệp.

Nơi đây, Yêu Thú không cách nào chen nhau lên. Dùng ít Yêu Thú kia Thể Tu, mỗi lần tối đa chỉ có thể tiến hai đến ba đầu. Mà chính là cơ hội của bọn hắn, cơ hội đào tẩu. Nhưng mà, nhất định phải có người lưu lại kéo dài một ít thời gian.

Bằng không thì, ai cũng chạy không thoát!

Mà muốn lưu lại người, nhất định phải có thực lực cường đại, chỉ có như vậy, mới có thể chống cự ít Yêu Thú kia, vì mọi người kéo dài một biết thời gian.

Thực lực cường đại!

Cũng chỉ có Dương Diệp cùng A Man thích hợp!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Man tỷ, ta lưu lại, tin tưởng ta, đến lúc đó ta có thể chạy trốn!”

“Đào tẩu?”

A Man cả giận nói: “Ngươi như thế nào trốn? Ngươi Dương Diệp muốn nghịch thiên phải không?” Nói đến đây, nàng cố gắng khiến cho chính mình ngữ khí bình tĩnh trở lại, “mang theo bọn hắn đi Nam Lân Sơn, tên gia hỏa này, cần muốn một cái có thực lực, có quyết đoán gia hỏa đầu lĩnh, bằng không thì, bọn hắn rất khó tại đây xốc xếch Tử Giới sinh tồn. Coi như ta van ngươi, có thể?”

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Bên ngoài, Yêu Thú càng ngày càng gần.

Tối đa mười hơi thì sẽ vọt tới này!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, hắn nhìn về phía đám người Tần Xuyên, “man tỷ hi sinh chính mình để cho ta đám chạy trốn, ta hỏi các ngươi, các ngươi nguyện ý không?”

Tần Xuyên cười hắc hắc, hắn nhìn nhìn vai phải mình, chỗ đó, rỗng tuếch. Vừa rồi, hắn hai cánh tay đều đã mất.

Tần Xuyên nói: “Không có cánh tay, cảm giác tuy rằng không thoải mái, nhưng may mắn thay. Nhưng mà, nếu để cho man tỷ hi sinh chính mình đổi lấy chúng ta cẩu thả, Tần Xuyên ta cả đời này đều lương tâm bất an!”

“Ta cũng vậy!” Một bên, yếu ớt đã đứng không vững linh đột nhiên mở miệng.

Đao Cuồng đem đao vác ở trên vai, “không phải là vừa chết sao? Dám tới nơi này, sẽ không sợ chết!”

Cách đó không xa, Vu Tịnh đột nhiên nói: “Dương Huynh, đáp ứng ta một cái yêu cầu tốt chứ?”

Tất cả mọi người nhìn về phía Vu Tịnh. Lúc này Vu Tịnh, bên đầu đều đã mất.

Vu Tịnh nhếch miệng cười cười, “đợi tí nữa ta như là chết, giúp ta đổi thân quần áo sạch sẽ.”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1973: Vô Cùng Thê Thảm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đổi thân quần áo sạch sẽ!

; “Ha ha...”

;

Nghe được lời của Vu Tịnh, trong tràng mọi người đột nhiên nở nụ cười.

; “Vu Tiện Nhân, ngươi đến chết đều vẫn là như vậy thích sạch sẽ a!” Một bên, Tần Xuyên cười to nói.

Một bên Dương Diệp cũng là nở nụ cười.

Lúc này, Yêu Thú bầy đã tới!

; “Giết!”

Dương Diệp thần sắc đột nhiên dữ tợn, quay người chính là một kiếm. Một đạo kiếm khí bắn ra, cái kia xông lên phía trước nhất một đầu Yêu Thú lập tức bị chém thành hai nửa.

; “Giết a!”

Dương Diệp sau lưng;, mọi người điên cuồng hướng phía ít Yêu Thú kia vọt tới.

Huyết chiến!

Vô cùng vô tận Yêu Thú hướng phía đám người Dương Diệp phóng đi, nhưng mà, tại sự điên cuồng của đám người Dương Diệp đồ sát dưới, những cái kia vọt vào Yêu Thú, cơ bản cũng đã ngã trên mặt đất. Rất nhanh, thi thể của Yêu Thú càng ngày càng nhiều.

Nhưng mà, ít Yêu Thú kia như trước không sợ chết hướng phía đám người Dương Diệp phóng đi.

Một loại chỗ, một tên kiều tiểu nữ tử đứng chắp tay. Ở bên cạnh nàng, nằm sấp một con cự thú. Cự thú an tĩnh nằm, nơi cuối tại đàn bà dưới chân.

Tại đàn bà bên cạnh, còn có một Bạch Bào Lão Giả.

Nữ tử thẳng tắp nhìn về phía trước, chỗ đó, đúng là đám người Dương Diệp huyết chiến địa phương.

Cô gái này, đúng là Trĩ Nữ kia. Chỉ có điều, lúc này Trĩ Nữ, đã không phải là ban đầu Trĩ Nữ. Không chỉ có khí chất, đã liền ngoại hình đều đã có thay đổi rất lớn. Lúc này Trĩ Nữ, không có dĩ vãng non nớt!

Bây giờ Trĩ Nữ, thành thục, lạnh như băng!

; “Quản bá, ngươi cảm thấy hắn như thế nào?” Trĩ Nữ đột nhiên nói.

Lão giả có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chủ nhân nói là phương diện nào!”

; “Tất cả!” Trĩ Nữ nói.

Lão giả nói: “Kẻ này tại bằng chừng ấy tuổi liền có thực lực như thế, so với Thần Tộc ta một ít thiên tài, cũng không kém chút nào. Rất đáng ngưỡng mộ chính là, người này trọng tình, tâm tính cùng phẩm tính, đều là thượng thừa. Lão nô đề nghị chủ nhân ra tay giúp đỡ, kết một đoạn nhân quả!”

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Bạch Bào Lão Giả, “quản bá, đây là ngươi lời trong lòng sao?”

Lão giả nói: “Nếu như là trước kia, lão nô là không đề nghị chủ nhân làm như vậy. Nhưng là bây giờ, người này tuy rằng thân là Nhân Tộc, nhưng mà, dùng hành vi của hắn đến xem, người này cũng không phải cái loại này vong ân phụ nghĩa thế hệ, cho nên, nếu như chủ nhân cố tình, có thể tương trợ!”

Trĩ Nữ ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, xa xa, đám người Dương Diệp đã khó mà chống đỡ được. Cho dù là Dương Diệp, trên người cũng đã trải rộng vết thương.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Trĩ Nữ cúi đầu nhìn về phía dưới chân Đế Ngạc kia.

Đế Ngạc hiểu ý, lập tức đột nhiên đứng lên, kia tung người nhảy vọt, trực tiếp rơi vào đám kia Yêu Thú bên trong.

; “Rống!”

Một tiếng gầm này, không mấy Yêu Thú gan mật đều vỡ!

Trong nháy mắt, trong tràng tất cả Yêu Thú ngừng lại. Tất cả Yêu Thú ngay ngắn hướng nhìn về phía chỗ xa kia Đế Ngạc!

Bành!

Ngay tại lúc này, một đầu hình thể Yêu Thú khổng lồ đột nhiên đã rơi vào trước mặt của Đế Ngạc kia. Đúng là cái kia đầu nhân thân đầu bò Yêu Thú!

Hai đầu Yêu Thú đối mặt, sau một khắc, Đế Ngạc kia cái đuôi mãnh liệt đất chính là quét qua.

Bành!

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, trước mặt Đế Ngạc đầu kia Yêu Thú trực tiếp bị quét bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần mười ngàn trượng. Kia vừa rơi xuống đất, thân thể chính là trực tiếp rạn nứt thành vô số khối!

Tất cả Yêu Thú sửng sốt, đám người Dương Diệp cũng sửng sốt. Rất nhanh, Dương Diệp ngẩng đầu quét một vòng, tại không trung, hắn gặp được một đạo quen thuộc hơi thở thân ảnh của!

Trĩ Nữ!

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, quay người biến mất ở Thiên tế.

Đám kia Yêu Thú bên trong, Đế Ngạc kia liền vội vàng đi theo lên. Trong tràng yên tĩnh trở lại, ít Yêu Thú kia hai mặt nhìn nhau, không có dám tại động thủ.

; "Đi trước!" Lúc này, Dương Diệp bên cạnh truyền đến thanh âm của A Man.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, mang theo mọi người biến mất ngay tại chỗ.

Một chỗ trong núi sâu, đám người Dương Diệp ngồi trên mặt đất.

Lúc này, bọn hắn chỉ còn lại không tới ba mươi người!

Từ Thiên Cư Thành đi tới nơi này, bọn hắn tổn thất một nửa người. Mà còn dư lại này một nửa người, cũng là bị thương thật nặng.

Dương Diệp tay phải vung lên, mỗi người xuất hiện trước mặt năm mai Tiên Tinh Thạch. Mọi người mặc dù hiếu kỳ Dương Diệp từ đâu tới như vậy nhiều Tiên Tinh Thạch, nhưng lại cũng không hỏi, cũng không còn khách khí, trực tiếp thu vào.

Dương Diệp cũng xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu chữa thương.

Sau một ngày.

A Man đột nhiên đứng lên, nàng nhìn về phía một bên một người đàn ông, "cũng biết xong chưa?"

Nam tử kia nhẹ gật đầu, "tổng cộng tổn thất ba mươi hai tên huynh đệ!"

Ba mươi hai người!

Mọi người sắc mặt thấp trầm như nước.

A Man hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng mở mắt, "ta từ Đại Thiên Vũ Trụ mà đến, cái gọi là mục đích là rèn luyện, nhưng mà, chư vị hiện tại cũng nhìn thấy. Tử Giới này cái chỗ này, không biết đã xảy ra chuyện gì, đã triệt để loạn điệu. Nơi đây, đã không thích hợp rèn luyện. Cho nên, các ngươi trở về sao?"

; "Trở về?"

Tần Xuyên cười khổ, "man tỷ, ngươi cũng không phải không biết, bây giờ căn bản không phải là lúc trở về!"

; “Có ý tứ gì?” Một bên, Dương Diệp hỏi.

Tần Xuyên khổ sở nói: “Này các nơi truyền tống trận, muốn năm năm mới mở một lần, hơn nữa là bên ngoài những lão gia hỏa kia liên thủ mới có thể mở ra, mà bọn hắn, ước hẹn là năm năm mở một lần. Hiện tại, cách mở ra thời gian, còn có thời gian nửa năm. Mà không có trợ giúp của bọn hắn, chỉ bằng lời của chúng ta, đang tu luyện cái mười năm, có lẽ có cơ hội có thể ra ngoài!”

Năm năm mở một cái!

Dương Diệp chân mày cau lại, “các ngươi không thể liên hệ bên ngoài sao?”

Tần Xuyên lắc đầu, “chỉ có bọn hắn có thể liên hệ chúng ta, mà chúng ta, không cách nào liên hệ bọn hắn.”

; “Liền coi như bọn họ liên hệ, cũng không liên lạc được rồi!” Ngay tại lúc này, một bên trầm mặc linh đột nhiên mở miệng.

Tất cả mọi người nhìn về phía linh.

Linh chậm rãi bay lên, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, “mảnh thiên địa này, đã bị thần bí trận pháp bao trùm, hiện Tại... Ra không được, cũng vào không được!”

“Có ý tứ gì?” Tần Xuyên đi tới linh bên cạnh, “bị người phong ấn?”

Linh trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Có người dùng một loại trận pháp phong ấn Tử Giới này! Người của Tử Giới, vì sao muốn làm như thế chứ?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, hắn cái gì cũng không thấy được, nhưng mà, hắn có thể cảm giác được. Này một mảnh bầu trời, có chút không giống nhau.

; “Đã xong!”

Một bên, Tần Xuyên sắc mặt như tro tàn, “lão tử trả lại không có cưới vợ a!”

Nghe vậy, mọi người lắc đầu cười cười.

; “Làm sao bây giờ?” Trong tràng, có người đột nhiên đề hỏi.

Mọi người nhìn về phía A Man cùng Dương Diệp. A Man do dự một chút, sau đó nói: “Hiện tại chúng ta, hẳn đi Nam Lân Sơn, chỗ đó, có càng nhiều Ngoại Lai Thế Lực, hơn nữa, lúc trước theo tin tức ta lấy được, Nam Lân Sơn bên kia thế lực cùng mấy vị chí cường giả đã liên thủ. Ta cảm thấy chúng ta hẳn đi cùng bọn họ hội họp, chỉ có mọi người liên thủ, mới có thể chống được nửa năm. Nửa năm sau, người ở phía ngoài không cách nào liên lạc với chúng ta, nhất định sẽ nghĩ biện pháp!"

Đi Nam Lân Sơn!

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, lúc này Dương Diệp, tại trong nhóm người này, đã có địa vị tương đối cao.

Không trống trơn là thực lực, còn có Dương Diệp lúc trước Dương Diệp làm những chuyện như vậy.

Không hề nghi ngờ, trong mọi người, thực lực của Dương Diệp đương kim mạnh nhất. Mà Dương Diệp nếu là mình muốn chạy trốn, hắn tuyệt đối là có thể chạy trốn ra ngoài. Đám kia Yêu Thú, không có khả năng ngăn được một vị chỉ muốn chạy trốn Kiếm Tu!

Nhưng mà, Dương Diệp không có trốn, hắn giữ lại cùng mọi người cùng một chỗ! Đương nhiên, thực lực của Dương Diệp cũng là trọng yếu nhất một bộ phận nguyên nhân.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Vậy thì đi Nam Lân Sơn đi!"

Không có dị nghị!

Mọi người cách mở trình. Mờ mịt trong núi lớn, vì không quá rêu rao, đám người Dương Diệp lựa chọn từ mặt đất đi. Từ bay trên trời, mục tiêu quá lớn.

; "Vừa rồi đối với giúp chúng ta người nọ là ai?" Dương Diệp bên cạnh, A Man nói khẽ.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Thật có lỗi!"

Thần Tộc một lần nữa hiện thế, cái này quá kinh thế hãi tục. Hơn nữa, nếu như hắn bại lộ đám người Trĩ Nữ, chỉ sợ gây bất lợi cho Trĩ Nữ bọn hắn.

A Man khẽ gật đầu, trầm mặc, kỳ thật, kiến thức rộng nàng, đoán được một ít gì đó, nhưng mà, không dám xác định. Nàng chân chính để ý nhưng thật ra là thân phận của Dương Diệp, nếu như Dương Diệp là nàng nghĩ cái kia tộc nhân.

Vậy là phiền toái lớn!

Mọi người tốc độ nhanh hơn, trên đường đi, cũng không có gặp được phiền toái gì, nhưng lại gặp được rất nhiều thần bí mà lại khí tức cường đại, cũng may những khí tức này chủ người cũng không có tìm sự tình, bằng không thì, chỉ sợ lại là được một phen ác chiến!

Sau một ngày, đám người Dương Diệp rốt cuộc đã tới Nam Lân Sơn.

Giờ phút này, tại Nam Lân Sơn kia bốn phía, có một đạo mong mỏng màn sáng, màn sáng ra, còn có gần trăm đạo phi kiếm tại vòng quanh Nam Lân Sơn xoay quanh. Mà ở Nam Lân Sơn chân núi, là một đám rậm rạp chằng chịt Yêu Thú Thi Thể, trong đó, còn kẹp lấy rất nhiều nhân loại đấy.;

; “Xem ra Nam Lân Sơn cũng gặp phải vây công!” ;

Dương Diệp bên cạnh, A Man nói khẽ: “Bất quá xem ra, Nam Lân Sơn giữ được!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên những phi kiếm kia, những phi kiếm này, mỗi một chuôi cũng không tục.

A Man nói: “Chúng ta đi thôi!”

Nói xong, A Man mang theo mọi người hướng phía đỉnh núi đi đến, bất quá rất nhanh, Thiên tế cái kia quanh quẩn trăm thanh phi kiếm liền trực tiếp từ đỉnh núi kia kích xạ mà xuống, đi tới đám người A Man bốn phía, đem đám người A Man toàn bộ vây lại.

Nhìn thấy một màn này, mọi người thần sắc trầm xuống.

Mà lúc này, một người đàn ông trung niên cùng một đám người xuất hiện ở trước mặt của đám người A Man. Khi nhìn thấy người đàn ông trung niên này lúc, mọi người sắc mặt càng thêm âm trầm.

; “Là ngươi!” A Man trầm giọng nói.

Trước mắt trung niên nam tử này, chính là Ác Lang của Ác Lang Đoàn kia!

Mọi người thật không ngờ, Ác Lang này lại có thể sẽ xuất hiện ở nơi này.

Ác Lang nhìn lướt qua đám người A Man, cười gằn nói: “Không nghĩ tới Thiên Cư Thành các ngươi rõ ràng tại Yêu Thú kia trong vây công còn sống, bất quá, xem ra các ngươi đã chết không ít người a!”

A Man đạm thanh nói: “Cút ngay!”

; “Cút ngay?”

Ác Lang khẽ nở nụ cười, “A Man, lại nói, ngươi cũng biết ít Yêu Thú kia vì sao điên cuồng như vậy đi vây công Thiên Cư Thành kia?”

Nghe vậy, A Man chân mày cau lại.

Ác Lang chỉ chỉ chính mình, “bởi vì ta để cho ta thủ hạ ít Hắc Lang kia đem ít Yêu Thú kia dẫn đi! Đáng tiếc, ta không nghĩ tới, ít Yêu Thú kia bầy vậy mà không có thể giết...”

Nói đến đây, Ác Lang đột nhiên hướng về sau thối lui, bởi vì giờ khắc này, đám người A Man hai mắt đã đỏ lên.

Hơn ba mươi vị huynh đệ mất mạng Yêu Thú trong tay, nguyên lai toàn bộ là bái người trước mắt này ban tặng!

; “Tưởng giết ta?”

Ác Lang nhẹ cười cười, “động thủ thử xem?”

A Man gắt gao chằm chằm lấy trước mắt Ác Lang, không có động thủ. Bởi vì bọn họ lúc này đây tới mục đích, là tìm kiếm Nam Lân Sơn phù hộ. Mà động thủ giết người mà nói, sẽ có đại phiền toái!

; “Không có loại sao?” Ác Lang khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “Đúng rồi, ngươi A Man vốn chính là không có loại, ha ha...”

;

Lúc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên đặt ở giữa lông mày, rất nhanh, một thanh kiếm thời gian dần qua bị Dương Diệp rút ra.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1974: Tu Luyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, rất nhanh, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, một thanh màu đen kiếm xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp.

Đoạn Tội!

Ác Lang lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng, tràn đầy vẻ châm chọc.

Mà lúc này, A Man đi tới bên cạnh của Dương Diệp, sau đó kéo lại cánh tay của Dương Diệp, khẽ lắc đầu, “hắn là cố ý đang chọc giận chúng ta, tốt để cho ta đám ở chỗ này động thủ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết!”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía chỗ xa kia Ác Lang, “ta biết mục đích của ngươi.”

; “Sau đó thì sao?” Ác Lang kia cười lạnh nói.

; “Sau đó?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, dáng tươi cười dần dần trở nên lạnh, “sau đó ta thành toàn ngươi!”

Nói xong, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Táng Kiếm Sát!;

Một thanh kiếm ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Xa xa, Ác Lang kia hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy khó có thể tin. Thời gian dần trôi qua, giữa lông mày hắn đột nhiên xuất hiện một vết nứt, rất nhanh, cái kia vết rách càng lúc càng lớn, từ giữa lông mày một mực nứt ra đến bụng của Ác Lang.

Phốc!

Máu tươi từ Ác Lang trong cơ thể phun vãi ra.

Tất cả mọi người trực tiếp ngây tại chỗ, kể cả đám người Tần Xuyên giờ phút này đều đã hoàn toàn ngây ra như phỗng. Bọn hắn biết thực lực của Dương Diệp đã rất mạnh, nhưng mà, thật không ngờ, thực lực của Dương Diệp mạnh mẽ đã đến loại trình độ này.

Ác Lang này thế nhưng là gặp Đạo Cảnh cường giả a! Cứ như vậy bị nháy mắt giết chết rồi!

; “Láo xược!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ Thiên tế truyền đến, ngay sau đó, cái kia vây quanh ở đám người Dương Diệp bốn phía những phi kiếm kia lập tức hướng phía đám người Dương Diệp kích bắn đi.

Đám người A Man liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, ngăn trở đám người A Man. Hắn hướng phía trước bước ra một dạng nhìn chung quanh liếc mắt những phi kiếm kia, sau đó phẫn nộ quát: “Cút!”

Nói xong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Dương Diệp trong tay Đoạn Tội đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo, trong chốc lát, chung quanh những cái kia kiếm toàn bộ ngừng ngay tại chỗ, sau đó đồng loạt hướng phía sau liên tục nhanh lùi lại.

Lúc này, một Ma Y Lão Giả xuất hiện ở trước mặt của đám người Dương Diệp.

Ma Y Lão Giả lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “cho ta một cái công đạo!”

; “Nói rõ?”

Dương Diệp nói: “Chúng ta muốn gia nhập Nam Lân Sơn!”

; “Này chính là ngươi giết người lý do?” Lão giả hỏi.

Dương Diệp nói: “Giết người, là bởi vì hắn đáng chết.”

Lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, “hắn đã gia nhập Nam Lân Sơn, hiện tại, hắn là người của Nam Lân Sơn ta!”

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta cũng có thể gia nhập Nam Lân Sơn!”

Lão giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nam Lân Sơn ta, cũng không phải là muốn gia nhập liền gia nhập!” ;

; “Hoan nghênh!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, mọi người nhìn thấy, cách đó không xa, một Thanh Niên Nam Tử chậm rãi mà tới.

Nhìn thấy người thanh niên này, lão giả kia sắc mặt hơi đổi một chút, liền phải nói, mà Thanh Niên Nam Tử kia nhưng là trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, cười nói: “Hoan nghênh, tại hạ đại biểu Nam Lân Sơn hoan nghênh chư vị. Chư vị mời đi theo ta!”

Nói xong, Thanh Niên Nam Tử làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp cùng A Man nhìn nhau, Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên trầm giọng nói: “Vũ thiếu, nhóm người này là lão phu chiêu nạp đấy!”

; “Ồ?”

Thanh Niên Nam Tử cười cười, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Vị tiểu hữu này, Bắc Phái ta hoan nghênh tiểu hữu cùng tiểu hữu những người bạn này gia nhập. Còn chuyện lúc trước, đều xóa bỏ!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, “chúng ta cùng ngươi đi!”

Thanh Niên Nam Tử trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức cười nói: “Cực kỳ hoan nghênh!”

; “Tiểu hữu!”

Ngay tại lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên trầm giọng nói: “Có một số việc, cần phải biết!”

Dương Diệp nhìn về phía lão giả kia, “ta cảm thấy hắn càng đạt đến một trình độ nào đó, cho nên, chúng ta gia nhập bọn hắn bên này!”

; “Đương nhiên đạt đến một trình độ nào đó, ha ha...”

Thanh Niên Nam Tử kia đại cười cười, sau đó nói: “Chư vị, đi theo ta tới!”

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng đám người A Man đi theo Thanh Niên Nam Tử kia bước nhanh rời đi.

Tại chỗ, lão giả kia sắc mặt âm trầm đáng sợ.

...

Trên đường, Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Huynh đài xưng hô như thế nào?”

; “Dương Diệp!” Dương Diệp nói.

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Mạc Nhân Vũ! Nam Lân Sơn, Nam Phái thế lực!”

; “Nam Phái Bắc Phái?” Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử.

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Tại trận này biến cố lúc trước, nơi đây, là hai người thiên hạ, một cái trong đó, chính là Bắc Phái kia ngàn vạn u, còn có một, là cha ta Mạc Thiên cùng. Ở chỗ này, hai người bọn họ thực lực mạnh nhất, đương nhiên, giữa bọn họ, cũng cho tới bây giờ đều là nước giếng không phạm nước sông.”

Nói đến đây, Mạc Nhân Vũ khẽ nở nụ cười, “thế nhưng là, không ai nghĩ tới, Tử Giới này đột nhiên đã xảy ra loại biến cố này. Bởi vậy, Nam Lân Sơn không thể không liên thủ. Nhưng mà, liên thủ về sau, ai là lão đại? Khẳng định cũng không phục đối phương, cho nên, thì có này cái gì Nam Phái Bắc Phái!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp không khỏi lắc đầu cười cười. Đã đến loại khi này, mà Nam Lân Sơn bên này nhưng còn không có chính thức đoàn kết nhất trí. Tiếp tục như vậy, rất nguy hiểm a!

; “Đã đến!”

Mạc Nhân Vũ chỉ chỉ xa xa, chỗ đó, là một tòa viện. Không thật là xa hoa, nhưng lại rất tinh xảo.

Mạc Nhân Vũ nói: “Nơi này chính là chư vị Cư Trụ Địa, có chút đơn sơ, còn hy vọng chư vị đừng ghét bỏ Hàaa...!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đa tạ!”

; “Chư vị đi trước nghĩ đến quyển kinh qua đại chiến!”

Mạc Nhân Vũ cười nói: “Hiện tại hẳn đã rất là mỏi mệt, ta sẽ không quấy rầy chư vị. Cáo từ!”

Vừa nói, Mạc Nhân Vũ ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

; “Như thế nào đây?” Dương Diệp bên cạnh, A Man hỏi.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “bây giờ đối với này cái gì Nam Phái còn không rõ ràng lắm, bất quá nhìn đối phương cách đối nhân xử thế ngược lại là cũng không kém. Trước không quan tâm những chuyện đó, ở xuống xem một chút, đến lúc đó nếu như rất kém cỏi, chúng ta ly khai là được!”

A Man khẽ gật đầu, “cũng phải!”

Lúc này, Dương Diệp tay phải vung lên, trong tràng trước mặt mọi người đều xuất hiện hai mai Tiên Tinh Thạch, “đều đi trước đem tổn thương chữa khỏi!”

Mọi người cũng không khách khí, cầm lấy Tiên Tinh Thạch liền đi.

; “Chúng ta nói chuyện!”

Lúc này, A Man đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Man, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp trong phòng.

; “Ngươi có phải hay không Thần Tộc hay sao?” A Man nhìn thẳng Dương Diệp.

Thần Tộc!

Dương Diệp nói: “Man tỷ có ý tứ gì?”

; “Ngươi là phải hay không phải?” A Man lại hỏi.

; “Vì cái gì hỏi như vậy?” Dương Diệp hỏi lại.

A Man khẽ lắc đầu, “Trước kia cứu chúng ta đầu kia Yêu Thú, ta từng tại một ít cổ văn trên từng thấy, cái kia là Đế Ngạc của Thần Tộc. Ta không biết nơi đây vì sao lại Đế Ngạc, nhưng mà, ta biết, đối phương là bởi vì ngươi mới ra tay cứu chúng ta.”

Dương Diệp cười nói: “Ta không phải là Thần Tộc đấy!”

; “Thật sự?” A Man lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thật không phải là Thần Tộc đấy. Chẳng qua là, ta rất không rõ, man tỷ ngươi vì sao khẩn trương như vậy chứ?”

; “Có thể không khẩn trương?”

A Man đạm thanh nói: “Thế giới bên ngoài, những người kia thế nhưng là không tha cho Thần Tộc đấy. Nhìn thấy người của Thần Tộc, bọn hắn ắt phải chết!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, A Man lại nói: “Ngàn vạn lần chớ lại để cho người ở phía ngoài biết rõ ngươi cùng Thần Tộc có quan hệ, bằng không thì, ngươi sẽ có đại phiền toái!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta hiểu được!”

A Man khẽ gật đầu, “ngươi cũng mệt mỏi, nghỉ ngơi đi!”

Nói xong, A Man rời khỏi phòng.

Trong phòng, chỉ còn lại có một người.

Dương Diệp ngồi xếp bằng trên giường, nhíu mày. Từ trong lời nói của A Man đến xem, Bách Tộc này cùng Thần Tộc ân oán giữa hiển nhiên rất lớn a!

Cái kia phong ấn phương thiên địa này người, là Thần Tộc làm sao?

Nếu như là, mục đích của bọn hắn vậy là cái gì?

Một loạt nghi vấn giống như là tốc độ ánh sáng tại Dương Diệp trong đầu hiện lên. Cuối cùng, Dương Diệp lắc đầu, không tại suy nghĩ những thứ này.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đi tới trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Lúc trước cùng Yêu Thú bầy đại chiến, làm cho hắn cảm giác mình đã đạt đến một cái bình cảnh, mà bây giờ, hắn cần phải làm là đột phá bình cảnh này.

Hắn thực lực bây giờ tuy rằng cực mạnh cường hãn, nhưng mà, cảnh giới nhưng vẫn có chút thấp, này với hắn mà nói, cực kỳ bất lợi. Bởi vì không có cảnh giới làm làm cơ sở, chiến lực của hắn, như trước là phi thường có hạn!

Tựa như vừa rồi, dùng một kiếm kia về sau, hắn cũng đã không có thể ở dùng kiếm thứ hai!

Trừ tu luyện ra, hắn còn có chuyện phải làm. Cái kia chính là để cho Tiểu Bạch tạo Tiên Tinh Thạch! Trước kia tặng đưa đi Tiên Tinh Thạch, tăng thêm chính hắn tiêu hóa, trọn vẹn có nhiều phần mấy trăm, mà đây đã là hắn toàn bộ của cải. Mà ở cái địa phương này, nếu là không có Tiên Tinh Thạch, đó không thể nghi ngờ là phi thường khó chịu.

Rất nhanh, Dương Diệp đã tìm được Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch quơ quơ tiểu trảo. Ý kia là: Rất mệt a, vô cùng mệt mỏi!

Dương Diệp mặt đen lại, "nói đi, điều kiện gì!" ;

Tiểu Bạch vô tội trừng mắt nhìn, tỏ vẻ không hiểu.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, "hiện tại ta rất cần loại này Tiên Tinh Thạch, giúp ta tạo nhiều thoáng một phát tốt chứ? Đương nhiên, là có chỗ tốt!"

Nghe được một câu cuối cùng, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức phát sáng lên.;

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ Tiểu Bạch cái đầu nhỏ, cười nói: "Ngươi Tiểu gia hỏa này, càng ngày càng da!"

Cùng Tiểu Bạch chơi đùa sau khi, Dương Diệp về tới Tu Luyện Thất. Xếp bằng ngồi dưới đất, điên cuồng hấp thu linh khí bốn phía.;

Tĩnh tọa!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, theo thời gian trôi qua, trên thân Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh.

Nửa tháng sau.

Xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên đứng lên, trong chốc lát, một cổ hơi thở từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, bất quá rất nhanh, cỗ khí tức này liền vô thanh vô tức biến mất ở trong tràng.

Hô!

Dương Diệp nhẹ thở ra một hơi, sau đó mở mắt.

Minh Cảnh Tam Đoạn!

Rốt cuộc đạt đến Minh Cảnh Tam Đoạn!

Đột nhiên, Dương Diệp nhíu mày, sau đó ra Hồng Mông Tháp. Lúc này, cửa ngoài truyền tới một giọng nói: “Dương Huynh có ở đây không!”

Thanh âm của Vu Tịnh!

Dương Diệp mở cửa phòng ra, sau đó nói: “Có việc?”

Vu Tịnh khẽ gật đầu, “Tần Xuyên bị người đánh cho tàn phế!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức híp lại.

...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638, Lương Thần Nhật Thiên, thư hữu 51737064, Chu 1233886, phá sản _ tử, viên đông nghĩa 1, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 52466084, Song đắm chìm gió sớm, đại thôn trưởng mod nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1975: Ta Cho Ngươi Đỡ Đòn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tần Xuyên bị người đánh cho tàn phế!

Dương Diệp chân mày cau lại, “xảy ra chuyện gì vậy?”

Vu Tịnh cười khổ, “người này sau khi thương thế lành tựu ra đi chạy một vòng, sau đó cùng một nữ tử đã xảy ra tranh chấp, cuối cùng liền bị người đánh cho tàn phế! Sau đó đối phương để cho ta đám cầm một trăm mai Tiên Tinh Thạch đi chuộc người!”

Một trăm mai Tiên Tinh Thạch!

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn, “dẫn ta đi xem một chút đi!” Giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: “Man tỷ biết sao?”

Vu Tịnh lắc đầu, “man tỷ còn đang bế quan! Cho nên không có thông tri nàng, phải báo cho nàng sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không cần! Đi, chúng ta đi nhìn xem!”

Được Vu Tịnh dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một chỗ trên quảng trường. Quảng trường có chút lớn, chiếm diện tích mấy ngàn trượng, tại trên quảng trường kia, tọa lạc không sai biệt lắm mười mấy Luận Võ Đài.

Lúc này, quảng trường này đã tụ tập rất nhiều người, phải nói hai nhóm người đang giằng co lấy. Trong đó một nhóm người, đúng là đám người Đao Cuồng. Mà một nhóm khác người, Dương Diệp không biết, bất quá tại trong một nhóm người kia, Dương Diệp thấy được một bóng người quen thuộc!

; Cái bóng người này, đúng là Tần Xuyên. Lúc này Tần Xuyên, hai đầu gối quỳ trên mặt đất, ở trên cần cổ, buộc lên một cây màu đen khóa sắt. Trừ lần đó ra, Dương Diệp còn phát hiện, hai cánh tay của Tần Xuyên là chở đi đấy, hiển nhiên, bên trong xương cốt đã vỡ vụn. Còn có hai chân của Tần Xuyên, đây không phải là Tần Xuyên chủ động quỳ xuống, mà là đầu gối của hắn cốt đã vỡ vụn, căn bản là không có cách đứng thẳng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

; “Ôi!!! A, chủ sự người đi ra?” Lúc này, một đạo tiếng cười đùa đột nhiên từ xa xa truyền đến.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, nói chuyện chính là một Thanh Niên Nam Tử. Nam tử quần áo có chút cũ nát, trên đầu, có nước cờ đạo sâu đậm vết sẹo, ở tại chỗ bên hông, là một thanh thật nhỏ đoản kiếm.

; “Lãnh Tàng!”

Dương Diệp bên cạnh, Vu Tịnh trầm giọng nói: “Đã từng Nam Lân Sơn này phi thường nổi danh một tên, bây giờ gia nhập Bắc Phái.”

Dương Diệp không để ý tới Lãnh Tàng kia, mà là đi vào trước mặt của đám người Đao Cuồng, nhìn thấy Dương Diệp, đám người Đao Cuồng thần sắc đều là buông lỏng, khẽ gật đầu, chính yếu nói.

; “Ta rất thất vọng!” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

Đám người Đao Cuồng sửng sốt.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “thực đích thực rất thất vọng!” Vừa nói, hắn chỉ vào một bên trong đám người Tần Xuyên, “nhìn được hắn sao? Chứng kiến hắn bộ dáng bây giờ sao? Các ngươi nếu như thấy được, nhưng mà, với tư cách huynh đệ của hắn, vì sao không ra tay, vì sao không ra tay?" Nói xong lời cuối cùng, Dương Diệp thanh âm đã biến thành gầm thét.;

Đám người Đao Cuồng trầm mặc.

Lúc này, Vu Tịnh nói khẽ: "Không phải chúng ta không ra tay, mà là Tần Xuyên huynh tại bọn họ trên tay, chúng ta không dám hành động thiếu suy nghĩ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "thật có lỗi!"

Đao Cuồng lắc đầu, "không cần xin lỗi, chúng ta lý giải!"

Dương Diệp quay người nhìn về phía Lãnh Tàng kia, sau lưng Lãnh Tàng, ước chừng bảy mươi người tới, đều là đứng đầu cường giả! Mà Dương Diệp bên này, chỉ có hai mươi người tới. Còn có một vài người, cơ bản đều là đang bế quan chữa thương!;

"Ngươi chính là dẫn đầu?" Lãnh Tàng kia ánh mắt trên người Dương Diệp quan sát một chút, sau đó lắc đầu, "yếu như vậy a?"

Dương Diệp không để ý tới Lãnh Tàng, mà là nhìn về phía xa xa Tần Xuyên kia, "còn có thể nói chuyện được sao?"

Tần Xuyên chậm rãi ngẩng đầu, kia nhếch miệng cười cười, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp ánh mắt lập tức băng lạnh xuống. Tại Tần Xuyên cười lúc, hắn phát hiện, Tần Xuyên đầu lưỡi đã không còn.

; Trước mặt Dương Diệp, Lãnh Tàng cười nói: "Nói lời không nên nói, cho nên đầu lưỡi không rồi! Ngươi thì sao? Ngươi có hay không nói bậy?"

; "Nói nhảm với hắn cái gì!" Lúc này, Lãnh Tàng bên cạnh một nữ tử đột nhiên đã đi tới, sau đó nói: "Để cho hắn giao ra một trăm mai Tiên Tinh Thạch, làm cho phế vật này một mệnh!"

; "Một trăm Tiên Tinh Thạch?"

Lãnh Tàng lắc đầu, "không, bây giờ là ba trăm Tiên Tinh Thạch!" Vừa nói, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, "vốn chỉ là một trăm miếng, nhưng mà, bởi vì ngươi vừa rồi hai lần coi thường ta, cho nên, bây giờ là ba trăm mai Tiên Tinh Thạch." ;

Nghe vậy, Dương Diệp sau lưng, đám người Đao Cuồng sắc mặt âm trầm.;

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Vu Tịnh nói khẽ: “Lần này xung đột là vì Tần Xuyên nhìn thoáng qua nữ nhân kia, sau đó nữ nhân kia liền…”

Dương Diệp lắc đầu, “ta không nên phải biết rằng nguyên nhân, nếu như ta nhận thức hắn làm bạn, làm huynh đệ, coi như là lỗi của hắn, lão tử cũng cùng hắn cùng một chỗ chà xát!”

Nói xong, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía một bên, “ta đã cho các ngươi cơ hội, các ngươi đã không xử lý, ta đây liền tự mình xử lý.”

Ô… Ô… Ô… N… G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, trước mặt hắn Lãnh Tàng kia sắc mặt hơi đổi một chút, cũng theo đó biến mất ngay tại chỗ.

Thình thịch!

Trong tràng, không gian đột nhiên chấn động kịch liệt hai cái. Người xung quanh trực tiếp bị một cỗ lực lượng chấn địa hướng lui về sau gần nghìn trượng!

Ảnh hưởng tản đi, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Giờ phút này, ở đằng kia vị trí giữa, Dương Diệp cùng Lãnh Tàng kia cách xa nhau không đến ba trượng khoảng cách, mà ở trong tay của Dương Diệp, là Tần Xuyên kia!

Nhìn thấy một màn này, Lãnh Tàng sau lưng mọi người thần sắc lập tức có chút khó coi.

Lãnh Tàng này, thế nhưng là gặp Đạo Cảnh cường giả a! Nhưng mà, cũng tại hiệp này bên trong đã thua bởi người trước mắt này chỉ có Minh Cảnh Tam Đoạn gia hỏa?

Trước mặt Dương Diệp, Lãnh Tàng kia quan sát một chút Dương Diệp, “không nghĩ tới lần này ta mắt vụng về, nguyên lai là giả heo ăn thịt hổ a!”

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào bên cạnh mình trên thân Tần Xuyên, trầm mặc một lát, hắn đem Tần Xuyên giao cho Vu Tịnh trong tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Lãnh Tàng kia.

Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên tay chỉ xa xa nàng kia.

Dương Diệp nhìn về phía nàng kia, Vu Tịnh nói: “Đầu lưỡi của Tần Xuyên là nàng tự tay cắt!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “yên tâm, nàng sẽ bồi thường ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía trước mắt Lãnh Tàng kia, không có ở nói nhảm, thân hình lóe lên, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Lãnh Tàng kia, trong chốc lát, trong cả sân trải rộng Dương Diệp tàn ảnh.

Ảnh kiếm giết!

Trước mặt Dương Diệp, Lãnh Tàng kia tại Dương Diệp biến mất một khắc này, thần sắc chính là ngưng trọng lên, rất nhanh, tay phải hắn rút ra đoản kiếm bên hông, chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo mảnh như trâu ngựa hàn quang bắn nhanh ra như điện!

Xuy xuy xuy!

Trong tràng truyền đến từng đạo không gian tê liệt thanh âm, thanh âm kia, chói tai!

Trong tràng, chỉ thấy kiếm quang cùng tàn ảnh, rất nhiều người căn bản nhìn không tới Dương Diệp cùng Lãnh Tàng kia. Đang cùng Dương Diệp cận chiến sau khi giao thủ, Lãnh Tàng kia là càng đánh càng kinh ngạc. Cảnh giới của Dương Diệp so với hắn thấp quá nhiều, nhưng mà, Dương Diệp này cận chiến ý thức, quá kinh khủng. Mà lại vô cùng hung ác, từng chiêu cùng hắn lấy thương đổi thương!

Bành!

Lúc này, Lãnh Tàng kéo ra cùng Dương Diệp khoảng cách. Lãnh Tàng tay phải nắm thật chặt đoản kiếm trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra. Thời gian dần trôi qua, Lãnh Tàng trong tay thanh đoản kiếm này bắt đầu kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Xa xa, Dương Diệp mặt không biểu tình, tay phải mở ra, một thanh kiếm xuất hiện ở hắn trong lòng bàn tay, kiếm xoay tròn tốc độ cao.

Ba hơi về sau, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Ca sát!

Vô thanh vô tức bên trong, chung quanh vạn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt ra. Mà lúc này, Lãnh Tàng kia trước ngực nơi bên trái cắm một thanh kiếm, mà kiếm mũi kiếm thì là cắm trên mặt đất, cứ như vậy, Lãnh Tàng kia trực tiếp bị thanh kiếm này xâu chọc vào ở trên mặt đất.

Trong tràng triệt để yên tĩnh trở lại!

Lãnh Tàng thất bại!

Cách đó không xa, cái kia cắt đi Tần Xuyên đầu lưỡi nữ tử sắc mặt tái nhợt, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Lãnh Tàng kia, mà đúng lúc này, nàng kia cùng bên người những người kia toàn bộ vây quanh, mà Dương Diệp sau lưng đám người Đao Cuồng cũng nhao nhao vây quanh.

Tuy rằng Dương Diệp bên này nhân số ít, nhưng mà, khí thế không có chút nào yếu.

Dương Diệp không có để ý nàng kia đám người, mà là nhìn về phía trước mặt Lãnh Tàng kia, “biết rõ vì sao không giết ngươi sao?”

Lãnh Tàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nam nhân sự việc của nhau, nam nhân ở giữa giải quyết, không có quan hệ gì với nàng!”

; “Trước mặt ngươi câu này, ta rất đồng ý!”

Dương Diệp mỉm cười, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, rất nhanh, hắn về tới tại chỗ, mà lúc này, trong tay hắn, bóp một nữ tử. Đúng là cái kia cắt đi Tần Xuyên đầu lưỡi nữ tử!

Lúc này, Lãnh Tàng kia đột nhiên gầm lên giận dữ, liền muốn động thủ, mà Dương Diệp trực tiếp một cước dẫm nát bộ ngực của Lãnh Tàng, đem cứng rắn đạp trở về.

Dương Diệp mắt nhìn xuống Lãnh Tàng kia, “không giết ngươi cùng nữ nhân này, là bởi vì ta tưởng để cho chính hắn tới ra tay. Ta nghĩ, hắn nhất định rất muốn làm như vậy!”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp đem cô gái trong tay vứt xuống trước mặt của Tần Xuyên kia, cùng lúc đó, hắn chân phải nhẹ nhàng đá một cái, dưới chân Lãnh Tàng kia cũng bị hắn đá trước mặt của Tần Xuyên, “mối thù của chính mình, đương nhiên vẫn là muốn chính mình báo mới hả giận!”

; “Còn chưa động thủ?” Lúc này, Lãnh Tàng đột nhiên gầm thét.

Theo Lãnh Tàng thanh âm rơi xuống, hắn những thuộc hạ kia lập tức liền muốn động thủ, mà lúc này, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xuy xuy!

Cái kia cầm đầu hai đầu người trực tiếp ném bay ra ngoài, máu tươi như hai đạo nước suối trên không trung rơi vãi mà qua.;

Dương Diệp nhìn lướt qua những người kia, “thử xem?”

Trong tràng, tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi trên người Dương Diệp, có ngưng trọng, đương nhiên, càng nhiều nữa hay vẫn là kiêng kị!;

; “Coi như hết!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, rất nhanh, một người đàn ông trung niên từ xa xa chậm rãi đi tới.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử kia, “Bắc Phái?”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “việc này lúc này bỏ qua, như thế nào?”

Dương Diệp chỉ chỉ Tần Xuyên, “hỏi một chút huynh đệ của ta có đồng ý hay không!”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Tần Xuyên, sau đó nói: “Hắn vẫn còn sống, nhưng mà, tiếp tục nữa, hắn khả năng đã chết rồi. Không chỉ có hắn, phía sau ngươi những người này, chỉ sợ cũng không sống nổi mấy cái. Không phải là uy hiếp ngươi, chỉ là nói một sự thật!”

; “Sự thật?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn nhìn về phía một bên Tần Xuyên, “muốn làm cái gì thì làm cái đó, đừng có bất kì cố kỵ gì, trời sập xuống, ta cho ngươi đỡ đòn!”

...

PS: Một chương này, ta chỉ dùng để cái khác viết chữ phần mềm viết, mọi người xem nhìn khoảng cách còn lớn không lớn, ta tự xem dưới, là bình thường. Nếu như là bình thường, sau này ta hay dùng này viết chữ phần mềm!;

;

;

;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1976: Mượn Kiếm Dùng Một Lát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta cho ngươi đỡ đòn!

Tiếng như sấm vang, chấn động lòng người!

Đám người Đao Cuồng, ánh mắt đều rơi trên người Dương Diệp, trong ánh mắt, có một tia phức tạp sắc thái.

Tần Xuyên liếc mắt nhìn chầm chầm Dương Diệp, sau đó nhìn về phía trước mặt nàng kia, kia liền muốn ra tay. Mà đúng lúc này, một đạo tiếng cười đột nhiên từ một bên truyền đến, "Tần huynh, tỉnh táo một chút!"

Mọi người quay đầu nhìn lại, người tới chính là Mạc Thiên Vũ kia.

Mạc Thiên Vũ đi nhanh đã đến trước mặt của Dương Diệp, "Dương Huynh, Tần huynh, thật có lỗi, lúc trước ta bị phái đi tuần tra Âm Phong Lĩnh, vừa rồi không lâu mới biết được chuyện nơi đây, đã tới chậm."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "cùng Mạc huynh không có quan hệ!"

Mạc Thiên Vũ do dự một chút, sau đó nói: "Dương Huynh, hai người này, được hay không được không giết?"

Dương Diệp nhìn thẳng Mạc Thiên Vũ, Mạc Thiên Vũ nói: “Dương Huynh, Lãnh Tàng này có thể không phải người bình thường, hắn là Bắc Phái kia chi chủ ngàn vạn u cháu ngoại trai, giết hắn đi, có thể sẽ lại để cho Nam Phái cùng Bắc Phái quan hệ khẩn trương lên! Mà bây giờ, ngoài có đại địch, trong Nam Lân Sơn bộ phận thật sự là không thể có bất kỳ nội loạn! Kính xin Dương Huynh dùng đại cục làm trọng!”

Dương Diệp chính yếu nói, một bên Tần Xuyên đột nhiên bày tỏ thái độ rồi. Hắn lắc đầu, sau đó để cho Vu Tịnh đỡ hắn quay người rời đi.

Tần Xuyên buông tha cho!

Hắn mặc dù rất muốn giết hai người trước mắt, nhưng mà, hắn không muốn liên lụy chung quanh những huynh đệ này.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Chậm đã!”

Tần Xuyên dừng bước quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn về phía trước mặt Mạc Thiên Vũ, “dùng đại cục làm trọng, ta hiểu rồi. Người của Bắc Phái, có thể tùy ý giết Nam Phái, mà Nam Phái nhưng theo như đối phương giảng đại cục làm trọng?”

Mạc Thiên Vũ sầm mặt lại, “Dương Huynh, lời nói không thể nói lung tung!”

; “Nói lung tung?”

Dương Diệp cười cười, “ta cũng không nói lung tung, ta thấy chính là như vậy. Mạc huynh, cũng không gây khó khăn cho ngươi.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “giờ phút này lên, chúng ta rời khỏi Nam Phái, Huynh Đệ Hội chúng ta ly khai Nam Lân Sơn.”

Nói xong, hắn nhìn về phía một bên Tần Xuyên, “là nam nhân, liền động thủ!”

Tần Xuyên không có ở có do dự chút nào, dùng cái kia đã khôi phục hai tay trực tiếp một chưởng sắp xếp ở trước mặt cô gái kia trên đầu.

Bành!

Nàng kia đầu trực tiếp nổ bể ra.

; “Không!” Một bên, Lãnh Tàng kia muốn rách cả mí mắt.

Tần Xuyên muốn ra tay với Lãnh Tàng kia, mà lúc này, một bên trung niên nam tử kia đột nhiên động thủ. Mà ở trung niên nam tử lúc động thủ, Dương Diệp cũng động thủ.

Mấy đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên!

Bành phun bành!

Trung niên nam tử kia trực tiếp bị chấn trở về tại chỗ, mà lúc này, một bên Tần Xuyên đã một chưởng vỗ nát đầu của Lãnh Tàng kia.

Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức trầm xuống. Một bên Mạc Thiên Vũ kia sắc mặt cũng là có chút âm trầm. Dương Diệp đây là một điểm đều không nể mặt hắn a!;

Kiếm thu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, “ngươi Bắc Phái nếu muốn chơi cái gì, chúng ta phụng bồi tới cùng.”

Nói xong, hắn nhìn về phía Đao Cuồng, “Đao huynh, thông tri còn dư lại huynh đệ, chúng ta bây giờ liền rời đi Nam Lân Sơn!”

Đao Cuồng không do dự, quay người rời đi.

; “Tiểu hữu xúc động rồi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, rất nhanh, một tên đang mặc cẩm bào trung niên nam tử xuất hiện ở chỗ đó.

; “Phụ thân!” Một bên, Mạc Thiên Vũ kia vội vàng đi tới trước mặt trung niên nam tử kia, “ngài sao lại tới đây?”

Người tới chính là Nam Phái chủ nhân Mạc Thiên Khung!;

Mạc Thiên Khung nhìn thoáng qua Mạc Thiên Vũ, khẽ lắc đầu, “ta rất thất vọng!”

Mạc Thiên Vũ sắc mặt lập tức trắng đi.

Mạc Thiên Khung ánh mắt đã rơi vào trung niên nam tử Bắc Phái trên người, “chuyện nguyên do ta đã điều tra rõ ràng, vị Tần Xuyên tiểu hữu này bất quá là nhìn thoáng qua nữ nhân của Lãnh Tàng, Lãnh Tàng này liền trực tiếp cùng người; Đánh hắn tàn. Việc này, là ngươi Bắc Phái làm không chỗ nói. Ngươi mà lại trở về, chuyện của Lãnh Tàng, ta tự sẽ cùng ngàn vạn u giải quyết!”

Trung niên nam tử kia không dám nói gì, lập tức lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Việc này, Mạc Thiên Khung nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu hữu cùng tiểu hữu những người bạn này như là đã gia nhập Nam Phái ta, chỉ cần các ngươi không chủ động gây ra sự tình, xảy ra chuyện, Nam Phái ta tự nhiên muốn bảo vệ các ngươi.”

Dương Diệp trầm mặc.

Mạc Thiên Khung nói: “Tiểu hữu có lẽ còn không biết, bây giờ Nam Lân Sơn, thế nhưng là đã bị bao vây.”

; “Bị bao vây?” Dương Diệp nói: “Ít Yêu Thú kia?”

Mạc Thiên Khung khẽ lắc đầu, “nếu như chẳng qua là ít Yêu Thú kia thì tốt rồi, chính thức làm người nhức đầu chính là Tử Giới những cái kia dân bản địa. Những người kia, từ rất xa phía nam di chuyển mà đến, mục đích của bọn hắn, chính là Nam Lân Sơn này!”

; “Làm như vậy là để nơi này Linh khí?” Dương Diệp hỏi.

Mạc Thiên Khung nói: “Không đơn thuần là. Tiểu hữu cũng biết, Nam Lân Sơn này dưới đáy, thế nhưng là còn có một cái truyền tống trận đấy. Này cái truyền tống trận, là hồi lâu trước người nơi này lưu lại, nối thẳng bên ngoài. Nơi đây sở dĩ có linh mạch, kỳ thật cũng là bởi vì này cái truyền tống trận, này hai cái linh mạch, là lúc trước những người kia vì duy trì trận pháp này vận chuyển mà cố ý lưu ở nơi đây đấy.”

; “Nếu như nơi này có truyền tống trận, tiền bối cùng bởi vì sao không ly khai?” Dương Diệp hỏi.

Mạc Thiên Khung nhẹ cười cười, “vừa bắt đầu, chúng ta cũng là muốn đấy. Cuối cùng, cái chỗ này, đã không thích hợp tiếp tục ở lại. Nhưng mà, không nghĩ tới xảy ra chút vấn đề. Tử Giới này, bị một cái lớn hơn trận pháp phong ấn!”

; “Lớn hơn trận pháp phong ấn?” Dương Diệp nhíu mày.

Mạc Thiên Khung ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “một cái vô cùng vô cùng lớn trận pháp, tại trận pháp này bao phủ xuống, Tử Giới này không gian cùng ngoại giới không gian thông đạo toàn bộ bị phong kín, đừng nói ra, chính là liên hệ bên ngoài đều không được.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “muốn đi ra ngoài, hoặc là lại để cho phong ấn người của Tử Giới này rút lui trận, hoặc là có được nghiền nát cái phong ấn này năng lực, mạnh mẽ đi ra đi!”

Không ra được!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, không cần phải nói, phong ấn chuyện của Tử Giới, nhất định là Trĩ Nữ cùng Thần Tộc làm. Cũng chỉ có bọn hắn có thực lực này! Phong ấn Tử Giới, Trĩ Nữ nàng muốn làm cái gì?

Lúc này, Mạc Thiên Khung lại nói: “Tiểu hữu, hiện tại loại này tình cảnh, chúng ta những người này tốt nhất vẫn là chăm chú bão đoàn cho thỏa đáng!”

Nói xong, Mạc Thiên Khung quay người biến mất ở xa xa.

; “Còn có đi hay không?” Dương Diệp bên cạnh, Vu Tịnh đột nhiên nói.

; Dương Diệp khẽ lắc đầu, “trước ở lại đây, ừ, ta muốn đi một chỗ!”

; “Có muốn hay không chúng ta cùng ngươi cùng một chỗ?” Vu Tịnh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “không cần, chính ta một người là đủ. Các ngươi ở chỗ này cẩn thận chút, người của Bắc Phái kia có thể sẽ không như vậy mà đơn giản bỏ qua. Tóm lại, tự cẩn thận một chút!”

Vu Tịnh khẽ gật đầu, “chính ngươi cũng cẩn thận một chút!”

Dương Diệp nhìn về phía Tần Xuyên, “không có vấn đề lớn chứ?”

Tần Xuyên khẽ lắc đầu, hắn bị thương, chẳng qua là ngoại thương, cũng không nguy hiểm đến tánh mạng.

Dương Diệp cong ngón búng ra, mười mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt Tần Xuyên, “hảo hảo chữa thương!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Dương Diệp lần này mục đích đúng là đi tìm Trĩ Nữ, hắn muốn tìm Trĩ Nữ giúp đỡ chút, xem có thể hay không để cho đám người Tần Xuyên ly khai Tử Giới này.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới chỗ kia mặt sông, không do dự, hắn đi thẳng tới đáy sông. Nhưng mà rất nhanh, một đầu quái vật khổng lồ chắn trước mặt của hắn.

Đế Ngạc!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đế Ngạc kia, sau đó nói: “Ta muốn gặp Trĩ Nữ!”

; “Vào đi!” Lúc này, một giọng nói từ chỗ xa kia chậm rãi bay tới.

Đế Ngạc lập tức nhường đường, nhưng mà nhưng vẫn đi theo Dương Diệp, có chút không thiện ý!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Thần Điện. Trong điện, chỉ có Trĩ Nữ một người.

; “Có việc?” Trĩ Nữ hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Tử Giới này là bị các ngươi phong ấn sao?”

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu, “Phải! Như thế nào?” ;

Quả nhiên là!

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Có thể tạm thời cởi bỏ sao?”

Trĩ Nữ lắc đầu, “không thể!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Trĩ Nữ đi tới trước mặt của Dương Diệp, “có một số việc, không thể nói cho ngươi biết. Ta minh bạch dụng ý của ngươi, nhưng mà, việc này quan hệ trọng đại, cho nên, ta không thể đáp ứng cho ngươi ngươi muốn.”

Dương Diệp nói: “Có thể đưa chúng ta ra ngoài?”

Trĩ Nữ khẽ lắc đầu, “ta nói, cái chỗ này, bất kỳ người nào cũng không thể ly khai, ít nhất tạm thời là như vậy. Bất quá, ngươi cũng đừng lo lắng nhiều, không bao lâu, các ngươi liền có thể rời đi. Sẽ không quá lâu!”

Dương Diệp nhìn thẳng Trĩ Nữ, “ngươi muốn làm cái gì?”

Trĩ Nữ mỉm cười, “ngươi xác định phải biết rằng?”

Dương Diệp đã trầm mặc. Trực giác nói cho hắn biết, việc này còn là đừng biết rõ đấy được, bằng không thì, phiền toái rất nhiều.

; "Có nghĩ là muốn đạt tới gương sáng Ngũ Đoạn Điên Phong?" Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói.

; "Có ý tứ gì?" Dương Diệp không có đáp ứng, có chút đề phòng.

Trĩ Nữ cười nói: "Nếu như ta muốn hại ngươi, ngươi căn bản không có cơ hội phản kháng, không phải sao?"

Dương Diệp nói: "Nói một chút điều kiện của ngươi!"

; "Thông minh!" Trĩ Nữ cười nói: "Kỳ thật điều kiện rất đơn giản, ta cũng cần cho ngươi mượn kiếm kia dùng một lát."

Mượn kiếm?

Dương Diệp chân mày cau lại, "làm gì dùng?"

; "Từ chỗ hữu dụng!" Trĩ Nữ nói: "Liền thời gian hai ngày, hai ngày sau, kiếm về ngươi. Mà để báo đáp lại, ta có thể cùng giúp ngươi tăng lên tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn." ;

; Minh Cảnh Ngũ Đoạn!

; Không thể không nói, Dương Diệp rất động tâm. Hắn bây giờ là Minh Cảnh Tam Đoạn, cách Minh Cảnh Ngũ Đoạn vẫn có khoảng cách không nhỏ đấy, mà nếu là lấy dưới tình huống bình thường đến tu luyện, ít nhất phải thời gian hai, ba năm mới có thể đạt tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn!

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lấy ra kiếm trong tay, "kiếm này giết qua rất nhiều người của Thần Tộc, ngươi sẽ không đối với nó..." Nói đến đây, Dương Diệp không có ở nói.

Trĩ Nữ đạm thanh nói: "Ta còn không có như vậy không chịu nổi, sẽ đi tìm một thanh kiếm báo thù. Ta từng nói qua, kiếm này nếu là ở trong tay người khác, ta nhất định giết người hủy kiếm, nhưng là, là trong tay ngươi. Ta muốn mượn nó, là hy vọng hiểu rõ một ít chuyện, chính là như vậy đơn giản!"

Dương Diệp nghĩ một lát, sau đó nói: "Được!"

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, thanh kiếm kia bay đến trước mặt của Trĩ Nữ.

Trĩ Nữ không có tiếp kiếm, mà là nhìn về phía một bên, “quản bá, làm phiền!”

Một Bạch Bào Lão Giả chậm rãi đi ra, lão giả đi tới trước mặt của Dương Diệp, “xin đi theo ta!”

Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo Bạch Bào Lão Giả biến mất ở trong điện.

; “Làm như vậy, đáng giá?” Lúc này, một giọng nói trong điện vang lên.

Trĩ Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, “là hắn chỉ đáng giá!”

...;

;

;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1977: Tu La Luyện Ngục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi theo Bạch Bào Lão Giả ra Thần Điện.

; “Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

; “Tiểu hữu là như thế nào cùng chủ nhân nhìn nhau hay sao?” Bạch Bào Lão Giả hỏi lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: “Vô tình, như thế nào?”

Bạch Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “chỉ là tò mò.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía xa xa, chỗ đó, có một tòa kỳ dị đại điện, đại điện hiện lên hình bầu dục, bốn phía đen kịt, tản ra quỷ dị lưu quang.

; “Tu La Tràng!” Bạch Bào Lão Giả nói.

; “Tu La Tràng?”

Dương Diệp nhìn về phía cung điện kia, “có ý tứ gì?”

Bạch Bào Lão Giả nói: “Thần Tộc ta có thật nhiều bồi dưỡng nhân tài phương pháp, này Tu La Tràng chính là một cái trong số đó, cũng là tương đối mà nói, tương đối tàn nhẫn địa phương.”

Lời nói vừa dứt, hai người đã tới cái kia Tu La Tràng cửa ra vào.

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Tu La Tràng, lại xưng Tu La Luyện Ngục. Chủ nhân để cho ta giúp ngươi tăng lên tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn, hơn nữa không có hậu di chứng cái loại này, cho nên, ta cho ngươi lựa chọn này Tu La Luyện Ngục. Phương pháp của ta rất đơn giản, chính là trình độ lớn nhất kích phát ngươi tự thân tiềm lực, bất quá, điều này cũng nguy hiểm, ngươi tốt nhất có chuẩn bị tâm lý!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Tu La Tràng, khẽ gật đầu, “ta đã chuẩn bị cho tốt!”

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp dưới chân xuất hiện một cái màu lam vòng tròn, thoáng qua, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đầu đột nhiên xuất hiện một hồi mê muội, rất nhanh, vẻ này mê muội biến mất, Dương Diệp mở mắt, nhưng mà, cái gì cũng không nhìn thấy.

Bốn phía, đen kịt một màu!

Đột nhiên.

Xùy~~!

Dương Diệp phía sau lưng trực tiếp bị xé nứt ra một cái miệng máu, cùng lúc đó, Dương Diệp toàn bộ người ném bay ra ngoài.

Sau khi hạ xuống, Dương Diệp vẻ mặt lờ mờ.

Đồ chơi gì?

Xùy~~!

Lúc này, Dương Diệp trước ngực đột nhiên tét ra, một vết máu tươi bắn ra. Giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt rốt cuộc thay đổi.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Trong tràng, một đạo đạo không khí vạch phá thanh âm không ngừng vang lên, trên thân Dương Diệp, máu tươi văng khắp nơi!

Nhưng mà, Dương Diệp căn bản không có thấy rõ đối thủ của chính mình.

Xùy~~!

Lúc này, trên thân Dương Diệp lần nữa kích xạ ra một vết máu tươi. Không hề là đối phương thủ hạ lưu tình, mà là thân thể hắn quá mạnh, đối phương tuy rằng có thể phá nhục thể của hắn, nhưng nhưng không cách nào chí mạng. Bất quá, tiếp tục như vậy, Dương Diệp hắn nhất định sẽ máu cố gắng hết sức mà chết!

Bên ngoài.

; “Như thế nào đây?” Bạch Bào Lão Giả bên cạnh, Trĩ Nữ nhẹ giọng hỏi.

Bạch Bào Lão Giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Trên người tật xấu rất nhiều, còn chưa đủ ngắn gọn.” Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia Tu La Tràng, “hắn là một khối thép tốt, nhưng mà, trên người tạp chất còn có chút nhiều, nếu như có thể xóa những tạp chất này, hắn có thể được gọi là kiếm tiên!”

Kiếm tiên!

Trĩ Nữ hai mắt khẽ híp một cái, kiếm tiên hai chữ này là Thần Tộc đã từng là một cái danh hiệu. Thần Tộc lịch sử đã lâu, nhưng mà, có thể trở thành kiếm tiên đấy, vẫn như cũ có thể đếm được trên đầu ngón tay.

; “Hắn có trở thành kiếm tiên tiềm lực?” Trĩ Nữ hỏi.

Bạch Bào Lão Giả khẽ gật đầu, “kiếm tiên, kiếm đạo nhập tiên. Kiếm của hắn, tự thành một ô, mặc dù có rất nhiều người khác kiếm dấu vết của đạo, nhưng mà, hạch tâm điểm là chính hắn đấy. Hiển nhiên, hắn bị cao nhân chỉ điểm. Nếu như...”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Nếu như hắn có thể cam lòng một ít gì đó, lại để cho kiếm của chính mình không có lo lắng, không có ràng buộc, như vậy, kiếm của hắn sẽ càng thêm thuần túy, càng thêm lăng lệ ác liệt.”

; “Như vậy cũng không phải là hắn!”

Trĩ Nữ đạm thanh nói: “Quản bá cũng biết, đã từng ta biết rõ lần tưởng đánh giết hắn.”

; “Vì sao?” Bạch Bào Lão Giả hỏi.

[truyen cua tui . n e t] Trĩ Nữ nói: “Trên người hắn, có nhiều thứ, những vật này, cho dù là ta cũng động tâm a! Ta nếu là được, với ta mà nói, là có trợ giúp to lớn đấy. Nhưng mà, ta không cách nào thuyết phục tự giết hắn!”

; “Vì sao?” Lão giả hỏi lại.

Trĩ Nữ nhìn về phía nơi xa Tu La Thành, “Xích Tử chi Tâm.”

Bạch Bào Lão Giả khẽ gật đầu, “đã minh bạch!”

Lúc này, Trĩ Nữ cong ngón búng ra, một cái bình nhỏ màu trắng tử xuất hiện ở trước mặt lão giả, “Cái này đợi tí nữa cho hắn dùng!”

; Nghe vậy, lão giả biến sắc, “chủ nhân, này thế nhưng...”

Trĩ Nữ nói: “Nếu như lựa chọn không làm địch nhân, vậy tận lực lựa chọn làm bạn đi. Người này trọng tình, chúng ta đối với hắn được, hắn sẽ nhớ kỹ trong lòng đấy. Cho nên, quản bá không cần lo lắng hắn ngày sau sẽ gây bất lợi cho Thần Tộc ta gì gì đó.”

Lão giả do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “hết thảy nghe chủ nhân!”

Trĩ Nữ khẽ gật đầu, sau đó nàng nhìn lướt qua sau lưng bốn phía, “quản bá có thể thay hắn giải quyết cái kia tà vật sao?”

; “Tốt nhất đừng nhúc nhích!” Lão giả trầm giọng nói.

; “Vì sao?” Trĩ Nữ nói.

; Lão giả hướng về sau nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Vật kia, có hoàn chỉnh linh trí, chúng ta nếu là di chuyển nó, tất đưa tới kia oán hận, nếu là có thể đánh chết còn tốt, nhưng mà, nếu không phải có thể, cái phiền toái này, có thể đã có chút lớn.”

; “Không thể đánh chết sao?” Trĩ Nữ nói.

; “Có thể!” Bạch Bào Lão Giả nói: “Nhưng mà, muốn đánh đổi khá nhiều.”

; “Cái gì một cái giá lớn?” Trĩ Nữ hỏi.

; “Ngươi Thần Tộc bại lộ một cái giá lớn!”

Lúc này, một đạo băng lạnh giọng đột nhiên từ Trĩ Nữ sau lưng truyền đến.

Trĩ Nữ quay người, tại phía trước nàng cách đó không xa, chẳng biết lúc nào xuất hiện một đoàn hồng mang.

Lúc này, đoàn kia hồng mang lại nói: “Ta như vẫn lạc, này phương thiên địa lập tức tan vỡ. Bây giờ Thần Tộc, cũng không là năm đó Thần Tộc, nếu là trước thời gian bại lộ, chỉ sợ lập tức thì sẽ Bách Tộc giết sạch sẽ!”

; “Láo xược!”

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả kia đột nhiên tay phải vung lên, một đạo bạch quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Cái kia đạo hồng mang trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn, nhưng mà sau một khắc, vô số đạo hồng mang ở giữa sân phóng lên trời, trong chốc lát, phương viên mấy trăm ngàn bên trong không gian bắt đầu điên cuồng rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

; “Trấn!”

Lúc này, một đạo lạnh tiếng quát đột nhiên từ không trung truyền đến, rất nhanh, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía, thời gian dần trôi qua, chung quanh những cái kia không gian khôi phục bình thường.

Một bên, Bạch Bào Lão Giả muốn xuất thủ lần nữa, Trĩ Nữ nhưng là khoát tay áo, “thôi!”

Bạch Bào Lão Giả khẽ gật đầu, ngừng lại.

Trĩ Nữ nhìn về phía xa xa đoàn kia hồng mang, “Thần Tộc tuy rằng đã xuống dốc, nhưng mà, muốn làm cho chết ngươi, vẫn có năng lực này.”

; “Thật sao?”

Đoàn kia hồng mang đột nhiên nở nụ cười gằn, “bổn tôn cùng vùng vũ trụ này cùng chung sinh ra, cùng cái mảnh này Vũ Trụ Bổn Nguyên tương liên, giết ta, chính là tổn hại cái mảnh này Vũ Trụ Bổn Nguyên! Đã từng là Thần Tộc, bao trùm Thiên Địa Vũ Trụ, nhưng là bây giờ, ngươi thử nhìn một chút, nhìn xem vùng vũ trụ này chi linh có thể hay không để cho ngươi Thần Tộc giết ta!”

Trĩ Nữ hai mắt híp lại, ánh mắt dần dần băng lạnh xuống. Lúc này, Bạch Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “ngươi nói cũng không sai, tuy rằng không thể giết ngươi, nhưng mà, phong ấn ngươi vẫn là có thể!”

; “Lưỡng Bại Câu Thương?” Thanh âm kia cười lạnh, “chỉ cần ngươi Thần Tộc nguyện ý, ta phụng bồi tới cùng!”

Bạch Bào Lão Giả nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ đột nhiên khẽ nở nụ cười, “ngươi muốn nhận thức hắn làm chủ, sau đó giết chủ, dùng hắn làm vật trung gian hoàn thiện tự thân, đúng không?”

; “Phải thì như thế nào!” Đoàn kia hồng mang âm thanh lạnh lùng nói.

Trĩ Nữ cười nói: “Đáng tiếc ngươi không dám.”

Đoàn kia hồng mang đã trầm mặc.

Trĩ Nữ đạm thanh nói: “Tặng ngươi một câu, trời tạo nghiệp chướng đều không thể sống, chớ nói chi là ngươi rồi. Đừng chỉ thấy chỗ tốt mà không nhìn thấy nguy hiểm. Người này thân có Đạo Gia Binh Gia truyền thừa, trên người càng là có hai vị chí cường giả nhân quả liên hệ, đừng nói ngươi, coi như là Thần Tộc ta đều không dám tùy tiện giết hắn. Còn ngươi, thứ cho ta nói thẳng, bất kể là Đạo Gia hay vẫn là Binh Gia, cũng hoặc là hai vị kia, cũng không phải ngươi có khả năng địch!"

; "Thật sao?"

Đoàn kia hồng mang cười lạnh nói: "Ta phải thừa nhận, hắn lai lịch bối cảnh xác thực không đơn giản, nhưng mà, ngươi thực cảm thấy chính ta chính là độc thân?"

Nghe vậy, Trĩ Nữ lông mày dần dần nhíu lại, một bên lão giả sắc mặt cũng là có chút chìm.

Tu La Tràng trong.

Lúc này Dương Diệp đã là một người toàn máu, toàn thân cao thấp, đều là máu tươi.

Toàn bộ Tu La Tràng, một mảnh đen nhánh, trên thân Dương Diệp, thỉnh thoảng bắn tung tóe ra máu tươi. Hắn không phải là không muốn trốn, mà là căn bản là không có cách đập mạnh. Những công kích kia đồ đạc của hắn, quá xuất quỷ nhập thần, hắn căn bản không có biện pháp tránh né.;

; Kiếm Vực!

Dương Diệp nghĩ tới Kiếm Vực, lợi dụng Kiếm Vực, hắn có thể tìm ra âm thầm những người kia. Nhưng mà, lão giả kia nhưng là không cho phép hắn dùng Kiếm Vực!

Không thể dùng Kiếm Vực!

Dương Diệp rất là khó hiểu, bất quá, hắn hay là nghe lời của lão giả, không dùng đến Kiếm Vực.

Trong bóng tối, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trên người hắn, thỉnh thoảng có máu tươi bắn tung tóe mà ra.

Cảm ứng!

Hắn không có ở dùng mắt thấy, bởi vì âm thầm những người kia tốc độ đã vượt ra khỏi mắt của hắn, dùng mắt, căn bản nhìn không tới. Chỉ có thể chăm chỉ nhìn, nhưng mà, tâm giống nhau nhìn không tới!

Cái gì cũng không cảm giác được!

Lúc này đây, Dương Diệp có chút mờ mịt.

Lúc này, thanh âm của Bạch Bào Lão Giả đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “trên đời có bốn loại con mắt, mắt thường, tâm nhãn, thiên nhãn...” Nói đến đây, lão giả dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi đã đạt tới tâm nhãn cảnh giới, nhưng mà, này còn thiếu rất nhiều. Ngươi sở dĩ nhìn không tới phía sau ngươi tà vật, cũng là bởi vì ngươi ‘mắt’ lực không đủ.”

; “Như thế nào đạt tới thiên nhãn?” Dương Diệp hỏi.

; “Rất đơn giản!” Lão giả nói: “Cảm thụ thiên địa, Chưởng Khống Thiên Địa, mượn thiên địa Vạn Vật Chi Linh làm kẻ chỉ điểm, nhìn vạn vật!”

Cảm thụ thiên địa!

Trong Tu La Thành, Dương Diệp trầm mặc lại. Trên người hắn, như trước thỉnh thoảng có máu tươi bắn tung tóe mà ra.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, tay phải hắn đột nhiên hướng bên trái một trảo, một trảo này, trực tiếp bắt được một cái huyết sắc móng vuốt. Dương Diệp mãnh liệt kéo một phát, sau đó một đập.

Bành!

Trong bóng tối, có đồ vật gì đó nổ bể ra.

; “Xem ra ngươi có chút ít lĩnh ngộ!”

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả thanh âm lần nữa tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Bất quá, hiện tại giờ mới bắt đầu, ngươi rất nhanh liền sẽ rõ ràng cái gì gọi là địa ngục!”

Theo lão giả thanh âm rơi xuống, trong bóng tối kia, Dương Diệp thấy được rất nhiều màu máu đỏ con mắt.

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong tay phải, nhiều hơn một thanh kiếm!

“Trải qua địa ngục về sau, kiếm của ngươi, đem càng hung hiểm hơn, càng thêm sắc bén, càng thêm máu tanh!” Lão giả thanh âm vang lên lần nữa: “Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể sống sót mà đi ra ngoài!”

Xùy~~!

Lão giả âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, trong bóng tối, một cái nắm kiếm tay trực tiếp bay ra ngoài.

Ngươi là tay của Dương Diệp!

Kiếm Tu không có tay, hay vẫn là Kiếm Tu sao?

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1978: Áp Chế Thần Huyết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu La Tràng bên ngoài.

; “Hắn khả năng không chịu đựng nổi!” Bạch Bào Lão Giả bên cạnh, Trĩ Nữ nói khẽ.

Bạch Bào Lão Giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Hắn có thể lựa chọn buông tha cho!”

Trĩ Nữ nhìn về phía Bạch Bào Lão Giả.

Lão giả nói khẽ: “Chủ nhân, từ xưa đến nay, vị nào chí cường giả không có trải qua Nhân Gian Luyện Ngục? Bình thường cùng thoải mái, đó là kẻ yếu mới chọn đấy. Cường giả, cái gì gọi là cường giả? Không trải qua mài nan dữ địa ngục, sao có thể trở thành cường giả?”

Trĩ Nữ trầm mặc.

Lão giả lại nói: “Chủ nhân cũng biết hắn cùng với kiếm tiên ở giữa khác biệt lớn nhất?”

Trĩ Nữ nhìn về phía lão giả, lão giả nói: “Kiếm tiên kiếm tiên, kiếm đạo nhập tiên. Cái gọi là kiếm tiên, dù cho không có kiếm, vẫn là kiếm tiên, đừng nói không có kiếm, coi như là là không có tay, bọn hắn vẫn là siêu phàm kiếm tiên!”

Nói đến đây, lão giả nhìn về phía xa xa Tu La dài, “Kiếm Tu Kiếm Tu, Tâm Trung Hữu Kiếm, mình chính là một thanh kiếm.”

Trĩ Nữ ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Tu La Tràng, trầm mặc.

Tu La Tràng trong.

Dương Diệp hai tay cũng đã biến mất, hắn giờ phút này, chỉ có thể bị động bốn phía trốn tránh.

Lúc này đây, hắn chính thức cảm nhận được khí tức tử vong. Đặc biệt là trên cổ họng hắn đạo kia dấu móng tay, vừa rồi nếu như không phải là hắn phản ứng đầy đủ nhanh, một ít móng vuốt, cũng đủ để để cho hắn yết hầu cắt đứt!

Trước mắt những thứ này vây công đồ đạc của hắn, thực lực kia vượt xa bình thường gặp Đạo Cảnh cường giả!

Không có hai tay, Dương Diệp tình cảnh càng thêm kham ưu.

Cảm giác vô lực!

Loại cảm giác này Dương Diệp đã cực kỳ lâu chưa bao giờ gặp rồi. Đã từng, kiếm nơi tay, dù cho chiến không được địch nhân, nhưng mà, hắn không có này loại cảm giác vô lực, hắn sẽ huyết chiến tới cùng. Mà bây giờ, hai tay mất đi, điều này làm cho Dương Diệp chính mình thậm chí có loại sâu đậm cảm giác vô lực!

Loại này vô lực, không chỉ là trên thực lực vô lực, còn có trong nội tâm vô lực.

Cam chịu số phận!

Đã có chấp nhận xu thế!

Cảm giác được ý nghĩ này, Dương Diệp đột nhiên bừng tỉnh!

Cam chịu số phận!

Dương Diệp kinh hãi phát hiện, chính mình thậm chí có loại ý niệm này!

Cam chịu số phận, liền là tương đương buông tha cho. Dương Diệp không nghĩ tới, mình ở gặp phải loại này tuyệt cảnh lúc, thậm chí có buông tha ý niệm trong đầu, tuy rằng chỉ là một cái ý niệm trong đầu, nhưng mà, điều này làm cho Dương Diệp biết, tâm cảnh của chính mình trên vẫn là có rất lớn thiếu sót!

Cường giả, vĩnh viễn sẽ không buông tha cho!

Trên người, miệng vết thương càng ngày càng nhiều, cho dù là dùng Hồng Mông Tháp trị liệu tốc độ, cũng không khôi phục được. Đi tiếp như vậy, nhiều nhất nửa canh giờ thì hắn sẽ chết!

Làm sao bây giờ?

Dương Diệp cố gắng khiến cho chính mình tỉnh táo lại.

Khí kiếm!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, trong chốc lát, ở xung quanh hắn, xuất hiện mười thanh khí kiếm, thoáng qua, mười thanh khí kiếm tạo thành một cái kiếm thật lớn quang trận hình bao phủ hắn, có cái kiếm trận này thủ hộ, Dương Diệp bị tổn thương lập tức thiếu rất nhiều!

Phản kích!

Trong kiếm trận, Dương Diệp biết, tiếp tục như vậy bị động thủ xuống dưới là không có hy vọng đấy. Hắn phải đổi bị động vì chủ động!

Tu La Tràng bên ngoài.

; “Tâm tính không sai!” Bạch Bào Lão Giả đột nhiên nói một câu.

Trĩ Nữ nói: “Hắn nhanh không chịu nổi!”

Lão giả đạm thanh nói: “Có nhiều thứ, nhất định phải chính mình thân thân thể hội, lĩnh ngộ, mới có hiệu quả. Nếu như hắn không có có chính mình thân thân thể hội lĩnh ngộ, mà do chúng ta nói cho hắn biết, cái kia là vô dụng đấy. Võ đạo một đường chính là như vậy, nhiều khi, hoặc là thành thần, hoặc là thành quỷ!”

; “Quản Bá cảm thấy hắn có thể thành công không?” Trĩ Nữ hỏi.

Lão giả nhìn về phía xa xa Tu La Tràng, nói khẽ: “Ai biết được!”

Tu La Tràng trong.

Dương Diệp chung quanh, khí kiếm đã càng ngày càng ít. Mà lúc này, Dương Diệp đã xếp bằng ngồi dưới đất. Thời gian dần trôi qua, chung quanh hắn khí kiếm đã biến mất. Rất nhanh, một cái móng vuốt trực tiếp chụp về phía đầu của hắn.

Nếu như bị một trảo này bắt được, không hề nghi ngờ, Dương Diệp đầu sẽ nở hoa!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Hưu hưu hưu!

Trong tràng, đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng xé gió, thoáng qua, chung quanh có đồ vật gì đó bị xé nứt rồi.

Nếu như có người ở cái này, liền sẽ phát hiện, một đạo kiếm quang tựa như một cái linh hoạt độc xà trong bóng tối kia không ngừng xuyên thẳng qua tật thiểm.

Tu La Tràng bên ngoài.

; “Thành công!” Bên người lão giả, Trĩ Nữ nói.

Lão giả khẽ gật đầu, “Bất quá, chẳng qua là bắt đầu!”

Tu La Tràng trong.

Nếu như có người ở cái này, liền sẽ phát hiện, thời khắc này trên thân Dương Diệp, có một thanh kiếm, một thanh hư ảo kiếm cùng Dương Diệp thân thể trùng hợp, người cùng kiếm trùng hợp!

Đen nhánh Tu La Tràng bên trong, đạo kiếm quang này không ngừng hiện lên. Cứ như vậy, ước chừng giằng co trọn vẹn nửa canh giờ, đạo kiếm quang này ngừng lại.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp rơi xuống đất, mà ở trong thân thể của hắn, vẫn như cũ có thể chứng kiến một thanh hư ảo kiếm!

Tại chỗ, Dương Diệp yếu ớt ngồi trên mặt đất, sắc mặt hắn cực kỳ tái nhợt.

Sức cùng lực tận!

Chân chính sức cùng lực tận, không chỉ có trên thân thể, còn có trên tinh thần. Vừa rồi tại Du Tẫn Đăng Khô lúc, trong đầu hắn đột nhiên xuất hiện một cái ý niệm trong đầu.

Kiếm Tu, không có kiếm cũng không phải là kiếm tu sao?

Đáp án tự nhiên không phải là!

Kiếm Tu, Tâm Trung Hữu Kiếm, trong tay có hay không kiếm không có chút nào trọng yếu. Nghĩ tới chỗ này, hắn sáng tỏ thông suốt. Lại thêm hắn đã từng nghiên cứu qua vạn chủng kiếm kỹ, vì vậy, hắn linh quang nhất thiểm, để cho chính mình biến thành một thanh kiếm!

Mình chính là kiếm!

Trong tay không có kiếm, mình chính là kiếm!

Khi hắn xem mình như một thanh kiếm về sau, Dương Diệp phát hiện một thế giới mới, kiếm đạo trong một cái tân thế giới!

Mình chính là kiếm, đây là một cái phát hiện mới, một cái thu hoạch mới, Dương Diệp hiện tại cũng không cách nào giải thích cái này thu hoạch mới, hắn cũng còn chưa hoàn toàn đem hấp thu!;

Kỳ thật, muốn làm một điểm này, với Dương Diệp mà nói, cũng không khó, bởi vì kiếm đạo của hắn tạo nghệ không có chút nào thấp, trái lại, còn rất cao, đặc biệt là nghiên cứu Binh Đạo Lục Sát cùng vạn chủng kiếm kỹ về sau, hắn ở đây kiếm đạo phương diện tạo nghệ đã đạt đến một cái độ cao mới.

Đã từng không có làm được, đó là bởi vì hắn chưa bao giờ nghĩ tới mặt này qua. Mà ngay mới vừa rồi, không có hai cánh tay hắn, không có biện pháp cầm kiếm, một khắc này, trong đầu hắn mới xuất hiện loại ý nghĩ này. Chẳng lẽ Kiếm Tu không có kiếm, sẽ không ở là kiếm tu sao?

Chính thức cường đại Kiếm Tu, không có kiếm, vạn vật có thể làm kiếm, nếu là không có vạn vật, cái kia mình chính là kiếm!

Trừ lần đó ra, Dương Diệp còn có một thu hoạch, đó chính là hắn cảm giác thân thể của mình tựa hồ chính đang phát sinh biến hóa nào đó, có gan muốn đột phá cảm giác!

Quả nhiên, chân chính Sinh Tử Chiến Đấu, mới có thể tốt hơn kích phát tiềm lực của chính mình!;

Tại chỗ, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tâm niệm nhất động, ở chung quanh hắn lập tức xuất hiện bốn thanh khí kiếm, bốn chuôi kiếm bao quanh hắn. Tuy rằng chung quanh tạm thời không có động tĩnh, nhưng mà, hắn có thể không dám khinh thường. Vừa rồi trải qua hết thảy nói cho hắn biết, ở cái địa phương này, hơi không cẩn thận, đó là sẽ chết, thật sẽ chết!

Một lúc lâu sau, dưới sự trợ giúp của Hồng Mông Tử Khí, Dương

Diệp hai tay rất nhanh dài đi ra, vết thương trên người cũng khá bảy tám phần.;

Ngay tại lúc này, Quản Bá kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn về phía lão giả, lão giả khẽ gật đầu, “xem ra, ngươi thu hoạch không ít!”

Dương Diệp nói: “Đa tạ!”

Lão giả khẽ lắc đầu, “đây là công lao của chính ngươi. Biết không? Thần Tộc ta đã từng có vô số thanh niên đi vào cái chỗ này, những cái kia thanh niên, thả ở bên ngoài, đều là số một số hai siêu cấp thiên tài. Nhưng mà, trong đó, chí ít có chín thành chết ở đây địa. Ngươi cũng biết nguyên nhân?”

Dương Diệp lắc đầu.

Lão giả cười nói: “Kỳ thật, rất nhiều người, kể cả trước ngươi, các ngươi những thiên tài này a, đều có một cái tật xấu, cái kia chính là quá mức tự tin, cho rằng tâm cảnh của chính mình không có gì tật xấu, cũng cho rằng thực lực của chính mình rất mạnh. Kỳ thật a, thứ cho lão phu nói thẳng, các ngươi a, đều là suy nghĩ nhiều!”

Dương Diệp: “...”

Quản Bá lại nói: “Ai dám nói mình tâm tình hoàn mỹ vô khuyết? Nếu có, đó là hắn không có gặp được đủ để để cho hắn tâm tình lộ ra sơ hở chuyện tình, giống như ngươi vừa rồi. Tử vong, cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là chờ đợi tử vong lúc sở thụ cái chủng loại kia dày vò. Bất quá còn tốt, ngươi khắc phục loại này dày vò. Chúc mừng!”

Nghe vậy, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, “đa tạ tiền bối chỉ điểm!”

Quản Bá khẽ gật đầu, sau đó lấy ra một cái bình ngọc màu trắng, hắn mở ra miệng bình, rất nhanh, một giọt hạt châu màu đỏ ngòm từ trong đó bay ra.

; “Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

Quản Bá nói khẽ: “Thần Huyết!”

; “Thần Huyết?” Dương Diệp trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc.

Quản Bá khẽ gật đầu, “thích Thiên đại nhân máu!”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, giọt kia Huyết Châu trực tiếp không vào giữa lông mày Dương Diệp. Trong chốc lát, Dương Diệp cả người kịch liệt rung động bắt đầu chuyển động.

Lúc này, Quản Bá kia đi tới trước mặt Dương Diệp, "giọt này trong Huyết Châu, ẩn chứa cực kỳ năng lượng tinh thuần, ngươi nếu là có thể đem hấp thu tiêu hóa, không chỉ có cảnh giới, chính là thân thể đều sẽ nhận được một cái to lớn tăng lên!" ;

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: "Trước kia sở dĩ để cho ngươi lâm vào cái loại này tuyệt cảnh, ngoại trừ tưởng bức ra tiềm lực của ngươi ra, còn có một mục đích, cái kia chính là hy vọng để cho ngươi Tinh Khí Thần hồn đều đạt tới một cái trạng thái mỏi mệt, mà bây giờ, là được!"

Trước mặt Quản Bá, Dương Diệp cả người run rẩy càng lúc càng lợi hại rồi. Rất nhanh, trên thân hắn quần áo toàn bộ nổ bể ra, sau khi nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, thân thể của hắn làn da bên ngoài vậy mà đang chậm rãi biến mất!

Quản Bá lại nói: "Thần Huyết sẽ đổi đi da của ngươi, kinh mạch, cốt tủy, sau đó là huyết dịch. Đương nhiên, ngươi vẫn là ngươi!"

Cứ như vậy, Dương Diệp toàn thân làn da tại sau khi biến mất, lại lần nữa dài đi ra, chỉ có điều lúc này đây, da của hắn biến thành mảnh trợn nhìn. Thay da về sau, Dương Diệp phát hiện, da mình ở dưới kinh mạch cùng cốt tủy chợt bắt đầu lột xác lấy.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, cốt tủy cùng làn da đã toàn bộ lột xác. Mà ở đến thì là huyết dịch!

Nhưng mà, ngoài ý muốn xuất hiện!

Làm giọt kia Thần Huyết tiến vào Dương Diệp trong máu muốn trực tiếp cải biến Dương Diệp vốn có huyết dịch lúc, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua đột nhiên xoay tròn. Trong chốc lát, hết thảy dừng lại.

Trước mặt Dương Diệp, Quản Bá hai mắt trợn lên, "áp chế Thần Huyết... Làm sao có thể..."

...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638, Baidu, bá đạo Sơn Đại Vương, Thanh Loan Phong trên 666, phá sản _ tử, Lương Thần Nhật Thiên nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

------oOo------

Chương 1979: Dương Diệp Huyết Mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Áp chế Thần Huyết!

Làm Tiểu Tuyền Qua xoay tròn về sau, Dương Diệp trong cơ thể Thần Huyết kia lập tức bị áp chế, tại cũng không cách nào hòa tan Dương Diệp vốn là huyết mạch.

; "Xảy ra chuyện gì vậy?" Quản Bá lông mày chăm chú nhíu lại.

Lúc này, Trĩ Nữ xuất hiện ở Quản Bá bên cạnh, Quản Bá nhìn về phía Trĩ Nữ, trong mắt tràn đầy nghi vấn.

Thần Huyết, cũng chính là Thần Tộc Huyết Mạch, cái này ở trong Đại Thiên Vũ Trụ huyết mạch bài danh bên trong, không thể nói là thứ nhất, nhưng mà, tuyệt đối có thể tiến trước ba. Nhưng mà, hắn thật không ngờ, chính mình Thần Tộc huyết mạch, lại bị áp chế!

Không thể tưởng tượng!

Quản Bá đầu nhất thời có chút mộng!

Trĩ Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Áp chế Thần Huyết, chỉ có hai loại tình huống, một là huyết mạch của hắn so với chúng ta Thần Tộc Huyết Mạch mạnh mẽ! Loại thứ hai là, bản thân hắn tiềm lực quá thấp, Thần Huyết nhìn hắn không hơn, bản thân không muốn cưỡng ép dung hợp."

Quản Bá nhìn về phía Dương Diệp, "huyết mạch của hắn làm sao có thể so với ta Thần Tộc Huyết Mạch khá tốt?"

Trĩ Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng biết Dương Diệp trong cơ thể có một cái bảo vật, cái kia bảo vật sẽ làm ra đối với Dương Diệp có chuyện lợi. Đối phương không cho Thần Tộc dòng máu đổi đi huyết mạch của Dương Diệp, ý vị này, ở đối phương xem ra, huyết mạch của Dương Diệp nếu so với Thần Tộc Huyết Mạch được!

Dương Diệp tuy rằng thiên túng kỳ tài, thực lực tại bạn cùng lứa tuổi bên trong xem như mạnh vô cùng, nhưng mà, nhìn trước mắt, huyết mạch của Dương Diệp thật không có chỗ đặc thù gì.

Lúc này, Quản Bá đột nhiên bấm tay một điểm, Dương Diệp giữa lông mày lập tức kích xạ ra một giọt máu tươi.

Quản Bá quan sát một chút trước mắt máu tươi, thời gian dần trôi qua, thần sắc ngưng trọng lên.

Rất nhanh, trong tràng hai người nhìn nhau, cuối cùng, Quản Bá trầm giọng nói: “Thì ra là thế, huyết mạch của hắn đã từng bị người áp chế qua!”

; “Hắn là máu gì mạch?” Thần nữ hỏi.

Quản Bá đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, “chưa thấy qua!”

Nghe vậy, Trĩ Nữ chân mày cau lại, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “xem ra, hắn lai lịch cũng không đơn giản!”

Lúc này, Quản Bá đột nhiên khẽ nở nụ cười, “không chỉ có lai lịch, hắn bản thân cũng không đơn giản. Chủ nhân nên biết, một vị cường giả đạt tới trình độ nhất định, huyết mạch của hắn là có thể biến dị, tựa như ban đầu thích Thiên đại nhân. Mà người trước mắt này, hắn Gia Tộc Huyết Mạch không chỉ có không đơn giản, huyết mạch của chính mình càng thêm không đơn giản!”

; “Huyết mạch của chính mình?”

Trĩ Nữ nhìn về phía Dương Diệp, qua mấy tức, nàng khẽ gật đầu, “thì ra là thế.”

Quản Bá lại nói: “Càng có ý tứ chính là, chính hắn bây giờ huyết mạch, cũng đang lặng lẽ cải biến. Chính mình huyết mạch, Gia Tộc Huyết Mạch, đã từng huyết mạch... Huyết mạch một lần lại một lần đột phá, một lần lại một lần cải biến, rất ý tứ một một tiểu tử a!”

Trĩ Nữ khóe miệng hơi cuộn lên, “xác thực rất có ý tứ!”

Ánh mắt hai người đã rơi vào trên thân Dương Diệp, mang theo một tia hiếu kỳ.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, hắn lập tức đứng dậy, sau đó kiểm tra một hồi cảnh giới của chính mình.

Hay vẫn là Minh Cảnh Tam Đoạn!

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía hai người trước mắt.

Quản Bá mỉm cười, "ngươi đang ở đây cẩn thận cảm thụ một chút, nhìn xem có cái gì khác biệt!"

Dương Diệp lần nữa cảm thụ dưới, rất nhanh, hắn phát hiện toàn thân mình vậy mà tràn đầy lực lượng, đặc biệt là trong cơ thể bốn phía, cảm giác có nước sông đang lăn lộn.

; "Đây là?" Dương Diệp nhìn về phía Quản Bá, mắt mang vẻ hỏi thăm.

Quản Bá cười nói: "Ngươi bây giờ, mặc dù chỉ là Minh Cảnh Tam Đoạn, nhưng mà, tùy thời cũng có thể đạt tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn. Bất quá, ta có cái nho nhỏ kiếm ý, ngươi có thể tạm thời như vậy, ngày sau ngươi nếu gặp phải cường địch, vào thời điểm mấu chốt tăng lên tới Minh Cảnh Ngũ Đoạn, nhất định sẽ cho đối phương một kinh hỉ thật lớn đấy!"

Âm hiểm!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, lão nhân này âm hiểm a! Bất quá, hắn ưa thích Hàaa…!

Lúc này, Quản Bá lại nói: "Ngoại trừ cảnh giới, ngươi xem một chút nhục thể của chính mình."

Dương Diệp cảm thụ hạ nhục thể của chính mình, lúc này, nhục thể của hắn cùng dĩ vãng đã khác nhau rất lớn.

Quản Bá nói: "Ngươi bây giờ thân thể, bình thường gặp Đạo Cảnh cường giả căn bản là không có cách làm bị thương ngươi, chính là được Đạo Cảnh cường giả tại đối mặt với ngươi thân thể này lúc, chỉ sợ cũng phải vô cùng đau đầu. Đương nhiên, tốt nhất vẫn là đừng khinh địch, trên đời này, chưa bao giờ thiếu cái loại này Yêu Nghiệt Thiên Tài!"

; "Đương nhiên!" Dương Diệp cười nói. Bởi vì hắn đã từng liền trảm giết qua rất nhiều mạnh mẽ hơn hắn rất nhiều người.

Khinh địch, liền là tương đương tìm đường chết!

Quản Bá khẽ gật đầu, "Vậy chúng ta liền vui vẻ kế tiếp rèn luyện đi!"

; "Còn muốn luyện?" Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía Quản Bá.

Quản Bá nhìn thoáng qua bốn phía, "Tu La Tràng, nhất định phải dựa vào chính ngươi đi ra ngoài. Tiểu tử, hiện tại mới là chính thức bắt đầu, hảo hảo hưởng thụ này địa ngục đi!”

Nói xong, Quản Bá biến mất ở trong tràng.

Trĩ Nữ quan sát một chút Dương Diệp, “còn sống đi ra, bằng không thì, kiếm có thể đã thuộc về ta.” Nói xong, thân hình của nàng lóe lên, biến mất ở trước mặt của Dương Diệp.

Tu La Tràng!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, một mảnh đen nhánh, cái gì cũng không nhìn thấy, cái đó sợ hắn lĩnh ngộ Ám Chi Pháp Tắc, vẫn như cũ nhìn không tới.

Đột nhiên, ở đằng kia đen kịt một màu bên trong, xuất hiện một đôi màu máu đỏ mắt.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên, theo đạo này tiếng kiếm reo vang vọng, tại Dương Diệp bốn phía, xuất hiện mười thanh khí kiếm, mười thanh khí kiếm vây quanh Dương Diệp, kiếm quang quấn quanh, hàn mang bức người! Cùng lúc đó, một thanh hư ảo bóng kiếm cùng Dương Diệp chồng chất vào nhau.

Mình chính là kiếm!

Dương Diệp đổi không đi về phía trước đi, rất nhanh, một đôi ánh mắt đỏ như máu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Hưu hưu hưu XIU... XIU...!

Chung quanh, một đôi ánh mắt đỏ như máu hướng phía Dương Diệp lao qua.

Dương Diệp ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, tâm niệm vừa động, ở chung quanh hắn cái kia mười thanh khí kiếm đột nhiên hóa thành một đạo đạo kiếm quang bắn tung tóe mà ra, cùng lúc đó, bản thân hắn cũng là hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa bắn mạnh tới.

Táng Kiếm Sát!

Một kiếm này, là Dương Diệp cho mình là là kiếm sau thi triển lần thứ nhất kiếm kỹ. Dùng mình là kiếm thi triển kiếm kỹ!

Dương Diệp không biết hiệu quả quả như gì, hắn chỉ là muốn thử một chút. Mà vừa thử nghiệm, lần nữa vì Dương Diệp mở ra một cánh cửa.

Kiếm quang sở chí, một đôi màu máu đỏ con mắt trực tiếp bị xé tan thành phấn, cùng lúc đó, toàn bộ Tu La Tràng bên trong không gian đột nhiên ‘ca sát’ một tiếng quy tét ra.

Tu La Tràng bên ngoài.

; “Một kiếm này có chút ý tứ!” Trĩ Nữ bên cạnh, Quản Bá cười nói.

Trĩ Nữ khẽ gật đầu, “kiếm đạo của hắn lại trở nên mạnh mẽ!”

Tu La Tràng trong.

Một đạo kiếm quang không ngừng trong bóng tối kia xuyên thẳng qua, mà ở đạo kiếm quang này chung quanh, mười thanh khí kiếm chăm chú Thủ Hộ Giả, này mười thanh khí kiếm ở giữa bị Kiếm Khí hợp với, điều này làm cho chung quanh âm thầm những cái kia đỏ như máu hai mắt căn bản là không có cách dựa vào gần Dương Diệp.

Thế như chẻ tre!

Kiếm quang sở chí, hết thảy hết thảy đều hóa thành hư vô. Nhưng mà, đen nhánh kia trong Tu La Thành, dường như vô cùng vô tận, mặc kệ Dương Diệp nếu như ngự kiếm hướng phía phía trước hướng, phía trước đều là tối sầm.

Tu La Tràng bên ngoài.

Quản Bá đột nhiên nói: “Nên đến điểm lợi hại!”

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên.

Tu La Tràng bên trong, tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở một chỗ tròn trên đài.

Trên sân khấu, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, hoàn toàn mờ mịt.

Đột nhiên, một tên Hắc Ảnh người xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Hắc Ảnh toàn thân người đen kịt, căn bản nhìn không tới bộ mặt, chỉ có thể nhìn được một người ảnh hình dáng.

CHÍU... U... U!!

Hắc Ảnh người đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt Dương Diệp, cùng lúc đó, một thanh kiếm tại Dương Diệp còn chưa phản ứng lại dưới tình huống liền trực tiếp đâm vào giữa lông mày Dương Diệp.

Máu tươi tràn ra!

Cũng may kiếm đâm nhập làn da lúc, Dương Diệp phản ứng lại, tay trái trực tiếp cầm thanh kiếm kia, lại để cho kiếm kia không cách nào đang động mảy may!

Thật nhanh kiếm!

Trong lòng Dương Diệp kinh hô.

Ngay tại lúc này, trước mặt hắn Hắc Ảnh kia người biến mất, thoáng qua, Dương Diệp nắm thanh kiếm kia cũng biến mất theo, thoáng qua, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, đầu hắn vô ý thức rụt về phía sau, một thanh kiếm từ cổ họng hắn chỗ chợt lóe lên.

Xùy~~!

Dương Diệp nơi cổ họng, máu tươi dần dần tràn ra.

Lúc này, Dương Diệp hướng lui về sau mười trượng trở lại khoảng cách, nhưng mà hắn vừa dừng lại, đạo kia Hắc Ảnh rồi lại quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, một thanh kiếm trực tiếp đâm về phía giữa lông mày hắn.

Thật nhanh!

Nhanh đến Dương Diệp đều không thể kịp phản ứng!

Xùy~~!

Kiếm đâm vào Dương Diệp giữa lông mày làn da về sau, Dương Diệp mới phản ứng tới, sau đó thân hình lóe lên, hướng lui về sau một khoảng cách. Nhưng mà, đạo kia Hắc Ảnh nhưng là Như Ảnh Tùy Hình, theo thật sát chung quanh hắn, cùng lúc đó, một đạo đạo kiếm quang không ngừng lập loè.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Dương Diệp quanh thân, từng đạo huyết dịch bắn tung tóe mà ra. Mỗi một kiếm, Dương Diệp đều không thể tránh ra, hắn có thể làm đúng là vào thời điểm mấu chốt tránh ra hoặc là ngăn cản. Chính là bởi vì như vậy, hắn còn không có bị Hắc Ảnh này người đánh chết!

Nhưng mà, lại bị Hắc Ảnh này người cho áp chế gắt gao!

Kiếm Vực!

Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, Hắc Ảnh kia người quỹ tích lập tức bị Dương Diệp bắt được. Cùng lúc đó, tốc độ của đối phương cũng trực tiếp bị áp chế xuống. Ngay tại Dương Diệp muốn ra kiếm lúc, đột nhiên, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía!

Kiếm Vực!

Khác một cái Kiếm Vực xuất hiện ở trong tràng! Hai cái Kiếm Vực trùng hợp!

Dương Diệp sững sờ ngay tại chỗ!

; “Hắc Ảnh này, là căn cứ ngươi huyễn hóa ra tới!”

Lúc này, thanh âm của Quản Bá tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “hắn chính là ngươi, ngươi dùng Kiếm Vực áp chế hắn, hắn cũng biết dùng Kiếm Vực áp chế ngươi.”

; “Chính mình?”

Dương Diệp nhìn về phía xa xa Hắc Ảnh kia, “vì sao tốc độ của hắn nhanh hơn ta?”

; “Ngươi thực cảm thấy tốc độ của hắn nhanh hơn ngươi?” Quản Bá nói.

Dương Diệp đã trầm mặc.

Trước mắt Hắc Ảnh này chính là mình, đối phương tốc độ nhanh hơn chính mình?

Hiển nhiên là không thể nào!

Vậy chỉ có một giải thích, vậy chính là mình không có hoàn toàn phát huy ra tốc độ của chính mình, hoặc có lẽ là, chính mình không có hết sức!

Hết sức!

Nghĩ vậy, Dương Diệp sáng tỏ thông suốt.

Dương Diệp triệt hồi Kiếm Vực, mà đối diện Hắc Ảnh kia cũng triệt hồi Kiếm Vực, sau một khắc, hai đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xuy xuy!

Có đồ vật gì đó bị xé mở tới.

Một hơi về sau, Dương Diệp kiếm thu. Mà ở đối diện hắn, đạo kia Hắc Ảnh chậm rãi tiêu tán.

Dương Diệp mỉm cười, “giả dối chính là giả!”

Mà đúng lúc này, hai cái Hắc Ảnh người xuất hiện ở trước mặt của hắn cách đó không xa.

Dương Diệp hai mắt híp lại, “quả nhiên không có đơn giản như vậy a!”

Một khắc sau, hai cái Hắc Ảnh người đều bị tru sát. Nhưng rất nhanh, trước mặt Dương Diệp xuất hiện ba cái Hắc Ảnh người...

Bốn cái!

Năm cái!

Sáu cái...

...

PS: Có người nói ta gần nhất vì cái gì đổi mới so với trước kia muộn đi một tí... Không có cách nào đã có nữ phiếu vé về sau, tự nhiên không có khả năng hướng trước kia giống như dậy sớm như vậy. Các ngươi hiểu!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1980: Thiên Biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, Hắc Ảnh người càng ngày càng nhiều.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp đối chiến Hắc Ảnh người, đã có trọn vẹn mười hai vị!

Bất quá giờ phút này, Dương Diệp đã có chút khó mà chống đỡ được.

Tu La Tràng bên ngoài.

; "Cực hạn của hắn là bao nhiêu?" Trĩ Nữ nói khẽ.

Quản Bá có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Hai mươi!"

Trĩ Nữ trong mắt có một tia phức tạp, "nếu thật là hai mươi, dùng thiên phú của hắn, có thể tiến vào Thần Tộc ta thiên tài danh người điện!"

Quản Bá gật đầu, "hắn xứng đôi!"

Trĩ Nữ nhìn về phía Tu La Tràng, "đáng tiếc, không phải là người của Thần Tộc ta."

Quản Bá đã trầm mặc.

...

Tu La Tràng trong.

Lúc này, Dương Diệp bốn phía, là hai mươi cái Hắc Ảnh người, những người này liền là chính hắn.

Phòng thủ!

Dương Diệp áp dụng phương thức chính là phòng thủ, lấy tĩnh chế động. Bởi vì nếu như hắn chủ động tiến công, đổi lấy chính là ít Hắc Ảnh này người phóng đãng như mưa to tiến công, dưới tình huống đó, hắn căn bản là không có cách ngăn cản!

Nhưng mà giờ phút này, hắn quá mức bị động!

Đối mặt này hai mươi người vây công, Dương Diệp căn bản không có chút nào cơ hội phản công, bất quá, khi hắn toàn lực phòng thủ dưới, này hai mươi người cũng tạm thời bó tay với hắn.

Cứ như vậy, bắt đầu giằng co.

Mà đúng lúc này, Quản Bá kia đột nhiên xuất hiện ở trên sân khấu kia, hắn tay phải vung lên, chung quanh những cái kia Ám Dạ lập tức biến mất.

Dương Diệp thở ra một hơi, trực tiếp ngồi ở trên mặt đất.

Mệt mỏi!

Quá mệt mỏi quá mệt mỏi, cái loại cảm giác này, giống như là bị người hành hung mấy ngày mấy đêm vậy trừ lần đó ra, tại trên dưới toàn thân hắn, đều là kiếm thương!

[tru y en cua tui @@ Net] Quản Bá đi tới trước mặt của Dương Diệp, “có thu hoạch gì?”

Dương Diệp nhìn về phía Quản Bá, thở dốc nói: “Trước nghỉ ngơi một chút!”

Quản Bá mỉm cười, “Được!”

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp thân thể khôi phục bình thường.

Dương Diệp nhìn về phía Quản Bá, “ta có thể đối kháng cùng hai mươi chính mình?”

Quản Bá lắc đầu, “những Hắc Ảnh kia người, cuối cùng chẳng qua là sao chép được đấy, làm sao có thể có bản thân ngươi chân thật chiến lực, đương nhiên, cũng không kém, không sai biệt lắm có ngươi tám thành chiến lực. Ngươi ngay từ đầu mặc dù bị áp chế, đó là bởi vì ngươi đánh giá thấp chính mình, không có chính thức đem hết toàn lực!”

Nói đến đây, Quản Bá cười nói: “Kỳ thật, cửa ải này mục đích, là hy vọng để cho ngươi minh bạch hai chuyện, chuyện thứ nhất, mọi sự đem hết toàn lực, không nên xem thường chính mình; Cái thứ hai là, để cho ngươi minh bạch, phòng thủ trọng yếu!”

; “Phòng thủ?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Quản Bá nhẹ gật đầu, “kiếm đạo của ngươi, quá cương mãnh, mà ngươi đấu pháp càng là quá cấp tiến, đương nhiên, này sẽ lại để cho kiếm của ngươi vô cùng lăng lệ ác liệt, nhưng mà, chính ngươi không có phát hiện, làm kiếm của ngươi không cách nào rất nhanh kích giết địch người lúc, hoặc có lẽ là, địch nhân so với ngươi càng cấp tiến, càng vừa lúc, ngươi khi đó lại sửa như thế nào?”

Dương Diệp trầm mặc. Kiếm của hắn, vẫn luôn là đi về trước sẽ không sau này!

Quản Bá nói: “Thế gian vạn vật, có chính, có phản. Kiếm của ngươi, quá cương mãnh, quá cấp tiến, một điểm này đều không có sai, nhưng mà, vì sao không có thể ở học được lùi lại, học được thủ? Có thể tiến có thể lùi, kiếm của ngươi mới có thể càng mạnh hơn nữa. Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Quản Bá lại nói: “Giống như lúc trước, hai mươi người vây công ngươi, khi đó, không thể tiến công ngươi, không đề phòng lại có thể thế nào? Bất kể là kiếm đạo hay vẫn là cái gì khác nói, có tiến, nhưng mà cũng có lùi lại. Giống như vạn vật trên thế gian này, có hủy diệt, nhưng mà, cũng có trùng sinh. Ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “đã hiểu.”

Quản Bá mỉm cười, tay phải vung lên, hai người ra Tu La Tràng. Lúc này, Trĩ Nữ đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng cong ngón búng ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Đúng là Dương Diệp thanh kiếm kia đầu!

Trĩ Nữ nói: “Đáp ứng ta một sự kiện!”

Dương Diệp nhìn về phía Trĩ Nữ, Trĩ Nữ nói: “Chớ để cho nó tại dính Thần Tộc ta người máu.”

Dương Diệp tiếp nhận kiếm, “kiếm này trong tay ta, ta tất sẽ không đưa nó chỉ hướng Thần Tộc.”

Trĩ Nữ cười nói: “Vậy chớ để cho nó rơi vào trong tay của người khác.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đối với Trĩ Nữ cùng Quản Bá ôm quyền, “hai vị, đa tạ.”

Quản Bá cười cười, không nói gì.

Trĩ Nữ nói: “Đến lúc đó Thần Tộc ta sẽ rời đi nơi này, một khi chúng ta ly khai, nơi này; Phong ấn thì sẽ biến mất, đến lúc đó, các ngươi liền có thể rời đi mảnh thế giới này, cũng phải ly khai.”

; “Vì sao?” Dương Diệp có chút tò mò. Bởi vì Trĩ Nữ nói hai chữ: Phải.

Trĩ Nữ nói: “Bởi vì mảnh thế giới này sẽ đập nát. Cũng không phải là Thần Tộc ta gây nên, mà là mảnh thế giới này đã đến bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ. Thần Tộc ta phong ấn cái thế giới này, một nguyên nhân trong đó, chính là vì kéo dài nó hỏng mất tốc độ. Nếu là không có phong ấn của chúng ta, này phương thế giới, sớm đã không còn tồn tại!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy các ngươi muốn đi đâu?”

Trĩ Nữ cười nói: “Hồi nhà của chính chúng ta.”

; “Bách Tộc kia...” Dương Diệp nói.

Trĩ Nữ khẽ lắc đầu, “bây giờ Bách Tộc, đã không phải là lúc trước cái kia đoàn kết nhất trí Bách Tộc, mà chúng ta, cũng sẽ không hiện tại đi cùng Bách Tộc khai chiến. Đương nhiên, rất nhanh loạn thế thì sẽ hàng lâm. Cái loạn thế này, không đơn thuần là chỉ Bách Tộc, còn có Binh Gia, Đạo Gia, Nho Gia, Phật Gia, còn có rất nhiều ẩn núp thế lực...”

Nói đến đây, nàng nhẹ cười cười, “những thế lực này a, mâu thuẫn oán hận chất chứa đã đạt đến một cái biên giới, tóm lại, ngươi mạnh khỏe tự vi chi ba!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “bất kể như thế nào, chuyện hôm nay đa tạ. Trĩ Nữ, tiền bối, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, quay người biến mất ngay tại chỗ.

; “Tiểu tử này, không sai!” Quản Bá đột nhiên nói: “Lão nô hiện tại rốt cuộc biết chủ nhân lúc trước vì sao không giết hắn rồi!”

Trĩ Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, “đáng tiếc, không phải là Thần Tộc ta người, bằng không thì, Thần Tộc ta quật khởi tốc độ chắc chắn tăng lên rất nhiều!”

Quản Bá khẽ gật đầu, “quả thật có chút đáng tiếc! Bất quá, có chủ nhân ở đây, Thần Tộc ta sớm muộn sẽ quật khởi, lại để cho Bách Tộc run rẩy cái ngày đó!”

Trĩ Nữ trong mắt dần dần băng lạnh xuống, “Bách Tộc!”

...

Dương Diệp đã đi ra mặt sông, trước khi rời đi, hắn lại gặp cái kia Đế Ngạc. Lúc này đây, Đế Ngạc kia chẳng qua là nhìn hắn một cái, cũng không có lộ ra địch ý.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó thân hình lóe lên, biến mất ở trên mặt sông. Tại Dương Diệp sau khi biến mất, Đế Ngạc kia trên lưng, đột nhiên xuất hiện một tên đang mặc quần trắng nữ tử.

Bạch Quần Nữ Tử nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng, không biết đang suy nghĩ gì.

...

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh. Đột nhiên, hắn ngừng lại, nhìn phía dưới. Ở đằng kia phía dưới, hứa nhiều Yêu Thú ở đằng kia mờ mịt bên trong dãy núi chạy như điên, phương hướng của ít Yêu Thú này, đúng là Nam Lân Sơn phương hướng!

Ngoại trừ Yêu Thú, Dương Diệp còn chứng kiến rất nhiều Nhân Loại Cường Giả, còn có rất nhiều mịt mờ mà lại khí tức cường đại.

Toàn bộ đều là tiến về trước Nam Lân Sơn phương hướng!

Chỗ đó, là Tử Giới này hy vọng của tất cả mọi người, chạy trốn ra ngoài hy vọng.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, thấp giọng nói: “Hôm nay, thật sự phải đổi a!” ;

Dương Diệp không có ngừng lại, tăng thêm tốc độ. Rất nhanh, Dương Diệp về tới Nam Lân Sơn dưới chân. Lúc này Nam Lân Sơn bốn phía, rậm rạp chằng chịt đều là Yêu Thú.

Yêu Thú Đại Quân đã đem Nam Lân Sơn triệt để vây quanh, trừ lần đó ra, Dương Diệp còn phát hiện, tại những cái kia Yêu Thú Đại Quân bên trong, còn có một vài người loại bóng dáng. Hiển nhiên, Tử Giới này nguyên tác cư dân đã cùng ít Yêu Thú kia liên thủ!

Nam Lân Sơn, tràn đầy nguy cơ!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lặng lẽ về tới trên Nam Lân Sơn. Giờ phút này, đám người A Man cũng đã tụ tập cùng một chỗ.

Nhìn thấy Dương Diệp, mọi người khẽ gật đầu.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia một bên trên thân Tần Xuyên, “không sao?”

Tần Xuyên giang tay ra, cười nói: “Đã hoàn toàn khôi phục!”

Dương Diệp cười nói: “Chúc mừng!”

Tần Xuyên cười hắc hắc, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi cái tên này thật giống như có điểm không giống nhau!”

Ánh mắt mọi người nhao nhao đã rơi vào trên thân Dương Diệp, một bên, cái kia ưa thích trầm mặc linh đột nhiên nói: “Trở nên mạnh mẽ!”

Lại trở nên mạnh mẽ!

Trong tràng, mọi người thần sắc có chút cổ quái. Dương Diệp này tăng lên tốc độ, thật sự là quá mức kinh khủng chút.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Các ngươi vừa rồi đang thảo luận cái gì!”

A Man chỉ chỉ cái ghế một bên, Dương Diệp đi đến cạnh ghế dựa ngồi xuống. Lúc này, A Man nói: “Nam Lân Sơn sợ là không phòng giữ được!”

Nghe vậy, trong tràng mọi người thần sắc đều là trầm xuống.

Nam Lân Sơn, đây có thể nói là bọn hắn những người ngoại lai này cuối cùng định cư đất. Nếu như thủ không được, kết quả tốt nhất chính là, bọn hắn bị vô cùng vô tận đuổi giết. Kết quả xấu nhất dĩ nhiên chính là cùng Nam Lân Sơn này cùng một chỗ chôn cùng!

A Man nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi có ý kiến gì không?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Chúng ta nhất định phải ly khai Tử Giới này!” Lời của Trĩ Nữ, hắn thế nhưng là không quên. Tử Giới này, đã là một muốn hỏng mất đại lục.

; “Như thế nào ra ngoài?” A Man hỏi.

Dương Diệp đứng lên, “theo ta được biết, cái chỗ này, tối đa còn muốn cả tháng, phong ấn thì sẽ biến mất, khi đó, chính là chúng ta lúc rời đi.”

; “Tin tức tin cậy không?” A Man nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tin cậy!”

Lúc này, Tần Xuyên cười khổ nói: “Cả tháng, chúng ta có thể hay không chống đỡ ba ngày cũng là một cái vấn đề.”

Dương Diệp trầm mặc. Lấy trước mắt loại tình huống này đến xem, một khi ít Yêu Thú kia khởi xướng tiến công, như Tần Xuyên nói, đừng nói một tháng, chính là ba ngày chỉ sợ đều nhịn không được!

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Ngay tại lúc này, A Man nói: “Nếu như người của Nam Lân Sơn có thể tề tâm hiệp lực, kỳ thật vẫn còn có cơ hội. Đáng tiếc, người nơi này, không hề tề tâm hiệp lực, hiện tại rất nhiều người, đã bắt đầu xốc lại bảng cửu chương, tùy thời chuẩn bị chạy thoát.”

Nói đến đây, A Man nhìn lướt qua bốn phía mọi người, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “đang ngồi đều là người có thể tin được, nói một chút cách nhìn của ngươi, là ở tại chỗ này, hay vẫn là mọi người cùng nhau đào tẩu?”

Ánh mắt tất cả mọi người đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, chính yếu nói, ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng hét giận dữ của Yêu Thú.

; “Bắt đầu tiến công!” A Man trầm giọng nói.

Nam Lân Sơn.

Chân núi, không mấy Yêu Thú hướng phía Nam Lân Sơn dũng mãnh lao tới.

Cả Nam Lân Sơn chấn động!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1981: Rút Lui Khỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp một nhóm người đi tới Nam Lân Sơn đỉnh núi nơi ranh giới, từ vị trí này xem tiếp đi, núi hạ hết thảy thu hết vào mắt.

Lúc này, ở đằng kia chân núi, vô cùng vô tận Yêu Thú chính hướng phía Nam Lân Sơn tuôn ra phốc mà tới. Nhìn xem cái kia rậm rạp chằng chịt Yêu Thú bầy, đám người Dương Diệp đều là nhịn không được một hồi tê cả da đầu.

Nhiều lắm!

; “Mở trận!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên phía trên Nam Lân Sơn vang vọng, rất nhanh, một thanh thanh phi kiếm từ trên không Nam Lân Sơn nổi lên, ngay sau đó, những phi kiếm này hóa thành một đạo đạo kiếm quang hướng phía phía dưới ít Yêu Thú kia bầy kích bắn đi.

Những kiếm này quang uyển như mưa cuồng bình thường từ Nam Lân Sơn đỉnh núi chiếu nghiêng xuống, làm những kiếm này quang chui vào Yêu Thú kia trong đám về sau, phía dưới lập tức truyền đến từng trận tiếng kêu rên.

Những phi kiếm này tuy rằng cường đại, nhưng mà, đối mặt cái kia vô cùng vô tận Yêu Thú bầy, hay vẫn là còn thiếu rất nhiều.;

; “Thủ không được!” Dương Diệp bên cạnh, A Man đột nhiên nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, Nam Lân Sơn này, thật sự không phòng giữ được. Dù là cả người của Nam Lân Sơn toàn bộ tề tâm hợp lực, cũng không có cơ hội gì.

Ít Yêu Thú này, so với nhân loại càng thêm đồng lòng!

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh của đám người Dương Diệp. Lão giả nói: “Chư vị, Mạc tiên sinh cho mời!”

Mạc tiên sinh, chính là Nam Phái chủ nhân Mạc Thiên Khung!

Đám người Dương Diệp nhìn nhau, cuối cùng, Dương Diệp nói: “Đi thôi!”

Mọi người đi theo lão giả đi tới đỉnh núi nam linh điện, lúc này, trong điện đã tụ tập gần chừng ba trăm người, đều là đỉnh cấp cường giả.

Cầm đầu là hai trung niên nam tử, một tên trong đó, đúng là Mạc Thiên Khung kia, mà ở Mạc Thiên Khung bên phải cách đó không xa, là một gã đang mặc hắc bào trung niên nam tử. Nam tử này, đúng là Bắc Phái chủ nhân ngàn vạn u!

Giờ phút này, trong điện mọi người thần sắc đều là vô cùng trầm trọng.

Nhìn thấy đám người Dương Diệp tiến đến, Mạc Thiên Khung khẽ gật đầu, sau đó nói: “Chư vị, chúng ta dự đoán một cái hạ, dựa theo hiện ở loại tình huống này, Nam Lân Sơn này chúng ta là không phòng giữ được!”

Thủ không được!

Kỳ thật, mọi người đã dự liệu được. Nhưng là bây giờ bị Mạc Thiên Khung nói ra, tâm tình mọi người hay vẫn là có vẻ hơi phức tạp.

Lúc này, Mạc Thiên Khung lại nói: “Nam Lân Sơn tuy rằng thủ không được, nhưng cái này không có nghĩa là chúng ta sẽ không có hy vọng. Mọi người nên biết, chủ yếu của ít Yêu Thú này mục đích, nhưng thật ra là truyền tống trận của Nam Lân Sơn này, mà không phải muốn giết chúng ta, cho nên, chúng ta quyết định buông tha cho Nam Lân Sơn, hướng về sau rút lui khỏi.”

Bỏ chạy!

Cùng mọi người nghĩ không mưu mà hợp.

Mạc Thiên Khung nói: “Chư vị, mọi người có thể tại đây gặp nhau, cũng coi như là một loại duyên phận, mà bây giờ, hết duyên. Tử Giới đã loạn, sống hay chết, toàn bằng vận mệnh của chư vị.”

; “Lúc nào bỏ chạy?” Lúc này, có người hỏi.

Mạc Thiên Khung nói: “Nam Lân Sơn đại trận ít nhất có thể đủ chống đỡ ba ngày, cho nên, chúng ta ngày sau rút lui khỏi. Đúng rồi, nơi này linh mạch, cũng chính là rất lòng đất cùng Nam Lân Sơn đỉnh núi linh mạch, chúng ta đã hoàn toàn cởi mở, bên trong, còn có rất nhiều còn sót lại Tiên Tinh Thạch, chư vị có thể tại hai ngày này đi tìm Tiên Tinh Thạch!”

; “Mạc tiên sinh nhân nghĩa!”

Lúc này, có người đột nhiên tán dương.

Trong tràng, rất nhiều người nhao nhao gật đầu tán thưởng!

Mạc Thiên Khung mỉm cười, “chư vị, chúc mọi người vận hảo!”

Rất nhanh, người tản đi, những người kia, nhao nhao hướng phía cái kia hai cái linh mạch tiến đến. Thậm chí nghĩ tại cuối cùng lúc rời đi kiếm một chút chỗ tốt.

Tiên Tinh Thạch!

Trên người nhiều mấy khối Tiên Tinh Thạch, thì đồng nghĩa với nhiều một chút cơ hội sinh tồn!

Mà đám người Dương Diệp tức thì quay về vào trong phòng.

Trong phòng.

; "Chúng ta không đi kiếm điểm Tiên Tinh Thạch sao?" Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên đột nhiên nói.

A Man nhìn về phía Tần Xuyên, lắc đầu.

; "Làm sao vậy?" Tần Xuyên không hiểu nhìn về phía A Man, "man tỷ, ngươi ánh mắt này nhìn ta thật không thoải mái!"

; "Ngươi không có phát hiện có cái gì chỗ không đúng sao?" A Man nói.

; "Không đúng?" Tần Xuyên khó hiểu.

Lúc này, Dương Diệp nói: "Ngươi cảm thấy Mạc Thiên Khung này sẽ có hảo tâm như vậy sao?"

Nghe vậy, Tần Xuyên sầm mặt lại, "ngươi nói là có thể sẽ có âm mưu?"

Dương Diệp lắc đầu, "không rõ ràng lắm, bất quá, chúng ta phải phải cẩn thận một chút. Còn nữa, chúng ta không đợi ngày mai, đêm nay liền rút lui!"

; "Vì sao?" Có người hỏi.

Dương Diệp nói: "Dù sao chúng ta cũng không thiếu Tiên Tinh Thạch, ở tại chỗ này chẳng qua là lãng phí thời gian mà thôi! Cho nên, mọi người chuẩn bị một chút, đêm nay canh ba, mọi người rút lui khỏi Nam Lân Sơn!"

Đối với cái này, mọi người không có dị nghị.

Dương Diệp về tới phòng của chính mình, sau đó ngồi xếp bằng xuống, tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Một chút xíu thời gian tu luyện, hắn đều là sẽ không bỏ qua. Cảnh giới đã đạt đến một cái bình cảnh, đang tu luyện, đã vô ý nghĩa. Lúc này đây, Dương Diệp muốn tu luyện là lúc trước hắn vừa lĩnh ngộ người cùng kiếm hợp nhất.

Người là kiếm, kiếm liền là người!

Những lời này, không mấy Kiếm Tu đều nghe qua, nhưng mà, muốn chính thức làm được như vậy, vô cùng khó khăn. Hắn đã từng, chẳng qua là đem kiếm cho rằng là thân thể mình một số, cũng không có đạt tới loại người này tức là kiếm cảnh giới.

Mà bây giờ, hắn làm được. Nhưng mà, còn thật nhiều vấn đề còn không có làm rõ ràng. Không có người chỉ đạo, rất nhiều thứ, đều được dựa vào chính hắn chậm rãi lục lọi.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong nháy mắt đã đến đêm khuya.

Lúc này, A Man đi tới phòng của Dương Diệp.

; “Chuẩn bị xong?” Dương Diệp hỏi.

A Man khẽ gật đầu, “các huynh đệ cũng đã chuẩn bị cho tốt, chỉ có điều, chúng ta muốn đi hướng nào? Ngươi có kế hoạch?”

Dương Diệp đứng dậy, sau đó nói: “Tại Nam Lân Sơn này đằng sau, là một mảnh bình nguyên, cái chỗ này, chúng ta không thể đi, bởi vì một khi Yêu Thú đuổi theo mà nói, chúng ta nhất định trốn bất quá bọn hắn.”

; “Vậy cũng chỉ có thể đi Nam Lân Sơn bên trái!” A Man trầm giọng nói: “Mười mấy vạn dặm về sau, là mờ mịt hải vực. Bên kia, hẳn an toàn một ít!”

Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “chúng ta đi bên phải!”

; “Bên phải?” A Man chân mày cau lại, “bên kia, là mờ mịt núi lớn, Yêu Thú nếu là tiến vào bên trong, đem như hổ thêm cánh!”

Dương Diệp nói: “Đi ngược lại! Ngươi cũng đừng quên, Yêu Thú kia bên trong, thế nhưng là còn có nhân loại đấy. Nếu như bọn hắn muốn đuổi giết chúng ta những người ngoại lai này, tất nhiên sẽ chọn lựa đầu tiên bên trái, cho nên, chúng ta không bằng mạo hiểm thoáng một phát, trực tiếp lựa chọn bên phải. Mờ mịt sơn mạch so với bình nguyên càng nguy hiểm hơn, hơn nữa, đi bên này người tuyệt đối vô cùng vô cùng ít, ít người, mục tiêu liền nhỏ, đây đối với chúng ta càng có lợi hơn!”

A Man đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có lẽ Yêu Thú sẽ không đuổi giết chúng ta chứ?”

; “Nhất định sẽ!” Dương Diệp nói.

; “Vì sao?” A Man khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Tham lam, nếu như người của Nam Lân Sơn này tại chạy không động này bên trong linh mạch, không lấy đi những Tiên Tinh Thạch kia, ít Yêu Thú này có lẽ sẽ không đuổi giết chúng ta. Nhưng mà, sau ngày mai, Nam Lân Sơn này chỉ sợ là một cây cọng lông đều không thừa rồi. Khi đó, ít Yêu Thú kia tại biết đạo vô pháp thời gian ngắn sau khi rời đi, tất nhiên sẽ đem lửa giận chuyển dời đến chúng ta những người ngoại lai này trên người.”

A Man đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Được, chúng ta đi bên phải!”

Hai người ra gian phòng, giờ phút này, đám người Tần Xuyên đã đợi chờ ở ngoài cửa.

Dưới Nam Lân Sơn, như trước có phi kiếm hiiihi... I - it... Âm thanh, còn có không tiếng kêu rên của mấy Yêu Thú.

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, “đi thôi!”

Rất nhanh, một đoàn người lặng yên không một tiếng động ra Nam Lân Sơn. Nếu như là bình thường, bọn hắn tưởng muốn lặng yên không một tiếng động ly khai Nam Lân Sơn, hiển nhiên là không thể nào, nhưng là bây giờ, người của Nam Lân Sơn đều tại đi điên cuồng đào Tiên Tinh Thạch, còn có người nào thời gian để ý tới những chuyện này?

Ngay tại đám người Dương Diệp ly khai Nam Lân Sơn, chuẩn bị đào tẩu lúc, đột nhiên, Nam Lân Sơn kia truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh.

Đám người Dương Diệp quay đầu nhìn hướng Nam Lân Sơn, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Nam Lân Sơn kia đỉnh núi màn hào quang cùng những phi kiếm kia đột nhiên chậm rãi biến mất.

Phi kiếm cùng màn hào quang biến mất, ít Yêu Thú kia lập tức lại không trở ngại, nhao nhao xông lên Nam Lân Sơn!;

; “Xảy ra chuyện gì vậy?” Tần Xuyên hỏi.

Dương Diệp nói: “Thì ra là thế. Nếu như ta không có đoán sai, đám người Mạc Thiên Khung đã rời khỏi Nam Lân Sơn rồi. Mà Nam Lân Sơn những người này, chính là bọn họ vật hi sinh!”

; “Vật hi sinh?” Tần Xuyên nói: “Ngươi nói là, lúc trước hắn ở trong đại điện nói kỳ thật đều là giả, bọn hắn là cố ý khiến những người này không nhanh chóng đào tẩu, mà ở lại Nam Lân Sơn này?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “hắn đã tính tới ít Yêu Thú này sẽ không bỏ qua cho chúng ta những người ngoại lai này, loại tình huống này, bọn hắn nếu muốn an toàn rút lui khỏi, liền chỉ có một biện pháp, cái kia chính là có người ở lại Nam Lân Sơn kéo dài một hồi ít Yêu Thú kia. Mà muốn khiến những người này tự nguyện ở lại Nam Lân Sơn, biện pháp duy nhất chính là Tiên Tinh Thạch!”

Nói đến đây, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Nam Lân Sơn kia, “những người kia, tưởng trước khi đi mò một nắm, thật tình không biết, cái này là người ta cho bọn hắn đào hầm.”

Giờ phút này, Nam Lân Sơn kia, đã truyền đến tiếng đánh nhau.

Yêu Thú bầy đã núi, những nhân kia lúc này mới giật mình tỉnh lại. Muốn chạy trốn, nhưng mà, bọn hắn phát hiện căn bản không chỗ có thể trốn, rậm rạp chằng chịt Yêu Thú, trên đất, bầu trời, đã đem cả Nam Lân Sơn vây chặt đến không lọt một giọt nước.

Nếu muốn mạng sống, chỉ có đánh ra!

Trên Nam Lân Sơn, tình hình chiến đấu dị thường vô cùng thê thảm.

Ngoài núi, mấy chi đội ngũ đã lặng lẽ rút lui khỏi.

Đám người Dương Diệp tiến nhập mờ mịt bên trong dãy núi, lúc này với bọn hắn mà nói, chính là trốn, chạy trốn Nam Lân Sơn, sau đó sống sót, chờ cho phong ấn của Tử Giới này biến mất.

Một đường hướng bắc.

Thời gian dần trôi qua, chân trời xuất hiện một màn ngân bạch sắc. Lúc này, mọi người ngừng lại. Lúc này, hắn không có đã ra mờ mịt núi lớn, mà ở trước mặt mọi người, là một mảnh đất chết, một mảnh tản ra quỷ dị khí lưu màu đỏ đất chết!

; “Cái chỗ này có điểm gì là lạ a!” Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên thấp giọng nói.

; “Đây là địa phương nào?” Dương Diệp nhìn về phía A Man.

A Man lắc đầu, “không biết! Trước kia tại Thiên Cư Thành lúc, ta đi qua nơi xa nhất, chính là Nam Lân Sơn!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “đi một bước tính một bước vậy! Mọi người cẩn thận một chút!”

Mọi người đi về phía trước lấy, ước chừng một khắc sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại.

“Rất lâu không có sống người đến qua địa phương này!” Lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1982: Là Ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng tất cả mọi người rùng mình, nhao nhao quay đầu nhìn lại. Ánh mắt rơi chỗ, một tên lưng còng lão giả chính hướng phía mọi người chậm rãi đi tới.

Mọi người thần sắc đề phòng rồi lên.

Lúc này, lưng còng lão giả ngừng lại, hắn quan sát một chút đám người Dương Diệp, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp cùng A Man nhìn nhau, cuối cùng, Dương Diệp nói: “Xin hỏi tiền bối, nơi này là nơi nào?”

Lưng còng lão giả nhìn về phía Dương Diệp, rất nhanh, hắn trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “có chút ý tứ!”

Dương Diệp chính yếu nói, lão giả lại nói: “Biết đây là địa phương gì không?”

Dương Diệp lắc đầu.

Lưng còng lão giả mỉm cười, “rất nhanh thì sẽ biết!”

Lão giả dáng tươi cười có chút sấm nhân.

Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí lúc này vận chuyển, mà đúng lúc này, đám người Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện nguyên một đám linh hồn thể.

Số lượng khoảng chừng trên trăm!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân ầm ầm vang vọng, theo đạo này kiếm minh tiếng vang lên, chung quanh những cái kia linh hồn thể lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi về phía trước một bước, nhìn thẳng lão giả kia, "chẳng qua là đi ngang qua, không có ác ý gì. Nếu như nơi đây không cho đi, chúng ta đổi đạo là được!"

Lưng còng lão giả nhẹ cười cười, "không còn kịp rồi!"

Nói xong, chung quanh những cái kia linh hồn thể đột nhiên hướng phía đám người Dương Diệp nhào tới.

Sưu sưu sưu sưu!

Lúc này, tầm mười đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, này mười đạo kiếm quang trực tiếp cắt về phía những cái kia linh hồn thể, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là kinh hãi phát hiện, hắn những kiếm này quang vậy mà không cách nào đối với những cái kia linh hồn thể tạo thành tổn thương chút nào!

http://truyencuatu I .net/ Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp chân mày cau lại. Lúc này, những cái kia linh hồn thể đã tới trước mặt của đám người Dương Diệp. Không có thời gian suy nghĩ nhiều, Dương Diệp tay hơi động một chút, kiếm đầu xuất hiện ở trong tay của hắn, sau một khắc, hắn nắm kiếm trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là chém!

Xùy~~!

Một trảm này, trước mặt Dương Diệp hai đạo linh hồn thể trực tiếp hóa thành hư vô!

Có ích!

Trong lòng Dương Diệp buông lỏng, cầm kiếm vung nhanh, trong chốc lát, chung quanh những cái kia linh hồn thể một tên tiếp theo một tên biến mất không thấy gì nữa.

; “Cẩn thận!” Trong tràng, thanh âm của A Man đột nhiên vang lên.

Thanh âm rơi xuống, cái kia lưng còng lão giả chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, mà Dương Diệp hiển nhiên là sớm có phòng bị, kiếm trong tay sớm đã đâm ra.

Nhưng mà, Dương Diệp một kiếm này, cũng là bị hai ngón tay cho kẹp lấy!

Hai cây già nua ngón tay!

Trong tràng yên tĩnh trở lại. Kiếm của Dương Diệp, sao mà sắc bén, nhưng mà, mọi người thật không ngờ, kiếm của Dương Diệp vậy mà bị người dùng ngón tay kẹp lấy!

Trước mặt Dương Diệp, lão giả nói: “Kiếm không tệ, kiếm đạo lại càng không tệ, có chút ý tứ!”

Nói xong, hắn hai ngón tay nhẹ nhàng chấn động, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Dương Diệp không có ở ra tay, trước mắt vị lão đầu này thực lực vượt xa hắn, ra tay, không có bất kỳ ý nghĩa gì.

Lão giả quan sát một chút đám người Dương Diệp, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “ngươi lưu lại, người còn lại ly khai!”

Nghe vậy, đám người Tần Xuyên lúc này đi tới Dương Diệp bên cạnh, ý tứ rất rõ ràng!

Lão giả đạm thanh nói: “Hiện tại không đi, chờ một chút có thể đã đều không đi được!”

A Man chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, sau đó nói: “Man tỷ, mang theo bọn hắn rời đi trước!”

A Man lắc đầu.

Dương Diệp nhìn về phía A Man, Huyền Khí truyền âm, “chính ta một người, cơ hội đào tẩu lớn hơn.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua đám người Tần Xuyên, “trước mắt vị tiền bối này thực lực vượt xa chúng ta, nếu là muốn giết ta, hắn căn bản không cần phiền toái như vậy. Nói không chừng là hắn nhìn trúng thiên phú của ta, tưởng muốn thu ta ta làm cái gì chân truyền đệ tử đây!”

Đám người Tần Xuyên nhìn nhau, cuối cùng, A Man nói: “Chúng ta liền chờ ngươi ở ngoài!”

Nói xong, A Man mang theo mọi người thối lui ra khỏi đất chết, bất quá, cũng không có đi quá xa.

Mọi người đi rồi, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt lão giả, “có chuyện gì, tiền bối nói đi!”

Lão giả nói: “Có người muốn gặp ngươi một lần!”

Có người!

Lão giả nói xong, quay người đi xa đi. Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên. Đi tới phía trước, Dương Diệp phát hiện, bốn phía trên mặt đất, xuất hiện rất nhiều bạch cốt, rất nhiều.

Người chết!

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Rất nhanh, Dương Diệp đi theo lão giả đi tới một chỗ trong sơn động. Trong động, lờ mờ vô cùng. Đi tới phía trước, ước chừng rời đi một phút đồng hồ, lưng còng lão giả ngừng lại. Lưng còng lão giả đối với xa xa có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất ở trong động!

Ngay tại lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên tránh thoát tay của hắn, bay về phía xa xa.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại đó, lơ lửng này một tòa Thủy Tinh Quan Tài. Thanh kiếm kia lúc này liền lơ lửng ở tòa này Thủy Tinh Quan Tài trước. Kiếm có chút rung động, làm như trả lời gì.;

Qua hồi lâu, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “kiếm đầu rõ ràng trong tay ngươi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối nhận ra kiếm này!”

Thanh âm kia nói: “Năm đó tạo kiếm này người, một cùng sở hữu chín vị, ta, chính là một cái trong số đó. Ngươi nói ta có biết hay không?”

Nghe vậy, Dương Diệp trực tiếp sững sờ tại chỗ.

Đối với kiếm đầu lai lịch, hắn biết không nhiều lắm, chỉ biết là, thanh kiếm này là lúc trước rất nhiều chí cường giả liên thủ tạo nên. Mà những thứ này chí cường giả, đó cũng đều là cái loại này có thể được gọi là tổ đấy!

Mà hắn thật không ngờ, chính mình lại có thể xuất hiện tại Tử Giới này gặp được một vị!

Lúc này, thanh kiếm kia đột nhiên bay đến trước mặt Dương Diệp, trong quan tài, truyền đến một giọng nói, "ngươi ngoài ý muốn, ta càng bất ngờ, kiếm này bị tạo thời điểm, tính cách của nàng là chí nhân chí thiện, cho dù nàng Kiếm Linh lọt vào thích thiên trọng thương, nhưng mà, nàng Bản Năng Ý Thức vẫn còn ở. Nói tóm lại, nàng là không nên chọn ngươi!"

Dương Diệp trầm mặc. Kiếm này lúc trước vừa gặp được hắn lúc, kỳ thật cũng không phải lựa chọn hắn, mà là bởi vì Hồng Mông Tháp, đối với định đợi tại trong Hồng Mông Tháp. Còn đến cuối cùng, phản đang bị hắn chậm rãi lừa dối, kiếm này liền như vậy đi theo hắn!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: "Tiền bối là muốn lấy lại kiếm này?"

; "Thu hồi kiếm này?"

Thanh âm kia nói: "Vì sao phải thu hồi? Kiếm này nếu như lựa chọn ngươi, vậy nó hiện tại sẽ là của ngươi. Vạn vật có linh, đều có Kỳ Vận Mệnh, ngoại nhân, hay vẫn là chớ để nhiều hơn can thiệp."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia quan tài, sau đó nói: "Tiền bối nói có lý. Cho nên, vãn bối có thể rời đi sao?"

Thanh âm kia nói: "Ngươi cũng biết vì sao bên ngoài có nhiều bạch cốt như vậy?"

Dương Diệp lắc đầu.

Thanh âm kia nói: "Tham lam. Bất kể là người, hay vẫn là cái gì khác Yêu Thú, đều có lòng tham lam. Ta lưu những cái kia khí lưu màu đỏ ở bên ngoài, là muốn nói cho thế nhân, nơi đây, không muốn bị quấy rầy, nơi đây, thị phi chỗ an toàn. Nhưng mà, những người kia, ít Yêu Thú kia, vẫn như cũ vào được. Ngoại trừ tham lam, còn có lòng chờ may mắn để ý."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối muốn nói cái gì?"

"Ngươi cũng biết năm đó kiếm này bị tạo nên dụng ý?" Thanh âm kia

nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “nghe nói là vì đối phó Thần Tộc!”

Thanh âm kia nói: “Ngươi nói không sai. Vậy ngươi cũng biết, dụng ý kiếm này, đem ý vị như thế nào?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “tiền bối, ta không biết, cũng không muốn biết. Ta không thích bị một ít không ai tu có thứ áp đặt trên người ta, kiếm này đi theo ta, là ta khống chế nó, mà không phải nó khống chế ta. Nếu như có một ngày, nó Kiếm Linh tỉnh, sứ mạng của nó cùng bản tâm của ta đối với làm trái, ta sẽ buông tha cho nó, đường ai nấy đi.”

Cầm kiếm này, thì đi giết Thần Tộc? Thủ hộ Bách Tộc?

Ăn nhiều!

Dương Diệp hắn có thể sẽ không đi làm như vậy!

Thanh âm kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thủ vững bản tâm, không sai!”

Dương Diệp nói: “Theo ta được biết, này phương thiên địa muốn đập nát, tiền bối không ly khai sao?”

Thanh âm kia nói: “Này phương thiên địa xác thực muốn đập nát, bất quá, nó coi như là đập nát, cũng không làm gì được ta!”

Dương Diệp: “...”

; “Có chuyện tưởng mời ngươi giúp đỡ chút!” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp chính yếu nói, thanh âm kia lại nói: “Tại Đại Thiên Vũ Trụ, có nhất tộc, tên: Dực Tộc. Tộc này, nếu là ta không có đoán sai, hiện tại hẳn đã suy sụp, ta nghĩ mời ngươi sau khi ra ngoài, giúp ta mang vài thứ trở về!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối vì sao không tự mình trở về?”

Thanh âm kia cười nói: “Tiểu tử, cái thế giới này, là tàn khốc. Ngươi đã từng nghe qua Đạo Thống chi Tranh? Ta nghĩ ngươi hẳn là nghe qua, ngươi bây giờ, đã cuốn vào bên trong đó. Cái này Đạo Thống chi Tranh, mục đích cuối cùng nhất, một khi tranh, vậy cũng chính là không chết không thôi. Lúc trước Thần Tộc sau đại chiến, Dực Tộc ta thất bại, nên rời khỏi lịch sử võ đài.”

Nói đến đây ngạch, hắn dừng một chút, lại nói: “Đáng tiếc, nhiều khi, cũng không phải ngươi muốn rời khỏi người khác thì sẽ để cho ngươi thối lui ra. Người, chỉ có chết rồi, người ta mới sẽ yên tâm, không phải sao? Lúc trước ta nếu không phải triệt để rời khỏi, không chỉ có ta, Dực Tộc ta đều muốn từ trên đời này biến mất!”

Đạo Thống chi Tranh!

Dương Diệp lại một lần nữa đã nghe được bốn chữ này, này cái gì Đạo Thống chi Tranh, rốt cuộc là cái đồ chơi gì?

Lúc này, một quả hắc sắc giới chỉ xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, “ngươi cầm lấy cái này đi Dực Tộc, bọn hắn liền cái gì cũng biết.”

Dương Diệp không do dự, tiếp nhận giới chỉ, “vãn bối nếu là có thể ra ngoài, tất nhiên sẽ đi một chuyến Dực Tộc!”

; “Ta cũng không bạch để cho ngươi làm!”

Lúc này, thanh âm kia nói: “Ta hiện tại vẫn không thể hiện thân, cũng không cách nào giúp ngươi cái gì, bất quá, ngược lại là có một chút đồ chơi nhỏ, có thể cho ngươi một kiện.”

Nói xong, một đôi màu đen nhánh cánh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Thanh âm kia nói: “Thần dực! Do Dực Tộc ta đã từng một vị chí cường giả cốt cách chế tạo thành, còn tốc độ, ai dùng người nấy biết!”

Dương Diệp ánh mắt rơi ở trước mắt này thần dực bên trên, cánh đen kịt, ở đằng kia cánh phần lưng chính giữa, là một cái Hắc Sắc Khô Lâu Đầu, mà cánh biên giới, mỏng như cánh ve, vô cùng sắc bén.

; “Cấp bậc gì hay sao?” Dương Diệp hỏi.

; “Thánh Nhân giai!” Thanh âm kia nói: “Thử xem!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Ta có thể đi bên ngoài phỏng vấn thử?”

; “Đương nhiên có thể!” Thanh âm kia nói: “Ngươi bây giờ tùy thời có thể rời đi!”

Dương Diệp đối với cái kia quan tài ôm quyền, quay người rời đi.

Lúc này, trước lưng còng lão giả xuất hiện ở cái kia bên dưới quan tài, “chủ nhân, lão nô không rõ! Hắn là một thật tốt thân thể! Chủ nhân nếu là sống nhờ trên người hắn, tối đa hơn mười năm, người nọ liền có thể trở thành chủ nhân hoàn mỹ nhất đoạt xá thân thể!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Như vậy, ngươi cùng chủ nhân ngươi liền từ trên đời này trực tiếp biến mất đi!”

Nghe vậy, cái kia lưng còng lão giả sắc mặt kịch biến!

Là ai!

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1983: Hấp Cho Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đen nhánh trong sơn động, yên tĩnh im ắng.

Lưng còng lão giả nhìn khắp bốn phía, đề phòng vô cùng.

; “Đối phương đã đi rồi!” Lúc này, trong quan tài truyền đến một giọng nói.

; “Người nọ là?” Lưng còng lão giả hỏi.

; “Đối phương bản thể không ở giới này!” Trong quan tài, thanh âm kia nói.

Bản thể không ở giới này!

Lưng còng lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, người nọ là ai?

...

Dương Diệp đã đi ra sơn động, đi tới không trung. Không trung, Dương Diệp tay phải vung lên, cái kia thần dực xuất hiện ở trước mặt của hắn. Dương Diệp cong ngón búng ra, một tích Tinh Huyết không vào cái kia thần dực bên trong, bị tinh huyết dính vào, cái kia thần dực khẽ run lên, thoáng qua, cái kia thần dực phía trên Đầu Lâu trong hai mắt đột nhiên xuất hiện hai luồng dày đặc ngọn lửa màu xanh lam.

; CHÍU... U... U!!

Thần dực trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang không vào Dương Diệp giữa lông mày, rất nhanh, Dương Diệp phần lưng, xuất hiện một đôi cánh khổng lồ, cái kia cánh, so với Dương Diệp toàn bộ người lớn hơn một vòng lớn!

Nhẹ nhàng quá!

Đây là Dương Diệp lúc này cảm giác, hắn cảm giác bản thân vào một khắc này thân thể vô cùng nhẹ, nhẹ đến hầu như cảm giác không thấy thân thể của chính mình.

Tâm niệm vừa động, Dương Diệp đột nhiên trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Hai hơi sau.

Nam Lân Sơn chân trời đột nhiên xuất hiện một Thanh Sam Nam Tử, Thanh Sam Nam Tử sau lưng, là một đôi màu đen nhánh cánh khổng lồ.

Thanh Sam Nam Tử này, đúng là Dương Diệp!

Nhìn phía dưới Nam Lân Sơn, Dương Diệp hít sâu một hơi, trong mắt, tràn đầy vẻ khiếp sợ. Hắn tốc độ này, quá là nhanh! Hắn hiện tại tốc độ này, Thiện Cảnh phía dưới, đã vô địch. Đừng nói gặp Đạo Cảnh cường giả, coi như là được Đạo Cảnh cường giả đều có thể sẽ bị hắn một kiếm nháy mắt giết!

Khuyết điểm duy nhất, ngay cả có chút tiêu hao Huyền Khí, vừa rồi một ít dùng, tiêu hao hắn không sai biệt lắm một phần ba Huyền Khí. Bất quá cái này cũng bình thường, loại bảo vật này khi hắn loại cảnh giới này dùng, nhất định là có chút tệ đoan!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn xuống phía dưới Nam Lân Sơn.

Giờ phút này, Nam Lân Sơn đã bị Yêu Thú Đại Quân chiếm lĩnh. Nam Lân Sơn bốn phía, cũng đều là khí tức của Yêu Thú.

Không có ở Nam Lân Sơn dừng lại, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đã tìm được đám người A Man, nhìn thấy Dương Diệp, trong lòng đám người A Man đều là thở dài một hơi.

; “Hiện tại nên như thế nào?” Tần Xuyên nói.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chờ đã, cùng cái thế giới này phong ấn biến mất, sau đó chúng ta liền rời đi.”

Đao Cuồng đột nhiên nói: “Ta vừa rồi đi thăm dò thoáng một phát, chúng ta có thể tiếp tục đi phía bên phải, bên kia không có vấn đề gì!”

Dương Diệp lắc đầu, “không cần. Chúng ta liền ở phụ cận đây che giấu, phải biết, nửa tháng sau, chúng ta hay là muốn quay về Nam Lân Sơn dùng truyền tống trận kia đấy. Hiện tại mọi người tìm một chỗ che giấu, nghỉ ngơi cho khỏe xuống. Phong ấn biến mất, chúng ta trở về Nam Lân Sơn!”

Đối với cái này, mọi người không có điều gì dị nghị.

Mọi người ở trong dãy núi tìm một cái sơn cốc, trong cốc hết sức rộng rãi, bốn phía là vách núi.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào thể nội.

Lúc này đây, hắn phải để cho chính mình chân chính đột phá đến Minh Cảnh Ngũ Đoạn. Bởi vì phong ấn một khi biến mất, cái thế giới này thừa không được bao lâu thời gian thì sẽ sụp đổ mai một, mà bọn hắn tưởng muốn lợi dụng truyền tống trận của Nam Lân Sơn ly khai, khẳng định không phải là dễ dàng như vậy!

Phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất!

Lần này đột phá cũng không có gì khó khăn, bởi vì lúc trước tại Tu La Tràng lúc, hắn kỳ thật cũng đã tương đương với đột phá đến Minh Cảnh Ngũ Đoạn rồi. Chỉ bất quá khi đó hắn cũng không có vọt thẳng đâm, mà là tưởng giả heo ăn thịt hổ.

Mà bây giờ, đã có được thần dực về sau, hắn Huyền Khí có chút không đủ dùng, cho nên, hắn lựa chọn trực tiếp đột phá đến Minh Cảnh Ngũ Đoạn.

Sau một ngày, Dương Diệp thuận lợi đạt đến Minh Cảnh Ngũ Đoạn.

Cách Đạo Cảnh, chỉ có một bước xa!

Cảnh giới sau khi đột phá, Dương Diệp bắt đầu dung hợp chính mình gần nhất sở học. Nhân Kiếm Hợp Nhất, hắn hiện tại, đã đạt tới loại cảnh giới này, tại Nhân Kiếm Hợp Nhất về sau, thực lực của hắn sẽ nhận được một cái biến hóa về chất. Nhưng mà, hắn còn không có triệt để đem hòa tan hấp thu.

Hắn bây giờ át chủ bài, Táng Kiếm Sát, ảnh kiếm giết, sau đó là này Nhân Kiếm Hợp Nhất. Nhân Kiếm Hợp Nhất không phải là kiếm kỹ, là một loại cảnh giới, nhưng mà, nhưng so với hắn hiện tại sở học là bất luận cái cái gì kiếm kỹ đều mạnh hơn. Tại Nhân Kiếm Hợp Nhất dưới tình huống thi triển Táng Kiếm Sát cùng ảnh kiếm giết, uy lực kia, sẽ nâng cao một bước!

Hắn hiện tại cần phải làm là đem ba người này hoàn mỹ dung hợp, để cho chính mình kiếm đạo càng thêm tinh giản.

Giết người, nhiều khi, nhiều hơn nữa chiêu thức đều là giả.

Một chiêu là tốt rồi!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Mà giờ khắc này bên ngoài, Tử Giới đã biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Càng ngày càng nhiều Yêu Thú, người, các loại sinh linh hướng phía Nam Lân Sơn tụ đến, đều muốn chạy trốn Tử Giới!

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt nửa tháng quá khứ.

Ầm!

Đột nhiên, cả người của Tử Giới đều nghe được một đạo cự đại tiếng nổ vang, rất nhanh, tại Tử Giới các nơi trên thế giới, vô số núi lửa bộc phát, vô số nước biển hóa thành sóng thần hướng phía trên bờ bao phủ mà tới.

Trừ lần đó ra, vài chỗ mặt đất bắt đầu rạn nứt, nham thạch nóng chảy từ lòng đất chậm rãi tràn ra, trừ lần đó ra, một ít cao vút trong mây sơn mạch cũng đang dần dần sụp đổ mai một.

Tử Giới phải xong rồi!

Loại tình huống này, cả Tử Giới đã triệt để rối loạn.

Trong sơn cốc.

Xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, bởi vì tại bọn họ bốn phía, những cái kia núi cao bắt đầu ở rạn nứt, đại địa đang run rẩy.

Đám người A Man vây quanh, nhìn trước mắt những cảnh tượng này, A Man trầm giọng nói: “Theo loại tốc độ này xuống dưới, tối đa ba ngày, ba ngày sau, Tử Giới này liền không tồn tại. Chúng ta phải trong vòng ba ngày lợi dụng truyền tống trận kia ly khai!”

Ba ngày!

Dương Diệp đứng lên, “đi, quay về Nam Lân Sơn!”

; “Giết bằng được?” Tần Xuyên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “đi theo chân bọn họ giảng đạo lý.”

; “Ngươi cảm thấy bọn họ sẽ nghe sao?” Tần Xuyên nói.

Dương Diệp đi đến trước mặt Tần Xuyên, vỗ vỗ bờ vai của Tần Xuyên, sau đó nói: “Khi có người không với ngươi giảng đạo lý lúc, ta dạy cho ngươi một cái biện pháp, sử dụng kiếm gác ở trên cổ hắn, Ta tin tưởng, lúc kia, hắn sẽ ôn hòa nhã nhặn ngồi xuống hảo hảo với ngươi nói phải trái!”

Tần Xuyên: “...”

Rất nhanh, một đoàn người chạy về Nam Lân Sơn, bất quá, mọi người cũng không có liền trực tiếp trên Nam Lân Sơn. Làm trò đùa, bọn hắn chút người này, còn chưa đủ ít Yêu Thú kia nhét kẻ răng.

Dương Diệp lại để cho mọi người giấu ở bên ngoài, chính mình lặng lẽ tiềm nhập Nam Lân Sơn đỉnh núi.

Trong đại điện.

Giờ phút này, tại trong đại điện này, ngồi mười người tới, đương nhiên, có ít người hiển nhiên là Yêu Thú biến thành.

Cầm đầu là một tên đang mặc áo dài trắng lão giả, lão giả trong tay, là hai cái ngọc bích sắc thiết cầu!

Lão giả nhìn lướt qua trong tràng, sau đó đã rơi vào trong tràng một tên khôi ngô trên thân trung niên nam tử, nói: “Huyết Yêu Vương, truyền tống trận còn có thể sử dụng, nhưng mà, muốn khởi động truyền tống trận này, cần đại lượng Linh khí, mà Nam Lân Sơn này Linh khí, đã bị lúc trước những cái kia Ngoại Lai Giả làm cho sạch sẽ. Hiện tại, chúng ta chỉ có dùng phần lớn Tiên Tinh Thạch cùng yêu thần Linh Đan đến khởi động truyền tống trận này!” ;

Huyết Yêu Vương đạm thanh nói: “Cốt Khổ huynh, Linh Đan ngược lại là chuyện nhỏ, ta để ý chính là, truyền tống trận này có thể truyền đi bao nhiêu!”

; Cốt Khổ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi muốn là muốn ngươi Yêu Thú toàn bộ truyền đi, đó là không thể nào. Truyền tống trận không có vấn đề, nhưng mà, chúng ta không có nhiều như vậy Linh khí để duy trì vận chuyển của nó.”

Nói đến đây, hắn đứng lên, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài điện Thiên tế, “nếu như bên ngoài những người kia cũng cởi bỏ với cái thế giới này phong tỏa, không cần Linh khí, chúng ta là có thể tiến vào tinh không rời đi nơi này. Nhưng mà, bên ngoài những người kia, chỉ sợ là ước gì chúng ta những người này toàn bộ chết tại đây a!”

Huyết Yêu Vương cũng đứng lên, “Cốt Khổ huynh, hiện tại khởi động trận pháp, từng nhóm đem người của ngươi cùng ta ít Yêu Thú kia truyền tống ra ngoài đi.”

; “Ngươi không đi trước?” Cốt Khổ nói.

Huyết Yêu Vương nhìn về phía ngoài điện, ngoài điện Nam Lân Sơn chân núi, là cái kia rậm rạp chằng chịt Yêu Thú. Nhìn xem ít Yêu Thú kia hồi lâu, Huyết Yêu Vương nói khẽ: “Để cho bọn hắn đi trước, ta cuối cùng một cái!”

Một bên, Cốt Khổ nhìn thoáng qua Huyết Yêu Vương, trong mắt có một vẻ kính nể.

Âm thầm, Dương Diệp chính muốn ly khai, mà lúc này, Huyết Yêu Vương đột nhiên nói: “Xuất hiện đi!”

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử có chút co rụt lại, bị phát hiện rồi! Đối phương là thế nào phát hiện hắn?

Không có ở che giấu, Dương Diệp xuất hiện ở trong đại điện.

Trong tràng, ánh mắt mọi người đã rơi vào trên thân Dương Diệp, không có người động thủ.

; “Ngoại Lai Giả!”

Huyết Yêu Vương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ta biết ngươi, lúc trước từ ta một cái thủ hạ trong tay đào thoát, mà khi đó, tựa hồ có một cái thần bí Yêu Thú đang giúp đỡ ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Huyết Yêu Vương, sau đó nói: “Ta tới mục đích rất đơn giản, muốn mang bằng hữu của ta ly khai Tử Giới. Còn hy vọng hai vị giúp đỡ!”

; “Chỉ sợ không được!” Một bên, Cốt Khổ kia đạm thanh nói: “Người của chính chúng ta đều không có biện pháp hoàn toàn rút lui khỏi, còn người khác, hay vẫn là miễn đi!”

; “Yêu Thú kia bây giờ đang ở nơi nào?” Huyết Yêu Vương đột nhiên nói.

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!” Tung tích của đám người Trĩ Nữ, hắn xác thực không biết. Bất quá, theo như hắn phỏng đoán, đám người Trĩ Nữ hẳn đã ly khai Tử Giới rồi.

Huyết Yêu Vương trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Truyền tống trận mở, cần Tiên Tinh Thạch, ta có thể cùng cung cấp một ít Tiên Tinh Thạch, xem như ly khai cái địa phương này phí tổn, như thế nào?”

; “Ngươi có thể cung cấp bao nhiêu?” Cốt Khổ nói.

Dương Diệp tính toán một cái, sau đó nói: “Mấy trăm!”

Mấy trăm Tiên Tinh Thạch tại nơi này, đã là một bút vô cùng vô cùng lớn gia tài!

Trong tràng trầm mặc lại.

Qua hồi lâu, Cốt Khổ kia đột nhiên cười nói: “Chúng ta đang cần Tiên Tinh Thạch, đã có người đưa tới cho chúng ta, xem ra, này trời cao vẫn còn có chút chiếu cố chúng ta.”

Nói xong, tay phải hắn đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, bay thẳng đến Dương Diệp chộp lấy.

Dương Diệp hiển nhiên là sớm có phòng bị, một thanh kiếm trực tiếp một bổ xuống.

Một đạo kiếm khí ở giữa sân chợt lóe lên!

Bành!

Trong tràng truyền đến một đạo tiếng nổ vang, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, toàn bộ đại điện kịch liệt run lên.

Mà lúc này, Dương Diệp đã không ở trong đại điện.

Trốn!

Trong điện, Cốt Khổ kia sắc mặt cực kỳ khó coi.

Nam Lân Sơn chân núi, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn Nam Lân Sơn, sau đó vỗ vỗ lồng ngực, một cái màu trắng cái đầu nhỏ nhất thời chảy ra.

Dương Diệp chỉ vào Nam Lân Sơn, “nơi này có Linh khí, hấp, hút sạch quang.”

Vừa nói, hắn ánh mắt băng lạnh xuống, “không cho lão tử đi, vậy tất cả mọi người chớ đi! Tiểu Bạch hấp cho ta, hút tới bọn hắn hoài nghi nhân sinh!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1984: Không Đi Được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hấp Linh khí!

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, loại sự tình này, nàng thích nhất.

Trước kia Dương Diệp sẽ không dám để cho Tiểu Bạch loạn hút, này khẽ hấp, tất nhiên sẽ hút ra rất nhiều phiền toái tới. Nhưng là bây giờ, phiền toái gì gì đó, hắn đã mặc kệ!

Ngươi không để cho ta đi, cái kia tất cả mọi người chớ đi!

Được Dương Diệp sau khi cho phép, Tiểu Bạch thân thể chậm rãi bay lên trời, rất nhanh, nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hà, nàng ngửi được một chút Linh khí, không nhiều lắm. Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, mặt đầy ghét bỏ.

Quá ít, không muốn hút!

Dương Diệp mặt đen lại, “sau này tại dẫn ngươi đi hấp hơn, lần này chấp nhận thoáng một phát được không?”

Cuối cùng, tại Dương Diệp khuyên can mãi dưới, Tiểu Bạch đã đáp ứng.

Tiểu Bạch mở ra cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng một hơi, trong chốc lát từng cái

Cả Nam Lân Sơn còn dư lại Linh khí lập tức hướng phía Tiểu Bạch cuốn tới, Nam Lân Sơn kia còn sót lại hai cái linh mạch Linh khí vốn là còn thừa không nhiều, bị Tiểu Bạch này khẽ hấp, có thể nói là trực tiếp thấy đáy. Không chỉ có như thế, cả Nam Lân Sơn Linh khí tại thời khắc này cũng biến mất sạch sẻ.

Một tia linh khí cũng không!

Cả Nam Lân Sơn chấn động!

Vô số cường giả từ Nam Lân Sơn đỉnh núi phóng lên trời, tìm cái kia đầu sỏ gây nên.

Mà lúc này, Dương Diệp đã ôm Tiểu Bạch chạy ra.;

Trên không Nam Lân Sơn, cái kia khổ cốt sắc mặt vô cùng khó coi, tại bên cạnh hắn Huyết Yêu Vương kia sắc mặt cũng là có chút khó coi.

Nam Lân Sơn cái kia hai cái linh mạch tuy rằng Linh khí còn thừa không nhiều lắm, nhưng mà, muỗi tuy nhỏ nhưng cũng là thịt á! Nhưng mà, này chút thịt đều biến mất. Đây đối với Nam Lân Sơn mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích.

Một điểm Linh khí cũng không có! Nam Lân Sơn truyền tống trận kia xem như triệt để không có biện pháp dùng, trừ phi bọn hắn dùng phần lớn Tiên Tinh Thạch cùng Linh Đan đi thúc giục!

; “Là hắn làm?” Không trung, Huyết Yêu Vương đột nhiên nói.

Cốt Khổ trầm giọng nói: “Nhất định là hắn!”

; “Hắn làm sao làm được?” Huyết Yêu Vương trầm giọng nói.

Cốt Khổ lắc đầu.

Huyết Yêu Vương tay phải vung lên, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt của Cốt Khổ, “bên trong là Linh Đan, mở trận pháp, sau đó đem người của ngươi cùng ta một ít Yêu Thú trước truyền tống ra ngoài!”

Cốt Khổ nhẹ gật đầu, “Được.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

...

Một chỗ trong sơn động, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Trong Hồng Mông Tháp, lúc này Tiểu Bạch ngồi dưới đất, tại nàng bốn phía, là một mảng lớn Tiên Tinh Thạch, số lượng ít nhất có nhiều phần mấy trăm!

Đây là vừa rồi hấp Linh khí tạo nên!

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhếch miệng cười cười.

Dương Diệp đi tới trước mặt Tiểu Bạch, đem Tiểu Bạch bế lên, sau đó cười nói: “Cảm giác thế nào?”

Tiểu Bạch tiểu trảo rất nhanh vung múa, nàng tỏ vẻ rất thoải mái!

Hấp Linh khí, Linh khí tiến vào trong cơ thể nàng, đối với trưởng thành của nàng là có trợ giúp rất lớn.

Dương Diệp cười cười, đem trước mặt những Tiên Tinh Thạch kia thu vào, sau đó nói: “Đi, chúng ta tiếp tục đi hấp!”

Cứ như vậy, một lớn một nhỏ hai thằng nhóc ra Hồng Mông Tháp, sau đó lặng lẽ đi tới Nam Lân Sơn dưới chân núi.

Tại Nam Lân Sơn chỗ giữa sườn núi, có một quảng trường khổng lồ, quảng trường khoảng chừng mấy vạn trượng, ở phía trên, có ba cái truyền tống trận, mỗi một cái truyền tống trận, chí ít có thể dùng truyền tống chừng trăm người. Giờ phút này, truyền tống trận bị khởi động, chung quanh tản ra màu xanh nhạt khe hở.

Ở đằng kia ba cái truyền tống trận bên trên, có nhân loại, cũng có Yêu Thú.

; “Bắt đầu!” Lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên. Rất nhanh, cái kia ba cái truyền tống trận kịch liệt run lên, một đạo đạo lam quang đem trong truyền tống trận người cùng Yêu Thú bao vây lại.

Rất nhanh, trong truyền tống trận những người kia cùng Yêu Thú thân thể dần dần hư ảo.

Mà đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện!

Bành!

Trên truyền tống trận những cái kia ánh sáng màu lam ầm ầm nghiền nát, trong truyền tống trận ít Yêu Thú kia cùng nhân loại ở giữa bị một cỗ lực lượng cho bắn ra ngoài!

Trong tràng, tất cả mọi người sửng sốt.

Xảy ra chuyện gì vậy?

Lúc này, Cốt Khổ kia xuất hiện ở trong tràng, hắn nhìn lướt qua, rất nhanh, kia sắc mặt vô cùng âm trầm xuống.

Linh khí không rồi!

Vừa rồi dùng Tiên Tinh Thạch cùng Linh Đan huyễn hóa ra tới Linh khí, toàn bộ cũng không có!

Một giọt đều không thừa!

; “Đáng chết!”

Trong tràng, Cốt Khổ nổi giận gầm lên một tiếng, toàn bộ người biến mất ở trong tràng.

...

Nam Lân Sơn chân núi, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch chạy gấp.

Hấp bỏ chạy!

Rất nhanh, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới một địa phương an toàn, sau đó mang theo Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp.

Nôn Tiên Tinh Thạch... Một khối khối Tiên Tinh Thạch không ngừng từ Tiểu Bạch trong miệng thốt ra.

Nhìn xem những Tiên Tinh Thạch kia, Dương Diệp hai mắt cũng là sáng lên. Ở bên ngoài, ít Tiên Tinh Thạch này hắn một điểm đều coi thường. Nhưng mà ở chỗ này, ít Tiên Tinh Thạch này liền là bảo vật vô giá a! Đặc biệt là tại hiện ngay tại lúc này!

Có người vui mừng có người buồn.

Nam Lân Sơn, trong đại điện.

Cốt Khổ kia sắc mặt vô cùng âm trầm, bất kể là Tiên Tinh Thạch hay vẫn là Linh Đan, cũng không phải vô cùng vô tận đấy, đặc biệt là Tiên Tinh Thạch, hắn bên này Tiên Tinh Thạch có thể nói cũng là phi thường phi thường khan hiếm đấy. Mà khởi động trận pháp sử dụng Tiên Tinh Thạch cùng Linh Đan, là do hắn cùng với Huyết Yêu Vương chia đều đấy!

Cung cấp bao nhiêu Tiên Tinh Thạch, tiễn đưa bao nhiêu người đi!

Mà bây giờ, nơi này Linh khí không chỉ có biến mất sạch sẻ, vừa rồi cái đám kia Linh Đan cùng Tiên Tinh Thạch cũng toàn bộ cũng không có!

Nhiều đến mấy lần, không cần phải nói, bọn họ là không cần đi ra rồi!

; “Cùng hắn nói chuyện đi!” Lúc này, Huyết Yêu Vương đột nhiên nói: “Người này có Thánh Nhân kia cấp cánh ở đây, lại thêm chính hắn tốc độ liền cực nhanh, ta và ngươi đều khó đuổi theo. Quan trọng nhất là, chúng ta không có nhiều thời gian như vậy cùng hắn ở đây này hao tổn nữa. Chúng ta chỉ có hai ngày rưỡi thời gian.”

; “Hướng hắn thỏa hiệp?” Cốt Khổ trầm giọng nói. Trong thanh âm, mang theo một tia không cam lòng!

Huyết Yêu Vương chiến đấu, “cốt huynh, nhiều lại để cho mấy chục người ly khai mà thôi. Nếu như ngươi tiếp tục như vậy cùng hắn dông dài, khi đó, đừng nói ngươi cùng phía sau ngươi những người này, chính là phía sau ta ít Yêu Thú này đều đi không được. Đây không phải phía sau ngươi những người này muốn gặp đấy, cũng không phải ta muốn gặp đến! Minh bạch?”

Nói đến đây, Huyết Yêu Vương thanh âm đã có chút lạnh.

Cốt Khổ đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Được, cùng hắn nói!”

Nói xong, Cốt Khổ biến mất ở trong tràng.

Huyết Yêu Vương hai mắt chậm rãi đóng lại, “cũng không nên tại giở trò gì rồi, bằng không thì, bổn vương thế nhưng là đã không còn kiên nhẫn.”

...;

Nam Lân Sơn bên ngoài, Cốt Khổ đứng lơ lửng trên không, tại bên cạnh hắn, là Huyết Yêu Vương kia.

Huyết Yêu Vương nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Xuất hiện đi, ta biết ngươi ở phụ cận đây!”

Không có trả lời!

Âm thầm, Dương Diệp cười lạnh, ra ngoài? Hai người này nếu là liên thủ, hắn khả năng ngay cả cơ hội trốn đều không có!

Lúc này, Huyết Yêu Vương lại nói: “Ta dùng Yêu Tộc danh nghĩa cam đoan với ngươi, chúng ta sẽ không ra tay với ngươi, ta nói được thì làm được.”

Như trước không có trả lời!

Huyết Yêu Vương nói: “Chẳng lẽ ngươi muốn tiếp tục như vậy theo chúng ta dông dài? Tiếp tục như vậy, tất cả mọi người đi không được. Xuất hiện đi, chuyện gì cũng có thể nói. Ta rất hữu thành ý.”

Qua hồi lâu, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở Huyết Yêu Vương cùng Cốt Khổ hai người cách đó không xa.

Đạo nhân ảnh này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Như Huyết Yêu Vương nói, hắn mục đích cuối cùng nhất kỳ thật rất đơn giản, chính là mang theo A Man đám người Tần Xuyên ly khai Tử Giới, mà không phải cùng Yêu Vương bọn hắn này Lưỡng Bại Câu Thương.

Nhìn thấy Dương Diệp, Cốt Khổ kia hai mắt lập tức hơi híp lại.

Huyết Yêu Vương quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi có bao nhiêu người?”

; “Ba mười mấy!” Dương Diệp nói.

; “Một người mười mai Tiên Tinh Thạch!” Huyết Yêu Vương nói: “Ngươi nếu là nguyện ý giao, chúng ta nguyện ý để cho ngươi cùng người của ngươi ly khai.”

Ba trăm mai Tiên Tinh Thạch!

Không thể không nói, yêu cầu này có chút cao. Tại Tử Giới này, ba trăm mai Tiên Tinh Thạch không thể nghi ngờ là một món tiền của khổng lồ.

Bất quá, Dương Diệp không có cự tuyệt, trực tiếp nhẹ gật đầu, “Được, thành giao!”

Tiên Tinh Thạch, ở cái địa phương này rất trân quý, nhưng mà, một khi đã đi ra cái chỗ này, ra đến bên ngoài về sau, Tiên Tinh Thạch sẽ không có trân quý như vậy rồi. Mà nếu không phải có thể rời đi nơi này, bọn hắn đều chết ở chỗ này. Khi đó, tại hơn Tiên Tinh Thạch đều là tảng đá!

Cho nên, hắn một điểm đều không có không nỡ bỏ.

Dương Diệp cũng không bà mẹ, tay phải vung lên, một mai Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt của Huyết Yêu Vương, Huyết Yêu Vương nhìn lướt qua, trong đó, vừa vặn ba trăm mai Tiên Tinh Thạch!

Huyết Yêu Vương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Mang theo người của ngươi đi truyền tống đài!”

Dương Diệp quay người rời đi, chỉ chốc lát, Dương Diệp liền mang theo đám người A Man lần nữa đi tới Nam Lân Sơn.

Truyền tống trận chỗ.

Huyết Yêu Vương nói: “Các ngươi đi trước!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía đám người A Man, “các ngươi đi trước!”

; “Ngươi thì sao?” A Man hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Ta đợi tí nữa lại đi.”

; “Ta lưu lại!” A Man nói: “Ngươi mang theo bọn hắn đi!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, Huyền Khí truyền âm, “bọn hắn kiêng kỵ là ta, ta ở lại đây, bọn hắn trong lòng có kiêng kị, không dám làm cái gì mờ ám. Ngươi ở tại chỗ này, không có ý nghĩa gì. Mang theo bọn hắn đi!”

A Man còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là lại nói: “Man tỷ, tại nói tiếp, liền có vẻ hơi làm kiêu. Mang theo bọn hắn đi thôi!”

A Man nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “chúng ta chờ ngươi ở ngoài!”

Nói xong, nàng quay người xuất hiện ở trên truyền tống trận kia.

Đám người Tần Xuyên đi tới trước mặt của Dương Diệp, vỗ nhè nhẹ Dương Diệp bả vai, “chúng ta chờ ngươi ở ngoài! Ngươi muốn là không đi ra, chúng ta liền giết tiến đến!”

Nói xong, không đều Dương Diệp nói chuyện, kia cùng sau lưng mọi người cũng đã xuất hiện ở truyền tống trận trên đài.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Yêu Vương, Huyết Yêu Vương tức thì nhìn về phía một bên Cốt Khổ kia.

Cốt Khổ khẽ gật đầu, tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cái kia mấy cái truyền tống trận rung động bắt đầu chuyển động.

Rất nhanh, một đạo đạo lam quang đem đám người A Man bao vây lại. Thoáng qua, đám người A Man trực tiếp biến mất ở trên truyền tống trận kia.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp lập tức thở dài một hơi.

Mà đúng lúc này, đám người A Man lại xuất hiện ở truyền tống trên đài, mà lại mỗi cái đều bị thương thật nặng!

Tất cả mọi người lăng!

Dương Diệp mãnh liệt quay đầu nhìn về phía bên cạnh Cốt Khổ kia, Huyết Yêu Vương kia cũng trợn mắt nhìn nhau, mà đúng lúc này, một bên A Man đột nhiên nói: “Không liên quan chuyện của hắn, là người ở phía ngoài không để cho ta đám ra ngoài!”

Người ở phía ngoài!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1985: Gặp Nạn Cùng Một Chỗ Đ... A... N... G... G!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người ở phía ngoài?

Trong tràng mọi người có chút ngẩn người, rất nhanh, giống như là nghĩ đến cái gì, mọi người sắc mặt trầm xuống.

Lúc này, Huyết Yêu Vương kia nói: “Nói rõ ràng!”

A Man mang theo mọi người đi ra, sau đó nói: “Nhanh đạt đi ra bên ngoài thời gian không gian, chúng ta gặp phải một đám người vây công, may mà chúng ta lập tức đường cũ trở về, bằng không thì, chỉ sợ đã chết tại Không Gian Thông Đạo chi trong đó rồi!”

Nghe được lời của A Man, Huyết Yêu Vương sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Không chỉ có Huyết Yêu Vương, trong tràng sắc mặt của tất cả mọi người đều có chút không dễ coi!;

Người ở phía ngoài hiển nhiên đã biết rồi tình huống của Tử Giới này, Mà đối phương làm như thế, ý đồ rất rõ ràng.

Không cho người của Tử Giới ra ngoài!

Muốn cho Tử Giới toàn bộ sinh linh cùng Tử Giới cùng một chỗ mai một!

; “Bọn hắn vì cái gì phải làm như vậy?” Lúc này, có người đột nhiên hỏi.

A Man khẽ lắc đầu, nàng nhìn về phía một bên Huyết Yêu Vương, tất cả mọi người đều nhìn về Huyết Yêu Vương, hiển nhiên, vị Yêu Vương này nên biết đáp án.

Huyết Yêu Vương hai mắt chậm rãi đóng lại, “kiêng kị! Trung Thiên Vũ Trụ những cái kia tộc, bọn hắn kiêng kị người của Tử Giới này chúng ta cùng Yêu Thú. Chúng ta nếu là ra ngoài, tất nhiên sẽ trùng kích Trung Thiên Vũ Trụ bố cục, mà ở Tử Giới lớn lên, bất kể là Yêu Thú còn là nhân loại, thực lực cơ bản đều là vượt qua ra phía ngoài những người tu luyện kia đấy! Các ngươi nói, chúng ta nếu là ra ngoài, bọn hắn có thể không kiêng kị sao?”

; “Một điểm đường sống cũng không cho a!” Một bên, Cốt Khổ trầm giọng nói.

Huyết Yêu Vương nhẹ cười cười, “Đại Thiên Vũ Trụ, bố cục đã thành, ta nếu là ra ngoài, tất nhiên sẽ trùng kích bây giờ bố cục. Đây là bọn hắn không bằng lòng gặp đến, cho nên, biện pháp tốt nhất liền phải không để cho ta đám ra ngoài!”

Trong tràng, mọi người trầm mặc.

Ngay tại lúc này, Huyết Yêu Vương đột nhiên nhẹ cười cười, sau đó hắn nhìn về phía một bên Cốt Khổ, “đi thông tri ẩn núp trong bóng tối những nhân kia, không chỉ có những nhân kia, tất cả mọi người cùng Tử Giới này hết thảy sinh linh đều thông tri, nói cho bọn hắn biết, muốn đi ra ngoài, sẽ tới Nam Lân Sơn!”

Cốt Khổ nói: “Ngươi là muốn...”

Huyết Yêu Vương khẽ gật đầu, “không đoàn kết, mọi người đều phải chết!”

...

Trong một gian phòng, trong phòng, chỉ có đám người Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người A Man, “các ngươi cũng ra không được?” Hắn thế nhưng là không có quên, đám người A Man sau lưng có thể đều cũng có thế lực.

A Man chính yếu nói, lúc này, nàng lông mày đột nhiên nhíu lại, thời gian dần trôi qua, nàng hai mắt đóng lại. Không chỉ có A Man, trong tràng rất nhiều người cũng như A Man như vậy có chút dị thường. Không biết trải qua bao lâu, A Man mở mắt, nói: “Ta thu đến gia tộc tin tức!”

; “Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

A Man nói: “Bọn hắn để cho ta xuất hiện ở đi, ở bên ngoài, có tộc nhân của ta tiếp ứng ta!” ;

; “Ta cũng nhận được!” Lúc này, Vu Tịnh cũng nói.

; “Ta cũng vậy!” Một bên, truyền đến linh thanh âm.

Rất nhanh, trong tràng rất nhiều người đều tỏ vẻ bên ngoài có người muốn tiếp ứng, mà chỉ có chín người không có thu được, chín người này tăng thêm Dương Diệp, chính là mười người!

Dương Diệp khẽ gật đầu, “có người tiếp ứng là tốt rồi, đi, chúng ta đi truyền tống trận, ta đưa các ngươi ra ngoài!”

; “Mọi người cùng nhau ra ngoài!” Vu Tịnh nói.

; “Có thể chứ?” Trong tràng, có người hỏi.

Vu Tịnh bờ môi giật giật, cuối cùng, cũng không nói gì đi ra. Bởi vì gia tộc cho tin tức của hắn là, chỉ có thể một người hắn ra ngoài.

Đây là gia tộc vì hắn tranh thủ được danh ngạch, chỉ có một danh ngạch!

; “Ta liên lạc một chút bọn hắn!”

Vu Tịnh nói xong, hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, trước mặt hắn không gian hơi run một chút rung động. Không biết trải qua bao lâu, Vu Tịnh mở mắt. Hắn không nói gì, sắc mặt có chút chìm.

Mọi người đã biết đáp án!

Trong tràng, yên tĩnh trở lại.

Một lát sau, Dương Diệp đứng lên, “đi, ta đưa các ngươi ra ngoài!”

Nói xong, Dương Diệp đi ra khỏi phòng.

Rất nhanh, một nhóm người đi tới cái kia trước truyền tống trận. Giờ này khắc này, trong tràng bầu không khí có chút ngưng trọng.

Dương Diệp cười nói: “Không cần như vậy, các ngươi chẳng qua là đi ra ngoài trước mà thôi, không bao lâu, chúng ta có thể gặp mặt.” Vừa nói, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân A Man, “man tỷ, mang theo bọn hắn đi thôi!”

A Man đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía Đao Cuồng, “Đao Cuồng, ngươi dẫn bọn hắn đi!”

; “Man tỷ ngươi?” Đao Cuồng khó hiểu.

A Man ngẩng đầu nhìn lướt qua Thiên tế, Thiên tế, u ám một mảnh. A Man mỉm cười, “nghĩ tại này chờ lâu một hồi!”

Dương Diệp muốn nói cái gì, A Man nhưng là khoát tay áo, “ý ta đã quyết, không cần nói nhiều!”

❊truyencuatuinet Dương Diệp nhìn thoáng qua A Man, lắc đầu, không có đang nói cái gì. Bởi vì hắn biết, nói cái gì đều vô dụng!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Đao Cuồng, chính yếu nói, Đao Cuồng nhưng là trước tiên nói: “Ta cũng không đi!”

Mọi người nhìn về phía Đao Cuồng, Đao Cuồng cười nói: “Ta cũng nghĩ tại này chờ lâu một hồi!”

; “Lão Đao, ngươi như thế nào cùng ta muốn từng cái dạng!”

Lúc này, một bên Vu Tịnh đột nhiên cười nói: “Tại cái địa phương quỷ quái này chờ đợi vài năm, cứ bỏ đi như vậy, thật là có chút không nỡ bỏ. Cho nên a, ta quyết định chờ lâu một hồi!”

; “Ta cũng không đi!” Lại có người tỏ thái độ.

Rất nhanh, nguyên một đám tỏ thái độ, đều tỏ vẻ không đi.

Bất kể là A Man, hay vẫn là Vu Tịnh bọn hắn, đều rất rõ ràng. Cái kia chính là, ở lại chỗ này đám người Dương Diệp, nếu là muốn ra ngoài, khả năng chính là đánh ra. Nhưng mà, mặt đối bên ngoài những cường giả kia, cơ hội này hiển nhiên rất xa vời. Bọn hắn không muốn để cho đám người Dương Diệp một mình chiến đấu hăng hái!

Dương Diệp nhìn mọi người một cái, sau đó lắc đầu, “không cần phải như thế!”

A Man nói: “Chúng ta đã quyết định!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, một bên đột nhiên truyền đến một giọng nói, “ta muốn đi ra ngoài!”

Tất cả mọi người nhìn về phía nguồn thanh âm chỗ, nói chuyện chính là một người đàn ông, tên là Dư Khanh.

Dư Khanh nhìn về phía Dương Diệp, “ta muốn đi ra ngoài!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, chính yếu nói, Dư Khanh nhưng trước tiên nói: “Ta biết, thời điểm này đi, rất không trượng nghĩa, vô cùng không trượng nghĩa.” Nói đến đây, cặp mắt đóng lại, rung giọng nói: “Các huynh đệ, ta thật sự muốn đi ra ngoài!”

Dương Diệp đi tới trước mặt của Dư Khanh cười nói: “Chúng ta không trách ngươi!”

Dư Khanh mở to mắt, trong mắt, đã có nước mắt chớp động, “ta đến từ Nhân Tộc một cái sa sút thế gia, ta cùng với lá cây nàng là Thanh

Mai Trúc Mã, từ nhỏ tư định chung thân. Nhưng mà, ta gia cảnh sa sút, gia tộc của nàng cũng không đồng ý ta ở cùng với nàng. Gia tộc của nàng mở cho ta ra một cái điều kiện, nếu là ta có thể ở trong ba năm đạt tới Đạo Cảnh, cũng đồng ý chúng ta cùng một chỗ. Vì vậy, ta đã đến Tử Giới. Hiện tại, ta đã đạt tới Đạo Cảnh!"

Nói đến đây, hai tay của hắn có chút phát run, "ngày mai sẽ là ngày cuối cùng, ta nếu là không có đi, nàng sẽ cho là ta buông tha cho nàng, nàng từng từng nói với ta, nếu là trước khi mặt trời lặn không có ở chúng ta ước hẹn địa điểm nhìn thấy ta, nàng sẽ móc xuống cặp mắt mình cùng tâm, đến trừng phạt tự mình nhìn lầm người."

Nói đến chỗ này, Dư Khanh trong mắt nước mắt đã chậm rãi tràn ra, "thân ở thế gia, rất nhiều thân bất do kỷ, ta nếu không phải có thể hướng gia tộc của nàng chứng minh ta có tiềm lực, nàng liền sẽ trở thành nàng vật hy sinh của gia tộc, đi cùng gia tộc khác quan hệ thông gia, dùng cái này đem đổi lấy một chút lợi ích."

; "Trở về, lập tức!" Lúc này, một bên A Man đột nhiên nói. Ngữ khí chân thật đáng tin.

Dương Diệp cũng là nhẹ gật đầu, "đừng phụ lòng nàng, trở về đi. Đến tại chúng ta, ngươi cảm thấy chúng ta sẽ trách ngươi sao?"

Dư Khanh thần sắc có chút đau khổ, "ta không muốn bỏ xuống các ngươi một mình chạy trốn, các ngươi nếu là ở nơi đây xảy ra sự tình, ta cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình!"

; "Nói cái gì chuyện ma quỷ!" Một bên, Vu Tịnh bất mãn nói: "Ngươi cái tên này có thể nói hay không nói điểm tốt? Cái gì gọi là xảy ra chuyện? Chúng ta có thể xảy ra chuyện gì? Ngươi nha, cũng đừng bà mụ, nhanh đi về tìm muội tử kia đi, chớ cô phụ người khác một tấm chân tình."

Chung quanh, mọi người cũng là nhao nhao gật đầu.

Dương Diệp nói: "Giữa huynh đệ, giảng nghĩa khí cũng là phải xem tình huống đấy, loại người như ngươi giảng nghĩa khí, liền không có ý nghĩa gì. Hơn nữa, nếu là bởi vì chúng ta, làm trễ nải ngươi cùng muội tử kia chuyện tình, huynh đệ chúng ta mới là thật sẽ áy náy cả đời!"

A Man lúc này cũng nói: "Đừng bà mụ, cút nhanh lên trở về. Nếu là chúng ta vạn nhất cúp, cái kia nhặt xác chuyện tình liền giao cho ngươi!"

Nghe vậy, trong tràng mọi người đều là sắc mặt sầm lại, này man tỷ, cũng không biết nói điểm tốt!

Dư Khanh còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là trực tiếp bắt lấy bờ vai của hắn ném một cái đem nhét vào trên truyền tống trận kia.

Rất nhanh, truyền tống trận khởi động, một vệt sáng xanh đem Dư Khanh bao vây lại, chỉ chốc lát, Dư Khanh trực tiếp biến mất ở trên truyền tống trận kia.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía đám người A Man, "man tỷ, Đao Cuồng, các ngươi thật sự không đi?"

A Man khẽ lắc đầu.

Dương Diệp trầm giọng nói: "Man tỷ, thật sự không cần phải như thế, chúng ta..."

; "Ngươi lúc nào biến thành như vậy bà mụ?" A Man đột nhiên nói.

Dương Diệp: "..."

A Man nói: "Nói không đi liền không đi. Phải đi, mọi người cùng nhau đi. Còn là nói, ngươi ghét bỏ thực lực của chúng ta thấp kém?"

Dương Diệp cười khổ, "man tỷ nói gì vậy!"

A Man đi tới trước mặt Dương Diệp, "chúng ta không muốn để cho ngươi đám lưu lại bọn người kia một mình chiến đấu hăng hái. Gặp nạn, mọi người cùng nhau Đ... A... N... G... G! Phải đi, mọi người cùng nhau đi, muốn lưu, vậy thì cùng nhau lưu!" ;

; Dương Diệp bên cạnh, Tần Xuyên cười nói: "Man tỷ nói đúng, mọi người tại cái địa phương quỷ quái này nhìn nhau, hơn nữa còn cùng chung chí hướng, cái kia chính là có duyên. Mà bây giờ, tất cả mọi người là chết sống có nhau huynh đệ. Các ngươi để cho ta đám đi trước, chúng ta nếu là đi, thật sẽ áy náy cả đời!"

Một bên, Vu Tịnh cũng nói: "Cho nên a, Dương Huynh, ngươi bây giờ cũng đừng khích lệ chúng ta. Vẫn là muốn nghĩ, như thế nào mang theo mọi người cùng nhau ra ngoài mới là đứng đắn!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía mọi người, đã trầm mặc hồi lâu, hắn khẽ nở nụ cười, "Được, ta cũng không tin Tử Giới này có thể chống đỡ được chúng ta đám huynh đệ này, mọi người cùng nhau đánh ra!”

Cùng một chỗ đánh ra!

...

PS: Hôm nay có việc chậm trễ dưới, đã chậm nửa cái biến mất đổi mới, thật có lỗi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1986: Từ Từ Nói, Ta Nghe!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh ra!

Dương Diệp rất rõ ràng, bọn hắn hiện tại nếu là muốn đi ra ngoài, vậy chỉ có một biện pháp, chính là đánh ra!

Mở một đường máu!

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt đám người Dương Diệp. Trung niên nam tử nhìn lướt qua đám người Dương Diệp, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “Dương công tử, Huyết Yêu Vương cho mời!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “lập tức đến!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, quay người rời đi.

; “Cẩn thận chút!” Dương Diệp bên cạnh, A Man nói.

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm đi, hiện tại nếu như mọi người còn tự giết lẫn nhau, vậy mọi người thì thật không có hy vọng. Bất kể là Cốt Khổ kia hay vẫn là Huyết Yêu Vương kia, mọi người đều không có như vậy ngu xuẩn.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

A Man bên cạnh, Tần Xuyên trầm giọng nói: “Man tỷ, chúng ta thế giới bên ngoài những người kia lần này có phải hay không có chút quá đáng?”

A Man trầm mặc.

Tần Xuyên lại nói: “Lúc này đây, coi như là có thể đánh ra, chúng ta chỉ sợ cũng sẽ trở thành rất nhiều tộc truy nã đối tượng. Ai, ta khả năng còn muốn bị trục xuất gia tộc.”

; “Đã hối hận?” Một bên, Vu Tịnh đột nhiên nói.

; “Hối hận?”

Tần Xuyên nhẹ cười cười, “hối hận cái gì, chỉ cần lão tử quá mạnh, gia tộc đám lão gia kia tựu cũng không thật sự buông tha cho ta, đến lúc đó bọn hắn sẽ xin lão tử trở về làm gia chủ đấy.”

A Man khẽ gật đầu, “chỉ cần quá mạnh, ngươi sẽ không có địch nhân, bởi vì không người nào dám làm địch nhân của ngươi!”

; “Đúng rồi!”

Lúc này, Tần Xuyên giống như là nghĩ đến cái gì, nói: “Dương Huynh hắn đã từng nói hắn ở bên ngoài bị Bách Tộc đuổi giết?”

A Man nhẹ gật đầu.

; “Chà chà!”

Tần Xuyên lắc đầu nói: “Dương Huynh chính là lợi hại, lại có thể lại để cho Bách Tộc đuổi giết, vấn đề là hắn còn không chết, lợi hại lợi hại!”

; “Biết rõ hắn vì sao bị đuổi giết sao?” Có người hỏi.

A Man trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Hắn đã đoạt kiếm của Nhân Quân!”

Mọi người sửng sốt, rất nhanh, Tần Xuyên mặt mũi tràn đầy sùng bái, “thực mẹ nó lợi hại! Khá tốt lúc trước gặp được hắn lúc, đại gia ta chưa cùng hắn động thủ, bằng không thì, đại gia ta hiện tại khả năng đã nằm dưới đất để đi ngủ!”

Nghe vậy, mọi người đều là lắc đầu cười cười.

...

Trong đại điện.

t R uy cập http:// t ruyencuatui.net/ để đọc truyện Trong điện, cầm đầu là Huyết Yêu Vương kia, tại Huyết Yêu Vương bên cạnh cách đó không xa, là Cốt Khổ. Mà ở trong đại điện, Dương Diệp còn phát hiện một ít thân ảnh quen thuộc.

Ngàn vạn u, Mạc Thiên Khung, hai người này đều tại!

Nhìn thấy Dương Diệp, Mạc Thiên Khung mỉm cười, lên tiếng chào hỏi.

Dương Diệp gật đầu đáp lại, sau đó đi đến một bên tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống.

Lúc này, Huyết Yêu Vương đứng lên, sau đó nói: “Nghĩ đến chư vị cũng đã biết lúc này Tử Giới tình trạng, khác nói nhảm ta cũng không muốn nói nhiều. Mọi người nếu là muốn sống, liền chỉ có một biện pháp, cái kia chính là đánh ra. Tề tâm hiệp lực cùng một chỗ đánh ra!”

; “Người ở phía ngoài khẳng định cũng sẽ nghĩ tới chỗ này, bọn hắn tất nhiên sẽ phái ra siêu cấp cường giả!” Một bên, có người nói.

Huyết Yêu Vương nói: “Mặc kệ bọn hắn phái cái gì cường giả, phái bao nhiêu người, với chúng ta mà nói đều giống nhau, bởi vì chúng ta không có lựa chọn, chúng ta chỉ có thể đánh ra, hoặc có lẽ là, chư vị có thể tại đây cùng cái thế giới này cùng một chỗ hủy diệt!”

Trong tràng trầm mặc lại.

Một lát sau, có người đột nhiên nói: “Có thể cùng người ở phía ngoài nói chuyện?”

Huyết Yêu Vương khẽ lắc đầu, “đã thử qua. Đối phương thái độ rất rõ ràng, chính là muốn ta; Đám người của Tử Giới cùng Tử Giới cùng một chỗ mai một!”

; “Vậy cũng chỉ có thể chiến!” Người kia nói.

Một bên, Mạc Thiên Khung khẽ gật đầu, “chư vị, Yêu Vương nói đúng, chúng ta bây giờ đã không có lựa chọn khác, nếu muốn sống, liền chỉ có một đầu đường đi, cái kia chính là đánh ra, cưỡng ép đánh ra!”

Nói đến đây, Mạc Thiên Khung nhìn về phía Huyết Yêu Vương, “cường giả vi tôn, ta đề nghị mọi người chúng ta tạm thời do Huyết Yêu Vương thống lĩnh. Nếu là không có một người thống lĩnh, chúng ta chính là chia rẽ, căn bản là không có cách cùng bên ngoài chống lại, mọi người cảm thấy thế nào!”

Đối với cái này, trong tràng mọi người cũng không có ý nghĩa gì.

Huyết Yêu Vương tuy rằng chưa từng ra tay, nhưng mà, không hề nghi ngờ, hắn là trong tràng tối cường giả.

Huyết Yêu Vương cũng không có từ chối, hắn đứng lên nhìn lướt qua trong tràng mọi người, sau đó nói: “Kế hoạch của ta là, do ta mang theo một số người tiến vào truyền tống trận, tại truyền tống trận một phương khác mở ra một cái không gian, sau đó chúng ta người nơi này truyền tống đến trong không gian kia, cuối cùng, chúng ta tại cái không gian kia cùng người ở phía ngoài quyết chiến!” ;

; Đối với Yêu Vương nói lên kế hoạch, mọi người đều là tỏ vẻ không có dị nghị.

Huyết Yêu Vương thấy mọi người không có dị nghị, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Mạc huynh, Vạn huynh, cốt huynh, còn có Dương tiểu huynh lúc này đây theo ta đi sáng lập không gian!”

Dương tiểu huynh?

Trong tràng, rất nhiều người sửng sốt, người kia là ai? Rất nhanh, có người nhìn về phía một bên trao đổi trong Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Yêu Vương, trong mắt có vẻ kinh ngạc, hắn thật không ngờ, Huyết Yêu Vương này lại có thể sẽ gọi hắn cùng đi!

Huyết Yêu Vương cười nói: “Dương tiểu huynh hẳn không có vấn đề chứ?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có vấn đề!”

; “Vậy chúng ta bây giờ liền lên đường!” Huyết Yêu Vương nói.

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Một bên Mạc Thiên Khung cùng ngàn vạn u còn có Cốt Khổ kia cũng là biến mất theo ở trong điện, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó thân hình run lên, cũng biến mất ở trong đại điện.

Trước truyền tống trận.

Huyết Yêu Vương nói: “Bốn vị, dùng thực lực của các ngươi, nếu muốn chạy đi, cơ hội đều rất lớn. Nhưng mà, bốn vị sau lưng đều có một nhóm người, ta nghĩ bốn vị cũng sẽ không bỏ xuống phía sau mình này một nhóm người chứ?”

; “Tự nhiên!” Mạc Thiên Khung cười nói: “Con của ta vẫn là ở chỗ này đây!”

Huyết Yêu Vương khẽ gật đầu, sau đó nói: “Đi thôi!”

Nói xong, mấy người tiến nhập trong truyền tống trận, rất nhanh truyền tống trận khởi động, mấy người biến mất ở truyền tống trận trên đài.

Rất nhanh, đám người Dương Diệp tiến nhập Không Gian Thông Đạo bên trong. Không biết qua bao lâu, Huyết Yêu Vương ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta cách thế giới bên ngoài đã không xa, tối đa một khắc đồng hồ lộ trình, cho nên, liền nơi này đi!”

Vừa nói, hai tay của hắn chậm rãi giơ lên, trong chốc lát, không gian chung quanh rung động kịch liệt lên, rất nhanh, Huyết Yêu Vương hai tay đẩy tới trước, này đẩy, trước mặt hắn Không Gian Thông Đạo đột nhiên hư ảo, trong sân không gian biến thành càng lúc càng lớn.

; “Ra tay!” Lúc này, Huyết Yêu Vương đột nhiên nói.

Cốt Khổ kia nhẹ gật đầu, hai tay hướng hai bên nhẹ nhàng đẩy, này đẩy, hắn hai bên Không Gian Thông Đạo trực tiếp hư ảo, cùng lúc đó, một bên ngàn vạn u cũng bắt đầu ra tay.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Mở thế nào tích không gian?”

Trong tràng, mọi người quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Dương Diệp nhún vai, “không biết a!”

Huyết Yêu Vương mỉm cười, “rất đơn giản, đây là trong truyền tống trận Không Gian Thông Đạo, ngươi phá vỡ chính mình bên kia Không Gian Thông Đạo, không gian ở đây sẽ trở nên lớn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai tay hướng hai bên nhẹ nhàng một hồi.

Ầm!

Trong sân Không Gian Thông Đạo trực tiếp kịch liệt run lên, thanh thế to lớn!

Lúc này, Huyết Yêu Vương quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, “nhẹ một chút!”

Dương Diệp: “...”

Một bên, Cốt Khổ nói: “Nếu là trực tiếp đem này Không Gian Thông Đạo chấn hỏng, đến lúc đó thì phiền toái.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Cứ như vậy, đang lúc mọi người hợp lực phía dưới, không gian chung quanh càng lúc càng lớn. Mà đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy cách đó không xa Mạc Thiên Khung kia đột nhiên thu hồi hai tay, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo tinh quang biến mất ở xa xa.

Chạy thoát?;

Trong tràng mọi người sửng sốt!

Một lát sau, một bên, Huyết Yêu Vương đạm thanh nói: “Không nghĩ tới, liền con mình cũng không cần a!”

Huyết Yêu Vương bên cạnh, Cốt Khổ nói: “Nhi tử, chỉ cần hắn vẫn còn sống, muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu. Nhưng mà, nếu là hắn đã chết, trong nhiều nhi tử thì có lợi ích gì.”

Huyết Yêu Vương nói: “Cũng đúng. Không quản hắn rồi, chúng ta tiếp tục!”

Ước chừng sau hai canh giờ, trong sân không gian đã khoảng chừng gần tầm mười dài vạn trượng rộng.

Mọi người thu tay lại.

Huyết Yêu Vương nói: “Chúng ta đi thôi!”

Mà đúng lúc này, ở đằng kia Không Gian Thông Đạo phần cuối đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng nổ lớn, bên kia không gian bắt đầu rung động kịch liệt... Mà bắt đầu. Một lát sau từng cái

A!

Một tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên từ cái kia phần cuối truyền đến.

Nghe được đạo thanh âm này, trong tràng trong lòng mọi người rùng mình, thanh âm này, đúng là Mạc Thiên Khung kia đấy!

Đã chết!

Hơn nữa cái chết khả năng còn rất thê thảm!

Trong tràng, trầm mặc một hồi, Huyết Yêu Vương nói: “Xem ra, trấn thủ người bên kia so với chúng ta tưởng tượng còn mạnh hơn a!”

; Nói đến đây, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “có người tới!”

Mọi người nhìn nơi xa đi, bên kia, không gian rung động kịch liệt, rất nhanh, một đạo nhân ảnh từ xa xa hướng phía mọi người kích xạ mà tới.

Chỉ chốc lát, một tên mặc màu vàng khôi giáp nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Khôi giáp nam tử nhìn lướt qua đám người Dương Diệp, sau đó nói: “Cút về!”

Huyết Yêu Vương đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đấm ra một quyền.

Bành!

Mọi người còn chưa kịp phản ứng, Kim Giáp Nam Tử kia chính là đã bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn. Kim Giáp Nam Tử vừa dừng lại một cái, trên người khôi giáp trực tiếp đập nát đi ra, cùng lúc đó, tại Kim Giáp Nam Tử khóe miệng ra, một ngụm máu tươi chậm rãi tràn ra!

Kim Giáp Nam Tử lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía Huyết Yêu Vương, “Thiện Cảnh!”

Huyết Yêu Vương đạm thanh nói: “Cút về nói cho ngươi biết sau lưng những người kia, người của Tử Giới, chẳng qua là nghĩ ra được, chẳng qua là nghĩ ra được, không hơn. Nếu như ngay cả đường sống cũng không cho chúng ta một cái, vậy mọi người liền Ngọc Thạch Câu Phần!”

Nói xong, Huyết Yêu Vương quay người rời đi.

; “Đi ra?”

Kim Giáp Nam Tử nhẹ cười cười, sau đó nói: “Vị Yêu Vương này, bên ngoài bây giờ, là Bách Tộc Liên Quân, các ngươi như thế nào đi ra?”

Huyết Yêu Vương dừng bước.

Kim Giáp Nam Tử lại nói: “Huyết Yêu Vương, đường sống ngược lại không phải là không có, bất quá, liền nhìn ngươi có nguyện ý hay không làm! Nhân Quân Cầu Hiền Nhược Khát, Huyết Yêu Vương nếu là nguyện ý mang theo người đứng phía sau đi theo Nhân Quân, Nhân Quân đem ra sức bảo vệ chư vị. Trừ lần đó ra ~~”

Nói đến đây, Kim Giáp Nam Tử đột nhiên chỉ hướng nơi xa Dương Diệp, “người này tới là Nhân Quân điểm danh muốn giết chi nhân, các hạ nếu là giết hắn đi, sau đó đưa hắn giao cho Nhân Quân, Nhân Quân nhất định...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Huyết Yêu Vương hai mắt khẽ híp một cái, trong con ngươi, một vòng ngưng trọng chợt lóe lên.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Tại trước mặt Kim Giáp Nam Tử, đứng đấy một Thanh Sam Nam Tử, phía sau nam tử, là một đôi Hắc Sắc Vũ Dực.

Nam tử này, đúng là Dương Diệp.

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp chính chống đỡ lấy cổ họng của Kim Giáp Nam Tử kia.

Dương Diệp tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng đỉnh đỉnh, sau đó nói: “Nhân Quân nhất định như thế nào đây? Nói, đến, từ từ nói, ta nghe!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1987: Thì Nhìn Một Trận Chiến Này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, yên tĩnh im ắng!

Kim Giáp Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “không nghĩ tới ngươi đã phát triển đến loại trình độ này! Bất quá đáng tiếc, ngươi cuối cùng là khó thoát khỏi cái chết. Bên ngoài, muốn ngươi chết người, không chỉ có riêng là Nhân Tộc.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết, trướng, ta sẽ từ từ theo chân bọn họ tính toán!”

Nói xong.

Kiếm quang chợt lóe lên.

Xùy~~!

Kim Giáp Nam Tử đầu trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như trụ!

Kiếm thu, Dương Diệp nhìn về phía một bên Huyết Yêu Vương, “đối với này người lời nói mới rồi, Yêu Vương thấy thế nào?”

Huyết Yêu Vương đạm thanh nói: “Yêu Tộc ta, sẽ đi cho Nhân Tộc làm nô tài?”

Nói xong, kia quay người biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, thân hình run lên, cũng biến mất ngay tại chỗ.

Nam Lân Sơn, trong đại điện.

Huyết Yêu Vương đứng lên, “chư vị, sau một ngày, cùng bên ngoài quyết nhất tử chiến. Sống hay chết, thì nhìn một trận chiến này!”

...

Trong phòng, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại bên cạnh hắn bốn phía, là đám người A Man, mà ở trước mặt mọi người, là năm mai Tiên Tinh Thạch.

Dương Diệp nói: “Các ngươi phải nhớ kỹ một điểm, mục đích của chúng ta là chạy đi, mà không phải muốn giết bao nhiêu người. Giết tại nhiều người, nếu là không có chạy đi, một điểm ý nghĩa đều không có. Mà Huyết Yêu Vương bên kia, Ta tin tưởng bọn hắn cũng này đây trốn làm chủ, mà sẽ không chính thức đi theo người ở phía ngoài liều chết!”

; “Còn không có đánh đã nghĩ ngợi lấy trốn, này chỉ sợ là không đánh lại!” Tần Xuyên nói.

; “Vốn là đánh không lại!”

A Man nói: “Bên ngoài là Bách Tộc tất cả trong tộc cường giả, nhiều cường giả như vậy liên thủ, khẳng định còn có riêng phần mình trận pháp, bọn hắn đã làm xong vạn toàn chuẩn bị, người của Tử Giới này cùng Yêu Thú, tuy rằng cá nhân thực lực đều rất không tồi, nhưng mà, đều là vội vàng tập hợp, căn bản không có gì tính kỷ luật. Ngươi nói, đánh như thế nào?”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Đánh vẫn phải đánh, chỉ có đánh, mới có đường sống. Nhưng mà, chủ yếu của chúng ta mục đích là đánh ra một con đường sống tới. Yêu Tộc những cường giả kia, còn có những người kia, chỉ cần có cơ hội, bọn hắn sẽ không chút lựa chọn bán đồng đội. Cho nên, chúng ta nhất định phải có Phòng Nhân Chi Tâm, miễn được lúc thành vì người khác vật hi sinh!”

A Man nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Có thể nếu như không có chạy ra khỏi cơ hội chứ?”

Dương Diệp nói: “Vậy cũng chỉ có thể giết chết rồi. Khi đó, là hơn giết mấy người lợi nhuận bản đi!”

Nghe vậy, trong tràng bầu không khí lập tức có chút ngưng trọng lên.

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, sau đó đi ra khỏi phòng, liếc mắt nhìn qua, lúc này, Nam Lân Sơn không mấy Yêu Thú cùng Nhân Loại Cường Giả chính hướng phía truyền tống trận bên kia tụ tập.;

; “Kỳ thật, bọn hắn cũng chỉ là muốn sống!” Lúc này, A Man xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp nói: “Man tỷ, ngươi nói một chút, phía ngoài những người kia, vì sao phải đối với người của Tử Giới chém tận giết tuyệt chứ?”

; “Uy hiếp! Lợi ích!”

A Man nói: “Nếu như chẳng qua là uy hiếp, bọn hắn sẽ không làm như vậy, cuối cùng, người của Tử Giới đều không phải là cái gì kẻ yếu. Cho nên, ngoại trừ uy hiếp, hẳn còn có lợi ích, lại để cho Bách Tộc đều động tâm lợi ích!”

; “Lợi ích?” Dương Diệp nói: “Tử Giới này có thứ tốt?”

; “Không phải này lợi ích!”

A Man nói: “Ngươi suy nghĩ một chút, bên ngoài bây giờ, bố cục đã thành, Đại Thiên Vũ Trụ khối này đại chuôi, đã bị Bách Tộc chia cắt, hiện tại nhiều ra như vậy nhiều Yêu Thú cùng nhiều người như vậy, đây chẳng phải là có nghĩa là lợi ích của bọn hắn cũng bị chia cắt đi ra?”

Nói đến đây, A Man nhẹ cười cười, “tài nguyên, tài nguyên là tất cả tộc để ý nhất đồ vật. Bởi vì có tài nguyên, mới có thể nuôi dưỡng được siêu cấp cường giả. Có thể nói, tài nguyên là một cái gia tộc, một chủng tộc vận mệnh. Tử.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “man tỷ trong Man Tộc là thân phận gì chứ?”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, “vì sao hỏi như vậy.”

Dương Diệp nói: “Chính là có chút tò mò!”

A Man nói: “Nếu là có thể còn sống ra ngoài, đến Man Tộc ngươi thì sẽ biết!”

Còn sống ra ngoài!

Dương Diệp hít sâu một hơi, “chúng ta đều sẽ sống đi ra!”

...

Sáng sớm, trời tờ mờ sáng.

Truyền tống đài.

Lúc này truyền tống đài bốn phía, đã tụ tập vô số cường giả. Ở đằng kia không trung, cầm đầu là Huyết Yêu Vương, tại Huyết Yêu Vương bên cạnh, là đám người Dương Diệp.

Tất cả Yêu Thú cùng người đều tại nhìn Huyết Yêu Vương!

Huyết Yêu Vương nhìn lướt qua phía dưới rậm rạp chằng chịt đám người, “chư vị, hy vọng mọi người có thể thấy được ba ngày sau mặt trời!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, “mở trận!”

Rất nhanh, truyền tống trận khởi động.

Huyết Yêu Vương nhìn về phía Dương Diệp cùng ngàn vạn u đám người, “chúng ta xung phong.”

Nói xong, thân hình run lên, xuất hiện ở trên truyền tống trận kia. Đám người Dương Diệp cũng không do dự, nhao nhao thân hình run lên, xuất hiện ở trên truyền tống trận kia. Rất nhanh, trên truyền tống trận đám người Dương Diệp biến mất không thấy gì nữa.

Mà khi đám người Dương Diệp sau khi biến mất, chung quanh ít Yêu Thú kia cùng nhân loại nhao nhao đi lên truyền tống đài, cứ như vậy, cường giả của Tử Giới liên tục không ngừng tiến vào trong truyền tống trận.

...

Đám người Dương Diệp rất nhanh đi tới Huyết Yêu Vương mở ra cái kia một vùng không gian, Huyết Yêu Vương nhìn lướt qua bốn phía, không có phát hiện khác thường nào.

Sau lưng, liên tục không ngừng nhân loại cùng Yêu Thú Đại Quân.

Một lúc lâu sau, đám người Huyết Yêu Vương sau lưng, đã tụ tập đem gần mười vạn Yêu Thú. Trong đó, còn có mấy vạn Nhân Loại Cường Giả.

Lúc này, Huyết Yêu Vương đứng lên, “trước đánh đi!”

Nói xong, hắn liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt mọi người cách đó không xa.

Huyết Yêu Vương ngừng lại.

Bạch Bào Lão Giả nhìn lướt qua đám người Huyết Yêu Vương, “Tử Giới chi nhân, hạ thấp, có một đường sinh cơ, bằng không thì, bọn ngươi hôm nay đem...”

Ngay tại lúc này, Huyết Yêu Vương đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của Bạch Bào Lão Giả kia, thoáng qua, đấm ra một quyền!

Ầm!

Bạch Bào Lão Giả kia trực tiếp bị một quyền này đánh đến ngàn trượng có hơn.

Huyết Yêu Vương thu hồi nắm đấm, đạm thanh nói: “Làm các ngươi nô tài? Nếu như là như vậy, ta tình nguyện bọn hắn đều chết hết. Ít nhất như vậy, bọn hắn có tôn nghiêm.”

Xa xa, Bạch Bào Lão Giả kia lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Đã như vậy, vậy các ngươi liền đều đi chết đi!”

Thanh âm rơi xuống, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Huyết Yêu Vương hai tay thả lỏng phía sau, “đi thôi!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang hướng phía xa xa bắn mạnh tới. Tại bên cạnh hắn, đám người Dương Diệp theo sát.

Rất nhanh, Huyết Yêu Vương ngừng lại, tại bọn họ bốn phía, xuất hiện một cái cái thật lớn bạch sắc quang vòng, những thứ này khe hở một tên tiếp theo một tên tại bọn họ bốn phía xoay chầm chậm lấy.

Trận pháp!

Đột nhiên, những cái kia khe hở hóa thành một đạo luồng sáng trắng biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng đám người Dương Diệp Yêu Thú trong đám, trong nháy mắt, không mấy Yêu Thú trực tiếp bị những thứ này từng vòng thiết cắt thành mảnh vụn!

Huyết Yêu Vương trầm giọng nói: “Ra tay!”

Nói xong, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó mãnh liệt một trảo.

Rầm rầm!

Cách đó không xa, mấy đạo bạch sắc khe hở trực tiếp nổ bể ra.;

Đám người Dương Diệp cũng là nhao nhao ra tay, rất nhanh, những cái kia bạch sắc quang vòng toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, nhưng mà, lúc này đây, khoảng chừng mấy nghìn Yêu Thú biến mất!

Huyết Yêu Vương sắc mặt âm trầm vô cùng!

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, “Huyết Yêu Vương, đây chỉ là bắt đầu!”

Thanh âm rơi xuống, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt mọi người. Sau lưng trung niên nam tử bốn phía, đột nhiên xuất hiện một đội mặc màu vàng binh lính mặc khôi giáp, vừa vặn một vạn. Mà ở đám người Dương Diệp bốn phía, còn xuất hiện một ít cường giả, những cường giả này bên trong, có Ma Tộc, có Thiên Tộc, có Linh Tộc, còn có Man Tộc...

; Trung niên nam tử đi tới Huyết Yêu Vương cách đó không xa, “tại hạ Nhân Tộc Tiêu Vô Y, nghe lệnh của Nhân Quân đến hỏi một câu Huyết Yêu Vương, hàng hay là không hàng? Nếu không phải hạ thấp, đến tận đây về sau, giữa chúng ta, chỉ biết dùng quả đấm đến trao đổi. Nếu là hạ thấp, Nhân Quân nguyện ý đánh đổi khá nhiều đem đổi lấy các hạ cùng các hạ sau lưng nhóm này tánh mạng của Yêu Thú!”

Huyết Yêu Vương nhẹ cười cười, “Nhân Quân kia trả cái giá này khẳng định rất lớn, bằng không thì, Thiên Tộc bọn người kia, thì sẽ không cho phép hắn làm như vậy, không phải sao?”

Tiêu Vô Y đạm thanh nói: ' Đây là chuyện của chúng ta. Huyết Yêu Vương, Nhân Quân cũng không phải muốn ngươi làm Nhân Tộc nô tài, mà là mời ngươi gia nhập Nhân Tộc. Huyết Yêu Vương, ngươi có thể có nghĩ qua, các ngươi dù cho chạy đi, các ngươi lại có thể đi nơi nào? "

Đi nơi nào!

Huyết Yêu Vương trầm mặc. Vấn đề này, hắn có nghĩ qua. Phía sau hắn Yêu Thú cũng không phải là một điểm hai điểm, là có rất nhiều, sau khi đi ra, bọn hắn nên đi nơi nào? Đi Yêu Tộc? Đó là tuyệt đối không được. Bọn hắn đi Yêu Tộc, chẳng khác nào là ở hướng một ít Yêu Vương Yêu Tộc khai chiến!

Lúc này, Tiêu Vô Y lại nói: “Huyết Yêu Vương, Đại Thiên Vũ Trụ, không có vị trí của các ngươi. Nhưng mà, chỉ cần ngươi nguyện ý, Nhân Tộc thì có vị trí của các ngươi, Nhân Quân đã kéo lê một châu, chỗ đó, thích hợp các ngươi cư trú, mà các ngươi, cũng không phải Nhân Tộc nô tài, các ngươi cùng Nhân Tộc chúng ta là bình đẳng. Đây là Nhân Quân hứa hẹn với ngươi!”

Huyết Yêu Vương sau lưng, một ít Yêu Thú đã chú ý di chuyển.

Huyết Yêu Vương hai mắt chậm rãi đóng lại, “yêu cầu làcủa Nhân Quân cái gì?”

Tiêu Vô Y cười nói: “Rất đơn giản, hy vọng các hạ gia nhập Nhân Tộc về sau, cùng Nhân Tộc cùng tiến thối.”

Huyết Yêu Vương khẽ gật đầu, “ta hiểu rồi.”

Tiêu Vô Y nói: “Huyết Yêu Vương, Nhân Quân thành ý rất đủ. Vì để cho bảo vệ ngươi cùng phía sau ngươi ít Yêu Thú này, hắn thế nhưng là hy sinh giá rất lớn mới khiến cho Bách Tộc bỏ qua. Đương nhiên, nếu như Yêu Vương ngươi thật sự không muốn gia nhập Nhân Tộc, cũng không sao, Nhân Quân nói, hắn không bắt buộc.”

Tràng tử yên tĩnh trở lại.

Qua hồi lâu, Huyết Yêu Vương quay người nhìn thoáng qua sau lưng, sau lưng, là rậm rạp chằng chịt Yêu Thú bầy. Ít Yêu Thú này, đều là đi theo hắn.

; "Chúng ta nghe Yêu Vương đấy!" Lúc này, có Yêu Thú đột nhiên nói.

; "Nghe Yêu Vương đấy!" Không mấy Yêu Thú cùng kêu lên hò hét.

Huyết Yêu Vương mỉm cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Tiêu Vô Y kia, "Được, ta đáp ứng rồi!"

Tiêu Vô Y nở nụ cười. Lúc này, hắn nhìn về phía một bên Dương Diệp, "Huyết Yêu Vương, người này là Nhân Quân muốn giết chi nhân, mà hắn vừa cũng may Yêu Vương bên người, Yêu Vương sao không ra tay giết hắn, dùng cái này đến tỏ vẻ Yêu Vương đối với thành ý của Nhân Quân?"

Huyết Yêu Vương quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong tràng không mấy Yêu Thú đều quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1988: Ngươi Không Có Cơ Hội!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết Dương Diệp?

Dương Diệp chung quanh, đám người A Man vây quanh, thần sắc tràn đầy đề phòng.

Huyết Yêu Vương trầm mặc.

Lúc này, Tiêu Vô Y kia lại nói: "Huyết Yêu Vương, không muốn động thủ sao?"

Huyết Yêu Vương nhìn về phía Tiêu Vô Y, "ta nào biết ngươi không là ở phân hoá chúng ta?"

Tiêu Vô Y cười nói: "Ngươi chẳng lẽ không tưởng đánh cuộc một keo? Cược thắng, mình cùng sau lưng bọn này Yêu Thú đem còn sống. Nếu là đánh bạc thua, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi coi như là đánh ra, nhưng mà, Đại Thiên Vũ Trụ là thiên hạ của Bách Tộc, các ngươi lại có thể trốn đi nơi nào?"

Huyết Yêu Vương lần nữa trầm mặc, hiển nhiên, có chút do dự.

Qua hồi lâu, Huyết Yêu Vương ngẩng đầu nhìn về phía Tiêu Vô Y, Tiêu Vô Y cười nói: "Ta biết ngươi đang ở đây băn khoăn cái gì, yên tâm, Nhân Quân là Nhân tộc ta Thánh Quân, hắn nhất ngôn cửu đỉnh, tuyệt sẽ không làm cái loại này nuốt lời chuyện tình. Hơn nữa, hắn đã biểu diễn qua thành ý của hắn rồi. Hiện tại, nên Huyết Yêu Vương ngươi biểu hiện ra thành ý của ngươi rồi!"

Thành ý này, chính là giết Dương Diệp!

Ngay tại lúc này, Huyết Yêu Vương bên cạnh một vị Yêu Thú đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, kia đã tại đỉnh đầu của Dương Diệp, sau một khắc, kia tay phải mãnh liệt mà đối với Dương Diệp chính là vỗ. Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho Dương Diệp không gian chung quanh rạn nứt ra!

; "Cút!"

Lúc này, A Man đột nhiên gầm lên giận dữ, trong tay Lang Nha Bổng mãnh liệt thượng triều chính là một đập.

Bành!

Yêu Thú kia trực tiếp bị A Man một gậy đập té bay ra ngoài.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, hắn nhìn về phía Huyết Yêu Vương, "không nghĩ tới, một khắc trước là minh hữu, giờ khắc này cũng đã biến thành địch nhân rồi."

Huyết Yêu Vương trầm giọng nói: "Thế sự vô thường!"

Tại bên cạnh hắn Yêu Thú kia động thủ một khắc này, thì đồng nghĩa với việc này, đã không có chút nào khoan nhượng rồi!

Mà bây giờ những lời này, đã là tương đương tại bày tỏ thái độ rồi!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên thân Tiêu Vô Y kia, "không nghĩ tới Nhân Quân hắn còn băn khoăn ta đây!"

; "Không chỉ có Nhân Quân!"

Tiêu Vô Y cười nói: “Trong Bách Tộc, rất nhiều tộc đều đang nhớ ngươi. Đương nhiên, chuẩn xác mà nói là nhớ thương kiếm trong tay của ngươi! Có được không nên thứ nắm giữ, là sẽ chết.” ;

“Thật sao?”

Dương Diệp cười cười, “tới thử xem!”

Tiêu Vô Y nhìn về phía một bên Huyết Yêu Vương.

Lúc này, đám người A Man trong cơ thể Huyền Khí đã tuôn ra bắt đầu chuyển động, tùy thời chuẩn bị chiến đấu.

; “A Man!”

Một bên, một giọng nói đột nhiên truyền tới.

Mọi người nhìn thấy, chỉ thấy cách đó không xa, xuất hiện một ông già, lão giả đi tới trước mặt A Man cách đó không xa trầm giọng nói: “A Man, theo ta trở về!”

Đám người Dương Diệp nhìn về phía A Man, A Man trầm giọng nói: “Lê Thúc, ta không thể đi!”

Lão giả kia khổ sở nói: “A Man, những chuyện này, chúng ta không thể lẫn vào. Ngươi là gia tộc chúng ta vị lai, ngươi coi như là không suy nghĩ chính ngươi, nhưng mà, ngươi cũng có thể tưởng muốn gia tộc chứ? Còn có phụ thân của ngươi, còn có đệ đệ của ngươi!”

A Man song tay nắm chắc, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, “thời điểm này nếu là đi, ta cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình. Lê Thúc, trở về nói cho tiểu tử kia, sau này gia tộc trọng trách phải dựa vào hắn đến quẳng đi!”

Lê Thúc kia còn muốn nói điều gì, A Man nhưng là khoát tay áo, “ý ta đã quyết!”

Lê Thúc nóng nảy, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, nhìn về phía một bên Dương Diệp, “vị này Dương tiểu hữu, A Man là gia tộc tương lai rường cột, gia tộc bọn ta thật sự là không thể tổn thất nàng, kính xin tiểu hữu hỗ trợ khuyên nhủ!”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, một bên, lại là một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện, trung niên nam tử kia ánh mắt trực tiếp rơi cách không xa trên thân Tần Xuyên, cả giận nói: “Tần Xuyên, bò tới đây cho lão tử!” ;

Tần Xuyên nhìn thoáng qua trung niên nam tử này, trong mắt có vẻ kiêng kỵ, nhưng là hắn nhưng là lắc đầu, “cha, lúc này đây không được.”

; “Ngươi nói cái gì!” Trung niên nam tử giận dữ.

Tần Xuyên chỉ vào bên cạnh đám người Dương Diệp, “cha, huynh đệ của ta đám đều ở đây, ngươi để cho ta cút đi?”

Trung niên nam tử sắc mặt âm trầm, nhưng mà ngữ khí nhưng là nhu hòa chút, “việc này, không thể lẫn vào!” ;

Tần Xuyên lắc đầu, “ta bất kể những cái kia, ta chỉ biết là, hôm nay, ta không thể đi. Hoặc có lẽ là, phải đi mọi người cùng nhau đi!”

Trung niên nam tử nhìn xem Tần Xuyên hồi lâu, sau đó ôn nhu nói: “Ngươi phải hiểu được, ngươi không chỉ có huynh đệ, còn có cha mẫu thân, còn có gia tộc.”

Tần Xuyên trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Trở về đi!”

Tần Xuyên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Đây là chính ta đã từng trêu ra chuyện, không có quan hệ gì với các ngươi, các ngươi không cần liên luỵ vào.”

; “Không quan hệ?”

Tần Xuyên nhẹ cười cười, “sao có thể không quan hệ chứ? Ngươi cái tên này thì chớ nói những thứ này, hôm nay, phải đi mọi người liền cùng đi, phải chết, mọi người thì cùng chết ở đây.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía một bên trung niên nam tử, “cha, ta đã quyết định, ngươi trở về đi!”

Tần Xuyên đối diện, trung niên nam tử kia hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi này Bất Hiếu Tử!”

Tần Xuyên cười nói: “Không có cách nào có một số việc là nhất định phải làm đấy!”

Trung niên nam tử không có nói chuyện, hắn lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trong tràng, không ngừng có người đi ra, yêu cầu Dương Diệp người đứng phía sau ly khai. Nhưng mà, Dương Diệp sau lưng không có một người ly khai!

; “Ha ha!”

Một bên, Tiêu Vô Y kia khẽ cười nói: “Dương Diệp, không nghĩ tới ngươi vậy mà có nhiều như vậy thiết huynh đệ.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Huyết Yêu Vương, “Huyết Yêu Vương, là ngươi nên làm lựa chọn lúc sau.”

Trong tràng, Huyết Yêu Vương đã trầm mặc mấy tức, đột nhiên, hắn hướng phía Dương Diệp cách không chính là một quyền.

Đấm ra một quyền, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn!

Mà Huyết Yêu Vương kia cũng không dừng tay, bước tới trước bước ra, muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, một đạo kiếm quang hướng phía hắn kích xạ mà đến, tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã tới trước mặt hắn.

Huyết Yêu Vương không có trốn tránh, liền trực tiếp là đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia lập tức hóa thành hư vô!

Một quyền anh vỡ Kiếm Khí của Dương Diệp, Huyết Yêu Vương hướng phía trước bước ra một bước, cách không đối với Dương Diệp chính là một chưởng, một cỗ lực lượng kinh khủng lập tức xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, Dương Diệp hai tay nắm kiếm mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Bành!

Huyết Yêu Vương vẻ này dặm lập tức bị đánh tán, nhưng mà Dương Diệp nhưng là lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách.

Cùng lúc đó, tại Dương Diệp khóe miệng, chậm rãi tràn ra một ngụm máu tươi!

Áp chế!

Thực lực áp chế!

Tuy rằng Dương Diệp bị Huyết Yêu Vương này áp chế gắt gao, nhưng mà, trong lòng mọi người như trước chấn động vô cùng.;

Dương Diệp này, có thể chẳng qua là Minh Cảnh Ngũ Đoạn a! Mà Huyết Yêu Vương này, thế nhưng là Thiện Cảnh cường giả!

Cách đó không xa, Tiêu Vô Y kia sắc mặt có chút âm trầm, trưởng thành của Dương Diệp này tốc độ, thật sự là quá kinh người. Nếu như để cho Dương Diệp tiếp tục trưởng thành tiếp, tương lai nhất định là Nhân Quân đại địch. Này có trồng tiềm lực siêu cấp thiên tài, vẫn phải chết thật là tốt!

Trước mặt Dương Diệp, Huyết Yêu Vương kia trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, “ngươi so với ta tưởng tượng còn phải ưu tú!”

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, “ngươi so với ta tưởng tượng còn mạnh hơn.”

Huyết Yêu Vương mặt mày buông xuống, “làm việc này, làm trái bản tâm, nhưng mà, vì phía sau ta bọn người kia, ta không có lựa chọn nào khác!”

Nói xong, hắn bước tới trước bước ra, toàn bộ người trực tiếp quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, kia liền trực tiếp là đấm ra một quyền!

Lúc này đây, Dương Diệp không có trốn tránh, hai tay nắm kiếm mãnh liệt đất chính là một bổ xuống.

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp lại một lần nữa bị chấn bay ra ngoài, Huyết Yêu Vương muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, rất nhiều người đã không cách nào nhìn thấy Dương Diệp.

Huyết Yêu Vương đồng tử có chút co rụt lại, đấm ra một quyền!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Huyết Yêu Vương kia bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng chỗ có người đấy ngây người.

Minh Cảnh Ngũ Đoạn Huyền giả đẩy lui Thiện Cảnh cường giả?

Cách đó không xa, Tiêu Vô Y kia hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn đã chuẩn bị tự mình xuất thủ!

Trong tràng, Huyết Yêu Vương kia nhìn thoáng qua lòng bàn tay của chính mình, khi lòng bàn tay hắn, có một vết kiếm hằn sâu, đã thấy bạch cốt.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Huyết Yêu Vương ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, mà lúc này, Dương Diệp kia đã tại chỗ biến mất.

Nhân Kiếm Hợp Nhất!

Một kiếm này, so với trước đó một kiếm kia càng nhanh, hơn càng mạnh hơn nữa! Dương Diệp những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé tan thành phấn ra.

Huyết Yêu Vương trong mắt, nhiều lướt qua một cái ngưng trọng!

Đây hoàn toàn không phải là một cái Minh Cảnh Ngũ Đoạn Huyền giả nên có chiến lực!

Huyết Yêu Vương thu hồi suy nghĩ, lui về phía sau một bước, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, quyền thượng, lập loè này lạnh lẽo hàn mang, sau một khắc, hắn mãnh liệt một quyền hướng phía trước oanh ra!

Xùy~~!

Trước mặt Huyết Yêu Vương, không gian trực tiếp mai một.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, rất nhanh, một đạo nhân ảnh hướng về sau té bay ra ngoài. Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp.

Mà Huyết Yêu Vương kia, cũng lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách!

Ngay tại Dương Diệp bị đánh bay một chớp mắt kia, cách đó không xa Tiêu Vô Y kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, mà lúc này, trong tràng A Man kia cùng Đao Cuồng còn có linh đồng thời xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ba người đồng loạt ra tay!

Rầm rầm rầm!

Theo ba đạo nổ vang tiếng vang lên, A Man cùng Đao Cuồng còn có cái kia linh trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, không trung, trong miệng ba người tinh huyết liên phun.

Tiêu Vô Y này thế nhưng là Thiện Cảnh cường giả!

A Man ba người như thế nào là đối thủ của hắn!

Tiêu Vô Y nhìn thoáng qua cái kia lưng chấn đi ra A Man ba người, sau đó nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, thân hình run lên, lần nữa hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới.

Tuyệt sát Dương Diệp!

Đây là hắn bây giờ ý tưởng, hắn không nghĩ tại mang xuống, để ngừa có biến!

Xa xa, Dương Diệp đang muốn ra tay, lúc này, A Man ba người nhưng là lần nữa ngăn ở trước mặt của Tiêu Vô Y kia, nhưng mà, lại bị Tiêu Vô Y tiện tay liền chấn bay ra ngoài.

Lúc này đây, Tiêu Vô Y không có ở ra tay, hắn nhìn về phía đám người A Man, “ngươi đã cùng tưởng cùng hắn chết, ta đây sẽ thành toàn cho các ngươi!”

Nói xong, hắn hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số luồng sáng lấp lánh hướng phía đám người A Man kích bắn đi.

Xa xa, Dương Diệp thân hình run lên, liền muốn ra tay, mà lúc này, Huyết Yêu Vương kia đột nhiên chắn trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp hai mắt lập tức máu đỏ lên, “bọn hắn nếu là có cái tốt xấu, Huyết Yêu Vương, ta nhất định đem phía sau ngươi những thứ này đời đời con cháu giết sạch!”

Huyết Yêu Vương trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Ngươi không có cơ hội!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1989: Trước Diệt Phật!

Dương Diệp thần sắc dữ tợn, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này.

CHÍU... U... U!!

Một đạo tiếng xé gió đột nhiên từ cái kia rất xa Không Gian Thông Đạo phần cuối truyền đến, rất nhanh, một vệt kim quang xuất hiện trong ánh mắt của mọi người, kim quang càng lúc càng lớn, trực chỉ Huyết Yêu Vương kia!

Nhìn thấy một màn này, Huyết Yêu Vương kia lập tức ngừng tấn công tới, một quyền đánh phía đạo kim quang kia.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Huyết Yêu Vương kia trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Mọi người phát hiện, quả đấm đã thối rữa.

Tại trước mặt Huyết Yêu Vương cách đó không xa, xuất hiện một cây màu vàng cây gậy.

Hầu Ca?

Dương Diệp chân mày cau lại, rất nhanh, tại màu vàng kia cây gậy bên cạnh, xuất hiện một cái toàn thân phát ra lên hỏa diễm Hầu Tử.

Thân người mặt khỉ!

; “Hầu Ca, sao ngươi lại tới đây?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Lúc này, Tiêu Vô Y kia cũng dừng lại, khi nhìn thấy Hầu Tử lúc, kia sắc mặt vô cùng khó coi. Ngoại trừ khó coi, còn có kiêng kị sâu sắc. Hiển nhiên, hắn biết thân phận của Hầu Tử.

Hầu Tử nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng ánh mắt của hắn đã rơi vào xa xa Tiêu Vô Y bên cạnh cách đó không xa một đám trên thân người, đám người kia hình thể cao lớn lạ thường, hiển nhiên là Yêu Thú biến thành.

Nhìn thấy Hầu Tử, bọn này Yêu Thú hiển nhiên sợ hãi vô cùng, nhao nhao cúi đầu, không dám cùng mắt đối mắt!

; “Cút!” Hầu Tử đột nhiên nói.

Đám kia Yêu Thú không dám chút nào nói nhảm, lập tức xoay người rời đi.

Lúc này, Hầu Tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “tìm ngươi đã lâu!”

; “Tìm ta?” Dương Diệp khó hiểu.

Hầu Tử nói: “Có việc cần ngươi hỗ trợ, có thể nguyện đi với ta một chuyến?”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó liền vội vàng gật đầu, “đương nhiên!” Hiện tại không đi, cái kia chính là ngu xuẩn a!

Hầu Tử khẽ gật đầu, “đi!”

Mà lúc này, Tiêu Vô Y kia đột nhiên chắn trước mặt Hầu Tử cách đó không xa, Tiêu Vô Y nhìn thoáng qua Hầu Tử, “các hạ, người này là Nhân Quân muốn người, các hạ...”

; “Nhân Quân?”

Hầu Tử hai mắt híp lại, “vậy thì như thế nào?”

Tiêu Vô Y sầm mặt lại, “các hạ tựa hồ đã quên Nhân Tộc cùng Yêu Tộc ở giữa ước định!”

Hầu Tử nói: “Nơi này là Nhân Tộc khu vực?”

Tiêu Vô Y á khẩu không trả lời được, bởi vì cái này địa phương, nghiêm chỉnh mà nói, chưa tính là địa giới của Nhân Tộc.

Lúc này, Hầu Tử lại nói: “Coi như là Nhân Tộc khu vực, ta muốn mang đi hắn liền mang đi hắn, minh bạch?”

Tiêu Vô Y sắc mặt vô cùng khó coi, nhưng mà, nhưng không có cảm giác nói cái gì. Người trước mắt này, không chỉ là Yêu Tộc, chính là Bách Tộc có thể cũng không có không dám tùy tiện trêu chọc. Phải biết, cho dù là Phật Gia kia, người trước mắt này cũng dám khiêu khích khai chiến, huống chi Nhân Tộc?

Hầu Tử không để ý tới Tiêu Vô Y, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa đám người A Man, “ta nghĩ để cho bọn hắn cùng ta cùng đi, kính xin Hầu Ca giúp một việc!"

Hầu Tử nhìn thoáng qua đám người A Man, sau đó nói: "Đi!"

A Man nhìn thoáng qua Hầu Tử, "đa tạ!" Vừa nói, nàng nhìn về phía một bên Dương Diệp, "bảo trọng!"

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi cũng thế."

A Man nhẹ gật đầu, "có thời gian mọi người tụ họp một chút!"

; "Được!" Dương Diệp nói.

Tại Dương Diệp cùng nhìn theo của Hầu Tử dưới, đám người A Man nghênh ngang rời đi, không có một người dám ngăn đón. Mà một bên Tiêu Vô Y kia sắc mặt vô cùng khó coi, đây coi như là tại vẽ mặt, xích. Trần truồng vẽ mặt!

Cái tát rất vang dội!

Cuối cùng, đám người A Man toàn bộ sau khi rời đi, Dương Diệp nhìn về phía một bên Tiêu Vô Y cùng Huyết Yêu Vương kia, "này sổ sách, Dương Diệp ta nhớ kỹ. Ngày sau chúng ta chậm rãi tính!" Nói xong, hắn nhìn về phía Hầu Tử, "đi thôi!"

Hầu Tử khẽ gật đầu, tay phải vung lên, kia cùng Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, bầu không khí có chút ngưng trọng.

Bất kể là Tiêu Vô Y kia hay vẫn là Huyết Yêu Vương, sắc mặt hai người đều là có chút khó coi. Thiên phú của Dương Diệp bọn hắn đã gặp được, không phải bình thường khủng bố. Tiếp tục để cho Dương Diệp trưởng thành tiếp, đây tuyệt đối là một cái thiên đại uy hiếp!

; Mà vừa rồi liền dạ dạ Dương Diệp tốt nhất thời điểm, nhưng mà, bọn hắn không nghĩ tới nửa đường nhảy ra Hầu Tử!

Hiện tại không thể nghi ngờ là thả hổ về rừng!

Trong tràng, Tiêu Vô Y đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói khẽ: "Xem ra, đắc dụng Phi Thường Thủ Đoạn rồi!"

...

Ly khai Tử Giới về sau, Dương Diệp bị Hầu Tử dẫn tới Yêu Tộc.

Trên đường, Dương Diệp hiếu kỳ nói: “Hầu Ca, ngươi một mực đang tìm ta?”

Hầu Tử nhẹ gật đầu, “có chuyện cần ngươi hỗ trợ!”

; “Chuyện gì?” Dương Diệp hỏi.

Hầu Tử nói: “Ngươi rất nhanh thì biết!”

Nói xong, Hầu Tử tốc độ nhanh hơn. Ước chừng một lúc lâu sau, Hầu Tử ngừng lại. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lúc này bọn hắn ở vào trên một ngọn núi cao, tại bọn họ sau lưng cách đó không xa, là một khối to lớn thác nước, thác nước dài rộng chân có chừng mấy trăm trượng.

Hầu Tử đột nhiên ngẩng đầu, “biết rõ này Chư Thiên Chi Thượng là cái gì không?”

Dương Diệp lắc đầu.

Hầu Tử nói: “Chư Thiên Thần Phật!”

Dương Diệp khó hiểu, “Chư Thiên Thần Phật? Có ý tứ gì?”

Hầu Tử nói: “Có chút người cường đại, tự xưng là thần phật, bọn hắn cảm giác mình bao trùm thiên địa phía trên Bách Tộc.”

Nghe thế, Dương Diệp đại khái hiểu Hầu Tử nói tới ai rồi. Phải là Đạo Gia, Binh Gia, Phật Gia còn có kia là cái gì Nho Gia!

Hầu Tử nói: “Hồi lâu trước, tại Thần Tộc sau khi biến mất, những thế lực này đã bắt đầu nội loạn, cũng chính là Đạo Thống chi Tranh, Đạo Thống chi Tranh, không chỉ là bên trong tranh giành, còn có ngoại bộ tranh giành. Vì vậy, bọn hắn cần Bách Tộc đứng thành hàng. Nhân Tộc tín ngưỡng Nho Gia, Thiên Tộc tín ngưỡng Đạo Gia, mà Yêu Tộc, tín ngưỡng Phật Gia!”

; “Yêu Tộc tín ngưỡng Phật Gia?” Dương Diệp nhìn thoáng qua Hầu Tử, “Hầu Ca, ngươi không giống như là tín ngưỡng Phật Gia đó a!”

Hầu Tử trong mắt hiện lên vẻ khinh thường, “vạn vật có linh, bọn hắn dựa vào cái gì cao cao tại thượng? Muốn ta tín ngưỡng bọn hắn? Không, ta chỉ tín ngưỡng chính mình!”

Dương Diệp nói: “Sau đó Phật Gia bắt đầu ra tay với ngươi, đúng không?”

Hầu Tử nhẹ gật đầu, “với bọn hắn mà nói, tin bọn họ người sinh, người không tin chết.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “lúc này đây tìm ngươi, là muốn để cho ngươi giúp một việc.”

; “Gấp cái gì?” Dương Diệp nói.

Hầu Tử quay đầu nhìn về phía cái kia phía dưới, phía dưới, là mấy trăm con hình thể khôi ngô Khỉ Đột Khổng Lồ. Lúc này, này mấy trăm con Khỉ Đột Khổng Lồ đều đang nhìn Hầu Tử.

Hầu Tử nói: “Giúp ta theo thấy bọn nó một năm!”

; “A?” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy kinh ngạc.

Hầu Tử ngẩng đầu nhìn về phía không trung, “năm đó Phật Gia vì phải để cho ta thần phục, phái người đánh lén của ta Linh Viên Sơn, trận chiến ấy, ta tuy rằng tru sát Phật Gia chỗ có người tới, nhưng mà, Viên Tộc ta cũng tổn thất nặng nề. Phía dưới những thứ này, là Viên Tộc ta cuối cùng Linh Viên.”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua trong tay Kim Sắc Trường Bổng, “hiện tại, ta thương thế đã triệt để khôi phục, Phật Gia, cũng nên vì bọn họ năm đó làm những chuyện như vậy trả giá thật lớn. Ta muốn đi Tây Thiên phật giới, nhưng mà, ta lo lắng chúng!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ, rất nhanh, hắn sắc mặt sầm lại, “Hầu Ca, ngươi những thủ hạ này, trong đó một ít còn mạnh hơn ta a!”

Hầu Tử nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như ngươi đáp ứng, giờ phút này lên, chúng đều nghe theo ngươi mệnh lệnh, cho đến ta trở về mới thôi!”

Dương Diệp đạo; “Ý tứ của ta là, chúng lợi hại hơn ta, căn bản không cần ta chiếu cố a!”

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “chúng không am hiểu lục đục với nhau, ta như ly khai, trong Yêu Tộc này, nhất định có hứa nhiều Yêu Vương đến có ý đồ với chúng. Có ít Yêu Vương, thế nhưng là rất muốn cầm Linh Viên Nhất Tộc ta đầu đi về phía Phật Gia tranh công!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Hầu Ca ngươi muốn đi Phật Gia?”

Hầu Tử nhẹ gật đầu.

; “Có nắm chắc không?” Dương Diệp hỏi.

Hầu Tử cười nói: “Không nắm chắc cũng muốn đi làm, mấy vạn Hầu Tử ta hầu tôn mạng, không thể chết vô ích! Yên tâm, Phật Gia tuy rằng mạnh, nhưng mà, ta lão Tôn đã tu luyện thành Bất Diệt Kim Thân, coi như là vị kia Phật Gia chi tổ cũng đừng nghĩ đơn giản giết ta.”

Dương Diệp cười khổ, “Hầu Ca, ta cảm thấy ngươi vẫn có chút xúc động rồi.”

Hầu Tử nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta là cùng loại người!”

; “Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Hầu Tử nói: “Chịu không nổi nửa điểm ủy khuất. Cũng thế, vì sao phải được ủy khuất? Người khác không để cho chúng ta thoải mái, chúng ta vì sao phải để cho bọn hắn thoải mái?”

Dương Diệp trầm mặc.

Hầu Tử nói: “Ta tại trong Yêu Tộc, bởi vì đối địch với Phật Gia, đã từng có như vậy một hai cái bằng hữu, nhưng là bây giờ, đã không có lui tới qua. Có thể nói, Linh Viên Tộc ta tại trong Yêu Tộc, là bị cô lập đấy.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử, ta và ngươi quen biết không lâu, nhưng tính cách hợp nhau. Ăn ngay nói thật, tìm ngươi đến, thực sự không phải là thực lực của ngươi, mà là phía sau ngươi vị Đạo Tổ kia. Nếu là ta không có thể trở về đến, ta hy vọng chúng nó có thể đầu nhập vào ngươi, đầu nhập vào ngươi, liền là tương đương đầu nhập vào Đạo Gia, có Đạo Gia che chở, chúng mạng sống hẳn là không có vấn đề!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Hầu Ca, ta đáp ứng rồi. Ta sẽ hỗ trợ theo thấy bọn nó, sau một năm, ngươi nếu là không có trở về, ta sẽ dẫn chúng rời đi nơi này, yên tâm, coi như là Đạo Gia không chứa chấp chúng, ta cũng sẽ bảo vệ tốt chúng!”

Như Hầu Tử nói, hắn cùng với Hầu Tử quen biết rất ngắn, nhưng là bởi vì tính cách nguyên nhân, hai người mới quen đã thân, có thể nói là Vong Niên Chi Giao. Mà Hầu Tử cũng nhiều lần khi hắn thời gian nguy hiểm tương trợ, phần nhân tình này không phải là lớn như vậy a!

Hiện tại Hầu Tử cần giúp đỡ, hắn tự nhiên nghĩa bất dung từ!

Hầu Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó vỗ nhè nhẹ Dương Diệp bả vai, “ngươi thân ở đại tuyền qua, cái này vòng xoáy chi thần, vượt qua ngươi ta tưởng tượng, ta cũng bất lực, tóm lại, dù cho tiến vào Đạo Gia, ngươi cũng phải cẩn thận. Những thế lực này, đều là nhìn người tiềm lực mà đối đãi người, ngươi có tiềm lực, bọn hắn vô hạn nâng ngươi, trợ giúp ngươi, nhưng mà, ngươi nếu là không có tiềm lực, bọn hắn so với bất luận kẻ nào đều sự thật tàn khốc!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta nhớ kỹ rồi!”

Hầu Tử mỉm cười, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía không trung, “Phật muốn giết ta, vậy trước tiên diệt Phật, thần như muốn giết ta, vậy tại sát Thần!”

; Nói xong, một vệt kim quang đột nhiên phóng lên trời, thẳng vào cuối chân trời.

...

PS: Không có chú ý ta vi tín công chúng số bằng hữu có thể chú ý thoáng một phát, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1990: Để Cho Dương Diệp Đi Ra!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hầu Tử đi!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc. Hắn không biết Hầu Tử sẽ không sẽ còn sống trở về, thực lực của Phật Gia kia, hắn không phải rất rõ, nhưng mà, có thể cùng Đạo Gia cùng nổi danh thế lực, sẽ là kẻ yếu sao?

Bất quá, trực giác nói cho hắn biết, Hầu Tử khẳng định có thể còn sống trở về!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp thân hình run lên, đi tới một ít quần cư vượn trước mặt.

Bọn này Khỉ Đột Khổng Lồ số lượng chỉ có không sai biệt lắm chừng trăm chỉ, nhưng mà, thực lực nhưng là rất mạnh, trong đó cầm đầu đầu kia Hắc Sắc Cự Viên, ít nhất là Thiện Cảnh cấp bậc đấy.

Lúc này, Hắc Sắc Cự Viên kia đi tới trước mặt Dương Diệp, "bảo ta vượn đen là được, hiện tại lên, trên Linh Viên Sơn trên hạ hạ đều muốn nghe theo ngươi mệnh lệnh."

Màu đen cư trú vượn sau lưng, những cái kia Khỉ Đột Khổng Lồ cũng là nhao nhao gật đầu.

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Tại Yêu Tộc này phụ cận, cái nào tộc đối với chúng ta cực kỳ có uy hiếp?"

Vượn đen trầm giọng nói: "Chúng ta vùng này, tên Nam yêu sơn mạch, tại khu vực này, có ba vị Yêu Vương, theo thứ tự là phía bắc thương mãng xà Yêu Vương, còn có cách chúng ta nơi đây bên ngoài mấy trăm ngàn dặm thôn thiên Yêu Vương."

; "Cùng Linh Viên Tộc quan hệ như thế nào?" Dương Diệp hỏi.

Vượn đen lắc đầu, "hai Yêu Vương kia đều bị lão tổ hắn đánh qua!"

Dương Diệp: "..."

Vượn đen nói: "Yên tâm, trong năm ấy, không có bất kỳ Yêu Tộc dám xâm phạm Linh Viên Sơn. Nếu như sau một năm, lão tổ hắn chưa có trở về, khi đó, cả Yêu Tộc khả năng cũng sẽ là địch nhân của chúng ta. Mà hắn nếu là có thể trở về, chúng ta tại Yêu Tộc, sẽ không có địch nhân!"

Một năm!

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, là mờ mịt núi lớn, vô cùng vô tận. Một năm sau, Hầu Tử nếu là không có trở về, hắn không có cách nào khác có thể to lắm. Bất quá, tại đại hắn cũng phải khiêng.

; Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: "Cho ta một cái chỗ yên tĩnh!"

Cái kia vượn đen khẽ gật đầu, sau đó đối với xa xa phe kia thác nước nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, thác nước kia từ chính giữa hai bên tách ra.

Dương Diệp thân hình run lên, tiến nhập thác nước kia về sau.

Thác nước về sau, có khoảng trời riêng!

Trong sơn động, không có vật gì, tại bốn phía trên vách động, có kỳ dị tảng đá lóe ra nhàn nhạt ánh sáng âm u.

Yên tĩnh, vô cùng yên tĩnh!

Thích hợp tu hành!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Địa sát!

Binh Đạo Lục Sát, hắn đã nắm giữ người giết, hiện tại, hắn chuẩn bị bắt đầu nghiên cứu địa sát, bởi vì cảnh giới của hắn đã đầy đủ.

Cái gọi là địa sát, đã có chiêu thức, mượn nhờ Đại Địa Chi Lực tới giết người! Đại Địa Chi Lực, có thể nói là vô cùng vô tận, đứng ở trên mặt đất, lực lượng của hắn có thể vô cùng vô tận, đương nhiên, cái này vô cùng vô tận điều kiện tiên quyết là thân thể của hắn có thể chèo chống!

Hơn nữa, thu hoạch Đại Địa Chi Lực, chẳng khác gì là đang cướp đoạt, cướp đoạt, một cái sơ sẩy, vô cùng có khả năng lọt vào Đại Địa Chi Linh cắn trả.

Tóm lại, một chiêu này địa sát, uy lực rất lớn, nhưng mà, tác dụng phụ cũng có chút lớn.

Dương Diệp nghiên cứu một hồi, cuối cùng lựa chọn tu luyện. Cướp đoạt Đại Địa Chi Lực, chỉ cần hắn không nhiều lần cướp đoạt, vấn đề liền không lớn.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt nửa năm trôi qua. Nửa năm qua, Dương Diệp cũng không có ra Hồng Mông Tháp, mỗi ngày chính là điên cuồng nghiên cứu Binh Đạo Lục Sát này địa sát. Ngoại trừ Binh Đạo Lục Sát, chính hắn Táng Kiếm Sát cùng ảnh kiếm giết cũng đã nhận được tăng lên cực lớn.

Đại Địa Chi Thượng, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đất đai dưới chân đột nhiên nhẹ nhàng run lên, rất nhanh, vô số Đại Địa Chi Lực giống như thủy triều hội tụ đến trên người của Dương Diệp. Trong nháy mắt, Dương Diệp liền bị vô số Đại Địa Chi Lực chặt chẽ bao vây lấy.

; “Giết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một Đạo Hư tuyến biến mất ngay tại chỗ. Nghìn ngoài... Trượng, đại địa đột nhiên tét ra, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó vọt ra, thoáng qua, ở đằng kia nghìn ngoài... Trượng Thiên tế, xuất hiện một lỗ hổng khổng lồ!

Vị trí kia, tựa như là bị người xé mở một giống như.

Mượn nhờ Đại Địa Chi Lực, đầu tiên là muốn cùng đại địa hòa làm một thể, sau đó mới có thể mượn lực lượng thi triển ra này bùng nổ một kiếm.

Dương Diệp tính toán một cái, một kiếm này, đối với Đạo Cảnh cường giả, cho dù là được Đạo Cảnh cường giả đều có uy hiếp rất lớn, coi như là không thể nháy mắt giết đối phương, nhưng mà, muốn trọng thương cái loại này được Đạo Cảnh cường giả vẫn là có thể.

Nhưng mà, đối với được Đạo Cảnh trên Thiện Cảnh cường giả uy hiếp sẽ không lớn như vậy!

Không chỉ có này địa sát, chính là Táng Kiếm Sát của hắn cùng ảnh kiếm giết đối với Thiện Cảnh cường giả đều không có uy hiếp gì.

Không có cách nào cảnh giới của hắn quá thấp, lúc trước có thể một kiếm đẩy lui Huyết Yêu Vương kia, trong mắt rất nhiều người xem ra, đều là thuộc về nghịch thiên. Nếu như lấy cảnh giới bây giờ của hắn là có thể đánh chết Thiện Cảnh cường giả, vậy không khỏi cũng quá kinh khủng chút!

Nhân Kiếm Hợp Nhất tăng thêm Đoạn Tội, đối với Thiện Cảnh cường giả có thể sẽ có một điểm uy hiếp, nhưng mà, uy hiếp cũng không phải lớn như vậy!

Không phải là kiếm kĩ của hắn cùng kiếm đạo không mạnh, mà là cảnh giới của hắn quá thấp. Cảnh giới ở giữa chênh lệch quá lớn, bất kỳ ngoại vật nào đều khó bù đắp.

Cảnh giới!

Dương Diệp hắn bây giờ cách Đạo Cảnh liền chỉ thiếu chút nữa!

Đạo Cảnh phân tứ đoạn, đoạn thứ nhất là nghe thấy Đạo Cảnh! Cái gọi là văn đạo, chính là cảm giác được nói. Loại cảm giác này, huyền diệu vô cùng, cũng không phải điên cuồng tu luyện là có thể đạt tới. Hơn nữa là, trên tâm cảnh một loại thăng hoa!

Ngộ!

Muốn đạt tới Đạo Cảnh, chỉ có thể dựa vào ngộ, chết tu luyện là không được.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp chính là bắt đầu xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu ngộ.

Hắn hiện tại kiếm đạo cùng kiếm kỹ đều đã đạt đến tự thân tối đỉnh phong, hắn nhất định phải đột phá tự thân cảnh giới, thực lực của chính mình mới có thể nâng cao một bước.

Tu luyện là buồn tẻ nhàm chán, cũng là không năm tháng.

Trong Hồng Mông Tháp, đã qua một năm. Đương nhiên, ở bên ngoài, bất quá mới một tháng tả hữu.

Tại đây trong một tháng, Đại Thiên Vũ Trụ đã xảy ra rất nhiều chuyện. Đầu tiên, Nhân Tộc Nhân Quân đột nhiên phát ra một cái Lệnh Truy Nã.

Cái này trong lệnh truy nã mặt truy nã người, đúng là Dương Diệp. Mà tội danh, thì là Dương Diệp phản bội Nhân Tộc. Kia ban thưởng vô cùng phong phú, có Thánh Nhân cấp Huyền Bảo.

Thánh Nhân giai Huyền Bảo!

Đây không thể nghi ngờ là lại để cho vô số người động tâm rồi. Bất quá, chính thức dám đi tìm kiếm khắp nơi người của Dương Diệp nhưng là rất ít. Trọng bảo phía dưới, tất có dũng phu, nhưng mà, Nhân Quân khai ra cao như vậy treo giải thưởng, ý vị này, hắn muốn giết Dương Diệp kia tuyệt đối không phải là cái gì người đơn giản!

Bởi vậy, vô số người động tâm, nhưng mà cũng không dám hành động. Nhưng mà, cũng có ngoại lệ.

Linh Viên Sơn mạch, đã đến hai khách không mời mà đến.

Một vị trong đó là Thanh Niên Nam Tử, nam tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, đang mặc một bộ vân trường bào màu trắng, ở phía sau lưng, lưng đeo một thanh cổ kiếm; Một vị khác, là một vị trung niên nam tử, nam tử đứng sau lưng Thanh Niên Nam Tử nửa bước vị trí, hiển nhiên, này đây Thanh Niên Nam Tử cầm đầu.

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua xa xa cao vút trong mây Linh Viên Sơn, sau đó nói: “Minh thúc, tin tức chuẩn xác không?”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “theo chúng ta nắm giữ tin tức, người này đang bị vị Yêu Vương kia cứu đi rồi, liền đi tới nơi đây.”

; “Vị Yêu Vương kia chứ?” Thanh Niên Nam Tử lại hỏi.

Trung niên nam tử cười nói: “Thiếu gia là sợ vị Yêu Vương kia sao?”

Thanh Niên Nam Tử đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

; Trung niên nam tử cười nói: “Thiếu gia yên tâm, vị Yêu Vương kia đã không tại Linh Viên Sơn, đương nhiên, coi như là hắn ở đây, Hiên Viên gia chúng ta cũng không cần sợ hãi. Tại Đại Thiên Vũ Trụ này, Bách Tộc, tứ đại gia, ai không cho Hiên Viên gia chúng ta một chút mặt mũi?”

Hiên Viên Thế Gia!

Nếu có người biết tại đây, nhất định sẽ chấn động vô cùng. Bởi vì cái này thế gia, là Nhân Tộc Đệ Nhất Thế Gia. Như trung niên nam tử nói, cái thế gia này, Bách Tộc, tứ đại gia, không có thế lực kia sẽ không cho bọn hắn mặt mũi!

Sở dĩ sẽ như thế, ngoại trừ bởi vì thực lực của Hiên Viên gia cường đại ra, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là Hiên Viên gia đã từng ra một người.

Hiên Viên đế!

Cái này từng Kinh Thống lĩnh Bách Tộc đại quân, hơn nữa đánh bại Thần Tộc nam nhân!

Thanh Niên Nam Tử nhẹ cười cười, “Hiên Viên gia chúng ta cũng không thể cả đời sống nhờ thành tích trong quá khứ chứ?”

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Tự nhiên!”

Thanh Niên Nam Tử thở một hơi thật dài, hắn quan sát một chút bốn phía, sau đó nói: “Kiếm kia đầu, là nên quay về Hiên Viên gia ta rồi!” ;

Nghe vậy, trung niên nam tử kia do dự một chút, sau đó nói: “Thiếu gia, tổ tiên từng nói, kiếm chủ nếu là tự nguyện ở lại Hiên Viên gia, đương nhiên tốt, nhưng mà, nếu là nó không muốn, tuyệt đối không thể cưỡng cầu. Bằng không thì, dùng thực lực của Hiên Viên gia ta, lúc trước yêu cầu Nhân Quân về trả lại kiếm đầu, cũng không phải việc khó gì.”

; "Nhân Quân?"

Thanh Niên Nam Tử nhẹ cười cười, "một cái lấy được đến tiên tổ truyền thừa gia hỏa mà thôi. Buồn cười là, kiếm này đầu vậy mà cũng không nguyện ý đi theo hắn, xem ra, Nhân Quân này hắn thánh hiền danh tiếng, hàm lượng không lớn a!"

Trung niên nam tử trầm giọng nói: "Thiếu gia, lời nói không thể nói lung tung. Nhân Quân là hiện tại Nhân Tộc trên danh nghĩa thủ lĩnh, Thiếu gia lời nói mới rồi nếu là truyền ra ngoài, đây đối với Thiếu gia sẽ rất bất lợi. Hơn nữa, Thiếu gia ngày sau nếu là muốn kế thừa gia chủ ra, liền càng không thể bốn phía gây thù hằn rồi!"

Thanh Niên Nam Tử cười nói: "Ta tự nhiên biết, Minh thúc, ta chính là nói với ngươi nói mà thôi, đối với người khác, ta cũng sẽ không."

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, "bất kể như thế nào, vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng."

Thanh Niên Nam Tử nói: "Minh thúc mà nói, ta nhớ kỹ rồi." Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Làm cho đối phương xuất hiện đi!"

Trung niên nam tử điện gật đầu, chân phải mãnh liệt một đập.

Bành!

Trong chốc lát, cả Linh Viên Sơn kịch liệt run lên.

Rất nhanh, một đầu cực lớn vượn đen xuất hiện ở trước mặt người đàn ông trung niên kia. Cực lớn vượn đen ánh mắt đã rơi vào trên người trung niên nam tử kia, ánh mắt bất thiện. Trung niên nam tử này hành vi, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với Linh Viên Sơn.

Trung niên nam tử nói: "Gọi Dương Diệp kia ra gặp một lần!"

Dương Diệp!

Vượn đen chân mày cau lại, "hai vị, đây là Linh Viên Sơn."

Trung niên nam tử nói: "Ta biết."

Nghe vậy, vượn đen ánh mắt dần dần băng lạnh xuống. Hắn không biết trước mắt hai người này là ai, nhưng mà, tại lão tổ tại lúc, không có bất kỳ một người dám đến Linh Viên Sơn như thế vênh váo hung hăng.

Nghĩ vậy, vượn đen tâm tình lập tức có chút phức tạp.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên bấm tay một điểm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Sau lưng của hắn, thanh kiếm kia đột nhiên bay ra ngoài, sau một khắc, xa xa Linh Viên Sơn ngọn núi trực tiếp bị tước mất một nửa.

Thanh Niên Nam Tử nhìn thẳng cái kia vượn đen, "để cho Dương Diệp đi ra, đã nghe chưa?"

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1991: Ta Họ Dương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh Viên Sơn bị cứng rắn lột bỏ một nửa!

Vượn đen sắc mặt lập tức dữ tợn, đây đối với Viên Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã. Kia liền muốn ra tay, mà lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên lấy ra một khối lệnh bài màu vàng óng thoáng dao động, kỳ thật, có khắc hai cái màu vàng chữ nhỏ: Hiên Viên!

Hiên Viên?

Vượn đen ngây cả người, rất nhanh, sắc mặt hắn có chút khó coi, "các ngươi là Hiên Viên Thế Gia đấy!"

Trung niên nam tử đạm thanh nói: "Đúng vậy. Cho nên, để cho Dương Diệp kia xuất hiện đi. Miễn cho ngươi Linh Viên Sơn gặp tai bay vạ gió!"

Vượn đen chính yếu nói, lúc này, một giọng nói từ một bên truyền đến, "các ngươi tìm ta?"

Mọi người quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một Thanh Sam Nam Tử chậm rãi đi tới.

Thanh Sam Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Vượn đen bên cạnh, Thanh Niên Nam Tử kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nhẹ cười cười, “nghe thấy Đạo Cảnh!” Vừa nói, hắn nhìn về phía bên cạnh trung niên nam tử, “Minh thúc, tình báo có sai a!”

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Hẳn là vừa đột phá!”

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp chỉ chỉ xa xa Linh Viên Sơn kia, “của ngươi làm?”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Vâng, như thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Ngươi có biện pháp để cho nó phục hồi như cũ sao?”

Thanh Niên Nam Tử khóe miệng hơi cuộn lên, dáng tươi cười có chút lạnh, “tựa hồ không có!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Trong tràng, không gặp người, chỉ thấy một đạo nhỏ như bộ lông kiếm quang chợt lóe lên.

Nhanh đến cực hạn!

Tại Dương Diệp xuất kiếm một khắc này, một bên Thanh Niên Nam Tử sắc mặt chính là tím mặt biến đổi, bởi vì, một thanh kiếm đã xuất hiện ở trước mặt hắn. Hắn không phải là nhìn thấy, mà là cảm nhận được cường đại Kiếm Khí!

Tại trước mặt chính mình, có một thanh kiếm!

Tuy rằng Dương Diệp một kiếm này nhanh đến cực hạn, nhưng mà, Thanh Niên Nam Tử cũng không là người bình thường, chỉ thấy trong tay hắn màu đen cổ kiếm chẳng biết lúc nào đã biến mất trong tay, thoáng qua, một đạo đạo kiếm quang từ Thanh Niên Nam Tử trong cơ thể cuồn cuộn quét ra

Coong coong coong coong ô... Ô... Ô... N... G!

Trong tràng, tiếng kiếm reo tiếng Xi.. Xiiii.. Âm thanh, kiếm khí tung hoành!

Ba hơi sau!

Trong tràng Kiếm Khí biến mất, tiếng kiếm reo cũng đã biến mất. Dương Diệp cùng Thanh Niên Nam Tử kia tương đối xa, cách xa nhau không đến mười mấy trượng khoảng cách.

Thanh Niên Nam Tử nhìn phía xa Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, “tại trước mặt ta chơi kiếm? Ngươi thật sự là buồn cười, ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp toàn bộ người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Người cùng kiếm hợp nhất!

Làm một kiếm này ra lúc đến, Thanh Niên Nam Tử kia cùng trung niên nam tử hai người hai mắt lập tức trợn lên lên, hai trong mắt người, đều là vẻ không thể tin được!

Khó có thể tin!

Làm như thấy được chuyện kinh khủng gì bình thường!

; “Cẩn thận!” Lúc này, trung niên nam tử phục hồi tinh thần lại, mãnh liệt rống.

Thanh Niên Nam Tử phản ứng cực nhanh, lập tức hai tay nắm trong tay cổ kiếm đối với lên trước mặt chính là một hồi tật bổ, mỗi một bổ, giữa cả thiên địa không gian đều sẽ vì thế kịch liệt run lên. Nhưng mà, tại trung niên nam tử kia ánh mắt kinh hãi bên trong, Thanh Niên Nam Tử nhưng là không ngừng bị một đạo kiếm quang chấn địa hướng về sau nhanh lùi lại.

Ba hơi sau!

Bành!

Thanh Niên Nam Tử kia toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay đem gần nghìn trượng, mà kia vừa dừng lại một cái, một Thanh Sam Nam Tử chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, một thanh kiếm tại Thanh Niên Nam Tử kia còn chưa lấy lại tinh thần trước cũng đã chống đỡ tại giữa lông mày Thanh Niên Nam Tử!

Trong tràng trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi kiếm đạo dĩ nhiên đã đạt tới loại trình độ này!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa cái kia lưng Thanh Niên Nam Tử một kiếm lột bỏ Linh Viên Sơn, sau đó nói: “Cuối cùng tại hỏi một lần, có biện pháp nào không để cho nó phục hồi như cũ?”

Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nở nụ cười, “Dương Diệp, ngươi cũng biết Ta là ai?”

Xùy~~!

Thanh Niên Nam Tử một cánh tay trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như nước suối phun, máu tanh vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, một bên trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, đang muốn nói chuyện, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía hắn, “câm miệng!”

Trung niên nam tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi cũng biết chúng ta là người phương nào? Chúng ta chính là...”

Xùy~~!

Lúc này, trước mặt Dương Diệp Thanh Niên Nam Tử cánh tay kia cũng bay ra ngoài.

Trung niên nam tử thanh âm im bặt mà dừng!

Trung niên nam tử thần sắc dữ tợn, “ngươi cũng biết ngươi Tại...”

Xùy~~!

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia một lỗ tai trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi, trong khoảnh khắc nhuộm hồng cả Thanh Niên Nam Tử đôi má.

Lần này, trung niên nam tử không dám đang nói gì.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía trước mặt Thanh Niên Nam Tử, “một lần cuối cùng, có thể hay không để cho nó phục hồi như cũ?”

Thanh Niên Nam Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Không thể!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vậy chỉ dùng mạng đến thường đi!”

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên trung niên nam tử kia kinh hãi, vội vàng nói: “Dương Diệp, hắn thế nhưng là thiếu gia của Hiên Viên gia, ngươi làm như thế, tất nhiên sẽ vì Linh Viên Tộc mang đến đại họa ngút trời!”

; “Hiên Viên gia?”

Dương Diệp nhíu mày, nhìn về phía một bên vượn đen, vượn đen trầm giọng nói: “Có Trung Thiên Vũ Trụ Đệ Nhất Thế Gia danh xưng là!”

; “Đệ Nhất Thế Gia?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thật là lớn danh khí.” Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên chống đỡ tại giữa lông mày Thanh Niên Nam Tử, kiếm chậm rãi đâm vào Thanh Niên Nam Tử làn da, rất nhanh, máu tươi không ngừng tràn ra, trong khoảnh khắc, Thanh Niên Nam Tử toàn bộ mặt cũng đã biến thành một gương mặt đầy máu.

Giờ khắc này, Thanh Niên Nam Tử rốt cuộc có chút luống cuống. Trước mắt Dương Diệp này, thật sự dám giết hắn!

Một bên trung niên nam tử kia cũng có chút luống cuống, nếu như Dương Diệp giết thật thiếu gia nhà mình, hắn coi như là giết Dương Diệp, cũng khó thoát khỏi cái chết!

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, “núi này, Hiên Viên gia ta có thể chữa trị!”

Mọi người quay đầu nhìn lại, tại đó, một người mỹ phụ chậm rãi đi tới. Mỹ phụ tuổi chừng ba mươi mấy tuổi, tư thái đầy đặn, dung nhan tuyệt thế, làm cho người ta nhìn liền không dời mắt nổi.

Nhìn thấy này người mỹ phụ, Thanh Niên Nam Tử cùng trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức trắng bệch. Dương Diệp phát hiện, trung niên nam tử kia thân thể đã bắt đầu phát run.

Dương Diệp quan sát một chút mỹ phụ kia, kiếm thu, “thật không?”

Mỹ phụ đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, nàng bàn tay như ngọc trắng khẽ nâng lên, trong chốc lát, ở đằng kia mấy trăm ngàn ra, một tòa núi lớn đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, rất nhanh, ngọn núi lớn này dùng tốc độ cực nhanh hướng phía Linh Viên Sơn bên này dời tới.

Không đến một hồi, đám người Dương Diệp nhìn về phía nơi chân trời xa, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tòa núi lớn.

Lơ lửng ở phía chân trời núi lớn!

Lúc này, nữ tử tay phải nhẹ nhàng một cái cắt ngang. Tại trong mắt của tất cả mọi người, Thiên tế ngọn núi lớn kia đột nhiên bị lột bỏ một nửa, lúc này, nữ tử tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong đó một nửa núi lớn trực tiếp rơi vào Linh Viên Sơn đỉnh núi.

Vừa vặn trùng hợp, không có nửa điểm vi hòa cảm!

Dương Diệp trầm mặc, nữ nhân này thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ a!

; "Hình trưởng lão!"

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử rung giọng nói: "Ta..."

Nữ tử không có để ý Thanh Niên Nam Tử, mà là nhìn về phía một bên trung niên nam tử kia, "quy củ của Hiên Viên gia, ngươi không biết sao?"

Phù phù!

Trung niên nam tử kia trực tiếp quỳ xuống, rung giọng nói: "Kính xin Hình trưởng lão cho thuộc kế tiếp sửa đổi cơ hội làm lại cuộc đời!"

; "Cơ hội?"

Nữ tử âm thanh lạnh lùng nói: "Không cần!"

Nói xong, nữ tử tay phải vung lên, trung niên nam tử kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Liền cơ hội phản kháng đều không có!

Trung niên nam tử này, thế nhưng là được Đạo Cảnh cường giả!

Nhìn thấy một màn này, một bên Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt càng thêm tái nhợt.

Lúc này, nữ tử nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử liền muốn quỳ xuống, bất quá, kia cũng là bị một cỗ lực lượng thần bí lôi, không có quỳ đi xuống.

Nữ tử đạm thanh nói: "Kiệt xuất Thiếu gia, ngươi tự tiện xuất thế, mà lại trái với tổ tiên di ngôn, đến cưỡng ép đoạt kiếm, này tội, có thể là tử tội. Bất quá, làm phụ thân ngươi đối với Hiên Viên gia có công, tội chết có thể miễn, nhưng mà, tội sống khó tha. Giờ phút này lên, ngươi không ở là Hiên Viên gia Thiếu gia, sau khi ra ngoài, nếu là dám lợi dụng Hiên Viên Thế Gia tên tuổi làm xằng làm bậy, chân trời góc biển, tất sát ngươi!"

Thanh Niên Nam Tử rung giọng nói: “Hình trưởng lão, thật sự nghiêm trọng như vậy sao? Ta chỉ là muốn đoạt lại thuộc về Hiên Viên gia ta kiếm mà thôi, ta suy nghĩ, gây nên, cũng là vì Hiên Viên gia!”

Nữ tử không có trả lời Thanh Niên Nam Tử, mà là nhìn về phía Dương Diệp, “vị tiểu hữu này, có thể nguyện mượn kiếm kia vừa nhìn!”

Kiếm chủ!

Dương Diệp không có cự tuyệt, tay phải vung lên, kiếm chủ trực tiếp rơi vào nữ tử cùng trước mặt Thanh Niên Nam Tử.

Nhìn trước mắt kiếm chủ, nữ tử trong mắt hiện lên một vòng vẻ phức tạp, “kiệt xuất Thiếu gia, ngươi cũng biết, năm đó tổ tiên sau khi ngã xuống, kiếm này Hiên Viên gia ta vì sao không sử dụng, mà là đưa nó cùng tổ tiên phong ấn tại cùng một chỗ? Ngươi cũng biết, kiếm này rơi vào Nhân Quân trong tay lúc, Hiên Viên gia ta có năng lực kia đem phải về, nhưng mà, nhưng không có làm như thế?”

Thanh Niên Nam Tử lắc đầu.

Lúc này, nữ tử quay đầu nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, “ngươi thật lại cho rằng kiếm này là Nhân Quân đánh mất sao?”

; “Có ý tứ gì?” Thanh Niên Nam Tử trầm giọng nói.

Nữ tử nhẹ cười cười, nàng quay đầu nhìn về phía trước mắt kiếm, “Nhân Quân là thiên túng kỳ tài, hắn phát hiện kiếm này đặc thù, cho nên, cuối cùng hắn quyết định buông tha cho kiếm này, bằng không thì, một vị Yêu Vương, làm sao có thể làm cho hắn bỏ mất một thanh kiếm đuổi theo giết?”

Nghe thế, Dương Diệp chân mày cau lại.

Nữ tử cong ngón búng ra, thanh kiếm kia về tới trước mặt của Dương Diệp, “Dương tiểu hữu, Hiên Viên gia ta đối với ngươi cũng không có ác ý, hai người bọn họ tới tìm tiểu hữu, cũng không phải là Hiên Viên gia ta bổn ý. Vừa rồi nói như vậy, xem như Hiên Viên gia ta đối với tiểu hữu bồi thường.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, nữ tử cười nói: “Tiểu hữu vẫn còn là tức giận sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không đến mức, chẳng qua là cảm thấy, các hạ tựa hồ không cần phải làm vậy đối với ta khách khí như vậy!”

Nữ tử cười nói: “Nếu như tiểu hữu không tức giận, ta đây an tâm. Lần này sự tình, lúc này bỏ qua, tiểu hữu ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Có thể!”

Nữ tử nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người cùng Thanh Niên Nam Tử kia biến mất ngay tại chỗ.

Ba hơi về sau, nữ tử mang theo Thanh Niên Nam Tử xuất hiện ở một tòa trên đỉnh núi, nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “thừa dịp ta còn không có thay đổi chủ ý, lập tức biến mất tại trước mặt ta!”

Thanh Niên Nam Tử kia nhìn thoáng qua nữ tử, không dám lên tiếng, lập tức quay người biến mất ở Thiên tế.

Thanh Niên Nam Tử đi rồi, nữ tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Các hạ đến tột cùng là người phương nào!”

Trầm mặc hồi lâu, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “ta họ dương!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1992: Thực Lực Vi Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên đỉnh núi, nữ tử lẳng lặng đứng đấy.

Không biết qua bao lâu, một ông già xuất hiện ở trước mặt cô gái.

Nữ tử khẽ lắc đầu, “đối phương đã rời đi!”

; “Người phương nào?” Lão giả hỏi.

Cô gái nói: “Không biết, bất quá, người này thực lực, ít nhất đã đạt tới Thánh Nhân cảnh. Mà đối phương, hiển nhiên cùng Dương Diệp kia có quan hệ!”

Lão giả trầm giọng nói: “Dương Diệp người này, Hiên Viên gia chúng ta điều tra qua. Theo đạo lý mà nói, dùng hắn phẩm tính, Thánh Kiếm kia là tuyệt sẽ không theo hắn mới phải.”

Cô gái nói: “Này cũng làm người ta khó hiểu. Bất quá, điều này cũng có nghĩa là sự tình càng ngày càng không tầm thường.”

Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Hiên Viên gia ta điệu thấp nhiều năm như vậy, sợ đúng là rước họa vào thân, trở thành tứ đại gia vật hi sinh. Nhưng mà hiện tại xem ra, khả năng vẫn là tránh không khỏi a! Có một số việc, nên tới, cuối cùng vẫn là phải tới!”

Lão giả đạm thanh nói: “Tới thì tới, Hiên Viên gia ta sợ cái gì!”

Nữ tử mỉm cười, “cũng phải!”

...

Linh Viên Sơn.

; “Ngươi đã đạt tới Đạo Cảnh?” Trước mặt Dương Diệp, Hắc Viên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trải qua trong khoảng thời gian này tới nay tìm hiểu, hắn đã từ Minh Cảnh Ngũ Đoạn đạt đến nghe thấy Đạo Cảnh. Bước này bước ra, làm cho hắn cả cá nhân thực lực tăng lên không biết bao nhiêu.

Muốn giết Thiện Cảnh cường giả, có lẽ khó khăn, nhưng mà, cũng sẽ không như lúc trước như vậy bị Thiện Cảnh cường giả treo lên đánh rồi!

Hắn hiện tại, đối mặt Thiện Cảnh cường giả, đã có lực đánh một trận!

; “Vừa rồi hai người kia, là Hiên Viên gia đấy!” Lúc này, Hắc Viên đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía Hắc Viên, “như thế nào?”

Hắc Viên nói: “Hiên Viên Thế Gia, đã từng Đại Thiên Vũ Trụ Đệ Nhất Thế Gia, hiện tại, khả năng cũng thế.; Cái thế gia này nội tình, rất sâu.”

; “Hiên Viên Thế Gia!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay, lúc này, Hắc Viên nói: “Kiếm trong tay của ngươi, đã từng chính là Hiên Viên gia tổ tiên kiếm của Hiên Viên Đế. Năm đó Hiên Viên Đế cầm trong tay kiếm này, tại trong Bách Tộc, thực lực có thể nói là không người có thể so sánh!”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn tưởng phải về kiếm này!”

Hắc Viên lắc đầu, “ngay từ đầu ta cũng là như thế nghĩ, nhưng mà hiện tại xem ra, bọn hắn cũng không có muốn thu hồi kiếm này ý tưởng. Bất quá, ngươi bây giờ đã bại lộ, nếu không, ra ngoài tránh một chút?”

; “Tránh một chút?”

Dương Diệp cười nói: “Ở đâu tránh?”

Hắc Viên trầm mặc, Dương Diệp bây giờ đang ở Đại Thiên Vũ Trụ này, chính là Chuột chạy qua đường, đi người kia đều muốn đánh!

Dương Diệp nói: “Có không có tin tức của Hầu Ca?”

Hắc Viên khẽ lắc đầu, trong mắt hiện lên vẻ lo âu.

Dương Diệp trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Hiện tại mới qua ba tháng, còn có chín tháng, trong đoạn thời gian này, Yêu Tộc hẳn là không có người sao Yêu Vương dám tới nơi này náo sự, trong đoạn thời gian này, ta muốn rời đi một chuyến.”

Hắc Viên nhẹ gật đầu, “chỉ cần lão tổ hắn vẫn còn sống, Yêu Tộc sẽ không có Yêu Vương dám động Linh Viên Sơn.”

Dương Diệp nói: “Nếu như có chuyện, đến lúc đó ngươi liên hệ ta, ta nhất định toàn lực đuổi ở đây.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ở cuối chân trời.

Hắc Viên nhìn xem cái kia cuối chân trời, im lặng không nói.

...

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Lúc này đây, mục đích của hắn, đúng là Thiên Tộc kia. Chuyện của Tử Nhi, hắn có thể không có quên. Hiện tại, là thời điểm lại để cho Thiên Tộc giao ra Tử Nhi rồi.

; “Tiểu tử, cũng nên khác biệt!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên một giọng nói.

Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt Dương Diệp, xuất hiện một người đàn ông trung niên. Nam tử này, đúng là Hậu Khanh kia.

Lúc này Hậu Khanh, thân thể đã triệt để khôi phục.

; “Tiền bối phải về Vu Tộc?” Dương Diệp hỏi.

Hậu Khanh nhẹ gật đầu, “hôm nay ta, thân thể khôi phục, thực lực cũng khôi phục, trở lại Yêu Tộc, hẳn không có người nào dám có ý đồ với ta rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta tiễn đưa tiền bối trở về!”

Hậu Khanh nói: “Vừa vặn, ta cũng có chuyện tưởng mời ngươi giúp đỡ chút.”

; “Gấp cái gì?” Dương Diệp nói.

Hậu Khanh khóe miệng hơi cuộn lên, “ta nguyên bản tại Vu Tộc địa bàn, hiện tại tựa hồ đang một cái tân tú Vu Vương trong tay, ta phải đi muốn trở về, nếu như đối phương thức thời, tự nhiên sẽ ngoan ngoãn giao ra đây, bất quá ta nghĩ, đối phương hẳn sẽ không làm như vậy!”

Dương Diệp cười nói: “Vậy cướp về đi!”

Hậu Khanh cười nói: “Ta cũng nghĩ như vậy!”

Cứ như vậy, hai người biến mất ngay tại chỗ.

Vu Tộc!

Dương Diệp cùng Hậu Khanh đi tới Cốc Âm Sơn, Cốc Âm Sơn này, đúng là địa bàn của Âm Hậu. Khi nhìn thấy Dương Diệp cùng Hậu Khanh một khắc này, Âm Hậu ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Hậu Khanh. Dương Diệp nhún vai, sau đó lui ra ngoài.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp đi tới trong đại điện. Giờ phút này, trong đại điện, chỉ còn Âm Hậu cùng Hậu Khanh.

Âm Hậu quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Xem ra lúc trước để cho ngươi đi Tử Giới là chính xác, không nghĩ tới ngươi phát triển đến nước này!” ;

Dương Diệp cười nói: “Lúc này đây, chúng ta thế nhưng là thiếu chút nữa không có thể trở về!”

Âm Hậu cười nói: “Kết quả là ngươi trở về rồi. Bất quá, ngươi trên người bây giờ phiền toái có thể vẫn còn, hay vẫn là phải cẩn thận một chút.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hậu Khanh, “Hậu Khanh tiền bối, chúng ta bây giờ phải đi thấy các ngươi Vu Hoàng, hay là đi địa bàn của ngươi?”

Hậu Khanh cười nói: “Không có người sẽ cho chúng ta chủ trì công đạo, cái công đạo này, được chính ta đi tranh thủ. Chờ ta thu hồi địa bàn, mới có tư cách đi cùng Vu Hoàng đối thoại. Hết thảy, Thực Lực Vi Tôn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vậy thì đi đi!”

Ba người đã đi ra đại điện.

Vân Vẫn Sơn.

Vân Vẫn Sơn đã từng chính là địa bàn của Hậu Khanh, cách Cốc Âm Sơn cũng chẳng có bao nhiêu khoảng cách, bởi vậy, chưa tới một canh giờ, ba người liền đi tới Vân Vẫn Sơn.

Nhìn trước mắt Vân Vẫn Sơn, Hậu Khanh trong mắt có một vòng vẻ phức tạp, ly khai quá lâu, bây giờ trở về đến mới phát hiện, liền sơn đô có chút không giống.

Cảnh còn người mất!

Hậu Khanh thu hồi suy nghĩ, chân phải mãnh liệt một đập.

Bành!

Cả Vân Vẫn Sơn phương viên mấy vạn trượng bên trong, mặt đất kịch liệt run lên. Rất nhanh, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Hậu Khanh ba trước mặt người.

; “Âm Hậu?” Trung niên nam tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Âm Hậu, “ngươi đây là ý gì?”

Âm Hậu cười nói: “Lê Vu Vương, lúc này đây cũng không phải là ta tới tìm ngươi phiền toái, mà là ta bên cạnh vị này!”

Nghe vậy, Lê Vu Vương kia ánh mắt lập tức đã rơi vào Dương Diệp bên cạnh trên thân Hậu Khanh. Khi thấy Hậu Khanh lúc, hắn có chút ngẩn người, rất nhanh, hắn trầm giọng nói: “Hậu Khanh, không nghĩ tới ngươi còn sống.”

; “Có hơi thất vọng?” Hậu Khanh cười nói.

Lê Vu Vương nói: “Có một tí tẹo như thế. Xem ra, lúc này đây ngươi tới là muốn đoạt lại địa bàn của chính mình rồi.”

Hậu Khanh khẽ gật đầu, “tự nhiên, bất quá, nghĩ đến ngươi cũng sẽ không ngoan ngoãn ly khai. Đã như vậy, vậy một đánh đi!”

Lê Vu Vương nói: “Vậy đến, để cho ta nhìn xem, đã từng là Hậu Khanh Yêu Vương những năm gần đây này đều phát triển đến loại trình độ nào!”

Nói xong, khí chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, trực tiếp hóa thành một Đạo Hư quang biến mất ở cuối chân trời.

Dương Diệp bên cạnh, Hậu Khanh thân hình run lên, cũng biến mất theo.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Âm Hậu.

Dương Diệp nói: “Người nào thắng ai lưu lại?”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “Dưới tình huống bình thường là như vậy, cuối cùng đều là Vu Tộc đấy, ai cũng không muốn Lưỡng Bại Câu Thương. Đương nhiên, cũng có ngoại lệ. Bất quá, ta hy vọng không cần có ngoài ý muốn.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta cũng không hy vọng!”

Lúc này, Âm Hậu đột nhiên nói: “Thực lực của ngươi đạt đến loại tình trạng nào?”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Thiện Cảnh trở xuống, có thể thuấn sát!”

Âm Hậu: “...”

Ước chừng một lúc lâu sau, Hậu Khanh cùng Lê Vu Vương kia về tới vị trí cũ, giờ phút này, sắc mặt hai người đều có chút tái nhợt.

Hậu Khanh nói: “Ngươi có thể rời đi!”

Nghe vậy, một bên Âm Hậu thần sắc lập tức buông lỏng.

Xa xa, cái kia lê Yêu Vương thần sắc có chút phức tạp. Mà đúng lúc này, mấy đạo nhân ảnh từ chân trời tấn công tới, rất nhanh, ba trung niên nam tử cùng một ông già xuất hiện ở bên cạnh của Lê Vu Vương kia.

Ba trung niên nam tử này cùng lão giả ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Hậu Khanh, trong đó, tên lão giả kia nói: “Hậu Khanh, không nghĩ tới mạng ngươi thực lớn a.”

Hậu Khanh mỉm cười, “Là có chút lớn, chẳng qua là, thật nhiều người chỉ sợ là phải thất vọng.” ;

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “tới mấy vị này, cùng ta quan hệ đều không tốt như vậy.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đã minh bạch!”

Ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia lão giả cầm đầu trên người, lão giả này là trận trung cảnh giới cao nhất, được Đạo Cảnh cường giả. Đối phương chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Trong tràng, một đạo kiếm quang chợt lóe lên.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, lão giả kia sắc mặt tím mặt biến đổi, liền muốn ra tay, mà lúc này, một thanh kiếm đã chống đỡ tại lão giả kia giữa lông mày.

Mà tại lúc này, Dương Diệp sau lưng, nhiều hơn một đôi cánh. Chiếc cánh này, đúng là Thánh Nhân kia cấp thần dực!

Trong tràng, đột nhiên yên tĩnh lại.

Một bên Hậu Khanh có chút lăng, bởi vì hắn đều không nghĩ tới Dương Diệp sẽ liền trực tiếp ra tay. Này ra tay ra quá bất ngờ không kịp đề phòng!

Kiếm trong tay của Dương Diệp hướng lên trước mặt để liễu để, kiếm nhập ba phần, lão giả giữa lông mày lập tức máu tươi tràn ra.

Dương Diệp nói: “Hôm nay lên, nơi này, là Hậu Khanh tiền bối đấy, ngươi có vấn đề sao?”

Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp nói: “Không có quan hệ với ngươi, lời của ta mới vừa rồi, ngươi đã nghe chưa?”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp hướng phía phía trước để liễu để, “đã nghe chưa?”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đã nghe được!”

Kiếm thu!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hậu Khanh cùng Âm Hậu, “hai vị tiền bối, ta còn có chuyện, liền cáo từ trước.”

Hậu Khanh nói: “Cẩn thận một chút!”

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên!”

Nói xong, hắn quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Hậu Khanh nói: “Hắn hiện tại, Bách Tộc đã rất khó giết hắn rồi.”

Âm Hậu khẽ gật đầu, “trưởng thành của hắn tốc độ, làm cho người ta xấu hổ!”

Hậu Khanh cười nói: “Phải a.”

; “Hắn là người phương nào!” Lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên hỏi.

Hậu Khanh thở một hơi thật dài, sau đó nói: “Tin tưởng qua không được bao lâu, tên của hắn liền sẽ khiếp sợ cả Đại Thiên Vũ Trụ, khi đó, ngươi thì sẽ biết!”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1993: Lão Tử Không Thích Hợp Làm Người Tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau một ngày, Thiên Tộc lối vào.

Nhìn phía xa mà cổng trời, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “Tử Nhi, chờ ta!”

Nói xong, Dương Diệp muốn tiến vào bên trong, mà đúng lúc này, hắn làm như cảm giác được cái gì, đột nhiên quay đầu, cách đó không xa, một người đàn ông trung niên chính hướng phía hắn chậm rãi mà tới.

Trung niên nam tử một bộ tố bào, ở trong tay, là một thanh Hắc Sắc Trường Thương.

Được Đạo Cảnh đỉnh phong cường giả!

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua xa xa Thiên môn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “tưởng chạy tới Thiên Tộc đây?”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Có việc?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “tưởng tìm ngươi đầu người dùng một lát, không ngại chứ?”

Dương Diệp chỉ chỉ đầu của chính mình, “tự mình tới cầm?”

Trung niên nam tử dáng tươi cười dần dần trở nên lạnh, “này sẽ tới!” Nói xong, trường thương trong tay của hắn đột nhiên bắn nhanh ra như điện.

Mà lúc này, kiếm của Dương Diệp đột nhiên đâm ra.

Mũi kiếm đối với mũi thương.

Trong nháy mắt, thời gian dường như định dạng.

Ngay tại lúc này, hai người có việc đồng thời mãnh liệt xoay tròn.

Bành!

Hai người riêng phần mình lui về phía sau trọn vẹn ngàn trượng khoảng cách, vừa dừng lại một cái, phía sau hai người không gian chính là trực tiếp quy bể thành Tri Chu Võng hình dáng!

Trung niên nam tử nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, cánh tay của hắn đã xuất hiện rất nhiều vết máu, đó là mới vừa rồi bị Kiếm Khí gây thương tích.

Trung niên nam tử trong mắt hơn nhiều vẻ mặt ngưng trọng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “ngươi so với ta tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều, khó trách Nhân Quân xảy ra một cái giá lớn như vậy truy nã ngươi, thì ra là ngươi giá trị cái kia giá!”

Dương Diệp cũng không nói gì là, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, tay phải chia đều, khi lòng bàn tay hắn, một thanh kiếm xoay tròn tốc độ cao.

Trong chốc lát, một cỗ vô hình khí tức bén nhọn trực chỉ trung niên nam tử kia!

Áp bách!

Giờ khắc này, trung niên nam tử cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách mãnh liệt. Không dám khinh thường, trong cơ thể hắn Huyền Khí điên cuồng tuôn ra bắt đầu chuyển động, rất nhanh, tại trung niên nam tử đỉnh đầu một mảnh kia Thiên tế, mây đen rậm rạp, trong đó, tia chớp thỉnh thoảng xẹt qua.

Trung niên nam tử đột nhiên giơ lên cao trường thương, trong chốc lát, đỉnh đầu của nó cái kia mảnh trong mây đen, một tia chớp bắn nhanh ra như điện, trực tiếp rơi vào trường thương trong tay của trung niên nam tử phía trên.

; Trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, kia trường thương trong tay phía trên, lôi điện tác làm cho. Một hơi về sau, trung niên nam tử đột nhiên mở hai mắt ra, sau đó nắm trường thương trong tay mãnh liệt hướng phía nơi xa Dương Diệp chính là ném một cái, “lôi long đâm!”

Âm thanh rơi xuống, một thanh xen lẫn sấm sét trường thương hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, những nơi đi qua, sấm sét vang dội, không gian trực tiếp bị đánh rách tả tơi thành Không Gian Hắc Động, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Xa xa, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất.

Tại Dương Diệp kiếm biến mất một khắc này, trung niên nam tử chuôi này lôi điện trường thương đột nhiên ngừng ở trong không trung, bởi vì ở đằng kia trên mủi thương, bị một thanh kiếm tiêm chống đỡ lấy. Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, thanh kiếm kia xoay tròn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, cái kia cây trường thương đột nhiên tét ra, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xa xa, trong lòng trung niên nam tử kia hoảng hốt, thân hình cưỡng ép lóe lên, nhưng mà, một tay của hắn cánh tay nhưng là không có đi theo hắn thân thể ly khai.

Ngoài trăm trượng, trung niên nam tử ngừng lại, giờ phút này, khi hắn nơi vai phải, máu tươi thẳng giọt!

Mà đang ở trung niên nam tử vừa dừng lại một chớp mắt kia, nơi xa trong lòng bàn tay của Dương Diệp, một thanh kiếm lại bắt đầu xoay tròn. Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử sắc mặt như tro tàn. Sau một khắc, một thanh kiếm xuất hiện ở trung niên nam tử sau đầu.

Trung niên nam tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Ta là bại bởi kiếm của ngươi, mà không phải ngươi!”

Nói xong.

Xùy~~!

Một vết máu tươi từ trung niên nam tử giữa lông mày bắn ra, thoáng qua, trung niên nam tử cả đầu trực tiếp nổ bể ra.

Dương Diệp xuất hiện ở trung niên nam tử sau lưng, vẫy tay, kiếm kia đầu về tới trong tay hắn. Nhìn trước mắt kiếm, Dương Diệp khẽ cười nói: “Người nếu không phải mạnh, kiếm tại mạnh mẽ thì có lợi ích gì?”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía xa xa mà cổng trời, muốn tiến vào bên trong, mà đúng lúc này, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, chỗ kia không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, mấy đạo nhân ảnh từ trong đó vọt ra.

Ra tới là một gã hình thể cao lớn trung niên nam tử, một ông già, còn nổi danh đang mặc quần dài nữ tử.

Ba người này, trong đó hai người Dương Diệp nhận thức. Chính là lúc trước hắn đi Tử Giới lúc trước đuổi giết hắn Yêu Tộc kia Cuồng Sư, còn có Ma Tộc tên kia cô gái quyến rũ. Còn lão giả, lúc trước đã ở đuổi giết hắn, bất quá hắn cũng không nhận ra đối phương.

; “Dương Diệp, đã lâu không gặp!” Cuồng Sư kia đạm thanh nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua ba người, “Thế nào, Yêu Tộc, Ma Tộc, còn có này cái gì tộc, các ngươi còn muốn giết ta đoạt kiếm?”

; “Không được sao?” Cuồng Sư kia nói.

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, cười chỉ chốc lát, hắn nhìn về phía Cuồng Sư kia, “ngươi có phải hay không ngu xuẩn?”

Nghe vậy, Cuồng Sư kia thần sắc lúc này âm trầm xuống, kia chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp nhưng là trước tiên nói: “Không làm rõ ràng tình trạng, liền dám tới tìm ta, ta vì sự thông minh của các ngươi cảm thấy có thể xấu!”

Nói xong, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Xa xa, Cuồng Sư kia thân thể trực tiếp cương cứng.

Một bên, lão giả kia cùng nữ tử mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Cuồng Sư, chỉ thấy Cuồng Sư thân thể cứng ngắc, hai mắt trợn lên, tại sau ót, lơ lửng một thanh kiếm.

; “Ngươi...” Cuồng Sư gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “làm sao có thể...”

Xùy~~!

Cuồng Sư kia chỗ cổ đột nhiên nứt ra một vết nứt, thoáng qua, kia đầu trực tiếp từ trên cổ rớt xuống.

Máu tươi như trụ!

Một bên, lão giả kia cùng nữ tử ngây ra như phỗng.

Rất nhanh, nàng kia phục hồi tinh thần lại, kia quay người nhìn về phía Dương Diệp, “các hạ, Ma Tộc ta sẽ không ở đối với các hạ ra tay, kính xin các hạ...”

; “Đã muộn!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay đột nhiên biến mất. Nhìn thấy một màn này, nàng kia sắc mặt tím mặt đại biến, song chưởng mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ.

Rầm rầm!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, đạo kiếm quang kia biến mất. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là không có dấu hiệu nào xuất hiện ở cô gái kia sau lưng.

Kiếm thu!

Xùy~~!

Nữ tử viên kia hai mắt trợn lên đầu lâu trực tiếp bay ra ngoài.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cách đó không xa lão giả kia, lão giả không có trốn, mà chỉ nói: “Không nghĩ tới, đi một chuyến Tử Giới, để cho ngươi phát triển đến nước này, Dực Tộc ta lần này đi nhầm kỳ!”

Nói xong, lão giả liền muốn ra tay, chuẩn bị liều chết đánh cuộc. Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi là Dực Tộc hay sao?”

Lão giả nói: “Như thế nào?”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Mang ta đi chuyến Dực Tộc.” Hắn thế nhưng là không có quên tại Tử Giới đã đáp ứng chuyện của người thần bí kia, nếu như thu đối phương chỗ tốt, tự nhiên là phải làm cho tốt hứa hẹn qua đối phương chuyện tình đấy!;

Nghe vậy, lão giả hai mắt híp lại, “ngươi muốn làm cái gì?”

Dương Diệp không nói nhảm, trực tiếp sử dụng vậy đối với thần dực, nhìn thấy đây đối với thần dực, lão giả kia trực tiếp ngây dại. Qua một hồi lâu, hắn mới hồi phục tinh thần lại, “ngươi, nó, nó làm sao sẽ trên người ngươi!”

Dương Diệp nói: “Ngươi cảm thấy nó nên ở trên thân ai?”

; “Đương nhiên là lão tổ!” Lão giả thốt ra.

Dương Diệp nói: “Dẫn ta đi gặp Dực Tộc các ngươi tộc trưởng, ta không nghĩ tại nói lần thứ hai, cũng không muốn tiếp tục tại đây mò mẫm lãng phí thời gian, minh bạch?”

Lão giả do dự một chút, sau đó nói: “Xin mời đi theo ta!” ;

Sau một ngày, Dương Diệp đi theo lão giả đi tới Dực Tộc, Dương Diệp từ lão giả miệng bên trong biết được, bây giờ Dực Tộc tình huống không phải là tốt như vậy, đầu tiên, tại tán thành bên trên, Dực Tộc cộng lại không hơn trăm vạn, số lượng này so sánh với Nhân Tộc cùng Yêu Tộc, có thể nói là ít đến đáng thương!

Tiếp theo, Dực Tộc địa bàn cũng hết sức vắng vẻ, Linh khí cùng Nhân Tộc còn có Yêu Tộc các tộc hoàn toàn không cách nào so sánh được.

Cho nên chỉ tưởng đến đoạt kiếm, cũng là muốn đánh cuộc một phen, thanh kiếm này, Dực Tộc không cần, nhưng lại có thật nhiều tác dụng, ví dụ như dùng để kết giao Nhân Tộc, kết giao Thiên Tộc...

Dương Diệp đi theo lão giả đi tới một gian đen kịt trước đại điện, lão giả dừng bước lại, "còn xin chờ một chút!"

Nói xong, kia đi vào trong đại điện.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, có nước cờ đạo cường đại mà lại mịt mờ thần thức chính trên người hắn quét sạch!

Một lát sau, lão giả kia đi ra, sau đó nói: "Tộc chiều dài mời!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, đi vào trong đại điện. Trong đại điện, có ba tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào lão giả, mà ở cái kia vị trí đầu não, là một gã đang mặc trường bào màu vàng óng trung niên nam tử.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, "tuổi còn nhỏ liền có thực lực như thế, trong Nhân Tộc, ngoại trừ một ít Vương, khả năng chính là ngươi mạnh nhất rồi."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia ba ông già, sau đó nhìn về phía trung niên nam tử, "lần này tới Dực Tộc, là bị người chi kéo vội tới Dực Tộc tiễn đưa một kiện đồ vật!"

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, người thần bí kia cho chiếc nhẫn của hắn lập tức bay đến trước mặt trung niên nam tử kia.

Trung niên nam tử nhìn lướt qua chiếc nhẫn kia, sắc mặt lập tức ngưng trọng lên. Ở bên cạnh ba ông già nhìn nhau, sau đó thần thức quét qua chiếc nhẫn kia, rất nhanh, ba ông già cùng một dạng với trung niên nam tử, sắc mặt vô cùng ngưng trọng lên.

Tại đây trong giới chỉ, là Dực Tộc rất nhiều công pháp thất truyền cùng Huyền Kỹ, những công pháp này Huyền Kỹ, toàn bộ là Thánh Nhân giai, có thậm chí còn tại Thánh Nhân trên bậc!

Qua hồi lâu, trung niên nam tử nhìn về phía Dương Diệp, "này là người phương nào cho các hạ!"

Dương Diệp lắc đầu, "ta cũng không rõ lắm thân phận của hắn, nếu như cái gì đã đã đến trong tay các vị, nhiệm vụ của ta cũng coi như hoàn thành. Cáo từ!" Vừa nói, Dương Diệp xoay người rời đi, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại dừng lại, sau đó nói: "Chư vị, kiếm kia trong tay ta, Dực Tộc cũng đừng có tại tới tìm ta phiền toái.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, trung niên nam tử bên cạnh một ông già đột nhiên nói: “Chậm đã!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía lão giả kia, “tạ cũng không cần, đối phương đã đã cho ta thù lao!”

Lão giả kia gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi xem qua trong Nạp Giới này đồ sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có!”

; “Ta không tin!” Lão giả nói.

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt lập tức híp lại.

Lúc này, lão giả kia nhìn về phía một bên trung niên nam tử, “tộc trưởng, trong Nạp Giới này, là Dực Tộc ta các loại Thần Thông Chi Thuật, tuyệt đối không thể tiết lộ ra ngoài, kính xin tộc trưởng hạ lệnh tru sát người này!”

Trung niên nam tử nhíu mày, có chút do dự.

; “Tức chết lão tử!”

Lúc này, trong điện phía dưới, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm ra, “lão tử khó được làm một lần chuyện tốt, đổi lấy chính là loại này kết quả, xem ra, lão tử trả lại là không thích hợp làm người tốt!”

Nói xong, Dương Diệp cầm theo kiếm liền hướng phía đám người trung niên nam tử đi đến!

...;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1994: Vừa Rồi Bêu Xấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp rút kiếm đi tới, Dực Tộc Tộc Trưởng kia bên cạnh ba ông già nheo mắt, ba người thật không ngờ Dương Diệp vậy mà dám ở chỗ này động thủ.

Mà bọn hắn tự nhiên là không sợ, liền muốn ra tay.;

Mà đúng lúc này, Dực Tộc Tộc Trưởng kia đột nhiên nói: “Chậm đã!”

Cái kia ba ông già nhìn về phía Dực Tộc Tộc Trưởng, Dực Tộc Tộc Trưởng nhưng là nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, “tiểu hữu xin bớt giận, Dực Tộc ta thực sự không phải là cái kia loại người không biết tốt xấu!”

Dương Diệp dừng bước lại, “ta thấy giống như chính là như vậy!”

Dực Tộc Tộc Trưởng cười nói: “Bọn hắn chẳng qua là đầu nhất thời bối rối. Vị kia nếu đã biết đem vật ấy giao cho ngươi, cái này chứng minh, đối phương là tin tưởng ngươi đấy. Mà ngươi nếu là muốn nuốt riêng, liền căn bản sẽ không đến Dực Tộc rồi!” ;

Dương Diệp nói: “Xem ra các hạ hay vẫn là hiểu lí lẽ đấy!”

Dực Tộc Tộc Trưởng cười nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ tiểu hữu tặng vật này quay về Dực Tộc, tình này, Dực Tộc ta nhớ kỹ!”

; “Đừng ghi nhớ!” Dương Diệp cười nói: “Hiện tại ta thì đi Thiên Tộc, có thể sẽ cùng Thiên Tộc phát sinh điểm mâu thuẫn, không như tiền bối phái điểm siêu cấp cường giả đi với ta?”

Dực Tộc Tộc Trưởng biểu lộ cứng ngắc ở.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, quay người biến mất ở trong đại điện.

Dương Diệp đi rồi, Dực Tộc Tộc Trưởng bên cạnh một ông già trầm giọng nói: “Vì sao không ở lại hắn? Món đó thần dực còn trên người hắn, đây là Dực Tộc ta chí bảo, có thể nào rơi ở trong tay người ngoài?”

Dực Tộc Tộc Trưởng hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi chỉ có thấy được thần dực, nhưng là thật không ngờ, ai vậy đưa cho hắn, đối phương vì sao phải đưa cho hắn, càng không nghĩ đến, hắn vì sao dám một thân một mình đến Dực Tộc!”

Lão giả kia á khẩu không trả lời được.

Dực Tộc Tộc Trưởng mở mắt, “loạn thế đến, Dực Tộc ta mặc dù có chút nội tình, nhưng mà, một cái sơ sẩy, điểm ấy nội tình khả năng muốn bại sạch sẽ. Mà người này, người này bị Nhân Tộc cùng các tộc đuổi giết, nhưng còn có thể sống rất tốt đấy, Trưởng lão cảm thấy hắn là một một người đơn giản?”

Lão giả trầm mặc.

Dực Tộc Tộc Trưởng nói khẽ: “Người này, không đơn giản a!”

...

Dương Diệp ly khai Dực Tộc về sau, thẳng đến Thiên Tộc.

Cũng không lâu lắm, Dương Diệp đi tới thiên chỗ cửa, không do dự, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp tiến vào bên trong Thiên Môn.

Xuyên qua Không Gian Thông Đạo, Dương Diệp đi tới Thiên Tộc khu vực.

Bất quá kia mới vừa ra tới, đã bị mấy tên thân mặc khôi giáp nam tử vây.

Một người trong đó gầm lên, “người tới là ai, còn có Thông Hành Lệnh!”

; “Thông Hành Lệnh?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có!”

; “Không có ngươi cũng dám xông vào Thiên Tộc!” Nam tử kia gầm lên.

; “Cùng hắn lãng phí thời gian gì, trực tiếp giết!” Nam tử bên cạnh, tên còn lại đột nhiên nói. Thanh âm rơi xuống, kia bay thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới.

; Nam tử kia đi vào trước mặt Dương Diệp lúc đột nhiên ngừng lại, bởi vì một thanh kiếm chống đỡ tại giữa lông mày hắn chỗ.

Dương Diệp nắm kiếm hướng phía trước để liễu để, sau đó nói: “Ta nghĩ đến Thiên Tộc dạo chơi, có vấn đề sao?”

Người kia sắc mặt có chút tái nhợt.

Lúc này, kiếm đột nhiên đâm rách da da, máu tươi chảy ròng ròng.

Nam tử kia vội vàng nói: “Không có vấn đề không có vấn đề!”

Kiếm thu!

Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa Thiên tế.

Trong tràng, nam tử kia mồ hôi lạnh thẳng tích.

; “Có muốn hay không trên báo cáo?” Lúc này, tên còn lại đột nhiên nói.

Nam tử kia lắc đầu, “lại không thể không người tư từ trước đến nay Thiên Tộc qua, chút chuyện này lên một lượt báo, phía trên mấy cái cơ hội nhất định sẽ không kiên nhẫn, đến lúc đó, chịu tội cũng là ngươi ta!”

Người nọ nhẹ gật đầu, “cũng phải!”

...

Sau hai canh giờ, Dương Diệp đi tới Vân Tiêu Thành.

Nhìn trước mắt Vân Tiêu Thành, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, lúc trước lúc rời đi, hắn cũng đã có nói đấy, có một ngày, hắn sẽ trở lại nơi đây. Hiện tại, hắn đã trở về.

“Ma Tộc Cổ Thương Viêm trên Thiên Võ Bảng thứ bảy! Thứ bảy!”

; Đột nhiên, Dương Diệp đã nghe được xa xa truyền đến tiếng kinh hô.;

“Thứ bảy? Ngày hôm qua hắn bất tài thứ hai mươi sao? Hôm nay liền thứ bảy?”

“Ngươi cũng biết cái kia là ngày hôm qua, người ta một buổi tối đâm liền mười ba vị Thiên Võ Bảng cường giả, nghe nói, hiện tại đã đi khiêu chiến thứ sáu Lâm Vũ Tiên rồi.”

; “Lâm Vũ Tiên đã thua!”

Theo những lời này vang lên, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Một lát sau, một tiếng thở dài ở giữa sân vang lên, “xem ra gia hỏa này, là muốn khiêu chiến ta Thiên Võ Bảng thứ nhất. Nếu là để cho hắn đoạt được thứ nhất, Thiên Tộc ta đến lúc đó sẽ trở thành Bách Tộc trò cười!”

Thiên Võ Bảng!

Cách đó không xa, Dương Diệp nhíu mày, rất nhanh, giống như là nghĩ đến cái gì, khóe miệng của hắn có chút vén lên.

Dương Diệp tiến vào trong thành, bởi vì che giấu nguyên nhân, cũng không có người phát hiện hắn là nhân loại. Bốn phía nghe được về sau, hắn rốt cuộc minh bạch Thiên Võ Bảng là cái thứ gì rồi. Cái gọi là Thiên Võ Bảng chính là Thiên Tộc làm ra một cái xếp hạng, cái bài danh này, tự nhiên là vì khích lệ Thiên Tộc thế hệ trẻ thiên tài.

Mà bây giờ, thiên tài của Ma Tộc đi tới Thiên Tộc khiêu chiến Thiên Võ Bảng này. Ma Tộc cùng Thiên Tộc quan hệ đó là so với Nhân Tộc còn kém, có thể nói, Ma Tộc cùng Thiên Tộc, thì tương đương với Nhân Tộc cùng Vu Tộc như vậy, tất cả mọi người giúp nhau nhìn không thuận mắt!

Hiện tại Ma Tộc này thiên mới đến Thiên Tộc khiêu chiến Thiên Võ Bảng, không hề nghi ngờ, đây là tới vẽ mặt đấy!

Vẽ mặt!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp khóe miệng dáng tươi cười càng dày đặc.

Rất nhanh, Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Vân Tiêu Thành, Thiên Võ Đài.

Lúc này Thiên Võ Đài bốn phía có thể nói là người đông tấp nập, ở đằng kia trên đài tỷ võ, đứng đấy một tên đang mặc trường bào màu tử kim nam tử, nam tử thân hình cao lớn, tóc dài xõa vai, ở trong tay, nắm một thanh đoản đao.

Đao rất ngắn, nửa cái tay dài, nhưng lại rất dầy, ít nhất có hai cái Người trưởng thành bàn tay chất chồng dầy như vậy, rất kỳ lạ!

Hiển nhiên, người trước mắt này, chính là thiên tài của Ma Tộc, Cổ Thương Viêm.

Chung quanh, rất nhiều người của Thiên Tộc lúc này đang tại bốn phía hùng hùng hổ hổ. Trên đài tỷ võ, Cổ Thương Viêm nhắm mắt, không nói một lời.

Ngay tại lúc này, một tên đang mặc vân trường bào màu trắng nam tử đột nhiên xuất hiện tại trên đài tỷ võ.

; "Là Thiên Võ Bảng xếp hạng thứ năm Tiêu Lạc!" Trong tràng, có người lớn tiếng kinh hô.

Dương Diệp quan sát một chút Tiêu Lạc kia, khẽ gật đầu, Thiên Võ Bảng này hàm kim lượng vẫn là có thể, Tiêu Lạc này là gặp Đạo Cảnh cường giả, hơn nữa từ khí tức đến xem, hiển nhiên là hơi nước rất ít cái chủng loại kia!;

; Mà một bên Cổ Thương Viêm kia, Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Thương Viêm, nhưng là cái gì cũng không thấy. Đối phương hiển nhiên là đem thực lực của chính mình ẩn núp.

Lúc này, Cổ Thương Viêm kia mở mắt, "ra tay đi!"

Thanh âm có chút khàn giọng.

Tiêu Lạc kia quan sát một chút Cổ Thương Viêm, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Cổ Thương Viêm, thoáng qua, mấy chục đạo hàn quang đột nhiên từ Tiêu Lạc kia trong hai tay bắn ra.

Lúc này, Cổ Thương Viêm kia tay đột nhiên triển khai. Chỉ thấy hắn tay phải cầm đao đối với lấy trước mắt chính là một cái bổ ngang, động tác này rất chậm, vô cùng chậm, chậm đến như tiểu hài tử chơi đùa vậy nhưng mà, liền là như thế chậm một đao, nhưng là trực tiếp đem Tiêu Lạc thả ra những cái kia hàn quang chém sạch sẽ.

Cùng lúc đó, Tiêu Lạc kia bản thân càng là trực tiếp bị rung ra Luận Võ Đài.

Trên đài tỷ võ là có Phòng Hộ Tráo đấy, mà giờ khắc này, đó vốn là Tiêu Lạc sau lưng một cái Phòng Hộ Tráo chẳng biết lúc nào xuất hiện một cái lỗ hổng thật to, Tiêu Lạc kia chính là từ nơi này lỗ hổng bay ra ngoài!

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Nguyên bản đang kêu gào một ít Thiên Tộc người giờ phút này cũng ngậm miệng.

Trên đài tỷ võ, Cổ Thương Viêm kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Lại để cho đệ nhất cái kia xuất hiện đi!”

Phía dưới, Dương Diệp quan sát một chút Cổ Thương Viêm, cười nói: “Có chút ý tứ!”

Cổ Thương Viêm này một chiêu kia mới vừa rồi, cũng không phải chậm, mà là một loại Pháp Tắc chi Lực, loại này Pháp Tắc chi Lực rất huyền diệu, hắn cũng không nói lên được. Bất quá, đáng giá một nói đúng lắm, đối phương một đao kia xác thực rất mạnh.

; Ngay tại lúc này, trên đài tỷ võ đột nhiên xuất hiện một nữ tử.

; Nhìn thấy tên nữ tử này, Dương Diệp có chút ngẩn người, bởi vì tên nữ tử này hắn nhận thức, cô gái trước mắt này, chính là tỷ tỷ của Tiểu Thất kia, đối phương lúc trước còn cảnh cáo hắn đừng tiếp gần Tiểu Thất!

Cổ Thương Viêm nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Ra tay đi!”

Nữ tử cũng không nói gì, tay hơi động một chút, ở trong tay, xuất hiện một thanh kiếm.

Sao băng kiếm!

Thiên Tộc chí bảo một trong!

Kiếm xuất hiện một chớp mắt kia, nữ tử đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một đạo cung hình kiếm quang ở đằng kia trên đài tỷ võ chợt lóe lên, đạo này cung hình kiếm quang lập tức chính là đi tới trước mặt của Cổ Thương Viêm kia.

Lúc này, Cổ Thương Viêm chủ động.

Đao nâng lên, sau đó rơi xuống.

Xùy~~!

Nàng kia đạo kiếm khí kia trực tiếp biến mất không thấy gì nữa, mà lúc này, Cổ Thương Viêm kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Keng!

Trên đài tỷ võ truyền đến một đạo kim loại cắt nhau thương âm thanh, thoáng qua, nàng kia trực tiếp bị rung động đến Luận Võ Đài biên giới.

Giờ khắc này, trong mắt cô gái kia hơn nhiều vẻ ngưng trọng. Nàng nắm thật chặt kiếm trong tay, rất nhanh, Thiên tế Tinh Thần Biến Huyễn, không mấy Tinh Thần Chi Lực uyển giống như thủy triều dũng mãnh vào nữ tử kiếm trong tay bên trong, theo Tinh Thần Chi Lực dũng mãnh vào, nữ tử kiếm trong tay rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhưng là lắc đầu. Nữ nhân này, trong khoảng thời gian này căn bản không có gì tiến bộ. Mượn nhờ ngoại vật không phải là không thể được, nhưng mà, quá độ mượn nhờ ngoại vật thì không được. Phải biết, rèn sắt còn cần bản thân cứng rắn!

Mà cô gái trước mắt này, kiếm đạo không có gì tiến bộ, tu vi cũng không có cái gì tiến bộ, ngược lại là này tụ tập Tinh Thần Chi Lực tốc độ nhanh hơn trước kia rất nhiều. Kiếm này tại hấp thu Tinh Thần Chi Lực về sau, hơi thở kia cũng so với trước kia mạnh mẽ quá nhiều. Nhưng mà, điều này cũng vô ích.

Cuối cùng không phải là của bản thân nàng!

Xa xa, Cổ Thương Viêm kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Trên đài tỷ võ, một vệt ánh đao chợt lóe lên, này đạo ánh đao nhỏ như sợi tóc, đây là nhanh đến cực hạn biểu hiện.

Thoáng qua, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Bởi vì tại nàng kia trên cổ, mang lấy một thanh đoản đao!

Nữ tử thất bại!

Còn chưa phát ra bản thân một kích mạnh nhất liền thất bại!

Cổ Thương Viêm thu hồi đao, nhưng sau đó xoay người đi về hướng vị trí cũ của mình, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn quay đầu, này vừa quay đầu, hắn ngây ngẩn cả người. Tất cả mọi người theo ánh mắt của hắn nhìn lại, chỗ đó, đúng là vị trí của Dương Diệp.

Nhìn thấy Dương Diệp, nàng kia cũng là sửng sốt.

Trên đài tỷ võ, Cổ Thương Viêm do dự một chút, sau đó đối với Dương Diệp ôm quyền, “vừa rồi bêu xấu!”

Mọi người: “...”

...

PS: Chúc mừng ngày hôm qua kim cương ván chiến thắng bằng hữu, trận đấu, hữu nghị thứ nhất, trận đấu thứ hai, mặc kệ thắng thua, đều sẽ có Kiếm Vực tương quan đặt làm xung quanh lễ vật.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1995: Đê Tiện Chủng Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bêu xấu?

Trong tràng, tất cả mọi người bối rối.

Tất cả ánh mắt nhao nhao đã rơi vào trên thân Dương Diệp, người trước mắt này là ai?

Dương Diệp cũng là nao nao, hắn nhìn thoáng qua Cổ Thương Viêm kia, sau đó nói: “Ngươi biết ta?”

Cổ Thương Viêm khẽ gật đầu, “tại Tử Giới Nam Lân Sơn bái kiến các hạ một mặt!”

Tu Luyện Giả Nam Lân Sơn!

Nghe thế, Dương Diệp khẽ gật đầu, nguyên lai người trước mắt này là từ Tử Giới ra tới, khó trách thực lực cường hãn như vậy.

Lúc này, Cổ Thương Viêm kia nói: “Không nghĩ tới tại đây nhìn thấy các hạ, ba ngày sau, Ma Tộc ta có một chỗ Thánh Nhân Di Tích mở, các hạ nếu không phải ghét bỏ, chúng ta có thể cùng nhau đi tới.”

Nghe được lời của Cổ Thương Viêm, trong tràng tất cả Thiên Tộc người cũng đã ngây dại. Cổ Thương Viêm này đối đãi trước mắt nam tử này không khỏi quá khách khí chút chứ?

Không chê!

Cổ Thương Viêm mặc dù là Ma Tộc người, nhưng mà, trong tràng mọi người không phải không thừa nhận, người ta xác thực rất mạnh, mạnh phi thường. Mà chính là như vậy một vị siêu cấp cường giả, rõ ràng đối trước mắt Thanh Sam Nam Tử này khách khí đến loại trình độ này!

Cổ Thương Viêm khách khí với Dương Diệp cái kia là bình thường, mà bản thân hắn cũng không cảm thấy không ổn. Cuối cùng, hắn ban đầu ở Tử Giới thế nhưng là được chứng kiến Dương Diệp năng lực. Hơn nữa, trước mắt Dương Diệp này, thế nhưng là cùng đã từng cái kia vị Thiện Cảnh cường giả đã giao thủ.

đọc truyện❤với http://tr u yencuatui.net/ Khi đó, Thiện Cảnh cường giả với hắn mà nói, đó là cần ngưỡng vọng tồn tại. Mà Dương Diệp nhưng là đã Hoàng Kim cùng đối phương giao thủ. Mà bây giờ Dương Diệp, thực lực hẳn là mạnh hơn. Bởi vì bản năng nói cho hắn biết, Dương Diệp rất nguy hiểm!

Loại bản năng này, là ở Tử Giới rèn luyện ra, vô cùng chuẩn xác!;

Thánh Nhân Di Tích?

Phía dưới, Dương Diệp khẽ nhíu mày, một lát sau, hắn đạo: “Đến lúc đó như có thời gian, có thể đi nhìn xem.”

Cổ Thương Viêm cười nói: “Ba ngày này, ta cũng sẽ ở Thiên Tộc, các hạ nếu là muốn đi, tùy thời có thể liên hệ ta!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Được!”

Cổ Thương Viêm nhẹ gật đầu, sau đó liền nhìn lướt qua bốn phía, “lại để cho Thiên Võ Bảng thứ nhất xuất hiện đi!”

Cổ Thương Viêm đối diện, nàng kia trầm giọng nói: “Hắn rất nhanh thì đến!”

Cổ Thương Viêm khẽ gật đầu, “ta đây liền đợi chút đi!”

Nói xong, cặp mắt chậm rãi đóng lại.

Nữ tử thu hồi ánh mắt, thân hình lóe lên, đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ngươi còn dám tới Thiên Tộc!”

Dương Diệp cười nói: “Vì sao không dám tới?”

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi là muốn chết?”

Dương Diệp cười nói: “Vẫn là như vậy tự đại. Đúng rồi, nghe ngóng chuyện này, Tiểu Thất ở đâu?”

Cô gái nói: “Nể mặt Tiểu Thất, xin khuyên một câu, thừa dịp phụ hoàng ta còn chưa phát hiện, hiện tại lập tức ly khai Thiên Tộc, vẫn còn kịp. Bằng không thì, nếu là hắn phát hiện ngươi lần nữa tiến vào

Thiên Tộc, khi đó, ai cũng không cứu được ngươi!"

; "Thật sao?" Dương Diệp đạm thanh nói: "Tốt sợ chứ!"

Nữ tử sầm mặt lại, "tùy ngươi."

Nói xong, nàng xoay người rời đi, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Nể mặt Tiểu Thất, cũng tặng ngươi một câu. Sao băng kiếm là thanh hảo kiếm, nhưng mà, dùng người của nó nhưng là cái bao cỏ. Người sử dụng kiếm, nhưng lấy kiếm làm chủ, đây là được ngu xuẩn dường nào?"

; "Ngươi!"

Nữ tử mãnh liệt xoay người, nhìn hằm hằm Dương Diệp.

Dương Diệp nhưng là coi thường nữ tử, mà là nhìn về phía cái kia rất xa Thiên tế, cuối chân trời, không gian đang tại rung động. Rất nhanh, chỗ đó xuất hiện một đạo đen kịt khe hở, thoáng qua, một đạo nhân ảnh từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, một vệt sáng từ không trung hướng phía Vân Tiêu Thành điện xạ mà tới.

; "Hắn đến rồi!" Dương Diệp bên cạnh, nữ tử trầm giọng nói.

Theo thanh âm cô gái rơi xuống, ở đằng kia trên đài tỷ võ, xuất hiện một tên đang mặc trường bào màu trắng nam tử.

Nam tử ước chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, một bộ áo bào trắng, không dính một hạt bụi. Nam tử dung mạo rất là anh tuấn, mới vừa xuất hiện, trong tràng vô số nữ tử chính là đã tại kinh hô, "Lạc Vô Tuyết!" ;

Lạc Vô Tuyết!

Thiên Tộc Thiên Bảng thứ nhất siêu cấp thiên tài, cũng là trước mắt Thiên Tộc thế hệ trẻ đại biểu.

Lạc Vô Tuyết ánh mắt rơi cách không xa trên thân Cổ Thương Viêm, "Ma Tộc tôm tép nhãi nhép, cũng dám đến Thiên Tộc ta ngang ngược, thật sự là không biết trời cao đất rộng."

Nói xong, tay phải đột nhiên cao cao nâng lên, rất nhanh, ở tại trong lòng bàn tay, ánh sáng nhàn nhạt lập loè, sau một khắc, kia đột nhiên đối với Cổ Thương Viêm kia cách không chính là một chưởng vỗ ra.

Bành!

Cổ Thương Viêm không gian chung quanh đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, kia không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, mà Cổ Thương Viêm kia bản thân biểu lộ tức thì tại thời khắc này có chút nhăn nhó, dường như tồn đang chịu đựng thống khổ gì bình thường!

Yên lặng một cái chớp mắt, Cổ Thương Viêm tay đột nhiên triển khai. Một đạo đao mang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo âm thanh nứt vỡ, theo đạo này xé rách tiếng vang lên, trước mặt Cổ Thương Viêm không gian đột nhiên nhiều hơn một đạo cự đại vết nứt không gian, khe hở phần cuối, một đạo đao mang đã tới Lạc Vô Tuyết kia giữa lông mày!

Lạc Vô Tuyết khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, cổ tay khẽ động, một đạo ngân mang tại lòng bàn tay của hắn chợt lóe lên.

Bành!

Cổ Thương Viêm cái kia đạo đao mang trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trong tràng, hai người cách xa nhau không sai biệt lắm mười trượng trở lại khoảng cách, tại Lạc Vô Tuyết kia trong tay, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một thanh Ngân Sắc Trường Thương, trường thương quanh thân, là một cái màu trắng bạc con rắn. Sau một khắc, kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Xoẹt xẹt!

Đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, trước mặt Lạc Vô Tuyết không gian đột nhiên tét ra, một khe hẹp khổng lồ xuất hiện ở cái kia trên đài tỷ võ. Cùng lúc đó, cái kia Luận Võ Đài ầm ầm vỡ vụn ra, hóa thành một đống bột mịn!

Lực lượng quá mạnh, Luận Võ Đài cùng không gian đã không chịu nổi!

Xa xa, tại Lạc Vô Tuyết xuất thủ một cái chớp mắt, Cổ Thương Viêm đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, một vệt ánh đao ở giữa sân chợt lóe lên, vô cùng chướng mắt.

Rất nhanh, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái kia đạo ánh đao cùng đạo ngân quang kia đụng vào nhau, trong chốc lát từng cái

Ầm!

Một cỗ khí lãng đột nhiên chạm vào nhau chỗ khuếch tán ra, cỗ khí lãng này khuếch tán cực nhanh, trong chớp mắt liền đã đến đám người chung quanh trước. Nhìn thấy một màn này, người chung quanh lập tức kinh hãi, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Này vừa lui, mọi người hướng về sau trọn vẹn lui ngàn trượng khoảng cách. Mà lúc này, mọi người phát hiện, có một người không có lùi lại. Cái kia chính là Dương Diệp, Dương Diệp vẫn còn vị trí cũ của mình.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, thấy mọi người đều tại nhìn hắn, Dương Diệp kinh ngạc nói: “Các ngươi đang làm gì đó?”

Mọi người thấy Dương Diệp, không nói gì.

Ầm!

Lúc này, xa xa không trung đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy tại không trung không trung, một cái màu bạc bạch long bay lượn mà qua, cùng lúc đó, một đạo dài đến trăm trượng đao khí ở phía chân trời như sao băng xẹt qua.

Lúc này, hai người chiến đấu đã đạt tới gay cấn, thắng bại rất nhanh liền ra tới, hoặc có lẽ là, sinh tử rất nhanh liền ra tới. Bởi vì hai mọi người không có nương tay, đều là Dĩ Mệnh Tương Bác.

Rầm rầm rầm!

Thiên tế, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, theo những thuốc nổ này vang tiếng vang lên, toàn bộ chân trời không gian hư không cũng đã hư ảo. Bất quá rất nhanh, âm thầm có cường giả ra tay gia cố không gian, tại những cường giả kia gia cố về sau, không gian đã kinh biến đến mức phòng thủ kiên cố, Lạc Vô Tuyết cùng lực lượng của Cổ Thương Viêm tại cũng không cách nào rung chuyển một mảnh kia chân trời không gian!

Ngay tại lúc này, chân trời Lạc Vô Tuyết kia đột nhiên bay lên trời, rất nhanh, một quả màu bạc khe hở xuất hiện ở trong tay hắn, làm này cái màu bạc khe hở lúc xuất hiện, Cổ Thương Viêm kia sắc mặt lập tức thay đổi. Trực giác nói cho hắn biết, cái đồ chơi này nguy hiểm!

; “Đi!”

Lạc Vô Tuyết cong ngón búng ra, trong tay màu bạc khe hở trực tiếp hóa thành một đạo ngân mang hướng phía Cổ Thương Viêm kia bắn mạnh tới!

Xa xa, Cổ Thương Viêm kia hai mắt híp lại, đã đi qua một tay cầm đao biến thành hai tay nắm đao, làm cái kia màu bạc khe hở đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm mười trượng trở lại khoảng cách là, Cổ Thương Viêm hai tay đột nhiên nắm đao hướng phía trước mặt chính mình mãnh liệt đất chính là vừa bổ!

Đao rơi xuống, vừa vặn bổ ở đằng kia màu bạc khe hở phía trên.

Thời gian dường như định dạng.

Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm ba hơi, đột nhiên, cái kia màu bạc khe hở kịch liệt run lên, từng đạo hư ảo màu bạc khe hở từ trong đó bắn nhanh ra như điện.

Bành bành bành...

Những thứ này hư ảo màu bạc khe hở trực tiếp đánh vào trên người của Cổ Thương Viêm kia, Cổ Thương Viêm lập tức liền là bị chấn bay ra ngoài, này mà thôi bay, trọn vẹn đã bay gần vạn trượng, vừa dừng lại dặm, Cổ Thương Viêm thân thể chính là trực tiếp rạn nứt ra, vô số máu tươi từ trong thân thể hắn bắn tung tóe mà ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Thắng!

Trong trràng, vô số người hoan hô, vô số người tề hống, thanh âm xông thẳng lên trời!

Xa xa, Cổ Thương Viêm lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía đối diện Lạc Vô Tuyết kia, “Thánh Nhân giai thần khí!”

Lạc Vô Tuyết thu hồi trước mặt màu bạc khe hở, cười nói: “Có chút nhãn lực độc đáo!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chư vị, các ngươi nói, người nọ là giết hay là không giết chứ?”

; “Giết!”

Vô số người lập tức ngay ngắn hướng rống lên, “đương nhiên đáng chết!”

; “Giết, phải giết, phạm Thiên Tộc ta người, hẳn phải chết!”

; “Giết, không, hẳn lăng trì!”

; “...”

Thiên tế, Lạc Vô Tuyết quay đầu nhìn về phía Cổ Thương Viêm kia, châm chọc nói: “Cái gì gọi là không biết tự lượng sức mình? Ngươi chính là!”

Nói xong, trong tay trường kỳ đột nhiên hướng phía Cổ Thương Viêm kia mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xa xa, Cổ Thương Viêm liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đứng ở trước mặt của Cổ Thương Viêm. Sau một khắc, cái kia cây trường thương trực tiếp bị một tay bắt lại.

; Người này đúng là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, cái kia phía dưới nữ tử chân mày cau lại, Dương Diệp sau lưng Cổ Thương Viêm cũng là sửng sốt, hiển nhiên, hắn không nghĩ tới Dương Diệp sẽ ra tay.

; “Nhân loại?” Nhìn thấy Dương Diệp, Lạc Vô Tuyết kia lông mày lập tức nhíu lại.

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới mọi người, sau đó nói: “Hắn đến Thiên Tộc khiêu chiến, vừa rồi hắn đánh bại Thiên Tộc nhiều người như vậy, có thể tựa hồ cũng không có lấy tánh mạng của bọn hắn!”

; “Hắn là nhân loại!”

Trong tràng, có người kinh hô.

; “Nhân loại? Đê tiện chủng tộc? Hắn như thế nào đi vào Thiên Tộc chúng ta hay sao?”

; “Không nghĩ tới là nhân loại, Thiên môn chỗ canh phòng thực càng ngày càng vô dụng, thậm chí ngay cả nhân loại đê tiện đều để vào!” ;

; “...”

Phía dưới, nàng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “tự tìm đường chết!”

Không trung, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, hắn xuất hiện ở trước mặt của Lạc Vô Tuyết kia, ngay sau đó, Dương Diệp nắm trường thương trong tay của Lạc Vô Tuyết mãnh liệt đất chính là quét qua.

Tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Lạc Vô Tuyết kia trực tiếp bị Dương Diệp một phát này quét ngã mấy ngàn trượng có hơn!

Không trung, Dương Diệp phủi tay, sau đó nhìn lướt qua phía dưới bốn phía, “giờ phút này lên, Dương Diệp ta hướng Thiên Tộc một đời tuổi trẻ thiên tài tuyên chiến, ở nơi này nơi đây, bất hạn nhân số, đến bao nhiêu, Dương Diệp ta chiến bao nhiêu!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó khóe miệng hơi cuộn lên, dáng tươi cười có chút lạnh, hắn chỉ vào xa xa Lạc Vô Tuyết kia, lại nói: “Lặng lẽ nói cho ngươi biết đám, loại hóa sắc này tựu đừng tới rồi, bởi vì ta có thể đánh nhau một trăm!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1996: Thiên Vệ Quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh một trăm!

Trong tràng, yên tĩnh im ắng, tất cả mọi người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp.

“Láo xược!”

Ngay tại lúc này, xa xa Lạc Vô Tuyết kia đột nhiên gầm thét, thoáng qua, trong tay nhiều ra một cái màu bạc khe hở, thể nội điên cuồng dũng mãnh vào cái kia màu bạc quang trong vòng, theo Huyền Khí dũng mãnh vào, này màu bạc khe hở bắt đầu rung động nhè nhẹ... Mà bắt đầu.

; “Cẩn thận! Còn đây là...” Lúc này, Cổ Thương Viêm kia chuẩn bị nhắc nhở, nhưng mà, tựa hồ nghĩ tới điều gì, hắn ngừng lại.

Cẩn thận?

Trước mắt Lạc Vô Tuyết này tại mạnh mẽ có Huyết Yêu Vương kia mạnh mẽ sao? Đáp án hiển nhiên là không có. Mà Dương Diệp này, có thể là có thể cùng Huyết Yêu Vương kia đối kháng. Hơn nữa, nhìn thực lực của Dương Diệp bây giờ, rõ ràng so với lúc trước mạnh mẽ không ít!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Thương Viêm, mỉm cười, “vô sự!”

Ngay tại lúc này, xa xa Lạc Vô Tuyết kia đột nhiên tung người nhảy vọt, trong tay màu bạc khe hở hướng phía Dương Diệp mãnh liệt ném một cái.

CHÍU... U... U!!

Cái kia màu bạc khe hở lập tức xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, thoáng qua, vô số năng lượng quang vòng bắn nhanh ra như điện, hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời. Trong nháy mắt, toàn bộ Thiên tế đều là của Dương Diệp tàn ảnh, mỗi một đạo tàn ảnh, đều mang theo một đạo chướng mắt kiếm quang!;

; Ảnh kiếm giết!

Một đạo đạo kiếm quang trên không trung giăng khắp nơi, kiếm quang lăng lệ ác liệt, làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

Cứ như vậy, kiếm quang giằng co trọn vẹn ba hơi thời gian, ba hơi về sau, kiếm quang biến mất, mà Dương Diệp bản thể đã tại chỗ biến mất.

Mọi người nao nao, thoáng qua, mọi người ngay ngắn hướng quay đầu nhìn về phía vị trí của Lạc Vô Tuyết, lúc này, tại trước mặt Lạc Vô Tuyết, đứng một Thanh Sam Nam Tử, mà kiếm trong tay của Thanh Sam Nam Tử chính gác ở Lạc Vô Tuyết trên cổ!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Lạc Vô Tuyết cứ như vậy thất bại!

Lạc Vô Tuyết khó có thể tin nhìn trước mắt nam tử, hắn không nghĩ tới, chính mình cứ như vậy thất bại. Vừa rồi Dương Diệp đối với hắn xuất kiếm một khắc này, hắn đều không có phản ứng kịp!

Kiếm thu!

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới bốn phía, “ta liền ở đây chờ, vừa rồi lời của ta hữu hiệu như cũ. Thiên Tộc một đời tuổi trẻ, bất hạn nhân số, đến bao nhiêu, ta chiến bao nhiêu.”

Nghe vậy, chung quanh Thiên Tộc sắc mặt người có chút khó coi.

Khiêu khích!

Ma Tộc Cổ Thương Viêm đến Thiên Tộc khiêu chiến Thiên Võ Bảng, đối với Thiên Tộc mà nói, đây cũng là khiêu khích, mà bây giờ khiêu khích của Dương Diệp, so với Cổ Thương Viêm kia càng phách lối hơn. Hắn không khiêu chiến Thiên Võ Bảng, mà là khiêu chiến cả Thiên Tộc thế hệ trẻ thiên tài!

Khiêu chiến cả Thiên Tộc một đời tuổi trẻ!

Lúc này, nàng kia đột nhiên xuất hiện tại trên đài tỷ võ, nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi muốn làm cái gì!”

; “Làm cái gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Thiên Tộc không phải là cao các loại chủng tộc sao? Ta hôm nay liền muốn nhìn các ngươi một chút cao quý cao ở nơi nào.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua phía dưới bốn phía, “nhìn xem, ta là nhân loại, các ngươi là Thiên Tộc, ở trong mắt các ngươi, ta là thấp các loại chủng tộc. Hiện tại, con mẹ nó chứ hỏi hỏi các ngươi những thứ này cao các loại chủng tộc, ai dám đi lên một trận chiến!”

Ai dám!

Thiên Tộc chưa bao giờ thiếu nhiệt huyết nam nhi, rất nhanh, một người đàn ông xuất hiện ở cái kia trên đài tỷ võ, nam tử nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc từng cái

Bành!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, nam tử kia thân thể trực tiếp cong lại, sau đó hướng về sau té bay ra ngoài.

Nghìn ngoài... Trượng, nam tử đập ầm ầm rơi trên mặt đất, trực tiếp ngất đi!

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp thu hồi nắm đấm, sau đó nói: “Đổi kế tiếp!”

Đổi kế tiếp!

Lúc này đây, không người nào dám đơn giản đi lên. Thực lực sai biệt quá lớn, trên đi vậy là tự rước lấy nhục.

Trước mặt Dương Diệp, nàng kia gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi sẽ chết!”

Dương Diệp cười nói: “Đã từng ngươi cũng là nói như vậy, mà bây giờ, ta còn sống rất tốt đấy. Còn nữa, nếu như Thiên Tộc một đời tuổi trẻ không người, lần trước thay muốn đi ra cùng ta so so chiêu, ta cũng là sẽ không cự tuyệt. Bất quá, cao quý chính là Thiên Tộc người, hẳn thì sẽ không ỷ lớn hiếp nhỏ chứ?”

Nữ tử còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là khoát tay áo, “không tâm tình cùng ngươi cơ cơ oai oai rồi, đi xuống đi. Đương nhiên, nếu như ngươi muốn chứng minh Thiên Tộc, vậy ra tay đi.”

Nữ tử sắc mặt có chút khó coi, mà Dương Diệp nhưng là cả hai cùng có lợi đóng lại, quản cũng không bất kể nàng!

Dương Diệp trầm tư.

Hắn đi vào Thiên Tộc, đương nhiên sẽ không cùng Thiên Tộc cả một tộc đối kháng, thực lực của hắn mặc dù không tệ, nhưng mà, phải lấy lực lượng một người đối kháng Thiên Tộc, hiển nhiên là chuyện không thể nào, cho dù hắn đạt tới Thánh Nhân giai, cũng không khả năng dùng lực lượng một người đối kháng cả Thiên Tộc đấy.

Nhưng mà hắn nhìn Thiên Tộc lại khó chịu, làm sao bây giờ? Vì vậy hắn nghĩ tới rồi một cái biện pháp, già đánh không lại, vậy từ nhỏ đấy!

Hắn khiêu chiến cả Thiên Tộc một đời tuổi trẻ!

Thiên Tộc khẳng định thì sẽ không phái cường giả thế hệ trước đến đối phó hắn, bởi vì nếu như đối phương làm như vậy, thế nhân liền sẽ cho rằng Thiên Tộc lấy lớn hiếp nhỏ, một đời tuổi trẻ không người. Loại tình huống này, Thiên Tộc nhất định trở thành Bách Tộc trò cười.

Đương nhiên, rõ rệt có thể sẽ không tìm hắn để gây sự, nhưng mà, âm thầm nhất định là sẽ!

Ngay tại lúc này, một Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện tại trên đài tỷ võ. Bạch Bào Lão Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, “không nghĩ tới, ngươi còn dám tới Thiên Tộc!” Hiển nhiên, người này nhận thức Dương Diệp.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Thế nào, các hạ là muốn đích thân xuất thủ không?”

Bạch Bào Lão Giả châm chọc nói: “Phải dùng tới ta tự mình ra tay?”

Dương Diệp cười nói: “Ta chỉ thích Thiên Tộc tự tin, liền cùng ta từng cái dạng. Đã như vậy, vậy để cho người của Thiên Tộc xuất hiện đi, ta muốn nhìn, các ngươi cao quý cao ở nơi nào.”

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta nghĩ, ngươi là không có ly khai Thiên Tộc rồi. Không đúng, nếu như ngươi chết, thi thể chúng ta sẽ gỡ ra Thiên Tộc đấy, nhân loại đê tiện, không xứng chết ở Thiên Tộc trên địa bàn!”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nhìn thẳng Bạch Bào Lão Giả, “ta, muốn chết!”

; “Để cho ta đến tiễn ngươi một đoạn đường!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Thiên tế truyền đến. Mọi người ngẩng đầu nhìn lại, nhưng mà chỗ đó, chẳng có cái gì cả.

Rất nhanh, có người kịp phản ứng, quay đầu nhìn về phía trên đài tỷ võ, trên đài tỷ võ, trước mặt Dương Diệp, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên đang mặc lam bào Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử ước chừng hơn hai mươi tuổi, dung nhan tuấn tú, trên người mang theo một cỗ tiêu sái xuất trần khí chất.

; “Người kia là ai?”

Trong tràng, vô số Thiên Tộc người cho đã mắt nghi hoặc.

Mà ở Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, nàng kia lông mày nhưng hơi hơi nhíu lại, nói khẽ: “Không nghĩ tới người của Thiên Vệ Quân đều xuất động!”

Thiên Vệ Quân!

Cái này thuộc về Thiên Tộc một thần bí thế lực, từng đi qua về Thiên

Tộc Thủ Hộ Giả trực thuộc, mà năm đó đại chiến, Thiên Tộc Thủ Hộ Giả chết trận, chi đội ngũ này đã bị bây giờ Thiên Quân khống chế, những năm gần đây này, Thiên Quân vì Độc Lãm Đại Quyền, Thiên Tộc cũng không có ở xuất hiện mới Thủ Hộ Giả!

Chi này trong thế lực người, là Thiên Tộc âm thầm bồi dưỡng ra được bí mật đòn sát thủ, những người này, bình thường sẽ chỉ ở thời kỳ mấu chốt mới phải xuất hiện. Mà nàng thật không ngờ, phụ thân nàng hiện tại sẽ phái người của Thiên Vệ Quân đi ra!

Bất quá cái này cũng bình thường, trước mắt thực lực của Dương Diệp này, bình thường thiên tài căn bản là không có cách cùng xứng đôi. Cho dù là nàng, cũng không cách nào cùng Dương Diệp chống lại.

Lam Bào Thanh Niên kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Nghe thấy Đạo Cảnh! Ha ha, hiện ở ngoài này cái gọi là thiên tài gì, thật sự có tài liền cảm giác mình cùng thế vô địch, thật sự là ngây thơ, thật sự là buồn cười!"

; "Ngươi nói nghe được lời này đúng vô cùng!"

Nói chuyện cũng không phải Dương Diệp, mà là một bên Cổ Thương Viêm.

Lam Bào Thanh Niên nhìn về phía Cổ Thương Viêm, "Hử?"

Cổ Thương Viêm cười nói: "Không có gì, chẳng qua là cảm thấy ngươi nói rất đúng." Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Huynh, Thiên Tộc này người, tự xưng chủng tộc cao quý, nhưng mà nhiều khi làm một chuyện, có thể không cao quý. Dương Huynh hay là muốn cẩn thận một chút thì tốt hơn, cuối cùng, đây là Thiên Tộc địa bàn, Ám Tiến khó phòng a!"

Dương Diệp cười nói: "Đa tạ nhắc nhở!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía một bên Lam Bào Thanh Niên kia, "Đến, ra tay đi!"

Lam Bào Thanh Niên khẽ lắc đầu, "ngươi ra tay!"

; "Ngươi chắc chắn chứ?" Dương Diệp nói.

Lam Bào Thanh Niên cười ha ha một tiếng, "nhân loại, xem ra ngươi rất có tự tin."

; “Không được khinh địch!” Lam Bào Thanh Niên bên cạnh, Bạch Bào Lão Giả nhắc nhở một câu.;

Lam Bào Thanh Niên cười cười, sau đó nói: “Chư lão yên tâm!” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, nói: “Mười chiêu, mười chiêu trong ta tất sát ngươi. Để cho ngươi xuất thủ trước, chính là sợ ngươi không có cơ hội xuất thủ.”

Dương Diệp: “...”

; “Ngu xuẩn!”

Một bên, Cổ Thương Viêm lắc đầu. Tại trong Đại Thiên Vũ Trụ này, một đời tuổi trẻ, khả năng có người có thể đánh bại Dương Diệp, nhưng mà, muốn nói có thể tại mười chiêu trong đánh bại Dương Diệp đấy, tại cá nhân hắn xem ra, đó là tuyệt đối không có đấy.

Tuy rằng Đại Thiên Vũ Trụ ngọa hổ tàng long, thiên tài vô số, nhưng mà, Dương Diệp có thể là từ Tử Giới đi người đi ra ngoài. Mà ở Tử Giới cái kia chỗ khủng bố, Dương Diệp ở trong đó có thể nói coi như là sắp xếp thứ nhất.

Một cái từ Tử Giới ra tới đệ nhất thiên tài, Đại Thiên Vũ Trụ những thứ này rất nhiều thiên tài căn bản là không có cách tới đánh đồng. Có lẽ cũng chỉ có cái loại này Luân Hồi Giả, hoặc là một ít đặc thù người mới khả năng cùng Dương Diệp chống lại.

Mà trước mắt vị Lam Bào Thanh Niên này, hiển nhiên không phải là Luân Hồi Giả, càng không phải là cái loại này đặc thù người. Mười chiêu đánh bại Dương Diệp? Trong mắt của Cổ Thương Viêm, này chính là một chuyện cười.

; “Ra tay đi!” Lúc này, Lam Bào Thanh Niên đột nhiên nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Được!” Nói xong, tay hắn mở ra, một thanh kiếm trong tay hắn tốc độ cao xoay tròn.

Giờ khắc này, Dương Diệp toàn bộ người khí thế lập tức thay đổi.

Lúc này Dương Diệp, tựa như một thanh kiếm sắc, muốn Thứ Phá Thương Khung!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Lão Giả kia sắc mặt lập tức thay đổi. Kia vội vàng quay đầu nhìn về phía một bên Lam Bào Thanh Niên, “không thể khinh địch!” Thanh âm ác liệt chút.

Giờ phút này, Lam Bào Thanh Niên kia thần sắc cũng ngưng trọng lên, theo kiếm trong tay của Dương Diệp tốc độ xoay tròn nhanh hơn, tâm của Lam Bào Thanh Niên có chút luống cuống. Trực giác nói cho hắn biết, rất nguy hiểm, Dương Diệp một kiếm này vô cùng vô cùng nguy hiểm!

; "Không nên để cho hắn súc thế!"

Ngay tại lúc này, Lam Bào Thanh Niên trong đầu vang lên thanh âm của Bạch Bào Lão Giả.

Lam Bào Thanh Niên do dự một chút, sau đó khẽ gật đầu, sau một khắc, một thanh huyết sắc dài liêm xuất hiện trong tay hắn, thoáng qua, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Một đạo huyết mang hướng phía bắn mạnh tới!

Xa xa, Dương Diệp sửng sốt, "không phải đã nói để cho ta ra tay trước sao? Ngươi tên này không giữ chữ tín a!"

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1997: Quen Thuộc Hơi Thở Thanh Âm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chung quanh, mọi người cũng là có chút lăng, đều không nghĩ tới Lam Bào Thanh Niên này lại đột nhiên dẫn đầu xuất thủ.

Một bên, Cổ Thương Viêm châm chọc nói: "Cái này là cao quý Thiên Tộc người!"

Thanh âm cũng không có che giấu, bởi vậy, trong tràng rất nhiều người đều nghe được lời của hắn.

Xa xa, Lam Bào Thanh Niên kia tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt của Dương Diệp, rất nhanh, một thanh Huyết Liêm bay thẳng đến Dương Diệp đầu phác thảo tới. Này nhất câu, hiển nhiên là muốn muốn đem Dương Diệp đầu phác thảo đi!

Mà đúng lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên quyết định chỉnh đốn trong Vân Tiêu Thành năm vang vọng dựng lên.

Xùy~~!

Một đánh the thé chói tai sắc nhọn âm thanh theo sát kiếm minh tiếng vang lên, thoáng qua, Lam Bào Thanh Niên kia cùng trong tay Huyết Liêm trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng khoảng cách, bất quá rất nhanh, Lam Bào Thanh Niên kia thì dừng lại.

Lam Bào Thanh Niên nhìn thoáng qua trong tay mình Huyết Liêm, giờ phút này, tại Huyết Liêm kia liêm trên mũi dao, có một đạo sâu đậm lỗ hổng!

Nhìn thấy này chỗ hổng, Lam Bào Thanh Niên sắc mặt ngưng trọng lên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “có chút ý tứ!”

; “Có chút ý tứ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta cũng hiểu được!” Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Lam Bào Thanh Niên kia. Mà sau lưng Dương Diệp, là một loạt trọng trọng điệp điệp tàn ảnh!

Lam Bào Thanh Niên đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, kia cổ tay chuyển một cái, trong tay Huyết Liêm mãnh liệt thượng triều chính là một đặt xuống.

Keng!

Trong điện quang hỏa thạch, Huyết Liêm cùng kiếm dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau, trong nháy mắt, một đạo chói tai tiếng nổ tung ở giữa sân vang vọng dựng lên. Lam Bào Thanh Niên kia lần nữa bị chấn bay ra ngoài, bất quá ở bay ra ngoài trong nháy mắt đó, trong tay Huyết Liêm đột nhiên biến mất.

Lam Bào Thanh Niên đối diện, Dương Diệp dừng bước lại, một kiếm đâm ra. Một kiếm này, trực tiếp đâm vào Huyết Liêm kia đỉnh chỗ.

Bành!

Huyết Liêm kia trực tiếp bay ngược mà quay về.

Mà lúc này, Lam Bào Thanh Niên đột nhiên bay lên trời, không trung, Lam Bào Thanh Niên nắm thật chặt trong tay Huyết Liêm, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng dũng mãnh vào trong Huyết Liêm, theo Huyền Khí dũng mãnh vào, Huyết Liêm kia tản mát ra màu máu nhàn nhạt hồng mang!;

Lam Bào Thanh Niên nhìn phía dưới nơi xa Dương Diệp, hai tay nắm Huyết Liêm mãnh liệt đất chính là chém, “Phệ Hồn!”

Tiếng hét phẫn nộ rơi xuống, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, một đạo màu máu đỏ tia máu đột nhiên từ trong Huyết Liêm kia chợt hiện hiện ra, này đạo huyết mang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, những nơi đi qua, nguyên bản bị củng cố không gian lập tức mai một.

Một đầu thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở này đạo huyết mang sau lưng.

Phía dưới xa xa, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, không có thi triển cái gì Huyền Kỹ, giơ tay liền một kiếm đâm ra. Hắn bây giờ bình thường một kiếm, cũng đều là ẩn chứa vô số loại kiếm kỹ, nhìn tựa hồ bình thường, kỳ thật không có chút nào bình thường!

Một kiếm này, trực tiếp đâm vào cái kia đạo hồng mang bên trên, Dương Diệp lui về phía sau gần mười trượng khoảng cách, mà cái kia đạo hồng mang vẫn không có biến mất, chăm chú đỡ đòn kiếm trong tay của Dương Diệp.

; Lúc này, Dương Diệp tay phải xoay tròn, “phá!”

; Nói xong, kia trường kiếm trong tay đi theo xoay tròn, cái kia đạo hồng mang lập tức nổ bể ra, hóa thành hư vô. Mà lúc này, Lam Bào Thanh Niên kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một thanh liêm đao đã tới đỉnh đầu của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không có đi phòng ngự một kiếm này, mà là đối với Lam Bào Thanh Niên ngực chính là một kiếm.

Hậu Phát chế Nhân!

Một kiếm này mặc dù là sau ra tay, nhưng mà, tốc độ so với Huyết Liêm kia phải nhanh hơn quá nhiều!

Nhìn thấy một kiếm này đâm tới, Lam Bào Thanh Niên kia sắc mặt đại biến, hắn biết rõ, nếu như hắn không thu tay lại, đối phương một kiếm kia sẽ để cho hắn lồng ngực xuất hiện một lỗ máu, mà loại này kiếm tu kiếm một khi tiến vào thân thể của hắn, trong khoảnh khắc, hắn ngũ tạng thì sẽ chấn vỡ!;

Không dám lấy Mạng đổi Mạng, Lam Bào Thanh Niên tay bên trong nguyên bản đâm về Huyết Liêm của Dương Diệp đột nhiên trở về thủ, chặn kiếm của Dương Diệp.

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, Lam Bào Thanh Niên toàn bộ người trực tiếp cả người mang kiếm bay ra ngoài.

Mà ở Lam Bào Thanh Niên bay ra ngoài một khắc này, Dương Diệp tay phải đột nhiên mở ra, một thanh kiếm ở tại trong lòng bàn tay xoay tròn, thoáng qua, thanh kiếm này đột nhiên biến mất ở trong lòng bàn tay Dương Diệp.

Xa xa, Lam Bào Thanh Niên kia sắc mặt đại biến, tưởng muốn trốn tránh, nhưng mà đã không kịp, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại giữa lông mày của hắn chỗ.

Thất bại!

Lam Bào Thanh Niên thất bại!

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Một bên, Bạch Bào Lão Giả kia sắc mặt thấp trầm như nước, không biết đang suy nghĩ gì. Mà Dương Diệp cách đó không xa nàng kia cũng im lặng không nói, sắc mặt có chút chìm.

Thiên Tộc thiên tài tại Thiên Tộc bại bởi một tên nhân loại!

Đây đối với Thiên Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một kiện hết sức khó có thể tiếp nhận chuyện tình.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, cái kia chống đỡ tại Lam Bào Thanh Niên giữa lông mày kiếm bay thẳng trở về trong tay của Dương Diệp. Dương Diệp nghiêng người nhìn lướt qua xa xa Bạch Bào Lão Giả kia, "cao quý chính là thiên tài của Thiên Tộc chính là như vậy? Liền một người ta loại đều đánh không lại?"

Bạch Bào Lão Giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp nhẹ cười cười, "đừng nhìn ta rồi, đổi kế tiếp đi!"

Lúc này, nàng kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “ngươi cuối cùng muốn làm cái gì?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không có gì, liền là muốn chiếu cố thiên tài của Thiên Tộc.”

Nữ tử trầm giọng nói: “Ngươi loại phương pháp này, là không thể nào để cho ta phụ hoàng đem bằng hữu của ngươi giao cho ngươi!”

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “ta đi tìm các ngươi cố gắng nói, các ngươi sẽ giao sao? Các ngươi đồng dạng sẽ không giao, ở trong mắt các ngươi, giống chúng ta loại người này đều là con sâu cái kiến, không phải sao?”

Nữ tử trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới Thiên Tộc mọi người, giờ phút này, chuyện nơi đây đã làm đến sôi sùng sục lên, hơn phân nửa người của Vân Tiêu Thành đều chạy tới bên này, không chỉ có như thế, còn có rất nhiều người đang không ngừng chạy đến.

Người đông tấp nập!

Dương Diệp nhìn lướt qua đám người chung quanh, sau đó nói: “Không người dám đi lên đánh một trận?”

Hùng hổ dọa người!

Thời khắc này Dương Diệp không thể nghi ngờ là tại hùng hổ dọa người, trong tràng Thiên Tộc sắc mặt người cực kỳ khó coi, rất nhiều người đã bắt đầu kêu gào, không thể nghi ngờ đều là tại rêu rao giết Dương Diệp. Nhưng mà, vẫn là không người nào dám đi lên.

Thiên Tộc người chưa bao giờ thiếu có tâm huyết nam nhân, nhưng mà, những cái kia có tâm huyết nam nhân đều rất rõ ràng, đi lên, chẳng có tác dụng gì, sẽ chỉ là tự rước lấy nhục, bọn hắn cùng Dương Diệp căn bản không phải là một cấp bậc!

Mà Dương Diệp hiển nhiên không có bỏ qua ý tứ, còn ở phía xa.

Làm sao bây giờ?

Đây là trong tràng tất cả Thiên Tộc người trong đầu nghi vấn. Tiếp tục tùy ý Dương Diệp lớn lối tiếp, Thiên Tộc còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Ngay tại lúc này, một bên Bạch Bào Lão Giả hai tay đột nhiên giơ lên, sau đó nhẹ nhàng chúi xuống, trong sân tiếng huyên náo lập tức biến mất. Bạch Bào Lão Giả quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không thể không nói, ngươi lại để cho Thiên Tộc ta thay đổi cách nhìn. Bất quá, ngươi muốn là cho là mình có thể ức hiếp Thiên Tộc ta một đời tuổi trẻ thiên tài, vậy ngươi liền sai hoàn toàn. Một lúc lâu sau, Thiên Tộc ta thiên mới đưa đánh với ngươi một trận!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở trong tràng.;

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta chờ đây!”

Lúc này, Cổ Thương Viêm đi tới Dương Diệp bên cạnh, “Dương Huynh cùng Thiên Tộc này từng có quan hệ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có chút qua lại!” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Cổ Thương Viêm, “ngươi trước tới khiêu chiến Thiên Tộc Thiên Võ Bảng, nghĩ đến cũng đúng có nguyên nhân gì chứ?”

Cổ Thương Viêm khẽ gật đầu, “Thiên Tộc người, kiêu ngạo rất bá đạo. Trước đây không lâu, bọn hắn Thiên Võ Bảng thứ hai người kia đi qua Ma Tộc ta, sau đó khiêu chiến chúng ta cái kia thành một cái Bảng xếp hạng, lúc ấy ta cũng không tại, hắn sau khi thắng, tùy ý vũ nhục Ma Tộc ta, nói Ma Tộc ta một đời tuổi trẻ vô năng. Ta từ Tử Giới sau khi ra ngoài trở về mới biết chuyện này, sau đó ta đã tới rồi!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp khẽ gật đầu, lúc này, Cổ Thương Viêm nói: “Dương Huynh kia lại là không biết có chuyện gì?”

Dương Diệp cười nói: “Không có gì, chính là nhìn Thiên Tộc khó chịu!”

Cổ Thương Viêm: “...”

Trong Vân Tiêu Thành.

Một tòa trong phủ đệ, một Bạch Bào Lão Giả trống rỗng xuất hiện tại trong tòa phủ đệ này. Làm Bạch Bào Lão Giả này sau khi xuất hiện, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Bạch Bào Lão Giả này.

; “Chư lão là vì chuyện này mà đến?” Trung niên nam tử hỏi.

Bạch Bào Lão Giả nói: “Ngươi đã biết rồi?”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “chuyện lớn như vậy, ta như thế nào lại không biết. Người này, không đơn giản a.”

Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Xác thực không đơn giản. Hắn hiện tại quậy chuyện lớn như vậy, chúng ta căn bản là không có cách ra tay, cũng không cách nào đuổi hắn, bằng không thì, thế nhân còn tưởng rằng Thiên Tộc ta sợ hắn. Cho nên, lão phu tới tìm các hạ, hy vọng lại để cho tiểu tử kia đi ra ngoài giải quyết hắn!”

Trung niên nam tử trầm mặc.

; “Có vấn đề?” Bạch Bào Lão Giả nói.

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “đang mang Thiên Tộc ta thể diện, hắn tự nhiên nên ra tay. Chư già đi đi, đợi tí nữa ta để cho hắn đi Thiên Võ Bảng chỗ.”

Bạch Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở trong tràng.

Vân Tiêu Thành, Thiên Võ Đài.

Vốn là Luận Võ Đài đã sớm vỡ vụn, bất quá bây giờ đã đã đổi lại một tòa mới tinh Luận Võ Đài, so với trước đó còn muốn lớn hơn, còn muốn kiên cố.

Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện tại này trên đài tỷ võ, Dương Diệp mở mắt nhìn về phía Bạch Bào Lão Giả. Bạch Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Đừng nói Thiên Tộc ta vô tình, hiện tại cho ngươi một cơ hội, tại cái này mặt dập đầu một trăm đầu, Thiên Tộc ta liền tha ngươi một mạng, như thế nào?”

; “Dập đầu một trăm đầu?” Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Ngươi đầu bị cửa kẹp rồi hả?”

Bạch Bào Lão Giả hai mắt híp lại, cười lạnh nói: “Ngươi cũng biết lần này là ai cùng ngươi giao thủ?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Bạch Bào Lão Giả cười lạnh, “đối với lại vừa là đến từ Tử Giới, ngươi cũng biết Tử Giới là chỗ nào?”

; “Tử Giới?” Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Lúc này, một bên Cổ Thương Viêm đột nhiên nói: " Ngươi không biết hắn đi qua... &; Quot;

Nói đến đây, Cổ Thương Viêm thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, hắn quay đầu nhìn về phía chân trời, chỗ đó, một giọng nói truyền đến, "ai muốn khiêu chiến Thiên Tộc ta thiên tài, đến, đại gia chơi với ngươi chơi! Yên tâm, đại gia cam đoan đánh không chết ngươi!"

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Tốt thanh âm quen thuộc!;

...

PS: Vương giả vinh quang trận đấu đã chấm dứt, chúc mừng đạt được vô địch các bằng hữu. Lúc này đây, đạt được vô địch bằng hữu, ngoại trừ được đặt làm Kiếm Vực xung quanh lễ vật bên ngoài, mỗi người còn có hiện kim hồng sắc bao, trừ lần đó ra, tổng cộng bảy cái bầy, từng bầy còn khác phát một trăm đồng tiền lì xì, đương nhiên, thua cũng đừng nhụt chí, cũng có ban thưởng. Lần này tốn mấy nghìn nguyên làm cho hoạt động này, liền là hy vọng mọi người chơi vui vẻ một điểm, đến tiếp sau còn sẽ có khác tương quan hoạt động, kính xin đợi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1998: Cái Gì Gọi Là Huynh Đệ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rất quen thuộc!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, Thiên tế xuất hiện một người đàn ông, rất nhanh, nam tử này đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Làm nam tử này chứng kiến Dương Diệp lúc, hai người đều ngẩn ra.

; "Là ngươi!"

Nam tử kinh hô, sau đó tại trong mắt của tất cả mọi người, hắn chạy tới trước mặt của Dương Diệp, nhẹ nhàng tại Dương Diệp ngực đập một quyền, cười nói: "Ngươi cái tên này, đến Thiên Tộc cũng không cho ta biết!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, “không nghĩ tới là ngươi!”

Trước mắt nam tử này không là người khác, đúng là Vu Tịnh kia.

Nhìn thấy cử động của hai người, phía dưới, vô số Thiên Tộc người ngây ra như phỗng, trước mắt hai người này nhận thức? Mà cái kia một bên Bạch Bào Lão Giả sắc mặt tức thì là có chút khó coi!

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp tâm tình hiển nhiên rất tốt, hắn quan sát một chút Vu Tịnh, sau đó nói: “Thực lực lại trở nên mạnh mẽ a!”

Vu Tịnh cười nói: “So với ngươi có thể kém xa.” Vừa nói, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi cái tên này, tại sao chạy tới Thiên Tộc nháo sự? Nói một chút coi, ta gia tộc tại Thiên Tộc coi như có chút thực lực, có thể nói chuyện.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Bằng hữu của ta tại Thiên Quân trong tay, hắn không thả người!”

Nghe vậy, Vu Tịnh chân mày cau lại. Trầm mặc một lát, Vu Tịnh quay đầu nhìn về phía một bên Bạch Bào Lão Giả, “chư lão, ngươi biết ta người trước mắt này là ai chăng?”

Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Thế nào, không đánh muốn nhận thua? Ngươi sẽ không sợ ngươi Vu Gia trở thành Thiên Tộc trò cười?”

; “Trò cười?” Vu Tịnh nhẹ cười cười, “chư lão, đừng nói Vu Gia ta, coi như là lão nhân gia người tự mình ra tay chỉ sợ cũng không làm gì được hắn!” Trong Thiên Tộc, không có người càng rõ ràng hơn hắn Dương Diệp kinh khủng.;

Nghe vậy, Bạch Bào Lão Giả chân mày cau lại. Lúc này, Vu Tịnh nhìn xuống phía dưới mọi người, “Vu Tịnh ta từng theo một dạng với các ngươi, tự tin, cảm thấy thân là Thiên Tộc người, chúng ta tài trí hơn người. Nhưng mà, đi một chuyến Tử Giới về sau, ta mới phát hiện, thế giới rất lớn, thiên tài rất nhiều, Thiên Tộc ta như tiếp tục như vậy tự đại xuống dưới, tương lai có thể xấu!” ;

; “Câm miệng!”

Lúc này, Bạch Bào Lão Giả kia đột nhiên phẫn nộ quát: “Vu Tịnh, nguyên bản ta nghĩ đến ngươi có thể nâng lên Thiên Tộc ta thế hệ trẻ đại kỳ, nhưng mà hiện tại xem ra, ta là nghĩ nhiều rồi. Ta đối với ngươi rất thất vọng. Ngươi không muốn chiến, Thiên Tộc ta từ có người khác tới đánh với!”

; “Người nhu nhược!”

Phía dưới, vô số người đột nhiên mắng lên.

; “Thật là khiến người ta quá thất vọng rồi, rõ ràng tăng chí khí người khác, diệt uy phong của mình, cái này là Vu Tịnh đương đại đệ nhất thiên tài? Cực kỳ buồn cười!”

; “Dương Diệp này có đáng sợ như vậy không? Vu Tịnh này thật là một cái phế vật, một chiến đấu không dám!”

; “...”

; “Câm miệng!”

Ngay tại lúc này, trên đài tỷ võ, Dương Diệp đột nhiên gầm lên, tiếng như sấm vang, đinh tai nhức óc.

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp quét chung quanh một cái là biển người, hắn chỉ vào Vu Tịnh, “hắn là phế vật? Nếu như hắn là phế vật, cái kia thứ cho ta nói thẳng, các ngươi những người này sợ là ngay cả rác rưởi cũng không bằng. Nếu như không phục lão tử nói những lời này, vậy thì lên đến đánh với ta một trận, nếu không phải dám liền im miệng cho ta, đừng mẹ nó sẽ chỉ ở cái kia phệ!”

Nghe được lời của Dương Diệp, phía dưới, vô số Thiên Tộc người nhất thời giận không thể nuốt, sau đó tiếp tục rêu rao.

Nhưng mà, không có người nào dám đi tới.

truyencuatuinet Trên đài tỷ võ, Vu Tịnh đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nếu như đối với ngươi có ảnh hưởng, ta liền không tiếp tục khiêu chiến.”

Vu Tịnh lắc đầu, “tiếp tục khiêu chiến đi!”

; “Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Vu Tịnh không có giải thích, mà là hỏi “bằng hữu của ngươi tên gì? Ở nơi nào? Ta có lẽ giúp ngươi hỏi thăm một chút.”

Dương Diệp nói: “Nàng gọi Tử Nhi, từng theo Thiên Tộc một cái tên là Tiểu Thất nữ tử cùng một chỗ, Tiểu Thất này là nữ nhi của Thiên Quân!”

; “Tiểu Thất!”

Vu Tịnh khẽ gật đầu, “đã minh bạch. Ngươi tiếp tục, ta đi giúp ngươi điều tra thêm!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp biến mất ở trên đài tỷ võ.

Vu Tịnh vừa rời đi Luận Võ Đài, đã bị một đạo nhân ảnh dẫn tới một góc hẻo lánh. Đây là một người trung niên, cùng Vu Tịnh có sáu bảy phân nhìn nhau.

; “Tiểu tử ngươi xảy ra chuyện gì vậy?” Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Ngươi cũng biết ngươi mới vừa rồi lời nói và việc làm đối với Vu Gia ta có bao nhiêu ảnh hưởng lớn?”

; Vu Tịnh nhẹ gật đầu, “ta biết!”

; “Ngươi biết còn làm như vậy?” Trung niên nam tử cả giận nói.

Vu Tịnh quay đầu nhìn thoáng qua xa xa những cái kia người đông tấp nập, “cha, ngươi cảm thấy những người kia như thế nào?”

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Có thể nói, không thể làm!”

Vu Tịnh nhẹ gật đầu, “loại người này, tại Thiên Tộc ta, rất nhiều nhiều nữa... Thiên Tộc ta người có một loại bẩm sinh cảm giác về sự ưu việt, ta đã từng cũng có. Sau đó, lão cha ngươi biết sao? Ta đi Tử Giới sau, chính là cảm giác ưu việt này thiếu chút nữa hại chết ta.”

; “Ngươi muốn nói cái gì?” Trung niên nam tử trầm giọng nói.

Vu Tịnh cười nói: “Hiện tại thế giới bên ngoài là cường giả vi tôn, mà không phải Thiên Tộc người làm ra tên. Những người này nếu là ra đến bên ngoài, sau đó tiếp tục có cảm giác ưu việt này, sẽ bị người đánh thành thịt vụn.”

“Này chính là ngươi buông tha nguyên nhân?” Trung niên nam tử nói.

Vu Tịnh nhìn về phía trên đài Dương Diệp, “dĩ nhiên không phải, nguyên nhân chủ yếu là, bởi vì ta đánh không lại hắn!”

Trung niên nam tử chân mày cau lại, “dùng thực lực của ngươi bây giờ đều đánh không lại?”

Vu Tịnh nói: “Ban đầu ở Tử Giới lúc, hắn là đầu của chúng ta, chính là hắn mang theo chúng ta cùng trăm vạn Yêu Thú trong đám trốn tới, hơn nữa mang theo chúng ta giết trở lại Nam Lân Sơn, sau đó cho chúng ta tranh giành lấy ra ngoài cơ hội. Không có hắn, cha ngươi liền phải người đầu bạc tiễn người đầu xanh!"

Trung niên nam tử đã trầm mặc.

Lúc này, Vu Tịnh lại nói: "Cha, nói thật, đừng nói Thiên Tộc ta, trong Bách Tộc, một đời tuổi trẻ, sợ là không có mấy người có thể cùng hắn chống lại. Cũng liền cái kia tứ đại trong nhà những thiên tài kia, có lẽ có thể đủ cùng hắn chống lại. Hơn nữa, theo ta được biết, hắn lai lịch cũng rất thần bí, tuyệt không phải người bình thường!"

; "Ngươi muốn nói cái gì?" Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Vu Tịnh.

Vu Tịnh nghiêm mặt nói: "Gia hỏa này không chỉ có thiên túng kỳ tài, sau lưng khẳng định còn có thế lực thần bí, loạn thế đến, cha, ngươi không cảm thấy chúng ta hẳn nhiều kết giao một ít thiên tài sao? Chúng ta..."

Trung niên nam tử khoát tay áo, "Ngừng, đừng cho lão tử làm cho cong cong, ngươi đến cùng muốn nói cái gì?"

Vu Tịnh cười hắc hắc, sau đó nghiêm mặt nói: "Sở dĩ hắn đến Thiên Tộc náo, là bởi vì hắn bằng hữu tại Thiên Quân vậy, gọi Tử Nhi, cùng Tiểu Thất kia Đại Ma Nữ cùng một chỗ. Cha, ta..."

; "Ngươi muốn để cho ta cứu bạn hắn?" Trung niên nam tử nói.

Vu Tịnh nhẹ gật đầu, "cha chính là thông minh, một điểm liền thông, không hổ là Vu Tịnh ta lão tử của!"

; "Câm miệng!"

Trung niên nam tử trầm giọng nói: "Ngươi cũng đã biết, chúng ta làm như thế, không thể nghi ngờ là tại đắc tội Thiên Quân? Vì ngươi cái gọi là nghĩa khí, đưa toàn cả gia tộc an nguy không để ý?"

Vu Tịnh nói: "Cha ngươi cũng đừng hô ta. Trong Thiên Tộc, Vu Gia ta coi như là không thể vào trước ba, cũng có thể đi vào năm vị trí đầu chứ? Vu Gia ta cứu một người đi ra, ta cũng không tin Thiên Quân kia sẽ vì một nữ nhân đắc tội Vu Gia ta."

Trung niên nam tử lắc đầu, "ta cũng sẽ không vì một kẻ không quen biết đắc tội Thiên Quân, không đáng giá!"

Vu Tịnh thu liễm nụ cười, “ngươi không làm, ta đây có thể đã đơn làm!”

; “Ngươi dám!” Trung niên nam tử cả giận nói: “Ngươi còn có muốn làm gia chủ đời kế tiếp rồi hả?”

; “Làm cái cái rắm!”

Vu Tịnh thanh âm đột nhiên lớn lên, “ngươi liền lão tử một đứa con trai, ngươi không cho ta làm, ngươi cho ai làm? Ta nói cho ngươi biết, ta bất kể a. Ngươi không ra tay giúp đỡ, ta đây liền tự mình ra tay, ngươi cũng đừng nghĩ chế trụ ta, hiện tại con của ngươi cũng không lúc trước, đừng ép ta động thủ, bằng không thì, cha ngươi thể diện cũng không hay nhìn!”

; “Ngươi!” Trung niên nam tử khí sắc mặt đều đỏ.

Lúc này, Vu Tịnh thanh âm nhẹ xuống dưới, “cha, ngươi coi như là giúp ta một chút, như thế nào? Hơn nữa, ta nói cho ngươi biết, ta đây tính khí của huynh đệ ta hiểu rõ, Thiên Quân không giao ra bạn hắn, hắn nhất định sẽ đem Thiên Tộc náo ngược đáy lên trời. Ngươi cũng thấy đấy, hắn không tìm các ngươi những lão gia hỏa này phiền toái, tìm cái này tuổi trẻ đấy, ta lời nói lời thật lòng, Thiên Tộc một đời tuổi trẻ bên trong, sợ là thật không có người nào có thể là đối thủ của hắn.”

; “Đây có thể không nhất định!” Trung niên nam tử âm thanh lạnh lùng nói: “Theo ta được biết, Thiên Vệ Quân bên trong mấy cái Tiểu Đầu Lĩnh có thể cũng không phải ngồi không, hơn nữa, Vu Gia ta phía trước mấy cái thế trong nhà, mấy đứa nhỏ cũng là yêu nghiệt vô cùng, còn có một chút ẩn núp yêu nghiệt...”

; “Đều là đống cặn bã!”

Vu Tịnh khoát tay áo, “không là ta xem thường bọn hắn, mà là ta này huynh đệ thiệt tình quá mạnh mẽ. Đúng rồi, cha ngươi cũng đã biết, hắn ở đây Minh Cảnh Ngũ Đoạn lúc, đã Hoàng Kim cùng cái kia đã đạt tới Thiện Cảnh Huyết Yêu Vương so chiêu rồi!”

Nghe vậy, trung niên nam tử lông mày lập tức nhíu lại, “thật không?”

Vu Tịnh nhẹ gật đầu, “Huyết Yêu Vương kia đem hắn nhưng khi làm đồng cấp bậc đối đãi! Hơn nữa, hắn cùng với Yêu Tộc vị kia nghịch thiên Hầu Tử Yêu Vương cũng có quan hệ. Còn có một điểm, cha ngươi ngàn vạn lần phải nhớ kỹ. Ta đây huynh đệ còn có một đám huynh đệ phân bố tại Bách Tộc các nơi, những người này, đều là từ

Tử Giới ra tới siêu cấp thiên tài, tương lai, tuyệt đối là những người này thiên hạ, cha, ngươi bây giờ không kết giao, không đưa Than khi có Tuyết, chờ sau này, Vu Gia ta chính là muốn đi kết giao đã trễ rồi!”

; Trung niên nam tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi đã quyết định?”

Vu Tịnh nhẹ gật đầu, “huynh đệ gặp nạn, không thể không giúp.”

Trung niên nam tử nhìn thẳng Vu Tịnh, “nếu như ta không đáp ứng, ngươi sẽ vận dụng tổ tiên cho ngươi vật kia, đúng không?”

Vu Tịnh nói: “Sẽ!”

Trung niên nam tử thấp giọng thở dài, “ta chưa bao giờ nghĩ tới ngươi sẽ cùng một cái nhân loại làm bạn, hơn nữa, tên kia còn có thể để cho ngươi làm như thế.”

Vu Tịnh nói: “Tại Tử Giới, chúng ta là chết sống có nhau huynh đệ, tại bên ngoài, cũng là như thế. Cha, giúp hay là không giúp, cho câu nói đi. Không giúp, ta sẽ tại cứu ra bạn hắn về sau, tuyên bố cùng Vu Gia đoạn tuyệt quan hệ, tuyệt sẽ không liên lụy Vu Gia! Không phải là uy hiếp cha!”

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Thật sự đáng giá không? Vật kia, có thể là ngươi cuối cùng thủ đoạn bảo toàn tánh mạng, cũng là ngươi kế thừa Vu Gia cam đoan, ngươi phải rõ ràng, cha của ngươi tuy rằng chỉ có ngươi một đứa con trai, nhưng mà, nhĩ lão cha của cha cũng không chỉ cha của ngươi một đứa con trai!” ;

Vu Tịnh không có trả lời, mà là quay đầu nhìn về phía xa xa trên đài tỷ võ Dương Diệp, “cha minh bạch cái gì gọi là huynh đệ sao?” ;

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 1999: Sự Tình Động Tĩnh Quá Lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

; “Huynh đệ?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Vu Tịnh, “tại cha của ngươi xem ra, huynh đệ chính là dùng để bán đứng. Năm đó cha của ngươi, chính là thiếu chút nữa bị huynh đệ bán đứng mà chết. Tiểu tử, tình nghĩa thứ này, có lẽ tồn tại, nhưng mà, đó là tại không có đầy đủ lợi ích dưới tình huống. Tại đầy đủ lợi ích trước mặt, đừng nói huynh đệ, cha ruột đều có thể giết!”

Vu Tịnh cười không nói.

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi ban đầu ở Tử Giới một màn. Cái kia vốn có thể rời đi Kiếm Tu thanh niên, không chỉ không có rời đi, ngược lại là thiên lý xa xôi chạy về Thiên Cư Thành, sau đó mang theo bọn hắn từ trăm vạn Yêu Thú kia trong đám đánh ra!

Kiếm Tu thanh niên làm như vậy là vì cái gì?

Chỗ tốt?

Lợi ích?

Không, vì cái gì chỉ có hai chữ: Huynh đệ!

Nhiều khi, huynh đệ ở trước mặt lợi ích, chính là một cái chê cười. Nhưng mà, cũng có nhiều khi, lợi ích tại chính thức trước mặt huynh đệ, càng là một truyện cười.;

; Trước mặt Vu Tịnh, trung niên nam tử khẽ gật đầu, “ta sẽ giúp ngươi, nhưng mà, Vu Gia ta tại Thiên Tộc này làm chuyện gì, căn bản không thể gạt được cặp mắt của Thiên Quân, cho nên, hậu quả này, ngươi nhất định phải gánh chịu sao?”

Vu Tịnh chính yếu nói, trung niên nam tử lại nói: “Vu Gia gia chủ, tuy rằng không phải là cái gì cao quý chính là thân phận, nhưng mà, tại trong Thiên Tộc này, vẫn có chút thân phận cùng Quyền Nói Chuyện đấy.”

Vu Tịnh nhún vai, “không chính là một cái gia chủ sao? Lão tử không hiếm có!”

Nói xong, Vu Tịnh quay người tiêu sái rời đi.

Tại chỗ, trung niên nam tử nhìn xem Vu Tịnh thân ảnh hồi lâu, cuối cùng, khóe miệng của hắn nổi lên vẻ khổ sở.

Thế gia cạnh tranh là vô cùng tàn khốc, một khi chưa thành công thượng vị, kết quả tốt nhất đều là bị xa lánh. Đây chính là hắn lúc trước kiên quyết không đồng ý nguyên nhân!

Nhưng mà, hắn đối với con trai mình nóng nảy rất rõ ràng, hắn không làm, đứa con này của chính mình nhất định sẽ một mình làm, khi đó, sự tình biết nháo càng lớn!

Qua hồi lâu, trung niên nam tử lắc đầu, sau đó nói khẽ: “Lại để cho âm lão cùng Cố lão tới gặp ta!”

; “Tuân mệnh!”

Một giọng nói đang âm thầm vang lên.

Trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía xa xa Luận Võ Đài, lúc này, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, toàn bộ người tựa như một thanh đợi lợi kiếm ra khỏi vỏ, lăng lệ ác liệt vô cùng.

Trung niên nam tử hai mắt híp lại, “xác thực không đơn giản a!” ;

Xa xa, trên đài tỷ võ.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, đối với chung quanh những thanh âm kia, mắt điếc tai ngơ. Tại Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, là Cổ Thương Viêm kia. Hắn cũng không hề rời đi, bởi vì hắn cũng muốn nhìn một chút Thiên Tộc này là thế nào bị người đạp!

Mà giờ khắc này, cả Thiên Tộc cũng vì đó sôi trào.

Nhân loại đến Thiên Tộc khiêu chiến cả Thiên Tộc một đời tuổi trẻ, việc này đã tựa như như bệnh dịch, truyền đến Thiên Tộc các nơi, bởi vậy, người càng ngày càng nhiều hướng phía Vân Tiêu Thành chạy đến. Không chỉ có như thế, một ít ẩn thế thiên tài cũng nhao nhao xuất thế hướng phía Vân Tiêu Thành chạy đến.

Thiên Tộc nếu như không có người đánh bại Dương Diệp, không hề nghi ngờ, này sẽ trở thành Thiên Tộc sỉ nhục.

Bởi vậy, người càng ngày càng nhiều hướng phía Vân Tiêu Thành chạy đến, mà giờ khắc này, Vân Tiêu Thành Luận Võ Đài bốn phía, đã kín người hết chỗ, rất nhiều người bắt đầu lơ lửng giữa không trung, còn có một vài người, thì là chờ ở Vân Tiêu Thành ngoài thành.

Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, tỷ tỷ của Tiểu Thất kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, “hiện tại, cả Thiên Tộc cũng biết ngươi Dương Diệp rồi!”

Dương Diệp nói: “Vậy thì như thế nào!”

Cô gái nói: “Sự tình động tĩnh quá lớn. Lớn vô cùng. Mặc kệ có người hay không đánh bại ngươi, nhưng mà, không hề nghi ngờ, ngươi không có khả năng còn sống rời đi Thiên Tộc, cho dù là Hầu Tử kia xuất hiện cũng không thể nào cứu được ngươi. Thiên Tộc người sỉ nhục, nhất định phải máu tươi đến rửa sạch!” ;

; “Thật sao?” Dương Diệp không có vấn đề nói.

Nữ tử còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là khoát tay áo, “đừng quấy rầy ta.”

Nữ tử sầm mặt lại, còn muốn nói điều gì, ngay tại lúc này, Dương Diệp đối diện đột nhiên trống rỗng xuất hiện một Hắc Y Nữ Tử.

Người đến!

Nhìn thấy một màn này, chung quanh vô số Thiên Tộc người nhất thời bắt đầu kêu gào hô lên. Trong khoảng thời gian này, bọn hắn thật sự là quá oan uổng rồi. Hiện tại, rốt cuộc có người đi ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hắc Y Nữ Tử kia, nữ tử toàn thân bị áo đen bao phủ, chỉ có thể nhìn được tư thái mà không cách nào chứng kiến dung mạo.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, “ra tay đi!”

; “Nhân Tộc?” Hắc Y Nữ Tử kia đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Hắc Y Nữ Tử nói: “Không nghĩ tới Nhân Tộc kế một ít Vương Nhị Đế hậu, lại xuất hiện một cái mới siêu cấp thiên tài!”

Nhị đế?

Dương Diệp khẽ nhíu mày, “ngươi biết Tần Xuyên kia?”

Tần Xuyên chính là Nhân Tộc nhị đế một trong!

Hắc Y Nữ Tử khẽ gật đầu, “có duyên gặp qua một lần, từ Tử Giới sau khi đi ra, thực lực của hắn lại trở nên mạnh mẽ rất nhiều. Bây giờ đang ở cả Nhân Tộc tất cả thiên tài bên trong, hắn chí ít có thể dùng sắp xếp trước ba!”

Tần Xuyên!

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn có thể không quên người này, mà với gia hỏa này thực lực bây giờ, tại Nhân Tộc khẳng định lẫn vào khá vô cùng.

Có thời gian đi xem!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Hắc Y Nữ Tử, "ra tay đi!"

Hắc Y Nữ Tử khẽ gật đầu, "Được!"

Thanh âm rơi xuống, Hắc Y Nữ Tử trong tay đột nhiên nhiều hơn một cây chủy thủ, sau một khắc, nàng toàn bộ người hóa thành từng tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ. Thoáng qua, một đạo hàn quang tại Dương Diệp nơi cổ họng vị trí chợt lóe lên.

Xùy~~!

Không gian bị xé nứt thanh âm.

Mà lúc này, Dương Diệp đã lui về phía sau trọn vẹn mười trượng khoảng cách. Dương Diệp sờ lên yết hầu sau đó nhìn nhìn tay mình chỉ, trên ngón tay, có một vòng cực kỳ nổi bật đỏ thẫm.

Chảy máu!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới bốn phía, vô số Thiên Tộc người nhất thời hoan hô, có người hưng phấn gần như điên cuồng.

Tiếng hò hét, tiếng mắng chửi, tiếng cổ võ, không phải trường hợp cá biệt.

Nhìn xem trên ngón tay cái kia giọt máu tươi, Dương Diệp mỉm cười, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Hắc Y Nữ Tử kia, "tốc độ thật nhanh!"

; "Còn có thể nhanh hơn!"

Thanh âm cô gái vừa dứt, đao đã tới trước mặt của Dương Diệp. Một màn này, tốc độ quá nhanh, trong tràng rất nhiều người căn bản phản ứng không kịp. Còn lần này, đàn bà đao cách Dương Diệp yết hầu không sai biệt lắm còn có tầm mười công tiến hành cùng lúc khoảng cách lúc ngừng lại.;

Bởi vì một thanh kiếm đã chống đỡ tại cổ họng của Hắc Y Nữ Tử kia chỗ ngồi.;

Nhìn thấy một màn này, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Yên lặng một cái chớp mắt, Hắc Y Nữ Tử thu hồi đao, sau đó nói: “Ta bại rồi!”

Thất bại!

Chung quanh tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó nói: “Còn cần nhanh hơn!”

Đàn bà tốc độ không thể nghi ngờ là vô cùng vô cùng nhanh đến, nhưng mà, tại phương diện tốc độ, Dương Diệp hắn có lẽ không uổng người. Kỳ thật nữ tử vẫn là có thể chiến, bởi vì vừa hắn một kiếm kia căn bản là không có cách đánh chết đối phương, chỉ có điều, tại tốc độ bị áp chế về sau, nữ tử đã không còn tin tưởng, cho nên mới trực tiếp nhận thua!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới người nọ bầy, “đổi kế tiếp!”

Đổi kế tiếp!

Vô số người nhìn xem trên đài tỷ võ Dương Diệp, nếu như ánh mắt có thể giết người, Dương Diệp chỉ sợ đã hài cốt không còn.

Một cái nhân loại đến Thiên Tộc vẽ mặt, mà Thiên Tộc một đời tuổi trẻ nhưng là không người có thể ngăn hắn lại! Nếu như việc này truyền ra ngoài, không đúng, Dương Diệp dùng sức một mình; Khiêu chiến cả Thiên Tộc thế hệ trẻ sự tình, đã truyền đến Bách Tộc trong tai.

Giờ khắc này, không chỉ có Thiên Tộc nhớ kỹ Dương Diệp hai chữ này, Bách Tộc đồng dạng nhớ kỹ.

Trên đài tỷ võ, Hắc Y Nữ Tử đối với Dương Diệp ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi. Mà lúc này, tỷ tỷ của Tiểu Thất đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, nàng nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi muốn khiêu chiến tới khi nào?”

; “Lúc nào?”

Dương Diệp cười nói;: “Yên tâm, rất nhanh thì sẽ kết thúc. Sau một ngày, không người đến đánh với ta một trận, ta liền sẽ rời đi, như thế nào đây?”

Nghe được lời của Dương Diệp, nữ tử sắc mặt càng thêm âm trầm.

Dương Diệp cấp ra một ngày, cái này ngày bên trong, nếu là Thiên Tộc không có người tới đánh với, hoặc là là không có đánh bại Dương Diệp, cái kia không hề nghi ngờ, Thiên Tộc mặt của sẽ mất hết.

Dương Diệp một chiêu này ác hơn!

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Chung quanh, đám người xao động, vô số tiếng huyên náo, tiếng mắng chửi, không ngừng vang lên.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập.

Bành!

Toàn bộ Luận Võ Đài kịch liệt run lên, trong tràng lập tức yên tĩnh trở lại, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía mọi người, “đừng mẹ nó kêu, khó chịu sẽ lên chiến, đừng chỉ sẽ ở phía dưới cơ cơ oai oai.”

; “Sợ ngươi a!”

Lúc này, một tên thanh niên đột nhiên từ trong đám người kia phóng lên trời, người thanh niên này bay thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới. Nhưng mà từng cái

Bành!

Mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, tên thanh niên kia chính là trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng khoảng cách.

Trên đài tỷ võ, Dương Diệp thu hồi nắm đấm, “tiếp tục đến!”

Trong tràng, vô số người trợn mắt nhìn.

Biệt khuất!

Cái này là lúc này chung quanh Thiên Tộc người cảm giác, vô cùng biệt khuất.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, sau ba canh giờ, Vu Tịnh đột nhiên xuất hiện tại trên đài tỷ võ, Dương Diệp chính muốn nói gì, Vu Tịnh nhưng là trực tiếp nắm cánh tay phải của hắn, nói: “Đi theo ta, đừng hỏi vì cái gì!”

Thanh âm rơi xuống, hai người biến mất ở trên đài tỷ võ.

Vân Tiêu Thành bên ngoài một tòa mờ mịt bên trong dãy núi, hai luồng sáng lấp lánh đã rơi vào một chỗ trong rừng rậm.

Hai người này, đúng là Dương Diệp cùng Vu Tịnh.

; “Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Vu Tịnh.

Vu Tịnh nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa, chỗ đó, một tên Hắc Ảnh người đột nhiên đi ra. Nhìn thấy người này Hắc Ảnh người, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng.

Thiện Cảnh cường giả!

Lúc này, Hắc y nhân kia tay phải vung lên, một đạo thân ảnh kiều tiểu đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp sửng sốt.

Đạo này thân ảnh kiều tiểu, đúng là Tử Nhi. Chỉ có điều, lúc này Tử Nhi hai mắt khép hờ, làm như đang ngủ say.

Dương Diệp ngăn chặn trong nội tâm kích động, hỏi, “nàng...”

; “Nàng thần hồn xuất hiện một chút vấn đề, tạm thời không cách nào thanh tỉnh.” Hắc Ảnh kia có người nói: “Chúng ta chỉ có thể giúp đỡ các hạ tới đây.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nhìn về phía Vu Tịnh, Vu Tịnh cười nói: “Nhấc tay chi lao, nhiều tạ ơn thì không cần nói, quá khách khí, không có ý nghĩa.”

; “Đi nhanh đi!” Lúc này, Hắc Ảnh kia người đột nhiên nói: “Lúc này Thiên Quân bên kia hẳn đã phát hiện!” ;

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Bảo trọng!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, đem Tử Nhi nhận được trong Hồng Mông Tháp, sau đó sau lưng xuất hiện một đôi cánh, hai cánh kịch liệt rung động, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.;

Trong tràng.

Vu Tịnh hít sâu một hơi, đã trầm mặc sau một hồi, sau đó nhìn về phía sau lưng, “Nhị thúc, chúng ta đi thôi!” ;

; “Không đi được!” Hắc Ảnh kia nhân đạo.

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên xuất hiện tại trước mặt hai người.

Trung niên nam tử quét Vu Tịnh hai người liếc mắt, “đáng chết!”

Nói xong.

Ầm!

Trong tràng không gian ầm ầm nổ bể ra!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2000: Ta Lại Đã Trở Về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở giữa sân không gian nổ tung một khắc này, Vu Tịnh bên cạnh Hắc y nhân đột nhiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó mãnh liệt nắm chắc.

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong tay cuồn cuộn quét ra, cái kia hướng về hắn cùng lực lượng của Vu Tịnh lập tức bị cỗ lực lượng này cho ngăn cản được.

Không gian tuy rằng mai một, nhưng mà, hai người nhưng lại không có chuyện gì.

Xa xa, trung niên nam tử nói: “Thế nào, Vu Gia đây là muốn phản bội Thiên Tộc?”

Hắc y nhân nói: “Người nọ tại Tử Giới đã cứu ta đây cháu mạng, hôm nay hắn có chuyện muốn nhờ, Vu Gia ta không thể không trả nhân tình này. Không hơn!”

; “Chê cười!”

Trung niên nam tử kia âm thanh lạnh lùng nói: “Trả nhân tình? Chẳng lẽ ngươi Vu Gia không biết Dương Diệp kia tại Vân Tiêu Thành hành vi việc làm? Loại khiêu khích này coi rẻ người của Thiên Tộc ta, ngươi Vu Gia hôm nay còn tương trợ hắn, thật sự là tội không thể tha!”

Hắc y nhân đang muốn nói chuyện, ngay tại lúc này, một hắc bào lão giả xuất hiện ở Vu Tịnh trước mặt hai người.

Hắc Bào Lão Giả nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, sau đó nói: “Giờ phút này lên, Vu Tịnh đem không phải là Vu Gia ta người thừa kế, Vu Gia ta sẽ giao hắn cho các hạ, mặc cho các hạ xử trí.”

Nghe vậy, một bên Vu Tịnh sắc mặt lập tức trầm xuống.

Lúc này, Hắc Bào Lão Giả quay đầu nhìn về phía Vu Tịnh, “Trưởng Lão Điện nhất trí đồng ý, phụ thân ngươi không thích hợp đang làm Vu Gia gia chủ, hiện tại, hắn đã không phải là Vu Gia gia chủ ta.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Hắc y nhân, “ta dùng đại lý thân phận của gia chủ ra lệnh cho ngươi, hiện tại lập tức trở về Vu Gia!”

Hắc y nhân muốn nói cái gì, một bên Vu Tịnh nhưng là lắc đầu, “Nhị thúc, trở về đi. Ngươi không quay về, cha ta tình cảnh có thể sẽ rất không xong.”

Hắc y nhân lắc đầu, sau đó nhìn về phía hắc bào lão giả kia, “rốt cuộc tìm cho các ngươi một cái lấy cớ rồi.”

Hắc Bào Lão Giả đạm thanh nói: “Vu Gia nếu là trên tay các ngươi, diệt vong sợ là chuyện sớm hay muộn.”

Vừa nói, hắn quay người nhìn về phía sau lưng trung niên nam tử, “Vu Gia ta cho Thiên Quân các hạ này câu trả lời thỏa đáng, có thể chứ?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua một bên Vu Tịnh, “đưa hắn đến Vân Tiêu Thành đi.”

Nói xong, trung niên nam tử quay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.;

Trong tràng, Hắc Bào Lão Giả nhìn về phía Vu Tịnh, “vì một ngoại nhân mà hủy diệt chính mình tiền đồ, khá tốt Vu Gia ta không có để cho ngươi làm gia chủ, bằng không thì, Vu Gia sợ là sớm muộn phải bị ngươi Game Over.”

Nói xong, kia tay phải vung lên, trực tiếp cùng Vu Tịnh biến mất ngay tại chỗ.

...

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Dương Diệp tâm thần chìm vào thể nội, trong cơ thể, Tử Nhi liền nằm tại trước mặt hắn, nhìn từ ngoài, Tử Nhi cũng không có chuyện gì.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là cái kia đã lâu không gặp Tiểu Thiên.

; “Nàng tình huống như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên quan sát một chút Tử Nhi, qua hồi lâu, nàng nói: “Nàng lúc trước để cho Tiểu Thất tiến vào thân thể nàng, nàng thần hồn bị áp chế, ý thức cũng bị áp chế, hiện tại tuy rằng thần hồn đã cùng thân thể trọng tân dung hợp, nhưng mà, nhưng xuất hiện loại này trạng thái chết giả, nguyên nhân chủ yếu là thần hồn lúc trước bị áp chế lúc nhận lấy tổn thương. Đây là thực lực của nàng cùng linh hồn cùng Tiểu Thất kia chênh lệch quá lớn nguyên nhân tạo thành!”

; “Có biện pháp không?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “trước tiên có thể để cho nàng trong này ân cần săn sóc, nơi này có tử khí, còn có hồn cây, có thể chậm rãi chữa trị linh hồn của nàng. Vấn đề hẳn không phải là rất lớn, bất quá, ta luôn cảm giác có chút không thích hợp!”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, nàng lần nữa cẩn thận quan sát một chút Tử Nhi, sau đó nói: “Luôn cảm giác ở đâu có điểm gì là lạ, nhưng lại không có phát hiện cái gì, ngươi cho ta một chút thời gian!”

; “Được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.;

Dương Diệp chìa tay nhẹ nhàng vuốt ve thoáng một phát hai má của Tử Nhi, chính yếu nói, đột nhiên, hắn biến sắc, toàn bộ người trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp.

Bên ngoài.

Dương Diệp mở mắt, sau đó quay đầu, ở đằng kia sau lưng, có một đạo khí tức cường đại phong tỏa lại hắn, Mà đối phương chính dùng tốc độ cực nhanh chạy về phía này tới.

Thiên Tộc Cường Giả!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, rất nhanh, tay phải hắn đặt ở giữa lông mày, một thanh kiếm bị hắn chậm rãi từ giữa lông mày rút ra.

Đoạn Tội!

Dương Diệp cầm trong tay Đoạn Tội dựng ở trong đám mây, hai mắt nhìn thẳng phía trước, chỗ đó, không gian rung rung, rất nhanh, một vệt ánh sáng điểm xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Điểm sáng càng lúc càng lớn, càng lúc càng nhanh!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, lòng bàn tay mở ra, Đoạn Tội ở lòng bàn tay xoay tròn, từng trận kiếm quang không ngừng từ trong đó lòe ra.

Một hơi sau!

Dương Diệp đột nhiên mở mắt, trong chốc lát, trong tay hắn Đoạn Tội đột nhiên biến mất.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang vọng dựng lên.

Ầm!

Xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, rất nhanh, kiếm quang tản đi, xa xa chỗ đó, đạo kia Hắc Sắc Quang Điểm tản đi, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, bất quá giờ phút này, người đàn ông trung niên này tay phải đã biến mất, ở tại nơi bả vai, máu tươi chảy ròng ròng!

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua chính mình chỗ cụt tay, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, chính yếu nói, mà đúng lúc này, trong lòng bàn tay của Dương Diệp, lại là một thanh kiếm tốc độ cao xoay tròn. Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử hai mắt híp lại, trong con ngươi, đề phòng vô cùng.

Dương Diệp nhìn thẳng trung niên nam tử, “đi!”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất.

Táng Kiếm Sát!

Táng Kiếm Sát so với lúc trước, thành thục rất nhiều, uy lực cũng mạnh hơn rất nhiều, lại thêm Đoạn Tội thanh kiếm này, có thể nói, Táng Kiếm Sát này đã đi chơi có thể uy hiếp được Thiện Cảnh cường giả! Đặc biệt là lại thêm Đoạn Tội về sau!

Này Đoạn Tội, thế nhưng là Thánh Nhân cấp!

Theo Dương Diệp đạo kiếm quang kia biến mất, trung niên nam tử kia đột nhiên lui về phía sau một bước, sau một khắc, một đạo cự đại Lam Sắc Quang Thuẫn xuất hiện ở trước mặt của hắn. Một kiếm này, hắn cuối cùng lựa chọn phòng thủ.

Nếu như lựa chọn tiến công, dùng ngạnh phá ngạnh, biết được rất nguy hiểm, bởi vì nếu như một khi thất bại, cái kia trả chính là cái giá bằng cả mạng sống.

Vì ổn thỏa, hắn vẫn lựa chọn phòng thủ!

Tại Lam Sắc Quang Thuẫn xuất hiện một khắc này, một thanh kiếm cũng đã đâm ở phía trên.

Ca sát!

Lực lượng cường đại trực tiếp đem này mặt quang thuẫn đánh rách tả tơi, mà trung niên nam tử bản thân đã ở cỗ lực lượng này phía dưới bị chấn địa lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách. Bất quá, một kiếm này, đúng là vẫn còn phòng ngự lại!

Mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên vang lên một đạo tiếng kiếm reo.

Trong lòng trung niên nam tử cả kinh, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy Dương Diệp trong tay, xuất hiện một thanh màu vàng kiếm, thanh kiếm này chính dùng tốc độ cực nhanh xoay tròn lấy. Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử sắc mặt đại biến, muốn bứt ra rút đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia biến mất.

Xùy~~!

Một thanh màu vàng kiếm trực tiếp đâm ở trước mặt trung niên nam tử đạo kia trên Lam Sắc Quang Thuẫn!

Lại là một thanh kiếm!

Hai chuôi kiếm!

Một kiếm này trực tiếp chấn vỡ đạo kia Lam Sắc Quang Thuẫn, hai chuôi kiếm đồng thời bắn nhanh ra như điện, trực tiếp cắm vào trung niên nam tử kia trước ngực.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp xuất hiện ở tên kia đàn ông trung niên trước mặt, “Thế nào, Thiên Tộc không muốn buông tha ta?”

Trung niên nam tử nhìn nhìn trước ngực mình hai chuôi kiếm, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “không nghĩ tới ngươi cường đại đến loại trình độ này, Thiên Tộc ta một đời tuổi trẻ, sợ là đã không người là đối thủ của ngươi.”

Dương Diệp không nói gì, phải tay khẽ vẫy, hai chuôi kiếm hóa thành hai đạo kiếm quang bay trở về trong cơ thể hắn. Dương Diệp xoay người rời đi, hiện tại, hắn cần chính là ly khai Thiên Tộc, hắn cũng không muốn tại nơi này lãng phí thời gian.

; “Ngươi cũng biết kết quả của Vu Tịnh kia?” Lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước.

Trung niên nam tử nói: “Vu Gia đã triệt để vứt bỏ hắn, hắn hiện tại đã bị đưa đến Nhân Quân chỗ đó, nếu như ngươi ly khai Thiên Tộc, hắn chắc chắn phải chết.”

Dương Diệp quay người nhìn về phía trung niên nam tử, “ngươi rất muốn để cho ta lưu lại!”

; “Vâng!” Trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “nói thật, ngươi để cho ta cảm thấy sợ hãi. Hiện tại nếu là để cho ngươi rời đi, ngày sau ngươi, chắc chắn trở thành Thiên Tộc ta đại địch. Thiên Tộc ta, không thể có như ngươi vậy có tiềm lực địch nhân!”

; “Địch nhân?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, nói xong, tay phải hắn mở ra, rất nhanh, một cái hư ảo long trảo xuất hiện ở bàn tay của hắn bốn phía.

; “Biết rõ đây là cái gì ư?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua cái kia long trảo, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, hai mắt trợn lên lên, “Thiên Long, đây là

Thiên Tộc ta Thủ Hộ Thần Thú Thiên Long, nó, nó như thế nào trên người ngươi, ngươi…”

Trung niên nam tử đã bị khiếp sợ im lặng trình tự bài văn.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Thiên Tộc địch nhân? Không là ta muốn lựa chọn làm Thiên Tộc địch nhân, mà là các ngươi lựa chọn ách muốn làm địch nhân của ta!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Lúc này đây, phương hướng của hắn không phải là ra bên ngoài, mà là đi Vân Tiêu Thành.

Tại chỗ, trung niên nam tử ánh mắt đờ đẫn, “nguyên lai, nguyên lai hắn là Thiên Tộc ta Thủ Hộ Giả người thừa kế…”

Nói xong, trung niên nam tử trong mắt sắc thái dần dần tiêu tán.

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Hắn là có thể rời đi Thiên Tộc đấy, lòng tin của hắn là kia đôi thần dực thêm Kiếm Vực, có thể nói, chỉ cần hắn tưởng che giấu, Thiên Tộc Cường Giả rất khó tìm hắn, trừ phi là Thiên Tộc xuất động cái loại này Thánh Nhân cấp cường giả.

Nhưng mà, hắn không cảm thấy Thiên Tộc sẽ xuất động cường giả loại này để đối phó hắn.

Mà bây giờ, hắn quyết định không đi.

Lưu lại, nguy hiểm không? Tự nhiên là nguy hiểm, bởi vì Thiên Tộc sẽ không ở cho hắn cơ hội đào tẩu. Nhưng mà, hắn không thể không lưu lại. Liền như vậy rời đi, chính hắn cũng sẽ không tha thứ chính mình.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp về tới Vân Tiêu Thành.

Ngoài thành, Dương Diệp nhìn xem Vân Tiêu Thành kia hồi lâu, sau đó cười nói: “Ta lại đã trở về.”

Nói xong, Dương Diệp thần sắc đột nhiên dữ tợn, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đạp mặt đất, trong chốc lát, tất cả mặt đất kịch liệt run lên, tựa như giống như địa chấn, cả Vân Tiêu Thành cũng vì đó chấn động một chút.

Lúc này, Dương Diệp đi tới thành tường kia dưới, “Thiên Tộc, lão tử lại đã trở về, các ngươi nghĩ thế nào làm?”

...;

PS: Vẫn chưa đóng cửa rót ta vi tín công chúng số bằng hữu, có thể chú ý đến của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2001: Nguyên Lai Như Vậy Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm như vậy!

Tiếng như sấm vang, cả Vân Tiêu Thành chấn động.

Vô số người lao ra ngoài tường thành, khi thấy Dương Diệp lúc, những thứ này sắc mặt người lập tức vô cùng khó coi.

Dương Diệp!

Dương Diệp lại đã trở về!

; “Gia hỏa này có ý tứ gì? Hắn tại sao lại đã trở về?” Trong tràng, có người thấp giọng nói.

; “Ai biết, gia hỏa này lại muốn làm gì?”

; “Hắn không phải là lại muốn khiêu chiến Thiên Tộc ta thiên tài đi... Nếu như là, ai đi cùng hắn chiến?”

; “Nhân Tộc như thế nào ra một cái như vậy yêu nghiệt...”

...

Ngay tại lúc này, một Bạch Bào Lão Giả đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, Bạch Bào Lão Giả này, chính là chư lão.

; “Hắn đâu?” Chư lão gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Ta không biết ngươi nói tại cái gì!” Hắn tự nhiên biết rõ Bạch Bào Lão Giả đang nói cái gì, chỉ có điều, việc này hắn nhất định là sẽ không thừa nhận. Hắn không thể cho Thiên Tộc ỷ lớn hiếp nhỏ lấy cớ!

Bạch Bào Lão Giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Lợi hại!”

Giờ phút này, hắn đã đoán được. Thiên Tộc phái đi người truy sát Dương Diệp chưa có trở về, mà Dương Diệp đã trở về. Hiển nhiên, đối phương đã bị chết.

Giờ phút này trong tâm của Bạch Bào Lão Giả không thể nghi ngờ là phi thường khiếp sợ, bởi vì hắn thật không ngờ, trước mắt vị thiếu niên này lại có thể đánh chết một Thiện Cảnh cường giả, nếu quả như thật là bằng thực lực của chính mình đánh chết, vậy không khỏi quá kinh khủng chút!

Thật sự khủng bố!

Cho dù là hắn, đều cảm giác được có chút tim đập nhanh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía những cái kia Thiên Tộc người, sau đó cười nói: “Thế nào, Thiên Tộc thua không nổi sao?”

; “Ngươi có ý tứ gì!” Ngay tại lúc này, trong tràng có người hỏi.

; “Có ý tứ gì?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta bản muốn ly khai, nhưng mà thật không ngờ, các ngươi nhưng là bắt bằng hữu của ta, bức ta trở về.” Vừa nói, hắn trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, “hiện tại, ta đã trở về. Có cái gì nhằm vào ta, ta ở nơi này!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng tất cả mọi người nhao nhao nhìn về phía một bên Bạch Bào Lão Giả.

Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Ta không biết ngươi đang nói cái gì!”

; “Không biết ta đang nói cái gì?”

Dương Diệp đi tới trước mặt Bạch Bào Lão Giả kia, “chúng ta không chơi những cái kia giả, nói đi, nghĩ thế nào làm?”

Bạch Bào Lão Giả ánh mắt đã Hoàng Kim giết người.

Khiêu khích!

Thiên Tộc còn chưa bao giờ bị người khiêu khích như vậy qua, đặc biệt là đang tại Thiên Tộc vô số người trước mặt khiêu khích Thiên Tộc.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Các ngươi không phải là muốn ta quay về tới sao? Ta bây giờ trở về đã đến. Như thế nào, không nói?”

Hùng hổ dọa người!

Bạch Bào Lão Giả nói: “Ngươi đây là muốn khiêu chiến ta cả Thiên Tộc sao?”

; “Khiêu chiến cả Thiên Tộc?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thật không có ý nghĩ này, ngươi xem một chút, ta lẻ loi một mình, làm sao dám khiêu chiến cả Thiên Tộc? Ta chỉ là muốn nói, có cái gì, hướng một người Dương Diệp ta đến, cùng bằng hữu kia của ta không có quan hệ gì. Hơn nữa, ta nghĩ, Thiên Tộc chắc không phải là không thua nổi chứ? Nếu việc này truyền tới Bách Tộc trong miệng đi, ta nghĩ, đây đối với cao quý chính là Thiên Tộc danh dự mà nói, hẳn là một cái đả kích chứ?”

Bạch Bào Lão Giả chính yếu nói, mà đúng lúc này, một tên đang mặc hoa bào trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh của Bạch Bào Lão Giả.

Nhìn thấy người này hoa bào trung niên nam tử, trong tràng lập tức mọi người kinh hãi, sau đó vội vàng nói: “Xin chào Thiên Quân!”

Thiên Quân!

Trước mắt vị người trung niên này, đúng là Thiên Tộc lĩnh tụ, Thiên Quân!

Bạch Bào Lão Giả đối với Thiên Quân có chút thi lễ, sau đó lui về sau lưng của Thiên Quân.

Thiên Quân nhìn về phía Dương Diệp, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Để cho ta ngoài ý muốn, không nghĩ tới đi một chuyến Tử Giới về sau, ngươi phát triển đến loại trình độ này.”

Đối mặt người trước mắt này thần bí Thiên Quân, Dương Diệp không hề sợ hãi, “thật sao? Kỳ thật, Thiên Tộc hành vi cũng để cho ta ngoài ý muốn.”

Thiên Quân đạm thanh nói: “Bắt hắn, là bởi vì hắn Vu Gia xúc phạm Thiên Tộc ta thiên quy, không có quan hệ gì với ngươi. Đương nhiên, cũng là bởi vì duyên cớ của ngươi, mới để cho hắn đám xúc phạm thiên quy đấy. Cho nên, chuyện này trách nhiệm chủ yếu tại ngươi!”

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta không kéo những cái kia có hay là không, Thiên Quân các hạ, ta bây giờ đang ở cái này, ngươi Thiên Tộc có cái gì chiêu, sử hết ra. Nếu như Thiên Quân đại nhân muốn đích thân ra tay, cũng là cũng được, dù sao ta không cách nào phản kháng, cuối cùng nơi này là Thiên Tộc địa bàn!”

Ngay tại lúc này, Thiên Quân đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ lực lượng kinh khủng lập tức đặt ở trên thân Dương Diệp, giờ khắc này, Dương Diệp tại cũng không cách nào nhúc nhích.

Thiên Quân xuất thủ?

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía Thiên Quân. Nếu như Thiên Quân ra tay đánh chết Dương Diệp, vậy chuyện này thật có chút không ổn. Ít nhất đối với Thiên Tộc mà nói, thanh danh nhất định sẽ đã bị ảnh hưởng rất lớn.

Dương Diệp thân phận gì? Thiên Quân thân phận gì? Thiên Quân ra tay với Dương Diệp, vậy là chân chính lấy lớn hiếp nhỏ, đó là không phù hợp Thiên Quân thân phận. Hơn nữa, coi như là Thiên Quân đánh chết Dương Diệp, cũng không cứu vãn nổi Thiên Tộc danh dự.

Đây cũng chính là lúc trước Nhân Tộc Nhân Quân vì sao không tự thân xuất mã đi giết một dạng với Dương Diệp, thân phận gì, liền nên làm cái gì dạng chuyện tình. Đơn giản mà nói, Dương Diệp loại thân phận này, còn chưa đủ để để cho hắn đám loại thân phận này người tự mình ra tay!

Mà bây giờ, Thiên Quân tự mình đi ra.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Thiên Quân đột nhiên khẽ nở nụ cười, “nhìn thấy không? Như muốn giết ngươi, kỳ thật thật sự rất đơn giản. Ngươi đùa này ít trò mèo, ta thật sự không muốn dính vào, nhưng mà, ngươi nhưng được một tấc lại muốn tiến một thước.”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Quân.

Thiên Quân cười nói: “Ta tự mình đi ra, là muốn cho ngươi một cơ hội, một cái cứu bạn ngươi cơ hội.” Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, sau đó nói: “Tại Ma Tộc, xuất hiện một vị Thánh Nhân Di Tích, vị Thánh Nhân này, đã từng là Thiên Tộc Cường Giả ta, ta không biết hắn vì sao vẫn lạc tại Ma Tộc. Ta hy vọng ngươi đi Ma Tộc một chuyến, sau đó điều tra rõ ràng. Đương nhiên, điểm trọng yếu nhất, ta hy vọng cái kia truyền thừa không nên rơi vào Ma Tộc trong tay người.”

Dương Diệp nói: “Thế nào, Thiên Tộc không người nào sao?”

Thiên Quân nói: “Thế nào, ngươi không muốn cơ hội này?”

Dương Diệp nhìn thẳng Thiên Quân, “trước thả người!”

Thiên Quân khẽ lắc đầu, “người không thể trước để, chờ ngươi được cái kia truyền thừa sau đó đem mang về về sau, ta tự sẽ thả người. Yên tâm, ta còn khinh thường cùng ngươi chơi hoa chiêu gì.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lợi dụng, Thiên Quân rõ ràng là muốn lợi dụng hắn, nhưng mà, hắn căn bản không có biện pháp phản kháng, bởi vì Vu Tịnh ở trong tay đối phương.

Lúc này, Thiên Quân lại nói: “Một lần cuối cùng, đi, hay là không đi? Nếu như không đi, yên tâm, ta sẽ không xuất thủ giết ngươi. Ngươi muốn khiêu chiến, vậy khiêu chiến, Thiên Tộc ta có là thiên tài, một ngày một cái cùng ngươi khiêu chiến, đánh một trăm năm cũng có thể!”

Dương Diệp nói: “Đi, tại sao không đi?”

Thiên Quân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, một đám bạch quang không vào Dương Diệp giữa lông mày, “đây là địa chỉ, ta chờ ngươi tin tức tốt.”

Dương Diệp không có nói chuyện, quay người rời đi.

Tại chỗ, Thiên Quân bên cạnh Bạch Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Ta đề nghị tuyệt sát kẻ này, kẻ này thiên phú, thật sự làm cho người ta sợ hãi, thực lực càng là khủng bố, chỉ sợ ta đều giết không được hắn.”

Thiên Quân nói: “Quả thật có chút làm cho người ta sợ hãi, không nghĩ tới Nhân Tộc những năm gần đây này, thiên tài một tên tiếp theo một tên a! Bất quá còn tốt, người này cùng Nhân Quân kia tựa hồ cũng có thâm cừu đại hận gì.”

; “Cái này là Thiên Quân không giết nguyên nhân của hắn?” Bạch Bào Lão Giả nói.

Thiên Quân cười nói: “Giết hắn? Vì sao giết hắn? Giết hắn đi, đến tiếp sau phiền toái vô số. Hơn nữa, muốn giết người của hắn, xa xa không chỉ chúng ta, đã như vậy, vì sao không để cho người khác đi giết? Nếu như có thể để cho hắn cùng Nhân Tộc Nhân Quân tự giết lẫn nhau, vậy đối với Thiên Tộc ta mà nói, chẳng phải là một chuyện rất tốt?"

Bạch Bào Lão Giả khẽ gật đầu, "đã minh bạch!"

Thiên Quân ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, bên kia, là Dương Diệp rời đi vị trí. Trầm mặc hồi lâu, hắn ánh mắt dần dần băng lạnh xuống, "Thiên Vệ Quân những tiểu tử kia lần này hẳn kiến thức cái gì gọi là nhân ngoại hữu nhân rồi a?"

Bạch Bào Lão Giả cười khổ nói: "Những người kia, còn đang oán trách chúng ta không có để cho hắn đám xuất hiện."

; "Xuất hiện?"

Thiên Quân âm thanh lạnh lùng nói: "Xuất hiện cũng là đến tự rước lấy nhục, người này thực lực, coi như là bình thường Thiện Cảnh cường giả cũng đã không làm gì được hắn!"

Bạch Bào Lão Giả nhẹ gật đầu, "xác thực yêu nghiệt!"

Thiên Quân cười lạnh nói: "Bất quá nên nhức đầu, hẳn là Nhân Quân kia. Đối phương cùng hắn đã là tử địch, mà kiếm kia đầu lại tại người này trong tay, có thể nói, giữa bọn họ, nhất định không có điều giải khả năng, mà Nhân Quân kia cũng sẽ không chọn cùng hắn hòa giải."

Bạch Bào Lão Giả nói: "Ngươi Vu Tịnh nên như thế nào..."

Thiên Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, "trước giữ lại!"

...

Bởi vì Dương Diệp rời đi, Vân Tiêu Thành lần nữa khôi phục bình tĩnh, bất quá, mọi người đều nhớ Dương Diệp người này, phải nói cả Thiên Tộc đều nhớ Dương Diệp cái này cô trước người đến Thiên Tộc khiêu chiến cả Thiên Tộc một đời tuổi trẻ người thiên tài loại!

Không chỉ có Thiên Tộc, Bách Tộc cũng biết Dương Diệp tại Thiên Tộc làm những chuyện như vậy, trong lúc nhất thời, tên của Dương Diệp lập tức vét sạch cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Đại Thiên Vũ Trụ siêu cấp yêu nghiệt bên trong lại thêm một người, người này, chính là Dương Diệp! Không chỉ có như thế, có ít người nghe nhầm đồn bậy, nói Dương Diệp tại Thiên Tộc như thế nào đi nữa năng lực, như thế nào đi nữa mạnh, nghiễm nhiên Dương Diệp đều sắp trở thành Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ đệ nhất nhân rồi.

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Ma Tộc!

Vì Vu Tịnh, lúc này đây, hắn không thể không đi một chuyến Ma Tộc, hắn biết rõ Thiên Quân khẳng định không yên lòng, nhưng là lần này, hắn căn bản không có cách nào.

Mạng của Vu Tịnh trọng yếu nhất!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Thiên môn, lúc này đây, hắn quang minh chính đại từ Thiên môn đi ra ngoài. Bên cạnh cái kia hai canh phòng căn bản không có làm ngăn trở, hiển nhiên, bọn hắn nhận thức Dương Diệp.

; “Gia hỏa này cuối cùng đã đi!” Một tên canh phòng thở dài một hơi.

Một tên thị vệ khác nhìn nhìn trong tay bức họa, “khá tốt phía trên cho chúng ta biết không nên cản đoạn người này, bằng không thì, hai người chúng ta phải ngược lại xui xẻo.”

; “Làm chuyện này, thật sự là chờ đợi lo lắng a, sợ ngày nào đó ngăn đón lầm người, sau đó liền vô thanh vô tức đã chết!”

; “...”

Dương Diệp ly khai Thiên Tộc về sau, nhìn lướt qua bốn phía, liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, rất nhanh, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại giữa lông mày của hắn chỗ vị trí, cùng lúc đó, một giọng nói ở giữa sân vang lên, “Đại Thiên Vũ Trụ đệ nhất thiên tài? Kiếm Tu thứ một? Nguyên đến như vậy yếu!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2002: Có Thể Sắp Xếp Trước Năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trước mặt Dương Diệp, là một gã đang mặc Thanh Niên Nam Tử. Nam tử hơn hai mươi tuổi, một bộ cẩm bào, mái tóc dài dựng đứng lên xâu ở sau đầu. Ở tại chỗ trán, có một cái đỏ tươi ấn ký, ấn ký hiện lên hoa sen hình, tươi đẹp mà lại quỷ dị.

Mà ở trong tay nam tử, là một thanh trường kiếm màu xanh, mũi kiếm hiện lên lưỡi rắn hình, mà lúc này, này mũi kiếm chính chống đỡ lấy Dương Diệp giữa lông mày.

Nam tử nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng mang theo cười lạnh.

Nam tử cũng không có phát hiện, tại Dương Diệp dưới làn da, lóe ra kim quang nhàn nhạt.

Dương Diệp chính yếu nói, mà lúc này, nam tử kia đột nhiên thu hồi kiếm, lui về phía sau khoảng cách trăm trượng.

Nam tử múa qua múa lại kiếm trong tay, lập tức, kiếm ánh lấp loé. Nam tử nhìn xem Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, “vừa mới đến thế tục, liền nghe được ngươi đại danh của Dương Diệp, nói ngươi là cái gì hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ đệ nhất thiên tài, còn là cái gì Kiếm Tu thứ một, hiện tại vừa nhìn, có chút có tiếng không có miếng a!”

Nói đến đây, nam tử cười cười, “ta biết, ngươi nhất định sẽ trước khi nói là ta đánh lén ngươi, không sao, ta cho ngươi một cơ hội, đến, xuất kiếm, để cho ta nhìn xem Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta đệ nhất kiếm tu thực lực chân chính!”

“Ngươi có bệnh?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nghe vậy, nam tử kia hơi sững sờ, lập tức kia dáng tươi cười dần dần băng lạnh xuống, “ta bây giờ hối hận cho ngươi cơ hội này.”

Nói xong, tay đột nhiên run lên, một đạo kiếm khí bắn ra, lập tức đến trước mặt Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp bấm tay một điểm, tại trước mặt hắn đạo kiếm quang kia lập tức tiêu tán.

"Ừ"

Xa xa, Thanh Niên Nam Tử kia trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "có chút ý tứ a!"

Thanh âm rơi xuống, kia đột nhiên cầm kiếm đối với Dương Diệp cách không chính là đâm một cái, một nhát này, trực tiếp làm cho trước mặt Dương Diệp không gian nổ bể ra, cùng lúc đó, Dương Diệp chung quanh mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt ra. Đó là bị Kiếm Khí đánh rách.

Uy thế của một kiếm, cường hãn như thế!

Nhưng mà, Thanh Niên Nam Tử kia lông mày nhưng là nhíu lại. Bởi vì Dương Diệp liền đứng ở nơi đó, một chút việc đều không có.

Thanh Niên Nam Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói, "xác thực có chút ý tứ."

Lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên nói, "trước khi ngươi chết, hỏi ngươi hỏi vấn đề, ai bảo ngươi tới?"

Thanh Niên Nam Tử cười nói, "như thế nào? Sợ?"

Dương Diệp lắc đầu, "ta chỉ là muốn trảm thảo trừ căn!"

"Ha ha..."

Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nở nụ cười, "Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi có thể là thật điên cuồng, trảm thảo trừ căn? Thật sự là cười chết ta rồi! Ngươi cũng biết ta chính là người phương nào?"

Nói xong, hắn chỉ chỉ ngực trái mình trước, chỗ đó, đột nhiên xuất hiện một nho nhỏ chữ vàng: Binh!

Thanh Niên Nam Tử cười nói: "Hiện tại biết ta là ai không? Còn muốn trảm thảo trừ căn? Chính ngươi cảm thấy buồn cười không?"

Binh Gia!

Dương Diệp không nghĩ tới, trước mắt nam tử này dĩ nhiên là Binh Gia người tới. Xem ra, Binh Gia đã bắt đầu chú ý hắn.

"Sát Phạt Nhất Mạch mới Phù Chủ?"

; Thanh Niên Nam Tử khẽ cười nói: "Ngươi vị Phù Chủ này, có như vậy điểm yếu a, không bằng đem Binh Phù kia cho ta, đổi lấy chính mình mấy năm sống tạm, như thế nào?”

Dương Diệp không nói gì, hắn bàn tay phải bằng phẳng duỗi ra, rất nhanh, khi lòng bàn tay hắn bên trong, một thanh kiếm bắt đầu xoay tròn.

Theo thanh kiếm này xoay tròn, trong tràng đột nhiên xuất hiện một cỗ khí thế bén nhọn. Cảm giác được cỗ khí thế này, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt dần dần lạnh xuống. Mà đúng lúc này, xa xa kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất.

; Ô... Ô... Ô... N... G!

; Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bị một đạo kiếm quang rung động đến mấy ngàn trượng có hơn!

; Mấy ngàn trượng bên ngoài, Thanh Niên Nam Tử cúi đầu nhìn nhìn kiếm trong tay của chính mình, kiếm trong tay của hắn, đã rạn nứt ra.

; Phá thành mảnh nhỏ!

; Mà đúng lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, tại đó, Thanh Sam Nam Tử kia trong tay xuất hiện một thanh kiếm, kiếm xoay tròn tốc độ cao, từng trận kiếm ánh lấp loé.

; Nhìn thấy một màn này, Thanh Niên Nam Tử sầm mặt lại, trong con ngươi, ngưng nặng hơn một chút. Rất nhanh, trong cơ thể hắn Huyền Khí tuôn ra vào trong tay Thanh kiếm bên trong, trong chốc lát, ở chung quanh hắn, xuất hiện nhiều đóa kiếm liên, những kiếm này liên càng ngày càng nhiều, uyển như bông tuyết tụ tập tại Thanh Niên Nam Tử bốn phía.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Dương Diệp có chút ngẩn người, “kiếm liên giết?”

; “Ngươi biết kiếm này kỹ?” Xa xa, Thanh Niên Nam Tử chân mày cau lại.

Dương Diệp thần sắc hơi có chút cổ quái, rất nhanh, kiếm trong tay của hắn biến mất, mà ở hắn kiếm biến mất một chớp mắt kia, Thanh Niên Nam Tử chung quanh những cái kia kiếm liên đột nhiên bắn nhanh ra như điện, chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp chung quanh tựu ra hiện vô số đóa kiếm liên, mà Thanh Niên Nam Tử kia tự mình thì trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm kia truyền vai mà qua!

Thanh Niên Nam Tử không có lựa chọn phòng thủ, mà là lựa chọn lấy thương đổi thương!

Nhưng mà, hắn rất nhanh kinh sợ. Chỉ thấy xa xa, kiếm của Dương Diệp đột nhiên di chuyển, mỗi một lần huy kiếm, đều sẽ có một đóa kiếm liên điêu tàn, không đến một hơi thời gian, Dương Diệp chung quanh những cái kia kiếm liên chính là đã toàn bộ biến mất.

; "Làm sao có thể..." Thanh Niên Nam Tử khó tin nhìn Dương Diệp, này kiếm kỹ, có thể là hắn mạnh nhất kiếm kỹ một trong!

Cứ như vậy bị phá hết?

; "Kiếm liên giết?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, này kiếm kỹ hắn từng thấy đấy, cũng nghiên cứu qua, đối với cái này kiếm kỹ ưu điểm cùng khuyết điểm, hắn vô cùng rõ ràng. Thanh Niên Nam Tử này tại trước mặt hắn thi triển này kiếm liên giết, không thể nghi ngờ là tự tìm đường chết.

; "Ngươi làm sao biết kiếm này kỹ!" Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, "hơn nữa còn biết nhược điểm của nó!"

Dương Diệp nhún vai, "đoán!"

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử sắc mặt lập tức thiết thanh. Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, một đạo đạo kiếm quang lập tức đem Thanh Niên Nam Tử kia bao phủ.

Cận thân giao chiến!

Vừa mới cận thân, Thanh Niên Nam Tử kia đã bị trực tiếp áp chế, hoàn toàn bị áp chế, bất kể là ai tại ý thức trên hay vẫn là ở trên tốc độ!

Mười hơi sau.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay ngàn trượng, kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, Dương Diệp giơ tay liền một kiếm đánh xuống!

Bành!

Thanh Niên Nam Tử lần nữa bay ra ngoài, lúc này đây, trong miệng liên phun mấy ngụm máu.

Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía Thiên tế, trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp kiếm thu, nhìn về phía trước mặt cách đó không xa Thanh Niên Nam Tử, "ta bất kể ngươi là vậy một mạch, nhưng là ngươi nhớ kỹ, ta hiện tại không có thời gian cùng các ngươi chơi, đừng tại tới tìm ta, bằng không thì, lão tử đánh chết ngươi!"

Nói xong, hắn quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế. Mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên từ không trung điện xạ mà đến, kiếm quang mục tiêu cũng không phải Thanh Niên Nam Tử kia, mà là Dương Diệp lúc trước chỗ đứng đằng sau mười trượng.

Bành!

Nơi đó không gian đột nhiên nổ bể ra, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên từ trong đó đi ra.

Tại trong lòng bàn tay của trung niên nam tử, có một vết máu, máu tươi chính giọt!

; "Uyển sư!" Xa xa, Thanh Niên Nam Tử kia đã đi tới, thấp giọng nói.

Trung niên nam tử nhìn nhìn lòng bàn tay vết kiếm, sau đó nói: "Ta như đến muộn một chút, ngươi sẽ chết rồi!"

Thanh Niên Nam Tử trầm mặc. Đánh bất quá chỉ là đánh không lại, hắn sẽ không kiếm cớ, kiếm cớ, sẽ chỉ làm người xem thường.

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, dùng tầm mắt của hắn, còn có thể chứng kiến một đạo nhỏ bé yếu ớt lông tóc kiếm quang, có thể chứng kiến, dĩ nhiên là có thể truy đuổi. Bất quá, hắn cũng không có lựa chọn đuổi theo.

Qua hồi lâu, trung niên nam tử nói: "Giết mạch tuy rằng cùng ta công mạch không có gì đặc biệt sâu giao tình, nhưng mà, hai chúng ta mạch cũng chưa từng có ân oán. Ngươi tới tìm hắn, không thể nghi ngờ là đang vì chúng ta mạch này gây phiền toái a!"

Thanh Niên Nam Tử đầu thấp hơn, "ta sai rồi!"

Trung niên nam tử nói: “Đừng nhìn Sát Phạt Nhất Mạch sa sút, nhưng mà, ngươi có thể đừng quên, Sát Phạt Nhất Mạch vị Tiểu sư thúc kia có thể còn sống. Năm đó nếu như không phải là hắn đi Vực Ngoại Tinh Không chiến trường, trí mạch muốn diệt Sát Phạt Nhất Mạch, đó là si tâm vọng tưởng. Mà khi đó hắn lúc trở về, nếu không phải lão tổ ra mặt hạ thấp hắn, trí mạch coi như là vẫn còn, nhưng mà chỉ sợ cũng phải triệt để sa sút.”

Nói đến đây, trung niên nam tử lắc đầu, “mà vị Tiểu sư thúc kia, hiển nhiên là muốn trọng chấn Sát Phạt Nhất Mạch, đối với này, lão tổ cũng là Mở 1 mắt, Nhắm 1 mắt, cuối cùng lão nhân gia hắn không có triệt để gỡ ra sát phạt mạch này. Đương nhiên, nếu như lão tổ gỡ ra sát phạt mạch này, vị kia Sát Phạt Nhất Mạch Tiểu Sư Thúc nhất định là sẽ nổi dóa.”

; “Lão tổ ép không được hắn sao?” Thanh Niên Nam Tử hỏi.

; “Đè ép được!”

Trung niên nam tử nói: “Nhưng mà, lão nhân gia hắn không có khả năng một mực trông coi hắn chứ? Mà ngoại trừ lão tổ, Binh Gia ta ai có thể đè ép được hắn? Hiện tại, hắn chọn lấy một Sát Phạt Nhất Mạch truyền nhân, hơn nữa còn là tại Tử Giới gánh, hiển nhiên, hắn là muốn trọng chấn Sát Phạt Nhất Mạch, mà lão tổ không có để ý, cái này thì đồng nghĩa với, giữa bọn họ nhất định là đã đạt thành hiệp nghị gì. Cho nên, việc này, là Sát Phạt Nhất Mạch cùng trí mạch chuyện giữa, chúng ta không thể tới lẫn vào!”

Thanh Niên Nam Tử thấp giọng nói: “Ta nghe được Sát Phạt Nhất Mạch tân nhiệm Phù Chủ là một người tuổi còn trẻ, hơn nữa còn là Kiếm Tu, cho nên liền không nhịn được đã tới!”

Trung niên nam tử cười nói: “Bây giờ thấy?”

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, “rất mạnh!”

Trung niên nam tử cười nói: “Từ Tử Giới người đi ra ngoài, có thể không mạnh mẽ sao? Ta biết, ngươi đối với Tử Giới có chút khinh thường, cảm thấy đó là thế tục thiên tài đợi địa phương, mà thế tục thiên tài căn bản cùng các ngươi đánh đồng, đúng không?”

Thanh Niên Nam Tử trầm mặc.

Trung niên nam tử thấp giọng thở dài, “tiểu tử, theo ta đã biết, trong Bách Tộc, ngoại trừ Dương Diệp này, có thể nhẹ nhõm đánh bại ngươi cùng cấp bậc thiên tài, cũng không dưới mười cái, mười người này, mỗi một người đều có thể nhẹ nhõm đánh bại ngươi. Đừng không tin, bởi vì mười người kia, cũng đã bị chúng ta tứ đại gia chọn trúng, đều đang âm thầm quan sát bọn hắn, chuẩn bị tranh đoạt bọn hắn. Mà ngoại trừ mười người này, còn có một vài người cũng dần dần xuất hiện ở chúng ta bốn trong mắt của mọi người, những người này, mỗi một người đều là siêu cấp thiên tài a!”

“Dương Diệp này kia chứ?” Thanh Niên Nam Tử nói: “Hắn cùng với mười người kia so sánh với, như thế nào?”

Trung niên nam tử nhìn nhìn bàn tay mình tâm, sau đó đã trầm mặc sau một hồi, nói: “Có thể sắp xếp trước năm!”

Trước năm!

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2003: Chuyên Trị Các Loại Không Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly khai Thiên Tộc về sau, Dương Diệp bay thẳng đến Ma Tộc tiến đến.

Đối với lúc trước người của Binh Gia tìm đến chuyện của hắn, hắn cũng không thế nào để ở trong lòng. Hắn cùng với Binh Gia chuyện giữa, sau này nhất định sẽ giải quyết, nhưng không phải là hiện tại. Bất quá, việc này cũng phải để cho hắn biết, Binh Gia đã bắt đầu chú ý hắn!

; Cẩn thận cho thỏa đáng!

; Sau một ngày, Dương Diệp đi tới một chỗ bình nguyên, liếc mắt nhìn qua, trong tầm mắt, lộ vẻ cỏ khô, hoang vu vô cùng.

; Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hắn ngừng lại. Tại trước mặt hắn, có một cái giếng cạn, giếng có chút lớn, miệng giếng dài rộng khoảng chừng trăm trượng.

Thông giếng ma!

Cái giếng này, chính là đi thông Ma Tộc một cái lối đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia giếng ma, sâu không thấy đáy. Không do dự, Dương Diệp tung người nhảy vọt, trực tiếp nhảy xuống.

Rơi xuống!

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp bốn phía xuất hiện một nhàn nhạt lưu quang. Không Gian Thông Đạo, cái giếng này, chính là một cái Không Gian Thông Đạo.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác đầu một hồi mê muội, bất quá rất nhanh, này cổ cảm giác hôn mê liền biến mất.

Dương Diệp mở mắt, trong tầm mắt, là vài toà cao vút trong mây núi lớn, mà ở dưới chân hắn, là một cái truyền tống trận.

Ma Tộc!

; “Người tới là ai!” Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, là một gã đang mặc khôi giáp màu đen trung niên nam tử.

Dương Diệp nói: “Như thế nào?”

Trung niên nam tử nói: “Người ngoại tộc phàm trần tiến vào Ma Tộc ta người, đều cần giao nạp trăm mai Tiên Tinh Thạch!”

; “Trăm mai Tiên Tinh Thạch?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào đàn ông trung niên trước mặt.

Trung niên nam tử nhìn lướt qua Nạp Giới, sau đó nói: “Đi thôi!”

http:// t ruyencuatui.net/ Dương Diệp nói: “Nghe ngóng chuyện này, rất gần đây người của Ma Tộc nhiều không?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “các hạ có phải là vì Thánh Nhân Di Tích kia mà đến đây đi?”

Trung niên nam tử ngữ khí rất khách khí, thái độ cũng rất nhu hòa, bởi vì hắn biết rõ, dám độc thân đến cái địa phương này người, đều không phải là cái gì kẻ yếu. Mà người trước mắt này, càng là bị hắn cảm giác sâu không lường được. Có thể nói, coi như là Dương Diệp không cho Tiên Tinh Thạch, hắn cũng sẽ không làm cái gì.;

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trung niên nam tử nói: “Trong khoảng thời gian này người tới quả thật là quá nhiều, các tộc đều có, bất quá, Thiên Tộc ta đây chưa thấy qua, đương nhiên, đối phương khẳng định cũng tới, bất quá, hẳn là ẩn núp!”

; “Thiên Tộc?” Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “Thiên Tộc cùng Ma Tộc ta là thế địch, bọn hắn tự nhiên không dám quang minh chính đại đến Ma Tộc ta. Bất quá, lần này Thánh Nhân Di Tích là Thánh Nhân của Thiên Tộc, nghĩ đến, bọn hắn nhất định là sẽ không bỏ qua, bất quá, Ma Tộc ta thiên tài đã chuẩn bị cho tốt, đến lúc đó, thiên tài của Thiên Tộc sợ là phải khó qua!”

Dương Diệp nhìn xem trung niên nam tử cười nói; “Ta không phải là Thiên Tộc đấy, ta là Nhân Tộc đấy.”

Nói xong, Dương Diệp quay người run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, trung niên nam tử thần sắc buông lỏng, buông lỏng bàn tay ra, khi lòng bàn tay hắn, có một mai Phù Lục. Hắn ở chỗ này chủ yếu nhiệm vụ, chính là cùng thiên tài của Thiên Tộc tiến đến, sau đó thông báo cho phía trên.

Đỉnh một ngọn núi bên trên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cuối tầm mắt, là liên miên bất tuyệt núi cao. Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, một lát sau, hắn mở mắt, nói khẽ: “Lưỡng Giới Sơn?”

Lưỡng Giới Sơn, cái này là địa phương Thánh Nhân Di Tích kia xuất hiện.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, một thanh kiếm laser xuất hiện ở dưới chân của hắn, sau một khắc, một đạo kiếm quang thẳng vào Thiên tế.

Trong đám mây, Dương Diệp hai mắt khép hờ, ngự kiếm đi nhanh.

Mà tâm thần hắn đã chìm vào trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tới trước mặt Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó nói: “Tiền bối đối với Binh Gia cái kia trí mạch hiểu rõ không?”

Trầm mặc một lát, Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Tiểu tử, ngươi cùng hắn lo lắng Binh Gia cái kia trí mạch, còn không bằng lo lắng thoáng một phát Đạo Gia, Đạo Gia không giống Binh Gia nhiều như vậy mạch, nhưng mà, cũng có ba mạch, ba mạch ở giữa, cũng Minh tranh Ám đấu, kia hung hiểm so với Binh Gia, tuyệt không yếu, thậm chí còn hơn lúc trước.”

Nghe vậy, Dương Diệp đắng chát cười cười, “có Đạo Gia, lại có Binh Gia, ta cũng là lợi hại.”

; “Tuy rằng ngươi quấn vào hai cái này vòng xoáy, nhưng mà, chỗ tốt cũng không ít đi!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Binh Gia bên kia cũng không cần nói, Đạo Gia bên này, ngươi không chỉ có Hồng Mông Tháp chí bảo, còn được đến chủ nhân thừa nhận, những thứ này với ngươi mà nói, đều là Đại Cơ Duyên. Đương nhiên, đại cơ duyên đồng thời, cũng có nghĩa là ngươi phải gánh vác rất nhiều thứ. Vẫn là câu nói kia, thế gian không có vô duyên vô cớ chuyện tốt, có thu hoạch, phải trả giá!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “này để ý đến ta minh bạch! Chính là cảm giác tương lai mình đường, phiền toái sẽ rất nhiều a!”

; “Ngươi sợ phiền toái sao?” Lục Đinh Thần Hỏa nói.

Dương Diệp cười nói: “Sợ, như thế nào không sợ?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Vậy phải cố gắng trở nên mạnh mẽ đi, chỉ cần ngươi đủ mạnh, phiền toái tự nhiên cũng chưa có!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “đã từng ta cũng nghĩ như vậy, nhưng là bây giờ, ta mới phát hiện, năng lực càng lớn, phiền toái càng lớn!”

Năng lực càng lớn, phiền toái càng lớn!

Từ Huyền Giả Đại Lục cùng nhau đi tới, Dương Diệp hắn so với lúc trước, mạnh không biết bao nhiêu lần. Nhưng mà, phiền phức của hắn không chỉ có không có giảm bớt, ngược lại là càng ngày càng nhiều, càng ngày càng lớn.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp trầm giọng nói: “Đúng rồi, theo ta được biết, bên cạnh ta có một cái tà vật theo ta, ngươi có thể cảm giác được nó sao?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không thể!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Cấp bậc của nàng cao hơn ta.”

Dương Diệp: “...”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Vật ấy cùng này phương Đại Thiên Vũ Trụ bổn nguyên tương liên, nàng là cùng vùng vũ trụ này chi linh cùng chung sinh ra, đây cũng là lúc trước vị Thánh Nhân kia vì sao chỉ biết trấn áp nàng, mà không phải đánh chết nàng. Vị Thánh Nhân kia làm không được, dù cho hiểu rõ, cũng không dám giết. Tổn hại vùng vũ trụ này bổn nguyên, đó là muốn dẫn nhiều người tức giận đấy!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nàng vì sao chọn ta?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Có lẽ nhìn ngươi khó chịu đi!”

Dương Diệp mặt đen lại, lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Kỳ thật, ngươi nên cao hứng mới phải. Loại này Linh vật, lòng dạ sao mà cao người bình thường, nàng căn bản không để vào mắt. Nàng có thể coi trọng ngươi, cái kia đại biểu ngươi rất ưu tú, rất có tiềm lực, nếu như là những người khác, nàng xem có thể nhìn cũng không nhìn!”

Dương Diệp cười khổ, “có một tên như vậy mỗi ngày núp trong bóng tối tưởng giết ngươi, mà ngươi nhưng căn bản nhìn không thấy nàng, ngươi sẽ cao hứng không? Lại nói, vì sao hắn hiện tại không ra tay với ta?”

; “Tự nhiên là bởi vì Hồng Mông Tháp nguyên nhân!” Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Có tháp này ở đây, nàng sẽ không dám tiến vào thân thể ngươi. Đương nhiên, cũng có ngoại lệ, ví dụ như bản thân ngươi bị thương thật nặng ngất đi, lúc kia, ngươi không có Chủ Ý Thức, nàng có lẽ sẽ tiến đến liều chết đánh cuộc, một khi ngươi bị nàng nhận chủ, khi đó, Hồng Mông Tháp cũng không làm nên chuyện gì rồi!”

Dương Diệp có chút căm tức nói: “Ta nghĩ không hiểu chính là, nàng nhận ta làm chủ nhân thì có thể làm gì?” ;

; “Thôn phệ!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Thôn phệ ngươi hết thảy, khí vận của ngươi, cơ duyên của ngươi, tóm lại, ngươi hết thảy. Đương nhiên, có lẽ còn có nguyên nhân gì khác, bất quá, những thứ này ta cũng không biết. Đến lúc đó ngươi có cơ hội, có thể hỏi một chút đối phương!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Đinh Thần Hỏa, sau đó nói: “Ta thế nào cảm giác ngươi có chút nhìn có chút hả hê a?”

; “Nhìn có chút hả hê?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Không có không có, tóm lại, tiểu tử ngươi tự cầu nhiều phúc đi!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó trở lại Tử Nhi bên cạnh, tại Dương Diệp bên cạnh, là Tiểu Thiên.

; “Nàng còn nhiều lâu mới có thể tỉnh?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên trầm mặc.

; “Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “nguyên bản, ta cho là nàng chẳng qua là thần hồn bị hao tổn, nhưng mà hiện tại xem ra, cũng không chỉ có như thế, bất quá, ta cũng không còn điều tra ra.”

Nghe vậy, Dương Diệp ánh mắt lập tức băng lạnh xuống, “Thiên Quân trên người nàng động tay chân?”

Tiểu Thiên Đạo: “Không biết, nửa tháng sau, nửa tháng sau nàng nếu là còn không có tỉnh, vậy là chứng minh Thiên Quân nhất định là trên người nàng động tay chân!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “nếu thật là như vậy, ta cần thiết hắn trả giá bằng máu!”

Tử Nhi chính là nghịch lân của hắn, không để cho đụng vào!

Tại Hồng Mông Tháp thường Tiểu Thiên cùng Tử Nhi sau một thời gian ngắn, Dương Diệp chính là đã đi ra Hồng Mông Tháp, bởi vì hắn sẽ đến ngay.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một tòa cự thạch thành, thành do các loại các dạng cự thạch xây thành, điều này làm cho tòa thành này tỏ ra phá lệ lớn, mà lại làm cho người ta một loại cứng rắn cảm giác!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia trên cửa thành phương, có ba chữ to: Cự thạch thành!

Ba chữ kia, cũng là do tảng đá tạo thành!

Cự thạch thành?

Dương Diệp quan sát một chút cái kia cửa thành, sau đó đi tới. Thông suốt, hắn không có bất kỳ trở ngại tiến vào trong thành. Mà hắn vừa vào thành, một tên mặc khôi ngô nam tử liền chắn trước mặt của hắn.

Ma Tộc người!

Dương Diệp quan sát một chút đối phương, sau đó nói: “Có việc?”

Ma Tổ thanh niên kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Thiên Tộc hay sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không phải là!”

Ma Tộc thanh niên đột nhiên một phát bắt được y phục của Dương Diệp, sau đó đem Dương Diệp nhắc tới trước mặt của chính mình, “có thể tại sao ta cảm giác ngươi chính là Thiên Tộc những cái kia tạp chủng?”

Dương Diệp nhìn thẳng thanh niên, “ta nói, ta không phải.”

Ma Tộc thanh niên khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, “hiện tại, ta càng phát ra cảm giác ngươi chính là!”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ra tay, tay của hắn trực tiếp giữ ở cổ họng của Ma Tổ thanh niên kia, nhưng mà, Ma Tộc kia thanh niên khóe miệng nhưng là nổi lên một tia cười lạnh, “lão tử thân thể là loại người như ngươi tạp chủng có thể...”

; “Ca sát!”

Một đạo xương cốt rạn nứt thanh âm ở giữa sân vang lên, Ma Tộc kia thanh niên thanh âm im bặt mà dừng, bất quá cũng chưa chết.

Dương Diệp thủ sẵn Ma Tộc thanh niên yết hầu đi mặt đất mãnh liệt đất chính là một đập.

Bành!

Mặt đất trực tiếp nổ bể ra.

Dương Diệp một cước dẫm nát thanh niên kia nơi ngực, “Đến, nói cho ta biết, ta có phải hay không Thiên Tộc đấy.”

Ma Tộc thanh niên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, mà đúng lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt giẫm mạnh.

Phốc!

Ma Tộc thanh niên trong miệng lập tức phún ra một ngụm máu tươi.

Dương Diệp cúi người nhìn xem thanh niên kia, “không phục?”

; “Lão tử chính là không phục!” Ma Tộc kia thanh niên gầm lên.

; “Không phục?”

; Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “lão tử chuyên trị các loại không phục!”

Nói xong, hắn cầm theo Ma Tộc kia thanh niên mãnh liệt liền hướng bên cạnh mặt đất chính là một đập.

Thình thịch!;

Mặt đất trực tiếp rạn nứt sụp xuống...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2004: Nhân Tộc Phản Đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rầm rầm rầm!

Trong tràng, Dương Diệp cầm theo Ma Tộc kia nam tử một chân không ngừng hướng phía bốn phía đập mạnh, chung quanh mặt đất không ngừng rạn nứt, vô số đá vụn xen lẫn máu tươi bắn ra, vô cùng thê thảm.

Giờ phút này, bốn phía đã tụ tập không ít Ma Tộc người.

“Dừng tay!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ xa xa truyền đến.

Nhưng mà Dương Diệp cũng không có ngừng tay ý tứ, như trước cầm theo cái kia đã hoàn toàn thay đổi Ma Tộc nam tử đập mạnh.

“Láo xược”

Lại một đường tiếng hét phẫn nộ vang lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh hướng phía Dương Diệp bắn tới.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp ngừng lại, nhưng sau đó xoay người chính là một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, đạo nhân ảnh kia trực tiếp bị chấn trở về tại chỗ.

Xuất thủ là một gã thân mặc khôi giáp nam tử, nam tử ước chừng ba mươi mấy tuổi, dáng người khôi ngô, so sánh với Dương Diệp, Dương Diệp tựa như một đứa bé.

Khôi giáp nam tử nhìn nhìn quả đấm mình, hắn nắm đấm đã vỡ ra, có thể thấy được bạch cốt.

Khôi giáp nam tử ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, trong mắt có một vòng ngưng trọng, “ngươi là người phương nào!”

Dương Diệp một cước đem dưới chân Ma Tộc kia nam tử đá đến một bên, sau đó nói, “như thế nào?”

“Hắn là Thiên Tộc đấy!”

Lúc này, một bên cái kia bị Dương Diệp đánh chính là hấp hối Ma Tộc thanh niên đột nhiên nói.

Thiên Tộc!

Nghe được Ma Tộc kia thanh năm, trong tràng tất cả Ma Tộc người đều nhìn về Dương Diệp, ánh mắt bất thiện. Khôi giáp kia nam tử ánh mắt càng là băng lạnh xuống, chuẩn bị ra tay.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại Ma Tộc kia thanh niên trước mặt, tại tất cả mọi người còn chưa tỉnh hồn lại dưới tình huống, Dương Diệp trực tiếp đem thanh niên kia nhấc lên, “biết rõ ta vì sao đánh ngươi sao? Bởi vì ngươi biết rõ ta không phải là Thiên Tộc đấy, nhưng lại còn muốn gây phiền toái cho ta.”

Nói xong, Dương Diệp mãnh liệt Nhất Ba Chưởng vỗ vào trên mặt thanh niên kia.

BA~!

Theo một đạo tiếng tát tai vang dội vang lên, thanh niên kia toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài. Đang bay ra mấy trăm trượng về sau, kia đập ầm ầm rơi xuống đất.

Nhất Ba Chưởng đánh bay Ma Tộc kia thanh niên về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Ta, là Nhân Tộc đấy!”

Nhân Tộc!

Trong tràng mọi người có chút ngẩn người, mà lúc này, Dương Diệp không có ở ẩn nấp khí tức của chính mình, làm cảm nhận được khí tức của Dương Diệp về sau, trong tràng những cái kia Ma Tộc người thần sắc hơi chút khá hơn một chút. Với bọn hắn mà nói, bọn hắn cũng không phải phải giúp Ma Tộc kia thanh niên, mà là bọn hắn sẽ không để cho người của Thiên Tộc ở chỗ này diệu võ dương oai!

Không phải là Thiên Tộc đấy!

Trong tràng rất nhiều Ma Tộc người đã bắt đầu rút đi. Dương Diệp cũng không có ở ra tay, mà là đi xa đi.

Hắn lúc này đây đến Ma Tộc, cũng không phải là đến gây sự đấy, nhưng mà, ai muốn tìm hắn để gây sự, hắn cũng sẽ không nhường nhịn. Đáng chết liền giết, nên đánh thì đánh!

Dương Diệp còn chưa đi bao lâu, một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, “các hạ là Nhân Tộc? Vừa vặn, ta cũng là Nhân Tộc, gọi liêu vân, nhận thức một chút!”

Dương Diệp quan sát một chút nam tử trước mắt, trong mắt có vẻ kinh ngạc, bởi vì trước mắt nam tử này, dĩ nhiên là gặp Đạo Cảnh cường giả!

Gặp Đạo Cảnh cường giả!

Nam tử này niên kỷ không cao hơn ba mươi tuổi, không cao hơn ba mươi tuổi gặp Đạo Cảnh cường giả, này thiên phú được cho yêu nghiệt!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Lá mặt trời!” Hắn tự nhiên không thể dùng Dương Diệp cái tên này, cũng không phải sợ cái gì, chủ yếu là cái tên này nếu là nói ra, nhất định sẽ khai đến rất nhiều phiền toái.

Liêu Phàm cười nói: “Diệp Huynh, nếu như ta không có đoán sai, ngươi có phải là vì Thánh Nhân Di Tích kia mà đến, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ngươi cũng đúng không!”

Liêu Phàm cười nói: “Xem ra, chúng ta xem như chí đồng đạo hợp. Đúng rồi, còn có hai cái chung một chí hướng bằng hữu, Diệp Huynh không bằng cùng chúng ta cùng một chỗ?”

Dương Diệp chính muốn cự tuyệt, lúc này, Liêu Phàm kia lại nói: “Diệp Huynh đối với Thánh Nhân Di Tích này nên biết không nhiều lắm đâu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “biết rõ đấy xác thực không nhiều lắm, như thế nào?”

Liêu Phàm nói: “Thánh Nhân Di Tích này ở vào Lưỡng Giới Sơn, này Lưỡng Giới Sơn ở vào Ma giới cùng hải giới biên giới giao tiếp chỗ, bởi vì nó bên trái tại Ma giới bên này, mà bên phải tại Hải Tộc bên kia, cho nên mới được xưng là Lưỡng Giới Sơn.”

; “Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Liêu Phàm cười nói: “Diệp Huynh, Thánh Nhân Di Tích này cũng không phải là tốt như vậy vào. Có ba cái hung hiểm, cái thứ nhất, là này Lưỡng Giới Sơn chỗ ma vật cùng hải yêu, bởi vì Thánh Nhân Di Tích nguyên nhân, bọn người kia tại đó bắt đầu với sát nhân đoạt bảo hoạt động, có thể nói, rất nhiều người còn chưa tiến vào cái kia Lưỡng Giới Sơn liền đã bị chết!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Cái thứ hai nguy hiểm là cái kia Lưỡng Giới Sơn chân núi, có mấy đạo lực lượng thần bí, này mấy đạo lực lượng thần bí, đã từng trảm giết qua Thiện Cảnh cường giả. Còn này cái thứ ba, cái thứ ba dĩ nhiên chính là Bách Tộc bọn người kia. Chúng ta dù cho đi vào đã lấy được truyền thừa, nhưng mà, có thể hay không dây an toàn đi có thể là một đại vấn đề! Cho nên, tìm mấy người đồng bọn vẫn là có cần thiết, ngươi cảm thấy thế nào?” ;

Tại chỗ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!” Hắn đối với cái kia Lưỡng Giới Sơn biết rõ đấy cực nhỏ, ở cùng với đám người Liêu Phàm này, vừa dễ dàng đền bù một điểm này. Lưỡng Giới Sơn, đó là Thánh Nhân Vẫn Lạc địa phương, cái chỗ kia khẳng định không phải là cái gì loại lương thiện!;

Nhìn thấy Dương Diệp đáp ứng, Liêu Phàm mỉm cười, “xin mời đi theo ta!”

Dương Diệp đi theo Liêu Phàm trực tiếp ra Cự Thạch Thành, ở ngoài thành một tòa trên núi nhỏ, Dương Diệp gặp được một nam một nữ, nam đang mặc một bộ áo bào tím, trong tay nắm một cây trường thương, mà nữ tử lấy đang mặc một bộ vân váy đầm dài màu trắng, bên hông liếc một thanh trường kiếm.

Nam tuấn nữ tịnh!

; “Đây là?” Tay kia cầm trường thương Tử bào nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

Liêu Phàm cười nói: “Vị này chính là lá Dương huynh, ta tại Cự Thạch Thành ngẫu nhiên gặp phải.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, tay dẫn dẫn Tử bào nam tử kia cùng nữ tử, “vị này chính là Tô Tú huynh, cũng là đến từ Nhân Tộc, bên cạnh vị này chính là A Tú cô nương, tương tự đến từ Nhân Tộc.”

Tô Tú kia cùng A Tú quan sát một chút Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu, tính là chào hỏi!

Dương Diệp cũng hướng hai người nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Liêu Phàm, “đi ngay bây giờ?”

Liêu Phàm nhẹ gật đầu, “tự nhiên, ta có thể cũng không muốn lãng phí thời gian!”

Một đoàn người đã đi ra đỉnh núi, hướng phía cái kia Lưỡng Giới Sơn đi đến. Lưỡng Giới Sơn cách vị trí hiện tại của bọn họ chỉ có không đến hai canh giờ lộ trình, nếu như là phi hành, không đến nửa khắc đồng hồ có thể đạo, bất quá, mấy người không có lựa chọn bay, bởi vì như vậy mục tiêu quá lớn, dễ dàng gây phiền toái!

; “Các ngươi nói, Dương Diệp kia sẽ đến không?” Ngay tại lúc này, Liêu Phàm đột nhiên nói.

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức sửng sốt.

Một bên, Tô Tú kia nói: “Sẽ phải, Thánh Nhân Di Tích, đây đối với chúng ta loại này Tu Hành Giả mà nói, không thể nghi ngờ thanh âm cái Đại Cơ Duyên, ta nghĩ, hắn hẳn sẽ không bỏ qua!”

; “Hi nhìn hắn có thể tới!” Lúc này, một bên A Tú đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp nhìn về phía A Tú kia, “vì cái gì?”

A Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Lúc này, một bên Liêu Phàm kia cười nói: “Diệp Huynh này sẽ không biết rồi a, Dương Diệp này thế nhưng là được xưng Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta đệ nhất thiên tài, đương nhiên, cái này không có người nào thừa nhận, ít nhất chúng ta cái vòng này người là sẽ không thừa nhận. Cuối cùng, hắn không có đi đánh cái Võ Đế Bảng kia. Đương nhiên, Kiếm Tu thứ một này, có lẽ vẫn là có khả năng.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía một bên A Tú, “mà chúng ta A Tú thế nhưng là một vị cường đại Kiếm Tu, nàng tự nhiên là muốn gặp một lần Dương Diệp kia, nhìn đối phương một cái có phải thật vậy hay không như đồn đại cường đại như thế!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: “Đúng rồi, lời ngươi nói kia là cái gì Võ Đế Bảng là cái đồ chơi gì?”

Liêu Phàm nhìn thoáng qua Dương Diệp, kinh ngạc nói: “Diệp Huynh chưa từng nghe qua?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không có!”

Liêu Phàm cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cái gọi là Võ Đế Bảng, chính là Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc cộng đồng cử hành một cái bảng, cái này trên bảng cường giả, đều là trong Bách Tộc đứng đầu nhất siêu cấp thiên tài, đặc biệt là mười thứ hạng đầu cái kia mười vị, này mười vị, thế nhưng là cực kỳ khủng bố đấy, đã từng có một sắp xếp thứ chín gia hỏa, đối phương đã từng trảm giết qua bốn thiên tài của mọi người, đối phương không chỉ không có trách cứ hắn, ngược lại còn đối với hắn ném ra cành ô - liu.”

; Dương Diệp nói: “Bốn thiên tài của mọi người so với thiên tài của Bách Tộc mạnh hơn?”

; “Không thể nói như vậy!”

Liêu Phàm nói: “Tổng thể mà nói, bốn thiên tài của mọi người hàm kim lượng xác thực muốn cao một chút, nhưng mà, cái này không có nghĩa là Bách Tộc những thiên tài kia liền so với bọn hắn yếu, tựu giống với trên Võ Đế Bảng kia mười thứ hạng đầu mấy cái yêu nghiệt, bọn hắn so với tứ đại gia những thiên tài kia, thế nhưng là tuyệt không yếu!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì. Mà lúc này, Liêu Phàm lại nói: “Dương Diệp này, có thể đi Thiên Tộc giẫm Thiên Tộc những người kia, hiển nhiên cũng không phải là cái gì kẻ yếu, dùng thực lực của hắn, hẳn là có thể tiến mười thứ hạng đầu đấy. Đương nhiên, nếu như là nghe nhầm đồn bậy, vậy chớ bàn những thứ khác.”

Một bên, Tô Tú đột nhiên nói: “Tại cũng nghiệt thì như thế nào? Còn không phải Nhân tộc ta phản đồ. Ta thật sự nghĩ mãi mà không rõ, dùng thiên phú của hắn, hoàn toàn có thể trở thành Nhân tộc ta trụ cột của quốc gia, hắn vì sao phải đi cấu kết Vu Tộc chứ?”

; “Cấu kết Vu Tộc?” Dương Diệp nhìn về phía Tô Tú, “Nhân Quân nói?”

A Tú khẽ gật đầu, “Nhân Quân đã phát ra Lệnh Truy Nã, Dương Diệp này bây giờ là Nhân tộc ta phản đồ, bất kỳ người nào không được bao che.”

Dương Diệp không có nói chuyện rồi. Hiện tại xem ra, Nhân Tộc này hắn phải không có thể trở về rồi. Bằng không thì, vừa trở về, vô cùng vô tận phiền toái sẽ vọt tới hắn. Mà Nhân Quân này cũng là lợi hại, không giết hắn không bỏ qua a!

Lúc này, Liêu Phàm đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “không biết Diệp Huynh đến từ cái đó một cái gia tộc?”

Một bên Tô Tú cùng A Tú cũng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Một cái gia tộc nho nhỏ, nói ba vị cũng không biết.”

Liêu Phàm ba người nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có nói chuyện. Tiếp tục hỏi, liền có chút không biết điều rồi!;

Một lúc lâu sau!;

; “Chúng ta đã đến!” Ngay tại lúc này, Liêu Phàm đột nhiên nói.

Ba người ngừng lại, sau đó nhìn về phía trước.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, tâm thần hắn chìm vào trong cơ thể, rất nhanh, trong Hồng Mông Tháp truyền đến Dương Diệp thanh âm kinh ngạc, “Cái này...”

;...;

PS: Rất nhiều người nói bộc phát chuyện tình, giải thích một chút, bộc phát chuyện tình ta tự nhiên là không có quên đấy, hôm qua mới thi xong khoa ba, hiện tại mới có thời gian tồn bản thảo.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2005: Lưỡng Giới Sơn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trước mặt Dương Diệp, là một thanh kiếm, lúc này, thanh kiếm này đang rung rung.

Thanh kiếm này là Tiêu Dao tử thanh kiếm kia!

; “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp chân mày cau lại. Mà đúng lúc này, thanh kiếm kia đột nhiên ngừng lại, yên lặng lơ lửng ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp duỗi tay nắm chắc kiếm, kiếm lập tức lại hơi run một chút dưới, nhưng mà rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Nhìn trong tay kiếm trầm tư một chút, Dương Diệp thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp.

Mà lúc này, một bên Liêu Phàm đột nhiên nhìn về phía hắn, “Diệp Huynh, ta đột nhiên vang lên, trước ngươi cùng Ma Tộc kia thanh niên lúc đối chiến, dùng là tựa hồ là thân thể lực lượng, ngươi là Thể Tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xem như thế đi!”

Thể Tu!

Nghe vậy, trong sân Tô Tú kia cùng A Tú hướng phía Dương Diệp nhìn lại.

Thể Tu!

Nhân Tộc tu luyện Thể Tu vẫn là vô cùng thiếu, bởi vì quá thống khổ rồi. Đối với Nhân Tộc mà nói, tu luyện Thể Tu, không thể nghi ngờ là tại tìm tai vạ. So sánh với Ma Tộc cùng Yêu Tộc, Nhân Tộc tại thể năng phương diện này, chênh lệch rất nhiều nhiều nữa...!

Lúc này, Liêu Phàm cười nói: “Thể Tu thế nhưng là rất hiếm thấy, Diệp Huynh có thể đem thân thể tu luyện tới loại trình độ này, phần này nghị lực, ta bội phục!”

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì.

Lúc này, mọi người đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa kia, xa xa, chính là Lưỡng Giới Sơn. Lưỡng Giới Sơn, không phải là đặc biệt cao, bất quá khoảng một nghìn trượng, nhưng lại cực rộng, nhìn không thấy đầu, mọi người cuối tầm mắt, là một mảnh Vô Tận Hải Vực!

Giờ phút này, ở đằng kia Lưỡng Giới Sơn trên không, có một đạo bạch quang đang lóe lên.

Này luồng sáng trắng, Dương Diệp vừa vừa nhìn thấy, thần sắc liền ngưng trọng lên. Nguy hiểm, này bạch quang cho cảm giác của hắn chính là nguy hiểm!;

; “Đó là cái gì?” Dương Diệp hỏi.;

Liêu Phàm lắc đầu, “không biết.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!”

Rất nhanh, bốn người tới này Lưỡng Giới Sơn chân núi.

Tại mười người đỉnh đầu, luồng sáng trắng kia vẫn như cũ tồn tại.

Liêu Phàm ngẩng đầu nhìn lại, “này bạch quang, chính là một cái cấm địa, nó lại để cho cho chúng ta không cách nào đạt tới Lưỡng Giới Sơn đỉnh núi, mà Thánh Nhân kia nói xong địa phương, hẳn là đỉnh núi kia.”

Dương Diệp nói: “Bách Tộc không có phái cường giả phá vỡ này bạch quang?”

Liêu Phàm mỉm cười, “nếu như Bách Tộc Thánh Nhân ra tay, tự nhiên là có thể phá hỏng. Nhưng mà, bọn hắn vì sao phải phá vỡ? Diệp Huynh, kỳ thật, Thánh Nhân Di Tích này, chính là những lão gia hỏa kia cầm đến rèn luyện chúng ta. Với bọn hắn mà nói, Thánh Nhân Di Tích này, vừa dễ dàng rèn luyện trong tộc bọn họ thiên tài. Bằng không thì, vừa xuất hiện cái gì di tích, những lão gia hỏa kia tựu ra đến, chúng ta đây cái này tuổi trẻ hoàn thành dài cái gì?”

Dương Diệp á khẩu không trả lời được.

Lúc này, Liêu Phàm cười nói: “Không cần lo lắng, này bạch quang tuy rằng cường đại, nhưng mà, cũng không phải là không có biện pháp giải quyết, phải biết, đến cái địa phương này, cũng đều là trong Bách Tộc đứng đầu nhất một nhóm kia thiên tài.”

truyencuatui.v❤n Vừa nói, hắn hai ngón tay ngón tay nặn lên, ở giữa ngón tay, kẹp lấy một trương thẻ màu vàng, “vé mời, Ma Tộc Ma Tiêu phát ra mời, phàm là có thực lực thiên tài đều có thu được này vé mời.” Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Lưỡng Giới Sơn đỉnh núi luồng sáng trắng kia, “một người không phá được, nhưng mà mười cái, trăm cái chứ?”

; “Chúng ta không có vé mời!” Lúc này, A Tú đột nhiên nói một câu.

Liêu Phàm cười nói: “Vô sự, chờ Ma Tiêu kia nhìn thấy các ngươi về sau, hắn sẽ cho các ngươi vé mời đấy. Đi!”

Nói xong, Liêu Phàm thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một ngọn gió xoáy biến mất ở xa xa.

Tô Tú kia cùng A Tú cũng liền vội vàng đi theo lên.

Tại chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua luồng sáng trắng kia, hắn nhíu mày, bây giờ cách cái kia bạch quang có chút gần, cái này để cho hắn cảm thấy có chút cảm giác khác thường.

Cảm giác quen thuộc!

Này luồng sáng trắng vậy mà để cho hắn cảm giác có chút quen thuộc hơi thở!

; “Diệp Huynh, có ở đây không đuổi kịp, chờ chờ ngươi sẽ phải lạc đường!” Lúc này, xa xa truyền đến thanh âm của Liêu Phàm.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, đi theo Liêu Phàm, đám người Dương Diệp đi tới Lưỡng Giới Sơn dưới chân núi một chỗ trước thác nước, ở phía dưới thác nước, đã có mười người tới. Dương Diệp nhìn lướt qua, mười người tới, thấp nhất đều là gặp Đạo Cảnh!

Thế giới này, cũng không thiếu thiên tài!

Nhìn thấy đám người Dương Diệp, xa xa cái kia cầm đầu một tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào nam tử đối với Liêu Phàm kia khẽ gật đầu, sau đó hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp ba người liếc mắt, “ba vị này là?”

Liêu Phàm giới thiệu nói: “Vị này chính là Tô Tú, cũng là gặp Đạo Cảnh cường giả, bên cạnh vị này, là A Tú cô nương, nàng cũng là gặp Đạo Cảnh cường giả!” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “vị này chính là Diệp Huynh, hắn...”

Dương Diệp không có ẩn nấp khí tức của chính mình, lúc này, tất cả mọi người cảm nhận được cảnh giới của Dương Diệp.

Văn Đạo Cảnh!

Dương Diệp phát hiện, trong tràng rất nhiều người trong thần sắc mang theo kinh ngạc, đương nhiên, cũng có một hai cái là mang theo một tia trào phúng.

Liêu Phàm kia kinh ngạc nói: “Diệp Huynh, ngươi mới Văn Đạo Cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “làm sao vậy?”

Liêu Phàm miệng giật giật, sau đó biểu lộ có chút lúng túng.

Đừng nhìn trong tràng những người này so với Dương Diệp chỉ cao hơn một tiểu giai, nhưng mà, đối với mọi người mà nói, này một tiểu giai, cái kia chính là khác nhau một trời một vực. Khiêu chiến vượt cấp? Loại thiên tài này thực rất nhiều, bọn họ đều là. Nhưng mà, khiêu chiến vượt cấp, cái kia cũng phân là người!

Cùng giai bên trong, có thể khiêu chiến vượt cấp bọn họ, có lẽ có, nhưng tuyệt đối rất ít. Mà người trước mắt này, thấy thế nào cũng không giống là cái loại này siêu cấp yêu nghiệt.

Dương Diệp cũng là một người tinh, hắn như thế nào xem không hiểu trong tràng những thứ này tâm tư của người? Lập tức cười cười, nói: “Cảnh giới, cũng không thể hoàn toàn cân nhắc một người thực lực, đúng không?”

; “Ồ?”

Lúc này, xa xa một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên đã đi tới, cười nói: “Nghe các hạ đây ý là, các hạ mặc dù chỉ là Văn Đạo Cảnh, nhưng mà, tuyệt không so với chúng ta những thứ này gặp Đạo Cảnh chênh lệch, các hạ là ý tứ này sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên kia, sau đó nói: “Không có ý tứ gì khác.”

; “Ta nhìn ngươi chính là ý này!” Thanh niên kia nhìn thẳng Dương Diệp, “chúng ta nơi đây, không cần phế vật, minh bạch?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Lúc xuất hiện lần nữa, đã tại thanh niên kia trước mặt, mà thanh niên kia phản ứng cũng cực nhanh, giơ tay liền bổ ra một chưởng, chưởng ra, không gian lập tức nổi lên một từng cơn sóng gợn.

Nhưng mà từng cái

Bành!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, thanh niên kia trực tiếp bị Dương Diệp một quyền đánh đến mấy trăm trượng có hơn.

Giờ khắc này, ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp đổi không đi về hướng thanh niên kia, “kỳ thật, ngươi nói một chút cũng không sai, ta không có chút nào so với các ngươi chênh lệch, ta chính là ý này.”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Mọi người lập tức quay đầu nhìn về phía xa xa, xa xa, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bay ngược đụng vào trên vách núi kia.

Bành!

Toàn bộ vách núi kịch liệt run lên, vô số đá vụn rơi xuống.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, sau đó giữ ở cổ họng của đối phương, “ngươi cảm thấy lời của ta có vấn đề sao?”

Thanh Niên Nam Tử nhìn thẳng Dương Diệp, không nói gì.

Tay của Dương Diệp càng ngày càng gấp, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt tái xanh lên.

; “Diệp Huynh, còn xin hạ thủ lưu tình!” Lúc này, một bên Liêu Phàm đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Liêu Phàm, sau đó tay buông lỏng, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp rơi vào trên mặt đất.

Liêu Phàm cười cười, sau đó nhìn về phía một bên Hắc Bào Thanh Niên kia, “Ma Tiêu huynh, ta bằng hữu này thực lực còn có thể đi!”

Ma Tiêu kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thể Tu?”

Dương Diệp nói: “Xem như!”

Ma Tiêu khẽ gật đầu, “dùng nhân loại thân thể tu luyện tới loại trình độ này, khó được. Các hạ mặc dù chỉ là Văn Đạo Cảnh, nhưng mà, như ngươi nói, ngươi tuyệt không so với ta đẳng cấp. Có các hạ gia nhập, chúng ta xác xuất thành công lại đem sẽ tăng lên một ít!”

; “Phá vỡ luồng sáng trắng kia?” Dương Diệp nói.

Ma Tiêu khẽ lắc đầu, “nếu như tới trước những thiên tài này đều liên thủ, có lẽ có cơ hội phá vỡ, nhưng mà, liền chúng ta những người này, xa còn lâu mới có thể. Cái kia bạch quang mạnh, đủ để đơn giản nháy mắt giết một vị Thiện Cảnh cường giả!”

; “Vậy chúng ta?” Một bên, Liêu Phàm hỏi, “không phá nó, như thế nào trèo lên đỉnh?”

Ma Tiêu cười nói: “Rất đơn giản, mọi người liên thủ chống cự nó, không cùng nó quần chiến, chỉ cần chúng ta có thể nhanh chóng lên núi là được rồi! Bởi vì, chỉ cần lên núi, nó liền sẽ không tiếp tục đuổi giết chúng ta. Rất nhiều người liền là thông qua phương pháp kia lên núi!”

; “Có bao nhiêu người đi lên?” Liêu Phàm hỏi.

; “Không nhiều lắm!” Ma Tiêu nói: “Với chúng ta mà nói, còn có cơ hội, cuối cùng, truyền thừa của Thánh Nhân, khẳng định không phải là tốt như vậy được đấy. Hơn nữa, cho dù có người được. Khẳng định cũng là được truyền thừa hạt giống, chỉ cần đạt được truyền thừa hạt giống, với chúng ta mà nói, cũng giống như vậy!”

Đoạt truyền thừa hạt giống!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ma Tiêu kia, gia hỏa này cũng không phải là một loại lương thiện a! Bất quá cái này cũng bình thường, Thiên Địa bảo vật, đều là do cường giả cư chi. Nắm đấm của ai cứng rắn, tựu là của người đó. Coi như là nguyên bản là của ngươi, nhưng mà, quả đấm ngươi không cứng rắn, nó cũng sẽ biến thành người khác!

; “Hiện tại liền đi lên?” Liêu Phàm nói.

Ma Tiêu nhẹ gật đầu, “trước nói lên một điểm, hiện tại mọi người là ở trên cùng một thuyền, trong lúc này, chúng ta phải đoàn kết, nhất trí đối ngoại. Phải biết, cái chỗ này, rất nhiều người đã liên thủ, chúng ta nếu không phải đoàn kết, tất nhiên sẽ bị đối phương tiêu diệt từng bộ phận. Sát nhân đoạt bảo loại chuyện này, nghĩ đến các vị hẳn đều không xa lạ gì!”

Mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ không có dị nghị!

Ma Tiêu ngẩng đầu nhìn thoáng qua đỉnh núi kia bạch quang, “đi thôi. Đợi tí nữa cái kia bạch quang nếu là ra tay, mọi người liên thủ ngăn cản. Cường điệu một đi, phải tất yếu xuất toàn lực, này luồng sáng trắng, thế nhưng là trảm giết qua Thiện Cảnh cường giả!”

Nói xong, Ma Tiêu không nói chuyện, mang theo mọi người bước nhanh hướng phía đỉnh núi kia đi đến. Mọi người đi cực nhanh, mà lại thần sắc đều hết sức ngưng trọng cùng đề phòng.

Mà mọi người ở đây đi đến chỗ giữa sườn núi lúc, Thiên tế luồng sáng trắng kia đột nhiên phát ra một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh, thoáng qua, luồng sáng trắng kia hướng phía đám người Dương Diệp điện xạ mà tới.

Nhìn thấy một màn này, đám người Ma Tiêu sắc mặt lập tức trầm xuống.

Mà Dương Diệp kia hai mắt nhưng là trợn lên lên, “làm sao có thể...”

...

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2006: Tử Giới Ra Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Khí!

Dương Diệp cảm nhận được Kiếm Khí, đoàn kia giữa bạch quang, là một đạo kiếm khí. Trước kia hắn ở cách xa, cũng không có cảm nhận được, mà bây giờ, hắn rõ ràng cảm nhận được Kiếm Khí.

Ai Kiếm Khí?

Dương Diệp không kịp nghĩ nhiều, bởi vì đạo kia xen lẫn kiếm khí bạch quang đã đi tới mọi người đỉnh đầu.

Giờ khắc này, Dương Diệp đã tin tưởng Ma Tiêu lúc trước nói, này luồng sáng trắng, là thật có thể chém giết Thiện Cảnh cường giả!

Nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!;

; "Ra tay!"

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Ma Tiêu, chỉ thấy Ma Tiêu phóng lên trời, đấm ra một quyền, theo hắn nắm đấm oanh ra, một cái dài đến mười mấy trượng quả đấm to đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hướng phía luồng sáng trắng kia oanh tới.

Nhưng mà, con này quả đấm to vừa mới tiếp xúc luồng sáng trắng kia chính là lập tức tán loạn, hóa thành hư vô. Mà lúc này, Ma Tiêu chung quanh những người kia liền muốn ra tay, nhưng mà, luồng sáng trắng kia nhưng là lập tức rơi xuống, cái kia đứng mũi chịu sào Ma Tiêu còn chưa kịp phản ứng toàn bộ người liền trực tiếp hư ảo!

Vẫn lạc!

Lập tức bị nháy mắt giết chết!

Nhìn thấy một màn này, kia hơn đám người Liêu Phàm sắc mặt đại biến, một người trong đó vội vàng nói: "Không thể địch, đi!"

Nói xong, thân hình run lên, bay thẳng đến xa xa kích bắn đi.

Người còn lại cũng nhao nhao đào tẩu.

Dương Diệp tự nhiên cũng không ngoại lệ, hắn cũng không muốn cùng đạo kiếm khí này một mình đấu, đạo kiếm khí này không phải bình thường Kiếm Khí, coi như là hắn, cũng không có nắm chắc có thể tiếp được, bởi vậy, đang lúc mọi người trốn lúc, hắn cũng bắt đầu trốn.

Nhưng mà, đạo kiếm khí kia ai cũng không đuổi theo, cũng chỉ đuổi theo hắn!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, nhịn không được nổi giận mắng: “Cái quỷ gì? Lão tử có thù oán với ngươi?”

Tốc độ của hắn nhanh hơn, nhưng mà, đạo kiếm quang kia nhanh hơn.

Cách đó không xa, Liêu Phàm kia ba người tự nhiên là nhìn thấy màn này. Trong đó Tô Tú kia nói: “Giúp đỡ?”

Cầm đầu Liêu Phàm khẽ lắc đầu, “với chúng ta mà nói, đây là một cái cơ hội. Đi, hiện tại lên núi!”

Thanh âm rơi xuống, kia bay thẳng đến đỉnh núi lao đi.

Một bên, A Tú cùng Tô Tú nhìn nhau, cuối cùng, A Tú nói: “Ta đi giúp hắn!”

Nghe vậy, Tô Tú kinh ngạc nhìn A Tú, khó hiểu.

A Tú nói: “Đã nói rồi đấy tạm thời đồng minh, chúng ta đây tự nhiên hẳn cùng nhau đối mặt bất cứ chuyện gì, hiện tại ta nếu là rời đi, hay là tại phản bội lúc trước chỗ hứa hẹn đấy. Trong lòng không hợp!”

Nói xong, quanh thân nàng kiếm quang lóe lên, bản thân nàng trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Tô Tú khẽ lắc đầu, “cổ hủ!”

Thanh âm rơi xuống, hắn bay thẳng đến đỉnh núi lao đi.

...

Bên kia, Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, nhưng mà, đạo kiếm quang kia nhưng là theo đuổi không bỏ. Cuối cùng, Dương Diệp trực tiếp dừng lại. Mà lúc hắn dừng lại, đạo kiếm quang kia cũng đột nhiên đứng tại trước mặt hắn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đạo kiếm quang kia, “ngươi muốn làm cái gì?”

Sở dĩ hắn dừng lại, là bởi vì hắn không có cảm nhận được sát ý. Đạo kiếm quang này, đối với hắn tựa hồ cũng không có có ác ý gì!

Luồng sáng trắng kia hơi run một chút rung động, rất nhanh, nó trực tiếp trôi dạt đến trước mặt Dương Diệp, sau đó rung động nhè nhẹ lấy, giống như là ở biểu đạt cái gì.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó thò tay đặt ở cái kia bạch quang bên trên, bạch quang tản đi, một đám dài chừng ngón tay Kiếm Khí xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Kiếm Khí có màu trắng. Tựa như một đám hỏa diễm.

Dương Diệp quan sát một chút trước mắt Kiếm Khí, “ngươi muốn cùng ta?”

Cái kia sợi Kiếm Khí lập tức chấn động một chút.

Lần này, Dương Diệp đã minh bạch.

Kiếm Khí!

Mặc kệ một người Kiếm Khí có bao nhiêu lợi hại, chỉ cần Kiếm Khí đã đi ra thi triển người của nó thân thể, nó chính là Vô Chủ Chi Vật, Vô Căn Chi Bình. Một khi gặp được ngoại lực, nó vô cùng có khả năng vĩnh cửu biến mất ở thế gian này. Bởi vậy, trước mắt này sợi Kiếm Khí hiển nhiên là muốn đi theo hắn, để cho chính mình tìm được một nơi đặt chân.

Về phần tại sao tìm hắn, rất đơn giản, bởi vì hắn là Kiếm Tu.

Tại chỗ, Dương Diệp do dự một chút, sau đó duỗi tay nắm chắc này sợi Kiếm Khí, mà khi hắn duỗi tay nắm chắc cái kia sợi Kiếm Khí lúc, Kiếm Khí kia trực tiếp không vào trong cơ thể hắn.;

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong Hồng Mông Tháp, trong Hồng Mông Tháp, làm cái kia sợi Kiếm Khí tiến vào Hồng Mông Tháp lúc, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia sợi Kiếm Khí trực tiếp không vào Tiêu Dao tử thanh kiếm kia bên trong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo kiếm khí tiến vào, thanh kiếm kia đột nhiên kịch liệt run lên, lập tức bạo phát ra một đạo chói tai tiếng kiếm reo!

Dương Diệp vẫy tay, kiếm kia xuất hiện ở trong tay hắn, nhìn trước mắt kiếm, Dương Diệp đã trầm mặc.

Qua hồi lâu, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Ly khai Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía một bên, “đi ra!”

Chỗ đó, không gian khẽ run lên, một nữ tử đi ra.

Người đến đúng là A Tú kia!

; “Là ngươi?” Dương Diệp nhíu mày, hiển nhiên không nghĩ tới nữ nhân này sẽ đến.

A Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, “vừa rồi ta đều thấy được!”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp hỏi.

A Tú nói: “Ngươi đến tột cùng là người phương nào!”

Dương Diệp cười nói: “Bèo nước gặp nhau, không cần phải truy nguyên, ngươi cảm thấy thế nào?”

A Tú khẽ gật đầu, “Cũng đúng.” Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi, “bọn hắn đã đi.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua đỉnh núi, sau đó nói: “Vậy chúng ta cũng lên đi!”

A Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, tuy rằng trong nội tâm rất nghi hoặc, nhưng mà cuối cùng còn không có hỏi cái gì. Như Dương Diệp nói, bèo nước gặp nhau, đang tiếp tục hỏi, vậy tỏ ra có chút không thức thời.

Ngay tại hai người muốn tới đến đỉnh núi lúc, đột nhiên, một đạo tiếng xé gió đột nhiên ở bên tai hai người vang lên, thoáng qua, mấy đạo hàn quang đi tới Dương Diệp cùng trước mặt A Tú, hàn quang bên trong, là mỏng như cánh ve lưỡi dao.

Những thứ này lưỡi dao, trực chỉ Dương Diệp cùng A Tú chỗ hiểm!

Tuy rằng những thứ này lưỡi dao tốc độ cực nhanh, nhưng mà đối với Dương Diệp mà nói, loại tốc độ này, vẫn có chút chậm. Hắn không có trốn tránh, trực tiếp đấm ra một quyền. Quyền ra, trước mặt hắn mấy viên lưỡi dao trực tiếp bị hắn một quyền oanh thành mảnh vụn.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Tú, lúc này, trước mặt A Tú, những cái kia lưỡi dao cũng đã biến mất. Tại A Tú trong tay, còn có một chuôi kiếm, trên thân kiếm, kiếm ánh lấp loé.

Hai người nhìn nhau, cuối cùng, hai người đồng thời nhìn về phía xa xa, chỗ đó, mấy đạo Hắc Ảnh chính hướng phía xa xa chợt hiện vút đi.

Hiển nhiên, người trong bóng tối tại kiến thức đến Dương Diệp thực lực của hai người về sau, quyết đoán buông tha cho sát nhân đoạt bảo!

; “Đuổi không?” A Tú nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không lãng phí thời gian.”

Nói xong, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia gần trong gang tấc đỉnh núi, sau một khắc, thân hình hắn run lên, đi thẳng tới đỉnh núi. A Tú kia theo sát phía sau.

Đi vào đỉnh núi về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng trước mặt nhìn lại, xa xa, liếc mắt nhìn không tới đầu.

Lúc này, A Tú kia chỉ vào phía trước nói: “Bên kia, là hải giới, Thánh Nhân Di Tích đang ở đó hải giới cùng Ma giới biên giới chỗ.”

; “Đi!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người đã tại mấy ngàn con bên ngoài.

Nhìn thấy một màn này, A Tú kia nheo mắt, “thật là mạnh thân thể lực lượng!” Nói xong, kia bước nhanh đi theo lên.;

Một lúc lâu sau, Dương Diệp cùng A Tú ngừng lại.

Ở trước mặt hai người cách đó không xa, có một tòa núi nhỏ, tại đây đỉnh núi nhỏ chân núi, có gần chừng ba mươi người!

Trong đó, Liêu Phàm kia cùng Tô Tú đã ở.

Nhìn thấy Dương Diệp cùng A Tú, Liêu Phàm kia cùng Tô Tú có chút ngẩn người, rất nhanh, Liêu Phàm kia đã đi tới, cười nói: “Diệp Huynh cùng A Tú cô nương không có việc gì là tốt rồi.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn thoáng qua xa xa đám người, “Liêu Phàm huynh, bên kia xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp thái độ rất tốt, không có bất kỳ dị thường.

Liêu Phàm kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: “Diệp Huynh sẽ không trách ta vừa mới cùng Tô Tú huynh đi trước đi?”

Dương Diệp lắc đầu, cười nói: “Làm sao lại như vậy?” Vừa nói, hắn lại nói: “Liêu Phàm huynh, chẳng lẽ là có người đã lấy được Thánh Nhân Truyền Thừa?”

; “Không có!”

Liêu Phàm lắc đầu, sau đó chỉ vào xa xa núi nhỏ kia con dốc: “Thánh Nhân Di Tích đang ở đó, nhưng mà, chúng ta không thể đi lên. Không chỉ có chúng ta, lúc trước người tới đều đậu ở nơi này rồi. Không có người nào có thể đi lên!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu!

Liêu Phàm nói: “Có cái gì trông coi!”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn ngẩng đầu nhìn lại, nhìn lướt qua núi nhỏ kia sườn núi, nhưng mà, không nhìn thấy bất cứ thứ gì.

Liêu Phàm cười nói: “Đợi tí nữa ngươi liền gặp được rồi.” Nói đến đây, thần sắc hắn ngưng trọng lên, “so với trước đó cái kia bạch quang còn kinh khủng hơn!”

; “Liêu Phàm!”

Lúc này, xa xa truyền đến một giọng nói. Liêu Phàm quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một tên đang mặc áo bào tím Thanh Niên Nam Tử chậm rãi đi tới.

; “Lâm Thiên Huynh!”

Liêu Phàm vội vàng đi tới, cười nói: “Không biết Lâm Thiên Huynh có gì phân phó.”

Được kêu là Lâm Thiên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp hai người, sau đó nói: “Hai vị này là?”

Liêu Phàm cười nói: “Hai vị này là ta trên đường biết hai vị bằng hữu, gọi lá mặt trời cùng Tô Tú.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng A Tú giới thiệu Lâm Thiên kia, “vị này chính là Lâm Thiên Huynh, hai vị, Lâm Thiên Huynh thế nhưng là Nhân tộc ta nhị đế một trong.”

Nhị đế một trong!

Dương Diệp không khỏi nhìn thoáng qua Lâm Thiên này, trước mắt cái này là cùng Tần Xuyên tên kia cùng nổi danh?

Lâm Thiên đối với Dương Diệp hai người khẽ gật đầu, sau đó nói: “Chúng ta đã quyết định, đợi lát nữa mọi người cùng nhau liên thủ đối phó tên kia.”

; “Giải quyết sau đó thì sao?” Lúc này, Liêu Phàm đột nhiên hỏi.

; “Về sau?”

Lâm Thiên nhẹ cười cười, “Liêu Phàm huynh, ngươi vấn đề này hỏi thật có chút ấu trĩ. Giải quyết về sau, dĩ nhiên chính là đi tranh đoạt Thánh Nhân Truyền Thừa kia, Thánh Nhân Truyền Thừa, nắm đấm lớn người cư chi. Dù sao đến lúc đó, liền toàn bằng bản lãnh của chính mình.”

Liêu Phàm nhẹ gật đầu, không có nói chuyện rồi.

Lâm Thiên cười nói: “Đi thôi, mang bọn ngươi đi mở mang kiến thức một chút Ma Tộc hai cái siêu cấp thiên tài.”

Tại Lâm Thiên dưới sự dẫn dắt, đám người Dương Diệp đi tới dưới chân núi kia, Lâm Thiên chỉ vào xa xa bàn ngồi trên mặt đất một người đàn ông, nam tử đưa lưng về phía mọi người.

Lâm Thiên cười nói: ' Các ngươi đoán xem hắn là ai? Nhắc nhở một chút, hắn thế nhưng là từ Tử Giới đi ra chứ! "

Tử Giới?

Dương Diệp theo Lâm Thiên ngón tay nhìn lại...

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2007: Ta Không Am Hiểu Một Mình Đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

; Tại trước mặt đám người Dương Diệp, chỗ đó ngồi xếp bằng một người đàn ông, lúc này, nam tử này chính đưa lưng về phía bọn hắn. Tuy rằng nhìn không tới đối phương dung mạo, nhưng mà, bằng vào cái bóng lưng này, Dương Diệp vẫn nhận ra đối phương.

Nhìn thấy người này, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, hắn không nghĩ tới sẽ ở đây gặp được đối phương, phải nói, hắn không có nghĩ tới tên này cũng tới!

Lâm Thiên kia đi tới sau lưng của người nọ, chính yếu nói, người nọ làm như xúc động, đột nhiên quay người, khi thấy Dương Diệp lúc, kia lập tức sửng sốt, rất nhanh, tại trong mắt của tất cả mọi người, hắn trực tiếp đứng lên, sau đó đi tới trước mặt của Dương Diệp, “không nghĩ tới ngươi sẽ đến!”

Trước mắt nam tử này chỉ có một cánh tay, đúng là Tử Giới Thiên Cư Thành Đao Cuồng!

Nhìn thấy Đao Cuồng, trong tràng những người kia nhao nhao nhìn về phía Dương Diệp, kể cả Lâm Thiên kia, Lâm Thiên kia nói: “Các ngươi quen biết?”

Dương Diệp cười nói: “Tự nhiên nhận thức.” Hắn quan sát một chút Đao Cuồng một con kia trống rỗng ống tay áo, sau đó nói: “Hay vẫn là không định khôi phục sao?”

Đao Cuồng khẽ lắc đầu, “cứ như vậy, rất tốt!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “được rồi.”

Theo hắn biết, cánh tay của Đao Cuồng này là chính hắn chém đứt, nguyên nhân gì, hắn cũng không hỏi qua, đám người A Man cũng không hỏi qua, bất quá, cánh tay của Đao Cuồng là có thể khôi phục, nhưng mà, hắn không nghĩ tới, Đao Cuồng ra Tử Giới sau còn không có khôi phục.

Trong này nhất định là có cái gì ẩn tình đấy, nhưng mà, Đao Cuồng không nói, hắn cũng không sẽ chủ động đến hỏi.

; “Diệp Huynh...” Lúc này, một bên Liêu Phàm đột nhiên cười nói: “Không nghĩ tới ngươi biết Đao Cuồng Huynh, xem ra lá Dương huynh, cũng là thâm tàng bất lộ a!”

; “Lá mặt trời?” Đao Cuồng nhìn về phía Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp mỉm cười, hắn lập tức đã minh bạch.

Dương Diệp!

Hai chữ này bây giờ đang ở Đại Thiên Vũ Trụ này có thể nói là như Mặt trời giữa trưa a! Nếu như Dương Diệp dùng tên thật, không hề nghi ngờ, nhất định sẽ rước lấy rất nhiều phiền toái.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Liêu Phàm, sau đó cười nói: “Cái gì thâm tàng bất lộ, chính là cùng Đao Cuồng Huynh đã từng cùng uống qua rượu.”

; “Thật sao?”

Liêu Phàm cười cười, còn muốn nói gì nữa, mà lúc này, Đao Cuồng nhưng là đột nhiên nói: “Chúng ta đến bên này nói đi!”

Vừa nói, hắn mang theo Dương Diệp đi đến một bên, mà đi đến trước mặt một Thanh Niên Nam Tử lúc,, đột nhiên hắn ngừng lại, sau đó nhìn thanh niên kia nói: “Gọi đại ca!”

Thanh niên kia sửng sốt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên kia, thanh niên cùng Đao Cuồng giống nhau đến mấy phần.

Gặp đến thanh niên không có phản ứng, Đao Cuồng nhíu mày, “Hử?”

Thanh niên nhếch miệng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó duỗi ra một cái tay, “đại ca, chào ngươi!”

Đại ca hai chữ cắn rất nặng.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó duỗi tay nắm chắc tay của thanh niên, mà lúc này, thanh niên mãnh liệt dùng sức, nhưng mà, khi hắn dùng sức một khắc này, Dương Diệp cũng đột nhiên dùng sức.

Ca sát!

Tiếng xương gãy đột nhiên vang lên, thanh niên kia sắc mặt lập tức trắng bệch. Mà lúc này, một cỗ tử khí nhàn nhạt đột nhiên chui vào trong tay thanh niên kia, thoáng qua, thanh niên kia gãy lìa xương cốt lập tức được chữa trị.

Dương Diệp buông lỏng tay ra, sau đó vỗ vỗ thanh niên bả vai, tiếp đó, hắn nhìn về phía Đao Cuồng, Đao Cuồng nói: “Đệ đệ của ta, minh triệt!”

Dương Diệp cười nói: “Không sai.”

Đao Cuồng khẽ gật đầu, “chính là nóng nảy cưỡng một chút. Đến bên này, ta có thật nhiều sự tình muốn hỏi một chút ngươi.”

Dương Diệp cùng đi theo Đao Cuồng đến một bên, cái kia minh triệt cũng đi theo.

Đao Cuồng ngừng lại, sau đó nói: “Ngươi đang ở đây Thiên Tộc làm một chuyện, ta đã biết rồi. Hiện tại, cả Ma Tộc thanh niên đều nhớ tên của ngươi.”

; “Thiên Tộc?” Một bên, cái kia minh triệt ngây cả người, rất nhanh, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi, ngươi là...”

Đao Cuồng đạm thanh nói: “Hắn chính là ngươi sùng bái người nọ!” ;

; “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Minh triệt kinh ngạc nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, cái kia minh triệt đột nhiên đi tới trước mặt Dương Diệp, có chút hưng phấn nói: “Ngươi thật dùng sức một mình khiêu chiến cả thiên tài của Thiên Tộc?”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nhìn về phía Đao Cuồng, “ngươi lần này là vì truyền thừa mà đến?”

Đao Cuồng nhẹ gật đầu, “xem như thế đi. Chủ yếu là, này truyền thừa Ma Tộc ta không muốn nó rơi vào Thiên Tộc trong tay!”

Thiên Tộc!

Dương Diệp do dự một chút, còn không có nói cho Đao Cuồng Vu Tịnh biết sự tình, hắn không muốn Đao Cuồng tại dính vào rồi. Tuy rằng Vu Tịnh là Thiên Tộc đấy, Đao Cuồng là Ma Tộc đấy, nhưng mà, hắn tin tưởng, nếu như Đao Cuồng biết tình cảnh của Vu Tịnh bây giờ, nhất định là sẽ không khoanh tay đứng nhìn đấy!

Mà hắn không muốn để cho Đao Cuồng dính vào, vấn đề này, một người hắn đến gánh chịu thì tốt rồi!

Lúc này, Đao Cuồng nói: “Tại núi nhỏ kia trên sườn núi, có một đầu Xích Ngưu, đây là một đầu Viễn Cổ Sinh Vật, từng trong Thiên Tộc xuất hiện qua, nếu như ta không có đoán sai, này đầu Xích Ngưu hẳn là Thánh Nhân kia ngồi ký. Thánh Nhân kia tuy rằng vẫn lạc, nhưng mà Xích Ngưu này nhưng vẫn còn ở đó. Mà hắn hiện tại hiển nhiên là đang thủ hộ Thánh Nhân kia!”

; “Xích Ngưu?”

Dương Diệp nhíu mày, “đối phương cái gì cấp?”

Đao Cuồng nói: “Tạm thời không rõ, bất quá, thấp nhất cũng đều là Thiện Giai, hơn nữa, còn không phải bình thường Thiện Giai. Nguyên bản ta còn có chút bận tâm, nhưng là bây giờ ngươi đã đến rồi, chúng ta những người này cùng một chỗ liên thủ, vấn đề cũng còn là không lớn!”

Dương Diệp ngẩng đầu hướng núi nhỏ kia sườn núi nhìn lại, “Xích Ngưu?”

Cái chỗ này, tổng cho hắn một loại cảm giác khác thường.

Đao Cuồng nói: “Hiện tại có vấn đề sao?”

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó nói: “Đi thôi!”

Đao Cuồng khẽ gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp hai người đến đến trước mặt mọi người, Đao Cuồng nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói: “Như lúc trước từng nói, giải quyết Xích Ngưu kia về sau, chúng ta đường ai nấy đi, Thánh Nhân Truyền Thừa, toàn bằng bản lãnh của chính mình. Chư vị không có dị nghị chứ?”

Mọi người lắc đầu.

Đao Cuồng nói: “Đợi tí nữa đồng loạt ra tay!”

Nói xong, tay hắn hơi động một chút, một thanh trường đao xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, một đạo đao khí phá không mà đi. Ở nơi này đạo đao khí phải rơi vào cái kia dốc núi lúc, một đạo xích ảnh đột nhiên xuất hiện tại đạo kia đao khí trước, thoáng qua, đạo kia đao khí trực tiếp bị đụng nát bấy!

Bành!

Một đầu dài đến mười trượng trở lại quái vật khổng lồ đã rơi vào trước mặt của đám người Dương Diệp.

Xích Ngưu!

Này đầu Xích Ngưu, chỉ có hai cái chân, thân thể như thân thể của nhân loại, đầu nhưng là ngưu hình, tại đỉnh đầu của hắn, có hai cây dài đến gần dài nửa trượng cực lớn sừng trâu, sừng trâu đỉnh cực kỳ bén nhọn, dường như có thể xé rách hết thảy. Mà Xích Ngưu này cái kia một đôi tay, càng là có chút làm cho người ta sợ hãi, cánh tay tựa như hai cây cường tráng cây cột, lớn, mà lại tràn đầy lực lượng!

Mà ở toàn thân của Xích Ngưu này, bóng loáng vô cùng, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, đây thật ra là tầng một lân phiến, những vảy này cực kỳ bóng loáng, tựa như một chiếc gương!

Nhìn thấy này đầu Xích Ngưu, trong tràng chỗ có người thần sắc đều ngưng trọng lên.

Cảm giác áp bách!

Xích Ngưu kia tuy rằng khẽ nhúc nhích, nhưng mà mọi người đều là cảm nhận được một cỗ cảm giác áp bách mãnh liệt!

Thậm chí có trong lòng người đã dâng lên ‘không thể địch’ ý niệm trong đầu!

Xích Ngưu kia hai mắt như chuông đồng, nó nhìn chung quanh liếc mắt đám người Đao Cuồng, sau một khắc, nó tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó cách không đối với đám người Đao Cuồng chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại cuồn cuộn quét ra, này cổ lực lượng trực tiếp đem đám người Liêu Phàm rung động đến ngàn trượng có hơn.;.

Dương Diệp cũng là bị cỗ lực lượng kia chấn địa lui về phía sau mấy trăm trượng, sau lưng hắn cách đó không xa, là Đao Cuồng cùng A Tú, còn có hai tên nam tử mặc áo bào đen.

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía cầm đầu Dương Diệp.

Vừa rồi một màn này, đã hiện ra trong tràng mọi người thực lực. Dương Diệp lui ngắn nhất, ý vị này, thực lực của Dương Diệp tuyệt đối là cực mạnh.

Liêu Phàm kia cùng Lâm Thiên liếc mắt nhìn chằm chằm, sau đó hai người nhìn nhau, cuối cùng, Lâm Thiên trầm giọng nói: “Biết rõ hắn lai lịch?”

Liêu Phàm lắc đầu.

Lâm Thiên trầm giọng nói: “Lai lịch của nó không đơn giản!”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa.

Xa xa, Xích Ngưu kia ánh mắt cũng đã rơi vào trên thân Dương Diệp, quan sát một chút Dương Diệp về sau, Xích Ngưu đột nhiên tung người nhảy vọt, kia bay thẳng đến Dương Diệp đụng tới.

Nhìn thấy một màn này, Đao Cuồng lập tức thân hình run lên, đi tới bên cạnh của Dương Diệp, sau đó nắm trường đao trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Mà lúc này, Dương Diệp nắm tay phải cũng là chăm chú nắm lại, sau đó đấm ra một quyền.

Bành!;

Ầm!

Theo hai đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng Đao Cuồng trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui trọn vẹn trăm trượng về sau, Dương Diệp ngừng lại, sau đó tay trái của hắn trực tiếp nắm còn đang lui về phía sau bờ vai của Đao Cuồng, Đao Cuồng lập tức ngừng lại, nhưng mà sắc mặt nhưng là có chút không dễ coi!

Dương Diệp thần sắc cũng là có chút ngưng trọng, thực lực của Xích Ngưu này, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Ngay tại lúc này, Xích Ngưu kia đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại Dương Diệp trên đỉnh đầu, ngay sau đó, kia ngược lại xoay người, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp đầu đánh xuống.

Dương Diệp bên cạnh, Đao Cuồng liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp tay trái nhưng hơi hơi dùng sức chấn động, Đao Cuồng trực tiếp bị rung động đến mấy bên ngoài hơn mười trượng. Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người hóa thành một đạo bạch quang phóng lên trời.

Cứ như vậy, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cái kia nắm tay nhỏ cùng Xích Ngưu cái kia quả đấm to dùng phương thức trực tiếp nhất đụng vào nhau.

Bành!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp kia trực tiếp bị một quyền này đánh đến lòng đất, một bên, Đao Cuồng biến sắc, liền muốn ra tay, mà lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ cái kia lòng đất phóng lên trời, sau đó một quyền đánh vào trước ngực của Xích Ngưu kia.

Bành!

Xích Ngưu không chút sứt mẻ, đạo nhân ảnh kia phản mà bị đẩy lui đem gần trăm trượng!

Đó là bị chính hắn lực lượng đẩy lui đấy!

Đạo nhân ảnh này đúng là Dương Diệp!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả sắc mặt người đều là trầm xuống. Xích Ngưu này thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự, để cho bọn hắn có chút tuyệt vọng.

Lúc này, Xích Ngưu kia đột nhiên vươn một đầu ngón tay, sau đó đối với Dương Diệp ngoắc một cái, ý tứ khiêu khích, không cần nói cũng biết.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu, “một mình đấu gì gì đó, ta không thật là am hiểu, ta am hiểu nhất là quần ẩu.” Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía đám người Liêu Phàm, “còn nhìn cái gì? Cùng tiến lên a!”

Mọi người: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2008: Duy Ngã Kiếm Đạo Độc Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng tiến lên!

Mọi người thần sắc hơi có chút cổ quái, tất cả mọi người cho rằng Dương Diệp muốn cùng Yêu Thú kia một mình đấu đây.

; “Đồng loạt ra tay!”

Lúc này, thanh âm của Đao Cuồng đột nhiên ở giữa sân vang lên. Theo hắn thanh âm rơi xuống, một đạo đao khí lập tức mang theo một đạo tiếng xé gió bén nhọn hướng phía Xích Ngưu kia kích bắn đi.

Một bên, đám người Lâm Thiên cũng là nhao nhao ra tay.

Xa xa, Xích Ngưu kia trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, tay phải mở ra, sau đó mãnh liệt chính là một cái quét ngang.

Này quét qua, không gian xung quanh hắn trực tiếp uốn éo cong thành hình méo mó!

Cùng đồng thời, một cỗ lực lượng cường đại từ kia trong lòng bàn tay cuồn cuộn quét ra, cỗ lực lượng này tựa như bạo như gió lập tức quét sạch đến trước mặt của đám người Dương Diệp. Không có bất kỳ ngoài ý muốn, đám người Dương Diệp lập tức bị cỗ lực lượng này chấn bay ra ngoài, xa nhất chính là cái kia, trọn vẹn bị đánh bay mấy ngàn trượng!

Mà lúc này, Xích Ngưu kia cũng không dừng tay, mà là hai tay mãnh liệt hướng mặt đất chính là vỗ.

Bành!

Mặt đất kịch liệt run lên, một cỗ lực lượng cường đại phóng lên trời, đám người Dương Diệp đứng mũi chịu sào, trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa lần nữa hướng về sau nhanh lùi lại, mấy người trong đó càng ngay cả phun tinh huyết.

Giao thủ hai hiệp, đám người Dương Diệp cũng đã quân lính tan rã!

Căn bản không có thể địch!

Đây là trong lòng đám người Lâm Thiên ý niệm trong đầu, Xích Ngưu này cường hãn, so với bọn hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều.

Dương Diệp cũng là thần sắc vô cùng trầm trọng, Xích Ngưu này này thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự, để cho hắn đều cảm giác có chút bất đắc dĩ, dù cho chỉ dùng kiếm, chỉ sợ cũng khó cấp cho đối phương tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương.

Cái kia phòng ngự, thật sự quá kinh khủng chút!

Lúc này, Xích Ngưu kia đột nhiên vươn một ngón tay, sau đó đối với đám người Dương Diệp ngoắc một cái!

Khiêu khích!

Trần trụi trắng trợn khiêu khích!

Dương Diệp bên cạnh, Đao Cuồng trầm giọng nói: “Làm sao bây giờ?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Để cho mọi người không nên tại lưu thủ.” Bọn hắn đoàn người này, cũng không phải mặt hàng đơn giản, vừa rồi sở dĩ quân lính tan rã, ngoại trừ là vì thực lực của Xích Ngưu kia cường đại, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là mọi người đều không có đem hết toàn lực!

Giữ lại!

Tất cả mọi người tại giữ lại, kể cả Dương Diệp hắn đều tại giữ lại!

Đao Cuồng khẽ gật đầu, sau đó nói: “Chư vị, nếu là ở lưu thủ, Thánh Nhân Truyền Thừa này kia mọi người cũng đừng nghĩ rồi. Đem hết toàn lực!”

Nói xong, Đao Cuồng đột nhiên xuất hiện ở trong không trung, hắn nắm chắc trường đao trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng dũng mãnh vào dài trong đao, trường đao bắt đầu kịch liệt rung rung, từng đạo chương mắt đao mang không ngừng từ trong đó chợt hiện hiện ra.

Những đao mang này uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía Xích Ngưu kia kích bắn đi, mỗi một đạo đao mang đều muốn trong sân không gian trực tiếp xé ra.

Nhận chân!

Nhìn thấy một màn này, trong sân đám người Lâm Thiên tại sau khi do dự một chút, cũng nhao nhao ra tay. Lúc này đây, mỗi một người cũng không có ở giữ lại thực lực, hoặc có lẽ là, dù cho giữ lại, cũng không có giữ lại bao nhiêu.

Hơn mười vị thiên tài liên thủ một kích, đủ để đơn giản giết chết mấy vị Thiện Cảnh cường giả rồi!

Mà lúc này, xa xa Xích Ngưu kia hai tay đột nhiên chăm chú nắm lại, ngay sau đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, hắn trên nắm tay xuất hiện nhàn nhạt hồng mang, không chỉ có trên nắm tay, trong hai mắt cũng xuất hiện quỷ dị hồng mang.

; “Ồ!”

Xích Ngưu kia đột nhiên đối với đám người Dương Diệp gầm lên giận dữ, ngay sau đó, kia hai đấm mãnh liệt hướng phía trước chính là oanh một cái.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, Đao Cuồng cái kia đứng mũi chịu sào những cái kia đao mang lập tức hóa thành hư vô, cùng lúc đó, Đao Cuồng toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, mà phía dưới đám người Lâm Thiên cũng giống như thế, tại bọn họ còn chưa kịp phản ứng liền trực tiếp bay ra ngoài.

Bành bành bành bành!

Mấy chục thân ảnh nện rơi xuống đất, mặt đất bị nện ra lần lượt từng hố to.

Trong tràng, liền Dương Diệp còn đứng.

Xích Ngưu kia tại một kích đánh lui mọi người về sau, cũng không tiếp tục ra tay, mà là đứng tại chỗ, tầm mắt của nó đã rơi vào xa xa cái kia còn đứng trên thân Dương Diệp, tiếp đó, nó vươn một ngón tay đối với Dương Diệp ngoắc một cái.

Xa xa, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, hắn không có lấy kiếm, mà là tay phải chậm rãi duỗi ra, sau một khắc, tại tay hắn bốn phía, xuất hiện một cái hư ảo Bạch Sắc Long Trảo.

Thiên Long!

Làm xuất hiện Bạch Sắc Long Trảo này về sau, Dương Diệp thân hình run lên, bay thẳng đến Xích Ngưu kia bắn mạnh tới, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt của Xích Ngưu, sau đó một trảo đối với Xích Ngưu kia vỗ xuống đi.

Xích Ngưu ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp cái kia hư ảo trên long trảo, nhíu mày.

Mà lúc này, Dương Diệp long trảo đã đến đến, Xích Ngưu cũng không có trốn tránh, mà là giơ tay liền đấm ra một quyền.

Bành!

Một quyền này, trực tiếp đánh vào Dương Diệp cái kia cái móng rồng bên trên. Cả hai kịch liệt run lên, thoáng qua, Dương Diệp bị rung động đến trăm trượng có hơn, mà Xích Ngưu kia cũng lui về phía sau trọn vẹn mười trượng trở lại khoảng cách. Mà ở nó trên nắm tay, để lại một đạo nhàn nhạt dấu móng tay!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng chúng người đưa mắt nhìn nhau, đều là lộ ra một vẻ khiếp sợ.

Xa xa, Xích Ngưu kia nhìn thoáng qua quả đấm của chính mình, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Dương Diệp trên nắm tay cái kia hư ảo long trảo.

Dương Diệp nhìn nhìn quả đấm của chính mình, quả đấm của hắn đã rạn nứt ra. Lực lượng của Xích Ngưu này, thật sự vượt qua hắn rất nhiều nhiều nữa...

Muốn dùng thân thể lực lượng đánh bại Xích Ngưu này, căn bản không có khả năng!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, liền muốn bắt kiếm, chỉ có cầm kiếm, mới có thể đánh với Xích Ngưu này một trận. Mà đúng lúc này, Xích Ngưu kia đột nhiên chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó một chỉ xa xa núi nhỏ kia sườn núi.

Dương Diệp sửng sốt, mọi người sửng sốt!

Một lát sau, Dương Diệp đạo; “Để cho ta đi lên?”

Xích Ngưu kia nhẹ gật đầu.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người thần sắc lập tức có chút cổ quái. Đương nhiên, có người thì có chút âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp không có để ý những người khác, mà là hỏi: “Vì cái gì?”

Xích Ngưu chân mày cau lại, sau đó lại lần chỉ chỉ núi nhỏ kia sườn núi.

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, Đao Cuồng đột nhiên đi tới bên cạnh hắn, sau đó nói: “Bất kể tại sao, đi lên trước rồi hãy nói.”

; “Vậy các ngươi thì sao?” Dương Diệp nói.

Đao Cuồng cười khổ nói: “Bất kể chúng ta đây, gia hỏa này không để cho chúng ta đi lên, ngươi cảm thấy chúng ta có thể lên sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn thoáng qua Xích Ngưu kia, không có đang nói cái gì, hắn bay thẳng đến núi nhỏ kia sườn núi đi đến.

Xích Ngưu chủ động nhường đường, không có ngăn trở!

Trong mắt của mọi người, Dương Diệp biến mất ở núi nhỏ kia trên sườn núi.

Trong tràng, mọi người trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà một bên Xích Ngưu tức thì nhìn chầm chầm vào mọi người, không hề rời đi.

Một lát sau, Lâm Thiên đột nhiên nói: “Chư vị, ta cáo từ trước!”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ, cùng hắn cùng rời đi đấy, còn có Liêu Phàm kia cùng Tô Tú cùng với hai người khác.

Nhìn thấy Lâm Thiên ly khai, trong tràng còn lại một số người cũng nhao nhao ly khai.

Tại chỗ, chỉ còn lại có Đao Cuồng cùng hắn lòng đất còn có ba Ma Tộc thanh niên.

Minh triệt trầm giọng nói: “Bọn người kia...”

Đao Cuồng khẽ gật đầu, “không cần phải xen vào, chúng ta chờ ở tại đây là tốt rồi!”

...

Dương Diệp đi tới sườn núi nhỏ đỉnh sườn núi, đỉnh sườn núi, liền chỉ có một tòa túp lều nhỏ, nhà tranh rất là đơn giản, hoặc giả nói là rất đơn sơ, dùng là là một ít cỏ dại cùng cây cối tùy ý dựng mà thành, này căn bản không phải người ở!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, thần sắc hắn ngưng trọng lên.

Tại bốn phía này, có từng đạo sâu không thấy đáy sẹo sâu, mỗi một đạo đều sâu không thấy đáy.

; “Vào đi!”

Lúc này, một giọng già nua đột nhiên từ cái kia trong túp lều vang lên.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia nhà tranh, không do dự, hắn đi tới trước nhà lá, sau đó nhẹ nhàng đẩy ra cái kia nhà tranh cửa, trong môn, ngồi xếp bằng một ông già, lão giả đầu tóc bạc trắng, khuôn mặt già nua, trên người tản ra ánh sáng trắng nhàn nhạt.

Lão giả hai mắt khép hờ, không có mở to mắt.

; “Thiên Long?” Lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Thì ra là thế!

Nghe thế, Dương Diệp rốt cuộc minh bạch Xích Ngưu kia vì sao để cho hắn đi lên rồi. Bởi vì trên thân hắn này Thiên Long, đây chính là Thiên Tộc đã từng là Thủ Hộ Thần Thú.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lão giả lại nói: "Ngươi là nhân loại, vì sao Thiên Long trên người ngươi."

Dương Diệp hỏi lại, "tiền bối cũng kỳ thị nhân loại?"

; "Kỳ thị nhân loại?"

Lão giả khẽ lắc đầu, "như thế nào. Thiên địa vạn vật, không có ai cao ai thấp mà nói, huống chi, Thiên Tộc cùng Nhân Tộc cũng là rất có nguồn gốc. Ta sở dĩ như vậy hỏi, chỉ là đơn thuần rất hiếu kỳ mà thôi!"

Dương Diệp nói: "Một vị tiền bối tặng đưa cho vãn bối!"

; "Vậy hẳn là Thiên Đế rồi!"

Lão giả nói: "Yêu cầu của hắn hẳn là để cho ngươi làm Thiên Tộc Thủ Hộ Giả, đúng không?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Hôm nay tới đây, là muốn biết thanh Sở tiền bối tại sao lại vẫn lạc tại đấy, cùng với không thể để cho tiền bối truyền thừa rơi vào Ma Tộc trong tay." Ngụ ý chính là, mau đưa truyền thừa cho ta đi!

Lão giả đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi không thích hợp làm ta truyền nhân!"

; "Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả nói: "Ngươi hiểu!"

Dương Diệp lắc đầu, "không là rất rõ ràng!"

Lão giả nói: "Nguyên nhân rất nhiều, thứ nhất, ngươi sát tâm quá mạnh, thứ hai, ngươi đã thân có Đạo Gia truyền thừa, còn có Binh Gia khí tức, tuy rằng ta chi truyền thừa cùng bọn họ không hề mâu thuẫn, nhưng mà, trên thân ngươi nhân quả quá nhiều... Tóm lại, ta và ngươi không phải là người một đường."

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Được rồi! Vãn bối không bắt buộc!” ;

Lúc này, lão giả lại nói: “Bất quá, như ngươi nói, ta chi truyền thừa, tự nhiên không thể rơi vào Ma Tộc trong tay. Đợi tí nữa ta sẽ đem cả đời truyền thừa hòa hợp truyền thừa hạt giống, hy vọng ngươi mang về Thiên Tộc ta, sau đó thay ta tìm một vị chọn người thích hợp, như thế nào?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có thể! Đúng rồi, tiền bối là vì sao rơi xuống chứ?”

; “Ngươi là Kiếm Tu?” Lão giả đột nhiên hỏi lại.

Dương Diệp nói: “Vâng!”

Lão giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Như thế nào cũng không có thể để cho ngươi một chuyến tay không, tiễn đưa ngươi một phần lễ vật!”

Nói xong, lão giả đột nhiên đưa tay phải ra, sau đó tại trước mặt Dương Diệp nhẹ nhàng quét qua.

Trong chốc lát, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt thay đổi. Phải nói, Dương Diệp trước mắt xuất hiện một màn cảnh tượng.;

Lưỡng Giới Sơn.

Tại Lưỡng Giới Sơn chân núi, một tên áo dài nam tử hướng phía Lưỡng Giới Sơn chậm rãi mà đến, nam tử đi đến Lưỡng Giới Sơn chân núi, sau đó ngẩng đầu nhìn lại, qua hồi lâu, áo dài nam tử nói khẽ: “Thế gian Ba Ngàn Đại Đạo, làm do ta Kiếm Đạo Độc Tôn!”

Dương Diệp trầm mặc.

Trước mắt Thanh Sam Nam Tử này, chính là Tiêu Dao tử!

Tiêu Dao tử!

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2009: Ai Mạnh, Ta Liền Tìm Ai!

Tiêu Dao tử!

Dương Diệp trầm mặc, hắn không nghĩ tới, này Tiêu Dao tử vậy mà đã tới này Lưỡng Giới Sơn. Càng không có nghĩ tới, mình ở Đại Thiên Vũ Trụ này thấy lần nữa Tiêu Dao tử thân ảnh của.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Tiêu Dao tử.

Đại Đạo 3000, duy ngã Kiếm Đạo Độc Tôn!

Nghĩ tới câu nói này, Dương Diệp không khỏi nhẹ cười cười, này Tiêu Dao tử vẫn như cũ ngang ngược như vậy a!

Bất quá, từ những lời này đó có thể thấy được, này Tiêu Dao tử đối với kiếm đạo của chính mình là bực nào tự tin!

Đại Đạo 3000, ai dám nói mình một đạo kia độc tôn?

Tiêu Dao tử dám!

Lưỡng Giới Sơn chân núi, Tiêu Dao tử chậm rãi hướng phía Lưỡng Giới Sơn đi đến, mà đúng lúc này, một đầu quái vật khổng lồ đã rơi vào Tiêu Dao tử trước mặt của.

Đúng là Xích Ngưu kia!

Xích Ngưu đối với Tiêu Dao tử gầm lên giận dữ, sau đó trực tiếp tung người nhảy vọt, hướng phía Tiêu Dao tử đụng tới.

Tiêu Dao tử sắc mặt không thay đổi, tiếp tục đi lên phía trước.

Làm Xích Ngưu kia cách Tiêu Dao tử chỉ còn lại không tới nửa trượng lúc, đột nhiên từng cái Tiêu Dao tử tùy thời một chiêu, một bên trên mặt đất, một cây nhánh cây đột nhiên bắn nhanh ra như điện.;

Bành!

Xích Ngưu kia chẳng biết tại sao trực tiếp bay ngược mà ra, cuối cùng đập ầm ầm đã rơi vào chỗ xa kia trên vách núi đá. Bất quá nó cũng không có té xuống, bởi vì tại bụng của Xích Ngưu kia, cắm một cây thật nhỏ nhánh cây!

Chính là chỗ này nhánh cây, làm cho đầu kia Xích Ngưu bị gắt gao đóng vào cái kia trên vách núi đá, chút nào không thể động đậy.

Tiêu Dao tử tiếp tục đi tới, rất nhanh, hắn đi tới Lưỡng Giới Sơn đỉnh núi, trên đỉnh núi, là một Bạch Phát Lão Giả.

Lão giả này, đúng là Thánh Nhân kia!

Bạch Phát Lão Giả nhìn thoáng qua Tiêu Dao tử, sau đó nói: “Chưa bao giờ tại Đại Thiên Vũ Trụ nghe qua ngươi.”

Tiêu Dao tử nhìn thẳng Bạch Phát Lão Giả, “đã gặp ta, đều chết hết.”

[truyen cua tu Ｉ . net] Bạch Phát Lão Giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Khó trách, Bách Tộc tầm mười vì Thánh Nhân thần bí biến mất, thì ra là ngươi gây nên. Ngươi mục đích là gì?”

Tiêu Dao tử chậm rãi hướng phía Bạch Phát Lão Giả đi đến, “chứng nhận ta kiếm đạo!”

Bạch Phát Lão Giả hai mắt híp lại, “giết Thánh Nhân chứng nhận ngươi kiếm đạo?”

Tiêu Dao tử cũng không có ngừng dưới, tiếp tục hướng phía Bạch Phát Lão Giả đi đến, “vì sao tìm Thánh Nhân? Bởi vì Thánh Nhân đủ mạnh, ai mạnh, ta liền tìm ai.”

; “Vậy ngươi vì sao không đi tìm những cái kia Thủy tổ?” Bạch Phát Lão Giả hỏi.

Tiêu Dao tử nói: “Ngươi là cuối cùng một cái, ngươi về sau, sẽ đi tìm bọn họ.”

; “Làm đánh bại ngươi tất cả mọi người sau đó thì sao?” Bạch Phát Lão Giả hỏi.

Tiêu Dao tử dừng bước, “không phải là còn có điều vị thần?”

Bạch Phát Lão Giả đã trầm mặc.

Lúc này, Tiêu Dao tử hai mắt chậm rãi đóng lại, Thánh Nhân kia song dã cùng một trong nảy sinh chậm rãi đóng lại.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại, phải nói là tĩnh mịch xuống dưới.

Tĩnh mịch, như là cứng lại!

Không biết qua bao lâu, Thánh Nhân kia hai tay đột nhiên mở ra, sau đó nhẹ nhàng đè xuống.

Này chúi xuống, trong tràng thiên địa đột nhiên kịch liệt run lên, một cỗ cường đại Thiên Địa Chi Uy từ bốn phương tám hướng cuốn tới.

Chân chính Thiên Địa Chi Uy!

Giờ khắc này, trong sân Tiêu Dao tử phảng phất tại cùng toàn bộ thiên địa là địch.

Mà đúng lúc này, Tiêu Dao tử trong lòng bàn tay, đột nhiên nhiều ra một cái lớn chừng ngón tay cái tảng đá, sau một khắc, này cục đá bay ra ngoài, tảng đá bay càng lúc càng nhanh, tại tảng đá bốn phía, lóe ra nhàn nhạt kiếm quang.

Kiếm quang rất ôn hòa, không có chút nào chướng mắt, không chỉ có không chướng mắt, ngược lại còn rất nhu hòa.

Mà như vậy một viên mang theo nhàn nhạt kiếm quang tảng đá dễ dàng chính là phá hết một ít cỗ Thiên Địa Chi Uy!

Lúc này, Tiêu Dao tử đột nhiên mở mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi.

; “Không nghĩ tới kiếm đạo của ngươi đã đạt đến loại trình độ này!” Lúc này, Tiêu Dao tử sau lưng truyền đến lão giả thanh âm!

Tiêu Dao tử không nói gì, tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh, kia biến mất ở lão giả trong tầm mắt năm.

Hình ảnh kết thúc!

Dương Diệp quay về đến trong hiện thực.

Trước mặt Dương Diệp, lão giả nói: “Như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Rất mạnh!”

Lão giả khẽ gật đầu, “kiếm của hắn, đã đạt tới Tâm Kiếm cấp tối đỉnh phong, vạn vật đều có thể làm kiếm, đương nhiên, cái này vạn vật đều có thể làm kiếm, cũng không phải là đơn giản vạn vật có thể làm kiếm. Ngươi nên minh bạch ta nói!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch!”

Cái gọi là vạn vật đều có thể làm kiếm, không hề là đơn thuần dùng ngoại vật làm kiếm, ví dụ như hắn, hắn cũng có thể dùng cục đá làm kiếm, nhưng mà, vậy có uy lực sao? Nếu như đối đãi người bình thường, vậy hiển nhiên là có uy lực, nhưng mà, nếu như đối đãi cùng giai đối thủ, hắn dùng cục đá làm kiếm, không thể nghi ngờ chính là tìm đường chết đấy.

Còn có một điểm, dùng cục đá làm kiếm, sở dĩ không cách nào phát huy ra lực lượng cường đại, nguyên nhân chủ yếu là nhánh cây không thể chịu đựng quá nhiều lực lượng của hắn, cuối cùng, nhánh cây chính là nhánh cây, nó sức chịu đựng, cuối cùng là có một cái giới hạn!

Mà Tiêu Dao tử lúc trước trong tay cái kia cục đá, đã nhận lấy Tiêu Dao tử tất cả lực lượng!

Đây chính là hắn cùng Tiêu Dao tử ở giữa bất đồng, đối phương hiển nhiên nắm giữ cao minh hơn đồ vật. Hoặc có lẽ là, kiếm của đối phương đạo cao minh hơn, càng cường đại hơn!

Này một lần, làm cho Dương Diệp đối với kiếm đạo hữu một cái càng thêm rõ ràng phương hướng.

Hắn biết chính mình kế tiếp nên đi đường gì rồi!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đối với lão giả ôm quyền, sau đó nói: “Đa tạ!”

Lão giả mỉm cười, sau đó nói: “Hiện giữ Thiên Quân là người phương nào?”

Dương Diệp nói: “Không biết!”

; “Không biết?” Lão giả có chút kinh ngạc, “ngươi chính là Thiên Tộc ta Thủ Hộ Giả, lại là Đạo Gia truyền nhân, cùng Thiên Quân...”

Nói đến đây, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại.

; “Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, “Thôi được, những thứ này, cũng không phải ta nên bận tâm. Ngươi nếu là thiên địa lựa chọn chi nhân, tất nhiên thì sẽ không nguy hại Thiên Tộc ta đấy.” Nói xong, hắn bấm tay một điểm, một vệt ánh sáng đoàn chậm rãi trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp.

; “Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả nói: “Đây là ta chi truyền thừa, mong rằng tiểu hữu có thể lưu nó cho Thiên Tộc ta người.”

Lưu cho Thiên Tộc!

Thánh Nhân phần lớn đều là người tốt, nhưng mà, Thánh Nhân cũng là người, bọn hắn cũng không vô tư, dù cho vô tư, cũng là đúng tộc nhân của chính mình, mà không phải đối với khác tộc!

Dương Diệp thu hồi đoàn kia bạch quang, sau đó nói: “Yên tâm, vãn bối nhất định sẽ cho tiền bối chọn lựa một tên ưu tú Thiên Tộc thiên tài!”

Lão giả cười nói: “Ta tin ngươi.” Vừa nói, hắn lần nữa bấm tay một điểm, một cái màu đen vòng tay đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “ai có được vật ấy, ta cái kia ngồi ký sẽ gặp đuổi theo theo hắn. Ta thân ở Ma Tộc, nơi này một ít cường giả, nghĩ đến thì sẽ không để cho ngươi đem ta chi truyền thừa dây an toàn đi, ngươi có thể mượn giúp ta cái kia ngồi ký, có nó hộ tống, ngươi đi ra cơ hội đem rất nhiều!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Bất quá, kính xin tiểu hữu đáp ứng, sau khi ra ngoài, nó nếu không phải nguyện cùng tùy ngươi, kính xin thả nó tự do, tốt chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Lão giả mỉm cười, “đi thôi!”

Dương Diệp đối với lão giả ôm quyền, sau đó xoay người rời đi nhà tranh.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, trong túp lều đột nhiên yên tĩnh trở lại. Qua hồi lâu, lão giả nói khẽ: “Vô tình, hữu tình... Thì ra là thế...”

Nói xong, lão giả thân thể chậm rãi hư ảo, rất nhanh, lão giả hoàn toàn biến mất tại trong túp lều.

Vị Thánh Nhân này, chân chính biến mất ở thế gian này!

Tuyệt không tồn lưu!

Dương Diệp ly khai nhà tranh về sau, khe khẽ thở dài. Cái gọi là Thánh Nhân, cũng là sẽ chết. Người này a, trên cơ bản đều cũng có vào một ngày.

Trường Sinh Bất Tử?

Thế gian này, lại có ai có thể chính thức làm được? Rất nhiều siêu cấp cường giả, cũng bất quá là sống lâu một chút mà thôi!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp đi xuống sườn núi nhỏ, vừa mới hạ sườn núi nhỏ, Xích Ngưu kia liền xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Xích Ngưu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi, tiếp đó, nó chậm rãi đối với núi nhỏ kia sườn núi quỳ xuống.

Một lát sau, Xích Ngưu đứng lên, sau đó ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trên tay cái kia cái vòng tay bên trên.

Trầm mặc!

Dương Diệp cũng không nói gì thêm. Sau một lúc lâu, Xích Ngưu thân hình lóe lên, không vào kia vòng tay bên trong.

Dương Diệp nhìn thoáng qua vòng tay, sau đó đi đến một bên trước mặt của đám người Đao Cuồng.

; “Đã nhận được?” Đao Cuồng nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu.

Đao Cuồng cái kia lạnh như băng trên mặt xuất hiện vẻ tươi cười, “ta biết ngay. Đi, ta đưa ngươi ra Ma Tộc!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “chính ta đi.”

; “Như thế nào?” Đao Cuồng thần sắc có chút không vui.

Dương Diệp cười nói: “Ta là Kiếm Tu, như là muốn đi, không ai ngăn cản được. Ngươi cùng ta cùng một chỗ, tất nhiên sẽ cho ngươi đưa tới vô số phiền toái, ngược lại chuyện xấu, ngươi cảm thấy thế nào?”

; Đao Cuồng trầm mặc.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ bờ vai của Đao Cuồng, cười nói: “Năm đó trăm vạn Yêu Thú đều ngăn không được chúng ta, huống chi hiện tại? Yên tâm, không ai có thể lưu được ta. Hôm khác có cơ hội, chúng ta tại thông báo một tiếng các huynh đệ khác, sau đó tụ họp một chút!”

Đao Cuồng nhẹ gật đầu, “Được! Tự cẩn thận.”

Dương Diệp cười nói: “Hôm khác tại tụ họp!”

Nói xong, Dương Diệp quay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Đao Cuồng trầm giọng nói: “Thông tri phụ thân, để cho hắn phái người lưu ý hắn, ta muốn xác định hắn an toàn ly khai Ma Tộc!”

Đao Cuồng bên cạnh, minh triệt trầm giọng nói: “Anh, dùng này Dương ca thực lực, hẳn là không thành vấn đề chứ?”

Đao Cuồng quay người trừng mắt liếc minh triệt, “để cho ngươi đi thì đi, không nên nói nhảm nhiều như vậy!”

Minh triệt nhếch miệng, nhưng là không có làm đang nói gì, lập tức quay người biến mất ở phía xa.

Đao Cuồng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp rời đi phương hướng, “sự tình, sợ là không có đơn giản như vậy a!”

...

Dương Diệp ly khai chỗ kia sườn núi nhỏ về sau, đi tới Lưỡng Giới Sơn chân núi chỗ, hắn chỗ đứng, đúng là cái kia Tiêu Dao tử đã từng đấu qua vị trí.

Lạ lẫm lại quen thuộc!

Một loại hoang đường cảm giác!

; “Ba Ngàn Đại Đạo, duy ngã Kiếm Đạo Độc Tôn!”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, “hảo một cái duy ngã Kiếm Đạo Độc Tôn!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp sau lưng đột nhiên xuất hiện mười người tới, cầm đầu là Lâm Thiên kia cùng Liêu Phàm, còn có Tô Tú kia!

Dương Diệp quay người.

Liêu Phàm kia cười nói: “Chúc mừng Diệp Huynh đã lấy được Thánh Nhân Truyền Thừa!”

Dương Diệp cười nói: “Cám ơn!”

Lúc này, Liêu Phàm nụ cười trên mặt đột nhiên trở nên lạnh, “Diệp Huynh, truyền thừa lưu lại, người đi, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp dáng tươi cười như trước, “biết rõ ‘chết’ chữ viết như thế nào sao? Có muốn hay không ta dạy các ngươi? Miễn phí!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2010: Hiểu Lầm, Thiên Đại Hiểu Lầm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được lời của Dương Diệp, Lâm Thiên kia cùng Liêu Phàm sắc mặt lập tức âm trầm xuống.

Liêu Phàm khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “Diệp Huynh tự tin như vậy?”

Dương Diệp cười nói: “Chính là như vậy tự tin!”

Liêu Phàm còn muốn nói điều gì, một bên Lâm Thiên kia nhưng là nói: “Ngươi đã tự tin như vậy, vậy tới thử xem đi!”

Nói xong, trong tay đột nhiên nhiều hơn một cây trường thương, sau một khắc, kia bản thân trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trường thương trong tay đâm thẳng Dương Diệp mặt!

Dương Diệp giơ tay liền đấm ra một quyền!

Bành!

Quyền ra, Lâm Thiên kia trực tiếp liền người đeo thương bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa đám người Liêu Phàm kia sầm mặt lại, sau một khắc, mấy người liền muốn ra tay. Mà đúng lúc này, một đạo đao mang đột nhiên từ Thiên tế phá không mà đến, cái kia đạo đao mang trực tiếp không vào đám người Liêu Phàm trong đám người.

Bành!

Đám người Liêu Phàm bay thẳng đến bốn phía phân tán ra.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Đao Cuồng mang theo đệ đệ của hắn còn có ba Ma Tộc thanh niên chính đi tới phía này.

Nhìn thấy Đao Cuồng, Dương Diệp lắc đầu cười cười, gia hỏa này, vẫn phải tới!

Đao Cuồng đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nhìn thoáng qua một bên đám người Liêu Phàm kia, “những người này giao cho ta, ngươi đi trước!”

Dương Diệp muốn nói cái gì, Đao Cuồng lại nói; “Đừng ở trên những người này lãng phí thời gian, phía trước khả năng còn có mạnh hơn người đang chờ ngươi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cẩn thận!”

Nói xong, Dương Diệp quay người hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

; “Không thể để cho hắn đi!”

Lúc này, Liêu Phàm kia đột nhiên nói, vừa nói, kia muốn đuổi theo, mà lúc này, đám người Đao Cuồng xuất hiện ở trước mặt của đám người Liêu Phàm.

Lâm Thiên kia đi tới trước mặt của Đao Cuồng, trầm giọng nói: “Đao Cuồng Huynh, ngươi làm như thế, có chút không chỗ nói a!”

Đao Cuồng đạm thanh nói: “Lâm Thiên, nhìn lúc trước liên thủ qua phân thượng, lỏng ngươi một câu, thu tay lại đi. Hiện tại thu tay lại, tương lai còn là rất tốt đẹp đấy!”

Lâm Thiên cười lạnh nói: “Buông tha cho có thể không phải là phong cách của Lâm Thiên ta!”

Đao Cuồng nói: “Vậy đến đánh đi!”

Nói xong, kia đại đao trong tay mãnh liệt hướng phía trước chính là vừa bổ…

…

Dương Diệp không có ngừng lại, tốc độ nhanh hơn. Sở dĩ hắn không lưu lại, là bởi vì hắn tin tưởng thực lực của Đao Cuồng. Đao Cuồng là từ Tử Giới ra tới, thực lực, tuyệt đối không phải đám người Lâm Thiên kia có thể so với đấy.

Mà hắn hiện tại mục đích chủ yếu, là chạy về Thiên Tộc cứu Vu Tịnh.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa, “đi ra!”

Chỗ đó, không gian khẽ run lên, rất nhanh, không gian tê liệt ra, một tên tay cầm trường kiếm nữ tử từ trong đó đi ra.

; “Là ngươi?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Người tới chính là A Tú cô nương kia!

A Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thánh Nhân Truyền Thừa trên người ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác thực, như thế nào, ngươi cũng muốn tới đoạt?”

A Tú trầm mặc một lát, sau đó nói: “Muốn thử xem.”

Dương Diệp nói: “Vậy thì tới đi!”

A Tú không có nói chuyện, bàn tay như ngọc trắng hơi động một chút, một đạo kiếm quang bay thẳng đến Dương Diệp phá không mà đi.

Dương Diệp cũng không có xuất kiếm, chẳng qua là giơ tay liền đấm ra một quyền.

Ầm!

Đạo kiếm quang kia lập tức nổ bể ra, mà lúc này, Dương Diệp hai mắt híp lại, mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn mười trượng trở lại.

Dương Diệp đưa thay sờ sờ cổ họng của chính mình, tại trên đầu ngón tay hắn, xuất hiện một giọt đỏ thẫm.

Đó là Huyết Châu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa A Tú, “kiếm rất nhanh!”

A Tú nhìn thẳng Dương Diệp, “phản ứng của ngươi cũng rất nhanh, bất quá, lần sau khả năng sẽ không may mắn như vậy.”

Nói xong, A Tú chân phải nhẹ nhàng một đập mặt đất, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới. Kiếm tốc độ cực nhanh, ở tại dậm chân một chớp mắt kia, một thanh kiếm cũng đã chống đỡ tại giữa lông mày Dương Diệp.

Bất quá, thanh kiếm kia cũng không có đâm rách da của Dương Diệp, bởi vì hai ngón tay của Dương Diệp kẹp lấy cái kia chống đỡ tại giữa lông mày của hắn kiếm.

Trong tràng, hai người đối mặt, ngay tại lúc này, A Tú kia đột nhiên nắm kiếm mãnh liệt đất chính là xoay tròn, ngón tay của Dương Diệp đột nhiên nới lỏng ra, điều này làm cho trường kiếm của A Tú khu thẳng vào, nhưng mà Dương Diệp nhưng là đã nghiêng người, điều này làm cho thanh kiếm kia dán Dương Diệp giữa lông mày xuyên qua.

A Tú phản ứng tốc độ cực nhanh, cổ tay chuyển một cái, kiếm trong tay trực tiếp một cái cắt ngang.

Mà Dương Diệp tại A Tú kia cắt ngang lúc, thân thể cũng đã tựa như bẻ gãy bình thường ngửa về sau một cái, tránh thoát này trí mạng một kiếm.

Cứ như vậy, một người công, một người thủ.

Ước chừng giằng co gần một phút đồng hồ, A Tú kia đột nhiên ngừng lại. Nàng gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “ngươi như thế nào làm được?”

Nàng cùng Dương Diệp giao thủ đến nay, nàng mỗi một chiêu, mỗi một thức, Dương Diệp dường như cũng giống như dự đoán sẽ biết một dạng điều này làm cho nàng mỗi một lần đều thất bại, nhưng lại bị phản chế!

Dương Diệp lắc đầu, “Thánh Nhân Truyền Thừa này, ngươi là lấy không đi!”

; “Tiếp ta cuối cùng một kiếm!”

A Thanh đột nhiên tung người nhảy vọt, sau một khắc, kia trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, sau đó hai tay nắm kiếm mãnh liệt một bổ xuống.

Dương Diệp đang muốn ra tay, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, nhưng sau đó xoay người đấm ra một quyền. Quyền vừa mới oanh ra, một thanh kiếm chính là trực tiếp rơi vào hắn trên nắm tay.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, mà lúc này, sau lưng Dương Diệp, lại là một thanh kiếm không một tiếng động chém xuống một cái. Kiếm kia xuất hiện rất đột ngột, tựa như nó vốn là ở chỗ đó đấy!

Dương Diệp phản ứng cũng cực nhanh, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người ngừng lại, nhưng sau đó xoay người chính là một đi đâu.

Bành!

Thanh kiếm kia trực tiếp bị một quyền này của Dương Diệp đánh cho tiêu tán, nhưng mà lúc này, tại Dương Diệp trái phải trước sau, đột nhiên các loại xuất hiện một thanh kiếm, kiếm chính hướng phía đầu hắn đánh xuống.

Dương Diệp sầm mặt lại, tay phải chậm rãi duỗi ra, rất nhanh, một cái hư ảo long trảo xuất hiện ở tay phải hắn bốn phía, sau một khắc, Dương Diệp giơ tay phải lên mãnh liệt hướng phía bốn phía chính là quét qua.

Rầm rầm rầm!

Chung quanh, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, cùng đồng thời, cái kia bốn chuôi kiếm biến mất.

Xa xa, A Tú kia không có ở ra tay, mà là ngừng lại, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi còn muốn đang tiếp tục giữ lại?”

; “Giữ lại?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “A Tú cô nương, ngươi người không tệ, cùng ngươi Liêu Phàm cùng với Tô Tú bất đồng, bằng không thì, ngươi bây giờ, đã là một cỗ thi thể rồi. Trở về đi, Thánh Nhân Truyền Thừa, ta có chỗ dùng khác!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

; “Ngươi đến tột cùng là người phương nào!” Lúc này, A Tú đột nhiên hỏi.

Dương Diệp không có trả lời, bởi vì người hắn đã biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, A Tú đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Từng chiêu phá ta kiếm chiêu... Lá mặt trời...” Nói đến đây, nàng hai mắt đột nhiên trợn lên lên, “lá mặt trời, Dương Diệp...”

Giờ khắc này, A Tú đoán được thân phận của Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp đã tại bên ngoài mấy trăm ngàn dặm.

Dương Diệp đi tới thông giếng ma,; Chính muốn ly khai, mà lúc này, một giọng nói từ Dương Diệp sau lưng truyền đến, “tiểu hữu cứ đi như thế?”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người, sau lưng hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già, lão giả tóc tu bạch, râu ria rất dài, hầu như có thể chạm đất.

Dương Diệp nói: “Ma Tộc hay sao?”

Lão giả khẽ gật đầu, “Đúng vậy.”

Dương Diệp cười nói: “Thế nào, Ma Tộc vẫn không muốn lại để cho này truyền thừa ly khai Ma Tộc?”

Lão giả cười nói: “Cũng không phải, chẳng qua là, không muốn làm cho này Truyền Thừa Chi Vật rơi vào Thiên Tộc trong tay.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối mới có thể nhìn ra được, ta là Nhân Tộc!”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu hữu, lão phu trong gia tộc lại vị vãn bối tưởng muốn này truyền thừa, không biết tiểu hữu có thể bỏ những thứ yêu thích? Đương nhiên, lão phu cũng không lấy không ngươi, tiểu hữu nếu là nguyện ý dứt bỏ, coi như là lão phu thiếu nợ các hạ một người tình, như thế nào?”

; “Một người tình?”

Dương Diệp quan sát một chút lão giả, sau đó cười nói: “Một vị Thiện Cảnh cường giả nhân tình, này cũng không nhỏ rồi. Chẳng qua là, thật sự Xin lỗi, này truyền thừa, ta không thể bỏ những thứ yêu thích, tiền bối hay là đi tìm cái gì khác Thánh Nhân Truyền Thừa đi.”

Nghe vậy, lão giả kia hai mắt híp lại, “tiểu hữu, truyền thừa tuy tốt, nhưng mà, mạng mới là chúng ta Tu Luyện Giả vật trân quý nhất, không phải sao?”

Uy hiếp!

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối đây là đang uy hiếp sao?”

Lão giả đạm thanh nói: “Ngươi có thể cho rằng như vậy!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt lão giả kia, thoáng qua, một thanh kiếm trực tiếp một bổ xuống.

Lão giả kia không nghĩ tới Dương Diệp lại đột nhiên ra tay, lập tức có chút ngẩn người, nhưng mà phản ứng cực nhanh, tại Dương Diệp xuất thủ một khắc này, hắn giơ tay liền một chưởng vỗ tại trên kiếm của Dương Diệp.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cùng lão giả kia tách ra, hai người cách xa nhau không sai biệt lắm trăm trượng khoảng cách.

Lão giả cúi đầu nhìn nhìn lòng bàn tay của chính mình, tại trong lòng bàn tay của hắn, có một đạo cực kỳ sâu vết máu!

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia thần sắc lập tức âm trầm xuống, bất quá, khi hắn trong con ngươi, còn có một tia ngưng trọng. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “không nghĩ tới giấu giếm rất sâu nha, hay vẫn là một vị Kiếm Tu!”

Dương Diệp không có nói chuyện, tay hắn mở ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, kiếm kỹ chống đỡ lấy lòng bàn tay bắt đầu rất nhanh xoay tròn, từng trận kiếm quang không ngừng từ kiếm kia trong tràn ra, chướng mắt đến cực điểm.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia thần sắc ngưng trọng lên.

Giờ khắc này, hắn cảm thấy nguy hiểm!

; “Đi!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên vang lên, theo thanh âm hắn rơi xuống, trong lòng bàn tay của hắn thanh kiếm kia đột nhiên biến mất.

Táng Kiếm Sát!

Một kiếm ra, thiên địa biến sắc!

Xa xa, lão giả kia trong nội tâm kinh hãi, hai tay chất chồng, mãnh liệt hướng phía trước chính là một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Trong tràng mấy vạn trượng bên trong không gian đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, vô số không gian bắt đầu rạn nứt, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Một hơi sau.

Xuy xuy!

Lão giả kia đã tại mấy trăm trượng có hơn, kia vừa dừng lại một cái, kia song chưởng chính là trực tiếp hóa thành hư vô!

Mà lúc này, nơi xa trong lòng bàn tay của Dương Diệp, lại xuất hiện một thanh kiếm!

Lão giả vội vàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi là Dương Diệp...”

Dương Diệp không có giấu giếm, nhẹ gật đầu, “như thế nào?”

Lão giả đột nhiên lui về phía sau trăm trượng, sau đó nói: “Tiểu hữu, hiểu lầm, là một cái hiểu lầm, thiên đại hiểu lầm a!”

Dương Diệp: “...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2011: Cơ Thị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiểu lầm?

Dương Diệp ngây tại chỗ, hắn quan sát một chút lão giả kia, thần sắc có chút cổ quái, chính mình danh khí lớn như vậy?

Nhìn thấy Dương Diệp không có ở ra tay, lão giả kia hiển nhiên là thở dài một hơi, sau đó vội vàng nói: “Tiểu hữu, thật sự là hiểu lầm, lão phu không biết tiểu hữu thân phận chân thật, nếu là sớm biết như vậy tiểu hữu chính là Dương Diệp kia, lão phu như thế nào đối với tiểu hữu ra tay?”

Dương Diệp nói: “Vì cái gì?”

; “Vì cái gì?”

Lão giả cười khổ, “tiểu hữu, ngươi cũng biết ngươi đang ở đây Thiên Tộc làm những chuyện như vậy đối với Ma Tộc ta đến ý vị như thế nào?”

Dương Diệp nhíu mày, “cái này cùng Thiên Tộc có quan hệ gì?”

Lão giả nói: “Tiểu hữu tại Thiên Tộc chân đạp Thiên Tộc thiên tài, như thế hành động vĩ đại, coi như là Ma Tộc ta một ít đứng đầu nhất thiên tài đều làm không được, bởi vậy, tiểu hữu danh tiếng, đã sớm tại Ma Tộc ta truyền ra. Đối với tiểu hữu, Ma Tộc ta tuyệt vô ác ý, lúc trước sự tình, thật sự chỉ là một cái hiểu lầm!”

; “Liền bởi vì như vậy?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả nhẹ gật đầu, “vẫn là câu nói kia, Ma Tộc ta đối với tiểu hữu không có ác ý gì, tiểu hữu như muốn ly khai, tùy thời cũng có thể!”

Đến từ Ma Tộc thiện ý!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả kia, sau đó nói: “Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn đi, mà lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Tiểu hữu, theo ta được biết, lúc này đây, Nhân Quân Nhân Tộc khả năng đã nhìn chằm chằm vào ngươi, tiểu hữu vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng. Nếu là tiểu hữu không có địa phương khác có thể đi, nhưng lại tại Ma Tộc ta, yên tâm, Nhân Quân tuy rằng thế lớn, nhưng mà, đây là Ma Tộc!”

Dương Diệp lắc đầu, “hảo ý tâm lĩnh, bất quá, ta còn có chuyện khác, cáo từ!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp không đang dừng lại, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy Dương Diệp rời đi, trong tràng lão giả kia đắng chát cười cười. Hắn không nghĩ tới người trước mắt này lại chính là Dương Diệp!

Dương Diệp!

Hai chữ này, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc ai người không biết? Hắn vừa rồi sở dĩ không ra tay, chủ yếu một nguyên nhân là, Ma Tộc cái vị kia đã tự mình ra lệnh, không nên chủ động gây ra Dương Diệp.

Địch nhân của địch nhân, có thể nói liền là bằng hữu!

Thiên Tộc có một cái như vậy có tiềm lực địch nhân, đối với Ma Tộc mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt!

Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là, hắn không có nắm chắc lưu lại Dương Diệp, không chỉ có không có nắm chắc, còn khả năng bị Dương Diệp giết chết!

Từ vừa rồi giao thủ xem ra, Dương Diệp này, Thiện Cảnh cường giả đã không chế trụ nổi hắn!

Tại chỗ, lão giả lắc đầu cười cười, “không phải bình thường lợi hại a!”

...

Thông giếng ma lối đi ra, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại, quay đầu nhìn hướng một chỗ, “không phải là một cái Thánh Nhân Truyền Thừa sao? Về phần nhiều người như vậy ngấp nghé sao?”

Ở một bên, một người đàn ông từ cái này trong không gian đi ra. Nam tử xem ra hai mươi mấy tuổi, rất là trẻ tuổi, mặc một bộ rộng thùng thình trường bào.

Dương Diệp cẩn thận quan sát một chút nam tử này, nam tử lớn lên hết sức thanh tú, lông mày xanh đôi mắt đẹp, da thịt trắng như tuyết, trừ lần đó ra, cái kia rộng thùng thình trường bào dưới tư thái, cũng là cực kỳ hết sức nhỏ. Liếc mắt, Dương Diệp chính là nhìn ra người trước mắt này là Nữ giả Nam Trang.

Tại trong tay cô gái này, nắm một cây quạt xếp.

; “Không phải là một cái Thánh Nhân Truyền Thừa?”

Nữ tử lắc đầu cười cười, “Dương Huynh một hơi này, thực là... Thật là khiến người ta xấu hổ a. Dương Huynh cũng biết Thánh Nhân Truyền Thừa này ý vị như thế nào? Có nghĩa là khi đạt tới Thánh Nhân lúc trước, tu hành cơ hồ là thông suốt, dù cho trùng kích Thánh Nhân trước bậc, cũng giống vậy có được trời ưu ái ưu thế.”

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, “ngươi biết ta?”

Nữ tử cười nói: “Tự nhiên, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, ai người không biết quân?”

Dương Diệp nói: “Có chuyện gì cứ nói đi, ta thời gian đang gấp.”

Nữ tử cười nói: “Dương Huynh hẳn là tưởng lập tức trở về Thiên Tộc, sau đó đi cứu ngươi bằng hữu kia chứ?”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “ngươi biết giống như còn có chút nhiều!”

Nữ tử không có trả lời, mà chỉ nói: “Dương Huynh, ngươi thật nghĩ đến ngươi đem này truyền thừa cho Thiên Tộc Thiên Quân kia, hắn thì sẽ thả bằng hữu của ngươi?”

Nói đến đây, nàng lắc đầu, “khẳng định thì sẽ không đấy, hắn sẽ không để cho Dương Huynh lớn lên. Theo ta được biết, hắn đã đem hành tung của Dương Huynh bại lộ cho Nhân Tộc Nhân Quân, dù cho Nhân Quân không giết được ngươi, chờ ngươi đã đến Thiên Tộc về sau, ngươi cũng sẽ chết. Dương Huynh, bốn Đại Thiên Quân, ngươi thoáng một phát mà đắc tội với hai vị, có chút lợi hại a!”

Dương Diệp nói: “Ta không có thời gian cùng ngươi chơi những tâm lý này trò hề, có việc cứ việc nói thẳng, minh bạch?”

Nữ tử thu liễm nụ cười, “ta nghĩ tìm Dương Huynh hợp tác. Ta lại trợ giúp Dương Huynh cứu ra bằng hữu của Dương Huynh, cũng sẽ cho Dương Huynh tin tức, có ta cho tình báo của ngươi, ngươi vĩnh viễn nhanh Nhân Quân một bước.”

; “Nếu như ta không thì sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nữ tử có chút ngẩn người, hiển nhiên thật không ngờ Dương Diệp hỏi như vậy, nhưng mà rất nhanh, nàng nhoẻn miệng cười, “Dương Huynh, ta có thể dễ dàng như thế tìm được ngươi!”

; Uy hiếp!

Dương Diệp khẽ cười nói: “Ngươi là đang uy hiếp ta sao?”

Nữ tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, tại Dương Diệp bốn phía, trống rỗng xuất hiện bốn Hắc y nhân.

Toàn bộ Thiện Cảnh!

Nữ tử đạm thanh nói: “Dương Huynh...”

Dương Diệp tay phải khẽ nhúc nhích, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện trong tay hắn, hắn sử dụng kiếm quét quét qua chung quanh bốn người kia, cuối cùng trực chỉ nàng kia, “tin hay không, tại đến năm tên Thiện Cảnh, một dạng với ta có thể một kiếm nháy mắt giết ngươi!”

Nữ tử nhún vai, “không tin lắm!”

Nói xong, chung quanh bốn Hắc y nhân kia khí tức trực tiếp khóa ở trên thân Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, một đạo lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Kiếm Vực!

Tại Kiếm Vực xuất hiện một khắc này, chung quanh cái kia tứ đại khí tức trực tiếp bị trấn áp, cùng đồng thời, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, Dương Diệp bốn phía bốn người kia cũng biến mất theo.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đã tại trước mặt cô gái kia, cùng lúc đó, 36 thanh khí kiếm đưa hắn cùng nàng kia vây lại với nhau. Tại 36 thanh khí kiếm chung quanh, là cái kia bốn Thiện Cảnh cường giả!

Giờ phút này, cái kia bốn Thiện Cảnh cường giả căn bản không dám động.

Dương Diệp nhìn thẳng cô gái trước mắt, “hiện tại tin sao?”

Nữ tử trên mặt không có nửa điểm vẻ sợ hãi, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Không hổ là Đại Thiên Vũ Trụ trong Bách Tộc Kiếm Tu thứ một, không nghĩ tới ngay cả Kiếm Vực đều lĩnh ngộ. Hả? Ngươi những kiếm này, hẳn là một Sáo Kiếm Trận đi! Nhìn uy lực này, nghĩ đến đã đủ để nháy mắt giết một vị Thiện Cảnh rồi!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Dương Huynh là muốn nói với ta, hợp tác có thể, nhưng mà, mọi người là một cái bình đẳng vị trí, đúng không?”

Dương Diệp tâm niệm vừa động, chung quanh những cái kia kiếm trực tiếp biến mất, Kiếm Vực cũng cùng chi biến mất.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi sai rồi. Ta là muốn nói cho ngươi biết, mặc kệ phía sau ngươi là ai, đừng đến uy hiếp ta, ta là người, tâm nhãn có chút ít, người ta nếu uy hiếp ta, ta tương đối dễ dàng kích động, ta kích động một cái liền muốn giết người!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến, “tiểu muội sẽ không nói chuyện, kính xin Dương Huynh thứ lỗi!”

Dương Diệp dừng bước lại quay đầu nhìn lại, chỗ đó, có một tên cô gái che mặt, nữ tử ngồi ở một cái xe lăn, ở sau thân cô gái, là một gã mang theo bên mặt nạ lão giả, lão giả đỡ cái kia xe lăn, nhẹ nhàng đem nàng kia phụ giúp đi về phía Dương Diệp.

Nhìn thấy này cô gái che mặt, Dương Diệp sau lưng nàng kia vội vàng đi tới, nàng chính muốn nói gì, cô gái che mặt kia nhưng là khẽ lắc đầu.

Nữ tử không có nói chuyện.

Mặt nạ lão giả phụ giúp cô gái che mặt kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, “cơ nguyệt, Nhân Tộc!”

Dương Diệp quan sát một chút cô gái che mặt, sau đó nói: “Ngươi so với muội muội ngươi hữu thành ý hơn nhiều!”

Cô gái che mặt nhẹ giọng đều: “Còn nhỏ, rất nhiều chuyện không thể tưởng được, kính xin các hạ không nên không chấp nhặt!”

; “Đương nhiên sẽ không!”

Dương Diệp nói: “Các ngươi tưởng tìm ta hợp tác, không phải là không thể được, nhưng mà, hợp tác là muốn xem thành ý, hiện tại, ta gặp được ngươi một tia thành ý. Nói một chút dụng ý của các ngươi, nói chuyện rất là hợp ý, chúng ta không giữ quy tắc làm, nói không đến, mọi người liền đường ai nấy đi, lẫn nhau không xâm phạm nhau, ngươi cảm thấy thế nào?”

Cô gái che mặt khẽ gật đầu, “Được! Dương Huynh đã từng nghe qua Hiên Viên Đế?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nghe qua, đã từng chỉ huy Bách Tộc đánh bại Thần Tộc cái kia vị thần nhân đi!”

Cô gái che mặt nhẹ gật đầu, “năm đó, có bốn Đại Thế Gia, này bốn Đại Thế Gia, là Nhân Tộc mạnh nhất bốn Đại Thế Gia, theo thứ tự là Hiên Viên thị, Khương Thị, Cơ Thị, Quỷ Thị. Nhưng mà cuối cùng, Hiên Viên thị nhất gia độc đại, bọn hắn Hiên Viên thị mặc dù có thể nhất gia độc đại, nguyên nhân chủ yếu là vì thanh kiếm kia, chuôi này do hơn mười vị Thủy tổ cộng đồng chế tạo kiếm.”

; “Ngươi muốn kiếm của ta?” Dương Diệp nói.

Cô gái che mặt khẽ lắc đầu, “kiếm kia, cũng không phải Hiên Viên thị tất cả, bản thân nàng có linh, chọn đi theo người, nàng nếu là không có lựa chọn Cơ Thị ta, coi như là Cơ Thị ta được, cũng chỉ là một cái mối họa!”

; “Vậy các ngươi tìm ta?” Dương Diệp hỏi.

Cô gái che mặt nói: “Năm đó Hiên Viên Đế phong ấn Cơ Gia ta Hộ Tộc Thần Thú Ngũ Hành Kỳ Lân, theo Hiên Viên Đế vẫn lạc, kiếm chủ biến mất, Thần Thú kia Cơ Gia ta Hỏa Kỳ Lân tại cũng không cách nào lại thấy ánh mặt trời. Những năm gần đây này, chúng ta cũng đi tìm Nhân Quân, nhưng mà, hắn mở ra điều kiện quá lớn, Cơ Gia ta không muốn trả giá một cái giá lớn như vậy, cho nên tới tìm ngươi!”

Dương Diệp trầm mặc.

Cô gái che mặt nói: “Ngươi muốn dùng sức một mình từ Thiên Quân trong tay cứu người, cũng còn là khó khăn, nhưng mà, nếu là có Cơ Gia ta tương trợ, chí ít có chín thành cơ hội. Nếu là không có cứu ra, coi như trước ta nói cũng không nói gì, như thế nào?”

; “Chẳng qua là bỏ niêm phong cái gì kia Ngũ Hành Kỳ Lân?” Dương Diệp hỏi.

Cô gái che mặt khẽ gật đầu.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Được, ta đáp ứng rồi.”

Cô gái che mặt nói: “Các hạ trước tiên có thể đi Thiên Tộc, đã đến Thiên Tộc về sau, Cơ Gia ta đều có cường giả tiếp ứng!”

Dương Diệp không có nói chuyện, quay người biến mất ngay tại chỗ. Bất quá tại lúc xoay người, hắn nhìn thoáng qua cái kia mang theo nửa cái mặt nạ lão giả.;

Dương Diệp đi rồi, cô gái che mặt đột nhiên nói: “Tưởng bá, người này như thế nào?”

Mặt nạ lão giả đã trầm mặc mấy tức, sau đó nói: “Có thể! Nếu là có thể vì Cơ Gia ta sử dụng, nghiệp lớn đều có thể!”

Cô gái che mặt nói khẽ: “Đáng tiếc!”

Rất nhanh, trong tràng mọi người biến mất.

Mà mọi người ở đây biến mất lúc, trong tràng đột nhiên xuất hiện một người áo đen, người áo đen nói khẽ: “Cơ Gia... Này chủ tử nhỏ thật không phải là đèn đã cạn dầu a! Sớm biết như vậy, lúc trước sẽ không tiếp này khổ sai rồi.” ;

;...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2012: Quay Về Thiên Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói xong, người áo đen muốn đi.

Mà lúc này, người áo đen đột nhiên quay đầu, “xuất hiện đi!”

Chỗ đó, không gian khẽ run lên, lúc trước tên kia nguyên bổn đã rời đi mặt nạ lão giả lại xuất hiện.

; “Ngươi là người phương nào!” Mặt nạ lão giả nói.

Người áo đen nói: “Vấn đề này ta không cách nào trả lời, bất quá ngươi yên tâm, đối với Cơ Gia các ngươi không có ác ý.”

Mặt nạ lão giả trầm mặc.

Người áo đen lại nói: “Kỳ thật, thật không ngờ, Cơ Gia các ngươi xuất hiện một vị Thánh linh tiên thể, hắc hắc, có chút ý tứ a!”

Nghe vậy, cái kia mặt nạ lão giả đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc.

Ầm!

Phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian lập tức sụp đổ mai một, cùng đồng thời, này mấy vạn trượng Nội Không Gian ra gần mười vạn trượng hết thảy trong nháy mắt này đều hóa thành bột mịn.

Qua không biết bao lâu;, trong tràng không gian mới tại Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị một chút chậm rãi khôi phục.

Không trung, hai người đối mặt.

Người áo đen vỗ vỗ ống tay áo, khẽ cười nói: “Lại để cho một vị chỉ kém nửa bước thì đến được Thánh Nhân cấp cường giả bảo hộ, chậc chậc, thực là đại thủ bút a!”

Mặt nạ nam tử nhìn thoáng qua người áo đen, không có ở ra tay.

Lúc này, người áo đen lại nói: “Xem ra ngươi Cơ Gia tính toán rất lớn a, bất quá không sao, này không có quan hệ với ta, còn có việc, cáo từ!”

Nói xong, người áo đen trực tiếp biến mất.

Tại người áo đen sau khi biến mất, cô gái che mặt kia cũng ngồi lên xe lăn xuất hiện ở trong tràng.

Cô gái che mặt nhàn nhạt nhìn thoáng qua người áo đen biến mất vị trí, sau đó nói: “Tưởng bá có thể đoán ra lai lịch của người nọ sao?”

Mặt nạ lão giả lắc đầu, “Bất quá, hẳn cùng Dương Diệp kia có quan hệ, đối phương cũng theo Dương Diệp kia!”

Cô gái che mặt nhẹ gật đầu, “tưởng bá không cần lo lắng, có một số việc, nên tới cuối cùng sẽ đến, không tới, ngươi như thế nào cầu, nó đều sẽ không tới, tâm bình tĩnh là được!”

Mặt nạ lão giả nhẹ gật đầu, “tiểu thư, chúng ta đi thôi!”

Rất nhanh, hai người biến mất ở trong tràng.

...

Dương Diệp ly khai Ma Tộc về sau, đi thẳng tới Thiên Tộc, bất quá, hắn liền muốn đi vào Thiên Tộc lúc, một tên toàn thân bao phủ tại bên trong hắc bào người thần bí xuất hiện ở trước mặt của hắn.

; “Cơ Gia!” Người thần bí nói.

Dương Diệp quan sát một chút người thần bí kia, sau đó nói: “Làm như thế nào?”

Người thần bí nói: “Nơi đây vào trong miệng, Thiên Quân đã phái người bắt tay, ngươi chỉ cần đi vào, hắn thì sẽ lập tức biết, chúng ta được đổi cái phương thức đi vào!”

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng đối mặt đất xoay tròn, rất nhanh, tại mặt đất kia xuất hiện một cái màu xanh nhạt vòng tròn.

Truyền tống trận!

Người thần bí nói: “Đi thôi!”

Nói xong, kia dẫn đầu tiến vào viên kia trong vòng. Dương Diệp không do dự, cũng đi vào theo.

Rất nhanh, truyền tống trận kịch liệt run lên, hai người cùng một chỗ biến mất ở trong tràng.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp mở mắt, giờ phút này, hai người đã tại một chỗ trên mặt biển.

Người thần bí nói: “Ta đã tra được, Thiên Quân kia đem Vu Tịnh kia giam giữ tại Thiên Tộc nghiêm mật nhất tù trong thiên lao, chỗ đó, mặc dù không có Thánh Nhân tự mình trấn thủ, nhưng lại có một vị đạt tới nửa bước Thánh Nhân cường giả trấn thủ. Chúng ta không thể dùng sức mạnh!”

Nói chuyện đồng thời, người thần bí cùng Dương Diệp đã lặng lẽ đi tới Vân Tiêu Thành.

Tiến vào Vân Tiêu Thành về sau, người thần bí lại nói: “Cơ Gia ta sẽ nghĩ biện pháp điều đi vị kia nửa bước Thánh Nhân, chuyện còn lại liền giao cho ngươi, không có vấn đề chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Không có vấn đề!”

Người thần bí nói: “Đi theo ta tới!”

Nói xong, được người thần bí dẫn dắt, hai người tới trong thành mặt phía nam, ở trước mặt hai người, là một tòa cung điện màu đen.

Người thần bí nói: “Cái này là Thiên Tù Lao, xem như Thiên Tộc nghiêm mật nhất một cái ngục giam, trong đó giam giữ đều là một ít Thiên Tộc tội phạm quan trọng, còn có Ma Tộc một ít cường giả, đặc biệt là ít Ma Tộc cường giả kia, vì phòng ngừa ít Ma Tộc cường giả kia đào tẩu, Thiên Tộc cố ý phái một tên chỉ kém nửa bước thì đến được Thánh Nhân cường giả tọa trấn nơi đây.”

Dương Diệp nói: “Các ngươi như thế nào dẫn dắt rời đi bọn hắn?”

Người thần bí nói: “Tự do biện pháp, ngươi phải nhớ kỹ, dù cho không có vị cường giả kia ở đây, cũng không nên khinh thường, trong này tình huống thật ta cũng không thể biết, nhưng mà, khẳng định còn có khác biện pháp phòng ngự. Tóm lại, đến lúc đó xem chính ngươi rồi!”

Nói xong, người thần bí không nói chuyện, quay người biến mất không thấy gì nữa.

Tại chỗ, Dương Diệp đợi ước chừng đem gần một khắc sau, đột nhiên, một đạo khí tức từ trong Thiên Tù Lao kia chợt lóe lên, cùng đồng thời, trước mặt Dương Diệp không gian khẽ run lên, một giọng nói từ trong đó truyền ra, "động thủ!"

Dương Diệp không do dự, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo Hắc Ảnh không vào trong đại điện kia.

Nguyên bản, cả tòa đại điện đều tại vị siêu cấp cường giả kia thần thức bao phủ xuống, hiện tại, vị cường giả kia đột nhiên ly khai, điều này làm cho Dương Diệp thuận lợi tiềm nhập trong Thiên Tù Lao kia.

Âm trầm!

Đây là Dương Diệp tiến vào Thiên Tù Lao sau cảm giác thứ nhất!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, không có một bóng người. Dương Diệp đang chuẩn bị đi về phía trước, mà đúng lúc này, một tên thân mặc khôi giáp nam tử xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, kia nhìn lướt qua bốn phía, chân mày cau lại.

Tại chỗ, Dương Diệp không chút sứt mẻ, khí tức toàn thân tại Kiếm Vực ẩn nấp hạ không có chút nào tiết ra ngoài.

Qua hồi lâu, khôi giáp kia nam tử đã đi ra. Nhưng mà, Dương Diệp còn không có di chuyển, cứ như vậy, kéo dài ước chừng gần một phút đồng hồ, khôi giáp kia nam tử lại biến mất. Khôi giáp kia nam tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại đã đi ra!

Nhưng mà, Dương Diệp còn không có di chuyển.

Nửa khắc sau, khôi giáp nam tử lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa. Kia cẩn thận quan sát một chút bốn phía, sau đó mới rời đi.

Tại khôi giáp nam tử sau khi rời đi, Dương Diệp rồi mới từ cái kia âm thầm đi tới, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

Rất nhanh, Dương Diệp gặp được nguyên một đám màu đen lồng giam, những thứ này lồng giam như lồng sắt, bên trong, đều khóa một người. Bởi vì Kiếm Vực nguyên nhân, Dương Diệp cũng không có bị những người này phát hiện.

Dương Diệp một đi thẳng về phía trước, ánh mắt không ngừng tại bốn phía đảo qua bốn phía những cái kia lồng giam, rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại.

Tại Dương Diệp bên phải cách đó không xa, có một cái màu đen lồng giam, bên trong bị giam giữ lấy một người đàn ông, nam tử này, đúng là Vu Tịnh kia!

Nhìn thấy Vu Tịnh, Dương Diệp thần sắc buông lỏng, sau đó trở lại lồng giam kia trước mặt của. Bất quá giờ phút này, Vu Tịnh kia đều còn chưa phát hiện Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lồng giam kia, lồng giam bốn phía, lóe ra nhàn nhạt lưu quang, hiển nhiên không phải là phàm vật.

Lúc này, một thanh kiếm nhẹ nhàng gõ tại lồng giam kia bên trên, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng thần bí cũng triệt để đem lồng giam kia bao lại. Rất nhanh, lồng giam kia rung động kịch liệt lên, bất quá bởi vì Kiếm Vực nguyên nhân, lồng giam kia tạo thành động tĩnh cũng không làm kinh động người chung quanh!

Nhưng mà Vu Tịnh kia nhưng là phát hiện.

Nhìn thấy Dương Diệp, Vu Tịnh kia có chút ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi cái tên này, như thế nào chạy tới đây?”

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì. Chỉ chỉ dùng để kiếm trong tay từng điểm từng điểm mài, rất nhanh, cái kia lao lung tại Dương Diệp kiếm không ngừng ma sát nhẹ hạ hoàn toàn biến mất rồi.

Dương Diệp nói: “Đi thôi!”

Vu Tịnh cũng không có ở nói nhảm, đi theo Dương Diệp liền đi ra ngoài, rất nhanh, hai người an toàn đã đi ra Thiên Tù Lao kia, nhưng mà, hai người vừa ra Thiên Tù Lao kia, trong Thiên Tù Lao kia liền truyền đến đại động tĩnh.

; “Lập tức phong tỏa bốn phía! Bất luận kẻ nào, bất kỳ khí tức gì, đều không được buông tha!” Một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tại ngươi trên không Thiên Tù Lao vang lên.

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo đạo thần thức không ngừng ở giữa sân đảo qua.

Một lát sau, Dương Diệp đạo; “Chúng ta đi!”

Dương Diệp mang theo Vu Tịnh lặng lẽ đã đi ra Vân Tiêu Thành, tại Vân Tiêu Thành bên ngoài, Dương Diệp gặp được người thần bí kia.

; “Đi theo ta!” Người thần bí thanh âm rơi xuống, quay người tại chỗ

biến mất.

Dương Diệp hai người lập tức đi theo lên.

...

Vân Tiêu Thành, một gian trong đại điện, một người đàn ông trung niên nhìn phía dưới một ông già, “biết là ai sao?”

Lão giả kia khẽ lắc đầu, “đối phương bắt nhà của ta tiểu tử kia, sau đó cố ý lại để cho tiểu tử kia cho ta biết, sau đó dẫn dắt rời đi ta, bất quá, hẳn là Dương Diệp kia đi.”

Trung niên nam tử nói: “Không chỉ có một người hắn, có người tương trợ hắn.”

Vừa nói, trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “tra, vận dụng tất cả lực lượng chênh lệch, ta ngược lại muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai!”

...

; Vân Tiêu Thành bên ngoài, Dương Diệp cùng Vu Tịnh đi theo người thần bí kia đi tới một chỗ trong rừng rậm, người thần bí kia quay người nhìn về phía Dương Diệp, “các hạ, bởi vì trợ giúp các hạ, Cơ Gia ta tại trong Thiên Tộc bố cục nhiều năm điểm hiện tại cũng muốn hóa thành hư vô. Kính xin các hạ nhớ kỹ lời hứa của chính mình!”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một đạo bạch quang không vào Dương Diệp giữa lông mày, “còn đây là Cơ Gia ta tại vị trí của Nhân Tộc, kính xin các hạ xuống đây Cơ Gia một chuyến, cáo từ! Đúng rồi, Thiên Quân hẳn lập tức sẽ vận dụng hắn ‘thiên nhãn’ tổ chức, dùng này thiên nhãn năng lực, phải tìm được hai người các ngươi hẳn không phải là việc khó gì, cho nên, các hạ tốt nhất mau rời khỏi Thiên Tộc!”

Nói xong, người thần bí trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Tại chỗ.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó tay phải mở ra, một đoàn bạch quang xuất hiện ở trước mặt của Vu Tịnh, “tiễn đưa ngươi!”

; “Đây là?” Vu Tịnh khó hiểu.

Dương Diệp cười nói: “Một cái đồ chơi nhỏ.”

Vừa nói, hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Vu Tịnh, “sống khỏe mạnh, sửa Thiên huynh đệ mấy cái họp gặp.”

Nói xong, Dương Diệp không có dừng lại, quay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Vu Tịnh lặng rồi một hồi lâu, sau đó nhìn về phía trong tay bạch quang, hắn bấm tay một điểm, bạch quang trực tiếp không vào giữa lông mày của hắn.

Vu Tịnh thân thể lập tức cứng ngắc ở!

Qua hồi lâu, Vu Tịnh mở mắt, mà lúc này, tại trước mặt hắn xuất hiện một người đàn ông trung niên.

Nam tử này đúng là Vu Tịnh lão cha!

Vu Tịnh nhìn trước mắt trung niên nam tử, “cha, biết rõ đó là cái gì sao?”

Trung niên nam tử lắc đầu.

Vu Tịnh nói: “Thiên Tộc ta đã từng một vị chí cường giả truyền thừa, Thánh Nhân Truyền Thừa!”

Thánh Nhân Truyền Thừa!

Trung niên nam tử sửng sốt, “thật không?”

Vu Tịnh nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Nghe vậy, trung niên nam tử kia thân thể có chút run rồi.

Vu Tịnh ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, đó là Dương Diệp biến mất địa phương. Qua hồi lâu, Vu Tịnh nói: “Cha, Thánh Nhân Truyền Thừa... Ngươi sẽ đưa cho huynh đệ ngươi sao?”

Trung niên nam tử trầm mặc.

Tại chỗ, Vu Tịnh thần sắc dần dần lạnh như băng, “Trở về nói cho ta biết Thái Gia Gia, đã nói hắn tôn tử đã lấy được Thánh Nhân Truyền Thừa. Nhưng mà, muốn hắn tôn tử quay về Vu Gia, có một cái điều kiện: Cái kia chính là, lão tử muốn làm Vu Gia gia chủ.”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2013: Thiên Quân Hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đã đi ra Thiên Tộc, nhưng mà, hắn vừa vừa ly khai Thiên Tộc, đã bị tầm mười tên đang mặc màu vàng khôi giáp nam tử cản lại!

Thiên Tộc!

Dương Diệp nhẹ cười cười, “tới thật là nhanh!”

Kỳ thật, hắn đã sớm có dự liệu. Nếu như hắn cứ như vậy rời đi, Thiên Tộc này kia cũng không khỏi quá kém.

Ở đằng kia mười tên đang mặc màu vàng khôi giáp nam tử trước mặt, xuất hiện một tên cầm trong tay trường thương lão giả.

Thiện Cảnh cường giả!;

Lão giả quan sát một chút Dương Diệp, “ai đang giúp đỡ ngươi?” ;

Dương Diệp khẽ cười nói: “Ngươi đoán?”

Lão giả lắc đầu, “không đoán rồi! Chỉ muốn ngươi chết thì tốt rồi!”

Đoán trước, tay trái của hắn có chút vung lên, trong chốc lát, mười luồng sáng lấp lánh đột nhiên hướng phía Dương Diệp điện bắn đi.

Dương Diệp tự nhiên không dám khinh thường, mười người này cũng đều là được Đạo Cảnh cường giả!

Đối phương phái ra cái đội hình này, hiển nhiên là không muốn cho hắn bất cứ cơ hội nào!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, tại trước mặt hắn xuất hiện chừng ba mươi thanh khí kiếm, này ba mươi thanh khí kiếm giăng khắp nơi, hợp thành một tấm lưới, trực tiếp đem cái kia hơn mười luồng sáng lấp lánh cho chắn trước mặt của hắn!

Tại ngăn cản những cái kia lưu quang về sau, cái kia ba mươi thanh khí kiếm trực tiếp hóa thành ba mươi đạo kiếm quang hướng phía lão giả kia đám người điện bắn đi!

Nhanh như tia chớp!

Mà lúc này, xa xa lão giả kia đột nhiên bấm tay một điểm, một điểm này, trong tay phải của hắn cái kia cây trường thương đột nhiên bắn nhanh ra như điện, thoáng qua, đầy trời thương ảnh lập tức đem Dương Diệp cái kia ba mươi đạo kiếm quang đánh nát. Cùng lúc đó, một cây trường thương đã tới trước mặt của Dương Diệp!

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, giơ tay liền một kiếm đâm ra!

Keng!

Trong tràng vang lên một đạo tiếng the thé, thoáng qua, hai người vừa chạm liền tách ra, hướng phía với nhau phía sau lui trọn vẹn khoảng cách trăm trượng!

Vừa dừng lại một cái, lão giả kia chính là lần nữa bắn nhanh ra như điện, sau một khắc, một đạo ác liệt thương mang trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, giơ kiếm chính là đâm một cái.

Súng kiếm lần nữa dùng phương thức trực tiếp nhất kích lại với nhau!

Ca sát!

Trong tràng không gian đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian lập tức rạn nứt ra.

Ngay tại lúc này, lão giả đột nhiên thu súng, kia đột ngột từ mặt đất mọc lên, đi tới trong đám mây, trong đám mây, lão giả hai tay hư trương, một cây trường thương đột nhiên xuất hiện tại hai tay của hắn chính giữa, rất nhanh, cái kia cây trường thương rung động kịch liệt lên, trên mủi thương, hàn mang lập loè!

Phía dưới, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua lão giả, tay hắn hơi động một chút, kiếm biến mất trong tay.

Trước mắt lão giả này tuy rằng cũng là Thiện Cảnh, nhưng mà, tuyệt đối không phải bình thường Thiện Cảnh cường giả, đối phương cho hắn cảm giác hết sức nguy hiểm, đặc biệt giờ khắc này, hắn biết, nếu như hắn không đem hết toàn lực, hắn chắc chắn phải chết!

Trong đám mây, lão giả nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, “Dương Diệp, đến, tiếp ta một súng!”

Nói xong, lão giả đột nhiên thân hình lóe lên, đột nhiên xuất hiện tại trường thương đỉnh, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái thanh trường thương kia, sau một khắc từng cái

Vèo!

Lão giả liền người đeo thương từ trong đám mây điện xạ hạ xuống!

Trong chốc lát, phía dưới của hắn những cái kia tầng mây trực tiếp vỡ ra, không chỉ có tầng mây, lão giả trước mặt không gian cũng vì đó tét ra, không gian vỡ ra mở đường!

Cùng lúc đó, uy áp cường đại càng là trực tiếp làm cho Dương Diệp đứng đại địa lập tức sụp đổ, một cái vực sâu khổng lồ xuất hiện ở dưới chân của Dương Diệp.

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một thanh hư ảo cự kiếm xuất hiện ở trong thân thể của Dương Diệp.

Nhân Kiếm Hợp Nhất thêm Táng Kiếm Sát!;

Vậy cũng là Dương Diệp một trong đòn sát thủ, phải nói là chiêu mạnh nhất của hắn!

Một đạo kiếm quang phóng lên trời!

Ầm!

Toàn bộ Thiên tế đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ mạnh, thoáng qua, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt ra, mà lại còn lấy tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

Nhưng mà, chiến đấu còn chưa kết thúc, ở đằng kia nứt nẻ trong không gian, một đạo kiếm quang cùng một đạo thương mang không ngừng đan xen lập loè.

Từng đạo tiếng nổ tung ở phía chân trời như tiếng sấm vang vọng!

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng đem gần nửa giờ mới dừng lại.

Lúc này, Dương Diệp cùng lão giả khoảng cách cách xa nhau khoảng chừng trăm trượng, hai người đều có chút chật vật, trên người Dương Diệp, đoạt vết tích trải rộng, bất quá, có Hồng Mông Tử Khí ở đây, chút thương thế này với hắn mà nói, cũng không có gì ảnh hưởng quá lớn!

; Mà xa xa trên thân lão giả kia cũng có nhiều chỗ kiếm thương, bất quá, nhìn từ ngoài, lão giả cũng không có gì đáng ngại.

Lão giả nhìn thoáng qua trường thương trong tay của chính mình, trường thương phía trên, vết rách trải rộng. Có chút trầm mặc, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, “thật sự rất yêu nghiệt, nhưng mà, hôm nay ngươi sống không được.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Thử xem!”

Lão giả chân phải hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm này, lão giả toàn bộ người tựa như Mãnh Hổ Hạ Sơn, toàn bộ người nắm trường thương trực tiếp đâm về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không có trốn tránh, chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ hư không kịch liệt run lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Bành!

Theo một đạo nổ tiếng vang lên, hai đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, hai người lui về phía sau không sai biệt lắm mấy trăm trượng sau mới dừng lại.

Vừa dừng lại một cái, lão giả kia chính là nắm chắc trường thương trong tay đối với Dương Diệp cách không chính là ném một cái.

Xùy~~!

Một cây trường thương mang theo chướng mắt thương mang phá vỡ bầu trời, mục tiêu, trực chỉ Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp tay phải mở ra, một thanh kiếm đột nhiên treo lơ lửng ở trong lòng bàn tay của hắn. Sau một khắc, trong lòng bàn tay của hắn kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất không thấy gì nữa!

Bên ngoài hơn mười trượng, trong tay hắn thanh kiếm kia xuất hiện ở chỗ đó, trên mũi kiếm, chống đỡ lấy một cây thương tiêm.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Ca sát!

Cái kia cây trường thương đột nhiên nổ bể ra, kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, đâm thẳng lão giả kia!

Lão giả hiển nhiên sớm có phòng bị, tay phải hóa chưởng trực tiếp một chưởng vỗ ra.

Bành!

Lão giả một chưởng này trực tiếp ngăn trở Dương Diệp một kiếm kia, cùng lúc đó, lão giả bản thân lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách, bởi vì Dương Diệp xuất hiện ở hắn chỗ mới vừa đứng, mà lại một đạo kiếm quang chém xuống một cái!

Nếu như hắn mới vừa rồi không có lùi lại, một kiếm kia, hắn phải đón đỡ. Đang không có vũ khí dưới tình huống, hắn nếu là đón đỡ, là phải bị thua thiệt!

Dương Diệp cũng không có tiếp tục truy kích, mà là ngừng ngay tại chỗ, một thanh kiếm lơ lửng tại trước mặt hắn.

Xa xa, lão giả kia nhìn thoáng qua trước mặt Dương Diệp thanh kiếm kia, “không hổ là Thánh Kiếm!”

Trong thanh âm, mang theo một tia trào phúng.

Hắn vừa mới cùng Dương Diệp cái kia một lần giao phong, sở dĩ thua một nước, nguyên nhân chủ yếu là hai người trang bị bất đồng.

Nghe vậy, Dương Diệp khẽ nở nụ cười, sau đó nói: “Không hổ là Thiện Cảnh cường giả, da mặt còn dày hơn ta.”

Nghe được lời của Dương Diệp, lão giả kia sắc mặt lập tức có chút khó coi. Vừa mới cùng Dương Diệp giao thủ, bởi vì sự cường đại của Dương Diệp, làm cho hắn quên rồi cảnh giới của Dương Diệp, phải nói, hắn đem Dương Diệp đã coi như là cùng cấp bậc đối thủ.

Mà bây giờ, bởi vì Dương Diệp nhắc nhở, hắn mới nhớ tới, Dương Diệp chẳng qua chỉ là một gã Văn Đạo Cảnh!

Văn Đạo Cảnh!

Nghĩ vậy, lão giả thần sắc càng khó coi, phải nói ngưng trọng. Văn Đạo Cảnh thì có thực lực cường đại như vậy.

Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ!

Giờ khắc này, lão giả thật sự có chút sợ hãi.

Dương Diệp phải chết!

Lão giả trong đầu mới mọc lên ý nghĩ này, xa xa Dương Diệp kia chính là biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, một đạo tiếng kiếm reo tại lão giả bên tai vang vọng dựng lên.

Nghe thế đạo tiếng kiếm reo, lão giả sắc mặt hơi đổi một chút, hắn phản ứng cực nhanh, hai tay khẽ vẫy một cái, trong chốc lát, vô số thương ảnh đột nhiên từ trong cơ thể hắn giống như thủy triều cuồn cuộn quét ra.

Rầm rầm rầm rầm...

Từng đạo nổ vang tiếng vang lên!

Lão giả kia đang không có vũ khí về sau, lập tức bị Dương Diệp áp chế, bất quá, Dương Diệp nếu muốn giết chết đối phương, hiển nhiên vẫn chưa được.

Bành!

Tại một kích đánh lui lão giả về sau, Dương Diệp đang chuẩn bị tiếp tục áp chế, nhưng mà lúc này, mười đạo thương mang đột nhiên từ phía sau hắn điện xạ mà đến!

Mặt khác mười người xuất thủ!

Dương Diệp ngừng lại, quay người, trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực xuất hiện một chớp mắt kia, cái kia mười đạo thương mang tốc độ lập tức chậm lại.

Dương Diệp phóng đi bước ra một bước, 36 chuôi kiếm xuất hiện ở trong Kiếm Vực, thoáng qua, 36 Đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, trong khoảnh khắc, cả trong cái Kiếm Vực, kiếm quang giăng khắp nơi.

Vô Địch Kiếm Trận!

Sáo Kiếm Trận này là Dương Diệp quần công kiếm kỹ, dưới tình huống bình thường hắn thì sẽ không dùng là, bởi vì tiêu hao rất lớn, cho dù là hắn hiện tại đã đạt tới Văn Đạo Cảnh, cái kia tiêu hao đều để cho hắn có chút chịu không nổi. Nhưng là bây giờ nếu không phải dùng, tất nhiên sẽ bị bị mười người kia liên thủ áp chế!;

Trong tràng chỉ thấy kiếm quang!

Cứ như vậy, ước chừng giằng co đem gần một khắc sau, những cái kia kiếm quang dần dần biến mất.

Mà lúc này, Dương Diệp đối diện, chỉ còn lại có ba tên khôi giáp nam tử!

Kiếm Vực thêm kiếm trận trực tiếp đánh chết bảy vị được Đạo Cảnh cường giả!

Nhìn thấy một màn này, nơi xa lão giả kia sắc mặt càng thêm ngưng trọng!

Đang thi triển Vô Địch Kiếm Trận kích khoảnh khắc bảy tên cường giả về sau, Dương Diệp không có tiếp tục ra tay, mà là quay người thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế!

Đi!

Dương Diệp tự nhiên là phải đi, tiếp tục đánh, không có chút ý nghĩa nào. Muốn giết lão giả kia, với hắn mà nói, hay vẫn là khó khăn, trừ phi là một đánh một, nhưng mà, đối phương căn bản sẽ không với hắn một đánh một.

Không chỉ có sẽ không theo hắn một đánh một, còn khả năng sẽ có càng nhiều Thiên Tộc Cường Giả đến!

Thấy tốt thì lấy!

Dương Diệp sau lưng, thần dực thi triển, tại tế ra thần dực về sau, tốc độ của Dương Diệp đạt tới được đỉnh phong, toàn bộ người nhanh đến mắt thường căn bản không thể nhận ra.

Lúc trước sở dĩ không thích hợp thần dực, đó là bởi vì này tiêu hao quá to quá lớn, tại không có nắm chắc nhất kích tất sát dưới tình huống, nếu là thi triển thần dực, chỉ sẽ đem mình hại chết.

Nhìn thấy Dương Diệp trốn, lão giả kia biến sắc, “không thể để cho hắn đi, đuổi theo!”

Thanh âm rơi xuống, kia cùng còn dư lại bốn người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng rất nhanh, lão giả kia cực kỳ khó coi, bởi vì tốc độ của Dương Diệp quá nhanh quá là nhanh. Hắn giờ phút này, đã không cảm giác được khí tức của Dương Diệp rồi.

Mà đúng lúc này, lão giả đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, lập tức, thần sắc nới lỏng.

...

Phía chân trời xa xôi, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Gặp đến lão giả đám người không thể đuổi theo, Dương Diệp thần sắc cũng là buông lỏng, nhưng mà ngay tại lúc này, tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, xuất hiện một người đàn ông trung niên. Trung niên nam tử hai tay thả lỏng phía sau, chính lạnh lùng nhìn xem hắn!

Thiên Quân!

Dương Diệp ngừng lại, “không nghĩ tới ngươi tự mình ra tay!”

Thiên Quân đạm thanh nói: “Nhìn xem hôm nay ai có thể bảo vệ ngươi!”

Dương Diệp chính yếu nói, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến, “ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi giết thế nào hắn!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2014: Tiểu Thư Cho Mời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được đạo thanh âm này, Thiên Quân hai mắt híp lại, chậm rãi quay đầu nhìn lại...;

Là ai?

Đây là Dương Diệp giờ phút này trong đầu con thứ một hai mươi, cùng Thiên Quân một dạng hắn cũng quay đầu nhìn lại.

Ở trong tầm mắt của hai người, xuất hiện một tên người đeo trường thương trung niên nam tử.

Bất quá trung niên nam tử này thân thể là có chút hư ảo!

Nhìn thấy người này, Dương Diệp lập tức sửng sốt, gia hỏa này hắn nhận thức, chính là cho hắn Binh Gia truyền thừa tên kia!

Đối phương sao lại tới đây?

Dương Diệp hơi nghi hoặc một chút.

Khi nhìn thấy trung niên nam tử này lúc, Thiên Quân kia tay phải chậm rãi nhanh nắm lại. Trước mắt nam tử này hiển nhiên không phải là bản thể, nhưng mà, nhưng cho hắn một loại cảm giác sâu không lường được.

Mà trung niên nam tử kia nhưng là căn bản không có quản Thiên Quân, mà là trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp, "ngoài ý muốn chứ?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "có chút bất ngờ!"

Trung niên nam tử nói: "Tới tìm ngươi, là vì hai chuyện, thứ nhất, Binh Gia Lục Mạch không lâu thì sẽ có một cái thi đấu, cái này thi đấu bài danh thứ nhất, có lão tổ ban cho chân ngôn, cái đồ chơi này với ta mà nói không có quá tác dụng lớn, nhưng mà với ngươi mà nói, rất hữu dụng, đã có cái đồ chơi này, sau này thì xem như Thánh Nhân ra tay đều không thể nhất kích tất sát ngươi, tương đương với một cái Bảo Mệnh Phù."

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Không tham gia được hay không được?"

"Không tham gia?"

Trung niên nam tử đạm thanh nói: "Sát Phạt Nhất Mạch ta chỉ còn lại ta và ngươi, ngươi không tham gia, chẳng lẽ muốn ta đi tham gia?"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua nơi xa Thiên Quân, sau đó nói: "Đương nhiên, nếu như ngươi thật không muốn đi, ai cũng không có thể bắt buộc ngươi, ừ, cái kia cái gì, ta đầu hơi choáng váng, có thể có thể được đi trước. Chúc ngươi may mắn!"

Nói xong, trung niên nam tử xoay người rời đi.

Dương Diệp nheo mắt, sau đó vội vàng nói: "Kỳ thật, ta rất trước sớm liền muốn đi Binh Gia nhìn một chút. Lần này vừa vặn có cơ hội này, sao có thể bỏ qua chứ?"

Trung niên nam tử quay người nhìn về phía Dương Diệp, "ta không có bắt buộc ngươi à?"

Dương Diệp lắc đầu, “không có không có, đi Binh Gia, hoàn toàn là ta tự nguyện!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “như vậy cũng tốt. Ừ, chuyện thứ hai, là muốn nói cho ngươi biết một cái tin xấu.”

; “Tin tức xấu?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trung niên nam tử nói: “Ngươi đã từng là không phải là tương trợ qua một Chích Hầu Tử?”

Hầu Ca?

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “làm sao vậy?”

; “Làm sao vậy?”

Trung niên nam tử tức giận nói: “Ngươi là uống nhiều quá mới sẽ đi lẫn vào đám kia con lừa trọc chuyện tình chứ? Ngươi có biết hay không, con khỉ kia chạy đến Phật Gia đi làm cái gì? Hắn giết liên tục Phật Gia mấy vị thiên tài, không chỉ có như thế, còn đem Phật Gia một vị Phật tổ Chuyển Thế Luân Hồi thân phận thật sự một quyền đả nát. Hắn cùng với Phật Gia ở giữa, thật sự không chết không thôi!”

Dương Diệp cau mày nói: “Này có quan hệ gì với ta?”

Trung niên nam tử nói: “Đã từng bọn họ là có cơ hội bắt lấy Hầu Tử kia đấy, bởi vì lúc đó cái vị kia Phật tổ từng tự tay xuất thủ qua, nhưng mà cuối cùng, Hầu Tử kia bởi vì có người tương trợ, trốn thoát một kiếp. Người này, chính là ngươi. Mà bây giờ, bởi vì Hầu Tử làm những chuyện như vậy chính thức chọc giận Phật Gia, sau đó, bọn hắn liền ngươi cũng không bỏ qua rồi!”

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử lại nói: “Ừ, cái này cũng chưa tính rất tin tức xấu. Còn có một, Binh Gia ta hiện tại đều biết sự hiện hữu của ngươi, đặc biệt là cái kia trí mạch, rất nhiều được xưng người thiên tài đã chuẩn bị đến làm cho ngươi chết bầm. Không có cách nào hai mạch vốn ân oán liền rất sâu, hiện tại chỉ còn lại ta và ngươi, bọn hắn không dám tới làm cho ta, tự nhiên sẽ đến làm cho ngươi rồi!”

Dương Diệp sắc mặt càng đen.

; “Ngươi không phải là sợ rồi sao?” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Có chút sợ!"

; "Sợ cái gì!"

Trung niên nam tử nhếch miệng, "đừng sợ, đến bao nhiêu đều giết cho ta."

Dương Diệp: "..."

; "Các hạ là Binh Gia đấy!"

Ngay tại lúc này, một bên một mực trầm mặc Thiên Quân đột nhiên mở miệng.

Trung niên nam tử nhìn về phía Thiên Quân, "Thiên Quân, đi nhanh lên đi, thật sự, ngươi tuy rằng cũng coi như Nhất Phương Cường Giả, nhưng mà, nếu thật ép ta bản thể xuất hiện, ta nhất định sẽ làm cho chết ngươi!"

[truyen cua tUi . net] //truyencu atui.net/ ; "Giết chết ta?"

Thiên Quân hai mắt híp lại, "các hạ tự tin như vậy?"

Trung niên nam tử đạm thanh nói: "Đừng nói ngươi, ngươi trong Thiên Tộc ngoại trừ cái kia sống không biết bao nhiêu năm người thọt, ta ai không đánh chết?"

Nghe được đàn ông trung niên lời nói, Thiên Quân sắc mặt lập tức thay đổi, "ngươi biết hắn!"

Trung niên nam tử lại nói: "Nói thật, nếu như là bởi vì chuyện khác, ta còn thực sự không thể tới nơi đây ra tay với ngươi, cuối cùng ngươi Thiên Tộc đằng sau còn có Đạo Gia, không cho ngươi Thiên Tộc mặt mũi, như thế nào cũng phải cho Đạo Gia mặt mũi. Hơn nữa, ta không thể phá hư quy củ. Nhưng mà, nếu như là vì cứu tiểu tử này mà giết chết ngươi, nói thật, Đạo Gia hẳn là sẽ không tới tìm ta phiền toái!"

; Thiên Quân quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "xem ra, ngươi lai lịch không nhỏ đi!"

Dương Diệp nhún vai, "người trôi nổi trong giang hồ, sao có thể không có một chút hậu trường."

Thiên Quân lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: "Còn nhiều thời gian!"

Nói xong, kia xoay người muốn đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thiên Quân, nể mặt Tiểu Thất, ta nói nhiều một câu. Ta theo Thiên Tộc không có quá lớn ân oán, nhưng mà, nếu như ngươi tại tiếp tục tìm lão tử phiền toái, ta nhất định sẽ làm cho ánh mắt của ngươi chứng kiến phía sau lưng của ngươi!”

Thiên Quân đạm thanh nói: “Tốt chờ mong!”

Nói xong, thân hình lóe lên, trực tiếp biến mất ở trong tràng.

; “Thiên Quân này cũng không phải cái gì kẻ yếu!” Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Tiểu tử, chớ khinh thường!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tự nhiên. Đúng rồi, Hầu Tử kia hiện tại như thế nào?”

Trung niên nam tử lắc đầu, “không rõ lắm, bất quá, tên kia tình cảnh hiện tại hẳn là rất không xong mới đúng, Phật Gia đã lên đường mười hai La Hán cùng Tứ Đại Kim Cương, bất quá, Hầu Tử kia cũng là một nhân vật, không có dễ dàng chết như vậy!”

Dương Diệp nói: “Phật Gia vị kia không ra tay?”

; “Ra tay?”

Trung niên nam tử khẽ cười nói: “Mấy vị lão gia hỏa kia có chuyện trọng yếu hơn làm, tại bọn họ trong mắt, những thứ này đều chỉ có thể coi là trò đùa trẻ con, bọn hắn căn bản không để trong lòng. Trừ phi là Phật Gia gặp diệt tông chi uy, bằng không thì, hắn là sẽ không dễ dàng ra tới. Này tựu giống với một quốc gia xuất hiện một ít sơn tặc thổ phỉ, ngươi cảm thấy hoàng đế sẽ ngự giá thân chinh sao?”

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử cong ngón búng ra, một tia sáng trực tiếp không vào Dương Diệp giữa lông mày, “đây là Binh Gia ta địa chỉ, nửa năm sau đến, nhớ kỹ, nếu như ngươi không đến, lão tử có thể đã muốn trở thành Binh Gia chê cười. Ta muốn là trở thành trò cười, hắc hắc...”

Tiếng cười quái dị, không có hảo ý!

Dương Diệp nói: “Vạn nhất ta xuất hiện ngoài ý muốn, làm sao bây giờ?”

; “Ngươi cũng đừng đánh khác chủ ý!”

Trung niên nam tử nói: “Lần này có thể đủ vừa vặn đụng phải ngươi gặp được nguy hiểm, đó là ngươi đụng vận cứt chó. Chuyện của ta rất nhiều, có thể không có thời gian làm ngươi bảo tiêu, ngươi tự cầu nhiều phúc đi. Nếu như ngươi thật cúp, ta cũng có viện cớ, sẽ không trở thành trò cười đấy!”

Dương Diệp sắc mặt sầm lại, tên khốn kiếp này, hắn có chút muốn đánh người rồi.

Trung niên nam tử nói: “Ta tại Binh Gia chờ ngươi!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc.

Binh Gia!

Một sóng gió dập dồn!

Đã trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay người tại chỗ biến mất.

Nhân Tộc!

Dương Diệp đi tới Nhân Tộc, bất quá, vì giảm bớt phiền toái, hắn vẫn làm một bộ trường bào đem chính mình che lại.

Hắn cũng không muốn thứ nhất là bị người đuổi theo, hắn mặc dù không sợ, nhưng mà này sẽ rất lãng phí thời gian!

Cơ Gia!

Dương Diệp dựa theo người thần bí cho lộ tuyến của hắn, hắn đi tới Đông Yên Châu Nhân Tộc. Bởi vì Cơ Gia này hay là tại Đông Yên Châu này.

Mờ mịt quần sơn trong, Dương Diệp bước nhanh đi nhanh. Rất nhanh, hắn ngừng lại, bởi vì hắn đã phát hiện chung quanh có cái gì không đúng. Chung quanh tình cảnh xem ra rất chân thật, nhưng thực ra không phải vậy, chung quanh tình cảnh cũng không phải chân thực đấy!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, Kiếm Vực thi triển ra, theo Kiếm Vực xuất hiện, trong sân tình cảnh đột nhiên đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Hắn giờ phút này, vậy mà đặt mình trong một mảnh trong biển lửa, mà dưới chân hắn cái kia khối nham thạch, là trong tràng duy nhất một khối nham thạch!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “Cơ Gia chính là như vậy đãi khách?”

; “Nói đùa!”

Một giọng nói ở giữa sân vang lên, “đây là Cơ Gia ta một tòa Phòng Hộ Đại Trận, chúng ta sở dĩ không có triệt hồi, là vì không biết Dương Huynh đã đến đến, còn nữa, chúng ta tin tưởng, dùng thực lực của Dương Huynh, đại trận này với Dương Huynh mà nói, liền là một bữa ăn sáng, đúng không?”

; “Một bữa ăn sáng?”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, cổ tay khẽ nhúc nhích, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, “chứng kiến kiếm này sao? Kiếm này thế nhưng là được xưng có thể phá bất luận cái gì kết giới cùng trận pháp. Cơ Gia này Phòng Hộ Đại Trận nếu như không muốn, ta có thể cùng làm thay thay các ngươi phá nó!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu thư cho mời!”

Nói xong, trung niên nam tử tay phải vung lên, trong tràng khôi phục bình thường, ở trước mặt hai người, xuất hiện một Đạo Môn.

Hai người tiến nhập cái kia trong cửa, phía sau cửa, có khoảng trời riêng.

Tại trước mặt Dương Diệp, là một tòa núi lớn, núi không cao lắm, chỉ có mấy trăm trượng, đỉnh núi, mơ hồ có thể thấy được một ít sang trọng cung điện.

Quyết định chỉnh đốn ngọn núi lớn bốn phía, phiêu đãng từng sợi khí lưu màu trắng, lại không lúc đó có phi cầm từ đỉnh núi kia bay lượn mà qua, tựa như Tiên Cảnh.

Cơ Gia!

Dương Diệp đi theo trung niên nam tử đi tới đỉnh núi, tại đàn ông trung niên dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một cái thành nhỏ bên trong, thành không lớn, là một thành nhỏ, phải nói phi thường nhỏ, dung người lượng không cao hơn mười vạn người!

Dương Diệp quét chung quanh một cái những người kia, những người này, đều là Huyền giả, hơn nữa mỗi một cảnh giới đều không thế nào thấp. Này vẫn là thứ yếu, quan trọng nhất là, những người này thiên phú so với phía ngoài những người kia tốt hơn quá nhiều!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một chỗ phủ đệ, hắn vừa xong, phủ đệ kia đại môn liền mở ra, tiếp đó, một nữ tử đi ra, đúng là cô gái che mặt kia muội muội của Cơ Nguyệt!

Nàng kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, "tỷ tỷ có chút việc trì hoãn, không cách nào tự mình trước tới đón Dương Huynh, kính xin Dương Huynh thứ lỗi!"

Dương Diệp nói: "Vô sự. Có thể cho ta một cái chỗ yên tĩnh?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: ' Tự nhiên! "

; "Mảnh vải muội, vị này chính là?"

Ngay tại lúc này, một giọng nói từ một bên truyền đến, theo thanh âm truyền đến, một tên tướng mạo anh tuấn Hoa Bào Nam Tử hướng phía Dương Diệp ba người đã đi tới.

Trước mặt Dương Diệp, nàng kia cười nói: "Vị này chính là Dương Huynh, tỷ tỷ của ta mời tới khách nhân! Ừ, khách nhân trọng yếu!"

; "Hử?"

Hoa Bào Nam Tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, "không biết các hạ đến từ bao nhiêu cái thế gia."

Dương Diệp nói: "Dương Gia!"

; "Dương Gia?" Hoa Bào Nam Tử nhíu mày, "chưa từng nghe qua."

Dương Diệp nói: "Chỉ là một tiểu gia tộc." Vừa nói, hắn nhìn về phía trước mặt nàng kia.

Còn cô gái kia nhưng là không có mang đường ý tứ, mà là cười nói: "Khương Hoa huynh, vị Dương Huynh này thật không đơn giản, tỷ tỷ của ta đối với hắn đánh giá, thế nhưng là rất cao rất cao!"

; "Thật sao?"

Được kêu là Khương Hoa nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp quan sát.

Trước mặt Dương Diệp nữ tử còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng nàng đi tới một bước, “Tiểu Hài Tử, cho ta nghe lấy, ta không có hứng thú tại cái này cùng ngươi lãng phí thời gian, càng không có hứng thú cùng ngươi chơi những thứ này quỷ tâm tư. Ngươi đang tiếp tục quạt gió thổi lửa châm ngòi, ta sẽ để cho ngươi minh bạch, hoa kia vì sao lại hồng!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2015: Thiếu Một Phách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy rằng Dương Diệp không rõ ràng lắm trước mắt nữ nhân này vì sao phải tại đây châm ngòi, nhưng mà, Dương Diệp không muốn cùng trước mắt này nữ nhân ở này lãng phí thời gian.

Lần này hắn tới đây Cơ Gia, là vì đến trả nhân tình.

Nghe được lời của Dương Diệp, thần sắc cô gái kia lập tức có chút khó coi. Hắn không nghĩ tới Dương Diệp thật không ngờ trắng ra, hoặc giả nói là thẳng thừng như vậy. Đương nhiên, nàng càng tức giận chính là Dương Diệp như thế không nể mặt nàng!

Nàng Cơ Liêm sống lâu như vậy, không nể mặt nàng người, nghiêm chỉnh mà nói, đây là lần thứ nhất gặp được.

Mà một bên Hoa Bào Nam Tử kia tức thì có chút khó chịu.

Hắn đứng ở trước mặt của Cơ Liêm, nhìn thẳng Dương Diệp, sau một khắc, kia trực tiếp vung tay một chưởng vỗ làm Dương Diệp mất mặt.

Nếu như bị một chưởng này vỗ trúng, hàm răng của Dương Diệp khả năng đều rơi sạch!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không bị nam tử kia vỗ trúng, liền trực tiếp là đấm ra một quyền!

Ầm!

Khương Hoa kia lập tức bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Sau khi dừng lại, Khương Hoa nhìn thoáng qua tay phải của chính mình, giờ phút này, hắn cả bàn tay phải xương cốt đã vỡ vụn!

Khương Hoa sắc mặt lập tức dữ tợn, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “nguyên lai là một Thể Tu!”

Nói xong, kia liền muốn ra tay.

; “Dừng tay!”

Lúc này, một giọng nói từ một bên truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, Cơ Nguyệt kia ngồi luân hồi chậm rãi hướng của bọn hắn bên này mà đến, sau lưng Cơ Nguyệt, là cái kia mặt nạ lão giả.

Khương Hoa không có ở ra tay, trầm giọng nói: “Nguyệt cô nương! Người này mở miệng vũ nhục mảnh vải…”

Cơ Nguyệt khẽ lắc đầu, đã cắt đứt lời của Khương Hoa, “Khương công tử đi về nghỉ ngơi đi, chuyện nơi đây, ta tự sẽ xử lý!”

Nghe vậy, Khương Hoa kia thần sắc có chút khó coi.

; “Hử?”

Cơ Nguyệt nhìn về phía Khương Hoa, “như thế nào?”

Khương Hoa nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Một bên, Cơ Liêm kia cũng muốn đi, nhưng mà, Cơ Nguyệt kia nhưng là đột nhiên mở miệng, “tấm màn, trở về tỉnh lại xuống.”

; “Ồ!”

Cơ Liêm trừng mắt liếc một bên Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất cách không xa.

Sau khi hai người đi, Cơ Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu muội tuổi nhỏ, lúc trước sự tình, nàng khó có thể quên, cho nên, mới có vừa rồi một màn kia. Bất quá, nàng đối với Dương Huynh cũng không có có ác ý gì, kính xin Dương Huynh không được chú ý.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đều là chuyện nhỏ.”

Cơ Nguyệt nói: “Như vậy cũng tốt, Dương Huynh đi theo ta!”

Nói xong, Cơ Nguyệt mang theo Dương Diệp đi phía bên phải, rất nhanh, hai người tới một chỗ rừng trúc, rừng trúc về sau, là một dòng sông nhỏ, nước sông trong triệt thấy đáy, mà ở này sông nhỏ về sau, là một tòa do cây trúc kiến tạo phòng trúc.

Cơ Nguyệt nói: “Này vốn là ta tĩnh tâm địa phương, rất yên tĩnh, Dương Huynh có thể tạm thời ở chỗ này, yên tâm, sẽ không có người tới quấy rầy Dương Huynh!”

Dương Diệp nói: “Bao lâu tiến đến giúp các ngươi bỏ niêm phong ngươi Cơ Gia cái gì kia Thần Thú?”

Cơ Nguyệt nói: “Ba ngày, ba ngày sau chúng ta xuất phát!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi về hướng cái kia phòng trúc, mà lúc này, Cơ Nguyệt kia đột nhiên nói: “Dương Huynh!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt nói: “Dương Huynh, đến lúc đó có thể có thể không dừng lại Cơ Gia ta.”

; “Hử?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

Cơ Nguyệt nói: “Cái chỗ kia, là ta bốn Đại Gia Tộc cộng đồng có được, cho nên, đến lúc đó có thể sẽ xuất hiện cái khác thế gia người.”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp nói: “Cơ Nguyệt cô nương là sợ ta cùng với cái khác người của gia tộc nổi lên va chạm?”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, “có một thế gia là cùng Nhân Quân kia là đứng ở một bên đấy.”

Dương Diệp cười nói: “Người không phạm Ta, ta không phạm người!”

Nói xong, Dương Diệp người đã biến mất.

Trong tràng, Cơ Nguyệt trầm mặc một lát, sau đó cùng mặt nạ lão giả quay người rời đi.

Trong nhà trúc, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở trên một cái ghế trúc, sau đó toàn bộ người tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

ht tp://truyenyy.net/; Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp đi tới tầng thứ hai, tại trước mặt hắn, là vẫn còn ngủ mê man Tử Nhi.

“Nàng thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Tiểu Thiên, hỏi.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Trong khoảng thời gian này ta kiểm tra cẩn thận hạ toàn thân của nàng, linh hồn của nàng đã dần dần khôi phục, thân thể cũng không có cái gì tật xấu, nhưng là...”

; “Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên Đạo: “Ta phát hiện, hồn phách của nàng, thiếu một phách, mấu chốt nhất một ít phách!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức âm trầm xuống, “Thiên Quân động tay chân?”

Tiểu Thiên lắc đầu, “không quá chắc chắn, cũng có thể là nàng cùng Tiểu Thất linh hồn chia lìa lúc xuất hiện vấn đề gì, cho nên, đến lúc đó phải tìm Tiểu Thất hỏi một chút mới được.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vì sao không sớm một chút nói cho ta biết?”

Tiểu Thiên Đạo: “Nếu như sớm nói cho ngươi biết, ngươi tựu cũng không từ Thiên Tộc đã đi ra, đúng không?”

Dương Diệp trầm mặc.

Tiểu Thiên Đạo: “Ngươi bây giờ, thực lực còn chưa đủ, căn bản không có thể cùng cả Thiên Tộc liều mạng, cho nên, ta chỉ có thể ở ngươi ly khai Thiên Tộc sau mới dám nói cho ngươi biết, sợ chính là ngươi xúc động nhất thời, liền đi tìm Thiên Quân chịu chết!”

Dương Diệp nói khẽ: “; Ta hiểu rồi. Ngươi yên tâm, trước khi chưa có nắm chắc, ta phải không sẽ đi tìm hắn!”

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Chờ Tử Nhi tỉnh về sau, ta nghĩ quay về Thiên Tuyền Hệ nhìn xem.”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, “ta đến lúc đó cùng ngươi cùng một chỗ đi về nhìn một chút!”

Tiểu Thiên mỉm cười, “Được!”

Cùng Tiểu Thiên tán gẫu sau khi, Dương Diệp bắt đầu tu luyện. Hắn bây giờ là Văn Đạo Cảnh, tuy rằng cùng một ít Thiện Cảnh cường giả thực lực không kém là bao nhiêu, thậm chí còn có thể đánh chết Thiện Cảnh cường giả, nhưng mà, cảnh giới đúng là vẫn còn quá thấp chút.

Không ngừng đột phá tự mình!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong Hồng Mông Tháp, đảo mắt đã quá khứ một tháng. Tháng này đến, Dương Diệp mỗi ngày làm một chuyện chính là tu luyện, sau đó cùng Tiểu Bạch chơi. Đáng giá một nói đúng lắm, Tiểu Bạch thân thể lớn một vòng nhỏ, trừ lần đó ra, Tiểu Bạch toàn thân bộ lông càng thêm tuyết trắng rồi, vẫn còn như băng tuyết. Đối với cái này, Tiểu Bạch cũng không biết vì cái gì.

Dương Diệp hỏi thoáng một phát Tiểu Thiên, Tiểu Thiên cho ra giải thích là, Tiểu Bạch muốn lên cấp.

Tiến giai!

Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, Thiên Địa Linh Chủ này không là một ngày đích Thiên Địa Linh Chủ, mà là thuộc về cái loại này tất cả thế giới Thiên Địa Linh Chủ, tất cả Thiên Địa Vũ Trụ thế giới, đối với Tiểu Bạch loại sinh linh này, đều là không có ác ý.

Mà loại này Linh Chủ, cũng là có thể tăng lên. Nhưng là đối với loại này Linh Chủ, nàng biết cũng không phải đặc biệt nhiều, đã từng Thiên Tuyền Hệ xuất hiện Linh Chủ, không qua đối phương đã rời khỏi Thiên Tuyền Hệ. Hơn nữa, Tiểu Bạch cùng cái khác Linh Chủ còn có chút không giống.

Linh Chủ này, có thể là ở trong Hồng Mông Tử Khí ngâm lớn lên!

Nghe được lời của Tiểu Thiên, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn trong ngực đã ngủ say Tiểu Bạch, khẽ cười nói: “Không biết gia hỏa này tiến giai sau là dạng gì!”

Đối với tương lai của Tiểu Bạch, hắn vẫn còn có chút mong đợi.

Ba ngày thời gian đã đến, Dương Diệp đem Tiểu Bạch giao cho Tiểu Thiên Hậu, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp.

Ra phòng trúc, Dương Diệp hít sâu một hơi.

Một tháng qua, hắn mặc dù không có tấn cấp, nhưng mà thu hoạch hay vẫn là rất nhiều, thu hoạch này, hơn nữa là trên tâm cảnh tăng lên. Bởi vì hắn tại nhìn thấy Tiêu Dao tử đánh với Thánh Nhân kia một trận về sau, đối với kiếm đạo hữu đi một tí cảm ngộ, mà tháng này, hắn đem các loại cảm ngộ toàn bộ đều hấp thu, sau đó lại có một ít lĩnh ngộ mới!

Loại này lĩnh ngộ mặc dù không có thể lập tức tăng lên chiến lực của hắn, nhưng mà, đối với kiếm đạo của hắn tăng lên nhưng là phi thường lớn đấy!

; Cũng coi như là một đại thu hoạch!

Ngay tại lúc này, cái kia mặt nạ lão giả phụ giúp Cơ Nguyệt xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Cơ Nguyệt nói: “Dương Huynh chuẩn bị xong chưa?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cơ Nguyệt, sau đó nói: “Tùy thời có thể xuất phát!”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, “như vậy cũng tốt, xin mời đi theo ta!”

Nói xong, mặt nạ lão giả phụ giúp Cơ Nguyệt quay người rời đi, Dương Diệp lập tức đi theo lên.

Rất nhanh, ba người ra khỏi thành, ngoài thành, còn có một người đàn ông trung niên. Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “Cơ Gia gia chủ, Cơ Vô Vân!”

Dương Diệp ôm quyền, “hạnh ngộ!”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, sau đó nói: “Lần này liền làm phiền bạn nhỏ!”

Dương Diệp nói: “Việc nằm trong phận sự!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Cơ Nguyệt, “cẩn thận.”

; “Không cần lo lắng!” Cơ Nguyệt nói.

Trung niên nam tử không có nói chuyện, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, rất nhanh, một cỗ long xa từ Thiên tế điện xạ mà đến, rất nhanh, chiếc kia long xa trực tiếp rơi vào Dương Diệp ba người trước mặt của.

Long xa rất lớn, chỉ sợ có thể chứa trăm người.

Long xa, người kéo xe tự nhiên là long.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, đây là một đầu Hắc Long, phẩm giai hẳn là tại Đạo giai tả hữu! Dương Diệp nhìn thoáng qua Cơ Vô Vân kia, có thể làm cho long cam nguyện kéo xe, Cơ Gia này không đơn giản a!;

“Dương Huynh mời!” Cơ Nguyệt đột nhiên nói.

Dương Diệp cũng không khách khí, trực tiếp tiến vào cái kia trong long xa. Dương Diệp tùy tiện tìm một vị trí ngồi xuống.

Lúc này, Cơ Nguyệt kia cũng tiến vào. Bất quá, cái mặt nạ kia lão giả cũng không có tiến đến.

; “Tưởng bá tại lái xe!” Cơ Nguyệt nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn đã rơi vào Cơ Nguyệt cái kia xe lăn, do dự một chút, hắn đạo: “Chân của Cơ Nguyệt cô nương là?”

Cơ Nguyệt khẽ cười nói: “Bởi vì một chút sự tình, hai chân không nhạy!”

Dương Diệp nói: “Ta đối với chữa thương có chút tâm đắc, Cơ Nguyệt cô nương cần phải thử một chút sao?”

Cơ Nguyệt nói khẽ: “Thương thế kia, đã từng Thánh Nhân xuất thủ qua, nhưng đáng tiếc, không dùng.”

Dương Diệp ‘a’ một tiếng, không có đang nói cái gì. Mà lúc này, Cơ Nguyệt lại nói: “Bất quá, Dương Huynh có thể thử xem!”

Dương Diệp nói: “Ngươi không phải nói Thánh Nhân đều không được?”

Cơ Nguyệt cười nói: “Dương Huynh không phải người bình thường, có lẽ chỉ có kỳ tích xuất hiện đây? Phản chính là dùng thử xem, ta cũng không tổn thất cái gì, đúng không?”

Dương Diệp cười nói: “Cơ Nguyệt cô nương tâm tính rất tốt, người cũng rất hiền hoà, không đơn giản!”

Cơ Nguyệt mỉm cười, không có đang nói cái gì.

Dương Diệp đứng dậy đi tới trước mặt của Cơ Nguyệt kia, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên hai chân của Cơ Nguyệt kia, Cơ Nguyệt thần sắc tự nhiên, không có nửa phân khó chịu.

Dương Diệp cũng không có không được tự nhiên, trực tiếp thò tay đặt ở trên hai chân của Cơ Nguyệt kia, sau đó Hồng Mông Tử Khí chậm rãi tràn ra, rất nhanh, những thứ này tử khí đều không vào hai chân của Cơ Nguyệt bên trong, theo tử khí tiến vào, Cơ Nguyệt kia trong mắt xuất hiện một tia kinh ngạc.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi.

Bành!

Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị một cỗ lực lượng cho chấn đụng vào trên vách tường kia.

Bành!

Toàn bộ long xa kịch liệt run lên.

Dương Diệp chậm rãi bò lên, sau đó, hắn kinh hãi phát hiện, hai tay mình đã nổ bể ra, máu tươi không ngừng đang chảy!

Trừ lần đó ra, long xa bên ngoài, một đạo cự đại màu sắc rực rỡ lôi điện đột nhiên từ Thiên tế điện xạ mà xuống, trực chỉ cái kia long xa!;

Cảm nhận được phía ngoài cái kia màu sắc rực rỡ lôi điện, Dương Diệp ngây ngẩn cả người, chính mình đã làm nên trò gì?;

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2016: Liền Phục Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Màu sắc lôi trụ từ Thiên tế tật rơi xuống, cái kia rơi xuống vị trí, đúng là Dương Diệp ba người ngồi chiếc kia long xa.

Cường đại Thiên Địa Chi Uy, đủ để hủy diệt hết thảy!

Ngay tại lúc này, cái kia long trên xe, một tên mặt nạ lão giả đột nhiên phóng lên trời, một vệt sáng dùng tốc độ cực nhanh đánh về phía đạo lôi trụ kia.

Ầm!

Thiên tế trong hư không đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ tung, nhưng mà đạo lôi trụ kia còn không có biến mất, không chỉ không có biến mất, rơi xuống tốc độ ngược lại còn nhanh hơn.

Không trung, cái kia mặt nạ lão giả chân mày cau lại.

Mà lúc này, trong long xa, Cơ Nguyệt đột nhiên hai tay đặt ở trên hai chân của chính mình, rất nhanh, nàng hai tay có chút dùng sức, tử khí nhàn nhạt đột nhiên từ nàng hai chân bên trong tràn ra. Những thứ này tử khí, chính là trước kia Dương Diệp truyền cho nàng tử khí!

Làm những thứ này tử khí bối bức ra nàng hai chân về sau, long xa bên ngoài trên không, đạo kia màu sắc rực rỡ lôi trụ đột nhiên biến mất.

Trong Thiên Địa khôi phục bình tĩnh!

Trong long xa cửa đột nhiên bị mở ra, mặt nạ lão giả ló đầu vào nhìn thoáng qua, gặp Cơ Nguyệt không có chuyện gì, kia cuối cùng nhìn thoáng qua Dương Diệp sau chính là lui ra ngoài.

Trước mặt Cơ Nguyệt, Dương Diệp nói: “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Cơ Nguyệt nhẹ cười cười, dáng tươi cười có chút tự giễu, “trời ghét!”

; “Trời ghét?”

Dương Diệp nhíu mày, “không hiểu nhiều!”

Cơ Nguyệt nói: “Chính là ngươi có chút phương diện quá tốt thật tốt quá, sau đó ông trời cũng đố kỵ.”

Dương Diệp nheo mắt, “không phải chứ, còn có loại thuyết pháp này?”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, nàng nhìn về phía phiêu đãng ở giữa sân những cái kia tử khí, “Dương Huynh này tử khí không phải là phàm vật a.”

Dương Diệp nói: “Đáng tiếc, đối với ngươi tổn thương vẫn là không có dùng!”

Cơ Nguyệt lắc đầu, “sai rồi. Chính là bởi vì có ích, cho nên mới đưa tới thiên phạt.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “lúc này đây liên lụy Dương Huynh, xin lỗi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai chân của Cơ Nguyệt, không có nói chuyện, loại việc lạ này hắn là lần thứ nhất gặp. Do dự một chút, hắn lại nói: “Cơ Nguyệt cô nương, chẳng lẽ sẽ không có phương pháp giải quyết?”

; “Tự nhiên là có!”

Cơ Nguyệt cười nói: “Bất quá ta hiện tại làm không được, tương lai có thể có thể làm được.”

Dương Diệp nói: “Vì cái gì hôm nay không đố kỵ ta ư?”

Cơ Nguyệt nao nao, lập tức nói: “Dương Huynh muốn cho trời ghét?”

Dương Diệp lắc đầu, “đây cũng không phải, chẳng qua là, ta cảm thấy ta cũng rất ưu tú!”

Cơ Nguyệt: “...”

Tán gẫu sau khi, trong long xa đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp cảm thụ thoáng một phát, hắn phát hiện, này long xa tốc độ so với hắn tưởng tượng phải nhanh rất nhiều.

Sau một ngày, long xa đột nhiên ngừng lại.

Trong long xa, Dương Diệp cùng Cơ Nguyệt đồng thời mở mắt, hai người nhìn nhau, sau đó đồng thời đi ra long xa.

đọc truyện cùng http://truyenyy.net Thanh Sơn, mây trắng, thị trấn nhỏ!

Từ long xa trên nhìn lại, xa xa trong tầm mắt chỗ xa nhất, là vài toà mông lung Thanh Sơn, Thanh Sơn phía dưới, là một cái trấn nhỏ, trong tiểu trấn, khói bếp lượn lờ, một bộ nông thôn khí tức ụp vào mặt.

; “Đây là?” Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt nói: “Một tòa Tiểu Động Thiên, cùng phía ngoài cái kia cái gọi là Thập Đại Động Thiên bất đồng, đây mới thật là Tiểu Động Thiên, được rất nhiều Thánh Nhân phù hộ Tiểu Động Thiên.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Huynh, nơi đây được Thánh Nhân phù hộ, thị trấn nhỏ dân chúng phần lớn đều là người bình thường, đối với tại chúng ta loại này Ngoại Lai Giả, bọn hắn tuy rằng không ghét, nhưng là không thể nói hoan nghênh. Kính xin Dương Huynh ngàn vạn lần phải nhớ kỹ, nơi đây cấm động thủ, đặc biệt là đối với chúng ta loại này Ngoại Lai Giả. Nếu là phá hư quy củ, đó là phải chịu đựng Thánh Nhân lửa giận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch, Cơ Nguyệt cô nương yên tâm, ta cũng không xằng bậy đấy!”

Được lời hứa của Dương Diệp, Cơ Nguyệt tâm lập tức buông lỏng, người trước mắt này thật không phải là một người hiền lành, nàng sợ đúng là Dương Diệp ở chỗ này xằng bậy, khi đó, hết thảy hết thảy, đều muốn tan thành bọt nước rồi!

Ba người đi tới trong tiểu trấn, nhìn thấy Dương Diệp ba người, trấn nhỏ một ít cư dân chẳng qua là nhìn thoáng qua chính là đi làm chuyện của chính mình rồi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, quả nhiên, trong tiểu trấn, phần lớn đều là một ít người bình thường, đương nhiên, cũng có một ít không phải, nhưng mà, trên người đều không có Huyền Khí chấn động, chỉ là đơn thuần Tu Luyện Nhục Thân.

; Lúc này, một bên truyền đến một chút tiếng ầm ỹ.

Ba người quay đầu nhìn lại, cách đó không xa, một tên trung niên phụ nữ thẳng ngay một tên ước chừng năm sáu tuổi Tiểu Nữ Hài mắng to, " ngươi cái này không có giáo dục Tiểu Tiện Chủng, nói, có phải là ngươi hay không mẫu thân để cho ngươi đến trộm? Nói? Phải hay không? " "

Tại phụ nữ trung niên kia trước mặt của, cô bé kia ghim một cái bím tóc, quần áo rất là cũ nát, có mấy phá động cùng miếng vá, nhưng lại rất sạch sẽ. Tiểu Nữ Hài song để tay tại sau lưng, tại trong đôi tay kia, là một bánh bao, Tiểu Nữ Hài hai tay gắt gao cầm lấy cục thịt này bao, cái kia tiểu bánh bao cũng đã bị nàng bắt biến hình.;

Phụ nữ trung niên kia tiếp tục mắng chửi, “quả nhiên là không có cha ti tiện phôi, nhỏ như vậy tựu ra đến trộm đồ, trưởng thành cũng không phải là một vật gì tốt, còn ngươi nữa cái kia con hồ ly tinh mẫu thân, mọc ra một gương mặt hồ ly tinh, vừa nhìn coi như là một cái ngàn người kỵ vạn người đè kỹ nữ...”

Tiểu Nữ Hài đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phụ nữ trung niên kia, có chút e sợ tiếng nói: “Không, không cho phép chửi mẹ hôn!”

BA~!

Phụ nữ trung niên kia đột nhiên Nhất Ba Chưởng vỗ vào trên mặt cô bé kia, người kia một cái lảo đảo, trực tiếp lăn ở trên mặt đất kế bên, nhưng mà nàng hai tay nhưng gắt gao cầm lấy cái túi xách kia tử.

Phụ nữ trung niên kia không có chút nào buông tha bé gái ý tứ, đi tới cô bé kia trước mặt, chỉ vào Tiểu Nữ Hài tiếp tục mắng: “Ngươi tiện nhân này, ngươi sau này cùng mẹ ngươi giống nhau, khẳng định cũng là...”

; “Dương Huynh, đi thôi!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Cơ Nguyệt đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa phụ nữ trung niên kia cùng Tiểu Nữ Hài, sau đó nói: “Không quản quản sao?”

Cơ Nguyệt khẽ lắc đầu, “người nơi này, không phải là Tu Hành Giả, bọn hắn đều có nhân sinh của bọn hắn, chúng ta nhúng tay, để cho hắn đám nhiễm nhân quả, với bọn hắn mà nói, khả năng cũng không phải là chuyện tốt!”

Dương Diệp khẽ cười nói: “Ta cùng với Cơ Nguyệt cô nương nghĩ không giống với, nhân quả gì không nhân quả đấy, ta bất kể, ta chỉ quản tâm của chính mình, loại chuyện này, nhìn không được, lại đủ khả năng, cho nên, ta nghĩ quản quản.”

Nói xong, Dương Diệp người đã tại chỗ biến mất.

Tại chỗ, Cơ Nguyệt trầm mặc.

Cách đó không xa, phụ nữ kia còn muốn mắng cái gì, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của nàng, Dương Diệp cong ngón búng ra, một mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào phụ nữ kia trước mặt của, “trong tay nàng bánh bao này, ta mua.”

Phụ nữ kia ngây cả người, sau đó nhìn thoáng qua trong tay Tiên Tinh Thạch, sau một khắc, nàng đột nhiên chỉ vào Dương Diệp mắng to lên, “ngươi này chó hàng, vậy mà cầm một cục đá hư đến lừa dối lão nương, ngươi cho rằng...”

; BA~!

Đột nhiên, một cái tay trực tiếp lắc tại phụ nữ kia trên mặt của. Theo một đạo tiếng tát tai vang dội vang lên, phụ nữ kia trực tiếp bỏ cách không xa trên đất kia.

Dương Diệp ra tay cũng không dùng sức, bởi vậy, phụ nữ kia chẳng qua là mặt xưng phù, cũng không có nguy hiểm tánh mạng.

Cách đó không xa, phụ nữ kia còn có chút mộng, nhưng mà rất nhanh, nàng phục hồi tinh thần lại, khi nàng sau khi tĩnh hồn lại, nàng thoáng một phát nhảy dựng lên, sau đó hướng phía Dương Diệp nhào tới, điên cuồng nói: “Ngươi cái này có nương sinh không có nương dưỡng Cẩu Tạp Chủng lại dám đánh lão nương, ngươi...”

Phụ nữ sinh dục đột nhiên im bặt mà dừng.

Bởi vì vì một con tay chăm chú nắm được phụ nữ kia yết hầu, cái tay kia đem phụ nữ kia chậm rãi nhấc lên, phụ nữ sắc mặt lập tức tím xanh... Mà bắt đầu.

Ngay tại lúc này, một bên Cơ Nguyệt đột nhiên nói: “Dương Huynh, không thể giết người.”

Dương Diệp không có để ý Cơ Nguyệt, nhìn thẳng trước mắt phụ nữ, trong mắt lóe ra lạnh lẽo sát ý.

; “Dương Huynh thế nhưng là đã đáp ứng ta đấy!” Lúc này, thanh âm của Cơ Nguyệt vang lên lần nữa.

Dương Diệp tay đột nhiên nới lỏng ra, phụ nữ kia trực tiếp rơi trên mặt đất, phụ nữ kia sau khi thở nổi, Dương Diệp cho là nàng vừa muốn xông lại, nhưng mà, hắn không nghĩ tới, phụ nữ kia đột nhiên ngồi dưới đất kêu gào, “không có thiên lý a, nam nhân đánh nữ nhân a, một đại nam nhân đánh nữ nhân a, mọi người tới xem một chút a...”

Dương Diệp: “...”

Phụ nữ một vừa khóc một vừa kêu, “cái thế giới này còn có thiên lý hay không a, còn có thiên lý hay không a, Tặc Lão Thiên, ngươi mở mắt ra nhìn xem a, ngươi xem một chút a...”

Dương Diệp lắc đầu, “Dương Diệp ta cả đời, gặp phải địch nhân vô số, ta ai cũng không phục, liền phục ngươi!”

Chung quanh, người vây xem càng ngày càng nhiều.

Lúc này, Cơ Nguyệt đột nhiên đi tới phụ nữ kia trước mặt của, sau đó cong ngón búng ra, một thỏi quả đấm lớn vàng đã rơi vào phụ nữ kia trước mặt của, nhìn thấy này nén vàng, phụ nữ kia sinh dục đột nhiên im bặt mà dừng, sau một khắc, kia trực tiếp cầm lấy cái kia nén vàng xoay người chạy.

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cô bé kia, Tiểu Nữ Hài khuôn mặt nhỏ nhắn tròn vo, xem ra có chút đáng yêu.

Mà lúc này, Tiểu Nữ Hài đột nhiên cầm lấy bánh bao bỏ chạy hướng sau lưng phòng. Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Nhà chỉ có bốn bức tường!

Trong phòng, chỉ có vẻn vẹn vài món đồ dùng trong nhà. Mà ở căn phòng kia vách tường nơi ranh giới, là một chiếc giường cũ nát,, trên giường, nằm một nữ tử, nữ tử xem ra khuôn mặt cực kỳ tái nhợt, suy yếu vô cùng.

Bất quá từ kia khuôn mặt đến xem, nữ tử đã từng chắc tính là một vị mỹ nhân.

Giờ phút này, cô bé kia chính đem cái kia bánh bao đưa tới đàn bà bên miệng, “nương, nương, ăn, ăn...”

Lúc này, nàng kia đột nhiên mở mắt, nàng không có nhìn Tiểu Nữ Hài, mà là trực tiếp nhìn về phía một bên Dương Diệp.

Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn có một loại bị nhìn xuyên cảm giác, loại cảm giác này, hết sức không thoải mái.

Lúc này, nàng kia đột nhiên đưa tay ra, nói khẽ: “Tới...”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới cạnh giường kia, nữ tử đột nhiên bắt được tay của Dương Diệp, sau đó nàng đem cô bé kia bàn tay nhỏ bé đặt ở trong lòng bàn tay của Dương Diệp, “người thiếu niên, nàng kêu trời thanh tú, tộc của ta người cuối cùng, ta sau khi đi, nếu là không người chiếu cố, nàng nhất định khó có thể sống sót. Trả, kính xin để cho nàng đi theo ngài!”

Dương Diệp chân mày cau lại, mà lúc này, nữ tử thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “để báo đáp lại, ta nói cho ngươi biết một kiện về chuyện của ngươi.”

; “Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi không có kiếp trước, chưa có tới sinh!”

Dương Diệp khó hiểu, ngay tại lúc này, nữ tử đột nhiên nhìn về phía sau lưng của Dương Diệp, “chí tà chi vật... Tà phách sắp thành, người thiếu niên, ngươi tình cảnh cực kỳ nguy hiểm.”

...;

PS: Tổng cộng 5 chương: Thật sự tận lực. Bình thường bộc phát cũng là muốn có tồn cảo (giữ lại bản thảo) đấy, mà ta mỗi ngày bình thường đổi mới hai chương, muốn tồn cảo (giữ lại bản thảo), thì nhất định phải ghi ba chương, tồn chương một, đối với ta trạng huống trước mắt, thật sự là có chút khó. Vẫn là câu nói kia, các bằng hữu nhìn chương một khả năng ba phút đều nếu không tới, mà chúng ta, ít nhất cần ba giờ mới có thể viết ra.; Rất nhiều bạn nói ta lừa gạt vé tháng, lừa gạt khen thưởng gì gì đó, ta liền hỏi một chút, ta biết bao lâu không có cầu qua nguyệt phiếu... Không phải là không muốn vé tháng, mà thật sự bề bộn, không có thời gian này đi tồn bản thảo bộc phát tranh giành Nguyệt Phiếu Bảng.

; Ở chỗ này, từ trong thâm tâm cảm tạ một mực ủng hộ những bằng hữu kia của ta. Còn có một chút bằng hữu, cũng xin nhiều thông cảm thông cảm tác giả đi, cuối cùng, ai đều sẽ có như vậy như vậy việc tư. Đương nhiên, các ngươi đuổi theo bộc phát, ngôn ngữ quá kích, cũng hiểu, bởi vì các ngươi thích xem, cho nên mới phải đuổi theo bộc phát, cái này cũng bình thường. Nhưng mà, hay là hy vọng văn minh đuổi theo thư.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2017: Quỷ Thị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Trước mắt này nhu nhược nữ tử, lại có thể chứng kiến phía sau hắn tà vật! Nếu như nói nữ tử lúc trước nói cái gì không có kiếp trước cùng chưa có tới thế là có chút cố lộng huyền hư lời nói, vậy bây giờ, cô gái trước mắt này những lời này, làm cho Dương Diệp biết, đối phương thật sự không phải người bình thường!

Tà vật!

Cái đồ chơi này, hầu như chỉ có đạt tới Thánh Nhân cấp cường giả mới nhìn thấy tồn tại a!

Trước mắt đàn bà này là Thánh Nhân?

Hiển nhiên không quá giống, nếu như là Thánh Nhân, liền không phải là như vậy rồi!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi đến tột cùng là người phương nào!”

Nữ tử khẽ lắc đầu, “người thiếu niên, chúng ta có thể tại đây gặp nhau, mà ngươi lại lựa chọn nhúng tay, ta không biết là trời cao có ý an bài, hay vẫn là chẳng qua là trùng hợp, bất quá, những thứ này đều không trọng yếu.” Nói đến đây, nàng nhìn về phía tên kia gọi Thiên Tú Tiểu Nữ Hài, “Tú Nhi, tộc của ta từ nhỏ nghịch thiên, được trời cao bài xích, cái này cũng không phải lỗi của chúng ta, ngươi muốn nhớ kỹ, thế gian tất cả sinh linh từ một người khác sinh, đem ngươi làm muốn trợ giúp người lúc, ngươi có thể hỏi một chút nội tâm của chính mình, nếu là thật muốn giúp, vậy giúp đỡ, hết thảy, nghe tâm của chính mình, hiểu chưa?”

Thiên Tú đem cái kia đã bóp hoàn toàn biến hình bánh bao đưa tới đàn bà bên miệng, “mẫu thân ăn, ăn hết thì sẽ tốt, ăn ngon lắm!”

Nữ tử mỉm cười, sau đó nhẹ cắn nhẹ, “còn nữa, Tú Nhi muốn nghe này ca ca, ca ca không có bởi vì ngươi chẳng qua là một người bình thường mà khoanh tay đứng nhìn, ngược lại là có lòng trắc ẩn, cái này chứng minh, ca ca là một thủ vững bản tâm người tốt, cho nên, Tú Nhi có thể tin tưởng này vị ca ca, biết không?”

Lúc này, Đặng Tú Nhi trong mắt đột nhiên xuất hiện nước mắt, “mẫu thân là muốn bỏ xuống Tú Nhi sao?” ;

Nữ tử nhẹ khẽ vuốt vuốt thoáng một phát hai má của Thiên Tú kia, sau đó nói: “Tú Nhi phải nhớ kỹ, chờ Tú Nhi hiểu chuyện về sau, Tú Nhi nhất định phải nhớ kỹ, mẫu thân hôm nay làm hết thảy đều là mẫu thân tự nguyện, mẫu thân không có nửa phần hối hận. Tú Nhi sống sót, chính là mẫu thân đời này tâm nguyện lớn nhất!”

Nói xong, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “người thiếu niên, trên thân ngươi nhân quả rất nhiều, có hai vị nhân quả, cho dù là ta, cũng thấy không rõ.”

Nói xong, nàng tay phải đột nhiên nhẹ nhàng một chiêu, rất nhanh, một quả lớn chừng ngón tay cái hạt châu xuất hiện ở trước mặt của

Dương Diệp, “cái này gọi là Luân Hồi Châu, có lẽ, có lẽ một ngày nào đó, một đoạn thời khắc, nó có thể giúp được ngươi cái gì.”

Nói xong, nàng đột nhiên nhìn về phía nóc nhà, nói khẽ: “Thiên muốn người chết, người không thể không chết. Nghịch thiên nói như vậy... Cỡ nào ngu ngốc, buồn cười biết bao.”

Rất nhanh, Dương Diệp có thể cảm giác được, đàn bà tuổi thọ đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó thúc giục Hồng Mông Tử Khí, nhưng mà, Dương Diệp kinh ngạc phát hiện, những Hồng Mông Tử Khí kia tại tiếp xúc tới nữ tử về sau, vậy mà đường cũ trở về, lần nữa trở về trong Hồng Mông Tháp!

Cũng không phải nữ tử kháng cự, mà là Hồng Mông Tháp làm!

Hồng Mông Tháp cự tuyệt cứu người!

Lần thứ nhất, từ trước tới nay lần thứ nhất!

Lúc này, nữ tử đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “chớ kinh ngạc, nó là ở cứu ngươi. Không ngờ để cho ngươi bị một thứ gì đó nhìn chằm chằm vào. Người thiếu niên, Thiên Tú nhờ ngươi. Chỉ cần ngươi mang theo nàng, bảo hộ nàng đến mười tám tuổi là được, mười tám tuổi sau... Nàng tới bảo vệ ngươi!”

Nói xong, nữ tử tại không khí tức.

Đã chết!

Chân chính đã chết!

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Thiên Tú, Thiên Tú không khóc rồi, chẳng qua là cứ như vậy nhìn xem nằm ở cô gái trên giường.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, chính yếu nói, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, “ca ca có thể giúp ta đem mẫu thân chôn sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có thể!”

Thị trấn nhỏ có một chỗ phía sau núi, Dương Diệp đứng ở một chỗ mộ phần, tại bên cạnh hắn, là Tiểu Nữ Hài, Tiểu Nữ Hài quỳ tại đó trước mộ phần.

Cứ như vậy, trọn vẹn quỳ một canh giờ, Tiểu Nữ Hài đột nhiên nhẹ nhàng dập đầu lạy ba cái, "mẫu thân, Tú Nhi đi nha. Tú Nhi sẽ trở lại gặp ngươi!"

Nói xong, nàng đứng lên, sau đó đi tới Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Thiên Tú, sau đó giữ chặt tay nhỏ bé của nàng quay người rời đi!

Mà lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy kia trong đám mây, một tia chớp đột nhiên tật rơi xuống, này đạo lôi điện tốc độ cực nhanh, lập tức liền oanh tại sau lưng hai người này tòa phần mộ bên trên.

Bành!

Này tòa phần mộ lập tức hóa thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mãnh liệt ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, thần sắc có chút âm trầm, "liền người chết đều không buông tha?"

Không có trả lời!

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú ngơ ngác nhìn xa xa, một lát sau, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói khẽ: "Ca ca, vì cái gì?"

Dương Diệp trầm mặc.

; "Vì cái gì?" Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hỏi lại một lần.

Dương Diệp nói khẽ: "Ca ca không cách nào trả lời ngươi, nhưng mà, ngươi sau này có thể tự mình đi hỏi hỏi nó, ngay mặt của nó hỏi nó, nhưng mà, hiện tại không được, biết không?"

Thiên Tú nhẹ gật đầu, sau đó không nói.

[truyen⁎cua tui 0O vn] Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Thiên Tú trước dừng lại ở thị trấn nhỏ, ca ca muốn cùng người đi làm ít chuyện, xử lý hoàn hậu tại trở lại đón..."

Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "ca ca không nghĩ tới ta đi theo ngươi không?"

Dương Diệp lắc đầu, "không phải, chỉ là của ta địa phương muốn đi khả năng gặp nguy hiểm!"

; "Tú Nhi không sợ!" Thiên Tú nói.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: “Được rồi, vậy ca ca dẫn ngươi đi một chỗ, bên trong có một tiểu tử, ngươi trước cùng nó chơi đi!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, trực tiếp đem Thiên Tú đưa đến trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch không hề chớp mắt chằm chằm lấy trước mắt cái này mới tới Tiểu Nữ Hài. Thiên Tú cũng đang nhìn Tiểu Bạch.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Ngươi gọi Tiểu Bạch!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, trong mắt mang theo vẻ kinh ngạc, hình như là đang hỏi, làm sao ngươi biết!

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nói: “Chỗ đó có cái gì tại xem ta, nó giống như không chào đón ta!”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nàng trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vung bỗng nhúc nhích.

Thiên Tú thấp giọng nói: “Thật vậy chăng?”

Tiểu Bạch vội vàng gật cái đầu nhỏ.

Thiên Tú nói: “Vậy chúng ta là bằng hữu. Ngươi bây giờ bảo hộ ta, ta sau này cũng sẽ bảo hộ ngươi đấy.”

Nghe vậy, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười.

Ngây thơ Tiểu Bạch cũng không biết, nàng nhất thời vô tâm việc thiện, để cho nàng tương lai không xa trong cuộc sống nhiều ra một cái siêu cấp chỗ dựa.

Tương lai Tiểu Bạch, tiểu trảo vung lên, vạn giới run rẩy!

Cứ như vậy, Tiểu Bạch hơn nhiều một người bạn, sau đó rất nhanh, hai thằng nhóc liền chơi lại với nhau.;

...

Trong tiểu trấn, Cơ Nguyệt vẫn ở chỗ cũ chờ đợi.

Dương Diệp nói: “Để cho Cơ Nguyệt cô nương đợi lâu!”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, “vô sự, cũng không chậm trễ. Dương Huynh sự tình xử lý xong?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Cơ Nguyệt cười nói: “Dương Huynh là tính tình sảng khoái! Làm việc, đều xem tâm của chính mình! Bất quá, cô bé kia cùng nàng kia hẳn không phải người bình thường đi.”

Dương Diệp nói: “Cơ Nguyệt cô nương đem sự tình làm cho phức tạp, có một số việc kỳ thật rất đơn giản, chẳng qua là người có quyết tâm tâm tư không thuần túy, cho nên biến thành phức tạp.”

Cơ Nguyệt trầm mặc một lát, sau đó nói: “Thụ giáo!”

Dương Diệp nói: “Đi thôi!”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, sau đó ba người tiếp tục đi tới phía trước. Một đường im lặng, rất nhanh, Cơ Nguyệt ba người đi ra thị trấn nhỏ, đi tới thị trấn nhỏ hậu phương một tòa Thanh Sơn dưới chân núi.

Thanh Sơn đấy, mặt đất trơn nhẵn, tựa như một chiếc gương.

Cơ Nguyệt nói khẽ: “Dương Huynh chờ chốc lát, còn có mấy vị lập tức tới ngay!”

Dương Diệp nhìn về phía Cơ Nguyệt, “Cơ Nguyệt cô nương còn mời người khác?”

Cơ Nguyệt lắc đầu, “chỗ này Tiểu Động Thiên ở trong, còn có Động Thiên. Kỳ thật, vị Thánh Nhân kia sở dĩ lựa chọn ở chỗ này làm cho loại này Động Thiên, nguyên nhân chủ yếu là nơi này có ngồi xuống thiên nhiên Tiểu Động Thiên, mà tiểu động thiên này, là chúng ta tứ đại gia đã từng cộng đồng có được, sắp mở ra, nhất định phải tứ đại gia liên thủ mới được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vậy thì chờ một chút đi!”

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, một lúc lâu sau, một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên từ xa xa đi tới, Thanh Niên Nam Tử người đeo trường kiếm, ở trước ngực thêu có khắc hai cái thật nhỏ màu vàng chữ nhỏ: Hiên Viên.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, sau đó thu hồi ánh mắt, hắn đối với Hiên Viên gia có thể không có cảm tình gì, gia tộc này người lúc trước có thể phải đi đi tìm hắn phiền toái.

Cái kia lưng đeo trường kiếm nam tử đi tới cách đó không xa chính là ngừng lại, sau đó nói: “Hiên Viên Duyên!”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, “Cơ Nguyệt!”

Hai người sau khi chào hỏi nhau một cái chính là đã trầm mặc, không nói chuyện.

Cứ như vậy, sau hai canh giờ, lại một người đàn ông xuất hiện ở không xa, nam tử đang mặc một bộ áo dài hoa bào, mái tóc dài khoác trên vai cùng vai núi, toàn bộ người xem ra có chút tiêu sái phiêu dật. Nam tử nhìn thoáng qua Cơ Nguyệt cùng Hiên Viên Duyên kia, sau đó nói: “Khương Phá!”

Cơ Nguyệt cùng Hiên Viên Duyên kia nhẹ gật đầu, lần nữa giới thiệu một chút về mình.

Bốn Đại Thế Gia, còn thừa lại một nhà!

Quỷ Thị!

Lại qua một canh giờ, nhưng mà Quỷ Gia kia như trước còn chưa xuất hiện.

; “Quỷ Gia vĩnh viễn chậm như vậy!” Một bên, Khương Phá đột nhiên nói một câu.

Cơ Nguyệt mỉm cười, “chắc hẳn là có chuyện chậm trễ dưới, không sao, chúng ta chờ chút!”

Khương Phá nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp, “vị này chính là?”

Dương Diệp chính yếu nói, Cơ Nguyệt đột nhiên nói: “Cơ lá, ta đường đệ, lần này cùng ta tới cùng chung nhìn xem.”

; “Ồ?”

Khương Phá quan sát một chút Dương Diệp, “Cơ Gia có thể làm cho các hạ cùng chung đến đây, xem ra các hạ không đơn giản a!”

Nói đến đây, đột nhiên hắn khẽ nở nụ cười, “ta thì có chút tò mò, hai vị ngày sau ai chấp chưởng Cơ Gia chứ?”

Cơ Nguyệt cười cười, không có trả lời.

Dương Diệp tự nhiên cũng sẽ không nhiều miệng, lúc này đây đến, hắn là đến giúp Cơ Nguyệt đấy, hiện tại, hắn hoàn toàn phối hợp Cơ

Nguyệt!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, sau nửa canh giờ, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “để cho chư vị đợi lâu!”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo Hắc Ảnh người xuất hiện ở mọi người chính giữa. Hắc Ảnh toàn thân người đen kịt, tựa như một cái bóng, căn bản nhìn không tới dung mạo.

Mà lúc này, Hắc Ảnh kia người đột nhiên mặt hướng Dương Diệp, “chúng ta bái kiến?” ;

;...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638, duy duy duy, là ta đang làm đa tình, thư hữu 44509934, quỷ tê, dùng mơ nuôi ngựa, Terry - lá, luân hồi khách, thư hữu 38557954, lwydavid2, lĩnh trên thanh tuyền, thư hữu 27565455, thư hữu YBS216, có thể đáng tin cậy chút sao từ kiêu văn nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!! Còn có vi tín trên khen thưởng các bằng hữu, cảm tạ chư vị khen thưởng cùng ủng hộ!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2018: Rút Kiếm Thử Xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Hắc Ảnh nhân, trong tràng ánh mắt mọi người nhao nhao nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhíu mày, "ngươi bái kiến ta?"

; "Các hạ xưng hô như thế nào?" Đạo kia Hắc Ảnh người đột nhiên lại hỏi.

Dương Diệp nói: "Chưa thấy qua quên đi!"

Hắc Ảnh kia người đã trầm mặc.

Mà lúc này, Cơ Nguyệt đột nhiên đi ra, "chư vị, nếu như người đã đến đủ, chúng ta đây liền đi đi thôi."

Nói xong, nàng tay phải có chút một phen, rất nhanh, một quả Hỏa Hồng Sắc Châu Tử xuất hiện ở trong lòng bàn tay của nàng. Cái viên này hạt châu chậm rãi bay lên, sau đó trở lại không trung.

Một bên, Hiên Viên Duyên cùng Khương Phá kia cùng với trước mặt người thần bí kia cũng xuất hiện một hạt châu, ba hạt châu làm như nhận lấy cái gì dẫn dắt, chậm rãi bay lên, cuối cùng cùng Cơ Nguyệt hạt châu kia tạo thành một vòng tròn.

Làm bốn miếng hạt châu hội tụ vào một chỗ lúc.

Ầm!

Mọi người đất đai dưới chân đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, mọi người đất đai dưới chân đột nhiên tét ra, không chỉ có dưới chân, trước mặt mọi người này tòa Thanh Sơn cũng theo đó chậm rãi tét ra. Trong sân thế giới, đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Rất nhanh, Thanh Sơn triệt để vỡ ra, một tòa thành xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Cơ Nguyệt bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, thuộc về của nàng hạt châu kia lập tức bay về tới trong tay nàng, sau đó nàng nhìn mọi người một cái, "chúng ta đi thôi!"

Nói đến đây, nàng nhìn về phía sau lưng lão giả kia, "tưởng bá chính là ở đây chờ là được!”

Cái kia mặt nạ lão giả khẽ gật đầu, “cẩn thận!”

Cơ Nguyệt nhẹ gật đầu, sau đó cùng Dương Diệp bốn người chậm rãi hướng phía tòa thành kia đi đến. Rất nhanh, mọi người đi tới tòa thành kia cửa thành, ở đằng kia trên cửa thành phương, có khắc ba cái chữ to màu đen: Thiên Đô Thành!

; “Nguyên lai Thiên Đô Thành chính là như vậy!”

Lúc này, một bên Hiên Viên Duyên kia đột nhiên nói: “Cùng trong tưởng tượng của ta không quá giống nhau!”

; “Xác thực!” Khương Phá kia bổ sung một câu.

Cơ Nguyệt mỉm cười, “chúc chư vị may mắn, ta cáo từ trước!”

Nói xong,, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “làm phiền thoáng một phát Diệp đệ rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đi tới sau lưng của Cơ Nguyệt, sau đó phụ giúp nàng đi sang một bên đi.

Trong tràng.

; “Cơ Gia này làm cái quỷ gì? Đến hai người!” Khương Phá kia nói.

; “Hắn hẳn không phải là người của Cơ Gia!”

Lúc này, Hiên Viên Duyên kia nói: “Nhưng mà, điều này càng làm cho người nghỉ không ra rồi. Không phải là Cơ Gia người, Cơ Gia nhưng thì nguyện ý để cho hắn đi theo Cơ Nguyệt này đi vào cái chỗ này, chẳng lẽ, hắn là Cơ Nguyệt này tương hảo?”

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười cười, nhưng sau đó xoay người biến mất cách không xa.

Tại chỗ, Hắc Ảnh kia người cùng Khương Phá tại sau một hồi trầm mặc cũng biến mất theo.

Dương Diệp phụ giúp Cơ Nguyệt dựa theo nàng chỉ phương hướng chậm rãi tiến lên, trên đường, Cơ Nguyệt nói khẽ: “Cái chỗ này, là chúng ta bốn tổ tiên của mọi người nơi ngã xuống, kể cả Hiên Viên Đế kia, đối phương tại vẫn lạc lúc, cũng tới cái địa phương này. Cho nên, đối với chúng ta Tứ gia mà nói, nơi đây, là mộ tổ tiên của chúng ta.”

; “Không chỉ có đơn giản như vậy chứ?” Dương Diệp nói.

Cơ Nguyệt cười nói: “Đương nhiên. Nơi đây, chỉ có bốn gia chủ của mọi người cùng gia chủ tương lai mới có thể tới, tới nơi này, là vì tiếp nhận chúng ta tổ tiên truyền thừa. Nơi đây, sẽ là của chúng ta một người sinh bước ngoặt!”

đọc truyện Với http://truyEncuatui.net/ Dương Diệp nói: “Ngươi Cơ Gia Thần Thú kia...”

Cơ Nguyệt nói khẽ: “Dương Huynh lập tức có thể gặp được.”

Rất nhanh, hai người tới một chỗ dòng sông trước, tại dòng sông kia trước, Cơ Nguyệt yêu cầu ngừng lại.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, dòng sông bên ngoài, là một tòa Bạch Sắc Tiểu Cung Điện.

Cơ Nguyệt nhìn xem này tòa Tiểu Cung Điện nói khẽ: “Cơ Gia tử tôn Cơ Nguyệt bái kiến tổ tiên. Có thương tích, không thể làm lễ, kính xin tổ tiên thứ lỗi!”

Ngay tại lúc này, một cái bóng mờ đột nhiên từ trong Bạch Sắc Tiểu Cung Điện kia bay ra.

Là một ông già!

Lão giả ánh mắt trực tiếp rơi vào trên người của Cơ Nguyệt, thời gian dần trôi qua, lão giả trong mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc, “Cái này... Thánh linh...”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, giống như là ở thừa nhận cái gì.

Lão giả trên mặt xuất hiện một màn dáng tươi cười, “trời cao đối với Cơ Gia ta còn chưa mỏng.”

Lúc này, ánh mắt của hắn rơi tại một bên trên người của Dương Diệp, “hắn không phải là Cơ Gia ta người.”

Nói đến đây, lão giả trong ánh mắt xuất hiện vẻ kinh ngạc, “có chút ý tứ... Ngươi tiểu oa này, cũng không đơn giản a!”

Lúc này, Cơ Nguyệt nói: “Kiếm chủ trong tay hắn, lần này, hắn là tới tương trợ ta đấy!”

Nghe vậy, lão giả kia ánh mắt lần nữa chuyển qua trên thân Dương Diệp, “kiếm chủ trên người ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

; “Có thể mượn xem liếc mắt?” Lão giả nói.

Dương Diệp cũng không hẹp hòi, cong ngón búng ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trước mặt lão giả kia. Nhìn trước mắt kiếm, lão giả trong mắt hiện lên một vòng vẻ phức tạp, “quả nhiên là!”

Qua một hồi lâu, lão giả khẽ cười nói: “Lúc trước Hiên Viên Đế kia cũng là bởi vì đã có được thanh kiếm này, thực lực trong nháy mắt trên diện rộng vượt qua ta đám mấy lão già, uy thế của một kiếm, thần phật khó ngăn cản a!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, Hiên Viên Đế kia cường đại như thế, vì sao cuối cùng sẽ vẫn lạc chứ?”

; Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, “đã từng, có một vị thợ săn, hắn có một con chó săn, này con chó săn giúp đỡ hắn đã giết rất nhiều con mồi, nhưng mà cuối cùng, này con chó săn vẫn bị hắn đã giết, đã trở thành trong nồi chi vật.”

Giết được thỏ, mổ chó săn!

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, này lượng tin tức có chút lớn a!

Lúc này, lão giả nói khẽ: “Hiên Viên Đế a, hắn nha, cũng là bởi vì quá cường đại. Nếu như hắn không cường đại như vậy, có lẽ còn sẽ không chết! Đương nhiên, nếu như hắn còn có thể tại mạnh mẽ lớn một chút, cũng sẽ không chết. Đáng tiếc, hắn không có thể làm được đột phá chính mình, cho nên, tựu chết rồi!”

Nói xong, lão giả bấm tay một điểm, thanh kiếm kia bay về tới trước mặt của Dương Diệp, “kiếm này, là đồ sắc bén, nhưng, cũng có thể làm mình bị thương, bé con tự cẩn thận đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đa tạ nhắc nhở!”

Lúc này, lão giả ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp bên cạnh trên thân Cơ Nguyệt kia, “xin mời đi theo ta.”

Nói xong, kia biến mất ở trong không trung.

Cơ Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Huynh chờ chốc lát!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Cơ Nguyệt không có đang nói cái gì, lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên bao phủ ở Cơ Nguyệt, rất nhanh, Cơ Nguyệt biến mất ở trước mặt của Dương Diệp.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó ngồi xếp bằng xuống.

Trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch đang cùng Thiên Tú chơi đùa, tại nhìn thấy Tiểu Bạch về sau, Thiên Tú tựa hồ cũng hoạt bát rất nhiều, không tại làm sao đã trầm mặc.

Dương Diệp nhìn ra được, Thiên Tú này rất ưa thích Tiểu Bạch, thật sự đem Tiểu Bạch làm làm bạn, mà không phải làm làm là một Tiểu Sủng Vật.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức sáng ngời, sau đó bay đến Dương Diệp trên bờ vai, đầu nhẹ nhàng cọ xát hai má của Dương Diệp.

Dương Diệp cười vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó đi tới bên cạnh của Thiên Tú, nói khẽ: “Ưa thích nơi đây sao?”

Thiên Tú do dự một chút, sau đó nói: “Ưa thích Tiểu Bạch!”

Nghe vậy, Dương Diệp dáng tươi cười có chút cứng đờ, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, kỳ thật, hắn cũng cảm giác được, Hồng Mông Tháp tựa hồ không quá hoan nghênh Thiên Tú, hắn cũng không biết nguyên nhân. Nhưng mà hắn biết một điểm, cái kia chính là, Thiên Tú này khẳng định không phải người bình thường, hơn nữa, có thể có thể làm cho Hồng Mông Tháp cảm giác được nguy hiểm!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “ưa thích Tiểu Bạch là tốt rồi, yên tâm, ở chỗ này, ngươi có thể chơi vui vẻ đùa nghịch, muốn ăn cái gì đều được nói cho ca ca, ca ca sẽ mang đến cho ngươi!”

; “Thực, thật vậy chăng?” Thiên Tú ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, con mắt rất trong.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Thật chứ!”

Thiên Tú nói: “Ta, ta nghĩ ăn bánh bao!”

Dương Diệp cười nói: “Được, sự tình xử lý hoàn hậu, ca ca mua cho ngươi rất nhiều rất nhiều, để cho ngươi ăn đủ!”

Thiên Tú gật cái đầu nhỏ, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi ăn không?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, hình như là đang hỏi bánh bao là cái gì.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Một loại ăn, bất quá, ngươi, ta cũng không đáng được ngươi có hay không ăn...”

Tiểu Bạch vội vàng gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ sẽ ăn.

Tiểu Bạch ăn bánh bao...

Dương Diệp nghĩ đến hình tượng này đều cảm thấy có chút buồn cười.

Cùng Tiểu Bạch còn có Thiên Tú chơi đùa sau khi, Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp. Dương Diệp nhìn về phía này tòa màu trắng cung điện, này tòa màu trắng cung điện không có bất cứ động tĩnh gì.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu nhắm mắt tu luyện.

Cứ như vậy, ba ngày sau, này tòa màu trắng cửa cung điện đột nhiên mở ra, tiếp đó, Cơ Nguyệt kia xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt.

; “Để cho Dương Huynh đợi lâu!” Cơ Nguyệt nói khẽ.

Dương Diệp quan sát một chút Cơ Nguyệt, thời khắc này Cơ Nguyệt có chút không giống, hắn cũng nói không nên lời ở đâu không giống vậy. Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp nói: “Bây giờ thế nào?”

Cơ Nguyệt cười nói: “Mời Dương Huynh đi theo ta!”

Thứ cho ta theo như, Cơ Nguyệt tay phải nhẹ nhàng vung lên, tại bọn họ trước mặt cái kia nhánh sông đột nhiên từ chính giữa hướng hai bên tách ra.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, dòng sông phía dưới, liếc mắt nhìn không thấy đáy, tựa như một cái thật lớn không đáy.

; “Làm phiền Dương Huynh rồi!” Cơ Nguyệt nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đi tới Cơ Nguyệt sau lưng, sau đó phụ giúp nàng đi dòng sông kia chính giữa chậm rãi rơi xuống.

; “Tại cái này mặt?” Dương Diệp hỏi.

Cơ Nguyệt nhẹ gật đầu, “từ khi Thánh Kiếm sau khi biến mất, Cơ Gia ta Thần Thú kia đã vô số năm chưa từng gặp qua mặt trời.”

Dương Diệp nói: “Sẽ không tới cái tính tình đại biến chứ?”

Cơ Nguyệt cười nói: “Dương Huynh yên tâm, đó là Thần Thú, không phải là hung thú, Kỳ Tính Tình là ôn hòa, không sẽ chủ động hại người!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như vậy cũng tốt!”

Hai người rơi xuống tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hai người rơi xuống đất rồi. Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia cách đó không xa, có một tòa đài tròn, tròn trên đài, là một đạo dài đến gần trăm trượng cột sáng màu trắng, trong cột sáng, mơ hồ có thể thấy được một thân ảnh khổng lồ.

; “Có thế chứ!” Cơ Nguyệt nói khẽ.

Dương Diệp chính muốn nói gì, mà đúng lúc này, sau lưng Dương Diệp, một đạo hồng mang đột nhiên chợt hiện hiện ra, cái kia đạo hồng mang tốc độ cực nhanh, lập tức liền tiến vào cái kia cột sáng màu trắng bên trong, thoáng qua từng cái

Gào khóc...

Một đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng từ cái kia cột sáng màu trắng bên trong vang vọng dựng lên!

Hai người ngẩn người tại chỗ.

Sau một khắc, Dương Diệp liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một trương hư ảo mặt đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, gương mặt này nhếch miệng cười cười, “rút kiếm thử xem!”

...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2019: Thánh Nhân Hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rút kiếm thử xem?

Dương Diệp không có chút gì do dự, rút kiếm chính là chém.

Nhưng mà, một kiếm này cách gương mặt đó không sai biệt lắm còn có nửa tấc lúc làm thế nào cũng rơi không được.

Gương mặt đó mỉa mai cười cười, “nếu không phải vật kia trên người ngươi, ngươi sớm đã chết!”

Nói xong, gương mặt đó đột nhiên biến mất.

Xa xa, cái kia cột sáng màu trắng bên trong, tiếng kêu thảm thiết đã biến mất.

Chỉ thấy máu nước!

Toàn bộ cột sáng màu trắng đã biến thành một cái đỏ như máu cột sáng!

Một bên, Cơ Nguyệt im lặng không nói, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp cũng trầm mặc, sắc mặt có chút âm trầm.

Qua hồi lâu, Cơ Nguyệt nói khẽ: “Đó là cái gì?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tà vật!”

Một ít thẳng âm thầm dòm ngó hắn cái kia tà vật, giờ phút này rốt cuộc hiện thân.

; “Tà vật?”

Cơ Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp, “cùng vùng vũ trụ này cùng chung sinh ra cái loại này chí tà chi vật?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “hẳn là!”

; “Khó quái...” Cơ Nguyệt nói khẽ.

; “Như thế nào?” Dương Diệp nhìn về phía Cơ Nguyệt.

Cơ Nguyệt trầm giọng nói: “Loại này chí tà chi vật, đối với Thần Thú cùng Thiên Địa Linh Vật có mãnh liệt trời sinh địch ý, có thể nói là tử địch.”

; “Đối với Linh Chủ chứ?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cơ Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp, “vậy càng là tử địch trong tử địch, tuy rằng đều là sinh ra này một trong thiên địa sinh linh, nhưng mà, chúng đi đường nhưng hoàn toàn khác biệt, này tựu giống với một người, có thiện, cũng có mặt ác!”

Tử địch!

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc vô cùng âm trầm.

Tiểu Bạch!

Sau này không có thể ở để cho Tiểu Bạch đi ra. Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, nó đánh nhau năng lực hầu như là không, nếu là đi ra, cái kia tà vật đột nhiên ra tay... Nghĩ vậy, Dương Diệp thần sắc càng âm trầm.

Trước kia tà vật cũng không có phát hiện thân, tại trước mặt hắn hiện thân, cũng không có tại trước mặt hắn xuất thủ qua, mà bây giờ, đối phương dám ra tay, ý vị này, này tà vật lại thành cường đại rồi.

; “Dương Huynh tại sao lại gây ra vật kia?” Cơ Nguyệt đột nhiên hỏi.

Dương Diệp đắng chát cười cười, “Trời đưa Đất đẩy làm sao mà.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía cách đó không xa huyết sắc kia cột sáng, “Cơ Nguyệt cô nương, thật có lỗi, ta cũng không nghĩ tới nó lại đột nhiên ra tay, Thần Thú này...”

Cơ Nguyệt lắc đầu, “điều này có lẽ, chính là số mạng của nó.”

Dương Diệp cũng không biết nói gì, lần này là vì duyên cớ của hắn làm cho Cơ Gia này đã mất đi một đầu Thần Thú. Mặc dù là tà vật gây nên, nhưng mà, này tà vật cũng là hắn mang tới.

; “Dương Huynh không cần chú ý!”

Lúc này, Cơ Nguyệt đột nhiên nói khẽ: “Trước ta đã từng nói qua, khả năng này chính là mạng của nó, hơn nữa, Dương Huynh cũng không phải cố ý gây nên, cho nên, việc này cứ như vậy đi. Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó phụ giúp Cơ Nguyệt chậm rãi phiêu khởi. Mà Dương Diệp ánh mắt một mực dừng lại ở chỗ xa kia huyết sắc cột sáng phía trên. Hắn đã từng, cũng không có quá để ý cái kia tà vật, mà bây giờ, trước mắt này sự thật nói cho hắn biết, cái kia tà vật so với hắn tưởng tượng còn đáng sợ hơn rất nhiều!

; Rất nhanh, hai người ra mặt sông.

Mà lúc này, Cơ Gia kia tổ tiên xuất hiện ở trước mặt hai người.

; “Tiền bối đã sớm trông thấy nó, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả nhẹ gật đầu.

; “Tiền bối kia vì sao không ngăn cản chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả lắc đầu, cười khổ nói: “Ta như thế nào ngăn cản? Nếu là ta còn sống, nó tự nhiên không dám lỗ mãng, nhưng mà, Tiểu Oa Nhi, ngươi phải rõ ràng một điểm, ta là cái chết, nó không tới tìm ta phiền toái, ta cũng đã là vạn hạnh.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, lão giả nói: “Lần này xuất hiện, là muốn nói cho ngươi biết, loại này chí tà chi vật, người bình thường căn bản là không có cách giải quyết nó, cho dù là Thánh Nhân, cái loại này Chí Thánh, cũng không huỷ diệt được nó. Ta xem trên thân ngươi, có Đạo Gia cùng Binh Gia truyền thừa, ngươi nên đi Binh Gia hoặc là Đạo Gia, ta nghĩ, bọn hắn hẳn là có thể thay ngươi giải quyết này tà vật vấn đề!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đa tạ tiền bối nhắc nhở!”

Lão giả do dự một chút, sau đó lại nói: “Bé con, Cơ Gia ta Thần Thú lại chết như vậy, ngươi không bày tỏ một chút?”

Dương Diệp có chút lúng túng, “Cái kia, tiền bối, ta cũng không có cái khác Thần Thú a!”

Lão giả cười nói: “Như vậy như thế nào, ngươi lần này tới nơi đây, là vì trả nhân tình, nhưng mà, ngươi cũng chưa cứu được Thần Thú Cơ Gia ta, như vậy như thế nào, ta cũng không để cho ngươi bồi thường một Thần Thú, ngươi ngay tại thiếu nợ Cơ Gia ta một người tình, như thế nào?”

Nhân tình!

Dương Diệp: “...”

; “Tổ tiên!”

Lúc này, Cơ Nguyệt kia đột nhiên nói: “Không cần khó xử Dương công tử.”

Lão giả cười cười, không nói gì, chỉ nhìn lấy Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Nên phải đấy, Cơ Nguyệt cô nương, việc này mặc dù không phải là ta cố ý gây nên, nhưng là đúng là bởi vì nguyên nhân mới khiến cho Cơ Gia tổn thất một đầu Thần Thú. Như tiền bối nói, Dương Diệp ta nguyện ý thiếu nợ Cơ Gia một người tình, ngày sau Cơ Gia nếu đang có chuyện nhờ cậy, đủ khả năng ở trong, tất không chối từ!”

Được lời hứa của Dương Diệp, lão giả kia nở nụ cười. Hắn nhìn thoáng qua một bên Cơ Nguyệt, sau đó nói: “Nha đầu, Cơ Gia tương lai, nhờ vào ngươi.”

Nói xong, lão giả biến mất ở trong tràng.

Trong tràng, Cơ Nguyệt nhìn xem cung điện kia hồi lâu, sau đó nói: “Dương Huynh, chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, phụ giúp Cơ Nguyệt quay người rời đi.

Ngoài thành.

Dương Diệp cùng Cơ Nguyệt gặp được Hiên Viên Duyên Hiên Viên gia kia, Hiên Viên Duyên nhìn thấy hai người, trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “Cơ Nguyệt cô nương cũng như vậy nhanh?”

Cơ Nguyệt mỉm cười, “Hiên Viên huynh nhanh hơn!”

Hiên Viên Duyên cười nói: “Quỷ Thị người nọ nhanh hơn.”

; “Thật sao?” Cơ Nguyệt nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì.

Hiên Viên Duyên cười cười, sau đó nói: “Cơ Nguyệt cô nương, cáo từ. Ngày sau thế gia tụ hội lúc tại gặp!”

Nói xong, Hiên Viên Duyên liền muốn rời đi, mà đúng lúc này, ba người đồng thời quay đầu nhìn về phía cách đó không xa.

Chỗ đó, một tên hình thể dũng mãnh nam tử chính hướng phía ba người đi tới.

Nam tử hình thể cực kỳ bưu hãn, một cánh tay kia liền so với Dương Diệp eo đều còn lớn hơn, tại nam tử trên bờ vai, khiêng một thanh to lớn thiết chùy.

Nhìn thấy nam tử này, Cơ Nguyệt cùng Hiên Viên Duyên kia lông mày đều là nhíu lại.

Mà lúc này, cái kia mặt nạ lão giả xuất hiện ở sau lưng của Cơ Nguyệt, thần sắc vô cùng đề phòng!

Xa xa, nam tử kia coi thường trong tràng mọi người, đi tới thành tường kia dưới, hắn nhìn thoáng qua thành tường kia, sau đó nói: “Cái đồ chơi này, sớm nên biến mất!”

Nói xong, trong tay hắn cự Đại Thiết Chùy đột nhiên ném ra ngoài!

; Hiên Viên Duyên kia lanh tay lẹ mắt, thân hình lóe lên, xuất hiện ở thiết chùy kia trước mặt của, thoáng qua, kia trường kiếm sau lưng đột nhiên phóng lên trời, kiếm đâm thẳng cái kia cây thiết chùy.

Nhưng mà, kiếm của Hiên Viên Duyên vừa đâm ra, cái kia cây thiết chùy bên trong đột nhiên tuôn ra một cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh, cỗ lực lượng này mới vừa xuất hiện, Hiên Viên Duyên trong tay thanh trường kiếm kia chính là ầm ầm vỡ vụn, cùng lúc đó, Hiên Viên Duyên kia toàn bộ người trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trực tiếp bay ra trong tầm mắt mọi người năm!

Thiết chùy rơi vào trong thành kia!

Ầm!

Ở trong tầm mắt mọi người, cả tòa thành bốn phía tường thành ầm ầm vỡ vụn, nội thành, chỉ còn lại có bốn tòa Tiểu Cung Điện, phân biệt ở vào tứ giác. Ở đằng kia bốn tòa Tiểu Cung Điện chung quanh, là từng đạo mong mỏng màn sáng, hiển nhiên, đây là trận pháp!

; “Ngươi là người phương nào!”

Lúc này, Cơ Nguyệt đột nhiên hỏi.

Trung niên nam tử kia nhìn thoáng qua Cơ Nguyệt, sau một khắc, một cỗ lực lượng hướng phía Cơ Nguyệt thổi quét mà đến, lúc này, Cơ Nguyệt sau lưng lão giả đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Cơ Nguyệt, hai tay chất chồng, sau đó hướng phía trước mãnh liệt đất chính là vỗ.

Ầm!

Nhưng mà, để cho Dương Diệp cùng Cơ Nguyệt kinh ngạc là, cái kia mặt nạ lão giả toàn bộ người trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần ngàn trượng khoảng cách, kia vừa dừng lại một cái, kia dưới chân địa mặt lập tức sụp đổ mai một!

Phốc!

Mặt nạ lão giả trong miệng, một ngụm tinh huyết phun ra, kia ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử kia, "Thánh Nhân Cảnh!"

Thánh Nhân Cảnh!

Nghe vậy, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trước mắt trung niên nam tử này dĩ nhiên là một vị Thánh Nhân!

Một vị Thánh Nhân!

Trong lòng Dương Diệp tự nhiên là có chút khiếp sợ, hắn thế nhưng là lần thứ nhất nhìn thấy còn sống Thánh Nhân!

Trung niên nam tử kia không có trả lời, hắn nhìn về phía bên trái này tòa Bạch Sắc Tiểu Cung Điện, "tưởng tới đây chính là Hiên Viên Đế phần mộ rồi, để cho hắn nghỉ ngơi nhiều năm như vậy, có chút lợi lộc hắn."

Nói xong, trung niên nam tử bấm tay một điểm, một đám tinh mang bắn nhanh ra như điện.

Ầm!

Này tòa Tiểu Cung Điện ầm ầm nổ bể ra, hóa thành đầy trời mảnh vỡ.

Tiểu Cung Điện sau khi vỡ vụn, một đám bạch quang từ trong đó chậm rãi bay ra, giữa bạch quang, âm nguyệt có thể thấy được một cái bóng mờ.

Thoáng qua, một giọng nói từ trong đó truyền ra, "dư nghiệt!"

Trung niên nam tử cười lạnh một tiếng, giơ tay liền một điểm.

Ầm!

Luồng sáng trắng kia ầm ầm nổ bể ra.

Đánh nát luồng sáng trắng kia về sau, trung niên nam tử xoay người rời đi.

; "Láo xược!"

Ngay tại lúc này, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ, ngay sau đó, một cái kình thiên tay khổng lồ xẹt qua chân trời tầng mây chui ra, cái tay to kia bay thẳng đến trung niên nam tử kia bắt tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, vội vàng mang theo Cơ Nguyệt kia thân hình lóe lên, lui về phía sau trọn vẹn mấy ngàn trượng khoảng cách!

; Xa xa, trung niên nam tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, giơ tay liền đấm ra một quyền.

; Ầm!

; Một quyền chi uy, trực tiếp làm cho không trung tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn.

Mà lúc này, một Bạch Phát Lão Giả ra bây giờ đang ở Thiên tế hư không, lão giả bốn phía, tản ra bạch quang nhàn nhạt!

Thánh Nhân!

Lại là một vị Thánh Nhân!

Hai vị Thánh Nhân xuất hiện!

Thiên tế hư không, Bạch Phát Lão Giả kia gắt gao nhìn chằm chằm trung niên nam tử, “ngươi không là ta Nhân Tộc Thánh Nhân, cũng không phải Thiên Tộc Thánh Nhân, ngươi đến tột cùng là người phương nào, vì sao phải đến hủy Hiên Viên gia ta tổ tiên phần mộ!”

Trung niên nam tử âm thanh lạnh lùng nói: “Nói những thứ này có ý nghĩa gì? Tới đánh với là được!”

Nói xong, trung niên nam tử phóng lên trời, mà đúng lúc này, tại không trung ở chỗ sâu trong, đột nhiên vang lên một giọng nói, “hai vị, nơi này là địa bàn của ta!”

Theo đạo thanh âm này vang lên, một cỗ uy áp cường đại đột nhiên từ Thiên tế hư không chiếu nghiêng xuống.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, toàn bộ đất trời lúc giữa thoáng một phát yên tĩnh trở lại.

Ngay sau đó, tại Dương Diệp cùng trong mắt của Cơ Nguyệt, một tên ăn mặc ma bào lão giả từ xa xa chậm rãi tới.

Thánh Nhân!;

Lại là một vị Thánh Nhân!

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2020: Một Mình Đấu Yêu Vương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba vị Thánh Nhân!

Dương Diệp không nghĩ tới, hôm nay rõ ràng thoáng cái nhìn thấy như vậy nhiều Thánh Nhân, hơn nữa đều là vẫn còn sống Thánh Nhân!

Cách đó không xa, Ma Bào Lão Giả kia ngừng lại.

Ma Bào Lão Giả nhìn lướt qua trong tràng mọi người, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người trung niên nam tử kia, "ngươi đã hư mất hai lần quy củ."

Trung niên nam tử đạm thanh nói: "Cũng không có bể hỏng nơi đây ý tứ, chỉ có điều, có chút ân oán, tưởng trước thanh một chút nhỏ."

; "Nơi này là địa bàn của ta!" Lão giả nhìn thẳng trung niên nam tử.

Trung niên nam tử không yếu thế chút nào cùng lão giả đối mặt, "tu luyện tới Thánh Giả không dễ, chết rồi, rất đáng tiếc a!"

Nghe vậy, Ma Bào Lão Giả kia hai mắt khẽ híp một cái, "các hạ tựa hồ đối với chính mình rất có tự tin!"

Trung niên nam tử không có bất kỳ nói nhảm, cong ngón búng ra, một đám bạch quang không vào giữa lông mày Ma Bào Lão Giả, qua hồi lâu, Ma Bào Lão Giả thân thể khẽ run lên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía trung niên nam tử, kinh ngạc nói: "Ngươi..."

; "Muốn chết đã nói!" Trung niên nam tử đạm thanh nói.

Ma Bào Lão Giả không có ở nói bất luận cái gì lời nói, hắn quay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Cơ Nguyệt nhìn nhau, hai trong mắt người, đều là mang theo vẻ khiếp sợ.

Đến tột cùng là cái gì, lại có thể dọa lùi một vị Thánh Nhân?

Dương Diệp hai người tự nhiên là không thể nào biết đáp án.

Xa xa, trung niên nam tử kia nhìn thoáng qua Thiên tế Bạch Bào Lão Giả kia, “Hiên Viên gia? Hừ, yên tâm, chúng ta không lâu thì sẽ lại gặp nhau!”

Nói xong, trung niên nam tử quay người rời đi. Mà Bạch Bào Lão Giả kia cũng không có ngăn trở! Bởi vì bằng một người hắn, căn bản lưu không Hạ một vị Thánh Giả!

Không trung, Bạch Bào Lão Giả đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thần thức quét qua, chuẩn bị tìm lúc trước vị kia ma bào Thánh Giả, muốn hỏi một chút đối phương trung niên nam tử kia thân phận chân chính. Nhưng mà, hắn không phát hiện gì hết.

Bạch Bào Lão Giả chân mày cau lại, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “lão phu còn muốn sống thêm vài năm, các hạ trở về đi, chuyện giữa các ngươi, lão phu không lẫn vào!”

Nghe vậy, Bạch Bào Lão Giả chân mày nhíu sâu hơn.

Qua hồi lâu, Bạch Bào Lão Giả phải tay khẽ vẫy, xa xa một đạo nhân ảnh lập tức bay đến trước mặt của hắn, đúng là trước đó bị trung niên nam tử đánh bay Hiên Viên Duyên. Hiên Viên Duyên mặc dù không có chết, nhưng mà, cả người xương cốt cũng đã vỡ vụn!

Bạch Phát Lão Giả trong mắt hiện lên một vòng che lấp, rất nhanh, hắn cùng với Hiên Viên Duyên biến mất ở trong tràng.

; “Vừa rồi người nọ là ai?” Lúc này, Cơ Nguyệt đột nhiên mở miệng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “không biết, Bất quá, Cơ Nguyệt cô nương ngày sau vẫn cẩn thận chút, bởi vì ta cảm giác, thế đạo này, sợ là có đại sự sắp xảy ra.”

Cơ Nguyệt khẽ gật đầu, “tổ tiên cũng là nói như vậy.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Cơ Nguyệt cô nương, ta phải đi rồi. Ngày sau Cơ Nguyệt cô nương nếu đang có chuyện, trực tiếp thông tri ta là đủ.”

Nói xong, Dương Diệp không có quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Kiếm quang cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã biến mất ở trong tầm mắt của Cơ Nguyệt.

Tại chỗ, Cơ Nguyệt nhìn về phía bên cạnh mặt nạ lão giả, “tưởng bá vô sự chứ?”

Mặt nạ lão giả khẽ lắc đầu.

Cơ Nguyệt nói khẽ: “Như vậy nhiều Thánh Nhân ra mặt, nhìn tới thế đạo thật muốn không yên ổn. Cũng không biết lần này loạn thế, ai lại đem quật khởi, ai lại đem vẫn lạc.”

Mặt nạ lão giả không có trả lời.

; “Chúng ta đi thôi!” Cơ Nguyệt nói khẽ.

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó phụ giúp Cơ Nguyệt quay người rời đi.

...

Dương Diệp vừa rời đi thị trấn nhỏ, đột nhiên, trước mặt hắn không gian khẽ run lên, rất nhanh, Dương Diệp sầm mặt lại, sau một khắc, dưới chân hắn đột nhiên lòe ra một đạo kiếm quang, thoáng qua, một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời!

Yêu Tộc!

Dương Diệp đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, lúc này đây, hắn muốn tiến đến địa phương là Linh Viên Sơn.

Bởi vì Linh Viên Sơn cái kia cư trú vượn cho hắn truyền âm, Linh Viên Sơn đã xảy ra chuyện. Chuẩn xác mà nói là, Hầu Tử kia đã xảy ra chuyện!

Tại Dương Diệp toàn lực tăng tốc độ dưới, Dương Diệp chỉ dùng không đến nửa ngày chính là chạy tới Linh Viên Sơn. Mà khi hắn đi đến Linh Viên Sơn lúc, sắc mặt lập tức trầm xuống, bởi vì tại Linh Viên Sơn này bốn phía có vô số Yêu Thú, ít Yêu Thú này, tầng tầng lớp lớp đem Linh Viên Sơn cho bao vây lại!

Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới Linh Viên Sơn.

Hắn vừa xong Linh Viên Sơn, Cự Viên kia liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó nói: “Lão tổ đã xảy ra chuyện!”

; “Nói!” Dương Diệp trầm giọng nói.

[truyeｎ cua tui đốt net] Cự Viên nói: “Theo tin tức ta lấy được, Phật Gia kia một vị Phật tổ tự mình xuất thủ, hơn nữa giống như còn không chỉ một vị Phật tổ, đối với sắp lão tổ đã trấn áp lên.”

; “Không có giết?” Dương Diệp hỏi.

Cự Viên lắc đầu, “bọn hắn muốn cho lão tổ thần phục Phật Gia, phải nói, là muốn cho lão tổ trở thành bọn họ Phật Gia ở thế tục người phát ngôn, vì bọn họ Phật Gia tranh giành thủ lợi lợi ích. Bất quá, dùng lão tổ nóng nảy, hiển nhiên là không thể nào.”

Bị trấn áp rồi!

Dương Diệp trầm mặc. Đối với Hầu Tử, hắn tự nhiên là có hảo cảm, bằng không thì, cũng sẽ không gọi đối phương Hầu Ca rồi. Nhưng mà, không thể không nói, Hầu Tử trước cách làm, vẫn còn có chút xúc động rồi. So với hắn còn xúc động!

Hắn ít nhất sẽ không chết vượt qua, đánh không lại, hắn là sẽ chạy. Mà Hầu Tử này hiển nhiên là không có chạy, cho nên mới bị trấn áp rồi!

“Bên ngoài đây?” Dương Diệp nói.

Cự Viên trầm giọng nói: “Là Thiên Lang tộc. Hiển nhiên, bọn hắn đã nhận được lão tổ tại Phật Gia tin tức, sau đó tới rồi. Bọn hắn lại để cho Linh Viên Sơn chúng ta thần phục bọn hắn, bằng không thì, liền để cho chúng ta ly khai Linh Viên Sơn!”

; “Ly khai Linh Viên Sơn?” Dương Diệp nhíu mày.

Cự Viên nhẹ gật đầu, “nơi đây là lão tổ năm đó tự mình lựa chọn, tại khu vực này, Linh Viên Sơn chúng ta phong thuỷ linh mạch là tốt nhất, đã từng có lão tổ ở đây, Yêu Tộc tự nhiên không yêu dám ngấp nghé, mà hiện Tại...”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch. Đi, theo ta ra ngoài nhìn xem!”

; “Đối phương rất mạnh!” Cự Viên nói: “Yêu Vương kia mặc dù không phải là Thánh Nhân giai, nhưng mà, cũng hẳn là cường giả Thiện Cảnh đỉnh phong.”

Dương Diệp nói: “Không sao, ta đã kêu viện binh, rất nhanh sẽ bị đã đến!”

; “Có viện binh?” Cự Viên sửng sốt.

Dương Diệp cười nói: “Tự nhiên là có, ở bên ngoài lăn lộn nhiều năm như vậy, ai không có mấy người bạn?”

Vừa nói, Dương Diệp quay người đi ra ngoài.

Linh Viên Sơn chân núi, một đạo kiếm quang đột nhiên đã rơi vào đám kia trước mặt Yêu Thú.

; “NGAO... OOO!”

Một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên vang lên.

Dương Diệp nhìn lướt qua ít Yêu Thú kia, sau đó nói: “Để cho ngươi đám Yêu Vương đi ra!”

Lúc này, một đầu Hắc Lang đột nhiên tung người nhảy vọt, bay thẳng đến Dương Diệp nhào tới.

Dương Diệp hai mắt khẽ híp một cái, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Đầu Yêu Thú kia lập tức bị đạo kiếm quang này chẻ làm hai nửa, máu tươi cùng ngũ tạng vung vãi trên đất.

Nhìn thấy một màn này, trước mặt Dương Diệp ít Yêu Thú kia lập tức nổi giận, toàn bộ ngay ngắn hướng hét dài một tiếng, sau đó hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp lui về phía sau một bước, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm trong tay đối với lên trước mặt lần nữa vừa bổ.

Xùy~~!

Theo một đạo kiếm quang sáng lên, xông lên phía trước nhất mười mấy đầu Yêu Thú kia lập tức bị phân làm hai nửa!

Nhìn thấy một màn này, phía sau ít Yêu Thú kia lập tức không dám ở vọt lên. Tuy rằng ít Yêu Thú này hung lệ vô cùng, nhưng mà, thời khắc này chúng hiển nhiên cũng hiểu rõ, người trước mắt này loại cũng không phải chúng có khả năng địch!

Lúc này, tại Yêu Thú kia trong đám, một người đàn ông trung niên đột nhiên đi ra.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chính là Dương Diệp!”

; “Ngươi biết ta?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “như thế nào không biết, ngươi bây giờ thế nhưng là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta một đời tuổi trẻ Kiếm Tu thứ một.”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp sau lưng Linh Viên Sơn, “Dương Diệp, Linh Viên Sơn này, ngươi là không giữ được. Bây giờ cách đi, ta không ra tay, bởi vì đều có người sẽ tới tìm ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Hầu Ca trước khi đi để cho ta chiếu cố Linh Viên Sơn, hiện tại Linh Viên Sơn gặp nạn, ta sao có thể đi đây?”

Trung niên nam tử nói: “Xem ra, ngươi là muốn chết. Cũng tốt, làm một cái thuận nước giong thuyền!”

Nói xong, trung niên nam tử trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người bị rung động đến ngàn trượng có hơn, tại thân thể của hắn đâm vào cái kia vách núi núi lúc mới dừng lại, mà sau lưng hắn, Linh Viên Sơn kia kịch liệt run lên, vô số cự thạch chảy xuống.

Xa xa, trung niên nam tử kia nhẹ nhàng phất phất tay, sau đó thả lỏng phía sau, kia nhìn về phía Dương Diệp, đạm thanh nói: “Có chút không trải qua đánh!”

Dương Diệp ho thoáng một phát, máu tươi lập tức từ khóe miệng của hắn tràn ra! Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nhìn về phía trung niên nam tử kia, “không hổ là Yêu Vương, xác thực cực kỳ khủng khiếp. Đến, cũng tiếp ta một kiếm!”

Nói xong, Dương Diệp bàn tay mở ra, sau một khắc, một thanh kiếm treo lơ lửng ở trong lòng bàn tay của hắn, kiếm dùng tốc độ cực nhanh xoay tròn, từng trận kiếm quang không ngừng từ trong đó tràn ra. Thoáng qua, thanh kiếm này đột nhiên biến mất ở trong lòng bàn tay Dương Diệp.

Mà ở Dương Diệp thanh kiếm kia biến mất lúc, nơi xa trung niên nam tử kia tay phải đột nhiên nắm chắc thành quyền, sau đó hướng phía trước chính là oanh một cái.

Bành!

Quyền vừa ra, một thanh kiếm chính là đâm vào kia trên nắm tay. Hai người lực lượng cường đại trực tiếp đem không gian chung quanh chấn địa quy tét ra, mà trung niên nam tử kia bản thân cũng lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng mới dừng lại a.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt người đàn ông trung niên kia, sau đó một chưởng vỗ tại thanh kiếm kia trên chuôi kiếm.

Bành!

Trung niên nam tử lập tức lần nữa lui về phía sau trăm trượng, mà đang ở Dương Diệp còn muốn thừa thắng xông lên lúc, trung niên nam tử kia đột nhiên tay trái đột nhiên hướng phía trước một chưởng vỗ ra!

Bành!

Lúc này đây, bay ra ngoài là Dương Diệp cùng kiếm trong tay của hắn.

Một chưởng này lực lượng, trực tiếp đem Dương Diệp chấn đập lấy xa xa trên vách núi kia.

Xa xa, trung niên nam tử kia nhẹ cười cười, “quá trẻ tuổi!”

Nói xong, kia muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, trung niên nam tử kia sắc mặt tím mặt biến đổi, nhưng sau đó xoay người đấm ra một quyền!

Bành!

Trung niên nam tử lập tức bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Cùng lúc đó, một giọng nói tại Dương Diệp vang lên bên tai, “tiểu tử, đã lâu không gặp.”

...

PS: Cảm tạ chỗ có bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, đặc biệt là trần Đông lão huynh ủng hộ, đầu tháng cùng hai ngày trước khen thưởng, cảm tạ ủng hộ!! Cũng cảm tạ tất cả vi tín lên bằng hữu; Khen thưởng cùng ủng hộ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2021: Tháp Linh Lấy Lòng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quen thuộc hơi thở thanh âm!

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó quay đầu nhìn lại, tại đó, hắn nhìn thấy một cái quen thuộc hơi thở thân ảnh của.

Cùng Kỳ!

Người đến đúng là Cùng Kỳ!

Bất quá, thời khắc này Cùng Kỳ hiển nhiên là Cùng Kỳ bổn tôn, mà không phải một đám phân thân.

Dương Diệp cười nói: “Chật vật dạng bị ngươi gặp được!”

Cùng Kỳ nói: “Chật vật? Ngươi tiểu tử này, dùng ngươi cảnh giới này cùng niên kỷ, có thể đón đỡ một vị Yêu Tộc Yêu Vương lưỡng kích, cái này đã vô cùng biến thái. Nếu như ngươi ngay cả Yêu Vương Yêu Tộc đều có thể đánh chết, chúng ta đây những lão gia hỏa này những năm này chẳng phải là đều sống ở trên thân chó rồi hả? Cho nên a, thấy đủ đi!”

Dương Diệp sờ lỗ mũi một cái, sau đó cười nói: “Bất kể như thế nào, nhiều cám ơn ngươi có thể tới!”

Hắn đến Linh Viên Sơn lúc, cũng đã truyền tin cho Cùng Kỳ, bởi vì hắn biết rõ, bằng thực lực của hắn, căn bản là không có cách cùng một Yêu Vương đối kháng.

Đây có thể là một vị thứ thiệt Yêu Vương!

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên trung niên nam tử kia, “Khiếu Thiên Yêu Vương, ta cũng không nói nhảm, ngươi hoặc là đi, hoặc là chiến.”

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Cùng Kỳ, ngươi nhất định phải dính vào?”

Cùng Kỳ nói: “Không có cách nào cùng tiểu tử này có chút giao tình, điểm ấy bề bộn, phải giúp!”

Khiếu Thiên Yêu Vương nói: “Cùng Kỳ, cũng không phải Khiếu Thiên ta muốn Linh Viên Sơn này diệt vong, ngươi nên hiểu!”

; “Minh bạch!”

Cùng Kỳ nói: “Như vậy, ngươi rời đi, thì nói ta xuất thủ. Ta nghĩ, bọn hắn hẳn thì sẽ không trách tội của ngươi, như thế nào?”

Khiếu Thiên trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cùng Kỳ, nghe đồn ngươi đang ở đây Yêu Tộc Yêu Vương ta bên trong, thực lực có thể sắp xếp trước năm, hôm nay may mắn nhìn thấy, ta nghĩ hướng ngươi lãnh giáo một chút!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, Cùng Kỳ tung người nhảy vọt, trực tiếp xuất hiện ở trong hư không.

Mà trung niên nam tử kia cũng thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế hư không.

Rất nhanh, ở đằng kia rất xa trong hư không, truyền đến từng đạo tiếng nổ tung.

Phía dưới, Dương Diệp nhìn nhìn lồng ngực của chính mình, tại bộ ngực hắn, có rất nhiều thật nhỏ vết rạn, đây là vừa rồi hắn cùng với Khiếu Thiên Yêu Vương kia lúc giao thủ, bị đối phương chấn thương đấy.

Thực lực của đối phương vượt xa hắn!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Xem ra, cần phải tiếp tục tăng cường thân thể!”

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xôi trong hư không đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ tung, trong chốc lát, giữa cả thiên địa cũng vì đó kịch liệt run lên. Rất nhanh, Khiếu Thiên kia cùng Cùng Kỳ xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa vị trí.

Nhìn từ ngoài, hai người đều không có chuyện.;

Khiếu Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Cùng Kỳ kia, sau đó nói: “Cùng Kỳ, ngươi sẽ vì hôm nay gây nên hối hận, tin tưởng ta!”

Nói xong, Khiếu Thiên quay người rời đi.

Theo Khiếu Thiên rời đi, trong tràng Yêu Thú Đại Quân lập tức uyển giống như thủy triều thối lui, chỉ chốc lát chính là biến mất ở Linh Viên Sơn địa bàn.;

Khiếu Thiên cùng Yêu Thú Đại Quân sau khi rời đi, Dương Diệp nhìn về phía Cùng Kỳ, “không có sao chứ?”

Cùng Kỳ khẽ lắc đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “tiểu tử ngươi thật muốn hộ Linh Viên Tộc này?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta đã đáp ứng Hầu Tử kia, tự nhiên muốn làm được!”

Cùng Kỳ thấp giọng thở dài, “Hầu Tử kia nếu như không có chuyện gì, Linh Viên Sơn này, ai cũng không dám di chuyển, nhưng là bây giờ, đối phương rõ ràng cho thấy đã đã xảy ra chuyện.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Tiểu tử, Khiếu Thiên kia sau lưng, nhất định là Phật Gia kia! Ngươi cuốn vào, với ngươi mà nói, cũng không phải là một chuyện tốt!”

Dương Diệp cười khổ nói: “Ta đã cuốn vào rồi!”

Cùng Kỳ lắc đầu, “ngươi này người chuyên gây họa!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Cùng Kỳ nghiêm mặt nói: “Ngươi nếu thật muốn bảo vệ những thứ này Linh Viên, ta đề nghị ngươi đưa chúng nó mang rời khỏi Yêu Tộc, bằng không thì, rời đi một Khiếu Thiên Yêu Vương, còn sẽ có hạ một Yêu Vương, lại vô cùng vô tận đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được! Ta sẽ nghĩ biện pháp giải quyết việc này!”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, “trong khoảng thời gian này, ta liền tọa trấn nơi đây, trong đoạn thời gian, Linh Viên Sơn này là không có chuyện gì đâu.”

Dương Diệp nói: “Đa tạ!”

; “Khách khí!” Cùng Kỳ nói.

Cùng Cùng Kỳ tán gẫu sau khi, Dương Diệp về tới thác nước kia sau trong động, sau đó ngồi xếp bằng xuống.

Chữa thương!

Vừa rồi bị thương có một điểm trọng, bởi vậy, thương tổn được của hắn hiện tại cũng còn không có khôi phục.

Trải qua Hồng Mông Tử Khí trị liệu, thương thế của Dương Diệp đã cơ bản hoàn toàn khôi phục, tổn thương khôi phục về sau, Dương Diệp đem Thiên Long kia kêu lên.

Dung hợp!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Cùng ta triệt để dung hợp!”

Đánh với Yêu Vương một trận, hắn mới phát hiện, hắn cường hãn thân thể nguyên lai yếu như tờ giấy. Tuy rằng nguyên nhân chủ yếu là hắn cùng với Yêu Vương sự chênh lệch quá lớn, nhưng mà, không thể phủ nhận, nhục thể của hắn vẫn còn quá yếu.

Trước mặt Dương Diệp, Thiên Long kia trầm giọng nói: “Ta cũng đang có ý đó.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đến đây đi!”

Nói xong, Thiên Long kia trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang không vào Dương Diệp giữa lông mày, trong chốc lát, Dương Diệp cả người kịch liệt run lên, rất nhanh, Dương Diệp biểu lộ có chút nhăn nhó.

Thống khổ!

Cùng Thiên Long dung hợp, không thể nghi ngờ là một chuyện phi thường thống khổ, loại thống khổ này, không đơn thuần là thịt thống khổ trên người, còn có thần hồn lên thống khổ.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp biểu lộ cũng dần dần khôi phục bình thường, nhưng mà khí tức của hắn nhưng là biến thành có chút rối loạn lên.

Cách đó không xa, là Tiểu Bạch cùng Thiên Tú.

Thiên Tú hai cái tay nhỏ phân biệt nắm một cái bạch bạch bánh bao, nàng một tay đưa tới trước mặt Tiểu Bạch, “ăn!”

Bánh bao này là Dương Diệp ra thị trấn nhỏ lúc mua cho nàng.

Tiểu Bạch nhìn nhìn Thiên Tú trong tay bánh bao, trừng mắt nhìn, sau đó nàng hai cái móng nhỏ ôm lấy cái kia cái bánh bao thả ở trước lỗ mũi nhẹ nhàng hít hà. Cũng không giống như như thế nào hương!

Tiểu Bạch mang theo ánh mắt nghi hoặc nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú cắn một cái bánh bao, sau đó nói: “Ăn ngon!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó ôm bánh bao rút được trên miệng mình nhẹ cắn nhẹ, rất nhanh, ánh mắt của nàng trợn lên lên, tiếp đó, nàng lại cắn một cái.

; “Ăn ngon không?” Thiên Tú nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Bạch vội vàng gật đầu một cái, sau đó tam hạ ngũ trừ nhị chính là đem trong tay mình cái túi xách kia tử ăn sạch.

; “Còn cần không?” Thiên Tú nhẹ giọng hỏi.

Tiểu Bạch tiểu trảo đưa ra ngoài, Thiên Tú lại lấy ra một cái bánh bao đưa cho Tiểu Bạch... Cứ như vậy, Tiểu Bạch thích bánh bao cái này đồ ăn. Một lát sau, hai thằng nhóc ngồi cùng nhau, sau đó nhìn chằm chằm vào nơi xa Dương Diệp.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, hình như là đang hỏi, hắn còn bao lâu mới tốt.

Bởi vì các nàng bánh bao đã đã ăn xong, cần Dương Diệp đi mua, mà Dương Diệp hiện tại lại đang tu luyện, hiển nhiên là không thể quấy nhiễu đấy. Nàng tuy rằng tinh nghịch, nhưng vẫn là biết một chút chuyện nặng nhẹ.

Thiên Tú nói khẽ: “Chắc sắp đâu rồi, đều ba ngày rồi!”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó ngồi ở trên vai của Thiên Tú. Đối với cái này, Thiên Tú cũng không cự tuyệt.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hư không, nàng nắm tay nhỏ nắm gấp, “ta vừa không có ác ý!”

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn thoáng qua, con mắt nhấp nha nhấp nháy, khó hiểu.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Ca ca là người tốt, ta sẽ không làm thương tổn hắn, ta cam đoan!”

Một bên, Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu, đi theo cam đoan.

Một lát sau, Thiên Tú thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, có chút cô đơn, “trước kia trong trấn nhỏ đều không có cùng ta chơi, nói ta là không có cha con hoang, Tiểu Bạch, ngươi là cái thứ nhất nguyện ý cùng ta đùa đây!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, nàng cũng không biết cái này có cái gì dùng, dù sao mỗi lần nàng nghịch ngợm cùng không vui lúc, Dương Diệp đều sẽ như thế bóp cái đầu nhỏ của nàng!

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Tiểu Bạch, ta có chút bận tâm đây!”

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng huy vũ dưới, hiển nhiên là đang hỏi lo lắng cái gì?

Thiên Tú nói khẽ: “Ta nhìn thấy một cái toàn thân hồng hồng đồ vật theo ca ca, nàng thỉnh thoảng sẽ lộ ra cái loại này thật là đáng sợ dáng tươi cười đây.”

Tiểu Bạch Nhãn trong tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Tiểu Bạch, ngươi ngàn vạn lần ** không thể đi ra ngoài đâu rồi, cái kia hồng hồng đồ vật còn đang ngó chừng còn ngươi, ừ, ánh mắt của nàng tựa như ngươi nhìn chằm chằm vào Bánh Bao nhân thịt như vậy, thật là đáng sợ đây!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, tỏ vẻ có hắn ở đây.

Thiên Tú do dự một chút, sau đó nói: “Ta, ta cảm giác ca ca bây giờ là đánh không lại nàng.”

Tiểu Bạch dáng tươi cười có chút cứng ngắc, nàng do dự một chút, sau đó chỉ chỉ phía trên, hiển nhiên, là ở chỉ Hồng Mông Tháp.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Nó, nó hẳn là có thể đánh thắng được nàng, nhưng mà, nó giống như không thể đi ra ngoài đâu rồi, cho nên, ngươi ngàn vạn lần ** không nên chạy loạn đi ra ngoài đây.”

Nghe vậy, Tiểu Bạch có chút ngốc phế đi. Không thể đi ra ngoài chơi, ở chỗ này, vẫn là rất nhàm chán.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên bắt được Tiểu Bạch móng vuốt nhỏ, sau đó nói: “Không cần lo lắng, mẫu thân nói, chờ ta mười tám tuổi về sau, trên người liền có đồ vật gì đó muốn tỉnh. Lúc kia, thế gian này kia là cái gì, ừ, giống như là cái gì Chư Thiên Thần Phật, vạn vật quỷ linh, không có bất kỳ một cái có thể để giết ta. Tuy rằng ta không biết rõ, nhưng là ta cảm giác, giống như dáng vẻ thật là lợi hại.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi biết Chư Thiên Thần Phật, còn có kia là cái gì vạn vật quỷ linh là vật gì không?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ lắc, sau đó nàng chỉ chỉ Dương Diệp, hiển nhiên là đang nói..., hắn hiểu!

Thiên Tú gật cái đầu nhỏ, “chờ ta một chút hỏi một chút ca ca! Ừ, ngươi không cần lo lắng, nếu như ta thật sự biến lợi hại, Tiểu Bạch, ta sẽ bảo vệ ngươi.”

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nói: “Ngươi, ngươi bây giờ để cho ta đợi ở chỗ này, ta, ta sau này cũng bảo hộ ngươi, được hay không được a?”

Tiểu Bạch ngẩng đầu, đột nhiên, không trung kịch liệt run lên, ngay sau đó, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở Tiểu Bạch cùng trước mặt của Thiên Tú.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng sờ lên Kim Sắc Tiểu Tháp kia, Tiểu Tháp cũng không cự tuyệt.

Kim Sắc Tiểu Tháp trôi dạt đến trước mặt của Thiên Tú, nó nhẹ nhàng đi lòng vòng, sau đó lại hướng xuống khẽ gật đầu một cái.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Tú trên khuôn mặt nhỏ nhắn lần thứ nhất xuất hiện một chút dáng tươi cười, nàng vỗ nhè nhẹ Kim Sắc Tiểu Tháp, “Được, chúng ta móc tay, ừ, ngươi không có ngón tay đây.”

Kim Sắc Tiểu Tháp nhẹ nhàng đụng phải bành Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hiểu ý, vội vàng vươn tiểu trảo, Thiên Tú ngón tay nhỏ ôm lấy Tiểu Bạch móng vuốt nhỏ, “móc tay, một trăm năm, không cho phép biến!”

Tiểu Tháp khẽ run lên, mang theo một tia khác thường cảm xúc.

Hồng Mông Tháp trong tầng thứ hai, đột nhiên vang lên một đạo thanh âm yếu ớt, “tháp linh lấy lòng... Làm sao có thể... Nàng... Đến tột cùng là ai!” ;

;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2022: Ngoài Ý Muốn Sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cách đó không xa, Dương Diệp đột nhiên hít sâu một hơi.

Tiểu Bạch cùng Thiên Tú lập tức nhìn về phía Dương Diệp, mà Tiểu Tháp kia nhưng là đột nhiên hóa thành một vệt kim quang biến mất ở Thiên tế.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, có chút không hiểu Tiểu Tháp tại sao phải đi.

Xa xa, Dương Diệp đứng lên.

Hô!

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng bay ra.

Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn hai tay của chính mình, sau một khắc, hắn hai mắt có chút đóng lại, ba hơi về sau, Dương Diệp mãnh liệt trợn mắt, mở mắt một chớp mắt kia, một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp.

Cùng lúc đó, trong cơ thể của Dương Diệp, quấn quanh lấy bạch quang nhàn nhạt, những thứ này bạch quang tựa như một bộ màu trắng khôi giáp bao trùm trên người Dương Diệp!

Thiên Long dung hợp!

Hắn giờ phút này, đã cùng Thiên Long triệt để dung hợp, cùng Thiên Long dung hợp về sau, được Thiên Long gia trì, nhục thể của hắn đã xảy ra một cái cải biến chất lượng. Hiện tại nhục thể của hắn, so với trước đó mạnh không biết bao nhiêu.

Có thể nói, một tên bình thường Thiện Cảnh cường giả, căn bản khó có thể làm bị thương hắn!

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó móng vuốt nhỏ rất nhanh vung múa.

Rất nhanh, Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, “ngươi muốn ăn bánh bao?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ vội vàng điểm.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trên bả vai hắn, sau đó hai cái móng nhỏ ôm cổ của hắn nhẹ nhàng cạ.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “không phải là bánh bao sao? Để cho ngươi ăn đủ!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch cái kia tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức lộ ra một nụ cười sáng lạng.

Cùng Tiểu Bạch cùng với Thiên Tú chơi đùa sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Mà lúc này, một nữ tử xuất hiện ở trong sơn động.

; “Ngươi đã đến rồi!” Dương Diệp nói khẽ.

Nữ tử nhẹ gật đầu, “đã đến một ngày, gặp ngươi đang tu luyện, cho nên không có quấy rầy!”

Cô gái trước mắt này, đúng là Dương Liêm Sương kia.

Dương Diệp trước khi tu luyện, liền thông tri Dương Liêm Sương, hy vọng nàng đến Yêu Tộc một chuyến. Phải xử trí những thứ này Linh Viên, hắn là không có biện pháp gì tốt đấy, nhưng mà hắn biết, Dương Liêm Sương khẳng định có. Nữ nhân này, cũng không phải là loại dễ ăn được, tại Nhân Tộc khẳng định có làm cái gì.

; Lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Những thứ này Linh Viên, được ly khai Yêu Tộc!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu,, “ngươi có sắp xếp địa phương?”

Dương Liêm Sương mỉm cười, “tự nhiên là có, hơn nữa, ta cũng đúng lúc cần chúng. Bọn họ nơi đi ngược lại là không có vấn đề, ngươi thì sao? Ngươi chuẩn bị đi sao?”

; “Ta?”

Dương Diệp nao nao, lập tức cười nói: “Ta chuẩn bị đi một chuyến Binh Gia.”

; “Binh Gia!”

Dương Liêm Sương chân mày cau lại, “ngươi đã chuẩn bị cuốn vào loại này đấu tranh?”

Dương Diệp cười khổ nói: “Chuyện không có cách nào khác, bị tên kia lừa được, không đi không được.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đúng rồi, theo ta gần nhất nắm giữ tin tức, thật giống như có cái đại sự gì sắp xảy ra. Này chuyện lớn, có thể cùng tứ đại gia ở giữa có quan hệ!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “chủ yếu nhất vẫn là Thần Tộc!”

; “Thần Tộc!”

Dương Liêm Sương đồng tử hơi co lại, “ngươi có ý tứ gì?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Liêm Sương, tại chuyện nơi đây, ngươi không nên nói với người khác, chính mình chuẩn bị sẵn sàng là đủ. Thần Tộc đã hiện thế, hơn nữa, khí thế hung hung, đến lúc đó, Bách Tộc này nhất định là không được an bình đấy. Ngươi nhất định phải cẩn thận, không nên bị cuốn vào trong đó, coi như là bị cuốn vào, cũng không phải trở thành vật hi sinh, minh bạch?”

Hắn vẫn là quyết định nói với Dương Liêm Sương thoáng một phát, bởi vì nàng sợ cùng Thần Tộc ra tay lúc, Dương Liêm Sương sẽ bị đánh một cái trở tay không kịp.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Thì ra là thế, ta hiểu được!”

Dương Diệp nói: “Chính ngươi cũng cẩn thận một chút, nếu mà bắt buộc, có thể liên hệ ta, hoặc là Minh Nữ các nàng, ta nghĩ, các nàng là sẽ tương trợ ngươi.”

; “Ngươi hay là lo lắng một chút chính mình đem!” Dương Liêm

Sương cười nói: “Ngươi bây giờ, thế nhưng là Đại Thiên Vũ Trụ danh nhân, không biết bao nhiêu đều muốn giết ngươi đây!”

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm.

Lúc này, Cự Viên kia đi đến.

Dương Diệp nói: “Tiền bối, vị này là bằng hữu ta, có thể tin qua, ngươi có thể mang theo Linh Viên Linh Viên Sơn đi theo nàng, nàng sẽ an bài tốt các ngươi.”

Cự Viên khẽ gật đầu, sau đó thần sắc hắn có chút do dự.

; “Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Cự Viên nói: “Ta biết, ta đề ra yêu cầu hơi quá đáng, nhưng mà, vẫn là muốn nói. Tiểu hữu, ngươi tiền đồ vô lượng, tương lai nhất định bất phàm, ta nghĩ, ngươi ngày sau nếu là có năng lực kia, kính xin xuất thủ cứu thoáng một phát nhà của ta lão tổ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “sẽ.”

Cự Viên có chút ngẩn người, hắn thật không ngờ sẽ đáp ứng như vậy quyết đoán!

Dương Diệp nói: “Ta cùng với Hầu Ca cũng coi như bằng hữu, hắn xảy ra sự tình, ta nên xuất thủ cứu giúp, đương nhiên, lúc này ta tự nhiên là không thể đi Phật Gia kia đấy, bởi vì ta đi, chính là mua một tặng một. Bất quá ngươi yên tâm, ngày sau nếu là có năng lực thời điểm, ta tất nhiên sẽ xuất thủ cứu giúp.”

Nói đến đây, hắn nhẹ cười cười, “kỳ thật tiền bối không cần quá lo lắng, Hầu Ca loại người này, Ta tin tưởng Phật Gia nhất định là trói không được hắn, hơn nữa, hắn cũng không giống là người không có đầu óc, cho nên, chúng ta tốt nhất lạc quan một điểm!”

Cự Viên nhẹ gật đầu, “bất kể như thế nào, đa tạ!”

Dương Diệp nói: “Đã như vậy, chúng ta đây lập tức lên đường đi. Càng sớm ly khai cái chỗ này, càng tốt!”

; “Ta vậy thì đi an bài!”

Cự Viên nói xong, quay người rời đi.

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Ta nghĩ để cho Thanh Thi các nàng tới giúp ta!”

; “Hử?” Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương mỉm cười, sau đó nói: “Ta tại Nhân Tộc làm một thế lực, cần một ít người tin cẩn hỗ trợ quản lý, Thanh Thi các nàng vừa vặn phù hợp. Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp có chút do dự, bởi vì lo lắng cho hắn an toàn của Tô Thanh Thi các nàng.

Dương Liêm Sương lại nói: “Phương diện an toàn không cần lo lắng, ta sẽ không đi làm cái gì chuyện kinh thế hãi tục, cho nên, không có người sẽ đưa ánh mắt rơi trên người các nàng, hơn nữa, đi theo ta, khẳng định phải so với đi theo an toàn của ngươi nhiều, ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nói: “Ta muốn hỏi một chút ý kiến của các nàng!”

Dương Liêm Sương nói: “Tự nhiên!”

Hai người tán gẫu sau khi, Dương Liêm Sương chính là đã đi ra.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Sau một ngày.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương mang theo một đám Yêu Thú đã đi ra Linh Viên Sơn, cầm đầu là Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương, mà Cùng Kỳ kia tức thì ở phía chân trời trong đám mây.

Cùng Kỳ hộ tống, cũng là Dương Diệp chủ động yêu cầu, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, bọn hắn chuyến này, có thể sẽ không như vậy an toàn.

Rất nhanh, mọi người đi tới Yêu Tộc cùng Nhân Tộc biên giới chỗ.

Vạn Lý Sơn!

Vạn Lý Sơn chính là Nhân Tộc cùng Yêu Tộc biên giới, sở dĩ xưng là Vạn Lý Sơn, là bởi vì nơi này núi vô cùng vô tận, liên miên mấy trăm ngàn dặm.

Nơi này, cũng là Nhân Tộc cấm địa chi nhất. Nhân Tộc nếu là tự tiện tiến vào Yêu Tộc, đây tuyệt đối là có đến mà không có về đấy.

Rất nhanh, Dương Diệp một đoàn người ngừng lại.

Ở phía trước cách đó không xa, xuất hiện một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử này, đúng là Khiếu Thiên Yêu Vương kia!

; "Đến tiễn đưa chư vị đoạn đường!" Khiếu Thiên Yêu Vương đạm thanh nói, "chư vị không ngại chứ?"

Lúc này, Cùng Kỳ xuất hiện ở Khiếu Thiên Yêu Vương kia cách đó không xa, "Khiếu Thiên, lưu lại một đường, khả năng chính là chừa cho chính mình một con đường sống. Cuối cùng, Hầu Tử kia có thể còn chưa có chết, vạn nhất hắn đã trở về chứ?"

Khiếu Thiên nói: "Cùng Kỳ, đạo lý, ai không rõ? Vấn đề là, nếu như ta đã tuyển lập trường, vậy cũng chỉ có thể đi tới cùng rồi, không phải sao?"

Cùng Kỳ trầm giọng nói: "Ngươi ngăn không được chúng ta!"

Khiếu Thiên nhẹ gật đầu, "có ngươi Cùng Kỳ ở đây, Khiếu Thiên ta tự nhiên là ngăn không được đấy, bất quá..."

; "Tăng thêm chúng ta đây?"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở một bên vang lên. Rất nhanh, một tên râu quai nón đại hán xuất hiện tại trong ánh mắt của mọi người, trừ cái này tên râu quai nón đại hán, còn có một người râu dài lão giả.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bên cạnh Cự Viên kia sắc mặt lập tức trầm xuống.

Yêu Vương!

Lại là hai vị Yêu Vương!

Cùng Kỳ nhìn thoáng qua cái kia râu quai nón đại hán, "Địa Long Yêu Vương." Vừa nói, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân lão giả kia, "Đại Bằng Yêu Vương! Như thế nào, hai vị cũng muốn tới trộn lẫn này tranh vào vũng nước đục?"

Địa Long Yêu Vương kia đạm thanh nói: "Cùng Kỳ, thứ cho ta nói thẳng, Linh Viên Sơn này những thứ này Linh Viên, ngươi là không giữ được. Phật Gia một vị Phật tổ tự mình ra tay, Hầu Tử kia, tuyệt đối không có thể còn sống. Nếu như ngươi là thức thời, bây giờ cách đi, ba chúng ta vị không tính toán với ngươi, bằng không thì, Vạn Lý Sơn này sợ là liền muốn trở thành ngươi Cùng Kỳ Táng Thân Chi Địa rồi!"

“Trở thành Cùng Kỳ ta Táng Thân Chi Địa?”

Cùng Kỳ trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, “Địa Long Yêu Vương, không biết ai cho ngươi lực lượng, dám ở trước mặt bản vương kiêu ngạo. Nếu như ngươi có bản lĩnh, đến, cùng bổn vương một chọi một một mình đấu, bổn vương liền hỏi ngươi có dám hay không!”

Nghe được lời của Cùng Kỳ, Địa Long Yêu Vương kia thần sắc lập tức có chút khó coi. Một mình đấu?

Yêu Tộc mười hai vị Yêu Vương bên trong, nhất định là có Yêu Vương có thể đánh Cùng Kỳ đấy, nhưng mà, tuyệt đối không cao hơn ba cái, đây là ngoại trừ bên ngoài Hầu Tử kia, Hầu Tử kia tuy rằng cũng là Yêu Vương, nhưng mà, cũng không có được Yêu Tộc thừa nhận qua, bất quá, dùng tính khí của Hầu Tử, hắn cũng không cần người khác thừa nhận!

; “Cùng Kỳ!”

Lúc này, cái kia một bên Khiếu Thiên Yêu Vương đột nhiên nói: “Chúng ta không muốn đối địch với ngươi, mà ngươi cần gì phải vì một cái nhân loại, mà cùng ta ba vị là địch? Ngươi rời đi, mọi người bình an vô sự, không được sao?”

Cùng Kỳ hừ lạnh một tiếng, “nói nhảm liền không cần nói nhiều, các ngươi ba vị nếu như muốn ngăn đường, vậy cùng lên đi. Ta cũng muốn nhìn một chút, Cùng Kỳ ta những năm này thực lực đến cùng có hay không phát triển tiến!”

Khiếu Thiên Yêu Vương nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Địa Long Yêu Vương kia cùng Đại Bằng Yêu Vương, “hai vị, hắn giao cho ngươi hai người, không có vấn đề chứ?”

; “Tự nhiên!”

Khiếu Thiên Yêu Vương cùng Đại Bằng Yêu Vương kia nhẹ gật đầu, sau đó bay thẳng đến Cùng Kỳ kia vọt tới.

Mà Khiếu Thiên kia ánh mắt tức thì đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “kỳ thật, chuyến này, ta mục đích thực sự là phụng mệnh tới giết ngươi.”

; “Phụng mệnh của ai?” Dương Diệp hỏi.

Khiếu Thiên cười nói: “Thế nào, không đoán ra được?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Phật Gia không phải là lòng dạ từ bi sao?”

Khiếu Thiên lắc đầu, “bọn hắn nói, ngươi Dương Diệp giết người quá nhiều, nghiệp chướng nặng nề, giết ngươi, là vì thiên địa tạo phúc, vì thế nhân tạo phúc!”

Dương Diệp lắc đầu, “da mặt này, ta tự nhận không bằng!”

Khiếu Thiên mỉm cười, “Đến, ta tiễn ngươi một đoạn đường!”

Nói xong, Khiếu Thiên liền muốn ra tay.

Dương Diệp cũng chuẩn bị ra tay, mà đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, người nọ duỗi tay đè chặt bờ vai của Dương Diệp, sau đó nói: “Ngoài ý muốn sao?”

Dương Diệp kinh ngạc nhìn người trước mắt, “ngươi...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2023: Hôm Khác Lão Tử Đến Thu Đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy trước mặt Dương Diệp người nọ, trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Một bên đang chuẩn bị xuất thủ Cùng Kỳ ba vị Yêu Vương cũng dừng lại!

Rất nhanh, Dương Diệp đối diện Khiếu Thiên kia thần sắc vô cùng khó coi.

Bởi vì tại trước mặt Dương Diệp đấy, đúng là vượn Linh Sơn Yêu Vương, cũng chính là toàn thân phát ra lên hỏa diễm Hầu Tử!

Hầu Tử!

Dương Diệp sở dĩ kinh ngạc, cũng chính bởi vì vậy.

Dương Diệp nói: “Ngươi, ngươi không phải là bị trấn áp sao?”

Hầu Tử khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường, “chính là một vị tiểu Phật, làm sao có thể trấn áp ta?”

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Khiếu Thiên Yêu Vương kia, “đều là Yêu Tộc, lão Tôn vốn không muốn đuổi tận giết tuyệt, nhưng mà, bọn ngươi vậy mà vọng tưởng diệt ta tử tôn, hôm nay, bọn ngươi ngay tại Vạn Lý Sơn này an nghỉ đi!”

Nói xong, Hầu Tử chân phải nhẹ nhàng một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm mãnh liệt bắn mà ra.

Bành!

Xa xa, Khiếu Thiên Yêu Vương kia trực tiếp bị đụng vào cái kia quần sơn trong, thời kỳ, vô số tòa núi lớn trực tiếp bị đụng sụp xuống.

Mà Hầu Tử kia cũng không thu tay lại, nắm tay trong màu vàng cây gậy hướng phía Khiếu Thiên Yêu Vương kia hung ác nện mà đi.

Trong tràng xuất hiện để cho đám người Dương Diệp trố mắt nghẹn họng một màn.

Chỉ thấy Khiếu Thiên Yêu Vương kia tại trước mặt Hầu Tử kia, cơ bản không có sức đánh trả, chỉ có thể bị động bị đánh.

Ngược đãi!

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng từ cái kia trong núi lớn vang vọng dựng lên, Hầu Tử kia mỗi một côn rơi xuống, trong núi lớn, đều vang lên một tiếng kêu thảm thiết.

“Thật mạnh!”

Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương nói khẽ.

Dương Diệp cười khổ, thực lực của Hầu Tử này, đây không phải là bình thường mạnh mẽ a!

Cùng Kỳ đối diện, Địa Long Yêu Vương kia cùng Đại Bằng Yêu Vương nhìn nhau, liền muốn rời đi, mà lúc này, Hầu Tử kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của bọn hắn, mà ở Hầu Tử dưới chân, là một cỗ đã nhão nhoẹt xác sói!

[tru y en cua tui @@ Net] Hiển nhiên, cái này là thi thể của Khiếu Thiên Yêu Vương kia!

Nhìn thấy một màn này, Địa Long Yêu Vương kia cùng Đại Bằng Yêu

Vương sắc mặt càng chìm.

Hầu Tử nói: “Giết một vị Yêu Vương, thực lực của Yêu Tộc ta đã đi xuống hạ thấp một phần, ta bản không muốn như thế, nhưng mà, bọn ngươi nhưng là cam nguyện trở thành Phật Gia kia nô tài, đã như vậy, lão Tôn ta cũng không để ý cái gì Yêu Tộc không Yêu Tộc. Từ hôm nay, phàm trần là dám phạm Linh Viên Sơn ta người, mặc dù xa tất giết cố gắng hết sức!”

Nói xong, Hầu Tử trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Địa Long Yêu Vương kia cùng Đại Bằng Yêu Vương tự nhiên cũng sẽ không ngồi chờ chết, lập tức bay thẳng đến Hầu Tử kia vọt tới.

Một bên, Dương Diệp lắc đầu, thực lực của Hầu Tử này, sợ là Thánh Nhân đều giết không được hắn. Còn hai vị Yêu Vương này, đây tuyệt đối là châu chấu đá xe. Quả thật đúng là không sai, còn không có nửa khắc đồng hồ, Hầu Tử chính là đã đem hai vị Yêu Vương kia cho tru sát.

Hầu Tử cong ngón búng ra, ba miếng hạt châu màu trắng tinh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

“Đây là nội đan!”

Một bên Cùng Kỳ trầm giọng nói: “Tiểu tử, đây có thể là đồ tốt, một vị Yêu Vương nội đan, ngươi bắt được Nhân Tộc đi, có thể bán đi thiên giới. Nếu như chính ngươi phục dụng, nhục thể của ngươi chí ít có thể dùng đang tăng lên ba đến bốn thành.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía một bên Hầu Tử, “quy củ của Yêu Tộc, không thể giết thú đoạt đan, bằng không thì, Yêu thần điện chỗ đó...”

Hầu Tử nói: “Vô sự, Yêu thần điện có bản lĩnh liền tới tìm ta, bọn hắn làm tìm đến lão tử, lão tử liền đi đem Yêu thần điện hủy đi.”

Nghe vậy, Cùng Kỳ lắc đầu cười cười. Hầu Tử này, trong Yêu Tộc, lời này, khả năng cũng liền Hầu Tử dám nói.

Dương Diệp cũng không có khách khí, trực tiếp nhận rồi ba miếng nội đan, sau đó nói: “Hầu Ca, nếu như ngươi trở về rồi, cái kia ta đi thôi.”

Hầu Tử lắc đầu, “ta muốn ly khai!”

“Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Hầu Tử khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười dữ tợn, “ta lão Tôn cả đời này, muốn giết Phật không để lại tăng.”

Dương Diệp biểu lộ cứng ngắc ở, Hầu Tử này, là thật muốn cùng Phật Gia ăn thua đủ a!

Lúc này, Hầu Tử nhìn thoáng qua cái kia cư trú vượn cùng Linh Viên, sau đó nói: “Để cho bọn hắn đi theo bằng hữu của ngươi, chỉ có ly khai Yêu Tộc, ta mới có thể yên tâm.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, tiếp đó, hắn bấm tay một điểm, một cái bình ngọc màu trắng xuất hiện ở trước mặt của Dương Liêm Sương, “bên trong là ta lão Tôn như ý tới một ít Linh Đan, nếu như ngươi ăn vào, đạt tới Thiện Cảnh hẳn vấn đề không có quá lớn!”

Nghe vậy, Dương Liêm Sương đại hỉ, vội vàng tiếp qua cái kia cái chai, sau đó cười nói: “Tiểu nữ tử liền đa tạ Yêu Vương hậu tặng rồi!”

Lúc này, một bên Dương Diệp nói: “Hầu Ca, có thể hay không cũng cho ta một lọ a? Ta cũng mới Vấn Đạo cảnh!”

Hầu Tử lắc đầu, “ăn hết sạch rồi. Bình kia đều là chán ăn mới giữ lại!”

Nghe vậy, Dương Diệp mặt đen lại, Hầu Tử này...

Hầu Tử vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “ngươi đi đường cùng này Tiểu Nữ Oa đường không giống với, Thuận theo Tự Nhiên càng tốt hơn một chút hơn. Còn nữa, lần này ngươi có thể hết lòng tuân thủ ước định đến tương trợ Linh Viên Sơn ta, tình này, ta lão Tôn nhớ cả đời, ta lão Tôn nếu không chết, ngày đó đi với ngươi Binh Gia cùng Đạo Gia một chuyến, giúp ngươi trị một cái cái gì kia Đạo Thống chi Tranh!”

Vừa nói, Hầu Tử xoay người muốn đi.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên kéo lại cánh tay của Hầu Tử, sau đó chân thành nói: “Hầu Ca, ta trước mặc kệ cái gì Đạo Thống chi Tranh, ngươi có thể hay không đem cái kia cùng sau lưng ta cái gì tà vật giết chết a? Nàng một mực đi theo huynh đệ ta, huynh đệ ta gần nhất ngủ cũng không dám nhắm mắt a!”

Tà vật!

Dương Diệp tự nhiên là không có quên thứ này, mà ở hắn có khả năng tiếp xúc được trong đám người, trước mắt Hầu Tử này có thể là có hy vọng nhất tiêu diệt cái kia tà vật đấy.

Nghe được lời của Dương Diệp, Hầu Tử kia nhưng là đã trầm mặc.

“Thế nào, Hầu Ca ngươi không làm hết nàng?” Dương Diệp hỏi.

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “vật ấy, không phải là phàm vật, ta với nàng, nghiêm chỉnh mà nói, thuộc nhất mạch, không tiện hạ thủ. Hơn nữa, ta lão Tôn cũng không đánh chết nàng, trái lại, ta như ra tay, nàng đến Ngọc Thạch Câu Phần, đến lúc đó, ta lão Tôn nhất định là không có chuyện gì đâu, nhưng ngươi khả năng liền không sống được!”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt có chút chìm.

Lúc này, Hầu Tử lại nói: “Ngươi tiểu tử này, vì sao gây ra loại này tà vật? Phải biết, có thể giết người của nàng, cũng không phải là không có. Nhưng mà, chỉ sợ không người nào nguyện ý sẽ ra tay, bởi vì sau lưng nàng, còn có một vô số cường giả cũng không muốn trêu chọc tồn tại!”

Dương Diệp cười khổ, “ta cũng không biết ta như thế nào gây ra nàng, lại nói, Hầu Ca, ngươi có thể hay không để cho nàng biến thành người khác đi nhận chủ? Nói thật, ta không với cao nổi nàng, để cho nàng đừng tới tìm ta!”

Hầu Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp sau lưng, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp: “...”

Hầu Tử nói: “Bất quá, ngươi cũng không cần quá lo lắng, trên thân ngươi có vật kia tồn tại, mà vật kia, lại là số ít có thể khắc chế sự hiện hữu của nàng, cho nên, trong đoạn thời gian, ngươi hẳn không có vấn đề. Đến lúc đó, ngươi có thể đi Đạo Gia tìm ngươi vị sư phụ kia, có hắn ở đây, cho này tà vật một trăm cái lá gan, nàng cũng không dám nhận ngươi làm chủ nhân.”

Đạo Gia!

Dương Diệp đắng chát cười cười, vị sư phụ kia, hắn hiện tại nhìn thấy đều là phân thân, bổn tôn thấy đều chưa thấy qua, đi nơi nào tìm?

Hầu Tử lần nữa vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, “bảo trọng!”

Nói xong, Hầu Tử quay người trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Dương Diệp thấp giọng thở dài, này tà vật...

Một lúc lâu sau, Dương Diệp một nhóm người đi tới trong núi sâu.

Cùng Kỳ nói: “Tiểu tử, trong quá khứ, chính là Nhân Tộc rồi. Ta như xuất hiện, nhất định đưa tới Nhân Tộc Cường Giả, cho nên, chỉ có thể đưa đến nơi này!”

Dương Diệp đối với Cùng Kỳ ôm quyền, “Cùng Kỳ lão ca, đa tạ!”

“Khách khí!”

Cùng Kỳ nói: “Có rãnh rỗi tới địa bàn của ta vui đùa một chút!”

“Nhất định!” Dương Diệp nói.

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì, quay người biến mất ở cuối chân trời.

Dương Diệp quay người nhìn về phía Dương Liêm Sương, sau đó tay phải vung lên, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân xuất hiện ở trước mặt của Dương Liêm Sương.

Tô Thanh Thi đối với Dương Liêm Sương mỉm cười, “hồi lâu không thấy!”

Dương Liêm Sương cười cười, sau đó nói: “Cảm tạ ngươi có thể đáp ứng đến giúp đỡ!”

Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “yên tâm, an toàn của các nàng, ta sẽ phụ trách.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra một chiếc vòng đưa cho Tô Thanh Thi, “giữ lại!”

Này chiếc vòng bên trong, là đầu kia Xích Ngưu. Thực lực của Xích Ngưu kia, là tuyệt đối có thể so với một vị Yêu Vương. Trước kia sở dĩ hắn có lực lượng đối mặt hai vị Yêu Vương kia, cái này là một nguyên nhân trong đó.

Tô Thanh Thi không có cự tuyệt, nhận rồi cái kia vòng tay, sau đó nói: “Chính mình đi Binh Gia, cẩn thận!”

Dương Diệp cười nói: “Yên tâm, cho dù là vì các ngươi rồi, ta cũng sẽ cẩn thận!”

Tô Thanh Thi nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp, nàng vẫn còn có chút lo lắng.

Trong tràng, Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân một chia tay một cái, cuối cùng, tại nhìn theo của hắn dưới, Tô Thanh Thi các loại nữ nhân cùng Dương Liêm Sương còn có Yêu Thú Linh Viên Sơn biến mất ở trong ánh mắt của hắn.

Tại tất cả mọi người đi rồi, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó lắc đầu cười cười.

Không nỡ bỏ!

Hắn hiện tại rốt cuộc minh bạch kiếm của chính mình vì sao không như Tiêu Dao tử rồi.

Tiêu Dao tử, cái gì cũng có thể bỏ, mà Dương Diệp hắn, rất nhiều không bỏ được.

Cái gì cũng có thể bỏ, không có bất kỳ ràng buộc nào, bên trong kiếm thuần túy nhất, tự nhiên cũng liền cường đại nhất!

Mà trong sinh mệnh Dương Diệp hắn, có thể không đơn thuần là kiếm, còn có người thân, bằng hữu, huynh đệ. Những thứ này, đều là hắn bỏ thứ không tầm thường.

Qua hồi lâu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, lắc đầu cười cười, “một đời người, như là vẫn còn sống chỉ vì kiếm, vậy nhiều không có ý nghĩa a? Vô tình? Hữu tình? Đời này của Dương Diệp ta, lựa chọn hữu tình!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Nhưng mà, hắn vừa xong Thiên tế, đã bị một người đàn ông trung niên cản lại.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chính là Dương Diệp!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xem như thừa nhận.

Trung niên nam tử cười lạnh, “ngươi có thể thật đủ lớn mật, vậy mà còn dám tới Nhân tộc ta, cũng tốt, bắt giữ ngươi, vừa bỏ đi tìm Nhân Quân mời...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, trung niên nam tử kia một cánh tay trực tiếp bay ra ngoài.

Thoáng qua, một đạo kiếm quang đã biến mất ở không trung, cùng lúc đó, một giọng nói từ không trung chậm rãi truyền đến, “Trở về nói cho Nhân Quân biết, cổ rửa sạch sẽ một điểm, hôm khác lão tử đến thu đầu!”

...

PS: Buổi sáng ngừng một chút điện, hiện tại mới khôi phục. Vạn canh hai mươi phút, thật có lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2024: Không Phục, Cứ Duy Trì Như Vậy Là Được Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại chỗ, trung niên nam tử kia thần sắc cực kỳ khó coi.

Một kiếm!

Dương Diệp một kiếm liền đem hắn một cánh tay cho gọt xuống dưới, mà bản thân hắn, liền phản ứng đều không phản ứng kịp!

Giữa hai người thực lực sai biệt, đã là một trời một vực!

Trung niên nam tử lắc đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

...

Mờ mịt trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Binh Gia!

Dựa theo Binh Gia trung niên nam tử kia cho hắn địa đồ, Dương Diệp tại trong tầng mây kia tật con thoi mà qua. Kiếm qua, tầng mây nhao nhao bị xé mở đến, từ mặt đất đi Thiên tế nhìn, thiên dường như bị người vạch tìm tòi một đường vết rách.

Binh Gia, cũng thuộc về Đại Thiên Vũ Trụ, nhưng mà, cùng Đại Thiên Vũ Trụ lại không quá giống nhau, bởi vì Binh Gia tự thành một cái Tiểu Vũ Trụ.

Không chỉ có là Binh Gia, phàm là có thực lực cái chủng loại kia thế lực, đều vĩnh viễn một cái độc lập vũ trụ, chỉ có điều, cái vũ trụ này, vẫn là tại Đại Thiên Vũ Trụ này siêu cấp Đại Vũ Trụ bên trong.

Ngự kiếm đi nhanh không sai biệt lắm ba ngày sau, Dương Diệp ngừng lại.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tại một chỗ trong Tinh Không, liếc nhìn lại, ngôi sao trải rộng.

Hạo hãn vũ trụ!

Trước mặt Dương Diệp, là một cái thật lớn màu đen vòng xoáy, tại màu đen kia vòng xoáy trước, là một thanh to lớn trường kiếm.

Trường kiếm ở vào màu đen vòng xoáy phía trước, giống như là ở Thủ Hộ Giả cái gì.

Dương Diệp đi vào vừa nhìn, tại trên trường kiếm kia, có khắc một hàng chữ: Không phải Binh Gia ta người, kẻ tự tiện đi vào, sinh tử tự lo!

Sinh tử tự lo!

Dương Diệp lắc đầu, “thực bá đạo!”

Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng một đạp, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiến nhập màu đen kia trong nước xoáy.

Màu đen vòng xoáy về sau, là một thế giới mới.

Dương Diệp có chút mờ mịt nhìn lướt qua bốn phía, cái thế giới này cùng thế giới bên ngoài cũng không hề có sự khác biệt. Vậy trời xanh, vậy mây trắng.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp. Lão giả khuôn mặt già nua, hai mắt tựa như đôi mắt ưng một dạng tiểu mà lăng lệ ác liệt, mà lại mang theo một tia che lấp. Cho người cảm giác chính là thuộc về cái loại tiểu nhân này, ác độc tiểu nhân!

“Tiểu Sư Thúc để cho ta tới đón ngươi!” Lão giả nói.

“Tiểu Sư Thúc?” Dương Diệp nhíu mày.

Lão giả đạm thanh nói: “Chính là cho ngươi Binh Phù người nọ, hắn lại để cho lão nô lúc này đón ngươi, đi theo ta đi!”

Nói xong, lão giả xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó đi theo lên.

Trên đường, lão giả nói: “Nơi đây tên là: Binh giới, binh giới cùng Đại Thiên Vũ Trụ tương liên, nhưng lại ngăn cách, ngoại nhân nếu là không có Binh Gia ta cho phép, căn bản không thể tiến vào nơi đây. Trong Binh Gia, tổng cộng sáu mạch, sáu mạch phân biệt tọa trấn binh giới Đông Tây Nam Bắc Trung.”

“Còn có một mạch chứ?” Dương Diệp nói. Đông Tây Nam Bắc Trung mới năm cái.

Lão giả ngẩng đầu nhìn đỉnh đầu, “phía trên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía lão giả, lão giả tiếp tục nói: “Sát Phạt Nhất Mạch ta ở vào phía nam, phía nam, dựa theo năm hành tinh túc đến luận, đó là chủ sát.”

Vừa nói, lão giả ngừng lại, sau đó chỉ vào xa xa, “cái kia chính là!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại lão giả tay chỉa chỉa chỗ, là một tòa treo ngược ở không trung núi lớn, núi lớn dưới đáy bị gọt qua, như là như con thoi treo lơ lửng ở cái kia không trung, cách mặt đất không sai biệt lắm có trăm trượng khoảng cách.

Liếc mắt nhìn qua, rất là khí phái!

“Du núi!”

Lúc này, lão giả nói: “Sát Phạt Nhất Mạch đã từng là chủ núi, hiện tại, nó là của ngươi!”

Dương Diệp nao nao, sau đó nói: “Của ta?”

Lão giả nhẹ gật đầu, “của ngươi. Bất quá, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể giữ được.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối là người của Sát Phạt Nhất Mạch?”

Lão giả lắc đầu, “không phải. Chẳng qua là Sát Phạt Nhất Mạch một người làm việc vặt công nhân đốt lò. Sau này, núi này liền hai người ta và ngươi, ta chịu trách nhiệm nấu cơm, khác sự tình, ngươi chịu trách nhiệm.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Cái gì kia Tiểu Sư Thúc chứ?”

Lão giả lắc đầu, “không biết.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nếu như ngươi nhìn thấy hắn, thay ta nói cho hắn biết, hắn đem ta vũng hố tới nơi này, ta bị vu oan. Nhưng mà, nếu như Binh Gia lấy lớn hiếp nhỏ, ví dụ như, kia là cái gì binh tiên hay hoặc là cái gì Thánh Nhân đi ra làm ta, nếu là hắn không ra tay, ta nhưng là phải trốn.”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hiện tại trốn, đã không kịp rồi!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp cuối tuần.

Lão giả đạm thanh nói: “Đem ngươi làm tiến đến một khắc này, còn lại ngũ mạch người liền đã biết ngươi rồi. Ngươi bây giờ, nếu là trốn, chỉ có một con đường chết, dù cho ngươi chạy đi, vậy làm phiền, cũng là vô cùng vô tận.”

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, “ta cảm thấy, ngươi người Tiểu sư thúc kia, có chút thiếu đạo đức!”

Lão giả không chỉ có không có tức giận, ngược lại là nhẹ gật đầu, “quả thật có chút thiếu đạo đức!”

Dương Diệp: “...”

“Đi thôi!”

Lão giả nói xong, người đã xuất hiện ở dưới chân núi kia.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó liền vội vàng đi theo lên.

Du núi đỉnh núi, tại trước mặt Dương Diệp, là một quảng trường khổng lồ, quảng trường do đá xanh xây thành, diện tích thật lớn, khoảng chừng dài mấy ngàn trượng rộng. Tại quảng trường này chính trung ương, là một tòa thật to người đá điêu khắc.

Điêu khắc từ ngoại hình đến xem, là một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử bên hông bội kiếm, mắt nhìn phía trước, ánh mắt lăng lệ ác liệt vô cùng.

“Sát Phạt Nhất Mạch ta đệ nhất đảm nhận Phù Chủ!”

Dương Diệp bên cạnh, lão giả nói: “Tại rất nhiều tuổi trẻ cùng Thần Tộc trận kia Đại Chiến Chi Trung vẫn lạc.”

Thần Tộc!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, quảng trường về sau, là một tòa cung điện to lớn, cung điện phía sau, còn có hai tòa cung điện, hai tòa cung điện như là thang lầu bình thường tọa lạc tại chỗ đó, vừa xem hiểu ngay.

Ba tòa cung điện xây dựng rất là xa hoa, cũng rất khí phái, đặc biệt là cái kia cuối cùng một tòa cung điện, tại cung điện kia phía trên nhất, còn có hai cái to lớn Phi Long, đương nhiên, này hai con rồng bay cũng không phải là chân thật, mà là do không biết tên cự thạch điêu khắc mà thành!

Lão giả mang theo Dương Diệp đi về phía trước đi, rất nhanh, hai người tới đệ một tòa cung điện, trong cung điện, không có một bóng người, rất là yên tĩnh. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, có một cái cái bồ đoàn, không sai biệt lắm gần trăm cái!

“Tĩnh tu điện!”

Lão giả nói: “Sát Phạt Nhất Mạch ta, chủ sát, trên người mang theo sát ý mạnh mẽ, mà nếu như sát ý quá mức lăng lệ ác liệt, có thể sẽ ăn mòn thần trí của chúng ta, bởi vậy, đệ tử của Sát Phạt Nhất Mạch phải mỗi ngày dùng hai canh giờ đến tĩnh tâm, điều hòa sát ý của chính mình!”

Nói đến đây ngạch, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi bình thường là thế nào điều hòa tự giết ý?”

“Điều hòa?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta không hòa hợp hòa.”

“Hử?” Lão giả khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Điều hòa cái gì, có sát ý, dĩ nhiên là muốn phóng xuất ra, thả ra cũng không có, không phải sao?”

“Phóng xuất ra, đó là muốn giết người!” Lão giả nói.

Dương Diệp nói: “Có sát ý lúc, vậy đại biểu có người để cho ta động sát tâm, đã có sát tâm, tự nhiên là muốn giết người. Không đúng sao?”

Lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Hình như cũng đúng!”

Nói xong, hắn đi ra đại điện.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đi theo lên. Rất nhanh, hai người tới đệ nhị ngôi đại điện.

“Này điện tên là binh bảo điện!”

Cửa đại điện, lão giả nói: “Là Binh Gia ta gửi các loại kỳ dị trân bảo địa phương.”

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, muốn đi vào, mà lúc này, lão giả đột nhiên lại nói: “Đừng cao hứng rồi, đồ vật bên trong đều bị còn lại ngũ mạch cướp sạch không còn. Bây giờ bên trong, một cọng lông đều không có!”

Dương Diệp: “...”

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Có một điểm không rõ, vì sao Binh Gia muốn tự giết lẫn nhau? Làm gì cái kia trí mạch sẽ đối Sát Phạt Nhất Mạch động thủ? Làm gì còn lại bốn mạch lại khoanh tay đứng nhìn, không tham dự chứ?”

Dương Diệp thoáng cái hỏi trong nội tâm tất cả nghi vấn.

Nếu như hắn hiện tại đã cuốn vào Binh Gia này nội loạn năm qua, cái kia rất nhiều chuyện tự nhiên là muốn biết rõ ràng đấy, bằng không thì, đến lúc đó chết thế nào cũng không biết.

Lão giả kia đã trầm mặc.

Dương Diệp không có ý tứ buông tha, hắn vẫn nhìn lão giả. Qua hồi lâu, lão giả nói: “Những vấn đề này, Tiểu Sư Thúc đến lúc đó sẽ đích thân nói cho ngươi biết, hơn nữa, bây giờ ngươi biết rồi, cũng không có ý nghĩa gì. Ngươi bây giờ, phải làm là làm thế nào sống sót!”

“Hử?” Dương Diệp nhíu mày, “có ý tứ gì?”

Lão giả nói: “Ngươi cảm thấy trí mạch sẽ để cho Sát Phạt Nhất Mạch một lần nữa quật khởi sao? Bọn hắn không làm gì được Tiểu Sư Thúc, nhưng mà, ngươi thì sao? Bọn hắn có thể là có thể làm gì được ngươi. Ngươi bây giờ, phải làm là thế nào tại đây du núi sống sót tham gia Binh Gia ta thi đấu.”

Nói đến đây, hắn quay người đi ra ngoài, “người, muốn có giá trị, mới có thể bị người hạ xuống chú thích, mà ngươi, cần chứng minh giá trị của chính mình. Chỉ có ngươi đã chứng minh giá trị của chính mình, ngươi mới có thể an toàn hơn. Bởi vì khi đó, Tiểu Sư Thúc sẽ không để cho người hạ độc thủ với ngươi đấy, mà nếu như ngươi chứng minh giá trị đủ cao, không chỉ có Tiểu Sư Thúc, binh tổ lão nhân gia hắn cũng sẽ không khiến người hạ độc thủ với ngươi đấy!”

“Nếu như ta không thể chứng minh giá trị của chính mình chứ?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Lão giả dừng bước lại, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Nói xong, lão giả đi ra ngoài, thanh âm từ ngoài cửa truyền đến, “dẫn ngươi đi gặp gặp cuối cùng một tòa đại điện!”

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, “Cái này vũng hố, thật sự là đủ sâu a! Bất quá, muốn bẫy ta, vậy cũng cũng đừng trách Dương Diệp ta làm loạn.”

Dương Diệp vừa đi ra đại điện, lão giả kia nhưng là lại xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp chính yếu nói, lão giả nhưng là nói: “Trước xử lý chuyện trước mắt đi!”

“Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Mà lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia quảng trường chỗ vị trí, bên kia, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, “nghe nói Sát Phạt Nhất Mạch xuất hiện một vị mới Phù Chủ, đến, đi ra lại để cho lão tử trông thấy, nhìn xem rốt cuộc là một cái gì điểu dạng, yên tâm, lão tử sẽ không đánh chết ngươi đấy. Ha ha...”

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Binh Gia? Lão tử sợ qua ai! Không phục, cứ duy trì như vậy là được rồi!”

Vừa nói, thân hình hắn run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa điện bắn đi.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Sau đó điểm chú ý là đủ. Điểm chú ý bằng hữu, có thể giúp một tay điểm xuống phía dưới quảng cáo ha ha, cảm tạ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2025: Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Sơn trên quảng trường, một Thanh Niên Nam Tử dựng ở cái kia chính giữa, Thanh Niên Nam Tử đang mặc một bộ hoa lệ vân trường bào màu trắng, hai tay thả lỏng phía sau, mang trên mặt một vòng vô hình vui vẻ. Mà ở bên cạnh hắn, lơ lửng một cây trường thương.

Ngay tại lúc này, Thanh Niên Nam Tử đột nhiên ngẩng đầu, Thiên tế, một đạo kiếm quang điện xạ mà đến, thoáng qua, một tên đang mặc thanh sam trường bào thanh niên xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Người đàn ông này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, Thanh Niên Nam Tử hai mắt híp lại, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi liền là...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm khí phá không mà tới.

Thanh Niên Nam Tử thanh âm im bặt mà dừng!

Thanh Niên Nam Tử phản ứng cực nhanh, Kiếm Khí còn chưa tới trước mặt hắn, trường thương trong tay của hắn chính là trực tiếp đâm ra ngoài.

Bành!

Kiếm Khí ầm ầm tiêu tán!

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi...”

; “Ngươi cái gì?”

Dương Diệp đã cắt đứt lời của Thanh Niên Nam Tử, “lão tử không có hứng thú cùng ngươi cơ cơ oai oai, một câu, không phục tựu giữ!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang mãnh liệt bắn mà ra.

Bành!

Thanh Niên Nam Tử kia còn chưa kịp phản ứng, một đạo kiếm quang chính là đã tới trước mặt hắn, cường đại Kiếm Khí, trực tiếp ép Thanh Niên Nam Tử kia vô ý thức lui về phía sau. Phát giác được Dương Diệp kiếm khí lăng lệ ác liệt, Thanh Niên Nam Tử kia trong mắt rốt cuộc nhiều vẻ ngưng trọng!

Vô cùng ngưng trọng!

Thanh Niên Nam Tử nắm chắc trường thương trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra, cuối cùng, kia hai tay nắm trường thương đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Bành!

Theo một đạo chói tai nổ vang tiếng vang lên, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà, kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp kia chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một thanh kiếm hướng phía hắn trước mặt bổ tới!

Thanh Niên Nam Tử vô ý thức một cái đón đỡ.

Bành!

Thanh Niên Nam Tử trực tiếp bị chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài.

Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp trong tay đột nhiên lơ lửng một thanh kiếm, sau một khắc, kiếm trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Ô... Ô... Ô... N... G 1

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, thế thì bay trong quá trình thanh niên đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Dương Diệp thân hình run lên, đã rơi vào Thanh Niên Nam Tử kia bên cạnh thi thể, hắn ngẩng đầu nhìn lướt qua Thiên tế, “lão tử nói cho ngươi biết đám, từ hôm nay trở đi, Du Sơn này là địa bàn của lão tử, không có lão tử cho phép, tự tiện đi vào đấy, cái này là kết cục!"

Vừa nói, Dương Diệp quay người rời đi. Bất quá, hắn đi vài bước lại ngừng hạ lợi, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía không trung, "quên mất, còn có một việc, từ hôm nay, Dương Diệp ta tiếp nhận còn lại ngũ mạch bất kỳ người nào khiêu chiến, bất quá, lão tử chỉ tiếp Sinh Tử Chiến!"

Nói xong, Dương Diệp biến mất cách không xa.

Trong Thiên Địa, hoàn toàn yên tĩnh.

Dương Diệp đi đến cuối cùng một gian đại điện, trong đại điện, có khoảng trời riêng. Cái đại điện này kỳ thật không thể nói là đại điện, phải nói là một tòa cung điện, trong cung điện, gian phòng rất nhiều, mà lại phân bố rất rộng, mỗi một tòa cung điện ở giữa cách xa nhau ít nhất mấy ngàn trượng.

Có chút cùng loại thế tục hoàng cung!

Lúc này, lão giả kia xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp, sau đó nói: "Đây là Du Sơn chủ điện, chỉ có Phù Chủ cùng một ít Trưởng lão mới có thể đi vào. Bên cạnh đó là Du Điện, là Phù Chủ chỗ ở. Hiện tại, ngươi là chủ nhân nơi này rồi."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn quay đầu nhìn về phía lão giả, "giết người, không có vấn đề gì chứ?"

Lão giả khẽ lắc đầu, "không có vấn đề, bất quá, phiền toái khả năng càng ngày sẽ càng nhiều." Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "lấy sát ngăn sát, cái này ý tưởng là không tệ, bất quá, nơi này là Binh Gia, người sợ chết, phải không có thể trở thành Binh Gia kiệt xuất thiên tài. Ngươi cường thế, chỉ biết chọc giận bọn hắn, phải nói kích phát ý chí chiến đấu của bọn hắn!"

Dương Diệp nhún vai, "Không sao, dù sao ta đã lâu không có giết thống khoái rồi. Nói thật, sát ý rất lâu đều không có đề thăng rồi, có chút hổ thẹn!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp đi về phía Du Điện kia.

Tại chỗ, lão giả đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: "Tiểu Sư Thúc ánh mắt vẫn là có thể, bất quá, người này sợ là phải bừa bãi Binh Gia rồi!"

Nói đến đây, hắn đột nhiên từ trào cười cười. Có cái kia mấy người ở đây, Binh Gia vĩnh viễn sẽ không loạn.

...

Dương Diệp tại Du Sơn làm những chuyện như vậy, theo như lời nói, không biết là người phương nào truyền lại, nhanh chóng truyền khắp toàn bộ binh giới!

Binh giới Sát Phạt Nhất Mạch, đã đến một vị mới Phù Chủ!

Truyện Của✻Tui chấm vn Đây là Binh Gia Binh Gia mọi người lấy được một cái tin tức.

Sát Phạt Nhất Mạch!

Nếu như không phải là sự xuất hiện của Dương Diệp, Sát Phạt Nhất Mạch khả năng đã bị người quên lãng. Cuối cùng, Sát Phạt Nhất Mạch đã có rất nhiều năm chưa từng xuất hiện. Bất quá, đối với mới xuất hiện vị Phù Chủ này, toàn bộ binh giới người cơ bản là không có hảo cảm!

Kiêu ngạo!

Quá kiêu ngạo!

Trí Linh Sơn.

Trí Linh Sơn là Trí Mạch chủ núi, ở vào phương Bắc, vừa vặn cùng Du Sơn tương đối xa. Thời khắc này Trí Mạch, không thể nghi ngờ đã là bùng nổ. Bởi vì cái chết tên thanh niên kia, đúng là Trí Mạch đấy. Mà Sát Phạt Nhất Mạch cùng Trí Mạch lịch sử đến nay liền không đúng, hiện tại Sát Phạt Nhất Mạch xuất hiện một vị Tân Chủ Nhân, hơn nữa thứ nhất là giết một vị người của Trí Mạch, bọn hắn như thế nào có thể nhịn?

Một đám người đang không có thông báo Trí Mạch cao tầng dưới tình huống vụng trộm rơi xuống Trí Linh Sơn, những người này dùng tốc độ cực nhanh đi tới Du Sơn chân núi.

Cầm đầu là một Bạch Bào Nam Tử.

Sau lưng Bạch Bào Nam Tử này, ước chừng mười người tới, mỗi một người khí tức đều không yếu, thấp nhất một vị cảnh giới đều là gặp Đạo Cảnh, mà cái kia cầm đầu Bạch Bào Nam Tử càng là có chút rất không đáng xấu hổ, thấy không rõ cảnh giới!

Bạch Bào Nam Tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa cái kia lơ lửng giữa không trung Du Sơn, khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “Sát Phạt Nhất Mạch mới Phù Chủ? Thật sự là khôi hài a.”

Bạch Bào Nam Tử bên cạnh, một tên thanh niên trầm giọng nói: “Lý Chân huynh, vẫn không thể chủ quan, người nọ là người Tiểu sư thúc kia chọn lựa, nhất định có kia chỗ hơn người, cho nên, ta cảm thấy, chúng ta đều không thể khinh thường, để tránh lật thuyền trong mương!”

Tên là Lý Chân Bạch Bào Nam Tử cười nói: “Tự nhiên, ta coi như là không coi nhẹ này người tên Dương Diệp, cũng sẽ không khinh thường người Tiểu sư thúc kia ánh mắt, đi thôi, chúng ta đi gặp gặp vị này mới tới Phù Chủ.”

Nói xong, một đoàn người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong Du Điện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, giờ phút này, tâm thần hắn đã chìm vào trong cơ thể.

Hoàn thiện thân thể!

Nhục thể của hắn cùng Thiên Long kia đã hoàn mỹ dung hợp, hắn giờ phút này, đã có thể mượn Thiên Long một ít Đặc Thù Kỹ Năng, bất quá, điều này cần hắn không ngừng luyện tập mới có thể phát huy ra uy lực chân chính.

Hiện tại cùng Thiên Long dung hợp hắn, bình thường Thiện Cảnh cường giả, hắn căn bản không để vào mắt!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, sau một khắc, hắn biến mất ở trong Du Điện.

Trên quảng trường.

Dương Diệp hỏi thoáng một phát lão giả kia, quảng trường này tên là Diễn Võ Tràng, là đã từng Sát Phạt Nhất Mạch đệ tử tu luyện tỷ thí địa phương. Dưới Diễn Võ Tràng này có một trận pháp khổng lồ, hơn nữa những thứ này đá xanh đều là đặc thù tinh không tài liệu chế tạo thành, tăng thêm dưới đất trận pháp, Thánh Nhân Cảnh trở xuống, căn bản là khó có thể phá hư những thứ này sàn nhà.

Nghe được Thánh Nhân phía dưới đều khó phá hư, Dương Diệp chênh lệch điểm tướng những đá này toàn bộ đem đến Hồng Mông Tháp rồi.

Bất quá hắn cuối cùng còn không có làm như thế, bởi vì lão giả nói cho hắn biết, chủ yếu là Luyện Vũ Tràng dưới đất trận pháp kia mới khiến cho Diễn Võ Tràng này kiên cố như vậy đấy.

Dương Diệp bên cạnh, lão giả nói khẽ: "Cho nên, ngươi không cần lo lắng Diễn Võ Tràng này bị phá hư, muốn đánh thế nào thì đánh thế ấy!"

Nói xong, lão giả quay người rời đi.

Trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, là đám người Lý Chân kia. Giờ phút này, đám người Lý Chân kia cũng đang đánh giá hắn.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó cầm theo kiếm hướng phía đám người Lý Chân kia chậm rãi mà đi, "xem ra, Phù Chủ Sát Phạt Nhất Mạch này ta mà nói, có ít người không xem ra gì a!" Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc có chút dữ tợn, "Không sao, bọn hắn sẽ từ từ coi ra gì."

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập mặt đất, cả Diễn Võ Tràng kịch liệt run lên, mà Dương Diệp tức thì trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Trực tiếp động thủ!

Nhìn thấy một màn này, đám người Lý Chân đều có chút sững sờ, bọn hắn lại tới đây, nói cái gì đều còn chưa nói, mà Dương Diệp này vừa thấy mặt đã muốn đánh, đây không phải bình thường kiêu ngạo a!

Lý Chân kia thần sắc cũng là có chút dữ tợn, sau một khắc, hai tay của hắn ở trước ngực kết thúc hẳn kỳ dị thủ ấn, thủ ấn thành, từng đạo màu lam lưỡi đao đột nhiên từ trước mặt hắn bắn ra, những thứ này lưỡi đao rất nhiều, chỉ là trong nháy mắt liền đem Dương Diệp kia bao phủ lại.

Xuy xuy xuy Xùy～～...

Trong diễn võ trường, từng đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh không ngừng vang lên. Mà đúng lúc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên từ những cái kia lưỡi đao bên trong bắn nhanh ra như điện, lập tức đến trước mặt của Lý Chân kia. Lý Chân hai mắt híp lại, giơ tay liền một chưởng đánh xuống!

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui trăm trượng.

Lý Chân kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “chỉ chút này...”

Nhưng mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Thoáng qua, chung quanh trong vòng mấy trăm trượng trong không gian, trải rộng Dương Diệp tàn ảnh.

Ảnh kiếm giết!

Trong nháy mắt, trong tràng bị vô số kiếm quang bao trùm, chung quanh trong lòng những người đó hoảng hốt, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Những người kia không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Diễn Võ Tràng kia, thần sắc ngưng trọng.

Qua hồi lâu, một người đàn ông từ trong kiếm quang kia chậm rãi đi ra, nam tử tay phải nhẹ nhàng vung lên, chung quanh những cái kia kiếm quang lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Người đàn ông này tự nhiên là Dương Diệp!

Nhìn thấy là Dương Diệp, cách đó không xa những người kia thần sắc lập tức trầm xuống.

Mà lúc này, Dương Diệp quay người, sau lưng hắn, là một cỗ thi thể. Dương Diệp cầm theo thi thể kia tóc đem kéo đi về phía trước.

Vừa đi, Dương Diệp nhìn xem những người kia vừa nói: “Ta không rõ ràng lắm trong Binh Gia bộ những thứ này ân oán gì, ta muốn nói là, hiện tại, Du Sơn là địa bàn của lão tử, địa bàn của lão tử lão tử làm chủ. Giờ phút này lên, tự tiện xông vào lão tử địa bàn người, đến bao nhiêu, lão giả giết bao nhiêu!”

; “Khẩu khí thật lớn!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ không trung truyền đến.

Thiện Cảnh cường giả!

Dương Diệp đột nhiên ngẩng phắt đầu lên, sau một khắc, hắn tự tay đặt ở chính mình giữa lông mày, rất nhanh, một thanh màu đen kiếm bị hắn rút ra.

Thoáng qua, một đạo kiếm quang phóng lên trời.

; “Láo xược!”

Một đạo tiếng hét phẫn nộ tại không trung vang vọng dựng lên, nhưng mà rất nhanh, không trung truyền đến một tiếng kêu thảm thiết.

Rất nhanh, một viên máu dầm dề đầu lâu từ cái này trong đám mây rớt xuống.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2026: Ngươi Sợ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bành.

Cái kia cái đầu nện rơi xuống đất, lập tức bị đập nát.

Trong nháy mắt, trong tràng vô cùng yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp đối diện, những người kia sắc mặt có chút tái nhợt, bọn hắn thật không ngờ Dương Diệp là như thế khủng bố, không chỉ có trong thời gian cực ngắn đánh chết Lý Chân kia, liền bọn hắn một vị Trưởng lão của Trí Mạch cũng trong nháy mắt bị Dương Diệp cho nháy mắt giết!

Trưởng lão kia, thế nhưng là đạt tới cường giả Thiện Cảnh a!

Nháy mắt giết Thiện Cảnh!

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Nhìn thấy một màn này, những người kia lập tức sắc mặt đại biến, bọn hắn cũng không có ra tay, mà là xoay người bỏ chạy, trong chớp mắt chính là trốn chạy Du Sơn.

Tại chỗ, Dương Diệp ngây cả người, sau đó lắc đầu, quay người rời đi.

Không có đi đuổi theo, bởi vì lãng phí thời gian.

Tại Dương Diệp đi rồi, trước đó rời đi lão giả lại xuất hiện, hắn nhìn thoáng qua trên mặt đất hai cỗ thi thể, sau đó lắc đầu, quay người hướng phía Dương Diệp đi theo.

Trong Du Điện.

Lão giả vừa đi vào Du Điện, thanh âm của Dương Diệp chính là vang lên, “tiền bối xưng hô như thế nào?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tiền bối không dám nhận, bảo ta lão Viên là được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Viên Lão, ta muốn gặp mặt cái gì kia Tiểu Sư Thúc.”

Viên Lão nói: “Không là hắn không gặp ngươi, mà là hắn bây giờ căn bản không tại binh giới, bất quá ngươi yên tâm, hắn lúc rời đi, đã để lại hao phí, tại đây binh giới, ai nếu là dám đối với ngươi lấy lớn hiếp nhỏ, hắn lúc trở lại, đem ăn miếng trả miếng, lại để cho dòng dõi kia thiên tài chết hết. Cho nên, ngươi không cần lo lắng những lão gia hỏa kia sẽ ra tay!”

Dương Diệp lắc đầu, “ta không lo lắng cái này, ta đang nghĩ, mục đích của hắn đến tột cùng là cái gì. Ta nghĩ, hắn không phải là đơn giản tưởng trọng chấn này cái gì Sát Phạt Nhất Mạch chứ?”

Lão giả trầm mặc.

Dương Diệp đứng lên, “Viên Lão nếu là có cơ gặp được hắn, kính xin thay ta chuyển cáo hắn, Dương Diệp ta thừa hắn tình, dĩ nhiên là muốn trả nhân tình này. Nhưng mà, ta không thích bị người lợi dụng.”

Lão giả nhẹ gật đầu, “minh bạch!” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nói: “Có chút không hiểu, ngươi vì sao phải tàn nhẫn như vậy!”

Tàn nhẫn!

Hành vi của Dương Diệp, không thể nghi ngờ là hết sức tàn nhẫn!

Dương Diệp đạm thanh nói: “Từ tiếp xúc Binh Gia các ngươi bắt đầu, ta biết ngay, có rất nhiều người không muốn Sát Phạt Nhất Mạch tại quật khởi. Những người kia, kể cả trước những người kia, bọn hắn lại tới đây, nếu là cho bọn hắn cơ hội, Viên Lão cảm thấy bọn họ sẽ lưu tính mạng của ta sao? Dù cho lưu, chỉ sợ cũng thì sống không bằng chết lúc đi!”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu cười cười, “nếu như bọn hắn tưởng giết ta, ta đây vì sao không có thể giết bọn hắn? Về phần tàn nhẫn, Viên Lão, thứ cho ta nói thẳng, Sát Phạt Nhất Mạch lúc trước nếu là có thể hung ác một điểm, sợ thì sẽ không rơi vào bị người diệt mạch kết cục!”

Nghe vậy, Viên Lão kia thần sắc lập tức có chút âm trầm xuống, hiển nhiên, Dương Diệp chọt trúng trong lòng hắn có chút uy hiếp. Bất quá rất nhanh, thần sắc hắn lại khôi phục bình thường. Qua hồi lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi nói một chút cũng không sai, nếu như Phù Chủ Sát Phạt Nhất Mạch ta lúc trước nếu là có ngươi một nửa tàn nhẫn, cũng không trở thành rơi vào hôm nay loại tình trạng này!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi đại điện, bóng lưng có chút cô đơn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Viên Lão kia, sau đó thu hồi ánh mắt, rất nhanh, hắn xuất hiện ở trong Hồng Mông Tháp.

Vừa mới đến Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch cùng Thiên Tú kia liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, tại Tiểu Bạch cùng trong tay nhỏ của Thiên Tú, riêng phần mình nắm một cái bánh bao. Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch liền tranh thủ móng vuốt trong bánh bao đưa cho Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, tại cái kia bánh bao nơi ranh giới, có một chỗ hổng nho nhỏ, hiển nhiên, đây là Tiểu Bạch cắn.

Dương Diệp cười cười, nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Ngươi ăn!”

Tiểu Bạch cũng không khách khí, trực tiếp gặm.

Dương Diệp nhìn về phía một bên Thiên Tú, Thiên Tú bàn tay nhỏ bé đưa ra ngoài, trên tay nàng, là bánh bao.

Dương Diệp cười nói: “Các ngươi ăn, ta làm một ít chuyện!”

Nói xong, hắn trực tiếp thân hình lóe lên, biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú nói khẽ: “Tiểu Bạch, chúng ta đi chơi!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, vội vàng điểm cái đầu nhỏ.

...

Hồng Mông Tháp trong tầng thứ hai, Dương Diệp đi tới trước mặt của Lục Đinh Thần Hỏa.

; “Ngươi là muốn hỏi cô bé kia sự tình?” Lục Đinh Thần Hỏa nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Thiên Tú này khẳng định không phải người bình thường, trong mắt của hắn, Lục Đinh Thần Hỏa nên biết mấy thứ gì đó.

Lục Đinh Thần Hỏa đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Này Tiểu Nữ Oa, có thể làm cho tháp Linh Chủ di chuyển lấy lòng, lai lịch của nàng, cho dù là ta, cũng vô cùng hiếu kỳ.”

Nghe vậy, Dương Diệp cau mày nói: “Tiền bối cũng không biết?”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Hỏi ngươi một vấn đề, vũ trụ là như thế nào hình thành?”

Dương Diệp á khẩu không trả lời được. Hắn nào biết đâu vũ trụ là thế nào hình thành...;

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Nhân Tộc cùng Bách Tộc lúc trước, là Thần Tộc, đây là một cái lịch sử đã lâu chủng tộc, bọn hắn tại nhân loại cùng Bách Tộc trước mặt của, nhưng mà, ngươi cũng biết trước mặt của Thần Tộc vậy là cái gì? Thần Tộc lúc trước, khẳng định cũng là có qua văn minh, một điểm này, ta có thể khẳng định.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối muốn nói cái gì!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Này Tiểu Nữ Oa không phải người bình thường, ta nhìn một chút thể chất của nàng, tại ta biết bên trong, nàng không giống như là bất luận chủng tộc nào đấy, đặc biệt là linh hồn của nàng, linh hồn của nàng độ tinh khiết quả thực có thể dùng kinh khủng để hình dung. Hơn nữa, nàng tế bào tổ chức cùng nhân loại các ngươi cũng không quá giống nhau!”

Nói đến đây, Lục Đinh Thần Hỏa dừng một chút, lại nói: “Ngay từ đầu, tháp linh đối với nàng là có địch ý, đó là bởi vì nó cảm nhận được nguy hiểm. Có thể làm cho tháp linh cảm nhận được nguy hiểm, thế gian này, thật sự không có mấy người. Cho dù là cái kia tà vật, nó cũng không khả năng lại để cho tháp linh cảm nhận được nguy hiểm, lại càng không cần phải nói lại để cho tháp Linh Chủ di chuyển lấy lòng rồi!”

; Dương Diệp trầm mặc. Tháp linh nóng nảy hắn hiểu rõ, gia hỏa này tuyệt đối là kiêu căng tự mãn. Mà Thiên Tú này có thể để cho nó chủ động lấy lòng, điều này có ý vị gì?

Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ!;

; “Kỳ thật, không cần lo lắng!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Nha đầu này không giống như là kẻ xấu, ngươi cùng nàng quen biết, lại cùng nàng kết đoạn này thiện duyên, với ngươi mà nói, không là chuyện xấu. Không chỉ có không là chuyện xấu, trái lại, còn là một chuyện tốt.”

Dương Diệp cười cười, “ngược lại là không có nghĩ nhiều như vậy, lúc trước cứu nàng, chỉ là đơn thuần tưởng giúp một chút. Chẳng qua là không nghĩ tới, nha đầu này lai lịch như thế thần bí, lớn như thế!”

Lục Đinh Thần Hỏa nói: “Xích Tử chi Tâm, tâm của ngươi, là Xích Tử chi Tâm, làm việc không giảng cứu lợi ích, mà là chú ý an tâm! Có thể nói, kiếm đạo của ngươi có thể có thành tựu ngày hôm nay, ngươi này Xích Tử chi Tâm, có công lao thật lớn.”

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa lại nói: “Bất quá, này cũng có khuyết điểm đoan, dễ dàng đắc tội với người, dễ dàng kết thù. Bất quá, cái này cũng bình thường, từ xưa chưa hoàn toàn chuyện, chưa hoàn toàn người!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Những cái kia cũng không phải ta nên nghĩ, ta hiện tại nên nghĩ, là làm thế nào sống sót! Chân chính nguy hiểm, khả năng mới bắt đầu!”

; “Đừng quên còn có Đạo Gia!” Lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói.

Đạo Gia!

Nghe vậy, Dương Diệp đắng chát cười cười, sau đó xoay người rời đi tầng thứ hai.

Tu luyện!

Đi vào tầng thứ ba về sau, Dương Diệp xếp bằng ở trong phòng tu luyện, sau đó bắt đầu tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ.

Qua hồi lâu, thân thể của hắn khí tức bình tĩnh lại, sau đó hắn mở mắt, tay phải có chút một phen, hai quả hạt châu màu trắng tinh xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nội đan!

Hai quả Yêu Vương nội đan!

Dương Diệp nuốt vào một quả nội đan, nội đan mới vừa vào thể, một cỗ mênh mông Linh khí chính là đột nhiên từ trong cơ thể hắn quét sạch ra, trong nháy mắt, Dương Diệp thân thể bắt đầu điên cuồng hấp thu những cái kia Linh khí, theo những linh khí này hấp thu, khí tức của Dương Diệp dần dần bắt đầu phát sinh biến hóa, không chỉ có khí tức, nhục thể của hắn cũng đang lặng lẽ cải biến.

Yêu Vương nội đan là Yêu Vương cả đời tinh túy chỗ ngưng tụ mà thành, Kỳ Năng Lượng không thể đo lường. Bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp thân thể đều thiếu chút nữa không có thể tiếp nhận được Yêu Vương này nội đan Năng Lượng Trùng Kích, cũng còn tốt hắn không có sơ ý, chỉ phục dụng một quả nội đan.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp chung quanh, không gian bắt đầu hơi khẽ run bắt đầu chuyển động, mà Dương Diệp thân thể tiến vào bắt đầu nhúc nhích, bất quá rất nhỏ, nếu như không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra.

Thời gian trôi qua cực nhanh, đảo mắt nửa tháng quá khứ.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, sau đó mãnh liệt đứng dậy.

Bành!

Ở xung quanh hắn, không gian kịch liệt run lên.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hướng phía trước đi tới một bước.

Bành!

Tại không gian xung quanh hắn đột nhiên run lên một cái!

Dương Diệp sửng sốt.

Thoáng qua, Dương Diệp đưa tay tùy ý nhẹ nhàng quơ quơ. Lập tức, tay hắn vung chỗ không gian trực tiếp nhăn nhó.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp triệt để ngây ngẩn cả người. Nhưng mà rất nhanh, trên mặt hắn nổi lên vẻ vui mừng.

Lực lượng!

Lực lượng của hắn đã nhận được thật to tăng cường!

Cường đại đến hắn đều không cách nào khống chế được, đương nhiên, đây là tạm thời.

Dương Diệp nhìn nhìn quả đấm của chính mình, khóe miệng kìm lòng không được nổi lên một nụ cười, dùng hắn bây giờ này thân thể lực lượng, hoàn toàn có thể đối với một Thiện Cảnh cường giả tạo thành uy hiếp cực lớn, coi như là không sử dụng kiếm, dùng quả đấm, hắn cũng có thể đánh chết một Thiện Cảnh cường giả!

Trừ lần đó ra, hắn cảm thụ hạ nhục thể của chính mình, dùng hắn bây giờ thịt thân tình huống, nếu như lại thêm Thiên Long hộ thể, coi như là hắn đứng ở nơi đó, bình thường Thiện Cảnh cường giả sợ là đều khó kích giết hắn.;

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay một cái khác miếng nội đan, hắn không có đang uống. Bởi vì đang phục dụng, này cái nội đan đối với hiệu quả của hắn cũng sẽ không có lớn như vậy. Hắn bây giờ thân thể, chân chính đạt đến một cái bình cảnh!

Đang phục dụng trong lúc này đan, có chút lãng phí!;

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp đã bắt đầu thích ứng mình thân thể lực lượng.

Ba ngày sau, Dương Diệp đột nhiên đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi ra đại điện, bên ngoài đại điện, là Viên Lão kia. Viên Lão cong ngón búng ra, một trương thẻ màu vàng xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “Ngự Mạch đưa tới vé mời, mời ngươi đi Ngự Mạch tham gia một cái tụ hội.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta đề nghị ngươi đi!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.;

Lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi đã lựa chọn lên giọng, vậy lên giọng đến cùng!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nên biết, ta đi, nhất định sẽ phát sinh chuyện gì đó không hay đấy.”

; “Ngươi sợ?” Lão giả nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp không yếu thế chút nào cùng lão giả đối mặt, “Ta là sợ ta đem Binh Gia thiên tài giết sạch rồi. Ta là người, một khi điên lên, chính ta đều giết!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2027: Tất Nghìn Lần Hoàn Trả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được lời của Dương Diệp, lão giả nhịn không được nhìn thoáng qua Dương Diệp.

Dương Diệp không có ở nói nhảm, cầm qua cái kia tấm thẻ màu vàng. Nhìn thoáng qua thẻ màu vàng, Dương Diệp nói: “Nói một chút Ngự Mạch!”

Lão giả nhẹ gật đầu, “Ngự Mạch là Binh Gia ta một cánh cổng, chịu trách nhiệm thủ hộ Binh Gia ta. Bọn họ cùng Trí Mạch đi có chút gần, đã từng nếu như bọn họ không khoanh tay đứng nhìn, Sát Phạt Nhất Mạch ta cũng không trở thành rơi vào như vậy tình cảnh!”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch. Như lão giả nói, Ngự Mạch này gởi cho hắn vé mời, hiển nhiên là không có hảo ý.

Lúc này, lão giả lại nói: “Lần đi Ngự Mạch, cần phải phải cẩn thận một người, người này tên Nhiếp nguyên, là Ngự Mạch Phù Chủ Thân Truyền Đệ Tử, đối phương tuy rằng cũng là trẻ tuổi, nhưng mà, Kỳ Cảnh Giới đã đạt tới Tiểu Thiện Cảnh, cho nên, cần phải phải cẩn thận!” ;

“Tiểu Thiện Cảnh?”

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, “cái này là cái gì vậy giải thích?”

Vượn bá giải thích nói: “Thiện Cảnh, lại phân Tiểu Thiện Cảnh, Đại Thiện Cảnh, nửa bước Thánh Nhân cảnh. Dùng thực lực của ngươi, bình thường Thiện Cảnh cường giả sợ là đã không phải là đối thủ của ngươi, nhưng mà, này Đại Thiện Cảnh, ngươi cần phải phải cẩn thận, không thể chút nào chủ quan. Còn này nửa bước Thánh Nhân cảnh, lúc này ngươi, còn khó hơn mà đối kháng loại cường giả cấp bậc này!” ;

Nửa bước Thánh Nhân cảnh!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc trước Cơ Nguyệt sau lưng tên kia mặt nạ lão giả phải là thuộc về nửa bước Thánh Nhân cảnh cường giả. Mà lão giả kia, cho hắn cảm giác sâu không lường được.

; “Về phần Thánh Nhân Cảnh cường giả...”

Lúc này, Viên Lão nói: “Cường giả loại này, ngươi bây giờ ở trước mặt đối phương, sợ là không có sức đánh trả. Bất quá ngươi yên tâm, tại đây binh giới, không có loại cường giả cấp bậc này ra tay với ngươi. Cho nên, ngươi phải cẩn thận chính là nửa bước Thánh Nhân cảnh!”

Dương Diệp cau mày nói: “Viên Lão, nếu như nửa bước Thánh Nhân cảnh ra tay với ta, chắc xem như lấy lớn hiếp nhỏ chứ?”

Viên Lão lắc đầu, “Cái này nhìn tình huống, nếu như làm Đại Thiện Cảnh cường giả đều không làm gì được ngươi lúc, đối phương nhất định sẽ phái ra nửa bước Thánh Nhân cảnh loại cường giả cấp bậc này. Nói tóm lại, ngươi muốn chuẩn bị tâm lý thật tốt mới được!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta có không có chỗ dựa?”

; “Có!” Viên Lão trả lời rất khẳng định.

; “Ai? Người Tiểu sư thúc kia?” Dương Diệp hỏi.

Viên Lão nói: “Tiểu Sư Thúc tính một cái.”

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “còn có một chứ? Không phải là Viên Lão ngươi à?” ;

Viên Lão đạm thanh nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều, lão phu đã rất nhiều năm không ra tay rồi. Ngươi một cái khác chỗ dựa, kỳ thật, nghiêm chỉnh mà nói, đối với lại vừa có thể cũng không phải núi dựa của ngươi, trừ phi ngươi làm cho đối phương cảm thấy Sát Phạt Nhất Mạch có tương lai, có hy vọng, đối với mới có thể không đi băn khoăn nhiều như vậy đến giúp đỡ ngươi!”

Dương Diệp lắc đầu, “nói cho cùng, còn phải dựa vào chính ta a!”

Viên Lão nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Dương Diệp không có đang nói cái gì, cầm lấy cái kia thiệp mời đi ra đại điện.

Trong điện, Viên Lão mặt mày buông xuống, không biết đang suy nghĩ gì.

Trên không Du Sơn, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, biến mất ở cuối chân trời.

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn hiện tại, đã không có đường lui, chỉ có thể đi tới cùng. Bất quá, Dương Diệp hắn cũng không phải là một người chịu thiệt thòi, để cho hắn ra sức, không cho chỗ tốt sao được?

Ngự Minh Sơn.

Cách thật xa Dương Diệp đã nhìn thấy Ngự Minh Sơn, đó là một tòa cực kỳ to lớn núi lớn, cả tòa núi lớn không phải là như Du Sơn như vậy trôi lơ lửng trên không ở bên trong, mà là tọa lạc trên mặt đất, cả tòa núi lớn hiện lên hình vuông, vô cùng chỉnh tề, bốn phía, thỉnh thoảng có phi kiếm nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang đi tới Ngự Minh Sơn kia chân núi.

Hắn vừa rơi vào dưới chân núi kia, một tên ước chừng hai mươi mấy tuổi thanh niên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

; “Người tới là ai!” Thanh niên quát nhẹ.

Dương Diệp cong ngón búng ra, cái kia thẻ màu vàng đã rơi vào thanh niên kia trước mặt. Nhìn thoáng qua cái kia thẻ màu vàng, sau đó sắc mặt hơi đổi một chút, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi chính là Sát Phạt Nhất Mạch kia mới Phù Chủ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thanh niên kia cẩn thận quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười khẩy nói: “Chính là Vấn Đạo cảnh cũng có thể làm Phù Chủ, chậc chậc... Sát Phạt Nhất Mạch này a, xem ra là...”

Ngay tại lúc này, thanh niên kia thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì vì một con tay giữ ở cổ họng của hắn.

Thanh niên sắc mặt lập tức trắng bệch.

[truyen cua❤tui 0θ vn] Dương Diệp đem thanh niên kia nhấc lên, “hiện tại phối hợp sao?”

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, có chút nói không ra lời.

; “Dừng tay!”

Ngay tại lúc này, một bên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, khi hắn cách đó không xa, một tên bội kiếm Thanh Niên Nam Tử đang tại căm tức nhìn hắn.

Dương Diệp quản cũng không có quản cái kia bội kiếm thanh niên, trực tiếp quay đầu nhìn về phía trước mặt chính mình thanh niên kia, “ta hỏi ngươi lời nói, ngươi không nghe thấy sao?”

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, hiển nhiên, vẫn còn có chút kiên cường, hay hoặc là, không có sợ hãi.

Ca sát!

Một đạo tiếng xương gãy ở giữa sân vang lên.

Thanh Niên Nam Tử kia không có chết, nhưng mà cả người cương cứng, Dương Diệp đã khống chế lực lượng. Bất quá, Thanh Niên Nam Tử mặc dù không có lập tức chết, nhưng mà cũng gần xấp xỉ. Chỉ cần Dương Diệp hơi chút dùng một thêm chút sức, dù cho chỉ là một chút, Thanh Niên Nam Tử kia liền sẽ lập tức vẫn lạc.

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia bội kiếm thanh niên sắc mặt lập tức âm trầm xuống. Sau một khắc, bên hông hắn kiếm rung động bắt đầu chuyển động, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một tên hơn hai mươi tuổi Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện tại cái kia bội kiếm thanh niên trước mặt.

; “Lui ra!” Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói.

Bội kiếm thanh niên âm trầm nói: “Mạc U sư tỷ, thỉnh cho phép ta ra tay, để cho ta giết người này! Ta...”

Ngay tại lúc này, được kêu là Mạc U Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên quay người nhìn về phía cái kia bội kiếm thanh niên, “ta để cho ngươi lui ra, không nghe thấy?”

Nhìn thấy Bạch Quần Nữ Tử có chút tức giận, cái kia bội kiếm thanh niên sắc mặt hơi đổi một chút, bất quá kia cũng không có làm nói cái gì, lập tức nhẹ gật đầu, sau đó lui qua một bên, bất quá, kia ánh mắt nhìn chằm chằm vào nơi xa Dương Diệp.

Mạc U ánh mắt rơi vào trên người Dương Diệp ở nơi xa, “dầu gì cũng là một vị Phù Chủ, so đo với mấy người này, không khỏi quá mất tài sản chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Nói cũng đúng!”

Nói xong, Dương Diệp tay nới lỏng ra, thanh niên kia lập tức ho khan kịch liệt đứng lên, bất quá, kia khục ra tới đều là máu.

Dương Diệp quay người đi về hướng Mạc U kia, mà đúng lúc này, thanh niên kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn mà Dương Diệp, “các hạ hôm nay đối với ta sỉ nhục, ngày đó tất nghìn lần hoàn trả!”

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Thanh niên kia đầu trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như trụ.

Bành!

Đầu của Thanh Niên Nam Tử nện rơi xuống đất, cặp mắt trợn lên, trong đôi mắt, là vẻ không thể tin được. Đến giết hắn cũng không tin Dương Diệp dám ở chỗ này giết hắn!

Cũng là bởi vì hắn cảm thấy Dương Diệp không dám giết hắn, cho nên, hắn mới dám lời nói ngoan thoại, lại để cho mình xem kiên cường một ít. Chỉ là hắn không nghĩ tới, kiên cường chưa thành công, ngược lại là cho tắt thở.

Chết không nhắm mắt!

Thanh Niên Nam Tử đến chết con mắt đều là mở thật to đấy!

Dương Diệp đối diện, tên kia gọi Mạc U nữ tử cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp chậm rãi đi tới trước mặt của Mạc U, sau đó nói: “Vị cô nương này là muốn động thủ sao?”

Mạc U khẽ gật đầu, “là muốn!”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “chỉ cần ngươi dám động thủ, ta cam đoan, đầu của ngươi nhất định sẽ rơi vào dưới chân ngươi, ta cam đoan.”

Mạc U hai mắt híp lại, trong đôi mắt, sát ý nghiêm nghị.

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ xa xa truyền đến, “nguyên lai Dương Huynh đã đến!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, xuất hiện một tên đang mặc hoa bào Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử từ tướng mạo đến không thấy quá hơn hai mươi tuổi, nhưng lại giữ lại một ít chà xát râu ria, cái này để cho Thanh Niên Nam Tử xem ra hơi có vẻ thành thục hơn một chút.

Thanh Niên Nam Tử đi nhanh đã đến trước mặt của Dương Diệp, cười nói: “Tự giới thiệu mình một chút, Ngự Mạch, Tô Lang. Dương Huynh này mời lệnh, chính là ta phát cho Dương Huynh. Đến, chúng ta lên núi đang nói.”

; “Hắn vừa rồi giết một người!” Ngay tại lúc này, một bên cái kia bội kiếm thanh niên đột nhiên nói một câu.

Tô Lang kia cười ha ha một tiếng, “không phải là giết một người sao? Ta mỗi ngày đều giết người, không có gì lớn đấy.” Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Huynh, xin mời, mở mang kiến thức Binh Gia ta còn lại những cái kia Thiên Tài Yêu Nghiệt!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Lang, sau đó cười nói: “Chính có ý đó!”

Nói xong, hai người đi lên núi. Thời kỳ, hai người vừa nói vừa cười, tựa như một đôi bao năm không thấy hảo bằng hữu.

Tại chỗ, cái kia bội kiếm thanh niên tức giận nói: “Tô sư huynh đây là ý gì? Dương Diệp kia quang minh chính đại giết người của chúng ta, hắn cứ như vậy mặc kệ?”

Mạc U nhìn thoáng qua cái kia bội kiếm thanh niên, “ngươi chỉ số thông minh cảm động!”

; “Có ý tứ gì?” Bội kiếm thanh niên sắc mặt có chút khó coi.

Mạc U vuốt vuốt bên tai bồng bềnh mái tóc, nói khẽ: “Người này là người Tiểu sư thúc kia chọn người, mục đích, là trọng chấn Sát Phạt Nhất Mạch, hoặc là, là dùng để đối kháng Trí Mạch kia. Có thể nói, đây là bọn hắn cùng Trí Mạch chuyện giữa. Nếu như chúng ta ra tay giết hắn, Trí Mạch khẳng định cao hứng vô cùng, bởi vì bọn họ không cần đi lo lắng người Tiểu sư thúc kia gây phiền toái cho bọn hắn. Mà khi đó, nếu như người Tiểu sư thúc kia muốn trả thù cho hắn, ta lại hỏi ngươi, ngoại trừ lão tổ, Binh Gia chúng ta ai có thể ngăn trở hắn xằng bậy?”

Bội kiếm nam tử trầm mặc lại.

Mạc U tiếp tục nói: “Bất quá, Tô Lang sư huynh chắc chắn sẽ không để cho hắn tại Binh Gia dễ qua như vậy. Coi như là Trí Mạch đều được cho Ngự Mạch ta mấy phần mặt mũi, mà Dương Diệp này là thứ gì? Ở chỗ này giết người, hắn sẽ trả giá thật lớn! Liền để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ đi!”

Nói xong, Mạc U quay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, cái kia bội kiếm nam tử nhìn thoáng qua xa xa cỗ thi thể kia, sau đó lắc đầu, “không nói bậy bạ, sẽ không phải chết rồi.; Bất quá cũng tốt, nếu như không phải là ngươi làm Chim đầu đàn, có thể có thể chết chính là ta. Đi được!”

Nói xong, bội kiếm nam tử quay người rời đi!

...

PS: Đánh cho miếng quảng cáo, bởi vì sinh hoạt bức bách, đại luyện cái vương giả vinh quang, chỉ đánh thanh đồng cùng bạch ngân còn có hoàng kim, cái khác đẳng cấp không tiếp, một ngôi sao một khối tám, có cần, có thể tại chỗ bình luận truyện nhắn lại, ta sẽ tới tìm ngươi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2028: Yêu Thích Là Đánh Nhau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngự Minh Sơn đỉnh núi, tại trước mặt Dương Diệp, là một tòa Cổ Thành khổng lồ, Cổ Thành diện tích thật lớn, liếc mắt nhìn không tới đầu.

; ‘Ngự Linh Thành’

Dương Diệp bên cạnh, Tô Lang kia cười giải thích nói: “Tòa thành này, thế nhưng là đã từng lão tổ ở qua địa phương!”

Lão tổ!

Dương Diệp biết, Tô Lang trong miệng nói phải là cái gì kia binh tổ rồi.

Tô Lang tiếp tục nói: “Lão tổ sau khi chứng đạo rời đi rồi Ngự Linh Thành này, bất quá, hắn trước khi rời đi, hôn tự tại Ngự Linh Thành này bày ra một tòa kiếm trận, nghe nói, chỗ này uy lực của kiếm trận, có thể đơn giản nháy mắt giết Thánh Nhân đây!”

Dương Diệp nói: “Lão tổ là Kiếm Tu?”

Tô Lang nói: “Tính nửa cái đi! Binh Gia chúng ta phần lớn người đều là tu kiếm đấy, rất lớn một số nguyên nhân cũng là bởi vì lão tổ cũng sử dụng kiếm." Nói đến đây, hắn quan sát một chút Dương Diệp, "Dương Huynh là địa địa đạo đạo Kiếm Tu chứ?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Tô Lang cười nói: "Này khá tốt, phải biết, chúng ta đợi tí nữa muốn gặp được những người kia cũng đều là Kiếm Tu, đến lúc đó còn hy vọng Dương Huynh chỉ giáo nhiều hơn!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Lang, không nói gì.

Rất nhanh, hai người tiến vào trong thành, rất nhanh, hai người tới một tòa đại điện trước, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại cung điện kia chính trung ương, thêu có khắc ba cái rồng bay phượng múa chữ to: Ngự Linh Điện.

; "Dương Huynh mời đến!" Tô Lang cười nói.

Dương Diệp cũng không có nét mực, đi về phía Ngự Linh Điện kia, sau lưng Dương Diệp, Tô Lang kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười ý tứ sâu xa.

Dương Diệp đi vào Ngự Linh Điện, lúc này, trong điện đã có mười người tới, khi hắn vào một khắc này, trong điện cái kia mười người tới ánh mắt lập tức đều hướng phía hắn tiến đến gần.

[truyen cua tui @@ Net] ; "Chư vị!"

Lúc này, Tô Lang kia đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh của Dương Diệp, "giới thiệu cho chư vị thoáng một phát, bên cạnh ta vị này, chính là Sát Phạt Nhất Mạch mới nhậm chức Phủ Chủ, gọi Dương Diệp, mọi người nhận thức một chút."

Dương Diệp!

Cái tên này bây giờ đang ở này binh giới có thể nói là như sấm bên tai a!

; "Dương Diệp?"

Lúc này, một người đàn ông hướng phía Dương Diệp đã đi tới, nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: "Hạnh ngộ!"

; "Vị này chính là hợp mạch nam trí huynh!" Dương Diệp bên cạnh, Tô Lang kia giới thiệu nói.

Hợp mạch?

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử kia, nam tử dáng tươi cười không giống làm giả, lập tức nhẹ gật đầu, “hạnh ngộ!”

; “Đến, ta giới thiệu cho Dương Huynh thoáng một phát còn dư lại này mấy vị bằng hữu!”

Tô Lang cười mang theo Dương Diệp đi tới đại điện chính giữa, mà lúc này, còn dư lại những người kia lúc này cũng không có động tĩnh, chẳng qua là nhàn nhạt nhìn xem Dương Diệp. Mà một vị trong đó, tại nhìn về phía Dương Diệp lúc, ánh mắt không quá giống nhau!

Sát ý!

Dương Diệp cảm nhận được sát ý, ánh mắt của hắn đã rơi vào vậy đối với hắn lộ ra sát ý trên thân người nọ.

Là một người đàn ông, không đến ba mươi tuổi, mặc một bộ rộng thùng thình trường bào, hai tay nấp trong cái kia rộng lớn trong tay áo.

Lúc này, Tô Lang kia cười nói: “Dương Huynh, vị này chính là Trí Mạch Cảnh Khâu huynh. Huynh đệ ta biết ngươi cùng Trí Mạch ở giữa có ân oán, bất quá, hôm nay ở chỗ này, mọi người có thể đều được trước tiên bỏ xuống này ân oán, coi như là cho huynh đệ ta một bộ mặt Hàaa...!”

Cái kia Cảnh Khâu ánh mắt từ trên thân Dương Diệp chuyển qua trên thân Tô Lang, “Tô Lang huynh, trực tiếp tiến vào chủ đề đi.”

Tô Lang nhẹ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chắc hẳn chư vị đã phát hiện, lần này ta mời người, đều có một điểm giống nhau, cái kia chính là mọi người đều là Kiếm Tu.”

Kiếm Tu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, lúc trước không có lưu ý, hiện tại hắn mới phát hiện, như Tô Lang nói, trong tràng tất cả mọi người là Kiếm Tu.

Dương Diệp nhìn về phía Tô Lang kia, người này gọi ít Kiếm Tu này tới làm cái gì?

Tất cả mọi người nhìn về phía Tô Lang.

Tô Lang cười nói: “Kỳ thật, nay thiên phát thiệp mời để cho mọi người đến, cũng không phải ta cái ý của người ta, mà là Ngự Mạch ta ý tứ của Phù Chủ. Bất quá, Phù Chủ lão nhân gia hắn có chút bận, cho nên, cũng chỉ có thể để cho ta đến chiêu đãi chư vị.”

; “Nói thẳng sự tình đi!” Lúc này, có người đột nhiên nói.

Tô Lang nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tại Ngự Minh Sơn ta phía sau, Ngự Mạch đệ tử ta phát hiện một vách núi, tại trên vách núi kia, có một vết kiếm, quyển kinh Phù Chủ xem xét, đó là lão tổ đã từng lưu lại, trong đó, khả năng ẩn chứa một loại cực kỳ mạnh mẽ kiếm kỹ.”

Nghe vậy, mọi người ánh mắt lập tức có chút nóng như lửa.

Binh tổ!

Đây chính là Đại Thiên Vũ Trụ này đứng đầu nhất một trong mấy người, lão nhân gia hắn lưu lại kiếm kỹ, sẽ là bình thường kiếm kỹ sao?

Tô Lang lại nói tiếp: “Chư vị khẳng định đang nghĩ, Ngự Mạch ta vì sao phải đem việc này công bố ra?” Nói đến đây, hắn cười cười, sau đó lại nói: “Cũng không phải Ngự Mạch ta hào phóng đến mức nào, mà là lão tổ từng nói qua, phàm trần là hắn lưu lại bất kỳ vật gì, sáu mạch đều có thể học, đều có thể được. Hơn nữa, Ngự Mạch ta cũng không cách nào đem phá giải, cho nên, chỉ có thể mời chư vị đến đây liên thủ, nhìn xem có thể hay không phá vết kiếm kia bí mật.” ;

Vết kiếm bí mật?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tô Lang kia, đối phương không giống là nói giả.

Lúc này, Tô Lang lại nói: “Bất quá, mặc dù là lão tổ vật lưu lại, nhưng mà, này vết kiếm có thể là ở Ngự Mạch ta, cho nên, nếu có ai có thể tìm hiểu, phải lưu lại một phần cho Ngự Mạch ta, chư vị cảm thấy thế nào?”

Đối với Tô Lang nói lên điều kiện, mọi người tự nhiên không có ý nghĩa, bằng không thì, Ngự Mạch nếu không phải cởi mở, bọn hắn cũng căn bản không có cách nào.

Nhìn thấy mọi người không có dị nghị, Tô Lang kia nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Dương Huynh chứ?”

Dương Diệp nói: “Tự nhiên là không có dị nghị!”

Tô Lang cười nói: “Như vậy cũng tốt. Chư vị làm sơ nghỉ ngơi, một lúc lâu sau, ta đem mang theo mọi người trước hướng hậu sơn.”

Nói xong, Tô Lang quay người rời đi.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp coi thường người chung quanh, chính mình tìm một chỗ ngồi xuống, mà đúng lúc này, một Thanh Niên Nam Tử đi tới trước mặt của hắn, sau đó cười nói: “Đây là vị trí của ta!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên kia, sau đó đi đến một bên vị trí, đang muốn ngồi xuống, mà thanh niên kia đột nhiên lại nói: “Xin lỗi, đây cũng là vị trí của ta!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “đã minh bạch!”

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Nhìn thấy Dương Diệp biến mất, thanh niên kia sắc mặt hơi đổi một chút, nhưng mà cũng không hoảng hốt.

Bành!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh bị chấn động hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Đạo nhân ảnh này cũng không phải thanh niên kia, mà là Dương Diệp!

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua quả đấm của chính mình, khi hắn trên nắm tay, có mấy cái nổi bật lỗ máu.;

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy xa xa thanh niên kia trên hai tay, chẳng biết lúc nào nhiều hơn một song che kín bén nhọn dao ngắn bao tay.

Bao tay hiện lên màu đen nhánh, ở trên, còn lóe ra nhàn nhạt ngân quang. Đặc biệt là những cái kia nhọn đoạn đâm, làm cho người ta nhìn tê cả da đầu.

Ít nhất Thánh Nhân giai!

Dương Diệp hắn bây giờ thân thể, bình thường cường giả căn bản không phá được phòng ngự của hắn, mà trước mắt nam tử này thực lực, còn chưa đủ để phá phòng ngự của hắn, hiển nhiên, là bao tay kia nguyên nhân.

Mà Thanh Niên Nam Tử kia trong mắt cũng là có vẻ ngưng trọng, hắn vừa rồi cái kia hai quyền, thế nhưng là xuất kỳ bất ý, vốn là muốn, coi như là giây giết không được Dương Diệp, cũng muốn trọng thương Dương Diệp, nhưng là hắn không nghĩ tới, Dương Diệp chẳng qua là tay phá mấy cái lỗ máu!

Không thể khinh thường!

Đây là Thanh Niên Nam Tử giờ phút này suy nghĩ trong lòng!

Xa xa, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, rất nhanh, hắn quyền vết thương trên đầu biến mất. Sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, Thanh Niên Nam Tử kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, đấm ra một quyền.

Nhưng mà ngay tại lúc này, Dương Diệp trong tay đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm!

Một kiếm đâm ra!

Một kiếm này, cũng không phải đâm hướng quả đấm của Thanh Niên Nam Tử kia, mà là trực chỉ cổ họng của Thanh Niên Nam Tử kia. Kiếm so với tay dài, tăng thêm Dương Diệp tốc độ so với Thanh Niên Nam Tử phải nhanh rất nhiều, bởi vậy, nếu như Thanh Niên Nam Tử kia không thu tay lại phòng ngự lời nói, kia nhất định là cũng bị Dương Diệp một kiếm kết quả đấy!

Thanh Niên Nam Tử không có mạo hiểm, vội vàng thu hồi nắm đấm, mà đang khi hắn thu quả đấm một khắc này, Dương Diệp khóe miệng vén lên, thoáng qua, một đạo đạo kiếm quang đem Thanh Niên Nam Tử kia bao phủ lại.

Liên tục bại lui!

Qua trong giây lát, Thanh Niên Nam Tử kia đã bị Dương Diệp bức đến ngoài điện, mà hai người chiến trường cũng do trong điện dời đến ngoài điện.

Không thể không nói, Dương Diệp có chút khinh thị trước mắt thanh niên này, thực lực của đối phương, cũng không có hắn tưởng tượng yếu như vậy, hắn nguyên bổn cho rằng có thể rất nhanh kết thúc chiến đấu, nhưng không nghĩ đến, đối phương thậm chí có phản kích xu thế!

Không có ở lưu thủ.

Bành!

Làm Dương Diệp xuất toàn lực về sau, tại dưới ánh mắt ta của tất cả mọi người, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm chấn động ngàn trượng có hơn. Thanh Niên Nam Tử vừa xuống đất, một thanh kiếm chính là chống đỡ tại giữa lông mày hắn chỗ.

Thanh Niên Nam Tử thân thể trực tiếp cương cứng.

Mọi người chung quanh thần sắc trầm thấp, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp nhìn thẳng Thanh Niên Nam Tử, “đem bao tay cởi ra!”

Thanh Niên Nam Tử ngây cả người, sau đó rất nhanh, thần sắc hắn vô cùng khó coi. Hiển nhiên, hắn biết ý đồ của Dương Diệp!

Dương Diệp đây là muốn đoạt quyền của hắn bộ!

Thanh Niên Nam Tử trầm mặc, không nói gì, tại nghĩ đối sách.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm chính là vung lên.

Xuy xuy!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Thanh Niên Nam Tử kia đôi cánh tay trực tiếp bị Dương Diệp bổ xuống, thoáng qua, Dương Diệp tay phải vung lên, hai cánh tay kia trực tiếp chén hắn nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Nhìn thấy Dương Diệp như thế bạo lực, chung quanh những người kia thần sắc lập tức có chút khó coi. Bất quá giờ phút này, không người nào dám đi ra nói cái gì, kể cả cái kia cảnh thu, giờ phút này, hắn rốt cuộc biết vì sao lúc trước đi Du Sơn cái kia mấy vị Trí Mạch đệ tử sẽ chết.

Trước mắt Dương Diệp này, cũng là thuộc về siêu cấp thiên tài, căn bản không phải bình thường có thể có khả năng địch.

Dương Diệp coi thường trước mặt cái kia sắc mặt tái nhợt nam tử, hắn quay người hướng đại điện đi đến, rời đi một hồi, giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên hắn quay người liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Ta là người, yêu thích là đánh nhau, thích làm nhất chính là giết người, mà muốn làm nhất, chính là giết rất nhiều người!”

...

PS: Ngày hôm qua quên chúc mọi người Lễ Tình Nhân vui vẻ. Bổ xuống.

Cuối cùng, cảm tạ tất cả khen thưởng chim loan xanh bằng hữu, kể cả vi tín công chúng số lên khen thưởng, cảm tạ tất cả lão Thiết ủng hộ, cám ơn ủng hộ của mọi người. Ngày hôm qua Lễ Tình Nhân đều tại viết chữ, thiếu chút nữa quỳ bàn phím rồi.

Mặc kệ mọi người công tác vội vàng bao nhiêu, sự tình có bao nhiêu, nhưng mà, còn là đừng xem nhẹ người bên cạnh ha. Bằng không thì lão Vương cần phải thừa cơ mà vào rồi, ha ha!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2029: Quen Thuộc Hơi Thở Chữ Viết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiêu ngạo!

Vô cùng kiêu ngạo!

Không thể không nói, Dương Diệp kiêu ngạo để cho tất cả mọi người đều có điểm khó chịu, nhưng mà, không người nào dám ở thời điểm này đi để cho Dương Diệp khó chịu.

Mạnh mẽ!

Dương Diệp vừa rồi bày ra thực lực để cho bọn hắn kiêng kị sâu sắc rồi!

Bọn hắn hiện tại, mới nhận rõ một sự thật. Trước mắt người mới tới này giết mạch Phù Chủ, không phải là một người bình thường!

...

Một chỗ âm thầm, một người đàn ông cùng nữ tử nhìn chằm chằm vào bóng lưng của Dương Diệp rời đi, cho đến Dương Diệp hoàn toàn biến mất về sau, nam tử kia mới nói: “Như thế nào?”

; “Rất mạnh!” Nam tử bên cạnh, cô gái kia nói.

Nam tử nhẹ cười cười, “xác thực rất mạnh a!”

Nữ tử trầm mặc.

≪ truyen cua tui dot net] http://truyencuaТui.net Trước mắt một nam một nữ này, đúng là Tô Lang kia cùng Mạc U.

Mạc U nói khẽ: “Ta cảm thấy, chúng ta không nên tham dự hắn cùng với Trí Mạch ở giữa này tranh vào vũng nước đục. Với chúng ta mà nói, đấu với hắn, không có bất kỳ chỗ tốt. Còn thanh danh, ta cảm thấy, không cần để ý như vậy, dù sao hắn đối tượng cũng không chỉ là chúng ta!”

Tô Lang nói khẽ: “Ta biết ngươi đang lo lắng cái gì, nếu như là bình thường, ta đương nhiên sẽ không đến nhúng tay loại này cố sức lại không được cám ơn sự tình, nhưng là... Lúc này, chúng ta không hơn cái kia thuyền cũng không được!”

Nghe vậy, Mạc U kia lông mày nhíu lại, chính muốn nói gì, lúc này, Tô Lang nói: “Đi thôi!”

Nói xong, kia quay người biến mất cách không xa trong đại điện.

Tại chỗ, Mạc U than khẽ, “người này, không phải là một người hiền lành a!”

Trong thanh âm, mang theo một vẻ lo âu.

Tuy rằng cùng Dương Diệp tiếp xúc thời gian rất ngắn rất ngắn, nhưng mà, Dương Diệp người này cho nàng cảm giác nguy hiểm mãnh liệt. Nàng hiện tại cũng còn nhớ đến lúc ấy Dương Diệp đối với lời nói của nàng, chỉ cần nàng dám động thủ, đối phương liền nhất định dám giết nàng!

Nàng rất rõ ràng, Dương Diệp nói những lời này, không phải là một câu nói đùa!

Tên điên!

Dương Diệp chính là một tên điên, một cái không chút kiêng kỵ tên điên.

...

Trong đại điện.

Lúc này trong đại điện, vô cùng an tĩnh. Dương Diệp ngồi ở một cái góc nhỏ, hai mắt khép hờ, làm như nhập định.

Chung quanh, có người thỉnh thoảng ánh mắt rơi trên người Dương Diệp, có hiếu kỳ, có sát ý, không phải trường hợp cá biệt. Bất quá, những cái kia có sát ý đều giấu rất kỹ, không dám bại lộ ra.

Lúc này, Dương Diệp tâm thần đã chìm vào trong Hồng Mông Tháp.

Ở trước mặt của Dương Diệp, là cặp kia màu đen đậm bao tay.

Dương Diệp quan sát một chút cái kia hai bao tay, như hắn đoán không sai, này hai bao tay chính là Thánh Nhân cấp.

Thánh Nhân cấp bảo vật!

Dương Diệp bấm tay một điểm, hai tích Tinh Huyết không vào cái kia hai bao tay bên trong, cái kia hai bao tay lập tức kịch liệt run lên, mà đúng lúc này, Dương Diệp hai tích Tinh Huyết kia đột nhiên bắn ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp có chút ngẩn người, “còn có tính khí?”

Nói xong, Dương Diệp tay phải có chút xoay tròn, rất nhanh, một cái hư ảo long trảo xuất hiện ở tay phải hắn bốn phía, sau một khắc, hắn mãnh liệt một trảo liền vỗ vào cái kia hai bao tay phía trên.

Bành!

Cái kia hai bao tay trực tiếp bị hắn một chưởng vỗ bay.

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp lại xông đi lên chính là một chưởng...

Nửa khắc sau, cái kia hai bao tay ngoan ngoãn đứng tại trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp chính phải thử một chút cái kia hai bao tay, mà đúng lúc này, một đạo thân ảnh kiều tiểu đột nhiên bay đến trước mặt của hắn.

Đúng là cái kia nghịch ngợm Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn lên trước mặt quả đấm của trừng mắt nhìn, nàng hai cái móng nhỏ tiến vào cái kia hai cái găng tay bên trong.

Nhưng mà, quá lớn!

Rất là buồn cười!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, con mắt nhấp nha nhấp nháy, hiển nhiên, là đang hỏi Dương Diệp có hay không nhỏ một chút!

Dương Diệp dở khóc dở cười, chính yếu nói, mà đúng lúc này, cái kia hai bao tay đột nhiên nhỏ đi. Nó trở nên vừa vặn bao trùm ở móng vuốt của Tiểu Bạch. Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức sáng ngời, sau đó tiểu trảo hướng mặt trước chính là oanh một cái.

Xùy~~!

Bao tay những nơi đi qua, không gian trực tiếp vỡ ra đến!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng lên!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Bình thường cho ngươi chơi, nhưng mà, chờ ta muốn đánh nhau lúc, được cho ta, được hay không được!”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ không có dị nghị.

Cùng Tiểu Bạch chơi đùa thoáng một phát, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.;

Lúc này, Tô Lang kia đi vào đại điện, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Để cho chư vị đợi lâu. Kính xin chư vị đi theo ta!”

Nói xong, kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trong điện, mọi người vội vàng đi theo ra ngoài.;

Mọi người đi theo Tô Lang đi tới Ngự Minh Sơn phía sau núi, phía sau núi thật lớn, từng ngọn núi nhỏ phong liền cùng một chỗ, liếc mắt nhìn không tới đầu.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, có chút đề phòng. Trước khi hắn tới, cũng đã rất rõ ràng, tới nơi này chắc chắn sẽ không có chuyện gì tốt phát sinh. Sở dĩ hắn đến, đó là bởi vì hắn không thể kinh sợ, ít nhất tại hiện ngay tại lúc này không thể kinh sợ!

Nếu như hắn kinh sợ, không hề nghi ngờ, phiền toái càng ngày sẽ càng nhiều.

Sự thật chính là như vậy, nhiều khi, ngươi không gây chuyện, mà người khác nhưng cảm thấy ngươi là đang sợ phiền phức, vì vậy, đối phương thì sẽ được một tấc lại muốn tiến một thước đến gây phiền toái cho ngươi. Hiện tại tình huống của hắn chính là như vậy, chỉ cần hắn kinh sợ, đến lúc đó, mèo chó gì đều sẽ tới gây phiền toái cho hắn.

Hơn nữa, hắn tin tưởng, cái gì kia Tiểu Sư Thúc khẳng định cũng không hy vọng hắn kinh sợ. Trái lại, hắn càng kiêu căng, hiện ra tiềm lực càng lớn, bản thân liền càng an toàn. Đương nhiên, chính hắn không thể khinh thường, cũng chưa từng chủ quan qua!

; "Đã đến!"

Lúc này, Tô Lang đột nhiên ngừng lại, "chư vị, phía trước cái kia chính là đã từng lão tổ diện bích tìm đạo địa phương."

Nghe vậy, lập tức mọi người đối với cái kia vách núi có chút thi lễ, kể cả Tô Lang kia cũng giống như vậy!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng có ít người sắc mặt có chút khó coi. Tô Lang kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, "như thế nào?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Cái gì như thế nào?"

Tô Lang đạm thanh nói: "Lão tổ không đảm đương nổi Dương Huynh cúi đầu?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Tô Huynh nguyên lai là nói cái này, chẳng qua là, ta muốn hỏi một chút, cái kia vách núi là lão tổ? Giống như không phải chứ? Nếu như không phải, các ngươi bái cái gì? Lão tổ lại không ở nơi này, cho ai thấy thế nào."

; "Láo xược!"

Lúc này, một bên một tên thanh niên đột nhiên gầm lên, "Dương Diệp, ngươi này trong mắt không người..."

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía thanh niên kia, phẫn nộ quát: "Ngươi câm miệng cho lão tử, nếu như không phục, đi ra một mình đấu!"

Nghe vậy, thanh niên kia tức giận lập tức mặt đều xanh.

Dương Diệp hắn đương nhiên sẽ không cho những thứ này người sắc mặt tốt nhìn, bọn người kia bên trong, ít nhất 99% đều là hy vọng

Dương Diệp hắn cái chết. Nếu như không phải là sợ quậy chuyện quá lớn, hắn thậm chí nghĩ một kiếm kết quả những người này, càng không sẽ cùng Tô Lang này tại đây lá mặt lá trái lãng phí thời gian.;

Tuy rằng hắn tưởng lên giọng một điểm, nhưng cũng sẽ không đem sự tình làm quá mức, có một số việc, làm quá mức, thì sẽ dẫn tới người khác không ưa, đặc biệt là cái kia binh tổ. Nếu như Dương Diệp hắn thật là cái loại này không đầu óc chỉ muốn giết người, cái kia binh tổ tuyệt đối là cái thứ nhất sẽ không để cho hắn dừng lại ở Binh Gia đấy!

Một khi cái kia binh tổ đối với hắn sinh ra ác cảm, không cần phải nói, cũng chính là hắn chơi cho tới khi nào xong thôi rồi. Trừ phi nàng chạy tới Đạo Gia đi!

Nghe được lời của Dương Diệp, Tô Lang kia nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Huynh, rất lợi hại!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta cảm thấy a, tôn kính, chủ yếu là vui vẻ, chỉ cần trong nội tâm đối với lão tổ trong lòng còn có tôn kính, này bái lễ gì gì đó, ta cảm thấy cũng chỉ là hình thức. Đương nhiên, nếu như chư vị cảm thấy ta là ở miệt thị lão tổ, chư vị đại khái có thể đi lão tổ trước mặt báo ta, nếu như lão tổ trách tội ta, Dương Diệp ta nhận phạt!”

; “Vô sỉ!” Một bên, một người đàn ông đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp nhún vai, sau đó nhìn về phía Tô Lang kia, “Tô Huynh, ta cảm thấy hay vẫn là làm chính sự quan trọng hơn, ngươi cảm thấy thế nào?”

Tô Lang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đương nhiên!”

Vừa nói, hắn quay người đi xa đi, người còn lại cũng theo đó đi đến. Bất quá, một người trong đó đột nhiên lại dừng lại, hắn đi tới bên cạnh của Dương Diệp.

Người này chính là trước kia cùng Dương Diệp có duyên gặp qua một lần cái kia hợp mạch Nam Trí.

Nam Trí lắc đầu cười cười, “Dương Huynh, ngươi đây là ở cho mình gây thù hằn a!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Bọn hắn vốn là coi ta là làm là địch nhân, chẳng lẽ không đúng sao?”

Nam Trí suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Cũng là, bất quá, Dương Huynh, ngươi thật không lo lắng cho chính mình tình cảnh sao? Theo ta được biết, bây giờ ngũ mạch, tựa hồ cũng có chút không nghĩ tại nhiều nhất mạch đi ra phân tài nguyên. Nếu như không phải là kiêng kị người Tiểu sư thúc kia, nói thực ra, Dương Huynh ngươi vừa tới Binh Gia cái ngày đó, chỉ sợ đã chết rồi. Đây là lời nói thật!”

Dương Diệp nói: “Ta đánh thắng được người Tiểu sư thúc kia sao?”

Nam Trí ngây cả người, sau đó lắc đầu, “Dương Huynh nói giỡn!”

Dương Diệp nói: “Kỳ thật, ta cũng là bị hắn gài bẫy. Bằng không thì, ai như đến nằm này tranh vào vũng nước đục? Không có cách nào ta lại đánh không lại hắn, lại rơi vào hắn thiết kế trong hầm. Hiện tại, chỉ có thể đi tới cùng rồi!”

; “Khó trách!”

Nam Trí nói khẽ: “Ta đã nói rồi, một người bình thường, khẳng định đều thì sẽ không đến nằm này nằm nước đục, Chỉ là... Dương Huynh, nói thật, này nằm vũng nước đục, không tốt nằm. Hiện tại, những đại lão kia đều vẫn chỉ là đang ngắm nhìn, nhưng mà, khó bảo toàn bọn hắn sẽ không xuất thủ a. Mà bọn hắn một khi phải ra tay, nhất định là muốn tuyệt giết chính là ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Trí, “vì sao nói với ta những thứ này?”

Nam Trí cười nói: “Cảm thấy Dương Huynh người không tệ, muốn cùng Dương Huynh kết bạn, lý do này được hay không được?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được.”

Nam Trí cười ha ha một tiếng, sau đó nói: “Dương Huynh, chúng ta đi thôi.”

Nói xong, kia quay người bước nhanh mà rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Trí kia, sau đó cũng đi theo lên.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Trí kia ngừng lại, tại bọn họ trước mặt, là một khối cao lớn gần trăm trượng vách núi, độ rộng cũng có vài chục trượng.

Ở đằng kia vách núi chính trung ương, có một đường dài chừng hơn một trượng vết kiếm, so sánh với cái kia vách núi, này vết kiếm không thể nghi ngờ là cực nhỏ.

Mà ở cái kia vết kiếm bên cạnh, còn có một hàng chữ, khi nhìn thấy hàng chữ này lúc, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Chữ này rất quen thuộc!

Tiêu Dao tử chữ viết!

...

PS: Không có biện pháp trước chín giờ đuổi hết bản thảo, cho nên đã chậm hơn nửa canh giờ, xin mọi người thứ lỗi.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2030: Kiếm Đạo Ngàn Vạn, Duy Ngã Độc Tôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiêu Dao tử lưu lại chữ!

Trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút khiếp sợ, bởi vì hắn thật không ngờ, Tiêu Dao tử vậy mà đã tới Binh Gia!;

; Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía tại trên vách núi kia, trên vách núi đá, Tiêu Dao tử lưu lại là: Kiếm đạo ngàn vạn, Duy Ngã Độc Tôn!

Nhìn thấy những lời này, Dương Diệp đã trầm mặc.

Lúc trước, Tiêu Dao tử từng nói qua, Ba Ngàn Đại Đạo, duy Kiếm Đạo Độc Tôn. Mà giờ khắc này, bây giờ là kiếm đạo ngàn vạn, Duy Tha Độc Tôn!

Duy Tha Độc Tôn!

; “Không hổ là lão tổ!” Lúc này, trong tràng có người đột nhiên cảm khái nói: “Tuy rằng lão tổ không phải là chủ tu kiếm, nhưng mà, tại lão tổ trong nội tâm, kiếm đạo bên trong, chỉ sợ là không ai có thể cùng hắn địch nổi rồi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên kia, không nói gì, hiển nhiên, đối phương không biết những lời này căn bản không phải người lão tổ kia lưu lại.

Phải nói, Tiêu Dao tử đến Binh Gia này lúc, hắn không làm kinh động những người khác!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía câu nói kia bên cạnh cái kia vết kiếm. Khi thấy cái kia vết kiếm lúc, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại.

Không đơn giản!

Đây là cảm giác của hắn!

Này binh tổ này vết kiếm, như Tô Lang kia nói, trong đó thật sự có chút huyền cơ ở đây.

Trong tràng, tất cả mọi người trầm mặc. Ánh mắt đều chăm chú nhìn cái kia vết kiếm, Dương Diệp cũng là như thế.

Một lát sau, Dương Diệp đột nhiên đi tới cái kia vách núi ngọn nguồn, hắn ngẩng đầu nhìn cái kia vết kiếm, giờ phút này, bởi vì khoảng cách gần nguyên nhân, hắn nhìn rõ ràng hơn. Cứ như vậy nhìn xem, nhìn một chút, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, cái kia vết kiếm đột nhiên di động.

Di động!

Vết kiếm nhanh chóng di động tới.

truyen cuatuinet Một loại kiếm kỹ!

Nhìn một hồi về sau, Dương Diệp phát hiện, này vết kiếm tại biểu diễn một loại kiếm kỹ, một loại hữu hiệu kỳ dị kiếm kỹ. Chi cho nên nói kỳ dị, là vì này kiếm kỹ là hắn chưa từng thấy qua, kể cả Đạo Bào Lão Giả cho hắn những cái kia kiếm kỹ bên trong, đều không có trước mắt loại tương tự này kiếm kỹ!

Điều này làm cho Dương Diệp không khỏi có chút mê mẫn!

Một lúc lâu sau, Dương Diệp cho ra một cái kết luận: Không là đơn thuần kiếm kỹ!

Trước mắt này vết kiếm, trong đó không đơn giản ẩn chứa kiếm đạo, còn có thứ gì khác ở trong đó.

Trong tràng, không chỉ có Dương Diệp nhìn có chút si mê, người còn lại hiển nhiên cũng phát hiện manh mối gì, đều lâm vào trong đó.

Một bên, Tô Lang kia thần sắc ngược lại là rất bình tĩnh, phát hiện manh mối, bất kỳ một cái nào không có nước phần đích Kiếm Tu đều có thể phát hiện này vết kiếm bên trong một ít không tầm thường thứ đồ vật, phát hiện là một chuyện, hiểu thấu đáo lại là một chuyện rồi.

Ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, trong mắt của hắn, khả năng nhất tìm hiểu vết kiếm kia, chính là trước mắt Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp hai mắt đã đóng lại.

Ngộ!

Đã đến bọn hắn này loại cấp bậc, kỳ thật, tu luyện tác dụng đã biến thành hơi nhỏ. Hơn nữa là ngộ!

Có khi một cái đốn ngộ, đền bù mười năm, thậm chí trăm năm khổ tu!

Mà nếu như không thể ngộ, coi như là tu luyện trăm năm, khả năng đều dừng lại không tiến!

Tại Dương Diệp trong đầu, một đạo nhân ảnh bắt đầu đi theo cái kia vết kiếm múa, vết kiếm động tác rất đơn giản, phải nói rất đơn điệu, coi như là đơn thuần đâm, bổ, chém, chọn... Những thứ này, đều là kiếm đạo động tác cơ bản, dù là là một vừa học kiếm tiểu hài tử khả năng đều!

Hóa phồn nhập giản!;

Đạo lý này, hắn rất nhiều năm liền đã hiểu. Bởi vậy, trước mắt này vết kiếm tuyệt đối không phải đơn thuần nói cho hắn biết kiếm đạo muốn hóa phồn nhập giản, hẳn còn có sâu hơn hàm nghĩa!

Về phần đến tột cùng là cái gì, Dương Diệp cũng không có tìm hiểu.

Lúc này, sắc trời đã dần dần đen lại, mọi người còn không có đi, chính ở chỗ này tìm hiểu. Rất nhanh, bầu trời tối đen biến trời đã sáng.

Cứ như vậy, ba ngày trôi qua.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, nhìn thấy một màn này, một bên Tô Lang kia ánh mắt lập tức đã rơi vào trên thân hắn, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp chửi ầm lên, “cái quỷ gì đồ chơi, xem không hiểu, không nhìn!”

Nói xong, hắn thở phì phò quay người rời đi.

Mà lúc này, Tô Lang kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, cười nói: “Dương Huynh lúc này đi rồi hả?”

Dương Diệp giang tay ra, “không đi làm sao bây giờ? Tiếp tục ở đây hao tổn?”

Tô Lang gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Huynh hẳn là phát hiện cái gì chứ?”

; “Phát hiện cái gì?” Dương Diệp hỏi lại.

Tô Lang trầm giọng nói: “Dương Huynh, thế nhưng là đã nói rồi đấy, nếu là tìm hiểu cái gì, được cho Ngự Mạch ta lưu một phần!”

Dương Diệp nói: “Có thể là ta không có tìm hiểu cái gì a! Ai, ngộ tính thấp, không có cách nào không có biện pháp a!”

Tô Lang gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, làm như muốn đem Dương Diệp xem rõ ngọn ngành.

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, biểu lộ không có bất kỳ dị thường.

Qua mấy tức, Dương Diệp cười nói: “Tô Lang huynh, ta có thể đi rồi sao?”

Tô Lang trầm giọng nói: “Dương Huynh, sao không thêm một người bạn chứ?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Khó nói chúng ta không là bằng hữu sao?”

Tô Lang nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Huynh tự giải quyết cho tốt!”

Dương Diệp cười nói: “Đa tạ!”

Nói xong, hắn trực tiếp vòng qua Tô Lang rời đi.;

Một bên, Tô Lang thần sắc âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Rất nhanh, Dương Diệp đã đi ra Ngự Minh Sơn, ly khai Ngự Minh Sơn về sau, Dương Diệp lập tức trở về đến Du Sơn, trong Du Điện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tiến vào Hồng Mông

Tháp.

Luyện kiếm!

Trong phòng tu luyện, kiếm của Dương Diệp bắt đầu vũ động.

Múa kiếm tốc độ rất chậm, vô cùng chậm, như tiểu hài tử mới học kiếm. Nhưng mà Dương Diệp thần sắc nhưng là ngưng trọng, hơn nữa, càng ngày càng ngưng trọng. Một lát sau, Dương Diệp ngừng lại. Hắn cứ như vậy nhìn xem trước mặt của chính mình, tại trước mặt hắn không gian, xuất hiện một chút dấu vết, đó là kiếm vạch qua dấu vết.

Dương Diệp ánh mắt liền nhìn chằm chằm vào những dấu vết này, qua hồi lâu, Dương Diệp nói khẽ: “Quả là thế!”

Hồn!

Kiếm Hồn!

Kiếm có linh, linh là kiếm chính mình sinh ra, ví dụ như linh trí, một dạng loại cấp bậc đó cao kiếm, chúng đều sẽ sinh ra linh trí của chính mình. Nhưng mà, có linh trí, nhưng không có hồn. Cái này cái gọi là hồn, với hắn trước kia tiếp xúc qua cái loại này Kiếm Hồn hoàn toàn khác nhau!

Nơi này hồn, là chỉ kiếm hồn!

Có linh, còn có hồn!

Mà cái hồn, là người giao phó kiếm, trước kia, kiếm của hắn, xác thực rất mạnh rất mạnh, nhưng mà, kiếm cuối cùng là không có hồn. Này tựu giống với một người, nếu như chỉ có thân thể, không có linh hồn, vậy người này, cũng chỉ là cái xác không hồn.

Kiếm có linh, nhưng vô hồn, vô hồn kiếm, cũng bất quá là một thanh kiếm sắc bén mà thôi, nhiều lắm là chính là uy lực mạnh mẽ đi một tí.

Mà có hồn kiếm, từ trình độ nào đó mà nói, cái kia đã không đơn thuần là kiếm!

Linh hồn.

Giao phó Kiếm Linh hồn!

Này chính là binh tổ lưu lại ý tứ, đối phương sở dĩ không có trực tiếp nói rõ, đó là bởi vì, đối với định muốn Binh Gia Đệ Tử chính mình lĩnh ngộ, chỉ có dựa vào chính mình lĩnh ngộ đồ vật, mới chính thức là của mình.

Chính mình lĩnh ngộ, khắc sâu nhất!

Như thế nào giao phó Kiếm Linh hồn?

Kỳ thật, này nói khó cũng không khó, thuyết đơn giản cũng không đơn giản. Ít nhất Dương Diệp thì cho là như vậy.

Làm kiếm Tố Hồn, là một loại ý cảnh, cũng không phải thật cấp cho kiếm làm cho một cái linh hồn, mà là một loại cảnh giới, một loại kiếm đạo cảnh giới.

Kiếm, có kiếm ý, Kiếm Linh, kiếm kỹ, những thứ này, hắn cơ bản cũng đã nắm giữ, mà Kiếm Hồn, hắn đã từng là cũng không nghĩ tới, bất quá, hắn từng dùng qua Kiếm Hồn kỹ, nhưng mà, Kiếm Hồn kỹ cùng Binh Gia lão tổ biểu đạt Kiếm Hồn hoàn toàn khác nhau!

Hắn trước kia Kiếm Hồn kỹ, chỉ dùng để linh hồn hắn thi triển kiếm kỹ, mà Binh Gia lão tổ biểu đạt Kiếm Hồn, là đơn thuần chỉ kiếm linh hồn!

Luyện cùng ngộ!

Hắn cần đúng là luyện cùng ngộ, mà vết kiếm kia những động tác kia, chính là cho hắn tham khảo. Trừ lần đó ra, vết kiếm kia bên trong, còn ẩn chứa một tia những vật khác, đó có thể là Binh Gia lão tổ mình Đại Đạo.

Bất quá, Dương Diệp nhìn không hiểu nhiều.

Điên cuồng luyện!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày đều đang luyện tập, một lần lại một lượt, mà đến buổi tối, hắn thì sẽ tĩnh tọa, sau đó tìm hiểu!

Tu hành không tuế nguyệt, cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Trong Hồng Mông Tháp, đảo mắt đã qua thời gian một năm, mà giờ khắc này, Dương Diệp xếp bằng ở cái kia trong phòng tu luyện, hắn đã tĩnh tọa mấy tháng rồi.

Dương Diệp hắn cho tới bây giờ đều không giống là An Nam Tĩnh loại thiên tài kia, một điểm liền thông, ưu thế của hắn là có thể chịu được cực khổ, không sợ khổ.

Cứ như vậy, lại qua một tháng.

Một đoạn thời khắc, xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, sau một khắc, hắn trực tiếp đứng lên, rất nhanh, trong tay hắn nhiều hơn một thanh kiếm, ngay sau đó, hắn bắt đầu vung... Mà bắt đầu.

Bổ, chém, đâm, chọn...

Chỉ những thứ này động tác đơn giản. Một lần lại một lượt, ước chừng luyện gần vạn lần về sau, Dương Diệp rốt cục cũng ngừng lại, nhìn trong tay run rẩy kiếm, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười.

Thành công!

Hơn một năm qua khổ tu, khổ ngộ, cuối cùng cũng có để cho hắn hiểu rõ Kiếm Hồn, hơn nữa nắm giữ loại này Kiếm Hồn!

Cái gọi là Kiếm Hồn, nói cho cùng, liền là một loại kỹ xảo, đương nhiên, là một loại cao siêu kỹ xảo, cũng là kiếm đạo trong một loại cảnh giới, một loại tư tưởng. Không phải phải để cho hắn đem Kiếm Hồn này nói rành mạch, hắn cũng không nói lên được, bởi vì hắn cũng chỉ là vừa nắm giữ Kiếm Hồn, mà Kiếm Hồn cái cảnh giới này, hiển nhiên không phải là đơn giản như vậy!

Đơn giản một chút mà nói, này Kiếm Hồn Cảnh, ít nhất có thể mang kiếm kĩ của hắn uy lực tăng lên cái ba đến bốn thành!

Đừng nhìn chỉ có ba đến tứ thành, cái này đã cực kỳ kinh khủng! Có thể nói, hắn hiện tại, đối mặt cái loại này đạt tới cường giả Đại Thiện Cảnh, chút nào không uổng. Đương nhiên, đối mặt nửa bước Thánh Nhân cảnh loại này Lão Quái Vật, dùng thực lực của hắn bây giờ, hiển nhiên hay vẫn là không đánh lại!

Cảnh giới chênh lệch quá xa!

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp. Mà đúng lúc này, Viên Lão kia đi vào đại điện, Viên Lão quan sát một chút Dương Diệp người, sau đó nói: “Thực lực tăng lên không ít!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Viên Lão, sau đó nói: “Tiền bối là cái gì cảnh?”

; “Cái gì cảnh?”

Viên Lão lắc đầu, “chỉ là một cái hạ mặc người”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một tấm thiệp mời xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “sinh tử thiếp, Trí Mạch Đệ Nhị Thiên Tài khô khốc thiên phát cho ngươi, nói cùng ngươi đang ở đây Trí Mạch Sinh Tử Đài quyết nhất tử chiến!”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2031: Hiện Tại Là Của Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trí Mạch?

Dương Diệp nhíu mày, “Thế nào, Trí Mạch rốt cuộc muốn ra tay?”

Trước mặt Dương Diệp, Viên Lão khẽ gật đầu, “có thể chịu lâu như vậy, đã để cho ta thật bất ngờ rồi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia chiến thiếp, “trước thả đi, cùng ta rảnh rỗi tại đi!”

/; Viên Lão có chút ngẩn người, sau đó nói: “Ngươi không sẽ đi ngay bây giờ?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta có chút việc trước phải xử lý xuống!”

Viên Lão nói: “Nếu như ngươi bây giờ không đi, bọn hắn sẽ nghĩ đến ngươi sợ bọn hắn!”

Dương Diệp cười nói: “Tùy bọn hắn nghĩ như thế nào.”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi ra đại điện.;

Trong đại điện, Viên Lão trầm mặc một hồi, sau đó cũng đã đi ra đại điện.

Viên Lão ly khai đại bọc hậu, lập tức đi Trí Mạch hồi phục.

Một lúc lâu sau.

; "Dương Diệp sợ! Dương Diệp sợ rồi!"

Những lời này, không biết là ai nói trước, dùng tốc độ cực nhanh truyền khắp toàn bộ binh giới. Trong lúc nhất thời, Dương Diệp đã trở thành toàn bộ binh giới trò cười.

Người nhu nhược Dương Diệp!

Đây là Dương Diệp tại Binh Gia mới được danh xưng!

Mà lúc này, Dương Diệp tự mình thì là đi tới Du Sơn phía sau núi. Du Sơn phía sau núi, hiển nhiên, không có người quản lý qua, cỏ dại có hơn một trượng đến cao, các loại không biết tên kỳ dị đóa hoa nở, có một phen đặc biệt phong cảnh.

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó ngồi xếp bằng xuống.

Thưởng thức!

Nhìn trước mắt những cái kia kỳ hoa dị đóa, tâm của Dương Diệp chưa bao giờ có bình tĩnh, vô cùng bình tĩnh, giống như là không gió mặt biển.

Nhìn một chút, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười.

Gặp đạo!

Đạo là vật gì?

Đạo chính là vạn vật!

Cái gọi là gặp đạo, chính là gặp vạn vật, tâm gặp vạn vật!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên đứng lên.

; Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng lập tức từ trong cơ thể hắn quét sạch ra, nhưng mà rất nhanh, cổ khí thế kia lại rút về trong cơ thể hắn, vô ảnh vô tung biến mất, tựa như cho tới bây giờ chưa từng xuất hiện.

Dương Diệp nhìn nhìn hai tay của chính mình, cười nói: "Gặp nói, gặp đạo!"

Sở dĩ hắn không đáp ứng rời đi Trí Mạch, cũng là bởi vì hắn ở đây trong Hồng Mông Tháp đã hơn một năm khổ tu, làm cho hắn không chỉ có ở trên kiếm đạo đã có tăng lên rất nhiều, còn có một điểm, cái kia chính là, hắn cảm giác mình muốn đột phá!

Nhưng mà cái đột phá này, cần một bước ngoặt, hắn quyết định đi ra đi một chút, nhưng mà, hắn thật không ngờ, khi hắn tâm triệt để sau khi bình tĩnh lại, hắn chỉ đơn giản như vậy đột phá. Niềm vui ngoài ý muốn, chân chính niềm vui ngoài ý muốn!

Gặp Đạo Cảnh!

Tại Văn Đạo Cảnh vây khốn lâu như vậy, rốt cuộc đạt đến gặp Đạo Cảnh. Đạt tới gặp Đạo Cảnh về sau, chính hắn thực lực đến một cái cải biến chất lượng.

Ngay tại lúc này, Viên Lão xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, không một tiếng động xuất hiện.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Viên Lão, trước mắt lão giả này thực lực, so với hắn tưởng tượng muốn rất kinh khủng nhiều rất nhiều a!

Viên Lão quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Đạt đến gặp Đạo Cảnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.;

Viên Lão nói khẽ: “Trí Mạch người đến!”

; “Trí Mạch?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Lai giả bất thiện a!”

Viên Lão nhẹ gật đầu, “đi gặp một chút đi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, tâm niệm vừa động, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Viên Lão nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, vô số hoa cỏ đã lưng mỏi bẻ gãy. Này là trước kia Dương Diệp khí thế tạo thành.

Viên Lão khẽ lắc đầu, tay phải nhẹ nhàng vung lên, sau đó toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, tại Viên Lão rời đi về sau, những cái kia nguyên bản bị bẻ gãy hoa cỏ vậy mà toàn bộ dựng lên.

Khôi phục như lúc đầu!

...

Diễn Võ Tràng.

Ở trên diễn võ trường, đứng đấy một Thanh Niên Nam Tử, nam tử nhìn lớn ước hai mươi bảy hai mươi tám, đang mặc áo bào trắng, dáng người thẳng tắp, tựa như một thanh kiếm sắc!

Ngay tại lúc này, nam tử đột nhiên mở mắt, tại trước mặt hắn, xuất hiện một tên đang mặc áo xanh nam tử.

Trước mắt nam tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

; “Ngươi phải là Khô Vinh Thiên đi!” Dương Diệp cười nói.

Bạch Bào Nam Tử kia nhẹ gật đầu, “Vâng!” Vừa nói, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Người khác đều nói ngươi sợ Trí Mạch ta, cho nên không dám đi Trí Mạch, nhưng mà, ta cảm thấy, ngươi không là một người sợ chuyện.”

Dương Diệp cười nói: “Tới hôm nay tìm ta, không phải là tới tìm ta nói chuyện phiếm chứ?”

Khô Vinh Thiên cười cười, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi không phải là một người ngu, nên biết người nọ tìm ngươi đến, chẳng qua là bắt ngươi đang làm kiếm sứ, đối với ngươi không hiểu là, ngươi vì sao cam nguyện làm kiếm của người khác chứ?” ;

Dương Diệp nói: “Nguyên nhân nha, sẽ không nhiều lời với ngươi rồi. Nói thẳng ý đồ đến đi, là chiến, hay là thế nào dạng?”

Khô Vinh Thiên đạm thanh nói: “Đã đến, tự nhiên là phải chiến!”

Dương Diệp cười nói: “Vậy ra tay đi!”

Khô Vinh Thiên nhẹ gật đầu, “Đến, để cho ta nhìn xem vị Tiểu sư thúc kia tìm đấy người cứu lại có năng lực gì!”

Nói xong, kia đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong chốc lát, một đạo tàn ảnh hiện lên thẳng tắp hướng phía Dương Diệp bắn mạnh tới, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp đều chỉ có thể nhìn được một bóng người mờ ảo.

Nhưng mà, Dương Diệp căn bản không nhìn tới, trực tiếp nhắm hai mắt lại, sau một khắc, tay phải hắn hơi động một chút, giơ tay liền một ngón tay đưa ra.

Bành!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên quyết định chỉnh đốn Diễn Võ Tràng vang vọng dựng lên. Thoáng qua, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn địa hướng về sau té bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này trọn vẹn đã bay đem gần nghìn ngoài... Trượng mới dừng lại. Chỉ thiếu một chút xíu, đạo nhân ảnh này liền thối lui đến Diễn Võ Tràng biên giới bên ngoài.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Khô Vinh Thiên kia!

Khô Vinh Thiên nhìn nhìn tay của chính mình, tại trên đôi tay hắn, có một đạo sâu đậm vết kiếm, đã có thể gặp bạch cốt!

Khô Vinh Thiên nhìn trước mắt hai tay mình, đã trầm mặc.

Một lát sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “lợi hại!”

Nói xong, kia đột nhiên tung người nhảy vọt, toàn bộ người đi thẳng tới Dương Diệp trên không, sau một khắc, hai tay của hắn chất chồng, nhất đạo kỳ dị Phù Ấn xuất hiện ở hắn dưới lòng bàn tay, khi này đạo kỳ dị Phù Ấn lúc xuất hiện, Khô Vinh Thiên không gian chung quanh lập tức kịch liệt run lên!

Sau một khắc, hai tay chất chồng đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là chấn động.

Đạo Phù Ấn kia trực tiếp từ Thiên tế rơi xuống phía dưới, hướng phía phía dưới Dương Diệp đánh tới.

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt khẽ híp một cái, trong đôi mắt, có một vòng ngưng trọng, không dám chủ quan, tay hắn hơi động một chút, đưa tay một kiếm đâm ra.

Một kiếm kia, vừa vặn đâm vào đạo Phù Ấn kia phía trên.

Ầm!

Dương Diệp dưới chân, cái kia diễn võ trường to lớn kịch liệt run lên, tất cả mặt đất bắt đầu điên cuồng kịch liệt rung rung, cùng đồng thời, từng đạo mong mỏng màn sáng từ lòng đất hiện ra, bao trùm ở những đất kia bản, làm đạo này mong mỏng màn sáng lúc xuất hiện, cả Diễn Võ Tràng lập tức bình tĩnh lại.

Mà giờ khắc này, phía trên Diễn Võ Tràng, Dương Diệp giơ kiếm trước đâm, tại kiếm của hắn đỉnh, là đạo Phù Ấn kia.

Kiếm của Dương Diệp tại rung động.

Mà đúng lúc này, đạo Phù Ấn kia đột nhiên kịch liệt run lên, một cỗ lực lượng cường đại từ trong đó mãnh liệt khuếch tán ra.

Ầm!

Dương Diệp lập tức bị rung động đến ngàn trượng có hơn, kia hai chân vừa rơi xuống đất.

Bành!

Cả Diễn Võ Tràng lần nữa kịch liệt run lên.

Dương Diệp nhìn nhìn cánh tay phải của chính mình, cánh tay phải của hắn đã xuất hiện rất nhiều vết máu, đó là bị vừa rồi Phù Ấn kia lực lượng chỗ chấn.

; “Thật là khiến người ta khó có thể tin!”

Ngay tại lúc này, Khô Vinh Thiên kia đột nhiên nói: “Này Phù Ấn chính là ta phù mạch chí bảo một trong, có được cường đại vô cùng lực lượng, đã từng ta dùng nó từng đánh chết một vị Đại Thiện Cảnh cường giả. Nhưng mà, nhưng là thật không ngờ, chẳng qua là chấn thương ngươi mà thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia trôi nổi tại trước mặt Khô Vinh Thiên Phù Ấn, sau đó nói: “Xác thực rất mạnh, đáng tiếc, lực lượng ngươi quá nhỏ, nếu như chính ngươi lực lượng tại mạnh hơn một chút, cho dù là ta, sợ rằng cũng phải bị thương nặng.”

Nói đến đây, khóe miệng của hắn hơi cuộn lên, “nếu như nó trong tay ta, uy lực đem đều cường đại!”

Nghe vậy, Khô Vinh Thiên kia tay trái chậm rãi nhanh nắm lại, “liền nhìn ngươi có bản lãnh này hay không!”

Nói xong, tay trái của hắn đột nhiên vươn ra, sau đó cầm mai Phù Ấn kia, sau một khắc, Phù Ấn kia kịch liệt run lên, sau đó chợt hiện hiện ra, bay thẳng đến Dương Diệp đánh tới. Trong Phù Ấn kia ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp làm cho trong sân không gian mới thôi nhăn nhó, lực lượng kia, phảng phất muốn nổ nát này Nhất Phương

Không Gian!

Làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, kiếm trong tay của hắn biến mất, thoáng qua, một đôi hư ảo long trảo xuất hiện ở hai cánh tay hắn bốn phía, ngay sau đó, hai tay của hắn hướng phía trước mãnh liệt đất chính là hợp lại.

Ầm!

Dương Diệp cái kia cặp long trảo trực tiếp đem Phù Ấn kia cho hợp tại trong lòng bàn tay.

Bành!

Dương Diệp lập tức bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà, Phù Ấn kia bị hắn gắt gao cho hợp ở. Nhưng mà, Phù Ấn kia ẩn chứa lực lượng cường đại, làm cho hắn đều có chút sắp không chịu đựng nổi nữa.

Xa xa, nhìn thấy Dương Diệp vậy mà hợp ở Phù Ấn kia, thần sắc vô cùng ngưng trọng, giờ khắc này, trong nội tâm của hắn, là vô cùng rung động. Bởi vì, coi như là một Đại Thiện Cảnh cường giả, cũng là không thể nào dùng thân thể lực lượng hợp ở mai Phù Ấn này.

Dương Diệp này thân thể lực lượng, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Thu hồi trong lòng rung động, Khô Vinh Thiên chân phải mãnh liệt một đạp, hướng phía nơi xa Dương Diệp bắn mạnh tới, mà đúng lúc này, một thanh kiếm đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng phóng lên trời, thoáng qua, thanh kiếm kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang đi tới trước mặt của Khô Vinh Thiên kia.

; Khô Vinh Thiên giơ tay liền đấm ra một quyền!

Bành!

Dương Diệp thanh kiếm kia trực tiếp bị một quyền này cho bức lui, một quyền bức lui kiếm của Dương Diệp về sau, kia liền muốn lần nữa động thủ, nhưng mà ngay tại lúc này, sắc mặt hắn biến thành cực kỳ khó coi. Bởi vì cách đó không xa, Dương Diệp giờ phút này đang cười nhìn xem hắn.

Mà hắn mai Phù Ấn kia, đã biến mất không thấy gì nữa.

Phù Ấn không rồi!

Khô Vinh Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “đồ đâu?”

; “Thứ đồ vật?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Vật gì?”

; “Ngươi cùng ta giả bộ cái gì ngốc!” Khô Vinh Thiên cả giận nói.

; “A...”

Dương Diệp nói: “Nguyên lai ngươi nói rất đúng Phù Ấn kia a, cái kia, cái Phù Ấn kia hiện tại là của ta. Là của ta, hiểu chưa?”

Khô Dung Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó hai tay của hắn đột nhiên bắt đầu vũ động, rất nhanh, từng cơn sóng gợn ở giữa sân tản ra.

Triệu hồi!

Ở triệu hồi Phù Ấn kia!

Trong Hồng Mông Tháp.

Một mai Phù Ấn phóng lên trời, kia bay thẳng đến không trung hư không cuối Kim Sắc Tiểu Tháp đụng tới.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2032: Một Cái Họ Dương Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phù Ấn là có linh, kia rất rõ ràng, nếu như; Nó muốn đi ra ngoài, hắn muốn tìm ai.

Một bên Tiểu Bạch cùng Thiên Tú là không cần thối lại, hai thằng nhóc kia hiển nhiên không phải là chủ nhân nơi này. Vì vậy, nó tìm thoáng một phát, rất nhanh, nó phát hiện tháp linh tồn tại.

Lần này, nó có mục tiêu.

Không chút do dự, Phù Ấn bay thẳng đến tháp linh đụng tới.

Phía dưới, Tiểu Bạch thấy một màn như vậy, con mắt chớp chớp, sau đó nhìn về phía bên cạnh Thiên Tú, ý kia hỏi Phù Ấn kia nó muốn làm gì.;

Thiên Tú suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nó muốn đánh nhau!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía không trung.

Lúc này, Kim Sắc Tiểu Tháp kia đột nhiên di chuyển, chỉ thấy kia trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng phía Phù Ấn kia đụng tới.

Bành!

Tại Tiểu Bạch cùng dưới ánh mắt chăm chú của Thiên Tú, Phù Ấn kia trực tiếp bị đạo kim quang này chấn đập ầm ầm rơi trên mặt đất.

Bành!

Tất cả mặt đất kịch liệt run lên, vô số khói bụi phóng lên trời.

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, Thiên tế, từng đạo quang thúc màu vàng vẫn còn như mưa cuồng bình thường chiếu nghiêng xuống, trong nháy mắt, cái kia đã bị nện rơi trên mặt đất trong Phù Ấn cũng đã bị dìm ngập...

Ngược đãi!

Kế tiếp tình cảnh, Tiểu Bạch cùng Thiên Tú đều có chút không đành lòng nhìn. Cuối cùng, Tiểu Bạch nhịn không được đối với chân trời Tiểu Tháp quơ quơ tiểu trảo, lập tức, Kim Sắc Tiểu Tháp đình chỉ phóng thích quang thúc màu vàng.

Mặt mũi của Tiểu Bạch, tháp linh hay là cho đấy!

Tiểu Bạch bay đến Phù Ấn kia trước mặt của, giờ phút này, Phù Ấn kia quanh thân quang mang đã mờ đi rất nhiều. Hiển nhiên, bị thương không nhẹ.

Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ nhè nhẹ Phù Ấn kia, sau đó tiểu trảo rất nhanh vung múa, giống như là ở biểu đạt cái gì.

Một bên, Thiên Tú đột nhiên nói: “Tiểu Bạch là để cho ngươi xin lỗi, ngươi nói xin lỗi, liền sẽ không ở bị đánh!”

Ầm!

Đột nhiên, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong Phù Ấn kia cuồn cuộn quét ra, bất ngờ không đề phòng, Tiểu Bạch trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, bất quá còn tốt, thời khắc mấu chốt, Thánh Kiếm kia chắn trước mặt của Tiểu Bạch, thay nàng chặn cái kia đại bộ phận lực lượng, tuy rằng như thế, nhưng mà Tiểu Bạch vẫn còn có chút chật vật, bị té chõng vó lên trời.

Phù Ấn kia hiển nhiên không phải là nhằm vào Tiểu Bạch, kia lần nữa phóng lên trời, hướng phía không trung hư không tháp linh đụng tới.

Trong Phù Ấn, từng cỗ một lực lượng kinh khủng tựa như lũ lụt bình thường đổ xuống mà ra, giữa cả thiên địa tại thời khắc này cũng vì đó hư ảo.

Lực lượng kia, đủ để hủy thiên diệt địa!

Một bên, Tiểu Bạch nhìn xem cái kia hướng phía Tiểu Tháp xông tới Phù Ấn, con mắt chớp chớp, sau đó nàng vỗ vỗ tiểu trảo, tiếp đó, một cái bánh bao thịt xuất hiện ở nàng tiểu trảo ở bên trong, đang chuẩn bị gặm, giống như là nghĩ đến cái gì, nàng lại lấy ra một cái đưa cho Thiên Tú.

Cứ như vậy, hai thằng nhóc phân biệt cầm lấy một cái bánh bao thịt gặm, nhưng phía sau gặm bên cạnh nhìn về chân trời.

Xem cuộc vui!

Ầm!

Thiên tế, một đạo tiếng nổ lớn ầm ầm vang vọng, ngay sau đó, một cái Hắc Ảnh từ Thiên tế rơi xuống phía dưới...

Trong Hồng Mông Tháp, Phù Ấn ngoan cường đối kháng tháp linh.

Mà Hồng Mông Tháp bên ngoài, Khô Vinh Thiên kia sắc mặt đã vô cùng khó coi. Bởi vì, không quản hắn như thế nào triệu hoán, Phù Ấn kia đều không có chút nào đáp lại.

Phù Ấn không rồi!

Khô Vinh Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hôm nay này sổ sách, ta nhớ kỹ rồi!”

Nói xong, kia xoay người muốn đi. Không có Phù Ấn, chống lại

Dương Diệp, hắn đã không có một điểm nắm chắc. Bởi vậy, hắn quyết đoán chọn rời đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn cách đó không xa, Dương Diệp cười nói: “Thế nào, lúc này đi rồi hả?”

Khô Vinh Thiên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn biết, tưởng an toàn hơn ly khai, sợ là không thể nào.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Khô Vinh Thiên đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, tại trước mặt Dương Diệp xuất hiện một đạo tàn ảnh. Dương Diệp cũng không có khiến cho lấy cái gì kiếm kỹ, mà là giơ tay liền một kiếm đâm ra, một kiếm ra, cái kia đạo tàn ảnh lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Mấy trăm trượng có hơn, Khô Vinh Thiên kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, một thanh kiếm đã tới giữa lông mày của hắn vài tấc vị trí.

Sinh tử quan đầu, trong lòng Khô Vinh Thiên hoảng hốt, nhưng mà phản ứng nhưng cực nhanh, hai tay mãnh liệt hợp lại, sau đó hướng phía trước chính là oanh một cái!

Ầm!

Lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách, nhưng mà, hai tay của Khô Vinh Thiên kia nhưng là không có rồi.

Vừa rồi một chớp mắt kia, hắn dùng hai tay đổi lấy bức lui Dương Diệp!

Dương Diệp tự nhiên không có cần thu tay lại, thân hình lóe lên, lần nữa biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà, hắn mới xuất hiện ở trước mặt của Khô Vinh Thiên kia liền là bị một cỗ lực lượng thần bí rung động đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp ngừng lại, nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, tay hắn đã vặn vẹo biến hình. Hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, ở trước mặt của Khô Vinh Thiên kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già. Giờ phút này, lão giả này đang nhìn hắn!

Dương Diệp lắc lắc tay, cười nói: “Trí Mạch chính là như vậy a, nho nhỏ đánh không lại, già ra tay, ta xem như kiến thức!”

Lão giả đạm thanh nói: “Chẳng qua là luận bàn mà thôi, làm gì phân sinh tử?”

Dương Diệp cười nói: “Tranh thủ thời gian cút cho ta đi, nếu như thua không nổi, sau này thì đừng tới tìm ta.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Tại chỗ, lão giả kia cùng Khô Vinh Thiên kia thần sắc vô cùng khó coi, lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “chúng ta sau này còn gặp lại!”

Nói xong, kia liền phải dẫn Khô Vinh Thiên kia rời đi, mà đúng lúc này, một cái tay khổng lồ đột nhiên từ Thiên tế trong tầng mây dò ra, sau một khắc, cái tay to kia trực tiếp một chưởng vỗ hướng về phía Khô Vinh Thiên kia cùng lão giả.

Nhìn thấy một màn này, lão giả sắc mặt tím mặt đại biến, liền muốn ra tay, mà giờ khắc này, cái tay to kia tốc độ đột nhiên nhanh hơn, ở đằng kia lão giả kia còn không tới kịp phản kháng dưới tình huống chính là đặt ở trên thân hai người bọn họ.

Bành!

Cả Diễn Võ Tràng kịch liệt run lên!

Dương Diệp phát hiện, Diễn Võ Tràng kia sàn nhà mặt ngoài đạo kia hơi mỏng màn sáng vậy mà xuất hiện một chút vết rạn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại không trung không trung, xuất hiện một tên hư ảo trung niên nam tử!

Đúng là cái hầm kia hắn Tiểu Sư Thúc!

Bất quá, trước mắt người Tiểu sư thúc này hiển nhiên không phải là bổn tôn!;

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “đi theo ta tới!”

Nói xong, trung niên nam tử biến mất ở trong không trung.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó cũng biến mất theo.

Trong Du Điện.

Cả trong Du Điện, chỉ có hai người, cái kia chính là trung niên nam tử cùng Dương Diệp.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không tệ không tệ, thực lực so với lúc trước ta nhìn thấy ngươi lúc mạnh rất nhiều, sự tình thực chứng minh, ánh mắt của ta vẫn là vô cùng không tệ đấy, ha ha...”

; Dương Diệp: “...”

Lúc này, trung niên nam tử nói: “Lần này từ trong lúc cấp bách rút sạch đến, là muốn nói cho ngươi biết mấy chuyện. Thứ nhất, ngươi đang ở đây Binh Gia chuyện làm, ta đã toàn bộ biết được. Không tệ, làm phi thường không tồi. Ngươi càng kiêu căng, để lộ ra tiềm lực càng lớn, sống sót hy vọng lại càng lớn. Biết rõ đây là vì cái gì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Trung niên nam tử nói: “Cái gọi là Đạo Thống chi Tranh, không đơn thuần là chỉ trong Binh Gia chúng ta bộ phận tranh giành, còn có tất cả Đạo Thống chi Tranh. Cũng chính là Binh Gia, Đạo Gia, Nho Gia, Thích gia, đừng xem chúng ta bình thường không có gì giao tiếp, kỳ thật, tất cả mọi người tại tranh giành một vật!”

; “Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

; “Số mệnh!”

Trung niên nam tử nói: “Ở trong thiên địa này, là có số mệnh cái đồ chơi này tồn tại, ngươi biết Sát Phạt Nhất Mạch ta lúc trước tại sao lại diệt vong sao? Rất nhiều nguyên nhân ta cũng không muốn nói nhiều, nhưng mà, xét đến cùng, một nguyên nhân trong đó là khí vận, Sát Phạt Nhất Mạch chúng ta đang cùng Trí Mạch Số Mệnh chi tranh lúc, chúng ta tranh giành thua. Đương nhiên, cũng là ta người sư huynh kia bao cỏ, lúc trước nếu là lão tử ở đây, Sát Phạt Nhất Mạch ta như thế nào thất bại. Hắn nhất thời mềm lòng, hại cả Sát Phạt Nhất Mạch!”

Dương Diệp chính yếu nói, trung niên nam tử lại nói: “Số mệnh, giống như ngươi Dương Diệp, ngươi vì sao có thể một đường đi tới nơi này? Trừ ngươi ra tự thân cố gắng bên ngoài, cũng có số mệnh này công lao. Ngươi gặp được những cái kia quý nhân, ví dụ như Đạo Gia vị kia, ví dụ như ta, những thứ này đều là khí vận của ngươi. Nhưng mà, có âm thì có mặt trời, số mệnh cũng đi đôi với các loại các dạng nguy hiểm. Đối với ngươi Đạo Gia nói cái kia Âm Dương Chi Thuyết, ta vẫn tương đối công nhận.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, với ngươi tiếp xúc đến nay, ta cảm thấy, ngươi không là một mê cái gì tâm cơ người, ngươi để cho ta đến

Binh Gia, là lợi dụng ta, ngươi cũng rõ đã từng nói qua, nhưng mà, ta vẫn phải tới. Bởi vì ta thiếu nợ tiền bối nhân tình, tiền bối đây là dương mưu, quang minh chính đại dương mưu, ta không thể cự tuyệt.”

; “Ngươi muốn nói cái gì!” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Tiền bối nên biết đằng sau ta có một tà vật, tiền bối, ta đều cam tâm bị ngươi lợi dụng, ngươi có thể hay không đem này tà vật cấp cho ta chết? Hoặc là đuổi đi cũng được a!”

Tà vật!

Đây là trong lòng hắn đâm, không ngoại trừ, hắn thật sự là có chút ăn ngủ không yên, bởi vì hắn không biết đối phương lúc nào ra tay với hắn!

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ta cảm thấy, này tà vật, ngươi bây giờ tốt nhất vẫn là đừng nhúc nhích nàng được!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nói: “Cái đồ chơi này có chút đặc thù!”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

; “Sau đó mỗi sau đó!” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Tiểu tử, không phải không giúp ngươi chuyện này, mà là ta cũng có chút bất lực, cái đồ chơi này, thật là rút giây động rừng. Nàng mang tới phiền toái, xa so với ngươi tưởng tượng còn nhiều hơn.”

Dương Diệp nói: “Nàng lão tại đi theo phía sau ta, chúng ta nhát gan, sợ a.”

Trung niên nam tử nói: “Sợ cái cái búa, hắn hiện tại lại không thể ăn ngươi. Mặc kệ nàng, chúng ta mà nói nói chuyện của Binh Gia. Tiểu tử, lúc này đây, vì ngươi rồi, lão tử có thể là ngay cả mặt cũng không cần.”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một tấm thiệp mời đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “đây là Võ Đế Học Viện giấy báo nhập học, đi đi.”

Dương Diệp có chút khinh thường nói: “Tiền bối, ngươi để cho ta đi học viện? Ngươi cảm thấy ta có cần phải đi cái gì học hành gì viện sao?”

; “Đại gia mày!”

Trung niên nam tử đột nhiên cả giận nói: “Ngươi có biết hay không Võ Đế Học Viện là nhân vật gì? Lão tử làm năm đều là từ cái kia tốt nghiệp!”

Dương Diệp lắc đầu, “không đi, ta tới tham gia Binh Gia kia là cái gì tỷ thí sau liền sẽ rời đi, đây là ta cùng tiền bối ở giữa ước định, địa phương khác, ta không đi, lãng phí thời gian của ta.”

Trung niên nam tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Biết rõ Võ Đế Học Viện là ai xử lý sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết, cũng không có hứng thú.”

Trung niên nam tử nói: “Một cái họ Dương người!”

Dương Diệp sửng sốt.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2033: Nếu Là Trong Nội Tâm Không Phục, Tại Tới Tìm Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Họ Dương người!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Có ý tứ gì?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta cũng không biết là cái gì ý tứ. Tiểu tử, chỗ kia, không phải bình thường địa phương. Ngươi biết nơi đó đệ tử đều là học sinh nào sao? Đều là tới từ tứ đại gia Yêu Nghiệt Thiên Tài, còn có trong Bách Tộc những cái kia đứng đầu nhất thiên tài.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Cái chỗ kia, có thể nói là Đại Thiên Vũ Trụ ta đệ nhất học viện. Tứ gia lão tổ, ví dụ như ngươi Đạo Gia vị kia, còn có Binh Gia ta vị kia, đều là ở đâu vinh dự

Trưởng lão.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Trâu như vậy?”

; “Ngưu?”

Trung niên nam tử nhẹ cười cười, “Võ Đế Học Viện, không chỉ có riêng là ngưu, hắn chính thức chỗ lợi hại là bốn tất cả mọi người phải đi chủ động cùng bọn họ giao hảo. Có rất nhiều nguyên nhân, ví dụ như bọn hắn vĩnh viễn bảo trì trung lập, không tham dự bất luận cái gì đấu tranh. Đương nhiên, chủ yếu nhất chính là, bọn hắn nơi đó có Nguyên Thạch.”

; “Nguyên Thạch? Cái quỷ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nói: “Ngươi nên biết Thần Tộc chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trung niên nam tử lại nói: “Có thể ngươi biết Thần Tộc lúc trước là cái gì tộc sao?”

Dương Diệp nhíu mày, “có ý tứ gì?”

Trung niên nam tử nói: “Thần Tộc trước lịch sử, ngoại trừ bên ngoài Thần Tộc, Bách Tộc cùng tứ đại gia, cơ hồ đều là trống rỗng, không có bất kỳ ghi chép. Mà cho dù là Thần Tộc, chỉ sợ ghi lại cũng là rất ít đấy.”

; “Căn này Võ Đế Học Viện có quan hệ gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói: “Bởi vì Võ Đế Học Viện có được loại này Nguyên Thạch, cái gọi là Nguyên thị, là một loại ghi lại Tiền Sử Văn Minh võ đạo cùng văn minh tảng đá. Có chút đặc thù tảng đá, chúng thiên sinh ra lấy ký lục ảnh tượng công năng, Tiền Sử Văn Minh một ít mạnh mẽ Đại Cường Giả, bọn hắn đang tu luyện, hoặc là cùng người giao thời gian chiến tranh, bị những thứ này Thạch Đầu Ký ghi lại, sau đó những đá này bảo tồn cho tới bây giờ... Ngươi hiểu chưa?”

; Dương Diệp chân mày cau lại, “tiền sử những cường giả kia, rất cường đại sao?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “rất cường đại. Những thứ này Tiền Sử Văn Minh võ đạo, so với chúng ta bây giờ Võ Đạo Văn Minh cao hơn rất nhiều rất nhiều, đây là Tứ gia lúc trước nghiên cứu một cái

Nguyên Thạch lúc đạt được kết luận!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Bọn hắn mạnh mẽ như vậy, vậy vì sao sẽ biến mất? Hơn nữa vô ảnh vô tung biến mất!”

Trung niên nam tử trợn trắng mắt, “ngươi hỏi ta, ta đi hỏi ai đây? Mặc kệ bọn hắn là hủy diệt, hay là đi cái khác vũ trụ, những thứ này đều theo chúng ta trước mắt không có bất cứ quan hệ nào. Ta sở dĩ để cho ngươi đi Võ Đế Học Viện, lời nói lời thật lòng, là vì tiểu tử ngươi suy nghĩ.”

; “Vì ta tưởng?” Dương Diệp nhìn thoáng qua trong nam tử, ánh mắt có chút cổ quái.

Trung niên nam tử tức giận nói: “Ngươi này ánh mắt gì? Tiểu tử, trên thân ngươi nhân quả rất nhiều, cuốn vào Binh Gia ta cùng Đạo Gia, trừ lần đó ra, trên người còn có một chút bừa bộn nhân quả, nói thật, ngày sau những thứ này nhân quả một khi đã đến kết toán thời điểm, ta là không nắm chắc có thể bảo vệ ngươi không chết đấy. Mà ngươi nếu là đi Võ Đế Học Viện, tại đó lẫn vào cái chức vị gì, có cái này phía sau núi cho ngươi dựa vào, ngươi sau này sống sót cơ hội liền lớn hơn rất nhiều rồi.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối có phải hay không đã biết cái gì?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “lời nói lời thật lòng, ta bây giờ cũng có chút hối hận tìm ngươi. Theo ta được biết, không chỉ có Binh Gia ta có người muốn ngươi chết, đã liền Thích gia, Đạo Gia, đều có người muốn ngươi chết. Bất quá, bọn hắn hiện tại cũng còn không dám tùy tiện ra tay, đều còn ở xem thế nào, xem thế nào ngươi người sau lưng!”

; “Ta người sau lưng?”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Sau lưng ta có người? Là ai? Ta như thế nào không biết?”

Trung niên nam tử đạm thanh nói: “Sau lưng ngươi nếu không ai, ngươi chết sớm mấy trăm lần. Không nói những thứ này, lúc này đây, để cho ngươi đi Võ Đế Học Viện, có hai chuyện, chuyện thứ nhất, liền là hy vọng ngươi có thể đại biểu Binh Gia ta Sát Phạt Nhất Mạch thay Binh Gia ta tranh thủ một cái Nguyên Thạch. Nếu như ngươi có thể vì Binh Gia ta tranh thủ được một cái Nguyên Thạch, sau đó tại hiến cho Binh Gia, khi đó, nhân tình này, lão tổ hắn không nợ cũng phải thiếu rồi.”

Nói đến đây, trung niên nam tử thần sắc trở nên nghiêm túc, “nếu như ngươi có thể để cho lão tổ thiếu ân tình của ngươi, chuyện này đối với ngươi ngày sau là có ích lợi rất lớn đấy. Câu này là lời thật lòng!” ;

Sự trầm mặc của Dương Diệp.

Lúc này, trung niên nam tử lại nói: “Còn có một việc, ngươi bây giờ, đã chính thức tiến nhập rất nhiều tầm mắt của người ở bên trong, trước kia ngươi đang ở đây trong Bách Tộc, khi đó ngươi, còn không có tiến vào chúng ta cái vòng này, không quản ngươi sao này lợi hại, với chúng ta mà nói, ngươi cũng là người ngoại một cái. Mà bây giờ, ngươi là cái vòng này được rồi, sau đó, thêm nữa ánh mắt của người đều rơi vào trên thân ngươi. Là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu. Chuyện tốt chính là có thể sẽ có người lựa chọn đầu tư ngươi, chỗ xấu chính là, có người muốn làm cho chết ngươi!”

Dương Diệp lắc đầu, “phức tạp!”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “ta cũng không thích phức tạp, nhưng mà, không có cách nào có nhiều thứ, chúng ta không cách nào tránh khỏi.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Một chuyện cuối cùng, biết rõ Viên Lão chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “làm sao vậy?”

Trung niên nam tử nói: “Đối với hắn đâu rồi, phải tôn kính một điểm, đối với ngươi không có chỗ xấu, hiểu chưa?”

Dương Diệp nói: “Viên Lão này đến tột cùng là ai?”

Trung niên nam tử lắc đầu, “ta cũng không biết hắn là ai, dù sao ta tới Sát Phạt Nhất Mạch lúc, hắn liền đã tại Sát Phạt Nhất Mạch rồi. Đối với lai lịch của hắn, trên dưới Binh Gia ta, khả năng liền lão tổ biết rõ. Dù sao, chẳng cần biết hắn là ai, hắn đối với ngươi nên là không có ác ý.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Trung niên nam tử nói: “Này nhập học thiệp mời trong có đi Võ Đế Học Viện địa chỉ, mà cách Võ Đế Học Viện khai giảng còn có thời gian một tháng, trong khoảng thời gian này, ngươi liền ít xuất hiện một điểm đi, có thể không gây chuyện liền đừng gây chuyện rồi!”

; “Vậy nếu là người khác gây ta ư?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Trung niên nam tử đạm thanh nói: “Kiếm của ngươi chỉ dùng để tới làm chi? Cái khác ta không dám hứa chắc, nhưng mà, ta dám cam đoan một điểm, cái kia chính là, tại Binh Gia ta, nếu ai giết ngươi, ta nhất định dùng mạng của hắn đến báo thù cho ngươi, mặc kệ đối phương là ai, đương nhiên, trừ lão tổ bên ngoài, cuối cùng ta đánh không lại lão nhân gia hắn.”

Dương Diệp nói: “Có thể hay không đừng chờ ta chết đi tại trả thù cho ta? Tại ta phải chết trước xuất thủ cứu ta không được sao?”

Trung niên nam tử nói: “Ta không phải nói vạn nhất đi! Tóm lại, chính ngươi du trứ điểm đi!”

Nói xong, trung niên nam tử trực tiếp biến mất ở trong Du Điện.

Trong điện, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng nói: “Võ Đế Học Viện... Họ Dương...”

Lúc này, Viên Lão kia đột nhiên xuất hiện tại trong Du Điện.

; “Hắn rời đi?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Viên Lão, Viên Lão nói: “Hắn xem như Binh Gia lịch sử đến nay số lượng không nhiều nhân tài, nhưng đáng tiếc, hắn chí hướng không tại Binh Gia, bằng không thì, lúc trước hắn liền là Phù Chủ của Sát Phạt Nhất Mạch, mà nếu như hắn là Phù Chủ của Sát Phạt Nhất Mạch mà nói, Sát Phạt Nhất Mạch cũng không trở thành luân lạc tới hôm nay tình cảnh như vậy rồi.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “kỳ thật, ngươi cũng không tệ. Rất có tính cách thanh niên, sát phạt quyết đoán, không bà mẹ, làm việc tính tình, rất hợp ta khẩu vị. Chỉ là...”

; “Chỉ là thế nào?” Dương Diệp vô ý thức hỏi.

Lão giả khẽ lắc đầu, “chẳng qua là quá quá khích rồi. Quá kích tính cách, sẽ để cho ngươi gây thù hằn vô số!”

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối, trên đời có hoàn mỹ người sao?”

Lão giả lắc đầu.

Dương Diệp cười mất: “Đây không phải là rồi. Chẳng ai hoàn mỹ, ngươi cảm thấy thế nào?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Trước kia thiếu niên kia Phù Ấn trong tay ngươi?”

Dương Diệp nói: “Ở đây!”

Lão giả nói: “Cho ta, như thế nào?” Vừa nói, lão giả ánh mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Được!”

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, Phù Ấn kia lập tức bị hắn từ trong Hồng Mông Tháp thu tới, sau đó đã rơi vào trước mặt lão giả kia. Phù Ấn sau khi ra ngoài, muốn phá không mà đi, nhưng mà lão giả kia ngón tay nhẹ nhàng điểm một cái, Phù Ấn kia lập tức yên tĩnh trở lại.

Lão giả nhìn trước mắt Phù Ấn, “cái đó sợ ngươi có do dự chút nào, ta đều sẽ không cần này vật rồi. Nhưng mà, ngươi để cho ta ngoài ý muốn.”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Lão giả nói: “Vật này là Trí Mạch kia một thân phận khá cao người, trong tay ngươi, chỉ sẽ vì ngươi mang đến tai họa, có lẽ ngươi không sợ, nhưng mà, nếu như đối phương đột nhiên ra tay, trừ phi là vừa rồi tiểu tử kia bổn tôn hàng lâm, bằng không thì, ngươi tám chín phần mười là phải chết.”

Vừa rồi tiểu tử kia!

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, Dương Diệp đã minh bạch. Đối phương nói là người Tiểu sư thúc kia!

Trước mắt Viên Lão này vậy mà xưng hô đối với mới là ‘tiểu tử’.

Lúc này, Viên Lão lại nói: “Vật ấy ta trước thay ngươi giữ lại thoáng một phát, chờ người kia rời đi về sau, ta tại trả lại ngươi!”

Nói xong, Viên Lão quay người rời đi.

; “Vì sao phải giúp ta?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Viên Lão dừng bước, sau đó nói: “Nhìn thuận mắt người không nhiều lắm.”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở trong Du Điện.

Trong điện, Dương Diệp trầm mặc.

Một khắc sau, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại cái kia trong diễn võ trường.

Nửa bước Thánh Nhân giai!;

Trung niên nam tử ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt trực tiếp rơi vào trên Du Điện kia, sau một khắc, tay phải hắn chậm rãi duỗi ra, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn.

Lão giả tay hơi động một chút, mai Phù Ấn kia xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, “thứ đồ vật ở ta nơi này.”

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào trên người lão giả, “trả sao?”

Lão giả lắc đầu.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “đều nói ngươi Viên Lão là ta trong Binh Gia Lục Mạch thần bí nhất người, hôm nay, ta nghĩ mở mang kiến thức...”

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử thanh âm im bặt mà dừng! Bởi vì hắn xa xa lão giả kia, chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trước mặt của hắn, chỉ có một bước xa. Mà hắn, vậy mà không có phát hiện lão giả là thế nào đến trước mặt hắn đấy!

Lão giả nhìn xem trung niên nam tử nói: “Từ khí tức đến xem, tối đa một năm, ngươi thì có thể thành Thánh Nhân. Hôm nay, việc vớ vẩn này ta quản, một năm sau, nếu là trong nội tâm không phục, tại tới tìm ta!”

Nói xong, lão giả tay phải đột nhiên vung lên.

Bành!

Trung niên nam tử kia trực tiếp bị đánh bay, này vừa bay, trực tiếp bay ra Du Sơn mấy vạn dặm!

...;

PS: Tháng này số mười tả hữu bộc phát. Bởi vì gần nhất tạp văn, không có gì tồn cảo (giữ lại bản thảo), cho nên, chỉ có thể lùi lại bạo phát. Xin mọi người thứ lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

-------oOo------

Chương 2034: Lão Tử Hiện Tại Sẽ Không Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Du Sơn bên ngoài mấy vạn dặm, trung niên nam tử kia đứng ở một chỗ tiểu trên đỉnh núi, nhìn xa Du Sơn, trong ánh mắt, có hiếu kỳ, có nghi hoặc, còn có ngưng trọng.

Vô cùng ngưng trọng!

Hắn biết lão giả kia thần bí, mà lại hắn rất cường đại, nhưng mà, hắn thật không ngờ, lão giả kia vậy mà cường đại đến loại trình độ này.

Lão giả đến tột cùng là ai?

Trung niên nam tử trong đầu, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

...

Du Điện.

Viên Lão xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ở trước mặt của Dương Diệp, là mai Phù Ấn kia. Thời khắc này Phù Ấn, vô cùng yên tĩnh, hiển nhiên là đang kiêng kỵ cái gì.

Viên Lão nói: “Này Phù Ấn, tên là Cự Linh Ấn, Trí Mạch sáu ấn một trong. Này ấn sở dĩ cường đại, là vì bên trong có một đầu Cự Linh Thần.”

; “Cự Linh Thần?” Dương Diệp khó hiểu.

Viên Lão nói: “Đã từng Thần Tộc một vị chiến tướng, lực lượng vô cùng to lớn, rất mạnh. Bất quá, tại lúc trước trận đại chiến kia lúc, Cự Linh Thần này chết trận, sau đó lực lượng bị Binh Gia một ông lão phong ấn tại này cái ấn ở bên trong, khiến cho dùng người có thể bằng vào này ấn thúc giục Cự Linh Thần này chi lực.”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta xem thân thể ngươi không tệ, vật ấy vừa vặn thích hợp ngươi!”

Dương Diệp tiếp nhận Phù Ấn kia, sau đó nói: “Đa tạ!”

Lúc trước Viên Lão đẩy lui trung niên nam tử kia một màn kia, hắn đã trông thấy. Trước mắt lão giả này thực lực, thấp nhất đều là Thánh Nhân giai!

Một vị Thánh Nhân!

Chẳng qua là Dương Diệp nghĩ không hiểu chính là, đối phương tại sao lại ở lại đây đã danh nghĩa Sát Phạt Nhất Mạch chứ?

Dương Diệp cũng không hỏi, những chuyện này, đối phương không nói, hắn hỏi cũng như không.

Lão giả đem Cự Linh Ấn kia cho Dương Diệp về sau chính là đã đi ra Du Điện.

Trong điện, Dương Diệp nhìn trước mắt Cự Linh Ấn, hắn bấm tay một điểm, một tích Tinh Huyết trực tiếp không vào trong Cự Linh Ấn kia.

Máu tươi tiến vào, Cự Linh Ấn kia kịch liệt run lên, đây là ở phản kháng!

Dương Diệp hai mắt híp lại, “có tin ta hay không một kiếm hủy ngươi?”

Nói xong, trong tay hắn nhiều hơn một thanh kiếm. Đúng là Thánh Kiếm kia. Kiếm này trình độ sắc bén, là tuyệt đối có thể hủy diệt Cự Linh Ấn này đấy.

Ngươi có nóng nảy, ta càng có nóng nảy!

Cuối cùng, Cự Linh Ấn kia không có phản kháng. Nó cũng là Thần vật, có linh trí.

Làm Cự Linh Ấn không có phản kháng về sau, Dương Diệp lập tức cùng Cự Linh Ấn này tạo lập được một ít liên hệ. Hắn tâm niệm vừa động, mai Cự Linh Ấn kia lập tức trôi lơ lửng ở trước mặt của hắn, nhìn trước mắt Cự Linh Ấn này, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một nụ cười.

Hắn hiện tại, có hai chuôi kiếm, kiếm chủ, Đoạn Tội, còn có cái kia thần dực, cùng với bao tay, hiện tại lại thêm một cái Cự Linh Ấn, hắn hiện tại, toàn thân đều là thần trang.

Thần trang!

Dùng thực lực của hắn bây giờ cùng trang bị, không có chút nào hư cường giả Đại Thiện Cảnh!

Dương Diệp lấy ra tờ nào Võ Đế Học Viện thư thông báo, nhìn trước mắt học viện thư thông báo, Dương Diệp đã trầm mặc.

Chính hắn ý là không muốn đi học hành gì viện, cũng không phải hắn tự đại, cảm thấy những cái kia học hành gì viện không cách nào dạy hắn vật gì, mà là, hắn không muốn lãng phí thời gian. Mà bây giờ, mới có lợi, tự nhiên là muốn đi.

Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn một chút Tiền Sử Văn Minh võ đạo là dạng gì.

Còn có nửa tháng thời gian!

Dương Diệp cũng không có lựa chọn tu luyện, bởi vì hắn hiện tại, bất kể là kiếm đạo phương diện, hay vẫn là cảnh giới phương diện, đều đã đạt đến bình cảnh. Đang tu luyện, hiệu quả cực kỳ bé nhỏ.

Kế tiếp nửa tháng trong thời gian, Dương Diệp mỗi ngày làm sự tình chính là cùng Tiểu Bạch còn có Thiên Tú quyết định chỉnh đốn Tu Du Sơn đi lung tung.

Sở dĩ hắn dám để cho Tiểu Bạch đi ra, hay là bởi vì Viên Lão kia. Cái kia tà vật hiển nhiên cũng là đang kiêng kỵ Viên Lão kia, bởi vậy, cũng không có ở đi theo hắn. Bất quá, Viên Lão đã cảnh cáo hắn, không thể để cho Tiểu Bạch ra Du Sơn.

Dương Diệp tự nhiên là không dám để cho Tiểu Bạch đi ra, Tiểu gia hỏa này nghịch ngợm rất, coi như là không có cái kia tà vật, khẳng định cũng sẽ gặp rắc rối. Hơn nữa, tại Du Sơn chơi đùa lúc, hắn là như vậy theo thật sát Tiểu Bạch cùng bên cạnh của Thiên Tú.

Viên Lão kia đối với Tiểu Bạch cùng Thiên Tú cũng là có chút tò mò, đặc biệt là đối với Thiên Tú, còn cố ý hỏi thoáng một phát lai lịch của Dương Diệp Thiên Tú. Dương Diệp nói một lần chuyện của Thiên Tú, cuối cùng, Viên Lão kia trầm mặc đã đi ra.

Thời gian trôi qua cực nhanh, đảo mắt đã hơn phân nửa nguyệt!

Dương Diệp đã đi ra Du Sơn, chính phải ly khai Binh Giới tiến về trước cái gì kia Võ Đế Học Viện, mà lúc này, một đoàn người đột nhiên ngăn ở trước mặt của Dương Diệp.

Trong đó, có một ít Dương Diệp nhìn quen mắt người, ví dụ như Tô Lang kia. Mà giờ khắc này, Tô Lang kia đứng ở biên giới vị trí, cầm đầu là khác một Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử này mặc một bộ tôn quý Tử Sắc Trường Bào, trong tay nắm một thanh màu tím quạt xếp.

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, sau đó nói: "; Như thế nào?"

Tử Bào Thanh Niên kia cười nói: “Nghe nói Dương Huynh phải ly khai Binh Giới, chúng ta là đến cố ý tiễn đưa Dương Huynh đoạn đường đấy!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó liền muốn rời đi, hắn thật sự là không muốn cùng những người này ở đây này kỷ kỷ oai oai lãng phí thời gian.

Mà đúng lúc này, Tử Bào Thanh Niên kia đột nhiên nói: “Dương Huynh, lần đi đường xá xa xôi, trên đường sợ là gặp nguy hiểm, Dương Huynh nhất thiết phải cẩn thận a!”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Tử Bào Thanh Niên kia, “không cần làm những thứ này cong cong thẳng thẳng, các ngươi có bản lĩnh sẽ tới.”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Tử Bào Thanh Niên kia nhẹ cười cười, “đã đi ra Binh Giới, không có rất nhiều ước thúc, ha ha...”

Tử Bào Thanh Niên bên cạnh, Tô Lang đột nhiên nói: “Không ai lê huynh, đi thôi!”

Tử Bào Thanh Niên nhẹ gật đầu, “chư vị, để cho chúng ta sẽ đi gặp vị này Binh Gia mới tới Phù Chủ!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng mười mấy người toàn bộ biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đã đi ra Binh Giới, tiến nhập trong tinh không mịt mờ. Tinh không mênh mông, vô cùng vô tận, lại để cho người ngắm mà sinh kính.

; Đối với lúc trước đám người Tử bào nam tử theo như lời nói, hắn không có chút nào để trong lòng, đối thủ của Dương Diệp hắn, căn bản không phải những người này, những người này, không tìm đến hắn thì thôi, nếu như tới tìm hắn, cỡ nào chuyện đơn giản, một kiếm giết luôn cho xong!

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở này phía xa trong trời sao.

Ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, xuất hiện một đoàn người, chính là trước kia đám người Tử Bào Thanh Niên kia.

Vẫn phải tới!

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên thân Tử Bào Thanh Niên kia, “Trí Mạch hay sao?”

Tử Bào Thanh Niên nhẹ gật đầu, “Trí Mạch đấy, Dương Huynh, ngươi giết Trí Mạch ta nhiều người như vậy, còn công nhiên vũ nhục Trí Mạch ta, cứ đi như thế, có hay không có điểm không có suy nghĩ a?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “quả thật có chút không có suy nghĩ, vậy liền ngươi cùng một chỗ giết đi, để cho ngươi đi cùng bọn họ, như vậy, hẳn đạt đến một trình độ nào đó rồi a?”

Nói xong, cả người hắn đã biến mất ngay tại chỗ.

Kiếm quang chợt hiện!

Tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, đám người Tử Bào Thanh Niên sắc mặt tím mặt biến đổi, Tử Bào Thanh Niên kia bay thẳng đến sau nhanh trăm trượng khoảng cách, nhưng mà, đạo kiếm quang kia như trước đi tới trước mặt của hắn.

; “Phá!”

Ngay tại lúc này, mấy thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, bảy tám đạo lực lượng trực tiếp đánh vào Dương Diệp đạo kiếm quang kia phía trên, Dương Diệp đạo kiếm quang kia lập tức tiêu tán.

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên đám người Tô Lang kia, sau đó nói: “Quần ẩu đúng không?”

Tô Lang đạm thanh nói: “Thực lực của Dương Huynh kinh người, chúng ta một mình đấu Bất quá, cho nên quần ẩu, Dương Huynh hẳn không ngại, đúng không?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi nói rất đúng, đối phó các ngươi bọn này đống cặn bã, ta chú ý cái gì? Đến đây đi, cùng tiến lên.”

; “Để cho ta đến mở mang kiến thức một chút sự lợi hại của Dương Huynh!”

Nói chuyện chính là Tô Lang kia, ở thanh âm rơi xuống một khắc này, trong tay chính là nhiều hơn một cây trường thương, sau một khắc, ngay cả người đeo thương hướng phía Dương Diệp mãnh liệt bắn mà tới.

Một kích này, nhanh đến cực hạn, so với Dương Diệp vừa rồi đạo kiếm quang kia nhanh hơn!

Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, tay phải giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm dưới.

Bành!

Chung quanh tinh không đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, Tô Lang kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn động mấy trăm trượng có hơn.

Kia vừa dừng lại một cái, kia trường thương trong tay chính là ‘ca sát’ một tiếng rạn nứt ra. Mà Tô Lang kia khóe miệng, cũng tràn ra một ngụm máu tươi.

Uy thế của một kiếm, cường hãn như thế!

Trong tràng chỗ có người thần sắc đều là ngưng trọng lên!

Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đám người Tử Bào Thanh Niên kia vọt tới. Nhìn thấy Dương Diệp đột nhiên ra tay, đám người Tử Bào Thanh Niên nhìn nhau, sau đó cũng nhao nhao hướng phía Dương Diệp vọt tới!

Quần ẩu!

Chân chính quần ẩu!

Tại bọn họ xem ra, Dương Diệp coi như là yêu nghiệt, nhưng mà, lại có thể yêu nghiệt đi nơi nào? Bọn hắn mười mấy người này, cảnh giới so với Dương Diệp chỉ cao hơn chớ không thấp hơn, bởi vậy, tại bọn họ xem ra, bọn hắn đồng loạt ra tay, nhất định là có thể tuyệt sát Dương Diệp đấy.

Mà bây giờ, đã không phải là tại Binh Giới, liền coi như bọn họ giết Dương Diệp, người Tiểu sư thúc kia cũng không làm gì được bọn hắn. Hơn nữa, tại bọn họ sau lưng, cũng là có người.

Cái gì cũng nghĩ rất chu toàn, nhưng mà, bọn hắn không có nghĩ tới là, thực lực của Dương Diệp so với bọn hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều!

Ầm!

Dương Diệp trong cơ thể đột nhiên đã tuôn ra một đạo bạch quang, sau một khắc, một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, cùng lúc đó, Dương Diệp trên thân thể xuất hiện ánh sáng trắng nhàn nhạt quấn quanh.

Thiên Long Hộ Thể!

Thiên Long Hộ Thể về sau, Dương Diệp thân thể lực lượng cùng thân thể phòng ngự lập tức được tăng cường ít nhất gấp mấy lần, trong chớp nhoáng này, đám người Tử Bào Thanh Niên kia tuyệt vọng.

Bởi vì căn bản không phá được Dương Diệp thân thể!

Mà giờ khắc này, Dương Diệp căn bản không có phòng ngự, vọt tới cái kia hơn mười trước mặt người chính là một hồi đâm loạn chém loạn.

Những người này cũng không có phòng ngự của Dương Diệp, bởi vậy, không đến một khắc đồng hồ trong thời gian, trong tràng chính là đã bị chết năm người, mà lại đều là bị một kiếm tước mất đầu.;

Giờ khắc này, đám người Tử Bào Thanh Niên kia rốt cuộc luống cuống.

Trong đó hai người muốn chạy trốn, nhưng mà, kiếm của Dương Diệp nhanh hơn bọn hắn, ở ngoài ngàn dặm, hai thanh phi kiếm chợt lóe lên, thoáng qua, hai khối đầu lâu ném đi ra ngoài.

Trong tràng, chỉ còn lại có ba người, cầm đầu là Tử Bào Thanh Niên kia, còn có Tô Lang kia, cùng với một người đàn ông.

Dương Diệp cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía Tử Bào Thanh Niên kia đi đến, không nói nhảm, sau một khắc, cả người hắn bắn nhanh ra như điện, nhưng mà sau một khắc từng cái

Bành!

Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

Tại trước mặt Tử Bào Thanh Niên kia, xuất hiện một người đàn ông trung niên!

Trung niên nam tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía Tử Bào Thanh Niên kia, “tự ý tự chủ tấm, trở về tại phạt ngươi!”

Nói xong, trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi nếu như không phục, ngày sau cứ tới Trí Mạch tìm ta.”

Nói xong, trung niên nam tử tay phải một hồi, kia cùng sau lưng ba người trực tiếp biến mất.

Xa xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “lão tử hiện tại sẽ không phục!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Cái hướng kia, là tiến về trước Binh Giới phương hướng!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2035: Cùng Lên Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Binh Giới!

Dương Diệp dùng tốc độ cực nhanh về tới Binh Giới, trở lại Binh Giới về sau, hắn thẳng đến Trí Mạch kia.

Mà đúng lúc này, Viên Lão kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn.

Viên Lão nói khẽ: “Như là đã rời đi, làm gì lại trở về!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Một hơi này, nuốt không nổi.”

Viên Lão nói: “Một hơi mà thôi, Đại Trượng Phu, có thể duỗi có thể co lại. Bây giờ cách đi, ta cam đoan không có người sẽ tiếp tục đi gây phiền toái cho ngươi, ngươi có thể an ổn đến Võ Đế Học Viện!”

Dương Diệp cười nói: “Hảo ý của Viên Lão, tâm lĩnh. Mặc dù nói, quân tử báo thù mười năm không muộn, nhưng mà, Dương Diệp ta không phải là quân tử. Với ta mà nói, báo thù không cách đêm. Hắn người của Trí Mạch tới giết ta, không giết chết được ta, già lại xuất hiện, không chơi đùa người như vậy đấy.”

Nói xong, hắn đối với Viên Lão ôm quyền, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Viên Lão lắc đầu, nói khẽ: “Trẻ tuổi thật là tốt a!”

Đối với cách làm của Dương Diệp, hắn cũng không có gì bất mãn hoặc là phản cảm. Sở dĩ không ghét, là bởi vì hắn đã từng cũng trẻ tuổi qua.

Trẻ tuổi, xúc động, huyết khí phương cương, một chút thiệt thòi ăn không được... Cái này là thanh xuân.

[truyen cua Ƭui ΘΘ vn] Tuy rằng có thể sẽ đánh đổi một số thứ mới có thể lớn lên, nhưng mà, cái này cũng không thể nói là một loại sai.

Ai lúc tuổi còn trẻ chưa làm qua chuyện vọng động? Ai lúc tuổi còn trẻ chưa từng đánh nhau bao giờ? Ai lúc tuổi còn trẻ chưa từng có huyết khí phương cương?

Một lát sau, Viên Lão thấp giọng nói: “Trí Mạch đám người kia cũng thế, Tiểu gia hỏa này đều muốn đi, còn không nên làm này vừa ra, tội gì tồn tại!”

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Trí Linh Sơn.

Dương Diệp ngự kiếm đi tới Trí Linh Sơn chân núi, nhìn xem chỗ xa kia Trí Linh Sơn, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vẻ lạnh như băng. Sau một khắc, thân hình hắn run lên, đi tới không trung, nhìn xem Trí Linh Sơn kia, Dương Diệp trong mắt vẻ băng lãnh dần dần biến thành dữ tợn.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nói: “Nghe nói Trí Mạch thiên tài vô số, Dương Diệp ta bất tài, tưởng mở mang kiến thức.”

Tại Dương Diệp tận lực phía dưới, thanh âm của Dương Diệp như tiếng sấm giống như quyết định chỉnh đốn Trí Mạch Sơn vang vọng dựng lên. Giờ khắc này, cả Trí Mạch Sơn chấn động.

Không chỉ có cả Trí Mạch Sơn, đã liền cả Binh Giới đều vì thế mà chấn động.

Dương Diệp chủ động đánh ra!

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả thần thức hướng phía Trí Mạch bên này quét tới.

Trí Mạch Sơn, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh của Dương Diệp, người đàn ông trung niên này, chính là trước kia cứu đám người Tô Lang kia trung niên nam tử kia.

Trung niên nam tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “an toàn rời đi, không được sao?”

; “Không được!”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “ngươi Trí Mạch không là muốn giết ta sao? Đến, hiện tại ta tới rồi.” Nói đến đây, Dương Diệp chỉ chỉ mình, “hôm nay, Dương Diệp ta khiêu chiến cả Trí Mạch tất cả thế hệ trẻ thiên tài, không chết không thôi!”

Không chết không thôi, mà không phải điểm đến là dừng!

Trung niên nam tử hai mắt híp lại, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi truyền đến, “ha ha... Đẹp mắt, dễ nhìn vô cùng!”

Nói xong, một tên đang mặc áo dài trắng trung niên nam tử xuất hiện ở Dương Diệp phía sau.

Đúng là Sát Phạt Nhất Mạch kia Tiểu Sư Thúc!

Bất quá, thân thể là hư ảo, hiển nhiên, tới không phải là bổn tôn.

Nhìn thấy người Tiểu sư thúc này, trung niên nam tử kia lông mày lập tức nhíu lại. Kia chính yếu nói, người Tiểu sư thúc kia nhưng là đột nhiên chỉ vào hắn, “Lôi Diệp, hôm nay ngươi dám động thủ, lão tử nhất định đánh chính là ngươi Hồn Phi Phách Tán, lão tổ ra mặt đều không cứu nổi ngươi, không tin, ngươi liền thử nhìn một chút!”

Nghe vậy, được kêu là Lôi Diệp nam tử thần sắc lập tức vô cùng khó coi. Kia chính yếu nói, mà người Tiểu sư thúc kia nhưng là quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi xác định muốn khiêu chiến Trí Mạch này thế hệ trẻ tất cả thiên tài? Sự tình nói chuyện trước, nếu như ngươi khiêu chiến thất bại, ta sẽ không xuất thủ cứu ngươi. Bất quá ngươi yên tâm, hôm nay, không ai có thể lấy lớn hiếp nhỏ, cũng không ai có thể phá làm hư quy củ.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Sư Thúc, sau đó nói: “Tiền bối, ngươi bổn tôn đều không...”

Tiểu Sư Thúc đạm thanh nói: “Này liền không cần ngươi quan tâm.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía Trí Linh Sơn kia, nói: “Thế nào, Trí Mạch là không người nào sao? Đi ra đánh một trận người cũng không có?”

; “Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ không trung vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một vệt sáng hướng phía Dương Diệp bên này mãnh liệt bắn mà đến, rất nhanh, cái kia luồng sáng lấp lánh ngừng lại, ngay sau đó, một người đàn ông xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

; “Ngươi không phải là muốn chiến?”

Nam tử lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “Đến, cái này chiến, như ngươi nói, không chết không thôi!”

Nói xong, kia đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, Dương Diệp tay phải mở ra, một thanh kiếm treo lơ lửng ở trong lòng bàn tay của hắn, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Táng Kiếm Sát!

Lúc này Táng Kiếm Sát, uy lực so với lúc trước mạnh không biết bao nhiêu lần, đặc biệt là hắn lĩnh ngộ Kiếm Hồn về sau, hơn nữa, cảnh giới của hắn cũng đã tăng lên nhất giai, một kiếm này, cùng ban đầu Táng Kiếm Sát, có thể nói là có một trời một vực!

Làm Dương Diệp phát ra một kiếm này lúc, một bên Lôi Diệp kia sắc mặt tím mặt biến đổi, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo khí tức đột nhiên khóa ở trên thân hắn.

Đúng là người Tiểu sư thúc kia!

Mà lúc này, xa xa, cái kia mới xuất hiện Trí Mạch nam tử đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Kiếm thu!

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên thân Lôi Diệp kia, “có thể đừng kêu kém như vậy trên tới sao?”

Lời ấy một chỗ, cả Trí Linh Mạch lập tức sôi trào, Dương Diệp đây là ở xích. Trần truồng vũ nhục Trí Linh Mạch a!

Đều cũng có tâm huyết người, lập tức, vô số thiên tài từ Trí Linh Sơn kia bay ra, sau đó trở lại Thiên tế đám mây phía trên.

; “Đều trở về cho ta!”

Ngay tại lúc này, Lôi Diệp kia đột nhiên gầm lên, khí thế cường đại trực tiếp đem những người kia chấn địa hướng về sau liền liền lùi lại mấy trăm trượng khoảng cách.

; “Lôi trưởng lão, để cho ta đánh với hắn một trận!”

Lúc này, một người đàn ông gằn giọng nói: “Người này công nhiên vũ nhục Trí Linh Mạch ta, ta...”

; “Đừng mẹ nó nhiều lời!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên kiếm chỉ Lôi Diệp kia sau lưng mọi người, “cũng đừng mẹ nó lãng phí thời gian, cùng lên đi, lão tử một người chọn toàn bộ các ngươi!”

; “Lão tử dạy ngươi làm người!”

Theo một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, một Thanh Niên Nam Tử trực tiếp từ trong đám người kia bay ra, sau đó hướng phía Dương Diệp kia vọt tới.

Mà lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất. Cách đó không xa, Lôi Diệp kia biến sắc, liền muốn ra tay ngăn cản, nhưng mà lúc này, một bên người Tiểu sư thúc kia đột nhiên chậm rãi nói: “Động thủ thử nhìn một chút!”

Lôi Diệp sầm mặt lại, hắn quay đầu nhìn về phía người Tiểu sư thúc kia, mà lúc này, xa xa lại là một cái đầu lâu bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Lôi Diệp kia sắc mặt vô cùng khó coi.

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, chỉ thấy nơi xa Dương Diệp giơ kiếm đối với còn dư lại những người kia, “Trí Mạch không là muốn Dương Diệp ta chết sao? Dương Diệp ta bây giờ đứng tại trước mặt các ngươi, các ngươi ngược lại là tới giết ta a?”

; “Đều trở về cho ta! Lập tức!”

Lúc này, Lôi Diệp kia đột nhiên gầm lên.

Mà một bên Dương Diệp đột nhiên nói: “Thế nào, hiện tại sợ rồi? Riêng lớn một Trí Mạch, không có một cái nào là có trứng?”

; “Thả ngươi mẹ chó má!”

Xa xa, một tên thanh âm nam tử vừa dứt, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Táng Kiếm Sát!

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, tên nam tử kia âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, kia đầu chính là trực tiếp bay ra ngoài.

Kiếm thu!

Dương Diệp nhìn thẳng chỗ xa kia căm tức nhìn hắn Trí Mạch đệ tử, “kế tiếp ai tới?”

; “Dương Diệp!”

Lúc này, Lôi Diệp kia đột nhiên nói: “Ngươi cuối cùng muốn làm cái gì!”

; “Muốn làm cái gì?”

Dương Diệp mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Lôi Diệp kia, “con mẹ nó ngươi hỏi lão tử muốn làm cái gì? Lão tử đi vào Binh Giới, ngươi Trí Mạch sẽ không ngừng phái người tới giết ta, những thứ này thì thôi, lão tử phải ly khai Binh Gia, đi địa phương khác, ngươi Trí Mạch lại phái người tới giết ta, hiện tại, ngươi hỏi ta muốn làm gì? Lão tử nói cho ngươi biết, các ngươi không phải là muốn giết ta sao? Đến a, ta bây giờ đang ở này!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía xa xa người nọ bầy, “như thế nào? Trí Mạch thật sự đều là không có trứng? Nếu thật là, các ngươi nói một tiếng, lão tử lập tức xoay người rời đi. Lão tử không phải là cái loại này khi dễ đàn bà người!”

; Nghe vậy, những người kia lập tức tức giận mặt đều tím bầm.

Trong đó, có ít người thật sự tức không nhịn nổi, trực tiếp thân hình khẽ động, hướng phía Dương Diệp vọt tới. Mà xông lên, người còn lại lập tức cũng đi theo vọt tới.

Nếu mà nhẫn được thì còn gì không thể nhẫn!

Nhìn thấy những người kia vọt tới, một bên Lôi Diệp kia sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay ngăn cản, mà đúng lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm hướng phía những người kia vọt tới. Tại Dương Diệp quanh thân, là một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long!

Thiên Long Hộ Thể!

Khi nhìn thấy Dương Diệp động thủ một khắc này, Lôi Diệp kia thần sắc lập tức càng thêm khó coi. Hắn quay đầu nhìn về phía người Tiểu sư thúc kia, Quả thật đúng là không sai, người Tiểu sư thúc kia ánh mắt đã đã rơi vào trên thân hắn, rất có để cho hắn động thủ thử xem ý tứ!

; "A a a a..."

Lúc này, trong tràng truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết. Lôi Diệp mãnh liệt quay đầu nhìn lại, chỉ thấy kia cách đó không xa, Dương Diệp tại trong đám người kia, tựa như một tên sát thần, trường kiếm những nơi đi qua, một cái đầu lâu bay lên.

Thế bất khả đáng!

Thực lực của Dương Diệp này, đã không phải người bình thường có thể chống lại, cũng chỉ có đạt tới hắn loại cảnh giới này người, mới có thể đem áp chế!

Mà Trí Mạch trong thế hệ trẻ, ít nhất những người trước mắt này, tuyệt đối không phải là đối thủ của Dương Diệp!

Trong tràng, người chết càng ngày càng nhiều!

Lôi Diệp trầm mặc một lát, đột nhiên, trên mặt hắn nổi lên một vòng vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn trực tiếp nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, sau đó tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong chốc lát, xa xa nguyên bản đang muốn động thủ Dương Diệp đột nhiên bị một cỗ lực lượng bao phủ, thoáng qua từng cái

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn động mấy trăm trượng có hơn!

...;

PS: Cảm tạ: Suzi1999, đẹp trai bỏ bu 8787, lĩnh trên thanh tuyền, Love kỳ ca, thư hữu 39823573, a ức, thư hữu 41201074, điên cuồng mệnh cách nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2036: Binh Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lôi Diệp xuất thủ!

Nhìn thấy Dương Diệp điên cuồng đồ sát Trí Mạch đệ tử, Lôi Diệp kia cuối cùng vẫn là không nhịn được, trực tiếp xuất thủ.

Bởi vì tại đánh tiếp, dù cho Trí Mạch những đệ tử này liên thủ tru sát Dương Diệp, nhưng mà, Trí Mạch cũng sẽ tổn thương nguyên khí nặng nề, trong tương lai không chỉ có, Trí Mạch trung kiên lực lượng sẽ xuất hiện một cái đứt gãy, vậy đối với Trí Mạch mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích trí mạng!

Cho nên, hắn phải ra tay!

Dù là có người Tiểu sư thúc kia uy hiếp, hắn cũng phải ra tay, bằng không thì, coi như là người Tiểu sư thúc kia buông tha hắn, nhưng mà, Trí Mạch cũng sẽ không bỏ qua cho hắn.

Hơn nữa, trong mắt của hắn, người Tiểu sư thúc kia bổn tôn cũng không ở nơi này, chỉ muốn đối phương bổn tôn không ở nơi này, hắn liền còn có một đường sinh cơ!

Xa xa, Dương Diệp kia nhìn nhìn trước ngực của chính mình, tại trước ngực hắn, có một đạo máu đỏ chưởng ấn, một chưởng kia, trực tiếp làm bị thương hắn Ngũ Tạng Lục Phủ.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Lôi Diệp kia, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một bên người Tiểu sư thúc kia đột nhiên nói: “Lui ra!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía người Tiểu sư thúc kia, Tiểu Sư Thúc đạm thanh nói: “Hiện tại, đến phiên ngươi xem cuộc vui rồi.”

Nói xong, tay phải hắn nắm chắc thành quyền, sau đó đối với xa xa Lôi Diệp kia mãnh liệt đất chính là đấm ra một quyền.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Lôi Diệp kia sắc mặt tím mặt biến đổi, hai tay chất chồng, sau đó mãnh liệt hướng xuống chính là chúi xuống.

Ầm!

Kia không gian chung quanh trực tiếp nhăn nhó, một cỗ lực lượng cuồng bạo ở đằng kia vặn vẹo trong không gian nghiêng mà ra.

Nhưng mà, tại tất cả người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Lôi Diệp kia chung quanh vặn vẹo không gian trực tiếp đập nát, cùng lúc đó, Lôi Diệp kia bản thân cũng dưới một quyền này, toàn bộ người trực tiếp đụng vào cái kia trí Linh Sơn Chi Thượng.

Bành!

Cả Trí Linh Sơn tại thời khắc này, kịch liệt run lên.

Nhưng mà, người Tiểu sư thúc kia cũng không dừng tay, liền muốn xông vào Trí Linh Sơn kia, mà đúng lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện tại người Tiểu sư thúc kia cách đó không xa.

Lão giả nhìn thoáng qua người Tiểu sư thúc kia, sau đó nói: “Trọng Dạ, không nên như vậy sao?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua người Tiểu sư thúc kia, nguyên lai đối phương gọi Trọng Dạ!

Trọng Dạ nhẹ cười cười, sau đó chỉ vào nơi xa Dương Diệp, “tiểu tử này, là ta tìm đến đấy, hắn đến một lần Binh Giới, ngươi Trí Mạch liền lại nhiều lần đối phó hắn, những thứ này ta đều không so đo, bởi vì đi tìm hắn đấy, đều là chút vãn bối, nếu như hắn bị Trí Mạch thế hệ trẻ đánh chết, đó là hắn đáng đời. Nhưng là...”

Trọng Dạ thần sắc lạnh xuống, “ngươi Trí Mạch một đời tuổi trẻ đánh không lại, liền phái ra già một đời, con bà nó, có phải hay không cho rằng Sát Phạt Nhất Mạch ta còn như ban đầu Sát Phạt Nhất Mạch dễ khi dễ?”

Lão giả kia chính yếu nói, Trọng Dạ đột nhiên chỉ vào hắn, “Lão Bất Tử, đừng nói lão tử không cho Trí Mạch các ngươi cơ hội, hiện tại, lập tức đem vừa rồi đầu của Lôi Diệp kia cho lão tử đưa đến tới trước mặt, việc này, hôm nay thì thôi. Bằng không thì, lão tử hôm nay san bằng ngươi Trí Mạch!”

Bị Trọng Dạ chỉ vào cái mũi mắng, lão giả kia sắc mặt lập tức vô cùng khó coi.

Lúc này, Trọng Dạ kia đột nhiên nói: “Ba tiếng, ta đếm ba tiếng, nếu là còn chưa nhìn thấy đầu hắn, hôm nay, ai tới khích lệ đều vô ích!”

Vừa nói, hắn chỉ hướng Dương Diệp, “ngươi tới mấy!”

Dương Diệp ngây cả người, sau đó vội vàng nói: “Ba, hai, một!” ;

Trọng Dạ nheo mắt, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm, lập tức, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong chốc lát, kia không gian chung quanh trực tiếp rung động bắt đầu chuyển động. Qua không sai biệt lắm tầm mười hơi thở, một vệt sáng đột nhiên từ cái kia tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong điện xạ mà đến, thoáng qua, cái kia luồng sáng lấp lánh trực tiếp không vào trong cơ thể của Trọng Dạ kia.

Bổn tôn hàng lâm!

Nhìn thấy một màn này, một bên lão giả kia thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Lúc này, Trọng Dạ đột nhiên mở hai mắt ra, sau một khắc, hắn mãnh liệt một chưởng vỗ hướng về phía xa xa lão giả kia, lão giả kia sắc mặt tím mặt đại biến, ở tại còn chưa phản ứng lại dưới tình huống, một chưởng kia chính là đã để được thân thể trực tiếp nổ bể ra!

Nháy mắt giết!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp hết sức khiếp sợ, vừa rồi lão giả kia, ít nhất là nửa bước Thánh Nhân cấp cường giả a!

Nhưng mà, cứ như vậy bị nháy mắt giết chết rồi!

Nhất kích miểu sát lão giả kia về sau, Trọng Dạ ánh mắt trực tiếp rơi về phía Trí Linh Sơn kia, sau một khắc, kia tung người nhảy vọt, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó một phen, trong chốc lát, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp bao phủ Trí Linh Sơn kia.

Giờ khắc này, cả Trí Linh Sơn cũng vì đó rung động bắt đầu chuyển động. Hiển nhiên, Trọng Dạ này thật sự muốn san bằng Trí Linh Sơn này!

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên từ Trí Linh Sơn kia đỉnh núi phóng lên trời, cỗ lực lượng này trực tiếp đánh về phía Trọng Dạ kia.

Trọng Dạ khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “Thế nào, rốt cuộc muốn ra tay!”

Nói xong, hắn trở tay chính là một chưởng vỗ dưới.

Ầm!

Cỗ lực lượng kia lập tức ầm ầm tiêu tán.

Mà lúc này, đạo hư ảnh xuất hiện ở Trí Linh Sơn kia đỉnh núi, hư ảnh bị một đoàn bạch quang bao bọc, ngoại nhân căn bản nhìn không tới Kỳ Chân Thực diện mạo.

Trọng Dạ cười lạnh, “Hàn Tiên, hiện ra ngươi bổn tôn đi, một trận chiến này, Trọng Dạ ta thế nhưng là mong đợi gần ngàn năm rồi.”

Hàn Tiên!

Trí Mạch Phù Chủ!

Hàn Tiên kia nói: “Trọng Dạ, ngươi đối với chính mình tựa hồ rất có tự tin!”

; “Tự tin?”

Trọng Dạ đột nhiên ha ha phá lên cười, cười chỉ chốc lát, kia chỉ vào Hàn Tiên kia, “Hàn Tiên, không phải là lão tử xem thường ngươi, năm đó nếu không phải lão tổ áp lực đè ta, năm đó lão tử liền tiêu diệt ngươi Trí Mạch. Bất quá không sao, tới hôm nay diệt cũng có thể.”

Giải trí, Trọng Dạ hai tay đột nhiên một chiêu, trong chốc lát, cả Binh Giới cũng vì đó kịch liệt run lên hàn.

; “Trọng Dạ, chớ chỗ xung yếu di chuyển!”

Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, ngay sau đó, một ông già tiếp tục ở nơi đó.

Ngoại trừ lão giả, còn có ba người trung niên.

Bốn người này, đúng là còn lại bốn mạch Phù Chủ.;

Trong đó, chi lúc trước lão giả nói chuyện vội vàng nói: “Trọng Dạ, ngươi hai lực lượng của người ta đã đủ để chấn thương Binh Giới bổn nguyên, kính xin hai vị dùng đại cục làm trọng!”

Bất kể là Trọng Dạ, hay vẫn là Hàn Tiên kia, thực lực của hai người cũng đã đạt tới một cái trình độ cực kỳ khủng bố, nếu như hai người ra tay, khi đó liên lụy, liền không chỉ là Trí Linh Sơn, cả Binh Giới đều khó may mắn thoát khỏi!

; “Đại cục làm trọng?”

Trọng Dạ thần sắc đột nhiên dữ tợn, “Trí Mạch này như thế nào không dùng đại cục làm trọng? Bọn hắn; Phái người tới giết Phù Chủ Sát Phạt Nhất Mạch ta lúc, các ngươi như thế nào không để cho bọn hắn dùng đại cục làm trọng?”

Nói xong, tay phải hắn hơi động một chút, sau một khắc, một thanh xích trường thương màu vàng óng xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, hắn tung người nhảy vọt, sau một khắc, hắn tay cầm dài súng chỉa về phía phía dưới Hàn Tiên kia mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Xùy~~!

Giờ khắc này, giữa cả thiên địa cũng vì đó hư ảo. Cùng lúc đó, vô số thương ảnh xuất hiện ở không trung trong hư không, những thứ này thương ảnh tựa như dày đặc mưa to bình thường theo chuôi này dài súng chỉa về phía phía dưới Hàn Tiên cùng với Trí Linh Sơn bắn mạnh tới.

Nếu như khiến cái này thương ảnh rơi xuống, cả Trí Linh Sơn đem không còn sót lại chút gì!

Hàn Tiên kia đương nhiên sẽ không để cho Trọng Dạ hủy Trí Linh Sơn, sau một khắc, một thanh trường kiếm đột nhiên từ cái kia phía dưới phóng lên trời, đạo kiếm quang này trực tiếp đâm về phía cái kia đầy trời thương ảnh. Cùng lúc đó, quyết định chỉnh đốn Trí Linh Sơn trên đỉnh núi, đột nhiên xuất hiện thật lớn một mâm tròn màn sáng, trong nháy mắt, vô số bạch quang phóng lên trời.

Thiên tế hư không, Trọng Dạ kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, thoáng qua, hắn hai tay vẫy một cái, sau đó hướng xuống mãnh liệt đất chính là oanh một cái!

Ầm!

Cái kia vô số thương ảnh tại thời khắc này tốc độ lập tức nhanh hơn, trực tiếp đánh xuống.

Ầm ầm ầm ầm ầm...

Trong chốc lát, toàn bộ đất trời lúc giữa đột nhiên vang lên từng đạo tiếng nổ vang, trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian cũng vì đó rung động kịch liệt lên, Trí Linh Sơn kia chung quanh những cái kia Tiểu Sơn Mạch càng là tại thời khắc này trực tiếp sụp đổ mai một.

Tựa như ngày tận thế!

Một bên, cái kia còn lại bốn mạch Phù Chủ sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng mà nhưng lại không dám ra tay, bởi vì bọn họ rất rõ ràng, bây giờ Trọng Dạ chẳng qua là nhằm vào Trí Mạch kia, mà một khi bọn hắn ra tay, chẳng khác nào là muốn đối địch với Trọng Dạ này, mà Trọng Dạ này, hắn hiện tại thế nhưng là Cô Gia Quả Nhân, một khi hắn phát điên lên, ngũ mạch đều chịu không nổi!

Lập tức, năm người kia vội vàng ra tay vững chắc chung quanh những cái kia không gian.

Mà Trí Linh Sơn kia đỉnh núi chiến đấu còn đang kéo dài, đại trận của Trí Linh Sơn kia giờ phút này đã biến mất, hiển nhiên, đã bị triệt để bị phá huỷ.

Trí Linh Sơn đỉnh núi, Trọng Dạ thần sắc càng dữ tợn, “Hàn Tiên, năm đó thù, hôm nay chúng ta liền cùng nhau thôi. Ngươi Trí Linh Nhất Mạch diệt Sát Phạt Nhất Mạch ta, hôm nay, ta liền tiêu diệt ngươi Trí Linh Nhất Mạch, để cho ngươi Trí Linh Nhất Mạch triệt để tại thế gian này biến mất!”

Nói xong, Trọng Dạ hướng phía trước bước ra một bước, tay phải nắm chắc trường thương mãnh liệt hướng phía phía dưới chính là ném một cái.

Giờ khắc này, giữa cả thiên địa cũng vì đó hư ảo!

Lực lượng quá mạnh, trong bầu trời này đã sắp chịu không nổi!

Một bên, một ông già lắc đầu, một phát này, đối tượng không nói Hàn Tiên kia, đối phương coi như là có thể tiếp được, nhưng mà, cái kia uy lực còn lại đều đủ để hủy diệt nửa Trí Linh Sơn rồi. Cái này là hai cái siêu cấp cường giả chiến đấu, uy lực còn lại đều không phải người bình thường có thể thừa nhận được đấy!

Xa xa, vô số Trí Mạch đệ tử kinh khủng nhìn Thiên tế, nếu như cái kia cây trường thương rơi xuống, không hề nghi ngờ, bọn hắn đều phải chết!

Giờ khắc này, bọn hắn mới ý thức tới, Sát Phạt Nhất Mạch này người Tiểu sư thúc này là đáng sợ dường nào một người!

; Nhưng mà, đang ở đó cây trường thương muốn lúc rơi xuống, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp chân mày cau lại, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, Thiên tế hư không, hết thảy tất cả đều bất động, kể cả Trọng Dạ cái kia cây trường thương.

Yên lặng một cái chớp mắt, tất cả lực lượng uy lực còn lại toàn bộ biến mất.

Có người xuất thủ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, nếu như hắn không có đoán sai, phải là người lão tổ kia xuất thủ.

Ngay tại lúc này, một mai Kim Sắc Phù Ấn đột nhiên từ Thiên tế chậm rãi rớt xuống, cuối cùng đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “từ hôm nay, Dương Diệp chính thức trở thành Binh Gia ta phù mạch chi chủ. Chuyện hôm nay, đến đây thì thôi.”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đẩy ra Kim Sắc Phù Ấn kia, sau đó nói: “Vị lão tổ này, thật có lỗi, ta cự tuyệt trở thành Binh Gia Phù Chủ Sát Phạt Nhất Mạch!”

Nghe vậy, tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

...

PS: Chương 1 kỳ thật ngày hôm qua liền viết xong, nhưng mà chương 2 hôm nay mới bắt đầu ghi, vốn tưởng tiên phát chương một đấy, cuối cùng ngẫm lại, còn là đợi đã, chương 2 viết xong về sau, hai Chương thứ 1 bắt đầu. Bây giờ là tranh thủ chuẩn bị chút tồn cảo (giữ lại bản thảo), tốt bộc phát, cũng tốt mỗi ngày đúng giờ đoạn thời gian đó đổi mới.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2037: Có Thể, Đương Nhiên Có Thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trọng Dạ kia cũng nhìn về phía Dương Diệp.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, cười nói: “Vị lão tổ này, Binh Gia nhiều Dương Diệp ta một người không nhiều lắm, thiếu Dương Diệp ta một không ít người. Tuy rằng như thế, nhưng mà, tại ta cách trước khi đi, ta còn là muốn nói một câu. Binh Gia này, có công bằng sao?”

Thiên tế trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nói một chút coi!”

Dương Diệp cười nói: “Trí Mạch muốn giết ta, vì sao lão tổ ngài lão nhân gia không hiện ra chứ? Mà bây giờ, Sát Phạt Nhất Mạch ta tới giết Trí Mạch, ngài lão nhân gia nhưng là xuất hiện, sau đó hời hợt liền muốn chúng ta dừng tay, lão tổ ngài cảm thấy công bằng sao?”

Một bên, người Tiểu sư thúc kia im lặng không nói.

Người còn lại cũng trầm mặc, bọn hắn sở dĩ trầm mặc, là vì không dám ngắt lời.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lại nói: “Dù cho ta trở thành Phù Chủ, nhưng mà, tại Binh Gia này, chỉ khen người ta đánh ta, mà ta lại không thể đánh người ta, nói thật, này có ý gì? Cá nhân ta xem ra, một chút ý tứ cũng không có. Đương nhiên, những thứ này, chẳng qua là cá nhân ta bực tức, dù sao, Binh Gia có hay không Dương Diệp ta, đều vẫn là Binh Gia.”

Nói đến đây, hắn đối với xa xa Trọng Dạ kia ôm quyền, “Trọng Dạ tiền bối, không phải là Dương Diệp ta không thực hiện ước định giữa chúng ta, mà là ngươi không cách nào thực hiện ước định giữa chúng ta, ngươi từng nói với ta, Binh Gia nếu là có người dám can đảm lấy lớn hiếp nhỏ, ngươi tất lấy lớn hiếp nhỏ, mà bây giờ là vậy, vừa rồi ra tay với ta cái vị kia nửa bước Thánh Nhân, bây giờ còn sống rất tốt đấy. Ta không phải là đang trách tiền bối, chẳng qua là cảm thấy, tại đây đợi tiếp, Dương Diệp ta ngày sau sợ là chết thế nào cũng không biết. Cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Đi một chút cũng không do dự.

Ngay tại lúc này, Trọng Dạ kia đột nhiên nói: “Trước hết chờ một chút!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Trọng Dạ kia. Chỉ thấy Trọng Dạ ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cuối chân trời, “sư tổ, năm đó Sát Phạt Nhất Mạch ta bị diệt, ngài lão nhân gia không ở chỗ này phương vũ trụ, ta không trách ngươi. Mà ta ra tay trả thù Trí Mạch, ngươi ra tay, để cho ta đình chỉ trả thù, làm như vậy là để

Binh Gia không nội loạn, ta cũng không trách ngươi. Nhưng mà, hôm nay ta nghĩ trọng chấn Sát Phạt Nhất Mạch, Trí Mạch này nhưng là vẫn như cũ không chịu buông tha Sát Phạt Nhất Mạch ta. Mà ta ra tay, sư tổ ngươi nhưng muốn ngăn cản. Đã như vậy, vậy phải Sát Phạt Nhất Mạch này ta làm gì dùng?”

Vừa nói, kia đối với Thiên tế xa xa thi lễ, “như dương Diệp tiểu tử nói, Binh Gia, nhiều một người không nhiều lắm, thiếu một không ít người. Không có hai người chúng ta, Binh Gia hay vẫn là Binh Gia.”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía xa xa Hàn Tiên kia, “giờ phút này lên, ta không phải là Binh Gia người, ta sẽ không ở đến Binh Giới, nhưng mà, nếu là để cho ta tại bên ngoài gặp được ngươi Hàn Tiên hoặc là ngươi Trí Mạch bất kỳ người nào, Trọng Dạ ta dù cho đuổi tới chân trời góc biển cũng chặn đánh giết các ngươi!”

Nghe vậy, Trí Mạch kia đám người sắc mặt lập tức cực kỳ khó coi.

Người Tiểu sư thúc này thực lực như thế khủng bố, nếu như không có lão tổ ước thúc, kia trả thù, đừng nói Trí Mạch, tứ đại gia chỉ sợ đều có chút khó thừa nhận.

Lúc này, người Tiểu sư thúc kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Dương Diệp muốn nói cái gì, Trọng Dạ kia nhưng là lắc đầu, “đừng nói nữa, dừng lại ở gì, ta cũng rất bực bội, không có cách nào ai bảo chúng ta nắm đấm không đủ lớn chứ? Đi thôi.”

Nói xong, kia tay phải vung lên, liền muốn mang đi Dương Diệp.

Mà đúng lúc này, sắc mặt hai người đột nhiên biến đổi, bởi vì hai người cảnh tượng trước mắt đang nhanh chóng biến ảo.

Dương Diệp đang muốn ra tay, trong đầu nhưng là vang lên thanh âm của Trọng Dạ, “không nên phản kháng.”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngừng lại.

Qua không biết bao lâu, hai người cảnh tượng trước mắt bình tĩnh lại, giờ phút này, hai người ở vào một chỗ trong đám mây, không phải là Binh Giới đám mây. Ở đằng kia đám mây ở chỗ sâu trong, ngồi xếp bằng một tên tóc dài xõa vai lão giả.

Lão giả như ẩn như hiện, Dương Diệp căn bản thấy không rõ dung mạo của đối phương.

Nhưng mà, Dương Diệp đã đoán được thân phận của đối phương, phải là Binh Gia lão tổ kia.

; “Ngươi trong lòng hai người có oán!”

Lúc này, Binh Tổ kia đột nhiên nói: “Ta tự nhiên biết rõ, việc này đối với hai người các ngươi mà nói, hơi có chút không công bằng. Nhưng mà, các ngươi muốn ta làm thế nào? Nếu như ta đứng ở hai người các ngươi bên này, dùng ngươi hai tính cách của người, còn không chọc thủng trời đi ra?”

Dương Diệp hai người trầm mặc.

Lúc này, Binh Tổ kia lại nói: “Tiểu Dạ, ngươi nên rất rõ ràng, Binh Gia, chịu không được nội loạn, bởi vì Đại Thời Đại sắp tới, thời đại này, không chỉ có Thần Tộc đem tái hiện, cái khác một ít Tiền Sử Văn Minh chủng tộc khả năng cũng sẽ xuất hiện, mà bây giờ, đã không phải là năm đó cái kia đoàn kết thời đại, mỗi nhà các tộc làm theo ý mình, nếu là nội loạn, đến lúc đó, Binh Gia vô số sinh linh, kể cả ta, đều sẽ không còn tồn tại. Đây cũng không phải nói chuyện giật gân!”

Trọng Dạ trầm giọng nói: “Sư tổ, vậy ngươi còn tùy ý lúc trước Hàn Tiên diệt Sát Phạt Nhất Mạch ta!”

; “Hàn Tiên năm đó cử động, cũng là của ta sơ sẩy!”

Binh Tổ nói: “Nhưng mà, ngươi cũng đã biết, năm đó Trí Mạch muốn tiêu diệt Sát Phạt Nhất Mạch lúc, còn lại ngũ mạch vì sao khoanh tay đứng nhìn sao? Có một bộ phận nguyên nhân, ngươi biết, nhưng mà nguyên nhân chân chính, ngươi cũng không biết. Năm đó Sát Phạt Nhất Mạch, sát khí quá nặng quá nặng đi. Ngươi đệ tử của Sát Phạt Nhất Mạch, không để bất kỳ ai ở trong mắt, nghiễm nhiên đã cho mình là là Binh Gia Lục Mạch chi chủ. Cái này độ, năm đó sư huynh của ngươi hắn không nắm chắc tốt!”

Nói đến đây, Binh Tổ lắc đầu, “ta cũng không phải là không có nhắc nhở, cũng không phải là không có ngăn cản, nhưng mà, hắn cũng không có chính thức để ở trong lòng. Năm đó, ta cùng với Đạo Gia còn có Nho Gia cùng với Thích gia này Tứ gia Thủy tổ viễn độ bến bờ vũ trụ tìm vật kia, Hàn Tiên bọn hắn bắt được cơ hội này, thừa lúc cơ động tay, đã diệt Sát Phạt Nhất Mạch. Đối với này, cũng là ta không ngờ tới đấy.”

; “Vậy ngươi vì sao không trừng phạt Hàn Tiên kia?” Trọng Dạ trầm giọng nói.

Binh Tổ nói: “Giam cầm hắn năm trăm năm, vẫn không tính là trừng phạt sao?”

Trọng Dạ nhíu mày, bởi vì hắn căn bản không biết chuyện này.

Lúc này, Binh Tổ nói: “Việc này, ta cũng không công bố ra ngoài, làm như vậy là để không muốn làm cho Trí Mạch quần long vô thủ, thành vi khác mạch chèn ép đối tượng.”

Nói đến đây, Binh Tổ đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi tìm đấy cái này mới Phù Chủ, ngay từ đầu, ta cảm thấy ngươi chẳng qua là vui đùa một chút, muốn tìm thoáng một phát Trí Mạch kia xúi quẩy, cho nên, cũng không có cùng cho hắn Binh Gia chân chính Binh Phù, chỉ là của ta không nghĩ tới, ngươi là nghiêm túc. Càng không có nghĩ tới chính là, ngươi tìm đấy người này, còn không phải người bình thường.”

Trọng Dạ nói: “Cơ duyên xảo hợp, lúc trước ta đi Tử Giới kia, cũng chỉ là muốn thử thời vận, không nghĩ tới gặp được hắn.”

Binh Tổ kia nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như ta không có đoán sai, trên thân ngươi, còn có Đạo Gia kia truyền thừa, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có giấu giếm. Tại loại này trước mặt người chơi lòng dạ hẹp hòi, không thể nghi ngờ là một loại hành vi ngu xuẩn.

; “Ngươi đang ở đây danh hiệu của Đạo Gia là cái gì?” Binh Tổ lại hỏi.

Dương Diệp đàng hoàng nói: “Kiếm Cửu!”

; “Kiếm Cửu...”

Binh Tổ kia nói khẽ: “Xem ra Đạo Tổ lão nhân kia cũng là nghiêm túc a!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vì sao ta là Đạo Gia truyền nhân, các ngươi hoàn nguyện ý để cho ta gia nhập Binh Gia?”

Binh Tổ cười nói: “Đầu tiên, Binh Gia ta cùng ngươi Đạo Gia, xem như từng có một ít nguồn gốc, hai nhà chúng ta, mặc dù không có kết minh gì gì đó, nhưng mà, quan hệ coi như có thể. Tiếp theo, vì sao một người không thể có hai nhà truyền thừa chứ?”

Dương Diệp nói: “Vạn nhất nhật hòa Đạo Gia cùng Binh Gia đã đánh nhau, tiền bối sẽ không sợ ta đứng ở Đạo Gia bên kia?”

Binh Tổ cười nói: “Ta vì sao nếu như vậy tưởng? Theo ta suy nghĩ, nếu quả như thật có cái ngày đó, ngươi muốn là đứng ở Binh Gia bên này ta, Binh Gia ta không phải là lại thêm một người cường đại trợ lực?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Binh Tổ, “lão tổ thật sự là lạc quan, bội phục!”

Cái này bội phục, từ trong thâm tâm. Rất nhiều người, kể cả Dương Diệp hắn nhiều khi đều chỉ sẽ nghĩ phía hư hỏng, cũng không phải nói loại ý nghĩ này là không tốt, chỉ là nghĩ như vậy lời nói, thường thường sẽ tương đối cô độc nhất chút.

Binh Tổ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Các ngươi đã đều là nghiêm túc, ta đây cũng không có thể không chăm chú rồi.” Hắn cong ngón búng ra, một mai Kim Sắc Phù Ấn đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “còn đây là Sát Phạt Nhất Mạch chân chính Phù Ấn, này khắc ở ta Binh Gia Lục Mạch tất cả thần ấn bên trong sắp xếp thứ ba. Nội tàng một kỹ, này kỹ vừa vặn thích hợp ngươi.”

; “Vô cùng thích hợp!” Một bên, Trọng Dạ bổ sung một câu.

Dương Diệp nhìn trước mắt màu vàng Phù Ấn, sau đó nói: “Hai vị tiền bối, Dương Diệp ta không phải không người thức thời, hai vị thiện ý, ta cũng hiểu rõ. Chẳng qua là, ta như vẫn còn Binh Gia, lại đại biểu Sát Phạt Nhất Mạch, Trí Mạch kia, còn có còn lại ngũ mạch, bọn người kia nhất định sẽ cho ta mang giày chật đấy. Ta không sợ bọn họ cho ta mang giày chật, nhưng mà, ta sợ bọn họ đánh ta sau đó ta phản kháng lúc, các ngươi lại không cho. Chỉ có thể để cho bọn hắn đánh ta, mà ta không thể đánh bọn hắn, như vậy qua quá oan uổng rồi, thật sự làm trái ta kiếm đạo, làm trái ta bản tâm.”

Trọng Dạ bờ môi giật giật, muốn nói cái gì, nhưng mà cuối cùng, kia hay vẫn là cũng không nói ra miệng.

Mà lúc này, người lão tổ kia đột nhiên nói: “Lúc này đây, ngươi có thể yên tâm, có này khắc ở, đại biểu ngươi đã bị ta tán thành, còn lại ngũ mạch sẽ không ở tới tìm ngươi phiền toái, ít nhất ở ngoài sáng, bọn hắn không dám công nhiên đang tìm làm phiền ngươi. Hơn nữa, trải qua Trọng Dạ như vậy nháo trò, Ta tin tưởng, bọn hắn càng sẽ không tới tìm làm phiền ngươi rồi!”

Dương Diệp giang tay ra, “ta vẫn có chút sợ a!”

Một bên, Trọng Dạ kia nheo mắt, gia hỏa này, lại bắt đầu đùa nghịch bất đắc dĩ.

Binh Tổ là bực nào người? Sao có thể không biết Dương Diệp những cái kia tiểu tâm tư? Hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cong ngón búng ra, một mai Kim Sắc Phù Lục xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “bùa này bên trong, ẩn chứa ta một thần niệm, này niệm, mặc dù không có thể đánh chết Thánh Nhân, nhưng mà, nếu như ngươi là tế ra này niệm, Thánh Nhân cũng muốn bức lui. Như vậy có thể?”

Dương Diệp cười cười, liền tranh thủ Kim Sắc Phù Ấn kia thu vào, “có thể, đương nhiên có thể.”

Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó lại nói: “Lão tổ, hiện tại, chúng ta cũng coi như người một nhà. Cái này, ngươi mới có thể chứng kiến, đằng sau ta, có một cái tà vật, cái đồ chơi này theo ta thật lâu rồi, ngươi có thể không có thể giúp ta giết chết nàng a?”

; “Hắn dám không?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng vang lên, ngay sau đó, một trương màu máu đỏ mặt người xuất hiện ở Dương Diệp sau đầu cách đó không xa.

Dương Diệp toàn thân bộ lông đều dựng lên, này mẹ nó là cái gì tà vật, trước mắt vị này chính là lão tổ a!

Nàng liền lão tổ còn không sợ?

Dương Diệp có chút tê dại da đầu!

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2038: Võ Đế Viện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liền lão tổ còn không sợ?

Dương Diệp lần này là thật sự chấn kinh rồi. Người trước mắt này, thế nhưng là Binh Gia lão tổ. Nhưng mà, này tà vật đều không sợ chút nào!

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp cảm giác mình gây chuyện lớn rồi rồi.

Trong tràng đột nhiên trầm mặc lại.

Dương Diệp sau lưng, tờ nào màu máu đỏ mặt cười lạnh, nụ cười này, có chút sấm nhân.

Ngay tại lúc này, Binh Tổ kia đột nhiên tay phải vung lên.

Bành!

Dương Diệp sau lưng đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, cái kia gương mặt đỏ thần sắc lập tức thống khổ nhăn nhó.

Nhìn thấy Binh Tổ ra tay, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, nhưng mà ngay tại lúc này, Binh Tổ kia nhưng là đột nhiên thu tay lại.

Binh Tổ đạm thanh nói: “Chớ có cho là thân phận của ngươi có chút đặc thù, thế gian này liền không người nào dám giết ngươi. Thế giới này, chớ nói chi một mình ngươi tà vật, coi như là trời tạo nghiệp chướng, đều không thể sống.”

Cái kia màu máu đỏ mặt dữ tợn nói: “Này lão bất tử, chúng ta còn nhiều thời gian!”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất.

Nhưng mà, Dương Diệp có thể cảm giác được, đối phương căn bản không có ly khai, mà là núp ở phía sau hắn, như trước kia giống như.

Dương Diệp nhìn về phía nơi xa Binh Tổ, cười khổ nói: “Vị lão tổ này, này tà vật cuối cùng là lai lịch gì? Liền lão nhân gia người cũng không thể ra tay đối phó nàng!”

Binh Tổ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Có nhiều thứ, có một số việc, ngươi bây giờ, đã biết cũng không có bất kỳ chỗ tốt. Ngươi chỉ phải nhớ kỹ, vật ấy tuy rằng khó chơi, khó đối phó, nhưng mà, chính ngươi cũng không phải ngồi không, không cần sợ hãi nàng. Ta tin tưởng, nàng ngày sau sẽ chỉ là mua dây buộc mình!”

Dương Diệp trợn trắng mắt, lão nhân này, nói tới nói lui, chính là cái gì cũng chưa nói.

Lúc này, Binh Tổ đột nhiên nói: “Binh Gia, cần hài hòa, không chỉ có đối với các ngươi, đối còn lại ngũ mạch ta cũng nói như thế. Đều tốt tự vi chi ba!”

Thanh âm rơi xuống, Binh Tổ trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Mà Dương Diệp hai người cảnh tượng trước mắt cũng bắt đầu biến ảo, ước chừng một khắc sau, hai người xuất hiện ở Trí Linh Sơn đỉnh núi.

Lúc này, chung quanh đã không có người.

Trọng Dạ nói: “Đi Võ Đế Học Viện đi, trong thời gian ngắn, Binh Gia không có người sẽ ở đến gây phiền phức cho ngươi. Đi Võ Đế Học Viện về sau, tốt nhất ít xuất hiện một điểm, tại đó, phách lối, bình thường đều là cái thứ nhất biến mất. Nên kiêu ngạo liền kiêu ngạo, nhưng mà, nên ít xuất hiện lúc, chúng ta cũng phải ít xuất hiện!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch.”

Trọng Dạ nói: “Võ Đế Học Viện, một khi tiến vào bên trong, thế lực bên ngoài liền không cách nào tại nhúng tay vào, nếu như ngươi chết, chúng ta có thể làm, chính là nhặt xác cho ngươi. Nhớ kỹ, ngươi lần đi Võ Đế Học Viện, chỉ vì hai chuyện, thứ nhất, chính là Nguyên Thạch kia, thứ hai, chính là nhìn xem có thể hay không tại Võ Đế Học Viện treo cái chức vị gì.”

Vừa nói, hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “cẩn thận!”

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp chân mày cau lại, trực giác nói cho hắn biết, này cái gì Võ Đế Học Viện không phải là một nơi tốt a!

Bất quá giờ phút này, hắn cũng không có quá nhiều lựa chọn. Hơn nữa, hắn cũng muốn đi xem một chút này cái gì Võ Đế Học Viện, còn có Nguyên Thạch kia!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đang chuẩn bị rời đi, giống như là nghĩ đến cái gì, thân hình hắn run lên, đi tới Du Sơn.

Truyện Của Tui❤. net Du Sơn bên ngoài đại điện, một ông già chính đang quét sân.

Lão giả này, đúng là Viên Lão kia.

Dương Diệp cười nói: “Viên Lão đang quét sân?”

Viên Lão đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy ta là đang quét sân?”

Dương Diệp trầm mặc.;

Viên Lão nói: “Thế nào, đến tìm ta có việc?”

Dương Diệp cười nói: “Muốn đi, đến nói với Viên Lão một tiếng.”

; “Đi Võ Đế Học Viện?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Viên Lão nói khẽ: “Võ Đế Học Viện, nhân tài đông đúc, ngoại trừ Bách Tộc chúng ta cùng tứ đại gia, còn khác biệt một ít không biết chủng tộc thần bí lẫn vào cùng hắn ở bên trong, tóm lại, cẩn thận một chút đi.”

Dương Diệp nói: “Sẽ. Viên Lão bảo trọng!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn đi, mà đúng lúc này, Viên Lão đột nhiên bấm tay một điểm, một tấm ngọc bội đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “Võ Đế Học Viện, có người, gọi Thần Tú.”

Dương Diệp nhìn xem Viên Lão, yên lặng chờ kết quả.

Viên Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, “còn không đi?”

Dương Diệp có chút ngẩn người, lập tức hiểu ý, lập tức đối với Viên Lão có chút thi lễ, “bảo trọng!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Viên Lão lắc đầu cười cười, “Võ Đế Học Viện... Tiểu tử này đi, náo nhiệt.”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Nhanh a!”

...

Dương Diệp ly khai Du Sơn về sau, trực tiếp ngự kiếm đã đi ra Binh Giới.

Khi biết được Dương Diệp ly khai Binh Giới về sau, Binh Giới vô số người lập tức thở dài một hơi. Ngay từ đầu, bọn hắn cũng không có nhìn thẳng vào Dương Diệp. Mà trải qua chuyện lúc trước về sau, bọn hắn phát hiện, bọn hắn xa xa đánh giá thấp Sát Phạt Nhất Mạch này tân nhiệm Phù Chủ!

Kẻ lỗ mãng!

Đối với Binh Giới những đại lão kia mà nói, Dương Diệp này cùng Trọng Dạ kia đều là Kẻ lỗ mãng, cái loại này hoàn toàn không để ý bất kỳ hậu quả gì Kẻ lỗ mãng. Hiện tại, cái này Kẻ lỗ mãng đi nha.

Binh Giới có thể bình tĩnh!

Tinh không xa xôi bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Võ Đế Học Viện!

Đi vào Đại Thiên Vũ Trụ về sau, Dương Diệp phát hiện, cái thế giới này là nhiều màu nhiều sắc đấy, cũng là vô cùng vô tận đấy. Bách Tộc, tứ đại gia, Thần Tộc, Tiền Sử Văn Minh, còn có Võ Đế Học Viện này... Những thế lực này đều tại Đại Thiên Vũ Trụ này, rắc rối phức tạp.

Dương Diệp hắn tại những thế lực này bên trong, tỏ ra là như vậy không có ý nghĩa.

Thực lực!

Thực lực cường đại!

Dương Diệp nhìn xem cái kia Vũ Trụ Tinh Không ở chỗ sâu trong, ánh mắt dần dần biến thành kiên nghị... Mà bắt đầu.

Cố gắng!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, cùng lúc đó, tâm thần hắn chìm vào trong cơ thể, ở trước mặt của hắn, là Binh Tổ kia tặng đưa cho Kim Sắc Phù Ấn của hắn.

Mai Phù Ấn này, mới thật sự là Sát Phạt Nhất Mạch chân chính Phù Ấn.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một tích Tinh Huyết hòa nhập vào trong, rất nhanh, mai Kim Sắc Phù Ấn kia không vào giữa lông mày của hắn bên trong.

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu nhiều hơn một Đạo Tín hơi thở.

; “Đế Băng Quyền! Không có phẩm cấp giai, quyền trong đế vương, một quyền chi uy, băng thiên diệt địa...”

Qua hồi lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra.

Đế Băng Quyền!

Hắn không nghĩ tới, này kim ấn bên trong, dĩ nhiên là một số quyền kỹ. Hắn hiện tại, học đều là kiếm kỹ, quyền kỹ, cũng biết một ít, nhưng mà, những cái kia đã theo không kịp hắn bây giờ bước chân. Bởi vậy, giao thủ với người lúc, hắn cơ bản không sử dụng qua quyền kỹ, hoặc là khiến cho sử dụng kiếm kỹ, hoặc là chính là đơn giản một quyền lại một quyền!

Quyền kỹ!

Đế Băng Quyền!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, như Binh Tổ kia nói, đây quả thật là thích hợp hắn. Bất quá, hắn cũng không có phát hiện tại đi học tập, bởi vì lúc trước Trí Mạch nguyên nhân, hắn sắp trễ rồi. Phải nói, khả năng đã trễ rồi!

Sau một ngày, Dương Diệp rốt cục cũng ngừng lại.

Hắn lúc này, vẫn còn là cái kia trong Tinh Không, mà ở hắn cuối tầm mắt, hắn nhìn thấy một tòa thành, tòa thành kia liền đứng sừng sững ở đó trong Tinh Không. Tại tòa thành kia trên không, trôi nổi này một cái thật lớn màn ánh sáng màu xanh lam, bên trong màn sáng này, thỉnh thoảng có phi kiếm xuyên thẳng qua mà qua!

Khi nhìn thấy phi kiếm này lúc, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên. Bởi vì hắn phát hiện, những phi kiếm kia, vậy mà thấp nhất đều là Thánh Nhân cấp!

Thật sự là hào a!

Dương Diệp lắc đầu, nói thật, hắn đều có chút nhớ đánh cướp.

Thu hồi trong nội tâm không thiết thực ý niệm trong đầu, Dương Diệp thân hình run lên, hướng phía tòa thành kia kích bắn đi. Mà khi hắn cách tòa thành kia còn có không sai biệt lắm ngàn trượng khoảng cách lúc, một thanh phi kiếm đột nhiên từ đầu kia đỉnh bên trong màn sáng bắn nhanh ra như điện, sau một khắc, chuôi phi kiếm trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, mũi kiếm trực chỉ Dương Diệp giữa lông mày.

Dương Diệp sửng sốt, mà đúng lúc này, một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp, Thanh Niên Nam Tử quan sát một chút Dương Diệp, “các hạ là?”

Dương Diệp cong ngón búng ra, một trương thiệp mời màu vàng đã rơi vào thanh niên kia trước mặt, “Binh Gia Dương Diệp, trước để báo cáo!”

; “Binh Gia?”

Thanh Niên Nam Tử ngây cả người, sau đó nói: “Ngươi là tới nhập học?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thanh Niên Nam Tử thần sắc hơi có chút cổ quái, “buổi lễ tựu trường đã hoàn tất, cái kia, ngươi đến chậm.”

Dương Diệp nói: “Không thể tiến vào sao?”

Thanh Niên Nam Tử do dự một chút, sau đó nói: “Ngược lại cũng không phải, ừ, ngươi mà lại chờ chốc lát, ta đi hỏi một chút.”

Nói xong, Thanh Niên Nam Tử quay người rời đi. Mà trước mặt Dương Diệp thanh kiếm kia cũng nặn lên, không có ở chỉ vào Dương Diệp, bất quá, thanh kiếm kia cũng không hề rời đi, mà là đang ở đó lơ lửng, hiển nhiên, là đang giám thị Dương Diệp.

Nhìn trước mắt thanh kiếm này, Dương Diệp do dự một chút, sau đó hắn vỗ nhè nhẹ lồng ngực của chính mình, rất nhanh, một cái đầu nhỏ xông ra.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng nhìn về phía Dương Diệp. Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó chỉ vào xa xa thanh kiếm kia, “thứ tốt!”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua thanh kiếm kia, rất nhanh, ánh mắt của nàng có chút sáng. Nàng gật cái đầu nhỏ, tỏ vẻ xác thực là đồ tốt.

Dương Diệp nói khẽ: “Lừa dối nó, a không đúng, ngươi tán dóc với nó, nó đi theo chúng ta lẫn vào, như thế nào đây?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía thanh kiếm kia, tiểu trảo nhẹ nhàng bắt đầu vung múa. Một lát sau, thanh kiếm kia run rẩy, làm như đang trả lời.

Một lát sau, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia trên trời sao cái kia màn ánh sáng trắng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua màn sáng kia, kiếm này có ý tứ là, nó không có thể tùy ý ly khai, nó phải... Phải trách nhiệm!

Đại khái chính là ý này!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Vậy ngươi hỏi một chút nó, nó lúc nào không trách nhiệm?”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía thanh kiếm kia, lại bắt đầu trao đổi.

Cứ như vậy, đến một lần mà đi, Dương Diệp hiểu rõ thanh kiếm kia ý tứ.

Nó buổi tối có không, có thể đi ra cùng nhau chơi đùa!

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử kia, trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, “vì sao không tới sớm?”

Dương Diệp nói: “Bởi vì một ít chuyện chậm trễ.”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “lý giải.”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp buông lỏng, nguyên lai Võ Đế Học Viện này dễ nói chuyện như vậy. Mà đúng lúc này, trung niên nam tử đột nhiên lại nói: “Nơi nào tới thì về nơi đó, một khắc sau, nếu là ngươi còn ở chỗ này, phi kiếm chém giết!”

Dương Diệp: “...”

...;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2039: Nhân Viên Quản Lý Thư Viện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thần sắc có chút lúng túng, hắn chính yếu nói, mà trung niên nam tử kia nhưng là đã quay người rời đi chỗ cũ.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn trước mắt xa xa, sửng sốt.

Chẳng lẽ mình liền nếu như vậy trở về?

Mà đúng lúc này, lúc trước rời đi Thanh Niên Nam Tử kia lại xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Thanh Niên Nam Tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Lão huynh, không là ta nói ngươi, ngươi cũng dám muộn, cũng còn tốt ngươi không có gia nhập học viện này, bằng không thì, dùng ngươi loại hành vi này, tuyệt đối là muốn rất thảm.”

Dương Diệp cười khổ, “không có cách nào bởi vì một ít chuyện chậm trễ.”

Thanh Niên Nam Tử do dự một chút, sau đó nói: “Kỳ thật. Huynh đài cũng không phải là không có cơ hội.”

; “Hử?”

Dương Diệp nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, “cơ hội gì?”

Thanh Niên Nam Tử nói: “Trong học viện, có một tòa Đồ Thư Quán, tên là: Chư Thế Giới. Mà bây giờ, chỗ này Đồ Thư Quán đang tại tuyển nhận quản lý nhân viên, huynh đài có thể thử xem, chờ năm năm về sau, học viện lần nữa chiêu sinh thời, huynh đài đến lúc đó có thể tại xin nhập học!”

; “Nhân viên quản lý thư viện?”

Dương Diệp thần sắc hơi có chút cổ quái, để cho hắn đi làm quản lý nhân viên?

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, “công tác rất đơn giản, liền là mỗi ngày ghi chép thoáng một phát ai mượn sách rồi, sau đó đi tìm những cái kia không thể đúng hạn trả sách người để cho bọn hắn trả sách là được rồi. Thật sự, rất đơn giản. Huynh đài ý như thế nào?”

Dương Diệp nhíu mày, chính muốn cự tuyệt, mà lúc này, Thanh Niên Nam Tử lại nói: “Huynh đài thử nghĩ nghĩ, nếu là huynh đài bây giờ cách đi, huynh đài gia tộc cùng sau lưng những người kia thấy thế nào huynh đài? Ta nghĩ, bọn hắn có thể vì huynh đài lấy tới một cái nhập học thiệp mời, hẳn là cực kỳ không dễ đấy. Huynh đài bây giờ cách đi, bọn hắn nhiều lắm thất vọng đau khổ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cũng thế, hiện tại hắn nếu là trở về, mặt mũi nhất định là không nhịn được đấy. Phải biết, Trọng Dạ kia vì hắn làm cho một trương này nhập học thiệp mời giống như rất khó khăn.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử vội vàng lại nói: “Huynh đài nếu là tiến nhập trong thư viện, ngày sau nếu là biểu hiện vô cùng tốt, bị một loại vị thầy chọn trúng, có lẽ liền trực tiếp có thể tiến vào học viện nữa nha!”

; “Cũng đúng...”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu. Bất kể như thế nào, trước lẫn vào học viện này đang nói.

Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, Thanh Niên Nam Tử kia trong mắt lập tức hiện lên vẻ vui mừng, bất quá, lóe lên một cái rồi biến mất.

Thanh Niên Nam Tử vội vàng nói: “Huynh đài xin mời đi theo ta!”

đọc truyện với http://t R uyencuat ui.net/ Nói xong, hắn vội vàng dẫn đường.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử, không nói gì thêm, đi theo lên.

Đi theo Thanh Niên Nam Tử, Dương Diệp an toàn đi tới tòa thành kia cửa thành, ở trên cổng thành phương, là ba cái chữ to màu đen: Võ Đế Thành.

Võ Đế Thành?

Dương Diệp quan sát một chút Võ Đế Thành kia, thành cũng không lớn, tối đa dung nạp hơn mười vạn người.

Tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp phát hiện, trong thành, người tuy nóng có, nhưng vẫn còn có chút ít,

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Thanh Niên Nam Tử, “Tần Lãng huynh, những ngững người này?”

Trước trong lúc nói chuyện với nhau, Dương Diệp đã được biết đến tên của Thanh Niên Nam Tử này.

Tần Lãng cười nói: “Những người này, phần lớn đều là đệ tử thầy cùng với học viên gia thuộc người nhà, còn có một vài người đâu rồi, là Ngoại Lai Giả, bất quá, những người ngoại lai này thật không đơn giản, phần lớn đều là một ít đặc thù người, ví dụ như, trận pháp gì gia, phù đạo mọi người, Luyện Khí Đại Sư... Tóm lại, có thể được phê chuẩn tiến vào Võ Đế Thành người, đều không phải người bình thường.”

Trận pháp gia, phù đạo, luyện khí…

Dương Diệp trầm mặc, hắn nhìn lướt qua Võ Đế Thành này, Võ Đế Thành này không đơn giản a!

Lúc này, Tần Lãng đột nhiên nói: “Cái này là Võ Đế Viện rồi!”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, sau đó ngây ngẩn cả người. Hắn quay đầu nhìn về phía Tần Lãng, “ngươi chắc chắn chứ?”

Dương Diệp sở dĩ khiếp sợ, là vì này cái gọi là Võ Đế Viện bề ngoài, cũng chính là lớn cửa, thật sự là rất đơn giản.

Một đạo cửa trúc, trúc trên cửa, ba chữ to: Võ Đế Viện.

Cửa trúc bên trong, hắn còn chưa nhìn kỹ.

Tần Lãng cười nói: “Lúc trước ta cùng với một dạng với ngươi, đi thôi, sau này đều thói quen!”

Nói xong, Tần Lãng dẫn đầu đi vào trước.

Lướt qua cửa trúc, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt lập tức đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Sơn mạch!

Lúc này Dương Diệp hai người đã đưa đang ở một mảnh mờ mịt bên trong dãy núi, liếc mắt nhìn qua, sơn mạch liên miên bất tận, căn bản nhìn không tới đầu.

; “Đi thôi!”

Tần Lãng cười cười, sau đó phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, dưới chân đột nhiên xuất hiện một vệt sáng, thoáng qua, cái kia luồng sáng lấp lánh biến mất ở xa xa.;

Dương Diệp cũng lập tức đi theo lên.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa đám kia bên trong dãy núi, từng tòa màu vàng kiến trúc sừng sững ở trên, nhìn từ góc độ này, những thứ này có kiến trúc ngọn núi có chút cùng loại Bắc Đẩu Thất Tinh.;

; “Bắc Đấu Thất Tinh Trận!”

Lúc này, Tần Lãng cười nói: “Trận này thế nhưng là cực mạnh, nghe nói, này Bắc Đấu Thất Tinh Trận, cũng chính là này bảy tòa học dưới đỉnh, đều trấn áp Thần Bí Chi Linh. Bất quá đáng tiếc, chúng ta là không có cơ hội nhìn thấy này cái gì Thần Bí Chi Linh rồi.”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Tần Lãng cười nói: “Bởi vì không ai dám đến Võ Đế Học Viện náo sự!”

Nói xong, Tần Lãng tốc độ nhanh hơn.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia vài toà học phong, sau đó đi theo lên.

Tần Lãng cũng không mang theo Dương Diệp đi vào cái kia bảy tòa học phong là bất luận cái cái gì một tòa, mà là mang theo hắn đi tới một tòa vắng vẻ ngọn núi nhỏ, này đỉnh núi nhỏ cách... Này bảy tòa học phong cũng không xa, thuộc về này bảy tòa học phong chung quanh bầy phong một trong.

Này bảy tòa học phong thuộc về ngọn núi chính, mà ở chủ này dưới đỉnh, còn có vô số túm tụm này bảy tòa học đỉnh ngọn núi nhỏ.

Chỗ này tiểu trên đỉnh, đứng vững vàng một tòa tháp màu đen, đỉnh tháp, lưu quang tác làm cho.

Tần Lãng mang theo Dương Diệp đi tới cái kia hắc tháp trước, sau đó nói: “Cái này là Chư Thế Giới, Đồ Thư Quán Võ Đế Học Viện chúng ta, nội tàng sách cổ vô số, ghi chép các loại các dạng kỳ văn chuyện tốt. Có thể nói, đây là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta rất toàn bộ một tòa Đồ Thư Quán.”

; “Cũng có thể nhìn?” Dương Diệp hỏi.

; “Dĩ nhiên không phải!”

Tần Lãng cười nói: “Tháp cùng sở hữu tầng bốn, mỗi một tầng ghi chép đồ vật cũng không giống nhau, Tối Cao Tầng, ghi chép đồ vật xưa nhất, hiếm có nhất. Mà tịch, phải dùng học phần để đổi!”

; “Học phần?” Dương Diệp khó hiểu.

Tần Lãng thần sắc ngưng trọng lên, “học phần, quan hệ đến học viện học sinh vận mệnh. Học phần không có thượng tuyến, có thể thông qua mỗi tháng các loại cuộc thi, ví dụ như văn khảo, võ khảo, còn có một chút nhiệm vụ đạt được. Mặc dù không hơn tuyến, nhưng lại có mức thấp nhất chế, cách mỗi nửa năm, học viện sẽ thanh lùi lại những cái kia học phần thất bại đệ tử, cũng chính là chín phần mười học phần, nếu là thời gian vừa đến, đệ tử cầm học phần không có chín phần mười, lập tức sẽ bị thanh lùi lại.”

Nói đến đây, hắn khổ sở nói: “Nếu như là chỉ cần bị thanh lùi lại thì thôi, không chỉ có bị thanh lùi lại, còn muốn bị ghi tạc võ núi cái kia sỉ nhục trụ bên trên, tên bị khắc ở phía trên... Ai, quá thật xấu hổ chết người ta rồi! Không chỉ có làm mất mặt chính mình, còn ném gia tộc của chính mình cùng thế lực phía sau. Bởi vì, bọn hắn sẽ ghi mỗ mỗ, một tông, một nhà nào đó tộc... Dù sao, rất thảm!” ;

Dương Diệp nhẹ cười cười, Võ Đế Học Viện này những quy tắc này rất có thú, loại phương pháp này, có thể rất lớn kích phát những học viên này ý chí chiến đấu.

Lúc này, Tần Lãng nói: “Dương Huynh, đến, ta cho ngươi giao cho thoáng một phát!”

Vừa nói, hắn mang theo Dương Diệp tiến nhập ‘Chư Thế Giới’ tầng thứ nhất. Ở cửa, có một trương nho nhỏ bàn đá, trên bàn đá, là một quyển thật dầy Hắc Sắc Quyển Trục.

Tần Lãng nói: “Dương Huynh, đợi tí nữa ta đi đem tên ngươi sau khi hồi báo lên, ngươi chính là Đồ Thư Quán này quản lý nhân viên, làm quản lý nhân viên, cũng có tiền lương, một tháng, năm giờ học phần, đã có học phần, có thể đổi lấy rất nhiều đồ. Có thể nói, chỉ cần ngươi học phần đủ, coi như là Thánh Nhân cấp Huyền Kỹ bảo vật, thậm chí Thánh Nhân trên bậc cái gì cũng có thể đổi lấy, bất quá, người bình thường hiển nhiên là đổi không dậy nổi!”

Nói xong, Tần Lãng cũng không đợi Dương Diệp nói chuyện, tiếp tục lại nói: “Công tác của ngươi, rất đơn giản, coi như là ghi chép những cái kia đến mượn sách, hoặc là người đọc sách, ba mươi học phần có thể tại tầng thứ nhất nhìn một phút đồng hồ, năm mươi học phần... Tóm lại, trước mặt ngươi quyển trục này trong đều có kỹ càng ghi chép, ngươi đến lúc đó theo quy củ đến là được rồi. Nhớ kỹ một điểm, không nên đắc tội người, bởi vì ngươi bây giờ còn thuộc về Thực Tập Kỳ, bởi vậy, không có thư viện che chở. Bất quá, nửa tháng sau, ngươi sẽ được thư viện tán thành, khi đó, không ai dám vô duyên vô cớ ra tay với ngươi!”

; Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tần Lãng kia huynh, của ta tiền nhiệm, cũng chính là tiền nhiệm quản lý nhân viên, có phải hay không chính là ngươi?”

Tần Lãng biểu lộ cứng đờ, sau đó nhẹ gật đầu.

Đã biết rõ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tần Lãng, sau đó nói: “Tần Lãng kia huynh ngươi chuẩn bị đi sao?”

Tần Lãng cười hắc hắc, “ta tại đây làm ba năm, lại thêm một ít bình thường làm nhiệm vụ, tồn đi một tí học phần, ta bây giờ học phần, đã Hoàng Kim để cho ta đi rửa đi cái kia sỉ nhục trụ trên tên của ta rồi.”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Ngươi...”

Tần Lãng nhẹ gật đầu, “đã từng, ta là học viện đệ tử, bởi vì một ít chuyện, dẫn đến ta học phần không đủ, sau đó liền bị trục xuất học viện. Bất quá, ta không hề rời đi, mà là đang này tìm công việc, phải nói là rất nhiều phần, ví dụ như tuần tra Vũ đế tinh không, lúc trước sở dĩ gặp được ngươi, chính là ta đang đi tuần thời điểm.”

Nói đến đây, hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Hiện tại, học phần đã đủ, diệt trừ cái kia sỉ nhục trụ lên tên về sau, ta chuẩn bị đi tiến sửa một cái, sau đó một lần nữa thi được Võ Đế Viện. Nam nhân mà, ở đâu té ngã, phải ở đâu đứng lên, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp gật đầu cười, “trên tinh thần ủng hộ ngươi!”

; Tần Lãng cười ha ha một tiếng, sau đó cong ngón búng ra, một quả tạp phiến đã rơi vào trước mặt Dương Diệp trên bàn đá kia, “bên trong có năm điểm học phần, coi như ta tặng đưa cho ngươi, đừng cự tuyệt, qua không được bao lâu, ngươi sẽ biết này năm giờ học phần đối với trợ giúp của ngươi lớn đến bao nhiêu. Dương Huynh, sau này còn gặp lại!”

Nói xong, kia quay người trực tiếp biến mất ở xa xa.

Dương Diệp cười cười, sau đó lắc đầu, hắn nhìn thoáng qua bên cạnh, “Chư Thế Giới, quản lý nhân viên...” ;

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2040: Lại Làm Nghề Cũ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quan sát một chút bốn phía, bốn phía, trống rỗng, chẳng có cái gì cả.

Thực ra không phải vậy, ở trong này, cất giấu một ít Tiểu Thế Giới, những thế giới nhỏ này, chính là những sách này đợi địa phương.

Mà trước mắt hắn Hắc Sắc Quyển Trục này, chính là Đồ Thư Quán này cái chìa khóa.

Bất quá, hắn cũng không có có quyền gì. Chính là người ta đến đọc sách, hoặc là mượn sách lúc, hắn cần lấy chìa khóa ra đến mở cho người ta những thế giới nhỏ này cửa,

Nói thật dễ nghe một điểm là nhân viên quản lý thư viện, khó nghe một chút chính là một cái làm việc vặt!

Bất quá, đối với những thứ này, Dương Diệp cũng không chút nào để ý.

Hiện tại với hắn mà nói, là làm cho một ít học phần, bởi vì hắn cũng muốn nhìn một chút này trong Đồ Thư Quán những sách kia, đặc biệt là tầng thứ bốn.

, cần ba nghìn học phần! Hơn nữa, chỉ có một khắc đồng hồ thời gian. Nếu như muốn mượn một quyển tầng thứ bốn thư, thì là cần năm nghìn điểm học phần. Hơn nữa, sau một ngày, phải trả lại!;

Mà hắn một tháng, chỉ có năm chút học phần.

Hiển nhiên, hắn nhất định phải tưởng phương pháp từ địa phương khác làm cho học phần.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía ngoài tháp, ngoài tháp Thiên tế, hai luồng sáng lấp lánh hạ xuống từ trên trời, rất nhanh, một nam một nữ xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Trước mắt hai người này, hẳn là học sinh của Võ Đế Học Viện, chẳng qua là để cho Dương Diệp hơi kinh ngạc chính là, một nam một nữ này cũng chỉ là biết Đạo Cảnh! Với hắn cảnh giới giống nhau!

Rất nhanh, một nam một nữ kia đi tới trước mặt Dương Diệp, nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Mới tới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam tử khẽ gật đầu, sau đó cong ngón búng ra, một trương thẻ màu bạc đã rơi vào trước mặt Dương Diệp, “hai người bọn ta muốn vào tầng thứ hai xem thư, một phút đồng hồ.”

Dương Diệp vội vàng nhìn thoáng qua trước mắt mình Hắc Sắc Quyển Trục kia, sau đó hắn cầm lấy nam tử kia thẻ đặt ở trên Hắc Sắc Quyển Trục kia nhẹ nhàng chà thoáng một phát, rất nhanh, cái kia tạp phiến lóe lên một đạo ngân mang.

Thấy thế, Dương Diệp đem cái kia tạp phiến đưa cho nam tử kia, nam tử cũng không nói gì thêm, muốn cùng nàng kia đi vào, mà lúc này, một bên Dương Diệp vội vàng ngăn đón tại trước mặt hai người, “hai vị, chỉ có thể một người đi vào!”

Nam này chỉ cho một người học phần, nếu là cô đó cũng đi theo hắn đi vào, như vậy thì đã coi như là đang ăn gian rồi. Nếu như bị phát hiện, hai người này có thể có thể chỉ là nhỏ phạt, mà Dương Diệp hắn nhất định là muốn bị hung hăng trừng phạt!

[truyen❤cua tui . net] http://t R uyencuatui.net/ Nghe được lời của Dương Diệp, nam tử kia lông mày lúc này nhíu lại, “ta đã cho học phần rồi!”

Dương Diệp nói: “Ta biết, chẳng qua là, ngươi cho là một người đấy.”

Nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Tần Lãng chứ?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết. Như thế nào, hắn ở đây, có thể một người học phần tiến hai người?”

Nam tử còn muốn nói điều gì, lúc này, một bên nàng kia đột nhiên cong ngón búng ra, một trương thẻ màu bạc đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp. Dương Diệp cũng không nói gì, chà thoáng một phát tờ nào màu bạc tạp, sau đó đem tạp đưa cho nàng kia.;

; Nàng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đến đánh cuộc sao?”

; “Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Nữ tử đi tới trước mặt Dương Diệp, “ngươi sống không quá ba ngày! Đến đánh cuộc không?”

Sống không quá ba ngày?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Cô gái nói: “Không tại sao, ta liền đánh bạc ngươi sống không quá ba ngày, yên tâm, hai người bọn ta sẽ không xuất thủ giết ngươi! Đến đánh cuộc không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Ngươi đã tự tin như vậy, chúng ta đây liền đánh cuộc một keo đi. Nếu như ba ngày sau ta còn sống, ngươi cho ta một trăm học phần, như thế nào?”

Một trăm học phần, đã vô cùng vô cùng hơn nhiều!

Nghe được lời của Dương Diệp, bên cạnh cô gái tên nam tử kia sắc mặt lúc này biến đổi, còn cô gái kia nhưng là cười nói: “Được, chúng ta mỏi mắt mong chờ!”

Nói xong, kia quay người trực tiếp đi vào cái kia tầng thứ nhất thế giới.

Nam tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “tìm đường chết!”

Nói xong, kia quay người vội vàng đuổi theo nàng kia.

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn đi ra Đồ Thư Quán, sau đó chậm rãi bay lên dựng lên, rất nhanh, hắn đi tới không trung, hắn cúi nhìn phía dưới. Phía trên ngọn núi này, chỉ có một nóc nhà, cái kia chính là này Chư Thế Giới Đồ Thư Quán.

Tại Đồ Thư Quán này bốn phía, là đếm không hết rừng rậm, những thứ này rừng rậm tầng tầng lớp lớp đem Đồ Thư Quán vây ở trong đó. Ngay từ đầu, Dương Diệp cho rằng những thứ này rừng cây chẳng qua là thông thường rừng cây, nhưng rất nhanh hắn phát hiện, những thứ này trong rừng cây phiêu đãng năng lượng ba động!

Lại là một cái trận pháp!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn xuống phía dưới Đồ Thư Quán kia, chớ nhìn trong Đồ Thư Quán không có người, nhưng là hắn dám khẳng định, nếu như hắn dám vụng trộm đi dùng công mưu tư mà nói, tuyệt đối sẽ lập tức bị phát hiện.

Lúc này, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, về tới mặt đất, mà lúc này, một nam một nữ kia đi ra.

Dương Diệp nhìn hai người chính là thu hồi ánh mắt, sau đó coi thường hai người, về tới chính mình cái kia tiểu Trác tử trước mặt.

Với Dương Diệp hắn mà nói, lá mặt lá trái gì gì đó, cao hứng lúc, hắn sẽ đùa với ngươi chơi, mất hứng lúc, hắn có thể không có thời gian đi chơi những thứ này.;

Bị Dương Diệp coi thường, một nam một nữ kia sắc mặt lập tức trầm xuống. Trong đó, nam tử kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, “hiện tại, ta thay đổi chủ ý. Ngươi cùng Mộng Âm tiểu thư đánh bạc cũng tính ta một người, như thế nào? Ngươi nhất định sẽ đáp ứng, ba ngày sau, ngươi nếu như không chết, không công rất hiếm có một trăm điểm học phần, loại chuyện này, ngươi làm sao lại cự tuyệt thì sao?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chuyện này đối với ngươi mới có lợi sao?”

Nam tử cười nói: “Không có chỗ tốt, liền là cảm thấy vui, không được sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta đối với Võ Đế Học Viện hơi có chút thất vọng rồi. Nguyên bản, ta còn cảm thấy nơi đây ngọa hổ tàng long, là một cái cần cẩn thận địa phương, nhưng là bây giờ nhìn, cùng bên ngoài không có khác nhau quá nhiều, bao cỏ một đống lớn a!” ;

Nghe được châm chọc của Dương Diệp, nam tử kia sắc mặt lập tức lạnh xuống, “Thế nào, hiện tại liền muốn chết?”

Vừa nói, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

Mà lúc này, một bên được kêu là Mộng Âm nữ tử đột nhiên nói: “Cao Du huynh làm gì cùng loại người này so đo? Nếu như ngươi giết hắn đi, học viện mặc dù sẽ không khai trừ ngươi, nhưng cái này bế quan nhất định là không trốn khỏi. Còn nữa, ngươi vất vả khổ cực tồn điểm này học phần, khả năng cũng phải bị trừ sạch rồi.”

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Giết ngươi, ta cảm thấy tay bẩn. Này chính là ngươi vì cái gì đến bây giờ còn còn sống nguyên nhân!”

Dương Diệp lắc đầu, “trước khi ta tới, có tiền bối nói cho ta biết, đi vào cái chỗ này phải khiêm tốn một điểm, ta cũng hiểu được phải khiêm tốn một điểm, nhưng là bây giờ vừa nhìn, ít xuất hiện cái cái bướm á, người nơi này, còn cao hơn Dương Diệp ta điều a!”

Nói xong, tay phải hắn chậm rãi nhanh nắm lại.

Mà đúng lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện ở trước mặt ba người cách đó không xa, nhìn thấy tên lão giả này, Mộng Âm kia cùng Cao Du kia sắc mặt lập tức hơi đổi, sau đó hai người vội vàng hướng lão giả kia cung kính thi lễ một cái, tiếp đó, hai người quay người rời đi.

Hai người tốc độ cực nhanh, có điểm giống là đang lẩn trốn.;

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nhìn về phía lão giả kia, lão nhân này lai lịch ra sao?

Lúc này, lão giả kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó bấm tay một điểm, một trương thẻ màu vàng đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “tầng thứ hai.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó thu hồi cái kia tạp phiến chà xuống. Lão giả trực tiếp quay người đi vào trong tháp đó, rất nhanh, kia thân ảnh biến mất tại trong tầm mắt của Dương Diệp.

; “Ngươi là mới tới quản lý nhân viên?” Lúc này, một đạo kiều nhỏ giọng đột nhiên tại Dương Diệp bên tai cách đó không xa vang lên.

Dương Diệp quay đầu, ở chỗ không xa, một tên đang mặc màu tím áo đầm nữ hài đang nhìn hắn. Nữ hài ước chừng mười lăm mười sáu tuổi, mặc dù có chút non nớt, nhưng dung mạo nhưng là cực đẹp, làm cho người ta vừa nhìn thì sẽ khắc tại đáy lòng cái chủng loại kia.

Dương Diệp nhìn thoáng qua váy tím nữ hài, sau đó nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Váy tím nữ hài khóe miệng hơi cuộn lên, hai mắt híp lại thành Nguyệt Nha Nhi, “thương lượng với ngươi một chuyện được không?”

Dương Diệp cười nói: “Chuyện gì?”

Váy tím nữ hài đi tới trước mặt của Dương Diệp, cười tủm tỉm nói: “Cái kia, ta nghĩ đi tầng thứ ba nhìn xem, nhưng mà, ta không có học phần giờ rồi.”

Nói đến đây, nữ hài sắc mặt một khổ, ta thấy cũng thương.

Dương Diệp nhưng là không bị ảnh hưởng, “không có học phần, ngươi có thể lợi nhuận nha, có rất nhiều phương pháp kiếm.”

“Thế nhưng là rất chậm nha!” Váy tím cô bé nói.

Dương Diệp giang tay ra, “ta đây cũng không có biện pháp. Cuối cùng, ta cũng rất nghèo.”

Váy tím nữ hài trừng mắt nhìn, “nếu không, nếu không ngươi trực tiếp để cho ta đi vào, được hay không được?”

; “Không được!” Dương Diệp rất quả quyết cự tuyệt.

Hắn mặc dù là Đồ Thư Quán này quản lý nhân viên, nhưng mà, này chính là một cái hư vị, trong này những sách này, với hắn không có có nửa quan tiền quan hệ.

Nghe được lời của Dương Diệp, váy tím nữ hài mím môi một cái, sau đó nói: “Được rồi.”

Dương Diệp cho rằng này váy tím nữ hài sẽ rời đi, nhưng mà, để cho hắn không nghĩ tới là, này váy tím nữ hài vậy mà nghênh ngang hướng phía Đồ Thư Quán kia đi đến.

Không lọt vào mắt hắn!

Dương Diệp tự nhiên không để cho váy tím nữ hài tiến vào trong tháp, ở đằng kia váy tím nữ hài muốn đi vào lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại cái kia váy tím cô bé trước mặt, sau đó cười tủm tỉm nói: “Vị tiểu muội muội này, ngươi không phải là muốn xông vào chứ?”

Váy tím trên mặt cô gái như trước mang theo nụ cười sáng lạn, “thật đúng là đây!”

Dương Diệp dáng tươi cười không giảm, “Vậy ngươi thử xem rồi!”

Váy tím nữ hài đột nhiên duỗi ra một cái bàn tay như ngọc trắng, sau đó nàng bấm tay hướng phía Dương Diệp nhẹ nhàng điểm một cái, một điểm này, trực tiếp một chút tại ngực của Dương Diệp chỗ.

Ngay từ đầu, Dương Diệp không cho là đúng, nhưng mà thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến, bởi vì hắn trước ngực vậy mà trực tiếp tại rạn nứt!

Dương Diệp vội vàng thân hình lóe lên, lui về phía sau tầm mười bước, nhưng mà, cái kia váy tím tay của cô bé vẫn như cũ điểm tại trước ngực của Dương Diệp.

Dương Diệp lồng ngực nứt nẻ tốc độ càng lúc càng nhanh, máu tươi đã tràn ra!

Váy tím nữ hài nhìn xem Dương Diệp, như trước mang theo dáng tươi cười, chỉ có điều nụ cười này có chút âm trầm.;

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đấm ra một quyền. Cái kia váy tím nữ hài trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, nàng một cái tay khác bàn tay trực tiếp khắc ở Dương Diệp trên nắm tay.

Phanh!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia váy tím nữ hài trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Ngoài trăm trượng, váy tím nữ hài nhìn nhìn tay nhỏ bé của chính mình chưởng, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “ai nha, không đơn giản đây. Đến, tiếp tục!”

Mà đúng lúc này,; Một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại cái kia váy tím cô bé giữa lông mày.

Váy tím nữ hài lập tức sửng sốt.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi lãng phí ta quá nhiều thời gian cùng tinh lực, ta cảm thấy, ngươi nên đền bù tổn thất ta, ừ, một trăm học phần điểm là được rồi. Hả? Ngươi không muốn?”

Xùy~~!

Kiếm nhập giữa lông mày hơi hứa, một giọt máu tươi lập tức từ váy tím nữ hài giữa lông mày tràn ra, sau đó chậm rãi nhỏ xuống.

Lúc trước, Dương Diệp một mực đang nghĩ biện pháp như thế nào kiếm lấy học phần, lúc trước không nghĩ tới, hiện tại hắn nghĩ tới rồi.

Hắn quyết định lại làm nghề cũ!

Kiếp Phú tế Bần!

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2041: Khuất Tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Váy tím trên mặt cô gái, một giọt Huyết Châu theo váy tím cô bé cái mũi chậm rãi nhỏ xuống, cuối cùng, đi tới cô bé cái kia trên môi, mà lúc này, váy tím nữ hài đột nhiên lè lưỡi liếm liếm giọt kia Huyết Châu.

Động tác này, có chút đẹp đẽ, cũng có chút sấm nhân, bởi vì váy tím nữ hài khóe miệng mang theo cái loại này không nói được nụ cười quỷ dị.

Nhưng mà Dương Diệp nhưng là sắc mặt bình tĩnh, một chút cũng không bị ảnh hưởng.

Hắn biết trước mắt này váy tím nữ hài khẳng định không tầm thường, nhưng mà, Dương Diệp hắn mưa to gió lớn thấy nhiều rồi.

Hắn sợ qua cái gì?

Khoan hãy nói, thực sợ qua. Ví dụ như cái kia tà vật, cái đồ chơi này thật sự để cho hắn có chút đau đầu!

Lúc này, cái kia váy tím nữ hài đột nhiên cười nói: “Vị này tiểu ca ca, ngươi vừa rồi một kiếm này, thật là nhanh a! Người ta đều không phản ứng kịp đây! Bất quá, đó là ta thật không ngờ ngươi lại nhanh như vậy, nếu như để cho ta chuẩn bị, ta...”

; “Ngươi cái gì ngươi!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt váy tím lời của cô gái, “nhanh, một trăm học phần, cho ta một trăm học phần, ta có thể để cho ngươi chuẩn bị xong đang đánh, bất quá, đánh thua, còn phải cho ta một trăm học phần.”

Váy tím nữ hài biểu lộ cứng đờ, “ngươi là thổ phỉ sao?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Dĩ nhiên không phải, ngươi xem ta là loại người đó sao? Ta đây là tại kiếp Phú tế Bần, ngươi xem một chút, ta nghèo như vậy, ngươi không nên cứu tế một chút không?”

Váy tím nữ hài trừng mắt nhìn, “chính mình nghèo, có thể tìm người khác cứu tế, nguyên lai có thể như vầy phải không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cho nên, ngươi cho hay là không cho chứ?”

Nói xong, tay phải hắn hơi động một chút, váy tím nữ hài giữa lông mày, lại một giọt Huyết Châu chậm rãi tràn ra.

Váy tím nữ hài nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó cong ngón búng ra, một trương thẻ màu bạc đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “bên trong có ba trăm học phần điểm, tiểu ca ca, ngươi dám cầm sao?”

Dương Diệp cầm lấy tờ nào học phần tạp, sau đó nói: “Tại cho ta một trương này loại thẻ.”

Váy tím nữ hài nghe theo, lại cho Dương Diệp một tấm thẻ.

Dương Diệp dùng hai tấm thẻ quẹt một cái, sau đó một tờ trong đó tạp đưa cho váy tím nữ hài, “làm người phải có nguyên tắc, đã nói một trăm học phần chính là một trăm học phần. Hiện tại, ngươi có thể đi.”

Nói xong, Dương Diệp thu hồi kiếm.

Mà đang khi hắn thu kiếm một khắc này, váy tím nữ hài tay phải đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp chụp về phía cổ họng của Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp giơ tay liền một kiếm đánh xuống!

Bành!

Cái kia váy tím nữ hài trực tiếp bị rung động đến bên ngoài trăm trượng, kia vừa dừng lại một cái, dưới chân cả vùng lập tức kịch liệt run lên, nhân quả nói, toàn bộ ngọn núi nhỏ cũng vì đó kịch liệt run lên. Có thể thấy được Dương Diệp vừa rồi một kiếm này là kinh khủng đến cỡ nào!

Xa xa, váy tím nữ hài nhìn nhìn tay nhỏ bé của chính mình, tại trên tay của nàng, đã nhuộm đầy máu tươi.

Váy tím nữ hài ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “hảo lợi hại đây!”

Váy tím nữ hài liền phải tiếp tục ra tay, mà lúc này, Dương Diệp tay phải có chút mở ra, tại trong lòng bàn tay của hắn, lơ lửng một thanh kiếm.

Giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân, kiếm quang quấn quanh, cường đại kiếm thế bay thẳng đến cái kia váy tím nữ hài nghiền ép mà đi. Bất quá, dưới sự khống chế của hắn, kiếm thế này chỉ nhắm vào cái kia váy tím nữ hài, cũng không có tiết ra ngoài!

Bằng không thì, hắn này cường đại kiếm thế, nhất định là phải kinh sợ Võ Đế Học Viện đấy!

Bị Dương Diệp kiếm thế bao phủ, cái kia váy tím nữ hài biểu lộ ngây người, qua một hồi lâu, nàng vốn nắm chắc thành quyền nắm tay nhỏ đột nhiên nới lỏng ra, nhưng sau có chút uể oải, “nguyên lai ta yếu như vậy, liền một Đồ Thư Quán quản lý nhân viên đều đánh không lại!”

Dương Diệp đột nhiên thu kiếm, sau đó đạm thanh nói: “Không là ngươi yếu!”

Nói xong, hắn quay người hướng trong tháp đi đến.

; “Vậy thì vì cái gì?” Dương Diệp sau lưng, đột nhiên truyền đến cái kia váy tím giọng cô bé gái.

; “Là vì quá mạnh mẽ!”

Dương Diệp nói xong câu này, người đã ngồi ở trước bàn đá kia, hai mắt khép hờ, làm như chìm vào giấc ngủ.

Ngoài tháp, váy tím nữ hài lặng rồi một hồi lâu, đột nhiên, nàng chạy tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó lấy ra một tấm thẻ mảnh ‘BA~’ một tiếng nặng nề đặt ở Dương Diệp trên bàn đá, “ngươi dạy ta luyện kiếm, được hay không? Đây là học phí, trong lúc này có năm trăm điểm học phần đây!”

Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía váy tím nữ hài, “tại sao phải luyện kiếm!”

Váy tím cô bé nói: “Bởi vì kiếm mạnh mẽ a, ta học được lâu như vậy võ, đều đánh không lại ngươi, đã như vậy, còn không bằng luyện kiếm đây!”

Dương Diệp có chút đau đầu, “ngươi đánh không lại ta, liền muốn luyện kiếm, sau này ngươi đánh không lại người khác, mà người khác là đao dài, ngươi có phải hay không lại muốn đi luyện đao?”

Váy tím nữ hài hỏi lại, “chẳng lẽ không được sao?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, váy tím cô bé nói: “Dù sao, cái gì mạnh mẽ Lý Thủy Thủy ta liền luyện cái gì!” Vừa nói, nàng hai tay chống tại trên bàn đá kia, mắt nhìn xuống Dương Diệp, “có phải hay không ngại học phí thấp? Không có việc gì, ngươi nói con số, ta đi lừa gạt... A không đúng, ta đi lợi nhuận!”

Nói đến đây, váy tím nữ hài khuôn mặt nhỏ nhắn hơi ửng đỏ hồng, nhưng mà rất nhanh lại khôi phục bình thường.

Dương Diệp lắc đầu, “không dạy!”

; “Vì cái gì?” Váy tím nữ hài có chút phẫn nộ, nhưng mà vừa nghĩ tới chính mình đánh không lại người trước mắt này, ngữ khí không khỏi yếu đi một tí, “tại sao vậy chứ?”

Dương Diệp nói: “Ta chỉ biết giết người, sẽ không dạy người!”

Váy tím nữ hài nhãn tình sáng lên, “chỉ biết giết người, sẽ không dạy người, hảo lợi hại!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua váy tím nữ hài, sau đó nói: “Ngươi vừa rồi một chưởng kia vỗ vào trên ngực ta lúc, dùng là là lực lượng gì?”

Một chưởng kia, trực tiếp thiếu chút nữa đập vỡ thân thể hắn.

Váy tím nữ hài cười nói: “Lợi hại không? Đây chính là của ta độc môn sát chiêu, đem lực lượng hợp thành cùng một điểm, sau đó Dĩ Điểm Phá Diện, ừ, còn dư lại không thể lại nói tiếp, đây chính là bí mật.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “rất không tồi, chỉ là ngươi thân thể lực lượng hơi yếu...”

; “BA~!”

Lúc này, váy tím nữ hài đột nhiên hai tay mãnh liệt hướng cái kia trên bàn đá mãnh liệt vỗ, cả giận nói: “Ngươi vậy mà nói lực lượng của ta...”

Ngay tại lúc này, một thanh kiếm trực tiếp gác ở cái kia váy tím nữ hài trên cổ của, “thật dễ nói chuyện có thể chứ?”

Váy tím nữ hài trừng mắt nhìn, sau đó ngượng ngập cười cười, “kích động, kích động.”

Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy ngươi thân thể lực lượng không kém?”

; "Đương nhiên!"

Lý Thủy Thủy vội vàng nói: "Ở trong học viện, ít nhất tại lớp chúng ta ở bên trong, thân thể lực lượng, ta có thể là mạnh nhất!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Vậy dạng này, chúng ta đánh cuộc, ta so với ngươi thân thể lực lượng, ta không sử dụng kiếm, nếu như ta thắng ngươi, ngươi đang cho ta một trăm điểm học phần, được hay không được?"

Lý Thủy Thủy nói: "Thật sự không sử dụng kiếm?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

; "Thế nhưng là nếu như ngươi muốn nếu thua?" Lý Thủy Thủy đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: "Ta đây cũng cho ngươi một trăm điểm học phần."

; "Ngươi cái kia cũng là của ta!" Lý Thủy Thủy thầm nói.

; "Hử?" Dương Diệp nhìn về phía Lý Thủy Thủy.

Lý Thủy Thủy vội vàng nói: "Được, đến so với thân thể lực lượng, chẳng qua là, phải thế nào cái so với pháp chứ?"

Dương Diệp nói: "Ngươi ra tay đánh ta, ta không sử dụng kiếm, chỉ đơn giản như vậy!"

Lý Thủy Thủy nói: "Được!"

Nói xong, kia liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên lườm nàng một cái, "đi bên ngoài!"

Lý Thủy Thủy ngượng ngập cười cười, sau đó cùng Dương Diệp đi ra phía ngoài.

Lý Thủy Thủy đã có chút không thể chờ đợi được, lập tức bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới, sau đó một quyền hướng phía Dương Diệp đánh tới.

Lý Thủy Thủy xem ra tuy rằng nhỏ nhắn xinh xắn vô cùng, nhưng mà, lực lượng vẫn còn có chút kinh người, hơn nữa, còn có quyền thế.

Bất quá, đối với Dương Diệp loại này chuyên nghiệp Thể Tu mà nói, lực lượng của Lý Thủy Thủy này liền có vẻ hơi yếu ớt.

Dương Diệp đấm ra một quyền.

Ầm!

Lý Thủy Thủy quyền kia thế lập tức vô ảnh vô tung biến mất, mà Lý Thủy Thủy bản thân cũng trực tiếp bị một quyền này cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Cách đó không xa, Lý Thủy Thủy nhìn nhìn quả đấm nhỏ của mình, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “vì cái gì?”

Dương Diệp nói: “Còn muốn tiếp tục không?”

Lý Thủy Thủy trầm mặc một hồi, đột nhiên, nàng ngồi trên mặt đất, hai tay ôm chân của chính mình, vẻ mặt cuộc đời không gì quyến luyến.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Lý Thủy Thủy, sau đó nói: “Có phải hay không thua ta, sau đó cảm giác mình rất không dùng?”

Lý Thủy Thủy ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt đã ẩn chứa lệ quang.

Dương Diệp lắc đầu, “thật không biết ngươi là đi như thế nào cho tới hôm nay bước này, gặp được một điểm ngăn trở thì trở nên như vậy!”

Lý Thủy Thủy lập tức đứng lên, muốn nói cái gì, nhưng mà Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “cho ta học phần điểm, sau đó rời đi.”

Lý Thủy Thủy hừ một tiếng, sau đó đem trong tay tạp bắn đến trước mặt của Dương Diệp, Dương Diệp hóa qua một trăm điểm học phần về sau, nhưng sau đó xoay người đi vào trong tháp.

; “Ta sẽ tới tìm ngươi!”

Dương Diệp sau lưng, truyền đến thanh âm của Lý Thủy Thủy.

Dương Diệp không có để ý Lý Thủy Thủy, hắn ngồi ở đó dùng tảng đá xây thành ghế đá, hai mắt chậm rãi đóng lại.

Cách đó không xa, nhìn thấy Dương Diệp vậy mà coi thường chính mình, Lý Thủy Thủy tức giận hung hăng dậm chân, cuối cùng, tại hung dữ trừng mắt liếc Dương Diệp về sau, kia quay người hóa thành một đạo quang mang biến mất ở cuối chân trời.

Mà ở Lý Thủy Thủy đi rồi, đi trước tiến vào trong tháp lão giả kia đi ra, lão giả đi ngang qua Dương Diệp bên cạnh lúc nhìn thoáng qua Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp mở mắt, Dương Diệp đối với lão giả khẽ gật đầu.

; “Khuất tài!”

Lão giả nói xong câu đó, quay người chính là ly khai Đồ Thư Quán, sau đó biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó nhắm hai mắt lại.

Trong Hồng Mông Tháp.

Hắn hiện tại phải làm, là đem trong Binh Phù kia Đế Băng Quyền học được. Tuy nói tham thì thâm, nhưng mà, Dương Diệp hắn hiện tại sẽ kiếm kỹ cùng võ cũng không nhiều, đặc biệt là võ, chính thức có thể cầm lên sân khấu đấy, cũng liền này băng thiên quyền rồi.

Bản thân hắn lực lượng đủ cường đại, nếu như đang thi triển quyền kỹ, uy lực kia không thể nghi ngờ tương biến càng lâu cường đại.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt nửa tháng nhiều quá khứ.

Mà bên ngoài, tức thì đã qua thời gian hai ngày.

Hai ngày qua này, cũng có ít người đến mượn sách cùng đọc sách, bất quá, cũng không có xảy ra cái gì chuyện đặc biệt.

Ngày thứ ba.

Một người đàn ông cùng nữ tử đến đến ngoài tháp, đúng là trước đó cùng Dương Diệp đã đánh cuộc Mộng Âm cùng với Cao Du kia.

Dương Diệp hiển nhiên cũng phát hiện đối phương, mở mắt nhìn về phía đối phương, một nam một nữ, khóe môi nhếch lên cười lạnh.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó đứng dậy chậm rãi hướng phía hai người kia đi đến, “Là các ngươi nhẹ nhàng, hay vẫn là Dương Diệp ta cầm không được đao... A không đúng, cầm không được kiếm?”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2042: Ta Sợ Ta Nghiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được lời của Dương Diệp, Cao Du kia thần sắc ngẩn người, chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế.

Thiên tế trong đám mây, hai luồng sáng lấp lánh chính điện xạ mà tới.

Rất nhanh, một tên váy xanh xuất hiện ở trước mặt ba người, mà ở này váy xanh đàn bà bên cạnh, còn có một người đang mặc váy tím nữ hài.

Cô bé này, đúng là Lý Thủy Thủy kia.

Nhìn thấy Lý Thủy Thủy này, Dương Diệp nhíu mày, này đáng ghét gia hỏa tại sao lại đã đến?

Nhìn thấy này váy tím nữ hài cùng váy xanh nữ tử, một bên Mộng Âm kia cùng Cao Du thần sắc lập tức hơi đổi, hai người vội vàng đi tới hai nàng trước mặt, Cao Du kia cười nói: “Hai vị học tỷ nay trời cũng đến đọc sách?”

Váy xanh nữ tử khẽ gật đầu, thần sắc có chút trong trẻo nhưng lạnh lùng.;

Lý Thủy Thủy nhìn hai người, sau đó cười nói: “Thế nào, hôm nay các ngươi cũng là đến đọc sách?”

Cao Du khẽ lắc đầu, hắn nhìn thoáng qua nơi xa Dương Diệp, sau đó nói: “Hôm nay hai người bọn ta là tới tính sổ!”

; “Tính sổ?”

Lý Thủy Thủy ngây cả người, hiếu kỳ nói: “Cái gì sổ sách?”

Cao Du cười nói: “Cũng không có gì, chính là mấy ngày hôm trước cùng vị này mới tới quản lý nhân viên đánh một cái đánh bạc, hai người bọn ta đâu rồi, đánh bạc hắn sống không quá ba ngày, hôm nay, chính là ngày thứ ba. Cho nên, tới hôm nay tính sổ một chút!”

Lý Thủy Thủy trừng mắt nhìn, sau đó nói: “Ý tứ của ngươi là, hai người các ngươi là tới giết hắn hay sao?”

Cao Du khẽ lắc đầu, “giết người, là muốn chụp học phần đấy.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “vì không để cho chúng ta bị chụp học phần, ngươi tự sát được không? Này sẽ thiếu rất nhiều đau khổ da thịt, ngươi có chịu không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai người, sau đó nhìn về phía một bên Lý Thủy Thủy, “hỏi thăm một việc, tại cái địa phương quỷ quái này giết người, chính là bị chụp học phần sao?”

Lý Thủy Thủy cười nói: “Ngươi không thể giết bọn họ, nếu như ngươi giết bọn hắn, có thể không phải là bị chụp học phần, sẽ phải chịu trừng phạt nghiêm khắc, bởi vì ngươi không phải là học viện chúng ta đệ tử. Mà bọn hắn nếu là giết lời của ngươi, là có thể dùng học phần giải quyết!”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

đọc tr u yện ở http://truyencuat ui . net/ Mà đúng lúc này, Lý Thủy Thủy đột nhiên nói: “Nhưng mà, nếu như ly khai cái chỗ này, đi địa phương khác, cũng chính là ly khai Võ Đế Học Viện, ra đến bên ngoài, khi đó, Võ Đế Học Viện liền sẽ không quản. Bởi vì, học viện từng nói qua, nếu như ra ngoài bị giết, vậy chỉ có thể là thực lực của chính mình bất lực, đáng đời!”

; “Xem ra ngươi đối với chính mình rất có tự tin!”

Ngay tại lúc này, Cao Du kia đột nhiên cười nói: “Nếu không, chúng ta ra ngoài, sinh tử tự lo? Như thế nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cao Du cùng Mộng Âm kia, sau đó nói: “Hai vị, ta thực đích thực có chút không hiểu. Giữa chúng ta mâu thuẫn, cũng chỉ có thể coi là một cái nho nhỏ mâu thuẫn đi, các ngươi về phần không nên đưa người vào chỗ chết sao?”

Trong mắt của hắn, những người này đều là bị cao đẳng giáo dục đấy, tại chỉ số thông minh cùng tâm tính phương diện, hẳn là không kém.

Cao Du cười nói: “Là ở cầu xin tha thứ sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “nhiều lời với ngươi hai câu nói, ta cảm giác mình chỉ số thông minh bị kéo xuống.”

Cao Du thần sắc lạnh xuống, “Tu Hành Giả, tâm niệm không như ý, làm trừ chi. Ngày đó, ngươi để cho ta ta hai người tâm niệm không như ý, đối với ta hai người mà nói, này tương lai khả năng chính là Tâm Ma, vì để ngừa hậu hoạn, chúng ta tự nhiên muốn trừ chi, để cho chính mình tâm niệm hiểu rõ!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thì ra là thế. Nếu như như vậy, vậy thì đi đi.”

Nói xong, Dương Diệp nhìn về phía Lý Thủy Thủy kia, “giúp ta chăm sóc một chút Đồ Thư Quán, không có vấn đề chứ?”

Lý Thủy Thủy trừng mắt nhìn, “mới có lợi sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có lợi.”

Nói xong, hắn quay người đi vào trong tháp, sau đó đem Thiên Tú kêu lên, Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “giúp ta chăm sóc một chút, không có vấn đề chứ?”

Thiên Tú nói khẽ: “Có thể để cho Tiểu Bạch theo giúp ta sao?”

Tự nhiên là không thể!

Phải biết, phía sau hắn thế nhưng là còn có cái kia tà vật tại nhìn chằm chằm. Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Thiên Tú nói khẽ: “Đại khái bao lâu trở về?”

Dương Diệp cười nói: “Một lát.”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “Được.”

; “Ngươi không sợ sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “sợ cái gì?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó cười nói: “Không có gì.” Vừa nói, hắn lấy ra một thanh kiếm, cũng chính là kiếm chủ đặt ở trên bàn đá kia, “ừ, ngươi giữ lại. Dùng để phòng thân.”

Thiên Tú cũng không có cự tuyệt, lập tức nhẹ gật đầu, “Được!”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài. Hắn tự nhiên phải không lo lắng cho Thiên Tú, tiểu cô nương này, rất thần bí, hơn nữa hắn có một loại trực giác, cái kia chính là, coi như là hắn ra tay, chỉ sợ đều giết không được tiểu cô nương này.

Rất hoang đường trực giác, bởi vì trước mắt đến xem, Thiên Tú này chính là một người bình bình thường thường.

Nhưng mà, đây chính là không bình thường chỗ.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Thiên Tú, Dương Diệp một đoàn người hóa thành một vệt sáng biến mất ở Thiên tế. Thiên Tú nhìn nhìn trước mặt chính mình trên bàn đá thanh kiếm kia, nàng dùng tiểu nhẹ tay nhẹ gật gật, thanh kiếm kia lập tức hơi run một chút rung động, làm như đang trả lời.

Thiên Tú quay đầu nhìn thoáng qua trong tràng, trong lúc đó, một cỗ lực lượng cường đại trống rỗng xuất hiện tại trong tràng, rất nhanh, này cổ lực lượng trực tiếp đem Thiên Tú chấn động ngoài tháp.

Chư Thế Giới Đồ Thư Quán, tự nhiên là có linh. Bằng không thì, Võ Đế Học Viện cũng không khả năng tùy tiện lại để cho một người ở chỗ này. Chính là bởi vì có linh, hơn nữa, cái này linh không phải bình thường cường đại, cho nên, Võ Đế Học Viện mới có thể tùy tiện lại để cho một người đợi ở chỗ này làm một ít ghi chép công tác.

Mà giờ khắc này, này Chư Thế Giới Đồ Thư Quán hiển nhiên là có chút không chào đón Thiên Tú.

Ngoài tháp, Thiên Tú không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào cái kia Chư Thế Giới Đồ Thư Quán, một lát sau, nàng đột nhiên ngồi xuống, hai cái bàn tay nhỏ bé ôm bắp chân của chính mình, trầm mặc. Lúc này, kiếm kia đầu đột nhiên bay đến trước mặt nàng, sau đó rung động nhè nhẹ lấy.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn thoáng qua kiếm chủ, sau đó nói: “Vì cái gì ta như vậy khiến người chán ghét?”

Kiếm chủ run rẩy, đang trả lời.

Một lát sau, Thiên Tú nói khẽ: “Là bởi vì vì chúng nó đều sợ ta sao…”

…

Dương Diệp một đoàn người đã đi ra Võ Đế Thành, trong tinh không mịt mờ, chung quanh đều là ánh sao sáng chói, mấy người đặt mình trong trong Tinh Không, tựa như trong sông cát bụi, nhỏ bé vô cùng.

Dương Diệp nhìn xem đối diện Mộng Âm kia cùng Cao Du, “ra tay đi!”

; “Ngươi trước ra tay đi!” Cao Du cười nói: “Bằng không thì, ngươi khả năng sẽ không có cơ hội xuất thủ rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, cổ tay hắn khẽ động, trong lòng bàn tay, cùng chuôi kiếm bắt đầu lơ lửng. Đúng là cái kia Đoạn Tội, hắn giờ phút này, cảnh giới tăng nhiều, này Đoạn Tội số lần sử dụng cũng không có lấy trước như vậy hà khắc rồi.

Làm Dương Diệp dùng kiếm một khắc này, một bên Lý Thủy Thủy con mắt lập tức phát sáng lên, mà ở bên cạnh nàng cái kia váy xanh nữ tử thần sắc thì là ngưng trọng lên. Không chỉ có nàng, cách đó không xa Cao Du kia hai người tại lúc này thần sắc cũng ngưng trọng lên.

Người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không!

Một cái chớp mắt này, hắn triệt để thu hồi lòng khinh thị, nhưng mà ngay tại lúc này, Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia đột nhiên biến mất.

Một đạo nhỏ như bộ lông kiếm quang tại đây trong vũ trụ sao trời chợt lóe lên.

Cao Du kia tại thời khắc này toàn thân tóc gáy cũng vì đó nặn lên, thoáng qua, thể nội Huyền Khí điên cuồng tuôn ra, một đạo hào quang óng ánh theo sát vẻ này Huyền Khí hướng ra ngoài quét sạch tuôn ra. Nhưng mà, khi này quầng sáng tiếp xúc tới cái kia sợi kiếm quang lúc, kia trực tiếp bổ ra một đường vết rách.

Xùy~~!

Trong tràng vang lên không gian bị xé nứt thanh âm.

Mấy tức về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Tất cả mọi người nhìn về phía Cao Du kia, Cao Du ánh mắt rơi trên người Dương Diệp, “ngươi...”

Còn chưa có nói xong, thân thể đột nhiên trực tiếp nứt ra, tựa như một kiện đồ sứ bị đánh mạnh, lập tức hóa thành vô số mảnh vỡ từ trong bầu trời sao rơi xuống phía dưới.

Nhìn thấy một màn này, một bên Mộng Âm kia sắc mặt trực tiếp trắng bệch.

Cách đó không xa, Lý Thủy Thủy kia cánh tay phải nhẹ nhàng chạm chạm bên cạnh váy xanh nữ tử, “Ốc U tỷ, như thế nào đây? Ta không có lừa gạt ngươi chứ?”

Tên là Ốc U nữ tử nhìn thoáng qua Lý Thủy Thủy, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Mộng Âm kia, Mộng Âm kia nói thẳng: “Ta nhận thua!”

Nhận thua?

Dương Diệp sửng sốt một chút, sau đó nói: “Ngươi mặc kệ tâm cảnh của ngươi rồi hả? Vạn nhất sau này nếu là có Tâm Ma làm sao bây giờ?”

Mộng Âm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ thực lực cường hãn, là hai người bọn ta có mắt không tròng. Trước kia sự tình, là hai người bọn ta chuyện bé xé ra to, kính xin các hạ không được so đo.”

Dương Diệp cười nói, “ngay từ đầu, các ngươi cảm thấy có thể đơn giản nháy mắt giết ta, cho nên, của ta mấy câu, đã trở thành các ngươi cái gọi là khúc mắc, không giết ta, các ngươi khúc mắc khó kết. Mà bây giờ, thực lực của ta mạnh hơn các ngươi, sau đó các ngươi khúc mắc cũng chưa có?”

Mộng Âm trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp lắc đầu, “nói cho cùng, đều là thực lực nồi a. Có thực lực, ngươi Nhất Ba Chưởng bỏ trên mặt đối phương, cái đó sợ ngươi khạc đờm trên mặt đối phương, đối phương đều không có khúc mắc. Mà nếu như không có thực lực, sợ là ngươi không nói lời nào, chỉ sẽ đối vừa cảm thấy ngươi chướng mắt, đều sẽ giết ngươi. Hay vẫn là câu cách ngôn kia nói rất hay, cường giả tùy hứng, kẻ yếu cam chịu số phận!”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn về phía Mộng Âm kia, mà người sau trực tiếp hóa thành một vệt sáng biến mất ở không trung, trong chớp mắt, đối với thuận tiện là đã tiến nhập Võ Đế Thành kia.

; “Vì cái gì không ngăn cản nàng?” Lúc này, một bên Lý Thủy Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Nàng chết cùng không chết, với ta mà nói, đều giống nhau. Hơn nữa, giết người giết rất nhiều sẽ ghiền, ta sợ ta nghiện.”

Lý Thủy Thủy biểu lộ cứng đờ, sau đó nói: “Ngươi không sợ nàng trả thù ngươi?” ;

Dương Diệp cười nói: “Ngươi vì cái gì không dám trả thù ta?”

Lý Thủy Thủy biểu lộ cứng đờ, nàng vì cái gì không dám trả thù Dương Diệp? Rất đơn giản, bởi vì nàng đánh không lại Dương Diệp.

Đây chỉ là một nguyên nhân, còn một nguyên nhân khác chính là, mọi người lại không phải là cái gì tử thù, nếu như có thể chuyện lớn hóa nhỏ, vì cái gì không thay đổi tiểu chứ?

Lúc này, Dương Diệp bấm tay một điểm, xa xa cái kia trong Tinh Không trôi giạt một mai Nạp Giới bay đến trong tay hắn, Nạp Giới này, đúng là Cao Du kia đấy.

Không có nhìn, thu hồi Nạp Giới, Dương Diệp xoay người muốn đi, mà lúc này, Lý Thủy Thủy kia đột nhiên nói: “Chúng ta muốn đi tìm tòi bí mật, ngươi có đi không?”

; “Không đi!”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi.

; “Có Nguyên Thạch!” Lý Thủy Thủy đột nhiên hô.

Xa xa, Dương Diệp ngừng lại.

...;

PS; Đội banh quốc gia thắng một cuộc... Lời nói lời thật lòng, lúc trước ta ở trường học đá bóng xem như đặc biệt ngưu bức, nhưng đáng tiếc, ai, say mê tiểu thuyết về sau, bóng đá liền triệt để hoang phế. Bất quá, nói một chút, Trung Quốc đối với bóng đá thật sự không coi trọng, chúng ta lúc trước trường học, ngay cả một dáng dấp giống như Sân Bóng đều không có, cuối cùng cái kia Sân Bóng còn hủy đi...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2043: Tiền Sử Văn Minh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nguyên Thạch!

Dương Diệp dừng bước, hắn quay người nhìn về phía Lý Thủy Thủy kia.

Hắn đến Võ Đế Học Viện mục đích cuối cùng nhất, chính là Nguyên Thạch này. Nguyên Thạch ở trong, giấu Tiền Sử Văn Minh võ học, tuy rằng hắn có kiếm đạo của chính mình phải đi, sẽ không đi đi con đường của người khác, nhưng mà, học tập cùng tham khảo là không thể thiếu được.

Thế gian có lẽ có cái loại này tự học thành tài thiên tài, nhưng Dương Diệp hắn không phải.

Không ngừng học tập người khác ưu tú chỗ, sau đó dùng cái này đến hoàn thiện chính mình.

Nhìn thấy Dương Diệp dừng bước lại, Lý Thủy Thủy kia khóe miệng có chút vén lên, như một con cáo nhỏ. Nàng đi nhanh đã đến trước mặt của Dương Diệp, “ta biết ngay, ngươi khẳng định sẽ không cam lòng một mực làm một cái gì quản lý nhân viên đấy.”

Dương Diệp nói: “Nói một chút coi.”

Lý Thủy Thủy tự nhiên biết rõ ý tứ của Dương Diệp, lập tức cười nói: “Phải lấy được Nguyên Thạch, hai loại phương pháp, loại thứ một là thông qua trường học đạt được, trong trường học, có Nguyên Thạch tồn tại, nhưng mà, cần học phần điểm mới có thể đổi lấy. Mà học phần điểm, đủ để để cho chúng ta tuyệt vọng, bởi vì một khối Nguyên Thạch, cần mười vạn điểm học phần. Đoán sơ qua dưới, chúng ta cả học viện tất cả đệ tử chung vào một chỗ, khả năng đều không có mười vạn điểm học phần.”

Dương Diệp nhìn xem Lý Thủy Thủy, yên lặng chờ kết quả.

Lý Thủy Thủy lại nói: “Còn có một loại phương pháp, cái kia chính là chính chúng ta đi tìm Nguyên Thạch.”

; “Ở đâu tìm?” Dương Diệp hỏi.

Lý Thủy Thủy cười nói: “Tiền sử di chỉ, cái chỗ này, đã từng là Tiền Sử Văn Minh chủng tộc dừng lại địa phương, nơi đây, có khả năng nhất đạt được Nguyên Thạch. Nhưng mà, nơi đây rất nguy hiểm. Vô cùng vô cùng nguy hiểm, cho dù là Thánh Nhân tại đó vẫn lạc, cũng không phải là cái gì hiếm thấy sự tình!”

Dương Diệp trầm mặc, suy nghĩ.

Lúc này, Lý Thủy Thủy lại nói: “Như thế nào đây? Đi thử một chút không!”

Dương Diệp nói: “Ta ly khai, Đồ Thư Quán này như thế nào xử lý?”

Lý Thủy Thủy cười nói: “Cái này còn không đơn giản, ta giúp ngươi tìm người nhìn xem không là được rồi.”

Dương Diệp không có ở do dự, lập tức nhẹ gật đầu, “Được. Hiện tại lên đường?”

Lý Thủy Thủy khẽ lắc đầu, “ta cùng với Ốc U tỷ phải chuẩn bị một chút, à đúng rồi, giới thiệu cho ngươi thoáng một phát, bên cạnh ta vị đại mỹ nữ này, nàng gọi Ốc U, lần này cũng là theo chân chúng ta cùng đi.”

Dương Diệp nhìn về phía được kêu là Ốc U nữ tử, khẽ gật đầu.

Ốc U nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng là khẽ gật đầu, xem như đáp lại.

Lý Thủy Thủy cười nói: “Ngày mai thời điểm này gặp.”

Nói xong, kia cùng Ốc U kia quay người chính là biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

; “Nhanh như vậy đã tới rồi a...”

Trong tràng, một đạo thấp nam thanh lặng lẽ vang lên.

...

Dương Diệp về tới Đồ Thư Quán, tại Đồ Thư Quán trước cửa trên bậc thang, Dương Diệp thấy được Thiên Tú. Tại Thiên Tú bên cạnh, nổi lơ lửng một thanh kiếm.

Nhìn thấy Dương Diệp, Thiên Tú thoáng cái liền chạy tới, nàng nuôi đầu nhìn xem Dương Diệp, “ngươi phải rời đi nơi này?”

Dương Diệp hơi kinh ngạc, “làm sao ngươi biết?”

Thiên Tú không nói gì, chính là nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “tạm thời ly khai xuống.”

; “Còn ta đâu?” Thiên Tú không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, bàn tay nhỏ bé đã lặng lẽ nhéo. Hiển nhiên là có chút khẩn trương.

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên là mang ngươi cùng đi!”

Nói xong, Dương Diệp đi tới cái kia thạch trước bàn ngồi xuống.

Một bên, Thiên Tú cái kia bàn tay nhỏ bé nới lỏng ra, trên mặt nàng, mang theo một tia khó có thể phát giác vui vẻ.

Trước bàn đá, Dương Diệp lấy ra lúc trước từ Cao Du cái kia lấy được Nạp Giới, thần thức nhìn lướt qua, bên trong đồ hỗn tạp rất nhiều, nhưng mà, ngoại trừ học phần điểm, không có có một dạng là hắn coi trọng.

Cao Du này trong Nạp Giới, học phần điểm tổng cộng có hơn hai trăm ba mươi điểm.

Dương Diệp có chút thất vọng, hơn hai trăm điểm, thật sự là có chút thiếu. Bất quá, có chút ít còn hơn không. Tăng thêm lúc trước từ Lý Thủy Thủy cái kia đắc được đến học phần điểm, hắn bây giờ học phần điểm có ba trăm đoạt điểm. Mà Nguyên Thạch kia, cần mười vạn điểm học phần điểm!

Dương Diệp lắc đầu, Võ Đế Học Viện này hiển nhiên là sẽ không dễ dàng lại để cho Nguyên Thạch ngoại lưu.

; Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía trước mắt nằm ở trên bàn của chính mình nhìn mình Thiên Tú, cười nói: “Làm sao vậy?”

Thiên Tú suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ngươi vì cái gì không sợ ta?”

Dương Diệp cười nói: “Ta tại sao phải sợ ngươi?”

Thiên Tú muốn nói cái gì, Dương Diệp nhưng là thò tay vuốt vuốt cái đầu nhỏ của nàng, “Thiên Tú, ta biết ngươi không phải người bình thường, nhưng mà, ngươi phải nhớ kỹ, cái thế giới này, chúng ta cần gì phải để ý cách nhìn của người khác? Chỉ cần mình không thẹn với lương tâm, coi như là toàn thế giới đều nhìn không thuận mắt chúng ta, vậy thì như thế nào? Dù sao, chúng ta lại không dựa vào bọn họ mà sống."

Thiên Tú nằm sấp ở trên bàn đá, giống như là đang suy nghĩ lời của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không có ở nói thêm cái gì, tâm thần chìm vào trong Hồng Mông Tháp.

Thời gian trôi qua cực nhanh.

Ngày thứ hai, Dương Diệp đã đi ra Đồ Thư Quán.

Trong Tinh Không, Dương Diệp gặp được Lý Thủy Thủy kia cùng Ốc U.

; "Thực đúng giờ!" Ốc U cười nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "đi thôi!"

Ba người biến mất ở này mờ mịt trong tinh hà.

Trong tinh hà, Dương Diệp bên cạnh, Lý Thủy Thủy đột nhiên nói: "Tiền sử di tích, đã biết, một cùng sở hữu bảy chỗ, này bảy chỗ, có sáu nơi chúng ta không thể đi."

; "Vì sao?" Dương Diệp có chút khó hiểu.

Lý Thủy Thủy cười nói: "Bởi vì trong đó sáu nơi bị tứ đại gia cùng một chút thần bí thần bí nắm trong tay, đương nhiên, trong đó cũng có Võ Đế Học Viện chúng ta. Bất quá, thuộc về Võ Đế Học Viện chúng ta một ít chỗ, hiện tại chúng ta căn bản là không có cách tiến vào. Chỉ có thông qua học phần, còn có một chút đặc thù thời điểm mới có thể đi vào."

Dương Diệp nói: "Vì sao cuối cùng này một chỗ không có bị người bỏ vào trong túi?"

Lý Thủy Thủy cười nói: "Những thế lực này ăn thịt, nếu như ngay cả súp cũng không cho người uống, hắc hắc... Bọn hắn cũng không muốn làm việc tuyệt, cho nên, liền quyết định đem cuối cùng này một khu di tích phóng xuất, thế gian tất cả mọi người cộng hưởng. Bất quá, ở trước đó, những thứ này người cũng đã đem nơi di tích kia vơ vét không còn gì.”

Dương Diệp nhíu mày, “Vậy chúng ta còn đây?”

; “Thử thời vận thôi!”

Lý Thủy Thủy cười nói: “Đi xem có hay không cá lọt lưới, phải biết, đã từng thế nhưng là có người ở cái kia tìm kiếm được qua Nguyên Thạch đấy.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía xa trong trời sao, “vạn vật tài nguyên, đúng là vẫn còn cầm giữ tại trong tay mấy người kia.”

Công bằng?

Thế giới này, không phải là không có công bằng, bất quá, cái này công bằng, là ở nào đó đặc định trong phạm vi công bằng.

; “Đã đến!”

Ngay tại lúc này, Lý Thủy Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ngẩng đầu nhìn lại, cái kia trong Tinh Không, một cái Bạch Sắc Tinh Cầu khổng lồ sừng sững ở nơi đó, từ hắn cái góc độ này đến xem, Bạch Sắc Tinh Cầu này bề ngoài tràn đầy vết rạn, có chút tan tành cảm giác.

Trừ lần đó ra, tại tinh cầu này chung quanh trong Tinh Không, không gian không ngừng rung rung, rất không ổn định. Không chỉ có như thế, tại bốn phía, Dương Diệp còn chứng kiến đi một tí hài cốt, một ít tinh cầu hài cốt, những thứ này hài cốt cũng không có chảy về phía bốn phương, mà là lẳng lặng trôi lơ lửng ở Bạch Sắc Tinh Cầu kia bốn phía.

Dương Diệp nói khẽ: “Tiền Sử Văn Minh, thật tồn tại đấy.”

; “Đây là đương nhiên!” Dương Diệp bên cạnh, Lý Thủy Thủy khẳng định nói: “Mênh mông Vũ Trụ Tinh Không, vô biên vô hạn, làm sao có thể chỉ có chúng ta bây giờ văn minh? Hơn nữa, ta cảm thấy a, Tiền Sử Văn Minh lúc trước, khẳng định còn có văn minh, chỉ có điều, không có nền văn minh nào là vĩnh hằng.”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía Lý Thủy Thủy.

; “Bởi vì tham lam!”

Nói chuyện cũng không phải Lý Thủy Thủy, mà là Dương Diệp trong cơ thể trong Hồng Mông Tháp Thiên Tú, “mẫu thân đã từng nói qua, bất kỳ một cái nào văn minh, đều tại không hề tiết chế hướng vũ trụ cố gắng, cố gắng quá độ, chính là diệt vong. Chỉ có diệt vong, mới có thể đổi lấy tân sinh!” ;

Dương Diệp biến sắc, trong lòng hỏi “Thiên Tú, đây là ý tứ của ngươi, hay vẫn là?”

; “Mẫu thân nói qua!” Thiên Tú nói khẽ.

Mẹ ruột của Thiên Tú!

; “Này, ngươi có không có ở hãy nghe ta nói!”

Lúc này, Dương Diệp bên tai truyền đến thanh âm của Lý Thủy Thủy. Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, nhìn về phía một bên Lý Thủy Thủy, “chúng ta đi thôi!”

Nghe vậy, Lý Thủy Thủy kia lập tức tức giận không ngừng cắn răng.

Ba người tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, ba luồng sáng lấp lánh tiến nhập trong Bạch Sắc Tinh Cầu kia.

Hoang vu.

Sau khi rơi xuống đất, Dương Diệp cảm giác thứ nhất chính là hoang vu, bầu trời xám xịt, dường như mưa gió sắp tới. Đứng ở trên mặt đất, liếc mắt nhìn qua, rải rác mấy tòa núi cao, đầy đất cỏ dại, khoảng chừng mấy trượng độ cao.

Dương Diệp nhìn về phía Lý Thủy Thủy, mà Lý Thủy Thủy nhưng là nhìn về phía bên cạnh Ốc U. Ốc U nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nàng lấy ra một cái linh bàn.

; “Tầm Bảo Bàn!”

Lý Thủy Thủy cười giải thích nói: “Thứ này có thể tìm kiếm thứ tốt, Ốc U học tỷ thế nhưng là bỏ ra đem gần nghìn điểm học phần mới đổi lấy đây.”

; “Mấy ngày hùn vốn đổi.”

Lúc này, Ốc U khó được nói câu nào, “một tháng, mỗi người chỉ có thể sử dụng một ngày, nay ngày mới tốt đến ta.” ;

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, cái kia linh bàn rất nhanh xoay tròn, chỉ chốc lát, linh bàn trên cái kia màu đen cây kim dài chỉ hướng Dương Diệp.

Dương Diệp: “...” ;

Lý Thủy Thủy cùng Ốc U ánh mắt cũng đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

; “Chậc chậc...”

Lý Thủy Thủy quan sát một chút Dương Diệp, “ngươi trên thân tên này bảo vật khẳng định không ít a, lại nói, ngươi nhưng phải cẩn thận một chút rồi. Người tới nơi này, khẳng định cũng có loại này Tầm Bảo Bàn đồ vật, đến lúc đó có người nhất định sẽ tới tìm ngươi.”

Dương Diệp chính yếu nói, mà đúng lúc này, Ốc U sắc mặt biến hóa, “có người tới!”

Dương Diệp nhíu mày, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cũng không có phát hiện có người.

; “Đi mau!”

Ốc U nói xong, lôi kéo Lý Thủy Thủy kia xoay người bỏ chạy.

; Mà đúng lúc này, tại Ốc U hai nữ trước mặt bên ngoài hơn mười trượng, một đạo màn ánh sáng màu xanh lục đột nhiên từ lòng đất phóng lên trời, đạo này màn ánh sáng màu xanh lục trực tiếp ngăn trở hai nàng đường đi. Ngay sau đó, một tên đang mặc quần màu lục nữ tử xuất hiện ở trước mặt ba người.

Cùng lúc đó, ở sau lưng ba người, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào nam tử.

Hắc Bào Nam Tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp ba người đi đến, “học sinh của Võ Đế Học Viện, chậc chậc... Không nghĩ tới hôm nay còn có một thu hoạch ngoài ý muốn.”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2044: Cái Gì Rác Rưởi Đồ Chơi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ăn cướp!

Dương Diệp trong nháy mắt sẽ hiểu tình trạng trước mặt, bọn hắn đây là cũng bị người đánh cướp.

Dương Diệp bên cạnh, Lý Thủy Thủy kia cười lạnh nói: “Biết là Võ Đế Học Viện đấy, còn dám ra tay với chúng ta, ngươi gan rất béo tốt a!”

; “Võ Đế Học Viện rất giỏi sao?”

Hắc Bào Nam Tử kia cười lạnh nói: “Ta phải thừa nhận, Võ Đế Học Viện quả thật có chút rất giỏi, nhưng mà, cái này không có nghĩa là các ngươi giỏi. Hơn nữa, theo ta được biết, học sinh của Võ Đế Học Viện bên ngoài nếu là có cái ngoài ý muốn, Võ Đế Học Viện là sẽ không để ý tới, không biết ta nói là có đúng hay không!”

; “Ngươi liền tự tin như vậy?” Lý Thủy Thủy âm thanh lạnh lùng nói.

Hắc Bào Nam Tử chỉ chỉ Dương Diệp ba người, sau đó nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ba người các ngươi, hẳn tối đa liền tất nhiên chữ ban chứ?”

; “Chữ Địa lớp?” Dương Diệp nhìn về phía Lý Thủy Thủy.

Lý Thủy Thủy giải thích nói: “Trong học viện, có chữ thiên lớp, chữ Địa lớp, chữ linh lớp, cùng với chữ nhân lớp. Mỗi một lớp lại phân giáp tổ, ngoại hạng, bính tổ, cùng với Đinh tổ. Ta cùng với Ốc U tỷ là ngoại hạng đấy.”

Dương Diệp nhẹ giọng đều: “Còn có những thứ này môn môn đạo đạo.”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Hắc Bào Nam Tử kia, “nếu như ta không có đoán sai, ngươi cũng hẳn là tới tìm Nguyên Thạch đấy, chỉ có điều, đối với hai người các ngươi mà nói, Nguyên Thạch so sánh hư vô mờ mịt, ăn cướp càng thêm thật sự. Ta nói đúng không?”

Hắc Bào Nam Tử kia cười nói: " Nói không sai. Nguyên Thạch cái đồ chơi này, không bắt buộc, có thể được phải. Nhưng mà, người tới nơi này, ta... '

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “không có hứng thú cùng ngươi cơ cơ oai oai rồi.”

Nói xong, kia trong lòng bàn tay, đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm. Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tại Dương Diệp trong tay nhiều ra một thanh kiếm một khắc này, Hắc Bào Nam Tử kia sắc mặt lập tức tím mặt đại biến, giờ khắc này, trong mắt của hắn vẻ mặt nghiêm túc vô cùng. Mà lúc này, một điểm hàn quang đã tới trước mặt hắn.

; “Điều khiển!”

Ngay tại lúc này, một đạo thanh thúy thanh ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Hắc Bào Nam Tử kia giữa lông mày chỗ nhiều hơn một đạo mong mỏng màn ánh sáng màu xanh lục. Kiếm gai nhọn tại đây mong mỏng màn sáng phía trên, toàn bộ màn sáng lập tức lõm vào, nhưng mà, cũng không có phá, ngược lại còn đem kiếm của Dương Diệp bắn trở về.

Dương Diệp nhíu mày, quay đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia quần màu lục nữ tử, “ngươi là Linh tộc đấy!”

Quần màu lục nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì. Nhưng mà trong thần sắc, tràn đầy đề phòng.

Dương Diệp nhìn về phía Hắc Bào Nam Tử kia, đang muốn ra tay, Hắc Bào Nam Tử kia nhưng là đột nhiên nói: “Chậm đã!”

; “Hử?” Dương Diệp nói: “Như thế nào?”

; “Các hạ thế nhưng là Dương Diệp kia?” Hắc Bào Nam Tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, “làm sao ngươi biết?”

Nhìn thấy Dương Diệp thừa nhận, Hắc Bào Nam Tử kia cùng một bên cái kia quần màu lục nữ tử trong mắt đều là mang theo vẻ khiếp sợ.

Hắc Bào Nam Tử kia cười khổ nói: “Nguyên lai thật là các hạ, anh em chúng ta đến từ Linh Tộc.”

Đến từ Linh Tộc!

Dương Diệp biết chút ít. Hắn ở đây tứ đại trong nhà, ngoại trừ Binh Giới bên ngoài, căn bản là không nổi danh, chớ đừng nhắc tới Võ Đế Học Viện này rồi. Nhưng mà, hắn trong Bách Tộc danh khí thế nhưng là cực lớn. Trong Bách Tộc, ai người không biết Dương Diệp?

Lúc này, Hắc Bào Nam Tử kia đối với Dương Diệp ôm quyền, “khi trước sự tình, là hai người bọn ta không phải, kính xin Dương Huynh không được so đo.”

Nhìn thấy một màn này, một bên Lý Thủy Thủy kia trong mắt tràn đầy vẻ không hiểu.

Một màn này, cũng quá hí kịch hóa chứ?

Nàng ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, người này tại trong Bách Tộc rất nổi danh?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hắc Bào Nam Tử kia, Hắc Bào Nam Tử mặc dù đang xin lỗi, nhưng là đối phương hiển nhiên tại đề phòng, sợ đột nhiên hắn ra tay.

Mà đúng lúc này, Hắc Bào Nam Tử đột nhiên lại nói: “Có tin tức, Dương Huynh có lẽ sẽ cảm thấy hứng thú! Tại cách nơi này bên ngoài hơn mười vạn dặm, có một chỗ phế tích, chỗ đó vô cùng có khả năng xuất hiện Nguyên Thạch.”

; “Vậy các ngươi tại sao không đi?” Một bên, Lý Thủy Thủy đột nhiên hỏi.

Hắc Bào Nam Tử cười khổ nói: “Chỗ kia,; Đã bị một số người nhìn chằm chằm vào, thực lực nếu như không đủ, đi liền là muốn chết.” Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “thực sự không phải là kẻ gây tai hoạ, dùng thực lực của Dương Huynh, mới có thể đi chia một chén canh.”

; “Đi không?” Một bên, Lý Thủy Thủy nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi xem.”

; “Bọn hắn làm sao bây giờ?” Lý Thủy Thủy chỉ vào Hắc Bào Nam Tử hai người.

Dương Diệp cười nói: “Ngươi muốn làm thế nào?”

Lý Thủy Thủy suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Xem ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Đi thôi!”

Lưu lại hai người này? Nếu như hắn xuất toàn lực, tự nhiên là có thể làm được, nhưng mà, nhất định là muốn đánh đổi một số thứ. Đặc biệt là cái kia quần màu lục nữ tử, thực lực của đối phương cũng không bình thường. Cùng đối phương liều chết, cũng không có lợi ích gì.

Hơn nữa, đối với ở bên cạnh Lý Thủy Thủy này cùng Ốc U kia, Dương Diệp cũng không là hoàn toàn tín nhiệm. Hắn không muốn tại trước mặt hai cô gái bại lộ ra hơn át chủ bài.

Tại Hắc Bào Nam Tử huynh muội ánh mắt hai người bên trong, Dương Diệp ba người biến mất ở xa xa phần cuối.

; “Không nghĩ tới hắn đến rồi!” Hắc Bào Nam Tử trầm giọng nói.

Hắc Bào Nam Tử bên cạnh, quần màu lục nữ tử nói khẽ: “Hắn gia nhập Võ Đế Học Viện!”

Hắc Bào Nam Tử cười khổ, “Tộc trưởng đại nhân bọn hắn lúc trước lại để cho người của Linh Tộc chúng ta không nên đi trêu chọc tên sát tinh này, ngay từ đầu ta còn có chút không cho là đúng, hiện tại xem ra, tộc trưởng bọn họ là đúng đích. Thực lực của người này, đã thâm bất khả trắc. Khá tốt vừa rồi ta nhận ra hắn, bằng không thì, chúng ta sợ là phải dữ nhiều lành ít.” ;

“Đi sao?” Quần màu lục cô gái nói.

Nam tử lắc đầu, “đương nhiên không thể đi, loạn thế đến, chúng ta phải phải nghĩ biện pháp lấy tới Nguyên Thạch, chỉ có Nguyên Thạch, mới có thể để Linh Tộc chúng ta biến thành càng cường đại hơn, cũng chỉ có Linh Tộc trở nên mạnh mẽ, mới có thể trong tương lai trận này trong loạn thế sống sót.”

Nữ tử lông mày cau lại, “một cái Nguyên Thạch, có như thế đại năng nhịn?”

Nam tử trầm giọng nói: “Vậy cũng không đơn thuần là Nguyên Thạch, đó là Võ Đạo Truyền Thừa, cao đẳng võ đạo Văn Minh Truyền Thừa. Bằng không thì, ít Thánh Nhân kia cùng với những cái kia siêu cấp Lão Quái Vật, cũng sẽ không coi trọng như vậy những cái kia tiền sử di tích rồi!”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Thiên tế, “đi thôi, chúng ta cũng phải đi thử vận khí một chút.”

Nói chơi, hai người biến mất ngay tại chỗ.

...

; “Ngươi trước kia rất nổi danh?”

Trên đường, Lý Thủy Thủy không ngừng hỏi Dương Diệp, để cho Dương Diệp có chút đau đầu.

; "Vì cái gì ngươi tới Võ Đế Học Viện làm một cái nho nhỏ quản lý nhân viên chứ?" Lý Thủy Thủy lại hỏi.

Dương Diệp dừng bước, quay đầu nhìn bên cạnh cái này trong mắt đầy là tò mò Lý Thủy Thủy, "đây là việc tư, minh bạch?"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Đối với Lý Thủy Thủy, hắn không có cảm tình gì, thậm chí có như vậy một đâu đâu phản cảm. Cô bé này lúc trước ra tay với hắn lúc, cũng không có thủ hạ lưu tình. Nếu như đổi lại là người bình thường, khả năng đã sớm hài cốt không còn.

Mà đối phương muốn mạng của hắn, chỉ là bởi vì một chút việc nhỏ.

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, Lý Thủy Thủy kia lập tức tức giận sầm mặt lại rồi. Nàng hung dữ trừng mắt liếc Dương Diệp, "có gì đặc biệt hơn người!"

Tại Lý Thủy Thủy bên cạnh, Ốc U kia nhẹ nhàng lôi kéo cánh tay của nàng, "người này không phải người lương thiện, chớ để quá nhiều tiếp cận, cũng không ai phải cùng phát sinh xung đột."

Lý Thủy Thủy hừ lạnh một tiếng, "ai muốn cùng hắn nhiều tiếp cận, liền là tò mò hỏi một chút mà thôi."

Ốc U nói khẽ: "Không được đã quên mục đích của chúng ta chuyến này!"

Nghe vậy, Lý Thủy Thủy thanh sắc bình thường chút, "ta tự nhiên biết rõ, đi thôi!"

Sau nửa canh giờ, ba người ngừng lại.

Tại Dương Diệp ba trước mặt người, là một hình tròn to lớn kiến trúc, kiến trúc hiện lên hình tròn, thật lớn, ít nhất chiếm diện tích vạn dặm. Mà cái này kiến trúc, cũng không phải tại mặt đất, mà là nửa nổi bồng bềnh giữa không trung. Cái này kiến trúc, có chút cùng loại Hải Tộc bạch tuộc.;

; "Đây là cái gì quỷ?"

Dương Diệp chân mày cau lại.

; “Người tiền sử chỗ ở?” Dương Diệp bên cạnh, Lý Thủy Thủy nói khẽ. Thanh âm có chút không xác định.

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, có một cái Cự Nhân Điêu Tượng, Cự Nhân Điêu Tượng này có mười trượng trở lại cao. Cự nhân hai tay vây quanh, đầu có chút buông xuống.

; “Đi, đi qua nhìn một chút!”

Lý Thủy Thủy thanh âm rơi xuống, người đã chạy như bay.

Dương Diệp cũng theo đó đi theo, rất nhanh, ba người đi tới Cự Nhân Điêu Tượng kia trước mặt của. Tại Cự Nhân Điêu Tượng kia dưới đáy, có một phe hình tròn bệ đá, đúng là này bệ đá thừa nâng Cự Nhân Điêu Tượng này, mà ở này bệ đá mặt ngoài, có một chút kỳ dị ký hiệu.

; “Đây cũng là bọn họ văn tự!” Ốc U kia nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Các ngươi quen biết sao?”

Lý Thủy Thủy mắt liếc Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp không để ý tới Lý Thủy Thủy, hắn nhìn về phía người khổng lồ kia, cự nhân bộ dáng cùng nhân loại có chút tương tự, nhưng tuyệt đối không phải nhân loại, bởi vì này cự nhân chỉ có người hình dạng, nhưng mà, cái mũi lỗ tai kể cả hai tay hai chân, đều cùng nhân loại rất không giống vậy.

Cái này là người tiền sử?

Dương Diệp lông mày khẽ nhíu lại, có chút tò mò, hơi nghi hoặc một chút. Tò mò chính là, một cái như vậy cao đẳng văn minh, tại sao lại biến mất ở trong lịch sử sông dài?;

; “Chúng ta tiến đi vào trong xem một chút đi!”

Lúc này, Lý Thủy Thủy đột nhiên nói.

Dương Diệp chính yếu nói, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một Thanh Niên Nam Tử. Giờ phút này, Thanh Niên Nam Tử kia chính nhìn bọn họ, khóe miệng hơi cuộn lên, treo một vòng vô hình vui vẻ.

Loại này cười, lại để cho ba người đều có chút không thoải mái.

Tựa như thợ săn nhìn chằm chằm vào con mồi bình thường!

; “Muốn đi vào?” Nam tử đột nhiên mở miệng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Nam tử cười hắc hắc, hắn chỉ vào Dương Diệp bên cạnh Lý Thủy Thủy hai nữ, “để cho nàng đám theo giúp ta một đêm, liền để cho các ngươi đi vào, như thế nào đây?”

Nghe vậy, Lý Thủy Thủy cùng Ốc U thần sắc lập tức trầm xuống.

Nam tử cười hắc hắc, “như thế nào đây? Đương nhiên, nếu như muốn theo giúp ta hai tối, ta cũng là sẽ không cự tuyệt đấy, ha ha...”

Ngay tại lúc này, Lý Thủy Thủy đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, “ngươi biết hắn là ai sao?”

Nam tử nhìn về phía Dương Diệp.

Lý Thủy Thủy vô cùng chân thành nói: “Hắn là Dương Diệp, biết không? Hắn là Dương Diệp!”

; “Dương Diệp?”

Nam tử nhíu mày, “cái gì rác rưởi đồ chơi, lão tử chưa từng nghe qua!”

Dương Diệp: “...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2045: Chỉ Muốn Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lý Thủy Thủy nhìn về phía Dương Diệp, “hắn chửi mắng ngươi!”

; “Câm miệng!”

Dương Diệp trừng mắt liếc Lý Thủy Thủy, sau đó nhìn về phía một bên Thanh Niên Nam Tử kia, Thanh Niên Nam Tử chính muốn nói gì, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Thanh Niên Nam Tử sắc mặt biến hóa, tay phải có chút một phen, một cây trường thương xuất hiện ở trong tay, thoáng qua, kia trường thương trong tay mãnh liệt chém xuống một cái.

Bành!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Thanh Niên Nam Tử kia bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách.

Sau khi dừng lại, Thanh Niên Nam Tử nhìn nhìn mình có chút run lên cánh tay của, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, cười gằn nói: “Thật sự có tài, ta...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp giơ tay liền một kiếm.

Ầm!

Thanh Niên Nam Tử kia lập tức bị một kiếm này rung động đến mấy trăm trượng có hơn, Thanh Niên Nam Tử vừa dừng lại một cái, xa xa tay của Dương Diệp lần nữa vung lên, một đạo kiếm quang tật trảm mà ra.;

Thanh Niên Nam Tử sắc mặt đại biến, giơ súng chính là đâm một cái.

Bành!

Thanh Niên Nam Tử lập tức bị chấn đến ngàn trượng có hơn, lúc này đây, kia vừa dừng lại một cái, một thanh kiếm chính là để ngang trên cổ của Thanh Niên Nam Tử kia.

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “ngươi...”

; “Biết rõ Dương Diệp là ai chưa?” Dương Diệp nhìn xem Thanh Niên Nam Tử, tùy ý nói.

Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nở nụ cười, “có chút bản lãnh, nhưng mà, ngươi dám giết ta sao? Ta...” ;

Xùy~~!

Thanh Niên Nam Tử còn chưa có nói xong, kia đầu chính là trực tiếp bay ra ngoài.

Kiếm thu.

Dương Diệp nhìn xem trước mặt chính mình cách đó không xa viên kia tàn khốc đầu, lắc đầu, “sự tình thực chứng minh, ta dám. Đáng tiếc, ngươi nghe không được.”

Vừa nói, hắn quay người chính là Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang phá không mà đi.

Trăm trượng có hơn, đạo kiếm quang kia đột nhiên ngừng lại, cứ như vậy ngừng ở nơi đó, dường như bị định trụ vậy

Rất nhanh, một tên đang mặc áo gấm trường bào nam tử xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt của.

Nam tử nhìn thoáng qua trước mặt chính mình đạo kiếm quang kia, sau đó nói: “Kiếm tùy tâm đến, Hảo Kiếm Pháp.” Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “trong Võ Đế Học Viện, dùng kiếm không nhiều lắm, cực mạnh càng là chỉ có một hai vị, vừa vặn, hai vị kia ta biết, mà ngươi cũng không phải trong đó bất luận một vị nào!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó chỉ vào xa xa, “ba người chúng ta tưởng vào xem, không có ý kiến chớ?”

; “Nếu có chứ?” Nam tử nhìn thẳng Dương Diệp.

; “Cái này còn không đơn giản?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, nam tử kia giữa lông mày, một điểm hàn quang hiện.

Nam tử hai mắt híp lại, bấm tay hướng phía trước một điểm, một điểm này, trực tiếp một chút tại Dương Diệp trên mũi kiếm, Dương Diệp lập tức cả người mang kiếm ngừng lại. Nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp tay phải mãnh liệt xoay tròn.

Bành!

Nam tử kia trực tiếp bị một kiếm này lực lượng đẩy lui trọn vẹn trăm trượng, kia vừa dừng lại một cái, lại là một đạo kiếm quang điện xạ mà đến, nhanh đến cực hạn, hắn căn bản là không có cách né tránh, cũng không có thể né tránh, một khi né tránh, hắn đem lâm vào bị động!

Thu hồi suy nghĩ, thân thể hướng về sau có chút ngửa mặt lên, chân phải mãnh liệt một cước thượng triều chính là đá một cái, cú đá này, trực tiếp đá vào thân kiếm của Dương Diệp phía trên, điều này làm cho kiếm của Dương Diệp trực tiếp từ đâm ngang biến thành ngưỡng thứ.

Mà tay phải của Dương Diệp nhưng là đột nhiên buông lỏng ra kiếm, chân trái mãnh liệt trừng không gian, mượn nhờ không gian truyền tới lực lượng, Dương Diệp chân phải mãnh liệt đất chính là đá tới trước, cú đá này, thẳng đá nam tử kia dưới háng.

Không là hắn như vậy âm, mà là nam tử hiện tại này tư thế, hắn chỉ có thể đá đối phương dưới háng, cái chỗ này, trí mạng nhất.

Thanh Niên Nam Tử thật không ngờ phản ứng của Dương Diệp thật không ngờ nhanh, hắn tự nhiên không dám để cho Dương Diệp một cước đá ở dưới háng mình, lập tức một chân chống đỡ ở trên không gian, cái chân còn lại bay thẳng đến Dương Diệp đối với đá tới.

Bành!

Ở một bên hai nàng nhìn chăm chú, nam tử kia toàn bộ người như lướt đi bình thường hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, chân phải những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị vạch ra từng vết nứt. Có thể thấy được Dương Diệp vừa rồi một cước kia lực lượng là sao mà khủng bố!

Dương Diệp cũng không dừng lại, kia lần nữa xuất hiện ở nam tử kia trước mặt của, lúc này đây, hắn không dùng kiếm, mà là tung một cước liền hướng phía nam tử kia đá tới.

Ầm!

Một cước này trực tiếp làm cho không gian chung quanh kịch liệt run lên, dường như động đất một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Nam tử kia hai mắt híp lại, trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, hai tay đột nhiên kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, một vệt kim quang từ kia thủ ấn kia bên trong cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đạo kim quang này chấn động ra ngoài.

Xa xa, Dương Diệp nhìn nhìn bàn tay của chính mình, giờ phút này, bàn tay hắn mặt ngoài làn da đã bị thiêu hắc, giống như một khối than đen.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nam tử kia, tại nam tử kia trên hai tay, phiêu đãng nhàn nhạt Kim Sắc Hỏa Diễm. Vừa rồi kim quang kia cũng không phải ánh sáng, mà là hỏa diễm, hiện lên xích ngọn lửa màu vàng.

Dương Diệp lắc lắc tay, giờ phút này, tay của hắn đã khôi phục như thế. Nhìn thấy một màn này, xa xa nam tử kia sầm mặt lại, “ngươi làm sao làm được?”

Dương Diệp không nói gì, thân hình lóe lên, đi thẳng tới không trung, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một vệt sáng hướng phía nam tử kia bắn mạnh tới.

Xa xa, nam tử kia hai mắt híp lại, trong đôi mắt, một đám lửa đang thiêu đốt, sau một khắc, một đạo hỏa trụ phóng lên trời. Mà đúng lúc này, Thiên tế Dương Diệp quanh thân đột nhiên xuất hiện một đạo ngọn lửa màu đỏ thắm, giờ khắc này, Dương Diệp tựa như một viên rơi xuống hỏa diễm sao băng!

Ở một bên Lý Thủy Thủy hai người trong cái nhìn chăm chú, hai đạo hỏa diễm trực tiếp đụng vào nhau.

Ầm!

Thiên tế, một cỗ sóng lửa mãnh liệt khuếch tán ra, trong tràng không gian tại thời khắc này trực tiếp hư ảo.

Lý Thủy Thủy kia cùng Ốc U hai nữ vội vàng hướng phía sau nhanh lùi lại, lực lượng cường đại nếu là ảnh hưởng đến các nàng, không chết cũng bị thương.

Hai cổ lửa giận cũng không phải phàm hỏa!

Thiên tế biến thành một cái biển lửa.

Mọi người không có phát hiện, cái kia vùng biển lửa che mất xa xa Cự Nhân Điêu Tượng kia, nhưng mà, Cự Nhân Điêu Tượng kia nhưng là một chút cũng không có chịu ảnh hưởng.

Khống chế, cái kia một cái biển lửa kéo dài ước chừng gần một phút đồng hồ mới dần dần biến mất. Giờ phút này, Dương Diệp cùng nam tử kia đều còn ở. Nhìn từ ngoài, song phương đều không có chuyện gì.

Nam tử kia gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi đó là cái gì Hỏa!”

Dương Diệp mở ra lòng bàn tay, trong lòng bàn tay, một đám Tiểu Hỏa Diễm chăm chú phiêu đãng. Nhìn trước mắt hỏa diễm, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, Lục Đinh Thần Hỏa này hắn đã cực kỳ lâu vô dụng. Không phải là nó không mạnh, mà là lâu như vậy đến nay, tâm tư của hắn đều chú trọng tại thân thể cùng kiếm đạo bên trên.

Thuần túy!

Bất kể là kiếm đạo hay vẫn là thân thể, hắn coi trọng chính là một cái thuần túy, cho nên, ngoại vật cực nhỏ dùng, kể cả cái kia có thể tăng lên trên diện rộng tốc độ của hắn thần dực, còn có vậy từ Binh Gia Trí Mạch trong tay đoạt được thần bí kia hắc ấn, hắn đều không dùng qua.

Không dùng đến, không có nghĩa là hắn không biết dùng!

Sau một khắc, Dương Diệp sau lưng, xuất hiện một đôi Hắc Sắc Vũ Dực, đây đối với cánh chim xuất hiện, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bay lên.

; “Thánh Nhân giai!”

Xa xa, nam tử kia sắc mặt lập tức có chút khó coi xuống, xa xa, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Nam tử sắc mặt tím mặt đại biến, sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại đập vào mặt, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho nam tử toàn bộ ngũ quan cũng vì đó nhăn nhó.;

Nam tử trong mắt, hai đám lửa đột nhiên đốt, sau một khắc, một cỗ sóng lửa đột nhiên từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Trong tràng, một đạo nổ tiếng vang như sấm âm thanh giống như bỗng nhiên vang vọng dựng lên. Thoáng qua, nam tử kia trực tiếp bị chấn địa hướng về sau bay ra ngoài. Mà Dương Diệp bản thân cũng bị lực lượng cường đại cho chấn địa hướng về sau liên tiếp lui về phía sau, nhưng là hắn rất nhanh chính là ngừng lại.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa nam tử kia, đang muốn ra tay, mà lúc này, nam tử kia bên cạnh cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một người đàn ông trung niên cùng một Hồng Y Mỹ Phụ. Hai người nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, một đạo hồng mang cùng một đạo hàn quang lập tức đến trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp hai tay nắm chắc thành quyền, sau đó hướng phía trước chính là oanh một cái.

Thình thịch!

Dương Diệp trực tiếp bị này hai cỗ lực lượng đẩy lui trọn vẹn mấy trăm trượng!

Dương Diệp sau khi dừng lại, hắn phải tay khẽ vẫy, một thanh kiếm trực tiếp xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, tay phải hắn mở ra, mũi kiếm chống đỡ lấy lòng bàn tay hắn bắt đầu rất nhanh xoay tròn.

Xa xa, trung niên nam tử kia cùng Hồng Y Mỹ Phụ thần sắc hơi có chút đề phòng, tại hai người chung quanh, không gian bắt đầu nổi lên từng cơn sóng gợn. Hiển nhiên, hai mọi người đang súc thế.

Đại chiến hết sức căng thẳng!

; “Dừng tay!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến, rất nhanh, một tên người đeo trường thương trung niên nam tử xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Cái kia người đeo trường thương trung niên nam tử đi nhanh đã đến trước mặt của Dương Diệp, hắn nhìn thoáng qua kiếm trong tay của Dương Diệp, sau đó nói: “Vị tiểu huynh đệ này, ngươi chỗ này mục đích, có phải là vì tiến vào thần bí kia trong kiến trúc, mà không phải giết người, đúng không?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta không là tới giết người, nhưng mà, có người nhưng là muốn giết ta!”

Người đeo trường thương trung niên nam tử khẽ gật đầu, sau đó quay đầu nhìn về phía xa xa trung niên nam tử kia cùng Hồng Y Mỹ Phụ, “năm mất mùa huynh, con của ngươi cũng không có chuyện, không cần phải làm một ngươi chết ta sống chứ?”

Tên là năm mất mùa trung niên nam tử nhìn thoáng qua bên cạnh cách đó không xa cái kia áo gấm nam tử, giờ phút này, nam tử trên người còn tản ra nhàn nhạt hỏa diễm, sắc mặt có chút tái nhợt, nhưng không có nguy hiểm tánh mạng. Kia ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, chính yếu nói, lúc này, tại bên cạnh hắn Hồng Y

Mỹ Phụ kia đột nhiên nói: “Thôi? Việc này có thể tính như vậy?”

Nói đến đây, Hồng Y Mỹ Phụ nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “Hàn Y, người này đả thương con ta, ngươi vậy mà để cho chúng ta tính như vậy? Như thế nào, thương không phải là con của ngươi, đứng đấy nói không đau eo?”

Nghe vậy, được kêu là trường thương của Hàn Y nam tử chân mày cau lại.

Lúc này, Hồng Y Mỹ Phụ kia đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, “muốn được rồi, cũng được, để cho hắn tự đoạn hai tay cho con ta chịu tội, việc này thì thôi, không phải vậy…”

; “Bằng không thì các ngươi chết hết đi!”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm hướng phía Hồng Y Mỹ Phụ kia ba người đi tới, “vốn, lão tử cũng muốn được rồi, cuối cùng, không muốn ở chỗ này lãng phí thời gian. Nhưng là bây giờ…”

Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc có chút dữ tợn, “hiện tại, lão tử chỉ muốn giết người!”

Nói xong.

Ô… Ô… Ô… N… G!

Kiếm trong tay của Dương Diệp bỗng nhiên tiếng Xi.. Xiiii.. Âm thanh.

…;

;

PS: Đề cử một bộ ngang dọc tiểu thuyết, là đô thị, tên gọi: «Tốt nhất vị hôn phu», có yêu mến đô thị bằng hữu có thể đi nhìn xem.;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2046: Tiền Sử Di Tích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người đã bắn nhanh ra như điện.

Nguyên bản tốc độ của hắn cũng đã cực nhanh, hiện tại lại tăng thêm này thần dực, hắn thời khắc này tốc độ, đã đến trong tràng tất cả mọi người không cách nào thấy rõ tình trạng. Cường đại Kiếm Khí cùng tốc độ cực nhanh, làm cho Dương Diệp chỗ đi qua không gian trực tiếp bị xé mở tới.

Xa xa, Hồng Y Mỹ Phụ kia cùng được kêu là năm mất mùa trung niên nam tử sắc mặt tại thời khắc này triệt để ngưng trọng lên.

Giờ khắc này, bọn hắn biết, chính mình hai người xa xa đánh giá thấp người thiếu niên trước mắt này người.

Không kịp tưởng khác, bởi vì làm kiếm khí đã tới.

Được kêu là năm mất mùa trung niên nam tử lui về phía sau một bước nhỏ, sau đó hai tay hơi nhấc lên một chút, thoáng qua, kia mãnh liệt hướng trước mặt chính mình chính là vỗ.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại cuồn cuộn quét ra, mới vừa cùng Dương Diệp đạo kiếm quang kia tiếp xúc, trong tràng không gian chính là run lên bần bật, cả hai bộc phát ra lực lượng cường đại trực tiếp đem cái kia năm mất mùa chấn địa hướng phía sau không ngừng nhanh lùi lại.

; Mà đúng lúc này, một bên Hồng Y Mỹ Phụ kia tay phải đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, một đạo hồng mang bắn nhanh ra như điện. Sau khi nhìn kỹ, sẽ phát hiện này đạo hồng mang chính giữa, là một cùng rất nhỏ cực nhỏ chỉ đỏ.

Mỹ phụ đối diện, Dương Diệp giơ kiếm chính là chém.

Nhất Kiếm Trảm ra, cái kia đạo hồng mang lập tức hóa thành hai nửa, nhưng mà, cái kia sợi tơ hồng nhưng vẫn còn ở đó. Không chỉ có như thế, cái kia sợi tơ hồng đã tới trước mặt của Dương Diệp, muốn từ Dương Diệp trước ngực xuyên qua.

Một màn này, làm cho Dương Diệp có chút vội vàng không kịp chuẩn bị.;

Giây đỏ kia cách Dương Diệp trước ngực không sai biệt lắm còn có nửa tấc lúc ngừng lại, bởi vì Dương Diệp một tay gắt gao bắt được cái kia sợi tơ hồng, nhưng mà, giây đỏ kia bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp cả cánh tay cũng vì đó rung động bắt đầu chuyển động.

; “Bạo!”

Lúc này, Hồng Y Mỹ Phụ kia đột nhiên mở miệng.

Ầm!

Nói xong, Dương Diệp trong tay cái kia sợi tơ hồng trực tiếp nổ bể ra. Trong nháy mắt, Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

Nhưng mà, Hồng Y Mỹ Phụ kia thần sắc nhưng là trầm xuống, bởi vì Dương Diệp cũng không có chuyện. Lúc này, sau lưng Dương Diệp, là một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long, mà trên người hắn, màu trắng lưu quang tác làm cho lấy thân thể của hắn, vừa rồi giây đỏ kia bởi vì bạo tạc nổ tung mà thả ra lực lượng toàn bộ bị những thứ này màu trắng lưu quang cho ngăn cản!

Không chỉ có Hồng Y Mỹ Phụ kia, một bên cái kia năm mất mùa thần sắc cũng là có phần có chút khó coi. Hắn cũng không có nghĩ đến, thiếu niên trước mắt này thân thể lực lượng vậy mà cường đại đến loại trình độ này.

Mà cách đó không xa cái kia người đeo trường thương trung niên nam tử Hàn Y trong mắt cũng là hiện lên vẻ kinh ngạc, kia ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp sau lưng cái kia hư ảo bạch long phía trên, trong mắt mang theo vẻ tò mò.

Xa xa, Dương Diệp bẻ bẻ cổ, xương cốt lập tức ca sát rung động. Thoáng qua, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, mấy chục thanh khí kiếm xuất hiện ở trong tràng, Dương Diệp lần nữa bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Trước mắt trung niên nam tử này cùng mỹ phụ ít nhất đều là Đại Thiện Cảnh cường giả, nếu như không bạo để lộ nội tình bài, hắn căn bản không làm gì được đối phương.

Làm Kiếm Vực cùng những cái kia khí kiếm sau khi xuất hiện, trung niên nam tử kia cùng mỹ phụ sắc mặt rốt cuộc thay đổi!

Một bên Hàn Y kia trong mắt cũng là mang theo không che giấu chút nào vẻ khiếp sợ.

Kiếm Vực!

Đã đến bọn hắn này loại cấp bậc, tự nhiên là biết rõ Kiếm Vực đấy, thậm chí còn bái kiến một ít 'vực' chi lực lượng. Nhưng mà Kiếm Vực cũng có chút hiếm thấy!

[❤truyen cua tui ΘΘ vn] Mà bây giờ, bọn hắn không nghĩ tới chính mình lại đang một cái không đến thiếu niên ba mươi tuổi trên người gặp được.

Trong chớp nhoáng này, Hồng Y Mỹ Phụ kia có chút hối hận rồi. Hối hận vừa rồi hẳn lùi một bước, nếu như vừa rồi nàng lựa chọn lùi một bước, hiện tại cũng không cần liều mạng. Hơn nữa, thiếu niên trước mắt này trẻ tuổi như vậy liền có thực lực như thế, hơn nữa còn lĩnh ngộ Kiếm Vực, sau lưng, tất nhất định có không tầm thường thế lực chống đỡ!

Tóm lại, đây là một phiền phức lớn!

Mà giờ khắc này, bọn hắn đã không có thời gian suy nghĩ những thứ này, bọn hắn hiện tại, phải đối mặt là những kiếm này!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, khi hắn nhắm mắt một khắc này, chung quanh cái kia hơn ba mươi thanh khí kiếm đột nhiên bắt đầu xoay tròn, thoáng qua, một đạo đạo kiếm quang ở giữa sân giăng khắp nơi, những kiếm này quang lập tức liền đem trung niên nam tử kia cùng mỹ phụ bao phủ lại.

Kiếm quang bên trong, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên. Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm một phút đồng hồ, trong sân những cái kia kiếm quang mới dần dần thở bình thường lại.

Kiếm quang biến mất, Dương Diệp xuất hiện ở Lý Thủy Thủy hai nàng trong tầm mắt, nhìn thấy Dương Diệp còn sống, hai nữ có chút thở dài một hơi.

Không phải nói các nàng nhiều quan tâm Dương Diệp, mà là giờ phút này, Dương Diệp cùng các nàng là một phe, nếu như Dương Diệp chết, hai người bọn họ cũng nhất định tránh khỏi vận rủi.

Tại Dương Diệp đối diện, là cái kia năm mất mùa cùng Hồng Y Mỹ Phụ, hai người đều không có chết, nhưng mà, hai người cũng đã trọng thương.

Cái kia năm mất mùa hai tay đã biến mất không thấy gì nữa, còn Hồng Y Mỹ Phụ kia, càng thê thảm hơn, trên người kiếm thương không dưới mấy chục nói, kia nửa bên gò má cũng đã biến mất, nàng bây giờ, không có trước xinh đẹp, chỉ có khủng bố.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là không có cần dừng tay ý tứ. Hắn cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía cái kia năm mất mùa cùng Hồng Y Mỹ Phụ đi đến, mà lúc này, lúc trước cùng Dương Diệp giao chiến thanh niên kia, cũng chính là năm mất mùa vợ chồng nhi tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, “các hạ phải như thế nào mới bằng lòng bỏ qua!”

Dương Diệp nhìn về phía Hồng Y Mỹ Phụ kia, “nàng không phải là muốn ta tự đoạn hai tay sao? Hiện tại, ta liền muốn mạng của nàng!”

Nói xong, Dương Diệp liền muốn ra tay, mà lúc này, cái kia một bên Hàn Y đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp, Hàn Y quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Còn xin hạ thủ lưu tình.”

; “Cho ta cái lý do!” Dương Diệp nhìn thẳng Hàn Y kia.

Hàn Y mỉm cười, “ngươi không phải là muốn đi vào sao? Chúng ta cho phép ngươi tiến vào. Lý do này được hay không được?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta muốn đi vào, ngươi ngăn được?”

; “Đương nhiên!”

Hàn Y cười nói: “Ở chỗ này, tổng cộng hai mươi ba vị đại rung động cảnh cường giả, trong đó, còn có một vị nửa bước Thánh Nhân giai. Ngươi cảm thấy ngươi có thể đánh thắng được nhiều người như vậy?”

; “Nhiều cường giả như vậy?”

Lúc này, một bên Lý Thủy Thủy đột nhiên hỏi.

Hàn Y khẽ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Tiểu huynh đệ, mọi người đi ra, cũng là vì Nguyên Thạch, hoặc là thứ gì khác, không cần phải liều mạng. Sự tình vừa rồi, là năm mất mùa huynh bọn họ không phải, ta thay bọn họ hướng tiểu huynh đệ xin lỗi. Mà bây giờ, ta chính thức mời tiểu huynh đệ ba vị gia nhập chúng ta, cùng chung tìm kiếm thần bí kia Nguyên Thạch, không biết tiểu huynh đệ ý như thế nào?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó cười nói: "Đương nhiên có thể."

Nói xong, hắn đem kiếm thu vào.

Kỳ thật, lúc trước, hắn cũng đã cảm nhận được chung quanh có mấy đạo khí tức cường đại khóa lại hắn. Hắn tự nhiên không phải không sợ đấy, không sợ không có nghĩa là không nên cùng đối phương liều mạng. Lúc trước hắn sở dĩ muốn cùng cái kia năm mất mùa vợ chồng dốc sức liều mạng, cũng không phải là vì tranh giành khẩu khí.

Dương Diệp hắn khí còn không có nhỏ như vậy!

Hắn làm như vậy mục đích chủ yếu là tưởng bày ra thực lực của chính mình, được những người này tán thành, chỉ có như vậy, những người tài giỏi này sẽ để cho hắn cùng Lý Thủy Thủy hai nữ thêm vào bên trong đó. Mà bây giờ, mục đích của hắn đã đạt tới.

Về phần cái kia năm mất mùa một nhà ba người, hắn không có chút nào để trong lòng, Đại Thiện Cảnh cường giả muốn giết hắn, vô cùng khó khăn. Thiên Long Hộ Thể tăng thêm hắn bây giờ thân thể, đủ để cho một ít Đại Thiện Cảnh cường giả tuyệt vọng.

Nhìn thấy Dương Diệp chịu bỏ qua, một bên cái kia năm mất mùa một nhà ba người rõ ràng thở dài một hơi, nếu như Dương Diệp không bỏ qua, bọn hắn mặc dù sẽ không chết, cuối cùng phía sau bọn họ hay là có người đấy, hơn nữa, Hàn Y kia cũng sẽ không ngồi nhìn mặc kệ. Tuy rằng như thế, nhưng mà, bọn hắn nhất định cũng khó thoát bị đá ra vòng vận mệnh.

Hàn Y đi tới trước mặt của Dương Diệp, "tiểu huynh đệ xưng hô như thế nào?"

; "Dương Diệp!" Dương Diệp nói.

Hàn Y nhẹ gật đầu, "đi thôi, đợi tí nữa tại nói với các ngươi nói vậy bí cảnh chuyện tình."

Rất nhanh, trong tràng mọi người tại chỗ biến mất. Được Hàn Y dẫn dắt, Dương Diệp ba người đi tới này tòa bí cảnh ngoài cửa, mà ở ngoài cửa kia, còn có mười mấy người, những người này, đều không ngoại lệ, thấp nhất đều là Đại Thiện Cảnh!

Làm đám người Dương Diệp lúc xuất hiện, những người kia nhao nhao ném tới ánh mắt, phải nói đều rơi vào trên thân Dương Diệp, làm Dương Diệp nhìn về phía bọn hắn lúc, những người kia nhao

nhao khẽ gật đầu, xem như dặn dò.

Lúc trước trận đại chiến kia, bọn hắn tự nhiên đều là nhìn thấy.

Người có thực lực, tự nhiên dễ dàng đến công nhận của người khác.;

Dương Diệp cũng là khẽ gật đầu, xem như dặn dò. Hắn làm người chính là như vậy, người khác nếu là tôn kính hắn, hắn tự nhiên cũng sẽ tôn kính người khác.

Người đều là lẫn nhau!

Dương Diệp bên cạnh, Hàn Y kia chỉ chỉ xa xa, "thấy không!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỗ đó, có một đạo hình tròn to lớn cửa sắt, này cửa sắt chính là cái này cực lớn như con quay hình dạng kiến trúc cửa.

Dương Diệp nói: "Mở không ra?"

Hàn Y lắc đầu, "có thể mở, nhưng mà, không dám vào!"

; "Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Hàn Y nói: "Bởi vì tiến vào bên trong, sẽ thần bí tử vong. Chúng ta có mấy vị huynh đệ đi vào, đã vô thanh vô tức biến mất. Không dám, bọn hắn trước khi chết truyền đến tiếng kêu thảm kinh khủng âm thanh."

; "Bên trong có cái gì?" Dương Diệp hỏi.

Hàn Y cười khổ nói: "Chúng ta đối với bên trong hoàn toàn không biết gì cả. Nhưng mà, chúng ta nhất định phải nhanh đi vào, bằng không thì, cái đồ chơi này có thể đã phải biến mất."

; "Biến mất?"

Dương Diệp nhìn về phía Hàn Y, "vì cái gì?"

Hàn Y giải thích nói: "Cái đồ chơi này, thường cách một đoạn thời gian thì sẽ biến mất, sau đó xuất hiện ở địa phương khác, chúng ta cũng không biết vì cái gì. Tinh cầu này nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, nó nếu là biến mất, chúng ta nếu là phải tìm, cũng là cần hao phí tốn nhiều sức lực đấy. Hơn nữa, tứ đại gia, còn có một chút Thần Bí Thế Lực khả năng cũng đã phái người đến. Chờ bọn hắn thứ nhất, sau đó tại phá vỡ này bí cảnh bí mật, khi đó, chúng ta sợ là ngay cả nước đều uống không hơn."

Nói đến đây, hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Hiện tại, chúng ta chuẩn bị làm cuối cùng đánh cuộc.”

; “Như thế nào bác?” Dương Diệp hỏi.

Hàn Y ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “cường lực phá vỡ nó, không từ cửa chính tiến vào.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, nhìn trước mắt con vật khổng lồ này, Dương Diệp cảm giác có chút không thoải mái, cảm giác nguy hiểm.

Tiền Sử Văn Minh?

Đây là đã từng người tiền sử lưu lại, những người kia, bọn họ Võ Đạo Văn Minh lại là dạng gì?

Khả năng, trong lúc này sẽ có một chút đáp án.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2047: Vũ Trụ Tinh Không Đồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kế hoạch của đám người Hàn Y là tất cả mọi người đồng loạt ra tay, tại trên Thần Bí Di Tích kia phá vỡ một đường vết rách.

Đối với ý nghĩ này, mọi người tự nhiên là không có dị nghị.

Đỉnh!

Chúng người lựa chọn Thần Bí Di Tích kia đỉnh làm làm đột phá khẩu, hơn mười người siêu cấp cường giả đi tới Thần Bí Di Tích kia trên không, từ không trung cúi nhìn thấy đi, Thần Bí Di Tích này có chút cùng loại một cái thật lớn đĩa.

Trước mặt mọi người, Hàn Y kia trầm giọng nói: “Chư vị, việc này có nguy hiểm, có hay không muốn thối lui ra?”

Mọi người lắc đầu, đều đến trình độ này, bọn hắn làm sao có thể rời khỏi?

Đánh cuộc một phen, nhân sinh có lẽ chính là một phen khác phong cảnh.

Hàn Y khẽ gật đầu, “đồng loạt ra tay!”

Nói xong, sau lưng trường thương đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp hóa thành một đạo thương mang hướng phía cái kia phía dưới điện bắn đi.

Mà bên người những người kia cũng là nhao nhao ra tay.

Một đạo luồng sáng lấp lánh từ Thiên tế rơi xuống phía dưới, cuối cùng đánh vào Thần Bí Di Tích kia đỉnh vị trí.

Bành!

Dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, Thần Bí Di Tích kia đỉnh đột nhiên nổ ra, một cái vết rách khổng lồ xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Không trung, mọi người nhìn nhau, không người nào dám di chuyển.

“Mọi người cùng nhau đi xuống đi!” Lúc này, Hàn Y bày tỏ thái độ rồi.

Mọi người nhẹ gật đầu, tỏ vẻ không có dị nghị.

Rất nhanh, mọi người thân hình khẽ động, tiến nhập trong Thần Bí Di Tích kia.

Bóng tối!

Một vùng tăm tối!

Mới vừa gia nhập trong đó, trước mắt mọi người chính là một vùng tăm tối, mắt thường căn bản nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

Mọi người thần sắc đề phòng vô cùng.

Phốc!

Lúc này, một đám lửa ở giữa sân đột nhiên phát sáng lên. Làm đoàn hỏa diễm này sau khi xuất hiện, mọi người thấy rõ trong sân tình cảnh. Tại bọn họ bốn phía đen nhánh kia trên vách tường, vẽ một gương mặt kỳ dị đồ hình.

“Đây là?”

Dương Diệp bên cạnh, Lý Thủy Thủy nói khẽ: “Có điểm giống tinh không!”

Dương Diệp nhìn về phía vách tường kia, quả nhiên, như Lý Thủy Thủy nói, trên vách tường kia đồ hình chính là một mảnh bầu trời sao.

“Các ngươi nhìn!”

Lý Thủy Thủy ngón tay từng cái đảo qua bốn phía những cái kia vách tường, “này mỗi một cái trên vách tường tinh không cũng không giống nhau.”

Bởi vì Thần Bí Di Tích này cực kỳ lớn, bởi vậy, bốn phía này vách tường cũng lớn vô cùng, mỗi một mặt vách tường, cao độ đều chí ít có tầm hơn mười trượng, độ rộng cũng có mười trượng trở lại. Dương Diệp nhìn lướt qua, những thứ này trên vách tường hội chế tinh không, chí ít có trăm bộ!

Những thứ này cuối cùng là vật gì?

Giờ phút này mọi người trong đầu đều là mang theo loại này nghi hoặc.

Một bên Lý Thủy Thủy con mắt đột nhiên trợn lên, làm như phát hiện bí mật gì, dị thường của Lý Thủy Thủy, mọi người chung quanh đều phát hiện. Tất cả mọi người nhìn về phía Lý Thủy Thủy, trong đó, Hàn Y kia cười nói: “Tiểu Nữ Oa thế nhưng là phát hiện cái gì?”

Lý Thủy Thủy con mắt có chút một chuyển, mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên trầm giọng nói: “Nếu như phát hiện cái gì liền nói ra đi!”

đọc truyện ở http://truyenyy.net/ Lý Thủy Thủy này hiển nhiên là còn muốn đùa nghịch cái gì lòng dạ hẹp hòi, nếu như nàng làm như vậy, nàng nhất định chết không toàn thây. Ở chỗ này, bao nhiêu cái là đèn đã cạn dầu? Nếu như nàng thực lực của Lý Thủy Thủy cường đại thì thôi, nhưng đáng tiếc, ở chỗ này, nàng cùng Ốc U kia có thể nói là yếu nhất.

Thậm chí, nếu như không phải là bởi vì Dương Diệp, Hàn Y cũng sẽ không mời xin các nàng tới.

Lý Thủy Thủy bên cạnh, Ốc U cũng là trầm giọng nói: “Nói một chút coi!”

Hiển nhiên, nàng so với Lý Thủy Thủy nghĩ phải nhiều.

Hàn Y nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Ốc U, sau đó cười cười, tiếp đó, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên người của Lý Thủy Thủy kia.

Lúc này, Lý Thủy Thủy cũng ý thức được cái gì, thu hồi mình những quỷ tâm tư kia. Nàng chỉ chỉ xa xa cái kia phúc đồ, "Chư Vị Tiền Bối, các ngươi nhìn xem này bản vẽ, có gì dị thường hay không chỗ!"

Mọi người nhìn về phía cái kia phúc đồ, nhưng mà, trong mắt mọi người như trước mang theo vẻ nghi hoặc.

Hàn Y nhìn về phía Lý Thủy Thủy, cười nói: "Tiểu Nữ Oa, ngươi liền đừng thừa nước đục thả câu rồi, mọi người thế nhưng là nóng vội vô cùng, ngươi liền nói thẳng đi!"

Lý Thủy Thủy nhẹ gật đầu, "ta tại Đồ Thư Quán Võ Đế Học Viện bên trong xem qua Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta địa đồ, chúng ta vùng vũ trụ này, đã từng có cường giả dùng vô thượng chi lực đem hội tụ thành một bản vẽ, một bộ phiên bản thu nhỏ Đại Thiên Vũ Trụ."

Vừa nói, nàng chỉ vào cách đó không xa cái kia bản vẽ, "cái này là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta!"

Tất cả mọi người nhìn về phía Lý Thủy Thủy chỉ cái kia bản vẽ, Dương Diệp cũng là như thế.

Khiếp sợ!

Khiếp sợ không gì sánh nổi.

Nếu như Lý Thủy Thủy nói là thật, cái kia chung quanh ít Tinh Không Địa Đồ này, chẳng phải là có nghĩa là, có vô số cái cùng Đại Thiên Vũ Trụ vậy vũ trụ? Hơn nữa, trong đó một ít Tinh Không Địa Đồ, so với Đại Thiên Vũ Trụ kia cái bản đồ kia còn muốn lớn hơn!

Lớn hơn nhiều!

"Phía dưới còn muốn thông đạo!"

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên có người nói.

Mọi người suy nghĩ bị kéo lại, tất cả mọi người nhìn về phía dưới đáy, phía dưới kia, đen kịt một màu, sâu không thấy đáy, căn bản nhìn không thấy bất kỳ vật gì.

"Hạ đi không?" Có người hỏi.

Hàn Y trầm giọng nói: “Tự nhiên, bằng không thì, chúng ta chẳng phải là uổng phí sức lực rồi hả?”

“Ai trước hạ?” Lại có người hỏi.

Hàn Y nhìn thoáng qua cái kia người nói chuyện, “chư vị, ta rất rõ ràng, tất cả mọi người tưởng nguy hiểm người khác đi dò xét, thứ đồ vật chính mình giữ lại. Nếu như tất cả mọi người ôm loại ý nghĩ này, không cần phải nói, chúng ta các vị đang ngồi nhất định là muốn công dã tràng rồi!”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, “cùng một chỗ xuống dưới, chư vị không có ý kiến chớ?”

Mọi người tuy rằng trong nội tâm đều có suy tính của mình, nhưng mà, tất cả mọi người không phải là cái loại này tầm nhìn hạn hẹp người, tự nhiên biết rõ, nếu như bây giờ mọi người náo nội chiến, không hề nghi ngờ, sẽ như Hàn Y kia nói, công dã tràng.

Coi như là muốn nội chiến, cũng chỉ có thể tìm tới Nguyên Thạch hoặc là một ít vật trân quý lúc mới có thể nội chiến!

Nội chiến!

Tâm của tất cả mọi người đều cùng tựa như gương sáng, cái liên minh này, chẳng qua là có tính cách tạm thời.

“Vậy những thứ này vách tường bức họa làm sao bây giờ?” Lúc này, Lý Thủy Thủy đột nhiên nói.

Nghe vậy, trong tràng bầu không khí lại trầm mặc lại.

Tất cả mọi người rất rõ ràng, những bức họa này tuyệt vật phi phàm, những thứ này thế nhưng là vô số vũ trụ hình ảnh đồ, liền coi như bọn họ hiện tại vô dụng, nhưng mà xuất ra đi khẳng định cũng có thể bán một giá tiền tốt đấy. Như Võ Đế Học Viện cùng tứ đại gia loại thế lực này, nhất định là sẽ phải đấy.

Tất cả mọi người nhìn về phía Hàn Y kia, bây giờ Hàn Y, chính là vòng nhỏ này Lĩnh Đầu Nhân.

Hàn Y suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chư vị, cá nhân ta đề nghị cũng không cần lấy đi!”

“Vì sao?” Có người lập tức liền vội hỏi.

Hàn Y nhìn người kia, “ngươi có mệnh cầm, nhưng mà, có mệnh dùng sao? Chuyện nơi đây, tứ đại gia cùng Võ Đế Học Viện, còn có chút Thần Bí Thế Lực nhất định đã biết, mà ở trong đó những bức họa này vách tường, bọn hắn cũng tất nhiên sẽ biết rõ, đến lúc đó, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ bỏ qua những bức họa này vách tường sao? Còn là nói, ngươi cảm thấy chúng ta có thể trốn qua bọn họ đuổi giết?”

Người nọ bờ môi giật giật, hiển nhiên có chút không cam lòng.

Mà một bên, Dương Diệp không khỏi nhìn thoáng qua Hàn Y kia, người trước mắt này không tầm thường a! Tại dưới loại hấp dẫn này, lại còn có thể đủ không mất lý trí, cũng không ôm tâm lý may mắn. Tấm lòng này tính cùng lý trí, rất khó được!

Lúc này, Hàn Y lại nói: “Chư vị, trước mắt những bức hoạ này, ta nghĩ, dùng chư vị ký ức lực, muốn đem nó đám toàn bộ nhớ kỹ, hẳn không phải là cái gì nan đề, không phải sao?”

Nghe vậy, mọi người nhãn tình sáng lên, chính mình toàn bộ nhớ kỹ không phải tốt? Kể từ đó chính là được chỗ tốt, thiếu đi phiền toái!

Mọi người vội vàng quét sạch bốn phía, đem chung quanh những cái kia bích hoạ toàn bộ ghi xuống.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cũng là đem những cái kia ghi xuống, những vật này, không nhớ ngu sao mà không nhớ, có lẽ ngày sau có dùng được địa phương.

Một khắc sau, tất cả mọi người đã toàn bộ ghi nhớ.

“Đi thôi!”

Hàn Y thanh âm rơi xuống, trước tiên hướng xuống mới chậm rãi thổi đi.

Mọi người theo sát phía sau.

Một đám lửa theo mọi người chậm rãi rơi xuống, rất nhanh, mọi người cảm thấy một cỗ khí tức âm lãnh, mọi người thần sắc càng phát ra đề phòng.

Tháp!

Lúc này, mọi người bàn chân chạm đất rồi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ngọn lửa màn sáng không cách nào tản mát ra, bởi vậy, bọn hắn trong tầm mắt chứng kiến chung quanh mấy người.

Ngay tại lúc này từng cái

Tạch...!

Xa xa đột nhiên truyền đến một đạo thanh thúy thanh, ngay sau đó, cái kia loại thanh âm liên tục vang lên, rất nhanh, đang lúc mọi người xa xa, xuất hiện một luồng sáng màu trắng.

Cửa!

Mọi người thấy chỗ đó xuất hiện một Đạo Môn!

Mọi người nhìn nhau, Hàn Y trầm giọng nói: ' Cẩn thận chút! "

Mọi người nhẹ gật đầu, sau đó đi về hướng Đạo Môn kia.

Trong tay của Dương Diệp, lặng yên nhiều hơn một thanh kiếm. Trực giác nói cho hắn biết, chuyện gì không tốt tình sắp xảy ra.

Mọi người ở đây cách Đạo Môn kia không sai biệt lắm còn có bốn năm trượng khoảng cách lúc, đột nhiên, một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh từ trong đó truyền ra.

Trong nháy mắt!

Trong tràng tất cả mọi người màng nhĩ trực giác bị đánh rách tả tơi, máu tươi trong nháy mắt từ trong tai mọi người phun tới. Dương Diệp đỡ một ít, bởi vì hắn thân thể đủ mạnh, chặn lại đạo kia the thé chói tai sắc nhọn âm thanh, nhưng mà cũng không chịu nổi, đầu dường như bị kim châm bình thường!

Mà sự tình còn chưa kết thúc, tại Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, cũng chính là hắn bên phải người thứ ba đầu đột nhiên nổ bể ra, máu tươi cùng óc lập tức vung vãi trên đất, khi này cái đầu người nổ tung một khắc này, bên người tên còn lại còn chưa kịp phản ứng đầu cũng theo đó nổ bể ra!

Bất thình lình một màn làm cho trong tràng tất cả mọi người vội vàng không kịp chuẩn bị, bất quá, mọi người phản ứng cực nhanh, lập tức nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại, nhưng mà, tại lui trong quá trình, vẫn như cũ có đầu người không ngừng nổ bể ra, vô số máu tươi cùng óc không ngừng ở giữa sân bắn tung tóe.

Một màn này, máu tanh vô cùng!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, bởi vì hắn cảm giác đầu mình lại muốn nổ bể ra!

Cái quỷ gì?

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, bất chấp tất cả, giơ kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo sáng như tuyết kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Đột nhiên!

Ầm!

Trong tràng đột nhiên rung động kịch liệt lên, đất rung núi chuyển cảm giác.

Dương Diệp hai mắt trợn lên, trong đôi mắt, hiện đầy tơ máu, mà đúng lúc này, một cái màu máu đỏ tay đột nhiên đè ở trên đầu của Dương Diệp.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số, Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Bình thường làm một ít hoạt động, cũng sẽ ở công chúng số trên tổ chức, mọi người có thể chú ý đến!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2048: Ra Tay!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Con này huyết hồng tay xuất hiện không có dấu hiệu nào, thế cho nên Dương Diệp liền chút phòng bị đều không có.

Nhìn thấy Dương Diệp đỉnh đầu xuất hiện một cái màu máu đỏ tay, Lý Thủy Thủy kia cùng Ốc U hai nữ biến sắc, nhao nhao hướng về sau nhanh lùi lại.

Không chỉ có hai người bọn nàng, chính là còn dư lại Hàn Y kia cùng ba người khác cũng là lấy tốc độ nhanh nhất hướng về sau nhanh lùi lại mà đi.

Trong chớp mắt, mấy người liền biến mất ở trong tràng.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp.

Dương Diệp mà không phải là không muốn trốn, mà là trốn không thoát.

Không cách nào nhúc nhích!

Ngay từ đầu, Dương Diệp cho rằng cái kia màu máu đỏ tay là muốn giết mình, nhưng mà rất nhanh hắn phát hiện, không hề là như thế. Bởi vì, nguyên bản đầu của hắn là muốn nổ tung, nhưng là bây giờ, làm cái kia màu máu đỏ tay rơi vào trên đầu hắn lúc, đầu hắn vậy mà bình tĩnh lại.

Vẻ này muốn nổ rớt đầu hắn thần bí lực lượng biến mất!

Xảy ra chuyện gì vậy?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi một người.

Tà vật!

Cái kia màu máu đỏ tay tuyệt đối là cái kia tà vật đấy, cái kia tà vật đang giúp đỡ hắn! Đối phương vì sao phải tương trợ hắn?

Dương Diệp trong đầu, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Ngay tại lúc này, một đạo hồng mang xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, quả nhiên là này tà vật xuất thủ.

Đoàn kia hồng mang trôi dạt đến Đạo Môn kia ước chừng mười trượng trở lại vị trí lúc ngừng lại, thoáng qua, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “ngươi ngược lại là rất tinh minh, một lần liền đã nhận ra hắn bất đồng. Nếu như ngươi muốn giết hắn, ta cũng không phải phản đối, thế nhưng là, ngươi lại muốn đoạt xá hắn, thu hoạch khí vận của hắn cơ duyên!”

Ngay tại lúc này, trong Đạo Môn kia, đột nhiên truyền đến tiếng bước chân.

Dương Diệp tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn lại, cái kia trong cửa, một đầu kỳ dị Yêu Thú đi ra. Yêu Thú ngoại hình có điểm giống chim, nhưng mà, nó cũng không có cánh, chỉ có hai chân, hai chân cực cao, dài chừng một trượng, bàn chân cực rộng, hiện lên hình quạt. Đáng giá một nói rất đúng kia miệng, miệng kia hiện lên bén nhọn hình, hơi bị dài, tựa như một cây kim dài. Mà cặp mắt càng là hiện lên màu đen nhánh, trong lúc này, một mảnh đen nhánh, giống như hai cái hắc động nhỏ.

Đây là cái gì quỷ?

Dương Diệp mày nhíu lại thê lương.

Ngay tại lúc này, đầu Yêu Thú kia đột nhiên bay thẳng đến đoàn kia hồng mang cắn, một hớp này, hiển nhiên là muốn đem cái kia tà vật một cái nuốt vào.

Tuy rằng chỉ là một cái đơn giản cắn, nhưng mà Dương Diệp phát hiện, tốc độ của Yêu Thú này thật sự là có chút dọa người, tuy rằng hắn nhìn thấy động tác của đối phương, nhưng mà, hắn biết rõ, nếu như đối phương là ra tay với hắn mà nói, hắn căn bản là không có cách trốn tránh, chỉ có thể ngạnh kháng!

Mà đúng lúc này, trước mặt Dương Diệp đoàn kia hồng mang bên trong đột nhiên duỗi ra một cái màu máu đỏ tay, cái tay này trực tiếp đè ở Yêu Thú kia nhọn ngoài miệng.

Bành!

Tại trong mắt của Dương Diệp, đoàn kia hồng mang trực tiếp bị rung động đến sau lưng của hắn, mà xa xa Yêu Thú kia cũng bị rung động đến cửa đích bên kia.

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, đây là cái gì Yêu Thú? Thậm chí ngay cả này tà vật đều có thể đẩy lui!

Mà đúng lúc này, Yêu Thú kia lại lần nữa xuất hiện tại cửa kia chỗ đó. Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, thân hình lóe lên, hướng về sau nhanh lùi lại. Mà đúng lúc này, Yêu Thú kia trực tiếp lao tới hắn.

Dương Diệp kinh hãi, giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí phá không mà đi, đạo này tốc độ kiếm khí cực nhanh, lập tức liền chém vào trên người của Yêu Thú kia.

Nhưng mà từng cái

Ầm!

Kiếm Khí ầm ầm nổ bể ra, Yêu Thú kia nhưng là một chút việc đều không có.

Đây là cái gì phòng ngự?

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, mà lúc này, Yêu Thú kia đã tới trước mặt của hắn, thoáng qua, Dương Diệp cảm giác một cỗ lực lượng kinh khủng hướng phía hắn cuốn tới. Ngay tại lúc này, một cái màu máu đỏ tay đột nhiên từ xuất hiện ở trước mặt hắn, thoáng qua, con này màu máu đỏ tay mãnh liệt hướng phía trước chính là chấn động.

Bành!

Con dị thú kia trực tiếp bị một đạo hồng mang chấn địa đẩy tới cạnh cửa vị trí.

“Còn không mau đi?” Ngay tại lúc này, Dương Diệp bên tai đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó xoay người chạy.

“Từ!”

Ngay tại lúc này, một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, theo đạo thanh âm này vang lên, một bên Dương Diệp thân thể trực tiếp cứng ngắc xuống, quay người, thứ bảy trùng hợp đổ máu, không chỉ có như thế, hắn cả đầu cũng bắt đầu rạn nứt.

Rống!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng rồng ngâm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Thiên Long Hộ Thể!

Đã có Thiên Long Hộ Thể về sau, Dương Diệp lập tức cảm giác thân thể của mình khá hơn một chút, không dám chờ lâu, thân hình hắn lóe lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa kích bắn đi. Mà đang ở Dương Diệp này muốn xông ra Thần Bí Di

Tích kia lúc, cái kia con dị thú đột nhiên xuất hiện tại cái kia chóp đỉnh lối đi ra.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, tốc độ của đối phương, nhanh hơn hắn rất nhiều nhiều nữa..., cái đó sợ hắn tăng thêm thần dực, tốc độ kia cũng kém hơn đối phương.

Không trốn thoát!

Để cho Dương Diệp có chút bất ngờ chính là Yêu Thú kia cũng không có ra tay, chẳng qua là đang ở đó nhìn xem hắn, hiển nhiên, đối phương là đang kiêng kỵ phía sau hắn cái kia tà vật.

Mà Dương Diệp sau lưng cái kia tà vật cũng không có ra tay, lúc này, có chút giằng co.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cảm thấy, mọi người có thể yên tĩnh hảo hảo nói một chút, đi ra lẫn vào, chú ý dĩ Hòa vi Quý nha, ngươi cứ nói đi?”

“Hắn muốn đầu ngươi, ngươi cùng hắn nói đi!”

Lúc này, một thanh âm lạnh lùng đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Là cái kia tà vật!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vì cái gì?”

Cái kia tà vật đạm thanh nói: “Trên thân ngươi có vật kia, vật kia trên người ngươi, có nghĩa là ngươi thân có đại khí vận, Đại Cơ Duyên, hắn ngửi được. Thế nhưng là này đầu nghiệt súc cũng không biết, hắn đoạt xá ngươi, chỉ biết cùng ngươi đồng quy vu tận, bởi vì hắn cũng không biết kia kia vật lợi hại, chỉ biết là cái kia đại biểu số mệnh, đại biểu cơ duyên, tưởng muốn.”

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp biết, này tà vật nói vật kia chính là Hồng Mông Tháp. Không chỉ có con dị thú này, đã liền này tà vật đều mơ tưởng đạt được, bất đồng chính là, tà vật biết rõ Hồng Mông Tháp này lợi hại, mà con dị thú này không biết.

Cái này cũng có chút lúng túng.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Làm sao bây giờ?”

Tự nhiên là tại hỏi cái kia tà vật.

“Không biết!” Vậy tà vật đạm thanh nói.

“Ngươi đánh không lại nó?” Dương Diệp hơi kinh ngạc. Trong mắt của hắn, này tà vật tuyệt đối là vô cùng vô cùng lợi hại đấy, liền lão tổ còn không sợ, có thể không lợi hại sao?

“Ta vì sao phải cùng nó dốc sức liều mạng?” Vậy tà vật hỏi lại.

Nghe vậy, Dương Diệp sửng sốt, đúng vậy, người ta vì sao phải vì hắn cùng với Yêu Thú kia dốc sức liều mạng?

Vẫn phải là dựa vào chính mình!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn ánh mắt nhìn về phía nơi xa Đạo Môn kia, chỗ đó, có lẽ là một cái đi ra, đương nhiên, có lẽ là một con đường chết, bất kể là đi ra vẫn là chết đường, đều là hắn hiện tại phải đi đường.

Bởi vì, ngoại trừ con đường này, hắn đã vô lộ khả tẩu rồi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Yêu Thú kia, giờ phút này, Yêu Thú kia không gian chung quanh đã bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động. Hiển nhiên, đối phương là muốn nhịn không được xuất thủ.

Dương Diệp có chút lui về phía sau một bước, sau đó hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, mấy chục thanh khí kiếm xuất hiện ở trong tràng, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng thần bí cũng xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

“Tiêu diệt!”

Thanh âm của Dương Diệp đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, những cái kia khí kiếm hóa thành một đạo đạo kiếm quang hướng phía Yêu Thú kia kích bắn đi.

Mà Dương Diệp tự mình thì trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa Đạo Môn kia kích bắn đi, có những cái kia kiếm khí tạm thời kiềm chế, Dương Diệp thuận lợi tiến nhập trong Đạo Môn kia, trong môn có khoảng trời riêng.

Tại trước mặt Dương Diệp, là một cái sâu không thấy đáy hành lang, không chút do dự, Dương Diệp bay thẳng đến cái kia hành lang ở chỗ sâu trong bắn mạnh tới, cùng lúc đó, một đạo đạo kiếm quang không ngừng từ trong cơ thể hắn chợt hiện hiện ra, sau đó hướng phía phía sau hắn kích bắn đi.

Sau lưng hắn, con dị thú kia tựa như giống như điên hướng phía hắn đuổi đi theo. Tuy rằng Kiếm Khí của Dương Diệp không [sức đánh ma pháp] đến con dị thú kia, nhưng mà, ngăn cản một chút vẫn là có thể, mà như vậy một chút, Dương Diệp đã biến mất ở này cuối hành lang.

Bành!

Con dị thú kia đột nhiên ngừng lại, nó nhìn xem cái kia nơi cuối cùng, trong mắt tràn đầy lệ khí chi sắc, sau đó không ngừng điên cuồng gầm to. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là cũng không quay đầu lại.

Cuối hành lang là một gian rộng lớn đại điện, trong điện lóe ra ánh sáng rực rỡ mang, tại vậy bốn phía trên vách tường, nạm từng khối màu sắc bất đồng bảo thạch.

Không chỉ có trên vách tường, đã liền trên mặt đất đều là như thế!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt hắn cách đó không xa, chỗ đó, là một bộ Thủy Tinh Quan.

Quan tài!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới, hắn đi tới cái kia quan tài trước, quan tài cũng là do cái loại này thần bí bảo thạch chế tạo thành, bởi vì là đang đắp nguyên nhân, bởi vậy, Dương Diệp cũng không nhìn thấy trong quan tài tình huống.

Hơn nữa. Dương Diệp phát hiện, thần trí của hắn tiến vào xuyên thấu không được này bộ quan tài!

Mở ra?

Dương Diệp có chút do dự, hắn xác thực rất ngạc nhiên, bởi vì trong này, có thể là trong truyền thuyết kia người tiền sử, nhưng mà một phương diện khác, hắn biết rõ một điểm, Lòng hiếu kỳ, hại chết Miêu.

Về phần Yêu Thú kia, Dương Diệp phát hiện, Yêu Thú kia không có đuổi theo tới rồi, làm như đang kiêng kỵ cái gì. Nhưng là đối phương cũng không hề rời đi, không ngừng ở phía sau kia rống giận.

Dương Diệp biết, đối phương nhất định là đang kiêng kỵ cái gì, cho nên không dám đi vào.

Hắn thu hồi ánh mắt lại, sau đó quan sát một chút bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào chỗ xa kia trên vách tường, tại trên vách tường kia, là một bộ Tinh Không Đồ, bộ dạng này Tinh Không Đồ cùng phía ngoài những cái kia Tinh Không Đồ cũng không giống nhau.

Dương Diệp đi tới cái kia dưới vách tường, hắn ngẩng đầu nhìn bộ kia Tinh Không Đồ, phía trên, có vô số lớn chừng ngón tay cái điểm đen, những thứ này điểm đen, đều là tinh cầu. Cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia trung gian bộ vị, chỗ đó, có một viên tinh cầu khổng lồ, mà lại hiện lên màu thủy lam.

“Đây là chúng ta đã từng chỗ ở!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp sửng sốt, rất nhanh, hắn mãnh liệt quay đầu nhìn về phía xa xa cái kia bộ quan tài.

Ca sát!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, cái kia bộ quan tài nắp quan tài đột nhiên nhẹ nhàng bắt đầu chuyển động.

...

PS: Lần trước cử hành hoạt động là tổ chức vương giả vinh quang trận đấu, lúc này đây không phải, bởi vì tham gia quá nhiều, cử hành thực sự quá phí sức, không tốt tổ chức. Lần này là một ít bình thường hoạt động, vẫn như cũ có ban thưởng, mọi người có thể chú ý của ta vi tín công chúng số.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2049: Quy Luật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc này Dương Diệp, có chút sởn hết cả gai ốc. Loại cảm giác này, tựa như lúc trước mới gặp gỡ tà vật ra tay lúc cái loại cảm giác này.;

Dương Diệp hắn luôn luôn không phải là một người nhát gan, nhưng mà, căn này lớn gan cùng nhát gan không, quan hệ. Đối với không biết chuyện tình cùng sự vật, mọi người ngoại trừ hiếu kỳ, kỳ thật đại đa số đều còn có một tia kiêng kị.

Dương Diệp ổn định tinh thần của chính mình, sau đó nhìn về phía cái kia quan tài, cái kia quan tài nắp quan tài mở ra, nhưng mà, nhưng không ai đi ra.

; “Đó là chúng ta đã từng chỗ ở!”

Đạo thanh âm kia đột nhiên lại nói: “Đã từng là đã từng, vũ trụ bành trướng, sau đó bạo tạc nổ tung, tiếp đó, xuất hiện vô số vô số vũ trụ, còn có các loại vị diện, các loại duy độ thế giới, nhưng mà, lúc mới bắt đầu, những thứ này vũ trụ, những thứ này vị diện, những thứ này duy độ thế giới, đều là không có mạng sống.”

Nói đến đây, thanh âm kia ngừng lại.

Dương Diệp nhìn cái kia quan tài liếc mắt, sau đó nói: “Sau đó thì sao?”

; “Sau đó...” Vậy trong quan tài truyền ra tiếng: “Lúc ban đầu, chúng ta tinh cầu kia xuất hiện sinh mệnh, cuối cùng trải qua vô số năm phồn hoa cùng tiến hóa, những sinh mạng này biến thành Hữu Trí Tuệ, sau đó bọn hắn bắt đầu sáng tạo, tiếp đó, thời đại kia, xuất hiện Võ Đạo Văn Minh, Tu Tiên Văn Minh, văn minh khoa học kỹ thuật.”

; “Vì sao cuối cùng đều biến mất?” Dương Diệp lại hỏi.

; “Cướp đoạt!” ;

Thanh âm kia nói khẽ: “Nhất Cá Tinh Hệ năng lượng, cũng không phải vô cùng vô tận đấy. Bất kể là Võ Đạo Văn Minh, hay vẫn là Tu Tiên Văn Minh, cũng hoặc là văn minh khoa học kỹ thuật, chúng đều là thành lập đang điên cuồng cướp đoạt bọn hắn bản thổ tinh cầu. Ngay từ đầu, là tinh cầu không chịu nổi gánh nặng, đến cuối cùng, là cả cái tinh hệ, tại đến cuối cùng nhất, là cả vũ trụ.”

; “Sau đó thì sao?” Dương Diệp nhìn thẳng cái kia bộ quan tài.

; “Sau đó chính là hủy diệt!”

Thanh âm kia nói khẽ: “Bất kể là Võ Đạo Văn Minh, cũng hoặc là Tu

Tiên Văn Minh, hay vẫn là văn minh khoa học kỹ thuật, bọn hắn đều cảm giác mình đã chiến thắng vũ trụ mịt mờ này, mà Mang Mang Vũ Trụ, vô cùng vô tận, bọn hắn có thể vô tận cướp đoạt."

Nói đến đây, thanh âm kia dừng một chút, sau đó hỏi, "ngươi cảm thấy, mọi người loại này cướp đoạt, đúng không?"

Dương Diệp trầm mặc.

Đúng không? Sai?

Khó mà nói. Bất kể là cái nào sinh mệnh, muốn sinh tồn, muốn đề cao, tự nhiên cũng là muốn cướp đoạt. Tựa như Dương Diệp hắn, Dương Diệp hắn cũng là đang cướp đoạt cái mảnh này Linh khí trong Thiên Địa. Nhưng mà, hắn không cướp đoạt, thì hắn sẽ chết, không chỉ có là hắn, văn minh khác cũng là như thế.

Đối với vùng vũ trụ này mà nói, bọn họ là đúng đích, nhưng mà đối với chính bọn hắn mà nói, bọn hắn không sai!

Lúc này, thanh âm kia lại nói: "Vũ trụ cũng là có sinh mạng đấy, chúng ta điên cuồng cướp đoạt nó, nó tự nhiên là không đáp ứng. Nhưng mà, thời đại kia, bất kể là Võ Đạo Văn Minh, hay vẫn là Tu Tiên Văn Minh, cũng hoặc là văn minh khoa học kỹ thuật, với bọn hắn mà nói, vũ trụ là có thể chinh phục. Nhân lực thắng thiên, những lời này, khi đó vô cùng lưu hành. Nhưng mà, sự thật kết quả là, lần lượt từng văn minh biến mất."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ai làm? Cái mảnh này Vũ Trụ Chi Linh?"

; "Vũ Trụ Chi Linh?"

Thanh âm kia nói: "Ngay từ đầu, chúng ta cũng tưởng rằng, nhưng mà không hề là... Mang Mang Vũ Trụ, những thứ không biết rất nhiều nhiều nữa..."

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, mà lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói: "Ngươi là nhân loại?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Vâng!"

Thanh âm kia nói khẽ: "Lúc trước chúng ta lúc rời đi, có hiền sư lời tiên đoán, Ngân Hà Hệ sẽ sinh ra mới sinh mệnh, mà cái này sinh mệnh, sẽ trở thành ngân hà hệ chủ nhân. Nếu như ta không có đoán sai, hắn chính là các ngươi loài người. Nhân loại các ngươi phát triển bây giờ đến trình độ nào?”

Trình độ gì?

Dương Diệp không biết trả lời như thế nào.

Lúc này, thanh âm kia lại nói: “Ngươi đang ở đây nhân loại các ngươi bên trong tính yếu hay vẫn là tính mạnh mẽ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Không phải là rất mạnh, cũng không phải rất yếu!”

; “Cái kia chính là một loại!”

Thanh âm kia nói: “Như thế nói đến, loài người Tu Hành Chi Lộ đi còn không phải rất dài.”

Dương Diệp nói khẽ: “Các hạ, các ngươi là đi địa phương khác, hay vẫn là đã hoàn toàn biến mất rồi hả?”

Thanh âm kia trầm mặc. Qua một hồi lâu, thanh âm kia lại mới nói: “Di chuyển... Chúng ta năm đó bắt đầu di chuyển, di chuyển cái khác vũ trụ, nhưng mà, chúng ta dời chuyển qua cái khác vũ trụ, cuối cùng phát hiện, vận mệnh cũng giống như nhau. Cuối cùng, chúng ta vô số đại hiền sư lấy mạng sống ra đánh đổi, nhìn trộm Vũ Trụ Thâm Xử bí mật, cuối cùng, chúng ta phát hiện một sự kiện!”

; “Sinh mệnh sự tình?” Dương Diệp hỏi.

; “Quy luật!”

Thanh âm kia nói khẽ: “Ở trên tinh cầu, có quy luật tự nhiên, loại quy luật này... Ví dụ như, Sinh Lão Bệnh Tử, ví dụ như Xuân Hạ Thu Đông, ví dụ như sau cơn mưa trời lại sáng... Những thứ này, đều là quy luật. Mà trong tinh không, có Vũ Trụ Quy Luật. Quy luật tự nhiên, đã từng là những cái kia văn minh đã Hoàng Kim đánh vỡ, nhưng mà, Vũ Trụ Quy Luật, theo ta được biết, còn không có bất kỳ một cái văn minh có thể đánh vỡ!”

; “Vũ Trụ Quy Luật là cái gì?” Dương Diệp lòng hiếu kỳ đã đến.

Thanh âm kia đã trầm mặc.

Dương Diệp nhìn cái kia quan tài liếc mắt, gia hỏa này, không là ở nhử mồi trêu ngươi sao?

Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói: “Ta trên người ngươi cảm nhận được một kiện đồ vật, đây là một kiện có thể gia trì số mệnh đồ vật, xem ra, nhân loại các ngươi đã nắm giữ số mệnh này hư vô mờ mịt đồ vật. Chẳng qua là, phát triển càng nhanh, khả năng liền chết càng nhanh.”

; “Tiền bối!”

Dương Diệp hướng phía trước đi tới một bước, sau đó nói: “Các ngươi nếu như trải qua hủy diệt, vì sao không chịu nói cho chúng ta biết nguyên nhân, để cho chúng ta đừng giẫm lên vết xe đổ?”

Dương Diệp hắn mặc dù là một người ích kỷ, nhưng mà giờ phút này, hắn cảm giác mình vẫn là có tất vì toàn bộ nhân loại hỏi một câu. Còn nói hay không, cái kia là đối phương sự tình. Này hỏi, hay vẫn là phải hỏi một chút đấy.

; “Nói, các ngươi sẽ tin sao?”

Thanh âm kia nói khẽ: “Dù cho thư, các ngươi sẽ cải biến sao? Sẽ buông tha cho dài được không? Không biết, giống như ta của năm đó đám.”

Dương Diệp trầm mặc, bởi vì hắn không cách nào phản bác.

Lúc này, thanh âm kia lại nói: “Sinh Lão Bệnh Tử, đây là một cái quy luật tự nhiên, nhưng mà, mọi người thông qua tu hành, thông qua khoa học kỹ thuật, phá vỡ cái quy luật này. Thử nghĩ một hồi, một cái tinh cầu, vốn có thể thừa nhận mười tỷ người, nhưng mà, này mười tỷ người một ngày nào đó đột nhiên đều sẽ không chết. Sau đó lại sinh sôi nẩy nở, cứ tiếp như thế, ngươi cảm thấy tinh cầu này sẽ như thế nào?”

; “Hủy diệt!” Dương Diệp nói.

Thanh âm kia nói: “Phóng đại mà nói, một mảnh trong vũ trụ, mọi người sẽ không chết, hoặc có lẽ là, cực kỳ lâu mới có thể chết. Ngay từ đầu, có lẽ không sẽ như thế nào, nhưng mà một vạn năm, mười vạn năm sau chứ?”

Dương Diệp cười khổ nói: “Nói như vậy, chúng ta đều hết thuốc chữa sao?”

Thanh âm kia nói: “Đã từng, có ba loại người có thể tại Vũ Trụ Quy Luật hạ sống sót, loại thứ nhất, là cái loại này vô cùng vô cùng nhỏ yếu người, ví dụ như người bình thường. Vũ trụ rất là công bình, ngươi đòi lấy bao nhiêu, muốn trả lại bao nhiêu. Mà cái kia loại người bình thường, bọn hắn không Lược Đoạt Thiên Địa, tự nhiên thì cũng không cần hoàn lại.”

; “Còn dư lại hai loại chứ?” Dương Diệp hỏi.

Thanh âm kia nói: “Còn có một loại,; Được thiên địa phù hộ Linh vật, loại này Linh vật, bẩm thiên địa mà sống, cùng vũ trụ làm một thể, sự hiện hữu của chúng, không chỉ có đối với vũ trụ vô hại, ngược lại còn có thể vì vũ trụ này mang đến rất nhiều chỗ tốt, loại này Linh vật, cũng có thể còn sống.”

; “Cuối cùng một loại chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

; “Thân có người có đại khí vận!”

Thanh âm kia nói: “Loại người này, cùng Thiên Địa Linh Vật giống nhau, được thiên địa phù hộ. Bọn hắn cũng dễ dàng sống sót, trên thân ngươi, có một cái có thể gia trì khí vận bảo vật, trong tương lai, ngươi có thể sẽ có phiền toái rất lớn.”

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp biết, đối phương nói cái kia bảo vật, phải là Hồng Mông Tháp. Cái đồ chơi này, bây giờ có thể vì hắn mang đến khí vận, nhưng mà, mang tới số mệnh lúc, cũng sẽ có vô số phiền toái.

; “Nhân loại, ngươi cần phải đi!” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối, ngươi vì sao lại ở chỗ này?”

Thanh âm kia nói: “Ta đã ngủ say ngủ say quá lâu, gần nhất chỉ là muốn ra xem một chút, chẳng qua là không nghĩ tới, kinh động đến một số người. Hiện tại, ta phải che giấu, cuối cùng, ta không muốn dính vào đến bây giờ văn minh bên trong đi.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, các ngươi cái Nguyên Thạch kia, có hay không? Có thể hay không cho ta một khối a?”

; “Nguyên Thạch? Cái kia là vật gì?” Trong thanh âm kia mang theo vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó vội vàng nói: “Chính là vũ kỹ của các ngươi, hoặc là công pháp gì.”

Thanh âm kia đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó rất nhanh, một khối long lanh trong suốt tảng đá đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, “truyền thừa thạch, trong đó đồ vật, cũng không biết ngươi có thích hay không, dù sao, ta chỉ có một cái này.”

Dương Diệp vội vàng thu vào, sau đó nói: “Đa tạ!”

; “Nhân loại!”

Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói: “Ngươi có thể giúp ta một việc?”

; “Gấp cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Ta chỗ này để dành Linh khí đã vô cùng vô cùng thưa thớt, những linh khí này không đủ để để cho ta sinh tồn, ngươi ngày sau có thể cho ta mang đến một ít Linh khí? Không cần quá nhiều.

Dương Diệp cười nói: “Đương nhiên có thể!” Này với hắn mà nói, chính là một chút việc nhỏ, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt.;

; “Đa tạ!” Thanh âm kia nói xong, nắp quan tài đột nhiên chậm rãi đắp lên.

Dương Diệp đối với cái kia quan tài ôm quyền, nhưng sau đó xoay người đi ra ngoài, ở cửa, hắn gặp con dị thú kia, bất quá giờ phút này, cái kia dị thú ngồi ở góc tường, đối với hắn không có ác ý. Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó thân hình run lên, biến mất ở chỗ xa kia.

Yêu Thú kia nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi phương hướng, sau đó nằm sấp rạp trên mặt đất.;

Trong đại điện, cái kia nắp quan tài đã triệt để đắp lên.

Một lát sau, một đạo nhẹ nam thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, “nguyên lai, đã qua trăm vạn năm... Lại là một luân hồi, lại là một kỷ nguyên, ai lại là tiếp theo người may mắn...”

...

PS: Ta gần nhất đã ở đuổi theo một quyển sách, lý giải đuổi theo thư tâm tình. Đối phương căn bản là mười một giờ tối đến mười hai giờ đổi mới, sau đó có đôi khi còn không đổi mới... Cái loại cảm giác này, hỏng bét. Bất quá, cũng hiểu đối phương. Đều nói sáng tác là công tác, nhưng mà nhiều khi, ngươi muốn ghi, nhưng là thật không viết ra được đến, cái loại cảm giác này, không có viết qua sách người nhất định là không cách nào thể hội. Đây không phải cái loại này ngươi ngồi tám giờ liền nhất định có thể ghi rất nhiều rất nhiều.

; Nói nhiều như vậy, cuối cùng, bộc phát là 10 số, cũng chính là ngày mai.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2050: Ta Không Bán!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp vừa rời đi cái kia di tích thần bí, thì gặp phải Hàn Y kia mấy người.

Lý Thủy Thủy kia cùng Ốc U kia cũng vẫn còn ở đó.

Hàn Y mấy người xông tới, chính yếu nói, mọi người đột nhiên quay người, tại bọn họ trước mặt Thần Bí Di Tích kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, thời gian dần trôi qua, ở trong tầm mắt của mọi người, Thần Bí Di Tích kia bắt đầu hư ảo, càng ngày càng hư ảo, càng ngày càng trong suốt, đường thẳng cuối cùng, Thần Bí Di Tích kia hoàn toàn biến mất.

Biến mất!

Ngay ở trước mặt bọn họ như vậy biến mất, một chút tung tích đều không có!

; “Dương tiểu huynh ở bên trong gặp cái gì?”

Lúc này, một người đàn ông đột nhiên hỏi.

Mọi người thu hồi suy nghĩ, nhao nhao nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, đối với Dương Diệp ở nơi này đợi lâu như vậy, hơn nữa còn sống sự tình rất ngạc nhiên.

Dương Diệp cười cười, “cũng không có cái gì, chính là gặp một đầu Yêu Thú, cùng hắn đại chiến một phen, sau đó liền chạy ra ngoài.”

; “Cứ như vậy sao?” Nam tử kia đạm thanh nói.

Dương Diệp nhìn về phía nam tử kia, “bằng không thì còn có cái gì?”

Nam tử kia nhìn thẳng Dương Diệp, “Dương tiểu huynh liền không có ở bên trong được cái gì? Ví dụ như, ví dụ như Nguyên Thạch!”

Dương Diệp lắc đầu, “không có.”

; “Thật sự?” Vậy thanh âm nam tử có chút lạnh.

Dương Diệp đi tới trước mặt nam tử kia cách đó không xa, “thứ cho ta nói thẳng, đừng nói ta không nhận được Nguyên Thạch, liền coi là Nguyên Thạch, ngươi lại có thể thế nào? Sát nhân đoạt bảo? Tới thử xem?”

Nghe vậy, nam tử kia sắc mặt lập tức có chút khó coi.

Mà Dương Diệp nhưng là không có để ý hắn, trực tiếp xoay người rời đi. Lúc này, Lý Thủy Thủy kia cùng Ốc U liền vội vàng đi theo lên.

; “Dương tiểu hữu!”

Một bên, Hàn Y kia đột nhiên cười nói: “Bất kể như thế nào, chúc mừng.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hàn Y kia, sau đó nói: “Có thời gian nguy hiểm, mỗi người trốn còn nhanh hơn thỏ, này trách ai?”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở này phía chân trời xa xôi phần cuối. Lý Thủy Thủy kia hai nữ lập tức đi theo lên.

Tại chỗ, Hàn Y kia nhìn về chân trời, thần sắc bình tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, cái kia bên kia Thiên tế đột nhiên xuất hiện vài đạo khí tức cường đại, này vài đạo khí tức dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bên này tấn công tới.

; “Tứ đại gia cùng Võ Đế Học Viện... Vẫn phải tới a!” Hàn Y nói khẽ.;

“Hàn huynh, trốn sao?” Hàn Y sau lưng, nam tử kia nói. Thần sắc có chút khẩn trương.

Hàn Y cười nói: “Trốn cái gì? Đến lúc đó chi tiết nói rõ là tốt rồi. Dù sao, chúng ta cái gì cũng không có được!” ;

...

Võ Đế Thành.

Trở lại Võ Đế Thành về sau, Dương Diệp không có để ý Lý Thủy Thủy kia hai nữ, bay thẳng đến hắn Đồ Thư Quán chạy đi.

; “Dương Diệp!”

Lúc này, Lý Thủy Thủy kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi ở nơi này đã nhận được cái gì?”

; “Nước nước!”

Lúc này, một bên Ốc U kia đột nhiên đem Lý Thủy Thủy kéo về phía sau, nàng xem thấy Dương Diệp, trong mắt tràn đầy vẻ đề phòng.

Dương Diệp nhìn hai nữ liếc mắt, nhưng sau đó xoay người biến mất ở xa xa.

Nhìn thấy Dương Diệp rời đi, Ốc U kia lập tức thở dài một hơi.

; “Ốc U tỷ, làm sao vậy?” Lý Thủy Thủy có chút không rõ.

Ốc U quay người nhìn về phía Lý Thủy Thủy, “ngươi tên ngu ngốc này ai. Lúc trước ở nơi này, hắn gặp được nguy hiểm lúc, mấy người chúng ta, không có một người xuất thủ cứu giúp, nếu như là ngươi, ngươi đối với chúng ta sẽ có hảo cảm sao? Nhất định là không có. Mà bây giờ, chúng ta lại đi nhớ thương hắn ở đằng kia trong di tích lấy được cơ duyên.”

Nói đến đây, giọng nói của nàng trầm xuống, “ngươi không có cảm giác được sao? Lúc hắn đi ra, cũng đã muốn giết người. Này cũng là vì gì Hàn Y kia không dám hỏi nguyên nhân của hắn, bởi vì hắn biết rõ, đang hỏi, người trước mắt này nhất định sẽ nổ lên, một khi hắn nổ lên, hắn làm, chính là giết sạch trong tràng tất cả mọi người diệt khẩu!”

Nghe vậy, Lý Thủy Thủy bờ môi giật giật, muốn nói cái gì, nhưng mà cũng không nói gì đi ra.

Ốc U lại nói: “Tại trong Thần Bí Di Tích kia, chúng ta xuất thủ cứu hắn, đó là tình nghĩa, nếu như không ra tay, đó là quyển phân, hắn cũng không trách chúng ta cái gì. Nhưng mà, hắn ở bên trong đã lấy được cái gì, chúng ta không có khả năng đến hỏi, đi nhớ thương. Đương nhiên, chủ yếu là chúng ta không có thực lực kia, không có thực lực còn muốn đi nhớ thương đồ đạc của người khác, cái kia chính là tìm đường chết rồi!”

Lý Thủy Thủy nói khẽ: “Ta hiểu được!”

Ốc U ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “hắn ở bên trong tất nhiên là đã lấy được cái gì, nhưng mà, đây là cơ duyên, cũng là phiền toái, phỏng đoán không bao lâu, liền sẽ có người tới tìm tới hắn!”

...

Dương Diệp về tới Đồ Thư Quán, trong Đồ Thư Quán, Dương Diệp tùy tiện tìm một chỗ ngồi dậy, mà Thiên Tú kia tức thì chạy ra, hiện tại, Thiên Tú tạm thời thay thế hắn nhìn xem Đồ Thư Quán, mà chính hắn, tự nhiên là trước phải đi xem cái kia người tiền sử cho hắn khối kia truyền thừa thạch.

Cách đó không xa, Thiên Tú nhìn thoáng qua nơi xa Dương Diệp, sau đó nàng quan sát bốn phía một chút, cuối cùng, nàng ngồi ở trước bàn đá kia, ở trên bàn đá, bầy đặt một thanh kiếm, đúng là kiếm kia đầu.

Thiên Tú ngồi ở trên ghế đá, hai cái chân nhỏ nhẹ nhàng phiêu đãng, nàng ánh mắt thỉnh thoảng nhìn về phía Dương Diệp, cũng không phải ngẩng đầu nhìn một chút.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn lên trước mặt khối kia long lanh trong suốt tảng đá hồi lâu, sau đó thò tay nhẹ nhàng điểm một cái, khi hắn ngón tay chỉ tại trên tảng đá kia lúc, hòn đá kia đột nhiên nổ bể ra, trong tràng tình cảnh lập tức biến ảo.

Đây là một cái bảy màu thế giới, bốn phía tản ra bảy ánh sáng rực rỡ mang.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ngay tại lúc này, tại trước mặt hắn xuất hiện một cái bóng ảo, cái kia cái bóng hư ảo đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, nhưng mà, Dương Diệp như trước không cách nào thấy rõ đối phương, chỉ có thể nhìn được một đạo mơ hồ ảnh!

Ngay tại lúc này, đạo nhân ảnh kia bốn phía đột nhiên xuất hiện năm cỗ cột sáng, này năm cỗ cột sáng, có độ lửa, có thủy sắc, cũng có màu đất... Nhìn đến đây, Dương Diệp thoáng cái sáng tỏ thông suốt.

Đây là Ngũ Hành Lực Lượng!

Trong Thiên Địa, có ngũ hành!

Ngũ Hành Lực Lượng, bản thân hắn đã từng cũng là tiếp xúc qua, cũng biết một ít.

Lúc này, bóng người kia chung quanh Ngũ Hành Lực Lượng đột nhiên xoay tròn.

; “Đây là muốn dung hợp sao?”

Dương Diệp nhíu mày, nếu như là dung hợp, vậy thi không có gì ly kỳ rồi. Bởi vì hắn đã từng liền dung hợp qua, tuy rằng uy lực kia rất không tồi, nhưng mà với hắn mà nói, không có sức hấp dẫn quá lớn.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp chung quanh tình cảnh đột nhiên phát sinh biến hóa.

Hắn giờ phút này, đưa đang ở một mảnh trong bụi hoa, một mảnh kia bụi hoa, kiều diễm vô cùng, hiển nhiên là sơ khai. Nhưng mà sau một khắc, trong tràng tình cảnh dần dần biến ảo, tại trong mắt của Dương Diệp, chung quanh hắn những cái kia bụi hoa đột nhiên biến thành màu vàng, sau đó chậm rãi rơi xuống...

Thoáng qua, nhiệt độ chung quanh đột nhiên lạnh xuống, chung quanh hắn cái kia khóm hoa đã bị tầng một băng thật dầy sương bao trùm.

Cứ như vậy, Dương Diệp chung quanh tình cảnh không ngừng biến hóa.

Cuối cùng, Dương Diệp đã minh bạch.

Xuân Hạ Thu Đông!

Trước mắt hắn, đang trải qua xuân thanh tú thu đông bốn cái mùa.;

Giống như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa xa Hắc Ảnh kia người, Hắc Ảnh kia người vẫn còn đang, tại Hắc Ảnh kia người bốn phía, năm loại sức mạnh vẫn còn không ngừng xoay tròn lấy. Mà theo này năm loại sức mạnh xoay tròn, hắn cảnh tượng trước mắt cũng đi theo không ngừng biến hóa!

Nhìn đến đây, Dương Diệp biết chút ít.

Ngũ Hành Lực Lượng, không đơn giản có thể dung hợp, còn có thể thay đổi, cải biến Ngũ Hành Lực Lượng, chẳng khác nào là đang thay đổi thế giới. Này hơi cường điệu quá rồi, nhưng mà, tại trong một phạm vi nào đó, là đủ để cải biến trong phạm vi này hết thảy!

Đây không phải hủy diệt, cũng không phải sáng tạo, mà là cải biến, lợi dụng Ngũ Hành Quy Tắc đến cải biến!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười.

Kiếm Vực!

Dương Diệp hắn là lĩnh ngộ Kiếm Vực đấy, một khi hắn nắm giữ loại lực lượng này, cái kia tại trong Kiếm Vực thi triển ra, đó là sao mà khủng bố? Phải biết, tại trong Kiếm Vực, hắn có thể là có thêm quyền khống chế tuyệt đối đấy!

Trong Kiếm Vực, từ thành thiên địa, mà nếu như hắn nắm giữ loại lực lượng này, liền có thể thay đổi mảnh thiên địa này, không những được cải biến, còn có thể lợi dụng...

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp nghĩ tới rất nhiều loại khả năng. Những khả năng này cũng cùng cùng Hắc Ảnh kia người muốn biểu đạt không phải là hoàn toàn giống nhau, nhưng mà không sao, Dương Diệp hắn cũng không phải là phải hoàn toàn đi học đồ đạc của người khác. Hắc Ảnh này người đánh thức, để cho hắn lần nữa trở về Kiếm Vực khối này.

Tác dụng của Kiếm Vực, có thể không ngừng tăng lên, không ngừng trở nên mạnh mẽ, nhưng mà đã từng, hắn không có phương hướng, mà bây giờ, hắn đã có một cái phương hướng.

Nói làm liền làm, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, khi hắn nhắm mắt về sau, trong tràng tình cảnh khôi phục bình thường, khối kia long lanh trong suốt tảng đá lại đã rơi vào trước mặt của hắn. Nhìn trước mắt tảng đá, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, đem tay lên, sau đó hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực!

Giờ khắc này, phòng ngự trong ngàn dặm phạm vi toàn bộ bị hắn Kiếm Vực bao phủ.

Sau đó, Dương Diệp đã bắt đầu.

Ngay từ đầu, trong Kiếm Vực xuất hiện năng lượng ba động, thời gian dần trôi qua, hắn trong Kiếm Vực không gian bắt đầu rung động kịch liệt lên, cực không ổn định, đột nhiên từng cái

Ầm!

Trong Kiếm Vực không gian đột nhiên nổ bể ra, Dương Diệp trong miệng trực tiếp phún ra một ngụm tinh huyết, cùng lúc đó, cả người hắn càng là hướng phía sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn bay ra mấy ngàn trượng mới dừng lại.

Dương Diệp tự nhiên không hề từ bỏ, lại ngồi dậy, sau đó tiếp tục bắt đầu!

...

Trong Đồ Thư Quán, Thiên Tú ôm lấy trước mắt Hắc Sắc Quyển Trục kia không ngừng liếc nhìn, ngay tại lúc này, nàng đột nhiên quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một người đàn ông đi đến.

Nam tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Quản lý nhân viên chứ?”

Thiên Tú nhảy xuống tới, sau đó nói khẽ: “Ngài có cần gì?”

; “Ngươi là quản lý nhân viên?” Nam tử kia kinh ngạc nói.

Thiên Tú lắc đầu, “ca ca là, hắn có việc không ở, để cho ta hỗ trợ nhìn một chút.”

Nam tử quan sát một chút Thiên Tú, đột nhiên, ánh mắt của hắn rơi tại một bên trên bàn đá kia kiếm chủ bên trên, rất nhanh, hắn trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, thời gian dần trôi qua, này bôi kinh ngạc lại biến thành khiếp sợ.

Một lát sau, nam tử thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía Thiên Tú, cười tủm tỉm nói: “Tiểu muội muội, ngươi thanh kiếm này bán cho ta như thế nào?”

Thiên Tú lắc đầu, chính yếu nói, lúc này, nam tử kia đột nhiên trực tiếp cầm lấy thanh kiếm kia, sau đó tiện tay quăng ra, hai viên Tiên Tinh Thạch đã rơi vào trước mặt Thiên Tú, “thành giao!”

Thiên Tú ngây cả người, sau đó nói: “Ta không bán!”

; “Không bán?”

Nam tử khẽ cười nói: “Đã chậm, hiện tại, nó đã là của ta. Hơn nữa, vừa rồi ngươi thế nhưng là đáp ứng!”

Thiên Tú nhanh chóng đều khóc, “ta, ta không có đáp ứng!”

Kiếm này là Dương Diệp cho nàng phòng thân, nếu như bị người lấy đi, Dương Diệp khẳng định sẽ nổi giận, một khi ca ca tức giận không cần nàng nữa... Nghĩ vậy, Thiên Tú càng kịch liệt hơn rồi.

Mà nam tử kia nhưng là vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười, đột nhiên, tay phải hắn trực tiếp giữ ở cổ của Thiên Tú, sau đó đem Thiên Tú nhấc lên, “tiểu muội muội, kiếm này là của ta, đúng không?”

Thiên Tú mặt cũng bắt đầu biến tím, con mắt càng là lồi lên, nàng đã không thể nói chuyện, nhưng vẫn cố gắng đong đưa cái đầu nhỏ...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2051: Liền Là Ưa Thích Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Thiên Tú quật cường như vậy, nam tử kia ánh mắt dần dần băng lạnh xuống,

; "Kiếm này là của ngươi!"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Nghe vậy, nam tử kia quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một tên đang mặc áo xanh nam tử chính hướng hắn chậm rãi đi tới.

Người đến dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Dương Diệp mặt không biểu tình, chậm rãi đi về hướng Thanh Niên Nam Tử.;

Nam tử cười nói: "Ngươi chính là này Tiểu Nữ Oa ca ca, cũng chính là, thanh kiếm này là của ngươi?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "là của ta."

; "Vậy bây giờ thì sao?" Nam tử cười nói.

Dương Diệp nói: "Là của ngươi!"

Nghe vậy, nam tử nụ cười trên mặt dần dần làm lớn ra. Cuối cùng, hắn nhẹ buông tay, Thiên Tú kia rơi trên mặt đất, vừa rơi trên mặt đất, Thiên Tú chính là ho khan kịch liệt lên.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Thiên Tú bế nàng lên, lúc này, Thiên Tú đột nhiên ôm lấy Dương Diệp, khóc lên, "ta, ta không có bán, thật không có bán..."

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, sau đó cười nói: "Ta biết, Thiên Tú làm sao sẽ bán ta cho nàng kiếm chứ?"

Nghe vậy, Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, "ca ca thật tin tưởng sao?"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên tin tưởng Thiên Tú, không chỉ có Ta tin tưởng, Tiểu Bạch cũng là tin tưởng."

Thiên Tú giữ chặt tay của Dương Diệp, nhẹ giọng, nói: “Thế nhưng là, thế nhưng là kiếm trong tay hắn, ta...”

Hiển nhiên, nàng còn đang tự trách.

Dương Diệp cười nói: “Không có việc gì, còn dư lại sự tình giao cho ca ca, ngươi ngồi ở bên cạnh nhìn xem, được hay không?”

Thiên Tú chăm chú lôi kéo tay của Dương Diệp, “ca ca muốn!”

Dương Diệp đạo; “Cho tới bây giờ cũng chỉ có ta khi dễ người khác, ta sao có thể để cho người khác khi dễ ta? Hắn khi dễ Thiên Tú, hay là tại khi dễ ta.”

Vừa nói, hắn đem Thiên Tú ôm thả ở trên chiếc ghế, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía thanh niên kia.

Một bên, thanh niên kia lắc đầu, “ngay từ đầu, ta nghĩ đến ngươi là một người thức thời, nhưng mà hiện tại xem ra, ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, thanh niên kia sắc mặt tím mặt đại biến, thân hình run lên, hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, nhưng mà, hay vẫn là đã muộn. Một cái nắm đấm trực tiếp đánh vào hắn phần bụng!

Phốc!

Một ngụm tinh huyết từ thanh niên kia trong miệng phun tới, thoáng qua, thanh niên kia toàn bộ người khom người hướng bay ra Đồ Thư Quán.

Đồ Thư Quán bên ngoài, thanh niên kia còn chưa rơi xuống đất, Dương Diệp kia liền là xuất hiện ở trước mặt hắn, thoáng qua, Dương Diệp tung một cước đạp ở thanh niên kia trên bờ vai.

Bành!

Thanh niên kia cả cánh tay phải trực tiếp nát bấy, mà kia bản thân cũng là lập tức nện rơi vào trên đất kia, vừa rơi xuống đất, Dương Diệp một chân chính là giẫm ở ngực của Thanh Niên Nam Tử kia.

Phốc!

Thanh Niên Nam Tử kia trong miệng lần nữa phún ra một ngụm tinh huyết.

Dương Diệp đem Thanh Niên Nam Tử kia nhấc lên, hắn nhìn thẳng Thanh Niên Nam Tử kia, lúc này, kiếm trong tay của Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp giãy giụa tay của Thanh Niên Nam Tử, sau đó bay đến Dương Diệp sau lưng. Một bên Thiên Tú nhìn thấy, vội vàng từ trên ghế đá nhảy xuống, sau đó chạy đến thanh kiếm kia trước mặt đem kiếm kia ôm vào trong lòng.

Dương Diệp nhìn thẳng trước mắt Thanh Niên Nam Tử, sau đó nói: “Vừa rồi, kiếm kia là của ngươi. Hiện tại, ta hỏi ngươi, kiếm này là của ai?”

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không nói gì.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp tay trái nhẹ nhàng vẽ một cái.

Xùy~~!

truyencu❤atui.vn Cánh tay trái của Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi văng khắp nơi.

Dương Diệp nói: “Không nghe thấy lời của ta sao?”

Nam tử như trước không nói gì, chẳng qua là gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, cái kia trong đôi mắt, lộ vẻ dữ tợn.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nâng lên hai chân đá vào nam tử kia chỗ đầu gối.

Ca sát!

Nam tử kia hai chỗ đầu gối xương cốt lập tức nát bấy, hai cái bàn chân trực tiếp đống xuống dưới. Dương Diệp tiện tay ném một cái, nam tử kia chính là quỳ tại một bên Đồ Thư Quán trước cửa. Nam tử vừa muốn động, lúc này, hai thanh khí kiếm đột nhiên lăng không lòe ra, sau đó trực tiếp đóng vào nam tử kia hai chân bên trên, kiếm xuống mặt đất, đem nam tử kia gắt gao đinh ở trên mặt đất.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Thiên Tú, sau đó lôi kéo nàng đi tới nam tử kia trước mặt của, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, “hả giận sao?”

Thiên Tú do dự một chút, sau đó lắc đầu.

; “Hử?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, “ta chỉ là sợ ca ca tức giận, sau đó đuổi đi ta.”

Dương Diệp thấp giọng thở dài, “Thiên Tú, ca ca ta biết ngươi lai lịch bí ẩn, nhưng mà, không sao, ta cũng không để ý những cái kia, cũng chưa từng nghĩ tới ngày sau muốn lợi dụng ngươi, hoặc là cái khác ý đồ gì. Bây giờ ta, giống nhau lúc trước cứu ngươi lúc, chỉ là đơn thuần coi ngươi là làm một muội muội nhỏ đến đối đãi, ngươi đã có thể có được công nhận của ta, ta tựu cũng không bỏ xuống ngươi, ngươi xem ca ca bỏ xuống qua Tiểu Bạch sao?”

Dương Diệp phát hiện, Thiên Tú này có chút mẫn cảm, đây không phải một kiện cực kỳ tốt chuyện tình. Hay vẫn là Tiểu Bạch loại này không có tim không có phổi tính cách nhiều!

“Ngươi cũng biết Ta là ai!”

Lúc này, một bên Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên khàn giọng nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử kia, sau đó nói: “Vậy ngươi cũng biết Ta là ai?”

Thanh Niên Nam Tử chật vật ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đi tới trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, “ta đéo cần biết ngươi là ai, cũng không để ý phía sau ngươi có ai, ta có thể cùng nói rõ cho ngươi biết, ngươi cái này mệnh, ai cũng cứu không đi, dù cho cha của ngươi là viện trưởng của Võ Đế Học Viện, tại trước khi ta chết, ta cũng nhất định sẽ trước làm cho chết ngươi.”

Nói đến đây, hắn ngồi chồm hổm xuống, sau đó lại nói: “Ngươi rất kiên cường, không sao, ta thích nhất chính là loại này người. Yêu cầu của ta rất đơn giản, quỳ xuống nói với nàng một trăm câu thật xin lỗi, sau đó ta liền để cho ngươi cái chết thoải mái một chút!”

Nói xong, Dương Diệp đứng dậy quay người đi tới trước mặt Thiên Tú, sau đó hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “khi dễ Dương Diệp ta, ta tâm tình tốt, ta sẽ không so đo với bọn hắn, nhưng mà, khi dễ ta người bên cạnh, tâm tình ta tại tốt cũng muốn làm cho giết hắn.”

Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp, cái hiểu cái không.

Dương Diệp căn bản không rõ ràng lắm, một lời một hành động của hắn, không chỉ có ảnh hưởng này thiên chân dốt nát Tiểu Bạch, còn ảnh hưởng lấy trước mắt vị Tiểu Nữ Hài này.

Mà vị này bé gái ngày sau, nàng đủ để ảnh hưởng toàn bộ thế giới.

Rất nhanh, Đồ Thư Quán bốn phía tụ tập một số người, những người này, đều là đến Đồ Thư Quán mượn sách đấy. Những người này, ánh mắt thỉnh thoảng rơi vào một ít bên cạnh quỳ dưới đất nam tử trên người, thỉnh thoảng vừa nhìn về phía một bên Dương Diệp cùng Thiên Tú.

Trong mắt tràn ngập tò mò!

Người càng ngày càng nhiều, một lúc lâu sau, trong tràng đã tụ tập hơn ba mươi người.

Lúc này, một tên mặc trường bào màu trắng Thanh Niên Nam Tử đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, Bạch Bào Nam Tử nhìn thoáng qua xa xa cái kia quỳ dưới đất nam tử, khi thấy nam tử kia hình dạng lúc, Bạch Bào Nam Tử sầm mặt lại, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, “của ngươi làm?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta làm!”

; “Ai mẹ nó cho lá gan của ngươi!”

Bạch Bào Nam Tử kia đột nhiên phẫn nộ quát: “Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trên bàn đá thanh kiếm kia đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Xa xa, Bạch Bào Thanh Niên kia sắc mặt tím mặt biến đổi, hai tay hướng phía trước duỗi ra, sau đó kéo một phát, một tia chớp xuất hiện ở trước mặt hắn, ngay sau đó, một thanh kiếm đâm vào cái kia đạo lôi điện phía trên, trong nháy mắt, cái kia đạo lôi điện đột nhiên tăng vọt, trực tiếp đem Dương Diệp thanh kiếm kia cho triệt để bao trùm.

Mà đúng lúc này, xa xa ngồi ở trên ghế đá Dương Diệp tay phải đột nhiên nhẹ nhàng vỗ cái kia bàn đá.

Bành!

Bàn đá khẽ run lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện, sau một khắc, Dương Diệp một chân trực tiếp đá vào thanh kiếm kia trên chuôi kiếm.

Xùy~~!

Kiếm của Dương Diệp trực tiếp đâm rách lôi điện của Bạch Bào Nam Tử kia, kiếm tiến quân thần tốc. Nhìn thấy một màn này, Bạch Bào Nam Tử kia sắc mặt kịch biến, thân thể cưỡng ép hướng bên cạnh một cái chợt hiện, nhưng mà vẫn còn có chút trễ, thanh kiếm kia trực tiếp đâm vào ngực trái của hắn chỗ.

Bành!

Bạch Bào Thanh Niên kia toàn bộ người trực tiếp bay ra trăm trượng, Bạch Bào Thanh Niên vừa rơi xuống đất, nơi xa Dương Diệp tay phải đột nhiên một chiêu, hắn trước ngực trái thanh kiếm kia bay thẳng về tới trong tay của Dương Diệp, mà Bạch Bào Thanh Niên kia nơi ngực trái trực tiếp kích bắn ra một cỗ máu tươi.

Trong tràng, lặng ngắt như tờ!

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, gia hỏa này thật chỉ là một quản lý viên?

Mọi người tự nhiên là không tin, giờ khắc này, tất cả mọi người đối với thân phận của Dương Diệp đều tò mò rồi. Thậm chí có người đã bắt đầu đi đã điều tra!

Xa xa, Bạch Bào Nam Tử kia nhìn nhìn ngực trái mình chỗ miệng vết thương, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa đã ngồi về trên ghế đá Dương Diệp, “ngươi đến tột cùng là ai!”

Dương Diệp thản nhiên nhìn Bạch Bào Nam Tử liếc mắt, sau đó hắn chỉ vào một bên quỳ nam tử kia, “không giết ngươi, là có lý do đấy. Ta bất kể ngươi là hắn ai, cũng không để ý phía sau hắn có ai, hiện tại, ta muốn ngươi trở về nói cho bọn hắn biết, người này mạng, Dương Diệp ta chắc chắn phải có được. Ai tới cứu, ta giết kẻ ấy.”

Nghe vậy, Bạch Bào Nam Tử kia sắc mặt vô cùng khó coi, hắn không có ở động thủ, bởi vì mới vừa rồi giao thủ, đã để được hắn biết, hắn chiến không được người trước mắt này. Hiện đang xuất thủ, đơn giản chính là đưa thêm một cái mạng mà thôi!

; “Lê Học Sư đến rồi!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một giọng nói.

Thoáng qua, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, trung niên nam tử cầm trong tay một cuốn sách cuốn, trên người tản ra đậm đà khí tức nho nhã.

Văn tĩnh nhân!

Đây là trung niên nam tử cho người cảm giác thứ nhất.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua một bên cái kia quỳ nam tử, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, “thật không ngờ, nho nhỏ một tòa Đồ Thư Quán vậy mà cất giấu một vị thiên tài thiếu niên, thực khiến người ngoài ý.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Các hạ là tới cứu người hay sao?”

; “Ngươi cứ nói đi?” Trung niên nam tử hỏi lại.

Dương Diệp cười nói: “Ta cảm thấy ngươi sẽ không cứu!”

; “Vì sao?” Trung niên nam tử đã đến một chút hứng thú.

Dương Diệp cười nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Có chút ý tứ. Tuy rằng ta sẽ không cứu hắn, nhưng mà, ta phải nhắc nhở ngươi thoáng một phát, người trước mắt này, người đứng phía sau có thể là có chút không đơn giản, nếu như ngươi giết hắn...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, đã cắt đứt đàn ông trung niên lời nói, “thật có lỗi, cắt ngang thoáng một phát, ta biết các hạ muốn nói cái gì, cũng hiểu rõ cái gì. Nhưng là...”

Nói đến đây, đột nhiên hắn chỉ vào xa xa cái kia quỳ nam tử, “hắn ca tới cứu, ta giết hắn ca, cha hắn tới cứu, ta giết hắn cha, gia gia của hắn tới cứu, ta giết hắn gia gia, cả nhà của hắn tới cứu, ta liền giết cả nhà của hắn.”

Nói đến đây, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “đời này, không chuyện gì khác bất lương ham mê, duy nhất bất lương ham mê, liền là ưa thích giết người!” ;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2052: Thánh Nhân, Rất Giỏi?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ham mê là giết người!

Trong tràng vô số người đang nghe lời của Dương Diệp lúc, thần sắc lập tức có chút cổ quái.

Trung niên nam tử kia, cũng chính là trong miệng mọi người gọi Lê Học Sư nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nơi đây, là Võ Đế Học Viện.”

Hắn cảm giác mình cần phải nhắc nhở thoáng một phát trước mắt vị thiếu niên này, nơi này là Võ Đế Học Viện, không ai có thể tại đây xằng bậy. Sở dĩ nhắc nhở, cũng không phải sợ Dương Diệp sau lưng có cái gì đại thế lực, mà là có chút tích tài!

Thiên phú của Dương Diệp không thể nghi ngờ là khá vô cùng, hơn nữa, này Thực Chiến Năng Lực cũng là không sai, nếu như cứ như vậy chết ở chỗ này, khá là đáng tiếc.

Dương Diệp cười nói: “Tiền bối, ta biết nơi này là Võ Đế Học Viện, nhưng mà, theo ta được biết, Võ Đế Học Viện tựa hồ cũng không cấm chỉ giữa học viên đánh nhau, không phải sao?”

; “Ngươi còn không phải Võ Đế Học Viện ta đệ tử!” Lê Học Sư lại nhắc nhở.

Dương Diệp nhìn thẳng Lê Học Sư, “nếu như học sinh của Võ Đế Học Viện, liền một cái nho nhỏ Đồ Thư Quán quản lý nhân viên đều đánh không lại, vậy trở thành học sinh của Võ Đế Học Viện, lại có đáng giá gì kiêu ngạo? Hoặc có lẽ là, lại có ý nghĩa gì?”

Lê Học Sư khe khẽ thở dài, lúc trước hắn sở dĩ không xuất thủ cứu bên cạnh cái kia quỳ nam tử, nguyên nhân chân chính chính là cái này. Đường đường học sinh của Võ Đế Học Viện, liền một cái nho nhỏ Đồ Thư Quán quản lý nhân viên đều đánh không lại, muốn tới làm gì dùng?

Cũng không phải hắn vô tình, cũng không phải Võ Đế Học Viện vô tình, mà là cái thế giới này vô tình.

Về phần đến tột cùng là ai đúng ai sai, hắn một điểm đều không để ý. Nhiều khi, có rất ít người đi để trong lòng ai đúng ai sai, chỉ biết đi để trong lòng ai nắm đấm cùng lớn. Hiển nhiên giờ phút này, quả đấm của Dương Diệp khá lớn!

Lê Học Sư nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó khẽ lắc đầu, “chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, Lê Học Sư này quay người biến mất ở Thiên tế.

Lê Học Sư đại biểu Võ Đế Học Viện, mà bây giờ, hắn rời đi có nghĩa là Võ Đế Học Viện sẽ không ở quản chuyện này.

Tất cả mọi người nhìn về phía xa xa cái kia ngồi tại phía sau bàn đá Dương Diệp, hiển nhiên, hôm nay việc này không có cách nào khác làm tốt.

Quả thật đúng là không sai, cũng không lâu lắm, một người đàn ông trung niên liền xuất hiện ở Đồ Thư Quán bên ngoài, trung niên nam tử kia mới vừa xuất hiện, một bên cái kia quỳ nam tử lập tức hô lên, “phong mấy cứu ta, cứu ta!”

Trung niên nam tử kia nhìn thoáng qua cái kia quỳ nam tử, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía một bên Dương Diệp, Dương Diệp không có để ý trung niên nam tử kia, mà là vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “đi vào cùng Tiểu Bạch chơi, được hay không?”

Thiên Tú nhìn thoáng qua xa xa trung niên nam tử kia, sau đó nói khẽ: “Ca ca cẩn thận!”

Dương Diệp cười nói: “Ta biết rồi!” Nói xong, hắn đem Thiên Tú đưa đến trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đứng dậy, sau đó đi tới trước mặt người đàn ông trung niên kia, trung niên nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, “thả người!”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi suy nghĩ nhiều!”

Trung niên nam tử đột nhiên hướng phía trước duỗi ra một cái bàn tay, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp biến thành một đen kịt vòng xoáy, mà Dương Diệp thân thể tại nơi này trong nước xoáy, sẽ bị xoắn giết. Mà giờ khắc này Dương Diệp, cũng cảm thấy thân thể phảng phất có ngàn vạn con ngựa đang điên cuồng lôi kéo!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, mấy mười thanh phi kiếm đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể bắn ra, khi này mấy mười thanh phi kiếm xuất hiện một khắc này, chung quanh hắn chính là cái kia vòng xoáy trực tiếp bị kiếm của hắn thiết cắt thành mảnh vụn, thoáng qua, trung niên nam tử kia giữa lông mày chỗ, một điểm hàn mang hiện.

Nhưng mà, trung niên nam tử kia toàn bộ người đã tại trăm trượng có hơn.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, “có chút ít năng lực!”

Nói xong, kia bấm tay đối với Dương Diệp cách không chính là một điểm.

Ầm!

Đang lúc mọi người ánh mắt khó hiểu bên trong, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bay ngược mà ra, cuối cùng trùng trùng điệp điệp đụng vào này tòa Đồ Thư Quán trên vách tường.

Trung niên nam tử khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, nhưng mà rất nhanh, hắn này nụ cười cứng ngắc ở. Bởi vì nơi xa Dương Diệp đã đứng lên, sau đó hướng hắn chậm rãi đi tới. Có thể nhìn ra được, Dương Diệp cũng không có chuyện gì!

Giờ khắc này, trung niên nam tử trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng.

Xa xa, Dương Diệp bàn tay mở ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, mũi kiếm chống đỡ lấy lòng bàn tay của hắn bắt đầu xoay tròn, trong chốc lát, từng trận kiếm quang từ trường kiếm kia bên trong chợt hiện hiện ra, giờ khắc này, Dương Diệp chung quanh, kiếm quang quấn quanh.

Dương Diệp đối diện, trung niên nam tử kia hai mắt híp lại, chắp tay trước ngực, sau đó rung động nhè nhẹ... Mà bắt đầu.

đọc tru y ện ở http://truyencuat u i. net/ “Đi!”

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau một khắc, trong tay hắn thanh kiếm kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía chỗ xa kia trung niên nam tử điện bắn đi. Kiếm kia bên trong ẩn chứa cường đại Kiếm Khí, trực tiếp làm cho người chung quanh không ngừng hướng về sau nhanh lùi lại.

Kiếm Khí mạnh mẽ quá đáng, đã Hoàng Kim đâm bị thương bọn hắn!

Dương Diệp đối diện, trung niên nam tử kia song xem đột nhiên hướng ra ngoài chấn động.

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng từ kia song trong lòng bàn tay cuồn cuộn quét ra, mà Dương Diệp thanh kiếm kia trực tiếp bị cỗ lực lượng này cản được, tại cũng không cách nào tiến nửa tấc!

Ngay tại lúc này, xa xa trong thân thể của Dương Diệp đột nhiên xuất hiện một thanh hư ảo đại kiếm, thanh kiếm này cùng Dương Diệp cả người trọng hợp làm một thể, cùng lúc đó, tại trong lòng bàn tay Dương Diệp, lại xuất hiện một thanh màu đen nhánh kiếm!

; “Nhân Kiếm Hợp Nhất!”

Ngay tại lúc này, trong tràng có người la thất thanh.

Trung niên nam tử kia nhìn thấy một màn này, cũng là biến sắc, mà lúc này, Dương Diệp toàn bộ người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trung niên nam tử kinh hãi, sau một khắc, tại trước mặt hắn lại thêm một thanh kiếm, một thanh đen nhánh kiếm.

Chuôi này đen nhánh kiếm trực tiếp chống đỡ tại trung niên nam tử song trong lòng bàn tay, trong nháy mắt, trung niên nam tử thả ra cỗ lực lượng khủng bố kia lập tức tan thành mây khói, ngay sau đó, Dương Diệp chuôi này màu đen nhánh kiếm trực tiếp đâm vào trung niên nam tử kia lồng ngực.

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, trung niên nam tử kia toàn bộ người trực tiếp cả người mang kiếm bay ra ngoài, này vừa bay, trực tiếp bay ra này đỉnh núi nhỏ. Trung niên nam tử từ đỉnh núi rơi xuống phía dưới, giữa không trung, cắm ở trước ngực hắn thanh kiếm kia đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang bay trở về trong tay của Dương Diệp.

Mà trung niên nam tử kia tại rơi xuống trên mặt đất trên về sau, cũng đã triệt để không có khí tức!;

Trong tràng, yên tĩnh im ắng!;

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, đều đang tò mò thân phận của Dương Diệp, người trước mắt này, cuối cùng là thần thánh phương nào?

Xa xa, Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó chậm rãi đi tới cái kia quỳ dưới đất nam tử trước mặt, hắn nhìn thoáng qua cái kia quỳ nam tử, “Đến, để cho ta nhìn xem, thế lực sau lưng của ngươi rốt cuộc có bao nhiêu lớn, làm cho trước ngươi như vậy không có sợ hãi!”

Nam tử kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, nhưng lại cũng không dám nói gì. Hắn giờ phút này, đã rất rõ ràng, hắn lúc này đây, đá vào tấm sắt rồi.

Dương Diệp cũng không cùng nam tử cơ cơ oai oai, thoáng qua đi tới cái kia bàn đá về sau, sau đó ngồi xuống. Tại trên bàn của hắn, bầy đặt hai chuôi kiếm, một thanh đen kịt, một thanh vàng ròng.

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa mọi người, sau đó nói: “Đấy, đến đây đi.”

Mọi người: “...”

Giờ phút này, trong tràng mọi người thần sắc hơi có chút cổ quái.

Thấy mọi người không hề động, Dương Diệp nói: “Không có người mượn sách hoặc là đọc sách sao?”

; “Tự nhiên có!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên. Tất cả mọi người hướng phía nguồn thanh âm chỗ nhìn lại, chỗ đó, một Bạch y nữ tử chính chậm rãi đi về phía mọi người đến, Bạch y nữ tử trong tay chống đỡ một thanh màu trắng cây dù.

Bạch y nữ tử chậm rãi đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó lấy ra một trương tấm thẻ màu tím đặt ở trên bàn của Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Tầng thứ mấy?”

; “Ba!” Bạch y nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “nửa canh giờ!” ;

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cầm lấy Bạch y nữ tử tấm thẻ màu tím tại trước mặt hắn trên Hắc Sắc Quyển Trục kia nhẹ nhàng hóa thoáng một phát, rất nhanh, một chút trong suốt cái chìa khóa đã rơi vào trước mặt của Bạch y nữ tử kia.

Đây là đi thông tầng thứ ba cái chìa khóa!

Bạch y nữ tử thu hồi tạp phiến cùng cái chìa khóa, sau đó đi vào bên trong, mà đang ở kia muốn biến mất lúc, đột nhiên, nàng ngừng lại, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “có hứng thú hay không đến Thiên Tự Ban?”

; “Thiên Tự Ban!” ;

Trong tràng có người kinh hô, theo này tiếng kinh hô, trong tràng tất cả mọi người đều là nhìn về phía Bạch y nữ tử kia.

Thiên Tự Ban!

Võ Đế Học Viện, cùng sở hữu Thiên Tự Ban, Địa Tự Ban, Linh Tự Ban, Nhân Tự Ban. Trong đó, Thiên Tự Ban thần bí nhất, cũng kinh khủng nhất. Có thể nói, bên trong bất kỳ người nào, đều là cái loại này chân chính siêu cấp thiên tài, loại thiên tài này, là đủ để có thể so với tứ đại trong nhà những cái kia tối cao cấp thiên tài.

Thiên Tự Ban, cái này là Võ Đế Học Viện một đời tuổi trẻ tất cả mọi người hướng tới địa phương, cũng là tất cả mọi người cố gắng địa phương.

Mà bây giờ, mọi người thật không ngờ, lại ở nơi này gặp được một Thiên Tự Ban đệ tử.

Hưng phấn, kích động!

Đương nhiên, hơn nữa là có chút ghen ghét, bởi vì Thiên Tự Ban này đệ tử, vậy mà mời Đồ Thư Quán kia quản lý nhân viên gia nhập Thiên Tự Ban!

Phải thừa nhận, nho nhỏ này quản lý nhân viên quả thật có chút bổn sự, nhưng mà, gia nhập Thiên Tự Ban? Hắn có tài đức gì?

Đây là rất nhiều người giờ phút này ý nghĩ trong lòng, bất quá, không người nào dám nói ra.

Dương Diệp cũng có chút bất ngờ, hắn thật không ngờ, trước mắt nữ nhân này vậy mà Thiên Tự Ban kia đấy, đối với Thiên Tự Ban, hắn nghe Lý Thủy Thủy kia đã từng nói qua, rất thần bí.

Gia nhập Thiên Tự Ban?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Thiên Tự Ban, không phải là học sinh của Võ Đế Học Viện cũng có thể gia nhập?”

Bạch y nữ tử bấm tay một điểm, một trương Hắc Sắc Tạp Phiến đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, “đây là thư đề cử, ngươi có thể đi học viện bảy phong một trong Tham Lang Phong tìm Mạc Trưởng Lão, thông qua khảo hạch, liền có thể trở thành Thiên Tự Ban học viện. Chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Tham Lang Phong?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó thu hồi cái kia tạp phiến. Đã có cơ hội này gia nhập Võ Đế Học Viện, hắn tự nhiên sẽ không buông tha cho.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một ông già chính chậm rãi đi tới phía này, lão giả kia đi ở trước cửa ngừng lại.

; “Lão tổ, lão tổ cứu ta!” Lúc này, cái kia quỳ dưới đất nam tử đột nhiên kêu gào.;

Lão giả kia nhìn thoáng qua một bên cái kia quỳ dưới đất nam tử, “mất mặt a!”

Nói xong, kia theo tay vung lên.

Ầm!

Cái kia quỳ dưới đất nam tử thân thể trực tiếp nổ bể ra, toàn bộ người trong nháy mắt liền hóa thành hư vô.

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, “mạng của hắn, được tính tại tiểu hữu trên người của, tiểu hữu không có ý kiến chớ?”

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn thẳng lão giả trước mắt, “Thánh Nhân, rất giỏi?”

Thánh Nhân!

Trong tràng tất cả người thất kinh, nhao nhao nhìn về phía lão giả kia, đều là thật không ngờ, người trước mắt này, dĩ nhiên là Thánh Nhân!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2053: Đột Biến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Nhân!

Cường giả loại này, thế nhưng là trong Thiên Địa đỉnh cao nhất đám người kia. Đương nhiên, ngoại trừ những lão tổ kia bên ngoài. Nhưng mà, cái loại này lão tổ, này một mảnh Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ sợ sẽ không vượt qua hai tay, hơn nữa, những lão tổ kia, cơ bản đều là chưa từng xuất hiện đấy.

Có thể nói, tại trong lòng tất cả mọi người, Thánh Nhân chính là tối cường giả!

Mà Thánh Nhân, cũng có tư cách bị mang theo 'tối cường giả' cái danh hiệu này.

Dương Diệp cũng không có nghĩ đến, một cái nho nhỏ đệ tử, sẽ đưa tới Thánh Nhân ra mặt. Bất quá, hắn cũng không thế nào quan tâm.

Thánh Nhân, hắn biết rõ, thiên đánh không lại, bất quá, cái này không có nghĩa là hắn không có đánh năng lực. Dù sao, đánh thắng được hay vẫn là đánh không lại không nói trước, ít nhất đang đánh lúc trước không thể kinh sợ.

Trước mặt Dương Diệp, lão giả kia nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, "ngươi là Binh Gia đấy, hay vẫn là Đạo Gia đấy!"

Đối phương điều tra qua hắn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Có trọng yếu không?"

Lão giả kia nhẹ gật đầu, "tự nhiên là trọng yếu, nói một chút sư phụ của ngươi, có lẽ biết đây!"

Dương Diệp cười nói: "Sư phụ ngược lại là không có, bất quá, ta biết một cái gia hỏa tên Trọng Dạ, không biết các hạ có biết hay không!"

Trọng Dạ!

Nghe được hai chữ này, lão giả kia hai mắt hơi híp lại, "ta nói ngươi như thế nào phách lối như vậy, như thế không kiêng nể gì cả, nguyên lai sau lưng có như vậy nhất tôn đại thần."

Dương Diệp lắc đầu, "tiền bối đại khái có thể giết ta, bởi vì Trọng Dạ tiền bối này đã từng nói qua, hắn sẽ không xuất thủ cứu ta, hắn chỉ biết báo thù cho ta. Ta tin tưởng, tiền bối hẳn thì sẽ không sợ Binh Gia đấy, đúng không?"

Lão giả con mắt như trước híp, trong con ngươi, hàn ánh lấp loé.

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó ngồi xuống. Xem ra, Trọng Dạ này tấm da hổ hay vẫn là rất hữu dụng. Bất quá, có chút đáng tiếc là, hắn không thể đánh với Thánh Nhân một trận rồi. Hắn hiện tại, xác thực tưởng đánh với Thánh Nhân một trận, hắn muốn nhìn một chút, mình cùng ít Thánh Nhân này sự chênh lệch!

Chênh lệch nhất định là có, cũng không biết kém bao nhiêu!

Một lát sau, lão giả kia đột nhiên nói: “Việc này, ta Cổ gia nhớ kỹ.”

Nói xong, kia quay người rời đi. Đi không bao lâu, hắn lại dừng lại, “nghe nói, người nào đó tại một Thần Bí Di Tích đã nhận được hứa nhiều Nguyên Thạch, mà người này, đến từ Võ Đế Học Viện, nếu như ta không có đoán sai, người này chính là ngươi chứ?”

Dương Diệp nhíu mày, lúc này, lão giả kia lại nói: “Lúc này đây, ta muốn nhìn, Trọng Dạ kia có thể hay không bảo vệ ngươi, chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Trong tràng, Dương Diệp thần sắc có chút âm trầm. Không cần phải nói, là đám người Hàn Y kia giở trò quỷ.

Ngay tại lúc này, lúc trước Bạch y nữ tử kia đi ra, Bạch y nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, rất nhanh, nàng đi ra ngoài, chỉ chốc lát chính là biến mất ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Bạch y nữ tử đi rồi, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, “một trăm điểm học phần, hai tháng, ai đồng ý giúp đỡ trông coi Đồ Thư Quán!”

Cách đó không xa, những người kia ngây cả người, rất nhanh, một người đàn ông chạy tới trước mặt của Dương Diệp, “ta, ta nguyện ý!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, xuất ra hắn thẻ đưa cho nam tử kia, nam tử kia vội vàng tiếp nhận tạp phiến sau đó cùng mình tạp phiến nhẹ nhàng tìm kiếm, tiếp đó, hắn lại đem tạp phiến đưa cho Dương Diệp. Dương Diệp tiếp nhận tạp phiến về sau, trực tiếp thân hình lóe lên, biến mất ở này cuối chân trời.

...

Tham Lang Phong.

Có cơ hội, hắn tự nhiên là muốn gia nhập Võ Đế Học Viện đấy, phải biết, cái gì kia Nguyên Thạch, hắn vẫn là vô cùng vô cùng xem trọng. Từ cái kia người tiền sử lấy được khối kia truyền thừa thạch, hắn biết, cái đồ chơi này, phải là Nguyên Thạch, chẳng qua là người tiền sử cùng bọn họ bây giờ đối với xưng hô của Nguyên Thạch này không giống vậy.

Khối Nguyên Thạch kia đối với trợ giúp của hắn là phi thường to lớn đấy, cũng chính bởi vì đã có trợ giúp của khối Nguyên Thạch kia, Kiếm Vực của hắn đã nhận được nâng cao một bước, đây cũng là lúc trước hắn vì sao không sợ chủ yếu của Thánh Nhân kia nguyên nhân! Thậm chí còn muốn khiêu chiến một vị Thánh Nhân!

Bởi vì giờ khắc này hắn, Kiếm Vực đã được đến sâu sắc tăng lên, không chỉ có như thế, kiếm của hắn tại trong Kiếm Vực cũng đã nhận được sâu sắc tăng lên.

Võ Đế Học Viện!

Lúc trước Đồ Thư Quán chuyện đã xảy ra, đã tại Võ Đế Học Viện truyền ra, vô số người biết Dương Diệp hai chữ này.

Đương nhiên, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là người của Thiên Tự Ban xuất hiện, hơn nữa còn mời Dương Diệp này gia nhập Thiên Tự Ban!

Thiên Tự Ban, đây chính là cả Võ Đế Học Viện tất cả học sinh mục tiêu cuối cùng, mà bây giờ, một cái nho nhỏ Đồ Thư Quán quản lý nhân viên lại bị mời gia nhập, điều này làm cho rất nhiều người lập tức có chút khó chịu.

Bất quá, khó chịu thì khó chịu, cũng không có người đến gây phiền toái cho Dương Diệp, cuối cùng cũng không thuần túy, có thể bị người của Thiên Tự Ban mời, bản thân này đủ để đã chứng minh rất nhiều chuyện, ví dụ như thực lực của Dương Diệp.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tới Tham Lang Phong.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía xa xa, chỗ đó, có một tòa đại điện, cả ngọn núi cũng chỉ có tòa đại điện này.

Dương Diệp đi tới cái kia trước đại điện, cửa đại điện đột nhiên mở ra, Dương Diệp không do dự, đi vào. Dương Diệp mới vừa gia nhập đại điện, một Hôi bào lão giả chính là trống rỗng xuất hiện tại trước mặt của hắn.

Dương Diệp quan sát một chút đối phương, sau đó hắn bấm tay một điểm, Bạch y nữ tử kia cho Hắc Sắc Tạp Phiến của hắn đã rơi vào trước mặt của Hôi bào lão giả kia. Hôi bào lão giả kia nhìn thoáng qua Hắc Sắc Tạp Phiến kia, sau đó lông mày lập tức hơi nhíu.

Một lát sau, Hôi bào lão giả nhìn về phía Dương Diệp, “muốn vào Thiên Tự Ban?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

; “Chuẩn bị xong chưa?” Hôi bào lão giả đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nao nao, “chuẩn bị cái gì?”

; “Khảo nghiệm!” Hôi bào lão giả nói: “Một cái khảo nghiệm nho nhỏ!”

Dương Diệp nói: “Cái gì khảo nghiệm?”

Hôi bào lão giả khóe miệng hơi cuộn lên, “ngươi lập tức thì sẽ biết!”

Nói xong, lão giả tay phải vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp bốn phía tình cảnh trực tiếp bắt đầu biến ảo, chính xác mà nói là chung quanh hắn càng ngày càng đen, đến cuối cùng, hắn đã dường như đưa đang ở một cái trong hắc động.

Một mảnh đen nhánh!

Hắn giờ phút này, cái gì cũng nhìn không thấy, dù cho dùng tâm nhãn nhìn, cũng cái gì cũng nhìn không tới.

Chân chính hắc!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất.

Ám Chi Pháp Tắc!

Người khác đối với bóng tối có lẽ sẽ sợ hãi, đặc biệt là đối với loại này liên tâm mắt đều không cách nào thấy rõ bất kỳ vật gì tuyệt đối hắc, nhưng mà Dương Diệp hắn cũng sẽ không, hắn Ám Chi Pháp Tắc mặc dù bây giờ cực nhỏ dùng đến, nhưng cái này không có nghĩa là không dùng đến!

; Nhưng mà, sự tình cũng không có hắn nghĩ đơn giản như vậy, trong bóng tối kia, đột nhiên xuất hiện tiếng bước chân.

Dương Diệp mãnh liệt quay đầu, lúc này, một cái móng vuốt bén nhọn đã vỗ vào hắn chỗ ngực.

Bành!

Dương Diệp toàn bộ người lập tức té bay ra ngoài, cùng lúc đó, tại trước ngực hắn, mấy vết máu tươi bắn ra.

Dương Diệp vừa dừng lại một cái, tiếng bước chân kia chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một cái móng vuốt lần nữa vỗ vào ngực của hắn chỗ.

Ầm!

Lần này lực lượng hiển nhiên so với trước đó lớn hơn rất nhiều, Dương Diệp toàn bộ người đều cong lại, hơn nữa, lực lượng cường đại càng là trực tiếp làm cho Dương Diệp toàn bộ người lần nữa hướng phía sau bay ra ngoài.

Còn chưa rơi xuống, Dương Diệp chính là đã nghe được bàn chân rơi xuống đất thanh âm.

Dương Diệp biến sắc, đưa tay giơ kiếm kiếm chính là đâm một cái, nhưng mà, một cái móng vuốt trực tiếp cầm kiếm của hắn, sau một khắc, một cổ cự lực truyền đến cánh tay hắn bên trong, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho Dương Diệp cả cánh tay phải rạn nứt ra, máu tươi chảy ròng ròng. Cùng lúc đó, kiếm trong tay của Dương Diệp cũng trực tiếp bị đối phương giành lấy, thoáng qua, đối phương nắm thanh kiếm kia một cái cắt ngang, cắt về phía cổ của Dương Diệp.

Nếu như Dương Diệp bị một kiếm này cho đánh trúng, không hề nghi ngờ, cổ của hắn tuyệt đối sẽ cùng đầu dọn nhà.

Thời khắc mấu chốt, Dương Diệp thân thể hơi cong một chút, tránh thoát một kiếm này, cùng lúc đó, hắn chân phải mãnh liệt trừng mặt đất, toàn bộ người tựa như một quả đạn pháo bắn nhanh ra như điện, giờ khắc này, hắn nâng lên đầu gối của chính mình hướng phía phía trước chính là đỉnh đầu.

Giờ khắc này, hắn cũng không có nương tay, hắn này một đầu gối lực lượng, đủ để đem một đầu Đại Thiện Cảnh Yêu Thú chấn thành mảnh vỡ. Nhưng mà, hắn này một đầu gối nhưng là như đá vào một tấm ván sắt bên trên, trong nháy mắt, hắn cảm giác mình toàn bộ bàn chân đều đã tê rần. Cùng lúc đó, bản thân hắn càng là trực tiếp bị lực lượng của chính mình cho chấn bay ra ngoài.

; Vừa bay ra ngoài, một thanh kiếm chính là đi tới trước mặt của hắn, thanh kiếm này, trực chỉ giữa lông mày hắn.

; Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn.

; “Rống!”

Một đạo tiếng rồng ngâm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, sau một khắc, Dương Diệp nâng lên một cái móng rồng hướng phía trước mãnh liệt đất chính là vỗ.

Ầm!

Trong tràng không gian kịch liệt run lên, một cỗ kinh khủng sóng khí tại trong đêm tối này mãnh liệt khuếch tán ra, lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài. Nhưng mà, hắn còn chưa quay về cái thần trí, một thanh kiếm chính là hướng phía hắn điện xạ mà tới.

Chính là chính hắn kiếm!

Dương Diệp chân phải hướng về sau mãnh liệt một đập, cưỡng ép để cho chính mình thân thể ngừng lại, sau đó tay phải hắn hướng phía trước nắm chắc, trực tiếp cầm thanh kiếm kia, nhưng mà, vừa cầm chặt kiếm kia, kiếm kia bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại chính là trực tiếp đưa hắn rung động đến trăm trượng có hơn.

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác ngũ tạng lục phủ của mình cũng đã tan vỡ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái gì cũng không có thấy, nhưng mà, tiếng bước chân nhưng là vang lên. Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó chậm rãi đứng lên, lòng bàn tay hắn mở ra, trong lòng bàn tay, một thanh kiếm nhẹ nhàng trôi nổi, cùng lúc đó, hắn cả người bên trong, cũng xuất hiện một thanh hư ảo kiếm.

Nhân Kiếm Hợp Nhất thêm Táng Kiếm Sát!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong đêm tối, một đạo liệu lượng tiếng kiếm reo bỗng nhiên vang lên, thoáng qua, một đạo kiếm quang tại trong đêm tối này chợt lóe lên, những nơi đi qua, dường như liền đêm tối đều bị cắt ra, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Kiếm phần cuối, một cái móng vuốt đột nhiên đưa ra ngoài.

Ầm!

Như sơn băng địa liệt, trong đêm tối không gian rung động kịch liệt lên, phảng phất muốn đập nát bình thường!

Không trung, Dương Diệp hai tay nắm kiếm, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, trong tràng tình cảnh một hồi biến ảo, Dương Diệp đầu một hồi mê muội, rất nhanh, hắn quay về đến trong đại điện. Tại trước mặt hắn, là Hôi bào lão giả kia.

Hôi bào lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Hai chuyện, chuyện thứ nhất, ngươi thông qua được địa tôn khảo nghiệm.”

Dương Diệp nói: “Chuyện thứ hai chứ?”

Hôi bào lão giả đạm thanh nói: “Chuyện thứ hai là, ngươi không thể gia nhập Thiên Tự Ban, không chỉ có không thể gia nhập Thiên Tự Ban, còn phải lập tức rời đi Võ Đế Thành, ngươi chỉ cần một khắc đồng hồ thời gian, một phút đồng hồ bên trong, nếu là không có ly khai Võ Đế Học Viện, ngươi sẽ bị Võ Đế Học Viện tuyên bố trở thành địch nhân.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt hơi híp lại.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2054: Mau Trở Về Binh Gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

; “Vì cái gì!”

Dương Diệp nhìn thẳng Hôi bào lão giả, rất là khó hiểu.;

Hôi bào lão giả không nói gì, hắn bấm tay một điểm, một trương lệnh bài màu đỏ như máu xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Ở đằng kia đỏ như máu trên lệnh bài, viết hai chữ: Dương Diệp.

; “Đây là cái gì?” Dương Diệp hỏi.

; “Thánh Nhân Lệnh Truy Nã!”

Hôi bào lão giả đạm thanh nói: “Tại Đại Thiên Vũ Trụ, có một cái liên minh, Thánh Nhân Liên Minh, cái liên minh này, là tứ đại gia cùng bên ngoài Võ Đế Học Viện một thần bí thế lực, bên trong thành viên, đều là Thánh Nhân, ít Thánh Nhân này, đến từ các tộc. Tổ bọn họ thành một cái liên minh, mục đích là vì chống lại tứ đại gia những lão tổ kia.”

; “Bọn hắn vì sao truy nã ta?” Dương Diệp lại hỏi.

Hôi bào lão giả khẽ lắc đầu, “này thì không rõ lắm. Ngươi bây giờ, chỉ còn nửa khắc đồng hồ ly khai Võ Đế Học Viện rồi!”

Dương Diệp nói: “Võ Đế Học Viện sợ Thánh Nhân Liên Minh này?”

; “Sợ?”

Hôi bào lão giả đạm thanh nói: “Võ Đế Học Viện ta tự nhiên không sợ bọn họ, ta cũng biết ngươi đang suy nghĩ gì, ngươi muốn hiểu rõ một chút, ngươi cũng không phải học sinh của Võ Đế Học Viện ta, nếu như ngươi là học sinh của Võ Đế Học Viện ta, coi như là tứ đại gia truy nã ngươi, chỉ cần ngươi đang ở đây Võ Đế Học Viện, Võ Đế Học Viện ta đều bảo vệ cho ngươi bình an. Đáng tiếc, ngươi cũng không phải học sinh của Võ Đế Học Viện ta, mà ngươi, còn không có để cho chúng ta đối địch với Thánh Nhân Liên Minh này giá trị. Ta nói chuyện trắng ra, không ngại chứ?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Không ngại, đây là chuyện rất bình thường.” Vừa nói, hắn ôm quyền, sau đó nói: “Cáo từ!”

Nói xong, hắn cũng không nét mực, xoay người rời đi.

Tại Dương Diệp đi rồi, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “kẻ này không sai!”

Hôi bào lão giả khẽ gật đầu, “trên thân hắn vòng xoáy, quá lớn. Học viện không muốn ở thời điểm này cuốn vào!”

Thanh âm kia đã trầm mặc.

...

Ly khai Tham Lang Phong về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, qua hồi lâu, khóe miệng của hắn đột nhiên nổi lên một nụ cười, “Thánh Nhân Liên Minh?”

Nói xong, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở không trung.

Mới ra Võ Đế Thành, trước mặt Dương Diệp không gian liền run rẩy, ngay sau đó, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “mau trở về Binh Gia!”

Đây là thanh âm của Trọng Dạ kia.

Dương Diệp chân mày cau lại, hiển nhiên, Trọng Dạ này khẳng định cũng là gặp sự tình gì, bởi vì thanh âm đối phương bên trong mang theo vẻ lo lắng.

Quay về Binh Gia!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp chính phải ly khai, lúc này, một Bạch y nữ tử đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cách đó không xa, Bạch y nữ tử trong tay, là một thanh màu trắng cây dù. Cô gái này, đúng là cái kia đưa tặng thư đề cử cho hắn Thiên Tự Ban nữ tử.;

; “Là ngươi?” Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Bạch y nữ tử nói: “Thánh Nhân Liên Minh đang truy nã ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết, chẳng qua là, làm sao ngươi biết?”

Bạch y nữ tử nói: “Thiên Tự Ban nhận được này Lệnh Truy Nã!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Thế nào, Thiên Tự Ban các ngươi muốn tới giết ta?”

Bạch y nữ tử nhẹ gật đầu, “đã có người động tâm, nhờ vào lần này đối phương cho ra thù lao là một mai Nguyên Thạch, thứ thiệt Nguyên Thạch. Không chỉ có Thiên Tự Ban ta, rất nhiều người sợ là đều động tâm rồi.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ngươi biết Thánh Nhân Liên Minh kia vì sao phải truy nã ta sao?”

Bạch y nữ tử nói: “Nếu như ta không có đoán sai, hẳn là cái kia tiền sử di tích.”

; “Tiền sử di tích?” Dương Diệp nhíu mày, “cũng bởi vì ta đi qua cái kia tiền sử di tích?”

Bạch y nữ tử khẽ lắc đầu, “ngươi cũng đã biết, lúc trước ngươi gặp phải này tòa thần bí kiến trúc, đã từng xuất hiện tại Võ Đế Học Viện chúng ta, còn có tứ đại gia, cùng với những cái kia Thần Bí Thế Lực nắm giữ tiền sử trong di tích.”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Bạch y nữ tử nói: “Này tòa thần bí kiến trúc, tứ đại gia, còn có một chút Thần Bí Thế Lực đều phái người đi vào, nhưng mà kết quả là, cơ bản đều chết rồi. Trong đó còn bao gồm một vị Thánh Nhân. Ngược lại là có người đi ra, bất quá, cái kia là một vị lão tổ, một vị Phật Gia Lão Tổ. Mà bây giờ, lại có một người đi ra, người nọ chính là ngươi!”

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi nên gặp được người tiền sử, đúng không?”

Dương Diệp không có giấu giếm, lập tức nhẹ gật đầu. Giấu giếm cũng vô dụng, bởi vì này chút người cũng đã đoán được.

Nhìn thấy Dương Diệp điểm, Bạch y nữ tử kia cái kia nắm bạch dù tay nắm thật chặt, nhưng mà nàng sắc mặt nhưng vô cùng bình tĩnh, “bọn hắn nói với ngươi cái gì?”

Dương Diệp nhìn về phía Bạch y nữ tử, “ngươi cảm thấy rất hứng thú?”

Bạch y nữ tử nhẹ gật đầu, “thế nhân đều cảm thấy hứng thú.”

Dương Diệp cười nói: “Phật Gia Lão Tổ kia không phải là đi vào sao?”

Bạch y nữ tử nói: “Ai sẽ đi tìm hắn?”

Dương Diệp cười nói: “Xem ra, đều là thực lực gây họa, nếu như ta có lão tổ thực lực, ta nghĩ, kia là cái gì Thánh Nhân Liên Minh nhất định là không dám tới tìm ta, đúng không?”

Bạch y nữ tử đạm thanh nói: “Đáng tiếc, ngươi không có!”

Dương Diệp cười nói: “Ta tới đoán xem, lúc trước ngươi cho ta thư đề cử, hẳn là hai loại mục đích, loại thứ nhất, là muốn để cho ta chết ở cái kia trong khảo hạch, loại thứ hai, hẳn là muốn kéo dài một ít thời gian, để cho ta đừng nhanh như vậy ly khai Võ Đế Học Viện, đúng không?”

Ngay từ đầu, Bạch y nữ tử đề cử cho hắn thư lúc, hắn liền có chút hoài nghi.

Trên đời này, không có bữa trưa miễn phí. Đối phương cùng hắn căn bản không biết, không có lý do gì trực tiếp đề cử cho hắn thư, đến tại cái gì thưởng thức thực lực của hắn, hắn lúc đó, để lộ ra thực lực mặc dù có chút mạnh, nhưng là tựu như vậy, còn chưa đủ để lại để cho loại thiên tài này lau mắt mà nhìn.

Chỉ có điều, hắn thật không ngờ, hắn bị người truy nã.

Bạch y nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi không phải người bình thường, thực lực cũng không tầm thường, ta không muốn cùng ngươi Lưỡng Bại Câu Thương. Tại trong Thần Bí Di Tích kia có được đồ vật gì đó giao ra đây, còn có ở nơi này lấy được một ít chuyện nói ra, như thế nào?”

Dương Diệp cười nói: “Nếu như ta không thì sao?”

Bạch y nữ tử mở mắt, sau một khắc, trong tay nàng chuôi này dù ngọc đột nhiên biến mất, thoáng qua, chuôi này cái dù xuất hiện ở đỉnh đầu của Dương Diệp, trong chốc lát, vô số lưu quang từ cái này cái dù trong bắn ra, chỉ ngắn ngủi một cái chớp mắt, Dương Diệp toàn bộ người liền trực tiếp bị những cái kia lưu quang bao phủ lại.

Lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên từ những cái kia lưu quang bên trong phóng lên trời, thoáng qua, một cái hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp. Này hư ảo cự long, đem những cái kia lưu quang đều cho ngăn cản.

Xa xa, Bạch y nữ tử kia mặt không biểu tình, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, Dương Diệp đỉnh đầu chuôi này bạch cái dù bên trong đột nhiên lòe ra một đạo Tử Sắc Lôi Điện, đạo này Tử Sắc Lôi Điện lập tức chính là đánh vào Dương Diệp sau lưng cái kia hư ảo cự long phía trên.

Ầm!

Một đạo tiếng rồng ngâm đột nhiên ở giữa sân vang lên, mà Dương Diệp kia bản thân bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn trăm trượng! Mà giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân, lôi điện tác lượn quanh.

Mà!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm giác, vừa rồi cái kia đạo lôi điện, làm cho toàn thân hắn trong nháy mắt đều đã mất đi tri giác. Nếu như không phải là hắn vội vàng vận chuyển Hồng Mông Tử Khí, hắn khả năng hiện tại di chuyển đều không nhúc nhích được.

Không hổ là học sinh của Thiên Tự Ban!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn chưa bao giờ cảm giác mình trong thế hệ tuổi trẻ là vô địch đấy, đã từng rất ít gặp được đối thủ, nhưng mà, không có nghĩa là không có đối thủ. Mà người trước mắt này cùng niên kỷ của hắn xấp xỉ Bạch y nữ tử, thực lực của đối phương liền không có chút nào yếu hắn!

Xoẹt xẹt...

Lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu, lại là một tia chớp chợt lóe lên. Đạo kia Tử Sắc Lôi Điện tựa như nhảy dựng con linh xà hướng phía Dương Diệp kích bắn đi. Lúc này đây, Dương Diệp không dám ở dùng thân thể đi mạnh mẽ đỉnh này đạo lôi điện rồi.

Dương Diệp bàn tay mở ra, tại trong lòng bàn tay của hắn, một thanh kiếm lặng yên hiển hiện, thoáng qua, thanh kiếm này bắt đầu xoay tròn. Sau một khắc, thanh kiếm này đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Không trung, kiếm, lôi điện.

Ầm!

Thiên tế hư không đột nhiên vang lên một đạo động trời tiếng nổ vang, ngay sau đó, vô số kiếm quang cùng lôi quang tại không trung bắn ra tung tóe. Mà lúc này, Dương Diệp vẫy tay, một đạo kiếm quang hiện lên, trong tay hắn, nhiều hơn một thanh kiếm, ngay sau đó, kia biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa đã ở trước mặt của Bạch y nữ tử kia.

Kiếm trong tay của Dương Diệp đều đâm thẳng ra, rất đơn giản một cái gai.

Dương Diệp hắn am hiểu nhất chính là Cận Thân Nhục Bác!

Mà lúc này, một cây dù chắn đàn bà trước mặt, kiếm của Dương Diệp vừa đâm vào cô gái kia trên dù, Dương Diệp sắc mặt chính là tím mặt biến đổi, thoáng qua, cả người trực tiếp bị chấn động ra ngoài.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp nhìn nhìn tay phải của chính mình, giờ phút này, tay phải của hắn đã tất cả đều là máu tươi. Vừa rồi, hắn một kiếm kia lực lượng, chí ít có chín thành phản hồi cho chính hắn rồi.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa kia Bạch y nữ tử, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Bạch y nữ tử kia trong tay bạch cái dù.

; “Thiên lôi luân hồi cái dù!”

Lúc này, Bạch y nữ tử kia đột nhiên nói: “Một vị lão tổ từng dùng qua Thần vật, bên trong, không chỉ có một viên Cửu Tiêu Thần Lôi Lôi chủng, còn có Luân Hồi chi Lực. Ta có vật ấy ở đây, Thánh Nhân không làm gì được ta.”

Nói đến đây, kia chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “một cơ hội cuối cùng, nếu như ngươi không quý trọng, đợi tí nữa ngươi sẽ hối hận, ta cam đoan!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “thật sao?”

Nói xong, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Giờ khắc này, Bạch y nữ tử kia ngừng lại.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong hai tay đột nhiên xuất hiện hai chuôi kiếm, không chỉ có như thế, tại trong thân thể của hắn, còn xuất hiện một thanh hư ảo cự kiếm.

Ba chuôi kiếm!

Xa xa, Bạch y nữ tử kia nhìn thấy một màn này hai mắt hơi híp lại, tay phải trong tay chuôi này bạch cái dù bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động, làm như đang nói gì.

Lúc này, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “Đến, tiếp ta tam kiếm!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ. Trong tràng, ba đạo kiếm quang hiện lên ‘phẩm’ hình chữ hướng phía Bạch y nữ tử kia điện bắn đi.

Bạch y nữ tử kia hướng về sau hơi thối lui một bước, sau một khắc, trong tay nàng bạch cái dù đột nhiên xoay tròn, trong chốc lát, một đạo đạo lôi điện từ trong đó bắn ra, chỉ là một trong nháy mắt, trong tràng liền là bị từng đạo tựa như Linh xà Tử Sắc Lôi Điện cho bao trùm.

Mà lúc này, kiếm đã tới.

…;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2055: Nguyên Do!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba chuôi kiếm!

Ba chuôi kiếm ở đằng kia lôi điện mạng lưới chế tác xuyên thẳng qua mà qua, ngay từ đầu, ba thanh kiếm tốc độ rất nhanh, nhưng là ở chạm được những Tử Sắc Lôi Điện kia lúc, kiếm của hắn biến thành chậm lại. Tuy rằng như thế, nhưng mà, kiếm kia vẫn ở chỗ cũ tiến lên.

Rốt cuộc, cái kia ba chuôi kiếm xuyên qua trùng trùng điệp điệp lôi điện, đi tới trước mặt của Bạch y nữ tử kia. Mà lúc này, Bạch y nữ tử trong tay chuôi này bạch cái dù đột nhiên hướng phía trước đỉnh đầu, này đỉnh đầu, trực tiếp chỉa vào Dương Diệp cái kia ba chuôi kiếm bên trên.

Bành!

Kiếm Vực cái dù kịch liệt run lên.

Thời gian dường như tại lúc này định dạng.

Sau một khắc.

Xùy~~!

Ba chuôi kiếm đột nhiên đâm rách chuôi này cái dù, sau đó chợt lóe lên!;

Ầm!

Chuôi này bạch cái dù ầm ầm nổ bể ra, nhưng mà, ở tại nổ bể ra một chớp mắt kia, vô số Tử Sắc Lôi Điện như mưa cuồng bình thường đem Dương Diệp kia bao phủ lại.

Xoẹt xẹt...

Thiên tế tinh không, vô số Tử Sắc Lôi Điện như tiểu như rắn trong tinh không du đãng, đi đôi với những thứ này sấm sét là từng đạo thật nhỏ kiếm quang. Cứ như vậy, giằng co đại khái một phút đồng hồ, trong tràng dần dần khôi phục bình thường.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Bạch y nữ tử kia đều còn ở.

Dương Diệp hơi có chút chật vật, toàn bộ bộ quần áo đã cháy đen, tại trên dưới toàn thân hắn, thỉnh thoảng còn có lôi điện lập loè, mỗi một lần lôi điện lập loè, đều làm cho Dương Diệp thân thể co quắp một trận. Mà ở Dương Diệp đối diện, trước ngực của Bạch y nữ tử kia, cắm hai chuôi kiếm.

Một thanh Đoạn Tội, một thanh kiếm đầu!

Bạch y nữ tử nhìn nhìn trước ngực mình hai chuôi kiếm, sau đó nàng ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “ta vẫn còn có chút đánh giá thấp ngươi rồi.”

Xa xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại. Hắn giờ phút này, thân thể cực kỳ không thoải mái, những cái kia lôi điện mặc dù không có phá phòng ngự của hắn, nhưng mà, cái kia lôi điện làm cho toàn thân hắn đều đã mất đi tri giác, nếu như không phải là có Hồng Mông Tử Khí không ngừng chữa trị nhục thể của hắn, hắn đã sớm sợ là thành một cỗ thi thể rồi.

; “Ngươi trốn không thoát đâu!” Lúc này, Bạch y nữ tử kia đột nhiên lại mở miệng.

Dương Diệp mở to mắt nhìn thoáng qua Bạch y nữ tử kia, tay phải hắn nhẹ nhàng một chiêu, cái kia cắm ở nữ tử bộ ngực hai chuôi kiếm lập tức bay về tới trong tay hắn. Thu hồi hai chuôi kiếm, Dương Diệp xoay người rời đi.

Dương Diệp sau lưng, Bạch y nữ tử thân thể dần dần hư ảo.

Ngay tại Bạch y nữ tử muốn triệt để muốn biến mất lúc, một vệt kim quang đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Bạch y nữ tử, sau một khắc, đạo kim quang này bao phủ Bạch y nữ tử, tại đạo kim quang này bao phủ xuống, Bạch y nữ tử kia thân thể hư ảo tốc độ lập tức chậm lại.

; “Sư tôn, ta đã thất bại!” Bạch y nữ tử nói khẽ.

Một giọng nói ở giữa sân vang lên, “là ta đánh giá thấp hắn.”

Bạch y nữ tử nói: “Ta cũng đánh giá thấp hắn, nhục thể của hắn cùng khôi phục tốc độ, sâu sắc vượt ra khỏi tưởng tượng của ta.”

Thanh âm kia nói: “Ngươi sinh cơ trong cơ thể ta đã ngăn chặn, mạng có thể giữ được, việc này ngươi không được tại nhúng vào, quay về Võ Đế Học Viện tinh tu.”

; “Sư tôn vì sao không ra tay?”

Bạch y nữ tử đột nhiên nói: “Sư tôn nếu là ra tay, hắn hẳn phải chết, không phải sao?”

Thanh âm kia nói: “Ta như ra tay, tính chất cũng không giống nhau. Đến chúng ta này loại cấp bậc, nhiều khi, có thể coi thường bất luận cái gì quy tắc, nhưng nhiều khi, lại phải giảng một ít quy củ. Bằng không thì, thế giới này đem lộn xộn. Đơn giản mà nói, ta như ra tay giết hắn, ngươi cùng ngươi một ít sư đệ sợ là không thấy được mặt trời của ngày mai!” ;

Bạch y nữ tử khẽ gật đầu, “đã minh bạch!”

Lúc này, thanh âm kia lại nói: “An tâm tĩnh dưỡng, chuyện còn lại, từ sẽ có người đi xử lý!”

Nói xong, đoàn kim quang kia kéo Bạch y nữ tử kia về tới trong Võ Đế Thành.

...

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Quay về Binh Gia!

Hắn biết rõ tình cảnh của chính mình bây giờ, hắn hiện tại, tất nhiên là thân ở một xoáy nước khổng lồ. Những người muốn giết người của hắn, tuyệt đối không đơn giản là bởi vì hắn tại Thần Bí Di Tích sống sót mà đi ra ngoài nguyên nhân.

Từ Võ Đế Học Viện lập tức đuổi hắn đi điểm ấy cũng có thể thấy được, Võ Đế Học Viện nhất định là không sợ cái gì kia Thánh Nhân Liên Minh đấy, đối phương lập tức đuổi hắn đi, một điểm này, có chút tại yếu thế Thánh Nhân Liên Minh kia. Mà đối phương nếu như không sợ Thánh Nhân Liên Minh, tự nhiên thì không thể yếu thế, cho nên, nhất định là có nguyên nhân gì khác đấy.

Về trước Binh Gia tìm được Trọng Dạ hỏi rõ ràng!

Dương Diệp tăng thêm tốc độ, dùng tốc độ của hắn bây giờ, không đến thời gian một ngày chính là về tới Binh Giới.

Nhưng mà, ngay tại hắn tiến vào Binh Giới lúc, lại bị ngăn lại.

Ngăn đón hắn chính là một người đàn ông trung niên, tại trung niên nam tử trong tay, nắm một thanh cự kiếm. Dương Diệp chưa thấy qua người đàn ông này!

; "Các hạ là?" Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói: "Binh Giới Thủ Hộ Giả!"

Binh Giới Thủ Hộ Giả!

Dương Diệp nhíu mày, "có việc?"

Trung niên nam tử nói: "Ngươi không thể tiến vào Binh Giới."

; "Hử?" Dương Diệp hai mắt híp lại, "vì sao?"

Trung niên nam tử nói: "Không có vì gì, chính là không thể tiến vào."

Dương Diệp nói: "Trọng Dạ chứ?"

; "Không biết!" Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp trầm mặc. Cuối cùng xảy ra chuyện gì? Binh Giới đều như vậy?

; "Nhanh chóng rời đi!" Lúc này, trung niên nam tử lại mở miệng.

; "Đi thôi!"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên. Dương Diệp quay đầu nhìn lại, một ông già chính chậm rãi đi về phía hắn.

Người đến, chính là Viên Lão của Du Sơn kia.

Viên Lão kia nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, người kia đối với Viên Lão ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

; "Không biết rõ!" Dương Diệp nói.

Viên Lão nói: "Ngươi tự nhiên là không hiểu, đều là những đại lão kia đấu tranh, ngươi nha, tại bọn họ trong mắt, chính là một con cờ."

; "Quân cờ?" Dương Diệp chân mày cau lại.

Viên Lão nói: “Ngươi thân là Đạo Gia truyền nhân, một điểm này, thật chẳng lẽ không ai biết sao? Nếu như bọn hắn ngay cả cái này cũng không biết rõ, vậy bọn họ chẳng phải là cũng quá bọc mủ chút?”

; “Chỉ là bởi vì ta là Đạo Gia truyền nhân?” Dương Diệp hỏi.

Viên Lão lắc đầu, “tự nhiên không phải, Đạo Gia truyền nhân nhiều hơn nhiều, bọn hắn vì sao không nhằm vào bọn họ, mà là ghim ngươi? Bởi vì bọn họ cảm thấy, Đạo Gia Chí Bảo, tại ngươi trên thân Dương Diệp. Không là cảm thấy, phải là trên người ngươi!”

Đạo Gia Chí Bảo!

Hồng Mông Tháp!

Giờ khắc này, Dương Diệp sáng tỏ thông suốt. Nguyên lai, nguyên nhân chân chính là cái này.;

Lúc này, Viên Lão lại nói: ' Lúc trước, những cái kia chân chính đại lão cũng không có ra tay với ngươi, đó là bởi vì Đạo Gia vị lão tổ kia vẫn còn, ngươi là hắn chọn người, hắn vẫn còn, tự nhiên không có người sẽ đến ra tay với ngươi, ít nhất những lão tổ kia sẽ không tới ra tay với ngươi, cuối cùng, đã đến bọn hắn này loại cấp bậc, là phải nói một ít quy củ, nếu như bọn hắn không tuân theo quy củ, chỉ biết lưỡng bại câu thương. "

; “Vậy vì sao bọn hắn hiện tại lại xuất thủ?” Dương Diệp nói.

; “Bọn hắn xuất thủ sao?”

Viên Lão hỏi lại, “nếu như bọn hắn xuất thủ, ngươi bây giờ còn có thể sống được?”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Viên Lão lại nói: “Dù cho cho tới bây giờ, bọn hắn bổn tôn cũng không có ra tay với ngươi, bọn hắn bổn tôn không ra tay với ngươi, nhưng không có nghĩa là thuộc hạ của bọn hắn không thể ra tay với ngươi. Hơn nữa, những người này a, bọn hắn giết người, nhiều khi đều là vô hình.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi nhất định là nghĩ, có hay không có thể đi Đạo Gia?”

Dương Diệp nhìn về phía Viên Lão, Viên Lão nói: “Tốt nhất chớ đi.”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Viên Lão nói: “Ngươi khi đó đến Đại Thiên Vũ Trụ lúc, tứ đại gia, còn có một chút Thần Bí Thế Lực cũng không ra tay với ngươi, đó là bởi vì Đạo Gia Lão Tổ vẫn còn, mà bây giờ, hắn không có ở đây.”

; “Không tại?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “vẫn lạc?”

; “Vẫn lạc cái đầu ngươi!”

Viên Lão tức giận nói: “Đã đến bọn hắn loại cường giả cấp bậc này, làm sao có thể đơn giản vẫn lạc. Theo ta được biết, Đạo Tổ bắt đầu bế quan. Nghĩ đến, hắn cũng hẳn là biết rõ loạn thế đến, cho nên bắt đầu làm một chút chuẩn bị rồi!”

; “Bế quan!”

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Viên Lão tiếp tục nói: “Hắn bế quan về sau, ngươi đi Đạo Gia, có thể sẽ không được thích, cuối cùng, hắn không có ở trước mắt người đời hôn tự nhận nhận thức ngươi là đệ tử của hắn. Hơn nữa, bởi vì ngươi người mang trọng bảo, đi Đạo Gia, khả năng đầu tiên hạ thủ với ngươi người chính là Đạo Gia. Những người kia, có thể cũng không phải đèn đã cạn dầu!”

Dương Diệp đối với Viên Lão ôm quyền, sau đó nói: “Đa tạ Viên Lão giải thích nghi hoặc.”

Viên Lão nói: “Binh Gia này, cũng đừng chờ đợi. Trọng Dạ tiểu tử kia người không tệ, việc này không trách hắn, không chỉ có đừng trách hắn, ngươi còn phải cảm tạ hắn, ngươi có thể một đường gấp trở về nơi đây, toàn bộ nhờ hắn đang âm thầm thay ngươi đã ngăn được ít Thánh Nhân kia.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Binh Giới kia cửa vào, sau đó khẽ nở nụ cười.

Viên Lão nói: “Binh Giới không tha cho ngươi, là bởi vì bọn hắn không muốn cuốn vào trong này, bằng không thì, Binh Gia vị lão tổ kia trong khoảng thời gian kế tiếp sợ là không được an bình. Đương nhiên, quan trọng nhất là, ngươi là người của Đạo Gia, thử nghĩ một hồi, Binh Gia làm sao có thể làm loại chuyện tốn sức không được cám ơn này?”

Dương Diệp cười nói: “Bất kể như thế nào, cảm tạ Viên Lão giải thích nghi hoặc, ta phải đi rồi. Trước khi đi, tiểu tử cả gan hỏi một câu, Viên Lão vì sao biết nhiều như vậy sự tình?” ;

Viên Lão cười nói: “Người sống lâu rồi, rất nhiều chuyện, không muốn biết cũng đã biết.”

Gặp Viên Lão không nói, Dương Diệp cũng thức thời không có ở hỏi nhiều, với hắn mà nói, trước mắt lão giả này đối với hắn không có ác ý là được rồi.

Viên Lão đối với hắn không có ác ý, đây là trực giác của hắn.

Dương Diệp thu hồi ngẩng đầu nhìn về phía Binh Giới, đã từng, hắn cảm giác mình xem như nửa Binh Gia người, thậm chí, cái kia truyền thừa thạch, hắn đều chuẩn bị cùng Binh Gia cộng hưởng. Dương Diệp hắn không phải là một kẻ giả trá, người khác như thế nào đợi hắn, hắn giống như gì đợi người khác.

Còn như bây giờ...

Dương Diệp cổ tay khẽ động, khối kia long lanh trong suốt tảng đá xuất hiện ở trong tay hắn, hắn đem hòn đá kia đưa tới trước mặt của Viên Lão, sau đó nói: “Viên Lão, kính xin đem vật ấy giao cho Trọng Dạ, nói với hắn, Binh Gia trục ta, ta không trách Binh Gia, lại càng không trách hắn, cũng không còn tư cách trách hắn, ta chỉ trách Dương Diệp ta không đủ mạnh.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

; “Ngươi chuẩn bị đi nơi nào?” Viên Lão đột nhiên hỏi.

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó cười to nói: “Trời đất bao la, nơi nào không phải là gia? Thế nhân tưởng muốn Dương Diệp ta chết, Dương Diệp ta kia muốn thế nhân vong!”

...

PS: Nếu như vẫn chưa đóng cửa rót ta vi tín công chúng số bằng hữu, có thể chú ý đến của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Bởi vì phía trên có hoạt động, có thể nhận lấy tiền lì xì, hy vọng mọi người tham gia.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2056: Trực Tiếp Đánh Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Binh Giới cửa vào, Viên Lão lẳng lặng đứng đấy, ánh mắt của hắn nhìn phía xa, đó là Dương Diệp rời đi địa phương.

Qua hồi lâu, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở bên cạnh của Viên Lão.

Người đến đúng là Trọng Dạ kia.

Viên Lão tay nhẹ nhàng vung lên, trước mặt khối Truyền Thừa Thạch kia đã rơi vào trước mặt của Trọng Dạ, “hắn cùng với ngươi Binh Giới này chút hương hỏa, hoàn toàn đã đoạn!”

Trọng Dạ nhìn trước mắt Truyền Thừa Thạch, trầm mặc.

Viên Lão quay người rời đi.

Tại chỗ, Trọng Dạ đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía trong tay Truyền Thừa Thạch, “Binh Gia, đúng là mẹ nó không có ý nghĩa!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở trong tràng.

...

Một chỗ trong đám mây, Dương Diệp đứng ở trên một cụm mây trắng, hắn nhìn lướt qua bốn phía, hắn hiện tại, đi con đường nào? Tự nhiên là không có thể trở về tìm Tô Thanh Thi các nàng đấy, nàng bây giờ, chính là một đám lửa, tìm ai thiêu ai!

Hắn hiện tại, nhiệm vụ thiết yếu là tăng lên thực lực của chính mình!

Đương nhiên, trước đây, hắn còn muốn làm một chuyện.

Dương Diệp biến mất ở trong đám mây.

Tiền sử di tích.

Dương Diệp lại một lần nữa đi tới tiền sử di tích, cũng chính là lúc trước gặp phải này tòa Thần Bí Di Tích trước. Bất quá giờ phút này, nơi đây không có vật gì, chẳng có cái gì cả.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ngay tại lúc này, một đạo màu xanh khe hở xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi vào.

Màu lam khe hở khẽ run lên, đem Dương Diệp triệt để bao bọc.

Thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở gian kia bảy màu trong đại điện. Mà tại trước mặt hắn cách đó không xa, là cái kia cỗ quan tài.

[truyen❤cua tui @@ Net] ; “Ngươi đã đến rồi!” Trong quan tài truyền đến một giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra một mai Nạp Giới, “trong lúc này có hứa nhiều Tiên Tinh Thạch, không biết có đủ hay không ngươi dùng!”

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, mai Giới Chỉ kia đã rơi vào cái kia quan tài phía trên.

Một lát sau, cái kia trong quan tài truyền đến thanh âm, “tạm thời đã đủ rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đúng rồi, đã từng là có người hay không đã tới nơi này?”

; “Là có người đến qua!” Thanh âm kia nói: “Đối phương, mạnh hơn ngươi rất nhiều. Cho dù ở chúng ta thời đại kia, cũng là một vô cùng nhân vật phi thường lợi hại.”

Dương Diệp nói: “Có thể tiết lộ một chút đối phương tới làm cái gì sao?”

Trong quan tài đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Cùng ta làm một vụ giao dịch!”

; “Giao dịch gì?” Dương Diệp lại hỏi.

; “Thật có lỗi, không thể nói với ngươi!” Thanh âm kia nói.

Trong lòng Dương Diệp có chút thất vọng, hắn nhìn thoáng qua cái kia quan tài, sau đó nói: “Mục đích của ngươi là cái gì?”

Thanh âm kia nói: “Đây không phải trọng điểm. Theo ta được biết, tình cảnh của ngươi bây giờ tựa hồ có hơi không tốt lắm!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “ngươi làm sao biết!”

Thanh âm kia nói: “Ngươi không thể làm như vậy được, vẫn luôn tại hỏi ta vấn đề.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Thật có lỗi, chẳng qua là có chút tò mò.”

Thanh âm kia nói: “Có thể hay không giúp ta một việc?”

; “Gấp cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Ngay tại lúc này, bốn bức Tinh Không Đồ xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “đây là ta tộc năm đó lúc rời đi phong ấn bốn thế giới nhỏ, mỗi một cái bên trong tiểu thế giới, có một linh, ngươi có thể hay không giúp ta đem này tứ linh mang về? Đương nhiên, là có thù lao, cái này trả thù lao, ngươi sẽ hài lòng!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi vì sao không tự mình đi”

; “Nếu như ta có thể đi đi lại lại, thì cũng không cần dừng lại ở này bộ quan tài rồi.”

Thanh âm kia nói: “Nhân loại, ta đối với ngươi không có ác ý, đối với các ngươi cái thế giới này cũng không có ác ý, nhưng mà, ta sau khi tỉnh lại, nhưng là phát hiện, các ngươi còn các ngươi nữa cái thế giới này đối với ta đều không quá hoan nghênh. Mà ta hiện tại, lại không thể ly khai, cũng không cách nào ly khai. Ta cũng cần tìm về tộc của ta để cho ta thứ đồ vật, nhưng mà, ta như tự mình đi, sẽ có rất rất nhiều phiền toái, thậm chí diệt vong!”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Cái gì trả thù lao? Đầu tiên nói trước, bảo vật ta có rất nhiều, hơn nữa đều bất phàm, còn công pháp gì, ta cũng không phải quá cần, ta hiện tại có kiếm đạo của chính mình chi lộ phải đi!”

Thanh âm kia nói: “Giúp ngươi đạt tới các ngươi cái thế giới này cái gọi là Thiện Cảnh, như thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu, “có thể hay không đổi lại.”

; “Ngươi muốn cái gì!” Thanh âm kia nói.

Dương Diệp lòng bàn tay mở ra, một giọt Huyết Châu xuất hiện ở trong lòng bàn tay của Dương Diệp, “đây là ta hai Bổn Mệnh Huyết Châu của tỷ, ngươi có thể giúp ta phục sinh nàng sao?”

Huyết Nữ!

Chuyện của Huyết Nữ, Dương Diệp hắn làm sao lại quên? Tại hạ giới lúc, có người để cho hắn đi lên đi tìm Phật Gia kia Phật tổ, nói đối phương có biện pháp phục sinh, nhưng mà, bởi vì duyên cớ của Hầu Tử, Phật Gia đã đem hắn nhét vào sổ đen, đi cầu Phật Gia, bất quá là tự rước lấy nhục.

Về phần Binh Gia, kỳ thật, lúc trước hắn đã hỏi Trọng Dạ, bất quá, Trọng Dạ cho đáp án của hắn là, hắn bất lực, cũng để cho hắn không nên đi cầu Binh Gia Lão Tổ. Bởi vì phục người sống loại chuyện này, cần một cái giá lớn!

Huyết Nữ từ trên góc độ nào đó mà nói, là chết đấy. Nhưng mà, lại không thể hoàn toàn nói nàng chết rồi. Bởi vì Bổn Mệnh Huyết Châu vẫn còn, nói cách khác, có phục sinh khả năng, mà trong trời đất này, có loại năng lực này người, chỉ có cái chủng này lão tổ cấp bậc cường giả!

Nhưng mà, như Trọng Dạ nói, điều này cần đánh đổi khá nhiều, người ta dựa vào cái gì trả giá thật nhiều tới cứu Huyết Nữ?

Cho nên, lúc trước hắn cũng không có mở miệng cầu Binh Gia Lão Tổ kia. Mà bây giờ, hắn rốt cuộc gặp một cái có thể mở miệng rồi.

Qua hồi lâu, cái kia trong quan tài truyền đến một giọng nói, “ta không dám hứa chắc nhất định có thể đủ để cho nàng phục sinh!”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc lập tức buông lỏng, sau đó nói: “Nắm chắc được bao nhiêu phần?”

; “Nếu như ngươi có thể vì ta tìm về cái kia tứ linh, ta có tám phần nắm chắc, nếu như chỉ có thể tìm về một người, ta đây liền chỉ có hai thành nắm chắc!”

Thanh âm kia nói: “Thực sự không phải là tại áp chế ngươi, mà là ta cần cái kia tứ linh giúp ta khôi phục, thực lực của ta khôi phục càng nhiều, nắm chắc lại càng lớn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Mà lúc này, một viên lớn chừng ngón tay cái bảo thạch màu lam xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “nguyên thạch!”

; “Dùng làm gì?” Dương Diệp hỏi.

Thanh âm kia nói: “Nếu gặp phải không thể địch nguy hiểm, có thể bóp nát vật ấy, vật ấy có thể để cho ngươi lập tức quay về ở đây, đương nhiên, các ngươi thế giới này cái loại này cái gọi là lão tổ là có thể đơn giản ngăn chặn ngươi, bất quá, nếu là có cường giả loại này tới giết lời của ngươi, dùng thực lực của ngươi bây giờ, vô luận như thế nào cũng là sống không được!”

Dương Diệp đạo; “Đa tạ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người biến mất ở trong đại điện.

Trong đại điện, rơi vào trầm mặc.

Dương Diệp ly khai này tòa thần bí kiến trúc về sau, này tòa thần bí kiến trúc trực tiếp biến mất. Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó sẽ phải rời khỏi, mà lúc này, đột nhiên hắn quay đầu, chỗ đó, ngồi xếp bằng một người.

Người nọ đưa lưng về phía hắn, hắn không cách nào thấy rõ dung mạo của đối phương.

; “Tiểu hữu trước có Đạo Tổ ưu ái, sau có người tiền sử nguyện ý tiếp xúc, cơ duyên này, làm thật là lớn vô cùng a!” Người nọ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Cơ duyên gì gì đó không dám nói, nhưng mà, này phiền toái cũng không ít, bên ngoài bây giờ thì có không biết bao nhiêu Thánh Nhân chờ muốn giết ta đây.”

; “Này là bình thường!”

Người kia nói: “Có chiếm được, phải trả giá, đây là hằng cổ đạo lý không thay đổi.”

; “Các hạ là tới giết ta?” Dương Diệp trực tiếp tiến vào chính đề.

Người kia nói: “Tự nhiên không phải, ta như muốn giết tiểu hữu, chỉ sợ chỉ cần ngươi Đạo Tổ kia sư tôn ra mặt, mới có thể giữ được tiểu hữu.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, “không biết các hạ là một nhà kia lão tổ!”

Người kia nói; “Cái này không trọng yếu, lần này đến đây, chính là muốn gặp một lần Đạo Tổ chọn người. Tuy rằng cùng ta muốn không quá giống nhau, nhưng là còn có thể miễn cưỡng. Chẳng qua là không nghĩ tới, gặp ngươi tiến vào bên trong đại điện kia.”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Các hạ muốn nói cái gì? Hoặc có lẽ là, các hạ muốn làm cái gì?”

Người kia cười nói: “Ngươi biết người tiền sử lịch sử sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết.”

Người kia nói: “Ta biết một ít, tiểu hữu hợp tác với bọn hắn, tốt nhất vẫn là nhiều một lòng một dạ cho thỏa đáng. Nói đến thế thôi.”

Nói xong, cả người trực tiếp hư không tiêu thất rồi.

; “Người này là ai?”

Tại chỗ, Dương Diệp chân mày cau lại. Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó thân hình run lên, biến mất ở không trung.

Mà đang ở Dương Diệp biến mất sau đó không lâu, người nọ lại xuất hiện ngay tại chỗ.

Người nọ nói khẽ: “Quá khứ liền là quá khứ, làm gì lẫn vào tương lai chứ?”

Qua hồi lâu, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Các ngươi là tương lai, nhưng mà, lại vì sao phải tham dự qua đây?”

Người nọ đã trầm mặc.

Qua một hồi lâu, người nọ thấp giọng nói: “Loạn thế hàng lâm, không chỉ có các ngươi, Thần Tộc, ma kha tộc, Thiên Lan tộc, những thứ này đã ẩn tàng vô số năm chủng tộc cũng đã dần dần xuất hiện... Cũng thế, mọi người có riêng mình mạng, các tộc có các tộc mạng, hết thảy, nhìn vận mệnh của mọi người chính mình đi!”

Nói xong, người nọ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp đã đi ra viên kia Thần Bí Di Tích tinh cầu, đi tới trong tinh không mịt mờ, hắn suy nghĩ lại một chút lúc trước chỗ đã thấy cái kia bốn bức Tinh Không Đồ, một lát sau, hắn tuyển một bộ cẩn thận kiểm tra một hồi, sau đó liền muốn rời đi.

Ngay tại lúc này, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía xa xa.

; “Tốt cảnh giác!”

Chỗ đó, một giọng nói đột nhiên truyền ra, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Trung niên nam tử trần truồng bay lên, ở trên thân, hoa văn một cái dữ tợn dị thú, dị thú như Sói, vô cùng dữ tợn.

Đại Thiện Cảnh!

Trước mắt trung niên nam tử này cũng không phải là Thánh Nhân, nhưng mà, đối phương cảnh giới, ít nhất là Đại Thiện Cảnh. Hơn nữa, mặc dù không phải là Thánh Nhân, nhưng là đối phương nhưng cho hắn một cỗ cảm giác áp bách.

Cường giả!

Trung niên nam tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “ta là Đại La, ngươi nên chưa từng nghe qua ta, cuối cùng, ta không phải nhân loại. Ta đến từ Tu La tộc, nghe nói ngươi giá trị một viên Nguyên Thạch, cho nên tới tìm ngươi. Ta...”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “nói nhảm gì gì đó thì chớ nói. Trực tiếp đánh đi!”

Nói xong, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2057: Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Được kêu là Đại La trung niên nam tử thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì kiếm đã tới.

Đại La thần sắc không thay đổi, hướng về sau hơi thối lui một bước nhỏ, sau đó tay phải hắn trải ra, ngay sau đó, một cây màu đen nhánh trường bổng xuất hiện ở trong tay hắn. Thoáng qua, tay phải nắm chắc trường bổng mãnh liệt hướng phía trước chính là đâm một cái.

Một nhát này, cái kia trường bổng trực tiếp chỉa vào Dương Diệp mũi kiếm của thanh kiếm này phía trên.

Keng!

Một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh ở giữa sân vang vọng dựng lên.;

Hai người bộc phát ra lực lượng cường đại trực tiếp làm cho hai người riêng phần mình hướng về sau không ngừng nhanh lùi lại, mà đúng lúc này, Đại La kia trong tay màu đen trường bổng đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang phóng lên trời, thoáng qua, một đạo cột sáng màu đen hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà đi.

Dương Diệp lui về phía sau một bước, hai tay mở ra, trong lòng bàn tay, hai chuôi kiếm lơ lửng, cùng lúc đó, tại trong thân thể của hắn, xuất hiện một thanh hư ảo đại kiếm.

Nhất Tâm Tam Dụng!

Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập hư không, trong chốc lát, ba đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Mà lúc này, đạo hắc quang kia đã tới, trực tiếp đem Dương Diệp này ba đạo kiếm quang bao lại, nhưng mà sau một khắc, cái kia ba đạo kiếm quang chính là trực tiếp đem đạo hắc quang kia vỡ ra đến, ba đạo kiếm quang tốc độ không giảm, lập tức đến trước mặt Đại La kia.

Cường đại Kiếm Khí trực tiếp làm cho Đại La kia không gian chung quanh bị xé nứt ra một đạo đường rách nhỏ, cái kia bị Kiếm Khí chỉ Đại La giờ phút này sắc mặt cũng là có chút trở nên trắng. Ở trong mắt hắn, trước nay chưa có ngưng trọng.

Ba kiếm này, tiếp được, sống; Không tiếp nổi, chết!

Kiếm đã tới, Đại La kia hai mắt nhưng là chậm rãi đóng lại, khi hắn hai mắt triệt để nhắm lại một khắc này, trong tay trường côn mãnh liệt hướng lên trước mặt chính là đâm một cái.

Đại La cũng không có lựa chọn phòng ngự, mà là lựa chọn lấy Mạng đổi Mạng!

Có kinh nghiệm chiến đấu phong phú hắn biết, nếu như hắn lui lại, tất nhiên sẽ bị Dương Diệp áp chế, bởi vì khi đó hắn, khí thế yếu đi. Hai người đối chiến, nhiều khi nói chính là một cái khí thế. Hắn lùi lại, khí thế tất yếu.

Khí thế một khi yếu đi, đem có thể sẽ bị áp chế. Cho nên, Đại La kia trực tiếp chọn lấy Mạng đổi Mạng, đương nhiên, hắn không phải thật tưởng lấy Mạng đổi Mạng, mà là như dùng loại phương pháp này bức lui Dương Diệp quay về thủ, chỉ cần Dương Diệp quay về thủ, hắn là có thể phản áp chế!

Một chiêu này, hắn đã từng lần nào cũng đúng.

Nhưng mà đáng tiếc là, hắn gặp Dương Diệp. Lấy Mạng đổi Mạng? Dương Diệp mong không là đối thủ làm như vậy!

Dương Diệp ba chuôi kiếm tốc độ như trước không giảm, mà nhìn thấy một màn này, Đại La kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn biết chính mình lúc này đây phỏng đoán sai lầm. Nhưng mà giờ khắc này, hắn đã không cách nào đang tránh né rồi.

Xuy xuy!

Theo hai đạo thân thể bị xé nứt thanh âm vang lên, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Ba hơi về sau, Dương Diệp quay người rời đi.

Tại Dương Diệp trước ngực, có một lỗ máu, vừa rồi Đại La kia một côn trực tiếp đem trước ngực hắn cho đâm chọc, mà Dương Diệp ba chuôi kiếm cũng đâm vào trong cơ thể của Đại La kia. Dương Diệp hắn thân thể cường hãn, còn có Hồng Mông Tử Khí, một côn này tuy rằng làm hắn bị thương nặng, nhưng lại không nguy hiểm đến tánh mạng.

Mà Đại La kia sẽ không có vận khí tốt như vậy rồi, ba chuôi kiếm mới vừa vào Đại La trong cơ thể, cường đại Kiếm Khí liền trực tiếp đem Đại La kia sinh cơ bên trong cơ thể nát bấy mai một.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó hắn quay người đi về tới trước mặt của Đại La kia. Hắn quan sát một chút Đại La kia, sau đó đem thi thể của hắn thu vào.

Luyện chế Kiếm Nô!

Một Đại Thiện Cảnh cường giả Kiếm Nô vẫn là vô cùng hữu dụng.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp đã đem Đại La kia luyện chế thành Kiếm Nô.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng của hắn hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười lạnh như băng. Hắn biết, trước mắt Đại La này, không phải là cái thứ nhất, cũng không phải là cuối cùng một cái. Bất quá hắn không sao cả, hắn hiện tại, lẻ loi một mình, ai cũng không hư!

Đừng nói một cái Đại Thiện Cảnh, Thánh Nhân hắn đều không sợ!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Mờ mịt trong tinh hà, Dương Diệp ngự kiếm tật con thoi. Cái kia người tiền sử cho hắn bốn bức Tinh Không Đồ, bốn bức Tinh Không Đồ, đại biểu bốn cái thế giới, mà hắn hiện tại, phải đi là một tên là 'sương mù' thế giới.

Cái tên này có chút kỳ quái, bất quá, ngẫm lại là người tiền sử đặt tên hắn cũng bình thường lại.

Đi tới phía trước, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, này trong bản đồ tinh không ghi lại lộ tuyến cùng hắn đi bây giờ con đường không kém chút nào!

Không có chút nào chênh lệch!

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên. Qua hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu cười cười, "quản như vậy làm thêm cái gì, làm tốt chuyện của chính mình mới có thể!"

Nói xong, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn.

Sau một ngày, Dương Diệp ngừng lại.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này, hắn rốt cuộc minh bạch viên Tinh Cầu này vì sao gọi 'sương mù' rồi. Tại trong ánh mắt của hắn, toàn bộ phiêu đãng sương mù màu trắng. Phải nói, này cả viên tinh cầu đều phiêu đãng sương mù màu trắng!

Toàn bộ là sương mù!

; "Làm sao tìm được cái kia linh?" Dương Diệp chân mày cau lại.

Đột nhiên, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn nghĩ tới rồi một tên.

Tiểu Bạch!

Đối phương nếu là linh, vậy khẳng định chạy không khỏi cái mũi của Tiểu Bạch. Phải biết, Tiểu Bạch đối với loại này Thiên Địa Linh Vật đều có thiên nhiên khắc chế, hơn nữa, nàng cái mũi rất lợi hại, loại này Linh vật tuyệt đối chạy không khỏi cái mũi của nàng!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có lập tức liền đem Tiểu Bạch kia kêu đi ra, phải biết, cái kia tà vật khả năng còn tại sau lưng.

Tà vật!

Nghĩ đến cái đồ chơi này, Dương Diệp đột nhiên phát hiện một điểm, đối phương không phải là thích ăn loại này Thiên Địa Thần Thú cùng Thiên Địa Linh Vật sao?

Nếu như tìm được cái gì kia linh, chẳng phải là tự cấp này tà vật làm đồ cưới?

; “Tìm được ngươi rồi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên.

Dương Diệp biến sắc, gia hỏa này quả nhiên còn sau lưng hắn.

Lúc này, cái kia tà vật lại nói: “Ta đối với ngươi trong cơ thể Bạch Sắc Linh Chủ kia, còn có ít Thiên Địa Linh Vật này không có hứng thú, sẽ không thôn phệ các nàng. Bởi vì thôn phệ các nàng, sẽ để cho một vị mất hứng, cho nên, ngươi không cần lo lắng các nàng!”

; “Một vị là ai?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

; “Liên quan gì đến ngươi!” Vậy tà vật đột nhiên nói.

Dương Diệp mặt đen lại, cái quỷ gì, nóng nảy như vậy táo bạo. Không có ở quản cái kia tà vật, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên.

Dương Diệp trước ngực, một cái đầu nhỏ chui ra, Tiểu Bạch đầu nhìn chung quanh một chút, trong mắt tích lưu lưu chuyển.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Mau ra đây, không có chuyện gì đâu!”

Nghe được Dương Diệp nói như vậy, Tiểu Bạch lập tức yên tâm. Nàng nhảy tới trên vai của Dương Diệp, đang muốn cọ mặt của Dương Diệp, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng chỉ chỉ.

Dương Diệp nói: “Có cái gì?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch liền đi xa đi, nhưng mà, đi tới phía trước, Tiểu Bạch tiểu trảo lại chỉ hướng bên phải, Dương Diệp lập tức cải biến yên tâm, nhưng mà rất nhanh, Tiểu Bạch lại chỉ hướng bên trái... Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo Tiểu Bạch quay một vòng vòng.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch ôm ở trước mặt chính mình, sau đó nói: “Tiểu gia hỏa, ngươi trêu ta có phải không?”

Tiểu Bạch biểu lộ thật là vô tội.

Rất nhanh, Dương Diệp đã minh bạch. Không phải là Tiểu Bạch đang đùa hắn, mà là Tiểu Bạch chỉ vật kia tại mang theo bọn hắn vòng quanh vòng.

Vật kia ngay tại chung quanh nơi này!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch, nói khẽ: “Đối phương ở đâu?”

Tiểu Bạch chỉ hướng Dương Diệp sau lưng, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp toàn bộ người biến mất ngay tại chỗ, qua trong giây lát, Dương Diệp hướng phía phía sau mình bão táp mấy vạn dặm. Nhưng mà, hắn chẳng phát hiện bất cứ thứ gì. Hắn vừa dừng lại một cái, Tiểu Bạch lại chỉ hướng sau lưng của hắn!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống.

Tốc độ của đối phương vượt xa hắn!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi có thể làm cho đối phương đi ra sao?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, qua một hồi lâu, nàng đột nhiên nhìn về phía xa xa, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ.

Không có động tĩnh.

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp giang tay ra, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó vừa nhìn về phía xa xa, tiểu trảo lại nhẹ nhàng vẫy vẫy.

Nhưng mà, còn không có động tĩnh.

Tốt không nể mặt mũi!

Tiểu Bạch đột nhiên mở ra cái miệng nhỏ nhắn, trong chốc lát, chung quanh những cái kia sương mù đột nhiên hướng phía Tiểu Bạch cuốn tới.

; Ngay tại lúc này, một đoàn màu xanh đốm sáng xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cách đó không xa.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch lập tức ngừng lại.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia màu xanh đốm sáng, ở đằng kia màu xanh đốm sáng đằng sau, có một cái nho nhỏ màu xanh cái đuôi.

Linh!

Dương Diệp biết, trước mắt cái này màu xanh đốm sáng, phải là phía thế giới này linh. Còn đối phương tại sao phải xuất hiện, không hề nghi ngờ, là vì Tiểu Bạch. Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, những thứ này linh trời sinh đối với nàng thì có hảo cảm.

Bất quá hiện tại xem ra, trước mắt này linh đối với bọn họ hơi có chút đề phòng.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nàng chỉ chỉ xa xa cái kia đầu trọc, tiếp theo vừa chỉ chỉ chính mình.

Dương Diệp chân mày cau lại, “nó nói để cho ngươi ở tại chỗ này cùng nó chơi?”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp lắc đầu, “nói với nó, cái này không thể được, bất quá, nó có thể đi theo chúng ta.”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía đoàn kia màu xanh đầu trọc, sau đó tiểu trảo bắt đầu vung múa.

Một lát sau, đoàn kia rắn lục đầu trọc đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động.

Lúc này, Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, nàng chính muốn nói gì, mà đúng lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, tại đám người Dương Diệp trên đỉnh đầu, đột nhiên xuất hiện một trương to lớn màu vàng dài mạng lưới, khi nhìn thấy tờ này màu vàng dài mạng lưới, xa xa đoàn kia màu xanh đốm sáng lập tức hóa thành một luồng ánh sáng xanh dương biến mất cách không xa.

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch sửng sốt.

Mà đúng lúc này, đoàn kia màu xanh đốm sáng lại trở về trước mặt của bọn hắn, bởi vì cái kia tấm lưới lớn màu vàng đã đem chung quanh bọn họ vạn dặm không gian cho bao vây lại, hơn nữa, tờ nào võng màu vàng chính hướng của bọn hắn bên này co rút lại.

; “Đợi ngươi lâu như vậy, rốt cuộc chịu hiện thân!”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một Thanh Niên Nam Tử xuất hiện ở cái lưới kia bên ngoài, mà sau lưng Thanh Niên Nam Tử kia, còn có một người đàn ông trung niên cùng với một tên một lão giả.

Lão giả hai tay ôm kiếm, mặt mày buông xuống. Mà trung niên nam tử kia tức thì eo phối hợp trường đao, tay phải đặt trên chuôi đao, ánh mắt rơi trên người Dương Diệp.

Thanh Niên Nam Tử kia ánh mắt thì là rơi vào đoàn kia màu xanh đốm sáng bên trên, cười nói: “Sương mù linh, hấp thu một cái tinh cầu vô số năm mà lớn lên sương mù linh, chậc chậc, khó trách có một số lão tổ cũng có chút động tâm!”

Lúc này, đoàn kia màu xanh đốm sáng đột nhiên bay đến trước mặt của Tiểu Bạch, sau đó Tiểu Vĩ Ba nhẹ nhàng đụng đụng Tiểu Bạch móng vuốt nhỏ.

; Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau một khắc, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ đoàn kia màu xanh đốm sáng, sau đó lại vỗ vỗ bộ ngực của chính mình, một bộ đừng lo lắng, có ý tứ của ta.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, Thanh Niên Nam Tử nhãn tình sáng lên, “đây là cái gì? Ta nhìn thấy cái gì? Linh Chủ? Ha ha... Ông trời thật là chiếu cố ta.”

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2058: Nhân Quân Chi Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong giọng nói của Thanh Niên Nam Tử, tràn ngập hưng phấn.

Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía

Dương Diệp. Dương Diệp nhẹ nhàng sờ lên cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Thanh Niên Nam Tử kia, “vị huynh đài này, các nàng, là của ta!”

Dương Diệp vẫn cảm thấy, trước nói phải trái một chút tương đối khá. Bằng không thì, truyền đi, người khác muốn nói Dương Diệp hắn ngang ngược không giảng lý.;

Thanh Niên Nam Tử ánh mắt từ trên thân Tiểu Bạch chuyển tới trên thân Dương Diệp, Thanh Niên Nam Tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Xem ra, là bính đa thời điểm đã đến. Đến, để cho ta đoán xem, ngươi nếu như có thể có được Linh Chủ, hơn nữa còn có thể tìm được nơi đây, nghĩ đến gia thế cũng không đơn giản. Mà ta nhìn ngươi cầm kiếm, ngươi là Hiên Viên gia hay sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

; “Ồ?”

Thanh Niên Nam Tử cười cười, “không phải là Hiên Viên gia, chẳng lẽ là Quỷ Gia? Cũng hoặc là là Khương Gia? Hẳn không phải là Cơ Gia, Cơ Gia đương đại có thể cầm ra được thiên tài, liền một Cơ Nguyệt, ngươi hiển nhiên không phải là Nữ giả Nam Trang! Cho nên, nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên là Quỷ Gia hoặc là Khương Gia, đúng không?”

Dương Diệp cười nói: “Đúng thì thế nào, không đúng thì thế nào?”

Thanh Niên Nam Tử ha ha phá lên cười, cười chỉ chốc lát, hắn đột nhiên nói: “Vị huynh đài này, ngươi cũng biết Ta là ai?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Ta chính là Nhân Tộc Nhân Quân chi tử, huynh đài, ngươi Vụ Linh này cùng Linh Chủ này, ta đại biểu Nhân Tộc thu. Ngươi không có ý kiến chớ?”

; “Nhân Quân?”

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người. Rất nhanh, thần sắc hắn có chút cổ quái. Hắn không nghĩ tới, người trước mắt này dĩ nhiên là con của Nhân Quân.

Nhân Quân!

Người này hắn mặc dù không biết, nhưng mà, hắn cùng với Nhân

Quân ở giữa có thể nói là có ân oán không nhỏ đấy, phải nói ân oán rất lớn. Hiện tại nhìn thấy con của cừu nhân...

; Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó cười cười, tiếp đó, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn.

; "Muốn động thủ?"

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên cười nói: "Huynh đài là muốn sát nhân diệt khẩu sao? Ta... Tốt sợ chứ!" Nói đến đây, kia cố ý làm một cái khoa trương biểu lộ.;

Lúc này Thanh Niên Nam Tử kia sau lưng lão giả đột nhiên mở mắt, hắn một tay lấy Thanh Niên Nam Tử kéo về phía sau, sau đó nhìn thẳng Dương Diệp, "các hạ thế nhưng là họ Dương?"

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "ngươi biết ta?"

Nghe được Dương Diệp thừa nhận, lão giả kia thần sắc lập tức ngưng trọng lên, sau đó hắn trầm giọng nói: "Nguyên Lực, mang theo điện hạ đi!"

Lời của lão giả, làm cho Thanh Niên Nam Tử kia vẻ mặt mộng. Đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "ngươi chính là Nhân tộc ta truy nã Dương Diệp!"

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, "hình như là!"

Thanh Niên Nam Tử hai mắt híp lại, mà ở bên cạnh hắn lão giả kia nhưng là đột nhiên nói: "Điện hạ, lão nô cầu ngươi đi mau."

Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nở nụ cười, "Lý thúc, hắn thật sự có đáng sợ như vậy không?"

Lão giả thấp giọng thở dài, "thân phận của hắn đã xác nhận, là Đạo Gia truyền nhân, cùng Binh Gia còn có chút liên quan, còn đi qua thần bí kia Võ Đế Học Viện, tóm lại, Thiếu gia, người này bây giờ là Thánh Nhân không xuất ra, ai cũng không làm gì được hắn. Nghe lão nô một câu, hiện tại lập tức đi, được không nào?"

Thanh Niên Nam Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Vậy chúng ta sau này gặp lại."

Vừa nói, kia xoay người muốn đi, dựng lên còn chưa đi ra hai bước, đột nhiên, kia xoay người một cái, sau đó song xem chắp tay trước ngực, toàn bộ người hóa thành một đạo kim sắc cột sáng hướng phía

Dương Diệp bắn mạnh tới. Tại màu vàng kia trong cột sáng, một cái tỉ mỉ ‘Nhân’ chữ lóe ra.

Dương Diệp không có chút nào nói nhảm, giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra.

Một kiếm rơi xuống.

Ầm!

Cái kia đạo kim sắc cột sáng ầm ầm vỡ vụn, mà Thanh Niên Nam Tử kia bản thân cũng là bị một kiếm kia cho chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Tại Thanh Niên Nam Tử nhanh lùi lại thời điểm, một đạo kiếm quang đột nhiên từ Dương Diệp đỉnh đầu đâm xuống dưới.

Lão giả kia xuất thủ!

Dương Diệp cũng không ngẩng đầu, lật tay lại, một thanh kiếm lơ lửng, sau một khắc, thanh kiếm kia phóng lên trời, trực tiếp đâm vào trong tay lão giả kia trên thân kiếm, lực lượng cường đại cùng kiếm bản thân Đặc Thù Tính, lập tức đem lão giả kia kiếm cho đánh rách tả tơi, cùng lúc đó, lão giả kia toàn bộ người cũng là bị chấn địa bay ra ngoài.

; “Cho lão tử chết đi!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tại Dương Diệp bên phải vang lên, ngay sau đó, một cái lóe ra ngọn lửa màu đỏ thẫm cự chưởng mang theo người uy áp kinh khủng hướng phía Dương Diệp nghiền ép mà tới. Đây là Thanh Niên Nam Tử kia bên cạnh trung niên nam tử xuất thủ!

; Dương Diệp không có xuất kiếm, quay người mãnh liệt đấm ra một quyền.

Ầm!

Một đấm xuất ra, kẹp lấy tiếng long ngâm.

Quyền quyền chạm nhau, trung niên nam tử kia trực tiếp bị một quyền này cho chấn bay ra ngoài, mà bản thân Dương Diệp cũng là lui về phía sau mười mấy trượng khoảng cách, giờ phút này, hắn cả cánh tay cũng đã biến màu đỏ bừng, đó là bị nung đỏ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa trung niên nam tử kia, "có chút ý tứ!"

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng chấn động, tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, tay của hắn giờ phút này đã khôi phục bình thường.

Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử kia thần sắc lập tức trầm xuống.

; "Điện hạ đi trước!"

Lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên mở miệng.

Thanh niên kia nhìn về phía lão giả, "ba người chúng ta, hai vị đại rung động cảnh, một vị Tiểu Thiện Cảnh, còn không làm gì được hắn?"

Nói xong, hai tay hư chiêu, trong chốc lát, không gian bốn phía kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo đạo kim quang từ trong cơ thể tràn ra, những kim quang này tựa như từng con rắn nhỏ hướng phía nơi xa Dương Diệp kích bắn đi.

Huyền Kỹ!

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp chính là trực tiếp bị những kim quang này bao phủ lại. Nhưng mà cầm những cái kia kim quang vừa bao phủ Dương Diệp một chớp mắt kia, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, vô số đạo kiếm quang tại trong vùng sáng vàng kia mãnh liệt bộc phát ra.

Ầm!

Một mảnh kia kim quang lập tức nổ bể ra, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang lập tức đi tới trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, bất quá, một bên trung niên nam tử kia chắn trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, cái kia tản ra lửa cháy hừng hực hai tay của thẳng ghép lại ở kiếm của Dương Diệp!

Mà đúng lúc này, một cái bàn chân đột nhiên đá vào thanh kiếm kia trên chuôi kiếm.

Xùy~~!

Kiếm tiến quân thần tốc, lập tức đâm vào trung niên nam tử kia trước ngực, trung niên nam tử hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu. Mà lúc này, Dương Diệp đang muốn ra tay, ngay tại lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên hướng phía trước vọt tới trước, sau đó hai tay ôm lấy bờ vai của Dương Diệp.

Trung niên nam tử cười gằn nói: “Dương Diệp, mọi người cùng nhau đồng quy vu tận đi!”

Nói xong, thể nội mãnh liệt bạo phát ra một đám lửa, đoàn hỏa diễm này lập tức đem Dương Diệp cùng hắn bao phủ lại.

Nhưng mà sau một khắc.

Ầm!

Một đoàn bạch quang tại trong ngọn lửa kia nổ ra, ngay sau đó, một người đàn ông từ trong ngọn lửa kia đi ra, nam tử này sau lưng, là một cái màu trắng hư ảo cự long.

Thiên Long Hộ Thể!

Dương Diệp đưa tay một chưởng vỗ ra, tại bên cạnh hắn cái kia ngọn lửa chính là trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất.

Nhìn thấy một màn này, xa xa Thanh Niên Nam Tử kia thần sắc rốt cuộc ngưng trọng lên, ngoại trừ ngưng trọng, còn có một tia kiêng kị.

; “Điện hạ đi trước!”

Lão giả kia đột nhiên mở miệng lần nữa.

Thanh Niên Nam Tử nhìn về phía lão giả, “cẩn thận!”

Nói xong, kia quay người thân hình run lên, biến mất ở xa xa.

Dương Diệp cười nói: “Vì loại người này dốc sức liều mạng, đáng giá không?”

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, hai tay có chút một chuyến, trong chốc lát, tại bốn phía xuất hiện từng chuôi hư ảo khí kiếm.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thân là Kiếm Tu, sao có thể làm cho kiếm của chính mình làm đầy tớ của người khác? Lòng có trói buộc, kiếm thì có trói buộc.”

Lúc này, lão giả kia đột nhiên mở mắt nhìn về phía Dương Diệp, “đa tạ điểm tỉnh, nhưng đáng tiếc, con mắt đã chậm. Hy vọng có kiếp sau, kiếp sau ta như đang làm Kiếm Tu, kiếm của ta, nhất định sẽ không ở trở thành đầy tớ của người khác.”

Nói xong, cả người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, mấy vạn chuôi kiếm quang tựa như giống như cuồng phong bạo vũ hướng phía kích bắn đi.

Đây là lão giả cuối cùng một kiếm!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó bước ra một bước, bước ra một bước, cái kia mấy vạn chuôi kiếm quang đột nhiên ngừng lại.

Kiếm Vực!

Dương Diệp lợi dụng Kiếm Vực cưỡng ép đã trấn áp những Kiếm Khí kia, tuy rằng trấn áp lại, nhưng mà những Kiếm Khí kia cũng không biến mất.

Dương Diệp tâm niệm vừa động, 36 chuôi kiếm đột nhiên xuất hiện tại trong Kiếm Vực này, sau một khắc, trong vòng ngàn dặm bên trong, kiếm quang giăng khắp nơi.

Vô Địch Kiếm Trận!

Ba hơi về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng vung lên, những cái kia kiếm quang lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

; “Cái này là Kiếm Vực...”

Dương Diệp đối diện, lão giả kia giống như mất hồn giống như thấp giọng nỉ non.

Ầm!

Lúc này, Dương Diệp sau lưng đột nhiên xuất hiện một đôi cánh, sau một khắc, kia người đã xuất hiện ở bên ngoài mấy trăm ngàn dặm trong Tinh Không.

Trong tinh không mịt mờ, một người đàn ông điên cuồng chạy gấp, nam tử này, đúng là Nhân Quân kia chi tử. Từ trước trải qua giao thủ, hắn biết rõ, ba người bọn họ đã không làm gì được Dương Diệp kia, cho nên, hắn quyết đoán lựa chọn đào tẩu.

; “Ba mươi hơi thở!”

Nam tử gắt gao nhìn chằm chằm xa xa, “ba mươi hơi thở sau liền an toàn!” ;

Tốc độ của hắn lần nữa nhanh hơn.

Mà đúng lúc này, nam tử sắc mặt đột nhiên thay đổi, hắn mãnh liệt ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, một đạo kiếm quang rơi xuống, kiếm quang tản đi, một người đàn ông xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm xa xa nam tử kia, “Dương Diệp, làm thật muốn đuổi tận giết tuyệt?”

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, “không sai, ta chính là muốn chém tận giết tuyệt.”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xa xa, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt tím mặt biến đổi, hai tay hư hợp, sau đó mãnh liệt hướng phía trước chính là chấn động.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ kia song trong lòng bàn tay nghiêng mà ra, nhưng mà, cỗ lực lượng này như trước không có có thể chống đỡ kiếm quang của Dương Diệp. Đạo kiếm quang kia cưỡng ép thủng cỗ lực lượng kia, sau đó tiến quân thần tốc...

Xùy~~!

Kiếm quang hiện lên, Thanh Niên Nam Tử kia thân thể cương cứng.

Mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở sau lưng của Thanh Niên Nam Tử kia. Thanh Niên Nam Tử hai mắt trợn lên, bờ môi giật giật, muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp trở tay chính là một kiếm.

Xùy~~!

Thanh Niên Nam Tử kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Mà lúc này, ở đằng kia tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong, không gian rung động kịch liệt... Mà bắt đầu. Có người chính cưỡng ép xuyên toa không gian, muốn từ mảnh không gian kia đi ra!

Không cần phải nói, nhất định là đến người cứu Thanh Niên Nam Tử này.

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, tay phải đem kiếm cắm vào trong vỏ, vận sức chờ phát động!

…;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2059: Sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, một mảnh kia run rẩy không gian đột nhiên bình tĩnh lại, ngay sau đó, một ông già từ trong đó đi ra.

Thánh Nhân!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn không nghĩ tới, lúc này đây tới tiến vào là một vị Thánh Nhân.

Bất quá, lại có sợ gì?

Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, mà trong vỏ Đoạn Tội cũng trở thành kiếm chủ.

Lão giả kia bước ra một bước, trong nháy mắt đến trước mặt Dương Diệp.

Hắn giờ phút này cách Dương Diệp không đến hơn một trượng khoảng cách.

Gần trong gang tấc.

Lão giả nhìn thoáng qua một bên thi thể của Thanh Niên Nam Tử kia, sau đó lắc đầu, tiếp đó, hắn nhìn về phía trước mặt Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia phức tạp.

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, mà lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Không cần xuất thủ, lúc này đây, ta không là tới giết ngươi!”

; “Hử?” Dương Diệp không hiểu nhìn lão giả.

Lão giả nói: “Ta tuy rằng đứng ở Nhân Quân bên này, nhưng sẽ không vì hắn tàn sát nhân loại, đặc biệt là như ngươi loại này Nhân Tộc thiên tài. Dương Diệp, ngươi cùng Nhân Quân ở giữa những ân oán kia, lão phu cũng có nghe, những chuyện này, khó nói đúng hay sai. Bất quá, có một điểm, ngươi phải hiểu được, bất kể là ngươi, hay vẫn là Nhân Quân kia, các ngươi đều là nhân loại!”

; “Các hạ có ý tứ gì?” Dương Diệp đạm thanh nói.

Lão giả hai tay thả lỏng phía sau, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia thâm thúy tinh không, sau đó nói khẽ: “Dùng thực lực của ngươi bây giờ cùng thân phận, hẳn cũng biết, này loạn thế phủ xuống. Loạn thế như lâm, Bách Tộc Đại Thiên Vũ Trụ này, lại có bao nhiêu tộc có thể sống sót? Sợ là không có bao nhiêu a. Nhân Tộc tưởng muốn tại trận này trong loạn thế sống sót, nhất định phải đoàn kết!”

; “Đoàn kết?”

Dương Diệp cười nói: “Vị Thánh Nhân này, ngươi nên rõ ràng, là Nhân Tộc không tha cho ta, hay là ta không tha cho Nhân Tộc?”

Lão giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi nhớ kỹ, ngươi là nhân loại, ngày sau nếu là Nhân Tộc xuất hiện nguy cơ, ta hy vọng ngươi có thể không nên quên mình là Nhân Tộc thân phận này. Tại Nhân Tộc sinh tử tồn vong trước mặt, bất kỳ cái gì tư nhân ân oán, đều là chuyện nhỏ.”

Nói xong, lão giả quay người biến mất ở này trong tinh không mịt mờ.

Tại chỗ, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “Nhân Tộc tồn vong? Nhân Quân khắp nơi truy nã lão tử, cả Nhân Tộc đều tại truy sát ta, ta còn muốn đi mà quản xem bọn hắn làm cái khỉ gió gì tồn vong? Lão tử ngốc sao?”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, tại Tiểu Bạch bên cạnh, còn có đoàn kia màu xanh đốm sáng.

Vụ Linh!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Tiểu Bạch, ngươi nói cho nó biết, cái chỗ này đã bại lộ, nếu như nó tiếp tục đợi ở chỗ này, tất nhiên sẽ gặp nguy hiểm. Ngươi hỏi nó, có nguyện ý hay không đi theo chúng ta?”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Vụ Linh kia, sau đó cùng đối phương trao đổi. Một lát sau, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Nhìn thấy Tiểu Bạch Kiểm lên dáng tươi cười, Dương Diệp mỉm cười, quả nhiên, có Tiểu Bạch thật là tốt, ít Thiên Địa Linh Vật này chẳng phải thư mặc nhân loại, phải nói căm thù nhân loại, nhưng mà, ít Thiên Địa Linh Vật này nhưng thì sẽ không căm thù Tiểu Bạch, phải nói, đều rất tin tưởng Tiểu Bạch.

Đại công cáo thành!

Dương Diệp để cho Tiểu Bạch mang theo Vụ Linh kia tiến nhập Hồng Mông Tháp, mà bản thân hắn tức thì hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay tại chỗ.

Vừa rời đi cái tinh cầu kia, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, trên tinh cầu kia những cái kia sương mù bắt đầu dần dần tiêu tán. Dương Diệp nhìn thoáng qua chính là thu hồi ánh mắt, sau đó biến mất ở này trong tinh không mịt mờ.

Tứ linh, hắn đã lấy được thứ nhất.

Xuyên qua mờ mịt tinh hà, rất nhanh, Dương Diệp đi tới bức thứ hai bản đồ tinh không thế giới, thế giới này tên là 'Thiên Thủy Đại Lục'. Tại nhìn thấy này tên của, Dương Diệp suy đoán, này trên đại lục cái kia linh, hẳn là xinh đẹp!

; Tại trên Thiên Thủy Đại Lục này, toàn bộ đại lục có chín mươi % đều là hải dương. Lục địa cực nhỏ cực nhỏ.

Một chỗ trên mặt biển, Dương Diệp lần nữa đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng đã rơi vào phía dưới trên mặt nước, sau đó cái mũi nhẹ nhàng hít hà cái kia nước biển, một lát sau, Tiểu Bạch hai cái móng nhỏ đặt ở trên mặt nước kia, rất nhanh, cái kia mặt nước bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Dương Diệp có chút tò mò nhìn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch này đang làm cái gì?

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, cái kia mặt nước bắt đầu rung động kịch liệt lên, liền giống bị nấu sôi vậy

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng gần một phút đồng hồ.

Ầm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp xa xa ngoài trăm trượng mặt nước đột nhiên nổ bể ra, ngay sau đó, một cái Thủy Long đột nhiên từ trong nước kia phóng lên trời, cái kia Thủy Long đi vào không về sau, đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là phun.

Ầm!

Một cỗ cột nước tựa như một chi tên rời cung, lập tức đến trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Cái kia Thủy Long trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chém thành hai nửa.

Nhưng mà ngay tại lúc này, tại Dương Diệp bốn phía một mảnh kia trên mặt biển, vô số điều Thủy Long từ trong nước phóng lên trời.

Trọn vẹn có nhiều phần mấy trăm!

Dương Diệp chân mày cau lại, mà đúng lúc này, tại bên cạnh hắn Tiểu Bạch đột nhiên há mồm nhẹ nhàng khẽ hấp, trong chốc lát, ít Thủy Long kia vậy mà toàn bộ tản ra, sau đó hóa thành từng khối thật nhỏ bọt nước hướng phía Tiểu Bạch dũng mãnh lao tới, cuối cùng, những giọt nước này đều bị Tiểu Bạch nuốt hết.

Dương Diệp: “...”

Lúc này, ở chỗ không xa, nơi đó mặt biển đột nhiên xoay tròn, thời gian dần trôi qua, một cái nho nhỏ Thủy Long xuất hiện ở trong tầm mắt của Dương Diệp.

Thủy Long hình thể phi thường nhỏ, chỉ so với Tiểu Bạch đại một chút như vậy.

Cái kia Thủy Long nhìn xem Dương Diệp, cuối cùng nhìn về phía Tiểu Bạch, ở trong mắt nó, tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt Thủy Long kia, sau đó nàng vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Thủy Long kia, Thủy Long kia tò mò nhìn Tiểu Bạch, rất nhanh, nó tiểu trảo chỉ chỉ xa xa Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ Tiểu Bạch.

Hình như là đang hỏi Tiểu Bạch vì sao đi theo Dương Diệp!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua nơi xa Dương Diệp, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa, Dương Diệp thấy rõ rồi. Tiểu Bạch là nói hắn là người tốt, vô cùng vô cùng người tốt!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn nhìn thoáng qua Thủy Long kia cùng Tiểu Bạch, kỳ thật, như Tiểu Bạch cùng loại này Thiên Địa Linh Vật, chúng ở trong thiên địa này giống như là không có có nguy hiểm, vì sao? Bởi vì được trời ưu ái, có thiên địa phù hộ.

Mặc kệ là nhân loại, còn là cái gì cường giả, cũng không dám đi tàn sát giết bọn nó đấy. Coi như là đi tóm chúng nó, nhưng mà, một khi chúng nguyện ý thần phục, mặc kệ là cái gì cường giả, đều sẽ không bạc đãi bọn họ. Còn đồ sát Thiên Địa Linh Vật, sợ là phía sau hắn này tà vật cũng là không dám a!

Thiên phạt cái đồ chơi này, là thật tồn tại đấy!

Một bên, Tiểu Bạch giao lưu với Thủy Long kia... Mà bắt đầu. Một lát sau, Tiểu Bạch bay đến trước mặt của Dương Diệp, nàng chỉ chỉ một bên cái kia tiểu Thủy Long, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa.

Dương Diệp đã trầm mặc.

Này tiểu Thủy Long không muốn rời đi cái chỗ này.

; "Ngươi cùng nó nói, nó tốt nhất ly khai!"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên sau lưng Dương Diệp vang lên.

Là cái kia tà vật!

; "Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Cái kia tà vật nói: "Nơi đây có một cái trận pháp, trận pháp này ẩn xây trên thân nó linh tính, cho nên, qua nhiều năm như vậy, có rất ít cường giả đi vào cái chỗ này, liền tính ra, chỉ cần nó không chủ động mặt đường, cũng tìm không thấy nó. Nhưng là bây giờ, Trận Pháp Kinh này qua vô số sự ăn mòn của tháng năm, đã lập tức sắp biến mất, một khi trận pháp biến mất, khi đó nhất định có vô số cường giả tới nơi đây."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này hắn mới nhớ tới, hắn vừa xong cái tinh cầu này lúc, như tà vật nói, hắn thật không có cảm nhận được nơi này có chỗ đặc thù gì, tại trong cảm nhận của hắn, nơi này chính là một quả tinh cầu hoang vu, chẳng có cái gì cả, bởi vì hắn không có cảm nhận được sinh mệnh.

Mà sau khi xuống tới, nếu như không phải là Tiểu Bạch, hắn sợ là đem nước biển này tháo nước cũng tìm không thấy Thủy Long này!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ngươi khuyên nhủ nó, đã nói nơi đây rất nguy hiểm, để cho đám nó cùng ta cùng đi, được hay không?"

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, sau đó gật cái đầu nhỏ. Nàng quay đầu nhìn về phía cái kia tiểu Thủy Long, lại trao đổi.

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện, cái kia tiểu Thủy Long thần sắc có chút do dự.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bắt lấy tiểu Thủy Long một cây long giác, sau đó đem trực tiếp kéo đến trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp, tiểu Thủy Long nhìn thoáng qua bốn phía, có chút sợ hãi, nó kìm lòng không được hướng phía Tiểu Bạch dựa sát vào. Tiểu Bạch vỗ nhè nhẹ tiểu Thủy Long, ý bảo nó không cần phải sợ. Tiếp đó, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng quơ quơ, từng sợi tử khí lập tức phiêu đến đó tiểu trước mặt của Thủy Long, chứng kiến này tử khí, cái kia tiểu Thủy Long con mắt nhất thời sáng lên rồi.

Tiểu Thủy Long cái mũi nhẹ nhàng hít hít, cái kia vài tử khí lập tức bị nàng hấp vào trong mũi, rất nhanh, cái kia tiểu Thủy Long trên mặt lộ ra thần sắc tham lam.

; “Nàng là cái gì?” Lúc này, một bên Thiên Tú đột nhiên hỏi.

Cái kia tiểu Thủy Long nhìn về phía Thiên Tú, khi thấy Thiên Tú lúc, cái kia tiểu Thủy Long nhưng là biến sắc, sau đó vội vàng nương đến sau lưng của Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng quay người giữ chặt cái kia tiểu Thủy Long long giác, đưa nó kéo đến trước mặt của Thiên Tú, sau đó chỉ chỉ Thiên Tú, vừa chỉ chỉ tiểu Thủy Long. Hiển nhiên, nàng là ở giới thiệu. Không chỉ có như thế, nàng đem một bên Vụ Linh kia cũng kéo đi qua.

Bất quá, cùng Thủy Long kia liếc mắt, Vụ Linh kia tựa hồ cũng có chút sợ Thiên Tú, không dám quá mức tới gần.

Thiên Tú khẽ cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Tiểu Bạch nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của nàng, sau đó hắn nhìn về phía cái kia tiểu Thủy Long cùng Vụ Linh, tiểu trảo bắt đầu quơ múa.

Một lát sau, cái kia tiểu Thủy Long do dự một chút, sau đó bay đến trước mặt Thiên Tú, nhẹ nhàng sờ lên tay nhỏ bé của Thiên Tú.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía tiểu Thủy Long, nàng do dự một chút, sau đó nhẹ nhàng sờ lên tiểu trên đầu Thủy Long long giác, cái kia tiểu Thủy Long cũng không có cự tuyệt. Một lát sau, cái kia tiểu

Thủy Long cùng Vụ Linh không đang sợ Thiên Tú, mặc cho Thiên Tú nơi đây sờ chỗ đó sờ.

Kỳ thật, chúng chủ yếu nhất là tin tưởng Tiểu Bạch, tin tưởng Tiểu Bạch sẽ không hại các nàng, cho nên, Tiểu Bạch tại lôi kéo các nàng tiến đến Hồng Mông Tháp lúc, các nàng đều không có cự tuyệt.

Đây hết thảy, Dương Diệp để ở trong mắt.

Trong hiện thực, Dương Diệp mở hai mắt ra, “ngươi bái kiến bên cạnh ta tiểu cô nương kia sao? Nàng gọi Thiên Tú, ngươi sợ nàng sao?”

Tự nhiên là tại hỏi cái kia tà vật!

Trong tràng đã trầm mặc hồi lâu, một giọng nói ở giữa sân vang lên, “sợ!”

Dương Diệp biến sắc.

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2060: Thánh Nhân Chi Uy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sợ?

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vì cái gì?”

; “Ngươi cảm giác không thấy?” Vậy tà vật hỏi lại.

Dương Diệp lắc đầu, “ta mặc dù biết nàng không là người bình thường, nhưng là ta không nhìn ra nàng phi phàm chỗ.”

Cái kia tà vật đột nhiên nói: “Này chính là ngươi không như chúng ta chỗ. Thiên Địa Linh Vật, đối với nguy hiểm, đều có được bản năng cảnh giác. Còn nàng, ta sống nhiều năm như vậy, lần thứ nhất có người cho ta loại cảm giác này!”

Dương Diệp nói: “Ngươi biết lai lịch của nàng sao?”

Lúc này đây, hắn đối với lai lịch của Thiên Tú thật sự có chút tò mò.

Tà vật đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nhìn không ra.”

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cười cười, “không nói nàng, đến nói một chút ngươi đi. Nói thật, ngươi có thể hay không đừng đang có ý đồ xấu với ta?”

Cái kia tà vật đã trầm mặc.

Đợi một hồi, thấy kia tà vật không có trả lời, Dương Diệp lắc đầu, xem ra là không có nói a!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, thân hình hắn run lên, biến mất ở không trung trong Tinh Không.

Vừa mới đến trong Tinh Không, Dương Diệp sắc mặt đột nhiên biến đổi, thoáng qua Nhất Kiếm Trảm ra.

Bành!

Tại trước mặt hắn, một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên muốn nổ tung lên, lực lượng cường đại trực tiếp đưa hắn rung động đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già. Lão giả lưng có chút còng, trên mặt nếp nhăn rất sâu, nhưng mà ánh mắt nhưng là cực kỳ lăng lệ ác liệt.

Thánh Nhân!

Người tới là một Thánh Nhân!

Lão giả đạm thanh nói: “Ngươi có thể là có chút khó tìm! Ta đã nói, Thánh Nhân Nhân Tộc, làm sao có thể tới giết một thiên tài của Nhân Tộc? Quả thật đúng là không sai, hắn buông tha cho!”

Dương Diệp nói: “Thánh Nhân Liên Minh hay sao?”

Lão giả nói: “Xem ra, ngươi biết còn rất nhiều. Dương Diệp, đừng nói Thánh Nhân Liên Minh ta chém tận giết tuyệt, giao ra Đạo Gia vật kia, ngươi có thể sống.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Chẳng lẽ các ngươi sẽ không sợ ngày sau Đạo Tổ tìm các ngươi tính sổ?”

; “Ngây thơ!”

Lão giả bật cười một tiếng, “cho tới bây giờ, ngươi còn đang suy nghĩ dùng tên tuổi của Đạo Tổ tới dọa người. Dương Diệp, ngươi còn không rõ ràng lắm sao?”

; “Rõ ràng cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả cười nói: “Đạo Thống chi Tranh, kỳ thật đã bắt đầu rồi. Ngươi mà chết, chỉ có thể nói Đạo Tổ hắn đã chọn sai người, còn báo thù, tin tưởng ta, hắn sẽ không vì một người chết đi lãng phí thời gian.”

Dương Diệp cười cười, “nhìn như vậy đến, ta phải không có thể chết rồi!”

Lão giả duỗi ra một cái tay, “giao ra vật kia, để cho ngươi đi!”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi cho rằng ta sẽ tin sao?”

Lão giả trên mặt nổi lên một nụ cười, “chỉ số thông minh có thể! Nếu như như vậy, lão phu kia cũng chỉ có thể lãng phí một ít khí lực!”

Nói xong, tay phải cách không hướng phía bên phải một chiêu, trong chốc lát, tại lão giả bên phải mười vạn dặm bên ngoài một khoả tinh cầu đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, vô số Tinh Quang từ tinh cầu kia phía trên mãnh liệt bắn mà ra, những thứ này Tinh Quang ở đằng kia trong tinh không mịt mờ xuyên thẳng qua mà lại đây đã đến đỉnh đầu của Dương Diệp.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia rậm rạp chằng chịt Tinh Quang, đây là thần thông gì?

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, một bên lão giả kia đột nhiên nói: “Tụ tinh thuật, Dương Diệp, nếu như ngươi có thể tiếp được một chiêu này, lão phu đối với ngươi ghi một cái ‘phục’ chữ.”

Nói xong, giơ tay phải lên đối với Dương Diệp nhẹ nhàng chính là chúi xuống. Trong chốc lát, cái kia vô số Tinh Quang bay thẳng đến mà Dương Diệp rơi xuống.

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được trước đó chưa từng có qua uy áp, chỉ là cỗ uy áp này, liền làm cho hắn đã không thể thở nổi rồi. Cho dù hắn sử dụng Thiên Long Hộ Thể, vẫn như cũ như thế, mà nếu như không phải là Thiên Long Hộ Thể, hắn có thể sẽ trực tiếp bị cỗ uy áp này đè chết!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một cỗ thần bí uy áp xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực sau khi xuất hiện, những cái kia Tinh Quang rơi xuống tốc độ lập tức chậm lại.

; “Kiếm Vực?”

Xa xa, lão giả kia khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “có chút ý tứ!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong nháy mắt, đem gần trăm thanh khí kiếm xuất hiện ở trong tràng, cái kia trăm thanh khí kiếm bắt đầu lẫn nhau phập phồng, theo những thứ này khí kiếm lẫn nhau phập phồng, trong Kiếm Vực không gian bắt đầu nổi lên một từng cơn sóng gợn, như gợn sóng vậy

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia chân mày cau lại. Rất nhanh, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “Ngũ Hành chi lực, ngươi vậy mà nắm giữ Ngũ Hành chi lực chân ý!”

Xuy xuy xuy!

Ngay tại lúc này, tại trong Kiếm Vực kia những cái kia kiếm phập phồng tốc độ nhanh hơn, một đạo đạo kiếm quang trải rộng cả cái Kiếm Vực, những kiếm này quang trực tiếp đem những cái kia Tinh Quang bao phủ lại. Những kiếm này quang cùng trước kia không quá giống nhau, bởi vì này chút kiếm quang bên trong, ẩn chứa Ngũ Hành chi lực.

đọc truyện cùng http://truyenyy.net/ Những kiếm này quang cũng không xoắn giết những tính cách kia, mà là đang cải biến những cái kia Tinh Quang, có chút cùng loại phân giải.

Mùa xuân đến, trăm hoa nở, trời thu đến, trăm hoa rơi.

Ngũ hành kiếm khí!

Ngũ Hành chi lực này, là hắn từ cái kia người tiền sử cho Truyền Thừa Thạch của hắn trong học được. Bất quá, hắn đem Ngũ Hành chi lực dung nhập vào Kiếm Khí của chính mình bên trong. Giờ khắc này, kiếm của hắn, không tại giống như trước kia dùng giết làm chủ, mà là dùng cải biến làm chủ!;

Cải biến!

Ba hơi sau;, những cái kia Tinh Quang lăng không mờ đi, năm hơi về sau, những cái kia Tinh Quang đã hoàn toàn biến mất.

Nhưng mà Dương Diệp sắc mặt nhưng là có chút trở nên trắng.

Nắm giữ Ngũ Hành chi lực với hắn mà nói, cũng không khó, khó thì khó đang dùng Ngũ Hành chi lực cải biến Kiếm Khí, cải biến trong Kiếm Vực thế giới, này với hắn mà nói, vẫn còn có chút cố hết sức. Bất quá còn tốt, hiệu quả vô cùng phi thường không tồi, so với Vô Địch Kiếm Trận của hắn uy lực mạnh hơn nhiều, ngay cả có chút tiêu hao thể lực!

; “Thật sự là khó được!”

Lúc này, xa xa lão giả kia đột nhiên nói: “Không nghĩ tới, ngươi rõ ràng sờ đến bước này, bất quá, hẳn là nhận lấy ai chỉ điểm chứ?”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, “chữ phục chứ? Không phải nói muốn viết cho ta chữ phục sao? Đến, ta chờ đây đây!”

; “Phục?”

Lão giả cười lạnh một tiếng, “chữ phục không, chữ chết có, hiện tại liền ghi cho ngươi!”

Nói xong, tay phải đột nhiên nâng lên đối với Dương Diệp, sau một khắc, hắn mãnh liệt một chưởng vỗ dưới. Một chưởng này rơi xuống, Dương Diệp chỗ ở không gian trực tiếp sụp xuống, cùng lúc đó, Dương Diệp cả người càng là trực tiếp lập tức rạn nứt ra!

Cho dù là Thiên Long Hộ Thể, đều có chút gánh không được!

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, thoáng qua, ba đạo kiếm quang đột nhiên mãnh liệt bắn mà ra, này ba đạo kiếm quang lập tức đi tới trước mặt lão giả kia, lão giả khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, vươn tay phải ra, tại trên tay hắn, xuất hiện một đạo mong mỏng màn sáng, kia trực tiếp một chưởng tiếp Dương Diệp ba kiếm này!

Lão giả cười lạnh nói: “Kiếm không sai, bất quá, vẫn còn có chút non!”

Nói xong, kia chấn động mạnh một cái.

Ầm!

Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho Dương Diệp lập tức bay ra ngoài, mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp người còn chưa dừng lại, lão giả kia chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ngay sau đó, thứ nhất quyền trực tiếp đánh về phía Dương Diệp.

Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho mảnh tinh không này mấy vạn trượng bên trong không gian đánh rách ra! Mà thân ở cỗ lực lượng kia phủ xuống Dương Diệp càng là toàn thân nứt toác ra, vô số máu tươi bắn tung tóe mà ra, bất quá còn tốt, có Thiên Long Chi Lực kia gắt gao Thủ Hộ Giả nhục thể của hắn, thế cho nên nhục thể của hắn không có lập tức nổ bể ra!

Nhưng mà, nếu như hắn bị một quyền này đánh trúng, không hề nghi ngờ, hắn sẽ biến thành mở ra thịt nát.

Thời khắc mấu chốt, Dương Diệp tâm niệm vừa động, Binh Gia kia Phù Ấn của Sát Phạt Nhất Mạch đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn, lão giả kia một quyền đánh vào Phù Ấn kia phía trên, mà lúc này, trong Phù Ấn kia cũng bạo phát ra một cỗ lực lượng cường đại.

Ầm!

Lão giả bị rung động đến bên ngoài hơn mười trượng, mà Dương Diệp tức thì là ngay cả người mang ấn đã bay gần vạn trượng!

Vạn ngoài... Trượng, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa lão giả kia, cái này là Thánh Nhân sao?

Nguyên bản, hắn cảm giác mình cùng Thánh Nhân sự chênh lệch không phải là lớn như vậy, nhưng mà, sự thật tàn khốc nói cho hắn biết, chênh lệch này rất lớn, lớn vô cùng vô cùng.

Kỳ thật, hắn không biết, nếu như hôm nay chuyện truyền ra ngoài, Dương Diệp hắn nhất định có thể danh chấn cả Đại Thiên Vũ Trụ. Một cái Đạo Cảnh Huyền giả có thể tại trước mặt Thánh Nhân chống đỡ nhiều như vậy chiêu, không nói tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, nhưng mà, vài vạn năm bên trong, có thể làm được như thế, tuyệt đối không cao hơn một tay!

; “Dương Diệp, ngươi thật xem như một người mới!”

Lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Ta không phải là một người thích nói nhảm người, nhưng mà, ngươi xác thực để cho ta chấn kinh rồi. Lão phu ở vào tuổi của ngươi lúc, thật sự không bằng ngươi. Đáng tiếc, ngươi bây giờ, quá trẻ tuổi, còn chưa có tư cách đối chọi với chúng ta.”

Nói xong, tay phải chậm rãi nâng lên, muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, kia đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau một khắc, hắn vừa nhìn về phía vị trí của Dương Diệp, lúc này, bên cạnh của Dương Diệp xuất hiện một người đàn ông trung niên!

Trọng Dạ!

Người tới chính là Trọng Dạ kia!

; "Là ngươi!" Dương Diệp nói.

; "Thật bất ngờ?" Trọng Dạ cười nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "có chút!"

Trọng Dạ khẽ lắc đầu, "là ta dẫn ngươi đến Binh Gia, sau đó lại là ta để cho ngươi đi Võ Đế Học Viện đấy... Ta cảm thấy, ta phải làm chút gì đó, bằng không thì, lương tâm không qua được a."

Vừa nói, hắn quay người nhìn về phía nơi xa lão giả, "Thánh Nhân Liên Minh?"

Lão giả kia đạm thanh nói: "Trọng Dạ, nếu như ta không có đoán sai, ngươi Binh Gia vị lão tổ kia hẳn đã nói với ngươi đừng nhúng tay việc này, đúng không?"

Trọng Dạ nhẹ gật đầu, "đã từng nói qua, bất quá, không có cách nào có một số việc, cuối cùng là phải làm."

Lão giả kia hai mắt híp lại, "muốn đối địch với Thánh Nhân Liên Minh ta?"

Trọng Dạ cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "lần này ta ra tay về sau, sau này sợ là phải bị nhốt một đoạn thời gian. Cuối cùng, ta bây giờ còn là người của Binh Gia, có một số quy củ, ta phải tuân thủ."

Dương Diệp trầm mặc.

Trọng Dạ thấp giọng thở dài,: "Chỉ có thể giúp ngươi một lần này. Đường sau này, chính mình khá bảo trọng."

Nói xong, tay phải đột nhiên bắt lấy bờ vai của Dương Diệp sau đó xa xa chính là quăng ra, này quăng ra, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở lão giả cùng trong tầm mắt của hắn.

Trọng Dạ quay người nhìn về phía lão giả kia, "đều nói trong Thánh

Nhân Liên Minh Thánh Nhân là rất không có hơi nước Thánh Nhân, đến, để cho ta lãnh giáo một chút!”

Lão giả nhìn thoáng qua xa xa biến mất địa phương, sau đó nói: “Ngươi cảm thấy hắn có thể sống?”

Trọng Dạ chậm rãi đi tới tão giả đi, “hắn có thể hay không sống, ta không biết, coi như là hắn sau một khắc chết rồi, nhưng mà, ta vẫn còn muốn ra tay. Có sống hay không, là chuyện của hắn, xuất thủ hay không, là tay của ta.”

Nói xong, Trọng Dạ biến mất ngay tại chỗ.

...;

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638, phá sản _ tử, thư hữu 53302832, thư hữu 23525879, ba viên răng vàng, đạo đến chỉ vì ưa thích, lĩnh trên thanh tuyền, khốc dặc, ta tàn kiếm vấn tình thiên, thư hữu 30095609, lwydavid2 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2061: Bảo Bối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Trọng Dạ biến mất, trong tràng tinh không đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động. Không chỉ có như thế, cách xa nhau vô cùng vô cùng xa những tinh cầu kia cũng bắt đầu rung động nhè nhẹ... Mà bắt đầu.

Mà lúc này, lão giả kia cũng đã biến mất ở trong tràng.

Ca sát!

Lúc này, trong sân không gian đột nhiên bắt đầu rạn nứt đứng lên, thời gian dần qua, này một vùng sao trời trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian bắt đầu sụp đổ.

Thế giới hình như là tại mai một!

Thánh Nhân ở giữa giao thủ, đây tuyệt đối là không thể nghi ngờ vô cùng kinh khủng.

Qua không biết bao lâu, một tiếng thở dài đột nhiên tại đây một mảnh trong Tinh Không vang lên, thoáng qua, trong tràng những cái kia mai một không gian đột nhiên khôi phục bình thường.

Mà lúc này, lão giả kia cùng Trọng Dạ cũng trở về tại chỗ. Lão giả kia thần sắc có phần có chút khó coi, còn Trọng Dạ, nhìn từ ngoài, hắn hiển nhiên nếu so với lão giả kia tốt hơn nhiều.

; "Trở về đi!" Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Xa xa, Trọng Dạ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Binh Gia ta, liền một người cũng không dám bảo vệ?"

Thanh âm kia nói: "Không phải không chắc chắn, là không thể bảo vệ, nói cho cùng, hắn là Đạo Gia người, việc này, muốn bảo vệ cũng là Đạo Gia ra mặt bảo vệ hắn, chúng ta ra mặt, tính là cái gì? Hơn nữa, Binh Gia ta đối với hắn làm, đã đủ rồi."

Trọng Dạ trầm mặc.

Lúc này, đạo thanh âm kia lại nói: "Trở về đi."

Nói xong, Trọng Dạ thân thể dần dần hư ảo. Rất nhanh, kia hoàn toàn biến mất tại trong tràng.

Tại chỗ, chỉ còn lão giả kia.

Lão giả kia ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, "Binh Gia Lão Tổ!"

Lúc này, thanh âm kia vang lên lần nữa, "Trở về nói cho ngươi biết người sau lưng, Binh Gia ta không tại lẫn vào việc này."

Lão giả thu hồi ánh mắt, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Hắn tuy rằng trong nội tâm cực kỳ khó chịu, nhưng là hắn cũng sẽ không ngu đến mức đi thả cái gì ngoan thoại, bởi vì, người ta giết hắn đi, chính là giết uổng, không có bất kỳ người nào sẽ đi báo thù cho hắn, còn Thánh Nhân Liên Minh, tương tự không biết.

Bởi vậy, hắn quyết đoán lựa chọn đi!

...

Một mảnh trong Tinh Không, Dương Diệp ngừng lại. Nhìn mình toàn thân cao thấp tổn thương, Dương Diệp sắc mặt thấp trầm như nước.

Yếu!

Lúc này đây cùng Thánh Nhân giao thủ, hắn mới phát hiện, chính mình tại trước mặt ít Thánh Nhân này, là có bao nhiêu yếu. Tuy rằng không đến mức không hề có lực hoàn thủ, nhưng mà, cũng cơ bản xong hết rồi.

Thánh Nhân, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều!

Thực lực!

Tăng thực lực lên cấp bách!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tìm một chỗ ẩn núp. Chữa thương, khi trước một trận chiến, hắn mặc dù không có chết, nhưng mà toàn thân cao thấp đều không có một chỗ tốt. Hiện tại nhiệm vụ thiết yếu là trước tiên đem tổn thương chữa cho tốt, sau đó đi tìm còn dư lại hai cái linh.

Hắn bây giờ là gặp Đạo Cảnh, mà cái kia người tiền sử có thể trợ giúp hắn đạt tới Thiện Cảnh, này với hắn mà nói, là một cái cơ hội, hắn không muốn bỏ qua cơ hội này.

Một lúc lâu sau, thương thế của hắn tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút đã hết bệnh. Thương thế sau khi khôi phục, Dương Diệp đứng dậy, thân hình run lên, biến mất ở trong tràng.

Lúc này đây, hắn sử dụng Kiếm Vực đem chính mình khí tức triệt để ẩn đắp lên. Không chỉ có như thế, hắn cũng không có ở ngự kiếm đi nhanh, mà là lăng không bay lên. Hắn hiện tại, có cần phải ít xuất hiện một điểm.

Dương Diệp xuyên qua không biết bao nhiêu cái hành tinh, rốt cuộc, tại giữa trưa ngày thứ ba, Dương Diệp đạt đến chỗ mục đích.

Tại trước mặt Dương Diệp phía trước, là một viên tinh cầu màu đỏ rực, viên Tinh Cầu này giống như một viên nho nhỏ mặt trời, toàn thân đỏ lửa, mà lại tại tinh cầu kia mặt ngoài, có ngọn lửa đang cháy hừng hực. Đây quả thật là một viên phiên bản thu nhỏ mặt trời!

; Sau đó vấn đề đã đến.

Bởi vì viên Tinh Cầu này năng lượng ẩn chứa thật sự là rất cao rất cao, cho dù là hắn, cũng không dám tùy tiện xuống dưới.

Đột nhiên, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, trong cơ thể hắn có thể là có thêm một cái thần hỏa!

Bành!

Một ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, trong cỗ hỏa diễm này lập tức đem Dương Diệp bao bọc, giờ khắc này, Dương Diệp hoàn toàn đã trở thành một hỏa nhân.

Dương Diệp thân hình run lên, hóa thành một đám lửa tiến nhập cái tinh cầu kia.

Nhiệt!

Dù cho có Lục Đinh Thần Hỏa bao bọc, Dương Diệp vẫn là cảm nhận được một cỗ oi bức, mà nếu như không có Lục Đinh Thần Hỏa, dùng nhục thể của hắn sợ là đều khó gánh vác nhiệt độ của nơi này.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, mà Tiểu Bạch mới ra đến chính là lại rụt trở về. Hiển nhiên, nàng không quá vui vẻ nhiệt độ của nơi này.

Dương Diệp cười khổ, sau đó vội vàng vừa dỗ vừa lừa đem Tiểu Bạch kêu lên, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Nhìn xem nơi này chính là cái kia linh ở nơi nào!”

Cái thế giới này mặc dù không phải là rất lớn, nhưng mà cũng không nhỏ, nếu như Tiểu Bạch không giúp đỡ, hắn sợ là tìm trên thêm vài năm cũng không tìm tới. Đặc biệt là thế giới này còn có thần bí trận pháp ẩn nấp cái kia linh khí tức.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng quay đầu nhìn lướt qua, rất nhanh, nàng cái mũi nhỏ nhẹ nhàng hít hà, rất nhanh, nàng nhãn tình sáng lên, chỉ chỉ phía dưới.

Dương Diệp vội vàng ôm nàng hướng phía dưới tật rơi mà đi, rất nhanh, Dương Diệp thấy được nham thạch nóng chảy, phải nói, trên viên tinh cầu này mặt đều là nham thạch nóng chảy cùng hỏa diễm, không có nước, không có thực vật, chỉ có Hỏa cùng nham thạch nóng chảy!

Nhiệt độ của nơi này, cho dù là một Đại Thiện Cảnh cường giả đều chịu không nổi!

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo hai tay hướng phía trước duỗi ra, sau đó nhẹ nhàng kéo một phát, lập tức, phía dưới một mảnh kia nham thạch nóng chảy cứ như vậy bị nàng tách ra, rất nhanh, tại Dương Diệp ánh mắt mong chờ bên trong, một đóa Hỏa hoa sen màu đỏ xuất hiện ở trong tầm mắt của hắn.

; “Đây là cái kia linh?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Bạch lắc đầu, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Vậy đây là cái gì?”

Tiểu Bạch tiểu trảo khoa tay múa chân một cái.

Đây là bảo bối!

Bảo bối?

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái đóa kia Hỏa Diễm Liên Hoa phía trên, cẩn thận quan sát một chút, sau đó hắn ôm Tiểu Bạch bay đến Hỏa Diễm Liên Hoa kia trước mặt của, cái kia đóa hoa sen cùng thế tục hoa sen chỗ bất đồng duy nhất chính là, này đóa hoa sen là do nào đó vô cùng tinh thuần hỏa hệ năng lượng ngưng tụ mà thành, hơn nữa, thời gian hẳn còn không ngắn!

Dương Diệp muốn thò tay đi hái, mà đúng lúc này, trong tràng bất ngờ xảy ra chuyện, chỉ thấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch phía trước, nơi đó nham thạch nóng chảy đột nhiên tách ra, ngay sau đó, một cái cao lớn mười mấy trượng Hỏa Diễm Cự Nhân từ cái này nham thạch nóng chảy ngọn nguồn vọt ra!

Tiểu Bạch bị đã giật mình, vội vàng núp ở trên vai của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng là thần sắc đề phòng rồi lên.

Lúc này, vị này Hỏa Diễm Cự Nhân đột nhiên một quyền hướng phía Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đánh tới. Dương Diệp tránh về phía sau một cái, sau đó giơ kiếm hướng lên trước mặt chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí phá không mà đi, đạo kiếm khí này lập tức chém vào vị này Hỏa Diễm Cự Nhân trên người, cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân trên người xuất hiện một đạo thật sâu thật dài cực lớn vết kiếm, nhưng mà sau một khắc, chung quanh những cái kia nham thạch nóng chảy đột nhiên tuôn hướng cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân, nham thạch nóng chảy phụ thể, cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân trên người cái kia vết kiếm lập tức vô ảnh vô tung biến mất!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân đột nhiên há mồm đối với Dương Diệp chính là gầm một tiếng, một đạo hỏa trụ từ kia trong miệng bắn nhanh ra như điện.

Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trường kiếm trong tay, sau đó tung người nhảy vọt, tiếp đó, hai tay của hắn cầm kiếm mãnh liệt một bổ xuống.

Xùy~~!

Một kiếm này rơi xuống, đạo kia hỏa trụ lập tức bị chém thành hai nửa, nhưng mà lúc này, một cái hỏa diễm nắm đấm đã tới trước mặt của hắn. Dương Diệp hai tay nắm kiếm mãnh liệt nghiêng xếch mà lên.

Bành!

Cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân nắm đấm ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài, bất quá, cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân cánh tay của tại thời khắc này cũng bị gọt sạch nửa cái, nhưng mà sau một khắc, chung quanh những cái kia nham thạch nóng chảy đột nhiên bay đến trên người nó, qua trong giây lát, cánh tay kia chính là khôi phục như lúc đầu.

; Xa xa, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, này Hỏa Diễm Cự Nhân tại đây trong nham tương liền là vô địch đó a! Trừ phi hắn có thể một kiếm nháy mắt giết đối phương, bằng không thì, đối phương là có thể vô cùng vô tận khôi phục!

Này khôi phục năng lực, so với hắn còn biến thái!

Ngay tại lúc này, vị này Hỏa Diễm Cự Nhân đột nhiên tung người nhảy vọt, hướng phía Dương Diệp cùng Tiểu Bạch vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc này, ở trên vai hắn Tiểu Bạch đột nhiên mở ra tiểu trảo, sau đó cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng khẽ hấp, chính là như vậy khẽ hấp, xa xa cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân trên người nham thạch nóng chảy hỏa diễm lập tức ảm đạm xuống, vị này Hỏa Diễm Cự Nhân vội vàng lui về phía sau trăm trượng khoảng cách!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó nàng vừa nhìn về phía xa xa vị này Hỏa Diễm Cự Nhân, nàng vừa hé miệng, cái kia Hỏa Diễm Cự Nhân chính là lui về phía sau hơn trăm trượng khoảng cách. Dương Diệp có thể cảm giác được, cái vị này Hỏa Diễm Cự Nhân rất sợ Tiểu Bạch!

Bất quá cũng thế, Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, chính là loại này linh vật khắc tinh, bất quá, hắn còn không xác định trước mắt người khổng lồ này có phải hay không cái kia linh.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Giúp ta hỏi một chút nó, nó có phải hay không cái thế giới này linh!”

Nhưng mà, Tiểu Bạch không hỏi một tiếng liền trực tiếp lắc đầu.

; “Phải không?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hà, qua một hồi lâu, nàng há hốc miệng ra, trong chốc lát, chung quanh những cái kia nham thạch nóng chảy lập tức điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, nhiệt độ chung quanh càng ngày càng cao. Tiểu Bạch tuy rằng không thích nhiệt độ của nơi này, nhưng mà, nàng cũng không sợ nhiệt độ của nơi này. Sợ cùng không thích, là hai khái niệm.

Bởi vậy, nhiệt độ chung quanh cũng không có khả năng ảnh hưởng đến nàng.

Rất nhanh, độ ấm càng ngày càng cao, cho dù là có Lục Đinh Thần Hỏa bao bọc, hắn đều có chút bắt đầu khó chịu. Giờ phút này tinh cầu này độ ấm, đủ để trong khoảnh khắc thiêu hủy một vị cường giả Đại Thiện Cảnh.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Nó không ra được sao?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tiếp đó, nàng lần nữa há hốc miệng ra, rất nhanh, chung quanh hỏa diễm đột nhiên hư ảo.

Những ngọn lửa này cùng nham thạch nóng chảy đều là do Hỏa năng lượng tạo thành, đối với Tiểu Bạch mà nói, loại năng lượng này chính là thuốc bổ, chỉ có điều, tại Hồng Mông Tháp chờ đợi lâu như vậy, đối với năng lượng gì gì đó, ngoại trừ Hồng Mông Tử Khí, cái khác rất khó vừa mắt nàng rồi.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch ngừng lại.

; “Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, nàng trừng mắt nhìn, sau một khắc, nàng trực tiếp chạy vào trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp: “...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2062: Thực Lực Của Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, Dương Diệp biết, khẳng định có chuyện không tốt phát sinh.

Quả thật đúng là không sai, Dương Diệp cảm giác mình không gian chung quanh độ ấm đột nhiên cao lên, hắn quay người, sau lưng hắn, nổi lơ lửng một đoàn ngọn lửa màu trắng bệch. Sau một khắc, đoàn hỏa diễm này đột nhiên nổ bể ra, trong chốc lát, trong tràng trực tiếp bị một cỗ ngọn lửa màu trắng bệch bao phủ, mà Dương Diệp kia cũng bị dìm ngập trong đó.

Mà đúng lúc này, một cỗ ngọn lửa màu đỏ ngòm đột nhiên từ cái kia bên trong sóng lửa vọt ra, tại đây trong ngọn lửa, là Dương Diệp kia.

Giờ phút này, Dương Diệp thần sắc là ngưng trọng. Mặc dù có bọc đồ của Lục Đinh Thần Hỏa, nhưng mà, này ngọn lửa màu trắng bệch cho cảm giác của hắn như cũ là vô cùng nguy hiểm, mà ngay mới vừa rồi, nếu như hắn nhiều ở nơi này đợi một hồi lời nói, cho dù có Lục Đinh Thần Hỏa bao bọc, hắn nhất định cũng sẽ hóa thành tro tàn.

Không phải nói Lục Đinh Thần Hỏa không bằng Hỏa Linh này, mà là Dương Diệp hắn không bằng Hỏa Linh này, Hỏa Linh này không giống lúc trước Vụ Linh kia cùng xinh đẹp, uy lực của Hỏa Linh này quá to quá lớn rồi. Tăng thêm cái tinh cầu này cũng đều là nham thạch nóng chảy hỏa diễm, đối phương ở chỗ này, sợ là Thánh Nhân cũng hết cách với đối phương!

Lúc này, một đoàn nho nhỏ ngọn lửa màu trắng bệch lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, đoàn hỏa diễm này đột nhiên biến thành một gương mặt bé con.

; “Nhân loại!”

Lúc này, ngọn lửa kia đột nhiên mở miệng, “nàng đi đâu!”

; “Nàng?”

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn biết đối phương là nói người nào.

Tiểu Bạch!

Hiển nhiên, đối phương là vì Tiểu Bạch mới xuất hiện.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đem Tiểu Bạch kêu lên. Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, nàng ánh mắt đã rơi vào cái kia ngọn lửa bên trên. Cái kia ngọn lửa nhìn xem Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó nói: “Vì sao phải đi theo một cái nhân loại!”

Tiểu Bạch bay đến trên vai của Dương Diệp, sau đó vỗ nhè nhẹ đầu của Dương Diệp, chứng kiến Dương Diệp nhìn nàng, nàng lập tức nhếch miệng cười cười.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt Tiểu Bạch, sau đó nhìn về phía xa xa ngọn lửa kia, “ngươi biết người tiền sử sao?”

Vèo!

Lúc này, cái kia ngọn lửa đột nhiên trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp. Nàng gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “ngươi bái kiến bọn họ.”

; “Bọn hắn?”

Dương Diệp nói: “Xem ra, ngươi cũng biết rồi. Hiện tại, bọn hắn đã hiện thân, nhưng mà, cần các ngươi phải tứ linh trợ giúp, nếu như ngươi nguyện ý, đi theo ta một chuyến, nếu như không muốn, ta không bắt buộc!”

Hắn tuy rằng đã đáp ứng cái kia người tiền sử tìm đến những thứ này linh, nhưng mà, vậy cũng cần làm theo khả năng a! Trước mắt Hỏa Linh này nếu là không nguyện ý cho hắn đi, hắn căn bản không có cách nào hơn nữa, coi như là có biện pháp, nhưng là đối phương không muốn, hắn cũng sẽ không cưỡng cầu!

Bởi vì duyên cớ của Tiểu Bạch, hắn đối với ít Thiên Địa Linh Vật này đều có hảo cảm.

Hỏa Linh kia đã trầm mặc.

Qua hồi lâu, Hỏa Linh kia nói: “Ta cùng ngươi đi!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp nhịn không được hỏi một câu. Nơi đây, dĩ nhiên là chỉ đối phương vì sao phải giúp đỡ cái kia người tiền sử.

Hỏa Linh kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Năm đó Đại Kiếp Nạn, bọn hắn đại bộ phận đều chết hết. Nhưng mà, trước khi bọn hắn chết, bọn hắn lợi dụng một ít phương pháp, đem chúng ta ẩn núp, tăng thêm chúng ta tự thân Đặc Thù Tính, cho nên, chúng ta có thể tại trận kia Đại Kiếp Nạn trong sống sót.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “tăng thêm ngươi, hiện tại đã có ba linh, còn kém một người, ngươi nếu là nguyện ý, có thể cùng với ta tiến đến, nếu không phải nguyện, ta trước tiên có thể đi, đến lúc đó trở về tới tìm ngươi.”

; “Ta cùng đi với ngươi!”

Lúc này, Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Nơi đây trận pháp đã tại chậm rãi biến mất, chờ trận pháp kia hoàn toàn biến mất, nơi đây liền đem bại lộ tại thế nhân dưới ánh mắt, ta không muốn trở thành con mồi của người khác.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cười nói: “Như vậy quá tốt, vậy chúng ta đi!”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ cách đó không xa, chỗ đó, có một đóa Hỏa Diễm Liên Hoa.

; “Ngươi ưa thích?” Lúc này, Hỏa Linh kia đột nhiên nói.

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu.

Hỏa Linh kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau một khắc, một đóa hỏa liên đột nhiên trôi dạt đến trước mặt của Tiểu Bạch, đóa hoa này hỏa liên cũng không phải Tiểu Bạch chỉ cái đóa kia, đóa hoa này hỏa liên cùng Tiểu Bạch chỉ cái đóa kia cũng không giống nhau dạng, đóa hoa này hỏa liên, có điểm giống là thủy tinh chế tạo thành, nhưng mà, cái này cũng không thủy tinh, mà là nọ vậy hỏa hệ năng lượng tinh thuần đến một cái làm cho người giận sôi trình độ!

Nhìn thấy đóa hoa này hỏa liên, cái kia Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức phát sáng lên, nàng một chút sẽ đem cái kia hỏa liên bế lên, sau đó đối với xa xa Hỏa Linh kia nhếch miệng cười cười.

; “Đây là?” Dương Diệp nhịn không được hỏi một câu.

Hỏa Linh kia đạm thanh nói: “Vạn năm hỏa liên, ngươi nếu bây giờ ăn vào, có thể sẽ trực tiếp tấn chức nhất giai!”

Nghe vậy, Dương Diệp sửng sốt, sau một khắc, Dương Diệp yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Cái kia, ngươi còn có... Hay không?”

Nói thật, hắn rất động tâm rồi.

Hỏa Linh kia đạm thanh nói: “Không có, đều ăn hết sạch rồi. Đây là một viên cuối cùng!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên đem cái kia tiểu trảo trong hỏa liên đưa tới trước mặt của Dương Diệp. Dương Diệp chính yếu nói, một bên Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Cái này hỏa liên năng lượng cực sự tinh khiết, nàng nếu là ăn vào, đối với nàng có trợ giúp rất lớn.”

Dương Diệp cười vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “ngươi ăn!”

Tiểu Bạch nhưng là lắc đầu.

Dương Diệp cúi đang ở Tiểu Bạch bên tai nhẹ nhàng nói vài câu, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, sau đó nhếch miệng cười cười, tiếp đó, nàng ôm lửa cháy liên bay đến Hồng Mông Tháp của Dương Diệp trong.

; “Nhân loại!”

Lúc này, một bên Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Ngươi cũng đã biết, nếu như ngươi là nuốt vào nàng, ngươi có thể sẽ bạo tăng vạn năm tu vi, thậm chí vẫn không ngừng.”

Nuốt Tiểu Bạch?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hỏa Linh kia, “đừng nói tăng vạn năm tu vi, chính là để cho ta lập tức thành thần, ta đều không có nuốt ý nghĩ của nàng. Chúng ta đi thôi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người biến mất ở cuối chân trời.

Trong biển lửa, Hỏa Linh kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì.

Cuối cùng một cái địa phương: Vô Tận Chi Địa!

Khi thấy cái tên này lúc, Dương Diệp ngây ngẩn cả người. Vô Tận

Chi Địa? Địa phương quỷ gì? Dựa theo cái kia người tiền sử cho hắn địa đồ, sau một ngày, Dương Diệp tới nơi này cái cái gọi là Vô Tận Chi Địa. Cái gọi là Vô Tận Chi Địa, chính là một cái hắc động!

Lúc này, hắn cách cái hắc động này có không sai biệt lắm khoảng cách mười vạn dặm, hắn không dám ở đi về trước rồi. Bởi vì cái hắc động kia tản mát ra cường đại hấp lực để cho hắn đều có điểm không chịu nổi.

; "Cái này là cái gì linh?"

Dương Diệp chân mày cau lại, cái hắc động kia, hắn có thể không dám đi qua, đừng nói hắn, sợ là một vị Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện liền đi qua a. Hắn đã từng cũng đã gặp qua hắc động, nhưng mà, những cái kia hắc động cùng trước mắt cái này so với, quả thực liền là trò trẻ con a.;

Làm sao bây giờ?

Giờ khắc này, Dương Diệp hơi lúng túng một chút rồi.

; "Ám Linh!"

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Hỏa Linh kia đột nhiên nói: "Nó hẳn là cái kia âm thầm chi Vương, Ám Linh. Lúc trước chúng ta tất cả linh bên trong, nó là tu luyện điên cuồng nhất cái kia, những năm gần đây này, nó thôn phệ lần lượt từng hắc động, bây giờ nó, sợ là đã biến thành rất mạnh rất mạnh mẽ."

Dương Diệp nheo mắt, nhìn đưa hắn tới tìm này cuối cùng một cái linh thật không đơn giản a! Đương nhiên, hiện tại hắn phải đối mặt vấn đề là như thế nào đem đối phương lấy ra, sau đó hảo hảo nói chuyện. Cái này hiển nhiên là muốn dùng nói, mạnh mẽ đến? Không đáng tin cậy a!

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Hỏa Linh, "ngươi nếu như nhận thức, có thể hay không gọi nó đi ra nói chuyện?"

Hỏa Linh lắc đầu.

; "Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Hỏa Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "ta đã từng cùng nó từng có đụng chạm!"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Các ngươi Linh vật ở giữa cũng sẽ xào xáo?”

Hỏa Linh kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, ánh mắt kia, tựa như đang nhìn một người ngu ngốc.

Dương Diệp cảm thấy ánh mắt này bị tổn thương người, hắn lắc đầu, sau đó đem Tiểu Bạch kêu lên. Loại khi này, hắn cũng chỉ có thể gởi gắm hy vọng trên người Tiểu Bạch rồi.

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa cái hắc động kia, “có thể hay không để cho bên trong người kia đi ra, chúng ta cùng nó hảo hảo nói chuyện!” ;

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng quay đầu nhìn thoáng qua cái hắc động kia, một lát sau, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng giơ lên, sau đó nhẹ nhàng đối với xa xa cái hắc động kia chính là nắm chắc, trong chốc lát, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái hắc động kia đột nhiên bắt đầu xoay tròn.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lúc nào biến thành lợi hại như vậy?

Lúc này, một bên Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Nàng có thể điều khiển hết thảy Linh vật chỗ thả ra năng lượng. Trong Thiên Địa, ngoại trừ tên kia bên ngoài, bất kỳ cái gì linh đều bị nàng khắc chế. Bất quá, nàng vĩnh viễn sẽ không làm thương tổn chúng ta, phải nói, chỉ biết trợ giúp chúng ta!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “năm đó nếu không phải một ít thay Linh Chủ hi sinh chính mình, cho dù có cái kia tộc bảo hộ, chúng ta vẫn như cũ sống không được!”

Hi sinh chính mình?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn cũng sẽ không để cho Tiểu Bạch hi sinh chính mình, dù là là chính hắn chết rồi, hắn cũng sẽ không để cho Tiểu Bạch hi sinh bản thân nàng.

Ngay tại lúc này, xa xa cái hắc động kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, trong nháy mắt, một cỗ lực hút kinh khủng hướng phía Dương Diệp bên này cuốn tới, Dương Diệp biến sắc, liền phải dẫn Tiểu Bạch lui lại, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên lắc cái đầu nhỏ, sau đó nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, nhẹ nhàng khẽ hấp.

Xùy~~!

Một ngọn gió mát ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, cái kia cỗ hấp lực trực tiếp bị Tiểu Bạch cứ như vậy hút tới trong cái miệng nhỏ nhắn.

Dương Diệp: “...”

Một bên, Hỏa Linh kia cũng nhịn không được nữa nhìn thoáng qua Tiểu Bạch.

Kỳ thật, Dương Diệp giờ phút này trong lòng cũng là vô cùng khiếp sợ, cho tới nay, hắn cũng không có để cho Tiểu Bạch đi ra đánh qua một trận, phải nói, hắn trực tiếp coi thường năng lực của Tiểu Bạch. Mà bây giờ, hắn phát hiện, Tiểu Bạch so với trong tưởng tượng của hắn lợi hại hơn rất nhiều.

Giờ khắc này, Dương Diệp mới cảm giác, Tiểu Bạch không phải là Tiểu Bạch, mà là cái kia làm trong Thiên Địa tất cả Linh vật đều lại kính vừa sợ Linh Chủ.;

Ngay tại lúc này, xa xa cái hắc động kia đột nhiên yên tĩnh trở lại. Sau một khắc, một đạo Hắc Ảnh đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, một thanh trường kiếm màu đen đột nhiên đâm về phía Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch.

Một kiếm này, nhanh đến Dương Diệp đều không có phản ứng kịp!

Tiểu Bạch ngây cả người, sau một khắc, nàng hai móng đột nhiên nhanh nắm lại, trong mắt tràn đầy vẻ phẫn nộ, thoáng qua từng cái

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng từ Tiểu Bạch trong cơ thể bạo dũng mà ra, ngay sau đó, Tiểu Bạch há mồm khẽ hấp, giờ khắc này, Dương Diệp phát hiện, phương viên gần mười vạn dặm bên trong Linh khí toàn bộ biến mất sạch sẽ. Cùng lúc đó, Tiểu Bạch cái kia sau lưng, xuất hiện một đôi trắng phao cánh chim.;

Không chỉ có như thế, Dương Diệp còn phát hiện, trong cơ thể hắn Huyền Khí đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất!;

Dương Diệp: “...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2063: Sát Chiêu Của Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái quỷ gì?

Trong lòng Dương Diệp khiếp sợ tột đỉnh!

Tại Dương Diệp bên cạnh, Hỏa Linh kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì. Mà giờ khắc này, Tiểu Bạch sau lưng vậy đối với Tiểu Sí Bàng đột nhiên nhẹ nhàng phiến bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, chuôi này đâm về Hắc Sắc Trường Kiếm của Tiểu Bạch cứ như vậy hư không tiêu thất rồi.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên đối với xa xa cái hắc động kia há mồm khẽ hấp, trong nháy mắt, Dương Diệp có thể rõ ràng cảm nhận được, cái hắc động kia năng lượng đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất.

Ngay tại lúc này, trong cái hắc động kia đột nhiên truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ, ngay sau đó, một cái hình dạng như con thỏ, toàn thân đen nhánh tiểu bất điểm xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa. Cái này tiểu bất điểm hình thể so với Tiểu Bạch lớn một chút, toàn thân đen kịt, chỉ có cặp mắt kia là ám tử, nếu như trong đêm tối, phỏng đoán cũng chỉ có thể chứng kiến ánh mắt của nó rồi.

Mà giờ khắc này, cái này tiểu bất điểm chính căm tức nhìn Dương Diệp, một bộ phải liều mạng với Dương Diệp tư thế.

Dương Diệp chỉ chỉ bên cạnh Tiểu Bạch, “Là nàng làm, ngươi tìm nàng!”

Tiểu Bạch: “...”

Ám Linh kia nhìn về phía Tiểu Bạch, tuy rằng trong mắt vẫn là mang theo lửa giận, nhưng rõ ràng nhất so với trước đó thiếu rất nhiều. Nhìn xem Tiểu Bạch, nó nắm chắc nắm tay nhỏ đối với Tiểu Bạch giương lên, hiển nhiên, đây là đang uy hiếp rồi!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch sao có thể chịu?

Tiểu Bạch tiểu trảo cũng nắm lại, ngay sau đó, thân hình của nàng lóe lên, đi tới trước mặt của Ám Linh kia, sau đó nâng lên một cái móng vuốt nhỏ liền vỗ vào đầu của Ám Linh kia tử bên trên.

BA~!

Ám Linh kia trực tiếp bị đánh bay mười trượng trở lại xa.

Xa xa, Ám Linh kia có chút mộng, hiển nhiên, nó thật không ngờ Tiểu Bạch này rõ ràng trực tiếp động thủ!

Không phải là hẳn muốn lẫn nhau trào phúng hạ tại đánh sao?

Mà đúng lúc này, Tiểu Bạch kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của nó, sau đó tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch tiểu trảo trực tiếp giữ ở cổ họng của Ám Linh kia, nàng thủ sẵn cổ họng của Ám Linh đang muốn đập lên mặt đất, nhưng mà, khi nàng đem Ám Linh nhắc tới lúc mới phát hiện, nơi này là trong Tinh Không, không phải là tại mặt đất.

Trong lúc nhất thời, nàng có chút không biết nên làm cái gì bây giờ, sau đó quay đầu cầu cứu Dương Diệp.;

Ám Linh kia tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết, một cỗ cực kỳ khủng bố ám năng lượng từ trong cơ thể nó tràn ra, này cổ ám năng lượng lập tức đưa nó cùng Tiểu Bạch bao phủ, nhưng mà, Tiểu Bạch không chỉ có một chút việc đều không có, còn một cái đem những cái kia ám năng lượng toàn bộ cho thôn phệ!

Giờ khắc này, Ám Linh kia ngây dại.

Lúc này, Tiểu Bạch móng trái thủ sẵn cổ họng của Ám Linh kia, nàng hữu trảo nắm chắc thành quyền, sau đó mãnh liệt một quyền đánh vào trên bụng Ám Linh kia.

Bành!

Cứ như vậy, Ám Linh kia trực tiếp bay ra ngoài.

Một bên, Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua một bên Hỏa Linh kia, hiện tại hắn rốt cuộc biết Hỏa Linh này lúc trước vì ở đâu nhìn thấy Tiểu Bạch lúc sẽ không ở động thủ. Tiểu Bạch này đối với người có lẽ không có lợi hại như vậy, nhưng mà, nàng đối với ít Thiên Địa Linh Vật này, uy hiếp thật sự quá to quá lớn rồi.

Chiến đấu còn chưa kết thúc.

Tiểu Bạch đột nhiên lại bay đến trước mặt của Ám Linh kia, sau đó nâng lên tiểu trảo liền vỗ vào trên đầu của Ám Linh kia.

BA~!

Ám Linh kia lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Tiểu Bạch cũng không thu tay lại, nàng lần nữa bay đến trước mặt của Ám Linh kia, sau đó bắt lại cái đuôi của Ám Linh kia, tiếp đó, nàng tại chỗ xoay vòng vòng bỏ... Mà bắt đầu.

Trên thân Ám Linh kia, từng đạo kinh khủng ám năng lượng không ngừng tràn ra, những thứ này ám năng lượng, Dương Diệp đều cảm giác được có chút tim đập nhanh. Nhưng mà, với Tiểu Bạch mà nói, những thứ này ám năng lượng đều là thuốc bổ, Ám Linh kia thả ra ám năng lượng, đều là bị Tiểu Bạch nuốt sạch sẽ.

Xa xa, Dương Diệp đột nhiên thu hồi ánh mắt, sau đó nhìn về phía bên cạnh Hỏa Linh kia, “trước ngươi nói có một linh không sợ Tiểu Bạch, đó là cái gì linh?”

Hỏa Linh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi sau này thì sẽ biết!”

Thừa nước đục thả câu!

Dương Diệp trợn trắng mắt, lúc này, Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Có thể để cho nàng ngừng.”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, Tiểu Bạch kia vẫn còn đánh Ám Linh kia, mà giờ khắc này, Ám Linh kia hầu như không có sức đánh trả.

Dương Diệp đối với Tiểu Bạch vẫy vẫy, “Tiểu Bạch, được rồi!”

Nghe được thanh âm của Dương Diệp, Tiểu Bạch lập tức ngừng lại, sau đó nàng thu hồi tiểu trảo, bay đến bên cạnh của Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ nhàng sờ lên sau lưng nàng đôi cánh kia, nhưng mà, tay hắn vừa sờ ở đằng kia trên cánh, cái kia cánh liền biến mất.

; “Cái này...” Dương Diệp mặt mũi tràn đầy khó hiểu.

; “Linh dực!”

Một bên Hỏa Linh đột nhiên nói: “Thiên Địa Linh Chủ một cái năng lực, nàng có thể tụ tập thiên địa linh khí biến hoá để cho bản thân sử dụng, dùng cái này đến trên diện rộng gia tăng thực lực của chính mình, nhưng mà, này tiêu hao rất nhiều, mới vừa rồi một lần kia tụ linh, nàng đã tiêu hao sạch. Cho nên, cánh của nàng biến mất!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “nguyên lai Tiểu Bạch nhà ta lợi hại như vậy!”

Nghe được Dương Diệp khích lệ, Tiểu Bạch kia lập tức sáng lạn cười cười, cái đầu nhỏ nhẹ nhàng cọ xát đầu của Dương Diệp.

; Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa xa Ám Linh kia, Tiểu Bạch cũng đi theo nhìn lại, nhìn thấy Tiểu Bạch xem ra, Ám Linh kia toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng lui về phía sau trăm trượng khoảng cách, ở trong mắt, tràn đầy vẻ kiêng kỵ.

; Dương Diệp lắc đầu cười cười, sau đó nói: “Lúc này đây chúng ta tới tìm ngươi, không là tới thương tổn ngươi, mà là tưởng để cho ngươi cùng chúng ta đi một chuyến.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hỏa Linh kia, “ngươi cùng nó giải thích, tốt chứ?”

Hỏa Linh nhẹ gật đầu, sau đó giao lưu với Ám Linh kia... Mà bắt đầu. Không biết trải qua bao lâu. Ám Linh kia vụng trộm nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nó lắc cái đầu nhỏ.

Dương Diệp nhìn về phía Hỏa Linh, Hỏa Linh nói: “Nó sợ nàng đánh nó!”

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp có chút dở khóc dở cười, hắn cười nói: “Nói cho hắn biết, chỉ cần nó không chủ động khi dễ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thì sẽ không khi dễ nó.”

Hỏa Linh nhẹ gật đầu, tiếp tục cùng lấy Ám Linh kia trao đổi. Nhưng mà, Ám Linh kia còn chưa đoạn lắc đầu.

Dương Diệp chính muốn nói gì, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Ám Linh kia, sau đó nàng một cái móng vuốt nhỏ bắt được lỗ tai của Ám Linh kia, khác một cái móng vuốt nhỏ tức thì không ngừng quơ... Một lát sau, Ám Linh kia đầu như gà con mổ thóc vậy mãnh liệt điểm!

Dương Diệp cười khổ, xem ra, hay vẫn là nắm đấm có tác dụng a!

Cứ như vậy, đã có sự gia nhập của Ám Linh về sau, Dương Diệp lập tức mang theo Hỏa Linh cùng Ám Linh còn có Tiểu Bạch chạy tới cái kia tiền sử di tích.

Nói tóm lại, trước đó coi như thuận lợi, đương nhiên, này chủ yếu là công lao của Tiểu Bạch, nếu như không phải là Tiểu Bạch, những thứ này linh phỏng đoán chim cũng sẽ không chim hắn. Đặc biệt là Hỏa Linh này cùng Ám Linh, nếu quả thật đánh nhau, ở trên địa bàn của chúng, hắn là tuyệt đối không đánh lại!

Trong Tinh Không, Dương Diệp lăng không mà đi, khi hắn hai bên trái phải, là Ám Linh kia cùng Hỏa Linh. Hai cái này linh hắn cũng không có để cho nó đám tiến vào Hồng Mông Tháp, ngược lại không phải là không tin tưởng chúng, mà là nó cảm thấy có này hai linh tại bên người an toàn một ít!

Đặc biệt là Ám Linh kia, đối phương cảm giác quả thực đáng sợ, tại trong bầu trời sao này, ít nhất mấy trăm ngàn dặm bên trong, chỉ cần có bóng tối địa phương, nó đều có thể rõ ràng cảm nhận được. Này so với hắn Ám Chi Pháp Tắc lợi hại rất nhiều nhiều nữa...!

Đường trở về cũng không phải là thuận buồm xuôi gió, tại một chỗ trong Tinh Không, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì ở trước mặt của hắn cách đó không xa, đứng đấy một ông già. Tên lão giả kia liền đứng ở nơi đó, hình như là đang chờ hắn!

Không phải là giống như, mà là hay là tại chờ hắn!

Lão giả này không là người khác, chính là lúc trước cái kia thiếu chút nữa giết hắn đi Thánh Nhân!

Lão giả quan sát một chút Dương Diệp bên cạnh Hỏa Linh kia cùng Ám Linh, sau đó nói: “Thiên Địa Linh Vật... Dương Diệp, ngươi thật khiến người ngoài ý, lại có thể thu thập được loại này Linh vật, lợi hại, thật sự lợi hại!”

Dương Diệp đột nhiên bắt lấy Hỏa Linh kia cùng Ám Linh, sau đó trực tiếp thu chúng nó đã đến trong Hồng Mông Tháp.

Lão giả chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “vì tìm tung tích của ngươi, Thánh Nhân Liên Minh ta không tiếc tìm Thiên Cơ Viện hợp tác một lần. Hiện tại, không có Binh Gia tương trợ, ngươi còn có thể sống sao?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: “Tự nhiên là không thể sống rồi. Trước khi chết, ta có cái tâm nguyện. Ta còn có một chiêu lợi hại nhất sát chiêu, ta nghĩ trước khi chết dùng đến, sau đó nhìn xem, ta cùng với Thánh Nhân sự chênh lệch rốt cuộc có bao nhiêu lớn, có thể chứ?”

; “Lợi hại sát chiêu?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: “Đương nhiên có thể, đến, để cho ta nhìn xem sát chiêu của ngươi là cái gì.”

Giờ phút này, hắn tự nhiên là không sợ Dương Diệp chạy. Trừ phi ngoại nhân tương trợ, bằng không thì, Dương Diệp là tuyệt đối không chạy thoát được đâu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, trong nháy mắt, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Nhìn thấy Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, lão giả kia khóe miệng nổi lên một nụ cười, không có có châm chọc, thực lực của Dương Diệp mặc dù không bằng hắn, nhưng mà, bình tĩnh mà xem xét, Dương Diệp tại cái tuổi này có thể có được thực lực cường đại như vậy, hắn từ trong nội tâm vẫn là vô cùng kính nể.

Dương Diệp hai tay hư chiêu, trong chốc lát, trong tràng nhiều hơn đem gần một trăm thanh khí kiếm, này một trăm thanh khí kiếm sau khi xuất hiện, trong sân không gian lập tức nhẹ nhàng run lên, mà xa xa, lão giả kia thần sắc cũng là híp lại, tay phải hắn đã chậm rãi nhanh nắm lại.

Tuy rằng hắn có tự tin, nhưng mà, hắn sẽ không khinh địch.

Ngay tại lúc này, một cỗ Huyền Khí từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong chốc lát, chung quanh trực tiếp xuất hiện gần mười ngàn đạo kiếm quang, những kiếm này quang lập tức đem trong Kiếm Vực không gian bao trùm, mà lúc này, chỗ xa kia lão giả đột nhiên đưa tay phải ra, sau đó nhẹ nhàng đối với trong tràng nắm chắc, trong chốc lát, trong Kiếm Vực những cái kia không gian trực tiếp nhăn nhó, cho đến cuối cùng, những cái kia không gian toàn bộ vặn vẹo nát bấy.

Ba hơi về sau, trong sân kiếm quang đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Nhưng mà, lão giả kia thần sắc nhưng là vô cùng khó coi, bởi vì trong sân Dương Diệp đã không biết gì tung.

Dương Diệp không thấy!

Thần trí của hắn có thể bao trùm ít nhất phương viên trăm vạn dặm, nhưng mà, này trăm vạn dặm bên trong, không có khí tức của Dương Diệp.

Dương Diệp giống như là hư không tiêu thất rồi!

; “Đáng chết!”

Cái kia người đến thần sắc cực kỳ âm trầm.;

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý lão xanh vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2064: Thiện Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trốn!

Lúc trước gặp được lão giả kia lúc, Dương Diệp cũng đã quyết định chạy thoát. Căn bản đánh không lại, kết quả tốt nhất, không cách nào là hắn chết, lão giả kia tổn thương.

Cho nên, hắn quả quyết lựa chọn trốn. Nhưng mà, hắn biết rõ, nếu như cứ như vậy trốn, nhất định là trốn không thoát đâu. Bởi vậy, đã có vừa rồi một ít ra. Ở đối phương không chú ý dưới, hắn sử dụng cái kia người tiền sử cho hắn nguyên thạch.

Trốn thoát một kiếp!

Nhưng mà Dương Diệp rất rõ ràng, tiếp theo hắn sẽ không may mắn như vậy.

Tiền sử di tích, trong đại điện.

; “Ngươi đã đến rồi!”

Dương Diệp mới xuất hiện ở trong đại điện, cái kia trong quan tài chính là vang lên một giọng nói.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia quan tài, sau đó nói: “Tứ linh ta đã tìm được, bất quá, ta muốn biết, ngươi tìm chúng nó là muốn!”

; “Ngươi sợ ta hại chúng!” Thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

; "Nếu như ta là phải chiếm đoạt chúng, ngươi sẽ làm như thế nào?" Thanh âm kia nói.

Dương Diệp cười nói: "Ở chỗ này, ta nhất định là không cách nào làm cái gì, nhưng mà, ta có thể cùng cam đoan, ngươi không sẽ nhận được chúng! Cái đó sợ ngươi giết ta, ngươi cũng không cách nào có được chúng!"

Hắn chết, Hồng Mông Tháp sẽ không chết. Những cái kia linh tại trong Hồng Mông Tháp, có Hồng Mông Tháp phù hộ, rất an toàn!

Thanh âm kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngược lại là để cho ta có chút bất ngờ rồi!"

; "Hử?" Dương Diệp khó hiểu.

Thanh âm kia nói: "Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không làm thương tổn chúng, tại tộc của ta, linh là tín ngưỡng, đây cũng là lúc trước vì sao chúng ta sẽ không tiếc bất cứ giá nào giữ được nguyên nhân của chúng. Cũng là ta lúc đầu tại sao lại gặp nguyên nhân của ngươi."

Một câu cuối cùng, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Bạch.

Nghe được lời của đối phương, Dương Diệp thở dài một hơi, trước khi đến hắn chỉ sợ đối phương tìm những thứ này linh là có cái gì ý đồ bất lương, nếu thật là như vậy, hắn là tuyệt đối sẽ không đem những này linh giao cho đối phương.

Dương Diệp hắn tuy rằng nhiều khi làm việc không từ thủ đoạn, nhưng mà, hắn vẫn như cũ có nguyên tắc của chính mình, đụng vào nguyên tắc chuyện tình, hắn là tuyệt đối sẽ không đi làm đấy.

Dương Diệp đem cái kia bốn Linh đô kêu lên.

Xinh đẹp, Vụ Linh, Hỏa Linh, Ám Linh!

Đương nhiên, còn có Tiểu Bạch!;

Tứ linh sau khi ra ngoài, giữa bọn họ nhìn nhau một cái, mà một bên, Ám Linh kia thỉnh thoảng nhìn xem một bên Tiểu Bạch, trong mắt có chút sợ hãi. Lúc trước nó là bị Tiểu Bạch sợ.

; "Quả nhiên là ngươi đám!"

Lúc này, cái kia trong quan tài truyền đến một giọng nói, “nếu như không phải là vạn bất đắc dĩ, ta không muốn quấy rầy các ngươi, nhưng là bây giờ, nếu là không có bang chủ của các ngươi, ta không cách nào tiếp tục sinh tồn, hơn nữa, lúc trước lưu lại trận pháp, cũng đã dần dần mất đi tác dụng, các ngươi tiếp tục tại bên ngoài, sẽ rất nguy hiểm.”

; “Liền thừa ngươi rồi sao?” Lúc này, Hỏa Linh đột nhiên nói.

Thanh âm kia nói: “Còn có một chút ngủ say người, bất quá, cũng không nhiều.”

Hỏa Linh khẽ gật đầu, “cần chúng ta làm cái gì?”

Thanh âm kia nói: “Ta cũng cần lợi dụng Ngũ Hành chi lực nghịch cải sinh cơ.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: “Ngươi đem cô gái kia Huyết Châu cho ta!”

Câu này, tự nhiên là nói với Dương Diệp.

Dương Diệp biến sắc, vội vàng lấy ra hai Bổn Mệnh Huyết Châu của tỷ.

Giọt kia Huyết Châu chậm rãi phiêu đãng tại cái kia quan tài trên không, lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói: “Tứ linh, ta cũng cần lực lượng của các ngươi.”

Tứ linh nhìn nhau, không có cự tuyệt, nhao nhao thả ra năng lượng của chính mình hướng giọt kia Huyết Châu hội tụ mà đi, cùng lúc đó, ở đằng kia trong quan tài, có một đạo năng lượng màu vàng óng đột nhiên tràn ra, sau đó hội tụ đến giọt kia trong Huyết Châu.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, giọt kia Huyết Châu rung động nhè nhẹ lên, ngay sau đó, một đạo hư ảo bóng người xuất hiện ở trên quan tài kia không.

Người này, đúng là Huyết Nữ kia!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Kích động, hưng phấn!

Từ Hạ Vị Diện lên đây, hai chuyện của tỷ, hắn tự nhiên cho tới bây giờ đều không có quên qua. Nhưng mà, Huyết Nữ việc này, tương đương với muốn khởi tử hồi sinh, người bình thường căn bản không có năng lực đó, cho dù là Thánh Nhân cũng không có loại năng lực này, hắn đã từng là ý định đến lúc đó đi Đạo Gia về sau, cầu Đạo Tổ kia, nhưng mà cuối cùng, bởi vì chuyện của Hồng Mông Tháp, hắn không có cách nào khác đi Đạo Gia, thế cho nên sự tình kéo cho tới bây giờ.

Áy náy!

Đối với chuyện của Huyết Nữ, trong lòng hắn tự nhiên là có thẹn.

Lúc này, cái kia trong quan tài truyền đến một giọng nói, “ta đã vì nàng cải tạo hồn phách, nhưng mà, nàng bị thương quá nặng, bởi vậy, hiện tại không thể để cho nàng tỉnh lại, ngủ say với nàng mà nói, chính là tu dưỡng. Ngươi có thần bí kia tử khí, có thể cam đoan nàng hồn phách sẽ không xuất hiện cái khác sai lầm, nhưng mà, ngươi cần vì nàng tìm tìm một cái chút có thể ân cần săn sóc hồn phách Thần vật, như vậy, nàng là có thể rất nhanh tỉnh lại. Chỉ cần nàng tỉnh lại, đến lúc đó nàng là có thể chính mình cải tạo thân thể!”

Ân cần săn sóc hồn phách Thần vật?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: “Cái dạng gì cấp bậc Thần vật?”

; “Càng cao càng tốt!” Thanh âm kia nói, “không cần quá mau, nàng bây giờ, đã không có gì đáng ngại. Đương nhiên, không thể ở ngoài chăn lực trọng thương hồn phách của nàng, bằng không thì, thiên thần cũng khó cứu!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Đa tạ!”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua cái kia tứ linh, sau đó nói: “Tiền bối, ngươi đã đã được đến tứ linh, ta đây liền cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Mà lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói: “Chậm đã!”

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia quan tài, thanh âm kia nói: “Ta từng đáp ứng ngươi, ngươi nếu là ta tìm đến này tứ linh, ta đem giúp ngươi tăng lên tới các ngươi thế giới này Thiện Cảnh.”

Dương Diệp nói: “Ta đã thay đổi điều kiện, ngươi đã cứu ta Nhị tỷ, giữa chúng ta, huề nhau.”

Thanh âm kia trầm mặc một lát, sau đó nói: “Vậy dạng này như thế nào, coi như ngươi thiếu nợ ta một phần nhân tình, ta giúp ngươi tăng lên tới Thiện Cảnh, ngươi thiếu nợ ta một phần nhân tình, như vậy rất công bằng.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được!”

Tăng thực lực lên, hắn tự nhiên sẽ không cự tuyệt!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Ta hiện tại bất quá gặp Đạo Cảnh, bỗng chốc vượt qua vượt hai cái cấp nhỏ, sẽ có hay không có cái gì hậu di chứng?”

Thanh âm kia nói: “Dưới tình huống bình thường, là sẽ. Bất quá, ngươi bất đồng. Cưỡng ép tăng lên cảnh giới, đối với tại bình thường người mà nói, sẽ hư hao thân thể, hư hao căn cơ, nhưng mà, thân thể ngươi rất mạnh, vượt xa xa ngươi cảnh giới bây giờ, có thể nói, thân thể ngươi cùng ngươi cảnh giới là hoàn toàn không phù hợp đấy, mà nếu như ngươi đạt tới Thiện Cảnh, vừa vặn cùng thân thể ngươi phù hợp, cho nên, coi như là có vấn đề, cũng là vấn đề nhỏ, ngày sau ngươi nhiều hơn tu luyện là tốt rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp yên tâm. Nếu như cưỡng ép tăng thực lực lên hư hao căn bản, vậy hắn tình nguyện không được! Hắn sẽ không bởi vì nhỏ mất lớn đấy!;

Thanh âm kia nói: “Thiện Cảnh, cần dựa vào ngộ, ta chỉ có thể trợ giúp ngươi ngộ, nhưng mà, có thể ngộ bao nhiêu, liền xem chính ngươi tạo hóa nữa.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến ảo. Tại trước mặt hắn cách đó không xa, ngồi xếp bằng một ông già, lão giả hai tay kết ấn trước ngực, ở xung quanh hắn, không gian nổi lên từng đợt chấn động.

Hiển nhiên, lão giả này tại chạy nước rút cảnh giới, hơn nữa, chính là chạy nước rút Thiện Cảnh!

Dương Diệp có chút không rõ cái kia người tiền sử ý đồ.

Ngay tại lúc này, hắn biến sắc, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, bởi vì hắn lại có thể rõ ràng cảm nhận được lão giả kia hết thảy, lão giả kia thời khắc này ý tưởng, lão giả kia thời khắc này tình trạng, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được, tựa như lão giả kia là chính hắn!

Giờ khắc này, Dương Diệp xem như minh bạch cái kia tiền sử ý của người ta rồi!

Phốc!

Lúc này, lão giả kia trong miệng đột nhiên phún ra một ngụm máu tươi, lão giả kia đắng chát cười cười, trong tươi cười, mang theo một chút bất đắc dĩ, một chút bi thảm.

Đã thất bại!

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, hắn cảnh tượng trước mắt một lần nữa biến đổi, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một người đàn ông trung niên.; Giờ phút này, trung niên nam tử kia mặt hướng một chỗ thác nước, đối phương hai mắt nhìn thẳng cái kia nước chảy, làm như nhập định.

Cùng lúc trước như vậy, Dương Diệp như trước có thể rõ ràng cảm nhận được đối phương hết thảy, kể cả đối phương giờ phút này tâm cảnh.

Trung niên nam tử này tâm tình, so với trước đó lão giả kia muốn bình tĩnh nhiều.;

Qua không biết bao lâu, trung niên nam tử kia khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười, “thì ra là thế…”

Nói xong.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ trung niên nam tử kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà sau một khắc, cổ khí thế kia lại trở về trung niên nam tử trong cơ thể.

Thiện Cảnh!

Trước mắt trung niên nam tử này thành công!

Cách đó không xa, Dương Diệp cúi đầu trầm tư, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt một lần nữa biến đổi…

Cứ như vậy, một cái lại một Huyền giả xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp, đều không ngoại lệ, ít Huyền giả này đều là tại chạy nước rút Thiện Cảnh!

Cái kia người tiền sử cho trợ giúp của hắn, chính là để cho hắn tự mình trải qua những thứ này chạy nước rút cường giả Thiện Cảnh quá trình, quá trình này, với hắn mà nói, tự nhiên là vô cùng có ý nghĩa. Loại làm này, không thể nghi ngờ là đang ăn gian, cũng tương đương với một loại đường tắt, bất quá, thuộc về cái loại này tác dụng phụ ít nhất đường tắt.

Có thể không có thể đột phá, vẫn phải là xem bản thân hắn.

Hơn nữa, điểm trọng yếu nhất là, hắn nhất định phải bảo trì bản tâm của chính mình, không có thể bị những người đó tâm tình ảnh hưởng. Chỉ có bảo trì lại chính hắn bản tâm, hắn mới có hy vọng đột phá chính mình, bằng không thì, đừng nói đột phá, sợ là có thể sẽ sinh sôi Tâm Ma, để cho chính mình chưa gượng dậy nổi!

Cái kia người tiền sử sở dĩ dám để cho đối với hắn làm như thế, nguyên nhân chủ yếu là bởi vì hắn là Kiếm Tu.

Nếu như hắn liền bản tâm đều bảo trì không được, đây cũng là không xứng làm kiếm tu!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Dương Diệp chính mình cũng không biết qua bao lâu, dù sao tại trước mặt hắn xuất hiện Huyền giả, lần lượt từng, hơn chính hắn đều đếm không hết. Trong khoảng thời gian này, hắn gặp được rất nhiều người thất bại, nhưng cũng nhìn được rất nhiều người thành công.

Có ít người, chỉ thiếu chút nữa có thể thành công. Nhưng mà, hết lần này tới lần khác là một bước kia khó khăn nhất.

Cứ như vậy, nhìn một chút, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Theo hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong tràng đột nhiên khôi phục bình thường, giờ phút này, hắn đã xếp bằng ở trong đại điện kia.

Uyển như lão tăng nhập định!

Một ngày lại một ngày!

...

PS: Đã muộn mười phút, thật có lỗi. Sở dĩ không thể đúng giờ cái điểm kia đổi mới, là vì gần nhất tồn cảo (giữ lại bản thảo) chưa đủ, xin mọi người thứ lỗi!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2065: Đoàn Tụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngộ!

Cái này cái gọi là ‘ngộ’ là có chút huyền học đấy, rất nhiều người, có thể có thể đánh nhau ngồi cả đời đều ngộ không được một cái cứ điểm, mà rất nhiều người, khả năng trong lúc lơ đãng liền hiểu.

Thứ này, nhiều khi chú ý một cơ duyên!

Mặc dù có người tiền sử trợ giúp, nhưng mà, cuối cùng có thể đi tới một bước nào, hoàn toàn nhìn Dương Diệp chính hắn.;

Trong đại điện, một ngày lại một ngày trôi qua.

Tại Dương Diệp bên cạnh, là Tiểu Bạch kia, giờ phút này, nàng liền đảm nhiệm hộ vệ nhân vật. Nàng ngồi ở trên vai của Dương Diệp, con mắt tích lưu lưu chuyển, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà Hỏa Linh kia còn có xinh đẹp cùng với Vụ Linh không thời cơ đến tìm Tiểu Bạch, mấy tên tiểu tử ở đằng kia nói thầm thì thầm, không biết đang thương lượng cái gì.

Một bên Ám Linh kia tức thì rất xa ở bên cạnh nhìn xem, cũng không đến.

Bởi vì lúc trước nó ra tay với Tiểu Bạch, điều này làm cho Tiểu Bạch đối với nó cực kỳ không thân thiện, tới gần một chút, Tiểu Bạch thì sẽ giơ lên nàng nắm tay nhỏ, điều này làm cho Ám Linh kia chỉ có thể rất xa đợi ở một bên.

Tính cách của Tiểu Bạch cùng Dương Diệp có chút cùng loại, tốt lúc nói chuyện, vô cùng vô cùng dễ nói chuyện, không tốt lúc nói chuyện, cũng là phi thường có tỳ khí. Thân là Linh Chủ nàng, tự nhiên là muốn có chút ít tỳ khí!

; “Ngươi lựa chọn hắn sao?”

Ngay tại lúc này, cái kia trong quan tài đột nhiên truyền ra một giọng

nói.

Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia quan tài, nàng loé lên một cái, đi tới cái kia trên quan tài, sau đó tiểu trảo vỗ nhè nhẹ cái kia quan tài, ý kia là ngươi là ở nói chuyện với ta sao?

; "Vì cái gì sẽ chọn hắn chứ?"

Thanh âm kia lại nói: "Thiên Địa Linh Chủ, tâm tính tinh khiết, thiện lương, lựa chọn người, không phải là cái loại này phẩm tính người thiện lương sao?"

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó chỉ chỉ một bên Dương Diệp, tiếp đó, nàng vô cùng chăm chú huy vũ hai cái tiểu trảo, ý kia là, hắn là một người tốt, thật là một người tốt.

Qua hồi lâu, thanh âm kia lại nói: "Cũng thế, người tốt đối với mỗi người định nghĩa cũng không giống nhau, đối tốt với ta người, thật là tốt người, đối với ta không tốt người, liền là người xấu. Mà nhìn ra được, hắn đối với ngươi rất giỏi!"

Trên quan tài, Tiểu Bạch cái đầu nhỏ mãnh liệt điểm.

Với nàng mà nói, Dương Diệp không thể nghi ngờ là trên thế giới người tốt nhất rồi. Kỳ thật, chỉ có thể nói, tại nàng thời điểm tối tăm nhất gặp Dương Diệp, sau đó vừa cứu nàng, vì vậy, Dương Diệp liền trở thành tất cả của nàng.;

; "Hô!"

Ngay tại lúc này, trong đại điện đột nhiên truyền đến một đạo thở nhẹ âm thanh.

Tiểu Bạch toàn thân một cái giật mình, nàng mãnh liệt quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, nhìn thấy Dương Diệp mở hai mắt ra, Tiểu Bạch thoáng cái bay đến trên vai của Dương Diệp, sau đó cái đầu nhỏ nhẹ nhàng cọ xát hai má của Dương Diệp.

Dương Diệp cười sờ soạng bôi cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, tâm tình một mảnh bình thản.

Loại cảm giác này, thực rất tốt!

; "Thiện Cảnh ư!" Lúc này, cái kia trong quan tài truyền đến một giọng nói.

Dương Diệp nhìn về phía cái kia quan tài, sau một khắc, một cỗ khí thế đột nhiên từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, bất quá thoáng qua, cỗ khí thế này liền vô ảnh vô tung biến mất rồi.

Tiểu Thiện Cảnh đỉnh phong!

Hắn hiện tại, cách Đại Thiện Cảnh cũng liền khoảng cách nửa bước!

; “Chúc mừng!” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp đối với cái kia quan tài ôm quyền, “đa tạ!” Nếu như không phải là đối phương, hắn muốn tăng lên tới Tiểu Thiện Cảnh đỉnh phong, không muốn biết tiêu bao nhiêu năm thời gian. Phần nhân tình này, được nhớ kỹ.

; “Ngươi tựa hồ đang bị người đuổi giết?” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Thanh âm kia trầm mặc một hồi, rất nhanh, một mảnh thanh lá cây màu xanh lục đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía cái kia quan tài, thanh âm kia nói: “Còn đây là Bồ Đề Diệp, là Bồ Đề Thụ trên rớt xuống một chiếc lá, Bồ Đề Thụ, tại chúng ta cái kia nhiều thế hệ, thuộc về đỉnh cấp Thần vật, nó lá cây, có thể che lấp khí tức, che lấp thiên cơ, ngươi đeo nó, một ít toán sư trong thời gian ngắn không cách nào tại tính ra vị trí của ngươi. Đương nhiên, chuyện thế gian không có tuyệt đối, chính mình hay vẫn là phải cẩn thận nhiều hơn!”

Dương Diệp không có cự tuyệt, thu hồi cái kia cái lá cây, sau đó cười nói: “Tiền bối, ngươi phần nhân tình này, ta có thể thiếu nợ lớn hơn!”

Thanh âm kia nói: “Vô sự, sau này ta khẳng định cũng có ngươi giúp địa phương, đến lúc đó hy vọng ngươi đừng cự tuyệt!”

Dương Diệp cười nói: “Trong phạm vi năng lực, tất không cự tuyệt, phạm vi năng lực ra, ta cũng sẽ hết sức đi làm!”

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Tiền bối, vãn bối còn muốn đi tìm cái kia dưỡng hồn Thần vật, liền cáo từ trước!”

Thanh âm kia nói: “Bảo trọng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ôm Tiểu Bạch quay người đi ra ngoài điện, Tiểu Bạch đối với cái kia tứ linh vẫy vẫy tay, sau đó tiêu sái xoay người ngồi ở trên vai của Dương Diệp.

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi rồi, trong tràng Hỏa Linh kia đột nhiên nói: “Vì sao không lưu nàng lại?”

Cô nàng này, dĩ nhiên là chỉ Tiểu Bạch.

Cái kia người tiền sử nói: “Linh vật có linh tính, các nàng sẽ mình lựa chọn chính mình muốn cùng người, cưỡng cầu, không có ý nghĩa, liền như là các ngươi, ta cũng sẽ không mạnh mẽ cầu các ngươi, nếu như ngươi là phải ly khai, một dạng với ta sẽ không cưỡng cầu.”

Linh vật tại người tiền sử thời đại kia, là vô cùng vô cùng tôn quý, còn Linh Chủ, vậy càng là cực kỳ khủng khiếp. Đây cũng là lúc trước người tiền sử vì sao phải gặp chủ yếu của Dương Diệp nguyên nhân, bởi vì trên người Dương Diệp, có một Linh Chủ!

Nếu không phải như vậy, Dương Diệp coi như là thiên phú tại được, đều khó có khả năng tiến đến đại điện này!

...

Ly khai đại bọc hậu, Dương Diệp quay người, Quả thật đúng là không sai, cung điện kia dần dần hư ảo, cuối cùng tại dưới ánh mắt chăm chú của hắn hoàn toàn biến mất.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dưỡng hồn Thần vật!

Đã đi ra tiền sử di tích về sau, Dương Diệp đi tới Nhân Tộc. Hiện tại có cái kia Bồ Đề Diệp, chính hắn tạm thời là an toàn, bởi vậy, hắn quyết định quay về Nhân Tộc đi gặp Tô Thanh Thi các loại nữ nhân. Hồi lâu không thấy, cái gì là tưởng niệm!

Đi vào Nhân Tộc về sau, Dương Diệp đầu tiên liên hệ rồi Dương Liêm Sương kia, cũng không lâu lắm, Dương Liêm Sương liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

; “Đã lâu không gặp!” Dương Liêm Sương cười nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “các ngươi gần nhất như thế nào? Không có người tới tìm các ngươi chứ?”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, chúng ta hung ác ẩn nấp, cũng rất ít xuất hiện, cũng không người nào biết ngươi vợ của Dương Diệp nữ tại chúng ta chỗ đó, cho nên, cũng không có thế lực đến nhằm vào chúng ta!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như vậy cũng tốt!”

Hắn lo lắng chính là sợ có thế lực đến nhằm vào Tô Thanh Thi các loại nữ nhân, hiển nhiên, là hắn suy nghĩ nhiều.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Liêm Sương, giúp ta một chuyện, tra một chút ở đâu có cái loại này dưỡng hồn Thần vật, tốt nhất là Thánh Nhân giai cái chủng loại kia.”

; “Dưỡng hồn Thần vật?” Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được, ta đi dò tra. Đi thôi, dẫn ngươi đi gặp gặp ngươi những nữ nhân kia.”

Được Dương Liêm Sương dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một chỗ trong núi sâu, tại trong thâm sơn này, có một tòa thành, thành cũng không thế nào lớn, nhưng cực kỳ ẩn nấp, bị mấy tòa núi lớn vây quanh, còn có che giấu trận pháp.

Bình thường Huyền giả từ đỉnh đầu bay qua, ngoại trừ Thánh Nhân Cấp Bậc cái chủng loại kia cường giả bên ngoài, cơ bản không cảm giác được tòa thành này.

Dương Liêm Sương nói: “Ta đã đem phía dưới người của Dương Gia đều tiếp tới. Bây giờ chỗ này, là hang ổ của chúng ta rồi. Ta ở chỗ này làm một tổ chức, chuyên môn thu thập tình báo của Bách Tộc, hiện tại, chúng ta có thể ngay đầu tiên nắm giữ Bách Tộc động thái, kể cả lúc trước ngươi bị Thánh Nhân đuổi giết, sau đó bị Binh Gia cường giả cứu giúp, chúng ta cũng là sớm nhất thời gian biết được mấy cái một trong những thế lực!”

; “Các ngươi đây cũng biết?” Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía Dương Liêm Sương.

; “Đương nhiên!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Hiện tại nhãn tuyến của chúng ta, trải rộng cả Bách Tộc. Bất quá, ngươi có chút để cho ta ngoài ý muốn, bởi vì nguyên bản ta có thể tùy thời biết rõ hành tung của ngươi, nhưng mà chẳng biết tại sao, hành tung của ngươi bị bình mở rồi, dù cho là chúng ta, cũng không cách nào tra được ngươi!”

Dương Diệp cười cười, phải là cái kia Bồ Đề Diệp nguyên nhân.

; "Đã đến!"

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, ở đằng kia cửa thành, đứng đấy một tên đang mặc màu xanh quần dài nữ tử, cô gái này đúng là cái kia đã lâu không gặp Tô Thanh Thi.

Chứng kiến Dương Diệp, Tô Thanh Thi mỉm cười, "đã trở về!"

Dương Diệp đi tới Tô Thanh Thi bên cạnh, sau đó kéo lại tay của nàng cười nói: "Đã trở về!"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, "đi thôi, đi gặp Tuyết Nhi các nàng!"

Nhìn xem Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi bóng lưng biến mất, một bên Dương Liêm Sương nhún vai, sau đó nàng nhìn nhìn cổ tay mình, "mười hai giờ."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, "ai, nhưng đáng tiếc năm đó không hảo hảo học, bằng không thì, không chừng có thể tạo ra một viên cái gì kia bắn ra đây..." ;

Giờ khắc này, trong lòng Dương Liêm Sương hiếm có một chút hối hận, hối hận năm đó không nên như vậy nhảy, không nên như vậy trốn học.;

Mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp toàn bộ hành trình cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân, với hắn mà nói, không có gì so với làm bạn Tô Thanh Thi các loại nữ nhân càng càng vui sướng được rồi. Đặc biệt là Tuyết Nhi, bây giờ Tuyết Nhi, đã dài cao hơn nhiều rồi. Bất quá Lôi Lâm vẫn là như vậy tiểu.

Lôi Lâm nhìn thấy hắn cùng với Tiểu Bạch cũng là cao hứng vô cùng, ôm Tiểu Bạch liền một hồi sờ loạn, Tiểu Bạch cũng không cự tuyệt. Tiểu Bạch công nhận người không nhiều lắm, Lôi Lâm tính một người, Tuyết Nhi tính một cái.

Nhìn phía xa chơi đùa Tiểu Bạch mấy tên tiểu tử, Dương Diệp trên mặt kìm lòng không được nổi lên một nụ cười.

Nếu như có thể vĩnh viễn như vậy, thật là tốt biết bao?

Ý nghĩ này, chỉ là một cái thoáng qua.

Thế đạo này, tưởng an cư lạc nghiệp, không phải là nhất kiện đơn giản sự tình, đặc biệt là hắn, hắn hiện tại, trên người phiền toái cũng không ít.

Sau năm ngày, Dương Liêm Sương đã tìm được Dương Diệp.

; "Hòm hồn quan tài!"

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: "Đã từng Thiên Tộc chí bảo, chuyên môn ân cần săn sóc hồn phách Thần vật, không chỉ có thể ân cần săn sóc hồn phách, còn có thể tăng lên hồn phách, là một ít tu hồn tu sĩ tha thiết ước mơ bảo bối."

; "Tại Thiên Tộc?" Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương lắc đầu, "tại Vạn Tinh Thành. Vạn Tinh Thành là một Giao Dịch Thành, nơi đây, là Bách Tộc một Giao Dịch Thành, Bách Tộc mậu dịch cơ bản đều là ở chỗ này tiến hành, ở chỗ này, có thể kiến thức đến đến từ bảo vật của Bách Tộc."

; "Vạn Tinh Thành!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "ta hiện tại lấy!"

Hai chuyện của tỷ, hắn không muốn trì hoãn nhiều.

; "Phụ thân lại phải đi rồi sao?" Lúc này, một giọng nói đột nhiên bên cạnh cửa vang lên.

Dương Diệp nhìn lại, đúng là Tuyết Nhi kia.

Dương Diệp đi đến Tuyết Nhi bên cạnh, vuốt vuốt cái đầu nhỏ của nàng, "phụ thân có việc muốn làm, Tuyết Nhi có thể hiểu được, đúng không?"

Tuyết Nhi khẽ cúi đầu, trầm mặc.

Dương Diệp tâm tình có chút phức tạp, lúc này, Tô Thanh Thi đã đi tới, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cẩn thận!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn về phía Tuyết Nhi, "phụ thân cam đoan, sau này sẽ thường quay về đến xem Tuyết Nhi!"

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở trong nhà.

Lúc này, Tuyết Nhi ngẩng phắt đầu lên, nhìn thấy Dương Diệp đã biến mất không thấy gì nữa, Tuyết Nhi ‘oa’ một tiếng trực tiếp khóc lên.

…;

PS: Khoai tây phát sách mới. Ngay tại chúng ta tung hoành. Khoai tây tất cả mọi người hẳn nhận thức, năm đó một quyển đấu phá, làm cho người ta điên cuồng ha ha, bạn thích, đều có thể đi nhìn một chút khoai tây sách mới, ta nhìn thoáng qua, phi thường không tồi.

Tin tưởng rất nhiều người đều xem qua sách của hắn, ta cũng là hắn Fan sách truyện!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2066: Vạn Tinh Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên lại xuất hiện ở trong đại điện.

Nhìn thấy Dương Diệp, Tuyết Nhi thoáng một phát nhào tới trong ngực của Dương Diệp, cái kia khóc, để cho Dương Diệp trái tim tan nát rồi.

Qua hồi lâu, Tuyết Nhi đột nhiên ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, “phụ thân, ở đây, đang bồi Tuyết Nhi chơi một ngày được không? Liền một ngày!”

Dương Diệp thò tay lau chùi lau Tuyết Nhi lệ trên mặt, cười nói: “Đương nhiên được!”

Cứ như vậy, Dương Diệp lần nữa chậm trễ một ngày.

Sau một ngày, Dương Diệp đi nha.

Mặc dù có chút không muốn, nhưng mà Dương Diệp hay vẫn là đi nha. Hiện tại, không phải là hưởng thụ niềm vui gia đình thời điểm.

Trong hư không, Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương nói: “Liền đưa đến nơi này!”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “tiễn đưa ta lâu như vậy, nhất định là có cái gì phải nói chứ?”

; “Thông minh!”

Dương Liêm Sương cười cười, sau đó đưa cho Dương Diệp một quả nắm đấm đá lớn, “đây là truyền âm thạch, nếu như ngươi có cần gì, trực tiếp đối với nó nói là được rồi. Còn nữa, theo tin tức ta lấy được, Thần Tộc kia có thể phải có động tĩnh!”

; “Thần Tộc?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “ta phân tích qua Bách Tộc cùng Thần Tộc, còn có một chút Thần Bí Thế Lực quan hệ trong đó, cực kỳ lâu trước, Thần Tộc nhất gia độc đại, cho nên, Bách Tộc cùng một chút Thần Bí Thế Lực liên hợp lại đối kháng bọn hắn. Một lần kia, Thần Tộc thất bại. Nhưng mà, Bách Tộc cũng không có khả năng đem diệt sạch. Mà bây giờ, Thần Tộc đã dần dần hiện thân, nghĩ đến rất nhiều thế lực hẳn đã chú ý tới bọn họ!”

; “Bọn hắn muốn làm cái gì?” Dương Diệp trầm giọng nói.

Dương Liêm Sương lắc đầu, “tạm thời không rõ ràng lắm, bất quá, khẳng định không phải là chuyện gì tốt. Bọn hắn một khi xuất hiện, nhất định là tinh phong huyết vũ. Tóm lại, chính ngươi cẩn thận nhiều đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: “Ta giết con của Nhân Quân, ngươi giúp ta chú ý một chút Nhân Quân động tĩnh bên kia.”

Dương Liêm Sương nói: “Đã tại tùy thời theo dõi bên kia. Ngươi yên tâm đi, hắn hiện tại không có thời gian đến quản ngươi!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương cười nói: “Hắn hiện tại, cần chỉnh hợp Nhân Tộc thế lực này, bởi vì cũng biết có thể có thể có đại sự sắp xảy ra, cho nên, hiện tại các tộc đều đang ngưng tụ, mà Nhân Tộc phức tạp nhất, Nhân Tộc Thập Đại Động Thiên, ba Đại Thánh Địa, bốn Đại Thế Gia, những thế lực này, cũng không phải là như vậy nghe lời!” ;

Dương Diệp nói: “Nhưng mà, đã chết một đứa con trai, hắn không có khả năng thờ ơ chứ?”

Dương Liêm Sương đạm thanh nói: “Nhân Quân có thể là có 36 con trai, người chết kia, mặc dù không tệ, nhưng mà, tại đây 36 trong đó, chỉ có thể xếp trước mười. Đúng rồi, Nhân Quân thế nhưng là còn có mười mấy đứa con gái đấy, mỗi cái đều là quốc sắc thiên hương, đến lúc đó ngươi có thể chớ trúng đối phương không nhân gia Hàaa...!"

Dương Diệp lắc đầu, "chính ngươi cũng cẩn thận, có việc, truyền âm cho ta."

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, quay người, xa xa Thiên tế, một đạo kiếm quang chợt lóe lên. Trước mặt Dương Liêm Sương, đã không thấy Dương Diệp bóng dáng.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp biến mất địa phương hồi lâu, sau đó nói khẽ: "Không phải là một người hiền lành a!"

Nói xong, nàng quay người biến mất cách không xa.

...

Với Dương Diệp mà nói, hiện tại việc cấp bách là tìm ra Dưỡng Hồn Quan kia. Hắn hiện tại, thực lực đã nhận được sâu sắc tăng lên, nhưng mà, hắn vẫn như cũ không có nắm chắc đối kháng Thánh Nhân.

Tuy rằng hắn đã đạt tới Thiện Cảnh, nhưng mà, cùng Thánh Nhân ở giữa vẫn là có khoảng cách đấy, chỉ có điều chênh lệch không có lúc trước lớn như vậy.

Tuy nóng còn có chênh lệch, nhưng mà, không đến mức ngay cả sức đánh trả cũng không có rồi.

Vạn Tinh Thành.

Dương Diệp hiện tại địa phương muốn đi, chính là Vạn Tinh Thành kia, bởi vì Dương Liêm Sương nhận được tin tức, Dưỡng Hồn Quan kia sẽ ở Vạn Tinh Thành đấu giá.

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, dùng gần thời gian ba ngày mới đi đến Vạn Tinh Thành kia.

Vạn Tinh Thành lơ lửng trong Tinh Không, cực kỳ lớn, tựa như một cái Tinh Không Cự Thú uốn lượn xoay quanh. Tại bốn phía, là từng đạo màu đỏ thẫm ánh sáng màu đỏ, những thứ này ánh sáng màu đỏ hợp thành hơi quét một vòng vòng vòng quanh Vạn Tinh Thành.

Cấm bay đại trận!

Những cái kia ánh sáng màu đỏ, để cho hắn cảm nhận được cảm giác cực kỳ nguy hiểm, như tiếp tục bay, đụng phải những thứ này ánh sáng màu đỏ, không chết cũng bị thương.;

Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia màu đỏ từng vòng, sau đó thân hình khẽ động, đi tới Vạn Tinh Thành cửa thành.

Ở cửa thành, là một ông già, Dương Diệp thấy không rõ lão giả hư thật.

Làm Dương Diệp đi đến cái kia trước cửa thành lúc, lão giả đột nhiên mở hai mắt ra, “Thiện Cảnh, một trăm mai Tiên Tinh Thạch!”

; “Nhập môn phí?” Dương Diệp hỏi.

Lão giả nhẹ gật đầu, “bất luận kẻ nào đi vào, đều cần giao nạp nhập môn phí, cảnh giới bất đồng, nộp tựu bất đồng.”

; “Nếu là Thánh Nhân muốn đi vào chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

Lão giả đạm thanh nói: “Thánh Nhân tự nhiên là miễn phí, bất quá, ngươi hẳn không phải là Thánh Nhân, đúng không?”

Dương Diệp cười cười, cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của lão giả.

Lão giả nhìn thoáng qua Nạp Giới, sau đó nói: “Vào đi thôi!”

Dương Diệp chính muốn đi vào, lão giả kia đột nhiên lại nói: “Lần thứ nhất tới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lão giả nói: “Một sự kiện cần phải biết, trong phòng, không cho phép đánh nhau, bên ngoài gian phòng, có thể đánh nhau, nhưng mà, nếu là phá hủy cái gì, gấp mười lần bồi thường.”

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, “ta như là cái loại này người biết đánh nhau sao?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Rất giống!”

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó nói: “Ta cơ bản không đánh nhau!”

Nói xong, hắn trực tiếp đi vào Vạn Tinh Thành.

Hắn chưa nói giả, hắn bình thường không đánh nhau, chỉ giết người!

Dương Diệp sau lưng, lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lại lần nữa dựa vào ở trên vách tường.

Đại!

Tiến vào Vạn Tinh Thành về sau, Dương Diệp phát hiện, Vạn Tinh Thành này so với hắn tưởng tượng còn lớn hơn rất nhiều. Chỉ là cái kia đường đi, liền khoảng chừng trăm trượng đến rộng, trăm trượng đến rộng, đó là cái gì khái niệm?

Trong thành người cũng thật nhiều, rất nhiều người từ ngoài thành chạy đến, cũng có rất nhiều người từ trong thành ra ngoài, trong ít người này, có Nhân Tộc, có Linh Tộc, cũng có Yêu Tộc... Tóm lại, từng cái tộc đều có!

Nơi đây, giống như là một cái đại gia đình, dung nạp Bách Tộc!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Tuy rằng trên thân hắn có Bồ Đề Diệp, nhưng mà, thực sự không dám khinh thường, phải biết, Dương Diệp hắn tại trong Bách Tộc này vẫn có chút Tiểu Danh Thanh đấy, nếu để cho người nhận ra, tất nhiên sẽ đưa tới vô số phiền toái. Bởi vậy, Dương Diệp làm cái hắc bào mặc vào, tăng thêm Kiếm Vực cùng Bồ Đề Diệp ẩn nấp, hắn hiện tại, chính là Tô Thanh Thi đứng tại trước mặt hắn đều không nhận ra hắn!

Dương Diệp đi tới một nhà tên là ‘Tiên Bảo Các’ Bán Đấu Giá trước cửa, Dưỡng Hồn Quan kia, đem vào ba ngày sau đấu giá, mà bán đấu giá địa điểm, hay là tại nơi đây. Bất quá, muốn đi vào, trước tiên nhất định phải đạt được tư cách.

Tư cách!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó hướng đại môn kia đi tới, bất quá, hắn liền muốn đi vào lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn, nữ tử ước chừng chừng hai mươi, tướng mạo thanh tú, mang trên mặt như nụ cười tựa như gió xuân, làm cho người ta vừa nhìn liền sinh lòng hảo cảm!

; “Vị này khách quý có cần gì? Có thể muốn ta làm thay?” Nữ tử cười tủm tỉm nói.

Dương Diệp liếc nhìn đối phương, sau đó nói: “Ta nghĩ đấu giá một kiện đồ vật!”

; “Không biết khách quý muốn đập mua bán cái gì!” Nữ tử cười nói.

Dương Diệp nói: “Có thể đi vào nói sao?”

Nữ tử vội vàng nói: " Tự nhiên có thể, là Tiểu Nguyệt chậm trễ, kính xin khách quý bên trong mời! " Vừa nói, nàng làm một cái thủ hiệu mời. "

Nữ tử đem Dương Diệp dẫn tới giữa một căn phòng, gian phòng coi như rộng lớn, sau khi vào phòng, nàng kia lại vội vàng đưa một chén nước trà đi lên, tự nhiên không phải bình thường nước trà, bất quá, cũng không phải cực kỳ tốt.

; “Không biết khách quý tưởng muốn đập mua bán cái gì!” Lúc này, nữ tử đột nhiên nói.

Dương Diệp cổ tay khẽ động, một hai bao tay xuất hiện ở đàn bà trước mặt.

Này hai bao tay, là hắn lúc trước từ đối thủ cái kia lấy được, Thánh Nhân giai! Lúc trước hắn vẫn không có dùng, bởi vì với hắn mà nói, đã có Thiên Long Hộ Thể về sau, này hai bao tay có vẻ hơi kê lặc. Tại Thiên Long Hộ Thể về sau, hai trảo của hắn so với bao tay kia kinh khủng rất nhiều nhiều nữa...;

; Khi nhìn thấy này hai bao tay lúc, được kêu là Tiểu Nguyệt nữ tử lập tức ngây dại. Rất nhanh, nàng vội vàng hướng Dương Diệp thi lễ một cái, “lãnh đạm khách quý rồi, kính xin khách quý chờ một chốc, ta đi để cho Lý Quản Sự đến!”

Nói xong, nàng liền vội vàng xoay người chạy ra ngoài.

Chỉ chốc lát, một người đàn ông trung niên đi đến, sau lưng trung niên nam tử, là Tiểu Nguyệt kia. Trung niên nam tử vốn là nhìn thoáng qua lơ lửng tại trước mặt Dương Diệp cái kia hai bao tay, sau đó hắn nhìn về phía Dương Diệp, đối với Dương Diệp ôm quyền, “tại hạ nơi này một tên quản sự, Lý Hợp. Các hạ là muốn đấu giá này Thần vật?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, trung niên nam tử kia khóe miệng nổi lên một nụ cười, “không biết các hạ là muốn đổi lấy Tinh Thạch, hay là muốn lấy vật đổi vật?”

; “Nếu là đổi thành Tinh Thạch, có thể đổi bao nhiêu?” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử hơi chút suy nghĩ, sau đó nói: “Đại khái năm mươi vạn mai Tiên Tinh Thạch tả hữu, cũng có thể thêm nữa.” ;

Năm trăm ngàn!

Dương Diệp có chút kinh ngạc, năm mươi vạn Tiên Tinh Thạch, đã vô cùng vô cùng hơn nhiều. Tuy rằng hắn có Tiểu Bạch, nhưng mà, phải để cho Tiểu Bạch tạo ra cái năm mươi vạn Tiên Tinh Thạch, không có ba năm rưỡi hiển nhiên là không thể nào, hơn nữa, còn muốn Tiểu Bạch không lười biếng, nếu như nàng lười biếng, phỏng đoán muốn bốn năm năm, thậm chí càng lâu!

Trung niên nam tử kia cho rằng Dương Diệp không hài lòng, lập tức vội vàng nói: “Các hạ, quyền sáo này, là đồ tốt, nhưng tiếc là, đây rõ ràng là cho Thể Tu dùng là, các hạ cũng biết, Thể Tu ít. Nếu như là một kiện phòng ngự bảo vật, hoặc là súng kiếm các loại, chí ít có thể dùng bán tám trăm ngàn, thậm chí trăm vạn cũng không phải là không được!”

Dương Diệp nói: “Ừ, ta biết. Nghe nói các ngươi gần nhất muốn làm một Phách Mại Hội, vật ấy có thể ở phía trên đập sao?”

; “Đương nhiên!”

Trung niên nam tử cười nói. Hắn kỳ thật đã đoán được, đối phương ở thời điểm này cầm món bảo vật này tới đấu giá, hiển nhiên chính là vì đuổi kịp lần này Phách Mại Hội, cuối cùng ngày ấy, sẽ có vô số thân mang khoản tiền lớn số lớn đến!

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nghe nói muốn vào Phách Mại Hội kia cần gì điều kiện...”

; “Ta minh bạch!!”

Lý Hợp cười cười, sau đó nhìn thoáng qua sau lưng Tiểu Nguyệt kia liếc mắt, người kia hiểu ý, liền vội vàng lui ra ngoài, chỉ chốc lát, Tiểu Nguyệt lần nữa đi đến, Tiểu Nguyệt đi tới trước mặt Dương Diệp, cung kính đưa lên một trương thẻ màu bạc!

Lý Hợp cười nói: “Đây là chúng ta Thẻ Hội Viên, có thẻ này, các hạ tùy thời có thể tham gia chúng ta Phách Mại Hội.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, thu hồi cái kia tạp phiến, sau đó nói: “Ba ngày sau ta tới!”

Nói xong, hắn quay người rời đi. Bất quá, khi hắn đi tới cửa lúc trước, đột nhiên hắn ngừng lại, sau đó nói: “Tiểu nữ oa kia không tệ, có nhãn lực, làm người khiêm tốn, hiểu đúng mực, làm tiểu Viêm, khuất tài!”

Nói xong, hắn đi thẳng ra ngoài.

Trong phòng, Tiểu Nguyệt kia thân thể cứng lại rồi.

Lúc này, Lý Hợp kia nhìn thoáng qua Tiểu Nguyệt, sau đó nói: “Hôm nay lên, ngươi chính là chúng ta nhóm này Phó quản sự!”

Nghe được lời của Lý Hợp, Tiểu Nguyệt kia ngây cả người, sau đó vội vàng hướng Lý Hợp thi lễ, “đa tạ Lý Quản Sự tài bồi!” Đồng thời, thầm nghĩ: “Đa tạ tiền bối nói ngọt!”

Cái này tiền bối, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2067: Dưỡng Hồn Quan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đã đi ra thương hội, lúc trước trước khi đi mà nói, với hắn mà nói, chỉ là một lưu hành một thời lên, tùy ý vừa nói. Mà chính hắn có thể không biết, chính hắn tùy ý vừa nói, nhưng là cải biến một người vận mệnh.

Ly khai thương hội về sau, Dương Diệp tìm một chỗ không người, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Hắn mặc dù nhưng đã đạt tới Thiện Cảnh, nhưng mà, cái này tăng lên bao nhiêu vẫn còn có chút ăn gian thành phần, bởi vậy, hắn cần hao phí rất nhiều thời gian đến củng cố cảnh giới của chính mình.

Thiện Cảnh!

Đây không thể nghi ngờ là nhất đạo khảm, hắn hiện tại vượt qua đạo khảm này, tự thân thực lực đều được tăng lên trên diện rộng. Hắn hiện tại, Thánh Nhân trở xuống, hắn tự nhiên là ai cũng không sợ đấy. Nhưng vấn đề là, hắn bây giờ địch nhân, cơ bản đều là của Thánh Nhân!

Cái này lúng túng!

Cùng nhau đi tới, Dương Diệp phát hiện, tu luyện giống như là leo núi, đem ngươi làm bò lên trên một tòa núi cao về sau, mới phát hiện, nguyên lai xa xa còn có một tòa so với dưới chân mình cao hơn núi, mà khi ngươi leo núi này tòa cao hơn núi về sau, lại sẽ phát hiện, còn có cao hơn núi...

Con đường tu luyện, không giới hạn!

Cho dù là những lão tổ kia, cũng không dám nói mình đi tới võ đạo phần cuối.

Ngoại trừ tu luyện, Dương Diệp còn có một việc muốn làm, cái kia chính là cùng Tiểu Bạch cùng Thiên Tú. Tiểu Bạch này một tiểu tử ý tưởng rất đơn giản, chính là muốn chơi. Nàng sống tự nhiên là không có tim không có phổi, bất quá, đây cũng là Dương Diệp hy vọng.

Hắn chắc chắn sẽ không lại để cho cái này tiểu bất điểm đi thừa nhận áp lực gì đấy, hơn nữa, dùng điều kiện của Tiểu Bạch, đừng nói đi theo hắn, coi như là đi theo bất kỳ người nào, sợ là đều có thể sống không có tim không có phổi. Đối với một điểm hắn tin tưởng không nghi ngờ, cái kia chính là Tiểu Bạch nếu ra ngoài, sợ là những lão tổ kia đều nguyện ý tiếp nhận nàng!

Một vị Thiên Địa Linh Chủ, ai không muốn?

Thời gian trôi qua rất nhanh, nhoáng một cái ba ngày đã qua.

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, đi tới Bán Đấu Giá, lúc này đây đến, hắn gặp phải là một gã khác tiếp đãi nữ tử.

Nàng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hôm nay là Phách Mại Hội cử hành thời gian, muốn đi vào Bán Đấu Giá, cần đưa ra giấy hành nghề.”

Dương Diệp chính muốn xuất ra cái kia thẻ màu bạc, ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở một bên vang lên, “tiền bối là ngươi?”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là Tiểu Nguyệt kia.

Tiểu Nguyệt kia đi nhanh đã đến trước mặt của Dương Diệp, đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó nói: “Tiền bối đi theo ta, ta đã chuẩn bị cho ngươi tốt rồi ghế lô.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, đi theo Tiểu Nguyệt tiến vào. Được Tiểu Nguyệt dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một gian sang trọng ghế lô, phòng riêng này so với lúc trước hắn lúc mới tới cái kia phòng được bao xa hoa không biết bao nhiêu lần.

Hơn nữa, nước trà cũng không giống nhau, hiện tại hắn uống trà, mang theo linh khí nồng nặc, vừa nhìn liền biết không phải là tục vật!

Lúc này, Tiểu Nguyệt kia chỉ vào trên vách tường một khối màn sáng nói: “Tiền bối, đợi tí nữa Phách Mại Hội nâng thịnh hành, ngươi có thể tại trên vách tường này chứng kiến, nếu như ngươi thấy được mong muốn trong lòng đồ vật, trực tiếp đè xuống bên cạnh ngươi cái kia cái nút bấm đỏ.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Bất quá, tiền bối phải nhớ kỹ, nhất quyết không thể hư hô, nếu là tính tiền lúc không có đầy đủ tài chính, thương hội sẽ áp dụng thủ đoạn tàn nhẫn đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “minh bạch.”

Tiểu Nguyệt khẽ gật đầu, “tiền bối cái bảo bối kia đợi tí nữa cũng sẽ ở phía trên đấu giá, ừ, nếu như đấu giá thành công, thương hội sẽ rút ra năm % tiền thuê, đây là quy củ.”

Dương Diệp nói: “Sẽ có rất nhiều người tới tham gia sao?”

Tiểu Nguyệt cười nói: “Biết, bởi vì lúc này đây, thương hội có một cái Thần vật xuất hiện, chỉ có điều, ta quyền hạn thấp, không biết món đó Thần vật là cái gì, bất quá, tiền bối đợi tí nữa là có thể nhìn thấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có nói chuyện.

Tiểu Nguyệt nói: “Tiền bối nếu là có cần, gọi một tiếng là đủ.”

Nói xong, kia rất thức thời lui ra ngoài.

Dương Diệp nhìn về phía vách tường kia, rất nhanh, một người mỹ phụ xuất hiện ở trong tấm hình, mỹ phụ chỗ đứng là phạm vi một dặm đài, đài tròn treo lơ lửng trong. Mỹ phụ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Cảm tạ chư vị tới tham gia chúng ta thương hội Phách Mại Hội. Tiếp đó, chúng ta thương hội sẽ vì chư vị khách quý dâng rất nhiều hiếm thấy bảo bối, hy vọng chư vị khách quý thoả mãn!”

Nói xong, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng một chiêu, trong chốc lát, một cái bạch ngọc hộp xuất hiện ở trong tay nàng. Tại trong mắt của tất cả mọi người, mỹ phụ cười mở ra hộp ngọc kia, tại trong hộp kia, là một quả quả đấm lớn màu trắng ngọc châu!

; “Đây là?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, mỹ phụ cười nói: “Nội đan, một quả Thánh Nhân cấp Yêu Thú Nội Đan!”

Nghe vậy, trong tràng một mảnh xôn xao!

Thánh Nhân cấp Yêu Thú Nội Đan!

Trong lòng Dương Diệp cũng là có chút kinh hãi, Thánh Nhân này cấp nội đan có thể là đồ tốt a! Đặc biệt là đối với hắn, hắn bây giờ thân thể tương đương với Đại Thiện Cảnh cường giả Yêu Thú, nếu như hắn có thể nuốt vào viên này Thánh Nhân cấp Yêu Thú Nội Đan, nói không chừng có thể mượn lực lượng tại lên một tầng!

Bất quá, Dương Diệp biết, cái đồ chơi này tuyệt đối là khác thường đất.

Quả thật đúng là không sai, lúc này, mỹ phụ kia đột nhiên nói: "Thánh Nhân giai Yêu Thú Nội Đan một quả, giá thấp ba mươi vạn Tiên Tinh Thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm vạn mai Tiên Tinh Thạch, bây giờ bắt đầu."

Trong rạp, Dương Diệp quả thực có điểm tâm di chuyển, hắn hiện tại, hận không thể đem Tiểu Bạch kéo ra ngoài, để cho nàng lập tức tạo ra cái mấy nghìn vạn Tiên Tinh Thạch đi ra. Đáng tiếc không thực tế, Tiểu Bạch sẽ đánh chết hắn.

Lúc này, cái viên này nội đan giá tiền đã thêm đến tám mươi vạn Tiên Tinh Thạch rồi, hơn nữa, nhìn xu thế này, khả năng này tăng giá còn muốn tiếp tục một hồi.

; "Chín trăm ngàn!"

Lúc này, mỹ phụ kia đột nhiên nói: "Chín trăm ngàn, còn cao hơn sao?"

; "Chín mười lăm vạn!"

Lúc này, một đạo thấp trầm giọng đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mỹ phụ hướng cái kia nguồn thanh âm chỗ nhìn thoáng qua, trên mặt cười nở hoa, "chín mười lăm vạn, còn có người ra cao hơn sao?"

Trong tràng yên tĩnh trở lại.

Thánh Nhân cấp Yêu Thú Nội Đan tuy rằng trân quý, nhưng mà, hơn chín mươi vạn Tiên Tinh Thạch cũng không ít nữa a! Loại này, cần một ít Đại Thế Gia, một ít đại thế lực mới có thể cầm ra, hơn nữa, coi như là lấy ra, khẳng định cũng sẽ thương cân động cốt!

Dù sao Dương Diệp hắn là không lấy ra được!

Mỹ phụ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: "Chín mười lăm vạn lần thứ nhất, chín mười lăm vạn lần thứ hai, chín mười lăm vạn lần thứ ba."

Nói đến đây, mỹ phụ thu hồi cái hộp, cười nói: "Thành giao!"

Cứ như vậy, viên này Thánh Nhân cấp nội đan bị người khác bỏ vào trong túi.

Giờ khắc này, Dương Diệp có chút nhớ đánh cướp. Bất quá, cũng chỉ là suy nghĩ một chút. Không phải là thứ thuộc về hắn, hắn bình thường sẽ không đi cưỡng cầu! Hơn nữa, đối với mới có thể xuất ra đem gần trăm vạn Tiên Tinh Thạch, khẳng định không phải là cái gì người bình thường!

Ngay tại lúc này, cái kia trên sân khấu mỹ phụ cười nói: “Đầu tiên, cảm tạ chư vị trước tới tham gia bản thương hội Phách Mại Hội. Ở chỗ này có một điểm cần nói với mọi người rõ ràng, tại thương hội này trong, bất kỳ người nào đều nhất định muốn Tuân Thủ Quy Tắc, cái kia thì là không thể vào động võ. Còn ra thương hội, vậy thì không phải là bản thương hội chuyện.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ kia, hiển nhiên, đối phương cũng là sợ có người ở nơi đây náo sự. Cái này cũng bình thường, nếu như nơi đây cũng không an toàn, sau này ai dám tới nơi này bán một số thứ? Ai dám tới nơi này mua đồ?

Bởi vậy, một khi có người ở nơi đây động thủ, vậy đối với thương lượng biết thì biết tạo thành cực kỳ ảnh hưởng tồi tệ đấy!

Lúc này, mỹ phụ kia cười nói: “Ta tin tưởng, nếu như đến nơi này, chư vị đối với ta thương hội quy củ cũng đều là rõ ràng, ta sẽ không ở nhiều lời. Đến, để cho mọi người nhìn chúng ta một chút hôm nay đệ nhị kiện bảo vật!”

Nói xong, kia bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng một chiêu, rất nhanh, lại một hộp ngọc màu trắng xuất hiện ở trong tay nàng.;

Mỹ phụ cười cười, sau đó mở ra cái hộp kia, tại trong cái hộp kia, là một khối tảng đá đen kịt, có người thành niên đầu lớn như vậy!

Mỹ phụ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Vật ấy, tên Vực Ngoại Tinh Thiết, cấp bậc tại Thánh Nhân giai, theo ta thương hội phỏng đoán, vật ấy như là dùng để tạo kiếm hoặc là tạo đao, cũng hoặc là cái khác vũ khí gì, chí ít có thể dùng tạo ba cái trở lên, nói cách khác, tương đương với có thể sản xuất ba cái Thánh Nhân cấp vũ khí.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó cười nói: “Đương nhiên, chẳng qua là phỏng đoán, có thể thành hay không, còn phải nhìn Luyện Khí Sư bổn sự. Hiện tại, ngọn nguồn của nó giá là hai mươi vạn Tiên Tinh Thạch, mỗi lần tăng giá không thể ít hơn năm vạn Tiên Tinh Thạch. Bắt đầu!”

Vực Ngoại Tinh Thiết!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, cái đồ chơi này tuy rằng cũng là tốt hàng, nhưng mà với hắn mà nói, không có lớn như vậy sức hấp dẫn. Hắn là Kiếm Tu, mà trên thân hắn, đã có cao cấp nhất kiếm. Bất kể là kiếm chủ, hay vẫn là cái kia Đoạn Tội, đều thuộc về trong trời đất này cao cấp nhất kiếm!

Đương nhiên, coi như là hắn tưởng muốn, cũng là hữu tâm vô lực. Với hắn mà nói, Tụ Hồn Quan Tài kia là trọng yếu nhất.

Về phần thứ gì khác, coi như là động tâm, đều chỉ có thể nhìn!

Một khắc sau, tảng đá kia cuối cùng dùng năm trăm năm chục ngàn giá cả thành giao.

Lúc này, mỹ phụ kia trên tay lại tăng thêm một cái hộp, trong hộp, là một hai bao tay!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức tinh thần tỉnh táo, đây chính là đồ đạc của hắn!

Trên sân khấu, mỹ phụ cười nói: " Còn đây là Thánh Nhân cấp bao tay, hoàn hảo vô khuyết, không quản ngươi là Thể Tu, còn là cái gì dài, có được nó, ít nhất có thể làm cho thực lực của ngươi tăng lên một cái cấp bậc. Không nói nhiều thừa thải, mọi người cũng đều là hiểu hàng người. Giá quy định bốn mươi vạn Tiên Tinh Thạch, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm vạn Tiên Tinh Thạch!;

; “Năm trăm ngàn!”

Lúc này, một giọng nói tại phía dưới vang lên.

; “Năm trăm năm chục ngàn!”

Lại một giọng nói vang lên.

; “Sáu trăm ngàn...”

Mỗi gọi một lần, tâm của Dương Diệp thì sẽ nhảy lên kịch liệt thoáng một phát! Trước kia hắn không chút nào để ý Tiên Tinh Thạch, bởi vì hắn đầy đủ dùng, nhưng là bây giờ, hắn mới phát hiện, Tiên Tinh Thạch này có tác dụng quá lớn rồi. Hơn nữa, hắn hiện tại cũng mới phát hiện, hắn đứng dậy cũng rất nghèo!

“Bảy trăm ngàn!”

; “Bảy trăm năm chục ngàn!”

Cứ như vậy, một khắc sau, giá cả rốt cuộc tại bảy trăm năm chục ngàn ngừng lại.

Bảy trăm năm chục ngàn!

Dương Diệp hít sâu một hơi, bình phục lại tâm tình. Tuy rằng cái số này hắn có một tí tẹo như thế không hài lòng, nhưng mà vẫn là được rồi!

; “Chư vị!”

Ngay tại lúc này, phía dưới mỹ phụ đột nhiên cười nói: “Kế tiếp bán đấu giá cái này đồ vật, chư vị hồn dài cùng linh hồn có thiếu sót có thể không nên bỏ qua!”

Trong rạp, Dương Diệp hai mắt híp lại.

Không cần phải nói, sau đó phải đấu giá đúng là Dưỡng Hồn Quan rồi!;

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2068: Dùng sức mạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dưỡng Hồn Quan!

Lúc này đây, hắn tới mục đích chủ yếu .

Cái này lúc, ở viên kia đài chi lên, xuất hiện một bộ quan tài, quan tài chuyển Hắc Ám sắc, ở cái kia quan tài mặt ngoài, có hắc quang tìm tha .

Khi này quan tài xuất hiện lúc, Dương Diệp tức thì cảm giác linh hồn mình lại có chủng phi thường cảm giác thoải mái .

Không chỉ có Dương Diệp, giữa sân mọi người đều cảm giác được!

Sân khấu lên, mỹ phụ kia cười nói: "Chư vị, đây là Dưỡng Hồn Quan, từ cao cấp Hồn Thụ chế tạo thành . Theo ta thương hội biết, cái này Dưỡng Hồn Quan, xài chung sấp sỉ chín viên Thánh Nhân cấp Hồn Thụ chế tạo, hơn nữa, phương diện này, còn có Hồn Thụ hạt giống .

Đơn giản mà nói, nếu như hồn tu đạt được nó, bên ngoài tu luyện, chí ít đề cao ba đến năm lần . Coi như không phải hồn tu, có cái này Hồn Quan ở, linh hồn của ngươi cũng có thể có được thật to đề thăng!"

Nói đến đây, nàng cười cười, nhưng sau lại nói: "Bên ngoài công hiệu có thể xa xa không chỉ như đây, có vật ấy ở , bình thường hồn tu đối với chư vị có thể nói là một điểm uy hiếp cũng không có . Bởi vì, nó có thể ngăn cách sóng linh hồn, hơn nữa, vẫn có thể đối với linh hồn tạo thành uy hiếp cực lớn . Một câu nói, hồn tu nếu như đạt được nó, như hổ thêm cánh , bình thường tu sĩ đạt được nó, đúng là hồn tu khắc tinh!"

Dưỡng Hồn Quan!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại, đồ chơi này, hắn là tình thế bắt buộc .

Cái này lúc, sân khấu ở trên mỹ phụ kia đột nhiên cười nói: "Bởi vì vật ấy đối với thánh nhân cũng có tác dụng rất lớn, cho nên, vật ấy hơi có chút tiểu đắt, bất quá, ta tin tưởng cái này đối với chư vị tới nói, vấn đề cũng không lớn. Nói về chính truyện, vật ấy cuối cùng phách giá cả năm trăm ngàn, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn năm chục ngàn! Hiện tại bắt đầu!"

Nói xong, mỹ phụ tay phải nhất chiêu, một ly trà rơi vào trong tay nàng, nàng nhẹ nhàng mấp máy hớp nước trà, nhưng sau khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái động dung tiếu dung .

"75 vạn!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Giữa sân tất cả mọi người hướng cái kia nguồn thanh âm nhìn lại, nơi ấy, chính là Dương Diệp ghế lô .

Dương Diệp diện vô biểu tình, 75 vạn tương đương với hắn hiện tại toàn bộ tài sản . Sở dĩ thứ nhất kêu giá, là hy vọng không hy vọng làm cho quá nhiều người tham dự vào bả(đem) giá nâng lên!

Sân khấu lên, mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp chỗ ở ghế lô, nhưng sau cười nói: "75 vạn lần đầu tiên ..."

Lời còn chưa dứt, lại một giọng nói ở trong sân vang lên, "Tám trăm ngàn!"

Mỹ phụ khóe miệng hơi cuộn lên, đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp ghế lô đột nhiên truyền đến một giọng nói, "Một triệu!"

Mỹ phụ biểu tình cứng đờ, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp ghế lô .

Bên trong bao sương, Dương Diệp thần sắc cực kỳ bình tĩnh, phảng phất cái kia một triệu không phải hắn hô .

So với nhiều tiền ?

Hắn Dương Diệp tiền quả thực cũng không nhiều lắm, thế nhưng, hắn Dương Diệp bảo bối nhiều. Đồ chơi này, nay ngày hắn chắc chắn phải có được .

Giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại . Cho dù ai đều nhìn ra, có người đối với món bảo vật này tình thế bắt buộc . Nguyên bản có chút có ý tưởng người tức thì bỏ đi chính mình cách nghĩ, tình huống bình thường hạ có thể tranh đoạt một cái, nhưng là bây giờ, hiển nhiên không phải tình huống bình thường!

Mỹ phụ kia nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp ghế lô, sau đó nói: "Một triệu lần đầu tiên!"

Không có người nói chuyện!

"Một triệu lần thứ hai!" Mỹ phụ lại nói .

Vẫn không có người nào nói .

Mỹ phụ đang muốn nói, cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Một trăm mười vạn!"

Nghe được đạo thanh âm này, mỹ phụ khuôn mặt trên(lên) lần nữa nổi lên một cái tiếu dung . Cái này Dưỡng Hồn Quan mặc dù không tệ, thế nhưng, đính thiên cũng liền một triệu giá cả, hiện tại đấu giá được một trăm mười vạn, cái này đã đại đại nằm ngoài dự đoán của nàng .

Mỹ phụ cũng không nói lời nào, mà là nhìn về phía Dương Diệp ghế lô, trong mắt mang theo vẻ mong đợi .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cửa bao sương đột nhiên mở ra . Ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, một gã hắc bào nhân đi tới viên kia đài không xa chỗ .

"Các hạ ?" Mỹ phụ nhẹ giọng hỏi, đã ám tự đề phòng .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hồn Quan, sau đó nói: "Một trăm ba mươi vạn ." Nói đến đây, hắn nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, "Đời này không có gì, chính là tiền hơi nhiều . Còn có ai ? Tiếp tục tới kêu, chúng ta kêu đủ!"

"140 vạn!" Cái này lúc, lại một giọng nói vang lên .

Dương Diệp nhìn cũng không nhìn bên kia, nói thẳng: "Một triệu rưỡi!"

"160 vạn!" Thanh âm kia lại nói .

Đang ở tất cả mọi người đều cho là Dương Diệp phải tiếp tục kêu giá lúc, cái này lúc, Dương Diệp cũng là nhún vai, sau đó nói: "Chúc mừng ngươi, nó là của ngươi!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người về tới bên trong bao sương của chính mình .

Giữa sân bầu không khí vô cùng xấu hổ .

"Đáng chết!"

Ở một gian bên trong bao sương, một gã thanh niên đột nhiên tức giận mắng, làm như chưa hết giận, bên ngoài chợt hướng xuống đất chính là đập một cái .

Thình thịch!

Toàn bộ ghế lô kịch liệt run lên, kém chút bị một quyền này của hắn đánh băng tán! Kỳ thực, ở Dương Diệp hô lên hơn một triệu lúc, hắn liền đã quyết định bỏ qua, sở dĩ tiếp tục kêu, là chứng kiến Dương Diệp tình thế bắt buộc dáng vẻ, trong lòng hắn cực kỳ khó chịu, nhưng sau hướng cái hố nhất bả(đem)!

Nhưng mà hắn không nghĩ tới, chính mình ngược lại bị gài bẫy!

Một hơi này, không nuốt vào được!

Một lát sau, thanh niên bình tĩnh trở lại, cái này lúc, một gã mỹ phụ đi đến, chính là cái kia ở bên ngoài đứng hàng bán tên kia mỹ phụ .

Mỹ phụ làm như không nhìn thấy chu vi quy liệt tường, nàng lấy ra một viên Nạp Giới, cười nói: "Tôn khách hàng!"

Thanh niên nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó nói: "Ta muốn biết phía trước thân phận của người kia!"

Mỹ phụ nhìn nam tử liếc mắt, sau đó nói: "Xin lỗi, chúng ta không thể tiết lộ ."

Thanh niên lấy ra một tấm tấm thẻ màu tím giơ giơ lên, nhìn thấy cái giới chỉ này, mỹ phụ kia khuôn mặt sắc tức thì nhất biến . Quá hồi lâu, nàng trầm giọng nói: "Ta đi nhường tra một cái!"

Nói xong, hắn sẽ xoay người rời đi, mà lúc, cái kia thanh niên đột nhiên cười nói: "Cái này Dưỡng Hồn Quan ta từ bỏ ."

Mỹ phụ kia nhìn thoáng qua thanh niên, sau đó nói: " Được !"

Cái này lúc, thanh niên lại nói: "Hắn không phải rất muốn sao? Ngươi có thể cầm đi bán cho hắn . Có thể bán tiện nghi một chút ." Nói đến đây, khóe miệng nổi lên một cái nụ cười âm lãnh .

Mỹ phụ nhìn thẳng thanh niên, "Thứ cho ta nhiều lời một câu, các hạ cái này trương tấm thẻ màu tím nghĩ đến là các hạ gia tộc, vì tức giận nhất thời, hay dùng rơi nó, các hạ thật muốn rõ ràng sao?"

Thanh niên đạm thanh nói: "Đó là chuyện của ta!"

Mỹ phụ gật một cái, không có đang nói cái gì, thu hồi Nạp Giới, nhưng sau đi ra ngoài .

Phòng trong, thanh niên thần sắc dần dần âm trầm .

Cái giá này, có điểm đại!

Bất quá, hắn không hối hận!

...

Dương Diệp về tới bên trong bao sương của chính mình, hắn ngồi xuống, tâm tình rất bình tĩnh .

Tại hắn không xa chỗ, là cái kia Tiểu Nguyệt!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Nguyệt, "Thật còn có khác Dưỡng Hồn gì đó ?"

Tiểu Nguyệt gật đầu, "Hồi tiền bối, ta điều tra qua, ở chúng ta tồn kho bên trong, còn có một vật, tên là Tu Hồn bài, cũng là nhất kiện Thần Vật, cùng cái này Dưỡng Hồn Quan công hiệu không sai biệt lắm . Như tiền bối không phải dùng để tu luyện, chỉ là Dưỡng Hồn, cái kia một vật, hoàn toàn có thể thắng đảm nhiệm! Hơn nữa, vật kia tôn khách chỉ cần ra một sáu trăm ngàn tả hữu, liền nhất định có thể đủ mua được!"

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái tiếu dung .

160 vạn mua một cái Dưỡng Hồn Quan ?

Đầu hắn trồng cây ?

Đầu hắn tự nhiên là không có trồng cây . Kỳ thực, như không phải Tiểu Nguyệt đột nhiên tiến đến, nói cho cái kia Tu Hồn bài, hắn nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào mua hạ cái kia Dưỡng Hồn Quan. Với hắn mà nói, trồng cây liền trồng cây đi, nhị tỷ tối trọng yếu!

Nếu không..., đã có lựa chọn khác, hắn dĩ nhiên sẽ không ở đi trồng cây .

Dương Diệp nhìn thoáng qua đứng một bên Tiểu Nguyệt, hắn hiện tại, có điểm tin tưởng câu nói kia .

Thiện hữu thiện báo!

Lúc trước tùy ý một câu nói, đổi lấy thời khắc này hồi báo . Nếu không..., hắn có thể phải bị đối phương bẫy chết!

Mà một bên cái kia Tiểu Nguyệt trong lòng cũng là thả lỏng một hơi, phía trước tiến đến lúc, nàng vẫn còn có chút thấp thỏm, sợ chính mình nhiều chuyện . Nhưng là bây giờ xem ra, hiển nhiên không có .

Ở nơi này lúc, một gã mỹ phụ đi đến, mỹ phụ kia nhìn thoáng qua Tiểu Nguyệt, sau người hướng về phía mỹ phụ hơi thi lễ, nhưng sau lui ra ngoài .

Mỹ phụ đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Tôn khách, xảy ra chút việc nhỏ tình, lúc trước cái kia vị mua Dưỡng Hồn Quan cái kia vị khách nhân bởi vì một ít duyên cớ vì thế, hắn không pháp mua . Cho nên ..."

"Cho nên lấy tới ngay bán cho ta sao ?" Dương Diệp đột nhiên nói .

Mỹ phụ kia tuyệt không xấu hổ, cười nói: "Tôn khách là người thông minh, ta cũng không nói nhiều những thứ kia nhiều lời . Như tôn khách cần, chúng ta cái này Dưỡng Hồn Quan có thể lấy một trăm ba mươi vạn giá cả bán cho tôn khách ."

Dương Diệp đột nhiên đứng lên, " Xin lỗi, ta hiện tại không muốn . Chính ngươi giữ lại tiếp tục bán đấu giá đi, ta nghĩ, chắc là có thể đánh ra 160 vạn!"

Mỹ phụ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Nguyên lai là như vậy a, cái kia quấy rầy!" Nói xong, bên ngoài cũng không nét mực, trực tiếp xoay người rời đi .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Có điểm hiếu kỳ, đối phương lại có thể đổi ý . Ân, ta muốn nói, giúp ta mang câu cho đối phương, ta đây một lần tới đây Vạn Tinh Thành, không phải tới tìm phiền toái, làm cho hắn đừng đến tìm ta, nếu không..., ta đánh hắn nửa người không toại nguyện!"

Mỹ phụ kia quay đầu liếc mắt nhìn chằm chằm Dương Diệp, sau đó nói: "Được rồi!"

Nói xong, rời ghế lô .

Khoảng chừng quá nhất khắc đồng hồ về sau, Tiểu Nguyệt đột nhiên đi đến, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Nguyệt, Tiểu Nguyệt do dự xuống, sau đó lấy ra một viên Nạp Giới, nói: "Tiền bối, đây là vừa rồi ngươi bán đấu giá đoạt được Tiên Tinh thạch . Còn nữa, tiền bối ngươi mau rời đi đi!"

"Làm sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Tiểu Nguyệt nhẹ giọng nói: "Đối phương địa vị dường như có điểm lớn, phía trên đã bắt đầu đang điều tra ngươi ."

"Là sao?"

Hắc Bào xuống, Dương Diệp diện vô biểu tình .

Tiểu Nguyệt nhẹ giọng nói: "Đi nhanh đi . Từ cửa sau đi ..."

Ở nơi này lúc, cửa bao sương đột nhiên mở ra, đón lấy, mỹ phụ kia đi đến . Mỹ phụ kia tiến đến về sau, ánh mắt rơi vào Tiểu Nguyệt thân lên, nhìn thấy một màn này, cái kia Tiểu Nguyệt khuôn mặt sắc trong nháy mắt thảm trắng đi .

"Xuống phía dưới!"

Mỹ phụ đột nhiên nói .

Tiểu Nguyệt hai tay run rẩy động, nhưng là lại không dám phản kháng, muốn đi xuống, mà lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: "Không cần xuống phía dưới, ở nơi này, không ai dám động tới ngươi!"

Tiểu Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp .

Mỹ phụ kia cũng nhìn về phía Dương Diệp, "Là sao?"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, Dương Diệp đã tại mỹ phụ kia trước mặt, mỹ phụ kia khuôn mặt sắc thốt nhiên nhất biến, liền muốn ra tay, nhưng mà, đã muộn . Dương Diệp một tay trực tiếp giữ lại cổ họng của nàng .

Dương Diệp chậm rãi đem mỹ phụ kia xách lên, sau đó nói: "Tiểu Nguyệt, đi thông báo các ngươi thương hội cao tầng, thì nói ta muốn cùng bọn họ nói chuyện cái này thương hội hay là quy củ . Mười hơi bên trong không người đến, Lão Tử nay ngày liền hủy đi cái này thương hội ."

------oOo------

Chương 2069: Một tên sát tinh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một tên sát tinh! ← Prev Next → 2064 chương: Một tên sát tinh!

Trong rạp, một bên Tiểu Nguyệt kia trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Nàng căn bản thật không ngờ Dương Diệp lại đột nhiên ra tay, đây chính là Tiên Bảo Các, đã có rất nhiều rất nhiều năm không người nào dám ở chỗ này nháo sự.

Mỹ phụ kia cũng là thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà sẽ trực tiếp động thủ. Nhưng mà rất nhanh, mỹ phụ thần sắc có chút khó coi.

Người trước mắt dám ở chỗ này ra tay với nàng, nhất định là có chỗ ỷ lại, mà vấn đề này một khi làm lớn chuyện, đối với nàng là tuyệt đối tuyệt đối không có lợi. Cái loại này vì dẹp loạn sự tình, mà làm cho người ta cõng nồi chuyện, đời này của nàng cũng thấy không ít, hơn nữa nàng còn tự mình đã làm rất nhiều lần.

Niệm đến tận đây, mỹ phụ nói: “Các hạ, có thể nói chuyện?”

; “Nói?”

Dương Diệp đem mỹ phụ kia nhắc tới trước mặt của chính mình, “ngươi giúp người khác bịp ta lúc, như thế nào không nói? Ngươi giúp người khác điều tra ta lúc, như thế nào không tới trước nói chuyện với ta một chút?”

Nghe vậy, mỹ phụ không khỏi nhìn thoáng qua một bên Tiểu Nguyệt kia. Người kia cúi đầu, hai tay phát run.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đến: “Đừng xem, ngươi không có cơ hội đi gây phiền toái cho nàng rồi.”

Thực sự không phải là Dương Diệp hắn ưa thích ở không đi gây sự, hắn không biết vậy phải tìm hắn để gây sự người là ai, nhưng mà, hắn biết, thương hội này giúp đối phương.

Quy củ!

Thương hội này để cho bọn hắn tuân thủ quy củ, hắn tuân thủ. Nhưng mà, thương hội này nhưng giúp đỡ người khác không tuân thủ đến làm cho hắn. Nếu như không phải là Tiểu Nguyệt, Dương Diệp hắn hôm nay có thể sẽ bị người khác làm đầu heo làm thịt, mà hắn vẫn chưa hay biết gì.;

Công bằng sao?

Hiển nhiên là không công bình, nếu như đối với hắn không công bằng, vậy hắn liền muốn làm!

Hắn hiện tại, lẻ loi một mình, đừng nói cái thương hội này, cái gì kia Thánh Nhân Liên Minh hắn cũng dám làm. Có làm hay không qua được là một chuyện, dù sao, hắn dám làm!;

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên đi đến.

Thánh Nhân!

Nhìn thấy lão giả này, Tiểu Nguyệt kia liền vội cung kính thi lễ, “Xin chào Hàn Lão!”

Lão giả khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía một bên Dương Diệp cùng mỹ phụ kia, lão giả ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “các hạ không phải là muốn gặp nơi đây chính thức chủ sự sao? Ta xem như. Các hạ có thể nới lỏng tay chứ?”

Dương Diệp nhẹ buông tay, mỹ phụ kia lập tức vội vàng lui đến lão giả kia bên cạnh, sau đó cung kính thi lễ, “anh hồng tội đáng chết vạn lần, quấy rầy đến Hàn Lão!”

Hàn Lão khoát tay áo, người kia vội vàng lui qua một bên.

Hàn Lão nhìn về phía Dương Diệp, “Thiện Cảnh. Ngươi đã dám ở chỗ này ra tay, nghĩ đến là lại chỗ ỷ lại. Đến, nói ra để cho ta nhìn xem, phía sau ngươi là cái gì thế lực.”

Thế lực sau lưng của Tiên Bảo Các xác thực không nhỏ, nhưng mà, sống đến số tuổi này hắn biết rõ, thế gian này, so với Tiên Bảo Các lợi hại thế lực mặc dù không nhiều, nhưng cũng không ít. Có chút thế lực, là không thể đắc tội đấy, ít nhất không thể là một chút chuyện nhỏ đắc tội, bằng không thì, khả năng dẫn phát cực kỳ phiền toái tranh chấp, thậm chí khai chiến.

Dương Diệp nở nụ cười.

Hắn ngồi xuống bên cạnh, “ngươi tiến đến liền hỏi thế lực sau lưng của ta, mà không phải hỏi chuyện đã trải qua. Xem ra, này cái gọi là Thiên Bảo Các chính là chỗ này bộ niệu tính. Nếu để cho người ở phía ngoài biết rõ ngươi Thiên Bảo Các liên hợp người khác tới vũng hố khách hàng, không biết người ở phía ngoài sẽ ra sao.”

Lão giả hai mắt híp lại, “ngươi khả năng không có cơ hội này ra ngoài!”

; “Sát nhân diệt khẩu?”

Dương Diệp đột nhiên đứng lên, hắn nhìn thẳng lão giả kia, “thử xem?”

Khí thế không có chút nào yếu!

Một bên, được kêu là anh đỏ mỹ phụ sắc mặt càng thêm khó coi. Nàng biết, chuyện lần này khó giải quyết.

Lão giả đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, trong chốc lát, một cỗ uy áp kinh khủng trực tiếp nghiền ép hướng Dương Diệp.

Thăm dò!

Hắn tốt xấu là Thánh Nhân, làm sao có thể bị Dương Diệp một hai câu liền hù dọa? Bất quá, hắn cũng không còn làm việc tuyệt, chẳng qua là đang thử dò xét!

Khí thế của Thánh Nhân, cũng không phải người bình thường có thể kháng trụ đấy.

Bất quá, với Dương Diệp mà nói, muốn chiến thắng Thánh Nhân có lẽ rất khó, nhưng mà, một cỗ khí thế muốn ngăn chặn hắn, đó không thể nghi ngờ là đầm rồng hang hổ. Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ long uy cuồn cuộn quét ra.

Này cổ long uy, dĩ nhiên chính là uy áp của Thiên Long. Đương nhiên, không đơn thuần là long uy, còn có hắn khí thế của tự thân. Chỉ dựa vào long uy, hiển nhiên là có chút khó đối kháng Thánh Nhân uy áp.

Bên trong bao sương bầu không khí lập tức khẩn trương lên, ở một bên hai nàng nhìn chăm chú, cái kia hai cỗ khí thế hội tụ vào một chỗ. Yên lặng một cái chớp mắt, hai cỗ khí thế đột nhiên nổ ra, nhưng mà thoáng qua vô ảnh vô tung biến mất.

Lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: “Thiện Cảnh thì có khí thế như vậy, uy thế như thế, quả thực rất cao minh. Bất quá, như này sẽ là của ngươi ỷ vào lời nói, vậy ngươi khả năng muốn sai hoàn toàn.”

Lúc này, Dương Diệp tay trải ra, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, khi thấy thanh kiếm này lúc, lão giả kia sắc mặt đột nhiên thay đổi. Hắn gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “là ngươi!”

Dương Diệp trong tay chuôi này cách nhìn, đúng là kiếm kia đầu.

Đối với kiếm chủ, lão giả tự nhiên là biết, thanh kiếm này tại bọn họ niên đại đó, ai người không biết? Mà bây giờ, người nào không biết kiếm này tại Dương Diệp kia trong tay! Bởi vậy, hắn nhận ra Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Ta tới Tiên Bảo Các không là tới gây chuyện, vừa rồi sở dĩ ra tay, bất quá là tưởng đòi cái công đạo. Người của các ngươi, liên hợp người khác tới hại ta, cái công đạo này, Thiên Bảo Các muốn trả thế nào? Đương nhiên, các ngươi cũng có thể không trả, bất quá không sao, ta có thể tự mình tới lấy. Nói thật, ta kẻ thù rất nhiều người, nhiều Thiên Bảo Các, giống như cũng không có gì.”

Lão giả thần sắc có chút không dễ coi!

Dương Diệp!

Tên sát tinh này!

; Đối với Dương Diệp, hắn tự nhiên biết rõ một chút. Thánh Nhân Liên Minh đuổi giết, hơn nữa, còn không ngừng xuất động một vị Thánh Nhân, nhưng mà, Dương Diệp hiện tại còn sống, sống rất tốt đấy. Muốn nói không có Binh Gia hoặc là Đạo Gia trợ giúp, đánh giết hắn đều không tin. Dương Diệp tuy rằng yêu nghiệt, nhưng còn không có yêu nghiệt đến có thể dùng sức một mình đối kháng Thánh Nhân Liên Minh trình độ. Giờ khắc này, hắn có gật đầu đau nhức. Thiên Bảo Các như thế nào gây ra tên sát tinh này!

Nghĩ vậy, hắn nhìn về phía một bên Này Anh hồng. Người kia nhìn thấy một màn này, trắng bệch cả mặt. Nàng biết, trước mắt lai lịch của người này, lại để cho Tiên Bảo Các đều không dám tùy tiện triển khai. Như vậy, nàng phải xui xẻo.

; “Hiện tại lên, ngươi không phải là quản sự của nơi này rồi. Quay về tổng bộ đi đi!” Lão giả đột nhiên nói.

Nghe vậy, Này Anh hồng đắng chát cười cười, này đã coi như là kết cục tốt nhất rồi. Nếu như không phải là nàng những năm này có chút công lao, phỏng đoán lúc này đây, nàng mạng khả năng cũng không có. Tiểu nhân vật mạng, đối với mấy cái này cao cao tại thượng Thánh Nhân mà nói, là không đáng giá tiền. Không là tất cả Thánh Nhân đều trách trời thương dân!

Anh hồng nhìn thoáng qua một bên Dương Diệp, sau đó cung kính lui ra ngoài.

; “Có thể sao?” Lúc này, lão giả kia đột nhiên nói.

; “Tinh thần tổn thất phí!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên đến: “Các ngươi liên hợp người khác hại ta, cho ta đã tạo thành không thể xóa nhòa tổn thất tinh thần, còn để cho ta đã có khúc mắc, đây đối với ngày sau ta tu hành hết sức bất lợi, cho nên, ta cảm thấy các ngươi có phải hay không được đền bù tổn thất chút gì đó?”

Lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “ngươi đừng được một tấc lại muốn tiến một thước!”

; “Được một tấc lại muốn tiến một thước?”

Dương Diệp đột nhiên nhảy dựng lên, “cái gì gọi là được một tấc lại muốn tiến một thước? Chẳng lẽ ta nói không đúng sao? Các ngươi liên hợp người khác hại ta, còn đem tin tức của ta bán cho đối phương...” Nói đến đây, hắn ngừng một hồi, sau đó nói: “Thôi được, các ngươi không muốn bồi thường thì thôi.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi, khi đi tới cửa, hắn lại dừng lại, sau đó nói: “Nếu như người khác biết Tiên Bảo Các này liên hợp người khác vũng hố khách hàng, không biết đối với các ngươi có ảnh hưởng hay không?”

; “Ngươi cuối cùng muốn làm cái gì!”

Lúc này, lão giả kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cũng không vòng vo, “ta đây, lúc này đây tới mục đích là muốn Dưỡng Hồn Quan kia, nhưng mà, Dưỡng Hồn Quan kia quá mắc, ta chỉ có năm mươi vạn Tiên Tinh Thạch, mua không nổi, mua không nổi a! Ta tốt nghèo rớt dái a!”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó đến: “Không sao, chúng ta nguyện ý năm trăm ngàn bán cho các hạ, coi như cùng các hạ kết giao bằng hữu, như thế nào?”

; “Thật vậy chăng?”

Dương Diệp ‘kích động’ nói: “Đây là thật sao? Ai nha, này sao được, ngươi đã có thành ý như vậy, ta muốn là cự tuyệt, cũng quá không có tình người. Được, ta đáp ứng rồi. Mau đưa Dưỡng Hồn Quan kia dẫn tới đi!”

Một bên, Tiểu Nguyệt kia trợn mắt há hốc mồm.

Lão giả kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không nét mực, lập tức làm cho người đem Dưỡng Hồn Quan kia đưa tới.

Dương Diệp thu hồi Dưỡng Hồn Quan kia, sau đó cho đối phương năm mươi vạn Tiên Tinh Thạch.

Dương Diệp đối với lão giả ôm quyền, sau đó cười nói: “Cái này ngượng ngùng. Ừ, ta còn có việc, liền cáo từ trước.” Vừa nói, hắn muốn đi, mà lúc này, giống như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên hắn nhìn về phía một bên Tiểu Nguyệt, “ta nghĩ mang nàng đi, không có vấn đề chứ?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không có vấn đề!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp mang theo Tiểu Nguyệt kia đã đi ra Tiên Bảo Các.

Hai người sau khi rời đi, Này Anh hồng lại xuất hiện ở trong rạp.

; “Hàn Lão, hắn là ai?” Anh hồng đột nhiên nói.

Hàn Lão đạm thanh nói: “Một tên sát tinh, Tiên Bảo Các, không thể gây ra hắn a, bằng không thì, Tiên Bảo Các sợ là phải cuốn vào một ít toàn qua.”

Anh hồng trầm giọng nói: “Ba Phòng Vip Lý công tử kia muốn đuổi theo giết đối phương, có muốn hay không nhắc nhở một chút?”

; “Ngươi là muốn nhắc nhở ai?” Hàn Lão nói.

; “Nhắc nhở người áo đen này!” Anh hồng nói: “Lý gia, thật không đơn giản!”

Hàn Lão bật cười một tiếng, “ngươi nên nhắc nhở cái kia lý phế vật, Lý gia này cái kia Lão Bất Tử cũng không biết làm thế nào nghĩ, lại để cho một phế vật như vậy đi ra mất mặt xấu hổ, còn đem khách quý thẻ tím cho hắn, thật là ngu đến nhà.” Dương Diệp người này, coi như là hắn cũng không muốn đi gây ra, ngược lại không phải nói sợ, thật sự không muốn trêu chọc, tên sát tinh này một khi gây ra, vậy làm phiền thật sự vô cùng vô tận đấy.;

Anh hồng trong nội tâm cả kinh, “người nọ lai lịch gì? Liền Lý gia đều...”

Hàn Lão lắc đầu, “bất kể chuyện này, cũng đừng nhắc nhở phế vật kia, đáng đời hắn Lý gia không may, không may thì thôi, còn hại Tiên Bảo Các chúng ta không may. Thật là ngu không thể thành!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, Này Anh hồng còn có chút ngốc.

Lý gia.

Đây chính là Thiên Tộc đệ nhất Đại Thế Gia a!

...

PS: Gần nhất sẽ cố gắng tồn cảo (giữ lại bản thảo), tranh thủ mỗi ngày trước chín giờ đổi mới, có tồn cảo (giữ lại bản thảo) mà nói, có thể đúng giờ đổi mới, bởi vì có thể sớm thiết trí.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2070: Liên quan gì ta

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên quan gì ta! ← Prev Next → 2065 chương: Liên quan gì ta!

Ngoài thành.

Dương Diệp mang theo Tiểu Nguyệt kia đi đến ngoài thành sau chính là ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Nguyệt kia, "thật có lỗi, làm phiền hà ngươi!" ;

Tiểu Nguyệt khẽ lắc đầu, "đây là lựa chọn của ta!"

Trong lòng nàng mặc dù có chút thất lạc, cuối cùng, đó là một phần có tiền đồ chức nghiệp. Nhưng mà, nàng cũng không trách Dương Diệp, bởi vì là Dương Diệp ban đầu một câu nói ngọt, mới để cho nàng có thể leo lên đấy. Nhìn thấy có người nhằm vào Dương Diệp, nàng làm không được thờ ơ.

Dương Diệp đến: "Tiểu Nguyệt cô nương, ngươi tu hành thiên phú cũng không hề tốt đẹp gì, nhưng là ta nhìn ngươi quản lý thiên phú thực rất không tồi. Ta có một chỗ đề cử ngươi đi, không biết ngươi có nguyện ý hay không. Đương nhiên, ta có thể cam đoan với ngươi, ngươi nếu là nguyện ý đi, chỗ đó, chắc chắn trọng dụng ngươi, lại để cho tài hoa của ngươi được bày ra?"

Tiểu Nguyệt nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: "Vậy cái thế lực, có lẽ không có Tiên Bảo Các lớn, nhưng mà, tiềm lực tuyệt đối rất lớn, quan trọng nhất là, ngươi nếu là đi rồi, có thể có được trọng yếu. Đương nhiên, ngươi bây giờ nếu là có cái khác nơi để đi, ta cũng không ngăn đón ngươi."

Tiểu Nguyệt lắc đầu, "ta không có khác biệt nơi đi."

Dương Diệp nói: "Vậy ngươi bây giờ lên đường, đi Nhân Tộc tìm một người tên là Dương Liêm Sương."

Vừa nói, hắn tay phải vung lên, một người áo đen xuất hiện ở bên cạnh của Tiểu Nguyệt. Người áo đen này, đúng là hắn lúc trước luyện chế một Đại Thiện Cảnh cường giả khôi lỗi. Hắn lúc trước tổng cộng luyện hai tên, này là một cái trong số đó.

Tiểu Nguyệt suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Được. Đúng rồi, lúc trước có người ở điều tra tiền bối, tiền bối cần phải phải cẩn thận.

Đối phương có thể sẽ không từ bỏ ý đồ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta biết rồi, chính ngươi một đường cẩn thận chút!”

Tiểu Nguyệt không tại nhiều nói, đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Nguyệt rời đi phương hướng, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Vạn Tinh Thành kia, tiếp đó, hắn liền muốn rời đi, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: “Cứ đi như thế?”

Theo thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp bên phải cách đó không xa, xuất hiện một Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử hơn hai mươi tuổi, tướng mạo anh tuấn, trên tay phải nắm hai khối tinh lam sắc viên cầu. Mà sau lưng Thanh Niên Nam Tử này, đứng đấy một ông già. Lão giả hai tay giấu ở trong tay áo, hai mắt khép hờ.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía thanh niên kia, hắn nhìn thoáng qua thanh niên kia, sau đó nói: “Ngươi chính là cái mua Dưỡng Hồn Quan người đi!”

; “Thông minh!”

Thanh Niên Nam Tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “ngươi có biết hay không, bởi vì ngươi, ta dùng một lần trân quý cơ hội? Cái này trân quý cơ hội, vốn có thể giúp đỡ ta gia tộc làm càng nhiều chuyện hơn, nhưng là bởi vì ngươi, cơ hội này không có.”

; “Sau đó, trách ta rồi?” Dương Diệp cười nói.

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Không trách ngươi, chẳng lẽ trách ta?”

Lúc này, Dương Diệp buông tay một cái, “thứ cho ta nói thẳng, đều là đàn ông, thoải mái nhanh một chút, muốn đánh, ngươi liền mau ra tay, còn những cái khác lời vô ích gì, thì chớ nói. Không có thời gian này cùng ngươi ở đây giày vò khốn khổ, ta một hơi cao thấp, có thể lợi nhuận tốt mấy chục vạn Tiên Tinh Thạch đấy!”

; “Thật sao?”

Thanh Niên Nam Tử kia cười ha ha một tiếng, “Nói như vậy, ta làm trễ nải ngươi lâu như vậy, có phải hay không được bồi thường tổn thất của ngươi?”

; “Thông minh!”

Dương Diệp một cái vỗ tay vang lên, “quá thông minh. Việc này, không có cái một trăm vạn Tiên Tinh Thạch, mọi người đừng nghĩ làm tốt!”

; “Buồn cười!”

Lúc này, một bên cái kia đang nhắm mắt lão giả đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả kia, “hiện tại, có thể thông tri các ngươi cái kia gọi là gia tộc.”

Lão giả mở mắt nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: “Ta sợ v. V. Không ai đưa cho ta Tiên Tinh Thạch!”

Nói xong, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Giờ khắc này, lão giả kia hai mắt trực tiếp híp lại, tại nảy sinh trong đôi mắt, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng, cùng lúc đó, kia cũng biến mất ngay tại chỗ. Hắn lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, mà lúc này, một cái nắm đấm đã hướng phía hắn mặt đánh tới. Lực lượng cường đại, làm cho hắn cảm nhận được một cỗ cường đại áp bách lực.

Lúc này, lão giả giấu ở trong ống tay áo hai tay của đột nhiên triển khai.

Sưu sưu!

http://truyencuatu i .net/ Hai vệt ánh sáng lạnh lẽo cắt ở trên quả đấm của Dương Diệp.

Ầm!

Lão giả toàn bộ người trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Mà Dương Diệp nhưng là ngừng lại, hắn nhìn nhìn tay của chính mình, hắn trên nắm tay, có hai đạo rất sâu vết máu, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là miệng vết thương của hắn đang lấy tốc độ cực nhanh hư thối.

Có độc!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa lão giả kia, lão giả kia cười lạnh một tiếng, “còn đây là kỳ độc, Thánh Nhân Chi Hạ, hơi dính hẳn phải chết, ngươi...”

Nói đến đây, lão giả thanh âm im bặt mà dừng, ở trong mắt hắn, tràn đầy vẻ không thể tin được. Bởi vì xa xa tay phải của Dương Diệp đã khôi phục như lúc đầu!

; "Ngươi làm sao có thể..." Lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp.

Mà lúc này, Dương Diệp đã tại chỗ biến mất.

Ầm!

Lão giả kia lập tức bị một cỗ lực lượng rung động đến mấy trăm trượng có hơn, nhưng mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, tiếp đó, Dương Diệp lại là đấm ra một quyền...

Bành bành bành bành!

Ở một bên dưới ánh mắt chăm chú của Thanh Niên Nam Tử, lão giả kia liên tục bại lui, hầu như không có sức đánh trả.

Hoàn toàn bị áp chế!

Thanh Niên Nam Tử song kiết nắm lại, hắn biết, chính mình lúc này đây gặp một kẻ hung ác.

; "Ầm!"

Ngay tại lúc này, lão giả kia đột nhiên bị Dương Diệp một quyền cho nện đến trên đất, cả vùng kịch liệt run lên, mà lão giả kia nhưng là ở cũng không bò dậy nổi. Bởi vì Dương Diệp một chân dẫm nát trên lưng hắn!

Lão giả cũng không phải Thánh Nhân, chẳng qua là một Đại Thiện Cảnh cường giả. Mà Đại Thiện Cảnh với Dương Diệp hắn mà nói, căn bản không cái uy hiếp gì, phải biết, hắn hiện tại thế nhưng là Tiểu Thiện Cảnh đỉnh phong. Hắn hiện tại, không sử dụng kiếm đều có thể thắng dễ dàng bình thường Đại Thiện Cảnh cường giả.

Dương Diệp cũng không có giết lão giả kia, mà là quay đầu nhìn về phía một bên Thanh Niên Nam Tử kia, "ngươi người của gia tộc tới rồi sao?"

Thanh Niên Nam Tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Các hạ, lần này là ta có mắt không nhìn thấy thái sơn, đụng phải các hạ, kính xin các hạ..."

; “Một trăm vạn!”

Dương Diệp dựng lên một ngón tay, “một trăm vạn mua hai người các ngươi mạng, nửa khắc đồng hồ trong ta nếu là không có gặp một trăm vạn, ta lại để cho hai người các ngươi đầu người bày ở một chỗ!” ;

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt lạnh xuống, “ta chính là Lý gia, Lý gia Thiên Tộc...”

; “Thiên Quân đến đều vô dụng!”

Lúc này, Dương Diệp đã cắt đứt lời của Thanh Niên Nam Tử, “ngươi còn dư lại thời gian không nhiều lắm. Tại không thấy được Tiên Tinh Thạch, lão tử thế nhưng là muốn giết người!”

; “Các hạ khẩu khí thật lớn!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một tên cầm trong tay quải trượng lão giả đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Thánh Nhân!

Người đến đúng là một vị Thánh Nhân!;

Nhìn thấy lão giả này, Thanh Niên Nam Tử kia thần sắc buông lỏng, vội vàng nghênh đón, “gia gia!”

Lão giả nhìn thoáng qua thanh niên, “mất mặt!”

Thanh Niên Nam Tử không dám phản bác, khẽ cúi đầu, nhưng mà kia ánh mắt nhưng là bay về phía cách đó không xa Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy vẻ oán độc. Lúc này đây, hắn thua thiệt quá to quá lớn rồi.

Lúc này, lão giả kia nhìn về phía Dương Diệp, “các hạ liền Thiên Tộc ta Lý gia đều không để vào mắt, lão phu quả thực hiếu kỳ, cuối cùng là nguyên nhân gì, lại để cho các hạ có như thế lực lượng! Đến, lại để cho lão phu mở mắt một chút!”

Dương Diệp thu hồi bàn chân, “không nghĩ tới, bây giờ Thánh Nhân cùng rau cải trắng giống nhau không đáng giá, động một chút lại ra tới một người. Mạo muội hỏi một câu, ngươi Lý gia có bao nhiêu Thánh Nhân?”

; “Như thế nào?”

Lão giả đạm thanh nói: “Ta một cái còn chưa đủ?”

Dương Diệp cười cười, sau một khắc, trong tay hắn đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm, thoáng qua, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Cường đại Kiếm Khí trực tiếp đem trong sân không gian đánh rách ra. Đạo kiếm khí kia lập tức đến đến trước mặt lão giả, lão giả bấm tay một điểm, điểm vào đạo kiếm khí kia phía trên.

Ầm!

Kiếm Khí ầm ầm nổ, nhưng mà lúc này, một thanh kiếm đột nhiên đâm vào lão giả kia phía trên đầu ngón tay.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, lão giả kia ngón tay kịch liệt run lên, toàn bộ người lui về phía sau mười trượng trở lại, mà lúc này, lại là một thanh kiếm phá không mà đến, thanh kiếm kia đi tới đỉnh đầu của ông lão, sau đó chém xuống một cái.

Lão giả giơ tay liền một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị chấn bay ra ngoài, bất quá thoáng qua, ba chuôi kiếm đột nhiên hướng phía lão giả kia bắn mạnh tới.

Táng Kiếm Sát!

Đoạn Tội thêm kiếm chủ, còn có Nhân Kiếm Hợp Nhất, một kiếm này uy lực cực lớn, chung quanh mặt đất trực tiếp bị Dương Diệp đạo kiếm khí này cắt cắt thành vô số khối.

Mà xa xa, lão giả kia hai mắt cũng là hơi híp lại, trong mắt hi hữu thấy nhiều rồi vẻ ngưng trọng.

Lão giả hướng phía trước bước ra một bước, sau đó trong tay quải trượng hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, tại nảy sinh quải trượng đỉnh, một đạo hồng mang bắn tung tóe mà ra.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, lão giả kia toàn bộ người lui về phía sau trọn vẹn chừng trăm trượng khoảng cách, nhưng, không hơn!

Mà Dương Diệp bản thân nhưng là lui về phía sau mấy trăm trượng, tại khóe miệng, có một vòng nổi bật đỏ thẫm.

Nhưng mà, Dương Diệp trên mặt nhưng là mang theo dáng tươi cười.

Thánh Nhân.

Với hắn mà nói, chẳng phải cao không thể chạm rồi.

; "Kiếm chủ!"

Ngay tại lúc này, cái kia quải trượng lão giả đột nhiên nói: "Là ngươi!"

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, lại bị nhận ra sao? Bất quá cái này cũng bình thường, kiếm trong tay của hắn danh khí tại ít Thánh Nhân này bên trong so với hắn có thể còn muốn lớn hơn. Đây chính là kiếm chủ, từng để cho Thần Tộc văn phong mất mật kiếm chủ!

Dương Diệp chính yếu nói, lão giả kia đột nhiên nói: "Lý gia ta cùng ngươi không oán không cừu, làm gì tới tìm Lý gia ta phiền toái?"

"Không oán không cừu?"

Dương Diệp chỉ chỉ một bên Thanh Niên Nam Tử kia, "hắn không tiếc một cái giá lớn mua được Tiên Bảo Các tìm hiểu ta chi tiết, sau đó lại tới giết ta, cái này gọi là không oán không cừu? Dương Diệp ta có Ân báo Ân, có cừu báo cừu, Lý gia, lão tử nhớ kỹ. Hôm khác lão tử liền đi Thiên Tộc dạo chơi!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Mà lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: "Lý gia ta cùng Đạo Gia ở giữa cũng có chút quan hệ, chúng ta..."

; "Liên quan gì ta!"

Lúc này, Dương Diệp quay người nhìn về phía lão giả kia, "dù sao Dương Diệp ta hiện tại cừu gia khắp thiên hạ, nhiều một Lý gia không nhiều lắm, thiếu một Lý gia không ít, cùng lắm thì, mọi người liền Ngọc Thạch Câu Phần, ta..."

; "Cho ngươi một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!" Lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Xa xa, Dương Diệp ngây cả người, sau đó cười nói: "Nguyên lai tiền bối Lý gia cùng Đạo Gia có quan hệ, ai nha, đây là đại thủy trôi long vương miếu, là người một nhà a, người một nhà a, sự tình vừa rồi, đều là hiểu lầm, hiểu lầm a...”

...;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2071: Chiến Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Thiên! ← Prev Next → 2066 chương: Chiến Thiên!

Cầm quải trượng lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp chính yếu nói, lão giả kia nhưng là trực tiếp mang theo bên cạnh Thanh Niên Nam Tử kia biến mất.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nạp Giới, sau một khắc, hắn nổi trận lôi đình, “cùng lão tử ngầm đấy!”

Trong Nạp Giới, không phải là không có Tiên Tinh Thạch, nhưng mà, chỉ có ba trăm năm chục ngàn!

Căn bản không có một trăm vạn!

...

Trong đám mây.

Thanh Niên Nam Tử cung kính đứng ở sau lưng ông lão, không dám ngôn ngữ.

; “Ngươi rất ngạc nhiên thân phận của hắn?” Lão giả đột nhiên hỏi.

Thanh Niên Nam Tử do dự một chút, sau đó đến: “Gia gia, đối phương thật sự cường đại đến liền Lý gia ta đều muốn như thế khuất nhục...”

[truyen cua tui❤dot net] http://trՍyencuatui.net/ Lão giả quay đầu nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử không có nói chuyện.

Lão giả nói: “Ta có chín mươi phần trăm chắc chắn kích giết hắn!”

Thanh Niên Nam Tử nhìn về phía lão giả, lão giả nói: “Nhưng mà, sau đó thì sao? Sau lưng hắn, có Binh Gia cùng Đạo Gia bóng dáng a! Mặc dù không biết hắn ở đây hai nhà này trong lòng có nặng bao nhiêu phân lượng, nhưng mà ta biết, có cái tổ chức đã tại truy nã hắn, hơn nữa phái ra ít nhất ba Thánh Nhân đi đuổi giết hắn, nhưng mà, ba người này hiện tại cũng không biết ở đâu, nhưng mà Dương Diệp này lại như cũ còn sống vui sướng!”

; “Binh Gia cùng Đạo Gia sau lưng hắn?” Thanh Niên Nam Tử hỏi.

Lão giả lắc đầu, “không xác định. Mặc kệ Binh Gia cùng Đạo Gia có không có ở giúp hắn, nhưng mà, bản thân hắn cũng không phải là một người đơn giản. Hơn nữa, lần này Thánh Nhân Liên Minh đột nhiên ra tay với nàng, bản thân liền không đúng. Đây là một cơn lốc xoáy lớn, phải nói, Dương Diệp chính là một cái vòng xoáy, rất có thể chính là cái Đạo Thống chi Tranh vòng xoáy, loại này vòng xoáy, Lý gia chúng ta là tuyệt đối không thể cuốn vào đấy, bằng không thì, sợ là cái xác không hồn!”

Nói đến đây, hắn quay người nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, “người trẻ tuổi, vì thở ra một hơi, muốn tranh giành thoáng một phát, ta hiểu, bởi vì ta đã từng trẻ tuổi qua. Nhưng mà, nhớ lấy, không nên vì thở ra một hơi mà bức mình trên tử lộ, hoặc là đem gia tộc ép lên tử lộ.”

Thanh Niên Nam Tử vội vàng nói: “Gia gia, ta hiểu rồi. Tôn nhi ngày sau cũng sẽ không bao giờ hành động theo cảm tình!”

Lão giả lắc đầu, “con người lúc còn sống, ai còn không có cái nhiệt huyết sôi trào thời điểm? Này hành động theo cảm tình, nhiều khi cùng nhuệ khí móc nối, không thể hành động theo cảm tình, nhưng mà, nhuệ khí không thể ném. Tóm lại, lúc này đây coi như là cái giáo huấn đi!”

; “Việc này, cứ tính như vậy sao?” Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nói.

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp biến mất địa phương, sau đó nói: “Ta nghĩ, hắn có rất nhiều người muốn biết hành tung của hắn!”

Nói xong, kia quay người tay phải vung lên, cùng Thanh Niên Nam Tử biến mất ở trong tràng.

...

Dương Diệp cũng không hề rời đi Vạn Tinh Thành, mà là tiến vào Vạn Tinh Thành tùy tiện tìm một chỗ ẩn núp.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đem hồn phách của Huyết Nữ bỏ vào trong Dưỡng Hồn Quan, làm hồn phách của Huyết Nữ tiến vào bên trong về sau, Linh Hồn quanh thân lập tức xuất hiện tinh điểm sáng màu xanh lam, những điểm sáng này trải rộng Huyết Nữ cả cái linh hồn.

Có ích!

Trong lòng Dương Diệp tảng đá kia tại thời khắc này mới tính chính thức rơi xuống. Lúc trước. Huyết Nữ vì cứu hắn, không tiếc tự bạo, đây là hắn cả đời đau nhức. Cũng may, hết thảy cũng có thể đền bù. Thu xếp ổn thỏa linh hồn của Huyết Nữ về sau, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, sau đó ra Vạn Tinh Thành, hắn hiện tại đã bại lộ chính mình, phỏng đoán không bao lâu, sẽ có người tìm tới rồi. Hiện tại không đi, đợi tí nữa khả năng sẽ không đi được.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chính phải ly khai, lúc này, đột nhiên hắn nhìn về phía bên phải cách đó không xa, chỗ đó, một người đàn ông trung niên chính chậm rãi đi về phía hắn. Trung niên nam tử trên bờ vai, khiêng một cây búa to, cái kia búa thể tích ít nhất so với trung niên nam tử đại không chỉ gấp hai.

Trung niên nam tử này hắn đã từng thấy qua!

Trung niên nam tử đi ngang qua Dương Diệp lúc đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tiếp tục đi xa đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó lặng lẽ đi theo lên.

Trong thành.

Dương Diệp đi theo trung niên nam tử kia đi tới Tiên Bảo Các, giờ phút này, Phách Mại Hội Tiên Bảo Các kia vẫn còn tiếp tục. Trung niên nam tử cũng không có bị ngăn trở, mà là thành công tiến nhập Tiên Bảo Các kia, bất quá, đối phương không phải là quang minh chính đại đi vào, mà là tiềm đi vào.

Không có bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng lặng lẽ tiềm tiến vào, nếu là lúc trước, hắn nhất định là không cách nào giấu giếm được Tiên Bảo Các kia tai mắt của Thánh Nhân đấy, nhưng là bây giờ, trên thân hắn có mảnh Bồ Đề Diệp, cái đồ chơi này tăng thêm Kiếm Vực của hắn, đã Hoàng Kim giấu giếm được Thánh Nhân tai mắt rồi.

Trong Tiên Bảo Các, phi thường náo nhiệt, đấu giá như trước đang tiếp tục.

Trên sân khấu, một tên tướng mạo cô gái xinh đẹp chính cười tủm tỉm giới thiệu trên đài bảo vật.

Âm thầm, Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa cái kia trốn ở trong tối trung niên nam tử, đối phương nhìn thoáng qua hắn, nhưng chỉ là nhìn thoáng qua chính là thu hồi ánh mắt.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ước chừng một khắc sau, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Trên sân khấu, người đàn bà kia đột nhiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Chư vị, sau đó phải bán đấu giá chính là chúng ta hôm nay áp trục bảo vật, món bảo vật này, có thể nói là Tiên Bảo Các chúng ta ba mươi năm qua tốt nhất một món bảo vật, món bảo vật này, nó tuyệt đối sẽ không để cho chư vị thất vọng. Ta sẽ không thừa nước đục thả câu, mọi người tự nhìn một chút.”

Nói xong, nữ tử vỗ nhè nhẹ tay, rất nhanh, một ông già mang theo một kiện thật dài rương hòm xuất hiện ở cái kia trên sân khấu.

Lão giả này, dĩ nhiên là Thánh Giả!

Dương Diệp nhận thức lão giả này, trước kia chính là ở trong ghế lô cùng hắn động thủ một lần lão giả kia.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia trên cái rương, đến tột cùng là bảo vật gì, vậy mà làm cho một Thánh Nhân tự mình hộ tống?

Nữ tử đối với lão giả có chút thi lễ, “làm phiền lão tổ rồi!”

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó lui qua một bên.

Nữ tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, cái hộp kia nắp hộp bay ra ngoài, ngay sau đó, một thanh màu bạc Phương Thiên Họa Kích xuất hiện trong ánh mắt của mọi người.

Phương Thiên Họa Kích!

Chuôi này Phương Thiên Họa Kích dài ước chừng trượng năm, toàn thân xích ngân, đỉnh có một hạt châu to như nắm đấm, sau khi nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, cái khỏa hạt châu này, nhưng thật ra là một con ngươi. Mà ở nó cuối cùng, cũng chính là cán kích chỗ vị trí, lơ lửng một cái màu bạc cái đuôi. Mà ở nó kích thân, ngoại trừ lưỡi kích bộ phận, bộ phận còn lại đều là một khối khối vảy màu bạc.

Lần đầu ra, chuôi này Phương Thiên Họa Kích quanh thân quấn quanh lấy một mảnh dài hẹp màu đỏ sợi tơ, không chỉ có như thế, ở đâu cái hộp mặt ngoài, đều có được một đạo mong mỏng màn sáng.

Lúc này, nữ tử đột nhiên cười nói: “Chư vị, này tên kích là vì ‘Chiến Thiên’. Chính là thượng cổ Thần Tộc Đệ Nhất Chiến Thần chi vật!”

Thần Tộc!

Trong tràng tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được.

Có chút tầng thứ, cũng biết đây là một cái chủng tộc gì, này nhưng năm đó Đại Thiên Vũ Trụ bá chủ, phải nói là năm đó chủ nhân của Đại Thiên Vũ Trụ, khi đó, mặc kệ cái gì tộc, đều muốn dựa vào Thần Tộc hơi thở mà sống.

Mà cái gì kia Thần Tộc Chiến Thần, trong tràng rất nhiều người liền chưa từng nghe qua rồi.

Bất quá, trên sân khấu lão giả kia đang nghe Thần Tộc ‘Chiến Thần’ lúc, mí mắt nhưng hơi hơi nhảy lên.

Âm thầm, Dương Diệp lắc đầu, hắn rốt cuộc biết trung niên nam tử kia mục đích. Trung niên nam tử kia hắn đã từng thấy qua, hay là tại gặp được Thiên Tú trên trấn nhỏ kia, chính là trước mắt vị trung niên nam tử này tự mình đi hủy phần mộ của Hiên Viên Đế. Mà đối phương hiện tại lại tới nữa, hiển nhiên, là vì bảo vật của Thần Tộc này.

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên đài lão giả kia, trong mắt mang theo vẻ thương hại.

Thần Tộc đã sự thật, mà Tiên Bảo Các này lại vẫn dám quang minh chính đại đấu giá bảo vật của Thần Tộc, đây không phải là muốn chết sao?

Trên sân khấu, nàng kia đem cái hộp kia nâng lên một điểm, sau đó nói: “Chư vị, vật ấy mặc dù là Thánh Nhân giai, nhưng mà, nó cũng không phải bình thường Thánh Nhân giai, phải biết, vật ấy thế nhưng là từ một đầu đạt tới Thánh Nhân cấp cự Long thi thể chế tạo, không chỉ có như thế, trong đó còn tham Thần Tộc năm đó để dành rất nhiều bảo vật. Vật ấy năm đó coi như là là một vị lão tổ, cũng không thể đủ đơn giản đem bị phá huỷ."

Nói đến đây, nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "có được vật ấy, đem để cho chư vị có được vượt cấp giết địch năng lực, nếu như ngươi là Đại Thiện Cảnh, một khi có được vật ấy, Thánh Nhân đều có thể giết! Lời ấy có thể không phải khen đại nói như vậy. Vật ấy phía trên, còn có năm đó Thần Tộc các loại bí pháp gia trì, có thể phá các loại thân thể phòng ngự cùng với các loại Huyền Khí tráo, không chỉ có như thế, trong đó còn có còn sót lại long hồn, coi như là gặp được cái loại này cường đại Hồn Tu, chỉ cần có này long hồn ở đây, đối phương cũng không làm gì được ngươi!"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên: "Vật ấy đỉnh, hẳn là có hai khối long nhãn, vì sao chỉ có một khối?"

Nữ tử nhìn thoáng qua xa xa cái kia ghế lô, sau đó cười nói: "Vật ấy quả thật có hai khối long nhãn, có thể phá hết thảy Ẩn Thân Pháp, đương nhiên, có chút quá, nhưng mà, thế gian nếu là chỉ có mười loại ẩn nấp phương pháp lời nói, nó có thể phá chín, dù cho hiện tại mất đi một cái long nhãn, nhưng mà, phá cái sáu bảy còn là không thành vấn đề. Còn viên kia long nhãn tại sao lại biến mất, cũng không đề cập hạ năm đó Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất rồi!"

Kiếm thứ nhất!

Nữ tử cười cười nói: "Năm đó đại khí vũ trụ kiếm thứ nhất, mọi người hẳn đều nghe nói qua, không sai, chính là kiếm chủ, năm đó bội kiếm của Hiên Viên Đế. Vật này một viên khác long nhãn hay là tại năm đó Thần Tộc kia Chiến Thần cùng Hiên Viên Đế lúc đối chiến mất đi. Mà gọt sạch vật ấy một viên long nhãn đấy, đúng là kiếm kia đầu."

Nói đến đây, nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, cười nói: "Chư vị, kiếm chủ bây giờ đang ở Dương Diệp kia vậy, tuy rằng Kiếm Linh còn chưa thức tỉnh, nhưng cuối cùng có một ngày sẽ thức tỉnh, chư vị nếu là có tin tưởng, có thể đi tìm Dương Diệp kia. A, thiện ý nhắc nhở một chút, Dương Diệp kia hiện tại bất quá Tiểu Thiện Cảnh, hơn nữa, còn ngay tại Vạn Tinh Thành chúng ta xuất hiện qua, có lẽ đối phương hiện tại liền chung quanh đây!"

Vừa nói, nữ tử nở nụ cười duyên.

Phía dưới, Dương Diệp nhìn thoáng qua nàng kia, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, nàng kia thu nụ cười lại, sau đó nói: “Chư vị, vật ấy chính là Thần vật, cho nên, giá cả sẽ đắt một chút. Giá thấp 5 triệu, mỗi lần tăng giá không được thấp hơn 1 triệu, ta...”

Ngay tại lúc này, thanh âm cô gái im bặt mà dừng.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Đàn bà thân thể phân làm hai nửa, ngũ tạng đi đôi với máu tươi vung vãi trên đất!

...;

;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

Thấy hay thì nhấn chia sẻ nha, cám ơn.

------oOo------

Chương 2072: Bạch Quần Nữ Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Quần Nữ Tử! ← Prev Next → 2067 chương: Bạch Quần Nữ Tử!

Trong tràng lập tức yên tĩnh trở lại.

Có người nháo sự.

Mà ở nàng kia lão giả bên cạnh hai mắt thì là hơi híp lại, trong mắt, vô cùng băng lãnh.

Lúc này, một người đàn ông trung niên chậm rãi hướng phía trên sân khấu kia đi đến.

Giờ khắc này, ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về trung niên nam tử kia.

Rốt cuộc, trung niên nam tử đi tới trên sân khấu kia, kia coi thường lão giả kia, ánh mắt trực tiếp rơi vào chuôi này 'Chiến Thiên' phía trên. Ở trong mắt hắn, có một vòng phức tạp, "cảnh còn người mất."

; "Các hạ không biết nơi này là Tiên Bảo Các?" Lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên nói.

Trung niên nam tử không có quay người, "vật này là người khác cho các ngươi đấu giá, hay vẫn là chính các ngươi đoạt được."

Lão giả hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, "xem ra các hạ là thật sự tới..."

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên quay người, sau một khắc, một cây búa to xuất hiện ở trong tay hắn, ngay sau đó, kia hai tay nắm búa lớn mãnh liệt hướng phía trước chính là vừa bổ.

Ầm!

Một búa ra, trong tràng cả cái thương hội lập tức hóa thành tro tàn.

Trong lúc nhất thời, vô số người hướng phía bốn phía bỏ chạy.;

Thánh Nhân nguy hiểm!

Này vừa bổ, không chỉ có hủy diệt rồi cả Tiên Bảo Các phân hội, còn kinh động đến cả Vạn Tinh Thành. Vạn Tinh Thành tự nhiên là có quản sự, cuối cùng, nơi này là có quy củ. Nếu như có quy tắc, dĩ nhiên là có người bảo vệ.

Bởi vậy, tại trung niên nam tử xuất thủ một khắc này, một tên tư thái đầy đặn mỹ phụ chính là đã tới Tiên Bảo Các trên không. Mỹ phụ nhìn thoáng qua Tiên Bảo Các kia lão giả, "lý Các lão, chuyện gì xảy ra!"

Cái kia lý Các lão nhìn về phía cách đó không xa trung niên nam tử kia, "ngươi nên hỏi hắn!"

Mỹ phụ nhìn về phía trung niên nam tử kia, mà trung niên nam tử kia nhưng là không có để ý mỹ phụ kia, mà là đi về hướng cái kia lý Các lão, "một cơ hội cuối cùng, là người khác để cho ngươi đám đấu giá vật ấy, hay vẫn là Tiên Bảo Các các ngươi chính mình thu hoạch?"

; "Các hạ..."

Một bên, mỹ phụ kia đột nhiên muốn nói cái gì, mà lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên quay người chính là một búa bổ dưới.

Xùy~~!

Trong tràng vang lên một đạo âm thanh nứt vỡ, đó là không lúc giữa bị cắt ra rồi.

Ầm!

Xa xa, mỹ phụ kia trực tiếp bị rung ra mấy nghìn cái trượng.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua mỹ phụ kia, “việc tư, đang quản, mạng lưu lại!”

Nói xong, trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía lão giả kia, “Tiên Bảo Các tổng bộ ở đâu!”

Tổng bộ!

Giờ khắc này, lão giả thần sắc rốt cuộc ngưng trọng lên. Hắn biết, lúc này đây, đối phương không phải là đơn giản đến gây sự đấy. Hơn nữa, đối phương địa vị, tuyệt đối tuyệt đối lớn vô cùng, bằng không thì, cũng không dám trực tiếp tại Vạn Tinh Thành này náo sự, càng không khả năng dám đi Tiên Bảo Các tổng bộ.

Niệm đến tận đây, lão giả bình phục lại tâm tình, sau đó nói: “Các hạ, Tiên Bảo Các ta tuy rằng không phải là cái gì đại thế lực, nhưng mà, cũng không là...”

Trung niên nam tử không nói gì, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên tại Vạn Tinh Thành này bộc phát ra, toàn bộ thành chịu sợ run.

Một bên, mỹ phụ kia sầm mặt lại, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo thần thức đột nhiên khóa ở trên thân nàng, mỹ phụ biến sắc, đột nhiên quay đầu, ngay một khắc này, mỹ phụ trong mắt tình cảnh đột nhiên phát sinh biến hóa, nàng lúc này, thân ở một mảnh trong Tinh Không, đỉnh đầu, là cái kia tinh không vô tận, đã vô tận ngôi sao.

Mỹ phụ hai tay chậm rãi nắm chắc, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, tại đỉnh đầu nàng những ngôi sao kia đột nhiên bắt đầu chuyển động, những ngôi sao kia rất nhanh thay đổi, theo những ngôi sao kia thay đổi, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở mỹ phụ trên đỉnh đầu.

Mỹ phụ nhìn xem vùng tinh không kia một hồi lâu, đột nhiên, nàng đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, khó có thể tưởng tượng nói: “Đẩu Chuyển Tinh Di... Thần Tộc... Các ngươi là Thần Tộc...”

Lúc này, vô tận Tinh Quang rơi xuống.

Thanh âm im bặt mà dừng.

Ba hơi sau.

Mỹ phụ thân thể đột nhiên từ không trung chậm rãi rơi xuống, ở quanh thân nàng, lóe ra điểm điểm tinh quang.

Xa xa, cái kia lý Các lão nhìn thấy một màn này, mặt biến sắc cực kỳ khó coi. Giờ khắc này, hắn chân chính đã minh bạch một sự kiện, đó chính là hắn xa xa đánh giá thấp trước mắt trung niên nam tử này thế lực phía sau.

Nhìn thấy trung niên nam tử kia lại phải ra tay, cái kia lý Các lão vội vàng nói: “Các hạ, vật ấy thực sự không phải là Tiên Bảo Các ta tất cả, mà là người khác nắm cho chúng ta đấu giá.”

Trung niên nam tử kia ngừng lại, sau đó hỏi, “người phương nào!”

Lão giả có chút do dự.

; “Giết.”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại không trung vang lên.

Giờ khắc này, trung niên nam tử không có ở do dự, lập tức trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, toàn bộ thiên địa đột nhiên thay đổi.

U ám!

Toàn bộ thiên địa biến thành u ám một mảnh, ngay sau đó, một cây búa to ở đằng kia u tối trong trời đất như sao băng xẹt qua.

Phía dưới, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng.

Bản này u tối thiên địa, cũng không phải hiện thực thế giới, bởi vì hắn có được Kiếm Vực, cho nên có thể đủ rõ ràng cảm nhận được, này là do Thánh Nhân kia chế tạo ra Hư Nghĩ Thế Giới, kinh khủng nhất chính là, ở đằng kia Hư Nghĩ Thế Giới bộc phát ra uy áp, không cách nào ảnh hưởng đến hiện thực thế giới. Trừ lần đó ra, Dương Diệp còn phát hiện, tại đây trong thế giới giả lập, trung niên nam tử kia biến thành có chút cao không thể chạm rồi!

Mà xa xa cái kia lý Các lão hai mắt đã trợn lên lên, “Thâu Thiên Hoán Địa... Ngươi vậy mà đạt tới loại cảnh giới này...”

Tiếp đó, ở mảnh này thế giới giả lập bên trong đã xảy ra đại chiến kinh thiên động địa.

Dương Diệp cũng không có rời khỏi cái kia Hư Nghĩ Thế Giới, trung niên nam tử kia cũng không có đuổi hắn. Với hắn mà nói, khoảng cách gần quan sát Thánh Nhân ở giữa chiến đấu, cơ hội này hắn không muốn bỏ qua. Thánh Nhân, đã thuộc về trong bầu trời này đứng đầu cường giả. Chiến đấu giữa bọn họ, tuyệt đối có thật nhiều rất nhiều có thể chỗ học tập.

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không thể nhìn bao lâu, bởi vì chiến đấu tiếp tục không đến nửa canh giờ liền đã xong.

Trong tràng khôi phục bình thường.

Thần Tộc trung niên nam tử vẫn còn, mà lão giả kia như trước vẫn còn, nhưng mà, Dương Diệp trên người hắn không cảm giác được nửa điểm sinh cơ.

Thần Tộc trung niên nam tử nhìn thoáng qua cái kia lý Các lão, “hôm nay Thánh Nhân, hơi nước lớn đến loại trình độ này sao?”

Thanh âm rơi xuống, lão giả kia thân thể dần dần hư ảo, không đến một hồi, kia chính là hoàn toàn biến mất tại trong tràng.

Lại một vị Thánh Nhân vẫn!

Không đến trong vòng nửa canh giờ, hai vị Thánh Nhân Vẫn Lạc!

Ở đằng kia lý Các lão vẫn lạc không bao lâu, chân trời không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một tên lão giả râu tóc bạc trắng đột nhiên từ mảnh không gian kia đi ra. Bạch Phát Lão Giả ánh mắt đã rơi vào trên thân trung niên nam tử, “các hạ cùng Tiên Bảo Các ta có cừu oán?”

; “Chiến Thiên là ai cho ngươi Tiên Bảo Các bán đấu giá?” Trung niên nam tử hỏi lại.

Bạch Phát Lão Giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Không thể nói!”

; “Lại giết!”

Ngay tại lúc này, Thiên tế lại vang lên một giọng nói.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, không nói nữa, thân hình khẽ động, toàn bộ người biến mất ở trong tràng.;

Tại trung niên nam tử biến mất một chớp mắt kia, xa xa Bạch Phát Lão Giả kia cũng đã biến mất.

Dương Diệp lại một lần nữa tiến nhập cái kia trong phiến hư không, nhưng là lần này, trung niên nam tử kia đưa hắn chạy ra. Ngay từ đầu Dương Diệp có chút khó hiểu, nhưng mà rất nhanh, hắn hiểu được rồi. Bởi vì lúc này đây, trung niên nam tử kia gặp đối thủ.

Bất quá, Dương Diệp còn không có buông tha cho, chính lần nữa đi vào, mà đúng lúc này, một đạo sao lúc màn đột nhiên bọc lại hắn, thoáng qua, trước mắt hắn tình cảnh thay đổi.

U tối thế giới.

Hai vị Thánh Nhân tại chiến đấu, này trình độ kịch liệt, vượt ra khỏi tưởng tượng của Dương Diệp. Tại đây thế giới giả lập bên trong, thế giới một tấc một tấc sụp đổ, một tấc một tấc mai một.

Đây mới thật sự là Thánh Nhân quyết đấu!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, hắn nếu như gặp phải hai người này, tuyệt đối là không có bất kỳ phần thắng.

Sự tình thực chứng minh, Thánh Nhân bên trong, cũng có mạnh và yếu, hơn nữa, có Thánh Nhân ở giữa chênh lệch còn lớn vô cùng, giống như chi lúc trước lý Các lão, đối phương liền kém xa tít tắp trung niên nam tử này còn có Bạch Phát Lão Giả này.

Cứ như vậy, Dương Diệp trọn vẹn nhìn đem gần nửa giờ. Lúc này, trên thân hắn Tinh Quang đột nhiên mờ đi, cùng lúc đó, vô số Tinh Quang đột nhiên xuất hiện tại cái mảnh này không gian xám xịt bên trong, làm những thứ này Tinh Quang lúc xuất hiện, xa xa Bạch Phát Lão Giả kia sắc mặt lập tức thay đổi, “ngươi, Thần Tộc...”

Dương Diệp hình ảnh trước mắt im bặt mà dừng.

Qua gần mười hơi, trung niên nam tử cùng lão giả kia xuất hiện ở trong tràng.

Hai người từ mặt ngoài đến xem, đều không có bất kỳ sự tình.

Lúc này, Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên nói: “Vật ấy chính là Thiên

Tộc Thiên Quân phó thác Tiên Bảo Các ta đấu giá.” Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua, “còn xin bỏ qua cho Tiên Bảo Các ta!”

Thanh âm rơi xuống, lão giả thân thể dần dần hư ảo, cũng không lâu lắm, kia chính là hoàn toàn biến mất tại trong tràng.

Lại một Thánh Nhân Vẫn Lạc!

Mà Dương Diệp phát hiện, tại bốn phía, có thật nhiều đạo cường đại mà lại mịt mờ thần thức đang không ngừng lướt nhanh về phía này. Nhưng mà, sẽ không ai dám đi ra.

Chưa tới một canh giờ, liên tục vẫn lạc ba vị Thánh Nhân!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sẽ phải rời khỏi, mà đúng lúc này, thân thể của hắn đột nhiên không có thể động. Thoáng qua, hắn biến mất ngay tại chỗ, bị người mạnh mẽ dùng ngoại lực dời đi.

Ba hơi về sau, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử phía trước cách đó không xa, còn đứng một Bạch Quần Nữ Tử, nữ tử đưa lưng về phía hắn, hắn nhìn không tới dung mạo của đối phương.

; Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Khó được!”

; “Ừ?” Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử kia.

Bạch Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, sau đó bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, lúc này, một bên trung niên nam tử kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó lấy ra một cái thật dài cái hộp đưa tới trước mặt của Dương Diệp.

Trong hộp, nằm một thanh Ngân Sắc Trường Thương.

Đúng là ‘Chiến Thiên’ kia

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía trung niên nam tử kia, “Cái này...”

Trung niên nam tử nói: “Tặng cho ngươi!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử lắc đầu, “ta cũng muốn biết, vì cái gì tặng cho ngươi một cái như vậy lớn lên xấu, lại cực kỳ yếu gia hỏa!”

Dương Diệp: “...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2073: Tiến hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiến hóa! ← Prev Next → 2068 chương: Tiến hóa!

Dương Diệp bất mãn nhìn thoáng qua trung niên nam tử, gia hỏa này có biết nói chuyện hay không a?

; “Không nên bôi nhọ vật ấy!”

Lúc này, nơi xa Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói một câu.

Dương Diệp chính muốn hỏi cái gì, Bạch Quần Nữ Tử kia nhưng là hư không tiêu thất rồi.

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử kia, “tiền bối, nàng là?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ta còn muốn hỏi nàng tại sao lại nhận thức ngươi!”

; “Nhận thức ta?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Trung niên nam tử nói: “Không biết ngươi, ngươi đã sớm chết rồi; Không biết ngươi, sẽ đem ‘Chiến Thiên’ này tặng cho ngươi?”

; “Vậy nàng là ai?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhún vai, “quân sư, Thần Tộc ta người nhiều mưu trí. Cũng chính là nàng tiễn đưa ngươi, ta mới không nói gì, bởi vì nàng nếu như làm như thế, nhất định có dụng ý của nàng!”

Nhận biết mình?

Dương Diệp vắt hết óc cũng không nghĩ tới đối phương là ai. Hắn biết nữ nhân mặc dù có chút nhiều, nhưng mà, có bản lãnh như thế đấy, hơn nữa còn là Thần Tộc đấy, khi hắn biết chúng nữ bên trong, cũng không có người phù hợp.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp lại hỏi, “Thần Tộc các ngươi muốn làm cái gì?”

Gần nhất Thần Tộc ra tới thường xuyên, hiển nhiên, bọn hắn nhất định là có ý đồ gì đấy.

; “Làm cái gì?”

Trung niên nam tử khóe miệng hơi cuộn lên, “ngươi rất nhanh thì biết.”

Nói xong, hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “mặc dù không biết ngươi có năng lực gì, nhưng mà, nếu như quân sư coi trọng như vậy ngươi, hơn nữa đem vũ khí này giao cho ngươi, hiển nhiên, ngươi nhất định có chỗ bất phàm, chờ mong kề vai chiến đấu cái ngày đó!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở cuối chân trời.

Dương Diệp nhìn về chân trời hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mặc kệ Thần Tộc làm cái gì, này cũng không phải hắn có thể quản. Thần Tộc cùng Bách Tộc ở giữa mâu thuẫn, không có bất kỳ người nào có thể điều giải, hắn cảm thấy, Thần Tộc cùng Bách Tộc ở giữa nhất định có một trận chiến. Mà một trận chiến này, rất có thể lập tức sẽ tới.

Một chỗ chốn không người, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, gặp bốn phía không người, hắn trốn vào trong Hồng Mông Tháp.

Chiến Thiên!

Nhìn trước mắt cái hộp, Dương Diệp trầm mặc. Hắn thật không ngờ, Bạch Quần Nữ Tử kia vậy mà đem vũ khí này đưa cho hắn. Hắn là Kiếm Tu, nhưng mà, hắn là như vậy Thể Tu. Này Phương Thiên Họa Kích, hắn cũng không phải là không thể dùng, phải nói, hắn dùng cũng vô cùng phù hợp.

Này Phương Thiên Họa Kích có thể nói, so với hắn bây giờ kiếm chủ còn có Đoạn Tội đều tốt hơn. Đương nhiên, kiếm chủ là vì Kiếm Linh lâm vào ngủ say, kiếm bản thân uy lực không cách nào có được triển khai. Phải biết, năm đó, kiếm chủ thế nhưng là tước mất này Phương Thiên Họa Kích một con long nhãn đấy. Nhưng là bây giờ, Chiến Thiên này hiển nhiên là muốn so kiếm đầu mạnh.

Dương Diệp duỗi tay nắm chắc Chiến Thiên, vào tay lạnh buốt, sau một khắc, Chiến Thiên kia quanh thân long lân đột nhiên nhuyễn động, phảng phất muốn sống lại vậy Dương Diệp tay chậm rãi dùng sức, dần dần, hắn đem Chiến Thiên kia cầm lên, trong chốc lát, một cỗ tiếng rồng ngâm đột nhiên tại trong Hồng Mông Tháp này vang vọng dựng lên. Trong thanh âm này, tràn đầy vô cùng vô tận chiến ý, ngửi vào làm cho người ta nhiệt huyết sôi trào.

Dương Diệp nắm Chiến Thiên đem nhẹ nhàng để dưới đất, trong nháy mắt từng cái

Ầm!

Tất cả mặt đất đột nhiên kịch liệt run lên, sau đó rạn nứt ra.

Lực lượng!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn ở đây trong Chiến Thiên này cảm nhận được sức mạnh vô cùng vô tận. Lực lượng kia, nguồn gốc là từ Chiến Thiên này bản thân. Mà cỗ lực lượng này, hắn bây giờ thân thể nhưng là không chịu nổi!

Dùng hắn bây giờ thân thể lực lượng, hoàn toàn không chịu nổi cỗ lực lượng này. Bởi vì giờ khắc này Dương Diệp, tay phải đã xuất hiện rậm rạp chằng chịt tơ máu, đó là làn da nứt ra.

Thân thể không đủ mạnh!

Ầm!

Lúc này, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, một đầu hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp.

Thiên Long Hộ Thể!

Làm Dương Diệp thi triển ra Thiên Long Hộ Thể về sau, hắn lập tức cảm giác thật tốt hơn nhiều. Tuy rằng còn có chút cố hết sức, nhưng mà, miễn cưỡng có thể đủ. Bất quá, không thể dùng quá lâu, nếu như vượt qua một canh giờ, hắn tất nhiên sẽ kiệt lực mà chết.

Nhìn trong tay Chiến Thiên, Dương Diệp trên mặt nổi lên một nụ cười, giờ khắc này, hắn cảm giác mình có thể chân chính đánh với Thánh Nhân một trận. Dùng hắn bây giờ thân thể lực lượng, tăng thêm Chiến Thiên này lực lượng, tuyệt đối có thể cùng Thánh Nhân tranh tài một cuộc, bất quá, nếu gặp phải như vừa rồi người trung niên cái loại này Thánh Nhân Cường Giả, vẫn còn có chút quá sức.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu quen thuộc Chiến Thiên này.

Hắn cũng không biết cái gì chiến kỹ, chính là đơn giản bổ, chém, chọn, trêu chọc...

Trăm khoanh vẫn quanh một đốm, Chiến Thiên này với hắn mà nói, chính là làm kiếm dùng là!

; “Ca ca!”

Lúc này, một đạo lo lắng âm thanh đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là Thiên Tú kia, giờ phút này Thiên Tú chính hướng hắn bước nhanh chạy tới, tại nàng trên gương mặt kia, tràn đầy lo lắng.

Dương Diệp thân hình khẽ động, đã rơi vào trước mặt của Thiên Tú kia, sau đó bế nàng lên, “làm sao vậy?”

Thiên Tú thở hồng hộc, “nhanh, nhỏ, Tiểu Bạch, nàng, nàng...”

Tiểu Bạch?

Dương Diệp biến sắc, tâm niệm nhất động, ly khai đã tìm được vị trí của Tiểu Bạch, sau một khắc, thân hình hắn khẽ động, mang theo Thiên Tú biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đã tìm được Tiểu Bạch.

Thời khắc này Tiểu Bạch, nàng nổi bồng bềnh giữa không trung, thân thể lạnh run.

; “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp vội vàng chạy tới Tiểu Bạch bên người, mà lúc này, một cỗ kinh khủng Linh khí đột nhiên từ Tiểu Bạch trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cỗ linh khí này lập tức liền đem Dương Diệp chấn ra.

; “Cái này...” Dương Diệp khó tin nhìn Tiểu Bạch.

; “Nàng... Nàng vừa ăn hết cái kia tia lửa, sau đó cứ như vậy!” Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú nói khẽ.

Tia lửa?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn biết là cái gì. Thiên Tú nói hẳn là cái đóa kia trân quý hỏa liên?

Hỏa liên có vấn đề?

Dương Diệp trong đầu toát ra này cổ đầu năm, nhưng mà rất nhanh bị hắn hủy bỏ. Hỏa Linh kia không có lý do gì hại Tiểu Bạch.

; “Không cần lo lắng!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là Tiểu Thiên kia.

; “Tiến hóa?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Thiên Địa Linh Chủ, tự nhiên là sẽ tiến hóa. Bất quá, Tiểu Bạch các nàng loại này Linh Chủ mỗi một lần tiến hóa đều cần cực kỳ lâu đấy, có thậm chí cần trên vạn năm mới có thể tiến hóa một lần. Mà nàng, nếu như dựa theo tình huống bình thường, nàng xa xa vẫn chưa tới tiến hóa thời điểm, nhưng mà, nàng tại trong tháp này, hấp thu là này tử khí, hơn nữa, một đường tới, các loại bảo bối không ngừng. Cho nên, nàng sớm tiến hóa.”

; “Sớm tiến hóa?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Thiên khẽ gật đầu, “sớm tiến hóa. Vừa rồi nàng ăn chính là cái kia hỏa liên, chính là nàng tiến hóa cơ hội cuối cùng một cọng rơm. Lúc này đây tiến hóa về sau, năng lực của nàng khẳng định sẽ nhận được sâu sắc tăng lên, khi đó, nàng đối với thiên địa linh khí vận dụng, nhất định là vô cùng kinh khủng. Không chỉ có như thế, nàng đối với Thiên Địa Linh Vật uy hiếp, cũng sẽ thay đổi càng tăng mạnh hơn. Dù sao cũng phải mà nói, này là một chuyện tốt.”

Nghe thế, trong lòng Dương Diệp thở dài một hơi.

Tiến hóa không tiến hóa, hắn không quá để ý, hắn để ý là an nguy của Tiểu Bạch.

Lúc này, Tiểu Thiên nói khẽ: “Nàng tiến hóa về sau, đến lúc đó, sợ là ít Thánh Nhân kia đều hội tâm động vô cùng, đừng nói Thánh Nhân, chính là những lão tổ kia sợ là đều hội tâm động, khi đó, ngươi cũng không thể tại để cho nàng ra ngoài mò mẫm chạy hết. Bằng không thì, không nghĩ qua là, khả năng sẽ có vô số Thánh Nhân tới tìm ngươi Dương Diệp rồi.”

Dương Diệp cười khổ, “hiện tại thì có rất nhiều Thánh Nhân tới tìm ta!”

Tiểu Thiên Đạo: “Ta là nghiêm túc, Tiểu Bạch tiến hóa về sau, tác dụng của nàng rất nhiều nhiều nữa… Một loại trong đó, chính là thu thập Linh khí, nàng chính là một tòa thiên nhiên linh mạch, hơn nữa còn là tối đỉnh cấp cái chủng loại kia linh mạch. Có nàng ở đây, vĩnh viễn không cần lo lắng Linh khí vấn đề, trừ lần đó ra, có nàng loại này Linh vật tại bên người, còn thật nhiều chỗ tốt. Nói ngắn gọn, sau này cần phải phải cẩn thận, không thể để cho nàng không chút kiêng kỵ ở bên ngoài mò mẫm đi bộ.”

Dương Diệp cười nói: “Ta minh bạch, sau này sẽ không để cho nàng như vậy bại lộ. Chẳng qua là, nàng này tiến hóa cần phải bao lâu?”

Tiểu Thiên Đạo: “Nếu như là tại địa phương khác, khả năng cần phải rất lâu. Nhưng mà trong này, tối đa cả tháng, cuối cùng, nơi này Linh khí không chỉ có sung túc, còn đặc biệt đặc biệt tốt. Hơn nữa, Tháp Linh kia còn đang giúp nàng!”

; “Tháp Linh đang giúp nàng?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên nhẹ gật đầu, “Tháp Linh tại cho nàng hộ pháp, chuẩn xác mà nói là đang giúp nàng ổn định.”

; “Mặt mũi thật lớn!”

Dương Diệp cười khổ, hắn cũng không thể để cho Tháp Linh giúp hắn hộ pháp, mà Tiểu Bạch nhưng là có thể. Có thể nói, có Tháp Linh che chở, an toàn của Tiểu Bạch nhất định là không có vấn đề.

; “Ngươi thì sao?”

Lúc này, Tiểu Thiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp.

; “Ta cái gì?” Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Tính thế nào?”

; “Ý định?”

Dương Diệp cười nói: “Ta bây giờ còn có thể tính thế nào? Không có tính toán. Bây giờ ta, đầu tiên là phải để cho chính mình còn sống. Nếu như ngay cả còn sống cũng là cái vấn đề, đâu còn có thời gian suy nghĩ cái khác?”

Tiểu Thiên cười cười, “cũng thế, ngươi cố gắng cố lên nha. Đúng rồi, ta đem linh hồn của Tử Nhi cũng bỏ vào trong Dưỡng Hồn Quan, hiệu quả rất tốt, Tử Nhi cùng vị Huyết Nữ các nàng kia hẳn đều có thể rất nhanh thì tỉnh.”

Dương Diệp thở một hơi thật dài, hắn hiện tại, đã không có nỗi lo về sau rồi. Hắn nhìn thoáng qua một bên Tiểu Bạch, thời khắc này Tiểu Bạch đã trở nên bình tĩnh lại.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn về phía Tiểu Thiên, “ta có chút việc đi ra ngoài một chút!”

Nói xong, hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp lấy ra cái kia truyền âm thạch, lúc này, cái kia truyền âm trong đá truyền ra thanh âm của Dương Liêm Sương, “có Thần Tộc Cường Giả tiến về trước Thiên Tộc, ngươi Tiểu Thất kia bằng hữu khả năng gặp nguy hiểm, có đi không?”

Thần Tộc đi Thiên Tộc?

Dương Diệp chân mày cau lại, chẳng lẽ Thần Tộc muốn đánh Thiên Tộc?

...

PS: Cảm tạ chỗ được khen thưởng bằng hữu, ta không ở nhà, dùng là là máy tính đổi mới, ngày mai sau khi về nhà, sẽ đem khen thưởng bằng hữu dán ra đến, cảm tạ ủng hộ của mọi người.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2074: Viện trưởng

Nguồn: EbookTruyen.VN

Viện trưởng! ← Prev Next → 2069 chương: Viện trưởng!

Tại chỗ, Dương Diệp chau mày.

Thần Tộc đi Thiên Tộc!

Dương Diệp lòng trầm xuống, Thần Tộc này chẳng lẽ hiện tại liền chỉ điểm Bách Tộc khai chiến? Hắn có chút không hiểu nổi Thần Tộc ý đồ. Phải biết, Thần Tộc nếu là bây giờ đối với Thiên Tộc ra tay, rất có thể sẽ làm cho Bách Tộc lần nữa liên thủ. Đương nhiên, Thần Tộc không phải là đồ đần, đối phương khẳng định có thể nghĩ tới chỗ này.

Tại chỗ, Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng vẫn là quyết định đi.

Tiểu Thất!

Tuy rằng hắn đối với Thiên Quân kia không có cảm tình gì, nhưng mà, Thiên Quân là Thiên Quân, Tiểu Thất là Tiểu Thất. Đã từng Tiểu Thất vì cứu hắn, thế nhưng là thiếu chút nữa hồn phi phách tán. Hơn nữa, một đường tới, Tiểu Thất đã từng cũng đã giúp hắn không ít bề bộn. Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn một chút Thần Tộc cuối cùng muốn làm gì.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình khẽ động, hóa thành một đám kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

...

Vạn Tinh Thành chuyện đã xảy ra, Bách Tộc có thể nói trước tiên liền biết được.

Lúc này đây, Thần Tộc quang minh chính đại đối với Bách Tộc nói, bọn hắn đã trở về!

Thần Tộc lại một lần nữa hiện thân, trong lúc nhất thời, Bách Tộc các tộc lập tức bắt đầu chuẩn bị chiến tranh, có chút tộc đã bắt đầu gọi về trong tộc cường giả, mà có chút tộc, đã bắt đầu tại kết minh. Bất quá, Bách Tộc ở giữa, không có ở như đã từng như vậy kết minh.

Bây giờ Thần Tộc, không phải là đã từng cái kia siêu cấp bá chủ, nhưng mà, bây giờ Bách Tộc cũng không phải đã từng là Bách Tộc.

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, mưa gió sắp tới.

Thiên Tộc.

Dương Diệp không bao lâu thời gian chính là đi tới Thiên Tộc, hắn tiến Thiên Tộc, lập tức cảm nhận được không đúng, bởi vì Thiên Tộc lối vào vậy mà không người trông coi.

Dương Diệp lập tức chạy tới Thiên Tộc thủ đô Vân Tiêu Thành.

Vân Tiêu Thành.

Thời khắc này Vân Tiêu Thành, Phòng Hộ Đại Trận đã khởi động, từng đạo bảy ánh sáng rực rỡ trụ tại trên không Vân Tiêu Thành kia xoay quanh. Không có một đạo màu sắc rực rỡ trong cột sáng, đều tản ra làm người sợ hãi lực lượng kinh khủng.

Mà ở Vân Tiêu Thành kia ngoài thành, là một gã khiêng búa lớn trung niên nam tử. Lúc này đây, tại đàn ông trung niên bên cạnh, còn đứng một ông già. Lão giả đầu có chút buông xuống, hai tay vây quanh hai tay, tại trong lòng ngực của hắn, là một cây trường thương. Mà ở lão giả bên cạnh, còn đứng một tên đang mặc trường bào màu trắng trung niên nam tử, Bạch Bào Trung Niên nam tử trong tay phải nắm một cây quạt xếp, mang trên mặt nụ cười thản nhiên.

Cả Vân Tiêu Thành, như gặp đại địch!

Ba vị Thánh Nhân!

Ba vị Thần Tộc Thánh Nhân hàng lâm Vân Tiêu Thành, tuy rằng Thiên Tộc không phải là ba vị Thánh Nhân có thể rung chuyển, nhưng mà, đây có thể là Thánh Nhân của Thần Tộc. Đối với Thần Tộc, không có cái nào tộc dám khinh thị, dù cho cao ngạo Thiên Tộc cũng không dám.

Tại Thần Tộc trước mặt, bọn hắn không có bất kỳ cao ngạo tư cách.

Ngay tại lúc này, cái kia cửa thành chậm rãi mở ra, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên đi ra.

Ra người đến, đúng là Thiên Tộc kia Thiên Quân.

Thiên Quân nhìn thoáng qua trước mặt chính mình ba người, sau đó nói: “Thế nào, Thần Tộc đây là muốn lấy trước Thiên Tộc ta khai đao?”

; “Bắt ngươi Thiên Tộc khai đao?”

Bạch Bào Trung Niên kia nam tử cười nói: “Ngươi Thiên Tộc có tài đức gì?”

Nghe vậy, Thiên Quân kia sắc mặt lạnh xuống, “bây giờ Thần Tộc, đã không phải là đã từng là Thần Tộc!”

Bạch Bào Nam Tử cười nói: “Nhưng mà, muốn tiêu diệt ngươi Thiên Tộc, còn là một bữa ăn sáng.”

; “Thật sao?”

Thiên Quân khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “không hổ là Thần Tộc, hay vẫn là như đã từng như vậy tự đại cuồng vọng. Xem ra, chuyện năm đó cũng không có để cho ngươi đám học được cái gì gọi là khiêm tốn!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Trong chốc lát, sau lưng hắn xuất hiện năm ông già.

Toàn bộ là Thánh Nhân!

Khi biết cường giả của Thần Tộc hàng lâm Thiên Tộc lúc, hắn chính là quyết đoán tỉnh lại Thiên Tộc một số bế quan Thánh Nhân Cường Giả. Lần đầu ra, hắn càng là lập tức thông tri Thiên Tộc các tộc, để cho bọn hắn Thánh Nhân Cường Giả tùy thời chuẩn bị. Đối với cái này, những thế gia này đều lập tức hưởng ứng.

Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không?

Tuy rằng trong Thiên Tộc bộ phận cũng quanh năm Minh tranh Ám đấu, nhưng mà ngay tại lúc này, tất cả thế lực đều rất rõ ràng, bọn hắn chỉ có đoàn kết mới có thể còn sống sót. Không riêng gì Thiên Tộc, bất kỳ một cái nào tộc đều giống nhau.

Gặp phải loạn thế, bất kỳ một cái nào tộc cũng chỉ có đoàn kết, mới có thể tiếp tục sống sót. Bằng không thì, thì sẽ như rất nhiều tộc giống nhau, biến mất ở Đại Thiên Vũ Trụ này sân khấu.

; “Thật là lớn đội hình!”

Thần Tộc Bạch Bào Nam Tử nhẹ cười cười, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, sau một khắc, toàn bộ Thiên tế tinh không đột nhiên mờ đi, thoáng qua, toàn bộ thiên địa đột nhiên do ban ngày biến thành ban đêm.

Tinh không vô tận, vô tận ngôi sao.

Tại trên không Vân Tiêu Thành, trải rộng ngôi sao, Tinh Quang bao trùm lấy cả Vân Tiêu Thành.

Nhìn thấy này một mặt, đám người Thiên Quân kia thần sắc lập tức trầm xuống, thậm chí có người đang Vân Tiêu Thành này vô thanh vô tức bày ra một cái đại trận!

Bạch Bào Nam Tử cười nói: “Trận này tên là tụ họp tinh trận, một khi khởi động, cho dù có mười Thánh Nhân cũng ngăn cản không được. Đương nhiên, Thiên Quân các ngươi những cường giả này tự nhiên là không có việc gì. Nhưng mà, Vân Tiêu Thành này sợ là phải không có. Thiên Quân, phải thử một chút sao?”

Thiên Quân nhìn xem Bạch Bào Nam Tử hồi lâu, sau đó nói: “Nói một chút dụng ý của các ngươi.”

Hiển nhiên, đây là lựa chọn lùi một bước rồi.

Bạch Bào Nam Tử cười nói: “Dụng ý của chúng ta, nghĩ đến Thiên Quân đã đoán được một chút. Ta không biết Thiên Quân là như thế nào được Chiến Thiên của Chiến Thần đại nhân đấy, nhưng mà ta biết, thi thể của hắn hẳn tại trong Thiên Tộc, đúng không?”

Nghe vậy, Thiên Quân sắc mặt vô cùng âm trầm xuống.

Hắn giờ phút này, vô cùng hối hận. Hối hận lúc trước cầm Chiến Thiên kia đi đấu giá, lúc trước cho nên chỉ tưởng cầm Chiến Thiên kia đi đấu giá, có hai nguyên nhân, cái thứ nhất, là muốn đạt được một số tiền lớn, bởi vì hắn phải chuẩn bị từ sớm, cuối cùng, sắp đại chiến mà nói, Tiên Tinh Thạch sẽ thay đổi vô cùng trân quý. Phải biết, bất kể là tăng thực lực lên, hay vẫn là chữa thương, cũng phải cần Tiên Tinh Thạch đấy. Bởi vậy, hắn muốn biết một bút Tiên Tinh Thạch chuẩn bị thỉnh thoảng chỉ cần.

Không đơn thuần là đấu giá Chiến Thiên, hắn còn đem cái khác một ít ‘bẩn’ hàng xuất ra đi đấu giá.

Còn một nguyên nhân khác, chính là tưởng vung tay. Thứ này, dù sao cũng là Thần Tộc đấy, ở lại Thiên Tộc trong tay, ngày sau tất nhiên sẽ đưa tới Thần Tộc. Cho nên, hắn muốn này phỏng tay đồ vật bán đi. Chỉ là hắn không nghĩ tới, Thần Tộc bây giờ lại dám quang minh chính đại hiện thân. Đây là hắn không dự liệu đến!

Hiện tại, phiền toái tới rồi!

Ngay tại lúc này, Bạch Bào Trung Niên người đột nhiên nói: “Mười hơi, mười hơi trong Thiên Tộc không giao ra thi thể của Chiến Thần đại nhân, hôm nay, Vân Tiêu Thành này có thể biến mất.”

Thiên Quân hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Liều?

Thần Tộc tuy rằng cường đại, nhưng mà, bằng vào trước mắt mấy người kia thì không cách nào uy hiếp được Thiên Tộc đấy. Dù cho có cái kia tụ họp tinh trận, cũng không cách nào uy hiếp. Dù sao cũng là Thiên Tộc, có không sâu nội tình. Chỉ có điều sẽ đánh đổi một số thứ!

Thiên Quân đang do dự.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ngay tại mười hơi muốn tới lúc, Thiên Quân tay phải đột nhiên vung lên, rất nhanh, một ông già xuất hiện ở bên cạnh hắn, lão giả kia cong ngón búng ra, một bộ quan tài đã rơi vào xa xa Thần Tộc kia trước mặt của Bạch Bào Nam Tử.

Bạch Bào Nam Tử nhìn thoáng qua Thiên Quân, sau đó mở ra cái kia quan tài, trong quan tài, nằm một người đàn ông.

Bạch Bào Nam Tử trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, hắn cùng với bên cạnh cái kia khiêng búa lớn trung niên nam tử, còn có lão giả kia, ba người đối với quan tài cung kính thi lễ.

Tôn kính!

Tôn kính phát ra từ nội tâm!

Năm đó một ít trận đại chiến, có rất nhiều bởi vì cho Thần Tộc liều ra một con đường sống đến mà chết trận, Chiến Thần này chính là một người trong số đó. Có thể nói, nếu như lúc trước không phải là Thần Tộc tộc trưởng thích thiên mang theo như vậy một đám người cho Thần Tộc đoạn hậu lộ, hiện nay, Đại Thiên Vũ Trụ này không chừng có Thần Tộc rồi. Đây cũng là vì cái gì Thần Tộc muốn tới phải về thi thể của Chiến Thần này nguyên nhân.

Một bên, Thiên Quân kia có chút đau lòng.

Vị Chiến Thần này của Thần Tộc này thi thể cũng không phải bình thường thứ đồ vật, nếu như hắn có thể đem hấp thu, thực lực của hắn nhất định có thể đến một bước nhảy vọt chất lượng. Tại vừa lấy được thời điểm, hắn đã nghĩ làm như vậy rồi. Nhưng mà, hắn không có nắm chắc, dù là chỉ có tám thành nắm chắc, hắn cũng không dám. Hắn hiện tại, không thể ra một chút sự tình, bằng không thì, Thiên Tộc đem vạn kiếp bất phục. Nhưng mà, chính là như vậy một cái trì hoãn, thứ đồ vật không rồi!

Xa xa, Thần Tộc kia Bạch Bào Trung Niên nam tử đem thi thể kia thu vào, hắn nhìn thoáng qua Thiên Quân, sau đó cùng bên cạnh hai người quay người rời đi. Cùng lúc đó, trên không Vạn Tinh Thành kia tụ tinh đại trận cũng biến mất theo rồi.

Cả Vạn Tinh Thành khôi phục bình thường.

; “Muốn liên lạc với tộc khác sao?” Lúc này, Thiên Quân bên cạnh, một ông già đột nhiên nói: “Thần Tộc tro tàn lại cháy, ta cảm thấy, Bách Tộc nên được lại một lần nữa liên thủ, lúc này đây liên thủ, nhất định có thể diệt sạch Thần Tộc này."

Thiên Quân khẽ lắc đầu, "bây giờ Bách Tộc... Ví dụ như, Thiên Tộc ta cùng Nhân Tộc, ngươi cảm thấy chúng ta có thể cùng bọn hắn liên thủ sao? Còn có Ma Tộc, ngươi cảm thấy, mọi người có thể buông những cừu hận kia sao? Còn có Nhân Tộc cùng Yêu Tộc... Lúc này không giống ngày xưa rồi. Bây giờ Bách Tộc, căn bản không có khả năng như đã từng như vậy đoàn kết. Hiện tại, đối với các tộc mà nói, bọn hắn chỉ hy vọng Thần Tộc không nên đi gây phiền toái cho bọn hắn. Tất cả quét Tuyết trước Cửa!"

; "Ta cảm thấy Thần Tộc sẽ không từ bỏ ý đồ!" Thiên Quân lão giả bên cạnh trầm giọng nói: "Năm đó trận đại chiến kia, Bách Tộc tru diệt Thần Tộc nhiều người như vậy, thù này, Thần Tộc khẳng định là sẽ không dễ dàng quên."

Thiên Quân ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "chúng ta bây giờ có thể làm đúng là chuẩn bị chiến tranh. Thông tri tất cả Đại Thế Gia gia chủ, đến Vân Tiêu Thành gặp ta."

Lão giả kia khẽ gật đầu, sau đó lui xuống.

...

; Tại tinh không xa xôi bên trong, Võ Đế Học Viện, trong một gian phòng.

; Một ông già nhìn thoáng qua trước mặt quyển trục, sau đó lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, "Thần Tộc..."

Tiếng nói hạ xuống, trong phòng yên tĩnh trở lại.

Qua hồi lâu, lão giả nói khẽ: "Thần Tộc vì sao tìm tới hắn... Là phát hiện cái gì không? Viện trưởng ngươi đến cùng muốn làm cái gì... Còn có cái kia Tiêu Dao tử, đến tột cùng cường đại đến loại trình độ nào, thậm chí ngay cả viện trưởng ngài đều không nắm chắc giết hắn... Ai, loạn, loạn, loạn!"

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2075: Bạch Quần Nữ Tử

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Quần Nữ Tử! ← Prev Next → 2070 chương: Bạch Quần Nữ Tử!

Dương Diệp cũng không có đi đến Vân Tiêu Thành, hắn ở đây một chỗ trong đám mây bị ngăn lại.

Ngăn hắn lại chính là một Bạch Quần Nữ Tử, chính là Bạch Quần Nữ Tử kia của Thần Tộc, đối phương đưa lưng về phía hắn, hắn như cũ không thấy được đối phương dung mạo.

; “Vì cái gì?” Dương Diệp nhìn thẳng Bạch Quần Nữ Tử, hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử nói khẽ: “Ngươi tin tưởng ‘duyên’ cái chữ này sao?”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Ta biết, ngươi hiếu kỳ ta vì sao phải giúp ngươi. Kỳ thật rất đơn giản, bởi vì đã từng ngươi đã giúp ta. Năm đó bởi vì vì một số nguyên nhân, thân thể ta ra chút vấn đề, nếu như không phải là ngươi ra tay giúp đỡ, phiền phức của ta khả năng có chút lớn. Đương nhiên, còn có một chút nguyên nhân, bất quá, đều không trọng yếu.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói; “Lúc trước, ta nghĩ cho ngươi kết ban đầu một ít nhân quả, nhưng mà cuối cùng nhưng là không nghĩ tới...”

Nàng cũng không nói gì rồi.

Ngay tại lúc này, ba người xuất hiện ở bên cạnh của Bạch Quần Nữ Tử cách đó không xa, chính là trước kia tại Thiên Tộc ba người kia.

Thần Tộc kia Bạch Bào Nam Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mỉm cười, “đối xử tử tế Chiến Thiên kia, không cần thiết bôi nhọ nó!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Thần Tộc các ngươi tưởng để cho ta làm cái gì?”

Truyện Của Tui . n e t Đối phương không chỉ có giúp hắn, còn tiễn đưa cực phẩm trang bị, trong mắt của hắn, Thần Tộc hẳn là tưởng để cho hắn làm cái gì.

Bạch Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, “không cần ngươi làm cái gì, không cần suy nghĩ nhiều.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên lại nói: “Ngươi phải cẩn thận một chút.”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử.

Bạch Quần Nữ Tử đạo; “Trên thân ngươi, đã từng có một quả trí nhớ hạt giống, tuy rằng, cái viên này trí nhớ hạt giống đã biến mất, nhưng mà, lúc trước cấp cho ngươi này cái trí nhớ mầm móng người, cũng không phải cái gì Thánh Nhân có thể so với đấy. Cho dù là hiện tại, ta vẫn như cũ có thể cảm nhận được đối phương cường đại. Bất quá, để cho ta có chút không hiểu là, có người tựa hồ đang giúp ngươi, người này, cũng cực kỳ cường đại.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Trước kia cũng có người đối với ta đã nói như vậy, chẳng qua là, ngươi biết đối phương là ai chăng?”

Bạch Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, “có thể tính được những thứ này, đã là cực hạn. Còn nữa, tứ đại gia ở giữa Đạo Thống chi Tranh, ngươi cũng phải cẩn thận. Đạo thống đối với mấy vị kia lão tổ mà nói, trọng yếu vô cùng, bọn họ là quyết sẽ không cho phép đạo thống của chính mình diệt tuyệt. Mà ngươi với tư cách Đạo Gia truyền nhân, cuốn vào trong lúc này, có thể nói, ngươi con đường tương lai, đem cẩn thận!”

Dương Diệp nói: “Các ngươi không sợ tứ đại gia ra tay đối phó các ngươi sao?”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Bọn hắn hiện tại, có địch nhân cường đại hơn, cho nên, bọn hắn không có năng lực đó để ý tới chúng ta. Còn có một điểm, trên thân ngươi Tiểu gia hỏa kia, nhất thiết phải cẩn thận trông coi, không ai phải để cho nàng rơi ở trong tay người khác. Tương lai nàng, có lẽ sẽ trở thành cứu tinh của ngươi.”

Tiểu gia hỏa!

Dương Diệp biết, đối phó nói khẳng định chính là Tiểu Bạch.

Bạch Quần Nữ Tử lại nói: “Tương lai ai cũng không biết, quân bảo trọng.”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Ngoại trừ Bạch Bào Trung Niên kia nam tử bên ngoài, hai người khác cũng biến mất theo không thấy.

Bạch Bào Trung Niên người quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi bây giờ, hẳn lập tức trốn!”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Bào Trung Niên người cười nói: “Quân sư nói, có vị Thánh Nhân đang tại chạy về phía này đến, đối phương khẳng định không phải là tới tìm chúng ta đấy, không cần phải nói, nhất định là tới tìm ngươi, chúc ngươi may mắn, ha ha...”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Thánh Nhân!

Chính mình bại lộ?

Dương Diệp chân mày cau lại, sau một khắc, Dương Diệp biến sắc, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp biến mất không lâu, một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại vị trí của Dương Diệp, người áo đen nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong đám mây, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Hắn giờ phút này trong đầu nghi hoặc, mình là như thế nào bị phát hiện? Không có đạo lý a! Bồ Đề Diệp mất hiệu lực? Còn là nói, đối phương lại thông qua được phương pháp gì đã tìm được hắn? Cũng hoặc là, có lão tổ cấp bậc cường giả xuất thủ?

Không dám suy nghĩ nhiều, Dương Diệp gia tăng tốc độ.

Hắn phải mau rời khỏi Thiên Tộc, hắn cùng với Thiên Tộc rất bất thường, nếu như ở chỗ này bị phát hiện, khi đó, địch nhân của hắn cũng không phải là lâu một cái.

Tốc độ của hắn rất nhanh, không đến một hồi chính là ngự kiếm đã đi ra Thiên Tộc.

Mà đang khi hắn ly khai Thiên Tộc một chớp mắt kia, hắn cảm nhận được sau lưng truyền đến một cỗ thần thức cường đại, cái kia cỗ thần thức tốc độ cực nhanh, hắn căn bản né tránh không kịp, trực tiếp bị cái kia cỗ thần thức cho bao phủ ở.

Thánh Nhân thần thức!

Bị đối phương đã tập trung vào!

Dương Diệp sầm mặt lại, lần này, hắn là muốn chạy cũng chạy không thoát.

Không đang lãng phí Huyền Khí, Dương Diệp ngừng lại, hắn vừa dừng lại một cái, người áo đen kia liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, một cỗ bình chướng vô hình bao phủ lên chung quanh hắn, phong tỏa hắn tất cả đường lui.

; “Ngươi có thể khó tìm!” Lúc này, người áo đen kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn người áo đen liếc mắt, “có chút hiếu kỳ, các ngươi là làm sao tìm được ta sao?”

; “Nghe qua Thiên Cơ Viện sao?” Người áo đen nói.

Dương Diệp lắc đầu.

Người áo đen nói: “Hào xưng có thể Quan Trắc Thiên Cơ tổ chức, vì tìm tung tích của ngươi, liên minh thế nhưng là phí hết giá rất lớn. Cái giá như thế này, liên minh cũng tiêu hao không nổi mấy lần, cho nên, lúc này đây, ngươi phải chết rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, cổ tay khẽ nhúc nhích, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, hắn cười nói: “Ta còn không muốn chết!”

Người áo đen nói: “Này sợ là không phụ thuộc vào ngươi rồi.”

Nói xong, người áo đen thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, ngay sau đó, Dương Diệp gặp được một đạo hàn mang hướng phía ánh mắt hắn chợt hiện tới.

Dương Diệp đầu có chút lệch lạc, kiếm trong tay mãnh liệt từ trên xuống dưới chính là chém.

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp tay phải lập tức cảm thấy một lực lượng khổng lồ, cỗ lực lượng kia trực tiếp đưa hắn cả người mang kiếm chấn bay ra ngoài. Mà hắn còn chưa dừng lại, một cái kình thiên tay khổng lồ đột nhiên từ đỉnh đầu hắn không gian chui ra, thoáng qua, cái tay khổng lồ này bay thẳng đến hắn vồ xuống, nếu như bị bắt, hắn nhất định là muốn hóa thành một vũng thịt nát đấy. Dương Diệp không dám khinh thường, hai tay hướng về sau nhẹ nhàng vỗ, mượn nhờ không gian lực lượng cưỡng ép để cho chính mình ngừng lại, cùng lúc đó, hắn hai tay nắm kiếm phóng lên trời.

Cùng cường giả loại này, trừ phi đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, bằng không thì đừng đơn giản trốn tránh, bởi vì một khi trốn tránh, tất nhiên sẽ bị đối phương áp chế.

Hắn lựa chọn chính diện cương!

Kiếm quang phóng lên trời, trực tiếp đâm vào cái tay to kia phía trên, cái kia cự trong tay ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp làm cho cả người hắn kịch liệt run lên, giờ khắc này, hắn cảm giác mình toàn bộ người muốn rời ra từng mảnh. Bất quá, kiếm của hắn uy lực cũng không thể khinh thường, một kiếm này trực tiếp làm cho cái tay to kia rạn nứt ra. Dương Diệp tay kia cũng cầm kiếm, sau đó hai tay nắm kiếm mãnh liệt xoay tròn.

Ầm!

Cái tay to kia trực tiếp nổ bể ra, nhưng mà lúc này, Dương Diệp cảm giác trước mắt mình một bông hoa, thoáng qua từng cái

Ầm!

Dương Diệp cảm giác trước ngực mình truyền đến một cổ cự lực, cả người hắn lần nữa bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn đã bay vạn trượng khoảng cách, vừa dừng lại một cái, trong miệng hắn chính là phún ra một ngụm tinh huyết. Cùng lúc đó, tại toàn thân hắn xuất hiện rậm rạp chằng chịt tơ máu.

Mới vừa rồi hắn, cứng rắn đã trúng đối phương một quyền!

Một quyền này, thiếu chút nữa trực tiếp đem thân thể của hắn đánh tan!

; “Thật sự khiến người ngoài ý!”

Lúc này, xa xa cái kia hắc bài người đột nhiên nói: “Mặc dù đang điều tra của chúng ta trong biết rõ ngươi Dương Diệp không phải người bình thường, nhưng mà, ngươi chính là để cho ta có chút chấn kinh rồi. Thiện Cảnh liền có được loại thực lực này, nói thật, nếu như ngươi là đạt tới Thánh Nhân giai, cùng giai bên trong, sợ là không có mấy người là đối thủ của ngươi. Đáng tiếc, ngươi không có cái kia cơ hội đạt được Thánh Nhân cấp."

Thanh âm rơi xuống, người áo đen liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực bao phủ ở bốn phía lúc, người áo đen kia ngừng lại, hắn quan sát một chút bốn phía, "quả thật là Kiếm Vực, Nhân Tộc một đời tuổi trẻ bên trong, ngươi Dương Diệp không thể nghi ngờ là đứng đầu nhất cái kia mấy người một trong, có thể là một người duy nhất! Đáng tiếc, lúc này đây ngươi xảy ra chuyện, Nhân Tộc nhưng là không có một Thánh Nhân vì ngươi nói chuyện, thật đáng buồn không?"

; "Thật đáng buồn cái gì?"

Xa xa, Dương Diệp cười lạnh nói: "Người này a, chuyện gì đều được dựa vào chính mình."

Thanh âm rơi xuống, hai tay của hắn mở ra, rất nhanh, hai chuôi kiếm xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, hai chuôi kiếm mũi kiếm thấp lòng bàn tay của hắn xoay tròn. Cùng lúc đó, tại trong thân thể của hắn, cũng xuất hiện một thanh hư ảo cự kiếm!

Tam kiếm!

Sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, tại trong Kiếm Vực này, ba đạo kiếm quang chợt lóe lên!

Táng Kiếm Sát!

Lúc này đây, hắn đem sát chiêu của chính mình thi triển ra. Ba đạo kiếm quang sau khi xuất hiện, bên ngoài Kiếm Vực không gian cũng bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Nếu như không phải là Kiếm Vực áp chế, không gian chung quanh sợ là đã trực tiếp nổ bể ra.

Xa xa, người áo đen kia trong mắt lần thứ nhất xuất hiện vẻ ngưng trọng, hắn lui về phía sau một bước, hai tay hư chiêu, trong chốc lát, Dương Diệp trong Kiếm Vực không gian đột nhiên nổi lên từng đạo gợn sóng, cùng lúc đó, từng đạo lực lượng kinh khủng từ những cái kia trong không gian giống như thủy triều tuôn ra, trong nháy mắt, Dương Diệp trong Kiếm Vực không gian trực tiếp đập nát...

Mười hơi về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Dương Diệp cùng lão giả kia vẫn còn, bất quá giờ phút này, sắc mặt của Dương Diệp vô cùng nhợt nhạt, một chút huyết sắc đều vô dụng, toàn bộ người xem ra, vô cùng suy yếu.

Mà trước ngực của người áo đen kia lại có một vết kiếm!

Người áo đen nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không nghĩ tới ta sẽ bị một cái Thiện Cảnh người gây thương tích! Lợi hại!”

Đánh giá này, không thể nghi ngờ là rất cao.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt đóng lại, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, một đầu hư ảo cự long xuất hiện ở phía sau hắn, cùng lúc đó, tại Dương Diệp trong tay xuất hiện một thanh vũ khí.

Chiến Thiên!

; “Ngươi...”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa lão giả đột nhiên kinh hãi nói: “Thiên Long, ngươi, làm sao có thể...”

Dương Diệp sửng sốt.

...;...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2076: Hư Vô Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Vô Giới! ← Prev Next → 2071 chương: Hư Vô Giới!

Gia hỏa này làm sao biết phía sau mình này con cự long là Thiên Long?

Trong lòng Dương Diệp tràn đầy vẻ nghi hoặc.

Lúc này, người áo đen kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, áo đen phía dưới, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “vì cái gì? Nó vì cái gì trên người ngươi!”

Dương Diệp nhìn đối phương, hắn có thể chứng kiến đối phương hai mắt, giờ phút này, đối phương như trước vẫn còn theo dõi hắn, canh chừng hắn có chút tê cả da đầu.;

Thấy đối phương không ý định động thủ, Dương Diệp cũng không có ở động thủ, lập tức nói: “Đây là ta tại Thiên Tộc lúc lấy được truyền thừa!”

; “Là Thiên Đế cho ngươi?” Người áo đen hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu. Giờ phút này, hắn đã đại khái minh bạch trước mắt vị Thánh Nhân này đến từ một tộc kia rồi.;

Người áo đen chân mày cau lại, “hắn tại sao lại đem Thiên Tộc ta truyền thừa cho một cái nhân loại?”

Dương Diệp nhún vai, “ta đây cũng không biết. Bất quá, cái đồ chơi này không phải là cho không, hắn để cho ta ngày sau lại Thiên Tộc gặp nạn lúc, hết khả năng giúp Thiên Tộc một tay!”

Người áo đen nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vậy vì sao Thiên Quân lại nhiều lần đều muốn giết ngươi?”

Dương Diệp giang tay ra, “ta đã từng cùng con gái nàng là bạn tốt, hắn không muốn ta cùng hắn con gái có bất kỳ dây dưa rễ má nào, cho nên liền đối với ta có sát tâm, nhưng đáng tiếc, hắn chưa thành công.”

Lúc này, người áo đen hai mắt chậm rãi đóng lại.

Do dự!

Do dự có muốn hay không động thủ!

Thiên Long, đây là Thiên Tộc Thủ Hộ Giả biểu tượng, mà Thiên Đế kia, càng là hắn đã từng vô cùng tôn kính người, năm đó, chính là Thiên Đế dẫn đầu Thiên Tộc độc lập, cũng là Thiên Đế, làm cho Thiên Tộc tại đây đại khí vũ trụ có một chỗ cắm dùi.

Có thể nói, Thiên Đế là Thiên Tộc tất cả mọi người tôn kính người!

Mà Thiên Đế cũng là một vị siêu cấp cường giả, đối với sắp Thiên Long giao cho Dương Diệp...

Niệm đến tận đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, lúc này, đột nhiên hắn phát hiện, Dương Diệp đúng là một nhân tài khó được, bất kể là tiềm lực, hay vẫn là thực lực bản thân, đều là tuyệt đỉnh, đợi một thời gian, một khi Dương Diệp nhập thánh, khi đó, ngoại trừ những cái kia cơ bản không xuất thế lão tổ ra, sợ là ai cũng không làm gì được Dương Diệp. Hơn nữa, Dương Diệp sau lưng, còn có Đạo Gia kia...

Nghĩ vậy, người áo đen đã làm quyết đoán. Hắn trầm giọng nói: “Ta chính là Thiên Tộc Thánh Nhân, ngươi nếu là Thiên Đế chọn lựa Thủ Hộ Giả, ta tự nhiên không có thể ở ra tay với ngươi, bất quá, vì Thiên Tộc an nguy, ta cũng không có thể tương trợ ngươi. Chính ngươi tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, kia xoay người rời đi.

; “Vì cái gì?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Liền bởi vì ta là Thiên Tộc Thủ Hộ Giả?”

Người áo đen dừng bước lại, “Thiên Đế, hắn nếu như lựa chọn ngươi, nhất định có dụng ý của hắn. Ta là nể mặt hắn, mà không phải tưởng để cho ngươi sau này giúp đỡ Thiên Tộc gì gì đó, đương nhiên, nếu như ngươi tương lai có thể học chung với Thiên Đế lão nhân gia hắn phần nhân tình này, cái này tự nhiên tốt nhất, nếu như không thể, cũng không có gì.”

Nói xong, kia quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.;

Mà lúc này, thanh âm của người áo đen đột nhiên từ không trung truyền đến, “Thánh Nhân Liên Minh sẽ không nghỉ đấy!”

Thanh âm đến này đã xong.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc. Hắn thật không ngờ sự tình sẽ đúng như vậy, đối phương rõ ràng đừng đánh. Đương nhiên, này với hắn mà nói là chuyện tốt. Tuy rằng hắn có thể dùng Chiến Thiên này cùng đối phương liều mạng, nhưng mà, phần thắng của hắn cũng không lớn, chỉ có thể nói có phần thắng. Nếu như đối phương chịu dừng tay, đây tự nhiên là chuyện tốt.

Dương Diệp thu hồi Chiến Thiên, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp.

Chữa thương!

Lúc trước một trận chiến, toàn thân hắn có thể nói là không có một chỗ địa phương tốt rồi.

Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, chưa tới một canh giờ, thương thế của hắn chính là đã triệt để khôi phục. Tổn thương sau khi khôi phục, Dương Diệp đi tới bên cạnh của Tiểu Bạch, thời khắc này Tiểu Bạch, còn trong tiến hóa.

Đã lâu không gặp đến này tiểu tử nghịch ngợm, đột nhiên hắn có chút không thói quen.

; “Ca ca, Tiểu Bạch lúc nào tỉnh chứ?” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Tiểu Thiên đột nhiên hỏi.

Dương Diệp đem Thiên Tú bế lên, cười nói: “Rất nhanh. Như thế nào, nhớ nàng rồi hả?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “rất muốn!”

Dương Diệp cười nói: “Ta cũng muốn, bất quá bây giờ không thể quấy nhiễu nàng, đợi nàng tiến hóa về sau, tại để cho nàng chơi với ngươi, được hay không?”

Thiên Tú gật cái đầu nhỏ, sau đó nàng ngoẹo đầu nhìn xem Dương Diệp, “ca ca, mặc kệ sau này ta biến thành cái dạng gì, ta đều sẽ nhớ kỹ ngươi cùng Tiểu Bạch đấy.”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, hắn nghiêm mặt nói: “Thiên Tú, vì cái gì nói như vậy?”

Thiên Tú cúi đầu xuống, trầm mặc.

; “Làm sao vậy?” Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Thiên Tú nói: “Ta, ta cũng không biết, ta, ta ngay cả có cái kia cảm giác rất không tốt, ta, ta không muốn mất đi ca ca cùng Tiểu Bạch, ta nhất định sẽ không mất đi các ngươi!”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “không biết, chỉ cần ngươi không ly khai chúng ta, chúng ta vĩnh viễn sẽ không rời đi ngươi.”

Lời mặc dù nói như thế, nhưng mà Dương Diệp tâm nhưng trầm xuống. Thiên Tú không phải bình thường nữ hài, bởi vậy, đối với tâm tình của Thiên Tú biến hóa, hắn vẫn là vô cùng để ý. Thiên Tú tương lai cuối cùng sẽ biến thành cái dạng gì, hắn không rõ ràng lắm. Nếu như là trở thành tốt, cái kia còn tốt, nhưng mà, như là trở thành không tốt... Khi đó, sự tình cũng có chút khó làm. Đây là hắn lo lắng nhất một điểm!

Cùng Thiên Tú chơi đùa sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Vừa rời đi Hồng Mông Tháp, hắn chính là nhận được Dương Liêm Sương truyền âm.

Dương Diệp lấy ra Truyền Âm Thạch, lúc này, thanh âm của Dương Liêm Sương từ trong đó truyền ra, “đặc chuyện lớn!”

; “Đặc chuyện lớn?”

; Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì Dương Liêm Sương thanh âm rất ngưng trọng.

Lúc này, Truyền Âm Thạch lại vang lên, “trong truyền thuyết Bồ Đề Thụ xuất hiện.” ;

; “Bồ Đề Thụ?” Dương Diệp nói: “Vật gì?”

Dương Liêm Sương nói: “Vật ấy nhưng là một cái Thần vật, nghe đồn năm đó Phật Gia vị lão tổ kia liền là dựa vào này Bồ Đề Thụ ngộ đạo chứng nhận tổ đấy. Đơn giản mà nói, cái đồ chơi này, vô cùng có khả năng để cho Thánh Nhân bước ra cái kia cuối cùng một bước, cũng chính là hỏi tổ. Thứ này tự đương niên về sau, ngay tại cũng không còn xuất hiện qua, tất cả mọi người cho rằng vật kia tại Phật Gia chỗ đó, thực ra không phải vậy, đồ chơi kia, tự có linh, ban đầu nó, cũng không có lựa chọn đi theo cái kia Phật tổ, mà là tự rời đi rồi.”

; “Làm sao ngươi biết?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Tra được, bất quá, ta cũng không biết tính là chân thật. Nhưng mà, này Bồ Đề Thụ đúng là hiện thân. Ngay tại Hư Vô Giới, cái gọi là Hư Vô Giới, là bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ một cái độc lập Tiểu Vũ Trụ, cũng là trước mắt mới chỉ, bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ cái thứ nhất bị phát hiện vũ trụ. Tại Hư Vô Giới này về sau, chính là vô tận hắc động, tại một ít hắc động ra, sợ là chỉ có những lão tổ kia mới biết được những cái kia vô tận hắc động phần cuối là cái gì.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi tin tức này tin cậy không?”

; “Chín thành tin cậy!”

Dương Liêm Sương nói: “Ta cũng điều tra tư liệu, này Bồ Đề Thụ xác thực sẽ cách một đoạn thời gian đi ra, đương nhiên, ta cũng không dám hoàn toàn cam đoan chính là chỗ này Bồ Đề Thụ. Bất quá, đề nghị của ta là ngươi có thể đi nhìn một chút. Đương nhiên, không nên đi tranh giành, bởi vì nếu như là thật sự Bồ Đề Thụ, Bách Tộc cùng vô số Thánh Nhân tất nhiên sẽ liều mạng chém giết đấy. Khi đó, cho dù ngươi là cướp được, cũng không phải là của ngươi.”

; “Vậy ngươi để cho ta đi làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

; “Đồ đần!”

Dương Liêm Sương thanh âm có chút lớn lên, “Vậy Bồ Đề Thụ, cũng không phải là nhất định phải có được, nếu như ngươi may mắn nhìn thấy, khả năng liền có cơ hội nâng cao một bước. Nói tóm lại, đây là một cái cơ hội, như thế nào đều thử xem. Hơn nữa, dùng thực lực của ngươi, chỉ cần ngươi không đoạt, khẳng định an toàn là không có vấn đề.”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Đây đúng là một cái cơ hội, dù là ngươi đi, có thể thấy một lần, cũng đều tốt, nếu như vận khí tốt, được một quả chân chính bồ đề quả, cho dù là một mảnh Bồ Đề Diệp, đều là vô cùng kiếm. Chỉ có điều, phải cẩn thận một chút, bởi vì nếu như ta không có đoán sai, hiện tại Bách Tộc cùng tứ đại gia, còn có một chút Thần Bí Thế Lực, sợ là đều đã được đến này cổ tin tức, bởi vậy, hiện tại chạy tới cường giả của Hư Vô Giới, hẳn là sẽ có rất nhiều.”

Nói đến đây, Dương Liêm Sương dừng một chút, lại nói: “Kỳ thật, từ sâu thẳm trong nội tâm mà nói, ta là hy vọng ngươi có thể được đồ chơi kia, mà ngươi cũng là có lớn vô cùng cơ hội. Cuối cùng, trên thân ngươi có vật kia, còn có một Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gia hỏa này không thật là có thể lừa dối sao?”

Trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch đột nhiên ngáp một cái.

Trong hiện thực, Dương Diệp trầm giọng nói: “Cái đồ chơi này thật sự có thể khiến người ta hỏi nhập tổ?”

Dương Liêm Sương nói: “Có lẽ có điểm khuyếch đại, nhưng mà, tác dụng của nó tuyệt đối là không thể khinh thường đấy, dù cho không thể hỏi đạo nhân tổ, nhưng mà, khẳng định cũng có thể làm cho người được lợi ích không nhỏ, bằng không thì, Bách Tộc cùng thế lực này sẽ không đối với nó động tâm. Cho nên, ngươi thấy thế nào?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nếu như ta được đến nó, ta sẽ như thế nào?”

Dương Liêm Sương nói: “Nhất định sẽ lọt vào Bách Tộc cùng vô số cường giả đuổi giết. Dù sao, gan nhỏ chết đói đấy, gan lớn chết no đấy! Hơn nữa, ta không tin Đạo Gia vị kia thì thật không quản ngươi. Bây giờ đối phương mặc kệ, có thể nói là tôi luyện ngươi, nếu là lúc kia còn không quản, Đạo Gia này kia ngươi dừng lại ở cũng không ý nghĩa rồi, không bằng đi Nho Gia hoặc là Phật Gia!”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó hắn lấy ra cái kia mảnh Bồ Đề Diệp.

Theo như hắn suy đoán, này Bồ Đề Diệp phải là cái kia Bồ Đề Thụ lên. Một chiếc lá, là có thể che lấp khí tức, để cho Thánh Nhân đều không phát hiện được. Mà nếu như là cái kia Bồ Đề Thụ bản thân chứ?

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp nói: “Được, ta đi nhìn một cái. Dù sao, có thể đoạt liền đoạt, không thể đoạt, dù là đoạt cái lá cây cũng được, không thể lỗ vốn!”

Dương Liêm Sương nói: “Hết thảy cẩn thận. Ta sẽ thời khắc thu thập các tộc ở giữa tin tức, sau đó nhặt hữu dụng cho ngươi. Còn có một điểm, Thần Tộc có thể sẽ có động tác, cẩn thận chút. Cái chủng tộc này, thần bí mà lại cường đại, bọn hắn hiện đang ngủ đông, còn không có thần bí, nhưng mà, Ta tin tưởng qua không được bao lâu, bọn hắn sẽ để cho Bách Tộc run rẩy!”

Thần Tộc!

Dương Diệp cười khổ, Thần Tộc này hiện tại bày ra thực lực chẳng qua là một góc của băng sơn, nhưng mà, chính là chỗ này một góc của băng sơn cũng đã lại để cho Thiên Tộc vô cùng e dè rồi!

Tán dóc với Dương Liêm Sương thoáng một phát, Dương Diệp thu hồi Truyền Âm Thạch, sau đó thân hình run lên, biến mất ở Thiên tế.

Đi Hư Vô Giới!

...;

;

;

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2077: Thánh Nhân Giai?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thánh Nhân Giai? ← Prev Next → 2072 chương: Thánh Nhân Giai?

Hư Vô Giới!

Hư Vô Giới nghiêm chỉnh mà nói, cũng không thuộc về Đại Thiên Vũ Trụ, mà là bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ một cái độc lập vũ trụ. Vũ trụ to lớn, vô cùng vô tận, cả vũ trụ, tự nhiên không có khả năng chỉ có một Đại Thiên Vũ Trụ đấy.

Thăm dò!

Từ nhân loại xuất hiện một khắc này, sẽ không ngừng ở thăm dò, vốn là thăm dò tinh cầu của chính mình, cuối cùng là thăm dò tinh không, kế tiếp thì là thăm dò vũ trụ. Mà Hư Vô Giới, thì là trước mắt mới chỉ, nhân loại phát hiện duy nhất bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ một cái độc lập vũ trụ. Mà bên ngoài Hư Vô Giới, liền không có ai biết. Bởi vì tại bên ngoài Hư Vô Giới, là vô tận hắc động, những thứ này hắc động bao quanh Hư Vô Giới, cũng tương tự bao quanh Đại Thiên Vũ Trụ!

Mặc dù bình thường hắc động đối với đạt tới cường giả Đạo Cảnh cũng chưa có cái uy hiếp gì, nhưng mà, nếu như là vô tận hắc động, chính là Thánh Nhân cũng không dám tùy tiện tiến vào bên trong đấy. Cái gọi là vô tận hắc động, chính là vô cùng vô tận!

Đại Thiên Vũ Trụ cùng bên ngoài Hư Vô Giới thế giới là cái gì?

Vấn đề này, sợ là chỉ có mấy vị kia lão tổ mới có thể biết rõ.;

Hư Vô Giới xuất hiện Bồ Đề Thụ!

Tin tức này vừa ra, Bách Tộc chấn động, trong lúc nhất thời, vô số cường giả chạy tới Hư Vô Giới. Đi cường giả, thấp nhất đều là Đại Thiện Cảnh, mà ít Đại Thiện Cảnh, đều không phải bình thường Đại Thiện Cảnh, thuộc về cái kia loại khả năng lập tức phải nhập thánh Đại Thiện Cảnh!

Bởi vì Bồ Đề Thụ xuất hiện nguyên nhân, mọi người trong lúc nhất thời đều quên Thần Tộc xuất thế chuyện tình, phải nói trực tiếp bị phai nhạt rồi.

So sánh với Thần Tộc, Bồ Đề Thụ hiển nhiên càng trọng yếu hơn, cuối cùng Thần Tộc hiện tại không có bất kỳ muốn trả thù Bách Tộc dấu hiệu!;

Còn nữa, đối với Bách Tộc mà nói, không có gì so với để cho chính mình trong tộc ra một vị lão tổ chuyện trọng yếu hơn. Tứ đại gia mặc dù có thể bao trùm phía trên Bách Tộc, nguyên nhân chủ yếu cũng là bởi vì tứ đại gia có lão tổ cấp bậc cường giả. Mà Bách Tộc không, mà đối với những lão tổ kia mà nói, Thánh Nhân hiển nhiên là hoàn toàn không đủ nhìn. Cho nên, nếu như chính bọn hắn trong tộc xuất hiện một vị lão tổ lời nói, vậy bọn họ tộc tại Đại Thiên Vũ Trụ địa vị đem lập tức tăng lên vô số cấp bậc.

Bởi vậy, bây giờ đối với Bách Tộc mà nói, việc cấp bách là tranh đoạt cái kia Bồ Đề Thụ.

Tuy rằng cũng biết cạnh tranh tuyệt đối thật rất lớn, bất quá, cũng không có người buông tha cho.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh. Trên đường đi, hắn đã gặp một số người, nhìn những người này đi địa phương, hiển nhiên, đều là đi Hư Vô Giới kia.

Đi rất nhiều người!

Chuyến này, Dương Diệp cũng không có nhất định phải lấy được cái kia Bồ Đề Thụ, với hắn mà nói, chính là đi xem, nếu có cơ hội, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua, như trái cây tại không được, hắn cũng sẽ buông tha cho. Thế giới này, thứ đồ vật cho dù tốt, cũng không có tốt số. Hơn nữa, loại vật này, vô cùng có khả năng liền những lão tổ kia đều hội tâm động.

Hư Vô Giới cách Đại Thiên Vũ Trụ hiển nhiên có chút xa, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh không sai biệt lắm ba ngày ba đêm mới ra Đại Thiên Vũ Trụ. Nhìn phía xa vậy không có cuối phía xa trong trời sao, Dương Diệp lần nữa cảm nhận được vũ trụ mênh mông.

Vũ trụ này rốt cuộc có bao nhiêu đại?

Dù sao hắn không biết rõ!

Lại qua một ngày, Dương Diệp rốt cuộc đã đi ra Đại Thiên Vũ Trụ, đi tới Hư Vô Giới. Dựa theo Dương Liêm Sương cho tin tức, cái kia Bồ Đề Thụ từng tại trong Hư Vô Giới một cái tên là trên Hư Vô Đại Lục xuất hiện qua. Bởi vậy, Hư Vô Đại Lục này chính là mục đích của hắn.

Hư Vô Đại Lục.

Hư Vô Đại Lục Linh khí mặc dù không phải là cực kỳ tốt, nhưng cũng không phải là đặc biệt chênh lệch, bởi vậy, ở chỗ này cũng có Tu Luyện Giả. Đối với Hư Vô Đại Lục mà nói, trong khoảng thời gian này không thể nghi ngờ là Hư Vô Đại Lục từ trước tới nay không... Nhất thời gian yên tĩnh.

Vô số Vực Ngoại Tinh Không cường giả hàng lâm Hư Vô Đại Lục!

Đối với người của Hư Vô Đại Lục mà nói, bọn hắn chỉ cầu những người ngoại lai này không nên tại Hư Vô Đại Lục đại chiến, bằng không thì, Hư Vô Đại Lục khẳng định chịu không được những thứ này siêu cấp cường giả chơi đùa.

Một chỗ trong núi sâu, một đạo kiếm quang rơi xuống, kiếm quang tản đi, một Thanh Niên Nam Tử xuất hiện ở trên một tảng đá lớn.

Thanh Niên Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn lấy ra cái kia mảnh Bồ Đề Diệp, Bồ Đề Diệp đã bắt đầu ố vàng.

Ố vàng!

Bồ Đề Diệp có thể che lấp khí tức, nhưng mà, nó cũng không phải vô địch, bây giờ bắt đầu ố vàng, hiển nhiên, có người ở dùng phương pháp gì đang tìm hắn. Chờ Bồ Đề Diệp triệt để biến thành bàng một khắc này, nó liền thật chỉ là một chiếc lá rồi.

Thánh Nhân Liên Minh còn không có buông tha cho hắn!

Dương Diệp sắc mặt thấp trầm như nước, hắn hiện tại, đối mặt một vị Thánh Nhân, vẫn còn có chút cố hết sức, cho dù hắn liều mạng, sợ là cũng chỉ có ba đến bốn tầng cơ hội đánh bại đối phương. Mà nếu như đối phương phái ra hai vị Thánh Nhân, vậy hắn tức thì một điểm phần thắng cũng không có.

Trở nên mạnh mẽ!

Với hắn mà nói, việc cấp bách vẫn là cố gắng để cho chính mình trở nên càng mạnh mẽ hơn. Trước kia là gặp Thánh Nhân Thiên Tộc, Mà đối phương tán thành hắn Thiên Tộc Thủ Hộ Giả thân phận, nhưng mà, tiếp theo lại không có may mắn như vậy.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, Hư Vô Đại Lục này tuy nói không phải là đặc biệt lớn, nhưng mà, cũng không phải đặc biệt nhỏ, bây giờ vấn đề là, đi đâu tìm này Bồ Đề Thụ?

Nếu như Tiểu Bạch không có tiến hóa, hắn ngược lại là có thể đem Tiểu Bạch kêu đi ra, sau đó để cho Tiểu Bạch đi tìm, đối với Tiểu Bạch, hắn vẫn tin tưởng vô cùng, Tiểu gia hỏa này mặc dù có lúc nghịch ngợm chút, nhưng là tìm bảo bối bổn sự vẫn là vô cùng lợi hại. Đương nhiên, lừa dối bảo bối năng lực cũng là phi thường lớn. Kỳ thật, nàng căn bản không cần lừa dối, rất nhiều bảo vật, kể cả những cái kia Linh vật, chúng kỳ thật đều ước gì đi theo Tiểu Bạch.

Dù sao cũng là Linh Chủ!

Đáng tiếc là Tiểu Bạch hiện tại trong tiến hóa, hắn không có biện pháp để cho Tiểu gia hỏa này ra tìm đến bảo bối.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở trong tràng. Rất nhanh, Dương Diệp gặp được một tòa thành, từ không trung xem tiếp đi, cái kia thành giống như là một cái nằm cự long, làm cho người ta một loại vô cùng uy nghiêm cảm giác.

Dương Diệp rơi xuống, hắn đến đến cửa thành, sở dĩ không có trực tiếp tiến vào trong thành, là vì thành này trên không có lấy một cái đại trận. Hắn không biết uy lực của đại trận như thế nào, với hắn mà nói, đi có chút địa phương, có chút địa phương quy tắc hay là muốn tuân thủ một cái.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia cửa thành phía trên, có ba chữ to: Ngọa Long thành.

Ngọa Long thành? Chẳng lẽ nơi đây đang nằm Nhất Điều Long?

Dương Diệp cười cười, sau đó đi tới, cửa thành không có thị vệ. Tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp phát hiện, Ngọa Long thành này man phồn hoa, trong thành người lưu lượng thật lớn, hơn nữa, trong này ít Huyền giả này tu vi đều còn không thấp.

Sở dĩ hắn đến Ngọa Long thành, chính là muốn nhìn một chút có hay không cái kia Bồ Đề Thụ tin tức.

Thế lực của Dương Liêm Sương, chẳng qua là bao trùm nghìn vũ trụ, nhãn tuyến của nàng còn không có phát triển tới nơi này, bởi vậy, đến sau này, hết thảy đều phải dựa vào chính hắn.

; "Vị tiểu ca này thế nhưng là Ngoại Lai Giả?"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai. Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nói chuyện chính là một nữ tử, nữ tử đang mặc một chỗ ngồi lửa nóng váy dài, váy hơi có chút trong suốt, tuy rằng bộ vị mấu chốt đều che lại, nhưng mà cặp chân dài kia nhưng là cực kỳ mắt sáng, còn có trước ngực kia một đôi hai ngọn núi, lớn vô cùng, phảng phất muốn nứt vỡ y phục kia một dạng làm cho người ta ánh mắt không kềm hãm được rơi ở phía trên.

Dương Diệp nói: "Làm sao nhìn ra được?"

Nữ tử cười nói: "Bởi vì gần nhất có quá nhiều Ngoại Lai Giả đã đến, mà vừa rồi ta nhìn ngươi bốn phía xem thế nào, hiển nhiên, ngươi là lần thứ nhất đến, cho nên, ta liền suy đoán ngươi là Ngoại Lai Giả, xem ra ta là đã đoán đúng."

; "Sau đó thì sao?" Dương Diệp hỏi.

Nữ tử cười nói: "Không bằng chuyển sang nơi khác tâm sự? Có lẽ, ta biết một ít các hạ muốn biết sự tình đây!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu. Nhìn thấy Dương Diệp gật đầu, nàng kia khóe miệng lập tức nổi lên một nụ cười, sau đó nàng mang theo Dương Diệp đi tới một tòa Lâu Các trước.

Là một nhà tửu quán!

Loại này giải trí địa phương, trên đại lục cũng không hiếm thấy, cũng không phải mỗi Tu Luyện Giả đều chỉ biết là tu luyện, có Tu Luyện Giả cũng là phi thường chú trọng hưởng lạc đấy, bởi vậy, trên đại lục, các loại Ngu Nhạc Tràng Sở cũng không ít.

; Hai người tìm một vị trí ngồi xuống, rất nhanh, một Thanh Niên Nam Tử đã đi tới, “hai vị uống chút gì không?”

Dương Diệp còn không nói chuyện, nàng kia nhưng là trước tiên nói: “Đến hai chén Thánh Nhân Giai Tiên Linh Tửu! Tại đến hai bàn Thánh Nhân Giai Thiên Dục Quả.”

Thánh Nhân Giai hay sao?

Dương Diệp sửng sốt, nơi này còn có Thánh Nhân Giai đồ vật? Còn là nói, này Thánh Nhân Giai đồ vật tại Hư Vô Đại Lục này như vậy không bao nhiêu tiền? Tùy tiện một nhà tửu quán đều có?;

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia đã lui xuống.

Dương Diệp nhìn về phía nàng kia, “ngươi mới vừa nói biết rõ ta muốn biết, ngươi biết ta muốn biết cái gì?”

Nữ tử cười nói: “Đương nhiên, các ngươi những người ngoại lai này chi cho nên mới nơi đây, không phải là vì vật kia sao?”

; “Ngươi biết?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử cười nói: “Biết rõ một ít, ừ, thứ đồ vật đã đến, trước ăn một chút gì đi!”

Lúc này, vừa rồi Thanh Niên Nam Tử kia đã bưng một cái khay đã đi tới, ở trong khay, là hai cái ly thủy tinh tử, trong chén chảy xuôi theo tinh chất lỏng màu xanh lam. Mà ở ly bên cạnh, còn có hai khối quả đấm lớn trái cây, toàn thân đỏ thẫm. Nhìn từ ngoài, xác thực như có chuyện như vậy.

Dương Diệp quyết định nếm thử, hắn cầm ly lên nhẹ nhàng nếm thử một miếng, chất lỏng vào miệng lạnh buốt, còn mang theo một chút vị ngọt, mùi vị cũng cũng không tệ lắm. Nhưng mà, đây cũng không phải Thánh Nhân Giai, chính là thông thường Linh tửu!

Có chút thất vọng!

Dương Diệp buông xuống ly, sau đó nếm thử một miếng cái kia trái cây, cửa vào có chút ấm, vô cùng ngọt, đây tuyệt đối là Tiểu Bạch yêu nhất. Đáng tiếc là, điều này cũng không phải là cái gì Thánh Nhân Giai, chính là so với thông thường trái cây đỡ một ít.

Vô cùng thất vọng!

Dương Diệp lắc đầu, nguyên bản, hắn còn tưởng rằng nơi này Thánh Nhân Giai rất nhiều đây, chuẩn bị mang một ít trở về, hiện tại xem ra, hắn hoàn toàn là suy nghĩ nhiều.

Ngay tại lúc này, một bên Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên nhìn xem Dương Diệp, nói: “Hai chén Tiên Linh Quả, hai viên Thiên Dục Quả, tổng cộng hai mươi vạn Tiên Tinh Thạch.”

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi ‘Thanh Loan Phong trên’, sau đó điểm chú ý là đủ.

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2078: Còn có thể đánh mười cái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

← Prev Next → 2073 chương: Còn có thể đánh mười cái!

Hai mươi vạn Tiên Tinh Thạch?

Không thể không nói, thời khắc này Dương Diệp hoàn toàn bối rối. Bất quá rất nhanh, hắn sẽ hiểu.

Đây là một cái vũng hố!

Nàng kia dẫn hắn tiến đến, kỳ thật chính là một cái vũng hố!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhìn về phía nàng kia, lúc này, trên mặt cô gái kia như trước mang theo nồng đậm vui vẻ.

Dương Diệp cười nói: “Kỳ thật, nếu như cái quả này còn có này cái gọi là Linh tửu, thật là Thánh Nhân Giai, như vậy, đúng là giá trị hai mươi vạn Tiên Tinh Thạch đấy. Nhưng tiếc là, đây không phải a! Các ngươi nói sao?”

; “Ta cảm thấy chính là đây!” Nữ tử cười nói.

; “Khách nhân là muốn ăn cơm chùa sao?”

Lúc này, một bên Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên nói.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên thò tay giữ ở cổ họng của Thanh Niên Nam Tử kia.

Nhanh!

Vô cùng nhanh!

Thanh Niên Nam Tử kia còn chưa kịp phản ứng chính là trực tiếp bị Dương Diệp giữ ở yết hầu, Dương Diệp đem nhấc lên, “ta còn chưa từng ăn cơm chùa, hôm nay ta liền ăn nhìn xem!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải thủ sẵn cổ họng của Thanh Niên Nam Tử kia mãnh liệt đi mặt đất chính là một đập.

Ầm!

Này một đập, Thanh Niên Nam Tử kia đầu nổ bể ra, không chỉ có đầu, cả mặt đất đều nổ ra.

Mà đúng lúc này, hai ông già xuất hiện ở trong tràng.

Đều là Đại Thiện Cảnh cường giả!

Bên trái cái kia mặc hắc nhãn lão giả đi tới trước mặt của Dương Diệp, “hiện tại, không phải là hai mươi vạn, được một trăm vạn rồi!”

; “Một trăm vạn?”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “không thể không nói, các ngươi chiêu này vẫn là vô cùng lợi hại, ta trước kia như thế nào không nghĩ tới chứ? Ừ, sau này có thể thử xem.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt trừng, toàn bộ người thả người một càng, tựa như Ngạ Hổ Phác Thực giống như hướng phía hắc bào lão giả kia đụng tới.

Lão giả kia sắc mặt lập tức âm trầm xuống, hắn thật không ngờ, hai người mình sau khi xuất hiện, trước mắt người trẻ tuổi kia lại vẫn dám chủ động ra tay. Bất quá, hắn sớm có phòng bị, lập tức đấm ra một quyền, mà lúc này, quả đấm của Dương Diệp cũng đánh tới.

Ầm!

Hai cái nắm đấm vừa tiếp xúc với nhau, một cỗ lực lượng cường đại chính là trực tiếp đem lão giả kia chấn bay ra ngoài, này vừa bay, lão giả trực tiếp đem toàn bộ quán rượu vách tường rung ra một cái hang lớn.

Nhưng mà còn chưa kết thúc, lúc này, Dương Diệp đột nhiên hai tay đi mặt đất chính là vỗ.

Ầm!

Trong chốc lát, cả căn tửu lâu lập tức hóa thành hư vô!

Giờ khắc này, vô số cường giả hướng phía tửu quán phương hướng nhìn lại.

Ngay tại tửu quán hóa thành tro bụi một khắc này, một bên nàng kia liền muốn chạy trốn, bất quá, đối phương chậm một bước, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của nàng. Nữ tử vừa muốn nói chuyện, Dương Diệp nhưng là trực tiếp giữ ở đàn bà yết hầu, sau đó đem chậm rãi nhấc lên, nữ tử sắc mặt lập tức bắt đầu phiếm tử.

; “Không được thương tổn nàng!”

Một bên, còn đứng tên lão giả kia vội vàng nói.

; “Không thể gây tổn thương cho?”

Dương Diệp nhìn về phía lão giả kia, khóe miệng mang theo dáng tươi cười, “ngươi nói không thể gây tổn thương cho không thể tổn thương?”

Nói xong, Dương Diệp tay bắt đầu chậm rãi dùng sức.

Giờ khắc này, nàng kia hai mắt cũng vì đó lồi lên.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia hoảng hốt, “Đây, vị tiểu ca này, có chuyện gì từ từ nói, xong việc có thể thương lượng, xin đừng tổn thương nàng tính mạng!”

; “Dễ thương lượng?” ;

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão giả kia, tiêu pha chút, sau đó nói: “Rất tốt, ngươi đã nói dễ thương lượng, vậy thương lượng một chút. Một trăm vạn, một trăm vạn Tiên Tinh Thạch với tư cách của ta tinh thần tổn thất phí, có vấn đề sao?”

Một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!

Lão giả kia sắc mặt lập tức có chút khó coi, “ngươi đây là lừa gạt!”

; “Lừa gạt?”

Dương Diệp cười lạnh, “các ngươi không phải là lừa gạt?”

Đối với những người này, hắn đương nhiên sẽ không có chút nương tay. Vì sao? Bởi vì hắn biết rõ, nếu như hắn không có thực lực, vậy hắn lúc này đây, đoán chừng là cũng bị những người này ăn sạch sẽ, có thể giữ được hay không tính mạng cũng là vấn đề.

Lúc này, lão giả kia còn muốn nói điều gì, nhưng mà lại là nói thẳng: “Ta không muốn nói nhảm với ngươi, ba hơi, ba hơi trong ta gặp được không đến Tiên Tinh Thạch, ta liền vặn gãy cổ của nàng, ta nói được thì làm được!”

Ngay tại lúc này, một người mỹ phụ đột nhiên xuất hiện tại lão giả kia bên cạnh, mỹ phụ nhìn thoáng qua trên đất bộ kia Vô Đầu Nam Thi về sau, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh nữ tử, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “không biết các hạ là vậy một tông, ta cùng với núi tông lục phái đều có chút giao tình, ta...”

; “Đừng nói nhảm rồi!”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt mỹ phụ mà nói, “ta vậy một tông cũng không phải, tranh thủ thời gian cầm Tiên Tinh Thạch đi ra, nếu như không có, nói thẳng, ta vặn gãy cổ nàng là được rồi. Còn nữa, ngươi bây giờ đang ở nói nhảm với ta, ta ngay lập tức sẽ vặn gãy cổ nàng, như là cảm thấy ta không dám, vậy thử xem?”

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Nửa canh giờ, ta cũng cần nửa canh giờ mới có thể lấy được trăm vạn Tiên Tinh Thạch!”

; “Một phút đồng hồ!”

Dương Diệp nhìn thẳng mỹ phụ, “nhiều một hơi đều không được, còn nữa, ta hiện tại thật không có kiên nhẫn. Đang khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta, lão tử liền các ngươi giết tất cả.”

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp, không có nói chuyện. Bất quá, bên cạnh nàng lão giả kia lui xuống.

Dương Diệp buông lỏng tay ra, nàng kia vừa muốn chạy, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta có thể bảo đảm, coi như là phía sau ngươi có ba vị Thánh Nhân, ta đều có thể tại ngươi phóng ra bước chân một chớp mắt kia giết ngươi! Phải thử một chút sao?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự một chút, cuối cùng nàng lựa chọn ngồi xuống. Giờ phút này, nữ tử cũng bình tĩnh lại, nàng xem thấy Dương Diệp nói: “Ngươi là Đại Thiên Vũ Trụ bốn đệ tử của mọi người?”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, không có trả lời lời của cô gái.

Nữ tử cũng không có nói chuyện rồi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, một phút đồng hồ rất nhanh thì qua, lúc này, Dương Diệp mở hai mắt ra, hắn nhìn về phía mỹ phụ kia, mỹ phụ quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một ông già trống rỗng xuất hiện, ngay sau đó, lão giả kia đem một mai Nạp Giới đưa tới mỹ phụ trước mặt của, mỹ phụ cong ngón búng ra, mai Nạp Giới kia đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua, trong Nạp Giới, vừa vặn một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!

Thu hồi Nạp Giới, Dương Diệp nhìn về phía cô gái trước mặt, “mạng rất đắt!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Mà đúng lúc này, ba dân lão giả cùng hai trung niên nam tử xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa. Dương Diệp quay người nhìn về phía mỹ phụ kia, mỹ phụ chậm rãi đi về hướng Dương Diệp, “Đến, để cho ta nhìn xem, ngươi có bao nhiêu có thể đánh nhau!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía mỹ phụ, “xem ra, này một trăm vạn không có dễ cầm như vậy a!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua sau lưng năm người kia, sau đó nói: “Năm vị Đại Thiện Cảnh? Quá ít, không đủ đánh!”

Nói xong, Dương Diệp quay người, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện tại trong tay hắn, ngay sau đó, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tại Dương Diệp biến mất một khắc này, trước mặt Dương Diệp năm người kia sắc mặt tím mặt đại biến, mấy mọi người cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm. Năm người không dám chút nào chủ quan, năm cỗ khí thế kinh khủng từ năm trong cơ thể con người cuồn cuộn quét ra, sau đó bay thẳng đến đạo kiếm quang kia ép tới. Nhưng mà, đạo kiếm quang kia dễ như trở bàn tay liền đem cái kia năm cổ khí thế cường đại vỡ ra đến, ngay sau đó, một tên trong đó lão giả giữa lông mày xuất hiện một điểm hàn quang, lão giả kia vừa muốn lùi lại, nhưng mà đã không kịp.

Xùy~~!

Đạo kiếm quang kia trực tiếp từ lão giả kia giữa lông mày xuyên qua, lão giả thân thể trực tiếp cương cứng. Nhưng mà còn chưa kết thúc, đạo kiếm quang kia lại hướng phía tiếp theo người kích bắn đi.

Tại nhìn thấy lão giả kia bị đánh chết một khắc này, còn lại bốn người thần sắc vô cùng ngưng trọng lên, giờ khắc này, trong lòng bọn hắn tại cũng không có một tia khinh thường, tại bọn họ trong mắt, trước mắt người trẻ tuổi kia tương đương với nửa Thánh Nhân rồi.

Mà một bên, mỹ phụ kia thần sắc tức thì vô cùng khó coi xuống.

Đánh giá thấp!

Nàng biết, chính mình xa xa đánh giá thấp trước mắt Thanh Niên Nam Tử này. Nàng lúc trước sở dĩ không tuyển chọn dừng tay, tự nhiên là bởi vì nhìn Dương Diệp trẻ tuổi, trong mắt của nàng, còn trẻ như vậy, coi như là tại mạnh mẽ lại có thể mạnh đến mức nào cơ chứ?

Một cái Đại Thiện Cảnh đánh không lại, cái kia năm cái chứ?

Nhưng mà sự thật nói cho nàng biết, nàng sai rồi. Nàng trước kia nghe qua một loại yêu nghiệt, loại này Yêu Nghiệt Thiên Tài căn bản không có thể theo lẽ thường để cân nhắc. Mà bây giờ, nàng gặp được.

; “A!”

; Ngay tại lúc này, một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở phía xa vang lên. Mỹ phụ ngẩng đầu nhìn lại, chỗ đó, lại một tên Đại Thiện Cảnh vẫn lạc.

; Mỹ phụ hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

"Phu nhân, mau dẫn tiểu thư đi!"

Ngay tại lúc này, xa xa một Đại Thiện Cảnh cường giả đột nhiên đối với mỹ phụ quát.

Nghe được câu này, mỹ phụ trong nội tâm lại cũng mất chút nào may mắn. Nàng quay đầu nhìn về phía bên cạnh nữ tử, "đi!"

; "Cùng đi!" Cô gái nói.

; BA~!

; Mỹ phụ đột nhiên đối với nữ tử vung tay một bạt tai, nổi giận mắng: "Của ta Đại Tiểu Thư, nhớ lâu một chút đi! Hôm nay việc này, coi như cho ngươi lên bài học, sau này làm xằng làm bậy lúc, xem trước một chút chính mình có hay không thực lực kia. Hồ phỉ, ngươi nhớ kỹ cho ta, hôm nay năm vị trưởng lão, còn có ta, đều là bởi vì ngươi mà chết. Hiện tại, lập tức cút cho ta!"

; Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp bắt lấy đàn bà bả vai sau đó dụng lực ném đi, nàng kia trực tiếp bị mỹ phụ vứt ra ngoài. Nháy mắt chính là biến mất ở cuối chân trời.

; Mỹ phụ hít sâu một hơi, sau đó quay đầu nhìn về phía vị trí của Dương Diệp. Lúc này, chỗ đó chỉ còn lại có hai người đang cùng Dương Diệp chiến. Nhưng mà, hai Đại Thiện Cảnh cường giả cũng là bị một người tuổi còn trẻ áp chế gắt gao, hầu như ngay cả sức đánh trả cũng không có!

"Đây là Thánh Nhân sao?"

Mỹ phụ hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hai hơi, mỹ phụ đột nhiên nói: "Dừng tay!"

Nghe được mỹ phụ mà nói, xa xa cái kia hai Đại Thiện Cảnh cường giả lập tức ngừng lại, nhưng mà Dương Diệp nhưng là không có ngừng.

Kiếm hiện lên, kia Trung một Đại Thiện Cảnh cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài. Một người khác lập tức sắc mặt như tro tàn, Quả thật đúng là không sai, Dương Diệp tại giết cái kia Đại Thiện Cảnh cường giả về sau, lập tức quay đầu nhìn về phía hắn, sau một khắc, hắn nhìn thấy một đạo kiếm quang. Thời gian định dạng, hắn chỉ có thấy được đạo kiếm quang này, này cũng là hắn cuối cùng vật nhìn.

Xùy~~!

Cái kia rất Hậu một Đại Thiện Cảnh cường giả giữa lông mày đột nhiên kích xạ ra một vết máu tươi.

Kiếm thu!

Dương Diệp quay người nhìn về phía cái kia người mỹ phụ, “ta ta cảm giác còn có thể đánh mười cái!”

...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638, wentauraochang9, đế quốc cánh đồng bát ngát kỵ sĩ, phá sản _ tử, từ kiêu văn, YUHLX, quý tộc Ty, trên đường mê mang, đẹp trai một chút hàng đêm, fozoonqc, thư hữu 47392642 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2079: Chứng Đạo Vấn Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mỹ phụ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Là ta mắt vụng về. Ta...”

Ngay tại lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Tại mỹ phụ trong con mắt, xuất hiện một điểm hàn quang.

Cái kia là kiếm quang!

Đây là mỹ phụ cuối cùng thấy cảnh tượng.

Chẳng biết lúc nào, Dương Diệp xuất hiện ở mỹ phụ sau lưng,

Dương Diệp chậm rãi cắm kiếm vào trong võ kiếm, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Sau lưng Dương Diệp, mỹ phụ yết hầu đột nhiên xuất hiện một vết máu, thời gian dần trôi qua, máu tươi từ trong đó chậm rãi tràn ra.

Dương Diệp nguyên bổn đã quyết định dàn xếp ổn thỏa, cuối cùng hắn đã nhận được một trăm vạn Tiên Tinh Thạch. Nhưng mà, hắn thật không ngờ, đối phương nhưng thì không muốn dàn xếp ổn thỏa. Đã như vậy, hắn tự nhiên là muốn đuổi tận giết tuyệt.

Đi tới phía trước, Dương Diệp hư không tiêu thất tại xa xa, hắn cũng không muốn cứ để người chú ý hắn!;

Dương Diệp cũng không có trực tiếp ly khai Ngọa Long thành, mà là tiếp tục đợi trong thành, đối với Hư Vô Đại Lục này, hắn hoàn toàn không biết gì cả, bởi vậy, hắn hiện tại phải làm là hiểu rõ Hư Vô Đại Lục này.

Trong thành dò xét một chút, Dương Diệp đối với Hư Vô Đại Lục này đã có một cái đại khái hiểu.

Tại Hư Vô Đại Lục này, có mấy đại thế lực so với khá nổi danh, cũng trước kia chính là mỹ phụ kia nói tam tông lục phái. Này tam tông trong lục phái, lại thuộc cái kia tam tông mạnh nhất, theo thứ tự là Thiên Tông, địa tông, người tông. Đáng giá một nói đúng lắm, này tam tông kỳ thật nguyên bản cùng thuộc một thế lực, chỉ có điều cuối cùng bởi vì vấn đề nội bộ, dẫn đến tam tông phân ra đi ra, làm theo ý mình. Ngoại trừ tam tông, cái kia lục phái cũng không thể khinh thường.

Những thế lực này, lão tổ cấp bậc cường giả có lẽ không, nhưng mà, Thánh Nhân kia cũng tuyệt đối là có.

Tóm lại, không thể khinh thường!

Cứ như vậy, Dương Diệp tại Ngọa Long thành hạt chuyển một ngày, nhưng mà, còn không có bất luận cái gì Bồ Đề Thụ tin tức. Ngay tại Dương Diệp phải ly khai lúc, đột nhiên, mấy đạo khí tức cường đại từ trong Ngọa Long thành phóng lên trời, sau đó biến mất ở không trung.

Trong thành một chỗ, Dương Diệp nhìn xem không trung, cau mày, sau một khắc, thân hình hắn run lên, hóa thành một đạo kiếm quang đi theo lên.

Trong đám mây.

Dương Diệp vô cùng cẩn thận, bởi vì trước mặt hắn những người kia, toàn bộ là Thánh Nhân!

Sau hai canh giờ, Dương Diệp phía trước những người kia ngừng lại. Dương Diệp cũng lập tức ngừng lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, bọn hắn giờ phút này, chỗ ở trên một hòn đảo, đảo không phải là đặc biệt lớn, phải nói còn hơi nhỏ, liếc mắt hãy nhìn cố gắng hết sức toàn bộ đảo.

Mà lúc này, Dương Diệp phát hiện, ngoại trừ trước mặt hắn những người kia bên ngoài, ở trên đảo này bốn phía, còn có rất nhiều đạo mịt mờ mà lại khí tức cường đại.

Thánh Nhân!

Âm thầm, Dương Diệp biến sắc, không cần phải nói, cái này nhiều Thánh Nhân tề tụ cái này, tuyệt đối là bởi vì cái kia Bồ Đề Thụ.

Cái kia Bồ Đề Thụ tại đây?

Dương Diệp nhìn lướt qua đảo nhỏ, ở trên đảo ngoại trừ bên ngoài một ít Yêu Thú, hắn chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

; “Nếu như Tiểu Bạch tại vậy thì tốt rồi!”

Dương Diệp lắc đầu, thiên phú của Tiểu Bạch liền là tìm bảo bối, nếu như nàng tại đây, có lẽ có thể đủ cảm ứng được cái kia Bồ Đề Thụ, coi như là không cảm ứng được Bồ Đề Thụ, cảm ứng được bảo vật khác, cái kia cũng là tốt.

Đáng tiếc, Tiểu Bạch gia hỏa này, còn trong tiến hóa.

Dương Diệp không có hành động thiếu suy nghĩ, hắn lẳng lặng núp trong bóng tối, mà lúc này, đột nhiên hắn cảm nhận được một khí tức quen thuộc, hắn quay đầu nhìn lại, ở đằng kia cách đó không xa, một ông già cùng một tên hình thể dũng mãnh nữ tử chính lăng không bay tới!

Nhìn thấy cái kia hình thể dũng mãnh nữ tử, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Bởi vì cô gái này không là người khác, chính là lúc trước hắn ở đây Tử Giới biết A Man!

; “Nàng sao lại tới đây?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Do dự một chút, Dương Diệp còn không có lựa chọn quá khứ, bởi vì A Man bên cạnh tên lão nhân kia là Thánh Nhân, có lẽ đối phương chính là Thánh Nhân Liên Minh đấy!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, đem chính mình triệt để ẩn nấp... Mà bắt đầu.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, người tới cũng càng ngày càng nhiều, hắn giờ phút này, cảm nhận được ít nhất hơn hai mươi đạo khí tức cường đại!

Những người này, toàn bộ là Thánh Nhân!

Một cái đảo nhỏ, ít nhất hơn hai mươi vị Thánh Nhân, đó là cái gì khái niệm!

Có thể nói, chỉ có này hơn hai mươi người phóng xuất ra một điểm khí tức, khả năng thì có thể làm cho lấy hòn đảo nhỏ hóa thành tro tàn!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, không biết trải qua bao lâu, hòn đảo nhỏ kia đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, thoáng qua, tại trong mắt của tất cả mọi người, hòn đảo nhỏ kia đột nhiên di động. Đảo nhỏ chậm rãi hướng phía bên phải di động tới, ngay từ đầu, động rất nhỏ, nhưng mà về sau, tốc độ kia chậm rãi nhanh, càng lúc càng nhanh.

Chung quanh những người kia cũng đi theo hòn đảo nhỏ này di động tới.

Cứ như vậy, hòn đảo nhỏ này đi tới vô biên biển rộng, mà đảo nhỏ như trước còn đang di động.

Âm thầm, Dương Diệp chân mày cau lại, giờ phút này, hắn đã cảm giác có chút không đúng.

Là lạ ở chỗ nào?

Hắn cũng không nói lên được, dù sao thì là cảm thấy có chút không đúng.

Hắn không thể luôn luôn vô cùng chuẩn, bởi vậy, hắn quyết định không cùng rồi. Nhưng mà ngay tại lúc này, hòn đảo nhỏ kia nhưng là đột nhiên ngừng lại. Sau một khắc, hòn đảo nhỏ kia bốn phía đột nhiên vọt lên một đạo cột nước, những nước này trụ nháy mắt chính là hợp thành một màn nước, sau đó đem trên đảo nhỏ bốn phía ẩn núp người cho bao vây lại.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tâm lập tức trầm xuống.

Ngay tại lúc này, hòn đảo nhỏ kia đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, trong mắt của mọi người, hòn đảo nhỏ kia bắt đầu biến ảo, ngay từ đầu, mọi người còn nhìn không ra cái gì, nhưng mà qua một lát sau, mọi người thấy đã minh bạch.

Cây!

Hòn đảo nhỏ này kỳ thật chính là một gốc cây!

Bồ Đề Thụ?

Giờ phút này, âm thầm tất cả mọi người nhịn không được kích động.

Trong truyền thuyết Bồ Đề Thụ?

Một khắc sau, cả hòn đảo nhỏ đã biến thành một gốc cây, một cây đại thụ che trời! Cây chung quanh, lưu động óng ánh điểm sáng màu xanh lục, những điểm sáng này tại cả gốc cây chung quanh phiêu đãng, trừ lần đó ra, cây này lá cây đều là hiện lên ánh trăng sắc, giống như là do ánh trăng chỗ ngưng tụ mà thành, xinh đẹp vô cùng.

Không chỉ có như thế, còn có một mùi hương thoang thoảng phiêu đãng tại bốn phía, này cổ mùi thơm, nhẹ nhàng vừa nghe, cảm giác toàn bộ người đều nhẹ lên, cái loại cảm giác này, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ.

Giờ phút này, người trong bóng tối cơ bản cũng đã xác định trước mắt gốc cây này chính là trong truyền thuyết kia Bồ Đề Thụ rồi.

Bồ Đề Thụ hiện thế!

Lúc này thời điểm, kích động nhất không ai qua được chung quanh ít Thánh Nhân kia rồi. Bồ Đề Thụ hiện thế, ý vị này bọn hắn có thể có thể ở tiến thêm một bước.

Thánh Nhân đến lão tổ, chính giữa tuy rằng chỉ kém nhất giai, nhưng mà, cấp này khoảng cách ở giữa, khả năng chính là sống và chết khoảng cách. Cả Đại Thiên Vũ Trụ lịch sử đến nay, Thánh Nhân xuất hiện qua vô số, nhưng mà, lão tổ chỉ xuất hiện qua mấy cái?

Khả năng không cao hơn mười cái!

Đối với ít Thánh Nhân này mà nói, tưởng muốn bằng năng lực của chính mình phóng ra một bước kia, khó, vô cùng khó. Bởi vậy, bọn hắn gởi gắm hy vọng tại ngoại vật bên trên.

Cũng chính là này Bồ Đề Thụ!

Cuối cùng, đã từng là Phật Gia vị lão tổ kia nhưng chỉ có dựa vào này Bồ Đề Thụ Vấn Đạo Thành Tổ đấy.

Mặc dù kích động, tuy rằng hưng phấn, bất quá, ít Thánh Nhân này hay vẫn là có lý trí, cũng không có ra tay cướp đoạt. Làm trò đùa, loại này Thần vật, bọn hắn nịnh bợ còn đến không kịp, làm sao có thể ra tay cướp đoạt? Cũng không dám cướp đoạt!

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện tại cây cách đó không xa, lão giả kia đối với cây kia cung kính thi lễ một cái, “các hạ không cần đề phòng, chúng ta nay ngày trước tới nơi đây, đối với các hạ không có nửa điểm ác ý, cũng sẽ không khiến người đối với các hạ có ác ý.”

Một lát sau, đột nhiên, chung quanh những cái kia cột nước chậm rãi biến mất. Nhìn thấy một màn này, lão giả kia trong lòng vui mừng, sau đó lại nói: “Hôm nay chúng ta đến đây, không cầu gì khác, chỉ nghĩ tại các hạ dưới cây ngồi xếp bằng tìm hiểu, không biết các hạ có thể cho ta chờ cơ hội này?”

Vì cái gì Bồ Đề Thụ có thể giúp người Vấn Đạo Thành Tổ?

Người khác có lẽ không biết, nhưng mà ít Thánh Nhân này kỳ thật là biết. Bồ Đề Thụ sở dĩ có năng lực này, nguyên nhân chủ yếu là này Bồ Đề Thụ là theo vũ trụ cùng chung sinh ra, tuy rằng một điểm này không cách nào khảo chứng, nhưng mà, có một điểm có thể xác định, cái kia chính là, này Bồ Đề Thụ trải qua vô số vũ trụ, không nhiều năm tháng, vô số văn minh...

Năm tháng lắng đọng, vũ trụ chìm tới đáy!

Mà bọn hắn Thánh Nhân, cần chính là loại này lắng đọng, loại này năm tháng lắng đọng. Nhưng mà, cửa ải này, bọn hắn căn bản không có đầu mối. Những lão tổ kia tự nhiên là có tâm đắc, bất quá, người ta làm sao có thể đến dạy bọn họ Chứng Đạo Vấn Tổ? Hơn nữa, coi như là dạy, cái kia cũng là vô ích. Rất đạo lý đơn giản, cái nhân cơ duyên bất đồng! Tựu giống với, ta có thể đi con đường, không có nghĩa là ngươi cũng có thể đi.

Bồ Đề Thụ!

Nếu như bọn hắn có thể tại đây dưới cây bồ đề tìm hiểu tĩnh tọa, là có thể cảm thụ này Bồ Đề Thụ kinh nghiệm đã từng trải qua cái kia ít năm tháng.

Vũ trụ sinh ra, vũ trụ hủy diệt, hướng phía trước triều rơi, ngày lại ngày lên...

Lão giả trong thanh âm, mang theo vẻ cầu khẩn, còn có một tia khiêm tốn!

Đại Đạo đang ở trước mắt, bọn hắn làm sao không kích động?

Ngược lại là Dương Diệp tương đối bình tĩnh, với hắn mà nói, cây này cho hắn, hắn đều không thể Chứng Đạo Vấn Tổ! Cũng chính bởi vì vậy, trong tràng rất lý trí, không ai qua được hắn.

Dương Diệp quan sát một chút cái cây kia, cuối cùng, bước chân hắn chậm rãi dời về phía sau, ngược lại không phải nói cảm thấy cây này khẳng định có vấn đề, mà là thói quen mà thôi, với hắn mà nói, mọi sự hay vẫn là lưu một con đường lùi tương đối khá.

Cách đó không xa, lão giả kia nhìn xem cái cây kia, trong ánh mắt, tràn đầy tâm thần bất định!

Hắn có thể không dám hứa chắc, trước mắt này Bồ Đề Thụ nhất định thì sẽ đáp ứng.

Cũng không lâu lắm, cái kia cây bồ đề đột nhiên nhẹ nhẹ run rẩy, ngay sau đó, cái kia trước mặt lão giả đột nhiên xuất hiện một cái băng gỗ.

Nhìn thấy này một mặt, lão giả kia cuồng hỉ, vội vàng hướng cái kia Bồ Đề Thụ cung kính thi lễ, “đa tạ thành toàn, nếu là Chứng Đạo Vấn Tổ, tại hạ tất gấp trăm lần báo chi!”

Lúc này, gần hai mươi người xuất hiện ở cái kia Bồ Đề Thụ trước mặt, này hơn hai mươi người cũng là ngay ngắn hướng đối với cái kia Bồ Đề Thụ thi lễ một cái, sau đó đồng nói: “Kính xin các hạ thành toàn!”

Yên lặng một cái chớp mắt, đột nhiên, cái kia hơn hai mươi người mỗi trước mặt người nhiều xuất hiện một cái băng gỗ, đã liền trước mặt Dương Diệp đều xuất hiện một cái.

Nhìn trước mắt ghế gỗ, Dương Diệp do dự một chút, muốn ngồi đi lên xem một chút, mà đúng lúc này...

...;

;

;

------oOo------

Chương 2080: Không Đúng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua đột nhiên xoay tròn.

Gặp nguy hiểm!

Dương Diệp cả đầu lập tức thanh tỉnh.

Hồng Mông Tháp nếu như nhắc nhở hắn gặp nguy hiểm, vậy tuyệt đối ngay cả có đại vấn đề.

Dương Diệp hướng về sau chậm rãi lui về phía sau, chuẩn bị ly khai hòn đảo nhỏ này phạm vi. Giống như là nghĩ đến cái gì, hắn lại dừng lại, hắn nhìn bên trái đi, chỗ đó, đúng là A Man cùng lão giả kia vị trí. Giờ phút này, A Man bên cạnh lão giả kia đã ngồi lên, mà A Man tức thì có chút do dự.

Dương Diệp không do dự, trực tiếp xuất hiện ở bên cạnh của A Man.

Nhìn thấy Dương Diệp, A Man lập tức sửng sốt, "ngươi..."

Lời còn chưa dứt, Dương Diệp đột nhiên kéo lại cánh tay của A Man, sau đó mang theo A Man lui về phía sau mấy trăm trượng.

; "Xảy ra chuyện gì?" A Man hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, "này đảo có vấn đề, đi theo ta!"

; "Có vấn đề?" A Man khó hiểu.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "có tin ta hay không?"

A Man nhìn xem Dương Diệp sau khi, sau đó nói: "Tự nhiên là tin, bất quá, ta nghĩ đi nhắc nhở..."

; "Không thể!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Đầu tiên, hắn sẽ không tin tưởng ngươi, đối với cơ hội này, hắn cho dù biết là có vấn đề, cũng sẽ không dễ dàng buông tha. Còn nữa, hắn đã ngồi lên rồi, hiện tại đi nhắc nhở, sợ là đã không kịp rồi."

A Man quay đầu nhìn thoáng qua, chỗ đó, hơn hai mươi vị Thánh Nhân ngồi ở trên ghế đá.

Dương Diệp nhưng thì không muốn đang lãng phí thời gian, trực tiếp bắt lấy cánh tay phải của nàng mang theo nàng biến mất ở không trung. Rất nhanh, hai người tới bên cạnh bờ, từ cái vị trí này đám mây nhìn lại, mơ hồ còn có thể gặp được hòn đảo nhỏ kia.

; “Đây không phải là Bồ Đề Thụ?” A Man đột nhiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “ta không xác định, ta chỉ có thể xác định nó có vấn đề. Ngươi nên cũng có thể cảm giác được chứ?”

A Man khẽ gật đầu, “cảm giác có chút không đúng, nhưng cũng không nói lên được!”

Dương Diệp nói: “Chúng ta mặc dù có thể cảm nhận được không đúng, là bởi vì chúng ta không phải là Thánh Nhân, không có cái loại này tưởng muốn đột phá tâm tính.”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía hòn đảo nhỏ kia, “có vấn đề hay không, chúng ta rất nhanh là có thể đã biết!”

A Man nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cái tên này, lớn lên thật nhanh, ngươi bây giờ, sợ là Thánh Nhân đều khó đánh chết ngươi chứ?”

Dương Diệp nói: “Vậy thì có lợi ích gì? Địch nhân của ta, cũng không chỉ một Thánh Nhân. Đúng rồi, ngươi đối với Thánh Nhân Liên Minh kia biết được bao nhiêu?”

; “Thánh Nhân Liên Minh?”

A Man chân mày cau lại, một lát sau, nàng trầm giọng nói: “Thánh Nhân Liên Minh này, kỳ thật chính là Bách Tộc liên hợp lại xây dựng một tổ chức, bên trong Thánh Nhân, đều là tới từ Bách Tộc. Bách Tộc xây dựng cái liên minh này, tự nhiên là vì phòng bị tứ đại gia, bằng không thì, có một ngày tứ đại gia một cái mất hứng, Bách Tộc chẳng phải là muốn vi Nô vi Tỳ? Cho nên, Bách Tộc gây dựng một cái như vậy liên minh, nếu là tứ đại gia có một ngày muốn nô dịch Bách Tộc, Thánh Nhân Liên Minh này, chính là Bách Tộc phản kháng tứ đại gia một cái thẻ đánh bạc.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Kỳ thật, cái liên minh này cũng phức tạp, bởi vì Bách Tộc quan hệ trong đó vốn là phức tạp. Bất quá, ở trong một vài vấn đề, bọn hắn chọn nhất trí đối ngoại. Ví dụ như đối đãi tứ đại gia lúc, còn ngươi nữa...”

Bách Tộc!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Bách Tộc có thể cùng tứ đại gia đối kháng sao?”

A Man cười khổ nói: “Khó, phải biết, này tứ đại gia có thể đều cũng có lão tổ cấp bậc cường giả. Bất quá, nhưng cũng không trở thành liền một điểm năng lực phản kháng đều vô dụng. Hơn nữa, tứ đại gia cũng không khả năng liên hợp lại, nếu như một mình đối phó một nhà, Bách Tộc vẫn còn có chút phần thắng. Nếu như tứ đại gia liên hợp, Bách Tộc nếu như không tiếc bất cứ giá nào lời nói, cũng có thể cùng tứ đại gia liều cái lưỡng bại câu thương.”

Dương Diệp nói: “Thánh Nhân Liên Minh này tổng bộ ở đâu?”

; “Ngươi muốn làm cái gì?” A Man nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười khổ nói: “Chính là tùy tiện hỏi một chút, ngươi sẽ không cảm thấy ta nghĩ đi bọn hắn tổng bộ chứ? Ta còn không có lợi hại như vậy!”

A Man suy nghĩ một chút, cũng hiểu được là, Dương Diệp tuy rằng yêu nghiệt vô cùng, nhưng mà, muốn nói hắn có thể đối kháng cả Thánh Nhân Liên Minh, nàng là tuyệt đối không tin đấy. Coi như là Dương Diệp đạt đến Thánh Giả, cũng tuyệt đối không đối kháng được Thánh Nhân Liên Minh đấy.

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên nói: “Ngươi xem!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, đúng là cái cây kia vị trí, giờ phút này, cái cây kia quanh thân xuất hiện rất nhiều điểm trắng!

; “Xảy ra chuyện gì vậy?” Dương Diệp nhíu mày.

A Man trầm giọng nói: “Khẳng định đã xảy ra chuyện gì, chúng ta tới gần một điểm nhìn xem?”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Hai người cách hòn đảo nhỏ kia không sai biệt lắm còn có vạn trượng lúc ngừng lại, giờ phút này, bọn hắn đã Hoàng Kim chứng kiến trên hòn đảo nhỏ kia ít Thánh Nhân kia, nhìn rất rõ ràng. Giờ phút này, ít Thánh Nhân kia như trước xếp bằng ở cái kia mộc trên ghế, nguyên một đám uyển như lão tăng nhập định một dạng cũng không nhúc nhích.

; “Ngươi xem!”

Lúc này, A Man đột nhiên chỉ vào trong đó một vị Thánh Nhân.

Dương Diệp theo A Man ngón tay nhìn lại, khi thấy Thánh Nhân kia lúc, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống. Lão giả kia tóc vốn là màu đen, mà giờ khắc này, lão giả kia tóc lại đang lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến trắng, không chỉ có như thế, trên mặt lão giả, nếp nhăn cũng đang dần dần tăng nhiều, đến cuối cùng, Thánh Nhân kia mặt đã nếp nhăn, tóc càng là tuyết trắng, toàn bộ người Thương Long không giống một người!

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc.

Tại Dương Diệp hai người ánh mắt kinh hãi bên trong, tóc của Thánh Nhân kia lại đang đi, một chút một thanh đi, trừ lần đó ra, da của Thánh Nhân kia cũng càng lúc càng khô khô, giống như là bị phơi khô vỏ quýt vậy

; "Xảy ra chuyện gì vậy?" Dương Diệp chau mày.

A Man sắc mặt thấp trầm như nước, không nói gì, giờ phút này, hai người bọn họ đều không biết rõ trạng huống của Thánh Nhân kia. Nhưng mà lúc này, vị Thánh Nhân kia bên cạnh khác một vị Thánh Nhân cũng đã xảy ra tình huống giống nhau.

Một khắc sau, Dương Diệp hai người phát hiện, trong tràng cái kia xếp bằng ở mộc trên ghế ít Thánh Nhân kia cũng bắt đầu đang biến hóa, như vị Thánh Nhân thứ một như vậy, tóc tuyết trắng, nếp nhăn biến nhiều, sau đó tóc bắt đầu rơi xuống...

; "Bọn hắn tại trải qua cái gì?" Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương trầm giọng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, hắn hiện tại, cũng không biết rõ tình trạng. Ít Thánh Nhân này khẳng định đang phát sinh biến hóa gì, chẳng qua là không biết sự biến hóa này là tốt hay là xấu!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một lúc lâu sau, trong đó một vị Thánh Nhân đột nhiên mở mắt, giờ phút này, trong ánh mắt của vị Thánh Nhân này vô cùng đục ngầu, như mắt mờ một dạng mà lại mang theo mờ mịt. Hắn nhìn xem trước mặt chính mình cái cây kia, có chút đờ đẫn đứt quãng nói: "Ta... Nguyên lai... Là như thế này..."

Thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp cùng A Man ánh mắt kinh hãi bên trong, Thánh Nhân kia thân thể vậy mà hóa thành cát mịn tán lạc tại địa.

Không có.

Một vị Thánh Nhân cứ như vậy không rồi!

Dương Diệp cùng A Man nhìn nhau, hai trong mắt người đều là mang theo vẻ kinh hãi. Bởi vì hai người rất xác định, vị Thánh Nhân kia không phải là biến mất, mà là trực tiếp vẫn lạc.

Cuối cùng đã trải qua cái gì? Để cho vị Thánh Nhân này liền trực tiếp như vậy vẫn lạc?

Nhưng mà, đây chỉ là bắt đầu, tiếp đó, một cái lại một Thánh Nhân như mới bắt đầu vị Thánh Nhân kia như vậy biến mất ở những cái kia trên ghế gỗ.

Một khắc sau, còn xếp bằng ở cái kia mộc trên ghế Thánh Nhân, liền chỉ có ba vị!

Mà còn lại hơn mười vị Thánh Nhân, toàn bộ vô thanh vô tức vẫn lạc!

Dương Diệp nhìn về phía cái cây kia, cây rất bình tĩnh, nhìn từ ngoài, cũng không có có gì kỳ hoặc chỗ.

Đây quả thật là Bồ Đề Thụ?

Dương Diệp trong đầu dâng lên ý nghĩ này.

; “Ngươi xem!” Lúc này, A Man đột nhiên lại nói.

Dương Diệp nhìn lại, xa xa chỗ đó, lại một vị Thánh Nhân Vẫn Lạc.

Biến mất!

Cứ như vậy trực tiếp từ trên ghế gỗ biến mất.

; “Có gì đó quái lạ!” Lúc này, A Man trầm giọng nói: “Tâm trí của ít Thánh Nhân này tuyệt đối đều là kiên cố đấy, căn bản không có khả năng có chuyện gì có thể để cho bọn hắn cứ như vậy vô thanh vô tức vẫn lạc.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, có thể đạt tới Thánh Nhân, vậy khẳng định là trải qua vô số ngăn trở đấy, Tâm Ma gì gì đó, cho dù có khẳng định cũng chinh phục. Đã như vậy, vậy thì là cái gì để cho ít Thánh Nhân này dần dần rơi xuống?

Nếu như ngồi trên cái kia ghế gỗ, có lẽ có thể biết rõ đáp án, bất quá, Dương Diệp cũng không não tàn, sẽ đi ngồi.

Xa xa, còn thừa lại hai vị Thánh Nhân!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, rốt cuộc, sau một canh giờ, trong đó một vị Thánh Nhân mở mắt, mà giờ khắc này, vị Thánh Nhân này đã già nua khó có thể hình dung. Nó nhìn trước mắt cái cây kia, sau đó chậm rãi đưa tay ra, nhưng mà, hắn nhưng kinh hãi phát hiện, chính mình thậm chí ngay cả giơ tay lên năng lực đều vô dụng.

Một chút khí lực cũng không có!

Giờ khắc này, vị Thánh Nhân này hiểu được chính mình trạng huống trước mắt. Qua hồi lâu, hắn nhìn xem cái cây kia đắng chát cười cười, sau đó hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng vị trí của A Man, môi hắn giật giật, làm như đang nói cái gì.

Nhưng mà, hắn liền giơ lên miệng năng lực cũng không có. Bất quá, hắn cũng không hề từ bỏ, cố gắng muốn nói điều gì.

Mà đúng lúc này, hắn hai mắt đột nhiên trợn lên lên, rất nhanh, như lúc trước ít Thánh Nhân kia một dạng thân thể đột nhiên biến mất.

Vẫn lạc!

; “Hắn muốn nói cái gì?” Dương Diệp bên cạnh, A Man trầm giọng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, “hắn muốn nói, nhưng mà, tựa hồ có cái gì không để cho hắn nói. Hắn đến cùng muốn nói cái gì?”

Giờ khắc này, hai tâm tình người ta vô cùng trầm trọng.

Một lát sau, hai người nhìn về phía chỗ xa kia cuối cùng một vị Thánh Nhân. Mà đúng lúc này, vị Thánh Nhân kia đột nhiên mở hai mắt ra, khi hắn mở mắt một khắc này, Dương Diệp cùng A Man phát hiện, Thánh Nhân kia đột nhiên trẻ tuổi lên, như đồ Phản Lão Hoàn Đồng một dạng cái kia tuyết trắng tóc cũng trở thành màu đen nhánh, nếp nhăn trên mặt cũng mất.

; “Ha ha...”

Một đạo tiếng cười to đột nhiên ở giữa sân vang lên. Ngay sau đó, cái kia cuối cùng một vị Thánh Nhân đột nhiên phóng lên trời, cùng lúc đó, một cỗ khí tức cường đại quét sạch ra, toàn bộ thiên địa vì thế mà chấn động!

; “Thì ra là thế!”

Vị Thánh Nhân kia nói câu này, sau đó đột nhiên hắn quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia vô hình ý tứ hàm xúc, cuối cùng, thân hình run lên, biến mất ở này cuối chân trời.

Tại chỗ, Dương Diệp chau mày.

Không đúng!

…;

------oOo------

Chương 2081: Tới Đánh Với!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Là lạ ở chỗ nào?

Dương Diệp cũng nói không rõ ràng, dù sao thì là cảm thấy không đúng, vô cùng không đúng!

Sở dĩ hắn cảm giác không đúng, nguyên nhân chủ yếu hay vẫn là cuối cùng cái kia hai vị Thánh Giả thái độ. Vị Thánh Giả thứ một, rõ ràng là muốn nói với hắn cái gì. Nhưng mà, đối phương cuối cùng giống như liền khí lực nói chuyện cũng không có.

Vị trí thứ hai liền là vừa mới đi vị Thánh Nhân kia!

Đối phương tựa hồ biết hắn!

; “Chúng ta rút lui trước!” Dương Diệp bên cạnh, A Man nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua xa xa cái cây kia, sau đó cùng A Man biến mất ở Thiên tế trong đám mây.

Dương Diệp cùng A Man đi rồi, nơi xa cái cây kia vẫn tồn tại như cũ.

Gốc cây này cứ như vậy lẳng lặng đợi ở nơi đó, làm như đang chờ đợi cái gì.

Bên cạnh bờ.

Dương Diệp cùng A Man ngồi trên mặt đất, hai người trầm mặc, còn đang suy nghĩ chuyện lúc trước.

Qua hồi lâu, A Man đột nhiên nói: “Ngươi sau này có tính toán gì không?”

; “Ta?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Man.

A Man khẽ gật đầu, “ngươi bây giờ, tựa hồ quấn vào Đạo Gia Đạo Thống chi Tranh, mà Đạo Gia hiện tại thái độ đối với ngươi lại mơ hồ không rõ, tăng thêm Thánh Nhân Liên Minh lại đang ghim ngươi...” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Theo như ta suy đoán, Thánh Nhân Liên Minh khi biết rõ phía sau ngươi có tình huống của Đạo Gia hạ còn dám đối phó ngươi, hơn phân nửa là những nhà khác có thể có thể đứng ở phía sau bọn họ. Binh Gia, Nho Gia, Phật Gia, này ba nhà nhất định có một nhà tại bọn họ sau lưng cho bọn hắn chỗ dựa!”

; “Phật Gia khả năng lớn nhất!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta cùng bọn hắn hơi quá đoạn, còn Binh Gia còn có Nho Gia, thì ta không rõ lắm.”

A Man trầm giọng nói: “Sau khi trở về, ta sẽ giúp ngươi điều tra thêm!”

; “Giúp ta tra?” Dương Diệp nói: “Ngươi như thế nào tra? Nói thật, A Man tỷ, ngươi đừng đúc kết chuyện của ta rồi.”

Đối với A Man, hắn là xuất phát từ nội tâm tôn kính. Cho nên, gọi nàng một tiếng chị, hắn là cam tâm tình nguyện. Cũng chính bởi vì vậy, hắn giờ không nghĩ để cho A Man đúc kết chuyện của hắn. Sợ liên lụy nàng!

A Man bất mãn nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi cũng quá coi thường ta. Ta tự nhiên không thể cùng Thánh Nhân Liên Minh kia chống lại, nhưng mà, điều tra một chút vẫn có năng lực này.”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, A Man nhưng là cắt ngang hắn, “ta biết ngươi sợ liên lụy ta, bất quá, ngươi suy nghĩ nhiều quá. Ta chỉ là điều tra một chút, vấn đề không lớn lắm. Hơn nữa, ta cũng không dám hứa chắc nhất định có thể đủ điều tra rõ ràng.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “ngươi xem đó mà làm thôi, tóm lại, nếu như gặp nguy hiểm, cũng đừng đúc kết tiến đến, minh bạch? Không là ta tiểu nhìn ngươi, ngươi nên cũng biết, chuyện của ta so sánh phức tạp.”

; “Đương nhiên!” A Man cười nói.

Dương Diệp muốn nói cái gì, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn lấy ra Truyền Âm Thạch, trong Truyền Âm Thạch, truyền ra thanh âm của Dương Liêm Sương.

Qua hồi lâu, Dương Diệp cùng A Man hai người thần sắc đều là nặng nề.

Dương Liêm Sương tin tức truyền đến là, có vị Thánh Nhân về tới Đại Thiên Vũ Trụ, sau đó, thực lực của vị Thánh Nhân này tăng vọt, nghe nói vị Thánh Nhân này còn đi tìm một vị lão tổ luận đạo. Mà vị Thánh Nhân này, là từ Hư Vô Giới trở về.

Trong lúc nhất thời, cả Đại Thiên Vũ Trụ sôi trào.

Hư Vô Giới thật sự có Bồ Đề Thụ!

Có thể nói, Đại Thiên Vũ Trụ tất cả mọi người đã cho rằng ý nghĩ này. Đặc biệt là ít Thánh Nhân kia, trong Đại Thiên Vũ Trụ, nguyên bản những cái kia bế quan Thánh Nhân nhao nhao xuất quan. Một cái lại một Thánh Nhân hướng phía Hư Vô Giới chạy đến, không chỉ có ít Thánh Nhân kia, chính là một ít bình thường Huyền giả cũng tới. Đương nhiên, có ít người mục đích cũng không phải Bồ Đề Thụ, những người này tự mình biết rõ vẫn phải có. Bồ Đề Thụ loại này Thần vật, không phải là bọn hắn có thể mơ ước.

Tuy rằng như thế, nhưng vẫn có rất nhiều người hướng phía Hư Vô Giới chạy đến. Mục đích của những người này rất đơn giản, phần lớn đều là muốn nhìn một chút trong truyền thuyết Bồ Đề Thụ!

Mà mục đích của ít Thánh Nhân kia liền không cần nói cũng biết.

Chứng Đạo Vấn Tổ!

Mặc dù có vô số Thánh Nhân Vẫn Lạc, nhưng, đây là ngăn không được bọn hắn quyết tâm của Chứng Đạo Vấn Tổ.

Với bọn hắn mà nói, này Bồ Đề Thụ chính là bọn họ một cái thiên đại cơ hội, cho dù ở nguy hiểm, bọn hắn cũng sẽ không nguyện ý buông tha cho cơ hội này. Bởi vì một khi thành công, vậy bọn họ đem thực sự trở thành trong trời đất này mạnh nhất những người kia, khi đó bọn hắn, hoàn toàn có thể tỏa sáng cùng nhật nguyệt, thậm chí so với nhật nguyệt sống đều muốn lâu.

Với ít Thánh Nhân này mà nói, đáng giá liều mạng!

Cứ như vậy, đi vào người của Hư Vô Giới càng ngày càng nhiều.

Bên cạnh bờ.

Một ông già cùng một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cùng A Man cách đó không xa vị trí!

Thánh Nhân!

Nhìn thấy người này, A Man thần sắc lập tức ngưng trọng lên, bởi vì lão giả này là Thánh Nhân.

Mà ánh mắt của Dương Diệp nhưng là đã rơi vào bên người lão giả trên thân nữ tử kia, cô gái này hắn từng thấy, hay là tại tửu quán gõ lừa hắn người đàn bà kia. Hiển nhiên, đối phương đây là viện binh đã đến.

Lão giả kia quan sát một chút Dương Diệp, “tứ đại gia một nhà kia hay sao?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Không cần lo lắng, ta không có hậu đài, nếu như muốn động thủ, có thể trực tiếp tới.”

Đối mặt Thánh Nhân, Dương Diệp hắn không hề sợ hãi!

Tuy rằng hắn không có lòng tin chiến thắng Thánh Nhân, nhưng mà, hắn đã có tưởng đánh với Thánh Nhân một trận ý tưởng. Vô cùng muốn!

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Vậy đến, để cho ta nhìn xem Đại Thiên Vũ Trụ yêu nghiệt Thiên Tài Yêu Nghiệt đã đến loại trình độ nào.”

Nói xong, lão giả thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau một khắc, một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Trong tràng, chỉ còn lại có nàng kia cùng A Man.

A Man nhìn thoáng qua nàng kia, sau đó nói: “Gây ra hắn làm cái gì?”

; “Nàng giết mẹ ta hôn!” Nữ tử nhìn thẳng A Man.

; “Giết mẹ ngươi?”

A Man đạm thanh nói: “Tuy rằng gia hỏa này nóng nảy có chút táo bạo, nhưng mà, theo ta hiểu biết về hắn, hắn sẽ không vô duyên vô cớ giết người, không cần phải nói, nhất định là các ngươi lại thế nào hắn.”

Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua A Man, “có trọng yếu không? Dù sao hắn hẳn đã phải chết!”

; “Hẳn phải chết?”

A Man cười lạnh một tiếng, “ngươi nha, quá trẻ tuổi. Nếu như ngươi tại Đại Thiên Vũ Trụ, liền sẽ rõ ràng, ‘Dương Diệp’ hai chữ này ý vị như thế nào.”

Ý vị như thế nào?

Có nghĩa là không thể gây.

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, ngoại trừ tứ đại gia cùng Thánh Nhân Liên Minh, thế lực kia, cái kia tộc dám đơn giản đi gây ra Dương Diệp? Dù sao Man Tộc tộc trưởng đã tự mình hạ lệnh, không được gây ra Dương Diệp, coi như là gặp được, có thể lùi lại ba phần. Trừ lần đó ra, Nhân Quân cùng Dương Diệp Nhân Tộc không có kẻ thù sao? Mối thù giết con!

Nhưng mà, người đều nhưng bây giờ cũng không có đi gây phiền toái cho Dương Diệp.

Có thể nói, ngoại trừ bên ngoài Thánh Nhân Liên Minh, không có bất kỳ một thế lực nào sẽ đi đơn giản gây ra Dương Diệp.

Ngươi nói hắn không có hậu trường đi, phía sau hắn lại có Đạo Gia, còn khác biệt một ít bừa bộn người, quan trọng nhất là, Thánh Nhân Liên Minh lên đường tốt mấy vị Thánh Nhân, nhưng mà, Dương Diệp như trước còn sống.

Tại Bách Tộc xem ra, Dương Diệp chính là một cái vòng xoáy.

Đương nhiên, nói khó nghe một điểm, tại Bách Tộc trong nội tâm, Dương Diệp liền là người điên, cái tên điên này, một chút cũng không trêu chọc được, một gây ra, hắn sẽ phát điên tìm ngươi dốc sức liều mạng. Mà bây giờ loại này thời kì, không có bất kỳ một thế lực nào nguyện ý đi cùng như vậy một người điên dây dưa.

; “Hắn còn có thể chiến thắng Thánh Nhân phải không?” Nữ tử khóe miệng mang theo một tia trào phúng.

A Man đạm thanh nói: “Ta không biết hắn có thể hay không chiến thắng Thánh Nhân, bất quá, ta biết hắn từ hứa nhiều Thánh Nhân thủ hạ chạy trốn qua. Hơn nữa, gia hỏa này cũng không cổ hủ, đánh thắng được, hắn nhất định sẽ đánh, đánh không lại, hắn nhất định sẽ chạy, nếu như hắn hiện tại không có chạy, hiển nhiên, hắn có thắng cơ hội.”

; “Vậy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ đi!” Nữ tử âm thanh lạnh lùng nói.

A Man nhẹ gật đầu, “mỏi mắt mong chờ đi!”

Hư Không Chiến Trường.

Dương Diệp cùng lão giả cách không tương đối, khoảng cách giữa hai người, cách xa nhau không đến trăm trượng.

Không có bất kỳ nói nhảm, lão giả tay phải đột nhiên nâng lên, sau đó nhẹ nhàng đối với Dương Diệp chúi xuống.

Này chúi xuống, tựa như trời sập bình thường!

Thánh Nhân chi uy, đó là so với Thiên Địa Chi Uy còn kinh khủng hơn đấy.

Mà giờ khắc này, Thánh Nhân này hiển nhiên chẳng qua là đang thử dò xét. Bởi vì bình thường Thiện Cảnh cường giả với nàng mà nói, một cái nho nhỏ uy áp cũng đủ để cho đối phương hôi phi yên diệt.

Xa xa, Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy～～!

Một đạo kiếm khí từ kiếm tiêm bắn ra, Nhất Kiếm Trảm này dưới, Thánh Nhân kia thả ra cổ khí thế kia trực tiếp bị chém thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, lão giả kia hai mắt híp lại, “quả nhiên thật sự có tài!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, này bước ra một bước, xa xa Dương Diệp nhà không gian trực tiếp bị chấn nát, Dương Diệp đưa đang ở đen kịt một màu Không Gian Hắc Động bên trong, sau một khắc, cái hắc động kia đột nhiên xoay tròn, một cái chớp mắt này, Dương Diệp cảm giác có mấy vạn con ngựa đang lôi kéo thân thể của hắn, thân thể của hắn sẽ bị xé tan thành phấn!

Ầm!

Một cổ khí thế cường đại từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, một đầu hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp.

Thiên Long Hộ Thể!

Dương Diệp biết, cùng Thánh Nhân giao thủ, nếu như hắn không tế ra Thiên Long Hộ Thể mà nói, nhục thể của hắn căn bản ngăn cản không nổi lực lượng của Thánh Nhân, cũng chỉ có tại Thiên Long Hộ Thể về sau, nhục thể của hắn mới có thể cho chèo chống hắn đối kháng Thánh Nhân!

Nhìn thấy Dương Diệp vậy mà chống đỡ xuống dưới, xa xa lão giả kia nhíu mày, nhục thể của Dương Diệp này cường hãn độ thật sự là nằm ngoài dự đoán của hắn. Đây căn bản cũng không phải là Thiện Cảnh hẳn có thân thể!

Thu hồi suy nghĩ, lão giả chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “ta bất kể ngươi là Đại Thiên Vũ Trụ tứ đại gia một nhà kia, ngươi đã dám đến này giết người của ta, như vậy, liền phải trả giá thật lớn.”

Nói xong, lão giả kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Cùng lúc đó, một cỗ uy áp cường đại đột nhiên xuất hiện tại này Hư Không Chiến Trường bên trong.

Hiển nhiên, lão giả nhận chân.

Xa xa, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, ngay sau đó, kiếm trong tay của hắn đột nhiên biến mất.

Thay vào đó chính là một thanh màu bạc Phương Thiên Họa Kích.

Chiến Thiên!

Tay cầm Chiến Thiên, Dương Diệp hé mở mắt nhìn hướng xa xa lão giả kia, “đến đánh đi!”

...

PS: Hai ngày này không có trễ rồi, sau này tận lực sẽ trước chín giờ đổi mới, coi như là muộn, cũng sẽ không trễ mấy phút.

------oOo------

Chương 2082: Thánh Nhân Tề Tụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Thiên!

Làm tay cầm Chiến Thiên một khắc này, Dương Diệp cảm nhận được sức mạnh vô cùng vô tận.

Chiến Thiên!

Giờ khắc này, hắn có chút lãnh hội món vũ khí ý tứ.

Giờ phút này, xa xa Thánh Nhân kia thả ra uy áp mạnh mẽ đã đến trước mặt của Dương Diệp. Dương Diệp phải tay nắm chắc Chiến Thiên, chân phải tại chỗ xoay tròn, toàn bộ người ba trăm sáu mươi độ xoay tròn một cái, đồng thời, trong tay hắn Chiến Thiên mãnh liệt một cái quét ngang.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, lão giả kia thả ra cổ khí thế kia trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất. Mà lúc này, một đạo ngân mang đột nhiên phóng lên trời, sau một khắc, đạo này tia sáng gai bạc trắng đi thẳng tới trong hư không kia trước mặt lão giả.

Tia sáng gai bạc trắng bên trong, là tay kia cầm Chiến Thiên Dương Diệp!

Lão giả không có lùi bước, tay phải có chút xoay tròn, sau đó hướng lên trước mặt một chưởng vỗ ra, một chưởng này đánh ra, toàn bộ Hư Không Chiến Trường cũng vì đó kịch liệt run lên.

Mà lúc này, Dương Diệp trong tay chuôi này Chiến Thiên cũng một bổ xuống.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, toàn bộ Hư Không Chiến Trường trực tiếp tan vỡ mai một.

Hư Không Chiến Trường phía dưới, trước mặt A Man cách đó không xa người đàn bà kia sắc mặt dần dần khó coi. Trong mắt của nàng, chiến đấu tối đa hơn mười hơi thở liền đã xong đấy. Mà bây giờ, đã qua đem gần nửa giờ.

Mà Hư Không Chiến Trường truyền tới tiếng đánh nhau càng làm cho cho nàng minh bạch, được kêu là Dương Diệp thanh niên so với nàng tưởng tượng còn mạnh hơn.

Đối phương chiến có chiến năng lực của Thánh Nhân!

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, chính mình cuối cùng gây ra liên hệ thế nào với?

Hư Không Chiến Trường trong.

Chiến đấu còn đang kéo dài, chỉ có điều, hiện tại Dương Diệp cùng vị Thánh Nhân kia là ở đen nhánh Không Gian Hắc Động bên trong chiến đấu. Đã có Chiến Thiên Dương Diệp, lực lượng cùng thực lực lập tức không biết gia tăng biết bao nhiêu lần, tăng thêm Chiến Thiên kia Đặc Thù Tính, bởi vậy, cho dù là Thánh Nhân lão giả kia cũng không dám đón đỡ công kích của hắn. Cũng chính vì vậy, hai người trong lúc nhất thời vậy mà chiến một ngang sức ngang tài!

Giờ phút này, Thánh Nhân lão giả kia là càng đánh càng kinh ngạc. Đây là Thiện Cảnh? Hắn giờ phút này, chân chính chấn kinh rồi.

Một cái Thiện Cảnh vậy mà có được chiến thực lực của Thánh Nhân!

Nếu như không là chính hắn thân thân thể hội, bằng không thì, đánh giết hắn hắn cũng sẽ không tin tưởng.

Xa xa, Dương Diệp là càng đánh càng hưng phấn, càng đánh càng mạnh hơn. Tuy rằng hắn là dựa vào Chiến Thiên mới có thể cho cùng lão giả kia chiến đấu, nhưng mà, cái này có quan hệ gì? Ngoại vật bản thân liền là thực lực một loại. Đương nhiên, cũng chỉ có đối mặt Thánh Nhân cường giả loại này lúc, hắn mới sẽ đi dùng ngoại vật, nếu như là gặp được cùng cấp bậc, hắn thì sẽ không đi dùng ngoại vật.

Một câu nói đơn giản, cái kia độ, chính hắn có thể cho nắm chắc.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên tại trong không gian này vang lên. Thoáng qua, hai đạo nhân ảnh tách ra. Này hai đạo nhân ảnh, dĩ nhiên chính là lão giả kia cùng Dương Diệp.

Lão giả gắt gao nhìn cách đó không xa Dương Diệp, trên người Dương Diệp, có thật nhiều tổn thương, nhưng mà, chiến đến bây giờ, Dương Diệp nhưng như cũ thẳng cứng. Thân thể khôi phục tốc độ, hắn trước đây chưa từng gặp!

Xa xa, Dương Diệp cầm trong tay Chiến Thiên chỉ xéo phía dưới, sau đó nhìn về phía xa xa lão giả, “còn chiến?”

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, hắn trợn mắt nhìn về phía Dương Diệp, “hôm nay thật ra khiến lão phu mở rộng tầm mắt rồi. Chúng ta sau này còn gặp lại!” Thanh âm rơi xuống, kia trực tiếp biến mất ở trong hư không.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không đuổi theo, kỳ thật, hắn đã sắp hết sức mệt mỏi. Vừa rồi trận chiến ấy, hắn tuy rằng có thể đánh ngang tay, nhưng mà, tiếp tục đánh, tám chín phần mười hắn là muốn bại. Bởi vì dù cho đến bây giờ, lão giả kia hay vẫn là thành thạo. Nếu như lão giả kia thật sự liều mạng lời nói, hắn sợ là chỉ có không đến ba thành phần thắng. Đáng tiếc là, đối phương hiển nhiên sẽ không theo hắn ở đây này liều mạng!

Hay vẫn là có thật nhiều chưa đủ!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, về tới mặt đất, giờ phút này, mặt đất chỉ có A Man một người.

; “Lợi hại!” A Man đối với Dương Diệp giơ ngón tay cái lên.

Những lời này là lời thật lòng, Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ có thể cùng Thánh Nhân dọn cổ tay, không thể nói không có, nhưng mà, tuyệt đối không cao hơn một tay.

Dương Diệp cười khổ, không nói gì, xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó bắt đầu chữa thương.

Hắn hiện tại, toàn thân đều không thoải mái. Kỳ thật, cũng mới có lợi, cùng chiến đấu của Thánh Nhân, để cho hắn thu hoạch rất nhiều. Hiện tại hắn cần phải làm là đem các loại toàn bộ hấp thu!

...

Rất xa trong đám mây, một ông già cùng một nữ tử ngừng lại.

Lão giả này dĩ nhiên chính là lúc trước cùng Dương Diệp chiến đấu lão giả kia.

; “Lão tổ đều giết không được hắn sao?” Bên người lão giả, nàng kia nói khẽ.

Lão giả nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó lắc đầu, “nếu là ta chịu đánh đổi một số thứ, muốn giết hắn, vẫn là có tám chín mươi phần trăm chắc chắn đấy. Chẳng qua là, cùng hắn dốc sức liều mạng, đáng giá không? Nhất định là không đáng giá, hơn nữa, người này tại tuổi này liền có thực lực như thế, sau lưng nhất định là có thế lực không nhỏ đấy. Tuy rằng Đại Thiên Vũ Trụ thế lực không tham ngộ hợp đến chúng ta thế giới này đến, nhưng mà, cái này không có nghĩa là đối phương không thể tới Đại Thiên Vũ Trụ.”

Nói đến đây, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, “nha đầu, việc này đến đây chấm dứt. Lão tổ nói với ngươi câu lời thật lòng, hôm nay việc này, cũng chính là ngươi, nếu như là gia tộc những người khác trêu ra loại chuyện này, lão tổ ta đã sớm Nhất Ba Chưởng đập giết hắn rồi. Mà ngươi, cũng nên lớn lên. Giờ phút này lên, không đến Đại Thiện Cảnh, ngươi không được rời nhà bán bộ, nếu như ngươi chính là giống như trước kia không nghe, đừng trách lão tổ ta vô tình.”

Thanh âm rơi xuống, lão giả trực tiếp biến mất ở trong đám mây.

Tại chỗ, nữ tử đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, kia nhìn thoáng qua Dương Diệp vị trí, nhưng sau đó xoay người biến mất ở trong đám mây.

...

Bên cạnh bờ.

Dương Diệp ngồi xuống chữa thương, tại bên cạnh hắn chính là A Man. Bất quá giờ phút này, không chỉ là A Man rồi. Chẳng biết lúc nào, bên cạnh bờ người càng ngày càng nhiều rồi.

Đều là Huyền giả!

Ít Huyền giả này, có từ Đại Thiên Vũ Trụ chạy tới, cũng có từ Hư Vô Đại Lục các nơi chạy tới cường giả. Hư Vô Giới xuất hiện loại này Thần vật, những đại lục này lên cường giả tự nhiên là sẽ không bỏ qua cái này trông chờ cơ hội.

Mà ít Thánh Nhân kia thì là có mưu đồ khác rồi!

Bất kể như thế nào, hôm nay trên bờ này tề tụ cường giả là càng ngày càng nhiều.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp mở mắt.

; “Tốt rồi?” A Man hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía xuất hiện rất nhiều người.

; “Cũng là vì cây kia mà đến!” A Man nói khẽ.

; “Ngươi Man Tộc có cường giả tới sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

A Man lắc đầu, “ta đã thông tri tộc trưởng, nói nơi đây có vấn đề, bởi vậy, trong tộc tạm thời không có cường giả đến đây, bất quá, theo ta được biết, những người kia có chút kìm nén không được a!”

; “Bình thường!”

Dương Diệp nói: “Đừng nói bọn hắn, kỳ thật ta cũng có chút động tâm, bất quá, hay là muốn lý trí a. Có nhiều thứ mặc dù tốt, nhưng mà, không thuộc tại chúng ta lúc, cũng đừng có đi cưỡng cầu, bằng không thì, cưỡng cầu được cũng không phải là của chính mình.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía xa xa cây kia.

Cái cây kia, như trước chính ở chỗ này, không hề rời đi.

Này trong mắt của Dương Diệp, bản thân cũng đã không tầm thường.

Ngay tại lúc này, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên hướng phía hòn đảo nhỏ kia bay đi, rất nhanh, ba ông già xuất hiện ở cái cây kia trước. Ba ông già đối với cái kia Bồ Đề Thụ cung kính thi lễ một cái, sau đó không biết nói những gì, qua một lát sau, ba tờ ghế gỗ xuất hiện ở trước mặt ba người kia.

Lúc này đây, ba người không có như vừa bắt đầu đám kia Thánh Giả như vậy cuồng hỉ. Bởi vì trước khi đến, bọn hắn đã biết, ở chỗ này, vẫn lạc hơn hai mươi vị Thánh Giả. Nói cách khác, đây là có nguy hiểm!

Đơn giản mà nói, hoặc là đột phá, hoặc là vẫn lạc!

Đây cũng là vì cái gì mặc dù có hứa nhiều Thánh Nhân chạy tới nơi này, nhưng mà lại rất ít Thánh Nhân tới đây cây trước mặt. Bởi vì hứa nhiều Thánh Nhân còn do dự!

Qua hồi lâu, trên bờ vô số cường giả ánh mắt nhìn chăm chú, ba Thánh Nhân kia ngồi ở cái kia mộc trên ghế.

Hiển nhiên, ba người cuối cùng vẫn là quyết định liều mạng!

Liều mạng!

Bên cạnh bờ, tất cả mọi người đang nhìn ba vị Thánh Nhân này. Thời gian từng chút từng chút trôi qua, qua không biết bao lâu, ba vị Thánh Nhân kia bắt đầu phát sinh biến hóa, ba đầu tóc bắt đầu càng ngày càng trắng, trên mặt cũng càng ngày càng già nua.

Già yếu!

Ba vị Thánh Nhân này đang tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được biến thành già yếu, tại ba người trên mặt của, làn da đã giống như phơi khô vỏ quýt, khó có thể hình dung khô héo. Trừ lần đó ra, ba trên thân người còn tản mát ra một cỗ mùi, bất quá, người bên bờ là nghe thấy không ngờ rồi.

Loại mùi kia, là thối rữa mùi vị!

Lại tới nữa!

Dương Diệp cùng A Man nhìn nhau, hai trong mắt người đều mang nồng đậm nghi hoặc, ít Thánh Nhân này cuối cùng đã trải qua cái gì, vậy mà lại để cho cho bọn họ nhanh như vậy già yếu xuống dưới?

Nếu như ngồi lên, bọn hắn có lẽ sẽ biết. Bất quá, cấp hai người bọn họ một trăm cái lá gan, bọn hắn cũng không dám ngồi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, xa xa, ba vị Thánh Nhân kia vẫn còn biến thành già yếu. Không biết trải qua bao lâu, trong đó một vị Thánh Nhân đột nhiên mở mắt, giờ phút này, trong mắt lão giả này đã không còn trước sắc thái, có chỉ cần đục ngầu.

Lão giả có chút ngốc trệ nhìn trước mắt cây, cuối cùng, đột nhiên hắn nhìn về phía bên cạnh bờ, môi hắn giật giật, làm như muốn nói điều gì, đáng tiếc là, hắn cái gì cũng chưa nói cũng đã hoàn toàn biến mất rồi.

Một tên Thánh Nhân Vẫn Lạc!

Bên cạnh bờ, yên tĩnh vô cùng.

Lại một tên Thánh Nhân Vẫn Lạc rồi, cứ như vậy vô thanh vô tức vẫn lạc.

Mà đúng lúc này, lại một Thánh Nhân mở mắt, Thánh Nhân kia nhìn trước mắt cái cây kia, hắn cố gắng muốn đứng lên, nhưng mà, hắn lại phát hiện, chính hắn hiện tại liền động một cái ngón tay lực lượng cũng không có.

Cuối cùng, lão giả trong mắt xuất hiện một tia tự giễu. Thoáng qua, kia trực tiếp biến mất ở này mộc trên ghế.

Trong tràng chỉ còn lại có một Thánh Nhân.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở trên người của Thánh Nhân này.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, ước chừng sau ba canh giờ, Thánh Nhân kia đột nhiên mở mắt, khi hắn mở mắt một khắc này, dung mạo đột nhiên dùng tốc độ cực nhanh khôi phục trẻ tuổi.

; "Ha ha..."

Thánh Nhân kia đột nhiên phá lên cười, tiếng cười như tiếng sấm giống như tại bốn phía truyền ra. Trong thanh âm, thật đắc ý cùng điên cuồng.

Nhưng mà bên bờ Dương Diệp lông mày nhưng là chăm chú nhíu lại.

...;

PS: Lại trễ rồi. Thật có lỗi. Ngày mai không thể trước chín giờ đổi mới, trực tiếp băm chim to!

------oOo------

Chương 2083: Có Vấn Đề!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba Thánh Nhân, hai tên vẫn lạc, một tên thành công!

Thành công Thánh Nhân này mặc dù không có lập tức hỏi chứng nhận tổ, nhưng mà, tại mọi người nhìn lại, cái kia chỉ sợ cũng là không xa. Cuối cùng, vừa mới có thể là cười rất vui vẻ, hiển nhiên, nhất định là có thu hoạch khổng lồ!

Lần này, trong lòng vô số Thánh Nhân sôi trào.

Có nguy hiểm!

Nhưng mà, cũng có kỳ ngộ.

Với ít Thánh Nhân này mà nói, bọn hắn rất nhiều người thiếu chút nữa là một ít tia ngộ, nếu là hiểu được, bọn hắn cũng là có thể Chứng Đạo Vấn Tổ rồi. Nhưng mà, nếu là không có cơ duyên gì mà nói, bọn hắn sợ là cả đời đều ngộ không đi ra.

Mà bây giờ, bày tại bọn họ trước mặt có một cái cơ hội. Cơ hội này, dĩ nhiên chính là cái cây kia.

Vì vậy, một Thánh Nhân không ngừng hướng phía Hư Vô Giới chạy đến, sau đó một cái lại một Thánh Nhân đi cái cây kia trước.

; “Chúng ta đi sao?” Dương Diệp bên cạnh, A Man đột nhiên hỏi.

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, hắn đột nhiên sững sờ ở, thoáng qua, hắn nhìn về phía A Man, “chờ ta với!”

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau đó tâm thần chìm vào trong cơ thể.

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp đi tới trước mặt của Tiểu Bạch, giờ phút này, Thiên Tú chính hưng phấn nhìn phía xa, chỗ đó, chính là vị trí của Tiểu Bạch. Lúc này Tiểu Bạch, hai cái tiểu trảo đang tại cào lung tung, hình như là đang nằm mơ.

; “Nàng làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi bên cạnh Tiểu Thiên.

Những ngày tới, Tiểu Thiên thế nhưng là một tấc cũng không rời bồi bạn Tiểu Bạch.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Nàng thật giống như tỉnh!”

; “Tỉnh?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch kia, giờ phút này, Tiểu Bạch lông mi đột nhiên giật giật, sau một khắc, nàng mở ra mắt nhỏ.

Ầm!

Trong chốc lát, một cỗ kinh khủng Linh khí từ Tiểu Bạch trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nơi xa Dương Diệp cùng Tiểu Thiên trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Bởi vì Dương Diệp nhanh tay lẹ mắt, ôm lấy Thiên Tú, bởi vậy, Thiên Tú cũng không có bị cỗ linh khí này cho chấn thương.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên duỗi cái lưng mệt mỏi, sau đó nàng tham lam hít một hơi.

Trong chốc lát!

Cả trong cái Hồng Mông Tháp thiên địa cũng vì đó hư ảo, dường như có đồ vật gì đó bị hút khô rồi bình thường!

Linh khí!

Giờ khắc này, cả trong cái Hồng Mông Tháp thế giới Linh khí ít nhất bị Tiểu Bạch này một hơi hút hết tám phần!

Xa xa, trong lòng Dương Diệp rung động tột đỉnh.

Ngay tại lúc này, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Tiểu Bạch, Tiểu Tháp ngọn tháp nhẹ nhàng đụng đụng cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch. Tiểu Bạch ôm Hồng Mông Tháp cọ xát, nhếch miệng cười cười. Lúc này, Hồng Mông Tháp lại cọ xát Tiểu Bạch, làm như đang nói cái gì.

; “Tiểu Bạch, nàng để cho ngươi đem Linh khí nhổ ra!” Lúc này, Dương Diệp trong ngực Thiên Tú đột nhiên hô.

Xa xa, Tiểu Bạch nổ trong nháy mắt, sau đó nàng cúi đầu nhìn về phía Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp lại cọ xát nàng, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, há miệng phun ra, trong chốc lát, trong Hồng Mông Tháp Linh khí lập tức khôi phục bình thường.

Lúc này, Hồng Mông Tháp cọ xát cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó hóa thành một vệt kim quang biến mất ở Thiên tế.

Hồng Mông Tháp đi rồi, Tiểu Bạch một cái chợt hiện, đi tới Dương Diệp cùng trước mặt của Thiên Tú, nàng ôm cổ của Dương Diệp nhẹ nhàng cọ xát cái cằm của Dương Diệp, tiếp đó, lại bay đến trước mặt của Thiên Tú, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú.

Thiên Tú thì là thoáng một phát đem Tiểu Bạch ôm lấy, sau đó hôn một chút cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, chúng ta lại có thể cùng nhau chơi đùa rồi!”

Dương Diệp nhìn xem cái kia cao hứng không được Thiên Tú, trong mắt tràn đầy vui vẻ, tuy rằng tiểu cô nương này thành thục hơn một chút, nhưng nàng cuối cùng chỉ là tiểu hài tử. Hắn tin tưởng, khi hắn cùng dẫn dắt của Tiểu Bạch dưới, Thiên Tú ngày sau chắc chắn sẽ không đồi bại đấy.

; “Tiểu Bạch, ngươi bây giờ có năng lực gì?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nàng nhẹ nhàng khẽ hấp, trong chốc lát, chung quanh những cái kia Linh khí lại biến mất. Bất quá, làm như nghĩ đến cái gì, Tiểu Bạch lại vội vàng phun ra. Ở bên ngoài có thể loạn hấp, nhưng mà ở chỗ này, được cho Hồng Mông Tháp mặt mũi. Cũng không đúng, trong mắt của nàng, nàng cùng Hồng Mông Tháp là bạn rất thân, bằng hữu đồ vật, có thể dùng, nhưng mà, không thể toàn bộ lấy đi!

Ừ, nàng thì cho là như vậy.

; “Còn muốn chứ?” Dương Diệp lại hỏi.

Tiểu Bạch chớp chớp, sau đó lấy ra một khối Tiên Tinh Thạch, tiếp đó, nàng tiểu trảo vuốt vuốt, rất nhanh, khối Tiên Tinh Thạch kia từ một khối biến thành hai khối rồi.

Dương Diệp: “...”

Cuối cùng, Dương Diệp cũng không rõ ràng Tiểu Bạch còn có thay đổi gì, bất quá có thể khẳng định là, trên thân Tiểu Bạch khẳng định có biến hóa, liền cái kia hút một cái mất trong Hồng Mông Tháp này Linh khí bổn sự, cũng đã phi thường khủng bố rồi.

Tóm lại, có Tiểu gia hỏa này đi theo, hắn không cần lo lắng Linh khí vấn đề. Sau này nếu là cần Linh khí, liền mang theo nàng đi thế giới khác khẽ hấp, Linh khí thì có.

Cùng Tiểu Bạch còn có Thiên Tú chơi đùa sau khi, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Mà giờ khắc này bên cạnh bờ, càng ngày càng nhiều người. Cùng lúc đó, một cái lại một Thánh Nhân vẫn còn đi cây kia bên kia đi. Mặc dù có hứa nhiều Thánh Nhân ở đằng kia trước cây vẫn lạc, nhưng mà, cái này cũng không có ngăn cản ít Thánh Nhân kia.

; “Tổn thất!”

Lúc này, A Man đột nhiên nói.

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp nhìn về phía A Man.

A Man lắc đầu, “Đại Thiên Vũ Trụ mặc dù lớn, nhưng mà, Thánh Nhân cũng không phải đặc biệt nhiều đấy. Bách Tộc toàn bộ chung vào một chỗ, Thánh Nhân sợ là cũng không quá đáng mấy trăm, đây là cả Bách Tộc chung vào một chỗ, kể cả cả Đại Thiên Vũ Trụ số lượng. Hiện tại, ít Thánh Nhân này tại đây một tên tiếp theo một tên chết đi, đối với Đại Thiên Vũ Trụ mà nói, tương lai trong một đoạn thời gian, sẽ xuất hiện Thánh Nhân tiêu điều tại tình huống!”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía xa xa, “mà bây giờ, số lượng của Thánh Nhân này còn đem không ngừng giảm bớt. Đối với cả Đại Thiên Vũ Trụ mà nói, khả năng này không phải là chuyện gì tốt.”

; “Cũng không nhất định!”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Chết nhiều một ít Thánh Nhân, như vậy lực lượng của Thánh Nhân Liên Minh thì sẽ nhỏ rất nhiều rồi! Với ta mà nói, đây chính là thiên đại hảo sự!”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi cái tên này!”

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta đi trước kia là cái gì Ngọa Long thành đi!”

; “Như thế nào?” A Man hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ở chỗ này, ta cuối cùng có gan cảm giác bị giám thị.”

A Man muốn nói cái gì, lúc này, Dương Diệp nói: “Đi trước Ngọa Long thành kia đi!”

A Man khẽ gật đầu một cái, không nói nữa.

Dương Diệp muốn đi, lúc này, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, sau đó vỗ nhè nhẹ lồng ngực của chính mình, rất nhanh, cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch chui ra, nàng con mắt đi lòng vòng, cuối cùng, nàng nhảy tới trên vai của Dương Diệp.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó chỉ vào xa xa cái cây kia, “Tiểu Bạch, cái này có phải hay không bảo bối?”

Tiểu Bạch theo ngón tay của Dương Diệp hướng cái cây kia nhìn lại, rất nhanh, nàng nhãn tình sáng lên, sau đó cái đầu nhỏ vội vàng điểm.

Dương Diệp nhíu mày, đây quả thật là Bồ Đề Thụ?

Mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên lôi kéo lỗ tai của hắn, sau đó hướng hắn làm một cái nhanh trượt thủ thế.

; “Nguy hiểm?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ như gà con mổ thóc, làm như cảm thấy chưa đủ, nàng tiểu trảo chỉ chỉ xa xa cái cây kia, sau đó hai cái móng nhỏ lại bắt đầu vung múa!

Rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Đây là lời của Tiểu Bạch.

Dương Diệp nhìn về phía cái cây kia, “lão tử liền biết có vấn đề. Khá tốt lúc trước không có đặt mông ngồi lên, bằng không thì, sợ là phải nghỉ cơm rồi!”

Bất quá, theo như theo lời của Tiểu Bạch mà nói chính là, vật kia tuy rằng vô cùng vô cùng nguy hiểm, nhưng cũng là vô cùng vô cùng tốt bảo bối! Còn lần này, nàng không có như trước kia giống như yêu cầu Dương Diệp chém giết, mà là yêu cầu chạy nhanh trượt.

Hiển nhiên, cái kia trình độ nguy hiểm làm cho nàng buông tha cho đối với bảo bối cố chấp.

Dương Diệp không do dự, ôm Tiểu Bạch cùng A Man rời đi chỗ cũ.

Ngay tại Dương Diệp cùng A Man sau khi rời đi không lâu, nguyên bản Dương Diệp cùng vị trí của A Man xuất hiện một Thanh Niên Nam Tử cùng lão giả. Thanh Niên Nam Tử cùng lão giả đều là đang mặc một chỗ ngồi vân trường bào màu trắng, trên thân hai người tản ra một cỗ nho nhã khí tức, cho người cảm giác rất mạch văn.

“Người nọ chính là Dương Diệp?” Thanh Niên Nam Tử hỏi.

; Lão giả khẽ gật đầu, “phải là hắn. Không nghĩ tới hắn chạy đến nơi đây.”

; “Hắn thật là Đạo Gia vị kia chỉ định truyền nhân?” Thanh Niên Nam Tử lại hỏi.

Lão giả nói: “Không phải là đặc biệt rõ ràng, Đạo Gia vị kia thái độ hiện tại mơ hồ không rõ, ai cũng không biết dụng ý của hắn.” Nói đến đây, lão giả nhìn thoáng qua thanh niên, “Thế nào, ngươi đối với hắn rất có hứng thú?”

Thanh Niên Nam Tử cười nói: “Hắn hiện tại, thế nhưng là được xưng là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta đệ nhất thiên tài, cho nên, ta tự nhiên là có hứng thú. Đương nhiên, hơn nữa là hiếu kỳ, hiếu kỳ hắn có thể hay không xứng đôi cái danh hiệu này!”

Lão giả nói: “Đệ nhất thiên tài, không ai có thể tự xưng thứ nhất. Bất quá, thực lực của hắn tuyệt đối là không thể nghi ngờ. Còn ngươi, nếu như ngươi là muốn tìm hắn luận bàn, cũng là cũng được, chẳng qua là phải nhớ kỹ, không cần phải đối địch với hắn, Nho Gia chúng ta cùng Đạo Gia quan hệ trong đó tuy rằng không hề tốt đẹp gì, nhưng là không thế nào hỏng, không cần phải đi tìm thêm chuyện phiền toái.”

Thanh Niên Nam Tử khẽ gật đầu, “minh bạch. Ta sẽ tìm cơ hội cùng hắn luận bàn một chút đấy.”

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía xa xa cái cây kia, “lão sư cảm thấy cái này là Bồ Đề Thụ sao?”

Lão giả quay đầu nhìn về phía cái cây kia, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, cuối cùng, hắn lắc đầu, “không xác định.”

; “Lão sư có nhớ hay không đi thử một chút ý tưởng?” Thanh Niên Nam Tử hỏi.

Lão giả cười nói: “Tự nhiên là có, bất quá, sư phụ ngươi ta còn không vội, hơn nữa, đối với hỏi một chuyện, ta một mực tin tưởng vững chắc, này cần phải dựa vào chính mình ngộ, ỷ lại ngoại vật, cuối cùng không phải là chính đồ.”

Thanh Niên Nam Tử cười cười, nói: “Ta cũng hiểu được.”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái cây kia, “hơn nữa, ta cảm giác cây này hay vẫn là có chút không đúng đấy.”

Lão giả nhẹ gật đầu, “có cái gì rất không đúng. Ta đã đi xin phép qua lão tổ, lão nhân gia hắn cũng đã nói ba chữ ‘không đúng’.”

; “Lão tổ đều kinh động?” Thanh Niên Nam Tử kinh ngạc nói.

Lão giả nói: “Bồ Đề Thụ, coi như là lão tổ bọn hắn, cũng là hội tâm động đấy!”

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, không có nói chuyện rồi.

; “Lão sư, ta muốn rời đi thoáng một phát!” Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nói.

Lão giả nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử, cười nói: “Đi đi.”

Thanh Niên Nam Tử đối với lão giả thi lễ, sau đó xoay người rời đi.

Lão giả cười nói: “Người trẻ tuổi…”

…;

------oOo------

Chương 2084: Nho Gia Thiên Tài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng A Man về tới Ngọa Long thành, trở lại Ngọa Long thành về sau, A Man liền đã ly khai.

A Man là quay về Man Tộc, sau đó giúp đỡ Dương Diệp điều tra chuyện của Thánh Nhân Liên Minh.

Đối với cái này, Dương Diệp một bắt đầu là so sánh phản đối, hắn thật sự không muốn để cho A Man đúc kết tiến đến, Thánh Nhân Liên Minh cái tổ chức này, không phải là A Man có thể trêu chọc. Bất quá, sự phản đối của hắn chẳng có tác dụng gì. Bất đắc dĩ, Dương Diệp chỉ có thể để cho A Man cẩn thận chút.

A Man đi rồi, Dương Diệp đang muốn tìm một chỗ đặt chân, mà lúc này, một Thanh Niên Nam Tử xuất hiện ở trước mặt của hắn cách đó không xa.

Nam tử xem ra hơn hai mươi tuổi, đang mặc một hơi vân trường bào màu trắng, tại tay của nam tử ở bên trong, nắm một cây thúy địch.

Nam tử đối với Dương Diệp mỉm cười, “Nho Gia, Lê Du.”

Nho Gia?

Dương Diệp nhíu mày, “Thế nào, Nho Gia cũng muốn Dương Diệp ta đầu người?”

Lê Du khẽ lắc đầu, “lần này trước tới tìm các hạ, chỉ là đơn thuần muốn tìm các hạ luận bàn một chút, không hơn, không trộn lẫn bất luận cái gì khác ân oán.”

Luận bàn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử, “ta không muốn đánh không có ý nghĩa khung!”

Lê Du cười nói: “Nếu như ta không có đoán sai, ngươi đang ở đây một đời tuổi trẻ bên trong, hẳn rất ít gặp được đối thủ, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như thế!”

Lê Du nói: “Hiện tại, ngươi có thể có thể gặp được rồi, như thế nào, không muốn nhìn một chút?”

Tự tin!

Trên thân Lê Du, tản ra một loại phát ra từ nội tâm tự tin.

Dương Diệp có chút hứng thú.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Còn cái địa phương?”

Hắn cũng muốn cùng Đại Thiên Vũ Trụ thế hệ trẻ thiên tài luận bàn một chút.

Nghe được lời của Dương Diệp, Lê Du kia khóe miệng hơi cuộn lên, “tự nhiên!”

Nói xong, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Trong hư không.

Dùng hai người lúc này năng lực, hoàn toàn có thể mở ra một chiến trường đi ra. Hư Không Chiến Trường bên trong, hai người tương đối xa, cách xa nhau khoảng cách trăm trượng.

Lúc này, Lê Du kia đột nhiên nói: “Dương Huynh, chẳng qua là luận bàn, không liên quan đến bất luận cái gì khác ân oán, chúng ta, điểm đến là dừng, như thế nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lê Du, không thể không nói, Nho Gia này cho người ấn tượng cũng không tệ lắm, không có cái loại này hùng hổ dọa người cảm giác. Đương nhiên, chỉ là một cái ấn tượng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!” Hắn cũng không muốn đang cùng Nho Gia phát sinh ân oán gì.

Lê Du nhẹ gật đầu, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, trong tay hắn thúy địch đột nhiên bay lên, sau đó trở lại trước miệng hắn, thoáng qua, một đạo thanh âm dễ nghe từ cái này thúy địch bên trong chậm rãi bay ra. Ngay từ đầu, đạo thanh âm này tựa như nước dòng suối nhỏ, nhẹ nhàng chậm chạp tiến dần lên, nhưng mà rất nhanh, thanh âm này dần dần lớn lên, tựa như sóng to gió lớn.

Ngay từ đầu, Dương Diệp còn không cảm thấy có cái gì không đúng, nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt bỗng nhiên kịch biến.

Bởi vì trong cơ thể hắn huyền bí vậy mà đang chậm rãi biến mất, trừ lần đó ra, hắn không gian chung quanh Linh khí vậy mà cũng đang biến mất, không đúng, phải nói là tại bài xích hắn, những cái kia Linh khí lại đang bài xích hắn!

Dương Diệp trong cơ thể, Tiểu Bạch cảm nhận được một màn này, kia lập tức nổi giận. Liền muốn động trảo, bất quá, cũng là bị Dương Diệp ngăn lại.

Đây là Công Bình Quyết Đấu, hắn không muốn để cho Tiểu Bạch dính vào. Bởi vì nếu như Tiểu Bạch dính vào, không cần phải nói, những cái kia Linh khí khẳng định đều sẽ trở lại, không chỉ biết trở về, Lê Du kia Linh khí chung quanh sợ là đều sẽ bị nàng hấp tới đây.

Nhưng mà, với Dương Diệp mà nói, cuộc chiến đấu này, rất là công bình chiến đấu.

Đối phương với hắn ngầm đấy, hắn thì sẽ ngầm đấy, mà nếu như đối phương công bằng, Dương Diệp hắn cũng sẽ công bằng.

Không có Linh khí, Dương Diệp còn có thân thể!

Dương Diệp đấm ra một quyền!

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại tựa như như cuồng phong cuồn cuộn quét ra, một quyền này đánh ra, tiếng địch kia lập tức im bặt mà dừng, nhưng mà, ngay tại lúc này, một đạo lục mang tựa như một con rắn độc lập tức đi tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp lại đấm một quyền oanh ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người bị rung ra đem gần trăm trượng khoảng cách. Hắn vừa dừng lại một cái, chỗ xa kia Lê Du đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, ngay sau đó, Lê Du kia cầm trong tay trong tay thúy địch đối với Dương Diệp chính là chỉ một cái.

Dương Diệp không có trốn tránh, trực tiếp một quyền chính là đánh tới.

Mà đang ở cái kia thúy địch muốn chỉ ở quả đấm của Dương Diệp lúc, đột nhiên từng cái

Ầm!

Một cỗ âm thanh chói tai từ cái này thúy địch bên trong truyền ra, thanh âm này, cùng loại tiếng rồng ngâm, nhưng là vừa có khác nhau. Thanh âm này, trực tiếp chấn địa Dương Diệp đầu trống rỗng, lúc này, Lê Du kia trong tay thúy địch trực tiếp vòng qua quả đấm của Dương Diệp, sau đó tiến quân thần tốc, điểm vào trước ngực của Dương Diệp.

Ầm!

Dương Diệp lập tức cảm giác mình lồng ngực như gặp phải thiết chùy trọng kích, cả người hắn lập tức bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Kia vừa dừng lại một cái, lúc này, Lê Du kia lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, Lê Du đưa tay phải ra, sau đó nhẹ nhàng hướng phía Dương Diệp đánh ra, một chưởng này không có xen lẫn bất kỳ uy thế gì, tựa như là bạn tốt gặp mặt vỗ tay một dạng nhẹ bồng, như bông.

Lúc này, Dương Diệp chẳng lẽ đã khôi phục bình thường, nhìn xem một chưởng này đánh tới, Dương Diệp đột nhiên một quyền đánh tới, bất quá, tại nhanh tiếp xúc tới bàn tay của Thanh Niên Nam Tử kia lúc, Dương Diệp nắm đấm đột nhiên cải biến quỹ tích, trực tiếp đánh vào trước ngực của Thanh Niên Nam Tử kia, mà bàn tay của Thanh Niên Nam Tử kia cũng vỗ vào trước ngực của Dương Diệp.

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay đem gần nghìn trượng!

Nhưng mà, Lê Du kia nhưng là không chút sứt mẻ!

Lê Du cũng không có dừng lại, hắn hướng phía trước bước ra một bước, này bước ra một bước, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, lúc này đây, hắn không có xuất chưởng, mà là đối với thúy địch thổi lên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong nháy mắt, Dương Diệp thất khiếu chảy máu.

Kỳ thật, thanh âm là rất êm tai đấy, một hồi nhẹ, một hồi gấp, là một bài tuyệt vời khúc. Nhưng mà, thanh âm kia tại trong lỗ tai của

Dương Diệp, chính là đòi mạng âm, một loại hắn chưa bao giờ từng gặp phải lực lượng đang tại ăn mòn đại não của hắn.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, một đầu hư ảo Bạch Sắc Cự Long xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp.

Thiên Long Hộ Thể!

Làm Dương Diệp tế ra Thiên Long Hộ Thể về sau, cái kia lực lượng thần bí lập tức bị Thiên Long ngăn trở ở bên ngoài, tại cũng không cách nào tiến vào trong đầu của hắn.

; “Thiên Long!”

Lúc này, Lê Du kia đột nhiên nói: “Khó có thể tin, Thiên Tộc Thủ Hộ Thần Thú rõ ràng trên người ngươi, hơn nữa, nhìn bộ dạng như vậy, nó đã cùng ngươi hoàn mỹ dung hợp, Dương Huynh thật bản lĩnh.”

Dương Diệp nói: “Ngươi cũng thật bản lĩnh, đón đỡ một quyền của ta, một chút việc đều không có!”

Hắn thân thể lực lượng hay vẫn là vô cùng kinh khủng, nhưng mà, vừa rồi hắn một quyền oanh ở trên thân đối phương, đối phương nhưng là một chút việc đều không có, cái này để cho hắn rất là khó hiểu.

Lê Du cười nói: “Này là tức, mạch văn, văn học tu dưỡng càng cao, khí liền càng mạnh, cái này khí, có thể hộ thể, cũng có thể làm công dụng khác.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Dương Huynh hay vẫn là xuất kiếm đi, như vậy chiến đứng lên, mới có ý tứ, ngươi cảm thấy thế nào?” Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Nói xong, Dương Diệp tay hơi động một chút, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn. Hắn không có lựa chọn sơ ý, trước mắt thanh niên này thực lực, rất mạnh, hắn cũng không dám sơ ý.

Nhìn thấy Dương Diệp lấy ra kiếm, Thanh Niên Nam Tử kia cười nói: “Đến, để cho chúng ta chân chính tranh tài một trận chiến.” Thanh âm rơi xuống, đột nhiên hắn bay lên không, sau một khắc, một bài tuyệt vời khúc ở giữa sân chậm rãi vang lên. Thoáng qua, không gian chung quanh đột nhiên nổi lên một từng trận gợn sóng, đợt sóng này bên trong, lưu động một loại thần bí khí lưu.

Mạch văn!

Nho Gia dài đúng là mạch văn!

Tài văn chương càng cao, mạch văn liền càng khủng bố hơn!

Nguy hiểm!

Dương Diệp lúc này đây cảm nhận được nguy hiểm, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng, thoáng qua, một trăm thanh khí kiếm đột nhiên xuất hiện tại trong Kiếm Vực này. Theo này một trăm thanh khí kiếm xuất hiện, trong tràng đột nhiên xuất hiện vô số kiếm quang, những kiếm này quang lập tức bao trùm những cái kia khí lưu, trong lúc nhất thời, cái mảnh này Hư Không Chiến Trường trực tiếp nổ ra!

Rầm rầm rầm rầm...

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng tại Hư Không Chiến Trường bên trong vang vọng dựng lên, tuy rằng Hư Không Chiến Trường bên trong không gian đã sụp đổ, nhưng mà, hai người chiến đấu nhưng là cũng chưa kết thúc, vẫn còn tiếp tục!

Ầm!

Theo một đạo chói tai tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cùng Lê Du kia tách ra, giờ phút này, hai người cách xa nhau mấy trăm trượng khoảng cách.

Xa xa, Lê Du kia nhìn nhìn trên thân chính mình, trên người hắn, có không dưới mười đạo kiếm thương!

Tuy rằng hắn mạch văn rất mạnh, nhưng mà, đây cũng không phải vô địch, Kiếm Khí của Dương Diệp, vẫn có thể rách nát. Bất quá, Dương Diệp hiển nhiên cũng không chịu nổi, trên người Dương Diệp, cũng là có hơn mười đạo vết thương.

Mặc dù có tổn thương, nhưng mà đối với Dương Diệp mà nói, những vết thương này thật sự không ảnh hưởng chút nào. Có Hồng Mông Tử Khí chính hắn, trừ phi đối phương cho hắn tạo thành chí mạng tính tổn thương, bằng không thì, hắn chính là Chiến Thần, vĩnh viễn viễn chiến bất tử!

Hắn kinh khủng nhất địa phương, không phải là kiếm, mà là này khôi phục năng lực!

Lúc này, Lê Du kia đột nhiên cười nói: “Dương Huynh quả nhiên thật bản lĩnh, ngươi cái này kiếm đạo, tại một đời tuổi trẻ bên trong, chỉ có một người có thể so sánh với ngươi, đương nhiên, nếu như kiếm của Dương Huynh chỉ là như thế, vậy đối phương có thể là nếu so với Dương Huynh hơn một chút đấy. Tuyệt không một chút ác ý, chẳng qua là ăn ngay nói thật.”

Dương Diệp nói: “Người nọ là ai? Có chút hiếu kỳ!”

Lê Du cười nói: “Đối phương đến từ Phật Gia, đối phương tu chính là Tâm Kiếm, ừ, chúng ta đều gọi hắn kiếm Phật, kiếm của đối phương nói, cũng là rất mạnh. Bất quá, đối phương Kiếm Vực kiếm của Dương Huynh, hoàn toàn là hai loại bất đồng phong cách, kiếm của Dương Huynh, sát khí quá mạnh mẽ, của ta mạch văn đều khó chống cự.”

Dương Diệp cười nói: “Kiếm, chính là dùng để giết người. Ta thì cho là như vậy, cho nên, sát khí tự nhiên sẽ có chút mạnh mẽ.”

; “Lý giải!”

Lê Du nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Hôm nay, liền dừng ở đây, như thế nào? Tại tiếp tục đánh, phải phân sinh tử rồi.”

Dương Diệp nói: “Được, ngày khác có cơ hội đang luận bàn.”

Lê Du đối với Dương Diệp ôm quyền, “sau này còn gặp lại!” Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn Lê Du kia liếc mắt, sau một khắc, một ngụm máu tươi từ khóe miệng chậm rãi tràn ra, máu tươi không ngừng tràn ra, trong khoảnh khắc Dương Diệp bộ ngực quần áo chính là đã bị nhuộm đỏ.

Cùng lúc đó, bên ngoài mấy vạn dặm, Lê Du kia đột nhiên ngừng lại, kia vừa dừng lại một cái, cánh tay phải của hắn đột nhiên ‘Xùy~~’ một tiếng rớt xuống.

Cái này là hai người vì cái gì không tại chiến nguyên nhân.

Như Lê Du từng nói, tại tiếp tục đánh, thật sự được phân sinh tử rồi.;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2085: Phía Sau Màn Tay Thuận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một trận chiến này, làm cho Dương Diệp minh bạch, Đại Thiên Vũ Trụ này, cũng là có thiên tài, chỉ bất quá hắn lúc trước đều không có gặp được.

Đồng thời, việc này cũng phản chiếu ra bốn ngọn nguồn của mọi người bao hàm cùng khủng bố.

Hắn ở đây Binh Gia dừng lại, hắn lúc trước cũng không có gặp được Binh Gia một đời tuổi trẻ mạnh nhất thiên tài, hiện tại xem ra, không phải là không có, mà là đối phương cũng chưa ra.

Một lát sau, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Chữa thương!

Ngay tại Dương Diệp chữa thương thời điểm, mấy vạn trượng bên ngoài, Lê Du kia ngừng lại, tại trước mặt hắn, xuất hiện một ông già.

; “Như thế nào?” Lão giả cười nói.

Lê Du nói khẽ: “Thực lực rất mạnh, bất quá, hắn hẳn không có hết sức, bằng không thì, dùng hắn vừa rồi bày ra thực lực, thì không cách nào cùng Thánh Nhân chống lại.”

Lão giả nhẹ gật đầu, “hai người các ngươi thực lực, hẳn sàn sàn với nhau, nếu như bác sinh tử, hắn có bảy đến tám phần phần thắng!”

; “Vì sao?” Lê Du hỏi, trong giọng nói không có không phục, bởi vì nói chuyện chính là lão sư của hắn.

; “Rất đơn giản!”

Lão giả nói: “Người này cả đời này, trải qua chiến đấu có thể nói là vô số kể, có thể nói, hắn này cả người thực lực, là dựa vào chính mình sử dụng kiếm giết ra tới. Thứ người như vậy Chiến Đấu Ý Chí cùng tâm trí, là thuộc về đứng đầu nhất cái loại này. Mà ngươi, tuy rằng ngươi cũng trải qua vô số chiến đấu, nhưng mà, sau lưng ngươi, cuối cùng là có chúng ta những lão gia hỏa này ở đây, chúng ta với ngươi mà nói, hoặc nhiều hoặc ít vẫn là có ảnh hưởng. Bởi vì ngươi gặp được cường địch lúc, ngươi rất có tự tin, mà ngươi tự tin này, dù là có một thành là vì có chúng ta, vậy ngươi tự tin này cùng tâm tình ngay cả có hơi nước đấy."

Lê Du trầm mặc.

Lúc này, lão giả lại nói: "Mà Dương Diệp này bất đồng. Kiếm đạo của hắn cùng rất nhiều người rất bất đồng, kiếm của hắn, chỉ tin chính mình. Tự tin của hắn, là mười trên mười nguồn gốc là từ hắn bản thân. Còn nữa, ngươi chắc phát hiện, trên người hắn, có một cỗ rất nhiều người cũng không có chơi liều, dáng vẻ quyết tâm này hỗn hợp đến kiếm của hắn bên trong, cái kia chính là mũi kiếm a."

Lê Du nhìn về phía lão giả, "lão sư điều tra qua hắn?"

Lão giả cười nói: "Tại Đại Thiên Vũ Trụ, thế lực kia sẽ không đi điều tra một chút hắn đâu? Đối với hắn đánh giá, có tốt, cũng có xấu. Không quản tốt hỏng, dù sao trong mắt của ta, người này, nếu không chết, tương lai nhất định bất phàm."

; "Vì sao?" Lê Du hỏi.

; "Dã tâm!"

Lão giả nói: "Hắn không có dã tâm, ta nói dã tâm, là thuộc về cái loại này đối với quyền lực hoặc là đối với trường sinh dã tâm. Tuy rằng nhiều khi, dã tâm có thể để kích thích một người, nhưng mà, nhiều khi, dã tâm cũng sẽ nô dịch một người. Vô dục tắc cương, tóm lại, trên thân hắn điểm ấy, còn có một chút thứ đồ vật, là ngươi có thể học tập."

Lê Du khẽ gật đầu, sau đó nói: "Lão sư, cái kia Bồ Đề Thụ..."

; "Đây không phải là Bồ Đề Thụ!" Lão giả đột nhiên nói.

; "Lão sư tại sao khẳng định?" Lê Du hỏi.

Lão giả nói khẽ: "Đã có lão tổ ra mặt!"

Lão tổ ra mặt!

Trong lòng Lê Du rùng mình.

Lão tổ đều ra mặt, ý vị này sự tình không đơn giản. Bởi vì những lão tổ này bình thường đều là kiên trì đấy, hoặc có lẽ là, có thể để cho bọn hắn để trong lòng chuyện tình, quá quá ít.

Cùng lúc đó, Dương Diệp cũng nhận được tin tức của Dương Liêm

Sương.

Có lão tổ ra mặt.

Dương Diệp lập tức đã đi ra Ngọa Long thành, đi tới bờ biển, dùng hắn hiện tại chỗ đứng nhìn lại, vẫn như cũ có thể chứng kiến hòn đảo nhỏ kia, phải nói cái cây kia. Quả thật đúng là không sai, lúc này, cái cây kia trước, Thánh Nhân đã biến thành cực nhỏ, chỉ có hai vị.

Giờ phút này, hai vị này dung mạo cũng trở nên già nua vô cùng.

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại bên cạnh của Dương Diệp.

Trung niên nam tử cứ như vậy trống rỗng xuất hiện đấy, xuất hiện không có dấu hiệu nào, Dương Diệp căn bản không phát hiện đối phương là thế nào xuất hiện.

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, hắn nhìn thoáng qua trung niên nam tử, trung niên nam tử đang mặc áo bào trắng, hai tay thả lỏng phía sau, toàn bộ người xem ra ngoại trừ văn nhã đi một tí bên ngoài, kia giống như là một người bình thường, trên người không có nửa điểm huyền bí chấn động.

Trung niên nam tử đối với Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa trên người của hai vị Thánh Nhân kia, “tu luyện tới Thánh Nhân, trong đó muốn trải qua vô số vô số khó khăn, bọn hắn có thể đi cho tới hôm nay một bước này, kỳ thật rất khó khăn đấy.”

Dương Diệp nói: “Đáng tiếc, đều phải chết ở chỗ này.”

Trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Ngươi thấy thế nào gốc cây này?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Có vấn đề!”

Trung niên nam tử mỉm cười, “khó được. Kỳ thật, ít Thánh Nhân bọn hắn này lại làm sao không biết gốc cây này có vấn đề? Nhưng mà, rất nhiều người hay là đi rồi. Ngươi cũng biết đây là vì sao?”

; “Cơ hội!”

; Dương Diệp nói: “Với bọn hắn mà nói, đây là một cái Chứng Đạo Vấn Tổ cơ hội, bọn hắn không muốn bỏ qua!”

; Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “đây coi là một người, kỳ thật, còn một nguyên nhân khác, là vì tự tin!”

“Tự tin?” Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử.

Trung niên nam tử mặt hướng cái cây kia, “có thể tu luyện đến Thánh Nhân, thực lực tự nhiên là không cần phải nói, ở giữa phiến thiên địa này, ngoại trừ đạt tới ‘tổ’ cấp bậc, ai có thể uy hiếp được bọn hắn? Tại bọn họ xem ra, là không có đấy.”

“Chẳng lẽ có sao?” Dương Diệp hỏi lại.

; “Tự nhiên!” ;

; Trung niên nam tử nói: “Đâu chỉ có, là có rất nhiều. Tại vùng vũ trụ này, sinh ra không chỉ có nhân loại cùng Bách Tộc, còn thật nhiều sinh linh, tựa như bên trong cơ thể ngươi Tiểu gia hỏa kia!”

; Tiểu Bạch!

Dương Diệp biến sắc, đối phương vậy mà biết rõ trong cơ thể hắn Tiểu Bạch?

Trung niên nam tử cười nói: “Không cần lo lắng, ta đối với ngươi không có ác ý, cũng sẽ không ngấp nghé bên trong cơ thể ngươi bảo vật.”

; “Tiền bối là người phương nào!” Dương Diệp trầm giọng hỏi.

; Trung niên nam tử nói: “Không trọng yếu, trở về chủ đề. Ở giữa phiến thiên địa này, thật nhiều rất nhiều người cũng chưa gặp qua sinh linh, cũng có thật nhiều đã thành tinh Linh vật. Ví dụ như kiếm kia đầu,; Nếu như nàng Kiếm Linh khôi phục, chỉ bằng vào này một thanh kiếm, có thể chém giết Thánh Nhân đấy. Trừ lần đó ra, còn thật nhiều Thần Bí Sinh Linh.”

; Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái cây kia, “gốc cây này cũng thế, đúng không?”

; Trung niên nam tử cười nói: “Cây này lai lịch, kỳ thật, ta đã biết rồi. Nó mặc dù không bằng Bồ Đề Thụ, nhưng mà, nó thế nhưng là trong trời đất này ngũ đại kỳ bảo một trong!”

; “Ngũ đại kỳ bảo?” Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử!

“Bên trong cơ thể ngươi cái này tòa tháp, tăng thêm trong tay ngươi thanh kiếm kia, cũng là ngũ đại kỳ bảo một trong.”

; Trung niên nam tử nói: “Đều là thuộc về Thần vật, chân chính Thần vật. Bất quá, ngươi này hai kiện Thần vật so với gốc cây này bài danh muốn cao một chút!”

; “Có thể xếp số một sao?” Dương Diệp hỏi.

; Trung niên nam tử cười nói: “Vậy tháp, thứ hai, kiếm thứ bốn!”

“Thứ nhất là cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

Trung niên nam tử mỉm cười, “một cái có thể trảm tổ Thần vật, ngày sau ngươi nói không chắc chắn sẽ gặp được.”

Trảm tổ Thần vật!

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, đến tột cùng là cái gì Thần vật, thậm chí ngay cả lão tổ đều có thể giết?

Lúc này, trung niên nam tử kia ngẩng đầu nhìn về phía cái cây kia, “biết rõ gốc cây này tên gì sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

“Thần Hư Thụ!”

Trung niên nam tử nói khẽ: “Đây là một khối có thể đơn giản để cho Thánh Nhân mất phương hướng Thần Hư Thụ, coi như là Thánh Nhân tiến vào bên trong, đều sẽ bị lạc chính mình. Trừ phi là như ngươi loại này Kiếm Tu Thánh Nhân, hơn nữa lĩnh ngộ Kiếm Vực, hơn nữa còn cần Kiếm Tâm Thông Minh, loại tình huống này, mới có thể bảo trì lại bản tâm. Đương nhiên, dùng thực lực của ngươi bây giờ, nếu như ngươi tiến vào bên trong, trong khoảnh khắc thì sẽ biến mất ở trong thiên địa này!”

“Nó tại sao phải giết chết ít Thánh Nhân này?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói khẽ: “Báo thù!”

“Báo thù?”

Dương Diệp chân mày cau lại, khó hiểu.

Trung niên nam tử cười cười, sau đó biến mất ngay tại chỗ. Lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái cây kia trước mặt của. Làm trung niên nam tử xuất hiện ở cái cây kia lúc trước, cái cây kia đột nhiên rung động kịch liệt lên, làm như cảm thấy nguy hiểm.

Trung niên nam tử đột nhiên bấm tay một điểm, “phong!”

Thanh âm rơi xuống, cái cây kia lập tức đều yên lặng xuống.

Trung niên nam tử quay người nhìn về phía trước mặt chính mình hai vị Thánh Nhân kia, sau đó tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, hai vị Thánh Nhân kia chậm rãi mở hai mắt ra. Hai người kia nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, ánh mắt hai người đã rơi vào đàn ông trung niên trên người.

Sau một khắc, hai vị Thánh Nhân đột nhiên đứng lên, sau đó cung kính đối với trung niên nam tử kia thi lễ một cái, “đa tạ ân cứu mạng!”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “trở về đi. Chứng Đạo Vấn Tổ, hơn nữa là cần nhìn chính mình, mà không phải nhìn ngoại vật, gởi gắm hy vọng tại ngoại vật phía trên, không sáng suốt.”

“Thụ giáo!”

Hai người lần nữa đối với trung niên nam tử thi lễ một cái, nhưng sau đó xoay người biến mất ở Thiên tế.

Bên cạnh bờ, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên người trung niên nam tử kia.

Người này đến tột cùng là ai?

Kỳ thật, hắn đoán được một chút điểm, nhưng mà, không dám xác định.;

Xa xa, hai vị Thánh Nhân rời đi về sau, trung niên nam tử kia quay đầu nhìn về phía cái cây kia, “năm đó ân oán, thật sự không thể để cho nó trở thành quá khứ sao?”

Qua hồi lâu, một giọng nói tại trung niên nam tử vang lên bên tai, “ngươi cảm thấy có thể trở thành quá khứ?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “chuyện năm đó, đã qua thật lâu, nếu không phải buông quá khứ cừu hận, các ngươi, sợ là còn có thể giẫm lên vết xe đổ.”

“Thật sao?”

Thanh âm kia đột nhiên cười nói: “Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, đã không phải là năm đó Đại Thiên Vũ Trụ, bây giờ Bách Tộc, cũng không là năm đó Bách Tộc, bây giờ tứ đại gia càng không phải là năm đó tứ đại gia, bây giờ Vũ Trụ Chi Linh này, cũng không phải ban đầu Vũ Trụ Chi Linh. Tuy rằng, bây giờ Thần Tộc không là năm đó Thần Tộc, nhưng mà, mọi người đều là giống nhau, không phải sao?”

Thanh âm rơi xuống, một tên đang mặc quần trắng nữ tử xuất hiện ở trung niên nam tử cách đó không xa.

Nhìn thấy Bạch Quần Nữ Tử này, xa xa Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống.

Tuy rằng thấy không rõ đối phương dung mạo, nhưng mà, cái bóng người này hắn bái kiến nhiều lần.

Thần Tộc!

Hết thảy đều sáng tỏ.

Đây hết thảy, đều là Thần Tộc làm ra!

Thần Tộc!

.,...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2086: Nho Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thật sự thật không ngờ, đây hết thảy dĩ nhiên là Thần Tộc làm ra!

Thần Tộc dụng ý, rõ ràng, tiêu hao Bách Tộc Thánh Nhân Cường Giả!

Bởi vì Thần Tộc rất rõ ràng, nếu như Bách Tộc liên thủ, Thần Tộc bây giờ là tuyệt đối không ngăn nổi. Mà trong tương lai, Bách Tộc tuyệt đối có khả năng liên thủ, bởi vì chỉ cần Thần Tộc rất hung hăng, Bách Tộc tất nhiên sẽ liên thủ. Bởi vậy, Thần Tộc quyết định tiên hạ thủ vi cường. Lợi dụng loại phương pháp này, tiêu hao Bách Tộc Thánh Nhân Cường Giả. Mà Thần Tộc, thành công.

Thánh Nhân Bách Tộc, nghiêm trọng bị tiêu hao!

Nhưng mà, nhưng bây giờ là nhắm trúng lão tổ ra mặt, Thần Tộc có thể đối kháng lão tổ?

Đàn ông trung niên thân phận, Dương Diệp tự nhiên cũng là đoán được một chút, có thể để cho Thánh Nhân tôn kính như vậy, không cần phải nói, nhất định chỉ có lão tổ.

Trong lòng Dương Diệp có chút bận tâm, lo lắng cho Thần Tộc.

Đối với Thần Tộc, hắn tự nhiên là có hảo cảm, này tộc đối với cá nhân hắn giúp đỡ cũng không ít.

Xa xa.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Bạch Quần Nữ Tử, sau đó nói: “Các ngươi nếu như dám làm như thế, nghĩ đến là có chỗ ỷ lại, ta rất muốn biết, hiếu kỳ các ngươi dựa là cái gì.”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Nho Gia tốt nhất vẫn là đừng nhúng tay được!”

; “Vì cái gì?” Trung niên nam tử cười nói.

; Bạch Quần Nữ Tử nói: “Không sợ Nho Gia mấy vạn năm cơ nghiệp hủy hoại chỉ trong chốc lát, ngươi đại khái có thể nhúng tay.”

; Trung niên nam tử cười nói: “Là đang uy hiếp ta sao?”

; Bạch Quần Nữ Tử nói: “Chưa nói tới uy hiếp. Thần Tộc ta nếu như dám hiện thế, liền đã làm xong hết thảy chuẩn bị.”

; Nói đến đây ngạch, Bạch Quần Nữ Tử dựng lên một ngón tay, “Thần Tộc ta mặc dù bây giờ đã xuống dốc, nhưng mà, tin tưởng ta, chúng ta nếu không phải tiếc bất cứ giá nào, muốn tàn sát một vị lão tổ, hay vẫn là có thể làm được.”

; Trung niên nam tử hai mắt híp lại, sắc mặt có chút trở nên lạnh.

; Bạch Quần Nữ Tử nhưng là không sợ hãi chút nào, “Nho Gia nếu là không có ngươi, sợ là trong khoảnh khắc muốn từ Đại Thiên Vũ Trụ này biến mất, ngươi cảm thấy thế nào?”

; Trung niên nam tử nói: “Bây giờ Thần Tộc, Phật Gia ta một nhà có thể giết hết!”

; Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Thử xem?”

; Thanh âm rơi xuống, Bạch Quần Nữ Tử hai tay đột nhiên hư chiêu, trong chốc lát, nước biển chung quanh đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một cái màn sáng to lớn xuất hiện ở sau lưng của Bạch Quần Nữ Tử.

; Nhìn thấy một màn này, trung niên nam tử sầm mặt lại, “gọi hồn trận!”

; Bạch Quần Nữ Tử nói: “Thần Tộc ta tái nhập Đại Thiên Vũ Trụ, tứ đại trong nhà, Đạo Gia, Binh Gia, Phật Gia, này ba nhà giữ yên lặng, ngươi Nho Gia nếu không phải tưởng giữ yên lặng, có thể, Thần Tộc ta kia liền cùng ngươi Nho Gia Ngọc Thạch Câu Phần, không lỗ đấy, đối với chúng ta mà nói, đã sớm không nhà để về, mất mạng, cũng không có gì. Mà ngươi thì sao? Ngươi nguyện ý bỏ rơi ngươi Đại Đạo, bỏ rơi ngươi nho đạo cơ nghiệp sao?”

; Trung niên nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, trung niên nam tử mở mắt, “không hổ là Thần Tộc quân sư, hết thảy đều tại tính toán của ngươi ở trong. Kỳ thật, ngươi nên minh bạch, cái kia ba nhà sở dĩ không ra tay nguyên nhân thực sự là cái gì!”

“Đương nhiên minh bạch!”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Năm đó, thiên thời tại các ngươi bên kia, cho nên, Thần Tộc ta thất bại. Hiện tại, thiên thời tại bên chúng ta rồi.”

Trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “hắn đâu? Ngươi Thần Tộc lại muốn lợi dụng hắn làm cái gì?”

; “Lợi dụng?”

Bạch Quần Nữ Tử lắc đầu, “ta như muốn lợi dụng hắn, đã sớm lợi dụng. Nho Tổ, ngươi nên minh bạch, hắn đi cho tới bây giờ tình trạng, cùng Bách Tộc có quan hệ rất lớn. Là Bách Tộc đẩy hắn đã đến đối diện với bọn hắn đi, không phải là Thần Tộc ta.”

Trung niên nam tử khẽ nở nụ cười, “ngươi nói rất đúng, thiên thời tại các ngươi bên này. Bất quá, cái này không có nghĩa là ngươi Thần Tộc liền nhất định có thể đủ thắng.”

; “Mỏi mắt mong chờ đi!” Bạch Quần Nữ Tử nói.

; Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “mỏi mắt mong chờ.”

Nói xong, hắn đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

; “Tiền bối?” Dương Diệp khó hiểu.

; Trung niên nam tử mỉm cười, “ta biết, Bách Tộc đuổi giết ngươi, ngươi đối với Bách Tộc trong nội tâm nhất định là có oán hận, nhưng mà, Ta tin tưởng, ngươi cũng không hy vọng nhìn thấy Đại Thiên Vũ Trụ máu chảy thành sông a;?”

; Dương Diệp khổ cười cười nói: “Tiền bối, ta cảm thấy, ngươi quá coi trọng ta. Nói thật, bất kể là Bách Tộc, hay vẫn là tứ đại gia, cũng hoặc là Thần Tộc, các ngươi giữa những thế lực này ân oán,; Là ta có thể để ý sao?”

; Nói đến đây, hắn lắc đầu, “không quản được, cũng không muốn quản. Bất quá, Bách Tộc đối với chuyện ta làm, đặc biệt là Nhân Tộc Nhân Quân kia, có chút sổ sách, có một ngày ta sẽ đích thân hướng bọn hắn đòi lại.”

“Thần Tộc cùng Bách Tộc ở giữa, ngươi đứng một bên nào?” Trung niên nam tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp không chút do dự nói: “Thần Tộc!” Hắn đương nhiên là phải đứng ở Thần Tộc bên này, vì cái gì? Rất đơn giản, Thần Tộc không chỉ không có đuổi giết hắn, ngược lại còn trợ giúp hắn. Đến tại cái gì Nhân Tộc đại nghĩa, cái đồ chơi này khó tin cậy nhất, bởi vì Nhân Tộc cũng chưa cùng hắn nói qua Nhân Tộc đại nghĩa. Đương nhiên, hắn không hề phản. Nhân loại, cũng không thù hận cả Nhân loại. Ai muốn giết hắn, hắn liền thù hận ai, ai đã giúp hắn, hắn đứng ai bên kia!

Sự tình chỉ đơn giản như vậy!;

Trung niên nam tử thấp giọng thở dài. Nếu như chẳng qua là Dương Diệp chính mình, dù là Dương Diệp tại yêu nghiệt, cũng không đáng cho hắn đến hỏi mấy cái này đấy. Vấn đề là, Dương Diệp thể bên trong có Đạo Gia cái kia chí bảo. Cái kia chí bảo nếu như lựa chọn Dương Diệp, Dương Diệp kia sẽ không là đơn thuần một cái nhân loại rồi. Này cũng là hắn coi trọng chủ yếu của Dương Diệp nguyên nhân!

Trung niên nam tử không có đang nói cái gì, hắn quay người rời đi. Bởi vì hắn đã được đến đáp án.

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cách đó không xa.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên nói: “Đi theo ta!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Dương Diệp đi theo trung niên nam tử đi tới cái cây kia trước, Bạch Quần Nữ Tử nói: “Đây là Thần Tộc ta chí bảo, Thần Hư Thụ!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “vừa rồi người nọ cùng ta đã từng nói qua!”

“Biết hắn là ai không?” Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp lắc đầu.

“Nho Tổ!”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Hắn coi như là Nho Gia vị lão tổ kia, Đại Thiên Vũ Trụ đứng đầu nhất một trong mấy người. Cũng là hắn, phá hủy chúng ta lần này tính toán. Bất quá vô sự, đã chết như vậy nhiều Thánh Nhân, với chúng ta mà nói, đã đủ rồi!”

Dương Diệp nói: “Các ngươi thật muốn đánh Bách Tộc?”

“Đánh Bách Tộc?”

Bạch Quần Nữ Tử cười cười, sau đó nói: “Đương nhiên sẽ không, đừng nói chúng ta, cái đó sợ sẽ là tứ đại gia, cũng sẽ không đi cùng Bách Tộc đổ máu, bởi vì vậy không ý nghĩa. Phải biết, đả thương địch thủ một vạn, tự tổn tám nghìn, Thần Tộc ta có thể không sẽ cùng Bách Tộc đổ máu!”

Dương Diệp nói: “Vậy các ngươi muốn làm cái gì?”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Ngươi rất muốn biết?”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp cùng Bạch Quần Nữ Tử chung quanh cái cây kia đột nhiên hư ảo, thời gian dần trôi qua, cái cây kia biến mất.

Thoáng qua, nữ tử đột nhiên đối với phía dưới một điểm, trong chốc lát, hai người phía dưới mặt nước đột nhiên tách ra, ngay sau đó, hai người trực tiếp đã rơi vào trong đó.

Chậm rãi hạ thấp.

“Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Mới có lợi cho ngươi, tin sao?”

Chỗ tốt?

Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Quần Nữ Tử không nói gì thêm.

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Dương Diệp rốt cục vẫn phải hỏi lên. Đối với thân phận của người trước mắt này, hắn thật sự rất ngạc nhiên. Mà bây giờ, cho dù hắn cùng đối phương cách rất gần, nhưng mà, hắn vẫn như cũ nhìn không tới dung mạo của đối phương.

Bạch Quần Nữ Tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi sau này thì sẽ biết!”

Lại mất khẩu vị!

Dương Diệp cười khổ, nếu như đối phương không muốn nói, hắn cũng không có đang hỏi.

Hai người tiếp tục hạ xuống, không biết trải qua bao lâu, hai người rốt cuộc rơi xuống đất. Được Bạch Quần Nữ Tử dẫn dắt, hai người đi xa đi. Hai người hành tẩu ở trong nước, trong nước thế giới, hoàn toàn u ám, làm cho người ta một loại vô cùng cảm giác nặng nề.

Áp lực!

Dương Diệp cảm nhận được một ít áp lực.

Không biết đi bao lâu rồi, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên ngừng lại. Tại hai người cách đó không xa, nằm một cỗ màu đen nhánh quan tài. Tại quan tài tứ giác, có bốn cái màu vàng xiềng xích, này bốn cái nước sơn sợi xích màu đen một mặt khóa cái kia quan tài, mà một chỗ khác tức thì không có vào trong không gian.;

“Giúp một việc!” Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

; Dương Diệp nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, nữ tử nói khẽ: “Trong quan tài này, là Thần Tộc ta một vị tiên hiền, hắn bị Nho Gia vị lão tổ kia phong ấn tại nơi đây, cái kia xiềng xích, có Nho Gia lão tổ mạch văn, trừ phi mấy vị khác lão tổ ra tay, bằng không thì, đoạn không được này bốn sợi dây xiềng xích. Quên mất, còn có một vật có thể đoạn ổ khóa này.”

; “Kiếm của ta?” Dương Diệp nói.

; Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, “kiếm của ngươi, là lúc trước mấy vị lão tổ liên thủ chế tạo, có thể nói, nó là Hậu Thiên Bảo Vật đỉnh phong. Tuy rằng nó Kiếm Linh không có thức tỉnh, bất quá, này bốn sợi dây xiềng xích trong mạch văn trải qua vô số năm ăn mòn, cũng không có lúc trước mạnh như vậy rồi. Tăng thêm Thần Tộc ta cái vị kia tiên hiền thần chí đã thanh tỉnh, cho nên, ngươi cùng hắn nội ứng ngoại hợp, có thể phá vỡ này bốn sợi dây xiềng xích!”

; Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có cự tuyệt. Hắn đi tới cái kia bộ quan tài trước mặt của, sau đó lấy ra kiếm chủ. Giống như là nghĩ đến cái gì, hắn quay đầu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, “Nho Tổ kia vì sao không ngăn cản ngươi?”

; Bạch Quần Nữ Tử nói: “Địch nhân của hắn, không phải là Thần Tộc ta, Thần Tộc ta địch nhân, cũng không phải hắn, ít nhất tạm thời không là hắn Nho Gia. Cho nên, chúng ta song phương lựa chọn không xâm phạm lẫn nhau.”

; Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

; Nói xong, hắn giơ kiếm đối với lên trước mặt chính là vừa bổ.

; Xùy~~!

; Một đạo lăng lệ ác liệt Kiếm Khí phá không mà đi.

; Ầm!

; Dương Diệp nhưng là trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy vạn trượng!

; Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện tại phía sau hắn, sau đó một chỉ điểm tại phía sau lưng hắn, Dương Diệp lập tức ngừng lại.

; Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử nói: “Dùng Kiếm Vực, đem hết toàn lực!”

; Dương Diệp thở một hơi thật dài, sau đó thi triển ra Kiếm Vực, hai tay của hắn giơ kiếm đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

; Ô... Ô... Ô... N... G!

; Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên ở mảnh này đáy biển vang vọng dựng lên.

; Lúc này, xa xa cái kia bộ quan tài đột nhiên kịch liệt run lên, một cỗ lực lượng cường đại từ trong đó chấn động mà ra.

; Ầm!

; Cái kia bốn sợi xích sắt trực tiếp hóa thành hư vô.

; “Cuối cùng đi ra ngoài!”

; Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

; Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc, hắn biến sắc, giơ kiếm hướng lấy trước mắt chính là vừa bổ.

; Ầm!

; Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp đánh bay ra ngoài, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn cũng đã biến mất.

;...;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2087: Hả Giận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp lúc trước chỗ đứng chỗ, đứng đấy một người trung niên tóc đen con mắt màu tím trung niên nam tử, giờ phút này, trung niên nam tử này chính cầm lấy kiếm của Dương Diệp.

Xa xa, Dương Diệp ho nhẹ thoáng một phát, một cỗ máu tươi lập tức từ khóe miệng của hắn chậm rãi tràn ra. Yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa trung niên nam tử kia, sau một khắc, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực!

Cường đại Kiếm Vực lập tức bao phủ này toàn bộ đáy biển, cùng lúc đó, Dương Diệp hai tay hư chiêu, trong chốc lát, dần dần hai trăm thanh khí kiếm xuất hiện ở trong Hải Để Thế Giới này.

; "Giết!"

Thanh âm của Dương Diệp đột nhiên tại đáy biển này bên trong vang vọng dựng lên.

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong chốc lát, toàn bộ đáy biển lập tức bị kiếm quang bao trùm.

Giờ khắc này, xa xa trung niên nam tử kia ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy chung quanh những cái kia kiếm quang lúc, kia chân mày cau lại, hắn hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đối với lên trước mặt chính là một điểm.

Chính là một điểm này, trong sân những cái kia kiếm quang trực tiếp hư ảo.

Mà đúng lúc này, một tiếng rồng ngâm đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, Chiến Thiên kia xuất hiện ở Dương Diệp trong tay, sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người giơ Chiến Thiên bay thẳng đến trung niên nam tử kia vọt tới.

Cách trung niên nam tử không sai biệt lắm còn có mười trượng trở lại khoảng cách lúc, một ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong cỗ hỏa diễm này lập tức bọc lại thân thể của Dương Diệp, còn có Chiến Thiên kia.

Trong chớp nhoáng này, toàn bộ biển rộng lập tức bị Lục Đinh Thần Hỏa này nướng sôi trào lên.

Kiếm Vực, Chiến Thiên, Lục Đinh Thần Hỏa, Thiên Long Hộ Thể!

Lúc này đây, Dương Diệp hoàn toàn là đang liều mạng.

Nhìn thấy một màn này, trước mặt Dương Diệp cách đó không xa trung niên nam tử kia chân mày nhíu sâu hơn. Đối mặt một kích này, trung niên nam tử hiển nhiên cũng không dám khinh thường, tay phải hắn hướng phía trước giai đoạn trước xoay tròn, một mặt hư ảo thuẫn lập tức chắn trước mặt của hắn.

Ầm!

Dương Diệp trong tay Chiến Thiên vừa bổ vào đạo kia thuẫn phía trên, trong tràng chính là bạo phát ra một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, một cỗ cường đại sóng khí tại đáy biển này quét sạch ra, toàn bộ biển rộng lập tức lăn lộn.

Trung niên nam tử kia tại Dương Diệp dưới một kích này, trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn, cùng lúc đó, trên người trung niên nam tử, xuất hiện nhè nhẹ vết máu. Đó là thân thể bị đánh nứt!

Dương Diệp vừa rồi một kích kia, coi như là Thánh Nhân đều khó có khả năng dễ như trở bàn tay tiếp được!

Xa xa, trung niên nam tử kia sầm mặt lại, sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước thò ra, sau đó cách không đối với Dương Diệp chính là một trảo, một cỗ lực lượng cường đại lập tức bao phủ Dương Diệp. Nhưng mà, cỗ khí thế này vừa bao phủ ở Dương Diệp, Dương Diệp trong tay Chiến Thiên chính là mãnh liệt vung lên, này vung lên, trực tiếp phá hết cổ khí thế kia.

Dùng thực lực của Dương Diệp bây giờ, Thánh Nhân tưởng muốn chỉ bằng vào khí thế ngăn chặn hắn, không thể nghi ngờ là nằm mơ.

Trung niên nam tử kia hiển nhiên còn muốn ra tay, mà đúng lúc này, một bên Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Đủ rồi!”

Trung niên nam tử quay đầu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử kia, “ngươi có tư cách ra lệnh cho ta?”

Ngay tại lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trung niên nam tử sắc mặt tím mặt biến đổi, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, vô số Tinh Quang đột nhiên tề tụ trung niên nam tử kia đỉnh đầu, một cỗ uy áp kinh khủng đột nhiên đặt ở trung niên nam tử thân thể.

Răng rắc!

Dương Diệp lập tức đã nghe được tiếng xương gãy vang lên.

Bất quá, trung niên nam tử này hiển nhiên sẽ không ngồi chờ chết, liền muốn ra tay, mà lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, “ra tay thử nhìn một chút!” Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một tên nhỏ thó nữ tử cùng một Bạch Phát Lão Giả chính chậm rãi mà tới.

Trĩ Nữ!

Người đến đúng là Trĩ Nữ kia, lão giả kia, Dương Diệp cũng có duyên gặp qua một lần, lúc trước tiễn đưa hắn đi Tu La Luyện Ngục Quản Bá kia.

Nhìn thấy Trĩ Nữ, trung niên nam tử kia sầm mặt lại, "ngươi... Ngươi là Thiếu Tộc Trưởng!"

"Nàng bây giờ là tộc trưởng!" Trĩ Nữ bên cạnh, Quản Bá đột nhiên nói một câu.

Trung niên nam tử sắc mặt có chút khó coi, "thích vực Thiếu chủ chứ?"

"Đã chết!"

Lúc này, Trĩ Nữ đột nhiên nói: "Ta tự tay giết!"

"Hắn là ca ca ngươi!" Trung niên nam tử kia đột nhiên cả giận nói.

"Láo xược!"

Ngay tại lúc này, một bên Quản Bá đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, xa xa từng cái

Ầm!

Trung niên nam tử kia trực tiếp bị rung động đến vạn trượng ra, cùng lúc đó, tại trung niên nam tử kia xuất hiện bốn Bạch Bào Lão Giả.

Toàn bộ là Thánh Nhân!

Trĩ Nữ chậm rãi hướng phía trung niên nam tử kia đi đến, "hắn tưởng làm tộc trưởng, cái này không sai, sai liền lỗi tại hắn không nên cùng ngoại nhân liên thủ. Lúc trước nếu như không phải là hắn cấu kết ngoại nhân, Thần Tộc ta hà chí vu thử?"

Lúc này, hắn ngừng lại, "Thần Tộc ba đại tiên hiền, ngươi là một cái trong số đó, ta tới cứu ngươi đi ra, không là muốn ngươi tới cùng ta tính sổ. Lúc trước phụ hoàng đem vật kia cho ba người các ngươi mang đi bảo tồn, hiện tại, ta muốn lấy lại vật kia."

Trung niên nam tử sắc mặt âm tình bất định.

; "Tưởng ra vẻ?" Trĩ Nữ đạm thanh nói: "Tuy rằng Thần Tộc ta hiện tại cần cường giả, nhưng mà, thêm ngươi một người không nhiều, thiếu ngươi một người không ít, không muốn khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta.”

Trung niên nam tử sau lưng, cái kia vài tên Thánh Nhân Khí Tức đã khóa lại hắn.

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, cuối cùng, bàn tay hắn mở ra, một thanh kim sắc cái chìa khóa xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

Trĩ Nữ bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng một chiêu, cái kia chiếc chìa khóa trực tiếp đã rơi vào trong lòng bàn tay của nàng. Thu hồi cái chìa khóa về sau, Trĩ Nữ lần nữa phải tay khẽ vẫy, trung niên nam tử kia trong tay thanh kiếm kia trực tiếp bay đến trước mặt của nàng. Trĩ Nữ bấm tay một điểm, thanh kiếm kia bay đến trước mặt của Dương Diệp.

Trĩ Nữ đi tới trước mặt của Dương Diệp, nàng quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Nếu như có một ngày, trong Đại Thiên Vũ Trụ, không có ngươi nơi đi, đến Thần Tộc ta đi.” Nói xong, nàng trực tiếp quay người rời đi. Bất quá rất nhanh, nàng lại dừng lại, “ta cũng không phải là muốn lợi dụng ngươi cái gì, cũng chưa từng có loại ý nghĩ này. Còn nữa, cá nhân ngươi tuy rằng yêu nghiệt, nhưng mà, đối với cả Đại Thiên Vũ Trụ thế cục mà nói, cũng không thể tạo thành ảnh hưởng gì.”

Nói xong, nàng không nói chuyện, biến mất ở xa xa.

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, “rất nhanh, Bách Tộc thì sẽ tụ hội, sau đó thương lượng cùng một chỗ đối phó Thần Tộc ta, bất quá, đây không phải ngươi phải lo lắng, ngươi muốn lo lắng là, khi bọn hắn tụ chung một chỗ về sau, bọn hắn khả năng lại sẽ chú ý tới ngươi, cuối cùng trên người ngươi, có Đại Thiên Vũ Trụ hai kiện chí bảo. Còn có Bách Tộc cùng ngươi ân oán giữa, chỉ cần cho bọn hắn cơ hội, bọn họ sẽ không bỏ qua cơ hội này đấy!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta biết.”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Trong khoảng thời gian này, Thần Tộc ta sẽ yên lặng, bởi như vậy, ánh mắt của bọn hắn sẽ toàn bộ tập trung trên người ngươi. Tóm lại, cẩn thận.”

Nói xong, kia quay người thân hình lóe lên, biến mất ở xa xa.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng mặt khác một người đàn ông trung niên.

Qua hồi lâu, Dương Diệp chính phải ly khai, mà lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Vì sao Chiến Thiên cùng kiếm kia trong tay ngươi?” Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, “liên quan gì đến ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Hắn mới vừa xuất thủ cứu trung niên nam tử này, nhưng mà đối phương mới vừa ra tới liền ra tay với hắn, cái này để cho hắn vô cùng căm tức. Bởi vậy, đối với đối phương, hắn tự nhiên thì sẽ không cho sắc mặt tốt đấy.

Một bên, trung niên nam tử kia thần sắc vô cùng khó coi, liền muốn động thủ, nhưng mà, làm như kiêng kị cái gì, kia cuối cùng còn không có ra tay.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã ly khai.

Dương Diệp cũng không có ra tay, bởi vì hắn căn bản giết không chết đối phương, đương nhiên, dùng thực lực của đối phương, tưởng muốn làm cho giết hắn, cũng thật là khó khăn. Ai cũng đánh không chết ai, cho nên, hắn không muốn cùng đối phương lãng phí thời gian.

Ly khai đáy biển về sau, Dương Diệp về tới Ngọa Long thành, vừa trở lại Ngọa Long thành, Dương Liêm Sương chính là cho hắn truyền âm.

Đại nội thế cục!

Tại Nho Gia lão tổ ra mặt về sau, Thần Tộc âm mưu lập tức cáo phá.

Phẫn nộ!

Bách Tộc lập tức sôi trào, bởi vì lúc này đây, bọn hắn tổn thất Thánh Nhân Cường Giả rất nhiều nhiều nữa... Thương cân động cốt, chân chính thương cân động cốt, bọn hắn sao có thể không phẫn nộ? Đáng tiếc là, không có nhất tộc dám đi tìm Thần Tộc.

Đối với khắp cả đã từng Đại Thiên Vũ Trụ siêu cấp bá chủ, mặc kệ một tộc kia, đều vẫn là trong lòng còn có kiêng kỵ!

Vì vậy, Bách Tộc tại bắt đầu thử nghiệm liên lạc.

Liên minh!

Mặc dù bây giờ Bách Tộc còn không có liên minh, nhưng là dựa theo suy đoán của Dương Liêm Sương, Bách Tộc nhất định sẽ liên minh, một khi Bách Tộc liên thủ, Đại Thiên Vũ Trụ kia thì sẽ ba sự phân cực. Này tam cực, dĩ nhiên chính là tứ đại gia, Bách Tộc, Thần Tộc.

Bất quá lúc này, Thần Tộc nhưng là biến mất.

Bách Tộc căn bản tìm không thấy Thần Tộc, Thần Tộc giống như là từ thế gian bốc hơi.

Đáng giá nghiền ngẫm là bốn thái độ của mọi người, đối với Thần Tộc xuất hiện, tứ đại gia vậy mà giữ vững trầm mặc, ai cũng không có tỏ thái độ. Tại Bách Tộc xem ra, này tứ đại gia hiển nhiên là không muốn nhúng tay rồi.

Tứ đại gia không muốn ra tay, Bách Tộc thì nhất định phải liên thủ. Bằng không thì, bất kỳ một cái nào tộc đều không thể cùng Thần Tộc chống lại.

Bách Tộc, kỳ thật, trong Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không có thật sự có một trăm chủng tộc, đã từng là có, nhưng là bây giờ, có chút chủng tộc đã dần dần biến mất, hoặc là bị diệt, bởi vậy, cho tới bây giờ, Đại Thiên Vũ Trụ chính thức vẫn tồn tại mà lại thực lực chủng tộc, tối đa cũng liền mười mấy cái mà thôi. Tuy rằng như thế, nhưng mà, đó cũng không phải là Thần Tộc có thể dùng nhất tộc chi lực đối kháng. Cho nên, Thần Tộc biến mất.

Những thứ này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là Dương Diệp hắn!

Bởi vì tại Bách Tộc liên thủ về sau, Bách Tộc mệnh lệnh thứ nhất dĩ nhiên là truy nã Dương Diệp!

Truy nã Dương Diệp hắn!

Nghe tới cái tin tức này lúc, Dương Diệp lập tức nhảy dựng lên, “vì cái gì?”

Tự nhiên là hỏi Dương Liêm Sương.

Dương Liêm Sương nói: “Bởi vì ngươi cùng Thần Tộc tiếp xúc qua, tại bọn họ xem ra, ngươi Dương Diệp cùng Thần Tộc chính là một phe, tăng thêm trên thân ngươi bảo vật nhiều như vậy, mà Thần Tộc hiện tại lại ẩn núp, cho nên, bọn hắn không làm cho ngươi, làm cho ai? Hiện tại, ngươi tốt nhất vẫn là đừng đã trở về.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Bởi vì phải tìm người của ngươi, rất nhiều nhiều nữa... Bách Tộc tổn thất như vậy nhiều Thánh Nhân, một hơi này, bọn hắn cho ra, nếu như tìm không thấy Thần Tộc, vậy cũng chỉ có thể tìm ngươi ra!”

Dương Diệp: “...”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2088: Kiếm Thủ Chi Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Tộc tổn thất vô số Thánh Nhân, cái này thâm cừu đại hận, bọn hắn tự nhiên là phải báo đích.

Nhưng mà, Thần Tộc biến mất.

Vì vậy, bọn hắn đưa ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp.;

Không thể không nói, trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút biệt khuất. Nhưng mà, hắn không có biện pháp nào. Như Dương Liêm Sương nói, loại khi này, hắn thật đúng là không có thể trở về Đại Thiên Vũ Trụ. Dùng thực lực của hắn bây giờ, thật sự không có biện pháp cùng Bách Tộc chống lại.

Bất quá cũng tốt, hắn bây giờ có thể trước ở lại Hư Vô Giới này, sau đó yên tâm tu luyện một mấy ngày.

Lúc trước cùng Nho Gia Lê Du kia còn có một vị Thánh Nhân giao thủ, để cho hắn phát hiện bản thân còn có rất nhiều chỗ thiếu sót. Hắn hiện tại, các phương diện đều có tăng lên rất nhiều không gian, hiện tại hắn cần phải làm là cố gắng tăng lên chính mình.

Đặc biệt là kiếm đạo phương diện!

Hắn hiện tại cường đại kiếm kỹ chính là Táng Kiếm Sát cùng Nhân Kiếm Hợp Nhất, hai cái này nếu như cùng một chỗ thi triển, uy lực càng mạnh hơn nữa. Nhưng mà, uy lực này đối với Thánh Nhân nhưng là không tạo được quá lớn uy hiếp, cái đó sợ hắn dùng Kiếm Vực phụ trợ đều không được.

Đang đối mặt Thánh Nhân lúc, một chiêu này, đã có chút kê lặc.

Mà bây giờ, hắn đối với Thánh Nhân có uy hiếp là Chiến Thiên cùng Thiên Long Hộ Thể. Tuy rằng với Dương Diệp mà nói, điều này cũng không có gì không ổn, nhưng mà, điều này cũng có nghĩa là kiếm đạo của hắn phương diện có chút yếu kém.

Tăng cường kiếm đạo!

Tăng cường kiếm đạo, có hai loại phương pháp, loại thứ nhất, tăng cường kiếm kỹ, lại để cho kiếm kỹ biến thành càng cường đại hơn; Loại thứ hai thì là tăng cường kiếm đạo tạo nghệ, từ trên căn bản tăng lên kiếm đạo của chính mình, kiếm đạo nếu như tăng lên, kiếm kỹ uy lực tự nhiên cũng sẽ tăng lên. Bất quá, người kia so với cái trước muốn khó hơn nhiều.

Hắn bây giờ kiếm đạo đã đạt tới hắn tự thân bình cảnh, tưởng muốn luôn cố gắng cho giỏi hơn, không phải là thời gian ngắn có thể làm được.

Kiếm kỹ, là hắn tình huống trước mắt mà nói, hắn chỉ có thể lựa chọn tăng lên kiếm kỹ.

Cũng may hắn đã từng nghiên cứu qua vạn chủng kiếm kỹ, đối với các loại kiếm kỹ mặc dù không thể nói tinh thông, nhưng là cũng phân giải, tăng thêm chính hắn một ít ý tưởng, tưởng muốn tăng lên kiếm kĩ của chính mình, vấn đề cũng không lớn, chẳng qua là vấn đề thời gian.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ.

Tỉnh lại, tỉnh lại kiếm kĩ của chính mình, nhìn xem kiếm kĩ của chính mình có nào chưa đủ, đặc biệt là lúc trước cùng Lê Du kia còn có vị Thánh Nhân kia lúc chiến đấu, cái kia hai trận trong chiến đấu, kiếm của hắn cũng không có khả năng cho đối phương tạo thành thực chất tính uy hiếp!

Kỳ thật, câu cách ngôn kia nói không sai, chiến đấu dễ dàng nhất khiến người phát triển. Trải qua lặp đi lặp lại hồi tưởng trước chiến đấu, Dương Diệp phát hiện chính mình kiếm kỹ trong rất nhiều chỗ thiếu sót, đầu tiên một điểm chính là tốc độ!

Nguyên bản, hắn cảm thấy kiếm của chính mình tốc độ đã quá nhanh! Nhưng mà, làm chống lại Thánh Nhân cùng Lê Du loại thiên tài kia về sau, hắn kiếm này nhanh chóng đã còn thiếu rất nhiều rồi.

Tăng lên kiếm nhanh chóng!

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn hiện tại cần phải làm là tăng lên kiếm của chính mình nhanh chóng, đương nhiên, kiếm kỹ uy lực cũng là cần muốn tăng lên đấy. Đối với hai thứ này, không có phương pháp khác, chỉ có luyện, một lần lại một lần luyện!

Dương Diệp cũng sẽ không nóng lòng cầu thành, bất kể là kiếm nhanh chóng hay vẫn là kiếm uy lực, cũng không phải hắn tùy tiện tu luyện vài cái có thể hoàn thành.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Có một ngày, Tiểu Bạch đột nhiên ôm một thanh kiếm chạy tới trước mặt của Dương Diệp.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ móng vuốt trong kiếm, sau đó khác một cái móng vuốt nhỏ rất nhanh quơ. Tại nàng tròn vo trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tràn đầy vẻ hưng phấn.

Tiểu Bạch móng vuốt trong kiếm, là Kiếm Thủ!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng chưa hoàn toàn rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ, bởi vì Tiểu Bạch là một cái móng vuốt nhỏ biểu đạt.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, cười nói: “Đừng nóng vội, từ từ nói.”

Tiểu Bạch lại để cho kiếm lơ lửng, sau đó hai cái móng nhỏ bắt đầu vung múa.

Rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng lên, “ngươi nói là, nó tại với ngươi trao đổi?”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ liền chút!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người.

Kiếm Linh tỉnh?

Dương Diệp nhìn về phía kiếm trong tay, hắn duỗi tay nắm chắc kiếm, nhưng mà, hắn cũng không có cảm nhận được Kiếm Linh, chỉ cảm nhận được một tia như có như không chấn động, có chút cùng loại Linh Hồn Ba Động. Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu gia hỏa này không phải là xuất hiện ảo giác chứ?

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó cúi đầu nhìn về phía móng vuốt trong kiếm, rất nhanh, nàng ôm kiếm đặt ở cạnh lỗ tai mình, một lát sau, nàng nhãn tình sáng lên, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo tức thì chỉ vào kiếm, ý kia là nó thật sự đang nói chuyện.

Dương Diệp: “…”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó cúi đầu nhìn về phía kiếm kia, nhưng mà, hắn còn không có cảm nhận được. Ngay tại lúc này, một bên Thiên Tú đột nhiên nói: “Ca ca, có thể hay không chỉ có Tiểu Bạch mới nghe được chứ?”

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch biểu lộ rất nghiêm túc, tỏ vẻ nàng không có gạt người.

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Nàng nói cái gì?”

Tiểu Bạch tiểu trảo khe khẽ gõ một cái Kiếm Thủ, sau đó để kiếm tại bên tai, một lát sau, tiểu trảo bắt đầu quơ múa.

Một lát sau, Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nói là, nàng muốn ta đi một chỗ?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu.

; “Vì cái gì?” Dương Diệp nói: “Giúp ta hỏi nàng một chút, tại sao phải đi!”

Tiểu Bạch lần nữa cùng Kiếm Thủ trao đổi.

Thường xuyên qua lại, Dương Diệp cuối cùng hiểu rõ Kiếm Thủ này ý đồ.

Đối phương khôi phục một ít, nhưng mà, không tính hoàn toàn khôi phục, đối phương còn là rất suy yếu, suy yếu đến chỉ có thể cùng Tiểu Bạch trao đổi. Mặc dù có thể cùng Tiểu Bạch trao đổi, nguyên nhân chủ yếu là Tiểu Bạch là Linh vật, hơn nữa còn là tiến hóa sau Linh vật, tiến hóa sau Tiểu Bạch ở mọi phương diện đều được sâu sắc tăng lên, đặc biệt là cảm giác phương diện, đối với Linh vật cùng với có linh sinh vật cảm giác, nàng so với trước kia tăng lên rất nhiều.

Đây cũng là vì cái gì nàng có thể cảm nhận được Kiếm Linh tồn tại nguyên nhân chủ yếu!

Mà Kiếm Linh muốn hắn đi một cái tên là ‘Kiếm Khư’ địa phương. Còn nguyên nhân, đối phương còn không tới kịp nói cũng đã lần nữa ngủ say.

Suy yếu!

Lúc này Kiếm Linh vô cùng suy yếu, suy yếu đến nàng mỗi lần chỉ có thể tỉnh nửa khắc đồng hồ tả hữu thời gian, nửa khắc sau, nàng lại cần phải ngủ say. Còn tiếp theo thanh tỉnh, Tiểu Bạch không biết, Dương Diệp càng không biết.

Trước mặt Dương Diệp, Tiểu Bạch nhẹ nhàng quơ quơ tiểu trảo, ý kia là, đi không?

Dương Diệp nhìn trong tay kiếm hồi lâu, sau đó cười nói: “Nhất định phải đi a!”

Kiếm Thủ đi theo hắn đến nay, giúp hắn rất nhiều một tay, coi như là đối phương sau khi tỉnh dậy, lựa chọn không tại đi theo hắn, hắn cũng muốn đi đấy. Bây giờ có thể đến giúp đối phương, bất kể như thế nào, hắn hay là muốn giúp một tay đấy. Đương nhiên, tại sâu trong nội tâm hắn, hay là hy vọng tại Kiếm Linh sau khi khôi phục, vẫn như cũ đi theo hắn. Điểm ấy, hắn không có giấu giếm ý nghĩ của chính mình, hắn cũng sẽ không dối trá nói cùng không đi theo hắn cũng không quan hệ.

Vẫn là có quan hệ rất lớn đấy!

Kiếm này, thế nhưng là Kiếm Thủ, Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất! Nếu như đối phương Kiếm Linh khôi phục, khi đó, dùng thực lực của hắn bây giờ, lão tổ không xuất ra, ai dám Tranh Phong? Ngẫm lại vẫn còn có chút kích thích! Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói khẽ: “Kiếm Khư!”

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp cũng không có ngay lập tức sẽ lên đường đi cái gì kia Kiếm Khư, mà là truyền âm cho Dương Liêm Sương, để cho nó hỗ trợ điều tra Kiếm Khư. Mà cái này điều tra, Dương Liêm Sương trọn vẹn đã điều tra một ngày.

; “Kiếm Khư, ta điều tra được cũng ít, chỉ biết một chút, đó chính là cái này địa phương, đã từng là Kiếm Thủ xuất thế địa phương.” Dương Liêm Sương nói.

; “Kiếm Thủ xuất thế địa phương?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Lúc trước mấy vị lão tổ liên thủ chế tạo

Kiếm Thủ địa phương, cái chỗ kia, cũng rất thần bí, Kiếm Thủ xuất thế về sau, không biết nguyên nhân gì, cái chỗ kia bị phong ấn, hơn nữa, ngoại trừ mấy vị lão tổ, không có ai biết chỗ đó chỗ, đương nhiên, ngươi Kiếm Thủ kia nhất định là biết rõ chỗ kia đấy."

Kiếm Thủ xuất thế địa phương!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Chỗ kia có hay không nguy hiểm?"

; "Ta làm sao biết!"

Dương Liêm Sương tức giận nói: "Ta lại không đi qua cái chỗ kia, bất quá, theo ta suy đoán, cái chỗ kia nhất định là không đơn giản, nếu như ngươi muốn đi, hay là muốn cẩn thận thì tốt hơn. Còn nữa, ngươi nhớ đừng quên, ngươi bây giờ thế nhưng là đang bị Bách Tộc truy nã, đi Kiếm Khư lúc, đừng cẩn thận được cho luân phiên."

Bách Tộc!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến này một gốc, Bách Tộc hiện tại thế nhưng là đang truy nã hắn, mà với thực lực của Bách Tộc, phải tìm được hắn, hẳn sẽ không quá khó khăn.

Dương Diệp lấy ra cái kia mảnh Bồ Đề Diệp, giờ phút này, cái kia Bồ Đề Diệp một nửa đã biến thành bàng.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống, không cần phải nói, nhất định là có cường giả đang lấy phương thức gì đang tìm hắn, này mới khiến được cái mảnh này Bồ Đề Diệp hoàng nhanh như vậy. Đi tiếp như vậy, khi này Bồ Đề Diệp triệt để biến thành bàng một khắc này, khi đó, vị trí của hắn liền đem hoàn toàn bại lộ.

Lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: "Bất kể như thế nào, chính ngươi cẩn thận đi. Bách Tộc hướng đi ta sẽ tùy thời chú ý, bọn hắn vừa có động tĩnh, ta liền sẽ nói cho ngươi biết!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "chính ngươi cũng phải cẩn thận, hiện tại Bách Tộc không sai biệt lắm đã đạt thành hiệp nghị, bọn hắn liên thủ, các ngươi cần phải phải cẩn thận chút, một khi bại lộ, các ngươi đem so với ta nguy hiểm hơn!"

; "Ta biết!"

Dương Liêm Sương nói: "Hiện tại, chúng ta đã bắt đầu đang co rúc lại thế lực phạm vi, một ít vòng ngoài điểm cũng đã bỏ đi. Đúng rồi, ngươi Kiếm Thủ kia để cho ngươi đi Kiếm Khư, nghĩ đến là ở đâu có thể để cho nó khôi phục, ta đề nghị ngươi bây giờ liền lên đường, nếu như nó có thể khôi phục, cái kia trong trời đất này, ngoại trừ lão tổ ra, Thánh Nhân cơ bản không làm gì được ngươi rồi.”

Dương Diệp cười khổ, Kiếm Linh kia sau khi khôi phục, còn có theo hay không hắn, này là một đại vấn đề!

Bất quá, Dương Liêm Sương nói cũng đúng, Kiếm Linh này hiện tại tính là của hắn một hy vọng rồi. Đến lúc đó nếu như Kiếm Thủ này thật sự không với hắn rồi, không sao, hắn đi theo Kiếm Thủ là được rồi! Mặt mũi gì gì đó, hắn luôn luôn không thèm để ý, có thể bảo vệ tính mạng là được!

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Ngươi có phiền toái!”

; “Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ta vừa nhận được tin tức, cường giả của Bách Tộc tiến về trước Hư Vô Giới rồi. Vị trí của ngươi bại lộ.”

Dương Diệp hừ lạnh một tiếng, “rất tốt, đang muốn giết người gì gì đó!”

; “Ít nhất ba vị Thánh Nhân, khả năng còn không ngừng!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó hắn do dự một chút, “hôm nay tâm tình được, không muốn giết người rồi, hay vẫn là hôm khác tại giết đi!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2089: Người Thần Bí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Khư!

Chạy tới Kiếm Khư!

Dương Diệp không có ở Ngọa Long thành dừng lại, lập tức đã đi ra Ngọa Long thành. Hiện tại với hắn mà nói, như Dương Liêm Sương nói, hắn nhất định phải nhanh đi đến Kiếm Khư, sau đó để cho Kiếm Linh khôi phục. Chỉ cần Kiếm Linh khôi phục, lão tổ không xuất ra dưới tình huống, Dương Diệp hắn cơ bản cũng là an toàn.

Kiếm Khư Chi Địa, không tại Hư Vô Giới, cũng không ở Đại Thiên Vũ Trụ, mà là đang một không gian riêng biệt.

Này không gian độc lập, là đã từng tứ đại gia lão tổ liên thủ mở ra.

Năm đó Thần Tộc, cường đại đến cho dù là tứ đại gia cũng không dám tới ngạnh kháng. Bởi vậy, tại tứ đại gia tạo này thanh thần kiếm lúc, là lén lén lút lút tạo.

Tưởng muốn đi Kiếm Khư, đầu tiên phải đi Thiên Tộc, chỗ đó, có đi thông truyền tống trận của Kiếm Khư Chi Địa.

Thiên Tộc!

Dương Diệp lén lén lút lút tiến đến Thiên Tộc.

Không có cách nào hắn hiện tại, được ít xuất hiện mới được.

Trên đường đi, hắn trải qua một ít thành thị, thành phố cửa thành, đều có chân dung của Dương Diệp hắn, chỉ cần biết rằng hành tung của hắn đấy, cũng có thể ban thưởng mười vạn Tiên Tinh Thạch. Có thể nói, Bách Tộc bây giờ là đến thật sự.

...

Tại một chỗ không biết tên trong núi lớn, tại đây một mảnh mờ mịt trong núi lớn, dãy núi vô số. Trong đó có một cái ngọn núi tương đối dễ làm người khác chú ý, cao vút trong mây, dù cho từ bên ngoài mấy trăm ngàn dặm nhìn về bên này, vẫn như cũ có thể chứng kiến nó.

Thiên Cơ Sơn.

Ngọn núi này chính là Đại Thiên Vũ Trụ đại danh đỉnh đỉnh Thiên Cơ Sơn.

Đối với Thiên Cơ Sơn, người bình thường khả năng chưa từng nghe qua, nhưng mà, đối với những cái kia có thực lực thế lực mà nói, Thiên Cơ Sơn này có thể nói là như sấm bên tai. Bởi vì tại trên Thiên Cơ Sơn này, có một thế lực, Thiên Cơ Viện.

Thiên Cơ Viện!

Đây là một cái cùng Võ Đế Viện cùng nổi danh thế lực, bất đồng chính là, cái thế lực này tương đối thần bí một ít. Bởi vì bọn họ nhận người phương thức bất đồng, bọn hắn nhận người là chủ động đi các nơi tìm kiếm. Bọn hắn nhận người, ngoại trừ muốn thiên phú tốt đấy, còn phải có năng lực đặc thù.

Có ít người, thiên sinh ra được có chứa đặc thù năng lực, một điểm này, tại Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không hiếm thấy.

Thiên Cơ Viện sau trong núi, có một khu rừng trúc, sâu trong rừng trúc, có một tòa phòng trúc. Phòng trúc trước, có một trương ghế nằm, trên ghế nằm, là một gã mặc ma bào lão giả. Giờ phút này, lão giả hai mắt hơi Câm miệng! Trong ngậm một cây thật dài đại tẩu thuốc.

Đột nhiên, một tên mặc trường bào màu vàng óng trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện tại phòng trúc trước cách đó không xa, tại trung niên nam tử cái kia trường bào màu vàng óng bên trên, là một cái trông rất sống động kim long.

; "Tung tích của Dương Diệp!" Trung niên nam tử đột nhiên nói.

Lúc này, lão giả kia mở mắt, lão giả nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó lắc đầu, "trên người người này, có cái gì che lấp thiên cơ, đi mời cao minh khác đi!"

; "Một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!" Trung niên nam tử nói.

Lão giả như trước lắc đầu, "không có lợi lắm."

Trung niên nam tử hai mắt híp lại, "hai trăm vạn!"

Lão giả nhìn về phía trung niên nam tử, "xem ra lúc này đây, các ngươi là thật muốn giết chết tiểu tử kia a!"

Trung niên nam tử hai mắt khép hờ, không đáp.

; "Ba trăm vạn!"

Lúc này, lão giả đột nhiên đứng lên, "ba trăm vạn, Thiên Cơ Viện ta nguyện ý lại một lần nữa ra tay, không trả giá!"

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua lão giả, sau đó cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của lão giả.

Lão giả cười nói: “Bách Tộc liên thủ về sau, này hào phóng vô cùng a! Một lúc lâu sau, cho ngươi tin tức.”

Trung niên nam tử quay người rời đi.

Trung niên nam tử đi rồi, lão giả tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động, trong chốc lát, chung quanh tình cảnh trực tiếp biến thành một bàn cờ to lớn, Kỳ Bàn Chi Thượng, là ba miếng màu đen mai rùa. Lão giả bấm tay một điểm, cái kia ba miếng mai rùa khẽ run lên, sau đó bắt đầu bắt đầu nhảy lên. Qua không biết bao lâu, lão giả chân mày nhíu lại, “Thiên Tộc? Hắn muốn đi Thiên Tộc?”

Ngay tại lúc này, lão giả sắc mặt tím mặt biến đổi, sau một khắc từng cái

Ầm!

Cái kia bàn cờ không có dấu hiệu nào trực tiếp nổ bể ra, cùng lúc đó, cái kia trước mặt lão giả cái kia ba miếng mai rùa cũng là trực tiếp rạn nứt, xuất hiện vô số vết rạn.

; “Là ai!”

Lão giả nhìn lướt qua bốn phía, trong đôi mắt, sát ý mười phần.

; “Chuyện của Dương Diệp, sau này Thiên Cơ Viện liền đừng quản nhiều!” Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Lão giả quay đầu nhìn lại, “ngươi nói mặc kệ sẽ không quản?”

Lúc này, một người đàn ông đột nhiên xuất hiện tại lão giả cách đó không xa, nam tử chậm rãi đi về hướng lão giả, sau một khắc từng cái;

Ầm!

Lão giả kia cả người trực tiếp nổ bể ra, bất quá, kia cũng chưa chết tuyệt, bởi vì linh hồn của hắn vẫn còn ở đó. Mà giờ khắc này, lão giả này trong nội tâm đã kinh hãi đã đến mức độ không còn gì hơn.

Hắn là Thánh Nhân Cảnh đỉnh phong!

Ở giữa phiến thiên địa này, có thể nói, ngoại trừ tứ đại gia lão tổ ra, hắn chính là đứng đầu nhất đám người kia. Mà giờ khắc này, đối phương một hiệp chính là trực tiếp hủy diệt rồi nhục thể của hắn! Đáng sợ nhất là, người trước mắt này, cũng không phải lão tổ cấp bậc cường giả.

Đối phương cùng một dạng với hắn, là Thánh Nhân Cảnh!

Lúc này, nam tử kia ngừng lại, “cái gì rác rưởi đồ chơi, cho ngươi mặt mũi còn không biết xấu hổ rồi. Nếu không phải muốn kiềm chế một người, lão tử hiện tại liền tiêu diệt ngươi Thiên Cơ Viện. Sau này tại xen vào việc của người khác, lão tử để cho ngươi Thiên Cơ Viện 372 người toàn bộ đi đớp cứt, ăn tới no chết mới thôi.”

Nói xong, nam tử quay người, sau đó lại nói: “Lãng phí lão tử thời gian!”

Thanh âm rơi xuống, kia trực tiếp tại chỗ biến mất.

Tại chỗ, lão giả đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc, “không cánh tay nam tử? Đại Thiên Vũ Trụ ta lúc nào xuất hiện cường giả loại này? Vì sao Thiên Cơ Viện ta không hề có một chút tin tức nào? Hắn đến tột cùng là ai?”

Có thể nói, Thiên Cơ Viện nắm giữ lấy cả Đại Thiên Vũ Trụ đại bộ phận cường giả số liệu, bình thường nổi danh cường giả, Thiên Cơ Viện đều sẽ không bỏ qua. Nhưng mà, đối với ở trước mắt này không cánh tay nam tử, Thiên Cơ Viện nhưng là không hề có một chút tin tức nào.

Lão giả chau mày.

Ngay tại lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Lão giả quay người nhìn về phía nàng kia, nữ tử đạm thanh nói: “Ta sớm nói với ngươi, chuyện của Dương Diệp, không được nhúng tay! Có thể nhúng tay chuyện của hắn đấy, chỉ có mấy vị kia lão tổ có tư cách, không tin ngươi!”

Lão giả trầm giọng nói: “Hắn cuối cùng lai lịch ra sao!”

Nữ tử hai mắt khép hờ, “không biết!”

Lão giả hai mắt híp lại, “liền ngươi Thần Tộc cũng không biết?”

Cô gái trước mắt này, đúng là Thần Tộc quân sư, cũng chính là Bạch Quần Nữ Tử kia.

Bạch Quần Nữ Tử đạm thanh nói: “Lai lịch của hắn, nói đơn giản thì đơn giản, nói không đơn giản, chỉ là bởi vì trên thân hắn liên lụy đến tam đoạn nhân quả... Không đúng, bây giờ trên thân hắn, không đơn thuần là tam đoạn nhân quả rồi. Đạo Gia vị kia, sợ là cũng không có nghĩ đến, hắn chọn người, sẽ dính dấp như vậy phức tạp hơn người. Đương nhiên, dùng thực lực của hắn, hắn tự nhiên là có thể cưỡng ép đứt rời trên thân Dương Diệp còn lại cái kia vài đoạn nhân quả. Bất quá, Đạo Gia chú ý vạn pháp tự nhiên, đây cũng là đạo của hắn, hắn sẽ không cưỡng ép can thiệp thiên đạo vận hành, cũng sẽ không phá hư Thiên Đạo Pháp Tắc, càng sẽ không ở thời điểm này ra tay, cuối cùng, bây giờ cái thời đại này là diệt...”

Nói đến đây, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên ngừng lại.

Lão giả nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: “Đạo Gia kia vị kia hắn cuối cùng muốn làm cái gì? Tất cả mọi người biết rõ Dương Diệp là hắn chọn người, kể cả Bách Tộc, mà bây giờ, Bách Tộc đang đuổi giết Dương Diệp, sau đó, hắn còn chưa quản sao?”

; “Mặc kệ?”

Bạch Quần Nữ Tử cười cười, “nếu như hắn mặc kệ, Dương Diệp sợ là chết không dưới một vạn lần. Ngươi vẫn chưa rõ sao? Phật Gia còn có Binh Gia cùng với Nho Gia mấy nhà kia lão tổ sở dĩ không có tự mình ra tay đoạt trên thân Dương Diệp vật kia, cũng là bởi vì có hắn ở đây. Hắn tại đó, còn lại ba nhà phải tuân thủ quy củ, nếu không phải tuân thủ, ha ha, ngẫm lại xem, một vị lão tổ nếu không phải Tuân Thủ Quy Tắc, một nhà kia có thể chịu đựng nổi cái hậu quả này?”

Nói đến đây, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai mái tóc, sau đó lại nói: “Hắn có thể làm, chính là hạn chế còn lại ba nhà không ra tay với Dương Diệp. Còn còn lại, liền phải xem Dương Diệp chính mình rồi. Phải biết, thiết, được thả ở trong lửa thiêu cái hàng ngàn hàng vạn lượt mới có thể trở thành lợi kiếm đấy.”

Lão giả đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vừa rồi người nọ là ai!”

; “Ngươi cho rằng đó là bản thể hắn?” Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

Nghe vậy, lão giả đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “ngươi có ý tứ gì!”

Nữ tử mỉm cười, “Vậy chỉ là một thần niệm!”

; “Không có khả năng!”

Lão giả thanh âm đột nhiên lớn lên, “thần của một Thánh Nhân niệm không có khả năng như thế mạnh, tuyệt đối không có khả năng!”

; “Nguyên bản, ta cũng hiểu được không có khả năng!”

Bạch Quần Nữ Tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “nhưng mà, sự thật liền là như thế. Ngươi Thiên Cơ Viện có ghi chép Đại Thiên Vũ Trụ từ trước tới nay siêu cấp thiên tài, ta lại hỏi ngươi, đã biết ở bên trong, Đại Thiên Vũ Trụ ta từ trước tới nay thiên phú thứ nhất là ai!”

Lão giả trầm mặc một lát, sau đó nói: “Hư Linh Nữ, trong truyền thuyết, nàng này sinh ra vũ trụ lúc trước, nàng này Vị Thành Niên lúc trước, như người bình thường không giống, một khi trưởng thành, trong cơ thể Hư Linh Chi Lực thức tỉnh, khi đó nàng...”

; “Chỉ có Vũ Trụ Hủy Diệt, mới có thể giết nàng!”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói tiếp: “Kỳ thật, ta rất bội phục Thiên Cơ Lão Nhân, năm đó Thần Tộc ta đối với vũ trụ trước lịch sử ghi chép cũng ít, nhưng mà, hắn lại có thể biết nhiều như vậy sự tình, không thể không khiến người bội phục. Lại nói, hắn bây giờ không có ở đây Thiên Cơ Viện sao?”

Lão giả cười khổ, “lão tổ hắn đã gần trăm năm không có lộ diện.”

Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, “lý giải. Tiếp đề tài mới vừa rồi, ngươi gặp được sao? Thế gian này, có rất nhiều người, không thể theo lẽ thường đến mà nói, ngươi vừa rồi gặp phải người nọ, là thuộc về không thể theo lẽ thường đến luận người.”

; “Hư Linh Nữ, dù sao cũng là thuộc về truyền thuyết!” Lão giả trầm giọng nói.

Bạch Quần Nữ Tử cười cười, không có đang nói cái gì. Mặc cho ai bị một cái cùng giới những người khác dùng một thần niệm đánh bại, cũng sẽ không dễ chịu, phải nói, khó có thể tiếp nhận.

; “Ngươi Thần Tộc tới tìm ta làm cái gì!” Lúc này, lão giả đột nhiên nói.

Bạch Quần Nữ Tử nói khẽ: “Bách Tộc không phải là đang tìm chúng ta sao?”

; “Sau đó thì sao?” Lão giả nói.

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Ngươi có thể giúp bọn hắn lộ ra hành tung chúng ta đấy!”

Lão giả hai mắt híp lại, “có chỗ tốt gì?”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Chỗ tốt chính là ngươi không cần chết!”

Thanh âm rơi xuống.

Tại người đến bốn phía, đột nhiên xuất hiện năm Bạch Bào Lão Giả.

Toàn bộ là Thánh Nhân.

Lão giả trầm giọng nói: “Ta lão tổ có thể còn chưa có chết!” ;

Bạch Quần Nữ Tử chậm rãi hướng cái kia phòng trúc đi đến, “hắn dám xuất hiện, vậy để cho hắn chết!”

; “Ngươi Thần Tộc có năng lực như thế?” Lão giả khóe miệng lộ ra một vẻ mỉa mai.

Bạch Quần Nữ Tử quay đầu nhìn về phía lão giả kia, “năm đó, Bách Tộc tăng thêm tứ đại gia, Thánh Nhân tổng cộng 1, 693 vị, lão tổ chín vị, sau trận chiến ấy, Bách Tộc còn lại bao nhiêu Thánh Nhân? Còn lại bao nhiêu lão tổ?”

Lão giả sắc mặt cực kỳ khó coi.

Sau trận chiến ấy, lão tổ còn lại bao nhiêu hắn không biết, nhưng mà, Thánh Nhân, Bách Tộc tăng thêm tứ đại gia, chỉ còn lại không tới một trăm vị! Trong đó, thậm chí có chút tộc chưa gượng dậy nổi, chậm rãi biến mất ở Đại Thiên Vũ Trụ rồi.

Bạch Quần Nữ Tử hai tay thả lỏng phía sau, quay người đi vào phòng trúc, sau đó nói khẽ: “Đánh xong một trận chiến này, Bách Tộc lại sẽ còn lại bao nhiêu Thánh Nhân đây...”

;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2090: Kiếm Khư Chi Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phòng trúc bên ngoài, lão giả kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, “thật sự thời tiết muốn thay đổi!”

Đánh giá thấp Thần Tộc rồi!

Không chỉ là Bách Tộc đánh giá thấp Thần Tộc, Thiên Cơ Viện càng là sâu sắc đánh giá thấp Thần Tộc. Nguyên bản trong mắt của hắn, hôm nay Thần Tộc, hẳn là phải khiêm tốn làm việc, mà hắn không ngờ tới, đối phương làm việc không có chút nào ít xuất hiện, hơn nữa còn dám tới Thiên Cơ Viện. Phải biết, Thiên Cơ Viện cũng là có một vị chí cường giả đấy. Chính là Thiên Cơ Viện Người sáng lập, Thiên Cơ Lão Tổ. Vị này, cũng là trong trời đất này chí cường giả một trong.

Nhưng mà, Thần Tộc xuất hiện, Thiên Cơ Lão Nhân nhưng là chưa từng xuất hiện!

Từ một điểm này, lão giả đã nhận được một cái tin tức.

Thiên Cơ Lão Nhân cũng không có bước ra cái kia một bước cuối cùng!

Lão giả lắc đầu, đi vào phòng trúc.

Một lúc lâu sau, cái kia mặc màu vàng long bào trung niên nam tử xuất hiện ở phòng trúc bên ngoài.

Trung niên nam tử mới vừa xuất hiện, một mai Nạp Giới lập tức từ cái này trong nhà trúc bay ra.

Trung niên nam tử chân mày cau lại, lúc này, trong nhà trúc truyền đến một giọng nói, “trên thân Dương Diệp có thần vật che lấp thiên cơ, ta cũng tra không được.”

; “Ngại ít tiền?” Trung niên nam tử đạm thanh nói.

; “Cho một nghìn vạn cũng không làm được!”

Trong nhà trúc, lão giả nói; “Nhân Quân, hành tung của Dương Diệp tạm thời ta là tra không được. Bất quá, Thần Tộc tung tích, ta có lẽ có chút biện pháp, không biết Bách Tộc các ngươi có nguyện ý hay không đánh đổi một số thứ. Ta nghĩ các ngươi sẽ, cuối cùng các ngươi không muốn tổng là ở vào bị động chứ?”

Trước mắt này mặc màu vàng long bào trung niên nam tử, chính là Nhân Quân của Nhân Tộc.

Nhân Quân trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ngươi có tung tích của bọn hắn?”

Trong nhà trúc, lão giả nói; “Tạm thời không có, bất quá, nếu là ta chịu đánh đổi một số thứ, là khả năng tra được bọn họ.”

Nhân Quân khẽ cúi đầu, “ngươi muốn cái gì?”

Lão giả nói: “Bách Tộc có thể cho ta cái đó?”

Nhân Quân nhìn thoáng qua phòng trúc, “quá tham, không phải là một chuyện tốt!”

Lão giả nói: “Xem ra là không có cách nào khác nói chuyện.”

Tình cảnh trầm mặc.

Qua hồi lâu, Nhân Quân nói: “Sẽ có người khác đến cùng ngươi nói. Cuối cùng, tung tích của Dương Diệp kia, ngươi coi thật vô pháp tra được?”

; “Không cách nào!” Lão giả quay về.

Nhân Quân không nói chuyện, quay người biến mất ở xa xa.

Trong nhà trúc.

Lão giả nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Bạch Quần Nữ Tử, “các ngươi vì sao không liên thủ trước hết giết Nhân Quân?”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Giết một người có ý gì chứ? Sau này cũng không nên hỏi vấn đề, làm tốt chuyện của chính ngươi là được rồi!”

Nói xong, nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại.

...

Thiên Tộc.

Giờ phút này, Dương Diệp đã tới Thiên Tộc.

Cẩn thận!

Dương Diệp là lén lút đi vào Thiên Tộc đấy, với hắn mà nói, hiện tại hết thảy đều phải cẩn thận mới được. Nếu là bị người phát hiện hành tung, dùng thực lực của Bách Tộc, hắn tuyệt đối là không chạy khỏi. Trừ phi hắn chạy ra Đại Thiên Vũ Trụ, chạy ra bên ngoài Hư Vô Giới vũ trụ!

Mặc dù bây giờ không khai chiến, nhưng mà Dương Diệp vẫn như cũ cảm nhận được Thiên Tộc không khí khẩn trương. Bất quá, cái này cùng hắn không có quan hệ quá lớn. Thiên Tộc có thể không cần Dương Diệp hắn đi bảo vệ, hắn hiện tại nếu là xuất hiện, Thiên Tộc này sợ là cái thứ nhất muốn làm cho giết hắn.

Dương Diệp một mực hướng phía phương bắc tiến đến, sau một ngày, Dương Diệp ngừng lại, giờ phút này, hắn đã tại một khối băng sơn khu vực. Liếc mắt nhìn qua, đều là sông băng. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiếp tục hướng phía trước tiến lên.

Thời điểm này, Tiểu Bạch chui ra.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ xa xa.

; “Có cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ.

; “Nguy hiểm không?” Dương Diệp lại hỏi.

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó ôm Tiểu Bạch hướng phía Tiểu Bạch chỉ vị trí lao đi. Cũng không lâu lắm, Tiểu Bạch đột nhiên làm một cái dừng trảo thế. Dương Diệp lúc này ngừng lại, lúc này, Tiểu Bạch nhảy tới cái kia trên mặt băng.

Tiểu Bạch cái mũi nhẹ nhàng hít hà, sau đó tiểu trảo lại vỗ nhè nhẹ cái kia mặt băng.

Răng rắc!

Cái kia mặt băng đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một cái trắng phao viên cầu từ cái này băng ngọn nguồn bay ra.

Dương Diệp: “...” ;

Viên kia bóng có hai mắt, có cái mũi, ngũ quan đều có, phía sau cái mông, còn có ba cái đuôi nhỏ.

Viên cầu sau khi xuất hiện, đầu tiên ánh mắt chính là đã rơi vào trên thân Tiểu Bạch, trong mắt hướng đầy hiếu kỳ. Tiểu Bạch quan sát một chút trước mắt Tiểu Viên Cầu, nàng tiểu trảo đột nhiên sờ lên cái kia Tiểu Viên Cầu, nhưng mà sau một khắc, Tiểu Bạch toàn bộ người trực tiếp đông lại.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, liền muốn ra tay, mà lúc này, trên thân Tiểu Bạch những cái kia khối băng đột nhiên biến mất. Tiểu Bạch quay đầu đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười, ý bảo hắn đừng lo lắng. Tiếp đó, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía cái kia Tiểu Viên Cầu, sau đó nàng trực tiếp bắt lấy cái kia Tiểu Viên Cầu cái đuôi liền đi về phía Dương Diệp.

Dương Diệp: "..."

Linh vật!

Dương Diệp đã đại khái đoán ra này Tiểu Viên Cầu là một cái cái quỷ gì rồi.

Linh vật, Thiên Địa Linh Vật, hơn nữa nhìn bộ dạng, cấp bậc giống như còn không thấp, có thể đem Tiểu Bạch đông cứng thoáng một phát, thật không đơn giản đấy. Đặc biệt là đối phương là bản năng dưới tình huống làm được. Mà bây giờ, cái này Tiểu Viên Cầu cứ như vậy bị Tiểu Bạch lôi kéo đi... Mà đối phương nhưng là không có phản kháng.

Mà đúng lúc này, cái kia Tiểu Viên Cầu đột nhiên ngừng lại, nó quay đầu, mà giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt hơi đổi một chút, xuất hiện ở Tiểu Bạch bên cạnh, đem Tiểu Bạch bế lên.

Xa xa, mặt băng vỡ ra, một nữ tử đột nhiên phá băng mà ra.

Nữ tử mặc một bộ màu tuyết trắng váy dài, cái kia trên váy dài, bông tuyết làm đẹp, tóc cũng là như bông tuyết thuần trắng, nhưng lại không già, toàn bộ dung nhan xem ra đặc biệt tinh xảo, nhưng mà toàn bộ người xem ra nhưng là cực lạnh, vô cùng lạnh, không chứa một tia tình cảm.

Dương Diệp trong mắt là đề phòng.

Thánh Nhân!

Cô gái trước mắt này cảnh giới thấp nhất là Thánh Nhân.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía cái kia bên cạnh cô gái chính là cái kia Tiểu Viên Cầu, nàng duỗi ra tiểu trảo đối với cái kia Tiểu Viên Cầu nhẹ nhàng ngoắc một cái, hiển nhiên, là làm cho đối phương quá khứ. Nàng tự nhiên là có chút không cam lòng, nàng vừa rồi thiếu một ít sẽ đem này một tiểu tử đưa đến Hồng Mông Tháp đâu.

Xa xa, cái kia Tiểu Viên Cầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, vừa liếc nhìn bên cạnh nữ tử, có chút do dự.

Kỳ thật, nó đối với Tiểu Bạch thật sự không kháng cự, phải nói, rất muốn hôn gần Tiểu Bạch, cuối cùng, Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, đối với loại này Thiên Địa Linh Vật mà nói, là có thêm rất lớn sức dụ dỗ.

Bất quá, hiển nhiên nó cũng không muốn rời đi nàng kia.

Tiểu Bạch tựa hồ cũng phát hiện vấn đề ở chỗ, nàng nhìn về phía nàng kia, tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Tiểu Viên Cầu, sau đó vừa chỉ chỉ chính mình. Hiển nhiên, này gọi là đối phương đem cái kia Tiểu Viên Cầu cho nàng.

Chính là như vậy lẽ thẳng khí hùng!

Dương Diệp đều cũng có chút bội phục, cũng chỉ có Tiểu Bạch mới có thể như vậy lý trực khí tráng muốn đồ đạc của người khác!

Xa xa, nàng kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “vì sao tới nơi đây!”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Trùng hợp phát hiện con này Linh vật, bất quá, nếu như nó có chủ nhân, chúng ta đây sẽ không quấy rầy rồi.”

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi.

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Tiểu Viên Cầu, có chút không muốn.

Mà đúng lúc này, nàng kia đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cách đó không xa, kia ánh mắt đã rơi vào Dương Diệp trong ngực trên thân Tiểu Bạch, “đây là Linh Chủ!”

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

Cô gái nói: “Đi theo ta, như thế nào?”

Dương Diệp sắc mặt có đen một chút rồi, cái này quá không nể mặt mũi nữa a! Bất quá, ai bảo Tiểu Bạch đi trước lừa dối người ta Linh vật chứ?

Tiểu Bạch nhìn xem nữ tử một lát, sau đó duỗi ra một cái tiểu trảo bãi liễu bãi.

Rất rõ ràng tỏ vẻ cự tuyệt!

Nhìn thấy Tiểu Bạch như thế nhân tính hóa, nàng kia nhưng là càng có hứng thú, “có rất nhiều chỗ tốt.”

Nghe đúng lúc, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía nàng, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó căm tức nhìn nàng kia, tiểu trảo một hồi loạn vung.

Ý kia là: Tiểu Bạch ta không phải là cái loại này Linh Chủ! Bên cạnh vung vẩy, nàng bên khóe mắt nhìn Dương Diệp.

Nàng kia còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là đột nhiên nói: “Tiểu Bạch, vào đi thôi!”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó trực tiếp chạy tới Hồng Mông Tháp. Nhìn thấy Tiểu Bạch biến mất, xa xa cái kia Tiểu Viên Cầu ngược lại có chút không thôi.

Linh Chủ a!

Nếu như có thể đi theo Linh Chủ bên người, nó tu luyện tốc độ ít nhất có thể tăng lên gấp bội!

Tiểu Bạch trở lại Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp nhìn thoáng qua nàng kia, trực tiếp quay người rời đi, hắn cũng không muốn tại đây cùng đối phương lãng phí thời gian.

Mà lúc này, nàng kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp tay phải chậm rãi nhanh nắm lại.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “Linh Chủ lưu lại, người đi!”

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, như Tiểu Thiên nói, mị lực của Tiểu Bạch này thật rất lớn a, chẳng qua là để cho nàng đi ra chạy hết một hồi, liền trêu chọc một vị thần bí Thánh Nhân Cường Giả!

Có chút bất đắc dĩ!

Dương Diệp cũng không có ở nói nhảm, tay hơi động một chút, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay hắn, ngay sau đó, Dương Diệp nhìn về phía nàng kia, “hay là tới đánh đi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt cô gái kia, thoáng qua, trong tay Chiến Thiên mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Nữ tử hai mắt híp lại, hiển nhiên thật không ngờ Dương Diệp vậy mà nói động thủ liền động thủ, kia bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, trong tràng đột nhiên xuất hiện vô số bông tuyết, những thứ này bông tuyết uyển như đao phong sắc bén, mà những thứ này uyển như đao phong vậy bông tuyết mục tiêu toàn bộ là Dương Diệp.

Chỉ là trong nháy mắt, Dương Diệp liền cảm nhận được một cỗ đâm lạnh hàn ý cùng uy áp.

Bất quá, giờ phút này hắn chiến ý mười phần. Hắn hiện tại, một mình đấu một vị Thánh Nhân, tuy rằng vẫn là có áp lực, nhưng không có trước kia giống như lớn.

; “Chém!”

Trong tràng, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại ở giữa sân quét sạch ra, chung quanh những bông tuyết kia lập tức tan thành mây khói, nhưng mà Dương Diệp bản thân lại bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại!

Mà lúc này, nàng kia đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, nàng bấm tay một điểm, một thanh hư ảo băng kiếm đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của nàng, thoáng qua, thanh kiếm này trực tiếp đâm vào trước ngực của Dương Diệp!

Răng rắc!

Dương Diệp toàn bộ người lập tức bị đóng băng lại, nhưng mà còn chưa kết thúc, chung quanh xuất hiện vô số chuôi băng kiếm, cùng lúc đó, nữ tử thanh âm ở giữa sân vang lên, “Hàn Băng Kiếm vực!”

Thanh âm rơi xuống, vô số băng kiếm lập tức đem Dương Diệp vị trí bao phủ. Không chỉ có như thế, ở chung quanh đại địa, xuất hiện một cái thật lớn Hàn Băng vòng, cái kia từng vòng không ngừng xoay tròn, theo từng vòng không ngừng xoay tròn, một thanh lại một chuôi Hàn Băng Kiếm không ngừng xuất hiện, vô cùng vô tận.

Nhưng mà ngay tại lúc này, nàng kia đột nhiên hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, “không, nàng tại sao lại ở đây!”

...;

;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2091: Linh Hồn Chi Hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những Hàn Băng Kiếm kia từng điểm từng điểm biến mất.

Dương Diệp xuất hiện ở nàng kia trong tầm mắt, mà ở Dương Diệp đỉnh đầu, lơ lửng một thanh kiếm.

Đúng là Kiếm Thủ kia!

Giờ phút này, Kiếm Thủ liền lẳng lặng treo lơ lửng ở đỉnh đầu của Dương Diệp, nhưng mà, chung quanh những Hàn Băng Kiếm Khí kia cùng kiếm ý căn bản không dám tới gần.

Cách đó không xa, trong mắt cô gái kia tràn đầy vẻ không thể tin được, mà ánh mắt của đối phương, đúng là rơi vào chuôi này trên Kiếm Thủ.

Dương Diệp giờ phút này cũng có chút mộng.

Mới vừa rồi hắn chuẩn bị phải ra tay lúc, thanh kiếm này đột nhiên bay ra, sau đó những Hàn Băng Kiếm kia chính là toàn bộ biến mất.

Mà nhìn xa xa cô gái kia thần sắc, đối phương tựa hồ nhận thức trong tay hắn thanh kiếm này!

Ngay tại tại lúc này, Kiếm Thủ kia đột nhiên bay đến trước mặt cô gái kia, mà một cái chớp mắt này, nàng kia cả người vậy mà trực tiếp hư ảo.

; “Không!”

Nữ tử đột nhiên phát ra một đạo kinh hãi âm thanh, thoáng qua, kia bay thẳng đến lui về sau mấy ngàn trượng. Mà giờ khắc này, kia sắc mặt xem ra tái nhợt dị thường, toàn bộ người cũng xem ra suy yếu vô cùng.

Cách đó không xa, Dương Diệp chân mày cau lại, kiếm này lúc nào biến thành lợi hại như vậy?

Kiếm kia về tới bên người của Dương Diệp, sau đó đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

; “Ngươi muốn đi Kiếm Khư!”

Lúc này, nàng kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nàng kia, “làm sao ngươi biết?”

Nữ tử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nơi đó đã bị phong ấn, còn có đại trận che giấu, ngươi bây giờ đi cũng tìm không thấy vị trí chỗ.”

; “Ngươi đối với chỗ đó hiểu rất rõ?” Dương Diệp hỏi lại.

Nữ tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta có thể dẫn ngươi đi cái chỗ kia!”

; “Điều kiện gì?” Dương Diệp hỏi.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp đỉnh đầu thanh kiếm kia, sau đó nói: “Không có có điều kiện, đi theo ta tới!”

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Tại đàn bà dưới sự dẫn dắt, hai người tới một chỗ băng hà trước, nữ tử chỉ chỉ cái kia băng hà, “chính là ở đây!”

Dương Diệp nhìn về phía cái kia băng hà, nhưng mà, chẳng có cái gì cả.

Lúc này, nữ tử bấm tay một điểm, một đám Kiếm Khí phá không mà đi, này sợi Kiếm Khí sắp chui vào cái kia băng hà lúc đột nhiên một chia làm hai, hai chia làm bốn... Trong khoảnh khắc, toàn bộ băng trên sông hiện đầy Kiếm Khí.

Thật là mạnh Kiếm Khí!

Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua cô gái này, cô gái này kiếm đạo tạo nghệ phi thường cường hãn a. Ngay tại lúc này từng cái

Ầm!

Xa xa cái kia băng trên sông những Kiếm Khí kia đột nhiên nổ ra, sau đó hóa thành hư vô, ngay sau đó, một cái thật lớn vòng tròn quang trận xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt. Nhưng mà, cái vòng tròn này khe hở rất nhanh chính là lại biến mất, cùng lúc đó, cái kia băng hà cũng khôi phục đã thành dáng dấp ban đầu.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử, nữ tử trầm giọng nói: “Đợi tí nữa nó lúc xuất hiện, ngươi dùng vậy, kiếm kia chém nát nó, trận pháp vừa vỡ, Kiếm Khư thì sẽ phát hiện đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nữ tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, cái kia băng trên sông lập tức xuất hiện vô số Kiếm Khí, mà lúc này, cái kia khe hở lại một lần nữa xuất hiện. Lúc này, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chính là chém.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí phá không mà đi, đạo kiếm khí kia lập tức bổ vào tia sáng kia vòng phía trên, ngay sau đó, tia sáng kia vòng trực tiếp nổ bể ra. Làm khe hở nổ về sau, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt lập tức hư ảo.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng nữ tử xuất hiện ở một tòa trên cánh đồng hoang vu, liếc mắt nhìn qua, hoang vu vô cùng. Mà ở hai người phía trước không sai biệt lắm ngoài mấy trăm trượng, có một tòa cao tới trăm trượng bếp lò.

; “Kiếm lô!”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh nàng kia đột nhiên nói khẽ: “Kiếm trong tay của ngươi hay là tại này bếp lò bên trong tạo nên.”

; “Bọn hắn vì sao không tạo thanh thứ hai?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

; “Thanh thứ hai?”

Nữ tử cười lạnh nói: “Ngươi cho rằng loại này kiếm có thể tùy tùy tiện tiện liền tạo ra? Ngươi cũng đã biết, năm đó tạo kiếm này, dùng bao nhiêu Thần vật sao? Chỉ là Thiên Địa Linh Vật, liền đem gần trăm loại.”

; “Bọn hắn giết như vậy nhiều Thiên Địa Linh Vật?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Nữ tử lắc đầu, “không có giết bọn nó, chẳng qua là cần chúng phụ trợ, trừ lần đó ra, thần hỏa càng là dùng không dưới mười loại, quan trọng nhất là, năm đó tạo kiếm này lúc, còn có cái mảnh này Vũ Trụ Chi Linh tương trợ, đối phương dùng Thiên Địa chi Lực đến bất ngờ luyện kiếm này, lại để cho kỳ phong mang được Tối Đại Hóa. Tóm lại, năm đó vì tạo ra kiếm này, tiêu phí quá to quá lớn giá cao. Thế cho nên Bách Tộc căn bản không có năng lực kia tại đi tạo thanh thứ hai!”

Dương Diệp nhìn nhìn kiếm trong tay, kiếm này lai lịch không nhỏ a!

; “Nàng là muốn tỉnh, đúng không?” Lúc này, nàng kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nhẹ gật đầu, “hẳn là!”

Nữ tử chỉ chỉ xa xa kiếm kia lô, “bắt nó thả ở bên trong này, sau đó dùng thần hỏa ân cần săn sóc, nàng thì có thể chính thức tỉnh lại!”

Dương Diệp nhìn về phía kiếm kia lô, lúc này, nữ tử lại nói: “Kiếm kia lô ở trong, chất chứa năm đó còn sót lại Kiếm Khí, còn có còn sót lại rất nhiều năng lượng, đương nhiên, ngươi nhất định phải có thần hỏa.”

Phốc!

Lúc này, một ngọn lửa nhỏ đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trong tay, Dương Diệp nói: “Cái này được không?”

Nữ tử nhìn thoáng qua trong tay lửa kia, sau đó nói: “Lục Đinh Thần Hỏa, ngươi thật sự có năng lực, có thể lấy được lửa này, bất quá, còn chưa đủ, lửa này uy lực tuy rằng rất mạnh, nhưng mà với nàng mà nói, còn chưa đủ!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Nữ tử đi đến kiếm kia lô bên cạnh cách đó không xa, “tại kiếm này trong lò, còn có còn sót lại Linh Hồn Chi Hỏa, nếu như ngươi có thể nắm nó trong tay, sau đó lợi dụng nó cùng Lục Đinh Thần Hỏa ân cần săn sóc thân kiếm của nàng, nàng thanh tỉnh tỷ lệ muốn lớn hơn nhiều rất nhiều. Bất quá, này Linh Hồn Chi Hỏa, cũng không phải bình thường Hỏa, nó là đã từng một vị lão tổ thiêu đốt Linh Hồn Chi Hỏa lưu lại hỏa diễm, uy lực của nó, đủ để hủy thiên diệt địa. Lúc trước mấy vị kia lão tổ cùng vị lão tổ này coi là bằng hữu, vì bảo tồn hắn một tia Linh Hồn Ấn Ký, bởi vậy, đưa nó cùng nhau phong ấn ở kiếm này trong lò.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi bây giờ vấn đề là, nếu như mở ra kiếm này lô, nó tất nhiên sẽ đi ra, mà ngươi, nhất định phải khống chế nó, bất quá, dùng thế lực của ngươi, ta xem có chút treo!”

Linh Hồn Chi Hỏa?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía kiếm kia lô, thời khắc này kiếm lô, vô cùng bình tĩnh.

; “Vậy Linh Hồn Chi Hỏa mạnh bao nhiêu?” Dương Diệp hỏi.

Cô gái nói: “Rất mạnh, một vị lão tổ lưu lại Linh Hồn Chi Hỏa, bình thường Thánh Nhân căn bản khó có thể ngăn cản. Đương nhiên, với ngươi mà nói, ngươi có thể thử xem.”

; “Thử thì thử!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó thân hình run lên, đi tới kiếm kia lò đỉnh, sau một khắc, hắn Nhất Kiếm Trảm dưới, kiếm kia lô trên đỉnh đầu một cái Phong Ấn Trận Pháp trực tiếp bị hắn một kiếm này chém thành hư vô.

Phong ấn vừa phá, sau một khắc, một cỗ kinh khủng sóng lửa đột nhiên từ kiếm kia trong lò phóng lên trời, trong khoảnh khắc, Dương Diệp chính là trực tiếp bị này cổ sóng lửa bao phủ lại, sau đó này cổ sóng lửa trực tiếp đem Dương Diệp hấp đến đó kiếm trong lò.

Kiếm lô ra, nữ tử lạnh lùng nhìn đây hết thảy.

Qua hồi lâu, nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi chính là vĩnh viễn đừng tỉnh tới tốt lắm!”

Nữ tử cũng không hề rời đi, mà là liền ở nơi đó nhìn, ở trong mắt, hoàn toàn lạnh lẽo.;

Kiếm trong lò.;

Thời khắc này Dương Diệp, cảm giác toàn thân mình đều chín.

Khi hắn bị ngọn lửa kia kéo xuống lúc, hắn cảm thấy tình huống không ổn, sau đó lập tức thi triển ra phát hiện ra Thiên Long Hộ Thể, nhưng mà, cho dù là thi triển ra Thiên Long Hộ Thể, Dương Diệp vẫn là cảm giác mình thân thể muốn chín.

Cái kia nóng bỏng sóng lửa, để cho hắn hoàn toàn ăn không tiêu.

Ầm!

Lúc này, không vài đạo kiếm khí đột nhiên xuất hiện tại kiếm này trong lò, ít Kiếm Khí này lập tức hợp thành một đạo đạo kiếm khí bình chướng đem Dương Diệp bao vây lại, nhưng mà, căn bản không có thần bí nghĩ, ít Kiếm Khí này không kiên trì được hơn mười hơi thở chính là toàn bộ hóa thành hư vô.

Đi ra ngoài trước!

Dương Diệp nghĩ đến liền làm, chân phải nhẹ nhàng một đập, vừa muốn đi ra, nhưng mà, cả người hắn còn chưa bay lên, một cỗ kinh khủng sóng lửa uy áp chính là hướng phía hắn áp đi qua, này chúi xuống, trực tiếp Dương Diệp đè lên kiếm lô dưới đáy.

Mà lúc này, Dương Diệp phát hiện, da mình đã tại bắt đầu thối rữa.

Tại tiếp tục như vậy không được!

Dương Diệp suy nghĩ nhanh quay ngược trở lại, đột nhiên, hắn nghĩ tới rồi Tiểu Bạch!

Này Linh Hồn Chi Hỏa có tính không Thiên Địa Linh Vật chứ?

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, bất quá, vì lý do an toàn, hắn dùng Kiếm Khí bọc lại Tiểu Bạch, chỉ cần phát hiện Tiểu Bạch ngăn cản không nổi, hắn sẽ lập tức đem kia đưa về Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, nàng quan sát một chút bốn phía, cuối cùng, nàng cái mũi nhẹ nhàng hít hít, trong chốc lát, chung quanh những ngọn lửa kia lập tức hư ảo.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức thở dài một hơi!

Có ích!

Tiểu Bạch đối với lửa này có hiệu quả!

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Hấp, nhanh hút sạch chúng!”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó há mồm khẽ hấp, trong chốc lát, Tiểu Bạch tựa như một Tiểu Tuyền Qua, chung quanh những ngọn lửa kia toàn bộ hướng phía Tiểu Bạch mạnh vọt qua. Mà đúng lúc này, Tiểu Bạch hai con mắt đột nhiên trợn lên lên, bởi vì tại lúc này, một trương dữ tợn Hỏa mặt xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của Tiểu Bạch, mà giờ khắc này, tờ này Hỏa mặt chính nhào tới bọn hắn.

Dương Diệp thực phải ra tay, nhưng mà Tiểu Bạch nhưng là ngăn cản hắn, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, nàng hai cái móng nhỏ nhanh nắm lại, sau một khắc, nó quay người đối với gương mặt đó chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng Linh khí từ Tiểu Bạch nắm đấm bên trong đổ xuống mà ra, cỗ linh khí này tựa như lũ lụt vỡ đê một dạng uy thế làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Ầm!

Tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, tờ nào Hỏa mặt trực tiếp bị một quyền này của Tiểu Bạch đánh cho dính vào kiếm kia lò lô trên vách đá, nhưng mà, Tiểu Bạch cũng không dừng tay, thân hình của nàng lóe lên, xuất hiện ở tờ nào Hỏa trước mặt, tiếp đó, nàng bắt lại tờ nào Hỏa mặt, sau đó mãnh liệt đi lò kia trên vách đá đập mạnh.

Bành bành bành bành...

Kiếm lô ở trong, từng đạo tiếng rên không ngừng vang lên.

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Tiểu Bạch, có thể ngừng.”

Bởi vì hắn phát hiện, lửa kia mặt càng ngày càng nhạt. Trên người năng lượng đang không ngừng bị Tiểu Bạch hấp thu.

Tiểu Bạch ngừng lại, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, ngay tại Dương Diệp cho là nàng muốn dừng tay khi đi tới, Tiểu Bạch nhưng là nắm nhỏ hẹp trảo, sau đó nhẹ nhàng lắc lắc quả đấm nhỏ, tiếp đó, nàng quay người một quyền đánh vào tờ nào Hỏa mặt trên mũi.

Ầm!

Lửa kia mặt lại một lần nữa cùng cái kia vách lò đến một cái thân mật tiếp xúc.

Lúc này, Tiểu Bạch vỗ vỗ tiểu trảo, sau đó về tới Dương Diệp bên cạnh.

Dương Diệp: “...”

;...

; PS: Có người hay không chơi ăn gà a... Tại hạ Voldemort, tìm lão Âm so với tổ đội a!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2092: Khắp Nơi Thánh Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật bất ngờ!

Dương Diệp xác thực thật bất ngờ, hắn không nghĩ tới vấn đề này cứ như vậy giải quyết xong. Đương nhiên, lúc này đây toàn bộ nhờ Tiểu Bạch.

Nhìn xem trước mặt chính mình cười híp mắt Tiểu Bạch, Dương Diệp cười cười, hắn biết, trước chính mình đánh giá thấp này một tiểu tử rồi. Này một tiểu tử thực lực, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều nhiều nữa...

Kỳ thật, không chỉ có hắn đánh giá thấp thực lực của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chính mình cũng không biết thực lực của chính mình đã đến loại trình độ nào.

Đối với thực lực, nàng hoàn toàn không có khái niệm. Nàng chẳng qua là bằng bản năng, có thể đánh thắng được, nàng thì sẽ đánh, đánh không lại, nàng thì sẽ chạy. Bất kể là nàng, đại nhiều Thiên Địa Linh Vật đều là như thế đấy.

Dương Diệp để cho Tiểu Bạch về tới Hồng Mông Tháp, hắn nhìn lướt qua bốn phía.

Kiếm trong lò, không gian rất lớn, tại kiếm lô bốn trên vách đá, là từng đạo thần bí Phù Ấn, ít Phù Ấn này giờ phút này đã không còn hào quang, ảm đạm vô cùng. Trừ lần đó ra, Dương Diệp còn phát hiện kiếm ý! Nơi đây, tựa như là một kiếm ý vòng xoáy, bốn phía tràn đầy kiếm ý bén nhọn. Bất quá, nơi này kiếm ý rất bình tĩnh, không có cái loại này cả vú lấp miệng em cảm giác.;

Cuối cùng, Dương Diệp dừng mắt ở trước mặt cách đó không xa cái kia ngọn lửa phía trên.

Giờ phút này, đoàn hỏa diễm này đã suy yếu vô cùng.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Giúp ta một sự kiện, sau khi chuyện thành công, ta để cho ngươi ly khai nơi đây, trả lại ngươi tự do chi thân, như thế nào?”

Này Linh Hồn Chi Hỏa đã đến loại trình độ này, nhất định là có linh, đối phương nhất định có thể nghe hiểu lời của hắn.

Sau một lúc lâu, cái kia Linh Hồn Chi Hỏa chậm rãi trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó khẽ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua này Linh Hồn Chi Hỏa, lửa này linh trí cũng chưa hoàn toàn hình thành a! Bởi vì đối phương cũng không thể nói chuyện với hắn, điều này đại biểu, đối phương còn không có chính thức hình thành như nhân loại chỉ số thông minh này chủng linh. Bất quá cái này cũng bình thường, như loại này Linh vật, nếu muốn chính thức có được linh trí của chính mình, vẫn là vô cùng cực kỳ khó khăn đấy.

Được Linh Hồn Chi Hỏa sau khi đồng ý, chuyện kế tiếp sẽ không phiền phức như vậy.

Dương Diệp đem Kiếm Thủ đem ra, làm Kiếm Thủ xuất hiện một khắc này, chung quanh kiếm ý lập tức náo động. Cuối cùng, những cái kia kiếm ý điên cuồng hướng phía Kiếm Thủ vọt tới, Dương Diệp vội vàng sử dụng Lục Đinh Thần Hỏa, Lục Đinh Thần Hỏa cùng cái kia Linh Hồn Chi Hỏa cũng hướng phía Kiếm Thủ kia vây lại.

Dương Diệp đã đi ra kiếm lô, bởi vì hiện tại kiếm trong lò, căn bản không phải hắn có thể đợi, chỉ là những cái kia kiếm ý liền để cho hắn có chút sắp không chịu nổi.

Cái kia là năm đó Kiếm Thủ khi xuất hiện trên đời còn sót lại ở bên trong kiếm ý!

Ra kiếm lô, Dương Diệp gặp được nàng kia.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử chính là thu hồi ánh mắt, đối với nữ nhân này, hắn tự nhiên là phòng bị, nữ nhân này vô duyên vô cớ dẫn hắn đến nơi này, nhất định là có mục đích gì đấy.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: “Đại khái bao lâu có thể tốt?”

Nữ tử đạm thanh nói: “Không biết.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ngồi xếp bằng xuống. Hắn nhìn về phía kiếm kia lô, hắn hiện tại lo lắng chính là, kiếm này nếu là thật khôi phục, có thể hay không dẫn tới đất trời hiện lên cảnh tượng kì dị, sau đó gây ra rất nhiều cường giả tới đây.

Nếu quả như thật khôi phục, khi đó, đối với kiếm này mà nói, những thứ này đều là việc nhỏ đi!

Nhưng mà, nếu như không thể khôi phục, Dương Diệp hắn kia có thể đã phải xong đời.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, kiếm lô vẫn như cũ vô cùng bình tĩnh, không có bất cứ động tĩnh gì.

Mà ở Dương Diệp cách đó không xa, nàng kia vẫn không có rời đi, bất quá, đối phương cũng không có nói chuyện với Dương Diệp, đáng giá một nói rất đúng cái kia bên cạnh cô gái Tiểu Viên Cầu còn mấy lần tìm đến Dương Diệp, Dương Diệp tự nhiên biết, đối phương không phải là tới tìm hắn, mà là tìm đến Tiểu Bạch đấy. Tiểu Bạch kỳ thật rất muốn đem này Tiểu Viên Cầu lừa dối đi, mà Dương Diệp tin tưởng, nếu quả thật để cho Tiểu Bạch vừa dỗ vừa lừa mà nói, có tám phần cơ hội là có thể đem này Tiểu Viên Cầu lừa gạt.

Bất quá, Dương Diệp không có để cho Tiểu Bạch làm như thế.

Cách đó không xa chỗ đó, có thể là đang ngồi một vị Thánh Nhân, hơn nữa, còn là một vị thực lực cường đại Thánh Nhân.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt năm ngày trôi qua.

Giờ phút này, kiếm kia lô đã không bình tĩnh rồi.

Kiếm thật lớn lô bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động. Dương Diệp đứng lên, sau đó đi tới kiếm kia lô bên cạnh, giờ phút này, hắn cảm nhận được một cỗ lực lượng cuồn cuộn.

Kiếm ý?

Dương Diệp chân mày cau lại, một lát sau, hắn bắt đầu lui về phía sau, làm cách kiếm kia lô không sai biệt lắm khoảng cách trăm trượng lúc mới dừng lại.

Kiếm kia lô bên trong lực lượng làm cho hắn đều cảm giác có chút tim đập nhanh.

; “Nàng vì cái gì chọn ngươi?” Lúc này, cách đó không xa nữ tử đột nhiên mở miệng.

; “Chọn ta?” Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia nàng kia, “nàng không có chọn ta.”

Kiếm Thủ một mực chọn cũng không phải hắn, đối phương chọn mà là Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tháp. Đương nhiên, ngoại nhân cũng không biết một điểm này, đều cho rằng chọn chính là hắn.

Nghe được lời của Dương Diệp, nàng kia chân mày cau lại, bất quá, nàng cũng không nói gì thêm.

Cứ như vậy, ba ngày trôi qua rồi.

Lúc này, kiếm kia lô đã xuất hiện rất nhiều vết rạn, Dương Diệp lại lui về phía sau Bách Tộc khoảng cách, hơn nữa không để cho Tiểu Bạch tới gần kiếm kia lô. Giờ phút này, kiếm kia lô cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm.

Lại qua một ngày!

Giờ phút này, kiếm kia lô quanh thân vết rạn càng ngày càng lớn. Không chỉ có như thế, trong đó thỉnh thoảng có Kiếm Khí cùng với hỏa diễm bắn ra.

Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua xa xa nàng kia, nàng kia mấy ngày qua liền nhìn chằm chằm vào kiếm kia lô, đối phương cuối cùng muốn làm cái gì?

Đoạt kiếm?

Hẳn là không thể nào, nếu như kiếm này Kiếm Linh thức tỉnh, có thể đoạt kiếm đấy, sợ là chỉ có mấy vị kia lão tổ rồi.

Lúc này, nàng kia đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi chính là ngẫm lại ngươi tiếp theo nên làm gì đi!”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Ngay tại lúc này.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ kiếm kia trong lò truyền ra, đạo thanh âm này trực tiếp xuyên toa không gian, hướng phía vô số thế giới thẩm thấu mà đi.

Giờ khắc này, cả Đại Thiên Vũ Trụ vô số thế giới đều nghe được đạo thanh âm này.

Cách đó không xa, Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi.

Kiếm Thủ này làm này vừa ra, hiện tại tất cả mọi người biết rõ vị trí của hắn rồi.

Một thanh kiếm, bằng vào tiếng kiếm reo là có thể thẩm thấu vô số thế giới, hiển nhiên, chỉ có Kiếm Thủ là có thể làm được. Mà Kiếm Thủ tại ai ở đâu? Đương nhiên là tại Dương Diệp hắn nơi đây.

Trong nháy mắt, cả Đại Thiên Vũ Trụ, vô số cường giả vì thế mà chấn động!

Dương Diệp muốn tỉnh lại Kiếm Thủ Chi Linh!

Làm Đại Thiên Vũ Trụ những cường giả kia được tin tức này lúc, những người kia lập tức không thể bình tĩnh.

Bây giờ Dương Diệp đối với Bách Tộc mà nói, mặc dù có uy hiếp, nhưng mà uy hiếp cũng không có lớn như vậy, mà nếu như Dương Diệp đem Kiếm Linh đánh thức lời nói, khi đó Dương Diệp đối với Bách Tộc uy hiếp cũng không phải là bình thường lớn.

Phải biết, năm đó cầm trong tay Kiếm Thủ Hiên Viên Đế, đó là kinh khủng cỡ nào?;

Không thể để cho Dương Diệp tỉnh lại Kiếm Linh!

Đối với cái này điểm, Bách Tộc trong nháy mắt liền đã đạt thành chung nhận thức. Vì vậy, vô số cường giả truy tìm cái kia tiếng kiếm reo quỹ tích hướng phía Kiếm Khư Chi Địa chạy đến.

Kiếm Khư Chi Địa.

Dương Diệp giờ phút này sắc mặt không thể nghi ngờ là vô cùng vô cùng khó coi, nếu như Kiếm Thủ này đã tỉnh, làm ra như vậy một đạo tiếng kiếm reo, cái kia còn tốt, vấn đề là nàng tỉnh cũng không có tỉnh liền làm ra như vậy một đạo tiếng kiếm reo, đây không phải hại người sao?;

Giờ khắc này, Dương Diệp đã nghĩ chuồn đi rồi.

; “Muốn đi?”

Lúc này, nàng kia đột nhiên nói: “Sợ là không còn kịp rồi.”

Theo thanh âm cô gái rơi xuống, tại đám người Dương Diệp bên trái cách đó không xa, đột nhiên xuất hiện một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử này, Dương Diệp nhận thức, đúng là Thiên Quân kia!

Kiếm Khư Chi Địa ngay tại Thiên Tộc, bởi vậy, Thiên Quân cái thứ nhất đi đến.

Thiên Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía kiếm kia lô, trong mắt mang theo vẻ mặt ngưng trọng.

Theo Thiên Quân xuất hiện, trong tràng càng ngày càng nhiều người xuất hiện. Đều không ngoại lệ, toàn bộ đều là Thánh Nhân.

Giờ khắc này, Bách Tộc trên cơ bản đều phái ra trong tộc của mình tinh nhuệ. Mục đích của bọn hắn, có thể không đơn thuần là bởi vì Dương Diệp, Dương Diệp còn không có mặt mũi lớn như vậy lại để cho Bách Tộc dốc hết tinh nhuệ. Lúc này đây Bách Tộc dốc hết tinh nhuệ, mục đích thực sự, là thanh kiếm này!

Không có tỉnh kiếm, đối với Bách Tộc mà nói, là một cọng gân gà, bởi vì tác dụng của nó cũng không lớn.

Nhưng mà, Kiếm Thủ Chi Linh tỉnh về sau, cái này kiếm cũng không phải là kê lặc. Ai có thể được nó, có thể tại Bách Tộc Liên Minh bên trong chiếm cứ vị trí chủ đạo. Bách Tộc mặc dù nhưng đã liên thủ, nhưng mà, cái này cũng không có nghĩa là bọn hắn liền vô tư rồi.

Trong tràng, càng ngày càng nhiều cường giả đi tới Kiếm Khư Chi Địa, có chút là cường giả của Bách Tộc, nhưng mà, cũng có chút không phải là Bách Tộc đấy, mà là một ít tán tu. Bất kể như thế nào, giờ khắc này, Dương Diệp ngược lại là không có người chú ý hắn.

; “Dương Huynh!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đã nghe được một thanh âm quen thuộc, hắn quay đầu nhìn lại, tại Nhân Tộc bên kia, hắn gặp được một nam tử. Nam tử này, hắn nhận thức, đúng là cái kia tại Tử Giới cùng hắn quen nhau Tần Xuyên!

Ban đầu ở Tử Giới, hắn làm quen một nhóm người, như A Man Man Tộc, như Đao Cuồng Ma Tộc, Linh Tộc linh, Vu Tịnh Thiên Tộc, còn có Tần Xuyên Nhân Tộc này. Những người này đều là bằng hữu của hắn. Bất quá, hắn rất ít đi liên hệ những người này, bởi vì hắn hiện tại, cùng ai liên hệ, rất có thể sẽ cho đối phương mang đến đại phiền toái.

Lúc này, Tần Xuyên kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó cười nói: “Bọn hắn nói ngươi đang khôi phục Kiếm Linh, sau đó ta hãy theo nhà của ta lão tổ chạy tới, không nghĩ tới ngươi thật ở chỗ này.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ngươi cái tên này, ngươi có biết hay không, ngươi có thể sẽ vì gia tộc của ngươi mang đến đại phiền toái!"

Tần Xuyên nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó lấy ra một cục đá nhét vào trong ngực của Dương Diệp, "Không Gian Thạch, ta lão tổ cho ta một cái món đồ bảo mệnh, sử dụng về sau, tùy cơ hội truyền đưa đi, cho dù là Thánh Nhân cũng khó có thể chặn đường. Ngươi sử dụng về sau, tăng thêm ngươi Không Gian Pháp Tắc cùng Ám Chi Pháp Tắc còn có Kiếm Vực, có niềm tin rất lớn có thể đào tẩu."

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong ngực Không Gian Thạch, trong lòng ấm áp, sau đó hắn cười cười, "vô dụng thôi"

; "Thử xem!" Tần Xuyên nhìn thẳng Dương Diệp, "ngươi huynh đệ ta hiện tại cũng không có biện pháp, nếu như là bình thường người, chúng ta còn có thể kề vai sát cánh chiến một trận chiến, mà bây giờ, khắp nơi đều có Thánh Nhân, cho nên, chỉ có thể giúp ngươi chạy thoát."

; "Trốn?"

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở phía xa vang lên, "hắn sợ là không có cơ hội này. Chư vị, mọi người đều biết, Kiếm Thủ Chi Linh này cùng Dương Diệp quan hệ không tầm thường, chúng ta nếu không phải trước làm cho giết hắn, đợi tí nữa Kiếm Thủ Chi Linh này tỉnh về sau, sau đó lựa chọn Dương Diệp này, sợ là chư vị biểu lộ sẽ rất đặc sắc Hàaa...!"

Nghe được đạo thanh âm này, trong tràng Thánh Nhân toàn bộ nhìn về phía Dương Diệp.

;

;

;

;

;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2093: Tỉnh Lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong sân Thánh Nhân khoảng chừng hơn mười vị, giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được cái gì gọi là đến từ ánh mắt áp lực.

Mười mấy vị Thánh Nhân nhìn hắn chằm chằm, đây là một loại về khí thế áp lực.

Bất quá, Dương Diệp không... Nhất ăn đúng là cái gọi là khí thế.

Thánh Nhân?

Với Dương Diệp mà nói, đó cũng là người!

Tuy rằng ánh mắt mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp, nhưng mà, nhưng không ai ra tay. Rất đơn giản nguyên nhân, tại mọi người nhìn lại, Dương Diệp này cũng không phải người bình thường, giết hắn, tất nhiên sẽ đắc tội rất nhiều người, thậm chí đưa tới cường giả trả thù, bởi vậy, trong lúc nhất thời không có người ra tay.

Ai cũng không muốn làm loại này tiện nghi người khác, phiền toái chuyện của chính mình. Cuối cùng, hiện tại kiếm kia cũng không tại trên người của Dương Diệp, giết Dương Diệp, với bọn hắn mà nói, cũng không có lợi ích gì.

Trong tràng bầu không khí có chút lúng túng.

Ngay tại lúc này, một tên mặc trường bào màu vàng óng trung niên nam tử đột nhiên đi ra, “chư vị quên Bách Tộc là thế nào đối đãi người này sao?”

Nhân Quân!

Này mặc trường bào màu vàng óng nam tử đúng là Nhân Quân kia!

Tất cả mọi người nhìn về phía Nhân Quân, Nhân Quân cười nói: “Chư vị đối với người này đều chắc có điều tra qua, người này cũng không phải cái gì lòng dạ rộng lớn thế hệ, chư vị đối với chuyện hắn làm, sẽ không sợ ngày sau hắn gấp trăm lần báo chi? Mà bây giờ, hắn mới Thiện Cảnh, với chúng ta mà nói, muốn giết hắn cũng không khó, nhưng mà, chư vị thế nhưng là có nghĩ qua, hắn nếu là đạt tới Thánh Nhân Cảnh, khi đó, thử hỏi, ngoại trừ lão tổ, chúng ta ai có thể giết hắn? Sợ là mười vị Thánh Nhân đánh lén cũng giết không được hắn đi!”

Nghe được lời của Nhân Quân, rất nhiều người chân mày cau lại, bọn hắn biết, Nhân Quân muốn diệt trừ Dương Diệp, muốn mượn tay của bọn hắn, nhưng mà, Nhân Quân nói lời cũng không sai.

Bây giờ Bách Tộc, vẫn là có năng lực kia đánh chết Dương Diệp đấy. Nhưng mà, nếu như để cho Dương Diệp tiếp tục trưởng thành tiếp, khi đó, muốn giết Dương Diệp, thật sự sợ là chỉ có lão tổ cấp bậc cường giả ra mặt.

Lúc này, Nhân Quân cười nói: “Chư vị có thể đừng quên, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ này, thế nhưng là còn có một Thần Tộc, nếu như chúng ta bây giờ mà bắt đầu tính toán những cái kia bảng cửu chương, sợ là ngày sau cũng bị Thần Tộc từng cái từng cái tiêu diệt a.”

; “Xuất thủ một lượt đi!” Lúc này, trong tràng đột nhiên có người nói.

Nhân Quân nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía Chúng Thánh đều là nhẹ gật đầu, tỏ vẻ không có ý nghĩa.

Lúc này, Nhân Quân quay người nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, cười nói: “Dương Diệp, ngươi chết cũng đáng. Như vậy nhiều Thánh Nhân cùng một chỗ ra tay với ngươi, mặt mũi này, thật là trước không cổ người rồi.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhân Quân, sau đó nói: “Lão tử không muốn nói chuyện với ngươi.”

Nói xong, Dương Diệp cổ tay hơi động một chút, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay hắn.

Trốn?

Hôm nay hiển nhiên là trốn không thoát. Như vậy nhiều Thánh Nhân tại đây, cái này cũng để cho hắn chạy trốn, ít Thánh Nhân này kia sợ thật là chẳng bằng con chó rồi. Nếu như không thể trốn, cái kia với Dương Diệp hắn mà nói, liền chỉ có chiến.

; “Chiến Thiên!”

Lúc này, Nhân Quân kia đột nhiên nói: “Chư vị nhìn thấy không? Người này cùng Thần Tộc kia quả nhiên có cấu kết, Thần Tộc Chiến Thần khí đều trong tay hắn! Hắn...”

; “Đừng mẹ nó nhiều lời!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Lão tử chính là cùng Thần Tộc có cấu kết, khó chịu, đến làm cho ta! Lão tử xem thường nhất loại người như ngươi muốn giết người, lại không nên làm cho lý do đường hoàng người!”

Nhân Quân hai mắt híp lại, “ngươi đã như vậy muốn...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp toàn bộ người đã biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, trong tay Chiến Thiên đã tới đỉnh đầu của Nhân Quân kia.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau một khắc, một thanh kiếm chống đỡ tại dương Diệp Chiến Thiên phía trên.

Ầm!

Lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài, mà Nhân Quân kia bản thân cũng là lui về phía sau trọn vẹn trăm trượng khoảng cách.

Nhìn thấy một màn này, chung quanh cường giả thần sắc đều có chút âm trầm.

Dương Diệp này, thật có thể đối kháng Thánh Nhân rồi! Mà Dương Diệp hiện tại mới Thiện Cảnh, nếu như để cho hắn đạt tới Thánh Nhân... Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ!

; “Thiên Long!”

Ngay tại lúc này, một bên Thiên Quân lông mày chăm chú nhíu lại, ánh mắt của hắn, đã rơi vào Dương Diệp sau lưng cái kia Bạch Sắc Cự Long bên trên.

Đó là Thiên Tộc Thủ Hộ Thần Thú!

Chung quanh một ít tộc trưởng hiển nhiên cũng nhận ra, nhao nhao nhìn về phía cách đó không xa Thiên Quân.

Thiên Quân đạm thanh nói: “Thiên Tộc ta, không có Thủ Hộ Giả!”

Hiển nhiên, này là theo Dương Diệp phủi sạch quan hệ.

Nghe được lời của Thiên Quân, ánh mắt của mọi người dời đi. Lúc này, một người trong đó đột nhiên nhìn về phía Nhân Quân kia, cười nói: “Nhân Quân, ta xem hay vẫn là mọi người cùng nhau xông lên đi, dùng thực lực của ngươi, muốn giết Dương Diệp này, sợ là có chút khó khăn!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia người nói chuyện, âm thanh lạnh lùng nói: “Vu Vương, chơi loại mánh khóe nhỏ này, cũng không sợ làm mất thân phận?”

Vu Vương kia cười nói: “Chẳng lẽ không đúng sao? Nhân Quân, nói thật, ngươi cùng hắn đánh nhau, phần thắng cũng không lớn, đừng đến lúc đó còn bị một người vãn bối đánh bại, vậy coi như vô cùng thật xấu hổ chết người ta rồi.”

Nhân Quân cười nói: “Vu Vương nói cực phải, nếu như như vậy, vậy mọi người xuất thủ một lượt đi!”

Vu Vương muốn nói cái gì, lúc này, một bên một ông già đột nhiên nói: “Được rồi, tư nhân ân oán trước để một bên, trước giải quyết người này đang nói đi!”

Nghe được lời của lão giả, mọi người nhẹ gật đầu, sau một khắc, hơn mười đạo khí tức cường đại hướng phía Dương Diệp thổi quét mà đến.

Hơn mười đạo Thánh Nhân Khí Tức, đó là kinh khủng cỡ nào?

Liền hơi thở này, cũng đã đủ để nghiền ép Dương Diệp rồi.

Mà đúng lúc này, xa xa kiếm kia lô đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua từng cái

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, kiếm kia lô trực tiếp nổ bể ra.

Giờ phút này, không có người có tâm tư để ý Dương Diệp rồi. Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, kiếm kia lô nổ bể ra về sau, một thanh kiếm từ trong đó chậm rãi bay ra.

Kiếm Thủ!

Nhìn thấy chuôi này Kiếm Thủ, trong tràng ánh mắt tất cả mọi người lập tức biến thành thiêu đốt nóng lên.

Đây chính là Đại Thiên Vũ Trụ Thần vật!

Ngay tại lúc này, Nhân Quân kia đột nhiên đi tới, nhìn thấy một màn này, chung quanh những người kia lông mày lập tức nhíu lại, mà lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói: “Chư vị, kiếm này có linh, nàng sẽ mình lựa chọn đi theo ai, chư vị nếu như muốn cưỡng cầu, ta xem hay vẫn là miễn đi. Ta cũng sẽ không cưỡng đoạt, còn nó chọn ai, mọi người mặc cho số phận, như thế nào?”

Nghe được lời của Nhân Quân, trong tràng chúng người đưa mắt nhìn nhau, cuối cùng, đều là tỏ vẻ không có dị nghị.

Kiếm Thủ trôi lơ lửng ở chỗ đó, mà giờ khắc này, trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào Kiếm Thủ kia phía trên, Dương Diệp cũng đang nhìn Kiếm Thủ này, hiện tại Kiếm Thủ này cho cảm giác của hắn cũng không bình thường.

Uy áp!

Tại Kiếm Thủ này phía trên, hắn cảm nhận được một luồng áp lực vô hình.

Lúc này, Nhân Quân kia đột nhiên nói: “Kiếm Thủ, năm đó ngươi là bởi vì Bách Tộc mà sống, mà hôm nay, Thần Tộc ngóc đầu trở lại, ta hy vọng ngươi có thể lần nữa tương trợ Bách Tộc chúng ta, để cho ta đám liên thủ diệt sạch Thần Tộc, còn Đại Thiên Vũ Trụ này thái bình, như thế nào?”

Kiếm Thủ kia trôi lơ lửng ở vậy, không có động tĩnh.

Nhân Quân còn muốn nói điều gì, lúc này, Kiếm Thủ kia đột nhiên trôi dạt đến cô gái một bên trước mặt. Cô gái này, chính là trước kia mang theo Dương Diệp đi vào Kiếm Khư Chi Địa người đàn bà kia.

Nữ tử gắt gao nhìn xem Kiếm Thủ, “như thế nào? Tưởng phải chiếm đoạt ta?”

Ngay tại lúc này, Kiếm Thủ kia mũi kiếm đột nhiên chỉa vào cô gái kia giữa lông mày phía trên, nữ tử cũng không có trốn tránh, chẳng qua là nhìn như vậy Kiếm Thủ.

Yên lặng một cái chớp mắt, một thanh âm giòn giã đột nhiên từ trong Kiếm Thủ truyền ra, “thôn phệ ngươi, đối với ta hiện tại mà nói, chỗ tốt không thể nghi ngờ là cực lớn. Nhưng mà, ngươi như là đã đã có được linh trí của chính mình, cái này là cơ duyên của ngươi, cũng là vận mệnh của ngươi. Đi thôi, không được lẫn vào chuyện thế gian, dốc lòng tu luyện, ngày đó chưa hẳn không thể lại lên một tầng nữa!”

Nàng kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi chính là của ta khảm, có ngươi đang ở đây, ta cả đời đều không thể tại tiến thêm một bước!"

; "Ngươi sai rồi!"

Kiếm Thủ đột nhiên nói khẽ: "Ta cũng không phải là của ngươi khảm, ngươi khảm là chính ngươi. Đột phá chính mình lần ranh kia, tâm của ngươi là có thể tự tại, tâm như tự tại, muốn càng tiến một bước, với ngươi mà nói, chính là vấn đề thời gian."

Nữ tử nhìn thẳng Kiếm Thủ, "vì cái gì? Ngươi nên biết, hiện tại nếu như ngươi là thôn phệ ta, sẽ được cái gì! Tại sao phải buông tha cho!"

Kiếm Thủ nói: "Ngươi sau này liền sẽ rõ ràng rồi. Rời đi, ly khai Đại Thiên Vũ Trụ, ở cách xa xa."

Nữ tử nhìn xem Kiếm Thủ rất lâu sau đó, cuối cùng, nàng quay người rời đi.

Chung quanh, không có người ngăn cản.

Nàng kia đi đến Dương Diệp bên cạnh lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp, "muốn sống, liền để cho nàng chọn ngươi."

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Chọn chính mình?

Tại chỗ, Dương Diệp nhẹ cười cười, Kiếm Thủ này cùng tính cách của hắn thật sự không hợp. Kiếm Thủ cũng không phải một thanh Sát Lục Chi Kiếm, mà Dương Diệp hắn nhưng là một giết chóc chi nhân. Trước kia đối phương là không có thức tỉnh, tăng thêm Hồng Mông Tháp nguyên nhân, đối với vừa rồi đi theo hắn, mà bây giờ, đối phương đã thanh tỉnh, vậy còn sẽ đi theo hắn không?

Bất kể như thế nào, Dương Diệp cuối cùng vẫn là quyết định thử xem.

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Thủ kia, vừa phải nói, Kiếm Thủ kia nhưng là đột nhiên nói: "Tạ trước tương trợ, bất quá, giữa ta và ngươi, duyên phận đến đây chấm dứt rồi."

Nghe vậy, Dương Diệp hơi có chút lúng túng.

Đối phương cự tuyệt hắn!

Nghe được Kiếm Thủ mà nói, chung quanh ít Thánh Nhân kia rõ ràng thở dài một hơi, khá tốt Kiếm Thủ này không có lựa chọn Dương Diệp, bằng không thì chuyện kia tình liền có chút phiền phức rồi. Mà bây giờ, bọn hắn có cơ hội.

Nhân Quân kia đột nhiên nói: “Ta và ngươi cũng ở chung qua một đoạn thời gian, ta...”

Kiếm Thủ đột nhiên đã cắt đứt lời của Nhân Quân, “cũng biết lúc trước ta vì sao nguyện ý đi theo Hiên Viên Đế?”

Không đều Nhân Quân trả lời, Kiếm Thủ kia lại nói: “Hắn của ban đầu, đúng là tâm hệ Nhân Tộc, không có quá nhiều tình cảm riêng tư. Mà ngươi, Nhân Quân ngươi mặt ngoài tuy là vì Nhân Tộc, nhưng thực ra là vì chính mình.”

Nhân Quân sắc mặt có chút khó coi.

Mà Kiếm Thủ lại nói: “Nhân nghĩa, với ngươi mà nói, phục ngươi người, ngươi liền nhân nghĩa, không phục ngươi người, ngươi liền giết chóc. Đây không phải nhân nghĩa, cái gọi là nhân nghĩa, nên có dung người chi lượng, có rộng lớn chi lòng dạ, có vô tư chi tâm. Mà ngươi, không có.”

Nhân Quân trầm giọng nói: “Tại thế gian này, ngươi sợ là tìm không thấy một vị đã có.”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trước ngực, một cái cái đầu nhỏ đột nhiên chui ra, này cái đầu nhỏ nhìn chung quanh một chút, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào Kiếm Thủ kia phía trên. Rất nhanh, nàng thoáng một phát nhảy ra ngoài, ngay sau đó, tại trong mắt của tất cả mọi người, này một tiểu tử bay đến Kiếm Thủ trước mặt của, sau đó ôm lấy Kiếm Thủ.

; “Láo xược!”

Lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một ông già thò tay bay thẳng đến Tiểu gia hỏa kia bắt tới.

Uy áp cường đại trực tiếp bao phủ Tiểu gia hỏa kia, lại để cho không cách nào nhúc nhích!

Xa xa, Dương Diệp sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ôm kiếm kia đối với lên trước mặt chính là vừa bổ.

Giờ khắc này, trong tràng yên tĩnh trở lại.

Trong mắt tất cả mọi người tràn đầy khó có thể tin!

Tại tất cả người khó tin trong ánh mắt, xa xa cái kia xuất thủ lão giả thân thể đột nhiên từ trung gian tét ra, máu tươi đi đôi với ngũ tạng chảy đầy đất.;

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn nhìn trong tay mình Kiếm Thủ, lợi hại như vậy?

Đột nhiên, nàng giống như là nghĩ đến cái gì, quay người nhìn về phía Nhân Quân kia, tiếp đó, nàng một cái móng vuốt nhỏ cầm theo Kiếm Thủ nhất bính nhất khiêu hướng phía Nhân Quân nhảy đi.

Nhìn thấy một màn này, Nhân Quân biến sắc, “ngươi không nên xằng bậy!”

Mọi người: “...”

;

;

;

;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2094: Đạo Gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân Quân tự nhiên không phải sợ Tiểu Bạch, hắn sợ là Tiểu Bạch trong tay Kiếm Thủ!

Đây chính là Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất!

Kỳ thật, không chỉ có là Nhân Quân, trong tràng ai không kiêng kị?

Bất quá, giờ phút này mọi người tò mò chính là trước mắt Tiểu gia hỏa này vì sao có thể khống chế Kiếm Thủ này... Này không hợp lý a!

Tiểu Bạch cuối cùng không thể ra tay với Nhân Quân, bởi vì Dương Diệp ngăn trở nàng.

Kiếm Thủ lợi hại, nhưng mà, Tiểu Bạch cùng Nhân Quân ở giữa vẫn là có chênh lệch rất lớn đấy, hắn cũng không muốn Tiểu Bạch mạo hiểm.

Tiểu Bạch nhìn xem Dương Diệp, trong mắt là vẻ nghi hoặc.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Trốn trước, được hay không?"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua xa xa Nhân Quân kia, sau đó giương lên kiếm trong tay.

Dương Diệp cười nói: "Ta tới là tốt rồi!"

Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, sau đó đem kiếm trong tay đưa cho Dương Diệp. Dương Diệp do dự một chút, sau đó muốn đi cầm, nhưng mà, làm tay của hắn cách kiếm kia còn có mấy tấc vị trí lúc cũng tại cũng không cách nào đi tới.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, "ngươi mang theo nàng cùng một chỗ trốn đi được không?"

Tiểu Bạch nhìn nhìn kiếm trong tay, sau đó gật cái đầu nhỏ, cuối cùng, tại trong mắt của tất cả mọi người, Tiểu Bạch đi theo thanh kiếm kia biến mất.

Trong chớp nhoáng này, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Dương Diệp.

Kiếm lựa chọn Dương Diệp!

Tuy rằng Kiếm Thủ lựa chọn không phải là Dương Diệp, nhưng mà giờ khắc này, tất cả mọi người cho rằng kiếm lựa chọn Dương Diệp.

Cuối cùng vẫn là lựa chọn Dương Diệp!

Giờ phút này, tâm tình mọi người hơi có chút phức tạp. Ngay từ đầu, kỳ thật tại bọn họ xem ra, kiếm này hẳn là sẽ không chọn Dương Diệp đấy, dù sao cũng là Thánh Kiếm, hạch tâm là nhân nghĩa. Mà Dương Diệp thấy thế nào cũng không giống là nhân nghĩa chi nhân, nhưng mà, thế sự vô thường, kiếm này hết lần này tới lần khác lựa chọn Dương Diệp.

“Giết hắn đi!”

Ngay tại lúc này, một bên Nhân Quân đột nhiên mở miệng, “chư vị, người này lấy được kiếm này tán thành, hôm nay chúng ta chưa trừ diệt hắn, ngày đó ta sắp bị người này trừ. Với chúng ta mà nói, hôm nay muốn giết hắn, dễ dàng, nhưng mà qua hôm nay, ngày sau hắn che giấu, hoặc là đầu nhập vào Thần Tộc, không đúng, hắn đã cùng Thần Tộc là một phe, kiếm này có nghĩa là đứng ở Thần Tộc bên kia. Ta nghĩ, chư vị hẳn không tưởng ngày sau nếm kiếm này tư vị chứ?”

Chúng Thánh lúc này đây không có cân nhắc, ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Dương Diệp, sau một khắc, một luồng áp lực vô hình đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Mà mọi người ở đây muốn động thủ lúc, một tiếng bước chân đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tháp tháp tháp tháp...

Thanh âm rất nhẹ, có như đi dạo, nhưng mà, tiếng bước chân này nhưng là để cho trong tràng tất cả mọi người đều ngừng lại. Mọi người hướng phía tiếng bước chân kia nơi phát ra chỗ nhìn lại, chỗ đó, một Bạch Quần Nữ Tử chính chậm rãi mà đến!

Thần Tộc quân sư!

Gặp đến cô gái này, trong tràng mọi người thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Bạch Quần Nữ Tử đi đến trước mặt mọi người, nàng quan sát một chút mọi người, “hôm nay thật là náo nhiệt đâu rồi, Thiên Quân, Nhân Quân, Vu Vương, linh vương, yêu quân... Chậc chậc, Đại Thiên Vũ Trụ mấy đại đại biểu nhân vật đều tới.”

“Chư vị cẩn thận!”

Lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói: “Nơi đây sợ là có mai phục!”

“Mai phục?”

Một ông già đạm thanh nói: “Hôm nay Thần Tộc đã không là năm đó Thần Tộc, coi như là mai phục thì như thế nào? Vừa vặn hôm nay giải quyết chung rồi!”

“Ha ha!”

Xa xa, Bạch Quần Nữ Tử kia đột nhiên khẽ nở nụ cười, “kỳ thật, vị lão đầu này nói không sai, vừa vặn giải quyết chung rồi.”

Thanh âm rơi xuống, Bạch Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng hơi động một chút, trong chốc lát, đang lúc mọi người dưới lòng bàn chân, xuất hiện một cái thật lớn tinh lam sắc khe hở, thoáng qua, toàn bộ tinh không đột nhiên hư ảo, trong chốc lát, vô số Tinh Thần Chi Lực từ cái này Vũ Trụ Tinh Không ở chỗ sâu trong hội tụ tới đây!

“Là trận pháp!”

Nhân Quân hai mắt híp lại, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Bạch Quần Nữ Tử kia, “không thể không nói, ngươi này tụ họp tinh trận thực rất không tệ, thế nhưng là, ngươi cảm thấy trận này có thể giết chúng ta?”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Đương nhiên không thể!”

Nhân Quân nhìn xem Bạch Quần Nữ Tử, đột nhiên, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt lập tức kịch biến, mà đúng lúc này, mọi người tại đây trước mặt không gian đều là rung động bắt đầu chuyển động.

Truyền âm!

Hai hơi về sau, trong tràng tất cả Thánh Nhân sắc mặt lập tức biến thành cực kỳ khó coi. Nhân Quân lạnh lùng nhìn thoáng qua Bạch Quần Nữ Tử, “hảo thủ đoạn, chúng ta sau này còn gặp lại!”

Thanh âm rơi xuống, Nhân Quân trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, tại Nhân Quân biến mất lúc, chung quanh những cái kia Thánh Nhân Cường Giả cũng là tùy theo biến mất không thấy gì nữa.

Chúng Thánh sau khi biến mất, Bạch Quần Nữ Tử bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, cái kia tụ họp tinh trận lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi có phải hay không phái người đánh lén Bách Tộc quê quán?”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Ngươi rất thông minh.”

“Quả nhiên!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Kỳ thật, nếu như là hắn, hắn cũng sẽ làm như vậy, cuối cùng Bách Tộc đứng đầu cường giả cơ bản đều ở chỗ này, thời điểm này, là đánh lén Bách Tộc hang ổ thời điểm tốt nhất. Chỉ có điều, hắn không có thể trước nghĩ đến điểm này, Bách Tộc cũng không có thể nghĩ đến điểm này. Bởi vì tại Bách Tộc trong lòng, đều cảm thấy Thần Tộc trong thời gian ngắn nhất định là sẽ không đi ra đấy, nhưng mà, bọn hắn thật không ngờ, Thần Tộc vẫn luôn ở đây!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Có một điểm không rõ, bọn hắn hang ổ nếu là lọt vào đánh lén, bọn hắn nhất định sẽ trước tiên biết rõ đấy, các ngươi...”

Nữ tử cười nói: “Với chúng ta mà nói, muốn không nhiều lắm, trăm hơi thở là đủ rồi. Trăm hơi thở, có thể làm quá nhiều quá nhiều chuyện. Vừa rồi ta làm cho tụ họp tinh trận đi ra, nhưng thật ra là muốn kéo dài thoáng một phát bọn hắn, nhưng mà cuối cùng ngẫm lại, thôi được rồi. Bởi vì người của ta, nhiệm vụ đã hoàn thành. Sau ngày hôm nay, Bách Tộc tương lai trung kiên lực lượng sẽ xuất hiện một cái đứt gãy.”

“Thế nhưng là chủ lực của bọn hắn vẫn còn!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Bạch Quần Nữ Tử khẽ gật đầu, “từ từ sẽ đến, một cái ăn không vô Đại Thiên Vũ Trụ này đấy.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “chúc mừng, kiếm kia rốt cuộc trên tay ngươi rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, “nàng không có lựa chọn ta!”

“Đần!”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói: “Ngươi thật cho là nàng lựa chọn là Tiểu Bạch?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “chẳng lẽ không phải là?”

“Dĩ nhiên không phải!”

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Kiếm này lúc trước tuy rằng giết Thần Tộc ta vô số người, nhưng mà, đối với Thần Tộc ta mà nói, Hiên Viên Đế kia cùng với Bách Tộc mới là địch nhân chân chính. Kiếm, nói cho cùng, nó chỉ là một cái công cụ, giết người đó, là nhìn cái gì người sử dụng. Đương nhiên, nếu như không phải là bởi vì ngươi, kiếm này lúc trước Thần Tộc ta thì sẽ tại nàng chưa tỉnh thời điểm diệt trừ nàng. Mà hắn hiện tại, lựa chọn ở lại bên cạnh ngươi, hiển nhiên, nàng đối với ngươi không kháng cự, coi như là bây giờ không có chính thức lựa chọn ngươi, nhưng mà, cái này không có nghĩa là tương lai cũng sẽ không chọn ngươi!”

“Vì lựa chọn gì ta?” Dương Diệp khó hiểu, “ngươi xem, ta cũng không phải cái gì nhân nghĩa chi nhân!”

“Nhân nghĩa?”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Ngươi cho rằng năm đó Hiên Viên Đế cũng rất nhân nghĩa sao? Ta không phủ nhận, thế gian quả thật có người tốt, nhưng mà, trong lòng mỗi người đối với người tốt tiêu chuẩn đều là không đồng dạng như vậy. Ví dụ như ngươi Thiên Địa Linh Chủ kia, tại trong lòng nàng, toàn thế giới khả năng đều là người xấu, nhưng ngươi Dương Diệp tuyệt đối là thật to người tốt!”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, nữ nhân này ngược lại là nói không sai, tại trong lòng Tiểu Bạch, Dương Diệp hắn thật là một người tốt!

Bạch Quần Nữ Tử lại nói: “Đương nhiên, Kiếm Thủ Chi Linh sẽ không như thế đơn thuần, nhưng mà, ngươi có thể nói cho ta biết cái gì là chân chính nhân nghĩa sao? Trong lòng mỗi người đều có một bộ tiêu chuẩn, trong lòng Kiếm Thủ Chi Linh cũng có. Hơn nữa, theo ta được biết, ngươi Dương Diệp tựa hồ cũng không có ác ý tru diệt qua người khác, cũng không có vô duyên vô cớ đi giết qua người chứ?”

Dương Diệp cười cười, “nói tiếp, ta đều cảm giác mình thật là một người tốt rồi.”

Bạch Quần Nữ Tử mỉm cười, “ngươi kế tiếp có tính toán gì không?”

Dương Diệp nói: “Còn chưa nghĩ ra!”

Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, “bất kể như thế nào, hảo hảo bảo trọng!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, chỉ còn lại có Dương Diệp một người. Hắn đi tới kiếm kia lô mảnh vỡ trước, sau đó phải tay khẽ vẫy, một đóa hỏa diễm đột nhiên chợt hiện hiện ra, sau đó đã rơi vào trong lòng bàn tay hắn.

Lục Đinh Thần Hỏa!

Dương Diệp đem Lục Đinh Thần Hỏa thu vào, chính phải ly khai, mà lúc này, lại một đóa hỏa diễm bay ra.

Linh Hồn Chi Hỏa!

Cái đóa kia Linh Hồn Chi Hỏa trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Hiện tại, ngươi tự do.” Nói xong, hắn xoay người rời đi. Nhưng mà, cái đóa kia Linh Hồn Chi Hỏa rồi lại trôi dạt đến trước mặt của hắn.

“Ngươi muốn đi theo ta?” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Cái đóa kia Linh Hồn Chi Hỏa hơi run một chút rung động.

Lúc này, Tiểu Bạch chui ra, cái đóa kia Linh Hồn Chi Hỏa lập tức trôi dạt đến trước mặt của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo một chút sẽ đem Linh Hồn Chi Hỏa bắt lấy, nhưng sau đó xoay người đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười.

Nguyên lai là theo chân Tiểu Bạch!

Dương Diệp cười cười, cái này cũng bình thường, Tiểu Bạch là Thiên Địa Linh Chủ, như Linh Hồn Chi Hỏa loại này Linh vật, chúng nếu là dừng lại ở Tiểu Bạch bên người, đó là có ích lợi rất lớn đấy. Hơn nữa, còn có Hồng Mông Tháp. Tiểu Bạch mặc dù có thể tiến hóa nhanh như vậy, kỳ thật rất lớn một số nguyên nhân là vì Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch cầm lấy Linh Hồn Chi Hỏa chạy tới trong Hồng Mông Tháp, trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đó xoay người rời đi, nhưng mà còn chưa đi bao lâu, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, trung niên nam tử ăn mặc hơi có chút kỳ lạ, một bộ trường bào màu lam đậm, trong tay nắm lấy một thanh phất trần.

Dương Diệp nhìn thấy qua loại trang phục này!

Cùng Đạo Bào Lão Giả trang phục rất nhìn nhau!

Đạo Gia!

Thân phận của người trước mắt này, miêu tả sinh động.

Dương Diệp nhìn đối phương, “có việc?”

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Loại đến tuổi này đạt tới loại trình độ này, quả thực khó được. Sư phụ ánh mắt của lão nhân gia hắn, như trước độc ác như vậy. Tự giới thiệu mình một chút, Đạo Môn cửu tử bên trong, ta sắp xếp thứ bảy, ngươi có thể gọi ta Thất Sư Huynh.”

Đạo Gia rốt cuộc tới tìm hắn rồi!

Dương Diệp im lặng không nói.

Này với hắn mà nói, có lẽ không phải là chuyện gì tốt!

...

Ps: Cảm tạ: Trần quốc triệu (*trăm tỷ), thư hữu 48662858, jnrjg, tài thần 666, tiểu lục rượu, nghẹt thở mà chết, thư hữu 25783122, tài thần 666, aolle311, hạ hạ hải ý tứ, baiyy0038 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

Thật có lỗi, ta phiến khu vực này mất điện, ta bản thảo tại máy tính để bàn dặm, bởi vậy, đi tiệm Internet cũng đổi mới không được, hiện tại điện lực mới khôi phục, thật có lỗi!

Có người nói ta phải đi chơi gái bị bắt... Vô nghĩa, hoàn toàn là vô nghĩa!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2095: Không Cánh Tay Nam Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên nam tử cười nói: “Ngươi lòng phòng bị rất mạnh!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Đạo Gia tìm ta, có việc?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “tưởng để cho ngươi đi Đạo Gia một chuyến.”

“Đi làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nói: “Ngươi nên nghe qua Đạo Thống chi Tranh chứ?”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trung niên nam tử nói: “Cái gọi là Đạo Thống chi Tranh, đơn giản chính là tín ngưỡng tranh giành. Đại Thiên Vũ Trụ, tứ đại gia, có người tin đạo, có người tin phật, có người thư nho, còn có thư Binh Gia. Đã có tín ngưỡng, vậy khẳng định là có xung đột."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tất cả thư riêng không phải tốt? Xung đột cái gì?"

Trung niên nam tử cười nói: "Bất kể như thế nào, ngươi cũng là người của Đạo Gia ta, không đi Đạo Gia nhìn xem, không thể nào nói nổi, không phải sao?"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Được, đi xem!"

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, hai tay của hắn kết một cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, Dương Diệp dưới chân xuất hiện một cái Bát Quái Trận, thoáng qua, hai người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Xuyên thẳng qua!

Giờ phút này, Dương Diệp cùng trung niên nam tử đang tại mờ mịt trong không gian xuyên thẳng qua, kia Tốc Độ Chi Khoái, làm cho hắn đều phản ứng không kịp.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác không gian chung quanh ngừng lại.

Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn lướt qua bốn phía, tại dưới chân hai người, là một tòa núi lớn. Dương Diệp nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, bốn phía, đều là cao vút trong mây ngọn núi.

Trung niên nam tử chân phải nhẹ nhàng chà chà, sau đó nói: "Biết rõ đây là cái gì núi sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Trung niên nam tử cười nói: "Kiếm Cửu Sơn!"

Kiếm Cửu Sơn!

Dương Diệp nhìn về phía trung niên nam tử, Kiếm Cửu, đây là Đạo Bào Lão Giả cho tên của hắn, trong Đạo Gia tên.

Trung niên nam tử nói: "Tiểu sư đệ, kỳ thật, sư phụ lão nhân gia hắn cũng không có quên ngươi. Tuy rằng lúc này đây, Thánh Nhân Liên Minh ra tay với ngươi, hắn không có tự mình ra mặt, nhưng mà, cái này cũng không có nghĩa là hắn không quan tâm ngươi. Không chỉ có ngươi, lúc trước đối đãi với chúng ta lúc, sư phụ lão nhân gia hắn cũng là thuộc về nuôi thả thái độ. Hắn cho chúng ta tự do, để cho chính chúng ta đi xông, hắn sẽ không từng giây từng phút dừng lại ở bên người chúng ta. Ân cần săn sóc thiên tài, không thể tính thiên tài chân chính. Tựa như nhốt nuôi hổ, thực lực của nó khả năng còn không bằng một con ở trong núi rừng lớn lên Sói!"

Dương Diệp nói: "Mục đích là gì?"

Trung niên nam tử mỉm cười, "đi theo ta tới!"

Dương Diệp đi theo trung niên nam tử đi tới một xử động phủ trước, trung niên nam tử nói: "Đạo Gia ta chú ý thanh tu ít ham muốn, nơi đây sau này sẽ là động phủ của ngươi rồi. Tên, chính ngươi lấy."

Dương Diệp nói: "Ta là người, không thích quanh co lòng vòng, có chuyện gì cứ việc nói thẳng đi."

Trung niên nam tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Bách Tộc, Thần Tộc, tứ đại gia, còn có một chút Thần Bí Thế Lực, những thế lực này toàn bộ quấn vào một cuộc trong nước xoáy. Bốn mọi người xem giống như không có bị cuốn vào trong đó, kỳ thật, đã sớm quấn vào. Đại Thiên Vũ Trụ này, muốn một lần nữa tẩy bài."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta rất không minh bạch, Thần Tộc hiện tại đã không phải là năm đó Thần Tộc, nếu như tứ đại gia liên thủ, muốn tiêu diệt bọn hắn, hẳn không phải là rất khó chứ?"

"Khó!"

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, "ngươi cũng biết tứ đại gia vì sao không dám động bọn hắn?"

Dương Diệp lắc đầu, "không biết."

Trung niên nam tử nói: "Nguyên nhân chủ yếu là cái mảnh này Vũ Trụ Chi Linh đứng ở Thần Tộc bên này!"

"Vũ Trụ Chi Linh?" Dương Diệp nhíu mày, khó hiểu. Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, "trong Thiên Địa, có vô số linh, ví dụ như linh vương, Linh Chủ, đương nhiên, cũng có Vũ Trụ Chi Linh, cũng chính là vùng vũ trụ này Vũ Trụ Chi Linh. Nó cùng Đại Thiên Vũ Trụ cùng chung sinh ra, là Đại Thiên Vũ Trụ trải qua vô số năm tẩm bổ ra tới linh. Thần Tộc lấy được ủng hộ của nó, cho nên, tứ đại gia không có một nhà dám hành động thiếu suy nghĩ."

"Rất mạnh sao?" Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử cười nói: "Vũ Trụ Chi Linh, ngươi nói mạnh không mạnh? Lúc trước nếu như không phải là nó đứng ở bên chúng ta, Bách Tộc tăng thêm tứ đại gia sợ là cũng khó có thể bị diệt Thần Tộc."

"Vậy nó hiện tại vì sao lại đứng ở Thần Tộc bên kia?" Dương Diệp lại hỏi.

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, "tham lam. Năm đó Thần Tộc, vô cùng cường đại, nhưng mà, điều này cũng làm cho cho bọn họ vô cùng kiêu ngạo, kiêu ngạo đến bao trùm vùng vũ trụ này Vũ Trụ Chi Linh, nhưng mà, Vũ Trụ Chi Linh kia cũng không đơn giản, biết rõ Thần Tộc cường đại, bởi vậy, không đi cùng Thần Tộc đối nghịch, mặc cho Thần Tộc bá lăng Đại Thiên Vũ Trụ này. Khi đó, nó đang âm thầm vụng trộm tương trợ Bách Tộc, cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, Bách Tộc cùng tứ đại gia càng ngày càng lớn mạnh, rốt cuộc, Thần Tộc cảm nhận được uy hiếp, tưởng sẽ đối khi đó bọn hắn nô dịch Bách Tộc ra tay, nhưng mà, đã muộn!"

Nói đến đây, trung niên nam tử dừng một chút, sau đó lại nói: "Hiện tại, nó đứng ở Thần Tộc bên này. Nguyên nhân, rất đơn giản, Bách Tộc cùng bốn mọi người qua tại cường đại rồi. Nó không hy vọng Đại Thiên Vũ Trụ bị bất kỳ một cái nào tộc bá lăng. Cái này là cái gọi là Bình Hành Chi Thuật, cùng Nhân Gian Đế Vương giống nhau, đế vương thủ hạ nếu như có một bên quá cường đại, nhất định phải đè xuống. Tứ đại gia cùng Bách Tộc, chính là bị chèn ép phía kia! Đương nhiên, đây là suy đoán của chúng ta, nguyên nhân chân chính, cũng chỉ có Vũ Trụ Chi Linh kia chính nó mới biết."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tứ đại gia cùng Bách Tộc, sẽ không cứ như vậy ngồi chờ chết, đúng không?"

Trung niên nam tử cười nói: "Đây là tự nhiên, bất quá, việc này cũng biến thành phức tạp. Vũ Trụ Chi Linh này lúc trước giúp đỡ Bách Tộc cùng tứ đại gia chiến thắng Thần Tộc sau liền biến mất, nó biến mất này đoạn tuổi nguyệt, không có ai biết nó phát triển đến trình độ nào, đây chính là chúng ta tứ đại gia kiêng kỵ nguyên nhân."

Dương Diệp nói: "Các ngươi ở thời điểm này để cho ta quay về Đạo Gia, hẳn là có chuyện chứ?"

Trung niên nam tử cười nói: "Tưởng để cho ngươi đại biểu Đạo Gia đi một chuyến Phật Gia cùng Nho Gia, còn có Binh Gia!"

"Đi làm cái gì?" Dương Diệp khó hiểu.

“Truyền thống!”

Trung niên nam tử nói: “Mỗi một nhà thế hệ tuổi trẻ truyền nhân, đều muốn đi còn lại ba nhà bái phỏng thoáng một phát, hai tầng dụng ý, một là để cho còn lại ba nhà biết rõ, ngươi là Đạo Gia ta truyền nhân, cũng là Đạo Gia ta thế hệ này thế hệ trẻ đại biểu; Tầng thứ hai, tự nhiên là lại để cho còn lại ba nhà đối với ngươi tuân thủ một ít quy củ, ngươi lần này đại biểu Đạo Gia đi tam đại gia, ý vị này Đạo Gia ta chính thức thừa nhận thân phận của ngươi, còn lại ba nhà liền sẽ không ở động thủ với ngươi.”

Nói đến đây, trung niên nam tử dừng một chút, lại nói: “Còn có một điểm, cái kia chính là bày ra thực lực của Đạo Gia ta. Ngươi đi về sau, khẳng định sẽ không như thế thái bình, tựa như cái khác Tam gia thiên mới đến Đạo Gia ta, Đạo Gia ta cũng sẽ không khiến đối phương cứ như vậy bình yên rời đi. Ngươi cần chính là, không phải là thiêu phiên bọn hắn, mà là đi về sau, còn phải sống trở về!”

“Sống trở về?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “đi còn muốn nguy hiểm tính mạng?”

Trung niên nam tử tay đột nhiên nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, tại trước mặt Dương Diệp xuất hiện một cái màn nước, màn nước bên trong, là một cỗ nam tử trẻ tuổi thi thể.

“Biết là ai sao?” Trung niên nam tử hỏi.

Dương Diệp lắc đầu.

Trung niên nam tử nói: “Binh Gia một vị thiên tài, đến Đạo Gia ta về sau, đối phương đối với thực lực của chính mình quá mức tự tin, khiêu chiến Lục Sư Huynh, sau đó cứ như vậy!”

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử nói: “Vậy cũng là một loại tứ đại gia ở giữa phân cao thấp, chỉ có điều, so sánh với Bách Tộc, phương thức của chúng ta tương đối cùng hài hòa chút. Nhưng mà, cũng sẽ xảy ra án mạng. Ngươi đi về sau, lão tổ cấp bậc cường giả sẽ không ra tay với ngươi, nhưng mà, lão tổ trở xuống, bất luận cái gì Thánh Nhân cũng có thể ra tay với ngươi.”

“Vậy còn đi cái quỷ a!” Dương Diệp vội vàng nói: “Này đi, không phải là muốn chết sao?”

Trung niên nam tử cười nói: “Bọn hắn có thể ra tay với ngươi, nhưng mà, sẽ không dễ dàng xuất thủ, dù sao cũng là sĩ diện người. Tối đa cũng chính là để cho hắn đám một đời tuổi trẻ cùng ngươi luận bàn một chút, tại Đạo Gia ta bị giết Binh Gia kia thiên tài, sở dĩ hắn sẽ chết, nguyên nhân chủ yếu là chính hắn tự tìm cái chết. Đương nhiên, đi cũng không riêng gì chỉ gặp nguy hiểm, cũng có chỗ tốt.”

“Chỗ tốt gì?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử cười nói: “Nếu như ngươi có thể trở về, cũng có thể đi Đạo Gia ta thánh địa, chỗ đó, có Đạo Gia ta vô số năm qua cường giả Tu Luyện Tâm Đắc, còn có một chút về Bách Tộc cùng còn lại bốn Huyền Kỹ của mọi người phân tích... Tóm lại, ngươi sẽ thích được nơi đó.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta không đi sẽ như thế nào?”

Trung niên nam tử đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tốt nhất vẫn là đi, ngươi cần chứng minh chính mình, chỉ có như vậy, Đạo Gia ta rất nhiều người mới có thể tán thành ngươi.”

Dương Diệp nói: “Thánh Nhân Liên Minh kia...”

Trung niên nam tử nói: “Đem ngươi làm từ Đạo Gia lên đường một khắc này, Thánh Nhân Liên Minh liền sẽ không ở tới tìm ngươi. Bách Tộc cũng không dám tại quang minh chính đại tới giết ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Xem ra, ta phải lấy.”

Trung niên nam tử nói: “Hiện tại liền lên đường đi.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Có phải hay không hiện tại ta đi Bách Tộc bất kỳ một cái nào tộc, bọn hắn...”

Trung niên nam tử đã cắt đứt lời của Dương Diệp,: “Ta biết ý tứ của ngươi, ngươi cần phải hiểu, Đạo Gia ta tuy rằng không tán thành giết chóc, nhưng mà, không có nghĩa là Đạo Gia ta sẽ không giết giết. Ngươi tùy thời có thể quay về Nhân Tộc, hoặc là đi Thiên Tộc, bất kể là Nhân Quân kia, hay vẫn là Thiên Quân, bọn hắn cũng sẽ không ra tay với ngươi, ít nhất sẽ không quang minh chính đại ra tay với ngươi.”

Dương Diệp không có đang nói gì, hắn quay người rời đi.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, một ông già đột nhiên xuất hiện tại trung niên nam tử bên cạnh.

“Nhị Sư Huynh, cảm thấy hắn như thế nào?” Trung niên nam tử nói.

Lão giả khẽ lắc đầu, “thiên phú tự nhiên trác tuyệt, thực lực cũng không nói, nhưng mà, đạo của hắn, cùng Đạo Gia ta nói, không hợp.”

Trung niên nam tử nói: “Ta biết, nhưng mà, vì sao sư phụ sẽ chọn hắn chứ?”

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, “dụng ý của lão nhân gia hắn, ai có thể đoán được chứ?”

Trong tràng trầm mặc một lát, một lát sau, trung niên nam tử đột nhiên nói: “Ngươi nói hắn sẽ còn sống trở về sao?”

Lão giả im lặng không nói.

...

Dương Diệp đi tới trong đám mây, hắn ngồi ở một chỗ trên đám mây, nhìn phía xa cuối chân trời, Dương Diệp trầm mặc.

“Có phải hay không cảm giác mình vô thì vô khắc đều ở đây chút cái gọi là đại nhân vật trong kế hoạch của? Có phải hay không cảm thấy, bất kể mình biến thành rất cường đại, đều cần theo dựa vào người khác, mới có thể sống khỏe mạnh?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, đứng đấy một người đàn ông, một tên không cánh tay nam tử.

Ps: Cuối cùng, chúc mọi người Trung thu vui vẻ!

Còn nữa, ta biết hôm nay nhất định sẽ bị phún, nhưng mà không sao, chỉ cần các ngươi cao hứng, phun ta có thể để cho ngươi đám cao hứng, các ngươi tùy tiện phun... Giải hả giận, lý giải lý giải! Bởi vì ta đuổi sách tác giả nếu là vô duyên vô cớ đứt đoạn đổi mới, ta cũng muốn chửi má nó đấy.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2096: Ngươi Tính Toán Cái Bướm?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quan sát một chút cái kia không cánh tay nam tử, sau đó nói: “Ngươi là ai!”

Không cánh tay nam tử đi tới cách đó không xa, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung ở chỗ sâu trong, “ta biết, ngươi cảm giác mình rất cô độc, toàn thế giới đều tại đối địch với ngươi. Nhưng mà, cái này là ngươi tự chọn đường, không phải sao?”

Dương Diệp trầm mặc.

Không cánh tay nam tử nói: “Ngươi từ Huyền Giả Đại Lục đi đến bây giờ, con đường của ngươi là cái gì? Con đường của ngươi chính là dựa vào chính mình. Bất kể là Bách Tộc, Thần Tộc, tứ đại gia, cũng hoặc là cái gì khác thế lực, ngươi phải nhớ kỹ, những thế lực này, đều dựa vào không, ngươi chỉ có thể dựa vào chính ngươi. Trước kia Đạo Gia người nọ nói với ngươi cái gì Đạo Gia phù hộ ngươi, cái này là vô nghĩa, đem ngươi làm đã không có giá trị về sau, bọn hắn sẽ cái thứ nhất vứt bỏ ngươi. Cái này là sự thật, không có có giá trị người, ngoại trừ chí thân, ai sẽ mắt nhìn thẳng ngươi?”

Nói đến đây, không cánh tay nam tử hướng phía trước đi vài bước, “ta biết, những năm gần đây này, ngươi chịu khổ rất nhiều. Nhưng mà, có một số việc, có ít người, hắn không thể không đi làm.”

“Ngươi là ai?” Dương Diệp nhìn xem không cánh tay nam tử, hỏi.

“Sau này ngươi thì sẽ biết!”

Không cánh tay nam tử, “lúc này đây từ trong lúc cấp bách đi ra gặp ngươi, là muốn nói cho ngươi biết, ngươi có thể gia nhập Đạo Gia, có thể làm việc cho Đạo Gia, nhưng mà, từ biệt tại tin tưởng Đạo Gia, đừng cảm thấy có Đạo Gia phù hộ có thể buông lỏng. Người, sợ nhất chính là lười biếng chi tâm, một khi lười xuống, đó là chuyện rất đáng sợ. Trừ lần đó ra, còn có chuyện ngươi phải biết, trong cơ thể ngươi đồ chơi kia, cũng đừng quá dựa vào, vật kia, cuối cùng không phải là thuộc về ta... Cuối cùng không phải là thuộc về của ngươi, sớm muộn có một ngày nó có thể sẽ rời đi.”

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trước mắt này không cánh tay nam tử vậy mà biết rõ Hồng Mông Tháp!

“Ngươi cùng Thần Tộc đi rất gần!” Lúc này, không cánh tay nam tử đột nhiên nói.

“Thế nào, bọn hắn có vấn đề?” Dương Diệp hỏi.

Không cánh tay nam tử khẽ lắc đầu, “bọn hắn đối với ngươi, ngược lại là không phản đối, muốn nói không có tư tâm, ta cũng là không tin, bất quá, cái này cũng bình thường. Tóm lại, tiểu tử ngươi chính mình cẩn thận một chút đi. Bây giờ thế đạo này, là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta vài vạn năm đến loạn nhất thế đạo, cái gì ngưu quỷ thần xà đều sẽ ra ngoài, nếu không có chút thực lực, sợ là làm con chốt thí tư cách đều không có a!”

“Ngươi đến tột cùng là ai!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Không cánh tay nam tử cười cười, sau đó nói: “Sau này ngươi thì sẽ biết. Chính mình cẩn thận một chút đi!”

Nói xong, không cánh tay nam tử trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Qua hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp. Dương Diệp đã tìm được Tiểu Bạch cùng thanh kiếm kia, nhìn lên trước mặt thanh kiếm này, Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi muốn làm cái gì!”

Như Thần Tộc Bạch Quần Nữ Tử kia nói, kiếm này khẳng định không phải là bởi vì Tiểu Bạch mới lưu lại.

Kiếm Thủ trầm mặc một lát, sau đó nói: “Không thể lưu lại sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “đây cũng không phải, chẳng qua là không rõ, cho nên muốn hỏi một chút.”

Kiếm Thủ nói: “Không cần để trong lòng những thứ này, làm tốt chính ngươi là được rồi.”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở trước mặt của Dương Diệp.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong hiện thực, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Binh Gia!

Hắn quyết định đi trước Binh Gia bái phỏng bái phỏng, bởi vì Binh Gia cách hắn gần nhất, còn đối với Binh Gia, hắn cũng quen thuộc một ít.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới Binh Giới lối vào, rất nhanh, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Là ngươi!” Trung niên nam tử chân mày cau lại.

Đối với Dương Diệp, hắn Binh Giới này Thủ Hộ Giả tự nhiên là biết. Trước mắt cái này, ban đầu ở Binh Giới náo chuyện tình cũng không nhỏ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, chính yếu nói, lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nói: “Đi thôi, Binh Giới không chào đón ngươi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Tại hạ đại biểu Đạo Gia đến đây Binh Giới, nếu như cái này là Binh Giới Đãi Khách chi Đạo, không sao cả!” Nói xong, Dương Diệp nhún vai, sau đó xoay người rời đi.

“Chậm đã!” Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói.

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có ngừng dưới. Với hắn mà nói, đi một chút ba nhà, chính là một cái quá trình, nếu như có thể bình tĩnh đi qua, vậy dĩ nhiên tốt nhất, Dương Diệp hắn cũng không phải cái loại này muốn gây chuyện người.

Nhìn thấy Dương Diệp cũng không có ngừng dưới, trung niên nam tử kia sắc mặt lập tức trầm xuống, sau một khắc, hắn xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, chặn đường đi của Dương Diệp lại.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Như thế nào?”

“Ta để cho ngươi dừng lại!” Trung niên nam tử nói: “Ngươi không nghe thấy?”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Ầm!

Trung niên nam tử kia đột nhiên bị đâm đầu vào một đạo kiếm khí bổ tới ngàn trượng có hơn!

Lúc này, nơi xa Dương Diệp cầm theo kiếm đi về hướng trung niên nam tử, “ngươi để cho ta dừng lại liền dừng lại? Thứ cho ta nói thẳng, ngươi tính toán cái bướm?”

Xa xa, trung niên nam tử kia hai mắt híp lại, “ngươi là tới gây chuyện?”

Dương Diệp dừng bước, “ta không là tới gây chuyện, ta là để cho ngươi nói chuyện tốt dễ nói, đừng một bộ mệnh lệnh khẩu khí của người khác. Sau đó, hiện tại, ta có thể đi Binh Giới sao?”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đương nhiên có thể, hy vọng ngươi có thể còn sống đi ra!”

Dương Diệp bật cười một tiếng, “chớ đi ra, đợi lát nữa ta liền đi tới cho ngươi nhìn!”

Nói xong, Dương Diệp quay người trực tiếp tiến vào trong Binh Giới.

Tại chỗ, trung niên nam tử kia vô cùng khó coi.

Binh Giới.

Dương Diệp đến rồi!

Tin tức này rất nhanh thì truyền đến Binh Giới Lục Mạch, đối với Dương Diệp, Binh Giới Lục Mạch tự nhiên là rất quen thuộc, ban đầu Dương Diệp, thế nhưng là để cho hắn đám rất nhức đầu. Mà bây giờ, Dương Diệp lại đã trở về.

Chỉ có điều, lúc này đây, Dương Diệp này đây Đạo Gia truyền thân phận của người trở về.

Binh Gia xử lý như thế nào chuyện này?

Phải biết, lúc trước Binh Gia truyền nhân đi Đạo Gia lúc, thế nhưng là không có thể trở về.

Dương Diệp trước đi tới Sát Phạt Nhất Mạch, nơi đây, như trước kia giống như, như trước quạnh quẽ vô cùng.

Hắn tới nơi này, tự nhiên không phải là vì hoài niệm, hắn đến nơi này là vì gặp một người, cái kia lúc trước trợ giúp qua hắn Mạc Lão!

Ở trước đại điện, Dương Diệp gặp được Mạc Lão kia.

Nhìn thấy Dương Diệp, Mạc Lão kia cũng không ngoài suy đoán, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Lần này là đại biểu Đạo

Gia tới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Mạc Lão khẽ gật đầu, “xem ra, Đạo Gia là thừa nhận ngươi rồi. Chúc mừng!”

Dương Diệp lắc đầu, “không có đáng giá gì chúc mừng.” Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “tới nơi nào, đều được dựa vào chính mình.”

“Như thế lời nói thật!”

Mạc Lão nói: “Lúc này đây đến Binh Gia, hơn nữa còn là đại biểu Đạo Gia tới, có ý kiến gì không?”

Dương Diệp nói: “Ý tưởng rất đơn giản, đến gặp cố nhân một chút liền đi.”

“Sợ là không có đơn giản như vậy!” Mạc Lão nói: “Theo ta được biết, lúc trước Binh Gia một vị thiên mới đi Đạo Gia lúc, có thể là không có sống trở về. Tuy rằng đây đối với hai nhà mà nói, ảnh hưởng không phải là lớn như vậy, nhưng mà, Binh Gia nhất định sẽ cho biết tay đấy.”

Dương Diệp cười nói: “Bọn hắn nếu là để cho ta đi, ta sẽ đi, nếu như bọn họ không để cho ta đi, vậy chiến chứ, ta cùng với Binh Gia ở giữa tình cảm, lúc trước ta đã chấm dứt. Cho nên, Binh Gia nếu là muốn chiến, ta phụng bồi tới cùng!”

Mạc Lão nhẹ gật đầu, “ta xem tiểu tử ngươi cũng rất vừa mắt, là hơn nói với ngươi hai câu. Kỳ thật, bất kể là Bách Tộc, cũng hoặc là Thần Tộc, hay vẫn là tứ đại gia, những thế lực này với ngươi mà nói, kỳ thật không cần phải quá để ý. Nói đơn giản một chút, ngươi không nên đem những thế lực này cho rằng là địch nhân của ngươi, bởi vì còn có địch nhân cường đại hơn tại phía trước, những địch nhân này a, đáng sợ hơn nhiều.”

“Còn có địch nhân cường đại hơn?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Mạc Lão đột nhiên ngồi trên mặt đất, hắn trên mặt đất vẽ lên hơn mười vòng tròn, “những thứ này là tinh cầu, Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta tinh cầu, nếu như ngươi có đi nghiên cứu lời nói, liền sẽ phát hiện, kỳ thật chúng đều là tại tự truyện đấy, vây quanh một cái hạch tâm tại tự truyện, theo cái này tự truyện, đã có Xuân Hạ Thu Đông, đã có thủy triều lên xuống, đã có Ngày và Đêm... Ngươi không cảm thấy, cái này quá quy luật sao?”

Dương Diệp trầm mặc, yên lặng chờ kết quả.

Mạc Lão lại nói: “Vũ trụ, vô cùng thần bí, cũng vô cùng vô tận, lúc trước nhân loại còn chưa tiến hóa lúc, cả vùng đất này, liền đã có vô số sinh linh, ví dụ như Thần Tộc, ví dụ như Thần Tộc trước những chủng tộc kia. Thần Tộc trước những chủng tộc kia trước mấy trăm ngàn năm, thậm chí mấy trăm vạn năm trước, vùng vũ trụ này lại là dạng gì chứ? Vũ trụ là mình sinh ra, hay vẫn là người nào đó tạo nên?”

Nói đến đây, tay phải hắn đột nhiên có chút xoay tròn, trong chốc lát, một cái thủy cầu xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn.

Dương Diệp khó hiểu.

Mạc Lão cười nói: “Cái này trong thủy cầu, có vô số nhỏ xíu sinh mệnh, nhìn, những sinh mạng này, với chúng ta mà nói, là biết bao nhỏ bé.” Nói đến đây, Mạc Lão ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “thân thể chúng ta bên trong, cũng có thật nhiều thật nhỏ sinh mệnh, nhưng mà, những sinh mạng này, ngươi cảm thấy chúng biết chính mình chỉ là một cái thật nhỏ tế bào sao? Giống như chúng ta bây giờ nhân loại, so sánh với cả vũ trụ, chúng ta có thể ngay cả cái tế bào cũng không bằng.”

Dương Diệp lắc đầu, “Mạc Lão nói quá thâm ảo. Bất quá, ta còn là hiểu đi một tí. Nhưng mà, đối với ta trước mắt mà nói, hay vẫn là chú ý trước mắt là tốt rồi, đến tại cái gì Vũ Trụ Huyền Bí, ta thật sự là không có cái kia lòng dạ thanh thản để ý a!”

Mạc Lão mỉm cười, “ta cũng chỉ là tùy tiện vừa nói.”

Dương Diệp cười nói: “Bất quá, ta đối với Mạc Lão có chút tò mò.”

Mạc Lão nói: “Chỉ là một cái lão già nát rượu, chuyên môn nghiên cứu một ít chuyện loạn thất bát tao, không cần hiếu kỳ. Cuối cùng, ngươi lần này đối với Tam gia bái phỏng, sợ phải không thuận lợi như vậy, chúc ngươi may mắn!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua bóng lưng của Mạc Lão kia, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Cách đó không xa, Mạc Lão đột nhiên dừng bước, “... Liền năm đó được xưng Vô Địch bất bại Hư Linh Nữ đều bị bách tiến vào luân hồi, cả Hư Linh Tộc, từ trong lịch sử biến mất... Nếu như không có tính sai, thời gian lại đã tới rồi a!”

...

PS: Chúc mọi người quốc khánh vui vẻ, hy vọng mọi người chơi vui vẻ!

Tháng này bộc phát sửa đến số 15, sau này bộc phát đều muốn sửa đến giữa tháng lúc sau. Hôm nay vốn cũng muốn bùng nổ, nhưng mà, tồn cảo (giữ lại bản thảo) không đủ, bộc phát cùng không bạo phát giống nhau, hơn nữa, bỗng chốc đổi mới đi ra, hơi có chút ngoài ý muốn, thì sẽ đứt đoạn đổi mới. Tương đối bộc phát, ta càng hy vọng có thể mỗi ngày có thể ổn định đổi mới, đương nhiên, bộc phát cũng sẽ có.

Mọi người chắc xem tới được, Đại Thiên Vũ Trụ về sau, các loại thế lực, tất cả loại nhân vật, kể cả Dương Diệp hắn lão cha, thân phận của Thiên Tú, Tiêu Dao tử, tứ đại gia, người tiền sử, những người này tất cả đi ra, vũng hố cũng đang từ từ điền. Gần nhất tiết tấu hơi chậm, chủ yếu là chăn đệm những thứ này vũng hố, cho nên, viết rất chậm, hy vọng mọi người thông cảm.

Có bằng hữu nói ta tại nước số lượng từ, thật sự không tồn tại, này tựu giống với đuổi theo nữ hài, ngươi không có khả năng một đi lên liền nói với đối phương, ta nghĩ ngủ ngươi à? Nhất định là phải có một quá trình, ví dụ như mời ăn cơm, mời xem Điện Ảnh, mời chơi, đồ tặng... Không có quá trình này, ngươi hay là tại chơi gái!

Ta nói cho mọi người biết, ngươi đã bỏ phiếu sau đang phun, sẽ phun vô cùng lẽ thẳng khí hùng... Ta thử qua đấy, phun một điểm tâm để ý áy náy đều không có! Mọi người có thể thử xem... Cho nên, mọi người nhất định phải, trước bỏ phiếu, sau phun người a!

------oOo------

Chương 2097: Chiến Thánh Nhân, Quyết Sinh Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Binh Giới ngọn núi chính.

Dương Diệp cũng không thấy Binh Tổ kia, mà là gặp cho tới bây giờ Binh Giới một người phụ trách, cũng liền là Hàn Tiên kia của Trí

Mạch.

Hàn Tiên!

Người này cùng Dương Diệp hắn đã từng thế nhưng là từng có ân oán, lúc trước hắn cùng với Sát Phạt Nhất Mạch Tiểu Sư Thúc Trọng Dạ thế nhưng là giết qua Trí Mạch đấy. Hiện tại Binh Giới phái người này đi ra, hiển nhiên, là không có ý định để cho Dương Diệp hắn bình yên đã đi ra.

Tại Hàn Tiên bốn phía, còn có bốn tên cường giả, đúng là còn lại bốn mạch Phù Chủ. Mà ở năm người này sau lưng, còn có một bầy Thanh Niên Nam Tử. Những người này, đều là do thay thiên tài của Binh Gia.

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Xem ra ta hôm nay là không thể bình yên rời đi.”

Trước mặt Dương Diệp, Hàn Tiên đạm thanh nói: “Nếu là đại biểu Đạo Gia tới, cái kia tự nhiên muốn luận bàn một chút rồi. Binh Gia chúng ta thế nhưng là rất muốn nhìn một chút Đạo Gia truyền nhân thực lực, hy vọng chớ để cho chúng ta thất vọng!”

“Thất vọng?”

Dương Diệp lắc đầu cười cười, “sẽ không để cho ngươi đám thất vọng.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại nói: “Tuy rằng ta cùng với Binh Gia tình cảm đã hết, nhưng mà, cuối cùng Trọng Dạ đã từng đã giúp ta không ít. Cho nên...”

“Không cần cho nên!”

Hàn Tiên đột nhiên đã cắt đứt lời của Dương Diệp, “hôm nay, ngươi không cần thủ hạ lưu tình, chúng ta thật rất muốn mở mang kiến thức Đạo Gia truyền nhân thực lực!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hai tay mở ra, “là ngươi Hàn Tiên ra tay chứ? Hay vẫn là để cho ngươi Binh Gia thế hệ trẻ người đến? Thiện ý nhắc nhở một chút, nho nhỏ liền đừng đi ra rồi, ta sợ Binh Gia thế hệ trẻ thiên tài chết hết!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên.

Kiêu ngạo!

Vẫn như cũ là cái kia phách lối Dương Diệp!

“Thật sao?”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ một bên truyền đến. Tiếp đó, một Thanh Niên Nam Tử chậm rãi mà tới. Nam tử ước chừng hai lăm hai sáu tuổi, dáng người thẳng tắp, ở phía sau lưng, lưng đeo hai chuôi kiếm!

Kiếm Tu!

Binh Gia, đại đa số người đều tu kiếm.

Nam tử kia đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, sau đó nói: “Đều nói ngươi Dương Diệp là Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ Kiếm Tu thứ một, ta rất muốn mở mang kiến thức, các hạ hẳn sẽ không cự tuyệt chứ?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, người tới cảnh giới ít nhất là Đại Thiện Cảnh. Có thể tại cái tuổi này tu luyện tới Đại Thiện Cảnh, không thể không nói, này rất giỏi rồi.

Dương Diệp không nói gì, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay hắn.

Sau một khắc, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại đỉnh đầu của Thanh Niên Nam Tử kia, thoáng qua, trong tay Chiến Thiên mãnh liệt một bổ xuống. Này vừa bổ, tựa như khai thiên địa một dạng kia uy thế cường đại làm cho chung quanh toàn bộ sơn mạch cũng vì đó rung động bắt đầu chuyển động.

Lực lượng!

Đơn thuần thân thể lực lượng!

Nhìn thấy một màn này, người chung quanh đều là hơi khiếp sợ.

Mà Chiến Thiên kia dưới Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt cũng là biến đổi, Dương Diệp một kích này cường đại, có chút vượt qua tưởng tượng của hắn. Bất quá, hắn phản ứng cũng không chậm, lập tức hai tay có chút xoay tròn, trong chốc lát, sau lưng cái kia hai chuôi kiếm đột nhiên vọt ra, sau đó trực tiếp đâm vào Dương Diệp Chiến Thiên kia phía trên.

Răng rắc!

Ba người vừa mới tiếp xúc, một đạo thanh thúy thanh chính là ở giữa sân vang lên.

Cái kia hai chuôi kiếm trực tiếp nứt ra đến! Cùng lúc đó, lực lượng cường đại trực tiếp đem Thanh Niên Nam Tử kia chấn bay ra ngoài. Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có dừng tay, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, sau đó lại là hung ác bổ xuống.

“Vạn kiếm diệt!”

Lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên tiếng hét phẫn nộ của Thanh Niên Nam Tử kia, ngay sau đó, vô số đạo kiếm quang đột nhiên từ trong cơ thể bắn ra, chỉ là trong nháy mắt, những kiếm này quang liền đem Dương Diệp cùng trong tay hắn Chiến Thiên bao phủ lại.

Kiếm quang bên trong, Dương Diệp sắc mặt không thay đổi, hai tay nắm Chiến Thiên mãnh liệt một cái tại chỗ quét ngang.

Ầm!

Này quét qua, chung quanh những cái kia kiếm quang lập tức mai một. Bất quá giờ phút này, Thanh Niên Nam Tử kia đã cùng hắn kéo ra ngàn trượng khoảng cách.

Thanh Niên Nam Tử gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, tỷ thí công bình, ngươi vậy mà xuất ra Thần Tộc thần khí, ngươi còn biết xấu hổ hay không!” Trong lòng hắn tự nhiên là không phục, Dương Diệp Chiến Thiên kia, thế nhưng là thần khí!

Nghe được lời của Thanh Niên Nam Tử, Dương Diệp bật cười một tiếng, “thật sự là ngây thơ, ta bằng bổn sự lấy được thần khí, vì cái gì không cần? Ngươi không phục, ngươi cũng cầm thần khí a!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập.

Ầm!

Cả cái không gian kịch liệt run lên, mà Dương Diệp bản người đã nắm Chiến Thiên đi tới trước mặt của Thanh Niên Nam Tử kia, sau đó lại là mãnh liệt đánh xuống.

Thanh Niên Nam Tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hắn không dám khinh thường, hai tay kết một cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, một thanh hư ảo cự kiếm xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, này thanh cự kiếm cứng rắn chống đỡ Dương Diệp này vừa bổ. Bất quá, hắn này thanh cự kiếm cũng lập tức hư ảo. Mà Dương Diệp nhưng là không có ngừng tay, thân thể xoay tròn một cái, sau đó lại lần mãnh liệt một bổ xuống.

Ầm!

Này vừa bổ, Thanh Niên Nam Tử kia đỉnh đầu cự kiếm lập tức tiêu tán, mà Thanh Niên Nam Tử bản thân càng là bay thẳng đến sau té bay ra ngoài.

Ầm!

Bay ra gần mấy ngàn trượng về sau, Thanh Niên Nam Tử kia cuối cùng nện vào một tòa núi nhỏ bên trong, không biết sống chết.

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Dương Diệp vẫn không có dừng tay, trực tiếp xông về phía ngọn núi nhỏ kia, mà đúng lúc này, nơi xa Hàn Tiên kia đột nhiên nói: “Dừng tay!”

Nhưng mà, Dương Diệp căn bản không có nghe hắn, người đã tiến nhập ngọn núi nhỏ kia, nhìn thấy Dương Diệp vậy mà không có ở tay, ấn Hàn Tiên sắc mặt lập tức âm trầm xuống, kia liền muốn ra tay, mà lúc này, xa xa ngọn núi nhỏ kia đột nhiên truyền đến một tiếng kêu thảm thiết thê lương, thanh âm kia, vô cùng thê thảm. Sau một khắc, Dương Diệp từ ngọn núi nhỏ kia bay ra. Mà ở Dương Diệp trong tay, cầm theo một người máu chảy đầm đìa đầu.

Đúng là Thanh Niên Nam Tử kia đấy!

Nhìn thấy Dương Diệp như thế đuổi tận giết tuyệt, chung quanh Binh Gia cường giả sắc mặt đều là biến thành vô cùng âm trầm, trong mắt càng là không che giấu chút nào lấy sát ý.

Hàn Tiên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “làm có thể thật tuyệt a!”

Dương Diệp đi tới Binh Gia chúng cường giả trước mặt, sau đó tiện tay quăng ra, cái kia máu dầm dề đầu người đã rơi vào trước mặt của Hàn Tiên, “tuyệt? Đừng nói giỡn. Nếu cho hắn cơ hội, hắn sẽ không chút do dự đem chúng ta chém đầu treo tại đó. Hàn Tiên, nghe nói ngươi rất có thể tính toán, ta cũng biết, ngươi phái người này đi ra, đơn giản liền là muốn để cho ta cùng Binh Gia gây càng cương, không sao, ta không sợ cùng Binh Gia gây càng cương.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía Binh Gia mọi người, “hôm nay luận bàn, không phân thắng thua, chỉ phân sinh tử, Binh Gia chỉ cần có người dám ra đây luận bàn, lão tử liền dám giết. Các ngươi đã không để cho ta ly khai, lão tử liền cùng các ngươi này!”

Nếu như là đơn thuần tỷ thí, hắn đương nhiên sẽ không làm việc tận tuyệt như vậy, tựa như hắn lúc trước cùng Nho Gia vị thiên tài kia luận bàn lúc, hai người chính là điểm đến là dừng. Vì cái gì? Bởi vì đối phương không có muốn mạng của hắn, nếu như đối phương không nghĩ tới giết hắn, Dương Diệp hắn tự nhiên cũng sẽ không nghĩ giết đối phương. Nhưng là bây giờ, người của Binh Gia là tỏ rõ mượn luận bàn danh tiếng tới giết hắn đấy.

Thời điểm này, hắn đương nhiên sẽ không thủ hạ lưu tình.

Binh Gia tự nhiên là có tỳ khí, bị Dương Diệp trước mặt mọi người như thế gọt mặt mũi, đối với Binh Gia mà nói, bọn hắn đương nhiên sẽ không cứ tính như vậy.

Một ông già đột nhiên đi ra, lão giả chậm rãi đi đến trước mặt cách đó không xa, “Binh Gia ta thiên mới đi Đạo Gia lúc, nhận lấy các ngươi Đạo Môn Thánh Nhân ‘chiêu đãi’ hôm nay ngươi Đạo Gia truyền nhân lại tới đây, chúng ta tự nhiên cũng nên hảo hảo chiêu đãi một chút, như vậy mới không thất lễ, ngươi...”

Dương Diệp khoát tay áo, đã cắt đứt lời của lão giả, “nói nhảm cũng đừng nhiều lời, tưởng muốn lấy lớn hiếp nhỏ cứ việc nói thẳng, đừng tìm những thứ này đường hoàng lý do.”

Trước mắt lão giả này, đúng là Thánh Nhân Cảnh cường giả!

Lão giả khẽ gật đầu, “cũng thế, nếu như lời đều nói đến mức này, ta cũng sẽ không đến những cái kia giả. Đến, để cho ta nhìn xem Dương Diệp thực lực của ngươi cuối cùng cường đại đến loại trình độ nào!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi ra lẫn vào lâu như vậy, người cũng từng giết không ít, chính là chưa từng giết Thánh Nhân, này vẫn là trong lòng ta tiếc nuối, hy vọng hôm nay có thể đền bù nỗi tiếc nuối này!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại trước mặt lão giả kia, mà đúng lúc này, lão giả kia tay phải đột nhiên hướng phía trước có chút chúi xuống.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại trong nháy mắt từ cái kia trước mặt lão giả trong không gian chấn động mà ra, bất ngờ không đề phòng, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Bất quá sau một khắc, Dương Diệp trong tay Chiến Thiên đột nhiên rời khỏi tay, tựa như một mũi tên nhọn, lập tức bổ tới trước mặt lão giả kia.

Ầm!

Lực lượng cường đại lập tức đem lão giả chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà ở lão giả lui trong quá trình, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại Chiến Thiên kia trước mặt của, sau đó duỗi tay nắm chắc Chiến Thiên, ngay sau đó, cả người hắn lần nữa biến mất ngay tại chỗ.

Bổ!

Mặt đối trước mắt vị Thánh Nhân này, Dương Diệp một mực chỉ có một chiêu, cái kia chính là bổ, một bổ tới ngọn nguồn!

Đã đến bọn hắn loại cường giả cấp bậc này, nhiều khi, kiếm kỹ hoặc là cái gì Huyền Kỹ đều là giả, bởi vì ngươi căn bản không có thời gian đi thả. Càng đơn giản chiêu thức, càng thực dụng!

Tuy rằng Dương Diệp có Chiến Thiên nơi tay, nhưng mà, lão giả kia cũng không phải ngồi không, tại Dương Diệp mới xuất hiện tại trước mặt hắn lúc, lão giả toàn bộ người đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, không mấy đạo tàn ảnh xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, cùng lúc đó, vô số cổ cường đại chưởng ấn hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

Nếu như cho Dương Diệp thời gian, hắn tự nhiên có thể đủ phân rõ những thứ này tàn ảnh tính là chân thật, nhưng mà, hắn bây giờ không có lúc kia. Dương Diệp chỉ có thể không khác biệt công kích, lập tức nắm tay trong Chiến Thiên đối với chung quanh mãnh liệt đất chính là quét qua!

Này quét qua, Dương Diệp chỉ nghe được không gian bị xé nứt thanh âm.

Nghe được thanh âm này, Dương Diệp sắc mặt lập tức trầm xuống, thoáng qua, hắn cảm giác trước ngực mình như gặp phải cự chùy mãnh kích.

Ầm!

Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến phía sau té bay ra ngoài.

Mà lão giả kia tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, trong tràng, mấy chục đạo tàn ảnh hướng phía Dương Diệp bắn tới. Mỗi một đạo tàn ảnh những nơi đi qua, không gian trực tiếp nứt toác ra!

Cách đó không xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn biết, nếu như lúc này đây chính mình không tiếp nổi, hắn liền không sai biệt lắm xong đời. Đối phương tuyệt đối sẽ không cho hắn cơ hội chữa thương!

Dương Diệp hít sâu một hơi, trong tay Chiến Thiên biến mất.

Thay vào đó chính là một thanh màu đen kiếm!

Đoạn Tội!

Sau một khắc, Dương Diệp chậm rãi hướng phía lão giả kia đi đến, Dương Diệp mỗi một bước đi, dưới chân đều sẽ xuất hiện một đạo kiếm khí.

Mà lúc này, những cái kia tàn ảnh đã tới!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm kiếm đi trước mặt chính mình mãnh liệt đất chính là cắm xuống.

Trong chốc lát...

------oOo------

Chương 2098: Nhận Sai, Như Thế Nào Đây?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp một kiếm này lúc rơi xuống, Kiếm Vực đột nhiên xuất hiện tại bốn phía, ngay sau đó, dùng Dương Diệp vị trung tâm, vô số Kiếm Khí đột nhiên bắn ra tung tóe, tại Kiếm Vực gia trì dưới, ít Kiếm Khí này mỗi một đạo đều vẫn còn như thực chất. Kinh khủng nhất chính là, trong chớp nhoáng này, Dương Diệp thả ra gần vạn đạo kiếm khí.

Một chiêu này, kỳ thật chính là Vô Địch Kiếm Trận, bất quá là sửa đổi phần sau Vô Địch Kiếm Trận!

Trước Vô Địch Kiếm Trận uy lực tuy rằng cũng mạnh, nhưng mà đối với Thánh Nhân mà nói, uy lực sẽ không lớn như vậy. Bởi vậy, Dương Diệp lúc trước đưa nó sửa đổi phần thoáng một phát, kỳ thật, cũng không có thay đổi gì hạch tâm điểm, chính là cải biến kiếm khí số lượng!

Làm số lượng đạt tới trình độ nhất định lúc, là có thể áp đảo chất lượng!

Không vài đạo kiếm khí bắn ra tung tóe, ít Kiếm Khí này lập tức liền đem những cái kia tàn ảnh bao phủ.

Xuy xuy xuy...

Từng đạo không gian tê liệt thanh âm không ngừng ở giữa sân vang lên.

Cách đó không xa, Binh Giới mọi người sắc mặt cực kỳ khó coi.

Binh Giới mọi người đều là thật không ngờ, Dương Diệp rõ ràng mạnh như vậy, một vị Thánh Nhân đều bắt không được hắn.

Thánh Nhân cùng Thánh Nhân Chi Hạ người vẫn là có chênh lệch rất lớn đấy, sự chênh lệch này, nhiều khi không phải là ngoại vật có thể bù đắp. Mà lúc trước tuy rằng đều nghe qua Dương Diệp cùng Thánh Nhân đã giao thủ, nhưng mà, cái kia cũng chỉ là nghe nói, mà bây giờ, bọn hắn chính mắt nhìn thấy.

Trước mặt mọi người, Hàn Tiên kia sắc mặt thấp trầm như nước, không biết đang suy nghĩ gì.

Ngay tại lúc này, nơi xa những Kiếm Khí kia đột nhiên hư ảo.

Ngay tại lúc này, ở trong mắt mọi người, đột nhiên xuất hiện một đạo hàn quang.

Ầm!

Một đạo động trời tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh hướng phía với nhau phản phương hướng té bay ra ngoài.

Này hai đạo nhân ảnh, đúng là Dương Diệp kia cùng Thánh Nhân lão giả kia.

Ai thất bại?

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về xa xa hai người kia.

Xa xa, Dương Diệp từ dưới đất bò dậy, trên người hắn, là rậm rạp chằng chịt vết rạn, máu tươi chính không ngừng từ những thứ này vết rạn bên trong tràn ra tới. Mà sau lưng hắn, cái kia Bạch Sắc Cự Long cũng có chút hư ảo.

Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng trị liệu thân thể của Dương Diệp, bởi vậy, hắn giờ phút này, còn không có tan vỡ.

Mà Dương Diệp đối diện nghìn ngoài... Trượng, lão giả kia toàn bộ người xem ra cũng là vô cùng suy yếu, ở trên người, trải rộng kiếm thương, giờ khắc này, lão giả này xem ra không giống như là một Thánh Nhân, mà là một lão nhân gần đất xa trời.

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một lúc lâu, hắn nhìn về phía nơi xa Dương Diệp, “không nghĩ tới ngươi đến...”

Mà đúng lúc này, nơi xa Dương Diệp đột nhiên tung người nhảy vọt, toàn bộ người lập tức đến đến trước mặt lão giả, cùng lúc đó, trong tay Chiến Thiên mãnh liệt đất chính là một bổ xuống. Cùng lúc đó, một thanh trường kiếm màu đen đột nhiên xuất hiện tại lão giả sau lưng, sau đó hướng phía lão giả tác dụng chậm gọt tới.

Tiếp tục chiến!

Lão giả hai mắt híp lại, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà còn muốn xuất thủ, phải biết, thời khắc này Dương Diệp thế nhưng là toàn thân đều là tổn thương a! Dương Diệp này là thiết đả sao?

Đã không kịp nghĩ quá nhiều, lão giả hai chân có chút xoay tròn, trong chốc lát, kia trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ngay tại chỗ, lúc này đây, hắn không có lựa chọn đón đỡ kiếm của Dương Diệp. Bởi vì giờ khắc này hắn, cũng là toàn thân đều là tổn thương, mà lực lượng của Dương Diệp tăng thêm Chiến Thiên kia, hắn đã có điểm ăn không tiêu.

Giờ phút này, Dương Diệp cũng không có dừng tay, trực tiếp lần nữa hướng phía lão giả kia vọt tới.

Lấy thương đổi thương, lấy Mạng đổi Mạng!

Mà lão giả kia giờ phút này cũng ý thức được ý đồ của Dương Diệp, hắn cũng không có ở lựa chọn tránh né. Bởi vì hắn biết rõ, tiếp tục trốn tránh xuống dưới, chỉ biết lâm vào bị động, sau đó bị áp chế gắt gao, cuối cùng ngay cả sức đánh trả cũng không có. Cho nên, lão giả cuối cùng cũng lựa chọn liều!

Huyết chiến!

Theo trên thân Dương Diệp chảy máu càng ngày càng nhiều, Dương Diệp hai mắt dần dần máu đỏ lên.

Sát ý!

Trên thân Dương Diệp sát ý càng ngày càng mạnh, không chỉ có sát ý, còn có kiếm ý. Mà Dương Diệp cũng không có phát hiện, trong tay hắn Chiến Thiên vậy mà cũng bắt đầu biến thành tinh đỏ lên. Chiến Thiên thì tốt hơn biến hóa, Dương Diệp không có cảm nhận được, nhưng mà lão giả kia nhưng là cảm nhận được.

Lực lượng của Dương Diệp càng ngày càng mạnh!

Ầm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cùng lão giả kia đột nhiên tới một lần kịch liệt nhất va chạm. Hai người thả ra lực lượng cường đại trực tiếp làm cho hai người vừa mới tiếp xúc chính là tách ra, nhưng mà, Dương Diệp vừa vừa chia tay, hắn cũng không có để ý trong cơ thể mình Phiên Giang Đảo Hải, mà là lần nữa hướng phía lão giả kia vọt tới. Bởi vì hắn biết rõ, hiện tại nếu như hắn dừng lại, liền tuyệt đối không có khả năng đang tiếp tục chiến!

Liều!

Hắn hiện tại, cũng chỉ có liều!

Chiến đấu tới cùng!

Ầm!

Nhưng mà, hai người vừa mới tiếp xúc với nhau chính là lần nữa tách ra, giờ phút này, hai người cũng đã biến thành suy yếu vô cùng, hiện tại liền xem ai có thể chống đỡ đi xuống.

Cách đó không xa, Binh Giới mọi người nhìn nhau, trong mắt mọi người đều là mang theo không che giấu chút nào khiếp sợ.

Khiếp sợ không gì sánh nổi!

Dương Diệp bày ra thực lực, thật to vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn, lúc trước, bọn hắn chẳng qua là kinh ngạc Dương Diệp lại có thể cùng Thánh Nhân chống lại, mà bây giờ, bọn hắn chấn kinh rồi. Dương Diệp không là có thể cùng Thánh Nhân chống lại, mà là đã hoàn toàn đã có được thực lực của Thánh Nhân, thậm chí khả năng đánh chết Thánh Nhân.

Xa xa, chiến đấu vẫn còn tiếp tục.

Ầm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trước ngực đột nhiên cứng rắn đã trúng Binh Gia kia Thánh Nhân một quyền, nhưng mà, kiếm trong tay của Dương Diệp thực sự trực tiếp đâm vào ngực đối phương chỗ. Thoáng qua, hai người lần nữa tách ra, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp lại lần nữa hướng phía lão giả kia vọt tới.

Không chết không thôi cảm giác!

Dương Diệp hiện tại cho người cảm giác chính là như vậy, không quản hắn chịu tổn thương nặng thế nào đi nữa, nhưng mà, chỉ cần hắn không chết, hắn liền sẽ lập tức xông đi lên!

Kỳ thật, này hay là tại so với ai khác ngoan.

Tựa như người bình thường đánh nhau, ngoan phía kia, vĩnh viễn sẽ không ăn quá thiệt lớn đấy.

Mà giờ khắc này, Thánh Nhân lão giả kia đã có chút mỏi mệt, không là có chút, mà là vô cùng vô cùng mệt mỏi. Dương Diệp là có Hồng Mông Tử Khí treo, mà hắn, không có Hồng Mông Tử Khí, đương nhiên, cảnh giới của hắn cao hơn Dương Diệp quá nhiều, so sánh dưới, ưu thế của Dương Diệp cũng cũng không sao ưu thế. Giờ phút này, hai người chiến đấu đã chân chính tiến nhập gay cấn.

Chung quanh, nếu như không có Binh Gia Chúng Thánh liên thủ gia cố không gian, chung quanh mấy trăm ngàn dặm bên trong không gian, sợ là đã sớm tiêu diệt.

Một lúc lâu sau.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, xa xa kịch chiến Dương Diệp còn có lão giả kia bay thẳng đến với nhau phía sau té bay ra ngoài, này vừa bay, hai người riêng phần mình trọn vẹn đã bay gần vạn dặm. Cuối cùng, hai người đồng thời nện rơi trên mặt đất.

Người nào thắng?

Trong tràng, tất cả mọi người trong đầu đều xuất hiện vấn đề này.

Xa xa, hai người cũng không nhúc nhích. Hiển nhiên, giờ phút này hai người cũng đã chân chính hết sức mệt mỏi.

Dương Diệp hai mắt nhắm thật chặt, hắn giờ phút này, cảm giác toàn thân mình cũng đã không thuộc về mình. Trừ lần đó ra, hắn còn cảm nhận được một điểm, cái kia chính là sôi trào, hắn giờ phút này, cảm giác mình huyết dịch của cả người đều đang sôi trào.

Muốn ngủ!

Không thể ngủ!

Dương Diệp đột nhiên mãnh liệt mở mắt, giờ phút này, hắn hai mắt huyết hồng, trong hốc mắt, tựa như một cái biển máu. Qua không sai biệt lắm ba hơi, Dương Diệp tay phải đột nhiên di chuyển, tại trong mắt của tất cả mọi người, tay phải của Dương Diệp thả trên mặt đất, sau đó hắn cả người đều bắt đầu ở triển khai.

“Đi lên!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Xa xa, Dương Diệp lấy tay chống đất, hắn chậm rãi đứng lên. Mà bên kia, Thánh Nhân lão giả kia hay vẫn là nằm. Đối phương mặc dù không có chết, cũng không có hôn mê, nhưng mà nhưng không có đứng lên.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp chậm rãi hướng phía lão giả kia đi qua, đoạn khoảng cách này vẫn có chút lớn lên, đối với Dương Diệp trạng huống trước mắt mà nói, là dài vô cùng. Bất quá, Dương Diệp lại đi!

Cách đó không xa, Binh Gia mọi người không có nhúng tay.

Cũng không có thể nhúng tay!

Đây là quy củ!

Mặc dù không có văn bản rõ ràng quy định, nhưng cái này là tiềm quy củ, nhất định phải tuân thủ, nếu như Binh Gia không tuân thủ, vậy bọn họ tất nhiên sẽ bị còn lại ba nhà chế nhạo.

Đây là vấn đề mặt mũi!

Dương Diệp cách lão giả kia khoảng cách càng ngày càng gần.

Giờ phút này hình dạng của Dương Diệp không thể nghi ngờ là có chút thê thảm, tay trái của hắn đã hoàn toàn không có thể động, bên trong xương cốt, đã sớm đoạn bể thành vô số khối, hai chân cũng có chút cà nhắc. Có thể nói, thật rất thảm!

Nhưng mà, hắn đứng lên, so với Thánh Nhân kia trước đứng lên.

Này ý nghĩa, không tầm thường!

Binh Gia sắc mặt của mọi người đã vô cùng khó coi. Một trận chiến này, không chút khách khí nói, Binh Gia thất bại. Dù là Binh Gia Thánh Nhân kia hiện tại đứng lên, cũng là Binh Gia thất bại.

Binh Gia xuất động Thánh Nhân cùng Dương Diệp luận bàn, kỳ thật đã có điểm ỷ lớn hiếp nhỏ, mà quan trọng nhất là, này lấy lớn hiếp nhỏ còn đã thất bại.

Giờ phút này, Dương Diệp cách Thánh Nhân kia nằm vị trí đã chỉ có không đến trăm trượng rồi.

Binh Gia mọi người không có làm cái gì, cũng không cách nào làm cái gì.

Có một số quy củ, thật sự không thể phá, ít nhất, Binh Gia sẽ không tới trước phá.

Xa xa, Hàn Tiên kia sắc mặt vô cùng âm trầm, hắn tưởng chuyện tình cùng những người khác không quá giống nhau. Hắn nghĩ tới là, sau trận chiến này tâm cảnh của Dương Diệp. Trước đây, Thánh Nhân là trong lòng Dương Diệp nhất đạo khảm, đạo khảm này, Dương Diệp không có vượt qua, mà bây giờ, Dương Diệp vượt qua rồi.

Đối với Kiếm Tu mà nói, trên tâm cảnh không có khảm, đó mới là kinh khủng nhất.

Hắn đã dự liệu được, hiện tại Dương Diệp nếu không chết, sau này, Thánh Nhân tại cũng đừng nghĩ giết Dương Diệp rồi, ít nhất, một hai vị là tuyệt đối không làm được.

Rốt cuộc, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, Dương Diệp đi tới trước mặt lão giả kia, giờ phút này, lão giả hay vẫn là nằm, bất quá, đối phương đang nhìn hắn.

Thánh Nhân này Toàn Thân Kinh Mạch cùng xương cốt, toàn bộ cũng đã mới vừa rồi trong trận chiến ấy bị Dương Diệp hắn đánh nát.

Hiện tại, chính là tùy tiện đến một người bình thường Huyền giả đều có thể giết chết lão giả này.

Lão giả này thật sự chiến đã đến mình cực hạn!

Đồng dạng, lúc này đây nếu như hắn không chết, một dạng với hắn sẽ có một cái lớn đột phá!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp giơ lên trong tay kiếm chống đỡ tại lão giả kia giữa lông mày, mọi người ở đây cho rằng Dương Diệp muốn thống hạ sát thủ lúc, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Hàn Tiên kia, “Hàn Lão con chó, như vậy như thế nào, ngươi cho ta nói lời xin lỗi, nhận sai, ta sẽ tha cho ngươi Binh Gia một vị Thánh Nhân, như thế nào đây?”

Nghe vậy, Hàn Tiên sắc mặt lập tức vô cùng khó coi.

...

------oOo------

Chương 2099: Vì Hắn Chôn Cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhận sai còn chưa nhận sai?

Bây giờ là Hàn Tiên gặp phải một lựa chọn, một lựa chọn khó khăn.

Nhận sai, hắn còn mặt mũi nào mà tồn tại?

Không nhận sai?

Mạng của Thánh Nhân này kia sẽ phải không có. Kể từ đó, Hàn Tiên hắn muốn rơi cái thấy chết mà không cứu được danh tiếng. Tuy rằng Binh Gia mấy mạch đều có tranh đấu, nhưng mà, thời điểm này, Binh Gia nhất định phải nhất trí đối ngoại, bởi vì Dương Diệp đại biểu là Đạo Gia!

Bởi vậy, đối với Hàn Tiên mà nói, Dương Diệp cho hắn sự lựa chọn này, hay là tại cố ý chỉnh hắn!

Xa xa, Dương Diệp nhếch miệng cười cười, kiếm trong tay hướng phía trước nhẹ nhàng để liễu để, trong chốc lát, giữa lông mày Thánh Nhân lão giả kia xuất hiện một giọt Huyết Châu, Huyết Châu chậm rãi sa sút.

Dương Diệp cười nói: "Hàn Tiên, này với ngươi mà nói, rất khó làm quyết định? Còn là nói, ngươi cảm thấy ta không dám giết hắn?"

Hàn Tiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, "ngươi thật sự là để cho chúng ta cũng kinh ngạc. Ta..."

"Lão tử không có hứng thú với ngươi nói nhảm!"

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên phẫn nộ quát: "Ba hơi, ba hơi trong lão tử không thấy được ngươi nhận sai, ta sẽ đem đầu của Thánh Nhân này cắt bỏ. Một, hai, ba..."

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống hạ một khắc này, tay của Dương Diệp liền muốn động, mà đúng lúc này, cách đó không xa Hàn Tiên đột nhiên nói: "Dương Diệp, là Hàn Tiên ta..."

Xùy~~!

Mà đúng lúc này, kiếm của Dương Diệp đã xẹt qua, lão giả kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả sắc mặt người lập tức dữ tợn, mà Hàn Tiên kia sắc mặt càng là như ăn hết phân giống nhau khó coi!

Nhất Kiếm Trảm giết Thánh Nhân kia đầu về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, "đời này của Dương Diệp ta, cừu nhân thật sự rất nhiều nhiều nữa... Nhiều ngươi Binh Gia một cái không nhiều lắm, thiếu ngươi Binh Gia không thiếu một cái. Ngươi Binh Gia nếu như không phục, tùy thời đến Đạo Gia tìm ta, bất kỳ người nào tới khiêu chiến, bất cứ lúc nào bất cứ nơi đâu, ta đều tiếp. Bất quá, chúng ta không phân thắng thua, chỉ quyết sinh tử."

Vừa nói, kiếm trong tay của hắn đột nhiên chỉ vào nơi xa Hàn Tiên, "Hàn Lão con chó, hiện tại ngươi hài lòng chưa? Binh Gia mọi người, các ngươi hiện tại hài lòng chưa?"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Hắn cùng với Binh Gia ở giữa, bởi vì duyên cớ của Trọng Dạ, hắn đối với Binh Gia kỳ thật cũng không có địch ý. Đáng tiếc là, hắn đối mặt không phải là Trọng Dạ, mà là Hàn Tiên này, từng theo hắn từng có đụng chạm Hàn Tiên. Vì vậy, sự tình phát triển thành như vậy.

Cứ như vậy, Dương Diệp từng bước một biến mất trong ánh mắt của mọi người.

Ngay tại Dương Diệp biến mất lúc, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, trung niên nam tử liếc nhìn mọi người, sau đó cười nói: “Ta tiểu sư đệ này quá trẻ tuổi, không hiểu làm người, có cái gì chỗ đắc tội, mong rằng chư vị không nên so đo.”

“Đạo lăng!”

Hàn Tiên đột nhiên khẽ nở nụ cười, “cực kỳ khủng khiếp, chúc mừng ngươi Đạo Gia thu hoạch một thiên tài.”

Tên là đạo lăng nam tử cười cười, sau đó nói: “Ở đâu, nghe nói, hắn đã từng giống như là Phù Chủ của Sát Phạt Nhất Mạch, ai, đa tạ Binh Gia chư vị thành toàn, đuổi hắn đi, bằng không thì, gia hỏa này nếu đại biểu Binh Gia đi Đạo Gia ta bái phỏng, Đạo Gia ta sẽ rất đau đầu a. Còn tốt, chư vị đuổi hắn đi, thành toàn Đạo Gia ta, ở đây, ta đại biểu Đạo Gia cảm tạ chư vị, ha ha...”

Nói xong, kia quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Binh Gia mọi người sắc mặt vô cùng khó coi.

Dương Diệp cũng không có trực tiếp ly khai Binh Giới, hắn hiện tại tự nhiên sẽ không rời đi Binh Giới, hắn hiện tại, toàn thân đều là tổn thương, nếu như ly khai Binh Giới, nếu có cái tốt xấu, người nào phụ trách? Ở lại Binh Giới, Binh Giới phải cam đoan an toàn của hắn. Hiện tại hắn nếu là ra cái tốt xấu, Binh Gia thoát không khỏi liên quan đấy.

Dương Diệp đi tới Sát Phạt Nhất Mạch ngọn núi chính, hắn chậm đi thong thả vào trong đại điện, mới vừa gia nhập đại điện, hắn thoáng cái liền nằm trên mặt đất.

Hắn hiện tại, một chút khí lực cũng không có.

Chân chính sức cùng lực tận!

Vừa rồi trận chiến ấy, đã dùng hết hắn toàn bộ lực lượng, không chỉ có như thế, hắn hiện tại toàn thân cao thấp tăng thêm trong cơ thể, đã không có một chỗ tốt.

Bất quá, một trận chiến này, hắn thu hoạch cũng rất nhiều!

Dương Diệp chậm rãi nhắm hai mắt lại, trong cơ thể, Hồng Mông Tử Khí điên cuồng chữa trị người nhục thể của hắn, mà chính hắn, thì là đang hồi tưởng lúc trước cùng lão giả chiến đấu. Trước kia cùng Thánh Nhân kia lúc giao thủ, đối phương sở dĩ thua ở hắn, rất lớn một số nguyên nhân là hắn đấu pháp, lối đánh liều mạng, loại này đấu pháp, đối phương căn bản không chịu đựng nổi, mà Dương Diệp hắn có Hồng Mông Tử Khí tăng thêm Thiên Long Hộ Thể, cho nên, tiêu hao, đối phương căn bản tiêu hao bất quá hắn.

Bất quá, hắn cũng có phát hiện khuyết điểm của chính mình.

Cái kia chính là chiến đấu ý thức cùng đối với tất cả loại sức mạnh điều khiển kém xa đối phương, là kém xa, đối phương loại này tạo nghệ xa ở trên hắn. Nếu như không phải là hắn lấy Mạng đổi Mạng đấu pháp, lại để cho đối phương loại kỹ xảo này không có phát huy ra hiệu quả quá lớn mà nói, hắn tuyệt đối là làm không qua đối phương đấy.

Mà đánh xong một trận chiến này, Dương Diệp phát hiện, hắn đối với rất nhiều thứ đều rõ ràng.

Đặc biệt là kiếm đạo!

Hắn tuy rằng cũng dài thân thể, nhưng mà, kiếm đạo mới là nòng cốt của hắn, vừa mới cùng đối phương giao thủ, hắn cảm ngộ rất nhiều nhiều nữa...

Đã đến Thánh Nhân loại cảnh giới này, bọn hắn có thể mượn Thiên Địa chi Lực, thậm chí bao trùm Thiên Địa chi Lực, còn có thể thao tác các loại Nguyên Tố Lực Lượng, nhưng mà, Dương Diệp phát hiện, thân thể của chính mình mới là căn bản.

Không quản ngươi muốn thao túng lực lượng gì, nhưng mà, ngươi đều nhất định muốn dùng chính mình thân thể làm môi giới! Cái gọi là tu luyện, kỳ thật căn bản mà nói, chính là Tu Luyện Thân Thể, tu luyện óc, tu luyện tâm của chính mình.

Não, thân thể, tâm, đương nhiên, còn có hồn. Còn ý niệm, tinh thần, những thứ này đều thuộc về não phạm vi.

Này với Dương Diệp mà nói, không thể nghi ngờ là một phát hiện mới.

Tóm lại, không đánh không biết, một đánh, Dương Diệp mới phát hiện, chính mình có rất rất nhiều chỗ không đủ, cũng phát hiện rất nhiều rất nhiều lúc trước hắn không hiểu đồ vật.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp trong cơ thể cùng thân thể tại Hồng Mông Tháp chữa trị một chút, đã gần như hoàn toàn khôi phục. Bất quá, Dương Diệp cũng chưa thức dậy, mà là tiến nhập trong phòng tu luyện.

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, toàn bộ người như lão tăng nhập định. Tổng kết, hắn hiện tại, hay là tại tổng kết trước chính mình chút ngộ những vật kia. Trực giác nói cho hắn biết, nếu như hắn có thể đem những vật kia toàn bộ làm rõ, sau đó hấp thu, thực lực của hắn đem sẽ nhận được một cái biến hóa về chất!

Trong hiện thực.

Binh Giới trong đám mây, Hàn Tiên kia đi tới đám mây đỉnh, ở đằng kia cách đó không xa, ngồi xếp bằng một ông già.

Người này, đúng là Binh Gia Binh Tổ!

Hàn Tiên đi đến trước mặt lão giả, sau đó đối với lão giả cung kính thi lễ một cái.

“Đem sự tình làm cho phức tạp!” Binh Tổ đột nhiên nói.

Hàn Tiên im lặng không nói.

Binh Tổ nói: “Ta biết, học tròngươi lúc trước đi Đạo Gia lúc, bị người của Đạo Gia giết chết, trong lòng ngươi bất mãn, ngươi muốn ăn miếng trả miếng, thế nhưng là, ngươi phải thấy rõ, người tới là ai.”

Hàn Tiên trầm giọng nói: “Ta không nghĩ tới thực lực của hắn cường đại đến loại trình độ này!”

Binh Tổ nói: “Phải a, đều không nghĩ tới hắn phát triển đến loại trình độ này, quả thực làm cho người ta có chút kinh ngạc, thật sự làm cho người ta kinh ngạc a!”

Hàn Tiên nói: “Lão tổ gọi ta tới, là đã quyết định cái gì không?”

Binh Tổ khẽ gật đầu, “lúc này đây, nếu là hắn bình yên rời đi, Binh Gia ta thể diện, sợ là thật muốn thể diện mất hết rồi. Hơn nữa, kẻ này hiện tại cũng xem Binh Gia ta vì cừu nhân, cho nên...”

Nói đến đây, Binh Tổ lông mày đột nhiên nhíu lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “không nghĩ tới đã đến một khách không mời mà đến!”

Hàn Tiên quay đầu, chỗ đó, một tên không cánh tay nam tử chậm rãi mà tới.

Nhìn thấy người này, Hàn Tiên chân mày cau lại, chính yếu nói, lúc này, cái kia không cánh tay nam tử đột nhiên nhìn về phía hắn, "cút sang một bên."

Thanh âm rơi xuống, cũng không thấy hắn làm cái gì, chỉ thấy cách đó không xa Hàn Tiên kia trực tiếp bị một cỗ lực lượng cường đại rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Hàn Tiên hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Không cánh tay nam tử cũng không có để ý Hàn Tiên, mà là trực tiếp đi tới trước mặt của Binh Tổ kia, hắn ngồi ở trước mặt của Binh Tổ, sau đó nói: "Dương Diệp này là người của ta!"

Binh Tổ đạm thanh nói: "Sau đó thì sao?"

Không cánh tay nam tử cười nói: "Tiểu bối ở giữa, chơi như thế nào cũng không quan hệ, hắn không chơi thắng, hắn chết, là hắn tài nghệ không bằng người. Nếu như, thế hệ trước tính toán hắn, ừ, ngã thuyết đích tựu thị ngươi, nếu như ngươi tính toán hắn..."

Nói đến đây, không cánh tay nam tử khóe miệng hơi cuộn lên, "ngươi nếu dám tính toán hắn, ta liền tính toán ngươi Binh Gia, ta có thể cam đoan với ngươi, Binh Gia trừ ngươi ra, Binh Gia tất cả mọi người sẽ chết hết, cái chết sạch sẽ!"

Binh Tổ mỉm cười, "ngươi có năng lực này sao?"

Không cánh tay nam tử cười hắc hắc, "có hay không, trong lòng ngươi không có một chút bức mấy sao?"

Binh Tổ hai mắt híp lại, hắn nhìn xem không cánh tay nam tử hồi lâu, cuối cùng, hắn mỉm cười, "không nghĩ tới, viện trưởng của Võ Đế Học Viện là Dương Diệp kia hậu trường. Ta ngược lại thật ra có chút tò mò, ngươi Võ Đế Học Viện không phải không tham dự thế tục đấu tranh sao? Như thế nào, không sợ Võ Đế Học Viện từ trên đời này biến mất?"

Không cánh tay nam tử đạm thanh nói: "Võ Đế Học Viện biến mất? Ha ha, ngươi thật cảm thấy Võ Đế chết rồi?"

Binh Tổ nhíu mày.

Không cánh tay nam tử đứng lên, "Binh Tổ, nói thật, nếu như không phải là bởi vì có một số việc muốn làm, ta không ngại cùng ngươi

Binh Gia vui đùa một chút, cùng ngươi tứ đại gia vui đùa một chút cũng có thể. Cuối cùng, Dương Diệp có thể chết, nhưng mà, không thể chết được tại mấy người các ngươi lão tổ trên tay, nếu như các ngươi ra tay đối phó hắn, mà hắn một khi bị các ngươi giết chết, lão tử không có nỗi lo về sau...”

Nói đến đây, khóe miệng của hắn hơi cuộn lên, dáng tươi cười có chút sấm nhân, “ta điên lên, chính ta đều sợ hãi.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Mà đi không có vài bước, hắn lại dừng lại, sau đó lại nói: “Ngươi nghĩ không sai, ta đúng là đang uy hiếp, lão tử hiện tại sở dĩ có băn khoăn, là bởi vì bị cái kia cầm kiếm kiềm chế, mà lão tử mặc dù bị kiềm chế, cũng là bởi vì Dương Diệp hắn còn sống, mà nếu như hắn đã chết, với ta mà nói, hết thảy đều không có ý nghĩa. Khi đó, ta khiến cho Đại Thiên Vũ Trụ này vì hắn chôn cùng.”

Nói xong, kia cười ha ha một tiếng, biến mất ở phía chân trời.

...

------oOo------

Chương 2100: Muốn Giết Mấy Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo không cánh tay nam tử rời đi, trong tràng rơi vào trầm mặc.

Binh Tổ xếp bằng ngồi dưới đất, không biết đang suy nghĩ gì.

Sau một lúc lâu, Hàn Tiên kia đi tới trước mặt Binh Tổ, “lão tổ, người này là viện trưởng của Võ Đế Học Viện kia?”

Binh Tổ khẽ gật đầu, “vốn là Võ Đế Học Viện, là Võ Đế kia sáng chế, mà năm đó, Võ Đế chẳng biết tại sao thần bí biến mất, sau đó viện trưởng của Võ Đế Học Viện liền đổi người rồi.”

; “Võ Đế biến mất?”

Hàn Tiên cuối tuần nói: “Võ Đế kia cũng là lão tổ cấp bậc cường giả, ai có thể để cho hắn không tiếng động biến mất?”

Binh Tổ nói: “Năm đó chúng ta bốn tất cả mọi người có đi điều tra qua, nhưng mà, không thu hoạch được gì. Mà hiện tại xem ra, Võ Đế này còn sống trên đời. Mà không cánh tay nam tử...”

Nói đến đây, Binh Tổ chân mày cau lại.

; “Đối phương là người phương nào?” Hàn Tiên hỏi.

Binh Tổ khẽ lắc đầu, “Võ Đế Học Viện thay đổi viện trưởng về sau, chúng ta tứ đại gia mặc dù có đi tiếp xúc qua, bất quá, người này hơi có chút thần bí, chưa bao giờ xuất hiện qua ở trong mắt thế nhân. Mà bây giờ, đối phương vừa ra tới chính là vì Dương Diệp kia... Dương Diệp này...”

; “Lão tổ cũng không cách nào giết hắn sao?” Hàn Tiên đột nhiên hỏi.

Binh Tổ nhìn thoáng qua Hàn Tiên, sau đó nói: “Chúng ta, cũng không phải Vô Địch, nếu như Tổ Cảnh Cường Giả là vô địch, năm đó người tiền sử cùng Thần Tộc những thứ này chủng tộc cũng sẽ không biến mất biến mất, sa sút sa sút.”

Hàn Tiên cúi đầu, im lặng không nói.

Binh Tổ đứng lên, “càng ngày càng nhiều sự tình sáng tỏ. Truyền lệnh để cho Trọng Dạ trở về, Binh Gia ta, cần một vị dám đánh dám xông người chủ sự.”

Nghe được lời của Binh Tổ, Hàn Tiên kia đầu thấp hơn, không biết đang suy nghĩ gì.

Binh Tổ lại nói: “Trong Binh Gia bộ phận chuyện giữa, mặc kệ ân oán gì, quan hệ gì, đều đến đây là kết thúc, hiểu chưa?”

Hàn Tiên khẽ gật đầu, “minh bạch.”

Lão giả nhìn thoáng qua Hàn Tiên, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Trong đám mây, lại biến thành an tĩnh.

...

Sát Phạt Nhất Mạch, ngọn núi chính.

Trong đại điện, trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp như trước còn đang bế quan tìm hiểu.

Mà ở ngoài đại điện, Mạc Lão kia ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế đám mây, sau đó vừa liếc nhìn đại điện Dương Diệp vị trí, cuối cùng kia quay người rời đi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong Hồng Mông Tháp, đảo mắt đã qua nửa năm.

Thời kỳ, Tiểu Bạch cùng Thiên Tú không thời cơ đến Dương Diệp trong phòng tu luyện nhìn hai mắt, nhìn thấy Dương Diệp không có tỉnh, hai thằng nhóc thì sẽ bĩu môi, sau đó thất vọng rời đi. Hai thằng nhóc mỗi ngày đều sẽ đến ba lượt, sớm trước đó lần thứ nhất, giữa trưa một lần, muộn trước đó lần thứ nhất, nhiều lần, Tiểu Bạch cũng nhịn không được chạy tới Dương Diệp trên bờ vai đi bóp miệng của Dương Diệp, nàng vẻ mặt đó hay là tại nói: Luyện cái gì luyện, đứng lên chơi a!

Thiên Tú hơi chút hiểu chuyện một điểm, sẽ đem Tiểu Bạch lôi đi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt lại qua nửa năm, một ngày nào đó buổi sáng, Tiểu Bạch cùng Thiên Tú lại tới nữa. Tiểu Bạch nhất bính nhất khiêu đi tới trước mặt của Dương Diệp, nàng nhìn kỹ một chút Dương Diệp con mắt, nhìn thấy Dương Diệp không có mở to mắt, nàng mở trừng hai mắt, sau đó lắc cái đầu nhỏ, muốn quay người rời đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Phát giác được một màn này, Tiểu Bạch cặp mắt kia lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

Trong ánh mắt Dương Diệp, mang theo một chút mờ mịt, còn có một tia tang thương.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên dùng tiểu trảo gãi gãi mặt của Dương Diệp, Dương Diệp hai mắt lập tức khôi phục bình thường.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Tiểu Bạch, đã lâu không gặp!” Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, đầu cọ xát cái cằm của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lắc đầu cười cười, lúc này đây, hắn trải qua thật sự rất nhiều nhiều nữa... Ngay từ đầu, chẳng qua là tìm hiểu chính mình chút ngộ một ít gì đó, mà đến cuối cùng, hắn càng ngộ càng sâu, ngộ chuyện tình cũng càng ngày càng nhiều, thế cho nên lúc này đây, một ngộ chính là một năm!

Đương nhiên, thu hoạch cũng là vô cùng vô cùng hơn, đầu tiên, hắn đã từ Tiểu Thiện Cảnh tấn thăng đến Đại Thiện Cảnh!

Cấp này tăng lên, đối với cá nhân hắn chỉnh thể thực lực là có tăng lên rất nhiều đấy. Đại Thiện Cảnh cùng Thánh Nhân ở giữa, chỉ thiếu chút nữa xa, một bước này, với người khác mà nói, khả năng vẫn là một trời một vực, nhưng mà với Dương Diệp hắn mà nói, hắn cùng với Thánh Nhân sự chênh lệch, thật sự liền chỉ thiếu chút nữa. Hắn hiện tại, đối mặt một vị Thánh Nhân, hoàn toàn không sợ, phải nói, hắn đã có lòng tin rất lớn có thể chiến thắng Thánh Nhân, mà không như trước đó.

Ngoại trừ cảnh giới ra, bản thân hắn còn có một tăng lên!

Kiếm đạo!

Lúc trước hắn sở dĩ tìm hiểu, kỳ thật hay là tại tìm hiểu kiếm đạo của chính mình. Cái gọi là tìm hiểu, nói đơn giản một chút liền là nghĩ, tưởng khuyết điểm của chính mình, tưởng ưu điểm của người khác, tưởng hết thảy khả năng!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, ôm Tiểu Bạch lôi kéo Thiên Tú đi tới Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất thế giới.

Dương Diệp tay hơi động một chút, tại trong lòng bàn tay của hắn, đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm.

Đoạn Tội!

Nhìn trong tay kiếm một lát, Dương Diệp tâm niệm vừa động, đem Đoạn Tội thu vào, cùng lúc đó, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại. Qua hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười. Những năm gần đây này, kiếm đạo của hắn từ lúc bắt đầu đơn giản đến phức tạp, sau đó lại từ phức tạp đến đơn giản, lần lượt từng quá trình, mỗi một lần quá trình đều để cho hắn kiếm đạo tăng lên một tầng thứ mới. Còn lần này, kiếm đạo của hắn từ đơn giản biến thành phức tạp!

Lúc trước, kiếm của hắn, chính là kiếm, đơn thuần kiếm, mà bây giờ, hắn cảm thấy, kiếm, không đơn thuần đúng là kiếm.

Sự cường đại của Thánh Nhân chi ở vào tại địa phương nào?

Ở chỗ đối với mới có thể lợi dụng Thiên Địa chi Lực, lợi dụng Vạn Vật Chi Lực, mà Thánh Nhân Chi Hạ cường giả, chỉ có thể mượn, mượn Vạn Vật Chi Lực, nhưng mà Thánh Nhân bất đồng, bọn hắn không phải là mượn, là chân chính nắm giữ Vạn Vật Chi Lực.

Mà Dương Diệp hắn, hắn lựa chọn mượn lực!

Đoạn Tội xuất hiện lần nữa ở trong tay của Dương Diệp, sau một khắc, cái kia Đoạn Tội trôi lơ lửng ở trước mặt của Dương Diệp, trong chốc lát, toàn bộ Đoạn Tội kịch liệt run lên, cùng lúc đó, chung quanh vô số lực lượng lập tức hội tụ tiến vào này Đoạn Tội bên trong.

Cái này vô số lực lượng, đã bao hàm ngũ hành năng lượng, thiên địa linh khí, không gian chi lực, cùng với tất cả Dương Diệp hắn nắm giữ lực lượng.

Mục đích của Dương Diệp hắn rất đơn giản, cái kia chính là đem tất cả hắn học được đồ vật, toàn bộ tan ra làm một điểm, tan đến trên mũi kiếm này.

Cưỡng ép tan ra!

Tại đơn giản một điểm tới nói, hắn muốn đem chính mình tất cả có thể đủ lực lượng toàn bộ tan ra làm một điểm, tan ra đến trên mũi kiếm. Đây chính là hắn ‘phức tạp’.

Bất quá, điều này cần một cái quá trình.

Hơn nữa, nghĩ đơn giản, nhưng mà, làm có thể là có chút khó khăn.

Tiểu Bạch cùng Thiên Tú đã cách Dương Diệp rất xa.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, trước mặt Dương Diệp kiếm run rẩy càng ngày càng mãnh liệt rồi.

Đột nhiên, Dương Diệp bấm tay một điểm, điểm vào cái kia trên chuôi kiếm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, trước mặt Dương Diệp Đoạn Tội trực tiếp hóa thành một điểm kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Mảnh!

Đạo kiếm quang này tinh vi đến Dương Diệp đều chỉ có thể nhìn được một điểm, như cây kim.

Mà không vẻn vẹn mảnh, còn mạnh hơn!

Một điểm này kiếm quang bên trong, ẩn chứa sức mạnh cực kỳ khủng bố. Làm điểm ấy kiếm quang biến mất ở phía chân trời phần cuối lúc, giữa cả thiên địa cũng vì đó hư ảo.

Chân chính hư ảo!

Loại này hư ảo, có nghĩa là mảnh thiên địa này có chút không chịu nổi loại lực lượng này.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “chưa đủ!”

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, một kiếm này lực lượng tuy rằng phi thường khủng bố, nhưng mà, không có đạt tới hắn mong muốn. Trong mắt của hắn, cũng có thể mạnh hơn. Phải biết, đời này của hắn sở học, là nhiều biết bao nhiêu, đặc biệt là thân thể lực lượng, hắn thân thể lực lượng là không kém cỏi kiếm đạo, mà bây giờ, hắn đã đem thân thể lực lượng dung nhập vào kiếm đạo bên trong, cũng chính là, chân chính thân thể phụ trợ kiếm đạo!

Cho nên, trong mắt của hắn, hắn một kiếm này càng mạnh.

Có thể càng mạnh hơn nữa!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia Đoạn Tội lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp hít sâu một hơi, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, trong chốc lát, trước mặt hắn chuôi này Đoạn Tội lần nữa rung động bắt đầu chuyển động. Mà đúng lúc này, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một đạo kinh khủng kiếm quang trực tiếp rung động đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp: “...”

Này tòa Tiểu Tháp còn không tưởng dừng tay, còn muốn ra tay, mà lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của nó, sau đó gắt gao ôm lấy Tiểu Tháp.

Xa xa, nhìn xem cái kia tức giận Hồng Mông Tháp, Dương Diệp có chút lúng túng, hắn vừa rồi quên mất, tại trong Hồng Mông Tháp này, là không thể làm loạn. Hắn vừa rồi một kiếm kia uy lực, đã bị tổn thương cái thế giới này rồi.

Rốt cuộc, tại Tiểu Bạch khích lệ cởi xuống, Hồng Mông Tháp không có ở truy cứu. Bất quá, tại nó lúc rời đi, nó trôi dạt đến đỉnh đầu của Dương Diệp đi lòng vòng, hiển nhiên, là đang cảnh cáo rồi.

Tiểu Bạch đi tới trước mặt của Dương Diệp, tiểu trảo mở ra.

Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Nhiều cám ơn ngươi rồi!”

Không có Tiểu Bạch, hắn sợ sẽ không phải là bị cảnh cáo, mà là muốn bị đánh một trận rồi.

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, bay đến Dương Diệp trên bờ vai, đầu nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là trước cùng Tiểu Bạch cùng Thiên Tú chơi. Hai tiểu gia hỏa này chờ hắn, thế nhưng là đợi chừng thời gian một năm!

Hai ngày sau, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Mới ra đại điện, Dương Diệp thì gặp phải Mạc Lão kia.

; “Binh Giới có động tĩnh gì sao?” Dương Diệp hỏi. Hắn ở lại chuyện của Binh Giới, cũng không có giấu giếm, bởi vậy, Binh Giới là biết rõ hắn bây giờ đang ở Sát Phạt Nhất Mạch này ngọn núi chính đấy.

Mạc Lão khẽ lắc đầu, “không có động tĩnh.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Mạc Lão, lúc này đây ly biệt, chẳng biết lúc nào mới có thể thấy. Không quản ngươi là người phương nào, cảm tạ đã từng là chiếu cố cùng trợ giúp. Cáo từ!" ;

Nói xong, Dương Diệp đối với Mạc Lão ôm quyền, sau đó rời đi.

; "Ngươi nhà tiếp theo đi đâu?" Mạc Lão đột nhiên hỏi một câu.

Dương Diệp cười nói: "Phật Gia, thật lâu trước liền muốn đi xem!"

Mạc Lão nói: "Bọn hắn sợ thì sẽ không thả ngươi đi!"

Dương Diệp cười cười, "Phật Gia lòng dạ từ bi, sẽ không làm khó ta đấy!"

; "Sợ thì sẽ không!" Mạc Lão nói.

Dương Diệp khẽ gật đầu, "không có việc gì, vừa vặn tu luyện thành công, muốn giết mấy người luyện tay một chút!"

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, quay người biến mất ở Thiên tế.

...

PS: Chúc mọi người quốc khánh chơi vui vẻ!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2101: Chúng Ta Đi Hoá Duyên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại Dương Diệp ly khai Binh Giới một khắc này, vô số người không khỏi chịu thở dài một hơi.

Dương Diệp không hề rời đi chuyện của Binh Giới, bọn hắn tự nhiên là biết. Đối với Dương Diệp cái này có thể giết thiên tài của Thánh Nhân, Binh Giới hiển nhiên là không muốn tiếp tục cùng hắn làm tiếp rồi. Binh Giới tuy rằng còn có Thánh Nhân Cường Giả, hơn nữa còn là có cường đại hơn Thánh Nhân, nhưng mà, bọn hắn là không thể nào tại phái ra.

Đang điều động Thánh Nhân, vậy có chút quá đáng.

Binh Gia cùng Đạo Gia, còn chưa tới loại này tình trạng ngươi sống thì ta chết.

Mà bây giờ, Dương Diệp ly khai, sự tình xem như đã qua một đoạn thời gian.

Dương Diệp ly khai Binh Giới về sau, tại Binh Giới lối vào, hắn gặp được trung niên nam tử kia, cũng chính là Binh Giới kia Thủ Hộ Giả.

Dương Diệp mỉm cười, “để cho ngươi thất vọng rồi, ta sống đi ra!”

Nói xong, hắn trực tiếp vượt qua Binh Gia kia Thủ Hộ Giả, biến mất ở cuối chân trời.

Trạm kế tiếp, Phật Gia!

Dương Diệp cũng không có trực tiếp đi Phật Gia, mà là đi tới tiền sử di tích.

Đối với hắn hiện tại mà nói, bái phỏng ba chuyện của mọi người, không hề vội vã như vậy, dù sao Đạo Gia cũng không cho hắn thời gian hạn chế, hiện tại hắn rất cần chính là tăng lên thực lực của chính mình.

Còn lần này, đến tiền sử di tích, là muốn thỉnh giáo một ít chuyện.

Dương Diệp tiến nhập trong Thần Bí Di Tích kia kia, gặp được cái kia bộ quan tài.

; “Chúc mừng!”

Trong quan tài, truyền ra một giọng nói, “đạt tới Đại Thiện Cảnh, tự thân thực lực cũng đạt tới một cái mới trình độ.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “ở tiền bối trong mắt, chút thực lực ấy, sợ là không có chút nào đủ nhìn a!”

; “Nghiêm trọng!”

Thanh âm kia nói: “Chúng ta mặc dù không yếu, nhưng mà, cũng không có ngươi nghĩ cường đại như thế.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Ta sẽ không vòng vo. Lúc này đây tìm đến tiền bối, là muốn Hướng tiền bối lĩnh giáo như thế nào vận dụng Ngũ Hành chi lực, không biết tiền bối có thể chỉ giáo!”

Trước mắt người thần bí này đối với Ngũ Hành Lực Lượng vận dụng, có thể nói là rất khủng bố. Mà hắn ở đây đối với lực lượng vận dụng một điểm này, có chút bạc nhược yếu kém. Cái này bạc nhược yếu kém, liền đưa đến hắn mới chế tạo ra một kiếm kia uy lực không cách nào có được Tối Đại Hóa!

Người thần bí kia đã trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra, ngươi thật đã hiểu.”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Người thần bí nói: “Tiềm lực của con người, là vô cùng vô tận đấy, nhưng mà, lực lượng nhưng là có hạn. Làm lực lượng của chúng ta không cách nào tại đề cao lúc, loại khi này, chúng ta phải học sẽ ‘mượn’, mượn đủ loại chúng ta có thể chỗ có thể sử dụng lực lượng.; Mà mượn thế nào, mượn tới sau dùng như thế nào, đây cũng là một vấn đề.”

Nói đến đây, người thần bí dừng một chút, sau đó lại nói: “Kỳ thật, có khả năng nhất dùng Thiên Địa chi Lực là, là Linh vật, linh vương, Linh Chủ.”

Linh Chủ!

Dương Diệp đầu tiên nghĩ đến Tiểu Bạch, hướng Tiểu Bạch thỉnh giáo?

Dương Diệp trong đầu vừa hiện ra đầu năm nay liền là bị hắn hủy bỏ. Tiểu Bạch gia hỏa này không thích nhất chính là tu luyện, mà hắn đối với năng lực của chính mình bản thân nàng cũng không biết, nhiều khi, bọn ta là theo bản năng đang dùng năng lực của chính mình.

Đơn giản mà nói, nàng chính là, đói bụng, mới có thể nhớ tới muốn ăn cơm, không đói bụng lúc, nàng căn bản không biết là muốn ăn cơm. Mà nàng coi như là biết dùng Thiên Địa chi Lực, đó cũng là theo bản năng, ngươi để cho nàng nói là dùng như thế nào đấy, nàng khẳng định vẻ mặt mộng.

Lúc này, người thần bí kia lại nói: “Tộc của ta năm đó vì như thế nào lợi dụng này Vạn Vật Chi Lực, cố ý thỉnh giáo một ít Linh Chủ, cho nên, đối với vận dụng này Vạn Vật Chi Lực phương diện này, vẫn là rất có chút tâm đắc.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia quan tài, “tiền bối có điều kiện?”

Người thần bí nói: “Có, bất quá, ngươi bây giờ, còn làm không được, nếu như ngươi nguyện ý, trước tiên có thể đáp ứng ta, trong tương lai không lâu, có thể giúp ta một việc."

Dương Diệp nói: "Gấp cái gì?"

Người thần bí kia nói: "Bây giờ nói cũng vô ý nghĩa, tóm lại, đến lúc đó nếu như ngươi là cảm thấy khó xử, có thể không giúp, như thế nào?"

Dương Diệp cười nói: "Ta không có lý do gì cự tuyệt, không phải sao?"

Người thần bí kia nói: "Cứ quyết định như vậy đi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "Được!"

Người thần bí nói: "Vạn vật có linh, ngươi muốn mượn Vạn Vật Chi Lực, nhất định phải học được 'Dung Linh'. Cái gọi là 'Dung Linh' chính là dung nhập chúng. Cưỡng ép mượn cùng chúng nó tự nguyện tương trợ ngươi, là khác biệt rất lớn. Nếu như là người khác tưởng muốn làm 'Dung Linh' có lẽ rất khó khăn, nhưng mà, đối với ngươi mà nói, cũng không khó, ngươi, được trời ưu ái, bởi vì ngươi có vị Linh Chủ, có trợ giúp của nàng, ngươi muốn Dung Linh, sẽ biến thành nhất kiện đơn giản sự tình!"

Tiểu Bạch!

Dương Diệp nói: "Ta nên làm thế nào?"

Người thần bí không nói gì, lúc này, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt đột nhiên một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp đi tới một mảnh tro mịt mờ trong thế giới.

Mảnh thế giới này, có cuồng phong, có mưa to, có lôi điện, có sóng thần, có ngũ hành năng lượng... Tóm lại, có hết thảy Đại Tự Nhiên lực lượng. Những lực lượng này, đối với hắn loại cường giả cấp bậc này mà nói, kỳ thật cũng không thế nào khủng bố. Đương nhiên, hắn hiện tại cần phải làm là đi như thế nào mượn những lực lượng này, đem những lực lượng này dung nhập vào kiếm của chính mình bên trong, lại để cho kiếm của chính mình uy lực được Tối Đại Hóa!

Theo người thần bí kia chỉ đạo, Dương Diệp đối với này người tiền sử chủng tộc là càng kính nể.

Hệ Thống Hóa!

Này người tiền sử bọn hắn đối với mấy cái này mỗi một loại lực lượng đều có một bộ tiêu chuẩn phương pháp, có phương pháp kia ở đây, học được, chẳng qua là vấn đề thời gian. Nếu như là người khác, có thể sẽ học thật lâu, nhưng mà, Dương Diệp hắn không cần lâu như vậy, vì sao? Bởi vì có Tiểu Bạch này ở bên cạnh hắn, những lực lượng kia không có chút nào bài xích hắn, thậm chí, làm Tiểu Bạch xuất hiện một khắc này, chung quanh những lực lượng kia còn chủ động tới gần hắn!

Lúc này đây, Dương Diệp có thể nói là nhờ phúc của Tiểu Bạch.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, được người thần bí kia chỉ đạo, còn có Tiểu Bạch phụ trợ, Dương Diệp đối với ở thiên địa Vạn Vật Chi Lực vận dụng có thể nói là đột nhiên tăng mạnh. Không chỉ có Dương Diệp, trưởng thành của Tiểu Bạch cũng là to lớn.

Nàng bây giờ, một Đại Thiện Cảnh cường giả cũng đừng nghĩ giết nàng, không đúng, nàng bây giờ, hoàn toàn có đơn giết một vị Đại Thiện Cảnh cường giả thực lực.

Mà dựa theo lối nói của người thần bí kia, nếu như Tiểu Bạch nguyện ý tu luyện, nàng bây giờ, chỉ cần nàng chăm chú tu luyện, là hoàn toàn không thể so với Thánh Nhân Cảnh cường giả kém. Đáng tiếc là, Tiểu Bạch gia hỏa này không muốn tu luyện. Nàng lúc này đây tu luyện, cũng còn chủ yếu là bởi vì có Dương Diệp ở đây, cùng Dương Diệp tu luyện trong mắt của nàng, hay là tại chơi, cho nên, nàng nguyện ý tu luyện. Nếu như là một mình để cho nàng tu luyện, nàng nhất định sẽ phát điên.

Cứ như vậy, một tháng thời gian trôi qua, được người thần bí chỉ đạo, Dương Diệp toàn bộ người giờ phút này từ trong ra ngoài đều đã xảy ra một cái chất lột xác.

Ở đằng kia tro mịt mờ trong thế giới, Dương Diệp xếp bằng ở một chỗ trên đá lớn, tại trước mặt hắn, là cái kia Đoạn Tội.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, toàn bộ người nhập định.

Mà ở Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch cũng là hai mắt hơi khép hờ, học giả hình dạng của Dương Diệp, bất quá, nàng thỉnh thoảng sẽ mở ra một con mắt vụng trộm ngắm một cái Dương Diệp.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, khi hắn mở mắt một chớp mắt kia, trước mặt hắn chuôi này Đoạn Tội đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Ầm!

Có đồ vật gì đó nổ ra.

Cái kia mảnh hư ảo thế giới đập nát rồi!

Trong đại điện, Dương Diệp mở mắt.

Lúc này, người thần bí kia nói: “Một kiếm kia, không sai!”

Dương Diệp mỉm cười, “ta cũng hiểu được còn có thể!”

Người thần bí nói: “Chính là kém một ít gì đó, bất quá, những vật này không là ngươi bây giờ có thể nắm giữ, ngươi cần muốn một cái quá trình lớn lên!”

Dương Diệp cười nói: “Đa tạ chỉ điểm.”

Người thần bí kia nói: “Nếu là ngươi yên tâm, có thể để cho Linh Chủ kia lưu ở ta nơi này, tối đa một năm, nàng sẽ có một cái biến hóa nghiêng trời lệch đất. Nàng đi theo ngươi... Thứ cho ta nói thẳng, có chút mai một thiên phú của nàng, Linh Chủ, không nên là chỉ biết mại manh đấy!”

Dương Diệp: “...”

Dương Diệp vẫn không nói gì, Tiểu Bạch cũng đã giơ lên tiểu trảo đối với cái kia quan tài bãi liễu bãi.

Cự tuyệt!

Vô cùng quả quyết cự tuyệt!

Tiểu Bạch vừa nhìn về phía Dương Diệp, tỏ vẻ nàng tuyệt sẽ không lưu lại.

Cái địa phương quỷ quái này, không tốt đẹp gì chơi!

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía cái kia quan tài, “hảo ý của ngươi, ta cùng với Tiểu Bạch cũng tâm lĩnh. Nhưng mà, ngươi cũng thấy đấy, nàng muốn cùng ta.”

Người thần bí kia nói: “Ngươi rất giỏi, có thể để cho một vị Linh Chủ như thế dính ngươi, tại trong tộc ta, không ai có thể làm được như vậy.”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười cười, tiếp đó, hắn nhìn về phía cái kia quan tài, “tiền bối, như vậy như thế nào, ta sau này kinh thường xuyên nàng cùng một chỗ tới nơi này tu luyện, sau đó lại để cho tiền bối chỉ điểm một chút nàng, cũng chỉ điểm một chút ta!”

Người thần bí kia nói: “Có thể!”

Thấy đối phương không có cự tuyệt, Dương Diệp tự nhiên là cao hứng, này người tiền sử, hắn không biết thực lực đối phương như thế nào, nhưng mà, tuyệt đối là rất mạnh, đối phương nguyện ý chỉ đạo, chuyện này với hắn cùng Tiểu Bạch mà nói, đều là một kiện vô cùng vô cùng tốt chuyện tình.

Tiểu Bạch ngược lại là chẳng hề để ý, trở nên mạnh mẽ gì gì đó, nàng thật sự không thèm để ý, vui mới là trọng yếu nhất.

Dương Diệp đối với cái kia quan tài ôm quyền, “đa tạ. Tiền bối, ta còn có rất nhiều chuyện phải xử lý, liền cáo từ trước!”

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua cái kia quan tài, nàng con mắt đi lòng vòng, làm như đang có ý gì. Lúc này, Dương Diệp đột nhiên vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của nàng, sau đó lườm nàng một cái.

Này Tiểu Bạch Nhãn châu một chuyến, Dương Diệp đã biết rõ nàng tưởng muốn làm cái gì.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia quan tài, sau đó trừng mắt nhìn.

Đây là bảo bối!

Ý tứ của nàng!

Dương Diệp lần nữa vỗ một cái đầu của nàng, “bảo bối cũng không có thể nghĩ, có biết hay không!”

Tiểu Bạch tiểu trảo lại khoa tay múa chân một cái, tỏ vẻ đây quả thật là bảo bối!

Dương Diệp nhéo nhéo cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “chúng ta đi địa phương khác cướp bảo bối, như thế nào đây?”

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, tỏ vẻ đang hỏi: Ở đâu?

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “đi Phật Gia, nghe nói đám kia con lừa trọc bảo bối rất nhiều, chúng ta đi hóa cái duyên.”

Phật Gia!

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2102: Vô Hạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, mục đích của hắn chính là Phật Gia!

Dương Diệp đã đi ra tiền sử di tích, đi tới trong tinh không mịt mờ.

Phật Gia ở vào phật giới, mà phật giới lối vào tại Yêu giới.

Phật giới loại địa phương này, thuộc về thánh địa, là ở Đại Thiên Vũ Trụ ở trong độc lập mở ra không gian, tại mảnh không gian này bốn phía, đều có được trận pháp cường đại bảo hộ, tưởng mạnh hơn tập kích đột phá không gian bích lũy tiến vào bên trong, chỉ sợ cũng chỉ có lão tổ cấp bậc cái loại này cường giả có thể làm được.

Mà Dương Diệp hắn, bây giờ là hoàn toàn không làm được.

Bởi vậy, Dương Diệp trước đi tới Yêu giới.

Bởi vì có Đạo Gia cho hắn Đại Thiên Vũ Trụ địa đồ, cùng với bốn vị trí của mọi người, cho nên, Dương Diệp rất nhanh tìm được phật giới cửa vào vị trí. Bất quá, để cho hắn có chút bất ngờ chính là, nơi này cửa vào thậm chí có một Yêu Thú trấn thủ.

Đối phương mặc dù không có hiện thân, nhưng mà, Dương Diệp đã cảm nhận được đối phương khí tức.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Đại biểu Đạo Gia, đến viếng thăm Phật Gia, còn...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp thanh âm im bặt mà dừng, bởi vì một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên bao phủ toàn thân hắn, cùng lúc đó, một cái kình thiên cự trảo đột nhiên từ Thiên tế trong đám mây dò ra, sau đó mãnh liệt hướng phía vị trí của Dương Diệp vỗ xuống đi.

Cái vỗ này, giống như núi lớn rơi xuống, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong con ngươi, sát ý thoáng hiện.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một điểm kiếm quang phóng lên trời.

Ầm!

Trong đám mây, cái kia kình thiên cự trảo đột nhiên nổ bể ra, cùng lúc đó, trước mặt Dương Diệp cách đó không xa một tòa trong núi lớn truyền đến một tiếng rống giận dữ.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng lãnh ý, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, xa xa từng cái

Xùy~~!

Ngọn núi lớn kia đột nhiên hướng phía hai bên tét ra.

Ngay tại Dương Diệp muốn xông vào cái kia nứt ra trong núi lớn lúc, một đạo người ngoài đại vật đột nhiên đụng văng ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, hai bên ngọn núi ầm ầm sụp đổ mai một. Mà giờ khắc này, Dương Diệp về tới tại chỗ. Mà cách đó không xa, trước mặt hắn xuất hiện một đầu cao tới trăm trượng cự thú.

Cự thú hình dạng như ưng, bất quá, kia đầu nhưng lại như là Hổ, hai mắt như dưa hấu như vậy lớn, bên trong, lộ hung quang. Mà ở trước ngực của nó, có một vết kiếm, vết kiếm sâu không thấy đáy, giờ phút này, máu tươi chính không ngừng từ trong vết kiếm này tràn ra.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Tại hạ Dương Diệp, đại biểu Đạo Gia đến đây Phật Gia...”

Dương Diệp nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên im bặt mà dừng.

Bởi vì cái kia con cự thú đã lao tới hắn.

Trực tiếp động thủ!

Tại chỗ, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, quay người, Đoạn Tội xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, hắn duỗi tay nắm chắc Đoạn Tội, toàn bộ người hướng phía trước chính là lóe lên, này lóe lên, vẫn còn như lôi điện nhanh như tên bắn mà vụt qua.

Xùy~~!

Cách đó không xa, một vết máu tươi đột nhiên từ cái kia con cự thú đỉnh đầu bắn ra, điều này lập tức khiến được cái kia con cự thú kêu rên một tiếng. Bất quá, nó cũng không dừng tay như vậy, mà là qua tay hướng phía vị trí của Dương Diệp chính là một chưởng đánh ra.

Cự thú trước mặt, Dương Diệp cũng không có trốn tránh, mà là chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Xùy~~!

Một kiếm này, dễ như trở bàn tay liền thủng cự thú kia cự chưởng, một kiếm này, tốc độ không giảm, Dương Diệp lập tức đi tới cự thú kia đỉnh đầu, sau đó giơ lên trong tay kiếm mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Này vừa bổ nếu như bổ trúng, nhất định có thể ở đằng kia cự thú đầu đẩy ra trừ ra một cái rãnh máu. Mà cái kia cự thú hiển nhiên cũng biết một điểm này, lập tức co rụt lại, tránh né một kiếm này, tuy rằng đầu tránh thoát một kiếm này, nhưng mà thân thể nhưng là không có thể tránh thoát, kiếm kia trực tiếp bổ vào cự thú kia trên bờ vai.

Xùy~~!

Một vết máu tươi bắn ra, cái kia cự thú lần nữa phát ra một đạo tiếng kêu rên!

Dương Diệp cũng không dừng lại, toàn bộ người tựa như một con Xuyên Hoa Hồ Điệp, tại cự thú kia bốn phía không ngừng hiện lên, theo hắn không ngừng hiện lên, một đạo cột máu không ngừng từ cái kia cự thú toàn thân bắn ra.

Này con cự thú, cũng không phải Thánh Nhân Giai, nhưng mà, ít nhất là Đại Thiện Cảnh đỉnh phong, kia phòng ngự năng lực, có thể nói là vô cùng khủng bố, tăng thêm hình thể của nó, bởi vậy, kiếm của Dương Diệp tuy rằng thủng phòng ngự của nó, để cho nó chảy rất nhiều máu, nhưng mà, nhưng cũng không có khả năng cho nó tạo thành trí mạng tổn thương.

Bất quá, Dương Diệp không vội, cứ như vậy từng điểm từng điểm mài, không đến một hồi, trong tràng mặt đất đã có thể nói là máu chảy thành sông rồi.

Mà cái kia con cự thú, khí tức đã càng ngày càng yếu.

Tiếp tục như vậy, nó sẽ bị Dương Diệp cứ như vậy cho mài từ từ cho chết.

Ước chừng một khắc sau, cái kia con cự thú hai chân đột nhiên bị một đạo kiếm quang cho tước đoạn, thoáng qua, cái kia con cự thú trực tiếp té ở trên mặt đất.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp đã rơi vào cự thú kia trước mặt, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ xa xa truyền đến, “kính xin Dương thí chủ thủ hạ lưu tình!”

Dương Diệp quay đầu, cách đó không xa, một tên mặc tăng bào trung niên nam tử chính hướng hắn chậm rãi mà tới.

Thánh Nhân!

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Cho ta cái lý do!”

Tăng Bào Nam Tử kia Song Thủ Hợp Thập, đối với Dương Diệp có chút thi lễ, “Dương thí chủ, tục ngôn ngữ, cứu một mạng người hơn xây tòa tháp bảy tầng. Nó mặc dù là Yêu Thú, nhưng cũng là một sinh mệnh, Dương thí chủ nếu là chịu Phóng Hạ Đồ Đao, tha cho nó một mệnh, cũng là một kiện Đại Công Đức.”

Dương Diệp nói: “Là nó vừa rồi trước muốn giết ta đấy, ta hiện tại giết nó, hẳn thuộc về phòng vệ chính đáng, không phải sao?”

Tăng Bào Nam Tử nói: “Nó cho nên chỉ tưởng muốn giết Dương thí chủ, là vì nó phụng mệnh trấn thủ nơi đây, Dương thí chủ không có Phật Gia ta mời liền tự tiện tiến vào nơi đây, cho nên, nó mới có thể ra tay với ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thì ra là thế, xem ra là của ta không phải.”

Vừa nói, hắn thu hồi kiếm.

Tăng Bào Nam Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đều nói Dương thí chủ là một người không giảng đạo lý, có thể tiểu tăng xem ra, Dương thí chủ rất phân rõ phải trái a!”

Dương Diệp cười nói: “Ở đâu, đại sư nếu như cùng ta giảng đạo lý, ta tự nhiên cũng sẽ nói phải trái. Ừ, lúc này đây, ta là đại biểu Đạo Gia đến viếng thăm Phật Gia đấy, không biết Phật Gia có hoan nghênh hay không, nếu như không chào đón, ta hiện tại có thể rời đi.”

Tăng Bào Nam Tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ở đâu, nếu như thí chủ là đại biểu Đạo Gia tới, Phật Gia ta nào có không hoan nghênh đạo lý, Dương thí chủ, xin mời đi theo ta.”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tăng Bào Nam Tử kia, sau đó đi theo lên.

“Rống!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa nằm trên mặt đất đầu Yêu Thú kia đột nhiên đối với Dương Diệp gầm lên giận dữ.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đầu Yêu Thú kia, “tại phệ một tiếng nhìn xem!”

Yêu Thú kia trong mắt, lộ hung quang, mà khi nhìn thấy Dương Diệp trong tay xuất hiện một thanh kiếm lúc, sắc mặt hắn lập tức biến đổi, trong mắt hung quang biến thành kiêng kị.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Cho lão tử nghe lời một điểm, hiểu chưa?”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Dương Diệp theo Tăng Bào Nam Tử kia đi tới phật giới, phật giới cho Dương Diệp ấn tượng đầu tiên chính là chùa miểu nhiều, nhiều vô số. Mà phật giới người cũng thật nhiều, bất quá, để cho Dương Diệp có chút bất ngờ chính là, những người này, vậy mà toàn bộ đều là tin phật đấy.

; “Tín đồ!”

Lúc này, Tăng Bào Nam Tử kia đột nhiên cười nói: “Phật giới chi nhân, đều là Phật Gia ta tín đồ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thật nhiều!”

Tăng Bào Nam Tử mỉm cười, “Dương thí chủ, đã đến.”

Dương Diệp dừng bước lại, tại trước mặt hắn, là một ngôi chùa miếu. Ngôi chùa này tên ‘thiên nói tự’.

Tăng Bào Nam Tử cười nói: “Dương thí chủ tạm thời ở lại đây dưới.”

; “Ở bao lâu?” Dương Diệp hỏi.

Tăng Bào Nam Tử nói: “Liền một ngày, Phật Gia ta rất nhiều thiên tài đều nghe qua Dương thí chủ đại danh, bọn hắn đối với Dương thí chủ thế nhưng là mộ danh đã lâu, lần này Dương thí chủ đến Phật Gia ta, bọn hắn thậm chí nghĩ tìm Dương thí chủ lãnh giáo một chút, đến lúc đó còn hy vọng Dương thí chủ chỉ điểm một chút.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tăng Bào Nam Tử kia, sau đó cười nói: “Đương nhiên, ta cũng muốn gặp gặp thiên tài của Phật Gia.”

Tăng Bào Nam Tử Song Thủ Hợp Thập đối với Dương Diệp có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau đó xoay người tiến nhập tự trong miếu.

Chùa miểu bên trong, bầy đặt Nhất Tôn Đại Phật, này đại phật, đúng là Phật Gia kia lão tổ.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Phật tổ, sau đó Song Thủ Hợp Thập, có chút thi lễ, sau đó hắn đi đến một bên, ngồi xếp bằng xuống.

Tiên Lễ Hậu Binh!

Phật Gia đối với hắn hữu lễ, hắn tự nhiên muốn lấy Lễ đối đãi.

Dương Diệp ngồi xếp bằng dưới đất, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại.

Tu luyện!

Hắn hiện tại, một chút thời gian cũng không muốn bỏ qua, bởi vì hắn tại tiền sử di tích cái kia lấy được rất nhiều tri thức, hắn cũng chưa hoàn toàn hấp thu, ví dụ như đối với thiên địa chi lực điều khiển, còn có hắn tự thân cảnh giới vững chắc.

Những thứ này, đều cần hắn chậm rãi đi ổn định.

Mà bây giờ, hắn mỗi lần tu luyện đều đem Tiểu Bạch kéo lên, bởi vì như cái kia người tiền sử nói, Tiểu Bạch thật sự không nên chẳng qua là sẽ mại manh, này một tiểu tử thiên phú có thể không phải người bình thường có thể so với đấy, nếu như nó có thể chăm chú tu luyện, cái kia tiền đồ thật sự có thể nói là tiền đồ vô lượng.

Để cho một người Tiểu Bạch tu luyện, chuyện đó là không thể nào, mà nếu như để cho nàng cùng Dương Diệp cùng một chỗ tu luyện, cái kia vẫn là có thể thương lượng, đương nhiên, cũng chỉ có thể là tu luyện một hồi, chơi một hồi.

Tiểu Bạch tu luyện, Thiên Tú không chịu cô đơn, cũng để cho Dương Diệp dạy nàng.

Nhưng mà, chuyện kế tiếp, làm cho Dương Diệp vô cùng nghi ngờ.

Bởi vì Thiên Tú không cách nào tu luyện!

Trước mặt Thiên Tú, Dương Diệp lôi kéo tay nhỏ bé của Thiên Tú, qua hồi lâu, hắn lắc đầu, "không có khả năng, trong cơ thể nàng vậy mà không có đan điền, làm sao có thể... Chuyện không thể nào a!"

Dưới tình huống bình thường, người đều cũng có đan điền, mà trong cơ thể của Thiên Tú, thật không có đan điền, hơn nữa, Dương Diệp còn phát hiện một điểm, cái kia chính là Thiên Tú bài xích hắn Linh khí, kể cả hắn tử khí!

Hắn tử khí vừa muốn tiến vào Thiên Tú trong cơ thể, liền trực tiếp bị bắn ra ngoài, đến cuối cùng, hắn tử khí căn bản vào không được, không giải thích được vào không được, giống như là có cái chắn vô hình ngăn trở lại hắn tử khí!

; "Đây là có chuyện gì?" Dương Diệp chân mày cau lại.

; "Làm sao vậy?" Thiên Tú nói khẽ.

Dương Diệp trầm giọng nói: "Trong cơ thể ngươi không có đan điền, ừ, chính là, người bình thường cũng sẽ có!"

; "Đan điền?"

Thiên Tú trừng mắt nhìn, "tại sao phải có đan điền chứ?"

Nghe được câu này, Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Không có đan điền!

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới một điểm.

Không, nhiều khi, là thật không có. Mà cũng có thể là... Vô hạn!

Không có hạn chế vô hạn!

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2103: Không Chết Không Thôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật là vô hạn sao?

Dương Diệp không xác định, bất quá có thể khẳng định là, Thiên Tú này cô bé con, thật sự không tầm thường.

Đây là một cái để cho Tháp Linh đều kiêng kỵ Tiểu Nữ Hài.

Đương nhiên, giờ phút này, nàng quan hệ với Tháp Linh đã rất tốt, trong này, công lao của Tiểu Bạch cũng không nhỏ.

Biết được mình không thể sau khi tu luyện, Thiên Tú có chút buồn bực không vui rồi.

Tiểu Bạch đi tới trước mặt Thiên Tú, sau đó quơ quơ tiểu trảo.

Một bên, Dương Diệp cười nói: “Tiểu Bạch nói không sai, tuy rằng ngươi không thể tu luyện, nhưng mà ta cùng nàng sẽ bảo vệ ngươi, có chúng ta ở đây, không có người nào có thể tổn thương ngươi.”

Thiên Tú trên mặt lần nữa lộ ra dáng tươi cười, trước phiền muộn hễ quét là sạch.

Nhiều khi, một đứa bé chính là một tờ giấy trắng, đại nhân viết như thế nào, nàng tương lai tiếp theo biến thành cái dạng gì. Mà lúc này Thiên Tú, đã bị Tiểu Bạch mang không sai biệt lắm cũng chỉ biết mại manh.

Trong Hồng Mông Tháp, mười ngày sau.

Dương Diệp tại ngày thứ mười một lúc đã đi ra Hồng Mông Tháp, bởi vì giờ khắc này, đã đến một người khách.

Là một vị hòa thượng trẻ tuổi.

Hòa thượng kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, hắn đối với Dương Diệp có chút thi lễ, sau đó ngồi xếp bằng ở trước mặt của Dương Diệp, “Dương thí chủ, tiểu tăng Trí Ngôn, nay ngày trước đến muốn hướng Dương thí chủ lãnh giáo một chút.”

; “Phân sinh tử, hay vẫn là quyết thắng thua?” Dương Diệp nói.

Trí Ngôn có chút trầm mặc, sau đó nói: “Dương thí chủ trên người sát khí thái thịnh, này sợ không phải là một chuyện tốt.”

Dương Diệp cười nói: “Trí Ngôn Đại Sư, ngươi có chưa từng giết người?”

Trí Ngôn nhẹ gật đầu, “tự nhiên là có, bất quá, đều là người đáng chết. Giết bọn hắn, tiểu tăng trong nội tâm không có nửa điểm áy náy.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó nói: “Với ta mà nói, ta giết những người kia cũng là người đáng chết, giết bọn hắn, với ta mà nói, ta cũng không có nửa điểm áy náy. Cho nên, giữa ta và ngươi, không có cùng sao?”

Trí Ngôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương thí chủ quả nhiên năng ngôn thiện đạo. Bất quá, chúng ta hôm nay tỷ thí, dùng Dương thí chủ nhìn, là phân sinh tử, hay vẫn là quyết thắng thua tốt đây?”

Dương Diệp cười nói: “Ta sao cũng được.”

Trí Ngôn khẽ gật đầu, “Dương thí chủ, ngươi là Kiếm Tu, vừa mới, ta cũng đối kiếm đạo có nghiên cứu, hôm nay, chúng ta liền so so kiếm, như thế nào?”

; “Ngươi chính là kiếm Phật?” Dương Diệp nói.

Trí Ngôn nói: “Không nghĩ tới Dương thí chủ cũng nghe qua tiểu tăng.”

Dương Diệp nói: “Được rồi, chúng ta sẽ không lãng phí thời gian. Đến đây đi!”

Trí Ngôn nhẹ gật đầu, sau đó tay hắn mở ra, một cái màu vàng bát xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, thoáng qua, cái này màu vàng bát kịch liệt run lên, sau đó hóa thành một vệt kim quang bao phủ ngôi chùa này.

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác ngôi chùa này đã biến thành phòng thủ kiên cố.

Trí Ngôn chậm rãi đứng lên, “Dương thí chủ, gần nhất ta đối kiếm đạo hơi có chút cảm ngộ, ta cảm thấy, cái gọi là kiếm đạo, càng đơn giản, càng tốt, kiếm, không cần như vậy phức tạp như vậy, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ta ngược lại thật ra trái lại, ta cảm thấy, có khi vẫn còn cần phức tạp một điểm mới được.”

; “Ồ?”

Trí Ngôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ta đây ngược lại có chút mong đợi.”

Thanh âm rơi xuống, kia đột nhiên bấm tay hướng phía Dương Diệp một điểm.

Dùng chỉ thay kiếm!

Kiếm ý!

Dương Diệp cảm nhận được vô cùng vô tận kiếm ý nhào tới mình mặt mà đến, mà khi những kiếm này ý đi vào trước mặt hắn lúc, rồi lại tụ thành một cỗ, trong chớp nhoáng này, cỗ kiếm ý này uy lực tăng lên không biết bao nhiêu cấp bậc.

Dương Diệp không có trốn tránh, tương tự bấm tay một điểm.

Một điểm này, Trí Ngôn không có cảm nhận được bất luận cái gì kiếm ý hoặc là Kiếm Khí, nhưng mà, làm ngón tay của Dương Diệp điểm khi hắn kiếm ý kia phía trên lúc, trong chốc lát, Trí Ngôn sắc mặt tím mặt biến đổi.

Ầm!

Trí Ngôn vẻ này kiếm ý lập tức tan thành mây khói, mà Dương Diệp một chỉ này, đã tới giữa lông mày Trí Ngôn.

Trí Ngôn hai mắt híp lại, tay phải kiếm chỉ nhẹ nhàng xoay tròn, sau đó toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang lui về phía sau hơn một trượng khoảng cách, khoảng cách này tuy rằng ngắn, nhưng lại vừa vặn tránh thoát Dương Diệp một chỉ này.

Trí Ngôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dĩ Điểm Phá Diện, lợi hại!” ;

Dương Diệp nói: “Thăm dò thì đừng, trực tiếp quyết tâm a.”

Trí Ngôn nhẹ gật đầu, “chúng ta chỉ so so kiếm, không thể so với khí, như thế nào?”

Liều Cơ Bản Công rồi!

Dương Diệp minh bạch ý của đối phương, cũng không cự tuyệt, nhẹ gật đầu, “tới.”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Trí Ngôn kia toàn bộ người đã xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, mà giờ khắc này, tại Trí Ngôn trong tay, nắm một thanh Ngân Sắc Trường Kiếm, so với bình thường kiếm dài không sai biệt lắm ba thành, cũng so với bình thường kiếm mảnh rất nhiều. Mà một kiếm này, trực chỉ Dương Diệp ngực. Không có huyền bí chấn động, liền là đơn thuần một kiếm.

Làm một kiếm này đi vào Dương Diệp trước ngực vài tấc vị trí lúc, kiếm của Dương Diệp đột nhiên xuất kích, không phải là phòng ngự, mà là đâm thẳng trước ngực của Trí Ngôn kia.

Lấy thương đổi thương!

Một kiếm này, để cho Trí Ngôn kia có chút bất ngờ, bởi vì hắn cũng thật không ngờ Dương Diệp phải làm như vậy. Mà Dương Diệp lựa chọn vào lúc này, vừa lúc là hắn không cách nào thu kiếm trở về thủ điểm, bởi vậy, hắn hiện tại, không thể lui được nữa, chỉ có thể cùng Dương Diệp lấy thương đổi thương.

Bang bang!

Theo hai đạo rên tiếng vang lên, hai người đồng thời hướng về sau liền liền lùi lại mấy trượng khoảng cách.

Hai người đều không có chuyện!

Trí Ngôn trước ngực, quần áo vỡ vụn, nhưng mà dưới quần áo, là làn da màu vàng óng, như như hoàng kim chói mắt.

Kim Thân!

Phật Gia Kim Thân!

Xa xa, Dương Diệp nói: “Không nghĩ tới, ngươi cũng là kiếm thể song tu!”

Trí Ngôn nói: “Tự nhiên, bằng không thì sao dám cùng ngươi cận thân giao thủ?”

Nói xong, cả người lần nữa biến mất ngay tại chỗ, cùng lúc đó, một thanh kiếm đã tới Dương Diệp nơi cổ họng vị trí, bất quá, thanh kiếm này cách Dương Diệp yết hầu không sai biệt lắm còn có nửa tấc lúc ngừng lại, bởi vì tay trái của Dương Diệp trực tiếp cầm thanh kiếm này thân kiếm, nhưng mà sau một khắc, Trí Ngôn kia tay phải có chút xoay tròn, kiếm kia trực tiếp tránh thoát tay của Dương Diệp, đâm thẳng Dương Diệp yết hầu.

Xùy~~!

Một đạo không khí âm thanh nứt vỡ ở giữa sân vang lên.

Trí Ngôn kia sắc mặt biến hóa, quay người chính là vừa bổ.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên tại trong chùa này vang vọng dựng lên, chùa miểu bên trong, hai người lần nữa lui ra. Còn lần này, Dương Diệp lựa chọn chủ động tiến công.

Đánh nhau, quan trọng nhất là cái gì? Rất nhiều người nói tự nhiên là kỹ xảo, lực lượng, kỳ thật, trong mắt của Dương Diệp, quan trọng nhất là hung ác.

Ngươi đầy đủ hung ác, về khí thế là có thể nghiền ép đối phương.

Mà cái này hung ác, Dương Diệp cũng không phải tận lực mà làm, mà là trong xương của hắn cứ như vậy hung ác. Khi còn bé trải qua nói cho hắn biết, người hiền hay bị bắt nạt, làm người, có thể có thiện tâm, nhưng là không thể quá mức thiện lương. Xã hội này, rất nhiều người không dám khi dễ người xấu, nhưng mà, bọn hắn dám khi dễ người tốt. Vì cái gì? Bởi vì người tốt dễ khi dễ. Cho nên, lúc kia hắn liền học được một sự kiện, người không hung ác, đứng không vững!

Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của Trí Ngôn kia, hắn một kiếm lại một kiếm hướng phía Trí Ngôn điên cuồng đâm tới, mỗi một kiếm, đều là gai Trí Ngôn chỗ yếu, mà chính hắn, cũng không có lựa chọn phòng ngự, dưới loại tình huống này, Trí Ngôn kia cũng không dám phòng ngự, cùng Dương Diệp triển khai kịch liệt nhất Cận Thân Nhục Bác.

Tuy rằng hai người nhục thân phòng ngự đều rất mạnh, nhưng mà, hai người kiếm càng mạnh hơn, đều có thể phá vỡ đối phương phòng ngự.

Máu tươi văng khắp nơi!

Theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong sân ngay từ đầu không phân cao thấp, dần dần biến thành Dương Diệp một phương diện áp chế.

Dương Diệp liền giống như một con dã thú, càng chiến càng mạnh.

Sau nửa canh giờ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trực tiếp đụng ở trên vách tường kia.

Ầm!

Giờ khắc này, cả ngôi chùa đều là vì một trong rung động. Đạo nhân ảnh này, đúng là Trí Ngôn kia. Bất quá, kia vừa xuống đất chính là lại lập tức đứng lên, nhưng mà lúc này, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau đó nâng lên đầu gối đối với lồng ngực của Trí Ngôn kia chính là đỉnh đầu.

Ầm!

Trí Ngôn lần nữa bị đánh bay ở trên vách tường, mà Dương Diệp lúc này đây không có ở cho Trí Ngôn cơ hội, chân phải mãnh liệt một đập, mượn nhờ mặt đất truyền tới lực lượng, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp đụng ở trên người của Trí Ngôn kia.

Ầm!

Trí Ngôn lần nữa bị đụng sát ở trên vách tường...

Bởi vì có cái kia Kim bát nguyên nhân, tuy rằng lực lượng của hai người đều cực kỳ cường đại, nhưng mà, cũng không có cho chùa miếu tạo thành cái gì phá hư. Mà chiến đấu, còn đang kéo dài. Bây giờ Dương Diệp, không đơn giản sử dụng kiếm, còn dùng quả đấm, hẳn là toàn thân.

Chỉ cần Cận Thân Nhục Bác, toàn thân hắn cũng sẽ là vũ khí của hắn!

Không biết trải qua bao lâu.

Ầm!

Theo một đạo tiếng rên ở giữa sân vang lên, cả ngôi chùa lập tức yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp là đứng đấy, mà Trí Ngôn kia, tắc đã nằm xuống.

Dương Diệp cũng không có hạ sát thủ, bởi vậy, Trí Ngôn kia còn sống. Bất quá, hắn Kim Thân đã bị Dương Diệp phá vỡ.

Dương Diệp nhìn một cái đã trở thành huyết nhân Trí Ngôn, nhưng sau đó xoay người đi ra chùa miếu, tự ngoài miếu, đứng đấy một Trung Niên Tăng Nhân, chính là lúc trước dẫn hắn vào vị kia tăng nhân.

Trung Niên Tăng Nhân Song Thủ Hợp Thập đối với Dương Diệp có chút thi lễ, "tạ Dương thí chủ thủ hạ lưu tình!"

Công bình quyết đấu, nếu như Dương Diệp thống hạ sát thủ, hắn là như vậy không có cách nào khác ngăn cản.

Đây là quy củ, tứ đại gia ở giữa quy củ!

Dương Diệp khẽ gật đầu, "đại sư, ta có thể đi được chưa?"

; "Sợ là không thể!" Trung Niên Tăng Nhân nói.

Dương Diệp cười nói: "Nhất định muốn ta lưu lại sao?"

Trung Niên Tăng Nhân nói: "Dương thí chủ cùng Phật Gia ta ở giữa có chút ân oán, cái này ân oán, được kết mới được, không phải sao?"

Dương Diệp nói: "Quả thật có chút ân oán, ừ, Phật Gia nghĩ thế nào chấm dứt?"

Trung Niên Tăng Nhân chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: "Nghe nói Dương thí chủ tại Binh Giới đánh chết một vị Thánh Nhân, Phật Gia ta một vị Thánh Nhân đối với cái này có chút không tin, bởi vậy, muốn tận mắt mở mang kiến thức một chút, không biết Dương thí chủ có bằng lòng hay không?"

Thánh Nhân!

Phật Gia cũng muốn xuất động Thánh Nhân.

Xuất động Thánh Nhân, thì đồng nghĩa với đã không phải là tỷ thí, mà là muốn giết Dương Diệp hắn rồi.

Là muốn giết người!

Niệm đến tận đây, Dương Diệp lắc đầu cười cười, quả nhiên, chuyến này Phật Gia chuyến đi, sẽ không thuận lợi như vậy.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Trung Niên Tăng Nhân kia, “nguyện ý, vô cùng nguyện ý. Bất quá, lúc này đây, ta chỉ tiếp Sinh Tử Chiến, không chết không thôi.”

Không chết không thôi!

...;

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2104: Linh Khí Biến Mất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chết không thôi!

Lúc này đây, Dương Diệp ý tưởng cũng rất đơn giản, ngươi muốn lộng chết ta, ta đây tự nhiên muốn làm cho chết ngươi!

Trung Niên Tăng Nhân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “như Dương thí chủ mong muốn!”

Theo vừa dứt lời, một tên hình thể khôi ngô tăng nhân xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa. Này tên tăng nhân, khuôn mặt hơi có chút dữ tợn, toàn bộ người xem ra, làm cho người ta một loại vô cùng hung hãn cảm giác.

Mà người này khôi ngô tăng nhân, là Thánh Nhân Cảnh!

Làm người này khôi ngô tăng nhân sau khi xuất hiện, Trung Niên Tăng Nhân kia chính là lui xuống, cùng lúc đó, trong sân tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng tên kia khôi ngô tăng người đã đặt mình trong một mảnh Hư Không Chiến Trường bên trong.

Tuy rằng giết qua một vị Thánh Nhân, mà lại hắn thực lực bây giờ đã bất đồng lúc trước, nhưng mà, Dương Diệp như trước không có có lòng khinh thị. Phật Gia khi biết hắn giết qua tình huống của Thánh Nhân dưới, còn muốn phái ra một vị Thánh Nhân đến cùng hắn chiến sinh tử, hiển nhiên, Phật Gia đối với vị Thánh Nhân này là có lòng tin.

Thánh Nhân ở giữa, cũng phân là mạnh và yếu đấy.

Hư Không Chiến Trường trong.

Cái kia khôi ngô tăng nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có bất kỳ nói nhảm, liền trực tiếp là đấm ra một quyền.

Ầm!

Trong chốc lát, toàn bộ Hư Không Chiến Trường cũng vì đó kịch liệt run lên.

Tại khôi ngô tăng nhân ra quyền một chớp mắt kia, Dương Diệp lập tức cảm nhận được một cỗ lực lượng kinh khủng hướng phía hắn đập vào mặt, cỗ lực lượng này, cho cảm giác của hắn giống như là giống hết y như là trời sập, cái kia uy áp cường đại lại để cho linh hồn người cũng vì đó sợ run.

Thánh Nhân này vừa ra tay, liền không có chút nào lưu thủ, hiển nhiên, đối phương là tưởng tuyệt sát hắn!;

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một thanh kiếm treo lơ lửng ở trước mặt của hắn.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên từng cái

Ầm!

Toàn bộ Hư Không Chiến Trường đột nhiên lở mai một, cùng đi tiêu diệt đấy, còn có Thánh Nhân kia thả ra uy áp kinh khủng.

Trong tràng, đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Mười hơi về sau, Dương Diệp cùng cái kia khôi ngô Thánh Nhân lần nữa xuất hiện tại tự trước miếu. Sắc mặt hai người vô cùng bình tĩnh, nhìn không ra bất kỳ khác thường gì.

Ngay tại lúc này, lúc trước Trung Niên Tăng Nhân kia xuất hiện ở một bên, Trung Niên Tăng Nhân kia nhìn về phía cái kia khôi ngô tăng nhân, người kia khẽ lắc đầu, “ta giết không được hắn!”

Nói xong, kia quay người biến mất ở cuối chân trời.

Giết không được!

Vô cùng quyết đoán rời đi!

Vừa mới cùng Dương Diệp giao thủ một khắc này, khôi ngô tăng nhân cũng đã cảm thấy thực lực của Dương Diệp. Bây giờ Dương Diệp, bình thường Thánh Nhân đã hoàn toàn giết không được hắn rồi. Đặc biệt là Dương Diệp một kiếm kia, một kiếm kia là hoàn toàn có năng lực đánh chết Thánh Nhân đấy. Mà nhìn dáng vẻ của Dương Diệp, cũng không phải sử dụng bí thuật cưỡng ép tăng lên chính mình mà thu được hiệu quả. Nói cách khác, một kiếm kia, chính là Dương Diệp chính mình thực lực chân chính.

Mà một kiếm kia, hắn tuy rằng nhận, nhưng mà, hắn không có lòng tin đi đón kiếm thứ hai, thậm chí kiếm thứ ba. Bởi vậy, hắn quyết đoán lựa chọn đi.

Khôi ngô tăng nhân rời đi, Dương Diệp có phần có chút bất ngờ, hắn không nghĩ tới đối phương đi như vậy quyết đoán, hắn còn muốn thử xem chính mình mới nghiên cứu ra được kiếm kỹ đây!

; “Dương thí chủ thật bản lĩnh!”

Lúc này, một bên Trung Niên Tăng Nhân kia đột nhiên nói: “Xem ra, Phật Gia ta là không để lại Dương thí chủ rồi. Dương thí chủ xin cứ tự nhiên!”

; “Không tiếp tục phái Thánh Nhân đi ra?” Dương Diệp hỏi.

Trung Niên Tăng Nhân khẽ lắc đầu, “không hợp quy củ.”

; “Phật Gia rất chú ý quy củ?” Dương Diệp cười nói.

Trung Niên Tăng Nhân nói: “Có một số quy củ, vẫn còn cần tuân thủ. Bằng không thì, Đại Thiên Vũ Trụ sợ là phải loạn sáo.”

Nói ra cái này, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Ta xem Dương thí chủ cũng không phải là cùng hung cực ác đại ác nhân, ở đây, ta là hơn nói một câu, sát nghiệt tạo rất nhiều sợ là cuối cùng sẽ có báo ứng, cái này báo ứng, dù cho không phải là hiện tại, hoặc là kiếp này, nhưng, khẳng định cũng sẽ hạ thấp tại kiếp sau đấy. Thiện ác cuối cùng cũng có báo, còn hy vọng Dương thí chủ minh bạch.”

Dương Diệp cười nói: “Đại sư, ta sẽ không cùng ngươi kéo những thứ đồ ngổn ngang này rồi. Hỏi ngươi nghe ngóng chuyện này, ta nghe nói Hầu Tử kia Yêu Vương Yêu Tộc đi tới phật giới, đại sư cũng biết hắn bây giờ đi đâu sao?”

Đối với Hầu Tử, hắn tự nhiên là không có quên đấy.

Nghe được lời của Dương Diệp, Trung Niên Tăng Nhân kia không khỏi nhìn thoáng qua Dương Diệp, “quả nhiên, Dương thí chủ cùng cái kia yêu hầu quen biết.”

Dương Diệp cười nói: “Này không phạm pháp chứ?”

Trung Niên Tăng Nhân nói: “Tự nhiên không phạm pháp, bất quá, bần tăng trong nhiều một câu miệng, Yêu này hầu giết Phật Gia ta rất nhiều đệ tử, đối với hắn, Phật Gia ta là phải trừ chi, ai cũng không ngăn cản được.”

Dương Diệp cười nói: “Đó là chuyện của các ngươi.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Hắn đã được đến chính mình mong muốn tin tức. Trung Niên Tăng Nhân này nói như thế, hiển nhiên, Hầu Ca kia còn sống.;

Trung Niên Tăng Nhân kia cũng không có ngăn đón Dương Diệp, mặc cho Dương Diệp rời đi.

Dương Diệp ly khai phật giới về sau, hiện tại với hắn mà nói, sẽ trả chỉ kém một Nho Gia rồi.

Dương Diệp chính muốn đi trước Nho giới, mà đúng lúc này, trước mặt hắn không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, thanh âm của Dương Liêm Sương từ trong đó truyền ra, “Nhân Tộc đã xảy ra chuyện!”

Nhân Tộc đã xảy ra chuyện?

Dương Diệp chân mày cau lại, mà lúc này, Dương Liêm Sương lại nói: “Chúng ta cần chuyển di, đến Nhân Tộc một chuyến.”

Dương Diệp không do dự, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Sau một ngày, Dương Diệp đi tới Nhân Tộc, mà khi hắn bước vào Nhân giới một chớp mắt kia, hắn lông mày không khỏi nhíu lại.

Linh khí mỏng manh!

Lúc này Nhân giới Linh khí biến thành vô cùng mỏng manh, tựa như là một muốn hủy diệt thế giới.

; “Xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó biến mất ngay tại chỗ. Rất nhanh, hắn đã tìm được Dương Liêm Sương các loại nữ nhân.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Thần Tộc động thủ!”

; “Thần Tộc động thủ?”

Dương Diệp nói: “Thần Tộc bắt đầu tiến công Nhân Tộc rồi hả?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “không, bọn hắn không có phái binh đánh Nhân giới, mà là dùng những phương pháp khác.”

; " Linh khí? Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ngươi cũng cảm thấy. Nhân giới Linh khí đang lấy một loại tốc độ cực nhanh biến mất, Thánh Nhân Nhân Tộc đã bắt đầu đang điều tra. Bọn hắn nói là ngươi trợ giúp Thần Tộc như vậy!”

; “Cái gì?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Nói là ta? Nói đùa gì vậy?”

Dương Liêm Sương nói: “Chuẩn xác mà nói là Tiểu Bạch, bọn hắn nói là Linh Chủ của ngươi giúp Thần Tộc. Cũng thế, chính ngươi ngẫm lại, loại này hấp thu một cái thế giới Linh khí năng lực, ngoại trừ Tiểu Bạch, người bình thường căn bản làm không được a.”

Dương Diệp nói: “Không phải là Tiểu Bạch.”

Tuy rằng Tiểu Bạch có năng lực như thế... Hẳn có năng lực như thế, nhưng mà, hắn sẽ không để cho Tiểu Bạch đi làm như thế, bởi vì hấp thu một cái thế giới Linh khí, không thể nghi ngờ là muốn tuyệt sát cái thế giới này sinh linh, này sẽ trở thành công địch đấy. Khi đó, cả nhân giới cường giả đều sẽ tới đuổi giết hắn cùng Tiểu Bạch. Hơn nữa, Tiểu Bạch thiên tính thiện lương, cũng sẽ không đi làm loại này thảm tuyệt nhân hoàn chuyện.

; “Thật không phải là ngươi?” Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Dương Diệp bất mãn nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “ta lừa ngươi có ý nghĩa sao?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “coi như là Ta tin tưởng ngươi, Nhân Tộc cũng sẽ không tin tưởng ngươi, hiện tại, bọn hắn đều nói là ngươi cùng ngươi Tiểu Bạch kia giúp Thần Tộc giở trò quỷ. Hiện tại, ngươi thật đã trở thành cả Nhân Tộc địch nhân.”

Dương Diệp cười khổ, này cái nồi, có chút nặng a!

; “Đi theo ta tới!”

; Dương Liêm Sương nói.

; Giờ phút này, Dương Diệp ở vào một chỗ mờ mịt bên trong dãy núi, cái địa phương này Linh khí cũng trở nên mấy vị mỏng manh, tối đa bất quá cả tháng, cái địa phương này Linh khí thì sẽ toàn bộ biến mất sạch sẽ. Không chỉ có cái chỗ này, ấn Dương Diệp phỏng đoán, cả Nhân Tộc, ngoại trừ những cái kia Động Thiên Phúc Địa cùng thánh địa, cả nhân giới Linh khí sợ là sau một tháng đều biến mất sạch sẽ.

; Sự tình có chút nghiêm trọng!

; Đi theo Dương Liêm Sương, Dương Diệp đi tới một trong toà Cổ Thành, trong thành, Dương Diệp gặp được Tô Thanh Thi các loại nữ nhân, đang muốn cùng chúng nữ hảo hảo vuốt ve một chút, mà lúc này, Dương Liêm Sương nhưng là trực tiếp đem hắn kéo đến một gian trong đại điện.

; Trong đại điện, chỉ có Dương Liêm Sương cùng Tô Thanh Thi.

; Dương Liêm Sương nói: “Không phải cố ý muốn làm phiền các ngươi gặp nhau, mà là chuyện bây giờ thật sự có chút nghiêm trọng, chúng ta không có thời gian rồi.”

; Dương Diệp nói: “Ngươi muốn làm gì?”

; “Chuyển di!”

Dương Liêm Sương nói: “Bất kể như thế nào, Nhân Tộc này nhất định là không tiếp tục chờ được nữa rồi. Hiện tại Nhân Tộc còn không có đại loạn, nhưng mà, tối đa hơn phân nửa nguyệt, khi đó, nếu như vấn đề còn không nhận được giải quyết, Nhân Tộc sẽ loạn đáng sợ. Chúng ta phải tại Nhân Tộc bắt đầu loạn thời điểm ly khai, bằng không thì, đến lúc đó nếu là cuốn vào cuộc phân tranh này, với chúng ta mà nói, một chút chỗ tốt đều không có, trái lại, còn khả năng có tai họa ngập đầu.”

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Chuyển di đi nơi nào?”

Dương Liêm Sương khẽ lắc đầu, “ta cũng không có một cái nào ý tưởng hay, cho nên bảo ngươi trở về thương lượng một chút, ngươi cảm thấy chúng ta chuyển di đi nơi nào phù hợp?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Đạo Gia...”

Dương Diệp mới nói được cái này, Dương Liêm Sương chính là lắc đầu, “không được!”

; “Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Ngươi cùng Đạo Gia ở giữa, trong mắt của ta, quan hệ này căn bản không đáng tin cậy, đến lúc đó, một khi có cái gì sai lầm hoặc là ngoài ý muốn, chúng ta khó hiểu không có được Đạo Gia bảo hộ, còn khả năng được người chế trụ.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, Dương Liêm Sương nói, hay vẫn là có đạo lý. Hắn cùng với Đạo Gia ở giữa... Chính hắn đều cảm thấy có chút không đáng tin cậy.

Dương Diệp cười khổ, “ngoại trừ Đạo Gia, ta cũng không nghĩ ra địa phương khác rồi. Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, bởi vì có Thần Tộc nguyên nhân, sợ là bất kỳ chỗ nào đều không quá đều a!” ; Dương Liêm Sương nói: “Xác thực, cho nên, hiện tại phiền phức của chúng ta đã đến. Hơn nữa, Nhân Tộc nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào tìm được ngươi, hiện tại, với bọn hắn mà nói, tìm được ngươi, chẳng khác nào tìm được Linh Chủ kia Tiểu Bạch, cũng chỉ có tìm được nàng, mới có thể để Nhân giới Linh khí khôi phục.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nồi này, ta cùng với Tiểu Bạch là phải lãnh rồi?”

; “Nói nhảm!”

Dương Liêm Sương nói: “Hai người các ngươi không lưng, ai lưng? Đương nhiên, bọn họ cũng đều biết đây là Thần Tộc như vậy, nhưng vấn đề là, Thần Tộc chính mình không chủ động lộ mặt, bọn hắn căn bản tìm không thấy Thần Tộc, hơn nữa, Nhân Tộc thực lực của chính mình, hay là không dám đi ngạnh kháng Thần Tộc đấy! Với bọn hắn mà nói, chính là trước phải tìm được ngươi cùng Tiểu Bạch.”

Dương Diệp chân mày cau lại, chính yếu nói, lúc này, trước mặt Dương Liêm Sương không gian hơi run một chút rung động, một lát sau, Dương Liêm Sương ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Thiên Tộc Linh khí cũng đang biến mất, hiện tại, cả Thiên Tộc cùng Nhân Tộc đã bắt đầu đang điên cuồng tìm ngươi cùng ngươi Tiểu Bạch, hai người các ngươi, làm phiền nhiều!”

PS: Đã chậm mười phút, thật có lỗi, muôn phần thật có lỗi!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2105: Thề Không Bỏ Qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Tiểu Bạch từ Dương Diệp trong ngực xông ra.

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ đi lòng vòng, sau đó nhìn về phía Dương Diệp.

Bây giờ Tiểu Bạch, so với trước kia biết nhiều chuyện hơn. Mặc dù không là rất rõ ràng lời của Dương Liêm Sương, nhưng mà, nàng biết, thật giống như có phiền toái.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Không có việc gì!”

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó an tĩnh nằm ở trong ngực của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, cười nói: “Xem ra, lúc này đây, nồi này chúng ta là không lưng cũng phải cõng!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “kỳ thật, đối với Nhân Tộc cùng Thiên Tộc mà nói, bất kể là có phải hay không ngươi, bọn hắn cũng sẽ tìm đến ngươi.”

; “Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương vuốt vuốt Dương Diệp trong ngực Tiểu Bạch, sau đó nói: “Bởi vì nàng! Thiên Tộc cùng Nhân Tộc Linh khí đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất, ngươi suy nghĩ một chút, phải giải quyết vấn đề này, được tìm ai?”

; “Tiểu Bạch!”

Dương Diệp trầm giọng nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “chính là Tiểu Bạch. Cho nên, chỉ cần tìm được Tiểu Bạch, mặc kệ Thần Tộc này đây phương pháp gì lại để cho Linh khí dần dần biến mất đấy, nhưng mà, chỉ cần có Tiểu Bạch ở đây, cũng có thể lại để cho những cái kia Linh khí lần nữa khôi phục. Cho nên, với bọn hắn mà nói, phải tìm được Tiểu Bạch. Tìm được Tiểu Bạch, bọn hắn trước mặt vấn đề liền có thể có được giải quyết.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, chính muốn nói gì, mà lúc này, Dương Liêm Sương sắc mặt đột nhiên biến đổi, sau đó nói: “Đi mau!”

; “Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Nhân Tộc cùng Thiên Tộc đã biết ngươi tới Nhân Tộc rồi!”

; “Bọn hắn làm sao có thể biết rõ?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Ngươi mới từ Phật Gia đi ra, bọn hắn hẳn là từ Phật Gia cái kia đắc được đến tin tức. Đừng nói nữa, ngươi bây giờ đi mau!”

Dương Diệp nói: “Ta rời đi, các ngươi làm sao bây giờ?”

Dương Liêm Sương nói: “Không cần lo lắng cho bọn ta, ngươi ở tại chỗ này, chúng ta mới là nguy hiểm nhất, ngươi ly khai, ánh mắt của bọn hắn đều tập trung trên người ngươi. Tuy rằng lời nói này có chút không lương tâm, nhưng sự thật liền là như thế.”

Dương Diệp cười khổ, lúc này đây, hắn còn muốn cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân hảo hảo tụ họp một chút đây.

; “Đi nhanh đi!”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ngươi nếu như bị chắn ở chỗ này, sợ là liền không đi được. Ngươi bây giờ, nhất định phải nhanh chạy về Đạo Gia, trở lại Đạo Gia, ngươi mới là an toàn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chính các ngươi cẩn thận, có việc liền liên hệ ta!”

Nói xong, hắn ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi. Hắn cũng không là một vết mực người, biết rõ bây giờ là tình huống như thế nào.

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở trắng trợn ly khai, mà là dùng Kiếm Vực đem chính mình khí tức triệt để ẩn nấp lên, cùng lúc đó, cũng không có ngự kiếm. Ngự kiếm mà nói, thật sự là quá rõ ràng rồi.

Rất nhanh, Dương Diệp đã đi ra Nhân Tộc, ngay tại hắn muốn đi trước Đạo Gia lúc, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên từ phía sau hắn cách đó không xa cuốn tới.

; “Bị phát hiện rồi?”

Dương Diệp chau mày, “làm sao có thể... Chẳng lẽ là có người ở này nhân giới đường ra mai phục?”

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa cuối chân trời. Mà đang ở Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, vô số đạo khí tức cường đại đột nhiên hướng phía phía dưới ngút trời mà đến!

Ít nhất mười mấy vị Thánh Nhân!

Mà Dương Diệp xuất hiện tin tức, cũng là như bạo như gió lập tức quét sạch cả Đại Thiên Vũ Trụ, trong đó, Nhân Tộc cùng cường giả của Thiên Tộc cơ hồ là toàn bộ điều động.

Nhân giới cùng thiên giới Linh khí, đó là hai tộc căn bản, nếu như hai tộc Linh khí thật sự toàn bộ biến mất, hậu quả kia, tuyệt đối không phải hai tộc có thể chịu nổi. Một khi Linh khí biến mất, hai tộc có thể sẽ từ Đại Thiên Vũ Trụ trong lịch sử biến mất.

Bởi vậy, bọn hắn khẩn cấp cần phải tìm được một Linh Chủ, mà Dương Diệp vừa vặn có!

Lúc này đây, Dương Diệp cũng biết tính nghiêm trọng của sự việc, lập tức cũng không có lựa chọn cùng ít Thánh Nhân kia chiến, cũng chiến không được. Phải biết, phía sau hắn chí ít có mười năm vị Thánh Nhân, hơn nữa, cái kia số lượng vẫn còn liên tục không ngừng gia tăng.

Trốn!

Đối với hắn hiện tại mà nói, hắn phải chạy nhanh trốn, trốn về Đạo Gia đi.

Về phần Nho Gia, vậy tạm thời liền không cần nghĩ.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, hắn hiện tại, đã để tốc độ của chính mình đạt đến cực hạn, có thể nói, coi như là Thánh Nhân nhất thời nửa khắc cũng đuổi không kịp hắn.

Mà đúng lúc này, xa xa, một đạo cầu vòng uyển như là cỗ sao chổi hướng phía Dương Diệp hắn kích xạ mà đến!

Lại là một vị Thánh Nhân!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn cũng không thể bị vị Thánh Nhân này bức ngừng, nếu là hiện tại dừng lại, tất nhiên sẽ hãm vào trong bao vây. Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp tâm niệm vừa động, Đoạn Tội xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, cái kia Đoạn Tội kịch liệt run lên, sau đó trực tiếp hóa thành một điểm kiếm quang biến mất ở xa xa.

Trong chốc lát, giữa cả thiên địa cũng vì đó hư ảo.

Uy thế của một kiếm!

Mà xa xa, làm điểm này kiếm quang cùng cầu vồng kia kích đụng vào nhau lúc, trong chốc lát, hai cỗ lực lượng cường đại đồng thời hướng phía bốn phía bộc phát ra, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian lập tức sụp đổ mai một, mà Dương Diệp tốc độ không giảm, cũng không có ham chiến, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa hắc động phần cuối.

Tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, đem gần hai mươi vị Thánh Nhân xuất hiện ở này một mảnh trong hắc động, cầm đầu đúng là Nhân Tộc kia Nhân Quân cùng với Thiên Quân Thiên Tộc. Giờ phút này, sắc mặt hai người đều có chút khó coi.

; “Không nghĩ tới thực lực của hắn phát triển đến loại trình độ này!” Nhân Quân trầm giọng nói.

Thiên Quân nói: “Tiếp tục nữa, sợ là còn có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn.”

Nhân Quân nhìn về phía Thiên Quân, “đây không phải chúng ta bây giờ nên lo lắng, Linh Chủ kia liền trên tay Dương Diệp, chúng ta phải đạt được Linh Chủ kia, sau đó để cho nó khôi phục hai chúng ta tộc Linh khí, bằng không thì, còn không đợi tại Thần Tộc đấu võ, hai chúng ta tộc chính mình trước hết trong loạn lên.”

Thiên Quân chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Hay vẫn là tra không được Thần Tộc tung tích sao?”

Nhân Quân lắc đầu, “bọn hắn giống như là từ Đại Thiên Vũ Trụ biến mất vậy nếu như ta không có đoán sai, bọn hắn đã lập rất nhiều năm, rất nhiều chuyện cũng đã chuẩn bị chu toàn. Lúc này đây, tứ đại gia không tham dự, Bách Tộc chúng ta...”

Nói đến đây, hắn không có tiếp tục nói tiếp rồi.

Thiên Quân nói: “Tứ đại gia không tham gia, sợ là đang kiêng kỵ cái gì. Mà Thần Tộc, cũng không sẽ đi tìm bọn hắn. Bách Tộc, lúc này đây, Bách Tộc chúng ta sợ là lành ít dữ nhiều!”

Nhân Quân nói: “Nếu như Bách Tộc chân chính tề tâm hiệp lực, muốn đối phó một cái đã xuống dốc Thần Tộc, vấn đề còn không lớn, nhưng sợ đúng là Bách Tộc bị Thần Tộc từng bước từng bước phân hoá đánh bại. Ta và ngươi minh bạch đạo lý này, Bách Tộc cũng hiểu rõ đạo lý này, chúng ta bây giờ thiếu chính là người hướng dẫn đầu.”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế ở chỗ sâu trong, “tứ đại gia không đáng tin cậy, chúng ta chỉ có thể dựa vào chính chúng ta.”

Thiên Quân nói: “Có ý nghĩ gì?”

Nhân Quân nói: “Có cái kế hoạch, bất quá, sau này lại nói đi. Nói một chút hiện tại, hắn hiện đang chạy trốn tới Đạo Gia, mà bây giờ, Đạo Gia đã thừa nhận thân phận của hắn, chúng ta sợ là...”

Thiên Quân trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cái này còn không đơn giản, lại để cho Đạo Gia giao ra Dương Diệp cùng Linh Chủ kia không là được rồi?”

; “Bọn hắn biết sao?” Nhân Quân nói.

Thiên Quân nói: “Biết, chỉ cần Bách Tộc chúng ta tề tâm hợp lực, Đạo Gia liền nhất định sẽ. Thời điểm này, Bách Tộc chúng ta không thể lại im hơi lặng tiếng. Bởi vì, chúng ta đã đến sinh tử tồn vong lúc sau. Thời điểm này không kiên cường một điểm, ngày sau sợ là không có cơ hội ngạnh khí. Cho nên, triệu tập Bách Tộc, đi Đạo Gia!”

Thanh âm rơi xuống, Thiên Quân thân hình lóe lên, biến mất cách không xa.

Trong tràng, tất cả mọi người biến mất theo.

Một lúc lâu sau.

Bách Tộc tộc trưởng tề tụ Nhân Tộc.

Tại một gian trong đại điện, Nhân Quân đứng dậy, “chư vị, Thần Tộc bây giờ là đối với Nhân tộc ta cùng dưới Thiên Tộc tay, nhưng mà, ta có thể bảo đảm, bọn hắn mục tiêu kế tiếp chính là các ngươi, ta nghĩ, chư vị cũng hiểu rõ một điểm này, bằng không thì, cũng sẽ không lập tức đã đến. Cho nên, nói nhảm ta cũng cũng không muốn nói nhiều. Hiện tại, Bách Tộc chúng ta cần chân chính liên thủ, ta nói liên thủ, là chân chính nhất trí đối ngoại, một mới có khó, bát phương trợ giúp!"

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, "ta biết, ở chỗ này, các tộc ở giữa đều có tất cả lớn nhỏ ân oán, nhưng mà, chư vị cũng là người biết chuyện, hẳn minh bạch, giờ phút này nếu không phải liên thủ, chờ Bách Tộc chúng ta bị tiêu diệt một khắc này, những ân oán kia còn có ý nghĩa sao? Cho nên, chúng ta bây giờ phải buông tha cho tất cả các tộc ân oán giữa, nhất trí đối ngoại. Tứ đại gia, chúng ta không nhờ vả được, Bách Tộc chúng ta, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta, chư vị, có dị nghị không?"

Trong tràng, yên tĩnh im ắng.

Một lát sau, một ông già đứng dậy, "Nhân Quân, lời ngươi nói đấy, chúng ta tự nhiên đều hiểu, nhưng mà, cá nhân ta cảm thấy, vẫn là kém một ít gì đó, ví dụ như, một ít tộc ở phía trước liều sống liều chết, mà có tộc nhưng ở phía sau tính toán cò con, vậy phải làm thế nào? Không phải là lão phu tìm việc, mà là có một số việc phải hiện tại muốn nói rõ ràng, hiểu rõ, bằng không thì, ngày sau khả năng cũng là bởi vì một chút chuyện nhỏ mà hại chết toàn bộ liên minh!"

Nhân Quân nhìn thoáng qua lão giả kia, "Trữ lão nói cực phải, chúng ta nhất định phải có một quy củ, cũng cần phải có một dẫn đầu, tên cầm đầu này, liền để cho chư vị cùng một chỗ chọn lựa, chọn lựa ra người này, các tộc ở giữa phải toàn lực phối hợp người này mỗi một mệnh lệnh, đương nhiên, chúng ta còn có thể thiết một cái Trưởng Lão Đoàn, Trưởng Lão Đoàn liền là mỗi nhất tộc tộc trưởng, mà cái này Trưởng Lão Đoàn nếu có một nửa người không hài lòng tên cầm đầu này, có thể để cho hắn hạ vị, chư vị cảm thấy thế nào?"

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, cuối cùng, không có người có dị nghị.

Nhân Quân mỉm cười, "Như vậy, hiện tại, liền để cho ta đám tới chọn tên cầm đầu này đi."

Tuyển cử bắt đầu!

Một lúc lâu sau, cái này lựa chọn kết quả chính là đã xảy ra rồi.

Dẫn đầu, chính là Thiên Quân của Thiên Tộc kia.

Bởi vì nhìn trước mắt, thực lực của Thiên Tộc tại trong Bách Tộc, có thể nói là mạnh nhất.

Cường giả vi tôn, Thiên Quân được tuyển, không có có gì ngoài ý muốn đấy.

Thiên Quân đứng dậy, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Hơn ta cũng không muốn nói nhiều. Hiện tại, chúng ta đi Đạo Gia, hôm nay, Đạo Gia không giao ra Dương Diệp, Bách Tộc ta thề không bỏ qua.”

; “Thề không bỏ qua!”

Trong tràng, tiếng như sấm vang!

------oOo------

Chương 2106: Mọi Người Cùng Nhau Ợ Ra Rắm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây hội nghị, làm cho Bách Tộc chân chính vặn đã thành một cỗ.

Trước kia mặc dù Bách Tộc cũng đã kết minh, nhưng lúc kia, Bách Tộc ở giữa chính là cái kia liên minh, kỳ thật có thể nói là hữu danh vô thực. Khi đó các tộc, cũng còn ôm một ít tưởng tượng, ví dụ như, Thần Tộc sẽ không tới tìm bọn họ để gây sự,

Mà bây giờ, Thần Tộc một loạt cử động lại để cho cho bọn họ minh bạch, Thần Tộc chắc là sẽ không bỏ qua.

Bây giờ là Thiên Tộc cùng Nhân Tộc, nhưng mà tiếp theo, tuyệt đối sẽ là bọn hắn.

Vì vậy, Đại Thiên Vũ Trụ tại thời khắc này lên, là thật muốn phong vân biến ảo rồi.

Bách Tộc lần này hội nghị, xác định ‘Bách Tộc Liên Minh’, mà Thiên Quân chính là chỗ này thế giới minh chủ, bất quá không phải là vĩnh viễn, mà là mười năm, mười năm sau thì sẽ thay người. Bách Tộc Liên Minh, không thể nghi ngờ chấn kinh rồi cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Mà Bách Tộc đạt thành liên minh sau chuyện thứ nhất chính là tụ tập đem gần năm mươi vị Thánh Nhân, năm mươi vị Thánh Nhân này toàn bộ đi tới chỗ cửa vào Đạo Gia.

Năm mươi vị Thánh Nhân!

Này mặc dù không phải là Bách Tộc tất cả lực lượng, nhưng mà, số lượng này, quả thực có chút kinh khủng. Bởi vì coi như là Đạo Gia, tối đa cũng liền mười mấy vị Thánh Nhân mà thôi.

Đạo Gia lối vào, một tên đang mặc đạo bào trung niên nam tử đi ra.

Người này, chính là lúc trước tiếp Dương Diệp tiến vị người trung niên kia Đạo Gia, đối phương tại Đạo Môn cửu tử bên trong sắp xếp thứ tám, Đạo Lăng.

Đạo Lăng nhìn thoáng qua trước mặt hơn năm mươi vị Thánh Nhân, sau đó nói: “Chư vị tề tụ Đạo Gia ta, có việc?”

Đừng nhìn đối diện có hơn năm mươi vị Thánh Nhân, nhưng là đúng Đạo Gia mà nói, đừng nói năm mươi vị Thánh Nhân, chính là một trăm vị Thánh Nhân cũng đừng nghĩ rung chuyển Đạo Gia.

Đạo Gia là có lão tổ cấp bậc cường giả!

Cái này là tứ đại gia vì sao có thể bao trùm phía trên Bách Tộc nguyên nhân!

Thiên Quân đi ra, Thiên Quân nhìn thoáng qua Đạo Lăng, sau đó nói: “Ta cũng sẽ không vòng vo. Chúng ta lần này đến đây, mục đích là Dương Diệp kia, còn hy vọng Đạo Gia có thể giao ra Dương Diệp. Hắn, quan hệ lấy Bách Tộc chúng ta an nguy!”

; “Thiên Quân không ai không phải nói đùa chứ?”

Đạo Lăng khẽ cười nói: “Chính là một Dương Diệp, có thể quan hệ lấy Bách Tộc an nguy? Chẳng lẽ nói, ta tiểu sư đệ này đạt đến lão tổ cấp bậc?”

Thiên Quân nhìn thẳng Đạo Lăng, “Thiên Tộc ta cùng Nhân Tộc chuyện đã xảy ra, Đạo Gia hẳn là biết. Mà hết thảy này, đều là Dương Diệp kia cùng Linh Chủ của hắn giở trò quỷ...”

; “Không phải là Thần Tộc làm sao?” Đạo Lăng đột nhiên hỏi.

Thiên Quân khẽ cười nói: “Người nào không biết Dương Diệp cùng Thần Tộc chính là một phe? Lúc này đây, Thần Tộc nếu không phải mượn nhờ Linh Chủ kia, bọn hắn làm sao có thể đủ để cho ta đám hai giới Linh khí rất nhanh biến mất? Các hạ, Thiên Tộc ta cả tộc tín ngưỡng đều là Đạo Gia, chẳng lẽ Đạo Gia lúc này đây quả nhiên là muốn thấy chết mà không cứu được? Còn là nói, một Dương Diệp, so với ta cả Thiên Tộc đều trọng yếu?"

Đạo Lăng nhìn thẳng Thiên Quân, "Dương Diệp là ta Đạo Gia Đệ Tử!"

Thiên Quân không yếu thế chút nào cùng mắt đối mắt, "Nói như vậy, một Dương Diệp, thật sự so với ta cả Thiên Tộc đều trọng yếu?"

Đạo Lăng hai mắt híp lại, vấn đề này, hắn tự nhiên không thể trả lời, cả Thiên Tộc tín ngưỡng là Đạo Gia, cái này tín ngưỡng, vì Đạo Gia mang tới tốt lắm chỗ đây chính là vô cùng vô cùng hơn. Nếu như mất đi Thiên Tộc cái này tín ngưỡng, đối với Đạo Gia mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Đạo Lăng nói: "Chúng ta đã điều tra, lần này Nhân Tộc cùng Thiên Tộc Linh khí biến mất chuyện tình, không có quan hệ gì với Dương Diệp. Làm hai người các ngươi tộc Linh khí biến mất lúc, hắn chính đang đại biểu Đạo Gia ta tại Phật Gia, các ngươi..."

Thiên Quân đột nhiên lắc đầu, "Dương Diệp cùng Thần Tộc có cấu kết việc này, Đạo Gia hẳn biết chứ?"

; "Đây là chuyện riêng của hắn, không có quan hệ gì với chúng ta!" Đạo Lăng nói.

Thiên Quân khẽ nở nụ cười, "chư vị nhìn thấy không? Cái này là Đạo Gia thái độ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Từ giờ trở đi, Thiên Tộc ta đem phá hủy hết thảy Đạo Gia tượng thần, Thiên Tộc cảnh nội, bất kỳ người nào không được tin đạo, người vi phạm chết."

; "Thiên Quân!"

Ngay tại lúc này, Đạo Lăng kia đột nhiên đi tới trước mặt Thiên Quân, "ngươi đây là đang uy hiếp Đạo Gia ta? Thật sao?"

; "Vâng!"

Thiên Quân không yếu thế chút nào cùng Đạo Lăng đối mặt, "Thế nào, Đạo Gia muốn diệt sạch ta, hay là muốn tiêu diệt ta cả Thiên Tộc?"

Đạo Lăng chính yếu nói, ngay tại lúc này, một bên Nhân Quân cũng đột nhiên nói: “Giờ phút này lên, Nhân tộc ta cũng sắp phá hủy cảnh nội tất cả Đạo Gia tượng thần, bất kỳ cái gì không được tin đạo, nếu không, lập tức giết cửu tộc!”

Theo Nhân Quân đi ra, trong tràng, tất cả tộc đại biểu đều là đứng dậy, nhao nhao bày tỏ thái độ.

Bất kỳ một cái nào tộc, đều không thể một mình đối kháng Đạo Gia.

Nhưng mà, Bách Tộc nếu là chân chính liên thủ, còn chưa sợ Đạo Gia đấy. Bởi vì bọn họ liên thủ, thì đồng nghĩa với có thể cùng Đạo Gia liều cái lưỡng bại câu thương. Mà một khi Bách Tộc có thực lực này, Đạo Gia liền không dám tùy tiện hạ thủ với Bách Tộc rồi.

Phải biết, ngoại trừ Bách Tộc, còn có Nho Gia Phật Gia cùng với Binh Gia.

Mà Bách Tộc, lợi dụng đúng là một điểm này, tăng thêm hiện tại bọn hắn bị Thần Tộc bức bách thật sự không có cách nào. Bằng không thì, bọn hắn cũng sẽ không dễ dàng đến uy hiếp Đạo Gia đấy. Mà bây giờ, bọn hắn đã đến tuyệt lộ.

Nếu như Bách Tộc không sống, cái kia tất cả mọi người đừng sống!

Trong tràng, bầu không khí biến thành khẩn trương lên.

Vấn đề này được giải quyết!

Đạo Lăng đã trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người tiến nhập Đạo giới.

; “Đạo Gia sẽ thỏa hiệp sao?” Thiên Quân bên cạnh, Nhân Quân hỏi.

Thiên Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, “chư vị, các ngươi cảm thấy chúng ta còn có đường lui sao?”

Mọi người trầm mặc.

Thiên Quân lại nói: “Chúng ta bây giờ, đã không có đường lui. Cho nên, mọi người tốt nhất làm tốt dự tính xấu nhất. Đương nhiên, có người sẽ cảm thấy chẳng qua là Thiên Tộc cùng chuyện của Nhân Tộc, nhưng mà, Ta tin tưởng, chờ chúng ta hai tộc triệt để bị diệt lúc, mục tiêu của bọn hắn thì sẽ là các ngươi. Bách Tộc lúc này đây xuất thế, bọn hắn rõ ràng là có thể coi là năm đó nợ cũ. Không có bất kỳ nhất tộc có thể may mắn thoát khỏi!”

Lúc này, một ông già nói: “Này tứ đại gia vì sao không ra tay trợ giúp chúng ta đối phó Thần Tộc? Tứ đại gia nếu là nguyện ý ra tay, Thần Tộc nhất định có thể giết hết!”

Thiên Quân lắc đầu.

Này cũng là hắn muốn biết.

Tứ đại gia vì sao không ra mặt đối phó Thần Tộc? Bách Tộc bị diệt, đối với tứ đại gia mà nói, cũng không có lợi ích gì đấy. Đáng tiếc, tứ đại gia cũng không có cho hắn đáp án.

Trong tràng, bầu không khí có chút ngưng trọng.

Đạo Gia!

Trước mặt bọn hắn thế nhưng là Đạo Gia, cái này siêu nhiên thế lực. Bình tĩnh mà xem xét, bọn họ là không muốn cùng Đạo Gia chính thức vạch mặt đấy, nhưng mà, bọn hắn hiện tại, đều đã mất đường lui.

Lùi lại!

Khả năng này chính là bị diệt tộc a!

Nghĩ vậy, mọi người cái kia dao động thấp thỏm tâm, cũng dần dần biến thành bình tĩnh lên.

Đạo Gia.

Giờ phút này, đối với Đạo Gia mà nói, cũng là một việc phiền toái. Bách Tộc đây là rõ ràng muốn lưới rách cá chết, Đạo Gia mặc dù không sợ, nhưng mà, nếu quả như thật cùng Bách Tộc ồn ào, con kia sẽ tiện nghi còn lại ba nhà. Hơn nữa, đến lúc đó coi như là Đạo Gia thắng, vậy cũng tuyệt đối là thắng thảm, Bách Tộc mặc dù không có lão tổ cấp bậc cường giả, nhưng mà, bọn hắn nhiều người, hơn nữa, Đạo Gia còn cần tại trong Bách Tộc thiết lập đạo quán, dùng cái này đến thu thập Tín Ngưỡng chi Lực.

Một khi ồn ào, đối với Đạo Gia, có trăm hại mà không có một lợi.

Nhưng mà, thật sự phải giao ra Dương Diệp?

Dương Diệp thế nhưng là Đạo Tổ hôn tự tìm truyền nhân, Đạo Gia không có người nào có cái quyền lợi này giao ra Dương Diệp. Sau đó, vấn đề đã tới rồi!

...

Dương Diệp đi vào một gian đại điện, trong đại điện, có ba người, một người trong đó, đúng là Đạo Lăng kia, còn có một ông già cùng trung niên nam tử.

Đạo Lăng nói: "Vị này chính là Đạo Thanh cùng Đạo Nghiệp sư huynh."

Dương Diệp nhìn về phía lão giả kia cùng trung niên nam tử, đối với hai người khẽ gật đầu, "Xin chào hai vị sư huynh."

Đạo Thanh cùng Đạo Nghiệp kia nhìn nhau, cuối cùng, Đạo Thanh kia nói: "Sư phụ lão nhân gia hắn không tại vùng vũ trụ này, hiện tại chuyện của Đạo Gia đều là ta làm chủ. Nghĩ đến, ngươi cũng biết chuyện bên ngoài. Ta muốn hỏi ngươi, Nhân Tộc cùng Thiên Tộc Linh khí, thật là ngươi để cho Linh Chủ kia giết sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "trước ta hành tung, nghĩ đến đạo Lăng sư huynh cũng biết mới phải."

Đạo Lăng nhẹ gật đầu, "không có quan hệ gì với hắn."

; "Linh Chủ kia còn trên người ngươi sao?" Đạo Thanh lại hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "ở đây, vẫn luôn ở đây!"

Nghe vậy, Đạo Thanh chân mày cau lại, "nếu như Linh Chủ trên người ngươi, Thần Tộc kia vì sao có thể thần không biết quỷ không hay lại để cho hai tộc Linh khí biến mất chứ? Chẳng lẽ nói, bọn hắn còn có một Linh Chủ?"

Dương Diệp nói: "Ta đây cũng không biết. Bất quá, Tiểu Bạch nhà ta lần này là thật không có làm cho bọn họ Linh khí."

Đạo Thanh trầm mặc một lát, sau đó nói: "Vậy ngươi có bằng lòng hay không để cho Linh Chủ này trợ giúp Nhân Tộc cùng Thiên Tộc khôi phục Linh khí?"

; "Không muốn!" Dương Diệp trả lời vô cùng quyết đoán.

; "Vì sao?" Đạo Thanh hỏi.

Dương Diệp cười nói: "Sư huynh, ngươi cảm thấy ta giúp bọn hắn khôi phục Linh khí về sau, bọn hắn sẽ cảm kích ta sao? Không, bọn hắn sẽ không cảm kích ta đấy, bọn hắn vẫn là sẽ nghĩ giết chết ta. Hơn nữa, nếu như việc này thật là Thần Tộc làm, ta giúp bọn hắn, chẳng phải là đắc tội Thần Tộc? Nói một câu lời khó nghe, Thần Tộc nếu là muốn tới tìm ta phiền toái, Nhân Tộc cùng Thiên Tộc sẽ tới giúp ta sao? Ta nghĩ thì sẽ không a?”

Đạo Thanh trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Sư huynh, chuyện lần này, căn bản không có quan hệ gì với ta, nhưng mà, bọn hắn nhưng tới tìm ta, vì cái gì? Bởi vì bọn họ không dám đi tìm Thần Tộc, sau đó liền tìm ta. Nói thật, trong lòng ta là vô cùng vô cùng khó chịu. Oan có đầu, nợ có chủ, bọn hắn không đi tìm Thần Tộc nhưng tới tìm ta, đây là rõ ràng cảm thấy ta dễ khi dễ a.”

Đạo Thanh khẽ lắc đầu, “bọn hắn hiện tại, đã sắp mất lý trí, bởi vì Linh khí biến mất, sẽ để cho một cái tộc bị diệt.”

Dương Diệp nói: “Sư huynh nghĩ như thế nào? Là đem ta giao ra sao?”

Hắn quyết định than bài.

Đạo Thanh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp cười nói: “Ta không biết, Bất quá, ta cũng biết Đạo Gia tình cảnh trước mắt, cho nên, ta muốn rời đi Đạo Gia, ta như rời đi, bọn hắn tự nhiên sẽ không tới tìm Đạo Gia phiền toái.”

; “Ly khai Đạo Gia?”

Đạo Thanh cau mày nói: “Sau khi rời đi, ngươi đi đâu?”

Dương Diệp cười nói: “Bách Tộc truy sát ta, việc này, ta làm sao có thể nhịn? Bọn hắn không phải nói Tiểu Bạch nhà ta hấp bọn hắn Linh khí sao? Được, hiện tại chúng ta liền hấp cho bọn hắn nhìn một chút, lão tử muốn đem Bách Tộc tất cả tộc Linh khí đều hút sạch sẽ, tốt nhất là đem Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí đều lấy sạch ánh sáng, mọi người cùng nhau ợ ra rắm, ai mẹ nó sợ ai, lão tử sợ qua ai!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi!;

;...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2107: Dương Diệp Ta Như Là Chết, Ai Tới Quản?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay người rời đi, không có người ngăn cản.

Giờ khắc này, Đạo Thanh ba người đồng thời giữ vững trầm mặc.

Không để cho Dương Diệp đi, thì đồng nghĩa với Đạo Gia muốn bảo vệ hắn, mà nếu là muốn bảo vệ hắn, thì tương đương với muốn đoạn tuyệt với Bách Tộc! Loại khi này, Đạo Gia không muốn cuốn vào những thứ này phân tranh bên trong, cũng không muốn đoạn tuyệt với Bách Tộc!

Vì Dương Diệp đoạn tuyệt với Bách Tộc, không đáng giá!

Mà nếu như Đạo Gia đem Dương Diệp giao ra, vậy đối với Đạo Gia mà nói, ảnh hưởng cũng là tuyệt đối không tốt.

Cho nên, đối với Đạo Gia mà nói, Dương Diệp ly khai, đây là kết cục tốt nhất biện pháp. Chỉ cần Dương Diệp ly khai, Bách Tộc kia đương nhiên sẽ không tại tìm đến Đạo Gia, tất cả vấn đề đều giải quyết.

; “Trong lòng hắn sợ là có câu oán hận!”

Lúc này, Đạo Thanh bên cạnh Đạo Nghiệp kia đột nhiên nói.

Đạo Thanh khẽ lắc đầu, “hắn hẳn lý giải khó xử của chúng ta. Hiện tại Đạo Gia nếu là cùng Bách Tộc ồn ào, chỉ biết tiện nghi còn lại ba nhà, hơn nữa, đằng sau còn có một Thần Tộc. Về phần hắn... Hết khả năng cho hắn một ít trợ giúp đi!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía cách đó không xa Đạo Lăng.

Đạo Lăng nói: “Trợ giúp? Sư huynh, hắn sau khi ra ngoài, có thể hay không sống quá một ngày, cũng là một cái vấn đề!”

Đạo Thanh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nhìn hắn tạo hóa!”

Sư huynh đệ tình cảm?

Bọn họ cùng Dương Diệp ở giữa, kỳ thật căn bản không có cái gọi là cái gì sư huynh đệ tình cảm. Đối với Dương Diệp này nửa đường gia nhập Đạo Gia tiểu sư đệ, kỳ thật, bọn hắn cũng chẳng có bao nhiêu cảm tình, nguyên nhân rất đơn giản, bởi vì tại Đạo Gia trong lòng mọi người, Dương Diệp tính là một dị loại.

Một đột nhiên gia nhập Đạo Gia dị loại, đối với Dương Diệp, Đạo Gia mọi người hơn nữa là hiếu kỳ, hiếu kỳ lão tổ vì sao lại đột nhiên tại thu một người học trò!

Nói tóm lại, đối với Đạo Gia mà nói, Dương Diệp rời đi, là trước mắt biện pháp giải quyết tốt nhất.

...

Dương Diệp ly khai đại bọc hậu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhẹ cười cười, chính muốn ly khai, lúc này, Đạo Lăng kia xuất hiện ở trước mặt của hắn.

; “Trong lòng có oán?” Đạo Lăng hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “không có oán hận, bởi vì ta từ vừa mới bắt đầu liền đối với Đạo Gia không có ôm hy vọng quá lớn, ta cũng xưa nay sẽ không gởi gắm hy vọng trên người người khác. Hơn nữa, Đạo Gia cũng không có cái kia nghĩa vụ vì Dương Diệp ta làm cái gì.”

Đạo Lăng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chuyện lần này, có chút nghiêm trọng, Thần Tộc thủ đoạn, quá ác. Bọn hắn đem Bách Tộc đẩy vào tuyệt cảnh, bây giờ Bách Tộc, giống như là chó điên, gặp ai thậm chí nghĩ cắn một cái. Mà bây giờ, Đạo Gia không thể cuốn vào trong trận tranh đấu này, ít nhất hiện tại không thể cuốn vào, bởi vì vì sư phụ lão nhân gia hắn cũng không có ở Đại Thiên Vũ Trụ, hiện tại cuốn vào, sơ sót một cái, Đạo Gia đều gặp nguy hiểm!”

Dương Diệp cười nói: “Ta minh bạch.”

Đạo Lăng nhẹ gật đầu, “ta tiễn ngươi một đoạn đường, có chỗ đi sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không, ngươi có gì tốt đề nghị sao?”

Đạo Lăng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi biết vị trí của Thần Tộc?”

; “Ngươi muốn để cho ta đi tìm Thần Tộc?” Dương Diệp cười nói.

Đạo Lăng nhẹ gật đầu, “hiện tại, cũng chỉ có Thần Tộc có thể bảo hộ ngươi, nếu như ngươi đi Thần Tộc, Bách Tộc đem hết cách với ngươi.”

Dương Diệp cười nói: “Người ta Thần Tộc lại không nợ ta, dựa vào cái gì bảo hộ ta? Không nói những thứ này, cáo từ.”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở cuối chân trời.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, Đạo Thanh xuất hiện ở Đạo Lăng bên cạnh, "hắn sẽ đi Thần Tộc sao?"

; "Khả năng rất lớn!" Đạo Lăng nói, "Thế nào, sư huynh rất hi nhìn hắn gia nhập Thần Tộc?"

Đạo Thanh khẽ lắc đầu, "không là ta hi nhìn hắn gia nhập Thần Tộc, mà là hắn đã gia nhập Thần Tộc rồi. Thần Tộc hiện tại tuy rằng không đối với chúng ta tứ đại gia tỏ thái độ, nhưng mà, chờ bọn hắn thu thập Bách Tộc về sau, kế tiếp khẳng định chính là chúng ta tứ đại gia rồi!"

; "Vậy vì sao chúng ta Tứ gia hiện tại không ra tay?" Đạo Lăng nói.

Đạo Thanh nói: "Bởi vì chúng ta tứ đại gia còn có so với Thần Tộc kẻ địch càng đáng sợ!"

; "Ừ?"

Đạo Lăng nhìn về phía Đạo Thanh, Đạo Thanh nhưng là không có tiếp tục nói hết rồi.

...

Dương Diệp ly khai Đạo Gia tin tức rất nhanh truyền ra.

Dương Diệp không tại Đạo Gia rồi!

Mà ý vị này, Đạo Gia không tại phù hộ Dương Diệp, trong lúc nhất thời, cùng Dương Diệp có thù lập tức bắt đầu xuẩn xuẩn dục động. Đặc biệt là Bách Tộc, đối với Bách Tộc mà nói, bây giờ Dương Diệp, không có Đạo Gia che chở, Bách Tộc có thể quang minh chính đại giết Dương Diệp rồi.

Đạo Gia lối vào.

; "Dương Diệp ly khai Đạo Gia rồi!"

Đây là Đạo Gia cho Bách Tộc hồi phục.

Thiên Quân nhìn thoáng qua cửa vào Đạo Gia, sau đó nói: "Hiện tại lên, mời các tộc vận dụng các loại tất cả lực lượng điều tra Dương Diệp. Chư vị, Dương Diệp người này mặc dù chỉ là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, người này thực lực tuyệt không thể khinh thường, hắn đã có giết thực lực của Thánh Nhân, bởi vậy, vì lý do an toàn, tại lục soát tra được Dương Diệp lúc, không có ba Thánh Nhân trở lên, ngàn vạn không nên khinh cử vọng động.”

; “Hắn sẽ đi hay không Thần Tộc?” Nhân Quân đột nhiên nói.

Thiên Quân hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “chúng ta chính là muốn khi hắn đi Thần Tộc lúc trước tìm được hắn!”

Theo Thiên Quân ra lệnh đi, trong lúc nhất thời, Dương Diệp danh tiếng, truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Bách Tộc truy nã!

Lịch sử đến nay, không có người nào từng có loại đãi ngộ này. Có thể nói, Dương Diệp là xưa nay chưa từng có. Mà cũng chính vì vậy, hiện tại tên của Dương Diệp có thể nói mỗi người biết rõ.

Một chỗ trên đỉnh núi.

Dương Diệp đứng ở đỉnh núi biên giới, tại trước mặt hắn cách đó không xa, nổi lơ lửng một thanh kiếm, một thanh màu vàng kiếm. Thanh kiếm này, đúng là Kiếm Thủ kia.

; “Có chuyện gì sao?” Dương Diệp nhìn trước mắt kiếm, hỏi.

; “Bách Tộc truy nã ngươi!” Kiếm Thủ Chi Linh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Kiếm Thủ Chi Linh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Năm đó, Đại Thiên Vũ Trụ, Thần Tộc hơi lớn, dưới của hắn Bách Tộc đều muốn dựa vào Thần Tộc hơi thở. Lúc kia, Bách Tộc trước nay chưa có đoàn kết, đặc biệt là Nhân Tộc cùng Yêu Tộc liên thủ, tạo thành Yêu Thú thiết kỵ, càng là mấy bận thất bại Thần Tộc đại quân. Khi đó, Bách Tộc ở giữa, giống như là huynh đệ giống như đoàn kết. Mà bây giờ, ta thấy Bách Tộc cùng ban đầu Bách Tộc, hoàn toàn khác nhau!”

Dương Diệp nói: “Thời gian sẽ thành!”

; “Xác thực sẽ thành!”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Ta đối với hiện ở cái thế giới này rất thất vọng.”

Dương Diệp trầm mặc.

Kiếm Thủ Chi Linh lại nói: “Kỳ thật, cái kia thích thiên cũng không chính thức chết đi.”

; “Cái gì?”

Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía Kiếm Thủ Chi Linh, “Thần Tộc người tộc trưởng kia cũng chưa chết?”

Kiếm Thủ Chi Linh nói, “người này mạnh, hiếm thấy trên đời. Lúc trước, ta cùng với Hiên Viên cũng không có giết hắn tuyệt, cũng giết không hết, cường giả loại này, đã rất khó chết rồi.”

; “Vậy hắn đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Không biết. Trận chiến ấy, chúng ta hủy nhục thể của hắn, đã diệt hồn của hắn, nhưng lại không có thể chặt đứt ý niệm của hắn, đã nhiều năm như vậy...”

Nói đến đây, nàng không có nói tiếp rồi.

; “Bách Tộc biết không?” Dương Diệp hỏi.

; “Không biết!”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Việc này chỉ có ta cùng với Hiên Viên biết rõ, lúc trước vì yên ổn Bách Tộc, cho nên, hắn cũng không có nói cho mọi người. Mà sau đó, không nghĩ tới hắn lại chết thảm tay người khác!”

; “Bị ai giết?” Dương Diệp hỏi.

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Rất nhiều người không muốn để cho hắn trở thành cái thứ hai thích thiên, cũng không muốn Nhân Tộc nhất gia độc đại, cho nên, hắn đã chết. Bất kể là một tộc kia, chỉ nếu không có kẻ thù bên ngoài, đều chọn nội đấu.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Thủ Chi Linh, sau đó nói: “Ngươi nói với ta những thứ này là có ý gì?”

Kiếm Thủ Chi Linh trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “ta đi theo ngươi, cũng có một đoạn thời gian. Ngươi không phải là một người tốt, nhưng, cũng không thể nói là một người xấu. Trái lại, trên thân ngươi rất nhiều phẩm chất là ta rất thưởng thức. Ta hỏi ngươi, nếu như Thần Tộc có một ngày muốn tàn sát Bách Tộc, ngươi sẽ ra tay giúp đỡ Bách Tộc sao?”

Dương Diệp cười nói: “Không biết!”

; “Bởi vì Bách Tộc giết ngươi?” Kiếm Thủ Chi Linh nói.

Dương Diệp nói: “Nếu như ta nói lựa chọn trợ giúp Bách Tộc, ngươi có phải hay không sẽ cùng ta?”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Vâng!”

Dương Diệp cười nói: “Vậy đáng tiếc, ta sẽ không tương trợ Bách Tộc.”

Kiếm Thủ Chi Linh trầm mặc.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “đời này của Dương Diệp ta, người không phụ ta, ta không người phụ trách! Thần Tộc chưa bao giờ phụ ta, ta vì sao phải đi đối phó bọn hắn? Bách Tộc đối đãi với ta như thế, ta vì sao phải đi trợ bọn hắn? Lấy ơn báo oán? Thật có lỗi, Dương Diệp ta không có vĩ đại như vậy.”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Nếu là cái kia thích ngây thơ lại hiện ra, khi đó, cả Đại Thiên Vũ Trụ nhất định sinh linh đồ thán, ngươi...”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt lời của Kiếm Thủ Chi Linh, “Dương Diệp ta như là chết, ai tới quản?”

Kiếm Thủ Chi Linh trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Hơn nữa, ta cũng không có năng lực kia đi đối kháng Thần Tộc. Còn nữa, nói thật, tại trong thế giới của các ngươi, Thần Tộc là một bại hoại, một cái không chuyện ác nào không làm Đại Phôi Đản, nhưng mà ở trong mắt ta, Bách Tộc mới là nên diệt đấy.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kiếm Thủ Chi Linh, nói thật, nếu như ngươi nguyện ý đi theo ta, ta thật cao hứng, vì có Người ở bên Ta - Because You ' re There, Thánh Nhân với ta mà nói, ta muốn giết thế nào thì giết thế đó. Nhưng mà, nếu như ngươi không muốn đi theo ta, ta cũng sẽ không thất vọng. Nói tóm lại, mặc kệ chúng ta đối với Bách Tộc cùng Thần Tộc thái độ như thế nào, nhưng mà, ta hy vọng chúng ta có thể hảo tụ hảo tán.”

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chui ra, Tiểu Bạch bay đến trên vai của Dương Diệp, sau đó cái đầu nhỏ dựa vào hai má của Dương Diệp, nàng xem thấy Kiếm Thủ Chi Linh, lúc này đây, nàng không có đi ôm Kiếm Thủ Chi Linh.

Nàng đã tỏ thái độ, bất kể như thế nào, đứng ở Dương Diệp bên này.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Bách Tộc vu oan ngươi, nói ngươi trộm bọn họ Linh khí, hắc hắc, nếu như như vậy, chúng ta nếu như không ăn trộm bọn họ Linh khí, đây chẳng phải là có lỗi với chính mình? Đi, chúng ta đi hấp Linh khí, hút sạch Bách Tộc, hút sạch cả Đại Thiên Vũ Trụ.”

Nói đến đây, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Bách Tộc bị bức ép đến mức nóng nảy biết cắn người, ta bị bức ép đến mức nóng nảy, lão tử muốn lôi kéo mọi người cùng nhau chôn cùng. Đi, hấp Linh khí đi!”

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở xa xa mờ mịt bên trong dãy núi.

Tại chỗ, chỉ còn lại có Kiếm Thủ Chi Linh.

Tại Dương Diệp cùng Tiểu Bạch sau khi rời đi, Kiếm Thủ Chi Linh trên đỉnh núi kia đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Xa xa, mấy chục rặng núi đỉnh núi trực tiếp bị đạo kiếm quang này lột bỏ.

Ngay tại lúc này, một tên không cánh tay nam tử xuất hiện ở trong tràng.

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2108: Không Phải Là Thần Tộc Ta Làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua Kiếm Thủ, sau đó nói: “Vì sao lựa chọn hắn?”

; “Ngươi là người phương nào!” Kiếm Thủ Chi Linh hỏi lại.

Nam Tử Không Tay nói: “Ngươi đây không nên phải biết, ta chỉ là tò mò, hiếu kỳ ngươi vì sao chọn hắn, cho nên ra tới hỏi một chút.”

Kiếm Thủ Chi Linh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi rất cường đại!”

; “Ha ha!”

Nam Tử Không Tay đột nhiên nở nụ cười, “ta phải thừa nhận, ngươi nói một sự thật.”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Hắn mặc dù chỉ là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, hắn có thiên phú, có tiềm lực. Hắn nếu là có ta tương trợ, kiếm đạo tạo nghệ sẽ thay đổi càng cường đại hơn, thực lực cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh.”

; “Đáng tiếc, hắn cự tuyệt ngươi rồi!”

Nam Tử Không Tay cười to nói: “Ta chỉ thích hắn tính cách này, không vì đấu gạo khom lưng! Nam nhân, phải có tính cách, ha ha...”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Ngươi nên biết, Đại Thiên Vũ Trụ đã bắt đầu rối loạn!”

Nam Tử Không Tay nhún vai, “đây không liên quan chuyện của ta, chửng cứu thế người loại chuyện này, ta có thể không có hứng thú đi làm, như tiểu tử kia từng nói, làm người ta cũng sẽ không cảm kích ngươi, không phải sao?”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Nếu như người mọi người ích kỷ, Đại Thiên Vũ Trụ, phải mất!”

Nam Tử Không Tay dáng tươi cười dần dần thu liễm, qua hồi lâu, hắn đạo: “Thời đại này, ai không ích kỷ? Ích kỷ, là thiên tính của con người, năm đó Hiên Viên Đế còn không phải như vậy ích kỷ? Nếu là hắn vô tư một điểm, cũng sẽ không bị người khác giết chết.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Kiếm Thủ Chi Linh, “đối với ngươi một ít cái nhìn ta tuy rằng không tán thành, nhưng mà, ta cũng không cảm thấy ngươi sai, hơn nữa, ngươi không giả, năm đó nếu không phải ngươi hy sinh chính mình, Thần Tộc kia thích trời cũng sẽ không bị đánh thân thể linh hồn tụ tán. Nhưng mà, ngươi không thể nhận cầu tất cả mọi người cùng một dạng với ngươi như vậy vô tư, không phải sao?”

; “Chẳng lẽ không có người quản Đại Thiên Vũ Trụ chết sống sao?” Kiếm Thủ Chi Linh hỏi.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Ta lại hỏi ngươi, Vũ Trụ Chi Linh vì sao đứng ở Thần Tộc bên kia?”

Kiếm Thủ Chi Linh trầm mặc.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Nguyên nhân rất đơn giản, tham lam, cố gắng, đây là tất cả chủng tộc thói hư tật xấu, chúng ta cố gắng, không ngừng hướng vũ trụ cố gắng, làm vũ trụ không chịu nổi gánh nặng cái ngày đó, nó tự nhiên sẽ lựa chọn làm cho chết ngươi, mặc dù bây giờ còn chưa tới trình độ đó, bất quá, cũng mau không xa.”

; “Bách Tộc muốn sinh tồn!” Kiếm Thủ Chi Linh nói.

Nam Tử Không Tay nói: “Đúng, nhưng mà, Vũ Trụ Chi Linh này nó sẽ không sinh tồn sao? Nếu như đều muốn sinh tồn, liền chưa nói tới ai đúng ai sai rồi. Cho nên, chỉ có thể so sánh nắm tay người nào lớn rồi. Quả đấm lớn, không có đạo lý, cũng sẽ biến có đạo lý.”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Cưỡng ép đoạt lí sao?”

Nam Tử Không Tay cười nói: “Cũng có thể nói như vậy!”

Vừa nói, hắn quay người nhìn hướng một chỗ, “lăn ra đây!”

Tiếng như sấm vang.

Ầm!

Nơi đó không gian kịch liệt chấn động, thoáng qua, một đoàn hồng mang xuất hiện ở Kiếm Thủ Chi Linh cùng trước mặt của Nam Tử Không Tay.

Này đoàn hồng mang, đúng là trước đó một mực đi theo Dương Diệp tà vật!

Nhìn trước mắt này đoàn hồng mang, Nam Tử Không Tay cười nói: “Ngươi cũng thông minh, biết rõ ta sau khi xuất hiện, chính là bắt đầu ẩn núp. Ta cũng không nói nhảm với ngươi, hiện tại lên, tại để cho ta phát hiện ngươi đi theo hắn, ta liền đánh ngươi trở về nguyên hình!”

; “Ngươi dám!”

Cái kia tà vật đột nhiên cả giận nói.

Ầm!

Không có dấu hiệu nào, đoàn kia hồng mang đột nhiên nổ bể ra, ngay sau đó, một trương màu máu đỏ mặt xuất hiện giữa sân, mà giờ khắc này, này màu máu đỏ khắp khuôn mặt là vẻ thống khổ.

Nam Tử Không Tay đạm thanh nói: “Mấy vị kia lão tổ cố kỵ phía sau ngươi vị kia, sẽ không dễ dàng ra tay với ngươi, nhưng mà, lão tử có thể không cố kỵ. Trở về nói cho ngươi biết đằng sau vị kia, các ngươi những cái kia chuyện loạn thất bát tao, lão tử không có thời gian đó để ý, cũng không tâm tư để ý, nhưng mà, các ngươi nếu là ở đánh tiểu tử kia chủ ý, lão tử nhất định sẽ đánh bại các ngươi.”

Tờ nào màu máu đỏ mặt nhìn xem Nam Tử Không Tay, sắc mặt cực kỳ khó coi, nhưng không dám nói gì.

Trước mắt thực lực của người này, quá kinh khủng!

Lập tức, kia quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.;

; “Ngươi muốn giết nàng!” Lúc này, Kiếm Thủ Chi Linh đột nhiên nói.

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu, “xác thực tưởng, nhưng đáng tiếc, tạm thời còn không thể làm như vậy.”

; “Vì sao?”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Dùng thực lực của ngươi, còn sợ sao?”

; “Sợ?”

Nam Tử Không Tay cười nói: “Ta sợ qua ai? Hiện tại không giết nàng, là bởi vì ta không có thời gian đi cùng sau lưng nàng vị kia lãng phí thời gian. Vốn, ta cũng không nghĩ ra được, ta phải đối phó người kia, so với những người này khó như vậy rất nhiều nhiều nữa... Nhưng mà không có cách nào gần nhất quá nhiều người tính toán tiểu tử này, nếu không đi ra, tiểu tử kia sợ là mình đã chết cũng còn không không biết mình là chết như thế nào.”

Nói đến đây, hắn quan sát một chút Kiếm Thủ Chi Linh, “nguyên bản, ta nghĩ đến ngươi đối với hắn cũng có mục đích gì, nhưng mà hiện tại xem ra, là ta lòng tiểu nhân ha.”

; “Cánh tay của ngươi là bị kiếm chém đứt!” Lúc này, Kiếm Thủ Chi Linh đột nhiên nói.

truyencuatui.✳vn Nam Tử Không Tay nói: “Không hổ là Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất, này đều có thể nhìn ra được!”

Kiếm Thủ Chi Linh đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Người này kiếm đạo…”

Nam Tử Không Tay cười nói: “Rất lợi hại, có phải hay không, ha ha…”

Kiếm Thủ Chi Linh nói: “Ta biết người trong, chỉ có Hiên Viên Đế có thể cùng…”

; “Không không…”

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “người này kiếm đạo mạnh, mạnh hơn Hiên Viên Đế kia rất nhiều rất nhiều.”

; “Ồ?” Kiếm Thủ Chi Linh trong thanh âm, mang theo không che giấu chút nào không tin.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Hiên Viên Đế năm đó nếu là không có ngươi, hắn cũng tựu như vậy. Mà người này kiếm đạo mạnh, ở chỗ tâm của hắn, không có tốt kiếm, hắn vẫn như cũ cường đại, hoặc có lẽ là, hắn đã khinh thường sử dụng kiếm, bởi vì trên đời này có thể để cho hắn kẻ dùng kiếm, đã lác đác không có mấy.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó trầm giọng nói: “Hắn kiếm đạo, đã đạt tới mình bây giờ cực hạn, hắn hiện tại, địch nhân lớn nhất, là chính hắn.”

; “Chính hắn?” Kiếm Thủ Chi Linh khó hiểu.

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “không nói những thứ này. Đi ra gặp ngươi, là muốn nói cho ngươi biết, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ đã không phải là năm đó Đại Thiên Vũ Trụ, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, không đáng ngươi lần nữa hy sinh chính mình. Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác, là muốn xác định ngươi có hay không ác ý, hiện tại xem ra, đúng là ta quá lo lắng. Tự giải quyết cho tốt!”

Nói xong, Nam Tử Không Tay xoay người muốn đi.

Mà lúc này, Kiếm Thủ Chi Linh lại nói: “Hắn bị Bách Tộc đuổi giết, ngươi mặc kệ?”

; “Quản cái gì?”

Nam Tử Không Tay đạm thanh nói: “Nam nhân không trải qua gặp trắc trở, làm sao được dài? Ta sở dĩ ra mặt, là vì có ít người lấy lớn hiếp nhỏ, hỏng đi một tí quy củ. Kỳ thật, hắn rất may mắn, lão tử năm đó đi ra tung hoành thiên hạ lúc, có thể không có người ở phía sau bảo kê ta!”

Nói đến đây, hắn quay người nhìn về phía Thiên tế, chỗ đó, là Dương Diệp vừa mới rời đi địa phương.

Qua mấy tức, Nam Tử Không Tay lại nói: “Nam nhân, không phiền lụy điểm, không khổ một chút, không liều mạng một điểm, chính là một phế vật. Rời đi, còn muốn đi gặp một người!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Kiếm Thủ đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, kia hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở nơi chân trời xa.

...

Tiền sử di tích.

Nam Tử Không Tay đi tới tiền sử di tích, hắn nhìn lướt qua bốn phía, chân phải đột nhiên nhẹ nhàng một đạp, trong chốc lát, thần bí kia kiến trúc lặng yên xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Mà lúc này, một tiếng rống giận dữ đột nhiên truyền đến, ngay sau đó, một đầu Yêu Thú đột nhiên vọt ra, sau đó hướng phía Nam Tử Không Tay đánh tới.

; “Cút!”

Nam Tử Không Tay một chữ rơi xuống, Yêu Thú kia trực tiếp bị một cỗ lực lượng đánh đến mấy vạn trượng có hơn.

Nam Tử Không Tay không có để ý Yêu Thú kia, trực tiếp tiến vào thần bí kia trong kiến trúc, rất nhanh, hắn đi tới cái kia bộ quan tài trước mặt của.

; “Có việc?” Trong quan tài, truyền ra một giọng nói.

Nam Tử Không Tay quan sát một chút bốn phía, sau đó nói: “Cái chỗ này, có chút môn đạo a! Ừ, hình như là một cái truyền tống trận!”

; “Có việc?” Người tiền sử lại hỏi.

Nam Tử Không Tay nhìn về phía trước mặt quan tài. “Ta bất kể ngươi tiền sử nhất tộc có mục đích gì, muốn làm cái gì, nhưng mà, ta không hy vọng các ngươi tính toán hắn, ngươi biết ta nói tới ai.”

Người tiền sử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Thì ra là thế.”

Một lúc lâu sau.

Nam Tử Không Tay đã đi ra tiền sử di tích, mà ở hắn rời đi một khắc này, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua phía dưới thần bí kiến trúc, “không hổ là tiền sử nhất tộc! Ta đây sợi phân thân thật đúng là không làm gì được các ngươi!”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn một cuối chân trời, “địt con mẹ, bổn sự không thế nào lớn, gây chuyện năng lực cũng không nhỏ...”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

...

Yêu Tộc.;

Đây là một vùng núi, núi một tòa hợp với một tòa, vô biên vô hạn.

Tại ở chỗ sâu trong rặng núi, trên một cây đại thụ, Dương Diệp đứng ở ngọn cây, ngắm nhìn xa xa sơn mạch phần cuối. Tại bên cạnh hắn, là Tiểu Bạch.

Qua hồi lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, ngươi có thể hấp bao nhiêu Linh khí?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo quơ quơ, ý kia là nàng cũng không biết, bởi vì nàng không có chân chính buông tay buông chân hấp qua.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi có thể đem cái này Yêu giới Linh khí đều hút sạch sao?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo quơ quơ.

Bày tỏ có thể thử xem!

Có thể thử xem!;

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói: “Hấp, Tiểu Bạch hấp cho ta, hút sạch này Yêu giới Linh khí, ừ, hút cẩn thận một chút, chính là, không nên để cho người khác biết là ngươi đang hút, hiểu chưa?”

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng gật cái đầu nhỏ, sau đó tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, Tiểu Bạch hai cái móng nhỏ một hồi cuồng loạn nhảy múa, muốn bắt đầu hấp, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch hai mắt đột nhiên trợn lên lên, nàng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cũng là mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, “ngươi đã bắt đầu?”

Tiểu Bạch vội vàng lắc đầu.

; “Gặp quỷ rồi!” Dương Diệp kinh ngạc nói.

Bởi vì Linh khí chung quanh đang lấy tốc độ cực nhanh biến mất, mà đây cũng không phải Tiểu Bạch như vậy, Tiểu Bạch còn chưa bắt đầu hấp!

Ngay tại lúc này, một tên mặc váy đầm dài màu trắng nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt Tiểu Bạch

Đúng là Thần Tộc kia quân sư!

; “Rất kỳ quái?” Bạch Quần Nữ Tử nói.

Dương Diệp nói: “Các ngươi ra tay thực vui vẻ!”

Bạch Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, “không phải là Thần Tộc ta làm!”

; “Cái gì!”

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

;

...

PS: Cảm tạ: Trần Đông 6638 huynh, còn có: Lĩnh trên thanh tuyền, lưu trác hàng, w18700188295, thư hữu 34578283. Thí thần Ma Đế hào, thần bổ nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2109: Cố Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Không phải là Thần Tộc?”

Dương Diệp hỏi lại một lần.

Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống. Vậy mà không phải là Thần Tộc, ngay từ đầu, đừng nói hắn, chính là người của toàn thế giới đều tưởng rằng Thần Tộc như vậy, cũng chỉ có Thần Tộc mới có lý do đi làm Nhân Tộc cùng Thiên Tộc.

Mà bây giờ, Bạch Quần Nữ Tử lại nói, đây không phải dưới Thần Tộc tay của!

Hắn đương nhiên sẽ không cho là Bạch Quần Nữ Tử đang gạt hắn, nếu như Bạch Quần Nữ Tử không có lừa hắn, như vậy vấn đề đã đến.

Đến tột cùng là ai tại đối phó Nhân Tộc cùng Thiên Tộc?

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Việc này Thần Tộc ta cũng đang điều tra, nhưng mà, không có tra được là ai. Bất quá, bất kể là ai, nồi này, Thần Tộc ta cùng ngươi đều phải lãnh rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “như thế!”

Hiện tại, Thần Tộc nếu là ra ngoài nói không phải là bọn hắn làm, Bách Tộc cũng sẽ không tin tưởng.

Bạch Quần Nữ Tử nhìn về phía trước mặt Dương Diệp Tiểu Bạch, “ngươi biết nơi này Linh khí tại sao lại biến mất sao?”

Dương Diệp cũng nhìn về phía Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng nhìn lướt qua bốn phía, cái mũi nhẹ nhàng hít hà, cuối cùng, nàng tiểu trảo một hồi rất nhanh vung vẩy.

Một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, “ý tứ của nàng là, nơi này Linh khí, là hư không tiêu thất đấy.”

Nghe vậy, Bạch Quần Nữ Tử lông mày không khỏi nhíu lại.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi có thể ở tại chỗ này biến mất Linh khí sao?”

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo thượng triều một trảo, rất nhanh, một đoàn khí lưu màu trắng bị nàng chộp vào móng vuốt ở bên trong, nàng cầm lấy đoàn linh khí kia, tranh công tựa như nhìn về phía Dương Diệp, trên mặt nhỏ, tràn đầy ánh mắt đắc ý.

Dương Diệp biểu lộ cứng đờ, sau đó hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Ta là nói, ngươi có thể khiến cái này chính đang biến mất Linh khí không nên biến mất sao? Không phải là một chút, là này một phiến thế giới!”

Tiểu Bạch tiểu trảo vẽ lên một vòng tròn lớn.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đúng, là này cả phiến thế giới.”

Tiểu Bạch do dự một hồi, sau đó nàng nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng tiểu trảo duỗi lên, sau đó mãnh liệt đè xuống dưới.

Ầm!

Trong chốc lát, toàn bộ đất trời lúc giữa đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số Linh khí đột nhiên xuất hiện tại trong bầu trời này!

Những linh khí này, đúng là vừa rồi biến mất những cái kia Linh khí!

; “Được rồi, đừng khôi phục!” Dương Diệp vội vàng nói.

Tiểu Bạch thu hồi tiểu trảo, Linh khí trong Thiên Địa lần nữa chậm rãi biến mất.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, “ngươi Tiểu gia hỏa này, cũng thật là lợi hại!”

Những lời này, là từ trong thâm tâm lời nói. Năng lực của Tiểu Bạch này, thật có chút khủng bố, khó trách nhiều người như vậy tưởng phải có được Linh Chủ! Đây nếu là hai tộc giao chiến, trong đó một mới có lời của Linh Chủ, Linh Chủ này đi khẽ hấp, liền trực tiếp có thể đem đối phương đẩy vào tuyệt cảnh a!

; “Đi, rời đi trước đi!”

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên nói.

; “Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử nói: “Đi Thần Tộc, bằng không thì ngươi bây giờ còn có thể đi đâu? Đi trước tránh né đi!”

Nói xong, Bạch Quần Nữ Tử quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó ôm Tiểu Bạch đi theo lên.

Như Bạch Quần Nữ Tử nói, hắn bây giờ là nên đi tránh né!

Rất nhanh, hai người đã đi ra Yêu giới.

Nhưng mà, Yêu giới nhưng là sôi trào!

Yêu giới Yêu Thú mặc dù tu luyện là thân thể, nhưng mà, bọn hắn cũng là cần Linh khí, hơn nữa, không có Linh khí, rất nhiều Thiên Tài Địa Bảo đều dần dần biến mất. Mà bây giờ, Yêu Tộc Linh khí bắt đầu biến mất.

Không bao lâu, cả Yêu Tộc toàn bộ sinh linh đều sẽ từ từ biến mất, cuối cùng chết hết.

Tìm Dương Diệp!

Trong nháy mắt, cả cường giả của Đại Thiên Vũ Trụ bắt đầu điên cuồng tìm kiếm Dương Diệp. Với bọn hắn mà nói, chỉ có tìm được Dương Diệp, mới có thể giải quyết vấn đề chỗ. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là tựa như bốc hơi khỏi thế gian một dạng một điểm tung tích cũng không có.

Thiên Tộc, Vân Tiêu Điện.

Lúc này Vân Tiêu Điện, tụ tập mười mấy vị Thánh Nhân, trong đó, có đến từ Bách Tộc tộc trưởng, cầm đầu chính là Thiên Quân của Thiên Tộc kia!

Trong tràng bầu không khí có chút ngưng trệ.

Bởi vì Bách Tộc thám tử, tìm nhiều ngày như vậy, liền Dương Diệp ảnh cũng không gặp được.

; “Hắn hẳn là đi Thần Tộc rồi!” Ngay tại lúc này, Nhân Quân đột nhiên mở miệng.

; “Vậy thì tìm Thần Tộc!”

Thiên Quân đột nhiên đứng lên, “Thần Tộc mới là chủ mưu! Chư vị, chúng ta không thể lại bị động như vậy xuống dưới, phải tìm được Thần Tộc, cùng bọn họ quyết nhất tử chiến. Coi như là vong, cũng muốn vong cái thoải mái!”

Nhân Quân nhẹ gật đầu, đồng ý nói: “Thiên Quân nói cực phải, tiếp tục nữa, chúng ta sẽ bị Thần Tộc tươi sống dây dưa đến chết, cùng hắn bị dây dưa đến chết, không bằng đường đường chính chính cùng Thần Tộc một trận chiến, chư vị cảm thấy thế nào?”

; “Vậy cũng phải tìm được Thần Tộc mới được!”

Lúc này, một bên một ông lão đột nhiên nói, “Thần Tộc hiện tại co đầu rút cổ đứng lên, muốn tìm được bọn hắn, nói dễ vậy sao?”

; “Tự nhiên là dễ dàng!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người biến sắc, ngay ngắn hướng quay đầu nhìn lại, ở đằng kia cửa đại điện, một tên đang mặc hắc bào người thần bí chính chậm rãi đi về phía mọi người tới.

Người áo đen đi vào trong đại điện, “Thần Tộc ngay tại Thần Chiến Trường!”

Thần Chiến Trường!

Đối với cái chỗ này, mọi người tự nhiên là không xa lạ gì.

Năm đó Bách Tộc cùng Thần Tộc trận chiến cuối cùng, chính là ở cái địa phương này tiến hành. Trận chiến ấy, Bách Tộc cùng Thần Tộc chung vào một chỗ, người chết... Có thể nói là vô số kể, chân chính vô số kể. Trận chiến ấy, vô số Thánh Nhân Vẫn Lạc, kể cả lão tổ cấp bậc cường giả cũng chết không ít. Trong những ngày sau này, chỗ đó, tương đương với đã trở thành một cái cấm địa, bởi vì nơi đó, oán khí quá sâu!

Thiên Quân đi tới trước mặt của người thần bí kia, “ngươi là người phương nào!”

Người thần bí nói: “Cái này không trọng yếu, quan trọng là... Ta biết Thần Tộc tung tích, mà các ngươi lại cần Thần Tộc tung tích, không phải sao?”

Thiên Quân nói: “Chúng ta làm sao biết ngươi nói là thật hay giả? Cũng hoặc là, ngươi chính là người của Thần Tộc, cố ý gạt chúng ta tiến đến, sau đó cho chúng ta đánh một cái trở tay không kịp?”

Người thần bí nói: “Các ngươi bây giờ, ngoại trừ tin tưởng ta, còn có lựa chọn khác sao? Đương nhiên, các ngươi có thể lựa chọn không đi, sau đó các loại, chậm rãi chờ, chờ các tộc Linh khí hoàn toàn biến mất. Khi đó, Bách Tộc đem bất công mà phá!”

Thiên Quân nhìn xem người thần bí hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi đến tột cùng là người phương nào, vì sao biết rõ Thần Tộc tung tích, vì sao lại phải giúp chúng ta!”

Người thần bí nói: “Đây không phải ngươi bây giờ nên bận tâm, các ngươi hiện tại nên bận tâm là, Thần Tộc có thể hay không chuyển di chỗ ẩn thân.”

Nói xong, người thần bí xoay người rời đi. Mà lúc này, Thiên Quân đột nhiên thò tay hướng phía người thần bí chộp tới.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem Thiên Quân kia đẩy lui tầm hơn mười trượng, mà giờ khắc này, người thần bí kia đã hoàn toàn biến mất ở trong đại điện.

Trong tràng, tất cả người đưa mắt nhìn nhau, trong mắt đều là mang theo không che giấu chút nào khiếp sợ.

Vừa rồi người thần bí kia biến mất, bọn hắn cũng không phát hiện là thế nào biến mất. Điều này có ý vị gì? Có nghĩa là thực lực của đối phương vượt xa bọn hắn!

Thâm bất khả trắc!

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía Thiên Quân kia.

Thiên Quân chìm đếm thầm hơi thở, sau đó nói: “Tập hợp tất cả Thánh Nhân, đi Thần Chiến Trường.”

; “Vạn nhất là một cái âm mưu!” Có người đột nhiên nói.

Thiên Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, “chúng ta đã không có lựa chọn!”

...;

Thần Chiến Trường.

Bạch Quần Nữ Tử cùng Dương Diệp đi tới Thần Chiến Trường, làm Dương Diệp đi tới nơi này cái cái gọi là Thần Chiến Trường lúc, thần sắc hắn lập tức ngưng trọng lên, ở trên vai hắn Tiểu Bạch cũng là mặt đầy ngưng trọng, con mắt tích lưu lưu chuyển, tùy thời chuẩn bị chạy trốn.

Âm khí!

Cái địa phương này Âm khí cùng sát khí quá nặng quá nặng đi!

Dương Diệp hắn giết người cũng coi như rất nhiều nhưng mà, nơi này sát khí cùng Âm khí là hắn chưa từng thấy qua.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, liếc nhìn lại, trong vòng phương viên mấy chục dặm, bầu trời u ám, bốn phía phiêu tán thần bí hắc khí.

Áp lực!

Có một loại tiếp cận tiếng lòng cảm giác đè nén!;

; "Nơi này chính là lúc trước Thần Tộc cùng Bách Tộc Đại Chiến địa phương?" Dương Diệp hỏi.

Bạch Quần Nữ Tử nhẹ gật đầu, "chính là một trận chiến này, Thần Tộc chúng ta thất bại."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "ta rất vui mừng."

; "Có ý tứ gì?" Dương Diệp khó hiểu.

Bạch Quần Nữ Tử nói: "Ta nghĩ đến ngươi sẽ cùng Bách Tộc giống nhau, cảm thấy Thần Tộc ta tội đáng chết vạn lần."

Dương Diệp lắc đầu, "với ta mà nói, Thần Tộc cùng Bách Tộc không có khác nhau chút nào, ân oán của người khác, ta sẽ không đi lấy ra thêm trên người ta, hơn nữa, ta cảm thấy, bất kỳ một cái nào tộc đều có điểm không tốt, cũng có địa phương tốt, đã nói Nhân Tộc, tốt rất nhiều người, nhưng là người xấu thêm nữa. Hơn nữa, đều là Nhân Tộc, nhiều khi, bọn hắn đối đãi đồng bào của chính mình, so với đợi Thần Tộc còn muốn ác hơn."

Một thanh xích!

Dương Diệp hắn làm người trong lòng là có một thanh thước!

Bạch Quần Nữ Tử ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “năm đó, Thần Tộc ta xác thực tự cao tự đại rồi. Dương Diệp, vẫn là câu nói kia, từ vừa mới bắt đầu, ta liền không có nghĩ qua muốn lợi dụng ngươi, để cho ngươi làm việc cho Thần Tộc ta. Chỉ là đơn thuần cảm thấy ngươi người không tệ, cảm thấy ngươi không giống người thường. Còn nữa, chuyện của tương lai, không phải là bất luận cái gì một người có thể thay đổi gì, lúc này đây, Thần Tộc ta nếu là bại, Thần Tộc ta đem triệt để trở thành lịch sử, đồng dạng, Bách Tộc nếu là bại, ta cũng sẽ để cho hắn đám triệt để trở thành lịch sử!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Các ngươi thật sự tưởng diệt sạch Bách Tộc!”

Bạch Quần Nữ Tử cười nói: “Bọn hắn không phải là không tưởng diệt sạch chúng ta?” Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “thực đã đánh nhau, ngươi đứng chỗ nào?”

; “Thần Tộc!”

Dương Diệp trả lời không chút do dự.

Hắn mặc dù là Nhân Tộc, nhưng mà, rất muốn lộng chết hắn đúng là Nhân Tộc, đứng Nhân Tộc? Sợ là chết thế nào cũng không biết. Cái gì Nhân Tộc đại nghĩa... Đừng nói giỡn, Nhân Quân đuổi giết hắn lúc, cũng không với hắn nói cái gì Nhân Tộc đại nghĩa.

Đương nhiên, hắn căm thù chính là Nhân Quân cùng Nhân Quân dưới quyền thế lực, mà không phải căm thù cả Nhân Tộc. Nhân Quân, không đại biểu được cả Nhân Tộc.

Lúc này, Bạch Quần Nữ Tử kia nói: “Có những lời này của ngươi... Ta đã thỏa mãn. Ta biết ngay, Thần Tộc ta nếu không phải phụ ngươi, ngươi tất sẽ không thù hận Thần Tộc ta.”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Bạch Quần Nữ Tử quay người nhìn về phía chân trời hư không, “không nghĩ tới, nhanh như vậy đã tới rồi!”

Dương Diệp khó hiểu, mà lúc này, Thiên tế đám mây, hơn mười đạo uy áp cường đại cuốn tới!

Bách Tộc đến rồi!

Bạch Quần Nữ Tử mỉm cười, thoáng qua từng cái

Ầm!

Một cây trường thương đột nhiên từ Thiên tế đám mây điện xạ mà đến, thanh trường thương kia mục tiêu, đúng là Bạch Quần Nữ Tử.

Dương Diệp đang muốn ra tay, Bạch Quần Nữ Tử khẽ lắc đầu, sau đó bấm tay một điểm, sao ánh lấp loé, cái kia cây trường thương trực tiếp ngừng ở không trung.

Mà lúc này, một Bạch Bào Nam Tử đứng ở thanh trường thương kia phía trên, Bạch Bào Nam Tử cúi nhìn phía dưới Bạch Quần Nữ Tử, "Nhân Tộc, Tiêu Hàn Y, muốn hướng Thần Tộc quân sư lãnh giáo một chút!"

Áo lạnh súng thánh!

Nhân Tộc mấy nghìn năm trước siêu cấp thiên tài!;

Bạch Quần Nữ Tử có chút trầm ngâm, sau một khắc, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Bạch Bào Nam Tử, "Thần Tộc, Đinh Thược Dược!"

Nghe vậy, một bên Dương Diệp trực tiếp sững sờ tại chỗ.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2110: Bách Tộc Đại Quân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đinh Thược Dược!

Dương Diệp đầu có chút chỗ trống, bởi vì hắn thật không ngờ trước mắt cô gái này dĩ nhiên là Thần Tộc quân sư!

Đinh Thược Dược là Thần Tộc đấy!

Tại Dương Diệp trong ấn tượng, Đinh Thược Dược vẫn luôn là nhu nhu nhược nhược, nàng chỉ số thông minh rất cao, nhưng mà, thực lực nhưng rất thấp. Nhưng mà, sự tình thực chứng minh, hắn sai rồi. Đinh Thược Dược không chỉ có chỉ số thông minh rất cao, thực lực còn rất mạnh.

Tóm lại, cái này thật quá để cho Dương Diệp ngoài ý muốn.

Giờ phút này, Dương Diệp đã xem tới được mặt của Bạch Quần Nữ Tử, không thể nghi ngờ, đúng là Đinh Thược Dược kia.

Chỉ bất quá bây giờ trên người của Đinh Thược Dược, đã không có đã từng là cái loại này yếu đuối, có rất nhiều thong dong, còn có một tia trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, “thật bất ngờ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đinh Thược Dược mỉm cười, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía không trung tên nam tử kia, “Tiêu Hàn Y, nghìn năm trước danh chấn cả Đại Thiên Vũ Trụ siêu cấp thiên tài. Có chút ý tứ, xem ra, sẽ có người càng ngày càng nhiều xuất hiện.”

Tiêu Hàn Y tay phải thả lỏng phía sau, “ta bản không muốn tham dự thế tục tranh đấu, nhưng mà, Thần Tộc tiến hành, quá mức cực kỳ tàn ác! Các ngươi vậy mà tưởng diệt sạch Nhân Tộc toàn bộ sinh linh. Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không. Dù cho Tiêu mỗ người hôm nay chết rồi, nhưng mà, Nhân tộc ta còn sẽ có ngàn ngàn vạn cái Tiêu Hàn Y đứng ra. Thần Tộc, các ngươi là không diệt được Nhân tộc ta đấy.”

; “Ngàn vạn cái?”

Đinh Thược Dược cười nói: “Có lẽ là a. Bất quá, đó cũng không phải là cái vấn đề lớn gì, có bao nhiêu, Thần Tộc ta giết bao nhiêu.”

Nói xong, nàng nhìn lướt qua Tiêu Hàn Y sau lưng Bách Tộc Chúng Thánh, sau đó lại nói: “Người ta đều tới cửa, không ai đi ra bày tỏ một chút sao?”

Ngay tại lúc này, một cỗ cực kỳ máu tanh khí tức đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, ngay sau đó, một tên thân mặc màu đen áo choàng, đầu đội mặt nạ màu đỏ nam tử xuất hiện ở Đinh Thược Dược bên cạnh. Ở trong tay nam tử, nắm một thanh so với Người trưởng thành còn lớn hơn màu đỏ liêm đao.

Cái kia liêm đao, đang rỉ máu!

Liêm đao nam tử ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Tiêu Hàn Y, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp phóng lên trời, thoáng qua, một đạo bán nguyệt hồng mang tại không trung chợt lóe lên, hai người lập tức kích bắt đầu chiến đấu.

Hai người vừa giao thủ một cái, chung quanh những cái kia khí lưu màu đen chính là lập tức hướng phía bốn phía nhanh mau lui đi.

Trong tràng, vẻ này âm hàn khí tức thiếu rất nhiều.;

Đinh Thược Dược không có nhìn hai người kia chiến đấu, mà là nhìn về phía xa xa đám người Thiên Quân, “ta có chút bất ngờ, không nghĩ tới các ngươi nhanh như vậy liền tìm tới nơi này, bất quá, nếu như ta đoán không lầm, hẳn là có người đối với giúp đỡ các ngươi, đúng không?”

Thiên Quân đi tới trước mặt của Đinh Thược Dược, “Đinh quân sư, đã từng là ân oán, tăng thêm bây giờ, chúng ta hôm nay cùng tính một lượt rồi a.”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “Được!”

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Cả vùng đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, cả vùng đột nhiên tét ra, lần lượt từng khí thế mạnh mẽ từ lòng đất phóng lên trời, rất nhanh, sau lưng Đinh Thược Dược, hơn nhiều mười bảy người.

Toàn bộ đều là Thánh Nhân!

Mười bảy vị Thánh Nhân!

Cái đội hình này không thể không nói, cực kỳ kinh khủng!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, tại Thần Chiến Trường này bốn phía, đột nhiên xuất hiện nhè nhẹ dòng điện, những thứ này dòng điện hợp thành một cái thật lớn khoanh tròn đem trọn Thần Chiến Trường đều cho bao vây lại.

; “Các ngươi sớm có phòng bị!”

Thiên Quân gắt gao nhìn xem Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược đạm thanh nói: “Ta làm việc, ưa thích chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất. Vốn định trong nhiều chuẩn bị một chút tại cùng các ngươi khai chiến, nhưng là bây giờ ra, sợ là không còn kịp rồi, bất quá không sao!”

Thiên Quân nhẹ gật đầu, “xác thực không có quan hệ!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Cạch cạch cạch...

Xa xa, đột nhiên truyền đến vang dội tiếng bước chân của, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, bên kia, một đám Yêu Thú chính vội vàng chạy tới. Ít Yêu Thú này, hình dạng như Hổ, sau lưng mọc lên hai cánh, mỗi cái hình thể khoảng chừng tầm hơn mười trượng độ cao, mà ở đỉnh đầu của ít Yêu Thú này, đều đứng một cái nhân loại.

Mỗi một Yêu Thú, đều là Đại Thiện Cảnh cảnh giới, Yêu Thú trên đầu người đứng, cũng đều là Đại Thiện Cảnh.

Không nhiều lắm, chỉ có một trăm!

Nhưng mà, này một trăm số lượng, nhưng là làm cho người ta một loại vô địch khí thế. Loại khí thế này, coi như là mấy vị Thánh Nhân sợ là cũng không đủ nhìn.

Trên lý luận mà nói, Đại Thiện Cảnh là không đủ Thánh Nhân đánh chính là, nhưng mà, cũng có cá biệt đấy, ví dụ như Dương Diệp, là có thể chém giết Thánh Nhân. Một trận chiến này, Bách Tộc đến có chuẩn bị, lựa chọn người, đều là tinh nhuệ trong bén nhọn, Yêu Thú cũng là bén nhọn trong bén nhọn, có thể nói, bọn này kỵ binh, đối mặt Thánh Nhân đều không chỗ nào sợ hãi.

Đây là Nhân Tộc cùng Yêu Tộc liên hợp!;

Trừ lần đó ra, tại bọn này kỵ binh bên phải, còn có gần ba mươi vị mặc trường bào màu trắng tinh người, nữ có nam có, mỗi trong tay người, đều nắm một cây trắng phao ngọc trượng, bọn hắn trôi lơ lửng ở kỵ binh bên phải, trong lúc các nàng sau khi xuất hiện, Linh khí chung quanh lập tức lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hướng phía Bách Tộc bên này di động.

Linh Tộc!

Hơn ba mươi người, toàn bộ là Đại Thiện Cảnh! Mà lại mỗi một vị trên người tản mát ra khí tức đều cực kỳ cường hãn, cái này thuộc về không có nước phân cái chủng loại kia Đại Thiện Cảnh cường giả!

Mà ở đám kia kỵ binh bên trái, có bảy mươi người tới, mỗi một người đều mặc màu vàng khôi giáp, cầm trong tay trường thương.

Một nhóm người này, trên người tản mát ra khí tức, là trong tràng trừ Thánh Nhân bên ngoài mạnh nhất một đám người.

Cái này là Đại Thiên Vũ Trụ tiếng tăm lừng lẫy ‘Thiên Vệ Quân’.

Thiên Vệ Quân có thể nói là Thiên Tộc một đạo át chủ bài, con này bí mật đội ngũ, quanh năm không hiện thân, chỉ phục tùng Thiên Tộc tộc trường mệnh lệnh. Bọn hắn, dùng là trang bị là tốt nhất, tài nguyên tu luyện cũng là tốt nhất, tự nhiên, thực lực của bọn hắn, cũng là Thiên Tộc tất cả trong quân đội mạnh nhất.

Mười tên thiên vệ binh có thể tàn sát thánh!

Đây là Thiên Tộc truyền lưu một câu, mà những lời này cũng không phải là một câu nói đùa.

Thiên Quân đem chi đội ngũ này đều phái đi ra, này hiển nhiên là rơi xuống quyết tử chiến quyết tâm.

Nhưng mà, này còn không phải Bách Tộc thực lực chân chính, sau lưng đám người Dương Diệp, mười mấy tên đang mặc quần áo đen cường giả trống rỗng xuất hiện.

Toàn bộ là Đại Thiện Cảnh!

Này mấy mười tên áo đen cường giả thân hình cực kỳ quỷ dị, lóe lên vừa hiện, làm cho người ta một loại phiêu hốt bất định cảm giác, cũng làm cho người ta một loại ý lạnh đến tận xương tuỷ!

Sát thủ!

Đến từ Ảnh Linh Tộc Đỉnh Cấp Sát Thủ!

Ảnh Linh Tộc tại Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không tính nổi danh, bởi vì bọn họ rất ít người, thuộc về tiểu tộc. Nhưng mà, bọn hắn có thể tại Đại Thiên Vũ Trụ này sống sót, cái này đã đã chứng minh thực lực của bọn hắn.

Sát thủ!

Bất luận cái gì nhất tộc sát thủ đều không có Ảnh Linh Tộc mạnh, Ảnh Linh Tộc tu luyện là Ảnh Tử, bọn hắn, có thể đem Ảnh Tử với tư cách sinh mạng thứ hai, bọn hắn, là trời sinh sát thủ.

Trong lúc nhất thời, vô số cường giả xuất hiện ở đây mảnh Thần Chiến Trường.

Nhân Tộc, Yêu Tộc, Thiên Tộc, Vu Tộc, Linh Tộc, Ảnh Linh Tộc, Hải Tộc, Hồn Tộc...

Giờ phút này, tại Nhân Tộc bên này, Thánh Nhân thì có trọn vẹn năm mươi ba vị, này không bao gồm đang âm thầm ẩn núp. Còn Đại Thiện Cảnh, cả Bách Tộc chung vào một chỗ, trọn vẹn gần hơn một ngàn ba trăm vị!

Số lượng này, đã vô cùng vô cùng dọa người rồi!

Hơn nữa, này ít Đại Thiện Cảnh cường giả, cơ bản đều là không có chút nào hơi nước cái chủng loại kia.;

Trừ lần đó ra, Bách Tộc còn hạ gọi, triệu tập trong tộc tất cả tán tu Thánh Nhân cùng với Đại Thiện Cảnh cường giả chạy đến Thần Chiến Trường.

Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không? Đạo lý này, rất nhiều người hiểu. Nếu như Bách Tộc chiến bại, Thần Tộc báo thù, lúc kia, Bách Tộc coi như là còn có người sống, cũng là chân chính sống tạm, nhưng lại không thể lộ ra ánh sáng. Vì vậy, vô số cường giả chính liên tục không ngừng hướng phía Thần Chiến Trường chạy đến.

Một trận chiến này, quan hệ lấy Bách Tộc sinh tử!

Cách đó không xa, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống. Bách Tộc cái đội hình này, có thể nói là đã hoàn toàn nghiền ép Thần Tộc bên này. Thần Tộc bên này, lấy cái gì đi đối kháng Bách Tộc?

Hắn hiện tại, rốt cuộc minh bạch Đạo Gia vì sao như vậy mà đơn giản liền đối với Bách Tộc thỏa hiệp. Rất đơn giản, Bách Tộc liên thủ, thật sự rất khủng bố, cho dù là Đạo Gia, cũng không muốn đi cùng bọn họ liều mạng, Đạo Gia mặc dù có một vị lão tổ, nhưng mà, dùng thực lực của Bách Tộc này, Đạo Gia này cuối cùng coi như là thắng, vậy cũng tuyệt đối là thắng thảm, chân chính thắng thảm. Hơn nữa, nếu như không có lời của Đạo Tổ, Đạo Gia chỉnh thể thực lực tại Bách Tộc trước mặt, căn bản chưa đủ nhìn!

Bách Tộc không có liên thủ lúc, coi như là chia rẽ, đối với tứ đại gia mà nói, một chút uy hiếp đều không có. Nhưng mà, một khi Bách Tộc liên thủ, chính thức kết minh, cái này tổ hợp tổ lên lực lượng, coi như là lão tổ cũng không dám khinh thường.

Đoàn kết!

Bất kỳ một thế lực nào một khi chính thức đoàn kết lại, vậy cũng là không thể khinh thường đấy, lại càng không cần phải nói như thế thế lực đoàn kết lại với nhau!

“Chiến?”

Thiên Quân đột nhiên nói: “Đinh quân sư, ngươi Thần Tộc lấy cái gì cùng Bách Tộc ta chiến?” ;

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn về phía tinh không, mà lúc này, xa xa cái kia Linh Tộc Tộc Trưởng đột nhiên tay phải vung lên, phía sau hắn cái kia hơn ba mươi vị Linh Tộc cường giả lập tức hai tay chỉ lên trời, trong chốc lát, một cỗ cổ vô hình gợn sóng hướng phía Thiên tế ở chỗ sâu trong thẩm thấu mà đi, trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế hư không đột nhiên ảm đạm xuống, tựa như bị một trương vải xám bao trùm.

Ngẩng đầu nhìn không thấy bất kỳ vật gì!

Linh Tộc Tộc Trưởng nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó đạm thanh nói: “Đinh quân sư tụ họp tinh trận, chúng ta đã từng gặp qua, lúc này đây, Đinh quân sư hẳn là tụ họp không được tinh. Không biết Đinh quân sư còn có... Hay không thủ đoạn khác, nếu có, kính xin thi triển đi ra, để cho ta cùng nhìn một cái.”

Đinh Thược Dược cười cười, “xem ra lúc này đây, Bách Tộc các ngươi thật là chuẩn bị rất chu toàn a!”

; “Tự nhiên!”

Thiên Quân nói: “Địch nhân của chúng ta, thế nhưng là Thần Tộc. Đinh quân sư, người của chúng ta tất cả đi ra, người của các ngươi chứ? Còn là nói, không dám đi ra? Bất quá, ta nghĩ hẳn sẽ không, Thần Tộc luôn luôn là rất kiêu ngạo, không phải sao?”

Đinh Thược Dược không có trả lời Thiên Quân, mà là nhìn về phía một bên Dương Diệp, “còn nhớ rõ ngươi từng làm qua chuyện sao?”

; “Chuyện gì?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược cười nói: “Chính là ngươi cảm giác phải vô cùng thống khoái sự tình.”

Dương Diệp nhíu mày, không biết ý gì.

Lúc này, Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi cho rằng ta không biết ngươi đang ở đây tính toán Bách Tộc đồng thời đã ở tính toán chúng ta sao? Năm đó nếu không phải ngươi Lâm Trận Đào Ngũ, Thần Tộc ta cũng sẽ không thất bại thảm hại. Hôm nay, món nợ của chúng ta liền cùng tính một lượt rồi a. Đại Thiên Vũ Trụ, từ hôm nay trở đi, Đại Thiên Vũ Trụ chính là một cái lịch sử!”

Đinh Thược Dược là đang nói chuyện với ai?;

Mọi người ở đây khó hiểu lúc, đột nhiên, Bách Tộc tộc tăng thể diện sắc lập tức kịch biến.

Thiên Quân nhìn về phía Đinh Thược Dược, kinh hãi nói: “Ngươi Thần Tộc điên rồi sao?” ;

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2111: Âm Trọc Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bách Tộc tất cả sắc mặt người đều cực kỳ khó coi, phải nói là tái nhợt!

Tất cả người thật giống như đều nhìn thấy gì chuyện đáng sợ bình thường!

Xác thực, lúc này Đại Thiên Vũ Trụ chuyện đang xảy ra, xác thực rất đáng sợ!

Tại Đại Thiên Vũ Trụ, có vô số cái thế giới, những thế giới này giờ phút này đều đang nhanh chóng biến mất. Mỗi một cái thế giới, sóng thần, thiên băng, địa liệt, núi lửa bộc phát...

Nếu như giờ phút này có người đứng trong tinh không, bất kỳ cái gì một mảnh trong Tinh Không, cũng có thể chứng kiến, vô số tinh cầu giống như pháo hoa nổ bể ra. Đại Thiên Vũ Trụ, một cái lại một cái thế giới tại hủy diệt.

Đối với Thánh Nhân Cường Giả mà nói, muốn hủy diệt một cái thế giới, cũng không thế nào khó, cũng không cần phí quá nhiều khí lực, chỉ cần dẫn phát cái thế giới này đại Tự Nhiên Lực Lượng là được rồi. Ví dụ như, làm nổ lòng đất, nham thạch nóng chảy chảy ra, đại địa lập tức hủy diệt; Dẫn phát sóng thần, dẫn phát đáy biển. Núi lửa...;

Mỗi một cái thế giới hủy diệt, rất thương là ai?

Là Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh!

Tàn nhẫn?;

Chiến tranh, cho tới bây giờ đều là tàn nhẫn.

; “Ngươi Thần Tộc thật to gan!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một tên người mặc hắc bào người thần bí xuất hiện ở Đinh Thược Dược cách đó không xa. Làm người áo đen này xuất hiện một chớp mắt kia, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem Đinh Thược Dược chấn bay ra ngoài.

Dương Diệp lanh tay lẹ mắt, vội vàng xuất hiện ở sau lưng của Đinh Thược Dược kéo lại phía sau lưng của Đinh Thược Dược, nhưng mà, khi hắn tay tiếp xúc tới Đinh Thược Dược sau lưng một khắc này, sắc mặt hắn lập tức tím mặt kịch biến.

Ầm!

Đinh Thược Dược ngừng lại, nhưng mà Dương Diệp toàn bộ người bay ngược ra sau ra trọn vẹn ngàn trượng khoảng cách.

Sau khi dừng lại, Dương Diệp cúi đầu nhìn nhìn thân thể của mình, giờ phút này, toàn thân hắn đã rạn nứt ra!

Thật là khủng khiếp!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa thần bí kia người áo đen, gia hỏa này là lão tổ sao?

Đinh Thược Dược lau khóe miệng máu tươi, nàng nhìn về phía người thần bí kia, “Thế nào, rốt cục vẫn phải đi ra!”

; “Để cho hắn đám dừng lại, bằng không thì, ta muốn ngươi Thần Tộc tất cả mọi người sống không bằng chết!” Người thần bí nói.

; “Ngươi sợ là không có năng lực như thế!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Tất cả mọi người tìm thanh âm đến viễn trình nhìn lại, chỗ đó, một nữ tử chậm rãi mà tới.

Người tới, đúng là Trĩ Nữ.

Trĩ Nữ đi tới bên cạnh của Đinh Thược Dược, sau đó nàng xem lên trước mặt cách đó không xa người thần bí, “thực cho là chúng ta không có phòng bị ngươi sao?”

Thanh âm rơi xuống.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo dòng điện âm thanh, trong lòng tất cả mọi người kinh hãi, rất nhanh, tại không trung trong hư không, xuất hiện một máu đỏ chữ to.

; “Sát”

; Cái chữ này không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Thiên tế hư không.

Làm cái chữ này xuất hiện một chớp mắt kia từng cái

Trong Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch đột nhiên phát ra một tiếng kêu thảm thiết, nàng hai móng ôm cái đầu nhỏ cuộn rút trên mặt đất, lạnh run, tại nàng trong ánh mắt, tràn đầy vẻ hoảng sợ. Dương Diệp sắc mặt đại biến, vội vàng tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, “ngươi, Tiểu Bạch, ngươi làm sao vậy?”

Tiểu Bạch gắt gao ôm Dương Diệp, đầu không ngừng cạ bộ ngực của Dương Diệp, thân thể điên cuồng rung động kịch liệt lấy, dường như gặp phải chuyện gì đáng sợ vậy không chỉ có Tiểu Bạch, trong cơ thể hắn Tiểu Thiên, kể cả Lục Đinh Thần Hỏa giờ phút này đều đang điên cuồng rung động.

Sợ hãi!

Đó là đang sợ hãi!;

Dương Diệp toàn bộ người lập tức lăng loạn!

Đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Hồng Mông Tháp!”

Thanh âm rơi xuống, một vệt kim quang đột nhiên từ Thiên tế rơi xuống phía dưới, bao phủ Tiểu Bạch, nhưng mà, hay vẫn là không có lợi ích gì!

Đây là cái gì quỷ? Hồng Mông Tháp rõ ràng không có hiệu quả?;

Nhất định là cái kia chữ Sát!

Nghĩ vậy, Dương Diệp muốn ra Hồng Mông Tháp, ngay tại lúc này, một bên Thiên Tú đột nhiên nói: “Ca ca, đem Tiểu Bạch cho ta!”

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, không hỏi cái gì, trực tiếp đem Tiểu Bạch đưa cho Thiên Tú, Thiên Tú bàn tay nhỏ bé đặt ở trên đầu của Tiểu Bạch, nói khẽ: “Tiểu Bạch đừng sợ, có ta ở đây, ta hướng Tiểu Bạch bảo chứng, không có người có thể tổn thương Tiểu Bạch...”

Theo Thiên Tú thanh âm rơi xuống, Tiểu Bạch thân thể dần dần bình tĩnh lại.

Mà lúc này, Tiểu Thiên cùng Lục Đinh Thần Hỏa cũng đi tới bên cạnh Thiên Tú, giờ phút này, Tiểu Thiên khắp khuôn mặt là vẻ thống khổ, trừ lần đó ra, trong mắt nàng cũng là mang theo không che giấu chút nào hoảng sợ cùng sợ hãi!

; “Thiên Tú, giúp bọn hắn một chút!” Dương Diệp vội vàng nói.

Thiên Tú nhìn về phía Tiểu Thiên cùng Lục Đinh Thần Hỏa, trầm mặc một cái chớp mắt, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “tránh ra!”

Không có trả lời, Tiểu Thiên cùng Lục Đinh Thần Hỏa vẫn như cũ đang run rẩy.

Thiên Tú ánh mắt dần dần lạnh như băng, “ta. Lại để cho. Ngươi. Đi. Mở!”

Thanh âm rơi xuống, yên lặng một cái chớp mắt, Tiểu Thiên cùng Lục Đinh Thần Hỏa dần dần bình tĩnh lại.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp thở dài một hơi, sau đó hỏi, “Thiên Tú, đó là cái gì?”

Thiên Tú suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cũng không biết, chẳng qua là cảm thấy có đồ vật gì đó tại xem chúng ta, ừ, là đang nhìn Tiểu Bạch cùng Tiểu Thiên tỷ tỷ, còn có lửa này, đối phương giống như muốn ăn Tiểu Bạch các nàng!”

Ăn Tiểu Bạch các nàng?

Dương Diệp chân mày cau lại. Không có ở đa tạ, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “A Tú, ngươi giúp ta chiếu cố cho các nàng, ta đi ra xem một chút.”

; “Ca ca cẩn thận!”

Thiên Tú đột nhiên nói: “Cái kia, rất lợi hại, ca ca hiện tại hẳn là không đánh lại.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta sẽ cẩn thận.”

Nói xong, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Ngay tại Tiểu Bạch tại Tiểu Thiên còn có Lục Đinh Thần Hỏa xuất hiện dị thường một khắc này, Hồng Mông Tháp bên ngoài, người thần bí kia đột nhiên thất thanh nói: “Âm Trọc Linh! Làm sao có thể…”

Nói đến đây, người thần bí đột nhiên quay người trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Thiên tế, cái kia ‘giết’ chữ kịch liệt run lên, muốn đuổi theo, lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói; “Không cần đuổi, ngươi bây giờ cũng không làm gì được nàng.”

Yên lặng một cái chớp mắt, Thiên tế cái kia ‘giết’ chữ chậm rãi biến mất không thấy gì nữa.

Lúc này, Đinh Thược Dược nhìn về phía một bên Dương Diệp, “Tiểu Bạch nàng không sao chứ?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “hiện tại đã tốt hơn rất nhiều. Đó là cái gì?”

Đinh Thược Dược nói: “Linh vật chính thức khắc tinh, cũng có thể nói là thiên địch.”

Linh vật thiên địch?

Dương Diệp nhíu mày, chính muốn hỏi điều gì, lúc này, Đinh Thược Dược nói: “Đợi tí nữa tại giải thích với ngươi.”

Vừa nói, nàng chậm rãi đi về phía đám người Thiên Quân, “Nhân Tộc cùng Thiên Tộc Linh khí nghĩ đến đã khôi phục, đúng không?”

; “Làm sao ngươi biết!” Thiên Quân trầm giọng nói. Ngay mới vừa rồi một chớp mắt kia, hắn nhận được tin tức, Thiên Tộc Linh khí đã khôi phục, không chỉ có Thiên Tộc, Nhân Tộc cùng Yêu Tộc Linh khí cũng đã khôi phục.

Đinh Thược Dược đạm thanh nói: “Biết rõ vừa rồi người nọ là ai sao?”

Thiên Quân trầm giọng nói: “Đoán được một chút.”

; “Bây giờ minh bạch chuyện nguyên nhân sao?” Đinh Thược Dược hỏi.

Thiên Quân nhìn một; Mắt Đinh Thược Dược, “nàng vì cái gì phải làm như vậy?”

; “Ngươi vấn đề này hỏi có chút ngu!”

Đinh Thược Dược nói: “Nếu biết sự tình nguyên nhân, vậy thì đi đi. Thần Tộc ta cùng ngươi Bách Tộc, sẽ có một trận chiến, nhưng mà, không phải là hiện tại, bất quá ngươi yên tâm, các ngươi không cần đợi quá lâu đấy.”

Thiên Quân nhìn xem Đinh Thược Dược hồi lâu, sau đó nói: “Chúng ta chờ!”

Nói xong, hắn xoay người muốn mang theo mọi người đi.

Mà lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói: “Vì sao không hiện tại trực tiếp bắt lấy bọn hắn?”

Thiên Quân nhìn thoáng qua Nhân Quân, “ngươi cảm thấy bắt được sao?”

Nói xong, hắn trực tiếp mang theo Thiên Tộc Cường Giả đi, mà kia hơn cường giả của Bách Tộc cũng nhận được hắn lui binh mệnh lệnh.

Lập tức, cả Bách Tộc uyển giống như thủy triều thối lui.

Thần Chiến Trường lần nữa khôi phục bình tĩnh!

Làm Bách Tộc rời đi về sau, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Để cho hắn đám có thể ngừng.”

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu, “đã ngừng.”

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống.

Đinh Thược Dược bàn tay như ngọc trắng có chút vung lên, trong chốc lát, tất cả mặt đất đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, trước mặt mọi người mặt đất tét ra, một cái lối đi xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Tại Trĩ Nữ cùng dưới sự hướng dẫn của Đinh Thược Dược, mọi người đi xuống.

Đi theo Đinh Thược Dược cùng Trĩ Nữ, Dương Diệp đi tới Thần Chiến Trường Địa Để Thế Giới, Địa Để Thế Giới này, vượt qua tưởng tượng của Dương Diệp, là một tòa thành trống.

Trong thành có người, bất quá cực nhỏ, chỉ có mười đến, có thể nói là chân chính thành trống không.

; “Hiếu kỳ?” Đinh Thược Dược đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đinh Thược Dược nói: “Người của chúng ta, giấu ở các nơi trên thế giới.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không thể không nói, hắn đối với Đinh Thược Dược thật sự bội phục. Cô gái này tâm tư, thật có chút Vô Địch. Thần Tộc có thể đem Bách Tộc tỏ ra xoay quanh, Đinh Thược Dược có thể nói là không thể bỏ qua công lao.

Đinh Thược Dược cùng Trĩ Nữ mang theo Dương Diệp đi tới một gian đại điện, trong điện chỉ có ba người.

Trĩ Nữ nói: “Ngươi tương lai có tính toán gì không?”

Dương Diệp nhìn về phía Trĩ Nữ, sau đó nói: “Không có tính toán gì, thầm nghĩ sống sót trước.”

Trĩ Nữ nói: “Sống sót? Từ này về sau sẽ là Đại Thiên Vũ Trụ khó khăn nhất một sự kiện. Cả Đại Thiên Vũ Trụ, thật sự phải loạn. Cái này loạn, không đơn thuần là Thần Tộc ta cùng Bách Tộc, còn có thế lực khắp nơi. Ta cho đề nghị của ngươi là, ly khai Đại Thiên Vũ Trụ, càng sớm ly khai càng tốt.”

; “Ly khai Đại Thiên Vũ Trụ? Đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ nói: “Đi đâu cũng được, chỉ cần không phải tại Đại Thiên Vũ Trụ là tốt rồi!”

; “Đại Thiên Vũ Trụ cuối cùng muốn xảy ra cái gì!” Dương Diệp hỏi.

Trĩ Nữ nhìn về phía một bên Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nói: “Hắn không đi được. Trên thân hắn có Linh Chủ, còn xen lẫn thế lực khắp nơi nhân quả, những người kia, thì sẽ không để cho hắn đi.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi bây giờ, đừng nghĩ trốn, còn là nghĩ đến như thế nào tăng thực lực lên đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn hiện tại, việc cấp bách chính là tăng lên thực lực của chính mình, khắp mọi mặt thực lực đều cần tăng lên mới được. Đối mặt Bách Tộc con vật khổng lồ này, còn có một chút thế lực thần bí, không có có chút thực lực, đến lúc đó sợ là ngay cả làm con chốt thí tư cách đều không có.

Đinh Thược Dược chính muốn nói gì, ngay tại lúc này, bất ngờ xảy ra chuyện, một cái máu đỏ ‘giết’ chữ đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, sau đó trực tiếp không vào trước ngực của Dương Diệp.

; “Láo xược!”

Đinh Thược Dược đột nhiên phẫn nộ quát: “Mau ngăn cản nó, Tiểu Bạch gặp nguy hiểm! Cái kia tháp trấn không được nó!”

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Chẳng qua là tìm tòi công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ. Rất nhiều chưa có xem phiên ngoại bằng hữu có thể chú ý nhìn xem.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2112: Vũ Trụ Bất Diệt, Không Vong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch gặp nguy hiểm!

Dương Diệp sắc mặt lập tức biến thành dữ tợn, thoáng qua, hắn tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Giờ phút này, trong Hồng Mông Tháp.

Tại Tiểu Bạch đối diện cách đó không xa, là một con toàn thân đen nhánh dị vật, này dị vật toàn thân đen kịt, đỉnh đầu có hai cái lỗ tai nhỏ, con mắt như Nguyệt Nha Nhi, nhưng lại là tinh hồng sắc, mà ở quanh thân của nó, lượn lờ hắc khí lưu màu đỏ.

Hình thể cùng Tiểu Bạch không lớn bao nhiêu!

Mà giờ khắc này, tại trước mặt Tiểu Bạch, là một tòa màu vàng Tiểu Tháp.

Hồng Mông Tháp.

Vừa rồi cái kia dị vật xông tới một trong nháy mắt đó, kia chính là trực tiếp nhào về phía Tiểu Bạch, nhưng mà, Hồng Mông Tháp trực tiếp ra tay, đem chấn ra, cứu được Tiểu Bạch một mệnh.

Tại bên người của Tiểu Bạch, còn có Thiên Tú. Giờ phút này, Thiên Tú chính ôm Tiểu Bạch, lạnh lùng nhìn phía xa cái kia dị vật.

Tiểu Bạch lúc này đây trong mắt không có sợ hãi, có chỉ có phẫn nộ, nàng hai cái móng nhỏ nắm thật chặt, chung quanh linh vô cùng tức giận kia không ổn định, tựa như một tòa muốn bùng nổ đáy biển. Hỏa như núi.

Lần thứ nhất bị người bắt nạt như vậy, một hơi này, nàng Tiểu Bạch là nuốt không trôi đấy!

Cái kia dị vật nhìn xem Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy vẻ tham lam. Nhưng mà, nó nhưng có chút kiêng kị trước mặt Tiểu Bạch Hồng Mông Tháp kia.

Mới vừa rồi cái kia một lần giao phong, là nó rơi hạ phong!

Lúc này, Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, hắn đi tới trước mặt Tiểu Bạch, Tiểu Bạch lập tức bay đến trên vai của hắn, sau đó nàng chỉ chỉ xa xa cái kia dị vật.

“Muốn đánh nó?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “Vậy đánh!”

Được trả lời thuyết phục của Dương Diệp, Tiểu Bạch lúc này đây không có trốn sau lưng Hồng Mông Tháp, nàng trực tiếp bay đến không trung, sau một khắc, Tiểu Bạch há mồm khẽ hấp, trong chốc lát, toàn bộ đất trời lúc giữa lập tức hư ảo.

Tiểu Bạch đánh nhau, dựa vào là là cái gì? Dĩ nhiên chính là Linh khí, nàng hút Linh khí càng nhiều, uy lực cũng lại càng lớn. Nhưng mà, Hồng Mông Tháp nhưng là trôi dạt đến trước mặt của Tiểu Bạch, ngăn trở Tiểu Bạch.

Bởi vì nếu như để cho Tiểu Bạch hấp đi xuống, sẽ đem cái thế giới này Linh khí cho hấp trống trơn.

Cái thế giới này, Hồng Mông Tháp thì tương đương với cái thế giới này linh, nó tự nhiên không hy vọng cái thế giới này Linh khí biến mất.

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ xa xa cái kia dị vật, sau đó quơ quơ nắm tay nhỏ.

Nàng tỏ vẻ, một hơi này, nàng không thể nhẫn nhịn!

Hồng Mông Tháp có chút rung rung rung động.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó chỉ chỉ Hồng Mông Tháp, tiếp theo vừa chỉ chỉ nơi xa cái kia dị vật.

Hồng Mông Tháp hơi run một chút rung động, làm ra đáp lại.

Kỳ thật, Hồng Mông Tháp ý tứ chính là, ngươi đừng hấp Linh khí, ta giúp ngươi đánh nhau. Cái kia dị vật lúc này đây đột nhiên chạy vào Hồng Mông Tháp, đối với Hồng Mông Tháp mà nói, cũng là một khiêu khích a! Một hơi này, Tiểu Bạch không thể nhẫn nhịn, Hồng Mông Tháp đồng dạng không thể nhẫn nhịn!

Tiểu Bạch do dự một chút, sau đó nàng vỗ nhè nhẹ Hồng Mông Tháp, ý là, ngươi cố gắng lên.

Hồng Mông Tháp hơi run một chút rung động, sau một khắc, nó trực tiếp quay người hóa thành một vệt kim quang hướng phía cái kia dị vật đụng tới.

Xa xa, cái kia dị vật nhìn thấy Hồng Mông Tháp ra tay, trong mắt lập tức hiện lên một vòng lệ khí, sau đó nâng lên một cái móng vuốt đi về trước chính là vỗ.

Ầm!

Một trảo, trực tiếp chỉa vào Hồng Mông Tháp, cả trong cái Hồng Mông Tháp không gian lập tức kịch liệt run lên. Mà đúng lúc này, Hồng Mông Tháp đột nhiên kịch liệt run lên, không mấy đạo kim quang từ quanh thân nó bắn ra tung tóe, cái kia vô số kim quang trực tiếp đem cái kia dị vật chấn bay ra ngoài, nhưng mà sau một khắc, cái kia dị vật đột nhiên thả người một càng, hướng phía Hồng Mông Tháp đánh tới, cùng lúc đó, một cái đen kịt cự trảo trực tiếp vỗ vào Hồng Mông Tháp trên người.

Bất quá, cũng không có đem Hồng Mông Tháp đập bay, Hồng Mông Tháp đang bị cự trảo vỗ trúng một khắc này, tại nó quanh thân xuất hiện tầng một thật dầy kim quang, chính là kim quang này chịu đựng được cái kia dị vật này cường lực một kích. Nhưng mà lúc này, cái kia dị vật đột nhiên bắt lại Hồng Mông Tháp, xem nó tư thế, là muốn sống sờ sờ xé rách Hồng Mông Tháp, bất quá, Hồng Mông Tháp cũng không phải là ngồi không, lập tức trực tiếp đụng ở cái kia dị vật trên người.

Ầm!

Cái kia dị vật lần nữa bị đụng bay ra ngoài, tại dị vật bị đánh bay một chớp mắt kia, một vệt kim quang đột nhiên từ Thiên tế điện xạ mà xuống, sau đó trực tiếp oanh này dị vật trên người.

Ầm!

Cái kia dị vật lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Lần giao thủ này, cái kia dị vật bại hoàn toàn!

Nhưng mà, chiến đấu cũng chưa kết thúc.

Xa xa, cái kia dị vật nhìn nhìn thân thể của chính mình, trên mặt, đã dữ tợn đáng sợ, nó ngẩng đầu nhìn về phía Hồng Mông Tháp, sau một khắc, nó hữu trảo một trảo vỗ vào trước ngực mình, thoáng qua, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, hình thể của nó lập tức trở nên lớn gần thập bội, biến lớn sau dị vật, tại hai trảo của nó bên trên, nắm hai luồng một đỏ một đen hỏa diễm.

Nguy hiểm!

Xa xa, Dương Diệp biến sắc, lúc này đây, hắn cảm nhận được trước nay chưa có nguy hiểm!

Ở bên cạnh hắn Tiểu Bạch cũng là đi bên cạnh hắn rụt rụt, ở trong mắt nàng, tràn đầy vẻ tò mò. Đây là vật gì? Lợi hại như vậy?

Hồng Mông Tháp hiển nhiên cũng cảm thụ được nguy hiểm, lập tức vô số kim quang xuất hiện ở nó bốn phía, ngay tại lúc này, cái kia dị vật đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, Hồng Mông Tháp đang muốn xuất kích, mà đúng lúc này, nó ngây ngẩn cả người.

Bởi vì cái kia dị vật cũng không phải phóng tới nó, mà là nhằm vào hướng về phía một bên Tiểu Bạch!

Nhìn thấy một màn này, Hồng Mông Tháp trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng phía cái kia dị vật bắn tới. Nhưng mà, cái kia dị vật tốc độ nhanh hơn nó rất nhiều.

Tại nhìn thấy cái kia dị vật hướng phía Tiểu Bạch hướng lúc đến, Dương Diệp cũng là sắc mặt kịch biến, lập tức đem Tiểu Bạch kéo về phía sau, sau đó hai tay nắm trong tay Đoạn Tội hướng trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, mà hắn một kiếm này, cũng cứng rắn đem cái kia dị vật bức ngừng lại, nhưng mà, nhưng không có lợi ích gì, bởi vì chẳng qua là bức ngừng mà thôi.

Tại Dương Diệp bị đánh bay một chớp mắt kia, cái kia dị vật trực tiếp xuất hiện ở trước mặt Tiểu Bạch, nó một trảo hướng phía Tiểu Bạch bắt tới, trong mắt tràn đầy màu nhiệt huyết.

“Không!”

Xa xa, Dương Diệp muốn rách cả mí mắt, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía cái kia dị vật nổ bắn ra mà tới.

Giờ khắc này, Tiểu Bạch Nhãn trong không có sợ hãi, cũng không có sợ hãi, nàng chẳng qua là nhìn qua bên cạnh Dương Diệp, sau đó quơ quơ tiểu trảo, làm như đang cáo biệt.

Đang ở đó dị vật móng vuốt phải bắt được Tiểu Bạch lúc, một cái tiểu cô nương đột nhiên đứng ở trước mặt của Tiểu Bạch.

Làm cái kia tiểu trảo muốn bắt tại cô bé kia lúc, đột nhiên, nó như như giật điện rụt trở về.

Lúc này, Dương Diệp cùng Hồng Mông Tháp đã đi đến.

Dương Diệp một tay lấy Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, giờ khắc này, thân thể của Dương Diệp là đang run rẩy.

Bất kể là đối mặt cái gì cường nhân, cho dù là đối mặt lão tổ, Dương Diệp hắn đều không có như vậy sợ qua. Lúc này đây, hắn thật sự sợ. Sợ mất đi Tiểu Bạch, sợ mất đi thân nhân mùi vị!

Thứ mùi đó, hắn đã từng hưởng qua, hắn không nghĩ tại nếm.

Tiểu Bạch nhưng là bình tĩnh rất nhiều, đầu nó cọ xát Dương Diệp đôi má, sau đó đang an ủi Dương Diệp.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hồng Mông Tháp, “ngươi bảo hộ nàng, được hay không?”

Hồng Mông Tháp không có trả lời, nhưng mà nó nhưng chính mình tung bay ở đỉnh đầu của Tiểu Bạch, thoáng qua, một đạo kim sắc cột sáng trực tiếp đem Tiểu Bạch bao phủ ở. Dương Diệp nhìn thoáng qua cột sáng kia, hiện tại, trừ phi lão tổ ra tay, bằng không thì, Tiểu Bạch hẳn là tương đối an toàn.

Chẳng qua là hẳn!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia dị vật, giờ phút này, cái kia dị vật đang cùng Thiên Tú đối kháng.

Thiên Tú chậm rãi hướng phía cái kia dị vật đi đến, cái kia dị vật nhìn xem Thiên Tú, trong mắt lệ khí tại dần dần biến mất, Dương Diệp phát hiện, ở đằng kia dị vật trong mắt, hơn nhiều vẻ kiêng kỵ!

Kiêng kị Thiên Tú!

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú cuối cùng là lai lịch gì? Lại có thể lại để cho này dị vật kiêng kị!

Thiên Tú còn đang hướng cái kia dị vật đi đến, Dương Diệp do dự một chút, cuối cùng còn không có lựa chọn ngăn lại Thiên Tú, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, cái kia dị vật không dám ra tay với Thiên Tú.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên siết chặc nắm tay nhỏ, “Tiểu Bạch là bằng hữu ta, Tiểu Bạch là bằng hữu ta...”

Kỳ thật, nàng cũng thật là sợ. Nhưng mà, phẫn nộ lỗi nặng sợ hãi.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia dị vật, cái kia dị vật nheo mắt, sau đó lui về phía sau trăm trượng, cùng Thiên Tú kéo ra một khoảng cách.

Thiên Tú lạnh lùng nhìn xem cái kia dị vật, cái kia dị vật cũng nhìn xem Thiên Tú, cứ như vậy đối mặt, cuối cùng, cái kia dị vật do dự một chút, sau đó thân hình run lên, đã đi ra Hồng Mông Tháp!

Đi!

Ở đằng kia dị vật rời đi về sau, Hồng Mông Tháp đột nhiên kịch liệt run lên, hóa thành không mấy đạo kim quang che lấp tại cuối chân trời, cùng lúc đó, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Tuyền Qua bốn phía cũng xuất hiện kim quang nhàn nhạt.

Hiển nhiên, đây là Hồng Mông Tháp bày phòng ngự. Hiện tại, cái kia dị vật đừng nghĩ đơn giản tiến vào Hồng Mông Tháp. Trước kia Hồng Mông Tháp không có phòng bị, đó là bởi vì nó đối với chính mình có lòng tin, mà bây giờ, nó tự nhiên cũng không sợ cái kia dị vật, nhưng mà, nếu như cái kia dị vật một lòng chỉ muốn tìm Tiểu Bạch phiền toái, nó cũng là không có biện pháp. Cho nên, nó lựa chọn bố trí phòng ngự.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp đi tới Thiên Tú bên người, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, sau đó nói: “Không có sao chứ?”

Thiên Tú khẽ lắc đầu, “ta, ta vừa rồi cực kỳ tức giận, sau đó ta cảm giác, ta cảm giác có đồ vật gì đó muốn tỉnh.”

“Muốn tỉnh?”

Dương Diệp ngồi chồm hổm xuống, sau đó nói khẽ: “Ngươi biết là cái gì muốn tỉnh lại sao?”

Thiên Tú lắc đầu, “ta tức giận, cũng cảm giác nó muốn tỉnh lại, nhưng mà, nương, mẫu thân nói, phải chờ ta sau khi lớn lên, mới có thể chính thức sinh khí, cho nên, mẫu thân khi chết, nàng cũng không để cho ta tức giận.”

Nói đến đây, nàng dừng lại một chút, sau đó lại nói: “Vừa rồi, nó muốn giết Tiểu Bạch, ta, ta thật sự cực kỳ tức giận!”

Lúc này, Tiểu Bạch đi tới trước mặt của Thiên Tú, sau đó tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, nàng mỉm cười cho, hiển nhiên, là đang an ủi Thiên Tú.

Dương Diệp nói khẽ: “Nghe ngươi lời của mẹ, sau này đừng đơn giản tức giận, được hay không?”

Thiên Tú nói khẽ: “Được, chỉ cần Tiểu Bạch cùng ca ca không nguy hiểm, ta liền không tức giận!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cười nói: “Được, quyết định vậy nha. Ừ, ca ca ra ngoài làm một ít chuyện, chờ sau đó tại đến cùng các ngươi chơi, được hay không?”

Đối với cái này, hai thằng nhóc tự nhiên không có bất kỳ dị nghị.

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Lúc này, Đinh Thược Dược đứng tại trước mặt hắn.

Dương Diệp nhìn xem Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nó chính là Âm Trọc Linh, sinh ra không rõ, thích ăn hết thảy Linh vật, đã từng lúc xuất hiện, Đại Thiên Vũ Trụ Linh vật thiếu chút nữa bị nó diệt sạch. Cuối cùng, Thần Tộc ta vị đạt được trợ giúp của Vũ Trụ Chi Linh, vì vậy ra tay trợ giúp Vũ Trụ Chi Linh phong ấn nó. Mà bây giờ, Thần Tộc ta vì đối phó một số người, giải phong nó!”

“Làm sao làm chết nó!” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Giết không chết, năm đó thích Thiên Tộc dài đều giết không chết nó. Vũ trụ bất diệt, nó không vong.”

...

------oOo------

Chương 2113: Thân Thể Lột Xác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vũ trụ bất diệt, nó không vong!

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt âm trầm.

Lúc này, Đinh Thược Dược lại nói: “Ngươi yên tâm, ta sẽ không ở để cho nó ra tay với Tiểu Bạch.” Nàng rất rõ ràng Tiểu Bạch tại trong lòng Dương Diệp địa vị.

Dương Diệp trầm mặc.

Đinh Thược Dược lại nói: “Kỳ thật, Tiểu Bạch cũng không thể so với nó yếu!”

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nói: “Sự lợi hại của Tiểu Bạch chỗ là linh khí, cho nàng linh khí đầy đủ, nàng cũng tương đương với vô địch. Bất quá, ngươi Tiểu Bạch này, có chút quá ham chơi rồi. Thế cho nên thực lực cũng không phải mạnh như vậy!”

Dương Diệp: “…”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chui ra.

Tại Tiểu Bạch đỉnh đầu, có một tòa hư ảo Kim Sắc Tiểu Tháp.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua tháp này, sau đó lắc đầu, “thật sự là được trời ưu ái Tiểu gia hỏa.”

Tháp này, thế nhưng là được xưng Đại Thiên Vũ Trụ đệ một kiện chí bảo. Mà tháp, rõ ràng cam tâm tình nguyện thiếp thân bảo hộ Tiểu gia hỏa này. Mà có tháp này thiếp thân bảo hộ, coi như là Âm Trọc Linh kia cũng khó có thể đơn giản tiếp gần Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp, quơ quơ tiểu trảo.

“Ngươi muốn tu luyện?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu cái đầu nhỏ.

“Vì cái gì?” Dương Diệp hỏi, “ngươi không phải là ghét nhất chính là tu luyện ư!”

Tiểu Bạch đột nhiên siết chặc tiểu trảo, sau đó đối với Dương Diệp quơ quơ.

Nàng muốn báo thù!

Tại trong Hồng Mông Tháp, nếu như không phải là Tiểu Thiên cùng Hồng Mông Tháp, nàng đã bị ăn hết. Một hơi này, nàng không nhịn được.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, một bên Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Nàng xác thực nên tu luyện, bằng không thì, nàng này thiên phú quá lãng phí. Hơn nữa, ngươi cũng không khả năng cả đời canh giữ ở bên người nàng, không phải sao?”

“Ta sẽ cả đời trông coi nàng!”

Dương Diệp nói: “Bất quá, ta cũng sẽ để cho nàng đi tu luyện.” Tiểu Bạch nhất định phải có một điểm năng lực tự vệ, bởi vì thân là Linh Chủ nàng, nhất định là sẽ có rất nhiều người có ý đồ với nàng đấy.

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, trên mặt nhỏ, tràn đầy vẻ kiên định.

Lúc này, Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, “Âm Trọc Linh kia nó không nghe các ngươi?”

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “Thần Tộc chúng ta chẳng qua là cho nó đã đạt thành một ít hiệp nghị, không có quyền lợi ra lệnh cho nó.”

“Sẽ không sợ nó cắn trả sao?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược cười nói: “Thần Tộc ta cũng không phải ngồi không, hơn nữa, chúng ta bây giờ có cùng chung địch nhân.”

“Người thần bí kia?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu.

“Người nọ là ai?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “ngươi rất nhanh thì sẽ biết. Đúng rồi, Chiến Thiên kia chứ? Cho ta nhìn một chút!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó lấy ra Chiến Thiên. Đinh Thược Dược tiếp nhận Chiến Thiên, sau đó nói khẽ: “Quả thật đúng là không sai!”

“Cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Đinh Thược Dược nói: “Chiến Thiên này năng lực là có thể trở nên mạnh mẽ, ngươi đang cùng người lúc chiến đấu, nếu như có thể kích phát nó Ẩn Tàng Thuộc Tính ‘khát máu’ mà nói, lực lượng của ngươi cùng lực lượng của nó đều càng ngày càng mạnh. Ta nhìn một chút, ngươi đã từng kích phát qua này ‘khát máu’. Nghĩ đến, trận chiến ấy ngươi nên đánh chính là rất khó khăn.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác thực rất khó khăn.”

Trận chiến ấy, là hắn lần thứ nhất giết Thánh Nhân trận chiến ấy. Bất quá, hắn lúc ấy không có nghĩ lại, bởi vậy, cũng không đáng Chiến Thiên này còn có thuộc tính này.

Đinh Thược Dược đem Chiến Thiên chống đỡ trả lại cho Dương Diệp, “thực lực của ngươi bây giờ, một mình đấu một vị Thánh Nhân, không có áp lực chút nào. Bất quá, chớ khinh thường, Thánh Nhân bên trong, cũng chia mạnh và yếu. Trừ lần đó ra, thế gian còn có rất nhiều không biết sinh vật, giống như trước Âm Trọc Linh, cùng loại nó loại này tồn tại, tuy rằng rất ít, nhưng mà, cũng không phải là không có. Cho nên, bên ngoài hành tẩu, hay vẫn là cần phải cẩn thận một chút!”

Dương Diệp nói: “Ta minh bạch.”

Rất nhiều cường giả, phần lớn đều chết tại chính mình chủ quan cùng khinh địch.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua thân thể của Dương Diệp, sau đó nói: “Nhục thể của ngươi cũng không có đạt tới Thánh Nhân Cảnh thân thể.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Đi theo ta!”

Nói xong, nàng quay người đi xa đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó cũng liền vội vàng đi theo lên.

Dương Diệp đi theo Đinh Thược Dược đi tới mặt đất, Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, Thiên tế, sao giăng đầy trời, bầu trời thâm sâu mà lại thần bí.

“Ngươi tiếp xúc qua Tinh Quang chi lực đi!” Đinh Thược Dược nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã từng tu luyện quả Tinh Thần Chi Lực.”

Đinh Thược Dược nói: “Nhục thể của ngươi đạt đến ngươi bây giờ cực hạn, nội tình rất không tồi, bất quá, ngươi muốn bước ra một bước này, theo ta phỏng đoán, ít nhất phải ba mươi năm. Từ phàm trần đến thánh, quá trình này độ khó, là ngươi khó có thể tưởng tượng!”

Dương Diệp nhìn xem Đinh Thược Dược, yên lặng chờ kết quả.

Đinh Thược Dược lại nói: “Tinh Thần Chi Lực, vô cùng vô tận, sự cường đại của nó, cũng là không thể nghi ngờ. Ta hiện tại, lợi dụng Tụ Tinh Trận, lại để cho Tinh Thần Chi Lực tiến vào trong cơ thể ngươi, dùng Tinh Thần Chi Lực giúp ngươi Nhục Thân Thành Thánh.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp đột nhiên nói.

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp lại nói: “Vì cái gì giúp ta như vậy?”

Đinh Thược Dược mỉm cười, “ta luân hồi tại Đinh gia lúc, bởi vì năm đó bị thương quá nặng, thân thể cực kỳ suy yếu, nếu như không phải là Hồng Mông Tử Khí của ngươi, ta sợ là còn muốn mấy mười năm mới có thể khôi phục, hơn nữa, về sau đại lục hủy diệt, nếu như không phải là ngươi để cho ta sớm khôi phục, đã thức tỉnh một ít năng lực, ta sợ là lại muốn vào vào trong luân hồi.”

Dương Diệp trầm mặc.

Đinh Thược Dược đi tới trước mặt Dương Diệp, “thiện hữu thiện báo, ác có hậu quả xấu, những lời này, nhiều khi, vẫn còn có chút đạo lý. Đương nhiên, ta giúp ngươi Nhục Thân Thành Thánh, cũng không phải là hoàn toàn là tại báo ân. Được rồi, không lãng phí thời gian, chúng ta bắt đầu đi, Tinh Thần Chi Lực tiến vào trong cơ thể ngươi, có thể sẽ có chút khó chịu, kiên nhẫn một chút!”

Thanh âm rơi xuống, Đinh Thược Dược hai tay kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, tại Dương Diệp dưới chân, xuất hiện một cái tinh lam sắc vòng tròn.

Đinh Thược Dược nói: “Đây là đơn độc Tụ Tinh Trận, đợi tí nữa Tinh Quang chui vào trong cơ thể ngươi, ngươi có thể sẽ khó thích ứng, bất quá, nhất định phải chống đỡ nữa, chống đỡ nữa, liền Cải Thiên Hoán Địa, nếu như không chịu đựng nổi, cũng sẽ bị đánh trở về nguyên hình!”

Thanh âm rơi xuống, nàng hai tay kết thủ ấn một hồi biến ảo.

Trong chốc lát.

Thiên tế phía xa trong trời sao, vô số Tinh Quang đột nhiên phát sáng lên, thoáng qua, vô số Tinh Thần Chi Lực từ cái này tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong kích xạ mà đến, ít Tinh Thần Chi Lực này tạo thành một đạo Tinh Thần Quang Trụ khổng lồ, sau đó trực tiếp không vào đỉnh đầu của Dương Diệp.

Ầm!

Dương Diệp hai mắt lập tức trợn lên lên, giờ khắc này, hắn cảm giác thân thể của mình muốn nổ bể ra rồi. Tinh Thần Chi Lực kia khi tiến vào Dương Diệp trong cơ thể về sau, sau đó bắt đầu điên cuồng liền đè nặng nhục thể của Dương Diệp.

Phương pháp này, có chút bạo lực!

Mà Đinh Thược Dược lựa chọn đúng là bạo lực, dùng ôn hòa phương pháp xử lý, quá lãng phí thời gian. Mà bây giờ, bất kể là nàng, hay vẫn là Dương Diệp, bọn hắn đều không có thời gian. Cho nên, nàng lựa chọn dùng loại này bạo lực nhất phương pháp, đương nhiên, nàng là tín nhiệm Dương Diệp, tin tưởng Dương Diệp có thể chống cự.

Vô số Tinh Thần Chi Lực liên tục không ngừng từ Thiên tế rơi xuống phía dưới, sau đó liên tục không ngừng tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Giờ khắc này, Dương Diệp toàn bộ người đều lưng Tinh Thần Chi Lực bao trùm, từ bên ngoài căn bản nhìn không tới người của hắn. Mà có dưới chân hắn cái kia pháp trận, điều này làm cho những Tinh Thần Chi Lực kia không ngoài vòng pháp luật tiết, cuối cùng chỉ có thể toàn bộ tiến vào Dương Diệp trong cơ thể. Mà những ngôi sao này có lý khi tiến vào Dương Diệp trong cơ thể về sau, bắt đầu điên cuồng kích thích nhục thể của hắn, cái này giống như là đang đánh thép, một búa một búa đánh, mà Dương Diệp hiện tại chính là khối sắt.

Rèn sắt, chùy thật là thoải mái, nhưng mà thiết liền khó chịu.

Tại Tinh Thần Chi Lực mới vừa gia nhập một khắc này, hắn thiếu chút nữa hô dừng tay. Cái loại cảm giác này, thật sự rất khó chịu khó chịu. Một chớp mắt kia, hắn cảm giác mình muốn nổ thành một đống thịt nát. Nhưng mà rất nhanh, hắn giữ được bản tâm, nhanh cắn chặt hàm răng, cưỡng ép để cho chính mình kiên trì được.

Buông tha cho?

Buông tha cho cơ hội này, vậy còn không biết phải chờ bao nhiêu năm mới có thể thân thể đạt tới Thánh Nhân Giai. Trong loạn thế này, không có thực lực, người không bằng chó sống an ổn. Hơn nữa, hắn không nghĩ tại giống như trước vô lực, chính là Âm Trọc Linh kia phóng tới Tiểu Bạch lúc, hắn lúc đó, liền có một loại sâu đậm cảm giác vô lực. Cái kia loại cảm giác vô lực, giống như là ban đầu ở nhìn thấy mẫu thân hắn cái chết một khắc này giống nhau!

Trở nên mạnh mẽ!

Lúc trước, vì mẫu thân cùng muội muội, mục tiêu của hắn là trở nên mạnh mẽ, đã làm trở nên mạnh mẽ, mặc kệ khổ gì, cái gì mệt mỏi, hắn đều có thể chịu đựng.

Thân nhân, chính là hắn lúc trước còn sống động lực duy nhất!

Không chỉ có là hắn, bất kỳ một cái nào người đàn ông có trách nhiệm đều là giống nhau, mệt sống mệt chết, hơn phân nửa vẫn là vì thân nhân.

Theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp thừa nhận vẻ này áp lực cũng càng ngày càng lớn, hắn hiện tại, thần chí cũng bắt đầu trò chơi mơ hồ. Bởi vì hắn nhanh thủ không được bản tâm của chính mình rồi.

Bị vô số Tinh Thần Chi Lực quan vào thể nội, cái loại cảm giác này, so với dùng Lục Đinh Thần Hỏa thiêu thân thể còn khó chịu hơn.

Ngay tại lúc này, thanh âm của Đinh Thược Dược đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “đây là cơ hội duy nhất của ngươi, bỏ qua cơ hội này, chờ ba mươi năm.”

Cơ hội duy nhất!

“A!”

Trong Tinh Thần Quang Trụ, đột nhiên truyền ra một tiếng rống giận dữ.

Đây là thanh âm của Dương Diệp, cuồng loạn thanh âm!

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua vị trí của Dương Diệp, sau đó tiếp tục triệu hoán Tinh Thần Chi Lực. Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm sau ba canh giờ.

Răng rắc!

Một Đạo Thanh thúy thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Đinh Thược Dược hướng phía vị trí của Dương Diệp nhìn lại, giờ phút này, nhục thể của Dương Diệp đã rạn nứt ra.

“Kế, tiếp tục!”

Ngay tại lúc này, thanh âm của Dương Diệp đột nhiên vang lên. Bất quá, thanh âm này vô cùng suy yếu, tựa như muốn tắt thở vậy

Đinh Thược Dược trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó tiếp tục triệu hoán Tinh Thần Chi Lực.

Cứ như vậy, vô số Tinh Thần Chi Lực lần nữa từ phía xa trong trời sao rơi tới.

Trong Tinh Thần Quang Trụ, Dương Diệp nhanh cắn chặt hàm răng, giờ phút này, cả người hắn tựa như một cái bị trọng kích bình ngọc, mặc dù không có triệt để nghiền nát, nhưng mà, cả cá nhân trên người nhưng là trải rộng vết rạn, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Sau hai canh giờ.

Ầm!

Đột nhiên, cái bọc kia Tinh Thần Quang Trụ của Dương Diệp đột nhiên nổ bể ra, cùng một trong nảy sinh nổ tung, còn có Dương Diệp.

Dương Diệp cả người tại thời khắc này trực tiếp nổ tét ra!

Đinh Thược Dược ngừng lại!

...

------oOo------

Chương 2114: Bị Tàn Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp toàn bộ người thân thể trực tiếp nổ bể ra!

Nhưng mà, linh hồn của Dương Diệp vẫn còn!

Theo Đinh Thược Dược dừng lại, Dương Diệp dưới chân trận pháp kia lập tức biến mất. Dương Diệp tuy rằng không có thân thể, nhưng mà, linh hồn nhưng vẫn còn! Mà ở quanh người hắn, lượn lờ nhàn nhạt Tinh Quang.

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Đinh Thược Dược, nhục thể của Dương Diệp bắt đầu một lần nữa dài ra.

Phá Nhi Hậu Lập!

Chân chính Phá Nhi Hậu Lập!

Nhục thể của Dương Diệp cũng không phải nghiền nát, mà là Phá Nhi Hậu Lập, đơn giản mà nói, chính là trùng sinh!

Rất nhanh, Dương Diệp toàn bộ người đã khôi phục bình thường.

Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, hắn nhìn về phía thân thể của chính mình, sau đó tay phải chậm rãi nắm chắc thành quyền.

Răng rắc!

Dùng Dương Diệp làm trung tâm, chung quanh hắn mấy ngàn trượng bên trong không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Lực lượng!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn giờ phút này, cảm giác trong thân thể của chính mình có được sức mạnh vô cùng vô tận.

Lực lượng trước kia của hắn cùng cỗ lực lượng này so sánh với, giống như là tiểu hài tử cùng đại nhân so sánh với.

Lột xác!

Chân chính lột xác!

“Còn không thích ứng chứ?” Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “rất không thích ứng!”

Tuy rằng hắn hiện tại Nhục Thân Thành Thánh, nhưng mà, lực lượng này với hắn mà nói, có chút lạ lẫm.

Đinh Thược Dược nói: “Rất bình thường, bởi vì ta là dùng cậy mạnh cưỡng ép cho ngươi đột phá, mà không phải ngươi dần dần tiến dần đột phá, cái này ít nhiều vẫn còn có chút tai hại, ngươi ngày sau cần thường xuyên củng cố.”

Dương Diệp nói: “Đa tạ!”

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, “ta còn có một số việc muốn làm, ngươi tự tiện!”

Nói xong, nàng quay người biến mất cách không xa.

Trong tràng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Hắn không có ở đi Thần Tộc, mà là tiến về trước tiền sử di tích.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới tiền sử di tích, hắn đi tới cái kia quan tài trước mặt, mà khi hắn nhìn thấy cái kia bộ quan tài lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại, “Cái này...”

Cái kia bộ quan tài cùng hắn trước kia thấy không quá giống nhau!

Này bộ quan tài, giờ phút này quanh thân trải rộng vết rạn, giống như là bị người chùy qua bình thường!

“Đã lâu không gặp!” Trong quan tài, người thần bí kia đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Lần này tới, là muốn Hướng tiền bối giáo giáo Tiểu Bạch. Nàng cần phải trở nên mạnh!”

Tiểu Bạch thật sự không thể chỉ mại manh. Đây cũng là muốn cho nàng. Nàng là Thiên Địa Linh Chủ, này đã định trước nàng đem bất phàm, nàng cần phải có năng lực tự vệ nhất định.

Lúc này, Tiểu Bạch chui ra. Nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía cái kia bộ quan tài, quơ quơ tiểu trảo.

Người thần bí kia trầm mặc một lát, sau đó nói: “Nàng xác thực nên trở nên mạnh mẽ. Các thời kỳ Linh Chủ, ở một cái trong vũ trụ, địa vị không kém Vũ Trụ Chi Linh, các nàng cũng là đảm nhiệm sứ mạng đấy.”

“Đảm nhiệm sứ mạng?” Dương Diệp có chút khó hiểu.

Người thần bí nói: “Các nàng, có thể hấp thu Linh khí, nhưng mà, cũng có thể vì một cái thế giới sáng tạo Linh khí. Có thể vì một cái thế giới sáng tạo Linh khí, cũng là đồng nghĩa với, nàng có thể giao phó một cái thế giới sinh mệnh. Đối với một cái vũ trụ, một vị Linh Chủ, vô cùng trọng yếu. Bất quá, các ngươi thời đại này, tựa hồ còn không có chính thức ý thức được một điểm này.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “hy vọng bọn họ vĩnh viễn không phải ý thức được điểm ấy!”

Dương Diệp cảm giác được, này người tiền sử đối với Tiểu Bạch rất coi trọng, vô cùng coi trọng.

Người tiền sử nói: “Chúng ta thời đại đó, Linh Chủ đều có tu hành của chính mình phương thức, trong đó có một bộ công pháp, là một vị kiệt xuất Linh Chủ chế tạo ra, vị Linh Chủ kia, tại chúng ta thời đại đó, vô cùng nổi danh, lúc trước cũng là trợ giúp của nó, mới để cho ta đám thời đại đó rất nhiều người cùng rất nhiều Linh vật còn sống sót.”

Nói đến đây, người tiền sử dừng một chút, sau đó lại nói: “Hắn chế tạo ra bộ công pháp này tên là: Thôn Linh Tạo Hóa Quyết. Vị Linh Chủ này của ngươi, tại nuốt Phệ Linh khí lúc, chỉ là đơn thuần bằng vào bản năng tại hấp thu, kỳ thật, như vậy là phi thường không đúng, cũng là vô cùng vô cùng lãng phí. Nếu như nàng có thể học được bộ công pháp này, khi đó, trừ lão tổ bên ngoài, không có người hoặc là sinh linh có thể làm gì được nàng!”

“Âm Trọc Linh!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Tiền bối biết rõ Âm Trọc Linh sao?”

Tiểu Bạch địch nhân lớn nhất, chính là Âm Trọc Linh kia!

“Thế nào, thế giới này có Âm Trọc Linh?” Người tiền sử hỏi lại.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã xuất hiện qua. Tiểu Bạch thiếu chút nữa chết trên tay nó!”

“Linh Chủ nàng là làm sao sống được!” Người tiền sử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Trong cơ thể ta cái kia bảo vật!”

Hắn chưa nói Thiên Tú, bởi vì trực giác nói cho hắn biết, còn là đừng lại để cho bất kỳ người nào biết Thiên Tú đặc thù tốt.

Cái kia người tiền sử nói: “Cũng thế, ngươi cái kia bảo vật hẳn là có thể không sợ Âm Trọc Linh kia, bất quá, sợ là cũng không làm gì được nó.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối biết rõ Âm Trọc Linh kia lai lịch?”

“Biết rõ một ít!”

Người tiền sử nói: “Loại sinh linh này, kỳ thật cùng Thiên Địa Linh Chủ cùng Vũ Trụ Chi Linh có rất nhiều tương tự chính là. Linh Chủ, chí thiện, nhưng mà, Âm Trọc Linh này, chí ác. Thế gian, có âm thì có mặt trời, có ánh sáng là phải có bóng đêm. Âm Trọc Linh này, thuộc về vũ trụ rất ám, ác nhất sinh linh. Chúng cũng là bỉnh thiên địa mà sống, trừ phi vũ trụ tan vỡ, bằng không thì, chúng thì sẽ không mất. Đương nhiên, cũng là có chút lực lượng có thể tru sát nó, bất quá, rất ít, rất ít!”

Chí ác!

Dương Diệp sắc mặt thấp trầm như nước, Âm Trọc Linh này lai lịch không nhỏ a.

Lúc này, người tiền sử lại nói: “Nó là thiên địa của Linh Chủ, cũng là khắc tinh của Vũ Trụ Chi Linh, lớn lên Linh Chủ, tự nhiên thì sẽ không sợ nó, nhưng mà, ngươi Linh Chủ này, hoàn toàn chưa trưởng thành, bây giờ nó, hẳn không phải là Âm Trọc Linh kia đối thủ đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cho nên, ta hy vọng Tiểu Bạch nàng có thể biến thành mạnh hơn một chút, cho dù là không thể giết Âm Trọc Linh kia, nhưng chỉ cần có năng lực tự vệ là được rồi.”

“Để cho nàng ở tại chỗ này, nàng có thể trở nên mạnh mẽ!” Người tiền sử đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Bất quá, ta muốn lưu lại theo nàng!”

Nghe được lời của Dương Diệp, trong lòng ngực của hắn Tiểu Bạch lập tức dùng trán của chính mình cọ xát cái cằm của hắn. Nàng tuy rằng tưởng trở nên mạnh mẽ, nhưng mà, nàng không muốn rời đi Dương Diệp, cũng không muốn rời đi Thiên Tú cùng Hồng Mông Tháp, cùng với Tiểu Thiên.

Không có những người này, nàng sẽ cảm thấy thật cô đơn!

Còn tốt, Dương Diệp muốn lưu lại theo nàng.

Lúc này, người tiền sử nói: “Ta biết ngươi lo lắng cái gì, kỳ thật, nói thật, ta coi như là sẽ hại ngươi, cũng sẽ không đi hại nàng. Ta tiền sử nhất tộc, đã từng đã đáp ứng vị Linh Chủ đại nhân kia, Đời Đời Kiếp Kiếp thủ hộ bất luận cái gì một đời Linh Chủ. Tuy rằng ngươi Linh Chủ này không đi theo ta, nhưng mà, ta cũng sẽ không đi gia hại nàng.”

Dương Diệp lắc đầu, “tiền bối suy nghĩ nhiều. Nếu như ta không tin Nhâm tiền bối, tựu cũng không mang theo nàng tới nơi này. Ta sở dĩ muốn lưu lại, thật sự là không bỏ đi được Tiểu gia hỏa này. Tưởng cùng nàng, hơn nữa, có ta ở đây, nàng sẽ học càng cố gắng một điểm, bằng không thì, nàng lười biếng đứng lên, tiền bối nhất định là hết cách với nàng đấy!”

Lười biếng!

Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, biểu lộ thật là vô tội.

Người tiền sử nói: “Cũng tốt.”

Cứ như vậy, Dương Diệp lưu tại này tiền sử trong di tích. Còn chuyện của ngoại giới, hắn cũng thời khắc đang chăm chú. Bởi vì Nhân Tộc Linh khí dần dần khôi phục, Dương Liêm Sương các loại nữ nhân cũng không cần tại chuyển di, bất quá, Dương Diệp đã để cho Dương Liêm Sương bớt phóng túng đi một chút, hết khả năng phải khiêm tốn một điểm. Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ là thời buổi rối loạn, đặc biệt là Dương Liêm Sương các nàng cùng hắn Dương Diệp còn có quan hệ, nếu là bị người phát hiện, tuyệt đối là một kiện vô cùng chuyện vô cùng nguy hiểm!

Trừ lần đó ra, hắn cũng để cho Dương Liêm Sương tùy thời chú ý Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc cùng với tứ đại gia động thái.

Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, nhìn như đều yên lặng xuống, thực thì không phải vậy, đây là sự bình tĩnh trước cơn bão táp.

Bách Tộc lúc trước tại Thần Chiến Trường bày ra thực lực, không chỉ có chấn nhiếp Thần Tộc, cũng chấn nhiếp tứ đại gia. Bách Tộc đúng nghĩa liên thủ, là có thể cùng tứ đại gia bất luận cái gì một nhà chống lại.

Hiện tại, tứ đại gia đối với Bách Tộc cũng là hơi có chút kiêng kị. Chúng, phải phòng bị không chỉ là còn lại ba nhà, còn phải phòng bị Thần Tộc, còn phải phòng bị bọn hắn địch nhân lớn nhất. Nói ngắn lại. Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, chia làm mấy nhóm thế lực, tứ đại gia, tất cả tự mình doanh, Bách Tộc liên thủ, Thần Tộc tính một phương, còn có một chút trốn ở trong tối Thần Bí Thế Lực. Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, còn kém một cây đạo. Hỏa tác!

Mà Bách Tộc hiện tại cũng không phải đem Thần Tộc cho rằng duy một đối thủ, Thần Chiến Trường một lần kia, lại để cho cho bọn họ minh bạch, còn có thế lực khác tại tính toán bọn hắn. Này cũng là bọn hắn lúc trước vì sao không tại có chút ưu thế dưới tình huống cùng Thần Tộc quyết nhất tử chiến.

Cũng không muốn bị người ngồi thu ngư ông chi lợi!

Mặc kệ Đại Thiên Vũ Trụ như thế nào, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch hiện tại ngược lại là qua bình tĩnh.

Tiểu Bạch từ lúc bắt đầu chuyên tâm sau khi tu luyện, đặc biệt là ở đằng kia người tiền sử dưới sự chỉ đạo, Tiểu Bạch có thể nói là chân chính đột nhiên tăng mạnh. Bây giờ Tiểu Bạch, học xong tổ hợp lực lượng, ví dụ như, nàng có thể một mình sáng tạo ra lôi điện, sáng tạo ra gió bão, sáng tạo ra thần hỏa... Đại Tự Nhiên tất cả Tự Nhiên Lực Lượng, nàng đều có thể sáng tạo ra.

Dựa theo người tiền sử nói, cái này gọi là: Nguyên tố tổ hợp!

Đem đủ loại không nhìn thấy nguyên tố tổ hợp lại với nhau, liền sẽ hình thành loại này thần bí mà lại lực lượng cường đại!

Hắn cũng muốn học!

Nhưng mà, đáng tiếc là, chỉ có Tiểu Bạch có thể học. Nguyên nhân rất đơn giản, những cái kia nguyên tố, sẽ chủ động dựa vào gần Tiểu Bạch, sẽ cam tâm tình nguyện được Tiểu Bạch sai khiến, có thể nói, Tiểu Bạch học tập những thứ này, không có bất kỳ độ khó.

Nhưng mà, đổi lại là lời của Dương Diệp, cái kia chính là khó như lên trời!

Bài xích!

Những thứ này Nguyên Tố Năng Lượng, vô cùng bài xích bài xích hắn, nếu như hắn mạnh mẽ bước đi tổ hợp, còn có thể đưa tới những nguyên tố này phản kích. Nhưng mà Tiểu Bạch nhưng thì sẽ không, Tiểu Bạch nghĩ như thế nào, những nguyên tố này thì sẽ làm thế đó!

Được trời ưu ái!

Lúc này đây, Dương Diệp xem như thấy được Tiểu Bạch khủng bố!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ba tháng sau.

Một ngày nào đó, cả Đại Thiên Vũ Trụ đột nhiên sôi trào.

Một trong tứ đại gia Nho Gia, trong vòng một đêm, bị tàn sát sạch rồi!

Nho Gia bị tàn sát!

Cả Đại Thiên Vũ Trụ khiếp sợ!

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2115: Không Nên, Tuyệt Đối Không Thể Muốn!

Nho Gia bị tàn sát!

Có thể nói đây là một kiện vô cùng vô cùng nổ tính tin tức.

Nho Gia là cái gì thế lực?

Đây chính là Đại Thiên Vũ Trụ một trong tứ đại gia, tại Đại Thiên Vũ Trụ thuộc về đứng đầu nhất một cái một trong những thế lực.

Cái gì thế lực có thể vô thanh vô tức tiêu diệt Nho Gia?

Coi như là còn lại ba nhà liên thủ đều không thể nào làm được!

Trong lúc nhất thời, cả Đại Thiên Vũ Trụ lâm vào yên tĩnh.

Mỗi người cảm thấy bất an.

Có thể nói, cả Đại Thiên Vũ Trụ tất cả thế lực giờ khắc này cũng bắt đầu có chút luống cuống.

Tiền sử di tích.

Làm Dương Diệp thu được tin tức này lúc, sắc mặt cũng là vô cùng ngưng trọng. Có thể bất tri bất giác tàn sát một Nho Gia... Đây tuyệt đối không phải một người có thể làm được, phải biết, Nho Gia thế nhưng là còn có vị lão tổ, mà người lão tổ kia chứ?

Chết rồi?

Trong điện.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, cho dù là hắn, đều cảm nhận được một luồng khí lạnh không tên.

Ngay tại lúc này, thanh âm của Đinh Thược Dược đột nhiên tại trước mặt hắn vang lên, “đi Nho giới nhìn một chút sao?”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, hắn cũng muốn đi xem, vừa mới hiện tại Tiểu Bạch học đã không sai biệt lắm, nàng đem người tiền sử dạy còn có phương pháp cũng đã toàn bộ ghi nhớ, tiếp đó, liền cần bản thân nàng chăm chỉ.

Dương Diệp đi tới cái kia bộ quan tài trước mặt, “tiền bối, Đại Thiên Vũ Trụ xảy ra một ít chuyện, ta muốn đi xem.”

“Chuyện của Nho Gia sao?” Người tiền sử nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia quan tài, sau đó nói: “Không nghĩ tới tiền bối nhanh như vậy sẽ biết.”

“Ta đối với Đại Thiên Vũ Trụ, cũng quan tâm!” Người tiền sử nói: “Việc này sợ là không có đơn giản như vậy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thật không đơn giản rồi. Tiền bối nên biết Nho Gia tại Đại Thiên Vũ Trụ thuộc về địa vị gì. Mà bọn hắn lại bị tàn sát, nói thật, ta cảm giác cái thế giới này quá nguy hiểm, ta thậm chí nghĩ vĩnh viễn trốn ở chỗ này không đi ra ngoài.”

“Ngươi cảm thấy nơi đây an toàn?” Người tiền sử đột nhiên nói.

Dương Diệp hỏi lại, “nơi đây không an toàn sao?”

Người tiền sử trầm mặc một lát, sau đó nói: “Cũng không phải là tuyệt đối an toàn, các ngươi thời đại này, so với chúng ta thời đại muốn rớt lại phía sau một ít, nhưng mà, chênh lệch cũng không phải phi thường lớn, hơn nữa, có chút cường giả, cho dù ở chúng ta thời đại kia, cũng là thuộc về siêu cấp cường giả. Tóm lại, chính ngươi cẩn thận chút đi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Cáo từ!”

Dương Diệp trong ngực, Tiểu Bạch cũng học Dương Diệp ôm lấy trảo, rất là buồn cười.

“Cẩn thận Âm Trọc Linh kia!”

Lúc này, người tiền sử đột nhiên nói: “Nó nhất định thì sẽ không bỏ qua cho Linh Chủ, bởi vì, nó nếu là có thể thôn phệ Linh chủ, thực lực của nó sẽ đến một bước nhảy vọt chất lượng. Kỳ thật, không chỉ là nó, bất kỳ cái gì một người thôn phệ Linh chủ, thực lực cũng là có thể tăng nhiều!”

Tiểu Bạch: “...”

Cùng người tiền sử tán gẫu sau khi, Dương Diệp chính là đã đi ra tiền sử di tích.

Nho giới!

Dương Diệp bắt đầu tiến về trước Nho giới, hắn rất muốn biết, đến tột cùng là cái gì thế lực, lại có thể trong lúc bất tri bất giác liền tiêu diệt tứ đại gia Nho Gia!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Nho Gia. Mà giờ khắc này hắn phát hiện, không chỉ có hắn, chung quanh còn có rất nhiều người tới Nho Gia. Hiển nhiên, những người này đều là đến điều tra chuyện của Nho Gia đấy.

t r u y❤e n c u a t u i . v n

Nho giới cũng không có bị đánh nát, nhưng mà, Nho Gia ở trong, đã không còn khí tức sinh mệnh.

Tứ đại trong nhà, Nho Gia tham dự thế tục chuyện tình lại nhiều nhất một nhà, Nho Gia môn nhân thường xuyên sinh động ở thế tục trong đế quốc, rất đơn giản, những người này cần tuyên truyền Nho Gia giáo lí. Mà Nho Gia cũng là tứ đại trong nhà, tín đồ rất nhiều nhà.

Phàm là Người đọc sách, cơ bản đều là Nho Gia tín đồ! Mà Nho giới, cũng là vô số Người đọc sách hướng tới địa phương. Hiện tại, cái chỗ này triệt để không có.

Dương Diệp tiến vào Nho giới về sau, một cỗ mùi máu tươi lập tức đập vào mặt. Nho giới, tương đương với một thế giới nhỏ, trong đó không chỉ có Nho Gia Hạch Tâm Đệ Tử, còn có rất nhiều cư dân, những người này ở tại Nho giới, do Nho giới khống chế. Mục đích rất đơn giản, hy vọng có thể từ trong đó chọn thí sinh mới. Mà hiện Tại...

Dương Diệp đi qua mỗi một tòa thành, đều là thây ngang khắp đồng!

Những người này chết bộ dạng, trên mặt đều mang hoảng sợ. Hiển nhiên, bọn hắn cái chết cũng không bình tĩnh.

Dương Diệp đi tới Nho Gia chủ thành, Văn Thánh Thành.

Tòa thành này, mới là Nho Gia chân chính nòng cốt chủ thành, mà giờ khắc này, Văn Thánh Thành này, đã là tường đổ. Cả tòa thành, tựa như bị một bàn tay khổng lồ cho bóp nát vậy

Thảm!

Cả tòa thành có thể nói là cực kỳ vô cùng thê thảm, khắp nơi là thi thể, máu tươi trong thành dòng nước chảy, tựa như một cái con sông nhỏ.

Mùi máu tươi!

Không có có linh hồn, những thứ này linh hồn của con người cũng đã biến mất.

Dương Diệp tiếp tục đi lên phía trước, rất nhanh, hắn đi tới Văn Thánh Điện kia, tại Văn Thánh Điện trước mặt, là một cái lão giả pho tượng, lão giả khuôn mặt hòa ái, tóc tuyết trắng, trên người mang theo một cỗ khó có thể hình dung khí chất.

Nho Tổ!

Trước mắt vị lão giả này, chính là Đại Thiên Vũ Trụ đứng đầu nhất mấy vị kia một trong cường giả.

Dương Diệp nhìn xem pho tượng này hồi lâu, sau đó vượt qua pho tượng này, tiến nhập trong Văn Thánh Điện. Mà giờ khắc này, trong Văn Thánh Điện này, đã tụ tập một số người. Những người này nhìn thoáng qua vào Dương Diệp, sau đó liền lại thu hồi ánh mắt.

Giờ phút này Dương Diệp mặc một bộ rộng lớn Hắc Sắc Trường Bào, bởi vậy, cũng không có người nhận ra hắn!

Trong Văn Thánh Điện, nơi đây cũng không có lọt vào phá hư, nhưng mà, trong lúc này ngồi mười một vị Thánh Nhân.

Mười một vị Nho Gia Thánh Nhân!

Mà mười một vị Thánh Nhân này, đã toàn bộ không có khí tức sinh mệnh.

Đã chết!

Trong điện, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người mười một vị Thánh Nhân này.

Đến cùng là ai, có thể để cho mười một vị Thánh Nhân cứ như vậy vẫn lạc tại này?

Mọi người nghi ngờ trong lòng, nhưng mà, nhưng không ai cho bọn hắn đáp án.

Ngay tại lúc này, trong điện một Thánh Nhân Cảnh cường giả đột nhiên lấy ra một viên tinh lam sắc viên cầu.

Thánh Nhân Lão Giả Huyền Khí chậm rãi rót vào viên này bên trong quả cầu, sau một lúc lâu, hắn đạo: “Phục hồi như cũ!”

Theo thanh âm rơi xuống, viên kia bóng kịch liệt run lên, thoáng qua, bóng bên trong xuất hiện cảnh tượng này.

Đúng là Văn Thánh Thành này!

Ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở viên kia bóng bên trên. Bóng ở bên trong, Văn Thánh Thành còn một mảnh tường hòa, không có bất kỳ khác thường. Theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, đột nhiên, một đóa màu đen vân xuất hiện ở trong Văn Thánh Thành này, thoáng qua, một luồng áp lực vô hình đột nhiên tầng tầng lớp lớp áp hướng về phía Văn Thánh Thành.

Trong chốc lát, vô số cường giả từ trong Văn Thánh Thành phóng lên trời.

Ầm!

Ngay tại lúc này, trước mặt lão giả thời khắc đó bóng đột nhiên nổ bể ra, mà Thánh Nhân Lão Giả kia bản thân càng là tại liên phun mấy ngụm máu về sau, sau đó bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Trong đại điện biến thành yên tĩnh trở lại.

Lúc này, lão giả kia đột nhiên nói: “Có thần bí lực lượng che đậy này Nho giới, một khắc này, cái này Nho giới thì tương đương với bị phong tỏa, dù cho Nho giới tan vỡ, ngoại nhân cũng không cảm giác được Nho giới bên trong hết thảy. Đây không phải một người có thể làm được!”

Không phải là một người có thể làm được!

Như vậy, vấn đề đã đến.

Đến tột cùng là thế lực kia, có thực lực này diệt toàn bộ Nho giới?

Không có được đáp án.

Lúc này, lão giả nhìn lướt qua trong tràng mọi người, “chư vị hẳn đều là tới từ Bách Tộc, hoặc là còn lại ba nhà chứ?”

Mọi người nhìn về phía lão giả.

Lão giả nói: “Đại Thiên Vũ Trụ này, thật sự thật sự phải loạn a! Hiện tại, sợ là Bách Tộc các ngươi, còn có còn lại ba nhà, kể cả Thần Tộc kia, đều sống trong lòng run sợ đi! Thứ cho ta nói thẳng, các ngươi tiếp tục tiếp tục tranh đấu, khả năng cuối cùng mọi người đều không sống nổi.”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Trong tràng, lần nữa yên tĩnh trở lại.

Lúc này, trong đó một người đàn ông trung niên đột nhiên nói: “Nho Gia bị diệt, thế nhưng là vị lão tổ kia chứ? Hắn chẳng lẽ cũng bị diệt?”

Diệt lão tổ!

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, nếu như người lão tổ kia thật sự bị diệt, này này diệt Nho Gia thế lực liền không khỏi quá kinh khủng chút.

Còn nữa, đến bây giờ, còn lại ba nhà đều không có tỏ thái độ, này có chút không tầm thường!

Trong đại điện, một số người bắt đầu rời đi, cuối cùng, chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, phát hiện không có chút khác thường nào, cũng chuẩn bị rời đi, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “tiểu hữu dừng bước!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Dương Diệp quay người nhìn về phía trước mặt cách đó không xa pho tượng kia, tượng của Nho Tổ kia, thanh âm chính là từ bên trong này truyền tới!

Lúc này, một đạo hư ảo bóng người xuất hiện ở pho tượng kia đỉnh đầu.

Người này, đúng là Nho Gia kia Nho Tổ!

Nho Tổ quan sát một chút Dương Diệp, “tiểu hữu chính là Dương Diệp chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nho Tổ mỉm cười, “xem ra, chúng ta rất hữu duyên?”

“A?” Dương Diệp có chút mộng.

Rất hữu duyên? Lão nhân này chơi trò xiếc gì?

Lúc này, Nho Tổ đột nhiên nói: “Không có, vô số năm tâm huyết, cứ như vậy không có.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối, Nho Gia cuối cùng xảy ra chuyện gì?”

Nho Tổ khẽ lắc đầu, "Là ta thua rồi. Này thua một bước, chính là thua cả ván bài."

Dương Diệp khó hiểu, muốn nói cái gì, lúc này, Nho Tổ đột nhiên nói: "Tứ đại trong nhà, Nho Gia ta tựa hồ không có nhằm vào qua ngươi à?"

Dương Diệp nhìn về phía Nho Tổ, "tiền bối muốn nói cái gì?"

Nho Tổ nói: "Ngươi biết Nho Gia tại Đại Thiên Vũ Trụ đảm đương là cái gì nhân vật sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Nho Tổ cười nói: "Văn Hóa Truyền Thừa. Ngươi thử nghĩ một hồi, nếu như Đại Thiên Vũ Trụ, không có Nho Gia, không có Văn Hóa Truyền Thừa, Đại Thiên Vũ Trụ sẽ biến thành cái dạng gì? Đương nhiên, đối với thế hệ này có lẽ không có ảnh hưởng gì, nhưng là đối với đời sau, hạ đời sau chứ? Nho Gia ta khai sáng đến nay, đính chế nhân luân đạo đức, Giáo Hóa Chúng Sinh, lại để cho thế nhân biết lễ nghi, biết liêm sỉ, biết thiên hạ vạn vật. Đối với Đại Thiên Vũ Trụ, Nho Gia ta là cũng không sai lầm."

Dương Diệp trầm mặc. Bình tĩnh mà xem xét, như Nho Tổ nói, nếu như không có Nho Gia Văn Hóa Truyền Bá cùng truyền thừa, Đại Thiên Vũ Trụ tuyệt đối không có khả năng có hiện tại loại này văn minh.

Nho Tổ đi tới trước mặt của Dương Diệp, "tiểu hữu, ta có một chuyện muốn nhờ!"

Muốn nhờ!

Dương Diệp lập tức nhảy dưới, đây tuyệt đối là một phiền phức lớn, lập tức, liền muốn cự tuyệt, mà lúc này, Nho Tổ đột nhiên xuất ra một cái màu đen tuyệt bút, hắn đem cái kia bút đưa tới trước mặt của Dương Diệp, "Văn Thánh Bút, Nho Gia ta đệ một kiện chí bảo, có thể ghi thiên địa tâm, có thể ghi vạn vật luân hồi, đảo ngược loạn Âm Dương... Hiện tại, nó là của ngươi!"

"Không không!"

Ngay tại lúc này, Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "tiền bối, ngươi quá khách khí. Phần đại lễ này, ta nhận lấy thì ngại, ta là tuyệt đối không thể muốn, không nên, thật sự không nên, nhanh khối thu hồi đi!"

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2116: Nho Giới Thay Đổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể nhận!

Tuyệt đối không thể muốn!

Ngược lại không phải nói Văn Thánh Bút này không được, mà là Dương Diệp biết, một khi đã muốn, nhất định sẽ muốn một phiền phức lớn tới. Mà cái phiền toái này, tuyệt đối không phải là đơn giản phiền toái. Cho nên, hắn quả quyết lựa chọn cự tuyệt.

Trước mặt Dương Diệp, Nho Tổ thấp giọng thở dài, “tiểu hữu là một người hiểu biết!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, ta không biết Nho Gia xảy ra chuyện gì, nhưng mà, Ta tin tưởng, mặc kệ Nho Gia xảy ra chuyện gì, khẳng định cũng không phải ta có thể tham dự. Văn Thánh Bút này, rất tốt, nhưng mà, ta sợ là mất mạng dùng a!”

Nho Tổ khẽ gật đầu, “cũng có lý.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Tiểu hữu, ta cũng liền không bắt buộc rồi. Như vậy như thế nào, ngươi giúp ta một chuyện nhỏ, liền một chuyện nhỏ.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Tiền bối nói một chút coi.”

Nho Tổ nhẹ gật đầu, “Nho giới mạch này, xem như triệt để không có. Nhưng mà, cái này không có nghĩa là Nho Gia ta liền chân chính mất. Tại Nhân Tộc ba Đại Thánh Địa một trong trong Lâm Nhai Thánh Địa, có một vị tiểu hài tử, tên lâm thư răng, tiểu hữu, ngươi có thể thay ta giao vật này đến trên tay hắn?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nho Tổ, Nho Tổ cười nói: “Ngươi khẳng định là đang suy nghĩ, ta vì sao không tự mình đi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nho Tổ cười nói: “Ta nếu là đi rồi, đứa nhỏ này sợ là ngày sau cũng không thể bình tĩnh. Hơn nữa, ta hiện tại, ở đâu cũng không đi được!”

“Ừ?” Dương Diệp không hiểu nhìn Nho Tổ.

Nho Tổ nhưng là khẽ lắc đầu, “có một số việc, ngươi bây giờ biết rồi, không có bất kỳ chỗ tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta đây liền không hỏi.”

Vừa nói, tay phải hắn đi đón Văn Thánh Bút kia, nhưng mà, hắn lại phát hiện, hắn căn bản cầm không được cây bút này.

Dương Diệp nhìn về phía Nho Tổ.

Nho Tổ cười nói: “Khoản này, chỉ có đầy đủ mạch văn người, còn có nó tán thành người mới có thể cầm.”

Dương Diệp nhún vai, “hiển nhiên, nó không đồng ý ta.”

Nho Tổ nói: “Rất bình thường, tựa như kiếm của ngươi, nó cũng sẽ không tán thành ta, không phải sao?”

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, Văn Thánh Bút kia trực tiếp không vào Dương Diệp trong cơ thể trong Hồng Mông Tháp.

Nho Tổ nói: “Chỉ có ngươi trong cơ thể bảo vật này, có thể thừa nhận lực lượng của nó.”

Vừa nói, đột nhiên hắn bấm tay một điểm, điểm vào trán của Dương Diệp chỗ, trong chốc lát, một cổ khí lưu trực tiếp không vào giữa lông mày Dương Diệp bên trong.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

Nho Tổ nói: “Của ta mạch văn, ta xem thân thể ngươi tựa hồ có hơi chỗ thiếu hụt, cho nên, hy vọng giúp ngươi hoàn thiện này chỗ thiếu hụt. Này sợi mạch văn sẽ từng giây từng phút không ngừng hoàn thiện nhục thể của ngươi, nó tuy rằng không thể để cho ngươi thịt đang ở lên một tầng, nhưng vô cùng thích hợp ngươi bây giờ. Trừ lần đó ra, nó còn có chút tác dụng khác, đến lúc đó chính ngươi chậm rãi nhận thức đi.”

“Tiền bối vẫn lạc sao?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi một câu.

Nho Tổ cười nói: “Lòng hiếu kỳ rất nặng a!”

Nói đến đây, dáng cười của hắn dần dần biến mất, “không có vẫn lạc, bất quá, cũng sắp. Tiểu hữu, tương lai Đại Thiên Vũ Trụ...”

Nói đến đây, hắn không có nói tiếp rồi.

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà, thân thể của Nho Tổ đã dần dần hư ảo.

Tại Nho Tổ hoàn toàn biến mất lúc, hắn nhìn thoáng qua trong điện những cái kia rơi xuống Thánh Nhân thi thể, sau đó nói khẽ, “có thể vì, có cũng không vì...”

Có thể vì? Có cũng không vì?

Dương Diệp chân mày cau lại, Nho Tổ này là có ý gì? Nhưng mà, hắn không có được đáp án. Bởi vì Nho Tổ này đã hoàn toàn biến mất rồi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó chậm rãi lui ra ngoài.

Trong Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch tò mò dò xét lấy trước mắt Văn Thánh Bút, thỉnh thoảng dùng tiểu trảo một cái sờ, Văn Thánh Bút kia cũng không cự tuyệt, thậm chí còn chủ động tiếp gần Tiểu Bạch!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp lập tức lắc đầu cười khổ. Tiểu Bạch này thật là được trời ưu ái, tại trong ấn tượng của hắn, phàm là loại này Linh vật, trên cơ bản đều rất ưa thích Tiểu Bạch, kể cả ban đầu Kiếm Thủ Chi Linh.

Bất quá, cái này cũng bình thường. Tại Tiểu Bạch bên người, vậy cũng thì đồng nghĩa với có vô cùng vô tận Linh khí. Hơn nữa, Tiểu Bạch thuần khiết chí thiện, không có ác niệm, tự nhiên, bất cứ sinh vật nào đều thích tiếp cận nàng.

Dương Diệp quay về đến trong hiện thực, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Ngay tại Dương Diệp đi không lâu sau, cả Văn Thánh Điện cùng Văn Thánh Thành đột nhiên hư ảo, tựu như vậy, cả Văn Thánh Thành vô thanh vô tức biến mất.

Đến tận đây, Nho Gia từ trình độ nào đó mà nói, biến mất.

Trong lúc nhất thời, cả Đại Thiên Vũ Trụ trên không, dường như xuất hiện một đạo mây đen, đạo này mây đen đè Đại Thiên Vũ Trụ tâm của tất cả mọi người nặng trĩu.

Mà Bách Tộc, trải qua này một chuyện, bão đoàn ôm chắc hơn rồi. Bọn hắn hiện tại, vô cùng đoàn kết, đúng nghĩa, một mới có khó, bát phương trợ giúp. Bởi vì bọn họ cảm nhận được uy hiếp!

Trừ lần đó ra, tứ đại gia còn lại ba nhà tựa hồ cũng đang rục rịch.

Đại Thiên Vũ Trụ, mưa gió sắp tới!

Dương Diệp ra Nho giới, lập tức nhận được tin tức của Dương Liêm Sương.

“Có thu hồi sao?” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp nói: “Không có gì quá lớn thu hồi, như thế nào, ngươi cũng không có tra được cái gì không?”

“Không có!”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Hoàn toàn không cách nào tra, Nho Gia bị diệt, thật sự một chút dấu vết, một chút dấu hiệu đều không có. Đây tuyệt đối không phải một thế lực có thể làm được, cho dù là còn lại ba nhà liên thủ, cũng không khả năng như vậy tiêu diệt Nho Gia, ít nhất động tĩnh nhất định sẽ rùm lên. Nhưng mà, tại Nho Gia bị diệt lúc, không có bất cứ động tĩnh gì.”

“Đó là ai biết tiên tri Nho Gia bị diệt hay sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Dương Liêm Sương nói: “Cũng không biết.”

Nói đến đây, Dương Liêm Sương thanh âm tăng thêm, “sự tình chân tình thật không đơn giản, ấn ta suy đoán, trừ Thần Tộc bên ngoài, hẳn còn có một phương Thần Bí Thế Lực, cái thế lực này, sợ mới là kinh khủng nhất một thế lực!”

Dương Diệp nói: “Ta đi Thần Tộc hỏi một chút đi, Thần Tộc có lẽ biết một chút.”

“Ta cũng nghĩ như vậy!” Dương Liêm Sương nói: “Đúng rồi, ta có thể tin tưởng Thần Tộc sao?”

“Có thể!” Dương Diệp nói, “như thế nào?”

Dương Liêm Sương nói: “Không có gì, liền là muốn tìm bọn hắn hợp tác một chút, tại một ít trên tình báo.”

“Không cần!”

Dương Diệp nói: “Liêm Sương, ta biết ngươi tâm không nhỏ, nhưng là bây giờ, thật sự, có thể ít xuất hiện liền ít xuất hiện một điểm. An toàn của các ngươi, với ta mà nói mới là trọng yếu nhất, hiểu chưa?”

Hắn thật sự không muốn để cho Dương Liêm Sương cuốn vào Thần Tộc cùng Bách Tộc trong vũng nước đục này.

Dương Liêm Sương đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta hiểu rồi. Ngươi yên tâm, ta sẽ chú ý. Đúng rồi, ta đã đang liên lạc U Minh Điện đám người kia rồi!”

U Minh Điện!

Hắn tự nhiên không có quên!

Dương Diệp nói: “Các nàng ở đâu?”

Dương Liêm Sương cười hắc hắc, “tại một chỗ ngươi không biết, hơn nữa, đám người kia hiện tại cũng đều là Đại Thiện Cảnh cường giả, tỷ muội các nàng liên thủ, Thánh Nhân đều có thể đơn giản chém giết.”

Dương Diệp, Dương Diệp trên mặt nổi lên một nụ cười, những nữ nhân này, mỗi một người thiên phú có thể đều là vô cùng mạnh vô cùng. Nói đến U Minh Điện, hắn nghĩ tới rồi một người, Thiếu Ti U điện chủ kia, cũng không biết đối phương bây giờ là không phải là còn sống.

“Còn có một người!”

Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên lại nói: “An Nam Tĩnh, ngươi hẳn còn nhớ nàng chứ?”

“Đương nhiên!” Dương Diệp nói.

“Nàng tại Võ Đế Học Viện!”

Dương Liêm Sương nói: “Theo ta được biết, nàng ở bên trong địa vị cũng không thấp, phải nói, tại Võ Đế Học Viện một đời tuổi trẻ bên trong, nàng là một tỷ!”

Một tỷ!

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi nở nụ cười. An Nam Tĩnh, vẫn là hắn nhận thức vì thiên phú tốt nhất một vị. Lúc trước, nếu như không phải là hắn cả người thần trang, đơn thuần chiến đấu, đối mặt An Nam Tĩnh, hắn thật sự không có một chút chắc chắn nào. An Nam Tĩnh chiến đấu ý thức cùng chiến đấu kỹ xảo, là một đời tuổi trẻ bên trong hắn bái kiến tốt nhất một cái!

“Còn có một!”

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Có vị nữ tử đang tìm ngươi, đối phương cũng tìm ngươi nhiều cái thế giới!”

“Tìm ta? Nữ tử?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “ai?”

Dương Liêm Sương cười nói: “Một vị thiên phú kiếm đạo có thể nói kinh khủng gia hỏa, theo tin tức ta lấy được, đối phương mặc dù bây giờ chẳng qua là Thiện Cảnh, nhưng mà, đối phương đã Hoàng Kim cùng Thánh Nhân đối kháng.”

“Nữ nhân? Dùng kiếm?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, tại trong ấn tượng của hắn, ngoại trừ Lục Uyển Nhi cùng Tô Thanh Thi, tựa hồ không có nữ nhân kia sử dụng kiếm đặc biệt lợi hại. Mà Dương Liêm Sương nói, tuyệt đối không phải hai nàng này.

Dương Diệp chính muốn hỏi, lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Thừa nước đục thả câu đi, ta đã âm thầm chậm rãi dẫn đạo đối phương đuổi đến bên này, tin tưởng qua không được bao lâu, đối phương thì sẽ đến. Chính ngươi nhiều cẩn thận một chút, còn nữa, đi Thần Tộc, nếu là có được tin tức gì, nhớ rõ nói cho ta biết!”

Nói xong, nàng trực tiếp cắt đứt cùng Dương Diệp truyền âm.

Tại chỗ, Dương Diệp nhếch miệng, “thật sự là nhử!”

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Thần Chiến Trường.

Dương Diệp lần nữa đi tới Thần Chiến Trường, sau đó trở lại Địa Để Thành. Lúc vào thành, hắn gặp được Yêu Thú kia, cũng chính là Đế Ngạc kia. Đối phương nằm ở trước thành, tựa như một tòa núi nhỏ.

Nhìn thấy Dương Diệp, Đế Ngạc kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhắm hai mắt lại.

Bây giờ Dương Diệp, cùng Thần Tộc quan hệ thật sự là có chút quen rồi.

Dương Diệp tiến vào trong thành, sau đó trở lại chỗ ở của Đinh Thược Dược, không có bất ngờ, hắn gặp được Đinh Thược Dược.

“Là vì chuyện của Nho Gia tới?” Đinh Thược Dược nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “các ngươi hẳn cũng biết. Như thế nào, các ngươi có cái gì không manh mối?”

Đinh Thược Dược nói: “Có một điểm.”

Có một điểm!

Dương Diệp không khỏi nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, Thần Tộc này năng lực, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn a!

“Đúng rồi!”

Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Để cho Liêm Sương gần nhất ít xuất hiện một điểm, thế lực của nàng lớn lên quá nhanh, tam đại gia đã bắt đầu tại chú ý nàng!”

“Ngươi biết Liêm Sương?” Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, hiếu kỳ.

Đinh Thược Dược mỉm cười, “tại Trung Thiên Vũ Trụ cùng nàng tiếp xúc qua.”

Thì ra là thế!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Đinh Thược Dược bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, ở trước mặt hai người, xuất hiện một đạo tinh màn ánh sáng màu xanh lam, bên trong màn sáng, đúng là cái kia Nho giới.

Thời khắc này Nho giới, một mảnh tường hòa.

Dương Diệp chăm chú nhìn.

Qua không sai biệt lắm mười hơi, đột nhiên, Dương Diệp hai mắt trợn lên lên, “làm sao có thể... Làm sao có thể...”

...

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2117: Âm U!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại bên trong màn sáng này, nguyên bản bình tĩnh Nho giới trên không, đột nhiên xuất hiện một đóa to lớn mây đen, thoáng qua, một nữ tử từ trong đó chậm rãi đi ra.

Tên nữ tử này, Dương Diệp bái kiến!

Tên nữ tử này không là người khác, dĩ nhiên là ban đầu ở hạ đến lúc đó, hắn đã gặp Thiếu Ti U kia!

Thiếu Ti U!

U Minh Điện Điện Chủ!

Cái này là Dương Diệp vì cái gì khiếp sợ nguyên nhân!

Nho Gia bị diệt, vậy mà có quan hệ với Thiếu Ti U!

Ngăn chặn khiếp sợ trong lòng, Dương Diệp tiếp tục ngưng mắt nhìn lại, Nho giới trên không, theo Thiếu Ti U xuất hiện, dưới Nho Gia phương, vô số cường giả phóng lên trời, hướng phía Thiếu Ti U vọt tới.

Ngay tại lúc này, hình ảnh im bặt mà dừng.

Màn sáng biến mất.

“Ngươi biết nàng kia?” Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “gặp một lần. Nàng đến từ rất Hạ Vị Diện, đã từng sáng tạo ra qua một thế lực, U Minh Điện, ta cùng nàng U Minh Điện những ngững người kia bằng hữu. Không nghĩ tới, lúc này đây chuyện của Nho Gia có quan hệ với nàng!”

“U Minh Điện!”

Đinh Thược Dược nhíu mày, trầm mặc một hồi, nàng phải tay khẽ vẫy, rất nhanh, một cái quyển trục xuất hiện ở trước mặt của nàng. Quyển trục có chút cũ nát, biên giới càng là thiếu mấy góc.

“Sách cổ!”

Đinh Thược Dược nói: “Ghi lại một ít Thần Tộc ta trước một ít lịch sử.”

Vừa nói, nàng mở ra quyển trục, một lát sau, nàng lông mày có chút nhíu lại.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược đem trong tay quyển trục đưa cho Dương Diệp, “ngươi xem một chút!”

Dương Diệp mở ra quyển trục, rất nhanh, hắn lông mày cũng nhíu lại. Tại trên quyển trục kia viết: U Minh Điện, Cổ Lão Tông Môn...

Phía trên, liền viết một câu nói kia, phía sau số trang đã biến mất.

“Cái thế lực này, không đơn giản!” Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Đã từng xuất hiện, tại Thần Tộc ta lúc trước, cái này có chút ý tứ rồi.”

“Ngươi Thần Tộc đối với ngươi Thần Tộc trước lịch sử, biết được bao nhiêu?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “biết không nhiều, đoạn lịch sử kia, có chút chỗ trống. Mặc dù có thể biết rõ một ít, cũng là bởi vì lúc trước thích Thiên Tộc dài dùng vô thượng thần thông, tăng thêm Thần Tộc ta chí bảo Luân Hồi Cảnh, dùng một cái không thân phận của người đến thăm dò thoáng một phát tiền sử. Bất quá, có được đồ vật gì đó cũng không nhiều.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “bất kể như thế nào, ngươi cùng Trĩ Nữ đều phải cẩn thận một chút, hiện tại, Đại Thiên Vũ Trụ thế cục càng thêm phức tạp. Đặc biệt là ngươi Thần Tộc, không chỉ có Bách Tộc đang ngó chừng các ngươi, còn lại cái kia ba nhà khả năng cũng đang ngó chừng các ngươi, hơi không cẩn thận, các ngươi tiếp theo vạn kiếp bất phục!”

“Tự nhiên!”

Đinh Thược Dược cười nói: “Sẽ không khinh thường, gần nhất chúng ta, bởi vì muốn đi làm một ít chuyện, cũng sẽ ít xuất hiện một điểm.”

“Làm xong sự tình sau chứ?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược cười nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó nói: “Bất kể như thế nào, cẩn thận. Ta còn có một số việc, cáo từ trước!"

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Tại chỗ, tại Dương Diệp sau khi rời đi, Trĩ Nữ xuất hiện ở bên cạnh của Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược nhìn về phía Trĩ Nữ, "chuẩn bị thỏa đáng sao?"

Trĩ Nữ khẽ gật đầu, "tùy thời có thể rồi." Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp rời đi phương hướng, "nhìn ra được, hắn cùng với cái gì kia U Minh Điện có chút quan hệ."

Đinh Thược Dược nói: "Không sao, chúng ta cùng U Minh Điện cũng không có cái gì xung đột, hơn nữa, hiện ở loại tình huống này, cái gì cũng không dễ nói. Còn nữa, vị kia hiện tại đã ra mặt, đừng quên, lấy nàng đặc thù nhân mạch cùng đặc thù năng lực, mới là chúng ta hẳn muốn kiêng kỵ."

"Âm Trọc Linh cũng không cách nào hoàn toàn đúng chống đỡ nàng sao?" Trĩ Nữ nói.

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, "chúng ta không thể gởi gắm hy vọng trên người người khác, năm đó, Thần Tộc ta chính là gởi gắm hy vọng trên người người khác, mới đưa đến cuối cùng thảm bại. Lúc này đây, chúng ta không thể tái phạm sai lầm như vậy rồi."

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu, "xác thực. Được rồi, chúng ta đi thôi!"

Rất nhanh, hai người rời đi.

...

Dương Diệp ly khai Thần Chiến Trường về sau, trực tiếp ngự kiếm đi tới Nhân Tộc. Như là đã đã đáp ứng Nho Tổ kia, muốn xử lý sự tình đến. Hơn nữa, đối phương tiễn hắn cái kia sợi mạch văn, đối với hắn trợ giúp cũng là phi thường lớn đấy, hiện tại hắn đã Hoàng Kim cảm nhận được nhục thể của chính mình đang lặng lẽ phát sinh có chút biến hóa. Sự biến hóa này, đối với hắn hiện tại mà nói, nhất định là chuyện tốt.

Không có bao nhiêu thời gian, hắn đi tới Nhân Tộc.

Thông qua Dương Liêm Sương, hắn biết ba Đại Thánh Địa một trong vị trí của Lâm Nhai Thánh Địa. Dùng thực lực của hắn bây giờ, lão tổ không xuất ra, bình thường Thánh Nhân căn bản đừng nghĩ ngăn hắn

lại.

Dương Diệp đi tới một chỗ bên trong dãy núi, này là nhân giới phía nam nhất Nhất Tọa Sơn Mạch, vô biên vô hạn. Mà Lâm Nhai Thánh Địa kia, ngay tại trong dãy núi này. Hiện tại, đối với Dương Diệp mà nói, có một cái vấn đề. Hắn muốn làm sao tìm được cái kia thư răng!

Quang minh chính đại đi vào?

Dùng trạng huống trước mắt, nếu như hắn cứ như vậy quang minh chính đại đi vào, nói không chừng sẽ bị đối phương lập tức thông tri Nhân giới. Phải biết, bây giờ Nhân Tộc là cùng Bách Tộc liên thủ. Nếu như cường giả của Bách Tộc xuất động, hắn nhất định là không gánh nổi.

Bởi vậy, Dương Diệp quyết định lặng lẽ lẻn vào.

Dương Diệp đi tới một tòa núi lớn ngọn nguồn, tại trước mặt hắn, ngọn núi lớn này cao vút trong mây, tựa như một thanh kình thiên lợi kiếm. Ngọn núi này, chính là Lâm Nhai Sơn. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía có thần thức không ngừng đảo qua.

Dương Diệp tránh khỏi những thứ này thần thức, tiến nhập Lâm Nhai Sơn.

Đỉnh núi.

Đỉnh núi là một tòa viện nhỏ, Dương Diệp lặng lẽ tiềm nhập một tòa viện nhỏ, khi tiến vào sân nhỏ lúc, Dương Diệp phát hiện một pho tượng, pho tượng kia, đúng là tượng của Nho Tổ kia. Hiển nhiên, Lâm Nhai Thánh Địa này cùng Nho Tổ kia có chút quan hệ.

Tiến vào sân nhỏ về sau, Dương Diệp đang muốn một người ra tới hỏi một chút, mà đúng lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên trống rỗng xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp: “...”

“Ngươi là người phương nào!” Trung niên nam tử hỏi.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, chính mình vẫn còn có chút đánh giá thấp này ba Đại Thánh Địa rồi. Những truyền thừa khác vô số năm thế lực, không có một cái đơn giản a!

Dương Diệp vén áo đen.

“Là ngươi!”

Người trung niên chân mày cau lại, hắn tự nhiên nhận thức Dương Diệp, bây giờ Nhân Tộc, ai không biết Dương Diệp? Thuyết pháp này, có lẽ hơi cường điệu quá, nhưng mà, sự thật liền là như thế. Dương Diệp tại trong Nhân Tộc, thật sự rất nổi danh, bất quá, cái tên này khí cũng không phải tốt, mà là xấu.

Phản bội Nhân Tộc!

Cái này là Dương Diệp bây giờ tội danh!

Dương Diệp nói: “Lần này tới Lâm Nhai Thánh Địa, không phải là đến gây sự đấy.”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Cũng hẳn là, bởi vì Lâm Nhai Thánh Địa ta, tựa hồ cũng không có làm qua cái gì đắc tội các hạ chuyện tình.” Đối với Dương Diệp, Lâm Nhai Thánh Địa cũng là điều tra qua đấy. Dương Diệp mặc dù có chút ưa thích giết người, nhưng mà, nhưng không có chủ động đi trêu chọc qua thế lực kia. Trong mắt của hắn, Dương Diệp là thuộc về cái loại này, Người không phạm Ta, ta không phạm người người.

Dương Diệp nói: “Các hạ tại Lâm Nhai Thánh Địa là?”

“Lâm Chấn.”

Trung niên nam tử nói: “Lâm Nhai Thánh Địa chi chủ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “các hạ hẳn nên biết chuyện của Nho Gia chứ?”

“Biết rõ!” Lâm Chấn nói.

Dương Diệp nói: “Lần này đến đây, là được Nho Tổ nhờ đến đây Lâm Nhai Thánh Địa tìm một người.”

“Nho Tổ!”

Lâm Chấn hai mắt híp lại, “lão nhân gia hắn để cho ngươi tới?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lâm Chấn hít sâu một hơi, “Dương tiểu huynh xin mời đi theo ta!”

Xưng hô thay đổi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lâm Chấn, sau đó đi theo lên.

Dương Diệp đi theo Lâm Chấn đi tới một gian trong sân, Lâm Chấn làm một cái thủ hiệu mời.

Dương Diệp ngồi xuống một chỗ ghế đá, lúc này, Lâm Chấn nói: “Nho Tổ, là Lâm Gia ta một vị tổ tiên.”

Nho Tổ là Lâm Gia tổ tiên!

Tin tức này ngược lại là để cho Dương Diệp có chút bất ngờ rồi.

Lâm Chấn lại nói: “Lúc này đây Nho Gia xảy ra chuyện như vậy, vượt ra khỏi Lâm Gia ta tưởng tượng.” Nói đến đây, hắn lắc đầu, “không nói những thứ này. Lão tổ lại để cho tiểu hữu đến Lâm Gia ta, hẳn là có chuyện gì giao cho chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta lúc này đây đến, là tìm một người, hắn gọi thư răng!”

“Thư răng?”

Lâm Chấn chân mày cau lại, “thư răng?”

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Lâm Chấn nói: “Mời tiểu hữu chờ một lát, ta điều tra thêm!”

Thanh âm rơi xuống, Lâm Chấn bên cạnh xuất hiện một ông già, lão giả nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Ta có chút bất ngờ!”

Lâm Chấn mỉm cười, “ta biết ý tứ của ngươi, ngươi là ngoài ý muốn ta vì sao không đối địch ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lâm Chấn nói: “Kỳ thật, đây cũng là bởi vì lão tổ nguyên nhân, lão tổ lại để cho Lâm Gia ta không nên tham dự những thứ này tranh đấu. Ít xuất hiện, hắn lại để cho Lâm Gia ta phải tận lực ít xuất hiện.”

Ít xuất hiện!

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm, bởi vì trước đó rời đi lão giả kia lại xuất hiện ở bên cạnh của Lâm Chấn, mà giờ khắc này, tại lão giả kia bên cạnh, còn có một con trai, không sai biệt lắm tám chín tuổi.

Con trai có chút e sợ, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Lâm Chấn, cuối cùng, hắn đi tới trước mặt của Lâm Chấn, sau đó nói: "Thư, thư... Răng... Bái kiến tộc trưởng!"

Không phải là khẩn trương, mà là có chút cà lăm.

Lâm Chấn khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía lão giả kia, lão giả nói: "Thư răng là một gã cô nhi, phụ thân hắn là Lâm Gia ta một vị thiếu gia, nhưng mà, hắn, mẫu thân hắn là một vị Tỳ Nữ, chính vì vậy, hắn cũng không có bị ghi lại ở ta Lâm gia tộc phổ bên trong."

Nghe vậy, Lâm Chấn lông mày không khỏi nhíu lại.

Lúc này, Dương Diệp đi tới cái kia thư răng trước mặt của, thư răng hiển nhiên vẫn còn có chút khẩn trương, nhưng mà cũng không có lùi lại. Dương Diệp ngồi chồm hổm xuống, nói khẽ: "Nếm qua rất nhiều khổ?"

Thư răng do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

"Có thể oán?" Dương Diệp lại hỏi.

Thư răng lắc đầu.

"Vì cái gì?" Dương Diệp hỏi lại.

Thư răng do dự một chút, sau đó nói khẽ: "Chịu khổ, có thể rèn luyện chính mình, nghịch cảnh có thể trùng sinh."

Nghe vậy, một bên Lâm Chấn kia bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía thư răng, ở trong mắt hắn, đã có không đồng dạng như vậy sắc thái.

Dương Diệp vuốt vuốt thư răng cái đầu nhỏ, sau đó nói: "Thích đọc sách sao?"

"Thích lắm!"

Thư răng mãnh liệt gật đầu.

Ngay tại lúc này, một bên lão giả kia đột nhiên nói: "Ta mới biết được, kẻ này tại thư viện làm việc lặt vặt... Lâm Gia chúng ta những thiếu gia kia, không thích đọc sách, đều thích tập võ, bởi vậy, trong thư viện, cơ vốn chỉ có một người hắn đang học."

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2118: Minh Nữ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ai đang dạy học?” Lâm Chấn hỏi.

Lão giả do dự một chút, sau đó nói: “Ta cũng không nói lên được, tộc trưởng biết rõ, Lâm Gia ta mặc dù là thư hương môn đệ, nhưng mà, đều là dùng tập võ làm chủ, đối với những thứ này, cơ bản không có người để ý đấy!”

“Là nho gia gia!” Lúc này, Thư Nha đột nhiên nói.

“Nho gia gia?”

Lâm Chấn cơ thể hơi run rẩy.

Một lát sau, hắn đi tới trước mặt Thư Nha, sau đó nói: “Hắn từng nói với ngươi cái gì?”

Thư Nha nói khẽ: “Quân tử làm không ngừng vươn lên!”

Lâm Chấn đã trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp lấy ra Văn Thánh Bút kia đưa tới trước mặt của Thư Nha, Thư Nha không hiểu nhìn Dương Diệp.

“Cho ngươi!” Dương Diệp cười nói.

Thư Nha nhưng là lắc đầu, “không được, không có công không nhận lộc.”

“Đây có thể thật là tốt rất tốt bảo bối!” Dương Diệp nói.

Thư Nha lần nữa lắc đầu, thái độ rất kiên quyết.

Mà đúng lúc này, Văn Thánh Bút kia đột nhiên nhỏ đi, biến thành một chi bình thường lớn nhỏ bút đã rơi vào trước mặt của Thư Nha.

Thư Nha nhìn thoáng qua cái kia bút, có chút động tâm, bởi vì hắn tha thiết ước mơ chuyện tình, chính là một cây viết. Nhưng mà, hắn vẫn lắc đầu một cái.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thư Nha trong ngực, ở đằng kia trong ngực, có một nửa màn thầu, Dương Diệp cười nói: “Như vậy có được hay không, ta rất, ngươi đem ngươi này màn thầu đổi với ta chiếc bút này, được hay không?”

Thư Nha ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “Đây, thật vậy chăng?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thư Nha do dự một chút, sau đó đem trong ngực màn thầu đưa tới Dương Diệp trong tay, “Đại Ca Ca, này màn thầu, không có khoản này được, ta không thể cùng ngươi đổi! Quân tử không thể khinh người!”

Vừa nói, hắn quay người đối với Lâm Chấn cung kính thi lễ một cái, “Tộc trưởng đại nhân, ta còn muốn quét dọn thư viện, ta, ta đi nha.”

Nói xong, hắn rất quả quyết xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, chi kia Văn Thánh Bút đột nhiên hóa thành một vệt kim quang không vào trong cơ thể của Thư Nha kia, Thư Nha cũng không có phát hiện!

“Đó là?” Lâm Chấn nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Văn Thánh Bút!”

Nghe được câu này, Lâm Chấn cùng lão giả kia thân thể trực tiếp cương cứng. Qua hồi lâu, Lâm Chấn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Giờ phút này lên, Thư Nha chính là Lâm Chấn ta Thân Truyền Đệ Tử, đồng thời, cũng là dưới Lâm Gia ta một nhâm gia chủ.”

Thanh âm của hắn, mang theo run rẩy.

Nho Tổ nhìn trúng, Văn Thánh Bút hôn tự do người. Chính là dùng đầu ngón chân để suy nghĩ, người này đều không đơn giản a. Dù là đối phương hiện tại rất bình thường, không có bất kỳ xuất sắc địa phương, nhưng mà, hắn cũng sẽ không chút lựa chọn làm ra vừa rồi quyết định kia!

Văn Thánh Bút!

Nho Gia đệ một kiện chí bảo!

Có thứ này tại Lâm Gia, chỉ cần Lâm Gia không tìm đường chết, ngày sau Lâm Gia nhất định quật khởi, mà cái đó gọi Thư Nha hài đồng, tương lai cũng nhất định bất phàm.

Kỳ thật, Dương Diệp cùng Lâm Chấn nghĩ không quá giống nhau.

Lâm Chấn là vì Văn Thánh Bút mới coi trọng Thư Nha kia, mà Dương Diệp cũng không phải. Cái này gọi Thư Nha con trai, sinh ra hèn mọn, nhưng không có bất kỳ câu oán hận, không chỉ có như thế, ngược lại còn cực kỳ có nguyên tắc. Chỉ một điểm này, rất nhiều người cũng đã không làm được.

Một người, nửa đời trước xem thiên phú, nhưng mà, tuổi già tuyệt đối là nhìn tính cách cùng tâm tính.

Tâm tính so với thiên phú quan trọng hơn!

Lúc này, Lâm Chấn nhìn về phía Dương Diệp, “bất kể như thế nào, lúc này đây đa tạ tiểu hữu.”

Văn Thánh Bút, đây có thể không phải là phàm vật, Dương Diệp nếu như có thể không tham, ngược lại còn đưa nó cho Lâm Gia, điều này làm cho hắn vô cùng bất ngờ.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Lâm Gia Chủ chắc đến đủ nhìn ra được, kẻ này thiên phú xác thực không hề tốt đẹp gì, nhưng mà, thiên phú không thể quyết định hết thảy, tưởng Dương Diệp ta làm tuổi chưa qua cũng là một nho nhỏ tạp dịch, thiên phú tại dạ đạt một cái trong tông môn, mặc dù không chênh lệch, nhưng cũng không tính là cực hạn. Nhưng mà, ta đi cho tới bây giờ.”

Lâm Chấn tự nhiên biết ý tứ của Dương Diệp, lập tức khẽ gật đầu, “yên tâm, ta sẽ không bạc đãi Thư Nha, cho dù hắn tại ba mươi tuổi trước đều bình bình đạm đạm, ta cũng sẽ không bạc đãi hắn.”

Dương Diệp cười nói: “Lâm Chấn gia chủ sợ là còn cần trong nhiều cho hắn một chút thời gian, đương nhiên, như thế nào bồi dưỡng một đứa bé, bồi dưỡng tâm tính của hắn, bồi dưỡng thiên phú của hắn, Lâm Gia Chủ nhất định là so với ta đều đấy. Ta sở dĩ nhiều lời những thứ này, hoàn toàn là vì này màn thầu, vô duyên vô cớ cầm người ta một cái bánh bao, không giúp nói thêm mấy câu, trong nội tâm có chút không qua được a!”

Nghe vậy, Lâm Chấn không khỏi nở nụ cười, “bất kể như thế nào, lúc này đây đa tạ bạn nhỏ.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta cũng nên đi, ở chỗ này, nếu để cho ngoại nhân biết, ngươi Lâm Gia sợ là có phiền toái không nhỏ!”

Lâm Chấn có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Tiểu hữu gần nhất vẫn còn cần cẩn thận cho thỏa đáng."

"Hử?" Dương Diệp nhìn về phía Lâm Chấn.

Lâm Chấn do dự một chút, sau đó nói: "Theo ta được biết, Bách Tộc sợ là sẽ không bỏ qua tiểu hữu, bởi vì tiểu hữu trên người có Linh Chủ kia, mà bây giờ, bất kể là cái đó Nhất Phương Thế Lực, đều cần Linh Chủ, đặc biệt cần. Có một chút lớn hình di động trận pháp, còn có linh khí khống chế, đều cần Linh khí, mà Linh Chủ chính là một cái sống Linh khí kho. Cho nên, bọn hắn tất nhiên sẽ đánh tiểu hữu chủ ý! Tuy rằng Lâm Gia ta không có tiến vào Bách Tộc Liên Minh cao tầng, nhưng mà, một ít tin tức nên cũng biết, gần nhất, bọn hắn hẳn thì sẽ có hành động rồi!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "đa tạ nhắc nhở, cáo từ!"

Nói xong, Dương Diệp không đang dừng lại, quay người rời đi chỗ cũ.

Dương Diệp đi rồi, Lâm Chấn bên cạnh lão giả kia đột nhiên nói: "Người này, cùng lời đồn đãi như vậy không quá cùng!"

Lâm Chấn nhẹ gật đầu, "xác thực, xem ra, Nhân Quân này nói như vậy, thật sự không thể tin hết a!"

Lão giả nói: "Là một bế tắc, cùng Nhân Quân thù, có lẽ còn có giải, nhưng mà, hắn có được Linh Chủ, đối với Bách Tộc mà nói, Linh Chủ, đây là nhất định phải có được đồ vật gì đó, liền không coi là đến, cũng tuyệt đối không thể rơi vào Thần Tộc trong tay, một khi Linh Chủ rơi vào Thần Tộc trong tay, cái này thì đồng nghĩa với, Thần Tộc tại Linh khí khống chế phương diện, sẽ nắm giữ tuyệt đối Quyền chủ động. Đây tuyệt đối không phải Bách Tộc muốn thấy."

Lâm Chấn khẽ gật đầu, "bất kể như thế nào, những thứ này đều cùng Lâm Gia ta không có quan hệ. Hiện tại lên, Lâm Gia ta trọng tâm thả trên người Thư Nha kia, còn nữa, đừng cải biến hắn cuộc sống bây giờ, hết khả năng cho hắn một ít khốn cảnh, sau đó từng điểm từng điểm cải thiện tình cảnh của hắn bây giờ, nếu như thoáng một phát để cho hắn trở thành Lâm Gia ta tiêu điểm, ta sợ sẽ hư mất tâm cảnh của hắn."

"Được!"

Lão giả nhẹ gật đầu, sau đó rời đi.

...

Dương Diệp ly khai Lâm Nhai Thánh Địa về sau, cũng không có trực tiếp ly khai Nhân giới, mà là đi tới chỗ của Dương Liêm Sương.

Hắn hiện tại, cần phải tìm được U Minh Điện chư nữ.

Đối với Thiếu Ti U xuất hiện ở chuyện của Nho Giới, Dương Diệp vẫn là muốn làm cho rõ ràng chút, những thế lực này, mặc dù bây giờ không có quan hệ gì với hắn, nhưng mà, hay là muốn phòng bị thoáng một phát mới được. Tại Đại Thiên Vũ Trụ này, Dương Diệp hắn cũng không phải là một người, lo lắng người, rất nhiều nhiều nữa...

Trong phòng, Dương Liêm Sương đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Thật sự có quan hệ với Thiếu Ti U kia?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Dương Liêm Sương lông mày chăm chú nhíu lại, nàng lần nữa trầm mặc. Qua hồi lâu, nàng đứng lên, nói: “Thật sự, ta cảm giác Đại Thiên Vũ Trụ này hiện tại liền đưa đang ở một mảnh thật to trong nước xoáy, từ trong miệng của ngươi, ta được đến rất nhiều tin tức, Bách Tộc, tam đại gia, Võ Đế Học Viện, tiền sử nhất tộc, còn có Vũ Trụ Chi Linh kia, còn nữa, tiền sử nhất tộc tại sao lại thần bí biến mất, hiện tại vì sao lại một lần nữa xuất hiện, còn có Thiếu Ti U kia, U Minh Điện đã từng liền tồn tại, vì sao hiện tại lại xuất hiện... Loạn, quá loạn.”

“Là rất loạn!” Dương Diệp nói: “Mà bây giờ, chúng ta liền thân ở trong lốc xoáy này, trốn không thoát đâu.”

“Thực lực!”

Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Thực lực của ngươi bây giờ, rất mạnh, mạnh phi thường, cường đại đến có thể giết Thánh Nhân. Nhưng mà, đối với những thứ này thế lực mà nói, hay vẫn là quá yếu. Mà trên thân ngươi, lại có Linh Chủ, còn có Đạo Gia Chí Bảo, cái này đã định trước ngươi không thể bình tĩnh qua. Ý tứ của ta là, ngươi còn cần càng mạnh hơn nữa.”

Dương Diệp lắc đầu, “ta không có khả năng trong vòng thời gian ngắn tại tăng lên tới Thánh Nhân Cảnh!”

Dương Diệp hắn không là yêu nghiệt, tưởng tăng lên tới cái gì cảnh liền tăng lên tới cái gì cảnh!

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, “cũng thế, là ta quá gấp chút. Đúng rồi, ngươi muốn tung tích của Minh Nữ, ta đã tìm được. Ngươi tuyệt đối đoán không được gia hỏa này đang làm cái gì.”

“Làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương cười nói: “Gia hỏa này bây giờ lại đang học y, sau đó mỗi ngày cho người ta xem bệnh, hắn hiện tại thời gian, qua ngừng dễ chịu.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Ta đi xem nàng.”

“Chỉ nhìn nhìn sao?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nói: “Chỉ nhìn nhìn, tuy rằng ta rất nhớ nàng đám đi ra, có các nàng ở đây, chúng ta đối mặt Bách Tộc lúc, sẽ càng có niềm tin chút, nhưng mà, ta không muốn quấy rầy cuộc sống yên tĩnh của các nàng.”

“Nếu như ngươi thật không muốn quấy rầy, vậy đừng đi gặp nàng!” Dương Liêm Sương nói.

Dương Diệp cười nói: “Lúc này đây, ta đi tìm các nàng, là có một số việc muốn nói cho nàng biết đám. Còn nữa, ngươi cái này cổ hủ. Không phiền toái các nàng, không có nghĩa là liền mặt mũi cũng không cần thấy.”

Dương Liêm Sương nói: “Tùy ngươi vậy. Còn nữa, An Nam Tĩnh bên đó đây?”

“Võ Đế Học Viện sao?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “nếu không muốn liên lạc với nàng?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “đến lúc đó ta tự mình đi tìm nàng!”

Lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Ngươi thật phải đem nàng kéo qua, người này thiên phú, ta đã thấy kinh khủng nhất một người, nàng một khi nghiêm túc, ta cảm thấy ngươi cũng không nhất định đánh thắng được nàng!”

Dương Diệp cười nói: “Cái này ngược lại thật!”

Kỳ thật, hắn rất ngạc nhiên, bây giờ An Nam Tĩnh cuối cùng phát triển đến trình độ nào.

Cùng Dương Liêm Sương tán gẫu sau khi, Dương Diệp chính là rời đi.

Nhân Tộc, tại phía nam nhất, một tòa xa xôi khu vực, có một cái thành nhỏ, thành không lớn, chỉ có mười đến vạn người.

Trước cửa thành đột nhiên xuất hiện một người áo đen, người áo đen này, đúng là Dương Diệp.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia thành.

Bắc lâm thành.

Dương Diệp tiến vào trong thành, sau đó theo đường đi, đi tới một góc đường, tại góc đường vị trí, có một nhà tầm thường cửa hàng, ở đằng kia trong cửa hàng, có một nữ tử.

Đi chân trần, áo gai, quần vải!

Nàng kia đúng là Minh Nữ.

Giờ phút này, Minh Nữ cúi đầu không ngừng kiểm tra trước mặt nàng những linh thảo kia cùng Linh vật.

Dương Diệp đang muốn đi lên, ngay tại lúc này, trong thành đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, Dương Diệp quay đầu, cách đó không xa, một đội kỵ binh chính hướng phía bên này cực nhanh chạy đến. Cầm đầu là một Thanh Niên Nam Tử.

Rất nhanh, Thanh Niên Nam Tử kia cùng đội kỵ binh kia đứng tại Minh Nữ cái kia cửa hàng trước.

Thanh Niên Nam Tử tung người xuống ngựa, sau đó bước đi đã đến trước mặt của Minh Nữ, “nữ nhân, lão tử đã mất đi kiên nhẫn. Hôm nay, chỉ hỏi ngươi một câu, đến cùng có theo hay không bản thiếu gia?”

“Không cùng!” Minh Nữ cũng không ngẩng đầu lên.

Nghe vậy, Thanh Niên Nam Tử kia sắc mặt lập tức xanh mét, “nữ nhân, lão tử tức giận lên, này thiên địa đều muốn cho lão tử run rẩy!”

Dương Diệp: “...”

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2119: Cho Lão Tử Động Thủ Thử Xem!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Thanh Niên Nam Tử thanh âm rơi xuống, Minh Nữ ngừng lại, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử, “thật sao?”

Ngữ khí rất bình thản.

Mà nữ tử càng là bình thản, nam tử kia liền càng ngày Hỏa.

Thanh Niên Nam Tử đột nhiên thò tay chụp vào nữ tử, mà nữ tử nhưng không có ra tay, đang ở đó tay của nam tử phải bắt được nữ tử tóc lúc, một cái tay đột nhiên bắt được cánh tay của nam tử.

Thanh Niên Nam Tử quay đầu, tại bên cạnh hắn, chẳng biết lúc nào xuất hiện một Hắc Bào Nam Tử.

“Cút ngay!”

Thanh Niên Nam Tử cả giận nói.

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài, cuối cùng, đạo nhân ảnh này trực tiếp va vào một tòa trong phòng, cả căn nhà ầm ầm sụp đổ.

Một màn này, phát sinh quá nhanh quá nhanh, dùng về phần cái kia nam tử bay ra ngoài về sau, phía sau hắn những kỵ binh kia đều không có phản ứng kịp.

Bất quá giờ phút này, bọn hắn kịp phản ứng.

“Láo xược!”

Một tên trong đó kỵ binh nộ quát một tiếng, liền muốn ra tay.

Bành bành bành bành.

Trong tràng đột nhiên vang lên từng đạo tiếng rên, những kỵ binh kia trong nháy mắt toàn bộ bay ra ngoài.

Người chung quanh trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Này xuất thủ hắc bài nam tử, dĩ nhiên chính là Dương Diệp.

Dương Diệp đi tới trước mặt Minh Nữ, sau đó nói: “Đã lâu không gặp!”

“Quả nhiên là ngươi!” Minh Nữ nhìn thẳng Dương Diệp.

“Phát hiện ta?” Dương Diệp hỏi.

Minh Nữ nói: “Cảm nhận được khí tức của ngươi, bất quá, có chút không xác định.”

Dương Diệp cười nói: “Chuyển sang nơi khác nói chuyện?”

Minh Nữ nhẹ gật đầu, “đi theo ta!”

Mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên vang lên một dữ tợn âm thanh, “các ngươi chết chắc rồi, các ngươi chết chắc rồi!”

Dương Diệp quay đầu, chính là trước kia bị hắn Nhất Ba Chưởng đập bay Thanh Niên Nam Tử kia.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía Minh Nữ, “đi thôi!”

Minh Nữ quay người rời đi, mà đúng lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên điên cuồng nói: “Tiện nhân, ngươi tiện nhân này, lão tử muốn ngươi sống không bằng chết, lão tử muốn...”

Thanh Niên Nam Tử thanh âm im bặt mà dừng.

Bởi vì đầu của Thanh Niên Nam Tử vô thanh vô tức rơi xuống.

Trong tràng, đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Xa xa, Dương Diệp nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Hay vẫn là bạo lực như vậy!” Minh Nữ nói.

Dương Diệp cười nói: “Bệnh cũ, không đổi được.”

Minh Nữ nhẹ gật đầu, “đi theo ta!”

Dương Diệp đi theo Minh Nữ đi tới một gian thông thường trong phòng, bên trong căn phòng trang trí rất đơn giản, một giường lớn, một cái bàn, một cái ghế.

“Tới tìm ta, là có việc gì?” Minh Nữ nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Nhị tỷ, nhanh sống lại.”

Nghe vậy, Minh Nữ mãnh liệt ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau một hồi, nàng nói: “Ta biết ngay, ngươi sẽ không để cho ta thất vọng.”

Dương Diệp nói: “Lúc trước Nhị tỷ là cho ta mà chết, ta...”

“Không cần tự trách!”

Minh Nữ nói: “Nàng coi ngươi là làm là đệ đệ của chính mình, tại trong lòng nàng, ngươi cùng tỷ muội chúng ta là giống nhau trọng yếu.”

Dương Diệp nói: “Vậy không nói những thứ này, lần này tới, ta là muốn đem Nhị tỷ giao cho các ngươi, ta nghĩ, nàng tỉnh lại chuyện thứ nhất, hẳn là tưởng nhìn thấy các ngươi!”

Minh Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Được!”

Dương Diệp đem Dưỡng Hồn Quan kia cho Minh Nữ, còn Tử Nhi, Tử Nhi hiện tại đã không có trở ngại, muốn tỉnh lại, chỉ là một điểm vấn đề thời gian.

“Đúng rồi, nghe ngóng một chút sự tình!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Minh Nữ nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Ngươi đối với ngươi điện chủ chuyện của Thiếu Ti U, biết rõ đấy nhiều không?”

“Ti U điện chủ?” Minh Nữ lông mày cau lại, “làm sao vậy?” Dương Diệp lắc đầu, “chính là hỏi một chút!”

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta đối với chuyện của nàng, biết rõ đấy cũng không nhiều, chỉ biết là, nàng một mực rất thần bí. Bất quá, đại tỷ có thể có thể biết một ít!”

Thiên Nữ!

Dương Diệp nói: “Thiên Nữ, nàng đi đâu?”

Minh Nữ nói: “Linh Tộc, nghe nói là đi tìm vật gì. Đúng rồi, ngươi vì sao lại đột nhiên hỏi chuyện của Thiếu Ti U điện chủ? Chẳng lẽ nói, nàng hiện thân?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó lắc đầu, “không phải là đặc biệt gì chuyện trọng yếu, cái kia, ta còn có chuyện, liền cáo từ trước, hôm khác có thời gian tại tới thăm ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi, không có chút nào do dự.

Minh Nữ cũng không có lưu Dương Diệp, chẳng qua là lông mày hơi nhíu.

Ngay tại Dương Diệp rời đi không sai biệt lắm một khắc sau, một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại trong phòng.

Minh Nữ hai mắt híp lại, bàn tay như ngọc trắng chậm rãi nhanh nắm lại. Mà đúng lúc này, người áo đen đột nhiên mở ra Hắc Sắc Đấu Bồng.

Lúc này, Minh Nữ đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “là ngươi!”

Người áo đen khẽ gật đầu, “đi theo ta đi!”

Nói xong, người áo đen quay người rời đi.

Tại chỗ, Minh Nữ trầm mặc một hồi, sau đó đi theo lên.

...

Ngoài thành, Dương Diệp mới ra thành, đã bị một người đàn ông trung niên cùng ba ông già cản lại.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ là người phương nào!”

Dương Diệp nhìn lướt qua trung niên nam tử mấy người, mấy người kia, đều là Thiện Cảnh.

Dương Diệp nói: “Nghĩ đến, các ngươi là vì vừa rồi Thanh Niên Nam Tử kia mà đến!”

Trung niên nam tử nói: “Vâng!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta cảm thấy, các ngươi nên rời đi.”

Trung niên nam tử nói: “Như thế, ta có chút không cam lòng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ. Khi hắn biến mất một chớp mắt kia, xa xa, trung niên nam tử kia mấy sắc mặt người lập tức tím mặt đại biến! Trung niên nam tử kia phản ứng hơi nhanh, liền muốn ra tay, nhưng mà, đã không kịp, một cái tay trực tiếp giữ ở cổ họng của hắn.

Dương Diệp chậm rãi đem trung niên nam tử kia nhấc lên, “Thánh

Nhân trở xuống, ta thật sự không có hứng thú gì, bất quá, các ngươi đã không phải muốn tìm chết, ta đây tự nhiên muốn thành toàn các ngươi!”

Thanh âm rơi xuống.

Răng rắc!

Trung niên nam tử kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua còn dư lại cái kia ba ông già, một tên trong đó lão giả liên minh nói: “Ta, chúng ta cam tâm...”

Nói xong, kia trực tiếp quay người hóa thành một vệt ánh sáng nhanh chóng biến mất ở cuối chân trời. Mà còn dư lại hai người cũng là theo sát phía sau!

Tại chỗ, Dương Diệp nhún vai, sau đó biến mất không thấy gì nữa.

Mà đang ở Dương Diệp biến mất không lâu, Minh Nữ cùng một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại lúc trước Dương Diệp chỗ đứng.

“Người này cùng các ngươi rất quen thuộc!” Người áo đen đột nhiên nói.

Minh Nữ nhẹ gật đầu.

Người áo đen nói: “Kỳ thật, hắn hẳn phải chết!”

Minh Nữ quay đầu nhìn về phía người áo đen, người áo đen lại nói: “Người này tại Đại Thiên Vũ Trụ này, là một không xác định nhân tố!”

“Có ý tứ gì?” Minh Nữ hỏi.

Người áo đen nói: “Chúng ta muốn làm một ít chuyện, nhưng mà, không muốn có không xác định nhân tố tồn tại, mà hắn là được. Bất quá đáng tiếc, sau lưng hắn, có hai vị nhân vật hết sức khủng bố, hai vị này, dù cho là chúng ta, cũng không khỏi không kiêng kị a.”

“So với lão tổ còn khủng bố?” Minh Nữ hỏi.

Người áo đen nhẹ cười cười, thanh âm như lục lạc chuông nhẹ lay động, vô cùng dễ nghe.

Người áo đen ngẩng đầu nhìn thoáng qua xa xa Thiên tế, sau đó nói:

“Thế gian này, chân chính đáng sợ cũng không phải lão tổ, bởi vì những lão tổ này, có đạo thống của chính mình, bọn hắn có lo lắng, làm chuyện gì đều chú ý tay chú ý bàn chân, bất quá, cái này là đạo của bọn hắn, bọn hắn có thể có được hôm nay thành tựu, chính là đạo thống chèo chống, đây là một cái bế tắc, bọn hắn không giải được.”

Nói đến đây, người áo đen dừng một chút, sau đó lại nói: “Chân chính đáng sợ, là cái loại này không có gì lo lắng cường giả. Bọn hắn không có có đạo thống, bọn hắn để trong lòng đồ vật thật rất ít, mà nếu như cái này để trong lòng đồ vật không có, bọn hắn liền sẽ thay đổi không có gánh nặng trên người, loại người này, mới là đáng sợ nhất. Mà Dương Diệp này, phía sau hắn có hai vị loại người này, chúng ta không dám động hắn, khẽ động, hai vị kia chẳng khác nào không có bất kỳ cố kỵ nào, khi đó, dù cho là chúng ta, sợ là cũng không chịu đựng nổi hai vị này trả thù.”

“Nói như vậy, hắn chẳng phải là rất an toàn?” Minh Nữ nói.

“An toàn?”

Người áo đen lần nữa nở nụ cười, “hắn là nguy hiểm nhất, người này, tiếp xúc qua Thần Tộc, tiếp xúc qua tam đại gia, còn tiếp xúc qua Âm Trọc Linh, còn có tiền sử nhất tộc, trên người còn có Đạo Gia Chí Bảo cùng vũ trụ chí bảo Linh Chủ, có những vật này ở đây, hắn tựu cũng không an toàn. Đặc biệt là Linh Chủ kia, Mạt Pháp Thời Đại đến, tác dụng của Linh Chủ này, là ngươi không cách nào tưởng tượng, khi đó, Linh Chủ này sẽ trở thành Đại Thiên Vũ Trụ quý giá nhất, cũng là tất cả thế lực đều mơ tưởng đấy. Hắn, là không giữ được!”

Minh Nữ trầm mặc.

“Kỳ thật!”

Lúc này, người áo đen đột nhiên nói: “Ta ngừng thưởng thức Thần Tộc vị quân sư kia đấy, người này, không hổ là Trí Lâm thể, sự thông minh của nàng, xác thực không thể bắt bẻ. Hiện tại ở trong tất cả các thế lực, chỉ có Thần Tộc cùng Dương Diệp này quan hệ tốt nhất, ngày sau Thần Tộc gặp nạn, Dương Diệp này nhất định là sẽ ra tay. Đáng tiếc...”

“Đáng tiếc cái gì?” Minh Nữ hỏi.

Người áo đen nói: “Thần Tộc thích thiên nếu không phải có thể tái hiện, Thần Tộc liền vẫn như cũ là một Nhị Lưu Thế Lực, đừng nói chúng ta, tam đại gia bất luận cái gì một nhà chỉ cần chịu bỏ qua một chút đền bù, cũng có thể đơn giản giết hết!”

“Thích thiên?”

Minh Nữ lông mày cau lại, “hắn có thể phục sinh?”

Người áo đen nói: “Cái này cũng không biết. Bất quá, này thích trời cũng được cho một nhân vật, hắn ở đây, Thần Tộc mới có thể kế tiếp Mạt Pháp Thời Đại cùng người khác thế lực đánh cờ, bằng không thì, Thần Tộc thì sẽ bị loại. Bị loại, chính là sẽ chết. Nho Gia, đã xuất cục!”

“Nho Gia tại sao lại bị loại?” Minh Nữ đã trở thành một đứa trẻ hiếu kỳ.

Người áo đen có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Nho Tổ là một người tốt!”

“Ừ?” Minh Nữ khó hiểu.

Người áo đen nói: “Mấy vị lão tổ bên trong, nhân phẩm của vị Nho Tổ này, là không thể chê đấy. Mà hắn, là có khả năng nhất tại tiến một bước vị kia, nhưng mà, cũng chính bởi vì vậy, hắn mới có thể nhanh như vậy bị loại. Một khi hắn phóng ra một bước kia, dù là bán bộ, cái thế giới này lịch sử đều sửa, mà đây cũng là vô số người không muốn gặp lại. Cho nên, hắn là nhất định không bán được một bước kia. Chính hắn cũng biết đạo lý này, cho nên, một mực không tuyển chọn đi bước, đáng tiếc là, hắn vẫn không thể nào ngăn chặn.”

Nói đến đây, người áo đen lắc đầu, “biết không? Cái ngày đó, có bảy vị lão tổ cấp bậc cường giả vây giết hắn!”

Bảy vị lão tổ!

Nghe vậy, trong lòng Minh Nữ rùng mình, cái đội hình này...

Lúc này, người áo đen đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp lúc trước rời đi vị trí, “người này, cũng là gan mập, cũng dám giúp đỡ Nho Tổ đồ tặng, hắn thật sự cho rằng không ai biết đây.”

“Những người kia không có người ngăn cản?” Minh Nữ hỏi.

“Đương nhiên là có!”

Người áo đen nói: “Tại Nho Giới lúc, hắn nên phải chết!”

“Cuối cùng vì cái gì không chết?” Minh Nữ lại hỏi.

Người áo đen nhìn về phía Minh Nữ, “ngươi tự nhìn một chút!”

Nói xong, người áo đen tay phải vung lên.

Tại trước mặt Minh Nữ, xuất hiện một màn màn sáng, bên trong màn sáng, là Dương Diệp, mà Dương Diệp vị trí, đúng là Nho Giới.

Mà liền tại trên không Nho Giới, hai ông già chính mắt nhìn xuống Dương Diệp, một vị trong đó lão giả tại Dương Diệp sẽ phải rời khỏi Nho Giới lúc chuẩn bị ra tay.

Mà lúc này, một Nam Tử Không Tay đột nhiên xuất hiện tại hai tên trước mặt của lão giả.

Nam Tử Không Tay bẻ bẻ cổ, cổ một hồi răng rắc rung động, tiếp đó, Nam Tử Không Tay cái cằm đối với hai tên lão giả kia ngửa ra ngưỡng, “cho lão tử động thủ thử xem!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2120: Võ Hồn Thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên trong màn sáng, Nam Tử Không Tay một người độc đối hai tên lão Tổ Cảnh Cường Giả.

Khí thế không hề yếu!

Nam Tử Không Tay đối diện, hai tên lão giả kia nhìn nhau, cuối cùng, một tên trong đó đang mặc áo bào tro lão giả mở miệng nói: “Ngươi là người phương nào!”

Nam Tử Không Tay chậm rãi đi tới hai tên trước mặt lão giả chỗ mấy trượng vị trí, “ta mặc kệ các ngươi đến từ cái đó một thế lực, có mục đích gì, nhưng mà, phía dưới người nọ, không năng động.”

“Ngươi rất tự tin!” Một tên trong đó lão giả đột nhiên nói.

Nam Tử Không Tay nói: “Không giết được ngươi đám, làm cho tàn các ngươi vẫn là có thể, phải thử một chút sao?”

“Vậy thử xem đi!”

Một tên trong đó lão giả đột nhiên nói.

Làm tên lão giả này thanh âm lúc rơi xuống, Nam Tử Không Tay kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà lúc này, thanh âm im bặt mà dừng.

Hình ảnh chấm dứt!

Trong hiện thực.

Người áo đen nói: “Ngươi hỏi ta nhiều vấn đề như vậy, là đang lo lắng tiểu tử kia đi!”

Minh Nữ trầm mặc.

Người áo đen nói: “Yên tâm đi, sau lưng hắn hai vị kia không có giải quyết lúc trước, chúng ta sẽ không động đến hắn! Đi thôi! Còn muốn đi tìm ngươi còn lại cái kia mấy người tỷ muội!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, Minh Nữ đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng cũng đi theo lên.

...

Dương Diệp ly khai tòa thành kia về sau, trực tiếp ngự kiếm tiến nhập trong tinh không mịt mờ, chỉ chốc lát, hắn đã đi ra Nhân giới, đi tới phía xa trong trời sao.

Ước chừng sau ba canh giờ, tại trước mặt Dương Diệp xuất hiện một tòa đại thành.

Võ Đế Thành!

Lúc này đây, mục đích của hắn là tìm An Nam Tĩnh kia.

Võ Đế Thành không phải là Bách Tộc thế lực phạm vi, cũng không phải tam đại gia có thể quản địa phương, bởi vậy, Dương Diệp lúc này đây cũng không có che giấu mình. Hắn lúc trước đã tới Võ Đế Học Viện, chẳng qua là không nghĩ tới, An Nam Tĩnh đã ở trong Võ Đế Học Viện này.

Dương Diệp là quang minh chính đại đến, hắn vừa tới gần Võ Đế Học Viện, một người đàn ông trung niên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp?"

Dương Diệp nhìn đối phương, "nhận thức ta?"

Trung niên nam tử mỉm cười, "làm sao sẽ không nhận biết ngươi? Đi theo ta!"

Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Dương Diệp đi theo trung niên nam tử đi tới một tòa tên là bắc võ đỉnh trên ngọn núi, ở ngọn núi này đỉnh, có một tòa rừng trúc phòng nhỏ. Trung niên nam tử đem Dương Diệp đưa đến này tòa rừng trúc tiểu sau phòng, sau đó liền lui ra ngoài.

Dương Diệp tiến nhập trong nhà trúc, ở đằng kia trong nhà trúc, ngồi một ông già.

Nhìn thấy Dương Diệp tiến đến, lão giả mỉm cười, "ta là Phó Viện Trưởng của Võ Đế Học Viện!"

Dương Diệp nói: "Phó Viện Trưởng, lần này ta tới, là tới tìm một người bạn, nàng gọi An Nam Tĩnh, giờ phút này, nàng hẳn ngay tại trong Võ Đế Học Viện!"

"Nha đầu kia?"

Phó Viện Trưởng nói: "Ngươi là tìm đến nàng?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Phó Viện Trưởng trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Nói thật, ta không nghĩ nàng gặp ngươi!"

"Vì sao?" Dương Diệp khó hiểu.

Phó Viện Trưởng nói: "Ngươi nên biết tình cảnh của chính ngươi bây giờ, nàng như cùng ngươi có liên quan, tất nhiên sẽ bị một ít thế lực nhìn chằm chằm vào. Ngươi hy vọng nàng bị một ít thế lực nhìn chằm chằm vào sao?"

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cười nói: “Đây là giữa ta và nàng chuyện!”

Nếu như là người khác, hắn sẽ không đi quấy rầy đối phương, nhưng mà An Nam Tĩnh bất đồng, hắn tin tưởng một điểm, nếu như hắn bởi vì sợ cho An Nam Tĩnh gây phiền toái mà cố ý đi tránh đi nàng, nàng tuyệt đối là sẽ nổi giận. Hơn nữa, hắn cùng với An Nam Tĩnh ở giữa cảm tình, là người ngoại không thể giải thích vì sao đấy.

Phó Viện Trưởng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn hiện tại cũng không có thể gặp ngươi!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, Phó Viện Trưởng nói: “Không là ta ngăn cản ngươi thấy nàng, mà là hắn hiện tại Võ Đế Quật Võ Đế Học Viện ta trong tu luyện, cơ hội này với nàng mà nói, vô cùng khó được.”

“Võ Đế Quật?” Dương Diệp khó hiểu.

Phó Viện Trưởng nói: “Năm đó Võ Đế Học Viện Người sáng lập Võ Đế chỗ ở, cái chỗ kia, là Võ Đế Học Viện ta các thời kỳ đệ tử đều tha thiết ước mơ muốn đi vào địa phương, bất quá, muốn đi vào, chỉ có Võ Đế để lại Võ Hồn Thú kia đáp ứng là được, mà qua nhiều năm như vậy, chỉ có nha đầu kia được cho phép tiến vào. Sau khi đi vào, với nàng mà nói, nhất định có một phen cơ duyên. Hiện tại để cho nàng đi ra, thất bại trong gang tấc!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Ta có thể vào không?”

“Ngươi muốn đi vào?” Phó Viện Trưởng có chút bất ngờ.

“Ta muốn thử xem!” Dương Diệp nói.

Phó Viện Trưởng suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Có thể!”

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, hai người trực tiếp biến mất ở trong nhà trúc.

Được Phó Viện Trưởng dẫn dắt, Dương Diệp đi tới cái kia cái gọi là Võ Đế Quật, kỳ thật, chính là một cái sơn động, cửa động không lớn, bề rộng dài vài trượng, liếc mắt nhìn qua, không có bất kỳ chỗ đặc biệt nào.

Phó Viện Trưởng nhìn về phía Dương Diệp, “chính là chỗ này rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đi về hướng sơn động kia, mà đang khi hắn cách... Này cửa sơn động còn có không sai biệt lắm nửa trượng lúc, một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên chặn hắn. Cùng lúc đó, một đầu hư ảo Tiểu Yêu Thú xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Này đầu Tiểu Yêu Thú, hình dạng như Hổ, bất quá, tại đỉnh đầu của hắn, có cây màu đen giác, trừ lần đó ra, tại nó cái trán vị trí, còn có một màu đen 'võ' chữ. Mà ở sau lưng nó hai bên, một cặp mỏng như cánh ve cánh.

Giờ phút này, này đầu Tiểu Yêu Thú chặn Dương Diệp.

Mà Tiểu Yêu Thú, chính là Võ Hồn Thú!

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó chỉ chỉ sơn động, "ta muốn đi vào!"

Võ Hồn Thú lắc đầu, tiếp đó, cùng lực lượng vô hình không ngừng bức lui Dương Diệp.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phó Viện Trưởng kia, Phó Viện Trưởng kia nói: "Xem ra, nó không đồng ý ngươi!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó vỗ vỗ bộ ngực của chính mình, lúc này, Tiểu Bạch xông ra. Làm xa xa Võ Hồn Thú kia nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, kia lập tức ngừng lại, mà Dương Diệp cũng dừng lại.

Linh Chủ!

Một bên, Phó Viện Trưởng kia thần sắc có chút ngưng trọng lên.

Dương Diệp cúi đang ở Tiểu Bạch bên tai nói khẽ: "Lừa dối nó, để cho ta đám đi vào!"

Tiểu Bạch nhìn xem Dương Diệp mở trừng hai mắt, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Võ Hồn Thú kia, giờ phút này, Võ Hồn Thú này chính tò mò quan sát nàng. Tiểu Bạch tiểu trảo đối với Võ Hồn Thú kia vẫy vẫy, người kia do dự một chút, sau đó bay đến trước mặt của Tiểu Bạch. Võ Hồn Thú kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó vươn tiểu trảo. Lúc này, Tiểu Bạch duỗi ra tiểu trảo sờ lên đầu của Võ Hồn Thú kia, sau đó chỉ chỉ mình, tiếp theo vừa chỉ chỉ xa xa sơn động kia.

Võ Hồn Thú hiển nhiên đã minh bạch ý tứ của Tiểu Bạch, liền có chút do dự, bất quá rất nhanh, nó liền nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch liền đi về hướng Võ Đế Quật kia, mà lúc này, Võ Hồn Thú kia đột nhiên ngăn ở Tiểu Bạch cùng trước mặt Dương Diệp, cái kia Võ Hồn Thạch chỉ chỉ Dương Diệp, sau đó cái ót thẳng dao động.

Dương Diệp mặt lập tức liền đen lại, gia hỏa này, chỉ cho phép Tiểu Bạch đi vào, không để cho hắn đi vào, đây là Chủng Tộc kỳ thị a!

Lúc này, Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó vừa chỉ chỉ xa xa Võ Đế Quật kia. Mà Võ Hồn Thú kia hiển nhiên có chút nóng nảy, nó chỉ chỉ Tiểu Bạch, sau đó vừa chỉ chỉ Võ Đế Quật, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp, tiếp theo vội vàng bày trảo.

Ý tứ đại khái là, Tiểu Bạch ngươi có thể đi vào, nhưng mà, cái nhân loại này không thể đi vào!

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi trợn lên lên, nàng tiểu trảo trực tiếp vỗ xuống đầu của Võ Hồn Thú kia, sau đó nàng vừa chỉ chỉ chính mình, ý kia là, chút mặt mũi này cũng không cho?

Võ Hồn Thú kia biểu lộ cũng sắp khóc.

Một bên, Phó Viện Trưởng kia nhìn là trợn mắt há hốc mồm. Địa vị của Võ Hồn Thú này, tại Võ Đế Học Viện đây chính là vô cùng siêu nhiên, bởi vì lai lịch của Tiểu gia hỏa này vô cùng vô cùng đặc thù, trừ lần đó ra, năng lực của Tiểu gia hỏa này cũng là vô cùng kinh khủng.

Võ Hồn Thú!

Đây chính là một con từng theo theo qua Võ Đế Hồn Thú!

Mà bây giờ, Hồn Thú này lại bị Tiểu Bạch này như vậy cũng sắp khóc!

Hồn Thú này thật sự sắp khóc.

Nó ủy khuất nhìn Tiểu Bạch, tiểu trảo vẫn còn không ngừng quơ, một hồi chỉ vào Dương Diệp, một hồi chỉ vào Tiểu Bạch, một hồi lại chỉ mình, cuối cùng, nó biểu lộ biến thành cầu khẩn.

Tiểu Bạch đều có chút không đành lòng. Nàng nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười cười, “nói cho nó biết, chúng ta không vào.” Kỳ thật, hắn nhìn cũng là có chút không đành lòng, nếu như cưỡng ép đi vào, Hồn Thú này phỏng đoán sẽ không dám ngăn đón Tiểu Bạch đấy, hắn nhìn ra được, Hồn Thú này rất muốn hôn gần Tiểu Bạch, phải nói, là có chút kính sợ Tiểu Bạch, đây là một loại thiên nhiên kính sợ.

Hơn nữa, nhìn ra được, đối với Tiểu Bạch, Võ Hồn Thú kia coi Tiểu Bạch là làm đồng loại của chính mình, có thể vô cùng tín nhiệm cái chủng loại kia đồng loại.

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Võ Hồn Thú kia, sau đó quơ quơ tiểu trảo, khi biết bọn hắn không trở ra, Võ Hồn Thú kia lập tức thở dài một hơi, sau đó nó nhìn về phía Tiểu Bạch, chậm rãi trôi dạt đến bên cạnh của Tiểu Bạch, bất quá, nó tựa hồ có chút sợ, sợ Tiểu Bạch còn đang tức giận.

Một bên Phó Viện Trưởng kia nhìn là im lặng đến cực điểm.

Tốt xấu cũng là Thần Thú của Võ Đế Học Viện ta a, không thể biểu hiện khí phách một chút sao?

Võ Hồn Thú này tại trước mặt Tiểu Bạch, hoàn toàn tựa như là một Tiểu Sủng Vật!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Võ Hồn Thú kia, sau đó tiểu trảo vuốt vuốt Võ Hồn Thú cái kia cái sừng, tiếp đó, nàng bắt đầu cùng Võ Hồn Thú. Trao đổi.

Đây tự nhiên là Dương Diệp được lợi.

Thông qua Tiểu Bạch cùng Võ Hồn Thú trao đổi, Dương Diệp biết Võ Hồn Thú này tại đây làm cái gì.

Thủ hộ!

Võ Hồn Thú này đang thủ hộ vật gì, chỉ có phù hợp tiêu chuẩn người, mới có thể đi vào, mà An Nam Tĩnh kia, hiển nhiên phù hợp, nhưng mà Dương Diệp hắn không phù hợp!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Võ Hồn Thú kia, sau đó nói: “Tiểu Bạch, ngươi hỏi một chút nó, có nguyện ý hay không đi theo chúng ta a!”

“Không nên không nên!”

Ngay tại lúc này, một bên Phó Viện Trưởng kia đột nhiên nói: “Dương tiểu hữu, tuyệt đối không thể, Võ Hồn Thú này chính là Thần Thú Võ Đế Học Viện ta, trên thân nó, có Truyền Thừa Chi Hỏa, Võ Đế

Học Viện ta…”

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên đem Phó Viện Trưởng kia cho chấn ra.

Dương Diệp cùng Phó Viện Trưởng đồng thời nhìn về phía Võ Hồn Thú kia, bởi vì chính là Võ Hồn Thú này như vậy!

Tại hai người nhìn chăm chú, Võ Hồn Thú kia bay đến trước mặt của Tiểu Bạch, sau đó vô cùng nghiêm túc gật gật đầu, tỏ vẻ nguyện ý đi theo Tiểu Bạch!

Nhìn thấy một màn này, Phó Viện Trưởng kia sắc mặt đều xanh.

Giờ khắc này, hắn tức giận phổi đều nhanh nổ!

…

PS: Thật có lỗi. Bởi vì một chút sự tình chậm trễ dưới, thời gian không có phỏng đoán được, thật có lỗi!

------oOo------

Chương 2121: Thực Lực Của An Nam Tĩnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Võ Hồn Thú không rồi!

Võ Hồn Thú này Võ Đế Học Viện cứ như vậy bị dao động đi nha.

Phó Viện Trưởng kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc cực kỳ bất thiện.

Dương Diệp hơi có chút lúng túng, kỳ thật, hắn cũng chỉ là tùy tiện nói một chút, nhưng là hắn không nghĩ tới, Tiểu Bạch này vừa lắc lư, Võ Hồn Thú kia vậy mà thật sự nguyện ý đi theo. Đây hết thảy, đều là của Tiểu Bạch nồi, không có quan hệ gì với hắn!

Cách đó không xa, Tiểu Bạch vỗ vỗ đầu của Võ Hồn Thú, một bộ sau này ngươi hãy theo ta lẫn vào bộ dạng.

Võ Hồn Thú nhưng là đầu liền chút, tỏ vẻ vô cùng nguyện ý.

Kỳ thật, nếu như là bình thường, Võ Hồn Thú có lẽ sẽ không theo Tiểu Bạch. Nhưng là bây giờ, tại loại này thời đại, Linh khí dần dần thưa dần thời đại, những thứ này Linh vật, kể cả hết thảy linh, đều cảm nhận được nguy hiểm, đến từ Linh khí mỏng manh nguy hiểm, cho nên, chúng thích nhất chính là, dừng lại ở một vị Linh Chủ bên người.

Cứ như vậy, Tiểu Bạch thành công lừa dối rồi một một tiểu tử.

Mà đúng lúc này, một cổ hơi thở đột nhiên từ trong Võ Đế Quật kia tràn ra, nhưng mà rất nhanh, cỗ khí tức này lại giống như thủy triều rụt trở về.

“Đây là?” Dương Diệp nhìn về phía Phó Viện Trưởng, hỏi.

Phó Viện Trưởng nói: “Nàng hẳn muốn đi ra.”

Lúc này, vô số đạo khí tức đột nhiên hướng phía bốn phía bay vút đến, chỉ chốc lát, trong tràng chung quanh chính là đã tụ tập hơn mười người.

“An học tỷ rốt cuộc phải đi ra!”

Trong tràng, có người đột nhiên nói. Trong thanh âm, mang theo một chút kích động.

“An học tỷ thế nhưng là Võ Đế Học Viện ta nghìn năm qua quái dị nhất người, lúc này đây, sợ là Thánh Nhân đều không làm gì được nàng đi!”

“Thánh Nhân? Phì, Thánh Nhân bây giờ còn có thể cùng an học tỷ so với sao? Nàng lúc ban đầu là có thể cùng Thánh Nhân giao thủ, mà bây giờ, nàng bây giờ, sợ là đã Hoàng Kim thắng Thánh Nhân rồi!”

“...”

Dương Diệp nhìn phía xa cửa động, bây giờ An Nam Tĩnh, thật có thể chiến thắng Thánh Nhân sao?

Tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, một nữ tử từ cái này trong động khẩu chậm rãi đi ra.

Áo bào trắng, đuôi ngựa, cầm trong tay trường thương.

Ra tới tên nữ tử này, đúng là An Nam Tĩnh kia.

Dương Diệp đang chuẩn bị đi qua, lúc này, một Cẩm Bào Nam Tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt An Nam Tĩnh, nam tử mỉm cười, “an học muội, chúc mừng.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua nam tử, sau đó trực tiếp nhìn về phía vị trí của Dương Diệp. Tiếp đó, nàng vòng qua Cẩm Bào Nam Tử kia, sau đó đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ngươi đã đến rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười.

An Nam Tĩnh!

Hay là hắn biết An Nam Tĩnh kia!

Cách đó không xa, Cẩm Bào Nam Tử kia thần sắc có phần có chút khó coi.

Trước mặt An Nam Tĩnh, Dương Diệp nói: “Thực lực bây giờ như thế nào?”

An Nam Tĩnh lông mày nhướng lên, “đi thử một chút?”

“Tự nhiên!” Dương Diệp cười nói.

Vừa nói, hai người sóng vai quay người rời đi.

Một màn này, nhìn mọi người là trợn mắt há hốc mồm.

Tính khí của An Nam Tĩnh bọn họ đều là hiểu rõ, cái kia thì hoàn toàn là một cục nước đá, bất kỳ người nào tới gần đều cảm nhận được thấy lạnh cả người, hơn nữa còn có thể bị không để ý tới. Mà bây giờ, An Nam Tĩnh này vậy mà đối với một người nam nhân nói chuyện, nhưng lại nói nhiều như vậy câu.

Cái quỷ gì?

Ngay tại lúc này, lúc trước Cẩm Bào Nam Tử kia đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cùng trước mặt của An Nam Tĩnh.

“Ừ?” Dương Diệp nhìn về phía Cẩm Bào Nam Tử.

Cẩm Bào Nam Tử mỉm cười, “huynh đài là?”

Dương Diệp nói: “Bằng hữu của nàng.”

“Bằng hữu?”

Cẩm Bào Nam Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, chính yếu nói, lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Không nên quấy rầy chúng ta.” Vừa nói, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hai người quay người rời đi. Tại lúc rời đi, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Cẩm Bào Nam Tử kia, “nữ nhân này, là của ta, cũng đừng có ý đồ với nàng rồi.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

“Của ngươi?”

Lúc này, Cẩm Bào Nam Tử kia trống rỗng xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, “ngươi không cảm giác mình những lời này rất khôi hài sao?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Khôi hài? Ta chưa bao giờ khôi hài.”

Cẩm Bào Nam Tử nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta xem các hạ rất là tự tin, như vậy như thế nào, chúng ta không bằng luận bàn một chút?”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Phó Viện Trưởng kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, hắn nhìn xem Dương Diệp, nói: “Ngươi cũng đừng cùng những vãn bối này so đo.”

Dương Diệp nhún vai, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ.

Phó Viện Trưởng nhìn thoáng qua Cẩm Bào Nam Tử kia, sau đó nói: “An nha đầu này, trong mắt sợ là trừ hắn ra, không có có người khác rồi.”

“Hắn không xứng với an học muội!” Cẩm Bào Nam Tử trầm giọng nói: “Loại nam nhân này...”

“Hắn là Dương Diệp!”

Lúc này, Phó Viện Trưởng kia đột nhiên nói.

“Cái gì!”

Cẩm Bào Nam Tử bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Phó Viện Trưởng kia, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được.

Phó Viện Trưởng khẽ lắc đầu, “liền không nên đi trêu chọc người này.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Tại chỗ, Cẩm Bào Nam Tử như trước ngây ra như phỗng.

...

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đến đến trong hư không, tại trong hư không, hai người mở ra một cái Hư Không Chiến Trường.

Nhìn trước mắt An Nam Tĩnh, Dương Diệp trong mắt tràn đầy chiến ý.

Hai người không nói gì, An Nam Tĩnh đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, thoáng qua, một đạo quyền phong trực tiếp đánh về phía Dương Diệp. Dương Diệp cũng không có lựa chọn né tránh, mà là đồng dạng một quyền đánh tới. Nhưng mà, ngay tại quả đấm của hắn muốn oanh trúng quả đấm của An Nam Tĩnh lúc, An Nam Tĩnh nắm đấm đột nhiên hóa chưởng, sau đó trực tiếp dán quả đấm của Dương Diệp giữ ở cổ tay của Dương Diệp.

Răng rắc!

Dương Diệp chỗ cổ tay xương cốt trực tiếp vỡ vụn, bất quá, ngay tại Dương Diệp xương vỡ vụn một chớp mắt kia, Dương Diệp một chân đã đá về phía bụng của An Nam Tĩnh, nhưng mà, khi hắn bàn chân ngẩng trong nháy mắt đó, An Nam Tĩnh một chân chính là đã đá vào trên đầu gối của hắn, trực tiếp làm cho cả người hắn rung động đến trăm trượng có hơn.

Mà Dương Diệp vừa dừng lại, An Nam Tĩnh chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, An Nam Tĩnh nâng lên đầu gối đối với Dương Diệp chính là đỉnh đầu.

Này đỉnh đầu, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp đập nát, mà lực lượng cường đại cũng làm cho Dương Diệp toàn bộ thân thể của con người đều kéo căng gấp, cùng lúc đó, hắn cảm nhận được một cỗ cường đại áp bách lực. Không dám khinh thường, Dương Diệp chân phải hướng về sau hơi thối lui một bước, sau đó tay phải nắm chắc thành quyền, đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là oanh một cái.

Nhưng mà, An Nam Tĩnh cũng không với hắn cứng đối cứng!

Khi hắn nắm đấm đánh ra một khắc này, An Nam Tĩnh đột nhiên một cái nghiêng người, trực tiếp tránh thoát một quyền này, cùng lúc đó, An Nam Tĩnh lấy tay làm côn trực tiếp quét bụng của Dương Diệp vị trí.

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp ngoặt xuống dưới, bất quá, một tay của Dương Diệp giữ ở cổ họng của An Nam Tĩnh!

Mà lúc này, An Nam Tĩnh khóe miệng hơi cuộn lên, thoáng qua, An Nam Tĩnh toàn bộ người trực tiếp hư không tiêu thất rồi. Dương Diệp thầm nghĩ không xong, Quả thật đúng là không sai, một cái nắm đấm trực tiếp đánh vào phía sau lưng của hắn.

Ầm!

Dương Diệp cả người nhất thời tựa như một con đã đoạn dây cung con Diều, trực tiếp bay ra ngoài.

Mà ở Dương Diệp phiêu đi ra một khắc này, An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng điểm một cái mặt đất, toàn bộ người nổ bắn ra, kia đầu gối phải bay thẳng đến phía sau lưng của Dương Diệp đỉnh tới, này đỉnh đầu nếu như đứng vững, Dương Diệp không chết cũng phải trọng thương.

Mà đúng lúc này, bay ra ngoài Dương Diệp đột nhiên ngừng ở trong không trung, nhưng sau đó xoay người một quyền đánh về phía đầu gối của An Nam Tĩnh!

Đối cứng cứng rắn!

Bất quá đáng tiếc là, An Nam Tĩnh còn không có cùng hắn cứng rắn phanh cứng rắn, tại Dương Diệp quyền ra một khắc này, An Nam Tĩnh đầu gối đột nhiên thu hồi lại, tay phải hóa chưởng, trực tiếp ấn hướng về phía quả đấm của Dương Diệp.

Mà khi tay của nàng tại tiếp xúc tới Dương Diệp quả đấm một chớp mắt kia, Dương Diệp khóe miệng có chút vén lên, sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại từ Dương Diệp nắm đấm bên trong trực tiếp chấn động đi ra.

Ầm!

Bất ngờ không đề phòng, An Nam Tĩnh toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn.

An Nam Tĩnh ngừng lại, nàng tay phải thả lỏng phía sau, nhìn phía xa Dương Diệp, “nhục thể của ngươi đã thành thánh rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nếu như không phải như vậy, Cận Thân

Nhục Bác, ta sợ là ngay cả mười hiệp đều chống đỡ không được!”

Hắn cùng với An Nam Tĩnh cũng không có sử dụng chân thật thực lực, mà là lựa chọn dùng loại phương thức này đến tỷ thí, cũng chính là trụ cột công. Đáng tiếc là, hắn hoàn toàn bị An Nam Tĩnh áp chế. Mà phải biết, nhục thể của hắn, nhưng đã là Thánh Nhân Giai, nhưng mà mới vừa rồi, lực lượng của An Nam Tĩnh, hoàn toàn có thể làm bị thương hắn.

An Nam Tĩnh chậm rãi đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ngươi chiến đấu ý thức, rất kém cỏi!”

Rất kém cỏi!

Dương Diệp sắc mặt có chút khó coi.

Chiến đấu ý thức chênh lệch!

Lần thứ nhất có người nói hắn chiến đấu ý thức chênh lệch, phải biết, Cận Thân Nhục Bác thế nhưng là Dương Diệp hắn điểm mạnh, cùng người Cận Thân Nhục Bác bên trong, hắn chưa từng có đã bị thua thiệt, đương nhiên, ngoại trừ lúc này đây.

Lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: “Bất quá, nhục thể của ngươi rất mạnh, khôi phục năng lực cũng rất mạnh, cận thân giao chiến, Thánh Nhân sợ là cũng đối với bất quá ngươi. Bất quá, nếu gặp phải cái loại này chiến đấu ý thức siêu cường cường giả, ngươi ăn thiệt thòi đấy.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vừa rồi An Nam Tĩnh bóp gảy cổ tay hắn một khắc này, hắn liền đã biết thiếu sót của chính mình rồi. Tuy rằng hắn dựa vào Hồng Mông Tử Khí khôi phục cổ tay tổn thương, nhưng mà, cao thủ giao thủ, thường thường một chi tiết là có thể quyết định sinh tử.

“Hơn nữa!”

Lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: “Của ngươi nhục thân lực lượng, cũng còn có chút yếu!”

“Thân thể lực lượng yếu?”

Dương Diệp có chút không phục, “của ta thân thể lực lượng, hẳn rất tốt chứ?”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “Thánh Nhân Giai thân thể lực lượng, không nên là như vậy, của ngươi nhục thân lực lượng, tại Lực ngưng tụ bên trên, rất không tồi, nhưng mà, thiếu ít một chút."

"Cái gì?" Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh nói: "Thiếu khuyết áp súc!"

"Áp súc?" Dương Diệp khó hiểu.

An Nam Tĩnh nói: "Tựa như một khối sắt, nó đi ngang qua vô số lần đánh về sau, có phải hay không sẽ thay đổi càng thêm sắc bén?"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: "Ngươi cần áp súc lực lượng của chính mình, lại để cho lực lượng của chính mình, biến thành càng thêm thuần túy, chân chính thuần túy, tựa như kiếm của ngươi giống nhau, kiếm của ngươi, ta cảm nhận được thuần túy, nhưng mà, lực lượng của ngươi không có. Nếu như ngươi không sử dụng kiếm, như ngươi loại này, ta có thể đánh một trăm!"

Dương Diệp: "..."

...

------oOo------

Chương 2122: Là Địch Liền Là Địch, Không Phục?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh một trăm!

Không thể không nói, Dương Diệp có chút im lặng, lời của An Nam Tĩnh, mặc dù có chút khoa trương, nhưng mà, có một điểm có thể xác định. Nếu như hắn không sử dụng kiếm, hắn thật sự đánh không lại An Nam Tĩnh. An Nam Tĩnh chiến đấu ý thức cùng chiến đấu kỹ xảo, cao hơn hắn ra rất nhiều.

Tại đồng bậc bên trong, An Nam Tĩnh tại Cận Thân Nhục Bác về phương diện này, không thể nghi ngờ là mạnh nhất!

Võ thần!

Võ Đạo Thông Thần!

"Sử dụng kiếm so so!" Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Hắn cần cùng An Nam Tĩnh lẫn nhau tìm chưa đủ.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mỗi ngày đều tại bắt đầu đối luyện, cầm kiếm về sau, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lập tức chiến không phân cao thấp.

Đánh một trận đã ghiền!

Hiện tại với Dương Diệp mà nói, mục tiêu rất đơn giản, chính là đánh một trận đã ghiền, cái gì cũng không quản!

Buông tay ra đánh!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt nửa tháng quá khứ.

Bắc võ núi, trên đỉnh núi, bên vách núi, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kề vai sát cánh mà ngồi.

Nơi chân trời xa, một vòng mặt trời đỏ chậm rãi bay lên.

Hai người trầm mặc, đối với ngồi im ắng!

Một lát sau, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Có tính toán gì không?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “đi được tới đâu hay tới đó.”

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Không có cách nào hiện tại loại này thế cục, chúng ta cái gì cũng không làm được, có thể làm, cũng chỉ có cố gắng tăng lên thực lực của chính mình, còn khác, chỉ có thể chờ đợi, chờ những đại lão kia đấu võ.”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “ta nghĩ tiến trong tháp của ngươi mặt!”

“Ừ?” Dương Diệp khó hiểu.

An Nam Tĩnh nói: “Võ Hồn Thú, ta cũng cần nó cùng ta một cùng một chỗ, nó ở cùng với ta, có thể tăng lên trên diện rộng thực lực của ta. Thế nhưng là, nó bị ngươi Tiểu Bạch ngoặt đi nha.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, An Nam Tĩnh lại nói: “Kỳ thật, ta cũng có thể để cho nó đi theo ta, bất quá, để cho nó đi theo Tiểu Bạch, đối với nó có rất nhiều chỗ tốt. Còn nữa, với ta mà nói, ở nơi nào tu luyện đều giống nhau, đi theo ngươi, có lẽ ngày sau có thể giúp ngươi chút gì đó!"

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp ấm áp, hắn biết, đây mới là mục đích của An Nam Tĩnh. Hắn hiện tại, trên người phiền toái không ngừng, nếu có An Nam Tĩnh ở đây, thì tương đương với nhiều siêu cấp giúp đỡ, có thể nói, tùy tiện đến ba bốn vị Thánh Nhân, bọn hắn không sợ chút nào, coi như là năm vị Thánh Nhân, hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ, đánh không lại, chạy vẫn là có thể.

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, hắn cùng An Nam Tĩnh ở giữa, không có quá nhiều cong cong thẳng thẳng.

Hai người đều rất thuần túy!

Ngay tại lúc này, Phó Viện Trưởng kia đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sau lưng cách đó không xa.

Nhìn trước mắt An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, Phó Viện Trưởng kia lắc đầu, hắn biết, An Nam Tĩnh này khẳng định sợ là vừa muốn cùng Dương Diệp chạy. Tuy rằng trong lòng có chút đáng tiếc, nhưng mà cũng còn tốt, cuối cùng, đến Võ Đế Học Viện rất nhiều người, cuối cùng đều chọn rời đi.

Nơi đây đối với những người kia mà nói, chỉ là một cái học tập địa phương.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đứng dậy đi tới trước mặt của Phó Viện Trưởng, người kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đạo Gia người đến!"

Đạo Gia?

Dương Diệp chân mày cau lại, "bọn hắn tới làm cái gì?"

Phó Viện Trưởng nói: "Bọn hắn tìm ngươi, ngay tại cửa Võ Đế Quật, đi gặp một chút đi!"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Một bên, Phó Viện Trưởng kia ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, "nếu như ngươi nguyện ý lưu lại, Võ Đế Học Viện ta nguyện ý toàn lực bồi dưỡng ngươi, thậm chí để cho ngươi làm kế tiếp nhiệm viện trưởng cũng có thể, chỉ cần ngươi nguyện ý!"

Nguyện ý!

Điều kiện này, không thể không nói rất mê người. Đương nhiên, đó là đối với người khác.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “ta đi theo hắn!”

Phó Viện Trưởng đắng chát cười cười, “vì sao?”

“Hắn cần ta!” An Nam Tĩnh nói.

Phó Viện Trưởng lắc đầu, “nha đầu, Võ Đế Học Viện, không là ngươi mặt ngoài nhìn đơn giản như vậy, chúng ta...” Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó lại nói: “Tóm lại, ngươi nếu có thể nắm giữ cái thế lực này, ngày sau, mặc kệ Đại Thiên Vũ Trụ này như thế nào, Võ Đế Học Viện ta cũng sẽ là nhất phương bá chủ, một điểm này, ta có thể cam đoan với ngươi.”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “trong nội tâm, chỉ có võ đạo, tại thêm một cái hắn!”

“Được rồi!”

Phó Viện Trưởng cười cười, “nói tiếp, chính ta đều không kiên nhẫn được nữa. Bất kể như thế nào, ngươi là học sinh của Võ Đế Học Viện ta, hy vọng ngươi thường trở về.”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “sẽ!”

Phó Viện Trưởng nhẹ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trong nội tâm mặc dù có chút đáng tiếc, nhưng là bất lực.

...

Võ Đế Quật.

Dương Diệp gặp được một tên đang mặc đạo bào trung niên nam tử, đúng là Đạo Lăng kia.

“Đạo Thanh sư huynh để cho ta đón ngươi quay về Đạo Gia!” Đạo Lăng nói.

Quay về Đạo Gia?

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó nói: “Trở về làm gì?”

Đạo Lăng nói: “Cho ngươi chứng nhận tên!”

“Chứng nhận tên? Chứng nhận cái gì tên?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Lăng nói: “Ngươi không phải là Đạo Gia ta truyền nhân sao? Đạo Gia ta hiện tại muốn chính thức đem tên ngươi ghi vào trong Đạo Môn, không chỉ có như thế, còn phải cho ngươi Thân Phận Lệnh Bài, đến nay sau này, ngươi chính là Đạo Gia ta chân chính truyền nhân, một lời một hành động của ngươi, tất cả mọi chuyện, Đạo Gia ta đều nguyện ý chịu trách nhiệm, nguyện ý...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Vì cái gì?”

Đạo Lăng có chút ngẩn người, sau đó nói: “Cái gì vì cái gì?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Đều là người thông minh, chơi những thứ này trò hề sẽ không có ý gì.”

Đạo Lăng trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài, “ta cũng không cùng ngươi chơi những thứ này. Đạo Thanh sư huynh để cho ta đón ngươi trở về, còn dụng ý, ta cũng không rõ lắm, hắn chỉ nói là, nếu như ngươi nguyện ý trở về, Đạo Gia nguyện ý trả giá thật nhiều bảo hộ ngươi, chỉ cần ngươi trở về!”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó khẽ nở nụ cười, “ta hiện tại sẽ không đi trở về!”

“Ừ?” Đạo Lăng khó hiểu.

Dương Diệp nói: “Đạo Lăng tiền bối, ta là thẳng tính, có cái gì ta liền nói cái đó rồi. Lúc trước ta bị người vây công lúc, Đạo Gia là làm gì? Là để cho ta đi, ta đi nha. Hiện tại, không ai vây công ta, Đạo Gia liền để cho ta trở về. Đạo Lăng tiền bối, trở về thay ta cho Đạo Thanh truyền một câu nói, Đạo Thanh hắn tính cái gì hành tây? Để cho Dương Diệp ta đi thì đi, để cho Dương Diệp ta quay về trở về?”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Dương Diệp sau lưng, Đạo Lăng kia chân mày cau lại, “Dương Diệp, Đạo Gia ta cũng không phải không ngươi không được!”

Ngụ ý chính là, đừng quá coi trọng mình. Hiển nhiên, ngữ khí của Dương Diệp, làm cho hắn có chút khó chịu. Hắn dầu gì cũng là Thiên Chi Kiêu Tử, cũng là Thánh Nhân, mà Dương Diệp, bất quá là Đại Thiện Cảnh!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Đạo Lăng, “lời nói khó nghe, Đạo Gia, Đạo Tổ đối với Dương Diệp ta có ân, Dương Diệp ta nhận thức cái này ân tình. Nhưng mà những người còn lại, kể cả ngươi Đạo Lăng, ngươi đối với Dương Diệp ta có cái gì Hả? Không có cái gì! Cho nên, mời các ngươi cũng làm rõ ràng một điểm này, đừng mẹ nó một bộ đối với ta thi ân bộ dạng.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Dương Diệp hắn chính là như vậy, ngươi tôn trọng ta, ta liền tôn trọng ngươi, ngươi đối tốt với ta, ta liền đối tốt với ngươi, nhưng mà, nếu là có người coi Dương Diệp hắn là tên ngốc, Dương Diệp hắn kia thì sẽ không làm cho đối phương dễ chịu.

Đạo Gia để cho hắn trở về, hắn không biết nguyên nhân gì, nhưng mà, tuyệt đối là hắn có lợi ích giá trị, đối với mới có thể để cho hắn trở về.

Không có lợi ích giá trị lúc, liền để cho hắn đi, có lợi ích giá trị lúc, liền để cho hắn quay về, coi Dương Diệp hắn là cái gì?

Dương Diệp không thèm đếm xỉa tới Đạo Lăng, xoay người rời đi.

Đạo Lăng còn muốn nói điều gì, ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Đạo Lăng, Đạo Lăng nhíu mày, chính yếu nói, ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nâng lên chính là một cước, một cước này trực tiếp đá về phía đầu của Đạo Lăng.

Nhanh như chớp giật, muốn tránh cũng không được!

Đạo Lăng trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó một quyền đánh về phía chân của An Nam Tĩnh.

Nhưng mà, tại quả đấm của hắn sắp tiếp xúc tới chân của An Nam Tĩnh lúc, chân của An Nam Tĩnh đột nhiên có chút lệch lạc, chính là chỗ này một cái động tác nhỏ xíu, làm cho Đạo Lăng kia sắc mặt tím mặt biến đổi.

Ầm!

Theo một đạo rên tiếng vang lên, Đạo Lăng kia toàn bộ người bay thẳng đến phía sau liền lùi lại trăm trượng khoảng cách, nhưng mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Đạo Lăng kia, sau một khắc, An Nam Tĩnh chân phải mãnh liệt từ trên xuống dưới chính là chúi xuống.

Ầm!

Này chúi xuống, lần nữa đem Đạo Lăng kia đánh bay mấy trăm trượng khoảng cách.

Còn chưa kết thúc, An Nam Tĩnh một cước đánh bay Đạo Lăng kia về sau, nàng chân phải hướng về sau có chút dời đi, sau đó tay phải nắm chắc thành quyền, toàn bộ người cơ thể hơi hạ ngoặt, sau một khắc, An Nam Tĩnh thân thể đột nhiên xoay tròn một cái, sau đó nắm tay phải đối với cách đó không xa Đạo Lăng kia cách không chính là oanh một cái.

Ầm!

Xa xa, Đạo Lăng kia nhà không gian trực tiếp sụp đổ, nhưng mà, An Nam Tĩnh cỗ lực lượng kia nhưng là cũng không biến mất, lực lượng cường đại không ngừng đánh vào cái kia Không Gian Hắc Động trong Đạo Lăng.

Không sai biệt lắm năm hơi về sau, hết thảy khôi phục bình thường.

Đạo Lăng cũng chưa chết, hắn nhìn phía xa An Nam Tĩnh, tại khóe miệng của hắn một ngụm máu tươi chậm rãi tràn ra. Trừ lần đó ra, ở trong cơ thể hắn, ngũ tạng đã vỡ ra.

Đạo Lăng lau khóe miệng máu tươi, gắt gao nhìn chằm chằm An Nam Tĩnh, “ngươi là người phương nào!”

Hắn giờ phút này, khiếp sợ trong lòng đã tột đỉnh. Cô gái trước mắt này, chẳng qua là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, vừa rồi giao thủ hạ đến, hắn phát hiện, chính hắn lại bị chèn ép gắt gao, hắn liên hoàn thủ cơ hội đều không có. Mặc dù là nữ tử tùy tiện ra tay, đánh cho hắn một cái trở tay không kịp, nhưng mà, người trước mắt này, chẳng qua là Đại Thiện Cảnh a! Mà Đạo Lăng hắn, là Thánh Nhân, thứ thiệt Thánh Nhân!

An Nam Tĩnh tay phải vỗ vỗ trước mặt chính mình có chút xốc xếch quần áo, sau đó nhìn về phía Đạo Lăng kia, nói: “Không nên tại tới tìm hắn, bằng không thì, ta đánh chết ngươi!”

Nói xong, An Nam Tĩnh xoay người rời đi.

An Nam Tĩnh sau lưng, Đạo Lăng kia sắc mặt cực kỳ khó coi, “Thế nào, ngươi cùng Dương Diệp muốn đối địch với Đạo Gia ta?”

“Là địch?”

An Nam Tĩnh quay người nhìn về phía Đạo Lăng kia, “là địch liền là địch, không phục?”

Đạo Lăng: “...”

...

------oOo------

Chương 2123: Lão Tử Không Họ Dương!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, thời khắc này Đạo Lăng, sắc mặt khó coi tới cực điểm!

Không phục?

Trước mắt cái Đại Thiện Cảnh Huyền giả này, ở trong mắt hắn như con kiến hôi tồn tại Đại Thiện Cảnh, thật không ngờ khiêu khích hắn.

Trần trụi trắng trợn khiêu khích!

Xa xa, An Nam Tĩnh nói: “Đạo Gia? Rất lợi hại phải không?”

Đạo Lăng: “...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở bên cạnh của An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khẽ lắc đầu, “chúng ta đi thôi!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

“Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, một bên Đạo Lăng đột nhiên nói: “Ngươi thật sự muốn quyết định tại Đạo Gia ta phủi sạch quan hệ?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Đạo Lăng, “Đạo Gia, ta chỉ nhận thức Đạo Tổ, lão nhân gia hắn đối với trợ giúp của ta, Dương Diệp ta vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên. Nhưng mà những người còn lại, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi cùng ta có mao quan hệ.”

Nói xong, kia cùng An Nam Tĩnh quay người rời đi.

Tại chỗ.

Đạo Lăng trầm mặc, sắc mặt thấp trầm như nước.

Lúc này, Phó Viện Trưởng kia xuất hiện ở bên cạnh của Đạo Lăng, Phó Viện Trưởng quan sát một chút Đạo Lăng, “Đạo Lăng, hai tiểu gia hỏa này ăn mềm không ăn cứng, ngươi cường ngạnh, bọn hắn mạnh hơn ngươi cứng rắn. Mà hai người bọn họ nếu là liên thủ, nói thật, đừng nói ngươi, trừ ngươi ra Đạo Gia vị kia Tửu Phong Tử bên ngoài, kia hơn Thánh Nhân, căn bản không phải hai người bọn họ cái đối thủ, kể cả ngươi, đừng nói ngươi, hai tiểu gia hỏa này liên thủ, ta khả năng đều phải chết!”

Đạo Lăng nói khẽ: “Hai người này... So với chúng ta lúc trước nhưng mạnh hơn nhiều!”

Phó Viện Trưởng cười nói: “Trường Giang Sóng sau đè Sóng trước! Lại nói, Đạo Thanh vì sao đột nhiên muốn hắn trở về?”

Đạo Lăng do dự một chút, sau đó nói: “Ba nhà đều có tìm chuẩn bị ở sau, ban đầu Nho Gia cũng có, bất quá, bọn hắn đã thất bại. Là hai cái thất bại, người phát ngôn thất bại, thất bại của Nho Tổ, này mới đưa đến Nho Gia bị diệt. Mà Đạo Gia ta, hiện tại, chúng ta cần muốn một cái người phát ngôn cho chúng ta sáng lập này con đường lui. Hắn là rất người thích hợp!”

“Hắn là thích hợp nhất?” Phó Viện Trưởng nhíu mày, “ngươi Đạo Gia vị kia Tửu Phong Tử chứ?”

Đạo Lăng khẽ lắc đầu, “một người hắn, đã không chống nổi. Còn mấy người chúng ta sư huynh đệ, tính cách đều không quá được, tại cái loại địa phương đó, khó có thể sinh tồn được.”

“Các ngươi cái này là tìm đường chết rồi!”

Lúc này, Phó Viện Trưởng đột nhiên nói: “Không là ta nói các ngươi, Dương Diệp này lúc trước bị Bách Tộc đuổi giết lúc, ngươi Đạo Gia vì sao phải đối với Bách Tộc thỏa hiệp? Thỏa hiệp thì thôi, các ngươi hiện tại lại muốn tìm hắn trở về làm việc cho các ngươi, nói thật, nếu như là ngươi, ngươi sẽ ra sao? Làm như thế nào?”

Đạo Lăng cười khổ, “trước khi đến ta liền không ôm hy vọng, hiện tại, cũng chỉ có thể để cho bọn hắn phía trên đi làm quyết định.”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Phó Viện Trưởng chính phải ly khai, ngay tại lúc này, một ông già xuất hiện ở bên cạnh của hắn, “bọn hắn đã rời khỏi học viện.”

Cái này bọn hắn, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

Phó Viện Trưởng khẽ gật đầu, lúc này, lão giả kia lại nói: “Bách Tộc muốn động thủ với hắn.”

“Đã triển khai sao?” Phó Viện Trưởng hỏi.

Lão giả khẽ gật đầu, “ra tay giúp đỡ sao?”

Phó Viện Trưởng do dự một chút, sau đó lắc đầu, “không cần!”

“Lúc này đây, Bách Tộc là nghiêm túc!” Lão giả nói: “Cường giả số lượng không ít!”

Phó Viện Trưởng nói: “Vô sự, phía trên phải bàn giao, trừ lão tổ cấp bậc cường giả bên ngoài, bất cứ chuyện gì, bất kỳ cái gì cường giả, đều cần chính hắn đi đối mặt!”

“Đã minh bạch!” Lão giả nói xong, quay người biến mất không thấy gì nữa.

…

Trong tinh không mịt mờ.

Dương Diệp vừa rời đi Võ Đế Học Viện, đi vào một mảnh trong Tinh Không, đang muốn tiếp tục đi tới, mà đúng lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn cách đó không xa.

Nhân Quân!

Xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa trung niên nam tử, đúng là Nhân Tộc lĩnh tụ Nhân Quân!

Nhân Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, “không nghĩ tới lại gặp mặt!”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “xem ra, Nhân Quân ngươi vong ta tâm tư vẫn không nguôi a!”

“Có chút sổ sách, nên tính một chút, không phải sao?” Nhân Quân nói.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Cho ngươi trăm một cái lá gan, ngươi cũng không dám tự mình tới, lại để cho người chung quanh tất cả đi ra, ta xem một chút lúc này đây các ngươi phái bao nhiêu người đến!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, 16 Đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bốn phía, này 16 Đạo khí tức trực tiếp biến thành một căn nhà giam, đem Dương Diệp vị trí vững vàng khóa kín.

Tăng thêm Nhân Quân, đoán sơ qua, mười bảy vị Thánh Nhân!

Mười bảy vị Thánh Nhân!

Kinh khủng bực nào đội hình!

Linh Chủ!

Kỳ thật, Bách Tộc lúc này đây đến, cũng không đơn thuần là vì Dương Diệp, mặt mũi của Dương Diệp còn không có lớn như vậy, có thể làm cho Bách Tộc phái ra cái đội hình này tới. Bách Tộc mục đích thực sự, là Tiểu Bạch.

Mạt Pháp Thời Đại đến, Linh Chủ đem sẽ trở thành cái thế giới này rất bảo vật trân quý, không ai sánh bằng!

Mà tăng thêm Dương Diệp cùng Thần Tộc quan hệ lại thích, bởi vậy, Bách Tộc đối với Linh Chủ này, là tình thế bắt buộc. Bởi vì nếu như Linh Chủ rơi vào Thần Tộc trong tay, đối với Bách Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một tai nạn to lớn.

Cho nên, đối với Linh Chủ, Bách Tộc là tình thế bắt buộc.

Nhân Quân đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, “Dương Diệp, ta và ngươi ân oán giữa, hôm nay cũng nên hoàn toàn kết thúc.”

Ngay tại lúc này, lúc trước rời đi Đạo Lăng kia đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung ở trên thân Đạo Lăng, Dương Diệp cũng nhìn về phía Đạo Lăng, hắn thật không ngờ, đối phương vậy mà sẽ xuất hiện vào lúc này.

“Thế nào, Đạo Gia muốn nhúng tay?” Lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói.

Đạo Lăng không có trả lời Nhân Quân, mà là quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “một cơ hội cuối cùng, nếu là ngươi nguyện ý cùng ta quay về Đạo Gia, hôm nay, đừng nói mười sáu vị Thánh Nhân, chính là hai mươi sáu vị, Đạo Gia ta cũng sẽ bảo vệ ngươi an toàn!”

Nghe được lời của Đạo Lăng, một bên đám người Nhân Quân sắc mặt lập tức biến thành khó coi.

Đạo Lăng này là đang gây hấn với bọn hắn a!

Một bên, Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía đám người Nhân Quân, “không phải là mười bảy vị Thánh Nhân sao?”

Thanh âm rơi xuống, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp trong tay, sau một khắc, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập hư không, trong chốc lát, toàn bộ hư không kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Khi nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ một khắc này, trong tràng đám người Nhân Quân thần sắc là ngưng trọng, đối với Dương Diệp, bọn hắn mặc dù có mười mấy vị Thánh Nhân, nhưng mà, cũng không dám chút nào chủ quan cùng khinh thường. Bởi vì Dương Diệp với bọn hắn mà nói, chính là một cái không xác định nhân tố, này cũng là bọn hắn tại sao lại một lần liền phái ra chủ yếu của mười mấy vị Thánh Nhân nguyên nhân.

Mọi người ở đây phòng bị lúc, một màn kế tiếp nhưng là làm cho mọi người thần sắc có phần có chút khó coi.

Dương Diệp cũng không ra tay với bọn hắn, mà là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xé Chúng Thánh Nhân khí tức, sau đó hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía xa cuối chân trời.

Chạy thoát!

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới, luôn luôn kiên cường vô cùng Dương Diệp rõ ràng một lần liền chạy!

Đánh cũng không đánh liền chạy!

Cái này tương phản có chút lớn!

Một bên Đạo Lăng cũng là thật không ngờ một màn này! Dương Diệp vẫn là rất vừa đấy!

“Đuổi theo!”

Ngay tại lúc này, Nhân Quân thanh âm đột nhiên vang lên, thoáng qua hơn mười đạo khí tức cường đại biến mất ở này cuối chân trời.

Tuy rằng Dương Diệp chạy nhanh, nhưng mà, đám người Nhân Quân một mực tập trung vào Dương Diệp.

Cứ như vậy, Dương Diệp trốn, đám người Nhân Quân đuổi theo.

Một lúc lâu sau, đám người Nhân Quân cùng vị trí của Dương Diệp càng ngày càng gần.

Tinh không xa xôi Thiên tế, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh.

Dương Diệp mặt không biểu tình, không có có chút.

Đuổi theo đuổi theo, Nhân Quân mặt biến sắc có chút âm trầm.

Địa phương của Dương Diệp đi, là nhân giới!

Dương Diệp muốn bỏ chạy Nhân giới!

Hắn muốn làm gì?

Nhân giới, Trung Thổ Thần Châu đại địa, Thiên Tử Thành.

Thiên Tử Thành chính là Trung Thổ Thần Châu trung tâm, cũng là Nhân Quân chỗ ở, nơi đây, là cả nhân giới đầu mối.

Đúng là vào lúc giữa trưa, mặt trời giắt Thiên tế, đột nhiên, một đạo sáng như tuyết kiếm quang từ cuối chân trời tựa như một viên Lưu Tinh trụy lạc mà đến, kiếm quang chi sáng, trực tiếp che giấu mặt trời màn ánh sáng.

Làm đạo kiếm quang này cách Thiên Tử Thành không sai biệt lắm còn có ngàn trượng khoảng cách lúc, mấy chục đạo cột sáng đột nhiên phóng lên trời, đón nhận đạo kiếm quang kia. Nhưng mà, này mấy chục đạo cột sáng vừa mới tiếp xúc đến cột sáng kia chính là trực tiếp nổ bể ra, uyển giống như pháo hoa ở phía chân trời nở rộ ra. Sau một khắc, cái kia sợi kiếm quang đi thẳng tới Thiên Tử Thành trên không, mà lúc này, một đạo màn ánh sáng màu vàng đột nhiên bao phủ cả trên không Thiên Tử Thành.

Ầm!

Đạo này màn ánh sáng màu vàng trực tiếp đem cái kia sợi Kiếm Khí ngăn cản ở trong không trung, nhưng mà sau một khắc, một Thanh Y Nam Tử đột nhiên xuất hiện tại trên không Thiên Tử Thành.

Thanh Y Nam Tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

“Người tới là ai!”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên từ trong Thiên Tử Thành kia vang lên.

Dương Diệp nhìn phía dưới, đạm thanh nói: “Người tới là gia gia của ngươi!”

Nói xong, hắn hai tay nắm kiếm đối với phía dưới mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí từ Thiên tế kích xạ hạ xuống.

Ầm!

Tại vô số người trong ánh mắt, đạo kiếm khí này trực tiếp đem đạo quang mạc kia chém nát, vô số năng lượng mảnh vỡ từ Thiên tế uyển như mưa cuồng bình thường chiếu nghiêng xuống, giờ khắc này, trong Thiên Tử Thành, vô số người kinh hãi, nhao nhao hướng trở thành bỏ chạy.

Một kiếm chém nát Thiên Tử Thành màn ánh sáng về sau, Dương Diệp cũng không dừng tay, không trung, hắn hai tay nắm kiếm lần nữa đối với phía dưới chính là vừa bổ, không chỉ có như thế, cả người hắn tại trên không Thiên Tử Thành không ngừng hiện lên, mỗi một lần hiện lên, đều sẽ có một đạo kiếm khí từ Thiên tế kích xạ mà xuống, chỉ chốc lát thời gian, cả Thiên Tử Thành chính là đã bị Dương Diệp đánh thành một khối lại một khối.

Từ Dương Diệp đến Thiên Tử Thành, sau đó phóng thích Kiếm Khí, thời gian vẫn chưa tới năm hơi, bởi vậy, trong Thiên Tử Thành rất nhiều cường giả cũng còn không hiểu rõ chuyện gì xảy ra, cả Thiên Tử Thành chính là đã phá thành mảnh nhỏ, đã trở thành một đống hoang tàn.

Lúc này, đám người Nhân Quân đã đi đến. Nhưng mà, Dương Diệp người cũng đã biến mất ở phía chân trời phần cuối.

Bất quá, một đạo tiếng cười to nhưng là từ không trung truyền đến, “Nhân Quân, Bách Tộc, các ngươi muốn chơi? Lão tử lúc này đây cùng các ngươi chơi tới cùng. Lúc này đây, lão tử sát ý không đột phá, lão tử không họ Dương!”

...

------oOo------

Chương 2124: Dĩ Sát Chứng Đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong giọng nói của Dương Diệp, lộ vẻ dữ tợn, lộ ra điên cuồng!

Bách Tộc lại nhiều lần đuổi giết, làm cho Dương Diệp thật sự phát hỏa.

Vô cùng Hỏa!

Lúc trước, Dương Diệp hắn không có làm ra đáp lại, cũng không cách nào làm ra đáp lại, bởi vì lúc đó thực lực của hắn rất yếu, nhưng là bây giờ, tuy rằng thực lực của hắn đối với Bách Tộc mà nói còn chưa đủ, nhưng mà, có đáp lại năng lực.

Trên không Thiên Tử Thành.

Nhìn phía dưới đã trở thành phế tích Thiên Tử Thành, Nhân Quân sắc mặt thấp trầm như nước, không biết đang suy nghĩ gì.

Mà ở bên cạnh hắn ít Bách Tộc cường giả kia, sắc mặt cũng là có chút chìm. Trước kia, bọn hắn Bách Tộc cùng Dương Diệp, đều là bọn hắn Bách Tộc chiếm cứ Quyền Chủ Đạo, bọn hắn lúc nào muốn giết Dương Diệp liền lúc nào giết Dương Diệp, mặc kệ giết được đến hay là giết không đến, nhưng mà, có động thủ hay không Quyền Chủ Đạo tại bọn họ Bách Tộc trên tay. Mà bây giờ, Dương Diệp bắt đầu đánh trả rồi.

Sự tình thực chứng minh, Dương Diệp người này, không phải là một người hiền lành.

Lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói: “Chư vị cũng nhìn thấy người này khủng bố tiềm lực cùng thiên phú, tu vi của hắn, có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, tiếp theo hắn xuất hiện ở trước mặt của chúng ta, khả năng chúng ta đều sẽ trở thành thủ hạ của hắn vong hồn. Ta đề nghị, chư vị vận dụng các tộc lực lượng, cùng với ta tuyệt sát kẻ này!"

"Mười sáu vị Thánh Nhân!"

Ngay tại lúc này, một ông già đột nhiên nói: "Mười sáu vị Thánh Nhân nếu như cũng còn giết không được hắn, cái kia ta cảm thấy, chúng ta này mười sáu người sợ là muốn trở thành cả Đại Thiên Vũ Trụ chê cười."

Nhân Quân nhìn thoáng qua lão giả kia, "nếu như giết hắn đi, mặc kệ chúng ta xuất động bao nhiêu người, chúng ta cũng sẽ không trở thành trò cười, nhưng mà, nếu là ta không thể giết được hắn, khi đó, Bách Tộc chúng ta mới có thể thực sự trở thành trò cười."

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua trong tràng mọi người, "chẳng lẽ chư vị còn không có phát hiện hắn khủng bố sao? Ta xin hỏi các ngươi, hắn nếu là đạt tới Thánh Nhân, khi đó, chư vị ở đây, có ai có nắm chắc chiến thắng hắn? Đừng nói đạt tới Thánh Nhân, ngay tại lúc này, chư vị có nắm chắc chiến thắng hắn sao?"

Mọi người trầm mặc.

Hiện tại bọn hắn mới phát hiện, bây giờ Dương Diệp, Thánh Nhân đã không làm gì được hắn!

Một bên, một ông lão đột nhiên nói: "Hắn là Nhân Tộc!"

Mọi người nhìn về phía hắn, không biết kia ý gì.

Lúc này, lão giả kia nói: "Vì sao không để cho hắn dốc sức cho Bách Tộc? Hắn nếu là nguyện ý dốc sức cho Bách Tộc, đối với Bách Tộc chúng ta mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt. Đương nhiên, ta biết dùng hiện ở loại tình huống này mà nói, có chút khó, nhưng mà, chúng ta có lẽ có thể thử xem, dù cho không thành công, chúng ta cũng có thể dùng cơ hội này diệt trừ hắn. Chư vị cảm thấy thế nào?"

Nhân Quân trầm mặc một lát, sau đó nói: "Hắn cùng với Vu Tộc một vị Đại Vu, cũng chính là Hậu Khanh kia quan hệ tựa hồ không tệ, hơn nữa, năm đó Vu Tộc còn từng trợ giúp qua hắn, lại để cho Vu Tộc đi cùng hắn tiếp xúc một chút? Đương nhiên, cá nhân ta đề nghị là, để cho hắn đi ra, sau đó chúng ta mai phục, một lần hành động tuyệt sát hắn. Còn chiêu hàng, ta cảm thấy, chúng ta liền không nên tự rước lấy nhục!”

Lão giả kia nhẹ gật đầu, “đã như vậy, vậy hãy để cho người của Vu Tộc đi thử một chút, chúng ta cũng chuẩn bị một chút, tranh thủ lúc này đây, đã muốn mạng của hắn, đem Linh Chủ kia nắm giữ ở trong tay của chúng ta!”

Ngay tại lúc này, Nhân Quân đột nhiên nói: “Cẩn thận!”

Theo Nhân Quân thanh âm rơi xuống, tại trước mặt lão giả kia, đột nhiên xuất hiện hai người, cùng nam một nữ, một nam một nữ này xuất hiện không có dấu hiệu nào, thoáng qua, nàng kia đột nhiên nâng lên đầu gối đối với lão giả kia đầu liền đỉnh tới, mà nam tử kia thì là vô thanh vô tức xuất hiện ở lão giả kia sau lưng, cùng lúc đó, một thanh kiếm trực tiếp gạt về lão giả kia phần gáy.

Một nam một nữ này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Bọn hắn cũng không hề rời đi!

Hai người xuất hiện, lại để cho trong tràng tất cả Thánh Nhân đều sắc mặt đại biến, bọn hắn cũng không nghĩ tới Dương Diệp lại vẫn dám xuất hiện vào lúc này! Hơn nữa, còn mang theo một nữ nhân xuất hiện! Là

Đặc biệt là bị Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vây công lão giả kia, giờ phút này, lão giả này toàn thân tóc gáy đều dựng lên.

Nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Lão giả chính muốn, ngay tại lúc này, tại trước mặt lão giả An Nam Tĩnh kia sau lưng đột nhiên xuất hiện một đạo hư ảo bóng thú.

Đúng là Võ Hồn Thú kia!

“Rống!”

Võ Hồn Thú này đột nhiên đối với lão giả kia một tiếng hét giận dữ, một tiếng gầm này, trực tiếp làm cho lão giả kia cả đầu lập tức trống rỗng, mà như vậy một cái chớp mắt, chân phải của An Nam Tĩnh đầu gối trực tiếp chỉa vào lão giả kia mặt bên trên.

Ầm!

Lão giả cả đầu trực tiếp nổ bể ra, cùng lúc đó, tại lão giả phần gáy vị trí, cắm một thanh kiếm!

Trong nháy mắt, lão giả toàn bộ thân thể trực tiếp bị hủy đi, bất quá, linh hồn của hắn nhưng là từ thân thể bên trong bay ra, sau đó giống như điên vọt thật xa.

Trốn!

Chỉ cần linh hồn giữ được, ngày sau tưởng muốn khôi phục thực lực, cũng không phải việc khó gì!

Mà đúng lúc này, một bên Dương Diệp liền muốn ra tay, nhưng mà, An Nam Tĩnh so với hắn cùng nhanh, An Nam Tĩnh toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía cái kia đạo linh hồn bắn tới, trong chớp mắt chính là truy sát cái kia đạo linh hồn, cái kia đạo linh hồn kinh hãi gần chết, chính muốn nói gì, An Nam Tĩnh nhưng là trực tiếp nâng lên chính là một cước đá vào lão giả kia linh hồn phía trên.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, này đạo linh hồn trực tiếp nổ bể ra, hóa thành hư vô.

Chân chính Hồn Phi Phách Tán!

Mà đúng lúc này, mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở sau lưng của An Nam Tĩnh.

“Cẩn thận!”

Xa xa, Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người đã hóa thành một đạo kiếm quang bắn tỉa mà tới.

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên quay người, nàng bàn tay như ngọc trắng khẽ nâng lên, sau đó hướng xuống mãnh liệt chúi xuống.

Ầm!

Dùng An Nam Tĩnh làm trung tâm, một cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, cỗ lực lượng này như lũ lụt phá áp, trong nháy mắt đó bộc phát ra khí thế, đủ để hủy thiên diệt địa! Mà tại trước mặt An Nam Tĩnh mấy vị Thánh Nhân kia, bất ngờ không đề phòng, trực tiếp bị cỗ khí thế này đẩy lui mấy trăm trượng.

Tại đánh bay mấy vị Thánh Nhân kia về sau, An Nam Tĩnh lui đến Dương Diệp bên cạnh, sắc mặt có phần có chút tái nhợt

“Không có sao chứ?” An Nam Tĩnh bên cạnh, Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “còn có thể đánh hai cái!”

Dương Diệp: “...”

“Ngươi là người phương nào! Vì sao có được Võ Hồn Thú!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Nhân Quân đột nhiên nói.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Nhân Quân kia, “không muốn nói cho ngươi biết!”

Nhân Quân biểu lộ lập tức khó coi, tựa như ăn hết phân một dạng hắn không có ở nói nhảm, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên giữ chặt An Nam Tĩnh quay người biến mất ở cuối chân trời.

“Đuổi theo!”

Nhân Quân thanh âm rơi xuống, mười mấy đạo nhân ảnh bay thẳng đến Thiên tế bắn tới.

Xa xa Thiên tế phía xa trong trời sao, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đem tốc độ của chính mình tăng lên tới cực hạn, tại bọn họ phía sau hai người, là hơn mười vị Thánh Nhân Cường Giả!

Nhưng mà, Dương Diệp trong mắt nhưng tràn đầy vẻ hưng phấn.

Nháy mắt giết!

Hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ, thật sự có thể nháy mắt giết một vị Thánh Nhân.

Lúc trước bị hắn giết một Thánh Nhân, có thể nói là dùng hết toàn lực, mà bây giờ, mặc dù là hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ, nhưng mà, điều này cũng có nghĩa là Thánh Nhân đối với hai người bọn họ mà nói, không có uy hiếp!

Đương nhiên, nơi đây chỉ là một hai cái, nếu như là mười cái, bọn hắn cũng chỉ có chạy phần!

“Có tính toán gì không?” Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp quay đầu lại nhìn thoáng qua, sau đó cười nói: “Để cho bọn hắn đuổi theo, chúng ta chậm rãi cùng bọn họ chơi!”

An Nam Tĩnh chính yếu nói, lúc này, trước mặt Dương Diệp đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Liêm Sương, “ngươi cái tên này là không phải đi hủy Thiên Tử Thành?”

Dương Diệp nói: ' Ngươi lấy được tin tức rất nhanh! "

Dương Liêm Sương trầm mặc một lát, sau đó nói: “Sự tình có chút phiền phức rồi. Ta vừa nhận được tin tức, Bách Tộc lần nữa phái ra cường giả hướng phía các ngươi vây quanh mà đến, các ngươi hiện tại phải nghĩ biện pháp vứt bỏ ít Thánh Nhân này, bằng không thì, đợi tí nữa các ngươi đem bị bao vây.”

Dương Diệp chân mày cau lại, “bọn hắn điên rồi sao? Giết chúng ta hai cái Đại Thiện Cảnh Huyền giả, bọn hắn phải phái ra bao nhiêu cái người đến?”

Dương Liêm Sương nói: “Này chỉ có thể trách chính ngươi, trên thân ngươi có được Linh Chủ, hiện tại lại cùng An Nam Tĩnh liên thủ nháy mắt giết một vị Thánh Nhân, các ngươi bây giờ, đã để được Bách Tộc cảm nhận được uy hiếp. Nếu như bọn hắn hiện tại chưa trừ đi các ngươi, chờ hai người các ngươi gia hỏa thành thánh, khi đó, hai người các ngươi coi như là đánh tới bọn hắn hang ổ đi, bọn hắn sợ là cũng liền chỉ có thể nhìn rồi.”

Dương Diệp muốn nói cái gì, lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Mau nghĩ biện pháp vứt bỏ bọn hắn, bằng không thì, tình cảnh của ngươi sẽ thay đổi rất không xong, không nên nói với ta hai người các ngươi có thể đánh thắng ít nhất hai mươi lăm vị Thánh Nhân liên thủ.”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, Dương Diệp nói: “Thấy thế nào?”

An Nam Tĩnh nói: “Ngươi thấy thế nào liền thấy thế nào!”

Nghe vậy, Dương Diệp cười khổ, “ngươi sẽ không sợ ta bán đứng ngươi?”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, hỏi lại, “ngươi biết không?”

Dương Diệp cười nói: “Đời này của Dương Diệp ta, rất may mắn sự tình, là gặp được ngươi.”

Hắn cùng với An Nam Tĩnh ở giữa cảm tình, rất khó diễn tả bằng ngôn từ.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì. Cả đời này, có thể để cho nàng An Nam Tĩnh để trong lòng chuyện tình, chỉ có hai dạng, một cái là võ đạo, một cái là Dương Diệp.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hít sâu một hơi, sau đó nói: “Ta có một ý tưởng!”

“Ừ?” An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Ngươi lập tức sẽ biết!”

Vừa nói, hắn ngừng lại.

An Nam Tĩnh cũng đi theo ngừng lại.

Mà lúc này, Nhân Quân đã mang theo mọi người xuất hiện ở hai người cách đó không xa.

Nhìn thấy hai người dừng lại, đám người Nhân Quân thần sắc lập tức biến thành đề phòng rồi lên.

Nhân Quân nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Thế nào, nhận mệnh?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Nhân Quân, Nhân Tộc có bao nhiêu Thánh Nhân? Phải nói, tại dưới quyền ngươi, có bao nhiêu Thánh Nhân?”

“Ngươi có ý tứ gì?” Nhân Quân chân mày cau lại.

Dương Diệp cười nói: “Không có gì, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, sau này ngươi sợ là muốn biến thành người cô đơn!”

Nhân Quân vừa phải nói, ngay tại lúc này, trước mặt hắn không gian hơi run một chút rung động, rất nhanh, Nhân Quân sắc mặt tím mặt biến đổi, hắn nhìn về phía Dương Diệp, phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi vậy mà cấu kết Thần Tộc, ngươi, ngươi...”

Dương Diệp đã cắt đứt lời của Nhân Quân, “không sai, lão tử chính là cấu kết Thần Tộc. Nhân Quân, lão tử nói cho ngươi biết đám, coi như là Thần Tộc không diệt ngươi đám, lão tử đồng dạng sẽ tiêu diệt các ngươi. Bây giờ bắt đầu, Thánh Nhân Bách Tộc, phàm là đuổi giết qua Dương Diệp ta Thánh Nhân, lão tử một cái cũng sẽ không buông tha, lão tử muốn giết đến Bách Tộc Thánh Nhân chết hết. Lão tử quyết định, kiếm đạo gì gì đó không đi, lão tử đi sát đạo, Dĩ Sát

Chứng Đạo!”

------oOo------

Chương 2125: Ngươi Có Thể Sẽ Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đúng lúc này, một tia chớp đột nhiên vạch phá tầng mây hướng phía Dương Diệp điện xạ mà tới.

Đột nhiên xuất hiện một tia chớp, làm cho Dương Diệp trực tiếp bối rối.

Cái quỷ gì?

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên giơ tay liền một chưởng.

Ầm!

Cái kia đạo lôi điện trực tiếp bị An Nam Tĩnh một chưởng này đập vỡ, đập vỡ về sau, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp vẫn còn có chút mộng, vừa rồi cái kia đạo lôi điện cũng không phải con người đấy, nói cách khác, là này ông trời đánh cho!

"Dĩ Sát Chứng Đạo?"

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Nhân Quân đột nhiên nói: "Dương Diệp, ngươi lời ấy, lại để cho thiên đô không nhìn nổi."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Nhìn không được liền nhìn không được, ai lại sợ ai? Nhân Quân, ta ngược lại có chút bội phục ngươi, Nhân Tộc bị Thần Tộc Cường Giả đột nhiên tập kích, ngươi lại có thể bình tĩnh như thế, lợi hại lợi hại! Chẳng lẽ ngươi sẽ không sợ sau khi trở về, chính mình biến thành Cô Gia Quả Nhân sao?"

Nhân Quân đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Dương Diệp, ngươi quá coi thường chúng ta."

Dương Diệp nhíu mày, mà đúng lúc này, thanh âm của Đinh Thược Dược tại Dương Diệp trong đầu vang lên, "Bách Tộc đã lấy được Phật Gia ủng hộ, đi thôi."

Phật Gia!

Dương Diệp nhìn về phía Nhân Quân, không nghĩ tới, Phật Gia này vậy mà đứng ở Bách Tộc bên này. Xem ra, Bách Tộc này cho thù lao khẳng định vô cùng mê người.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng mọi người, "chuyện hôm nay, ta nhớ kỹ rồi. Chờ, rửa sạch sẽ cổ chờ!"

Nói xong, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xoay người rời đi.

Mà lúc này, đám người Nhân Quân liền muốn ra tay, bất quá vào thời khắc này, toàn bộ thiên địa một hồi biến ảo, nguyên bản giữa ban ngày, bỗng chốc biến thành ban đêm, vô số Tinh Quang xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu.

Thần Tộc quân sư Đinh Thược Dược!

Đám người Nhân Quân sắc mặt vô cùng âm trầm, Thần Tộc bây giờ là rõ ràng muốn bảo vệ Dương Diệp a!

Nhưng mà ngay tại lúc này, một vệt kim quang đột nhiên xuất hiện tại cái mảnh này trên trời sao, thoáng qua, một tòa Phật Gia Kim Thân khổng lồ xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu, chỗ này màu vàng không chỉ có chặn Dương Diệp cùng đường đi của An Nam Tĩnh, còn chặn Tụ Tinh Trận của Đinh Thược Dược!

Phật Gia xuất thủ!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, lúc này, thanh âm của Đinh Thược Dược ở trong đầu hắn vang lên, "kiên trì nửa khắc đồng hồ!"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đỉnh đầu cách đó không xa, này tòa Phật Gia Kim Thân đột nhiên mở miệng, "Dương thí chủ, ngươi nghiệp chướng nặng nề, nghiệp chướng quá nhiều, ta lúc này đây đến đây, là quyết nhất định phải siêu độ ngươi, còn thế gian này một mảnh thái bình!"

Nói xong, này tòa Kim Thân đột nhiên duỗi ra chỉ một cái, sau đó hướng phía Dương Diệp trực tiếp chỉa sang.

Uy áp cường đại làm cho mảnh thiên địa này cũng vì đó hư ảo!

An Nam Tĩnh bên cạnh, Dương Diệp đang muốn ra tay, bất quá, An Nam Tĩnh nhanh hơn hắn, ở toà này Kim Thân xuất thủ một khắc này, An Nam Tĩnh đột nhiên như Mãnh hổ phác thực, toàn bộ người hướng phía này tòa Kim Thân vọt tới, ở đằng kia cây Kim Sắc Thủ Chỉ trước mặt, An Nam Tĩnh tỏ ra cực kỳ nhỏ bé, có chút lấy trứng chọi đá ý tứ. Nhưng mà, khi nàng cách Kim Sắc Thủ Chỉ kia còn có không sai biệt lắm mười mấy trượng khoảng cách lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên đấm ra một quyền.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ An Nam Tĩnh quyền trong đổ xuống mà ra, lực lượng cường đại trực tiếp đem cái kia Kim Sắc Thủ Chỉ chấn động trở về, bất quá, An Nam Tĩnh toàn bộ người cũng là bị chấn lui đến Dương Diệp sau lưng cách đó không xa vị trí.

Nhìn thấy một màn này, một bên đám người Nhân Quân sắc mặt đều là ngưng trọng lên.

Lại tới nữa một tên yêu nghiệt!

Thiên tế đám mây, Phật Gia Kim Thân kia ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, “lực lượng thật là bá đạo, Tiểu Nữ Oa cực kỳ khủng khiếp. Không bằng gia nhập Phật Gia ta như thế nào?”

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, sau đó nhìn về phía Phật Gia Kim Thân kia, “ngươi suy nghĩ nhiều!” Này tòa Kim Thân nói: “Đã như vậy, vậy chỉ có thể cùng nhau siêu độ ngươi rồi.”

Nói xong, kia liền muốn ra tay, nhưng mà ngay tại lúc này, một đạo tinh quang đột nhiên từ không trung ở chỗ sâu trong điện xạ mà đến, này đạo tinh quang trực tiếp đánh vào này tòa kim trên khuôn mặt.

Ầm!

Thiên tế, như tiếng sấm nổ vang, đinh tai nhức óc.

Mà lúc này, Đinh Thược Dược xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cách đó không xa, sau lưng An Nam Tĩnh, còn có ba tên đang mặc Tử Sắc Trường Bào lão giả.

Thần Tộc!

Một bên, đám người Nhân Quân đề phòng rồi lên.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó nhìn về phía chân trời này tòa Kim Thân, “Phật Gia hẳn phái lợi hại một chút người đi ra.”

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, sau lưng nàng mấy vị kia lão giả đột nhiên phóng lên trời, hướng phía này tòa Kim Thân vọt tới.

Đinh Thược Dược không có đi quản chân trời chiến đấu, mà là nhìn về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, “đi thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, “đa tạ! Bất quá, ta tạm thời không muốn đi theo ngươi rồi.”

“Hử?” Đinh Thược Dược khó hiểu.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Thần Tộc không có khả năng bảo hộ ta cả đời, Dương Diệp ta cũng không muốn bị người bảo hộ. Ta cùng với Bách Tộc ân oán, Dương Diệp ta muốn đích thân đến giải quyết.”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía đám người Nhân Quân, “hiện tại lên, Dương Diệp ta, không hề làm gì, chuyên giết Bách Tộc Thánh Nhân, một năm giết không hết, ta liền giết mười năm, mười năm giết không hết, ta giết cả đời.”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Cùng ngươi cùng một chỗ!”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó mang theo An Nam Tĩnh trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ.

Bách Tộc kia cùng Thánh Nhân mặt biến sắc cực kỳ khó coi.

Đúng là vẫn còn thả hổ về rừng rồi. Dùng thực lực của Dương Diệp, nếu như hắn không chính diện chiến đấu, mà là lựa chọn ám sát, đặc biệt là cùng nàng kia liên thủ, bọn hắn trong tràng không có bất kỳ một người có lòng tin có thể ngăn cản!

Kể cả Nhân Quân!

Bây giờ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn không là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất là tương lai sau đó không lâu Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Hai người này một khi lớn lên, đây mới thật sự là khủng bố!

Mà đúng lúc này, Thiên tế đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ tung, mọi người ngẩng đầu nhìn lại, Phật Gia Kim Thân kia vừa vặn nổ bể ra.

Ba Tử Bào Lão Giả về tới bên cạnh của Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược nhìn về phía cách đó không xa đám người Nhân Quân, “Bách Tộc? Tin tưởng ta, lúc này đây sau tai nạn, thế gian này, Bách Tộc có thể còn dư lại, không cao hơn nhất thủ chi số.”

Nói xong, Đinh Thược Dược mang theo ba ông già quay người rời đi.

Tại chỗ.

Mọi người trầm mặc, bầu không khí có chút ngưng trọng.

Mà đúng lúc này, Nhân Quân đột nhiên ngẩng đầu, “không được, Dương Diệp cùng nữ nhân kia đi Nhân Tộc rồi!”

Nói xong, hắn trực tiếp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, cuối cùng vẫn còn lựa chọn đi theo.

Nhân giới, Thiên Tử Thành.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lặng yên không tiếng động đi tới Thiên Tử Thành, thời khắc này Thiên Tử Thành đã biến thành một vùng phế tích. Trong một góc, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kéo ra ngoài. Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “hấp!”

Tiểu Bạch hiểu ý, lập tức cái mũi nhẹ nhàng khẽ hấp, trong chốc lát, cả Thiên Tử Thành Linh khí lập tức dùng tốc độ cực nhanh biến mất.

Giờ khắc này, cả Thiên Tử Thành đều sôi trào!

Xuất hiện chuyện gì?

Tất cả mọi người như thế hoảng sợ nghĩ đến.

Không đến một hồi, cả Thiên Tử Thành Linh khí đã mười đi tám chín, giờ khắc này, cả Thiên Tử Thành có thể nói chân chính biến thành Phế Khí Chi Địa. “Tốt rồi!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp nói khẽ.

Nhưng mà, Tiểu Bạch vẫn còn hấp.

“Tốt rồi!” Dương Diệp lại nói.

Tiểu Bạch vụng trộm liếc một cái Dương Diệp, vẫn còn tiếp tục hấp.

Dương Diệp mặt đen lại, Tiểu gia hỏa này có phải hay không hấp thượng ẩn? Hắn một tay lấy Tiểu Bạch ôm vào trong ngực, nhéo nhéo khuôn mặt nhỏ nhắn của Tiểu Bạch trứng, “tạm thời không thể hấp nơi này, chúng ta chuyển sang nơi khác hấp!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức sáng ngời.

Kỳ thật, Linh Chủ bình thường sẽ không loạn hấp Linh khí, bất quá, Tiểu Bạch là ngoại lệ, bởi vì nàng đi theo là Dương Diệp. Mà với Tiểu Bạch mà nói, cái gì thủ hộ Thiên Địa Sinh Linh cùng vạn vật, những thứ này đều là giả, nàng tâm căn bản sẽ không cái khái niệm này.

Tại trong thế giới của nàng, Dương Diệp là lớn nhất, nàng phải bảo vệ chính là Dương Diệp! Bởi vì đã từng vào lúc nàng khó khăn nhất, bất lực nhất thời điểm, xuất hiện tại trước mặt nàng đấy, là Dương Diệp. Là người này, coi nàng là thân nhân đối đãi, mà không phải lợi dụng!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch quay người rời đi, mà đang ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch sau khi rời đi không lâu, đám người Nhân Quân về tới Thiên Tử Thành.

Làm cảm nhận được Thiên Tử Thành Linh khí lúc, Nhân Quân toàn bộ mặt lập tức dữ tợn. Dương Diệp lần này, liền trực tiếp hủy diệt rồi Thiên Tử Thành, có thể nói, bây giờ Thiên Tử Thành là trực tiếp hủy. Mà đối với tổn thất của hắn, có thể nói là khó có thể đoán chừng.

Ngay tại lúc này, một ông già sắc mặt đột nhiên biến đổi, “ta vừa nhận được tin tức, Dương Diệp có thể có thể đi Thiên Tộc ta rồi!”

Nói xong, hắn trực tiếp quay người biến mất ngay tại chỗ.

Còn lại lão giả nhìn nhau, cuối cùng, mọi người đối người ta ôm quyền, sau đó đều là quay người rời đi.

Bọn hắn hiện tại, việc cấp bách là chạy nhanh trở lại tất cả trong tộc, sau đó thông tri tộc nhân của chính mình cẩn thận Dương Diệp.

Nhất tộc Linh khí nếu là bị hút đi, cái kia bộ tộc này thực lực, tất nhiên sẽ hiện lên sườn đồi thức trượt, thậm chí chưa gượng dậy nổi. Mà bây giờ, Nhân Quân Nhân Tộc liền phải đối mặt vấn đề như vậy. Không có Linh khí, bây giờ Thiên Tử Thành, rất nhiều đại trận đều không có biện pháp dùng, đương nhiên, có thể dùng Tiên Tinh Thạch, nhưng mà, cái kia đắc dụng bao nhiêu Tiên Tinh Thạch? Hơn nữa, không có Linh khí, rất nhiều người tất nhiên sẽ ly khai, một khi những người này ly khai, Thiên Tử Thành này thì thật biến thành tử thành rồi!

Nói ngắn lại, hắn bây giờ làm phiền nhiều đi rồi!

“Dương Diệp!”

Nhân Quân thần sắc vô cùng dữ tợn!

Lúc này, bốn ông già xuất hiện ở Nhân Quân bên cạnh, một tên trong đó lão giả nói: “Hắn đã ẩn tàng chính mình, mà Linh Chủ kia hút quá nhanh, nhanh đến chúng ta đều không phản ứng kịp, Thiên Tử Thành này cùng phương viên trăm vạn dặm Linh khí cũng đã biến mất sạch sẽ rồi. Linh Chủ này... Làm thật là khủng bố.”

Nhân Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, “chúng ta đánh giá thấp người này quyết đoán, năm đó, hắn không có trả thù năng lực, mà chúng ta cho là hắn không dám trả thù, hiện tại xem ra, là chúng ta sai rồi. Người này so với chúng ta tưởng tượng còn ác hơn!”

“Làm sao bây giờ?” Một tên trong đó lão giả đột nhiên nói.

Nhân Quân trầm mặc một lát, sau đó nói: “Lại để cho Nhân Tộc thế lực khắp nơi đối với giúp chúng ta, lại để cho...”

Ngay tại lúc này, Nhân Quân thanh âm đột nhiên im bặt mà dừng, bởi vì một nam một nữ đồng thời xuất hiện ở trước mặt của hắn, một nam một nữ này, hắn cũng không xa lạ gì, đúng là Dương Diệp kia cùng An Nam Tĩnh.

Nhìn thấy hai người này, Nhân Quân toàn thân tóc gáy đều dựng lên.

Mà ở An Nam Tĩnh trong tay, nhiều hơn một chuôi vũ khí.

Chiến Thiên!

Chiến Thiên kia ở trong tay của An Nam Tĩnh, đã biến thành toàn thân huyết hồng, tựa như đang sống.

An Nam Tĩnh nhìn lên trước mặt Nhân Quân, “ta đây một kích xuống dưới, ngươi có thể sẽ chết!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2126: Có Gọi Hay Không?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo An Nam Tĩnh thanh âm rơi xuống, trong tay nàng Chiến Thiên đột nhiên mãnh liệt từ trên xuống dưới đối với Nhân Quân bổ xuống.

Mà ở Nhân Quân kia sau lưng, là Dương Diệp.

Dương Diệp nắm tay trong Đoạn Tội, tựa như một vòng u linh, hướng phía Nhân Quân kia phần gáy bôi tới.

Hai người lần nữa liên thủ!

Giờ khắc này, Nhân Quân thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng.

Trực giác nói cho hắn biết, tiếp đó, sống, nếu như không thể ngạnh kháng hạ hai người này một kích này, hắn phải chết!

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Nhân Quân trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, một con rồng màu vàng đột nhiên xuất hiện tại Nhân Quân trong cơ thể, này con rồng màu vàng hai cái long trảo phân biệt vỗ về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

Bang bang!

Này kim long cường lực một kích, trực giác đem Nhân Quân trước sau An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp chấn ra.

Tại nhìn thấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bị chấn khai một chớp mắt kia, trong lòng Nhân Quân lập tức thở dài một hơi, nhưng mà ngay tại lúc này, một điểm hàn quang đột nhiên xuất hiện tại sau gáy của hắn vị trí.

Nhân Quân tại thời khắc này toàn thân tóc gáy đều dựng lên, bất quá, hắn phản ứng cực nhanh, trong cơ thể hắn cái kia con kim long trực tiếp đối với sau lưng Dương Diệp mãnh liệt đất chính là gầm một tiếng, cường đại tiếng rồng ngâm lập tức tại phiến thiên địa này vang lên, giờ khắc này, trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian trực tiếp bị một tiếng gầm này cho rống rạn nứt ra.

Nhân Quân sau lưng, tại nhìn thấy cái kia con kim long lúc xuất hiện, Dương Diệp sau lưng cũng xuất hiện một cái Bạch Sắc Cự Long.

Thiên Long!

Thiên Long cũng không có công kích cái kia kim long, mà là hiện lên vây quanh phương thức đem Dương Diệp bao lại, bởi vậy, Dương Diệp cũng không đã bị này tiếng rồng ngâm ảnh hưởng, vì vậy, kiếm của hắn cũng không dừng lại, mà Nhân Quân cũng phát hiện một màn này, giờ khắc này, trong lòng Nhân Quân hoảng hốt, một cái chớp mắt này, hắn trong đầu không nghĩ bất kỳ vật gì, chẳng qua là bằng vào bản năng tránh sang bên cạnh. Nhưng mà, vẫn còn có chút trễ...

Xùy~~!

Nhân Quân bên đầu trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này cho nạo đi, tuy rằng Nhân Quân tránh được một kiếm này, nhưng mà, khi hắn vừa tránh ra một chớp mắt kia, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn, sau một khắc, An Nam Tĩnh hai tay nắm Chiến Thiên từ trên xuống dưới mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Ầm!

Này vừa bổ, tầm mắt đạt tới, tất cả không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Cùng lúc đó, này vừa bổ, trực tiếp đem trong thân thể của Nhân Quân cái kia con kim long đánh thành hai nửa, một đạo tiếng kêu rên ở giữa sân vang vọng dựng lên, mà Nhân Quân tự mình thì là trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, giờ khắc này, Nhân Quân là cực kỳ thảm, trước là bị Dương Diệp một kiếm chém rơi đầu, mà bây giờ, lại trực tiếp bị An Nam Tĩnh một kích đánh cho toàn thân khung xương đều tản mất, này một kích, Nhân Quân mặc dù không có chết, nhưng mà, đã đánh mất Chiến Đấu Lực!

Nhưng mà, ngay tại Nhân Quân bị đánh bay ngươi một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Đạo kiếm quang này, nhanh đến mức cực hạn, tinh vi đến mắt thường căn bản nhìn không thấy.

Dương Diệp cuối cùng một kiếm!

Hắn đã từng đem chính mình tất cả sở học toàn bộ hòa hợp một kiếm, cũng chính là, hết mình hết thảy lực lượng đến cường hóa Táng Kiếm Sát này, kể cả hắn thân thể lực lượng, những thứ này hắn tất cả nắm giữ lực lượng toàn bộ đến phụ trợ một kiếm này!

Một kiếm này, là hắn hiện tại mạnh nhất một kiếm, cũng là duy nhất có chém giết Thánh Nhân năng lực một kiếm!

Một kiếm này ra tới một chớp mắt kia, một bên Nhân Quân trong mắt lập tức xuất hiện buồn bã sắc. Hắn không nhìn thấy một kiếm này, nhưng mà đã cảm nhận được một kiếm này.

Xùy~~!

Đầu của Nhân Quân đột nhiên bay ra ngoài, tại đầu bay ra ngoài một chớp mắt kia, linh hồn của Nhân Quân từ trong nhục thể phân ra đi ra, liền muốn chạy trốn, bất quá lúc này, một thanh Phương Thiên Họa Kích đột nhiên phá không mà đến, trực tiếp bổ vào linh hồn của Nhân Quân kia phía trên.

Ầm!

Nhân Quân linh hồn trực tiếp nổ bể ra.

Bên kia, ba Thánh Nhân kia nhìn đã trợn mắt hốc mồm.

Bọn hắn không phải là không muốn ra tay, mà là, bọn hắn còn chưa kịp ra tay, Nhân Quân liền đã bị chết. Từ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất hiện một khắc này bắt đầu, sau đó đến kết thúc chiến đấu, thời gian không đến bốn hơi thở!

Mới vừa rồi giao thủ, đều trong lúc điện quang hỏa thạch.

Nhân Quân chết!

Lại chết như vậy.

Giờ phút này, vô số cường giả đã vây quanh.

Dương Diệp coi thường chung quanh những người kia, sau đó đi tới trước mặt của An Nam Tĩnh, hắn nhìn về phía tay của An Nam Tĩnh, tay của An Nam Tĩnh đã bị đánh rách tả tơi, máu tươi đang không ngừng tràn ra. Vừa rồi cái kia lưỡng kích, An Nam Tĩnh cũng không lưu thủ, đặc biệt là chém nát Nhân Quân kim long một kích kia, tuy rằng nàng chém nát Nhân Quân Kim Long Hộ Thể, nhưng mà, cái kia kim long phản chấn ra tới lực lượng cũng sắp nàng cho chấn thương.

Dương Diệp giữ chặt tay của An Nam Tĩnh, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí điên cuồng hướng phía An Nam Tĩnh dũng mãnh lao tới, chỉ chốc lát, cánh tay của An Nam Tĩnh dần dần khôi phục bình thường.

“Nó cho ta, tốt chứ?” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp có chút ngẩn người, rất nhanh, hắn nhìn về phía trước mặt An Nam Tĩnh Chiến Thiên kia, “ngươi muốn nó?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “vừa rồi nếu là có thể cùng nó tâm thần dung hợp, cũng không cần phí lớn như vậy sức lực.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ta trên người nó, cảm nhận được một cỗ cực kỳ mạnh mẽ chiến ý, này cổ chiến ý, cần người vì cái gì phóng thích mới có thể đi ra ngoài, ta thích này cổ chiến ý.”

Chiến Thiên!

Dương Diệp cười nói: “Được, nó sau này sẽ là ngươi. Bất quá, ngươi phải hỏi trước một chút nó nguyện ý không!”

An Nam Tĩnh nhìn về phía trong tay Chiến Thiên, “đi theo ta, là nó may mắn!”

Dương Diệp: “...”

Nhưng mà, Chiến Thiên kia nhưng là kịch liệt run lên, từng cỗ một chiến ý không ngừng hiện lên An Nam Tĩnh.

Đáp lại!

Chiến Thiên này đang trả lời An Nam Tĩnh!

Dương Diệp cười cười, tuy rằng hắn cũng Tu Luyện Nhục Thân, Chiến Thiên này cầm lấy, cũng phù hợp, nhưng mà, nếu là nói đến thực chính thích hợp nó, hay vẫn là An Nam Tĩnh. Chiến Thiên trong tay hắn, chính là lấy ra chém... Nhưng mà, tại An Nam Tĩnh trong tay lại bất đồng, An Nam Tĩnh chiến đấu kỹ xảo, Dương Diệp hắn cũng không sánh bằng. Nếu như nói đơn thuần chiến đấu, thân thể chiến đấu, hắn chống lại An Nam Tĩnh, thật không có phần thắng!

Võ Thần!

Cái gì gọi là Võ Thần?

Võ Đạo Thông Thần người, mới có tư cách được xưng là Võ Thần. An Nam Tĩnh hiện tại có lẽ còn chưa chân chính Võ Đạo Thông Thần, nhưng mà, Dương Diệp tin tưởng, nàng cách ngày hôm nay không xa. Có thể tại Cận Thân Nhục Bác bên trong thắng qua hắn, tại một đời tuổi trẻ bên trong, chỉ có An Nam Tĩnh.

Mà Chiến Thiên này hiển nhiên cũng cảm thụ được An Nam Tĩnh Võ Đạo Chi Tâm cùng Võ Đạo Ý Chí, bởi vậy, đối với An Nam Tĩnh, nó cũng không cự tuyệt, phải nói có chút vui mừng. Đương nhiên, đi theo Dương Diệp, cũng không có bôi nhọ hắn, chỉ có điều, nó thích hợp hơn An Nam Tĩnh, mà Dương Diệp, thích hợp hơn kiếm. Mặc kệ thân thể hắn mạnh như thế nào, nòng cốt của hắn, cuối cùng là kiếm.

Trong tràng, Nhân Quân rơi xuống tin tức nhanh chóng truyền ra, vô số cường giả nghe tiếng mà đến, khi thấy không trung cái kia trôi lơ lửng Nhân Quân đầu lâu lúc, chung quanh giống như chết yên tĩnh.

Nhân Tộc lĩnh tụ!

Nhân Quân hiện tại chính là Nhân Tộc lĩnh tụ, mà bây giờ, Nhân Tộc lĩnh tụ bị người của Nhân Tộc giết! Không có ai đi di chuyển Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, cũng không dám di chuyển!

Trước mắt một nam một nữ này, liên thủ giết chết Nhân Quân, mà dùng là thời gian, chỉ có mấy hơi thở. Mặc dù là đánh lén, nhưng mà, có thể tại thời gian ngắn như vậy đánh chết Nhân Quân, dùng đầu ngón chân để suy nghĩ cũng biết, trước mắt một nam một nữ này thực lực là kinh khủng đến cỡ nào!

Dương Diệp quét một bốn phía, sau đó nói: “Chúng ta đi thôi!”

“Cứ đi như thế?” Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, một ông già chính chậm rãi đi tới hắn tới. Lão giả lưng có chút còng, tóc như tuyết tái nhợt, toàn bộ người xem ra, lộ ra phải vô cùng lão. Bất quá, cặp mắt của hắn nhưng như sói vậy, lăng lệ ác liệt mà lại mang theo một tia hung quang.

Dương Diệp đi tới cái kia trước mặt lão giả cách đó không xa, “như thế nào?”

Đối chọi tương đối gay gắt!

Lão giả hai mắt híp lại, “Dương Diệp, ngươi cũng là loài người, ngươi cũng đã biết, ngươi giết Nhân Quân, Nhân tộc ta sẽ xuất hiện tình huống như thế nào? Nhân tộc ta hiện tại không có dẫn đầu, đem lâm vào một cái vô cùng tồi tệ bị động bên trong, ngươi...”

“Vậy ý của ngươi là là chỉ có Nhân Quân hắn có thể giết ta?” Dương Diệp đột nhiên đả động lời của lão giả.

Lão giả trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Về phần Nhân Tộc lâm vào cái gì bị động, ta nghĩ nói, liên quan gì ta? Nhân Quân hạ lệnh truy sát ta lúc, Nhân Tộc đang làm cái gì? Nhân Tộc đang giúp hắn giết ta, còn các ngươi nữa, các ngươi đang làm cái gì? Các ngươi đã ở truy sát ta, các ngươi khi đó như thế nào không muốn Dương Diệp ta cũng là loài người?

Hiện tại các ngươi tới nói với ta Nhân Tộc? Mặt của các ngươi chứ?"

Lão giả sắc mặt thấp trầm như nước, không biết đang suy nghĩ gì. Kỳ thật, Dương Diệp cùng Nhân Tộc cũng không có có ân oán gì, sở dĩ như vậy hiện tại Nhân Tộc cùng Dương Diệp quan hệ kém như vậy, là vì Nhân Quân cùng Dương Diệp tư nhân ân oán. Đương nhiên, những thứ này đều không trọng yếu. Quan trọng là..., Dương Diệp hiện tại sẽ không đứng ở Nhân Tộc bên này, không chỉ có sẽ không đứng ở Nhân Tộc bên này, ngược lại khả năng còn có thể cùng Thần Tộc liên thủ đối phó Nhân Tộc!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp lại nói: "Lão tử không chỉ có muốn giết Nhân Quân, lúc trước Nhân Tộc đuổi giết qua của ta tất cả Thánh Nhân, lão tử cũng sẽ không buông tha. Các ngươi, chờ cho ta. Không chỉ có các ngươi, phàm là đuổi giết qua lão tử, lão tử cũng sẽ không buông tha!"

Nói xong, Dương Diệp mang theo An Nam Tĩnh xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, lão giả kia đột nhiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong hư không, một cái kình thiên tay khổng lồ đột nhiên phá không mà ra, sau đó hướng phía nơi xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắt tới. Hiển nhiên, lão giả không muốn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cứ như vậy rời đi.

Mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên quay người, sau một khắc, nàng tay phải có chút xoay tròn, thoáng qua, trong tay nàng Chiến Thiên đột nhiên hóa thành một đạo hồng mang phóng lên trời, này cổ hồng mang trực tiếp đem Thiên tế cái kia kình thiên tay khổng lồ bổ thành mảnh vụn!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Lưng Còng Lão Giả kia hai mắt lập tức hơi híp lại, ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, trong mắt, lộ ra một vẻ ngưng trọng.

Thiên tế, một đạo nhân ảnh hiện lên, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Chiến Thiên kia trước mặt.

An Nam Tĩnh duỗi tay nắm chắc Chiến Thiên, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "có gọi hay không?"

Một bên, Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "đánh!"

An Nam Tĩnh trực tiếp quay người, trong tay Chiến Thiên lập tức hướng phía lão giả kia mãnh liệt đất chính là ném một cái.

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2127: Nhân Tộc Thủ Hộ Giả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kích phá trời cao!

Phương Thiên Họa Kích trực tiếp xé xé trời lúc giữa, lập tức đi tới trước mặt của Lưng Còng Lão Giả kia.

Lưng Còng Lão Giả hai mắt híp lại, trong con ngươi hiện lên một vòng che lấp, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, sau đó hướng phía trước nhẹ nhàng chúi xuống.

Ầm!

Một cỗ lực lượng vô hình trực tiếp khốn trụ Chiến Thiên của An Nam Tĩnh, nhưng mà ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại Chiến Thiên sau lưng, sau đó nàng một cước đá vào Chiến Thiên đằng sau.

Ầm!

Chiến Thiên trực tiếp đem cái kia sức mạnh của ông lão cho chấn vỡ, cùng lúc đó, Chiến Thiên tiến nhanh mà vào, đi tới trước mặt lão giả kia.

Lưng Còng Lão Giả giơ tay liền một chưởng vỗ ra, trên lòng bàn tay, mang theo thần bí gió xoáy.

Ầm!

Trong tràng, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh cùng Chiến Thiên trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

An Nam Tĩnh vẫy tay, Chiến Thiên kia trực tiếp bay đến trong tay nàng.

“Ngươi cũng là Nhân Tộc!” Lúc này, Lưng Còng Lão Giả kia đột nhiên trầm giọng nói.

An Nam Tĩnh nhưng là không nói gì, bay thẳng đến Lưng Còng Lão Giả kia vọt tới. Với An Nam Tĩnh mà nói, càng địch nhân cường đại, nàng càng có chiến ý, một điểm này, nàng cùng Dương Diệp có chút tương tự.

Mà một bên Dương Diệp cũng không còn nhàn rỗi, tại An Nam Tĩnh cùng Lưng Còng Lão Giả kia lúc giao thủ, hắn chắn mặt khác trước mặt của ba Thánh Nhân.

Lấy một địch ba!

Trước mặt ba vị Thánh Nhân, Dương Diệp tay phải nắm thật chặt trong tay Đoạn Tội, toàn bộ người xem ra, giống như là một tên sát thần.

Giờ phút này, trên thân Dương Diệp sát ý là áp đảo kiếm ý!

Nhân Tộc!

Dương Diệp hắn phản. Nhân loại sao? Không hề là như thế. Hắn không phản bất luận cái gì nhất tộc! Nếu như hắn muốn diệt Nhân Tộc, vừa rồi cũng không phải là để cho Tiểu Bạch hấp Thiên Tử Thành này Linh khí, mà là cả nhân giới Linh khí. Dùng năng lực bây giờ của Tiểu Bạch, là hoàn toàn có thể hiểu rõ đấy. Hắn phản, là đại biểu Nhân Quân Nhân Tộc chi thế lực này. Chi thế lực này, là Nhân Tộc mạnh nhất cái kia mấy người tạo thành, này mấy người muốn giết Dương Diệp hắn, Mà đối phương, lợi dụng mình sức ảnh hưởng, làm cho cả Nhân Tộc cùng Dương Diệp đã trở thành địch nhân.

Mà bây giờ, Nhân Quân tuy rằng đã chết, nhưng mà, Nhân Tộc cũng không dám thả Dương Diệp rời đi.

Sợ bị trả thù!

Nếu là Dương Diệp lớn lên sau điên cuồng trả thù Nhân Tộc, khi đó, Nhân Tộc là chịu không được. Đặc biệt là Dương Diệp hiện tại thân bên cạnh còn nhiều thêm một nữ nhân, người đàn bà này thực lực, nhưng cũng là vô cùng kinh khủng!

“Đứng đi!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, cả người hắn bay thẳng đến ba vị Thánh Nhân kia vọt tới, cùng lúc đó, vô số đạo kiếm quang uyển như lôi điện bình thường hướng phía ba vị Thánh Nhân kia kích bắn đi.

Mà xa xa, An Nam Tĩnh cùng lão giả kia lại lần nữa kích chiến đấu.

An Nam Tĩnh chiến càng hung, trong tay nàng Chiến Thiên liền càng mạnh, bất quá, lão giả kia như cũ là chiếm thượng phong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái kia cuối chân trời truyền đến, thoáng qua, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, trong sân chiến đấu trực tiếp bị đạo kiếm quang này tách ra.

Tất cả mọi người ngừng lại, ở trước mặt mọi người cách đó không xa, xuất hiện một thanh kiếm!

Kiếm Thủ!

Nhìn thấy thanh kiếm này, Dương Diệp chân mày cau lại, nàng sao lại tới đây?

Đám người Lưng Còng Lão Giả kia nhìn nhau, sau đó nhìn về phía Kiếm Thủ kia, nếu như Kiếm Thủ này là đến giúp Dương Diệp đấy... Nghĩ vậy, mấy người thần sắc đều có chút trắng bệch. Thực lực của Dương Diệp bây giờ đã vô cùng nghịch thiên, nếu như Kiếm Thủ này nguyện ý giúp trợ Dương Diệp, hai người bọn họ liên thủ, khi đó, Thánh Nhân tại Dương Diệp thật sự chưa đủ nhìn rồi.

“Nếu như các ngươi đều chết hết!”

Ngay tại lúc này, Kiếm Thủ đột nhiên nói: “Nhân Tộc cũng thì thật đã xong. Hiện tại, Nhân Tộc còn dư lại Thánh Nhân, đã lác đác không có mấy, nếu như các ngươi tại tự giết lẫn nhau, Nhân Tộc sẽ sớm rời khỏi lịch sử võ đài, hơn nữa có thể sẽ tại Bách Tộc Liên Minh bên trong trở thành điểm để tồn tại.”

Lão giả đám người trầm mặc. Kỳ thật, hiện tại Nhân Tộc tình cảnh đã vô cùng không tốt. Nguyên bản, Nhân Tộc tại Bách Tộc Liên Minh bên trong, địa vị mặc dù không bằng Thiên Tộc, nhưng mà, cũng có thể đập tiến trước ba, nhưng là bây giờ, trải qua mấy lần bên trong hao tổn, Nhân Tộc Thánh Nhân một tên tiếp theo một tên chết, bây giờ Nhân Tộc tại Bách Tộc Liên Minh bên trong, căn bản không có gì quyền phát biểu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Thủ, sau đó nói: “Lúc trước Nhân Quân bọn hắn muốn giết ta lúc, ngươi như thế nào không đi ra nói lời này?”

“Hắn sẽ không nghe ta!” Kiếm Thủ nói: “Nói, cũng vô dụng?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ngươi cảm thấy ta sẽ nghe lời ngươi, đúng không?”

Lúc này, Kiếm Thủ trôi đến trước mặt của Dương Diệp, “bất kể như thế nào, ngươi là Nhân Tộc, ngươi đối với cả Nhân Tộc không có ác ý, nhưng mà, nếu như ngươi giết Thánh Nhân Nhân Tộc, thì tương đương với gián tiếp đã diệt Nhân Tộc. Không có Thánh Nhân Nhân Tộc, tất nhiên sẽ rời khỏi lịch sử, không chỉ có như thế, khả năng còn có thể bị chèn ép, bị khi dễ. Cả Nhân Tộc, sẽ lâm vào một đoạn vô cùng vô cùng bóng tối thời kì.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta là một người ích kỷ, ta chỉ biết là, Nhân Tộc Thánh Nhân tưởng giết ta. Sau đó ngươi bây giờ muốn ta lấy ơn báo oán? Ta làm không được.”

“Ta sẽ không để cho ngươi đồ sát Nhân Tộc Thánh Nhân!” Lúc này, Kiếm Thủ đột nhiên nói.

Dương Diệp hai mắt híp lại, “ngươi có tin ta hay không đem Nhân Tộc Linh khí đều hút sạch, lại để cho Nhân Tộc triệt để diệt vong?”

Kiếm Thủ đã trầm mặc.

Nàng đi theo Dương Diệp có qua một đoạn thời gian, biết rõ sự điên cuồng của Dương Diệp, gia hỏa này một khi điên lên, vậy tuyệt đối là chuyện gì đều làm được. Mà Tiểu Bạch này một tiểu tử, nàng căn bản không biết cái gọi là đúng hay sai, nàng chỉ biết là, Dương Diệp để cho nàng làm như thế nào, nàng thì sẽ làm thế đó, dù sao Dương Diệp làm đều là đúng, cho dù là sai cũng không sao, nàng căn bản không quan tâm những thứ này!

Nghe được lời của Dương Diệp, một bên lão giả kia cùng người thần sắc lập tức có chút âm trầm. Nếu như Dương Diệp thật sự hút sạch Nhân giới Linh khí, không cần phải nói, Nhân Tộc chính là thật hủy. Ngay tại lúc này, Nhân Tộc là căn bản không có thời gian đi khôi phục nguyên khí đấy, hơn nữa, không có Linh khí, cho dù ngươi là tại thiên tài, cũng không lớn lên nổi a. Có thể nói, này giơ lên, không thể nghi ngờ là tại tuyệt sát cả Nhân Tộc!

“Mọi người không cần không bầu không khí như vậy như thế cương!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở bên cạnh vang lên. Mọi người nhìn thấy, chỉ thấy một người đàn ông trung niên chính chậm rãi hướng phía mọi người mà tới.

Dương Diệp nhận thức người này.

Đúng là gia chủ của Lâm Nhai Thánh Địa kia, Lâm Chấn, mà ở lâm nhai bên cạnh, còn có hai trung niên nam tử.

Lâm Chấn đi đến trước mặt mọi người, hắn đối với Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: “Bên cạnh ta hai vị này, phân biệt là đến từ hải đảo thánh địa đảo chủ áo lông tiên nham, cùng với âm kính thánh địa chủ nhân Từ Thiên.”

Ba vị Thánh Nhân!

Nhân Tộc nội tình đương nhiên không cái mặt ngoài mấy vị Thánh Nhân kia, cuối cùng, Nhân Tộc cũng truyền thừa vô số năm. Âm thầm ẩn núp Thánh Nhân Cường Giả, cũng không ít.

Lúc này, Lâm Chấn đi đến trước mặt mọi người, sau đó nói: “Chư vị, Dương tiểu huynh cùng Nhân Tộc cũng không có quá lớn ân oán, hắn chi cho nên bây giờ cùng Nhân Tộc đối địch, là vì duyên cớ của Nhân Quân, mà chư vị, bình tĩnh mà xem xét, Nhân Quân lúc trước đuổi giết Dương tiểu huynh, thật là vì Nhân Tộc sao?”

Mọi người trầm mặc.

“Tự nhiên không phải là!”

Lâm Chấn nói: “Nhân Quân cũng là có tư tâm, hắn đuổi giết Dương tiểu huynh, cũng không phải là vì Nhân Tộc, mà sau đó, làm Dương tiểu huynh triệt để lớn lên về sau, hắn vẫn không có lựa chọn buông tha cho, mà là tiếp tục đuổi giết Dương tiểu huynh. Chư vị, thứ cho ta nói thẳng, cái chết của hắn, là hắn gieo gió gặt bão. Mà bây giờ, chư vị không chịu buông tha Dương tiểu huynh, đơn giản chính là sợ hắn trả thù, có thể chư vị cũng không nghĩ tới, Dương tiểu huynh hắn vì sao phải nhằm vào chư vị!”

“Lâm Chấn, ngươi là có ý gì!” Xa xa, Lưng Còng Lão Giả kia trầm giọng nói.

Lâm Chấn cười nói: “Ý của ta rất đơn giản, chúng ta mấy Đại Thánh Địa, còn có Thập Đại Động Thiên phúc địa, không muốn bị Nhân Quân cùng với các hạ mấy vị đại biểu, các ngươi chỉ có thể đại biểu chính các ngươi, không thể đại biểu Nhân Tộc.”

Nghe vậy, Lưng Còng Lão Giả kia chân mày cau lại.

Lúc này, Lâm Chấn nhìn về phía một bên Dương Diệp, "Dương tiểu huynh, ba chúng ta Đại Thánh Địa cùng Thập Đại Động Thiên thành lập một cái liên minh, liền kêu Nhân Tộc liên minh, phàm là Nhân Loại Cường Giả cũng có thể gia nhập. Chúng ta muốn mời Dương tiểu huynh gia nhập chúng ta, đương nhiên, ta biết Dương tiểu huynh không thích bị ước thúc, cho nên, chúng ta cho Dương tiểu huynh chức vị là Nhân Tộc Thủ Hộ Giả, bất kỳ người nào không thể ước thúc ngươi, không chỉ có như thế, ngươi còn hưởng thụ các loại đãi ngộ, ví dụ như..."

Nói đến đây, hắn mỉm cười, sau đó lại nói: "Ba chúng ta Đại Thánh Địa cùng Thập Đại Động Thiên phúc địa, còn có mấy vị tán tu tiền bối, toàn bộ chung vào một chỗ, chúng ta có mười bảy vị Thánh Nhân, có thể nói, số lượng này, là chúng ta cả Nhân Tộc ẩn giấu rồi. Mà Dương tiểu huynh nếu là nguyện ý gia nhập, chúng ta có thể cam đoan với ngươi, chúng ta cùng Dương tiểu huynh cùng tiến thối, còn lại Bách Tộc nếu là muốn đối phó Dương tiểu huynh, chúng ta sẽ không chút do dự đứng ở phía bên ngươi."

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Lâm Chấn lại nói: "Dương tiểu huynh, như ngươi đã từng nói, Nhân Quân không đại biểu được Nhân Tộc tất cả mọi người. Ba chúng ta Đại Thánh Địa cùng Thập Đại Động Thiên phúc địa, còn có một chút che giấu thế lực, cũng không muốn cùng Dương tiểu huynh là địch. Hơn nữa, ta cảm thấy, Nhân Tộc vị lai, phải nắm giữ ở trong tay của chính chúng ta, đương nhiên, cho dù ngươi là không muốn gia nhập, cũng không có quan hệ, mua bán không thành nhân nghĩa tại, chúng ta vẫn là Dương tiểu huynh bằng hữu!"

Kỳ thật, đám người Lâm Chấn rất trước sớm đã nghĩ làm như vậy rồi. Bất quá lúc kia Nhân Quân vẫn còn, nếu như bọn hắn lúc kia làm như thế, Nhân Tộc sẽ nội loạn, mà bây giờ Nhân Tộc, chịu không được nội loạn, cho nên, bọn hắn cũng không có lựa chọn cùng Nhân Quân vạch mặt. Nhưng là bây giờ, Nhân Quân đã chết, bọn hắn không tiếp tục băn khoăn.

Hiện tại, sẽ chờ câu trả lời của Dương Diệp.

Nhân Tộc!

Cách đó không xa, Dương Diệp trầm mặc.

Do dự!

Đối với đám người Lâm Chấn, hắn tự nhiên là không có ác cảm.

Nhưng mà, Nhân Tộc này Thủ Hộ Giả chức...

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “đáp ứng đi, ngươi cần thành lập một cái thuộc về thế lực của chính mình, thế lực khổng lồ, hiện tại, có Nhân Tộc làm cơ sở, chúng ta nhất định có thể thành lập một cái Siêu Cấp Thế Lực. Hơn nữa, có Nhân Tộc chống đỡ, tăng thêm ngươi cùng An Nam Tĩnh thực lực của chính mình, còn lại Bách Tộc nhất định không dám ở đơn giản đối phó các ngươi. Nếu như ngươi không đáp ứng, Nhân Tộc kia cái này vừa thành lập Nhân Tộc liên minh, rất có thể sẽ gia nhập Bách Tộc Liên Minh.”

Nghe vậy, Dương Diệp không đang do dự, hắn nhìn về phía Lâm Chấn, “Được, ta đáp ứng rồi!”

Nghe được lời của Dương Diệp, đám người Lâm Chấn trên mặt đều là lộ ra không che giấu chút nào vui vẻ. Lâm Chấn đi tới trước mặt Dương Diệp, “giờ phút này lên, Dương tiểu huynh chính là Nhân tộc ta Thủ Hộ Giả, Nhân tộc ta bất luận kẻ nào không được hại hắn, người vi phạm, Nhân tộc ta liên minh phải giết chi!”

Vừa nói, hắn cố ý nhìn thoáng qua xa xa Lưng Còng Lão Giả kia.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2128: Lập Tức Khai Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân Tộc Thủ Hộ Giả!

Quá hí kịch hóa!

Dương Diệp từ vốn là Nhân Tộc tội nhân lập tức biến thành Nhân Tộc Thủ Hộ Giả, sự tình quá đột ngột.

Cách đó không xa, đám người Lưng Còng Lão Giả kia thần sắc âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì.

Bọn hắn đại biểu là Nhân Quân này Nhất Phương Thế Lực, mà bây giờ, Nhân Tộc còn lại các đại thế lực lại trùng tân tổ xây xong một chi thế lực mới. Kỳ thật, thì tương đương với tại tạo phản. Nếu như không có Dương Diệp cùng sự gia nhập của An Nam Tĩnh, bọn hắn vẫn có năng lực một hồi Nhân Tộc Quyền Thống Trị đấy. Nhưng là bây giờ, Dương Diệp cùng sự gia nhập của An Nam Tĩnh, bọn hắn đã triệt để đánh mất năng lực này. Chỉ bằng vào hai người này, cũng đã đủ để để cho bọn hắn khó chịu.

“Chúng ta đi!”

Lưng Còng Lão Giả nói xong, quay người rời đi.

Một bên mấy vị Thánh Nhân không do dự, cùng thứ nhất cùng rời đi.

Trong tràng.

Lâm Chấn cười nói: “Dương tiểu huynh, đi theo ta, ta giới thiệu cho ngươi một tiếp theo chút tiền bối cùng Nhân Tộc Cường Giả ta.”

Dương Diệp cũng không cự tuyệt, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, trực tiếp không vào trong cơ thể hắn, tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch tò mò dò xét lấy trước mắt An Nam Tĩnh, thỉnh thoảng sờ sờ An Nam Tĩnh, mà An Nam Tĩnh cũng đang nhìn Tiểu Bạch. Tiểu Bạch tự nhiên là nhận thức An Nam Tĩnh đấy, chỉ có điều, quá lâu chưa từng gặp qua An Nam Tĩnh rồi, hiện tại nhìn thấy An Nam Tĩnh, khó tránh khỏi có chút không thạo.

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên bắt lại lỗ tai của Tiểu Bạch, “ta cũng cần Linh khí, đến, tiễn đưa ta một điểm Linh khí!”

Tiểu Bạch: “...”

Trong hiện thực.

Trong hư không, Dương Diệp đi theo đám người Lâm Chấn tiến về trước Lâm Nhai Thánh Địa.

“Dương tiểu huynh, vừa rồi vị cô nương kia là?” Lâm Chấn đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Bằng hữu của ta!”

Bằng hữu!

Lâm Chấn khẽ gật đầu, “ngươi người bạn này, rất lợi hại a. Không nghĩ tới Nhân tộc ta, ngoại trừ Dương tiểu huynh bên ngoài, còn có như thế Yêu Nghiệt Thiên Tài, có thể nói, đây là Nhân tộc ta may mắn.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Kỳ thật, lúc trước Nhân Quân lại nhiều lần đuổi giết ngươi, tại trong Nhân Tộc, rất nhiều thế lực đều là cự tuyệt, tất cả mọi người không phải là kẻ ngu dốt, biết rõ Nhân Quân ý đồ chân chính, hơn nữa, ngươi Dương Diệp cũng cũng không chính thức muốn nguy hại Nhân Tộc qua. Bất quá đáng tiếc, khi đó, Nhân Quân chi kia thế lực lớn hơn, chúng ta cũng không muốn ngay tại lúc này lại để cho Nhân Tộc lâm vào trong nội chiến. Mà bây giờ, Nhân Quân chết, chúng ta đã không có băn khoăn.”

Dương Diệp nói: “Nhân Tộc toàn bộ chung vào một chỗ, thật sự chỉ có không đến hai mươi vị Thánh Nhân sao?”

“Xong hết rồi!”

Lâm Chấn trầm giọng nói: “Đây là kể cả một ít ẩn núp thế lực, còn có một chút khổ tu vô số năm nhưng hết sức khiêm tốn tán tu. Những tán tu này, còn có một chút che giấu thế lực Thánh Nhân, bọn họ là không quá nguyện ý lẫn vào thế tục tranh giành đấy, nhưng mà không có cách nào hiện tại, đã không phải là tranh đấu bình thường, mà là chủng tộc ở giữa tranh đấu, nếu như Nhân Tộc thua, Nhân Tộc chúng ta sợ là thật muốn từ Đại Thiên Vũ Trụ này biến mất.”

Dương Diệp nói: “Ta gia nhập các ngươi, Thiên Tộc cùng còn lại Bách Tộc bên kia, các ngươi không quan tâm sao?”

Lâm Chấn cười nói: “Chúng ta đã nghiên cứu thảo luận qua cái vấn đề này. Lúc này đây, Nhân Tộc chúng ta không nghĩ tại đi theo Thiên Tộc bước chân đi nha. Chúng ta phải đi con đường của chính mình!”

Nói xong, hắn ngừng lại, “chúng ta đã đến!”

Một gian trong đại điện.

Trong điện, chỉ có mười sáu người.

Toàn bộ là Thánh Nhân.

Chúng Thánh phân hai bên cạnh mà ngồi, ngay phía trên chính là Lâm Chấn, mà ở Lâm Chấn bên cạnh là Dương Diệp.

Trong tràng, không ít Thánh Nhân ánh mắt đều rơi trên người Dương Diệp, trong mắt mang theo vẻ tò mò.

Lâm Chấn đạo; “Chư vị, bên cạnh ta vị này chắc hẳn cũng không cần ta giới thiệu. Hiện tại lên, hắn cũng là của chúng ta một thành viên.”

Vừa nói, Lâm Chấn vì Dương Diệp nhất nhất giới thiệu trong tràng mọi người. Đã đến vị cuối cùng lão giả lúc, Lâm Chấn trước là đối với lão giả có chút thi lễ, sau đó nói: “Dương tiểu huynh, vị này chính là Khô Lũng Tiền Bối. Khô Lũng Tiền Bối là một vị tán tu, cùng Nho Tổ là cùng một thời đại người.”

Cùng Nho Tổ cùng một thời đại!

Dương Diệp nhìn về phía Khô Lũng kia, sau đó khẽ gật đầu, “xin ra mắt tiền bối!”

Khô Lũng nhìn về phía Dương Diệp, “Hậu Sinh Khả Úy!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, không nói gì thêm.

Lúc này, Lâm Chấn nói: “Chư vị, chúng ta thành lập Nhân Tộc này liên minh, cũng là đồng nghĩa với, hiện tại chúng ta, đại biểu cho cả Nhân Tộc, ít nhất, tại ngoại tộc đến xem, chúng ta là đại biểu Nhân Tộc, mà chúng ta bây giờ, cũng xác thực có năng lực như thế khống chế Nhân Tộc. Nhưng mà, chư vị phải hiểu, hiện tại chúng ta, cũng thân ở ở một cái trong nguy cơ, còn lại Bách Tộc, tất nhiên sẽ nhằm vào chúng ta, thậm chí đánh đè chúng ta, cho nên, lập tức vấn đề này, là chúng ta vấn đề cần giải quyết!”

“Không thể gia nhập Bách Tộc sao?” Có người đột nhiên hỏi.

Lâm Chấn nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: “Gia nhập Bách Tộc, thì đồng nghĩa với các ngươi cũng bị Thần Tộc nhằm vào!”

“Không gia nhập chứ?” Người nọ hỏi lại.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Nếu như các ngươi không cùng Bách Tộc liên thủ, Thần Tộc bên kia, ta có lẽ có thể quần nhau xuống. Mà nếu như các ngươi muốn gia nhập Bách Tộc, ta cũng sẽ rời đi. Ta cùng với Bách Tộc ân oán, thì không cách nào hóa giải. Hơn nữa, Linh Chủ trong tay ta, bọn hắn sẽ không nghỉ đấy.”

Nghe thế, mọi người đã minh bạch.

Lựa chọn Bách Tộc, mất đi Dương Diệp cùng yêu nghiệt kia thiếu nữ, cũng đã mất đi Linh Chủ. Không chỉ có như thế, còn muốn bị Thần Tộc nhằm vào. Nhưng mà, nếu như lựa chọn Dương Diệp, đầu tiên, sẽ không bị Thần Tộc nhằm vào, hơn nữa, còn có Linh Chủ. Lựa chọn Dương Diệp, thì đồng nghĩa với Linh Chủ đứng ở Nhân Tộc bên này. Hơn nữa, Dương Diệp cùng cô gái kia hai người đều là siêu cấp thiên tài, như vậy hai cái siêu cấp thiên tài tọa trấn Nhân Tộc, đối với

Nhân Tộc mà nói, là một chuyện tốt!

Nhưng là giống vậy, bởi vì hai cái này siêu cấp thiên tài, Nhân Tộc cũng sẽ bị nhằm vào, bị Bách Tộc nhằm vào!

Trong tràng đột nhiên trầm mặc lại.

Khó lưỡng toàn!

Cuối cùng, Khô Lũng kia đứng lên, “hai cái này bé con, là Nhân tộc ta vị lai, chúng ta không thể trợ giúp Bách Tộc bóp chết bọn hắn. Có bọn họ, mặc kệ lần này hạo kiếp Nhân tộc ta như thế nào, nhưng mà, ngày sau Nhân tộc ta đều có người có thể nâng lên Nhân Tộc đại kỳ, mang theo Nhân Tộc văn minh hướng phía trước tiếp tục đi. Nhưng mà, nếu là chúng ta trợ giúp Bách Tộc ách giết bọn chúng đi, lời nói khó nghe, đến lúc đó chúng ta những lão gia hỏa này nếu là đều chết hết, ta xin hỏi các ngươi, Nhân Tộc làm sao bây giờ? Các ngươi hậu đại làm sao bây giờ?”

Mọi người trầm mặc.

Khô Lũng lại nói: “Lúc này đây, chúng ta hẳn bảo vệ bọn hắn, bọn hắn, đại biểu cho Nhân Tộc vị lai. Cho nên, ta lựa chọn không gia nhập Bách Tộc Liên Minh, Nhân Tộc chúng ta, tự thành nhất phái. Còn còn lại Bách Tộc, nếu như bọn hắn không nên nhằm vào chúng ta, chúng ta nói cho bọn hắn biết, cùng lắm thì chúng ta đến lúc đó đầu nhập vào Thần Tộc!”

“Nhưng nếu như Thần Tộc nhằm vào chúng ta chứ?” Trong tràng đột nhiên có người hỏi.

Khô Lũng nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ta sẽ hết sức quần nhau thoáng một phát, tận khả năng không cho Thần Tộc cùng Nhân Tộc phát sinh xung đột.”

Khô Lũng nhẹ gật đầu, “kỳ thật, chúng ta bây giờ việc cấp bách, là vì Nhân Tộc chúng ta tìm kĩ đường lui.”

“Đường lui?” Dương Diệp nhìn về phía Khô Lũng, khó hiểu.

Khô Lũng nói: “Theo tin tức ta lấy được, tam đại gia đã bắt đầu rồi. Còn lại Bách Tộc khả năng cũng nhận được tin tức, chắc nhanh muốn bắt đầu. Đại Thiên Vũ Trụ này chúng ta, thật sự thời tiết muốn thay đổi. Mà đường lui của chúng ta, chính là ly khai Đại Thiên Vũ Trụ, đi đến cái khác vũ trụ. Mà Đại Thiên Vũ Trụ bốn phía, đều là vô tận hắc động, trước kia, không có ai đi chinh phục những thứ này hắc động, hiện tại, đã có.”

Mọi người nhìn về phía Khô Lũng, yên lặng chờ kết quả.

Khô Lũng nói: “Hủy diệt một hang động đen, khả năng sẽ xuất hiện một cái lối đi, đi thông ngoại giới thông đạo, bất quá, cái lối đi này đường, không dễ đi như vậy, tam đại gia phái đi ra ngoài cường giả, đều tổn thất rất nhiều. Mà Nhân Tộc chúng ta, cũng cai phái người tiến về trước cái kia vô tận hắc động, vì Nhân tộc ta mở ra một con đường lùi đến!”

Nghe thế, Dương Diệp đại khái có chút hiểu lúc trước cầm Đạo Lăng tìm đến mục đích của hắn rồi.

Hiển nhiên, đối phương là tưởng phải để cho Dương Diệp hắn đi mở thông đạo.

“Tin tức này, đáng tin hay không?” Lâm Chấn trầm giọng nói.

Khô Lũng nhẹ gật đầu, “hẳn là chính xác. Đại Thiên Vũ Trụ, thế lực khắp nơi dây dưa, tăng thêm một ít thần bí âm thầm thế lực cũng lặng yên hiển hiện, có thể nói, cái chỗ này, thật sự thời tiết muốn thay đổi. Mà chúng ta nếu không phải tìm cho chính mình tốt đường lui, ngày sau sợ là cùng Đại Thiên Vũ Trụ này chôn theo.”

“Ai đi?” Lâm Chấn đột nhiên nói.

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, mà lúc này, Khô Lũng kia đột nhiên nói: “Ta đi!”

Tất cả mọi người nhìn về phía Khô Lũng.

Khô Lũng cười nói: “Dương tiểu hữu vừa gia nhập chúng ta, chúng ta liền để cho hắn đi làm này chuyện nguy hiểm, có chút không hiền hậu. Hơn nữa, hai vị nếu là có thể tọa trấn Nhân Tộc, nhất định có thể uy hiếp Bách Tộc. Cuối cùng, hai vị có thể là có nháy mắt giết thực lực của một vị Thánh Nhân. Còn nữa, hai vị nếu như không tại Nhân Tộc, ta sợ Bách Tộc tụ tập Bách Tộc chi lực, một lần hành động giết chết hai vị. Mà hai vị nếu như tại Nhân Tộc, có Nhân Tộc Chúng Thánh ở đây, tăng thêm hai vị thực lực của chính mình, trừ phi Bách Tộc nguyện ý lưỡng bại câu thương, bằng không thì, bọn hắn là sẽ không dễ dàng ra tay với các ngươi đấy!”

Một bên, Lâm Chấn nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Khô Lũng Tiền Bối nói không sai, hơn nữa, chúng ta còn cần Dương tiểu huynh giúp chúng ta cùng Thần Tộc bên kia quần nhau xuống. Hiện tại chúng ta, không muốn đối địch với Bách Tộc, nhưng, càng không muốn bị Thần Tộc tính toán cùng nhằm vào.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “ta sẽ đi Thần Tộc một chuyến, sau đó nói chuyện với bọn hắn một chút.”

Lâm Chấn nhẹ gật đầu, sau đó hắn lấy ra một trương màu sắc cổ xưa quyển trục đưa cho Dương Diệp, “bên trong có được một cái truyền tống trận, truyền tống trận này có thể để cho ta đám tại nửa hơi ở trong truyền tống đến bên cạnh ngươi, nếu là có cần, ngươi mở nó ra, chúng ta sẽ đi đến, đương nhiên, trên thân chúng ta cũng có truyền tống trận, nếu gặp phải tập kích, chúng ta cũng hy vọng các ngươi có thể chạy đến. Hiện tại chúng ta, không thể được trảo đơn, bằng không thì, mỗi tổn thất một vị Thánh Nhân, với chúng ta mà nói, đều là một vô cùng tổn thất lớn!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có thể.”

Mà đúng lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, trung niên nam tử nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói: “Bách Tộc gửi thư, Nhân Tộc chúng ta nếu không phải giao ra Dương Diệp, lập tức khai chiến!”

Lập tức khai chiến!

...

PS: Đề cử một quyển sách hữu viết Đô Thị Tiểu Thuyết: «Trọng sinh chi mỹ hảo thời đại», đây là Thư Nha viết, cũng là đang tung hoành, ưa thích đô thị bằng hữu, có thể đi ngó ngó!

------oOo------

Chương 2129: Đã Lâu Không Gặp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lập tức khai chiến!

Theo bốn chữ này rơi xuống, trong tràng lập tức biến thành yên tĩnh trở lại.

Này phiền toái so với bọn hắn tưởng tượng tới muốn cùng nhanh!

Sau đó hiện tại, nên làm quyết định lúc sau.

Trong điện, Dương Diệp trầm mặc. Hiện tại, hắn muốn nhìn này mọi người thái độ, sau đó đang quyết định, phải đi hay là muốn lưu.

Trong điện, đã trầm mặc hồi lâu, Khô Lũng kia đột nhiên đứng lên, “nói cho Bách Tộc, muốn khai chiến, vậy thì tới đi!”

Mọi người nhìn về phía Khô Lũng.

Khô Lũng nói: “Hiện tại chúng ta, nếu không phải đoàn kết, trong khoảnh khắc cũng sẽ bị Bách Tộc tan rã, sau đó tại trong Bách Tộc, bị bọn hắn ăn gắt gao. Còn Dương tiểu huynh, bọn hắn muốn không phải là Dương tiểu huynh, mà là Linh Chủ, bọn hắn không muốn Linh Chủ rơi vào Nhân Tộc trong tay. Cho nên, chư vị, thời điểm này chúng ta không thể kinh sợ, một kinh sợ, không còn có cái gì nữa.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi là Nhân tộc ta Thủ Hộ Giả, như là đã nhận thức ngươi làm Thủ Hộ Giả, ngươi nên bảo hộ Nhân tộc ta, nhưng mà, Nhân tộc ta cũng có thể tận khả năng bảo hộ ngươi. Hiện tại, chúng ta những lão gia hỏa này nghe lời ngươi, ngươi nói chiến, chúng ta đây liền lập tức khai chiến. Chư vị không có dị nghị chứ? Nếu có, như vậy kính xin nói ra, sau đó tự động rời đi, chúng ta tuyệt không ngăn trở!”

Chọn đội vấn đề!

Hiện tại, trong tràng mọi người có hai lựa chọn, một cái là đi Bách Tộc bên kia, một người khác là ủng hộ Dương Diệp!

Cuối cùng, không có người lựa chọn rời đi.

Không có Nhân Tộc, bọn hắn đi người khác chỗ đó, sẽ chỉ là pháo hôi! Phải nói, một khi không có Nhân Tộc, cả Nhân Tộc tất cả mọi người, tại Đại Thiên Vũ Trụ địa vị đều muốn rớt xuống nghìn trượng!

Tổ chim bị phá, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Khô Lũng kia, sau đó nói: “Dẫn ta đi gặp gặp Bách Tộc người tới!”

Trung niên nam tử kia nhẹ gật đầu, sau đó mang theo đám người Dương Diệp đến đến ngoài điện, ở đằng kia trong đám mây, đứng đấy một Thiên Tộc nam tử, người này, chính là đại biểu Bách Tộc mà tới. Khi thấy Dương Diệp một khắc này lúc, sắc mặt hắn lập tức trầm

xuống.

Dương Diệp đi tới nam tử kia trước mặt của, “Trở về nói cho Thiên Tộc, còn có còn lại Bách Tộc, các ngươi muốn khai chiến? Rất tốt, chính hợp ý ta, Dương Diệp ta chờ các ngươi.”

Nam tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi muốn cho Nhân Tộc cùng ngươi cùng một chỗ vong?”

“Nhân Tộc vong?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “vong liền vong, không có gì ghê gớm. Bất quá, ở trước đó, Nhân tộc ta sẽ kéo Bách Tộc các ngươi cùng một chỗ vong, Dương Diệp ta, nói được thì làm được. Bách Tộc các ngươi, tùy thời có thể khai chiến, Nhân tộc ta, tùy thời tiếp chiến.”

Nói xong, hắn trực tiếp quay người rời đi.

Mà ở bên cạnh hắn đám người Khô Lũng cũng là theo sát phía sau.

Lâm Nhai Thánh Địa, bây giờ Lâm Nhai Thánh Địa, chính là Nhân Tộc Liên Minh tổng bộ, ở chỗ này, chân chính có thể khống chế Nhân Tộc, bởi vì Nhân Tộc đại bộ phận có thực lực thế lực cũng đã gia nhập Nhân Tộc Liên Minh này, không chỉ có như thế, còn có vô số thế lực, vô số cường giả liên tục không ngừng đến gia nhập, kể cả đã từng Nhân Quân thủ hạ một số người.

Mà Bách Tộc cũng cũng không có tới đánh Nhân Tộc!

Bất quá, cả nhân giới nhưng là bị phong tỏa. Bị cường giả của Bách Tộc phong tỏa, cường giả của Nhân Tộc không cách nào ra ngoài.

Lâm nhai điện.

Trong điện, là mười bảy vị Thánh Nhân, còn có Dương Diệp. Này mười bảy người, tăng thêm Dương Diệp, có thể nói là trước mắt Nhân Tộc lá bài tẩy. Này mười bảy người nếu là toàn bộ vong, Nhân Tộc liền vong. Một điểm này cũng không khoa trương, không có Thánh Nhân Nhân Tộc, tất nhiên sẽ bị khác tộc ăn sạch.

“Bách Tộc không có trực tiếp động thủ!”

Trong điện, Lâm Chấn trầm giọng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “bọn hắn đơn giản liền là muốn hao tổn chúng ta, còn động thủ, bọn hắn nhất định là không dám động thủ đấy. Hiện tại, có tam đại gia, còn có Thần Tộc, cùng với một ít trong bóng tối Thần Bí Thế Lực, bọn hắn không dám tại chúng ta chân chính khai chiến, cho dù bọn họ có rất lớn phần thắng.”

Lâm Chấn nói: “Nhưng mà tiếp tục như vậy, với chúng ta mà nói, cũng không phải một cái biện pháp, bởi vì Quyền chủ động trong tay bọn hắn, ngươi có biện pháp gì hay không?”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Đây đối với Nhân Tộc mà nói, có lẽ là một chuyện tốt!”

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nói: “Hiện tại chúng ta, bị Bách Tộc phong tỏa, này cho chúng ta khôi phục nguyên khí cơ hội. Ta có thể khẳng định là, Thần Tộc chắc chắn sẽ không cứ như vậy dừng tay, còn lại tam đại gia, còn có một chút âm thầm thế lực nói không chừng cũng sẽ có động tác. Thời điểm này, Nhân Tộc chúng ta có thể làm một ít chuyện.”

“Chuyện gì?” Lâm Chấn hỏi.

“Tụ tập có thể tụ tập người!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Chúng ta phải hiệu triệu Nhân Tộc tất cả mọi người, những cái kia người có thực lực, để cho bọn hắn chạy đến Lâm Nhai Thánh Địa, đối với những người này, chúng ta cần bồi dưỡng, tập trung bồi dưỡng, để cho bọn hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn. Trực giác nói cho ta biết, tương lai, nếu như Nhân Tộc chúng ta là chia rẽ, không đoàn kết, không có chấp hành lực, chúng ta có thể sẽ trong khoảnh khắc liền bị hủy diệt. Nhưng mà, nếu như Nhân Tộc toàn bộ đoàn kết lại với nhau, ra lệnh một tiếng, toàn tộc xuất động, Ta tin tưởng, coi như là tam đại gia liên thủ, cũng không khả năng trong thời gian thật ngắn tiêu diệt chúng ta!”

Liên hợp cả Nhân Tộc!

Cái này là ý nghĩ của Dương Diệp. Trước kia, Nhân Tộc liên không liên hợp không có quan hệ với hắn, nhưng là bây giờ, từ góc độ nào đó mà nói, hắn chưởng khống Nhân Tộc, mà lúc này đây, hắn nhất định phải cân nhắc cho Nhân Tộc một chút. Mà ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là đoàn kết cả Nhân Tộc, tụ tập cả lực lượng của Nhân Tộc, mặc kệ ngày sau Nhân Tộc tương lai địch nhân là ai, Nhân Tộc đều có lực đánh một trận!

Bất quá, này có thể có chút khó khăn. Người đều cũng có tư tâm, tưởng muốn đem những thế lực này toàn bộ đoàn kết cùng một chỗ, điều này cần trong tràng Chúng Thánh Nhân trợ giúp. Tại trong Nhân

Tộc, uy vọng của Thánh Nhân vẫn là vô cùng cao.

Đối với đề nghị của Dương Diệp, trong tràng tất cả mọi người không có điều gì dị nghị, bởi vậy, tại tất cả Đại Thánh Nhân điều động một chút, cả Nhân Tộc toàn tộc cường giả bắt đầu dùng Lâm Nhai Thánh Địa làm trung tâm, chạy về phía này tới.

Hội nghị kết thúc, Chúng Thánh rời đi, trong điện chỉ còn lại có Dương Diệp.

Dương Diệp đi tới cửa vào đại điện, “xuất hiện đi!”

Một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp sau lưng, người đến, đúng là Dương Liêm Sương kia.

Dương Liêm Sương đi tới Dương Diệp bên người, cười nói: “Nhân Tộc Lĩnh Tụ, ngươi bây giờ, xem như Nhân Tộc Lĩnh Tụ rồi!”

Nhân Tộc Lĩnh Tụ!

Dương Diệp lắc đầu, “ta cũng không nghĩ tới có thể như vậy.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “xác thực rất hí kịch hóa. Trước kia, ngươi chính là Nhân Tộc Tội Nhân, mà bây giờ, biến thành Nhân Tộc lĩnh tụ, Nhân Tộc Thủ Hộ Giả. Ngươi có cảm tưởng gì?”

“Cảm tưởng?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có cảm tưởng.”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Ngươi có thể có nghĩ qua, bọn hắn vì sao phải chọn ngươi?”

Dương Diệp cười nói: “Đơn giản chính là vì Linh Chủ!”

“Thông minh!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Đương nhiên, không hoàn toàn đúng Tiểu Bạch, thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, cũng là bọn hắn nhìn trúng địa phương, còn nữa, có ngươi tồn tại, có thể hóa giải Nhân Tộc cùng Thần Tộc quan hệ trong đó. Bất quá, nguyên nhân chân chính, hay vẫn là Tiểu Bạch. Ở trong thế giới tương lai, tầm quan trọng của Tiểu Bạch, không gì sánh kịp, có Tiểu Bạch tại Nhân Tộc, Nhân Tộc sẽ có thật rất lớn ưu thế.”

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi tựa hồ biết chút ít cái gì!”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta điều tra một ít sách cổ, đã biết một sự kiện, cũng chính là Mạt Pháp Thời Đại!”

“Mạt Pháp Thời Đại?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương nói: “Xác thực ta cũng không biết, ta chỉ biết là, ban đầu tiền sử nhất tộc biến mất, khả năng chính là cùng thời đại mạt pháp này có quan hệ. Mà khi đó, bọn hắn có thể sống sót một ít, tựa hồ cũng là bởi vì lúc trước bọn hắn có được Linh Chủ. Cho nên, Linh Chủ này là vô cùng trọng yếu. Mà vị Khô Lũng kia lão tiền bối, sợ là biết rõ một ít chuyện, cho nên đối phương mới sẽ như thế ủng hộ ngươi!”

Dương Diệp cười nói: “Bất kể như thế nào, với chúng ta mà nói, là chuyện tốt. Ta suy nghĩ một chút, ta hy vọng ngươi có thể tới đây giúp ta.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “tự nhiên. Ta sẽ tiến vào Nhân Tộc Liên Minh, sau đó hết khả năng đem một ít gì đó nắm giữ ở chính chúng ta trong tay. Có ta ở đây, ta sẽ không để cho ngươi bị người khác lợi dụng.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta cũng là ý tứ này, ta không thích lục đục với nhau, nhưng mà, không có nghĩa là ta thích bị người lợi dụng. Nếu như là trước kia, ta sẽ không đáp ứng bọn họ. Nhưng là bây giờ, ta cũng nghĩ thông một ít chuyện, như ngươi nói, chúng ta phải thành lập một cái thuộc về thế lực của chính mình, có Nhân Tộc làm làm cơ sở, chúng ta nhất định có thể thành lập một cái Siêu Cấp Thế Lực. Bất quá, ta vẫn không muốn để cho ngươi thiết lập chi kia thế lực nhanh như vậy bại lộ ra!”

Dương Liêm Sương nói: “Ta minh bạch, lúc này đây, ta chỉ biết một người đi ra. Còn nữa, ta hy vọng đi theo ngươi trông thấy cây thược dược.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương cười nói: “Thần Tộc với chúng ta mà nói, không hề là địch nhân, không phải sao?”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Hiện tại ta đại biểu Nhân Tộc, Thần Tộc đối với năm đó kẻ thù, sợ là khó có thể tiêu tan!”

“Không nhất định!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Vậy phải xem xem là ai chưởng quản

Nhân Tộc, nếu như là ngươi nắm giữ Thần Tộc, như vậy, một mà lại đều có khả năng. Cây thược dược không phải là cái kia loại người cổ hủ, hơn nữa, quan hệ của nàng cùng ngươi, tựa hồ không quá bình thường Hàaa...!"

Dương Diệp trợn trắng mắt, không có trả lời vấn đề này.

Dương Liêm Sương nghiêm mặt nói: "Nói thật, dẫn ta đi gặp thấy nàng, có một số việc, ta nghĩ cùng nàng thương thảo thoáng một phát. Trước kia, chúng ta không có tư cách này cùng Thần Tộc đàm luận cái gì, nhưng là bây giờ, ngươi đại biểu Nhân Tộc, khống chế cả Nhân Tộc, ít nhất trước mắt mà nói là như vậy, cho nên, hiện tại chúng ta, là có tư cách cùng Thần Tộc nói một ít gì đó đấy."

"Ngươi muốn nói chuyện gì?" Dương Diệp hiếu kỳ nói.

Dương Liêm Sương mỉm cười, "nói một ít nữ nhân chuyện giữa, ngươi chưa cần thiết phải biết!"

Dương Diệp: "..."

Ngay tại lúc này, Lâm Chấn đột nhiên xuất hiện tại bên ngoài đại điện cách đó không xa, hắn nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, "có người tìm ngươi!"

"Ai?" Dương Diệp khó hiểu.

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên yên tĩnh lại.

Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì hắn phát hiện, hết thảy chung quanh đều vững chắc quyết định, khi hắn cách đó không xa Lâm Chấn kia, còn có tại bên cạnh hắn Dương Liêm Sương, giờ phút này hai người dường như bị người điểm huyệt một dạng tựa như một bức tượng điêu khắc!

"Đã lâu không gặp!"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai.

...

PS: Thật có lỗi, đổi mới trễ, sau này tận lực cái điểm kia đổi mới. Lúc này đây, thật sự sẽ không đã chậm. Tại vượt qua chín giờ, JJ ngắn mười cm!

------oOo------

Chương 2130: Đạo Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một ông già.

Lão giả đang mặc đạo bào, cầm trong tay phất trần, mang trên mặt mỉm cười, trên người có một khí chất xuất trần.

Lão giả này không là người khác, đúng là Đạo Gia Đạo Tổ!

Đạo Bào Lão Giả!

Gặp đến lão giả, Dương Diệp bình phục lại tâm tình, sau đó đi tới, hắn đối với lão giả cung kính thi lễ. Một lễ này, xuất phát từ nội tâm.

Đạo Tổ nhìn xem Dương Diệp, mỉm cười, “lớn lên rất nhanh.”

“Tiền bối tới tìm ta, là có chuyện gì chứ?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ nói: “Quả thật có chút sự tình!”

“Sẽ không để cho ta quay về Đạo Gia chứ?” Dương Diệp cười nói.

Đạo Bào Lão Giả khẽ lắc đầu, “ta không nghĩ tới để cho ngươi quay về Đạo Gia!”

“Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Tổ nói: “Ngươi tâm tính hướng tới tự do, vô câu vô thúc, bất kỳ thế lực nào đều không thể câu thúc ngươi, đơn giản mà nói, ngươi ưa thích đánh vỡ quy tắc, không theo lẽ thường xuất bài, mà Đạo Gia ta, là cần quy tắc để ước thúc môn nhân, ngươi tới Đạo Gia ta, sẽ có xung đột, mà lại, ta không muốn thay đổi thiên tính của ngươi. Lang Vương sở dĩ lợi hại, là vì nó tại núi thẳm lớn lên, vô câu vô thúc, nếu như là nuôi trong nhà Sói, nó cả đời đều khó có khả năng trở thành Lang Vương!”

Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Bào Lão Giả lại nói: “Ngươi là ta chọn người, nhưng mà, không có nghĩa là ngươi muốn gia nhập Đạo Gia.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối, Đại Thiên Vũ Trụ cuối cùng muốn xảy ra cái gì?”

Đạo Tổ cười nói: “Kỳ thật chính là Mạt Pháp Thời Đại.”

“Mạt Pháp Thời Đại? Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Tổ nói: “Cái gọi là Mạt Pháp Thời Đại, chính là Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí khô kiệt, vô số sinh linh diệt vong. Ban đầu tiền sử nhất tộc, chính là đã trải qua Mạt Pháp Thời Đại, cho nên, bọn hắn cả tộc biến mất không thấy gì nữa. Bọn hắn cũng cường hãn, coi như là trải qua Mạt Pháp Thời Đại, cũng có thể bảo tồn một nhóm người còn sống sót.”

“Vì cái gì có Mạt Pháp Thời Đại?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ cười nói: “Người có Sinh Lão Bệnh Tử, thế giới có Xuân Hạ Thu Đông... Đây hết thảy, đều là quy luật tự nhiên. Có diệt vong, mới có tân sinh. Đây là cuối cùng Vũ Trụ Pháp Tắc, không có người nào có thể cải biến một điểm này.”

Dương Diệp nói: “Nói cách khác, Đại Thiên Vũ Trụ nếu diệt vong sao?”

Đạo Tổ lắc đầu, “không phải là Đại Thiên Vũ Trụ muốn tiêu diệt, mà là Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, trừ đi một tí sinh linh đặc biệt bên ngoài, đều muốn tiêu diệt. Ba nhà chúng ta gặp phải vấn đề, chính là cái này vấn đề, đây cũng là Thần Tộc vì nào dám xuất thế nguyên nhân, bọn hắn biết chúng ta tứ đại gia không dám ở thời điểm này đối phó bọn hắn. Kỳ thật, không có Mạt Pháp Thời Đại, Đạo Gia ta cũng sẽ không đi đối phó bọn hắn.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Tổ có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Ta sinh cùng Tiểu Thiên Thế Giới Ngân Hà Hệ, một đường tu luyện, đi tới hôm nay, mà Đạo Gia ta, cũng từ ban đầu Tiểu Thiên Vũ Trụ một đường thăm dò, thăm dò đến Trung Thiên Vũ Trụ, sau đó đến bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, chúng ta, một mực ở thăm dò, thăm dò thế giới mới, mới sinh mệnh, mới vũ trụ, cùng với mới vị lai.”

Nói đến đây, hắn tay phải vung lên, trong chốc lát, Dương Diệp cùng hắn đi tới một mảnh trong Tinh Không.

Trong Tinh Không, Dương Diệp phía trước mấy vạn trượng bên ngoài, là từng dãy tinh cầu, những tinh cầu này chính chậm rãi di động tới. Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, những tinh cầu này di động rất xa quy luật.

“Đây hết thảy, là như thế nào hình thành?” Đạo Tổ đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Đạo Tổ, Đạo Tổ cười nói: “Trống rỗng xuất hiện? Hiển nhiên không có khả năng. Người làm ra sở tạo? Ngược lại là có khả năng, chẳng qua là, cuối cùng có ai có năng lực lớn như vậy, có thể tạo ra Mang Mang Vũ Trụ, sau đó lại để cho đây hết thảy có quy luật tự hành vận chuyển?”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía xa trong trời sao, “ta có năng lực hủy diệt đây hết thảy, nhưng không cách nào sáng tạo ra đây hết thảy. Sáng tạo, đây là chúng ta những lão gia hỏa này cần thiết đột phá địa phương.”

“Đã từng có người đã nói với ta lời giống vậy!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Người này, dĩ nhiên là là Mạc Lão kia của Binh Gia.

Đạo Tổ nhìn về phía Dương Diệp, “vậy hắn hẳn không phải người bình thường.” Vừa nói, hắn đi tới trước mặt của Dương Diệp, “kỳ thật, ta một mực tin tưởng Đạo Pháp Tự Nhiên, nhiều khi, hết thảy đều là thiên quyết định, cũng tỷ như của ta cái kia tháp rơi vào trong tay ngươi. Kỳ thật, ta lúc đầu nói với ngươi, nó nguyên bản cũng không phải lựa chọn ngươi, nhưng mà, có bởi vì cho ngươi mới vận mệnh, đưa nó cưỡng ép đưa vào trong cơ thể ngươi, sau đó đem ta cuốn vào…”

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười cười, “lúc trước, ta là có năng lực cự tuyệt, bất quá, ta cũng không có.”

Dương Diệp cười nói: “Ta vẫn cảm thấy ta rất đơn giản, chính là một người bình thường, nhưng mà hiện tại xem ra, tựa hồ không phải là!”

Đạo Tổ nói: “Ngươi quả thật có chút phức tạp, bất quá, những thứ này đều không trọng yếu, quan trọng là… Ngươi có thể không có thể kiên trì bản tâm, nếu như ngươi có thể kiên trì bản tâm, vậy chính là ngươi ngươi, nếu như không thể, vậy ngươi khả năng liền là người khác rồi.”

“Ừ?” Dương Diệp khó hiểu.

Đạo Tổ cười nói: “Nói hơi nhiều. Rất nhiều chuyện, ngươi bây giờ biết rồi, đối với ngươi không có lợi ích gì. Lúc này đây tự mình tới tìm ngươi, là muốn nhờ ngươi một sự kiện.”

“Tiền bối mời nói!” Dương Diệp nói.

Đạo Tổ nói: “Vô Tận Hắc Động, đây là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta hiện tại cần khai tích đấy một con đường, nhưng mà, ngươi cũng đã biết, muốn mở ra một con đường, cần gì? Một hang động đen, cần một vị lão tổ cấp bậc cường giả trấn áp, bởi vì ở mảnh này Vô Tận Hắc Động địa vực, có một đạo thần bí cấm chế, mỗi một cái hắc động đều có, muốn nghĩ mở mang một cái hắc động, nhất định phải có lão tổ trấn áp cái kia đạo cấm chế. Bởi vậy, ta không cách nào thoát thân, mà trong Đạo Gia ta, chỉ có một hai có thực lực tiến vào trong hắc động kia, nhưng mà, một cái trong đó đã chết, còn có một đã mất tích!”

“Tiền bối là muốn để cho ta đây?” Dương Diệp nói.

Đạo Tổ nhẹ gật đầu, “đương nhiên, cũng không phải đi không, ta sẽ giúp ngươi trấn áp hai cái Không Gian Hắc Động, một cái trong đó, là Đạo Gia ta đấy, một cái khác, là của ngươi, đến lúc đó, ngươi là muốn mang Nhân Tộc cùng đi, vẫn là mang theo thân nhân của ngươi cùng đi, cũng có thể. Đương nhiên, những thứ này đều là nói sau, cái kia hai hang động đen có hay không đi thông ngoại giới vũ trụ đường, hay vẫn là một ẩn số!”

“Nếu như cũng không có chứ?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ nói: “Vậy cũng chỉ có thể đổi cái khác hắc động tiến hành thăm dò, nếu như toàn bộ đều không có, vậy cũng không có biện pháp. Đến lúc đó, chỉ có thể yên tĩnh yên tĩnh chờ Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, sau đó chúng ta cùng Mạt Pháp Thời Đại này làm tranh đấu.”

Mặc cho số phận!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Bách Tộc cũng đi sao?”

Đạo Tổ nói: “Bọn hắn cũng đi. Bất quá, với bọn hắn mà nói, không có lão tổ trấn áp, bọn hắn rất khó ở một cái trong hắc động thăm dò. Hiện tại, cả Đại Thiên Vũ Trụ tất cả thế lực đều đang tìm kiếm đường lui, kể cả Thần Tộc. Bất quá, cái kia tiền sử nhất tộc…”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, “bộ tộc này, ta tiếp xúc qua, không biết bọn hắn dụng ý thực sự là cái gì.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được, ta đáp ứng rồi.”

Đạo Tổ mỉm cười, “còn nữa, ngươi phải cẩn thận Linh Chủ của ngươi, theo ta được biết, Phật Gia cùng Nho Gia đều đang có ý đồ xấu với nó. Bởi vì, nếu như không có đường lui, nàng chính là hy vọng cuối cùng.”

“Đạo Gia chứ?” Dương Diệp đùa giỡn hỏi.

Đạo Tổ cười nói: “Đến lúc đó nếu là cần ngươi hỗ trợ, ngươi sẽ cự tuyệt sao?”

Dương Diệp cười cười, không có trả lời.

Đạo Tổ đối với hắn có ân, chỉ cần tại không làm thương hại tình huống của Tiểu Bạch dưới, hắn tự nhiên là sẽ không cự tuyệt. Còn còn lại ba nhà, vậy không liên quan chuyện của hắn rồi.

Đạo Tổ nói: “Chờ ngươi chuẩn bị cho tốt, đến đây Đạo Gia tìm ta.”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, trong tràng lập tức khôi phục bình thường.

Bên ngoài đại điện, Lâm Chấn cùng Đinh Thược Dược cũng khôi phục bình thường. Lâm Chấn nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, “lão tổ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lâm Chấn muốn nói cái gì, nhưng mà do dự một chút cuối cùng vẫn là không có nói ra. Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp bên cạnh Dương Liêm Sương, “vị cô nương này là?”

Dương Diệp cười nói: “Bằng hữu của ta, nàng sau này lại ở chỗ này giúp ta, mong rằng Lâm Chấn tiền bối chiếu cố nhiều hơn.”

Lâm Chấn là một người thông minh, tự nhiên biết, lập tức nhẹ gật đầu cười nói: “Tự nhiên!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

“Đạo Gia vị kia?” Dương Liêm Sương hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Là vì chuyện của Vô Tận Hắc Động?” Dương Liêm Sương lại hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, “chúc mừng ngươi, lại đoán được!”

Dương Liêm Sương nói: "Kỳ thật, ta đã nghĩ đến cái này kết cục. Đạo Gia nhất định là muốn ngươi đi đấy, bởi vì ngươi bây giờ, lão tổ trở xuống, cơ bản không có gì Thánh Nhân có thể đánh bại ngươi, tăng thêm bên cạnh ngươi còn có một An Nam Tĩnh, có thể nói, chỉ cần nàng không ly khai ngươi, lão tổ không ra mặt dưới tình huống, ai cũng không làm gì được ngươi. Đối với Đạo Gia mà nói, ngươi tự nhiên là lựa chọn tốt nhất!"

Dương Diệp trầm giọng nói; "Hiện tại tam đại gia, kể cả Thần Tộc, còn có Bách Tộc, đều tại tìm cho chính mình đường lui, mà không phải lựa chọn đối kháng Mạt Pháp Thời Đại kia, hiển nhiên, Mạt Pháp Thời Đại kia rất khó đối kháng. Cho nên, chúng ta cũng phải cho mình, còn có cho Nhân Tộc tìm một cái con đường lui."

"Nếu như là một người ngươi mà nói, ngươi nên cái gì cũng không sợ chứ?" Dương Liêm Sương đột nhiên nói.

"Một người?"

Dương Diệp nở nụ cười, "nếu như là một người..."

Nói đến đây, hắn không có nói tiếp.

Tuy rằng một người, vô câu vô thúc, không có bất kỳ ràng buộc nào, nhưng mà, đây không phải hắn muốn. Hắn hiện tại, có người thân, có thê tử, có con gái, còn có Tiểu Bạch, còn có bằng hữu.

Những thứ này, cũng không phải hắn tưởng bỏ lại.

Thu hoạch suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, "có Lâm Chấn này giúp đỡ, ngươi ở nơi này, mới có thể rất nhanh nắm giữ thực quyền. Bất quá, đối với ít Thánh Nhân kia, hay là muốn tôn trọng, dù sao cũng là Thánh Nhân."

Dương Liêm Sương trợn nhìn Dương Diệp liếc mắt, "ngươi cho ta là đồ đần sao?"

Dương Diệp cười cười, cùng Dương Liêm Sương tán gẫu sau khi, hắn đã đi ra Lâm Nhai Thánh Địa. Hắn ra Nhân giới, vừa rời đi Nhân giới, đã bị ba trung niên nam tử cản lại.

Trong đó một người đàn ông trung niên phẫn nộ quát: "Thiên Quân có lệnh, Nhân Tộc bất luận kẻ nào không được rời đi Nhân giới, người vi phạm, giết không tha!"

Xùy~~!

Cái kia thanh âm nam tử vừa dứt, kia đầu chính là trực tiếp bay ra ngoài.

Hai người khác trực tiếp ngốc tại chỗ.

Dương Diệp nhìn về phía hai người kia, “Trở về nói cho Thiên Quân biết, Dương Diệp ta có lệnh, để cho Thiên Quân hắn cho lão tử thành thật một chút, bằng không thì, ta để cho hắn nếm thử đầu cùng cổ tách ra cảm giác.”

.

------oOo------

Chương 2131: Nguyên Lai, Thánh Nhân Yếu Như Vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói xong, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí đột nhiên phá không dựng lên, cách đó không xa từng cái

Xuy xuy!

Xa ở trong không gian, mấy cái đầu đột nhiên bay ra ngoài.

Những thứ này, đúng là cường giả của Bách Tộc, chịu trách nhiệm ở chỗ này vòng vây nhân loại, không khiến nhân loại ta cường giả ra ngoài. Đáng tiếc là, bọn hắn cũng không biết trước mắt cái này người đi ra ngoài loại là ai, bằng không thì, bọn hắn nhất định sẽ trước tiên rời đi.

Dương Diệp tại Nhất Kiếm Trảm giết chết mấy vị cường giả về sau, cũng không dừng lại, mà là thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Hiện tại với hắn mà nói, lão tổ không xuất ra, Thánh Nhân căn bản không làm gì được hắn. Còn Thánh Nhân trở xuống, hắn cơ bản có thể một kiếm nháy mắt giết!

Đạo giới.

Dương Diệp lại một lần nữa đi tới Đạo Gia, lúc này đây, tiếp không phải là hắn Đạo Lăng, mà là một gã đang mặc đạo bào nữ tử.

“Đạo Âm!”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Trong Đạo Môn, xếp hạng thứ sáu, xem như sư tỷ của ngươi!”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Lão tổ chứ?”

Đối với Đạo Gia người còn lại, hắn không có bất kỳ hảo cảm.

Đạo Âm nói: “Lão tổ để cho ta trước dẫn ngươi đi một chỗ, đi theo ta đi!”

Nói xong, nàng quay người rời đi.

Dương Diệp đi theo lên, rất nhanh, đi theo Đạo Âm, Dương Diệp đi tới một tòa đạo trước quán. Đạo quán ngay phía trên, có khắc ba chữ to: Bách Gia Các.

“Đây là cái gì?” Dương Diệp nhìn về phía Đạo Âm.

Đạo Âm nói: “Đạo Gia ta vô số năm qua cất chứa, trong lúc này, cất chứa Bách gia Võ Học Kinh Điển, có kiếm đạo, đao đạo, quyền đạo, sát đạo, các loại đạo, trong lúc này, rất nhiều đều là lão tổ tự mình thu thập. Hắn phải bàn giao, lần đi Vô Tận Hắc Động, vô cùng hung hiểm, ngươi trước tiên có thể đi vào tu luyện một chút, không hạn chế tu luyện, bất kỳ cái gì một nhà, ngươi đã có quyền quan sát.”

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “có này đãi ngộ, Đạo Gia ta từ trước tới nay không cao hơn năm cái, ngươi là một cái trong số đó!”

Bách Gia Võ Học Kinh Điển!

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc hơi có chút ngưng trọng lên. Nếu như hắn không có đoán sai, lúc trước Đạo Tổ cho gần Vạn Đạo Kiếm Kỹ của hắn, chính là trong này đấy. Mà Vạn Đạo Kiếm Kỹ kia đối với trợ giúp của hắn, cái kia là phi thường lớn đấy.

Mà bây giờ, nếu như hắn có thể hấp thu Bách Gia Võ Học, khi đó, không chỉ có kiếm đạo của hắn sẽ nhận được toàn diện tăng lên, mình cận chiến thực lực, phải nói khắp mọi mặt thực lực đều sẽ nhận được sâu sắc tăng lên!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó đi về phía trước đi.

Ngay tại lúc này, Đạo Âm nhưng là ngăn cản hắn, “chỉ có thể một người ngươi đi vào!”

Dương Diệp chân mày cau lại, “ta không phải là một người?”

Đạo Âm đạm thanh nói: “Nàng kia ngay tại trong cơ thể ngươi đi!”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, nữ tử nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng nhìn về phía nàng, “ta muốn đi vào!”

Đạo Âm lông mày cau lại, “ngươi không thể đi vào!”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đi tới trước mặt của Đạo Âm kia, “nói cho ta biết, Đạo Tổ là nói thế nào hay sao? Lão nhân gia hắn nói, Vô Tận Hắc Động vô cùng hung hiểm, cho nên mới để cho ta tiến đi tu luyện, mà nàng, nàng là muốn theo ta đi đấy, đương nhiên, nếu như ngươi không muốn, có thể, Vô Tận Hắc Động ta không đi, chính ngươi đi.”

Nói xong, hắn lôi kéo An Nam Tĩnh xoay người rời đi.

Đi không có chút nào do dự!

Hắn lúc này đây đi Vô Tận Hắc Động, chính là đi bán mạng, nếu như Đạo Gia liền điều kiện này đều không đáp ứng, vậy hắn đi bán một cái búa!

Ngay tại lúc này, một ông già xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của An Nam Tĩnh, người tới chính là Đạo Thanh kia.

Đạo Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Các ngươi cũng có thể đi vào!”

Dương Diệp nhún vai, sau đó lôi kéo An Nam Tĩnh quay người đi về hướng Bách Gia Các kia.

“Được một tấc lại muốn tiến một thước!”

Ngay tại lúc này, Đạo Âm kia đột nhiên nói một câu.

An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại, nàng quay người đi về phía Đạo Âm kia, Dương Diệp kéo đều kéo không được. An Nam Tĩnh đi tới trước mặt của Đạo Âm, “nghe nói Đạo Môn cửu tử rất lợi hại, ta không tin, sau đó, so một chút sao? Phân sinh tử đấy!”

Đạo Âm hai mắt híp lại, nàng chưa từng bị qua khiêu khích như vậy, lập tức cười lạnh một tiếng, "đương nhiên có thể!"

Nói xong, nàng tay phải vung lên, trong sân tình cảnh một hồi biến ảo, mọi người đi tới Hư Không Chiến Trường bên trong.

Sau lưng Đạo Âm cách đó không xa, là Đạo Thanh, còn có mấy vị ăn mặc đạo bào nam tử. Mà An Nam Tĩnh sau lưng cách đó không xa, là Dương Diệp.

Nhìn xem An Nam Tĩnh, Dương Diệp lắc đầu, nữ nhân này bây giờ nóng nảy, càng ngày càng bốc lửa. Quả thực với hắn năm đó giống nhau, một lời không hợp liền muốn làm khung!

Trong hư không, Đạo Âm cùng An Nam Tĩnh tương đối xa, hai người đều không nói gì.

An Nam Tĩnh cũng không cầm vũ khí, nàng chân phải nhẹ nhàng một đập hư không, trong chốc lát, toàn bộ hư không kịch liệt run lên. Mà bản thân nàng tức thì mượn nhờ cỗ lực lượng này hướng phía Đạo Âm kia bắn tới.

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Đạo Gia mọi người thần sắc biến thành có chút ngưng trọng.

Người trong nghề vừa ra tay đã biết có hay không!

Trước mặt An Nam Tĩnh, Đạo Âm sắc mặt không thay đổi, tại An Nam Tĩnh xuất hiện tại trước mặt nàng không sai biệt lắm chỉ có mấy trượng khoảng cách lúc, nàng đột nhiên vươn bàn tay như ngọc trắng, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, một đạo vằn nước từ trong lòng bàn tay của nàng chấn động mà ra, này cổ vằn nước trực tiếp chấn động tới An Nam Tĩnh, lực lượng cường đại trực tiếp đem An Nam Tĩnh chấn bay ra ngoài.

Đạo Âm khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, nhưng mà lúc này, cái kia bị đánh bay ra ngoài An Nam Tĩnh đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, thoáng qua, một đạo nhân ảnh đã tới đỉnh đầu của Đạo Âm, đạo nhân ảnh này đúng là An Nam Tĩnh, ngay sau đó, An Nam Tĩnh một cước mãnh liệt giẫm hướng về phía Đạo Âm.

Ầm!

Một cước này vừa dứt, Đạo Âm kia chỗ ở không gian chính là lập tức sụp đổ ra.

Nhìn thấy một màn này, một bên Đạo Thanh chân mày cau lại, thực lực của An Nam Tĩnh, có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.

Ở đằng kia bể tan tành trong không gian, An Nam Tĩnh thành công nhích tới gần Đạo Âm, đang bị An Nam Tĩnh cận thân về sau, Đạo Âm kia lập tức cảm thấy không lành rồi. Quả thật đúng là không sai, An Nam Tĩnh nâng lên đầu gối đối với đầu của Đạo Âm kia chính là đỉnh đầu, này đỉnh đầu, nhanh đến cực hạn, Đạo Âm căn bản là không có cách trốn tránh, chỉ có thể ngạnh kháng. Nàng tay phải hóa chưởng, bàn tay, có nước gợn quấn quanh. Nàng nâng lên chính là một chưởng, một chưởng này trực tiếp vỗ vào trên đầu gối của An Nam Tĩnh.

Ầm!

Đạo Âm toàn bộ người trực tiếp bị chấn địa hướng về sau nhanh lùi lại trăm trượng khoảng cách, An Nam Tĩnh tuy rằng cũng bị đẩy lui, nhưng mà nàng rất nhanh chính là ngừng lại, sau đó thân hình run lên, lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Đạo Âm, tiếp đó, nàng nhấc chân phải lên mãnh liệt mà đối với đầu của Đạo Âm kia chính là một cái đá ngang.

Ầm!

Đạo Âm kia toàn bộ người trực tiếp bị một cái này đá ngang chấn bay ra ngoài, cùng lúc đó, Đạo Âm nguyên bản đứng không gian trực tiếp sụp đổ mai một, nhưng mà, An Nam Tĩnh cũng không cho Đạo Âm cơ hội thở dốc, toàn bộ người tựa như một chi tên rời cung nổ bắn ra.

Ầm!

Tại An Nam Tĩnh vừa biến mất một chớp mắt kia, Đạo Âm lần nữa bị đánh bay.

Cứ như vậy, trong sân chiến đấu bị An Nam Tĩnh nắm giữ Quyền chủ động, Đạo Âm kia trực tiếp bị An Nam Tĩnh đánh bẹp, nhiều lần đối phương muốn cùng An Nam Tĩnh kéo ra khoảng cách, nhưng mà, An Nam Tĩnh cũng không cho đối phương cơ hội, một mực quấn chặc đối phương, đè nặng đối phương đánh!

Cách đó không xa, sắc mặt của đám người Đạo Thanh có phần có chút khó coi.

Đạo Âm thế nhưng là Thánh Nhân Cảnh, mà An Nam Tĩnh này chẳng qua là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà giờ phút này, này Thánh Nhân Đạo Âm cũng là bị đánh bẹp, chân chính áp chế.

Yêu nghiệt!

Chân chính yêu nghiệt!

Một bên Dương Diệp lắc đầu, một khi bị An Nam Tĩnh cận thân, cái kia hầu như chính là thua một nửa rồi. Coi như là hắn, có được Thánh Nhân Cảnh thân thể hắn, cùng An Nam Tĩnh cận thân đánh cờ đều không có chút phần thắng nào, cũng chỉ có cầm lấy kiếm cùng An Nam Tĩnh Cận Thân Nhục Bác, hắn mới có hy vọng thắng lợi, này vẫn phải là dựa vào Hồng Mông Tử Khí, bởi vì hắn lựa chọn đấu pháp thường thường đều là lấ mệnh đổi mệnh!

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy đó vốn là chính đang điên cuồng tiến công An Nam Tĩnh đột nhiên bị chấn bay ra ngoài. Ánh mắt của hắn chuyển di, đi tới trên thân Đạo Âm, giờ phút này, ở trước mặt của Đạo Âm, lơ lửng một khối u ám sắc tấm gương. Tấm gương chính giữa, là một vòng xoáy màu đen, trong nước xoáy, lộ ra một cỗ làm người sợ hãi lực lượng cuồng bạo!

Đạo Âm thần sắc hơi có chút dữ tợn, nàng tay phải đột nhiên đối với tấm gương kia nhẹ nhàng bắn ra, trong chốc lát, một đạo chùm sáng màu đen trong nháy mắt từ trong đó nổ bắn ra, xa xa, An Nam Tĩnh ở giữa bị này cổ chùm tia sáng đánh bay ra ngoài, mà còn chưa kết thúc, trước mặt Đạo Âm kia tấm gương đột nhiên đi tới đỉnh đầu của An Nam Tĩnh, trong chốc lát, vô số Hắc Sắc Lôi Điện từ trong đó Sơn Tây mà ra, sau đó hướng phía An Nam Tĩnh bắn tới.

Thiên địa uy áp!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được một cỗ cường đại thiên đại uy áp, mà cỗ uy áp này, đến từ cái này khối tấm gương!

Dưới gương phương, An Nam Tĩnh đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, thoáng qua, nàng nắm Chiến Thiên đối với tấm gương kia mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Chiến Thiên kia phóng lên trời, trực tiếp đánh về phía cái kia cái gương.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, những cái kia lôi điện lập tức bị một cỗ lực lượng cường đại xé tan thành phấn, cùng lúc đó, cái kia cái gương cũng bị Chiến Thiên bổ nát bấy!

“Không!”

Xa xa, Đạo Âm kia muốn rách cả mí mắt. Nhưng mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, nàng phải tay khẽ vẫy, Chiến Thiên kia đã rơi vào trong tay nàng, thoáng qua, nàng toàn bộ người từ Thiên tế hướng phía Đạo Âm kia bắn tới.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

An Nam Tĩnh ven đường những nơi đi qua, không gian bị lực lượng cường đại cho xé tan thành phấn.

“Cẩn thận!”

Xa xa, Đạo Thanh đột nhiên mở miệng, “đó là Thần Tộc Chí Bảo Chiến Thiên!”

Cách đó không xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua Đạo Thanh, không nói gì.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh đã nắm Chiến Thiên đi tới trước mặt của Đạo Âm kia, ngay một khắc này, một cỗ nước gợn đột nhiên từ Đạo Âm trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Lúc này, Chiến Thiên đã rơi xuống.

Ầm!

Vẻ này nước gợn lập tức bị Chiến Thiên này chém thành hư vô, Chiến Thiên chém xuống một cái.

Ầm!

Đạo Âm kia trực tiếp bị này vừa bổ bổ tới vạn ngoài... Trượng!

Kia vừa dừng lại một cái, trong miệng chính là liên phun mấy ngụm máu. Mà An Nam Tĩnh không có ở ra tay, nàng nắm Chiến Thiên nhìn thoáng qua Đạo Âm kia, “nguyên lai, Thánh Nhân yếu như vậy!”

Mọi người: “...”

...

------oOo------

Chương 2132: Vì Cái Gì Ưa Thích Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Nguyên lai, Thánh Nhân yếu như vậy!”

Câu này vừa nói đến, trong tràng Đạo Gia Chúng Thánh sắc mặt lập tức khó coi. Những lời này của An Nam Tĩnh, mặc dù là nhằm vào Đạo Âm, nhưng mà, cũng có thể nói là tại nhằm vào bọn họ. Tuy rằng những lời này nghe rất không thoải mái, nhưng mà, Chúng Thánh hay vẫn là không nói gì thêm.

Cô gái trước mắt này, thật sự rất yêu nghiệt!

Chiến đấu mới vừa rồi, tuy rằng An Nam Tĩnh dùng Thần Tộc Chí Bảo, nhưng mà, tại song phương đều vô ích bảo vật thời điểm, An Nam Tĩnh hay vẫn là chiếm thượng phong. Bởi vậy đó có thể thấy được, thực lực của An Nam Tĩnh này là kinh khủng cỡ nào!

Đại Thiện Cảnh, đè nặng Thánh Nhân Cảnh đánh!

Cách đó không xa, An Nam Tĩnh nói xong câu nói kia về sau, nàng trực tiếp về đã đến Dương Diệp bên cạnh, sau đó nói: “Đi thôi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng An Nam Tĩnh coi thường mọi người, tiến nhập Bách Gia Các.

Tại chỗ, Đạo Gia Chúng Thánh im lặng không nói.

Một lát sau, Đạo Thanh đi tới trước mặt của Đạo Âm, “không có sao chứ?”

Đạo Âm khẽ lắc đầu, không nói gì.

“Không nên suy nghĩ nhiều!”

Đạo Thanh nói khẽ: “Cô gái này, phải là từ Võ Đế Học Viện ra tới An Nam Tĩnh kia, đối phương đã đạt được Võ Đế truyền thừa, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, nàng chính là Đại Thiên Vũ Trụ thế hệ này Võ Thần, đừng nói ngươi, coi như là ta chống lại nàng, đều không có chút phần thắng nào. Nếu như nàng đạt tới Thánh Nhân Cảnh, chúng ta sợ là hoàn toàn không phải là đối thủ của nàng.”

Võ Thần!

Đạo Âm đồng tử hơi co lại, hai chữ này hàm nghĩa cũng không bình thường. Cái gọi là Võ Thần, đó là cái gì khái niệm? Mỗi một thời đại Võ Thần, đó cũng đều là có một không hai đương đại tất cả thiên tài, thuộc về Vô Địch cái chủng loại kia!

Đạo Âm quay đầu nhìn về phía xa xa Bách Gia Các, nếu như nữ nhân kia thật là thế hệ này Võ Thần, nàng kia bại tự nhiên không oan!

Nhìn thấy Đạo Âm thoải mái, Đạo Thanh thở dài một hơi. Hắn sợ đúng là Đạo Âm chính mình chui vào chỗ có vấn đề, cảm giác mình bại bởi một cái Đại Thiện Cảnh, sau đó không nghĩ ra, hư mất tâm cảnh của chính mình. Mà bây giờ, nàng lộ ra nhưng đã tiêu tan!

Đạo Thanh quay đầu nhìn về phía Bách Gia Các kia, “nếu như nàng hấp thu bên trong những cái kia võ học, thực lực sợ là sẽ phải biến thành tăng thêm sự kinh khủng a! Còn có Dương Diệp kia... Hai người này liên thủ...”

Cái chết của Nhân Quân, hắn tự nhiên là biết.

Đường đường Nhân Tộc Lĩnh Tụ Nhân Quân, chính là bị một nam một nữ này liên thủ nháy mắt giết. Mà Thiên Quân cùng Bách Tộc, hiện tại cũng không dám di chuyển Nhân Tộc, trong đó có một nguyên nhân, cái kia chính là kiêng kị Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Này hai người liên thủ, trong Bách Tộc, không có bất kỳ một người có thể chống lại!

Qua hồi lâu, Đạo Thanh lắc đầu, “đi thôi!”

Rất nhanh, trong tràng Đạo Gia mọi người rời đi.

Trong Bách Gia Các.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tiến nhập Bách Gia Các, hai người nhìn lướt qua bốn phía, tại bốn phía, là một gian căn mật thất, rậm rạp chằng chịt, thật sự không dưới trăm lúc giữa. Mỗi một thời gian mặt, đều có được một nhà võ học, cái này võ học, cũng không phải là Hàng Hóa Hè Phố, mà là chân chính tinh túy, bởi vì những thứ này đều là Đạo Tổ đã từng tự mình bắt được. Hắn tự nhiên không phải là vì vui, hắn thu thập những thứ này, cũng là vì nghiên cứu học tập!

Hắn có được đạo của chính mình, mà trước đây, hắn vì thành lập đạo của chính mình, cũng phải cần học tập đạo của người khác đấy, cũng chính là, lấy thừa bù thiếu. Cuối cùng, hắn thành công, sau đó những thứ này võ học, hắn đều giữ lại.

Trong phòng, An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng ánh mắt đã rơi vào xa xa một căn mật thất phía trên, cái kia mật thất chính giữa, có khắc một chữ đại: Võ!

Hiển nhiên, đây là võ đạo!

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: “Đi đi!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, sau đó tiến vào Đạo Môn kia.

An Nam Tĩnh tiến vào Đạo Môn kia về sau, nơi đây, tự thành một cái thế giới. Tại nàng bốn phía, nổi lơ lửng một đạo đạo hư ảnh, những hư ảnh này, có người trung niên, có lão giả, có cô gái trẻ tuổi, có bà lão...

Mà khi An Nam Tĩnh sau khi đi vào, những người này toàn bộ nhìn về phía An Nam Tĩnh.

“Thật lâu không có có người đi vào rồi!” Lúc này, một ông già đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía tên lão giả kia, lão giả quan sát một chút An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Ngươi nếu như lựa chọn võ đạo, nghĩ đến, ngươi bản thân võ đạo không tầm thường, để cho ta đám nhìn xem, sau đó chúng ta đang quyết định ai chọn ngươi!”

Bách Gia Chi Học, nơi đây cùng ngoại giới Võ Học Truyền Thừa là không quá giống nhau. An Nam Tĩnh có phần có chút tò mò, nàng quan sát một chút bốn phía, sau đó nói: “Các ngươi để cho ta nhìn xem, ta đang quyết định ta muốn chọn các ngươi ai!”

An Nam Tĩnh lời vừa nói ra, trong tràng trực tiếp yên tĩnh trở lại.

Ánh mắt tất cả mọi người toàn bộ tập trung vào trên thân An Nam Tĩnh, cuối cùng, lão giả kia nói: “Ngươi rất tự tin!”

An Nam Tĩnh tay phải thả lỏng phía sau, “thứ cho ta nói thẳng, ta cảm giác các ngươi hơi yếu, hiện tại, ta có chút không muốn học rồi!”

Mọi người: “...”

Lúc này, lão giả kia đột nhiên thò tay hướng phía An Nam Tĩnh bắt tới, cường đại võ đạo uy áp tựa như bạo như gió nghiền ép hướng An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh sắc mặt không thay đổi, chân phải mãnh liệt một đập mặt đất.

Ầm!

Một cỗ uy áp cường đại từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, cỗ uy áp này trực tiếp đem lão giả thả ra đạo kia uy áp nghiền ép nát bấy.

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người kinh sợ.

An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía chúng hư ảnh, sau đó nói: “Ta không có hứng thú!”

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Nàng sở học, chút ngộ, đã vượt xa trong tràng vô số người, phải biết, hắn lấy được truyền thừa, thế nhưng là Võ Thần truyền thừa, Võ Thần của Đại Thiên Vũ Trụ. Trong này những người này, không thể phủ nhận, cọ nhất định đều là tuyệt thế cường giả, bằng không thì, Đạo Bào Lão Giả cũng sẽ không dùng loại phương thức này khiến những người này ở tại chỗ này. Nhưng mà, những người này cùng Võ Thần chênh lệch, hiển nhiên vẫn là có chênh lệch rất lớn đấy.

“Trăm sông đổ về một biển!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một ngón tay đột nhiên chỉ hướng An Nam Tĩnh, này một ngón tay đưa ra, An Nam Tĩnh đồng tử lập tức bỗng nhiên co rụt lại, bởi vì nàng nhìn thấy vô số loại vũ kỹ cường đại ẩn chứa ở trong này.

Trăm sông đổ về một biển!

An Nam Tĩnh phản ứng không chậm, giơ tay liền đấm ra một quyền.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

“Vạn sông hợp lưu!”

Ngay tại lúc này, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa, thoáng qua, lại là chỉ một cái xuất hiện ở trước mặt của An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, nàng hai tay nắm chắc thành quyền, sau một khắc, nàng mãnh liệt hướng phía trước chính là oanh một cái, “phá!”

Một đấm xuất ra.

Ầm!

Toàn bộ thế giới bên trong đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, toàn bộ thế giới điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Qua hồi lâu, đạo thanh âm kia đột nhiên vang lên, “ngươi võ đạo bên trong, ta gặp được Ảnh Tử của Võ Thần. Mà ngươi, cũng là chân chính võ linh thể, chúng ta sở học, xác thực không có gì giá trị cho ngươi học rồi.”

Lúc này, An Nam Tĩnh nhưng là lắc đầu, “không, ta có hứng thú. Ngươi võ đạo, ta chưa thấy qua, ta hy vọng học tập ngài!”

Trầm mặc một cái chớp mắt, thanh âm kia đột nhiên nói: “Là võ đạo của ta vinh hạnh!”

...

An Nam Tĩnh tiến vào võ đạo Đạo Môn kia về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi ở trong đó một trên Đạo Môn, trên Đạo Môn kia viết một chữ: Kiếm!

Kiếm đạo!

Dương Diệp không do dự, tiến nhập trong Đạo Môn kia.

Trong môn, Dương Diệp tiến vào bên trong về sau, cùng một dạng với An Nam Tĩnh, kiếm đạo rất nhiều đạo hư ảo bóng người, trong đó, nữ có nam có, không sai biệt lắm hơn ba mươi vị.

Những thứ này, đã từng đều là Đại Thiên Vũ Trụ đứng đầu nhất kiếm đạo cường giả!

Đạo Bào Lão Giả dùng phương thức đặc biệt khiến những người này một đám thần hồn ở lại nơi này, đương nhiên, Đạo Bào Lão Giả cũng bỏ ra một chút đền bù, bất quá, vì mình, cũng vì Đạo Môn hậu đại, những thứ này một cái giá lớn đều đáng giá.

Dương Diệp sau khi đi vào, trong tràng ánh mắt của những người đó lập tức đã rơi vào trên thân hắn.

Trong đó một người đàn ông trung niên đột nhiên bấm tay một điểm, một đám kiếm quang bay thẳng đến Dương Diệp điện bắn đi, Dương Diệp cũng không né tránh, giơ tay liền một ngón tay đưa ra, một đạo kiếm quang từ đầu ngón tay hắn bắn ra, lập tức đánh vào trung niên nam tử kia kiếm trên ánh sáng.

Ầm!

Hai đạo kiếm quang trực tiếp nổ bể ra, hóa thành hư vô.

"Kiếm đạo thuần túy!"

Lúc này, trung niên nam tử kia nói: "Không sai, đáng tiếc, sát ý quá nặng."

Dương Diệp nói: "Kiếm dùng để đúng là giết người, không có sát ý kiếm, có tác dụng gì?"

Kiếm là dùng để giết người!

Những lời này, hơi có chút tranh luận, rất nhiều người cho rằng Dương Diệp như thế đối đãi kiếm, là đúng kiếm vũ nhục. Nhưng mà, với Dương Diệp mà nói, kiếm chính là dùng để giết người. Bất kể là người giám hộ, còn là cái gì, mục đích cuối cùng nhất, đều là giết người. Nếu là giết người, có sát ý, tự nhiên là rất bình thường đấy.

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, cuối cùng, trung niên nam tử kia nói: "Ngươi cảm thấy kiếm chỉ là dùng để giết người?"

Dương Diệp hỏi lại, "bằng không thì ngươi cảm thấy thế nào?"

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, "Đạo Bất Đồng."

Nói xong, kia quay người rời đi.

Mà trong tràng, còn lại một số người cũng là lắc đầu, lặng yên lui về phía sau.

Một người cũng không có!

Hiển nhiên, những lời này của Dương Diệp, làm cho trong tràng mọi người rất không hài lòng. Tại có trong lòng người, kiếm cũng không phải là đến giết người, nó chính là sinh mạng thứ hai, nó là người thân, Dương Diệp nói như thế, tại bọn họ xem ra, cái kia hay là tại vũ nhục kiếm! Cho nên, mọi người trực tiếp rời đi, hiển nhiên, này thì không muốn truyền thụ kiếm đạo của Dương Diệp bọn hắn.

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhún vai, hắn cũng không quan tâm, trực tiếp liền xoay người rời đi.

Người có người kiếm đạo, mỗi người kiếm đạo kỳ thật rất bất đồng, mà Dương Diệp hắn, cũng sẽ không cảm thấy kiếm đạo của người khác liền là sai, mà chính hắn là đúng, bất quá, với hắn mà nói, mặc kệ đúng sai, hắn đều chỉ sẽ kiên trì kiếm đạo của chính mình.

Đây là đạo của hắn, hắn sẽ một mực đi thẳng.

Dương Diệp quyết đoán ly khai, đi ra bên ngoài về sau, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi ở trong đó một đạo có khắc 'giết' chữ trên cửa.

Sát đạo!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi vào.

Đây là một thế giới đỏ như máu.

Tại thế giới này, bồng bềnh khắp nơi lấy máu tươi cùng với tàn hồn, còn có sát ý vô tận.

“Vì cái gì ưa thích giết người?” Lúc này, một giọng nói tại Dương Diệp vang lên bên tai.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Giết người có thể khiến cho ta sung sướng!”

...

------oOo------

Chương 2133: Sau Đó Ta Chết Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật, Dương Diệp những lời này, hoàn toàn là lời nói đùa, Dương Diệp hắn không có cái loại này ác thú tốt.

Giết người, nhiều khi là người khác muốn giết hắn, hắn không thể không giết!

Trong tràng, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa, “có thể đem sát ý tu luyện tới loại trình độ này, quả thực khó được, bất quá, một vấn đề cuối cùng, nếu như có thể lại để cho sát ý của ngươi đạt tới tối đỉnh phong, nhưng mà, điều kiện tiên quyết là giết chết ngươi người thân nhất, Dĩ Sát Chứng Đạo, ngươi có bằng lòng hay không?”

Giết chết người thân nhất?

Dương Diệp lắc đầu, “không muốn!”

“Vì sao?” Người nọ lại nói.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta giết người, chỉ vì khác nhau, một là vì chính mình, hai là vì thân nhân. Tại trong lòng ta, thân nhân lớn nhất!”

“Vậy sát ý của ngươi sợ thì không cách nào đạt tới tối đỉnh phong!” Thanh âm kia lại nói.

Dương Diệp cười nói: “Không cách nào đạt tới liền không cách nào đạt tới, không có gì.”

Thanh âm kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Tâm tính không sai!”

Nói xong, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

Trung niên nam tử tóc dài xõa vai, mặc một bộ trường bào màu đỏ ngòm, không cánh tay, hai mắt cũng không, toàn bộ người xem ra, hơi có chút khủng bố.

“Biết rõ nơi đây vì sao chỉ có một mình ta sao?” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp nhìn đối phương, “sẽ không bị ngươi giết chứ?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Dương Diệp: "…"

Ầm!

Ngay tại lúc này, một cỗ sát ý đột nhiên bao phủ ở Dương Diệp, trong chốc lát, Dương Diệp sắc mặt kịch biến, giờ khắc này, hắn cảm giác đầu mình chỉ còn lại có một cái ý niệm trong đầu.

Giết!

Điên cuồng giết người!

Mà Dương Diệp trong cơ thể cái kia cỗ sát ý cũng tại thời khắc này bị tỉnh lại, điên cuồng từ trong cơ thể hắn tuôn ra, vô cùng vô tận. Liền kiếm ý của hắn tại thời khắc này đều bị này cỗ sát ý cho áp chế gắt gao lấy!

Mà lúc này, vẻ này bao phủ ở sát ý của Dương Diệp đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Trong tràng, Dương Diệp dần dần khôi phục bình thường.

Dương Diệp nhìn về phía trước mắt trung niên nam tử, thần sắc vô cùng ngưng trọng. Hắn ý chí lực kinh khủng cỡ nào? Có thể nói, hắn ý chí lực không thể so với Thánh Nhân thấp, mà hắn vẫn Kiếm Tâm Thông Minh! Nói như vậy, bất kỳ người nào cũng đừng nghĩ ảnh hưởng tâm trí của hắn, lại thêm chính hắn sát ý đều còn không thấp, đối thủ muốn dùng sát ý ảnh hưởng hắn, trong mắt của hắn, vậy căn bản là chuyện không thể nào!

Mà bây giờ, đối phương làm được.

Dễ như trở bàn tay làm được!

Trung niên nam tử nói: "Ngươi cũng biết ta cánh tay này là như thế nào mất đi?"

Dương Diệp lắc đầu.

"Chính ta chém!" Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp: "…"

Trung niên nam tử lại nói: "Ta thuở thiếu thời, phụ mẫu đều mất, càng bị Chí Ái chi Nhân phản bội, khi đó ta, bị một sát thủ thu dưỡng, đã làm báo thù, ta điên cuồng tu luyện, điên cuồng giết người, ta giết người, chính ta cũng không biết có bao nhiêu. Lúc kia, ta là chân chính vì giết người mà giết người. Ta không có bất kỳ mục đích, liền là đơn thuần muốn giết người, giết hết người trong thiên hạ. Sát ý của ta, càng ngày càng mạnh, cường đại đến chính ta đều khống chế không nổi nó.”

“Bị sát ý khống chế?” Dương Diệp đột nhiên nói một câu.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, " lúc kia, ta chính là một đầu Sát Lục Máy Móc, ta giết người, thật sự giết đến mềm tay, rốt cuộc, có một ngày, ta ngay cả người thân nhất của ta giết tất cả. Một khắc này, sát ý của ta đã nhận được Tối Đại Hóa, cũng chính là " Sát Đạo '. Ta chân chính bước vào ' Sát Đạo ' phạm vi. Lúc kia, ta mặc dù mới Tiểu Thiện Cảnh, nhưng mà, Thánh Nhân với ta mà nói, tựa như giết gà đơn giản như vậy! "

Dương Diệp: “...”

Trung niên nam tử nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi biết sao? Gặp lại ngươi, ta rất tâm tình rất phức tạp!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Trung niên nam tử nói: “Bởi vì ngươi mặc dù là Sát Lục Chi Tâm, nhưng mà, ngươi như trước có thể bảo trì bản tâm, điều này cũng điểm, là ta lúc đầu không cách nào làm được.”

“Tiền bối nói Sát Đạo... Là một cảnh giới?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “Sát Đạo, là một cảnh giới. Làm sát ý lột xác về sau, thì sẽ biến Thành ‘Sát Đạo’. Ý về sau, chính là nói, đạo về sau, chính là ‘vực’. Mà tưởng muốn đạt tới Sát Đạo, nhất định phải để cho chính mình sát ý đột phá, ta lấy một thí dụ, nếu như người thân nhất của ngươi bị người giết chết, ngươi sẽ như thế nào?”

Dương Diệp trầm mặc.

Trung niên nam tử cười nói: “Càng trọng tình chi nhân, sát ý càng tốt đột phá, bởi vì trọng tình chi nhân rất dễ dàng bị người kích phát sát ý!”

“Nếu như là vậy, ta tình nguyện vĩnh viễn không cần có đột phá cái ngày đó!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Kiếm của ngươi, đã nửa chân đạp đến vào ‘kiếm đạo’ cảnh phạm vi, mà ngươi tựa hồ còn lĩnh ngộ Kiếm Vực, cái này để cho ta có chút hiếu kỳ, ngươi cũng không có chân chính bước vào 'kiếm đạo' này một cảnh, vì sao ngay cả Kiếm Vực đều hiểu?"

Dương Diệp lắc đầu, "ta cũng không biết. Bất quá, Kiếm Vực đối với trợ giúp của ta, tựa hồ không phải là đặc biệt đặc biệt lớn, chẳng lẽ là phương pháp của ta sử dụng đúng không?"

"Cũng không phải!"

Trung niên nam tử nói: "Ngươi vừa rồi nếu như sử dụng Kiếm Vực, tựu cũng không dễ dàng như vậy bị ta ảnh hưởng tâm trí rồi. Này chính là một cái tác dụng, mà cái này tác dụng còn không phải đặc biệt lớn sao? Kiếm Vực của ngươi, có thể trấn áp rất nhiều đồ. Nó là ngươi vượt cấp giết người mạnh nhất át chủ bài, không có nó, cái đó sợ ngươi kiếm nhập đạo, với ta mà nói đều không có uy hiếp."

Dương Diệp cười cười, "được rồi! Là ta lòng tham."

Trung niên nam tử nói: "Nếu như quen biết, chính là có duyên, ta đưa ngươi hai dạng đồ vật."

Dương Diệp có chút chờ mong.

Trung niên nam tử đột nhiên cong ngón búng ra, một quả quả đấm lớn Huyết Hồng Sắc Châu Tử xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

"Đây là?" Dương Diệp khó hiểu.

"Hồn Huyết Châu."

Trung niên nam tử nói: "Tâm huyết của ta cùng sát ý ngưng tụ mà thành, ngày sau nếu như ngươi là gặp không thể địch chi nhân, có thể phóng thích này châu, này châu sẽ trong vòng thời gian ngắn lại để cho sát ý của ngươi tăng lên tới 'Sát Đạo' Cảnh. Bất quá, muốn nhớ lấy một điểm, cưỡng ép tăng lên tới 'Sát Đạo' Cảnh, có thể sẽ để cho ngươi mất phương hướng tâm trí, khi đó ngươi, có thể sẽ làm ra ngươi cả đời chuyện hối hận tình. Cho nên, thời gian sử dụng, cần cẩn thận."

Cần cẩn thận!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt Hồn Huyết Châu, sau đó nhẹ gật đầu, đem đã thu vào trong Hồng Mông Tháp.

Vừa mới vào Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch liền vây quanh, nhìn lên trước mặt Huyết Hồng Sắc Châu Tử, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó đang chuẩn bị dùng tiểu trảo đi bôi, lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Tiểu Bạch nhìn xem An Nam Tĩnh, trừng mắt nhìn, ý kia là, ngươi muốn làm gì.

An Nam Tĩnh nói: “Ngươi không thể sờ!” Nói xong, nàng trực tiếp bắt lấy cái đuôi của Tiểu Bạch liền đi sang bên cạnh.

Tiểu Bạch: “...”

Trong hiện thực.

Trung niên nam tử nhìn lên trước mặt Dương Diệp, lại nói: “Còn có một kỹ, này kỹ là năm đó ta sáng lập ra một cái sát chiêu. Tên ‘lưng ám sát’. Là một chiêu sát thủ kỹ, năm đó ta lúc giết người, chính là dùng chiêu này, chiêu này bị ta dùng vô số lần, cũng cải tiến vô số lần. Năm đó ta tại Tiểu Thiện Cảnh lúc, đã từng lợi dụng chiêu này, nháy mắt giết Thánh Nhân không dưới mười vị! Mà đối phương, ngay cả ta ảnh cũng không gặp được!”

Dương Diệp: “...”

Không thể không nói, Dương Diệp vẫn còn có chút khiếp sợ. Dùng Tiểu Thiện Cảnh liền đánh chết Thánh Nhân, hơn nữa còn là nháy mắt giết, phần thực lực này, không thể không nói, thật sự có chút khủng bố. Bởi vì hắn hiện tại, hoàn toàn làm không được. Cũng chỉ có cùng An Nam Tĩnh, mới có thể làm được, mà hắn cùng với An Nam Tĩnh cũng đã Đại Thiện Cảnh!

Trung niên nam tử nói: “Chiêu này lớn nhất hạch tâm điểm, chính là lợi dụng tự thân sát ý bộc phát cùng tự thân huyết khí lực lượng, đương nhiên, sát ý bộc phát, phải ở kiếm nhập thân thể đối phương một khắc này mới có thể bạo phát đi ra, còn như thế nào bộc phát, như thế nào lợi dụng huyết khí lực lượng, đợi tí nữa đều từng cái truyền thụ cho ngươi.”

Dương Diệp nhìn đối phương, “tiền bối là có điều kiện gì chứ?” Thiên hạ không có bữa trưa miễn phí, đối phương như vậy hùng hồn, nhất định là có yêu cầu gì đấy. Nếu như không có, vậy thì kỳ quái!

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “với ngươi mà nói, điều kiện này cũng không có khó khăn.”

“Tiền bối mời nói!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử nói: “Ta ở trong thế tục, có một cái đồ đệ, nàng tại Đại Thiên Vũ Trụ Hư Linh đại lục, tên Thiên Ảnh. Nàng ban đầu là ta thu nuôi, ngươi giúp ta tìm đến nàng về sau, nói cho nàng biết, để cho nàng không nên nghĩ đến báo thù. Cha mẹ của nàng, là ta giết, mà ta, đã sớm vẫn lạc. Để cho nàng buông cừu hận, bình thường trở lại đi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói; “Tiền bối sớm đã vẫn lạc?”

Trung niên nam tử mỉm cười, “rất kỳ quái?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ai có thể giết tiền bối?” Trong mắt của hắn, trước mắt vị trung niên nam tử này, coi như không có bước vào tổ cảnh, thực lực chỉ sợ cũng nghịch thiên đến cực điểm, sợ là lão tổ đều khó đánh chết tồn tại. Mà cường giả loại này, dưới tình huống bình thường, phải không chết dễ dàng như vậy.

“Hơn đi rồi!”

Trung niên nam tử nói: “Chúng ta cái thế giới này, mạnh mẽ từ này đến cũng không thiếu, ngươi sở dĩ không có gặp được, chỉ là đối phương chưa từng xuất hiện mà thôi. Ta sở dĩ đáp ứng ở tại chỗ này, là vì Đạo Tổ đáp ứng để cho ta truyền thừa tiếp tục truyền thừa tiếp, mà chờ nhiều năm như vậy, ngươi đến, để cho ta không có uổng phí các loại.”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Tiền bối sẽ không phải bị Đạo Tổ...”

Trung niên nam tử lắc đầu, “giết ta người, một người khác hoàn toàn. Đúng rồi, đối phương cùng một dạng với ngươi, cũng chỉ dùng kiếm.”

“Cùng một dạng với ta sử dụng kiếm?”

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “năm đó ở Đại Thiên Vũ Trụ vô tình gặp được đối phương, đúng phương hướng ta hỏi đường, ngay lúc đó ta, sát ý đúng là đỉnh phong lúc, tuy rằng tâm trí cũng không bị mất phương hướng, nhưng lại cực muốn giết người.”

Dương Diệp nói: “Sau đó ngươi động thủ?”

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “triển khai.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp lại hỏi.

“Sau đó ta chết đi!” Trung niên nam tử nói.

Dương Diệp: “...”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 54035343, thư hữu 54035343, ZHM - ngu, tiểu du côn 0o, thư hữu 53884893, lĩnh trên thanh tuyền, lưu trác hàng, hỏa đoạn thủy hỏa -, trọng gió trước phấn đấu, thư hữu 21254472, sau ở đây, y chước bọt châm, Trần Đông 6638 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ, cảm tạ!!

------oOo------

Chương 2134: Một Kiếm Kia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đã chết!

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Xem ra, thực lực của người nọ rất mạnh!”

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “trước nay chưa có mạnh, kiếm của hắn... Ta rất khó hình dung một kiếm kia. Kỳ thật, nếu như không phải là hắn ra tay, ta căn bản sẽ không cảm thấy hắn là một Kiếm Tu. Đáng tiếc là, khi hắn xuất kiếm lúc, ta đã chết.”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, hắn đã có phần đến xuất kiếm người nọ là ai rồi.

Đại Thiên Vũ Trụ, còn có người nào loại thực lực này?

Không thể nghi ngờ chính là Tiêu Dao tử!

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử đột nhiên nói: “Bất kể như thế nào, hết thảy đã là chuyện cũ, lưu lại truyền thừa của ta, ta tâm nguyện đã trọn!”

Dương Diệp cười khổ, “khá tốt tiền bối ngươi không phải là để cho ta đi trả thù giùm cho ngươi, bằng không thì, vãn bối sợ thật sự bất lực!”

Trung niên nam tử mỉm cười, “tốt tự vi chi ba!”

Nói xong, thân hình chậm rãi biến mất.

Mà ở Dương Diệp trong đầu, đột nhiên đã tuôn ra rất nhiều tin tức.

Lưng ám sát!

Những tin tức này chính là trung niên nam tử kia nói đích lưng ám sát.

Dương Diệp không có rời phòng, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt chậm rãi đóng lại. Qua hồi lâu, thần sắc hắn dần dần ngưng trọng lên.

Lưng ám sát!

Cái này sát kỹ, so với hắn dự liệu còn mạnh hơn! Nếu như hắn có thể đem kỳ chân chính học được, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, xuất kỳ bất ý dưới tình huống, nháy mắt giết một vị Thánh Nhân, không có áp lực chút nào. Dù cho đối kháng chính diện một vị Thánh Nhân, hắn cũng có nắm chắc đem đối phương nháy mắt giết!

Cái gọi là lưng ám sát, kỳ thật cùng Táng Kiếm Sát của hắn hơi có chút cùng loại, chỉ có điều, cái này đâm lưng giết hết toàn bộ chính là một cái phụ nữ sát kỹ, nó tinh túy chính là xuất kỳ bất ý, lợi dụng tự thân sát ý cùng huyết khí kích phát tốc độ của chính mình, để cho chính mình tiến hành Bước nhảy Không Gian, trực tiếp nhảy nhảy đến đối thủ sau lưng, sau đó cho đối thủ một kích trí mạng. Nghe rất đơn giản, nhưng mà, muốn làm cũng không phải là đơn giản như vậy!

Tốc độ nhanh hơn, góc độ muốn xảo trá, đặc biệt là góc độ, không thể chút nào sai lầm, thiếu một ít, sai chi ngàn dặm.

Hơn nữa, đang tiến hành Bước nhảy Không Gian lúc, như thế nào hoàn mỹ lợi dụng tự thân sát ý cùng huyết khí lực lượng, cũng là một nan đề. Bất quá, với Dương Diệp mà nói, những vấn đề này cũng không phải đặc biệt lớn, hơn nữa, hắn còn có ý tưởng mới, hắn quyết định đem Táng Kiếm Sát của chính mình cùng này lưng ám sát dung hợp vào nhau. Đem hai người ưu điểm dung hợp, đem khuyết điểm xóa.

Lúc này đây, hắn không đơn giản muốn dùng bản thân sát ý cùng huyết khí, còn có hắn thân thể lực lượng, cùng với kiếm đạo, tăng thêm Kiếm Vực, đặc biệt là Kiếm Vực, tại trong Kiếm Vực tiến hành Bước nhảy Không Gian, có thể nói là làm chơi ăn thật!

Mà không vẻn vẹn Kiếm Vực, hắn còn có các loại quy luật, đã thân thể lực lượng. Những thứ này toàn bộ chung vào một chỗ, sau đó cùng Táng Kiếm Sát này tan ra làm một điểm, uy lực kia, tuyệt đối là dọa người!

Nghĩ đến liền làm!

Mà ở Dương Diệp dung hợp lúc, cách vách An Nam Tĩnh cũng đang tu luyện.

Tu luyện của An Nam Tĩnh, chấn kinh rồi toàn bộ trong mật thất những người kia hư ảnh.

Thiên tài!

Giờ khắc này, An Nam Tĩnh lại để cho trong tràng tất cả mọi người xấu hổ. Thiên phú của An Nam Tĩnh khủng bố tới trình độ nào?

Một điểm liền thông!

Chỉ cần nói với nàng một điểm, nàng lập tức là có thể minh bạch, không chỉ có như thế, còn có thể suy một ra ba, hơn nữa xóa những cái kia cho là mình không đồ tốt. Mà nàng không chỉ có ngộ nhanh, học cũng là thật nhanh, một ít võ, người ta ít nhất diễn luyện một lần, nàng có thể lập tức liền học được, hơn nữa sáng tạo ra đồ vật mới.

Võ Thần!

Đương đại Võ Thần!

Giờ khắc này, trong tràng những hư ảnh này thật sự xác định thân phận của An Nam Tĩnh. Nếu như loại người này cũng không phải đương đại Võ Thần, người đó còn có tư cách được xưng là Võ Thần?

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tại trong Bách Gia Các này điên cuồng tu luyện!

Mà ngoại giới, cũng chính là Đại Thiên Vũ Trụ, thời khắc này Đại Thiên Vũ Trụ khó được bình tĩnh. Thần Tộc chưa ra gây sự tình, Bách Tộc thì càng sẽ không đi chủ động gây sự tình, mà tam đại gia cũng là khác thường yên tĩnh, không có bất cứ động tĩnh gì.

Cả Đại Thiên Vũ Trụ vô cùng hài hòa!

Tại Đại Thiên Vũ Trụ một cái góc nào đó, một tinh cầu không biết tên phía trên, một tên đang mặc hắc bào người thần bí đột nhiên xuất hiện tại cái mảnh này trên tinh cầu.

Tại trước ngực của người áo đen, có khắc một cái chữ to màu đen: Thiên.

Người thần bí nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía vô cùng bình tĩnh.

Qua hồi lâu, người thần bí khẽ cúi đầu, “đã bắt đầu sao?”

Nhìn như bình thường, kỳ thật, không có chút nào bình thường. Linh khí bốn phía, đang chậm rãi xói mòn. Cái này xói mòn, không phải con người, cũng không phải Linh Chủ gây nên, mà là bình thường xói mòn!

Cái tinh cầu này, còn có chút sinh mệnh, mà những sinh mạng này, hiển nhiên cũng không có phát giác được một màn này.

Qua hồi lâu, người thần bí ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Mạt Pháp Thời Đại? Một Mạt Pháp Thời Đại, muốn cho bao nhiêu sinh linh biến mất? Buồn cười là, vùng vũ trụ này sinh linh nghĩ không phải là bảo vệ vùng vũ trụ này, mà là lần lượt từng đi tìm mới vũ trụ, thật sự là buồn cười.”

Nói đến đây, thanh âm đột nhiên biến thành dữ tợn, “đều là một ít vong ân phụ nghĩa, Đại Thiên Vũ Trụ như vong, ta cần thiết lôi kéo ngươi tất cả cùng đồng thời chôn cùng! Một cái cũng đừng hòng đi!”

Nói xong, nảy sinh quay người biến mất ở cuối chân trời.

Ở tại lúc rời đi, đột nhiên, một cỗ mênh mông Linh khí xuất hiện ở cái mảnh này tinh cầu, cứ như vậy trống rỗng xuất hiện đấy. Có những linh khí này ở đây, cái tinh cầu này diệt vong thời gian, sẽ rút ngắn một chút thời gian!

Ngay tại người thần bí rời đi không lâu, một Bạch Quần Nữ Tử cùng một Thanh Y Nữ Tử xuất hiện ở cái mảnh này tinh cầu phía trên.

Người đến chính là Đinh Thược Dược của Thần Tộc cùng Trĩ Nữ.

Đinh Thược Dược nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Có người dùng vô thượng thần thông vì cái mảnh này tinh cầu trì hoãn diệt vong thời gian!”

“Là nàng sao?” Trĩ Nữ hỏi.

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “chỉ có Tiểu Bạch Tiểu gia hỏa kia cùng nàng có thể làm được, Tiểu Bạch Tiểu gia hỏa này, nàng hiển nhiên sẽ không vô duyên vô cớ đến làm như thế, như vậy, chỉ có nàng!”

Trĩ Nữ nói: “Xem ra, nàng không muốn buông tha Đại Thiên Vũ Trụ.”

“Tự nhiên là không thể buông tha đấy!”

Đinh Thược Dược nói: “Với nàng mà nói, nơi này chính là nàng hết thảy. Đáng tiếc là, nàng không buông bỏ cũng phải tha bỏ. Nơi đây, sợ là thật muốn hủy!”

“Sợ là?”

Trĩ Nữ nhìn về phía Đinh Thược Dược, “ngươi cũng không xác định?”

Đinh Thược Dược nói: “Sao dám xác định, ta lại không phải thật tiên tri năm trăm năm, sau biết năm trăm năm! Bất quá, lúc trước mạnh như tiền sử nhất tộc cùng Hư Linh Tộc, cũng không thể đủ tránh được kiếp nạn này, ta không cảm thấy vùng vũ trụ này có thể tránh được. Chúng ta, nếu không phải có thể tìm ra con đường mới, cũng chạy không thoát.”

Trĩ Nữ trầm giọng nói: “Vô Tận Hắc Động thật sự là chúng ta cuối cùng đường lui?”

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “thiên cơ khó lường, ai biết được? Bất quá, Dương Diệp tên kia, thật là may mắn đâu rồi, có một Linh Chủ đi theo, mặc kệ thế giới này như thế nào, Linh Chủ bất tử, hắn liền không có việc gì.”

Trĩ Nữ khẽ gật đầu, “kỳ thật, ta cũng có qua đoạt ý nghĩ của Linh Chủ, Thần Tộc chúng ta, quá cần Linh Chủ này rồi. Nhưng là...”

“Nhưng mà không thể làm như vậy, đúng không?” Đinh Thược Dược cười nói: “Không đơn thuần là bởi vì Dương Diệp, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là Linh Chủ kia cùng Dương Diệp cảm tình quá tốt, nếu như Thần Tộc ta vì cướp lấy nàng mà giết Dương Diệp, ngày sau nàng một khi muốn trả thù Thần Tộc, đặc biệt là tại Mạt Pháp Thời Đại thời điểm, biết được lại để cho Thần Tộc ta diệt vong, đúng không?”

Trĩ Nữ nhẹ gật đầu, “đây là nguyên nhân chủ yếu. Tuy rằng Linh Chủ này hiện tại thiên chân vô tà (*ngây thơ như cún), nhưng mà, đi theo Dương Diệp nàng, đối với tình cảm của Dương Diệp hết sức thâm hậu, nếu như chúng ta tổn thương Dương Diệp, ta sợ nàng sẽ không tiếc bất cứ giá nào trả thù Thần Tộc ta, nếu như nàng cùng vừa rồi vị kia liên thủ, vậy thật có chút kinh khủng.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Đinh Thược Dược, “vị kia chắc có có ý đồ với Linh Chủ chứ?”

“Đương nhiên!”

Đinh Thược Dược cười nói: “Nếu là có Linh Chủ tương trợ nàng, ai không kiêng kị nàng ba phần? Đáng tiếc là, nàng lúc trước làm một quyết định ngu xuẩn, phái cái kia tà vật đi theo Dương Diệp, tưởng phải chiếm đoạt Dương Diệp số mệnh. Cái này trở mặt, làm cho Dương Diệp người sau lưng kia ra mặt đã cảnh cáo nàng. Thực lực của nàng mặc dù không thua đối phương, bất quá, nàng bây giờ, hiển nhiên sẽ không đi cùng người nọ trở mặt, cuối cùng người nọ cùng nàng không có gì xung đột lợi ích!”

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười cười, “nàng bây giờ, tưởng muốn tiếp gần Linh Chủ kia, sợ là rất khó. Cuối cùng, Dương Diệp nóng nảy thối vô cùng, hơn nữa, Dương Diệp tuyệt đối sẽ không đem Tiểu Bạch giao cho nàng. Còn cưỡng đoạt, cũng là rất khó khăn, Tiểu gia hỏa kia liền Âm Trọc Linh đều không làm gì được, nàng sợ là cũng khó có thể cưỡng đoạt, trừ phi giết Dương Diệp, đáng tiếc là, cùng một dạng với chúng ta, nàng không nghĩ như thế làm, giá quá lớn quá lớn!”

“Bất quá, nếu quả thật đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, nàng khả năng cũng biết làm, đúng không?” Trĩ Nữ nói.

Đinh Thược Dược có chút trầm mặc, sau đó nói: “Nếu quả thật đến ngày đó, vậy không riêng gì nàng. Kể cả tất cả thế lực, Bách Tộc, dùng cực kỳ dư ba nhà, còn có... Còn có Thần Tộc ta, đến lúc đó sợ là cũng sẽ không tiếc bất cứ giá nào chém giết Linh Chủ kia!”

Đinh Thược Dược nói đến đây, trong tràng hai nữ trầm mặc lại.

Qua hồi lâu, Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “đi thôi!”

“Sẽ có một ngày như vậy sao?” Trĩ Nữ đột nhiên hỏi.

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Ai biết được?”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng, Trĩ Nữ đã trầm mặc hồi lâu, sau đó cũng biến mất ở Thiên tế.

...

Đạo giới.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh như trước đang tu luyện.

Tại Dương Diệp trong thế giới kia, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, cứ như vậy, thời gian một ngày một ngày trôi qua.

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, trong tay hắn, là chuôi này Đoạn Tội. Sau một khắc, nghìn ngoài... Trượng chỗ một cái không gian đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, Dương Diệp lăng không từ mảnh không gian kia xuất hiện, thoáng qua, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối với trước mặt chính mình mãnh liệt đất chính là đâm một cái!

Xùy~~!

Không gian trực tiếp bị đâm ra một cái kiếm động, mà sau một khắc, một mặt khác nghìn ngoài... Trượng, nơi đó không gian đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, Dương Diệp xuất hiện ở chỗ đó...

Nhưng mà, một màn quỷ dị xuất hiện.

Phương viên mấy vạn trượng bên trong trong không gian, ít nhất xuất hiện ba mươi Dương Diệp!

...

------oOo------

Chương 2135: Mạt Pháp Thời Đại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bước nhảy Không Gian!

Dương Diệp mỗi một kiếm, đều là lợi dụng Bước nhảy Không Gian đạt tới mục đích của chính mình, sau đó tiến hành một cái gai nhọn. Không thể không nói, hiệu quả này vẫn là vô cùng tốt, đặc biệt là khi hắn đem Táng Kiếm Sát của chính mình cùng Bối Thứ Sát này dung hợp về sau, uy lực kia tăng thêm sự kinh khủng.

Bất quá, vẫn còn có chút không thuần thục, có chút chi tiết địa phương cần cải biến!

Mà An Nam Tĩnh đã từ trong gian phòng đi ra, nàng nhìn thoáng qua phòng của Dương Diệp ở, tiếp đó, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, cuối cùng, nàng tiến nhập quyền đạo.

Bách Gia Các, có được Bách Gia Võ Học!

Nhưng mà, tham thì thâm, ít nhất nàng cùng Dương Diệp hiện tại đều không có lúc kia đi nhai, bởi vậy, lựa chọn tốt nhất chính là lựa chọn chính mình thích hợp.

Tiến vào trong cửa về sau, An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía chỉ có ba người, ba ông già!

Ba tên ánh mắt của lão giả đều tập trung trên người An Nam Tĩnh, qua mấy tức, trung gian tên lão giả kia chân mày cau lại, “võ linh thể?”

“Đúng là!” Bên trái tên lão giả kia nói.

Ba ông già nhìn nhau, trong mắt đều là mang theo một vẻ kinh ngạc.

An Nam Tĩnh nhìn ba ông già liếc mắt, “các ngươi mạnh mẽ sao?”

“Mạnh mẽ sao?”

Chính giữa tên lão giả kia nhịn không được cười lên, “Tiểu Nữ Oa, ngươi rõ ràng hỏi chúng ta có mạnh hay không, ngươi cũng đã biết, năm đó ở Đại Thiên Vũ Trụ, ba người chúng ta là nhân vật gì? Đó là sự tồn tại vô địch, vào năm đó, ba người chúng ta phải dựa vào một đôi tay đánh khắp thiên hạ vô địch thủ!”

An Nam Tĩnh nhìn đối phương, “ta như thế nào có chút không tin!”

“Không tin?”

Chính giữa tên lão giả kia cười hắc hắc, sau đó trực tiếp một quyền hướng phía An Nam Tĩnh đánh tới.

Chính là thông thường một quyền!

Nhưng mà, chính là chỗ này nhẹ bỗng một quyền, nhưng là làm cho An Nam Tĩnh lông mày có chút nhíu lại. Một quyền này, nhìn như bình thường, nhưng là để cho nàng có một loại không thể tránh chiến cảm giác. Phải tiếp một quyền này! Cái này là một quyền này cho cảm giác của nàng!

An Nam Tĩnh chân phải hướng về sau có chút đỉnh đầu, sau đó một quyền mãnh liệt oanh ra!

Ầm!

Một đấm xuất ra, theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, An Nam Tĩnh trực tiếp bị một quyền này chấn động trăm trượng có hơn, mà lão giả kia cũng bị một quyền này của An Nam Tĩnh đẩy lui khoảng cách trăm trượng!

Lão giả kia nhìn nhìn quả đấm mình, vừa nhìn về phía An Nam Tĩnh, “mạnh như vậy?”

An Nam Tĩnh nhìn đối phương, “còn có lợi hại hơn sao?”

“Đương nhiên là có!”

Lão giả thanh âm rơi xuống, bước ra một bước, một bước này, trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của An Nam Tĩnh, ngay sau đó, kia trực tiếp một quyền đánh về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh vừa phải ra tay, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên từ lão giả quyền trong chấn động mà ra, một quyền này, cho người cảm giác giống như là yên lặng nhiều năm núi lửa tại thời khắc này đột nhiên bộc phát một dạng cái kia lực lượng cuồng bạo, đủ để hủy thiên diệt địa!

An Nam Tĩnh không có chủ quan, cũng không dám khinh thường, những người trước mắt này, có lẽ không phải là cái thời đại này, nhưng mà, không thể phủ nhận, tại thuộc về của bọn hắn thời đại kia, những người này tuyệt đối đều là thuộc về siêu cấp cường giả, bằng không thì, Đạo Tổ cũng sẽ không khiến đối phương ở lại chỗ này.

An Nam Tĩnh hướng phía trước bước ra một bước, tay phải chậm rãi nhanh nắm lại, sau một khắc, nàng đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là đấm ra một quyền, kỳ thật, này không chỉ một quyền, một quyền này bên trong, đã bao hàm ít nhất trăm quyền, chỉ có điều An Nam Tĩnh ra tay cực nhanh, làm cho người ta xem ra chỉ có một quyền!

Ầm!

Quyền quyền chạm nhau, trong tràng thời gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai người đồng thời hướng về sau lui ra, cùng lúc đó, không gian chung quanh dần dần biến thành có chút hư ảo.

Ngoài mấy trăm trượng, cùng An Nam Tĩnh giao thủ tên lão giả kia nhìn thoáng qua quả đấm của chính mình, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, trong mắt mang theo vẻ ngưng trọng. Trước mắt này cô bé con, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều.

Lão giả kia lắc đầu, “không có bản thể, ba chúng ta liên thủ đều không nhất định đánh thắng được ngươi! Thực lực của ngươi rất không tồi, bất quá, nắm đấm phương diện, còn có chút chưa đủ, nếu như ngươi nguyện ý, có thể ở tại chỗ này, ta ba người sẽ đem suốt đời sở học truyền cho ngươi, để cho ngươi đem chúng ta sở học lưu truyền xuống!”

An Nam Tĩnh đi đến trước mặt ba người, sau đó đối với ba người có chút thi lễ, “đa tạ!”

An Nam Tĩnh thực sự không phải là ngạo mạn vô lễ người, đương nhiên, một số thời khắc rất ngạo mạn, nhưng mà, vậy phải xem người, nàng cùng Dương Diệp có chút cùng loại, ngươi đừng mặt nặng mặt nhẹ với ta, ngươi mặt nặng mặt nhẹ với ta, ta liền phải cho ngươi đẹp mặt! Nhưng mà, người khác nếu là lấy Lễ đối đãi, nàng cũng sẽ lấy Lễ đối đãi.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh đồng ý, ba ông già cũng là yên tâm, danh sư khó cầu, nhưng mà, Hảo Đệ Tử càng khó cầu, như An Nam Tĩnh loại này yêu nghiệt, bất kỳ một cái nào cường giả đều thích. Còn Dương Diệp loại này đau đầu, người thích thì ít.

An Nam Tĩnh học thật sự nhanh, không đến nửa tháng, nàng cũng đã đem ba người suốt đời sở học học đến tay, không chỉ có như thế, nàng trả cho ba ông già nghiên cứu thảo luận võ đạo, dung hợp ba người võ đạo tinh túy, thành tựu võ đạo của mình.

Cứ như vậy, nửa tháng sau, An Nam Tĩnh rời khỏi phòng.

Nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhìn thoáng qua phòng của Dương Diệp ở, Dương Diệp còn không ra, tiếp đó, nàng quay đầu nhìn về phía mặt khác một Đạo Môn.

Thương đạo!

Đối với súng, nàng tự nhiên cũng là am hiểu. Không do dự, nàng trực tiếp tiến vào trong đó.

Mà bên kia, Dương Diệp vẫn còn dung hợp, chuẩn xác mà nói là không ngừng tại hoàn thiện.

Hoàn thiện Táng Kiếm Sát cùng Bối Thứ Sát!

Đây là một cái phức tạp công tác, với Dương Diệp mà nói, vô cùng phức tạp, sở dĩ phức tạp, là bởi vì hắn muốn làm đến mức tận cùng, chân chính cực hạn. Địch nhân của hắn hiện tại cũng là Thánh Nhân, mà tưởng muốn nháy mắt giết Thánh Nhân, lại không thể có chút nào qua loa.

Hắn không có thiên phú của An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cái gì cũng dám học, cũng cái gì cũng học biết, hơn nữa còn có thể suy một ra ba, Dương Diệp hắn không có năng lực này, tuy rằng hắn thiên phú cũng không kém, nhưng so sánh với An Nam Tĩnh, còn thì kém rất nhiều. Cho nên, một lòng hạng là được rồi.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Một tháng quá khứ!

Dương Diệp chỗ ở cái kia cửa phòng chậm rãi mở ra, tiếp đó, Dương Diệp từ trong đó đi ra, mà giờ khắc này, An Nam Tĩnh đã chờ đã lâu.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, “ngươi tiến vào mấy Đạo Môn?”

“Mười một đạo!” An Nam Tĩnh nói.

Dương Diệp: “...”

An Nam Tĩnh lại nói: “Học xong rất nhiều thứ, đều rất không tồi, ngươi thì sao?”

Dương Diệp cười nói: “Tại Sát Đạo dặm, cũng học xong một ít gì đó, rất không tồi!”

“Ngươi không có đi kiếm đạo?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp nhún vai, “tiến vào, nhưng đáng tiếc, bọn hắn không muốn dạy ta!”

“Vì sao?” An Nam Tĩnh chân mày cau lại.

Dương Diệp cười cười, “không có gì, Đạo Bất Đồng mà thôi, những thứ này đều không trọng yếu, chúng ta đi thôi!”

“Trước hết chờ một chút!”

An Nam Tĩnh nói xong, trực tiếp tiến vào kiếm đạo Đạo Môn kia.

“Nữ nhân này!”

Dương Diệp vội vàng đi vào theo, sau khi đi vào, Dương Diệp liền vội vàng kéo An Nam Tĩnh, “này không có quan hệ gì, ta có của chính ta kiếm đạo, không học người khác cũng không có quan hệ, chúng ta đi thôi!”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn lướt qua bốn phía những bóng mờ kia, không nói gì, nàng cùng Dương Diệp quay người rời đi.

Mà đúng lúc này, hai người sau lưng truyền đến một giọng nói, “tuy rằng kiếm đạo ngàn vạn, nhưng mà, đem kiếm coi là vũ khí giết người, không thể không nói, ngươi cái này kiếm đạo rất có vấn đề.”

An Nam Tĩnh ngừng lại, nàng quay người nhìn về phía cái kia người nói chuyện, “kiếm đạo của ngươi không có vấn đề?”

Người nọ đạm thanh đại: “Ta ít nhất không có có như thế hèn hạ kiếm trong tay của ta, ta...”

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên tại chỗ biến mất, sau một khắc, kia trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của người nọ, sau đó giơ tay liền đấm ra một quyền.

Ầm!

Ở chung quanh hư ảnh nhìn chăm chú, trước đó người nói chuyện trực tiếp bị An Nam Tĩnh một quyền đánh thành hư vô!

An Nam Tĩnh thu quyền, nhưng sau đó xoay người đi tới trước mặt Dương Diệp, “đi thôi!”

“Hắn chẳng qua là một cái bóng mờ!”

Ngay tại lúc này, trong tràng một tên người đeo trường kiếm lão giả đột nhiên nói: “Nếu như bản thể tại đây, Tiểu Nữ Oa, ngươi...”

An Nam Tĩnh đột nhiên quay người nhìn về phía lão giả kia, “hắn loại này, coi như là bản thể tại đây, ta cũng có thể đánh mười cái!

Thứ cho ta nói thẳng, ta một tay có thể đánh nhau trong tràng chư vị toàn bộ!”

Nói xong, kia xoay người rời đi.

Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia sắc mặt khó coi hư ảnh, sau đó nói: “Kỳ thật, nàng không nói đùa, nàng thật rất lợi hại đấy!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi theo lên.

Mọi người: “...”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã đi ra Bách Gia Các, Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh An Nam Tĩnh, “kỳ thật, không cần phải.”

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “một đời tuổi trẻ bên trong, chỉ có ngươi để cho ta cảm nhận được một điểm nguy hiểm, bọn hắn dựa vào cái gì xem thường ngươi? Bọn hắn có tư cách kia sao?”

Một điểm!

Dương Diệp sắc mặt có đen một chút, hắn chỉ có thể để cho An Nam Tĩnh cảm nhận được một điểm nguy hiểm, là một điểm! An Nam Tĩnh này có thể hay không hảo hảo nói chuyện!

An Nam Tĩnh này có đôi khi, rất đả kích người!

Ngay tại lúc này, Đạo Thanh kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hai người, Đạo Thanh nhìn hai người, giờ phút này, Dương Diệp này cùng An Nam Tĩnh cho hắn một loại cảm giác sâu không lường được!

Loại này cảm giác có chút hoang đường, bởi vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chẳng qua là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, hai người nhưng là cho hắn loại cảm giác này!

Yêu nghiệt!

Đạo Thanh lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Hai vị hẳn có thu hoạch chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “thu hoạch tương đối khá.”

“Như vậy cũng tốt!”

Đạo Thanh nói: “Không biết hai vị lúc nào lên đường tiến về trước Vô Tận Hắc Động? Bởi vì vì sư phụ lão nhân gia hắn có truyền âm đến, nói hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ đã tại bắt đầu phát sinh có chút biến hóa, tại không lâu sau, Đại Thiên Vũ Trụ có thể sẽ xuất hiện dị biến, cho nên, chúng ta tốt nhất sớm tính toán!”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, cuối cùng, Dương Diệp nói: “Xuất hiện dị biến?”

Đạo Thanh nhẹ gật đầu, “có một chút tinh cầu, Linh khí đã tại bắt đầu chậm rãi khô kiệt, Mạt Pháp Thời Đại, sợ là muốn tới rồi!”

Mạt Pháp Thời Đại!

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt trầm xuống.

...

------oOo------

Chương 2136: Ta Cảm Thấy Hắn Rất Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng trước mặt An Nam Tĩnh, Đạo Thanh thần sắc hơi có chút ngưng trọng, “cho nên, chúng ta nhất định phải nhanh rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta còn có chuyện muốn làm, xử lý xong về sau, ta sẽ đi Vô Tận Hắc Động.”

Đạo Thanh do dự một chút, làm như muốn nói cái gì, nhưng mà cuối cùng còn không có nói.

Người trước mắt này, có thể thì sẽ không cho Đạo Thanh hắn mặt mũi.

Dương Diệp cũng không có đi nhiều lời với Đạo Thanh cái gì, lập tức, hắn cùng với An Nam Tĩnh đã đi ra Đạo giới.

Hư Linh Đại Lục!

Nếu như tại Sát Đạo trong Đạo Môn kia thu chỗ tốt của người ta, đáp ứng chuyện của người ta, tự nhiên muốn làm thỏa đáng đấy.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, hắn hiện tại, đã quang minh chính đại, hắn cũng không sợ Bách Tộc tới giết hắn. Nếu như Bách Tộc đủ thông minh, liền không sẽ phái Thánh Nhân đến đuổi giết hắn. Bởi vì hắn hiện tại, Thánh Nhân đã không làm gì được hắn!

Sau một ngày, Dương Diệp đi tới Hư Linh Đại Lục.

Tại điều tra của Dương Liêm Sương dưới, Dương Diệp rất nhanh đã biết Thiên Ảnh kia đại khái tung tích, đối với một điểm này, hắn vẫn rất bội phục Dương Liêm Sương đấy. Hiện tại Dương Liêm Sương chi kia thế lực, lộ ra nhưng đã phát triển rất tốt.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một tòa tên là Cổ Thành U Thiên Thành.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiến vào trong thành. Thiên Ảnh kia cuối cùng xuất hiện vị trí hay là tại U Thiên Thành này, bất quá, đối phương cuối cùng ở đâu, Dương Liêm Sương cũng không biết, chỉ biết là một thứ đại khái vị trí.

Còn cần chính hắn tìm!

Dương Diệp tiến vào trong thành về sau, nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hắn đến đến trong thành địa phương náo nhiệt nhất.

Long Thành Tửu Quán!

Cái gọi là tửu quán, kỳ thật chính là một cái giải trí địa phương, loại địa phương này, tại đại lục cũng không ít, cuối cùng, có ít Huyền giả vẫn ưa thích hưởng thụ sinh hoạt đấy, cũng không ít tất cả mọi người là mỗi ngày chỉ biết tu luyện.

Dương Diệp mới vừa gia nhập tửu quán, một tên tướng mạo thanh tú nữ tử chính là lập tức đón.

“Khách quý cần thứ gì?” Nữ tử cười nói.

Dương Diệp mở liếc mắt bốn phía, sau đó nói: “Tưởng tìm người!”

“Tìm người?”

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “khách quý sợ là đi lộn chỗ, Long Thành Tửu Quán chúng ta...”

“Ta muốn gặp mặt đầu của các ngươi!” Dương Diệp đột nhiên nói.

Nữ tử giờ phút này trên mặt đã không còn dáng tươi cười, mà lúc này, Dương Diệp bấm tay một điểm, một mai Nạp Giới đã rơi vào đàn bà trước mặt. Nữ tử do dự một chút, sau đó nhìn lướt qua Nạp Giới, thoáng qua, thần sắc ngưng trọng lên.

Đem gần ba trăm mai Tiên Tinh Thạch!

Đây cũng không phải là một số lượng nhỏ!

Nữ tử trên mặt xuất hiện một chút cung kính, “khách quý chờ một chốc.” Nói xong, nàng thu hồi Nạp Giới quay người rời đi.

Cũng không lâu lắm, một người mỹ phụ đi tới trước mặt của Dương Diệp, tại mỹ phụ bên cạnh, đi theo tên kia đàn bà thanh tú.

Mỹ phụ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Ta là Yên Bích, khách quý xin mời đi theo ta!”

Dương Diệp nhún vai, là hắn biết, trên thế giới này, có hai dạng đồ vật, có thể giải quyết rất nhiều rất nhiều chuyện. Một cái là tiền, một người khác là nắm đấm!

Dương Diệp đi theo mỹ phụ hai nữ đi tới một gian sang trọng trong rạp, mỹ phụ nói: “Mời ngồi!”

Dương Diệp ngồi xuống, đàn bà thanh tú lập tức dâng lên một ly linh trà.

Dương Diệp không có uống, hắn nhìn về phía mỹ phụ kia, “ta sẽ không vòng vo, ta tới nơi này, là vì tìm một cái người, nếu như các ngươi có thể giúp ta tìm được, hoặc là biết rõ tung tích của nàng, giá tiền thương lượng là được.”

Nghe vậy, mỹ phụ nhìn về phía Dương Diệp, mỉm cười, “thật sao?”

Dương Diệp lấy ra một mai Nạp Giới thả ở trên bàn, trong Nạp Giới, đem gần vạn mai Tiên Tinh Thạch.

Dương Diệp nói: “Ta rất có thành ý đấy! Ta không có bao nhiêu thời gian ở chỗ này dừng lại, cho nên, nếu như các ngươi có thể giúp ta tìm được nàng, thật sự, giá tiền rất dễ thương lượng.” Tiên Tinh Thạch với người khác mà nói có lẽ rất trân quý, nhưng mà với hắn mà nói, tất nhiên không thể trân quý.

Hắn hiện tại để dành Tiên Tinh Thạch, liền khoảng chừng trên một triệu, những thứ này, đều là hắn đã từng ăn cướp tới!

Tên là mỹ phụ của Yên Bích nhìn thoáng qua Nạp Giới kia, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “không biết các hạ muốn tìm ai!”

“Thiên Ảnh!”

Dương Diệp nhìn thẳng mỹ phụ, “ta tìm nàng!”

Thiên Ảnh!

Nghe được hai chữ này, mỹ phụ cùng cái kia đàn bà thanh tú sắc mặt đồng thời biến đổi, ngay sau đó, mỹ phụ kia đem Nạp Giới kia đẩy tới trước mặt của Dương Diệp, “thật có lỗi, chúng ta không biết, cũng không biết người này, xin các hạ liền!”

Nói xong, kia đứng dậy liền muốn ly khai.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Không thể nói chuyện sao?”

Mỹ phụ dừng bước lại, “không có gì để nói!” Nói xong, kia muốn đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta vừa rồi tính toán một cái, tại chung quanh phòng, có sáu vị Đại Thiện Cảnh cường giả, ta cảm thấy, ta muốn giết chết bọn hắn, có thể sẽ không vượt qua một hơi!”

Yên Bích bỗng nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp ngồi ở trên ghế, thần sắc lạnh nhạt, dáng vẻ nhẹ nhàng bình thản như mây gió.

Yên Bích nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Tuổi không lớn lắm, khẩu khí không nhỏ.”

Theo Yên Bích thanh âm rơi xuống, một ông già đột nhiên xuất hiện tại trong phòng, nhưng mà, tên lão giả này mới vừa xuất hiện, một thanh kiếm chính là không có dấu hiệu nào chống đỡ tại giữa lông mày hắn.

Lão giả trực tiếp bối rối!

Không chỉ có lão giả, Yên Bích cùng cái kia đàn bà thanh tú cũng bối rối.

Dương Diệp không nói gì, cầm lên trên bàn chén kia linh trà uống một ngụm, sau đó nhìn về phía Yên Bích kia, “trà không sai!”

Yên Bích nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, nàng lại ngồi trở xuống, sau đó tay phải nhẹ nhàng quơ quơ, ý bảo lão giả xuống dưới, gian phòng tên lão giả kia nhưng cũng không dám di chuyển, bởi vì thanh kiếm kia còn thấp hắn!

Hơi không cẩn thận, trán hắn thì sẽ nhiều hơn một lỗ máu!

Ngay tại lúc này, thanh kiếm kia đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang bay đến bên cạnh của Dương Diệp, sau đó an tĩnh lơ lửng.

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, quay người rời đi.

“Các hạ thật mạnh!” Yên Bích đột nhiên nói.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “nói chuyện chính sự đi, thời gian của ta thật sự có hạn, không muốn ở chỗ này lãng phí.”

Yên Bích trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Thiên Ảnh, ta nghe qua, bất quá, không biết người này. Người này tại Hư Linh Đại Lục chúng ta, là một sát thủ, một cái cực kỳ mạnh mẽ sát thủ. Các hạ nên biết ‘Huyết Sát Các’ chứ?”

“Huyết Sát Các?” Dương Diệp nhíu mày, “chưa từng nghe qua!”

Yên Bích nhìn thoáng qua Dương Diệp, “các hạ không phải là người của Hư Linh Đại Lục?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Khó trách!”

Yên Bích nói khẽ: “Huyết Sát Các, là Hư Linh Đại Lục chúng ta thần bí nhất một tổ chức sát thủ, Người sáng lập chính là Thiên Ảnh này, bất quá, chúng ta đều thích xưng hô nàng ảnh Tu La. Tại chúng ta đại lục, nàng là làm cho người ta nghe tin đã sợ mất mật thứ nhất sát tay. Long Thành Tửu Quán chúng ta mặc dù nhỏ có thế lực, nhưng là hoàn toàn không dám trêu chọc bọn hắn, còn các hạ...” Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Các hạ là muốn tìm nàng phiền toái?”

Phiền toái?

Dương Diệp nao nao, sau đó lắc đầu, “không, chẳng qua là thay người nào đó thay câu nói cho nàng. Ngươi biết ở đâu tìm được nàng sao? Ta đã nhận được tin tức nàng đi tới U Thiên Thành này!”

“Đối phương đi tới U Thiên Thành?” Yên Bích kinh ngạc nói: “Có thể xác định sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nghe vậy, Yên Bích thần sắc hơi có chút ngưng trọng lên.

“Như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Yên Bích nói khẽ: “Sợ là lại có ai muốn chết rồi!”

Dương Diệp: “...”

Yên Bích nói: “Các hạ nếu là muốn tìm nàng, ta ngược lại thật ra có cái biện pháp, các hạ có thể đi trong thành Ám Các, chỗ đó, là Huyết Sát Các chuyên môn tiếp nhận nhiệm vụ địa phương, các hạ có lẽ có thể thông qua chỗ đó tìm được nàng.”

“Đã minh bạch!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đứng dậy đi ra ngoài.

“Các hạ Nạp Giới!” Lúc này, Yên Bích đột nhiên nói.

“Xem như đền đáp rồi!”

Nói xong, Dương Diệp cũng không quay đầu lại đi ra ghế lô.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, Yên Bích kia lập tức thở dài một hơi, mà lúc này, lúc trước tên lão giả kia đột nhiên xuất hiện tại trong tràng. Yên Bích nhìn về phía lão giả, lão giả trầm giọng nói: “Người này... Rất mạnh, chúng ta tuyệt đối không thể gây ra!”

Yên Bích nhẹ gật đầu, “lúc này đây, cái kia Huyết Sát Các sợ là có phiền toái a!”

“Không nhất định!” Lão giả kia nói: “Thiên Ảnh kia có thể cũng không phải loại lương thiện a!”

Thiên Ảnh!

Yên Bích trong mắt mang theo vẻ mặt ngưng trọng. Hai chữ này, tại Hư Linh Đại Lục phân lượng thế nhưng là vô cùng vô cùng nặng!

...

Dương Diệp ly khai Long Thành Tửu Quán về sau, tìm một người nghe được, xác định vị trí của Ám Các về sau, hắn đi tới Ám Các, cái gọi là Ám Các, chính là một tòa Lâu Các, hai tầng Lâu Các. Tại Lâu Các trước, có cái ghế nằm, trên mặt ghế, nằm một ông già.

Dương Diệp đi tới, lão giả kia mở hai mắt ra nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Giết người nào?”

Giết người nào?

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Người nào đều có thể giết sao?”

“Không nhất định!”

Lão giả đạm thanh nói: “Nhìn ngươi có thể hay không ra giá nổi tiền, nếu như ngươi giá tiền đầy đủ, với chúng ta mà nói, Hư Linh Đại Lục này trong vòng, người nào đều có thể giết!”

“Hư Linh Đại Lục bên ngoài chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Nếu như ngươi là để cho ta đám đi giết tam đại gia lão tổ, cái kia sợ là không được!” Lão giả nói.

Dương Diệp mỉm cười, “không phải là để cho ngươi đám đi giết lão tổ, không biết các ngươi nghe qua Dương Diệp chưa?”

“Dương Diệp?”

Lão giả đột nhiên đứng lên, hắn đi tới trước mặt của Dương Diệp, hắn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi là muốn giết Dương Diệp kia?”

Dương Diệp hỏi lại, “không được sao?”

Lão giả chau mày, không nói gì.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Giá tiền gì gì đó, dễ nói, chẳng qua là, không biết quý các có nguyện ý hay không tiếp công việc này!”

Lão giả do dự một chút, liền muốn cự tuyệt.

Dương Diệp!

Người này, hắn tự nhiên nghe qua. Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, người nào không biết Dương Diệp, đây chính là nháy mắt giết qua Nhân Quân siêu cấp yêu nghiệt a! Thánh Nhân tại trước mặt hắn, cũng đã chưa đủ nhìn rồi!

Huyết Sát Các tuy rằng rất mạnh, nhưng mà, hiển nhiên sẽ không đi gây ra hắn!

Lão giả lắc đầu, “việc này, chúng ta không tiếp!”

“Hắn chẳng qua là một cái Đại Thiện Cảnh, các ngươi vậy mà không tiếp?”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Các ngươi không phải là rất lợi hại sao? Không phải là đã từng còn giết qua Thánh Nhân sao? Liền một cái Đại Thiện Cảnh cũng không tiếp? Ngươi, các ngươi quá để cho ta thất vọng rồi, ta...”

“Ngươi có phải hay không đầu óc tối dạ!”

Lúc này, lão giả kia đột nhiên nổi giận mắng: “Dương Diệp kia chẳng qua là một cái Đại Thiện Cảnh? Hắn liền Nhân Quân đều có thể nháy mắt giết, ngươi lại còn nói hắn chẳng qua là một cái Đại Thiện Cảnh? Cái kia con mẹ nó là biến thái được không nào? Siêu Cấp Đại Biến Thái, hiểu không?”

Dương Diệp nói: “Ta cảm thấy hắn rất yếu!”

“Yếu?”

Lão giả bật cười một tiếng, “ngươi cũng không đi tiểu nhìn xem chính mình, mình là một cái gì mặt hàng, vậy mà nói Dương Diệp yếu, thật sự là lão phu đời này nghe qua chuyện tiếu lâm tức cười nhất rồi!”

Dương Diệp: “...”

------oOo------

Chương 2137: Đến Đánh Một Chầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lắc đầu, “không nói giỡn, ta là tới tìm người đấy!”

“Tìm người?”

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta nhìn ngươi là đến tìm cái chết a!”

Dương Diệp cười nói: “Không phải là đến tìm cái chết đấy, đúng là tìm đến người.”

Lão giả nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, hắn bấm tay một chút hướng về phía mi tâm của Dương Diệp. Nhưng mà, một chỉ này nhưng là điểm vô ích. Bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở hơn mấy trượng.

Nhìn thấy một màn này, lão giả thần sắc hơi có chút ngưng trọng lên.

Dương Diệp nụ cười trên mặt thu liễm, “ta thật sự tìm đến người, không làm trò đùa.”

Lão giả nói: “Các hạ xuống đây tìm người phương nào?”

Dương Diệp nói: “Thiên Ảnh, các lão đại của ngươi!”

Lão giả hai mắt híp lại, “ta nhìn ngươi thật sự là đến tìm cái chết đấy!”

Nói xong, kia phải lần nữa bán ra, nhưng mà ngay tại lúc này, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại lão giả chỗ mi tâm, lão giả thân thể lập tức cương cứng. Mà lúc này, Dương Diệp cũng xuất hiện ở trước mặt lão giả kia.

Dương Diệp đang muốn nói chuyện, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên từ trong Lâu Các kia truyền đến, “các hạ là tới tìm Thiên Ảnh hay sao?”

Dương Diệp nhìn về phía Lâu Các kia, sau đó nhẹ gật đầu.

“Tìm nàng chuyện gì?” Thanh âm kia lại hỏi.

“Đám người cho nàng truyền câu nói!” Dương Diệp nói.

“Người phương nào?” Thanh âm kia hỏi lại.

Dương Diệp chân mày cau lại, “đến cùng có cho hay không gặp a?”

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp trống rỗng xuất hiện một Hắc Quần Nữ Tử, nữ tử đeo mặt nạ, thấy không rõ dung mạo. Nhìn thấy tên nữ tử này, một bên lão giả kia đối với kia có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi!

“Ai bảo ngươi tới?” Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, trên người tản ra một cỗ âm hàn khí tức.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Một vị tiền bối...”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nghĩ tới, vị kia truyền thụ cho hắn Bối Thứ Sát trung niên nam tử tựa hồ cũng không có nói cho hắn biết tên!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Chính là một vị tiền bối, từng truyền thụ cho ta Bối Thứ Sát, ngươi nên biết Bối Thứ Sát...”

"Là hắn!"

Ngay tại lúc này, nàng kia đột nhiên đi tới trước mặt Dương Diệp quá gần địa phương, giờ phút này, nàng cùng Dương Diệp cách gần vô cùng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Hắn để cho ta mang câu nói cho ngươi!"

Giờ phút này, hắn đã có phần ra thân phận của người trước mắt này rồi. Người trước mắt này, phải là Thiên Ảnh kia rồi.

"Hắn ở nơi nào?" Nữ tử đột nhiên hỏi.

"Đã chết!" Dương Diệp nói.

"Chết rồi?"

Nữ tử một tay đột nhiên giữ ở cổ họng của Dương Diệp, "Đại Thiên Vũ Trụ này, người phương nào có thể giết hắn?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "ngươi có thể hay không thật dễ nói chuyện?"

Nữ tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó buông lỏng tay ra, "không ai có thể giết hắn!"

Dương Diệp nói: "Giết hắn người nọ, đối phương mạnh, vượt qua ngươi tưởng tượng. Đương nhiên, những chuyện này đều không trọng yếu, quan trọng là..., ta đưa điện thoại cho ngươi đưa đến về sau, liền sẽ rời đi."

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi xác định hắn đã chết?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nữ tử trầm mặc, qua hồi lâu, nàng nói: "Hắn để cho ngươi mang nói cái gì cho ta?"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Hắn là sư phụ ngươi?"

"Cũng là dưỡng phụ!"

Cô gái nói: "Không có hắn, sẽ không có ngày nay ta!"

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Hắn lại để cho ta nói cho ngươi biết, giết cha mẹ ngươi người, hắn đã tìm được, hơn nữa giết đối phương rồi, ngươi có thể không dùng tại tiếp tục suy nghĩ lấy báo thù!”

Thiên Ảnh hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “biết rõ hắn ở nơi nào rơi xuống sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Thiên Ảnh nói: “Hắn đem Bối Thứ Sát truyền thụ cho ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Thiên Ảnh nói: “Vậy ngươi sau này thì ở lại Huyết Sát Các ở bên trong, giúp ta cùng một chỗ quản lý Huyết Sát Các đi!”

Dương Diệp: “...”

“Như thế nào?”

Nhìn thấy nét mặt của Dương Diệp, Thiên Ảnh kia hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Ta sợ là không thể ở lại đây Huyết Sát Các, ta tại thế giới khác còn có rất nhiều chuyện phải làm, lúc này đây đến truyền lời cho ngươi về sau, ta liền sẽ rời đi, mà bây giờ, ta liền cần phải đi!”

Nói xong, hắn đối với Thiên Ảnh ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Tại chỗ, Thiên Ảnh kia nhìn xem Dương Diệp rời đi vị trí hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Không nghĩ tới, ngươi đã vẫn lạc...”

...

Dương Diệp cũng không có ở Hư Linh Đại Lục dừng lại, mà là trực tiếp chạy về Vô Tận Hắc Động.

Vô Tận Hắc Động ở vào bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ, có thể nói, Đại Thiên Vũ Trụ liền là bị Vô Tận Hắc Động cho bao vây lấy.

Sau một ngày, Dương Diệp đi tới bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ, cũng chính là Vô Tận Hắc Động.

Dương Diệp đứng trong tinh không, tại trước mặt hắn, liếc mắt nhìn qua, một mảnh đen nhánh, cái gì cũng nhìn không thấy, mà hắn phát hiện, phía sau hắn những cái kia Tinh Quang tại đi vào vị trí của hắn phía trước cách đó không xa lúc, cũng đã toàn bộ biến mất.

Quang đều không thể xuyên qua cái kia mảnh hắc động!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, cách đó không xa, một đám người chính chạy tới nơi này, khi thấy cầm đầu người nọ lúc, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, thoáng qua, khóe miệng của hắn hơi cuộn lên, “thật sự là oan gia ngõ hẹp a!”

Mà Dương Diệp đối diện, đám người kia cũng dừng lại, đối phương cũng phát hiện Dương Diệp, rất nhanh, đám kia người đi tới trước mặt Dương Diệp.

Cầm đầu là một người đàn ông trung niên, mà trung niên nam tử này không là người khác, đúng là Thiên Quân kia! Sau lưng Thiên Quân kia, là mười mấy vị Thánh Nhân!

Thiên Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thật sự là đúng dịp!”

Dương Diệp cười nói: “Xác thực đúng dịp.”

Thiên Quân đạm thanh nói: “Xem ra ngươi Dương Diệp cũng là vì Vô Tận Hắc Động mà tới.”

Dương Diệp bẻ bẻ cổ, “như thế nào, Thiên Quân, chúng ta tới đánh một chầu?”

Đánh một chầu!

Cách đó không xa, mọi người nhìn nhau, cuối cùng ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp.

Dương Diệp này là ở hướng Thiên Quân tuyên chiến!

Một Đại Thiện Cảnh cường giả vậy mà hướng một vị Thiên Quân tuyên chiến! Nếu như là người khác, mọi người sẽ cảm thấy vớ vẩn, nhưng mà, người trước mắt này là Dương Diệp.

Thiên Quân nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Xem ra ngươi Dương Diệp hiện tại càng ngày càng tự tin.”

“Không cần phải nói những cái kia nhiều lời, đã nói có dám hay không đi, chúng ta một chọi một một mình đấu! Đương nhiên, ngươi nếu muốn quần ẩu, cũng có thể!” Dương Diệp đạm thanh nói.

Thiên Quân nhẹ cười cười, sau đó nói: “Đương nhiên có thể, ta cũng muốn nhìn ngươi một chút Dương Diệp cường đại đến loại trình độ nào!”

Thanh âm rơi xuống, kia trực giác phóng lên trời, đến đến trong hư không.

Mà Dương Diệp cũng theo sát tới.

Trong tràng, ít Thánh Nhân kia cũng không có ra tay.

Trong hư không, Thiên Quân nhìn phía xa Dương Diệp, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Thiên Quân kia, thoáng qua, một đạo kiếm quang từ Thiên Quân đỉnh đầu một bổ xuống.

Một kiếm này, chỗ đi qua hư không sợ hãi trực tiếp bị xé tan thành phấn, cường đại Kiếm Khí càng làm cho được không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra.

Thiên Quân sắc mặt không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, sau đó giơ tay liền vỗ.

Ầm!

Toàn bộ Thiên tế hư không đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, theo đạo này nổ vang tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp kia.

Này vừa bay, Dương Diệp trọn vẹn đã bay ngàn trượng khoảng cách, vừa dừng lại một cái, dưới chân hắn hư không sợ hãi trực tiếp ‘răng rắc’ một tiếng đập nát đi ra.

Mà đúng lúc này, Thiên Quân kia đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, sau một khắc, một cỗ khí thế cường đại từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, cỗ khí thế này trực tiếp đánh về phía Dương Diệp, mà ở cỗ khí thế này bên trong, còn kẹp lấy một tay.

Dương Diệp hai mắt híp lại, không dám khinh thường, lập tức chân trái hướng phía bên cạnh có chút dời một cái, sau đó hai tay nắm kiếm trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một kiếm này rơi xuống, trong tràng hư không trực tiếp hư ảo.

Ầm!

Làm Dương Diệp một kiếm kia lúc rơi xuống, trong tràng đột nhiên bạo phát ra một đạo kinh khủng sóng khí, cỗ khí lãng này trực tiếp đem Dương Diệp cùng Thiên Quân tách ra, giờ phút này, hai người cách xa nhau mấy trăm trượng khoảng cách.

Thiên Quân nhìn xem Dương Diệp, “xác thực rất giỏi.”

Dương Diệp cái tuổi này, có thực lực như thế, chỉ chút này, làm cho hắn đều có chút rung động. Lúc trước Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kia nữ tử liên thủ giết trong nháy mắt Nhân Quân, lúc ấy, hắn còn cảm thấy là Nhân Quân chủ quan, mà hiện tại xem ra, cũng không phải Nhân Quân chủ quan, mà là này thực lực của hai người, thật sự rất khủng bố!

Thu hồi suy nghĩ, Thiên Quân nói: “Đến, tại tiếp ta một chiêu!”

Nói xong, tay phải khẽ nâng lên, trong chốc lát, toàn bộ Hư Không Chiến Trường đột nhiên nhăn nhó.

Sau một khắc, Thiên Quân kia tay phải mãnh liệt một phen, “Càn Khôn Điên Đảo!”

Âm thanh vừa dứt, toàn bộ Hư Không Chiến Trường trực tiếp điên đảo lên, cùng lúc đó, một cỗ vô hình lực lượng cường đại không ngừng xé rách trong sân Hư Không Chiến Trường. Mà đúng lúc này, một đạo đạo kiếm quang đột nhiên tại đây tan tành Hư Không Chiến Trường bên trong bắn ra, làm những kiếm này quang sau khi xuất hiện, toàn bộ Hư Không Chiến Trường tại hai cổ lực lượng xé rách hạ trực tiếp sụp đổ mai một.

Cứ như vậy, trong hư không xuất hiện một cái thật lớn nước sơn đen sẫm động.

Không biết qua bao lâu, Thiên tế chính là cái kia đen kịt không gian mới dần dần khôi phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Diệp cùng Thiên Quân xuất hiện ở trong tràng. Giờ phút này, hai người thần sắc đều là có chút tái nhợt, hiển nhiên, mới vừa rồi trận chiến ấy, hai người đều không thoải mái.

Dương Diệp nhìn xa xa Thiên Quân kia liếc mắt, trong mắt mang theo vẻ ngưng trọng, hắn vừa rồi cũng vô ích lá bài tẩy của chính mình, mà ở không cần át chủ bài dưới tình huống, hắn phát hiện, chính mình không làm gì được trước mắt vị Thiên Quân này, đương nhiên, đối phương cũng không làm gì được hắn, bất quá, hắn tin tưởng, Thiên Quân này cũng là có lá bài tẩy.

Một trận chiến này, hai người đều không đem hết toàn lực.

Cách đó không xa, Thiên Quân kia nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Đại Thiên Vũ Trụ này một đời tuổi trẻ, ngoại trừ đi theo ngươi An Nam Tĩnh kia, ngươi Dương Diệp sợ là phải vô địch.”

Nói đến đây, sắc mặt hắn thấp trầm như nước.

Hắn nghĩ tới rồi một sự kiện.

Cái kia duy nhất có thể cùng Dương Diệp chống lại siêu cấp yêu nghiệt, nhưng là người của Dương Diệp!

Này hai người một khi lớn lên, ai có thể ngăn cản hắn đám?

Thiên Quân nhìn xem Dương Diệp, một cái ý niệm trong đầu lặng yên hiển hiện.

Nên để cho Tiểu Thất cùng Dương Diệp tiếp xúc một chút rồi!

Giờ phút này, Thiên Quân nghĩ như vậy!

...

------oOo------

Chương 2138: Thăm Dò!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai người không có ở chiến, Thiên Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mang theo sau lưng mọi người quay người rời đi.

Dương Diệp cũng không có ở ra tay, Thiên Quân bên cạnh mười mấy vị Thánh Nhân kia cũng không phải là ngồi không, hắn cùng với An Nam Tĩnh mặc dù có giết thực lực của Thánh Nhân, nhưng mà, nếu như Thánh Nhân số lượng quá nhiều lời nói, hắn cũng chỉ có trốn phần.

Đám người Thiên Quân sau khi rời đi không lâu, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên: “Đến phương Bắc!”

Thanh âm của Đạo Tổ!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Vô Tận Hắc Động phía bắc, hắn vừa xong, Đạo Tổ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Đạo Tổ chỉ chỉ hai người phía trước, “nhìn thấy không? Nơi này hắc động, khoảng chừng mấy trăm ngàn cái, mà chúng ta phải làm, chính là từ nơi này mấy trăm ngàn trong đó tìm tìm ra một cái đi thông ngoại giới vũ trụ đường!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối xác định có đường sao?”

Đạo Tổ lắc đầu, “không xác định!”

Dương Diệp: “...”

Đạo Tổ nói khẽ: “Kỳ thật, đã đến ta loại trình độ này, cho dù là Mạt Pháp Thời Đại, ta cũng là có thể còn sống sót, không đủ nhất chính là Chuyển Thế Trọng Sinh. Nhưng mà, Đạo Môn ta vô số người nhưng thì không được. Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, nếu như không ly khai vùng vũ trụ này, bọn hắn đều sẽ chết.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía cái kia mờ mịt hắc động, “ở mảnh này trong hắc động, có lẽ chỉ có đường, có lẽ đường không có, bất kể như thế nào, chúng ta đều phải thử một chút, không phải sao?”

Dương Diệp nói: ' Làm sao tìm được? "

“Tiến vào hắc động!”

Đạo Tổ nói: “Vùng này hắc động, có cường đại thần bí lực lượng, cỗ lực lượng này đem các loại hắc động tập hợp thành một luồng, nếu là có ngoại giới lực lượng tiến vào, thì sẽ gây ra cỗ lực lượng này, sau đó cỗ lực lượng này chính là sẽ thúc giục trong những hắc động này năng lượng tiến hành đối kháng!”

“Rất mạnh sao?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ nhìn về phía Dương Diệp, “nếu như này Đông Tây Nam Bắc bốn khu vực hắc động lực lượng đồng thời bị thúc giục, đủ để phá hủy cả Đại Thiên Vũ Trụ!”

Phá hủy Đại Thiên Vũ Trụ!

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, hắn quay đầu nhìn về phía một khu vực như vậy, “tiền bối, ta thế nào cảm giác Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta như một cái ngục giam?”

“Ngục giam?”

Đạo Bào Lão Giả mỉm cười, “đối với chúng ta tới nói, thân ở bất luận cái gì một vùng vũ trụ, đều là ngục giam. Ta cùng với Phật Gia vị kia, dài kiếp trước, dài kiếp này, tu kiếp sau, chúng ta đột phá người bản thân cực hạn, đạt đến mới một cái cao độ, nhưng mà, chúng ta vẫn không có bao trùm vũ trụ phía trên, Mang Mang Vũ Trụ, chính là bày ở trước mặt chúng ta một tòa núi lớn, nó thần bí, mà lại cường đại.”

Dương Diệp nhìn về phía Đạo Tổ, “tiền bối, ngươi nói, vũ trụ này có phải là người hay không, hoặc là cái khác sinh linh gì chế tạo ra?”

“Ngươi cái này coi như làm khó ta!”

Đạo Tổ cười nói: “Năm đó Hư Linh Tộc cùng tiền sử nhất tộc bực nào cường đại, nhưng mà, hắn chúng ta đối với vũ trụ, như cũ là không làm rõ được.”

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt, tại trước mặt hắn, đen kịt một màu, cũng chỉ có thực lực cường đại người mới có thể chứng kiến ở mảnh này đen kịt bên trong là cái gì.

Lúc này, Đạo Tổ nói: “Ta sẽ giúp ngươi trấn áp cỗ lực lượng kia, bất quá, trong hắc động này những năng lượng kia như trước rất mạnh, hơn nữa, tại trong hắc động này, còn có hắc động phong bạo, không ai cũng bị cuốn vào, nếu không, cửu tử nhất sinh. Trừ lần đó ra, sau khi đi vào, nếu như cảm giác trong đó lực hút lực lượng quá mạnh, chính mình chống đỡ không nổi, không cần thiết miễn cưỡng, nên lập tức lui ra ngoài, minh bạch?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Đạo Tổ khẽ gật đầu, thân hình run lên, biến mất ở trong hư không, thoáng qua, một luồng áp lực vô hình đột nhiên từ trong hư không trấn xuống dưới.

“Tùy ý chọn vừa mới bắt đầu đi!” Thanh âm của Đạo Tổ đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó thân hình run lên, trực tiếp tiến vào một cái trong hắc động.

Mới vừa gia nhập một hang động đen, Dương Diệp lập tức cảm thấy toàn thân mình gấp, giống như là bị cái gì đang lôi kéo một dạng mà ở mảnh này đen nhánh trong hắc động, ngoại trừ bóng tối, hắn cái gì cũng không thấy được.

Cũng may hắn lĩnh ngộ Ám Chi Pháp Tắc, bởi vậy, cũng không có hai mắt mù.

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp bắt đầu tiến lên. Ngay từ đầu đi chậm chạp, một lát sau, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, hắn nhìn thấy thỉnh thoảng có lôi điện ở chung quanh hắn không ngừng hiện lên!

Lôi điện?

Dương Diệp chân mày cau lại, “trong hắc động này vì sao có lôi điện?”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên đưa tay chộp một cái, một tia chớp trực tiếp bị hắn nắm ở trong tay, hắn cẩn thận quan sát một chút trong tay lôi điện, cùng ngoại giới lôi điện cũng không có gì khác nhau.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp tiếp tục đi tới, chỉ có điều lúc này đây tốc độ của hắn nhanh hơn.

Trong hắc động, Dương Diệp rất nhanh đi về phía trước, một đường tới, ngoại trừ lôi điện, hắn ngẫu nhiên cũng sẽ phát hiện một ít bạch quang, những thứ này giữa bạch quang, thỉnh thoảng có bóng người hiện lên, chỉ có điều, những thứ này bạch quang tốc độ cực nhanh, nhanh đến hắn đều bắt không được, mà hắn dừng lại một cái, những thứ này bạch quang thì sẽ vô ảnh vô tung biến mất.

Đến cuối cùng, Dương Diệp bắt đầu ngự kiếm đi nhanh, bây giờ tốc độ của hắn đã đạt đến cực hạn.

Mờ mịt trong hắc động, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, những nơi đi qua, cường đại kiếm quang trực tiếp xé rách hết thảy, nhưng mà, cứ như vậy giằng co không sai biệt lắm một ngày một đêm, hắn vẫn không có phát hiện thứ đặc biệt gì.

Cuối cùng, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì giờ khắc này hắn, cảm nhận được một cỗ vô cùng uy áp cường đại, cỗ uy áp này làm cho hắn hô hấp cũng trở nên chậm lại.

Hắn biết, giờ phút này hắn khả năng đã tới hắc động trung tâm khu vực.

Có hay không đi thông ngoại giới đường, hắn lập tức thì sẽ biết.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp ngừng lại, giờ phút này, hắn bắp thịt toàn thân căng thẳng, thân thể đã đạt đến một điểm giới hạn, hắn giờ phút này, đã tới hắc động trung tâm khu vực. Hắn nhìn lướt qua bốn phía, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

“Không có cái gì?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chạy ra.

Nhìn thấy Tiểu Bạch, Dương Diệp đã giật mình, nơi này uy áp thế nhưng là cực kỳ khủng bố đấy, nhưng mà, hắn nhưng là phát hiện, Tiểu Bạch một chút sự tình đều không có!

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Tiểu Bạch chỉ chỉ cách đó không xa.

Dương Diệp nói: “Bên kia có cái gì?”

Tiểu Bạch lông mày có chút nhíu lại, nàng nhẹ gật đầu, nhưng mà rất nhanh lại lắc đầu.

Không xác định!

Đây là ý tứ của Tiểu Bạch!

Không xác định!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó ôm Tiểu Bạch hướng phía nàng chỉ địa phương đi đến. Rời đi không biết bao lâu, Tiểu Bạch đột nhiên dựng lên tiểu trảo, Dương Diệp vội vàng ngừng lại. Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, cuối cùng, nàng nhìn về phía Dương Diệp, mở trừng hai mắt.

Dương Diệp vội vàng nói: “Như thế nào đây?”

Tiểu Bạch do dự một chút, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ bọn hắn chỗ đứng, ý là chính là phiến khu vực này!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng mà, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch hai móng đột nhiên rất nhanh vung múa, không chỉ có như thế, nàng cái mũi còn nhẹ nhàng hấp a hấp.

Dương Diệp phát hiện, trong tràng tựa hồ có đồ vật gì đó đang biến mất lấy. Phát hiện điểm ấy về sau, Dương Diệp không khỏi nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, này một tiểu tử bây giờ là cái gì cũng có thể hấp a!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch hai mắt trợn lên, nàng thoáng một phát nhảy tới trên vai của Dương Diệp, sau đó tiểu trảo chỉ vào cách đó không xa.

Dương Diệp theo Tiểu Bạch tiểu trảo nhìn lại, nhưng mà, hắn cái gì cũng không có thấy.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo lại vội vàng hướng phía xa xa chỉ chỉ.

Dương Diệp lần nữa nhìn lại, nhưng mà, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn đương nhiên sẽ không cảm thấy Tiểu Bạch đang lừa dối hắn, Tiểu Bạch mặc dù có lúc tinh nghịch thoáng một phát, nhưng mà, còn không có tinh nghịch đến hợp lừa dối hắn tình trạng, nói cách khác, trước mặt hắn, quả thật có thứ đồ vật, mà vật này, Tiểu Bạch thấy được, hắn nhìn không thấy!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên huy vũ thoáng một phát tiểu trảo, sau đó thoáng một phát núp ở sau đầu hắn.

Vật kia càng ngày càng gần!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực!

Lúc này đây, Dương Diệp trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực, làm Kiếm Vực thi triển ra về sau, Dương Diệp mở mắt, mà tại trước mặt hắn, hắn nhìn thấy cái màu đen viên cầu, không lớn, chỉ có nắm đấm như vậy lớn.

Dương Diệp trong mắt mang theo vẻ mặt ngưng trọng, viên hắc cầu kia đi vào trước mặt hắn không sai biệt lắm còn có ba trượng khoảng cách lúc, đối phương ngừng lại.

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó đem Tiểu Bạch ôm ở trong ngực, “Tiểu Bạch, ngươi có thể nói chuyện với nó sao?”

Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, sau đó quay đầu nhìn về phía cái kia hắc cầu, do dự một chút, nàng huy vũ hạ tiểu trảo. Lúc này, cái kia hắc cầu khẽ run lên, hiển nhiên là đang trả lời.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, Tiểu Bạch có thể cùng này hắc cầu trao đổi!

Kể từ đó, hắn là có thể thu hoạch rất nhiều tin tức!

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Giúp ta hỏi một chút, nó là ai, nó vì cái gì lại ở chỗ này!”

Tiểu Bạch do dự một chút, sau đó rất nhanh quơ múa lên tiểu trảo, mà cái kia hắc cầu đã ở đáp lại.

Cứ như vậy, hai thằng nhóc cách không trao đổi. Không biết trải qua bao lâu, Tiểu Bạch hai mắt đột nhiên trợn lên lên, sau đó cái đầu nhỏ liên minh lắc lư, như lên cơn sốt.

“Làm sao vậy?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Tiểu Bạch chỉ chỉ xa xa cái kia hắc cầu, sau đó huy vũ thoáng một phát tiểu trảo.

Một lát sau, Dương Diệp nói: “Ngươi nói là, nó tưởng để cho ngươi ở tại chỗ này, sau đó sau này giúp nó làm một chuyện gì?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó lại lần đối với Tiểu Hắc kia bóng quơ quơ trảo, tỏ vẻ sẽ không ở tại chỗ này. Nơi đây sơn đen đi đen, nàng mới không thích cái chỗ này.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ừ, không thể ở tại chỗ này, đúng rồi, nó có nói hay không nó là ai? Nó vì sao ở tại chỗ này?”

Tiểu Bạch lắc đầu, sau đó tiểu trảo huy vũ dưới, ý tứ của nàng là, tên trước mắt này trao đổi có chút khó khăn.

Dương Diệp chính muốn nói gì, mà đúng lúc này, xa xa cái kia hắc cầu đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến, bởi vì hắn phát hiện, hắn chỗ ở viên này hắc động đang lấy tốc độ cực nhanh đậm đặc rụt lại!

Mà đúng lúc này, trên bả vai hắn Tiểu Bạch đột nhiên bay ra ngoài, tại Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch trực tiếp bay đến cái kia hắc cầu trước mặt của, sau đó nâng lên một cái móng vuốt nhỏ chính là vỗ vào cái kia hắc cầu bên trên.

BA~!

Theo một đạo tiếng tát tai vang dội vang lên, cái kia hắc cầu trực tiếp bị Tiểu Bạch một trảo này đánh bay ra ngoài!

Dương Diệp: “...”

...

------oOo------

Chương 2139: Tinh Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một màn này, nằm ngoài dự đoán của Dương Diệp.

Bởi vì từ lúc trước đến xem, Tiểu Bạch là có chút sợ Tiểu Hắc này bóng đấy, nhưng là bây giờ, Tiểu Bạch nhưng là chủ động xuất kích!

Tiểu Bạch Nhất Ba Chưởng đập bay cái kia hắc cầu về sau, nàng cũng không có ngừng tay, mà là lần nữa bay đến Tiểu Hắc kia bóng trước mặt của, sau đó lại là một trảo đánh ra.

Ầm!

Tiểu Hắc kia bóng lại một lần nữa bay ra ngoài!

Nhưng mà, để cho Dương Diệp kinh ngạc là, Tiểu Hắc kia bóng vậy mà không có lựa chọn đánh trả!

Không có trả tay!

Một lát sau, Tiểu Bạch ngừng lại, nàng về tới bên người của Dương Diệp, sau đó đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói khẽ: “Nó vì cái gì sợ ngươi?”

Tiểu Bạch giương lên tiểu trảo, khuôn mặt kiêu ngạo.

Hiển nhiên, là đang nói nàng rất lợi hại!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, kỳ thật, hắn đã đoán được. Tiểu Hắc này bóng hẳn thuộc về linh loại, chính là tương đương với linh vương loại sinh linh này, cũng chỉ có loại sinh linh này, mới sẽ như vậy sợ Tiểu Bạch.

Lúc này, Tiểu Hắc kia bóng đột nhiên phiêu đãng truyền tới.

Tiểu Bạch trừng mắt liếc Tiểu Hắc kia bóng, người kia hiển nhiên có chút sợ hãi, lui về phía sau lùi lại.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Hắc kia bóng, chính yếu nói, lúc này, trong đầu hắn đột nhiên vang lên một thanh âm non nớt, “sợ, sợ...”

Sợ!

Dương Diệp ngây cả người, tiếp đó, thần sắc hắn hơi có chút cổ quái. Gia hỏa này rõ ràng biết nói tiếng người?

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Đừng sợ, nàng sẽ không làm thương tổn ngươi!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, “phải hay không?” Vừa nói, hắn đối với Tiểu Bạch khiến một ánh mắt.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó vô cùng phối hợp gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó đi tới Tiểu Hắc kia bóng trước mặt của, “ngươi biết nói tiếng người?”

“Biết, biết, một chút nhỏ...” Tiểu Hắc kia bóng nói khẽ.

Dương Diệp nói: “Ngươi là ai?”

Tiểu Hắc bóng: “...”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, ngươi cùng nàng trao đổi nhìn xem, nhìn xem nó rốt cuộc là vật gì, vì cái gì tại hắc động trung tâm!”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó bắt đầu cùng Tiểu Hắc kia bóng trao đổi.

Ngay từ đầu, Tiểu Hắc kia bóng hiển nhiên có chút sợ hãi Tiểu Bạch, bất quá về sau, gặp Tiểu Bạch không có cần động quả đấm ý tứ, nó cũng chẳng phải sợ hãi.

Qua hồi lâu, Dương Diệp rốt cuộc biết rõ ràng trước mắt này một tiểu tử lai lịch.

Hắc Động Chi Linh!

Trước mắt Tiểu Hắc này bóng, chính là cái này hắc động linh.

Dương Diệp cũng là có chút kinh ngạc, này hắc động vậy mà cũng có linh, nếu là như vậy, Vô Tận Hắc Động này mỗi một cái hắc động chẳng phải là đều có một cái linh?

“Bang... Bang... Bề bộn...”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên Tiểu Hắc bóng thanh âm đứt quãng.

Hỗ trợ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Hắc kia bóng, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, “nó muốn chúng ta giúp gấp cái gì?”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Tiểu Hắc bóng, sau đó bắt đầu trao đổi, một lát sau, Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo rất nhanh vung múa.

Tại xem hiểu ý tứ của Tiểu Bạch về sau, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên.

Hủy diệt!

Tiểu Hắc này bóng có ý tứ là, nơi đây muốn hủy diệt!

Theo như hắn suy đoán, Tiểu Hắc bóng nói hủy diệt, phải là Mạt Pháp Thời Đại tiến đến, mà hắn không nghĩ tới, Mạt Pháp Thời Đại, vậy mà lại ảnh hưởng đến Hắc Động Chi Linh này. Theo như hắn suy đoán, thời đại mạt pháp này ảnh hưởng sợ là cả vũ trụ sinh linh!

Tại sao phải có Mạt Pháp Thời Đại?

Ý nghĩ này lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu, mà lúc trước hắn đã từng một ít đáp án, những cái kia đáp án dĩ nhiên là, trùng sinh, hủy diệt, luân hồi!

Người sẽ trùng sinh, cũng sẽ chết vong, cũng sẽ luân hồi, vũ trụ đồng dạng sẽ!

Cũng chính là cái gọi là Vũ Trụ Quy Luật!

Những sinh linh này đều trốn không thoát!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi giúp ta hỏi một chút nó, chúng ta làm như thế nào giúp nó!”

Hắc Động Chi Linh này nếu như gọi bọn hắn giúp nó, có lẽ đối phương có biện pháp nào.

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, tiếp tục giao lưu với Vũ Trụ Chi Linh kia.

Qua hồi lâu, Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, “Tiểu Bạch, ngươi nói là, nó bảo chúng ta dẫn nó cùng một chỗ trốn?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu.

“Trốn nơi nào!” Dương Diệp liền vội hỏi Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Hắc Động Chi Linh kia, lần nữa trao đổi.

Qua hồi lâu, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo rất nhanh quơ múa.

“Tinh Môn?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “nó nói, từ Tinh Môn trốn?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu.

“Tinh Môn ở đâu?” Dương Diệp lại hỏi.

Tiểu Bạch lắc đầu.

Hắc Động Chi Linh kia không biết.

Dương Diệp đi tới trước mặt của Hắc Động Chi Linh kia, sau đó nói: “Ngươi vì cá gì biết đạo Tinh Môn?”

Hắc Động Chi Linh cũng không có giao lưu với Dương Diệp, mà là lựa chọn giao lưu với Tiểu Bạch.

Sau nửa canh giờ, Dương Diệp hết thảy đều làm rõ ràng.

Ý tứ của Hắc Động Chi Linh là, để cho hắn cùng Tiểu Bạch mang theo nó đi Tinh Môn trốn, mà hắn sở dĩ biết rõ Tinh Môn, là vì đã từng có người cùng một ít sinh linh từ Tinh Môn đào tẩu qua. Cái này đã từng, có thể là rất nhiều năm trước, cũng chính là tiền sử nhất tộc thời đại kia.

Vào lúc đó, Hắc Động Chi Linh này đã tồn tại, không hiếm hoi còn sót lại ở đây, trả cho ban đầu những cái kia tiền sử nhất tộc tiếp xúc qua.

Kỳ thật, ấn suy đoán của Dương Diệp, sự hiện hữu của nó là ở một điểm giới hạn, cũng chính là trùng sinh cùng hủy diệt điểm giới hạn kia, cũng chính bởi vì vậy, nó tránh thoát lúc trước một lần kia hạo kiếp!

Còn lần này, nó không có may mắn như thế.

Tinh Môn!

Với Dương Diệp mà nói, biết rõ Tinh Môn này một cái cứ điểm, chuyến này thu hoạch vẫn là lớn vô cùng. Ít nhất, hắn bây giờ có một cái mục tiêu rõ rệt, cái kia chính là tìm kiếm Tinh Môn. Bất quá, đáng tiếc là Hắc Động Chi Linh này cũng không biết Hắc Động Chi Linh ở nơi nào.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “ngươi hỏi một chút nó, có nguyện ý hay không theo chúng ta ly khai.”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Hắc Động Chi Linh kia, người kia lúc này trôi dạt đến Dương Diệp cùng trước mặt của Tiểu Bạch, tỏ vẻ nguyện ý.

Kỳ thật, này chủ yếu là duyên cớ của Tiểu Bạch.

Mạt Pháp Thời Đại, tác dụng của Tiểu Bạch, đó là không có gì sánh kịp, có thể nói, tại Mạt Pháp Thời Đại, toàn bộ sinh linh đều không chút do dự lựa chọn đi theo Tiểu Bạch.

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch thành công lừa dối rồi một Hắc Động Chi Linh.

Tiểu Bạch mang theo Hắc Động Chi Linh tiến nhập Hồng Mông Tháp, bất quá sau một khắc, Hắc Động Chi Linh kia đã bị đuổi ra Hồng Mông Tháp rồi.

Việc này, tự nhiên là Tháp Linh làm!

Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, sau đó trở lại Tiểu Bạch cùng trước mặt Tháp Linh kia, một phen trao đổi, hắn mới hiểu rõ, nguyên lai là Hắc Động Chi Linh kia sau khi đi vào, bắt đầu thôn phệ trong Hồng Mông Tháp thế giới, Tháp Linh một cái không có chú ý, thiếu chút nữa để cho Hắc Động Chi Linh này đem cả trong cái Hồng Mông Tháp tầng thứ nhất thế giới đều cho cắn nuốt sạch.

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch ra Hồng Mông Tháp, hai người không hề chớp mắt nhìn chằm chằm vào Hắc Động Chi Linh kia, người kia lạnh run.

Nhìn xem Hắc Động Chi Linh đáng thương bộ dáng, Dương Diệp ngược lại có chút không đành lòng, Tiểu Bạch cũng là có chút không đành lòng, nàng đi tới trước mặt của Hắc Động Chi Linh kia, sau đó một bản một cái giáo dục Hắc Động Chi Linh.

Kỳ thật, Hắc Động Chi Linh cũng không phải cố ý phải chiếm đoạt trong Hồng Mông Tháp thế giới, mà là theo bản năng, với nó mà nói, thôn phệ ngoại giới vật chất sẽ khiến cho hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn, cho nên, nó sẽ bản năng cắn nuốt sạch mình có thể cắn nuốt.

Cuối cùng, tại Tiểu Bạch giáo dục một chút, Hắc Động Chi Linh ý thức được sai lầm của chính mình, sau đó Tiểu Bạch lúc này mới lôi kéo nó tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, còn lần này, Tháp Linh không có đuổi Hắc Động Chi Linh kia rồi.

Bất quá, Hắc Động Chi Linh như trước có chút thận trọng, trong thế giới này, đại lão nhiều lắm. Đặc biệt là đối mặt tiểu cô nương kia Thiên Tú, Hắc Động Chi Linh càng là không dám đến gần, như vậy Thiên Tú buồn bực không thôi.

Dương Diệp đã đi ra cái hắc động kia, mà Dương Diệp phát hiện, làm Hắc Động Chi Linh đi theo hắn sau khi rời đi, cái hắc động kia lập tức biến thành tử khí trầm trầm. Cái hắc động này, nhưng thật ra là dùng Hắc Động Chi Linh làm hạch tâm đấy, có thể nói, Hắc Động Chi Linh không có hắc động, vẫn là có thể sinh tồn, hơn nữa nó tùy thời có thể chế tạo ra một hang động đen, nhưng mà, hắc động không có Hắc Động Chi Linh, nó thì sẽ dần dần biến mất!

Ly khai cái mảnh này hắc động về sau, Dương Diệp cũng không có lựa chọn tiếp tục thăm dò kế tiếp hắc động, mà là đi tới tiền sử di tích.

Tiến vào đại điện về sau, Dương Diệp đi tới cái kia bộ quan tài trước mặt, mà lúc này, trong quan tài truyền đến cái kia tiền sử thanh âm của người, “tu vi của ngươi, thật sự đột nhiên tăng mạnh, thiên phú của ngươi, có thể được xưng là yêu nghiệt! Cho dù ở chúng ta thời đại kia, cũng là ít có”

“Quá khen!”

Dương Diệp cười nói: “Lúc này đây tới nơi này, là muốn Hướng tiền bối nghe ngóng một ít chuyện, ta cảm thấy, tiền bối có thể có thể biết.”

“Nói nhìn xem!” Người tiền sử nói.

“Tinh Môn!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối nên biết Tinh Môn chứ?”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tràng lập tức biến thành yên tĩnh trở lại.

Người tiền sử đã trầm mặc.

Qua hồi lâu, người tiền sử còn không có nói chuyện.

Giờ khắc này, Dương Diệp biết, đối phương hẳn là biết rõ Tinh Môn này đấy.

“Làm sao ngươi biết Tinh Môn!” Lúc này, cái kia người tiền sử đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Dưới cơ duyên xảo hợp.”

Người tiền sử nói: “Người biết rõ Tinh Môn hoặc là sinh linh, hẳn rất ít thật rất ít, đặc biệt là các ngươi thời đại này, sợ là một ít lão tổ cũng không biết sự hiện hữu của nó! Ta thật bất ngờ, ngươi vậy mà biết nói.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối biết rõ nó ở đâu?”

“Nếu ngươi là muốn từ Tinh Môn chạy trốn vùng vũ trụ này mà nói, ngươi sợ là phải thất vọng!” Người tiền sử nói.

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Người tiền sử nói: “Ngươi biết cái gì gọi là Tinh Môn sao? Cũng chính là tinh không chi môn, nó là một đạo thần bí cửa, tồn trong tinh không, nhưng mà, nó là tùy cơ hội xuất hiện ở tất cả vũ trụ đấy, năm đó nó xuất hiện ở Đại Thiên Vũ Trụ, là Đại Thiên Vũ Trụ may mắn, đương nhiên, cũng là Đại Thiên Vũ Trụ vô số sinh linh cố gắng mà đổi lấy, trong đó. Công lao lớn nhất liền là lúc trước vị Linh Chủ kia, nàng dùng vô thượng thần thông liên lạc với Tinh Môn, sau đó hy sinh giá rất lớn đổi lấy đối phương hàng lâm Đại Thiên Vũ Trụ, nhưng mà...”

Nói đến đây, người tiền sử đột nhiên trầm mặc.

“Nhưng mà như thế nào?” Dương Diệp hỏi.

Người tiền sử nói: “Nhưng mà, Tinh Môn cũng không phải cái gọi là sinh môn, nó đúng là một cái Truyền Tống Môn, nhưng mà, nó khả năng để cho ngươi chết nhanh hơn.”

Ngay tại lúc này, nắp quan tài đột nhiên mở ra, tiếp đó, một đạo mơ hồ ảnh từ trong đó chậm rãi bay ra, “chúng ta tiền sử nhất tộc, không hề là Bản Thổ Sinh Linh của Đại Thiên Vũ Trụ, chúng ta, chính là từ Tinh Môn truyền tống mà đến, sau đó, chúng ta hầu như diệt tộc!”

Dương Diệp: “...”

------oOo------

Chương 2140: Thiên Đạo Luân Hồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, thời khắc này trong lòng Dương Diệp hay vẫn là rất rung động!

Tiền sử nhất tộc không hề là Bản Thổ Sinh Linh của Đại Thiên Vũ Trụ, mà là từ Tinh Môn truyền tống mà đến!

Đạo kia ảnh trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “chúng ta trải qua trăm cay nghìn đắng từ chúng ta vũ trụ chạy trốn, nhưng mà, nhưng là thật không ngờ, đi vào cái vũ trụ này, cái vũ trụ này đã ở trải qua Mạt Pháp Thời Đại, liền lúc này đây, ta tiền sử nhất tộc tổn thương nguyên khí nặng nề, thiếu chút nữa trực tiếp bị diệt tộc.”

Dương Diệp trầm mặc.

“Ngươi cũng biết Mạt Pháp Thời Đại khủng bố đến mức nào?” Người tiền sử đột nhiên lại nói.

Dương Diệp lắc đầu.

Người tiền sử nói: “Linh khí khô kiệt, thiên địa đập nát, vô số sinh linh tại trong lúc nhất thời chết hết. Cái loại này hạo kiếp, hoàn toàn không phải sức người chỗ có thể ngăn.”

“Ngươi là làm sao sống được?” Dương Diệp hỏi.

“Ta?”

Người tiền sử nói: “Ngươi thật cảm thấy ta là vẫn còn sống sao?”

Dương Diệp đồng tử hơi co lại, “ngươi không là sống hay sao?”

Người tiền sử nói: “Đương nhiên là sống, bất quá, đứng tại trước mặt ngươi ta đây, cũng không phải ta bản thể, mà là ta một đạo hình ảnh.”

Hình ảnh!

Dương Diệp nhìn đối phương, “Vậy ngươi bản thể chứ?”

“Niêm phong cất vào kho!”

Người tiền sử nói: “Năm đó tràng hạo kiếp kia, tuy rằng nhân lực không thể đỡ, nhưng mà, chúng ta cũng nghĩ ra rất nhiều biện pháp ứng đối, niêm phong cất vào kho chính mình, chính là một cái trong đó biện pháp. Bất quá, biện pháp này sợ là chỉ có tộc của ta mới có thể dùng, bởi vì ta tộc có chút Đặc Thù Tính là khác tộc không có. Nói nhiều như vậy, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, trốn tới cái khác vũ trụ, tộc của ta đã từng liền đã làm. Nhưng mà, cái khác vũ trụ cũng không nhất định chính là thiên đường, chỗ đó, có thể có thể so sánh Đại Thiên Vũ Trụ tình huống càng thêm không xong.”

Dương Diệp cười khổ, “theo tiền bối nói như vậy, chúng ta chỉ có chờ chết rồi?”

“Nhân quả báo ứng!”

Người tiền sử nói: “Tại vùng vũ trụ này, vô số sinh linh không ngừng hướng vũ trụ cố gắng, nhưng lại chưa bao giờ hồi quỹ qua vũ trụ, nếu như ngươi là vũ trụ, ngươi sẽ như thế nào? Như thế cố gắng xuống dưới, vũ trụ là sẽ không chịu nổi gánh nặng đấy, cho nên, mới có Mạt Pháp Thời Đại, mà Mạt Pháp Thời Đại về sau, chính là một cái vũ trụ tân sinh. Này thì tương đương với xóa đi hết thảy, sau đó Bắt đầu lại Từ đầu.”

Dương Diệp lắc đầu, “đây là một cái vô giải thể, tại vùng vũ trụ này, mọi người muốn sinh tồn, phải sống càng lâu, cũng chỉ có thể tu luyện, mà tu luyện, muốn cướp đoạt vũ trụ Linh khí, cho nên, khó giải!”

“Xác thực khó giải!”

Người tiền sử nói: “Nếu như ngươi là muốn tìm kiếm Tinh Môn, ngươi không ngại hỏi một chút ngươi Linh Chủ kia, nàng là trừ bên ngoài Vũ Trụ Chi Linh duy nhất có thể cùng Tinh Môn liên lạc tồn tại, đương nhiên, nàng bây giờ, hẳn là không có năng lực như thế đấy.”

Dương Diệp nói: “Nói cách khác, từ trong hắc động, thì không cách nào thăm dò đến đường?”

“Không nhất định!”

Người tiền sử nói: “Hắc động hình thành, có chút kỳ diệu, có đen một chút động, đúng là một cái Không Gian Truyền Tống Trận, có thể truyền tống đến cái khác vũ trụ, bất quá, loại này hắc động, cũng không phải tự nhiên hình thành, mà là người sáng tạo. Đại Thiên Vũ Trụ sinh ra lúc, sớm nhất một nhóm kia sinh linh nếu như quá mạnh, tìm được đi thông ngoại giới đường, như vậy, tại Đại Thiên Vũ Trụ này trong Vô Tận Hắc Động, có lẽ thì có truyền tống trận.”

“Đây là tiền bối suy đoán?” Dương Diệp hỏi.

“Cũng không phải!”

Người tiền sử nói: “Chúng ta là Ngoại Lai Giả, đối với Đại Thiên Vũ Trụ này lịch sử cũng không phải quá rõ ràng, nhưng mà cũng biết một ít. Đại Thiên Vũ Trụ này, tại trước khi chúng ta đi tới cũng đã trải qua một lần Mạt Pháp Thời Đại, mà đương thời tại nghiên cứu của chúng ta ở bên trong, có một đám cường giả tựa hồ còn sống.”

Nói đến đây, kia dừng một chút, sau đó nói: “Nếu như ngươi nhảy ra Đại Thiên Vũ Trụ nhìn Đại Thiên Vũ Trụ, ngươi liền sẽ phát hiện, Đại Thiên Vũ Trụ này bị một cái trận pháp nơi bao bọc, trận pháp này cực kỳ cường đại, mà trận pháp này, đến từ Đại Thiên Vũ Trụ lúc ban đầu những sinh linh kia mà sáng tạo!”

Đại Thiên Vũ Trụ bị trận pháp nơi bao bọc!

Nghe thế, trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút khiếp sợ. Đương nhiên, cũng có chút đau đầu. Đại Thiên Vũ Trụ này, lần lượt từng chủng tộc, những vật này với hắn mà nói, có chút phức tạp.

Lúc này, người tiền sử lại nói: “Ta cho ngươi để ý thoáng một phát Đại Thiên Vũ Trụ lịch sử, Đại Thiên Vũ Trụ sinh ra sơ kỳ, xuất hiện một cái văn minh, cái văn minh này, chúng ta xưng là Thủy Văn Minh, mà Thủy Văn Minh về sau, là chúng ta tiền sử nhất tộc, trước khi chúng ta đi tới, Thủy Văn Minh người đã chết thì chết, đi thì đi. Mà chúng ta sau vô số trong năm tháng, vũ trụ trùng sinh, khi đó, lại ra đời một cái văn minh, phải là Hư Linh Tộc kia, Hư Linh Tộc đã trở thành vùng vũ trụ này bá chủ. Tại về sau, đã gần thay văn minh, cũng chính là Thần Tộc, Thần Tộc về sau, là Bách Tộc.”

Nghe thế, Dương Diệp đối với cả Đại Thiên Vũ Trụ lịch sử có một cái hiểu đại khái.

Nhân Tộc văn minh, đối với khắp cả vũ trụ mà nói, thật sự không coi vào đâu!

Người tiền sử nói: “Vũ trụ là đa nguyên hóa, nó to lớn, vô pháp tưởng tượng. Kỳ thật, tại tộc ta ghi chép ở bên trong, có một cái như vậy vũ trụ, chưa bao giờ trải qua Mạt Pháp Thời Đại.”

“Cái gì vũ trụ?” Dương Diệp hỏi.

Người tiền sử nói: “Cụ thể ta cũng không rõ lắm, chỉ biết là, cái vũ trụ kia mặc dù không lớn, nhưng lại cực kỳ hài hòa. Nguyên nhân chủ yếu là cái vũ trụ kia sinh linh rất đặc biệt, đơn giản mà nói, tại cái vũ trụ kia, sinh tồn đều là một ít Linh vật cùng linh vương còn có Linh Chủ, bọn người kia tại hấp thu vũ trụ Linh khí lúc, đồng thời đã ở quà đáp lễ vũ trụ. Tựa như Linh Chủ của ngươi, nàng có thể hút sạch một phiến đại lục Linh khí, nhưng mà, nó cũng có thể làm cho một cái đại lục khởi tử hồi sinh. Cho nên, ấn ta suy đoán, không bị thương vũ trụ căn bản, liền sẽ không xuất hiện Mạt Pháp Thời Đại.”

Dương Diệp nói khẽ: “Nói cho cùng, Mạt Pháp Thời Đại là chính chúng ta tạo thành, đúng không?”

“Có thể nói như vậy!”

Người tiền sử nói: “Chúng ta toàn bộ sinh linh địch nhân, cũng không là người khác, kỳ thật chính là chính chúng ta, chính chúng ta, mới là mình địch nhân lớn nhất. Vũ trụ đã sáng tạo ra chúng ta, mà chúng ta, nhưng lựa chọn hủy diệt chính mình.”

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới hai chữ.

Nghịch thiên!

Rất nhiều người tu luyện, thường xuyên đem hai chữ này treo ở trên bờ môi, Dương Diệp hắn đã từng cũng như thế qua. Nhưng mà, hôm nay sao mà vô tội? Này thiên địa, chưa bao giờ mắc nợ qua ai, nhưng mà, vô số Tu Luyện Giả nhưng thường xuyên hô hào muốn nghịch thiên.

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như Dương Diệp hắn là thiên, hắn đã sớm giết chết những thứ này cháu con rùa rồi!

“Người trẻ tuổi!”

Ngay tại lúc này, cái kia người tiền sử đột nhiên nói: “Ngươi lấy được Linh Chủ đi theo, đây là ngươi thiên đại số mệnh, nhưng mà, cũng là một cái phiền toái lớn, một khi Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, mà các ngươi vừa không có tìm tìm ra con đường mới, như vậy, Linh Chủ liền sẽ trở thành tất tranh đồ vật, có Linh Chủ ở đây, tại Mạt Pháp Thời Đại, vẫn có cơ hội còn sống sót. Cho nên, ngươi hoặc là mau chóng tìm được con đường mới ly khai, hoặc là liền để cho Linh Chủ tự động rời đi, nàng Đặc Thù Tính, ngươi hoàn toàn có thể không cần lo lắng cho nàng an toàn, ngay tại lúc này, dù cho là một vị lão tổ, cũng không dám đi tổn thương một vị Linh Chủ.”

Để cho Tiểu Bạch ly khai?

Dương Diệp cười khổ, “ta sợ là làm không được!”

Nếu như hắn thật sự làm như thế, nước mắt của Tiểu Bạch sợ là phải đem đại lục này bao phủ. Này một tiểu tử coi hắn là làm là người thân nhất, có thể nói, hắn chính là tất cả của Tiểu Bạch, nếu như để cho nàng đi, hắn rất khó tưởng tượng Tiểu Bạch hội thương tâm đến loại trình độ nào.

Người tiền sử đã trầm mặc.

Lúc này, Dương Diệp cười cười, nói: “Bất kể như thế nào, đa tạ tiền bối giải thích cho ta nhiều như vậy. Cuối cùng, tiền bối nếu đã lưu lại ảnh hưởng, nghĩ đến hẳn là có mục đích gì chứ? Nếu có cần ta giúp địa phương, kính xin cứ việc nói!”

“Đa tạ!”

Người tiền sử nói: “Nếu là có cần, ta sẽ tìm được ngươi rồi, nếu như ngươi có cần gì, cũng có thể tới nơi đây tìm ta.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ôm quyền, “vậy ta cáo từ trước.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi đại điện.

Tại Dương Diệp ly khai sau đó không lâu, trong điện đột nhiên truyền ra một giọng nói, “hủy diệt cũng trùng sinh... Lúc trước có Hư Linh Nữ ngăn cản tộc của ta, hiện tại, hẳn không có chứ?”

Tại đạo thanh âm này vang lên một khắc này, đã ở ngoài điện Dương Diệp trong cơ thể, cũng chính là trong Hồng Mông Tháp, Thiên Tú kia đột nhiên mãnh liệt ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, ở trong mắt, một vòng lạnh lẽo sát ý chợt lóe lên.

Bất quá rất nhanh thì khôi phục bình thường, mà khôi phục bình thường về sau, Thiên Tú trong mắt mang theo một chút mờ mịt, một lát sau, nàng lắc cái đầu nhỏ, sau đó nhất bính nhất khiêu đuổi theo phía trước bính đáp Tiểu Bạch.

Cách đó không xa, An Nam Tĩnh nhìn lắc đầu mắt Tiểu Thiên kia, lông mày cau lại, tại trong tay nàng, là Chiến Thiên. Mới rồi có một cái chớp mắt, nàng cảm nhận được một cỗ cảm giác cực kỳ nguy hiểm, bởi vậy, nàng bản năng lấy ra Chiến Thiên!

Mà cái này nguy hiểm, là từ trên thân Thiên Tú này cảm nhận được!

An Nam Tĩnh vẫn nhìn Thiên Tú, trong mắt mang theo vẻ nghi hoặc.

...

Dương Diệp ly khai tiền sử di tích về sau, đến đến trong bầu trời sao, đang muốn ngự kiếm rời đi, mà đúng lúc này, một tên thần bí người áo đen đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

Tại ngực trái của người áo đen chỗ, có một cái nho nhỏ ‘chữ thiên’.

Dương Diệp chân mày cau lại, âm thầm đề phòng.

Ngay tại lúc này, người áo đen kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, “cùng cái kia người tiền sử tiếp xúc qua?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “các hạ là?”

Người áo đen nói: “Không cần phải xen vào Ta là ai, ta lần này tới tìm ngươi, hai chuyện, chuyện thứ nhất, không nên tin cái kia người tiền sử, càng không thể đem Tiểu Bạch cho đối phương, nếu là ngươi đem Tiểu Bạch cho đối phương, ta có thể cam đoan với ngươi, cái đó sợ ngươi người đứng phía sau tại mạnh, tại đáng sợ, một dạng với ta sẽ giết ngươi, mà ta nếu không phải tiếc một cái giá lớn giết ngươi, năm vị lão tổ đều không bảo vệ được ngươi.”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

Lúc này, người áo đen lại nói: “Tiền sử nhất tộc đối với ngươi nghĩ đơn giản như vậy, bọn hắn mục đích rất không đơn thuần. Cuối cùng, ta nghĩ cùng Linh Chủ nàng nói chuyện, chẳng qua là nói chuyện.”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, nàng nhìn thoáng qua thần bí kia người áo đen, rất nhanh, trong mắt nàng xuất hiện vẻ kinh ngạc, tiếp đó, nàng bay đến trên vai của người áo đen kia, sau đó vỗ nhè nhẹ đầu của người áo đen.

Dương Diệp có chút chấn kinh rồi!

Người áo đen này cuối cùng là người thế nào? Vậy mà để cho Tiểu Bạch như thế thân cận.

Lúc này, người áo đen đột nhiên thò tay vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Năm đó là ta chi tội, không có trước tiên tìm được ngươi, để cho ngươi tại hạ giới được nhiều như vậy khổ. Hiện tại, ngươi đã có lựa chọn, ta cũng sẽ không bắt buộc ngươi, bất kể như thế nào, muốn sống khỏe mạnh. Chuyện còn lại, đều để cho ta để làm đi.”

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ Dương Diệp.

Dương Diệp mặt đen lại. Này một tiểu tử lại còn nói, để cho hắn hỗ trợ!

...

------oOo------

Chương 2141: Nhân Loại Đều Là Yếu Như Vậy?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này trong lòng Dương Diệp vẫn còn có chút khiếp sợ, hắn có thể xác định, hắn cùng với Tiểu Bạch cũng không nhận ra trước mắt người áo đen này. Mà Tiểu Bạch nhưng đối với đối phương như thế thân cận, ý vị này Tiểu Bạch cảm giác đối phương không nguy hiểm!

Chứng kiến Tiểu Bạch chỉ, người áo đen kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hắn không giúp được.”

Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, sau đó vừa chỉ chỉ Dương Diệp, ý là hắn rất lợi hại!

Dương Diệp: “...”

Người áo đen khẽ lắc đầu, sau đó đi nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “chính mình khá bảo trọng, ta có thời gian tại tới thăm ngươi!”

Vừa nói, kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “chiếu cố thật tốt nàng!”

Nói xong, người áo đen quay người biến mất ở Thiên tế.

Người áo đen đi rồi, Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, sau đó nói: “Ngươi biết người nọ sao?”

Tiểu Bạch lắc đầu, sau đó quơ quơ tiểu trảo.

Dương Diệp trầm mặc.

Ý tứ của Tiểu Bạch là, người nọ cùng nàng là đồng loại!

Đồng loại của Tiểu Bạch!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua không trung, giờ phút này, hắn đã đại khái đoán được thân phận của người áo đen kia.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía trong ngực Tiểu Bạch, “chúng ta đi thôi!”

Thanh âm rơi xuống, hắn ôm Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

Dương Diệp lại một lần nữa đi tới Vô Tận Hắc Động địa vực, với hắn mà nói, bất kể là Tinh Môn, vẫn là lúc trước Thủy Văn Minh lưu lại truyền tống trận, hắn cũng phải cần tìm xem đấy. Nguyên nhân rất đơn giản, một khi thật không có đường lui, Đại Thiên Vũ Trụ kia thế lực này, những cường giả kia ánh mắt thì sẽ chuyển di đến trên người Tiểu Bạch tới.

Những người kia nếu là cùng một chỗ chất vấn, Dương Diệp hắn hay vẫn là không ngăn nổi!

Từ người tiền sử cái kia đắc được đến những tin tức kia về sau, tâm tình của Dương Diệp vẫn còn có chút nặng nề. Đại Thiên Vũ Trụ trạng huống trước mắt, xác thực rất có thể xấu, nếu là Mạt Pháp Thời Đại tiến đến, hắn tưởng chỉ lo thân mình, hiển nhiên là không thể nào. Hơn nữa, chớ nói chi là trên thân hắn còn có Tiểu Bạch. Có Tiểu Bạch này ở đây, hắn nhất định không cách nào giữ được mình.

Làm Mạt Pháp Thời Đại đến một khắc này, Dương Diệp hắn chính là Đại Thiên Vũ Trụ này trung tâm vòng xoáy, tất cả thế lực đều xoay quanh hắn!

Có chút đau đầu!

Dương Diệp lại một lần nữa đi tới Vô Tận Hắc Động, lúc này, Đạo Tổ xuất hiện ở trước mặt hắn, Đạo Tổ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Có Hắc Động Chi Linh đi theo ngươi rồi hả?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ta có thể nhìn một chút không?” Đạo Tổ cười nói.

Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt, lập tức đem Hắc Động Chi Linh kêu lên, người kia nhìn thấy Đạo Tổ, hiển nhiên có chút kiêng kị, không dám tới gần, liền trốn sau lưng Tiểu Bạch.

Đạo Tổ nhìn xem Hắc Động Chi Linh kia hồi lâu, sau đó nói; “Quả nhiên là Hắc Động Chi Linh!”

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “ta đã từng nhìn thấy qua một con, đối phương so với cái này chỉ cường đại hơn rất nhiều, ta từ trong miệng đối phương đã biết một ít chuyện, mà ngươi lại đi tiền sử di tích, nghĩ đến, ngươi cũng biết một ít chuyện.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Đạo Tổ nói: “Tinh Môn, còn có Thủy Văn Minh lưu lại truyền tống trận trận, đây là chúng ta cần cần tìm được, dù là chỉ biết là một loại trong đó, cũng là cũng được. Tìm được một loại trong đó, Đại Thiên Vũ Trụ những người đó chú ý lực mới có thể từ ngươi cùng trên thân Linh Chủ dời, bằng không thì, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, tại loại này tuyệt cảnh trước mặt, rất nhiều người là sẽ điên cuồng, cho dù là bên cạnh ngươi người thân cận nhất, khả năng đều ra tay với ngươi.”

“Tiền bối ngươi thì sao?” Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Đạo Tổ, hỏi.

“Ta?”

Đạo Tổ mỉm cười, “Tiểu gia hỏa, ngươi quá coi thường ta.”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, “dù cho cái này Vũ Trụ Hủy Diệt, ta cũng là sẽ không chết, đối với chúng ta này loại cấp bậc mà nói, trừ phi mình muốn chết, bằng không thì, người khác là rất khó giết chết chúng ta. Giống như là Nho Tổ, nếu như hắn không muốn chết, ai cũng giết không được hắn đấy!”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Cái chết của Nho Tổ, cùng Đạo Gia có quan hệ sao?”

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “không quan hệ, đương nhiên, cũng là có chút quan hệ, nếu như chúng ta ba nhà không khoanh tay đứng nhìn, Nho Gia cũng thì sẽ không rơi vào tình cảnh như thế đấy.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “với ta mà nói, rất nhiều chuyện cũng không trọng yếu như vậy, quan trọng là... Để cho ta Đạo Thống Truyền Thừa xuống dưới.”

“Ta hiểu được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Tinh Môn cùng truyền tống trận ta sẽ cố gắng tìm kiếm, như trái cây tại tìm không thấy...”

“Phải phải tìm được!”

Đạo Tổ đột nhiên nói: “Tìm không thấy, ngươi có thể sẽ chết!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Đạo Tổ nói: “Nhìn chằm chằm vào ngươi, không chỉ là Bách Tộc, còn có hai chi Thần Bí Thế Lực, hiện tại, bọn hắn còn chưa có xuất thủ, là vì hiện tại nếu là ra tay, giá quá lớn, bọn hắn không muốn ở thời điểm này trả giá thật sự một cái giá lớn, nhưng mà, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, bọn hắn sẽ không tiếc bất cứ giá nào cướp lấy Linh Chủ, trong này, cũng kể cả ngươi Thần Tộc. Đơn giản mà nói, nếu là tìm không thấy cái khác đi ra, cả người của Đại Thiên Vũ Trụ đều sẽ là ngươi địch nhân, trừ phi ngươi nguyện ý chủ động buông tha cho Linh Chủ!"

Chủ động buông tha cho Linh Chủ?

Dương Diệp lắc đầu, vô luận như thế nào hắn cũng sẽ không buông tha cho Linh Chủ đấy.

Làm như biết rõ Dương Diệp suy nghĩ, Đạo Tổ mỉm cười, "bất kể như thế nào, cố gắng hết sức năng lực của chính mình đi làm đi, còn kết quả như thế nào, nhiều khi cũng phải nhìn một phần Thiên Ý!" Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp vốn là muốn tùy tiện tìm một cái khối hắc động bắt đầu tìm kiếm, nhưng mà cuối cùng suy nghĩ một chút, hắn không có làm như thế, mà là đem Hắc Động Chi Linh kia cùng Tiểu Bạch kêu lên.

Tiểu Bạch nhìn xem Dương Diệp, con mắt nhấp nha nhấp nháy, một bộ rất ngoan ngoãn bộ dáng.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Các ngươi hai thằng nhóc giúp đỡ ta xem một chút, nhìn xem những thứ này hắc động cái nào có... Ừ, có bảo bối, nhìn xem ở đâu có bảo bối!"

Bảo bối!

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó quay đầu nhìn về phía bên cạnh Hắc Động Chi Linh kia, người kia hiển nhiên có chút mộng, qua rất lâu, Tiểu Bạch mới giải thích với Hắc Động Chi Linh tốt cái gì gọi bảo bối!

Tại Tiểu Bạch cùng dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, cuối cùng, Hắc Động Chi Linh kia run rẩy, sau đó Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức sáng ngời.

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, có hy vọng!

Lúc này, Hắc Động Chi Linh kia đột nhiên quay người hướng phía xa xa thổi đi, Tiểu Bạch vội vàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo chỉ chỉ Hắc Động Chi Linh kia, ý tứ là theo chân nó đi lên.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó ôm Tiểu Bạch đi theo Hắc Động Chi Linh kia. Được Hắc Động Chi Linh dẫn dắt, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đã vượt qua vô số hắc động, kỳ thật, này vẫn có chút nguy hiểm, bởi vì tại trong hắc động này, là không có phương hướng cảm, sơ ý một chút, rất dễ dàng tại trong Vô Tận Hắc Động này mất phương hướng đấy. Nếu như là chính hắn một người mà nói, hắn tuyệt đối sẽ không như thế điên cuồng xuyên thẳng qua hắc động đấy.

Lần này sở dĩ dám, nguyên nhân chủ yếu vẫn là có Hắc Động Chi Linh kia, có Hắc Động Chi Linh này dẫn đường, hắn tựu cũng không mất phương hướng.

Cứ như vậy, Dương Diệp đi theo Hắc Động Chi Linh xuyên qua không biết bao nhiêu hang động đen, rốt cuộc, Hắc Động Chi Linh kia ngừng lại, sau đó nó trôi dạt đến Dương Diệp cùng trước mặt của Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo chỉ chỉ phía trước.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại trước mặt hắn ước nghìn ngoài... Trượng, có một tòa màu đen cung điện!

Cung điện!

“Trong lúc này có bảo bối?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhưng là nhìn về phía Hắc Động Chi Linh kia.

Dương Diệp: “...”

Cuối cùng, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch hướng phía tòa cung điện kia đi đến, mà Tiểu Hắc kia bóng tức thì cùng sau lưng Dương Diệp. Rất nhanh, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới cái kia trước cung điện, tại cung điện kia cửa phía trên, có hai cái chữ to, bất quá, hai chữ này Dương Diệp cũng không nhận ra.

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, người kia nhếch miệng cười cười, Dương Diệp nhưng là vuốt vuốt cái đầu nhỏ của nàng, sau đó nói: “Đi vào trước!”

Tiểu Bạch mím môi một cái, nhưng sau có chút không tình nguyện tiến nhập Hồng Mông Tháp

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Hắc kia bóng, “ngươi cũng đi vào!”

Người kia ngược lại là không có không tình nguyện, quả quyết tiến nhập Hồng Mông Tháp, bất quá bây giờ nó, tại trong Hồng Mông Tháp là thận trọng, bây giờ nó, đã biết, tại trong Hồng Mông Tháp, hai tên gia hỏa không thể đắc tội, một cái là Tiểu Bạch, còn có một là Tháp Linh. Hai người này một đắc tội, vậy là không có quả ngon để ăn đấy.

Dương Diệp đẩy ra cái kia cửa cung điện, sau đó đi vào, trong điện, trống rỗng. Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tại bốn phía trên vách tường, có một chút kỳ dị họa, những thứ này hình dạng Dương Diệp cũng khó có thể hình dung, rất là kỳ dị.

Đây là địa phương nào?

Dương Diệp chân mày cau lại, ngay tại lúc này, một đạo cự đại khe hở đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay của hắn.

Ở loại địa phương này, hay là muốn cẩn thận chút thì tốt hơn!

Tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, trong vòng sáng kia dần dần ngưng tụ ra một đạo mơ hồ ảnh, rất là mơ hồ, căn bản thấy không rõ.

“Vô số năm!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên trong điện vang lên, “ngươi là cái thứ nhất tới chỗ này sinh linh!”

Sinh linh!

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, đối phương cũng không có gọi hắn là người.

Lúc này, đạo thanh âm kia lại nói: “Ngươi sinh linh gì?”

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc càng thêm cổ quái. Do dự một chút, hắn đạo: “Ta là người!”

“Người?”

Trong thanh âm kia mang theo vẻ kinh ngạc, “mới xuất hiện giống?”

Dương Diệp: “...”

“Bây giờ là cái gì thời đại?” Thanh âm kia lại hỏi.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Vị tiền bối này, ngươi là cái đó một thời đại hay sao?”

Thanh âm kia đến: “Của ta thời đại là cùng vùng vũ trụ này cùng chung sinh ra.”

Thủy Văn Minh!

Dương Diệp nhìn đối phương, kỳ thật, hắn đã đoán được. Suy nghĩ một chút, hắn đạo: “Tại các ngươi về sau, có một cái tiền sử nhất tộc, tiền sử nhất tộc về sau, có Hư Linh Tộc, Hư Linh Tộc về sau, là Thần Tộc cùng bây giờ Bách Tộc, sau đó chính là như vậy.”

“Thì ra là thế!”

Thanh âm kia nói: “Nhân loại các ngươi đều là giống như ngươi yếu sao?”

Dương Diệp: “...”

...

PS: Cảm tạ: 1358128, thư hữu 50669003, johehai, yêu yêu yêu yêu - yêu, thư hữu 54044342, không ai húc hựu. Thư hữu 29206349, ZHM - ngu, thư hữu 54035343 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!! Cảm tạ ủng hộ của chư vị, cám ơn!!

------oOo------

Chương 2142: Thiên Linh Trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chính mình yếu sao?

Trong lòng tự hỏi, Dương Diệp không cảm giác mình yếu. Mà người trước mắt này, khẳng định cũng sẽ không cố ý đến làm thấp đi hắn, như vậy, chỉ có một ý tứ.

Không là hắn yếu, mà là người trước mắt này quá mạnh mẽ!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía đối phương, “ta rất yếu sao?”

“Cũng không phải yếu như vậy!”

Thanh âm kia nói: “Ta có thể cảm nhận được, khí tức của ngươi hay vẫn là có chút ý tứ!”

Dương Diệp: “...”

“Hôm nay là Mạt Pháp Thời Đại sao?” Thanh âm kia lại hỏi.

Dương Diệp cũng không muốn cùng đối phương tiếp tục yếu không kém vấn đề, lập tức nhẹ gật đầu, “Mạt Pháp Thời Đại còn chưa chính thức bắt đầu, nhưng mà, phỏng đoán cũng sắp.”

Thanh âm kia đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vẫn phải tới!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối biết rõ Mạt Pháp Thời Đại sẽ ở thời điểm này đến?”

“Biết rõ!”

Thanh âm kia nói: “Tộc của ta năm đó đã tính đến.”

Nói đến đây, kia dừng một chút, sau đó lại nói: “Nhân loại, ngươi ở trong nhân loại, tính yếu hay vẫn là tính mạnh mẽ?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Không phải là mạnh nhất!”

“Ta hiểu được!”

Thanh âm kia nói: “Như thế xem ra, các ngươi sợ là không độ hóa được một kiếp này rồi.”

Dương Diệp nhìn về phía hư ảnh kia, “lúc trước các ngươi tránh thoát Mạt Pháp Thời Đại?”

“Tránh thoát!”

Thanh âm kia nói: “Tại Mạt Pháp Thời Đại còn chưa phủ xuống thời giờ, tộc của ta cũng đã sớm biết trước Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, bởi vậy, tộc của ta bắt đầu tìm ra, cuối cùng, chúng ta lợi dụng Thiên Chi Nhãn xuyên thấu Mang Mang Vũ Trụ, ở đằng kia vô tận trong vũ trụ tìm kiếm mới Sinh Tồn Chi Địa, có lẽ là ông trời chiếu cố, chúng ta tìm được. Bất quá, muốn đi trước cái chỗ kia, cũng chỉ có tộc của ta tối cường giả mới có thể làm được!”

“Sau đó các ngươi sáng tạo ra trận pháp?” Dương Diệp nói.

Thanh âm kia đến: “Đúng, chúng ta nâng cả tộc chi lực, dùng Đại Thiên Vũ Trụ là trận nhãn, đã sáng tạo ra một cái siêu cấp truyền tống trận, truyền tống trận này có thể giúp chúng ta truyền tống đi qua.”

“Truyền tống trận kia chúng ta có thể dùng sao?” Dương Diệp hỏi.

Thanh âm kia trầm mặc một hồi, sau đó nói: “Trên lý luận là cũng được, nhưng mà, các ngươi chỉnh thể thực lực quá yếu, ta nghĩ, dùng thực lực của các ngươi, sợ là căn bản không khởi động được trận pháp này, không chỉ có không khởi động được, còn có thể bị trận pháp cắn trả.”

“Vậy làm sao bây giờ?” Dương Diệp thốt ra.

Vấn đề này, làm cho hư ảnh kia có chút không kịp đề phòng. Làm sao bây giờ? Mắc mớ gì đến hắn...

Dương Diệp cũng là ý thức được, lập tức ngượng ngập cười cười, sau đó nói: “Tiền bối, ngươi biết Tinh Môn sao?”

“Tinh Môn?” Trong thanh âm kia mang theo vẻ nghi hoặc.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chính là có thể truyền mang đến cái khác vũ trụ cửa!”

“Ta minh bạch ngươi chỗ là nói cái gì rồi.”

Thanh âm kia nói: “Đó cũng không phải là Tinh Môn, đó là tử vong chi môn.”

“Cánh cửa tử vong?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “có ý tứ gì?”

Thanh âm kia nói: “Vậy là một gọi ‘Bất Tử Tộc’ làm ra Truyền Tống Môn, cái này Truyền Tống Môn, sẽ đem tiến vào bên trong người truyền tống đến không tử tinh hệ. Ngươi cũng đã biết bọn hắn vì sao gọi Bất Tử Tộc? Bởi vì từ trình độ nào đó mà nói, bọn họ là không chết.”

“Bất tử?” Dương Diệp nói: “Làm sao có thể!”

Hư ảnh nói: “Bọn họ bất tử, hàm lượng không lớn. Bọn hắn cần liên tục không ngừng hấp thu cái khác sinh linh sinh mệnh, sau đó dùng cái này để duy trì tánh mạng của chính mình, cho nên, bọn hắn đã sáng tạo ra Tinh Môn này, sau đó đưa nó đầu nhập trong vũ trụ mịt mờ. Năm đó tộc của ta chi nhân dưới tình huống không biết tiến nhập trong đó, nếu như không phải là thực lực của hắn cường đại, một lần kia, hắn liền không về được!”

Cánh cửa tử vong!

Dương Diệp hai mắt hơi híp lại, hắn nghĩ tới rồi một sự kiện, tiền sử nhất tộc là từ trong Tinh Môn truyền tống mà đến, nếu như người trước mắt này cũng không nói gì giả mà nói, như vậy, cái kia người tiền sử hay là tại lừa hắn rồi.

Đại Thiên Vũ Trụ này hiển nhiên không phải là Bất Tử Tộc địa bàn!

Đối phương vì sao phải lừa hắn? Có lý do gì muốn gạt hắn? Còn là nói, sai lầm chỗ nào?

Còn là nói, người trước mắt này đang gạt hắn?

Nhưng mà, lý do chứ?

Dương Diệp giờ phút này không hiểu ra sao!

“Tộc của ta năm đó cùng Bất Tử Tộc đã giao thủ!”

Ngay tại lúc này, hư ảnh kia lại nói: “Đối phương cực kỳ cường đại, bất quá cuối cùng, hai chúng ta tộc cũng không chính thức khai chiến.”

Nói đến đây, kia trầm mặc một hồi, sau đó lại nói: “Nhân loại, tộc của ta lưu ta Nhất Đạo Ý Niệm ở chỗ này, là muốn để cho ta nhìn xem Đại Thiên Vũ Trụ vị lai, mà ta hiện tại, đem ngươi làm tiến vào này điện, kích hoạt nơi đây trận pháp, đem ta gọi sau khi tỉnh lại, ta đã nhìn thấy bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, cho nên, ta phải đi. Nếu như ngươi là còn có cái gì chỗ không hiểu, có thể hỏi một chút ta!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tiền bối, nếu như chúng ta tưởng rời đi nơi này, thật sự không có biện pháp khác sao?”

“Thúc giục Thiên Linh Trận!”

Hư ảnh nói: “Tụ tập các ngươi tất cả mọi người chi lực, đem trận này thúc giục, sau đó truyền tống đến chúng ta đã từng đi qua vũ trụ, cái kia mảnh vũ trụ, tuy rằng Linh khí mỏng manh một ít, nhưng mà cách Mạt Pháp Thời Đại còn có chút xa. Các ngươi có thể tạm thời sinh tồn. Còn Tinh Môn kia, sẽ không muốn đi tìm rồi, môn này, dùng thực lực của các ngươi, một khi đi vào, sợ là có đến mà không có về.”

Thiên Linh Trận!

Dương Diệp cười khổ, “tiền bối có chỗ không biết, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, tất cả cái thế lực ở giữa đều có ân oán, tưởng muốn mọi người liên thủ, sợ là không thể nào. Hơn nữa, những người kia cũng sẽ không tin tưởng ta!”

“Giờ này khắc này, các ngươi vẫn còn không đoàn kết, nếu là diệt vong, cũng là gieo gió gặt bão.” Hư ảnh kia nói.

“Được rồi!”

Dương Diệp cười khổ, sau đó hắn do dự một chút, lại nói; “Tiền bối kia, ngươi có cái gì không bảo bối, ừ, chính là ngươi chưa dùng tới, hoặc có lẽ là, các ngươi tại vùng vũ trụ này có hay không còn sót lại bảo bối gì, nếu có, kính xin nói cho ta biết, ừ, ta trước giúp các ngươi bảo tồn lại, ngày sau nếu là có cơ hội, ta tại trả cho các ngươi, như thế nào đây?”

Hư ảnh: “...”

Này nhưng là một cái cơ hội, một người muốn bảo bối cơ hội, còn da mặt gì gì đó, trước để một bên!

Một lát sau, cái bóng mờ kia nói: “Ngươi nói như vậy, ngược lại thật là có một chỗ, ngươi có lẽ có thể đi thử một chút!”

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, “ở đâu?”

Hư ảnh nói: “Tại Đại Thiên Vũ Trụ này, có một cái tên là Thủy Linh Tinh tinh cầu, cũng chính là Thủy Linh Đại Lục, đại lục này là lúc trước tộc của ta chỗ ở, bất quá, trên phiến đại lục này giờ phút này hẳn Linh khí đã triệt để khô kiệt, năm đó vì hoàn thành cái Thiên Linh Trận kia, tộc của ta cường giả rút lấy cả Thủy Linh Đại Lục Linh khí, một lần kia, trực tiếp tổn hại Thủy Linh Đại Lục căn cơ, lại để cho không cách nào đang khôi phục. Bất quá, năm đó chúng ta đi vội vàng, có nhiều thứ đều chưa kịp mang đi, hơn nữa, trong tộc của ta một ít cường giả khả năng cũng có còn sót lại thứ đồ vật ở đằng kia, ngươi có thể đi cái kia thử thời vận!”

Thủy Linh Tinh!

Trong lòng Dương Diệp vui vẻ. Kỳ thật, chuyến này với hắn mà nói, thu hoạch đã nhiều. Bởi vì hắn đã nhận được rất nhiều tin tức, những tin tức này với hắn mà nói còn là vô cùng trọng yếu!

Rất nhanh, hư ảnh kia đã biến mất, Dương Diệp đang muốn quay người rời đi, ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chạy ra, nàng tiểu trảo chỉ chỉ lấy tòa cung điện, con mắt nhấp nha nhấp nháy!

Cung điện!

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này hắn mới phát hiện, cái cung điện này rất không bình thường. Do dự một chút, hắn rút kiếm chính là chém, một đạo kiếm khí trực tiếp chém vào trên vách tường kia, nhưng mà, đạo kiếm khí này cũng không có đem tường kia chém nát, chẳng qua là đem tường kia đánh ra một đạo kiếm ấn!

Thật kiên cố!

Dương Diệp có chút khiếp sợ, hắn mặc dù không có sử ra toàn lực, nhưng mà, điều này cũng đủ để chứng minh cung điện này kinh khủng!

Lần nữa bổ mấy kiếm về sau, vẫn không thể đủ phá hư cung điện này. Không chỉ có như thế, lúc trước tạo thành những cái kia kiếm ấn giờ phút này cũng đã hoàn toàn khôi phục!

Bảo bối!

Bảo bối tốt!

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch Nhãn con ngươi đều phát sáng lên, đặc biệt là Dương Diệp, dựa theo hắn phỏng đoán, sợ là tới mười vị Thánh Nhân đều không làm gì được cung điện này.

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn nhau, cuối cùng, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Cái kia, tiền bối, nếu như ngươi không ngại, cung điện này ta liền mang đi a. Ừ, ta chỉ trước tiên là giúp các ngươi bảo tồn, chờ sau này nhìn thấy các ngươi sau tại trả cho các ngươi, các ngươi yên tâm, Dương Diệp ta vẫn là rất coi trọng chữ tín đấy, nói còn liền nhất định sẽ trả.”

Không có trả lời!

Dương Diệp nói: “Ừ, trầm mặc liền là đồng ý, ừ, ta đây lấy đi!”

Nói xong, hắn tay phải vung lên, cả tòa cung điện trực tiếp bị hắn thu vào trong Hồng Mông Tháp, thu vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp cũng không quay đầu lại ôm Tiểu Bạch liền đi.

Đi thật nhanh!

Mà ở Dương Diệp đi không lâu sau, một đạo nhẹ nam thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, “nhân loại đều là vô sỉ như vậy à...”

...

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch ra Vô Tận Hắc Động, hắn đang muốn nói với Đạo Tổ một tiếng, nhưng mà, hắn lại phát hiện, cũng không có liên lạc với Đạo Tổ.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Dương Diệp chân mày cau lại.

Có chút không đúng!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp tiến vào trong bầu trời sao, bất quá rất nhanh, hắn thì dừng lại. Hắn vỗ nhè nhẹ trong ngực Tiểu Bạch, sau đó nói: “Tiến đi vào trong!”

Tiểu Bạch nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp cái cằm, sau đó rất hiểu chuyện tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “xuất hiện đi!”

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện hai mươi người, toàn bộ là Thánh Nhân!

Hai mươi vị Thánh Nhân!

Mà Dương Diệp đối diện, cầm đầu không là người khác, đúng là Thiên Quân kia.

Tăng thêm Thiên Quân, một cùng sở hữu hai mươi mốt vị Thánh Nhân. Không chỉ có như thế, Dương Diệp còn cảm nhận được, tại bốn phía, có một cái trận pháp, trận pháp này khóa lại trong phạm vi mười vạn dặm tinh không, mà trừ lần đó ra, còn có một cỗ lực lượng thần bí tập trung vào hắn!

Đạo Tổ không tại!

Hiển nhiên, Đạo Tổ đã bị kiềm chế!

Có lão tổ cấp bậc cường giả xuất thủ!

Trong nháy mắt, Dương Diệp lý thanh rất nhiều chuyện!

Những người này, tưởng tuyệt sát hắn!

Xa xa, Thiên Quân nhìn xem Dương Diệp, chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, tại Dương Diệp biến mất một chớp mắt kia, Thiên Quân sắc mặt tím mặt đại biến, đang muốn ra tay, nhưng mà lúc này từng cái

Xùy~~!

Tại Thiên Quân bên phải cách đó không xa, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở trong đó sau lưng của một vị Thánh Nhân, mà giờ khắc này, Thánh Nhân kia sau lưng, cắm một thanh kiếm!

Táng Kiếm Sát thêm Bối Thứ Sát!

Nháy mắt giết Thánh Nhân!

Dương Diệp mãnh liệt rút ra kiếm, một cỗ máu tươi bắn ra, hắn chân phải mãnh liệt đá một cái, trước mặt hắn Thánh Nhân kia ở giữa bị hắn đá nổ bể ra, máu tươi văng khắp nơi!

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua đám người Thiên Quân, “tới giết ta? Xem ra ta hồi lâu không giết người, các ngươi cũng bắt đầu nhẹ nhàng a!”

...

PS: Gần nhất sách lậu quyển kinh thường xuất hiện một vài vấn đề, ví dụ như đoạn chương, chương tiết trình tự thác loạn, còn xin mọi người đến tung hoành ủng hộ chính bản, một Chương thứ 1 mao tiền không đến, mỗi ngày cũng liền hai mao tiền, một ngày hai mao tiền, cùng không được ai, cũng phú không được ai, với chúng ta mà nói, nhưng là trí mạng trọng yếu. Có năng lực, kính xin hết sức ủng hộ một chút chính bản đi!

------oOo------

Chương 2143: Tiếp Tục Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng yên tĩnh trở lại!

Tất cả mọi người cũng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà đang đối mặt nhiều như vậy Thánh Nhân Cường Giả dưới tình huống, còn dám dẫn đầu xuất thủ, hơn nữa vừa ra tay liền giết trong nháy mắt một vị Thánh Nhân!

Nháy mắt giết Thánh Nhân!

Một mình nháy mắt giết!

Tất cả Thánh Nhân, kể cả Thiên Quân thần sắc đều là có chút khó coi.

Một màn này, nằm ngoài dự đoán của bọn hắn.

Giờ phút này, tất cả Thánh Nhân đã dựa vào, hơn nữa đề phòng vô cùng, trước mắt thực lực của Dương Diệp này, so với lúc trước, mạnh có thể không chỉ một điểm!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm hướng phía đám người Thiên Quân kia đi đến, “lúc trước các ngươi đuổi giết món nợ của ta, ta còn không có với các ngươi tính, hiện tại, các ngươi lại đây, đã như vậy, chúng ta đây hôm nay liền cẩn thận tính tính toán toán!”

Nói xong, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, Thiên tế, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối với phía dưới đám người Thiên Quân mãnh liệt đất chính là vừa bổ,

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí từ Thiên tế như sao băng kích xạ mà xuống, mục tiêu, đúng là đám người Thiên Quân kia.

Đám người Thiên Quân tự nhiên là không sợ, Thiên Quân tay phải khẽ nâng lên, sau đó mãnh liệt vừa nhấc.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại phóng lên trời, trực tiếp đánh vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ ra, một cỗ khí lãng ở giữa sân bộc phát ra, bất quá thoáng qua đã bị đám người Thiên Quân liên tay gạt đi.

Giờ phút này, Dương Diệp còn ở phía chân trời.

Thiên Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta nghĩ đến ngươi sẽ trốn!”

“Trốn?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Trốn cái gì, hôm nay chúng ta thì tới làm một kết thúc đi.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến Thiên Quân vọt tới, Thiên Quân hai mắt híp lại, sau một khắc, trong tay hắn xuất hiện một thanh thật dài thước ngọc!

Thiên Xích!

Thiên Tộc chí bảo.

Thiên Quân chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, cả người trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang phóng lên trời, mà ở bên cạnh hắn, còn có mấy vị Thánh Nhân, khí tức của mấy vị Thánh Nhân này đều cực kỳ cường đại, những người này, đều là tới từ tộc trưởng của các tộc.

Còn có tầm mười vị Thánh Nhân cũng không có ra tay, không phải không ra tay, mà là một nữ tử đứng ở trước mặt của bọn hắn.

Tên nữ tử này, đúng là An Nam Tĩnh kia!

An Nam Tĩnh cầm trong tay Chiến Thiên lạnh lùng nhìn xem trước mặt nàng mười vị Thánh Nhân, không nói một lời.

Mà mười vị Thánh Nhân kia nhìn xem An Nam Tĩnh lúc, trong mắt nhưng là mang theo vẻ mặt ngưng trọng!

Đối với An Nam Tĩnh, bọn hắn tự nhiên là điều tra qua đấy, người trước mắt này, rất có thể chính là Đại Thiên Vũ Trụ tương lai Võ Thần!

Võ Thần!

Đó là cái gì khái niệm? Năm đó Đại Thiên Vũ Trụ cũng xuất hiện qua Võ Thần, mà vị Võ Thần kia, tương đương với sự tồn tại vô địch. Bởi vậy, đối với An Nam Tĩnh, bọn hắn tự nhiên là không dám khinh thường chút nào đấy.

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên triển khai. Tại dưới ánh mắt chăm chú của mười vị Thánh Nhân, An Nam Tĩnh đột nhiên thả người một càng, đi tới trước mặt của bọn hắn, sau đó trong tay Chiến Thiên bay thẳng đến trong đó một vị Thánh Nhân mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Vị Thánh Nhân kia hai mắt híp lại, lui về phía sau một bước, sau đó hai tay chậm rãi nâng lên, trong chốc lát, một đạo hư ảo thuẫn xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng lúc đó, gần mười đạo cột sáng trực tiếp đánh vào Chiến Thiên kia của An Nam Tĩnh phía trên, bất quá, cũng không có khả năng ngăn cản Chiến Thiên của An Nam Tĩnh, kia Chiến Thiên đi thẳng tới cái kia trước mặt lão giả, sau đó đâm vào trước mặt hắn đạo kia hư ảo thuẫn phía trên!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, lão giả kia lập tức bị rung động đến ngàn trượng có hơn.

An Nam Tĩnh cũng không có khả năng thừa thắng xông lên, bởi vì kia hơn chín vị Thánh Nhân trực tiếp đưa nàng vây lại!

Lấy một địch mười!

Tuy rằng đối mặt mười vị Thánh Nhân, An Nam Tĩnh khí thế nhưng là không hề yếu, với nàng mà nói, càng khó khăn chiến đấu, càng tốt!

Thiên tế, Dương Diệp đồng dạng đối mặt không dưới mười vị Thánh Nhân, hơn nữa, trong đó còn có Thiên Quân kia.

Thiên Quân nhìn lên trước mặt cách đó không xa Dương Diệp, "Dương Diệp, nếu là ngươi nguyện ý giao ra Linh Chủ, hôm nay chúng ta có thể rời đi, hơn nữa cam đoan, ngày sau đều sẽ không ở tới tìm ngươi phiền toái, cũng sẽ không đi tìm Nhân Tộc phiền toái, nếu không phải như vậy, hôm nay, hai người các ngươi đều phải chết!"

Thiên Quân bên cạnh, một ông già cũng nói: "Dương Diệp, chúng ta sẽ không làm thương tổn Linh Chủ, không chỉ có sẽ không làm thương tổn nàng, còn có thể hảo hảo bảo hộ nàng."

Đối diện, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “các ngươi xem ta là trẻ con ba tuổi sao? Hay là tới đánh đi!”

Nói xong, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đám người Thiên Quân vọt tới.

Cảnh giới của hắn mặc dù không có đạt tới Thánh Nhân, nhưng mà, thân thể hắn đã đạt tới Thánh Nhân Giai, không chỉ có như thế, còn có Thiên Long Hộ Thể, bởi vậy, đám người Thiên Quân trong vòng thời gian ngắn cũng không làm gì được hắn.

Cứ như vậy, trên trời dưới dất, đánh chính là khí thế ngất trời.

Trong cả trời sao, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng vang lên.

Mà ở trong một vùng hư không, hai ông già tương đối xa.

Một vị trong đó, đúng là Đạo Tổ, mà ở Đạo Tổ đối diện, là một vị toàn thân tản ra kim quang lão giả, lão giả xếp bằng ở một đóa kim liên phía trên, kim liên dịch thấu trong suốt, rất là rực rỡ tươi đẹp. Vị lão giả này, đúng là Phật Gia Lão Tổ.

Đạo Tổ nhìn thoáng qua Đạo Tổ, sau đó nói: “Làm gì níu lấy hắn không tha!”

Phật tổ mỉm cười, “đạo huynh nói sai rồi, là hắn níu lấy Linh Chủ kia không tha. Cái kia Dương thí chủ a, có chút chấp mê bất ngộ, Linh Chủ là thiên địa sinh ra, không nên bị một người khống chế, ngươi cảm thấy thế nào?”

Đạo Tổ nhẹ gật đầu, “nói có lý, nhưng mà, Linh Chủ kia tự lựa chọn đi theo hắn. Nếu là mình lựa chọn, vậy bọn ta thì không nên can thiệp cái gì.”

Phật tổ lắc đầu, “nếu là bình thường, thì thôi. Mà giờ khắc này, đạo huynh, ngươi nên minh bạch một vị Linh Chủ đối với chúng ta ý vị như thế nào. Ta mặc dù không sợ Mạt Pháp Thời Đại kia, nhưng mà, Phật Gia ta những tín đồ kia nên như thế nào?”

Nói đến đây, hắn nhìn xuống vừa mới mắt, sau đó lại nói: “Mục đích của ta rất đơn giản, chỉ cần Linh Chủ kia, nếu như đạo huynh có thể để cho hắn giao ra Linh Chủ, chúng ta từ sẽ lập tức rời đi, hơn nữa cam đoan không tại tới tìm hắn phiền toái.”

Đạo Tổ lắc đầu, “ta sợ là làm không được!”

Phật tổ nhẹ gật đầu, “vậy hôm nay xin mời đạo huynh cùng ta cùng một chỗ nhìn một chút đùa.”

Đạo Tổ cười cười, sau đó nói: “Vậy thì nhìn một chút đi.”

Vừa nói, hai người ánh mắt dừng lại ở phía dưới bên trong chiến trường.

Bọn hắn đương nhiên sẽ không đánh chính là, hai người bọn họ nếu là đánh nhau, đủ để đem mảnh tinh không này đều đánh bể, không chỉ có tinh không, đã liền cả Đại Thiên Vũ Trụ đều chịu ảnh hưởng, hơn nữa, hai người đều là tổ cảnh cấp bậc cường giả, ai cũng không khả năng giết chết ai, trừ phi bọn hắn đang Dĩ Mệnh Tương Bác!

...

Phía dưới, chiến đấu còn đang kéo dài.

Giờ phút này, Dương Diệp đã bị áp chế, tại đám người Thiên Quân liên thủ, hắn đã hoàn toàn bị ngăn chặn, hắn mỗi một kiếm, đều sẽ bị đám người Thiên Quân liên thủ ngăn cản được, mười mấy người cùng một chỗ liên thủ, Kiếm Khí của Dương Diệp căn bản không đến gần được bọn hắn.

Mà đám người Thiên Quân liên thủ một kích, Dương Diệp nhưng là phi thường không dễ chịu.

Chênh lệch cảnh giới, nhân số chênh lệch!

Dương Diệp hiển nhiên cũng biết một điểm này, bởi vậy, hắn sớm có chuẩn bị!

Ngay tại lúc này, trong sân không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, chín Thánh Nhân đột nhiên trống rỗng xuất hiện tại trong tràng, cầm đầu đúng là Lâm Chấn kia!

Toàn bộ là Nhân Tộc Thánh Nhân!

Dương Diệp hắn hiện tại cũng không phải là Cô Gia Quả Nhân, khi biết bị đám người Thiên Quân mai phục lúc, hắn cũng đã liên hệ rồi đám người Lâm Chấn Nhân Tộc, mà đám người Lâm Chấn cũng không có để cho hắn thất vọng, tại ngắn ngủi thời gian cũng đã chạy tới nơi này.

Theo Nhân Tộc Thánh Nhân xuất hiện, trong tràng chiến đấu ngừng lại, Thiên Quân mang theo Chúng Thánh lui về phía sau gần nghìn trượng, cùng đám người Dương Diệp kéo ra khoảng cách.

Dương Diệp đi tới trước mặt An Nam Tĩnh, giờ phút này, An Nam Tĩnh sắc mặt vô cùng trắng bệch, khóe miệng còn mang theo một tia máu tươi, mà chính hắn cũng không khá hơn bao nhiêu, toàn thân đều là tổn thương. Hai người bọn họ tuy rằng yêu nghiệt đến cực điểm, nhưng mà, tại bọn họ trước mặt là hơn hai mươi vị Thánh Nhân, hơn nữa, ít Thánh Nhân này cơ bản đều là không có nước phần đích. Bọn hắn hiện tại, còn không có năng lực kia dùng một đánh mười.

Bọn hắn hiện tại, chỉ có thể miễn cưỡng đối kháng!

“Không có sao chứ?” Dương Diệp nói khẽ.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “không có gì đáng ngại!”

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua xa xa mười vị Thánh Nhân kia, “ta vẫn còn quá yếu!”

Nghe vậy, xa xa mười mấy vị Thánh Nhân kia sắc mặt lập tức biến thành vô cùng khó coi!

Nàng vẫn còn quá yếu!

Này nói lời gì? Nếu như nàng còn yếu, vậy bọn họ những người này tính là cái gì?

Dương Diệp cũng là có chút im lặng, An Nam Tĩnh này có khi nói chuyện có thể giận điên người, nếu như nàng cũng còn rất yếu mà nói, vậy thế giới này sẽ không có cường giả. Có thể nói, trừ lão tổ bên ngoài, không có bất kỳ một vị Thánh Nhân dám nói có nắm chắc có thể chiến thắng nàng, kể cả nàng Dương Diệp đều không được! Mà nàng rõ ràng còn nói mình rất yếu!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía sau lưng đám người Lâm Chấn, Lâm Chấn đạo; “Không có sao chứ?”

Dương Diệp nói: “Tại không có chuyện gì lớn.”

“Như vậy cũng tốt!”

Lâm Chấn nhẹ gật đầu, “hiện tại làm như thế nào?”

Làm như thế nào!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Quân kia, người kia nhìn thoáng qua đám người Lâm Chấn, giờ phút này, trong lòng hắn đã có thoái ý.

Ngược lại không phải nói bọn hắn bên này sợ Dương Diệp bên này, mà là là hắn muốn lấy giá thấp nhất đánh chết Dương Diệp đoạt được Linh Chủ, mà bây giờ nếu là đánh nhau, liền coi như bọn họ có thể thắng, cũng tuyệt đối là thắng thảm.

Niệm đến tận đây, Thiên Quân chính là đã làm quyết định. Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, Linh Chủ, Bách Tộc ta tình thế bắt buộc, nếu như ngươi không giao ra, đến lúc đó cả Nhân Tộc đều sẽ vì ngươi chôn cùng, chính mình nghĩ thêm đến đi!”

Nói xong, hắn mang theo sau lưng mọi người quay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Thế nào, cứ đi như thế?”

Thiên Quân dừng bước lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, “như thế nào?”

“Như thế nào?”

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đạm thanh nói: “Có thể tái chiến!”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, hắn quay đầu nhìn về phía Thiên Quân, “Vậy chiến!”

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang bắn tỉa mà ra.

Cùng lúc đó, một đạo tiếng kiếm reo trực tiếp đem không gian chung quanh đánh rách ra.

Tiếp tục chiến!

...

Ps: Cảm tạ: Thư hữu 54080324, 2320661468, thư hữu 53138293, Lương Thần Nhật Thiên, dùng điên chứng đạo, thư hữu 54071873, 1358128 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2144: Hiện Tại Mới Vừa Vặn Mở!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp tục chiến!

Lời của Dương Diệp, làm cho trong tràng tất cả mọi người hơi khiếp sợ.

Liền trước mắt loại tình huống này mà nói, Dương Diệp bên này vẫn là có hoàn cảnh xấu, kết cục tốt nhất là đám người Thiên Quân ly khai, mọi người tạm thời bình an vô sự. Nhưng mà, mọi người cũng không nghĩ tới, Dương Diệp rõ ràng còn muốn chiến!

Kể cả đám người Lâm Chấn cũng không nghĩ tới!

Đối với Dương Diệp mà nói, đương nhiên muốn chiến!

Cũng không phải là nghĩa khí nắm quyền!

Chính hắn cũng biết, nhóm người mình không có khả năng tiêu diệt Thiên Quân cùng Thánh Nhân, nhưng mà, hay là muốn chiến. Bởi vì hắn muốn cho Thiên Tộc cùng còn lại Bách Tộc minh bạch, Dương Diệp hắn cùng Nhân Tộc không phải là dễ khi dễ.

Dương Diệp ta, Nhân tộc ta, không phải là các ngươi muốn đánh thì đánh, muốn đi thì đi!

Không diệt được tất cả mọi người, không sao, có thể diệt một người là một người!

Đám người Lâm Chấn nhìn nhau, cuối cùng vẫn còn lựa chọn đi theo Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xông tới. Nếu như không có An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, hắn tự nhiên sẽ không dám chiến, rất đơn giản, Nhân Tộc Thánh Nhân căn bản không có thể cùng Thánh Nhân Bách Tộc chống lại. Mà có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ở đây, vậy có lực đánh một trận.

Lúc này đây, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không có tách ra. Hai người trước tiên tiến vào bầy Thánh Nhân bên trong, mà đám người Thiên Quân cũng không có ở do dự, đồng thời ra tay.

Nếu như không thể tránh né một trận chiến, vậy bọn họ Bách Tộc cũng Vô Sở Úy Cụ.

Chiến trường chia làm hai bộ phận, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Thiên Quân cùng mười mấy vị Thánh Nhân vì một số, mà một bộ khác phận thì là đám người Lâm Chấn cùng Bách Tộc Thánh Nhân Cường Giả.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vai kề vai sát cánh, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Quân bên phải một vị Thánh Nhân, “trước giết hắn.”

Thanh âm rơi xuống, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở lão giả kia sau lưng.

Bối Thứ Sát!

Mà An Nam Tĩnh kia là xuất hiện ở trước mặt của lão giả, trong tay Chiến Thiên mãnh liệt một đập hạ xuống.

Đám người Thiên Quân đương nhiên sẽ không nhìn xem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ đưa bọn chúng tiêu diệt từng bộ phận, tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất thủ một khắc này, Thiên Quân chính là đã chắn tên kia trước mặt của lão giả, hai tay mãnh liệt thượng triều nhếch lên, một cỗ lực lượng cường đại chấn động mà ra, này cổ lực lượng trực tiếp đem Chiến Thiên của An Nam Tĩnh ngăn trở, mà lúc này, bên cạnh mấy vị Thánh Nhân đồng thời xuất hiện ở An Nam Tĩnh bốn phía, thoáng qua từng cái

Ầm!

An Nam Tĩnh trực tiếp bị mấy vị Thánh Nhân này liên thủ chấn khai.

Mà Dương Diệp cũng không có thể nháy mắt giết vị Thánh Nhân kia, bởi vì đồng dạng có mấy vị Thánh Nhân chống đỡ hắn!

Ầm!

Kiếm còn chưa rơi xuống, Dương Diệp toàn bộ người đã bị mấy cỗ lực lượng cường đại cho chấn ra, cùng lúc đó, hắn cùng với An Nam Tĩnh lập tức bị hơn mười đạo khí tức cường đại bao phủ.

Cách đó không xa, An Nam Tĩnh tay phải đột nhiên buông lỏng ra Chiến Thiên, tiếp đó, nàng phải tay nắm chắc chính mình sau ót đuôi ngựa đem vượt qua chính mình đôi má, sau đó cắn ở trong miệng. Làm xong đây hết thảy, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại.

Mà tại trước mặt nàng mấy vị Thánh Nhân, kể cả Thiên Quân thần sắc đều là ngưng trọng lên.

Giao thủ mấy lần, bọn hắn đối với An Nam Tĩnh kiêng kị vẫn còn

Dương Diệp phía trên.

Trước mắt nữ nhân này, mặc kệ lúc nào, đều vô cùng tỉnh táo, tấm lòng này thái, làm cho người sinh ra!

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên mở hai mắt ra, giờ khắc này, An Nam Tĩnh quanh thân xuất hiện nhàn nhạt lưu quang, sau một khắc, nàng chậm rãi hướng phía đám người Thiên Quân đi đến, nàng mỗi một bước đi, toàn bộ hư không không gian kịch liệt run lên.

Đột nhiên, An Nam Tĩnh ngừng lại, sau một khắc, nàng hai tay chất chồng, sau đó hướng lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vỗ.

Ầm!

Cái vỗ này, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian tại thời khắc này trực tiếp sụp đổ mai một! Không gian đập nát một khắc này, một cỗ cường hãn vô cùng lực lượng trực tiếp như là bạo như gió hướng phía đám người Thiên Quân thổi quét mà đến.

Đám người Thiên Quân biến sắc, không dám khinh thường, vội vàng ổn định tâm thần, trong đó, Thiên Quân hướng phía trước bước ra một bước, hai tay vẫy một cái, sau đó mãnh liệt hợp lại, trong chốc lát, hai cỗ lực lượng cường đại trống rỗng xuất hiện, này hai cỗ lực lượng hiện lên Giáp Kích Chi Thế trực tiếp đem An Nam Tĩnh cỗ lực lượng kia kẹp, nhưng mà, ba cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc, Thiên Quân cái kia hai cỗ lực lượng chính là trực tiếp nổ bể ra!

Mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại đỉnh đầu của đám người Thiên Quân, nàng đưa tay phải ra, sau đó mãnh liệt hướng xuống chính là một phen.

Này một phen, dường như đem thiên đô cho lật lên!

Phía dưới, Chúng Thánh sắc mặt đại biến.

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên. Sau một khắc, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Làm cảm nhận được cỗ lực lượng này lúc, trong tràng Chúng Thánh sắc mặt tím mặt đại biến. Trước kia bọn hắn đem tất cả chú ý lực đều đặt ở trên thân An Nam Tĩnh, sau đó không để ý đến sự hiện hữu của Dương Diệp. Bọn hắn giờ phút này, mới đột nhiên bừng tỉnh, bên cạnh thế nhưng là còn có một Dương Diệp đấy!

Nhưng mà lúc này, đã hơi trễ.

Thiên Quân bên phải trăm trượng có hơn, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở nơi đó vị Thánh Nhân kia sau lưng, mà kiếm trong tay của Dương Diệp, chính chọc vào ở sau lưng của Thánh Nhân kia, cường đại Kiếm Khí trong nháy mắt chính là đã đem Thánh Nhân kia trong cơ thể nát bấy!

Lại một vị Thánh Nhân Vẫn Lạc!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, lúc này, Dương Diệp người đã biến mất, thoáng qua, đạo đạo của Dương Diệp tàn ảnh ở giữa sân như như xuyên hoa hồ điệp xuyên thẳng qua mà qua.

“Cẩn thận!”

Thiên Quân đột nhiên quát, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh đã tới đỉnh đầu của hắn, thoáng qua, An Nam Tĩnh một chân trực tiếp giẫm xuống dưới. Thiên Quân không dám khinh thường, trong tay xuất hiện một thanh thước ngọc, đúng là Thiên Xích kia!

Thiên Quân nắm chắc Thiên Xích, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng tuôn ra vào bên trong đó, sau một khắc, hai tay thượng triều mãnh liệt đất chính là vung lên.

Ầm!

Một cỗ cột sáng màu trắng phóng lên trời, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho mảnh không gian này cũng vì đó hư ảo.

Kỳ thật, không gian ở đây đã đến triệt để bên bờ hủy diệt.

Căn bản chịu không được như vậy chiến đấu của nhiều Thánh Nhân!

Thiên tế, An Nam Tĩnh đang đối mặt Thiên Quân lúc, cũng không có chủ quan, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, sau một khắc, trong tay nàng Chiến Thiên trực tiếp hóa thành một luồng sáng điện xạ hạ xuống.

Ầm!

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ ra, Thiên Quân đang muốn ra tay, nhưng mà lúc này, hắn đột nhiên quay đầu, ở chỗ không xa, trong đó một vị Thánh Nhân cũng đã ngã xuống.

Lại một vị Thánh Nhân ngã xuống!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Thiên Quân, khóe miệng nổi lên một vòng nhe răng cười, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Thiên Quân đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, kia trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, muốn ra tay với Dương Diệp, mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn.

“Cút ngay!”

Thiên Quân đột nhiên quát, tiếp đó, kia trực tiếp một chưởng vỗ hướng về phía An Nam Tĩnh.

Bị gầm lên, An Nam Tĩnh sắc mặt lập tức băng lạnh xuống, nàng nắm Chiến Thiên đối với Thiên Quân mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Chiến Thiên phá không mà đi, lập tức phá hết Thiên Quân cỗ lực lượng kia, Chiến Thiên tiến quân thần tốc, đi thẳng tới trước mặt của Thiên Quân, mà lúc này, một thanh thước ngọc chỉa vào Chiến Thiên phía trên.

Mà An Nam Tĩnh cùng Thiên Quân đồng thời xuất hiện ở riêng phần mình vũ khí về sau, sau một khắc, An Nam Tĩnh một cước đá vào trên Chiến Thiên.

Ầm!

Lực lượng cường đại trực tiếp đem Thiên Quân kia cùng Thiên Xích của hắn chấn bay ra ngoài.

Mà An Nam Tĩnh cũng không có thu tay lại, thân hình của nàng một chuyến, tay phải trực tiếp cầm Chiến Thiên, sau đó thân thể xoay tròn một cái, trong tay Chiến Thiên bay thẳng đến Thiên Quân kia bắn nhanh ra như điện. Cùng lúc đó, An Nam Tĩnh tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó đối với Thiên Quân mãnh liệt chúi xuống, trong chốc lát, Thiên Quân đỉnh đầu, một cái cự chưởng chống trời đột nhiên từ trong không gian chui ra, sau đó mãnh liệt rơi xuống.

Thiên Quân hai mắt híp lại, giờ phút này hắn mới thức tỉnh, một mình đối với ngay trước mắt cái này gọi là An Nam Tĩnh nữ giờ Tý, hắn căn bản không có chiến thắng nắm chắc!

Ngay từ đầu, trong mắt của hắn, chỉ cần An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp không liên thủ, không thể đối với hắn tạo thành quá lớn uy hiếp, mà hiện tại xem ra, cũng không phải như vậy!

Thu hồi suy nghĩ, Thiên Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, tại quanh người hắn xuất hiện một đạo luồng sáng trắng, những thứ này bạch quang tầng tầng hướng phía bốn phía lan truyền, mà lúc này, Chiến Thiên của An Nam Tĩnh cùng cái kia kình thiên tay khổng lồ đã rơi xuống!

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ tinh không điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động, mà cách bọn họ hơi gần một ít tĩnh mịch tinh cầu càng là trực tiếp sụp đổ mai một.

Gần mười hơi về sau, trong tràng khôi phục bình thường, Thiên Quân cùng An Nam Tĩnh giờ phút này cách xa nhau ngàn trượng, tại Thiên Quân khóe miệng, lộ ra một vệ đỏ tươi.

Mặt đối trước mắt An Nam Tĩnh này, hắn có chút vô lực!

Hắn căn bản không làm gì được An Nam Tĩnh!

Bất quá, An Nam Tĩnh tưởng muốn quang minh chính đại kích giết hắn, vẫn có chút độ khó, cuối cùng hắn giờ phút này, đang đối mặt An Nam Tĩnh lúc, là toàn bộ tinh thần phòng bị. Ban đầu Nhân Quân là vì quá chủ quan, tăng thêm Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, mới bị nhất kích tất sát đấy!

Mà hắn hiển nhiên sẽ không ở phạm lỗi của Nhân Quân!

Thiên Quân nhìn sang bên cạnh liếc mắt, kia lập tức tâm trầm xuống, bên kia, Dương Diệp đã giết ba vị Thánh Nhân!

Giết ba vị!

Thi triển ra Kiếm Vực sau Dương Diệp, ít Thánh Nhân kia đang đối mặt hắn lúc, càng thêm hữu tâm vô lực rồi! Lại thêm Dương Diệp có Nhân Tộc Thánh Nhân tương trợ, có thể nói, tại tiếp tục nữa, bọn hắn bên này tình cảnh sẽ thay đổi rất không xong, vô cùng tệ hại!

Niệm đến tận đây, Thiên Quân ngẩng đầu nhìn lại.

Tại không biết tên trong không gian, hai vị lão nhân ngồi đối diện nhau.

Hai người này, đúng là Đạo Tổ cùng Phật tổ.

Đạo Tổ mỉm cười, “xem ra, lúc này đây các ngươi thì không cách nào thành công.”

Phật tổ nhẹ gật đầu, “vẫn còn có chút khinh địch.”

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua phía dưới An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, “hai cái này bé con, không tệ, rất không tồi. Đặc biệt là nữ oa kia, đợi một thời gian, Đại Thiên Vũ Trụ ta lại sẽ xuất hiện một vị Võ Thần.”

Nói xong, hắn đứng dậy quay người rời đi.

An Nam Tĩnh còn muốn xuất thủ, mà lúc này, mười một gã đầu trọc trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện tại An Nam Tĩnh bốn phía, ngay sau đó, một cỗ vô hình khí tràng bao phủ bốn phía. Thoáng qua, mấy chục đạo kim quang trực tiếp đánh về phía An Nam Tĩnh.

Rầm rầm rầm...

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, mà An Nam Tĩnh bản thân càng là trực tiếp bị oanh đã đến vạn trượng có hơn.

Vạn ngoài... Trượng, An Nam Tĩnh vừa dừng lại một cái, trong đó một người đàn ông trung niên vô thanh vô tức xuất hiện ở sau lưng nàng, sau một khắc, thứ nhất chương trực tiếp vỗ vào An Nam Tĩnh phía sau lưng.

Ầm!

An Nam Tĩnh lập tức lần nữa bay ra ngoài. Bất quá lúc này đây, không có bay bao lâu, Dương Diệp liền là xuất hiện ở trước mặt nàng, sau đó ôm ở. Nhưng mà, lực lượng cường đại vẫn như cũ tồn tại, này cổ lực lượng trực tiếp đưa hắn cùng An Nam Tĩnh lần nữa đẩy lui trăm trượng xa!

Dương Diệp vừa dừng lại, trong lòng ngực của hắn An Nam Tĩnh trong miệng chính là phún ra một ngụm tinh huyết, mà ở sau lưng nàng, có một ngọn lửa màu vàng đang không ngừng thiêu đốt lên thân thể của nàng!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong cơ thể hắn tử khí điên cuồng dũng mãnh vào An Nam Tĩnh trong cơ thể, cùng lúc đó, hắn trợn mắt nhìn về phía xa xa.

Mười một vị Thánh Nhân!

Không cần nghĩ, những thứ này là Thánh Nhân của Phật Gia.

Phật Gia xuất thủ!

Lúc này, cái kia cầm đầu một tên nam tử đầu trọc đi tới Dương Diệp cùng trước mặt An Nam Tĩnh, “Dương thí chủ, hôm nay luận bàn liền dừng ở đây đi.”

Dương Diệp giơ tay liền một kiếm chém ra.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí lập tức đem trung niên nam tử kia rung động đến ngàn trượng có hơn.

Dương Diệp nhìn lướt qua đám người trung niên nam tử kia, trong mắt mang theo vẻ dữ tợn, “dừng ở đây? Không, ta cảm thấy, hiện tại giờ mới bắt đầu.”

Nói xong, một mai Huyết Hồng Sắc Châu Tử xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Hồn Huyết Châu!

Có thể giết hắn ý tăng lên tới Thánh Nhân Giai Hồn Huyết Châu!

Sau một khắc, Hồn Huyết Châu kia trực tiếp không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Ầm!

Trong chốc lát, toàn bộ tinh không lập tức hoàn toàn đỏ ngầu.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2145: Đi Bên Nào Giết Chứ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô tận sát ý!

Giờ khắc này, sát ý của Dương Diệp lập tức tăng lên tới hắn bây giờ có thể thừa nhận cực hạn!

Thánh Nhân Giai sát ý!

Giờ khắc này, toàn bộ phương viên mấy trăm ngàn dặm không gian đều bị sát ý của hắn nơi bao bọc.

Tất cả mọi người bị một màn này làm chấn kinh!

Dương Diệp trong ngực, An Nam Tĩnh lông mày nhưng là nhíu lại. Bởi vì nàng cảm giác được, Dương Diệp tựa hồ có hơi khống chế không nổi chính mình rồi. Nàng duỗi tay nắm chắc tay của Dương Diệp, nhưng mà, này nắm chắc nhưng là nắm vô ích.

Nàng đột nhiên quay đầu, giờ phút này, Dương Diệp đã tại Phật Gia kia Chúng Thánh trước mặt.

Lúc này đây tới là Phật Gia mười hai thánh, còn được gọi là mười hai La Hán, là Phật Gia vô cùng nổi danh mười hai người, hãy cùng Đạo Môn cửu tử giống nhau.

Cầm đầu là A La Thánh Nhân, cũng trước kia chính là trộm tập kích tổn thương An Nam Tĩnh vị cường giả kia.

Giờ phút này, A La trong mắt cũng xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng.

Nặng như vậy sát ý, hắn còn chưa bao giờ thấy qua, cũng chỉ nghe qua.

A La có chút suy nghĩ, sau đó nói: “Dương thí chủ, ngươi sát ý quá nặng, đã bị mất phương hướng tâm trí, ta...”

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

A La kia sắc mặt tím mặt biến đổi, tay phải hướng mãnh liệt đất chính là vỗ, một đạo Kim Sắc Phật Quang chấn động mà ra.

Nhưng mà, đạo này Kim Sắc Phật Quang lập tức liền là bị đạo kiếm khí kia cho vỡ ra đến, sau một khắc, Kiếm Khí đi thẳng tới trước mặt của A La kia, bất quá giờ phút này, tại trước mặt A La kia xuất hiện một ngọn lửa màu vàng, ngọn lửa kia trực tiếp đem Dương Diệp đạo kiếm khí kia bao bọc, thoáng qua, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp bị luồng ngọn lửa màu vàng óng này đốt cháy đã thành hư vô. Nhưng mà lúc này, Dương Diệp không có dấu hiệu nào xuất hiện ở sau lưng của A La kia.

Trong lòng A La kinh hãi, thầm nghĩ không ổn, muốn chợt hiện rời chỗ, nhưng mà lúc này, hai cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên đặt ở trên thân hắn.

Kiếm Vực cùng sát ý!

Song trọng lực lượng trấn áp, làm cho A La kia thân thể trực tiếp cong lại, mà lúc này, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào phía sau lưng của A La kia.

Xùy~~!

Một vết máu tươi từ trước ngực của A La kia bắn ra, thoáng qua, thân thể của A La kia trực tiếp bị phân làm hai nửa.

Máu tươi ngũ tạng vung vãi trên đất, nhưng mà máu kia còn chưa rơi xuống đất, liền trực tiếp tụ vào Dương Diệp thân thể.

Giờ phút này, trong tràng thần sắc của tất cả mọi người đều là vô cùng ngưng trọng.

Ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi trên người Dương Diệp, bây giờ Dương Diệp, toàn thân huyết hồng, đặc biệt là tóc, giống như là dùng máu tươi ngưng tụ mà thành, còn có cặp mắt kia, trong mắt, giống như là một cái biển máu.

Bản thân Dương Diệp sát ý liền không yếu, bây giờ đang ở tăng thêm Hồn Huyết Châu kia gia trì, sát ý của hắn càng là đạt đến cực hạn của chính mình.

Hắn hiện tại, trong đầu chỉ có một ý niệm trong đầu, cái kia chính là giết người!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Phật Gia còn dư lại mười một vị Thánh Nhân kia, người kia mười một người đã đưa hắn vây lại, Phật Gia cứ như vậy tổn thất một vị Thánh Nhân, Phật Gia đương nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ.

Thời khắc này thực lực của Dương Diệp xác thực lớn tăng, nhưng mà vậy thì như thế nào?

Phật Gia thì sợ gì?

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên mãnh liệt một đập, toàn bộ tinh không không gian trực tiếp rạn nứt ra, mà sau một khắc, cả người hắn lập tức đi tới trong đó sau lưng của một vị Thánh

Nhân.

“Cẩn thận!”

Xa xa, Thiên Quân gầm lên, liền muốn ra tay, mà lúc này, một thanh Chiến Thiên đột nhiên phá không mà tới.

An Nam Tĩnh xuất thủ!

Thiên Quân gắt gao nhìn chằm chằm An Nam Tĩnh, “ngươi cũng đã biết, hắn như vậy giết Thánh Nhân Phật Gia, Phật Gia nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ, đến lúc đó, hắn...”

An Nam Tĩnh đột nhiên đã cắt đứt lời của Thiên Quân, “hắn nếu như muốn giết, vậy để cho hắn giết đủ!”

Thiên Quân: “...”

Lúc này, An Nam Tĩnh đã không có nói chuyện, trực tiếp nắm Chiến Thiên hướng phía đám người Thiên Quân vọt tới. Mà cách đó không xa, Dương Diệp cũng đã đánh chết một Phật Gia Thánh Nhân! Bất quá, hắn cũng bỏ ra một cái giá lớn.

Hắn cả người đều đã bị đánh chính là rạn nứt ra!

Dùng tổn thương đổi lấy một vị Thánh Nhân Vẫn Lạc!

Tuy rằng bị trọng thương, bất quá rất nhanh, thân thể của hắn cũng đã khôi phục, cuối cùng hắn thế nhưng là có Hồng Mông Tử Khí đấy.

Nháy mắt giết một vị Thánh Nhân về sau, Dương Diệp nhìn về phía hạ một vị Thánh Nhân, Phật Gia Thánh Nhân kia biến sắc, lúc này lui về phía sau trọn vẹn ngàn trượng, nhưng mà, Dương Diệp lại như cũ xuất hiện ở phía sau hắn, mà đang ở Dương Diệp xuất hiện sau lưng vị Thánh Nhân này một chớp mắt kia, gần chín đạo kim quang đột nhiên đánh vào phía sau lưng của hắn, bất quá, kiếm trong tay của Dương Diệp vẫn như cũ đâm vào phía sau lưng của vị Thánh Nhân kia.

Ầm!

Xùy~~!

Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, mà trước mặt Dương Diệp vị Thánh Nhân kia thân thể nhưng là trực tiếp phân làm hai nửa.

Nghìn ngoài... Trượng, Dương Diệp vừa dừng lại một cái, chín vị Phật Gia Thánh Nhân chính là đã vây quanh, sau một khắc, tại Dương Diệp bốn phía, xuất hiện một cái màu vàng quang trận, thoáng qua, một đạo đạo kim quang trong nháy mắt từ cái kia quang trong trận tuôn ra, sau đó đem Dương Diệp gói, mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một chớp mắt kia, chung quanh những cái kia Phật Quang lập tức ngừng lại, như là cứng lại vậy

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay sau đó, một đạo tiếng kiếm reo phóng lên trời, trong chốc lát, những Kim Sắc Phật Quang kia lập tức tan thành mây khói, thoáng qua, một đạo huyết hồng Kiếm Khí phá không mà ra, này đạo huyết hồng Kiếm Khí trực tiếp bổ về phía Phật Gia kia còn dư lại chín vị Thánh Nhân.

Chín vị Thánh Nhân đứng sóng vai, Song Thủ Hợp Thập, sau đó đồng thời xuất chưởng.

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia còn chưa dựa vào gần chín vị Thánh Nhân kia, chính là trực tiếp bị đánh tan!

Chín người cũng không có ngừng tay, mà là lần nữa xuất chưởng, trong chốc lát, chín đạo kim sắc chưởng ấn chất chồng lấy hướng phía Dương Diệp bắn tới. Trong Cửu Đạo Chưởng Ấn ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem toàn bộ hư không đều chấn địa hư ảo.

Đây là chín vị Thánh Nhân liên thủ áp chế, nếu như bọn hắn không đem lực lượng áp chế ở dấu tay kia bên trong, tại bọn họ xuất thủ một chớp mắt kia, mảnh tinh không này sợ là cũng đã nổ bể ra. Mà bọn hắn sở dĩ lực áp chế lượng, tự nhiên không phải sợ làm hư mảnh tinh không này, mà là muốn tất cả lực lượng đều toàn bộ tập trung ở trên người của Dương Diệp. Sau đó, Dương Diệp liền khó qua. Cửu Đạo Chưởng Ấn kia còn chưa tới gần hắn, hắn chính là cảm giác thân thể của mình muốn nổ bể ra.

Bất quá hắn giờ phút này căn bản không nghĩ nhiều như vậy, hắn hiện tại, chỉ muốn giết người!

Đơn thuần muốn giết người!

Mà trước mắt Cửu Đạo Chưởng Ấn này, hắn không thể không ngạnh kháng!

Ầm!

Một cỗ sát ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, ngay sau đó, này cỗ sát ý trực tiếp đánh về phía Cửu Đạo Chưởng Ấn kia, cùng lúc đó, một đạo kiếm quang đi theo đạo này sát ý về sau.

Bên trong đạo kiếm quang này, đúng là Dương Diệp kia!

Ầm!

Sát ý cùng Cửu Đạo Chưởng Ấn kia vừa mới tiếp xúc, sát ý lập tức nổ bể ra, nhưng mà đạo kiếm quang kia nhưng đã tới, đạo kiếm quang này trực tiếp đem Cửu Đạo Chưởng Ấn kia chém nát, thoáng qua, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại Phật Gia trong đó sau lưng của một vị Thánh Nhân, khi cảm giác được Dương Diệp xuất hiện phía sau lưng mình một khắc này, trong lòng Thánh Nhân kia hoảng hốt, đồng thời trong lòng dâng lên một cái ý niệm trong đầu.

Đã xong!

Quả thật đúng là không sai, kia ý niệm này mới vừa xuất hiện, kia trước ngực chính là đâm vào một thanh kiếm!

Rầm rầm!

Mà lúc này, mấy đạo kim sắc chưởng ấn trực tiếp đánh vào phía sau lưng của Dương Diệp, Dương Diệp toàn bộ người lần nữa bay ra ngoài. Kia vừa dừng lại một cái, tại toàn thân hắn đột nhiên kích bắn ra vô số đạo máu tươi, như nước suối phun, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Tuy rằng hắn là Thánh Nhân Giai thân thể, nhưng mà cũng không chịu nổi như thế đánh a!

Cũng may Hồng Mông Tử Khí tại liên tục không ngừng chữa trị người nhục thể của hắn, bằng không thì, hắn đã sớm đập nát rồi!

Ở trên hư không trong đám mây.

Hai ông già như trước còn đang đối đầu. Đúng là Đạo Tổ kia cùng Phật Tổ!

Phật Tổ nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó nhìn về phía Đạo Tổ, “đạo huynh, đi tiếp như vậy, Phật Gia ta tám vị Thánh Nhân này sợ là phải tại chết mấy vị, mà ngươi vị này mới thu đồ đệ cũng hẳn là muốn dặn dò. Chuyện ngày hôm nay, đến đây thì thôi, như thế nào?”

Vốn là hắn kiềm chế Đạo Tổ, mà khi Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắt đầu đồ sát lúc, biến thành Đạo Tổ kiềm chế hắn!

Bằng không thì, hắn vừa rồi tại Dương Diệp ra tay nháy mắt giết vị Phật Gia Thánh Nhân thứ một lúc chính là đã bắt đầu ngăn trở!

Đạo Tổ mỉm cười, “thôi, sợ là không dễ dàng như vậy rồi.”

Nghe vậy, Phật Tổ kia nhìn thoáng qua Đạo Tổ, chính yếu nói, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía phía dưới.

Phía dưới.

Mấy vị Phật Gia Thánh Nhân tại đánh lui Dương Diệp về sau, chính là muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, bảy tên đang mặc hắc bào người thần bí đột nhiên xuất hiện tại trong tràng. Chuẩn xác mà nói là xuất hiện ở sau lưng của mấy vị Phật Gia Thánh Nhân kia, sau một khắc, một từng đạo hàn quang không ngừng ở giữa sân vang lên.

Xuy xuy xuy!

Bất ngờ không đề phòng, đầu của mấy vị Phật Gia Thánh Nhân trực tiếp bị lột bỏ, mà bây giờ, trong tràng còn chỉ còn lại có hai vị Phật Gia Thánh Nhân, hai vị Thánh Nhân này mới vừa rồi nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc tránh né phía sau mình cái kia nhất kích trí mệnh!

Lại là Nhất Phương Thế Lực xuất hiện!

Trong hư không, Phật Tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, “Thần Tộc!”

“Đã đoán đúng!”

Ngay tại lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, người đến, đúng là Đinh Thược Dược kia. Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Đạo Tổ, sau đó ánh mắt đã rơi vào trên người của Phật Tổ, “xem ra, Thần Tộc ta hồi lâu không có ra tay, các ngươi đều quên chúng ta.”

Phật Tổ kia nhìn về phía Đinh Thược Dược, “vì sao?”

“Vì sao?”

Đinh Thược Dược mỉm cười, "Phật Tổ, đem ngươi làm đứng ở Bách Tộc bên kia lúc, cũng đã là Thần Tộc ta địch nhân, nếu là Thần Tộc ta địch nhân, Thần Tộc ta tự nhiên sẽ ra tay trả thù. Trước kia là không có cơ hội, nhưng là bây giờ, đây chính là một cơ hội rất tốt, không phải sao?"

Phật Tổ nhìn xem Đinh Thược Dược, không nói gì.

"Tưởng giết ta?"

Đinh Thược Dược cười cười, "ngươi phải hỏi một chút Đạo Tổ có đáp ứng hay không!"

Phật Tổ nhìn về phía Đạo Tổ, "đạo huynh đã cùng Thần Tộc hợp tác rồi?"

Đạo Tổ lắc đầu, "vậy cũng được không có, bất quá, giờ phút này Phật huynh nếu là muốn giết nàng, ta không thể nói trước được giúp một cái nàng, bằng không thì, tiểu tử kia đợi tí nữa thanh tỉnh, nhất định sẽ trách ta."

Phật Tổ nhìn hai người, sau đó nói: "Lúc này đây, các ngươi thắng."

Nói đến đây, hắn chính muốn nói gì, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn quay đầu nhìn phía tây, sau một khắc, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Phật Giới.

Thời khắc này Phật Giới đã đến một khách không mời mà đến, một vị không có hai cánh tay trung niên nam tử.

Nam Tử Không Tay nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Trước mở phía nào mới giết chứ?"

...

------oOo------

Chương 2146: Ai Kêu Ta Là Cha Hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tử Không Tay âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, tại trước mặt hắn chính là xuất hiện mấy vị Thánh Nhân, trong đó cầm đầu một vị Thánh Nhân vừa muốn nói, ngay tại lúc này, Nam Tử Không Tay kia đột nhiên tại chỗ biến mất, sau một khắc, vị Phật Gia Thánh Nhân kia đầu chính là đã bay ra ngoài!

Thoáng qua, Nam Tử Không Tay chân phải mãnh liệt một đập.

Trong chốc lát.

Ầm!

Cả Phật Giới kịch liệt run lên, vô số Phật Gia chùa miểu lập tức tại thời khắc này hóa thành hư vô!

Cả Phật Giới khiếp sợ!

Tất cả Phật Gia cường giả toàn bộ ánh mắt nhìn về phía Nam Tử Không Tay!

Nam Tử Không Tay nhìn lướt qua bốn phía, ngay tại lúc này, một đóa kim liên xuất hiện ở trước mặt của hắn, kim liên phía trên, đúng là Phật Tổ kia.

“Là ngươi!” Phật Tổ trầm giọng nói.

Trước mắt Nam Tử Không Tay này hắn tự nhiên biết, tại Nam Tử Không Tay này sau khi xuất hiện, Phật Gia cũng đã bắt đầu đã điều tra.

Võ Đế Học Viện đương nhiệm viện trưởng!

Nam Tử Không Tay đi tới trước mặt của Phật Tổ kia, “đường đường Phật Gia Lão Tổ, tự mình đi đối phó một cái Đại Thiện Cảnh vãn bối, ngươi không cảm thấy mất mặt sau?”

“Hắn là ngươi người phương nào!” Phật Tổ hỏi.

“Người phương nào?”

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “này không có quan hệ với ngươi, tới hôm nay, là muốn hướng Phật Tổ muốn cái đáp án, Dương Diệp này, ngài lão nhân gia sau này có thể hay không đừng đi chĩa vào?”

“Nếu như ta nói muốn chứ?” Phật Tổ đạm thanh nói.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Vậy thì tốt, giờ phút này lên, Phật Gia chính là Võ Đế Học Viện ta địch nhân, hơn nữa, bây giờ bắt đầu, ta sẽ giết sạch cả Phật Giới trừ ngươi ở ngoài tất cả mọi người, có muốn thử một chút hay không?”

Phật Tổ hai mắt híp lại, “uy hiếp ta?”

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu, “chính là uy hiếp ngươi!”

Trong tràng bầu không khí lập tức đọng lại.

Mặt đối với Nam Tử Không Tay hùng hổ dọa người, coi như là tượng đất, cũng là sẽ bốc hỏa đấy. Đột nhiên, một Kim Sắc Thủ Chưởng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của Nam Tử Không Tay kia, làm Kim Sắc Thủ Chưởng này xuất hiện một chớp mắt kia, trong tràng tình cảnh đột nhiên biến ảo, giờ phút này, hai người đã tới một mảnh không biết tên tinh vực, nhưng mà, Kim Sắc Thủ Chưởng kia vẫn như cũ tồn tại, không chỉ có như thế, chung quanh vô số tinh cầu không có dấu hiệu nào vỡ ra, hóa thành vô số Tinh Quang hướng phía mờ mịt Vũ Trụ Thâm Xử kích bắn đi!

Nam Tử Không Tay mặt không đổi sắc, hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, một cỗ tươi sống dòng máu màu đỏ từ trong cơ thể hắn tràn ra, thoáng qua, Nam Tử Không Tay tóc lập tức xích đỏ lên, cùng lúc đó, hắn hai mắt tại thời khắc này cũng trở nên hoàn toàn đỏ đậm.

Cũng không phải sát ý, cùng tướng mạo của Dương Diệp biến hóa có khác nhau rất lớn!

Xa xa, Phật Tổ kia hai mắt hơi híp lại, “Huyết Mạch chi Lực...”

Ầm!

Theo Phật Tổ thanh âm rơi xuống, một cỗ lực lượng cường đại đột nhiên từ Nam Tử Không Tay kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trong nháy mắt, trong tràng không gian lập tức phá thành mảnh nhỏ.

Nam Tử Không Tay cùng Phật Tổ lần nữa xuất hiện tại Phật Giới, mà giờ khắc này, Nam Tử Không Tay mở hai mắt ra, tại thu hút ở bên trong, hai luồng huyết dịch đang thiêu đốt, cùng lúc đó, cả Phật Giới hư ảo.

Trong nháy mắt, cả Phật Giới chi nhân đều là cảm nhận được một cỗ uy thế lớn lao!

“Ngươi thắng!”

Lúc này, Phật Tổ kia đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, Nam Tử Không Tay khôi phục bình thường. Hắn nhìn thoáng qua Phật Tổ, sau đó nói: “Phật Gia, trừ ngươi bên ngoài, bất kỳ người nào cũng có thể đi nhằm vào hắn, hắn mà chết, là chính hắn yếu, là chính hắn không hăng hái tranh giành. Nhưng mà, một mình ngươi sống vô số năm Lão Quái Vật đi nhằm vào hắn, hắn đã chết, liền không phải không không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), mà là ta cái này... Mà là ta không hăng hái tranh giành rồi. Nói một lần chót, các hạ nếu là ở nhằm vào hắn, ta không làm gì được ngươi, nhưng mà, tiêu diệt ngươi Đồ Tử Đồ Tôn vẫn dễ như trở bàn tay.”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Trong tràng, Phật Tổ sắc mặt như nước. Hắn tự nhiên không phải sợ Nam Tử Không Tay, mà là hắn băn khoăn quá nhiều. Hiện tại loại cục diện này, hắn không muốn cùng Nam Tử Không Tay Lưỡng Bại Câu Thương, vì vậy lựa chọn thỏa hiệp.

Có chút sỉ nhục thỏa hiệp, nhưng mà, không có cách nào, không thỏa hiệp chính là Lưỡng Bại Câu Thương, hắn tất cả tâm huyết đều muốn đốt quách cho rồi.

Qua hồi lâu, Phật Tổ quay đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, “đạo huynh, cũng là ngươi một nước cờ cao!”

...

Khác một mảnh hư không, Nam Tử Không Tay đi tới trước mặt của Đạo Tổ kia.

Đạo Tổ quan sát một chút Nam Tử Không Tay, “hắn thỏa hiệp?”

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu.

Đạo Tổ mỉm cười, “ngươi cùng hắn, đều rất ưu tú, mà ngươi năm đó đem ta kéo vào được, là muốn lợi dụng ta giúp ngươi đối phó người nọ?”

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “cũng không có ý này, ta đem cái kia tháp cưỡng ép đưa vào trong cơ thể hắn, chỉ là muốn lại để cho cái kia tháp thay hắn che lấp thoáng một phát thiên cơ, trễ giờ để cho người nọ phát hiện, nhưng đáng tiếc, cuối cùng vẫn còn bị phát hiện rồi. Hắn thành công đi lên kiếm đạo chi lộ, hơn nữa còn gia nhập người nọ sáng tạo tông môn. Ai, thật sự là đau đầu a. Ta bình sinh ai cũng không phục đấy, nhưng mà, không thể không phục thiên phú của người nọ, đối phương thiên phú cho ngộ tính, tại Đại Thiên Vũ

Trụ chúng ta, ngoại trừ đã từng vị Hư Linh Nữ kia bên ngoài, sợ là không người cùng hắn!”

“Thiên phú của ngươi cùng ngộ tính, không kém hơn hắn!”

Đạo Tổ nói: “Kém duy nhất đấy, là ngươi quá trọng tình, nếu như ngươi chịu buông tiểu tử kia cùng hắn mẫu thân, dùng thiên phú của ngươi cùng tiềm lực, tuyệt không so với người nọ yếu. Vô Tình Chi Nhân, vào rất nhiều thời điểm là nếu so với hữu tình chi nhân có ưu thế!”

Nam Tử Không Tay lắc đầu, sau đó nói: “Bây giờ vấn đề là, không đơn thuần là người nọ, còn có một chút bừa bộn thực lực, mà gia hỏa này thiên vốn lại cuốn vào những thứ này bừa bộn thế lực, cầm nát tâm của ta. Đặc biệt là U Minh Điện kia, ta tựu buồn bực rồi, vì cái gì liền U Minh Điện loại thế lực này đều cùng hắn có quan hệ, cái thế lực này, có chút đau đầu a. Còn nữa, Thần Tộc kia, Thần Tộc cũng không đơn giản a, lại thêm cái kia người tiền sử!”

Nói đến đây, hắn lần nữa lắc đầu, “đều là chút thần bí bừa bãi lộn xộn, những thứ này đều có quan hệ với hắn, bổn sự không thế nào lớn, này gây chuyện năng lực thật sự mạnh mẽ!”

Đạo Tổ cười cười, sau đó nghiêm mặt nói: “Người nọ bây giờ đang ở nơi nào?”

Nam Tử Không Tay trầm mặc một chút, sau đó nói: “Hắn ở đây đánh bại Võ Đế về sau, phát hiện bản thân kiếm đạo còn có chút ít chưa đủ, sau đó tiến vào Thời Không Thông Đạo bên trong, hắn hiện tại, đang lợi dụng Thời Không Thông Đạo hoàn thiện Vô Tình Kiếm Đạo của chính mình.”

“Võ Đế cũng thất bại sao?” Đạo Tổ nói khẽ.

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu, “bọn hắn so với ba trận, một cuộc không cần Huyền Khí, so với Cơ Bản Công, Võ Đế thất bại. Trận thứ hai, chân thật lực so đấu, Võ Đế vẫn bại, kiếm đạo của người nọ, mặc dù có cái sơ hở trí mạng, nhưng vấn đề là thế gian này, ai không có sơ hở? Ta biết sơ hở của hắn ở nơi nào, Võ Đế cũng biết, nhưng mà, không ai có thể cầm sơ hở của hắn làm cái gì. Hắn chỗ lợi hại đã nói nơi đây, sơ hở của ta ngay ở chỗ này, nhưng mà, ngươi hết cách với ta!”

Đạo Tổ khẽ gật đầu, “tuy rằng hắn kiếm đạo thiếu tình, nhưng mà, chính hắn nhưng đã đem vô tình một mặt làm được cực hạn, bất cứ chuyện gì, dù là một chuyện nhỏ, ngươi chỉ muốn làm đến mức tận cùng, đều là cực kỳ khủng bố đấy, mà hắn làm được.”

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu, “xác thực. Hắn hiện tại, tại đánh bại Võ Đế về sau, hắn chỉ biết cho mình là là đối thủ!”

“Bọn hắn trận thứ ba so cái gì?” Đạo Tổ lại hỏi.

Nam Tử Không Tay nói: “Luận đạo, lúc này đây, Võ Đế thắng nửa bậc. Sở dĩ sẽ thắng, cũng là bởi vì kiếm đạo của hắn có chỗ thiếu hụt, nhưng mà, điều này cũng vô ích. Kiếm đạo hữu chỗ thiếu hụt, nhưng mà thực lực của hắn không có chỗ thiếu hụt.”

“Hắn sẽ làm sao như vậy?” Đạo Tổ đột nhiên hỏi.

Nam Tử Không Tay đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vô cùng có khả năng, cuối cùng, hắn hiện tại, còn kém bước này. Nếu như thành công, coi như là năm đó Vô Địch toàn bộ Vũ Trụ Tinh Không Hư Linh Nữ trùng sinh sợ cũng không phải là đối thủ của hắn.”

“Hư Linh Nữ!”

Đạo Tổ nói khẽ: “Nàng này xác thực tính một nhân vật!”

Nam Tử Không Tay nói: “Ngươi biết nàng năm đó vì sao sẽ vẫn lạc sao? Theo Võ Đế Học Viện ta ghi chép, nàng năm đó thế nhưng là đã đã cường đại đến bao trùm này một vùng vũ trụ phía trên, dù là cái mảnh này Đại Thiên Vũ Trụ trong nháy mắt hủy diệt, cũng là không làm gì được nàng. Nếu như là bị người giết chết, vậy người này không khỏi liền có chút quá mạnh mẽ a!”

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “Vậy một đoạn lịch sử là Đại Thiên Vũ Trụ trống không, đã từng Hư Linh Tộc là Đại Thiên Vũ Trụ bá chủ, tại Đại Thiên Vũ Trụ này hẳn có không ít lịch sử. Nhưng mà, trống rỗng, cái đó sợ ta tiến vào Lịch Sử Trường Hà, cũng không có tìm được cái gì.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Nam Tử Không Tay, “ngược lại là ngươi, ở sau lưng làm nhiều chuyện như vậy, đáng giá không? Nếu như không có những thứ này lo lắng, ngươi hẳn đã đạt tới cao hơn thành tựu, càng sẽ không bị chém tới hai tay.”

Nam Tử Không Tay cười nói: “Đáng giá? Đạo huynh, nếu như ngươi không lo lắng Đạo Môn, dùng ngộ tính của ngươi cùng thực lực, sợ là đã sớm như Nho Gia vị kia như vậy nâng cao một bước rồi a. Vì Đạo Gia, ngươi cứng rắn áp chế cảnh giới của chính mình, đáng giá không?”

Nghe vậy, Đạo Tổ nở nụ cười.

Hắn cùng với Nam Tử Không Tay có một cái khuyết điểm, khuyết điểm này ngay cả có lo lắng.

Có lo lắng, làm việc sẽ không có thể chân chính tùy tâm sở dục, không có thể chân chính tùy tâm sở dục, không thể đạt đến mức tận cùng.

Nhưng mà, bọn hắn nói người nọ, nhưng là không có lo lắng, đối phương tùy tâm sở dục, cái gì cũng buông tha cho. Sau đó, đối với sắp kiếm đạo làm được cực hạn.

“Tiếp đó, ngươi chuẩn bị làm như thế nào?” Lúc này, Đạo Tổ đột nhiên nói.

Nam Tử Không Tay trầm mặc một lát, sau đó nói: “Còn có thể làm sao, tiếp tục kiềm chế người nọ, lại để cho phía dưới tên kia có càng nhiều thời gian trưởng thành. Còn Thần Tộc cùng U Minh Điện, còn có tiền sử nhất tộc bên kia, hiện tại Mạt Pháp Thời Đại còn không có chính thức bắt đầu, những người này hẳn sẽ không động thủ.”

“Cũng sắp!” Đạo Tổ nói.

Nam Tử Không Tay cúi đầu nhìn lại, phía dưới, đúng là vị trí của Dương Diệp.

Đã trầm mặc hồi lâu, Nam Tử Không Tay nói khẽ: “Chờ hắn đã đến tổ cảnh, ta thì sẽ thả tay. Mẫu thân hắn sợ là cùng bọn ta đã tóc bạc. Ta mắc nợ hắn, nhưng mà, càng mắc nợ mẫu thân hắn, mắc nợ rất nhiều nhiều nữa...”

Nghe vậy, Đạo Tổ nhíu mày, “đáng giá không?”

Nam Tử Không Tay nói: “Không có cách nào ai kêu ta là cha hắn, mà không phải hắn là cha ta!”

...

PS: Hai ngày này đừng vương giả bài vị, chơi một ván, ta 21 sao vương giả đều cảm giác phi thường cố sức, tinh diệu ván toàn bộ ni mã vinh quang cấp bậc đại thần!

------oOo------

Chương 2147: Ai Cũng Ngăn Không Được Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Tinh Không, Đạo Tổ nhìn xem Nam Tử Không Tay hồi lâu, sau đó lắc đầu, không nói gì thêm.

Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ở mờ mịt trong tinh hà.

Trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Phía dưới.

Thời khắc này Dương Diệp đã lâm vào hôn mê, tại giết liền mấy vị Phật Gia Thánh Nhân về sau, cũng đạt tới cực hạn của hắn, trừ ngoài ra, cá nhân hắn cũng bị Phật Gia chư thánh đánh chính là mình đầy thương tích.

Không chịu nổi gánh nặng!

Giờ phút này thân thể của hắn chính thức đã không chịu nổi gánh nặng!

Dương Diệp bị An Nam Tĩnh ôm vào trong ngực, tại bên người nàng, là Đinh Thược Dược, mà ở chỗ không xa, là đám người Thiên Quân, bất quá giờ phút này, Thiên Quân bên này chỉ còn lại không tới bốn vị Thánh Nhân. Trong đó đại bộ phận là bị An Nam Tĩnh vừa tài sở giết, còn có một chút, là Thần Tộc Cường Giả giết chết.

Phật Gia rút đi, Thần Tộc gia nhập, có thể nói làm cho Bách Tộc triệt để đại bại.

Bại rất triệt để!

Đinh Thược Dược đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, “hắn không có sao chứ?”

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó lắc đầu, “tử khí đang tu bổ thân thể của hắn, không có nguy hiểm tính mạng.”

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, sau đó nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Quân, “liền nghĩ như vậy muốn Linh Chủ?”

Thiên Quân khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “đừng nói với ta ngươi Thần Tộc không muốn!”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “ngươi nói không sai, Thần Tộc ta xác thực tưởng muốn Linh Chủ, nhưng mà, chúng ta sẽ không ở thời điểm này đoạt Linh Chủ. Biết rõ Phật Gia vì sao rút đi sao?”

Thiên Quân hai mắt híp lại, đây cũng là chỗ mà hắn nghi hoặc.

Đinh Thược Dược đi tới trước mặt của Thiên Quân, “Bách Tộc liên thủ? Nói thật, không có lão tổ cấp bậc cường giả các ngươi, tại có chút thế lực trong mắt, liền là một đám tôm tép nhãi nhép. Người ta muốn diệt các ngươi, bắn ra tay chuyện giữa. Nếu như ta là ngươi, ta sẽ đi không tiếc bất cứ giá nào trợ giúp Thiên Đế kia, hắn như trùng sinh, ngươi Thiên Tộc có lẽ còn có một chỗ cắm dùi. Bằng không thì, sau lần này, ngươi Thiên Tộc liền sẽ trở thành lịch sử!”

Thiên Đế!

Thiên Quân sầm mặt lại, đã trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn thoáng qua nơi xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên đứng lên, nhìn thấy một màn này, Thiên Quân nheo mắt, nữ nhân này còn muốn động thủ? Ngay tại lúc này, Đinh Thược Dược đi tới trước mặt của An Nam Tĩnh, sau đó đối với nàng khẽ lắc đầu.

“Vì cái gì?” An Nam Tĩnh nhìn thẳng Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược nhìn về phía Dương Diệp, “trước chiếu cố tốt hắn, tưởng giết hắn, không riêng gì Bách Tộc, đừng cho người khác cơ hội.”

An Nam Tĩnh hướng bên phải nhìn thoáng qua, trầm mặc một lát, nàng nhìn về phía Thiên Quân, “Chờ!”

Nói xong, nàng khom người đem Dương Diệp bế lên, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, theo Dương Diệp biến mất, chung quanh mùi máu tươi lập tức thiếu rất nhiều.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Quân cũng là thở dài một hơi, nếu như An Nam Tĩnh thật sự không dừng tay, hắn tuy rằng cũng không sợ, nhưng mà, bên cạnh thế nhưng là còn có Thần Tộc Cường Giả. Hai phe liên thủ, muốn lưu hắn lại, vẫn rất có khả năng.

Có thể Đinh Thược Dược vì sao không động thủ chứ?

Thiên Quân hơi nghi hoặc một chút, bất quá cũng không có suy nghĩ nhiều, mang theo bên cạnh ba người quay người rời đi.

Tại Thiên Quân sau khi rời đi, Đinh Thược Dược đạm thanh nói: “Xuất hiện đi!”

Rất nhanh, một tên đang mặc tử hắc quần dài nữ tử xuất hiện ở Đinh Thược Dược cách đó không xa.

Đinh Thược Dược nhìn đối phương, người kia mỉm cười, “hôm nay này xuất diễn, thật rất đặc sắc!”

“U Minh Điện!” Đinh Thược Dược nói.

Nữ tử nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Đinh Thược Dược nói: “Các ngươi cũng muốn Linh Chủ!”

“Ai không muốn chứ?” Nữ tử hỏi lại.

“Có nắm chắc đối phó Nam Tử Không Tay kia rồi hả?” Đinh Thược Dược lại hỏi.

Nữ tử cười nói: “Không có hoàn toàn chắc chắn, bất quá, đã đến vạn bất đắc dĩ thời điểm, không nắm chắc cũng phải lên, ngươi Thần Tộc cũng đúng như vậy, không phải sao? Bất quá, ta tò mò chính là, ngươi cùng Dương Diệp kia quan hệ tựa hồ không tệ, đến lúc đó, ngươi muốn như thế nào đối mặt hắn chứ?”

Đinh Thược Dược trầm mặc, không nói gì.

Cô gái nói: “Vấn đề này làm khó Đại Quân Sư ngươi rồi đi, ha ha...”

Đinh Thược Dược liếc nhìn cô gái, “ngươi trong U Minh Điện, cái kia thập nữ đều là hắn sinh tử bằng hữu, nếu như ngươi đều muốn đối phó hắn, sẽ không sợ cái kia thập nữ làm phản sao?”

“Cho nên a, đau đầu!”

Nữ tử đi tới trước mặt của Đinh Thược Dược, “không thể không nói, Dương Diệp kia Nữ Nhân Duyên vẫn là rất mạnh, trong U Minh Điện ta những cái kia nha đầu, ta đối với tính khí của các nàng vẫn rất hiểu, Dương Diệp có thể có được công nhận của các nàng, thực vô cùng.”

Đinh Thược Dược không muốn tiếp tục đề tài này, “Thần Tộc ta cùng ngươi U Minh Điện, ngươi thấy thế nào?”

“Tạm thời bình an vô sự!”

Nữ tử cười nói: “Ý của ngươi như nào?”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, nàng mang theo sau lưng ít Thánh Nhân kia quay người rời đi.

“Nghe ngóng chuyện này!”

Ngay tại lúc này, nàng kia đột nhiên cười nói: “Ngươi Thần Tộc cái kia thích Thiên Tộc dài tỉnh chưa?”

Nghe vậy, Đinh Thược Dược thân hình có chút dừng lại, “ngươi đoán!”

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, không nói gì.

Đinh Thược Dược cũng không nói gì, cùng người khác thánh chính muốn ly khai. Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở không xa, chỗ đó, chính là trước kia Dương Diệp vị trí. Trung niên nam tử đang mặc vân trường bào màu trắng, dáng người thẳng tắp, có một cỗ khó có thể hình dung khí chất.

Nhìn thấy người đàn ông trung niên này, nàng kia lông mày hơi nhíu lại, mà Đinh Thược Dược ánh mắt cũng đã rơi vào trên người trung niên nam tử kia. Ở trong mắt nàng, mang theo vẻ ngưng trọng.

Trung niên nam tử không có để ý tên nữ tử này cùng Đinh Thược Dược, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó khẽ gật đầu, “rất tốt.”

“Các hạ là?” Lúc này, một bên U Minh Điện kia nữ tử đột nhiên nói.

Trung niên nam tử ánh mắt đã rơi vào trên thân nữ tử kia, “ngươi muốn Linh Chủ?”

Cô gái nói: “Vâng!”

Trung niên nam tử lắc đầu, “yếu. Tự mình cố gắng, dù cho thiên địa đập nát, vừa lại không cần ngoại vật.”

Nữ tử hai mắt híp lại, trong đôi mắt, vẻ hàn quang chợt lóe lên.

Lúc này, trung niên nam tử quay người rời đi, mà đúng lúc này, nữ tử đột nhiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng xoay tròn, trong chốc lát, một cái tản ra nồng đậm hắc khí Hắc Sắc Thủ

Chưởng đột nhiên từ trung niên nam tử kia sau lưng dò ra, sau một khắc, kia phải bắt vỡ trung niên nam tử kia đầu lâu. Nhưng mà, Hắc Sắc Thủ Chưởng kia còn chưa dựa vào gần trung niên nam tử kia, chính là không tiếng động biến mất.

Nhìn thấy một màn này, nữ tử đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, liền lùi lại hai bước, “làm sao có thể!”

Một bên Đinh Thược Dược cũng là khuôn mặt vẻ chấn động!

Trước mắt đàn bà này là ai?

Người khác không biết nói, nhưng mà nàng đã đoán được.

Có thể nói, ở giữa phiến thiên địa này, nữ nhân này cũng là chí cường giả một trong, coi như là mấy vị lão tổ cũng không dám nói bắt được nữ nhân này! Mà người trước mắt này...

Lúc này, trung niên nam tử kia nhìn thoáng qua nàng kia, “ngươi yếu để cho ta liền xuất thủ ý tưởng đều không có!”

Nói xong, cả người đã tại chỗ biến mất.

Tại chỗ, nàng kia vẻ mặt ngốc trệ.

Một bên, trong lòng Đinh Thược Dược cũng là Phiên Giang Đảo Hải, giờ phút này tâm tình của nàng, khó có thể dùng ngôn ngữ hình dung.

Làm trung niên nam tử kia quay người bước ra một bước lúc, kia đã tới tiền sử di tích.

Một bước mà thôi!

Trung niên nam tử trống rỗng xuất hiện tại Dương Diệp đã từng xuất hiện cái gian phòng kia trong đại điện, tại trước mặt hắn cách đó không xa, cái kia bộ quan tài vẫn ở chỗ cũ.

“Ngươi là người phương nào!” Lúc này, trong quan tài đột nhiên truyền ra một giọng nói.

Trung niên nam tử đi tới cái kia quan tài trước mặt, sau đó nói: “Có chút môn đạo.”

Ngay tại lúc này, một cái bóng mờ đột nhiên từ cái kia trong quan tài bay ra, hư ảnh kia mắt nhìn xuống trung niên nam tử, mà lúc này, trung niên nam tử tay phải chậm rãi nắm lại, trong chốc lát, trong tràng toàn bộ đại điện đột nhiên hư ảo.

“Ngươi...”

Trong điện, truyền ra một đạo kinh hãi âm thanh.

Không biết qua bao lâu, trung niên nam tử đi ra đại điện, tại trước mặt hắn, là con cự thú kia, trung niên nam tử nhìn đối phương, người kia lúc này lui về phía sau.

Sau một khắc, trung niên nam tử biến mất không thấy gì nữa.

Trong đại điện, quan tài đã vỡ vụn.

Cái bóng mờ kia, ánh mắt một mực nhìn chăm chú lên trung niên nam tử rời đi phương hướng, “làm sao có thể...”

...

Vô Tận Hắc Động một trận chiến, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh song song thành danh. Giờ khắc này, người của Đại Thiên Vũ Trụ lại đã biết một cái tên, cái tên này chính là: An Nam Tĩnh. Hai người đang Vô Tận Hắc Động làm những chuyện như vậy, có thể nói chấn kinh rồi cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Hai người liên thủ, giết mười mấy vị Thánh Nhân!

Trong đó mấy vị đều là bị nháy mắt giết chết!

Như thế thực lực, như thế thiên phú, như thế thực lực, làm cho người sinh ra!

Còn lần này, thực lực của Bách Tộc có thể nói là nhận lấy đả kích nghiêm trọng, tổn thất như vậy nhiều Thánh Nhân, trong đó còn có mấy vị là mấy cái đại tộc tộc trưởng, tuy rằng không đến mức thương cân động cốt, nhưng là đúng Bách Tộc mà nói, cái này tổn thất cũng là để cho cho bọn họ vô cùng đau lòng. Trừ lần đó ra, Phật Gia tổn thất có thể nói cũng là phi thường lớn, bỗng chốc tổn thất mấy vị Thánh Nhân, hơn nữa đều là trong Phật Gia siêu cấp cường giả.

Nói tóm lại, lúc này đây, Nhân Tộc đại thắng, Bách Tộc cũng triệt hồi cường giả, bây giờ Nhân giới, là hoàn toàn tự do.

Đáng giá một nói đúng lắm, đã từng là Nhân Tộc tội nhân Dương Diệp bây giờ đang ở Nhân Tộc nhưng là trở thành anh hùng. Bởi vì Bách Tộc bỏ chạy cường giả, là vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cường thế đổi lấy, hơn nữa, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tại Vô Tận Hắc Động giết chóc, không thể không nói lại để cho Nhân Tộc rất là có mặt mũi.

Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, ai dám lừa gạt Nhân Tộc?

Lâm Nhai Thánh Địa.

Dương Diệp nằm ở trên giường, tại bên cạnh hắn là An Nam Tĩnh.

Dương Diệp nằm ở trên giường, hai mắt khép hờ, giờ phút này, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí đang điên cuồng chữa trị thân thể của hắn.

An Nam Tĩnh nhìn xem bên cạnh Dương Diệp, không nói gì.

Không biết trải qua bao lâu, đột nhiên, một tên đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử xuất hiện ở trong phòng.

An Nam Tĩnh mãnh liệt quay đầu, trung niên nam tử nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đang muốn ra tay, đột nhiên, một điểm hàn quang chống đỡ tại giữa lông mày nàng.

Trong lòng An Nam Tĩnh kinh hãi, bất quá, nàng cũng không có dừng tay như vậy, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, nhưng mà, cỗ khí thế này mới vừa xuất hiện chính là đã vô ảnh vô tung biến mất!

An Nam Tĩnh còn muốn ra tay, mà lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nói: “Không cần khẩn trương, ta cũng không có ác ý, nếu có ác ý, ai cũng ngăn không vào ta!”

“Thật sao?”

Ngay tại lúc này, một Đạo Thanh giòn thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

...

------oOo------

Chương 2148: Đang Còn Muốn Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ừ?”

Trung niên nam tử quay đầu nhìn lại, chẳng biết lúc nào, chỗ đó xuất hiện một Tiểu Nữ Hài.

Người tới, đúng là Thiên Tú kia.

Giờ phút này, Thiên Tú lạnh lùng nhìn xem trung niên nam tử, thần tình kia, hoàn toàn không giống như là một cái tiểu cô nương.

Nhìn xem Thiên Tú, trung niên nam tử trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, một lát sau, đột nhiên hắn khẽ gật đầu, “có chút ý tứ.”

Thiên Tú đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhìn xem nằm trên giường Dương Diệp, thần sắc dị thường lạnh như băng.

“Thật biết điều!”

Trung niên nam tử nói: “Thì ra là thế, nếu như như vậy, ta không ngại chờ lâu chút.”

Nói xong, hắn trực tiếp quay người rời đi.

Mà khi hắn khi đi tới cửa, giống như là nghĩ đến cái gì, lại dừng lại, sau đó hắn phải tay khẽ vẫy, không biết vật gì từ Dương Diệp trong cơ thể bắn nhanh ra như điện, không vào trong tay áo hắn.

Thoáng qua, trung niên nam tử biến mất ở trong phòng.

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, giờ phút này, Thiên Tú đã khôi phục bình thường, ở trong mắt nàng, còn mang theo một chút mờ mịt. Thiên Tú nhìn xem An Nam Tĩnh, “tỷ tỷ?”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “nhanh đi vào tìm Tiểu Bạch.”

“Ồ!”

Thiên Tú có chút mờ mịt nhẹ gật đầu, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Trong phòng, An Nam Tĩnh trầm mặc, không biết đang suy nghĩ gì.

Trên giường, Dương Diệp thân thể còn ở trong khôi phục.

Theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, thân thể của Dương Diệp đã gần như hoàn toàn khôi phục. Tại ngày thứ ba lúc, Dương Diệp tỉnh lại, bất quá, khi hắn trong đôi mắt, còn lộ ra một vẻ đỏ thẫm.

Đó là sát ý!

Dương Diệp quay đầu, ở bên cạnh, là An Nam Tĩnh kia.

“Tỉnh?” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Cảm giác như thế nào?” An Nam Tĩnh lại hỏi.

Dương Diệp cười cười, “khá tốt!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, cảm thụ hạ trong cơ thể mình, giờ phút này, vết thương tuy của hắn nhưng đã cơ bản khôi phục, nhưng mà, trong cơ thể ngũ tạng cùng kinh mạch vẫn còn có chút vấn đề, cuối cùng hắn lúc đó, thân thể là nghiêm trọng tiêu hao, còn bị mấy vị Thánh Nhân trọng thương, nếu như đổi lại là người khác, sợ là sớm đã bị chết.

Đại nạn không chết!

Dương Diệp hít sâu một hơi, lúc này đây, đối mặt như vậy nhiều Thánh Nhân, hắn cùng với An Nam Tĩnh có thể sống sót, không thể không nói, đã rất may mắn. Đương nhiên, hắn cũng không có quên một điểm, cái kia chính là, chuyện lần này làm cho hắn biết, tuy rằng hắn cùng với thực lực của An Nam Tĩnh đã Hoàng Kim nháy mắt giết Thánh Nhân, nhưng mà, đối với Đại Thiên Vũ Trụ này những cái kia Đỉnh Tiêm Thế Lực, ví dụ như Phật Gia loại này đại thế lực, hay vẫn là có vẻ hơi chưa đủ nhìn!

Đừng nói Phật Gia, chính là Bách Tộc, hắn cùng với An Nam Tĩnh đều không làm gì được đối phương.

Quang Nhân Tộc thì có hơn hai mươi vị Thánh Nhân, còn lại Bách Tộc toàn bộ chung vào một chỗ, tuyệt đối là vượt xa số lượng này đấy.

“Suy nghĩ gì?” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, “chúng ta cần biến thành mạnh hơn một chút!”

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Không cần xoắn xuýt, thực lực càng cường đại, người tiếp xúc liền cường đại hơn, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn, từ từ sẽ đến!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “xác thực!”

Lúc này, An Nam Tĩnh do dự một chút, sau đó nói: “Ngươi biết lai lịch của Thiên Tú sao?”

“Làm sao vậy?” Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh lắc đầu, “nàng không đơn giản!”

Dương Diệp cười khổ nói: “Ta cũng biết nàng không đơn giản, nha đầu này, lợi hại không được, nhưng đáng tiếc, ta cũng không biết nàng là ai, đến từ nơi nào. Bất kể như thế nào, nàng bây giờ đối với chúng ta không có chút nào ác ý, không phải sao?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Thương thế tốt lên về sau, đi theo ta trên đất.”

“Ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “thương thế tốt lên sau lại nói!”

Dương Diệp: “...”

Chữa thương!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp chủ động bắt đầu lợi dụng Hồng Mông Tử Khí trị thương cho chính mình, lúc trước là Hồng Mông Tử Khí tự chủ chữa trị thân thể của hắn, hiệu quả tuy tốt, nhưng cũng không có chính hắn vận dụng tới tốt lắm.

Ba ngày sau, thương thế của Dương Diệp đã gần như hoàn toàn khôi phục.

Dương Diệp đi ra khỏi phòng, bên ngoài gian phòng, là An Nam Tĩnh còn có Lâm Chấn kia.

Lâm Chấn quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Lâm Chấn cười nói: “Đi theo ta, có một số việc cần ngươi xử lý.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, người kia nói: “Ta chờ ngươi!”

Dương Diệp cười nói: “Được!”

Dương Diệp đi theo Lâm Chấn đi tới một gian trong đại điện, giờ phút này, tại trong đại điện này đã tụ tập không ít người, trọn vẹn trăm nhiều, mà Thánh Nhân liền khoảng chừng hai mươi mốt vị! Người còn lại, toàn bộ đều là Đại Thiện Cảnh!

Làm Dương Diệp tiến vào đại điện lúc, trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người đều chuyển tiến đến gần.

Đại đa số người ánh mắt đều là mang theo hiếu kỳ.

Dương Diệp tuy rằng thanh danh rất lớn, nhưng mà, đã gặp người vẫn là vô cùng thiếu.

Lâm Chấn nói: “Dương tiểu huynh, chư vị ở đây đều là Nhân tộc ta các phe thế lực đại biểu, từ Nhân giới đông đến tây, nam đáo bắc, phàm là có sức ảnh hưởng đều đã tới nơi đây. Có thể nói, có trợ giúp của chư vị, chúng ta liền là chân chính đoàn kết cả Nhân Tộc.”

Nhân Tộc tất cả thế lực tề tụ!

Dương Diệp quét trong tràng mọi người liếc mắt, sau đó đối với mọi người ôm quyền, “ta sẽ không làm tự giới thiệu mình. Chúng ta trực tiếp tiến vào chính đề, ta muốn hỏi chư vị một câu, dụng ý của chư vị là?”

Lúc này, một ông già đi ra, lão giả đi tới trước mặt Dương Diệp, “Dương Tiểu Hữu, dụng ý của chúng ta không trọng yếu, quan trọng là... Dương Tiểu Hữu đối với chúng ta, cùng với cả Nhân Tộc thấy thế nào!”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Tương lai, Nhân Tộc sẽ có rất nhiều người chết!”

Nghe vậy, trong tràng mọi người ngẩn người, trong mắt đều là mang theo vẻ không hiểu.

Dương Diệp nói: “Thực lực của chư vị không yếu, nên biết Mạt Pháp Thời Đại đến, Mạt Pháp Thời Đại như hàng lâm, không chỉ có Nhân tộc ta, còn lại Bách Tộc cũng sẽ có rất nhiều người sẽ chết.”

“Dương Tiểu Hữu kia chuẩn bị làm như thế nào?” Lão giả kia nói.

Dương Diệp cười nói: “Còn có thể làm thế nào? Chỉ có thể hết sức sống sót.”

Nói đến đây, hắn liếc nhìn mọi người, “thứ cho ta nói thẳng, tại chỗ trong lòng chư vị khẳng định đều có một chút mưu kế, bất quá, chư vị nếu là thật tưởng đoàn kết nhất trí, ta đây xin khuyên chư vị một câu, trong lòng cái kia bảng cửu chương có cần phải đánh mất. Mạt Pháp Thời Đại như lâm, ngoại trừ còn sống, hết thảy đều sẽ biến thành mây bay. Đương nhiên, chư vị nếu như cảm thấy ta là ở nói ngoa, vậy cứ coi như ta chưa nói, chư vị nên làm cái gì thì làm cái đó!"

Chỉnh hợp tất cả nhân loại?

Dương Diệp chưa từng có ý nghĩ này, bởi vì như vậy quá mệt mỏi.

Nhân tâm phức tạp, hắn không thích chuyện phức tạp, ưa thích đơn giản một chút!

Trong điện trầm mặc lại.

Qua hồi lâu, lão giả kia nói: "Dương Tiểu Hữu, lúc này đây chúng ta đến đây, chính là hy vọng có thể lẫn nhau bão đoàn, sau đó vượt qua lúc này đây nguy cơ."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "ý nghĩ này có thể, bởi vì chúng ta tương lai địch nhân không chỉ là Mạt Pháp Thời Đại, còn có thể có Bách Tộc, hoặc là cái gì khác thế lực, nếu như các ngươi không ôm đoàn, sợ là Mạt Pháp Thời Đại còn chưa xuất hiện, Nhân Tộc cũng đã không có thừa bao nhiêu!"

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua mọi người, sau đó nói: "Ta biết dụng ý của chư vị, bất quá, chư vị ý muốn gia nhập chúng ta, nhất định phải tuân thủ một điểm, bỏ đi trong lòng chư vị những cái kia bảng cửu chương, nếu không phải như vậy, chư vị nơi nào đến, liền ở đâu quay về đi!"

Trong tràng, mọi người nhìn nhau, Dương Diệp quyết đoán, có chút vượt qua ra ngoài dự liệu của bọn họ.

Qua hồi lâu, lão giả kia nói: "Mọi người chúng ta hợp tác, là cả hai cùng có lợi!"

"Hợp tác?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, "thứ cho ta nói thẳng, Dương Diệp ta một người, trời đất bao la, ta ở đâu không thể đi? Ta sở dĩ dừng lại ở Nhân Tộc, ở lại Nhân Tộc, cũng không phải ta đối với Nhân Tộc có cảm tình bao sâu, mà là đang Dương Diệp ta khó khăn lúc, Lâm Chấn Tiền Bối cùng Nhân Tộc Cường Giả đứng ở

Dương Diệp ta bên này, không có bọn hắn, Dương Diệp ta tại Vô Tận Hắc Động sợ là đã bị Bách Tộc cùng Phật Gia tiêu diệt. Tình này, Dương Diệp ta nhớ kỹ. Nhưng mà chư vị, ta nghĩ nói, trong những ngày tiếp theo, đừng nói Đại Thiện Cảnh cường giả, chính là Thánh Nhân đều sẽ có vẻ là yếu như vậy!”

Một bên, Lâm Chấn muốn nói cái gì, nhưng mà cuối cùng còn không có nói.

Hắn muốn nhắc nhở Dương Diệp không nên như vậy hùng hổ dọa người, bởi vì tại chỗ đều là Nhân Tộc đứng đầu nhất thế lực, có thể nói, Dương Diệp nếu là tưởng đoàn kết cả Nhân Tộc, nhất định phải những người này trợ giúp!

Nếu như những người này đều nguyện ý nghe mệnh lệnh của Dương Diệp, có thể nói, Dương Diệp thì sẽ như năm đó một dạng với Hiên Viên Đế, là Nhân Tộc chân chính lĩnh tụ.

Phải biết, cho dù là ban đầu Nhân Quân, đối phương kinh doanh vô số năm, như trước làm không được chính thức khống chế Nhân Tộc đấy!

Này với Dương Diệp mà nói, là một cái cơ hội. Mà Dương Diệp có chút... Bất quá, hắn cũng biết, Dương Diệp mặc dù coi như có chút Kẻ lỗ mãng, nhưng mà, người trẻ tuổi này là có đầu não, thuộc về cái loại này can đảm cẩn trọng người, đương nhiên, đây cũng không phải chỗ có đôi khi, nhiều khi, Dương Diệp là lớn gan, tâm cũng lớn, cái gì cũng không nghĩ.

Trong đại điện, lần nữa yên tĩnh trở lại.

Nguyên bản, những thế lực này chuẩn bị xong vô số bàn điều kiện đồ vật, nhưng là bây giờ, Dương Diệp mấy câu, làm cho không biết bọn họ nên nói cái gì. Ý của Dương Diệp rất rõ ràng, ta không thật là hiếm có các ngươi!

Bọn hắn hiện tại, chỉ có hai lựa chọn.

Hoặc là lựa chọn quay đầu rời đi, hoặc là tiếp tục nói!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Chư vị từ từ suy nghĩ, đã suy nghĩ kỹ, có thể nói với Lâm Chấn Tiền Bối, ta còn có việc, liền cáo từ trước!” Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Hắn cũng không muốn để cho An Nam Tĩnh đợi quá lâu.

Chúng người đưa mắt nhìn nhau.

Ngay tại Dương Diệp phải ly khai đại điện một khắc này, lúc trước tên lão giả kia đột nhiên nói: “Dương Tiểu Hữu!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía lão giả kia, “Ừ?”

Lão giả đắng chát cười cười, “Dương Tiểu Hữu có điều kiện gì cứ nói đi!”

Thỏa hiệp!

Nghe được lời của lão giả này, một bên trong lòng Lâm Chấn thở dài một hơi, những thế lực này, cuối cùng vẫn là lựa chọn thỏa hiệp!

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Điều kiện của ta, kỳ thật rất đơn giản. Liền hai điểm, đoàn kết, không thể có bất kỳ tiểu tâm tư, ta không muốn có cái loại này chúng ta ở phía trước chiến đấu, mà có người ở đằng sau tính toán cái này tính toán cái kia; Điểm thứ hai, Nhân Tộc xuất hiện Nhất Ngôn đường, đối với Nhân Tộc xác thực bất lợi, bất quá bây giờ là Phi Thường Thời Kỳ, ta cũng cần chư vị tuyệt đối phục tùng, đương nhiên, chúng ta có thể học Bách Tộc, thành lập một cái Trưởng Lão Minh, có thể chọn mười một vị Nhân Tộc chí cường giả gánh đương, đương của ta một quyết định có sáu vị trưởng lão bác bỏ lúc, quyết định của ta có thể hết hiệu lực, thậm chí có thể bãi miễn ta.”

Lão giả kia do dự một chút, sau đó chính muốn nói gì, Dương Diệp nhưng là lại nói: “Liền hai cái điều kiện này, ta không chấp nhận cò kè mặc cả.”

Lão giả đắng chát cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía trong đó mấy vị Nhân Tộc Thánh Nhân, một lát sau, mấy vị Thánh Nhân kia nhẹ gật đầu.

Lão giả quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta đã đáp ứng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được, hiện tại lên, ta đã đi xuống mệnh lệnh thứ nhất rồi. Lâm Chấn Tiền Bối, cho ta thông tri Bách Tộc cùng Phật Gia, đã nói Nhân tộc ta hiện tại hướng bọn hắn tuyên chiến!”

Tuyên chiến!

Trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

Lâm Chấn yết hầu lăn lăn, “ngươi, ngươi là nghiêm túc?”

Dương Diệp nhìn Lâm Chấn liếc mắt, “nói với bọn hắn, ngày đó ta còn không có giết đủ, còn muốn tiếp tục tại giết!”

Lâm Chấn: “...”

------oOo------

Chương 2149: Đến, Chúng Ta Một Mình Đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng yên tĩnh im ắng!

Hướng Bách Tộc cùng Phật Gia tuyên chiến!

Bách Tộc cùng Phật Gia đó là cái gì thế lực? Có thể nói, đừng nói Phật Gia, liền Bách Tộc có thể nghiền ép Nhân Tộc rồi. Nếu như Bách Tộc không phải là băn khoăn Thần Tộc, Nhân Tộc sợ là đã sớm bị diệt! Về phần Phật Gia, cái kia thì càng khỏi phải nói. Đây chính là có lão tổ tồn tại a, một vị lão tổ, có thể cả đoàn bị diệt trong tràng tất cả mọi người rồi.

Dương Diệp nhưng bây giờ là sẽ đối Phật Gia cùng Bách Tộc tuyên chiến, điều này thật sự là có chút hành động theo cảm tình!

Cho dù là Lâm Chấn, cũng hiểu được Dương Diệp có chút hành động theo cảm tình!

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Chư vị là cảm thấy ta hành động theo cảm tình?”

Mọi người trầm mặc.

Dương Diệp thấp giọng thở dài, “chư vị, các ngươi biết Nhân tộc ta hiện tại thiếu nhất là cái gì không?”

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

“Quyết đoán!”

Dương Diệp nói: “Nhân tộc ta nhiều khi, thiếu nhất đúng là quyết đoán. Chúng ta tại sao phải sợ Phật Gia cùng Bách Tộc? Không, chúng ta hẳn phải để cho bọn hắn sợ chúng ta! Ta hướng bọn hắn tuyên chiến, hay là tại nói cho bọn hắn biết, Nhân tộc ta không sợ hắn Bách Tộc, cũng không sợ hắn Phật Gia, bọn hắn nếu muốn làm, Nhân tộc ta phụng bồi tới cùng! Thứ cho ta nói thẳng, nếu như chúng ta đà điểu tâm tính, cái kia tiếp theo, Phật Gia cùng Bách Tộc sẽ lần nữa nhằm vào chúng ta, đương nhiên, chúng ta tuyên chiến, bọn hắn cũng sẽ nhằm vào ta, nhưng mà, đối với ta cả Nhân Tộc mà nói, khí thế là hoàn toàn khác nhau, bởi vì là chúng ta trước hướng bọn hắn tuyên chiến đấy!”

Nói đến đây, hắn đi đến trước mặt mọi người, “khí thế, Nhân tộc ta hiện tại quá chán chường, chúng ta cần liền là khí thế, cái loại này dám cùng bất kỳ một thế lực nào chiến đấu khí thế. Đồng thời, ta đây cũng là tại nói cho cả Nhân Tộc, Nhân Tộc chúng ta không kinh sợ, chúng ta dám đánh, dám lên!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng an tĩnh tiếng kim rơi cũng có thể nghe được!

Không thể không nói, lời của Dương Diệp vẫn còn có chút nhiệt huyết.

Như Dương Diệp nói, bây giờ đang ở cả trong Nhân Tộc, kể cả bọn hắn, đều cảm giác mình không phải là Bách Tộc cùng Phật Gia đối thủ, thậm chí có những người này vẫn còn âm thầm cầu nguyện, cầu nguyện Bách Tộc cùng Phật Gia đừng tới tìm Nhân Tộc phiền toái!

Đây là cái gì tâm tính?

Đà điểu tâm tính!

Lúc này, Dương Diệp lại cường điệu nói: “Chư vị, Nhân Tộc chúng ta hiện tại cần khí thế, chúng ta muốn nói cho Bách Tộc cùng với Phật Gia, còn có âm thầm thế lực này, Nhân tộc ta coi như là so với bọn hắn yếu, nhưng mà, chúng ta dám cùng bọn họ đánh.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Dương Diệp sau khi rời đi, trong đại điện vẫn như cũ vô cùng an tĩnh.

Qua hồi lâu, Lâm Chấn đột nhiên nói: “Có lẽ, chúng ta thật đều già rồi, không phải lúc trước nhiệt huyết.”

Mọi người trầm mặc.

Lâm Chấn nhìn về phía lúc trước vị lão giả kia, “Mộc lão, ngươi thấy thế nào?”

Mộc lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Hắn nói đúng, Nhân tộc ta cần như vậy một cỗ khí thế. Cho nên, như vậy thì mời Lâm Chấn huynh tuyên chiến đi!”

Lâm Chấn nhẹ gật đầu, “Vậy tuyên chiến đi!”

Nhân Tộc hướng Bách Tộc cùng với Phật Gia tuyên chiến!

Tin tức này vừa truyền tới, cả Đại Thiên Vũ Trụ khiếp sợ, mà Nhân

Tộc càng là cả tộc sôi trào, tất cả loại thanh âm xuất hiện, có nói Dương Diệp có gan, cũng có nói Dương Diệp vô não. Bất kể như thế nào, Nhân Tộc hướng Bách Tộc cùng Phật Gia tuyên chiến chuyện tình đã biến thành thật.

Nhân Tộc hành động này, lại để cho Bách Tộc có chút không kịp đề phòng.

Bởi vì bọn họ cũng thật không ngờ, Nhân Tộc vậy mà dám làm như thế!

Nhân Tộc hoạt nị oai sao?

Đây là Bách Tộc vô số người suy nghĩ. Nhưng mà, bọn hắn nhưng là phát hiện, bây giờ Bách Tộc cùng Phật Gia còn thật không dám xuất binh đối phó Nhân Tộc. Không đơn thuần là có Thần Tộc nguyên nhân, còn một nguyên nhân khác, cái kia chính là Nhân Tộc có hai người.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Này hai người tuy rằng cũng chỉ là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, Bách Tộc tại cũng không dám khinh thị rồi. Bởi vì bọn họ đã vì thế trả ra giá thê thảm!

Có hai người này ở đây, trừ phi Bách Tộc có thể một lần hành động tuyệt sát hai người này, bằng không thì, nếu là hai người này trả thù, đừng nói Bách Tộc chịu không nổi, chính là Phật Gia đều chịu không nổi! Đương nhiên, thua người không thua trận, đối với Nhân Tộc tuyên chiến, Bách Tộc cũng làm ra đáp lại, cái kia chính là bắt đầu nhằm vào Nhân Tộc, Nhân Tộc không được bước vào Bách Tộc bất luận cái gì nhất tộc, nếu không, giết chết bất luận tội!

...

Lâm Nhai Thánh Địa.

Dương Diệp ra đại bọc hậu, đi tới trước mặt An Nam Tĩnh, “đi nơi nào?”

“Đi theo ta tới!”

An Nam Tĩnh nói xong, quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

“Còn thừa nước đục thả câu!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó lập tức đi theo lên.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh kề vai sát cánh đi về phía trước. Sau một ngày, An Nam Tĩnh ngừng lại. Giờ phút này, nàng cùng Dương Diệp đi tới một khoả tinh cầu phía trên, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cũng không có cảm nhận được khí tức sinh mệnh.

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh không nói gì thêm, chẳng qua là cứ như vậy mang theo hắn đi lên phía trước!

Qua hồi lâu, rốt cuộc, An Nam Tĩnh ngừng lại.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở đằng kia cách đó không xa, có một tòa nhà cỏ, do cỏ dại xây thành, không lớn, vừa vặn cư trú một người bộ dạng.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

An Nam Tĩnh như trước không nói gì, nàng hướng phía này tòa nhà cỏ đi đến, Dương Diệp bất đắc dĩ, chỉ có thể theo sau.

Rất nhanh, An Nam Tĩnh đi tới nhà cỏ trước, nàng đối với cái kia nhà cỏ có chút thi lễ, lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ trong đó truyền đến, “nha đầu thực lực lại tiến triển a!”

Theo tiếng cười to rơi xuống, một người trung niên đại hán bước nhanh ra ngoài.

Đại hán trung niên mãn kiểm hồ tra, mặc trên người một bộ áo vải quần bò, tuy rằng rất sạch sẽ, nhưng thật sự là có chút keo kiệt. Thả ở trong thế tục, tựa như là một tiều phu. Đương nhiên, Dương Diệp sẽ không cảm thấy đối phương là một gã tiều phu, An Nam Tĩnh sao mà cao ngạo chi nhân? Đối với mới có thể để cho nàng hành lý, không hề nghi ngờ, người trước mắt này vô cùng không tầm thường a!

Đại hán trung niên đi tới trước mặt của An Nam Tĩnh, hắn quan sát một chút An Nam Tĩnh, sau đó nhẹ gật đầu, “phi thường không tồi, nha ngày hôm trước phú rất mạnh, so với năm đó ta, cũng chỉ là chênh lệch một đường mà thôi, ha ha...”

Dương Diệp thần sắc hơi có chút cổ quái, An Nam Tĩnh thiên phú quá khủng bố? Trước mắt này đại hán trung niên năm đó thiên phú so với An Nam Tĩnh còn kinh khủng hơn?

Lúc này, An Nam Tĩnh nhìn về phía An Nam Tĩnh, “hắn chưa nói giả!”

Dương Diệp: "..."

Lúc này, cái kia đại hán trung niên ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, quan sát một chút về sau, hắn lắc đầu, "so với nha đầu, thiên phú của ngươi chênh lệch nhiều lắm."

Dương Diệp mặt đen lại, lúc này, đại hán trung niên lại nói: "Bất quá, trên thân ngươi có chút là nha đầu này so ra kém, cái kia chính là tính cách của ngươi, ngươi này tàn nhẫn tính cách, ác đối với người khác, ai đều có thể làm được, nhưng mà, đối với chính mình hung ác, thế gian này tựu ít đi có người có thể làm được. Phàm là có thể đối với chính mình hung ác người, này mọi người không phải là một tên phế nhân."

"Tiền bối là?" Dương Diệp hỏi.

Đại hán trung niên cười nói: "Nha đầu không có nói với ngươi sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Đại hán trung niên cười to nói: "Đến, ta vừa vặn nướng một cái dê béo, đến, mọi người cùng nhau ăn."

Nói xong, hắn quay người tiến nhập cây cỏ trong phòng.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "đi vào, ăn!"

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp vừa bước vào nhà cỏ, liền nghe thấy được một cỗ mùi thơm, nhà cỏ Nội Không Gian không lớn, chỉ có một cái giường, bên cạnh giường, thiêu đốt lên một đống lửa, trên lửa, là một cái đã bị nướng kim hoàng dê béo, cái kia dê béo trong chất béo không ngừng sa sút trong đống lửa, trong tràng lập tức vang lên từng đợt 'xuy xuy' âm thanh.

Rất thơm!

Đại hán trung niên trực tiếp kéo xuống một chân con dê, sau đó hung hăng cắn một cái, hai cái liền nuốt xuống, tiếp đó, hắn lau khóe miệng dầu, "chính các ngươi tùy ý điểm Hàaa...!"

An Nam Tĩnh kéo xuống một cái đùi dê đưa cho Dương Diệp, "ăn!"

Dương Diệp cũng không còn cự tuyệt, trực tiếp cầm lên ăn, không thể không nói, này đùi dê vẫn là vô cùng không tệ đấy, cứ như vậy, ba người liền an tĩnh như vậy ăn thịt dê.

Qua hồi lâu, đại hán trung niên phủi tay, sau đó nói: “Nha đầu lần này tới tìm ta, là có chuyện chứ?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “chúng ta tưởng trở nên càng mạnh mẽ hơn!”

“Dục tốc bất đạt!” Đại hán trung niên đột nhiên nói.

An Nam Tĩnh nói: “Ngươi nghĩ biện pháp!”

Đại hán trung niên lắc đầu, “ngươi nha đầu này...”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “hắn là học kiếm, cùng lộ số của ta không đúng!”

An Nam Tĩnh nói: “Ngươi xem đó mà làm!”

Đại hán trung niên á khẩu không trả lời được.

Dương Diệp: “...”

Qua hồi lâu, đại hán trung niên trầm giọng nói: “Bất kể là võ đạo, hay vẫn là kiếm đạo, cũng phải cần từng bước một đi, từng bước một đi ra, là thực dụng nhất đấy, cũng là thực sự nhất đấy. Đương nhiên, ta cũng biết, bây giờ là Phi Thường Thời Kỳ.”

Nói đến đây, hắn đứng lên, “ta không có thể giúp các ngươi dục tốc bất đạt, nhưng mà, ta lại có thể để cho các ngươi trụ cột biến thành càng thêm vững chắc.”

“Trụ cột?”

Dương Diệp nói: “Ta trụ cột không vững chắc sao?”

“Vững chắc?”

Đại hán trung niên nhìn về phía Dương Diệp, “vững chắc? So sánh với một số người, trụ cột của ngươi xác thực rất tốt. Nhưng mà, ở trong mắt ta, ngươi này trụ cột mảnh vụn không được!”

Dương Diệp: “...”

Đại hán trung niên nhìn về phía An Nam Tĩnh, “còn có nha đầu ngươi, ngươi so với hắn tốt một chút, nhưng mà, cũng có thật nhiều chỗ không đủ, bất quá, cái này cũng bình thường, ta của năm đó ở vào tuổi của ngươi lúc, làm cũng không có thể nói tốt hơn ngươi.”

An Nam Tĩnh buông trong tay xuống thịt dê, trầm mặc.

Đại hán trung niên lại nói: “Hai người các ngươi đều rất không tồi, thực rất không tệ. Nhưng mà, các ngươi đều có chung một cái tật xấu, cái kia chính là quá truy cầu đột phá. Đặc biệt là Dương Gia tiểu tử, nhục thể của ngươi cùng cảnh giới, đều có vấn đề rất lớn, ngươi tiếp tục như thế, là không thể nào hỏi chứng nhận tổ đấy, coi như là có thể, cũng sợ là không mấy năm sau sự tình.”

Dương Diệp nhìn thoáng qua đại hán trung niên, “tiền bối là?”

Ngay tại lúc này, đại hán trung niên đột nhiên gõ đầu của Dương Diệp một chút.

Đau nhức!

Dương Diệp lập tức cảm nhận được một cỗ ray rức đau nhức, cái này đau nhức, thiếu chút nữa để cho hắn hét thảm lên.

Đại hán trung niên nói: “Thế nào, không có một cái nào mắt sáng thân phận, không thể nói ngươi rồi hả?”

Dương Diệp: “...”

Nhìn thấy Dương Diệp biểu lộ, lúc này, đại hán trung niên đột nhiên nói: “Thế nào, không phục?”

Dương Diệp tính tình nóng nảy thoáng một phát liền lên tới, hắn thoáng một phát nhảy dựng lên, “lão tử chính là không phục, một mình đấu a!”

“Hắn là sư phụ ta!” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Sư phụ?

Dương Diệp lập tức ngây ngẩn cả người.

Mà lúc này, cái kia đại hán trung niên đột nhiên vén tay áo lên, “đến, chúng ta một mình đấu!”

Dương Diệp: “...”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2150: Ta Đã Trở Về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh sư phó!

Đại hán trung niên thân phận hô chi dục xuất.

Giờ phút này, Dương Diệp thần sắc hơi có chút lúng túng.

Đánh?

Hẳn là không đánh lại, không đánh? Thật mất mặt a!

Tiến thối lưỡng nan a!

Bất quá thoáng qua, Dương Diệp thần sắc trên khuôn mặt trở nên kiên định lên.

Đánh!

Nhà cỏ bên ngoài.

Đại hán trung niên cùng Dương Diệp tương đối xa, hai người cách xa nhau mười trượng trở lại khoảng cách.

Đại hán trung niên vươn một ngón tay đối với Dương Diệp ngoắc một cái, Dương Diệp cũng không có nét mực, giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra, một kiếm này, phá không mà đi, lập tức đi tới cái kia đại hán trung niên trước mặt của.

Lúc này, đại hán trung niên nắm tay chính là oanh một cái!

Ầm!

Trong chốc lát, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp nổ bể ra, không chỉ có như thế, một quyền này quyền phong trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến mấy ngàn trượng có hơn. Vừa dừng lại một cái, Dương Diệp trong cơ thể chính là quay cuồng một hồi, cực kỳ không thoải mái.

“Ta chỉ dùng không đến hai thành lực!” Lúc này, đại hán trung niên đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía đại hán trung niên, thoáng qua, hắn đột nhiên xuất hiện tại đại hán trung niên sau lưng, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào đại hán trung niên sau lưng.

Một kiếm này, sắp tới cho dù là An Nam Tĩnh cũng chỉ có thể nhìn thấy một đạo mơ hồ ảnh.

Nhưng mà, kiếm của Dương Diệp tại cách... Này đại hán trung niên sau lưng không sai biệt lắm còn có nửa tấc lúc ngừng lại, bởi vì mũi kiếm của hắn bị hai ngón tay cho kẹp lấy.

Chính là hai ngón tay!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, lúc này, cái kia đại hán trung niên hai ngón tay đột nhiên hơi chấn động một chút.

Ầm!

Lực lượng cường đại trực tiếp đem Dương Diệp cả người mang kiếm rung động đến mấy ngàn trượng có hơn!

Nếu là lấy người bình thường thế lực, mấy ngàn trượng khoảng cách, sợ là bóng người đều không thấy được.

Trung niên Đại Hán triều trước bước ra một bước, một bước này đi thẳng tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó hắn đối với Dương Diệp cách không chính là một điểm, một điểm này, Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên biến ảo, một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố bao phủ Dương Diệp, bị cỗ lực lượng này bao phủ, Dương Diệp vậy mà cảm giác toàn thân mình không cách nào nhúc nhích!

Chỉ có thể ngồi chờ chết!

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, vội vàng thi triển ra Kiếm Vực, nhưng mà, Kiếm Vực mới vừa xuất hiện, một cái nắm đấm đã đi tới hắn mặt.

Dương Diệp đắng chát cười cười, hắn thua!

Bất quá, bại bởi người trước mắt này, không có gì oan. Bởi vì người trước mắt này, chính là Đại Thiên Vũ Trụ đã từng là Võ Đế, cũng là Võ Thần!

Đã xưng đế, cũng xưng thần!

Đại hán trung niên thu hồi nắm đấm, sau đó nói: “Nói thật, ngươi tiểu tử này quả thật có nóng nảy, bất quá, quá cấp tiến, là cái gai, ta không quá vui vẻ loại người như ngươi đau đầu gia hỏa, hay vẫn là

An nha đầu được, nói cái gì, làm cái gì, làm cái gì, biết cái gì!"

"Tiền bối là muốn để cho nàng biến thành cái thứ hai ngươi sao?" Dương Diệp nói.

"Biến thành ta không được sao?"

Đại hán trung niên nói: "Lão tử không lợi hại sao?"

Dương Diệp: "..."

Mà lúc này, đại hán trung niên lại nói; "Bất quá, nàng sẽ không biến thành cái thứ hai ta. Ta tại của ta con đường này, đã đi xong hết rồi. Mà con đường này, có lẽ không có phần cuối, có lẽ chỉ có phần cuối, bất kể như thế nào, bọn ta nên đi một chút đường khác."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "An nha đầu, ngươi tương lai muốn trở thành cái dạng gì?"

An Nam Tĩnh có chút trầm mặc, sau đó nói: "Không có nghĩ nhiều như vậy, thầm nghĩ một mực học tiếp!"

Nghe vậy, đại hán trung niên thấp giọng thở dài, "An nha đầu, ngươi cũng đã biết, so với thiên phú, ngươi tuy rằng rất yêu nghiệt, nhưng mà, ta của năm đó, so với hai người các ngươi hiện tại cộng lại còn chói mắt. Thế nhưng là, có một điểm, ta không bằng hai người các ngươi. Ta không bằng địa phương của ngươi là tâm tính, tâm tính của ngươi so với ta cao không chỉ một cấp độ. Ngươi học võ, chỉ là bởi vì chân chính ưa thích, mà không phải là vì Vô Địch, hoặc là trường sinh. Từ điểm đó mà nói, ta thật sự không bằng ngươi!"

"Tiền bối kia ở đâu không bằng ta?" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên liền vội hỏi.

Đại hán trung niên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "ta da mặt không bằng ngươi, ngươi da mặt rất dầy!"

Dương Diệp mặt đen lại, muốn đánh người!

Lúc này, đại hán trung niên tay phải vung lên, thoáng qua, kia hơn Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Chỉ chốc lát, ba người đã tới một chỗ trong phế tích.

Chung quanh khắp nơi là tường đổ, mà ở cái kia phế tích chính trung ương, thẳng đứng một tấm bia đá khổng lồ, tấm bia đá cao tới mười trượng trở lại, mà tại thạch bia đỉnh, là một pho tượng.

Pho tượng là nữ tử, nữ tử mái tóc áo choàng, mắt nhìn phía trước, tay phải thả lỏng phía sau, bên trái trong lòng bàn tay, nắm một thanh kỳ dị vũ khí. Vũ khí như đâm, so với bình thường kiếm khá ngắn, hiện lên màu tím đen, cuối cùng, hình dạng quái dị, như mặt thú.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Đại hán trung niên ánh mắt đã rơi vào trong tay cô gái kia vũ khí phía trên, “biết rõ đây là cái gì ư?”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lắc đầu.

“Suối vàng thiên mệnh!”

Đại hán trung niên nói khẽ: “Truyền thuyết Hoàng Tuyền Chi Hà, có thể theo kiếp trước, kiếp này, kiếp sau. Này phác thảo tụ họp Hoàng Tuyền Hà chi thủy ngưng tụ mà thành, trong người, tiêu kiếp trước, hủy kiếp này, diệt kiếp sau, Vĩnh Trụy Địa Ngục, không thể trốn cởi!”

Dương Diệp nói: “Cùng Kiếm Thủ kia, ai lợi hại?”

Đại hán trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, “phải xem ở trong tay ai dùng, ngươi phải hiểu được, bất kể là kiếm, hay vẫn là vũ khí gì, đều muốn nhìn sử dụng người, để cho ngươi dùng, tại hai vũ khí tại trước mặt ta đều là đống cặn bã.”

Dương Diệp: “...”

Đại hán trung niên quay đầu nhìn về phía cái kia pho tượng, “biết rõ đây là ai không?”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu.

Đại hán trung niên nói: “Hư Linh Nữ!”

Hư Linh Nữ!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, hắn lại nghe được cái danh tự này. Trong truyền thuyết này siêu cấp thiên tài!

Đại hán trung niên nói: “Nơi đây, kỳ thật liền là năm đó Hư Linh Tộc sở đãi địa phương. Mà cái chỗ này, chính là Hư Linh Tộc đại bản doanh, nhưng mà, không biết nguyên nhân gì, cả Hư Linh Tộc trực tiếp biến mất. Mà khi đó tay kia nắm suối vàng thiên mệnh Vô Địch hậu thế Hư Linh Nữ, cũng theo đó vẫn lạc.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nói: “Ta mang các ngươi tới nơi này, là muốn nói cho các ngươi biết, thế giới này, không có mạnh nhất, chỉ có càng mạnh hơn, Cường Giả chi Lộ, vô cùng vô tận, mà ở trên con đường này, thực tế đi, là có thể đi càng xa. Hơn”

Lúc này, An Nam Tĩnh nhìn về phía tượng của Hư Linh Nữ kia, “nàng rất mạnh sao?”

Đại hán trung niên nhẹ gật đầu, “Là rất mạnh, có lẽ các ngươi không cảm giác được, dù cho hiện tại, ta đều có thể từ nàng một cái trong pho tượng cảm nhận được một tia cảm giác nguy hiểm. Nha đầu ngươi cũng không yếu, muốn vượt qua nàng, bất quá là vấn đề thời gian mà thôi.”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

“Tiền bối, Đại Thiên Vũ Trụ vài lần đổi chủ, vì sao Đại Thiên Vũ Trụ không có tan vỡ?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Theo đạo lý mà nói, Đại Thiên Vũ Trụ là chịu không được những siêu cấp cường giả kia chơi đùa, nhưng là bây giờ, Đại Thiên Vũ Trụ còn rất tốt.

Đại hán trung niên nhìn về phía Dương Diệp, “biết rõ thiên mệnh sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Đại hán trung niên nói khẽ: “Thực lực của ngươi càng cường đại, thăm dò thế giới càng nhiều, thì sẽ đối với vũ trụ càng kính sợ. Vũ trụ như thế nào hình thành? Cái thứ nhất sinh mệnh như thế nào hình thành? Trong vũ trụ những tinh cầu kia thế nào sẽ có quy luật tự quay? Đây là trời sinh? Còn là người?”

Nói đến đây, hắn trầm mặc một lát, sau đó nói; “Rất nhiều thứ, chúng ta không cách nào giải thích, cuối cùng chỉ có thể tưởng tượng một vật đi ra, cái kia chính là trời mạng, trong vũ trụ, rất nhiều sự tình, từ nơi sâu xa, hết thảy từ có sắp xếp. Cái gọi là nghịch thiên cải mệnh, ai biết này không phải là không một loại an bài?”

Dương Diệp trầm mặc.

Ý nghĩ của Võ Đế này, với hắn vẫn là có khác nhau đó. Với hắn mà nói, bất kể hắn là cái gì thiên mệnh không thiên mệnh đấy, cũng quản nó cái gì vũ trụ không vũ trụ, sống hảo chính mình là được rồi!

Mình nếu là đều sống không rõ, còn để ý cái gì thiên mệnh vũ trụ, đây không phải là lo nghĩ bậy bạ ư!

“Các ngươi đi theo ta!”

Võ Đế đột nhiên nói.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cùng Thượng Võ Đế đi tới một gian cũ nát trong đại điện, lúc tiến nhập đại điện này về sau, Dương Diệp lập tức cảm giác tất cả đều là có chút kỳ lạ. Cái loại cảm giác này, vô cùng trách, hắn cũng nói không rõ ràng.

“Đây là một địa phương kỳ dị!”

Võ Đế nói: “Ở chỗ này, có một cái từ trường, một cái có thể tu luyện từ trường, năm đó ta ngẫu nhiên phát hiện cái chỗ này, sau đó liền không hề rời đi, có thể nói, năm đó ta có thể phát triển nhanh như vậy, cái chỗ này, không thể bỏ qua công lao.”

“Tu luyện?”

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng kinh ngạc, “tu luyện thế nào?”

Võ Đế trên mặt nổi lên một nụ cười, một cỗ Linh khí đột nhiên xuất hiện tại bốn phía, thoáng qua, cách đó không xa, Dương Diệp trực tiếp bò trên mặt đất.

Không có dấu hiệu nào nằm trên đất!

Giờ phút này Dương Diệp cũng là có chút mộng, hắn liền chính mình cũng không biết mình là như thế nào nằm dưới đất, muốn đứng lên, nhưng mà, hắn nhưng kinh hãi phát hiện, chính mình căn bản không năng động!

Hoàn toàn không năng động!

Dương Diệp nhìn về phía Võ Đế, Võ Đế tay phải vung lên, trong tràng khôi phục bình thường, Dương Diệp cũng khôi phục bình thường, nhưng mà toàn thân vẫn là cảm giác vô cùng không thích ứng.

Đại hán trung niên nói: “Có người giảng trong vũ trụ không gian trọng lực cưỡng ép áp súc ở chỗ này, có thể nói như vậy, nơi này trọng lực nếu là toàn bộ phóng xuất, đủ để trong nháy mắt giây mười vị Thánh Nhân, cũng chỉ có lão tổ cấp bậc cường giả, mới có thể coi thường nơi này trọng lực. Mà trọng lực, vô cùng thích hợp tu luyện, đương nhiên, cũng chỉ thích hợp hai người các ngươi, những người khác đến, sợ là không thích ứng được!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, quyển kinh Võ Đế nói như vậy, hắn cũng ý thức được, nếu là ở nơi đây dài luyện kiếm kỹ hoặc là võ, tác dụng kia, thật sự rất khủng bố!

Ngay tại lúc này, Thiên Tú ôm Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

"Ừ?" Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ: "Ca ca, ta nghĩ cùng Tiểu Bạch đi chơi khắp nơi chơi, có thể chứ?"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nhìn về phía Võ Đế, Võ Đế nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Thiên Tú, sau đó nói: "Ở chỗ này, bọn hắn là an toàn."

Nghe vậy, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú cùng Tiểu Bạch, "đừng chạy quá xa."

Thiên Tú cùng Tiểu Bạch một mực ở trong Hồng Mông Tháp, đối với hai thằng nhóc mà nói, cũng là muốn đến bên ngoài vui đùa một chút, đương nhiên, lúc trước Dương Diệp là không cho phép, bởi vì quá nguy hiểm, mà bây giờ, có này đại hán trung niên ở đây, tại nơi này, là không thể nào có người có thể tổn thương được hai người bọn họ.

Được Dương Diệp đáp ứng, Tiểu Bạch thoáng một phát bay đến Dương Diệp trên bờ vai, sau đó hung hăng cọ xát hai má của Dương Diệp, tiếp đó, nàng nhất bính nhất khiêu cùng Thiên Tú biến mất cách không xa.

Võ Đế kia nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cuối cùng ánh mắt trên người Thiên Tú dừng lại dưới.

Qua hồi lâu, Võ Đế thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, "hiện tại hãy bắt đầu đi!"

...

Thiên Tú đi theo Tiểu Bạch nhún nhảy một cái đi tới chi lúc trước pho tượng lúc trước, Thiên Tú ngẩng lên cái đầu nhỏ nhìn xem cái kia pho tượng, trong mắt mang theo một chút mờ mịt, "ta đã trở về..."

Mà đúng lúc này từng cái

Răng rắc!

Theo một Đạo Thanh giòn tiếng vang lên, cái kia pho tượng đột nhiên tét ra.

.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2151: Ngô Hoàng Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Linh Nữ pho tượng rách càng lúc càng nhanh, chỉ chốc lát, cái kia cả pho tượng cũng đã hóa thành một đống bụi bặm.

Nhưng mà, trước đó pho tượng trong tay nắm 'Hoàng Tuyền Thiên Mệnh' kia nhưng là đã rơi vào trước mặt của Thiên Tú. Bất quá, là thạch điêu trạng thái.

Thiên Tú bên cạnh, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, tiểu trảo nhẹ nhàng sờ lên, sau đó quay đầu nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú cũng nhìn về phía Tiểu Bạch, hai thằng nhóc ngươi nhìn ta ta nhìn ngươi. Lúc này, Tiểu Bạch bắt lấy 'Hoàng Tuyền Thiên Mệnh' kia đưa cho Thiên Tú, Thiên Tú do dự một chút, cầm 'Hoàng Tuyền Thiên Mệnh' kia, trong chốc lát, 'Hoàng Tuyền Thiên Mệnh' kia lóe lên một đạo hắc quang, bất quá lóe lên một cái rồi biến mất, hai thằng nhóc đều không có phát hiện.

Thiên Tú nhìn nhìn trong tay 'Hoàng Tuyền Thiên Mệnh', sau đó nói khẽ: "Đây là tảng đá!"

Tiểu Bạch nhưng lắc đầu, tiểu trảo so với vạch xuống, tỏ vẻ đây là bảo bối.

Xem ra giống như đá, nhưng mà cảm giác của nàng nói cho nàng biết, đây là bảo bối.

"Bảo bối?"

Thiên Tú trừng mắt nhìn, sau đó đem trong tay 'Hoàng Tuyền Thiên

Mệnh’ đưa cho Tiểu Bạch, “giúp đỡ ta xem một chút!”

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi chớp đến mấy lần, nàng cũng không có cự tuyệt, nàng tiếp nhận ‘Hoàng Tuyền Thiên Mệnh’ kia, nàng cúi đầu nghiên cứu một hồi lâu, cuối cùng, nàng cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, không ngừng hướng bên trong phun Linh khí, nhưng mà, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh kia không có bất kỳ phản ứng.

Tiểu Bạch Kiểm trên xuất hiện vẻ nghi hoặc, suy nghĩ một chút, nàng nắm trảo trong Hoàng Tuyền Thiên Mệnh đi mặt đất gõ, nhưng mà còn không có phản ứng.

Cuối cùng, Tiểu Bạch nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú tiếp nhận cái kia thạch điêu Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, nàng do dự một chút, sau đó cũng đi mặt đất gõ.

Răng rắc!

Theo một Đạo Thanh giòn tiếng vang lên, tại hai thằng nhóc ánh mắt kinh hãi bên trong, trong tràng mặt đất đột nhiên tét ra, không chỉ có trong tràng, giờ khắc này, cả cái hành tinh đại địa tại thời khắc này đều quy tét ra.

Nếu như từ trong vũ trụ sao trời cúi nhìn viên Tinh Cầu này, liền sẽ phát hiện, viên Tinh Cầu này tựa như là một bị đánh qua trứng gà.

Trong tràng, Thiên Tú cùng Tiểu Bạch nhìn nhau, hai thằng nhóc trong mắt đều là mang theo một chút sợ hãi.

Đã gây họa!

Đây là hai thằng nhóc thời khắc này ý tưởng.

Lúc này, Tiểu Bạch vụng trộm liếc một cái Dương Diệp cùng vị trí của An Nam Tĩnh, sau đó nàng dựng lên tiểu trảo đặt ở miệng mình trước làm một cái ‘phù’ động tác.

Thiên Tú vội vàng nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, hai thằng nhóc thận trọng trốn chạy tại chỗ.

Tại hai thằng nhóc sau khi rời đi, cái kia đại hán trung niên đột nhiên xuất hiện tại lúc trước hai thằng nhóc vị trí.

Đại hán trung niên nhìn lướt qua bốn phía, đã trầm mặc hồi lâu, hắn lắc đầu, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

...

Thiên Tú cũng không có cùng Tiểu Bạch trở về, mà là mang theo Tiểu Bạch nhún nhảy một cái đi tới một chỗ Phế Khư Chi Địa, tại Phế Khư Chi Địa này, khắp nơi là một ít phần mộ, những thứ này phần mộ rất lớn, mỗi một ngôi mộ đều khoảng chừng mười trượng trở lại chiều rộng. Mà số lượng, chân có chừng mấy trăm tòa.

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, nơi này có chút râm mát, nàng không quá vui vẻ, mà lúc này, Thiên Tú đột nhiên giữ chặt nàng tiểu trảo, sau đó nói: "Ta, bọn chúng ta đợi chờ ở đi, được hay không?"

Tiểu Bạch do dự một chút, sau đó so với vạch xuống tiểu trảo, tỏ vẻ nơi đây hẳn không có bảo bối.

Thiên Tú nói khẽ: "Ta, ta liền đợi thoáng một phát! Được không?"

Tiểu Bạch nhẹ nhẹ gật gật cái đầu nhỏ, nàng liếc một cái bốn phía, cuối cùng nhảy tới trên vai của Thiên Tú, như vậy để cho nàng cảm thấy an toàn một ít.

Thiên Tú nhìn thoáng qua bốn phía những cái kia phần mộ, nàng cứ như vậy nhìn xem, nhìn một chút, trong cặp mắt của nàng đột nhiên chảy ra hai hàng trong suốt chất lỏng.

Tiểu Bạch: "..."

Ngay tại lúc này, Thiên Tú chậm rãi quỳ xuống, "ta dùng thiên mệnh thề, chết tộc bất diệt, ta nguyện vĩnh viễn rơi Vô Gian Luyện Ngục!"

Lúc này, Tiểu Bạch nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú.

Thiên Tú chậm rãi đứng lên, trong mắt nhưng là mang theo một chút mờ mịt, bất quá rất nhanh lại khôi phục thanh minh. Nàng chậm rãi hướng phía cái kia nghĩa địa ở chỗ sâu trong đi đến, chỉ chốc lát, nàng đi tới một con sông trước, nước sông rất rõ, có thể thấy được đáy sông.

Tiểu Bạch nhìn về phía Thiên Tú, trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: "Tiểu Bạch, trước kia thiệt nhiều thật nhiều người ở chỗ này chết đi."

Tiểu Bạch: "..."

Tiểu Bạch ý tưởng kỳ thật rất đơn giản, đi theo Dương Diệp lẫn vào, tìm bảo bối, cứ việc chơi. Nói với nàng phức tạp đồ vật, nàng là không quá cảm thấy hứng thú.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, ở trong mắt nàng, xuất hiện nhè nhẹ gợn sóng, mà ở trong đầu nàng, đột nhiên nổi lên một tấm hình:

Bầu trời xám xịt, mưa nhỏ.

Không trung, đứng đấy một tên đang mặc Tử Sắc Trường Bào nữ tử, nữ tử đứng lặng không trung, tay phải thả lỏng phía sau, bên trái tay nắm lấy một thanh kỳ dị vũ khí.

Đúng là Hoàng Tuyền Thiên Mệnh kia!

Tại đàn bà phía dưới, cũng chính là Đại Địa Chi Thượng, chừng ba mươi người, những người này, hình thể so với bình thường Nhân Tộc cao lớn hơn một chút, bộ dáng cùng Nhân Tộc cũng có chút bất đồng, này chừng ba mươi người đều là ăn mặc cùng một màu trường bào màu lam.

Mà ở này ba mươi người sau lưng, còn có mấy trăm đầu hình thể lớn Yêu Thú, ít Yêu Thú này ngoại hình có chút dữ tợn, đều dài hơn thật dài răng nanh, trên người tản ra hung lệ khí tức.

Mà sau lưng Yêu Thú này mấy vạn trượng bên trong, là vô số thành trì.

Thiên địa hoàn toàn yên tĩnh, chỉ nghe tiếng hít thở.

Qua không biết bao lâu, trên bầu trời nàng kia đột nhiên mở mắt, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hư Không Thâm Xử, “trận chiến này, thắng, Hư Linh Tộc sống, bại, Hư Linh Tộc vong!”

“Thắng!”

Phía dưới, cách đó không xa bên trong thành trì, vô số thanh âm ngay ngắn kêu gào hô lên, “ngô hoàng Vô Địch!”

Ngô hoàng Vô Địch!

Giữa cả thiên địa lập tức sôi trào lên.

Mà lúc này, Thiên Tú đột nhiên thu hồi ánh mắt, hình ảnh im bặt mà dừng.

Qua hồi lâu, Thiên Tú nhìn thoáng qua sông kia, “hôm khác tại đến, chúng ta đi thôi!”

Nói xong, nàng mang theo Tiểu Bạch quay người rời đi.

...

Thời khắc này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn đang tu luyện, tại vậy có vũ trụ trọng lực trong đại điện tu luyện, với Dương Diệp mà nói, là đau nhức cũng vui vẻ. Trong đại điện trọng lực, so với hắn tưởng tượng còn kinh khủng hơn rất nhiều, ở cái địa phương này tu luyện, độ khó cực kỳ lớn, nguyên bản, hắn có thể một hơi ra vô số kiếm, nhưng là bây giờ, hắn một hơi cũng chỉ có thể ra một kiếm, đây đã là hắn bây giờ cực hạn!

Tại loại này trọng lực hạ, chính là hô hấp đều có chút khó khăn.

Bất quá hắn biết, tại loại này trọng lực hạ tu luyện, đối với chỗ tốt của chính mình là không có gì sánh kịp, chỉ cần hắn thích ứng loại này trọng lực, cái kia khi hắn tại bình thường hoàn cảnh lúc, thực lực của hắn nhất định sẽ biến thành vô cùng khủng bố.

Đương nhiên, hắn hiện tại liền khó chịu.

Ở chỗ không xa, là cái kia đại hán trung niên, đại hán trung niên trước mặt, là một con dê nướng nguyên con, đại hán trung niên hoàn toàn không có để ý An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, chỉ lo ăn dê.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú cùng Tiểu Bạch nhất bính nhất khiêu đã trở về.

Đại hán trung niên nhìn thoáng qua hai thằng nhóc, sau đó tiếp tục ăn dê.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên đã rơi vào cái kia đại hán trung niên trước mặt, nàng xem lên trước mặt cái kia dê nướng nguyên con, do dự một chút, nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia dê nướng nguyên con.

“Muốn ăn?” Đại hán trung niên nói.

Tiểu Bạch gật cái đầu nhỏ, tiếp đó, nàng tiểu trảo mở ra, một mai Tiên Tinh Thạch đã rơi vào cái kia đại hán trung niên trước mặt của.

Mua!

Ý của Tiểu Bạch rất rõ ràng. Đem Tiên Tinh Thạch cho đại hán trung niên về sau, Tiểu Bạch liền trực tiếp xé xuống một khối thịt dê đưa tới trong miệng mình, rất nhanh, ánh mắt của nàng trợn lên lên, con mắt tật nháy!

Ăn ngon!

Ngay sau đó, Tiểu Bạch lại xé xuống một khối thịt dê...

Đại hán trung niên: "..."

"Ăn thật ngon sao?" Lúc này, Thiên Tú đã đi tới, nói khẽ.

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu, sau đó lại lấy ra một khối Tiên Tinh Thạch đưa cho đại hán trung niên, tiếp đó, nàng xé xuống một khối nhỏ thịt dê đưa cho Thiên Tú, người kia do dự một chút, sau đó nhận lấy thịt dê thả vào trong miệng.

Rất nhanh, Thiên Tú nhãn tình sáng lên, "thật tốt ăn ư!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười.

Ngay tại lúc này, cái kia đại hán trung niên ánh mắt đã rơi vào trên thân Thiên Tú, "Tiểu cô nương là người nơi nào a?"

Thiên Tú nhìn về phía đại hán trung niên, nàng do dự một chút, sau đó nói: "Không biết!"

"Không biết?"

Đại hán trung niên nao nao, sau đó nói khẽ: "Tiểu cô nương kia sau này muốn đi đâu?"

Thiên Tú suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đi theo ca ca, còn có Tiểu Bạch!"

Ca ca!

Đại hán trung niên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp vẫn còn luyện kiếm kĩ của hắn.

Đại hán trung niên thu hồi ánh mắt, lần nữa nhìn về phía Thiên Tú, "tại sao phải đi theo hắn?"

Thiên Tú nhìn về phía đại hán trung niên, "không được sao?"

Đại hán trung niên lắc đầu, cười nói: "Khẳng định là cũng được, chẳng qua là, hắn hiện tại có thể là rất nguy hiểm, các ngươi đi theo hắn, không sợ sao?"

Thiên Tú lắc đầu, "ca ca sẽ bảo vệ ta đấy!"

Tiểu Bạch vội vàng nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý!

Đại hán trung niên cười cười, không có đang nói cái gì, tiếp tục gặm thịt dê.

Cứ như vậy, trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mỗi ngày bắt đầu điên cuồng tu luyện, mà Tiểu Bạch cùng Thiên Tú thỉnh thoảng đến xem, mà nhiều thời gian hơn, hai thằng nhóc đều ở bên ngoài đi lung tung.

Thiên Tú đối với cái chỗ này tựa hồ có hơi quen thuộc, kinh thường xuyên Tiểu Bạch đi một ít kỳ kỳ quái quái địa phương.

Có đại hán trung niên ở đây, Dương Diệp cũng không để ý hai tiểu gia hỏa này, mặc cho các nàng khắp nơi đi lung tung.

Trong đại điện.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại trước mặt hắn, là chuôi này Đoạn Tội.

Trong khoảng thời gian này đến, hắn mỗi ngày đều đang luyện một ít động tác cơ bản, ví dụ như đâm, chém, chọn, đâm nghiêng các loại. Đây là cái kia đại hán trung niên cường hành yếu thế cầu hắn luyện, ấn lời của đối phương mà nói, loại này thứ căn bản, nhiều khi mới là trọng yếu nhất.

Trải qua mấy tháng khổ tu, cái kia đại hán trung niên miễn cưỡng cảm thấy hắn hợp cách.

Mà bây giờ, hắn muốn luyện đúng là kiếm kỹ!

Tại vũ trụ này trọng lực phía dưới luyện Táng Kiếm Sát của hắn cùng Bối Thứ Sát!

Đột nhiên.

Dương Diệp duỗi tay nắm lấy Đoạn Tội biến mất ngay tại chỗ, nhưng mà, hắn cũng chưa từng xuất hiện tại tự mình nghĩ xuất hiện vị trí, trong sân trọng lực làm cho tốc độ của hắn ít nhất trở nên chậm mấy chục lần, hắn hiện tại, thi triển Bối Thứ Sát này, tùy tiện đến bình thường Huyền giả đều có thể đơn giản trốn quá khứ.

Thật sự là quá chậm!

Bất mãn vô cùng!

Luyện, điên cuồng luyện!

Hắn hiện tại cần phải làm chính là đem Bối Thứ Sát này tại vũ trụ này trọng lực bên trong luyện đến như ở bên ngoài như vậy nhanh!

...

------oOo------

Chương 2152: Ly Khai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tu luyện không tuế nguyệt!

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt, thời gian đã qua nửa năm.

Tại đại điện bên cạnh cách đó không xa, trung niên nam tử chuyên tâm nướng một con dê thịt, tại bên cạnh hắn, ngồi một Tiểu Nữ Hài, đúng là Thiên Tú, mà ở Thiên Tú trên bờ vai, ngồi một Bạch Sắc Tiểu gia hỏa.

Này một tiểu tử dĩ nhiên chính là Tiểu Bạch.

Giờ phút này, hai thằng nhóc ánh mắt một cái chớp mắt nhìn chằm chằm vào trước mặt cái kia nướng thịt dê, còn kém chảy nước miếng.

Đại hán trung niên nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Thiên Tú, có chút buồn cười, hai tiểu gia hỏa này trong khoảng thời gian này đến ngoại trừ mỗi ngày khắp nơi đi lung tung, thời gian còn lại chính là tìm hắn thịt dê nướng, đặc biệt là Tiểu Bạch này, mỗi lần tìm hắn cũng có cho hắn một khối Tiên Tinh Thạch...

Hắn đường đường Võ Đế, hoàn toàn đã trở thành một đầu bếp!

Võ Đế tại đem cái kia dê nướng nguyên con lộn sau một chút, sau đó nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp không ngừng biến mất, sau đó lại không ngừng xuất hiện.

Bối Thứ Sát!

Dương Diệp hiện tại chăm chú đúng là một chiêu này.

Nửa năm trôi qua, hắn đã đem một chiêu này tu luyện đến như ngoại giới như vậy nhanh!

Võ Đế đánh giá một lát sau, sau đó khẽ gật đầu, “có thể miễn cưỡng rồi.”

Dưới loại tình huống này, có thể có tốc độ như thế, tại Đại Thiện Cảnh bên trong, xác thực được coi là không tệ. Mà bây giờ, nếu như Dương Diệp đi ra, tốc độ kia cùng uy lực, tuy rằng vẫn không thể uy hiếp được lão tổ cấp bậc cường giả, nhưng mà, cũng tuyệt đối không phải Thánh Nhân có thể chống lại rồi.

Không phải là Thánh Nhân Giai, nhưng có siêu việt thực lực của Thánh Nhân!

“Cũng không xê xích gì nhiều!”

Võ Đế nhẹ giọng nói một câu, sau đó kéo xuống một cái đùi dê đưa cho Tiểu Bạch cùng Thiên Tú, Thiên Tú cùng Tiểu Bạch nhìn nhau, cuối cùng, Thiên Tú tiếp qua cái kia chân con dê. Cứ như vậy, hai thằng nhóc bắt đầu gặm!

Cũng không lâu lắm, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn từ trong đại điện đi ra, mới ra đại điện một khắc này, Dương Diệp toàn bộ người đều bối rối!

Một loại cảm giác khó mà hình dung!

Ở trong đại điện, hắn nhận lấy vũ trụ trọng lực cưỡng chế, điều này làm cho hắn ở bên trong so với phía ngoài tốc độ giảm xuống vô số lần, mà khi hắn thích ứng bên trong cái kia trọng lực về sau, xuất hiện ở đến, hắn kinh hãi phát hiện, hắn rõ ràng không thích ứng bên ngoài.

“Chuyện rất bình thường!”

Lúc này, Võ Đế đột nhiên nói: “Thích ứng mấy ngày là khỏe. Ngươi bây giờ thân thể thích ứng năng lực, cùng bên ngoài người đã hoàn toàn khác nhau. Này với ngươi mà nói, là chuyện tốt.”

Nghe vậy, Dương Diệp yên lòng, hắn đi tới trước mặt Võ Đế, sau đó ôm quyền, “đa tạ!”

Võ Đế lắc đầu, “không cần cám ơn ta, ta chỉ là mang ngươi đi vào cái chỗ này mà thôi.”

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm, hắn nhìn về phía một bên

Thiên Tú cùng Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thoáng một phát bay đến trên bả vai hắn, không ngừng cạ hai má của hắn. Chứng kiến Dương Diệp, Thiên Tú trên mặt cũng là nổi lên một nụ cười.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó cười nói: “Các ngươi hai thằng nhóc trong khoảng thời gian này hẳn đùa rất vui vẻ chứ?”

Tiểu Bạch mãnh liệt gật đầu, trong khoảng thời gian này quá tự do, có thể khắp nơi đi lung tung!

Dương Diệp cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía cách đó không xa An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh còn đang tu luyện, bất quá, An Nam Tĩnh tu luyện cũng không phải võ, mà là thông thường Trụ Cột Chiêu Thức.

“Nàng chắc nhanh tốt rồi!”

Võ Đế đột nhiên nói: “Đợi nàng tốt rồi về sau, các ngươi liền rời đi đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cũng xác thực nên rời đi rồi. Ở chỗ này gần thời gian nửa năm, cũng không biết Nhân Tộc Dương Liêm Sương các loại nữ nhân thế nào.

Hiện tại, cũng chỉ cùng An Nam Tĩnh rồi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mắt trung niên nam tử, sau đó nói: “Hướng tiền bối nghe ngóng chuyện này, tiền bối biết rõ Thủy Văn Minh bộ tộc kia sao?”

“Thủy Văn Minh?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi vậy mà biết rõ Thủy Văn Minh.”

“Ngẫu nhiên biết!” Dương Diệp nói.

Võ Đế có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Tại tất cả trong tộc, Thủy Văn Minh bộ tộc kia, là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta xưa nhất, cũng là thần bí nhất nhất tộc, so với Hư Linh Tộc cùng tiền sử nhất tộc đều muốn thần bí. Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta đối với bọn hắn ghi chép, hầu như là không, người biết, càng là ít đến đáng thương.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi lại có thể biết rõ, để cho ta có chút bất ngờ!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối cũng biết?”

Võ Đế nói khẽ: “Biết không nhiều, chỉ biết là bọn hắn ly khai Đại Thiên Vũ Trụ rồi.”

Ly khai Đại Thiên Vũ Trụ rồi!

Dương Diệp có chút thất vọng, hắn lắc đầu, sau đó nói: “Kỳ thật, lập tức Đại Thiên Vũ Trụ, cũng không phải là chính là tuyệt lộ. Ta từng tiếp xúc qua bọn hắn, bọn hắn từng nói, Đại Thiên Vũ Trụ này chính là một cái thiên nhiên trận pháp, nhưng mà, Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta sinh linh, thực lực yếu kém, muốn khởi động trận pháp này, trừ phi nâng cả Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh lực lượng. Nhưng mà tiền bối cũng biết, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ thế lực khắp nơi rắc rối phức tạp, tưởng muốn mọi người liên thủ, cũng không phải không thể nào, cuối cùng, tất cả mọi người muốn sống, nhưng mà, hẳn là không có người sẽ tin tưởng lời của ta!”

“Xác thực sẽ không tin tưởng!”

Võ Đế nói: “Đại Thiên Vũ Trụ này đúng là một cái đại trận pháp, nhưng mà, muốn khởi động trận pháp này, các tộc sợ là đều cần phải bỏ ra giá thê thảm, mà một khi trả giá thật nhiều về sau, lại không có thể ly khai, sau đó lại có cường địch xuất hiện, khi đó, tất cả mọi người cho hết trứng.”

Dương Diệp nói: “Nếu như tiền bối đứng ra, hẳn là có thể...”

“Ta?”

Võ Đế lắc đầu, “ngươi liền đừng hy vọng ta. Đại Thiên Vũ Trụ a, rất phức tạp, ta dính vào, sợ là được mệt chết. Đương nhiên, quan trọng nhất là, ta không có cái kia lòng dạ thanh thản để ý nhiều như vậy nhàn sự.”

Dương Diệp cười khổ, “ta vốn cho là, tiền bối ngươi là cái loại này chính nghĩa nhân sĩ đây. Không phải nói, năng lực càng lớn, trách nhiệm càng nhiều sao?”

Võ Đế mắt liếc Dương Diệp, “ngươi suy nghĩ nhiều.”

Nói đến đây, hắn trầm mặc một lát, sau đó nói: “Kỳ thật, nếu như đủ khả năng dưới tình huống, giúp một tay, vẫn là không có vấn đề. Nhưng vấn đề là, Đại Thiên Vũ Trụ thế lực rắc rối phức tạp, tất cả mọi người chỉ muốn lợi ích của chính mình, ngươi để cho ta đi làm người tốt, người khác khả năng còn cảm thấy ta chướng mắt, xuất lực không có kết quả tốt loại điều này sự tình, ta sẽ không đi làm đấy. Hơn nữa, coi như là ta ra ngoài, tam đại gia, Bách Tộc, còn có những thứ ngổn ngang kia thế lực sẽ nghe ta?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Tiền bối kia liền muốn xem Đại Thiên Vũ Trụ như vậy vong sao?”

Võ Đế giang tay ra, “ngươi này nói, giống như Đại Thiên Vũ Trụ nếu là mất, chính là trách nhiệm của ta giống nhau!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Võ Đế nói: “Đừng kéo những thứ này, chúng ta quản tốt chuyện của chính mình thì tốt rồi. Còn chuyện của Đại Thiên Vũ Trụ, liền để cho chính bọn hắn tiếp tục đi hạt chiết đằng đi, chờ đến tuyệt lộ cái ngày đó, chính bọn hắn sẽ nghĩ biện pháp đấy.”

Dương Diệp nói: “Biện pháp của bọn hắn liền là tới cướp ta Tiểu Bạch!”

Tiểu Bạch: “...”

“Ha ha!”

Võ Đế phá lên cười, “tiểu tử ngươi nói lâu như vậy, giúp đỡ Đại Thiên Vũ Trụ là giả, giúp đỡ mình mới là thực a! Ta như đi ra liên hợp Đại Thiên Vũ Trụ thế lực khắp nơi, ánh mắt của bọn hắn thì sẽ rơi vào Đại Thiên Vũ Trụ này trên trận pháp, mà sẽ không tới tìm ngươi, đúng không!”

Dương Diệp cũng không xấu hổ, “ta xác thực là nghĩ như vậy, bất quá, liền coi như bọn họ tới tìm ta, ta cũng không sợ, Dương Diệp ta không sợ nhất chính là giết người.”

Võ Đế mỉm cười, “những thứ này không liên quan chuyện của ta!”

“Tiền bối quan tâm cái gì chứ?” Dương Diệp cười nói.

Võ Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, “tiểu tử ngươi lòng hiếu kỳ rất mạnh a, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam.”

Nói đến đây, đột nhiên hắn quay đầu nhìn về phía vị trí của An Nam Tĩnh, lúc này, An Nam Tĩnh đi ra đại điện, đi tới trước mặt của bọn hắn. Võ Đế quan sát một chút An Nam Tĩnh, “cảm giác như thế nào?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “rất tốt!”

Võ Đế khẽ gật đầu, sau đó nói: “Thực lực của các ngươi bây giờ, Thánh Nhân với các ngươi mà nói, căn bản không có uy hiếp, bất quá, không nên coi thường lão tổ cấp bậc cường giả, coi như là ta, cũng không dám khinh thường bọn hắn, tứ đại lão tổ, không có một cái nào là nhân vật đơn giản, bọn hắn thực lực chân chính, cũng là một mê. Tóm lại, có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung bọn hắn, ngoại trừ cái kia mấy lão già bên ngoài, còn có một chút thần bí sinh linh, cũng không thể khinh thường, tóm lại một câu, đừng cho là mình vô địch.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

“Đi đâu?” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Võ Đế dừng bước lại, “đi một chỗ, một rất sớm muốn đi địa phương. Nha đầu, con đường tương lai cần chính ngươi rời đi. Bất quá, ta đối với ngươi có lòng tin, nếu như ngươi có khả năng mở người này, vậy có lòng tin hơn. Trên người tên gia hỏa này phiền toái, thật sự đặc biệt phiền phức.”

Nói đến đây, hắn nhìn một bên Thiên Tú liếc mắt, “coi như là Tiểu nha đầu này lớn lên, sợ là cũng khó giải quyết cái kia phiền toái, vị kia, là thật tâm mạnh mẽ a!”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp: “...”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, “một mực ở bên người ngươi!”

Trong lòng Dương Diệp ấm áp, “ta biết!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, không nói chuyện.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Thiên Tú cùng Tiểu Bạch, “mau ăn, ăn xong chúng ta ly khai!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, nhưng sau đó xoay người đi xé một đầu thật dài đùi dê đưa tới trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nhìn về phía An Nam Tĩnh, “Đến, chúng ta ăn chung, ăn xong rời đi!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, cũng không cự tuyệt.

Cứ như vậy, mấy tên ăn như hổ đói đem cái kia dê nướng nguyên con ăn hết sạch.

Tiểu Bạch có chút vẫn chưa thỏa mãn, nàng nhìn về phía Dương Diệp, sau đó tiểu trảo rất nhanh quơ múa.

Ý tứ là lúc sau đi đâu tìm cái kia nướng thịt dê đại hán!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “dám để cho một vị Võ Đế nướng thịt dê, cũng liền chỉ có ngươi Tiểu Bạch!”

Nói xong, hắn ôm lấy Tiểu Bạch cùng Thiên Tú, trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

An Nam Tĩnh cũng đi theo.

Thiên tế, đang lúc bọn hắn phải ly khai cái tinh cầu kia lúc, Dương Diệp trong ngực Thiên Tú đột nhiên cúi đầu nhìn về phía phía dưới, ánh mắt nàng dần dần băng lạnh xuống, tại giữa lông mày nàng, lặng yên hiển hiện một vật.

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

...

------oOo------

Chương 2153: Giết Người Mới Vui!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân giới.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trở lại Nhân giới về sau, An Nam Tĩnh tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, mà Dương Diệp tức thì đi tới Lâm Nhai Thánh Địa.

Trong đại điện.

Ở trong đại điện, đều là tới từ Nhân Tộc các nơi cường giả, toàn bộ tề tụ một phòng.

Nhân Tộc Thánh Nhân, cho tới bây giờ, cũng sẽ không đến mười chín người.

Mười chín người!

Đây có thể nói là Nhân Tộc thực lực chân chính rồi. Đừng nhìn Nhân Tộc truyền thừa vô số năm, kỳ thật, có thể có được mười chín người, đã không dễ.

Thánh Nhân, không phải là dễ dàng như vậy sinh ra. Tuy rằng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã có vượt qua thực lực của Thánh Nhân, nhưng, bọn hắn cuối cùng không phải là Thánh Nhân, hơn nữa, tưởng muốn đạt tới Thánh Nhân, trong thời gian ngắn căn bản không có khả năng!

Trong điện, ánh mắt mọi người đều tập trung trên người Dương Diệp.

Thời khắc này Dương Diệp, đã cho mọi người một loại cảm giác sâu không lường được.

Nhân Tộc thiên tài!

Chúng thánh tâm trong vẫn là rất có chút vui mừng, Nhân Tộc tuy rằng nhiều khi ưa thích nội chiến, nhưng mà, mỗi khi Nhân Tộc có nguy cơ thời điểm, cuối cùng hay là có người sẽ đứng ra.

Nhân Tộc bị bại, nhưng mà, nhưng không bị chinh phục qua!

“Bách Tộc có động tĩnh sao?” Dương Diệp hỏi.

Lúc này, phía dưới Dương Liêm Sương đột nhiên đứng dậy, “nửa năm gần đây, Bách Tộc cơ bản không có động tĩnh gì, nhưng mà, Đại Thiên Vũ Trụ nhưng là đã xảy ra một ít việc lạ. Rất nhiều Tiểu Thiên Thế Giới đại lục Linh khí đã tại chậm rãi biến mất, cho tới bây giờ, đã biết hủy diệt đại lục, đã không dưới ba mươi, hơn nữa, số lượng này vẫn còn không ngừng gia tăng. Không chỉ có Tiểu Thiên Vũ Trụ, Trung Thiên Vũ Trụ cùng Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta rất nhiều nơi Linh khí cũng bắt đầu ở khô kiệt.”

Mạt Pháp Thời Đại!

Trong tràng không khí có chút nặng nề... Mà bắt đầu.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Thời đại mạt pháp này, đã tại chậm chậm bắt đầu.

Ngay tại lúc này, Lâm Chấn đột nhiên đi đến, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Binh Gia cho mời!”

“Binh Gia?”

Dương Diệp nhíu mày, “có nói chuyện gì sao?”

Lâm Chấn lắc đầu, “chẳng qua là mời ngươi đi một chuyến, nói có việc thương lượng.”

“Sợ là có bẫy!”

Lúc này, một ông già đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn về phía lão giả kia, lão giả Tuyên Lão, tại trong Nhân Tộc bối phận rất cao, cũng có thể nói là sống lâu nhất một vị Thánh Nhân rồi. Đáng giá một nói đúng lắm, vị Tuyên Lão này đã từng là Thánh Nhân Liên Minh thành viên, mà khi đó Thánh Nhân Liên Minh yêu cầu đối phương tới giết hắn lúc.

Tuyên Lão này cự tuyệt!

Lúc này, Tuyên Lão kia nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi bây giờ là Nhân Tộc chúng ta hạch tâm, mọi sự đều được cẩn thận thì tốt hơn, nhất quyết không thể chút nào chủ quan.”

Đừng nhìn Nhân Tộc hiện tại đoàn kết lại với nhau, nhưng mà, đây là bởi vì có Dương Diệp ở đây. Dương Diệp làm làm hạch tâm, ngưng tụ cả Nhân Tộc, mà Nhân Tộc chúng cường giả đối với hắn là như vậy bội phục. Nhưng mà, nếu là biến thành người khác đến, liền không làm được.

Dù cho là năm đó Nhân Quân, cũng không để cho Nhân Tộc thế lực khắp nơi hoàn toàn thần phục!

“Ta cảm thấy, có thể đi!”

Ngay tại lúc này, một bên Dương Liêm Sương đột nhiên nói. Vừa nói, nàng đối với Tuyên Lão kia có chút thi lễ, sau đó nói tiếp: “Binh Gia cho tới nay, đều là trung lập, lần này bọn hắn mời Dương Diệp, hẳn là có ý kiến gì không, trong mắt của ta, đây cùng Bách Tộc có quan hệ. Còn Tuyên Lão nói nguy hiểm, tự nhiên cũng là có, bất quá, Ta tin tưởng, hắn đối với thực lực của chính mình hẳn rất có lòng tin!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, mỉm cười.

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Đi gặp một chút đi, ta cũng muốn biết hiện tại Binh Gia còn có Bách Tộc đều là chút thái độ gì.” Tuyên Lão khẽ gật đầu, “chính ngươi kia cẩn thận một chút, nếu đang có chuyện, truyền âm cho chúng ta là đủ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Bây giờ còn có một cái vấn đề, Nhân giới có nhiều chỗ, Linh khí đã bắt đầu tại khô kiệt, người ở đó..."

"Tiếp nhận bọn hắn!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chư vị, bây giờ là Nhân tộc ta thời khắc nguy nan, ta hy vọng, một mới có khó, bát phương trợ giúp."

Vừa nói, hắn lấy ra một mai Nạp Giới thả ở trên cái bàn trước mặt, "trong lúc này, có một trăm vạn Tiên Tinh Thạch, dùng như thế nào, chính các ngươi thương lượng. Nếu như không đủ, vậy mọi người liền quyên một điểm đi."

Nói xong, hắn đi ra đại điện, một bên, Lâm Chấn đi theo ra ngoài.

Một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!

Trong điện, một mảnh trầm mặc.

Một trăm vạn Tiên Tinh Thạch, này thật không phải là một số lượng nhỏ, cho dù là trong sân đều là Thánh Nhân, nhưng là bọn hắn toàn bộ gia sản chung vào một chỗ, sợ là cũng không có một trăm vạn Tiên Tinh Thạch. Mà ở thời đại mạt pháp này, vật trân quý nhất chấp nhận là Tiên Tinh Thạch.

Qua hồi lâu, Tuyên Lão kia thấp giọng thở dài, "ta không bằng đấy!"

Bình tĩnh mà xem xét, nếu như là chính hắn, hắn thì sẽ không một đem nhiều như vậy Tiên Tinh Thạch giao ra, đặc biệt là ngay tại lúc này.

Lúc này, Tuyên Lão nhìn về phía Dương Liêm Sương, "ngươi tới xử lý đi!"

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, thu hồi Nạp Giới.

Một trăm vạn Tiên Tinh Thạch!

Coi như là nàng đều có chút động dung!

Ngoài điện.

Dương Diệp nhìn về phía cùng ra tới Lâm Chấn, "tiền bối có việc?"

Lâm Chấn nhẹ gật đầu, “thật bất tương man, có một chuyện muốn nhờ.”

“Mời nói!” Dương Diệp nói.

Lâm Chấn do dự một chút, sau đó nói: “Ta nghĩ mời tiểu hữu thu Thư Nha làm đồ đệ.”

Thư Nha, Dương Diệp tự nhiên không có quên, coi như là vị kia đã lấy được Nho Tổ truyền thừa thiếu niên.

Dương Diệp nói: “Vì sao? Tiền bối nên biết, hắn cùng với đường ta đi, đem hoàn toàn khác nhau!”

Lâm Chấn cười khổ, “ta biết, ta chỉ là muốn để cho hắn nhiều một thân phận, một cái bảo toàn tánh mạng thân phận, dù cho ngày nào đó Lâm Chấn ta không có ở đây, tại này nhân giới, tại Đại Thiên Vũ Trụ này, cũng không có ai đi dám có ý đồ với hắn.”

Dương Diệp đã minh bạch.

Thư Nha là Nho Tổ truyền nhân, mà Nho Tổ cùng Nho Gia nhưng bị diệt. Lâm Chấn sợ những cái kia đã diệt Nho Gia thế lực không buông tha Thư Nha, nếu như đối phương không buông tha, dùng hắn cùng với thực lực của Lâm Gia, bọn hắn căn bản không bảo vệ được Thư Nha này.

Dương Diệp!

Nhìn chung cả Nhân Tộc, cũng chỉ có Dương Diệp mới có thể để cho những cái kia người trong bóng tối kiêng kị.

Nghĩ vậy, Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Nghe vậy, trong lòng Lâm Chấn buông lỏng, sau đó đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, “tiểu hữu chi ân, Lâm Gia ta trọn đời khó quên, sau này, Lâm Gia ta đều dùng tiểu hữu như Thiên Lôi sai đâu đánh đó.”

Dương Diệp đáp ứng, không thể nghi ngờ là cho Thư Nha cùng Lâm Gia đều dán lên một trương Bảo Mệnh Phù. Mà cho dù là thế lực này xuất hiện, muốn giết Thư Nha, Thư Nha có Dương Diệp bảo vệ, cái kia sống sót hy vọng cũng là phi thường lớn đấy.

Dương Diệp nói: “Tiền bối khách khí.”

Nói xong, hắn quay người biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Lâm Chấn nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng, giờ phút này, trong lòng hắn là có chút may mắn đấy, may mắn năm đó không có nghe Nhân Quân chi lệnh đuổi theo giết Dương Diệp. Nếu như hắn lúc trước làm như vậy, hôm nay kết quả sợ là hoàn toàn khác nhau.

Bất kể như thế nào, bây giờ kết cục là tốt là tốt rồi!

...

Dương Diệp đã đi ra Nhân giới, đi tới Binh Giới.

Lúc này đây, hắn lần nữa đụng phải Binh Giới kia Thủ Hộ Giả. Đối phương nhìn hắn một cái, sau đó nhường chỗ.

Lúc này Dương Diệp, đã không phải là ban đầu Dương Diệp, Thánh Nhân với Dương Diệp mà nói, căn bản không có uy hiếp gì, người bảo vệ này tự nhiên biết rõ một điểm này, bởi vậy, cũng không có đi làm khó dễ Dương Diệp, đương nhiên, cũng không dám!

Hiện tại, Dương Diệp coi như là giết hắn đi, sợ là Binh Gia cũng không thể cầm Dương Diệp như thế nào!

Dương Diệp cũng không có đi cùng đối phương so đo đã từng là sự tình, hắn trực tiếp tiến vào Binh Giới.

Mới vừa gia nhập Binh Giới, một người đàn ông trung niên liền là xuất hiện ở trước mặt hắn, trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Xin mời đi theo ta!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lập tức đi theo lên.

Tại đàn ông trung niên dưới sự dẫn dắt, Dương Diệp đi tới một chỗ sâu trong rừng trúc.

Ở chỗ sâu trong, phòng trúc hai tòa, hai tòa phòng trúc tương đối xa, trung gian là một con sông, thanh tịnh thấy đáy. Tại sông trên không, có sáu người, trong đó hai người Dương Diệp nhận thức, một vị trong đó, đúng là Binh Gia Lão Tổ kia, cũng chính là Binh Tổ, còn có một vị, đúng là Thiên Tộc Thiên Quân kia!

Thiên Quân!

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó đi tới.

Binh Tổ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Chúc mừng tiểu hữu, thực lực tăng nhiều!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “đối với tiền bối mà nói, vẫn như cũ như con sâu cái kiến!”

Binh Tổ nói: “Khiêm tốn. Tiểu hữu mời ngồi.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp sau lưng xuất hiện một trương do nước ngưng tụ mà thành nước ghế dựa. Dương Diệp cũng không do dự, trực tiếp ngồi lên, còn đám người Thiên Quân, hắn không nhìn thẳng.

Đối với cái này, Thiên Quân sắc mặt mặc dù có chút âm trầm, nhưng cũng không nói gì.

Lúc này, Đạo Tổ đột nhiên nói; “Để ta giới thiệu một chút đem. Bên cạnh mấy vị này, theo thứ tự là Thiên Tộc Thiên Quân, Vu Tộc Vu Hoàng, Linh Tộc Linh Thần, Ma Tộc Ma quân, Yêu Tộc Yêu Thần.”

Dương Diệp quan sát một chút mấy vị kia, mấy vị này tuy rằng đều là Thánh Nhân Cảnh, nhưng mà, tuyệt đối không phải bình thường Thánh Nhân Cảnh, có thể nói, những người này, đã chỉ nửa bước đều bước chân vào tổ cảnh!

Mấy vị này, là chân chính các loại trong Lão Quái Vật. Đương nhiên, trừ Thiên Quân bên ngoài.

Thời khắc này Thiên Quân, ngược lại là mấy vị kia bên trong tư lịch cùng bối phận kể cả thực lực thấp nhất cái vị kia.

Hắn đang nhìn những người kia, những người kia đã ở nhìn hắn.

Trong ánh mắt, đều là mang theo hiếu kỳ.

Cái này là Đại Thiên Vũ Trụ trước mắt nổi bật nhất thiếu niên thiên tài.

Binh Tổ nói: “Này thứ tướng chư vị gọi tới, là muốn cùng chư vị thương lượng một ít chuyện. Chắc hẳn chư vị cũng đã biết, Mạt Pháp Thời Đại đã chậm rãi hàng lâm, tại không lâu sau, Đại Thiên Vũ Trụ sợ là liền muốn trở thành hoang vu vũ trụ. Mà giờ khắc này, Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta vẫn còn tại nội chiến, cứ tiếp như thế, Đại Thiên Vũ Trụ sợ là phải vong, mà Đại Thiên Vũ Trụ nếu là vong, chúng ta tự nhiên cũng sẽ không có kết quả tốt. Lần này để cho mọi người đến, là hy vọng mọi người tạm thời dừng tay, không nên đang âm thầm nhằm vào, chư vị cảm thấy thế nào?”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp. Hiển nhiên, là muốn nhìn ý tứ của Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Ta cảm thấy tiền bối nói rất có lý, đả đả sát sát cái gì, thật sự không có ý gì, Đại Thiên Vũ Trụ cần muốn hòa bình, Dương Diệp ta vô cùng tán thành hòa bình.”

Binh Tổ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó quay đầu nhìn về phía đám người Thiên Quân.

Thiên Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, “muốn cùng đều, có thể, giao ra Linh Chủ!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp nụ cười trên mặt lập tức trở nên lạnh, hắn gõ gõ trên quần áo mình một mảnh lá trúc, sau đó nói: “Xin lỗi, vừa rồi cùng mọi người đùa cợt, hòa bình gì gì đó, một chút ý tứ đều không có. Ta cảm thấy, chúng ta hay vẫn là đánh đi, giết người mới vui!”

Mọi người: “...”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2154: Ngươi Chính Là Im Miệng Được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng bầu không khí lập tức khẩn trương lên!

Dương Diệp mặt không biểu tình.

Để cho hắn giao ra Tiểu Bạch?

Những ngững người này suy nghĩ nhiều!

Ngay tại lúc này, Thiên Quân kia đột nhiên muốn nói cái gì, mà Dương Diệp nhưng là đứng lên, hắn nhìn về phía Binh Tổ kia, “kỳ thật, ta thật là có thành ý đấy, nhưng mà hiện tại xem ra, có người không có có thành ý. Nếu như không có có thành ý, vậy cũng không cần đang nói chuyện.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía đám người Thiên Quân, “các ngươi nếu là muốn khai chiến, Dương Diệp ta luôn sẵn sàng tiếp đón!”

Nói xong, hắn xoay người rời đi!

Tại chỗ, đám người Thiên Quân sắc mặt đều là có chút khó coi, Dương Diệp này, quá kiêu ngạo!

“Tiểu hữu xin chờ một chút!”

Ngay tại lúc này, Binh Tổ kia đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Binh Tổ, chậm đợi bên dưới.

Binh Tổ nói: “Bách Tộc nếu là cường công Nhân Tộc, tiểu hữu cảm thấy Nhân Tộc thủ hạ tới sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “khẳng định thủ không được đấy!”

Nghe vậy, Binh Tổ trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, lập tức lại nói: “Vậy tiểu hữu...”

Dương Diệp cười nói: “Thủ không được, vậy không tuân thủ đi! Hắn Bách Tộc giết Nhân tộc ta bao nhiêu người, ta liền đi Bách Tộc giết bao nhiêu người, Nhân tộc ta nếu là bị diệt, ta liền diệt Bách Tộc.”

Lưỡng Bại Câu Thương!

Binh Tổ hai mắt híp lại, hắn giờ phút này, có chút đau đầu, người trước mắt này, hoàn toàn chính là một tên điên. Gia hỏa này rõ ràng chính là, Bách Tộc nếu là dám động thủ, hắn liền dám Lưỡng Bại Câu Thương!

Đừng nói, đừng nói Bách Tộc, coi như là Binh Gia đều có điểm kiêng kị!

Binh Gia, nếu là hắn bị người kiềm chế, ai có thể ngăn cản Dương Diệp này? Không ai có thể ngăn cản, hơn nữa, Dương Diệp này bên người còn có một siêu cấp yêu nghiệt! Nếu như nói Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ ai có thể ngăn cản lời của Dương Diệp, cũng liền An Nam Tĩnh kia rồi. Nhưng mà, An Nam Tĩnh này là người của Dương Diệp!

“Ngươi đối với chính mình tựa hồ rất tự tin!”

Ngay tại lúc này, Thiên Quân đột nhiên nói: “Có thể ngươi có nghĩ tới hay không, ta giống như là trước hết giết ngươi thì sao?"

"Giết ta?"

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "thứ cho ta nói thẳng, ta không phải là nhằm vào các ngươi, các ngươi thật sự chưa đủ nhìn! Đặc biệt là ngươi Thiên Quân, Dương Diệp ta hôm nay để lời nói tại đây, chúng ta đơn chọn một trận, mười chiêu không giết được ngươi, Dương Diệp ta tùy ý các ngươi xử trí, ngươi có dám hay không?"

Lời vừa nói ra, trong tràng lập tức yên tĩnh trở lại.

An tĩnh như là cứng lại!

Mười chiêu giết Thiên Quân!

Không phải là đánh lén, quang minh chính đại một mình đấu!

Dương Diệp này là điên rồi sao?

Mà đúng lúc này, Dương Diệp lại nói: "Ta thay đổi chủ ý."

Nghe vậy, trong lòng mọi người có chút buông lỏng, Dương Diệp này xem ra là có chút không lựa lời nói rồi. Mà đúng lúc này, Dương Diệp lại nói: "Giết ngươi một Thiên Quân, ở đâu cần mười chiêu, tam kiếm là được rồi."

Mọi người: "..."

Giờ phút này, sắc mặt của Thiên Quân cực kỳ khó coi, giống như là màu gan heo!

Thiên Quân hắn có thể kinh sợ sao?

Tự nhiên không thể kinh sợ!

Thiên Quân đi ra, chính yếu nói, mà đúng lúc này, Binh Tổ kia nhưng là đối với lấy hắn lắc đầu, nhìn thấy một màn này, Thiên Quân đồng tử bỗng nhiên co rụt lại. Binh Tổ ngăn cản hắn! Điều này có ý vị gì?

Có nghĩa là Binh Tổ cảm thấy Dương Diệp có thể ba chiêu giết hắn!

Làm sao có thể!

Thiên Quân trong mắt tràn đầy khó có thể tin!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Binh Tổ, sau đó nói: "Tiền bối, cuối cùng tại hỏi một lần, các ngươi có hay không thành ý, không có có thành ý, ta tựu đi trước rồi. Đúng rồi, hỏi thêm một câu, hiện tại Binh Gia đã cùng Bách Tộc liên thủ sao?"

Binh Tổ khẽ lắc đầu, "Binh Gia ta, không lẫn vào những chuyện này, lần này Binh Gia ta ra mặt, chỉ là muốn làm hòa."

Tuy rằng hắn không sợ Dương Diệp, nhưng mà, cũng không muốn trêu chọc Dương Diệp này cái gai. Phật Gia đã nếm đến đau đớn, hắn không muốn Binh Gia tại giẫm lên vết xe đổ.

Hòa sự lão!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "nhưng mà hiện tại xem ra, tiền bối cái này hòa sự lão nhất định là phải thất bại."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua đám người Thiên Quân, "nếu như Bách Tộc chủ sự hay vẫn là Thiên Quân, ta đây có thể nói cho chư vị biết, cái gì cũng không dùng nói chuyện. Bách Tộc không sợ Nhân tộc ta, Nhân tộc ta cũng không sợ Bách Tộc, muốn chiến, Dương Diệp ta cùng Nhân Tộc tùy thời xin đợi."

"Ngươi thật muốn Lưỡng Bại Câu Thương?"

Ngay tại lúc này, Yêu Thần Yêu Tộc đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Yêu Thần, "sự kiên nhẫn của ta rất nhỏ, nếu như chư vị còn muốn tại đây nói với ta những thứ này không có ý nghĩa lời nói, vậy thì thứ cho ta không phụng bồi."

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

"Chúng ta có thể không cần Linh Chủ!"

Ngay tại lúc này, một bên Linh Thần đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Linh Thần kia, Linh Thần nói: "Chuyện của Linh Chủ, chúng ta có thể tạm thời đặt không nói, ngày sau bàn lại. Hiện tại chúng ta có thể nói chuyện sự tình khác, ngươi cảm thấy thế nào?"

Dương Diệp nói: "Nói một chút coi!"

Linh Thần đi tới trước mặt Dương Diệp, "Mạt Pháp Thời Đại đã đến gần, chúng ta cần tìm một con đường lùi, nhưng mà, cái này đường lui, rất khó tìm. Bất quá, theo chúng ta biết, Linh Chủ kia nhưng là có năng lực kia, cuối cùng, nàng có thể làm cho tất cả Thiên Địa Linh

Vật thân cận. Chúng ta hy vọng ngươi có thể để cho nàng giúp chúng ta tìm một cái đi ra, một khi có mới đường ra, Bách Tộc chúng ta cùng Nhân Tộc còn ngươi nữa Dương Diệp ở giữa chỗ có ân oán, cũng không có!"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Nếu như ngươi cự tuyệt, chẳng khác nào là ở tuyệt chúng ta đường lui. Ta không phải là uy hiếp ngươi, nhưng mà, đến lúc đó, chúng ta ngoại trừ cùng Nhân Tộc còn ngươi nữa Dương Diệp khai chiến, cướp đoạt Linh Chủ, chúng ta không có đường khác đi, đây là lời nói thật, cũng là chúng ta cuối cùng ý tưởng. Bất quá, chúng ta cũng biết ngươi Dương Diệp không phải là một người đơn giản, sau lưng cũng có cường giả chống đỡ, khai chiến, sẽ chỉ là lưỡng bại câu thương, nhưng mà, với chúng ta mà nói, bất khai chiến, chỉ có thể chờ đợi chết. Khai chiến, nhưng là có một tia hy vọng!"

Dương Diệp trầm mặc.

Bởi vì hắn biết, Linh Thần này nói không sai, một khi tìm không thấy đường lui, Bách Tộc tất nhiên sẽ tìm đến Dương Diệp hắn cùng Tiểu Bạch.

Một khi đã đến tuyệt lộ, dù là phía sau hắn có ba vị lão tổ cường giả ở đây, cũng là ngăn cản không được những người này.

Đều muốn sống!

Linh Thần lại nói: "Chúng ta suy nghĩ nói, chính là chỗ này đầu. Ngươi dùng Linh Chủ, giúp chúng ta tìm kiếm mới đường ra, như là tìm ra, Bách Tộc ta vô cùng cảm kích!"

Kỳ thật, bọn hắn làm sao không muốn đem Linh Chủ nắm ở trong tay mình?

Nhưng mà, trước mắt Dương Diệp này, không phải là quả hồng mềm a! Trước kia bọn hắn đã làm như vậy, mà kết quả là Linh Chủ không có được, bọn hắn các tộc ngược lại còn tổn binh hao tướng. Cho dù là Phật Gia, cũng lựa chọn tạm thời tránh lui. Một khắc này, bọn hắn biết, được đổi một cái biện pháp rồi. Vì vậy mời tới Binh Tổ!

Trong tràng, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nói như vậy, các ngươi là lại coi trọng ta rồi!"

Linh Thần nói: "Có thể đổi góc độ đến nghĩ, ngươi Dương Diệp cũng là cần vì Nhân Tộc tìm một con đường ra đấy, không phải sao? Nếu như đều là đang tìm, tại sao không cùng tìm? Mọi người cùng nhau chạy trốn Đại Thiên Vũ Trụ, không được sao?”

Tìm ra đường!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Linh Thần, sau đó nói: “Ta có thể giúp các ngươi tìm, bất quá, ta có mấy cái điều kiện.”

“Ngươi còn muốn ra điều kiện?” Lúc này, cách đó không xa Thiên Quân đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi...”

“Ngươi cái gì ngươi?”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Thiên Quân, “ngươi có thể hay không im miệng cho ta? Nếu là không ngậm miệng nổi, chúng ta đây sẽ tới một mình đấu a!”

Một mình đấu!

Mặt của Thiên Quân lập tức biến thành màu gan heo, chính yếu nói, Linh Thần kia nhưng là trước tiên nói: “Nói một chút điều kiện của ngươi đi!”

Dương Diệp nhìn về phía Linh Thần, “điều kiện, cũng rất đơn giản, thứ nhất, ta cũng cần Tiên Tinh Thạch, không nhiều lắm, liền ba trăm vạn!”

“Ba trăm vạn!”

Một bên thiên cư đột nhiên cả giận nói: “Dương Diệp, ngươi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Thiên Quân kia toàn bộ người trực tiếp bị đạo kiếm quang này rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, kia vừa dừng lại một cái, kia nửa bên phải thân thể trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi như trụ, ngũ tạng đều thiếu chút nữa nghiêng vẩy ra!

Bất quá, cũng chưa chết, bởi vì tránh thoát chỗ hiểm!

Nhưng mà, trong tràng nhưng là đột nhiên yên tĩnh trở lại. Binh Tổ kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, lập tức hai mắt chậm rãi đóng lại. Mà một bên Yêu Thần cùng đám người Linh Thần thần sắc nhưng là biến thành vô cùng ngưng trọng lên.

Một kiếm!

Một kiếm thiếu chút nữa giết trong nháy mắt Thiên Quân!

Thực lực này... Dương Diệp này là lão tổ sao?

Trong tràng bầu không khí biến thành cực kỳ nặng nề, phải nói là áp lực, một kiếm này mang tới áp lực!

Mà Thiên Quân kia thời khắc này tâm đã rung động tột đỉnh!

Một kiếm!

Dương Diệp một kiếm này, hắn vậy mà không có kế tiếp! Chuẩn xác mà nói là, hắn thiếu chút nữa bị một kiếm này cho giết trong nháy mắt!

Khủng bố!

Thiên Quân trong đầu hiện lên ý nghĩ này!

Dương Diệp không có ở ra tay, hắn nhìn thoáng qua cái kia đã bị chém tàn Thiên Quân, “ta cảm thấy, ngươi chính là im miệng tốt.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía một bên Linh Thần, “hiện tại chúng ta có thể tiếp tục nói chuyện điều kiện của ta sao? Đương nhiên, nếu như các hạ cảm thấy lúc trước điều kiện kia không được, chúng ta đây liền không cần nói chuyện, các ngươi muốn chiến, hoặc là cái gì khác, cũng có thể!”

Cường thế!

Chính là như vậy cường thế!

Không thể không nói, đối với Dương Diệp cường thế, trong lòng đám người Linh Thần đều là cực kỳ không thoải mái. Dương Diệp này cùng Nhân Tộc rõ ràng là yếu thế một phương, nhưng mà, Dương Diệp này biểu hiện ra nhưng là như ưu việt một phương!

Linh Thần đè lại trong nội tâm cảm giác không thoải mái, sau đó nói: “Ba trăm vạn Tiên Tinh Thạch, ngươi muốn điều gì?”

Dương Diệp nói: “Rất đơn giản, các ngươi lại để cho chuyện làm của Linh Chủ, không nên phải trả giá thật lớn sao? Các ngươi cho rằng Linh Chủ là Dương Diệp ta sủng vật, tưởng để cho nàng làm cái gì thì làm cái đó? Không, nàng là đại gia, tưởng muốn nàng làm việc, nhất định phải Tiên Tinh Thạch. Như thế nào, xem các ngươi vẻ mặt này, các ngươi là cảm thấy Tiên Tinh Thạch này là Dương Diệp ta muốn? Ta là loại người đó sao?”

Linh Thần trong mắt mang theo một tia hồ nghi, hiển nhiên là tại hoài nghi.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Linh Chủ, đây chính là Linh Chủ, không trả giá thật nhiều, nàng làm sao có thể giúp các ngươi làm việc? Ta...”

Nói đến đây, đột nhiên hắn ngừng lại, một lát sau, hắn nhìn về phía đám người Linh Thần, “không có biện pháp, nàng thay đổi chủ ý, nàng muốn năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch, không có năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch, nàng là sẽ không ra mặt!”

Mọi người: “...”

Tiểu Bạch: “...”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2155: Thủy Linh Tinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch!

Cho dù là Binh Tổ kia, cũng là nhịn không được nheo mắt. Năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch cũng không phải là số lượng nhỏ, Dương Diệp này, thật sự tại công phu sư tử ngoạm a!

Trong tràng bầu không khí lần nữa biến thành có chút bị đè nén lên.

Hiện tại, thì nhìn Linh Thần kia có đáp ứng hay không.

Không đáp ứng, rõ ràng, cái kia chính là muốn khai chiến tiết tấu. Đáp ứng, vậy thì tương đương là thỏa hiệp.

Khai chiến hay vẫn là thỏa hiệp!

Qua hồi lâu, Linh Thần kia khẽ gật đầu, “ngươi nói rất đúng, Linh Chủ chính là Thiên Địa Linh Vật, muốn nàng giúp chúng ta làm việc, nhất định là muốn cho chỗ tốt đấy. Năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch, chúng ta cho ngươi!”

Lựa chọn thỏa hiệp!

Dương Diệp trên mặt nổi lên một nụ cười, mà lúc này, Linh Thần kia lại nói: “Hy vọng nàng thu Tiên Tinh Thạch của chúng ta về sau, có thể cho chúng ta tìm ra một con đường sống!”

“Đương nhiên!”

Dương Diệp cười nói: “Nàng sẽ hết sức!”

“Không phải là hết sức!”

Linh Thần nhìn thẳng Dương Diệp, “Là nhất định.”

Dương Diệp cùng mắt đối mắt, “ngươi nói nhất định liền một định đi!”

Hai người đối mặt hồi lâu, cuối cùng, Linh Thần quay đầu nhìn về phía đám người Yêu Thần, người kia đám người khẽ gật đầu, không đến một hồi, mấy vị chí cường giả liền gom góp đã đủ rồi năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch.

Đối với cái này, Dương Diệp tự nhiên là không chút khách khí thu nhận!

Thu hồi Tiên Tinh Thạch về sau, Dương Diệp lại nói: “Còn có một yêu cầu, đây không phải yêu cầu của Linh Chủ, mà là của chính ta yêu cầu... Các ngươi đừng bộ dáng này, không phải là cái gì chuyện phi thường khó khăn, chính là một chuyện nhỏ. Ta cũng cần tình báo của các ngươi, đối với Đại Thiên Vũ Trụ thế lực khắp nơi, đặc biệt là những cái kia âm thầm thế lực, còn có kể cả các ngươi đối với Vô Tận Hắc Động nắm giữ một ít tin tức, ta đều cần!”

Linh Thần nhíu mày, “vì cái gì?”

Dương Diệp nói: “Tìm ra đường, chúng ta không nên đem ánh mắt đều tập trung ở Vô Tận Hắc Động, không phải sao?”

Linh Thần nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Được, đều đáp ứng ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nếu như ta còn cần trợ giúp gì, đến lúc đó ta sẽ thông báo cho các ngươi!”

Nói xong, hắn quay người thân hình run lên, biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng, mọi người trầm mặc.

“Công phu sư tử ngoạm!” Lúc này, Ma Tộc kia Ma quân đột nhiên nói một câu.

Linh Thần đạm thanh nói: “Nếu là có thể cho ta các tộc tìm được một con đường sống, đừng nói năm trăm vạn Tiên Tinh Thạch, coi như là năm nghìn vạn Tiên Tinh Thạch, đều đáng giá. Tiên Tinh Thạch tuy tốt, nhưng mà, mạng càng tốt hơn.”

“Vạn nhất hắn tìm không thấy chứ?” Lúc này, Yêu Thần đột nhiên nói.

Linh Thần trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Vậy để cho hắn gấp trăm ngàn lần trả trở về!”

Mọi người trầm mặc.

Bọn hắn tự nhiên biết rõ ý tứ của Linh Thần, chẳng qua là, bây giờ Dương Diệp này, không đơn giản a! Một kiếm thiếu chút nữa nháy mắt giết Thiên Quân, thực lực này, coi như là không bằng lão tổ cấp bậc cường giả, nhưng mà, chênh lệch khẳng định cũng sẽ không đặc biệt lớn hơn!

Mà Dương Diệp hiện tại, vẫn chỉ là Đại Thiện Cảnh!

Đại Thiện Cảnh!

Nghĩ vậy, lòng của mọi người tình nặng hơn rồi.

Qua hồi lâu, Linh Thần nhìn về phía một bên Binh Tổ, “tiền bối thấy thế nào?”

Binh Tổ mỉm cười, “Binh Gia ta, không lẫn vào những chuyện này. Ta chỉ có thể nói, hi nhìn hắn có thể vì chư vị tìm được một con đường lui đi, bằng không thì, Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta sợ là còn không có đợi đến Mạt Pháp Thời Đại hoàn toàn hàng lâm cũng đã đập nát rồi!”

Nói xong, kia hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Linh Thần nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Chư vị, trong đoạn thời gian này, không nên đi nhằm vào Nhân Tộc cùng Dương Diệp, hắn nếu có yêu cầu gì, chỉ cần không phải đặc biệt quá phận đấy, đều thỏa mãn hắn! Chỉ cần có thể tìm được đi ra, hết thảy tổn thất đều đáng giá!”

Nói xong, kia cũng quay người biến mất ở cuối chân trời.

Chỉ chốc lát, mọi người toàn bộ ly khai, chỉ còn lại có Thiên Quân một người.

Giờ phút này, Thiên Quân nửa bên mặt đã không thấy, bất quá, vẫn là có thể từ nơi này nửa bên mặt trên nhìn ra dữ tợn cùng điên cuồng.

...

Ly khai Binh Giới về sau, Dương Diệp cũng không có lựa chọn người Hồi giới, mà là xuyên qua mờ mịt tinh hà, đi tới một viên bỏ hoang tinh cầu phía trên.

Thủy Linh Tinh!

Hắn hiện tại chỗ ở viên Tinh Cầu này, chính là Thủy Văn Minh kia đã từng là Chủ Đại Lục.

Lúc này đây, hắn không đơn thuần là tới tìm bảo.

Đường ra!

Dương Diệp hắn bây giờ là Nhân Tộc đầu, người phía dưới sự sống còn, hắn tự nhiên không thể bỏ mặc. Dương Diệp hắn có lẽ cứu không được cả Nhân Tộc, nhưng mà, hắn sẽ hết sức đi làm.

Trách nhiệm!

Với tư cách một người nam nhân, nếu như gánh vác một thứ gì đó, cái kia tương ứng trách nhiệm cũng có thể đi gánh chịu.

Đại Thiên Vũ Trụ có một trận pháp khổng lồ, tưởng muốn liên hợp Bách Tộc cùng tam đại gia khởi động trận pháp này, không thể nói không thực tế, nhưng mà, độ khó nhất định là có, hơn nữa, hắn không tin Bách Tộc cùng Phật Gia còn có Binh Gia. Hắn muốn xem thử nhìn, xem có thể hay không bằng vào Nhân Tộc lực lượng của chính mình khởi động trận pháp này, sau đó mang theo Nhân Tộc ly khai Đại Thiên Vũ Trụ, tránh thoát lần này Mạt Pháp Thời Đại!

Lúc này đây đến Thủy Linh Tinh, chính là muốn nhìn xem có thể hay không tìm được biện pháp gì!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn thần thức chậm rãi vươn dài ra, qua hồi lâu, hắn thu hồi thần thức.

Không có cảm nhận được bất kỳ sinh mệnh khí tức!

Bất quá, vẫn có chút thu hoạch, hắn phát hiện một tòa bỏ hoang thành trì.

Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại ở một tòa vô cùng hùng vĩ Cổ Thành trước mặt.

Tường thành cực cao, dài đến gần trăm trượng, cảm giác của hắn bây giờ, giống như là một con kiến đứng ở loài người thành trì trước mặt nhìn người loại kiến tạo thành.

Một cỗ nhỏ bé cảm giác tự nhiên sinh ra!

Dương Diệp tiến vào trong thành, trong thành, hoàn toàn hoang lương, trừ đi một tí cổ xưa kiến trúc bên ngoài, không có bất luận hơi thở của sự sống nào, mà những thứ này kiến trúc cổ xưa không tri kỷ quyển kinh tồn tại bao nhiêu năm, mặc dù không có hư mất, nhưng mà cũng đã rỉ sét loang lổ, mà lại tản ra một mùi khó nghe.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên bấm tay một điểm, một đám kiếm quang bắn tỉa mà ra.

Xùy~~!

Đạo kiếm quang này trực tiếp bổ cách không xa một mặt trên vách tường, nhưng mà, mặt tường này cũng không có bị hắn Nhất Kiếm Trảm vỡ, chẳng qua là ở phía trên để lại một vết kiếm mà thôi!

Thật kiên cố!

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, thực lực của hắn bây giờ, một kiếm này uy lực, coi như là Thánh Nhân đều khó đơn giản kế tiếp!

Một tờ dòm lâm.

Nhìn trước mắt những kiến trúc này, Dương Diệp đã Hoàng Kim cảm nhận được đã từng Thủy Văn Minh kia là có bao nhiêu cường hãn!

Dương Diệp trong thành đi dạo một vòng, nhưng mà, chẳng phát hiện bất cứ thứ gì. Ngay tại hắn phải ly khai lúc, Thiên Tú đột nhiên ôm Tiểu Bạch đi ra. Nhìn xem Thiên Tú, Dương Diệp thần sắc hơi có chút cổ quái, hiện tại tiểu cô nương này ra Hồng Mông Tháp căn bản không cần hắn hỗ trợ, cũng không cần đi qua Hồng Mông Tháp đồng ý, nàng là nghĩ ra được tựu ra đến!

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên chỉ chỉ cách đó không xa, “ca ca, bên kia giống như có cái gì!”

Có cái gì?

Dương Diệp còn không nói chuyện, Tiểu Bạch kia chính là đã quay đầu nhìn lại, một lát sau, nàng hai mắt chớp chớp, nhìn tiếp hướng Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ khẽ quơ xuống.

Giống như có cái gì!

Đây là ý tứ của Tiểu Bạch!

Dương Diệp mỉm cười, “Vậy chúng ta đi!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: " Các ngươi hai thằng nhóc, đi vào trước, như thế nào đây?

Thiên Tú mang cái đầu nhỏ nhìn xem Dương Diệp, “ca ca hiện tại rất lợi hại, mới có thể bảo vệ được ta cùng với Tiểu Bạch đấy!”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nói: “Vậy chúng ta đi!”

Vừa nói, hắn nắm tay nhỏ bé của Thiên Tú đi về phía trước, Thiên Tú ngoẹo đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong đôi mắt đột nhiên xuất hiện một tia kiểu khác sắc thái, nhưng mà rất nhanh thì khôi phục bình thường.

Mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại bên trái Dương Diệp, nàng học giả một dạng với Thiên Tú, tiểu trảo lôi kéo tay của Dương Diệp, cứ như vậy, Dương Diệp nắm hai thằng nhóc hướng mặt trước tiến lên!

Chỉ chốc lát, tại dưới sự ra hiệu của Thiên Tú, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một đài cao cực lớn, tại nơi này bốn phía đài cao, là bốn cái bộ dáng dữ tợn Yêu Thú, đương nhiên, là điêu khắc.

Bốn Yêu Thú này, hình dạng không đồng nhất, Dương Diệp chưa bao giờ thấy qua.

Bốn cái Yêu Thú Điêu Tượng vây quanh cái kia cái đài tròn, chính giữa sân khấu, là một vũng nước trong.

Tế đàn!

Dương Diệp nghĩ tới hai chữ này, trước mắt cái đồ chơi này, tựa như là một tế đàn!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Thiên Tú, “đây là?”

Thiên Tú khẽ lắc đầu, “không biết, chính là cảm giác giống như có cái gì!”

Có cái gì?

Dương Diệp đi tới cái kia tế đàn trước, ở đằng kia bên dưới tế đàn phương, có khắc một ít kỳ dị chữ, này Chủng tự hắn chưa thấy qua, bởi vậy cũng không biết viết là cái gì. Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới, hắn nhìn về phía trước mặt chính mình vị này Yêu Thú Điêu Tượng, cái vị này Yêu Thú hình dạng có chút cùng loại Sói, bất quá, chẳng qua là cùng loại, đầu của Yêu Thú, chỉ có một giác, mà lại hiện lên hình bán nguyệt, hơn nữa, chỉ có một con mắt.

Dương Diệp muốn thò tay đi sờ, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trên bả vai hắn, sau đó tiểu trảo rất nhanh vung múa!

Gặp nguy hiểm!

Nhìn thấy Tiểu Bạch biểu đạt ý tứ, Dương Diệp chân mày cau lại, Tiểu Bạch đối với nguy hiểm cảm ứng so với hắn mạnh hơn quá nhiều, nếu như nàng nói gặp nguy hiểm, vậy khẳng định chính là gặp nguy hiểm. Không chút do dự, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đã đi ra cái kia tế đàn.

Hắn nhìn thật sâu liếc mắt cái kia tế đàn, sau đó giữ chặt tay của Thiên Tú, “chúng ta đi!”

Thiên Tú gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp lôi kéo Thiên Tú xoay người rời đi, mà còn đi chưa được mấy bước, Thiên Tú đột nhiên ngừng lại, Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, “có cái gì tại xem chúng ta, sau lưng chúng ta.”

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn quay người nhìn về phía cái kia tế đàn, nhưng mà, chẳng có cái gì cả.

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú nói: “Vẫn còn ở đó.”

Nghe vậy, Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn tự nhiên sẽ không cảm thấy Thiên Tú là đang dối gạt hắn. Lập tức, hắn thi triển ra Kiếm Vực.

Nhưng mà, hay vẫn là không thấy gì cả!

Không có cái gì!

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên!

“Đã tới!”

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng do dự một chút, sau đó thoáng một phát chui được trong áo bào của Dương Diệp, chỉ lộ ra nửa cái cái đầu nhỏ, hai cái tiểu trảo tức thì che lại ánh mắt của chính mình.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, “xác định sao?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “liền ở trước mặt ca ca rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp đều không khỏi có chút rợn cả tóc gáy.

...

------oOo------

Chương 2156: Quen Thuộc Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trước mặt chính mình?

Dương Diệp nhìn trước mắt, trước mắt rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả.

Kiếm Vực thi triển ra, trước mắt vẫn như cũ không có thứ gì!

Nhưng mà, hắn biết rõ, Thiên Tú cái này thần bí Tiểu Nữ Hài sẽ không lừa hắn. Nói cách khác, trước mặt hắn thật là có đồ. Nhưng mà, hắn nhìn không tới!

Ngay tại lúc này, tại trong lòng ngực của hắn Tiểu Bạch đột nhiên đem đầu cũng rúc vào đi vào, chỉ chừa một cái lông xù lỗ tai nhỏ ở bên ngoài.

Dương Diệp: “...”

Thiên Tú đột nhiên kéo lại tay của Dương Diệp, sau đó lui về phía sau.

Thiên Tú không hề chớp mắt chằm chằm lên trước mặt, nàng cái tay còn lại nắm thật chặt.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “A Tú, tại trước mặt ta chính là một cái gì?”

Thiên Tú đầu có chút buông xuống, “một rất thứ lợi hại, nó muốn giết ca ca.”

Tưởng giết ta!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đưa tay đi trước mặt chính mình chính là một kiếm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm khí bắn ra. Nhưng mà, đạo kiếm khí này không có dấu hiệu nào ngừng ở trong không trung, dường như bị vật gì cho nắm được bình thường!

Giờ khắc này, Dương Diệp thật sự xác định trước mặt chính mình có cái gì rồi.

Dương Diệp còn muốn ra tay, mà Thiên Tú nhưng là lôi kéo hắn lui về phía sau.

Dương Diệp do dự một chút, không có lựa chọn ra tay, mặc cho Thiên Tú lôi kéo hắn lui về phía sau. Cứ như vậy, bọn hắn lui trọn vẹn không sai biệt lắm trăm trượng về sau, Thiên Tú đột nhiên ngừng lại.

“Nó rời đi?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú lắc đầu, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ca ca, ngươi rời đi trước thoáng một phát, được hay không?”

“Không được!”

Dương Diệp lúc này cự tuyệt, hắn giữ chặt tay của Thiên Tú, “chúng ta cùng đi!”

Thiên Tú nhìn thẳng Dương Diệp, “ca ca, rời đi trước, được hay không? A Tú sẽ không có chuyện gì đâu, mà ngươi nếu không đi, ngươi sẽ có chuyện. Ca ca chợt nghe A Tú lúc này đây, được không

nào?”

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “ta biết ngươi không phải người bình thường, nhưng mà, cứ như vậy đem ngươi mất ở nơi này, ta làm không được. Hơn nữa, ngươi chắc phải tin tưởng ca ca, tuy rằng trước mặt chúng ta này cái thứ gì rất thần bí, nhưng mà, ca ca cũng là rất lợi hại, không phải sao?”

Thiên Tú trên mặt nổi lên một nụ cười, “ca ca rất lợi hại!”

“Vậy chúng ta cùng đi!” Dương Diệp nói.

Thiên Tú suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, nàng ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt của Dương Diệp, tại dưới ánh mắt chăm chú của Dương Diệp, nàng chậm rãi đi về phía trước đi, làm cách Dương Diệp không sai biệt lắm có hơn một trượng khoảng cách lúc, nàng ngừng lại, nàng nhìn thẳng tiền phương của chính mình, tại giữa lông mày nàng, lặng yên hiển hiện một vật.

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Nàng tay phải đột nhiên đặt ở giữa lông mày, rất nhanh, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh kia sẽ bị nàng rút, mà đang ở vật kia cũng bị rút lúc, xa xa cái kia tế đàn đột nhiên kịch liệt run lên, thoáng qua, tựa hồ có đồ vật gì đó lui về trong đó.

Rất nhanh, tế đàn rồi lại khôi phục bình tĩnh.

Mà Thiên Tú cũng ngừng động tác trong tay, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “ca ca, chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa xa tế đàn kia, sau đó lôi kéo Thiên Tú quay người rời đi.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng Thiên Tú biến mất ở Thủy Linh Tinh.

Mà đang ở Dương Diệp cùng Thiên Tú ly khai không lâu, tế đàn kia đột nhiên xuất hiện một vệt sáng xanh, thoáng qua, một cái bóng mờ ở trong đó lặng yên hiển hiện.

" Hỏng ta chuyện tốt!

Trong chốc lát, một tiếng rống giận dữ đột nhiên từ trong đó truyền ra.

Tiếng như sấm rền, vang vọng cả Thủy Linh Tinh mỗi một cái góc nhỏ!

...

Dương Diệp cùng Thiên Tú ly khai Thủy Linh Tinh về sau, đi tới Vô Tận Hắc Động, đã đến Vô Tận Hắc Động, mới tương đương đã đi ra Đại Thiên Vũ Trụ, mà chỉ có ly khai Đại Thiên Vũ Trụ phạm vi, hắn mới có thể thấy rõ cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Đại Thiên Vũ Trụ, lớn vô cùng, trong này, lại kể cả Tiểu Thiên Vũ Trụ, còn có Trung Thiên Vũ Trụ, này hai vũ trụ đều tại Đại Thiên Vũ Trụ trong phạm vi. Này cả Đại Thiên Vũ Trụ, rốt cuộc có bao nhiêu lớn, sợ là một vị lão tổ cũng là không hiểu rõ đấy. Mà khi đó Thủy Văn Minh nhưng là có thể dùng Đại Thiên Vũ Trụ này là trận nhãn, sáng tạo ra một cái truyền tống trận, thực lực bực này, chỉ có thể dùng kinh khủng để hình dung!

Cảm thụ được Đại Thiên Vũ Trụ, Dương Diệp thần sắc dần dần trầm xuống, bởi vì hắn cảm thấy, tưởng cần nhờ Nhân Tộc đến thúc giục trận pháp này, sợ là không thực tế. Hơn nữa, tuy rằng hắn biết Đại Thiên Vũ Trụ là một mắt trận, nhưng mà, trận pháp này cụ thể phương pháp khởi động, hắn cũng không biết. Tưởng muốn như Thủy Văn Minh như vậy mang theo cả Nhân Tộc di chuyển, khó, vô cùng khó!

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp có chút trù rồi.

Mạt Pháp Thời Đại, hắn không có trải qua, nhưng có thể khẳng định là, thời đại kia tuyệt đối không phải là cái gì tốt thời đại, phải nói rất tàn khốc. Không có Linh khí, bây giờ Tu Luyện Giả thì sẽ như là không có nước cá, hơn nữa, các loại thiên tai không ngừng xuất hiện, đơn giản mà nói, Mạt Pháp Thời Đại chính là Mạt Nhật Thời Đại.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp quay người nhìn về phía Vô Tận Hắc Động kia, trước mắt, đen kịt một màu, cho dù là Tinh Quang đều không thể bước vào vùng này.

Trầm mặc một lát, Dương Diệp thân hình khẽ động, tiến nhập cái kia mờ mịt trong hắc động.

Vô Tận Hắc Động, Vô Tận Hắc Ám.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, ngươi có thể cảm nhận được có chỗ nào đặc biệt sao?"

Cuối cùng, hắn vẫn là quyết định thay đường ra.

Đại Thiên Vũ Trụ trận pháp này, nhìn như thế nào cũng không đùa, trừ phi hắn có thể liên hợp Bách Tộc, ba mọi người cùng nhau đến nghiên cứu trận pháp này, nhưng mà, hắn hiện tại không định làm như thế. Bởi vì những ngững người kia sẽ không tin tưởng hắn, những người này, có lẽ chỉ có đều đến tuyệt lộ lúc mới có thể tin tưởng hắn.

Trong tràng, Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía một mảnh đen kịt, nàng có chút không quá vui vẻ.

Một lát sau, nàng nhìn về phía Tiểu Bạch, sau đó lắc đầu.

Cũng không có cảm nhận được địa phương gì đặc biệt!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Vậy chúng ta tại xâm nhập một điểm!”

Nói xong, hắn ôm Tiểu Bạch cùng một chỗ biến mất cách không xa.

Sau một ngày, Dương Diệp đã vượt qua không biết bao nhiêu hang động đen, nhưng mà, Tiểu Bạch nhưng là vẫn không có phát hiện cái gì. Bất quá, hắn còn không có lựa chọn buông tha cho, mà là tiếp tục tiến lên. Cứ như vậy, lại qua ba ngày, giờ phút này, Dương Diệp chính mình cũng không biết phương vị của chính mình rồi. Nếu như không phải là có Hắc Động Chi Linh kia ở đây, hắn nhất định là không thể quay về đấy.

Rốt cuộc, tại ngày thứ bốn Dương Diệp liền muốn từ bỏ lúc, Tiểu Bạch đã có phát hiện!

Trước mặt Dương Diệp, Tiểu Bạch chỉ chỉ xa xa, ở đằng kia rất xa phần cuối, có một điểm ánh sáng!

Ánh sáng!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, phải biết, nơi này chính là Vô Tận Hắc Động ở chỗ sâu trong, nơi đây lại có ánh sáng?

“Gặp nguy hiểm sao?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, sau đó mở ra tiểu trảo, tỏ vẻ không biết.

Dương Diệp: “...”

Sau khi suy tính, Dương Diệp cuối cùng vẫn còn lựa chọn quá khứ, tìm nhiều ngày như vậy, thật vất vả đã có một điểm phát hiện, hắn tự nhiên sẽ không buông tha cho. Dương Diệp ôm Tiểu Bạch hướng phía chỗ kia điểm sáng bay đi, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là phát hiện, điểm này điểm sáng cách hắn không phải bình thường xa!

Dùng tốc độ của hắn bây giờ, sao mà nhanh? Nhưng mà, hắn Ngự Kiếm Phi Hành đem gần một giờ về sau, chỗ kia điểm sáng cũng chỉ là hơi chút phóng đại hơi có chút mà thôi!

Đường còn rất dài!

Dương Diệp tiếp tục đi tới, theo Dương Diệp không ngừng tiến lên, cái kia điểm sáng càng lúc càng lớn, đến bây giờ, cái kia điểm sáng đã có bề rộng dài vài trượng.

“Ca ca!”

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên từ trong Hồng Mông Tháp đi ra.

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Ca ca là muốn đi cái chỗ kia sao?” Vừa nói, nàng chỉ hướng cái kia điểm sáng.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Thế nào, gặp nguy hiểm?”

Thiên Tú nói khẽ: “Ta không biết, chẳng qua là cảm thấy chỗ kia rất quái lạ!”

Rất quái lạ!

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “ta biết, chúng ta chính là đi xem, nếu như gặp nguy hiểm, chúng ta bỏ chạy, được hay không?”

Dương Diệp trên bờ vai, Tiểu Bạch cái đầu nhỏ liền chút, tỏ vẻ được!

Thiên Tú do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “vậy ca ca cẩn thận một chút!”

Dương Diệp cười cười, chính yếu nói, lúc này, Thiên Tú đột nhiên kéo lại tay của Dương Diệp, “ta, ta không muốn ca ca cùng Tiểu Bạch gặp nguy hiểm, ta, ta không muốn mất đi thân nhân, ta...”

Dương Diệp ngồi chồm hổm xuống, hắn nhìn xem Thiên Tú, “A Tú, ngươi có phải hay không nghĩ tới điều gì? Ta cảm thấy ngươi bây giờ có chút không giống nhau.”

Thiên Tú khẽ cúi đầu, không nói gì.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Nếu không muốn nói, cái kia đừng nói, chờ ngươi lúc nào muốn nói đang nói, được hay không?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Các ngươi hai thằng nhóc đều cho ta tiến trong tháp đi, không cho phép cự tuyệt, nhanh đi vào!”

Hai thằng nhóc không có phản kháng, ngoan ngoãn chạy vào trong Hồng Mông Tháp.

Hai thằng nhóc tiến tháp về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía chỗ kia điểm sáng, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa xa phần cuối.

Lúc này đây, Dương Diệp đem chính mình tốc độ thi triển đã đến cực hạn, hiện tại hắn Tốc Độ Chi Khoái, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé mở tới. Một lúc lâu sau, Dương Diệp ngừng lại, tại trước mặt hắn, là một cái to lớn bạch sắc quang cửa.

Cửa khoảng chừng gần trăm trượng trận, rộng cũng có vài chục trượng.

Trong đó, tản ra nhức mắt bạch quang, cái gì cũng thấy không rõ. Mà những thứ này bạch quang, cho dù là chung quanh Không Gian Hắc Động cũng không cách nào cắn nuốt.

“Đây là cái gì cửa?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Hắn quan sát một chút bốn phía, nhưng mà chẳng phát hiện bất cứ thứ gì.

Nơi đây, cũng chỉ có Đạo Môn này!

Có vào hay không đây?

Dương Diệp hơi lúng túng một chút. Cái này không bình thường, đi vào, hết thảy đều là không biết. Không vào, chẳng lẽ liền nếu như vậy trở về? Nếu như vậy, hắn lại có chút không cam lòng!

Trong tràng, Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng, hắn vẫn lựa chọn đi vào ngó ngó.

Dương Diệp tay phải hơi động một chút, Đoạn Tội xuất hiện ở trong tay của hắn, ngay tại hắn muốn đi vào cánh cửa ánh sáng kia bên trong. Mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp vang lên bên tai, “ngươi đây nếu là đi vào, Thiên Vương lão tử cũng không cứu được ngươi rồi!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay đầu nhìn lại, xa xa, một đạo nhân ảnh chính dùng tốc độ cực nhanh hướng phía hắn bên này chạy đến.

Rất nhanh, đạo nhân ảnh kia đi tới trước mặt Dương Diệp, người nọ chỉ chỉ cái kia cánh cổng ánh sáng, “ngươi nhìn kỹ một chút!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, rất nhanh, hắn đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Phía trên kia, có một vết kiếm!

Này vết kiếm mùi vị, quá quen thuộc.

Đúng là cái kia Tiêu Dao tử đấy!

...

------oOo------

Chương 2157: Mười Chiêu Bại Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên cửa vết kiếm không hề dài, chỉ có hơn một trượng, cũng không sâu, chỉ có dấu vết mờ mờ, nếu như không nhìn kỹ, căn bản nhìn không ra đây là một đạo kiếm khí.

Đương nhiên, những thứ này cũng không phải trọng điểm, trọng điểm là đạo kiếm khí này là cái kia Tiêu Dao tử đấy.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía người trước mắt, người trước mắt này, hắn đã từng gặp một lần, đúng là Nam Tử Không Tay kia.

Từ Đạo Tổ miệng bên trong biết được, người trước mắt này, chính là viện trưởng của Võ Đế Học Viện.

Nam Tử Không Tay đi tới cái kia quang trước cửa, “biết rõ đây là cái gì ư?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tử Không Tay nói: “Ta cũng không biết!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Nam Tử Không Tay lại nói: “Cái địa phương quỷ quái này, rất không tầm thường. Trừ ngươi ra, có ba người đã tới nơi này. Trong đó hai cái, theo thứ tự là Võ Đế kia, còn có chém ra một kiếm này người nọ!”

“Còn có một chứ?” Dương Diệp thốt ra.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Ngươi cứ nói đi?”

Dương Diệp nhìn đối phương, không cần phải nói, chính là người trước mắt này rồi.

Nam Tử Không Tay quay đầu nhìn về phía cánh cửa ánh sáng kia, “ba người, ba người chúng ta đều đi vào qua cái chỗ này, nhưng mà, ngươi biết kết quả sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Nam Tử Không Tay nói: “Võ Đế sau khi đi vào, không đến nửa khắc đồng hồ chính là đi ra. Sau khi ra ngoài, hắn buông tha cho viện trưởng của Võ Đế Học Viện chức vị, lựa chọn đi làm một cái thôn phu, dân trong thôn. Mà tên còn lại, tên còn lại đi vào thời gian tương đối dài, không sai biệt lắm có có một canh giờ, bất quá, cuối cùng đối phương còn là đi ra. Sau khi ra ngoài, hắn đối với Đạo Môn này quơ một kiếm! Một kiếm này, tại trên Đạo Môn này để lại một cái vết kiếm. Chẳng qua là một vết kiếm!”

Chẳng qua là một vết kiếm!

Những lời này, Dương Diệp nghe được không đồng dạng như vậy mùi vị.

Nam Tử Không Tay nói: “Đạo Môn này, có thể nói là Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta thần bí nhất một chỗ rồi.”

“Đây là Tinh Môn sao?”

Dương Diệp đột nhiên nói.

“Tinh Môn?”

Nam Tử Không Tay quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi biết xác thực không ít, hẳn là cái kia người tiền sử nói cho ngươi biết chứ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “này người tiền sử, được đề phòng một điểm, bọn hắn, cũng không đơn giản, thật không đơn giản. Còn cái này, ta không biết có phải hay không là Tinh Môn, dù sao cái này, không là ngươi bây giờ có thể vào!"

"Ngươi đi vào?" Dương Diệp lại hỏi.

Nam Tử Không Tay lắc đầu, "hai tên kia tất cả đi ra, ta đi vào phỏng đoán cũng sẽ không có kết quả gì tốt."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Trong lúc này, cho dù là Tiêu Dao tử hắn đều gánh không được sao?"

"Đây cũng không phải!"

Nam Tử Không Tay nói: "Dùng tên kia thực lực, đừng nói hiện tại, chính là Đại Thiên Vũ Trụ ta từ trước tới nay tất cả văn minh toàn bộ tái hiện, cũng không ai có thể làm gì được hắn. Hắn đi vào lại đi ra, đơn giản hai loại kết quả, thứ nhất: Bên trong để cho hắn không có hứng thú gì, thứ hai, người ở bên trong rất mạnh, nhưng mà còn chưa đủ mạnh, cho nên, hắn để lại một kiếm này, một kiếm này có hai cái ý tứ, cái thứ nhất ý là hắn có một chút như vậy hứng thú, có hứng thú, mới lưu một kiếm này."

"Cái thứ hai ý tứ chứ?" Dương Diệp hỏi.

Nam Tử Không Tay nói: "Cái thứ hai ý là, Đạo Môn này, trong cổng này, không đơn giản a!"

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Tiền bối đối với Mạt Pháp Thời Đại thấy thế nào?"

"Thấy thế nào?"

Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua Dương Diệp, "ta xem con quỷ, này có quan hệ gì với ta."

Dương Diệp: "..."

Nam Tử Không Tay nói: "Ngươi bây giờ là Nhân Tộc Lĩnh Tụ?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam Tử Không Tay lắc đầu, "ngươi có phải hay không ngại phiền toái không nhiều đủ a? Vẫn cảm thấy làm cái gì Nhân Tộc Lĩnh Tụ rất uy phong?"

Dương Diệp nói: "Không phải, chẳng qua là, ta đi tới một bước kia, nếu như đi tới một bước kia, có nhiều thứ liền được bản thân gánh vác!”

Nghe vậy, Nam Tử Không Tay trong mắt hiện lên một vòng tán thưởng, “ý nghĩ này rất tốt, nam nhân mà, trách nhiệm hai chữ vô luận như thế nào cũng là không thể bỏ lại. Được rồi, không kéo những thứ này, cùng ta quay về Võ Đế Học Viện một chuyến.”

“Đi làm cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Nam Tử Không Tay cười nói: “Có hứng thú hay không chấp chưởng Võ Đế Học Viện?”

Chấp chưởng Võ Đế Học Viện!

Dương Diệp chân mày cau lại, “tiền bối có ý tứ gì!”

Nam Tử Không Tay trầm mặc một lát, sau đó nói: “Làm Sơ Võ Đế đem Võ Đế Học Viện giao cho ta lúc, ta cũng là không có hứng thú, bất quá, vì trả một người hắn tình, không có biện pháp không làm. Đương nhiên, hiện tại ta cũng không có hứng thú. Bất quá, ngươi nếu như quấn vào thế tục đấu tranh, Võ Đế Học Viện này kia với ngươi mà nói, cũng còn là có trợ giúp, nếu như ngươi chấp chưởng Võ Đế Học Viện, đối với ngươi cùng Nhân Tộc vẫn là có trợ giúp rất lớn.”

“Tại sao là ta?” Nam Tử Không Tay nói.

“Không là ngươi!” Nam Tử Không Tay nói: “Ngươi không thể làm viện trưởng của Võ Đế Học Viện!”

Dương Diệp: “...”

Nam Tử Không Tay nói: “Ta nói chính là An nha đầu kia, nếu như nàng nguyện ý, nàng tùy thời có thể thượng vị. Đương nhiên, nàng trở thành Võ Đế Học Viện viện trưởng, với ngươi làm không có khác nhau chút nào, dù sao nàng sớm muộn cũng sẽ là vợ của ngươi, không phải sao?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Nam Tử Không Tay cười ha ha một tiếng, “tiểu tử ngươi này chút lợi hại, tính khí của nha đầu này ta cũng là biết rõ một chút, ngươi có thể bắt lại nàng, rất lợi hại ha ha!”

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nói: “Để cho nàng làm Võ Đế Học Viện viện trưởng, là ý tứ của Võ Đế tiền bối sao?”

Nam Tử Không Tay lắc đầu, “Là ý tứ của ta, đương nhiên, hắn không có bất cứ ý kiến gì, bởi vì lập tức, không có người nào so với nàng thích hợp hơn rồi. Mà nàng đã lấy được Võ Đế truyền thừa, tại Đại Thiên Vũ Trụ danh khí cũng là một người duy nhất không kém ngươi, nếu như nàng muốn làm Võ Đế Học Viện viện trưởng, cũng là phục chúng đấy. Hiện tại, thì nhìn bản thân nàng có nguyện ý hay không!”

Lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Nam Tử Không Tay nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Nguyện ý!”

Dương Diệp nói khẽ: “Nếu như ngươi không thích, không nên miễn cưỡng, không có Võ Đế Học Viện, Dương Diệp ta cũng không sợ bất luận kẻ nào!” Hắn tự nhiên biết rõ, An Nam Tĩnh nguyện ý làm Võ Đế Học Viện này viện trưởng, hơn phân nửa là vì hắn. Bởi vì nàng nếu như chấp chưởng Võ Đế Học Viện, với Dương Diệp hắn mà nói, thì tương đương với nhiều một cái siêu cấp trợ lực.

An Nam Tĩnh nói: “Vô sự, đương đương cũng tốt.”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, An Nam Tĩnh nhưng là nói: “Liền quyết định như vậy đi!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Được!”

“Đi thôi!”

Lúc này, một bên Nam Tử Không Tay nói: “Hiện tại liền mang bọn ngươi quay về Võ Đế Học Viện, ừ, tốt nhất hôm nay liền để cho An nha đầu này thượng vị, như vậy ta liền bỏ lại một bao quần áo, ha ha...”

Nói xong, kia tay phải vung lên, trực tiếp mang theo Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh biến mất ở trong tràng.

Mà ở Nam Tử Không Tay rời đi một khắc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không có phát hiện, Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua cánh cửa ánh sáng kia.

...

Võ Đế Học Viện.

Trung niên nam tử trực tiếp mang theo Dương Diệp cùng An Nam

Tĩnh đi tới Võ Đế Phong Võ Đế Học Viện, Võ Đế Phong cũng là Võ Đế Học Viện ngọn núi chính, cũng là Võ Đế Học Viện chỗ hạch tâm.

“Phàm trần Võ Đế Học Viện ta học kẻ sống, nhanh tới Võ Đế Phong!”

Võ Đế Học Viện vang lên thanh âm của Nam Tử Không Tay.

Viện trưởng!

Giờ khắc này, cả Võ Đế Học Viện đều là sôi trào.

Đối với Võ Đế Học Viện vị viện trưởng này, có thể nói, cho dù là Võ Đế Học Viện một ít Trưởng lão đều rất ít từng thấy, bởi vì quá thần bí rồi. Thần bí đến tất cả mọi người chỉ biết là Phó Viện Trưởng, mà tiềm thức quên mất Võ Đế Học Viện còn có một vị viện trưởng!

Mà bây giờ, vị viện trưởng này đã trở về!

Rất nhanh, học sinh của Võ Đế Học Viện nhao nhao chạy tới Võ Đế Phong, không chỉ có đệ tử, chính là một ít Trưởng lão cùng với trường học học sư đều chạy tới Võ Đế Phong.

Chỉ chốc lát, Võ Đế Phong náo nhiệt.

Võ Đế trước điện, Nam Tử Không Tay đứng ở trên bậc thang, khi hắn bên phải, là một ông già, chính là Phó Viện Trưởng của Võ Đế Học Viện, mà ở bên trái hắn, thì là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh bên cạnh là Dương Diệp.

Tại phía dưới, là học sinh của vô số Võ Đế Học Viện, giờ phút này, những học sinh này đều là tò mò quan sát Nam Tử Không Tay.

Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua phía dưới mọi người, sau đó nói: “Ta từ Nhâm viện trưởng chức đến nay, quanh năm không ở trong viện, trong học viện đại việc nhỏ đều là Phó Viện Trưởng đại lý, ta tự biết thất trách, hiện tại, ta tuyên bố, lập tức lên, ta không tại đảm nhiệm Võ Đế Học Viện viện trưởng chức.”

Xoạt!

Trong tràng một mảnh xôn xao!

Từ chức!

Hồi lâu không thấy viện trưởng mới vừa xuất hiện muốn từ chức!

Trong lòng mọi người khiếp sợ không thôi.

Mà lúc này, Nam Tử Không Tay lại nói: “Về phần mới viện trưởng, ta đã thay các ngươi đã tìm được.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía bên cạnh An Nam Tĩnh, “đối với nàng, chắc hẳn chư vị đều không xa lạ gì, giờ phút này lên, Võ Đế Học Viện viện trưởng chức, do nàng đảm nhiệm. Đương nhiên, không phục cũng có thể đi ra, chỉ cần ngươi có thể đánh thắng nàng, Võ Đế Học Viện viện trưởng ngươi đảm đương!”

An Nam Tĩnh!

Ánh mắt của tất cả mọi người đều nhìn về An Nam Tĩnh, đối với An Nam Tĩnh, bọn hắn tự nhiên là không xa lạ gì, cuối cùng An Nam Tĩnh có thể là ở Võ Đế Học Viện dừng lại.

Về phần không phục... Hẳn là không có người không phục, coi như là không phục, cũng không dám đi ra a! Trước mắt nữ nhân này, thế nhưng là cùng Dương Diệp cùng nổi danh tồn tại, đó là có thể nháy mắt giết Thánh Nhân Siêu Cấp Yêu Nghiệt a!

Nam Tử Không Tay nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Xem ra chư vị là không có ý kiến gì rồi, cứ quyết định như vậy đi. Sau này, viện trưởng của Võ Đế Học Viện chính là An nha đầu này rồi.”

Nói xong, hắn nhìn về phía bên cạnh Phó Viện Trưởng, “liền vất vả ngươi đang ở đây mệt nhọc nhiều mấy năm!”

Phó Viện Trưởng đắng chát cười cười, hắn có chút buồn bực đấy, bởi vì hai Nhâm viện trưởng đều là cái loại này không quản sự gia hỏa, ban đầu Võ Đế cũng thế, hiện tại vị này cũng thế, mà vị này càng kỳ quái hơn, hầu như không quay về Võ Đế Học Viện, lúc trước nếu như không phải là Võ Đế Học Viện đã có phiền toái, vị này xuất hiện giải quyết xong dưới, sợ là hắn đều không thấy được đối phương. Mà bây giờ, An Nam Tĩnh này thượng vị, nhìn tình huống như vậy, sợ là cũng là một vị không thế nào quản sự!

Lao lực mạng!

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “viện trưởng, đánh bại nàng có thể làm viện trưởng sao?”

Mọi người tìm theo tiếng nhìn lại, nói chuyện chính là một tên hai mươi mấy tuổi Thanh Niên Nam Tử, nam tử đang mặc một bộ trường bào màu trắng, mang trên mặt mười phần kiêu ngạo.

“Là Vân Phàm sư huynh!”

Trong tràng có người kinh hô.

Trên bậc thang, Nam Tử Không Tay nhìn về phía Phó Viện Trưởng, Phó Viện Trưởng nói: “Mới tới một vị thiên tài, quên nói với ngươi. Thiếu niên này rất không tồi, thiên phú rất mạnh. An nha đầu không có ở đây trong khoảng thời gian này, hắn đánh bại trong học viện tất cả học trưởng, hơn nữa đều dùng không đến mười chiêu. Cái gì cũng tốt, chính là chỗ này tính chất quá kiêu ngạo chút.”

Ngay tại lúc này, phía dưới Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên nhìn về phía An Nam Tĩnh, sau đó duỗi ra một cái ngón tay cái, sau đó đảo ngược ngón tay cái, “mười chiêu, mười chiêu đánh bại không ngươi rồi, sau này ta quỳ đi đường!”

Mọi người: “...”

------oOo------

Chương 2158: U Minh Cung!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười chiêu!

Trong tràng hoàn toàn yên tĩnh!

An Nam Tĩnh là nhân vật gì? Đây chính là trảm giết qua Thánh Nhân đó a!

Mà Vân Phàm này vậy mà tuyên bố mười chiêu đánh bại nàng!

Trên bậc thang, Nam Tử Không Tay cười cười, không nói gì thêm, chỉ nhìn hướng An Nam Tĩnh.

Sau một khắc, An Nam Tĩnh đột nhiên biến mất ở trên bậc thang, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Vân Phàm kia, người kia phản ứng cũng cực nhanh, tại An Nam Tĩnh biến mất trong nháy mắt đó, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó mãnh liệt hướng trước mặt chính mình chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Trong tràng, một đạo tiếng nổ vang đột ngột vang lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn.

Đạo nhân ảnh này đúng là Vân Phàm kia!

Mà Vân Phàm kia vừa dừng lại một cái, An Nam Tĩnh liền là xuất hiện ở trước mặt, thoáng qua, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng ở giữa sân vang lên.

Bành bành bành bành!

Trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, chỉ thấy kia không ai bì nổi Vân Phàm bị An Nam Tĩnh cầm theo một chân không ngừng đi bốn phía mặt đất đập mạnh, mà Vân Phàm kia, vậy mà không hề có sức kháng cự!

Mọi người: “...”

Cách đó không xa, Dương Diệp lắc đầu.

Đầu tiên, Vân Phàm này xác thực thật sự có tài, bởi vì đối phương tiếp nhận An Nam Tĩnh ba chiêu, phía trước ba chiêu, Vân Phàm này cứng rắn nhận. Nhưng mà, cũng không hơn. Thực lực của An Nam Tĩnh, liền tính ra mấy vị Thánh Nhân đều không phải là đối thủ của nàng.

Về phần Vân Phàm này, hay vẫn là quá trẻ tuổi!

Nửa khắc sau, An Nam Tĩnh ngừng lại, nàng về tới trên bậc thang, mà phía dưới, Vân Phàm kia đã nằm trên mặt đất.

Trong tràng yên tĩnh im ắng.

Cứ như vậy thất bại!

Trên bậc thang, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Vân Phàm kia, nói: “Không cần quỳ đi, ít xuất hiện một điểm là tốt rồi!”

Ít xuất hiện một điểm!

Giờ khắc này, học sinh của Võ Đế Học Viện đối với An Nam Tĩnh kính nể lập tức từ từ dâng lên. Thực lực của An Nam Tĩnh mạnh, lại là nữ tử, hơn nữa còn là người trẻ tuổi, đối với những thứ này học sinh của Võ Đế Học Viện mà nói, lại để cho một ông lão đảm đương viện trưởng tự nhiên không có một cái nào trẻ tuổi nữ cường nhân đảm đương có vui thú.

Cứ như vậy, An Nam Tĩnh giờ phút này nảy sinh đã trở thành viện trưởng của Võ Đế Học Viện!

Từ trước tới nay vị trí thứ nhất nữ viện trưởng!

...

Võ Đế Học Viện phía sau núi chi đỉnh, Nam Tử Không Tay đứng ở đỉnh núi chỗ, tại bên cạnh hắn là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp.

“Ta phải ly khai một đoạn thời gian!”

Lúc này, Nam Tử Không Tay đột nhiên nói: “Hai người các ngươi mình cũng phải cẩn thận một chút. Bất kể là cái kia người tiền sử, hay vẫn là U Minh Điện, cũng hoặc là Thần Tộc, còn có cái kia tam đại gia cùng với Vũ Trụ Chi Linh phía kia, những thứ này cũng không phải loại lương thiện, phải nói những thế lực này cũng đã đang rục rịch. Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ nhìn như bình tĩnh, kỳ thật, còn kém một cây đạo. Hỏa tác rồi.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “mà ngươi Dương Diệp, vô cùng có khả năng chính là chỗ này cây đạo Hỏa. Tác!"

"Vì cái gì?" Dương Diệp khó hiểu.

"Linh Chủ!"

Nam Tử Không Tay nói khẽ: "Năng lực của Tiểu gia hỏa này, so với ngươi tưởng tượng còn cường đại hơn, nàng rất có thể sẽ trở thành vì mọi người tranh đoạt đối tượng, hiện tại không tranh đoạt, là thời điểm không đến. Nhưng mà thời điểm đã đến cái ngày đó, tiểu tử ngươi sợ là không chịu nổi những thứ này tạp mao nhằm vào."

"Đều rất mạnh sao?" Dương Diệp hỏi.

Nam Tử Không Tay nhẹ gật đầu, "rất mạnh, theo tin tức ta lấy được, Thần Tộc đã từng vị kia không ai bì nổi thích Thiên Tộc dài có thể phải thức tỉnh. Đây cũng không phải là một người hiền lành, còn có U Minh Điện vị kia, tóm lại, trong khoảng thời gian kế tiếp, hai người các ngươi tự cẩn thận một chút, còn nữa, Võ Đế Học Viện Đồ Thư Quán kia có thể đi nhìn một chút, bên trong đều là Võ Đế tên kia bắt được một ít Đại Thiên Vũ Trụ tư liệu, các loại tư liệu đều có, đều nhớ kỹ, đối với các ngươi mới có lợi."

"Tiền bối vì sao phải giúp ta?" Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Nam Tử Không Tay nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Sau này ngươi thì sẽ biết."

Nói xong, kia không nói chuyện, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, một lát sau, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "chúng ta đi Đồ Thư Quán kia xem một chút đi!"

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới Đồ Thư Quán Võ Đế Học Viện, hai người tới Tối Cao Tầng, không có người ngăn trở.

Kế tiếp hai cái trong thời gian, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng hấp thu trong Đồ Thư Quán ghi lại những tài liệu kia. Như Nam Tử Không Tay nói, những vật này thật sự rất hữu dụng, bởi vì trong này, ghi lại Thần Tộc, Hư Linh Tộc, tiền sử nhất tộc một ít chuyện, tuy rằng không toàn diện, nhưng mà có thể nói, những tin tức này là địa phương khác tuyệt đối không có đấy. Chính là Thủy Văn Minh đều có một chút ghi chép, đáng tiếc là cũng không nhiều.

Trừ lần đó ra, còn ghi lại tứ đại gia cùng Bách Tộc các tộc ở giữa một ít chuyện, đối với những thứ này thế lực ghi chép cũng rất cặn kẽ. Những thứ này tộc ân oán, các tộc cùng các tộc ở giữa mâu thuẫn, mâu thuẫn là như thế nào hình thành, nơi này đều có ghi chép.

Thu hoạch rất nhiều!

Sau năm ngày, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã đi ra Đồ Thư Quán.

Đồ Thư Quán bên ngoài, Dương Diệp nhìn lên trước mặt An Nam Tĩnh nói: “Ta muốn về trước Nhân Tộc một chuyến, ngươi nên là không có biện pháp theo ta trở về rồi.”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “có một số việc cần ta xử lý, ngươi nếu có sự tình, cho ta biết.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ngươi cũng giống vậy, nếu là có chuyện gì, nhớ rõ cho ta biết, đừng một người vượt qua, ta sẽ không một người vượt qua, ngươi cũng đừng, biết không?”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Được!”

Dương Diệp cười cười, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, Phó Viện Trưởng kia xuất hiện ở bên cạnh của An Nam Tĩnh, Phó Viện Trưởng nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi phương hướng, sau đó nói: “Nếu như hắn chịu buông tha cho Linh Chủ kia, sẽ ít đi rất nhiều rất nhiều phiền toái, nếu như hắn nguyện ý dùng Linh Chủ làm giao dịch, tức thì sẽ vì chính mình tranh thủ được lợi ích rất lớn.”

“Vậy thì không phải là hắn!” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Phó Viện Trưởng nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía nàng, “Võ Đế Học Viện sẽ cuốn vào, đúng không?”

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Phó Viện Trưởng, “ngươi cảm thấy trước mắt thời đại này, Võ Đế Học Viện có thể không đếm xỉa đến sao?”

Phó Viện Trưởng lắc đầu.

An Nam Tĩnh nói: “Võ Đế Học Viện ta có bao nhiêu vị Thánh Nhân?”

"Chín vị!"

Phó Viện Trưởng nói: "Đều là thật Thánh Nhân, không có nước phân cái loại này, trong đó có hai vị càng là thâm bất khả trắc, có thể nói nửa chân đạp đến vào tổ cảnh, bất quá, quanh năm đều đang bế quan, rất ít đi ra!"

"Bọn hắn sẽ nghe ta không?" An Nam Tĩnh hỏi.

Phó Viện Trưởng do dự một chút, sau đó nói: "Sợ là có chút khó, cuối cùng ngươi tuổi rất trẻ."

An Nam Tĩnh nói: "Nói cho ít Thánh Nhân kia biết, không nghe ta, liền hai con đường, hoặc là chết, hoặc là ly khai Võ Đế Học Viện."

Trong lòng Phó Viện Trưởng cả kinh, "ngươi..."

An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, "nếu như ta chấp chưởng Võ Đế Học Viện, cái kia ta cũng cần tuyệt đối phục tùng, ta không thích lục đục với nhau, cũng không thích dài dòng, bọn hắn không nghe, cái kia liền rời đi địa bàn của ta, không ly khai, ta đây liền giết bọn chúng đi."

"Muốn là bọn hắn đều không nghe chứ?" Phó Viện Trưởng đột nhiên nói.

An Nam Tĩnh nhìn về phía hắn, "Vậy giết hết."

Phó Viện Trưởng: "..."

An Nam Tĩnh nói: "Có ta ở đây, Võ Đế Học Viện không có Thánh Nhân, cũng không người nào dám tới phạm."

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, Phó Viện Trưởng kia đắng chát cười cười, hắn có chút đánh giá thấp An Nam Tĩnh vị này nữ tử. Ngay từ đầu, hắn cho rằng An Nam Tĩnh chẳng qua là làm dáng một chút, sẽ không thực tế khống chế Võ Đế Học Viện, mà hiện tại xem ra, cũng không phải là như thế!

An Nam Tĩnh dao động chính thức khống chế Võ Đế Học Viện!

Mà ít Thánh Nhân kia cũng không biết sự đáng sợ của An Nam Tĩnh, nữ nhân này, muốn giết một vị Thánh Nhân, thật không có độ khó a!

Đáng sợ nhất còn không phải cái này, đáng sợ nhất là bên người nàng còn có một Dương Diệp a! An Nam Tĩnh này tại Võ Đế Học Viện nếu xảy ra chuyện gì, dùng Dương Diệp này bạo nóng nảy, nhất định sẽ đem Võ Đế Học Viện phá hủy!

Phiền toái!

Phó Viện Trưởng lắc đầu, quay người biến mất ngay tại chỗ.

...

Dương Diệp ly khai Võ Đế Học Viện về sau, đi tới trong tinh không mịt mờ, hắn phải trở về Nhân giới, mà lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn.

“Là ngươi!” Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc.

Người trước mắt này chính là Minh Nữ của U Minh Điện!

Minh Nữ!

Trong lòng Dương Diệp vô cùng kinh ngạc, hắn không nghĩ tới tại đây nhìn thấy Minh Nữ!

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Có người tìm ngươi, muốn cùng ngươi nói chuyện, đi theo ta tới một chuyến.”

Nói xong, kia xoay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhíu mày, Minh Nữ này có chút không tầm thường a!

Do dự một chút, Dương Diệp hay vẫn là đi theo lên.

Trên đường, Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh Minh Nữ, “Nhị tỷ tỉnh?”

Minh Nữ khẽ gật đầu, “đã tỉnh!”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, “đại tỷ đâu?”

Minh Nữ nói khẽ: “Cũng tỉnh!”

Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Minh Nữ, “các ngươi mười tỷ muội, không đúng, là mười một tỷ muội đều tề tụ rồi a.”

Minh Nữ nhẹ gật đầu.

“Các ngươi u Minh Điện Điện Chủ chứ?”

Dương Diệp lại hỏi, “cũng chính là Thiếu Ti U điện chủ kia, nàng cũng xuất hiện, đúng không?”

Minh Nữ dừng bước, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Tiểu Bạch trên người ngươi, đúng không?”

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn nhìn xem Minh Nữ hồi lâu, sau đó cười nói: “Trên người ta, làm sao vậy?”

Minh Nữ khẽ lắc đầu, “không có gì, đi theo ta!”

Nói xong, tốc độ kia nhanh hơn.

Dương Diệp nhìn đối phương, cuối cùng hắn vẫn là lựa chọn đi theo lên.

Xuyên qua mờ mịt Tinh Không Vũ Trụ, tại ước chừng một lúc lâu sau, Minh Nữ ngừng lại, giờ phút này, nàng cùng trước mặt Dương Diệp mấy trăm trượng ra ngoài trong Tinh Không đứng vững vàng một tòa đen nhánh cung điện.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, tại cung điện kia đại môn ngay phía trên, có khắc ba chữ to: U Minh Cung!

U Minh Cung!

Minh Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “đi thôi!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u tiến nhập trong cung điện kia.

Tại chỗ, Dương Diệp cũng không do dự, trực tiếp đi theo lên.

Tiến vào cung điện về sau, một đạo kiều nhỏ giọng từ xa xa truyền đến, “hoan nghênh Dương tiểu huynh đại giá quang lâm, ừ, ta biết Dương tiểu huynh là một người ngay thẳng, ta cũng sẽ không vòng vo. Linh Chủ, U Minh Điện ta cần Linh Chủ này, không biết Dương tiểu huynh có thể bỏ những thứ yêu thích!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “không thể!”

...

------oOo------

Chương 2159: Thiếu Ti U!

Tại trước mặt Dương Diệp, là một gã đang mặc quần dài màu tím nữ tử, nữ tử trên bờ vai, còn có một cái mỏng như cánh ve áo choàng.

Trước mắt nữ nhân này, Dương Diệp bái kiến!

Đúng là Thiếu Ti U kia!

Thiếu Ti U!

U Minh Điện Điện Chủ!

Theo Dương Diệp cự tuyệt, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại. Chuẩn xác mà nói là bầu không khí có chút khẩn trương!

Thiếu Ti U nhìn xem Dương Diệp, Dương Diệp cùng mắt đối mắt.

Qua hồi lâu, Thiếu Ti U cười nói: “Không có chỗ thương lượng sao?”

Dương Diệp lắc đầu, “không có!”

Thiếu Ti U cười nói: “Thật sự là cố chấp đây.”

Vừa nói, nàng tay phải hướng phía trước tìm tòi, này tìm tòi, Dương Diệp không gian chung quanh lập tức cứng lại.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Thiếu Ti U kia lui về sau trăm trượng, mà Dương Diệp khóe miệng nhưng là tràn ra một ngụm máu tươi.

Lần thứ nhất giao phong!

Thiếu Ti U quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu, “tại cái tuổi này có thực lực như thế, không thể không nói, xưng được rất tốt yêu nghiệt hai chữ!”

Dương Diệp nói: “U Minh Điện đây là muốn cường đoạt sao?”

Thiếu Ti U lần nữa xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, “nếu như ta nói là chứ?”

Dương Diệp nở nụ cười, “Vậy tới thử xem.”

Thiếu Ti U khóe miệng hơi cuộn lên, “xem ra ngươi đối với chính mình rất tự tin, hoặc có lẽ là, ngươi đối với phía sau ngươi vị kia rất tự tin.”

Dương Diệp lắc đầu, “U Minh Điện, rất mạnh, đại tỷ cùng Nhị tỷ các nàng chung vào một chỗ, muốn giết Dương Diệp ta, hẳn là chuyện rất đơn giản. Nhưng mà, vậy thì như thế nào? Con người lúc còn sống, có nhiều thứ, có ít người, cho dù chết, cũng phải cần hết sức đi bảo vệ. Còn có thể hay không giữ vững vị trí, ta không biết, ta chỉ biết là, vào lúc đang sống đi hết sức thủ hộ, dù là ta chết đi, ta cũng sẽ không có tiếc nuối.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Thiếu Ti U, “ta cùng với U Minh Điện ở giữa, hơi có chút nguồn gốc, nhưng mà, nếu như các ngươi hôm nay muốn cưỡng đoạt Linh Chủ, chúng ta đây đã từng là tình cảm, hôm nay xóa bỏ, U Minh Điện các ngươi muốn chiến, Dương Diệp ta tùy thời phụng bồi tới cùng!”

Một bên, Minh Nữ trầm mặc, không nói gì.

“Chiến?”

Thiếu Ti U cười nói: “Dương Diệp, ngươi chiến giỏi! U Minh Điện ta liền Nho Gia đều có thể diệt, huống chi ngươi, còn có Nhân Tộc? Hôm nay sở dĩ mời ngươi tới, chính là nể tình cũ, như là người khác, hiện tại hắn đã chết.”

Dương Diệp cười nói, “Vậy ngươi không cần nể tình cũ, bởi vì ta cùng ngươi không có có tình cảm.”

Thiếu Ti U chính yếu nói, mà đúng lúc này, một giọng nói từ cách đó không xa truyền đến, “ngươi đi đi!”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, mười tên nữ tử chậm rãi mà đến, cầm đầu đúng là Thiên Nữ kia.

Thiên Nữ!

Mà ở Thiên Nữ bên cạnh, đúng là đám người Huyết Nữ.

Huyết Nữ nhìn xem Dương Diệp, khẽ gật đầu, cười nói: “Đại tỷ, Nhị tỷ, đã lâu không gặp!”

Thiên Nữ nhìn xem Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Thiếu Ti U, “Ti U điện chủ, người này tại hạ giới nhiều lần tương trợ U Minh Điện ta, cũng mấy lần cứu U Minh Điện ta chư tính mạng người, nếu như Ti U điện chủ muốn đối phó hắn, tỷ muội ta mười một người đem lựa chọn rời khỏi U Minh Điện!"

Rời khỏi U Minh Điện!

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp ấm áp.

Hay là hắn vô cùng quen thuộc tỷ cùng Nhị tỷ, hay là hắn quen thuộc U Minh Điện chúng nữ.

Nghe được lời của Thiên Nữ, Thiếu Ti U kia sắc mặt khẽ biến thành hơi trầm xuống. Qua hồi lâu, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "đi thôi!"

Dương Diệp nhìn đối phương, sau đó nhìn về phía một bên Thiên Nữ cùng Huyết Nữ các loại nữ nhân, "hôm khác đến Nhân Tộc chơi."

Nói xong, hắn cũng không ở nét mực, xoay người rời đi.

Trong tràng, Thiếu Ti U đạm thanh nói: "Xem ra, các ngươi hay vẫn là lựa chọn đứng ở hắn bên kia!"

Thiên Nữ nói: "U Minh Điện ta không có Linh Chủ, không thể sống mạ?"

"Sống?"

Thiếu Ti U cười lạnh nói: "Ngươi cũng đã biết, lúc trước đại lục ở bên trên có bao nhiêu thế lực cường đại? Có thể kết quả thế nào? Kết quả là thế lực này đều biến mất. Mà để cho bọn hắn biến mất, chính là Mạt Pháp Thời Đại kia."

"Có Linh Chủ liền nhất định có thể đủ vượt qua Mạt Pháp Thời Đại?" Thiên Nữ hỏi lại.

Thiếu Ti U nói: "Tự nhiên không phải, chẳng qua là, có Linh Chủ, còn có một tia hy vọng. Nếu là không có Linh Chủ, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, Linh khí sụp đổ, tất cả mọi người sẽ chết." Nói đến đây, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Nữ các loại nữ nhân, "lúc này đây, hắn có thể ly khai, nhưng mà, tiếp theo, hắn sẽ không may mắn như vậy."

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp đi rồi, trong tràng chỉ còn lại có Thiên Nữ các loại nữ nhân.

“Vì cái gì nàng buông tha cho?” Lúc này, Huyết Nữ đột nhiên nhìn về phía Thiên Nữ.

Thiên Nữ đạm thanh nói: “Cái này cũng không phải là của nàng bổn tôn!”

Nghe vậy, chúng nữ trong nội tâm cả kinh!

“Không phải là nàng bổn tôn?”

Huyết Nữ nói: “Đại ý tứ của tỷ là, đây chỉ là nàng một đám phân thân?”

Thiên Nữ nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn về phía Dương Diệp vị trí, “bây giờ U Minh Điện, đã không phải là lúc trước hạ giới U Minh Điện, U Minh Điện này, quá xa lạ!”

“Đại tỷ là muốn rời đi sao?” Huyết Nữ nói.

Thiên Nữ đã trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu, “không nói cái này.”

Nói đến đây, nàng xem chúng nữ liếc mắt, sau đó nói: “Hiện tại lên, các ngươi đều cố gắng tu luyện, mặc kệ Đại Thiên Vũ Trụ này ngày sau như thế nào, chúng ta đều cần phải có thực lực đi đối mặt.”

Chúng nữ nhẹ gật đầu.

...

Dương Diệp đã đi ra U Minh Cung về sau, tiến nhập trong tinh không mịt mờ.

Lúc này đây, hắn là như vậy sợ xuất mồ hôi lạnh cả người, chớ nhìn hắn lúc ấy tại U Minh Cung trong rất là bình tĩnh cùng kiên cường, kỳ thật, hắn đã cảm nhận được mấy đạo thâm độc khí tức phong tỏa lại hắn. Nếu như Thiếu Ti U kia động thủ, coi như là Thiên Nữ các loại nữ nhân không giúp Thiếu Ti U, hắn sợ là cũng ra không được cái kia U Minh Cung. U Minh Điện này, so với trong tưởng tượng của hắn còn muốn càng thêm thần bí cùng cường đại. Khó trách Nam Tử Không Tay gọi hắn phải cẩn thận!

Cũng không phải hắn sơ ý, sở dĩ hắn đi U Minh Cung, nguyên nhân chủ yếu vẫn là bởi vì Minh Nữ, bởi vì hắn tin tưởng người bạn này!

Mà hắn cũng không có tín nhiệm sai!

Âm u mười một nữ, cũng không có hại hắn!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chạy ra, nàng ngăn cản Dương Diệp, sau đó tiểu trảo bắt đầu rất nhanh vung múa, không chỉ có vung vẩy, trên mặt còn vô cùng kích động, cả thân thể nhỏ đều ở vào cực độ hưng phấn trạng thái.

Dương Diệp vốn là ngây cả người, rất nhanh, cả người hắn cũng kích động, thoáng qua, hắn trực tiếp tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, trước mặt Dương Diệp đứng đấy một tên nhỏ thó nữ tử.

Tên nữ tử này không là người khác, đúng là cái kia mê man thật lâu Tử Nhi.

Tử Nhi!

Tử Điêu!

Tử Nhi nhìn xem Dương Diệp, mỉm cười cho, chỉ có điều có chút tái nhợt, hiển nhiên, thân thể còn chưa hoàn toàn khôi phục.

Dương Diệp đi tới trước mặt Tử Nhi, sau đó nhẹ nhàng ôm lấy nàng, rung giọng nói: “Tử Nhi, ngươi, ngươi đã tỉnh!”

Tử Nhi!

Đây là Dương Diệp hắn ở sâu trong nội tâm sâu nhất một trong mấy người kia, hắn đối với tình cảm của Tử Nhi cùng đối với Tô Thanh Thi các loại nữ nhân vẫn có chút điểm khác biệt, đương nhiên, không phải nói hắn càng yêu Tử Nhi. Mà là Tử Nhi là theo chân Dương Diệp hắn hoạn nạn tới! Lúc trước Dương Diệp hắn vào lúc khó khăn nhất, một mực làm bạn hắn đúng là Tử Nhi. Nhân môn cuối cùng sẽ khó có thể quên cái kia có thể cùng hắn cùng khổ người, mà Dương Diệp hắn người này, chính là Tử Nhi.

Tử Nhi không nói gì, chẳng qua là ôm chắc lấy Dương Diệp.

Dương Diệp hiện tại chính là tất cả của nàng!

Một bên, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ vào Tử Nhi, sau đó cùng một bên Thiên Tú giới thiệu.

Tiểu Bạch cùng Tử Nhi biết cũng tương đối sớm, Tiểu Bạch đối với Tử Nhi cũng là có rất sâu tình cảm, đương nhiên, nàng cũng là so sánh sợ Tử Nhi, ban đầu ở Dương Diệp bên người, Tử Nhi mới là rất lời nói có trọng lượng chính là cái người kia.

Thiên Tú nhìn thoáng qua Tử Nhi, sau đó nói khẽ: "Tử Nhi tỷ tỷ được!"

Tử Nhi nhìn về phía Thiên Tú, Dương Diệp cười nói: "Nàng gọi Thiên Tú!"

Tử Nhi đi tới trước mặt Thiên Tú, kéo lại tay của Thiên Tú, cười nói: "Chào ngươi!"

Gặp Tử Nhi như thế hiền hoà, trong lòng Thiên Tú thở dài một hơi, nàng nhìn thoáng qua Tử Nhi, do dự một chút, sau đó nói: "Tử Nhi tỷ tỷ không phải nhân loại?"

Tử Nhi trong mắt hiện lên vẻ kinh ngạc, "ngươi biết?"

Thiên Tú mỉm cười, "đoán đây!"

Tử Nhi nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Sau này đang cùng ngươi nói rõ, đúng rồi, hiện tại ngươi không có vấn đề gì chứ?"

"Không có vấn đề quá lớn!"

Lúc này, một bên một mực không nói chuyện Tiểu Thiên đột nhiên đã đi tới, "chính là hư hơi yếu một chút, chịu không được gió táp mưa sa, cho nên, nàng bây giờ, tạm thời không có khả năng mở."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: "Ta nghĩ quay về Thiên Thiên Đại Lục!"

Thiên Thiên Đại Lục!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, "vì cái gì?"

Tiểu Thiên nói khẽ: "Ta cảm giác này thiên địa đem có biến hóa, ta nghĩ cùng Thiên Thiên Đại Lục cùng một chỗ. Hơn nữa, ta cảm giác được, thời khắc này Thiên Thiên Đại Lục Linh khí đang tại khô kiệt, nếu như ta trở về..."

"Không được!"

Dương Diệp lắc đầu, "Tiểu Thiên, Mạt Pháp Thời Đại đến, tất cả cái thế giới đều sẽ xuất hiện vấn đề lớn, hiện tại để cho ngươi trở về, ta lo lắng, thật sự lo lắng!"

Tiểu Thiên đi tới trước mặt Dương Diệp, "trách nhiệm, ngươi có trách nhiệm của ngươi, mà ta, cũng có trách nhiệm của ta. Ta là

Thiên Thiên Đại Lục chi linh, Thiên Thiên Đại Lục hiện tại cần ta, có ta ở đây, chí ít có thể dùng trì hoãn thoáng một phát Linh khí khô kiệt tốc độ, kể từ đó, có thể cho càng nhiều nữa sinh linh tìm kiếm mới đường ra.”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, lúc này, Tiểu Thiên lại nói: “Ta đã quyết định, không nên ngăn cản ta, được không nào?”

Dương Diệp trong mắt đột nhiên xuất hiện một chút nước mắt, hắn rất biết rõ, Tiểu Thiên nếu là trở về, cái kia kết cục là cái gì!

Không có kết cục tốt đẹp đấy!

Nàng đây là muốn cùng Thiên Thiên Đại Lục cùng một chỗ vong!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên quơ múa lên tiểu trảo.

Một lát sau, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên, ngươi nếu như phải đi về, có thể, ta cùng ngươi trở về một chuyến, còn có Tiểu Bạch, chúng ta liên thủ nhìn xem, nhìn xem có thể hay không cứu vớt thoáng một phát Thiên Thiên Đại Lục, như thế nào đây?”

Tiểu Thiên có chút do dự, nàng nhìn về phía Tiểu Bạch, “có thể chứ?”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó tiểu trảo vỗ vỗ ngực mình mứt, bày tỏ có thể!

Tiểu Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói khẽ: “Vậy thử xem đi!”

Dương Diệp cười nói: “Được, chúng ta bây giờ trở về Thiên Thiên Đại Lục một chuyến!”

Ầm!

Mà đúng lúc này, cả cái Hồng Mông Tháp đột nhiên rung động kịch liệt... Mà bắt đầu...

...

------oOo------

Chương 2160: Thiên Đạo Không Để Cho!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lòng mọi người kinh hãi, bất quá rất nhanh, Dương Diệp trên mặt nhưng là nổi lên một nụ cười!

Tầng thứ sáu!

Hồng Mông tầng thứ sáu mở ra!

Dương Diệp mang theo mọi người biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, mọi người đi tới trước một cánh cửa.

Một cái đen nhánh cửa!

Trước mắt cái này, chính là tầng thứ sáu!

Bên trong có cái gì?

Dương Diệp không khỏi có chút chờ mong, phải biết, mỗi một lần Hồng Mông Tháp mở, hắn đều thu được chỗ tốt rất lớn đấy.

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp mang theo mọi người tiến nhập trong Đạo Môn kia.

Trong môn, rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả!

Dương Diệp chân mày cau lại, mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên há mồm khẽ hấp, trong chốc lát, trong tràng bị một cỗ Linh khí tràn ngập, thoáng qua, một đạo bạch quang ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, một vật xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Giáp!

Tại trước mặt Dương Diệp, là một kiện toàn thân màu tím áo giáp màu tím, áo giáp màu tím lưu quang tác lượn quanh, vừa nhìn liền biết vật phi phàm!

“Hồng Mông Giáp!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một cái bóng mờ xuất hiện ở tại đây tầng thứ sáu.

Đạo Tổ!

Đạo hư ảnh này đúng là Đạo Tổ, bất quá, cũng không phải bổn tôn.

“Hồng Mông Giáp?”

Dương Diệp nhìn về phía Đạo Tổ, hỏi thăm.

Đạo Tổ khẽ gật đầu, “lúc trước thiên địa mới sinh, có ba khí, Hỗn Độn chi Khí, Hồng Mông Tử Khí, Tiên Thiên Linh Khí. Hồng Mông Tử Khí này, chính là chỗ này ba khí một trong, cho nên, nàng mới có nhiều như vậy công hiệu nghịch thiên. Mà Hồng Mông Giáp này, chính là là do vô số năm Hồng Mông Tử Khí ngưng tụ mà thành, còn cứu lại có thời gian bao lâu, ta cũng không phải đặc biệt rõ ràng, lúc trước ta đạt được tháp này lúc, nó cũng đã tồn tại, bất quá cũng không chính thức hình thành, mà bây giờ, đã có tám phần hỏa hầu.”

Tám phần hỏa hầu!

Dương Diệp nói: “Cũng chính là có thể dùng, đúng không?”

Đạo Tổ nhẹ gật đầu, “có thể.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hồng Mông Giáp kia, “vật ấy một khi hình thành, đến tiêm chi vật không thể xuyên thủng, có thể đồng thọ cùng trời đất.”

“Có thể ngăn cản lão tổ công kích sao?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Đạo Tổ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Có thể, đương nhiên, nó có thể ngăn cản lão tổ công kích, nhưng mà, thân thể ngươi không được. Nếu như ngươi cùng lão tổ đối bính, kết quả chính là, nó còn rất tốt, ngươi nhưng đã chết!”

Dương Diệp: “...”

Đạo Tổ lại nói: “Thân thể của chính mình hảo tài là tốt nhất, ngoại vật gì gì đó, tuy rằng cũng tốt, nhưng mà, không thể quá mức ỷ lại!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta minh bạch!”

Đạo Tổ mỉm cười, “ta giúp ngươi một chút!”

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, Hồng Mông Giáp kia lập tức hóa thành một đạo tử khí không vào Dương Diệp trong cơ thể. Trong chốc lát, Dương Diệp hai mắt trợn lên lên, thoáng qua, Dương Diệp toàn thân cao thấp bắt đầu ‘răng rắc’ kêu vang.

Hồng Mông Giáp kia bắt đầu tầng tầng co rút lại, đến cuối cùng, Hồng Mông Giáp kia đã cùng Dương Diệp cả người hòa làm một thể!

Đương nhiên, lúc này Đạo Tổ tương trợ duyên cớ, bằng không thì, hắn tưởng muốn thu phục Hồng Mông Giáp này, vẫn rất có khó khăn.

Qua hồi lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra, tâm niệm vừa động, rất nhanh, tại quanh người hắn, xuất hiện tầng một mong mỏng áo giáp màu tím, tựa như da của hắn bình thường sát trên người hắn.

“Thúc giục nhìn xem!” Lúc này, Đạo Tổ đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi, bởi vì Hồng Mông Giáp kia tiến vào bắt đầu điên cuồng hấp thu trong cơ thể hắn tử khí, vẻn vẹn không đến nửa hơi thời gian, trong cơ thể hắn liền đem gần bị rút đi một nửa Huyền Khí!

Dương Diệp nhìn về phía Đạo Tổ, Đạo Tổ mỉm cười, “Hồng Mông Giáp này, thế nhưng là cùng Kiếm Thủ kia là đồng nhất cấp bậc, ngươi khi đó có thể sử dụng Kiếm Thủ, là vì nó cũng không thức tỉnh, mà bây giờ, nếu như lần nữa dùng Kiếm Thủ kia, dùng thực lực của ngươi bây giờ, tối đa cũng liền vung hai kiếm mà thôi. Hồng Mông Giáp này cũng giống như vậy, nó cần cực kỳ hơn Linh khí đến ủng hộ, mà ngươi bây giờ, miễn cưỡng chỉ có thể thúc giục nó, mà thời gian, tối đa nửa khắc đồng hồ, qua nửa khắc đồng hồ, trong cơ thể ngươi Huyền Khí liền đem khô kiệt!”

Nửa khắc đồng hồ!

Nghe vậy, Dương Diệp đắng chát cười cười, vẫn còn có chút không được hoàn mỹ a!

“Đừng chưa đủ rồi!”

Lúc này, Đạo Tổ đột nhiên nói: “Vật ấy chính là lão tổ cấp bậc cường giả sử dụng, ngươi bây giờ mạnh mẽ hành sử dùng, nhất định là có chút chưa đủ, chờ thực lực của ngươi tăng lên, đến lúc đó cũng liền bình thường rồi.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn cảm thụ hạ trên người Hồng Mông Giáp, hắn giờ phút này, cảm giác thân thể của mình vô cùng nhẹ, tựa như một cái lông chim.

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu thích ứng Hồng Mông Giáp này, không dùng đến bao lâu, hắn chính là đã nắm giữ lấy Hồng Mông Giáp, chỉ cần gặp được địch nhân, hắn có thể trước tiên đem thúc giục. Đơn giản mà nói, hiện tại, coi như là hai tên lão tổ cấp bậc cường giả đánh lén hắn, cũng không khả năng nháy mắt giết hắn!

Quen thuộc Hồng Mông Giáp về sau, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông

Tháp, sau đó mang theo đám người Tiểu Thiên tiến về trước Thiên Thiên Đại Lục!

Thiên Thiên Đại Lục ở vào Trung Thiên Vũ Trụ, dùng thực lực của hắn bây giờ, đạt tới Trung Thiên Vũ Trụ, chỉ dùng không đến thời gian ba ngày.

Thiên Thiên Đại Lục!

Chuẩn xác mà nói là Thiên Tuyền Hệ, đối với Thiên Tuyền Hệ, Dương Diệp tự nhiên là không xa lạ gì, tại Thiên Tuyền Hệ này, hắn nhận thức rất nhiều người, ví dụ như Huyết Nữ các loại nữ nhân, còn có Tiểu Thiên, kể cả Dương Liêm Sương các loại nữ nhân.

Mà khi hắn lần nữa trở về Thiên Tuyền Hệ lúc, sắc mặt hắn nhưng là thay đổi.

Mạt Pháp Thời Đại!

Cả Thiên Tuyền Hệ Linh khí đã biến thành cực kỳ ít, rất là ít, hơn nữa, Dương Diệp có thể cảm giác được, Thiên Tuyền Hệ Linh khí vẫn còn không ngừng biến mất, này biến mất tốc độ còn vô cùng nhanh!

Dương Diệp bước lên Thiên Thiên Đại Lục, toàn bộ đại lục, không khí trầm lặng, với hắn lúc trước nhìn thấy Thiên Thiên Đại Lục hoàn toàn khác nhau!

Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Thiên trầm mặc.

“A...”

Ngay tại lúc này, một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở phía xa vang lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, mấy trung niên nam tử đang tại vây giết hai ông già, một tên trong đó lão giả, một cái cánh tay đã bay ra ngoài. Lúc này, một người đàn ông trung niên trực tiếp nắm lão giả kia bay ra ngoài cái tay kia, chuẩn xác mà nói là bắt lấy trên tay kia đeo đích Nạp Giới.

Trung niên nam tử nhìn lướt qua Nạp Giới, thoáng qua, sắc mặt hắn dữ tợn, “mới không đến một trăm Tiên Tinh Thạch!”

Nói xong, kia mãnh liệt một chưởng vỗ hướng về phía tên lão giả kia.

Ầm!

Trung niên nam tử kia tay còn chưa rơi xuống, kia cả người liền là trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy trăm trượng, bất quá, đối phương cũng không có bị thương.

Lần này, trong tràng mọi người ngừng lại, nhao nhao quay đầu nhìn về phía vị trí của Dương Diệp.

Mới vừa xuất thủ đấy, đúng là Dương Diệp.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt trung niên nam tử kia, trung niên nam tử nhìn thoáng qua, rất nhanh, kia biến sắc, bởi vì bên trong có đem gần hai nghìn mai Tiên Tinh Thạch!

Hai nghìn mai Tiên Tinh Thạch, đây không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn!

Dương Diệp nói: “Loại chuyện này, nhiều không?”

Trung niên nam tử kia nhìn về phía Dương Diệp, khó hiểu nói: “Cái gì?”

Dương Diệp nói: “Như các ngươi loại này ăn cướp chuyện của Tiên Tinh Thạch, nhiều không?”

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn do dự một chút, sau đó nói: “Nhiều.”

“Cụ thể nói một chút!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử nói: “Ngươi là người phương nào!”

Lúc này, một thanh kiếm đột nhiên chống đỡ tại trung niên nam tử giữa lông mày, trung niên nam tử toàn bộ mặt lập tức trắng bệch.

Thời khắc này hắn biết, trước mắt thực lực của Thanh Niên Nam Tử này vượt xa hắn!

Không dám ở suy nghĩ nhiều khác, lập tức giải thích nói: “Không biết nguyên nhân nào, đại lục Linh khí đột nhiên biến thành hết sức thưa thớt, cho dù là một ít thánh địa, Linh khí cũng trở nên ít đến đáng thương. Hôm nay, đại lục vì tranh đoạt linh mạch cùng Tiên Tinh Thạch đã rối một nùi, tất cả cái thế lực, tán tu, đều tại tranh đoạt linh mạch cùng Tiên Tinh Thạch.”

Nói đến đây, hắn đắng chát cười cười, “chúng ta Huyền giả, nếu là không có Huyền Khí, há không phải cùng người bình thường không giống?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi thôi!”

Đám người trung niên nam tử do dự một chút, nhưng sau đó xoay người rời đi, nhìn thấy Dương Diệp không có ngăn đón bọn hắn, trong lòng đám người trung niên nam tử thở dài một hơi, tăng thêm tốc độ đã đi ra trong tràng.

Một bên, cái kia hai tên đã trọng thương lão giả đã đi tới, một tên trong đó lão giả đối với Dương Diệp ôm quyền, “đa tạ ân cứu mạng!”

Dương Diệp nhìn hai người, “việc rất nhỏ, đi thôi!”

Hai người lần nữa đối với Dương Diệp ôm quyền, lúc này mới quay người rời đi.

Hai người sau khi rời đi, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, giờ phút này, Tiểu Thiên đầu trầm thấp, không biết đang suy nghĩ gì.

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Thiên nói khẽ: “Đừng lo lắng, Thiên Thiên Đại Lục sẽ không diệt vong.”

Tiểu Thiên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Thiên tế, “nơi này Linh khí đang biến mất, loại này biến mất, ta trước kia chưa bao giờ trải qua, chúng biến mất, giống như là tự nhiên biến mất, loại này, là rất đáng sợ đấy.”

Tự nhiên biến mất!

Dương Diệp rõ ràng Bạch Tiểu Thiên ý tứ, loại này tự nhiên biến mất, cũng chính là không phải con người, mà là Thiên Ý!

Tựu giống với, vùng vũ trụ này Linh khí, nguyên bản thì nhiều như vậy, mà bây giờ, vùng vũ trụ này Linh khí nhanh cũng bị dùng hết rồi!

Linh khí có thể tái sinh sao?

Dương Diệp không biết, nhưng mà trong mắt của hắn, hẳn là không thể. Còn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hẳn là không có vô hạn chế tạo Linh khí năng lực!

Không nghĩ quá nhiều, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “cảm nhận được sao?”

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, sau đó gật cái đầu nhỏ.

Dương Diệp cười nói: “Có thể cho nơi này Linh khí khôi phục bình thường sao?”

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo bắt đầu vung múa.

Điều kiện!

Này một tiểu tử bắt đầu ra điều kiện rồi!

Một lát sau, Dương Diệp cười nói: “Không có vấn đề, chỉ cần ngươi có thế để cho nơi này Linh khí khôi phục, bao nhiêu con dê nướng nguyên con đều không có vấn đề!”

Điều kiện của Tiểu Bạch chính là ăn nướng thịt dê!

Đối với cái này, Dương Diệp tự nhiên là một trăm đáp ứng!

Được Dương Diệp đáp ứng, Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, nàng mở ra tiểu trảo, sau đó tại Dương Diệp cùng dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Thiên, giữa cả thiên địa bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Dùng Tiểu Bạch làm trung tâm, Linh khí chung quanh đột nhiên hướng phía Tiểu Bạch dựa vào, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên cảm nhận được giữa cả thiên địa chính đang lặng lẽ phát sinh biến hóa!

Ầm!

Ngay tại lúc này, đám mây ở chỗ sâu trong, một đạo màu đỏ thẫm lôi điện đột nhiên xé rách tầng mây, sau đó thẳng hướng phía phía dưới Tiểu Bạch điện xạ mà đến!

Nghịch cải Thiên Đạo Pháp Tắc!

Thiên đạo không để cho!

...

------oOo------

Chương 2161: Hầu Ca!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghịch cải Thiên Địa Pháp Tắc!

Cái này quy luật, dĩ nhiên là chỉ Vũ Trụ Pháp Tắc. Thế gian vạn vật, hết thảy đều có quy luật, Tiểu Bạch hiện đang khôi phục Tiểu Thiên Đại Lục này Linh khí, hay là tại nghịch thiên!

Cái này nghịch thiên, là chân chính nghịch thiên!

Chứng kiến đạo kia màu máu đỏ lôi điện, Tiểu Bạch mở trừng hai mắt, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, có chút sợ hãi.

Dương Diệp mỉm cười, “không có việc gì, ta ở đây!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch lập tức nhếch miệng cười cười.

Sau một khắc, Dương Diệp toàn bộ người đã tới không trung, nhìn xem đạo kia màu máu đỏ lôi điện, Dương Diệp mặt không biểu tình.

Đạo này màu máu đỏ lôi điện so với hắn dĩ vãng bất cứ lúc nào thấy lôi điện đều mạnh hơn, người hồng Lôi chi trong ẩn chứa lực lượng, đủ để trong nháy mắt giây một vị Thánh Nhân. Bởi vậy, Dương Diệp cũng không dám khinh thường.

Dương Diệp tay hơi động một chút, trong chốc lát, trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm.

Đoạn Tội!

Kiếm xuất hiện một chớp mắt kia, một đạo kiếm quang phóng lên trời, đạo kiếm quang này trực tiếp đánh vào cái kia màu máu đỏ thần lôi phía trên.

Ầm!

Cường đại Kiếm Khí trực tiếp đem cái kia màu máu đỏ lôi điện oanh kịch liệt run lên, nhưng mà kia cũng không vỡ vụn. Mà lúc này, một đạo kiếm quang phóng lên trời, trực tiếp bổ vào cái kia lôi điện phía trên.

Ầm!

Thiên tế vang lên lần nữa một đạo tiếng nổ vang, thoáng qua, cái kia đạo lôi điện trực tiếp nổ bể ra, nhưng mà ở tại nổ bể ra trong nháy mắt đó, vô số như con rắn nhỏ tia điện từ Thiên tế tản ra, những thứ này tia điện tản ra tốc độ cực nhanh, nháy mắt chính là đã xuất hiện ở bên ngoài mấy vạn dặm.

“Không nên để cho nó đám rơi xuống!” Lúc này, Tiểu Thiên vội vàng nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn chân phải nhẹ nhàng một đập, trong chốc lát, vô số đạo kiếm quang hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

Những kiếm này quang tựa như sao băng hoa qua chân trời, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Chỉ chốc lát, những thần kia lôi liền là bị những kiếm này quang xé tan thành phấn, Thiên tế quay về bình tĩnh.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là cảm giác có đồ vật gì đó đã rơi vào trên thân hắn!

Một cảm giác phi thường không thư thái!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, “Tiểu Thiên, ngươi cảm thấy, mọi người trong miệng nói thiên mệnh, là một người đâu rồi, hay vẫn là thứ gì khác?”

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, “không biết.”

Vừa nói, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Vũ trụ, vạn vật, kể cả chúng ta, chúng ta nếu như tồn tại, nhất định là có nguyên nhân gì cùng ý nghĩa. Nếu như nói thiên mệnh là một người mà nói, nói như vậy thì, là người này sáng tạo ra chúng ta? Nhưng là bây giờ, hắn nhưng lại muốn hủy chúng ta?”

Dương Diệp cười nói: “Nếu như cái gọi là thiên mệnh thật là một người mà nói, vậy người này không khỏi quá kinh khủng chút, mà ta cảm thấy, một người nếu như đạt tới loại trình độ này, có thể sáng tạo ra Vũ Trụ Vạn Vật trình độ, đối phương muốn hủy diệt những thứ này vạn vật, căn bản không cần Mạt Pháp Thời Đại, sợ là chỉ cần phất phất tay chính là giải quyết xong.”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, trong mắt mang theo một tia lạnh như băng.

Vừa rồi, hắn xác định có đồ vật gì đó đã rơi vào trên thân hắn.

Vật vô hình!

Theo như hắn suy đoán, hắn vừa rồi bị phá huỷ này một đạo thần lôi, sợ là bị cái gì cho mượn!

Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười, sau đó hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, “Thiên Thiên Đại Lục này, chúng ta hôm nay cứu định rồi!”

Tại dưới thao túng của Tiểu Bạch, cả Thiên Tuyền Hệ Linh khí dần dần khôi phục bình thường.

Bất quá, Dương Diệp cùng Tiểu Thiên cũng không có cao hứng, bởi vì cái này bình thường, cũng không phải nguyên lai bình thường, chẳng qua là Tiểu Bạch lợi dụng năng lực của nàng, lại để cho Thiên Tuyền Hệ này lần nữa có Linh khí. Đơn giản mà nói, Tiểu Bạch vì Thiên Tuyền Hệ này tục mạng, nhưng mà cái mạng này, cũng không phải vĩnh cửu, chẳng qua là tạm hoãn Thiên Tuyền Hệ diệt vong thời gian.

Mạt Pháp Thời Đại!

Dương Diệp trầm mặc, hắn giờ phút này, mới có chút hiểu bốn chữ này khủng bố.

Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí, cũng không phải con người làm cho biến mất, mà là Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh tự mình dùng không có.

Linh khí cũng không phải vô cùng vô tận đấy!

Đây là vô giải!

Báo ứng!

Dương Diệp thời điểm này nghĩ tới hai chữ này, vạn vật sinh linh không hề tiết chế cố gắng Linh khí trong Thiên Địa, mà khi Linh khí trong Thiên Địa biến mất lúc, vạn vật sinh linh báo ứng đã tới rồi!

Nhân Quả Tuần Hoàn!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, “bọn hắn đều để hy vọng trên người ngươi, thật là có điểm buồn cười a!”

Đừng nói một Tiểu Bạch, mười Tiểu Bạch cũng không cứu được Đại Thiên Vũ Trụ này, nàng dù sao không phải là thần. Bất quá, nếu như Mạt Pháp Thời Đại thật sự hàng lâm, lấy nàng đặc thù năng lực, muốn chính mình sống sót, vẫn là vô cùng vô cùng đơn giản.

Lắc đầu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên, ngươi bây giờ hẳn cũng hiểu rõ, linh khí này biến mất, cũng không phải là bất luận kẻ nào có thể chỗ ngăn cản, Thiên Tuyền Hệ có mạng của chính nó, ngươi với tư cách Thiên Tuyền Hệ linh, thật sự không cần phải cùng nó cùng tồn vong.”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “nếu như Thiên Tuyền Hệ thật sự mất, đó cũng là người của Thiên Tuyền Hệ gieo gió gặt bão, kể cả Dương Diệp ta ở bên trong, nếu là bởi vì Mạt Pháp Thời Đại mà chết, cũng là ta gieo gió gặt bão. Cho nên, đi theo ta, được không nào?"

Tiểu Thiên trầm mặc.

Tiểu Bạch cũng là đối với Tiểu Thiên quơ quơ tiểu trảo, yêu cầu Tiểu Thiên đi theo.

Dương Diệp lại nói: "Ngươi ở tại chỗ này, tác dụng cũng không lớn. Hơn nữa, bây giờ Thiên Tuyền Hệ tại sống một hai năm, căn bản không có vấn đề. Nhưng mà, ngươi nên cũng hiểu rõ, làm thế giới khác Linh khí đều biến mất, mà Thiên Tuyền Hệ này còn có linh khí lúc sẽ như thế nào. Khi đó, vô số thế giới cường giả sẽ đến Thiên Tuyền Hệ điên cuồng hấp thu Linh khí, kể từ đó, không cần một hai năm, một hai tháng Linh khí sẽ không có. Loại này không ngừng nghỉ, vô giải tranh đấu, ai cũng giải không được."

Mặc dù là đang khuyên, nhưng là hắn đã quyết định, mặc kệ Tiểu Thiên có đồng ý hay không, hắn cũng có cưỡng ép mang đi nàng!

Hắn là tuyệt đối sẽ không cho phép Tiểu Thiên cùng Thiên Tuyền Hệ này cùng chết sống!

Không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Tiểu Thiên đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Đây là nhà của ta, cũng là của ta cây!"

Dương Diệp lắc đầu, "ngươi sai rồi, Tiểu Thiên."

Tiểu Thiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta cùng với Tiểu Bạch có tính không thân nhân của ngươi?"

Tiểu Thiên nao nao.

Dương Diệp lại nói: "Nếu như ngươi ở tại chỗ này, có thể trợ giúp những sinh linh này, ta tuyệt đối không ngăn cản ngươi, nhưng vấn đề là, ngươi ở tại chỗ này, không có một chút tác dụng nào. Ngươi ở tại chỗ này, thì tương đương với là tự sát. Còn lời ngươi nói gia, có người thân địa phương, mới là gia, ta cùng với Tiểu Bạch đều là thân nhân của ngươi, không phải sao?"

Tiểu Thiên nhìn xem Dương Diệp cùng Tiểu Bạch hồi lâu, đột nhiên, nàng mỉm cười.

Nhìn thấy cái nụ cười này, trong lòng Dương Diệp buông lỏng.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tại Đại Thiên Vũ Trụ này, không biết có bao nhiêu cái thế giới đều tại diễn ra cướp đoạt Linh khí mà tàn sát chuyện tình!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lắc đầu, “lão tử lúc nào thiện lương như vậy, rõ ràng suy nghĩ những chuyện này!”

Nói xong, hắn mang theo Tiểu Thiên cùng Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, hiện tại hắn phải mau chạy về Nhân Tộc, sau đó cùng người khác thánh thương lượng một chút tương lai Nhân Tộc đường.

Hắn hiện tại, thân là Nhân Tộc Lĩnh Tụ, tự nhiên là nên vì Nhân Tộc mưu đường ra, hơn nữa, hiện tại Nhân Tộc khẳng định cũng có rất nhiều chuyện, ví dụ như, Linh khí khô kiệt, Nhân Tộc tự giết lẫn nhau sự tình!

Loại chuyện này, nếu là lúc trước, hắn đương nhiên sẽ không quản, nhưng là bây giờ, mặc kệ không được!

Dương Diệp vừa trở lại Đại Thiên Vũ Trụ, chính phải về Nhân Tộc, mà đúng lúc này, một đạo hỏa diễm đột nhiên từ Thiên tế hướng phía hắn điện xạ mà tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn ra tay, nhưng mà rất nhanh, hắn có chút ngẩn người, “là ngươi!”

Lúc này, cái kia đạo hỏa diễm đã đã rơi vào trước mặt hắn.

Hỏa diễm tản đi, người đến không là người khác, đúng là cái kia hồi lâu không thấy Hầu Ca!

Dương Diệp chính yếu nói, Hầu Tử kia nhưng là trực tiếp nắm bờ vai của hắn, “có việc!”

Nói xong, kia trực tiếp mang theo Dương Diệp biến mất ngay tại chỗ.

Dương Diệp: “...”

Yêu Giới!

Hầu Tử trực tiếp mang theo Dương Diệp đi tới Yêu Giới.

“Hầu Ca, chuyện gì a?” Dương Diệp hỏi.

Hầu Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Yêu Tộc bây giờ đang ở đối địch với ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Ừ, bất quá không sao, Hầu Ca là Hầu Ca, Yêu Tộc là Yêu Tộc!”

Hầu Tử nhìn thẳng Dương Diệp, “giúp ta khống chế Yêu Tộc, đến nay về sau, Yêu Tộc cùng Nhân Tộc kết minh!”

Dương Diệp có chút ngẩn người, sau đó nói: “Hầu Ca muốn khống chế Yêu Tộc? Vì cái gì?”

Hầu Tử ngẩng đầu nhìn thoáng qua cuối chân trời, “đối kháng Phật Gia, cũng vì Linh Viên Tộc ta tìm một cái con đường ra. Đi theo Thiên Quân, không bằng đi theo ngươi, đi theo ngươi, có lẽ còn có một đường sinh cơ!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dùng thực lực của Hầu Ca còn không thể khống chế Yêu Tộc sao?”

Hầu Tử khẽ lắc đầu, “Yêu Thần, Phật Gia. Ta chỉ có thể đối với thứ nhất!”

Yêu Thần, Phật Gia!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Sợ không phải đơn giản như vậy, nếu như ngươi đi tranh đoạt Yêu Tộc quyền khống chế, Bách Tộc thì sẽ không ngồi nhìn bất kể. Cho nên, không đơn thuần là Phật Gia cùng Yêu Thần, còn có Bách Tộc. Quan trọng nhất là, Yêu Tộc có bao nhiêu Yêu Vương ủng hộ ngươi?”

Hầu Tử nhìn một Dương Diệp, sau đó nói: “Cùng Kỳ!”

Dương Diệp: “...”

Cùng Kỳ!

Người này hắn tự nhiên không có quên!

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: “Cái này độ khó có chút lớn, hơn nữa, thứ cho ta nói thẳng, Hầu Ca, nếu như không có thể được Yêu Tộc Chúng Thánh ủng hộ, ngươi giết Yêu Thần, đã diệt Chúng Thánh, Yêu Tộc cũng là tổn thương nguyên khí nặng nề.”

Hầu Tử trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Cũng không phải là ta không giúp Hầu Ca, mà là, ta cảm thấy cần muốn hảo hảo thương lượng một chút, ngươi làm sao có thể đủ lại để cho Yêu Tộc Chúng Thánh ủng hộ ngươi, chỉ cần bọn hắn ủng hộ ngươi, Bách Tộc cùng Phật Gia ta trợ ngươi đối kháng.”

Hầu Tử suy nghĩ hồi lâu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “chỉ có một biện pháp, ngươi ra mặt thuyết phục bọn hắn, bởi vì trên thân ngươi có Linh Chủ, có vật ấy ở đây, có lẽ có thể để cho bọn hắn đứng ở bên chúng ta.”

Linh Chủ!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Vậy thử xem đi!”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hầu Tử, “Hầu Ca cùng chuyện của Phật Gia, thế nào?”

Hầu Tử đạm thanh nói: “Giết mấy vị Thánh Nhân, vị Phật Tổ kia ra tay, ta không thể không chạy thoát.”

Phật Tổ ra tay!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hầu Tử, gia hỏa này, không phải bình thường lợi hại a!

Lại có thể từ một vị lão tổ trên tay đào tẩu!

...

------oOo------

Chương 2162: Không Say Không Nghỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Giới!

Dương Diệp quyết định cuối cùng cùng Hầu Tử đi Yêu Giới, như Hầu Tử nói, nếu như Hầu Tử có thể khống chế Yêu Tộc, vậy đối với hắn cùng Nhân Tộc mà nói, xác thực là một chuyện tốt.

Bất quá, Dương Diệp cảm thấy hy vọng không lớn.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng Hầu Tử đi tới Yêu Giới.

Lúc này đây, Dương Diệp gặp lại lần nữa Cùng Kỳ!

Hiện tại Cùng Kỳ, cũng là Đại Thiện Cảnh, với hắn đồng nhất cấp bậc.

Cùng Kỳ quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi lớn lên quá là nhanh!”

Dương Diệp ở cùng với hắn thời gian có thể nói là rất dài, lúc trước, Dương Diệp còn cần hắn trợ giúp, mà bây giờ, Dương Diệp đã đã vượt qua hắn.

Mặc dù đều là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, thực lực của Dương Diệp đã vượt xa hắn!

Cảm khái rất nhiều!

Dương Diệp quan sát một chút Cùng Kỳ, sau đó cười nói: “Tiền bối tại Yêu Tộc như thế nào?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “tựu như vậy, Yêu Tộc cùng cái khác một ít chuyện, ta rất ít tham gia.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Các ngươi thật muốn khống chế Yêu Tộc?”

Dương Diệp nói: “Thử nhìn một chút, thật sự không hành tại nói.”

Cùng Kỳ nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Vậy đi gặp Yêu Tộc Chúng Thánh đi!”

Nói xong, ba người tại chỗ biến mất.

Yêu thần điện.

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ còn có Hầu Tử đi tới Yêu Tộc địa phương thần bí nhất, cũng chính là Yêu thần điện, nơi đây, chính là trước mắt Yêu Tộc tối cường giả Yêu Thần chỗ ở. Kỳ thật, lúc trước, Yêu Thần rất ít xuất hiện, phải nói, cơ bản chưa từng xuất hiện. Hiện tại Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, Yêu Thần mới xuất hiện, sau đó một lần nữa chỉnh hợp Yêu Tộc, mà với thực lực của Yêu Thần, Yêu Tộc cũng không có ai dám không phục!

Ba người vừa xong Yêu thần điện, một vị trung niên nam tử liền là xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Yêu

Thần xin đợi đã lâu!”

Dương Diệp nhún vai, đối với cái này một điểm cũng không ngoài ý liệu, dầu gì cũng là một vị chí cường giả, không có khả năng liền Dương Diệp hắn đã đến Yêu Tộc cũng không biết!

Dương Diệp cùng Cùng Kỳ còn có Hầu Tử tiến nhập đại điện, ở trong đại điện, đứng đấy một tên đang mặc áo dài trắng trung niên nam tử, trung niên nam tử mày rậm, mặt chữ quốc, trên người mang theo một cỗ như có như không uy nghiêm.

Người này, chính là Yêu Thần của Yêu Tộc!

Mà ở Yêu Thần bên cạnh, còn có mười người, mười người này, chính là Thánh Nhân của Yêu Tộc!

“Có chút bất ngờ!” Lúc này, Yêu Thần đột nhiên nói.

Dương Diệp nói: “Có một số việc muốn cùng Yêu Thần nói chuyện!”

Yêu Thần khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Hầu Tử, “nếu như ngươi nguyện ý cam tâm trợ Yêu Tộc ta, Yêu Tộc ta, tướng tại trong Bách Tộc thành là thứ nhất tộc!”

Thực lực của Hầu Tử mạnh bao nhiêu?

Dương Diệp không biết, nhưng mà hắn biết, cho dù là hắn hiện tại, cũng không có nắm chắc chiến thắng Hầu Tử này. Phật Gia mạnh mẽ như vậy, nhưng mà, vẫn như cũ hết cách với Hầu Tử này, cái này đã đủ để chứng minh Hầu Tử kinh khủng!

Hầu Tử đạm thanh nói: “Yêu Tộc thần phục Phật Gia, ta vĩnh viễn không vì Yêu Tộc làm một chuyện gì.”

Yêu Thần lắc đầu, “cũng không phải là thần phục, chẳng qua là đôi bên cùng có lợi.”

Hầu Tử nhìn thẳng Yêu Thần, “trong mắt của ta, là được!”

Yêu Thần nhìn thoáng qua Hầu Tử, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “nói một chút các hạ ý đồ đến đi!”

Dương Diệp cười nói: “Ta hy vọng Yêu Tộc đứng ở ta bên này, không biết Yêu Thần nghĩ như thế nào!”

“Nói nói lý do!” Yêu Thần nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta có Linh Chủ, lý do này đủ chưa?”

“Đó là Linh Chủ của ngươi!”

Yêu Thần nhìn thẳng Dương Diệp, “nếu như ngươi nguyện ý đưa nàng cho Yêu Tộc ta, Yêu Tộc ta có thể đứng ở Nhân Tộc bên này!”

Dương Diệp đi đến trước mặt Yêu Thần, “Nói như vậy, không có nói chuyện!”

Yêu Thần đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía Hầu Tử, “Hầu Ca, ngươi Linh Viên Tộc đều tại Nhân tộc ta, ngươi cũng cùng với ta quay về Nhân Tộc đi. Hiện ngay tại lúc này, cũng đừng phân cái gì Nhân Tộc Yêu Tộc rồi. Ta cho ngươi tuyệt đối tự do, ngươi muốn giúp Nhân Tộc đã giúp, không giúp, ta tuyệt đối không miễn cưỡng ngươi. Ta còn có thể cam đoan với ngươi, nếu là Phật Gia muốn tìm ngươi hoặc là Linh Viên Tộc phiền toái, ta vĩnh viễn đứng ở phía bên ngươi!”

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, trước tiên đem Hầu Tử lừa dối đến Nhân Tộc đang nói.

Thực lực của Hầu Ca cường hãn như vậy, nếu như đối phương nguyện ý đi Nhân Tộc, đối với Nhân Tộc mà nói, tuyệt đối là Đại Hảo Sự. Hơn nữa, Nhân Tộc hiện tại cũng gấp thiếu loại này siêu cấp cường giả. Ngoại trừ An Nam Tĩnh, hắn còn cần thêm nữa có thể một mình đảm đương một phía cường giả, Hầu Ca này vừa vặn phù hợp!

Hầu Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, chính yếu nói, ngay tại lúc này, Yêu Thần đột nhiên nói: “Dương Diệp, ngươi thật muốn cùng Bách Tộc ăn thua đủ sao?”

Dương Diệp nhìn về phía Yêu Thần, “Là các ngươi muốn cùng ta ăn thua đủ!”

Yêu Thần trầm mặc một lát, sau đó nói: “Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, mọi người vì sao không ngồi xuống hảo hảo nói chuyện? Nếu như cả Đại Thiên Vũ Trụ đoàn kết nhất trí, Ta tin tưởng, mọi người vẫn là có một đường sinh cơ đấy!”

Dương Diệp nhìn thoáng qua Yêu Thần, có chút bất ngờ! Hắn không nghĩ tới Yêu Thần nói như thế, mà Yêu Thần không giống là nói giả!

Dương Diệp nói: “Yêu Thần nói không sai, nhưng đáng tiếc, Nhân tộc ta cùng Bách Tộc ở giữa kết, không phải là tốt như vậy hiểu. Hơn không nói, chúng ta ai đi đường nấy đi!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi, mà lúc này, Yêu Thần lại nói: "Ba tháng, ba tháng trong nếu như ngươi cùng Linh Chủ tìm không thấy đường ra, Bách Tộc ta liền sẽ động thủ!"

Ba tháng!

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: "Yên tâm, ta sẽ tìm!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi đại điện.

Mà Hầu Tử cùng Cùng Kỳ cũng là lựa chọn rời đi.

Tại Dương Diệp ba người sau khi rời đi, trong điện, một ông già đột nhiên nói: "Vì sao không tuyển chọn đứng ở hắn bên này?"

Yêu Thần hai mắt chậm rãi đóng lại, "chúng ta, đã lựa chọn đứng ở Phật Gia cùng Bách Tộc bên này rồi. Hơn nữa, đứng ở hắn bên này, tình huống có lẽ sẽ biến thành càng thêm không xong. Người này có được Linh Chủ, trên người phiền toái nhất định biết rất nhiều, Yêu Tộc ta hiện tại nếu là dính vào, sợ là chết thế nào cũng không biết!"

Lão giả trầm giọng nói: "Yêu Tộc ta rất nhiều nơi, Linh khí đã bắt đầu tại khô kiệt, hiện tại, các tộc ở giữa, đã bắt đầu có mâu thuẫn, tất cả mọi người tại tranh giành Linh khí cùng linh mạch, cho dù là Yêu thần điện, sợ là cũng trấn không đè xuống được rồi!"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Ngoại trừ Yêu Tộc ta, Bách Tộc sợ là cũng đã xuất hiện loại tình huống này."

Yêu Thần nhẹ gật đầu, "ba tháng, trong thời gian ba tháng, hắn nếu là tìm không ra Linh Chủ, khi đó, tất cả mâu thuẫn đều chuyển di đến trên người Dương Diệp hắn. Cái này đề, ai cũng giải không được. Trừ phi hắn có thể tìm ra con đường mới!"

Mâu thuẫn!

Hiện tại, Đại Thiên Vũ Trụ đều tại bắt đầu tranh đoạt Linh khí, mà khi Mạt Pháp Thời Đại chính thức phủ xuống một khắc này, cái này tranh đoạt Linh khí sẽ thay đổi vô cùng kịch liệt, phải nói, sẽ để cho cả Đại Thiên Vũ Trụ tất cả vạn vật sinh linh cũng bắt đầu điên cuồng. Lúc kia, mọi người cần muốn một cái chuyển di mâu thuẫn điểm, cái điểm này, dĩ nhiên chính là có được Linh Chủ Dương Diệp!

Vì sao?

Bởi vì Linh Chủ có thể khôi phục Linh khí! Nắm giữ Linh Chủ, chẳng khác nào là nắm giữ Linh khí!

Ba tháng!

Đối với Bách Tộc mà nói, đây là bọn hắn có thể chờ đợi cực hạn. Tới lúc đó, mặc kệ Dương Diệp nhiều yêu nghiệt, Bách Tộc đều sẽ ra tay!

Dương Diệp tự nhiên cũng hiểu rõ một điểm này!

Dương Diệp cùng Hầu Tử còn có Cùng Kỳ ly khai Yêu thần điện về sau, tại một chỗ trong Tinh Không, Dương Diệp nhìn lên trước mặt Cùng Kỳ cùng Hầu Tử, “Cùng Kỳ tiền bối, Hầu Ca, các ngươi là muốn tiếp tục lưu lại Yêu Tộc, hay là theo ta quay về Nhân Tộc?”

Hầu Tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta với ngươi quay về Nhân Tộc!”

Linh Viên Tộc ngay tại Nhân Tộc, hắn tự nhiên là muốn đi Nhân Tộc đấy. Với hắn mà nói, Linh Viên Tộc là hắn duy nhất lo lắng, mà hắn nên vì Linh Viên Tộc tìm một con đường ra, hắn nhất định phải làm ra một cái lựa chọn, đứng ở Dương Diệp bên này hay vẫn là đứng ở Bách Tộc bên kia!

Không hề nghi ngờ, hắn đứng ở Dương Diệp bên này!

Được trả lời thuyết phục của Hầu Ca, Dương Diệp cười cười, sau đó nhìn về phía Cùng Kỳ, “tiền bối ngươi thì sao?”

Cùng Kỳ lắc đầu, “ta đối với ngươi không có trợ giúp gì!”

Dương Diệp tương lai địch nhân, đều sẽ là Thánh Nhân trở lên, trong mắt của hắn, thực lực của hắn bây giờ tại Dương Diệp bên này, sợ sẽ chỉ là liên lụy!

Dương Diệp đi tới trước mặt Cùng Kỳ, sau đó nói: “Cùng Kỳ lão ca, ngươi khi đó đối với Dương Diệp ta dẫn cùng trợ giúp, Dương Diệp ta cả đời này cũng sẽ không quên. Lúc này đây ta mời mời ngươi tới Nhân Tộc, chỉ là đơn thuần hy vọng tại thời đại mạt pháp này, chúng ta có thể cùng tiến thối. Mặc kệ kết quả như thế nào, chúng ta có thể tổng cộng dắt tay cùng tiến thối, cùng một chỗ liều một cuộc!”

Cùng Kỳ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Được, cùng một chỗ liều một cuộc!”

Dương Diệp vỗ vỗ thân thể của Cùng Kỳ, sau đó nhìn về phía Hầu Ca, "Hầu Ca, ngươi cũng thế, tạm thời cũng đừng đi tìm Phật Gia phiền toái. Mặc kệ ân oán gì, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, những thứ này ân oán đều sẽ giải quyết đấy, hiện tại, Hầu Ca liền cẩn thận tu luyện một chút, tương lai, còn có rất nhiều địch nhân cường đại cần giao cho Hầu Ca ngươi để đối phó!"

Hầu Tử nhẹ gật đầu, "ta lão Tôn bổn sự khác không, đánh nhau bổn sự vẫn có chút!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, tiếng cười càng lúc càng lớn, trực thấu Thiên tế!

...

Một lúc lâu sau, một người Dương Diệp đi tới Nhân giới một tòa không biết tên bên trong thành trì.

Loại này thành giờ phút này đã là một tòa thành trống, bởi vì nơi này Linh khí đã khô kiệt, trong thành người cũng đã rời đi.

Nhìn xem này tòa thành trống hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, sau đó đi tiến vào trong thành.

Hắn cũng không có để cho Tiểu Bạch khôi phục tòa thành này Linh khí, Tiểu Bạch mặc dù có năng lực này, nhưng mà, mỗi một lần khôi phục Linh khí, với Tiểu Bạch mà nói là một loại cực lớn tiêu hao. Hơn nữa, khôi phục nơi này Linh khí cũng không có điều gì dị nghị, bởi vì địa phương khác lại sẽ không có, hơn nữa, qua không được bao lâu, nơi đây lại sẽ không có!

Phí công!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, tăng thêm tốc độ, rất nhanh, hắn tiến nhập một gian tửu lâu, ở trong tửu lâu, có hai mươi người!

Nhìn xem này hai mươi người, Dương Diệp mỉm cười, "các ngươi đều tới!"

Mọi người nhẹ gật đầu.

Tại trước mặt Dương Diệp, cầm đầu là A Man, còn có Vu Tịnh Thiên Tộc, Tần Xuyên Nhân Tộc, Đao Cuồng Ma Tộc, còn có Cổ Lực Man Tộc kia, cùng với Linh Tộc linh...

Người nơi này, liền là lúc trước Dương Diệp hắn tại Tử Giới kết giao một nhóm kia huynh đệ!

Dương Diệp nhìn lướt qua mọi người, sau đó cười nói: “Hôm nay, bất luận chủng tộc, bất luận ân oán, huynh đệ chúng ta không say không nghỉ!”

Không say không nghỉ!

...

Ps: Thật có lỗi, trong nhà mạng lưới *internet mạc danh kỳ diệu xảy ra vấn đề, chỉ có thể trèo lên qq lại không thể tiến websites, hiện tại mới làm cho người ta sửa tốt.

15 số tả hữu bộc phát!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2163: Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu quán rượu nhỏ, phi thường náo nhiệt!

Tại trước mặt Dương Diệp những người này, đều là hắn đã từng từng vào sinh ra tử huynh đệ. Trước kia, hắn cũng không đi tìm những người này, bởi vì khi đó hắn bị Bách Tộc truy nã đuổi giết, hắn không muốn khiến những người này khó xử.

Mặc dù không có đi tìm qua những người này, nhưng mà, hắn từ chưa quên ghi tội những người này!

Có chút cảm tình, không đề cập tới, không có nghĩa là không sâu!

Hây A...!

Huynh đệ gặp lại, như Dương Diệp nói, không có luận ân oán, luận chủng tộc, chỉ có một chữ: Hây A...!

Tại trời sắp sáng lúc, tiểu quán rượu nhỏ dần dần yên tĩnh trở lại.

Rượu cửa quán trước, Dương Diệp ngồi dưới đất, thân thể dựa vào ở trên bậc cửa, nhìn Thiên tế.

Lúc này, A Man xuất hiện ở bên cạnh hắn.

A Man ngồi xuống, "có tính toán gì không?"

Ý định?

Dương Diệp nhẹ cười cười, "ta có thể có tính toán gì không, tới đâu hay tới đó rồi!"

A Man đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Theo ta được biết, nếu như ngươi không có tìm kiếm được đường ra, Bách Tộc sợ là phải ra tay với ngươi rồi."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "ta biết!"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua trong tửu quán mọi người, sau đó nói: "Kỳ thật, lo lắng của ta không phải mình, mà là các ngươi, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, rất nhiều người đều sẽ trở thành pháo hôi. Nguyên bản, ta nghĩ đem bọn ngươi đều tụ ở bên cạnh ta, nhưng mà, ngươi cũng biết, mọi người đến từ bất đồng chủng tộc, để cho các ngươi đi theo ta, gia tộc của các ngươi cùng thế lực phía sau khó tránh khỏi sẽ phải chịu liên lụy!"

A Man nói khẽ: "Thật không có phương pháp giải quyết sao?"

Dương Diệp nhìn về phía A Man, cười nói: "Tiểu Bạch cùng ta xuất sinh nhập tử nhiều năm như vậy, coi như là ta chết, đều sẽ không đem nàng giao ra."

A Man trầm mặc.

Dương Diệp không chịu buông tha Tiểu Bạch, như vậy vấn đề này liền có chút biến thành khó giải rồi!

Lúc này, Dương Diệp đứng lên, cười nói: "Không đàm luận những chuyện này, đêm nay chỉ uống rượu, ha ha!"

Vừa nói, hắn cầm lấy bên cạnh bầu rượu hung hăng tưới chính mình một cái.

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp dựa vào vách tường nhìn về chân trời, Dương Diệp hắn đời này cuối cùng làm không được Tiêu Dao tử như vậy vô tình. Tiêu Dao tử không có gánh nặng trên người, trời đất bao la, không ai có thể ngăn được. Nhưng mà, Dương Diệp hắn không được.

Hắn có người thân, có bằng hữu.

Những thứ này đều là của hắn lo lắng!

Trong lòng có lo lắng, kiếm tự nhiên làm không đến mức tận cùng. Đây là khuyết điểm của hắn! Không là người khác ô vuông khuyết điểm, mà là hắn kiếm đạo khuyết điểm.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, chân trời xuất hiện một màn màu trắng bạc.

Cửa tửu quán, Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tửu quán nằm Vu Tịnh mọi người, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Cách mở tửu quán về sau, ngay tại hắn muốn ra khỏi thành lúc, lúc này, mười mấy người đột nhiên xuất hiện ở cửa, cầm đầu là một Thanh Niên Nam Tử.

“Có việc?” Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt mọi người.

Thanh Niên Nam Tử nhìn thẳng Dương Diệp, “giao xuất thân trên tất cả Tiên Tinh Thạch!”

Ăn cướp!

“Bị đánh cướp rồi, ha ha...”

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười to từ Dương Diệp sau lưng truyền đến.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, đúng là đám người Vu Tịnh kia.

Vu Tịnh đi tới trước mặt Dương Diệp, “ngươi cái tên này, đi cũng không nói một tiếng!”

Dương Diệp cười nói: “Tưởng để cho các ngươi ngủ thêm một lát!”

“Nói mò!”

Vu Tịnh lắc đầu, sau đó nhìn về phía cách đó không xa đám người Thanh Niên Nam Tử, “giải quyết như thế nào!”

Giờ phút này, đám người Thanh Niên Nam Tử sắc mặt đã thay đổi. Bọn hắn nhìn không ra sâu cạn của Dương Diệp, nhưng mà, lại có thể nhìn ra thực lực của đám người Vu Tịnh. Trước mắt nhóm người này, căn bản không phải là bọn hắn có khả năng chọc!

Dương Diệp nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử kia, “trước kia làm gì!”

Thanh Niên Nam Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Thành này Thiếu Thành Chủ!”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Này địa linh khí khô kiệt, bọn ngươi vì sao không đi Lâm Nhai Thánh Địa?”

“Lâm Nhai Thánh Địa?”

Thanh Niên Nam Tử cười khổ, “chỗ đó, chúng ta căn bản không đến được chỗ đó cũng sẽ bị người chặn giết. Nơi đây không có linh khí, chúng ta mới có thể còn sống, bởi vì không có người tới nơi này cướp đoạt Linh khí. Rời đi nơi này, đi địa phương khác, sợ là chết thế nào cũng không biết!”

Nghe vậy, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

Nhân Tộc so với hắn tưởng tượng còn muốn loạn!

“Nhân Tộc đã coi là tốt!”

Lúc này, A Man đột nhiên nói: “Ngươi đang ở đây Nhân Tộc rất có uy vọng, trước ngươi ra lệnh, cũng chính là lại để cho tất cả cái thế lực ở giữa giúp đỡ lẫn nhau, điều này làm cho Nhân Tộc quyết định chỉnh đốn trên hạ thể hay vẫn là ổn định, như Ma Tộc, còn muốn Yêu Tộc cùng với cái khác một ít tộc, đã sắp hết hoàn toàn loạn. Kể cả Man Tộc ta, Man Vương ta hiện tại chỉ có thể duy trì Man Tộc ta một ít chủ yếu thế lực, những thế lực này bất loạn, Man Tộc ta tựu cũng không đại loạn, nhưng mà phía dưới, hắn đã hoàn toàn bất lực!”

Vu Tịnh nhẹ gật đầu, “Thiên Tộc ta cũng thế, khá lớn thế lực này bây giờ còn có thể bình tĩnh, nhưng mà dưới, hết hoàn toàn loạn. Mệnh lệnh của Thiên Quân, hoàn toàn không được việc!”

“Ngươi, ngươi là Dương Diệp?”

Ngay tại lúc này, nơi xa Thanh Niên Nam Tử đột nhiên nhìn xem Dương Diệp, hỏi.

Dương Diệp nhìn về phía đối phương, sau đó nhẹ gật đầu.

Phù phù!

Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên thoáng một phát quỳ xuống, “kính xin Nhân Vương vì bọn ta làm chủ!”

Tại Thanh Niên Nam Tử bên cạnh mấy người cũng là quỳ xuống!

“Nhân Vương?”

Dương Diệp nhíu mày.

“Dĩ nhiên chính là ngươi!”

Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên nói: “Ngươi bây giờ là Nhân Tộc Lĩnh Tụ, tự nhiên bị tôn xưng là Vương.”

Nhân Vương!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nhìn về phía Thanh Niên Nam Tử kia, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, đám người Thanh Niên Nam Tử lập tức bị một hồi gió mát đỡ lên.

Dương Diệp từ Thanh Niên Nam Tử miệng bên trong biết được, nguyên bản thành này là có người đấy, tuy rằng Linh khí khô kiệt, nhưng mà trong thành cũng không có loạn, mà trước đây không lâu, một cái tên là Viêm Tông thế lực đột nhiên tới nơi này thành, đem trong thành này cướp sạch hết sạch.

“Viêm Tông?”

Dương Diệp chân mày cau lại, “đây là một cái cái gì thế lực?”

Thanh Niên Nam Tử trầm giọng nói: “Tại chúng ta nơi đây, Viêm Tông là mạnh nhất, làm tất cả bắt đầu xuất hiện Linh khí khô kiệt thời điểm, bọn hắn mà bắt đầu bốn phía cướp đoạt Linh khí cùng Tiên Tinh Thạch, dám có phản kháng giả, cũng đã bị tàn sát. Không chỉ có chúng ta thành này, chung quanh mấy trăm ngàn dặm bên trong Đại Tiểu Thế Lực cũng không thể may mắn thoát khỏi!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “ta không phải là hạ lệnh qua, các địa phương cần trợ giúp lẫn nhau nâng đỡ sao?”

Thanh Niên Nam Tử cười khổ, “Núi cao Hoàng Đế ở xa, hắn ở chỗ này làm một chuyện, làm sao có thể bị ngài biết!”

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Tần Xuyên, “chúng ta nơi đây, Nhân Tộc huynh đệ có sáu cái, ta cho các ngươi sáu cái một cái nhiệm vụ, các ngươi cho ta dò xét cả nhân giới, một khi có cái loại này có thực lực thế lực bốn phía cướp đoạt Linh khí người, trực tiếp giết chết bất luận tội, có bao nhiêu, giết bao nhiêu. Ta sẽ để cho Liêm Sương hiệp giúp đỡ các ngươi. Có vấn đề hay không?”

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, “không có vấn đề, giao cho ta đám!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Thật muốn giết sao? Ta sợ sẽ khiến bắn ngược, cuối cùng, loại chuyện này sợ không phải ít!”

“Giết!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “hiện tại không giết, tương lai không lâu, Nhân Tộc triệt để đại loạn, khi đó, người chết thêm nữa. Dương Diệp ta hiện tại nếu như đã trở thành Nhân Tộc Vương, Nhân Tộc kia thì phải theo quy củ của ta tới. Hiện tại, ta muốn Nhân Tộc đoàn kết, Nhân Tộc nhất định phải cho ta đoàn kết, dám ở thời điểm này nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của người, ta một cái đều không buông tha.”

Hắn biết rõ, cái này ngọn lửa hiện tại nếu không phải mạnh mẽ sắp sửa kia tưới tắt lời nói, cái kia trong tương lai không lâu, cái này ngọn lửa sẽ quét sạch cả Nhân Tộc, khi đó, ai cũng không cứu vớt được Nhân Tộc!

Kẻ thù bên ngoài không đáng sợ, đáng sợ chính là nội loạn!

Tần Xuyên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Được, chúng ta sẽ đi ngay bây giờ xử lý.”

Nói xong, kia trực tiếp cùng sau lưng sáu danh nhân Tộc Huynh Đệ quay người rời đi.

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Thanh Niên Nam Tử kia, “chuyện của Viêm Tông, ta sẽ xử lý, ngươi mang theo phía sau ngươi những người này đi Lâm Nhai Thánh Địa, ta sẽ phái người âm thầm bảo hộ các ngươi, các ngươi đi về sau, hết khả năng nghe an bài.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Chư vị, bây giờ là Phi Thường Thời Kỳ, ta không cho chư vị được cam kết gì, ta chỉ có thể nói, ta sẽ tận lực cho Nhân Tộc mưu ra một con đường tới.”

Thanh Niên Nam Tử đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, “chúng ta tin tưởng Nhân Vương!”

Nói xong, đám người Thanh Niên Nam Tử quay người rời đi.

“Nếu là lúc trước, những người này sợ là đều không sống nổi!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp bên cạnh A Man đột nhiên nói: “Ngươi cái tên này, hiện tại biến thành nhân từ!”

Dương Diệp cười khổ, “hiện ngay tại lúc này, bọn hắn cũng là không có biện pháp nào, đều không phải là cái gì thập ác bất xá người, chỉ là sinh hoạt bức bách mà thôi!”

A Man nhẹ gật đầu, “ngươi cũng đừng quên Bách Tộc, cái phiền toái này phải nghĩ biện pháp ứng đối mới được!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nhìn về phía trước mặt chính mình mọi người, “chư vị huynh đệ, Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, chư vị chính mình khá bảo trọng, nếu có phiền toái gì, tùy thời đến Nhân Tộc tìm ta.”

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, trong tràng trước mặt mọi người đều là xuất hiện một mai Nạp Giới.

Mọi người nhìn thoáng qua Nạp Giới, tùy cơ hội ngây ngẩn cả người.

Mỗi trong một mai Nạp Giới, đều có đem gần mười vạn mai Tiên Tinh Thạch!

Mười vạn mai Tiên Tinh Thạch!

Ngay tại lúc này, đây quả thật là một khoản tiền lớn, có thể nói, phía sau bọn họ gia tộc sợ là đều không lấy ra được.

Mà đã có mười vạn mai Tiên Tinh Thạch này, dù cho Mạt Pháp Thời Đại hàng lâm, bọn hắn cũng có thể chống đỡ thật lâu rồi!

Nhưng mà, mọi người thấy trong tay Tiên Tinh Thạch nhưng là trầm mặc.

Trầm trọng!

Bọn hắn không phải là không muốn giúp đỡ Dương Diệp, mà thật sự bất đắc dĩ!

Đám người Tần Xuyên có thể quang minh chính đại trợ giúp Dương Diệp, bởi vì bọn họ là Nhân Tộc. Nhưng mà, bọn hắn không được. Bọn hắn nếu là giúp đỡ Dương Diệp, rất có thể sẽ cho gia tộc của chính mình mang đến tai họa, hơn nữa, hiện tại Bách Tộc cùng Nhân Tộc là đối địch, bọn hắn nếu là đứng ở Dương Diệp bên này, không thể nghi ngờ là tại phản bội tộc!

Cho dù là trời sinh tính khoát đạt A Man, cũng không có ở thời điểm này đứng ở Dương Diệp bên này.

Bất đắc dĩ!

Thật sự bất đắc dĩ!

...

Viêm Tông.

Dương Diệp ly khai tòa thành kia về sau, đi tới Viêm Tông.

Viêm Tông ở vào một tòa núi lớn phía trên, nhìn bề ngoài, hơi có chút khí phái, chưa tính là Tiểu Thế Lực.

Dương Diệp đi thẳng tới Viêm Tông trên không, sau đó chân phải mãnh liệt một đập.

Ầm!

Cả tòa Viêm Tông kịch liệt run lên, vô số người kinh hãi, rất nhanh, hơn mười vị cường giả xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Ai là Viêm Tông tông chủ!” Dương Diệp nói.

Lúc này, một người đàn ông trung niên đứng dậy, đối phương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ là người phương nào?”

Dương Diệp nói: “Từ nay về sau, Viêm Tông cải Tà quy Chính, đừng tại đánh cướp, được hay không được?”

Trung niên nam tử hai mắt híp lại, “các hạ là đến gây sự đấy!”

Dương Diệp nhìn thẳng trung niên nam tử, “được, hay là không được?”

Trung niên nam tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Thông tri bọn hắn, nói có người đến gây sự tình!”

Trung niên nam tử bên cạnh một ông già nhẹ gật đầu, sau đó lấy ra một mai Truyền Âm Thạch.

Mà đúng lúc này.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Không có dấu hiệu nào, trước mặt Dương Diệp, ngoại trừ trung niên nam tử kia bên ngoài, còn lại hơn mười đầu của người ta không có dấu hiệu nào bay ra ngoài.

Trung niên nam tử toàn bộ người trực tiếp hóa đá ngay tại chỗ.

Ngay tại lúc này, một mảnh hồng mang đột nhiên xuất hiện tại bốn phía, thoáng qua, một cái màu đỏ tay đột nhiên từ Dương Diệp sau lưng thò ra, chộp tới Dương Diệp.

Dương Diệp quay người, khi thấy đối phương lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại, "là ngươi!"

...

------oOo------

Chương 2164: Đại Thiên Vũ Trụ, Vong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trước mặt Dương Diệp chính là một nữ tử, một tên ăn mặc quần đỏ nữ tử!

Làm Hồng Quần Nữ Tử chứng kiến Dương Diệp lúc, tay như thiểm điện rụt trở về.

Hồng Quần Nữ Tử này không là người khác, đúng là ban đầu ở hạ giới vị Cổ Lão Tu Hành Giả kia Tu Du Sơn. Đi vào Đại Thiên Vũ Trụ, Dương Diệp tại Tử Giới nhìn thấy qua đối phương một mặt, đến tận đây, Dương Diệp không có ở nhìn thấy qua đối phương. Hắn thật không ngờ, hiện tại rõ ràng ở chỗ này nhìn thấy.

"Là ngươi!" Hồng Quần Nữ Tử trầm giọng nói.

Dương Diệp nhìn đối phương, "thế lực sau lưng của Viêm Tông này, là ngươi Tà Minh?"

Hồng Quần Nữ Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhẹ gật đầu.

Dương Diệp đạm thanh nói: "Xem ra, ngươi Tà Minh là nghĩ tại Nhân tộc ta gây sự tình!"

Hồng Quần Nữ Tử trầm giọng nói: "Chúng ta không có đối nghịch với ngươi."

Dương Diệp cười lạnh, "Viêm Tông này bốn phía cướp đoạt Linh khí cùng Tiên Tinh Thạch, này còn không phải đối lập với ta?"

Ngay tại lúc này, Hồng Quần Nữ Tử tay phải vung lên, cách đó không xa trung niên nam tử kia thân thể trực tiếp nổ bể ra.

Hồng Quần Nữ Tử nhìn về phía Dương Diệp, "đủ chưa?"

Bây giờ Dương Diệp, đó là không thể trêu!

Tà Minh mặc dù có chút thế lực, nhưng mà, đừng nói Tà Minh, coi như là tam đại gia sợ là cũng không dám tùy tiện gây ra Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn thẳng Hồng Quần Nữ Tử, "Trở về nói cho ngươi biết Tà Minh kia là cái gì Tà Tổ, đừng cho ta tại Nhân Tộc gây sự tình, bằng không thì, ta đã diệt Tà Minh."

Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn đi.

Mà đúng lúc này, Hồng Quần Nữ Tử đột nhiên nói: "Cho ngươi một câu lời khuyên, cảnh báo."

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Hồng Quần Nữ Tử, Hồng Quần Nữ Tử nói: "Giao ra Linh Chủ, trời đất bao la, ngươi Dương Diệp Nhâm Tiêu Dao. Nếu không phải như vậy, ngươi sợ là sống không quá này ba tháng. Chỉ là một câu lời khuyên, cảnh báo, không có ý uy hiếp."

Dương Diệp nói: "Thế nào, ngươi Tà Minh cũng ngấp nghé Linh Chủ?"

Hồng Quần Nữ Tử không có trả lời.

Dương Diệp cười nói: "Ta từ Huyền Giả Đại Lục đi cho tới hôm nay, địch nhân sao mà nhiều, Dương Diệp ta sợ qua người phương nào? Ba tháng, sau ba tháng ta muốn nhìn, là Dương Diệp ta vong, hay vẫn là Đại Thiên Vũ Trụ này Bách Tộc vong!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng, Hồng Quần Nữ Tử lắc đầu, "thực là thằng điên!"

...

Dương Diệp trở lại Lâm Nhai Thánh Địa, giờ phút này, Lâm Nhai Thánh Địa bầu không khí hơi có chút ngưng trọng.

Mặc dù không có phát sinh chiến tranh, nhưng mà, tất cả mọi người rất rõ ràng, Bách Tộc ánh mắt tùy thời đều đang ngó chừng Nhân Tộc. Chiến tranh, cuối cùng là sẽ đến.

Trở lại Lâm Nhai Thánh Địa về sau, Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Lúc này đây, hắn không có dài luyện kiếm kỹ, mà là tu luyện Hồn Huyết Châu kia! Hắn muốn đem vật ấy nơi đây hấp thu, dùng cái này để tăng trưởng sát ý của chính mình.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, hai tháng sau!

Trong khoảng thời gian này, Dương Diệp một mực tu luyện, Nhân Tộc chuyện lớn chuyện nhỏ đều là Dương Liêm Sương đang xử lý, mà cả Lâm Nhai Thánh Địa Linh khí cũng bắt đầu khô kiệt, bất quá, bị Tiểu Bạch đem Linh khí khôi phục!

Tiểu Bạch khôi phục Lâm Nhai Thánh Địa Linh khí chuyện tình rất nhanh truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Linh Chủ!

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhớ kỹ hai chữ này.

Điên cuồng!

Một cái chớp mắt này, không biết bao nhiêu người, bao nhiêu thế lực điên cuồng.

Được Linh Chủ, sống sót!

Cái khẩu hiệu này không biết ai trước hô, rất nhanh truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Tốt Linh Chủ, ai là trở ngại lớn nhất?

Không phải là Nhân Tộc, mà là Dương Diệp!

Dương Diệp là trở ngại lớn nhất, vì vậy, lại một cái khẩu hiệu hô lên.

Giết Dương Diệp, được Linh Chủ, sống sót!

Mà Dương Diệp như trước đang tu luyện, đối với ngoại giới chẳng quan tâm.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt lại qua nửa tháng. Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, đã bắt đầu đại loạn. Các tộc ở giữa, mâu thuẫn xích mích làm sâu sắc, cho dù là ổn định nhất Nhân

Tộc cũng là có chút bắt đầu rối loạn, mặc dù có cường giả không ngừng trấn áp, nhưng mà, người muốn còn sống, muốn tu luyện, muốn gia tăng tuổi thọ, liền cần Tiên Tinh Thạch, không có Tiên Tinh Thạch, liền sống không nổi.

Vì mạng sống, rất nhiều Nhân Tộc Cường Giả cũng bắt đầu tìm phiền toái.

Các tộc ở giữa mâu thuẫn, càng ngày càng kịch liệt.

Mà Bách Tộc cho Dương Diệp ba tháng, sẽ đến ngay.

...

Võ Đế Học Viện.

Võ Đế Học Viện Phó Viện Trưởng đi vào trong phòng của An Nam Tĩnh, hắn đối với An Nam Tĩnh có chút thi lễ.

An Nam Tĩnh mở mắt, “nói!”

“Trừ bỏ bị ngươi giết ba vị Thánh Nhân bên ngoài, kia hơn bảy vị Thánh Nhân nguyện ý đứng ở phía bên ngươi, cũng nguyện ý nghe ngươi điều khiển. Mà còn dư lại mấy vị, đã rời khỏi Võ Đế Học Viện!” Phó Viện Trưởng nói.

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “đi thôi!”

“Đi đâu!” Phó Viện Trưởng hỏi.

An Nam Tĩnh nói: “Nhân Tộc!”

“Thật muốn dùng Võ Đế Học Viện làm tiền đặt cược sao?” Phó Viện Trưởng nói.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Phó Viện Trưởng, “Võ Đế Học Viện có thể không phải tới!”

Nói xong, An Nam Tĩnh người đã biến mất.

Tại chỗ, Phó Viện Trưởng đắng chát cười cười, mà đúng lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “nghe nàng đấy!”

Nghe vậy, Phó Viện Trưởng biến sắc, không tại có do dự chút nào, lập tức quay người rời đi.

...

Binh Gia.

Sâu trong rừng trúc, tiểu trên sông, Binh Tổ treo trên bầu trời ngồi xếp bằng, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là Phật Gia kia Phật Tổ. Mà ở hai người bốn phía, là Thiên Quân của Thiên Tộc, Yêu Thần, Linh Thần, Ma Quân, Vu Hoàng, còn có một vị Man Vương!

Mấy người kia, trừ Thiên Quân bên ngoài, còn lại người cũng đã nửa chân đạp đến nhập tổ cảnh!

Binh Tổ liếc nhìn mọi người, “hôm nay chư vị có thể tới, nghĩ đến cũng đã làm ra quyết định, ta đây sẽ không nói thêm cái gì.”

“Nhiều ta một người, được hay không được chứ?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Mọi người quay đầu nhìn lại, một tên đang mặc quần dài màu tím nữ tử bồng bềnh mà tới.

Người tới không là người khác, đúng là cái kia u Minh Điện Điện Chủ Thiếu Ti U!

“Một đám phân thân?” Binh Tổ nhíu mày.

Thiếu Ti U cười nói: “Thân phận thật sự, tùy thời có thể xuất hiện!”

Nghe vậy, Binh Tổ lông mày thư giãn ra, lập tức khẽ gật đầu, “cực kỳ hoan nghênh!”

“Vậy cũng nhiều ta một cái đi!”

Lúc này, lại một giọng nói ở chỗ không xa vang lên.

Người đến là một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử tóc đỏ thẫm, trên người tản ra nồng nặc Tà Ác Khí Tức. Người tới, chính là vị Tà Tổ kia của Tà Minh.

Vị Tà Tổ này, là chân chính lão tổ cấp bậc cường giả!

Trong Thiên Địa, ngoại trừ tứ đại gia bên ngoài, tự nhiên còn khác biệt lão tổ, chỉ có điều những lão tổ này tương đối mà nói tương đối là ít nổi danh, cơ bản không hiện ra ở trong mắt thế nhân. Mà vị Tà Tổ này, đã từng tham dự năm đó diệt cuộc chiến của các vị Thần.

“Làm sao có thể thiếu được ta ư?”

Ngay tại lúc này, lại một giọng nói ở giữa sân vang lên. Rất nhanh, một đạo Hắc Ảnh đột nhiên xuất hiện giữa sân.

Nhìn thấy người này, Ma Quân kia biến sắc, vội vàng đứng lên, “lão tổ?”

Người tới, đúng là Ma Tổ kia.

Này Ma Tổ cùng Dương Diệp là đã gặp mặt, bất quá, đó là tại hạ giới.

Lại một vị lão tổ!

Bốn vị lão tổ, tăng thêm Thiếu Ti U thân phận thật sự, thì tương đương với năm vị lão tổ!

Như thế đội hình, có thể nói là hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ mạnh nhất!

Trong tràng, Binh Tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, “vậy thì bắt đầu đi!”

Binh Giới, không người nào biết địa phương, cũng chính là Sát Phạt Nhất Mạch ngọn núi chính.

Một ông già đang tại quét chạm đất.

Vị lão giả này, chính là lúc trước đối với Dương Diệp có nhiều dẫn Viên Lão kia. Tại Viên Lão bên cạnh cách đó không xa, là Binh Gia Tiểu Sư Thúc Trọng Dạ.

Trọng Dạ ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, sau đó nói: “Bắt đầu rồi!”

Trọng Dạ bên cạnh, Viên Lão đạm thanh nói: “Ừm.”

“Viên Lão thấy thế nào?” Trọng Dạ hỏi.

Viên Lão để trong tay xuống cây chổi, sau đó nhìn về phía chân trời, “Đại Thiên Vũ Trụ, vong!”

Nghe vậy, Trọng Dạ đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, “thiên cơ tiền bối, ngươi...”

Trước mắt Viên Lão này, chính là lúc trước đã biến mất thật lâu Thiên Cơ Viện Người sáng lập.

Thiên Cơ Lão Nhân!

...

Thần Chiến Trường.

Dưới mặt đất, trong thành, trong đại điện.

Điện vị trí đầu não, là Trĩ Nữ, tại Trĩ Nữ bên cạnh, là Đinh Thược Dược.

Trĩ Nữ mặc dù bây giờ là Thần Tộc tộc trưởng, nhưng mà, Thần Tộc đại đa số sự tình đều là Đinh Thược Dược đang xử lý, đây chính là ý tứ của Trĩ Nữ. Trong Thần Tộc, quân sư địa vị gần thứ tộc trưởng!

Tại phía dưới đại điện hai bên, có hai mươi lăm người, bên trái mười người đang mặc đắt tiền trường bào màu trắng, mà bên phải, thì là đang mặc áo đen. Ở chính giữa, là năm tên mặc màu tím khôi giáp trung niên nam tử!

Tại Đinh Thược Dược cùng bên cạnh Trĩ Nữ, là Âm Trọc Linh kia!

Mà ở bên ngoài cửa đại điện, nằm là Đế Ngạc!

Thần Tộc Cường Giả tề tụ!

Trong điện vô cùng an tĩnh, qua không biết bao lâu, Đinh Thược Dược mở mắt, “Linh Chủ!”

Nghe vậy, Trĩ Nữ khẽ cúi đầu, nàng biết, Đinh Thược Dược làm ra lựa chọn gì.

Đinh Thược Dược mắt nhìn phía trước, mặt không biểu tình, không nói, không nói.

...

Tiền sử di tích.

Trong đại điện, quan tài đã vỡ vụn, tan vỡ quan tài phía trên, nổi lơ lửng một cái bóng mờ.

Cứ như vậy, trong đại điện an tĩnh hồi lâu, đột nhiên, một giọng nói ở giữa sân vang lên; “Đã loạn, mời chủ ta chuẩn bị!”

Thanh âm rơi xuống, trong điện yên tĩnh trở lại.

...

Thủy Linh Tinh.

Đại thành ở chỗ sâu trong, trên tế đàn, cả cái tế đàn không có dấu hiệu nào rung động bắt đầu chuyển động.

Không biết trải qua bao lâu, một đạo điên cuồng thanh âm từ trong đó truyền ra, “ha ha... Linh khí sụp đổ, Linh khí sụp đổ... Các loại vô số năm, rốt cuộc chờ cho Linh khí sụp đổ... Ha ha...”

Theo đạo này điên cuồng tiếng vang lên, toàn bộ phế thành phía dưới đột nhiên xuất hiện một cái quang trận, mà cái này quang trận, đang dần dần ảm đạm.

Sở dĩ sẽ ảm đạm, là vì Linh khí dần dần dần ít đi.

Thời gian trôi qua cực nhanh, thoáng qua, ba tháng đã đến.

Tại hạ giới, một chỗ sâu trong rừng trúc, một gian trong nhà trúc.

Một Nam Tử Không Tay nhìn xem trên vách tường họa, ngơ ngác xuất thần.

Vẽ lên nữ tử, đúng là mẹ của Dương Diệp.

Qua không biết bao lâu, Nam Tử Không Tay đột nhiên đến gần bức họa kia, “Ngọc Nhi, ta Dương Vô Địch cả đời này, không hổ là thiên, không hổ là đấy, nhưng duy chỉ có xấu hổ ngươi cùng Diệp Nhi, Diệp Nhi đã lớn lên, có thể một mình đảm đương một phía. Mà ngươi... Yên tâm, ta lập tức sẽ tới giúp ngươi!”

Nói xong, kia quay người đi ra phòng trúc.

Phòng trúc bên ngoài.

Năm tên lão tổ!

Binh Tổ, Phật Tổ, Ma Tổ, Thiếu Ti U thân phận thật sự, Tà Tổ!

...

------oOo------

Chương 2165: Dương Huynh, Đi Được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Năm vị lão tổ cấp bậc cường giả!

Dương Vô Địch đi ra cửa trúc, đi tới trước mặt của đám người Binh Tổ. Nhìn xem mọi người, Dương Vô Địch cười cười, "thực lớn đội hình!"

"Ngươi chính là cha của Dương Diệp đi!"

Lúc này, Thiếu Ti U đột nhiên đứng dậy, "theo ta điều tra được, ngươi là Dương Gia người, ban đầu ở Dương Gia thân thể xuất hiện biến cố, bị giáng chức đi Huyền Giả Đại Lục, tại Huyền Giả Đại Lục gặp mẹ của Dương Diệp, tại Dương Diệp sau khi xuất hiện, ngươi khó hiểu biến mất, ta rất muốn biết, biến mất trong khoảng thời gian này, ngươi đang làm gì đấy?"

Dương Vô Địch nhìn đối phương, sau đó nói: "Thiếu Ti U?"

"Là ta!" Thiếu Ti U cười nói.

Dương Vô Địch nhẹ cười cười, sau đó nói: "Có thể nói cho ngươi biết, ta đang biến mất trong khoảng thời gian này, là đi đối phó một người."

"Người phương nào?" Thiếu Ti U hỏi.

Dương Vô Địch cười nói: "Ngươi đoán!"

Nghe vậy, Thiếu Ti U lông mày hơi nhíu lại.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là không có để ý nàng, mà là nhìn về phía một bên đám người Binh Tổ, "xem ra, các ngươi cuối cùng vẫn là quyết định cướp lấy Linh Chủ."

Binh Tổ đạm thanh nói: "Thật bất ngờ sao?"

Dương Vô Địch lắc đầu, "không ngoài ý, sớm nằm trong dự liệu."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua đám người Binh Tổ, sau đó nói: "Vậy thì tới đi."

Thanh âm rơi xuống, kia trực tiếp biến mất ở phía chân trời phần cuối.

Trong tràng, năm vị lão tổ cũng biến mất theo không thấy.

Rất xa hư không trong vũ trụ, một trận đại chiến chấn động thế gian lặng yên diễn ra.

Trận này kinh thế đại chiến, kéo dài ước chừng ba ngày ba đêm, vô số Hư Không Thế Giới bị đánh nhảy, vô số Vũ Trụ Tinh Không đập nát. Bất quá, cũng không có làm ra động tĩnh gì, bởi vì đều bị phong tỏa.

Ngày thứ bốn, trận chiến đấu này rốt cục cũng ngừng lại.

Tại một chỗ đập nát trong hư không, một người đàn ông lẳng lặng nằm trong mảnh hư không này. Chung quanh, là vô tận hắc động cùng Không Gian Toái Phiến.

Người đàn ông này, đúng là Dương Vô Địch.

Không biết trải qua bao lâu, một người trung niên đại hán đột nhiên đi tới vùng hư không này, người này, đúng là Võ Đế kia.

Võ Đế nhìn trước mắt trung niên nam tử kia hồi lâu, sau đó nói: "Dương Huynh, tạm biệt!"

Nói xong, kia quay người rời đi.

Cứ như vậy, trong tràng lại khôi phục yên tĩnh. Một lúc lâu sau, một tên đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử tới nơi này một mảnh hư không. Bất quá, trung niên nam tử thân thể có chút hư ảo, hiển nhiên, cũng không phải là bản thể!

Trung niên nam tử nhìn trước mắt an nằm yên tĩnh ở hư không Dương Vô Địch hồi lâu, sau đó nói: "Bình sinh đối thủ, duy hai người, hiện tại, chỉ còn thứ nhất."

Nói xong, trung niên nam tử đột nhiên tay phải vung lên, trong chốc lát, ba sợi kiếm quang che ở Dương Vô Địch thi thể.

Thoáng qua, trung niên nam tử biến mất trong mảnh hư không này.

Tại một cái góc nào đó, một Bạch Quần Nữ Tử lẳng lặng đứng đấy.

Người này, đúng là Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại, "dùng thân thể bị thương, còn có thể trọng thương năm vị lão tổ cấp bậc cường giả, Dương Vô Địch... Không hổ là Vô Địch hai chữ!"

Nói xong, kia quay người rời đi.

...

Nhân giới, Lâm Nhai Thánh Địa.

Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp, đi tới trong đại điện, trong đại điện, Nhân Tộc Chúng Thánh đã tề tụ, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi trên người hắn.

“Tới rồi sao?” Dương Diệp nói khẽ.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu.

Dương Diệp mỉm cười, “Được, một lần giải quyết đi!”

Nói xong, hắn mang theo mọi người đã đi ra đại điện, đi ra phía ngoài.

Bên ngoài, chuẩn xác mà nói là nhân giới trên không, đã bị người cho phong tỏa, tại trên không Lâm Nhai Thánh Địa, đem gần trăm vị Thánh Nhân!

Trăm vị Thánh Nhân!

Lúc này đây, Bách Tộc tinh nhuệ toàn bộ ra, không có bất kỳ giữ lại, một điểm giữ lại đều không có, Bách Tộc có thể tới Thánh Nhân đều tới!

Mục đích rất đơn giản, tuyệt sát Dương Diệp, đoạt Linh Chủ!

Cầm đầu, đúng là Yêu Thần kia.

Yêu Thần chăm chú nhìn phía dưới Dương Diệp, “Dương Diệp, giao ra Linh Chủ, ngươi cùng Nhân Tộc có thể sống, bằng không thì, đều phải chết. Đây là ngươi cơ hội cuối cùng!”

Giao ra Linh Chủ!

Nhân Tộc Chúng Thánh trầm mặc, lúc này đây, Bách Tộc mục đích rất đơn giản, muốn Linh Chủ, không được Linh Chủ không bỏ qua!

“Dương Tiểu Hữu…” Lúc này, một tên Nhân Tộc Thánh Nhân muốn nói lại thôi.

Dương Diệp nhìn lướt qua trong tràng Chúng Thánh, Chúng Thánh vẫn như cũ trầm mặc.

Kỳ thật, Dương Diệp làm sao không biết Nhân Tộc tâm tư. Tại Nhân Tộc Chúng Thánh cường giả xem ra, giao ra Linh Chủ, có thể bảo đảm Nhân Tộc chu toàn, có thể bảo đảm Dương Diệp an toàn, như thế nào đều tính toán. Nhân Tộc không thể bởi vì một Linh Chủ mà bị diệt tộc!

Không chỉ có trong tràng Chúng Thánh, cơ bản cả Nhân Tộc hơn chín mươi phần trăm người đều là nghĩ như vậy!

Mà lúc này, Tiểu Bạch cùng Thiên Tú xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp. Tiểu Bạch nhìn xem Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ nhàng vung, nước mắt không ngừng chảy, rơi lệ thành khí, trong tràng rất nhanh bị một đám sương mù bao phủ.

Ý tứ của nàng là: Đem nàng giao cho đám người Yêu Thần, nàng nguyện ý!

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú không nói gì, chỉ nhìn lấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch.

Nhìn lên trước mặt không khô nước mắt Tiểu Bạch, Dương Diệp đột nhiên phá lên cười, tiếng cười như sấm, chấn động cuối chân trời.

Tất cả mọi người nhìn xem Dương Diệp.

Đối với Dương Diệp, mọi người tự nhiên là không dám khinh thị đấy. Người trước mắt này, có thể là có thêm nháy mắt giết thực lực của Thánh Nhân. Huống chi, Dương Diệp bên cạnh còn có một An Nam Tĩnh, bọn hắn lại không dám khinh thị.

Một lát sau, Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn về phía trước mặt còn đang rơi lệ Tiểu Bạch, sau đó nói: “Dương Diệp ta, vì Nhân Tộc Vương, tự nhiên nên dùng đại cục làm trọng, ta không phụ Nhân Tộc, nhưng mà, ta càng không phụ ngươi Tiểu Bạch. Giờ phút này lên, Dương Diệp ta cùng Nhân Tộc lại không dây dưa rễ má!”

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “muốn Linh Chủ? Vậy đến!”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp ôm Thiên Tú cùng Tiểu Bạch rời đi chỗ cũ.

Vì Nhân Tộc vứt bỏ Tiểu Bạch?

Dương Diệp hắn làm không được!

Làm không được!

Nhân Tộc không đứng ở hắn bên này, không cùng hắn cùng một chỗ thủ hộ Tiểu Bạch, hắn không trách Nhân Tộc Chúng Thánh, cũng không trách Nhân Tộc. Hắn chọn rời đi, lựa chọn mang theo Tiểu Bạch ly khai, một mình đi đối mặt Bách Tộc Chúng Thánh!

Tại Dương Diệp sau khi rời đi, một bên Hầu Tử cùng Cùng Kỳ cũng theo đó ly khai, trừ lần đó ra, còn có một người, cái kia chính là An Nam Tĩnh. Bất quá, An Nam Tĩnh bên người Thánh Nhân Võ Đế Học Viện kia cũng chưa cùng bên trên.

Rất xa trong hư không, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì tại trước mặt hắn, là đám người Yêu Thần.

Mà ở Dương Diệp bên cạnh, là Hầu Tử, An Nam Tĩnh, Cùng Kỳ.

Hai người, hai yêu, bách thánh!

Từ đội hình nhìn lại, Dương Diệp bên này hoàn toàn bị nghiền ép!

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh An Nam Tĩnh, hắn cười cười, sau đó quay đầu nhìn về phía Hầu Ca cùng Cùng Kỳ, “hai vị có thể rời đi!” Bách Tộc nhằm vào chính là hắn, hắn không muốn để cho Hầu Tử cùng Cùng Kỳ không công ở chỗ này hy sinh.

Hầu Tử lắc đầu, “ta lão Tôn lúc trước nguy nan thời điểm, chỉ có ngươi Dương Diệp ra tay giúp đỡ, hôm nay, ngươi gặp nạn, ta lão Tôn làm sao có thể rời đi?”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, Hầu Tử nhưng là lắc đầu, “không cần nhiều lời!”

Dương Diệp bất đắc dĩ, nhìn về phía Cùng Kỳ, Cùng Kỳ chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên một con tay nắm lấy bờ vai của Cùng Kỳ, sau đó mạnh mẽ dùng Hồng Mông Tháp đem đã thu vào trong Hồng Mông Tháp.

Thoáng qua, Hồng Mông Tháp trấn áp lại Cùng Kỳ!

Không là hắn ghét bỏ thực lực của Cùng Kỳ thấp, mà là loại chiến đấu này, Cùng Kỳ tham dự vào, sợ là phải bị nháy mắt giết chết rồi.

Hiện tại, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Hầu Tử.

Mà tại bọn họ trước mặt, là bách thánh!

Ngay tại lúc này, Hầu Tử đột nhiên đứng dậy, “để cho ta lão Tôn mở ra trận đi!”

Thanh âm rơi xuống, Hầu Tử tay phải đột nhiên một chiêu, trong chốc lát, một cây tản ra đỏ rực màu đỏ kim bổng xuất hiện ở trong tay hắn, cùng lúc đó, trong tay Kim Sắc Trường Bổng trực tiếp ném về phía Yêu Thần nhóm cường giả.

Mà Kim Sắc Trường Bổng kia càng lúc càng lớn, càng lúc càng lớn, trong khoảnh khắc chính là đã dài đến gần nghìn trượng, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp làm cho vùng hư không này hư ảo. Này ẩn chứa trong đó lực lượng, sao mà khủng bố.

Hầu Tử này vừa ra tay liền kinh người như thế, đám người Yêu Thần có thể không dám khinh thường, lập tức, liền khoảng chừng hai mươi vị Thánh Nhân hướng phía Hầu Tử vọt tới.

Hai mươi vị Thánh Nhân!

Hầu Tử cũng không có đánh qua như vậy nhiều Thánh Nhân, bất quá, ở trong mắt hắn, không sợ hãi chút nào, chỉ có chiến ý, hừng hực chiến ý!

Cách đó không xa, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, “cẩn thận!”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, nàng phải tay khẽ vẫy, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, sau một khắc, Chiến Thiên bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động, một đạo lực uy áp khủng bố không ngừng từ trong đó tràn ra, thoáng qua, An Nam Tĩnh chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một luồng sáng hướng phía đám người Yêu Thần vọt tới.

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Vô giải đề.

Dương Diệp hắn vĩnh viễn Tiểu Bạch, Bách Tộc căn bản không có khả năng buông tha hắn, mà khi Bách Tộc đại quân áp lúc đến, Nhân Tộc Chúng Thánh cuối cùng lựa chọn thỏa hiệp, đối với cái này, hắn không trách Nhân Tộc Chúng Thánh, nếu như có thể hấp thu một người cùng một vị Linh Chủ mà đổi lấy Nhân Tộc hòa bình, Nhân Tộc Chúng Thánh cùng cả Nhân Tộc khẳng định đều sẽ đồng ý.

Đối với cái này, Dương Diệp lựa chọn lý giải, cho nên hắn chọn rời đi. Đến nay sau này, chuyện của Nhân Tộc cùng hắn ở đây không cái gì liên quan! Dương Diệp hắn là Dương Diệp, Nhân Tộc là Nhân Tộc, mọi người sinh tử, không liên quan tới nhau! Đây là hắn cùng Nhân Tộc làm ra lựa chọn!

Yên lặng một cái chớp mắt, trong sân Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong mắt, hai luồng huyết quang bắn nhanh ra như điện. Cùng lúc đó, một cỗ kinh khủng sát ý từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, chỉ là trong nháy mắt, trong cả sân hư không cũng đã biến thành đỏ thẫm.

Sát ý!

Sát ý cường đại đủ để ảnh hưởng trong tràng Chúng Thánh tâm trí!

Chúng thánh tâm trong kinh hãi, nhao nhao vận chuyển Huyền Khí ngăn cản sát ý của Dương Diệp.

Sau một khắc, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp, Dương Diệp cầm theo kiếm hướng phía đám người Yêu Thần chậm rãi mà đi, “hôm nay, coi như là Dương Diệp ta chết tại đây, lão tử cũng muốn lôi kéo Bách Tộc Thánh Nhân chôn theo ta. Đến đây đi!”

Nói xong, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên bắn nhanh ra như điện.

Trong chốc lát từng cái

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo tại toàn bộ Hư Không Chiến Trường bên trong vang vọng dựng lên, toàn bộ hư không không gian trực tiếp rạn nứt ra, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi. Không đến một hồi, phương viên mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian đều là quy tét ra.

Làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

...

------oOo------

Chương 2166: Kiếm Vỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba người chiến trăm vị Thánh Nhân!

Chiến qua sao?

Tự nhiên là chiến không được, bất quá, Dương Diệp cũng không có cách nào, đến lúc này, chính là một nghìn vị Thánh Nhân tại trước mặt hắn, hắn cũng phải chiến!

Lực lượng cường đại không ngừng từ Dương Diệp đạo kia trong Huyết Sắc Kiếm Quang tràn ra, giờ khắc này, trong sân Hư Không Chiến Trường lại cũng không chịu nổi, trực tiếp đập nát đi ra. Hư Không Chiến Trường biến thành hắc động chiến trường!

Ngay tại lúc này, Yêu Thần hai mắt chậm rãi đóng lại đến, sau một khắc, một cỗ lực lượng kinh khủng từ chung quanh hắn lặng yên hiển hiện.

Ngay tại Dương Diệp đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang đi vào trước mặt hắn còn có hơn một trượng lúc, Yêu Thần đột nhiên mở mắt, tại nảy sinh mở mắt một chớp mắt kia, tay phải đột nhiên biến thành một cái thú trảo, như hình rồng, nhưng lại có bất đồng, hiện lên quỷ dị uốn lượn hình. Thoáng qua, này con thú trảo đột nhiên hướng phía Dương Diệp đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang đánh ra.

Ầm!

Dương Diệp đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang trực tiếp bị một chưởng này vỗ nát bấy!

Mà đúng lúc này, một thanh kiếm đến.

Yêu Thần sắc mặt không thay đổi, nâng lên thú trảo chính là một đương.

Ầm!

Lực lượng cường đại chấn động ra đến, kia hơn Dương Diệp chung quanh một ít Thánh Nhân trực tiếp bị cỗ lực lượng này chấn địa hướng về sau không ngừng liên tục nhanh lùi lại.

Yêu Thần mặt hiện lên dữ tợn, “Dương Diệp, hôm nay ngươi hẳn phải chết!”

Thanh âm rơi xuống, tay phải thú trảo đột nhiên chấn động mạnh một cái.

Ầm!

Một cỗ lực lượng quỷ dị chấn động mà ra, lực lượng cường đại lập tức đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài, cùng lúc đó, kia cách không đối với Dương Diệp chỗ lui Không Gian Hắc Động mãnh liệt đất chính là nắm chắc!

Ầm!

Một ít chỗ trực tiếp nổ bể ra, nhưng mà, Dương Diệp nhưng là đã quỷ dị xuất hiện ở sau lưng của Yêu Thần, thoáng qua, một thanh kiếm trực tiếp cắm vào sau lưng của Yêu Thần, kiếm nhập ba phần, máu tươi bắn tung tóe mà ra, nhưng mà, cũng tại cũng không cách nào tiến nửa tấc.

Bởi vì giờ khắc này, thân thể của Yêu Thần đã biến thành thú hình dạng.

Chuẩn xác mà nói là Yêu Thần khôi phục bản thể, Yêu Thần bản thể hình dạng như vượn, cao vô cùng, dài trăm hơn trượng, rộng cũng có vài chục trượng, tựa như một tòa núi nhỏ; Như vượn, nhưng lại có bất đồng, trên người, che kín lân phiến, cùng loại long lân, mà lại đỉnh đầu có chứa hai cây bén nhọn mà lại dài đến hơn một trượng giác, góc trên, lóe ra một chút hàn quang.

Hám Thiên Long Viên!

Dương Diệp liếc mắt một cái liền nhận ra Yêu Thần bản thể lai lịch, cái này tự nhiên là bởi vì hắn tại Võ Đế Học Viện đọc các tộc ở giữa bí sử nguyên nhân. Trong lúc này, không chỉ có các tộc bí sử, còn có một chút cường đại Yêu Thú cùng cường giả lai lịch!

Hám Thiên Long Viên!

Viễn Cổ Thời Kỳ long tộc cùng Linh Viên Tộc hậu đại, ở thời kỳ đó, long tộc lực lượng là đứng đầu nhất, mà có thể chống lại đấy, ít càng thêm ít, mà Linh Viên Tộc này chính là một cái trong số đó. Hai người kết hợp, sinh ra hậu đại có được thần Long Chi Lực cùng Linh Viên chi lực, hai loại lực lượng cường đại cùng tồn tại nhất thể, đủ để tiếc thiên.

Cái này thiên, không phải bình thường thiên, mà là chỉ cả Đại Thiên Vũ Trụ thiên!

Tại kiếm của Dương Diệp đâm vào Yêu Thần phần lưng một khắc này, Yêu Thần phản ứng cực nhanh, lập tức khôi phục bản thể, đang khôi phục bản thể về sau, lực lượng cường đại trực tiếp sẽ phải Dương Diệp liền người thay thế kiếm chấn bay ra ngoài.

Điều này cũng bay, trọn vẹn vạn trượng xa!

Cách đó không xa, Yêu Thần nhìn xem vạn trượng ra Dương Diệp, "Dương Diệp, đều nói ngươi là tổ cảnh phía dưới đệ nhất nhân, đến, lại để cho bổn vương nhìn xem, là thật hay không!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải giơ tay liền một chưởng vỗ dưới.

Một trong bàn tay, thiên địa rung rung.

Xa xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, trong cặp mắt của hắn, một vùng huyết vụ tràn ra, ngay sau đó, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, cường đại Huyết Sắc Kiếm Quang trực tiếp xé rách Không Gian Hắc Động, đâm vào trên bàn tay của Yêu Thần kia.

Răng rắc!

Yêu Thần bàn tay lập tức rạn nứt ra, thoáng qua, đạo này Huyết Sắc Kiếm Quang từ Yêu Thần bàn tay xuyên qua, sau đó trở lại trước mặt của Yêu Thần.

Ngay tại lúc này, Yêu Thần đột nhiên đối với lên trước mặt một tiếng hét giận dữ.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sóng âm lực lượng chấn động mà ra, cỗ lực lượng này lập tức liền đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài!

Giống như tiếng rồng ngâm!

Mà ở Dương Diệp bị đánh bay một chớp mắt kia, kiếm trong tay của hắn đột nhiên rời khỏi tay, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Yêu Thần kia bắn tới.

Xùy~~!

Trong tràng vang lên âm thanh nứt vỡ, đó là sóng âm bị xé nứt thanh âm.

Bén nhọn chói tai!

Dương Diệp trong tay Đoạn Tội đi thẳng tới trước mặt của Yêu Thần, tại Đoạn Tội quanh thân, kiếm quang lăng lệ ác liệt mà lại cường đại, một kiếm này, đủ để xé rách hết thảy!

Đoạn Tội lúc trước, Yêu Thần trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, tay trái đột nhiên nắm chắc thành quyền, sau đó đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là một quyền.

Ầm!

Một đấm xuất ra, một cỗ uyển như gió lốc vậy lực lượng cuồn cuộn quét ra, lực lượng cường đại lập tức đem trong sân Không Gian Hắc Động chấn địa lần nữa mai một, mà Dương Diệp chuôi này Đoạn Tội cũng trong nháy mắt bị chấn bay ra ngoài, đang bị đánh bay về sau, Đoạn Tội trực tiếp rạn nứt ra, phá thành mảnh nhỏ!

Cuối cùng, cái kia Đoạn Tội đã rơi vào trước mặt Dương Diệp.

Giờ phút này, Đoạn Tội quanh thân, đã không còn ác liệt kiếm quang.

Nhìn lên trước mặt Đoạn Tội, Dương Diệp tay phải đặt ở Đoạn Tội trên chuôi kiếm, lúc này, Đoạn Tội nói khẽ: “Thật có lỗi, không giúp được ngươi rồi.”

Dương Diệp mỉm cười, dáng tươi cười có chút tái nhợt.

Hắn chính yếu nói, lúc này, cái kia Đoạn Tội đột nhiên ‘răng rắc’ một tiếng đập nát đi ra.

Kiếm vỡ!

Nhìn lên trước mặt mảnh vỡ, Dương Diệp ngẩn ngơ, sau đó tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, đem những mãnh vụn kia thu vào.

“Thật có lỗi!”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong cơ thể hắn phóng lên trời, tiếng kiếm reo chấn động toàn bộ Vũ Trụ Tinh Không!

Thoáng qua, một thanh kiếm trôi lơ lửng ở trước mặt của Dương Diệp!

Kiếm Tổ!

Thanh kiếm này, chính là Kiếm Tổ, lúc trước hắn một mực thả ở trong thức hải ân cần săn sóc lấy. Hôm nay, kiếm xuất vỏ!

Dương Diệp nắm tay trong Kiếm Linh, trong chốc lát, một loại cảm giác kỳ diệu hiển hiện trong lòng.

Đây không phải một thanh kiếm!

Đây là một phần của thân thể hắn!

Đây chính là hắn thời khắc này cảm giác!

Cấp bậc của Kiếm Tổ không có Đoạn Tội cùng Kiếm Thủ cao, nhưng mà giờ phút này, Kiếm Tổ đã chân chính cùng Dương Diệp hắn tâm thần trùng hợp. Dương Diệp hắn chính là chỗ này kiếm, kiếm này chính là Dương Diệp hắn! Hắn cùng với Kiếm Linh chân chính thành làm một thể!

Nắm Kiếm Tổ, Dương Diệp chậm rãi hướng phía Yêu Thần đi đến.

Tại Yêu Thần cái kia thân thể khổng lồ trước mặt, thời khắc này Dương Diệp liền tựa như một con kiến, nhỏ bé vô cùng.

Mà đối mặt Dương Diệp, mạnh như Yêu Thần cũng không dám chút nào chủ quan. Từ vừa mới bắt đầu, Yêu Thần liền đem Dương Diệp cho rằng là mình cùng cấp bậc đối thủ, từ vừa rồi chiến đến bây giờ, Yêu Thần không có khinh thị chút nào, mỗi một chiêu, đều đem hết toàn lực!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, trong chốc lát, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện tại bốn phía.

Kiếm Vực!

Dương Diệp lại một lần nữa thi triển ra Kiếm Vực!

Kiếm Vực ra, Dương Diệp cầm trong tay Kiếm Tổ kề sát giữa lông mày, trong chốc lát, vô cùng vô tận kiếm ý từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, trong khoảnh khắc, cả trong cái Kiếm Vực bị kiếm ý bao trùm, thoáng qua, một thanh lại một chuôi hư ảo kiếm xuất hiện ở trong Kiếm Vực!

Vô Địch Kiếm Trận!

Cách đó không xa, Yêu Thần trong mắt xuất hiện vẻ mặt ngưng trọng, kia hai đấm chậm rãi nhanh nắm lại, trong chốc lát, tại nảy sinh quanh thân, xuất hiện một khối lại một khối thật dầy lân phiến, những vảy này lóe ra ánh sáng màu đen, trừ lần đó ra, tại Yêu Thần quanh thân, đột nhiên xuất hiện nhè nhẹ khí lưu, những khí lưu này tựa như dòng điện tại Yêu Thần quanh thân không ngừng xuyên qua.

Cách đó không xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "chém!"

Thanh âm rơi xuống.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Vô số đạo tiếng kiếm reo đột nhiên đồng thời vang vọng dựng lên, trong chốc lát, cả trong cái Kiếm Vực lập tức bị kiếm quang bao trùm!

Mà đang ở tiếng kiếm reo vang vọng một khắc này, nơi xa Yêu Thần đột nhiên song bàn tay mở, trong chốc lát, tại quanh người hắn lưu động những cái kia khí chảy hết mấy trào vào hắn song trong lòng bàn tay. Sau một khắc, Yêu Thần đột nhiên thả người một càng, sau đó song chưởng hiện lên lao xuống hình thức mãnh liệt chụp được!

Ầm!

Hai cỗ lực lượng mới vừa xuất hiện, một đạo tiếng nổ vang ầm ầm vang vọng dựng lên, đạo này tiếng nổ vang trực tiếp làm cho toàn bộ Hư Không Chiến Trường đập nát tiêu diệt mấy mươi lần!

Giờ phút này, nơi này Hư Không Chiến Trường đã thực sự trở thành Tử Tịch Chi Địa, không có có cái đo đếm vạn năm, không gian ở đây thì không cách nào khôi phục bình thường!

Dương Diệp cùng Yêu Thần này một mảnh bên trong chiến trường, bình tĩnh một cái chớp mắt, nhưng mà sau một khắc, vô số kiếm quang nhưng lại lần nữa ở giữa sân lập loè. Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm trọn vẹn một phút đồng hồ, trong tràng mới khôi phục lại bình tĩnh.

Giờ phút này, Dương Diệp cùng Yêu Thần tương đối xa, tại Dương Diệp khóe miệng, máu tươi không ngừng tràn ra, mà ở Yêu Thần quanh thân, vết kiếm trải rộng, máu tươi không ngừng từ Yêu Thần quanh thân tràn ra, bởi vì Yêu Thần hình thể duyên cớ, cái này nhìn có chút máu chảy thành sông, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Cách đó không xa, Yêu Thần nhìn xem Dương Diệp, "Dương Diệp, ta bình sinh rất ít phục người, nhưng mà, không thể không phục ngươi, bằng chừng ấy tuổi, có thực lực như thế, ta...”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại sau lưng của Yêu Thần, thoáng qua, Kiếm Vực xuất hiện lần nữa, ngay sau đó, Dương Diệp gầm lên giận dữ, hai tay nắm kiếm đối với Yêu Thần phía sau lưng mãnh liệt đất chính là cắm xuống.

Phát giác được một màn này, Yêu Thần sắc mặt kịch biến, hắn không nghĩ tới Dương Diệp chiến đến loại khi này, còn có thể thi triển ra kinh khủng như vậy một kiếm!

Bởi vì hình thể nguyên nhân, hắn căn bản là không có cách trốn tránh, liền phản kích đều không được, chỉ có thể bị động phòng ngự một kiếm này, sau đó lại xuất kích.

Trong khoảnh khắc, tại Yêu Thần sau lưng, vô số lân phiến đột nhiên tụ tập, chắn Dương Diệp kiếm rơi xuống vị trí kia!

Ầm!

Kiếm rơi xuống, Yêu Thần cái kia thân thể cao lớn kịch liệt run lên, mà Yêu Thần liền phải ngồi vào lúc này chợt hiện rời chỗ, nhưng ngay vào lúc này, Dương Diệp đột nhiên phát ra một tiếng cuồng loạn gầm thét, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm mãnh liệt xoay tròn!

Xùy~~!

Sau một khắc, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp đâm vào trong cơ thể của Yêu Thần, trong chốc lát, Yêu Thần toàn bộ thân hình cương cứng.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Răng rắc!

Vô số đạo kiếm quang đột nhiên từ Yêu Thần trong cơ thể bắn ra tung tóe, qua trong giây lát, Yêu Thần cái kia thân thể cao lớn trực tiếp phân chia thành vô số khối từ không trung rơi xuống phía dưới.

Yêu Thần vẫn lạc!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp cầm theo kiếm từ cái này trong huyết vụ chậm rãi đi ra, ánh mắt của hắn đã rơi vào xa xa cái kia Chúng Thánh phía trên.

Dương Diệp nắm kiếm chậm rãi nâng lên chỉ vào xa xa Chúng Thánh, gằn giọng nói: “Đến a!”

...

------oOo------

Chương 2167: Cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu Thần vẫn lạc!

Trong tràng, đám người Ma Quân thật không ngờ kết quả sẽ là như thế này.

Lúc trước, Yêu Thần một lần chiếm thượng phong, trong sân chiến đấu cũng là Yêu Thần đang áp chế Dương Diệp. Nhưng mà, cuối cùng này một kiếm, Yêu Thần lại không có thể tiếp được.

Dương Diệp hay vẫn là Kỹ Cao Nhất Trù!

Tổ cảnh phía dưới đệ nhất nhân!

Ầm!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, ngoài vạn lý, đang bị Chúng Thánh liên thủ, Hầu Tử kia một cái không lắm, trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, ở tại bay ra ngoài một khắc này, mười mấy vị Thánh Nhân lập tức hướng kia nhào tới.

Dương Diệp đang muốn ra tay, mà lúc này, mười người chắn trước mặt của Dương Diệp.

Cầm đầu là Linh Thần, Thiên Quân, Ma Quân, cùng với Vu Hoàng, còn có cái kia man chủ. Trừ mấy người kia bên ngoài, người còn lại cũng là cường giả trong cường giả!

Hiển nhiên, lúc này đây, đám người Linh Thần không định cùng Dương Diệp đơn đả độc đấu rồi!

Sự tình thực chứng minh, cùng Dương Diệp đơn đả độc đấu, là một hành động ngu xuẩn!

Mà đúng lúc này, xa xa đột nhiên xuất hiện một cỗ khí thế kinh khủng.

Chúng Thánh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy mới vừa rồi bị đánh bay Hầu Tử kia thân thể chính đang điên cuồng tăng vọt, trong khoảnh khắc, một Kình Thiên Cự Viên xuất hiện ở không xa.

Thời khắc này Hầu Tử, thân cao túc có chừng mấy trăm trượng, hình thể rộng thùng thình vô cùng, giống như là một cái thành nhỏ!

Viễn cổ Cự Viên!

Cái này là Hầu Tử bổn tôn!

Hầu Tử rất ít khi dùng bổn tôn kỳ nhân, bởi vì có rất ít người có thể ép buộc hắn dùng bổn tôn!

Mà giờ khắc này, mười mấy vị Thánh Nhân, dù cho mạnh như Hầu Tử, cũng chống đỡ không được rồi. Tại không cần bổn tôn, sợ là không có cơ hội dùng.

Tại Hầu Tử khôi phục bản thể về sau, trong tay hắn cái kia Kim Sắc Trường Bổng cũng lập tức trở nên lớn gấp mấy trăm lần.

Thời khắc này Hầu Tử, tay cầm Kình Thiên Cự Bổng, khí tức cường đại lan ra, quả thực làm cho người ta vô địch cảm giác. Mà vây công hắn ít Thánh Nhân kia, giờ phút này thần sắc cũng là ngưng trọng vô cùng. Bây giờ Hầu Tử, bất kể là lực lượng, vẫn là đề phòng điều khiển, đều được sâu sắc tăng lên, có thể nói, chân chính đại chiến hiện tại mới bắt đầu!

“Tới đánh với!”

Ngay tại lúc này, tiếng rống giận dữ của Hầu Tử đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, kia thả người một càng, bay thẳng đến cái kia Chúng Thánh vọt tới. Lực lượng cường đại, chấn động trong Thiên Địa!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía An Nam Tĩnh chỗ.

Giờ phút này, An Nam Tĩnh chung quanh, cũng có mười mấy vị Thánh Nhân.

Trên người An Nam Tĩnh, đã có nhiều chỗ tổn thương, mà lại nàng đã bị áp chế, cơ vốn chỉ có thể bị động phòng ngự. Nếu như không phải là nàng chiến đấu ý thức siêu quần, thực lực cũng vô cùng cường hãn, sợ là đã sớm vẫn lạc.

Nhìn thấy An Nam Tĩnh tình cảnh, Dương Diệp tâm lập tức trầm xuống, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, thanh âm của An Nam Tĩnh đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “ta tự mình tới!”

Theo câu này dứt lời, An Nam Tĩnh trong tay Chiến Thiên đột nhiên rời khỏi tay, Chiến Thiên kia hóa thành một mảnh cầu vồng chấn động mà ra, tại trước mặt An Nam Tĩnh mười mấy vị Thánh Nhân trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Thoáng qua, An Nam Tĩnh hai tay đột nhiên chậm rãi giơ lên, một cái này đưa tay, toàn bộ Không Gian Hắc Động chiến trường đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, tại An Nam Tĩnh trên hai tay, xuất hiện một cỗ nhàn nhạt khí lưu!

“Tiên Thiên Chi Khí!”

Ngay tại lúc này, trong tràng có Thánh Nhân kinh hô.

Thế giới mới bắt đầu, có ba khí, Hồng Mông Tử Khí, Tiên Thiên Chi Khí, Hỗn Độn chi Khí, ba khí tác dụng đều không cùng. Mà Tiên Thiên Chi Khí này, kỳ thật, mỗi người trong cơ thể đều có Tiên Thiên Chi Khí. Người đang thai nhi lúc, dựa vào cái gì hô hấp? Liền là dựa vào Tiên Thiên Chi Khí, chỉ có điều, tại xuất thế một khắc này, Tiên Thiên khí thì sẽ biến mất, mà tin tức này cũng không phải thật sự là biến mất ác, mà là lưu tại trong cơ thể của chính mình.

Đương nhiên, cũng không phải Tiên Thiên Chi Khí của tất cả mọi người đều ở lại trong cơ thể của chính mình, chỉ có cầm lấy đặc thù tính chất đặc biệt, ví dụ như Võ Thần của An Nam Tĩnh thể chất, chỉ có cái chủng này thể chất đặc biệt, mới có thể giữ lại Tiên Thiên Chi Khí, mà chỉ là giữ lại, sở hữu giả tưởng muốn điều khiển Tiên Thiên Chi Khí này, khó chi lại khó.

Thế gian ít có người làm được, An Nam Tĩnh là một cái trong số đó!

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia Chúng Thánh trước mặt, thoáng qua, kia đấm ra một quyền.

Ầm!

Tại trước mặt nàng, một Thánh Nhân bản năng phòng ngự, nhưng mà, hắn còn chưa làm ra phản ứng, liền trực tiếp bị một quyền này đánh thành hư vô.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người hoảng hốt!

“Thiên địa vỡ!”

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một Kình Thiên Cự Thủ đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, sau một khắc, cái tay khổng lồ này trực tiếp đánh về phía trước mặt nàng Chúng Thánh.

Như tên, chiêu thức ấy rơi xuống, tựa như muốn đập vỡ mảnh thiên địa này một dạng làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Cách đó không xa, Dương Diệp thu hồi ánh mắt.

Có thể chống đỡ một hồi!

Bất kể là An Nam Tĩnh, hay vẫn là Hầu Tử, bọn hắn mặc dù không có thể thủ thắng, nhưng mà, có thể chống đỡ một hồi, chỉ là một sẽ!

Mà chính hắn chứ?

Nhìn xem trước mặt chính mình mười vị Thánh Nhân, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Trốn?

Vậy khẳng định là không được!

Chiến!

Chiến đến chết!

Dương Diệp mở mắt, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “Hầu Ca, Tĩnh nhi, nếu như không có gì bất ngờ xảy ra, ngày này sang năm chính là ngày giỗ của chúng ta rồi. Cho nên, hôm nay chúng ta liền tận tình giết, giết một đủ.”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của Dương Diệp kịch liệt run lên, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang nổ bắn ra.

Trước đứng ra là Ma Tổ kia, Ma Tổ hai mắt híp lại, tay phải chậm rãi nâng lên, thoáng qua, một khối đen nhánh mộ bia từ trong lòng bàn tay của hắn chợt hiện hiện ra, khối kia mộ bia đón gió căng phồng lên, lập tức biến lớn gấp mấy trăm lần, cùng lúc đó, vô số hắc khí từ trong đó như lôi điện bình thường bắn nhanh ra như điện, Dương Diệp đạo kiếm quang kia lập tức bị những thứ này điện quang bao trùm, cùng lúc đó, trong đó lực lượng cường đại lập tức đem Dương Diệp chấn bay ra ngoài.

Nhưng mà, tại Dương Diệp bay ra ngoài một khắc này, đột nhiên hắn biến mất.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã sau lưng Ma Tổ.

Bối Thứ Sát!

Nhưng mà, khi hắn mới xuất hiện sau lưng Ma Tổ một khắc này, một tên tóc đỏ thẫm trung niên nam tử không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Tà Tổ!

Tại Tà Tổ trong tay, nắm một thanh màu máu đỏ Đầu Lâu. Chính là chỗ này cỗ Đầu Lâu chặn Dương Diệp một kiếm này, không chỉ có như thế, một cỗ khí lưu màu đỏ ngòm đột nhiên từ này Đầu Lâu bên trong cuồn cuộn quét ra, này cổ đỏ như máu khí lưu lập tức đem Dương Diệp bao phủ lại.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo từ trong dòng khí kia vang vọng dựng lên. Thoáng qua, một đạo kiếm quang từ trong đó vỡ ra đến, nhưng mà lúc này, một cỗ đỏ như máu cột sáng đột nhiên đánh vào bụng của Dương Diệp vị trí.

Ầm!

Dương Diệp lập tức bay ra ngoài. Mà ở hắn vừa bay ra ngoài một khắc này, Man Thần kia đột nhiên xuất hiện tại phía sau hắn, tại Man Thần trong tay, là một thanh nước sơn cự chùy màu đen, này cự chùy trực tiếp đập về phía đầu của Dương Diệp.

Một chùy này, Dương Diệp muốn tránh cũng không được!

Mà Dương Diệp cũng không có trốn, mặc cho cái kia cự chùy đập vào trên đầu hắn.

Coi mình cự chùy rơi vào Dương Diệp trên đầu một khắc này, Man Thần lập tức có chút ngẩn người, Dương Diệp lại chết như vậy? Hắn rất có tự tin, nếu như Dương Diệp không phòng ngự, không tránh né, một chùy này nhất định có thể để cho Dương Diệp Hồn Phi Phách Tán. Nhưng mà, hắn một chùy này vừa rơi vào Dương Diệp trên đầu một chớp mắt kia, sắc mặt hắn lập tức kịch biến, bởi vì tại Dương Diệp trên đầu, xuất hiện tầng một nhàn nhạt hộ giáp.

Hồng Mông Giáp!

Tại thời khắc mấu chốt này, Dương Diệp sử dụng Hồng Mông Giáp!

Cùng lúc đó, tại phòng vệ Man Thần cự chùy một khắc này, kiếm trong tay của Dương Diệp ngược lại đâm vào ngực của Man Thần vị trí.

Xùy~~!

Một kiếm này, trực tiếp tước mất Man Thần nửa người. Sau một khắc, Dương Diệp thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở bên phải mấy trăm trượng vị trí. Nhưng mà, hắn vừa dừng lại một cái, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên bao phủ ở hắn, một cái chớp mắt này, tâm thần hắn trở nên hoảng hốt, toàn bộ người tựa như Trụy Lạc Thâm Uyên.

Vu Hoàng!

Vu Thuật!

Mùi vị đạo quen thuộc!

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, mà đúng lúc này, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cỗ kim sắc quang mang bao phủ thân thể của hắn, chính xác là nói là che ở thần hồn của hắn, làm Hồng Mông Tháp sau khi xuất thủ, vẻ này cảm giác không khoẻ lập tức biến mất không thấy gì nữa. Nhưng mà lúc này, Vu Hoàng kia đã xuất hiện ở sau lưng của Dương Diệp, bất quá Dương Diệp cũng phản ứng cực nhanh, trở tay chính là một kiếm bổ ra!

Ầm!

Một kiếm này rơi xuống, Dương Diệp cùng Vu Hoàng đồng thời bị bắn ra, nhưng mà, lập tức mấy vị Thánh Nhân chính là tuôn trào tới hắn.

Trong Hồng Mông Tháp.

Thời khắc này Tiểu Bạch có thể nói là lòng nóng như lửa đốt, trong mắt nàng đã tràn đầy nước mắt, cả một tiểu tử nhảy tới nhảy lui, làm như đang nghĩ biện pháp.

Mà một bên, Thiên Tú yên lặng đứng đấy, im lặng không nói.

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Thời khắc này chiến đấu, đã đến gay cấn.

Dù cho Hầu Tử cùng An Nam Tĩnh còn có Dương Diệp ba người át chủ bài ra hết, nhưng mà, kết quả sau cùng, cũng tránh không được bại. Bọn hắn hiện tại ba người bị thua, chẳng qua là vấn đề thời gian. Mà bại, đối với bọn hắn mà nói, không thể nghi ngờ nhất định phải chết!

Tại rất xa trong hư không, một ông già lẳng lặng đứng đấy.

Tên lão giả này, đúng là Đạo Tổ.

Không ra tay tự nhiên không phải là vô tình, giờ phút này, Đại Thiên Vũ Trụ nhằm vào Dương Diệp, là chiều hướng phát triển, Đạo Gia nếu là đứng ở Dương Diệp bên này, chính là ngược dòng mà lên, chính là đối địch với Đại Thiên Vũ Trụ. Mà kết quả kia, chính là bị diệt.

Hắn cũng không phải một người, sau lưng còn có Đạo Gia.

Nghĩ sai thì hỏng hết, một cái quyết định, khả năng tựu sẽ khiến cả Đạo Gia bị diệt. Dương Diệp có được Linh Chủ, không buông bỏ Linh Chủ, này chính là một cái bế tắc. Kỳ thật, coi như là Dương Diệp buông tha cho Linh Chủ, Bách Tộc cũng sẽ không để cho hắn còn sống.

Như Dương Diệp loại thiên tài này, nếu như cùng là địch rồi, cái kia cuối cùng ngay tại hắn còn chưa triệt để lớn lên lúc đem tiêu diệt. Bằng không thì, chờ hắn lớn lên cái ngày đó, chính là Bách Tộc cùng bọn họ diệt vong lúc.

Linh Chủ muốn, Dương Diệp cũng phải chết. Cái này là Bách Tộc cùng Phật Gia còn có Binh Gia thái độ!

Trầm mặc hồi lâu, Đạo Tổ thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mà tại một bên khác, hai tên nữ tử lẳng lặng đứng đấy.

Đúng là Đinh Thược Dược cùng Trĩ Nữ.

“Không xuất thủ không?” Trĩ Nữ hỏi.

Đinh Thược Dược mặt không biểu tình, “Chờ.”

“Chờ tới khi nào?”

Trĩ Nữ hỏi.

Đinh Thược Dược nhìn chăm chú xa xa hồi lâu, sau đó nói: “Chờ bọn hắn chết trận, kéo tàn Bách Tộc Thánh Nhân!”

Thanh âm băng lãnh như băng, không mang theo chút nào cảm tình!

...

------oOo------

Chương 2168: Huynh Đệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Tộc hiện tại có hai mươi sáu vị Thánh Nhân, nhưng mà, tại Bách Tộc này cùng hai trước mặt mọi người, hay vẫn là có vẻ hơi không đủ.

Nếu như Thần Tộc tưởng muốn tay trái ngư ông chi lợi, vậy cũng chỉ có cùng!

Cùng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Hầu Tử chiến tàn Bách Tộc!

Chỉ có như vậy, Thần Tộc mới có thể làm cuối cùng Doanh Gia kia!

Trong tràng, Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không nói gì.

Thần Tộc!

Nàng biết, Đinh Thược Dược tại tình cảm riêng tư cùng Thần Tộc ở giữa, cuối cùng vẫn là lựa chọn Thần Tộc. Không có xung đột lúc, nàng sẽ đứng ở Dương Diệp bên này, nhưng mà, cả hai có xung đột lúc, Đinh Thược Dược sẽ đứng ở Thần Tộc bên này!

Đương nhiên, cũng phải như thế. Nếu như Đinh Thược Dược không đứng ở Thần Tộc bên này, nàng sẽ không chút do dự bãi miễn Đinh Thược Dược.

Dù cho Dương Diệp đối với nàng Trĩ Nữ cũng có ừ, nhưng mà, hết thảy đều dùng Thần Tộc làm trọng!

Bất kể là nàng hay vẫn là Đinh Thược Dược, tại trong lòng các nàng, Thần Tộc lợi ích chí thượng!

Xa xa, chiến đấu còn đang kéo dài.

Nhưng mà, giờ phút này, bất kể là An Nam Tĩnh, hay vẫn là Dương Diệp, cũng hoặc là Hầu Tử, cũng đã trọng thương. Đặc biệt là Hầu Tử, kia một cánh tay đã bị đánh nát, trừ lần đó ra, tại quanh người hắn, lân phiến đều đã bị đánh nát, máu tươi, như nước suối vậy từ quanh người hắn không ngừng tràn ra.

Làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng không khá hơn chút nào.

Chiến!

Đối với ba người mà nói, hiện tại bọn hắn chỉ có chiến, chiến đến chết!

Ngay tại lúc này, trong tràng Hư Không Chiến Trường bên trong đột nhiên nổi lên một từng cơn sóng gợn, ngay sau đó, một cỗ vô hình kết giới xuất hiện ở trong tràng. Sau một khắc, mười một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Cầm đầu đúng là Thiên Nữ kia!

Thiên Nữ nhìn phía xa, kia trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, thoáng qua, kia há mồm mãnh liệt gầm một tiếng.

Ầm!

Không trung, đột nhiên xuất hiện một cái miệng khổng lồ, tựa như ngân hà cự thú, này cái miệng khổng lồ đối với xa xa Chúng Thánh mãnh liệt đất chính là cắn.

Thôn thiên!

Giờ khắc này, này cái miệng khổng lồ dường như liền thiên đều muốn nuốt mất.

Cách đó không xa, Chúng Thánh trong nội tâm cả kinh, không dám khinh thường, trong đó, Linh Thần đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên, hai tay nhẹ nhàng một chiêu, một cỗ lực lượng vô hình chấn động uyển như một loại nước gợn từ hắn song trong lòng bàn tay chấn động ra tới.

Rầm rầm rầm rầm!

Một đạo đạo lực lượng không ngừng đánh phía cái kia cái miệng khổng lồ, trừ lần đó ra, cách đó không xa Ma Quân cũng là phải tay khẽ vẫy, một khối to lớn màu đen mộ bia phóng lên trời, trực tiếp nện ở cái kia cái miệng khổng lồ phía trên.

Ầm!

Ở trong ánh mắt của mọi người, cái kia cái miệng khổng lồ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số năng lượng mảnh vỡ rơi xuống phía dưới.

Phốc!

Cách đó không xa, Thiên Nữ trong miệng liên phun mấy ngụm máu, trong nháy mắt, sắc mặt hắn biến thành vô cùng nhợt nhạt!

Bất quá, trải qua Thiên Nữ phen này quấy, cách đó không xa Dương Diệp cùng Hầu Tử còn có An Nam Tĩnh lập tức được một điểm thời gian nghỉ ngơi, ba người lập tức tụ lại cùng một chỗ. Khi thấy Dương Diệp ba người thảm trạng lúc, âm u chư nữ trong mắt đều là một hồi không đành lòng.

Thời khắc này Dương Diệp, máu me be bét khắp người, máu kia, đã không biết là hắn còn là của người khác. Trừ lần đó ra, kiếm trong tay của hắn đã trải rộng các loại lỗ hổng, cái kia là trước kia, hắn cứng rắn chém thiếu. Hơn nữa, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, Dương Diệp toàn thân cao thấp, không có một chỗ tốt đẹp. Hắn mặc dù có Hồng Mông Giáp, nhưng mà, cũng không thể không hạn chế sử dụng, chỉ có thể vào lúc mấu chốt nhất sử dụng!

Bởi vậy, nhiều khi, hắn đều chỉ có thể sử dụng thân thể của chính mình đi ngạnh kháng!

An Nam Tĩnh hơi tốt một chút, cũng chỉ là một chút nhỏ. An Nam Tĩnh chiến đấu ý thức siêu quần, đối phương tuy rằng có thể gây tổn thương cho nàng, nhưng mà, nàng nếu là muốn tránh, vẫn là rất khó cho nàng tạo thành tổn thương trí mạng. Bất quá, cũng không khá hơn chút nào. Mặc dù không có thiếu cánh tay thiếu chân, nhưng mà, ngũ tạng đã đều nứt.

Đó là bị lực lượng cưỡng ép đánh rách!

Cách đó không xa, Ma Quân ánh mắt đã rơi vào trên thân đám người Thiên Nữ, “các ngươi là người phương nào!”

Thiên Nữ nhìn thoáng qua đám người Ma Quân, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “không có sao chứ?”

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía Thiên Nữ các loại nữ nhân, “vì, tại sao tới.”

Lúc này, Huyết Nữ đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng vuốt vuốt Dương Diệp đầu, “ngươi nếu như bảo chúng ta tỷ, chúng ta tự nhiên là phải đứng ở phía bên ngươi đấy. Hiện tại, chúng ta đã rời khỏi U Minh Điện rồi.”

Dương Diệp lắc đầu, vừa phải nói, một ngụm máu tươi nhưng là trước tiên từ trong miệng hắn tràn ra. Dương Diệp lần nữa lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Ngươi, các ngươi sẽ chết. Nghe ta một câu, hiện tại, đi bây giờ, vẫn còn kịp.”

Huyết Nữ cười nói: “Nếu như chúng ta bị cường giả vây công, ngươi sẽ không hỏi không quản sao?”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, lúc này Huyết Nữ nhưng là lắc đầu, “không nói những thứ này, đi theo chúng ta!”

“Đi?”

Xa xa, Ma Quân trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, “buồn cười, các ngươi đi được không?”

http://truyenyy.Net/ Thanh âm rơi xuống, mười mấy vị Thánh Nhân trực tiếp đem âm u chúng nữ còn có Dương Diệp cho bao vây lại.

Bách Tộc tề tụ Thánh Nhân, hơn một trăm vị, mà hơn một trăm vị, ngoại trừ vừa rồi chết trận một ít, hiện tại, như trước hơn trăm! Bực này đội hình, trừ bên ngoài Thần Tộc, có thể nói là Đại Thiên Vũ Trụ chỗ có bài tẩy rồi.

Trong tràng, Thiên Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại.

Một màn này, nàng đã nghĩ được. Nhưng mà, nàng vẫn phải tới.

Cùng Dương Diệp chôn cùng?

U Minh Điện chúng nữ không có nghĩ nhiều như vậy, nàng Thiên Nữ cũng không có nghĩ nhiều như vậy. Nàng tại triệt để sau khi thức tỉnh, một sự kiện vĩnh viễn cũng không cách nào quên mất. Cái kia hay là tại Huyền Giả Đại Lục muốn đập nát lúc, Thiên Đạo Chi Nhãn muốn tiêu diệt nàng lúc, khi đó, tất cả mọi người cách xa nàng xa, chỉ có một người đứng ở trước mặt nàng, Người đó nói cho nàng biết đừng sợ, có hắn ở đây! Người này, chính là Dương Diệp.

Mà khi đó, U Minh Điện chúng nữ gặp nạn lúc, cũng là Dương Diệp đứng dậy.

Lúc này đây, nàng nguyên bản kế hoạch là một người chính mình đến, nhưng mà, kế hoạch này đã thất bại. U Minh Điện chư nữ, đều là lựa chọn tới đây. Không có người ngăn cản nàng!

Thiên Nữ hai mắt chậm rãi mở ra, “nếu như không cho đi, vậy đánh đi!”

“Thêm ta một cái!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói từ xa xa truyền đến, Dương Diệp quay đầu nhìn lại.

Người tới hình thể bưu hãn, trên bờ vai, khiêng một cây Lang Nha Bổng.

Người này không là người khác, đúng là tại Tử Giới biết A Man.

Dương Diệp lắc đầu, “man tỷ, ngươi, sao ngươi lại tới đây, ngươi...”

Lúc này, A Man đột nhiên nói: “Ta nghĩ nghĩ, ta vẫn là quyết định phải làm những gì, không cho, ta đây lương tâm cả đời đều không qua được, cho nên, ta tới rồi. Con người lúc còn sống, ai có thể Trường Sinh Bất Tử? Hẳn là không ai có thể làm được, mà bây giờ, lại là Mạt Pháp Thời Đại, không chừng cũng không lâu lắm thì phải chết. Nếu như đều phải chết, ta cảm thấy, hay vẫn là cùng huynh đệ cùng một chỗ chết trận tương đối khá!”

“Ha ha...”

Ngay tại lúc này, xa xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười to, mọi người nhìn thấy, cách đó không xa, một đám Thanh Niên Nam Tử chính bay vút đến.

Cầm đầu không là người khác, đúng là Vu Tịnh kia, còn có Đao Cuồng, còn có Tần Xuyên kia, cùng với linh. Mà ở bên cạnh bọn họ những người kia, đều là tại Tử Giới cùng Dương Diệp hắn từng vào sinh ra tử huynh đệ!

Đám người Tần Xuyên đi tới trước mặt của Dương Diệp, Tần Xuyên cười nói: “Có phải hay không thật bất ngờ? Có phải hay không rất kinh hỉ? Ha ha...”

Dương Diệp lắc đầu, “thật sự không cần phải như thế, liền coi như các ngươi không đến, Dương Diệp ta như trước đem bọn ngươi làm huynh đệ, ta...”

Tần Xuyên lắc đầu, đã cắt đứt lời của Dương Diệp, “ngươi sai rồi. Cái gì gọi là huynh đệ? Có Phúc cùng Hưởng, có nạn cùng chịu, đó là huynh đệ. Chỉ có thể có Phúc cùng Hưởng, lại không thể có nạn cùng chịu, đó là mẹ nó chó má huynh đệ.”

Đao Cuồng nhẹ gật đầu, “có lý.”

Lúc này, một mực không quá vui vẻ nói chuyện linh cũng nói: “Chúng ta biết ngươi đang lo lắng cái gì, xác thực, hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ, ngươi Dương Diệp cùng an Võ Thần chói mắt nhất, nhưng mà, các ngươi phía dưới, là ai? Là chúng ta những thứ này lúc trước từ Tử Giới bò người đi ra ngoài. Chúng ta có lẽ trảm giết không được một vị Thánh Nhân, nhưng mà, thì cá nhân ta mà nói, ta như Dĩ Mệnh Tương Bác, muốn chém giết sạch một vị Thánh Nhân, ít nhất cũng có năm thành cơ hội!”

Tần Xuyên cười hắc hắc, “ta so với hắn tốt một chút, ta không sai biệt lắm có năm thành nửa, ha ha...”

Dương Diệp liếc nhìn mọi người, sau đó nói: “Huynh đệ hai chữ tại trong lòng, các ngươi không đến, ta vẫn như cũ coi các ngươi là huynh đệ. Đây là Dương Diệp ta sự tình của cá nhân, thật sự, các ngươi không cần phải dính vào, càng không cần phải bởi vì ta, mà liên lụy gia tộc của chính các ngươi, các ngươi cũng không phải một người chính mình, đều cũng có sau lưng thế lực.”

“Chúng ta đều là người cô đơn!”

Lúc này, Tần Xuyên đột nhiên nói khẽ: “Trước khi đến, chúng ta cũng đã cùng gia tộc thoát ly. Hiện tại chúng ta, cùng chúng ta riêng mình gia tộc không có bất cứ quan hệ nào, hiện tại chúng ta, chính là chúng ta, chỉ đại biểu chính chúng ta.”

Dương Diệp nhìn xem đám người Tần Xuyên hồi lâu, sau đó nói: “Đáng giá không? Sẽ chết!”

“Ngươi như thế nào dài dòng như vậy!”

Lúc này, một bên Vu Tịnh đột nhiên nói: “Đây có thể không phải chúng ta biết ngươi.”

"Đúng vậy!"

Tần Xuyên nói: "Rõ ràng còn nói cái gì có đáng giá hay không, lúc trước ngươi Dương Diệp tại Tử Giới bản có thể bình yên rời đi, nhưng lại vì chúng ta mà quay đầu lại, lúc ấy có nghĩ qua đáng giá không? Hơn nữa, lúc trước nếu không phải ngươi, chúng ta bọn người kia sớm đã chết ở Tử Giới rồi. Với chúng ta mà nói, chết ở Mạt Pháp Thời Đại, cái kia rất không đáng, nhưng nếu là cùng ngươi cùng một chỗ chết trận, vậy rất đáng được rồi."

Dương Diệp đắng chát cười cười, "các ngươi..."

Âm u mười một nữ, đám người A Man.

Âm u mười một nữ cùng đám người A Man, ngoại trừ bên ngoài Thiên Nữ, người còn lại cũng không phải Thánh Nhân, nhưng mà, những người này, là Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ, trừ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bên ngoài thiên tài nhất người!

Nếu như không có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, những người này chính là Đại Thiên Vũ Trụ một đời tuổi trẻ nổi bật nhất.

Sở dĩ bọn hắn không có danh khí lớn như vậy, chủ yếu nhất vẫn là bởi vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

Hai người hào quang quá lớn, che lấp còn lại thiên tài.

Đơn giản mà nói, những người này hôm nay nếu là chết ở ở chỗ này, tương lai Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc coi như là có thể sống sót, nhưng mà, cũng sẽ xuất hiện một cái đứt gãy, cũng chính là không người kế tục!

Đám người Ma Quân minh bạch một điểm này, nhưng mà, bọn hắn đã không có đường lui.

Ma Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, "giết!"

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ xa xa Thiên tế vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo kiếm khí từ phía chân trời xa xôi phá không mà tới.

Tất cả mọi người nhìn về phía kiếm quang chỗ.

Dương Diệp có chút ngẩn người, "mùi vị đạo quen thuộc..."

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2169: Bất Tử Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm ý có chút quen thuộc!

Tại tất cả người nhìn chăm chú, một tên đang mặc màu xanh quần dài nữ tử theo kiếm quang xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Nhìn thấy tên nữ tử này, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì hắn căn bản không biết tên nữ tử này!

Mà tên nữ tử này tại xuất hiện giữa sân về sau, ánh mắt trực tiếp rơi vào trên thân Dương Diệp.

“Đã lâu không gặp!” Nữ tử đột nhiên cười nói.

Dương Diệp nói: “Ngươi là?”

“Thật sự không nhớ ta sao?” Nữ tử cười nói.

Dương Diệp lắc đầu, “có chút quen thuộc, nhưng là ta có thể xác định, ta chưa từng gặp qua ngươi!”

“Đương nhiên!”

Nữ tử cười nói: “Ngươi gặp ta lúc, ta chỉ là hài đồng, hiện tại, ta đã lớn lên!”

Hài đồng!

Dương Diệp sửng sốt.

Lúc này, nữ tử cong ngón búng ra, một kiếm ý đột nhiên đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

“Này là…” Dương Diệp kinh ngạc nhìn trước mắt kiếm ý, bởi vì này kiếm ý, chính là chính hắn kiếm ý. Tuy rằng rất yếu, nhưng kiếm ý này liền là chính hắn đấy.

Nữ tử đi tới trước mặt của Dương Diệp, “Tư Đồ Thính Vân!”

Dương Diệp lặng rồi một hồi lâu, sau đó kinh ngạc nói: “Ngươi, ngươi là tiểu cô nương kia!”

Thính Vân!

Giờ khắc này, Dương Diệp nhớ ra rồi. Tại hạ giới lúc, hắn lúc trước bởi vì tiểu cô nương này thiên phú, tiễn đưa tiểu cô nương này ba kiếm ý, hành động này, là hắn tiện tay làm. Cũng không có cái gì mục đích, liền là cảm thấy Tiểu Nữ Hài thiên phú không tồi, cho nên tặng đưa cho đối phương ba kiếm ý. Hắn thật không ngờ, năm đó Tiểu Nữ Hài vậy mà đến nơi này!

Kỳ thật, Dương Diệp cũng không biết, hắn năm đó kiếm ý đã là đỉnh phong, vô số Kiếm Tu tha thiết ước mơ đấy. Hắn cái này nho nhỏ đưa tặng, đối với một cái tu kiếm Tiểu Nữ Hài ý vị như thế nào!

“Ngoài ý muốn đi!” Nữ tử cười nói.

Thính Vân!

Phải nói là Thính Vân Kiếm Đế, có lẽ người trong sân cũng chưa từng nghe qua hai chữ này, nhưng mà, tại hạ giới, hai chữ này ngay như bây giờ An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp như vậy chói mắt!

Dương Diệp quan sát một chút nữ tử, sau đó nhẹ gật đầu, “thật bất ngờ, không nghĩ tới, ngươi phát triển đến loại trình độ này!”

Cô gái trước mắt, năm đó vẫn chỉ là hài đồng lúc, cũng đã Linh vật kiếm ý, hơn nữa cảnh giới còn không thấp, mà bây giờ, đối phương cảnh giới mặc dù chỉ là Đại Thiện Cảnh, nhưng mà, này cả người Kiếm Đạo Tu Vi nhưng là vô cùng hùng hậu, liền hắn đều có chút nhìn không ra sâu cạn.

Thính Vân nhẹ cười cười, sau đó nàng nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Năng lực ta có hạn, liền đối phó ba vị Thánh Nhân đi, còn lại ta liền không thể ra sức.”

Dương Diệp lắc đầu, “ngươi không nợ ta cái gì!”

“Đó là ngươi cho rằng!”

Thính Vân nhìn thẳng Dương Diệp, “năm đó chịu ân một giọt nước, từ dùng sông lớn để trả!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đám kiếm quang hướng phía nơi xa mấy vị Thánh Nhân vọt tới. Cường đại Kiếm Khí vô cùng vô tận lan ra, làm cho người ta không dám nhìn thẳng!

Không dám khinh địch!

Cái kia bị Thính Vân Kiếm Ý bao phủ mấy vị Thánh Nhân vội vàng vận chuyển Huyền Khí, sau đó bắt đầu ngăn cản.

“Vậy đánh đi!”

Lúc này, cách đó không xa Thiên Nữ đột nhiên thân hình run lên, hóa thành một đạo bạch cầu vồng phóng lên trời, ở bên cạnh nàng, là Huyết Nữ cùng Manh Nữ, tam nữ trực tiếp dùng uy áp cường đại cái lồng hướng về phía đối diện mười mấy vị Thánh Nhân.

Ngay tại lúc này, A Man đột nhiên nói: “Chư vị huynh đệ, hôm nay chúng ta nếu là chết trận, xin nhớ kỹ, kiếp sau mọi người đang làm huynh đệ!”

Thanh âm rơi xuống, A Man nắm tay trong Lang Nha Bổng bay thẳng đến nơi xa một vị Thánh Nhân vọt tới.

“Ha ha...”

Tần Xuyên đột nhiên phá lên cười, “Man Tỷ, ngươi quá gấp, chờ ta một chút!”

Thanh âm rơi xuống, kia trực tiếp xông ra ngoài.

Mà một bên Đao Cuồng nhưng là nhìn về phía linh, “ban đầu ở Tử Giới, ta và ngươi đều cùng Man Tỷ đã giao thủ, nhưng mà, hai người bọn ta cũng không thể đánh nàng. Mà ta và ngươi nhưng lại chưa bao giờ đã giao thủ, hôm nay, so so?”

“Tỷ thí thế nào?” Linh đạm thanh nói.

Đao Cuồng cười nói: “So với ai khác trước hết giết một vị Thánh Nhân!”

Linh nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một luồng sáng trắng nổ bắn ra.

Mà một bên, Đao Cuồng mãnh liệt rút đao, hai tay nắm đao bay thẳng đến hắn gần đây một vị Thánh Nhân vọt tới.

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh Hầu Tử kia đột nhiên phát ra một tiếng hét giận dữ, thoáng qua, hai tay mãnh liệt hướng phía hư không vỗ, trong chốc lát, trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia sau khi biến thân Hầu Tử trực tiếp tựa như một tòa núi lớn hướng phía cách đó không xa Chúng Thánh vọt tới.

Trong tràng, đám người Ma Quân mặt biến sắc cực kỳ khó coi.

Đây là bọn hắn không có nghĩ tới!

Tuy rằng bọn hắn bên này, còn chiếm có đại ưu thế. Nhưng mà, liền coi như bọn họ bên này chiến thắng Dương Diệp, hơn nữa đánh chết Dương Diệp, mà bọn hắn bên này cũng sẽ tổn thất nặng nề, chân chính tổn thương nguyên khí nặng nề!

Những người trước mắt này, không có một cái nào là đơn giản a!

Bách Tộc cùng hai mọi người vì sao Thánh Nhân ra hết?

Bởi vì bọn họ không muốn cho Dương Diệp bất cứ cơ hội nào, cũng không muốn cùng Dương Diệp lưỡng bại câu thương, hy vọng có thể dùng giá thấp nhất tiêu diệt Dương Diệp. Mà bây giờ, Dương Diệp đột nhiên nhiều hơn nhiều bằng hữu như vậy, đây hoàn toàn làm rối loạn bọn hắn kế hoạch nguyên thủy!

Nhưng mà, bọn hắn cũng mất đường lui!

Trận chiến này, tất tu hữu một cái kết quả, cái này kết quả chính là, không phải là Dương Diệp vong, chính là Bách Tộc vong!

Ma Quân ánh mắt dần dần lạnh như băng, “giết, một cái cũng không lưu lại!”

Giết!

Trong chốc lát, gần trăm vị Thánh Nhân tại đây Hư Không Loạn Lưu bên trong phóng lên trời.

Trận này chiến, không hề yếu năm đó Bách Tộc cùng Thần Tộc ở giữa đại chiến!

Trong tràng, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau một khắc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đồng thời biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Ma Quân kia, trong lòng Ma Quân hoảng hốt!

Nếu như một mình đối mặt Dương Diệp hoặc là An Nam Tĩnh, hắn đều không sợ chút nào!

Nhưng mà, hai người này chung vào một chỗ, cái này vô cùng phi thường khủng bố rồi!

Hiển nhiên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tưởng tuyệt sát Ma Quân này!

Ma Quân chung quanh Thánh Nhân cũng là biến sắc, muốn ra tay giúp đỡ, nhưng mà đã không kịp, bởi vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ra tay quá nhanh quá là nhanh!

Ma Quân cũng không phải người bình thường, phản ứng cực nhanh, tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất hiện tại trước mặt hắn một chớp mắt kia, một cỗ kinh khủng hắc khí đột nhiên từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, một khối to lớn mộ bia trực tiếp ngăn ở trước mặt của hắn.

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh trong mắt đột nhiên hiện lên một vẻ dữ tợn, nàng tay phải cầm trong tay Chiến Thiên mãnh liệt đất chính là cắm xuống, này cắm xuống, trực tiếp cắm vào trên mộ bia kia.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sóng khí lập tức chấn động mà ra.

Mộ bia rạn nứt ra!

Mà lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên chân phải mãnh liệt một đạp, một cái giậm này, trực tiếp dẫm lên Chiến Thiên phía trên.

Ầm!

Chiến Thiên trực tiếp đem cái kia mộ bia cho chấn tét ra, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang lặng yên xuất hiện ở Ma Quân kia sau lưng, trong lòng Ma Quân kinh hãi gần chết, hai tay mãnh liệt hướng xuống chính là vỗ.

Ầm!

Lấy hắn làm trung tâm, một cỗ lực lượng đáng sợ đột nhiên chấn động ra đến, tại trước mặt hắn An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trực tiếp bị cỗ lực lượng này cho chấn ra, mà ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bị đánh bay một chớp mắt kia, An Nam Tĩnh trong tay Chiến Thiên đột nhiên rời khỏi tay, mà kiếm trong tay của Dương Diệp cũng hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Xuy xuy!

Xa xa, Ma Quân thân thể trực tiếp cương cứng.

Tại nảy sinh trước ngực, cắm Chiến Thiên, mà ở nảy sinh sau lưng, là kiếm của Dương Diệp!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, tuyệt sát Ma Quân!

Ma Quân có chút đờ đẫn nhìn phía xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, "mạnh mẽ..."

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Ma Quân thân thể trực tiếp nổ bể ra, kiếm cùng Chiến Thiên lập tức bay trở về Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong tay.

Cách đó không xa, Man Vương cùng với Linh Thần kia còn có Vu Hoàng dựa vào nhau.

Giờ khắc này, bọn hắn thanh tỉnh nhận thức đến, bọn hắn một mình bất kỳ người nào, đều không thể đối kháng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ. Hai người này liên thủ, thật sự quá kinh khủng!

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "không có sao chứ?"

An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng nói: "Còn có thể chiến!"

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, "nếu như không phải là ta, bằng thiên phú của ngươi, tương lai có lẽ sẽ trở thành Tiêu Dao tử cái loại này tuyệt thế cường giả. Hôm nay, ngươi rất có thể cùng ta cùng một chỗ chết tại đây!"

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "cùng chết!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, tiếng cười như sấm, trực thấu thiên địa.

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời, mà sau lưng hắn, là An Nam Tĩnh.

Mà lúc này, cách đó không xa Man Vương cùng với Linh Thần kia còn có Vu Hoàng đồng thời ra tay, ở bên cạnh bọn hắn, còn có hơn mười vị cực hạn Thánh Nhân.

Trong Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch đã lòng nóng như lửa đốt, nàng đang tại kính nhờ Hồng Mông Tháp. Nhưng mà, Hồng Mông Tháp cũng bất lực, nó là một kiện thần khí, mặc dù có uy lực, nhưng mà, vậy cũng phải nhìn nắm giữ người như thế nào sử dụng.

Mà Dương Diệp, còn không có chính thức nắm giữ nó. Nếu như để cho nó một mình ra ngoài đối kháng Thánh Nhân, căn bản không được, trừ phi ít Thánh Nhân kia tiến đến.

Bất quá thời khắc này Hồng Mông Tháp, cũng ý thức được tình cảnh của Dương Diệp, điên cuồng lợi dụng Hồng Mông Tử Khí cho Dương Diệp chữa trị cái kia tan tành thân thể. Trừ lần đó ra, nó còn ý thức được một điểm, cái kia chính là phải để cho Dương Diệp nắm giữ nó!

Lúc trước, nó căn bản không có nhiều muốn những thứ này, Dương Diệp tự nhiên cũng không có suy nghĩ những thứ này. Nhưng là bây giờ, Dương Diệp đối mặt nhiều như vậy kẻ địch mạnh mẽ, cái này để cho nó cảm nhận được cảm giác nguy cơ. Nó cùng Dương Diệp là, có vinh cùng vinh, có phúc cùng hưởng có họa cùng chia!

Nó lúc trước bị Dương Vô Địch cưỡng ép trồng vào Dương Diệp trong cơ thể, đã cùng Dương Diệp hòa làm một thể, Dương Diệp chết, nó coi như là không vẫn lạc, cũng sẽ bổn linh bị hao tổn!

Nhìn thấy Hồng Mông Tháp cũng không có cách nào, Tiểu Bạch càng kịch liệt hơn rồi.

Cuối cùng, nàng bản năng nhìn về phía cách đó không xa một mực đứng an tĩnh Thiên Tú!

Thiên Tú nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch thoáng một phát bay đến trước mặt của nàng, Thiên Tú đem Tiểu Bạch ôm vào trong ngực, nàng nhẹ nhẹ xoa cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, lẩm bẩm nói: “Không được, không được, không được... A Tú không thể, không thể ra tay, không thể ra tay...”

Tiểu Bạch không hiểu nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú giống như mất hồn giống như, “có, có, có người cường đại hơn... A Tú ra tay, ca ca, ca ca sẽ chết!”

Địch nhân cường đại hơn!

...

Rất xa trong Vô Tận Hắc Động.

Lúc trước Dương Diệp tìm được cái kia thiện cánh cổng ánh sáng, giờ phút này, cái kia thiện cánh cổng ánh sáng đang tại có chút rung động.

Không biết trải qua bao lâu, một cái bóng mờ đột nhiên từ trong đó chậm rãi đi ra.

Cái bóng mờ kia quét chung quanh một cái, ánh mắt của hắn, xuyên qua hư không mịt mờ, quét mắt cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Qua hồi lâu, hư ảnh đột nhiên nói: “So với năm đó Hư Linh Tộc, hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, thực yếu a!”

Nói đến đây, hư ảnh thanh âm đột nhiên có chút dữ tợn, “Hư Linh Nữ, ngươi hy sinh bản thân cùng Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, trọng thương Bất Tử Tộc ta, lại để cho Bất Tử Tộc ta không thể không rời khỏi Đại Thiên Vũ Trụ, cả tộc ngủ say mấy chục vạn năm, hôm nay, Đại Thiên Vũ Trụ, ai có thể ngăn Bất Tử Tộc ta! Ha ha...”

Trong tiếng cười, lộ ra điên cuồng.

Phần này khuất nhục, Bất Tử Tộc đã nhận lấy mấy trăm ngàn năm!

...

------oOo------

Chương 2170: Lần Này, Thật Sự Không Được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kịch chiến, còn đang kéo dài!

Giờ phút này, Bách Tộc cùng hai mọi người cùng đám người Dương Diệp ở giữa chiến đấu đã tiến nhập gay cấn.

Chết!

Một cái lại một người chết, trong này, có Thánh Nhân Bách Tộc, cũng có Dương Diệp bên này người.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh tại trong hư không kia hướng phía sau xa xa ném bay ra ngoài.

Dương Diệp nhìn thoáng qua, tâm lập tức tựa như như kim đâm đau nhức.

Người này không là người khác, đúng là Tần Xuyên.

Bay lên trong Tần Xuyên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp bên này, kia nhếch miệng cười cười, “Dương Huynh, chúng ta tới thế đang làm huynh đệ, huynh đệ đi trước một bước.”

Nói xong.

Thể nội Huyền Khí điên cuồng tuôn ra, qua trong giây lát, thân thể bành trướng lên.

Ầm!

Tần Xuyên thân thể trực tiếp nổ bể ra, một cỗ lực lượng đáng sợ cuồn cuộn quét ra, này cổ lực lượng trực tiếp đem cái kia vọt tới trước mặt hắn Thánh Nhân kia nổ nát bấy.

Tự bạo!

Đồng quy vu tận!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, mà đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên cũng vang lên tiếng cười lớn của Đao Cuồng, “ha ha... Linh, lão tử trước hết giết một Thánh Nhân, ha ha, ngươi thua. Kiếp sau chúng ta tại tốt giống vậy một cuộc!”

Thanh âm rơi xuống, thân thể đột nhiên cương cứng, sau đó từ không trung chậm rãi rơi xuống.

Cách đó không xa, linh nhìn thoáng qua rơi xuống Đao Cuồng, kia lau khóe miệng máu tươi, “chớ đi quá nhanh, lập tức tới ngay!”

Thanh âm rơi xuống, thân thể đột nhiên rung động kịch liệt lên, trong chốc lát, chung quanh vô số Linh khí hướng phía hắn tụ đến, mà trong cơ thể hắn Huyền Khí cũng đang điên cuồng tăng vọt, vô số Huyền Khí hội tụ cùng một chỗ từng cái

Ầm!

Linh thân thể đột nhiên nổ bể ra, một cỗ đáng sợ Linh khí phong bạo giống như núi lửa bộc phát bình thường mãnh liệt khuếch tán ra. Tại trước mặt hắn hai Thánh Nhân kia ở giữa bị chấn bay ra ngoài, trong đó một Thánh Nhân thân thể càng là trực tiếp bị cỗ linh khí này chấn vỡ, mà đổi thành một Thánh Nhân cũng là bị thương thật nặng, tại cũng không có chiến lực.

Nhưng mà, linh nhưng là vĩnh viễn biến mất tại thế gian này.

Liền tại một bên khác, thanh âm của Vu Tịnh đột nhiên vang lên, “mấy tên khốn kiếp này, vậy mà đi nhanh như vậy...”

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng vị trí của A Man, “Dương Huynh, Man Tỷ, nếu như ta đợi tí nữa có toàn thây, nhớ rõ cho ta đổi một bộ quần áo sạch, lão tử cũng không nên như cái kia mấy tên khốn kiếp giống nhau bẩn bẩn chết đi, ha ha...”

Tại trong tiếng cười lớn, Vu Tịnh hướng phía xa xa vọt tới.

Cách đó không xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng chặt, nước mắt, không ngừng từ hai mắt khóe mắt tràn ra. Mà tại trước mặt hắn cách đó không xa, An Nam Tĩnh một người kiềm chế Chúng Thánh.

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa vạn ngoài... Trượng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn, ngay sau đó, một vật lớn kềnh càng đột nhiên bay ra ngoài.

Con vật khổng lồ này đúng là Hầu Tử!

Giờ phút này Hầu Tử, cánh tay phải đã hoàn toàn biến mất, trên người, vết thương trải rộng, máu tươi không ngừng từ toàn thân hắn tràn ra, thời khắc này Hầu Tử giống như là mặc một kiện quần áo màu đỏ ngòm!

Rơi xuống về sau, Hầu Tử nhìn về phía Dương Diệp bên này, “Linh Viên Tộc, kính nhờ huynh đệ.”

Thanh âm rơi xuống, Hầu Tử đột nhiên phát ra một tiếng hét giận dữ, sau một khắc, tay trái nắm tay trong cái kia Kim Sắc Trường Bổng nổ bắn ra.

Thiêu đốt!

Tại Hầu Tử quanh thân, một cỗ ngọn lửa hừng hực đang thiêu đốt!

Thiêu đốt chính mình!

Giờ phút này, khí thế của Hầu Tử cường đại trước đó chưa từng có, trực bức lão Tổ Cảnh Cường Giả. Mà trong tay hắn cái kia Kim Sắc Trường Bổng tại lúc này cũng hoàn toàn biến thành hỏa diễm, đó là đã bị triệt để thiêu đốt.

Tự hủy!

Rốt cuộc, Hầu Tử tiến vào bầy Thánh Nhân bên trong.

Ầm!

Một đạo nổ vang rung trời âm thanh đột nhiên tại bên trong chiến trường này nổ, cái kia một khu vực, đem gần mười bảy vị Thánh Nhân lập tức bị cỗ lực lượng này nổ nát bấy!

Hồn Phi Phách Tán!

Mười bảy vị Thánh Nhân, tại này cỗ lực lượng trước mặt, liền cơ hội phản kháng đều không có!

Mà Hầu Tử thực sự Hồn Phi Phách Tán. Một kích kia, là hắn thiêu đốt bản thân đổi lấy.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chắc, móng tay đã xâm nhập lòng bàn tay, máu tươi nhuộm đỏ Dương Diệp toàn bộ tay.

“Thiên địa mắt!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Tại mấy vạn trượng bên ngoài, Manh Nữ đột nhiên mở mắt, trong chốc lát, hai đạo đỏ như máu cột sáng nổ bắn ra, trong chốc lát, đỏ như máu cột sáng những nơi đi qua, hết thảy đều bị nát bấy mai một, trong đó hai vị Thánh Nhân càng là trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô, nhưng mà, trong cặp mắt của Manh Nữ nhưng là tràn ra hai hàng chất lỏng màu đỏ như máu. Hai hơi về sau, Manh Nữ có chút quay đầu, nhìn về phía phía dưới.

Minh vực tinh vực, bờ biển, khô mộ phần.

Manh Nữ chậm rãi đưa tay phải ra, “ta nói rồi, sẽ đến theo ngươi...”

Thanh âm rơi xuống, Manh Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, trên người không tiếp tục bất kỳ khí tức gì.

“Tam tỷ!”

Lúc này, cách đó không xa Minh Nữ đột nhiên một tiếng hét giận dữ, trong chốc lát, một sợi dây xiềng xích xuyên thẳng qua mà ra, tại trước mặt nàng một vị Thánh Nhân trực tiếp bị này sợi dây xiềng xích xuyên qua đầu, mà bản thân nàng cũng bị mặt khác một vị Thánh Nhân đánh bay ra ngoài.

Tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong, một ông già lẳng lặng nhìn xem bên này, tại bên người lão giả, là Binh Gia Trọng Dạ. Lúc này đây, Trọng Dạ cũng không có tham dự vào, phải nói, hắn đã rời khỏi Binh Gia rồi. Năm đó Sát Phạt Nhất Mạch bị tàn sát lúc, hắn cũng đã muốn rời đi. Bất quá, hắn tưởng trọng chấn Sát Phạt Nhất Mạch, bởi vậy không có chọn rời đi. Mà hôm nay, làm Binh Gia hãm hại Dương Diệp lúc, hắn triệt để tâm lạnh.

“Vô cùng thê thảm!” Lão giả nói.

Trọng Dạ nhìn về phía lão giả, “thiên cơ tiền bối không xuất thủ không?”

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “ra tay, cũng cứu không được hắn.”

“Vì sao?” Trọng Dạ khó hiểu, “giờ phút này, Bách Tộc cùng hai mọi người cũng tổn thất nặng nề, ta và ngươi nếu là ra tay, tất...”

“Không có tác dụng đâu!”

Thiên Cơ Lão Nhân quay đầu nhìn về phía Thiên tế ở chỗ sâu trong, “đừng quên, còn có một Thần Tộc!”

Thần Tộc!

Nghe vậy, trong lòng Trọng Dạ cả kinh, “bọn hắn...”

Thiên Cơ Lão Nhân nhẹ gật đầu.

Trọng Dạ mặt lộ vẻ thần sắc!

...

Trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại, nàng quay người nhìn về phía Dương Diệp, “ta khả năng không được!”

Nói xong, một ngụm máu tươi từ khóe miệng nàng chậm rãi tràn ra.

Lúc này, Dương Diệp mở mắt, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, giờ phút này, tay phải của An Nam Tĩnh đã đập nát, đó là bởi vì quá độ khiến cho dùng lực lượng mà bị cắn trả. Dùng sức một mình, chống lại mười mấy vị Thánh Nhân, trong đó mấy vị, hay vẫn là nửa chân đạp đến nhập tổ cảnh siêu cấp cường giả. Có thể làm được như thế, không thể nói tiền vô cổ nhân, hậu vô lai giả, nhưng mà, nàng so với Đại Thiên Vũ Trụ trong lịch sử bất luận một vị nào thiên tài đều không kém cỏi!

An Nam Tĩnh dừng lại, tại trước mặt nàng ít Thánh Nhân kia cũng theo đó ngừng lại. An Nam Tĩnh quá kinh khủng, cho áp lực của bọn hắn quá to quá lớn rồi! Giờ phút này, An Nam Tĩnh dừng lại, bọn hắn cũng không có thừa thắng xông lên ý tưởng.

Một chút ý tưởng đều không có!

Cái này là thực lực của An Nam Tĩnh!

Dương Diệp đi tới trước mặt An Nam Tĩnh, hắn phải nhẹ tay khẽ vuốt vuốt hai má của An Nam Tĩnh, tâm tựa như như kim đâm đau nhức.

Cáo biệt!

An Nam Tĩnh cùng hắn lúc nói những lời này, kỳ thật hay là tại cáo biệt.

Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, dáng tươi cười thê lương vô cùng, tiếng cười càng lúc càng lớn, trực thấu Thiên tế.

Sau một khắc, Dương Diệp biểu lộ dần dần dữ tợn.

Đột nhiên, tại trong mắt của tất cả mọi người, Dương Diệp cong lên hai ngón tay trực tiếp đâm vào trong cặp mắt của chính mình.

Xùy~~!

Hai cỗ máu tươi bắn ra.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sát ý từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, sát ý tựa như thủy triều bình thường điên cuồng bạo tăng.

“Ha ha...”

Dương Diệp điên cuồng cười lớn, “hận, Dương Diệp ta hận, Dương Diệp ta hận a, ha ha...”

Sát ý điên cuồng tăng vọt, trong chốc lát, phương viên mấy trăm ngàn dặm ở trong, huyết hồng một mảnh, mọi người tựa như đặt mình trong trong biển máu.

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người nhìn về phía vị trí của Dương Diệp!

Tại Dương Diệp điên cuồng trong tiếng cười lớn, sát ý của Dương Diệp còn đang điên cuồng tăng vọt, cùng lúc đó, chung quanh vô số máu tươi liên tục không ngừng hướng phía Dương Diệp bên này tụ đến, không chỉ có chung quanh, giờ khắc này, cả Đại Thiên Vũ Trụ, phàm là có máu tươi địa phương, những kia máu me dường như nhận lấy cái gì kêu gọi một dạng đều trực tiếp phóng lên trời, sau đó xuyên toa không gian hướng phía Dương Diệp chỗ đứng tụ đến.

Không chỉ có máu tươi, cả Đại Thiên Vũ Trụ các ngõ ngách, bất kỳ người nào tản mát ra sát ý đều đột nhiên biến mất, tin tức này không phải chân chính biến mất, mà là toàn bộ đều xuyên toa không gian đi tới vị trí của Dương Diệp.

Máu tươi, sát ý, liên tục không ngừng hướng phía Dương Diệp tụ đến.

“Sát ý!”

Cách đó không xa, Linh Thần kia kinh hãi đến: “Sát ý này...”

Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, hắn hai mắt lập tức trợn lên lên, “không được, hắn sát ý muốn chứng nhận tổ, ngăn cản hắn!”

Sát ý chứng nhận tổ!

Nghe vậy, trong tràng Bách Tộc trong lòng Thánh Nhân kinh hãi, một khi Dương Diệp giết người bước vào tổ cảnh, vậy đối với trong tràng Chúng Thánh mà nói, tuyệt đối là một cái tai nạn, chân chính tai nạn. Thời khắc này Dương Diệp, bọn hắn đối phó cũng đã vô cùng vô cùng cố hết sức.

Thử hỏi, nếu là Dương Diệp đạt tới tổ cảnh, khi đó...

Suy nghĩ tỉ mỉ cực sợ!

Không chút do dự, Chúng Thánh trực tiếp buông tha chung quanh đám người Minh Nữ, trực tiếp xông về phía Dương Diệp.

Toàn bộ đều xông về Dương Diệp!

Phải ngăn cản Dương Diệp sát ý chứng nhận tổ!

Đây là giờ phút này đám người Linh Thần duy nhất ý niệm trong đầu!

“Cản bọn họ lại!”

Ngay tại lúc này, trong tràng không biết ai hô một câu.

Thoáng qua, An Nam Tĩnh trước tiên liền xông ra ngoài, sau lưng nàng, là Huyết Nữ các loại nữ nhân.

Mà giờ khắc này, đám người Linh Thần kia cũng điên cuồng. Bọn hắn rất rõ ràng, nếu là để cho Dương Diệp sát ý chứng nhận tổ, mọi người sợ là đều muốn chạy trời không khỏi nắng, cho dù chết, cũng không có thể để cho Dương Diệp sát ý chứng nhận tổ!

Làm Linh Thần cùng Thánh Nhân bắt đầu dốc sức liều mạng lúc, trong sân chiến đấu chính thức tiến nhập gay cấn.

Một khắc sau.

An Nam Tĩnh trong tay Chiến Thiên đột nhiên nổ bắn ra.

Xùy~~!

Chiến Thiên trực tiếp cắm vào ngực của một Thánh Nhân, Thánh Nhân này thân thể trực tiếp nổ bể ra.

Chiến Thiên bay về tới An Nam Tĩnh trong tay, An Nam Tĩnh bên trái tay nắm lấy Chiến Thiên chống đỡ cái kia tan tành thân thể, nàng quay đầu nhìn thoáng qua vị trí của Dương Diệp, “lần này, thật sự không được. Con đường tương lai, không thể cùng ngươi cùng đi.”

Nói xong, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại.

...

------oOo------

Chương 2171: Mệt Mỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sức cùng lực tận!

An Nam Tĩnh mệt mỏi.

Thực đích thực quá mệt mỏi!

Từ lúc bắt đầu chiến đến bây giờ, nàng là trong tràng mệt mỏi nhất một cái kia, mà bây giờ, nàng thật sự không được.

Ngay tại An Nam Tĩnh hai mắt muốn triệt để nhắm lại một khắc này, một đôi tay đột nhiên bưng lấy hai má của nàng, An Nam Tĩnh dùng hết mình tất cả lực lượng mở mắt, tại trước mặt nàng, là Dương Diệp.

Giờ phút này, Dương Diệp toàn thân đỏ thẫm, hai mắt sớm đã không còn.

Chứng kiến Dương Diệp như vậy, An Nam Tĩnh tâm vô hình đau xót.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Con đường tương lai, theo giúp ta cùng đi.”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp đem An Nam Tĩnh nhận được trong Hồng Mông Tháp.

An Nam Tĩnh tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, Hồng Mông Tháp lập tức vận chuyển lại, vô số Hồng Mông Tử Khí điên cuồng hiện lên An Nam Tĩnh, mà một bên Tiểu Bạch không hoàn toàn thúc giục Linh khí tuôn hướng An Nam Tĩnh.

Nhưng mà, An Nam Tĩnh khí tức còn càng ngày càng suy yếu.

Tiểu Bạch nhanh chóng khóc đã thành một mít ướt.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngồi xổm ở bên cạnh của An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhìn về phía Thiên Tú, “ta, sợ thật sự không được. Ngươi... Sau này ngươi giúp hắn, được không nào?”

Thiên Tú nhìn xem An Nam Tĩnh, không nói gì.

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Hắn, là một người tốt!”

Người tốt!

Dương Diệp là người tốt sao?

Bởi vì người làm ra luận, mà ở trong lòng An Nam Tĩnh, Dương Diệp là được. Lúc trước, dưới thành, Vạn Tiến Tề Phát, là Dương Diệp dùng thân thể chặn nàng. Một lần kia về sau, trong lòng nàng để lại một người.

Nguyện làm quân cùng thiên hạ là địch!

An Nam Tĩnh hai mắt bắt đầu chậm rãi đóng lại, mà đúng lúc này, Thiên Tú đột nhiên đưa tay kéo tay của An Nam Tĩnh, trong chốc lát, một cỗ vô cùng vô tận thần bí lực lượng không ngừng hiện lên thân thể của An Nam Tĩnh.

Hư Linh Chi Khí!

Đạo Tổ từng nói, vũ trụ sinh ra mới bắt đầu, có ba khí, Hồng Mông Tử Khí, Tiên Thiên Chi Khí, Hỗn Độn chi Khí. Kỳ thật, ở phía trước này, còn có một khí.

Hư Linh Chi Khí!

Hư Linh Chi Khí, tại ba khí phía trên, Vĩnh Sinh Bất Diệt, vạn vật không thể xuyên thủng!

Nhưng mà, An Nam Tĩnh hai mắt cuối cùng vẫn còn nhắm lại.

Tiểu Bạch ngẩn ngơ, sau đó một lần liền khóc lên. Lúc này, Thiên Tú nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “nàng chẳng qua là ngủ rồi.”

Ngủ rồi!

Tiểu Bạch nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú bảo chứng nhẹ gật đầu.

Nhưng mà, Tiểu Bạch Nhãn trong hay vẫn là giữ lại nước mắt, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng huy động. Ý kia là: Ta có phải hay không rất không dùng?

Thiên Tú nhẹ nhàng xoa nhẹ cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “đừng suy nghĩ nhiều, ca ca sẽ không có chuyện gì đâu. Càng không thể đi làm chuyện điên rồ, hiểu chưa?”

Làm chuyện điên rồ!

Ý nghĩ của Tiểu Bạch rất đơn thuần, rất đơn giản, nàng cảm thấy, chỉ cần mình đi theo đám người Linh Thần, đám người Linh Thần thì sẽ bỏ qua Dương Diệp. Mà nàng, cũng chuẩn bị làm như thế. Thiên Tú đã nhìn ra, mới có nói như vậy.

Dương Diệp cùng Bách Tộc mâu thuẫn, là Linh Chủ, nhưng mà, cho tới bây giờ, đã không đơn thuần là Linh Chủ rồi.

Những người kia, là không thể nào để cho Dương Diệp còn sống.

Uy hiếp!

Chân chính uy hiếp!

Về phần Tiểu Bạch... Lời nói khó nghe, nếu như không có Tiểu Bạch tại trong Hồng Mông Tháp này, Hồng Mông Tháp này chính là tĩnh mịch một mảnh.

Hồng Mông Tháp tại yêu nghiệt, cũng không khả năng chính mình sản sinh linh khí. Mà Hồng Mông Tháp lúc trước sở dĩ thiên vị Tiểu Bạch, nguyên nhân chủ yếu ngay cả có Tiểu Bạch ở đây, trong Hồng Mông Tháp Linh khí thì sẽ liên tục không ngừng.

Tác dụng của Tiểu Bạch, là lớn nhất một cái kia, nàng chẳng qua là không biết đánh nhau mà thôi!

Thiên Tú trấn an được Tiểu Bạch về sau, nàng ngẩng đầu nhìn thoáng qua, ánh mắt, vô cùng băng lãnh. Bất quá rất nhanh, lại biến thành mờ mịt, nhưng mà ngay sau đó, lại biến thành lạnh như băng, cứ như vậy, một mực biến ảo.

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Trong tràng tất cả mọi người đều ngừng lại, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên người của Dương Diệp.

Giờ phút này, Dương Diệp quanh thân đã không còn sát ý, cũng mất máu tanh khí tức, nhưng mà, Dương Diệp toàn bộ người nhưng là tựa như một người toàn máu. Thời khắc này Dương Diệp, đứng ở đó liền làm cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

“Rút lui!”

Ngay tại lúc này, Linh Thần trong đầu vang lên một giọng nói.

Thanh âm này, đúng là thanh âm của Binh Tổ kia!

Rút lui?

Linh Thần ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, “vì sao?”

Một lát sau, Linh Thần thần sắc trở nên cực kỳ khó coi.

Năm vị lão Tổ Cảnh Cường Giả không phải không ra tay, mà là căn bản không cách nào ra tay.

Trọng thương!

Năm vị lão tổ vây công Dương Vô Địch, bị thương căn bản không phải vết thương nhẹ, mà là trọng thương, chuẩn xác mà nói, năm người thiếu chút nữa đều bị Dương Vô Địch mang đi. Năm vị lão tổ mình cũng không có tính tới, bọn hắn năm người liên thủ vây công Dương Vô Địch, nhưng mà, nhưng đổi lấy là loại kết quả này!

Sự cường đại của Dương Vô Địch, nằm ngoài dự đoán của tất cả mọi người bọn họ!

Mà bọn hắn càng không nghĩ đến chính là, Dương Diệp dưới loại tình huống này, tiến vào có nhiều người như vậy ra đến giúp đỡ. Càng thêm không có nghĩ tới là, thời khắc này Dương Diệp vậy mà sát ý chứng nhận tổ!

Rút lui!

Năm vị lão tổ quyết đoán lựa chọn rút lui!

Linh Thần nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, Bách Tộc tăng thêm hai mọi người Thánh Nhân, hiện tại chỉ còn lại không tới sáu mươi, trong đó, đại bộ phận đều là trọng thương!

Tổn thất nặng nề!

Chân chính tổn thất nặng nề!

Linh Thần hít sâu một hơi, sau đó nói: “Đi!”

Thanh âm rơi xuống, Chúng Thánh liền muốn rời đi.

Nhưng mà ngay tại lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên nói: “Đi?”

Thanh âm rơi xuống, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Linh Thần bên cạnh, một Thánh Nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Không hề có sức kháng cự!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng Linh Thần kinh hãi, thực lực của Dương Diệp này vậy mà cường đại đến loại trình độ này!

“Ra tay!”

Linh Thần thanh âm rơi xuống, hai tay hơi nhấc lên một chút, trong chốc lát, vô số Linh khí đột nhiên hội tụ cùng một chỗ, thoáng qua, một đạo đạo linh lực uyển như lôi điện bình thường hướng phía Dương Diệp tầng tầng lan đi. Mà đúng lúc này, Dương Diệp giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một kiếm ra, những cái kia Linh lực lập tức bị chém thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, Linh Thần cùng Thánh Nhân thần sắc lập tức biến thành cực kỳ khó coi. Thời khắc này Dương Diệp đem so với trước, đã có cải biến chất lượng.

Giờ phút này thực lực của Dương Diệp, so với lúc trước, mạnh rất nhiều nhiều nữa...!

Đám người Linh Thần giờ phút này đã có thoái ý, tưởng tạm thời tránh mũi nhọn, nhưng mà, thời khắc này Dương Diệp như thế nào sẽ để cho bọn hắn lùi lại?

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập.

Xùy~~!

Dưới chân, không gian trực tiếp mai một. Thoáng qua, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang bắn tỉa mà ra, đạo này Huyết Sắc Kiếm Quang tốc độ cực nhanh, trực tiếp không vào đám người Linh Thần kia trong đám người.

Trong chốc lát, một cỗ sát ý ngút trời đột nhiên đem đám người Linh Thần bao phủ lại.

Giờ phút này, Linh Thần thần sắc cũng dữ tợn.

Hắn biết, rút lui nhất định là không được. Hiện tại rút lui, chẳng qua là không công lại để cho sau lưng Thánh Nhân chịu chết!

Chiến!

Linh Thần hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số Linh khí điên cuồng tụ tập, mà ở bên cạnh hắn, Man Vương cùng Vu Hoàng cũng theo đó ra tay.

Giờ này khắc này, chỉ có ba người bọn họ có thể chính diện kiềm chế

Dương Diệp, ba người bọn họ phải ở mũi nhọn phía trước, bằng không thì, sau lưng Thánh Nhân cũng đỡ không nổi Dương Diệp một kiếm!

Sát ý chứng nhận tổ về sau, bình thường Thánh Nhân với Dương Diệp mà nói, hoàn toàn chưa đủ nhìn rồi!

Trước kia hắn muốn nháy mắt giết một vị Thánh Nhân, cần phải đem hết toàn lực, nhưng là bây giờ, tiện tay một kiếm là được nháy mắt giết một vị Thánh Nhân!

Mà Dương Diệp một bên cùng Linh Thần ba người dây dưa, một Biên Đồ giết kia hơn Thánh Nhân.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Trong tràng xuất hiện một màn quỷ dị, một đạo kiếm quang tiếp theo một đạo kiếm quang không ngừng chợt hiện hiện ra, mà mỗi một đạo kiếm quang xuất hiện, đều sẽ có một cái đầu lâu bay ra ngoài.

Chăm chú không đến một khắc đồng hồ thời gian, Dương Diệp cũng đã bằng vào Cá Nhân Chi Lực tru diệt chín vị Thánh Nhân!

Nhìn thấy một màn này, đám người Linh Thần chân chính luống cuống!

Bởi vì bọn hắn giờ phút này, đã dắt không chế trụ nổi Dương Diệp rồi.

Bất quá, bọn hắn cũng nhìn ra được, thời khắc này Dương Diệp đã đến trình độ sơn cùng thủy tận, bây giờ Dương Diệp, chỉ bằng một hơi chống đỡ, chỉ cần phá một hơi này, Dương Diệp liền chắc chắn phải chết!

“Giết!”

Linh Thần đột nhiên gầm lên giận dữ, trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, trực tiếp đánh về phía Dương Diệp, nhưng mà, Dương Diệp đưa tay một kiếm chính là phá đi cỗ lực lượng này, cùng lúc đó, kiếm trong tay của hắn đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang bắn tỉa mà ra.

Xùy~~!

Ngoài mấy trăm trượng, một Thánh Nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài!

“Hao tổn giết hắn!”

Ngay tại lúc này, một bên Man Vương đột nhiên gầm thét, thoáng qua, một chiếc búa lớn trực tiếp đập về phía Dương Diệp, ẩn chứa trong đó lực lượng, trực tiếp sẽ phải Dương Diệp nhà không gian cho nát bấy tiêu diệt một lần, mà trong đó lực lượng cường đại cũng là chấn địa Dương Diệp không ngừng hướng về sau nhanh lùi lại, bất quá, chỉ là lui về phía sau mà thôi. Bởi vì tại trước mặt Dương Diệp, có một đạo màu máu đỏ sát ý ngăn trở cỗ lực lượng kia!

Chính là chỗ này cỗ sát ý chặn Man Thần toàn lực nhất kích!

Dương Diệp vừa dừng lại, mười mấy vị Thánh Nhân chính là hướng phía hắn vây quanh, một bên, Giới Nữ các loại nữ nhân liền muốn ra tay, nhưng mà Dương Diệp nhưng là đã triển khai.

Ô... Ô... Ô... N... G...

Vô số đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, sau một khắc, vô số kiếm khí màu đỏ như máu từ Dương Diệp trong cơ thể như mưa cuồng bình thường đổ xuống mà ra, những kiếm này vũ bay thẳng đến đám người Linh Thần kia kích bắn đi.

Kiếm Khí chính là Kiếm Khí, nhưng mà, phía trên nhưng bao trùm sát ý, bởi vì này sát ý, Kiếm Khí này biến thành cực kỳ khủng bố... Mà bắt đầu!

Tổ cảnh sát ý!

Hội tụ cả Đại Thiên Vũ Trụ vô số sát ý cùng huyết khí mà chứng nhận tổ sát ý!

Như thế sát ý, căn bản không phải người bình thường có khả năng ngăn cản.

Nhìn thấy này vô số sát ý, đám người Linh Thần kia sắc mặt lập tức thảm trắng đi. Mà đúng lúc này, một đạo Kim Sắc Phật Quang đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của đám người Linh Thần, đạo này Kim Sắc Phật Quang trực tiếp đem Dương Diệp những Huyết Sắc Kiếm Quang kia cho đều ngăn cản.

Mà đúng lúc này, lại là một đạo kiếm quang đánh vào đạo kia Phật trên ánh sáng.

Ầm!

Đạo kia Phật Quang trực tiếp nổ bể ra!

Bất quá giờ phút này, một vị lão tổ xuất hiện ở trước mặt của đám người Linh Thần.

Đúng là Phật Tổ kia!

Bất quá, không phải là bổn tôn, chẳng qua là một cái bóng mờ. Giờ phút này, hắn bổn tôn đã không dám xuất hiện rồi. Bị Dương Vô Địch chúng tổn thương, nếu như xuất hiện, dùng thực lực của Dương Diệp bây giờ, lại thêm âm thầm một số người, là hoàn toàn khả năng giết giết hắn!

Phật Tổ nhìn xem Dương Diệp, "tại chiến, người bên cạnh ngươi, đều phải chết."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tiếp tục đánh, bên người còn sống những người này làm sao bây giờ? Cùng một chỗ cùng hắn chiến chết tại đây sao?

Dương Diệp hít sâu một hơi, đưa tay một kiếm chém ra.

Ầm!

Phật Tổ kia hư ảnh trực tiếp bị chém vỡ.

"Cút!"

Dương Diệp lạnh lùng nhìn xem đám người Linh Thần.

Đám người Linh Thần nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cùng sau lưng còn dư lại Thánh Nhân quay người rời đi.

Tại rất xa trong hư không, Phật Tổ kia bổn tôn Song Thủ Hợp Thập, "Thần Tộc, các ngươi thắng!"

Phía dưới, đám người Linh Thần rời đi về sau, một Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp cách đó không xa.

Đúng là Đinh Thược Dược kia!

Mà ở Minh Nữ các loại nữ nhân chung quanh, xuất hiện đem gần hai mươi lăm vị Thánh Nhân!

Đinh Thược Dược nhìn thẳng Dương Diệp, "các ngươi, đã Sơn cùng Thủy tận, phản kháng, không có bất kỳ phần thắng. Giao ra Linh Chủ, người bên cạnh ngươi, cũng có thể sống!"

Ý kia là, Dương Diệp hắn phải chết!

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên chủ động ra Hồng Mông Tháp, nàng nhìn về phía Dương Diệp, nhếch miệng cười cười, sau đó quơ quơ tiểu trảo, tiếp đó, nàng chủ động bay đến trước mặt Đinh Thược Dược. Sau đó nàng tiểu trảo đặt ở cổ họng mình vị trí.

Để cho Dương Diệp đi, bằng không thì, nàng chết!

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2172: Dương Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch tuy rằng ngây thơ, đơn thuần, nhưng mà, nàng không hề ngốc.

Nàng biết hiện tại Dương Diệp trạng huống trước mắt.

Dương Diệp bọn hắn, thật sự đã không có cái sức đó lượng đến đối kháng Thần Tộc rồi. Mà muốn cứu Dương Diệp, chỉ có nàng.

Chỉ có nàng mới có thể để cho Thần Tộc thỏa hiệp!

Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, là quan trọng nhất chính là nàng Tiểu Bạch, nếu như nàng Tiểu Bạch chết, Thần Tộc làm hết thảy đều không có ý nghĩa.

Đinh Thược Dược nhìn xem Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó nói: “Được, ta đáp ứng ngươi!”

Tiểu Bạch thu hồi tiểu trảo, sau đó quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp mặc dù không có mắt, nhưng mà, lòng hắn cũng không mò mẫm. Hắn đưa tay ra, tưởng phải bắt được Tiểu Bạch, nhưng mà, tay hắn vừa nâng lên một nửa nhưng là lại không hề có một tiếng động rơi xuống.

Không chỉ có An Nam Tĩnh sức cùng lực tận, Dương Diệp hắn cũng đã hết sức mệt mỏi!

Hắn giờ phút này, thật sự một chút khí lực cũng không có.

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp bên tai, nàng nhẹ nhàng cọ xát lỗ tai của Dương Diệp, sau đó bay đến trước mặt Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược mang theo Tiểu Bạch xoay người muốn rời đi, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Cây thược dược.”

Đinh Thược Dược dừng bước lại, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta thiếu ngươi đấy, ta sẽ trả ngươi đấy, nhất định sẽ.”

“Không nên thương tổn nàng!”

Lúc này, Dương Diệp nói: “Nàng nếu có sự tình, ta sẽ nhượng cho Thần Tộc chết hết, cũng kể cả ngươi.”

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó mang theo Tiểu Bạch quay người biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng biến thành yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp bên này, những người còn lại, lác đác không có mấy.

Âm u mười một nữ, Manh Nữ, đã không ở, Thiên Nữ cùng Huyết Nữ càng là trọng thương. Vu Tịnh, Tần Xuyên, Đao Cuồng, linh, Hầu Ca...

Vô số người, cũng đã không tại.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên chậm rãi đi xa đi, hắn đi tới trước mặt của A Man, giờ phút này, A Man nằm tại trong hư không, yếu ớt dường như lúc nào cũng có thể sẽ chết đi.

Dương Diệp phải để tay trên tay A Man, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí điên cuồng dũng mãnh vào A Man trong cơ thể.

A Man nhìn xem Dương Diệp, trong mắt, nước mắt lặng yên không một tiếng động chảy ra, “cũng không còn, cũng không còn!”

Dương Diệp không nói gì, hai hàng chất lỏng màu đỏ như máu không ngừng từ hắn trong hốc mắt tràn ra.

Một lát sau, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hắn đi tới bên phải ngoài trăm trượng, chỗ đó, lơ lửng một cỗ tàn khu thi thể. Thi thể đã không trọn vẹn, bộ dáng, rất đúng vô cùng thê thảm.

Vu Tịnh.

Cỗ thi thể này, đúng là Vu Tịnh kia.

Dương Diệp đi đến thi thể kia trước, hắn lấy ra một kiện sạch sẽ trường bào màu trắng bao trùm ở cỗ thi thể kia, tay của hắn, đang run rẩy.

Dương Diệp tay phải vỗ nhè nhẹ bờ vai của Vu Tịnh, rung giọng nói: “Kiếp sau, đang làm huynh đệ.”

Hắn vượt qua Vu Tịnh, đi tới bên kia, chỗ đó, lơ lửng một cây Kim Sắc Trường Bổng, bất quá giờ phút này, cái kia Kim Sắc Trường Bổng chỉ có một đạo tàn ảnh, còn sót lại ảnh.

Hầu Ca!

Hồn Phi Phách Tán!

Liền thi thể đều không có!

Dương Diệp nói khẽ: “Hầu Ca, ngươi ta lúc đầu bèo nước gặp nhau, nhưng mới quen đã thân. Lúc này đây, là Dương Diệp ta có lỗi với ngươi. Tình này, Dương Diệp ta chỉ có kiếp sau tại báo.”

Nói xong, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, Kim Sắc Trường Bổng kia tàn ảnh lặng yên biến mất.

Dương Diệp xoay người lại đã đến Huyết Nữ các loại nữ nhân trước mặt, ở trước mặt các nữ nhân, nằm một cỗ thi thể.

Manh Nữ!

Tam tỷ!

Cái này từng tại minh vực đại lục gặp phải Tam tỷ, cái này không thích nói chuyện Tam tỷ!

Dương Diệp chậm rãi quỳ xuống, giờ khắc này, hắn khóc như đứa bé.

Chết rồi.

Thật đã chết rồi!

Một bên, Thiên Nữ khẽ lắc đầu, “Tam muội, nàng, nàng đã sớm muốn đi cùng vị kia!”

Vị kia, dĩ nhiên là chỉ Manh Nữ Thanh Mai Trúc Mã.

Dương Diệp dùng sức lắc đầu, thân thể dừng lại không ngừng run rẩy.

Trong tràng hư không, hoàn toàn yên tĩnh.

Một lúc lâu sau.

Dương Diệp mang theo mọi người tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, trong Hồng Mông Tháp, một loại chỗ trong rừng trúc đột nhiên nhiều từng tòa mộ phần. Những thứ này phần mộ, là Tần Xuyên, Manh Nữ, đám người Đao Cuồng đấy.

Dương Diệp cứ như vậy quỳ tại một ít trước mộ phần, một mực quỳ.

Tại bên cạnh hắn, là Tử Nhi cùng Thiên Tú.

Thiên Tú mặt không biểu tình, bàn tay nhỏ bé nắm thật chặt.

Tử Nhi trong mắt tràn đầy thống khổ, nổi thống khổ của nàng, là vì nổi thống khổ của Dương Diệp mà thống khổ. Nàng từ không thấy được Dương Diệp như vậy qua. Những người trước mắt này, cũng là vì Dương Diệp hắn mà chết. Nàng thật sự vô pháp tưởng tượng, thời khắc này Dương Diệp đến cùng tại thừa nhận cái gì.

Cứ như vậy, Dương Diệp trọn vẹn quỳ ba ngày ba đêm.

Ngày thứ bốn, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hắn nhìn trước mắt những thứ này phần mộ, “Nhị tỷ, Hầu Ca, Vu Tịnh, Tần Xuyên... Các ngươi sẽ không chết vô ích!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, đã từng Tử Nhi nằm trên cái giường kia, giờ phút này, phía trên chuyến chính là An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh!

Cái này thiếu chút nữa vị hắn chết trận nữ nhân.

An Nam Tĩnh yên lặng nằm ở trên giường. Ở bên giường, là Tử Nhi, Thiên Tú, còn có Tiểu Thiên.

“Nàng chẳng qua là rơi vào trạng thái ngủ say, chờ Hồng Mông Tử Khí đưa nàng tổn thương trong cơ thể sau khi khôi phục, có thể tỉnh!” Tiểu Thiên nói khẽ.

Nói đến đây, Tiểu Thiên nhìn thoáng qua cách đó không xa lạnh như băng Thiên Tú, “A Tú, là ngươi cứu nàng, ngươi là như thế nào làm được?” Đối với cái này điểm, Tiểu Thiên quả thực rất ngạc nhiên. Bởi vì, An Nam Tĩnh trước tổn thương, cho dù là Hồng Mông Tử Khí cũng đã không thể ra sức. Nhưng mà, Thiên Tú này nhưng là cứng rắn đem An Nam Tĩnh khẩu khí kia cho treo lên!

Thiên Tú khẽ cúi đầu, không nói gì.

Không có việc gì!

Dương Diệp cầm tay của An Nam Tĩnh, hắn thiếu nợ người đàn bà này, rất nhiều nhiều nữa...!

Nhiều lắm!

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên giữ chặt cánh tay của Dương Diệp, nói khẽ: “Ca ca, Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nàng sẽ không có chuyện gì đâu, đúng không?”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú trong mắt nước mắt chẳng biết lúc nào đã tràn ra, nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, “ta, ta có thể không để cho Tiểu Bạch đi, nhưng, nhưng mà, ta, ta không thể, không thể, trả, còn có thật là lợi hại người, ta hiện tại nếu là ra tay, ca ca cùng Tiểu Bạch đều sẽ chết, ta, ta không muốn để cho các ngươi chết, thật sự không muốn!”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “Tiểu Bạch không có việc gì, sửa Thiên ca ca liền đi tiếp nàng trở về!”

Hắn nói đến đây, dừng một chút, lại nói: “A Tú nói có càng người lợi hại, là ai?”

Thiên Tú lắc đầu, “rất lợi hại, tộc nhân của A Tú liền là bị bọn hắn cái chết, ta, ta đã cảm nhận được bọn họ. Người chết, sẽ chết thật nhiều người đấy.”

Dương Diệp đem Thiên Tú ôm ở trong ngực, nói khẽ: “Đừng sợ, đều không có chuyện gì đâu, đừng sợ!”

Dương Diệp trong ngực, Thiên Tú ôm thật chặt Dương Diệp, nàng hai mắt băng lãnh như sương, không chứa một chút tình cảm.

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương lấy ra một tảng đá đưa tới trước mặt của Dương Diệp, “một vị tiền bối để cho ta giao cho ngươi!”

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhìn xem Dương Diệp, “xem hết ta tại nói với ngươi.”

Nói xong, nàng nhìn về phía Thiên Tú cùng Tử Nhi còn có Tiểu Thiên, “chúng ta đi ra ngoài một chút đi!”

Tử Nhi cùng Tiểu Thiên nhìn nhau, sau đó nhẹ gật đầu, các nàng mang theo Thiên Tú lui ra ngoài.

Trong tầng thứ hai, chỉ còn lại có Dương Diệp một người.

Dương Diệp trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, một đám Huyền Khí trào vào tảng đá kia bên trong, sau một khắc, một đạo bạch quang từ trong đó vọt ra, thoáng qua, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nam Tử Không Tay!

Người đàn ông này đúng là Nam Tử Không Tay kia, cũng chính là Dương Vô Địch!

Dương Vô Địch nhìn trước mắt Dương Diệp, “tiểu tử, làm ngươi thấy được ta đây sợi hình ảnh lúc, cái này chứng minh ta đã xong rồi. Tiểu tử ngươi không phải là một người ngu, hẳn đã đoán được Ta là ai.”

Nói đến đây, Dương Vô Địch dừng một chút, sau đó lại nói: “Năm đó, ta vì cho ngươi nghịch cải thiên mệnh, không thể không chọn rời đi đi dây dưa với người nọ, này vừa ly khai, chính là nhiều năm như vậy, mặc kệ ta mục đích là gì, nhưng mà, ta không phải là một người cha tốt, không phải là một người chồng tốt, đây là một sự thực không cần tranh cãi. Đặc biệt là đối với mẹ của ngươi, đời ta, mắc nợ nàng, rất nhiều nhiều nữa... Bởi vì nàng đến chết, cũng không biết thân phận của ta, càng không biết trên thân ngươi những cái kia chuyện loạn thất bát tao, đương nhiên, ta cũng không có tính toán nói cho nàng biết, những chuyện này, ta khiêng thì tốt rồi, ha ha!”

Dương Diệp trầm mặc.

Lúc này, Dương Vô Địch lại nói: “Huyền Giả Đại Lục đập nát, lúc kia, ta không có cách nào chỉ có thể ra tay kéo ngươi một cái, kéo ngươi đến vị trí mới đến, nhưng mà, cũng không có thể giúp ngươi quá nhiều, đường, vẫn phải là chính ngươi đi. Mà ngươi cũng không chịu thua kém (*hăng hái tranh giành), một đường đã đi tới. Hôm nay, ta có thể giúp ngươi cũng chính là làm cho tàn cái kia mấy lão già, để cho bọn hắn không có biện pháp đi đối phó ngươi. Bất quá, cũng chỉ là kéo một đoạn thời gian. Còn đường sau này, tiểu tử ngươi chỉ có thể tự đi nha.”

Nói đến đây, đột nhiên hắn bay đến trước mặt của Dương Diệp, chìa tay nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Dương Diệp, “đời này của Dương Vô Địch ta, rất chuyện vui, chính là nhận thức mẹ của ngươi, nàng là một người đàn bà giản đơn, cũng là Dương Vô Địch ta này Nhất Sinh Sở Ái người. Mà tiểu tử ngươi, cũng hợp ta nóng nảy. Sau này, ta cùng với mẹ của ngươi đều không ở bên người ngươi, quãng đường còn lại, ngươi chỉ có thể tự đi nha.”

Nói xong, kia dần dần hư ảo.

Tại biến mất một chớp mắt kia, kia ánh mắt đều là nhìn chằm chằm vào Dương Diệp, trong mắt, trước đó chưa từng có qua mềm mại.

Lúc này, Dương Liêm Sương tiến vào trong gian phòng, “lúc này đây, ngũ tổ chưa từng xuất hiện, cũng là bởi vì bị hắn trọng thương, bất quá, hắn bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống. Mà khi đó, cũng là bởi vì hắn một mực ở sau lưng ngươi, Phật Tổ cùng lão tổ mới không có tự mình ra tay với ngươi.”

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “hắn, hắn thật sự vẫn lạc sao?”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “tại đối phó ngũ tổ lúc, hắn cũng đã bị thương. Đã làm đối phó ngũ tổ, hắn thiêu đốt chính mình thọ nguyên, coi đây là một cái giá lớn, trước khi chết trọng thương năm vị lão tổ, này mới khiến được ngũ tổ lúc này đây chưa từng xuất hiện tại trước mặt ngươi!”

Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, qua không biết bao lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, “cha, bọn hắn thiếu nợ cha con chúng ta đấy, ta đều sẽ từng cái đòi lại, ta muốn bọn hắn gấp trăm lần hoàn lại!”

...

Ps; Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2173: Nhân Tộc Khó Khăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi tới trong một vùng hư không, tại trước mặt hắn ngoài mấy trăm trượng, nằm một người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên này, đúng là Dương Vô Địch kia. Tại Dương Vô Địch quanh thân, ba sợi kiếm quang tác lượn quanh, vạn vật không thể tới gần.

Dương Diệp chậm rãi quỳ xuống, liền quỳ như vậy.

...

Trải qua trước một trận chiến, Đại Thiên Vũ Trụ triệt để tiêu điều.

Bất kể là Bách Tộc, hay vẫn là Dương Diệp bên này, cũng đã tổn thất nặng nề, đặc biệt là Bách Tộc bên này, lần này tổn thất, là chân chính thương cân động cốt. Không có một nghìn năm, căn bản là không có cách khôi phục nguyên khí!

Mà Dương Diệp bên này, cũng là tổn thất nặng nề đấy.

Nói tóm lại, Thần Tộc đã trở thành cuối cùng Doanh Gia.

Bách Tộc cùng hai mọi người lúc trước cũng không phải là không có phòng bị Thần Tộc, tại đối phó Dương Diệp lúc, bọn hắn đã chuẩn bị dễ đối phó Thần Tộc rồi. Tại bọn họ xem ra, có thể lấy tốc độ nhanh nhất bắt lại Dương Diệp, sau đó đang quay đầu đối phó Thần Tộc. Nhưng mà, bọn hắn đánh giá thấp thực lực của Dương Vô Địch, cũng đánh giá thấp thực lực của Dương Diệp, không chỉ không có rất nhanh bắt lại Dương Diệp, ngược lại còn bị Dương Diệp kéo tàn, thế cho nên cuối cùng Thần Tộc đi ra chim sẻ núp đằng sau!

Về phần Nhân Tộc, khi biết Dương Diệp còn sống lúc, Nhân Tộc lòng của mọi người tình có thể nói là có chút phức tạp.

Không hề nghi ngờ, có người thì hy vọng Dương Diệp cái chết.

Lúc này đây, Nhân Tộc không tính phản bội Dương Diệp, nhưng mà, nhưng có thể nói là vô cùng không nói nhân nghĩa đấy. Nhân Tộc vì sinh tồn, buông tha cho vua của chính mình, buông tha cho Dương Diệp, nếu như Dương Diệp chết trận, cái kia thì thôi.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác Dương Diệp còn sống.

Nhân Tộc như thế nào đối mặt Dương Diệp?

Đương nhiên, nhiều người hơn nghĩ là nếu như Dương Diệp trả thù Nhân Tộc, Nhân Tộc nên như thế nào?

Dương Diệp không có trả thù nhân loại, bất quá, tại trong Nhân Tộc có không tầm thường địa vị Dương Liêm Sương cùng thủ hạ của nàng, kể cả linh nguyên tộc những cường giả kia đều lặng yên không một tiếng động đã đi ra.

Giờ phút này, Nhân Tộc chúng thánh tâm nặng trĩu.

Nhân Tộc không có một người dẫn đầu, lập tức không có người đáng tin cậy, bọn hắn tưởng muốn tìm một kẻ đầu lĩnh ra người tới, nhưng mà lại phát hiện, không có người thích hợp.

Ai có thể vượt qua được rất tốt Nhân Tộc này cột cờ lớn?

Không có người!

Mặc dù lớn chiến dừng lại, nhưng mà, tranh đấu nhưng không có đình chỉ.

Bất kể là Bách Tộc, hay vẫn là tam đại gia, hiện tại cũng gặp phải một vấn đề.

Mạt Pháp Thời Đại!

Vô số Linh khí biến mất, sâu hơn tất cả tộc nội bộ ở giữa mâu thuẫn, giờ phút này, các tộc đã hoàn toàn lộn xộn, đặc biệt là như Yêu Tộc loại này không có chủ sự chủng tộc, đã chính thức loạn thành một bầy rồi.

Thời khắc này Yêu Tộc, Yêu Thần chiến sau khi chết, Yêu Tộc lập tức tứ phân ngũ liệt, đã từng là chiến hữu, bây giờ tử địch, từng cái tộc quần ở giữa vì Linh khí, vì Thiên Tài Địa Bảo, đã bắt đầu đánh đập tàn nhẫn.

Không đơn thuần là Yêu Tộc, các tộc ở giữa đều là như thế này.

Nhân Tộc.

Thời khắc này Nhân giới, cũng hoàn toàn lộn xộn. Trước kia, có Dương Diệp ở đây, Dương Diệp thiết huyết thủ đoạn đã trấn áp rất nhiều thế lực, lại để cho những thế lực này sợ ném chuột vỡ bình, không dám xằng bậy. Nhưng mà, hiện tại Dương Diệp ly khai, tăng thêm các địa phương Linh khí rất nhanh biến mất, Nhân giới thế lực này tại cũng không kiêng dè cái gì, bắt đầu tranh đoạt Linh khí cùng linh mạch. Nhân giới Ngũ Đại Châu, hiện tại, Ngũ Đại Châu đã hoàn toàn lộn xộn.

Vì Linh khí, cha ruột cũng có thể giết!

Mà cái này đối với, Lâm Nhai Thánh Địa Chúng Thánh nhưng là bất lực!

Không trấn áp được rồi!

Cả nhân giới, khói lửa bốn bề, từng tòa thành bắt đầu không, vô số người chết thảm.

Mà thảm nhất, không ai qua được là Thiên Tộc!

Thiên Quân Thiên Tộc, bản thân thực lực cũng không rất cứng, bởi vậy, hắn căn bản là không có cách trấn áp trong Thiên Tộc bộ thế lực này, ngoại trừ đại bản doanh Vân Tiêu Thành bên ngoài, còn lại địa phương triệt để lộn xộn.

Giết, đoạt!

Không chỉ là Thiên Tộc, cả Đại Thiên Vũ Trụ chỗ có địa phương, đều tại diễn ra giết cùng đoạt chuyện tình.

Tận thế!

Mạt Pháp Thời Đại còn chưa chính thức hàng lâm, tận thế cũng đã dẫn đầu xuất hiện.

...

Trong một vùng hư không, Dương Diệp còn đang quỳ.

Phụ thân!

Hai chữ này, với hắn mà nói, thật rất lạ lẫm. Lúc trước bởi vì là mẫu thân chết, Dương Diệp hắn đối với hai chữ này có thể nói là hận thấu xương. Mà hiện Tại... Trước mắt trung niên nam tử này, vì Dương Diệp hắn, dùng mạng của chính mình đi trọng thương năm vị lão tổ.

Trung niên nam tử này, không có thiếu nợ Dương Diệp hắn cái gì, vẫn luôn là hắn thiếu nợ trung niên nam tử này!

Qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, “nhiều năm như vậy, nghĩ đến ngươi cũng mệt mỏi. Nghỉ ngơi thật tốt, chuyện còn lại, liền để cho ta để làm đi. Cái thế giới này những người kia thiếu nợ cha con chúng ta đấy, ta đều sẽ đi từng cái đòi lại!”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Hư Linh Đại Lục.

Dương Diệp mang theo mọi người đi tới Hư Linh Đại Lục, đại lục này, đã từng là Hư Linh Tộc địa bàn, mà bây giờ, đã trở thành một vùng phế tích, mà cái mảnh này trên phế tích, Linh khí sớm đã không còn tồn tại.

Cái mảnh này tinh cầu, hiện tại coi như là một con chuột cũng không muốn tới.

Không có một điểm tức giận!

Dương Diệp mang theo mọi người đi tới lúc trước hắn cùng với An Nam Tĩnh tu luyện cái gian phòng kia trước đại điện, tại bên cạnh hắn, là Thính Vân cùng đám người Minh Nữ.

Dương Diệp nói khẽ: “Lúc trước ta cùng với An Nam Tĩnh ở chỗ này tu luyện qua, nơi đây tu luyện, có hiệu quả, các ngươi có thể thử xem!”

Tu luyện!

Bất kể là Dương Diệp hắn, hay vẫn là Minh Nữ các loại nữ nhân, đều cần tu luyện, trở nên càng mạnh mẽ hơn.

Đám người Minh Nữ khẽ gật đầu, nhưng người hiểu biết ít vào trong đại điện, vừa mới bắt đầu, mọi người đều có chút không thích ứng, nhưng đều không là người bình thường, chỉ chốc lát liền triệt để thích ứng trong đó trọng lực.

Dương Diệp quay người rời đi, lúc này, Thính Vân đi theo lên, “ngươi đi đâu!”

Dương Diệp dừng bước lại, “ngươi hảo hảo tu luyện.”

Lúc này, Thính Vân xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, “ngươi muốn đi báo thù?”

Dương Diệp trầm mặc.

Thính Vân nói: “Nghe ta một câu, hiện giờ không phải lúc, ngươi thực lực bây giờ mặc dù lớn tăng, nhưng mà, ngươi có thể đừng quên, Bách Tộc còn có năm vị lão tổ ở đây, này năm vị lão tổ mặc dù trọng thương, nhưng mà, trọng thương không có nghĩa là không có chiến lực, ngươi bây giờ đi, bọn hắn liều chết cũng sẽ đánh với ngươi một trận đấy.”

Dương Diệp nói khẽ: “Yên tâm, ta cũng không xằng bậy.”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Thính Vân còn muốn đuổi theo, mà lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: “Không cần đuổi.”

Thính Vân quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi không khuyên hắn một chút sao?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “vô ích. Yên tâm đi, hắn sẽ không để cho chính mình cái chết, ít nhất đang không có diệt Bách Tộc cùng năm vị lão tổ lúc trước, Dương Diệp hắn là sẽ không chọn cái chết.”

Tư Đồ Thính Vân đã trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Không có chuyện gì phát triển đã đến loại trình độ này!”

Dương Liêm Sương nói: “Không nên suy nghĩ nhiều. Đi tu luyện đi, chúng ta đều cần tăng thực lực lên, có lẽ, chiến tranh giờ mới bắt đầu!”

Tư Đồ Thính Vân không hiểu nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương nhưng là không nói gì thêm, quay người rời đi. Nàng việc cần phải làm, rất nhiều nhiều nữa... Dàn xếp Linh Viên Tộc, còn có nàng mang tới một ít thủ hạ.

Những người này, thực lực có lẽ không được tốt lắm, nhưng mà, đều là người của nàng, hơn nữa, có những người này ở đây, nàng mới có thể tùy thời nắm giữ Bách Tộc động thái.

Dương Diệp đã đi ra Hư Linh Đại Lục, hắn đi tới Thần Chiến Trường!

Tiểu Bạch!

Hắn tự nhiên không có quên Tiểu Bạch!

Dương Diệp đi tới Thần Chiến Trường dưới mặt đất, mà giờ khắc này, trong thành này đã không có một bóng người.

Thần Tộc đã không thấy tăm hơi!

Trước thành, Dương Diệp trầm mặc không nói gì.

Thần Tộc!

Cái này đã từng cùng hắn quan hệ cũng không tệ tộc, mà hôm nay, nhưng là đứng ở đối diện với hắn.

Lợi ích!

Tại chỗ, Dương Diệp tự giễu cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mới ra dưới mặt đất, Dương Diệp chính là gặp một vị trung niên nam tử.

Trung niên nam tử này không là người khác, đúng là cái kia Nhân Tộc Thánh Nhân Lâm Chấn!

“Có việc?” Dương Diệp hỏi.

Lâm Chấn nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự một chút, sau đó nói: “Nhân Tộc đã triệt để rối loạn. Ngũ Đại Châu, tất cả cái thế lực đều tại bắt đầu điên cuồng tranh đoạt Linh khí, vì Linh khí cùng linh mạch, những cái kia người cũng đã điên rồi. Trừ lần đó ra, trong Lâm Nhai Thánh Địa bộ phận cũng bắt đầu xuất hiện mâu thuẫn, toàn bộ là vì Linh khí nguyên nhân. Nói tóm lại, bây giờ Nhân Tộc, thật là rối loạn.”

“Sau đó thì sao?” Dương Diệp đạm thanh nói.

Lâm Chấn khóe miệng nổi lên vẻ khổ sở, “Dương Tiểu Hữu, chúng ta cũng biết, chuyện lúc trước, Nhân Tộc làm xác thực không chỗ nói. Chúng ta hy vọng Dương Tiểu Hữu đại nhân không nhớ tiểu nhân qua, lần nữa phục hồi chấp chưởng Nhân Tộc, dẫn đầu Nhân Tộc đi ra cái này tuyệt cảnh. Lão phu đại biểu Nhân Tộc, thỉnh cầu bạn nhỏ!”

Vừa nói, Lâm Chấn đối với Dương Diệp thi lễ một cái.

Mời Dương Diệp trở về!

Cái này cũng không là chính hắn ý tưởng, mà là Nhân Tộc Chúng Thánh ý tưởng. Bởi vì hiện tại, liền Dương Diệp có thể phục chúng, cũng chỉ có Dương Diệp có thực lực trấn áp Nhân Tộc. Đồng thời, cũng chỉ có được Dương Diệp dẫn dắt, Nhân Tộc tương lai mới có hy vọng.

Bây giờ Nhân Tộc, không cần gì nhâm quân, cần chính là có thể đánh nhau, có thể chấn nhiếp Bách Tộc cùng nhân tộc nội bộ người.

Mà Dương Diệp hoàn toàn phù hợp!

Quay về Nhân Tộc?

Dương Diệp lắc đầu, “ta cùng với Nhân Tộc, đã không một chút liên quan. Nhân Tộc tương lai như thế nào, cùng Dương Diệp ta không có nửa điểm quan hệ.”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Ngay tại lúc này, Lâm Chấn vội vàng chắn trước mặt của Dương Diệp, hắn cười khổ, “Dương Tiểu Hữu, bây giờ Nhân Tộc, thật sự đã đến thời khắc nguy hiểm nhất rồi. Nếu như không có người đứng ra, Mạt Pháp Thời Đại còn không có chính thức hàng lâm, Nhân Tộc sợ là muốn chính mình đem mình hại chết. Hiện tại, phóng nhãn toàn bộ đại lục, chỉ có tiểu hữu ngươi có thể cứu vớt mọi người, cũng chỉ có ngươi, mới có thể hiệu triệu Nhân Tộc, để cho mọi người một lần nữa đoàn kết nhất trí! Kính xin tiểu hữu dùng Nhân Tộc đại cục làm trọng, trở lại Nhân Tộc...”

“Không có hứng thú!”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Lâm Chấn kia sắc mặt đột nhiên kịch biến, sau một khắc, thân hình hắn run lên, lần nữa đuổi theo Dương Diệp, “Dương Tiểu Hữu, ta vừa nhận được tin tức, Bách Tộc đột nhiên đối với Nhân Tộc đã phát động ra tập kích, bọn hắn muốn cướp đoạt Nhân Tộc Linh khí, kính xin tiểu hữu...”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên quay người mặt hướng Lâm Chấn kia, “Dương Diệp ta đối chiến Bách Tộc lúc, Nhân Tộc đang làm cái gì? Hầu Ca chiến khi chết, Nhân Tộc đang làm cái gì? Huynh đệ của ta lần lượt từng ngã xuống lúc, Nhân Tộc đang làm cái gì? Nhân Tộc cái gì cũng không có làm! Hiện tại, Nhân Tộc gặp nạn, ngươi để cho ta đi ra tay? Được, ngươi để cho Hầu Ca phục sinh, để cho huynh đệ của ta phục sinh, lão tử liền đi cứu Nhân Tộc, ngươi để cho bọn hắn phục sinh a a!”

Nói đến cuối cùng, Dương Diệp thanh âm hầu như biến thành gào thét.

...

PS: Thật có lỗi, đi lấy thoáng một phát hộ chiếu, không nghĩ tới trì hoãn muộn như vậy, nhức cả dái!!!

------oOo------

Chương 2174: Rời Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hầu Tử, Tần Xuyên, Vu Tịnh, Đao Cuồng, linh...

Những người này, tại Dương Diệp hắn có khó khăn lúc, nhao nhao đứng dậy, sau đó chiến đến chết. Mà lúc kia, Nhân Tộc đang làm cái gì?

Nhân Tộc tại sống chết mặc bay.

Nhân Tộc cùng Dương Diệp hắn nếu như không thể có nạn cùng chịu, Dương Diệp hắn kia vì sao phải cùng Nhân Tộc có nạn cùng chịu?

Riêng mình khó, riêng phần mình giải quyết!

Nói xong, Dương Diệp quay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, chỉ còn Lâm Chấn một người.

Lâm Chấn mặt mũi tràn đầy đắng chát, kỳ thật, lúc này đây đến, hắn sẽ không ôm bao nhiêu hy vọng!

Tại Bách Tộc muốn tuyệt sát Dương Diệp lúc, hắn có đề nghị Nhân Tộc Chúng Thánh đứng ở Dương Diệp bên này, làm một lần đánh cuộc. Nhưng mà, lúc kia, Nhân Tộc Chúng Thánh không người nào nguyện ý đánh bạc. Bởi vì từ mặt ngoài đến xem, Dương Diệp thật là một tia hy vọng đều không có!

Một chút hy vọng đều không có!

Hơn trăm vị Thánh Nhân!

Cái đội hình này, sao mà khủng bố?

Mà Dương Diệp chứ? Dương Diệp chỉ có An Nam Tĩnh cùng Hầu Tử.

Loại khi này, Nhân Tộc nếu là đứng ở Dương Diệp bên này, không thể nghi ngờ liền là chịu chết!

Nếu như không có hy vọng, Nhân Tộc Chúng Thánh tự nhiên sẽ không chọn đứng ở Dương Diệp bên này, vì vậy, bọn hắn mất quyền lực Dương Diệp, để cho Dương Diệp chủ động ly khai Nhân Tộc, cùng Nhân Tộc phủi sạch quan hệ. Mà bọn hắn, thành công!

Nhưng mà, kết quả cuối cùng nhưng là nằm ngoài dự đoán của bọn hắn. Dương Diệp không có chết, không chỉ không có chết, ngược lại còn thực lực tăng nhiều!

Thời điểm này, bọn hắn tưởng Dương Diệp đi trở về.

Nhân Tộc Chúng Thánh bị coi thường sao? Tự nhiên không phải, Chúng Thánh cũng là có tôn nghiêm. Nhưng mà, tôn nghiêm còn quan trọng hơn mạng sao? So với Nhân Tộc tương lai càng có trọng yếu không? Tự nhiên là không có. Nhân Tộc hiện tại rối loạn, triệt để rối loạn. Nếu như không có một người đứng ra, Nhân Tộc rất có thể sẽ từ nơi này trong lịch sử biến mất. Vì vậy, bọn hắn trong lòng còn có may mắn, hy vọng dùng cái gọi là Nhân Tộc đạo nghĩa để cho Dương Diệp trở về Nhân Tộc!

Đáng tiếc.

Dương Diệp cũng không phải cái loại này chính nghĩa nhân sĩ, tại trong lòng hắn, Nhân Tộc nếu là ở Dương Diệp hắn gặp nạn lúc không rời nửa bước, Dương Diệp hắn kia liền sẽ không cô phụ Nhân Tộc, nguyện làm Nhân Tộc chiến cố gắng hết sức một giọt máu cuối cùng.

Đáng tiếc, Nhân Tộc khi hắn gặp nạn lúc lựa chọn buông tha cho hắn.

Dương Diệp đã đi ra.

Tại trong lòng hắn, hiện tại chỉ có báo thù, tìm về Tiểu Bạch. Còn Nhân Tộc gì gì đó, hắn hoàn toàn không có nghĩ qua.

Tại chỗ, Lâm Chấn lắc đầu, rất sau đó xoay người rời đi.

Nhân giới.

Vô số cường giả của Bách Tộc trào vào Nhân giới, mục đích rất đơn giản, dĩ nhiên chính là cướp đoạt!

Trong Bách Tộc bộ mâu thuẫn khó giải lúc, cuối cùng Bách Tộc chính là lựa chọn mâu thuẫn chuyển di, cái kia chính là lại để cho trong tộc cường giả đi tộc khác cướp đoạt, kể từ đó, không những được chuyển di mâu thuẫn, còn có thể lại để cho những cường giả này đoàn kết cùng một chỗ.

Đi nơi nào cướp đoạt?

Các tộc đầu tiên nghĩ tới dĩ nhiên chính là Nhân Tộc, lúc trước Nhân Tộc có Dương Diệp, cường giả của Bách Tộc căn bản không dám bước vào Nhân Tộc, mà bây giờ, Dương Diệp đã không phải là Nhân Tộc Vương. Đối với Bách Tộc mà nói, bây giờ Nhân Tộc chính là một con miên dương, muốn ăn thế nào thì ăn thế đó!

Nhân Tộc tận thế!

Vô số Bách Tộc Thánh Nhân, cường giả, nhao nhao dũng mãnh vào Nhân giới.

Đoạt, giết!

Nhân Tộc mặc dù có mười mấy vị Thánh Nhân, nhưng mà, căn bản ngăn không được Bách Tộc liên thủ,

Thời khắc này Nhân Tộc, thật là Nhân Gian Luyện Ngục!

...

Dương Diệp về tới Hư Linh Đại Lục, giờ phút này, Minh Nữ các loại nữ nhân đều đang tu luyện.

Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, tại trước mặt hắn, là một thanh tan vỡ kiếm, còn có một chuôi tràn đầy lỗ hổng kiếm. Đúng là cái kia Đoạn Tội cùng Kiếm Tổ. Tuy rằng Kiếm Tổ cùng hắn tâm thần tương thông, nhưng mà, phẩm cấp của nàng cuối cùng là quá thấp. Trước kia trận chiến ấy, Kiếm Tổ cũng là bị thương thật nặng.

Bất quá còn tốt, bất kể là Đoạn Tội, hay vẫn là Kiếm Tổ, bọn họ linh đều còn ở.

Dương Diệp mang theo hai chuôi kiếm đi tới trước lò luyện đan, sau đó đem Kiếm Tổ tiễn đưa vào trong lò luyện đan, cùng lúc đó, một cỗ đáng sợ sát ý cùng kiếm ý điên cuồng tuôn ra vào trong lò luyện đan.

“Ngươi...”

Lục Đinh Thần Hỏa kinh hãi nói: “Ngươi, ngươi sát ý quá mạnh, nếu là dùng sát ý đến rèn luyện thanh kiếm này, nó đem thực sự trở thành Sát Lục Chi Kiếm, ngươi có thể cần nghĩ kĩ!”

Dương Diệp nói: “Chủ nhân là cái gì, kiếm tự nhiên chính là cái gì. Dương Diệp ta nếu như muốn giết người, nàng kia chính là Sát Lục Chi Kiếm.”

Lục Đinh Thần Hỏa thấp giọng thở dài.

Sát Lục Chi Kiếm!

Dùng sát ý chế tạo được, Kiếm Tổ này phẩm giai khẳng định có thể có được tăng lên, cuối cùng hiện tại sát ý của Dương Diệp, thế nhưng là Tổ Cảnh!

Tổ Cảnh sát ý?

Cả Đại Thiên Vũ Trụ từ trước tới nay, sợ là đều không cao hơn ba cái!

Mà sát ý này rèn được kiếm, đem thực sự trở thành Sát Lục Chi Kiếm, loại này kiếm, dù cho không có sự thao khống của Dương Diệp, cũng là phi thường đáng sợ.

Lục Đinh Thần Hỏa cuối cùng vẫn còn dựa theo yêu cầu của Dương Diệp làm.

Dương Diệp liền xếp bằng ở Luyện Đan Lô trước mặt, tại trên đầu gối hắn, là chuôi này tan vỡ Đoạn Tội, giờ phút này, hắn đang dùng kiếm ý chữa trị thanh kiếm này.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp kiếm ý không ngừng dũng mãnh vào trước mặt Đoạn Tội bên trong, mà sát ý của hắn tức thì không ngừng dũng mãnh vào trong Luyện Đan Lô kia, đến cuối cùng, sát ý kia mạnh, liền Lục Đinh Thần Hỏa đều có chút không chịu nổi.

Sát ý này, thật sự quá mạnh mẽ!

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng thời gian một tháng.

Một tháng sau, trước mặt Dương Diệp Đoạn Tội đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo, sau đó Đoạn Tội treo lơ lửng ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lên trước mặt Đoạn Tội, nói khẽ: “Cảm tạ đoạn đường này tới làm bạn, đi tìm con đường của chính mình đi.” Tuy rằng hắn hai mắt đã mù, vừa ý không mù. Vẫn như cũ có thể dùng tâm nhìn ngoại vật!

Đoạn Tội khẽ run lên, “bảo trọng!”

Thanh âm rơi xuống, Đoạn Tội trực tiếp biến mất ở trong tràng.

Đi!

Đoạn Tội cũng không có nhận thức Dương Diệp hắn làm chủ, hơn nữa, Đoạn Tội cùng kiếm đạo của hắn cũng không hợp, đã đến Đoạn Tội này loại cấp bậc, nó mặc dù so sánh lại Kiếm Thủ chênh lệch đi một tí, nhưng mà có một điểm cùng Kiếm Thủ là giống nhau, cái kia chính là lựa chọn, không chỉ là Kiếm Tu lựa chọn chúng, chúng cũng là sẽ tuyển người. Mà Dương Diệp tuy mạnh, nhưng cũng không phải nó chọn người.

Kia thật sự lúc trước, Đoạn Tội cũng đã nghĩ tới muốn rời đi. Bất quá lúc kia, Kiếm Tổ còn không ra, bởi vậy, nó lựa chọn ở lại Dương Diệp bên người một đoạn thời gian, mà bây giờ, Kiếm Tổ đã tỉnh, vì vậy, nó lựa chọn rời đi.

Đoạn Tội sau khi rời đi, Dương Diệp mặt hướng Luyện Đan Lô kia, giờ phút này, tại sát ý bao trùm dưới, trong Luyện Đan Lô kia Lục Đinh Thần Hỏa cũng đã biến thành màu đỏ như máu, tựa như một đoàn huyết dịch, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, đảo mắt lại qua nửa tháng.

Một ngày nào đó, một đoạn thời khắc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong Luyện Đan Lô kia vang vọng dựng lên. Sau một khắc, một tên toàn thân máu đỏ nữ tử từ trong đó chậm rãi đi ra.

Kiếm Linh!

Đã từng là Kiếm Linh, đang mặc một bộ váy trắng, tựa như trên chín tầng trời Tiên Tử. Mà hôm nay, Kiếm Linh toàn thân huyết hồng, liền đã từng mái tóc đen nhánh cũng biến thành màu đỏ như máu, trên người tản ra sát ý, tựa như tới từ địa ngục ở chỗ sâu trong đáng sợ nhất sát Thần.

Dương Diệp tay phải chậm rãi phất qua Kiếm Linh mái tóc, “hối hận không?”

Kiếm Linh duỗi tay nắm chắc tay của Dương Diệp, “nếu như ngươi thành thần, ta liền cùng ngươi thành thần, nếu như ngươi thành Ma, ta liền cùng ngươi thành Ma.” Ngoại trừ Tiểu Bạch cùng Tử Nhi, nàng là làm bạn Dương Diệp lâu nhất người.

Thanh kiếm này, một mực đi theo Dương Diệp hắn đến bây giờ!

Dương Diệp nói khẽ: “Cám ơn!”

Thanh âm rơi xuống, Kiếm Linh đột nhiên hóa thành một thanh huyết kiếm trực tiếp không vào giữa lông mày Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là tiến nhập trong thức hải. Thời khắc này Kiếm Linh, bất kể là bản thân phẩm giai, hay vẫn là uy lực, đều được sâu sắc tăng lên, quyết định chỉnh đốn Đại Thiên Vũ Trụ mặt ngoài truyền lưu kiếm bên trong, hắn hiện tại gần thứ Kiếm Thủ thanh kiếm kia.

Dương Diệp quay người muốn ly khai, lúc này, Lục Đinh Thần Hỏa đột nhiên nói: “Ngươi sẽ quay về Đạo Gia sao?”

Đạo Gia?

Dương Diệp dừng bước, trầm mặc.

Lục Đinh Thần Hỏa chính yếu nói, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Đạo Gia giúp ta, là đạo nghĩa, không giúp ta, là tự do, là chính bọn hắn quyền lợi. Ta không có trách Đạo Gia, cũng không có trách Đạo Tổ. Bất quá, Đạo Gia ta sẽ không đi trở về. Ngày sau, mọi người đường ai nấy đi, nếu như ngươi là muốn ly khai, tìm kiếm Đạo Tổ, ta không ngăn cản ngươi!”

Lục Đinh Thần Hỏa trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Sau này còn gặp lại!”

Nói xong, một đám lửa từ trong Luyện Đan Lô chợt hiện hiện ra, thoáng qua, ngọn lửa này trực tiếp biến mất ở trong Hồng Mông Tháp, sau đó xuyên toa không gian, biến mất ở Hư Linh Đại Lục!

Lục Đinh Thần Hỏa, cuối cùng vẫn còn lựa chọn đi!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, liền muốn rời đi, mà lúc này, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp nói khẽ: “Ngươi cũng phải đi sao?”

Hồng Mông Tháp khẽ run lên, giống như là ở biểu đạt cái gì.

Một lát sau, Dương Diệp đã minh bạch Hồng Mông Tháp ý tứ, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt Hồng Mông Tháp, sau đó nói: “Tiểu Bạch sẽ không có chuyện gì đâu, đừng lo lắng, qua không được bao lâu, ta liền mang nàng trở về.”

Hồng Mông Tháp run rẩy, sau đó nó đột nhiên bay đến đỉnh đầu của

Dương Diệp, sau một khắc, một cỗ kim quang trực tiếp bao phủ Dương Diệp, thoáng qua, Hồng Mông Tháp trực tiếp không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng lực lượng màu vàng đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra!

Trong chốc lát, cả trong cái Hồng Mông Tháp, vô số Hồng Mông Tử Khí như thủy triều hướng phía Dương Diệp bên này cuốn tới, trong chốc lát, Dương Diệp đã bị ít Hồng Mông Tử Khí này bao phủ lại.

Lúc này, Tiểu Thiên cùng Thiên Tú xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa.

“Đây là?” Thiên Tú nhìn về phía Tiểu Thiên.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Nó giúp Dương Diệp!”

Giúp đỡ Dương Diệp!

Trải qua chuyện lúc trước, kể cả Tiểu Bạch bị mang đi, Hồng Mông Tháp cũng không ở giống như trước kia rồi. Bây giờ nó, cũng ý thức được, thực lực của Dương Diệp yếu, là rất có thể sẽ chết. Mà Dương Diệp nếu là chết, nó sợ là lần nữa rơi vào trạng thái ngủ say. Đương nhiên, quan trọng nhất là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bị mang đi, cho nó đả kích không nhỏ. Đối với Tiểu Bạch, nó cũng là coi nàng như là bằng hữu đấy.

Nói ngắn lại, giờ phút này nó ý thức được thực lực tầm quan trọng.

Trợ giúp Dương Diệp tăng lên!

Tại Hồng Mông Tháp điều động một chút, vô số Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng trào dâng về phía Dương Diệp, thời gian dần trôi qua, Dương Diệp khí tức quanh người biến thành càng ngày càng mạnh.

...

PS: Cảm tạ gần nhất vài bằng hữu ủng hộ cùng khen thưởng, cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!!

------oOo------

Chương 2175: Thánh Nhân Cũng Không Phải Rất Lợi Hại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Hồng Mông Tháp, khí tức của Dương Diệp càng ngày càng mạnh, bất quá cũng không lâu lắm, khí tức của hắn chính là lại dần dần đều yên lặng xuống.

Nhưng mà, không đến một hồi, khí tức lại bắt đầu điên cuồng tăng vọt.

Cứ như vậy, như thế nhiều lần, vòng đi vòng lại.

Nhân giới, Lâm Nhai Thánh Địa.

Trong điện, là Nhân Tộc Chúng Thánh, cầm đầu, đúng là Lâm Chấn.

Trong điện yên tĩnh vô cùng.

Qua không biết bao lâu, Lâm Chấn nói: “Như thế nào?”

Tại bên cạnh hắn cách đó không xa, một ông già lắc đầu, “loạn! Nguyên bản chúng ta nhân tộc nội bộ liền đã tại tự giết lẫn nhau, ngươi cướp ta, ta đoạt hắn, đánh chính là túi bụi. Mà bây giờ, Bách Tộc cường giả đột nhiên dũng mãnh vào Nhân giới, điều này làm cho nguyên bản đã rất loạn Nhân Tộc biến thành càng thêm rối loạn.”

Nói đến đây, lão giả dừng một chút, lại nói: “Hắn thật sự không muốn quay về tới sao?”

Cái này hắn, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp.

Lâm Chấn lắc đầu, “hắn sẽ không trở về rồi!”

“Ai!”

Tên lão giả kia thấp giọng thở dài, “nghĩ sai thì hỏng hết, thua cả ván bài.”

Lúc này, trong tràng một tên đang mặc hoa bào lão giả đột nhiên đứng dậy, “chư vị, Nhân Tộc đã hết thuốc chữa!”

Tất cả mọi người nhìn về phía Hoa Bào Lão Giả kia, Hoa Bào Lão Giả trầm giọng nói: “Chúng ta chi lực, căn bản là không có cách ngăn cản Bách Tộc xâm phạm. Hiện tại, chúng ta có thể làm, chính là ai sống người nấy. Chư vị, cáo từ.”

Nói xong, kia trực tiếp xoay người rời đi đại điện!

Giải thể!

Chỉ chốc lát, lại một Thánh Nhân quay người rời đi.

Cứ như vậy, không đến một hồi, trong tràng chỉ còn rải rác mấy người.

Lâm Chấn chậm rãi ngồi xuống, im lặng không nói.

Kỳ thật, một màn này hắn đã dự liệu được. Nhân Tộc không có đầu lĩnh, cũng không có ai ở thời điểm này nguyện ý đứng ra đầu lĩnh, súng bắn chim đầu đàn, thời điểm này ngủ đứng ra, không thể nghi ngờ là cũng bị Bách Tộc đối tượng.

Hơn nữa, coi như là đứng ra, thì có lợi ích gì?

Giải thể, ly khai!

Cái này là Nhân Tộc Chúng Thánh lựa chọn, sự lựa chọn này, là lựa chọn bất đắc dĩ, không tan vỡ, bọn hắn cũng không làm cái gì. Nếu như bọn hắn có thể tập hợp cả Nhân Tộc đoàn kết lại, có lẽ có thể cùng Bách Tộc chống lại xuống. Nhưng mà, hiện tại nhân tộc nội bộ đã loạn thành một bầy nguy rồi. Triệu tập cả Nhân loại? Sợ là Dương Diệp đến đều làm không được.

Ly khai, là hiện tại bọn hắn lựa chọn tốt nhất.

Qua hồi lâu, Lâm Chấn nói khẽ: “Nhân Tộc, đã xong!”

...

Hư Linh Đại Lục, trong Hồng Mông Tháp.

Giờ phút này, Dương Diệp yên tĩnh ngồi tại mặt đất, tại đỉnh đầu hắn, lơ lửng một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp. Mà ở bên cạnh hắn cách đó không xa, là Tiểu Thiên cùng Thiên Tú. Thiên Tú hai tay ôm đầu gối của chính mình, cái cằm chống đỡ trên cánh tay, hai mắt chăm chú nhìn Dương Diệp.

Mà ánh mắt của nàng, một hồi lạnh như băng, một hồi mờ mịt, cứ như vậy không ngừng biến ảo.

Một bên Tiểu Thiên chú ý tới một màn này, nàng nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Thiên Tú, “A Tú, ngươi...”

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên, trong mắt kia lạnh như băng, làm cho Tiểu Thiên lập tức cảm giác toàn thân mát lạnh, như rơi vạn trượng Băng uyên!

Trong lòng Tiểu Thiên kinh hãi, nàng kinh hãi nhìn xem Thiên Tú, lúc này, Thiên Tú đột nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "ca ca rất thống khổ!"

Vừa nói, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "ta có thể cảm nhận được! Mất đi bằng hữu, thân nhân tư vị, rất thống khổ!"

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Thiên Tú, nói khẽ: "A Tú, ngươi có khi rất đáng sợ!"

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Tú, "ta sẽ không làm thương tổn các ngươi!"

Tiểu Thiên khẽ lắc đầu, "ta không phải sợ thương thế của ngươi hại ta, ta là sợ ngươi biến thành bộ dáng khác, ta nghĩ, ca ca ngươi hắn cũng sẽ không hy vọng ngươi biến thành bộ dáng khác."

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, qua hồi lâu, nàng nói: "Ca ca, là một người tốt."

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Tiểu Thiên, "ngươi biết sao? Nếu như lúc trước ca ca lựa chọn chủ động giao ra Tiểu Bạch, dùng cái này đem đổi lấy hòa bình, ta sẽ đích thân giết hắn đi!"

Tiểu Thiên biến sắc, lúc này, Thiên Tú đột nhiên đứng lên, nàng chậm rãi đi tới trước mặt của Dương Diệp, nhìn lên trước mặt xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp, trong mắt nàng lạnh như băng biến thành nhu hòa đi một tí, "thế nhưng là, hắn không có, hắn vẫn trong lòng ta người anh kia."

Nói xong, nàng tay phải đột nhiên đặt ở đỉnh đầu của Dương Diệp, Hồng Mông Tháp kia kịch liệt run lên, một cỗ lực lượng đáng sợ đột nhiên chấn động mà ra, nhưng mà, tay của Thiên Tú không chút sứt mẻ.

Thiên Tú nhìn thoáng qua Hồng Mông Tháp, "lực lượng của ngươi còn chưa đủ, không đủ để trợ giúp hắn thành thánh, ta giúp ngươi một chút!"

Nói xong, một cỗ lực lượng đột nhiên từ Thiên Tú trong tay chậm rãi tràn ra, thoáng qua, cỗ lực lượng này, đều không vào trong cơ thể của Dương Diệp, trong chốc lát, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể quét sạch ra, nhưng mà lúc này, Thiên Tú bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng vỗ, vẻ này khí tức đáng sợ chính là trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất.

Tiếp đó, Thiên Tú lần nữa trở về vị trí của chính mình, sau đó ngồi dậy, lẳng lặng nhìn cách đó không xa Dương Diệp.

Một bên, Tiểu Thiên kinh hãi đã nói không ra lời.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nhìn về phía Tiểu Thiên, “Tiểu Thiên tỷ tỷ, không cần nói cho ca ca, được không nào?”

Tiểu Thiên có chút đờ đẫn nhẹ gật đầu.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua, Dương Diệp thân thể lặng yên phát sinh biến hóa.

Ba ngày sau, Dương Liêm Sương đột nhiên tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, mà Dương Diệp vẫn còn tĩnh tọa, nàng lông mày cau lại, quay đầu nhìn về phía Tiểu Thiên cùng Thiên Tú, “hắn còn bao lâu nữa?”

Tiểu Thiên lắc đầu, chính yếu nói, lúc này, Thiên Tú nhưng là đột nhiên nói: “Lập tức tỉnh!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Thiên Tú, chính yếu nói, ngay tại lúc này, xếp bằng ngồi dưới đất Dương Diệp đột nhiên chậm rãi đứng lên.

Xuy xuy xuy Xùy～～!

Một cỗ cổ khí lưu đột nhiên tại Dương Diệp quanh thân chảy bắt đầu chuyển động, một lát sau, Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng vung lên, những khí lưu này lập tức chậm rãi biến mất không thấy gì nữa.

Hô!

Một ngụm trọc khí từ Dương Diệp trong miệng chậm rãi bay ra.

Lúc này, Dương Liêm Sương kinh hãi nhìn xem Dương Diệp, “ngươi, ngươi đạt tới Thánh Nhân rồi hả?”

Thánh Nhân Giai!

Trước mắt Dương Diệp cho nàng một loại cảm giác sâu không lường được, loại cảm giác này là trước kia không có. Bởi vậy, nàng suy đoán, Dương Diệp đạt đến Thánh Nhân Giai!

Dương Diệp khẽ gật đầu, “Thánh Nhân Giai rồi!”

Thánh Nhân!

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn thật không ngờ, chính mình vậy mà lại nhanh như vậy thì đến được Thánh Nhân Giai! Theo như hắn nguyên lai suy nghĩ, muốn đạt tới Thánh Nhân Giai, sợ là ít nhất phải không mấy năm sau rồi. Đương nhiên, công lao này, nhiều lắm thiệt thòi Hồng Mông Tháp!

Nếu như không có Hồng Mông Tháp lần này dốc sức tương trợ, hắn muốn đạt tới Thánh Nhân Giai, thật sự e rằng mấy năm sau!

Tiểu Thiên nhìn thoáng qua Thiên Tú, không nói gì.

“Ngươi thực lực bây giờ như thế nào?” Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Thực lực?

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn nhìn nhìn chính mình tay phải, “không sử dụng kiếm, đơn giản nháy mắt giết Thánh Nhân!”

Giờ phút này, hắn khắp mọi mặt thực lực đều được sâu sắc tăng lên, không chỉ có là cảnh giới, thân thể cũng là nhận được sâu sắc tăng lên, hắn hiện tại, có tự tin, dù cho không sử dụng kiếm, cũng có thể đơn giản đánh chết một vị Thánh Nhân!

Trước kia hắn tuy rằng cũng có thể nháy mắt giết một vị Thánh Nhân, nhưng mà, đó là toàn lực phía dưới, mà bây giờ, hắn có tự tin tùy ý liền có thể làm được!

“Thánh Nhân, cũng không phải đặc biệt lợi hại đây!”

Ngay tại lúc này, một bên Thiên Tú đột nhiên nói một câu.

Trong tràng mọi người nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú nói khẽ: “Ca ca ngươi nói đúng không?”

Thánh Nhân, cũng không phải đặc biệt lợi hại!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “A Tú kia cảm thấy cái gì mới là lợi hại chứ? Lão tổ sao?”

Thiên Tú đứng lên, nói khẽ: “Lão tổ coi như cũng được, bọn hắn đã tìm được đạo của chính mình, chịu mà phấn đấu, đã có đạo của chính mình, ca ca biết rõ cái gì gọi là đạo sao?”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó đi đến trước mặt Thiên Tú, nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “A Tú biết?”

Thiên Tú nói khẽ: “Cái gọi là nói, có rất nhiều loại giải thích, bất quá, hiện tại tương đối chính xác, so sánh chính thống lời nói là, nghịch cải Thiên Mệnh!”

“Nghịch cải Thiên Mệnh?” Dương Diệp nhíu mày.

Thiên Tú nói khẽ: “Vũ trụ có quy luật, bốn mùa có quy luật, vạn vật đều án lấy một loại quy luật đang vận hành, ví dụ như, Xuân Hạ Thu Đông, ví dụ như, thủy triều lên xuống, ví dụ như ngày lại ngày lên... Ca ca, ngươi nói loại này có phải hay không một loại quy luật?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Vâng!”

Thiên Tú lại hỏi, “vậy ca ca biết rõ vì sao lại như vậy sao? Ví dụ như, vì sao mặt trời lặn rồi, lại sẽ đứng lên?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thiên Tú nói khẽ: “Không có ai biết đây là vì sao, rất nhiều người biết nói, là Tinh Cầu Đại Lục đang vận chuyển, thế nhưng là, Tinh Cầu Đại Lục tại sao lại vận chuyển? Hơn nữa là như thế vận chuyển có quy luật? Không ai có thể giải thích. Bởi vì không có đáp án, chúng ta xưng là Thiên Mệnh, chính là do thiên định hết thảy. Hết thảy hết thảy, đều là thiên tại an bài.”

Nói đến đây, Thiên Tú đột nhiên nâng lên cái đầu nhỏ nhìn xem Dương Diệp, “cái gọi là nghịch thiên cải mệnh, ca ca, ngươi có thể hủy diệt một cái tinh cầu, nhưng mà, ngươi có thế để cho mặt trời lặn cùng mặt trời mọc ngược lại sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Hắn làm không được!

Thiên Tú nói khẽ: “Ta không biết có không ai có thể làm được, dù cho có người có thể làm được, vậy người này, khẳng định cũng là phi thường vô cùng lợi hại đấy. Ca ca nói lão tổ, bọn hắn chạm tới đạo của chính mình, thông tục một điểm tới nói, chính là bọn họ chạm tới Thiên Mệnh quỹ tích, Thiên Mệnh, cũng chính là nói, bao hàm rất nhiều rất nhiều, vạn vật quy luật, Âm Dương quy luật, Vũ Trụ Quy Luật, theo những quy luật này, bọn hắn chạm tới nói, chạm tới Thiên

Mệnh quỹ tích... Có thể làm được như vậy, cũng coi như một nhân vật!”

Cũng coi như một nhân vật...

Trong tràng mọi người thần sắc hơi có chút cổ quái.

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Thiên Tú, “A Tú vì sao biết nhiều như vậy?”

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “không muốn nói thì thôi, sau này chờ ngươi muốn nói đang nói, được hay không?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, sau đó khẽ cúi đầu, trong mắt sắc thái không ngừng biến ảo.

Lúc này, Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Nhân Tộc xảy ra chuyện lớn!”

Dương Diệp lắc đầu, “không có quan hệ gì với ta!”

“Lúc này đây, có quan hệ!” Dương Liêm Sương trầm giọng nói.

“Ừ?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Tần Xuyên, gia tộc của Tần Xuyên, cũng chính là Tần Gia Nhân Tộc, bọn hắn hiện tại rất khó khăn, hắn còn có một muội muội, là hắn cùng cha cùng mẹ thân muội muội, ta nhận được tin tức, nàng tựa hồ bị bắt đi. Hiện Tại...”

“Đáng chết!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: “Ta thật là đáng chết!”

Nói xong, hắn trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang biến mất ngay tại chỗ.

Trên không Hư Linh Đại Lục, một đạo Huyết Sắc Quang Mang đột nhiên hoa qua chân trời, toàn bộ Thiên tế lập tức đỏ thẫm một mảnh, tựa như một cái biển máu, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

...

Ps: Thiệt tình cảm tạ: Trần Đông 6638, chuông bay 888, mặt trăng hệ, thư hữu 53060613, thư hữu ybs216, nguyện làm người vô tình, tiểu du côn 0o, thư hữu 40670570, ngoài lề ngôn ngữ trong lòng love, duy duy duy, thư hữu 3021578, szh0923, A - men _9087, mọi người phụ thể nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

Cảm tạ ủng hộ của mọi người!!!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2176: Trở Lại Nhân Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này, Dương Diệp hận không thể quất chính mình mấy bạt tai.

Đám người Tần Xuyên là chết. Nhưng mà, bọn hắn còn có gia tộc, còn có người thân! Mà Dương Diệp hắn, nhưng là không để ý đến một điểm này!

Thật sự đáng chết!

Dương Diệp đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, chỗ đi qua không gian, trực tiếp biến thành một cái biển máu.

Nhân giới.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới Nhân giới.

Lúc tiến nhập Nhân giới về sau, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại.

Thời khắc này Nhân giới, tràn đầy mùi máu tươi cùng sát ý, khắp nơi đều là. Hắn hiện tại, đối với sát ý cùng huyết khí cực kỳ mẫn cảm, mà này nhân giới sát ý cùng mùi máu tươi, quá nồng, quá nặng đi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp thân hình run lên, rơi xuống đất.

Tại trước mặt hắn, là một tòa đại thành.

Giờ phút này, trong thành không ngừng truyền ra tiếng chém giết.

Dương Diệp chậm rãi hướng phía trong thành đi đến, mà đúng lúc này, trong thành những cái kia sát ý đột nhiên phóng lên trời, cuối cùng đều hướng phía hắn tụ đến, như bách xuyên quy hải!

Đối với cái này, Dương Diệp tự nhiên là ai đến cũng không có cự tuyệt, những thứ này sát ý tuy rằng nhỏ yếu, nhưng mà, tích cát thành tháp, liên tục không ngừng sát ý, sẽ để cho sát ý của hắn biến thành càng cường đại hơn.

Tại loại này thời đại, sát ý của Dương Diệp không thể nghi ngờ là như cá gặp nước, bởi vì cái này thời đại quá loạn.

Thời đại quá loạn, giết chóc thì càng nhiều, giết chóc càng nhiều, sát ý của hắn thì sẽ càng mạnh mẽ!

Sát Đạo!

Dương Diệp mặc dù là kiếm đạo, nhưng mà, hắn đã dần dần đi về phía Sát Đạo.

Trong thành.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, tiếng kêu than dậy khắp trời đất, trên mặt đất, từng mấy chỗ chính là một cỗ thi thể. Tòa thành này, tựa như Nhân Gian Luyện Ngục.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên đã rơi vào trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, người đến là một người đàn ông trung niên, Đại Thiện Cảnh!

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, “Là người mù?”

Dương Diệp nhíu mày, “không phải là Nhân Tộc?”

“Nhân Tộc?”

Trung niên nam tử cười ha ha một tiếng, “còn Nhân Tộc? Đến nay sau này, Đại Thiên Vũ Trụ sẽ không có Nhân Tộc rồi. Đừng nói nhảm, chính mình giao ra Nạp Giới, ta để cho ngươi cái chết thoải mái chút, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là trong Nạp Giới Tiên Tinh Thạch không để cho ta thất vọng.”

Tiên Tinh Thạch!

Dương Diệp nhìn quanh một ít bốn phía, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Cách đó không xa, trung niên nam tử hai mắt híp lại, “xem ra ngươi là...”

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử thanh âm im bặt mà dừng. Sau một khắc, trung niên nam tử đầu trực tiếp từ trên cổ rớt xuống.

Máu tươi như trụ!

Trên mặt đất, đàn ông trung niên hai mắt mở thật to đấy, đến chết, hắn đều không biết mình là chết như thế nào.

Ngay tại Dương Diệp muốn rời khỏi cửa thành một khắc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, nữ tử xem ra mười bảy mười tám tuổi, trên người có hơn mười vết máu, tay nắm lấy kiếm.

Tại đàn bà bên cạnh, còn có bảy người, có lão giả, có thanh niên, cũng có nữ tử.

Tu vi đều có thể miễn cưỡng!

Dương Diệp từ trên thân những người này, cảm nhận được nồng nặc sát ý.

Mà những người này, là Nhân Tộc.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào cái kia cầm đầu nữ tử trước mặt, nữ tử nhìn thoáng qua Nạp Giới, trong Nạp Giới, có trên vạn mai Tiên Tinh Thạch!

Trên vạn Tiên Tinh Thạch!

Này đủ để khiến cho oanh động không nhỏ rồi! Bây giờ Tiên Tinh Thạch, đó là cả Đại Thiên Vũ Trụ vật trân quý nhất.

Tiên Tinh Thạch chính là mạng!

Buông Nạp Giới, Dương Diệp xoay người rời đi, mà đúng lúc này, nàng kia đột nhiên chắn trước mặt của Dương Diệp.

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi chính là Dương Diệp, đúng không?”

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, nữ tử chung quanh những người kia lập tức ngốc tại chỗ.

Dương Diệp!

Hai chữ này, Nhân Tộc ai người không biết? Nhân Tộc đã từng là Vương!

Tại Dương Diệp không hề rời đi Nhân Tộc lúc, khi đó Nhân Tộc, bực nào cường thế? Bách Tộc người nào dám xâm phạm? Có thể nói, khi đó Nhân Tộc, đi ở bên ngoài, sống lưng đều là thẳng đấy. Bởi vì Nhân Tộc có Dương Diệp, có một cái ưu việt Vương.

Cái này Vương, dám hướng Bách Tộc tuyên chiến! Dám cùng hai mọi người đối kháng.

Được Dương Diệp dẫn dắt, nhân tộc nội bộ tuy rằng cũng có phát sinh mâu thuẫn, nhưng mà, khi đó Nhân Tộc, cực kỳ cường thế, Nhân Tộc mọi người có lòng tin đối mặt bất luận cái gì nhất tộc!

Nhưng mà, cuối cùng Dương Diệp đã đi ra Nhân Tộc.

“Vì cái gì!”

Nữ tử chậm rãi đi tới trước mặt của Dương Diệp, hai hàng trong suốt chất lỏng từ trong cặp mắt của nàng chậm rãi tràn ra, “vì cái gì ly khai Nhân Tộc, vì cái gì bỏ xuống Nhân Tộc, vì cái gì?”

Dương Diệp nói: “Ta thủ hộ qua Nhân Tộc, không có nghĩa là ta muốn Thủ Hộ Nhân Tộc cả đời, ta không có cái kia nghĩa vụ, không phải sao?”

“Vậy ngươi nhìn thấy không?”

Thanh âm cô gái biến lớn lên, “bây giờ Nhân Tộc, muốn mất, muốn mất!”

“Quan hệ gì tới ta?” Dương Diệp nói.

Nữ tử ngẩn ngơ, sau đó nói: “Ngươi, ngươi là Nhân Tộc Vương, ngươi...”

“Đó là đã từng!”

Dương Diệp nói: “Bách Tộc xâm phạm, Nhân Tộc lựa chọn là vứt bỏ bọn hắn cái này Vương, để cho bọn hắn cái này Vương, đi một mình đối mặt hết thảy. Đương nhiên, ta hiểu, cho nên, ta ly khai. Mà bây giờ, Nhân Tộc gặp nạn, lại muốn để cho bọn hắn đã từng cái này bị bọn hắn vứt bỏ Vương trở về cứu bọn họ? Dương Diệp ta không phải là cứu thế chủ, cũng không có năng lực kia làm cứu thế chủ. Còn nữa, lúc trước ta lại để cho Nhân Tộc đoàn kết, nhưng mà kết quả thế nào? Bách Tộc chưa có tới phạm, Mạt Pháp Thời Đại không có chính thức hàng lâm, mà nhân tộc nội bộ nhưng là đã bắt đầu tự giết lẫn nhau. Nhân Tộc như vong, đó là Nhân Tộc tự chịu diệt vong! Trách không được người khác!"

Nữ tử hít sâu một hơi, "ngươi có thể cứu Nhân Tộc đấy, ngươi có thể làm được!"

"Ta tại sao phải?"

Dương Diệp hỏi lại, "cứu các ngươi rồi, chờ ta cùng Bách Tộc quyết chiến cái ngày đó, các ngươi lại ly khai?"

Nói đến đây, Dương Diệp vỗ nhè nhẹ đàn bà bả vai, "ta cũng không phải ghim ngươi, mà là, Nhân Tộc không đáng Dương Diệp ta đi bán mạng. Hơn nữa, Dương Diệp ta cũng không có năng lực kia đi cứu Nhân Tộc."

Nói xong, Dương Diệp người đã biến mất, chỉ chừa Thiên tế hoàn toàn đỏ ngầu.

Tại chỗ, nữ tử ngây người hồi lâu, sau đó đắng chát cười cười, "Nhân Tộc, thật sự xong chưa?"

Lúc này, một người đàn ông trung niên đi tới đàn bà trước mặt, nói khẽ: "Tiểu An, chớ suy nghĩ quá nhiều. Kỳ thật, hắn nói cũng không sai. Lúc trước Bách Tộc xâm phạm, Nhân tộc ta nhưng là lựa chọn cùng Dương Diệp hắn phủi sạch quan hệ, để cho hắn một mình đi đối mặt Bách Tộc Thánh Nhân, đừng nói là hắn, đổi lại bất luận cái gì một người, sợ là cũng sẽ không trở về Nhân Tộc."

Tên là Tiểu An nữ tử lắc đầu, sau đó nói khẽ: "Nhưng là bây giờ, chỉ có hắn có lẽ có thể đủ cứu Nhân Tộc."

Trung niên nam tử thấp giọng thở dài, "chúng ta dựa vào cái gì để cho hắn trở về. Lúc trước Bách Tộc xâm phạm, Nhân tộc ta cũng không có cùng hắn đứng chung một chỗ... Hơn nữa, hiện nay, coi như là Bách Tộc cường giả không đến Nhân Tộc, nhân tộc nội bộ cũng là ở tự giết lẫn nhau, vì Linh khí, mọi người cũng đã giết đỏ cả mắt rồi, ai cũng không ngăn cản được."

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Không ai có thể cứu được Nhân Tộc.”

Chỉ chốc lát, mọi người rời đi.

Hiện tại, bọn hắn có thể làm đúng là trốn, trốn rất xa, không nên bị Bách Tộc cường giả gặp được, đương nhiên, cũng phải cẩn thận Nhân Tộc Cường Giả. Nhiều khi, kẻ thù bên ngoài không hề là đáng sợ nhất, đáng sợ nhất có thể là đồng bào của ngươi, bọn hắn ngoan, so với người ngoại tộc càng đáng sợ hơn!

...

Thiên Minh Thành.

Dương Diệp đi tới một tòa tên là Cổ Thành Thiên Minh Thành, nơi đây, chính là Tần Xuyên đã từng là gia, mà Tần Gia hay là tại nơi đây.

Như lúc trước gặp được thành một dạng tòa thành này cũng triệt để rối loạn.

Khắp nơi là thi thể, khắp nơi là máu tươi, khắp nơi là sát ý!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đi thẳng tới Tần Phủ.

Cửa đóng chặc, tại Tần Phủ bốn phía, tản ra quang mang nhàn nhạt. Hiển nhiên, đây là trận pháp.

Dương Diệp đi đến trước cửa, mà đúng lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, sau đó một cây trường thương đâm thẳng Dương Diệp giữa lông mày, nhanh như chớp giật.

Nhưng mà, này cây trường thương cũng là bị hai ngón tay cho kẹp lấy!

“Ngươi...”

Trung niên nam tử mặt mũi tràn đầy kinh hãi.

Dương Diệp lỏng ngón tay ra, sau đó nói: “Tần Gia Gia Chủ là người phương nào.”

“Ngươi là người phương nào!” Trung niên nam tử phòng bị nhìn Dương Diệp.

“Dẫn ta đi gặp Tần Gia Gia Chủ, không nên tại để cho ta nói lần thứ hai!” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử trầm giọng nói: “Các hạ, các hạ…”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng một đập.

Ầm!

Cả Tần Phủ kịch liệt run lên, cái kia bao phủ ở Tần Phủ trận pháp lập tức nghiền nát.

Cả Tần Phủ kinh hãi!

Rất nhanh, một tên đang mặc cẩm bào trung niên nam tử mang theo một đám lão giả xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp.

Khi nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, trung niên nam tử kia sắc mặt đại biến, “ngươi, ngươi…”

Trung niên nam tử đúng là Tần Gia Gia Chủ, cũng là Nhân Tộc Thánh Nhân một trong. Đối với Dương Diệp, hắn tự nhiên là biết. Lần này nhìn thấy Dương Diệp, trong tâm tự nhiên là chấn động vô cùng đấy.

Mà người còn lại hiển nhiên cũng nhận ra Dương Diệp, lập tức chấn động vô cùng.

Bất quá rất nhanh, mọi người sắc mặt đều là có chút khó coi.

Dương Diệp này không là tới tìm phiền toái chứ?

“Cha Tần Xuyên là người phương nào!” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Cách đó không xa, Tần Gia mọi người nhìn nhau, rất nhanh, một người đàn ông đi tới trước mặt của Dương Diệp, “là ta!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “bác trai là muốn ở lại Tần Gia, vẫn là rời đi? Nếu là phải ly khai, có thể theo ta rời đi.”

Tần Xuyên!

Giờ khắc này, Tần Gia tất cả mọi người nghĩ tới người này. Bọn hắn giờ phút này mới nhớ tới, Tần Xuyên là huynh đệ của Dương Diệp này. Hiển nhiên, lúc này đây Dương Diệp đến Tần Gia không phải là gây chuyện, mà là tới giúp đỡ!

Phụ thân của Tần Xuyên trong lòng cũng là buông lỏng, hắn do dự một chút, sau đó nói: “Các hạ, ta, nữ nhi của ta, cũng chính là em gái của Tần Xuyên, nàng bị Ma Tộc một vị cường giả bắt đi, bảo là muốn coi nàng là đỉnh lò, các hạ...”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta sẽ đi Ma Tộc.”

Phụ thân của Tần Xuyên đối với Dương Diệp cung kính thi lễ, “đa tạ!”

“Bác trai là đi, hay vẫn là lưu?” Dương Diệp lại hỏi.

Lúc này, Tần Gia mọi người đều là nhìn về phía phụ thân của Tần Xuyên, ánh mắt mang theo vẻ cầu khẩn. Cha Tần Xuyên do dự một chút, sau đó thấp giọng thở dài, “nơi đây, là nhà của ta.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Nói xong, hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào phụ thân của Tần Xuyên trước mặt.

Thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, bất quá, một đạo kiếm khí màu đỏ ngòm nhưng là đã rơi vào Tần Phủ trên không.

Này sợi kiếm khí màu đỏ ngòm tựu như vậy lơ lửng tại trên không Tần Phủ.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp xuất hiện ở chuyện của Thiên Minh Thành nhanh chóng truyền ra. Cùng lúc đó, làm Bách Tộc một ít cường giả đi vào Tần Phủ trước, nhìn thoáng qua đạo kia kiếm khí màu đỏ như máu về sau, đều là không hẹn mà cùng xoay người rời đi Thiên Minh Thành.

Thiên Minh Thành đột nhiên biến thành bình tĩnh lại, không người nào dám tại Thiên Minh Thành nháo sự, càng không người nào dám tại Tần Phủ nháo sự.

Đạo kia kiếm khí màu đỏ như máu, có nghĩa là, Tần Phủ này, Dương Diệp hắn đậy!

Tần Phủ, trong một gian phòng, phụ thân của Tần Xuyên nhìn lên trước mặt Nạp Giới, ở trên gương mặt, có hai hàng thanh tịnh chất lỏng, “sông mà, ngươi nộp một huynh đệ tốt, thế nhưng là, ngươi nhưng vĩnh viễn không về được.”

...

PS: Mọi người đối với hình dạng của Tiểu Bạch đều rất tò mò, lại nói, mọi người có thể tham khảo vương giả vinh dự mơ kỳ, bất quá, da của Tiểu Bạch là màu trắng ha.

------oOo------

Chương 2177: Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đã đi ra Thiên Minh Thành, nhưng mà, người nhiều hơn nhưng là đi tới Thiên Minh Thành.

Bởi vì Dương Diệp xuất hiện qua ở đây, đúng là nguyên nhân này, cường giả của Bách Tộc không người nào dám tại bước vào Thiên Minh Thành. Đối với Dương Diệp sợ hãi, Bách Tộc đã sâu vào trong xương cốt rồi.

Bởi vì Bách Tộc cường giả không dám bước vào Thiên Minh Thành, điều này làm cho Thiên Minh Thành đã trở thành Nhân Tộc cuối cùng Tịnh thổ.

Ở chỗ này, không người nào dám nháo sự.

Đối với trên không Tần Phủ đạo kia kiếm khí màu đỏ như máu, mỗi người kính sợ!

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã tới Ma giới.

Ma Đô.

Ma Đô là Ma Tộc một cái tương đối nổi danh thành, cho dù là hiện ngay tại lúc này, Ma Đô này đều như cũ phồn hoa.

Ma Tộc địa phương khác cũng đã bắt đầu loạn, nhưng mà nơi đây không có loạn.

Bởi vì ở chỗ này, có Ma Tộc Đệ Nhất Thế Gia, Cổ Lan Gia!

Cổ Lan Gia, tại Ma Tộc địa vị, gần thứ hoàng tộc.

Còn lần này Ma Tộc xâm lấn Nhân Tộc, dẫn đầu đúng là Cổ Lan Gia, tại Cổ Lan Gia dưới sự dẫn dắt, Ma Tộc vô số cường giả tại Nhân Tộc đã lấy được chỗ tốt, cũng chính vì vậy, Cổ Lan Gia tại Ma Tộc địa vị càng ngày càng cao!

Trong thành, một loại chỗ trong địa lao.

Trong lao, giam giữ gần trăm người, cùng một màu nữ tử, hơn nữa, đều là xinh đẹp như hoa nữ tử, mà lại đều là nhân loại.

Những cô gái này, đều là Cổ Lan Gia tộc thế tử Cổ Lan Hàn từ Nhân Tộc cướp đoạt mà đến, mục đích chính là vì cầm những cô gái này làm đỉnh lò.

Trong địa lao, chúng nữ sắc mặt như tro tàn, trên thân các nàng đều dưới lưng cấm chế, coi như là muốn tự sát đều không thể.

Các nàng đã không còn bất cứ hy vọng nào, bởi vì bây giờ Nhân Tộc, cũng đã gần mất. Tương lai Nhân Tộc, không phải là bị diệt, chính là bị nô dịch!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên của mọi người nữ bên tai vang vọng dựng lên.

Nghe thế đạo tiếng kiếm reo, chúng nữ ngây người.

Của mọi người nữ chính giữa, một tên đang mặc màu xanh lá quần dài cô gái xinh đẹp đột nhiên đứng lên, “là hắn đã đến.”

“Tần Vũ, là ai tới?”

Tại màu xanh lá váy dài đàn bà bên cạnh, một nữ tử nhẹ giọng hỏi.

Người này đang mặc màu xanh lá quần dài nữ tử, đúng là muội muội của Tần Xuyên, Tần Vũ.

Tần Vũ song tay nắm chắc, “Dương Diệp!”

Dương Diệp!

Chúng nữ ngây ngẩn cả người.

...

Ma Đô.

Dương Diệp đứng ở dưới Ma Đô Thành, tại quanh người hắn, huyết quang quấn quanh. Mà tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một gã đang mặc áo dài trắng lão giả, tại lão giả chung quanh, còn có mười mấy người.

Bạch Bào Lão Giả là Thánh Nhân, người còn lại, thấp nhất đều là Đại Thiện Cảnh cường giả!

Trừ lần đó ra, ở trên tường thành, còn có vô số cường giả vây xem, mà trong thành còn có rất nhiều cường giả chính liên tục không ngừng chạy về phía này tới.

Cùng Nhân Tộc bất đồng chính là, Ma Tộc tuy rằng cũng loạn, nhưng mà, thời khắc này Ma Tộc lại biết rõ đoàn kết, mặc dù nhưng cái này đoàn kết nhiều khi là vì đi cướp đoạt, nhưng ít ra cũng là đoàn kết.

Hôm nay biết được có người tới xâm phạm, Ma Đô Thành vô số cường giả lập tức nhanh chóng tụ tập.

Tại Dương Diệp đối diện, Bạch Bào Lão Giả kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ là người phương nào?”

Dương Diệp nói: “Cổ Lan Hàn ở nơi nào?”

Cổ Lan Hàn!

Bạch Bào Lão Giả hai mắt híp lại, “các hạ tìm hắn làm...”

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, Bạch Bào Lão Giả bên cạnh, ba tên cường giả đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài. Máu tươi từ ba người chỗ cổ phóng lên trời, tựa như suối phun, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả mọi người ngây ngẩn cả người.

Ba người kia, thế nhưng là Đại Thiện Cảnh!

Cứ như vậy bị nháy mắt giết chết rồi hả?

Bạch Bào Lão Giả kia thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, hai tay chậm rãi nắm chắc, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng vận chuyển, mà đúng lúc này, tại trước mặt Dương Diệp, xuất hiện một thanh màu máu đỏ kiếm, thoáng qua, chuôi này màu máu đỏ kiếm đột nhiên xuất hiện tại sau lưng của Bạch Bào Lão Giả kia!

Trong lòng Bạch Bào Lão Giả kinh hãi, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà cỗ khí thế này mới vừa xuất hiện, liền trực tiếp bị một cỗ sát ý trấn áp trở về.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Chuôi này màu máu đỏ kiếm trực tiếp từ Bạch Bào Lão Giả cái ót xuyên qua.

Phốc!

Máu tươi bắn ra, Bạch Bào Lão Giả thân thể trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, chuôi này màu máu đỏ kiếm từ cái này trên tường thành chợt lóe lên.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Mấy trăm cái đầu đột nhiên ngay ngắn từ cái này trên tường thành bay lên dựng lên, mấy trăm vết máu tươi ngay ngắn phun trào, như vậy tình cảnh, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Bành bành bành bành...

Những đầu lâu kia từ không trung rơi trên mặt đất, vô cùng chỉnh tề xếp thành một loạt.

Giờ khắc này, trong tràng biến thành an tĩnh dị thường.

Còn sống những người xem kia lấy Dương Diệp, giống như là đang nhìn một cái quái vật vậy

Nháy mắt giết!

Liền Thánh Nhân đều lưng giết trong nháy mắt!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp tiến vào trong thành, mà giờ khắc này, không có bất kỳ người nào ngăn đón hắn. Tiến vào trong thành về sau, Dương Diệp ngừng lại, “ba hơi, Cổ Lan Hàn nếu không phải đi ra, ta giết thành này.”

Tàn sát hàng loạt dân trong thành!

“Hắn là Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, không biết ai hô một câu.

Dương Diệp!

Nghe được hai chữ này, trong tràng lập tức sôi trào.

Người này, bọn hắn tự nhiên là biết được, chính là người này, cứng rắn đối phó Bách Tộc trăm vị Thánh Nhân, hơn nữa còn giết chết vô số Thánh Nhân. Quan trọng nhất là, sát ý của Dương Diệp còn chứng nhận tổ rồi.

Mà hôm nay, Dương Diệp này, vậy mà đi tới Ma Đô.

Lúc này, ba hơi đã qua.

Dương Diệp tay phải vung lên, trong chốc lát, một thanh màu máu đỏ kiếm tựa như một đạo tật điện thiểm hiện ra.

Xuy xuy xuy xuy xuy.

Trong thành, vô số người đầu phóng lên trời.

Đồ sát!

Thật sự bắt đầu đồ sát!

Trong lòng mọi người hoảng hốt, nhao nhao bắt đầu chạy trốn tứ phía.

Ngay tại lúc này, hơn mười người đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, cầm đầu là một Bạch Phát Lão Giả, người này, đúng là chủ nhân của Ma Đô, cũng là Cổ Lan Gia lão tổ.

Bạch Phát Lão Giả quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không biết Cổ Lan Gia ta có cái gì chỗ đắc tội.”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, Bạch Phát Lão Giả kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, hai tay mãnh liệt nắm chắc thành quyền, sau đó hướng lên trước mặt chính là oanh một cái.

Rầm rầm!

Hai cỗ lực lượng đáng sợ chấn động mà ra, nhưng mà, này hai cỗ lực lượng lập tức bị một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí xé tan thành phấn.

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Bạch Phát Lão Giả kia hai tay trực tiếp bay ra ngoài, mà Bạch Phát Lão Giả bản thân càng là trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng tất cả cường giả của Ma Tộc sắc mặt lập tức trắng ra!

Dương Diệp này, vậy mà cường đại đến loại trình độ này!

Ngay tại lúc này, phải tay khẽ vẫy, chuôi này màu máu đỏ kiếm đột nhiên bay trở về trong tay hắn, ngay tại Dương Diệp phải ra tay lúc, cách đó không xa Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên gầm thét, “mang Cổ Lan Hàn đi ra!”

Lúc này đây, hắn thật sự sợ hãi!

Dương Diệp này, bình thường Thánh Nhân căn bản vô pháp chống lại!

Chỉ chốc lát, một Thanh Niên Nam Tử bị một đám Ma Tộc cường giả mang ra ngoài. Thanh Niên Nam Tử này, đúng là Cổ Lan Hàn kia!

Cổ Lan Hàn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Các hạ, các hạ tìm ta?”

“Tần Gia!”

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Cổ Lan Hàn, “Tần Gia, Tần Vũ!”

Nghe thế, cách đó không xa Bạch Phát Lão Giả kia sắc mặt lập tức biến thành vô cùng khó coi, hắn nhìn xem Cổ Lan Hàn, trong mắt tràn đầy sát ý. Đối với chuyện của Cổ Lan Hàn, hắn tự nhiên là biết rõ một chút, lúc trước, hắn là như vậy một mắt nhắm một mắt mở, nhưng mà, hắn thật không ngờ, Cổ Lan Hàn này vậy mà đem Dương Diệp này chiêu rước lấy.

Tần Gia!

Cổ Lan Hàn thần sắc một hồi biến ảo, “ta, ta không biết các hạ đang nói cái gì!”

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Cổ Lan Hàn kia hai tay trực tiếp bay ra ngoài.

Cổ Lan Hàn sắc mặt lập tức trắng bệch, ngay tại lúc này, cách đó không xa Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Cổ Lan Hàn, thứ nhất bàn chân trực tiếp đem Cổ Lan Hàn kia đá bay ra ngoài, gầm thét, “nhanh đem người giao ra đây!”

Giờ phút này, Cổ Lan Hàn này cũng ý thức được chuyện tầm quan trọng.

Chỉ chốc lát, Tần Vũ được đưa tới trước mặt của Dương Diệp.

“Không có sao chứ?” Dương Diệp nói khẽ.

Tần Vũ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ca của ta, hắn thật đã chết rồi sao?”

Nghe vậy, Dương Diệp tâm khó hiểu một hồi đau đớn, hắn đi về phía trước một bước, sau đó nói khẽ: “Thật xin lỗi!”

Tần Vũ lắc đầu, nước mắt ngăn không được rơi xuống, “không trách ngươi, này là chính hắn lựa chọn, ta cùng cha đều lý giải. Chẳng qua là, chỉ là chúng ta thật sự không muốn để cho hắn ly khai, thật sự không muốn!”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tần Vũ, “sau này, Dương Diệp ta chính là ngươi ca.”

Tần Vũ ngẩng đầu nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Ở phía dưới, còn có rất nhiều cùng một dạng với ta bị bắt tới người, cứu cứu các nàng, được không nào? Bằng không thì, các nàng kết cục sẽ thê thảm!”

“Nhanh thả người!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Bạch Phát Lão Giả kia đột nhiên gầm thét.

Giờ phút này, trong lòng Bạch Phát Lão Giả này đã kinh hãi đã đến một loại mức độ không còn gì hơn.

Sợ!

Hắn thật sự sợ!

Bây giờ Dương Diệp, sát ý chứng nhận tổ, hắn chính là một tên sát thần, một cái Đại Ma Đầu. Dương Diệp này, hiện tại so với lúc trước, càng thêm kinh khủng.

Bây giờ Dương Diệp, đó là thật động một chút lại muốn giết người a!

Hắn hiện tại, tâm giết Cổ Lan Hàn này đều đã có. Gây ra ai, hết lần này tới lần khác gây ra một cái như vậy sát Thần.

Theo Bạch Phát Lão Giả ra lệnh đi, chỉ chốc lát, trong địa lao ít Nhân Tộc Nữ Tử kia đều là bị phóng ra. Mà giờ khắc này, trong tràng tất cả Nhân Tộc, còn có Ma Tộc đều đang nhìn Dương Diệp.

Đặc biệt là đám người Bạch Phát Lão Giả kia, bọn hắn hiện tại, thầm nghĩ Dương Diệp này liền như vậy rời đi.

Dương Diệp nói khẽ: “Chúng ta đi thôi!”

Tần Vũ nhưng là lắc đầu, sau đó nói: “Người nơi này, thường xuyên đi Nhân Tộc, không biết bao nhiêu người bị bọn hắn tàn sát, mà Nhân Tộc Nữ Tử ta không biết có bao nhiêu bị bọn hắn chà đạp…”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “chúng ta hôm nay ly khai, ngày sau, rất có thể lần nữa bị bọn hắn trảo tới nơi này. Ca, giúp ta giết bọn chúng đi, được hay không?”

Ca!

Trong lòng Dương Diệp, khó hiểu mềm nhũn. Hắn khẽ gật đầu một cái, “Được!”

Thanh âm rơi xuống.

Ô… Ô… Ô… N… G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một thanh phi kiếm màu đỏ ngòm đột nhiên phóng lên trời, thoáng qua, từng đạo Huyết Sắc Kiếm Quang trong thành thiểm lược mà qua…

Xuy xuy xuy xuy xuy…

Trong Ma Đô Thành, một cái đầu lâu tiếp theo một cái đầu lâu không ngừng bay lên, không đến một hồi, cả Ma Đô Thành trên mặt đất, liền là bị máu tươi cho nhuộm đỏ, như vậy tình cảnh, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

…

------oOo------

Chương 2178: Nghe Nói. Ngươi Rất Mạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Về phần đám người Bạch Phát Lão Giả kia, tại Dương Diệp xuất thủ một khắc này, những người kia chính là đã quay người đào tẩu!

Trốn!

Với bọn hắn mà nói, chỉ có trốn.

Chiến?

Ai có thể chiến? Bạch Phát Lão Giả kia, cũng chính là Cổ Lan Gia lão tổ đều bị lập tức chém tới hai tay, ai có thể đánh với Dương Diệp một trận?

Trong Ma Đô Thành, một đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang vọng dựng lên.

Huyết kiếm qua, không có một ngọn cỏ!

Chỉ chốc lát, cả trong Ma Đô Thành, đã không có người sống.

Ma Đô Thành bên ngoài.

Dương Diệp mang theo chúng nữ rời đi, rời đi một hồi, Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, lập tức cong ngón búng ra.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên chui vào trong Ma Đô Thành kia.

Ầm!

Của mọi người nữ trong ánh mắt, cả tòa thành trực tiếp nổ bể ra, thoáng qua, một đạo kiếm quang bắn ra tung tóe, trong chốc lát, cả tòa thành hóa thành hư vô!

Dương Diệp mặt hướng Tần Vũ, “hả giận sao?”

Tần Vũ nhìn xem Dương Diệp, nước mắt ngăn không được tuôn ra.

Dương Diệp nói khẽ: “Là quay về Tần Gia, hay vẫn là đi theo ta?”

Tần Vũ nhìn cách đó không xa chúng nữ liếc mắt, nàng do dự một chút, sau đó nói: “Ta có thể mang theo các nàng đi theo ngươi không?”

Nàng nhìn ra, Dương Diệp cũng không muốn quản chuyện của Nhân Tộc. Nếu như nàng lựa chọn quay về Tần Gia, chung quanh những cô gái này kết cục sợ là sẽ phải rất thảm. Bởi vì Tần Gia không có khả năng phù hộ những cô gái này, cũng sẽ không đi phù hộ những cô gái này.

Dương Diệp tự nhiên biết tâm tư của Tần Vũ, lập tức khẽ gật đầu, “đương nhiên có thể!”

Nghe vậy, trong lòng Tần Vũ vui vẻ, “cám ơn!”

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo chúng nữ đi tới Hư Linh Đại Lục.

Thu xếp ổn thỏa Tần Vũ các loại nữ nhân về sau, Dương Diệp đi tới trong Hồng Mông Tháp, trong tầng thứ hai, Dương Diệp ngồi ở bên cạnh của An Nam Tĩnh, hắn duỗi tay nắm chắc tay của An Nam Tĩnh, nói khẽ: “Ta bồi bồi ngươi!”

...

Đây là một mảnh tinh cầu hoang vu, trên tinh cầu này, đã không còn Linh khí, tĩnh mịch một mảnh.

Đột nhiên, một nữ tử đã rơi vào cái mảnh này tinh cầu phía trên.

Người này, đúng là Thần Tộc Đinh Thược Dược.

Tại Đinh Thược Dược bên cạnh cách đó không xa, là Thần Tộc Cường Giả, tổng cộng hai mươi sáu vị Thánh Nhân!

Đinh Thược Dược mang theo mọi người đi xa đi, chỉ chốc lát, Đinh Thược Dược dừng bước, tại trước mặt nàng cách đó không xa, là một cái sâu vực sâu không thấy đáy.

Đinh Thược Dược cúi người nhìn phía dưới cái kia mảnh vực sâu, im lặng không nói.

Qua hồi lâu, Đinh Thược Dược hai tay hư chiêu, trong chốc lát, không gian chung quanh rung động bắt đầu chuyển động, chỉ chốc lát, một đạo cự đại kỳ dị quang trận trùm lên cái kia vực sâu hai bên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ phía chân trời xa xôi tấn công tới.

Đinh Thược Dược hai mắt híp lại, hai tay ngừng lại, sau lưng nàng, Chúng Thánh đang muốn ra tay, cũng là bị Đinh Thược Dược cho ngăn cản.

Rất nhanh, một thanh kiếm đã rơi vào trước mặt của Đinh Thược Dược.

Kiếm Thủ!

Người đến, đúng là Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất, Kiếm Thủ!

Đinh Thược Dược hai tay thả lỏng phía sau, “như thế nào?”

Kiếm Thủ trầm giọng nói: “Ngươi Thần Tộc thật sự muốn phục sinh hắn!”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “Thế nào, muốn ngăn cản ta?”

Kiếm Thủ trầm mặc.

Cái này vực sâu, là năm đó Hiên Viên Đế dùng nàng bổ ra tới, mà như vậy một kiếm, chôn cất giết nhớ năm đó không ai bì nổi Thần Tộc tộc trưởng, Thích Thiên! Nhưng mà, chỉ có nàng cùng Hiên Viên Đế biết, một kiếm kia cũng không có khả năng chính thức chém giết sạch Thích Thiên.

Chẳng qua là trọng thương!

Như Thích Thiên loại này siêu cấp cường giả, là rất khó cái chết!

Về sau, Hiên Viên Đế vốn là muốn cách mỗi mười năm để đối phó một lần Thích Thiên này, cho đến triệt để tuyệt sát Thích Thiên này mới thôi. Nhưng mà, năm đó tay cầm Kiếm Thủ Hiên Viên Đế lọt vào Nhân Tộc Cường Giả kiêng kị, bởi vậy, Nhân Tộc chúng tổ đột nhiên ra tay, tiêu diệt Hiên Viên Đế.

Mà hôm nay, Thần Tộc muốn phục sinh năm đó Thích Thiên.

Nhưng mà, Bách Tộc nhưng là không có năng lực kia ngăn trở. Cho dù là nàng đã thông tri còn lại hai mọi người, còn có một chút cường giả, nhưng mà, vẫn như cũ không người nào nguyện ý tới.

Bất lực!

Hai mọi người cùng Dương Diệp trận chiến ấy, chân chính tổn thương nguyên khí nặng nề rồi. Đặc biệt là ngũ tổ, vì tuyệt sát Dương Vô Địch, bỏ ra giá thê thảm. Bọn hắn hiện tại, đối với Đinh Thược Dược cùng Thần Tộc hành vi, căn bản bất lực.

Mà Đinh Thược Dược sở dĩ lựa chọn ở thời điểm này đến phục sinh Thích Thiên, cũng chính bởi vì duyên cớ này.

Nếu như là trước kia, nàng hành động này, tất nhiên sẽ đưa tới Bách Tộc cường giả ngăn cản. Lúc kia, cũng không phải là Dương Diệp đối mặt năm vị lão tổ cùng trăm vị Thánh Nhân rồi. Mà là bọn hắn Thần Tộc!

Bởi vậy, nàng một mực chờ đợi, chờ một cái cơ hội. Cơ hội này, nàng rốt cuộc chờ đến.

Cách đó không xa, Kiếm Thủ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ngươi Thần Tộc, không phải là cuối cùng Doanh Gia!”

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Kiếm Thủ, “nếu như ta là ngươi, ta chọn rời đi, bằng không thì, đợi tí nữa muốn đi cũng không đi được. Cuối cùng, ngươi bây giờ, chỉ là một chuôi kiếm, không có người sử dụng, kiếm tại cường đại, đúng là vẫn còn kiếm.”

Cách đó không xa, Kiếm Thủ trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời.

Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại, “ngươi chỉ là một chuôi kiếm!”

Nói xong, nàng đi tới cái kia vực sâu biên giới, năm đó, thích Thiên Tộc dài hay là tại này ngăn trở Bách Tộc cùng tứ đại gia cường giả. Cũng chính là ở cái địa phương này, Thần Tộc đến tận đây từ Đại Thiên Vũ Trụ biến mất.

Chết thì chết, trốn thì trốn!

Năm đó Thần Tộc, bực nào cường thịnh?

Qua hồi lâu, Đinh Thược Dược lắc đầu, nàng hai tay hư chiêu, trong chốc lát, một vùng sao trời xuất hiện ở cái mảnh này đại lục trên bầu trời, thoáng qua, vô số Tinh Quang từ phía xa trong trời sao kích xạ mà đến, thoáng qua, toàn bộ vực sâu bắt đầu rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Thời gian dần trôi qua, một cổ hơi thở từ cái này vực sâu lòng đất truyền ra.

Khí tức có chút yếu ớt, giống như là đứa bé sơ sinh tiếng hít thở.

Lúc này, Đinh Thược Dược bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, một đạo bạch quang xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Bạch quang tản đi, Tiểu Bạch đã rơi vào trước mặt của Đinh Thược Dược.

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không nói gì.

Đinh Thược Dược nói: “Linh khí, ta cũng cần Linh khí!”

Tiểu Bạch trầm mặc.

Lúc này, một người đàn ông trung niên đi tới trước mặt của Đinh Thược Dược, “quân sư, cho nàng điểm màu sắc đi, bằng không thì, nàng sẽ không ngoan ngoãn phối hợp!”

Ầm!

Lúc này, trung niên nam tử kia không có dấu hiệu nào bay ra ngoài.

Nghìn ngoài... Trượng, trung niên nam tử đập ầm ầm rơi xuống đất, kia không hiểu nhìn về phía cách đó không xa Đinh Thược Dược, “quân sư, thuộc hạ...”

Đinh Thược Dược lạnh lùng nhìn thoáng qua trung niên nam tử kia, sau đó nói: “Ta làm thế nào, không cần ngươi tới dạy.”

Trong lòng trung niên nam tử cả kinh, vội vàng quỳ xuống, “thuộc hạ biết sai!”

Tại Thần Tộc, địa vị của Đinh Thược Dược quá siêu nhiên rồi. Đương nhiên, không chỉ có là địa vị, thực lực của Đinh Thược Dược, cũng là vô cùng cường đại. Tại Thần Tộc, ngoại trừ Trĩ Nữ, Đinh Thược Dược có quyền uy tuyệt đối!

Đinh Thược Dược thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước mặt Tiểu Bạch, nàng thò tay muốn sờ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhưng là trốn tránh ra.

Đinh Thược Dược tay có chút cứng đờ, sau đó nói khẽ: “Tiểu Bạch, ngươi nếu là không nguyện ý trợ giúp ta, bọn hắn sẽ giết ngươi, còn có Dương Diệp, ngươi không hy vọng hắn có việc gì?”

Nghe vậy, Tiểu Bạch lúc này nhìn hằm hằm Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược mặt không biểu tình, nàng tay phải quơ quơ, “đi giết Dương Diệp!”

Sau lưng nàng, ít Thánh Nhân kia xoay người rời đi.

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ngăn cản ít Thánh Nhân kia, nàng nhìn về phía Đinh Thược Dược, thoáng qua, một cỗ Linh khí đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Rất nhanh, những linh khí này liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong vực sâu kia.

Cứ như vậy, vô số Linh khí cùng Tinh Thần Chi Lực hướng phía cái kia vực sâu điên cuồng dũng mãnh vào.

Cách đó không xa, Đinh Thược Dược mắt nhìn phía dưới, hai tay thả lỏng phía sau, ánh mắt lạnh như băng, mặt không biểu tình.

Tại rất xa trong hư không, một ông già nhìn chăm chú lên đây hết thảy.

Lão giả này, đúng là Đạo Tổ.

Đạo Tổ tự nhiên biết rõ Đinh Thược Dược đang làm cái gì, nhưng mà, hắn vẫn như cũ không cách nào ngăn cản. Cách đó không xa nàng kia, đã các phương diện đều đã nghĩ đến.

Bách Tộc, tứ đại gia, Dương Diệp... Cô gái trước mắt này chính là lợi dụng Dương Diệp cùng tứ đại gia còn có Bách Tộc những thứ này rắc rối quan hệ phức tạp, vì Thần Tộc tìm được tốt nhất một cái cơ hội, một cái cơ hội vùng lên.

Hôm nay, Thần Tộc quật khởi, Thế bất khả đáng!

Qua hồi lâu, Đạo Tổ thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Mà tại một bên khác, là một gã khác lão giả.

Lão giả này, đúng là Viên Lão kia, cũng chính là Thiên Cơ Lão Nhân. Tại bên cạnh hắn, là Trọng Dạ.

Trọng Dạ rời khỏi Binh Gia về sau, chính là một mực đi theo Viên Lão.

“Thích Thiên muốn sống lại!” Thiên Cơ Lão Nhân nói khẽ.

“Năm đó vị kia Vô Địch hậu thế Thích Thiên?” Trọng Dạ hỏi.

Thiên Cơ Lão Nhân khẽ gật đầu một cái, “vào năm đó, nếu không phải hắn, Thần Tộc sợ là phải triệt để diệt sạch. Vị này, thật sự xem như nhân vật số má, năm đó mấy vị lão tổ, tăng thêm tay kia nắm Kiếm Thủ Hiên Viên Đế liên thủ, mới thắng được một ít trận đại chiến. Đáng tiếc, năm đó Bách Tộc cùng tứ đại gia, cũng không có đem Thần Tộc chém tận giết tuyệt. Đương nhiên, không phải bọn hắn không muốn, mà là làm không được. Này Tiểu Nữ Oa phụ thân, cũng liền là năm đó Thần Tộc quân sư, vị này, cũng là một vị nhân vật."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó nhìn về phía cách đó không xa Đinh Thược Dược, "hổ phụ không sinh khuyển nữ a!"

Thiên Cơ Lão Nhân bên cạnh, Trọng Dạ lắc đầu, "Đại Thiên Vũ Trụ này, sợ là chịu không được nhiều bớt hành hạ rồi!"

Thiên Cơ Lão Nhân chính muốn nói gì, đột nhiên, chỗ xa kia vực sâu rung động kịch liệt lên, thời gian dần trôi qua, một cỗ khí tức kinh khủng từ trong đó chậm rãi tràn ra.

Thiên Cơ Lão Nhân thấp giọng nói: "Hiện thế rồi!"

Ầm!

Lúc này, trong vực sâu kia, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên phóng lên trời, ngay sau đó, một đạo kim sắc cột sáng từ trong đó vọt lên, chỉ chốc lát, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở màu vàng kia trong cột sáng.

Đinh Thược Dược sau lưng, ít Thánh Nhân kia đột nhiên ngay ngắn quỳ xuống, "cung nghênh chủ ta!"

Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại, "thành công!"

"Ha ha..."

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ màu vàng kia trong cột sáng truyền ra, chỉ chốc lát, tiếng cười trực thấu Thiên tế, chuẩn xác mà nói là, vô số thế giới đều nghe được đạo này tiếng cười to.

Trong tiếng cười, tràn đầy khoái ý, tràn đầy không kiêng nể gì cả!

"Đại Thiên Vũ Trụ, Thích Thiên ta, đã trở về!"

Lúc này, một giọng nói đột nhiên vang vọng cả Đại Thiên Vũ Trụ mỗi một cái góc nhỏ.

Mà đúng lúc này, một tên đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện tại cái kia vực sâu trước cách đó không xa.

Đám người Đinh Thược Dược ánh mắt lúc này nhìn về phía trung niên nam tử kia.

Trung niên nam tử coi thường đám người Đinh Thược Dược, sau đó chậm rãi hướng phía cái kia đạo kim sắc cột sáng đi đến, “nghe nói, ngươi rất mạnh, hy vọng là thật sự!”

“Ngươi là người phương nào!” Màu vàng bên trong cột ánh sáng, truyền ra một giọng nói.

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “thế gian có một loại tư vị, ta không nghĩ tại nếm loại tư vị này.”

Nói đến đây, hắn ngừng lại, nhìn thẳng cái kia đạo kim sắc cột sáng, “biết là cái gì tư vị sao? Vô địch tư vị!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2179: Giết, Bất Luận Già Trẻ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô địch tư vị!

Trong tràng, Đinh Thược Dược hai mắt híp lại, vẻ mặt nghiêm túc vô cùng!

Người trước mắt này mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử, nàng đã từng thấy qua.

Mà vị này, cũng là lập tức tối thần bí, khó lường nhất một vị.

Giờ phút này, đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử đi tới màu vàng kia cột sáng trước mặt, hắn bấm tay một điểm.

Xùy~~!

Cái kia đạo kim sắc cột sáng trực tiếp nổ bể ra, hóa thành đầy trời mảnh vỡ rơi xuống phía dưới.

Tại màu vàng bên trong cột ánh sáng, là một gã đang mặc áo bào tím trung niên nam tử, trung niên nam tử tóc dài xõa vai, thân hình cao lớn, hai đầu lông mày mang theo một cổ uy nghiêm.

Người này, chính là Thích Thiên của Thần Tộc.

Giờ phút này, Thích Thiên cũng đang chăm chú nhìn trước mặt hắn vị trung niên nam tử này.

Thích Thiên chậm rãi đi tới đàn ông trung niên trước mặt, sau một khắc, kia bấm tay đối với trung niên nam tử chính là một điểm.

Một điểm này, trong Thiên Địa dường như trở về tĩnh mịch.

Thiên địa biến sắc!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa phiến thiên địa này vang vọng dựng lên.

Xùy~~!

Giờ khắc này, trong Thiên Địa đột nhiên bị một đạo kiếm quang xé rách, thoáng qua, Thích Thiên kia lui về phía sau trọn vẹn vạn trượng khoảng cách.

Mà lúc này, Bạch Bào Trung Niên kia nam tử đã quay người rời đi.

Điểm đến là dừng?

Sai!

Mà là Bạch Bào Trung Niên nam tử đã không có tiếp tục đánh dục vọng rồi. Bởi vì bây giờ Thích Thiên, cũng không phải điên phong trạng thái.

“Ngươi là người phương nào!”

Ngay tại lúc này, Thích Thiên đột nhiên trầm giọng nói. Tay phải của hắn tại sau lưng, nếu như có người ở sau lưng, liền sẽ phát hiện, hắn cánh tay phải bên trên, có một đạo sâu đậm vết kiếm.

Cách đó không xa, Bạch Bào Trung Niên kia nam tử không nói gì.

“Tiền bối!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Đinh Thược Dược đột nhiên xuất hiện tại trước mặt người đàn ông trung niên kia.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ ngàn cân treo sợi tóc, tiền bối thực lực cường đại như thế, còn xin tiền bối...”

“Quan hệ gì tới ta?”

Trung niên nam tử nhìn thẳng Đinh Thược Dược, “thiên phú không tồi, nhưng đáng tiếc, lại cứ hết lần này tới lần khác ưa thích chơi những cái được gọi là cái gì kế sách. Tiểu Nữ Oa, tại trước mặt tuyệt đối thực lực, hết thảy kế sách, đều là phù vân.”

Trong lòng Đinh Thược Dược có chút không phục, “đây có thể không nhất định?”

“Không nhất định?”

Trung niên nam tử mỉm cười, “ta hiện tại như muốn tiêu diệt ngươi Thần Tộc, bất quá trong nháy mắt chuyện tình, lại hỏi, ngươi như thế nào ngăn cản?”

Đinh Thược Dược biến sắc.

Trung niên nam tử lắc đầu, chính muốn ly khai, mà lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Tiền bối thấy thế nào Dương Diệp? Hắn hiện tại, được xưng Đại Thiên Vũ Trụ ta Kiếm Tu thứ một, mà tiền bối, tựa hồ cũng chỉ dùng kiếm!”

Dương Diệp!

Trung niên nam tử ngừng lại, trầm mặc một chút về sau, trung niên nam tử nói khẽ: “Kiếm đạo hữu điểm tạp, bất kể là sát ý hay vẫn là kiếm, đều còn chưa đủ thuần túy. Sát ý không đủ thuần túy, là vì trong lòng hắn hữu tình, không cách nào làm được tuyệt, kiếm đạo không đủ thuần túy, là vì trong lòng hắn có sát ý. Hắn bất kể là sát ý, hay vẫn là kiếm ý, lực lượng nguồn suối đến từ chính ‘tình’. Nếu như hắn có thể kiên trì bản tâm, giữ vững vị trí cái chữ này, sẽ có đạo của chính mình đấy.”

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: “Tiền bối kiếm đạo cùng hắn tựa hồ vừa vặn trái lại!”

Trung niên nam tử như có thâm ý nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, “xác thực rất thông minh.”

Nói xong, trung niên nam tử không có đang nói cái gì, quay người biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại, “hẳn không sai!”

Qua hồi lâu, Đinh Thược Dược quay người đi tới trước mặt Thích Thiên kia, lúc này, Thích Thiên nói: “Ngươi là tính tuyệt con gái?”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu.

Thích Thiên trong mắt hiện lên vẻ ôn nhu, “ngươi Đinh gia, vì Thần Tộc ta hy sinh rất nhiều nhiều nữa... Năm đó nếu là không có cha ngươi hy sinh, Thần Tộc ta tại một ít trận tranh đấu ở bên trong, cũng đã triệt để diệt sạch!”

Đinh Thược Dược trầm mặc.

Thích Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại, “Không sao, năm đó Bách Tộc đối với Thần Tộc chúng ta làm hết thảy, ta muốn bọn hắn gấp trăm ngàn lần trả trở về!”

“Ta nghĩ nghỉ ngơi một chút!”

Lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

“Ừ?”

Thích Thiên nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nói khẽ: “Thích Thiên Đại Nhân như là đã phục sinh, Thần Tộc liền giao cho Thích Thiên Đại Nhân. Ta, ta muốn an tĩnh một mấy ngày. Mong rằng Thích Thiên Đại Nhân thành toàn!”

Thích Thiên nhìn xem Đinh Thược Dược hồi lâu, sau đó nói: “Được. Nhớ kỹ, đại môn của Thần Tộc, Thần Tộc quân sư chức, vĩnh viễn cho ngươi giữ lại!”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, nàng đem Tiểu Bạch phóng ra, “còn có một sự tình, này Linh Chủ, có thể vì Thần Tộc ta làm rất nhiều chuyện. Mà nàng năm đó tương trợ ta nhiều lần, ta hy vọng Thích Thiên Đại Nhân có thể đối xử tử tế nàng.”

Thích Thiên nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nhẹ gật đầu, “có thể!”

Đinh Thược Dược đối với Thích Thiên có chút thi lễ, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Tiểu Bạch, nàng nói khẽ: “Phải nghe lời một ít, không có thể ở giống như trước kia nhâm tính.”

Tiểu Bạch căm tức nhìn Đinh Thược Dược, nàng tiểu trảo huy vũ xuống.

Dương Diệp!

Dương Diệp sẽ đến!

Đây là ý tứ của Tiểu Bạch.

Đinh Thược Dược mỉm cười, không có đang nói cái gì, quay người rời đi.

Đinh Thược Dược đi tới một mảnh Tử Tịch Chi Địa, cái mảnh này Tử Tịch Chi Địa, chính là đã từng Thần Tộc đô thành. Mà bây giờ, đã trở thành một mảnh Tử Tịch Chi Địa, không có linh khí, không có hơi thở sự sống.

Tĩnh mịch!

Đã từng người nơi này, đều chết hết.

Đinh Thược Dược chậm rãi quỳ xuống, hai hàng thanh tịnh chất lỏng không ngừng từ trong hốc mắt nàng tràn ra, “phụ thân, ta không muốn giết hắn, không muốn hại hắn. Thế nhưng là, Bách Tộc tàn sát Thần Tộc ta ba trăm bảy mươi thành, giết Thần Tộc ta mấy tỷ nhân dân, hầu như đem Thần Tộc ta diệt chủng, thù này, không thể không báo; Thần Tộc ta mấy tỷ sinh linh, không thể chết vô ích; Ta Đinh gia một nghìn sáu trăm miệng, bọn họ oan hồn hiện tại vẫn ở chỗ cũ, ta... Ta không có lựa chọn khác!”

Năm đó Bách Tộc đánh Thần Tộc, Thần Tộc bị thua.

Nhưng mà, hiện tại người đã có rất ít người biết lúc trước Bách Tộc là như thế nào đối đãi Thần Tộc những cái kia bình thường dân chúng đấy.

Thần Tộc ba trăm bảy mươi thành, đều bị tàn sát!

Một lần kia, máu tươi nhuộm đỏ cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Được làm vua thua làm giặc, Thần Tộc bại, cái này là Thần Tộc kết cục.

Huyết hải thâm cừu!

Qua hồi lâu, nàng chậm rãi đứng lên, “ta đã vì Thần Tộc làm ta có thể làm hết thảy... Lúc trước, hắn cứu được mạng của ta, ta sẽ đem cái này mệnh trả cho hắn.”

Nói xong, kia quay người rời đi.

...

Ở chỗ sâu trong Vô Tận Hắc Động, chỗ đó, có một cánh cửa ánh sáng.

Chẳng biết lúc nào, cánh cửa ánh sáng này đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một cái bóng mờ từ trong đó chậm rãi đi ra, một lát sau, hư ảnh dần dần ngưng thực.

Hư ảnh như hình người, bất quá, so với bình thường người cao hơn lớn hơn một chút, mà lại đồng tử là sắc tro tàn đấy.

Đây là một vị nữ tử.

Nữ tử đang mặc Ám Kim Sắc khôi giáp, đầu mũ miện lấy một đầu mũ giáp, thân sau lưng đeo, lưng đeo một thanh ám Kim Sắc Trường Thương. Tại nữ tử tọa hạ, là một đầu hình thể cực sự cao to dị thú.

Dị thú như ngựa, bất quá hình thể so với bình thường ngựa lớn hơn rất nhiều, này thất dị thú toàn thân đen kịt, hai mắt đỏ thẫm, sau lưng mọc lên hai cánh, hai cánh cũng là hiện lên màu đen nhánh, uyển như đao phong giống như sắc bén.

Nữ tử quét mắt một cái bốn phía, cuối cùng, kia hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

...

Mà đang ở bên ngoài mấy triệu dặm, cũng chính là Hư Linh Đại Lục, Dương Diệp trong cơ thể, trong Hồng Mông Tháp Tiểu Thiên đột nhiên giơ lên cái đầu nhỏ, cặp mắt híp lại, “tử vong khí tức... Bất Tử Kỵ Sĩ... Các nàng xuất hiện!”

“Bất Tử Kỵ Sĩ?”

Lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở bên cạnh của Thiên Tú, hắn vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “đó là cái gì?”

Thiên Tú khẽ cúi đầu, “một chi quân đoàn, một chi cường đại quân đoàn, rất lợi hại!”

Rất lợi hại!

Thiên Tú nhìn xem Thiên Tú hồi lâu, sau đó nói khẽ: “A Tú, ta thật sự rất ngạc nhiên, ngươi đến tột cùng là người nào vậy?”

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ca ca rất muốn biết sao?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta không muốn biết, ta chỉ biết là, ngươi là A Tú.”

Thiên Tú nghe vậy, nhếch miệng cười cười, dáng tươi cười vô cùng sáng lạn.

Một lát sau, Thiên Tú giữ chặt tay của Dương Diệp, “ca ca là tưởng đi báo thù, đúng không?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “khẳng định là phải báo đích.”

Thiên Tú nói khẽ: “Có thể chờ một chút sao?”

“Ừ?” Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: “Những người kia, đều tự thực ác quả. Ca ca hiện tại phải làm, là cố gắng tăng lên thực lực của chính mình, bởi vì có so với những người kia kẻ càng đáng sợ hơn xuất hiện. Ta cảm nhận được khí tức của bọn hắn, bọn hắn rất nhanh sẽ bị toàn bộ xuất hiện.”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Hắn đã có một cảm giác phi thường không hay!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, “Thích Thiên Thần Tộc, sống lại!”

Thần Tộc tộc trưởng!

Dương Diệp hai mắt híp lại, “Tiểu Bạch chứ?”

“Tiểu Bạch tại Thích Thiên trong tay, còn Đinh Thược Dược, nàng, nàng tựa hồ biến mất!” Dương Liêm Sương nói khẽ.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đã minh bạch!”

“Nếu như Tiểu Bạch có cái tốt xấu, ngươi...” Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, “Tiểu Bạch nếu có tốt xấu, ta sẽ giết hết Thần Tộc mỗi một người, ta muốn hút sạch Thần Tộc mỗi một người máu, năm đó Bách Tộc không có diệt sạch bọn hắn, vậy để cho Dương Diệp ta đến!”

Tiểu Bạch là nghịch lân.

Ai đụng người đó chết, có bao nhiêu, chết bao nhiêu!

Dương Liêm Sương thấp giọng thở dài, không có đang nói cái gì.

“Ta đi ra ngoài một chuyến, nơi đây giao cho các ngươi!”

Dương Diệp nói xong, trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu biến mất không thấy gì nữa.

...

Binh Gia.

Ngày hôm nay, một người đàn ông trung niên đột nhiên đi tới Binh Gia lối vào.

Người này, đúng là Thích Thiên kia.

Binh Gia Thủ Hộ Giả xuất hiện ở trước mặt của Thích Thiên, kia chính yếu nói, Thích Thiên đột nhiên thò tay hướng phía trước duỗi ra, sau đó mãnh liệt sờ.

Ầm!

Binh Giới kia Thủ Hộ Giả thân thể trực tiếp nổ bể ra, hóa thành một đống mảnh vỡ.

Thích Thiên đưa tay một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Cả Binh Giới kết giới lập tức hóa thành hư vô, thoáng qua, Thích Thiên cùng Thần Tộc hai mươi sáu thánh xuất hiện ở Binh Giới.

Binh Giới trong lòng mọi người hoảng hốt, vô số cường giả nhao nhao phóng lên trời.

Thích Thiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đạm thanh nói: “Giết, bất luận già trẻ!”

...

PS: Cảm tạ: Chuông bay 888, thư hữu 36009917. Thư hữu 26094856, liwei145230, nn52921697, hương 970629, thư hữu 54035343, vừa chính vừa tà mực tổ, mặt trăng hệ, thư hữu 53060613, thư hữu 40670570, Phì Tử kiên 0304, tiểu du côn 0o, nguyện làm người vô tình, ngoài lề ngôn ngữ trong lòng love, duy duy duy, thư hữu 3021578 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!

------oOo------

Chương 2180: Chiến Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Binh Giới!

Thần Tộc đại quân hàng lâm, cả Binh Giới lập tức rối một nùi hỏng bét.

Nhưng mà rất nhanh, một đạo uy áp vô hình xuất hiện ở trên không Binh Giới, thoáng qua, một ông già xuất hiện ở trước mặt Thích Thiên cách đó không xa.

Người đến, đúng là Binh Gia Binh Tổ!

Binh Tổ nhìn thoáng qua Thích Thiên, “lúc trước, đúng là sơ suất.”

“Chủ quan?”

Thích Thiên khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “các ngươi đúng là sơ suất. Hiện tại, năm đó thiếu nợ Thần Tộc ta khoản nợ, là nên trả chứ?”

Nói xong, hắn tay phải vung lên.

Thoáng qua, sau lưng hắn những cường giả kia lập tức hướng phía Binh Giới đám người vọt tới.

Mà đúng lúc này, vô số cường giả đột nhiên xuất hiện tại trong Binh Giới.

Thánh Nhân!

Trọn vẹn bốn mươi chín vị Thánh Nhân!

Dẫn đầu, là Phật Tổ của Phật Gia, còn có Đạo Tổ Đạo Gia.

Trừ lần đó ra, còn có Tà Tổ kia, cùng với Ma Tổ Ma Tộc.

Bốn vị lão tổ!

Khi biết Thần Tộc Thích Thiên muốn sống lại một khắc này, Bách Tộc cùng tam đại gia tự nhiên không có khả năng không có chuẩn bị.

Cùng tiến thối!

Bây giờ tam đại gia tăng thêm Bách Tộc, đã đã đạt thành một cái hiệp nghị, cái kia chính là cùng tiến thối, cùng nhau đối mặt Thần Tộc. Đương nhiên, còn có Dương Diệp. Dương Diệp cái yêu nghiệt này... Hiện tại, tam đại gia cùng Bách Tộc, đã không có năng lực kia giết hắn rồi.

Nếu quả thật muốn giết, vậy cũng nhất định sẽ trả giá giá thê thảm!

Cái giá này, đang không có tình huống của Thần Tộc dưới, là có thể giao một cái, nhưng mà, còn có Thần Tộc. Bởi vậy, dù cho bọn hắn biết Dương Diệp như vậy trưởng thành tiếp không được, nhưng mà, bọn hắn vẫn như cũ bất lực.

Cách đó không xa, Thích Thiên hai mắt híp lại, “các ngươi, phản ứng ngược lại là rất nhanh.”

Nguyên bản, hắn sau khi xuất thế, muốn thừa lấy xuất kỳ bất ý, trước diệt hết Binh Gia. Nhưng mà, hắn thật không ngờ, Binh Gia này sớm có phòng bị.

Lúc này, Phật Tổ Phật Gia kia đột nhiên song thập chắp tay trước ngực, nói một tiếng phật hiệu, “Thích Thiên thí chủ, chuyện năm đó, đã là quá khứ, sao không nhìn về tương lai? Đại Thiên Vũ Trụ, các tộc hoàn toàn có thể cộng đồng sinh tồn, ngươi...”

“Đã là quá khứ?”

Thích Thiên thần sắc đột nhiên dữ tợn, “Lão Ngốc Lư, ngươi Bách Tộc năm đó diệt Thần Tộc ta mấy trăm thành, lại để cho Thần Tộc ta hầu như diệt chủng, hiện tại, ngươi cùng ta nói đó đã là quá khứ?”

Nói xong, Thích Thiên mãnh liệt một chưởng oanh ra.

Ầm!

Một cỗ uy áp cường đại chấn động mà ra, cả Binh Giới kịch liệt run lên, thiếu chút nữa đập nát!

Mà xa xa, Phật Gia kia Phật Tổ trong cơ thể đột nhiên xuất hiện một vệt kim quang, kim quang chợt hiện hiện ra, trực tiếp ngăn trở Thích Thiên cỗ lực lượng kia.

“Nguyên lai, các ngươi đều bị thương!”

Lúc này, Thích Thiên đột nhiên cười lạnh.

“Thích Thiên thí chủ lúc đó chẳng phải?”

Phật Tổ đạm thanh nói: “Năm đó bị trọng thương, thiếu chút nữa thần hồn câu diệt ngươi, hiện tại, lại khôi phục mấy thành?”

Thích Thiên hai mắt híp lại, giống như là ở suy nghĩ cái gì.

Phật Tổ đạm thanh nói: “Năm đó, ngươi Vô Địch hậu thế, nhưng mà, ngủ say đến nay, ngươi còn là năm đó ngươi, mà chúng ta cũng đã không phải là ta của năm đó đám. Dù cho chúng ta bản thân bị trọng thương, nhưng nếu là liên thủ, muốn tuyệt sát ngươi, cũng không phải không được., chỉ có điều muốn đánh đổi khá nhiều mà thôi. Nếu như ngươi Thần Tộc thật muốn Lưỡng Bại Câu Thương, chúng ta tùy thời có thể phụng bồi tới cùng!”

Lưỡng Bại Câu Thương!

Thích Thiên hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, hắn nếu là hiện đang xuất thủ, xác thực có thể cùng Bách Tộc Lưỡng Bại Câu Thương, nhưng mà, Thần Tộc sợ là cũng muốn triệt để bị diệt.

Cuối cùng, Thích Thiên lạnh lùng nhìn lướt qua trong tràng mọi người, sau đó mang theo Thần Tộc Chúng Thánh quay người rời đi.

“Các ngươi sẽ không đợi quá lâu đấy!”

Thiên tế, truyền đến thanh âm của Thích Thiên.

Trong tràng biến thành yên tĩnh trở lại.

Hiện tại Bách Tộc cùng ba tình cảnh của mọi người có thể nói là vô cùng tệ hại, lúc trước vì giết Dương Diệp, Bách Tộc cùng tam đại gia trả giá cao quá to quá lớn rồi. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là còn sống. Hôm nay, Dương Diệp này càng cường đại. Chỗ chết người nhất chính là, hiện tại Thần Tộc ngóc đầu trở lại. Trừ lần đó ra, còn có Mạt Pháp Thời Đại. Hiện tại, các tộc cùng tam đại gia nội bộ mâu thuẫn cũng là càng sâu.

Không có linh khí!

Tất cả mọi người muốn Linh khí!

Hiện tại liền xuất hiện loại tình huống này, mạnh được yếu thua. Kẻ yếu, không có bất kỳ sinh tồn năng lực, chỉ có thể bị lược đoạt, chỉ có thể bị tàn sát!

Ngăn cản?

Căn bản không có cách nào ngăn cản, ngăn cản cường giả cướp đoạt, cường giả như thế nào sinh tồn?

“Linh Chủ kia tại Thần Tộc trong tay?” Lúc này, có người đột nhiên hỏi.

Binh Tổ khẽ gật đầu, “Đúng!”

Một bên, Phật Tổ nói khẽ: “Linh Chủ này, chúng ta bây giờ tạm thời không cách nào đến cướp đoạt. Bất quá, cũng tốt, tại Thần Tộc trong tay, cái kia Dương người điên tất nhiên sẽ đi tìm Thần Tộc phiền toái, với hắn kiềm chế thoáng một phát Thần Tộc, với chúng ta mà nói, là một tu dưỡng cơ hội tốt.”

Nghe vậy, mọi người đều là nhẹ gật đầu.

Tất cả mọi người biết rõ Dương Diệp đối với Linh Chủ kia coi trọng, Thần Tộc chiếm Linh Chủ, Dương Diệp nhất định thì sẽ không từ bỏ ý đồ.

Dương Diệp.

Lúc này Dương Diệp, đã tới một mảnh trong Tinh Không.

Tinh không mịt mùng, vô biên vô hạn, vô cùng mênh mông.

Dương Diệp một người một mình tại phiến tinh không này chi bên trong hành tẩu, không biết trải qua bao lâu, hắn ngừng lại. Tại trước mặt hắn cách đó không xa, đứng vững vàng một tòa cung điện.

U Minh Cung!

Nơi đây, đúng là U Minh Điện kia tổng bộ.

Dương Diệp chậm rãi đi tới cái kia U Minh Cung trước, lúc này, một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cách đó không xa.

“Người tới là ai!” Người áo đen gầm lên.

Xùy~~!

Lúc này, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Trong chốc lát, toàn bộ tinh không xuất hiện tầng một sương mù màu máu. Mà cách đó không xa, cái kia lời mới vừa nói người áo đen đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Rất nhanh, hơn mười luồng khí tức khủng bố đột nhiên từ U Minh Cung bên trong hướng phía Dương Diệp cuốn tới.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra, bước ra một bước, một cỗ sát ý giống như thủy triều bộc phát ra.

Ầm!

Cái kia hơn mười luồng khí tức khủng bố lập tức tan thành mây khói.

Mà lúc này, Dương Diệp đã tiến nhập U Minh Cung, tại trước mặt hắn, là mười ba tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào người thần bí.

Mười ba người áo đen kia liền muốn ra tay, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “lui ra!”

Thanh âm rơi xuống, cái kia mười ba người quay người lui đến một bước.

Mà lúc này, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa. Người đến, đúng là Thiếu Ti U kia.

Thiếu Ti U quan sát một chút Dương Diệp, sau đó cười nói: “Thế nào, muốn báo thù?”

Lúc này, một thanh màu máu đỏ kiếm đột nhiên xuất hiện tại Thiếu Ti U giữa lông mày chỗ, bất quá mũi kiếm vừa chống đỡ tại giữa lông mày Thiếu Ti U trên thì dừng lại.

Thiếu Ti U hai tay hư nắm Dương Diệp huyết kiếm trong tay, huyết kiếm bị một cỗ lực lượng thần bí bao phủ, không cách nào tiến nửa tấc.

Thiếu Ti U nhìn xem Dương Diệp, “xác thực so với trước đó mạnh mẽ không ít, nhưng mà, tưởng muốn tàn sát tổ? Còn có chút non!”

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Dương Diệp liền người mang theo huyết kiếm bị đẩy lui mấy trăm trượng, bất quá thoáng qua, Dương Diệp xuất hiện ở sau lưng của Thiếu Ti U, thoáng qua, một kiếm mãnh liệt đâm vào phía sau lưng của Thiếu Ti U. Nhưng mà, một kiếm này nhưng là rơi vào khoảng không.

Thiếu Ti U bản thân đã tại mấy trăm trượng có hơn, cũng trước kia chính là Dương Diệp chỗ đứng.

Lúc này, Thiếu Ti U đột nhiên tay phải thò ra, trong chốc lát, từng sợi u ám sắc khí lưu uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía hội tụ mà đi.

Cách đó không xa, Dương Diệp tâm niệm vừa động.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, từng đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên xuất hiện tại cái mảnh này trong Tinh Không.

Rầm rầm rầm rầm!

Khắp trong Tinh Không đột nhiên nổ vang lên, hai người chỗ sức mạnh bùng lên trực tiếp đem hai người hướng về sau chấn động trọn vẹn mấy ngàn trượng. Bất quá, Dương Diệp vừa dừng lại một cái, kia chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của Thiếu Ti U kia.

Một thanh màu máu đỏ kiếm đột nhiên từ Thiếu Ti U đỉnh đầu một bổ xuống.

Thiếu Ti U sắc mặt không thay đổi, bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng thượng triều chấn động.

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bị đẩy lui, mà ở Dương Diệp bị đẩy lui lúc, Thiếu Ti U kia đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở trước mặt của Dương Diệp, thoáng qua, một đạo hàn quang đột nhiên gạt về cổ họng của Dương Diệp.

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, bất quá, hắn cũng không có lựa chọn đi ngăn cản này đạo hàn quang, mà là tay cầm huyết kiếm hướng lên trước mặt mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Lấy Mạng đổi Mạng!

Thiếu Ti U cũng không có tránh lui, đạo hàn quang kia tốc độ ngược lại biến thành càng nhanh, hơn bởi vì nàng có lòng tin, chủy thủ trong tay của chính mình sẽ trước tiên cắt tại trên cổ họng của Dương Diệp.

Như nàng suy nghĩ, chủy thủ trong tay của nàng trực tiếp bôi ở trên cổ họng của Dương Diệp.

Xùy~~!

Nhưng mà, tại Dương Diệp nơi cổ họng, xuất hiện tầng một mong mỏng giáp.

Hồng Mông Giáp!

Này giáp hoàn toàn chặn chủy thủ trong tay của Thiếu Ti U, mà kiếm trong tay của Dương Diệp nhưng là đâm vào trước ngực của Thiếu Ti U.

Ầm!

Thiếu Ti U toàn bộ người bị chấn bay ra ngoài, Dương Diệp vừa định thừa thắng truy kích, mà đúng lúc này, một đạo màu đen chưởng ấn đột nhiên hướng phía hắn đánh tới.

Dương Diệp giơ kiếm chính là vừa bổ!

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, đạo kia màu đen chưởng ấn lập tức nghiền nát, mà Dương Diệp nhưng cũng bị đẩy lui. Đang bị đẩy lui một chớp mắt kia, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang uyển như lôi điện bình thường hướng phía cách đó không xa Thiếu Ti U kia đánh tới.

Cách đó không xa, một đạo tàn ảnh đột nhiên đánh vào đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang phía trên.

Ầm!

Huyết Sắc Kiếm Quang nổ bể ra, thoáng qua, Thiếu Ti U đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp, sau một khắc, Thiếu Ti U khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, ngay sau đó, một cái đen nhánh tay trực tiếp áp hướng về phía Dương Diệp.

Dương Diệp đang muốn ra tay, đột nhiên, cỗ lực lượng kia lập tức trở nên mạnh mẽ, trên người Dương Diệp, xuất hiện một luồng áp lực vô hình, cỗ uy áp này chênh lệch điểm tướng Dương Diệp thân thể đập vụn.

Cực kỳ khủng bố!

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở trong tràng.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một chớp mắt kia, Thiếu Ti U kia sắc mặt hơi đổi một chút, sau một khắc, vô số Huyết Sắc Kiếm Khí trực tiếp đưa nàng cỗ lực lượng kia nát bấy, thoáng qua, ít Kiếm Khí này lập tức đem bao phủ!

Yên lặng một cái chớp mắt.

Ầm!

Những Huyết Sắc Kiếm Khí kia của Dương Diệp đột nhiên nổ bể ra, mà giờ khắc này, Thiếu Ti U kia đã tại vạn trượng bên ngoài.

Thiếu Ti U thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, “có chút ý tứ, chờ ta thương thế tốt lên, tại hảo hảo cùng ngươi chiến một trận chiến.”

Nói xong, kia trực tiếp cùng chung quanh ít U Minh Điện cường giả kia biến mất ở trong tràng.

Tạm thời tránh mũi nhọn!

Một phen kịch chiến, Thiếu Ti U phát hiện, nàng bây giờ, thật sự đã không làm gì được Dương Diệp rồi. Tại tiếp tục đánh, nàng coi như là có thể thắng, chỉ sợ cũng thắng thảm. Nàng bây giờ, đã bản thân bị trọng thương, tuyệt đối không thể đang bị Dương Diệp kéo tàn.

Bởi vậy, kia trực tiếp lựa chọn đi!

Cách đó không xa, Dương Diệp sắc mặt cực kỳ dữ tợn, kia tay phải cầm huyết kiếm mãnh liệt mà đối với xa xa chính là vừa bổ.

Ầm!

Cách đó không xa, cái kia U Minh Cung trực tiếp bị một kiếm này chém thành hư vô!

Bất đắc dĩ!

Sâu đậm bất đắc dĩ!

Thiếu Ti U phải đi, hắn căn bản không để lại!

Qua hồi lâu, Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó nói khẽ: “Nhị tỷ, Tần Xuyên, Vu Tịnh, Hầu Ca... Nhiều cho ta một chút thời gian, cho nhiều một chút điểm, ta sẽ dùng Bách Tộc máu tươi cùng hai máu tươi của mọi người để tế điện các ngươi!”

...

PS: Ta là chim loan xanh biên tập, chim loan xanh ở trên xe lửa, trên xe lửa không có tín hiệu, trèo lên không được trang web, văn chương là ta tiến vào hắn hậu trường, thay hắn tuyên bố. Đổi mới trễ, thay hắn nói với mọi người tiếng xin lỗi.

------oOo------

Chương 2181: Ta Đi Bảo Vệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Còn lần này, Dương Diệp cũng ý thức được một vấn đề.

Thực lực chưa đủ!

Hắn hiện tại, muốn giết một vị lão tổ cấp bậc cường giả, còn rất khó khăn. Mà Thiếu Ti U này, hay vẫn là thân thể bị thương, nếu như đối phương không có có thụ thương, đừng nói giết đối phương, chính hắn có thể hay không sống cũng là một cái vấn đề!

Thực lực!

Trong tràng, qua hồi lâu, Dương Diệp quay người rời đi.

Mà đang ở Dương Diệp rời đi sau đó không lâu, một nữ tử xuất hiện ở lúc trước Dương Diệp chỗ đứng.

Cô gái này, đúng là Thiếu Ti U kia.

Nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng, Thiếu Ti U sắc mặt thấp trầm như nước.

Tại trong lòng bàn tay của nàng, có một đạo sâu đậm vết kiếm.

Thực lực của Dương Diệp, sâu sắc nằm ngoài dự đoán của nàng. Hiện tại, Dương Diệp tuy rằng giết không được nàng, nhưng mà, nàng có được không làm gì được Dương Diệp!

Một vị lão Tổ Cảnh Cường Giả không làm gì được một vị cường giả Thánh Nhân Giai!

Có chút buồn cười!

Nhưng mà sự thật liền là như thế!

Qua hồi lâu, Thiếu Ti U thấp giọng nói: “Người này, không thể tùy ý kia trưởng thành tiếp a!”

Lúc này đây, nàng đều cảm thấy có chút sợ hãi.

...

Thần Tộc rút đi, điều này làm cho Đại Thiên Vũ Trụ xuất hiện một tia bình tĩnh. Bất quá, Mạt Pháp Thời Đại mang tới phụ diện ảnh hưởng nhưng vẫn còn ở đó.

Bách Tộc, trong đó thảm nhất không ai qua được Nhân Tộc.

Bây giờ Nhân Tộc, hoàn toàn đã trở thành Bách Tộc cướp đoạt đối tượng, vô số cường giả đi vào Nhân Tộc cướp đoạt, mà Nhân Tộc vừa không có tiến hành phản kháng, bởi vậy, Nhân Tộc đã hoàn toàn rơi vào tay giặc. Mà đúng lúc này, không biết ai tiết lộ Dương Diệp tại Hư Linh Đại Lục, vì vậy, vô số nhân loại bắt đầu hướng Hư Linh đại bỏ chạy.

Hy vọng!

Bây giờ đối với tại Nhân Tộc mà nói, nơi đó chính là hy vọng cuối cùng.

Dương Diệp xuất hiện qua tại Thiên Minh Thành, mà bởi vì Dương Diệp một đạo kiếm khí, Bách Tộc cường giả không có bất kỳ một người dám ở bước vào Thiên Minh Thành.

Bây giờ Nhân Tộc, duy nhất có thể làm cho Bách Tộc kiêng kị, phải nói sợ hãi, cũng chỉ có Dương Diệp!

Đi Hư Linh Đại Lục!

Mặc kệ nơi đó có hay không Linh khí!

Chỉ cần có thể còn sống!

Cứ như vậy, Huyền giả vô số Nhân Tộc liên tục không ngừng trốn hướng Hư Linh Đại Lục.

Hư Linh Đại Lục, trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai tay kết bắt tay vào làm ấn, tại quanh người hắn, tản ra một cỗ hồng mang.

Sát ý!

Sát ý của hắn tại chứng nhận tổ về sau, kỳ thật có chút không ổn định, cái này không ổn định, nguồn gốc là từ cảnh giới của hắn, cảnh giới của hắn mới Thánh Nhân Cảnh, nhưng mà, sát ý của hắn cũng đã đạt tới Tổ Cảnh. Ý cảnh cùng cảnh giới không thất, đặc biệt là ý cảnh này hay là giết ý.

Bởi vì cái này nguyên nhân, điều này làm cho hắn nhiều khi đã bị sát ý này ảnh hưởng, chỉ muốn giết người!

Hắn mặc dù rất muốn giết người, nhưng lại không nghĩ bị sát ý nô dịch.

Mà bây giờ, hắn ngay tại vững chắc kiếm tâm của chính mình, kiếm tâm vững chắc, sát ý thì không thể nô dịch hắn, mà hắn, cũng là có thể tốt hơn khống chế sát ý, sát ý này nếu là bị hắn chính thức khống chế, uy lực kia sẽ nâng cao một bước!

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Người càng ngày càng nhiều đi vào Hư Linh Đại Lục, mà đi tới Hư Linh Đại Lục những người này, đều đi tới Hư Linh Thành.

Hư Linh Thành, chính là đám người Dương Diệp chỗ ở cái này thành, cái này thành tuy rằng đã trở thành phế tích, nhưng mà, vô số người mệt mỏi nhưng là đem thành này xem là hy vọng cuối cùng.

Bất quá, bọn hắn hiện tại gặp phải một vấn đề!

Dương Diệp có thể hay không lưu bọn hắn lại?

So với Bách Tộc, bọn hắn càng sợ hãi Dương Diệp. Thời khắc này Dương Diệp, sát ý chứng nhận tổ, tại Nhân Tộc trong nội tâm, cái kia chính là cái gọi là sát Thần a! Loại người này, tâm niệm hơi chút không như ý, cái kia chính là muốn giết người.

Bất quá, bọn hắn cũng không có những biện pháp khác. Ở lại Nhân Tộc, không phải là bị Bách Tộc giết liền là bị người một nhà giết, tới nơi này, có lẽ còn có một đường sinh cơ.

Hư Linh Thành cũ nát trước cửa thành.

Dương Liêm Sương nhìn bên ngoài thành những cái kia Nhân Tộc Huyền giả, lông mày không khỏi nhíu lại. Ở bên cạnh nàng, là Tư Đồ Thính Vân còn có Tần Vũ.

Tại tam nữ nhân loại trước mặt, số lượng không phải là đặc biệt nhiều, chỉ có nghìn hơn.

Những người này, toàn bộ đều đang nhìn các nàng.

Dương Liêm Sương trầm mặc, thời khắc này nàng, hơi lúng túng một chút.

Lưu lại những người này?

Nếu như lưu lại những người này, sẽ có người càng ngày càng nhiều tới nơi này. Bình tĩnh mà xem xét, nàng cũng không muốn thu lưu những người này. Thu lưu những người này, sẽ có càng ngày càng nhiều phiền toái xuất hiện. Còn nếu là đuổi đi những người này, nàng rất rõ ràng, những người này nhất định là sống không được lâu đâu.

Lưu hay vẫn là đuổi?

“Lưu bọn hắn lại đi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn lại, một Tiểu Nữ Hài chính chậm rãi đi tới phía này.

Người tới chính là Thiên Tú!

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua trước mắt thần bí này Tiểu Nữ Hài, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Thiên Tú đi tới Dương Liêm Sương bên cạnh, sau đó nói khẽ: “Các ngươi thật sự tưởng Nhân Tộc chết hết sao?”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “có một loại lực lượng, gọi Chúng Sinh Chi Lực, loại lực lượng này, cường đại đến ngươi vô pháp tưởng tượng.”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Hư Linh Thành kia, “Nhân Tộc nếu là diệt vong, liền thừa các ngươi, các ngươi khi đó, sẽ cảm nhận được trước nay chưa có cô độc.”

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa những nhân kia, trầm mặc.

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Nhân Tộc Chúng Thánh phụ bỏ ca ca, thế nhưng là, Nhân Tộc tầng dưới chót những người này, bọn hắn không có thua ca ca. Những người này, bọn hắn căn bản không có gì Quyền Quyết Sách, để cho bọn hắn đến gánh chịu Nhân Tộc Chúng Thánh làm ra quyết định hậu quả xấu, không công bằng.”

Nói xong, Thiên Tú quay người đi sang một bên đi.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương trầm mặc hồi lâu, sau đó nhìn về phía cách đó không xa những nhân kia, “vào đi thôi!”

Giờ khắc này, vô số nhân loại nước mắt giống như vỡ đê tuôn ra.

Tuyệt vọng!

Không tại người của Nhân Tộc, là căn bản không lãnh hội được bọn hắn giờ phút này tâm tình.

Tại Nhân Tộc, khắp nơi đều là địch nhân, thậm chí người thân nhất của ngươi khả năng cũng sẽ trở thành địch nhân của ngươi. Mà lại tăng thêm Bách Tộc cường giả đến bốn phía cướp đoạt, có thể nói, cả Nhân Tộc đã trở thành chân chính Nhân Gian Luyện Ngục.

Hư Linh Đại Lục này là hy vọng cuối cùng của bọn hắn, nếu như nơi này đều không chứa chấp bọn hắn, vậy bọn họ là thật muốn tuyệt vọng!

Đây cũng là vì cái gì Hư Linh Đại Lục không có linh khí, bọn hắn cũng muốn tới nơi này nguyên nhân.

Bọn hắn chỉ muốn sống, chỉ muốn chạy trốn bây giờ Nhân Tộc!

Nhìn cách đó không xa Nhân Tộc mọi người, trong lòng Dương Liêm Sương cũng là hơi có chút phức tạp.

Xác thực, trong Nhân Tộc, rất nhiều người là ích kỷ, vô cùng ích kỷ, nhưng mà, cũng không phải tất cả mọi người là ích kỷ như vậy đấy. Bất kể như thế nào, nhìn đến trước mắt dáng vẻ của những người này, trong lòng Dương Liêm Sương cảm giác vô hình đã có chút bi thương!

Nhân Tộc, đã lưu lạc đến nước này!

Được Dương Liêm Sương cho phép, rất nhanh, người càng ngày càng nhiều loại hướng Hư Linh Đại Lục chạy đến.

Đối với cái này, Dương Liêm Sương cũng đều không có cự tuyệt, từng cái tiếp nhận.

Nàng làm những điều này, cũng không có thông tri Dương Diệp, không phải không tôn kính Dương Diệp, mà là cảm thấy không cần phải, nàng điểm ấy quyền lợi vẫn phải có, hơn nữa, nàng tin tưởng, Dương Diệp sẽ không quá để ý những chuyện này.

...

Thiên Tú đã đi ra Hư Linh Thành, đi tới nàng đã từng tới một mảnh kia mộ địa.

Chung quanh, hoàn toàn tĩnh mịch, còn có chút âm trầm.

Mà khi nàng bước vào phiến khu vực này về sau, phiến khu vực này biến thành càng thêm âm trầm. Thoáng qua, này vùng mộ địa mỗi một ngôi mộ phía trên, đều xuất hiện một đạo hư ảnh trong suốt.

Vong linh!

Số lượng khoảng chừng hơn vạn!

Những vong linh này chậm rãi đối với cách đó không xa Thiên Tú quỳ xuống.

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng hai tay có chút chúi xuống, trong chốc lát, những cái kia vong linh chậm rãi không vào riêng mình trong phần mộ.

Vùng này, lần nữa trở về bình tĩnh!

Thiên Tú nói khẽ: “Chờ ta!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

...

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp còn đang tu luyện, đối với chuyện của ngoại giới, hắn hiện tại cơ vốn không thế nào quản.

Sát ý!

Hắn muốn chân chính khống chế sát ý. Bằng không thì, hắn đi đâu, đều là huyết hồng một mảnh, đây cũng không phải hắn cố ý gây nên, mà là hắn không có chính thức nắm giữ sát ý hiện tượng.

Có thể thả, có thể thu!

Mà bây giờ, hắn có thể thả, không thể nhận!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Hư Linh Đại Lục, nhân loại tới càng ngày càng nhiều, từ trước một nghìn, đến bây giờ, đã có mấy vạn nhân loại. Mặc dù không có Linh khí, nhưng mà ở chỗ này, nhưng cũng không có tranh đấu.

Người bình thường!

Không có linh khí, nhân loại nơi này hầu như biến thành người bình thường, bất quá, cũng không có người nào vì vậy mà ly khai.

Bởi vì ở chỗ này, an toàn!

Ngày hôm nay, A Man đột nhiên tiến nhập Hồng Mông Tháp, nàng nhìn thoáng qua cách đó không xa còn đang tu luyện Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp quanh thân tuy rằng còn có nhàn nhạt hồng mang, nhưng mà đã so với dĩ vãng ít rất nhiều, hiển nhiên, hắn đã dần dần có thể khống chế này Tổ Cảnh sát ý rồi.

Tại chỗ, A Man làm như muốn nói gì, nhưng mà cuối cùng do dự một chút còn không có nói. Kia xoay người liền muốn rời đi Hồng Mông Tháp, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Man Tỷ có việc?”

A Man dừng bước lại, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ta phải về Man Tộc một chuyến.”

“Làm sao vậy?” Dương Diệp đứng lên.

A Man nói khẽ: “Man Tộc cũng rối loạn. Gia tộc của ta tại Man Tộc địa vị khá cao, nhưng mà, bây giờ Man Tộc, đừng nói ta gia tộc, chính là hoàng tộc đều có chút bản thân khó bảo toàn, đặc biệt là giờ phút này Man Vương là bị thương trạng thái. Tuy rằng ta lựa chọn rời khỏi gia tộc, nhưng là bây giờ, gia tộc cần ta, cho nên, ta tới với ngươi cáo biệt.”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Ta đi với ngươi!”

A Man nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó lắc đầu, “không cần, ta...”

Dương Diệp nói khẽ: “Mấy ngày nay, ta nghĩ một ít chuyện, Vu Tịnh, Tần Xuyên, Đao Cuồng, linh, còn ngươi nữa... Các ngươi đều cũng có thân nhân, có gia tộc, mà giờ khắc này, Bách Tộc đã loạn, thân nhân của bọn hắn sợ là đều không thể nào dễ chịu, cho nên, ta quyết định, đem thân nhân của bọn hắn đều tiếp tới nơi này, ở chỗ này, mặc dù không có Linh khí, nhưng lại có một phần bình tĩnh. Ta tin tưởng bọn hắn sẽ không cự tuyệt đấy!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Đến nay sau này, thân nhân của bọn hắn, do Dương Diệp ta đi bảo vệ!”

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 54168671, thư hữu 54241243, đàm đàm cúi cúi, người tổng hoạn mẹ goá con côi, thư hữu 26094856, liwei145230, phạm hoa huỳnh, thư hữu 36009917, hương 970629, thư hữu 54035343 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!! Cảm ơn mọi người!

------oOo------

Chương 2182: Đi Tàn Sát Mấy Cái Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp thân nhân của đám người Vu Tịnh đến Hư Linh Đại Lục, Dương Diệp ngay từ đầu thì có ý tưởng này.

Bây giờ Hư Linh Đại Lục, đã triệt để loạn, thân nhân của đám người Vu Tịnh tình cảnh không thể nghi ngờ là vô cùng nguy hiểm. Mà Dương Diệp hắn, có trách nhiệm bảo vệ tốt thân nhân của đám người Vu Tịnh.

A Man nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Không cần phải một mực áy náy!”

Áy náy!

A Man rất rõ ràng, đám người Vu Tịnh vẫn lạc, này với Dương Diệp mà nói, không thể nghi ngờ sẽ để cho hắn áy náy một tiếng.

A Man lại nói: “Bọn hắn chắc chắn sẽ không hy vọng ngươi cả đời đều sống ở trong tội lỗi. Hảo hảo sống sót, thay bọn hắn sống sót, được không nào?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Được!”

A Man mỉm cười, “vậy đi thôi, đi theo ta Man Tộc!”

Cứ như vậy, hai người đã đi ra Hư Linh Đại Lục.

Man giới.

Thời khắc này Man Tộc, cũng là loạn không được, đặc biệt là Man Vương kia sau khi bị thương, thời khắc này Man Vương đã vô pháp chưởng khống Man Tộc, bởi vậy, bây giờ Man Tộc có thể nói là chân chính quần long vô thủ!

Cổ Man Phủ.

A Man mang theo Dương Diệp đi tới gia tộc của nàng trước phủ đệ, hai người vừa xuống đất, một ông già liền là xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt của A Man.

Nhìn thấy A Man, lão giả chân mày cau lại, “A Man?”

A Man nhẹ gật đầu, “ta muốn gặp tộc trưởng!”

“Tộc trưởng không hội kiến ngươi!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa truyền đến một đạo băng lạnh giọng.

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, một Thanh Niên Nam Tử chậm rãi mà tới. Nhìn thấy người này, A Man lông mày không khỏi nhíu lại.

Lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia chạy tới trước mặt của A Man, Thanh Niên Nam Tử lạnh lùng nhìn thoáng qua A Man, châm chọc nói: “Ngươi A Man không phải là tuyên bố rời khỏi gia tộc sao? Như thế nào? Hiện tại lại trở về? Chậc chậc, lúc nào ngươi A Man nói chuyện cũng giống như đánh rắm rồi hả?”

A Man nhìn đối phương, sau đó nhìn về phía một bên lão giả, “ta muốn gặp tộc trưởng!”

Lão giả kia có chút khó xử, mà lúc này, bên cạnh hắn Thanh Niên Nam Tử kia lại nói: “Gặp tộc trưởng? A Man, ngươi cũng đã biết, tộc trưởng đã bị chết, đã chết!”

“Chết rồi?”

A Man sắc mặt biến hóa, “Cổ Khoa, ngươi có ý tứ gì!”

“Ta có ý tứ gì?”

Thanh Niên Nam Tử thần sắc hơi có chút dữ tợn, “ngươi tên phản đồ này, ngươi cũng đã biết, tộc trưởng sở dĩ sẽ chết, toàn bộ là bởi vì ngươi. Lúc trước ngươi không để ý toàn tộc phản đối, một mình mưu phản gia tộc đi giúp Bách Tộc kia địch nhân Dương Diệp, bởi vì chuyện này, Cổ Man Gia ta bị cả Man Tộc nhằm vào, tộc trưởng tức thì bị Man Vương kia coi đây là lấy cớ tiêu diệt, mà Cổ Man Gia ta mười ba cái linh mạch, đều bị Man Vương cùng tư Bát gia còn có nam tu gia chiếm đoạt! Không có Linh khí, Cổ Man Gia ta hiện tại liền tam lưu gia tộc đều tính không bị thương, hiện tại, cả Man Tộc, có chút thực lực đấy, đều sẽ tới Cổ Man Gia chúng ta cướp đoạt một phen, đây hết thảy, đều là bởi vì ngươi!”

Nói đến đây, tên là Cổ Khoa Thanh Niên Nam Tử có chút kích động, thò tay đi bắt A Man.

Bất quá, tay của hắn còn chưa tiếp xúc tới A Man, đã bị một tay cho nắm.

Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt A Man, Dương Diệp nói: “Bình tĩnh một chút!”

“Tỉnh táo?”

Cổ Khoa kia căm tức nhìn Dương Diệp, “ngươi là cái thá gì, cút ngay cho lão tử…”

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, Cổ Khoa kia toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, cuối cùng đập ầm ầm đã rơi vào thành tường xa xa bên trên.

Một bên lão giả biến sắc, liền muốn ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên mặt hướng hắn, thoáng qua, một thanh màu máu đỏ kiếm chống đỡ tại lão giả giữa lông mày, lão giả thân thể trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ.

Dương Diệp quay người mặt hướng A Man, A Man nói khẽ: “Chúng ta vào đi thôi!”

Nói xong, kia tiến nhập Cổ Man Phủ.

Dương Diệp đi vào theo.

Một gian trong đại điện.

Dương Diệp cùng A Man đứng ở giữa đại điện, tại bọn họ hai người chung quanh, là tộc nhân của A Man, mà tại trước mặt hai người, là một Bạch Phát Lão Giả. Lão giả này, là một vị Trưởng lão của Cổ Man Gia, hiện tại chưởng quản Cổ Man Gia.

“Tam thúc!” A Man nói khẽ.

Bạch Phát Lão Giả nhìn thoáng qua A Man, sau đó thấp giọng thở dài, “đừng trách Cổ Khoa, hắn, phụ thân hắn vì bảo vệ linh mạch, bị cường giả của Nam Tư Gia giết, việc này, đối với hắn đả kích không nhỏ.”

A Man nhẹ gật đầu, chính yếu nói, ngay tại lúc này, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Dương Diệp nhíu mày, quay người mặt hướng về phía bên ngoài.

Bên ngoài đại điện, mười mấy người đột nhiên rơi ở bên ngoài.

Cầm đầu là một tên đang mặc hoa bào trung niên nam tử, là một vị Thánh Nhân, mà ở bên cạnh hắn những người kia, thấp nhất đều là Đại Thiện Cảnh!

“Nam Tư Gia!”

Bạch Phát Lão Giả sắc mặt trầm xuống, hắn mang theo trong tràng mọi người đi ra đại điện.

Bạch Phát Lão Giả gắt gao nhìn chằm chằm cái kia hoa bào trung niên nam tử, “Nam Tư Nhạc, làm thật muốn đuổi tận giết tuyệt sao?”

“Đuổi tận giết tuyệt?”

Tên là Nam Tư Nhạc trung niên nam tử nhẹ cười cười, “đương nhiên sẽ không, tới hôm nay, là muốn hướng Cổ Man Gia mua sắm một món bảo vật, ừ, là mua sắm, không phải là đoạt.”

Bạch Phát Lão Giả chính yếu nói, Nam Tư Nhạc kia lại nói: “Man Hoàng Giáp, theo ta được biết, ngươi Cổ Man Gia còn có một cái Man Hoàng Giáp, ta đối với món bảo vật này rất có hứng thú, kính xin Cổ Man Gia bỏ những thứ yêu thích!”

Man Hoàng Giáp!

Nghe vậy, trong tràng Cổ Man Gia mọi người sắc mặt lập tức khó coi.

Man Hoàng Giáp, đây chính là Cổ Man Gia đệ một kiện chí bảo, mặc dù không phải là tổ giai bảo vật, nhưng mà, tại Thánh Nhân Giai bên trong cũng có thể xếp vào số rồi. Trọng yếu hơn chính là, Man Hoàng Giáp kia thế nhưng là Cổ Man Gia tín vật!

Gia chủ tín vật!

Bạch Phát Lão Giả sắc mặt tức giận tái nhợt, “Nam Tư Nhạc, ngươi Nam Tư Gia thật là khinh người quá đáng, ta...”

“Khinh người quá đáng?”

Nam Tư Nhạc kia cười lạnh nói: “Liền bắt nạt ngươi Cổ Man Gia, các ngươi lại có thể thế nào? Không sợ nói cho các ngươi biết, hiện tại Man Tộc, đã chứa không nổi ngươi Cổ Man Gia!”

Bạch Phát Lão Giả còn muốn nói gì nữa, lúc này, A Man đột nhiên nói: “Tam thúc không cần nói.”

Bạch Phát Lão Giả nhìn về phía A Man, A Man nói khẽ: “Đối với Man

Vương cùng với hai người bọn họ gia tộc mà nói, hiện tại đúng là diệt sạch Cổ Man Gia ta thời điểm, cơ hội này, bọn hắn làm sao có thể bỏ qua? Nhổ cỏ phải nhổ tận gốc, Tam thúc hẳn minh bạch đạo lý này!”

Nghe vậy, Bạch Phát Lão Giả sắc mặt lập tức có chút trắng bệch.

Mà chung quanh Cổ Man Gia mọi người cũng là như thế.

“Này Tiểu Nữ Oa ngược lại là rất hiểu!”

Một bên, Nam Tư Nhạc kia cười lạnh nói: “Ai kêu Cổ Man Gia các ngươi lúc trước đứng sai đội chứ? Được rồi, đừng nói nhảm, Man Hoàng Giáp giao xuất hiện đi!”

“A Man, đều là ngươi!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Cổ Khoa kia đột nhiên căm tức nhìn một bên A Man, “ngươi thấy được chưa? Cổ Man Gia ta hiện tại rơi vào như nơi này cảnh, đều là ngươi, ngươi tên phản đồ này, ngươi là Cổ Man Gia ta Tội Nhân, ta...”

“Tại nói một câu, ta để cho ngươi đầu đến rơi xuống!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Trong lòng Cổ Khoa cả kinh, nhìn về phía không xa Dương Diệp, Dương Diệp nhưng là không nhìn thẳng hắn, mà là nhìn về phía một bên A Man, “thật có lỗi!”

A Man khẽ lắc đầu, không nói gì thêm.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Nam Tư Nhạc kia, người kia chân mày cau lại, “chúng ta có phải hay không bái kiến?”

Dương Diệp chậm rãi đi về hướng đám người Nam Tư Nhạc kia, mà đúng lúc này, A Man đột nhiên nói: “Thôi!”

Dương Diệp mặt hướng A Man, A Man nói khẽ: “Bọn hắn chết, Cổ Man Gia ta sợ là rất khó ly khai man giới rồi.”

Dương Diệp trầm mặc.

A Man lại nói: “Chúng ta an tĩnh ly khai là tốt rồi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “để cho bọn hắn cùng ta đi thôi!”

A Man chính yếu nói, lúc này, Nam Tư Nhạc kia đột nhiên nói: “Đi? Muốn đi? Thật sự là buồn cười, ngươi Cổ Man Gia đã đến loại khi này, vậy mà còn muốn đi, ta...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên. Thoáng qua, hơn mười đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên!

Xuy xuy xuy...

Ngoại trừ Nam Tư Nhạc kia bên ngoài, khắp chung quanh những người kia đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài.

Một màn này, làm cho trong tràng tất cả mọi người ngây dại. Những người kia, cũng đều là cường giả Đại Thiện Cảnh a!

Cứ như vậy bị nháy mắt giết chết rồi hả?

Nam Tư Nhạc kia ngẩn ngơ, sau một khắc, hắn hai mắt trợn lên lên, “ngươi... Ngươi là Dương Diệp!”

Dương Diệp!

Hai chữ này vừa xuất hiện, trong tràng hiện lên vẻ kinh sợ!

Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, ai người không biết Dương Diệp? Đây chính là Đại Thiên Vũ Trụ người tàn nhẫn số một a!

Cách đó không xa, Cổ Khoa kia yết hầu lăn lăn, trên mặt đột nhiên xuất hiện mồ hôi lạnh.

Mà một bên Cổ Man Gia mấy người cũng là khiếp sợ không thôi.

Giờ phút này, bọn hắn mới nhớ tới. A Man lúc trước rời gia tộc, là đi giúp ai, không phải là Dương Diệp này sao?

Niệm đến tận đây, Cổ Man Gia cùng tâm tình người ta đột nhiên vô hình buông lỏng.

Dương Diệp chậm rãi đi tới trước mặt của Nam Tư Nhạc kia, người kia sắc mặt cực kỳ khó coi, trốn? Tuy rằng hắn là Thánh Nhân Giai, nhưng mà giờ phút này đối mặt là Dương Diệp!

Người trước mắt này, làm cho trốn ý tưởng đều không có!

Dương Diệp ngừng lại, sau đó nói: “Suy nghĩ một chút, vẫn là quyết định giết ngươi!”

Nói xong, kia tay phải vung lên.

Một thanh huyết kiếm bắn nhanh ra như điện.

Mà ở Dương Diệp thanh âm rơi xuống một khắc này, Nam Tư Nhạc kia sắc mặt đại biến, một cỗ khí thế kinh khủng từ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, kia quay người trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng nhanh chóng hướng phía Thiên tế bỏ chạy!

Mà đúng lúc này, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí đột nhiên xẹt qua chân trời, thẳng vào mây xanh ở chỗ sâu trong.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ không trung ở chỗ sâu trong vang lên, thoáng qua, một thanh huyết kiếm đột nhiên điện xạ mà xuống, đâm vào trên mặt đất.

Tại chuôi này huyết kiếm bên cạnh, là một viên máu dầm dề đầu lâu!

Đúng là đầu lâu của Nam Tư Nhạc kia!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng lập tức biến thành vô cùng an tĩnh.

Một màn này, vượt ra khỏi tưởng tượng của tất cả mọi người.

Hai kiếm!

Hai kiện sẽ giết một vị Thánh Nhân!

Mà vị Thánh Nhân này ngay cả sức đánh trả cũng không có!

Dương Diệp tay phải thò ra, trong chốc lát, chuôi này huyết kiếm bay về tới trong tay hắn, nắm huyết kiếm, Dương Diệp quay người mặt hướng A Man, “để cho ngươi tộc nhân chuẩn bị một chút, ta đi một lát sẽ trở lại!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang trùng thiên dựng lên.

“Ngươi đi đâu vậy!” A Man liền vội hỏi.

Yên lặng một cái chớp mắt, Thiên tế truyền đến một giọng nói, “đi tàn sát mấy cái tộc!”

A Man: “...”

...

Ps: Phía dưới là chút bực tức, không thích trực tiếp lược qua.

Hôm nay thấy được một cái tin tức, một cái chủ bá cùng bạn gái hắn chia tay. Nói hai câu, cái kia chủ bá bạn gái là nữ giải thích, giúp chủ bá rất nhiều nhiều nữa... Mà đổi lấy là loại kết quả này. Đây không phải ta phải nói trọng điểm.

Rất nhiều độc giả thuyết thư dặm Dương Diệp nhiều khi là Cô Gia Quả Nhân, các tộc thế lực vứt bỏ. Ta chỉ muốn nói, sự thật so với trong sách viết càng tàn khốc hơn. Ta tin tưởng, một ít ra xã hội bằng hữu mới có thể nhận thức.

Ta lúc đầu muốn viết thư lúc, tất cả mọi người nhìn không tốt, ta mỗi ngày ở nhà viết chữ, một tháng, bốn năm trăm khối, thật sự chỉ có bốn năm trăm khối, lúc kia, ta bị hàng xóm nói, bị thân thích nói, đặc biệt là thân thích, thân thích xem ta cùng ánh mắt của đệ đệ của ta, vĩnh viễn cũng sẽ không quên. Cha ta từng cùng một cái ta rất thân thân thích cãi nhau, chính là của hắn thân đệ đệ, đối phương nói, ngươi hai đứa con trai kia có làm được cái gì? Hai mươi mấy tuổi rồi, gia môn cũng không xảy ra, như thế nào đi nữa...

Trò cười!

Lúc kia, ta đã trở thành hàng xóm, thân thích trong miệng trò cười, mẹ của ta có ngày qua phòng ta tìm ta, nàng nói xong lại khóc. Người khác nói ta lúc, ta không để ý, không để ý, nhưng mà, phần lớn áp lực đều rơi vào trên đầu của ba mẹ ta. Cuối cùng không có cách nào ta cầm theo một cái rương hành lý xa cách ta đám cái kia trấn, sau đó đến một thành phố khác đi làm công. Lão Độc Giả đều nên biết, lúc trước ta là bên cạnh lớp bên cạnh gõ chữ. Mẹ của ta tiễn đưa thời điểm của ta, là khóc.

Cuối cùng, chỉ muốn nói, nam nhân a, không có thực lực, ngươi xem một chút, ai sẽ nhìn thẳng ngươi? Về phần sự thật, sự thật so với trong sách có thể sự thật hơn nhiều.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2183: Man Tộc Không Cho Phép Có Thánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam Tư Gia!

Dương Diệp ly khai Cổ Man Phủ về sau, đi thẳng tới Nam Tư Gia.

Nam Tư Gia ở vào một tòa tên là Cự Thiên Thành trong thành, Cự Thiên Thành là hiện tại Man Tộc số ít mấy cái coi như hòa bình thành, chủ này phải quy công cho Nam Tư Gia.

Tại Man Tộc, la bàn thế lực của nhà, chí ít có thể dùng sắp xếp trước năm!

Cự Thiên Thành trước cửa thành, một vệt ánh sáng màu máu rơi xuống đất, huyết quang tản đi, Dương Diệp từ trong đó chậm rãi đi ra.

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Cự Thiên Thành kia, sau một khắc, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên phá không mà đi.

Xùy~~!

Ầm!

Cách đó không xa, Cự Thiên Thành kia trực tiếp nổ ra.

Cả trong Cự Thiên Thành tất cả Man Tộc Huyền giả trực tiếp bối rối!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên. Thoáng qua, Dương Diệp đi tới trên không Cự Thiên Thành, Dương Diệp mặt xuống phía dưới, tại quanh người hắn, vô số huyết quang không ngừng lập loè, cùng lúc đó, cả Man Tộc Cường Giả Cự Thiên Thành đều là cảm nhận được một cỗ thấu xương sát ý.

Ầm!

Lúc này, một cổ hơi thở từ trong Cự Thiên Thành kia phóng lên trời, thoáng qua, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, “các hạ là?”

Dương Diệp nói: “Nam Tư Gia tộc ở nơi nào!”

Nghe vậy, trung niên nam tử kia nhướng mày: “Các hạ tìm Nam Tư Gia ta...”

“Ngươi là Nam Tư Gia hay sao?” Dương Diệp hỏi.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “tại hạ Nam Tư Gia trưởng lão, nam tư...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Trung niên nam tử kia thanh âm im bặt mà dừng, yên lặng một hơi, trung niên nam tử kia đầu đột nhiên từ trên cổ họng rớt xuống.

Phía dưới, vô số Man Tộc Cường Giả kinh sợ.

Trên không Cự Thiên Thành, Dương Diệp nhìn quanh bốn phía một cái, “Nam Tư Gia ở vào nơi nào!”

Vô cùng an tĩnh, không có người trả lời!

Xùy~~!

Lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên rơi vào trong thành.

Ầm!

Cả tòa thành kịch liệt run lên, vô số khói bụi phóng lên trời.

“Một lần cuối cùng!”

Dương Diệp thanh âm ở giữa sân vang lên, “tìm không thấy Nam Tư Gia, ta giết cả tòa Cự Thiên Thành!”

Nghe vậy, trong Cự Thiên Thành vô số cường giả trong nội tâm hoảng hốt, nhao nhao hướng phía thành chạy ra ngoài. Mà đang ở Dương Diệp dao động lần nữa xuất kiếm lúc, lúc này, một ông già đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp.

Thánh Nhân!

Tới lão giả là Thánh Nhân Cảnh cường giả!

Lão giả gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “không biết Nam Tư Gia ta ở đâu đắc tội các hạ rồi.”

Dương Diệp chậm rãi đi về hướng lão giả, “xem các ngươi khó chịu, được hay không được?”

Lão giả sắc mặt lập tức cực kỳ khó coi, mà đúng lúc này, Dương Diệp toàn bộ người đã tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại lão giả kia sau lưng.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng từ lão giả trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, Dương Diệp bị cỗ khí thế này chấn địa lui về phía sau trăm trượng, nhưng mà, một thanh kiếm nhưng là cắm vào lão giả kia trên đầu.

Nháy mắt giết!

Một Thánh Nhân lần nữa bị nháy mắt giết chết!

“Ngươi, ngươi là Dương Diệp...”

Lão giả đờ đẫn nhìn phương xa, nói khẽ.

Cách đó không xa, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy.

Xùy~~!

Chuôi này Huyết Kiếm lập tức hóa thành một vệt ánh sáng màu máu về tới Dương Diệp trong tay, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp không vào trong Cự Thiên Thành kia. Sau một khắc, vô số tiếng kêu thảm thiết từ trong Cự Thiên Thành kia vang vọng dựng lên.

Ba mươi hơi thở sau.

Dương Diệp cầm theo Huyết Kiếm đi ra Cự Thiên Thành.

Mà Nam Tư Gia, đã từ trên đời này xoá tên!

Ly khai Cự Thiên Thành về sau, Dương Diệp ngự kiếm đi tới nam dài gia tộc trên mặt đất, mà hắn mới vừa gia nhập trong thành, mười mấy Thánh Nhân liền đem hắn vây!

Cầm đầu không là người khác, đúng là Man Vương kia!

Lúc trước vây công qua hắn Man Vương!

Man Vương gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, “Dương Diệp, Man Tộc không là ngươi nên tới địa phương!”

Đối với Dương Diệp, bất kể là Man Vương, hay vẫn là chung quanh Thánh Nhân, đều là đề phòng vô cùng.

Người này, quá yêu nghiệt!

Dương Diệp khẽ gật đầu, “nguyên bản còn chuẩn bị từng bước từng bước đi tìm các ngươi, hiện tại xem ra, không cần!”

Vừa nói, hắn đang muốn động thủ, mà lúc này, Man Vương kia đột nhiên nói: “Dương Diệp, còn lại các tộc Thánh Nhân cũng đã chạy tới nơi này, tối đa mấy chục giây liền ở đây, ngươi bây giờ nếu là thối lui, vẫn còn kịp, không phải vậy...”

“Lão tử sợ không?”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: “Tại đến một trăm Thánh Nhân, lại có sợ gì?”

Nói xong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, cùng lúc đó, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế huyết hồng một mảnh, tựa như bị một cái biển máu bao trùm, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy Dương Diệp ra tay, Man Vương kia biến sắc, vội vàng nói: “Ngăn chặn!”

Xùy~~!

Kỳ thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, khi hắn cách đó không xa, một Thánh Nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Nhìn thấy một màn này, Man Vương kia sắc mặt đại biến, mà lúc này, lại là một đạo kiếm quang hướng phía hắn hung ác trảm mà tới. Man Vương không dám khinh thường, tay hơi động một chút, trong tay hắn, xuất hiện một một chiếc búa lớn, thoáng qua, chuôi này cự chùy mãnh liệt nện xuống.

Ầm!

Trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế không gian trực tiếp rạn nứt ra.

Mà phía dưới tòa thành kia càng là trực tiếp nổ tung.

Mà đúng lúc này, một thanh kiếm đột nhiên đâm vào cái kia cự chùy đỉnh.

Yên lặng một cái chớp mắt!

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, chuôi này cự chùy ầm ầm nổ bể ra, thoáng qua, chuôi này Huyết Kiếm tiến quân thần tốc, một cỗ đáng sợ Kiếm Khí cùng sát ý chấn động mà ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Man Vương kia toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài.

Tại Man Vương bị đánh bay ra ngoài một chớp mắt kia, Dương Diệp cũng không có thừa thắng xông lên, mà là tay phải bắn ra, trong tay hắn Huyết Kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn tỉa mà ra. Nghìn ngoài... Trượng, đầu của một Thánh Nhân trực tiếp bay ra ngoài!

Áp chế!

Tổ Cảnh sát ý trực tiếp áp chế ít Thánh Nhân này, tăng thêm Dương Diệp hiện tại cũng đã đạt tới Thánh Nhân Giai, có thể nói, hiện tại bình thường Thánh Nhân tại trước mặt hắn, căn bản chưa đủ nhìn! Mà Man Vương kia giờ phút này cũng ý thức đến một điểm này!

Trừ phi mười mấy vị Thánh Nhân cùng một chỗ phát lực tập hỏa, bằng không thì, Dương Diệp tại Tổ Cảnh trở xuống, liền là vô địch đấy!

Tại Tổ Cảnh trở xuống, duy nhất có thể cùng Dương Diệp chống lại, đã biết chỉ có cái kia an Võ Thần. Nhưng mà, cái kia an Võ Thần là người của Dương Diệp!

Xuy xuy xuy...

Theo một đạo đạo kiếm quang không ngừng vang lên, một khỏa lại một khỏa Thánh Nhân đầu lâu bay ra ngoài.

Tàn sát thánh như giết chó!

Thánh Nhân tại trước mặt Dương Diệp, hoàn toàn không sức chống đỡ.

Cách đó không xa, Man Vương kia nhìn thấy một màn này, trong lòng hoảng hốt, giờ phút này, hắn đã có thoái ý.

Sợ hãi!

Hắn hiện tại, đối với Dương Diệp, không phải là kiêng kị, mà là sợ hãi!

Chân chính sợ hãi!

Dương Diệp này, so với hắn nghĩ còn khủng bố!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trong đó một Thánh Nhân sau lưng, cùng lúc đó, trong tay hắn Huyết Kiếm trực tiếp để ngang cổ họng của Thánh Nhân kia chỗ, Thánh Nhân kia thân thể trực tiếp cứng ngắc, thoáng qua từng cái

Xùy~~!

Thánh Nhân kia đầu lập tức bay ra ngoài.

Giờ phút này, trong tràng Thánh Nhân chỉ còn lại có Man Vương kia.

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Man Vương kia vị trí, “ba mươi hơi thở? Ba mươi hơi thở đã đến. Ngươi cứu binh chứ?”

Cứu binh!

Man Vương ngẩng đầu nhìn lướt qua Thiên tế, Thiên tế, không có bất cứ động tĩnh gì.

Giờ phút này, Man Vương đã hiểu cái gì, lập tức thê lương cười cười, “ha ha... Hôm nay Man Tộc ta kết cục, chính là ngươi chờ ngày khác kết cục.”

Nói xong, Man Vương kia khí tức điên cuồng bạo tăng, thoáng qua từng cái

Ầm!

Man Vương kia thân thể trực tiếp nổ bể ra, ở tại nổ tung một chớp mắt kia, một cỗ lực lượng kinh khủng tựa như bạo như gió hướng phía Dương Diệp thổi quét mà đến.

Tự bạo!

Man Vương kia quyết đoán lựa chọn tự bạo!

Trốn?

Hắn căn bản không có biện pháp trốn, dùng thời khắc này Dương Diệp, hoàn toàn có thể đuổi theo hắn. Bởi vậy, hắn lựa chọn tự bạo.

Một vị siêu cấp Thánh Nhân tự bạo, đó là sao mà khủng bố?

Lực lượng cường đại tại bộc phát ra một chớp mắt kia liền trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến mấy vạn trượng có hơn!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là căn bản không có chuyện gì. Bởi vì trên người hắn, có tầng một bảo giáp!

Hồng Mông Giáp!

Vừa rồi một chớp mắt kia, Dương Diệp không có sơ ý, trực tiếp sử dụng Hồng Mông Giáp, có Hồng Mông Giáp ở đây, Hồng Mông Giáp hoàn toàn chặn lại Man Vương kia sức mạnh bùng lên.

Kiếm thu!

Dương Diệp chuẩn bị rời đi, mà lúc này, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn quay người phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, cách đó không xa ít Thánh Nhân kia đầu lâu trực tiếp bay tới hắn, Dương Diệp theo tay vung lên, ít Thánh Nhân kia đầu lâu toàn bộ chỉnh tề đã rơi vào phía dưới thành trên cửa.

Một viên cái đầu cứ như vậy treo ở chỗ đó.

Dương Diệp nhìn quanh bốn phía một cái, “đến nay sau này, Man Tộc ra một Thánh Nhân, ta giết một người, ra mười cái, ta giết mười cái, có Dương Diệp ta ở một ngày, Man Tộc không cho phép có Thánh Nhân!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay người trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu biến mất ở cuối chân trời.

Tại Dương Diệp sau khi rời đi không lâu, Dương Diệp lúc trước chỗ đứng không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, chỉ chốc lát, một đám Thánh Nhân xuất hiện ở trong tràng.

Ít Thánh Nhân này, đúng là Bách Tộc cường giả!

Dẫn đầu, đúng là Vu Hoàng kia!

Nhìn phía dưới những đầu lâu kia, Vu Hoàng trầm mặc, Chúng Thánh cũng trầm mặc.

Dương Diệp trưởng thành!

Chân chính trưởng thành.

Hiện tại, Tổ Cảnh không xuất ra, ai cũng không làm gì được Dương Diệp. Mà những cái kia cùng Dương Diệp có thù Tổ Cảnh Cường Giả lại đều bị cha Dương Diệp trọng thương, bởi vậy, liền coi như bọn họ xuất hiện, sợ là cũng không làm gì được Dương Diệp!

Coi như là có thể giết Dương Diệp, khẳng định cũng phải cần trả giá thê thảm đau đớn giá cao.

Mà cái giá này, những lão tổ kia nhất định là không muốn trả.

Ai có thể ngăn cản này sát Thần?

“Cái kia một câu cuối cùng là có ý gì?” Lúc này, có một vị Thánh Nhân đột nhiên hỏi.

Vu Hoàng nhìn xuống phương Man Tộc liếc mắt, sau đó nói: “Trả thù, Dương Diệp hắn đang trả thù. Man Vương này lúc trước tham dự tuyệt giết hắn cuộc chiến tranh kia, mà bây giờ, hắn hay là tại trả thù, trả thù cả Man Tộc.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó hít sâu một hơi, “Man Tộc đã xong, chân chính đã xong. Đến nay sau này, có Dương Diệp ở một ngày, Man Tộc liền sẽ không ở có Thánh Nhân rồi. Mà chúng ta...”

...

PS: Cảm tạ: Tiểu Bạch Baidu, A - men _9087, li76510, thổi liễu phất trần, tên điên nửa mê nửa tỉnh, lửa cháy lan ra đồng cỏ lm, thư hữu 54251822, cổ ngân phong 0, tức giận một con kiến nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

------oOo------

Chương 2184: Thật Rất Muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói đến đây, Vu Hoàng ngừng lại.

Dương Diệp vừa rồi làm sự tình, nói lời, không thể nghi ngờ là muốn tuyệt cả Man Tộc.

Trả thù!

Đây là Dương Diệp đối với Man Tộc trả thù, mà khi đó vây giết Dương Diệp hắn đấy, không chỉ có riêng là Man Tộc.

Nếu như Dương Diệp bất tử, Bách Tộc đều trốn không thoát Man Tộc vận mệnh!

Đáng giá một nói đúng lắm, lúc trước Dương Diệp đồ sát lúc, Bách Tộc Thánh Nhân Cường Giả cũng đã đi đến.

Nhưng mà, khi nhìn thấy Dương Diệp tàn sát thánh như giết chó lúc, bọn hắn không có xuất thủ.

Một màn kia, trực tiếp đưa bọn chúng trấn trụ!

Thánh Nhân, đã ngăn không được Dương Diệp rồi!

Qua hồi lâu, trong tràng Chúng Thánh mang tâm tình nặng nề rời đi.

Mà Man Tộc tại không có Man Vương về sau, lập tức quần long vô thủ, biến thành càng thêm rối loạn.

Rồi biến mất Man Vương, Man Tộc tại Bách Tộc Liên Minh bên trong cũng không có bất kỳ địa vị, điều này cũng đưa đến rất nhiều khác tộc cường giả đến Man Tộc cướp đoạt.

Đơn giản mà nói, Man Tộc đã trở thành tiếp theo Nhân Tộc!

...

Cổ Man Phủ.

Dương Diệp trở lại Cổ Man Phủ về sau, đám người A Man đã đợi chờ ở đây. Mà giờ khắc này, Cổ Man Phủ đám người nhìn xem Dương Diệp lúc, thần sắc đều có chút cổ quái. Hoặc có lẽ là kiêng kị đỡ một ít, Dương Diệp lúc trước làm những chuyện như vậy, bọn hắn đã biết được.

Người này, tự tay hủy diệt rồi Man Tộc!

Hận?

Bọn hắn không có tư cách này hận, nếu như không phải là duyên cớ của A Man, thiếu niên trước mắt này sợ là nhìn cũng sẽ không nhìn bọn hắn.

Dương Diệp nói: “Chuẩn bị xong chưa?”

A Man nói: “Cũng đã chuẩn bị cho tốt, tùy thời có thể đi!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đi thôi!”

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo tộc nhân của A Man đi tới Hư Linh Đại Lục. Tiếp a Man Tộc người về sau, Dương Diệp lại đi đón Vu Tịnh cùng linh, còn có tộc nhân của đám người Đao Cuồng. Đối với lời mời của Dương Diệp, những người này tự nhiên là sẽ không cự tuyệt đấy. Bởi vì bọn họ tất cả trong tộc, đã loạn không được, hiện tại có Dương Diệp bảo kê, bọn hắn tự nhiên là ước gì.

Ngày hôm nay, Dương Diệp đi tới Thiên Tộc.

Thiên Tộc!

Còn lại gia tộc của Vu Tịnh không có tiếp đi, lúc này đây đến Thiên Tộc mục đích, chính là tiếp đi Vu Gia.

Tại phủ, một mảnh tiêu điều.

Đã từng Thiên Tộc hào phú, nhưng bây giờ là quạnh quẽ đến cực điểm.

Dương Diệp tiến nhập ở trong phủ, ở trong phủ, còn dư lại người lác đác không có mấy.

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp lông mày không khỏi nhíu lại.

“Ngươi là người phương nào?” Ngay tại lúc này, một Đạo Thanh thúy thanh từ một bên truyền đến.

Dương Diệp quay đầu, chỗ đó, xuất hiện một tên đàn bà thanh tú.

Dương Diệp nói: “Người trong phủ chứ?”

Đàn bà thanh tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thì đi, chết thì đã chết.”

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt cô gái kia, nàng kia sắc mặt đại biến, liên tiếp lui về phía sau, “ngươi, ngươi, ta không có

Tiên Tinh Thạch…”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “Ta là bằng hữu của Vu Tịnh, hắn, thân nhân của hắn là rời đi, còn là…”

Nữ tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi, ngươi thật là thiếu gia bằng hữu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nữ tử đầu có chút buông xuống, “tộc trưởng bọn hắn, bọn hắn tại Thiếu gia rời đi về sau, đã bị Thiên Quân bắt hết.”

Thiên Quân!

Dương Diệp chau mày, “vì sao?”

Nữ tử nói khẽ: “Bởi vì Thiếu gia đi giúp Nhân Tộc Dương Diệp, cho nên, Vu Gia chúng ta bị Thiên Tộc coi là phản bội tộc, những cái kia thế lực đối địch lại ở thời điểm này bỏ đá xuống giếng, cho nên…”

Phản bội tộc!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vu Tịnh, hắn không phải là đã rời khỏi gia tộc sao?”

Nữ tử châm chọc nói: “Thiên Quân bọn hắn bất quá là tưởng mượn cớ đến cướp đoạt Vu Gia chúng ta, Vu Gia chúng ta, tất cả linh mạch, tất cả Tiên Tinh Thạch, đều bị bọn hắn cướp đoạt ánh sáng, linh mạch, Tiên Tinh Thạch, mới là bọn hắn mục đích thực sự!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, “ngươi không ly khai sao?”

Nữ tử lắc đầu, “ta có thể đi đâu? Bên ngoài loạn không được, sợ là đi không bao lâu đã chết rồi.”

“Vậy đi theo ta đi!” Dương Diệp nói.

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, khó hiểu.

Dương Diệp cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào đàn bà trước mặt, “bên trong là Tiên Tinh Thạch, ngươi đi nói cho trong phủ còn dư lại những người kia, nếu như bọn hắn nguyện ý đi theo ta, liền để cho bọn hắn chuẩn bị một chút, chúng ta lập tức đi, nếu như không muốn, Nạp Giới này cho bọn hắn.”

Nữ tử nhìn thoáng qua Nạp Giới kia, sau đó nhìn về phía Dương

Diệp, “ngươi…”

“Đi làm đi!” Dương Diệp nói.

Nữ tử do dự một chút, sau đó tiếp nhận Nạp Giới, quay người rời đi. Chỉ chốc lát, nữ tử đã mang đến một đám người, không sai biệt lắm có mấy trăm người.

Dương Diệp nói: “Các ngươi đều ở đây chờ ta với, ta đi một lát sẽ trở lại!”

Nói xong, Dương Diệp người đã biến mất.

“Thanh nhi, hắn là?” Lúc này, bên cạnh cô gái một người đàn ông hỏi.

Nữ tử nói khẽ: “Thiếu gia bằng hữu!”

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Nạp Giới, trong Nạp Giới, là mấy vạn Tiên Tinh Thạch.

Mấy vạn Tiên Tinh Thạch, không thể nghi ngờ là một khoản tiền lớn.

“Thiếu gia bằng hữu?” Nam tử kia chân mày cau lại, “ta như thế nào chưa thấy qua?”

Ô… Ô… Ô… N… G!

Ngay tại lúc này, cái kia phía chân trời xa xôi đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kiếm reo, đạo này tiếng kiếm reo vang vọng cả Thiên Tộc, cùng lúc đó, một vệt ánh sáng màu máu xuất hiện ở Vân Tiêu Thành kia trên không.

Nhìn xem một màn này, đàn bà thanh tú trong mắt nước mắt đột nhiên bừng lên, “Thiếu gia, hắn chính là ngươi huynh đệ sao?”

Giờ khắc này, đàn bà thanh tú nghĩ tới lúc trước một màn:

Lúc trước, Vu Tịnh từ phụ thân hắn trong phòng đi ra.

Trong phòng, một ông già đột nhiên chửi ầm lên, “ngươi con bất hiếu này, ngươi con bất hiếu này, lão tử không có ngươi đứa con trai này!”

Vu Tịnh đứng ở cửa, thật lâu không lên tiếng.

Không biết trải qua bao lâu, Vu Tịnh quay người quỳ xuống, “cha, hơn một trăm Thánh Nhân đang khi dễ huynh đệ của ta, không đi, hắn sẽ chết.”

“Ngươi đi cũng chết!” Trong phòng, lão giả gầm thét.

Vu Tịnh nói: “Ta biết!”

“Biết rõ ngươi còn đi!” Trong phòng, lão giả thanh âm tiếp cận bạo khiêu.

Vu Tịnh cười nói: “Không có cách nào nói gọi hắn là huynh đệ của ta chứ?”

Vừa nói, hắn chậm rãi bái xuống dưới, “cha, công ơn nuôi dưỡng, kiếp sau tại báo. Không đúng, có lẽ ta có thể sống trở về, ha ha...”

Nói xong, kia quay người đi ra tại phủ.

Trong phòng, vị này Thiên Tộc tiếng tăm lừng lẫy Vu Gia gia chủ giờ phút này đã là nước mắt tuôn đầy mặt!

Ngoài phòng cách đó không xa, một nữ tử lẳng lặng nhìn bóng lưng của Vu Tịnh, cho đến cái bóng lưng kia biến mất.

Vân Tiêu Thành.

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện, làm cho toàn bộ mây xanh người vì thế mà chấn động.

Dương Diệp!

Đối với Dương Diệp, Thiên Tộc người tự nhiên là không xa lạ gì, vị này, có thể là tới Thiên Tộc nhiều lần. Mà bây giờ, hắn lại tới nữa.

Dương Diệp quanh thân, huyết quang quấn quanh, ở trên gương mặt, mang theo sát ý cùng sát khí.

Dương Diệp nhìn quanh bốn phía một cái, sau một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên hướng phía phía dưới phá không mà đi.

Mà lúc này, một đạo cự đại màn ánh sáng màu vàng đột nhiên bao phủ lên phía trên.

Ầm!

Kiếm Khí rơi vào trên quầng sáng kia, màn sáng kịch liệt run lên, xuất hiện một chút vết rạn, mà màn sáng kia phản chấn ra tới lực lượng nhưng là đem Dương Diệp đạo kiếm khí kia cho đánh rách tả tơi. Nhưng mà lúc này, lại là một đạo kiếm khí rơi xuống.

Ầm!

Tại vô số Thiên Tộc người nhìn chăm chú, đạo quang mạc kia trực tiếp nổ bể ra.

Cả Vân Tiêu Thành kịch liệt run lên, tựa như Đại Địa Chấn bình thường!

Trên không Vân Tiêu Thành, Dương Diệp cầm trong tay Huyết Kiếm chỉ xéo phía dưới, “Thiên Quân, ba hơi, ba hơi ta muốn là không thấy được ngươi, ta khiến cho cả người của Vân Tiêu Thành chôn theo ngươi.”

Yên lặng một cái chớp mắt, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Người đến, đúng là Thiên Quân.

Xùy~~!

Lúc này, một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên. Sau một khắc, thanh kiếm kia trực tiếp đâm vào chân trời nơi ngực trái, Huyết Kiếm mang theo Thiên Quân hướng về sau nhanh lùi lại, cuối cùng, Huyết Kiếm đem Thiên Quân đính tại phía dưới Vân Tiêu Điện trên đại điện.

Một kiếm này, Dương Diệp không có đâm kia chỗ yếu.

Mà Thiên Quân cũng không có trốn tránh!

Hắn căn bản là không có cách trốn!

Bây giờ Dương Diệp, đã hoàn toàn không phải là hắn có thể địch!

Mà lúc này, hơn mười ông già xuất hiện ở Thiên Quân bên cạnh cách đó không xa.

Những thứ này, đều là Thiên Tộc còn sống Thánh Nhân.

Dương Diệp đang muốn ra tay, ngay tại lúc này, một Đạo Thanh thúy thanh đột nhiên ở giữa sân vang lên, “lui ra!”

Ít Thánh Nhân kia do dự một chút, sau đó lui qua một bên.

Dương Diệp quay đầu, chỗ đó, một nữ tử chậm rãi mà tới.

Người tới không là người khác, đúng là Tiểu Thất!

Dương Diệp quen thuộc Tiểu Thất!

Tiểu Thất chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp, nhìn xem Dương Diệp bộ dáng, Tiểu Thất khẽ cúi đầu, “thật xin lỗi!”

Dương Diệp đi tới trước mặt của Tiểu Thất, hắn tự tay chậm rãi vuốt vuốt đầu của Tiểu Thất, “ngươi đối với ta, cho tới bây giờ không hề có lỗi với, nên nói xin lỗi đấy, là ta!”

Lúc trước Tiểu Thất vì cứu hắn, ngủ say vô số năm, việc này, Dương Diệp hắn tự nhiên không có quên. Trừ lần đó ra, đã từng nhiều lần nếu không phải Tiểu Thất hỗ trợ, Dương Diệp hắn sợ là đã sớm hài cốt không còn.

Tuy rằng Thiên Quân nhiều lần muốn giết hắn, nhưng mà, Dương Diệp hắn phần đích rất rõ ràng, Tiểu Thất là Tiểu Thất, Thiên Quân là Thiên Quân.

Tiểu Thất ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, đã trầm mặc hồi lâu, nàng nói: “Ta bây giờ là Thiên Tộc tộc trưởng, người của Tần Gia, rất tốt, ta không có thương hại bọn hắn, nhưng mà thế lực khác không tha cho bọn hắn, cho nên, ta đưa bọn chúng ở lại Vân Tiêu Thành, kể từ đó, có thể tạm thời bảo vệ bọn hắn một mệnh!”

Tiểu Thất là Thiên Tộc tộc trưởng!

Dương Diệp quay đầu mặt hướng cách đó không xa cái kia bị chọc vào ở trên đại điện Thiên Quân, không cần phải nói, là Thiên Quân này trò hề.

Người khác không biết đạo hắn cùng với Tiểu Thất quan hệ trong đó, Thiên Quân này là biết.

Lúc này, Tiểu Thất nói khẽ: “Ta...”

Làm như muốn nói cái gì, nhưng mà, nàng cuối cùng cũng không nói gì được.

Tại chỗ, Dương Diệp tay phải đột nhiên vung lên.

Xùy~~!

Chuôi này Huyết Kiếm trực tiếp chui vào Thiên Quân trong cơ thể, Thiên Quân hai mắt trợn lên, thời gian dần trôi qua, trong mắt của hắn không có bất luận cái gì sắc thái.

Đã chết!

Thiên Quân vẫn lạc!

Trước mặt Tiểu Thất, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, chuôi này Huyết Kiếm bay đến trong tay của hắn.

Dương Diệp thò tay vỗ nhè nhẹ Tiểu Thất cái kia run rẩy bả vai, “ngươi là ngươi, Thiên Quân là Thiên Quân, hắn mấy bận tưởng giết ta, thù này, Dương Diệp ta không thể không báo, mà ngươi, đã từng mấy bận đã cứu ta, cho nên, Thiên Tộc Chúng Thánh cùng Vân Tiêu Thành tất cả mọi người, có thể sống.”

Vừa nói, hắn quay người, mà lúc này, hắn lại nói: “Tiểu Thất, kỳ thật, ta thật rất tưởng giết cả Vân Tiêu Thành, lại để cho Thiên Tộc tất cả mọi người vì huynh đệ của ta đám chôn cùng, thật rất muốn!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

...

------oOo------

Chương 2185: Bất Tử Kỵ Sĩ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ thật, Dương Diệp lúc này đây đến Vân Tiêu Thành, hắn cũng chưa từng nghĩ tới buông tha Vân Tiêu Thành cùng Thiên Tộc Chúng Thánh!

Nhưng mà, hắn không có nghĩ tới là, Tiểu Thất đã trở thành Thiên Tộc tộc trưởng.

Giết Thiên Tộc Chúng Thánh, giết Vân Tiêu Thành mọi người, Tiểu Thất nên như thế nào tự xử?

Dương Diệp hắn cuối cùng làm không được coi thường Tiểu Thất, cái này đã từng vì hắn mà rơi vào trạng thái ngủ say nữ tử!

Trên không Vân Tiêu Thành, một Bạch Quần Nữ Tử xuất hiện ở trước mặt của Tiểu Thất.

Người này, đúng là tỷ tỷ của Tiểu Thất.

Bạch Quần Nữ Tử duỗi tay nắm chắc Tiểu Thất cái kia rung động ra tay, “đã rất khá.”

Tiểu Thất quay đầu nhìn về phía Bạch Quần Nữ Tử, Bạch Quần Nữ Tử nói khẽ: “Hắn nói không sai, hắn đúng là muốn giết Vân Tiêu Thành tất cả mọi người. Chúng ta đều cảm nhận được sát ý của hắn, nhưng mà, hắn bởi vì ngươi, buông tha cho ý nghĩ này!”

Tiểu Thất trầm mặc.

Đối với tính khí của Dương Diệp, nàng là vô cùng rõ ràng.

Thiên Tộc lúc trước đối đãi như vậy Dương Diệp, dùng tính khí của Dương Diệp, hôm nay Thiên Tộc, tất nhiên sẽ như Man Tộc kết quả như vậy.

Man Tộc bây giờ là kết quả gì?

Man Tộc tất cả Thánh Nhân đều là bị Dương Diệp đồ sát, không có Thánh Nhân Man Tộc, hiện tại liền tam lưu chủng tộc cũng không tính là, có thể nói, tùy tiện đến một vị Thánh Nhân đi Man Tộc có thể xưng bá. Mà bây giờ Man Tộc, cũng kế Nhân Tộc về sau thảm nhất một cái tộc.

Vô số cường giả không ngừng đi Man Tộc cướp đoạt, cứ tiếp như thế, Man Tộc cùng Nhân Tộc giống nhau, diệt vong, chẳng qua là vấn đề thời gian!

Mà Dương Diệp nếu như tru diệt Thiên Tộc Thánh Nhân, không hề nghi ngờ, Thiên Tộc sẽ trở thành tiếp theo Nhân Tộc cùng Man Tộc.

Mà Dương Diệp không có làm như vậy!

Bạch Quần Nữ Tử quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa đã rơi xuống Thiên Quân, " phụ vương... Hắn đã ngờ tới kết cục của hôm nay rồi. Cho nên, hắn để cho ngươi trở thành Thiên Tộc tộc trưởng, mục đích đúng là hy vọng Dương Diệp tha cho Thiên Tộc một lần.

Bạch Quần Nữ Tử lại nói: “Tiểu Thất, đừng suy nghĩ nhiều như vậy. Cũng đừng hận hắn, sau này chúng ta hảo hảo mang theo Thiên Tộc, mang theo Thiên Tộc vượt qua kế tiếp cửa ải khó!”

Tiểu Thất nhẹ gật đầu, sau đó nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi vị trí, tiếp đó, nàng cùng Bạch Quần Nữ Tử quay người rời đi.

Dương Diệp xuất hiện ở chuyện của Vân Tiêu Thành, rất nhanh tại Thiên Tộc truyền ra, mà Thiên Quân vẫn lạc chuyện tình, cũng theo đó truyền ra.

Dương Diệp đã đến Thiên Tộc, sau đó lại đi nha.

Điều này làm cho Thiên Tộc tất cả mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Hiện tại, bất kể là một tộc kia, đối với Dương Diệp đều cảm giác được sợ hãi.

Đây là một cái có thể khiến người sợ hãi tên!

Dương Diệp đi tới tại phủ, sau lưng hắn, là tại phủ chúng cường giả, trong đó, còn có phụ thân của Vu Tịnh.

Dương Diệp mặt hướng cha Vu Tịnh, “bác trai, các ngươi theo ta cùng đi Hư Linh Đại Lục đi. Tại đó, mặc dù không có Linh khí, nhưng là an toàn.”

Cha Vu Tịnh do dự một chút, sau đó nói: “Tiểu Thất tộc trưởng cùng các hạ là?”

“Bằng hữu!”

Dương Diệp nói: “Tại hạ giới lúc, nàng đã giúp ta rất nhiều, đã cứu mạng của ta!”

“Thì ra là thế!”

Cha Vu Tịnh nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Như thế, ta muốn lưu ở Thiên Tộc.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Cha Vu Tịnh thấp giọng thở dài, “hiện tại Thiên Tộc tình cảnh rất không xong, ta ở tại chỗ này, có lẽ có thể giúp nàng làm chút gì đó.”

Nếu như Thiên Tộc hay vẫn là Thiên Quân làm tộc trưởng, hắn chắc chắn sẽ không ở lại chỗ này. Thiên Quân làm tộc trưởng, cái này thì đồng nghĩa với Dương Diệp hay vẫn là Thiên Tộc địch nhân, khi đó Thiên Tộc không có bất kỳ hy vọng. Mà bây giờ, Thiên Tộc là nhỏ Thất Công Chúa làm tộc trưởng, kể từ đó, Dương Diệp này khả năng chính là Thiên Tộc minh hữu.

Đơn giản mà nói chính là, hắn nhìn thấy Thiên Tộc tương lai hy vọng, cho nên hắn quyết định lưu lại!

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta tôn trọng bác trai quyết định, nếu như ngươi muốn rời đi, hoặc là có chuyện gì cần ta hỗ trợ, tùy thời có thể cho ta biết.”

Cha Vu Tịnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có một vòng phức tạp, “đa tạ!”

Dương Diệp lắc đầu, sau đó hắn cong ngón búng ra, một mai Nạp Giới đã rơi vào trước mặt của cha Vu Tịnh, “ta cùng với Vu Tịnh là huynh đệ, hắn bây giờ không có ở đây rồi, Vu Gia có thể coi ta là làm là hắn, chỉ cần Dương Diệp ta trên đời một ngày, chuyện của Vu Gia, chính là chuyện của ta.”

Câu này hứa hẹn, làm cho Vu Gia mọi người chung quanh mừng rỡ trong lòng.

Đến nay sau này, Vu Gia thì tương đương với nhiều hơn một tấm siêu cấp Bảo Mệnh Phù. Đừng nói Thiên Tộc, sợ là Bách Tộc kể cả ba tất cả mọi người sẽ không tới tìm bọn hắn Vu Gia phiền toái.

Cuối cùng, Vu Gia sau lưng, hiện tại có Dương Diệp chống đỡ.

Dương Diệp đi nha.

Vu Gia mọi người để lại, mà Dương Diệp cho Nạp Giới của cha Vu Tịnh, đủ để để cho bọn hắn chèo chống rất lâu sau đó rồi. Mà khi biết Vu Gia nguyện ý ở lại Thiên Tộc về sau, Tiểu Thất lập tức phái người tới đón Vu Gia mọi người, mà cha Vu Tịnh, cũng đã trở thành cao tầng của Thiên Tộc.

Dương Diệp cũng không có lập tức ly khai Thiên Tộc, mà là đi tới thiên lộ!

Thiên lộ!

Cái này làm Sơ Thiên Đế tặng địa phương của Thiên Long hắn!

Dương Diệp chậm rãi đi tới thiên cuối đường, lúc này, chỗ đó xuất hiện một cái bóng trắng.

Thiên Đế!

Trước mắt bóng trắng này, chính là Thiên Đế!

Thiên Đế quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Thánh Nhân

Giai!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Thiên Đế trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, này tốc độ phát triển, quá là nhanh!

Dương Diệp nói khẽ: “Lần này đến đây, là muốn vì tiền bối làm chút gì đó.”

“Ngươi phải cứu ta ra ngoài?” Thiên Đế hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nếu như tiền bối cần, ta có thể hết sức thử một lần!”

Thiên Đế trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta sớm có thể rời đi!”

Dương Diệp mặt hướng Thiên Đế, khó hiểu.

Thiên Đế nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, “lúc trước Bách Tộc chiến thắng Thần Tộc về sau, có mấy người, đều chết hết. Hiên Viên Đế, Ma Tộc Ma Tôn Nhậm Thiên Hành, còn có Linh Tộc Tộc Trưởng Huyễn Tiên Linh. Ngươi cũng đã biết, bọn hắn tại sao lại chết?”

Dương Diệp nói: “Uy hiếp tứ đại gia?”

Thiên Đế cười nói: “Kỳ thật, này cũng không thể hoàn toàn trách tứ đại gia.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Đế nói khẽ: “Thần Tộc bị diệt, như vậy, vấn đề mới đã đến. Đại Thiên Vũ Trụ, phải như thế nào một lần nữa tẩy bài? Hiên Viên Đế, Ma Tộc Ma Tôn Nhậm Thiên Hành, còn có Linh Tộc Tộc Trưởng Huyễn Tiên Linh tưởng muốn diệt sạch tứ đại gia, lại để cho Đại Thiên Vũ Trụ không có loại này siêu nhiên thế lực. Nhưng mà, bọn hắn đã thất bại. Biết rõ tại sao lại thất bại sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thiên Đế cười nói: “Bởi vì ta phản bội! Lúc trước, không chỉ đám bọn hắn, kỳ thật, ta cũng tham dự trong đó.”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Thiên Đế nói: “Kỳ thật, thế nhân cũng không biết, Đạo Gia Đạo Tổ, là sư huynh của ta.”

Sư huynh!

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

“Ngoài ý muốn chứ?” Thiên Đế cười nói: “Ta cùng với hắn, sư thừa nhất mạch, bất quá, chúng ta đi đạo nhưng hoàn toàn khác nhau. Hắn kế thừa Đạo Gia đạo thống, mà ta nhưng lựa chọn đi đường khác. Đương nhiên, chính thức Lâm Trận Đào Ngũ nguyên nhân, cũng không phải là là bởi vì hắn là sư huynh của ta, mà là, Hiên Viên Đế bọn hắn quá coi thường sư huynh của ta bọn họ. Quá coi thường!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Lúc trước Hồng Mông Tháp vẫn còn sư huynh của ta trong tay, tay cầm Hồng Mông Tháp chính hắn, là bực nào cường đại, hơn nữa, điểm trọng yếu nhất, Hiên Viên Đế hắn không để ý đến một điểm, cái kia chính là Kiếm Thủ, thanh kiếm này, là Nhân nghĩa kiếm, hắn lựa chọn diệt tứ đại gia, không phải là nhân nghĩa tiến hành, bởi vậy, khi hắn thật sự động thủ một khắc này, cũng là thanh kiếm kia phản loạn thời điểm. Bất quá, không đợi đến Kiếm Thủ phản loạn, bọn hắn liền đã bị chết!”

Dương Diệp trầm mặc, hắn không nghĩ tới nguyên lai lịch lịch sử là như thế này!

“Ngươi ngày nữa đường!”

Lúc này, thiên địa lại nói: “Tặng ngươi Thiên Long, kỳ thật, có một nửa nguyên nhân là, chúng ta cùng thuộc về một mạch, một nửa khác là vì thiên phú của ngươi.”

Dương Diệp nói: “Đó là Hà tiền bối sẽ bị tù ở chỗ này?”

Thiên Đế nói khẽ: “Của ta Lâm Trận Đào Ngũ, Bách Tộc cũng không biết, mà nếu như ta còn quang minh chính đại còn sống, Bách Tộc thấy thế nào đợi Thiên Tộc ta? Thiên Tộc ta sẽ trở thành Bách Tộc đối tượng đối tượng.”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “lưu ở nơi đây, là chính ta lựa chọn, Thiên Tộc đã không còn thiên địch, ta ở lại Thiên Tộc cũng không có tác dụng quá lớn, cho nên, ta ở tại chỗ này tưởng muốn bước ra cuối cùng một bước kia.”

Một bước cuối cùng!

Chứng nhận tổ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Đế, “tiền bối không có đạt tới Tổ

Cảnh?”

Thiên Đế cười nói: “Ý tứ của ta là, vượt qua Tổ Cảnh!”

Vượt qua Tổ Cảnh!

Dương Diệp nhìn đối phương, “xem ra, vãn bối suy nghĩ nhiều. Nếu như tiền bối không cần vãn bối tương trợ, vậy vãn bối cáo từ.”

“Nếu như không phải là Tiểu Thất tiểu nữ oa kia làm Thiên Tộc tộc trưởng, ngươi thật đúng sẽ đồ sát Thiên Tộc Thánh Nhân?” Thiên Đế đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “sẽ!”

Nói đến đây, đột nhiên hắn ngừng lại, “ta nghĩ hỏi một câu, tiền bối có tham dự hay không vây giết Nam Tử Không Tay trận đại chiến kia?”

Thiên Đế cười nói: “Không có! Bất quá, Phật Gia vị kia, ta ngược lại thật ra tham dự. Sở dĩ không có có tham dự vây giết Nam Tử Không Tay trận đại chiến kia, chủ yếu là sư huynh của ta không có tham gia. Một lần kia, ta cùng với sư huynh của ta lựa chọn đứng ở chính giữa, ai cũng không giúp.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch.”

Nói xong, người hắn đã biến mất ở trong tràng.

Thiên lộ bên trên, Thiên Đế im lặng không nói.

Kỳ thật, lớn nhất Doanh Gia, không chỉ là Thần Tộc, còn có Đạo Gia. Năm vị lão tổ, tăng thêm hắn, hiện tại chỉ có Đạo Gia hai vị Đạo Tổ là hoàn hảo. Hiện tại, Đạo Gia tại ba đại trong nhà, có thể nói là sắp xếp thứ nhất!

Nguyên nhân rất đơn giản, cũng là bởi vì Đạo Gia lão tổ không có có thụ thương.

Bất kể như thế nào, Đạo Gia hoàn chỉnh giữ thực lực của chính mình, cho nên, Đạo Gia coi như là lớn nhất Doanh Gia một trong!

Thiên Đế nhìn thoáng qua bóng lưng của Dương Diệp rời đi, sau đó khẽ lắc đầu, “kẻ này, cuối cùng là quật khởi!”

Bây giờ Dương Diệp, đã mạnh mẽ đến lão tổ đều không thể không kiêng kỵ!

Dương Diệp đã đi ra Thiên Tộc, đi tới trong tinh không mịt mờ, hắn chính phải chạy về Nhân giới, mà đang ở đi ngang qua tiền sử di tích trên không lúc, hắn lông mày đột nhiên nhíu lại, mặt xuống phía dưới.

Tiền sử di tích!

Hắn tự nhiên không có quên cái chỗ này, ngay tại hắn do dự có muốn hay không đi xuống xem một chút lúc, bởi vì hắn cảm nhận được một cỗ khí tức âm sâm. Mà đúng lúc này, một đạo hắc quang đột nhiên phóng lên trời, sau một khắc, một tên người đeo trường thương nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa.

Nữ tử mái tóc thật dài, kéo tới mông bộ phận, toàn thân đang mặc Ám Hắc Sắc khôi giáp, hai cái đồng tử hiện lên quỷ dị sắc tro tàn.

Hai người cứ như vậy tương đối mấy tức, mà đúng lúc này, trong Hồng Mông Tháp, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu, “ca ca đi mau, đây là Bất Tử Kỵ Sĩ.”

Thiên Tú âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, sau một khắc, nàng kia sau lưng trường thương đột nhiên phóng lên trời, trực tiếp đâm về phía Dương Diệp.

Lúc này, kiếm trong tay của Dương Diệp cũng trực tiếp bay ra ngoài!

Ầm!

Một cỗ lực lượng đáng sợ đột nhiên từ giữa hai người bạo phát ra, lực lượng cường đại trực tiếp làm cho hai người chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian rạn nứt ra.

Mấy tức về sau, trong tràng khôi phục bình tĩnh.

Tại Dương Diệp trước ngực, cắm một cây trường thương, máu tươi, chính không ngừng từ trước ngực hắn tràn ra.

------oOo------

Chương 2186: Hắn Vì Ta, Đã Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xùy~~!

Dương Diệp đột nhiên rút ra cái kia cây trường thương, trường thương cũng là Ám Hắc Sắc, vào tay lạnh buốt tận xương, không biết là tài liệu gì tạo thành.

Súng ra, Dương Diệp trước ngực không đến một hồi liền là bị Hồng Mông Tử Khí cho chữa trị.

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng cách đó không xa nàng kia, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cô gái kia đỉnh đầu, thoáng qua, kia tay cầm đàn bà dài súng chỉa về phía phía dưới nàng kia mãnh liệt đất chính là đâm một cái. Trong súng ẩn chứa lực lượng cường đại, trực tiếp làm cho nữ tử chung quanh không gian vặn vẹo thành một cái vòng xoáy.

Mà đúng lúc này, nữ tử hai tay đột nhiên kết một cái kỳ dị thủ ấn, trong chốc lát, một cỗ hắc quang xuất hiện ở Huyết Kiếm của Dương Diệp phía trên, thoáng qua, chuôi này Huyết Kiếm mang theo một cỗ hắc mang cùng hồng mang phóng lên trời, từ đâm Dương Diệp!

Ầm!

Súng kiếm vừa mới tiếp xúc, hai người không gian chung quanh chính là trực tiếp nổ bể ra.

Lực lượng cường đại trực tiếp sẽ phải hai người chấn địa lui về phía sau trọn vẹn vạn trượng!

Mà hai người vừa dừng lại một cái, trường thương trong tay của Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo huyết mang nổ bắn ra, mà cách đó không xa, trong tay cô gái kia Huyết Kiếm cũng là tựa như một đạo chớp giật bắn nhanh ra như điện.

Giữa hai người, nhất thương, một kiếm.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, trong sân không gian trực tiếp mai một ra.

Vô số kinh khủng sóng khí tầng một tiếp theo tầng một hướng phía bốn phía khuếch tán ra.

Toàn bộ Thiên tế trực tiếp bị những khí lãng này bao phủ!

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng gần tầm mười hơi thở, trong sân không gian mới bình tĩnh trở lại.

Dương Diệp quanh thân, huyết quang quấn quanh, thân bên trên tán phát sát ý, tựa như muốn tàn sát hết thiên hạ. Mà ở đối diện hắn cách đó không xa, tay cô gái cầm trường thương mà đứng, ở quanh thân nàng, một đám u quang không ngừng vây quanh nàng.

Nữ tử lạnh lùng nhìn chăm chú lên Dương Diệp, sau một khắc, nàng chu môi huýt sáo một tiếng.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ phía dưới phóng lên trời, thoáng qua, một đầu hình giống như ngựa Yêu Thú xuất hiện ở đàn bà trước mặt, đầu Yêu Thú này, toàn thân đen kịt, hình dạng như ngựa, sau lưng mọc lên hai cánh.

“Nanh ác!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Thiên Tú, “đến từ Bất Tử Tộc, là Bất Tử Tộc một loại cực kỳ mạnh mẽ Yêu Thú, thành niên nanh ác có thể xé xác Thánh Nhân. Ca ca, rút lui trước. Bất Tử Kỵ Sĩ, đang cùng nanh ác hợp thể về sau, tại Bất Tử Tộc lại được gọi là Bất Tử Chiến Thần, thật rất mạnh, ngươi bây giờ...”

Bất Tử Chiến Thần!

Dương Diệp chân mày cau lại, mà đúng lúc này, nàng kia đột nhiên ngồi ở cái kia nanh ác trên người, thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn.

Mà hắn còn chưa dừng lại, một cây trường thương chính là đã tới giữa lông mày của hắn, mũi thương cách giữa lông mày của hắn chỉ có nửa tấc không đến!

Ầm!

Một cỗ kinh khủng sát ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, này cỗ sát ý trực tiếp đem nàng kia đẩy lui. Ngoài mấy trăm trượng, nanh ác trên người, nàng kia trường thương khẽ múa, từng đạo thương ảnh chợt hiện hiện ra, những thứ này thương ảnh trực tiếp đem Dương Diệp cái kia cỗ sát ý cho đẩy lui, nhưng mà lúc này, cái kia trong sát ý, một thanh màu máu đỏ kiếm đột nhiên bắn nhanh ra như điện.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, thanh kiếm kia đi thẳng tới đàn bà trước mặt.

Nữ tử tay phải trở về vừa thu lại, trường thương trong tay trực tiếp ngăn trở một kiếm này.

Bất quá bản thân nàng nhưng cũng bị chấn địa lui về phía sau trọn vẹn ngàn trượng khoảng cách, mà ở nảy sinh dừng lại một chớp mắt kia, một thanh kiếm đột nhiên từ nữ tử sau lưng xuyên qua!

Bối Thứ Sát!

Nữ tử thân thể biến thành một chút hư ảo, nhưng mà thoáng qua, kia lại lập tức ngưng mắt nhìn.

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên.

Cô gái trước mắt này, bị hắn một kiếm xuyên qua tim, nhưng mà đối phương nhưng một chút việc đều không có!

“Bất Tử Chiến Thần!”

Lúc này, Dương Diệp trong đầu vang lên thanh âm của Thiên Tú, “các nàng, từ một góc độ mà nói, là bất tử đấy. Ca ca, dùng thực lực của ngươi bây giờ, giết không chết các nàng.”

Cách đó không xa, nàng kia còn muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, nàng lông mày đột nhiên nhíu lại, cúi đầu nhìn xuống phía dưới, thoáng qua, còn lại tọa hạ cái kia nanh ác trực tiếp biến mất ở Dương Diệp đối diện.

Kiếm thu!

Dương Diệp mặt xuống phía dưới cái kia tiền sử di tích vị trí, trầm mặc một lát về sau, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Phía dưới, nữ tử rơi trên mặt đất, ở bên cạnh nàng, cái kia dữ tợn dần dần hư ảo, cho đến biến mất.

Nữ tử đi tới tiền sử di tích trong đại điện, nhìn lên trước mặt đạo kia Hư Ảnh, nữ tử hơi nhíu mày, “vì sao? Ta có thể giết hắn!”

“Không cần phải!”

Hư Ảnh đột nhiên nói: “Người này tại Đại Thiên Vũ Trụ địa vị không thấp, nếu là hắn hiện tại chết, nhất định kinh động cả Đại Thiên Vũ Trụ, đối với kế hoạch chúng ta, không được!”

Nữ tử đạm thanh nói: “Hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ, ai có thể ngăn Bất Tử Tộc ta?”

“Năm đó Bất Tử Tộc ta cũng là như thế muốn!”

Hư Ảnh nói: “Mà kết quả thế nào? Tộc của ta một cái chủ quan, Bất Tử Tộc ta đã chết bao nhiêu người? Càng là không thể không rời khỏi Đại Thiên Vũ Trụ vô số năm.”

Nữ tử trong đôi mắt đột nhiên xuất hiện một đạo sâm lạnh hàn quang, “Hư Linh Nữ!”

Đối với Hư Linh Nữ, có thể nói, các nàng Bất Tử Chiến Thần quân đoàn là hết sức căm ghét. Nữ nhân này, năm đó thiếu chút nữa bằng vào sức một mình bị diệt toàn bộ Bất Tử Chiến Thần quân đoàn. Mà khi chưa gặp được Hư Linh Nữ lúc trước, bất tử quân đoàn chỉ bại qua một lần, chẳng qua là bại, nhưng mà không có chết.

Nữ nhân kia, ban đầu là cả cơn ác mộng của Bất Tử Tộc!

Qua hồi lâu, nữ tử trầm giọng nói: “Hư Linh Nữ, đã chết, thế gian này, còn có ai có thể cản Bất Tử Tộc ta?”

“Không nên xem thường nơi đây sinh linh!”

Hư Ảnh trầm giọng nói: “Trước đây không lâu, ta từng nhìn thấy qua một vị đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử. Người này mạnh, vượt qua ta tưởng tượng!”

“Thật sao?” Nữ tử đạm thanh nói: “Vậy ta ngược lại thật ra tưởng mở mang kiến thức!”

“Tốt rồi!”

Hư Ảnh trầm giọng nói: “Đợi các nàng triệt để thức tỉnh, tại bắt đầu ra tay, trong đoạn thời gian này, không nên sanh sự, lại để cho Đại Thiên Vũ Trụ thế lực khắp nơi tự giết lẫn nhau, chúng ta đến lúc trái tay ngư ông chi lợi là tốt rồi!”

Nữ tử nhìn đối phương, sau đó nói: “Vừa rồi người nọ là người phương nào.”

"Dương Diệp!"

Hư Ảnh nói: "Cùng hắn tiếp xúc qua, người này tiềm lực rất sâu, bất quá giờ phút này, không đáng để lo. Đi thôi!"

Nói xong, Hư Ảnh cùng nữ tử trực tiếp biến mất ở trong đại điện.

...

Dương Diệp đã đi ra tiền sử di tích, đi tới trong một vùng hư không, sau đó hắn tiến nhập trong Hồng Mông Tháp. Tại trước mặt hắn, là Thiên Tú.

"Ngươi biết lai lịch của người nọ?" Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú nhẹ gật đầu, "đến từ Bất Tử Tộc, một cái rất mạnh tộc."

Bất Tử Tộc!

Dương Diệp chân mày cau lại, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ này đã quá loạn, lại xuất hiện một Bất Tử Tộc, đây đối với Đại Thiên Vũ Trụ mà nói, không thể nghi ngờ là tuyết thượng gia sương a!

Thiên Tú nói khẽ: "Ca ca không có sao chứ?"

Dương Diệp lắc đầu, nữ nhân kia thực lực rất mạnh, nhưng mà, cũng không có cho hắn tạo thành cái gì trí mạng tổn thương.

Mà đúng lúc này, Thiên Tú lại nói: "Theo ta được biết, đã từng Bất Tử Tộc khoảng chừng đem gần nghìn dư vị loại này Bất Tử Kỵ Sĩ, mỗi một vị, đều là từ Bất Tử Tộc chọn kỹ lựa khéo đi ra tinh anh, sau đó tiến hành bồi dưỡng, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này, quanh năm chinh chiến, không chỉ có thực lực cường đại, tâm lý tố chất cùng chiến đấu ý thức đều là tối cao cấp."

Hơn ngàn vị!

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt hơi đổi một chút!

Cường giả loại này, thậm chí có hơn ngàn vị!

Quang một vị, đều cường hãn như vậy rồi. Một ngàn vị, đó là cái gì khái niệm? Nếu như một nghìn vị Bất Tử Kỵ Sĩ này xuất hiện ở Đại Thiên Vũ Trụ, ai có thể ngăn cản? Đã từng là Bách Tộc cùng tứ đại gia còn có khắp nơi Thần Bí Thế Lực liên thủ có lẽ có lực đánh một trận. Nhưng là bây giờ, toàn bộ chung vào một chỗ, cũng không đủ người ta nhìn.

Điểm trọng yếu nhất, những đồ chơi này, là không giết chết!

Dương Diệp mặt hướng Thiên Tú, “các nàng thật sự đều giết không chết?”

Thiên Tú nói khẽ: “Không có người nào là chân chính vô địch, đừng nói rằng bọn họ là không chết, không bằng nói các nàng rất khó chết. Muốn giết các nàng, nhất định phải có được lực lượng tuyệt đối chém hết các nàng tất cả sinh cơ, từ trên nguồn gốc diệt sạch các nàng. Nhưng mà, có thể làm được như vậy, sợ là chỉ có những lão tổ kia có thể miễn cưỡng làm được. Mà còn lại Thánh Nhân, trừ phi đạt tới ngươi cùng An tỷ tỷ loại trình độ này, dù cho là các ngươi loại trình độ này, trừ phi đem hết toàn lực, cùng các nàng sợ là cũng chỉ là chia năm năm!”

Chia năm năm!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Không quản các nàng rồi, với ta mà nói, bị diệt hai mọi người cùng Bách Tộc mới là của ta mục đích chủ yếu!”

Nói xong, hắn đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong tháp, Thiên Tú khẽ cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì.

Ngoài tháp, Dương Diệp dưới chân, một đạo kiếm quang lập loè, thoáng qua, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở này tinh không mịt mùng ở chỗ sâu trong.

Dương Diệp về tới Hư Linh Đại Lục, khi đi tới Hư Linh Thành lúc, hắn lông mày lập tức nhíu lại.

Tại Hư Linh Thành trước cửa thành, tụ tập rất nhiều nhân loại.

Dương Diệp đã rơi vào trước cửa thành, những nhân kia lập tức ngay ngắn hướng phía Dương Diệp nhìn lại.

Tâm thần bất định!

Đối mặt Dương Diệp, những thứ này tâm tình người ta lập tức tâm thần bất định khẩn trương lên.

Tuy rằng Đinh Thược Dược để cho bọn hắn có thể ở nơi này, nhưng mà, người trước mắt này câu nói đầu tiên có thể để cho bọn hắn dẹp đường người Hồi giới.

Lúc này, Đinh Thược Dược xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Dương

Diệp nói: “Ngươi để cho bọn hắn tới?”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu.

Dương Diệp nói: “Nơi đây, không phải là Tị Nạn Sở!”

Đinh Thược Dược nói: “Nơi đây, là Nhân Tộc cuối cùng thiên đường. Cũng là Nhân Tộc hy vọng cuối cùng.”

Dương Diệp trầm mặc.

Đinh Thược Dược lại nói: “Để cho bọn hắn ở tại chỗ này đi, bọn hắn cũng không cần chúng ta vì bọn họ làm cái gì, bọn hắn chẳng qua là muốn ở chỗ này sống sót, mà ở trong đó, là duy nhất không có tranh đấu địa phương.”

Dương Diệp nói: “Tùy ngươi vậy!”

Nói xong, Dương Diệp chính muốn ly khai, mà đúng lúc này, cách đó không xa, một Thanh Niên Nam Tử đột nhiên đứng dậy, nam tử chỉ vào Dương Diệp phẫn nộ quát: “Dương Diệp, ngươi phải hay không phải người của Nhân Tộc, thân là Nhân Tộc, hiện tại Nhân Tộc nguy cửa ải khó đầu, ngươi nhưng như Súc Đầu Ô Quy bình thường trốn ở chỗ này, ngươi tên nhát gan này, lão tử xem thường ngươi, lão tử...”

Xùy~~!

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Tại trong mắt của tất cả mọi người, Thanh Niên Nam Tử kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Toàn trường yên tĩnh!

Dương Diệp chậm rãi đi tới nam tử kia thi thể trước mặt, sau đó nói: “Có tư cách tại trước mặt Dương Diệp ta xưng lão tử, chỉ có một người, nhưng đáng tiếc, hắn vì ta, đã chết!”

Nói xong, Dương Diệp quay người đi tiến vào trong thành.

...

------oOo------

Chương 2187: Nguyện Phụng Quân Làm Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn bóng lưng của Dương Diệp, trong tràng mọi người vô cùng an tĩnh.

Cách đó không xa, Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Thanh Niên Nam Tử kia thi thể, lúc này đây, nàng xem như thấy được cái gì gọi là chết.

Dương Liêm Sương lắc đầu, sau đó nhìn về phía cách đó không xa những nhân kia, “các ngươi phải nhớ kỹ, hắn không có nghĩa vụ đi cứu các ngươi, càng không có nghĩa vụ vì tương lai của các ngươi chịu trách nhiệm. Nếu như trong các ngươi còn có người cảm thấy cứu vớt Nhân Tộc là Dương Diệp hắn nhất định phải làm, cái kia thứ cho ta nói thẳng, vừa rồi chết người này, không phải là cuối cùng một cái.”

Những người trước mắt này, còn không có làm rõ ràng một sự kiện, cái kia chính là Dương Diệp thái độ đối với Nhân Tộc!

Dương Diệp quan tâm Nhân Tộc sao?

Đáp án tự nhiên là không quan tâm!

Cứu vớt Nhân Tộc loại chuyện này, đã từng là Dương Diệp có lẽ có nghĩ qua, nhưng là bây giờ, khẳng định không nghĩ rồi.

Bây giờ Nhân Tộc, ai có thể cứu?

Nhân Tộc địch nhân, không đơn thuần là ngoại tộc, càng nhiều nữa nguyên nhân là Nhân Tộc chính mình.

Mà mới vừa rồi Thanh Niên Nam Tử kia, nhưng là đem Nhân Tộc hiện trạng trách tội đến trên người Dương Diệp. Không chỉ có là Thanh Niên Nam Tử kia, trong tràng rất nhiều người trong nội tâm đều loại suy nghĩ này, cho rằng Nhân Tộc biến thành hiện trạng như vậy, rất lớn một bộ phận nguyên nhân là vì Dương Diệp không hành động!

Người đều là từ tư đấy!

Này tựu giống với một cái đã từng là người nghèo đột nhiên biến giàu, sau đó thân thích của hắn sẽ tới tìm hắn vay tiền, mà bọn hắn vay tiền lý do sẽ phi thường hiếm thấy: Ngươi có tiền, cho ta mượn điểm sẽ như thế nào? Ngươi có tiền như vậy, cho ta một điểm lại sẽ như vậy? Hơn nữa cho mượn về sau, nếu như ngươi là tìm hắn trả, hắn biết nói ngươi tên này tại sao như vậy, ngươi có tiền như vậy, còn muốn ta trả tiền...

Mà bây giờ, ý nghĩ của những người này chính là, ngươi thực lực của Dương Diệp cường đại, nên cứu vớt Nhân Tộc, trợ giúp Nhân Tộc, vì Nhân Tộc mà chiến!

Dương Liêm Sương quay người muốn rời đi, mà lúc này, một Tiểu Nữ Hài đột nhiên đi tới trước mặt của Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương dừng bước.

Tiểu Nữ Hài mang cái đầu nhỏ nhìn xem Dương Liêm Sương, “ngày hôm qua, ta có một người bạn rất tốt, nàng gọi Tiểu Mai, sau đó ta hôm nay đứng lên lúc, nàng chết rồi, các nàng toàn cả gia tộc đều chết hết.”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Tiểu Nữ Hài lại nói: “Đại Ca Ca nếu như tại đó, Tiểu Mai khẳng định sẽ không phải chết, đúng không?”

Dương Liêm Sương vuốt vuốt bé gái đầu, “vậy ngươi biết sao? Đại Ca Ca hắn rất nhiều bạn đều chết hết.”

Tiểu Nữ Hài đột nhiên giữ chặt váy của Dương Liêm Sương, “tỷ tỷ, thế nhưng là tiếp tục như vậy, còn có thể có nhiều người hơn chết. Ngươi khuyên nhủ Đại Ca Ca, để cho hắn giúp đỡ Nhân Tộc được không? Khả năng Đại Ca Ca một câu, thì có thể làm cho rất nhiều rất nhiều người sống sót.”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Lúc này, Tiểu Nữ Hài từ trong lòng ngực lấy ra hai mai Tiên Tinh Thạch đưa tới trước mặt của Dương Liêm Sương, “đây, đây là mẫu thân thời điểm chết cho ta, ta, ta có thể đều cho Đại Ca Ca.”

Nhìn xem bé gái trước mắt, Dương Liêm Sương hốc mắt đột nhiên có chút ẩm ướt.

Dương Liêm Sương quay đầu, chỗ đó, Dương Diệp chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Tiểu Nữ Hài chứng kiến Dương Diệp, nàng hiển nhiên có chút sợ hãi, hướng phía Dương Liêm Sương bên cạnh dời đi, bất quá rất nhanh, nàng cố lấy dũng khí đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó đem trong tay hai khối Tiên Tinh Thạch đưa tới trước mặt của Dương

Diệp, “Đại Ca Ca, đây, đây là ta tất cả mọi thứ rồi.”

Trong tràng, những nhân kia đột nhiên đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, rất nhanh, mỗi người đều lấy ra trên thân chính mình tất cả Tiên Tinh Thạch đặt ở trước mặt của Dương Diệp.

Lúc này, một ông già đi tới trước mặt Dương Diệp, sau đó chậm rãi quỳ xuống, theo tên lão giả này quỳ xuống, trong tràng vô số người đi theo quỳ xuống.

Có lẽ là bởi vì bé gái cử động, làm cho mọi người đã có lòng trắc ẩn, giờ khắc này, trong lòng tất cả mọi người đều có một cái ý niệm trong đầu, cái kia chính là hy vọng Nhân Tộc mạnh khỏe!

Nước mất nhà tan!

Nếu như Nhân Tộc thật sự đã diệt, bọn hắn những người này coi như là còn sống, cũng là dân chạy nạn!

Dân chạy nạn!

Bọn hắn không có lãnh hội qua loại tư vị này, nhưng mà, bái kiến.

Không có người hy vọng biến thành dân chạy nạn. Mà bây giờ, có thể cứu vớt Nhân Tộc đấy, chỉ có Dương Diệp.

Dương Diệp trầm mặc.

Tại bên cạnh hắn, là Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương nhìn xem hắn, không nói gì.

Dương Diệp không có tiếp bé gái Tiên Tinh Thạch, hắn mặt hướng Dương Liêm Sương, “đi theo ta, có chút việc!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng mọi người biểu lộ lập tức đắng chát... Mà bắt đầu.

Dương Liêm Sương thấp giọng thở dài, sau đó đi theo lên.

Một chỗ chốn không người, Dương Diệp dừng bước, sau đó nói: “Xuất hiện một Bất Tử Tộc, địa điểm, tiền sử di tích, có thể điều tra một chút này tộc lai lịch, không nên phái người đi tiền sử di tích, chỗ đó nguy hiểm.”

“Bất Tử Tộc?”

Dương Liêm Sương chân mày cau lại, “ngươi thấy?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đã xuất hiện. Ngươi cần phải chú ý một chút, bất quá, tạm thời đừng đi trêu chọc bọn hắn. Những thứ này người thần bí, thực lực rất mạnh.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “ta sẽ chú ý.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi thật mặc kệ Nhân Tộc sao?”

Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, “ngươi muốn nói cái gì?”

Dương Liêm Sương đắng chát cười cười, “ngươi biết Nhân Tộc hiện tại đã chết bao nhiêu người sao? Ít nhất đã chết tứ thành! Tứ thành, những người này, mặc dù có rất nhiều là tự giết lẫn nhau mà chết, nhưng mà, đại bộ phận đều là ngoài chăn tộc giết chết! Nhân Tộc hiện tại, thật rất thảm!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, liền muốn rời đi, mà lúc này, Dương Liêm Sương chính muốn nói gì, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau đó nói: “Ngươi vẫn chưa rõ sao? Ta căn bản không thích hợp đi Lãnh Đạo Nhân Tộc. Dương Diệp ta, tư nhân ân oán quá nhiều, đi Lãnh Đạo Nhân Tộc, những thứ này ân oán thì sẽ rơi trên người Nhân Tộc. Ví dụ như, ta muốn tiêu diệt Bách Tộc, diệt hai mọi người, nhưng mà, nếu như ta tại kéo dài một Nhân Tộc, ngươi cảm thấy ta có thể làm được không? Không thể nào!”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, “Lãnh Đạo Nhân Tộc người, không thể có tư nhân ân oán, không thể nghĩa khí nắm quyền, mà Dương Diệp ta, không có khả năng buông những thứ này ân oán.”

Nói xong, Dương Diệp đi xa đi.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương đã trầm mặc hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài.

Như Dương Diệp từng nói, ân oán của hắn rất nhiều nhiều nữa... Mà Dương Diệp bản tính cách của người, cũng xác thực không thích hợp làm lĩnh tụ!

“Ca ca!”

Ngay tại lúc này, Thiên Tú xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Ừ?” Dương Diệp mặt hướng Thiên Tú.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, “có lẽ, ngươi nên đi Nhân Tộc nhìn xem!”

Dương Diệp lắc đầu, “không muốn!”

Thiên Tú đột nhiên kéo lại tay của Dương Diệp, “coi như theo giúp ta đi xem, được hay không?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Thiên Tú nói khẽ: “Liền đi theo ta, được hay không?”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “Được!”

Tuy rằng Thiên Tú có chút khác thường, nhưng hắn vẫn là quyết định theo ý của nàng.

Nghe vậy, Thiên Tú nhếch miệng cười cười.

Cứ như vậy, Thiên Tú cùng Dương Diệp còn có Dương Diệp đã đi ra Hư Linh Đại Lục, đi tới Nhân giới.

Mới vừa gia nhập Nhân giới một chớp mắt kia, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại.

Sát ý!

Đi vào Nhân giới về sau, Dương Diệp lập tức cảm nhận được một cỗ sát ý nồng nặc, này cỗ sát ý, tràn ngập giữa cả thiên địa.

Đây đối với cá nhân hắn mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt!

Nhưng còn đối với Nhân Tộc mà nói, khả năng này liền không phải là chuyện tốt rồi.

“Đi theo ta tới!”

Thiên Tú đột nhiên lôi kéo tay của Dương Diệp hướng phía xa xa thổi đi, một bên Dương Liêm Sương đi theo.

Rất nhanh, Thiên Tú mang theo Dương Diệp đi tới một toà Cổ Thành trước, thành không lớn, có thể dung nạp khoảng mấy trăm ngàn. Mà giờ khắc này, tòa thành này đã là một tòa thành trống.

Trong tọa thành này, chỉ có thi thể, bạch cốt, máu tươi!

Đặc biệt là máu tươi kia, những kia máu me tựa như một mảnh dài hẹp dòng suối, không ngừng từ thành trong chảy ra. Mà trong thành còn sót lại rất nhiều sát ý, bất quá, tại Dương Diệp đi vào tòa thành này lúc trước, những cái kia còn sót lại sát ý lập tức hướng phía hắn tụ đến.

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nhìn về phía bên phải cách đó không xa, "đi ra!"

Yên lặng một cái chớp mắt, chỗ đó trong khắp ngõ ngách, một tên Tiểu Nam Hài đột nhiên rón ra rón rén đi ra. Tiểu Nam Hài quần áo rách rưới, hai tay nắm thật chặt, mà sau lưng hắn, còn có một thấp hơn hắn một đoạn nhỏ Tiểu Nữ Hài, Tiểu Nữ Hài sắc mặt tái nhợt, hai tay chăm chú lôi kéo thằng bé trai bàn tay nhỏ bé. Mà ở Tiểu Nam Hài cùng bé gái cách đó không xa, chỗ đó, là một đám chết đi con chuột, cùng với một ít con chuột xương cốt!

Ăn con chuột!

Tiểu nam hài này cùng Tiểu Nữ Hài lúc trước đang tại ăn con chuột!

Nhìn thấy một màn này, Dương Liêm Sương quay đầu lại, trong mắt, lập tức ươn ướt.

Nàng Dương Liêm Sương cũng không phải cảm tính chi nhân, nhưng mà, mặc cho ai nhìn thấy một màn này, cũng sẽ không không nhúc nhích.

Nơi đây, đã không còn Linh khí, trừ đi một tí thấp kém sinh vật bên ngoài, phàm là có năng lực, đều sẽ rời đi, đi tìm có linh khí địa phương. Mà những cái kia không có năng lực, chỉ có thể ở tại chỗ này.

Không có linh khí, không có đồ ăn, bọn hắn chỉ có thể tìm một cái cắt có thể đỡ đói thực vật.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên đi tới cái kia Tiểu Nam Hài cùng bé gái trước mặt, Tiểu Nam Hài lúc này chắn bé gái trước mặt, bất quá, trong mắt của hắn tràn đầy e sợ sắc, phải nói là khẩn cầu.

Làm Thiên Tú đi đến trước mặt hắn lúc, Tiểu Nam Hài đột nhiên quỳ xuống, "không, không, không có tảng đá, không có hòn đá." Vừa nói, kia còn bên cạnh mãnh liệt dập đầu.

Tảng đá!

Chỉ dĩ nhiên chính là Tiên Tinh Thạch!

Thiên Tú nhìn về phía Tiểu Nam Hài sau lưng Tiểu Nữ Hài, Tiểu Nữ Hài khiếp khiếp nhìn xem Thiên Tú, bất quá, có lẽ là bởi vì niên kỷ tương tự nguyên nhân, Tiểu Nữ Hài đối với Thiên Tú không phải là như vậy đề phòng.

Thiên Tú hai tay đột nhiên hơi nhấc lên một chút, cái kia Tiểu Nam Hài lập tức bị một cỗ lực lượng vô hình đỡ lên, ngay sau đó, một cái đùi cừu nướng xuất hiện ở Tiểu Nam Hài cùng bé gái trước mặt.

Tiểu Nam Hài cùng Tiểu Nữ Hài ánh mắt một lần liền ổn định ở cái kia đùi cừu nướng bên trên, ánh mắt dường như bị định trụ một dạng tại cũng không thể dời đi.

“Ăn!”

Thiên Tú đột nhiên nói.

Tiểu Nam Hài yết hầu lăn lăn, sau đó nhìn về phía Thiên Tú, “có thể, Nhưng... Có thể chứ?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu.

Được Thiên Tú cho phép, Tiểu Nam Hài cầm lấy đùi dê liền muốn ăn, bất quá hắn giống như là nghĩ đến cái gì, liền vội vàng xoay người cầm trong tay đùi dê đưa tới bé gái trước mặt, “Niếp Niếp ăn.”

Tiểu Nữ Hài yết hầu lăn lăn, sau đó nhẹ cắn nhẹ, sau một khắc, ánh mắt của nàng lập tức phát sáng lên, thoáng qua, nàng bắt đầu điên cuồng gặm, bất quá, nàng cũng không có quên Tiểu Nam Hài, chính mình ăn một miếng sau liền lại đưa cho Tiểu Nam Hài, đùi dê rất lớn, bởi vậy, Tiểu Nam Hài cũng không có cự tuyệt, bất quá, chẳng qua là nhẹ khẽ cắn một ngụm nhỏ.

Ăn hết một hồi, Tiểu Nữ Hài đột nhiên ho khan kịch liệt lên.

Bị ế trụ!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tiểu Nam Hài lập tức nhanh chóng khóc lên, thoáng qua, hắn thoáng một phát chạy tới trước mặt Dương Diệp quỳ xuống, sau đó mãnh liệt dập đầu, hiển nhiên, hắn cho rằng trong lúc này có độc!

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó cong ngón búng ra, một đám tử khí không vào xa xa cô bé kia trong cơ thể, thoáng qua, Tiểu Nữ Hài dần dần khôi phục bình thường.

Dương Diệp quay người rời đi.

Rời đi một hồi, đột nhiên hắn ngừng lại, sau đó nói: “Liêm Sương, thông tri một chút đi, một lúc lâu sau, Nhân giới bên trong, ngoại trừ bên ngoài Nhân Tộc, Bách Tộc có bao nhiêu người tại Nhân Tộc, ta giết bao nhiêu người!”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên đang vang vọng cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Giờ khắc này, vô số cường giả ngay ngắn ngẩng đầu, hướng phía đạo kia tiếng kiếm reo nơi phát ra chỗ nhìn lại.

Tại vô số người trong ánh mắt, một đạo ánh kiếm màu vàng óng xẹt qua tầng tầng tinh không, cuối cùng, luồng ánh kiếm màu vàng óng kia không vào Nhân giới.

Dương Diệp quay người, khi hắn cách đó không xa Thiên tế, một đạo kiếm quang điện xạ mà đến, thoáng qua, một tên đang mặc váy tím nữ tử đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cách đó không xa, váy tím nữ tử chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp, sau đó một gối chậm rãi quỳ xuống, “ta Kiếm Thủ, nguyện phụng quân làm chủ.”

------oOo------

Chương 2188: Hoặc Là Hạ Thấp, Hoặc Là Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Váy tím nữ tử cứ như vậy lẳng lặng quỳ tại trước mặt Dương Diệp!

Kiếm Thủ!

Cô gái trước mắt này, chính là Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất!

Giờ khắc này, trong Thiên Địa dường như cứng lại.

Rất xa Đạo giới, tại chỗ sâu nhất một chỗ trong thâm cung, ngồi xếp bằng ở trên bồ đoàn Đạo Tổ đột nhiên mở mắt, “nhận chủ...”

Phật Giới.

Kim liên phía trên, Phật Tổ Song Thủ Hợp Thập, “kẻ này, có thể trảm tổ rồi.”

Binh Giới.

Binh Tổ ánh mắt nhìn xa Dương Diệp vị trí, “hay vẫn là nhận chủ à...”

Ở trong mắt hắn, mang theo vẻ nghi hoặc, vẻ ngưng trọng.

Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất!

Một kiếm này, đủ để cho lão tổ cấp bậc cường giả kiêng kị!

Nhân giới.

Trước mặt Dương Diệp, váy tím nữ tử còn đang quỳ.

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Vì sao?”

Váy tím nữ tử ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, “không phải đòi lý do sao?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không cần biết ngươi là cái gì lý do, bất quá, đối với ngươi nhận chủ, ta không chấp nhận!”

“Vì sao?” Váy tím nữ tử hỏi lại.

Dương Diệp nói khẽ: “Cá nhân ngươi ý niệm quá mạnh, trở thành kiếm của ta, sẽ đem ta tạo thành vì ngươi muốn người, mà ta chính là ta, ta sẽ không trở thành trong lòng người khác muốn cái loại người này.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Kiếm!

Kiếm Thủ, Đại Thiên Vũ Trụ này kiếm thứ nhất, hắn tự nhiên là động tâm. Nhưng mà, cũng không còn như vậy động tâm. Thanh kiếm này, đã đã vượt ra kiếm phạm trù, nàng có tư tưởng của chính mình, có linh hồn của chính mình, mà tay cầm người của nàng, vô cùng có khả năng được án lấy quy tắc của nàng đến xử sự.

Đây là Dương Diệp hắn không muốn!

Mà đúng lúc này, Kiếm Thủ đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “vì sao?”

Dương Diệp nói khẽ: “Ngươi vừa rồi gặp ta cứu Nhân Tộc, cho nên, quyết định thần phục với ta, mà nếu như có một ngày ta muốn Đồ Lục Thiên Hạ chứ?”

Kiếm Thủ trầm mặc.

Dương Diệp lại nói: “Ta muốn đấy, thực sự không phải là Nhân nghĩa kiếm, mà là Sát Lục Chi Kiếm. Thật có lỗi, ngươi không hợp cách.”

Nói xong, Dương Diệp mang theo Thiên Tú cùng với Dương Liêm Sương quay người rời đi.

Tại chỗ, chỉ còn Kiếm Thủ.

Kiếm Thủ đứng ở nơi đó, không nói một lời.

Sát Lục Chi Kiếm!

Dương Diệp muốn cũng không phải một thanh Nhân nghĩa kiếm, bởi vì Dương Diệp hắn không phải là cứu thế chủ. Mà cái hắn muốn, là có thể cùng hắn cùng một chỗ giết kiếm, kiếm này, dĩ nhiên chính là cam nguyện vì hắn trở thành Huyết Kiếm Kiếm Linh!

Kiếm Linh mới là trong lòng Dương Diệp tối lý tưởng kiếm!

Mà Kiếm Thủ, cũng không phải!

Dương Diệp hắn phải cứu thế, Kiếm Linh thì sẽ theo hắn cứu thế, mà Dương Diệp hắn muốn Đồ Lục Thiên Hạ, Kiếm Linh sẽ không chút do dự cùng hắn Đồ Lục Thiên Hạ.

Kiếm Thủ có thể làm được không?

Trong mắt của Dương Diệp, là không làm được!

...

Tại đám người Dương Diệp sau khi rời đi, một Bạch Quần Nữ Tử đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Người đến, đúng là Đinh Thược Dược kia.

“Ngoài ý muốn chứ?” Đinh Thược Dược đi tới Kiếm Thủ trước mặt.

Kiếm Thủ trầm mặc.

Đinh Thược Dược nói: “Ngươi cảm thấy ngươi thần phục, hắn nhất định sẽ thật cao hứng, nhưng mà, ngươi thật không ngờ, hắn cự tuyệt. Hơn nữa, cự tuyệt như thế quyết đoán!"

"Vì cái gì?" Kiếm Thủ nhìn về phía Đinh Thược Dược.

"Bởi vì hắn là Dương Diệp!"

Đinh Thược Dược nói khẽ: "Đây là một cái ngưu người có tính khí, hắn nhìn thuận mắt, dù là là một cây sắt vụn, hắn đều sẽ làm làm là bảo, hắn nhìn không thuận mắt đấy, coi như là vũ trụ chí bảo, hắn cũng sẽ không nhiều liếc mắt nhìn. Còn có một điểm, hắn rất niệm tình."

"Có ý tứ gì?" Kiếm Thủ lại hỏi.

Đinh Thược Dược mỉm cười, "không nói cái này. Kiếm Thủ, ta lại hỏi ngươi, hôm nay thế đạo này, ngươi thật cảm thấy dựa vào nhân nghĩa có thể cứu thế? Hoặc có lẽ là, ngươi cảm thấy thế đạo này, còn có thể cứu sao?" Kiếm Thủ trầm mặc.

Đinh Thược Dược lại nói: "Thế đạo này, ngươi sợ là không cứu được. Cũng không ai có thể cứu! Còn nữa, dọn xong tâm tính của chính mình. Dương Diệp hắn hiện tại, không có ngươi, như cũ là Dương Diệp, như cũ là cái kia lại để cho Đại Thiên Vũ Trụ tất cả cường giả kiêng kỵ Dương Diệp. Mà ngươi, bất quá là một thanh kiếm. Cho nên, làm lựa chọn đi."

Nói xong, Đinh Thược Dược quay người rời đi.

Tại chỗ, Kiếm Thủ trầm mặc như trước.

...

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương còn có Thiên Tú cũng không hề rời đi Nhân giới, tại thu xếp ổn thỏa cái kia Tiểu Nam Hài cùng Tiểu Nữ Hài về sau, Thiên Tú mang theo Dương Diệp đi tới Lâm Nhai Thánh Địa.

Lâm Nhai Thánh Địa phía dưới, có một tòa thành, Thiên Nhai Thành.

Thiên Tú mang theo Dương Diệp đi tới Thiên Nhai Thành, giờ phút này, Thiên Nhai Thành cửa thành mở rộng ra, trong thành, thỉnh thoảng truyền đến tiếng đánh nhau cùng với tiếng kêu thảm thiết.

Thiên Tú quay người nhìn về phía Dương Diệp, "ca ca, ngươi biết ngươi giết ý là sao có thể chứng nhận tổ sao?"

Dương Diệp nói: “Vì sao?”

Thiên Tú mỉm cười, “bởi vì, sát ý của ngươi đến từ chính Đại Thiên Vũ Trụ. Sát ý của ngươi mặc dù có thể tăng lên, là bởi vì ngươi lúc ấy cá nhân sát tâm đạt đến cực hạn, bất quá, còn có một nguyên nhân trọng yếu hơn, cái kia chính là, khi đó trong Đại Thiên Vũ Trụ lưu động sát ý cảm nhận được ngươi sát tâm, sau đó trở lại trước mặt ngươi, những thứ này sát ý hội tụ nhất lưu, cuối cùng để cho ngươi sát ý chứng nhận tổ!”

“Ngươi muốn nói cái gì?” Dương Diệp nhẹ giọng hỏi.

Thiên Tú nói: “Chúng Sinh Chi Lực! Sát ý của ngươi có thể chứng nhận tổ, có thể nói rất lớn một bộ phận nguyên nhân là tụ tập chúng sinh sát ý, cũng chính là Chúng Sinh Chi Lực.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía trong thành, “ca ca, ngươi là Kiếm Tu, tuân theo nội tâm của chính mình. Mà tâm của ngươi, cuối cùng là thiện. Chỉ có điều, cái này thiện là có hạn, mà cái này cũng bình thường, không có người nào là trời sinh Thánh Nhân, trời sinh người tốt. Thật nhiều sự tình, ngươi không nhìn thấy, đương nhiên sẽ không có lòng trắc ẩn, nhưng nhìn thấy, sẽ đi làm. Ví dụ như vừa rồi. Tu hành, không phải là ngồi xuống bế quan, mà là nhìn Nhân Gian Bách Thái, ngộ Nhân Gian Bách Thái, nhận thức Nhân Gian Bách Thái.”

Nhìn Nhân Gian Bách Thái!

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Thiên Nhai Thành kia, trầm mặc.

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Ta cũng không nên cầu ngươi nhất định phải cứu Nhân Tộc, chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngàn vạn không thể trốn tránh, chân chính thuận theo bản tâm.”

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “chúng ta đi thôi!”

Nói xong, hắn quay người rời đi, mà đi vài bước, đột nhiên hắn bấm tay một điểm.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, đạo này Huyết Sắc Kiếm Quang xuất hiện ở Thiên Nhai Thành kia trên không.

Lúc này, Dương Liêm Sương đi vào Thiên Nhai Thành, Dương Liêm Sương nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, “trong vòng nửa canh giờ, người của Bách Tộc phải cút ra Nhân giới!”

“Ngươi tính toán cái bướm!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Dương Liêm Sương bên phải vang lên, ngay sau đó, một người trung niên đại hán xuất hiện ở Dương Liêm Sương cách đó không xa.

Yêu Tộc Cường Giả!

Mà đúng lúc này, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, cái kia đại hán trung niên đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Giờ khắc này, trong thành đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Dương Diệp!

Hiện tại cả Đại Thiên Vũ Trụ, ai người không biết Huyết Sắc Kiếm Khí?

Dương Diệp đến rồi!

Giờ khắc này, trong Thiên Nhai Thành lập tức yên tĩnh trở lại.

Dương Liêm Sương lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía, “còn không mau cút đi?”

Không có trả lời!

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Lúc này, từng đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên tựa như bão táp bình thường từ ngoài thành tuôn ra vào trong thành, trong chốc lát, nội thành, vô số tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, cùng lúc đó, trong thành, một viên cái đầu không ngừng bay vút lên trời, như vậy tình cảnh, quả thực có chút làm cho người ta sợ hãi.

Lần này, trong thành những cái kia người ngoại tộc phản ứng lại, lập tức nhao nhao giống như điên hướng phía bên ngoài bỏ chạy.

Ngắn ngủn hơn mười hơi thở thời gian, trong thành liền là ở không có một cái nào người ngoại tộc.

Mà trong thành vô số Nhân Tộc Cường Giả nhao nhao ra khỏi thành, ở chỗ không xa, ba người bóng lưng dần dần đi xa.

Cầm đầu, đúng là cái kia toàn thân tản ra huyết quang Dương Diệp.

Ngoài thành, vô số người chậm rãi quỳ xuống.

Rất nhanh, lời của Dương Diệp truyền khắp cả Nhân Tộc!

Trong chớp nhoáng này, cả nhân giới Nhân Tộc sôi trào. Cái kia tại Nhân Tộc Hư Linh Đại Lục Dương Diệp rốt cuộc xuất thủ!

Dương Diệp xuất thủ!

Tin tức này, có thể nói làm cho cả Nhân Tộc cả tộc sôi trào. Bây giờ Nhân Tộc, thật sự đã đến tuyệt cảnh. Mà xuất thủ của Dương Diệp, không thể nghi ngờ là cho Nhân Tộc đốt lên một chiếc Hi Vọng Chi Đăng.

Mà bởi vì Dương Diệp thiết huyết thủ đoạn, vô số Bách Tộc cường giả nhao nhao đã đi ra Nhân giới, bất quá, còn muốn những người này chưa từ bỏ ý định, nhưng mà những người này, đều không thấy ngày thứ hai mặt trời. Cứ như vậy, Nhân Tộc xem như dần dần bình tĩnh lại. Nhưng mà rất nhanh, lại có vấn đề mới xuất hiện, cái kia chính là, nhân tộc nội bộ nội chiến.

Không có kẻ thù bên ngoài, một ít thế lực rồi lại động khởi tiểu tâm tư, bắt đầu cướp đoạt Linh khí cùng Tiên Tinh Thạch!

Bất quá lúc này, một thế lực thần bí đột nhiên xuất hiện tại Nhân Tộc.

Kiếm Minh.

Cái thế lực này sau khi xuất hiện, phàm trần là dám một mình cướp đoạt thế lực, đều là trong một đêm bị phúc diệt. Mà cái thế lực này, bắt đầu triệu tập Nhân Tộc Cường Giả, vô số cường giả nhao nhao gia nhập cái thế lực này bên trong.

Mà cái thế lực này sau khi xuất hiện, bắt đầu chỉnh hợp Nhân Tộc.

Thu người, phân phối, quy nạp, bồi dưỡng...

Một loạt biện pháp làm cho Nhân Tộc trong thời gian thật ngắn chân chính bình tĩnh lại.

Kiếm Minh tổng bộ ngay tại Thiên Nhai Thành, bất quá giờ phút này, Thiên Nhai Thành đã bị đổi thành Kiếm Minh Thành.

Tại Kiếm Minh Thành ngoài thành, có một pho tượng.

Pho tượng là một Thanh Niên Nam Tử, Thanh Niên Nam Tử tay cầm trường kiếm, hai mắt khép hờ, tóc dài xõa vai, toàn thân cao thấp, tản ra hồng mang nhàn nhạt.

Dương Diệp!

Người này, đúng là Dương Diệp!

Kiếm Minh mặc dù có thể trong thời gian thật ngắn đem Nhân Tộc gây dựng lại, lại để cho vô số Nhân Loại Cường Giả gia nhập, nguyên nhân chủ yếu chính là pho tượng này.

Kiếm Minh sau lưng, là Dương Diệp!

Mà Bách Tộc cũng rất là biết điều, không có người gây sự tình. Cứ như vậy, Đại Thiên Vũ Trụ ngắn ngủi xuất hiện một đoạn bình tĩnh.

Nhưng mà, tất cả mọi người biết rõ, đây là sự yên tĩnh trước cơn bão táp.

Hư Linh Đại Lục.

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại trước mặt hắn chính là Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp bên cạnh, là Thiên Tú, Thiên Tú trầm giọng nói: “Ca ca, ngươi không phải là Tổ Cảnh, hiện tại nếu để cho vật ấy tiến vào trong thức hải của ngươi, cùng ngươi chính thức hòa làm một thể, để cho ngươi nắm nó trong tay, với ngươi mà nói, hay vẫn là có nguy hiểm. Ngươi xác định nếu như vậy sao?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đến đây đi!”

Thiên Tú nhìn về phía Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp khẽ run lên, thoáng qua, kia trực tiếp hóa thành một vệt kim quang không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Ầm!

Một cỗ kim quang đột nhiên từ Dương Diệp giữa lông mày bộc phát ra, thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp bị một cỗ tử khí bao bọc.

Mà đúng lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc, nàng hai mắt híp lại, “Độc Cô Tuyệt Trời...”

Rất xa trong Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ trong cửa sáng kia cuồn cuộn quét ra, thoáng qua, từng đạo Hắc Ảnh từ trong cửa sáng kia chợt hiện hiện ra, chỉ chốc lát, gần sáu trăm tên nữ tử xuất hiện ở này trong một vùng hư không.

Sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ!

Sau một khắc, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ quay người ngay ngắn quì xuống.

Chỗ đó, một tên đầu đội mặt nạ màu đen nữ tử chậm rãi đi ra. Nữ tử sau lưng, là ba cây trường thương, bên hông hai bên, liếc hai cây kiếm ngắn. Mà ở sau lưng, là một kiện dài cùng lau nhà áo choàng.

Nữ tử ánh mắt chậm rãi đảo qua bốn phía, qua một một lát, nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, “hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, thực yếu a!”

Nữ tử sau lưng, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ quỳ một chân trên đất, đầu hơi thấp, không nói.

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên nói: “Truyền lệnh xuống, trên Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh, hoặc là hạ thấp, hoặc là chết!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2189: Tính Cá Nhân Vật!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoặc là hạ thấp, hoặc là chết!

Lúc này, mặt nạ nữ tử sau lưng một Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên nói: “Tôn thượng, vì sao phải người đầu hàng?”

Mặt nạ nữ tử đạm thanh nói: “Bất Tử Tộc ta trở lại Đại Thiên Vũ Trụ, tự nhiên muốn sửa sang lại một phen Đại Thiên Vũ Trụ, nếu như muốn chỉnh để ý, tự nhiên cần một ít nô lệ.”

“Đã minh bạch!”

Bất Tử Kỵ Sĩ kia khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Bất Tử Tộc quay về Đại Thiên Vũ Trụ tin tức, rất nhanh truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Nhưng mà, đối với Bất Tử Tộc, rất nhiều người đều là mộng.

Đặc biệt là Bách Tộc, Bách Tộc đối với Bất Tử Tộc căn bản không hiểu. Tại Bách Tộc xem ra, Bất Tử Tộc này, sợ là vậy là cái gì Thần Bí Thế Lực, bởi vậy, căn bản không có quản Bất Tử Tộc kia là cái gì mệnh lệnh!

Mà tam đại gia nhưng là hoàn toàn khác biệt.

Tại Bất Tử Tộc trở về một khắc này, tam đại gia ba vị lão tổ chính là đã tụ họp lại với nhau, không biết đang thương lượng cái gì.

...

Tiền sử di tích.

Di tích trong đại điện, mặt nạ nữ tử ngồi ở chủ vị, tại nàng phía dưới hai bên, là sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, mà ở bên cạnh nàng cách đó không xa, là một đạo Hư Ảnh. Đạo này Hư Ảnh, chính là lúc trước cùng Dương Diệp có quá nhiều lần tiếp xúc vị thần bí nhân kia.

Trong điện, đã trầm mặc hồi lâu, mặt nạ nữ tử đột nhiên đứng lên, “xem ra, được giết gà dọa khỉ rồi. Hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ, phương nào thế lực mạnh nhất!”

“Tam đại gia!”

Đạo kia Hư Ảnh nói: “Đạo Gia, Phật Gia, Binh Gia. Tôn thượng nếu là tưởng lập uy, có thể diệt Phật Gia kia cùng Binh Gia!”

“Còn có Đạo Gia chứ?” Mặt nạ nữ tử quay đầu nhìn về phía Hư Ảnh.

Hư Ảnh nói: “Đạo Gia Lão Tổ cũng không bị thương, mà Phật Gia kia cùng Binh Gia lão tổ là thân thể bị thương, muốn diệt sạch hai nhà này, dễ dàng chút. Đương nhiên, dùng tôn thượng thực lực, ba nhà tề tụ cũng không có gì. Bất quá, lúc này tôn thượng cùng chư vị vừa thức tỉnh, thân thể còn chưa chính thức khôi phục, trong cơ thể Bất Tử Chi Lực cũng không có đạt tới đỉnh phong, cho nên, chúng ta cần cẩn thận chút!”

"Cẩn thận?"

Mặt nạ nữ tử đạm thanh nói: "Thế nào, tại Đại Thiên Vũ Trụ ẩn núp nhiều năm như vậy, đường đường Diêm điện Đại Hộ Pháp biến thành như thế không có can đảm rồi hả?"

Hư Ảnh khẽ lắc đầu, "tôn thượng, Hư Linh Tộc tuy rằng đã vong. Nhưng mà, nơi đây sinh linh, cũng không phải đơn giản như vậy. Cá nhân ta đề nghị, chúng ta vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng. Không nên dẫm vào năm đó vết xe đổ!"

Năm đó!

Nghe được hai chữ này, mặt nạ nữ tử không biết nghĩ tới một thần bí, một cỗ âm hàn khí tức đột nhiên tiếp tục tại nàng bốn phía, thoáng qua, toàn bộ tiền sử di tích đại lục độ ấm cũng vì đó lạnh xuống!

"Hư Linh Nữ!"

Mặt nạ nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "mặc dù làm địch thủ, nhưng mà nàng này... Xác thực là một cái nhân vật. Loại nhân vật này, cả vũ trụ lại có thể ra bao nhiêu cái?"

Nói xong, kia chậm rãi đi ra ngoài đại điện đi.

Ở sau lưng, là sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ!

Mà lúc này, mặt nạ thanh âm cô gái từ điện ngoài truyền tới, "đến một trăm là đủ!"

Rất nhanh, năm trăm Bất Tử Kỵ Sĩ giữ lại.

Trong điện.

Đạo kia Hư Ảnh khẽ lắc đầu, không nói gì.

Hắn đến nay đều không thể quên hai người, một cái là Nam Tử Không Tay kia, còn có một, là cái kia vân trường bào màu trắng trung niên nam tử. Đặc biệt là người kia, cái kia phần thực lực... Thật sự đủ để dùng thâm bất khả trắc để hình dung!

...

Phật Gia.

Ngày hôm nay, nguyên bản trời quang, nhưng mà, trên không Phật

Giới đột nhiên thoáng một phát tối xuống, thoáng qua, một trăm tên người đeo trường thương, vượt qua. Kỵ nanh ác Yêu Thú nữ tử xuất hiện ở Phật Giới trên không, cầm đầu đúng là cái kia mặt nạ nữ tử.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Phật Giới bốn phía phóng lên trời, thoáng qua, một cái to lớn màu vàng Phật ảnh xuất hiện ở cái kia mặt nạ nữ tử đám người trước mặt.

Này Phật ảnh, đúng là hình ảnh của Phật Tổ kia!

Cũng không phải bản thể!

Phật Tổ kia hình ảnh nhìn thoáng qua mặt nạ nữ tử đám người, chính yếu nói, ngay tại lúc này, cái kia mặt nạ nữ tử sau lưng một cây trường thương đột nhiên phóng lên trời, thoáng qua từng cái

Xùy~~!

Phật Tổ kia hình ảnh trực tiếp đập nát đi ra.

Mặt nạ nữ tử tay phải có chút vung lên, “không muốn sống người!”

Không muốn sống người!

Ở sau lưng, một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ bay thẳng đến phía dưới vọt xuống. Thoáng qua, từng đạo thương ảnh tựa như Lưu Tinh Vũ đồng dạng tại Phật Gia kia các nơi không ngừng lập loè, ngay sau đó, một đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên.

Mà đúng lúc này, một cái màu vàng Kình Thiên Cự Thủ đột nhiên từ cái kia trong đám mây dò ra, thoáng qua, Kim Sắc Cự Thủ này bay thẳng đến phía dưới cái kia mặt nạ nữ tử ép tới.

Mặt nạ nữ tử ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc, một cây trường thương đột nhiên từ sau lưng nàng phóng lên trời, thoáng qua, cái kia mặt nạ nữ tử đã xuất hiện ở thanh trường thương kia sau lưng, thoáng qua, mặt nạ tay cô gái nắm trường thương mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Ầm!

Một nhát này, Kim Sắc Thủ Chưởng kia trực tiếp nổ bể ra.

Thoáng qua, kia trường thương trong tay mãnh liệt hướng phía bên phải chính là ném một cái.

Mấy ngàn trượng bên ngoài từng cái

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Bốn Phật Gia Thánh Nhân trực tiếp bị một phát này quan đâm thủng thân thể, bốn Thánh Nhân tại chỗ vẫn lạc.

Nhất thương nháy mắt giết bốn vị Thánh Nhân!

Mà đúng lúc này, một đạo Kim Sắc Phật Quang đột nhiên từ Phật Giới kia lòng đất phóng lên trời, thoáng qua, vô số Phật Quang hướng phía cái kia mặt nạ nữ tử cùng sau lưng nàng đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ đánh tới. Cường đại Phật Quang tầng tầng lớp lớp hướng phía cái kia mặt nạ nữ tử thổi quét mà đến, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại trực tiếp làm cho cái mảnh này Phật Giới hư ảo.

Mặt nạ nữ tử khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, hai tay đột nhiên đặt ở bên hông hai bên trên thân kiếm, thoáng qua, hai tay mãnh liệt rút kiếm, sau đó mãnh liệt ném một cái.

Xuy xuy!

Hai đạo kiếm quang uyển như sao băng hoa đi ngang qua sân khấu ở bên trong, trực tiếp không vào cái kia mảnh Phật Quang bên trong.

Yên lặng một cái chớp mắt!

Rầm rầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia hai đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia mảnh Phật Quang vỡ ra đến, thoáng qua, cái kia hai đạo kiếm quang không vào lòng đất.

Rầm rầm!

Sâu trong lòng đất đột nhiên truyền đến hai đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, cả Phật Giới bắt đầu rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Đập nát!

Cả Phật Giới bắt đầu đập nát, tựa như lọt vào trọng kích như đồ sứ, bắt đầu phá thành mảnh nhỏ.

Mà đúng lúc này, gần nghìn vị Phật Gia Đệ Tử đột nhiên hướng phía Thiên tế kích bắn đi.

Trốn!

Mặt nạ nữ tử nhàn nhạt nhìn thoáng qua đám kia Phật Gia Đệ Tử, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một tên đang mặc đạo bào lão giả đột nhiên xuất hiện tại mặt nạ đàn bà trước mặt.

Đạo Bào Lão Giả!

Đạo Tổ không nói gì, hắn bấm tay một điểm, một điểm này, tại trước mặt hắn không gian đột nhiên nổi lên một hồi rung động, thoáng qua, ba sợi khí lưu màu xanh đột nhiên xuất hiện tại cái kia mặt nạ đàn bà trước mặt.

Rầm rầm rầm!

Ba sợi khí lưu màu xanh đột nhiên hóa thành ba luồng sáng xanh nổ bể ra, lực lượng cường đại trực tiếp đem cái kia mặt nạ nữ tử chấn đến mấy nghìn cái có hơn.

Mà đúng lúc này, Đạo Tổ hướng phía trước bước ra một bước, trong tay phất trần nhẹ nhàng quét qua.

Xùy~~!

Trong chốc lát, giữa cả thiên địa trực tiếp hư ảo trong suốt.

Ầm!

Cái kia mặt nạ nữ tử lập tức lần nữa bị đánh bay gần nghìn trượng khoảng cách.

Nhưng mà, Đạo Tổ cũng không dừng tay, kia lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, một bước này, bước sinh Bạch Sắc Liên Hoa, làm đệ một đóa hoa sen xuất hiện một chớp mắt kia, cả Phật Giới đột nhiên xuất hiện vô số đạo Bạch Sắc Liên Hoa, chuẩn xác mà nói là, cả Phật Giới biến thành một chỗ hồ nước, có vô số hoa sen hồ nước!

Lúc này, Đạo Tổ nhẹ nhàng kết thúc một cái dấu tay, “liên sinh giới!”

Nói xong.

Ầm!

Một đóa đóa hoa sen đột nhiên nở rộ ra, thoáng qua, cả Phật Giới đột nhiên nổ bể ra, cái kia mặt nạ nữ tử cùng sau lưng một trăm vị Bất Tử Kỵ Sĩ trực tiếp bị rung động đến trong vũ trụ sao trời.

Nhưng mà ngay tại lúc này, một đạo ánh sáng âm u đột nhiên từ cái kia trong Tinh Không điện xạ mà xuống, thoáng qua, một cây trường thương xuất hiện ở trước mặt của Đạo Tổ, Đạo Tổ trong tay phất trần đột nhiên hướng phía trước một điểm, một điểm này, trực tiếp một chút tại cái kia cây trường thương phía trên.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc, trực tiếp nổ bể ra, một cỗ lực lượng kinh khủng quét sạch ra, những nơi đi qua, không gian trực tiếp mai một.

Giờ khắc này, Đạo Tổ trực tiếp bị đẩy lui mấy ngàn trượng.

Thoáng qua, cái kia mặt nạ nữ tử đột nhiên xuất hiện tại Đạo Tổ đỉnh đầu, thoáng qua, kia hai tay nắm một thanh dài súng chỉa về phía Đạo Tổ đỉnh đầu mãnh liệt cắm xuống.

Xùy~~!

Phía dưới khu vực, mấy trăm ngàn trượng bên trong mặt đất trực tiếp đập nát đi ra, vô số khói bụi phóng lên trời.

Mà đúng lúc này, Đạo Tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, “Đạo Pháp Tự Nhiên!”

Nói xong.

Xùy~~!

Cái kia cây trường thương thẳng Đạo Tổ đỉnh đầu xuyên qua, nhưng mà, Đạo Tổ nhưng là một chút việc đều không có.

Cùng lúc đó, trong tràng đột nhiên rung động kịch liệt lên, tựa như giống như địa chấn, ngay sau đó, từng đạo mắt thường căn bản không thấy được Quỷ Dị Năng Lượng điên cuồng hướng phía cái kia mặt nạ nữ tử dũng mãnh lao tới.

Rầm rầm rầm...

Theo từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, cái kia mặt nạ nữ tử trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng có hơn.

Lúc này, mặt nạ nữ tử đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, nàng tay phải cầm một thanh dài súng chỉa về phía trước mặt chính mình mãnh liệt đất chính là cắm xuống, “tan vỡ!”

Ầm!

Một đạo cự đại vòng sáng màu đen đột nhiên dùng nàng làm trung tâm sau đó hướng phía bốn phía khuếch trương tản ra, đạo này vòng sáng màu đen những nơi đi qua, hết thảy hết thảy đều bị cắn nuốt.

Rầm rầm rầm!

Trong tràng, từng đạo nổ vang rung trời âm thanh không ngừng vang lên.

Mà lúc này, Đạo Tổ đột nhiên bóp quyết, “vạn vật về!”

Theo Đạo Tổ thanh âm rơi xuống, trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại, nàng kia thả ra đạo kia vòng sáng màu đen cũng theo đó ngừng lại, không chỉ có như thế, chung quanh nguyên bản tan vỡ không gian tại thời khắc này đột nhiên phục hồi như cũ, kinh khủng hơn là, phía dưới, đó vốn là mai một đại địa cũng tại thời khắc này phục hồi như cũ.

Mà đúng lúc này, Đạo Tổ đột nhiên nhẹ giọng lại nói: “Vạn vật diệt!”

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới.

Ầm!

Trong tràng hết thảy hết thảy đột nhiên nổ bể ra, hóa thành đen kịt một màu.

Một khắc sau.

Trong tràng chỉ còn mặt nạ nữ tử, mà sau lưng nàng, là một ít bầy Bất Tử Kỵ Sĩ!

Đạo Tổ đã không tại!

Mặt nạ nữ tử nhìn nhìn tay của chính mình, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “người này là người phương nào?”

“Đạo Tổ!”

Lúc này, một đạo Hư Ảnh xuất hiện ở mặt nạ bên cạnh cô gái, “Đạo Gia Đạo Tổ. Ba vị lão tổ bên trong, một vị duy nhất không có có thụ thương đấy!”

Mặt nạ nữ tử hai tay vẫy một cái, hai chuôi kiếm đột nhiên bay về tới trên eo nàng hai bên, nàng lần nữa nhìn lướt qua Đạo Tổ rời đi vị trí, “có chút ý tứ. Ta nguyên thần phục hồi như cũ một khắc này, trước hết giết người này!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Mà đi vài bước, nàng lại dừng lại, “nghe nói, đã từng có năm vị lão tổ vây giết qua một vị Nam Tử Không Tay?”

Hư Ảnh nhẹ gật đầu.

“Nam Tử Không Tay kia dùng sức một mình bị thương nặng năm vị Tổ Cảnh?” Mặt nạ nữ tử lại hỏi.

“Vâng!” Hư Ảnh lại nói.

Mặt nạ nữ tử đạm thanh nói: “Bất quá là trọng thương, xem ra, cũng bất quá chỉ như vậy!”

Nói xong, kia bước nhanh đi xa đi.

Mà đúng lúc này, Hư Ảnh kia đột nhiên lại nói: “Hắn lúc đó, đã là thân thể bị thương, còn thừa thực lực, bất quá chừng năm thành. Mà lại, người này có muốn chết chi ý, nếu không phải như vậy, sợ là cái kia năm vị Tổ Cảnh như trước giết không được hắn.”

Nghe vậy, xa xa cái kia mặt nạ nữ tử ngừng lại. Trầm mặc một cái chớp mắt, cô gái nói: “Tính Cá Nhân Vật!”

Nói xong, kia biến mất ngay tại chỗ.

------oOo------

Chương 2190: Hắn Là Thứ Gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phật Gia không rồi!

Tuy rằng Phật Tổ kia cũng không chết đi, hơn nữa mang đi một ít Phật Gia Hạch Tâm Đệ Tử, nhưng mà, Phật Giới nhưng là ở một ít trận Đại Chiến Chi Trung bị hủy, vô số Phật Gia tín đồ bị diệt.

Chuyện của Phật Giới rất nhanh truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Giờ khắc này, Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh đều biết một cái tộc.

Bất Tử Tộc!

Bất Tử Tộc tại đã diệt Phật Gia về sau, cũng không dừng tay, mà là vòng vo đi tới Binh Giới.

Bất quá giờ phút này, Binh Giới đã không có người nào.

Binh Tổ tại Phật Giới gặp chuyện không may về sau, liền đã rời khỏi tổ chức Binh Giới Hạch Tâm Đệ Tử đi đến Đạo giới.

Bất quá, trong Binh Giới còn có một chút người bình thường.

Mà những người này, đều bị giết!

Binh Giới cũng cùng Phật Giới bình thường từ trên đời này hoàn toàn biến mất rồi!

Giờ khắc này, Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc bắt đầu sợ hãi.

...

Tiền sử di tích.

Mặt nạ nữ tử, chuẩn xác mà nói là Độc Cô Chiến Tuyệt, giờ phút này, Độc Cô Chiến Tuyệt đi bộ tới đến một cái mảnh trên quảng trường, tại trước mặt nàng cách đó không xa, có ngũ linh.

Hỏa Linh, xinh đẹp, mộc linh, Kim linh, cùng với thổ linh.

Độc Cô Chiến Tuyệt hai tay hư chiêu, trong chốc lát, cái kia ngũ linh bắt đầu rất nhanh xoay tròn.

Theo ngũ linh xoay tròn, ở đằng kia rất xa trong Vô Tận Hắc Động đột nhiên đã tuôn ra rất nhiều Linh khí, những linh khí này hội tụ thành một dòng lũ lớn, sau đó hướng phía tiền sử đại lục vọt tới. Không đến một hồi, toàn bộ tiền sử đại lục chính là tràn đầy Linh khí.

Không chỉ có như thế, nơi này Linh khí, trước nay chưa có đầy đủ.

Ngay tại lúc này, một tên thần bí người áo đen đột nhiên xuất hiện tại Độc Cô Chiến Tuyệt cách đó không xa.

Tại thần bí trước ngực của người áo đen, thêu có khắc một cái nho nhỏ chữ ‘Thiên’. Người này, liền là lúc trước Tiểu Bạch cảm thấy rất gần gũi người thần bí kia.

Thần bí người áo đen chậm rãi đi tới trước mặt Độc Cô Chiến Tuyệt kia, “nguyên lai, cũng không có cái gọi là cái gì Mạt Pháp Thời Đại, Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí, là bị ngươi Bất Tử Tộc cưỡng ép lấy đi đấy!”

Độc Cô Chiến Tuyệt quan sát một chút người áo đen, sau đó nói: “Có ý tứ, nguyên lai là Đại Thiên Vũ Trụ chi linh.”

“Trả lời vấn đề của ta!” Người áo đen nói.

Độc Cô Chiến Tuyệt khóe miệng hơi cuộn lên, “ngươi sai rồi, Mạt Pháp Thời Đại, thật sự có, bất quá, Mạt Pháp Thời Đại Đại Thiên Vũ Trụ, còn có một kỷ nguyên mới đến. Tại nơi này kỷ nguyên đến trước khi đến, nơi này Linh khí cùng sinh linh, đủ để để cho ta tộc tiếp tục sinh tồn rồi. Đương nhiên, vì phục sinh tộc nhân của ta, Bất Tử Tộc ta sớm rút lấy Đại Thiên Vũ Trụ một ít Linh khí. Đương nhiên, ngươi có thể yên tâm, hiện tại chúng ta còn không có muốn diệt hết vùng vũ trụ này!”

Lúc này, người áo đen đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Trong chốc lát, giữa cả thiên địa đột nhiên đen kịt một màu.

Mà đang ở người áo đen biến mất một chớp mắt kia, Độc Cô Chiến Tuyệt kia sau lưng một cây trường thương đột nhiên phóng lên trời, một phát này, làm như xé cái gì, trong tràng vang lên một đạo the thé chói tai sắc nhọn âm thanh.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, trong tràng khôi phục bình thường.

Giờ phút này, người áo đen kia đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài.

Tại Độc Cô Chiến Tuyệt bên cạnh, cắm nghiêng một cây trường thương.

Độc Cô Chiến Tuyệt nhàn nhạt nhìn thoáng qua người áo đen kia, “Không sai, so với trước đó ta gặp phải một ít Vũ Trụ Chi Linh lớn mạnh một chút, bất quá, cũng chỉ là mạnh mẽ một ít mà thôi.”

Nói xong, kia tay phải vung lên, trong chốc lát, ở bên cạnh nàng cái kia cây trường thương trực tiếp đột ngột từ mặt đất mọc lên, sau đó hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía trụ linh bắn tới. Mà đúng lúc này, cái kia trụ linh toàn bộ người nhưng là hư không tiêu thất rồi.

Độc Cô Chiến Tuyệt ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau lưng nàng cách đó không xa, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia muốn đuổi theo, bất quá, nàng nhưng là lắc đầu, “không cần!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Rời đi không có vài bước, kia lại dừng lại, “ta biết các ngươi suy nghĩ, đi đi. Bất quá, trừ Thiên Địa Linh Vật cùng bên ngoài Linh Chủ, Thiên Địa Linh Vật cùng Linh Chủ không được giết.”

“Đa tạ tôn thượng!”

Độc Cô Chiến Tuyệt sau lưng, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ đại hỉ, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời.

Lực lượng của Bất Tử Tộc nơi phát ra, ngoại trừ Linh khí, còn có một thứ, cái kia chính là tử khí!

Các nàng có thể hấp thu tử khí, hấp thu tử khí càng nhiều, các nàng liền càng cường đại. Mà tử khí như thế nào hình thành chứ? Tự nhiên là người chết!

Đối với Bất Tử Tộc mà nói, Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, chính là con mồi của bọn hắn!

...

Hư Linh Đại Lục.

Trong Hồng Mông Tháp, khí tức của Dương Diệp càng ngày càng không ổn định, chuẩn xác mà nói là có chút cuồng bạo. Tại giữa lông mày hắn, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp lúc ẩn lúc hiện.

“Hắn không có sao chứ?” Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, Dương Liêm Sương nhìn về phía Thiên Tú.

Đối với Thiên Tú tiểu cô nương này, Dương Liêm Sương có hiếu kỳ, đương nhiên, cũng có kiêng kị.

Tiểu cô nương này cho cảm giác của nàng, quá đặc thù rồi.

Thiên Tú nói: “Không biết!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Thiên Tú, “ngươi có thể giúp hắn sao?”

Thiên Tú nói khẽ: “Loại sự tình này, chính hắn đến tương đối khá.”

“Vì sao?” Dương Liêm Sương khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: “Nếu là hắn có thể tự mình chinh phục Tiểu Tháp này, đây đối với hắn ngày sau khống chế Tiểu Tháp, có trợ giúp rất lớn. Nếu như dựa vào người khác hỗ trợ, cuối cùng là có chút tệ đoan.”

“Đã minh bạch!” Dương Liêm Sương khẽ gật đầu.

Cứ như vậy, theo thời gian từng chút từng chút trôi qua, trong tháp, khí tức của Dương Diệp càng ngày càng cuồng bạo.

Loại này cuồng bạo, làm cho Dương Liêm Sương các loại nữ nhân càng bất an.

Có điểm giống nhập ma bộ dạng!

Bất quá, một bên Thiên Tú cũng không phải như thế nào lo lắng. Tâm cảnh của Dương Diệp là hoàn toàn không có vấn đề, dù cho nhập ma, đó cũng là tuân theo bản tâm, bản tâm của Dương Diệp bản thân liền là có chút phong ma. Hơn nữa, hắn còn Kiếm Tâm Thông Minh.

Ba ngày sau.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp giữa lông mày Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên cứng lại, không có ở biến mất.

Ầm!

Một cỗ khí thế đáng sợ đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, khí thế cường đại đủ để phá hủy hết thảy.

Mà đúng lúc này, khi hắn cách đó không xa nướng đùi dê Thiên Tú đột nhiên tiểu vung tay lên.

Chính là như vậy vung lên, Dương Diệp thả ra cổ khí thế kia trực tiếp vô ảnh vô tung biến mất, tựu thật giống chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường!

Lúc này, Dương Diệp đứng lên, hắn thở một hơi thật dài, sau đó đi tới trước mặt Thiên Tú, Thiên Tú đem trong tay đùi dê đưa cho Dương Diệp, “ca ca ăn!”

Dương Diệp tiếp nhận đùi dê, hai ba cái liền đem kia cho ăn sạch.

“Cảm giác như thế nào?” Thiên Tú hỏi.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó tâm niệm vừa động, trong chốc lát, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn.

Này tòa Tiểu Tháp cứ như vậy treo lơ lửng ở đỉnh đầu của hắn, bất quá, trong khoảng thời gian ngắn, Dương Diệp sắc mặt chính là biến thành trắng bệch, điều này làm cho Dương Diệp không thể không vội vàng thu hồi Hồng Mông Tháp!

“Bảo vật này không sai!”

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Quyết định chỉnh đốn Đại Thiên Vũ Trụ trong lịch sử, đều có thể sắp xếp trước năm. Dùng ca ca thực lực của ngươi bây giờ, muốn triệt để nắm nó trong tay, có chút khó khăn. Bất quá, hiện tại bảo vật này coi như là ngươi một lá bùa hộ thân, lưu vào thời điểm mấu chốt dùng đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, Hồng Mông Tháp này hiện tại đã cùng hắn hòa làm một thể, chân chính hòa làm một thể, hắn cũng có thể khống chế Hồng Mông Tháp, nhưng mà, cái kia tiêu hao, quá dọa người! Không đến vạn không thôi lúc, hắn thì sẽ không dùng Hồng Mông Tháp này đấy!

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên đứng lên, nàng vỗ vỗ bàn tay nhỏ bé, sau đó nói: “Ca ca, ta phải đi rồi!”

“Đi?”

Dương Diệp mặt hướng Thiên Tú, “Thiên Tú, ngươi hôm nay làm sao vậy?”

Hắn cảm giác Thiên Tú có cái gì rất không đúng.

Thiên Tú nói khẽ: “Ta muốn đi một chỗ tìm về ta đã từng là thứ đồ vật.”

“Ta đi với ngươi!” Dương Diệp nói.

Thiên Tú lắc đầu, “ca ca hiện tại không thể rời đi nơi này.”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: “Ca ca, cái chỗ này, là ta đã từng là gia, mà ở chỗ này, còn có ta đã từng vô số chết đi thân nhân vong hồn, hiện tại, ta vẫn không thể tỉnh lại bọn hắn, ca ca, ngươi giúp ta thủ hộ thoáng một phát cái chỗ này, cũng giúp ta thủ hộ thoáng một phát bọn họ vong hồn, tốt chứ?"

Gia!

Hư Linh Đại Lục!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "A Tú, ngươi càng ngày càng thần bí."

Thiên Tú mỉm cười, "ta còn là A Tú kia!"

Dương Diệp đứng dậy đi tới trước mặt của Thiên Tú, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của A Tú, "Được, ta chờ ngươi trở lại!"

Thiên Tú nhẹ nhàng gật đầu một cái, "ca ca bảo trọng!"

Nói xong, kia trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp bên ngoài.

Dương Diệp đưa Thiên Tú đến đến ngoài thành, ngoài thành, Thiên Tú quay người nhìn thoáng qua Hư Linh Thành, "tại chờ ta với!"

Nói xong, kia quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Tốc Độ Chi Khoái, Dương Diệp đều không có nhìn rõ ràng.

Lúc này, Dương Liêm Sương đi tới Dương Diệp bên cạnh, "nàng, thật mạnh!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, "rất mạnh!"

Thiên Tú hiện tại cho cảm giác của hắn, chính là thâm bất khả trắc, chân chính thâm bất khả trắc, cho dù là những lão tổ kia đều không có cho hắn loại cảm giác này.

Tiểu cô nương này, quá thần bí rồi!

Dương Diệp lắc đầu, chính muốn ly khai, lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Phật Gia cùng Binh Gia bị diệt, hai vị lão tổ mang theo còn sót lại hai nhà Hạch Tâm Đệ Tử chạy trốn tới Đạo Gia. Là Bất Tử Tộc làm!"

Bất Tử Tộc!

Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, "Phật Gia cùng Binh Gia đều không có ngăn trở bọn hắn?"

Dương Liêm Sương lắc đầu, “không có!”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại.

Dương Liêm Sương lại nói: “Trừ lần đó ra, còn có một ít Thần Bí Cường Giả đột nhiên ở các nơi bốn phía hành hạ đến chết, những cường giả này, chỉ giết người, không đoạt bảo. Bọn hắn, cũng là Bất Tử Tộc đấy. Hơn nữa, thực lực của những người này, khác thường cường đại, Thánh Nhân tại bọn họ trước mặt đều hoàn toàn chưa đủ nhìn.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Ngươi thấy thế nào?”

“Nhìn?”

Dương Diệp lắc đầu, “ta chỉ muốn thấy được Binh Gia cùng Phật Gia chết hết. Ta muốn đi Thần Tộc một chuyến, nơi đây, ngươi cẩn thận chút!”

Nói xong, Dương Diệp liền muốn rời đi.

“Nếu như Thần Tộc không trả về Tiểu Bạch chứ?” Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Dương Diệp dừng bước lại, “năm đó Bách Tộc không có làm được chuyện tình, Dương Diệp ta để làm, ta có thể bảo đảm, Thần Tộc sẽ bị ta giết sạch sẽ, một người cũng sẽ không lưu.”

“Thích Thiên kia...” Dương Liêm Sương đột nhiên nói khẽ.

“Hắn là thứ gì?”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “Tiểu Bạch nếu có tốt xấu, ta muốn Thần Tộc cả tộc chôn cùng!”

Nói xong, Dương Diệp người đã tại chỗ biến mất.

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2191: Không Sao, Dương Diệp Ta Đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đang ở Dương Diệp vừa phải ly khai Hư Linh Đại Lục một chớp mắt kia, một đạo Hắc Ảnh đột nhiên từ cái kia phía xa trong trời sao hướng phía Hư Linh Đại Lục điện xạ mà tới.

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn đứng tại Thiên tế trong đám mây.

Rất nhanh, đạo kia Hắc Ảnh đã đi tới đỉnh đầu hắn mấy trăm trượng vị trí.

Khi thấy đối phương lúc, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu sâu hơn.

Bất Tử Kỵ Sĩ!

Tới một cái này, đúng là hắn lúc trước đã gặp Bất Tử Kỵ Sĩ!

Không nói gì, Dương Diệp tay có chút run lên.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo kiếm quang phóng lên trời, đạo kiếm quang này trực tiếp đem Thiên tế Bất Tử Kỵ Sĩ kia bức ngừng.

Vừa dừng lại, Bất Tử Kỵ Sĩ kia mãnh liệt rút ra sau lưng trường thương xuống chính là chém.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp chuôi này Huyết Kiếm bay ngược mà quay về, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại chuôi này Huyết Kiếm về sau, ngay sau đó, kia duỗi tay nắm lấy Huyết Kiếm loé lên một cái, mang theo một đời quỷ dị cung hình kiếm quang hướng phía Bất Tử Kỵ Sĩ kia bổ tới.

Ầm!

Bất Tử Kỵ Sĩ kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này rung động đến mấy ngàn trượng có hơn!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp toàn bộ người hư không tiêu thất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã ở sau lưng của Bất Tử Kỵ Sĩ kia, thoáng qua, trong tay hắn Huyết Kiếm đã chống đỡ tại sau lưng của Bất Tử Kỵ Sĩ kia.

Không có bất kỳ ngoài ý muốn, hắn một kiếm này trực tiếp không vào đối phương sau lưng, đem Bất Tử Kỵ Sĩ kia một kiếm xuyên qua tim!

Mà lúc này, Bất Tử Kỵ Sĩ kia trở tay cho Dương Diệp bắn một phát.

Ầm!

Dương Diệp lấy kiếm ngăn cản, lực lượng cường đại làm cho hắn bị chấn địa hướng về sau liên tiếp lui về phía sau. Làm Dương Diệp sau khi dừng lại, thần sắc hắn nhưng là càng ngưng trọng.

Bởi vì cách đó không xa Bất Tử Kỵ Sĩ kia còn rất tốt!

Đối phương còn sống rất tốt đấy, mà ở sau lưng đối phương, cái kia kiếm động đã biến mất không thấy gì nữa!

Thật sự bất tử?

Dương Diệp chân mày cau lại, sau một khắc, hắn chân phải mãnh liệt một đập.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang ở giữa sân bắn nhanh ra như điện.

Cách đó không xa, Bất Tử Kỵ Sĩ kia hai mắt híp lại, kia hai tay nắm trường thương mãnh liệt đất chính là vừa bổ, này vừa bổ, trực tiếp bổ vào Dương Diệp đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang phía trên.

Ầm!

Một cỗ huyết sắc sóng khí đột nhiên bạo phát ra, mà Bất Tử Kỵ Sĩ kia lập tức bị chấn bay ra ngoài. Ngay tại Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa lúc, Bất Tử Kỵ Sĩ kia đột nhiên thổi một tiếng huýt sáo, thoáng qua, trước mặt không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đầu Yêu Thú đột nhiên tránh phá nơi đó không gian, từ trong đó chui ra.

Nanh ác!

Bất Tử Kỵ Sĩ kia thả người một càng, trực tiếp rơi vào cái kia nanh ác trên người, lần này, Bất Tử Kỵ Sĩ kia toàn bộ khí thế lập tức không giống nhau.

Nếu như nói lúc trước khí thế của Bất Tử Kỵ Sĩ kia là Hổ, vậy bây giờ chính là long!

Biến hóa về chất!

“Giết!”

Lúc này, Bất Tử Kỵ Sĩ kia đột nhiên một tiếng hét giận dữ, thoáng qua, một đạo ánh sáng âm u ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp té bay ra ngoài, bất quá, ở tại bay ra một chớp mắt kia, từng đạo Huyết Sắc Kiếm Quang không ngừng chợt hiện hiện ra, những kiếm này quang lập tức đem trước mặt hắn Thiên tế bao trùm.

“Phá!”

Cái kia mảnh trong Huyết Sắc Kiếm Quang, đột nhiên vang lên thanh âm của Bất Tử Kỵ Sĩ kia, thoáng qua, một cây trường thương phá không mà ra.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, cả người trực tiếp hóa thành một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đâm đánh vào thanh trường thương kia phía trên.

Ầm! Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Bất Tử Kỵ Sĩ kia trực tiếp cùng cái kia nanh ác bị chấn bay ra ngoài.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên nắm tay trong Huyết Kiếm mãnh liệt hướng lên trước mặt chính là ném một cái.

Xùy~~!

Một đạo nhỏ như bộ lông Huyết Sắc Kiếm Quang ở giữa sân chợt lóe lên, cách đó không xa, một thanh huyết sắc kiếm trực tiếp cắm vào đàn bà ngực, lực lượng cường đại đem nàng kia đánh bay, tại đánh bay trọn vẹn mấy ngàn trượng về sau, chuôi này Huyết Kiếm đem nàng kia đinh ở trên mặt đất.

Mà lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người nổ bắn ra, bất quá, chỗ xa kia cái kia nanh ác đột nhiên thả người một càng, hướng phía hắn bên này đánh tới.

Dương Diệp không có trốn tránh, liền trực tiếp là đấm ra một quyền.

Ầm!

Một quyền này, trực tiếp đánh vào cái kia nanh ác trên đầu, sau một khắc, cái kia nanh ác lập tức bị đánh bay ra ngoài.

Mà đúng lúc này, cách đó không xa Bất Tử Kỵ Sĩ kia đột nhiên đứng lên, ngực, miệng vết thương đã không thấy!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp lông mày lần nữa nhíu lại!

Thật sự giết không chết?

Dương Diệp không tin cái này tà, muốn xuất thủ lần nữa, mà Bất Tử Kỵ Sĩ kia nhưng là thả người một càng, đã rơi vào cái kia nanh ác trên lưng, thoáng qua, cái kia nanh ác mang theo Bất Tử Kỵ Sĩ kia quay người biến mất ở cuối chân trời.

“Chờ!”

Cuối chân trời, truyền đến thanh âm của Bất Tử Kỵ Sĩ kia.

Tại chỗ.

Dương Diệp chau mày, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này quá tà môn. Vừa rồi cái kia hai kiếm, có thể nói là kiếm kiếm chí mạng, nhưng mà, đối phương lại cứ hết lần này tới lần khác không có việc gì. Hắn tự nhiên là sẽ không tin tưởng cái gì không chết, nếu quả như thật giết không chết, đây chẳng phải là vô địch?

“Bất Tử Thể!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên tại Dương Diệp bên cạnh vang lên.

Dương Diệp quay đầu, người tới không là người khác, đúng là Đạo Tổ kia.

Đạo Tổ chậm rãi đi tới Dương Diệp bên cạnh, “những cô gái này, đều là một loại đặc thù thể chất, chính là Bất Tử Thể, loại thể chất này, hết sức khó gặp, loại thể chất này chỗ đặc thù chính là, khó có thể chết. Nếu như thêm lấy Hậu Thiên bồi dưỡng, cái kia sẽ thay đổi tăng thêm sự kinh khủng, trừ phi có được thực lực tuyệt đối, trong nháy mắt hủy diệt các nàng hết thảy sinh cơ, bằng không thì, các nàng là có thể Tự Ngã Khôi Phục. Hơn nữa, mặc kệ bị thương bao nhiêu, chỉ cần thần hồn vẫn còn, các nàng đều có thể dùng tử khí khôi phục nhanh chóng thân thể của chính mình!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối đối với Bất Tử Tộc này hiểu rất rõ."

Đạo Tổ nói khẽ: "Điều tra qua."

"Tiền bối tới tìm ta, có việc?" Dương Diệp hỏi.

Đạo Tổ nhìn về phía Dương Diệp, "có thể là ở oán ta?"

Dương Diệp lắc đầu, "ngươi không giúp ta, ta liền oán ngươi, Dương Diệp ta kia đã thành người nào? Còn lại hai nhà tuy rằng cùng ta có huyết hải thâm cừu, nhưng mà, Đạo Gia cũng không có mắc nợ địa phương của ta."

Đạo Tổ trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, hắn khẽ lắc đầu, sau đó nói: "Lúc này đây tới tìm ngươi, là muốn cùng thương thảo một ít chuyện, cũng chính là chuyện của Bất Tử Tộc. Ngươi bây giờ hẳn cũng biết, Phật Gia cùng Binh Gia đã cùng Đạo Gia ta kết minh, chúng ta muốn kéo thêm ngươi còn có Bách Tộc, cùng một chỗ đối kháng Bất Tử Tộc này, ta..."

Dương Diệp lắc đầu, "ta cự tuyệt."

"Vì sao?" Đạo Tổ trầm giọng nói.

Dương Diệp mặt hướng Đạo Tổ, "Bất Tử Tộc nếu như không thể diệt Bách Tộc cùng hai mọi người, ta tới; Cho dù bọn họ có thể, ta cũng muốn tới. Ta cùng với Bất Tử Tộc không có quá lớn cừu hận, nhưng mà, dù cho có cừu hận, dù là kết quả sau cùng là mọi người Ngọc Thạch Câu Phần, ta cũng sẽ ở trước đó, trước diệt hết Phật Gia cùng Binh Gia còn có Bách Tộc. Dương Diệp ta nửa đời sau, cái gì cũng không muốn làm, chỉ muốn giết người, giết ta đôi mắt này khôi phục mới thôi!"

Nói xong, Dương Diệp đã quay người rời đi.

Cùng Bách Tộc còn có hai mọi người liên minh?

Với Dương Diệp mà nói, Đạo Tổ chỗ nói chính là một cái chê cười, chuyện cười lớn.

Cái gì vũ trụ an nguy, cái gì vũ trụ tương lai, quan Dương Diệp hắn đánh rắm.

Với hắn mà nói, hắn nửa đời sau chuyện trọng yếu nhất không phải hỏi chứng nhận tổ, mà là giết người, vì hắn chết đi cha còn có những huynh đệ kia báo thù.

Dù là Đại Thiên Vũ Trụ mất, Dương Diệp hắn vẫn như cũ chọn trả thù!

Cách đó không xa, Đạo Tổ khe khẽ thở dài.

Kỳ thật, hắn đã dự liệu được.

Tính khí của Dương Diệp, hắn vẫn biết một chút, muốn hắn đứng ở tam đại gia cùng Bách Tộc bên này, căn bản chuyện không thể nào. Mà sự thật cũng là như thế, Dương Diệp cự tuyệt.

Cự tuyệt không chút do dự!

Trong tràng, Đạo Tổ lần nữa lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Nếu như Dương Diệp nguyện ý đứng ở Bách Tộc bên này, muốn đối kháng Bất Tử Tộc, vẫn là có rất đại cơ hội đấy. Cuối cùng, Dương Diệp bên người đám người kia, mỗi cái cũng không phải ngồi không. Bất quá đáng tiếc, Dương Diệp không bỏ xuống được cừu hận!

Đạo Tổ cũng đành chịu, cũng không cách nào!

...

Dương Diệp cùng Đạo Tổ sau khi chia tay, hắn tiến nhập trong tinh không mịt mờ, xuyên qua mờ mịt tinh hà, Dương Diệp đi tới một chỗ đại lục, đại lục này, hiện tại tên là 'Thần Vực'.

Thần Vực!

Cái này là Thần Tộc mới địa bàn. Thích Thiên phục sinh về sau, liền đem Thần Tộc mọi người dời đến nơi này. Đối với Thần Tộc mà nói, cần phải có một ngôi nhà, có một cái quy túc, như thế mới có thể phát triển, chân chính ngóc đầu trở lại!

Một đoạn thời khắc, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang xuất hiện ở Thần Vực trên không, thoáng qua, đạo kia Huyết Sắc Kiếm Quang chui vào phía dưới một toà Cổ Thành trước.

Thiên Vực thành.

Cái này là Thần Tộc bây giờ thần đô.

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng cái kia thần đô, giờ phút này, vô số Thần Tộc Cường Giả từ trong thành nhảy ra, không đến một hồi, hai mươi người liền là xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Toàn bộ là Thánh Nhân!

Trong đó nhiều cái đã từng cùng Dương Diệp còn đã gặp mặt!

Nhìn thấy là Dương Diệp, những người kia sắc mặt lập tức khẽ hơi trầm xuống một cái. Dương Diệp người này, không chỉ có Bách Tộc tam đại gia kiêng kị, Thần Tộc làm sao cũng không phải kiêng kị chứ?

Người này, quá điên.

Ngay tại lúc này, một nữ tử đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Người đến, đúng là Trĩ Nữ kia!

Nhìn xem Dương Diệp, Trĩ Nữ trong mắt hiện lên một vòng phức tạp, nhưng mà khôi phục rất nhanh bình thường. Nàng nói khẽ: “Ly khai, được không nào?”

Nàng tự nhiên biết rõ Dương Diệp lúc này đây tới mục đích, nhưng mà, nàng cũng biết, Thần Tộc, không có khả năng buông tha cho Tiểu Bạch kia!

Dương Diệp đưa tay phải ra, “Tiểu Bạch cho ta, ta đi!”

Tiểu Bạch!

Trĩ Nữ nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó lắc đầu, “Linh Chủ đối với Thần Tộc ta, tác dụng quá lớn, không thể cho ngươi, ngươi...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo kiếm khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở giữa sân vang vọng dựng lên, thoáng qua, Trĩ Nữ sau lưng cách đó không xa, một tên Thần Tộc Thánh Nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài, máu tươi tựa như suối phun bình thường phóng lên trời, máu tanh vô cùng.

Một kiếm nháy mắt giết một vị Thánh Nhân!

Đám người Trĩ Nữ sắc mặt lúc này khó coi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía đám người Trĩ Nữ đi đến, “năm đó Bách Tộc không có diệt sạch ngươi Thần Tộc, không sao, Dương Diệp ta đến!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2192: Mọi Người Cùng Nhau Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lời của Dương Diệp, không thể nghi ngờ đau nhói Thần Tộc Chúng Thánh lòng, Thần Tộc bị diệt, đó là trong lòng bọn hắn vĩnh viễn không cách nào xóa nhòa đau nhức.

Kể cả Trĩ Nữ, Trĩ Nữ đang nghe Dương Diệp những lời này lúc, thần sắc cũng là lập tức lạnh xuống.

Nhưng mà, bọn hắn giờ phút này cũng không biết Dương Diệp là một loại tâm tình gì.

Dương Diệp tay phải đột nhiên nới lỏng ra, sau một khắc, trong tay hắn Huyết Kiếm đột nhiên hóa thành một vệt ánh sáng màu máu bắn nhanh ra như điện.

Nhìn thấy một màn này, đám người Trĩ Nữ sắc mặt đại biến, mà đúng lúc này, một người đàn ông trung niên xuất hiện ở trước mặt bọn hắn, trung niên nam tử tay phải hướng phía trước tìm tòi.

Ầm!

Dương Diệp chuôi này Huyết Kiếm trực tiếp bị đánh bay về tới trước mặt của Dương Diệp.

Người đàn ông trung niên này, đúng là Thần Tộc tộc trưởng Thích Thiên!

Thích Thiên nhàn nhạt nhìn thoáng qua Dương Diệp, “diệt sạch Thần Tộc ta? Ngươi tính toán cái bướm?”

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, “Vậy thử xem!”

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của Dương Diệp đột nhiên rung động kịch liệt lên, theo kiếm không ngừng rung rung, từng cỗ một sát ý ngút trời không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể tuôn ra, trong khoảnh khắc, cả cái Thần Vực trên không, xuất hiện một mảnh đỏ như máu.

Sát ý!

Vô cùng vô tận sát ý tràn ngập cả cái Thần Vực khu vực!

Tổ Cảnh sát ý?

Thích Thiên chân mày cau lại.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí lập tức bao phủ toàn bộ thần đô.

truyencuatui.vn Kiếm Vực!

Kiếm Vực bao phủ xuống, những cái kia sát ý biến thành càng kinh khủng hơn.

“Vỡ!”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước.

Ầm!

Tại trong mắt của đám người Thích Thiên, cái kia thần đô đột nhiên nổi giận một cái ra, thoáng qua, vô số Kiếm Khí uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía cái kia thần đô hội tụ mà đi.

“Láo xược!”

Thích Thiên kia đột nhiên gầm lên một tiếng, thoáng qua, tay phải hướng phía trước liền oanh một cái.

Một đấm xuất ra, Dương Diệp thả ra những Kiếm Khí kia trực tiếp hóa thành hư vô, mà Dương Diệp bản thân Kiếm Vực tại thời khắc này cũng trở nên phá thành mảnh nhỏ lên.

Một uy quyền, cường hãn đến tận đây!

Dương Diệp không có ở đối với thần đô ra tay, mà là mặt hướng về phía Thích Thiên, hiển nhiên, muốn diệt sạch Thần Tộc, phải trước hết giết người này!

Không có bất kỳ nói nhảm, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang bắn nhanh ra như điện. Thoáng qua, kia đi tới trước mặt của Thích Thiên kia. Thích Thiên trong mắt hiện lên vẻ khinh thường, giơ tay liền đấm ra một quyền!

Nhưng mà ngay một khắc này, Dương Diệp đỉnh đầu, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp lặng yên hiển hiện.

Sau một khắc, này tòa Tiểu Tháp đột nhiên hóa thành một vệt kim quang không vào Dương Diệp trong cơ thể, qua trong giây lát, Dương Diệp cả người xuất hiện tầng một mong mỏng kim quang, kể cả trong tay hắn Huyết Kiếm đều lưng tầng một mong mỏng kim quang bao trùm.

Làm cảm nhận được một màn này lúc, Thích Thiên kia sắc mặt bác nhưng biến đổi!

Ầm!

Tại Thần Tộc Chúng Thánh trong ánh mắt, Dương Diệp một kiếm kia rơi xuống.

Ầm!

Thích Thiên kia toàn bộ người trực tiếp bị một kiếm này rung động đến vạn trượng ra, thân thể những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị xé mở tới.

Làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, một bên đám người Trĩ Nữ sắc mặt lập tức kịch biến!

Tại bọn họ xem ra, Dương Diệp coi như là tại yêu nghiệt, khẳng định cũng yêu bất quá Thích Thiên đấy, năm đó Thích Thiên tung hoành thiên hạ vô địch lúc, tổ tông của Dương Diệp sợ là đều còn chưa ra đời. Nhưng mà, bọn hắn không có nghĩ tới là, Dương Diệp thật không ngờ cường hãn!

Nếu như Thích Thiên bắt không được Dương Diệp... Nghĩ vậy, Thần Tộc mọi người sắc mặt càng khó coi.

Tính khí của Dương Diệp, Đại Thiên Vũ Trụ ai người không biết?

Cái tên điên này, sự tình gì đều có thể làm được!

Một kiếm đẩy lui Thích Thiên kia về sau, Dương Diệp cũng không dừng tay, hắn hai tay nắm trong tay Huyết Kiếm mãnh liệt hướng xuống đất chính là cắm xuống.

Ầm!

Trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng thẩm thấu đến nơi này dưới mặt đất, thoáng qua, cỗ lực lượng này hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, không đến một hồi, cái kia thần đô mặt đất đột nhiên sụp đổ ra, trong Thần Vực, vô số Thần Tộc người hoảng hốt, nhao nhao hướng phía bốn phía điên cuồng bỏ chạy!

Nhìn thấy một màn này, Trĩ Nữ hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Dương Diệp là tới thật sự!

Hắn là thật muốn cùng Thần Tộc Lưỡng Bại Câu Thương!

“Ngươi muốn chết!”

Lúc này, cách đó không xa Thích Thiên kia đột nhiên gầm lên một tiếng, sau đó toàn bộ người thả người một càng, hướng phía Dương Diệp lao đến.

Mà lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu, này tòa Tiểu Tháp lặng yên hiển hiện. Thoáng qua, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía Thích Thiên kia đụng tới.

Cứng đối cứng!

Ầm!

Hai người vừa mới tiếp xúc, trong tràng chính là nổ ra, hai người không gian chung quanh lập tức sụp đổ ra, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh hướng phía bốn phía lan tràn mà đi, không đến một hồi, cả cái Thần Vực cũng đã nhanh bị đánh tan.

Mà ở này khe hở, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Thần Tộc Chúng Thánh, sau một khắc, tay phải hắn cong ngón búng ra, trong tay Huyết Kiếm lập tức tiêu tán.

Nhìn thấy một màn này, Thần Tộc chúng thánh tâm trong hoảng hốt!

Dương Diệp đây là muốn trước trừ bọn hắn!

Mà Thích Thiên kia tự nhiên cũng biết, bởi vậy, chuôi này Huyết Kiếm còn chưa xuất hiện ở Thần Tộc kia Chúng Thánh trước mặt liền đã bị Thích Thiên cản lại.

Thích Thiên tay phải đang tại Huyết Kiếm của Dương Diệp, trong Huyết Kiếm kia ẩn chứa lực lượng cường đại, cho dù là hắn, cũng không dám khinh thường.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Thích Thiên kia, tại đỉnh đầu hắn, là cái kia trôi lơ lửng Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp tay phải đột nhiên cầm chuôi này Huyết Kiếm, tay phải mãnh liệt xoay tròn.

Ầm!

Mượn nhờ lực lượng của Hồng Mông Tháp, Dương Diệp một kiếm này, lần nữa đem Thích Thiên kia rung động đến vạn trượng có hơn, mà hắn cũng không có lần nữa ra tay với Thích Thiên kia, mà là quay người chính là một kiếm bổ ra.

Xùy~~!

Một kiếm này, trực tiếp chớp nhoáng giết chết cách đó không xa một vị Thần Tộc Thánh Nhân!

Bất quá, ngay tại Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa lúc, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ một bên cuốn tới, Dương Diệp quay người Nhất Kiếm Trảm ra.

Ầm!

Một kiếm này vừa dứt, Dương Diệp chính là cảm nhận được một cỗ lực lượng cường đại thẩm thấu đã đến trong thân thể của hắn, lập tức, hắn lập tức sử dụng Hồng Mông Giáp, nhưng mà, hắn vẫn bị đánh bay trọn vẹn gần mười ngàn trượng!

Vừa dừng lại một cái, Dương Diệp dưới chân không gian lập tức 'răng rắc' một tiếng quy tét ra.

Cách đó không xa, Thích Thiên kia chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, "ta ngược lại thật có chút nhỏ nhìn ngươi rồi, bất quá..."

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại sau lưng của Thích Thiên kia!

Bối Thứ Sát!

Kiếm Vực thêm Bối Thứ Sát!

Một kiếm này, nhanh đến mức cực hạn, kiếm kia bị Hồng Mông Tháp gia trì dưới, lực lượng cũng là cường đại trước đó chưa từng có.

Nhưng mà, Thích Thiên kia phản ứng nhanh vô cùng, tại Dương Diệp xuất hiện sau lưng hắn một chớp mắt kia, hắn đã quay người, sau đó đấm ra một quyền. Khi hắn trên nắm tay, một cái màu đen bao tay lặng yên hiển hiện. Lực lượng cường đại từ nắm đấm kia bên trong chấn động mà ra, phương viên mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian lập tức rạn nứt ra.

Mà lúc này, kiếm của Dương Diệp đã rơi xuống.

Ầm!

Kiếm cùng nắm đấm vừa mới tiếp xúc, một cỗ lực lượng kinh khủng chính là từ hai người giao thủ chỗ mãnh liệt bộc phát ra, bất kể là Dương Diệp hay vẫn là Thích Thiên kia, đều là trực tiếp bị cỗ lực lượng này đẩy lui ra.

Ầm!

Dương Diệp vừa dừng lại, trên mặt hiện lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm mãnh liệt hướng mặt đất cắm xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, một đi ra khỏi, Kiếm Vực hiện, cùng lúc đó, ở chung quanh hắn, xuất hiện rậm rạp chằng chịt Huyết Sắc Khí Kiếm, ít Huyết Sắc Khí Kiếm này tựa như dày đặc mưa to bình thường hướng phía bốn phía kích bắn đi.

Giờ khắc này, cả cái Thần Vực trên không, tựa như vô số Lưu Tinh trụy lạc, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

“Láo xược!”

Cách đó không xa, Thích Thiên kia gầm lên một tiếng, thoáng qua, kia mang theo người một cỗ lực lượng kinh khủng bay thẳng đến Dương Diệp vị trí đánh tới.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đỉnh đầu này tòa Kim Sắc Tiểu Tháp đột nhiên hóa thành một vệt kim quang bắn nhanh ra như điện, trực tiếp cùng Thích Thiên kia đụng vào nhau.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, Thích Thiên kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, bất quá, Hồng Mông Tháp kia cũng bị chấn địa về tới trước mặt Dương Diệp, cùng lúc đó, giờ phút này sắc mặt của Dương Diệp, cực kỳ tái nhợt!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau một khắc, hắn nắm Hồng Mông Tháp kia mãnh liệt hướng phía cách đó không xa chính là một đập.

Ầm!

Cách đó không xa, cái kia nguyên bổn đã tan tành thần đô, trực tiếp bị Hồng Mông Tháp này nện đã thành phế tích.

Mà trong đó, không biết bao nhiêu Thần Tộc Cường Giả bị này một đập đập Hồn Phi Phách Tán.

“Ngươi muốn chết!”

Cách đó không xa, Thích Thiên kia thần sắc lập tức dữ tợn.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy kiếm chậm rãi đi về hướng Thích Thiên kia, “ta tự tìm cái chết? Ngươi con mẹ nó là cái thá gì? Hôm nay, Thần Tộc tất cả mọi người cho lão tử nghe, lão tử không thấy được Tiểu Bạch, ta muốn ngươi cũng cho lão tử chết, đều phải chết!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, bay thẳng đến Thích Thiên kia vọt tới.

Trong tay hắn, là Huyết Kiếm, mà ở đỉnh đầu hắn, là Hồng Mông Tháp kia!

Tại một bên khác trong hư không, một ông già cùng một người đàn ông trung niên đang nhìn một màn này.

Đúng là Thiên Cơ Lão Nhân kia cùng Trọng Dạ!

“Thích Thiên này cũng đủ biệt khuất!”

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “mới vừa ra tới, liền gặp được như vậy một người điên.”

“Dương Diệp này, thực lực mạnh đã đến loại trình độ này!” Một bên, Trọng Dạ nói khẽ.

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “không là hắn mạnh, mà là Thích Thiên yếu đi. Hắn vừa phục sinh, thực lực căn bản không có khôi phục lại đỉnh phong, mà Dương Diệp, nhưng là chính trực điên phong trạng thái. Không chỉ có như thế, tiểu tử này trong tay, không chỉ có Hồng Mông Tháp, còn có Hồng Mông Giáp, tăng thêm hắn bản thân Kiếm Vực, có thể nói, hắn hiện tại, coi như là giết không được một vị không có có thụ thương lão tổ, nhưng mà, người lão tổ này cũng không làm gì được hắn.”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: ' Mà gia hỏa này, không chỉ có lão tổ thực lực cấp bậc, đáng sợ hơn là, hắn điên a! Ngươi thấy không, hắn đến Thần Tộc này, chính là đến cùng Thần Tộc lưới rách cá chết! Chân chính Lưỡng Bại Câu Thương, hắn cái gì cũng không quản, Thần Tộc với hắn không chơi nổi, cũng không có một nhà kia có thể với hắn đùa lên. Phật Tổ kia cùng Binh Tổ, hiện tại bọn hắn thái độ đối với Dương Diệp này chính là, không gây, ngàn vạn lần chớ gây. Thích Thiên này khen ngược, gây ra hắn! "

“Thích Thiên sẽ thỏa hiệp sao?” Trọng Dạ đột nhiên nói.

Thiên Cơ Lão Nhân ngẩng đầu nhìn lại, “ngươi cảm thấy thế nào?”

Ầm!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa, Thích Thiên kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, kia vừa dừng lại một cái, Dương Diệp lại lao tới hắn tới.

Mà lúc này, Thích Thiên đột nhiên nói: “Dương Diệp, có tin ta hay không hiện tại đi đã diệt Hư Linh Đại Lục tất cả mọi người!”

Dương Diệp dừng bước.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Dương Diệp mặt hướng Thích Thiên, kiếm trong tay của hắn chậm rãi nâng lên trực chỉ Thích Thiên, “đi, cho ngươi một trăm cái lá gan, ngươi đi!”

Nghe vậy, Thích Thiên kia hai mắt lập tức híp lại, trong mắt, sát ý bạo dũng.

Lúc này, Dương Diệp cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía Thích Thiên đi đến, “chuyện thế gian, không có song toàn, Dương Diệp ta, thà rằng ngọc nát, cũng không bị người uy hiếp. Cùng lắm thì, ngươi chết, ta chết, mọi người cùng nhau chết, ai mẹ nó sợ ai?”

------oOo------

Chương 2193: Các Ngươi, Có Bản Lĩnh Một Mình Đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được lời của Dương Diệp, Thích Thiên kia cùng Thần Tộc Chúng Thánh mặt biến sắc vô cùng khó coi.

Lưỡng Bại Câu Thương!

Thần Tộc tuyệt đối có năng lực như thế đấy.

Không cần Thần Tộc cả tộc, Thích Thiên một người liền có thể diệt hết cả Hư Linh Đại Lục tất cả mọi người. Nhưng mà, một dạng với Dương Diệp có thể tiêu diệt Thần Tộc trừ bên ngoài Thích Thiên tất cả mọi người. Mà muốn tránh cho loại biện pháp này, cái kia chính là Thích Thiên hắn tại đây tuyệt sát Dương Diệp!

Nhưng mà, hắn phát hiện dùng hắn tình huống hiện tại căn bản làm không được!

Dương Diệp này tự thân thực lực cũng không cần nói, toàn thân hắn còn đều là bảo vật, đặc biệt là Hồng Mông Tháp kia, cho dù là hắn cũng không khỏi không kiêng kị!

Nếu như hắn lựa chọn đánh chết Dương Diệp, kết quả tốt nhất chính là, Dương Diệp chết, hắn trọng thương.

Mà một khi hắn trọng thương, tam đại gia cùng Bách Tộc còn có Bất Tử Tộc kia tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội này đấy!

Cân nhắc lợi hại phía dưới, trong lòng Thích Thiên đã có quyết định!

Thích Thiên nhìn về phía Dương Diệp, tay phải vung lên, một đạo bạch quang ở giữa sân chợt lóe lên, rất nhanh, luồng sáng trắng kia đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

Bạch quang tản đi, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Tại nhìn thấy Dương Diệp một khắc này, Tiểu Bạch 'oa' một lần liền khóc lên, sau đó nàng ôm thật chặt cổ họng của Dương Diệp, đầu không ngừng cạ cái cằm của Dương Diệp.

Nàng chưa bao giờ ly khai Dương Diệp lâu như vậy, mấy ngày này với Tiểu Bạch mà nói, không thể nghi ngờ là tối tăm nhất một mấy ngày.

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân sát ý đều tản đi.

Dương Diệp nói khẽ: “Không sao. Chúng ta về nhà!”

Vừa nói, hắn ôm Tiểu Bạch quay người rời đi.

“Dương Diệp!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Thích Thiên kia đột nhiên nói.

Dương Diệp dừng bước lại.

Thích Thiên âm thanh lạnh lùng nói: “Việc này, trước nhớ kỹ!”

Dương Diệp quay người thụ một ngón tay giữa, sau đó mang theo Tiểu Bạch biến mất ngay tại chỗ.

Cách đó không xa, Thích Thiên kia thần sắc lập tức âm trầm xuống, giờ khắc này, quanh thân nó tản mát ra sát ý, so với trước đó sát ý của Dương Diệp cũng không kém bao nhiêu!

Thích Thiên hắn, còn chưa bao giờ biệt khuất qua!

...

Một chỗ khác trong hư không, Thiên Cơ Lão Nhân kia lắc đầu cười cười, “Dương Diệp này, thật là một cái đau đầu a!”

Trọng Dạ nhẹ gật đầu, “tính bướng bỉnh!”

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “ngươi biết ta vì sao coi trọng hắn sao?”

Trọng Dạ nhìn về phía Thiên Cơ Lão Nhân.

“Xích Tử chi Tâm!”

Thiên Cơ Lão Nhân nói khẽ: “Kẻ này trọng tình, hắn cái này kiếm đạo, nhìn như là Sát Lục Kiếm Đạo, kì thực vì tình nói. Mặc dù có thể sát ý chứng nhận tổ, quả thật là tình đến lúc sâu đậm, hắn nhẫn nhịn không được trong nội tâm mất đi huynh đệ bằng hữu phần kia thống khổ, vì vậy, phần này thống khổ chuyển biến thành sát ý. Bằng không thì, chỉ bằng vào dựa vào giết người, thì không cách nào đạt tới Tổ Cảnh đấy. Nếu như giết người có thể đạt tới Tổ Cảnh, vậy thế giới này đã sớm loạn sáo.”

Trọng Dạ nhìn thoáng qua xa xa bóng lưng của Dương Diệp rời đi, “cũng là người đáng thương!”

Thiên Cơ Lão Nhân khẽ gật đầu một cái, "ngươi nhìn thấy không? Linh Chủ kia của hắn. Nói thật, tại ta biết bên trong, còn chưa có Linh Chủ như thế ỷ lại cùng tín nhiệm một cái nhân loại. Linh Chủ, là trong trời đất này có linh tính nhất một loại sinh vật, các nàng lựa chọn người, làm thế nào có thể là cái gì Cùng Hung Cực Ác chi nhân?"

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp rời đi phương hướng, "Đại Thiên Vũ Trụ như thế loạn, chúng ta cũng nên chọn đội."

Trọng Dạ cười khổ, "hắn hiện tại, không cần chúng ta!"

Thiên Cơ Lão Nhân mỉm cười, "rất nhanh sẽ bị nhu yếu. Đi thôi, đi làm một chuyện cuối cùng, làm xong, chúng ta liền đi đầu quân hắn đi!"

Nói xong, Thiên Cơ Lão Nhân quay người rời đi.

Thiên Cơ Lão Nhân cùng Trọng Dạ trở lại Binh Giới, bất quá giờ phút này, Binh Giới đã đập nát, nhìn lên trước mặt đập nát Binh Giới, Trọng Dạ trong mắt có chút phức tạp. Nơi đây, là hắn đã từng là gia. Mà bây giờ, không rồi!

Thiên Cơ Lão Nhân đột nhiên nói: "Ngươi không nợ Binh Gia cái gì, Binh Tổ chính hắn lựa chọn, đưa đến Binh Giới tình cảnh hôm nay."

Trọng Dạ nhẹ gật đầu, không nói gì.

Thiên Cơ Lão Nhân chậm rãi đi tới cái kia mặt đất phía dưới, sau đó hắn cong ngón búng ra, trong chốc lát, trong tràng tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo, rất nhanh, một bàn cờ to lớn xuất hiện ở Trọng Dạ cùng trước mặt của Thiên Cơ Lão Nhân.

"Đây là?" Trọng Dạ nhìn về phía Thiên Cơ Lão Nhân.

Thiên Cơ Lão Nhân nói khẽ: "Thiên Tuyệt Kỳ Bàn!"

"Thiên Tuyệt Kỳ Bàn?" Trọng Dạ nhíu mày, "chưa từng nghe qua!"

Thiên Cơ Lão Nhân mỉm cười, "tâm huyết cả đời của ta."

Trọng Dạ nhìn thoáng qua Thiên Cơ Lão Nhân, sau đó nói: "Tiền bối tại Binh Gia ta mục đích, chính là vì này?"

Thiên Cơ Lão Nhân nhẹ gật đầu.

“Vì lựa chọn gì Binh Giới?” Trọng Dạ hỏi.

Thiên Cơ Lão Nhân cười nói: “Sát Phạt chi Khí, tứ đại trong nhà, Binh Gia tu luyện chi nhân, Sát Phạt chi Khí mạnh nhất, mà ta bảo vật này, cần Sát Phạt chi Khí, càng nhiều Sát Phạt chi Khí càng tốt.”

Trọng Dạ nói khẽ: “Vật này là tiền bối sở tạo?”

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “ngẫu nhiên đoạt được.”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia, “vì lần nữa tu bổ nó, ta buông tha cho Thiên Cơ Viện đến chỗ này, mà một dài, ha ha, chính ta đều quên bao nhiêu năm. Bất kể như thế nào, nó hiện tại cuối cùng phục hồi như cũ.”

Trọng Dạ nói khẽ: “Tiền bối, ngươi thật đúng muốn đi tìm Dương Diệp kia?”

Thiên Cơ Lão Nhân đi đến Trọng Dạ bên cạnh, vỗ nhè nhẹ bờ vai của Trọng Dạ, sau đó nói: “Ta biết ngươi suy nghĩ, ngươi yên tâm, ta đối với hắn không có có ý đồ gì, càng không có hại hắn chi tâm. Hôm nay Bất Tử Tộc quay về, ngoại trừ người nọ ra, không ai có thể chỉ lo thân mình, ta không được, ngươi càng không được. Đi tìm Dương Diệp, là hy vọng cùng hắn cùng đi ra khỏi một con đường sống tới.”

“Bất Tử Tộc thật đúng cường đại như thế?” Trọng Dạ hỏi.

“Cường đại?”

Thiên Cơ Lão Nhân lắc đầu, “bọn hắn nào chỉ là cường đại a! Xem kìa, Đại Thiên Vũ Trụ tận thế, chính thức phủ xuống. Đi thôi!”

Nói xong, kia tay phải vung lên, Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia bị hắn thu vào, mà lúc này, Trọng Dạ đột nhiên hỏi, “tiền bối lúc trước nói ngoại trừ người nọ, người nọ là người phương nào?”

Thiên Cơ Lão Nhân bước chân có chút dừng lại, sau đó nói: “Một cái không cầm kiếm Kiếm Tu!”

Nói xong, kia người đã biến mất không thấy gì nữa.

Không cầm kiếm Kiếm Tu!

Tại chỗ, Trọng Dạ lơ ngơ!

...

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch về tới Hư Linh Đại Lục, mà Dương Diệp tại Hư Linh Đại Lục làm những chuyện như vậy nhưng là truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Dương Diệp lần nữa danh chấn Đại Thiên Vũ Trụ!

Đại Thiên Vũ Trụ này, có Dương Diệp không dám chọc thế lực chưa?

Đáp án dĩ nhiên là không có!

Đối với Bách Tộc mà nói, đối với Dương Diệp, bọn hắn càng thêm kiêng kỵ!

Kể cả Binh Gia cùng Phật Gia, hai nhà này hiện tại sống nhờ tại Đạo Gia, mà bọn hắn hiện tại, đối với Dương Diệp, vậy càng là càng kiêng kỵ. Hiện tại, bọn hắn tình nguyện đi gây Thần Tộc cũng không muốn đi gây ra Dương Diệp!

Cái tên điên này, hiện tại chuyện gì cũng dám làm!

Hư Linh Đại Lục.

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch rơi xuống đất, Tiểu Bạch lông mày lúc này nhíu lại, bởi vì nơi này, không có linh khí.

Tiểu Bạch bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng quơ quơ.

Dương Diệp đã minh bạch ý tứ của Tiểu Bạch, do dự một chút, hắn nhẹ gật đầu, sau đó nói khẽ: “Liền Hư Linh Thành này là được rồi!”

Tiểu Bạch nhếch miệng cười cười, sau đó hai tay vẫy một cái, trong chốc lát, vô số Linh khí từ trong cơ thể nàng cuồn cuộn quét ra, không đến một hồi, cả Hư Linh Thành chợt bắt đầu xuất hiện Linh khí.

Trong Hư Linh Thành, những nhân kia tại cảm nhận được Linh khí lúc, lập tức bối rối.

Linh khí!

Từ đâu tới Linh khí?

Bất quá rất nhanh, mọi người biết vì sao có linh khí rồi.

Tiểu Bạch!

Thiên Địa Linh Chủ này đã trở về!

Vì vậy, địa vị của Tiểu Bạch tại trong Hư Linh Thành lập tức biến thành cao lớn lên. Có thể nói, cả trong Hư Linh Thành, địa vị của Tiểu Bạch ở trong lòng mọi người so với Dương Diệp đều cao.

Tất cả mọi người sùng bái!

Cái này là Tiểu Bạch bây giờ đãi ngộ!

Trong Hồng Mông Tháp.

Tiểu Bạch trở về, làm cho trong Hồng Mông Tháp cũng tràn đầy Linh khí, điều này làm cho Hồng Mông Tháp một hồi hưng phấn, vây quanh Tiểu Bạch vòng tầm vài vòng.

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ngồi ở trên mặt đất, tại trước mặt hắn, là một đống lửa, trên lửa, là một con dê.

Dê nướng nguyên con!

Tiểu Bạch cùng Thiên Tú thích ăn nhất dê nướng nguyên con!

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi nhìn chằm chằm vào cái kia dê nướng nguyên con, nước miếng đều chảy ra!

Nhìn xem Tiểu Bạch thòm thèm bộ dáng, Dương Diệp trên mặt khó được xuất hiện một màn dáng tươi cười. Trước mắt này một tiểu tử, là thân nhân của Dương Diệp hắn, thân mật nhất thân nhân.

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “những cái kia Linh khí sẽ biến mất sao?”

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng khẽ lắc đầu một cái, sau đó tiểu trảo bắt đầu quơ múa!

Linh khí sẽ không biến mất!

Chuẩn xác mà nói là, chỉ cần nàng ở chỗ này, Linh khí tựu cũng không biến mất. Nếu như nàng không có ở đây, những cái kia Linh khí thì sẽ không gặp. Những linh khí này, cũng không phải Linh khí trong Thiên Địa, mà là nàng Tiểu Bạch làm ra. Mà nàng, cũng không phải có thể vô cùng vô tận làm cho những linh khí này. Đương nhiên, muốn vì cái này thành cung cấp mấy thập niên Linh khí, cái kia là hoàn toàn không có vấn đề. Hơn nữa, chỉ cần địa phương khác có linh khí, nàng có thể đem nơi đó Linh khí chuyển di tới nơi này.

Chặt đầu cá, vá đầu tôm!

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “sẽ mệt lắm không?”

Tiểu Bạch lắc đầu, nhưng mà rất nhanh, nàng mãnh liệt gật đầu, sau đó chỉ chỉ trước mặt chính mình cái kia dê nướng nguyên con, tỏ vẻ làm cho Linh khí rất mệt a rất mệt a, cần mỗi ngày đều có dê ăn!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “lấy Hậu Thiên thiên cho ngươi nướng!”

Nghe vậy, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, nàng ôm lấy Dương Diệp chính là một hồi mãnh liệt hôn.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp lông mày đột nhiên nhíu lại, hắn ngẩng đầu nhìn lại, đã trầm mặc một cái chớp mắt, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, sau đó nói: “Ta đi làm ít chuyện, rất nhanh sẽ trở lại cùng ngươi. Phải ngoan ngoãn!”

Tiểu Bạch cái đầu nhỏ mãnh liệt điểm.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp.

Ly khai Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang đi tới trên không Hư Linh Thành, hắn ngẩng đầu mặt đi, ở đằng kia phía chân trời xa xôi, hơn mười đạo điểm đen chính hướng phía bên này điện xạ mà tới.

Bất Tử Kỵ Sĩ!

Mười mấy Bất Tử Kỵ Sĩ!

Dương Diệp khẽ cau mày, sau một khắc, hắn nắm kiếm trong tay đối với Thiên tế chính là vung lên, trong chốc lát, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí để ngang Thiên tế.

Dương Diệp lạnh lùng đối với cái kia hơn mười đạo điểm đen, rất nhanh, cái kia hơn mười người đã rơi vào trước mặt Dương Diệp.

Bốn mươi Bất Tử Kỵ Sĩ!

Cầm đầu, chính là lúc trước đến Hư Linh Đại Lục cùng hắn đại chiến qua Bất Tử Kỵ Sĩ kia!

Dương Diệp lắc đầu, “cái này là Bất Tử Tộc? Đánh không lại liền quần ẩu?”

Vừa nói, trong tay hắn Huyết Kiếm từng cái chỉ qua đám kia Bất Tử

Kỵ Sĩ, “Dương Diệp ta đời này thống hận nhất chính là quần ẩu, các ngươi, có bản lĩnh một mình đấu!”

...

------oOo------

Chương 2194: Còn Có Thể Đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một mình đấu!

Cách đó không xa, cái kia cầm đầu người đàn bà kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “một mình đấu? Như thế nào, sợ?”

Sợ?

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ta đối với Bất Tử Tộc, có chút hiểu ít nhiều. Đã từng là các ngươi, Vô Địch hậu thế, những nơi đi qua, không có một ngọn cỏ. Nhưng mà, hôm nay nhìn thấy các ngươi, ta nhưng là có chút thất vọng. Cái này là trong truyền thuyết Vô Địch cường đại Bất Tử Tộc? Một mình đấu bất quá chỉ quần ẩu? Chậc chậc, thất vọng, quá thất vọng rồi!”

Nghe vậy, Dương Diệp đối diện, cái kia tên là đầu Bất Tử Kỵ Sĩ nữ tử sắc mặt lập tức biến thành có chút khó coi.

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói; “Ta hiểu rồi. Nguyên lai, ngươi là sợ rồi, cho nên mới trở về gọi nhiều người như vậy đến!”

“Sợ ngươi?”

Người đàn bà kia khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “ngươi tính toán cái bướm?”

“Vậy tới một mình đấu?”

Dương Diệp mặt hướng người đàn bà kia, “ta và ngươi một mình đấu, ta hiện tại, hướng ngươi hạ chiến thư, ngươi có dám tiếp?”

Người đàn bà kia hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Nếu như không dám nhận, không sao, các ngươi liền cùng lên đi.”

Cùng tiến lên!

“Ngươi rất mạnh?”

Lúc này, một Bất Tử Kỵ Sĩ đi ra, nàng đi tới trước mặt Dương Diệp, “rất mạnh?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Cũng không rất mạnh, phản giống như các ngươi loại này, một mình đấu, đến bao nhiêu đánh bao nhiêu!”

“Buồn cười!”

Bất Tử Kỵ Sĩ kia cười lạnh nói: “Đến, để cho ta mở mang kiến thức!”

Nói xong, kia trường thương trong tay trực tiếp đối với Dương Diệp mãnh liệt cắm vào. Lực lượng cường đại trực tiếp làm cho Dương Diệp chung quanh chỗ ở không gian biến thành một cái quỷ dị vòng xoáy!

Nhưng mà, theo một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang ở giữa sân chợt lóe lên, Bất Tử Kỵ Sĩ kia trực tiếp bị đẩy lui mấy ngàn trượng khoảng cách!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ lông mày lúc này nhíu lại.

Dương Diệp lúc trước lần thứ nhất nhìn thấy Bất Tử Kỵ Sĩ lúc, chiến cái không phân cao thấp. Mà bây giờ, đạt được Hồng Mông Tháp nhận chủ hắn, thực lực so với trước đó mạnh không biết bao nhiêu lần. Tuy rằng hắn không cách nào nháy mắt giết một vị Bất Tử Kỵ Sĩ, nhưng mà, nếu bàn về một mình đấu, đừng nói một vị Bất Tử Kỵ Sĩ, coi như là là một vị lão tổ hắn đều có tốt mấy thành phần thắng.

Về phần ít Bất Tử Kỵ Sĩ này, bất quá, với Dương Diệp mà nói, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này nếu như cùng tiến lên, hắn sợ là cũng chỉ có chạy trối chết phần. Đánh một hai cái còn tốt, đối phương cùng tiến lên, hắn cũng không có biện pháp.

Cách đó không xa, bị Dương Diệp đẩy lui Bất Tử Kỵ Sĩ kia nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, tay của nàng đã quy tét ra. Nàng ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, nàng đột nhiên quay đầu, bên kia, một nữ tử chậm rãi mà tới.

Cũng là Bất Tử Kỵ Sĩ!

Bất quá, Bất Tử Kỵ Sĩ này cùng cái khác Bất Tử Kỵ Sĩ không quá giống nhau, thương của nàng cũng không phải là màu đen, mà là màu vàng.

Nhìn thấy người này, chung quanh ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia lập tức có chút khom người, “tên thống!”

Tên thống!

Tại bất tử quân đoàn bên trong, tôn thượng mạnh nhất, thống lĩnh toàn bộ bất tử quân đoàn. Dưới của hắn, là tên thống, tên thống tại bất tử quân đoàn bên trong, rất ít, những thứ này, đều là tôn thượng chọn lựa ra tinh anh, ở đằng kia tôn thượng không tại lúc, những thứ này tên thống liền chịu trách nhiệm quản lý bất tử quân đoàn.

Mà những thứ này tên thống, mỗi một vị thực lực đều là đứng đầu nhất. Không chỉ có thực lực, các phương diện đều cực kỳ ưu tú!

Vị này thống khẽ gật đầu, sau đó chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, “ngươi chính là Đại Thiên Vũ Trụ hôm nay nóng bỏng nhất Dương Diệp kia?”

Kiếm thu!

Dương Diệp mặt hướng vị này thống, “hẳn không có người thứ hai.”

Vị này thống nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Bất Tử Tộc ta tích tài, nếu nguyện nhập Bất Tử Tộc ta? Dùng ngươi ngày phú cho tiềm lực, nếu là nguyện ý, ta sẽ cầu tôn thượng ban thưởng ngươi Bất Tử Chi Thân.”

Gia nhập Bất Tử Tộc?

Dương Diệp lắc đầu, “thật có lỗi, ta đối với Bất Tử Chi Thân không có hứng thú.”

Vị này thống khẽ gật đầu, “minh bạch.”

Vừa nói, nàng cúi đầu nhìn xuống phía dưới Hư Linh Đại Lục, “biết rõ cái đại lục này lai lịch sao?”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, vị này thống lại nói: “Này đại lục, tên là Hư Linh Đại Lục, năm đó, có một cái chủng tộc cực kỳ mạnh mẽ sinh tồn trên phiến đại lục này. Phía trên này, có một người, Hư Linh Nữ.”

Hư Linh Nữ!

Trong tràng, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ nhao nhao nhìn về phía phía dưới Hư Linh Đại Lục, hôm nay Hư Linh Đại Lục cùng ban đầu Hư Linh Đại Lục đã có điểm không giống vậy. Nhìn phía dưới cái kia mảnh Hư Linh Đại Lục, chúng Bất Tử Kỵ Sĩ thần sắc không đồng nhất.

Hư Linh Nữ!

Bất Tử Tộc tất cả mọi người suốt đời không bao giờ quên một người!

Lúc này, vị này thống lại nói: "Cảm tạ nàng đi. Từ đối với cường giả tôn trọng, trên phiến đại lục này, Bất Tử Tộc ta không muốn tại bước vào."

Nói xong, kia quay người rời đi.

Mà sau lưng đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ cũng đi theo.

Không muốn tại bước vào!

Tôn trọng!

Tuy rằng năm đó vị Hư Linh Nữ kia trọng thương Bất Tử Tộc cả tộc, nhưng mà, vị cường giả này nhưng là thắng được cả tôn trọng của Bất Tử Tộc!

Hôm nay đại lục, không có ai biết năm đó trận đại chiến kia khốc liệt đến mức nào.

Trận chiến ấy, là Bất Tử Tộc trải qua thảm nhất một trận chiến.

Chính là nữ nhân kia, tay cầm Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, hầu như đem Bất Tử Tộc đánh tan vỡ!

Bất Tử Kỵ Sĩ rời đi.

Mà tâm của Dương Diệp nhưng nặng trĩu.

Khó giải!

Nếu như đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ thật sự xuất thủ, hắn căn bản không có cách nào ngăn cản những người này. Nếu như An Nam Tĩnh vẫn còn, hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ, có lẽ có thể ngăn cản! Mà An Nam Tĩnh...

Ngay tại lúc này, Dương Diệp thân thể đột nhiên cứng đờ, thoáng qua, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp xuất hiện ở Hồng Mông Tháp tầng thứ hai, tại trong tầng thứ hai, người hơi nhiều, có Tiểu Thiên, có Tử Nhi, còn có Tiểu Bạch. Giờ phút này, tất cả mọi người đang nhìn cái kia nằm ở trên giường An Nam Tĩnh.

Dương Diệp đi tới bên giường của An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh quanh thân, một cỗ hơi yếu lực lượng đang rung rung.

“Nàng?” Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Thiên, thanh âm có chút run rẩy.

Tiểu Thiên nói khẽ: “Muốn tỉnh!”

Muốn tỉnh!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, tại Hồng Mông Tử Khí không ngừng chữa trị một chút, An Nam Tĩnh rốt cuộc phải khôi phục thân thể.

An Nam Tĩnh!

Dương Diệp ngồi ở bên giường của An Nam Tĩnh, duỗi tay nắm chắc tay của An Nam Tĩnh.

Cứ như vậy, Dương Diệp một mực ngồi như vậy, trọn vẹn đã ngồi gần ba ngày sau, một đoạn thời khắc, An Nam Tĩnh mí mắt khẽ run lên, tâm của Dương Diệp lập tức nắm chắc. Rất nhanh, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi mở ra.

An Nam Tĩnh trong mắt có chút mờ mịt, nhưng mà rất nhanh, dần dần rõ ràng. Một lát sau, An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói khẽ: “Tỉnh?”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “ừ!”

Dương Diệp nói: “Cảm giác như thế nào?”

An Nam Tĩnh chậm rãi đứng lên, sau đó nói: “Còn có thể đánh!”

Còn có thể đánh!

Một câu.

Trong cặp mắt của Dương Diệp, hai hàng chất lỏng màu đỏ như máu lặng yên lưu lại.

Trước mắt nữ nhân này, chính là trước mắt nữ nhân này, lúc trước thiếu chút nữa vì Dương Diệp hắn chết trận. Chính là nữ nhân này, một câu còn có thể đánh, vì hắn cứng rắn kéo lại vô số Thánh Nhân.

Hắn thiếu nợ nữ nhân này, mấy đời đều trả không hết!

An Nam Tĩnh thò tay thay Dương Diệp lau sạch trên gương mặt hai hàng huyết lệ, “nếu là để cho người khác biết, ngươi có thể đã thật xấu hổ chết người ta rồi!”

Dương Diệp cầm tay của An Nam Tĩnh, “đàn ông không dễ dàng rơi lệ, ta chảy không phải là nước mắt, là máu.”

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nàng cầm chặt tay của Dương Diệp, “đã từng, ta cái gì cũng không sợ, cũng không sợ chết, nhưng là bây giờ, ta sợ rồi. Ta sợ ta chết đi, không có người đang vì ngươi mà chiến rồi.”

Dương Diệp nói khẽ; “Vậy cũng chớ chết. Theo giúp ta cùng đi xuống đi!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, “Được!”

An Nam Tĩnh thức tỉnh!

Tu luyện!

An Nam Tĩnh tỉnh về sau, bắt đầu tu luyện. Ngoại trừ Dương Diệp, An Nam Tĩnh cũng là một người tu luyện điên cuồng. Tại trong thế giới của An Nam Tĩnh, vị trí thứ nhất đưa là Dương Diệp, vị trí thứ hai đưa đúng là võ đạo.

Ngoại trừ hai thứ này, nàng cái gì cũng không quá quan tâm!

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, đi tới Hư Linh Điện.

Hư Linh Điện!

Tư Đồ Thính Vân cùng Minh Nữ các loại nữ nhân giờ phút này đều tại Hư Linh Điện tu luyện, nơi này trọng lực, có thể tăng lên trên diện rộng thực lực của các nàng. Loạn thế tiến đến, bất kể là Dương Diệp, còn là nàng đám, đều cần phải mau sớm tăng lên thực lực của chính mình.

Mà ngoại trừ Hư Linh Đại Lục, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ có thể nói là triệt để rối loạn!

Hành hạ đến chết!

Bất Tử Kỵ Sĩ Bất Tử Tộc kia tại Bách Tộc điên cuồng hành hạ đến chết, cả Đại Thiên Vũ Trụ, một mảnh kêu rên!

Mà lúc này, Đạo Gia đứng dậy, Đạo Gia tụ tập còn lại hai mọi người còn có Bách Tộc những cường giả kia hợp thành một cái liên minh: Thiên minh.

Cái này thiên minh, dùng Đạo Gia cầm đầu.

Bất quá, cái này thiên minh cũng không có cùng đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ quyết chiến, mà là co rút lại phòng ngự, chăm chú bão đoàn cùng một chỗ. Tuy rằng như thế, nhưng mà, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ vẫn còn đang cái mảnh này Đại Thiên Vũ Trụ hoành hành không sợ.

Bất quá, Bất Tử Kỵ Sĩ cũng không có tiến công thiên minh.

Bách Tộc có vô số thế giới, vì phòng bị Bất Tử Tộc, bọn hắn co rút lại phòng ngự, không được không buông bỏ đi một tí thế giới, mà những thế giới này người, tự nhiên là không thể nào đều mang đi đấy.

Đơn giản mà nói, cường giả đều đi, kẻ yếu đều lưu lại.

Hiện tại, thiên minh chỉ cần tinh anh!

Mặc dù có chút tàn nhẫn, nhưng bọn hắn nhưng là không có bất kỳ biện pháp nào! Chỉ có tinh anh sống sót, mới có thể đối kháng Bất Tử Tộc!

Mà còn dư lại những người yếu kia, liền trở thành miệng của ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia ăn.

Sát ý!

Thời điểm này, Dương Diệp lặng lẽ đã đi ra Hư Linh Đại Lục.

Hắn đi lang thang khắp nơi lấy.

Sát ý!

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, vô số người chết thảm, vô số máu tươi chảy như dòng nước, cái này để cho Dương Diệp cảm nhận được trước nay chưa có sát ý cùng huyết khí. Mà hai thứ này, là trước mắt hắn vô cùng hy vọng lấy được.

Hấp thu!

Hấp thu các loại sát ý cùng huyết khí.

Nhưng mà, Dương Diệp không để ý đến một điểm, là quan trọng nhất một ít điểm.

Cái kia chính là, hắn hấp thu, không chỉ là sát ý cùng huyết khí.

Còn có oán khí cùng hận ý!

Vô số kẻ yếu chết thảm, bọn hắn đối với mảnh thiên địa này hận cùng oán, sao mà mạnh mẽ?

Tại vô số hận ý cùng oán khí đi đôi với sát ý cùng huyết khí bị Dương Diệp sau khi hấp thu, sát ý của Dương Diệp, phải nói cả người hắn cũng bắt đầu lặng yên phát sinh biến hóa nào đó.

Một loại chỗ, Dương Diệp đứng trên đại địa, vô số máu tươi cùng sát ý hướng phía hắn bên này tụ đến.

Vạn Xuyên Quy Hải!

...

------oOo------

Chương 2195: Ngươi, Im Miệng Cho Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Này một phiến đại lục, là một không biết tên đại lục, bởi vì sở dĩ lại tới đây, là bởi vì nơi này người, đều bị Bất Tử Tộc giết sạch sẽ.

Toàn bộ đại lục, máu chảy thành sông!

Nhân Gian Luyện Ngục!

Tuy rằng nơi đây đã trở thành chân chính Nhân Gian Luyện Ngục, nhưng mà, với Dương Diệp mà nói, cái chỗ này đối với hắn nhưng là có thêm không nhỏ trợ giúp.

Hấp thu!

Đứng trên mặt đất, Dương Diệp uyển như lão tăng nhập định.

Bốn phía, toàn bộ đại lục vô số sát ý cùng hận ý cùng với oán niệm uyển như thủy triều hướng phía vị trí của hắn vọt tới.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp quanh thân vẻ này hồng mang màu sắc càng ngày càng đậm rồi.

Ngay từ đầu, chung quanh hắn tản mát ra hồng mang, là màu máu đỏ, mà bây giờ, là màu đỏ thẫm đấy.

Nửa tháng sau.

Giờ phút này, Dương Diệp đã đem toàn bộ đại lục sát ý cùng hận ý còn có những cái kia oán niệm cùng với huyết khí cho hút sạch.

Một đoạn thời khắc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt.

Xuy xuy!

Hai đạo huyết mang đột nhiên từ Dương Diệp trong hốc mắt bắn ra. Hai vệt huyết quang những nơi đi qua, không gian đều bị xé tan thành phấn, hai cái thật dài vết nứt không gian xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, một mực lan tràn đến cuối tầm mắt.

Dương Diệp trong hai mắt, huyết hồng một mảnh, tựa như một cái biển máu.

Không có mắt, chỉ có máu!

Huyết nhãn!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, một thanh Huyết Kiếm xuất hiện ở bên cạnh của Dương Diệp cách đó không xa.

Kiếm Linh!

Thời khắc này Kiếm Linh, cũng đã xảy ra lột xác, quanh thân nàng một mảnh tối hồng, tựa như máu tươi tạo thành, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Mà ở Dương Diệp giữa lông mày chỗ, có một cái điểm đen thật nhỏ.

Oán niệm cùng hận ý!

Hắn hấp thu những cái kia oán niệm cùng hận ý bị hắn phong ấn ở giữa lông mày, những cái kia hận ý cùng oán niệm quá quá mạnh, này với hắn mà nói, có thể là một tác dụng phụ. Bởi vì những oán niệm này cùng hận ý là đi đôi với những cái kia sát ý cùng huyết khí, hắn nếu là muốn hấp thu những cái kia sát ý cùng huyết khí, liền nhất định phải hấp thu những oán niệm này cùng hận ý, mà những oán niệm này cùng hận ý nếu là tiến vào trong đầu hắn, tuyệt đối có thể để cho hắn thần chí tan vỡ!

Bởi vậy, hắn lợi dụng Hồng Mông Tháp đem những cái kia oán niệm cùng hận ý phong ấn.

“Không có vấn đề chứ?” Lúc này, Kiếm Linh xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp.

Nàng dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp giữa lông mày cái điểm đen kia.

Dương Diệp mỉm cười, “ngay từ đầu ta còn có chút bận tâm, nhưng là bây giờ, ngày sau ta nếu là cùng người làm địch, đem những oán niệm này cùng hận ý phóng xuất ra, lại thêm sát ý của ta, hình ảnh kia, khẳng định rất đẹp!”

“Ngươi có thể chịu được sao?” Kiếm Linh nói khẽ.

Dương Diệp khẽ gật đầu, “có Hồng Mông Tháp tại có thể!”

Hồng Mông Tháp!

Vật ấy được xưng là Đại Thiên Vũ Trụ đệ một kiện chí bảo, tác dụng của nó tự nhiên là không có gì sánh kịp. Cũng chính là có Hồng Mông Tháp này trông coi tinh thần của hắn, này mới khiến cho hắn chặn những thứ này hận ý cùng oán niệm!

“Còn tiếp tục sao?” Lúc này, Kiếm Linh nói khẽ.

“Đương nhiên!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, giờ phút này, trên phiến đại lục này đã không có bất kỳ vật sống. Vốn là không có linh khí, lại bị Bất Tử Kỵ Sĩ vào xem, điều này làm cho trên phiến đại lục này triệt để đã trở thành một người chết tịch tinh cầu.

“Bất Tử Tộc, thật ác độc!”

Dương Diệp nói khẽ.

Dương Diệp hắn cũng là một kẻ hung ác, nhưng mà, còn chưa làm qua loại này tàn sát một cái đại lục chuyện tình đi ra. Mà Bất Tử Tộc làm, còn làm như thế tuyệt!

Không đơn thuần là này một cái đại lục, còn có rất nhiều đại lục đều tại xảy ra chuyện như vậy!

Kiếm Linh nói khẽ: “Có lẽ, tại trong thế giới của các nàng, giết người, liền cùng nhân loại giết gia cầm ăn cơm vậy cuối cùng, các nàng là dựa vào tử khí mà sống!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “không quản các nàng, chúng ta đi hạ một cái đại lục đi!”

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu biến mất ngay tại chỗ.

Mà Kiếm Linh cũng là phóng lên trời, theo sát Dương Diệp.

Yêu Tộc.

Dương Diệp cùng Kiếm Linh đi tới Yêu Giới, ở trong đó một trên phiến đại lục, Dương Diệp vừa rơi xuống đất, một cỗ gay mũi mùi máu tươi chính là đập vào mặt.

Máu chảy thành sông!

Toàn bộ đại lục bên trên, khắp nơi là thi thể, khắp nơi là máu tươi.

Dương Diệp lắc đầu, hai tay của hắn hư chiêu, trong chốc lát, toàn bộ đại lục trên vô số máu tươi cùng sát ý hướng phía hắn tụ đến. Cứ như vậy, sau năm ngày, Dương Diệp đã đi ra trên phiến đại lục này, đi đến tiếp theo phiến đại lục.

Sau một tháng.

Dương Diệp tại đây trong một tháng, không biết hấp bao nhiêu sát ý cùng huyết khí, những thứ này sát ý cùng huyết khí gia trì, làm cho sát ý của Dương Diệp lần nữa đã xảy ra biến chất.

Hay vẫn là Tổ Cảnh sát ý, nhưng mà, lúc này sát ý này đã không phải là ban đầu Tổ Cảnh sát ý chỗ có thể so sánh!

Có thể nói, hiện tại hắn nếu là đối mặt Thánh Nhân, căn bản không cần xuất kiếm, trực tiếp có thể dùng sát ý này nháy mắt giết đối phương!

Hiện tại sát ý của hắn, cường đại đến chính hắn đều có chút không khống chế nổi!

Dù cho có Hồng Mông Tháp hỗ trợ trấn thủ, vẫn như cũ là có chút khống chế không nổi. Có thể nói, bây giờ sát ý, đã đến hắn bây giờ có thể thừa nhận cực hạn.

Bất quá, đáng sợ nhất chính là Dương Diệp giữa lông mày cái điểm đen kia.

Cái điểm đen kia, tụ tập rất nhiều hận ý cùng oán niệm. Có thể nói, nếu như không phải là Hồng Mông Tháp, Dương Diệp đã sớm hài cốt không còn. Những thứ này hận ý cùng oán niệm, cho dù là Dương Diệp cũng không dám tùy tiện đụng vào.

Quá kinh khủng!

Có thể nói, nếu như hắn phóng thích những thứ này hận ý cùng oán niệm lời nói, đang không có tình huống của Hồng Mông Tháp dưới, Dương Diệp hắn lập tức thì sẽ từ trên đời này biến mất, mà có Hồng Mông Tháp trợ giúp trấn áp, hắn cũng không có quá đại nắm chắc.

Cái điểm đen này, chính là Dương Diệp hắn hiện tại lớn nhất át chủ bài!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, quanh người hắn hồng mang lập tức đều tản đi.

Dương Diệp nói khẽ: “Đi thôi!”

“Đi đâu?” Kiếm Linh hỏi.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế hư không, “đi đòi nợ!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp người đã biến mất không thấy gì nữa.

Mà sau lưng hắn, là Kiếm Linh kia.

Phía chân trời xa xôi phần cuối, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, không đến một hồi, hắn tiến nhập trong tinh không mịt mờ, rất nhanh, hắn đi tới Đạo giới.

Đạo Gia!

Ngày hôm nay, Đạo giới trên không đột nhiên xuất hiện hoàn toàn đỏ ngầu, vô tận mùi huyết tinh bao phủ cả Đạo Gia.

Đạo Gia tất cả người thất kinh!

Sau một khắc, một ông già xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp.

Đạo Thanh!

Đã từng tiếp đãi qua Dương Diệp Đạo Thanh kia, cũng chính là Đạo Tổ Đại Đồ Đệ.

Đạo Thanh trầm giọng nói: “Dương Diệp, ngươi muốn làm cái gì!”

“Làm cái gì?”

Dương Diệp nhìn về phía Đạo Thanh, khi thấy Dương Diệp trong cặp mắt kia một cái biển máu lúc, Đạo Thanh kia sắc mặt lập tức hơi đổi, kìm lòng không được lui về phía sau một bước.

Tim đập nhanh!

Từ trong cặp mắt kia, Đạo Thanh cảm nhận được một cỗ lực lượng làm người ta sợ hãi!

Lúc này, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn không có để ý Đạo Thanh kia, mà là nhìn xuống phía dưới Đạo giới, “Phật Gia, Binh Gia, hai vị lão tổ, các ngươi là mình đi ra, hay vẫn là ta mời các ngươi đi ra?”

Hắn lần này mục đích, tự nhiên là vì hai vị này lão tổ!

Có ít nợ, hắn tự nhiên là muốn tới lấy!

Mà lúc này, một bên Đạo Thanh kia đột nhiên nói: “Dương Diệp, hai vị này lão tổ bây giờ là chúng ta thiên minh đấy…”

Ô… Ô… Ô… N… G!

Lúc này, theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại Đạo Thanh giữa lông mày.

Đạo Thanh thanh âm im bặt mà dừng!

Dương Diệp quay đầu mặt hướng Đạo Thanh kia, “ngươi, im miệng cho ta, không có phần của ngươi nói chuyện!”

Nghe vậy, Đạo Thanh kia sắc mặt lập tức khó coi.

Nhưng mà, hắn cũng không dám đang nói cái gì.

Người trước mắt này, thực lực bây giờ đã hoàn toàn không là hắn có khả năng địch. Quan trọng nhất là, vị này nhưng là một cái sát Thần.

Dương Diệp quay người mặt hướng đạo kia giới, “không đi ra thật sao?”

Nói xong, hai tay của hắn đột nhiên có chút hư giơ lên, trong chốc lát, một cỗ vô hình sát ý cái lồng hướng về phía Đạo giới, này cỗ sát ý nếu là hàng lâm Đạo giới, đối với Đạo giới mà nói, không thể nghi ngờ là một tai nạn.

Bởi vì, đừng nói bình thường Huyền giả, giờ phút này, coi như là một vị Thánh Nhân đều không chịu nổi sát ý của Dương Diệp!

Ngay tại lúc này, một vệt kim quang xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, kim quang tản đi, là một đóa kim liên, kim liên phía trên, là Phật Gia kia Phật Tổ.

Nhìn lên trước mặt cách đó không xa Dương Diệp, Phật Tổ kia thần sắc trong mắt có chút phức tạp.

Người trước mắt này, đã phát triển đến cho dù là hắn đều không làm gì được trình độ.

Phật Tổ Song Thủ Hợp Thập, “Dương thí chủ, hồi lâu không thấy!”

Cách đó không xa, Dương Diệp giơ tay liền một kiếm!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Theo một đạo kiếm minh tiếng vang lên, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí phá không mà đi, cái kia mục tiêu, đúng là Phật Tổ kia.

Phật Tổ hai mắt có chút đóng lại, sau một khắc, hắn bàn tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng chúi xuống.

Ầm!

Dương Diệp luồng kiếm khí màu đỏ ngòm kia trực tiếp bị một chưởng này cản được, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại đỉnh đầu của Phật Tổ kia, thoáng qua, Dương Diệp hai tay nắm kiếm mãnh liệt hướng xuống chính là vừa bổ.

Phật Tổ kia ngẩng đầu, bàn tay hướng lên chính là một phen.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm bị đánh bay, nhưng mà thoáng qua, Dương Diệp nhưng là quỷ dị xuất hiện ở sau lưng của Phật Tổ kia, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp chống đỡ tại sau lưng của

Phật Tổ kia, nhưng mà lúc này, một vệt kim quang đột nhiên từ Phật Tổ kia trong cơ thể bạo dũng mà ra.

Ầm!

Cường đại kim quang trực tiếp đem Dương Diệp đẩy lui, mà Phật Tổ kia cũng là mang theo kim liên bị rung động đến ngàn trượng có hơn. Làm Phật Tổ kia vừa dừng lại một cái một chớp mắt kia, một thanh đã tới giữa lông mày của hắn nửa tấc vị trí.

Phật Tổ kia hai tay hợp ở Dương Diệp chuôi này Huyết Kiếm!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện tại Huyết Kiếm kia về sau, hắn đá mạnh một cước tại Huyết Kiếm kia trên thân kiếm.

Ầm!

Kiếm tiến quân thần tốc.

Nhưng mà, Phật Tổ kia bản thân nhưng là đã biến mất không thấy gì nữa.

Cùng lúc đó, một Kình Thiên Cự Thủ khổng lồ đột nhiên từ Dương Diệp đỉnh đầu rơi xuống. Uy áp cường đại trực tiếp đem Dương Diệp đè xuống không ngừng tật rơi.

Lúc này, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên trời.

Xùy~~!

Trong tay hắn Huyết Kiếm trực tiếp đem Kim Sắc Thủ Chưởng kia vỡ ra đến, cùng lúc đó, vô số đạo Huyết Sắc Kiếm Quang hướng phía cách đó không xa Phật Tổ kia kích xạ dựng lên.

Phật Tổ kia hai mắt khép hờ, Song Thủ Hợp Thập.

Ầm!

Một cỗ kim sắc quang mang cuồn cuộn quét ra, luồng hào quang màu vàng óng này trực tiếp ngăn trở Dương Diệp thả ra tất cả Kiếm Khí!

Lúc này, Phật Tổ mở mắt nhìn về phía Dương Diệp, “thực lực không tệ, thiếu khuyết nội tình.”

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, hắn hai mắt đột nhiên mở ra, trong chốc lát, hai đạo Huyết Sắc Kiếm Khí từ hắn trong hốc mắt bắn nhanh ra như điện.

Này hai đạo Huyết Sắc Kiếm Khí mới vừa xuất hiện, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị nát bấy!

Cùng lúc đó, một cỗ nóng ướt khí lưu đột nhiên tại bốn phía phiêu đãng.

Máu!

Toàn bộ Đạo giới trên không bốn phía, chẳng biết lúc nào xuất hiện một vô số máu tươi, những máu tươi này không ngừng từ Đạo giới trên không nhỏ xuống.

------oOo------

Chương 2196: Nguyên Lai Chính Là Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhuộm máu Đạo giới!

Vô số máu tươi hội tụ Đạo giới!

Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, trong tay hắn, là Kiếm Linh.

Cách đó không xa, Phật Tổ kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên mở mắt. Trong chốc lát, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, thoáng qua, một trương màu đen nhánh mặt đột nhiên từ giữa lông mày của hắn chợt hiện hiện ra.

Khuôn mặt!

Tràn đầy vô tận oán khí cùng sát ý mặt!

Gương mặt này, đúng là Dương Diệp hấp thu những cái kia sát ý cùng oán niệm!

Sát ý vô tận cùng oán niệm hội tụ cùng một chỗ, đó là kinh khủng cỡ nào?

Tại nhìn thấy gương mặt này lúc, Phật Tổ kia lông mày lập tức nhíu lại.

Ngưng trọng!

Tại trong ánh mắt Phật Tổ kia, tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng!

Không dám khinh thường, Phật Tổ kia Song Thủ Hợp Thập, trong chốc lát, một đạo đạo kim quang không ngừng từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, những kim quang này tầng một tiếp theo tầng một hướng phía tờ nào oán mặt oanh tới.

Nhưng mà, những cái kia kim quang vừa mới tiếp xúc tờ nào oán mặt, chính là giống như tuyết như sôi dầu một dạng lập tức hóa thành hư vô.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp trùng trùng điệp điệp bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Phật Tổ kia!

Nhưng mà, tờ nào oán mặt nhưng cũng không biến mất. Tờ nào oán mặt phá vỡ bầu trời, hướng phía Phật Tổ kia bắn tới. Vạn ngoài... Trượng, Phật Tổ kia sau khi dừng lại, hai tay chất chồng, sau đó hướng phía trước mãnh liệt đất chính là oanh một cái!

Ầm!

Một đạo kim sắc chưởng ấn phá vỡ bầu trời, cùng tờ nào oán mặt trùng trùng điệp điệp đánh vào nhau.

Ầm!

Tại Đạo Gia vô số cường giả nhìn chăm chú, cái kia đạo kim sắc chưởng ấn trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, ngay sau đó từng cái

Ầm!

Phật Tổ kia trực tiếp té bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy vạn trượng.

Phật Tổ kia vừa dừng lại một cái, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên phá không mà đi, ngay tại Huyết Sắc Kiếm Quang kia muốn đâm vào Phật Tổ kia trước ngực lúc, Phật Tổ kia nhưng là đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, thoáng qua, hắn trực tiếp hóa thành một vệt kim quang biến mất ngay tại chỗ.

Chạy thoát!

Một bên, Dương Diệp đang muốn truy kích, nhưng mà lúc này, lúc trước hắn thả ra tờ nào oán mặt đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang không vào giữa lông mày của hắn!

Dương Diệp thân thể cương ngay tại chỗ!

Tại chỗ, Dương Diệp chau mày, hắn đưa thay sờ sờ chính mình giữa lông mày, “lại coi trọng ta rồi hả?”

Dương Diệp nói không sai, kỳ thật, những thứ này hận ý cùng oán niệm đều ỷ lại vào hắn.

Túc thể!

Những thứ này sát ý cùng hận ý, tại nguyên bổn lúc ban đầu thời điểm, là không có linh trí cùng ý thức, nhưng mà, làm Dương Diệp đem những oán niệm này cùng hận ý hội tụ vào một chỗ lúc, chúng đã xảy ra lột xác!

Bây giờ những thứ này hận ý cùng oán niệm, là có một chút linh trí.

Chúng khát vọng giết chóc, khát vọng báo thù, khát vọng phát triển!

Vì vậy, chúng tiếp tục lựa chọn đi theo Dương Diệp. Bởi vì với chúng mà nói, Dương Diệp là tốt nhất túc thể!

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, không tại để ý những oán niệm này cùng hận ý, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, bên kia, đúng là Phật Tổ kia chạy trốn địa phương. Dương Diệp đang muốn đuổi theo, mà lúc này, Đạo Tổ xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Diệp nhíu mày, “ngăn cản ta sao?”

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “chỉ là muốn nói cho ngươi biết, ngươi bây giờ, muốn chém một vị lão tổ, là cần phải bỏ ra thê thảm đau đớn giá cao, mà ngươi đừng quên rồi, ngoại trừ vị Phật Tổ này, còn có Binh Tổ, còn có u Minh Điện Điện Chủ, còn có Ma Tổ, còn có Tà Tổ. Ngươi cho là bọn họ sẽ chờ ngươi từng cái đi trả thù bọn hắn sao?”

Nói đến đây, Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “không biết. Ngươi trả giá giá thê thảm giết chết Phật Tổ kia thời điểm, mấy vị này lão tổ sẽ ra ngoài giết chết ngươi, còn có cùng ngươi có liên quan tất cả mọi người. Bọn hắn hiện tại không đi ra, ngoại trừ bởi vì chính mình bản thân bị trọng thương, còn có một điểm, đó chính là bọn họ không muốn Lưỡng Bại Câu Thương, cuối cùng, ngươi bây giờ, coi như là là bọn hắn, cũng khó có thể đơn giản đánh chết ngươi. Muốn giết ngươi, dù cho là bọn hắn, cũng sẽ trả giá giá thê thảm, thậm chí còn giết không được."

Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Tổ lại nói: "Ngươi cảm thụ hạ bốn phía!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, hắn cảm nhận được bốn cổ như có như không khí tức.

Lão tổ khí tức!

Đạo Tổ nói: "Kỳ thật, tại ngay từ đầu, bọn hắn tựa như đánh đổi khá nhiều giết ngươi. Bọn hắn tuy rằng bị thương, nhưng mà, nếu là năm người liên thủ, tại đánh đổi khá nhiều dưới tình huống vẫn có thể tru sát ngươi. Bất quá, Thần Tộc cùng Bất Tử Tộc xuất hiện, lại để cho cho bọn họ không dám hành động thiếu suy nghĩ. Nếu như Thần Tộc cùng Bất Tử Tộc sớm xuất hiện, lúc trước liền không có ngũ tổ vây công cha ngươi sự tình."

Hối hận!

Bất kể là Binh Gia hay vẫn là Phật Gia, cũng hoặc là U Minh Điện nhóm thế lực, đều có chút hối hận vây công Dương Vô Địch!

Cũng không phải hối hận giết Dương Vô Địch, mà là vây công Dương Vô Địch về sau, bọn hắn bỏ ra giá thê thảm. Năm vị lão tổ bị trọng thương, đặc biệt là Binh Gia cùng Phật Gia, bởi vì bọn họ hai vị lão tổ bị thương, điều này làm cho hai nhà trực tiếp không sai biệt lắm sắp bị diệt.

Mà bây giờ, bọn hắn càng là ở vào tuyệt đối bị động!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong chốc lát, tại quanh người hắn sát ý cùng hồng mang dần dần biến mất.

Qua hồi lâu, Dương Diệp mặt hướng lúc trước Phật Tổ kia chạy trốn địa phương.

Nếu như đối phương nguyện ý cùng hắn chiến, hắn có 6 - 7 thành nắm chắc đánh chết đối phương. Nhưng mà, đối phương không tuyển chọn chiến. Mà một vị lão tổ nếu là một lòng lựa chọn trốn, hắn căn bản không có cách nào. Tốc độ của hắn bây giờ, còn có các phương diện so với chân chính lão tổ, còn là có chút chênh lệch đấy.

Như Phật Tổ kia nói.

Hắn thiếu là nội tình!

Tại chỗ, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn mặt hướng cái kia bốn cổ hơi thở chỗ, không nói gì thêm ngoan thoại, hắn xoay người rời đi.

Mà lúc này, Đạo Tổ kia đột nhiên nói: “Bất Tử Tộc cùng Thần Tộc, ngươi thấy thế nào?”

Dương Diệp dừng bước lại, “tiền bối ý gì?”

Đạo Tổ trầm giọng nói: “Bất kể là Thần Tộc, hay vẫn là Bất Tử Tộc, sợ là đều khó có thể đối phó.”

Tại trong lòng hắn, tự nhiên là muốn Dương Diệp kéo đến thiên minh bên này tới. Dương Diệp thực lực hôm nay, đó là không hề yếu lão tổ. Quan trọng nhất là Dương Diệp còn trẻ, tương lai của hắn, là vô hạn, lớn lên không gian vô cùng lớn.

Hơn nữa, Dương Diệp bên người còn có một đoàn người, đám người An Nam Tĩnh kia, cũng là yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Nếu có sự gia nhập của Dương Diệp, thiên minh thực lực nhất định tăng nhiều!

Dương Diệp như thế nào không rõ ý tứ của Đạo Bào Lão Giả?

Dương Diệp lắc đầu, “tiền bối, ta đối với Đạo Gia, đối với ngươi, không có ác ý, bởi vì từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, ngươi đối với Dương Diệp ta, chỉ có trợ giúp, không có mắc nợ. Ngũ tổ vây giết cha ta, ngươi bởi vì Đạo Gia mà không ra tay giúp đỡ, phía sau ngươi có Đạo Gia, ta không trách ngươi, bởi vì ngươi không nợ Dương Diệp ta. Nếu như là chính ngươi, hoặc là Đạo Gia có chuyện gì khó xử, Dương Diệp ta có thể làm được, ta nhất định sẽ đem hết toàn lực! Nhưng là...”

Nói đến đây, Dương Diệp quay người mặt hướng Đạo Tổ, “ta không sẽ cùng Đạo Gia, cũng không sẽ cùng bất luận kẻ nào liên thủ, đặc biệt là Phật Gia cùng Binh Gia. Ta những huynh đệ kia lúc trước liền là bị những người này giết chết, ta hiện tại nếu là cùng bọn họ liên thủ, ta sợ ta những cái kia Huynh Đệ Hội chết không nhắm mắt.”

“Đại Thiên Vũ Trụ, sẽ xong!” Đạo Tổ nói khẽ.

“Quan hệ gì tới ta?”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, Dương Diệp ta không phải là cái gì cứu thế chủ. Ta chỉ biết là, cha ta kẻ thù, mối thù của huynh đệ của ta, ta ba mối thù của tỷ, Dương Diệp ta phải đưa cho bọn hắn báo. Năm vị lão tổ, Bách Tộc ít Thánh Nhân kia, Dương Diệp ta cuối cùng là phải giết bọn hắn tuyệt.”

Nói xong, Dương Diệp quay người rời đi.

Tại chỗ, Đạo Tổ thấp giọng thở dài.

Lúc này, Binh Tổ kia xuất hiện ở Đạo Tổ bên cạnh cách đó không xa, Binh Tổ nhìn thẳng bóng lưng của Dương Diệp rời đi, trong mắt, sát ý lập loè.

Nhưng mà, trong lòng hắn nhưng là có chút bất đắc dĩ.

Dương Diệp có thể cái gì cũng không chú ý, nhưng mà, hắn không được. Hắn không muốn cùng Dương Diệp đồng quy vu tận, Phật Tổ kia cũng không muốn, cho nên, Phật Tổ kia không Cố lão tổ thể diện, lựa chọn đào tẩu!

Này nghiệm chứng thế tục câu cách ngôn kia, mềm sợ cứng, cứng rắn có sợ chết không đấy.

Dương Diệp này hiện tại nhưng lại không sợ cái chết!

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “lúc trước ta khuyên qua ngươi, để cho ngươi không được lẫn vào chuyện trong đó, có thể ngươi không nghe.”

Nghe vậy, Binh Tổ lắc đầu, “chúng ta đánh giá thấp, nghiêm trọng đánh giá thấp thực lực của Dương Vô Địch kia.”

Lúc trước, bọn hắn cảm thấy năm vị lão tổ có thể lập tức nháy mắt giết Dương Vô Địch, sau đó bọn hắn rảnh tay, có thể trở tay liền tiêu diệt Dương Diệp. Nhưng mà, bọn hắn thất vọng rồi. Dương Vô Địch kia mạnh, thật sự xứng đôi Vô Địch hai chữ!

Chính là chỗ này một cái đánh giá thấp, hai mọi người, năm vị lão tổ rơi vào hôm nay tình trạng!

Quan trọng nhất là Dương Diệp kia, lúc trước bọn hắn nếu là ra tay, là có thể tuyệt sát Dương Diệp đấy. Mà bây giờ, Dương Diệp này, bọn hắn đã không thể làm gì.

Đạo Tổ ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, nói khẽ: “Ta đã liên hệ rồi Đại Thiên Vũ Trụ này một ít gần như sắp muốn xuống mồ gia hỏa, không biết bọn hắn có nguyện ý hay không đi ra lẫn vào này tranh vào vũng nước đục.”

Binh Tổ nhìn thoáng qua Đạo Tổ, sau đó nói: “Võ Đế kia chứ?”

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “người này... Ta nhìn không thấu ý đồ của hắn, coi như là hắn nguyện ý gia nhập chúng ta, cũng tốt nhất đừng muốn!”

“Vì sao?” Binh Tổ khó hiểu.

Đạo Tổ nói khẽ: “Nếu như một người, đã từng cả đời đều là vô địch đấy, mà có một ngày, hắn bị đánh bại, ngươi cảm thấy hắn sẽ như thế nào?”

“Có ý tứ gì?” Binh Tổ chân mày cau lại.

Đạo Tổ nói khẽ: “Vị Võ Đế này, ngoại trừ còn trẻ gặp điểm ngăn trở bên ngoài, kia sau khi thành niên, có thể nói là thuận buồm xuôi gió...”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp rời đi phương hướng, “cỏ dại, cái này là cỏ dại, mặc kệ gió táp mưa sa, cuối cùng đè không ngã nó. Tính bền dẻo, thiếu niên này thiên phú có lẽ không phải là tối cao cấp, nhưng mà trên người tính bền dẻo nhưng là thật tốt. Phụ thân hắn hài lòng nhất địa phương của hắn, chính là trên thân hắn loại này vĩnh viễn không nói thua tính cách, dù cho thua, không sao, lặp lại một lần nữa.”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, Binh Tổ đã trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi!

Dương Diệp đã đi ra Đạo Gia, mới vừa gia nhập trong tinh không mịt mờ, còn đi không bao lâu, hắn chính là ngừng lại.

Tại trước mặt hắn cách đó không xa, đứng đấy một nữ tử.

Một tên tuổi mang mặt nạ, người đeo ba cây trường thương nữ tử.

Độc Cô Tuyệt Thiên!

Độc Cô Tuyệt Thiên hai tay thả lỏng phía sau, liếc xéo Dương Diệp, “nguyên lai chính là ngươi!”

...

------oOo------

Chương 2197: Quỳ Xuống Cho Lão Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Ta?”

Dương Diệp chân mày cau lại, khó hiểu.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Trước đây không lâu, một Nam Tử Không Tay tiến nhập trong Tinh Môn.”

Nam Tử Không Tay!

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “hắn đi làm cái gì!”

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Đi tìm một vật!”

“Vật gì?” Dương Diệp lại hỏi.

“Sát Lục Chi Linh!”

Độc Cô Tuyệt Thiên nói: “Bất Tử Tộc ta đã từng chinh chiến ngàn vạn vũ trụ, chỗ giết tới người, nhiều biết bao? Đã từng có phiến đại lục, tại tất cả mọi người sau khi chết đi, tạo thành một cái linh, Sát Lục Chi Linh, này linh nếu là trên người ngươi, dùng sát ý của ngươi, thực lực há lại chỉ có từng đó gia tăng gấp mấy lần! Quan trọng nhất là, này linh trưởng thành tính, là vô hạn. Giết càng nhiều người, nó liền càng mạnh, vừa vặn thích hợp loại người như ngươi. Hắn tiến vào bên trong, nghĩ đến liền phải đi cho ngươi tìm này linh, ta trên người các ngươi, cảm nhận được đồng dạng Huyết Mạch Khí Tức.”

Nói đến đây, Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, “biết rõ kết quả sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Độc Cô Tuyệt Thiên bật cười một tiếng, “hắn có chút không biết tự lượng sức mình rồi.”

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Độc Cô Tuyệt Thiên.

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Bất quá, hắn cũng là một nhân vật, có thể sống từ cái chỗ kia đi ra. Đáng tiếc, không chết cũng trọng thương.”

Trọng thương!

Dương Diệp hai tay nắm thật chặt, giờ phút này, hắn rốt cuộc biết chính mình lão thương thế của cha là từ đâu đến tới.

Bất Tử Tộc!

Tại ngũ tổ vây công lúc trước hắn, hắn còn đi qua Tinh Môn!

Qua hồi lâu, Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, sau đó nói: “Tìm ta có việc?”

“Có hứng thú hay không đi gặp Sát Lục Chi Linh này?”

Độc Cô Tuyệt Thiên nói: “Ngay tại trong Tinh Môn, dám đi không?”

Dương Diệp nói: “Vì sao phải đây?”

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Ngươi cảm giác mình có lựa chọn?”

Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên đột nhiên nói: “Một canh giờ, trong vòng một canh giờ, nếu như ngươi là không tới Tinh Môn, sẽ có một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ tiến về trước Hư Linh Đại Lục, chỗ đó, sẽ không có một ngọn cỏ!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Tại chỗ, chỉ còn Dương Diệp.

“Đi đi!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp quay đầu, một người trung niên đại hán chính hướng phía hắn chậm rãi đi tới.

Võ Đế!

Người trước mắt này, đúng là cái kia hồi lâu không thấy Võ Đế!

Võ Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, “phụ thân ngươi tại đó lưu cho ngươi một vật.”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Võ Đế nói: “Ngươi đi đến lúc đó sẽ biết.”

Dương Diệp trầm mặc.

Võ Đế nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Mặc kệ Bách gia cùng hai mọi người còn có Thần Tộc, Bất Tử Tộc này, đều sẽ là ngươi không cách nào vượt qua nhất đạo khảm, thừa cơ hội này đi hiểu một chút chúng đi.”

Dương Diệp mặt hướng Võ Đế, “hắn còn lưu qua nói cái gì sao?”

Võ Đế lắc đầu, “hắn người này, là một cái thẳng tính, làm người cũng rất sảng khoái, có một điểm với ngươi rất giống, cái kia chính là chỉ cần cho là mình làm là đúng, thì sẽ không chùn bước đi làm, căn bản sẽ không để ý ý nghĩ của người khác cùng ánh mắt.”

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhìn về phía Dương Diệp, “nghĩ đến, ngươi trong lòng đối với ta cũng có oán chứ?”

“Oán?” Dương Diệp khó hiểu.

Võ Đế cười nói: “Lúc trước ta như ra tay, hắn xác thực có thể sống.”

Dương Diệp nói: “Tiền bối dựa vào cái gì ra tay? Tiền bối không nợ cha con ta bất kỳ vật gì, cho nên, tiền bối căn bản không cần vì cha con ta mà đi đắc tội năm vị lão tổ, thậm chí cùng năm vị lão tổ đổ máu!”

Võ Đế nhìn xem Dương Diệp, không nói gì.

Dương Diệp lại nói: “Cha ta, ta đám kia huynh đệ, bọn hắn đều chết hết. Nhưng mà, đây là chính chúng ta lựa chọn đường, không có quan hệ gì với người khác, mà Dương Diệp ta, cũng sẽ không bởi vì vì người khác không có ra tay giúp đỡ liền ghi hận người khác.”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

Bất kể là Đạo Tổ hay vẫn là Võ Đế, người ta nếu là ra tay giúp đỡ, đó là tình cảm, nhưng mà, nếu là người gia không ra tay, vậy cũng không gì đáng trách. Trong mắt của hắn, hay là muốn thực lực của chính mình đủ cứng mới là vương đạo!

Dựa vào người khác?

Không thực tế!

Mặc kệ là cái gì, đều vẫn là phải dựa vào chính mình!

Dương Diệp đi nha.

Sau lưng hắn, Võ Đế nhìn bóng lưng của hắn hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Dương Diệp đi tới Vô Tận Hắc Động, tại xuyên thẳng qua đem gần mấy giờ về sau, hắn đi tới đã từng hắn đi vào qua cánh cửa ánh sáng kia. Mà giờ khắc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đã đợi chờ ở đây.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Đi thôi!”

Nói xong, kia trực tiếp đi vào cánh cửa ánh sáng kia bên trong.

Dương Diệp không do dự, cũng đi vào theo.

Vừa mới đi vào cánh cổng ánh sáng, Dương Diệp chính là cảm giác đầu một hồi mê muội, ở chung quanh hắn, có bạch quang xen lẫn lôi điện không ngừng lập loè. Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp cảm giác chung quanh yên tĩnh trở lại.

Hắn mở mắt.

Trong hốc mắt, không có mắt, chỉ có huyết hồng một mảnh.

Mặc dù không có mắt, nhưng cũng không ngại ngại hắn thấy rõ cái thế giới này.

Ám!

Hắn giờ phút này chỗ ở cái thế giới này, vô cùng ám, tựa như hoàng hôn sau cảnh ban đêm hàng lâm. Thiên tế, mây đen bao phủ. Trừ lần đó ra, tại bốn phía, Dương Diệp cảm nhận được vô cùng vô tận tử vong khí tức!

Chuẩn xác mà nói là tử khí!

Vô cùng vô cùng tử khí nồng nặc!

“Cái này là Bất Tử Tộc?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Thế nào, không thể tưởng được?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, cái chỗ này, ngoại trừ có khí tức tử vong nồng nặc ra, còn có một điểm, vậy nếu không có Linh khí.

Khô kiệt!

Linh khí khô kiệt!

Mạt Pháp Thời Đại, cái thế giới này mới là thật có chút như Mạt Pháp Thời Đại.

Lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên đột nhiên phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, xa xa Thiên tế truyền đến một tiếng hét giận dữ, thoáng qua, một cái to lớn chim từ Thiên tế lao xuống.

Con chim này hình dạng có chút quái dị, hình dạng như đại bàng, nhưng lại là đầu rồng, cái đuôi thật dài, khoảng chừng tầm hơn mười trượng, mà lại phần đuôi bén nhọn vô cùng, tựa như một cây gai dài.

Long Ưng!

Một loại Thượng Cổ Sinh Vật, trời sinh tính thô bạo, tốc độ có thể tiếp cận tốc độ ánh sáng, bị Bất Tử Tộc hàng phục.

Long Ưng kia đã rơi vào trước mặt Độc Cô Tuyệt Thiên, Độc Cô Tuyệt Thiên đi tới, tiếp theo nàng nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, Dương Diệp thân hình run lên, đã rơi vào Long Ưng kia phía trên. Mà đúng lúc này, dưới chân hắn Long Ưng kia đột nhiên phát ra một tiếng hét giận dữ, làm như bất mãn Dương Diệp đứng ở trên lưng nó.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đã rơi vào trên đầu của Long Ưng kia, thoáng qua, trong tay hắn Huyết Kiếm trực tiếp đâm vào trên đầu của Long Ưng kia, kiếm nhập nửa hứa, cùng lúc đó, một cỗ cực kỳ sát ý cường đại trực tiếp bao phủ Long Ưng kia.

Long Ưng kia lập tức yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp thu hồi kiếm, sau đó quay đầu mặt hướng Độc Cô Tuyệt Thiên kia, “nóng nảy không được, phải trị trị, ngươi cảm thấy thế nào?”

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ta cảm thấy ngươi nóng nảy cũng không tốt, cũng muốn trị một chút!”

Dương Diệp nhún vai, “vậy phải luận bàn một chút sao?”

“Sẽ có cơ hội!”

Độc Cô Tuyệt Thiên quay người nhìn về phía xa xa, giờ phút này, Long Ưng kia mang theo bọn hắn hai người đã tới đám mây ở chỗ sâu trong, tốc độ của Long Ưng cực kỳ nhanh, những nơi đi qua, bởi vì tốc độ quá nhanh, trực tiếp đem không gian đều cho xé tan thành phấn.

Cứ như vậy, trọn vẹn phi hành đem gần một giờ về sau, Long Ưng kia mới dừng lại.

Giờ phút này, tại trước mặt Dương Diệp Độc Cô Tuyệt Thiên, là một tòa thật to hắc thành, thành cực kỳ lớn, là Dương Diệp cả đời này bái kiến lớn nhất thành, quang thành tường kia, liền khoảng chừng gần nghìn trượng độ cao, cao ngàn trượng, đó là cái gì khái niệm?

Chính là thành tường kia một khối trong đó tảng đá đều so với Dương Diệp hắn lớn mấy lần!

Mà ở trong thành kia, có một cây Thông Thiên Thạch Trụ, cột đá thật dài, thẳng vào mây xanh, tại cột đá kia đỉnh, là một pho tượng. Dương Diệp bên cạnh, Độc Cô Tuyệt Thiên kia thần sắc đột nhiên nghiêm nghị lại, ngay sau đó, nàng đối với cái kia pho tượng có chút thi lễ, sau đó nàng chân phải nhẹ nhàng một đập, tiếp đó, Long Ưng kia đưa nàng cùng Dương Diệp dẫn tới cái kia trước cửa thành. Long Ưng kia tại lúc rời đi, nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp.

Mà khi Dương Diệp mặt hướng nó lúc, người kia lập tức hóa thành một đạo ánh sáng âm u biến mất ở Thiên tế.

Dương Diệp đi theo Độc Cô Tuyệt Thiên kia tiến nhập tòa thành kia, nội thành, trống rỗng, phải nói rất yên tĩnh. Trong thành những nhà kia cùng Nhân Tộc kiến trúc không kém nhiều, có tất cả đặc sắc. Mà đi tới phía trước, Dương Diệp phát hiện một chút không tầm thường. Trong thành một ít trong kiến trúc, nằm rất nhiều người. Rất nhanh, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên ngừng lại, tại trước mặt nàng cách đó không xa, là một quảng trường, trên quảng trường, toàn bộ là quan tài!

Trọn vẹn có nhiều phần mấy vạn!

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn xem những thứ này quan tài rất lâu sau đó, sau đó nàng tiếp tục đi tới.

Dương Diệp đi theo lên.

Quảng trường phần cuối, là một cái đại điện, Độc Cô Tuyệt Thiên đem Dương Diệp dẫn tới cung điện kia trước, sau đó nói: “Vào đi thôi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Bên ngoài những cái kia quan tài là?”

“Không có quan hệ gì với ngươi!”

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Vào đi thôi, vị kia muốn gặp ngươi!”

“Ngươi cảm thấy ta có thể còn sống đi ra sao?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi ngược lại là người hiểu biết, tự biết mình. Còn ngươi có thể không có thể còn sống đi ra, thứ cho ta nói thẳng, ngươi chính là đạt tới Tổ Cảnh, sợ là đều khó còn sống đi ra.”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, cung điện kia đại môn trực tiếp mở ra, ngay sau đó, Dương Diệp trực tiếp bị nàng đẩy vào trong đại điện.

Vừa mới vào đại điện, Dương Diệp sắc mặt tím mặt biến đổi!

Sát ý!

Trong đại điện này, tràn ngập vô cùng vô tận sát ý, sát ý kia chi đậm đặc, để cho hắn đều có điểm không chịu nổi.

“Hoàn mỹ túc thể!”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở trong đại điện vang lên.

Dương Diệp ngẩng đầu, tại đó, một viên màu máu đỏ viên cầu chính hướng phía hắn bay tới.

“Ngươi chính là Sát Lục Chi Linh?” Dương Diệp nói.

“Là ta!”

Sát Lục Chi Linh kia cách Dương Diệp càng ngày càng gần, “ta đi qua vô số vũ trụ, nhưng mà cũng không tìm được qua như ngươi loại này sát ý chứng nhận tổ người, không chỉ có như thế, ngươi chính là Sát Lục Chi Tâm, nếu là để cho ta thôn phệ ngươi, không tới vài năm, cái gì Tổ Cảnh, trở tay có thể diệt!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, lúc này, Sát Lục Chi Linh kia đột nhiên lại nói: “Muốn phản kháng? Còn là đừng lãng phí sức lực rồi. Thực lực của ngươi không tầm thường, người mang trọng bảo, bất quá, với ta mà nói, hay vẫn là quá yếu quá yếu. Ngươi chẳng qua là thân thể thích hợp ta, bằng không thì, giống như ngươi như vậy con sâu cái kiến, ta xem đều chẳng muốn nhìn!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu hướng phía Dương Diệp bắn tới.

Dương Diệp nhíu mày, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một cái tay đột nhiên chặn đoàn kia huyết cầu. Sau một khắc, một giọng nói trong điện vang lên, “quỳ xuống cho lão tử!”

Nói xong, cái tay kia trực tiếp đem cái kia huyết cầu trấn đè lên mặt đất.

Cách đó không xa, Dương Diệp thân thể cương ngay tại chỗ.

...

------oOo------

Chương 2198: Sát Lục Chi Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, đứng đấy một người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên này không là người khác, đúng là Dương Vô Địch kia.

Bất quá thời khắc này Dương Vô Địch, hai tay đã khôi phục.

Sát Lục Chi Linh kia bị Dương Vô Địch một tay gắt gao áp tại mặt đất, chút nào không thể động đậy.

Dương Vô Địch quay người nhìn về phía Dương Diệp, “ngoài ý muốn?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn do dự một chút, sau đó nói: “Đây không phải bản thể của ngươi?”

Dương Vô Địch trên mặt nổi lên một nụ cười, “tự nhiên không phải là!”

Dương Diệp đầu có chút thấp xuống.

Lúc này, Dương Vô Địch cầm lấy Sát Lục Chi Linh kia đi tới trước mặt của Dương Diệp, “đây là ta lúc đầu ở lại chỗ này một đám phân thân, này sợi phân thân, có được ta năm thành thực lực!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía trong tay Sát Lục Chi Linh kia, “mục đích của ta, chính là vì hắn mà tới.”

“Như vậy là sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Dương Vô Địch nói: “Ngươi cái tên này, cùng cái kia người tiền sử tiếp xúc, làm cho Sát Lục Chi Linh này biết sự hiện hữu của ngươi, đối phương yêu cầu cái kia người tiền sử bắt ngươi đến địa phương quỷ quái này, lúc trước tuy rằng bị ta ngăn cản, bất quá, ta cảm thấy tên gia hỏa này không đơn giản, liền đi theo vào. Nhưng đi sau hiện, cái đồ chơi này không đơn giản, cho nên, ta liền lưu lại một tay, Quả thật đúng là không sai, ngươi cuối cùng vẫn còn đến rồi!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nếu như lúc trước ngươi này sợi phân thân đã ở, ngươi sẽ không phải chết đấy, đúng không?”

Dương Vô Địch nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói khẽ: “Ta không muốn để cho mẹ ngươi hôn chờ ta quá lâu!”

Dương Diệp cúi đầu xuống, im lặng không nói.

Dương Vô Địch lại nói: “Tuyệt thế cường giả? Trường sinh? Kỳ thật, những thứ này cũng không phải lão tử ưa thích, lão tử ưa thích đúng là cùng mẹ ngươi nhìn xem mặt trời mọc, nhìn xem mặt trời lặn, cày ruộng chút. Nhưng mà, thiên ý trêu người, nhiều khi, càng sự tình đơn giản, kỳ thật thì càng khó.”

“Là bởi vì ta, đúng không?” Dương Diệp hỏi.

Dương Vô Địch cười nói: “Ngươi sinh ra về sau, ngươi là ta cùng với mẹ ngươi toàn bộ. Vì ngươi rồi, chúng ta có thể giao ra bản thân hết thảy tất cả. Kỳ thật, ta rất vui mừng, thật rất vui mừng, bởi vì con của Dương Vô Địch ta, không là một bọn hèn nhát! Ta đối với kỳ vọng của ngươi kỳ thật cũng không lớn, bất quá có một điểm, nhất định phải có, cái kia chính là Dương Gia chúng ta đàn ông không thể làm bọn hèn nhát. Con người lúc còn sống, nói dài cũng không dài, há có thể sống uất ức bất lực?”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía trong tay Sát Lục Chi Linh kia, “cái đồ chơi này, xác thực không đơn giản, nếu như không phải là nó lúc trước chủ quan, cho rằng ta đã chết ở trong tay nó, muốn thu thập nó, sợ là được phí một ít công phu!”

“Này có ích?” Dương Diệp hỏi.

“Đương nhiên!”

Dương Vô Địch cười nói: “Với người khác mà nói, có lẽ không có lợi ích gì, nhưng mà với ngươi mà nói, có tác dụng lớn, đặc biệt là ngươi bây giờ!”

“Như vậy là sao?” Dương Diệp hỏi.

Dương Vô Địch cười nói: “Ngươi bây giờ sát ý, đã đạt tới Tổ Cảnh, tưởng muốn tại tiến thêm một bước, vô cùng khó khăn, mà có cái đồ chơi này ở đây, nó có thể để cho ngươi tại tiến bán bộ, hơn nữa, còn có thể để cho ngươi nhiều siêu cường giúp đỡ!”

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, Sát Lục Chi Linh kia trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu không vào Dương Diệp giữa lông mày, chuẩn xác mà nói là không vào Dương Diệp giữa lông mày cái điểm đen kia bên trong.

Làm Sát Lục Chi Linh kia chui vào điểm đen chi về sau, Dương Diệp toàn bộ mặt lập tức nhăn nhó, cùng lúc đó, Hồng Mông Tháp xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, từng tầng một kim quang không ngừng trấn áp Sát Lục Chi Linh kia cùng những cái kia hận ý cùng với oán niệm!

Nhưng mà lần này, Hồng Mông Tháp trấn áp chẳng có tác dụng gì!

Không hề có tác dụng!

Hắn cảm giác đầu của chính mình muốn nổ bể ra.

Lúc này, Dương Vô Địch đột nhiên nói: “Chịu đựng, liền một hồi!”

Dương Diệp nhanh cắn chặt hàm răng, không biết trải qua bao lâu, Dương Vô Địch phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, một người mặc Yếm Hồng Tiểu Nữ Hài xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Tiểu Nữ Hài xem ra chỉ có hai ba tuổi, ghim hai cây bím tóc sừng dê, bất quá, này hai cây bím tóc sừng dê một đen một đỏ.

Mà lúc này, Dương Diệp hơi chút khá hơn một chút, hắn nói khẽ: “Đây là?”

Dương Vô Địch nhìn xem cô bé kia, “linh trí của Sát Lục Chi Linh bị ta xóa đi, ta một lần nữa để cho nó bản thể cùng ngươi những cái kia oán niệm cùng với hận ý dung hợp, dung hợp về sau, chúng dùng ngươi giết làm cơ sở, một lần nữa Hóa Linh, cho nên, nàng có thể nói là sát ý của ngươi thực chất hóa, bất quá, lại không hoàn toàn đúng sát ý của ngươi, tam phương lực lượng hợp thể.”

Lúc này, cô bé kia mở mắt, nàng mở mắt một chớp mắt kia, Dương

Diệp phát hiện, kia trong hai tròng mắt, huyết hồng một mảnh, như hắn không hai.

Bé gái ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, nàng do dự một chút, sau đó bay đến trước mặt của Dương Diệp, bàn tay nhỏ bé nhẹ nhàng đụng đụng bộ ngực của Dương Diệp.

Dương Diệp đưa bàn tay ra, lúc này, cô bé kia trừng mắt nhìn, sau đó duỗi ra bàn tay nhỏ bé đặt ở trong lòng bàn tay của Dương Diệp.

Dương Diệp nói khẽ: “Sau này ngươi liền kêu Tiểu Hồng, như thế nào đây?”

Tiểu Hồng?

Tiểu Nữ Hài nổ trong nháy mắt, sau đó cái đầu nhỏ liền chút, tỏ vẻ đồng ý. Tiếp đó, nàng trực tiếp hóa thành một đạo hồng quang không vào giữa lông mày Dương Diệp bên trong. Chuẩn xác mà nói là trong đầu của Dương Diệp!

“Nàng nguy hiểm không?” Dương Diệp hỏi.

Dương Vô Địch cười nói: “Vô số hận ý cùng oán niệm, tăng thêm sát ý của ngươi, còn có Sát Lục Chi Linh kia hội tụ mà thành, ngươi nói nàng nguy hiểm không? Đương nhiên, với ngươi mà nói, nàng không hề nguy hiểm, bởi vì nó là bởi vì ngươi mà sinh ra, từ trình độ nào đó mà nói, nó là ngươi sáng tạo. Hắn hiện tại vừa sinh ra, còn có rất nhiều muốn thích ứng, ngày sau ngươi liền sẽ phát hiện nàng khủng bố.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Dương Vô Địch cười nói: “Hiện tại, hay vẫn là phải nghĩ thế nào rời đi nơi này đi!”

“Ngươi cùng ta cùng đi?” Dương Diệp hỏi.

Dương Vô Địch cười nói: “Tự nhiên!”

Cứ như vậy, hai cha con đã đi ra đại điện, ở ngoài đại điện bên ngoài hơn mười trượng, đứng đấy một nữ tử, đúng là Độc Cô Tuyệt Thiên kia.

Mà sau lưng Độc Cô Tuyệt Thiên, là ba tên cầm trong tay quải trượng lão giả.

Ba người lớn lên y chang không khác, tựa như một cái khuôn đúc ra tới!

Độc Cô Tuyệt Thiên chậm rãi hướng phía Dương Diệp phụ tử đi đến, “không nghĩ tới, thật sự không nghĩ tới, nguyên đảm đương sơ ngươi là giả bại.”

Dương Vô Địch cười nói: “Đời này, có thể chính thức quang minh chính đại đánh bại ta đấy, liền chỉ có một người, ngoại trừ người nọ, Dương Vô Địch ta, còn giống như không bị bại, ngươi có muốn thử một chút hay không?”

“Đương nhiên muốn!”

Độc Cô Tuyệt Thiên thanh âm rơi xuống, một cây trường thương đã tới trước mặt của Dương Vô Địch, Dương Vô Địch lắc đầu, giơ tay liền chúi xuống.

Ầm!

Cái kia cây trường thương trực tiếp bị đè ở trên mặt đất. Nhưng mà lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Vô Địch, ngay sau đó, một cây kiếm ngắn trực tiếp gạt về cổ họng của Dương Vô Địch.

Lúc này, Dương Vô Địch chân phải nhẹ nhàng một đập.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trực tiếp lui đến mấy ngàn trượng có hơn.

Độc Cô Tuyệt Thiên vừa dừng lại một cái, lúc này, Dương Vô Địch cách không chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ hắn nắm đấm bên trong cuồn cuộn quét ra, cỗ lực lượng này tựa như một dòng lũ lớn bay thẳng đến Độc Cô Tuyệt Thiên kia đánh tới.

Ầm!

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trực tiếp bay ra ngoài. Này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần vạn trượng khoảng cách. Mà kia vừa dừng lại một cái, Dương Vô Địch chính là đã xuất hiện ở trước mặt của nàng, mà Độc Cô Tuyệt Thiên kia phản ứng cũng cực nhanh, trở tay bắn một phát đâm ra.

Răng rắc!

Một phát này, trực tiếp làm cho không gian chung quanh rạn nứt ra, súng kia ẩn chứa lực lượng cường đại cứng rắn đem Dương Vô Địch bức cho ngừng.

Mà lúc này, Dương Vô Địch đột nhiên bấm tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Ầm!

Một điểm này, trực tiếp một chút tại thanh trường thương kia phía trên, trường thương kịch liệt run lên, ngay sau đó, Dương Vô Địch tay đột nhiên bắt được cái kia mũi trường thương, sau đó mãnh liệt một vòng.

Ầm!

Độc Cô Tuyệt Thiên kia lần nữa bị đánh bay ra ngoài.

Lúc này, Dương Vô Địch thân hình lóe lên, đi tới không trung, hắn mắt nhìn xuống phía dưới vẫn còn không ngừng lùi lại Độc Cô Tuyệt Thiên, hai tay của hắn kéo một phát, trong chốc lát, Độc Cô Tuyệt Thiên kia không gian chung quanh trực tiếp bị lôi kéo thành một cái hình trạng quỷ dị.

Răng rắc!

Theo một Đạo Thanh giòn tiếng vang lên, Độc Cô Tuyệt Thiên kia khóe miệng đột nhiên tràn ra một ngụm máu tươi, mà đúng lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia sau lưng hai cây trường thương đột nhiên phóng lên trời, thoáng qua, này hai cây trường thương trực tiếp hóa thành hai đạo ánh sáng âm u hướng phía Dương Vô Địch bắn tới.

Không trung, Dương Vô Địch tiện tay chính là vung lên.

Ầm!

Cái kia hai cây trường thương trực tiếp bị này hai cỗ lực lượng chấn bay ra ngoài, mà đúng lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên thân hình lóe lên, thoáng qua, Dương Vô Địch giữa lông mày xuất hiện một đạo hàn quang, hàn quang về sau, là Độc Cô Tuyệt Thiên kia!

Dương Vô Địch lui về phía sau một bước nhỏ, tay phải hắn hướng bên phải nhẹ nhàng vồ một cái, một trảo này, mảnh không gian kia trực tiếp hư ảo, ngay sau đó, mãnh liệt đi trước mặt chính mình chính là một đập.

Ầm!

Điều này cũng nện, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trực tiếp bị đập trúng mấy vạn trượng có hơn.

Độc Cô Tuyệt Thiên kia còn chưa dừng lại, Dương Vô Địch tay phải hướng phía trước chính là một chưởng vỗ ra!

Ầm!

Một chưởng này rơi xuống, Độc Cô Tuyệt Thiên kia thân ở không gian trực tiếp đập nát mai một.

Nhưng mà, Dương Vô Địch kia lông mày nhưng là hơi nhíu.

Ở mảnh này mai một trong không gian, Độc Cô Tuyệt Thiên vẫn còn đang, mà ở dưới người nàng, là một đầu to lớn nanh ác, cái kia nanh ác so với trước đó Dương Diệp nhìn thấy những cái kia nanh ác lớn hơn đem gần một lần!

Bất Tử Kỵ Sĩ!

Có nanh ác tại lúc, Bất Tử Kỵ Sĩ mới là cường đại nhất thời điểm!

Mà giờ khắc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia khí tức cả người cũng không giống nhau rồi.

Nếu như nói lúc trước khí tức của Độc Cô Tuyệt Thiên là nước sông, cái kia hắn hiện tại chính là lớn hải!

Độc Cô Tuyệt Thiên tay cầm trường thương, lạnh lùng nhìn cách đó không xa Dương Vô Địch, “lại tới!”

Nói xong!

Kia trường thương trong tay đột nhiên bắn nhanh ra như điện.

Ầm!

Cách đó không xa, Dương Vô Địch bị một phát này trọn vẹn đẩy lui gần ngàn trượng khoảng cách. Nhưng mà, Dương Vô Địch nhưng là lắc đầu cười cười, “Là có chút ý tứ. Bất quá, ta không có hứng thú cùng ngươi hao tổn nữa!”

Thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, cùng lúc đó, hắn hai đấm chậm rãi nắm chắc, trong chốc lát, chung quanh ngưng kết lại.

Thoáng qua.

Dương Vô Địch đột nhiên mở mắt, “thiên địa vỡ!”

Răng rắc!

Theo một Đạo Thanh giòn tiếng vang lên, cái kia cách đó không xa Độc Cô Tuyệt Thiên đột nhiên hai mắt trợn lên lên, mà ở dưới người nàng đầu kia nanh ác càng là trực tiếp nổ bể ra, hóa thành một đống thịt nát. Không chỉ có như thế, Độc Cô Tuyệt Thiên kia toàn bộ người đột nhiên bắt đầu rạn nứt, từng điểm từng điểm rạn nứt.

Giờ khắc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trong mắt đã có thần sắc!

Kinh hãi!

Mà đúng lúc này từng cái

Liên tục!

Ở đằng kia rất xa trong thành ở chỗ sâu trong, đột nhiên vang lên một tiếng bước chân.

Trong Thiên Địa, chỉ còn này tiếng bước chân.

Dương Vô Địch nhíu mày, quay người, lúc này, một cây trường thương phá không mà tới.

Mộc thương!

Cực kỳ thông thường mộc thương!

Nhưng mà, Dương Vô Địch lông mày nhưng là nhíu sâu hơn.

Ầm!

Một lực lượng kinh khủng đột nhiên từ Dương Vô Địch trong cơ thể cuồn cuộn quét ra từng cái

Xùy~~!

Nhưng mà, chuôi này mộc thương không nhìn thẳng Dương Vô Địch cổ khí thế kia, lập tức đâm vào Dương Vô Địch trước ngực, đem liền người đeo thương rung động đến mấy vạn trượng có hơn, cuối cùng, cái kia cây trường thương trực tiếp đem đinh ở trên tường thành.

------oOo------

Chương 2199: Tù Nhập Thần Mộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Liên tục liên tục!

Tiếng bước chân lần nữa từ trong thành kia ở chỗ sâu trong vang lên.

Tiếng bước chân rất chậm, giống như là tại đi dạo một bước, nhưng mà, mỗi một bước rơi xuống, trong bầu trời này thanh âm khác cũng đã biến mất.

Trong Thiên Địa, chỉ còn tiếng bước chân!

Cách đó không xa, trên tường thành, Dương Vô Địch tay phải nhẹ nhàng hướng phía sau lưng vách tường vỗ.

Xùy~~!

Cả người hắn trực tiếp tránh thoát chuôi này mộc thương, lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Dương Vô Địch nhìn nhìn trước ngực mình cái kia súng động, sau đó lắc đầu cười cười, “quả thật có chút ý tứ, xem ra, ta vẫn còn có chút đánh giá thấp Bất Tử Tộc này rồi!”

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “đi trước!”

Dương Diệp lắc đầu.

Dương Vô Địch nói: “Nghe được tiếng bước chân này sao? Có thể vứt bỏ thiên địa vạn vật âm thanh, duy thừa chính mình âm thanh, loại năng lực này, phần thực lực này, coi như là ta Điên Phong Thời Kỳ, cũng không dám nói ngăn trở đối phương.”

Vừa nói, tay phải hắn vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “không nên hành động theo cảm tình, bởi vì cái kia không có bất kỳ ý nghĩa gì, đi trước!”

Dương Diệp lắc đầu, “làm không được!”

Dương Vô Địch cười nói: “Nếu như ngươi là cũng chết ở chỗ này, ai tới trả thù cho ta? Dương Gia chúng ta đàn ông, có Ân báo Ân, có cừu báo cừu, mối thù của ta, tự nhiên là muốn ngươi báo lại đấy. Cho nên, đi mau, được không nào?”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Dương Vô Địch hai tay kết một cái thủ ấn quỷ dị, thoáng qua, tại Dương Diệp dưới chân xuất hiện một cái màu lam khe hở, ngay sau đó, đạo kia màu lam khe hở rung động kịch liệt lên, mà Dương Diệp bản thân, cũng dần dần hư ảo.

Dương Diệp tiềm thức chính là muốn tránh thoát truyền tống trận này, mà lúc này, thanh âm của Dương Vô Địch đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "ngươi muốn để cho ngươi cha ta chết không nhắm mắt đúng không?"

Thanh âm rơi xuống, Dương Vô Địch kia chậm rãi đi xa đi, mà ở đối diện hắn mấy ngàn trượng bên ngoài, tiếng bước chân kia ngừng lại.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã triệt để hư ảo, bất quá, khi hắn biến mất một chớp mắt kia, hắn gặp được một màn:

Một thanh mộc thương đâm vào trước ngực của Dương Vô Địch.

Mà Dương Vô Địch quay đầu lại nhìn thoáng qua, vị trí kia, đúng là vị trí của Dương Diệp, tại nhìn thấy Dương Diệp hoàn toàn biến mất lúc, trên mặt xuất hiện một màn dáng tươi cười.

Ngã xuống!

Lúc này đây, Dương Vô Địch thật sự ngã xuống.

Độc Cô Tuyệt Thiên kia đi tới Dương Vô Địch trước, tại trước ngực của Dương Vô Địch, cắm một thanh mộc thương. Nhìn xem Dương Vô Địch, Độc Cô Tuyệt Thiên trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, quỳ một chân trên đất, "Xin chào Tiểu Lâu Đại Nhân!"

Xa xa, một giọng nói vang lên, "đưa hắn tù trong Thần Mộ."

Độc Cô Tuyệt Thiên do dự một chút, sau đó nói: "Thần Mộ không phải là chỉ tù người sống? Hắn..."

"Này nhóm cường giả, nào có dễ dàng chết như vậy! Tuy rằng hắn có muốn chết chi ý, nhưng mà, hắn nếu muốn sống, thế gian này, ngoại trừ số ít cái kia một hai người bên ngoài, ai có thể chính thức diệt sạch hắn?" Thanh âm kia nói khẽ, "tù nhập Thần Mộ, như hắn nguyện ý dốc sức cho Bất Tử Tộc ta, còn nó tự do, phục thực lực. Nếu không phải như vậy, liền để cho hắn vĩnh viễn sống ở trong Vô Tận Hắc Ám kia!"

Độc Cô Tuyệt Thiên nói khẽ: "Chẳng qua là, hắn đủ tư cách vào ở

Thần Mộ sao?”

“Một cỗ phân thân đánh liền ngươi không sức chống đỡ, còn chưa đủ tư cách sao?” Thanh âm kia đạm thanh nói.

Độc Cô Tuyệt Thiên đầu có chút thấp xuống, im lặng không nói.

“Đừng không phục!”

Thanh âm kia lại nói: “Người này bổn tôn có lẽ không bằng năm đó Hư Linh Nữ, nhưng mà, cũng sẽ không kém nhiều lắm. Thần Mộ, là Bất Tử Tộc ta đối với Đại Thiên Vũ Trụ các tộc cường giả đúng đầu nhất tôn trọng, mà người này, có tư cách bị tù vào bên trong đó. Đi làm đi!”

Độc Cô Tuyệt Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Số thứ mấy mộ?”

“Số mười!” Thanh âm kia nói.

Số mười!

Nghe vậy, Độc Cô Tuyệt Thiên biến sắc, trong lòng có chút khiếp sợ.

Thần Mộ, đây là Bất Tử Tộc thiết lập một tòa mộ địa, mục đích chính là vì tù những cái kia đã từng chết ở Bất Tử Tộc trong tay Tuyệt Đỉnh Cường Giả. Bất Tử Tộc đã từng chinh chiến vô số vũ trụ, cũng chinh phục vô số vũ trụ, mà có tư cách bị tù vào bên trong đó cường giả, cho tới bây giờ, cũng không quá đáng hơn hai mươi người. Nhưng mà, mười thứ hạng đầu số, ngoại trừ số ba mộ bên ngoài, một mực không, bởi vì ngoại trừ số ba mộ cái vị kia ra, Bất Tử Tộc cảm thấy đã từng những cường giả kia không có tư cách bị tù tại trước 10 số trong mộ!

Nhưng mà, Độc Cô Tuyệt Thiên nhưng là thật không ngờ, trước mắt nam tử này lại bị Tiểu Lâu Đại Nhân này coi trọng như thế, trực tiếp tù nhập số mười mộ!

“Cảm thấy hắn không có tư cách?” Thanh âm kia lại nói.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhẹ gật đầu, “người này tuy rằng thực lực siêu cường, nhưng mà, cái kia số 12 màn chôn cất tiên giả, còn có cái kia số 10 Dạ Ma tộc Dạ Đế, không thể so với hắn yếu chứ? Không nói hai vị này, cái kia số mười ba phần thiên âm cũng mạnh hơn hắn chứ?”

“Nha đầu!”

Lúc này, thanh âm kia nói: “Ngươi quá trẻ tuổi. Hắn mạnh mẽ hoặc không mạnh, ta có thể cảm nhận được, mà ngươi không cảm giác được, là bởi vì ngươi còn chưa đủ mạnh, hiểu chưa?”

Độc Cô Tuyệt Thiên biểu lộ cứng đờ, sau đó nàng không có đang nói cái gì, lập tức mang theo thi thể của Dương Vô Địch quay người biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, lần nữa khôi phục bình tĩnh.

...

Đại Thiên Vũ Trụ, Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Quang chỗ cửa đột nhiên hơi khẽ run bắt đầu chuyển động, rất nhanh, một người đàn ông từ trong đó chậm rãi đi ra.

Người này, đúng là Dương Diệp!

Sau khi đi ra, Dương Diệp lập tức quay người nhìn về phía cái kia cánh cổng ánh sáng, hắn muốn tiến vào bên trong, mà lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt của hắn, An Nam Tĩnh kéo lại tay của hắn, sau đó khẽ lắc đầu.

Dương Diệp song tay nắm chắc, im lặng không nói.

Qua hồi lâu, Dương Diệp hướng phía cái kia cánh cổng ánh sáng liếc mắt nhìn chằm chằm, sau đó mang theo An Nam Tĩnh quay người rời đi.

Hư Linh Đại Lục.

Dương Diệp mang theo An Nam Tĩnh trở lại Hư Linh Đại Lục về sau, hắn lập tức tiến nhập trong Hồng Mông Tháp.

Hồng Mông Tháp, Dương Diệp tâm niệm vừa động, Tiểu Hồng kia xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tiểu Hồng sau đầu cái kia một đen một đỏ bím tóc cực kỳ dễ làm người khác chú ý.

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Tiểu Hồng kia, khi nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, Tiểu Hồng kia con mắt đột nhiên sáng ngời, tiếp đó, nàng trực tiếp há mồm liền hướng phía Tiểu Bạch cắn.

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Nhãn con ngươi lập tức trợn lên lên, thoáng qua, nàng nâng lên tiểu trảo đối với Tiểu Hồng kia liền đánh ra.

Ầm!

Một trảo này, trực tiếp đem Tiểu Hồng kia vỗ ngã văng ra ngoài.

Dương Diệp: “...”

Mà lúc này, cách đó không xa Tiểu Hồng kia đột nhiên nổi giận, kia trên khuôn mặt nhỏ nhắn, tại cũng không có trước non nớt cùng thiên chân, chỉ có dữ tợn cùng sát ý. Nàng bàn tay nhỏ bé kéo một phát, trong chốc lát, một thanh màu máu đỏ kiếm xuất hiện ở trong tay nàng, ngay sau đó, nàng cầm theo kiếm bay thẳng đến Tiểu Bạch bổ tới.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, ý kia là, Tiểu gia hỏa kia vì sao lớn lối như vậy?

Dương Diệp nhún vai, tỏ vẻ không biết. Mà lúc này, Huyết Kiếm kia đã đến.

Dương Diệp giơ tay liền một chưởng vỗ ra!

Nhưng mà, làm tay của hắn tiếp xúc tới chuôi này Huyết Kiếm lúc, sắc mặt hắn tím mặt biến đổi.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Mà ở trong lòng bàn tay của hắn, là một đạo sâu đậm vết máu!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, Tiểu Hồng kia khủng bố như thế?

Nhìn thấy Dương Diệp bị một kiếm bổ lùi lại, Tiểu Bạch kia lập tức cũng nổi giận. Nàng cũng không phải là ngồi không, lập tức há mồm khẽ hấp, trong chốc lát, Sát Lục Chi Linh kia trong tay Huyết Kiếm trực tiếp hóa thành một đạo hồng mang bị Tiểu Bạch hấp vào trong miệng, cùng lúc đó, trên thân Tiểu Hồng kia tản mát ra những cái kia sát ý cũng đều bị Tiểu Bạch cho hút sạch.

Tiểu Hồng kia trực tiếp bối rối.

Dương Diệp cũng có chút mộng, Tiểu Bạch lợi hại như vậy? Liền sát ý đều có thể hấp thu?

Tiểu Hồng kia trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhờ giúp đỡ nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Tiểu Hồng, sau đó hai móng cầm theo Tiểu Hồng kia hai cây roi liền mãnh liệt một hồi loạn bỏ.

Tiểu Hồng kia lại một lần nữa bị chọc giận, lập tức gầm lên giận dữ, vô cùng vô tận sát ý từ trong cơ thể nàng phóng lên trời, trong chốc lát, cả cái Hồng Mông Tháp trên không trực tiếp bị này cỗ sát ý bao trùm, huyết hồng một mảnh!

Nhưng mà, Tiểu Bạch nhưng là không bị ảnh hưởng chút nào, tiếp tục cầm theo Tiểu Hồng hai cây tiểu cây roi một hồi loạn ngã.

Linh!

Thực lực của Tiểu Hồng này tuy rằng rất mạnh, nhưng mà, nàng cuối cùng là Linh vật, mà là Linh vật, cũng sẽ bị Tiểu Bạch khắc chế. Bất quá, bởi vì Tiểu Hồng quá cường đại, bởi vậy, nàng tại nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, cái thứ nhất ý niệm trong đầu không phải là e ngại, mà là tưởng thôn phệ Tiểu Bạch.

Đáng tiếc là, Tiểu Bạch cũng tiến hóa qua, tuy rằng nàng đánh nhau không phải là lợi hại như vậy, nhưng mà, đối phó những thứ này Linh vật vẫn là vô cùng vô cùng lợi hại đấy!

Ngay tại lúc này, Tiểu Hồng kia đột nhiên giơ hai tay lên.

Đầu hàng!

Tiểu gia hỏa này rốt cuộc không chịu nổi, lựa chọn đầu hàng!

Tiểu Bạch ngừng lại, Tiểu Hồng kia thoáng một phát bay đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó ủy khuất nhìn Dương Diệp, mà nàng một tay tức thì không ngừng chỉ vào cách đó không xa Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng như thế nào cảm giác có chút không đúng, chính mình biến thành người xấu?

Dương Diệp lắc đầu cười cười, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Hồng, sau đó nói: "Không thể khi dễ Tiểu Bạch, muốn nghe lời của Tiểu Bạch, hiểu chưa?"

Tiểu Hồng cắn ngón tay nhỏ, nàng quay đầu liếc mắt cách đó không xa Tiểu Bạch, Tiểu Bạch giương lên tiểu trảo, Tiểu Hồng lập tức liền vội vàng gật đầu!

Dương Diệp cười cười, giống như là nghĩ đến cái gì, lập tức, hắn kêu ra Kiếm Linh, khi thấy Kiếm Linh lúc, Tiểu Hồng kia con mắt lần nữa phát sáng lên, nàng một phát bắt được Kiếm Linh, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Tiểu Bạch.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, trên thân Tiểu Hồng này bộc lộ ra ngoài khí tức so với trước đó mạnh không biết bao nhiêu lần!

Nguy hiểm!

Tiểu Bạch kia giờ phút này cũng là cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm!

Không chỉ có Tiểu Bạch, liền Dương Diệp đều cảm giác được nguy hiểm!

Loại nguy hiểm này, hắn chỉ ở lão tổ trên người cảm nhận được qua. Mà bây giờ, hắn trên người Tiểu Hồng này cảm nhận được.

Tiểu Hồng cầm theo Kiếm Linh hướng phía Tiểu Bạch chậm rãi đi đến, mà Kiếm Linh kia tại Tiểu Hồng kia trong tay, vô cùng vô tận sát ý không ngừng từ kiếm kia trong phát ra, trong thời gian thật ngắn, cả trong cái Hồng Mông Tháp đều bị sát ý bao trùm!

Sát ý kia, so với sát ý của Dương Diệp còn kinh khủng hơn!

Kiếm, chủ giết chóc, mà kiếm của Dương Diệp, giết chóc trong giết chóc!

Bởi vậy, kiếm này tại Tiểu Hồng trong tay, uy lực có thể bị vô hạn phóng đại. Mà Tiểu Hồng nắm kiếm này về sau, sát ý của nó cũng có một cái thừa vật dẫn, bởi vậy, mới sẽ như thế khủng bố!

Cách đó không xa, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, nàng yết hầu lăn lăn, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, mà lúc này, Tiểu Hồng kia chạy tới trước mặt nàng cách đó không xa, Tiểu Hồng nhìn xem Tiểu Bạch, Kiếm Linh kia không ngừng rung động, mà Tiểu Hồng trong mắt, ý uy hiếp, không cần nói cũng biết.

Trả thù!

Tiểu gia hỏa này phải báo vừa rồi Tiểu Bạch đánh mối thù của nàng!

Mà đúng lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, sau đó nàng tiểu trảo rất nhanh vung múa.

Yên lặng một cái chớp mắt!

Ầm!

Một cỗ kim quang đột nhiên trên không trung chợt lóe lên, thoáng qua, một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp đã rơi vào Tiểu Bạch tiểu trên vuốt.

Hồng Mông Tháp!

Tiểu Bạch nắm Hồng Mông Tháp chậm rãi hướng phía Tiểu Hồng kia đi đến, nàng một cái móng vuốt nhỏ chỉ chỉ Tiểu Hồng, sau đó mãnh liệt xiết chặt.

Uy hiếp!

Trần trụi trần truồng uy hiếp!

Tiểu Hồng trừng mắt nhìn, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, vừa liếc nhìn Hồng Mông Tháp kia, cuối cùng, nàng lại mắt nhìn kiếm trong tay của chính mình, giờ khắc này, nàng cảm giác giống như không có có phần thắng gì.

Vì vậy, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp giang tay ra, tỏ vẻ lực bất tòng tâm!

Mà đúng lúc này, Tiểu Hồng kia đột nhiên hóa thành một vệt ánh sáng màu máu không vào Dương Diệp giữa lông mày, trong chốc lát, Dương Diệp hai mắt mãnh liệt mở ra.

Hai cỗ tia máu từ Dương Diệp trong hai mắt bắn nhanh ra như điện, cùng lúc đó, một cổ kinh khủng sát ý quét sạch ra.

Ầm!

Trong Hồng Mông Tháp, không gian bắt đầu tầng tầng sụp đổ mai một!

------oOo------

Chương 2200: Trường Sinh Đại Đạo Tiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát ý!

Dương Diệp trong cơ thể, vô cùng vô tận sát ý không ngừng phát ra, những thứ này sát ý, trực tiếp đem trọn trong cái Hồng Mông Tháp không gian tồi phá thành mảnh nhỏ.

Nếu như nói Dương Diệp trước kia sát ý là vô biên vô tận biển rộng, vậy hắn bây giờ sát ý, chính là vô cùng mênh mông Tinh Không Vũ Trụ!

Hoàn toàn khác nhau sát ý!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Tiểu Bạch trực tiếp bối rối.

Lúc này, nàng móng vuốt trong Hồng Mông Tháp đột nhiên hóa thành một vệt kim quang không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Ầm!

Một cỗ kim sắc quang mang lập tức bao phủ Dương Diệp, làm luồng hào quang màu vàng óng này bao phủ ở Dương Diệp về sau, Dương Diệp những cái kia sát ý lập tức bị này vốn cổ phần mang bao phủ, nhưng mà, cái kia vô cùng vô tận sát ý vẫn như cũ không ngừng chấn động cái kia kim mang, tại một ít sát ý chấn động bên trong, kim quang kia đã bắt đầu rạn nứt!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của Dương Diệp, sau đó từng cỗ một Linh khí không ngừng tuôn hướng Dương Diệp.

Cùng lúc đó, Tiểu Bạch bàn tay nhỏ bé ôm hai má của Dương Diệp, không ngừng cọ lấy cọ để.

Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Qua hồi lâu, Dương Diệp phải để tay tại chính mình giữa lông mày vị trí, “ra, đi ra!”

Ầm!

Một đạo hồng mang từ Dương Diệp giữa lông mày chợt hiện hiện ra, hồng mang tản đi, Tiểu Hồng kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Nhìn dáng vẻ của Dương Diệp, Tiểu Hồng vẻ mặt mờ mịt!

Tiểu Hồng sau khi ra ngoài, Dương Diệp cả người nhất thời hơi chút khá hơn một chút, hắn ổn định tinh thần của chính mình, qua hồi lâu, hắn nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Hồng, trong mắt lộ ra một vẻ ngưng trọng. Vừa rồi một chớp mắt kia, Tiểu Hồng này giết mình ý toàn bộ rót thua bởi hắn, điều này làm cho sát ý của hắn cường đại trước đó chưa từng có, nhưng mà, cái kia cỗ sát ý cường đại đến thiếu chút nữa để cho hắn đều mất phương hướng.

Giết chóc!

Vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn quả thực muốn giết chết tất cả mọi người, kể cả trước mắt Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tháp còn có An Nam Tĩnh các loại nữ nhân.

Lúc này đây, hắn chính thức ý thức được Sát Lục Chi Linh này khủng bố!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên quay người căm tức nhìn Tiểu Hồng kia, người kia đã giật mình, vội vàng lui về phía sau, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới trước mặt của Tiểu Hồng kia, hắn nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Hồng, sau đó nói: “Sau này, không có có lệnh của ta, không thể loạn chạy đến bên trong ta đi, được hay không?”

Tiểu Hồng ủy khuất nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp cười nói: “Không có trách ngươi, chẳng qua là, ta bây giờ còn không cách nào hoàn toàn thích hợp ngươi, ngươi chạy đến bên trong ta đi, ta sẽ bị thương, hiểu chưa?”

Tại Dương Diệp một phen giải thích, Tiểu Hồng kia cuối cùng đã minh bạch. Lập tức đáp ứng Dương Diệp, không có có lệnh của Dương Diệp, nàng sẽ không ở tùy tiện đi vào Dương Diệp trong đại não.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tháp kéo đi qua, Dương Diệp nói khẽ: “Tiểu Bạch, ngươi là lão đại, ngươi không thể khi dễ Tiểu Hồng này, hiểu chưa?”

Lão đại!

Tiểu Bạch Nhãn con ngươi sáng ngời, nàng rất ưa thích xưng hô thế này.

Lúc này, Dương Diệp vừa nhìn về phía Tiểu Hồng kia, “muốn nghe lời của Tiểu Bạch, nàng có rất nhiều Linh khí, ngươi nghe lời, nàng sẽ đối với ngươi rất giỏi đấy, bằng không thì, là muốn bị đòn!”

Dương Diệp cảm thấy, chính mình có cần phải đem này mấy tên tiểu tử trấn an được, bằng không thì, này mấy tên tiểu tử đánh nhau, có thể đem Hồng Mông Tháp đều cho đánh nhảy!

Sự tình thực chứng minh, Sát Lục Chi Linh này bắt đầu cuồng bạo, là có chút không uổng Hồng Mông Tháp đấy, có lẽ đánh không lại Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch, nhưng mà, nàng có một đánh chi lực!

Cuối cùng, Tiểu Hồng thừa nhận địa vị của Tiểu Bạch, tỏ vẻ nguyện ý nhận thức Tiểu Bạch làm lão đại. Kỳ thật, nàng đối với Tiểu Bạch, cũng là có chút điểm giả. Đặc biệt là Hồng Mông Tháp kia còn đứng ở Tiểu Bạch bên này, mà nàng, trừ phi Dương Diệp cùng nàng hợp thể, kể từ đó, nàng ngược lại là có thể cùng Tiểu Bạch tranh tài một trận chiến, nhưng vấn đề là, Dương Diệp này hiển nhiên không sẽ cùng nàng cùng một chỗ đánh Tiểu Bạch.

Bất kể như thế nào, Dương Diệp hậu viện này xem như ổn định lại!

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, vừa rời đi Hồng Mông Tháp, Dương Liêm Sương kia chính là đi tới trước mặt của hắn, sau đó nói: “Có hai người muốn gặp ngươi!”

“Hử?” Dương Diệp nói: “Ai?”

“Hồi lâu không thấy!”

Lúc này, một giọng nói từ Dương Diệp sau lưng truyền đến.

Dương Diệp quay người, người nói chuyện, Dương Diệp nhận thức, đúng là cái kia ban đầu ở Binh Giới đối với hắn từng có trợ giúp Viên Lão, mà ở Viên Lão bên cạnh, còn có trung niên nam tử, trung niên nam tử này, đúng là Trọng Dạ kia!

“Các ngươi?” Dương Diệp khó hiểu.

Viên Lão cười nói: “Binh Giới đã không có, hai người chúng ta là đến nương nhờ tiểu hữu đấy, như thế nào, tiểu hữu không chào đón?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “tự nhiên là hoan nghênh, chẳng qua là, trên thân ta phiền toái hơi nhiều, sợ liên lụy hai vị.”

Viên Lão cười nói: “Phiền toái gì gì đó, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, ai không có phiền toái? Chỉ nhỏ hơn hữu hoan nghênh là tốt rồi! Đúng rồi, ta còn có một đám Đồ Tử Đồ Tôn, cũng hy vọng tiểu hữu thu lưu!”

"Thiên Cơ Viện!"

Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương nói khẽ.

Dương Diệp mặt hướng Viên Lão, "tiền bối..."

"Thiên Cơ Lão Nhân!"

Lúc này, Trọng Dạ kia nói: "Viên Lão chính là Thiên Cơ Viện Người sáng lập, Thiên Cơ Lão Nhân."

Thì ra là thế!

Dương Diệp nói khẽ: "Không nghĩ tới tiền bối ẩn núp sâu như vậy!"

Viên Lão mỉm cười, "chỉ là bởi vì một ít chuyện, không muốn bị người quấy rầy!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: "Tiền bối muốn tới Hư Linh Đại Lục, mang theo Thiên Cơ Viện?"

Viên Lão nhẹ gật đầu.

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: "Như vậy như thế nào, Hư Linh Đại Lục, tiền bối cùng tiền bối thủ hạ những người kia có thể ở chỗ này cư trú, ngày sau nếu như Hư Linh Đại Lục có phiền toái..."

Lúc này, Viên Lão đột nhiên nói; "Tự nhiên là cùng một chỗ gánh chịu!"

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Viên Lão, Viên Lão cười nói: "Lão phu bất tài, đối với tu luyện không được là đặc biệt cảm thấy hứng thú, nhưng mà, ngăn cản một vị lão tổ, vẫn là có thể."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối vì sao đứng ở ta bên này!"

Đương kim Đại Thiên Vũ Trụ, có thể nói là Tứ Phân Thiên Hạ, kẻ thứ nhất là Bất Tử Tộc kia, kẻ thứ hai là Thần Tộc, kẻ thứ ba này đây Đạo Gia cầm đầu thiên minh, còn có một phương, chính là Dương Diệp hắn Hư Linh Đại Lục!

Mà ở này bốn phương bên trong, Dương Diệp hắn bên này thực lực, có thể nói là một phương yếu nhất!

Viên Lão nói khẽ: "Coi như là đánh bạc đi, đánh bạc tiểu hữu có thể mang theo chúng ta giết ra một con đường sống đến! Lý do này, đủ chưa?"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đủ rồi!”

Viên Lão mỉm cười, sau đó hắn nhìn lướt qua bốn phía, “nơi đây, đã từng có trận pháp, nhưng mà hiện tại xem ra, trận pháp kia đã biến mất, cho nên, ta nghĩ làm cho ở đây lần nữa bố trí một tòa trận pháp, một tòa siêu cấp trận pháp, bất quá, được có Linh Chủ kia tương trợ.”

Dương Diệp nói: “Tự nhiên không có vấn đề, bất quá, Viên Lão mỗi ngày được vì Tiểu Bạch nướng một con nguyên con dê!”

Viên Lão cười ha ha một tiếng, “Vậy đây chính là lão phu chiếm tiện nghi, ha ha...”

Cứ như vậy, Viên Lão mang theo cường giả của Thiên Cơ Viện vào ở Hư Linh Đại Lục, mà trong khoảng thời gian kế tiếp, có chút nằm ngoài dự đoán của Dương Diệp, bởi vì Thiên Cơ Lão Nhân này không biết từ chỗ nào đưa tới rất nhiều cường giả!

Thánh Nhân!

Toàn bộ đều là Thánh Nhân, mà số lượng, khoảng chừng hơn mười vị!

Trừ lần đó ra, một tòa trận pháp lặng yên bao trùm cả Hư Linh Đại Lục.

Mà cả Đại Thiên Vũ Trụ, giết chóc vẫn ở chỗ cũ tiếp tục.

Nhất tộc tiếp theo nhất tộc biến mất, cả Đại Thiên Vũ Trụ, thây ngang khắp đồng!

Mà càng ngày càng nhiều Nhân Tộc Cường Giả chạy đến Hư Linh Đại Lục, bởi vì hiện tại cả Đại Thiên Vũ Trụ, Hư Linh Đại Lục này là ít có thiên đường.

Đạo giới!

Ngày hôm nay, Bất Tử Tộc đem gần sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên đi tới Đạo giới trên không.

Lúc này Đạo giới, cũng chính là trời minh tổng bộ.

Nơi đây, hội tụ tam đại gia cùng Bách Tộc tất cả cường giả.

Nhưng mà, đối mặt sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ này, những cường giả này là tỏ ra nhỏ yếu như vậy. Kỳ thật, vốn là tam đại gia cùng thực lực của Bách Tộc cùng nội tình cũng là cường hãn vô cùng, đáng tiếc là, Bất Tử Tộc không có hàng lâm lúc trước, trong Đại Thiên Vũ Trụ hao tổn quá nghiêm trọng.

Đặc biệt là lúc trước cùng Dương Diệp còn có Dương Vô Địch trận chiến ấy!

Trận chiến ấy làm cho Bách Tộc cùng hai mọi người tổn thương nguyên khí nặng nề!

Độc Cô Tuyệt Thiên mắt nhìn xuống phía dưới Đạo giới, lúc này, Đạo Bào Lão Giả xuất hiện ở Độc Cô Tuyệt Thiên kia cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn xem Đạo Tổ, “các ngươi thực cảm thấy có thể ngăn cản Bất Tử Tộc ta bước chân?”

Đạo Tổ nói: “Đều là chết, vì sao không ngăn?”

Độc Cô Tuyệt Thiên cười nói: “Như thế nào? Bất Tử Tộc ta nguyện ý cho Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh một con đường sống. Chỉ cần bọn ngươi đầu hàng, Bất Tử Tộc ta nguyện ý thả chư vị một con đường sống. Đương nhiên, chỉ hạn Đại Thiện Cảnh trở lên cường giả, Đại Thiện Cảnh trở xuống, phải chết!”

Nghe vậy, Đạo Tổ nhíu mày, “các ngươi muốn làm cái gì?”

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Biết rõ các ngươi vì sao yếu như vậy sao?”

Không đều Đạo Tổ trả lời, Độc Cô Tuyệt Thiên kia lại nói: “Tại Bất Tử Tộc ta, phàm là kẻ yếu, đều muốn bị loại bỏ, kẻ yếu, không có sống quyền lợi. Cho nên, Bất Tử Tộc ta, chỉ có cường giả. Mà ngươi Đại Thiên Vũ Trụ, nhìn xem những cái kia nhỏ yếu sinh linh, bọn hắn còn sống, hay là tại lãng phí Đại Thiên Vũ Trụ này còn thừa không nhiều Linh khí. Đương nhiên, các ngươi có thể cự tuyệt, với chúng ta mà nói, các ngươi cự tuyệt, chỉ có điều để cho ta đám tốn nhiều một ít khí lực mà thôi!”

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, “ta cự tuyệt!”

Cường giả, có cường giả tôn nghiêm!

Đạo Tổ, Đạo Gia, sẽ không đầu hàng xuống!

Xa xa, Độc Cô Tuyệt Thiên nhẹ gật đầu, “đã như vậy, vậy các ngươi đều đi chết đi!”

Thanh âm rơi xuống, sau lưng nàng, xuất hiện ba vị lão giả, ba vị tướng mạo y chang không khác lão giả. Ba vị lão giả ánh mắt trực tiếp khóa ở trên người của Đạo Tổ kia, mà ở Độc Cô Tuyệt Thiên sau lưng, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia bay thẳng đến phía dưới nói giới vọt xuống.

Sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, kinh khủng cỡ nào?

Đừng nói Thánh Nhân, coi như là lão tổ, cũng có thể đơn giản giết!

Nhìn thấy một màn này, Đạo Tổ hai mắt híp lại, một cỗ khí tức như có như không từ trong cơ thể hắn dần dần tràn ra, mà một bên cái kia ba ông già nhưng là đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Đạo Tổ, ba người không có ra tay, chẳng qua là nhìn chăm chú lên Đạo Tổ, cứ như vậy nhìn xem.

Đang ở đó bầy Bất Tử Kỵ Sĩ muốn xông vào phía dưới Đạo giới lúc, Đạo giới bên trong, một giọng nói đột nhiên vang lên, “đề nghị của ngươi, chúng ta đã đáp ứng!”

Không trung, Độc Cô Tuyệt Thiên dựng lên bàn tay, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia lập tức ngừng ngay tại chỗ.

Nhưng mà, cái kia sáu trăm đạo uy áp cường đại nhưng là đè xuống phương toàn bộ Đạo giới mọi người chưa thở lại nổi!

Đạo Tổ quay đầu, chỗ đó, Phật Tổ ngồi kim liên chậm rãi bay tới, tại Phật Tổ kia bên cạnh, là Ma Tộc kia Tà Tổ, cùng với Binh Tổ, còn có Thiếu Ti U kia!

Đạo Tổ nói khẽ: “Cứ như vậy nhận thua?”

Phật Tổ Song Thủ Hợp Thập, “không có bất kỳ phần thắng!”

Đạo Tổ nói khẽ: “Vô số sinh linh.”

Phật Tổ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: “Trường Sinh Đại Đạo trước, hết thảy không có ý nghĩa!”

...

Cảm tạ: Terry - lá, lưu trác hàng, thư hữu 40670570, phá sản _ tử, yu khang wind, nhân sinh tùy duyên tiêu dao, bác ngươi Nhất Tiếu Khuynh Thành, thổi liễu phất trần, thiên Minh ca ca, lĩnh trên thanh tuyền, lwydavid2, thư hữu 30095609 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!

------oOo------

Chương 2201: Cái Kia Bán Bộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trường Sinh Đại Đạo!

Thế nhân tu luyện, sở cầu cái gì?

Không phải là Trường Sinh Đại Đạo!

Làm bắt đầu bước vào tu hành một khắc này, tuổi thọ không ngừng gia tăng, vạn vật sinh linh có thể sống càng lâu, nhưng mà, sống càng lâu, hắn lại càng không muốn chết.

Dục vọng của người cùng dã tâm, là không có giới hạn đấy.

Làm một người nguyên bản chỉ có thể sống mười thâm niên, hắn thông qua tu luyện sống hai mươi năm, mà hắn, sẽ không thoả mãn với đó đấy, hắn sẽ hy vọng sống ba mươi năm, sống ba trăm năm, mà khi hắn sống đến ba trăm năm sau, hắn sẽ muốn trường sinh!

Này tựu giống với thế tục hoàng đế, trừ không chết, bằng không thì, bọn họ sẽ không thả ra trong tay quyền lực, mà có hoàng đế, thậm chí còn không muốn chết.

Dục vọng, dã tâm!

Vạn vật sinh linh đều có!

Mà đối với những thứ này tu luyện vô số năm, sống vô số năm siêu cấp cường giả, tại bọn họ trong mắt, ngoại trừ Trường Sinh Đại Đạo, hết thảy đều là như vậy không có ý nghĩa!

Bất Tử Tộc đại quân trở về, ngũ tổ bị trọng thương, tại Bất Tử Tộc này trước mặt đại quân, ngũ tổ nhìn không tới bất cứ hy vọng nào, bởi vậy, Binh Tổ năm người không hẹn mà cùng lựa chọn thỏa hiệp!

Nói thật dễ nghe một điểm là thỏa hiệp, nói khó nghe là được đầu hàng!

Đối mặt Bất Tử Tộc đại quân, không đầu hàng, thì phải chết!

Đổ máu?

Nếu như Bất Tử Tộc không muốn người sống, bọn hắn tự nhiên muốn đổ máu, mà hôm nay, Bất Tử Tộc cũng không có lựa chọn chém tận giết tuyệt, bởi vậy, bọn hắn đã có một con đường sống, đã có này đường sống về sau, bọn hắn lựa chọn đi!

Trong tràng, Độc Cô Tuyệt Thiên kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Đạo Tổ.

Liền thừa Đạo Tổ rồi!

Đạo Tổ trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó lắc đầu cười cười, “Trường Sinh Đại Đạo, thế nhân sở cầu, không gì đáng trách, nhưng mà, Nho Gia có một câu danh ngôn, quân tử có việc nên làm, có việc không nên làm. Vạn pháp tự nhiên, chúng sinh ra chúng sinh mạng, nếu là muốn hy sinh chúng sinh chi mệnh mới có thể để cho ta sống, cái này mạng, không cần cũng được.”

Nói xong, Đạo Tổ quanh thân đột nhiên tản mát ra lửa cháy hừng hực.

Thiêu đốt!

Không phải là Thiêu Đốt Linh Hồn, mà là thiêu đốt tuổi thọ!

Nhìn thấy một màn này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia sắc mặt hơi đổi một chút, lựa chọn của Đạo Tổ này, là nàng không có nghĩ tới.

Cũng là đám người Phật Tổ kia không có nghĩ tới!

Lúc này, Đạo Tổ kia ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, chỗ đó, là vị trí của Hư Linh Đại Lục.

Đạo Tổ nói khẽ: “Ta vì ngươi đang ở đây kéo thoáng một phát!”

Nói xong.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Đạo Tổ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, giờ khắc này, Đạo Tổ quanh thân khí thế liên tục tăng lên, chỉ chốc lát, Bất Tử Kỵ Sĩ kia đại quân trực tiếp bị cỗ khí thế này ép hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

“Ngươi...”

Cách đó không xa, Phật Tổ kia kinh hãi đến: “Ngươi vậy mà hấp thu chính mình thọ nguyên đến bước ra cái kia cuối cùng bán bộ, ngươi, đáng giá không?”

Đáng giá không?

Đạo Tổ khẽ lắc đầu, hắn nhìn về phía phía dưới, phía dưới, Đạo giới bên trong tất cả thiên minh cường giả giờ phút này đều đang nhìn hắn.

Lúc trước, trong mắt những người này, tĩnh mịch một mảnh.

Ngũ tổ thỏa hiệp, ý vị này bọn hắn những người này đều sẽ trở thành người khác vong hồn dưới đao! Mà mặt đối bất tử đại quân, còn có năm vị lão tổ, bọn hắn những người này có cơ hội phản kháng sao?

Hiển nhiên là không có!

Chết!

Một chớp mắt kia, những người này nhìn không tới bất kỳ hy vọng gì!

Đạo Tổ nhìn xem những người kia hồi lâu, sau đó nói: “Trốn đi, sống hay chết, nhìn chính các ngươi tạo hóa!”

Nói xong.

Ầm!

Một cỗ ngập trời uy áp đột nhiên từ Đạo Tổ trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, Đạo Tổ hai tay chậm rãi giơ lên, trong chốc lát, một cỗ lực lượng vô hình từ Đạo Tổ quanh thân tán phát ra, này cổ lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp làm cho này mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian hư ảo trong suốt... Mà bắt đầu.

Không chịu nổi!

Mảnh thiên địa này căn bản không chịu nổi cỗ lực lượng này!

Cỗ lực lượng này, tựa như lũ lụt bình thường trực tiếp đem sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia còn có Độc Cô Tuyệt Thiên kia bao phủ.

“Giết!”

Lúc này, thanh âm của Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, mỗi một Bất Tử Kỵ Sĩ đều thả ra chính mình một kích mạnh nhất, hơn sáu trăm người đồng loạt ra tay, sao mà khủng bố?

Nhưng mà, thời khắc này Đạo Tổ, đang thiêu đốt thọ nguyên về sau, có thể nói, hắn bây giờ là vượt qua Tổ Cảnh tồn tại!

Đây là Đạo Tổ mạnh nhất thời điểm!

Giờ phút này, Đạo Tổ quanh thân, đã xuất hiện lửa cháy hừng hực, sau một khắc, Đạo Tổ toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm hướng phía sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia vọt tới.

Cầm đầu Độc Cô Tuyệt Thiên đồng tử hơi co lại, sau lưng ba cây trường thương trực tiếp phóng lên trời, hướng phía Đạo Tổ kia đánh tới.

Nhưng mà, này ba cây trường thương còn chưa dựa vào gần Đạo Tổ, liền trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Thoáng qua, Đạo Tổ hóa thành cái kia ngọn lửa trực tiếp không vào đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ bên trong.

Ầm!

Toàn bộ Đạo giới trên không đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, phương viên mấy triệu trượng bên trong không gian tại thời khắc này lập tức sụp đổ, mà Đạo giới trong những người kia tức thì tại thời khắc này nhao nhao hướng phía bốn phía bỏ chạy.

Đây là bọn hắn cơ hội cuối cùng rồi!

Trốn!

Toàn bộ Đạo giới trong tất cả mọi người điên cuồng trốn.

Mà Độc Cô Tuyệt Thiên kia cùng sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ tất bị Đạo Tổ bằng vào sức một mình kéo lại.

Thiên tế trong hư không, thời khắc này Đạo Tổ đã bị sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ vây quanh, một thanh băng trường thương không ngừng hướng phía trên thân kia phát ra lên hỏa diễm Đạo Tổ kích bắn đi. Bất quá, không ngừng có Bất Tử Kỵ Sĩ bị đánh bay ra ngoài.

Nếu như là bình thường lão tổ, tại lão tổ không thiêu đốt tuổi thọ cùng linh hồn dưới tình huống, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ có thể làm được đơn giản tàn sát tổ. Cuối cùng, những thứ này sáu trăm kỵ sĩ đều là Thánh Nhân Giai, hơn nữa, còn không phải bình thường

Thánh Nhân.

Một khắc sau, toàn bộ Đạo giới trên không đột nhiên bình tĩnh lại!

Ngũ tổ vẫn còn, Độc Cô Tuyệt Thiên kia cùng sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ cũng đồng dạng ở đây, nhưng mà, Đạo Tổ kia nhưng là đã không tại. Bất quá, cái kia sáu trăm kỵ sĩ cũng không chịu nổi, trong đó một nửa bản thân bị trọng thương, cái kia cầm đầu Độc Cô Tuyệt Thiên đồng dạng là bản thân bị trọng thương!

Nhưng mà, Đạo Tổ nhưng bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống!

Bất quá, Đạo giới bên trong, vô số người cũng đã chạy ra ngoài, kể cả Đạo giới những người kia.

Kỳ thật, Đạo Tổ làm như thế, cùng Đạo Gia cũng có quan hệ rất lớn. Đạo Gia là tâm huyết của hắn, là tất cả của hắn. Buông tha cho những người này, hắn thật là khó có thể làm được. Giống như ban đầu Nho Tổ một dạng vì Nho Gia mà lựa chọn hy sinh chính mình.

Hắn cùng với Binh Tổ cùng với Phật Tổ mặc dù đều là tổ, nhưng mà, ba người tính cách nhưng hoàn toàn khác biệt, xử sự tu hành cũng khác nhau rất lớn!

Cách đó không xa, Phật Tổ kia hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn nhìn cách đó không xa thi thể của Đạo Tổ kia, hai tay có chút chắp tay trước ngực, nói một tiếng phật hiệu.

Đạo Tổ không phải là Thiêu Đốt Linh Hồn, mà là thọ nguyên, bởi vậy, chết trận một khắc này, thân thể hắn vẫn tồn tại.

Chuẩn xác mà nói, hắn không phải là bị sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ giết chết, mà là thọ nguyên hao hết sạch, chính mình rơi xuống!

Bằng không thì, dùng hắn vừa rồi cảnh giới kia, là vô cùng khó khăn bị giết chết!

Bất kể như thế nào, Đạo Tổ vẫn lạc!

Một bên, ngũ tổ im lặng không nói. Bọn hắn cũng thật không ngờ Đạo Tổ cuối cùng lựa chọn đúng như vậy, phải biết, tu luyện tới bọn hắn này loại cấp bậc, trừ mình ra, còn lại hết thảy, đều là nhỏ nhặt không đáng kể.

Nhưng mà, Đạo Tổ cự tuyệt những con kiến hôi kia mà buông tha cho chính mình vô số năm tu hành!

Không đáng giá!

Tại ngũ tổ trong mắt xem ra, này thật to không đáng giá!

Đừng nói những thứ này cùng bọn họ không có quá nhiều quan hệ người, coi như là người thân nhất, bọn hắn cũng sẽ không vì chi giao ra bản thân suốt đời tu hành!

Mà Đạo Tổ nhưng là làm như vậy!

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên kia khóe miệng mang theo máu tươi, tuy rằng đeo mặt nạ, nhưng mà từ trong mắt đó có thể thấy được, thời khắc này Độc Cô Tuyệt Thiên này, là bực nào sự phẫn nộ!

Đạo Tổ này một cử động kia, không thể nghi ngờ là đại loạn Bất Tử Tộc kế hoạch!

Độc Cô Tuyệt Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua cách đó không xa thi thể của Đạo Tổ kia, sau đó nói: “Đưa hắn thi thể rớt tại Đạo giới trên không, ta muốn thế nhân biết, phản kháng Bất Tử Tộc ta người, không có kết cục tốt.”

Cách đó không xa, đám người Phật Tổ kia giống như muốn nói gì, mà Độc Cô Tuyệt Thiên kia nhưng là lạnh lùng nhìn thoáng qua Phật Tổ năm người, “có ý kiến?”

Phật Tổ Song Thủ Hợp Thập, không nói gì thêm.

Độc Cô Tuyệt Thiên thu hồi ánh mắt, nàng nhìn thoáng qua cách đó không xa đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, giờ phút này, hơn một nửa Bất Tử Kỵ Sĩ bị thương thật nặng, cần có thời gian tĩnh dưỡng!

Bất Tử Kỵ Sĩ, thật sự bất tử sao?

Tự nhiên không phải!

Bằng không thì, lúc trước Bất Tử Tộc cũng sẽ không bị Hư Linh Tộc cho ngăn cản bước chân!

Độc Cô Tuyệt Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Đạo Tổ kia bị dán tại Đạo giới bầu trời thi thể, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Sau lưng nàng, là đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ!

Chi này Vô Địch quân đoàn!

Đạo giới chuyện tình rất nhanh truyền khắp cả Đại Thiên Vũ Trụ, giờ khắc này, cả Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh bắt đầu sợ hãi!

Sợ hãi!

Ngũ tổ đầu hàng Bất Tử Tộc, Đạo Tổ vẫn lạc, hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ, ai có thể ngăn cản Bất Tử Tộc?

Nếu như có thể bỏ cho hạ thấp, rất nhiều người, rất nhiều sinh linh nhất định là nguyện ý đầu hàng. Nhưng mà, Bất Tử Tộc không yếu nhược người, chỉ mạnh hơn người. Bọn hắn, liền đầu hàng tư cách đều không có!

Tuyệt vọng khí tức bao phủ cả Đại Thiên Vũ Trụ!

...

Hư Linh Đại Lục!

Lúc này, Hư Linh Thành đã bị Dương Liêm Sương chữa trị, bây giờ Hư Linh Thành, mặc dù không bằng ban đầu Hư Linh Thành, nhưng lại cũng còn có thể, không tại như lúc trước như vậy phế tích một mảnh.

Trong Hư Linh Điện.

Trong điện, rất ít người, chỉ có Dương Liêm Sương cùng Viên Lão, còn có Trọng Dạ kia, trong điện vị trí đầu não đấy, là Dương Diệp.

Giờ phút này, Dương Diệp đã biết rồi Đạo giới chuyện đã xảy ra.

Lúc này, Viên Lão nói khẽ: “Dưới Bất Tử Tộc một mục tiêu, không phải chúng ta, chính là Thần Tộc, giải quyết xong chúng ta cùng Thần Tộc, cả Đại Thiên Vũ Trụ, lập tức sụp đổ, tại cũng không có đối thủ của bọn hắn. Cho nên, chúng ta nhất định phải chuẩn bị rồi.”

Dương Diệp nói khẽ: “Thi thể của Đạo Tổ thực bị như vậy đối đãi?”

Viên Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt có chút bất ngờ, ngoài ý muốn Dương Diệp lại đang ý vấn đề này, lập tức nhẹ gật đầu, “Đạo Tổ dùng sức một mình trọng thương Bất Tử Tộc đại quân, bất quá, chỉ phải chết khí đầy đủ, những cái kia bất tử quân đoàn là có thể khôi phục rất nhanh, không bao lâu thời gian, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia thì sẽ hoàn hảo như lúc ban đầu.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đứng lên, hắn đi ra ngoài điện đi.

“Ngươi đi đâu?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp dừng bước, sau đó bàn tay hắn mở ra, Hồng Mông Tháp kia xuất hiện ở trong tay hắn. Nhìn xem Hồng Mông Tháp hồi lâu, hắn nói khẽ: “Mặc kệ ta cùng với Đạo Gia quan hệ như thế nào, Đạo Tổ đã từng tại ta có ừ là thực, ta sẽ không cứu Đạo Gia, Đạo Gia tồn vong, cùng Dương Diệp ta cũng không quan hệ, nhưng mà, hiện tại thi thể của lão nhân gia hắn bị đối đãi như vậy, ta cảm thấy, ta nhất định phải làm chút gì đó.”

“Báo ân sao?” Một bên, Viên Lão nói khẽ.

“Xem như!”

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, “đương nhiên, trọng yếu hơn chính là, ta xem Bất Tử Tộc khó chịu!”

Nói xong, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang trùng thiên dựng lên.

------oOo------

Chương 2202: Cút Ngay Lập Tức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi nha.

Trong đại điện, Viên Lão nhưng là nở nụ cười.

“Tiền bối cười cái gì?” Cách đó không xa, Dương Liêm Sương hỏi.

Viên Lão nói khẽ: “Hắn cuối cùng là không đồng dạng như vậy.”

“Hử?” Dương Liêm Sương khó hiểu.

Viên Lão nói: “Mấy cái thế lực, ưu trước hết nghĩ đều là lợi ích của chính mình. Nếu như là người khác, khi biết Đạo Gia bị phúc diệt về sau, khẳng định sẽ nghĩ chính là mình, mà hắn nhưng tâm hệ Đạo Tổ kia, đơn giản là Đạo Tổ kia đã từng tương trợ qua hắn!”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Viên Lão nói khẽ: “Loại người này, đi theo, lại để cho người yên tâm a! Bởi vì ngươi không cần lo lắng hắn ngày nào đó bán đấu giá ngươi!”

Dương Liêm Sương nói: “Thế nhưng là loại người này, dễ dàng nhất bị người khác bán!”

Viên Lão ha ha thoáng một phát, “xác thực Hàaa...!”

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Viên Lão, mỉm cười, không có nói chuyện.

...

Dương đã đi ra Hư Linh Đại Lục, trên đường đi, hắn gặp được rất nhiều rất nhiều người tại điên cuồng chạy trốn.

Đại Thiên Vũ Trụ, triệt để rối loạn!

Dương Diệp lắc đầu, tốc độ nhanh hơn.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới Đạo giới.

Đạo giới.

Thời khắc này Đạo giới đã đập nát, tại Đạo giới trên không, là thi thể của Đạo Tổ kia.

Đã từng là một vị lão tổ, hôm nay bị đối đãi như vậy, không thể không nói, có chút bi thương. Dương Diệp cảm thấy, Đạo Tổ không nên bị đối đãi như vậy, cho nên, hắn đến rồi!

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, thi thể của Đạo Tổ kia trực tiếp trôi dạt đến trước mặt hắn tới. Mà đúng lúc này, một Bất Tử Kỵ Sĩ xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa.

“Trả về!” Bất Tử Kỵ Sĩ kia nhìn thẳng Dương Diệp, âm thanh băng ghi âm lấy một cỗ chân thật đáng tin.

Dương Diệp không có để ý Bất Tử Kỵ Sĩ kia, hắn đem thi thể của Đạo Tổ thu vào trong Hồng Mông Tháp, Đạo Tổ thi thể vừa mới vào Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp kia chính là đã rơi vào đỉnh đầu của Đạo Tổ. Đối với Đạo Tổ, Hồng Mông Tháp tự nhiên là biết.

Đây là nó đã từng là chủ nhân!

Trong hiện thực, Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng Bất Tử Kỵ Sĩ kia, giờ phút này, Bất Tử Kỵ Sĩ kia tay cầm trường thương hướng phía hắn chậm rãi mà tới.

Ngay tại lúc này, một thanh màu máu đỏ kiếm xuất hiện ở trong tay của Dương Diệp, thoáng qua, Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp hóa thành một vệt ánh sáng màu máu hướng phía Bất Tử Kỵ Sĩ kia vọt tới.

Bất Tử Kỵ Sĩ kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, sau một khắc, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đánh vào trên thân nàng.

Ầm!

Bất Tử Kỵ Sĩ kia trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng, mà kia còn chưa dừng lại, một thanh Huyết Kiếm chính là trực tiếp từ kia trước ngực xuyên qua.

Xùy~~!

Huyết Kiếm mang theo Bất Tử Kỵ Sĩ kia rất xa bay ra ngoài.

Nhưng mà, Dương Diệp lông mày nhưng là nhíu lại.

Không chết!

Bất Tử Kỵ Sĩ kia sau khi hạ xuống, ngoại trừ sắc mặt tái nhợt điểm, thân thể hư ảo chút bên ngoài, một chút việc đều không có!

Bất quá, Bất Tử Kỵ Sĩ kia tại nhìn về phía Dương Diệp lúc, trong mắt hơn nhiều vẻ mặt ngưng trọng.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, Huyết Kiếm kia lập tức bay về tới trong tay hắn.

Dương Diệp đang muốn ra tay, mà lúc này, xa xa Bất Tử Kỵ Sĩ kia nhưng là quay người biến mất ở cuối chân trời.

Đi!

Chuẩn xác mà nói là chạy thoát!

Một kiếm kia, mặc dù không có có thể giết chết Bất Tử Kỵ Sĩ kia, nhưng mà, nhưng là làm cho nàng trọng thương. Mà nàng cũng không phải là kẻ ngu dốt, biết rõ nếu như tiếp tục đánh, nàng sợ là phải chết thật.

Dương Diệp hiện tại mặc dù chỉ là Thánh Nhân Giai, nhưng mà, thực lực của hắn nhưng không thể so với những lão tổ kia yếu!

Bình thường Bất Tử Kỵ Sĩ, căn bản không phải đối thủ của hắn. Bất quá, Dương Diệp cũng so sánh đau đầu ít Bất Tử Kỵ Sĩ này Bất Tử

Chi Thân! Một người còn được, coi như là giết không chết, hắn cũng có thể đánh nhau đối phương sinh sống không thể tự lo liệu. Nhưng mà, đối với lại vừa là có sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ!

Hơn nữa, đây chỉ là Bất Tử Tộc lộ ra ngoài một góc của băng sơn!

Bất Tử Kỵ Sĩ này đằng sau, vậy là cái gì cường giả chứ?

Nếu như Bất Tử Tộc dốc toàn bộ lực lượng, hắn hiện tại như thế nào ngăn cản?

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều vấn đề này, quay người rời đi.

Hư Linh Đại Lục!

Trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp an táng tốt Đạo Tổ về sau, Dương Liêm Sương liền là xuất hiện ở trước mặt hắn.

“Rất nhiều người đến Hư Linh Đại Lục rồi!” Dương Liêm Sương nói khẽ: “Đi xem? Rất nhiều ngươi nhận biết!”

“Biết?”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Hư Linh Thành bên ngoài, giờ phút này, họp gặp rậm rạp chằng chịt người, người nọ, uyển như là kiến hôi.

Mà cầm đầu một đám người, Dương Diệp nhận thức.

Tiểu Thất!

Cầm đầu một trong đám người, có Tiểu Thất, còn có Đạo Thanh kia. Sau lưng Tiểu Thất, là Thiên Tộc người. Mà Đạo Thanh sau lưng, là Đạo Môn một ít đệ tử.

Nhìn thấy những người này, Dương Diệp lông mày lần nữa nhíu lại.

Lúc này, Tiểu Thất đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng khẽ cúi đầu, “Thiên Tộc ta, thật nhiều người đều chết hết. Ta, chúng ta ngăn không được Bất Tử Tộc, hiện, hiện tại Thiên Tộc, rất loạn, ta...”

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Thất, trong lòng khó hiểu có chút đau. Đã từng, tiểu cô nương này như vậy Vô Ưu Vô Lự, mà hôm nay, Thiên Tộc nặng như vậy trọng trách áp trên người nàng, nàng là thế nào chịu đựng nổi?

Dương Diệp lắc đầu, hắn nói khẽ: “Sau này, Hư Linh Đại Lục chính là nhà của ngươi, cũng là Thiên Tộc gia, ngươi cùng ngươi người của Thiên Tộc có thể ở tại chỗ này, sự tình khác, để ta chặn lại lấy!”

Tiểu Thất đột nhiên ngẩng đầu, nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp, nhìn một chút, nước mắt đột nhiên từ trong hốc mắt nàng tràn ra!

Dương Diệp thay Tiểu Thất lau sạch nước mắt trên mặt, “ngươi bây giờ thế nhưng là Thiên Tộc tộc trưởng, không có thể ở tộc của ngươi trước mặt người khóc nhè!”

Tiểu Thất lắc đầu, “phụ vương ta đối với ngươi như vậy... Thật xin lỗi, thật xin lỗi!”

Tuy rằng nàng phụ hoàng là bị Dương Diệp giết chết, nhưng mà, nàng nhưng hận không được Dương Diệp. Bởi vì là nàng phụ hoàng nhiều lần muốn giết Dương Diệp, hơn nữa, Dương Diệp rõ ràng có thể lấy tiêu diệt Thiên Tộc, nhưng lại vì nàng mà buông tha cho. Hiện tại, lại vì nàng mà nguyện ý thu lưu Thiên Tộc.

Áy náy!

Đối với Dương Diệp, trong lòng nàng hơn nữa là áy náy!

Dương Diệp nói khẽ: “Phụ vương của ngươi tưởng giết ta, thế nhưng là, ngươi đã từng đã cứu ta quá nhiều lần a. Phụ vương của ngươi là phụ vương của ngươi, ngươi là ngươi. Ta có thể bởi vì ngươi phụ vương, tiêu diệt Thiên Tộc, cũng có thể vì ngươi rồi mà cứu Thiên Tộc.”

Hắn làm sao không tưởng tượng Tiêu Dao tử như vậy không có gánh nặng trên người?

Nhưng mà, Dương Diệp hắn đúng là vẫn còn làm không được. Người quá nhiều, quá nhiều sự tình, hắn không thể bỏ mặc. Đây chính là hắn cùng Tiêu Dao tử khác nhau, Tiêu Dao tử bỏ hết thảy, kể cả hắn đã từng là thân nhân, Kiếm Tông, còn thật nhiều... Nhưng mà, Dương Diệp hắn không bỏ qua được.

Nghe được lời của Dương Diệp, Tiểu Thất nước mắt chảy càng nhiều.

Dương Diệp vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Thất, sau đó nhìn về phía cách đó không xa Đạo Thanh, sau lưng Đạo Thanh, là Đạo Gia mọi người, mà Thánh Nhân, đã từng là Đạo Môn cửu tử, hiện tại chỉ còn lại có năm vị.

Còn lại hơn nữa là Đạo Gia tín đồ!

Lúc này, Đạo Thanh đi tới trước mặt của Dương Diệp, tại Đạo Thanh trong tay, là một quả mộc giới, hắn đem cái kia mộc giới đưa tới trước mặt Dương Diệp, “sư tôn trước khi lâm chung để cho ta đem vật ấy giao cho ngươi, vật này là Đạo Môn ta đạo chủ tín vật.”

Đạo chủ tín vật!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc.

Đạo Thanh đắng chát cười cười, “ngươi nếu không tiếp, Đạo Môn ta sợ là thật muốn từ trên đời này chết hết!”

Đạo Môn chết hết!

Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ còn lại có Hư Linh Đại Lục này là một chốn cực lạc, nơi đây, cũng là Đạo Gia cùng với vô số người hy vọng cuối cùng. Nếu như Dương Diệp không tiếp, Đạo Gia tất nhiên sẽ bị đuổi đi. Mà bây giờ thế đạo này, Đạo Gia rời đi, nhất định là không sống nổi đấy. Đừng nói bình thường Huyền giả, chính là bọn họ ít Thánh Nhân này đều không có lòng tin sống sót. Tuy rằng, Dương Diệp bên này so sánh với Bất Tử Tộc, cũng là kém không hợp thói thường, nhưng ít ra trước mắt đến xem, nơi đây tạm thời là an toàn.

Dương Diệp nhìn xem Nạp Giới kia hồi lâu, sau đó nói: “Giới chỉ ta không thu!”

Nghe vậy, Đạo Gia kia mọi người sắc mặt lập tức trắng bệch.

Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Bất quá, các ngươi có thể tiến vào Hư Linh Thành.”

Nghe được lời của Dương Diệp, Đạo Gia mọi người thần sắc lập tức hơi chút dễ nhìn một ít. Nếu như Dương Diệp đuổi đi bọn hắn, không thể nghi ngờ chính là để cho bọn hắn tự sinh tự diệt.

Dương Diệp quay đầu, sau lưng đám người Đạo Tổ kia, còn có một đoàn người, cầm đầu chính là Vu Hoàng của Vu Tộc kia, bất quá, giờ phút này Vu Hoàng này không là lúc trước vị Vu Hoàng kia, mà ở sau lưng, còn có Linh Tộc, Ma Tộc, Yêu Tộc cùng với Man Tộc đám người.

Vu Hoàng kia chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên khoát tay áo, “trừ Đạo Gia cùng Thiên Tộc cùng với bên ngoài Nhân Tộc, người còn lại, ly khai cút cho ta, một khắc sau, trừ cái này ba tộc nhân bên ngoài, tại trong Hư Linh Thành, phát hiện một người, ta giết một cái!”

Dương Diệp nói xong, xoay người rời đi.

Hắn tiếp nhận Đạo Gia, nhìn là mặt mũi của Đạo Tổ, cũng bởi vì lúc trước Đạo Gia cũng không có tham dự vây giết hắn cùng phụ thân hắn, hắn tiếp nhận Thiên Tộc, nhìn là mặt mũi của Tiểu Thất!

Nhưng mà Bách Tộc còn lại tộc, Dương Diệp hắn thì sẽ không tiếp nhận đấy!

Dương Diệp hắn cũng không phải là thế giới cứu thế chủ!

Huống hồ, những thứ này tộc lúc trước là thế nào hại Dương Diệp hắn đấy, Dương Diệp hắn có thể không có quên. Lời nói khó nghe, Dương Diệp hắn không có tự mình giết Bách Tộc, đã là lòng từ bi rồi. Cứu Bách Tộc? Đó là Bách Tộc suy nghĩ nhiều!

Lúc này, Vu Hoàng kia đột nhiên nói: “Dương Diệp, chuyện ban đầu, là Vu Tộc ta các tộc không phải, hôm nay Bất Tử Tộc đột kích, Đại Thiên Vũ Trụ rơi vào tay giặc, chúng ta các tộc tự nhiên hẳn dắt tay...”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, một thanh Huyết Kiếm trực tiếp không vào trước ngực của Vu Hoàng kia.

Vu Hoàng kia thân thể lập tức cương cứng!

Vu Hoàng trong mắt, tràn đầy vẻ không thể tin được.

Trong tràng tất cả người thất kinh!

Mọi người đều là thật không ngờ, Dương Diệp vậy mà sẽ ra tay, hơn nữa vừa ra tay, sẽ giết Vu Hoàng.

Lúc này, Dương Diệp bỗng nhiên quay người, hắn mở hai mắt ra, trong hai mắt, huyết hồng một mảnh.

Nhìn thấy một màn này, mọi người không tự chủ được nhao nhao nhanh lùi lại.

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua Bách Tộc mọi người, “cút ngay lập tức!”

Nói xong, kia quay người rời đi. Đi vài bước, hắn lại dừng lại, sau đó lại nói: “Nửa khắc đồng hồ bên trong, ngươi giống như vẫn còn, hắn chính là kết quả của các ngươi!”

...

PS: Cảm tạ: Tên điên nửa mê nửa tỉnh, phá sản _ tử, yên lặng thưởng thức yêu, thư hữu YBS216, thư hữu 40670570, thiên Minh ca ca, thổi liễu phất trần, thư hữu 30095609 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

------oOo------

Chương 2203: Các Ngươi, Cùng Tiến Lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, yên tĩnh im ắng!

Thiên Tộc cùng Đạo Gia còn có một vài người loại đã tiến vào trong thành, ngoài thành chỉ còn Bách Tộc Huyền giả.

Nhìn cách đó không xa thi thể của Vu Hoàng kia, Bách Tộc Huyền giả trong mắt tràn đầy buồn bã sắc, còn có tuyệt vọng.

Hư Linh Thành.

Dương Diệp tiến nhập Hư Linh Điện, sau lưng hắn, Dương Liêm Sương muốn nói lại thôi.

Dương Diệp dừng bước lại, quay người mặt hướng Dương Liêm Sương, “cảm thấy bọn họ đáng thương?”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Liêm Sương, chúng ta không phải là làm từ thiện đấy, ngươi muốn hiểu rõ một chút, chúng ta bây giờ, bản thân đều khó bảo toàn! Bất Tử Tộc nếu là tiến công nơi đây, chúng ta lấy cái gì đi ngăn cản? Còn nữa, thế mọi người đáng thương kẻ yếu, bọn hắn bây giờ là kẻ yếu, ngươi thương hại bọn hắn, nhưng mà, ngươi có thể có nghĩ qua, lúc trước Nhân Tộc xảy ra vấn đề, Bách Tộc là như thế nào đối đãi Nhân Tộc hay sao? Bọn hắn nghĩ không phải là Nhân

Tộc đáng thương, mà là cướp đoạt, điên cuồng cướp đoạt Nhân Tộc. Bọn hắn hiện tại đáng thương, là bởi vì bọn hắn yếu, nhưng mà, khi bọn hắn mạnh hơn chúng ta lúc, ngươi xem một chút, bọn hắn vậy là cái gì sắc mặt!”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, “hơn nữa, bọn hắn chỉ là hy vọng coi nơi này như làm là một chỗ tránh nạn, không chỉ có bọn hắn, kể cả Thiên Tộc rất nhiều người, còn có Đạo Gia rất nhiều người, đều coi nơi này như làm là Tị Nạn Sở. Tại bọn họ những người này xem ra, ở tại chỗ này, trời sập, có Dương Diệp ta còn các ngươi nữa đi ngăn cản. Nói trắng ra là, đại đa số người cũng chỉ là đang lợi dụng chúng ta. Bất Tử Tộc đột kích, lại có bao nhiêu người nguyện ý đi ra cùng nhau đối mặt?”

Dương Liêm Sương nói khẽ: “Vậy ngươi hoàn nguyện ý thu lưu Thiên Tộc cùng Đạo Gia!”

Dương Diệp mặt hướng Dương Liêm Sương, “biết rõ Tiểu Thất sao? Ban đầu ở hạ giới, nếu không phải nàng hấp thu chính mình, ta sớm đã bị chết. Là nàng, bỏ ra ngủ say một cái giá lớn đã cứu ta. Cái này ân cứu mạng, Dương Diệp ta có thể không báo? Đạo Tổ, hắn mặc dù không có đã cứu ta, nhưng nhiều lần tương trợ ta. Hại người của ta, ta cả đời cũng sẽ không quên, nhưng mà, đã giúp người của ta, Dương Diệp ta cả đời đồng dạng sẽ không quên.”

Nói đến đây, Dương Diệp nhíu mày, đột nhiên ngẩng đầu, “bọn hắn tới!”

Đến rồi!

Dương Liêm Sương bỗng nhiên ngẩng đầu.

Trên không Hư Linh Đại Lục.

Một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ lặng yên hàng lâm!

Mỗi một Bất Tử Kỵ Sĩ tọa hạ đều là một đầu nanh ác!

Giờ khắc này, Hư Linh Đại Lục vô số người nhao nhao ngẩng đầu, nhìn về phía không trung. Mà tại trước mặt một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia, còn có một ông già, lão giả này, đúng là Binh Gia kia Binh Tổ!

Một vị lão tổ!

Mà ở Binh Giới lão tổ bên cạnh, là một gã khoác áo khoác ngoài Bất Tử Kỵ Sĩ, Bất Tử Kỵ Sĩ này, đúng là bất tử quân đoàn trong số ba tên thống, địa vị gần thứ vị này trên Độc Cô Tuyệt Thiên!

Binh Tổ kia nhìn thoáng qua bên cạnh số ba tên thống, sau đó nói: “Một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, sợ là không đủ!”

Số ba tên thống nhìn thoáng qua Binh Tổ, “ngươi là đối với chính mình không tin rằng, hay là đối với chúng ta không tin rằng?”

Binh Tổ khẽ lắc đầu, “Dương Diệp kia, không đơn giản.”

“Không đơn giản?”

Số ba tên thống đột nhiên khẽ nở nụ cười, “ngươi cũng đã biết, Bất Tử Tộc ta chinh chiến bao nhiêu vũ trụ? Mà trong lúc này, Bất Tử Tộc ta gặp bao nhiêu Siêu Cấp Yêu Nghiệt? Bao nhiêu cái siêu cấp cường giả?”

Nói đến đây, nàng cúi đầu nhìn xuống phía dưới, “Thiên Tài Yêu Nghiệt, Bất Tử Tộc ta thấy rất nhiều nhiều nữa... Đừng nói như hắn loại này, chính là so với hắn càng quái dị đấy, Bất Tử Tộc ta đều gặp rồi. Mà ngươi biết kết quả của bọn hắn sao? Chết rồi, đều chết hết. Liền tiến vào Thần Mộ tư cách đều không có!”

Binh Tổ nhìn thoáng qua số ba tên thống, không nói gì.

Tự tin!

Tại Bất Tử Tộc trong đoạn thời gian này, hắn phát hiện một điểm này, Bất Tử Tộc vô cùng tự tin. Đương nhiên, bọn hắn có thực lực này tự tin. Nhưng mà, hắn vẫn còn có chút lo lắng. Phía dưới Dương Diệp kia, thật không phải là một người hiền lành a!

Lúc này, một vệt ánh sáng màu máu từ phía dưới phóng lên trời, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở không xa.

Mà ở Dương Diệp bên cạnh, là Viên Lão.

Viên Lão nhìn thoáng qua đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, sau đó vừa nhìn về phía Binh Tổ kia, mỉm cười, không nói gì.

Số ba tên thống quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Dương Diệp, ngươi cảm thấy ngươi đám có hy vọng sao?”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Ngươi cảm thấy thế nào?”

Số ba tên thống mỉm cười, “ta sẽ không nói nhảm với ngươi rồi. Ngươi Dương Diệp nếu là nguyện ý mang theo phía dưới đám kia đạt tới Đại Thiện Cảnh trở lên Huyền giả đầu hàng, Bất Tử Tộc ta có thể làm cho bọn ngươi bất tử. Còn ngươi Dương Diệp, tôn thượng phải bàn giao, nếu là nguyện ý dốc sức cho Bất Tử Tộc ta, nàng sẽ đích thân tiến cử ngươi cho Tiểu Lâu Đại Nhân, để cho hắn tự mình bồi dưỡng ngươi.”

“Dương Diệp!”

Lúc này, cách đó không xa Binh Tổ đột nhiên nói: “Đây là một cái cơ hội.”

Dương Diệp mặt hướng Binh Tổ kia, Binh Tổ lại nói: “Các ngươi, ngăn không được Bất Tử Tộc, cho dù là lúc trước Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc cùng tứ đại gia rất cường thịnh thời kỳ, cũng không cản được, huống chi hiện tại. Đầu hàng đi!”

“Đầu hàng?”

Dương Diệp cười nói: “Như các ngươi mấy vị lão tổ bình thường? Trở thành dưới tay người khác một con chó?”

Nghe vậy, Binh Tổ kia thần sắc lập tức khó coi. Mà lúc này, Dương Diệp lại nói: “Kỳ thật, ta cũng không có nghĩ đến, đường đường lão tổ, vậy mà cam nguyện đi làm người khác con chó. Binh Tổ, tò mò hỏi một chút, làm chó tư vị dễ chịu sao?”

Binh Tổ đạm thanh nói: “Dương Diệp, hy vọng đợi tí nữa ngươi còn có thể nói như vậy.”

Dương Diệp cười cười, sau đó mặt hướng cái kia số ba tên thống, “Đến, để cho ta nhìn xem Bất Tử Tộc mạnh như thế nào!”

“Ngươi?”

Số ba tên thống khóe miệng nổi lên vẻ chế nhạo, “đủ tư cách sao?”

Ầm!

Lúc này, hơn mười đạo khí tức đột nhiên từ phía dưới phóng lên trời, thoáng qua, Thiên Nữ kia các loại nữ nhân xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh.

Thiên Nữ các loại nữ nhân cũng không hề rời đi Hư Linh Đại Lục, lúc trước trận đại chiến kia sau khi kết thúc, Thiên Nữ các loại nữ nhân chính là bắt đầu điên cuồng tu luyện, tại Hư Linh Tộc kia đặc thù chỗ tu luyện, Thiên Nữ các loại nữ nhân tu vi có thể nói là đột nhiên tăng mạnh!

Tuy rằng các nàng cũng không bước vào Tổ Cảnh, nhưng mà, các nàng lúc này, cũng không phải nàng lúc ban đầu đám!

Cách đó không xa, cái kia số ba tên thống nhìn thoáng qua đám người Thiên Nữ, sau đó cười nói: “Không sai, so với bình thường Thánh Nhân cường đại hơn nhiều rất nhiều. Bất quá, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, một đạo bạch quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Ầm!

Cái kia số ba tên thống trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Ở đằng kia số ba tên thống nguyên lai chỗ đứng, lơ lửng một thanh Phương Thiên Họa Kích!

Chiến Thiên!

Trong tràng, ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía bên phải Dương Diệp, chỗ đó, chẳng biết lúc nào xuất hiện một tên đang mặc quần trắng nữ tử.

An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh nhìn thẳng cách đó không xa cái kia số ba tên thống, “Bất Tử Tộc, rất mạnh?”

Cái kia số ba tên thống khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, “ngươi lập tức sẽ biết!”

Mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia số ba tên thống trước mặt của, An Nam Tĩnh một tay cầm Chiến Thiên mãnh liệt đất chính là một đập.

Cái kia số ba tên thống phản ứng cũng cực nhanh, lập tức đưa tay bắn một phát đâm ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia số ba tên thống trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại!

An Nam Tĩnh cũng không tiếp tục truy kích, nàng nắm tay trong Chiến Thiên hướng xuống nhẹ nhàng vừa để xuống.

Ầm!

Phương viên mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên.

Lúc này, An Nam Tĩnh nhìn về phía cái kia số ba tên thống, “ta cảm thấy, ngươi rất yếu.”

“Thật sao?”

Cái kia số ba tên thống lau khóe miệng máu tươi, nàng cười gằn, “không thể không nói, ta có chút đánh giá thấp ngươi rồi.”

Nói xong, chân phải mãnh liệt một đạp hư không, toàn bộ người hóa thành một đạo ánh sáng âm u hướng phía An Nam Tĩnh kia vọt tới.

Giờ phút này, cái kia số ba tên thống tựa như một vì sao rơi, khí thế cường đại đè không gian chung quanh rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh tay phải cầm trong tay Chiến Thiên đối với xa xa mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Chiến Thiên phá không mà đi!

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia số ba tên thống trực tiếp lần nữa bị chấn bay ra ngoài! Này vừa bay, trọn vẹn đã bay gần vạn trượng!

Giờ khắc này, trong tràng tất cả mọi người chấn kinh rồi.

Kể cả Dương Diệp cũng chấn kinh rồi!

Thực lực của An Nam Tĩnh này, so với lúc trước mạnh rất nhiều nhiều nữa...

Làm như biết rõ trong lòng Dương Diệp khiếp sợ, An Nam Tĩnh quay đầu lại nhìn thoáng qua Dương Diệp, “trận chiến ấy, ta thu hoạch rất nhiều!”

Nghe thế, Dương Diệp đã minh bạch.

Lúc trước cầm trận đại chiến, An Nam Tĩnh tuy rằng thiếu chút nữa vẫn lạc, nhưng mà, nàng cuối cùng không có vẫn lạc, mà không có rơi xuống nàng, tại một ít trận Đại Chiến Chi Trung, gặt hái được rất nhiều. Người ở trong tuyệt cảnh, dễ dàng nhất đột phá chính mình!

Hiển nhiên, tại một trận chiến kia, An Nam Tĩnh đột phá chính mình, biến thành cường đại hơn thêm!

Kỳ thật, không chỉ có An Nam Tĩnh, sau trận chiến ấy, Dương Diệp hẳn, còn có Thiên Nữ các loại nữ nhân, mỗi cái đều có rất lớn thu hoạch!

Cách đó không xa, cái kia số ba tên thống giờ phút này thần sắc cực kỳ dữ tợn, với nàng mà nói, tại đồng bậc bên trong chịu thiệt, đây không thể nghi ngờ là một cái thật lớn sỉ nhục!

Lúc này, cái kia số ba tên thống đột nhiên thổi một tiếng huýt sáo, thoáng qua, ở bên cạnh nàng, xuất hiện một đầu Yêu Thú.

Nanh ác!

Cái kia số ba tên thống trực tiếp ngồi ở cái kia nanh ác trên người, thoáng qua, kia trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u xuất hiện ở trước mặt của An Nam Tĩnh, cùng lúc đó, một cây trường thương đâm thẳng An Nam Tĩnh giữa lông mày!

Mà đang ở cái kia cây trường thương cách Dương Diệp giữa lông mày còn có nửa tấc lúc, thanh trường thương kia đột nhiên ngừng lại.

Bởi vì An Nam Tĩnh một con tay nắm chắc thanh trường thương kia cái chuôi thương!

Nhìn thấy một màn này, cái kia số ba tên thống đồng tử có chút co rụt lại, mà đúng lúc này, An Nam Tĩnh dùng sức kéo một phát, cùng lúc đó, nàng nâng lên chính là một đầu gối chỉa vào cái kia số ba tên thống bụng.

Ầm!

Cái kia số ba tên thống trực tiếp thân người cong lại bị chấn bay ra ngoài. Mà còn chưa kết thúc, lúc này, An Nam Tĩnh nắm cái kia số ba tên thống trường thương trong tay mãnh liệt đất chính là ném một cái!

Xùy~~!

Trường thương phá không mà đi, lập tức đâm vào cái kia số ba tên thống trong cơ thể, ẩn chứa trong đó lực lượng cường đại lần nữa đem cái kia số ba tên thống đánh bay, này vừa bay, trọn vẹn mấy vạn trượng xa!

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía An Nam Tĩnh kia!

An Nam Tĩnh coi thường mọi người, nàng phải bàn tay đến sau đầu, sau đó đem chính mình sau ót đuôi ngựa quấn ở trên cổ của chính mình, tiếp đó, nàng nhìn về phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, nàng tay phải cầm Chiến Thiên chỉ phía xa đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, “các ngươi, cùng tiến lên!”

Đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ: “...”

...

------oOo------

Chương 2204: Người Phương Nào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng tiến lên!

An Nam Tĩnh thật có thể đánh một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ sao?

Tự nhiên là không thể!

Nhưng mà, nàng An Nam Tĩnh dám đánh!

Dám!

Một chữ này, làm cho An Nam Tĩnh khí thế cường đại trước đó chưa từng có. Lưỡng Quân Giao Chiến, cái gì trọng yếu nhất? Tự nhiên là khí thế.

Trong tràng, ánh mắt của tất cả mọi người đều tập trung trên người An Nam Tĩnh.

Nếu như không phải là Dương Diệp, cô gái trước mắt này chính là Đại Thiên Vũ Trụ tồn tại chói mắt nhất. Mà cho dù là có Dương Diệp, Dương Diệp cũng không cách nào hoàn toàn bao trùm nàng này quang mang!

Võ Thần của Đại Thiên Vũ Trụ!

Mặc dù là còn chưa lớn lên Võ Thần, nhưng mà, Võ Thần danh tiếng, nàng nhưng hoàn toàn chịu đựng nổi!

Cách đó không xa, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ sắc mặt có phần có chút khó coi, bị khiêu khích như vậy, các nàng đương nhiên sẽ không không nhúc nhích.

Ầm!

Một trăm đạo khí thế cường đại đột nhiên phóng lên trời, này một trăm đạo khí thế cường đại bay thẳng đến An Nam Tĩnh bên này nghiền ép mà tới.

Cỗ khí thế này xuất hiện ở giữa phiến thiên địa này về sau, phía dưới cả Huyền giả Hư Linh Đại Lục lập tức mặt lộ vẻ vẻ hoảng sợ, cỗ khí thế này cho cảm giác của bọn hắn, giống như là ngày tận thế tới!

Không trung.

Dương Diệp đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, bên cạnh hắn Viên Lão đột nhiên đứng dậy, “thử xem chúng ta mới trận pháp đi!”

Dương Diệp mặt hướng Viên Lão, Viên Lão mỉm cười, sau đó hai tay có chút hư áp.

Trong chốc lát!

Cả trên không Hư Linh Đại Lục không gian đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một bàn cờ khổng lồ xuất hiện ở Hư Linh Đại Lục trên không.

Thiên Tuyệt Kỳ!

Thoáng qua, trong tràng tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo.

Vũ Trụ Tinh Không!

Giờ phút này, mọi người chung quanh tình cảnh biến thành một mảnh Vũ Trụ Tinh Không, đang lúc mọi người chung quanh, là tinh không vô tận, vô tận tinh cầu.

Vô tận tinh không, thâm sâu Vũ Trụ mênh mông!

Ánh mắt tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Viên Lão kia, tại vô số người nhìn chăm chú, Viên Lão bấm tay nhẹ nhàng điểm một cái.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Cái mảnh này Tinh Không Vũ Trụ khẽ run lên, ở đằng kia Vũ Trụ Tinh Không ở chỗ sâu trong, vô số tinh cầu phát sáng lên, ngay sau đó, một đạo đạo tinh quang mang theo người uy áp kinh khủng hướng phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia cách đó không xa số ba tên thống sắc mặt lập tức thay đổi!

Mà ở bên cạnh nàng ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia trong mắt cũng đầy là vẻ mặt ngưng trọng!

Nguy hiểm!

Giờ khắc này, Bất Tử Tộc đám người đều là cảm nhận được nguy hiểm.

“Ra tay!”

Ngay tại lúc này, cái kia số ba tên thống thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Theo số ba tên thống thanh âm vang lên, một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia tay cầm trường thương mãnh liệt hướng phía Viên Lão kia bên này chính là ném một cái.

Trăm súng phát ra cùng một lúc!

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trường thương qua, không gian trực tiếp bị xé tan thành phấn mai một, mà một trăm cây trường thương cuối cùng còn hội tụ vào một chỗ, đem tất cả lực lượng tập trung vào một chỗ. Bởi vậy, trong tràng không gian bắt đầu điên cuồng rung rung, lúc nào cũng có thể đập nát!

Dương Diệp đang muốn ra tay, cái kia viên nhưng là đột nhiên lắc đầu, “để cho ta nhìn xem Thủy Văn Minh này chuyện Thiên Tuyệt Kỳ Trận uy lực rốt cuộc có bao nhiêu đại!”

Lời nói dạ, Viên Lão hai tay đột nhiên kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt hắn, cùng lúc đó, một đạo đạo tinh quang đi đôi với một cỗ ác liệt Sát Phạt Chi Ý cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Thiên Tuyệt Kỳ Bàn này cứng rắn chặn trường thương của một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia, cùng lúc đó, trong đó thả ra lực lượng cường đại càng là trực tiếp đem đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại.

Mà lúc này, Viên Lão nhìn về phía Dương Diệp, “cho ngươi mượn sát ý cùng Tiểu Bạch dùng một lát!”

Sát ý!

Thiên Tuyệt Kỳ Bàn, kia tinh túy, chủ yếu là ở chỗ một cái ‘tuyệt’ chữ.

Tuyệt, cũng có thể giải thích thành giết!

Đây cũng chính là lúc trước hắn vì sao tiềm phục tại Binh Giới, thu thập Binh Giới Sát Phạt Chi Ý rồi!

Dương Diệp không do dự, đem Tiểu Bạch kêu lên, được Dương Diệp được lợi, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, vô số Linh khí hội tụ trong Thiên Tuyệt Kỳ Trận, theo Linh khí không ngừng dũng mãnh vào, Thiên Tuyệt Kỳ kia tản mát ra uy áp càng kinh khủng hơn!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong tay Huyết Kiếm bắn nhanh ra như điện, đã rơi vào trong Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia.

Trong Huyết Kiếm, mang theo Tổ Cảnh của Dương Diệp hắn sát ý!

Huyết Kiếm nhập bàn cờ, Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia thả ra Sát Phạt Chi Ý lập tức tăng vọt.

Lúc này, Viên Lão hướng phía trước bước ra một bước, sau đó bấm tay một điểm, “giết!”

Trong chốc lát, vô số tinh hồng sắc Tinh Quang uyển như mưa cuồng bình thường hướng phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ kích bắn đi.

Nhìn thấy một màn này, cái kia số ba tên thống sắc mặt cuối cùng đổi.

Giờ phút này uy lực của trận pháp so với trước đó mạnh ít nhất gấp mấy lần, các nàng coi như là có thể ngăn cản được, cũng sẽ bản thân bị trọng thương, mà các nàng không nhất định có thể ngăn cản được!

Giờ phút này, những cái kia Tinh Quang đã đến đến!

“Giết!”

Trong tràng, hơn một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ thanh âm ngay ngắn vang lên, trong chốc lát, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ hướng phía Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia vọt tới.

Phá trận!

Hiện tại, các nàng phải phá trận.

Nhưng mà, rất nhiều Bất Tử Kỵ Sĩ còn chưa dựa vào gần Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia liền trực tiếp bị những cái kia màu đỏ Tinh Quang cho xé tan thành phấn!

Chân chính xé tan thành phấn!

Cách đó không xa, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhíu mày, hắn do dự một chút, sau đó vẫy tay, một đám màu đỏ Tinh Quang đã rơi vào trong tay hắn.

Xùy~~!

Cái kia sợi Tinh Quang lập tức chính là xuyên thủng bàn tay của hắn!

Thật mạnh!

Dương Diệp ngẩng đầu mặt hướng chỗ xa kia, cách đó không xa, vô số màu đỏ Tinh Quang không ngừng xé rách thân thể của ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia.

Những thứ này Tinh Quang, có thể đơn giản xuyên thủng nhục thể của hắn, ý vị này, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia nếu là bị những thứ này Tinh Quang dính vào, tuyệt đối là không chết cũng bị thương đấy. Bất Tử Kỵ Sĩ sở dĩ mạnh, không phải là thân thể mạnh, tại thân thể phương diện, Bất Tử Kỵ Sĩ tuyệt đối so với không hơn Dương Diệp hắn đấy. Mà Dương Diệp hắn cũng đỡ không nổi, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này như thế nào ngăn cản?

Vẫn lạc!

Trong sân một ít Bất Tử Kỵ Sĩ bắt đầu vẫn lạc.

Thiên Tú từng nói, muốn giết ít Bất Tử Kỵ Sĩ này, phải có được lực lượng tuyệt đối, trong nháy mắt hủy diệt đi các nàng tất cả sinh cơ. Mà hiển nhiên, này Thiên Tuyệt Trận lực số lượng lớn dùng làm được một điểm này!

Mà đúng lúc này, ở đằng kia rất xa trong Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ, một cái tay đột nhiên từ trong đó đưa ra ngoài, ngay sau đó, cái tay kia đối với vị trí của Hư Linh Đại Lục nhẹ nhàng quét qua.

Ầm!

Này quét qua, trên không Hư Linh Đại Lục kia những cái kia màu đỏ Tinh Quang trong nháy mắt chính là toàn bộ bị xóa đi!

Nhìn thấy một màn này, đám người Viên Lão chân mày cau lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Vô Tận Hắc Động kia quang chỗ cửa, thoáng qua, tay phải hắn có chút xoay tròn, một đạo hồng sắc Tinh Quang chùm tia sáng trực tiếp xuyên toa không gian, đi tới Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, mà lúc này, cái tay kia đột nhiên nhẹ nhàng điểm một cái.

Ầm!

Một điểm này, đạo kia chùm sáng màu đỏ trực tiếp đập nát mai một!

Cùng lúc đó, cái tay kia đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, này tìm tòi, trên không Hư Linh Đại Lục đột nhiên xuất hiện một cái tay, cái tay này bay thẳng đến Hư Linh Đại Lục kia đè ép xuống!

Dương Diệp thần sắc lập tức ngưng trọng lên!

Một chưởng này nếu rơi xuống, cả Hư Linh Đại Lục lập tức thì sẽ hóa thành bụi bặm!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Viên Lão đột nhiên nói: “Đồng loạt ra tay!”

Đồng loạt ra tay!

Viên Lão sinh ý bên trong cũng là mang theo ngưng trọng!

Sinh ý rơi xuống, hai tay kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia đột nhiên hóa thành một đạo tinh quang hướng phía bàn tay kia chấn tới.

Mà cách đó không xa, An Nam Tĩnh cũng là nắm tay trong Chiến

Thiên mãnh liệt hướng phía cái bàn tay kia chính là ném một cái.

Một bên Thiên Nữ các loại nữ nhân cũng là nhao nhao ra tay.

Tại chỗ, Dương Diệp không có ở giữ lại, bàn tay hắn mở ra, Hồng Mông Tháp xuất hiện ở trong tay hắn, thoáng qua, hắn nắm Hồng Mông Tháp phóng lên trời, bay thẳng đến cái bàn tay kia đụng tới.

Rầm rầm rầm rầm!

Trên không Hư Linh Đại Lục, từng đạo nổ vang rung trời âm thanh không ngừng vang vọng dựng lên, nhưng mà, cái tay to kia nhưng là vẫn không có biến mất.

Phía dưới, trong Hư Linh Thành, vô số người bắt đầu sợ hãi!

Trốn!

Một ít nhân loại Huyền giả cùng Huyền giả Thiên Tộc nhao nhao bắt đầu trốn, những người này trốn ra Hư Linh Thành.

Trốn người, rất nhiều!

Trước đây không lâu, những người này đem Hư Linh Thành đã coi như là là hy vọng cuối cùng, mà hôm nay, bọn hắn nhưng lựa chọn chạy trốn này phía trước bọn họ cho là hy vọng chi địa!

Bất quá, vẫn là có rất nhiều người giữ lại!

Thiên tế trong hư không, cái bàn tay kia tuy rằng không nghiền nát, nhưng mà, giảm xuống tốc độ nhưng là chậm lại.

Nhưng mà, bất kể là Dương Diệp hay vẫn là mọi người, đều rất rõ ràng, tiếp tục như vậy căn bản không phải biện pháp!

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên tay phải đặt ở chính mình chỗ mi tâm, chỗ đó, một đạo hồng mang chợt hiện hiện ra, thoáng qua, Tiểu Hồng kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vào đi!”

Tiểu Hồng trừng mắt nhìn, trong mắt mang theo vẻ vui thích, sau một khắc, nàng trực tiếp hóa thành một đạo huyết mang không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Ầm!

Trong chốc lát, một cỗ sát ý ngút trời ở giữa sân quét sạch ra, thoáng qua, này cỗ sát ý phóng lên trời, trực tiếp đánh về phía Kình Thiên Cự Thủ kia.

Ầm!

Này cỗ sát ý hướng ở đằng kia cự trên tay, trực tiếp đem cái tay to kia đánh rách ra, mà ở trong mắt của tất cả mọi người, cái tay to kia phía dưới, toàn thân máu đỏ Dương Diệp lần nữa thượng triều chính là đâm một cái.

Xùy~~!

Trong tay hắn Huyết Kiếm trực tiếp đâm vào cái tay to kia bên trong, mà lúc này, một cỗ lực lượng kinh khủng từ cái tay to kia bên trong nghiêng hạ xuống.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bị rung một cái đi, nhưng mà, Kình Thiên Cự Thủ kia nhưng là ‘răng rắc’ một tiếng, sau đó quy tét ra. Ngay sau đó, tại dưới ánh mắt chăm chú của tất cả mọi người, cái tay to kia đột nhiên nổ bể ra, vô số năng lượng mảnh vỡ từ Thiên tế rơi xuống phía dưới.

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa trong lòng đám người Viên Lão lập tức thở dài một hơi.

Mà lúc này, tại Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, lại duỗi một tay ra, bất quá, mới ra đến, một đạo ánh sáng âm u đột nhiên đánh vào trên bàn tay kia.

Ầm!

Cái tay kia ầm ầm vỡ vụn!

Yên lặng một cái chớp mắt, cái kia cánh cổng ánh sáng bên trong, một giọng nói truyền ra, “người phương nào!”

...

PS: Cảm tạ: Ngươi chết non hoàng, mỉm cười chôn tâm, tên điên nửa mê nửa tỉnh, phá sản _ tử, yên lặng thưởng thức yêu, thư hữu YBS216, thư hữu 40670570, gió mát không tiêu tan mọi người phụ thể, lĩnh trên thanh tuyền, lưu trác hàng nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!!

------oOo------

Chương 2205: Dựa Vào Cái Gì?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người phương nào!

Thanh âm như sấm rền ở mảnh này trong Vô Tận Hắc Động vang lên.

Nhưng mà, cũng không có được đáp lại!

Yên lặng một cái chớp mắt, lại là một tay từ trong đó dò ra, cái tay này, trực tiếp xuyên toa không gian, hướng phía Hư Linh Đại Lục dò tới.

Nhưng mà, còn chưa tới Hư Linh Đại Lục kia, cái tay này liền trực tiếp bị một đạo ánh sáng âm u oanh trúng.

Ầm!

Tại nơi nào đó Không Gian Thông Đạo bên trong, cái tay này trực tiếp nổ bể ra, cùng một trong nảy sinh nổ bể ra đấy, còn có cái kia một vùng không gian!

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Nơi đây giống như chết yên tĩnh!

Trầm mặc một cái chớp mắt, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “có chút ý tứ!”

Thanh âm rơi xuống, trong tràng lần nữa khôi phục lại bình tĩnh.

Trên không Hư Linh Đại Lục, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên quay người rời đi.

...

Theo Bất Tử Kỵ Sĩ rút lui khỏi, Hư Linh Đại Lục lần nữa khôi phục bình tĩnh.

Nhưng mà, giờ phút này, Dương Diệp nhưng là vô cùng không bình tĩnh.

Giờ phút này, Dương Diệp toàn thân huyết hồng, vô cùng vô tận sát ý không ngừng từ trong cơ thể hắn phát ra, cả Hư Linh Đại Lục bầu trời cũng đã bị nhuộm đỏ.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp, cách đó không xa Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, trong tay hắn, chuôi này Huyết Kiếm điên cuồng rung động.

Sát ý này, Dương Diệp là có chút không khống chế được.

Hắn vốn là sát ý chính là Tổ Cảnh đỉnh phong, bất quá còn tốt, hắn miễn cưỡng có thể khống chế. Mà mà tăng thêm Sát Lục Chi Linh kia về sau, sát ý của hắn cường đại trước đó chưa từng có, điều này cũng đột phá hắn có thể thừa nhận được điểm tới hạn, bởi vậy, hắn hiện tại, không thể nghi ngờ là vô cùng nguy hiểm.

Mà một bên đám người Viên Lão cũng là ý thức đến một điểm này, lập tức mọi người thần sắc đều có chút ngưng trọng, mà lại mang theo một tia đề phòng.

Dương Diệp nếu là đột nhiên ra tay, đối với mọi người mà nói, không thể nghi ngờ là một tai nạn. Bây giờ Dương Diệp, tùy tiện một kiếm, đều đủ để đơn giản đánh chết một vị Thánh Nhân!

Ngay tại lúc này, Tiểu Bạch đột nhiên trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, mà một bên Viên Lão liền muốn ngăn cản, bất quá, lại bị An Nam Tĩnh ngăn cản, An Nam Tĩnh nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch cùng Dương Diệp, “hắn sẽ không làm thương tổn nàng!”

Viên Lão do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu, mà đúng lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm chính là chém.

Một kiếm này, đã rơi vào Tiểu Bạch đỉnh đầu nửa tấc vị trí!

Ẩn chứa trong đó cường đại sát ý trực tiếp đem Tiểu Bạch nhuộm đỏ, giờ khắc này, Tiểu Bạch biến thành màu đỏ như máu.

Tiểu Bạch nhưng không hề sợ hãi, nàng cứ như vậy nhìn xem Dương Diệp.

Một lát sau, Dương Diệp tay trái đột nhiên đặt ở trên đầu Tiểu Bạch, sau đó nhẹ nhàng vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “không sợ sao?”

Tiểu Bạch lắc đầu.

Dương Diệp nhếch miệng cười cười, chỉ có điều hắn giờ phút này, nụ cười này thật sự là có chút sấm nhân.

Dương Diệp tay trái đặt ở giữa lông mày chính mình, sau đó nói khẽ: “Có thể đi ra!”

Ầm!

Thanh âm rơi xuống, một đoàn ánh sáng màu đỏ từ giữa lông mày của hắn vọt ra.

Đúng là Tiểu Hồng!

Tiểu Hồng sau khi ra ngoài, Dương Diệp quanh thân tản ra sát ý lập tức thiếu rất nhiều.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, trên thân hắn sát ý triệt để tản đi.

Lúc này, Tiểu Bạch thoáng một phát bay đến trên bả vai hắn, sau đó ôm Dương Diệp cổ chính là một hồi cà xát vào lung tung.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó mặt hướng cái kia trước mặt Tiểu Hồng, “lúc này đây, nhiều cám ơn ngươi rồi!”

Nếu như không phải là lúc trước Tiểu Hồng tương trợ, hắn muốn phá vỡ cái tay to kia, vẫn rất có khó khăn.

Tiểu Hồng nhếch miệng cười cười, cũng bay đến trên vai của Dương Diệp, mà lúc này, Tiểu Bạch hung hăng lườm nàng một cái, người kia hiển nhiên có chút sợ hãi Tiểu Bạch, lập tức ủy khuất lại nhảy xuống tới, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhấc nàng đã đến trên bả vai mình, sau đó cười nói: “Tiểu Bạch, nàng vừa mới có thể là giúp ta chuyện rất lớn đây!”

Tiểu Bạch vểnh vểnh lên cái miệng nhỏ nhắn, sau đó tiểu trảo vung lên, vô số Linh khí tràn hướng Tiểu Hồng kia, người kia đại hỉ, đều đem những cái kia Linh khí hấp thu.

Dương Diệp đem hai thằng nhóc đều đưa đến trong Hồng Mông Tháp, sau đó hắn nhìn về phía đám người Viên Lão, “Hồi Hư Linh Điện đi!”

Viên Lão nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, trong tràng mọi người đi tới Hư Linh Điện.

Trong điện.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Vừa rồi người nọ, hẳn là Bất Tử Tộc sau lưng cường giả, chẳng qua là, chẳng biết tại sao đối phương lại đột nhiên buông tha cho ra tay!”

“Ta cảm giác được có người đang xuất thủ tương trợ!”

Lúc này, Viên Lão nói: “Ta cảm nhận được một cỗ lực lượng khác, Bất Tử Tộc cường giả kia rất có thể liền là bị cỗ lực lượng này cho cản trở.”

Một cỗ lực lượng khác!

Dương Diệp nhíu mày, “sẽ là ai chứ?”

Viên Lão khẽ lắc đầu, “không biết, tại ta biết bên trong, có thể giống như năng lực này người, chỉ có một vị, mà vị kia, hẳn là sẽ không xuất thủ mới đúng, mà ngoại trừ vị kia...”

Nói đến đây, kia chân mày cau lại.

Dương Diệp mặt hướng Viên Lão, “Viên Lão theo như lời cái vị kia, là người phương nào?”

Viên Lão nhìn về phía Dương Diệp, “một vị không cầm kiếm Kiếm Tu, theo ta được biết, hắn cùng với ngươi đến từ cùng một địa phương!”

Tiêu Dao tử!

Dương Diệp minh bạch Viên Lão nói người là người phương nào, chính là thần bí kia Tiêu Dao tử rồi.

Tiêu Dao tử ra tay?

Dương Diệp cũng hiểu được rất không có khả năng, Tiêu Dao tử không có lý do gì ra tay, cho dù là tìm đối phương luận bàn, cũng sẽ không ngay tại lúc này ra tay giúp đỡ, dùng Tiêu Dao tử nóng nảy, nhất định là đi trong Bất Tử Tộc tìm đối phương đấy!

Mà nếu như không phải là Tiêu Dao tử, cái kia là ai chứ?

Mà ngoại trừ Tiêu Dao tử, lại có ai giống như năng lực này chứ?

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, sau đó lắc đầu, hắn không tại suy nghĩ vấn đề này. Hắn mặt hướng Viên Lão, “Viên Lão, lúc trước ngươi Thiên Tuyệt Kỳ Bàn kia, uy lực vì sao cường đại như thế?”

Viên Lão cười nói; “Thứ này, thế nhưng là mới Văn Minh Thời Đại kết quả, uy lực của nó, cũng là nằm ngoài dự đoán của ta.”

Thủy Văn Minh!

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, một cùng sở hữu bốn cái văn minh, Thủy Văn Minh, còn có Bất Tử Tộc, Bất Tử Tộc về sau là Hư Linh Tộc, nếu như nghiêm chỉnh mà nói, chỉ có ba văn minh, cái kia chính là Thủy Văn Minh, Hư Linh Tộc, còn có bây giờ Bách Tộc. Bởi vì Bất Tử Tộc là Ngoại Lai Giả, mà lại Bất Tử Tộc cũng không có chính thức tiến vào Đại Thiên Vũ Trụ.

Mấy cái này văn minh bên trong, Thủy Văn Minh không thể nghi ngờ là cực kỳ thần bí. Còn mạnh như thế nào, Dương Diệp không biết, nhưng có thể xác định chính là, Thủy Văn Minh này khẳng định rất mạnh.

“Bất Tử Tộc này, quá mạnh mẽ!”

Lúc này, một bên Viên Lão đột nhiên nói; “Dùng thực lực của chúng ta bây giờ, chống lại bọn hắn, căn bản không có phần thắng. Theo như ta suy đoán, bọn hắn nhất định là có cái gì lớn hơn âm mưu cùng kế hoạch, bằng không thì, bọn hắn đã sớm đại quân áp đã tới. Hơn nữa, bọn hắn rõ ràng chiêu hàng, từ điểm đó mà xem, bọn hắn nhất định là có cái gì kế hoạch khác, đương nhiên, mặc kệ bọn hắn có kế hoạch gì, giữa chúng ta và bọn hắn thực lực cách xa, nhưng là không thể nghi ngờ!”

Thực lực cách xa!

Trong tràng đại điện trầm mặc lại!

Cho dù là Dương Diệp, không thừa nhận cũng không được, Bất Tử Tộc thật sự quá mạnh mẽ. Cùng Bất Tử Tộc ngạnh kháng, bọn hắn bên này thật sự không có bất kỳ phần thắng!

Nhưng mà, Dương Diệp hắn cùng đám người Binh Tổ như vậy, bỏ qua phía dưới những người kia, đi đầu hàng Bất Tử Tộc?

“Đầu hàng?”

Lúc này, Dương Diệp đứng lên, “chư vị, các ngươi nguyện ý đầu hàng sao?”

Mọi người còn không nói chuyện, Dương Diệp lại nói: “Dù sao Dương Diệp ta sẽ không đầu hàng xuống, ta tình nguyện chiến đến chết, cũng không muốn đi quỳ mà sống.”

Viên Lão cười nói: “Không ai nguyện ý quỳ mà sống, bất quá, chúng ta lập tức hẳn nghĩ thế nào đứng đấy sinh!”

Dương Diệp nói: “Viên Lão có ý tưởng gì không?”

Viên Lão lắc đầu, “không có có ý đặc biệt gì, bất quá, xấu nhất ý tưởng ngược lại là có, cái kia chính là cùng Bất Tử Tộc Lưỡng Bại Câu Thương. Thiên Tuyệt Kỳ Bàn này là một kiện chí bảo, khi tất yếu có thể làm nổ, mà nếu ta làm nổ nó, lôi đi chừng trăm vị Bất Tử Kỵ Sĩ vẫn là có thể, đương nhiên, ngươi Hồng Mông Tháp kia cũng được, nếu là làm nổ nó, nhất định có thể kéo rất nhiều Bất Tử Kỵ Sĩ chôn cùng!”

Ầm!

Ngay tại lúc này, một vệt kim quang đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, đạo kim quang kia trực tiếp đánh về phía Viên Lão kia.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Viên Lão kia trực tiếp bị oanh đã đến bên ngoài đại điện.

Xuất thủ không là người khác, đúng là Hồng Mông Tháp kia!

Đánh bay Viên Lão về sau, Hồng Mông Tháp còn muốn xuất kích, bất quá lại bị Dương Diệp ngăn cản, thời khắc này Hồng Mông Tháp có thể nói là hết sức tức giận, làm nổ nó... Nói đùa gì vậy!

Dương Diệp nói khẽ: “Viên Lão chẳng qua là chỉ đùa một chút!”

Hồng Mông Tháp run rẩy, còn đang tức giận!

Dương Diệp lắc đầu im lặng, Viên Lão này cũng thế, không biết gia hỏa này có được cực cao linh trí sao? Trước mặt của nó nói muốn làm nổ nó, đây không phải tìm việc sao?

Cách đó không xa, Viên Lão đi đến, hắn nhìn thoáng qua Hồng Mông Tháp, sau đó cười khổ, “lúc trước là lão hủ lỡ lời, thứ lỗi, thứ lỗi!”

Hồng Mông Tháp kia run rẩy, sau đó tiến vào Dương Diệp trong cơ thể.

Ngay tại lúc này, ngoài thành đột nhiên truyền đến tiếng ồn ào.

Trong điện mọi người nhìn về phía ngoài thành, rất nhanh, Dương Liêm Sương tiến nhập trong đại điện, sau đó nói: “Trước kia, rất nhiều người đã đi ra Hư Linh Thành, mà bây giờ, bọn hắn gặp Hư Linh Thành vô sự, cho nên, lại đã trở về!”

Nghe vậy, trong tràng mọi người lông mày đều là nhíu lại.

“Đi xem!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, mang theo mọi người đã đi ra đại điện.

Ngoài thành.

Giờ phút này, vô số người tại Hư Linh Thành bên ngoài cãi nhau.

Bất quá, tại nhìn thấy đám người Dương Diệp lúc, trong tràng lập tức biến thành yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp nhìn quanh thoáng một phát xa xa, thần sắc thấp trầm như nước. Ngoài thành, người còn rất nhiều, có nhiều phần mười vạn!

Những người này, có Nhân Tộc đấy, cũng có Thiên Tộc đấy.

“Xử lý như thế nào?” Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương nói khẽ.

“Chúng ta muốn vào thành!”

Lúc này, phía dưới lại có người đột nhiên rống kêu lên.

Vào thành!

Theo đạo thanh âm này vang lên, vô số người bắt đầu đi theo rống kêu lên.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, trong chốc lát, trong đó một người đàn ông trung niên trực tiếp bị hắn bắt ra, nhìn thấy Dương Diệp, Thanh Niên Nam Tử kia hiển nhiên có chút sợ hãi, căn bản không dám nhìn thẳng Dương Diệp.

Dương Diệp đi đến trước mặt trung niên nam tử kia, “ngươi muốn vào thành, dựa vào cái gì?”

“Ta...”

Trung niên nam tử kia không biết làm sao.

Dương Diệp quay đầu mặt hướng cái kia phía dưới mọi người, “các ngươi không phải mới vừa đều muốn ra khỏi thành sao? Ta để cho các ngươi ra khỏi thành. Hiện tại, các ngươi lại muốn trở về! Coi nơi này như làm cái gì?”

“Vừa rồi tình thế nguy cấp như vậy, chúng ta cũng không thể ở trong đó chờ chết chứ?” Lúc này, trước mặt Dương Diệp trung niên nam tử kia nói khẽ.

“Tình thế nguy cấp?”

Dương Diệp quay người mặt hướng trung niên nam tử kia, “vậy chúng ta thì sao? Chúng ta tại trong hư không tại Bất Tử Tộc đại chiến, lại vì cái gì cái gì?”

Nói đến đây, Dương Diệp quay người mặt hướng cái kia phía dưới mọi người, cùng lúc đó, thanh âm đột nhiên có chút dữ tợn, “các ngươi cũng biết? Chúng ta nếu không phải chiến, chúng ta sẽ không chết, nhưng là các ngươi, toàn bộ các ngươi đều phải chết! Như thế nào? Đem chúng ta đối với các ngươi bảo hộ cho rằng là đương nhiên? Nếu như là vậy, cái kia ta nói cho các ngươi biết, các ngươi sai hoàn toàn! Giờ phút này lên, phàm là người ngoài thành, bất kể là Nhân Tộc hay vẫn là Thiên Tộc, một phút đồng hồ trong vẫn còn, toàn bộ tru sát! Các ngươi đã phải đi, vậy vĩnh viễn đừng cho lão tử trở về!”

“Ngươi...” Dương Diệp bên cạnh, trung niên nam tử kia chỉ vào Dương Diệp, “ngươi quá tàn nhẫn! Bên ngoài đều là Bất Tử Tộc quân đoàn, ngươi đuổi chúng ta đi, hay là tại giết chúng ta, Dương Diệp, ngươi... Ngươi không thể làm như vậy, ngươi không thể như vậy ích kỷ, ngươi...”

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Liêm Sương, “Liêm Sương, ngươi nói, nếu như chúng ta vừa rồi chết trận, có thể hay không có người cho chúng ta nhặt xác?”

Dương Liêm Sương trầm mặc.

------oOo------

Chương 2206: Quân Chi Ý, Tiếp Xúc Ta Chi Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bi ai!

Lúc này đây, Dương Diệp đột nhiên cảm giác mình có chút bi ai, hoặc có lẽ là có chút tâm lạnh.

Hắn khiến những người này tiến vào Hư Linh Thành, tự nhiên là xuất phát từ hảo ý, cũng không có nghĩ qua khiến những người này đi chống cự Bất Tử Tộc. Nhưng mà, những người này nhưng là đem đây hết thảy cho rằng là đương nhiên!

Đương nhiên!

Những người này cho rằng Dương Diệp hắn bảo vệ bọn hắn là chuyện đương nhiên!

Mà Dương Diệp hắn nếu không phải bảo hộ, chính là tàn nhẫn, chính là từ tư!

Nhưng mà, những người này nhưng là chưa bao giờ cân nhắc qua hắn cùng với đám người Dương Liêm Sương.

Có thể nói, nếu như vừa rồi trận chiến ấy bọn hắn chết trận, sợ là ngay cả cho bọn hắn nhặt xác người đều không có!

Cách đó không xa, Dương Liêm Sương cũng đã trầm mặc.

Lúc này đây, nàng cũng có chút tâm lạnh.

Trên đời tổng là có như vậy một số người, cho rằng người khác vì bọn họ làm hết thảy đều là chuyện đương nhiên, mà khi người khác một ngày nào đó không vì bọn họ làm dễ dàng lúc, bọn hắn liền cho rằng người khác ích kỷ, cho rằng người khác không giảng tình nghĩa!

Người, đều là từ tư đấy!

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trung niên nam tử kia nhìn thấy một màn này, còn muốn nói điều gì, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Câm miệng, các ngươi nhớ kỹ một điểm, Dương Diệp ta không nợ các ngươi, không có nghĩa vụ cho các ngươi liều, cho các ngươi chết. Nửa khắc đồng hồ bên trong, ngoài thành nếu là còn có người, có bao nhiêu, ta giết bao nhiêu, các ngươi như là cảm thấy ta sẽ không động thủ, liền thử xem.”

“Dương Diệp...”

Lúc này, trung niên nam tử kia đột nhiên nóng nảy, “ngươi, ngươi không thể làm như vậy, ngươi...”

Xùy~~!

Trong tràng, trung niên nam tử kia đầu đột nhiên không có dấu hiệu nào bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Ngoài thành, tất cả mọi người ngây dại.

Giờ khắc này, ngoài thành mọi người sợ hãi.

Dương Diệp!

Bọn hắn giờ khắc này nhớ tới người trước mắt này là ai. Đây chính là Dương Diệp, cái kia giết người không chớp mắt Dương Diệp. Mà bọn hắn giờ phút này cũng mới phát hiện một điểm, lúc trước, trước đó, bọn hắn trong thành lúc, kỳ thật phát hiện Dương Diệp cũng không có đáng sợ như vậy, phải nói, nhiều khi Dương Diệp vẫn là rất hòa ái, bởi vậy, bọn hắn đối với Dương Diệp tâm mang sợ hãi càng ngày càng ít. Nhưng mà, bọn hắn giờ phút này đột nhiên phát hiện, đã từng Dương Diệp kia lại đã trở về!

Cái kia so với Bất Tử Tộc càng đáng sợ hơn Dương Diệp lại đã trở về!

Dương Diệp không có để ý ngoài thành mọi người, cùng Dương Liêm Sương tiến nhập Hư Linh Thành.

Mà nửa khắc đồng hồ, rất nhanh thì qua.

Bất quá ngoài thành, vẫn là có rất nhiều người không hề rời đi.

Mà lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ trong thành kia vang lên, thoáng qua, một thanh màu máu đỏ kiếm đột nhiên từ thành bên trong bay ra, nhìn thấy một màn này, ngoài thành kia mọi người sắc mặt đại biến, như điên hướng phía bốn phía bỏ chạy.

Chỉ chốc lát, ngoài thành đã không có một bóng người!

Trong thành, trong Hư Linh Điện.

“Đều là chút người đáng thương!” Viên Lão đột nhiên nói khẽ.

Dương Diệp lắc đầu, “ta có thể giúp ngươi, nhưng mà, nếu như ngươi là đem trợ giúp của ta cho rằng là đương nhiên, cho là ta nên trợ giúp ngươi, cái kia thật có lỗi, ta sẽ Nhất Ba Chưởng lắc tại trên mặt ngươi, để cho ngươi thanh tỉnh một chút.”

Viên Lão nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Tiếp đó, chúng ta làm thế nào?”

Dương Diệp chính yếu nói, ngay tại lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu, sau một khắc, hắn cùng với trong điện mọi người toàn bộ biến mất, đi tới trên không Hư Linh Đại Lục.

Tại trên không Hư Linh Đại Lục kia, có một tên người đeo ba cây trường thương nữ tử.

Độc Cô Tuyệt Thiên!

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn lướt qua phía dưới Hư Linh Đại Lục, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “không nghĩ tới, một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ tăng thêm một vị tên thống, đều không thể bắt lại nơi đây, ngược lại còn tổn binh hao tướng. Dương Diệp, ngươi thực để cho ta ngoài ý muốn.”

Dương Diệp nói: “Có chút hiếu kỳ, ngươi Bất Tử Tộc chiêu hàng mấy vị kia lão tổ, đến tột cùng là vì thế nào?”

“Ngươi đầu hàng tới đây, chẳng phải sẽ biết?” Độc Cô Tuyệt Thiên nói.

“Đầu hàng?” Dương Diệp lắc đầu, “Dương Gia ta người, không có đầu hàng gien.”

Độc Cô Tuyệt Thiên đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, “Dương Diệp, vũ trụ rất lớn, đi theo Bất Tử Tộc ta, ngươi mới có thể đi càng xa. Hơn phản kháng? Không có đường sống đấy. Ta gặp ngươi là một người mới, mới nói với ngươi nhiều như vậy lời nói, chớ để làm hại chính mình, còn có bên cạnh những người kia.”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “ta cảm thấy, này người sống, đó là sống một cái thư thái, sống một cái tự do. Đầu hàng Bất Tử Tộc? Bị người khác hô đến gọi đi, nhìn đừng người thần sắc còn sống, này cách sống, Dương Diệp ta khinh thường!”

“Thật sao?”

Độc Cô Tuyệt Thiên cười cười, sau đó tay phải vung lên, trong chốc lát, sau lưng nàng, xuất hiện mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ!

Đại quân đều đè xuống!

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thẳng Dương Diệp, “ở chỗ này, chúng ta đã lãng phí quá nhiều thời gian. Dương Diệp, đằng sau ta một cùng sở hữu năm trăm bảy mươi Bất Tử Kỵ Sĩ, các nàng đều là Bất Tử Tộc ta tinh anh trong tinh anh, nếu bàn về một mình đấu, có lẽ không bằng ngươi, nhưng mà, các nàng là quân đội, không phải là dũng phu, không sẽ cùng ngươi một chọi một một mình đấu. Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, hàng hay là không hàng, nếu không phải hạ thấp, ta có thể bảo đảm, một khắc sau, cả Hư Linh Đại Lục, đem không có một cái nào người sống!”

Hàng hay là không hàng!

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia lại nói: “Dương Diệp, ngươi không phải là Hư Linh Tộc, ngươi không có ngăn cản Bất Tử Tộc ta năng lực. Mà Bất Tử Tộc ta đối với ngươi sở dĩ như vậy, chẳng qua là cảm thấy ngươi là một người mới, vừa được Bất Tử Tộc ta công nhận của Sát Lục Chi Linh, bởi vậy, Bất Tử Tộc ta tưởng để cho ngươi gia nhập chúng ta, tổng cộng chế nghiệp lớn.”

Hạ thấp?

Dương Diệp mặt hướng chung quanh, ở xung quanh hắn, là An Nam Tĩnh, là Thiên Nữ cùng đám người Viên Lão.

Dương Diệp cười nói: “Các ngươi nguyện ý đầu hàng sao?”

Đầu hàng!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì.

Mà Minh Nữ các loại nữ nhân cũng không nói gì, bất quá, các nàng tuy nhiên cũng đứng ở Dương Diệp bên này, ý kia đã rất rõ ràng rồi.

Về phần Viên Lão, Viên Lão cười cười, sau đó nói: “Đầu hàng loại chuyện này, thật sự làm không được, thật không có tôn nghiêm!”

Dương Diệp mặt hướng Độc Cô Tuyệt Thiên kia, “nhìn thấy không?”

Độc Cô Tuyệt Thiên nhẹ gật đầu, sau đó nói; “Đã như vậy, vậy các ngươi tất cả mọi người đều đi chết đi!”

Nói xong, nàng tay phải vung lên, trong chốc lát, sau lưng nàng mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia bay thẳng đến phía dưới Hư Linh Đại Lục vọt tới.

Mà đúng lúc này, một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại trước mặt Dương Diệp, ngay sau đó, người áo đen kia hai tay ở trước ngực kết một cái kỳ dị thủ ấn, thoáng qua, một giọng nói ở giữa sân vang lên, “này thiên, nơi đây, nơi đây vạn vật, nghe ta chi lệnh, tụ họp!”

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Cả trong Đại Thiên Vũ Trụ tất cả không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, đang lúc mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, vô số lực lượng uyển như thủy triều từ bốn phương tám hướng tụ đến.

Giờ khắc này, cả Đại Thiên Vũ Trụ đều sôi trào!

Ngay tại lúc này, người áo đen kia đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, “để cho nàng ra tới giúp ta!”

Tiểu Bạch!

Dương Diệp còn không nói chuyện, Tiểu Bạch liền đã xảy ra rồi.

Tiểu Bạch sau khi xuất hiện, nàng nhìn thoáng qua người áo đen, sau đó cái miệng nhỏ nhắn há miệng phun ra.

Ầm!

Một cỗ cực kỳ khủng bố Linh khí đột nhiên xuất hiện tại bốn phía!

Càng ngày càng nhiều lực lượng hội tụ đến trong tràng đến, giờ khắc này, cả Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh đều cống hiến ra chính mình hơi yếu một phần lực lượng. Những lực lượng này đơn thể rất nhỏ yếu, nhưng mà, toàn bộ hội tụ ở chỗ này, đó là kinh khủng cỡ nào?

Chăm chú là một cỗ khí thế, liền trực tiếp đem mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia bức lui gần vạn trượng khoảng cách, mà trong đó lực lượng cường đại càng là đè Bất Tử Kỵ Sĩ kia tọa hạ nanh ác khom người xuống đi.

Cùng lúc đó, trong tràng không gian đột nhiên tầng tầng co rút lại, không đến một hồi, không gian chung quanh chính là tạo thành một cái lồng giam đem sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia cho vây khốn... Mà bắt đầu.

Mà ở không gian xung quanh này phía trên, là cái kia vô số sinh linh lực lượng, nhưng mà, mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia cũng là cường hãn, vậy mà thiếu chút nữa phá vỡ không gian kia lồng giam. Bất quá thời điểm này, người áo đen kia nhìn về phía Tiểu Bạch.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, ý kia là đang hỏi, cái gì...

Người áo đen lắc đầu, giờ phút này, trong lòng người áo đen giống như một vạn con ngựa đang lao nhanh. Đây chính là Linh Chủ, trong Thiên Địa, địa vị không hề yếu Linh Chủ của nàng a!

Mà bây giờ, hoàn toàn chính là một con cái gì cũng không biết nảy sinh vật!

Người áo đen lần nữa lắc đầu, sau đó nói: “Linh khí, áp súc cái mảnh này Linh khí trong Thiên Địa ngăn chặn các nàng!”

Giờ khắc này, Tiểu Bạch đã minh bạch.

Lập tức tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, vô số Linh khí hội tụ tại không gian kia lồng giam phía trên, thoáng qua, đó vốn là bị mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ đánh rách không gian lồng giam biến thành đã kiên cố lên.

Mà cả Đại Thiên Vũ Trụ, còn có vô số lực lượng cùng Linh khí liên tục không ngừng hướng phía bên này tụ đến!

Sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia cùng thiên tuyệt kỵ sĩ bị áp chế gắt gao lấy!

Chúng Sinh Chi Lực!

Giờ khắc này, Dương Diệp có điểm minh bạch lúc trước Thiên Tú nói cái gì kia Chúng Sinh Chi Lực rồi.

Cái này là chân chính Chúng Sinh Chi Lực. Sát ý của hắn, đạt tới Tổ Cảnh về sau, cũng là Chúng Sinh Chi Lực tương trợ mà thành, nhưng mà, Chúng Sinh Chi Lực kia cùng trước mắt Chúng Sinh Chi Lực này so sánh với, hay yếu rất nhiều!

Dương Diệp nhìn thoáng qua người áo đen kia, hắn đã nhận ra người này, người này chính là Vũ Trụ Chi Linh kia!

Đại Thiên Vũ Trụ linh!

Trụ Linh!

Về phần đối phương vì cái gì đi ra giúp hắn, hắn liền có chút không hiểu. Bất quá, đối phương thực lực này ngược lại là vượt xa xa tưởng tượng của hắn.

Xa xa, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia bị Đại Thiên Vũ Trụ này Chúng Sinh Chi Lực áp chế gắt gao lấy, mặc kệ sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia như thế nào phản kháng, cái kia lồng giam không gian đều không nhúc nhích chút nào! Cùng lúc đó, cái kia lồng giam không gian bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại không hoàn toàn ăn mòn sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia!

Nhưng mà ngay tại lúc này, cái kia rất xa Vô Tận Hắc Động cánh cổng ánh sáng chỗ, một cái tay đột nhiên đưa ra ngoài, cái tay kia cách không liền trực tiếp là một chưởng vỗ tại Hư Linh Đại Lục kia chỗ không gian lồng giam phía trên.

Ầm!

Không gian kia lồng giam lập tức rạn nứt ra!

Nhìn thấy một màn này, mọi người sắc mặt đại biến!

Mà lúc này, cái tay kia lần nữa vỗ vào không gian kia lồng giam phía trên.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, không gian kia lồng giam trực tiếp nổ bể ra, Trụ Linh kia toàn bộ người trực tiếp bay ra ngoài, trong tràng cái kia Chúng Thánh lực lượng giống như thủy triều thối lui.

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên kia hít sâu một hơi, sau đó gằn giọng nói: “Giết, ta muốn Hư Linh Đại Lục này, không để lại một người sống!”

Nói xong, kia cùng sau lưng ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia bay thẳng đến đám người Dương Diệp vọt tới!

Dương Diệp nhíu mày, tay có chút xoáy, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn.

Mà đúng lúc này từng cái

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi vang lên, thoáng qua, một đạo ánh kiếm màu vàng óng từ Thiên tế điện xạ mà đến, thoáng qua, luồng ánh kiếm màu vàng óng kia đã rơi vào trước mặt Dương Diệp. Kiếm quang tản đi, một tên đang mặc váy tím nữ tử xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp!

Kiếm Thủ!

Kiếm Thủ nhìn thẳng Dương Diệp, “quân chi ý, tiếp xúc ý ta!”

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một thanh kiếm treo lơ lửng ở trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó duỗi tay nắm chắc kiếm.

Ầm!

Trong chốc lát, một cổ kinh khủng kiếm ý từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cỗ kiếm ý này sau khi xuất hiện, lập tức đè lại quanh người hắn sát ý!

Dương Diệp cầm theo Kiếm Thủ chậm rãi hướng phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ đi đến, “kiếm đến!”

Ô... Ô... Ô... N... G!

Giờ khắc này, vô số tiếng kiếm reo từ Đại Thiên Vũ Trụ các ngõ ngách vang vọng dựng lên, ngay sau đó, vô số kiếm phóng lên trời, sau đó hướng phía Hư Linh Đại Lục tụ đến!

Một màn này, rất đúng đồ sộ!

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2207: Rất Tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Thủ thần phục!

Giờ khắc này, Kiếm Thủ chân chính thần phục.

Kiếm Thủ là Nhân nghĩa kiếm, nàng có linh trí của chính mình, nàng rất rõ ràng, lúc này đây, nếu như Dương Diệp bên này không có ngăn trở Bất Tử Tộc đại quân lời nói, cả Đại Thiên Vũ Trụ sẽ biến thành cái dạng gì.

Đám người Dương Diệp nếu là thất bại, cả Hư Linh Đại Lục toàn bộ sinh linh sẽ toàn bộ bị tru sát, ngay sau đó là cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Cuối cùng, nàng lựa chọn thần phục Dương Diệp!

Tại Dương Diệp tay cầm Kiếm Thủ một chớp mắt kia, kiếm ý của hắn lập tức tăng vọt, giờ khắc này, kiếm ý của hắn đã đem sát ý ngăn chặn, bất quá rất nhanh, sát ý của hắn dưới sự trợ giúp của Sát Lục Chi Linh kia lại điên cuồng tăng vọt.

Bất quá, lúc này đây sát ý kia không có thể áp chế kiếm ý!

Bởi vì có Kiếm Thủ ở đây!

Đại Thiên Vũ Trụ kiếm thứ nhất!

Vạn kiếm đứng đầu!

Giờ phút này, sát ý của hắn cùng kiếm ý thuộc về ai cũng không áp chế nổi ai!

Nếu như không phải là Dương Diệp, này hai cỗ ý cảnh nhất định là muốn đánh nhau, ai cũng không phục ai!

Trong tràng.

Dương Diệp một câu kia kiếm đến, vô số kiếm không ngừng từ Đại Thiên Vũ Trụ các giới xuyên thẳng qua mà đến, chỉ chốc lát, cả trên không Hư Linh Đại Lục liền xuất hiện rậm rạp chằng chịt kiếm, những kiếm này, đều không phải là phàm vật, mà là cái loại này có linh tính kiếm!

Trong tràng, mọi người nhìn thấy một màn này, thần sắc đều có chút ngưng trọng. Đặc biệt là cách đó không xa đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, Dương Diệp cá nhân thực lực, khi lấy được thanh kiếm này về sau, lần nữa gợi ý không ít!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ vọt tới.

Mà sau lưng Dương Diệp, vô số kiếm hóa thành từng trận kiếm quang theo sát, như vậy tình cảnh, hết sức đồ sộ rung động!

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên hai mắt híp lại, sau một khắc, kia tay cầm trường thương đối với lên trước mặt chính là đâm một cái.

Mà lúc này, Dương Diệp kiếm đã tới.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, tại vô số người trong ánh mắt, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trực tiếp bị rung động đến vạn trượng bên ngoài!

Mà lúc này, Dương Diệp đã xông vào đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ bên trong. Trong đó một Bất Tử Kỵ Sĩ bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới, nhưng mà từng cái

Xùy~~!

Theo một đạo nhọn âm thanh xé gió lên, Bất Tử Kỵ Sĩ kia đầu trực tiếp bay ra ngoài, nhưng mà, thân thể nhưng vẫn còn hướng, trọn vẹn lao ra mấy trăm trượng mới dừng lại!

Mà ở Dương Diệp trong tay, cầm theo đầu lâu của một Bất Tử Kỵ Sĩ.

Máu tươi vẫn còn tích.

Cái đầu kia hai mắt trợn lên, trong mắt, tràn đầy vẻ không thể tin được.

Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn về phía cách đó không xa đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, trong mắt, đỏ lên một rõ ràng.

Đỏ bên kia, tự nhiên là đại biểu sát ý, mà bên kia, tức thì đại biểu là kiếm ý!

Dương Diệp nhìn nhìn trong tay cái đầu kia, sau đó nhìn về phía đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, “thực yếu a!”

Nói xong, Dương Diệp trong tay cái đầu kia trực tiếp nổ bể ra, ngay sau đó, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên.

Cách đó không xa, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ sắc mặt đại biến, giờ phút này sự cường đại của Dương Diệp, quả thực nằm ngoài dự đoán của các nàng!

“Giết!”

Ngay tại lúc này, một bên Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, trong tràng tất cả Bất Tử Kỵ Sĩ bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ lực lượng vô hình đột nhiên xuất hiện tại bốn phía.

Kiếm Vực!

Trong Kiếm Vực, vô số kiếm điên cuồng rung rung, đạo đạo kiếm quang không ngừng từ mỗi một chuôi kiếm bên trong bắn ra.

Kiếm ý ngập trời!

Cường đại Kiếm Khí uy áp trực tiếp đem đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ ép hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, mà đúng lúc này, một đạo kiếm quang đột nhiên tại đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ bên trong chợt lóe lên.

Xuy xuy!

Đầu của hai Bất Tử Kỵ Sĩ trực tiếp bay ra ngoài!

Liền đường phản kháng đều không có chính là trực tiếp bay ra ngoài!

“Phá!”

Lúc này, mấy trăm khí thế đột nhiên giận dữ hét lên.

Ầm!

Trên không Hư Linh Đại Lục không gian kịch liệt run lên, mà Dương Diệp khóe miệng đột nhiên tràn ra một ngụm máu tươi, bản thân hắn càng là lui về phía sau trọn vẹn mấy ngàn trượng khoảng cách! Nhưng mà thoáng qua, Dương Diệp nhưng là lần nữa xông về đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ.

Xùy～～!

Trong đó hai Bất Tử Kỵ Sĩ đầu lâu trực tiếp bay ra ngoài, hai người này, đều không phản ứng kịp!

Nhìn thấy một màn này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, tại Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, một cái tay đột nhiên đưa ra ngoài, cái tay này đi thẳng tới Hư Linh Đại Lục trên không, sau đó hướng phía phía dưới Dương Diệp ép xuống.

Một tay rơi xuống, tựa như trời sập!

Dương Diệp ngẩng đầu, trong tay hắn, Kiếm Thủ hơi rung động.

Sau một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên phóng lên trời.

Ầm!

Cái tay to kia kịch liệt run lên, trực tiếp rạn nứt ra, nhưng mà lúc này, cái tay to kia trong lực lượng đột nhiên trở nên mạnh mẽ.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp cả người mang kiếm bị chấn địa nhìn phía dưới tật rơi mà đi.

Mà đúng lúc này, Trụ Linh kia đột nhiên hai tay kết ấn, trong chốc lát, cả Đại Thiên Vũ Trụ, vô số Chúng Sinh Chi Lực hướng phía bên này tụ đến.

“Diệt!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên từ Vô Tận Hắc Động kia quang trong cửa truyền ra.

Ngay sau đó, cầm trên không Hư Linh Đại Lục cái bàn tay kia mãnh liệt rơi xuống.

Rầm rầm...

Bàn tay rơi xuống, không gian trực tiếp tầng tầng sụp đổ mai một.

Trụ Linh kia trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, hai tay hư chiêu, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo ánh sáng âm u đột nhiên đánh vào cái tay to kia phía trên.

Ầm!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, cái tay to kia trực tiếp nổ bể ra.

"Hử?"

Tại Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, một giọng nói truyền ra, ngay sau đó, một cỗ uy áp kinh khủng từ trong đó cuồn cuộn quét ra, cỗ uy áp này trực tiếp quét sạch chung quanh những cái kia Vô Tận Hắc Động, hướng phía Hư Linh Đại Lục nghiền ép mà đến!

Nhưng mà, lại là một đạo ánh sáng âm u đánh vào đạo kia uy áp phía trên.

Thoáng qua, cái kia cỗ uy áp vô thanh vô tức biến mất. Thật giống như chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường!

Trầm mặc một lát, trong cửa sáng kia truyền đến một giọng nói, "không ngờ tới, Đại Thiên Vũ Trụ còn ngươi nữa này nhóm cường giả, thực để cho ta ngoài ý muốn. Chúng ta ngày khác gặp lại!"

Thanh âm rơi xuống, Vô Tận Hắc Động kia chỗ khôi phục bình tĩnh.

Mà tại trên không Hư Linh Đại Lục, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia đều thối lui.

Bất quá, lúc rời đi, Độc Cô Tuyệt Thiên kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Người nọ, cứu không được các ngươi. Không cần quá lâu, chúng ta sẽ ở tới nơi đây, khi đó, không có bất kỳ người nào có thể ngăn cản Bất Tử Tộc ta!"

Nói xong, kia quay người biến mất ở cuối chân trời.

Trong tràng, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía không trung, tại không trung đám mây ở chỗ sâu trong, hắn nhìn thấy một đạo Hư Ảnh, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở đạo kia Hư Ảnh chỗ vị trí. Nhưng mà ở trong đó, không có thứ gì.

Rỗng tuếch!

Dương Diệp chân mày cau lại.

Lúc này, Trụ Linh kia xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ: "Đi!"

"Ngươi cũng phát hiện?" Dương Diệp hỏi.

Trụ Linh khẽ gật đầu, "phải là mới vừa xuất thủ vị thần bí nhân kia!"

“Biết là ai sao?” Dương Diệp lại hỏi.

Trụ Linh lắc đầu, “đối phương tốc độ quá nhanh, ta đều không thấy rõ, đối phương cũng đã biến mất. Nghĩ đến, đối phương không muốn để cho chúng ta biết!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi là Đại Thiên Vũ Trụ linh, biết rõ trong Đại Thiên Vũ Trụ ai có thực lực như thế sao?”

Trụ Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, “không biết!”

Dương Diệp: “...”

Trụ Linh đạm thanh nói: “Đi theo ta, có chuyện tìm ngươi thương lượng!”

Vừa nói, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên.

Từ trước mắt đến xem, Trụ Linh này đối với hắn hẳn là không có ác ý.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi theo Trụ Linh đến đến trong hư không, Trụ Linh quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Đại Thiên Vũ Trụ, cũng chưa từng xuất hiện Mạt Pháp Thời Đại!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp chân mày cau lại.

Trụ Linh trầm giọng nói: “Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí là bị Bất Tử Tộc cưỡng ép lấy đi, sau đó truyền tống đến Bất Tử Tộc, còn dụng ý, ta không biết, nhưng mà, có một điểm có thể xác định, cái kia chính là Đại Thiên Vũ Trụ, còn chưa tới Mạt Pháp Thời Đại. Mạt Pháp Thời Đại sẽ có, bất quá, thời khắc này Đại Thiên Vũ Trụ còn không có cho đến lúc đó, thời khắc này Đại Thiên Vũ Trụ, có thể nói là bị Bất Tử Tộc cưỡng ép lấy đi Linh khí, làm cho Đại Thiên Vũ Trụ Mạt Pháp Thời Đại sớm đã đến!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi là Đại Thiên Vũ Trụ chi linh, không có cách nào ngăn cản sao?”

Trụ Linh khẽ lắc đầu, “thực lực của bọn hắn quá mạnh, ta không cách nào ngăn cản.”

Dương Diệp nói: “Vậy ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ?”

Trụ Linh nhìn hướng Dương Diệp nói: “Chẳng lẽ ngươi liền không có một điểm ý khác?"

Dương Diệp giang tay ra, "ta cũng đánh không lại bọn hắn, ta có thể làm sao?"

Trụ Linh đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Đại Thiên Vũ Trụ đỉnh lực lượng so với Bất Tử Tộc yếu rất nhiều, đê đoan lực lượng không dùng được, mà tiếp tục như thế, Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí sẽ bị Bất Tử Tộc hút sạch sẽ, khi đó, coi như là Bất Tử Tộc không giết Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh đoạt tử khí, cả Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh đều sẽ chết. Đối với cái này, ngươi thấy thế nào?"

"Thấy thế nào?"

Dương Diệp lắc đầu, "ta không có cái nhìn."

Nghe vậy, Trụ Linh kia nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Vốn còn muốn dẫn ngươi đi nơi nào đó, để cho ngươi biến thành càng cường đại hơn, nhưng mà hiện tại xem ra, ngươi nếu như không có có ý kiến gì không, vậy không cần như thế rồi."

Nói xong, kia xoay người rời đi.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chắn trước mặt nàng, Dương Diệp ngượng ngập cười cười, sau đó nói: "Có cái nhìn, có cái nhìn, ta có rất nhiều cái nhìn."

"Thật sao?"

Trụ Linh đạm thanh nói.

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Bất Tử Tộc xâm lược Đại Thiên Vũ Trụ, khiến cho Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh đồ thán, như thế việc ác, Dương Diệp ta có thể nào buông tha hắn đám? Thật sự là thực lực thấp kém, bằng không thì, ta đã sớm đem tất cả bọn họ giết chết."

Trụ Linh nhìn thẳng Dương Diệp, "tiếp tục biểu diễn của ngươi, ta nhìn!"

Dương Diệp: "..."

Lúc này, Trụ Linh nói: "Được rồi, đi theo ta đi, dẫn ngươi đi một chỗ!"

Nói xong, kia quay người rời đi.

Dương Diệp liền vội vàng đi theo lên.

...

Tại một mảnh bên trong không gian hư vô, một Tiểu Nữ Hài hai tay chắp sau lưng, chậm rãi đi về phía trước.

Rời đi một hồi, Tiểu Nữ Hài đột nhiên ngừng lại, tại trước mặt nàng cách đó không xa, đứng đấy một tên đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử.

Trung niên nam tử nhìn xem Tiểu Nữ Hài, “cảm giác nguy hiểm, ta rất nhiều rất nhiều năm không có cảm nhận được qua. Ngươi để cho ta cảm nhận được một tí tẹo như thế!”

Tiểu Nữ Hài nhìn xem trung niên nam tử hồi lâu, sau đó nói: “Ta từng du lịch Vạn Thiên Vũ Trụ, vẫn chưa có người nào để cho ta bị bại!”

Trung niên nam tử mỉm cười, “rất tốt!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2208: Một Kiếm Giết Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi theo Trụ Linh tiến nhập trong tinh không mịt mờ, trên đường đi, Trụ Linh cũng không nói chuyện, liền đi xa đi.

Dương Diệp nhiều lần hỏi đối phương, đối phương cũng không trả lời!

Rốt cuộc, Trụ Linh ngừng lại.

Dương Diệp đi tới bên cạnh của Trụ Linh, hắn nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía chỉ có vô tận tinh không, trừ lần đó ra, cũng không có chỗ đặc thù gì!

Dương Diệp mặt hướng Trụ Linh, chính yếu nói, lúc này, Trụ Linh hai tay hư chiêu, trong chốc lát, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía, ngay sau đó, tại trong mắt của Dương Diệp, cách đó không xa trong Tinh Không đột nhiên hư ảo.

Chỉ chốc lát, trong tràng tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo.

Đây là một mảnh mờ mịt đại địa, liếc mắt nhìn qua, nhìn không thấy bờ bến.

Mà tại trước mặt Dương Diệp mấy ngàn trượng bên ngoài, có một viên cực kỳ dễ thấy cây, cây cực cao, gần mười ngàn trượng, chiếm diện tích, cũng khoảng chừng mấy ngàn trượng.

Già Thiên Tế Nhật!

Gốc cây này, dường như ngay cả trời cũng cho che đậy.

Cây chung quanh, một mảnh hoang vu.

“Biết rõ đây là cái gì ư?” Trụ Linh nói khẽ.

Dương Diệp lắc đầu.

Trụ Linh nói: “Cái này là Bồ Đề Thụ, tại Đại Thiên Vũ Trụ tất cả Tiên Thiên Thần vật bên trong, nó sắp xếp thứ ba.”

Bồ Đề Thụ!

Trong lòng Dương Diệp cả kinh, đối với cái này Bồ Đề Thụ, hắn tự nhiên là biết. Truyền thuyết, này Bồ Đề Thụ có thể làm cho nhân chứng tổ, mà khi đó Thần Tộc chính là làm ra một viên giả Bồ Đề Thụ, làm cho Bách Tộc tổn thất rất nhiều Thánh Nhân!

Tới sau đó, hắn ngay tại cũng chưa từng nghe qua Bồ Đề Thụ tung tích.

Mà bây giờ, hắn lại gặp được!

Dương Diệp nói: “Ngươi là muốn để cho ta lợi dụng này Bồ Đề Thụ chứng nhận tổ hỏi?”

Trụ Linh khẽ lắc đầu, “ngươi suy nghĩ nhiều. Ngươi bây giờ mặc dù nhưng đã là Thánh Nhân Giai, nhưng mà, nếu muốn hỏi chứng nhận tổ, còn không quá thực tế. Muốn hỏi chứng nhận tổ, không phải là chuyện đơn giản như vậy.”

“Vậy ngươi?” Dương Diệp khó hiểu.

Trụ Linh nói: “Muốn hỏi chứng nhận tổ rất khó, nhưng mà, phải để cho ngươi tu vi càng tiến một bước, vẫn là có khả năng. Mà với thực lực của ngươi bây giờ, tại tiến thêm một bước, với ngươi mà nói, thực lực nhất định sẽ nhận được tăng gấp đôi, không phải sao?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Có thể tưởng muốn như thế đến đối kháng Bất Tử Tộc, hiển nhiên không phải là rất có thể!”

Trụ Linh quay người nhìn về phía Dương Diệp, “cái mảnh này Đại Thiên Vũ Trụ sáng tạo ra ta, cũng sáng tạo được bên trong cơ thể ngươi Tiểu Bạch, tuy rằng ta với nàng đều có thể rời đi, mặc cho Đại Thiên Vũ Trụ tự sanh tự diệt, nhưng mà, Dương Diệp, các ngươi làm người, không thể mất gốc, chúng ta làm linh, liền có thể vong bản sao? Chúng ta nếu như liền như vậy rời đi, chính là vong ân phụ nghĩa. Cho nên, ta sẽ tận hết khả năng của ta, thủ hộ vùng thế giới này, đây cũng là trách nhiệm của ta!”

Dương Diệp nói: “Ngươi cảm thấy, có thể đỡ nổi Bất Tử Tộc sao?”

Trụ Linh đi tới trước mặt Dương Diệp, “ta rất yêu thích ngươi một điểm, cái kia chính là, không quản ngươi đối mặt địch nhân gì, ngươi Dương Diệp cũng dám đánh, dám giết, dám chiến. Thực lực của Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta, xác thực không bằng Bất Tử Tộc, nhưng mà, vậy thì như thế nào? Bọn hắn muốn gia viên của chúng ta, muốn chúng ta Linh khí, chúng ta liền chắp tay tặng người sao? Này tựu giống với, nếu như có người muốn thê tử ngươi, mà thực lực đối phương mạnh hơn ngươi, ngươi liền phải đem vợ mình chắp tay tặng người sao? Đương nhiên, loại chuyện này, rất nhiều người nhất định là làm được!”

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía cuối chân trời, “tôn nghiêm, bất kể là người, hay vẫn là linh, đều phải sống có tôn nghiêm.”

Dương Diệp lắc đầu, không nói gì.

Đối với Trụ Linh, trong lòng hắn vẫn còn có chút kính nể. Trụ Linh giống như Tiểu Thiên, các nàng mặc dù là linh, nhưng mà, nhưng đều có trách nhiệm của chính mình, đã làm trách nhiệm này, các nàng nguyện ý trả giá cái giá bằng cả mạng sống!

Có can đảm gánh chịu trách nhiệm người, đều là đáng giá tôn kính!

Lúc này, Trụ Linh nói: “Đi theo ta!”

Nói xong, nàng hướng phía nơi xa Bồ Đề Thụ đi đến.

Dương Diệp đi theo lên.

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi theo Trụ Linh đi tới cái kia cây bồ đề trước, Trụ Linh nói khẽ: “Cây này, kỳ thật, cũng đi đến cuối con đường!”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Trụ Linh nói: “Nó linh, bị người trọng thương mà rơi vào trạng thái ngủ say rồi. Tăng thêm Đại Thiên Vũ Trụ hôm nay loại tình huống này, nó linh nếu như không thể thức tỉnh, cuối cùng sẽ héo rũ vẫn lạc.”

“Bị thương nặng!”

Dương Diệp nói: “Ai làm?”

Trụ Linh khẽ lắc đầu, “không nói cái này. Ta nghĩ để cho nó tiến vào ngươi cái kia trong tháp, Hồng Mông Tử Khí có lẽ có thể khôi phục nguyên khí của nó, mà để báo đáp lại, nó đi theo ngươi, ngươi có thể không có việc gì tại trước mặt nó tìm hiểu một chút, đương nhiên, còn có rất nhiều tác dụng khác, chính ngươi chậm rãi nhận thức!”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Mới Văn Minh Thời Đại, nó cũng đã tồn tại, mà trên thân nó, mỗi một chiếc lá, đều là một câu chuyện cũ, mỗi một cái nhánh cây, đều là một vùng vũ trụ, nó chính là sách sử, ghi lại Đại Thiên Vũ Trụ hưng suy, cũng ghi lại Nhân Sinh Bách Thái, tại đây dưới cây bồ đề tìm hiểu, đối với tu hành của ngươi, kể cả kiếm đạo cùng Sát Đạo, đều có rất lớn rất nhiều chỗ tốt.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó mặt hướng cái kia Bồ Đề Thụ, hắn tay phải vung lên, một vệt kim quang cái lồng hướng cái kia Bồ Đề Thụ, nhưng mà, kim quang kia còn chưa tới gần Bồ Đề Thụ liền là bị một cỗ thanh quang đánh xơ xác.

Dương Diệp nhíu mày, lúc này, Trụ Linh nói: “Bản năng phản ứng, trên thân ngươi sát ý quá nặng, nó kháng cự ngươi.”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Trụ Linh vung tay lên, Tiểu Bạch xuất hiện ở trong tràng, Trụ Linh nói khẽ: “Để cho nó đi vào!”

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nhìn về phía cách đó không xa Bồ Đề Thụ, nàng suy nghĩ một chút, sau đó bay đến cái kia Bồ Đề Thụ trước, sau đó bắt lấy một cái nhánh cây liền kéo về phía Dương Diệp...

Trụ Linh: “...”

Tuy rằng Trụ Linh không có phản kháng Tiểu Bạch, nhưng lại cũng không có đi theo Tiểu Bạch.

Đương nhiên, này Bồ Đề Thụ có thể hay không rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ còn khác nói.

Trụ Linh đi tới trước mặt Tiểu Bạch, sau đó vuốt vuốt đầu của Tiểu Bạch, “theo chân nó trao đổi!”

“Ngươi không thể giao lưu với nó sao?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Trụ Linh khẽ lắc đầu, “nó đối với ta, cũng có đề phòng!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

Trụ Linh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “hỏi mấy cái này có ý nghĩa?”

Dương Diệp: “...”

Rất nhanh, Tiểu Bạch cùng cái kia Bồ Đề Thụ trao đổi.

Tuy rằng Bồ Đề Thụ linh trí lâm vào ngủ say, nhưng mà, nó đã có Bản Năng Ý Thức. Một lát sau, cái kia Bồ Đề Thụ đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, một lát sau, kia cùng Tiểu Bạch trực tiếp hóa thành một đạo quang mang không vào Dương Diệp trong cơ thể.

Trong Hồng Mông Tháp!

Bồ Đề Thụ tiến vào Hồng Mông Tháp về sau, lập tức tìm một chỗ sơn mạch, sau đó không vào trong dãy núi kia. Mà ở Hồng Mông Tháp cây đỉnh, là Tiểu Bạch, còn có Tiểu Hồng kia, bây giờ Tiểu Hồng, đã biến thành Tiểu Bạch Tiểu người hầu, không có cách nào tại trong Hồng Mông Tháp này, nàng phải cùng lấy Tiểu Bạch, đánh nhau với Tiểu Bạch, lại đánh không lại, hơn nữa, Tiểu Bạch bằng hữu còn kẻ trộm nhiều.

Bất kể là Kiếm Thủ kia, hay vẫn là Huyết Kiếm kia, hay vẫn là Hồng Mông Tháp, những thứ này, đều cùng Tiểu Bạch quan hệ phi thường tốt!

Cho nên, bây giờ Tiểu Hồng, đã thấy rõ tình thế, chỉ nghe lệnh Tiểu Bạch.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Ngay tại lúc này, hai chuôi kiếm đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, hai chuôi kiếm đã rơi vào cái kia Bồ Đề Thụ trước.

Kiếm Thủ, Kiếm Tổ!

Kiếm Thủ khôi phục hình người, nàng chậm rãi đi tới Bồ Đề Thụ trước, nhìn lên trước mặt Bồ Đề Thụ hồi lâu, Kiếm Thủ nói khẽ: “Cái gì gọi là nhân, cái gì gọi là nghĩa?”

Hồng Mông Tháp khẽ run lên, thoáng qua, Kiếm Thủ trong đầu xuất hiện một hoàng hôn hoàng hôn...

Nhân nghĩa?

Qua rất lâu sau đó, Kiếm Thủ hai mắt chậm rãi đóng lại, “không có tuyệt đối nhân, không có tuyệt đối nghĩa... Cái này là đáp án của ngươi sao?”

“Nhân nghĩa?”

Lúc này, Dương Diệp đi tới Kiếm Thủ kia trước mặt, “Kiếm Thủ, cái gọi là nhân nghĩa, kỳ thật, tại cá nhân ta xem ra, có nhân từ, có đại nghĩa, cũng có tiểu Nhân, tiểu Nghĩa. Đương nhiên, hai chữ này giới định, muốn xem chính ngươi. Chính ngươi tuyệt đối đấy là đúng, cũng có thể đi làm. Cho nên, không cần nghĩ phức tạp như vậy!”

Kiếm Thủ khẽ lắc đầu, “thế giới này, rất loạn!”

Dương Diệp nói: “Ta biết, thế nhưng là, ngươi có thể có nghĩ qua, Bất Tử Tộc tuy rằng xâm lấn Đại Thiên Vũ Trụ, cướp đoạt Đại Thiên Vũ Trụ nhiều như vậy Linh khí, lại để cho Đại Thiên Vũ Trụ vô số người chết thảm, nhưng mà, bọn hắn cướp đoạt nhiều như vậy Linh khí, lại làm cho người bất tử tộc sống lại, lại để cho càng nhiều nữa Bất Tử Tộc tộc nhân biến thành càng cường đại hơn, ngươi nói, hành vi của bọn hắn, là nhân nghĩa hay vẫn là tàn nhẫn?”

Kiếm Thủ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đối với chúng ta, là tàn nhẫn, đối với Bất Tử Tộc tộc nhân, là nhân nghĩa!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cho nên, không có tuyệt đối nhân, không có tuyệt đối nghĩa!”

Kiếm Thủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, “đã minh bạch!”

Nói xong, kia trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ngay

tại chỗ.

Dương Diệp mặt hướng cái kia Bồ Đề Thụ, lúc này, Tiểu Bạch mang theo Tiểu Hồng đi tới Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch đối với Dương Diệp nhếch miệng cười cười, tiếp đó, nàng chỉ chỉ cái kia Bồ Đề Thụ.

Dương Diệp mỉm cười, sau đó mặt hướng cái kia Bồ Đề Thụ, hắn chậm rãi đi tới Bồ Đề Thụ trước, sau đó ngồi xuống.

Lòng yên tĩnh!

Ngồi ở đây Bồ Đề Thụ trước, Dương Diệp cảm giác tâm của chính mình trước nay chưa có yên lặng.

Bất phàm!

Giờ khắc này, Dương Diệp thật sự cảm giác này Bồ Đề Thụ rất bất phàm. Bất quá cái này cũng bình thường, này Bồ Đề Thụ thế nhưng là không thể so với Hồng Mông Tháp kém.

Chứng kiến Dương Diệp ngồi, Tiểu Bạch lập tức cũng bắt chước, ngồi ở trên vai của Dương Diệp, chỉ có điều, tròng mắt của nàng tích lưu lưu chuyển, rất không yên phận.

Qua hồi lâu, Dương Diệp nói khẽ: “Cái gì gọi là kiếm đạo?”

Hồng Mông Tháp kia yên lặng một cái chớp mắt, thoáng qua, một đạo bạch quang không vào Dương Diệp giữa lông mày.

Rất nhanh, một hoàng hôn hoàng hôn hình ảnh xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu.

Kiếm Tu!

Xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu là vô số Kiếm Tu, ít Kiếm Tu này, Dương Diệp không biết, có Thủy Văn Minh thời kỳ Kiếm Tu, cũng có Hư Linh Tộc thời kỳ Kiếm Tu, càng có được hôm nay thời đại Kiếm Tu.

Kiếm đạo hàm nghĩa!

Trong đầu hắn, ít Kiếm Tu này đều tại trình bày kiếm đạo hàm nghĩa.

Cái gì gọi là kiếm? Cái gì gọi là kiếm đạo?

Qua hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn chậm rãi đứng lên, “tất cả người, tất cả giải thích. Kiếm đạo của Dương Diệp ta, rất đơn giản, chính là giết người, giết người, chính là kiếm đạo của ta! Làm tổn thương ta người, ngăn ta người, một kiếm giết tới!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

...

PS: Hai chương này là sáu giờ sáng đổi mới... Nói đến không tin, ta hôm nay đã viết suốt một đêm... Bởi vì ban ngày bị sự tình trì hoãn, buổi tối không ghi, hôm nay muốn không viết nữa rồi.

Hợp không vừa mắt rồi! Ta đẳng đẳng chín giờ nhất định là không tỉnh nổi rồi, cho nên, hiện tại viết xong liền lập tức đổi mới. Sau đó còn có một chương.

------oOo------

Chương 2209: Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm đạo?

Rất nhiều Kiếm Tu có rất nhiều trình bày.

Hoa mắt!

Đương nhiên, cũng không phải nói những kiếm tu kia kiếm đạo lý luận là sai, mà là, đối với kiếm đạo, Dương Diệp hắn có giải thích của chính mình. Đã từng, hắn không quá kiên định, cũng có chút mê mang, cho nên, mới có dưới cây bồ đề một ít hỏi.

Mà bây giờ, tại gặp được vô số người kiếm đạo chi luận về sau, hắn phát hiện, những cái kia cũng không phải trong lòng hắn nghĩ kiếm đạo.

Kiếm!

Kiếm là dùng để giết người!

Đây là đơn giản nhất giải thích, mà với Dương Diệp mà nói, cũng chỉ có này một lời giải thích.

Bởi vậy, hắn tuy rằng đã nhận được rất nhiều kiếm đạo trình bày, nhưng mà, hắn cuối cùng vẫn kiên trì kiếm đạo của chính mình lý niệm!

Dương Diệp đi rồi, An Nam Tĩnh đi tới Bồ Đề Thụ trước.

Nàng xem thấy Bồ Đề Thụ hồi lâu, sau đó chậm rãi ngồi xuống, chỉ chốc lát, không biết nàng hỏi cái gì, hai mắt dần dần đóng lại.

Một bên, Tiểu Bạch trừng mắt nhìn, sau đó nàng nhìn về phía cái kia Bồ Đề Thụ, tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa.

Vật gì món ngon nhất?

Đây là vấn đề của Tiểu Bạch.

Bồ Đề Thụ: “...”

...

Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp bên ngoài, trước mặt Dương Diệp, là Trụ Linh kia.

“Ngươi bây giờ đi đâu?” Dương Diệp hỏi.

“Như thế nào?” Trụ Linh hỏi lại.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Nếu như ngươi không có địa phương khác đi, trước tiên có thể dừng lại ở Hư Linh Đại Lục, thứ nhất, mọi người có thể chiếu ứng lẫn nhau, thứ hai, ngươi có thể giúp ta dạy một chút Tiểu Bạch, ngươi cũng thấy đấy, nàng rất nhiều năng lực đều không có khai phát ra tới, ta nghĩ, ngươi nên có thể giúp nàng khai phát ra tới.”

Người trước mắt này, thế nhưng là siêu cấp cường giả, hắn tự nhiên là muốn lôi kéo một phen. Nếu như đối phương nguyện ý đi Hư Linh Thành, đối với hắn cùng Hư Linh Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt. Trọng yếu nhất một điểm, đây chính là Trụ Linh, cùng Tiểu Bạch là cùng một loại, có trợ giúp của nàng, Tiểu Bạch không thể nghi ngờ sẽ có rất lớn phát triển.

Tiểu Bạch!

Trụ Linh đã trầm mặc.

Nguyên bản, đối với đề nghị của Dương Diệp, nàng là muốn trực tiếp cự tuyệt, nàng cũng không thích cùng người khác chung sống. Bất quá, đang nghe Tiểu Bạch lúc, nàng do dự.

Linh Chủ!

Mà bây giờ, Linh Chủ này... Hoàn toàn chính là một đầu nảy sinh vật.

Đây là nàng không hy vọng thấy!

Suy nghĩ hồi lâu, Trụ Linh khẽ gật đầu, “Được!”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp vui vẻ, có sự gia nhập của Trụ Linh này, thì tương đương với có một cái trợ giúp lớn a!

“Đi, tại dẫn ngươi đi một chỗ!” Lúc này, Trụ Linh đột nhiên nói.

Dương Diệp chính muốn hỏi, Trụ Linh nhưng là đã tại chỗ biến mất.

Dương Diệp lắc đầu, sau đó đi theo lên.

...

Lúc này đây, Đại Thiên Vũ Trụ tuy rằng dùng Bất Tử Tộc bỏ chạy đã có yên tĩnh ngắn ngủi. Nhưng mà, cái này bình tĩnh có chút sấm nhân. Bởi vì bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, ngoại trừ Thần Vực cùng Hư Linh Đại Lục bên ngoài, còn lại địa phương cơ bản đã rơi vào tay giặc.

Vô số người, chết thì chết, ẩn núp!

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, khắp nơi tràn đầy sợ hãi!

Đối với Bất Tử Tộc sợ hãi!

Bất quá, cũng có một ít cường giả của Đại Thiên Vũ Trụ, cũng chính là đạt tới Đại Thiện Cảnh trở lên Huyền giả đầu hàng Bất Tử Tộc.

Chuẩn xác mà nói, là có rất nhiều người lựa chọn đầu hàng.

Con sâu cái kiến còn khó sống, huống chi bọn họ đâu? Nếu như không phải là Bất Tử Tộc không cần Đại Thiện Cảnh trở xuống cường giả, sợ là cả trong Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh, chí ít có chín thành chọn đầu hàng!

...

Dương Diệp theo Trụ Linh tiến nhập trong tinh không mịt mờ, chỉ chốc lát, Trụ Linh ngừng lại, Dương Diệp lông mày lúc này nhíu lại.

Nơi đây, hắn đã từng tới!

Đúng là Thủy Văn Minh kia đã từng ở lại đại lục, hắn còn nhớ rõ, nơi đây, lúc ấy còn có một thần bí tế đàn.

“Đã tới?” Trụ Linh đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Trụ Linh nói khẽ: “Vậy ngươi nên biết đây là địa phương nào.”

“Thủy Văn Minh!” Dương Diệp nói.

Trụ Linh nhẹ gật đầu, “nơi đây, chính là Thủy Văn Minh đại bản doanh. Biết rõ Bất Tử Tộc vì sao phải Đại Thiện Cảnh trở lên Huyền giả sao?”

“Vì sao?” Dương Diệp hỏi.

Trụ Linh đạm thanh nói: “Đại Thiên Vũ Trụ chính là một cái Thiên Nhiên Trận Pháp, trận pháp này, có thể mang theo Đại Thiên Vũ Trụ tiến về trước đã từng Thủy Văn Minh đi qua vũ trụ, Bất Tử Tộc mục tiêu, là Thủy Văn Minh đã từng đi qua vũ trụ, hoặc có lẽ là, mục tiêu của bọn hắn là Thủy Văn Minh. Mà muốn khởi động trận pháp này, dùng hiện tại thực lực của Bất Tử Tộc, còn có chút không đủ, cho nên, bọn hắn muốn nhờ Đại Thiên Vũ Trụ nơi này lực lượng của người ta, đây chính là bọn họ vì sao phải chiêu hàng nguyên nhân!”

Thì ra là thế!

Dương Diệp trầm giọng nói: “Bọn hắn đi tìm Thủy Văn Minh làm cái gì?”

Trụ Linh quay người nhìn về phía Dương Diệp, “chinh phục, cướp đoạt!”

Dương Diệp nhíu mày, “bọn hắn tự tin như vậy? Cảm giác đến mức có thể đánh bại Thủy Văn Minh?”

“Chính là như vậy tự tin!”

Trụ Linh nói khẽ: “Này bất tử quân đoàn, sợ chẳng qua là Bất Tử Tộc này một góc của băng sơn. Mà dã tâm của bọn hắn, căn bản cũng không dừng lại Đại Thiên Vũ Trụ này, Đại Thiên Vũ Trụ này, cũng không thỏa mãn được bọn hắn, cho nên, mục tiêu của bọn hắn là Thủy Văn Minh kia, đó là bọn họ mục tiêu kế tiếp!”

Nói đến đây, Trụ Linh lắc đầu, “vũ trụ, trời sinh vạn vật, nhưng mà, vũ trụ mịt mờ này, tất cả mọi người đang làm cùng một sự kiện, cướp đoạt, tất cả mọi người đang cướp đoạt. Nơi đây cướp đoạt đã xong, liền đi địa phương khác cướp đoạt, chẳng qua là, vũ trụ này, thì thật vô cùng vô tận sao? Tự thực ác quả, này ích kỷ sinh linh, cuối cùng cũng có tự thực ác quả cái ngày đó!”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, không có nói tiếp.

Vấn đề này, khó có thể làm ra cái đúng sai đến, hắn không muốn cùng Trụ Linh tại mặt này lãng phí thời gian!

Trụ Linh hiển nhiên cũng không muốn tại mặt này lãng phí thời gian, lập tức đi xa đi.

Dương Diệp đi theo lên.

Rất nhanh, hai người tiến nhập một ít tòa trong phế tích, bất quá lúc này, Dương Diệp ngừng lại.

“Như thế nào?” Trụ Linh nói.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ngươi nên biết trong thành kia có một chỗ bỏ hoang tế đàn chứ?”

Trụ Linh nhẹ gật đầu, “biết rõ! Như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Ngươi không có cảm thấy vậy có chỗ không đúng?”

Trụ Linh nói: “Ta đã từng xem qua, xác thực có điểm gì là lạ, như thế nào, ngươi biết cái gì?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “nguy hiểm, ta đã từng tới nơi đây, lúc ấy gặp được nguy hiểm, ta cảm giác, trong lúc này có cái gì sinh linh mạnh mẽ.”

Trụ Linh nói: “Chúng ta không đi tế đàn chỗ. Đương nhiên, coi như là đi, dùng ngươi bây giờ cùng thực lực của ta, thế gian này, có thể lưu ta lại hai nhân giả, bất quá mấy người!”

Dương Diệp nói khẽ: “Vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng.”

Trụ Linh nói: “Thế nào, ngươi Dương Diệp lúc nào biến thành như vậy dè dặt?”

Dương Diệp lắc đầu, “tự tin, không phải là tự đại. Chúng ta có thể tự tin, nhưng không thể tự đại. Được rồi, không kéo những thứ này. Chúng ta đi thôi!”

Dương Diệp hắn cũng không phải là sợ cái gì, nhưng mà, cái này không có nghĩa là hắn sẽ tự đại.

Trụ Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trụ Linh mang theo Dương Diệp đi tới cái kia thành ở chỗ sâu trong, cuối cùng, tại một gian tan hoang trong đại điện, Trụ Linh ngừng lại. Tại cung điện kia chính giữa, có một cái to lớn màu lam khe hở.

Trụ Linh hai tay kết thúc một cái dấu tay, rất nhanh, cái kia màu lam khe hở rung động bắt đầu chuyển động, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở trong đó.

Bóng người này có chút mơ hồ, căn bản thấy không rõ toàn cảnh, trí tuệ nhân tạo nhìn thoáng chút mơ hồ đại khái!

“Thủy Văn Minh người?”

Dương Diệp hỏi.

Trụ Linh nói: “Thủy Nguyên Nhân, bọn hắn tự xưng Thủy Nguyên Tộc!”

Thủy Nguyên Tộc!

Dương Diệp chính muốn nói gì, lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia đột nhiên truyền ra tiếng, “Trụ Linh?”

Trụ Linh khẽ gật đầu, “quấy rầy!”

Thủy Nguyên Nhân nói: “Tới tìm ta, cần làm chuyện gì?”

Trụ Linh nói: “Các hạ biết rõ Bất Tử Tộc chứ?”

“Bất Tử Tộc!”

Thủy Nguyên Nhân kia trầm giọng nói: “Thế nào, bọn hắn đi vào vùng vũ trụ này rồi hả?”

Trụ Linh nhẹ gật đầu.

Thủy Nguyên Nhân kia đã trầm mặc.

Trụ Linh nói khẽ: “Bọn hắn bây giờ mục tiêu, là Đại Thiên Vũ Trụ, mà Đại Thiên Vũ Trụ, cũng mau rơi vào tay giặc. Mà mục tiêu của bọn hắn xa không chỉ Đại Thiên Vũ Trụ, theo ta được biết, bọn hắn mục tiêu kế tiếp, là Thủy Nguyên Tộc các ngươi, bọn hắn rất có thể sẽ khởi động Đại Thiên Vũ Trụ trận pháp này, sau đó đến các ngươi vậy đi.”

“Ngươi muốn nói cái gì!” Thủy Nguyên Nhân hỏi.

Trụ Linh nói: “Nếu như Bất Tử Tộc thực đến các ngươi rồi vậy, dùng bọn hắn thực lực cường đại như vậy, với các ngươi mà nói, không thể nghi ngờ là một tai nạn, không phải sao?”

“Ngươi cảm thấy chúng ta sẽ sợ bọn họ sao?” Thủy Nguyên Nhân hỏi lại.

Trụ Linh trầm mặc, mà lúc này, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta không biết các ngươi sợ không sợ bọn họ, nhưng mà, ta biết, Bất Tử Tộc không sợ các ngươi. Bọn hắn không sợ các ngươi, liền đại biểu, bọn hắn đối với thực lực của các ngươi có thể có thể biết một ít. Hơn nữa, đối với Bất Tử Tộc, các ngươi lại biết được bao nhiêu chứ?”

“Có thể ngươi đối với Thủy Nguyên Tộc ta lại biết được bao nhiêu?” Thủy Nguyên Nhân kia hỏi lại.

Dương Diệp cười nói: “Xem ra, là chúng ta suy nghĩ nhiều. Nếu như Thủy Nguyên Tộc tin tưởng như vậy, chúng ta đây liền cáo từ.”

Nói xong, hắn xoay người rời đi.

Một bên Trụ Linh cũng là xoay người rời đi.

Bất quá ngay tại lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia đột nhiên nói: “Chậm đã.”

Dương Diệp dừng bước lại, “như thế nào?”

Thủy Nguyên Nhân nói: “Ý tứ của các ngươi, đơn giản liền là muốn để cho ta đám ra đối mặt giao Bất Tử Tộc, bất quá, đây là Đại Thiên Vũ Trụ cùng Bất Tử Tộc ân oán giữa, chúng ta không có khả năng đến nhúng tay, hơn nữa, truyền tống giá quá lớn quá lớn. Bởi vậy, chúng ta càng thêm không có khả năng đến nhúng tay. Bất quá...”

“Ừ?” Dương Diệp nói.

Thủy Nguyên Nhân nói: “Tại đây dưới thành, có một Tiên Thiên ma vật, năm đó Thủy Nguyên Tộc ta cũng không mang đi, các ngươi có thể đi thử xem. Nếu như ngươi có thể thu được cái kia ma vật, với các ngươi mà nói, có lẽ có trợ giúp."

"Vì sao không mang đi?" Dương Diệp hỏi.

"Không mang được!"

Thủy Nguyên Nhân nói: "Năm đó, Hỗn Độn sơ khai, trong Thiên Địa ra đời thập đại Thần vật, ngũ đại thánh khí, ngũ đại Ma khí, Bất Tử Tộc ta mang đi năm cái, còn có năm cái bởi vì vì một số đặc biệt nguyên nhân không cách nào mang đi. Phía dưới món đó ma vật, chính là một cái trong số đó. Ừ, ta trên người ngươi cảm nhận được ba cái Thánh vật, Tiên Thiên Hồng Mông Tháp, Tạo Hóa Bồ Đề Thụ, còn có hồng hoang..."

"Hồng hoang cái gì?" Dương Diệp liền vội hỏi.

Thủy Nguyên Nhân trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nói: "Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, phủ này, uy lực quá cường đại, năm đó tộc của ta lợi dụng Tiên Thiên Hồng Mông Tháp, còn có còn lại năm cái Thần vật cùng với mấy vị chí cường giả mới đem trấn áp! Đáng tiếc, hay vẫn là để cho nó mang theo tháp này đào tẩu."

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

...

PS: Ngủ trước. Thật sự không chịu nổi!

------oOo------

Chương 2210: Ly Hỏa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hồng Hoang Khai Thiên Phủ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "ta cũng không có Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!"

"Tại ngươi trong tháp!" Thủy Nguyên Nhân nói.

Trong Hồng Mông Tháp!

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp rùng mình.

Hắn còn nhớ rõ, đã từng có người nói hắn trong Hồng Mông Tháp, có một cái Thần vật, bất quá, hắn đã quên mất việc này. Mà hiện tại xem ra, đối phương nói món đó Thần vật, phải là Hồng Hoang Khai Thiên Phủ này!

Vượt qua Hồng Mông Tháp siêu cấp thần khí!

“Ngươi cũng để cho ta ngoài ý muốn!”

Việc này, Thủy Nguyên Nhân kia nói khẽ: “Vậy mà cầm giữ có nhiều như vậy Thần vật, bất quá hiện tại xem ra, ngươi hiển nhiên cũng không để cho uy lực của chúng được Tối Đại Hóa, bằng không thì, ngươi cũng không sẽ như thế yếu đi!”

Như thế yếu!

Dương Diệp thần sắc lập tức có chút khó coi.

Chính mình yếu sao?

Bình tĩnh mà xem xét, hắn không cảm giác mình yếu đi. Đương nhiên, hắn cũng biết, trong mắt của ít Thủy Nguyên Nhân này, hắn có lẽ thật có chút yếu, bởi vì người ta khả năng rất mạnh!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nói: “Ta đây phải như thế nào bỏ niêm phong Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia?”

“Bỏ niêm phong?”

Thủy Nguyên Nhân nói: “Ngươi tốt nhất đừng bỏ niêm phong, cái kia búa lực lượng, đủ để khai thiên tích địa, dùng thực lực của ngươi bây giờ, bỏ niêm phong, kia tản mát ra uy lực còn lại cũng đủ để tiêu diệt ngươi. Đừng nói ngươi, cho dù ngươi là Hồng Mông Tháp này, đều không chịu nổi lực lượng của nó. Thế gian này, tại Đại Thiên Vũ Trụ này trong phạm vi, chỉ có một vật có thể thừa nhận lực lượng mà không hủy, trừ lần đó ra, này một búa, có thể hủy thế gian vạn vật, kể cả ngươi Tiên Thiên Hồng Mông Tháp kia!”

“Mạnh như vậy?” Dương Diệp nhíu mày.

“Dù sao cũng là ngũ đại Ma khí đứng đầu!” Thủy Nguyên Nhân nói.

“Vậy ngũ đại thánh khí đứng đầu là cái gì?” Dương Diệp lại hỏi.

“Vấn đề của ngươi rất nhiều!” Lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia nói.

Dương Diệp: “...”

Trụ Linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nhìn về phía Thủy Nguyên Nhân kia, “này dưới thành Ma khí, gặp nguy hiểm sao?”

“Tự nhiên!”

Thủy Nguyên Nhân nói: “Vật kia, mặc dù không bằng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, nhưng mà, dù sao cũng là Tiên Thiên Thần vật. Bất quá, ta cảm thấy, các ngươi hẳn thử xem, không phải sao? Nếu như có thể đạt được, các ngươi tự thân thực lực đem sẽ nhận được thật to tăng cường, đang đối mặt Bất Tử Tộc lúc, các ngươi cũng sắp nhiều mấy phần phần thắng.”

Dương Diệp nói: “Đối với Bất Tử Tộc, các ngươi thấy thế nào?”

Thủy Nguyên Nhân trầm mặc một lát về sau, sau đó nói: “Ngươi muốn nói cái gì!”

Dương Diệp nói: “Nếu như chúng ta bị thua, Bất Tử Tộc nhất định là sẽ đi tìm các ngươi đấy, ta có chút hiếu kỳ, các ngươi phải như thế nào đối đãi Bất Tử Tộc nhất tộc này chứ? Bọn hắn bộ tộc này, thế nhưng là rất khó giết chết đấy.”

“Ngươi cũng nói! Rất khó giết chết, cái này thì đồng nghĩa với, bọn hắn là có thể giết chết, không phải sao?” Thủy Nguyên Nhân nói.

Dương Diệp mỉm cười, không có đang nói cái gì.

“Người thiếu niên!”

Lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia đột nhiên nói: “Vũ trụ rất lớn, rất lớn, lớn đến ngươi vô pháp tưởng tượng. Mà ở này vô cùng vô tận trong vũ trụ, Bất Tử Tộc không phải là duy nhất một cái tộc, Thủy Nguyên Tộc ta cũng không phải duy nhất một cái tộc. Mà ở Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta chí cường giả, ở khác trong vũ trụ, hắn khả năng cũng không phải là chí cường giả, mà là có một điểm mạnh mẽ mà thôi. Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, này tám chữ, là chân lý.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “thụ giáo.”

Lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia nhìn về phía Trụ Linh, “Trụ Linh, ngươi chính là Đại Thiên Vũ Trụ chi linh, lúc này đây tai nạn, với ngươi mà nói, không thể nghi ngờ là tai họa ngập đầu, nhưng mà, ngươi đã hình thành mình linh, ngươi đến bất kỳ địa phương nào, cũng có thể sinh tồn, nếu như đi không có Trụ Linh vũ trụ, ngươi cũng có thể chúa tể chỗ đó, thật sự không cần phải cùng Đại Thiên

Vũ Trụ này chôn cùng. Thứ cho ta nói thẳng, liền coi như các ngươi phòng vệ Bất Tử Tộc, nhưng mà, Đại Thiên Vũ Trụ trải qua nhiều năm như vậy, tăng thêm lại bị Bất Tử Tộc rút ra Linh khí, hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, đã sắp muốn tiêu diệt, thay chỗ khác đi. Nói đến thế thôi, tự giải quyết cho tốt, có duyên gặp lại!”

Nói xong, thân thể dần dần hư ảo, không đến một hồi, kia hoàn toàn biến mất tại Dương Diệp cùng trước mặt Trụ Linh.

Trong tràng, Trụ Linh nói khẽ; “Đi thôi, đi tới mặt nhìn xem!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Rất nhanh, hai người chui xuống mặt đất, đến đến dưới đất về sau, hai người một đường hướng xuống, không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp chân mày cau lại.

“Có chút không đúng!” Lúc này, Trụ Linh nói khẽ.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, hắn nhìn quanh hạ bốn phía, sau đó nói: “Cẩn thận chút!”

Hai người tiếp tục xuống.

Ước chừng một lúc lâu sau, Dương Diệp ngừng lại.

Lòng đất, có thế giới khác!

Giờ phút này, ở trước mặt hai người, là một mảnh vô biên vô tận cánh đồng hoang vu, Xích Địa Hoang Nguyên, không có một ngọn cỏ, một mảnh nát đất.

Hai người thần sắc đề phòng.

“Thủy Nguyên Tộc kia tựa hồ không sợ Bất Tử Tộc!” Lúc này, Dương Diệp bên cạnh đi về phía trước vừa nói.

“Bọn hắn tại sao phải sợ?” Trụ Linh hỏi.

Dương Diệp nói: “Ta đã từng cùng một vị khác người của Thủy Nguyên Tộc tiếp xúc qua, đối phương nói bọn họ cùng Bất Tử Tộc giao chiến qua.”

Trụ Linh nói: “Nếu như ngươi là muốn cho hai cái này tộc đánh nhau, chúng ta ngồi thu ngư ông chi lợi mà nói, vậy là ngươi suy nghĩ nhiều. Thủy Nguyên Tộc đã thoát ly Đại Thiên Vũ Trụ, bọn hắn hiện tại, cùng Bất Tử Tộc không có bất kỳ xung đột, trái lại, bọn hắn hiện tại mới là ngồi thu ngư ông chi lợi cái vị kia. Ta nghĩ, này cũng là hắn vì sao nguyện ý nói cho ngươi biết cái kia ma vật tung tích nguyên nhân, không phải là muốn để cho ngươi cùng Bất Tử Tộc liều mạng, không phải sao?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi ngược lại là nhìn minh bạch!”

“Đi thôi!”

Trụ Linh nói xong, gia tăng tốc độ.

Dương Diệp cũng nhanh hơn đi theo lên.

Ước chừng sau nửa canh giờ, Dương Diệp cùng Trụ Linh ngừng lại.

Tại bọn họ trước mặt cách đó không xa, cũng chính là mấy trăm trượng có hơn, tại vị trí đó không trung, có bốn cái nước sơn sợi xích màu đen, khóa đỉnh định ở đằng kia không trung, tại bốn sợi dây xiềng xích phần cuối, tựa hồ có đồ vật gì đó bị khóa, mà khóa một chỗ khác tức thì dán đại địa, nhìn không tới đầu.

“Cẩn thận!”

Lúc này, Trụ Linh đột nhiên bắt lấy Dương Diệp bả vai sau này chính là lóe lên.

Xuy xuy xuy xuy xuy.

Hai người vừa rời đi tại chỗ, tại bọn họ không vùng đất xa xa bên trên, đột nhiên xuất hiện một đạo luồng sáng lấp lánh, những thứ này lưu quang tựa như dòng điện, ở mảnh này Đại Địa Chi Thượng không ngừng lưu động lấy,

“Trận pháp!”

Lúc này, Trụ Linh trầm giọng nói: “Nơi đây, có một cái trận pháp cực kỳ mạnh mẽ.”

Vừa nói, nàng nhìn về phía cái kia bốn sợi dây xiềng xích đỉnh, “trận pháp này tại phong ấn chỗ đó.”

Nhưng mà, chỗ đó nhưng rỗng tuếch.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Chỗ đó bị phong ấn là cái gì?”

Trụ Linh khẽ lắc đầu, “không cách nào cảm giác!”

Lúc này, Dương Diệp bấm tay một điểm, một đám Kiếm Khí trực tiếp bắn về phía cái kia bốn sợi xích sắt khóa lại vị trí.

Nhưng mà, cái kia sợi Kiếm Khí nhưng là xuyên qua.

Chỗ đó, chẳng có cái gì cả xuất hiện!

Dương Diệp chân mày cau lại, “chẳng có cái gì cả? Làm sao có thể, trận pháp này cũng không biến mất, hiển nhiên, nơi đó là có thứ!”

Nói xong, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực bao phủ toàn bộ bốn phía, nhưng mà, dưới Kiếm Vực, Dương Diệp như trước chẳng có cái gì cả cảm nhận được!

Rỗng tuếch!

“Làm sao có thể...” Dương Diệp thấp giọng nói.

“Có chút kỳ quặc!” Trụ Linh nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, việc này, rất không tầm thường!

Mà đúng lúc này, ở trước mặt hai người trận pháp kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, rất nhanh, ở đằng kia bốn sợi dây xiềng xích đỉnh vị trí từng cái

Phốc!

Một đóa lớn chừng ngón tay cái hỏa diễm xuất hiện ở chỗ đó.

Hỏa diễm rất nhỏ, có chút trong suốt, cái đóa kia hỏa diễm cứ như vậy lẳng lặng tại đó.

Trong tràng hoàn toàn yên tĩnh!

Sống!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp trong cơ thể, Hồng Mông đột nhiên bắt đầu rất nhanh xoay tròn.

Nguy hiểm!

Đến từ Hồng Mông Tháp cảnh cáo!

Trong lòng Dương Diệp rùng mình, Hồng Mông Tháp cảnh cáo, cái này đã cực kỳ lâu chưa từng xuất hiện rồi. Đơn giản mà nói, trước mắt lửa này, làm cho Hồng Mông Tháp đều cảm giác được nguy hiểm!

“Đây là lửa gì?” Dương Diệp hỏi.

Trụ Linh nhìn xem lửa kia hồi lâu, sau đó nói: “Hỏi một chút Bồ Đề Thụ!”

Bồ Đề Thụ!

Dương Diệp tâm thần chìm vào trong cơ thể, mà hắn phát hiện, giờ phút này, cái kia Bồ Đề Thụ cũng có chút bất an, làm như cảm nhận được nguy hiểm.

“Cuối cùng là cái gì Hỏa?”

Dương Diệp thần sắc cũng là có chút ngưng trọng lên.

Một lát sau, Dương Diệp từ Bồ Đề Thụ cái kia đã nhận được đáp án.

Ly Hỏa!

Trước mắt lửa này, chính là ngũ đại Ma khí trong Ly Hỏa. Trừ lần đó ra, Dương Diệp còn chiếm được một tin tức, cái kia chính là, ngũ đại thánh khí, ngoại trừ xếp hạng thứ nhất món đó thánh khí bên ngoài, còn lại bốn cái thánh khí, cũng không phải Sát Phạt chi Khí, bất kể là Hồng Mông Tháp, hay vẫn là Bồ Đề Thụ, cũng hoặc là cái khác hai kiện thánh khí, cũng không phải chủ công, mà là một loại phụ trợ hình thánh khí. Nhưng mà, này ngũ đại Ma khí lại bất đồng. Ngũ đại Ma khí, chủ công, uy lực cực lớn, bởi vậy, nếu như một mình đấu, ngũ đại thánh khí ngoại trừ xếp hạng thứ nhất món đó thánh khí bên ngoài, còn lại bốn cái thánh khí là không làm hơn cái kia năm cái Ma khí đấy.

Mà Ly Hỏa này...

Thiên địa chưa phân lúc, Hỗn Độn có dị hỏa, trăm triệu năm trưởng thành, trăm triệu năm ngưng hình, trăm triệu năm tụ linh, này Hỏa, hiểu rõ thiên địa, cùng vạn vật đồng tức, cùng vạn vật đồng nguyên, nhưng cao hơn vạn vật. Trong Thiên Địa, trừ số ít mấy vật ra, không có nó không thể đốt.

Ly Hỏa!

Khi lấy được này Bồ Đề Thụ sau khi giới thiệu, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng lên.

Dựa theo này Bồ Đề Thụ giới thiệu, Ly Hỏa này quả thực có chút trâu a! Sau đó, vấn đề đã đến. Phải thế nào thu phục lửa này? Quan trọng nhất là, một cái làm không tốt, hắn khả năng thì thật chơi với lửa có ngày chết cháy a!

Hơn nữa, lửa này, nếu như bỏ niêm phong, liền Hồng Mông Tháp không trấn áp được đấy!

Thẳng thắn mà nói, lửa này căn bản không sợ Hồng Mông Tháp!

Nếu như nó cùng Hồng Mông Tháp đánh nhau, Hồng Mông Tháp khả năng thật đúng là đánh không lại nó, cuối cùng, tác dụng của Hồng Mông Tháp không phải là đánh nhau!

Nan đề!

Một cái thiên đại nan đề!

Mà đúng lúc này, lửa kia đột nhiên hơi khẽ run bắt đầu chuyển động, sau một khắc, trong sân độ ấm đột nhiên bạo tăng, thoáng qua, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn làn da lại đang thối rữa!

Trong lòng Dương Diệp kinh hãi, vội vàng sử dụng Hồng Mông Giáp!

Nhưng mà, làm Hồng Mông Giáp sau khi xuất hiện, Dương Diệp phát hiện, trên thân hắn cái này Hồng Mông Giáp chợt bắt đầu tan chảy!

Hồng Mông Giáp tan chảy!

...

PS: Cảm tạ: Lang nha -, mưa độc xinh tươi, nhựa đường ếch xanh, thư hữu 36009917, lĩnh trên thanh tuyền, dragonincn, tên điên nửa mê nửa tỉnh, mỉm cười chôn tâm nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

------oOo------

Chương 2211: Ta Cuối Cùng Đi Ra Ngoài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ phút này, trong lòng Dương Diệp đã kinh hãi đã đến mức độ không còn gì hơn.

Hồng Mông Giáp!

Đây chính là liền lão tổ công kích đều có thể phòng ngự ở a, mà bây giờ, cứ như vậy đang dung hóa!

Mà Ly Hỏa kia, hay vẫn là bị phong ấn bên trong!

“Rút lui!”

Lúc này, Trụ Linh thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên, thoáng qua, nàng cùng Dương Diệp lui về phía sau mấy vạn trượng khoảng cách.

Nhưng mà, nhiệt độ kia vẫn như cũ cực nóng.

Trụ Linh hai tay kết ấn, trong chốc lát, tại bọn họ trước mặt, xuất hiện một đạo mong mỏng màn hình, đạo này màn hình sau khi xuất hiện, Dương Diệp lập tức cảm giác tốt lên rất nhiều.

Mà cách đó không xa, Ly Hỏa kia đột nhiên biến mất.

Trong tràng khôi phục bình tĩnh, chỉ có trận pháp kia đang lưu chuyển.

“Này Hỏa bất phàm!” Trụ Linh trầm giọng nói.

Dương Diệp cười khổ nói: “Ta biết nó bất phàm, vấn đề là, chúng ta bây giờ như thế nào thu phục nó?”

“Thu phục nó?”

Trụ Linh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cảm thấy ngươi có thể làm được không?”

Dương Diệp lắc đầu, “làm không được!”

Trụ Linh quay đầu nhìn về phía Ly Hỏa kia, “như thế Thần vật, ngươi bây giờ, căn bản không cách nào điều khiển, tưởng muốn đạt được trợ giúp của nó, chỉ có hợp tác với nó.”

“Hợp tác?”

Dương Diệp nói: “Hợp tác thế nào?”

Trụ Linh không có trả lời, mà là ngẩng đầu nhìn về phía Trụ Linh kia, “ta biết ngươi có linh trí, có thể hay không đi ra nói chuyện?”

Trầm mặc một cái chớp mắt, Ly Hỏa kia tại xuất hiện ở Dương Diệp cùng trước mặt Trụ Linh.

“Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ...”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Thoáng qua, Dương Diệp cảm giác có cái gì khóa lại chính mình.

Dương Diệp mặt hướng Ly Hỏa kia, “Là Thủy Nguyên Tộc đưa ngươi tù ở nơi này?”

“Nếu không thì sao?” Ly Hỏa hỏi lại.

“Bọn hắn vì sao làm như thế?” Dương Diệp lại hỏi.

Ly Hỏa đạm thanh nói: “Trong Thiên Địa, có thập đại Chí Cao Thần Vật, này thập đại Chí Cao Thần Vật, ai không muốn có? Nhưng mà, chúng ta há lại nguyện mặc người nô dịch?”

Nghe thế, Dương Diệp đại khái biết chút ít.

Những thần vật này, đều cũng có chính mình linh trí, Thủy Nguyên Tộc tưởng nắm bọn họ trong tay, mà bọn hắn, hiển nhiên là không làm. Vì vậy, thì có tranh đấu, mà Ly Hỏa này, không thể nghi ngờ là đã thất bại.

“Bọn hắn vì sao không cưỡng ép mang đi ngươi?” Trụ Linh đột nhiên hỏi.

“Ta như tự bạo, này cả Đại Thiên Vũ Trụ, đều có thể cùng nhau hủy!” Ly Hỏa nói.

Dương Diệp: “...”

Trụ Linh cũng đã trầm mặc.

Tự bạo!

Ly Hỏa này nếu là tự bạo, như nó nói, cả Đại Thiên Vũ Trụ đều hóa thành hư vô. Mà Thủy Nguyên Tộc, có lẽ có thể đủ ngăn cản như vậy, nhưng mà, nếu như Ly Hỏa thật sự tự bạo, bọn hắn nhất định cũng là tổn thất nặng nề đấy.

Cái kia một cái giá lớn, Thủy Nguyên Tộc không muốn trả giá, vì vậy liền lựa chọn phong ấn, mà không phải hủy diệt!

“Chúng ta có thể cứu ngươi!” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

“Điều kiện!” Ly Hỏa nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Điều kiện rất đơn giản, ta hy vọng ngươi có thể cùng ta hai mươi năm, này trong vòng hai mươi năm, ngươi tương trợ ta, hai mươi năm sau, ngươi tự do, như thế nào?”

Làm cho đối phương thần phục nó?

Dương Diệp dĩ nhiên muốn, nhưng mà, hắn sẽ không đi làm như thế. Hắn cũng không ngốc!

Hai mươi năm!

Ly Hỏa kia trầm mặc một lát, sau đó nói: “Xem ra, khoản giao dịch này đối với ta có lợi. Chẳng qua là, ngươi cũng đã biết trận này?”

Dương Diệp lắc đầu.

Ly Hỏa nói: “Trận này, không ai có thể phá, hai người các ngươi thực lực mặc dù không yếu, nhưng muốn phá trận này, còn cần...”

“Trận này hạch tâm là cái gì?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

“Ngươi muốn nói cái gì?” Ly Hỏa nói.

Dương Diệp cười nói: “Trận này hạch tâm, là linh khí, không có Linh khí, nó còn có thể vận chuyển sao?”

“Trận này có thể tự thân bảo hộ, ngươi muốn rút đi nó Linh khí, không có khả năng!” Ly Hỏa nói.

Dương Diệp cười nói: “Ta cảm thấy, có khả năng!”

Thanh âm rơi xuống, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên.

“Linh Chủ?”

Ly Hỏa kia trong thanh âm mang theo một vẻ kinh ngạc.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, “Tiểu Bạch, ngươi có thể giúp ta đem cái kia trong trận pháp Linh khí đều cho làm cho không có sao?”

Linh khí!

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là để cho Tiểu Bạch rút đi trận pháp này Linh khí, một khi Linh khí biến mất, trận pháp này tác dụng cũng thì sẽ biến mất.

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua trận pháp kia, nàng suy nghĩ một chút, sau đó tiểu trảo bay đến cái kia trước trận pháp. Để cho Dương Diệp cùng Trụ Linh bất ngờ là, trận pháp kia cũng không có bị gây ra, Tiểu Bạch ngay ở phía trên bính bính khiêu khiêu.

“Không có cảm giác được nguy hiểm!”

Lúc này, Trụ Linh trầm giọng nói: “Trận này không có cảm nhận được nguy hiểm, liền sẽ không bị gây ra, mà Tiểu Bạch là Linh Chủ, trận pháp này hạch tâm, thiếu không thể thiếu Linh khí, mà những cái kia Linh khí, tự nhiên sẽ không cảm thấy thân là Linh Chủ Tiểu Bạch gặp nguy hiểm, bởi vậy, trận pháp không có bị gây ra!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, lúc này, Tiểu Bạch chạy tới trận pháp kia chính giữa, nàng bốn phía xem xét, cuối cùng, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng đi trận pháp kia vỗ một cái.

Ầm!

Cả trận pháp kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số Linh khí từ bên trong trận pháp kia rỉ ra, không đến một hồi, cả trận pháp Linh khí đã bị Tiểu Bạch hấp một sạch sẽ.

Linh khí vì sao ưa thích Tiểu Bạch?

Chủ yếu nhất một nguyên nhân là vì Tiểu Bạch hấp Linh khí về sau, không phải là tiêu hao Linh khí. Cái khác sinh linh, kể cả nhân loại, bọn hắn hấp Linh khí, cắn nuốt, dùng cái này đến lớn mạnh bản thân, nhưng Tiểu Bạch không phải, bởi vì thể chất duyên cớ, nàng hấp Linh khí về sau, Linh khí sẽ tụ tập tại trong cơ thể nàng, cũng sẽ không biến mất, không chỉ có như thế, tại trong cơ thể nàng, những linh khí này còn có thể biến thành càng thêm tinh khiết!

Bởi vậy, Linh khí không có chút nào kháng cự Tiểu Bạch!

Không đến một hồi, bên trong trận pháp kia Linh khí liền là bị Tiểu Bạch hút sạch sẽ, cùng lúc đó, trận pháp kia quang mang cũng dần dần biến mất, không đến một hồi, trận pháp kia hoàn toàn biến mất.

Dương Diệp liền tranh thủ Tiểu Bạch gọi về bên cạnh mình.

Cách đó không xa, theo trận pháp biến mất, đột nhiên, trong sân độ ấm biến thành thiêu đốt nóng lên, tại dưới ánh mắt chăm chú của Trụ Linh, cái kia trên không trung bốn sợi dây xiềng xích dần dần hư ảo.

Đốt cháy!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Dùng ngươi khả năng, không thể lúc trước bị phá huỷ trận pháp này sao?”

“Biết rõ trận này chỗ lợi hại sao?”

Thanh âm của Ly Hỏa kia đột nhiên truyền ra, “trận này chỗ lợi hại, chính là hạn chế năng lực của ta.”

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đóa hỏa diễm xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp.

Trong lòng Dương Diệp âm thầm đề phòng.

Ly Hỏa nói: “Thủy Nguyên Tộc, dùng trận pháp tên Chấn Vũ trụ, Trận Pháp Chi Đạo của bọn hắn, đã xuất thần nhập hóa. Bằng không thì, năm đó hắn cũng không khả năng cả tộc di chuyển, cho dù là hôm nay Bất Tử Tộc kia, bọn hắn cũng không cách nào làm được cả tộc truyền tống xa như vậy!”

“Ngươi biết Bất Tử Tộc!” Dương Diệp nói.

“Có lửa địa phương, thì có sự hiện hữu của ta!”

Ly Hỏa nói xong, đột nhiên trôi dạt đến trước mặt của Dương Diệp, “nhân loại, ngươi không sợ ta đổi ý?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi dầu gì cũng là có thân phận, đối với loại người như ngươi tồn tại, tôn nghiêm cùng cốt khí tuyệt đối là vô cùng xem trọng, bằng không thì, ngươi cũng sẽ không tình nguyện bị phong ấn, cũng không thần phục Thủy Nguyên Tộc kia. Cho nên, ta cảm thấy, ngươi là khinh thường nói láo.”

Kỳ thật, hắn cũng chỉ là suy đoán, Ly Hỏa này có thể hay không trở mặt, hắn cũng không chắc. Nhưng mà, bất kể như thế nào, trước đập cái mã thí tâng bốc đang nói.

Một lát sau, Ly Hỏa kia đột nhiên nói; “Nhân loại, ngươi có chút ý tứ. Ngươi nói không sai, ta khinh thường nói dối, giữa ta và ngươi ước định, ta sẽ tuân thủ, hai mươi năm, với ta mà nói, một lần ngủ đông thời gian mà thôi. Bất quá, ngươi bây giờ quá yếu, ngươi không chịu nổi lực lượng của ta, đặc biệt là thân thể ngươi, như là muốn mượn lực lượng của ta, bất kể là ngươi nhục thân, hay là linh hồn, đều không chịu nổi!”

“Vậy làm sao bây giờ chứ?” Dương Diệp hỏi.

“Ngươi hỏi ta, ta hỏi ai?” Ly Hỏa hỏi lại.

Dương Diệp: “...”

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, Ly Hỏa kia trực tiếp không vào Dương Diệp giữa lông mày, thoáng qua, tại Dương Diệp giữa lông mày chỗ, xuất hiện một cái lớn chừng ngón tay cái hỏa diễm hình xăm.

Cùng lúc đó, thanh âm của Ly Hỏa tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “ta có chút suy yếu, cần Hồng Mông Tử Khí, ta không trắng lấy.”

Thanh âm rơi xuống, tại Dương Diệp quanh thân, xuất hiện tầng một mong mỏng hỏa diễm.

“Đây là?” Dương Diệp khó hiểu.

Ngay tại lúc này, ngọn lửa kia đột nhiên sáp nhập vào hắn trong Hồng Mông Giáp kia, giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác Hồng Mông Giáp kia đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Chất lột xác!

“Này giáp, hiện tại phương có thể gọi là không thể phá vỡ!” Lúc này, Ly Hỏa nói.

Không thể phá vỡ!

Dương Diệp lấy tay sờ soạng thoáng một phát trên người Hồng Mông Giáp, đi ngang qua Ly Hỏa tăng cường về sau, trên thân hắn cái này Hồng Mông Giáp so với trước đó mạnh ít nhất gấp mấy lần, hiện tại, coi như là lão tổ đều khó đơn giản đánh bại hắn Hồng Mông Giáp này!

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười, lúc này đây, thu hoạch có thể nói là cực lớn!

“Chúng ta đi thôi!”

Lúc này, Trụ Linh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, ngay tại lúc này, Ly Hỏa đột nhiên nói: “Trên thành, có một cái bàn thờ, trong tế đàn, có một yêu ma, ta có thể cảm thụ khí tức của nó, chớ muốn tới gần tế đàn này.”

“Yêu ma?” Dương Diệp nhíu mày, “nhân vật gì?”

Ly Hỏa nói: “Không phải ngươi có khả năng địch, không ai muốn trêu chọc. Mà lại, này yêu ma lập tức liền muốn xuất thế, đi nhanh!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó cười nói: “Trước kia, Thủy Nguyên Nhân kia từng nói, ngươi là Ma khí, nhưng mà cùng ngươi tiếp xúc, ta cảm thấy hành vi của ngươi, không hề ma.”

“Ma, cũng không phải là hình thái dữ tợn, hành vi hung ác, mới là ma. Ma... Ta được gọi là ma, tự nhiên...”

Nói đến đây, Ly Hỏa ngừng lại, không nói.

Dương Diệp cũng thức thời không có ở hỏi, những thứ này đều không có ý nghĩa gì, lập tức, hắn cùng với Trụ Linh rời đi chỗ cũ, chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng Trụ Linh đã đi ra Thủy Nguyên Đại Lục, tiến nhập tinh không mịt mùng.

Mà ở Dương Diệp cùng Trụ Linh sau khi rời đi, một người đàn ông trung niên đột nhiên đã rơi vào Thủy Nguyên Đại Lục.

Trung niên nam tử đang mặc vân trường bào màu trắng, hai tay thả lỏng phía sau, trên người có một loại khó có thể miêu tả khí chất.

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Trụ Linh rời đi phương hướng, sau đó hắn chậm rãi đi vào cái kia phế tích chi thành, hắn đi phương hướng, chính là trước kia Dương Diệp cùng Trụ Linh gặp vị trí của Thủy Nguyên Nhân. Bất quá, rời đi một hồi, trung niên nam tử ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía bên phải, chỗ đó, có một cái bàn thờ.

Trung niên nam tử nhíu mày, sau đó thu hồi ánh mắt, mà đúng lúc này, tế đàn kia đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, tế đàn run rẩy càng lúc càng lớn, chỉ chốc lát, một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ cái kia trong tế đàn vọt ra!

Ngập trời uy áp!

“Ha ha...”

Lúc này, một đạo tiếng cười to đột nhiên từ trong đó truyền ra, “ta cuối cùng đi ra ngoài, ha ha…”

Thoáng qua, một cái dữ tợn cự trảo đột nhiên từ cái kia trong tế đàn đưa ra ngoài, sau đó chộp tới trung niên nam tử kia.

…

------oOo------

Chương 2212: Như Thế Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chứng kiến cái kia cái móng vuốt lớn, trung niên nam tử nhíu mày.

Rất nhanh, cái kia cái móng vuốt lớn đã tới đàn ông trung niên đỉnh đầu, một chưởng này rơi xuống, trung niên nam tử sợ là phải hóa thành bột mịn. Nhưng mà ngay tại lúc này, trung niên nam tử chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, tại bên chân hắn, một viên lớn chừng ngón tay cái cục đá đột nhiên hóa thành một đám kiếm quang phóng lên trời.

Ầm!

Không có dấu hiệu nào, cái kia dữ tợn cự trảo trực tiếp bị này cục đá oanh thành mảnh vụn cặn bã.

“Ngươi…”

Ở đằng kia trong tế đàn, truyền đến một đạo kinh hãi thanh âm.

Trung niên nam tử chậm rãi đi tới bàn thờ kia đi, mà đúng lúc này, một cỗ khí lưu màu đen mang theo người ngập trời uy áp từ cái này trong tế đàn chấn động mà ra.

Này cổ khí lưu màu đen bay thẳng đến trung niên nam tử kia bao phủ mà tới.

Ô… Ô… Ô… N… G!

Ngay tại lúc này, một đám kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên,

Xùy~~!

Vẻ này khí lưu màu đen trực tiếp bị này sợi kiếm quang xé tan thành phấn, mà lại trực tiếp hóa thành hư vô, coi như chưa bao giờ xuất hiện qua bình thường!

“Ngươi là người phương nào!”

Trong tế đàn, truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ.

Theo đạo thanh âm này vang lên, một đầu hình thể Yêu Thú khổng lồ xuất hiện ở đàn ông trung niên trước mặt.

Chuẩn xác mà nói là yêu ma!

Yêu ma cùng Yêu Thú vẫn là có khác biệt, yêu ma có thể nói là tổ tiên của Yêu Thú, Hỗn Độn Thời Kỳ, chỉ có yêu ma, mà không có Yêu Thú. Này yêu ma, hình dạng như người, nhưng đã có tam trảo, bất quá chỉ có một mắt, ở vào chỗ mi tâm, tại quanh thân nó, là một khối khối đen nhánh lân phiến, kia toàn bộ hình dạng xem ra, dị thường quái dị dữ tợn.

Trung niên nam tử ngừng lại, hắn quan sát một chút yêu ma, “theo ta được biết, Hỗn Độn Thời Kỳ yêu ma, thực lực cũng không tệ mới đúng, vì sao ngươi như thế yếu?”

“Yếu?”

Yêu ma kia thần sắc lập tức dữ tợn, “đáng chết nhân loại, ngươi cảm thấy ta yếu?”

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, trung niên nam tử kia bấm tay một điểm, một đám kiếm quang bắn nhanh ra như điện.

Yêu ma kia sắc mặt đại biến, kia nâng lên một trảo đối với lên trước mặt chính là vỗ, một chưởng rơi xuống, cả Thủy Nguyên Thành phế tích trực tiếp hóa thành hư vô, cùng lúc đó, giữa cả thiên địa hoàn toàn u ám, dường như ngày tận thế tới!

Nhưng mà, cái kia sợi kiếm quang nhưng coi thường hết thảy, những nơi đi qua, hết thảy cũng vì đó mai một.

Ầm!

Con yêu ma kia trực tiếp bị oanh đã đến vạn trượng ra, cùng lúc đó, một cái móng vuốt ở giữa sân ném bay ra ngoài.

Ầm!

Vạn trượng ra, yêu ma kia đập ầm ầm rơi trên mặt đất, mặt đất trực tiếp bị kia đập ra một cái hố sâu khổng lồ, tựa như vực sâu.

Một lát sau, yêu ma kia từ trong đó bò ra, kia nhìn cách đó không xa trung niên nam tử, trong mắt tràn đầy kiêng kị, "ngươi, ngươi là người phương nào!"

Kinh hãi!

Giờ phút này, này yêu ma trong lòng kinh hãi đã đến mức độ không còn gì hơn.

Trước mắt thực lực của người này, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Đừng nói tại đây hôm nay thời đại, hay là tại năm đó nó thời đại kia, có loại thực lực này đấy, cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay a!

Trung niên nam tử nhìn thoáng qua yêu ma kia, sau đó nói: "Tại ngươi niên đại đó, cái gì yêu ma mạnh nhất?"

Yêu ma kia nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: "Nâng phụ, trọng rõ ràng, ngao hung ác, hoành thiên."

Trung niên nam tử có chút trầm ngâm, sau đó nói: "Đáng tiếc."

Nói xong, hắn quay người rời đi. Bất quá rất nhanh, hắn lại dừng lại, nhìn thấy một màn này, yêu ma kia biến sắc, trong lòng âm thầm đề phòng.

Trung niên nam tử nói: "Ta như muốn giết ngươi, cho dù ngươi là toàn thịnh thời kỳ, cũng không quá đáng một kiếm mà thôi. Ta lại hỏi ngươi, ngươi lúc trước vì sao phải ra tay với ta?"

Yêu ma kia nhìn thoáng qua trung niên nam tử, sau đó nói: "Thói quen..."

Trung niên nam tử quay người nhìn thoáng qua yêu ma kia, sau đó lại nói: "Lúc trước, có hai người đến qua nơi đây, ngươi muốn giết bọn hắn, thế nhưng là?"

Yêu ma kia do dự một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Trung niên nam tử nói khẽ: "Người nọ, cùng ta rất có nguồn gốc, dùng ngươi thực lực bây giờ, nếu là ra ngoài, hắn quả thực khó có thể ngăn cản, đã như vậy, ta..."

“Ta cam đoan không làm thương hại người này!”

Lúc này, yêu ma kia đột nhiên vội vàng nói: “Các hạ phóng tâm, ta định sẽ không làm thương tổn người này.” Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Ta bị Thủy Nguyên Tộc phong ấn vô số năm, hôm nay vừa thoát khốn, mong rằng các hạ thả ta một con đường sống.”

Không thể không nói, này yêu ma thái độ thả vô cùng thấp.

Không thấp cũng không có cách nào!

Nó rất rõ ràng, trước mắt thực lực của người này, đã đạt đến một cái mức không thể tưởng tượng nổi, căn bản không phải hắn có khả năng địch. Thời điểm này kiên cường, chính là thật làm chết rồi.

Trung niên nam tử nhẹ gật đầu, “Được!”

Nói xong, trung niên nam tử quay người rời đi.

Nhìn thấy một màn này, yêu ma kia lập tức đại thở phào một hơi lớn, nó nhìn thoáng qua chính mình nơi bả vai, chỗ đó, bóng loáng hôm nay, tam trảo, chỉ còn một trảo, đáng sợ nhất là, hắn bây giờ lại không cách nào làm cho cái kia cái móng vuốt dài ra!

Giờ khắc này, này yêu ma đối với trung niên nam tử kia càng thêm kính sợ.

Một lát sau, yêu ma lắc đầu, nó cũng không hề rời đi, mà là về tới tế đàn chỗ.

Chữa thương!

Nó quyết định, tổn thương dưỡng tốt sau rời đi.

...

Trung niên nam tử ly khai tế đàn chỗ, đi tới lúc trước Dương Diệp cùng Trụ Linh gặp chỗ đó của Thủy Nguyên Nhân. Trung niên nam tử nhìn lướt qua bốn phía, chân phải nhẹ nhàng một đập.

Ầm!

Cả vùng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, một cỗ kiếm quang đã rơi vào trận pháp kia chính trung ương.

Trung niên nam tử nhìn xem chỗ đó, “ba hơi, nếu không phải xuất hiện, vậy vĩnh viễn đừng xuất hiện rồi!”

Bạo lực!

Yên lặng một cái chớp mắt, trận pháp kia đột nhiên xuất hiện, thoáng qua, Thủy Nguyên Nhân kia xuất hiện ở đàn ông trung niên trước mặt.

“Ngươi kiếm này...”

Thủy Nguyên Nhân kia nói khẽ: “Trước đây chưa từng gặp, không nghĩ tới, hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ, còn ngươi nữa này nhóm cường giả.”

Trung niên nam tử bấm tay một điểm, một viên màu máu đỏ trái tim xuất hiện ở trước mặt Thủy Nguyên Nhân, quả tim này, còn đang nhảy nhót.

“Ngươi đi qua chỗ kia!” Lúc này, Thủy Nguyên Nhân trầm giọng nói. Trong thanh âm, mang theo vẻ ngưng trọng.

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “ngươi nên biết này trái tim lai lịch, đúng không?”

Thủy Nguyên Nhân trầm mặc.

“Ta không quá vui vẻ giết người!”

Trung niên nam tử đột nhiên nói: “Bởi vì, không có mấy người người đáng giá ta giết, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Thủy Nguyên Nhân trầm giọng nói: “Ngươi muốn tìm này trái tim chủ nhân!”

“Có chút hứng thú!” Trung niên nam tử nói.

Thủy Nguyên Nhân đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Không ở chỗ này vũ trụ.”

Không ở chỗ này vũ trụ!

Trung niên nam tử khẽ gật đầu, “đã minh bạch!”

Nói xong, hắn quay người rời đi.

“Mạo muội vừa hỏi, ngươi tìm vị kia làm chi?” Lúc này, Thủy Nguyên Nhân đột nhiên nói.

Trung niên nam tử dừng bước lại, sau đó nói: “Cảm thấy hắn có chút mạnh, cho nên...”

“Thứ cho ta nói thẳng!”

Lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia nói: “Vị kia, không là có chút mạnh, mà là rất mạnh. Ta biết các hạ thực lực đã đạt tới đỉnh phong, nhưng mà, vị kia...”

“Đỉnh phong?”

Trung niên nam tử khẽ lắc đầu, “ngươi cũng biết thế gian này cái gì thống khổ nhất? Đối với ta mà nói, Vô Địch thống khổ nhất. Không biết từ lúc nào trở đi, ta đã không có cảm giác nguy hiểm. Làm một người không có cảm giác uy hiếp lúc, hắn thì sẽ dừng lại không tiến, mà ta biết, kiếm của ta, còn không có đạt tới ta nghĩ muốn trình độ, nó, còn có không gian lên cao. Ta cũng cần đối thủ, ta cũng cần đối thủ cường đại, nhưng đáng tiếc, này mảnh vũ trụ, cũng liền rải rác mấy người, mấy người kia, cho ta một điểm cảm giác nguy hiểm. Nhưng là...”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, “nhưng mà, cũng liền một chút nhỏ.”

Nói xong.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một thanh kiếm lặng yên hiện lên đàn ông trung niên trước mặt.

Nếu như Dương Diệp tại đây, liền sẽ nhận ra kiếm này.

Trung niên nam tử nhìn trước mắt kiếm hồi lâu, sau đó nói: “Ta rất nhiều năm không cầm kiếm rồi. Bởi vì, không có người có tư cách để cho ta cầm kiếm.”

“Theo ta được biết, Bất Tử Tộc hai vị kia, còn có Hư Linh Nữ kia...”

Lúc này, Thủy Nguyên Nhân nói khẽ: “Ba người này...”

“Bọn hắn?”

Trung niên nam tử lắc đầu, “Hư Linh Nữ, không tệ, đáng tiếc, nàng cũng không triệt để thức tỉnh, bất quá, ta sẽ các loại, đợi nàng triệt để thức tỉnh, còn Bất Tử Tộc hai vị kia, hai người kia, cũng không phải là điên phong trạng thái. Ta sẽ cùng chờ bọn hắn, chờ đánh với bọn hắn một trận về sau, ta sẽ đi tìm các ngươi, hy vọng Thủy Nguyên Tộc, mạnh mẽ lớn một chút!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

“Vạn nhất bọn hắn đánh bại ngươi thì sao?” Lúc này, Thủy Nguyên Nhân kia đột nhiên nói.

Trung niên nam tử có chút dừng lại, sau đó nói: “Ngươi nói là ba người liên thủ sao?”

Thủy Nguyên Nhân có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Lúc trước thiếu niên kia, cùng ngươi...”

Trung niên nam tử nói khẽ: “Ta muốn nhìn một chút, tình chi kiếm đạo cực hạn là cái gì!”

“Đã minh bạch!” Thủy Nguyên Nhân nói khẽ, “người này nhìn như vô tình, kì thực hữu tình, kiếm của hắn, dùng tình làm hạch tâm, chỉ cần hắn thủ vững bản tâm, tương lai, chắc chắn là một vị tuyệt thế Kiếm Tu. Mà hắn như cùng ngươi...”

Trung niên nam tử khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười, nụ cười này, ý tứ sâu xa.

Trung niên nam tử không nói gì thêm, người đã biến mất.

“Tự tin!”

Trong tràng, Thủy Nguyên Nhân kia nói khẽ: “Thật là mạnh Kiếm Tu, có một không hai muôn đời.”

Nói xong, kia đang muốn biến mất, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “lại đây một vị... Thật mạnh!”

Cách đó không xa, một Tiểu Nữ Hài đã rơi vào trên mảnh đất này.

Tiểu Nữ Hài nhìn lướt qua bốn phía, sau đó hướng phía vị trí của Thủy Nguyên Nhân đi đến, bất quá, liền đi ngang qua tế đàn kia lúc, nàng nhíu mày, quay đầu nhìn về phía tế đàn kia vị trí, mà giờ khắc này, yêu ma kia cũng nhìn về phía Tiểu Nữ Hài.

Tiểu Nữ Hài khí tức nội liễm, nhìn không ra bất kỳ chỗ bất phàm.

Tiểu Nữ Hài nhìn thoáng qua yêu ma kia chính là thu hồi ánh mắt, sau đó hướng phía vị trí của Thủy Nguyên Nhân kia đi đến, mà đúng lúc này, yêu ma kia cười gằn, “mùi vị khẳng định không sai!”

Nói xong, kia thả người một càng, hướng phía cô bé kia nhào tới.

Tiểu Nữ Hài đột nhiên quay đầu, tại giữa lông mày nàng, một vật lặng yên hiển hiện.

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

...

PS: Cảm tạ: Thư hữu 36009917, thấp bé thái, lang nha -, mưa độc xinh tươi, nhựa đường ếch xanh, thư hữu 36009917, lĩnh trên thanh tuyền, dragonincn, tên điên nửa mê nửa tỉnh nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

------oOo------

Chương 2213: Kết Minh?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Hoàng Tuyền Thiên Mệnh này xuất hiện một chớp mắt kia, Tiểu Nữ Hài khí tức cả người lập tức hoàn toàn khác biệt.

Thâm trầm như vũ trụ mênh mông!

Mà giờ khắc này, yêu ma kia cũng phát hiện một điểm này. Nhưng mà, thời khắc này nó, thu tay lại đã không kịp.

CHÍU... U... U!!

Một đạo ánh sáng âm u ở giữa sân chợt lóe lên.

Xùy~~!

Theo một vết máu tươi bắn ra, yêu ma kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay vạn trượng.

Ầm!

Yêu ma kia cuối cùng nện rơi trên mặt đất, tại nảy sinh trước ngực, có một lỗ máu khổng lồ.

Máu tươi, không ngừng từ trong đó tràn ra!

Tiểu Nữ Hài nhàn nhạt nhìn thoáng qua yêu ma kia, sau đó nói: “Mới Văn Minh Thời Đại yêu ma? Ta giết qua không ít.”

“Ngươi... Ngươi là người phương nào!” Yêu ma kia kinh hãi nhìn xem Tiểu Nữ Hài.

Tiểu Nữ Hài đi tới yêu ma kia trước mặt, “Thế nào, nhanh như vậy liền quên mất?”

Yêu ma nhìn xem Tiểu Nữ Hài một hồi lâu, đột nhiên, nó cái kia con mắt trợn lên lên, “ngươi, là ngươi...”

Lúc trước, Dương Diệp cùng Thiên Tú đã tới nơi này.

Một lần kia, hắn vốn định đánh chết Dương Diệp, bởi vì hắn trên người Dương Diệp cảm nhận được chí bảo khí tức, cũng chính là Hồng Mông Tháp. Bất quá một lần kia, bị Thiên Tú cho ngăn cản. Lúc trước, Thiên Tú tại tế ra Hoàng Tuyền Thiên Mệnh về sau, để cho nó cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm, bởi vậy, nó buông tha cho.

Mà hôm nay, nó lại gặp.

Lúc này đây, trước mắt tiểu cô nương này so với lúc trước hắn vừa gặp lúc mạnh rất nhiều!

Thiên Tú nhìn xem yêu ma, “khôi phục thực lực mấy thành?”

Yêu ma nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: “Lục thành.”

“Muốn chết hay là sống?” Thiên Tú nói khẽ.

Yêu ma kia trầm giọng nói: “Tự nhiên là muốn sống!”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “thực lực của ngươi không tệ, trong trời đất này, ngoại trừ số ít những người kia, không ai có thể nại ngươi gì, bất quá đáng tiếc, ta chính là một trong mấy người kia. Ta có một người bạn, thực lực có chút thấp kém, rất không an toàn, ngươi giúp đỡ ta đi bảo hộ hắn một đoạn thời gian, như thế nào?”

Yêu ma kia thần sắc có chút do dự, mà lúc này, Thiên Tú lại nói: “Mới có lợi.”

“Ừ?” Yêu ma nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ: “Trên thân người nọ, có Bồ Đề Thụ, cùng với Hồng Mông Tử Khí, hai cái này, đủ để để cho ngươi rất nhanh chữa trị vết thương trên người, còn có thể càng tiến một bước.”

Yêu ma kia trầm giọng nói: “Ngươi nói rất đúng Kiếm Tu kia thiếu niên?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu.

Yêu ma cười khổ, "vị này, vị đại nhân này, có ngươi cùng vừa rồi vị kia ở đây, thế gian này ai có thể tổn thương hắn?"

Thiên Tú khẽ lắc đầu, "ngươi đã nói có nguyện ý hay không đi!"

Yêu ma trầm giọng nói: "Nếu không phải nguyện chứ?"

"Ta hiện tại sẽ giết ngươi!" Thiên Tú nhìn thẳng yêu ma kia.

Yêu ma đắng chát cười cười, "Hổ Lạc Bình Dương!"

Thiên Tú đạm thanh nói: "Cho dù ngươi là Điên Phong Thời Kỳ, muốn giết ngươi, cũng là dễ như trở bàn tay!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi.

Tại chỗ, yêu ma mặt mũi tràn đầy đắng chát. Trước kia, trong mắt của hắn, tại này thời đại, nó sau khi ra ngoài, nhất định là có thể tung hoành Thiên Hạ Vô Địch Thủ đấy. Nhưng mà, nó mới ra đến, thì gặp phải hai cái tồn tại giống như Thần!

"Thế đạo này là thế nào?" Yêu ma lắc đầu. Hôm nay hắn gặp phải hai người, đừng nói ở thời đại này, hay là tại nó thời đại kia, đều là thuộc về siêu cấp cường giả đấy. Mà đều cõng nó gặp!

Quá xui xẻo!

Tại chỗ, yêu ma suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng, hắn biến mất ngay tại chỗ.

Hồng Mông Tử Khí, Bồ Đề Thụ!

Đây là nó hiện tại vô cùng cần, có hai thứ này ở đây, nó không những được khôi phục nhanh chóng thương thế, còn có thể mượn Bồ Đề Thụ lại để cho thực lực của chính mình nâng cao một bước!

Bởi vậy, hắn quyết định đi tìm Dương Diệp!

...

Thiên Tú đã đi ra tế đàn chỗ, đi tới Thủy Nguyên Nhân kia vị trí.

Thủy Nguyên Nhân cũng không rời đi, mà là liền ở nơi đó chờ.

"Có việc?" Thủy Nguyên Nhân hỏi.

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “đến mượn một vật!”

“Vật gì!” Thủy Nguyên Nhân hỏi.

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, một lát sau, nàng không biết nói gì đó, Thủy Nguyên Nhân kia sắc mặt đại biến, “ngươi... Không được, tuyệt đối không được!”

Thiên Tú hai mắt dần dần băng lạnh xuống, “hôm nay ta, không có gánh nặng trên người, không nên ép ta đi ngươi Thủy Nguyên Tộc đại khai sát giới!”

...

Dương Diệp mang theo Trụ Linh về tới Hư Linh Đại Lục, nhưng mà, giờ phút này, tại Hư Linh Thành bên ngoài, có người đông tấp nập!

Những thứ này, đều là tới từ các nơi trên thế giới.

Thời khắc này Đại Thiên Vũ Trụ, đã bị Bất Tử Tộc hoàn toàn chiếm lĩnh, bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ có hai địa phương còn không có bị rơi vào tay giặc, cũng chính là Thần Vực cùng Hư Linh Thành này.

Lúc này, Dương Liêm Sương xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Thần Vực lợi dụng trận pháp đem trọn cái Thần Vực đều ẩn núp, hiện tại, Đại Thiên Vũ Trụ tất cả mọi người, đều đang hướng chúng ta nơi đây chạy đến! Nơi đây, ít nhất số ít một số, còn có nhiều người hơn đang không ngừng chạy về phía này đến! Ngươi thấy thế nào?”

“Đuổi không đi sao?” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương lắc đầu, “những người này... Ai...”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Liền để cho bọn hắn đợi ở bên ngoài đi!”

Nói xong, hắn quay người tiến vào trong thành.

Tại chỗ, dương mảnh vải nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía ngoài thành những người kia, “ngẫm lại, hay vẫn là quê nhà ta được, mặc dù không có những thứ này kinh thiên địa khiếp quỷ thần năng lực, nhưng mà, nhưng có một phần bình tĩnh. Loạn thế, người như con chó a!”

Nói xong, Dương Liêm Sương quay người rời đi.

Dương Diệp về tới Hư Linh Điện, giờ phút này, trong điện, là Dương Liêm Sương còn có Mạc Lão.

“Liêm Sương, ngươi nói Thần Vực đem chính mình ẩn núp?” Dương Diệp đột nhiên hỏi.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “nghĩ đến, bọn hắn cũng là muốn tạm thời tránh mũi nhọn. Bây giờ Bất Tử Tộc, quá mạnh, mặc kệ là chúng ta, hay vẫn là Thần Tộc, đều không thể đối kháng bọn hắn.”

Dương Diệp giống như là nghĩ đến cái gì, lập tức mặt hướng Mạc Lão kia, “Mạc Lão, đã từng là Thần Tộc Điên Phong Thời Kỳ, Bách Tộc cùng bốn tất cả mọi người thiếu chút nữa bại cho bọn hắn, bọn hắn Điên Phong Thời Kỳ, có thể cùng Bất Tử Tộc này chống lại sao?”

Mạc Lão suy nghĩ hồi lâu, sau đó lắc đầu, “không thể! Thần Tộc Điên Phong Thời Kỳ, xác thực mạnh không biên giới. Thích Thiên kia Điên Phong Thời Kỳ, cũng là Tuyệt Đỉnh Cường Giả. Bất quá, từ trước mắt đến xem, Bất Tử Tộc này nội tình cùng thực lực, hiển nhiên so với bọn hắn mạnh hơn rất nhiều. Nếu như Thần Tộc tăng thêm Bách Tộc, còn có tứ đại gia, lại nghĩ hắn đám đều là Điên Phong Thời Kỳ, kể từ đó, có lẽ có thể cùng Bất Tử Tộc chống lại. Mà hôm nay... Ngươi cũng thấy đấy hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ là dạng gì!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: “Cho dù là đã từng vô cùng cường đại Hư Linh Tộc, cũng không thể đủ ngăn trở Bất Tử Tộc. Nói thật, Bất Tử Tộc hiện tại triển lộ ra thực lực, chỉ sợ chỉ là bọn hắn một góc của băng sơn, chờ bọn hắn toàn bộ bày ra đi ra thời điểm, chúng ta...”

Nghe thế, trong tràng mọi người thần sắc đều là ngưng trọng lên.

“Như vậy xem ra, chúng ta tựa hồ không có bất kỳ hy vọng gì!” Lúc này, Dương Diệp nói.

“Trời không tuyệt đường người!”

Mạc Lão cười nói: “Chúng ta có thể làm, chính là trọn nhân sự, còn kết quả như thế nào, chỉ nghe theo mệnh trời. Mà chúng ta bây giờ phải làm là xử trí như thế nào bên ngoài những người kia, theo người càng ngày càng nhiều tới nơi này, nếu như chúng ta không xử trí thích đáng an bài, đến lúc đó sợ xảy ra nhiễu loạn lớn.”

“Đã bắt đầu ra!”

Dương Liêm Sương nói: “Ở ngoài thành, mỗi ngày đều đang phát sinh một ít chuyện loạn thất bát tao.”

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại. Qua hồi lâu, Dương Diệp nói: “Liêm Sương, Mạc Lão, việc này chính các ngươi xử lý đi!”

Nói xong, cả người hắn trực tiếp biến mất ở trong đại điện.

“Hắn...”

Mạc Lão nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương mỉm cười, “hắn không có trực tiếp hạ lệnh đuổi những người kia đi, liền là tương đương cho những người kia một con đường sống. Ta đi an bài một chút, lại để cho những người kia vào thành.”

Mạc Lão nhẹ gật đầu, “nhớ rõ một điểm, đừng cho những người kia sinh sự, đối với sinh sự người, không nên nương tay.”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “minh bạch!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Trong điện, Mạc Lão thần sắc dần dần ngưng trọng lên, “này ván, ngươi muốn như thế nào phá chứ?”

...

Trong Hồng Mông Tháp.

Tại trước mặt Dương Diệp, là một tòa Kim Sắc Tiểu Tháp.

Dương Diệp nhìn lên trước mặt Tiểu Tháp, suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tháp Linh, ngươi nên biết cái Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia chứ?”

Tháp Linh không có trả lời.

Dương Diệp do dự một chút, lại nói tiếp: “Có thể hay không thả nó đi ra chứ?”

Ầm!

Lúc này, một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên đem Dương Diệp chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, cùng lúc đó, Hồng Mông Tháp kia bắt đầu điên cuồng rung động.

Dương Diệp: “...”

Tiểu Bạch xuất hiện ở Hồng Mông Tháp kia trước mặt của, nàng tiểu trảo bắt đầu vung múa.

Một lát sau, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo lại bắt đầu quơ múa.

Dương Diệp đắng chát cười cười, ý tứ của Tiểu Bạch là, hắn yêu cầu Hồng Mông Tháp thả Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia, quá nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm, không thể thả. Thả, nó, còn có trong tháp này tất cả mọi người phải chết!

Mọi người đều phải chết!

Cái này là Hồng Mông Tháp ý tứ!

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Vì cái gì?”

Hồng Mông Tháp run rẩy, hiển nhiên, là đang trả lời.

Hồng Mông Tháp có ý tứ là, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia rất đáng sợ, nó có thể cảm nhận được Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia ý tưởng, hiện tại, đối phương là ra không được, nhưng một khi đi ra, nhất định là đại khai sát giới!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng, hắn có thể cảm nhận được Hồng Mông Tháp tâm tình, Hồng Mông Tháp này, hiển nhiên là đang kiêng kỵ Hồng Hoang Khai Thiên Phủ kia. Lần thứ nhất, hắn lần thứ nhất nhìn thấy Hồng Mông Tháp kiêng kỵ như vậy!

Dương Diệp nghĩ một lát, sau đó nói: “Vậy nó trong này, với chúng ta mà nói, là họa không phải là phúc a! Ừ, cái kia, ngươi có thể vĩnh cửu trấn áp nó sao?”

Hồng Mông Tháp tả hữu bãi liễu bãi, hiển nhiên là không thể!

“Nó lúc nào sẽ đi ra?” Dương Diệp lại hỏi.

Lúc này, Tiểu Bạch dựng lên tiểu trảo.

“Năm trăm năm?” Dương Diệp hỏi.

Tiểu Bạch lắc đầu.

“Năm ngàn năm?” Dương Diệp lại hỏi.

Tiểu Bạch trừng mắt nhìn. Sau đó tiểu trảo đối với Dương Diệp để liễu để.

Giờ khắc này, Dương Diệp rõ ràng Bạch Tiểu Bạch ý tứ. Lập tức, Dương Diệp trực tiếp nhảy dựng lên, “cái gì? Năm tháng?”

Tiểu Bạch nhẹ gật đầu.

Dương Diệp biểu lộ có chút khó coi, “nói đùa gì vậy...”

Ngay tại lúc này, Dương Liêm Sương xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, Dương Liêm Sương nói: “Thần Tộc phái tới sứ giả, muốn cùng chúng ta kết minh!”

...

PS: Bởi vì không có tồn cảo (giữ lại bản thảo), cho nên đổi mới không quá ổn định, thật có lỗi!!!

------oOo------

Chương 2214: Thần Tộc Ý Đồ Đến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kết minh?

Dương Diệp chân mày cau lại, “kết cái gì minh?”

Dương Liêm Sương nói: “Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ còn chúng ta cùng Thần Tộc, hiển nhiên, bọn họ là tưởng liên thủ với chúng ta cùng một chỗ đối kháng Bất Tử Tộc.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Tới là Trĩ Nữ kia, nói cùng ngươi biết!”

Trĩ Nữ!

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Ra đi gặp!”

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng với Dương Liêm Sương đã đi ra trong Hồng Mông Tháp.

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đi rồi, Tiểu Bạch Nhãn châu đi lòng vòng, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Hồng Mông Tháp, tiểu trảo rất nhanh vung múa!

Không biết Tiểu Bạch nói gì đó, Hồng Mông Tháp điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động, rất kích động.

Tiểu Bạch vội vàng ôm lấy Hồng Mông Tháp, sau đó một cái móng vuốt nhỏ nhẹ nhàng huy động.

Nhưng mà, Hồng Mông Tháp kia vẫn là rất kích động.

Ý của Tiểu Bạch rất đơn giản, nàng muốn xem cái kia bảo bối, cũng chính là Hồng Hoang Khai Thiên Phủ.

Đối với này, Hồng Mông Tháp quyết đoán cự tuyệt.

Nhưng mà, nhìn bộ dạng kia của Tiểu Bạch, hiển nhiên là không muốn buông tha.

Giờ phút này, Hồng Mông Tháp kỳ thật rất muốn đi tìm Dương Diệp, nói cho Dương Diệp biết, được ngăn cản Tiểu Bạch, bằng không thì, Tiểu Bạch sẽ xông đại họa đấy. Nhưng mà, nó cùng Dương Diệp ở giữa trao đổi, đều là thông qua Tiểu Bạch...

Gặp rắc rối?

Tại trong thế giới của Tiểu Bạch, hoàn toàn không có cái khái niệm này đấy.

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Hư Linh Điện.

Trong điện, Dương Diệp gặp được Trĩ Nữ, tại Trĩ Nữ bên cạnh, còn đi theo một ông già, lão giả này hắn cũng đã gặp, là Trĩ Nữ bên người quản sự tên lão giả kia, đã từng còn dẫn hắn đi qua Tu La Luyện Ngục tu luyện qua.

“Có việc?” Dương Diệp nói.

Trĩ Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Hôm nay Đại Thiên Vũ Trụ thế cục ngươi nên cũng biết, bất kể là Thần Tộc ta, vậy thì các ngươi, đều không thể một mình đối kháng Bất Tử Tộc, cho nên, ta cảm thấy chúng ta hẳn liên kết minh liên thủ, kể từ đó, còn có một điểm hy vọng, ngươi cảm thấy thế nào?”

Dương Diệp lắc đầu, “ngươi nói sai rồi. Chúng ta liên thủ, cũng không đối phó được bọn hắn!”

Trĩ Nữ lông mày cau lại, “chí ít có điểm cơ hội, mà không như như bây giờ vậy bị động, không phải sao?”

Dương Diệp chậm rãi đi tới trước mặt của Trĩ Nữ, “Trĩ Nữ, ngươi Thần Tộc phản bội qua ta một lần, không đúng, phải nói, đã từng Ta tin tưởng qua ngươi Thần Tộc, nhưng mà, ngươi Thần Tộc là như thế nào đối đãi ta sao?”

Trĩ Nữ trầm mặc.

Đã từng, Dương Diệp cùng Thần Tộc quan hệ trong đó, xác thực rất tốt. Nhưng là... Thần Tộc không có lựa chọn.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Trở về đi.”

Trĩ Nữ trầm giọng nói: “Bây giờ không phải là hành động theo cảm tình thời điểm, Dương Diệp, Bất Tử Tộc so với ngươi thấy còn cường đại hơn, cho dù là Thần Tộc ta Điên Phong Thời Kỳ, cũng không nhất định có thể cùng bọn họ chống lại, hiện tại chúng ta, càng là không thể, nếu như chúng ta song phương hợp tác, cùng tiến thối, có lẽ còn có một đường sinh cơ. Ngươi coi như là không vì mình ngẫm lại, cũng phải cho ngươi trong Hư Linh Thành này tất cả mọi người ngẫm lại, không phải sao?”

Dương Diệp chính yếu nói, mà đúng lúc này, một giọng nói từ ngoài cửa vang lên, “ngươi còn muốn để cho chính mình bên người người nhiều hơn chết trận sao?”

Dương Diệp quay đầu.

Chỗ đó, một Bạch Quần Nữ Tử chậm rãi mà tới.

Người tới, đúng là Đinh Thược Dược kia.

Thần Tộc quân sư, Đinh Thược Dược!

Đinh Thược Dược đi tới trước mặt Dương Diệp, nhìn thẳng Dương Diệp, “quên những cái kia cho ngươi người chết trận sao?”

Ngay tại lúc này, một thanh kiếm đột nhiên chỉa vào giữa lông mày Đinh Thược Dược chỗ.

Kiếm nhập nửa phần, máu tươi chảy ròng ròng!

Đinh Thược Dược bên cạnh, Thần Tộc kia lão giả nhíu mày, đang muốn ra tay, bất quá, lại bị một cỗ lực lượng cường đại bao phủ, trong lòng hắn cả kinh, quay đầu nhìn lại, chỗ đó, Viên Lão lúc này đang nhìn hắn!

Thực lực của Viên Lão, thế nhưng là lão tổ cấp bậc!

Từ cảnh giới bên trên mà nói, Viên Lão là trong tràng cao nhất một vị!

Đinh Thược Dược nhìn thẳng Dương Diệp, “tiếp theo Bất Tử Tộc đại quân đè xuống, bên cạnh ngươi còn có bao nhiêu người vì ngươi mà chết? Ta biết ngươi hận ta, hận ta lúc đầu không để cho Thần Tộc xuất binh giúp ngươi, nhưng mà, chính ngươi hỏi một chút chính ngươi, cái chết của bọn hắn, thật là Thần Tộc ta nguyên nhân sao?”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó thu hồi kiếm, “Là Dương Diệp ta nguyên nhân của chính mình!”

Cái chết của đám người Tần Xuyên, Dương Diệp hắn khó chối tội này!

Đinh Thược Dược nói: “Dương Diệp, ngươi là Kiếm Tu, tùy tính làm, nhưng mà, ngươi cũng phải xem tình huống. Ngươi bây giờ, không phải là một người, ngươi không phải là một người, sau lưng ngươi, còn có bằng hữu của ngươi, còn có vợ của ngươi nữ, nếu như ngươi tùy tính làm, càng nhiều lúc, bị thương chính là bọn hắn. Ngươi đã không thể làm một cái vô tình Kiếm Tu, vậy ngươi liền không thể làm được mọi sự tùy tâm, ngươi có băn khoăn, đã có băn khoăn, làm việc phải cẩn thận, không thể theo tính tình đến, bởi vì ngươi một cái quyết định, rất có thể sẽ để cho ngươi bên người người nhiều hơn chết đi. Hoặc là, ngươi liền bỏ qua những người này, bằng vào thực lực của chính ngươi, trời đất bao la, mặc ngươi dương Diệp Tiêu Dao, ta cũng tin tưởng, bỏ qua hết thảy ngươi, tất nhiên sẽ trở thành cái thứ hai Tiêu Dao tử!”

Thiên phú của Dương Diệp, tuyệt đối không phải đứng đầu nhất.

Nhưng mà, tâm của hắn, cũng tuyệt đối là đứng đầu nhất.

Thiên phú không đáng sợ, đáng sợ nhất là cái loại này tâm như bàn thạch người, loại người này, so với thiên phú tốt người tăng thêm sự kinh khủng. Tâm như mạnh, người liền mạnh, nếu như tâm không cường đại, thiên phú tại được, cũng là miệng cọp gan thỏ, cuối cùng nhất là phù dung sớm nở tối tàn.

Cổ kim người thành đại sự, không khỏi là có được một viên bền chắc không thể gãy cường đại chi tâm!

Theo Đinh Thược Dược một phen dứt lời, trong đại điện đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp cũng trầm mặc.

Như Đinh Thược Dược nói, nếu là người trong thế tục, cái kia trong thế tục một ít chuyện liền không thể tránh được. Như Tiêu Dao tử loại người này, hắn ngoại trừ tưởng càng cường đại hơn, cái khác cũng không muốn, loại người này, đã không phải là người trong thế tục, hắn, là không có khuyết điểm, ngoại trừ chính hắn, hắn không có cái khác sơ hở. Đừng để cho tưởng đánh bại hắn, chỉ có từ chính diện đánh bại hắn. Mà Dương Diệp bất đồng, Dương Diệp quan tâm người, quan tâm sự tình, rất nhiều!

Đạo lý này, Dương Liêm Sương cùng Viên Lão kỳ thật đều nhìn minh bạch.

Nhưng mà, bọn hắn cũng không có nói, không phải không dám nói, mà là từ trong miệng bọn họ mà nói, hiệu quả khả năng không có lớn như vậy, mà bọn hắn, cũng không muốn đi xúc động trong lòng Dương Diệp đau nhức.

Đinh Thược Dược lần nữa hướng phía trước đi tới một bước, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi có thể có nghĩ qua, Bất Tử Tộc đại quân lần nữa đè xuống, có thể cùng ngươi chiến đấu, chỉ có ngươi trong điện còn có âm u chúng nữ, đến ở trong thành những người kia, bọn hắn cái gì cũng không làm được. Nhưng mà, ngươi cảm thấy, làm Bất Tử Tộc đại quân ép tới một khắc này, các ngươi những người này có thể chống đỡ ngăn hắn lại đám sao? Hoặc có lẽ là, các ngươi có bao nhiêu người có thể sống? Ta biết ngươi Dương Diệp không sợ, ngươi là ai còn không sợ, nhưng mà, ngươi thật muốn khiến những người này cùng ngươi chôn cùng sao?”

Dương Diệp không có trả lời, cũng không thể nào trả lời.

Đinh Thược Dược nhưng không có bỏ qua ý tứ, tiếp tục lại nói: “Dương Diệp, ngươi muốn hiểu rõ một chút, Thần Tộc ta dù cho xuống dốc, không bằng Bất Tử Tộc, nhưng mà, chỉnh thể thực lực, ít nhất so với các ngươi bên này mạnh, chúng ta tới tìm các ngươi liên minh, cũng không phải cầu các ngươi.”

Nói đến đây, Đinh Thược Dược khóe miệng bật cười một tiếng, “ta biết, ngươi giờ phút này trong nội tâm nhất định là đang suy nghĩ, ngươi Dương Diệp cũng không thèm khát Thần Tộc ta. Thế nhưng là Dương Diệp, ngươi có thể có nghĩ qua, cùng Thần Tộc ta hợp tác, làm Bất Tử Tộc tiến đến lúc, tại bên cạnh ngươi, liền không chỉ là ngươi những người bạn này, còn có cường giả của Thần Tộc ta. Đương nhiên, đồng dạng, Thần Tộc ta cũng không ở là độc thân nhất tộc, mà có các ngươi tương trợ, đối với Thần Tộc ta cùng các ngươi tới nói, mọi người là cả hai cùng có lợi.”

Nói đến đây, Đinh Thược Dược không nói gì.

Trong tràng lần nữa yên tĩnh trở lại.

Cùng Thần Tộc hợp tác!

Như Đinh Thược Dược nói, đây đúng là cả hai cùng có lợi, bất quá, cứu lại như gì, còn phải nhìn quyết định của Dương Diệp.

Ngay tại lúc này, một bên Viên Lão đột nhiên nói: “Ta uốn nắn một điểm. Đinh cô nương, ngươi muốn nói là Dương Tiểu Hữu làm phiền hà bạn hắn, điểm ấy, lão hủ không cho là như vậy. Bất Tử Tộc tiến đến, trừ phi đầu hàng, bằng không thì, không ai có thể còn sống. Lời nói khó nghe, bên chúng ta mặc dù có thể tụ chung một chỗ đối kháng Bất Tử Tộc, là vì Dương Tiểu Hữu, nếu như không có hắn, chúng ta cái liên minh này căn bản không tồn tại. Còn nữa, còn có một điểm, lúc trước có Thần Bí Cường Giả ngăn trở Bất Tử Tộc, nếu như lão hủ không có tính sai, đây cũng là bởi vì duyên cớ của Dương Tiểu Hữu!”

Nói đến đây, Viên Lão có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Đương nhiên, cùng Thần Tộc Liên Minh, với mọi người chúng ta mà nói, đều có lợi, còn các hạ nói thực lực của Thần Tộc cao tại chúng ta bên này, lão hủ cũng không ủng hộ. Ta lại hỏi Đinh cô nương, Thích Thiên Tộc Trưởng có chắc chắn hay không đánh chết Dương Tiểu Hữu? Đương nhiên, Dương Tiểu Hữu khẳng định cũng không cách nào đánh bại Thích Thiên Tộc Trưởng, nhưng mà, lại thêm một vị An Cô Nương chứ?”

An Nam Tĩnh!

Đinh Thược Dược hai mắt híp lại, Dương Diệp bên này, ngoại trừ Dương Diệp Siêu Cấp Yêu Nghiệt này bên ngoài, còn có một An Nam Tĩnh!

Hai người này thực lực hôm nay, muốn giết Tổ Cảnh Cường Giả, thật không có độ khó!

Lúc này, Viên Lão lại nói: “Đinh cô nương, mọi người chúng ta hợp tác, đúng là cả hai cùng có lợi, nhưng mà, có một điểm Đinh cô nương phải hiểu, ngươi Thần Tộc không cần cầu chúng ta, mà chúng ta, cũng không cần cầu các ngươi, địa vị của mọi người là ngang hàng, cũng không phải ai giúp ai, không phải sao?”

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Viên Lão, sau đó nói: “Loại khi này, so đo những thứ này, ta cảm thấy, không có chút ý nghĩa nào, không phải sao?”

Viên Lão cười nói: “Thần Tộc không so đo, chúng ta đương nhiên sẽ không so đo.”

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Tiểu Hữu, ngươi quyết định đi!”

Trong tràng, Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Mặc dù không có thể cùng người của Thần Tộc làm bạn, nhưng mà, cái này cũng không ngại chúng ta cùng Thần Tộc kết minh!”

Như Đinh Thược Dược nói, hắn thật sự được vì bên người những người này ngẫm lại rồi. Dương Diệp hắn nếu như lẻ loi một mình, không có chút nào sợ Bất Tử Tộc, đánh không lại ngươi, ta còn không chạy lại ngươi sao? Chỉ cần hắn muốn đi, hắn dám cam đoan, Bất Tử Tộc tuyệt đối sẽ không theo đuổi hắn. Làm trò đùa, dùng thực lực của hắn bây giờ, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ nếu như theo đuổi hắn, hắn có thể chậm rãi đem những người kia đều cho mài từ từ cho chết!

Mà ở hắn bọn này trong bằng hữu, ngoại trừ An Nam Tĩnh cùng hắn có loại thực lực này bên ngoài, người còn lại đều không có!

Còn nữa, hắn đã đáp ứng Thiên Tú, trước phải thay nàng xem thấy Hư Linh Đại Lục này đấy!

Hắn được chờ nàng trở lại!

Trong điện, Đinh Thược Dược nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Mang theo An Nam Tĩnh, đi với ta một chuyến Thần Vực, đối với các ngươi mới có lợi!”

Nói xong, nàng xoay người rời đi đại điện.

Đi ra đại điện, Đinh Thược Dược hai mắt chậm rãi đóng lại. Giờ phút này, tại trong đầu nàng, chỉ còn Dương Diệp mới vừa rồi câu nói kia, “không thể cùng người của Thần Tộc làm bạn...”

------oOo------

Chương 2215: Kiếm Gan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũng không lâu lắm, Dương Diệp đi ra đại điện, tại bên cạnh hắn, là An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không nói gì.

“Đi thôi!”

Đinh Thược Dược nói xong, người đã biến mất.

Thoáng qua, đám người Dương Diệp lập tức đi theo lên.

“Thần Tộc muốn làm cái gì?”

Trong điện, Dương Liêm Sương nói khẽ.

“Yên tâm đi!”

Viên Lão cười nói: “Mặc kệ bọn hắn làm cái gì, An nha đầu này cùng Dương Tiểu Hữu cũng sẽ không gặp nguy hiểm.”

“Vì sao?”

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn về phía Viên Lão.

Viên Lão nhìn về phía ngoài điện, “bởi vì muốn giết bọn hắn hai cái, bất kể là Bất Tử Tộc, hay vẫn là Thần Tộc kia, đều cần phải bỏ ra giá thê thảm. Cái giá này, này hai phe thế lực hiện tại cũng không muốn đi trả giá. Còn nữa, này Đinh cô nương cùng Dương Tiểu Hữu này thế nhưng là từng có một đoạn nguồn gốc, Ta tin tưởng, nàng sẽ không hại Dương Tiểu Hữu này đấy.”

“Có thể là ở trong lòng nàng, Thần Tộc trọng yếu nhất!” Dương Liêm Sương nói.

Viên nhẹ gật đầu, sau đó nói khẽ: “Đây cũng là ta kính nể địa phương. Tại Dân Tộc Đại Nghĩa trước, nhi nữ tư tình, xác thực nên để một bên. Chúng ta làm người, không thể ưa thích một người về sau, đã liền người nhà đều chẳng ngó ngàng gì tới chứ?”

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn về phía Viên Lão, “tại quê nhà ta, rất nhiều người chính là như vậy, bọn hắn thất tình, sẽ cực kỳ bi thương, sau đó lựa chọn phí hoài bản thân mình, nhưng là bọn họ không có nghĩ qua, tất cả đau nhức cùng khổ, đều do bọn hắn cha mẹ đến thừa nhận!”

“Ngây thơ!”

Viên Lão lắc đầu.

“Xác thực ngây thơ!” Dương Liêm Sương nói.

Lúc này, Viên Lão nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, “nha đầu, quê hương của ngươi?”

Dương Liêm Sương có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Một chỗ rất xa, chỗ đó, so với nơi này và đều hơn nhiều.”

“Bất Tử Tộc sẽ không biết tìm đi nơi nào?” Viên Lão hỏi.

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Hẳn sẽ không, quá xa, hơn nữa, người ở đó, rất yếu rất yếu, trừ phi Bất Tử Tộc tận lực đi tìm, bằng không thì, bọn hắn không cảm giác được chỗ đó, cuối cùng chỗ đó, liền Linh khí đều ít đến đáng thương.”

Viên Lão gật, không có đang nói cái gì, quay người rời đi!

Trong điện, Dương Liêm Sương nhíu mày, “Bất Tử Tộc sẽ không thật sự tìm tới đó đi...”

...

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi theo đám người Đinh Thược Dược đi tới Thần Vực, thời khắc này Thần Vực, bị một loại thần bí trận pháp che giấu, nếu như không phải là đám người Đinh Thược Dược dẫn đường, coi như là hắn đứng ở Thần Vực này trước đều không phát hiện được.

Tiến vào Thần Vực về sau, Dương Diệp phát hiện, trong Thần Vực này, cũng là tràn ngập một cỗ hơi thở ngưng trọng.

Hiển nhiên, đối mặt Bất Tử Tộc kia, Thần Tộc cũng hiểu được vô cùng phiền phức.

Tại Đinh Thược Dược cùng dưới sự hướng dẫn của Trĩ Nữ, mấy người đi tới một gian trong đại điện, trong đại điện chỉ có một người đàn ông trung niên.

Thích Thiên!

Trung niên nam tử này, đúng là Thần Tộc kia tộc trưởng Thích Thiên.

Thích Thiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, ánh mắt của hắn trên người An Nam Tĩnh dừng lại một chút, sau đó vừa nhìn về phía Dương Diệp, "Bất Tử Tộc lúc này đây lai giả bất thiện, ngươi thấy thế nào?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Nói điểm chính đi. Nếu như Thần Tộc cùng ta bên này muốn liên thủ, cái kia ta rất muốn biết, cái này liên thủ là thế nào cái liên pháp!"

Thích Thiên nhìn thẳng Dương Diệp, "Lưỡng Quân Giao Chiến, nhất định phải có vị thống lĩnh, tại liên minh thời kỳ, ta có quyền điều khiển ngươi người bên kia, có vấn đề sao?"

Dương Diệp đột nhiên mở mắt ra nhìn thẳng Thích Thiên, ở trong mắt hắn, huyết hồng một mảnh.

Dương Diệp nói: "Dựa vào cái gì?"

Thích Thiên nói: "Bằng Thần Tộc ta mạnh hơn các ngươi!"

Nghe được lời của Thích Thiên, cách đó không xa Đinh Thược Dược lông mày lập tức nhíu lại.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Thần Tộc mạnh hơn chúng ta? Thích Thiên Tộc Trưởng, ngươi ở đâu tới lực lượng?"

"Nói như vậy, là không có nói chuyện?" Thích Thiên đạm thanh nói.

Dương Diệp cười nói: "Vậy không nói!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi, một bên An Nam Tĩnh không chút do dự đi theo lên.

Bất quá, đi vài bước, Dương Diệp lại dừng lại, sau đó nói: "Thích Thiên Tộc Trưởng, Thần Vực các ngươi trận pháp này, rất mạnh, cũng rất bí mật, bất quá, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi cảm thấy, trận pháp này có thể đầy bất quá Bất Tử Tộc sao?"

Thích Thiên đạm thanh nói: "Tại bọn họ phát hiện trước chúng ta, có lẽ, các ngươi đã toàn quân bị diệt rồi."

Dương Diệp cười nói: "Bất Tử Tộc, tuyệt đối sẽ không trước tới giết ta!"

"Thật sao?" Thích Thiên nói: "Xác định như vậy?"

Dương Diệp nói: "Bọn hắn đã tới hai lần rồi, nhưng mà, kết quả thế

nào?”

Thích Thiên nói: “Nếu như không phải là âm thầm có người tương trợ, Hư Linh Đại Lục tất cả mọi người, kể cả ngươi Dương Diệp, hiện tại đã là một cỗ thi thể rồi!”

Dương Diệp nhìn thẳng Thích Thiên, “ngươi cũng biết sau lưng ta có người tương trợ a! Ta còn tưởng rằng ngươi không biết đây!”

Nghe vậy, Thích Thiên nhíu mày, ngữ khí của Dương Diệp này, hắn quả thực khó chịu.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là quản cũng không có quản hắn, xoay người rời đi.

“Hiện tại liền hai người các ngươi!” Thích Thiên đột nhiên nói.

Ý uy hiếp, không cần nói cũng biết.

Dương Diệp dừng bước lại, hắn quay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, “tại ta cùng với Thích Thiên Tộc Trưởng luận bàn lúc, Tĩnh nhi, ngươi có thể giết bao nhiêu người?”

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Thần Tộc Thánh Nhân, chết hết!”

Dương Diệp nhún vai, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Thích Thiên kia, “Thích Thiên Tộc Trưởng, phải thử một chút sao?”

Thần Tộc Thánh Nhân chết hết!

Chỉ cần Thích Thiên bị Dương Diệp kiềm chế, An Nam Tĩnh tuyệt đối có thể làm được. Hiện tại, coi như là lão tổ cũng đỡ không nổi An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh mặc dù không phải là Tổ Cảnh, nhưng mà, thực lực của nàng bây giờ, đã có thể giết tổ!

Luận đơn đả độc đấu, trong trời đất này, ngoại trừ Hư Linh Nữ cùng Tiêu Dao tử loại cường giả cấp bậc này bên ngoài, thật không có mấy người người có thể đánh lại hắn cùng An Nam Tĩnh!

Trong đại điện, bầu không khí lập tức có chút khẩn trương.

Thích Thiên nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, chính yếu nói, lúc này, Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Như vậy như thế nào, chúng ta song phương, ai cũng không nghe làm ai, mọi người ngang hàng, có việc, thương lượng làm quyết định. Hiện tại, Bất Tử Tộc làm như có chuyện gì muốn làm, mà trong khoảng thời gian này, chính là cơ hội của chúng ta, nếu như chúng ta còn muốn tranh đấu lẫn nhau lời nói, Ta tin tưởng, Bất Tử Tộc nhất định là cao hứng nhất phía kia. Các ngươi thấy thế nào?”

Thích Thiên nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không nói gì.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Đinh cô nương, bây giờ Thần Tộc, ngươi còn có thể làm chủ sao?”

Đinh Thược Dược nhìn về phía Thích Thiên, Thích Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Có thể!”

Không quản hắn có thừa nhận hay không, bây giờ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, không là hắn có thể đơn giản giết chết, đã làm Thần Tộc, hắn cũng phải lựa chọn cùng Dương Diệp bên này liên minh, chỉ có như vậy, mới có một tia hy vọng!

Bằng không thì, Bất Tử Tộc sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ hàng lâm nơi này một khắc này, chính là Thần Tộc bị diệt lúc.

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “đối mặt Bất Tử Tộc, nên như thế nào bố phóng, an bài như thế nào, Thần Tộc ta sẽ phái người cùng Dương Liêm Sương cô nương còn có Mạc Lão thương lượng, bất quá ở trước đó, chúng ta hy vọng có thể cùng ngươi làm khoản giao dịch, một bút đối với mọi người đều có lợi giao dịch.”

“Giao dịch gì?” Dương Diệp hỏi.

“Hồng Mông Tử Khí cùng Linh khí!”

Đinh Thược Dược nhìn thẳng Dương Diệp, “Thích Thiên Tộc Trưởng cũng chưa hoàn toàn khôi phục, hắn cần Hồng Mông Tử Khí, mà Thần Vực chúng ta, có một cái trận pháp, nhưng mà, Linh khí không đủ, chúng ta hy vọng được trợ giúp của Tiểu Bạch.”

“Các ngươi lấy cái gì để đổi?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua cách đó không xa An Nam Tĩnh, “ngoại trừ Chiến Thiên, năm đó Thần Tộc ta Chiến Thần, còn có hai vật, ta nghĩ, An Cô Nương nếu là đạt được, thực lực nhất định tăng nhiều!”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nói: “Hai vị đi theo ta tới!”

Vừa nói, nàng quay người rời đi.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi theo lên, trong điện, Thích Thiên im lặng không nói, không biết đang suy nghĩ gì.

Lúc này, Trĩ Nữ nói: “Phụ thân, hắn chính là cái này nóng nảy.”

Thích Thiên khẽ lắc đầu, “người có thực lực có nóng nảy, rất bình thường. Ta là đang suy nghĩ Thần Tộc ta vị lai! Kỳ thật, vào năm đó, ta có cố ý điều giải Thần Tộc ta cùng Bách Tộc còn có bốn giữa mọi người mâu thuẫn, nhưng mà, ta tiếp nhận Thần Tộc lúc, đã muộn. Chuyện năm đó, Thần Tộc ta bị thua, mà hôm nay, Thần Tộc ta quay về, nhưng lại muốn đối mặt Bất Tử Tộc. Thử Tộc...”

“Phụ thân đối với Bất Tử Tộc biết được bao nhiêu?” Trĩ Nữ nhẹ giọng hỏi.

Thích Thiên nói khẽ: “Biết rõ một ít, năm đó Hư Linh Tộc Điên Phong Thời Kỳ, thế nhưng là còn mạnh hơn Thần Tộc ta, nhưng mà, vẫn bị Thử Tộc bị diệt!”

Nói đến đây, Thích Thiên hít sâu một hơi, “nha đầu, chúng ta được chuẩn bị một chút đường lui.”

“Phụ thân, ngươi...” Trĩ Nữ kinh hãi nhìn xem Thích Thiên.

Thích Thiên nói khẽ: “Bất kể như thế nào, Thần Tộc không có thể ở thế gian này tuyệt chủng!”

...

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi theo Đinh Thược Dược đi tới một căn mật thất, trong mật thất, bầy đặt hai kiện vật phẩm.

Một món trong đó, là một cái tấm chắn, tấm thuẫn hiện lên hình vuông, toàn thân đen kịt, tại tấm thuẫn chính diện, là một đầu dữ tợn thú vật, mà ở tấm thuẫn đằng sau, là từng đạo thần bí Phù Ấn, ít Phù Ấn này tản ra một cỗ lực lượng làm người ta sợ hãi.

“Đây là?” Dương Diệp hỏi.

“Chiến Thuẫn!”

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: “Ta Thần Tộc Chí Bảo một trong, vật ấy không thể phá vỡ, coi như là Tổ Cảnh Cường Giả, cũng không cách nào bị phá huỷ nó.”

Mà lúc này, An Nam Tĩnh lắc đầu, “ta không cần phòng ngự!”

Đinh Thược Dược cười nói: “Thuẫn này, là Chiến Thuẫn, nó cũng không là dùng để phòng ngự, mà là dùng để tiến công! Chuẩn xác mà nói, nó đã có thể công, cũng có thể phòng.”

An Nam Tĩnh không nói gì, phải tay khẽ vẫy, Chiến Thuẫn kia trực tiếp rơi vào trước mặt nàng, An Nam Tĩnh cầm chặt Chiến Thuẫn, trong chốc lát, Chiến Thuẫn kia rung động kịch liệt lên, nhưng mà, An Nam Tĩnh nhưng không bị ảnh hưởng, nàng cứ như vậy nhìn xem Chiến Thuẫn, nhưng mà, trên tay kình đạo nhưng càng lúc càng lớn. Qua không đến một hồi, Chiến Thuẫn kia đều yên lặng xuống.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó vừa nhìn về phía mặt khác một vật, “vật ấy, tên chiến tí. An Cô Nương ưa thích Cận Thân Nhục Bác, vật ấy với ngươi mà nói, không thể thích hợp hơn, vật này chỗ lợi hại, An Cô Nương có thể chính mình hảo hảo nghiên cứu một chút!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, “ngươi đã thần trang, Thần Tộc ta đồ vật, nghĩ đến ngươi cũng chướng mắt, bất quá, có một vật, ngươi nên sẽ cảm thấy hứng thú!”

“Cái gì?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược nói: “Kiếm gan”

“Kiếm gan?” Dương Diệp khó hiểu.

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Có kiếm tâm, kiếm ý, Kiếm Hồn, tự nhiên cũng có kiếm gan. Nếu như ngươi có được vật ấy, trong Thiên Địa, ngoại trừ mấy vị kia ra, không người tại có thể làm sao ngươi rồi. Dù cho là tộc trưởng, cũng không được!”

...

PS: Nói vài lời đề bên ngoài, không thích trực tiếp lược qua.

Ngày hôm qua có thư hữu tới tìm ta, nói cũng muốn viết tiểu thuyết, để cho ta hỗ trợ nhìn xem, sau đó ta cho đi một tí đề nghị, không là tiểu thuyết đề nghị, mà là làm cho đối phương cẩn thận nhập hành, nhưng mà đối phương nhưng đến một câu: Ta cũng sẽ không đoạt ngươi bát cơm...

Kẻ trộm nhức cả dái. Mọi người khả năng cũng biết Tam thiếu, khoai tây, thần đông, những đại lão này, xác thực năm thu nhập mấy chục triệu, nhưng mà, mọi người không biết là, những người này, đều là văn học mạng Kim Tự Tháp đỉnh cao nhất mấy cái. Mà dưới Kim Tự Tháp đấy, là thây ngang khắp đồng. Rất nhiều người, đã viết đã nhiều năm, đều chỉ có thể ấm no... Ta có người đồng hành, đã viết ba bốn năm, mỗi tháng chỉ có thể cầm 3000 tả hữu. Hắn hiện tại 28 tuổi, đây là khái niệm gì... Đi thân cận, đối phương là cái song hôn đấy, đều chê hắn!

Lúc trước, theo ta viết sách một nhóm người, hiện tại, đã tìm không được. Một chuyến này, nếu như ngươi không nổi danh, sợ là mì tôm ngươi đều được tiết kiệm ăn, còn ngươi nói ta sợ ngươi cướp ta bát cơm... Ta chỉ muốn nói, muốn viết thư, trước hay là học biết làm người đi! Hơn nữa ngươi còn là một nhìn đạo bản...

Cuối cùng, xã hội rất sự thật, với tư cách đàn ông, ngươi muốn là không có chút bản lãnh, nói trắng ra là nếu không có tiền, sợ là Phượng tỷ loại cấp bậc này muội tử cũng không có phần của ngươi. Tựa như lúc trước ta đi thân cận, đối phương đầu hỏi trước không là ngươi người như thế nào, mà là ngươi một tháng bao nhiêu tiền... Có hay không xe, có hay không phòng...

Xã hội này, nhiều khi, không nhìn người, chỉ giữ tiền, ngươi có tiền, ai cũng với ngươi hữu duyên!

Tổng kết: Tưởng muốn nhập hành thư hữu, cần cẩn thận, nếu quả thật muốn nhập hành, ta ngược lại là có thể hỗ trợ giới thiệu một chút biên tập gì!

------oOo------

Chương 2216: Thử Xem?

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Kiếm gan?” Dương Diệp nhíu mày.

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, “ngươi có được Kiếm Tâm Thông Minh, cũng có kiếm ý, Kiếm Hồn tạo nghệ cũng còn có thể, càng có Kiếm Vực, nhưng mà, ngươi cũng không có kiếm gan, không đúng, ngươi có kiếm gan, nhưng mà, ngươi nhưng không có đem nó phát huy được!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Nói chi tiết một chút!”

Đinh Thược Dược nhìn về phía An Nam Tĩnh, “nếu như ta không có đoán sai, An Cô Nương hẳn tu luyện ra võ gan, thế nhưng là?”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nói: “Không biết!”

Dương Diệp: “...”

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Cũng bình thường, hai người các ngươi, đều đạt đến tự thân cực hạn, đối với một ít gì đó, nên biết, cũng đã biết, nhưng mà, còn có rất nhiều các ngươi không biết. Những vật này, nghĩ đến Võ Thần kia còn có Dương Diệp phụ thân ngươi cũng không kịp nói cho các ngươi biết, hoặc có lẽ là, bọn hắn căn bản không nghĩ tới phương diện này, đối với hai người các ngươi, bọn họ đều là thuộc về nuôi thả đấy.”

“Giải thích một chút đi!” Dương Diệp nói.

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “từ xưa đến nay, văn nhân có văn gan, quân nhân có võ gan, mà Kiếm Tu, ở trong thiên địa này, theo ta biết đấy, chỉ có hai người có được kiếm gan, một cái trong đó là ngươi, cái khác ngươi nên biết là ai! Cái gọi là kiếm gan, kỳ thật nói trắng ra là, chính là đảm lượng. An Cô Nương nói chuyện làm việc, theo ý người ngoài là nàng rất cao ngạo, rất ngông cuồng, nhưng mà, cũng không phải, nàng chẳng qua là tu luyện ra võ gan!”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía An Nam Tĩnh, “An Cô Nương, ta lại hỏi ngươi, ngươi có phải hay không mặc kệ đối mặt ai, trong nội tâm của chính mình, cũng dám tại đối phương một trận chiến, dù là gặp được sư phụ ngươi Võ Thần, một dạng với ngươi có như thế cảm giác?”

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu.

Đinh Thược Dược nói: “Cái này là gan! Ngươi cùng Dương Diệp đều có, nhưng mà, các ngươi nhưng không có đem nó quy nạp đi ra, hoặc có lẽ là, các ngươi đều không có coi trọng nó.”

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Bất kể là ngươi, hay vẫn là An Cô Nương, các ngươi hiện tại phải làm, là như thế nào tăng lên thực lực của chính mình, mà không phải tìm gì thần trang. Chính mình mới là căn bản, thực lực của chính mình cường đại, không có có thần trang, các ngươi vẫn như cũ cường đại, mình nếu là không cường đại, cho dù có thần trang, cũng bất quá là bên ngoài mạnh mẽ nội hư mà thôi. Đương nhiên, trang bị cũng là phải có. Các ngươi cùng địch nhân của các ngươi bản năng cũng không phải là cùng một thời đại đấy, nếu như các ngươi không cần ngoại vật, bản thân là hết sức thua thiệt!”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Ta sát ý đã đạt tới đỉnh phong, kiếm ý còn kém một bước, mà một bước này…”

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Trước mặc kệ kiếm ý cùng cảnh giới, hai thứ này, không gấp được, đi, ta mang bọn ngươi đi một chỗ, trước thanh kiếm gan tu luyện được, hai người các ngươi đều đã có, bất quá, còn chưa đủ mạnh!”

Nói xong, nàng hai tay hư chiêu, trong chốc lát, trong tràng tình cảnh một hồi biến ảo.

Chỉ chốc lát, ba người đi tới một cái vùng đất hoang vu.

“Nơi này là?” Dương Diệp khó hiểu.

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Thần Tộc ta tổ tiên an nghỉ chi địa. Tuy rằng tổ tiên đã vẫn lạc, bất quá, hắn nhưng mà làm Thần Tộc ta để lại Truyền Thừa Chi Hỏa. Thần Tộc ta có thể mang trong đó một ít truyền thừa, ví dụ như võ gan cùng kiếm mật đích truyền thừa cho ngươi nhị vị, nhưng là…”

“Ta biết!”

Dương Diệp nói: “Hồng Mông Tử Khí, Linh khí!”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, sau đó nàng đi tới xa xa, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, thoáng qua, cả vùng đột nhiên rung động bắt đầu chuyển động. Chỉ chốc lát, một đoàn bạch sắc quang đoàn xuất hiện ở trước mặt của nàng.

“Nhân loại?” Lúc này, cái kia đốm sáng bên trong truyền ra một đạo tiếng kinh dị.

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, “Thần Tộc ta cùng bọn họ làm một vụ giao dịch, kính xin tổ tiên chỉ điểm một chút hai bọn họ, ừ, về kiếm gan cùng võ gan phương diện.”

“Kiếm gan, võ gan…”

Đốm sáng bên trong, thanh âm kia nói khẽ: “Khó được thiếu niên thiên tài, Hả? Đây là sát ý, Tổ Cảnh đỉnh phong sát ý…”

Trong thanh âm, tràn đầy kinh ngạc.

Dương Diệp nói: “Tiền bối là Thần Tộc tổ tiên?”

Thanh âm kia nói: “Chuẩn xác mà nói là ta là Thần Tộc Truyền Thừa Chi Hỏa, các thời kỳ Thần Tộc Cường Giả cùng tộc sinh trưởng ở vẫn lạc lúc, đều hết khả năng sẽ đem chính mình suốt đời sở học lưu ở chỗ này của ta, có thể nói, ta là một vật dẫn, thừa tái Thần Tộc lịch sử, cũng thừa tái Thần Tộc các thời kỳ cường giả suốt đời sở học.”

“Thì ra là thế!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, giờ phút này hắn xem như thấy được cái gì gọi là nội tình.

Cái này kêu là nội tình!

“Hai người các ngươi có thể minh bạch như thế nào gan?” Thanh âm kia đột nhiên hỏi.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Dám!”

“Không sai!”

Thanh âm kia đến: “Cái gọi là gan, chính là dám. Ngươi sở dĩ có được kiếm gan, nghĩ đến, ngươi cũng là một vị dám đánh dám xông Kiếm Tu, nhưng mà, ngươi cũng biết dám cực hạn là cái gì?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu.

Thanh âm kia đến: “Dám cực hạn liền là dám ngươi chỗ không dám. Bất kể là người, hay vẫn là còn lại sinh linh gì, cuối cùng địch nhân, chính là mình, chinh phục chính mình, đánh bại chính mình, lại để cho trong nội tâm của chính mình chỉ có một thanh âm, vậy người này, chính là vô cùng cường đại!”

“Dám chỗ không dám?” Dương Diệp nhíu mày, “không có ta không dám làm!”

“Cùng lão tổ giao thủ, ngươi dám bỏ qua tất cả ngoại vật sao?” Thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó chính yếu nói, lúc này thanh âm kia lại nói: “Nhìn thấy không? Ngươi có chút do dự. Thực lực của ngươi rất cường đại, nhưng mà, nếu như không sử dụng ngoại vật, ngươi không có hoàn toàn chắc chắn chiến thắng Tổ Cảnh Cường Giả, đúng không?”

Dương Diệp không có phản bác, xác thực, hắn mới vừa có chút do dự, hắn cái này do dự, như thanh âm này nói, là đang suy nghĩ có thể hay không chiến thắng Tổ Cảnh Cường Giả.

Cân nhắc, cũng chính là hắn lòng tin không đủ.

Đây là một cái vấn đề!

Lúc trước, hắn không có có ý thức được, mà bây giờ, hắn ý thức được.

Thanh âm kia lại nói: “Phát hiện sao? Ngươi dám, ngươi gan, hơn nữa là xây dựng ở ngươi ngoại vật trên người, mà ngươi đối với ngươi thực lực bản thân, cũng không có lớn đặc biệt tự tin. Từ xưa đến nay, có rất nhiều người tận lực không đi dùng ngoại vật, vì sao? Bởi vì bọn họ không muốn chính mình ỷ lại ngoại vật, do đó rèn luyện mình gan, rèn luyện lòng tin của chính mình, lại để cho tâm của chính mình cùng gan đều là tinh khiết nhất. Nếu như ngươi suy nghĩ kỹ một chút, liền sẽ phát hiện, tại ngươi nhận biết cái loại này Tuyệt Đỉnh Cường Giả bên trong, hẳn là không có một cái nào ngoại vật so với bản thân bọn họ còn cường đại hơn đấy, đúng không?”

Dương Diệp trầm mặc.

Khi hắn biết cường giả bên trong, khỏi cần phải nói, chính là hắn phụ thân Dương Vô Địch sẽ vô dụng bất kỳ ngoại vật nào, Võ Thần kia cũng là như thế, còn Tiêu Dao tử, đối phương dùng là kiếm cũng chỉ là thông thường kiếm!

Lúc này, thanh âm kia lại nói: “Kỳ thật, điều này cũng có thể nói là ngươi kiếm tâm còn có chỗ thiếu hụt, không hề viên mãn.”

“Bỏ qua ngoại vật?” Dương Diệp hỏi.

“Không!”

Thanh âm kia đến: “Thiên địa vạn vật, bản có thể lợi dụng, vì sao phải bỏ qua? Ngươi cần chính là chính mình mạnh hơn ngoại vật, mà không phải ngoại vật mạnh hơn ngươi. Nếu như ngươi mạnh hơn ngoại vật, dùng ngoại vật, là như hổ thêm cánh, là khống chế bên ngoài vật lực lượng, không có ngoại vật, ngươi chính là cường đại ngươi; Mà nếu như ngươi yếu hơn ngoại vật, liền là tương đương đang mượn trợ ngoại vật lực lượng, mà không phải khống chế, giữa hai người này, có bản chất khác biệt! Còn nữa, mượn nhờ bên ngoài vật lực lượng lâu rồi, hoặc nhiều hoặc ít sẽ có ỷ lại cảm giác, mà khi ngươi một khi không có ngoại vật một khắc này, ngươi sẽ phát hiện có rất nhiều vấn đề xuất hiện!”

Một bên, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua trong tay Chiến Thiên, trầm mặc.

Dương Diệp nói: “Nói cho cùng, hay vẫn là kiếm tâm vấn đề, đúng không?”

Thanh âm kia nói: “Xem như. Kiếm ý của ngươi không có thể ở tiến thêm một bước, đạt tới Tổ Cảnh, vấn đề ở chỗ phải là này. Còn vị cô nương này, vị này vấn đề của cô nương ngược lại không lớn, đặc biệt là hiện tại, hắn hiện tại đã rõ ràng, Ta tin tưởng, tương lai không lâu, thực lực của nàng sẽ nâng cao một bước!”

Nói đến đây, thanh âm kia dừng lại một chút, sau đó lại nói: “Nói một chút kiếm của ngươi gan, ngươi có thể tưởng tượng ngưng tụ kiếm gan?”

“Ngưng tụ kiếm gan?” Dương Diệp nhíu mày, “có ý tứ gì?”

Thanh âm kia đến: “Chính là đưa ngươi cả người dũng khí ngưng tụ thành kiếm, hoặc có lẽ là, đem kiếm của ngươi ngưng tụ thành gan, nếu là ngươi có thể ngưng tụ kiếm gan, ngươi Kiếm Đạo Tu Vi ít nhất có thể đủ đang gia tăng 3 - 4 thành. Đương nhiên, thực lực của ngươi cũng sẽ gia tăng 3 - 4 thành.”

“Như thế nào ngưng tụ?” Dương Diệp hỏi.

“Bài trừ trong nội tâm mê chướng ngại!”

Thanh âm kia nói: “Ta lại hỏi ngươi, ngươi bây giờ đối với trên Tổ Cảnh Cường Giả, vận dụng ngươi tất cả năng lực, có bao nhiêu phần trăm chắc chắn đánh chết?”

Dương Diệp nói: “Sáu đến bảy thành!”

" Như không tá trợ ngoại vật, chỉ dựa vào bản thân cá nhân thực lực chứ? Tiếng kia lại hỏi.

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Bốn tới năm thành!”

Thanh âm kia nói: “Thử xem?”

“Thử xem?” Dương Diệp khó hiểu.

“Nhắm mắt tập trung tư tưởng suy nghĩ!” Lúc này, thanh âm kia đột nhiên nói.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó tập trung tư tưởng suy nghĩ, ngay tại lúc này, trong tràng tình cảnh đột nhiên một hồi biến ảo, giờ phút này, Dương Diệp hắn đã đưa đang ở một mảnh trong vô tận tinh không, mà tại trước mặt Dương Diệp, đứng đấy một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử hình thể cao lớn, tay phải cầm một cây trường thương.

Này cây trường thương, Dương Diệp nhận thức, là Chiến Thiên kia!

Chiến Thiên!

Mà ở trung niên nam tử tay trái, là một mặt thuẫn, cũng chính là Chiến Thuẫn kia, trừ lần đó ra, tại đàn ông trung niên trên hai tay, là cái kia chiến tí!

Thần Tộc Chiến Thần!

Trước mắt trung niên nam tử này đúng là Thần Tộc Chiến Thần!

Ngay tại lúc này, thanh âm kia lần nữa tại Dương Diệp vang lên bên tai, “đây là chiến trường mô phỏng, trận pháp cường đại mô phỏng ra một chiến trường, đánh đi. Đương nhiên, nhớ kỹ một điểm, đừng tưởng rằng đây là chiến trường mô phỏng, ngươi liền không có việc gì. Nếu như ngươi là tử vong, thần hồn của ngươi sẽ bị thương nặng, đương nhiên, này vẫn là thứ yếu, quan trọng nhất là, nếu như ngươi bại ở chỗ này, kiếm tâm của ngươi sẽ lập tức sụp đổ, mà một khi kiếm tâm sụp đổ, ngươi, đem vạn kiếp bất phục.”

Kiếm tâm sụp đổ!

Đây không thể nghi ngờ là một vị Kiếm Tu rất khó thừa nhận chuyện tình, cũng là Kiếm Tu không nguyện ý nhất nhìn thấy chuyện tình!

Này tựu giống với tín niệm sụp đổ!

Dương Diệp minh bạch thanh âm kia theo như lời ý tứ, Dương Diệp hắn nếu là bại, vậy thì đồng nghĩa với, tự tin của Dương Diệp hắn cùng kiếm tâm, là dựa vào ngoại vật đến chống đỡ đấy, mà không là chính hắn thực lực chân thật!

Mà người, một khi chính mình chối bỏ chính mình, vạn sự đều yên!

Lúc này, cách đó không xa Chiến Thần kia đột nhiên biến mất, thoáng qua từng cái

Ầm!

Dương Diệp toàn bộ người trực tiếp khom người bay về phía sau vạn trượng khoảng cách!

Còn chưa dừng lại, tại khóe miệng, chính là tràn ra một ngụm máu tươi, cùng lúc đó từng cái

Răng rắc!

Toàn thân hắn trực tiếp một khối tiếp theo một khối tét ra.

...

------oOo------

Chương 2217: Người Chết Trứng Chỉ Lên Trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kích!

Thần Tộc Chiến Thần kia một kích chi uy, cường hãn đến tận đây!

Vạn ngoài... Trượng, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, chính phải vận dụng Hồng Mông Tử Khí, mà đúng lúc này, thanh âm kia nhưng là lần nữa ở trong đầu hắn vang lên, “Hồng Mông Tử Khí, cũng thuộc về ngoại vật. Này khí, chính là Hồng Mông Tháp tất cả, cũng không phải là ngươi tất cả.”

Nghe vậy, trong lòng Dương Diệp rùng mình!

Hồng Mông Tử Khí không thể dùng!

Điều này có ý vị gì?

Có nghĩa là Dương Diệp hắn không có Bất Tử Chi Thân, không có thân bất tử hắn, còn dám giống như trước kia không sợ chết chiến đấu sao?

Hắn dám không?

Đã từng hắn dám lấy Mạng đổi Mạng, chỗ dựa lớn nhất là Hồng Mông Tử Khí, có Hồng Mông Tử Khí ở đây, hắn dám Dĩ Mệnh Tương Bác, bởi vì thân thể của hắn nhận thức được khôi phục nhanh chóng. Mà bây giờ, này tử khí, không thể dùng.

Dùng chính hắn chân thật nhất thực lực, hắn còn dám làm như thế sao?

Giờ khắc này, Dương Diệp chính thức ý thức được tính nghiêm trọng của sự việc.

Nếu như hắn không dám, không hề nghi ngờ, chính hắn đều chối bỏ chính mình, mà nếu như hắn dám, nhưng mà, hắn hiện tại, còn có thể giống như trước kia sống sót sao?

Không chỉ có là Dương Diệp, tại nơi nào đó An Nam Tĩnh thần sắc cũng là ngưng trọng lên.

Nói cho cùng, đây là một trận với Dương Diệp mà nói cực kỳ trọng yếu khảo thí, nếu như Dương Diệp thông qua kiểm tra này, kiếm tâm của hắn đem trước nay chưa có vững chắc, không chỉ có vững chắc, còn có thể nâng cao một bước, kiếm gan cũng sẽ theo ngưng tụ. Nếu như hắn không có thông qua, kiếm tâm của hắn sẽ lập tức sụp đổ, kiếm tâm sụp đổ, thì đồng nghĩa với hắn kiếm đạo sụp đổ, thực lực không chỉ biết giảm nhiều, còn khả năng không cách nào tại tiến thêm một bước!

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nói khẽ: “Cũng không phải là tận lực nhằm vào hại hắn, bất kể là hắn, cũng là ngươi, các ngươi đều cần luôn cố gắng cho giỏi hơn, không phải sao?”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Đinh Thược Dược lại nói: “Nếu như hắn thành công, cái kia trụ cột của hắn liền chân chính vững chắc, các phương diện đều sẽ đạt tới Thánh Nhân Giai đỉnh phong, cách Tổ Cảnh cũng cũng chỉ chính thức còn lại bán bộ. Này với hắn mà nói, là chuyện tốt, không phải sao?”

“Vạn nhất thất bại...” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Đinh Thược Dược cười nói: “Ngươi đối với hắn không có lòng tin?”

An Nam Tĩnh lắc đầu.

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn lại, “một người cường đại, không là dựa vào ngoại vật đến định nghĩa đấy, cũng không phải dựa vào ngoại vật đến chống đỡ. Ta nâng hai ví dụ, một cái bộc phát phú, hắn một đêm chợt giàu, tự tin của hắn nhất định sẽ trước nay chưa có tăng lên, có tiền, liền có tự tin. Nhưng mà, nếu như đột nhiên hắn một đêm đã mất đi có hết thảy, cái kia tự tin của hắn cũng sẽ tùy theo cùng một chỗ biến mất. Nhưng mà, nếu như một cái dựa vào hai tay nhất bộ nhất cước đi tới được đỉnh phong người, cho dù hắn đột nhiên đã mất đi có hết thảy, nhưng mà, lòng tự tin của hắn vẫn sẽ tồn tại, bởi vì hắn là có thực lực, ngã xuống, hắn còn có thể lặp lại một lần nữa.”

Nói đến đây, nàng hơi dừng một chút, sau đó lại nói: “Ngươi nên biết cái kia Tiêu Dao tử cùng phụ thân của Dương Diệp, hai người này cường đại, nguyên tại cái gì? Nguyên ở chính bọn hắn. Ngoại vật? Bọn hắn không phải sẽ không dùng, nhưng mà với bọn hắn mà nói, ngoại vật chẳng qua là phụ trợ bọn hắn, không có ngoại vật, bọn hắn vẫn như cũ cường đại như thần. Một người, chân chính cường đại, là nội tâm cường đại. Bất kể là ngươi chính là Dương Diệp, tâm của các ngươi, xác thực rất cường đại, nhưng mà, còn có thể cường đại hơn, không phải sao?”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Đã từng, hắn vì mẫu thân cùng muội muội tiến về trước Kiếm Tông, lúc kia, nhưng bởi vì Hồng Mông Tháp nguyên nhân, để cho chính mình từ thiên đường ngã xuống địa ngục. Nhưng mà, hắn cũng không hề từ bỏ, ba năm như một ngày, tâm của hắn chưa bao giờ nói bại. Dù cho hiện tại, Ta tin tưởng, hắn cũng sẽ không nói bại, không có ngoại vật Dương Diệp, cường đại như trước!” An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, “ngươi hiểu rất rõ hắn!”

Đinh Thược Dược nói: “Kỳ thật, có khi rất hâm mộ ngươi.”

An Nam Tĩnh nhìn xem Đinh Thược Dược, trong mắt mang theo hỏi thăm.

Mà Đinh Thược Dược nhưng không có đang nói cái gì.

Mặt khác một vùng không gian.

Thần Tộc Chiến Thần kia một kích đem Dương Diệp đánh lui về sau, cũng không tiếp tục ra tay, mà là chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến.

Mỗi một bước đi, một cỗ vô hình thế chính là sẽ đè xuống Dương Diệp.

Dĩ Thế Áp Nhân!

Cách đó không xa, Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía Thần Tộc Chiến Thần kia, ở trong mắt hắn, huyết hồng một mảnh. Sau một khắc, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn. Không phải là Kiếm Thủ, mà là Kiếm Linh!

Kiếm Thủ, với Dương Diệp mà nói, đây là ngoại vật, mà Kiếm Linh thì không phải vậy rồi. Kiếm Linh là bởi vì hắn mà cường đại, bởi vậy, dùng Kiếm Linh, cũng không tính chỉ dùng để ngoại vật.

Sát ý!

Vô cùng vô tận sát ý không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, mà trong tay hắn, Kiếm Linh rung động kịch liệt... Mà bắt đầu. Mà đang ở xa xa, Thần Tộc Chiến Thần kia trong tay Chiến Thiên đột nhiên rời khỏi tay.

Chiến Thiên này, tốc độ cũng không nhanh, phải nói, chợt nhanh chợt chậm!

Nếu như là cực nhanh, Dương Diệp vẫn còn không thế nào sợ, mà chợt nhanh chợt chậm, nhưng là làm cho Dương Diệp thần sắc ngưng trọng lên. Dương Diệp tay phải cầm kiếm dán ở mi tâm, sau một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, đạo kiếm quang này không hề có cắt về phía Chiến Thiên kia, mà là dùng một cái quỷ dị biên độ vượt qua Chiến Thiên kia, trực tiếp đâm về phía Thần Tộc Chiến Thần kia. Nhưng mà, Thần Tộc Chiến Thần kia nhưng là không tránh không né, giơ lên quyền chính là oanh một cái!

Ầm!

Đấm ra một quyền, Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp nổ biến mất. Mà đúng lúc này, một vệt ánh sáng màu máu đón Chiến Thần kia trước mặt bổ tới.

Một kiếm rơi xuống, không gian đều trực tiếp bị xé nứt ra một đạo đen kịt chỗ rách!

Thần Tộc Chiến Thần kia đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, kiếm của Dương Diệp không cách nào tại tiến nửa tấc, bởi vì kiếm của hắn bị một hai tay cho gắt gao kẹp lấy! Thoáng qua, Chiến Thần kia nâng lên chính là một cước hướng phía Dương Diệp phần bụng đỉnh đá đi lên.

Một cước này nếu là, Dương Diệp không chết cũng phải tàn!

Dương Diệp phản ứng cũng cực nhanh, tại Chiến Thần kia vung chân một khắc này, tay phải hắn đột nhiên buông kiếm, sau đó nắm chắc thành quyền, mãnh liệt hướng xuống chính là oanh một cái!

Ầm!

Quyền cước chạm vào nhau, trong tràng không gian kịch liệt run lên, cả Hư Không Thế Giới trực tiếp hư ảo, mà Dương Diệp toàn bộ người nhưng là trực tiếp té bay ra ngoài, khi hắn bay ngược một chớp mắt kia, Chiến Thần kia phản tay nắm chắc kiếm đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang hoa đi ngang qua sân khấu trong hướng phía Dương Diệp kích bắn đi, đạo này Huyết Sắc Kiếm Quang ven đường những nơi đi qua, không gian đều bị xé tan thành phấn, lực lượng cường đại lay động đất trời!

Thuần lực lượng!

Đây là Chiến Thần kia thuần lực lượng, đối phương mặc dù sẽ không kiếm đạo, nhưng mà, này thuần lực lượng nhưng làm cho đạo kiếm quang này không có kiếm ý gia trì vẫn như cũ vô cùng cường đại!

Tại cường giả loại này trong tay, đừng nói kiếm, liền là một cây cây cỏ đều có thể biến thành vô cùng cường đại!

Xa xa, Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng huyết quang, tay phải hắn chậm rãi thò ra, cùng lúc đó, Kiếm Vực xuất hiện ở trong tràng, thoáng qua, thanh kiếm kia tốc độ chậm rãi chậm lại, cuối cùng, Kiếm Linh bình bình ổn ổn đã rơi vào Dương Diệp trong tay!

Kiếm Vực!

Này cũng là hắn một trong những lá bài tẩy!

Cầm trong tay Kiếm Linh, một cỗ kinh khủng sát ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, này cỗ sát ý rất nhanh di tràn đến cả trong cái Kiếm Vực, cả trong cái Kiếm Vực, huyết hồng một mảnh.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Từng đạo Huyết Sắc Kiếm Quang tựa như Cuồng Phong Bạo Vũ giống như hướng phía Chiến Thần kia bao phủ mà đi!

Cách đó không xa, Chiến Thần kia hai mắt khép hờ, một mặt thuẫn đột nhiên xuất hiện tại trong tay hắn, mà hắn cũng không có phòng ngự, mà là dùng thuẫn đỡ đòn những Kiếm Khí kia của Dương Diệp hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt híp lại, sự cường đại của Thần Tộc Chiến Thần này thực lực, có chút vượt qua tưởng tượng của hắn!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người hóa thành một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang phóng lên trời, sau đó đáp xuống, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một thanh kiếm trực tiếp đâm vào Chiến Thần kia trên lá chắn, một đạo nổ vang rung trời âm thanh ở giữa sân ầm ầm vang lên, trong tràng vô số Kiếm Khí ầm ầm nổ bể ra, cùng lúc đó, Dương Diệp cùng Chiến Thần kia vừa chạm vào mà phân, riêng phần mình hướng phía sau liên tục nhanh lùi lại!

Nhưng mà sau một khắc, hai người nhưng là lại lần nữa hướng phía lẫn nhau bắn tới!

Rầm rầm rầm...

Trong tràng, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Thực lực chân thật của Dương Diệp như thế nào?

Hiện tại có thể thấy được.

Hắn mặc dù chỉ là Thánh Nhân Giai, nhưng mà, sát ý của hắn chứng nhận tổ, hơn nữa còn là Tổ Cảnh đỉnh phong, bản thân chiến đấu ý thức cũng là siêu cường, bởi vậy, hắn dù cho không cần ngoại vật, cũng là có thể cùng Tổ Cảnh Cường Giả đụng nhau. Bất quá, như hắn nói, tại không cần ngoại vật dưới tình huống, hắn tưởng chặn đánh giết lão tổ, chỉ có ba bốn thành nắm chắc.

Hắn chẳng qua là sát ý đạt tới Tổ Cảnh, mà những lão tổ này, thế nhưng là cảnh giới đạt tới Tổ Cảnh!

Áp chế!

Đang cùng Chiến Thần này rất đúng trong chiến đấu, Dương Diệp dần dần bị áp chế rồi.

Mà giờ khắc này, đang không có Hồng Mông Tử Khí chữa trị dưới tình huống, thân thể của hắn cũng đã thành tổ ong, trên người các nơi đều đang chảy máu.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng kinh ngạc phát hiện, những thứ này máu chảy ra sau đều bị chính hắn hấp thu! Mà khi hắn hấp thu những huyết khí này về sau, hắn phát hiện, sát ý của chính mình biến thành càng cường đại rồi!

Cường đại hơn thêm!

Nhưng mà, hiện tại vấn đề đã đến. Nếu như hắn không có thể ở hắn máu chảy khô lúc trước chiến thắng Chiến Thần này, vậy hắn sẽ bị chôn sống dây dưa đến chết!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp hướng phía sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài, không trung, một cỗ máu tươi tùy theo vung vãi mà ra, bất quá rất nhanh, này cổ máu tươi bị Dương Diệp đều hấp thu, phải nói là bị sát ý của hắn đều hấp thu!

Dương Diệp tham lam hít sâu một hơi, hắn nhìn phía xa Chiến Thần kia.

Hiện tại, hắn chỉ có một con đường!

Liều!

Liều chết Thần Tộc Chiến Thần này!

Dương Diệp hắn, không có đường lui!

Không có Kiếm Thủ, không có Hồng Mông Giáp, không có Hồng Mông Tử Khí, không có Ly Hỏa, một dạng với Dương Diệp hắn dám đánh, dám liều, dám giết!

Tựa như thế gian rất nhiều người giống nhau: Lão tử không có tiền, lão tử không thế, lão tử không có hậu trường, nhưng mà, lão tử có trứng, ngươi nếu dám lừa gạt ta, lão tử liền dám làm ngươi!

Người sống cả đời, có thể không có tiền, không có thế, không có hậu đài, nhưng mà, không thể không có trứng!

Người chết trứng chỉ lên trời, bất tử vạn vạn năm!

...

Ps: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số, trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là đủ.

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2218: Bất Tử Tộc? Trở Tay Giết Hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Không Chiến Trường bên trong, chiến đấu càng kịch liệt.

Lúc này Dương Diệp, mình đầy thương tích.

Không biết trải qua bao lâu.

Ầm!

Ở đằng kia Vô Tận Hư Không chiến trường mô phỏng bên trong đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, toàn bộ mô phỏng Hư Không Chiến Trường trực tiếp đập nát đi ra.

Hóa thành hư vô!

Hết thảy bình tĩnh lại.

Ầm!

Lúc này, một đạo nhân ảnh đập ầm ầm đã rơi vào An Nam Tĩnh cùng trước mặt của Đinh Thược Dược.

Bóng người này, đúng là Dương Diệp.

Lúc này Dương Diệp, trên người không có thương tổn, nhưng mà sắc mặt nhưng là trắng bệch như tờ giấy.

Chi nhiều hơn thu!

Vừa rồi mặc dù chỉ là chiến trường mô phỏng, nhưng đối với cá nhân hắn mà nói, cũng là tiêu hao rất nhiều, cái này tiêu hao, là tinh thần cùng thần hồn phía trên tiêu hao.

“Hắn thành công!”

Lúc này, An Nam Tĩnh nói khẽ.

Chiến trường mô phỏng bên trong, Dương Diệp cùng Chiến Thần kia thắng bại đã không trọng yếu. Quan trọng là..., Dương Diệp đã chứng minh chính hắn, Dương Diệp hắn, không có ngoại vật gia trì, vẫn như cũ cường đại, vẫn như cũ là Dương Diệp kia!

Cái này, đã đủ rồi!

Kiếm tâm vững chắc, kiếm gan ngưng tụ!

Dương Diệp cũng không có mở mắt ra, hắn giờ phút này, đã nhập định.

Một trận chiến này với hắn mà nói, không chỉ là một trận chiến, càng là kiếm tâm vững chắc, kiếm gan ngưng tụ!

Đinh Thược Dược cùng An Nam Tĩnh cũng không có quấy rầy Dương Diệp, hai nữ lui qua một bên, lúc này, An Nam Tĩnh nói: “Ta cũng muốn như hắn như vậy sao?”

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “ngươi không ỷ lại ngoại vật, không cần như thế đến vững chắc mình Võ Đạo Chi Tâm cùng võ gan! Nhưng hắn không giống với, qua nhiều năm như vậy, hắn đã có được quá nhiều Thần vật, những thần vật này, hoặc nhiều hoặc ít đối với hắn đều cũng có ảnh hưởng, lần này mục đích, chính là lại để cho kiếm tâm của hắn càng thêm vững chắc, hiện tại xem ra, hắn thành công.”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó nói: “Có chuyện, ngươi làm sai!”

Đinh Thược Dược quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Lúc trước, nếu như ngươi cần Tiểu Bạch, trực tiếp tìm hắn, hắn sẽ không không đem Tiểu Bạch cho ngươi mượn, cuối cùng, ngươi Thần Tộc không có hại Tiểu Bạch chi ý. Nhưng mà, ngươi nhưng khi hắn khó khăn nhất hết sức làm như vậy, này với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là phản bội. Hắn là một người trọng tình, đó là đối người mình, nhưng, hắn cũng là một tuyệt tình chi nhân.”

Đinh Thược Dược không nói gì.

An Nam Tĩnh cũng không có nói gì.

Cứ như vậy, hai nữ cùng một chỗ yên tĩnh yên tĩnh chờ.

Một lúc lâu sau.

Nguyên bản nằm dưới đất Dương Diệp đột nhiên mở mắt, hắn chậm rãi đứng lên.

“Cảm giác như thế nào?” An Nam Tĩnh hỏi.

Cảm giác?

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, cảm giác của hắn bây giờ rất kỳ diệu, vô cùng kỳ diệu, thật giống như dục hỏa trọng sinh vậy

kiếm tâm được tăng lên, kiếm gan cứng lại!

Dương Diệp thò tay hướng phía trước nhẹ nhàng tìm tòi, trong chốc lát, một cỗ kiếm ý đột nhiên ở giữa sân lăng không mà hiện. Nhìn xem này kiếm ý, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một nụ cười. Kiếm ý cũng không có đạt tới Tổ Cảnh, nhưng mà, kiếm ý này đã không phải là đã từng là kiếm ý. Chính xác mà nói, hắn lần này tăng lên, không phải là kiếm ý cùng cảnh giới tăng lên, mà là kiếm đạo tăng lên.

Hắn hiện tại, so với dĩ vãng muốn càng thêm tự tin, đã từng, hắn ngay cả mình đều cảm giác mình nếu như không có ngoại vật lời nói, rất khó đánh bại một vị Tổ Cảnh Cường Giả. Nhưng là bây giờ, coi như là không cần Kiếm Thủ cùng Hồng Mông Giáp những vật này, hắn cũng có lòng tin đánh bại một vị lão tổ. Mà nếu như dùng tới này hai vật, hắn càng có thêm phần chắc chắn.

Mà lần này kiếm đạo tăng lên, cũng vì hắn ngày sau kiếm ý tăng lên điện định tốt trụ cột.

Hắn hiện tại, sát ý Tổ Cảnh đỉnh phong, kiếm ý chênh lệch một bước Tổ Cảnh, Kiếm Vực, Kiếm Tâm Thông Minh. Nếu như dùng Kiếm Thủ, Kiếm Thủ có thể cho lập tức tăng lên kiếm ý của hắn, phải biết, có Kiếm Thủ tương trợ dưới tình huống, sát ý căn bản là không có cách áp chế kiếm ý của hắn, bởi vậy, một khi hắn dùng Kiếm Thủ, thì đồng nghĩa với, hắn có được Tổ Cảnh sát ý cùng Tổ Cảnh kiếm ý, lại thêm Kiếm Thủ bản thân đặc thù năng lực, chiến lực của hắn sẽ nâng cao một bước.

Thu hoạch rất lớn!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Đinh Thược Dược cùng An Nam Tĩnh, “chúng ta đi thôi!”

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó tiến vào trong Hồng Mông Tháp.

Tu luyện!

Vừa rồi nàng sở dĩ không tu luyện, tự nhiên là vì Dương Diệp hộ giá, hiện tại, Dương Diệp đã thanh tỉnh, nàng cũng muốn đi thử một chút chính mình lấy được cái kia mấy bảo vật.

Dương Liêm Sương mang theo Dương Diệp đi tới trước trong Thần Điện, tại đó, Thích Thiên đã đợi chờ ở đây.

Thích Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "chúc mừng!"

Dương Diệp không nói gì thêm, tay phải vung lên, một cỗ Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng hiện lên Thích Thiên kia, Thích Thiên kia cũng là ai đến cũng không có cự tuyệt, đều đem hấp thu. Cùng lúc đó, Tiểu Bạch xuất hiện ở trong tràng, tại dưới sự bày mưu đặt kế của Dương Diệp, Tiểu Bạch thả ra vô số Linh khí tuôn hướng Thích Thiên kia.

Vì Thích Thiên chữa thương!

Đây chính là hắn cùng Thần Tộc ở giữa giao dịch!

Chữa thương!

Thích Thiên điên cuồng hấp thu Hồng Mông Tử Khí của Dương Diệp còn có Tiểu Bạch Linh khí, cứ như vậy, giằng co đem gần hai giờ về sau, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch ngừng lại.

Cách đó không xa, Thích Thiên hít sâu một hơi, một luồng áp lực vô hình từ trong cơ thể hắn tràn ra, trong tràng không gian tại dưới uy áp này trực tiếp điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Lúc này, Thích Thiên mở hai mắt ra, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cái kia cỗ uy áp trực tiếp hư không tiêu thất không thấy.

"Chúc mừng!" Dương Diệp nói.

Thích Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "bất quá khôi phục tám phần mà thôi, không có gì có thể mừng."

Tám phần!

Dương Diệp nói: "Còn cần?"

Thích Thiên lắc đầu, "có thể khôi phục tám phần, đã khó được. Còn dư lại, cần chính ta chậm rãi khôi phục, không gấp được." Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một quả quyển trục đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp.

“Vật gì?” Dương Diệp hỏi.

Thích Thiên nói: “Truyền tống trục, ngươi Hư Linh Đại Lục nếu là có nguy hiểm, ngươi bóp nát vật ấy, ta sẽ đích thân đến. Đương nhiên, nếu là Bất Tử Tộc phát hiện Thần Tộc ta, có chỗ nào cần tương trợ, cũng xin ngươi hãy ra tay giúp đỡ!”

Dương Diệp nói: “Chúng ta muốn như thế ngồi chờ chết?”

“Ngồi chờ chết?”

Thích Thiên khẽ lắc đầu, “ngươi có thể nghĩ như vậy, chứng minh ngươi Dương Diệp lòng tham lớn a! Nhưng mà, chúng ta bây giờ không ngồi chờ chết còn có những biện pháp khác? Phản công Bất Tử Tộc? Đi Bất Tử Tộc đại bản doanh? Không nói những cái kia, chính là sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia chúng ta đều giải quyết không được, coi như là dọn dẹp, chúng ta sợ là cũng sẽ trả giá giá thê thảm. Chớ nói chi là, Bất Tử Tộc kia sau lưng, còn có cường giả không có lộ diện!”

Dương Diệp nói: “Chờ của bọn hắn đến?”

Thích Thiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Đến lúc đó tại thương lượng một chút, như thế nào?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, không có đang nói cái gì, ôm Tiểu Bạch quay người rời đi.

“Cây thược dược thay ta lỏng loẹt!” Lúc này, Thích Thiên đột nhiên nói.

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Không làm phiền rồi!”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đã biến mất ở trong đại điện.

Trong điện, Đinh Thược Dược trầm mặc không nói.

Thích Thiên nói khẽ: “Cây thược dược, Bất Tử Tộc gần nhất có thể có động tĩnh gì?”

Đinh Thược Dược khẽ lắc đầu, “trước đó lần thứ nhất bọn hắn tiến công Hư Linh Đại Lục bị ngăn trở về sau, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ liền lui về tiền sử di tích, các nàng bây giờ, tựa hồ đang chữa thương.”

“Vô Tận Hắc Động bên đó đây?” Thích Thiên lại hỏi.

Đinh Thược Dược lắc đầu, “không cách nào tới gần, chỗ đó, là đi thông Bất Tử Tộc đại bản doanh địa phương, có lực lượng cường đại trấn thủ, chỉ muốn tới gần, thì sẽ bị diệt sát! Bởi vậy, chúng ta căn bản vào không được.”

“Vậy bọn họ vì sao không đi ra?” Thích Thiên trầm giọng nói.

Đinh Thược Dược suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Có lẽ là có nguyên nhân gì để cho bọn hắn không cách nào hiện tại đi ra, cũng hoặc là, bọn họ là đang kiêng kỵ cái gì!”

“Kiêng kị cái gì?” Thích Thiên nhìn về phía Đinh Thược Dược, “chỉ giáo cho?”

Đinh Thược Dược lắc đầu, “ta cũng chỉ là suy đoán!”

Thích Thiên nói khẽ: “Bất kể như thế nào, lúc này đây, Thần Tộc ta thật sự phải cẩn thận. Một cái sơ sẩy, quả nhiên là vạn kiếp bất phục a!”

Đinh Thược Dược nhẹ gật đầu, không nói gì.

...

Dương Diệp đã đi ra Thần Vực, lúc này đây Thần Vực chuyến đi, để cho hắn thu hoạch tương đối khá. Không chỉ có hắn, An Nam Tĩnh cũng đã nhận được một vài chỗ tốt, có Chiến Thần kia thuẫn cùng Chiến Thần Tí ở đây, thực lực của An Nam Tĩnh tất chắc chắn lúc lên một tầng. Đương nhiên, coi như là không có này hai vật, thực lực của An Nam Tĩnh cũng là cực mạnh, với nàng mà nói, nàng cũng không thế nào ỷ lại ngoại vật.

Hư Linh Đại Lục!

Dương Diệp vừa trở lại Hư Linh Đại Lục, một cỗ ngập trời uy áp chính là bao phủ Hư Linh Đại Lục. Cỗ uy áp này cực kỳ cường đại, so với một ít lão tổ uy áp mạnh hơn nhiều!

Cả trong Hư Linh Thành, tất cả người thất kinh, nhao nhao ngẩng đầu, Bất Tử Tộc đã đến?

Nội thành, Dương Diệp nhíu mày, hắn chân phải nhẹ nhàng một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang trùng thiên dựng lên, đi tới Hư Linh Thành trên không, tại trước mặt hắn cách đó không xa, là một đầu hình dạng dữ tợn yêu ma!

Này yêu ma, dĩ nhiên chính là tại Thủy Nguyên Đại Lục yêu ma kia!

Yêu ma nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ngươi chính là Dương Diệp?”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “là ta, các hạ là?”

Yêu ma kia cười gằn, “ngươi đoán thử coi!”

Dương Diệp nhíu mày, “Bất Tử Tộc?”

“Bất Tử Tộc?”

Yêu ma kia bật cười một tiếng, “cái gì kia rác rưởi đồ chơi, lão tử là yêu ma, thủy nguyên thời kỳ yêu ma, ngươi biết yêu ma sao?”

“Chính là Yêu Thú?” Dương Diệp hỏi.

“Cái gì Yêu Thú!”

Yêu ma kia đột nhiên cả giận nói: “Yêu ma, ngươi biết cái gì gọi là yêu ma sao? Lão tử là cái loại này Yêu Thú cấp thấp Sinh Vật Năng so?”

Dương Diệp nói: “Vậy là ngươi Bất Tử Tộc đấy!”

“Lão tử không phải là Bất Tử Tộc đấy!”

Yêu ma kia gầm thét, “Bất Tử Tộc loại này cái gì rác rưởi đồ chơi, có thể cùng lão tử so với? Lão tử là...”

“Ngươi nói cái gì?”

Dương Diệp đột nhiên đã cắt đứt yêu ma lời nói, “ngươi nói Bất Tử Tộc là rác rưởi đồ chơi? Nói đùa gì vậy, tại Bất Tử Tộc trước mặt, ngươi sợ là liên hoàn thủ cơ hội đều không có, Bất Tử Tộc cường đại, sẽ để cho ngươi tuyệt vọng!”

“Thả ngươi chó má!”

Yêu ma kia căm tức nhìn Dương Diệp, “tiểu tử, ngươi đến cùng biết không biết cái gì gọi là yêu ma? Ngươi...”

“Thả ta chó má?”

Dương Diệp lần nữa đã cắt đứt yêu ma kia mà nói, “Vậy ngươi có dám theo hay không ta đi Bất Tử Tộc, để cho ta nhìn xem, ngươi đến cùng có bao nhiêu lợi hại, còn là nói, ngươi vừa rồi tại cùng ta thổi ngưu bức a!"

"Đi thì đi!"

Yêu ma kia trừng mắt Dương Diệp, "chờ lão tử trở tay đã diệt Bất Tử Tộc, tại dọn dẹp một chút ngươi cái này không kiến thức gia hỏa."

"Đi, ta dẫn ngươi đi Bất Tử Tộc!"

Dương Diệp nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở phía chân trời.

Yêu ma kia lúc này đi theo lên.

...

------oOo------

Chương 2219: Ai Di Chuyển, Người Đó Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong Hư Linh Thành, chúng người đưa mắt nhìn nhau.

Cứ đi như thế?

Trong điện, Dương Liêm Sương nhíu mày, "sẽ không gặp nguy hiểm chứ?"

Dương Liêm Sương bên cạnh, Viên Lão khẽ lắc đầu, "hẳn sẽ không, hắn hiện tại, nếu muốn trốn, không có mấy người có thể lưu lại hắn!"

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, "chỉ mong!"

...

Trong tinh không mịt mờ, Dương Diệp cùng yêu ma kia đi nhanh xuyên thẳng qua.

So với tốc độ!

Nhất Nhân nhất Yêu ma tốc độ đều tăng lên tới cực hạn!

Bất kể là Dương Diệp, hay vẫn là yêu ma kia, đều không thể hoàn toàn bỏ qua đối phương.

Giờ phút này, yêu ma kia trong lòng cũng là có chút khiếp sợ, khiếp sợ tốc độ của Dương Diệp, cảnh giới của hắn là vượt qua Dương Diệp rất nhiều, trong mắt của hắn, Dương Diệp căn bản không thể nào là đối thủ của hắn, nhưng mà, tốc độ của Dương Diệp không hề yếu hắn!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp ngừng lại.

Yêu ma kia cũng theo đó ngừng lại, "như thế nào?"

Dương Diệp nói: "Vị tiền bối này, ta cảm thấy, chúng ta hay là thôi đi. Bất Tử Tộc kia thật sự rất cường đại, ta rất sợ, chúng ta đi, sợ là đã đi là không thể trở về a."

"Ngươi yên tâm!"

Yêu ma kia đạm thanh nói: "Có quyển ma ở đây, ngươi khẳng định có thể còn sống trở về đấy!"

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: "Tiền bối, Bất Tử Tộc thật sự rất nguy hiểm, ta, chúng ta còn là đừng đi tốt, ta..."

"Ngươi có phải hay không nam nhân!" Lúc này, yêu ma kia đột nhiên cả giận nói: "Để cho ngươi đi thì đi, ngươi bà mẹ cái gì?"

Dương Diệp do dự một hồi lâu, sau đó 'cố mà làm' nói: "Được, vậy thì hãy đi đi, Ta tin tưởng tiền bối!"

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất cách không xa.

Yêu ma kia hừ lạnh một tiếng, sau đó biến mất ngay tại chỗ.

...

Tiền sử di tích.

Tiền sử di tích hôm nay biến thành Bất Tử Tộc một cái cứ điểm, sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia liền ở nơi này. Mà bình thường, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này đại đa số đều sẽ là đi bên ngoài cướp đoạt tử khí, tuy rằng như thế, nhưng là bây giờ nơi đây cũng có hai trăm ba trăm Bất Tử Kỵ Sĩ.

Dương Diệp mang theo yêu ma kia đi tới tiền sử di tích khu vực, làm bước vào này tiền sử di tích lúc, yêu ma kia lông mày lập tức hơi nhíu.

Hắn không phải là cái gì bọc mủ, đến sau này, hắn đã cảm giác được nơi này có chút không tầm thường.

Kia chính yếu nói, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên chân phải mãnh liệt một đập, sau đó phẫn nộ quát: "Bất Tử Tộc đám cặn bã, đều cút ra đây cho lão tử!"

Yêu ma kia kinh ngạc nhìn Dương Diệp, "..."

Rầm rầm rầm...

Một đạo luồng khí tức khủng bố đột nhiên từ các nơi phóng lên trời, thoáng qua, một đạo bóng người đã rơi vào trước mặt của Dương Diệp cách đó không xa.

Bất Tử Kỵ Sĩ!

Hơn một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, mà cầm đầu, đúng là Độc Cô Tuyệt Thiên kia!

Nhìn thấy Dương Diệp lúc, Độc Cô Tuyệt Thiên kia lông mày cau lại, "Dương Diệp? Ngươi ăn hết hùng tâm báo tử đảm?"

Dương Diệp đột nhiên chỉ vào Độc Cô Tuyệt Thiên kia phẫn nộ quát: "Lớn mật, tại ta yêu Ma tiền bối trước mặt, ngươi còn dám phát ngôn bừa bãi, còn không qua đây dập đầu thỉnh tội?"

"Yêu ma?"

Độc Cô Tuyệt Thiên kia ánh mắt đã rơi vào yêu trên ma thân, yêu ma kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn như thế nào nhìn không ra, Dương Diệp gia hỏa này tưởng coi hắn là thương sử, hắn đương nhiên sẽ không bị Dương Diệp làm vũ khí sử dụng, chính yếu nói, lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên chỉ vào hắn, "yêu ma? Cái gì rác rưởi đồ chơi? Dương Diệp, Bất Tử Tộc ta hiện tại không có thời gian cùng ngươi ở đây náo, mang theo này rác rưởi cút nhanh lên, không phải vậy..."

"Rác rưởi?"

Yêu ma kia thần sắc lập tức dữ tợn, "tiện nhân, ngươi nói ai rác rưởi chứ?"

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thẳng yêu ma, "ngươi không phải là rác rưởi? Loại người như ngươi..."

"Cho lão tử chết đi!"

Yêu ma kia đột nhiên một tiếng hét giận dữ, thoáng qua, một cái móng vuốt trực tiếp vỗ về phía Độc Cô Tuyệt Thiên kia, Độc Cô Tuyệt Thiên kia cũng sớm có phòng bị, tại yêu ma xuất thủ một khắc này, kia trường thương trong tay chính là đã rời khỏi tay.

Ầm!

Trong tràng, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, thoáng qua, Độc Cô Tuyệt Thiên kia liền người đeo thương bay thẳng đến sau nhanh lùi lại gần vạn trượng!

Giờ khắc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia trong mắt hơn nhiều vẻ ngưng trọng!

Không chỉ có Độc Cô Tuyệt Thiên kia, Dương Diệp trong mắt cũng là hơn nhiều vẻ ngưng trọng, này yêu ma thực lực quả thực có chút nằm ngoài dự đoán của hắn.

Ngay tại lúc này, yêu ma kia đột nhiên thả người một càng, bay thẳng đến Độc Cô Tuyệt Thiên kia đụng tới.

Một cái đụng này, chung quanh mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp bị đụng nhăn nhó, mà Độc Cô Tuyệt Thiên kia nhà không gian càng là lập tức bị va sụp, cái kia sụp đổ trong không gian, Độc Cô Tuyệt Thiên thân hình lóe lên, hướng về sau nhanh lùi lại, cùng lúc đó, sau lưng nàng hai cây trường thương đột nhiên phóng lên trời, sau đó hóa thành hai đạo ngân mang hướng phía yêu ma kia bắn tới.

Thình thịch!

Đen nhánh Không Gian Hắc Động bên trong, hai đạo tiếng nổ vang tựa như sấm rền nổ vang, trong mắt của mọi người, Độc Cô Tuyệt Thiên kia hai cây trường thương trực tiếp bị đánh bay, mà yêu ma kia tốc độ không giảm, đi thẳng tới trước mặt của Độc Cô Tuyệt Thiên kia.

“Phá!”

Độc Cô Tuyệt Thiên hai tay đột nhiên nắm bên hông hai bên đoản kiếm, sau đó mãnh liệt từ trên xuống dưới chính là vừa bổ!

Ầm!

Hai kiện rơi xuống, Độc Cô Tuyệt Thiên kia cùng yêu ma lập tức bị riêng mình lực lượng cường đại chấn ra, mà Độc Cô Tuyệt Thiên kia cũng không dừng tay, kia hai tay vẫy một cái, một cỗ màu đen đậm hắc khí đột nhiên ngưng tụ thành một thanh dài đến mấy trăm trượng trường thương, ngay sau đó, chuỗi này Năng Lượng Trường Thương trực tiếp phá không mà đi, đánh về phía yêu ma kia!

Yêu ma kia cũng không dùng vũ khí, mà là giơ tay liền một chưởng vỗ ra!

Một chưởng rơi xuống, không gian rung rung, lực lượng uyển giống như vỡ đê đổ xuống mà ra.

Rầm rầm!

Tại mảnh hắc ám kia Không Gian Hắc Động bên trong, từng đạo tiếng nổ vang cuồn cuộn không ngừng vang lên.

Cách đó không xa, Dương Diệp là càng xem càng kinh ngạc, hắn đối với này yêu ma lai lịch cũng không rõ ràng lắm, lúc trước sở dĩ đem đối phương dẫn tới nơi này, chỉ là một lưu hành một thời lên, mà hắn thật không ngờ, này yêu ma thực lực lại có thể như thế cường đại!

So với lão tổ mạnh mẽ rất nhiều!

Này yêu ma thực lực vô cùng khủng bố!

Xa xa, từng chuỗi Hắc Sắc Trường Thương liên tục không ngừng hướng phía yêu ma kia kích bắn đi, tại nhiều như vậy Năng Lượng Trường Thương công kích đến, yêu ma kia thế công lập tức bị ngăn cản, không chỉ có như thế, kia còn bị chấn địa lui về phía sau trọn vẹn mấy ngàn trượng khoảng cách!

Nhìn đến đây, Dương Diệp ánh mắt không khỏi đã rơi vào trên thân Độc Cô Tuyệt Thiên kia.

Độc Cô Tuyệt Thiên này cũng trở nên mạnh mẽ!

So với trước đó hắn gặp phải Độc Cô Tuyệt Thiên kia mạnh rất nhiều!

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó đột nhiên nhìn về phía yêu ma kia, nói: “Tiền bối, Bất Tử Tộc này quá mạnh, chúng ta không đánh lại, tiền bối, ngươi trước trốn, ta tới giúp ngươi ngăn cản nàng thoáng một phát!”

“Trốn?”

Xa xa, yêu ma kia đột nhiên trừng mắt liếc Dương Diệp, “lão tử Tung Hoành Thiên Hạ, lúc nào tránh được? Muốn chạy trốn chính ngươi trốn, lão tử hôm nay không phải giết chết nàng không thể!”

Dương Diệp nói: “Tiền bối, không trốn, sẽ chết!”

“Chết thì chết!”

Yêu ma kia cả giận nói: “Tiểu tử ngươi câm miệng cho lão tử, nhìn cho thật kỹ, nhìn lão tử hôm nay như thế nào đã diệt Bất Tử Tộc này.”

Nói xong, kia trực tiếp mặc kệ Dương Diệp kia, giống như điên hướng phía Độc Cô Tuyệt Thiên kia vọt tới.

Một bên, Dương Diệp nhún vai, sau đó xếp bằng ngồi dưới đất, “Được, ta nhìn!”

Mà đúng lúc này, một đám Bất Tử Kỵ Sĩ xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, ánh mắt bất thiện!

Dương Diệp chỉ chỉ xa xa yêu ma kia, “ta khuyên các ngươi chớ làm loạn, ta tiền bối này, trở tay cũng có thể diệt Bất Tử Tộc các ngươi?”

“Diệt chúng ta?”

Cái kia cầm đầu số một tên thống đứng dậy, cười nhạo một tiếng, “Dương Diệp, ta không biết ngươi đi đâu tìm đến một tên như vậy, nhưng mà, không thể không nói, nếu như ngươi gởi gắm hy vọng trên người hắn mà nói, vậy ngươi có thể phải thất vọng.”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nhảy dựng lên, cả giận nói: “Ta nói cho các ngươi biết, các ngươi có thể xem nhẹ ta, nhưng mà, các ngươi không thể coi thường ta tiền bối, lão nhân gia hắn thế nhưng là yêu ma, ngươi biết cái gì là yêu ma sao? Nói đến ngươi Bất Tử Tộc cũng không biết, yêu ma thế nhưng…”

Nói đến đây, Dương Diệp trừng mắt nhìn, sau đó lại nói: “Yêu ma thế nhưng là trong trời đất này sinh vật mạnh mẽ nhất rồi! Ta tiền bối hắn bây giờ là bị thương trạng thái, hắn Điên Phong Thời Kỳ, trở tay liền có thể để cho ngươi Bất Tử Tộc vạn kiếp bất phục!”

“Bằng hắn?”

Một ít số tên thống khóe miệng nổi lên vẻ khinh thường, “Bất Tử Tộc ta chinh chiến vô số vũ trụ, đã gặp cường giả nhiều biết bao? Như loại hóa sắc này, tại Bất Tử Tộc ta Điên Phong Thời Kỳ, đừng nói đến tìm Bất Tử Tộc ta phiền toái, chính là nhìn thấy Bất Tử Tộc ta, sợ là bị hù lập tức quỳ xuống dập đầu! Dương Diệp, ta không nghĩ tại nói nhảm với ngươi, ngươi đã đến nơi này, vậy hôm nay, liền vĩnh viễn ở tại chỗ này đi!"

Nói xong, kia nắm trường thương trong tay bay thẳng đến Dương Diệp mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Súng phá trời cao, không gian đánh rách tả tơi, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Tại Bất Tử Tộc này trong đại quân, này số một tên thống thực lực, gần thứ Độc Cô Tuyệt Thiên kia!

Dương Diệp mặt không biểu tình, giơ tay liền một kiếm chém ra.

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, một đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia cây trường thương kích bay ngược mà quay về. Một ít số tên thống đồng tử hơi co lại, tay phải tiếp được cái kia bay đến trước mặt nàng trường thương, sau một khắc, nàng sắc mặt đại biến!

Ầm!

Một ít số tên thống liền người đeo thương bay thẳng đến sau nhanh lùi lại ngàn trượng!

Dưới chân, là một hai điều rãnh sâu hoắm!

Giờ khắc này, trong tràng chúng Bất Tử Kỵ Sĩ kinh hãi!

Mà đúng lúc này, một ít số tên thống lần nữa nổ bắn ra, mà lúc này, Dương Diệp cũng biến mất ngay tại chỗ.

Ầm!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ tung, vô số không gian lập tức rạn nứt ra, mà một ít số tên thống bay thẳng đến phía sau té bay ra ngoài.

Không trung, một ít số tên thống đang muốn phản kích, mà đúng lúc này, nàng sắc mặt tím mặt đại biến từng cái

Xùy~~!

Một thanh kiếm trực tiếp chui vào giữa lông mày nàng.

“Mau ngăn cản hắn!”

Một ít số tên thống đột nhiên gầm thét. Chỉ cần Dương Diệp không tiếp tục thi triển lực lượng, nàng sẽ không phải chết.

Trong tràng, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia phản ứng cũng cực nhanh, lập tức hướng phía Dương Diệp vọt tới.

Hơn một trăm vị Bất Tử Kỵ Sĩ cùng một chỗ hướng phía Dương Diệp tiến lên, Dương Diệp căn bản là không có cách tại đối phó một ít số tên thống.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước.

Ầm!

Một cổ kinh khủng sát ý từ trong cơ thể hắn cuồn cuộn quét ra, toàn bộ thương thiên lập tức huyết hồng một mảnh, mà còn chưa kết thúc, lại một cỗ ý cảnh từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Kiếm ý!

Bất quá, cỗ kiếm ý này mới vừa ra tới liền bị sát ý áp chế!

Nhưng mà rất nhanh, vẻ này kiếm ý khí tức đột nhiên tăng vọt, sau đó phóng lên trời, không hề yếu cái kia cỗ sát ý!

Bởi vì kiếm trong tay của Dương Diệp, đã biến thành Kiếm Thủ!

Khi hắn nắm Kiếm Linh thời điểm, sát ý có thể nghiền ép kiếm ý, mà khi hắn nắm Kiếm Thủ lúc, hai cỗ ý cảnh chính là ai cũng không áp chế nổi ai!

Sát ý, kiếm ý!

Dương Diệp chân phải mũi chân nhẹ nhàng điểm một cái từng cái

Xùy~~!

Một đám kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xuy xuy xuy.

Cách đó không xa, ba Bất Tử Kỵ Sĩ đầu lập tức bay ra ngoài.

Giờ khắc này, vô số Bất Tử Kỵ Sĩ hoảng hốt!

Trong đám người, Dương Diệp cầm theo kiếm nhẹ nhàng gõ tay mình tâm, “ai di chuyển, người đó chết!”

“Láo xược!”

Một Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên gầm lên, thực phải ra tay từng cái

Xùy~~!

Một thanh kiếm đột nhiên đâm vào giữa lông mày nàng, Bất Tử Kỵ Sĩ kia hai mắt lập tức trợn lên... Mà bắt đầu.

Bất Tử Kỵ Sĩ kia sau lưng, Dương Diệp nắm kiếm chậm rãi rút ra, Bất Tử Kỵ Sĩ kia giữa lông mày cùng cái ót chỗ, máu tươi trực phún.

Rất nhanh, Dương Diệp rút ra thanh kiếm kia, tay hắn chỉ nhẹ nhàng dính một hồi trên kiếm kia máu tươi, sau đó đặt ở đầu lưỡi nhẹ nhàng điểm một cái, thần sắc hơi có chút say mê, “ta có chút mê luyến này khoái cảm giết người rồi. Khặc khặ - x - xxxxx...”

...

------oOo------

Chương 2220: Ngươi Yếu Đáng Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng, đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ nhìn phía xa Dương Diệp, trong lòng khó hiểu hơi bị lạnh.

Dương Diệp là Kiếm Tu.

Nhưng mà, không có người đem Dương Diệp cho rằng là Kiếm Tu. Một Kiếm Tu đem sát ý tu luyện tới Tổ Cảnh?

Tại thế nhân xem ra, Dương Diệp sửa không phải là kiếm đạo, mà là Sát Đạo.

Cũng điên cũng ma cũng điên cuồng!

Đây là thế nhân đối với Dương Diệp đánh giá.

Dương Diệp đáng sợ nhất cũng chính là này ba loại, mà giờ khắc này, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này đối với Dương Diệp, cũng là kiêng kỵ không thôi.

Các nàng cùng Dương Diệp đánh quá nhiều quan hệ, người này, thật không phải là loại lương thiện, mà bây giờ, thực lực của Dương Diệp này hiển nhiên lại đạt được sâu sắc tăng lên.

Cách đó không xa, Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, trong mắt của hắn, là hai vùng biển máu, tầm mắt đạt tới, không người dám cùng mắt đối mắt.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vòng quỷ dị biên độ, đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đúng lúc này, cách đó không xa đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang.

Dương Diệp quay đầu.

Giờ phút này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia toàn bộ người trực tiếp bị yêu ma kia đánh bay ra ngoài, mà yêu ma kia còn muốn truy kích, bất quá ngay tại lúc này, đem gần hai trăm Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên xuất hiện tại yêu ma kia trước mặt của, sau một khắc, hai trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia đồng loạt ra tay, yêu ma kia lập tức bị đẩy lui.

Yêu ma kia nhìn thoáng qua ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia, chân mày cau lại, “này đám đàn bà thật sự có tài a!”

Nói đến đây, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp tại nhìn hắn, khi thấy Dương Diệp cặp kia máu trước mắt, kia trong nội tâm cả kinh, “tiểu tử này giết ý là sao như thế đậm đặc?”

Lúc này, Dương Diệp hai mắt dần dần đóng lại, “tiền bối, cần giúp không?”

Yêu ma hừ lạnh một tiếng, “tiểu tử ngươi rất âm a!”

Hắn không phải là kẻ ngu dốt, tự nhiên biết mình trúng quỷ kế của Dương Diệp, bất quá bây giờ, hắn là như vậy đâm lao phải theo lao. Hơn nữa, hắn coi như là muốn đi, bên kia đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ cũng sẽ không để cho hắn đi!

Dương Diệp giang tay ra, “ta đã nói với tiền bối, Bất Tử Tộc này vô cùng cường đại, có thể tiền bối ngươi nói ngươi có thể trở tay liền diệt các nàng, ai, tiền bối, ngươi bây giờ nên biết các nàng khủng bố đến mức nào rồi a?”

“Khủng bố?”

Yêu ma hừ lạnh một tiếng, “bất quá là nhiều người mà thôi.”

Dương Diệp đầu liền chút, “Đúng đúng, Bất Tử Tộc cũng chính là nhiều người, các nàng căn bản không có can đảm tiền bối đơn đả độc đấu, nếu như là đơn đả độc đấu...”

“Nếu như là đơn đả độc đấu, vậy thì như thế nào?”

Ngay tại lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại, hắn quay người, vị trí kia, là Vô Tận Hắc Động chỗ.

Ở đằng kia rất xa Vô Tận Hắc Động cánh cổng ánh sáng chỗ, một giọng nói từ trong đó chậm rãi truyền ra, “yêu ma, không nghĩ tới Đại Thiên Vũ Trụ này còn có yêu ma, khó được. Đúng rồi, năm đó Bất Tử Tộc ta mới tới mảnh thiên địa này lúc, gặp được vài đầu yêu ma, bọn hắn, có thể mạnh hơn ngươi hơn nhiều. Có thể ngươi biết kết quả của bọn hắn sao?”

Lời này, hiển nhiên là đối với yêu ma kia theo như lời.

Yêu ma kia nhìn về phía Vô Tận Hắc Động kia chỗ, nhíu mày, “giả thần giả quỷ!”

Thanh âm rơi xuống, hắn duỗi ra một trảo hướng phía trước chính là tìm tòi, này tìm tòi, con này trảo trực tiếp xuyên thấu không gian, đi tới Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, sau đó chộp tới cái kia cánh cổng ánh sáng. Mà lúc này, tại trong cửa sáng kia, một ngón tay đột nhiên chui ra, sau đó điểm vào yêu ma kia trên móng vuốt.

Ầm!

Yêu ma kia móng vuốt lập tức nổ bể ra!

Tiền sử di tích, Dương Diệp bên cạnh, yêu ma kia sắc mặt lập tức kịch biến, “ngươi...”

“Ngươi muốn tiêu diệt Bất Tử Tộc ta?”

Trong cửa sáng kia, một giọng nói truyền ra, “tiến tới thử xem?”

Yêu ma bên cạnh, Dương Diệp nói khẽ: “Tiền bối, chúng ta đi đi, sợ hắn cái cái búa!”

Yêu ma kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi đi a!”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Ngươi không đi sao?”

“Ta đi làm cái gì?” Yêu ma đạm thanh nói: “Tiểu tử ngươi còn muốn coi ta là thương sử?”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, yêu ma kia quay người nhìn thoáng qua đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, sau đó nói: “Tiểu tử, ta phải đi, ngươi có đi hay không!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Đừng đánh sao?”

“Muốn đánh chính ngươi đánh!”

Yêu ma kia nói xong, trực tiếp quay người biến mất ở Thiên tế.

Tại chỗ, Dương Diệp sờ lên cái mũi của chính mình, sau đó cũng muốn rời đi, mà lúc này, cách đó không xa Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên nói: “Dương Diệp!”

Dương Diệp dừng bước lại, quay người nhìn về phía Độc Cô Tuyệt Thiên kia, “muốn đưa ta?”

Độc Cô Tuyệt Thiên lạnh cười cười, “Dương Diệp, ngươi ngày tốt, rất nhanh sẽ bị chấm dứt.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta rất muốn biết, ngươi Bất Tử Tộc từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, đến cùng đã diệt bao nhiêu tộc chứ?”

“Không nhớ rõ!”

Độc Cô Tuyệt Thiên nói: “Như thế nào?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi đã diệt nhiều như vậy tộc, sau đó còn phải tiếp tục diệt xuống đi, có ý nghĩa sao?”

“Ý nghĩa?”

Độc Cô Tuyệt Thiên âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Diệp, ta đối với ngươi, cũng hiểu rõ một chút. Ngươi là một người ích kỷ, trong lòng ngươi, căn bản không có cái gọi là Dân Tộc Đại Nghĩa, nếu như lúc trước ngươi chịu vì Nhân Tộc đứng ra, Nhân Tộc hà chí vu như thế? Có thể là ngươi không có. Mà Bất Tử Tộc ta mỗi một Bất Tử Kỵ Sĩ, cũng có thể vì Bất Tử Tộc mà đi chết!”

Dương Diệp lắc đầu, “ta vì Nhân Tộc đứng ra qua, thế nhưng là, bọn hắn buông tha cho ta.”

“Biết rõ Hư Linh Tộc sao?” Độc Cô Tuyệt Thiên đột nhiên nói.

“Hử?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Tuyệt Thiên nói: “Năm đó, Bất Tử Tộc ta đi vào Đại Thiên Vũ Trụ, gặp Hư Linh Tộc, mặc dù làm địch thủ, nhưng mà, Bất Tử Tộc ta đối với Hư Linh Nữ kia cùng với Hư Linh Tộc còn là tôn trọng, bởi vậy, tại đã diệt Hư Linh Tộc về sau, Bất Tử Tộc ta cũng không hủy diệt Hư Linh Đại Lục. Biết rõ bọn hắn vì sao được Bất Tử Tộc ta tôn trọng sao? Bởi vì bọn họ đoàn kết, bởi vì cả Hư Linh Tộc chiến đến chết, đều không có một cái nào đầu hàng. Quan trọng nhất là, cả tộc nhân của Hư Linh Tộc chịu vì Hư Linh Nữ kia đi tìm chết. Ngươi Nhân Tộc, kể cả hôm nay Thần Tộc cùng với Bách Tộc, so với bọn hắn, kém không phải là nửa lần hay một lần, đều là một đám vì tư lợi con sâu cái kiến!”

“Ngươi Bất Tử Tộc rất đoàn kết?” Dương Diệp hỏi.

Độc Cô Tuyệt Thiên cười lạnh nói: “Nếu không phải đoàn kết, Bất Tử Tộc ta như thế nào vũ trụ mịt mờ này sinh tồn được? Ngươi mà lại ngẩng đầu nhìn một chút, từ xưa đến nay, không đoàn kết chủng tộc, có thể sống bao lâu?”

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, sau đó lắc đầu, “ngươi còn không có trả lời vấn đề của ta, ngươi Bất Tử Tộc vì sao phải như thế giết chóc đi, chẳng lẽ, các ngươi thật muốn dùng giết người hấp thụ tử khí mới có thể tiếp tục sống sót?”

Độc Cô Tuyệt Thiên đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, “Dương Diệp, ngươi quá ngây thơ rồi. Ngươi căn bản không biết vùng vũ trụ này tính tàn khốc, còn nữa, ngươi nên biết Thủy Nguyên Tộc, ngươi cũng biết lúc trước Thủy Nguyên Tộc đi mới cái kia mảnh vũ trụ đầu làm trước là cái gì không?”

Dương Diệp nhíu mày, “cái gì?”

Độc Cô Tuyệt Thiên cười lạnh nói: “Là cướp đoạt, là giết chóc. Bọn hắn làm máu tanh sự tình, tuyệt không so với Bất Tử Tộc ta chênh lệch. Ta tại cho ngươi phổ cập chút khoa học, trong vũ trụ mịt mờ, ra đời vô số loại sinh linh, vô số loại chủng tộc, đặc biệt là tại Bất Tử Tộc ta thời kỳ đó, vô số vũ trụ giao hội, ngàn vạn chủng tộc mọc lên san sát như rừng, mà nhiều chủng tộc như vậy, muốn sinh tồn, muốn Linh khí, muốn trong thiên địa tài nguyên, làm Linh khí không đủ, vừa không có thăm dò đến mới giờ vũ trụ, sẽ như thế nào?”

“Giết chóc!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Độc Cô Tuyệt Thiên cười lạnh nói: “Ngươi nói không sai, kẻ yếu, không có có sinh tồn quyền lợi. Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh này yếu, chỗ lấy các ngươi đáng chết, cái này là vũ trụ sinh tồn pháp tắc, ngươi yếu đáng chết!”

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “xem như thêm kiến thức.”

Độc Cô Tuyệt Thiên lại nói: “Chúng ta tiếp theo tại gặp lúc, ngươi không chết, chính là chúng ta Bất Tử Kỵ Sĩ vong.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “ta chờ các ngươi!”

Nói xong, Dương Diệp quay người trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Lúc này, một Bất Tử Kỵ Sĩ đi tới Độc Cô Tuyệt Thiên kia bên cạnh, “tên thống, người này nếu là lớn lên, nhất định trở thành Bất Tử Tộc ta đại địch!”

Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Hắn không có cơ hội này. Còn nữa, coi như là hắn lớn lên, Bất Tử Tộc ta lại có sợ gì?”

Bất Tử Kỵ Sĩ kia khẽ gật đầu, “tộc trưởng hắn, lúc nào mới có thể bế quan đi ra?”

Độc Cô Tuyệt Thiên trầm giọng nói: “Không biết, bất quá cũng sắp. Đáng tiếc Tiểu Lâu Đại Nhân nên vì tộc trưởng hộ pháp không thể đi ra, bằng không thì, chuyện của Đại Thiên Vũ Trụ này, đã sớm bình định!”

Nói xong, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cuối chân trời, “lo lắng của ta cũng không phải Dương Diệp này, mà là vị kia đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử, người này, quả nhiên là thần bí khó lường, hắn như nhúng tay chuyện của Bất Tử Tộc ta, Bất Tử Tộc ta sợ là có phiền toái rất lớn.”

“Người này coi như là tại mạnh, cũng không khả năng mạnh hơn Tiểu Lâu Đại Nhân cùng tộc trưởng!”

Bất Tử Kỵ Sĩ kia nói: “Tên thống cảm thấy thế nào?”

Độc Cô Tuyệt Thiên nghĩ một lát, sau đó nhẹ gật đầu, “Cũng đúng.

Đúng rồi, lại để cho cái kia ngũ tổ xử lý chuyện tình như thế nào?"

Bất Tử Kỵ Sĩ kia trầm giọng nói: "Đang làm, bất quá, năm người này, sẽ không thiệt tình thần phục Bất Tử Tộc ta đấy."

Độc Cô Tuyệt Thiên khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, "Tiểu Lâu Đại Nhân cùng tộc trưởng lúc đi ra, chính là bọn họ diệt vong thời điểm. Hiện tại chúng ta trước mặc kệ bọn hắn, để cho bọn hắn mò mẫm búng đi!"

Nói xong, kia quay người rời đi.

...

Dương Diệp về tới Hư Linh Đại Lục, mà sau lưng hắn, là yêu ma kia.

Trên không Hư Linh Thành, Dương Diệp nói: "Tiền bối, ngươi cuối cùng muốn làm cái gì?"

Yêu ma kia quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: "Tuổi còn nhỏ, âm hiểm như thế, ngươi rất lợi hại a!"

Dương Diệp nói: "Ta cũng sẽ không nói những cái kia hư lời của. Tiền bối thứ nhất là cho thấy như thế thần uy, ta cũng là e ngại tiền bối thực lực, cho nên mới nghĩ ra chiêu này kẻ gây tai hoạ, chỗ đắc tội, mong rằng tiền bối thứ lỗi!"

"Là một cái đàn ông!"

Yêu ma kia đột nhiên nói: "Không đến giả, ta thích như ngươi vậy tính cách, ta cũng không chơi giả, lần này tới tìm ngươi, là hy vọng được trợ giúp của ngươi, ta cũng cần mượn dùng một chút Hồng Mông Tử Khí của ngươi, còn có cái kia Bồ Đề Thụ, còn điều kiện..."

"Điều kiện gì không điều kiện!"

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiền bối cần dùng Hồng Mông Tử Khí cùng Bồ Đề Thụ, đó là vinh hạnh của ta, ta còn có thể ra điều kiện sao? Dương Diệp ta là loại người đó sao?"

Yêu ma kia: "..."

...

------oOo------

Chương 2221: Bất Tử Tộc Chi Mưu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Yêu ma kia cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, “tiểu tử, ngươi có phải hay không vừa muốn giở trò gì?”

“Mánh khóe?”

Dương Diệp lắc đầu, “không, tuyệt đối không có. Tiền bối, ngươi không phải là muốn mượn dùng Hồng Mông Tử Khí cùng Bồ Đề Thụ sao?”

“Ngươi hào phóng như vậy?” Vậy Yêu Ma Đạo.

Dương Diệp nói: “Tiền bối chẳng qua là mượn, cũng không phải cướp đoạt, có thể kết giao tiền bối này nhóm cường giả, là vinh hạnh của Dương Diệp ta!”

“Không không!”

Yêu ma kia nhưng là đầu thẳng dao động, “tiểu tử ngươi âm vô cùng, ta không tin ngươi, ngươi hay là trực tiếp ra điều kiện đi, chúng ta công bằng giao dịch!”

Hắn tuy rằng Dương Diệp tiếp xúc không nhiều lắm, nhưng mà, chính là vừa rồi này một chút thời gian, hắn liền đã biết, người trước mắt này là đầy mình ý nghĩ xấu. Hắn không muốn lần nữa bị Dương Diệp mang đến trong kênh rạch!

Cách đó không xa, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Tiền bối, ta là thật tâm đấy, không có khác biệt ác ý.”

Yêu ma đạm thanh nói: “Nói điều kiện của ngươi đi, không nên kéo những cái kia có hay là không!”

Dương Diệp hít một tiếng, “thế đạo này, người tốt khó làm a!”

Yêu ma kia hừ hừ hai tiếng, người tốt? Người trước mắt này là người tốt? Hắn đánh chết không tin.

Lúc này, Dương Diệp nói: “Tiền bối, ngươi đã không nên ta ra điều kiện, ta đây sẽ không khách khí. Ừ, ngươi cũng thấy đấy, ta cùng với Bất Tử Tộc ở giữa, có chút ân oán, bọn hắn qua không được bao lâu thì sẽ tới tìm ta phiền toái, ta hy vọng tiền bối lưu trong thành này bảo hộ bảo hộ ta thoáng một phát, như thế nào đây?”

Yêu ma kia trầm tư hồi lâu, sau đó nói: “Tiểu tử, thứ cho ta nói thẳng, Bất Tử Tộc kia, sợ không phải ngươi có thể đối kháng.”

“Tiền bối sợ?” Dương Diệp nói.

Yêu ma nhìn thoáng qua Dương Diệp, “ngươi không cần khích ta, Bất Tử Tộc kia có mạnh hay không, chính ngươi trong nội tâm chắc có ngọn nguồn. Đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ coi như bỏ qua, dùng thực lực của các nàng, đều muốn giết ngươi, vẫn rất có độ khó, nhưng mà, cái kia cánh cổng ánh sáng bên trong cường giả nếu là đi ra, muốn giết ngươi, phỏng đoán cũng chính là trở tay chuyện giữa.”

“Tiền bối chống đỡ được hắn sao?” Dương Diệp liền vội hỏi.

Yêu ma trầm mặc hồi lâu, sau đó lắc đầu.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Liền tiền bối cũng đỡ không nổi à...”

Yêu ma kia nói khẽ: “Tiểu tử, ngươi không cùng đối phương giao thủ qua, căn bản không biết đối phương khủng bố. Thực lực của người nọ, đã vượt ra khỏi các ngươi vùng vũ trụ này cực hạn, tại các ngươi vùng vũ trụ này, có thể đạt tới Tổ Cảnh, đã coi như là rất hiếm thấy. Nếu muốn đạt tới Tổ Cảnh phía trên, rất khó, vô cùng khó, vài vạn năm có thể ra một cái đều rất tốt. Bất quá, ngươi cũng không cần lo lắng, ngươi có người sau lưng...”

“Ta có người sau lưng?” Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

“Ngươi không biết?” Vậy Yêu Ma Đạo.

“Ai?” Dương Diệp hỏi.

Yêu ma cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Mặc kệ nhiều như vậy. Ngươi vừa rồi nói lên điều kiện, ta đáp ứng rồi. Ta sẽ ở tại chỗ này, bất quá, sự tình đầu tiên nói trước, ngày sau nếu gặp phải không thể địch chi nhân, ta sẽ không tử chiến nơi đây.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Được!”

Cứ như vậy, nhất Nhân nhất Yêu ma đã đạt thành hiệp nghị.

Dương Diệp mang theo yêu ma kia tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, hắn hiện tại, đã không sợ ngoại nhân tiến vào trong Hồng Mông Tháp. Này yêu ma thực lực tuy rằng cường đại, nhưng mà, có hắn cùng với An Nam Tĩnh ở đây, lại thêm Hồng Mông Tháp, muốn tiêu diệt này yêu ma, cũng sẽ không rất khó khăn.

Trong Hồng Mông Tháp, yêu ma kia quan sát một chút bốn phía, sau đó nói: “Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ, Tiên Thiên thánh khí tổng cộng chỉ có năm, ngươi nhưng có được ba, xem ra, ngươi cũng là phúc vận chi nhân.”

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: “Tiền bối tại đây lý an tâm tu luyện, Bồ Đề Thụ chính ở bên kia, tiền bối tùy thời có thể đi.”

Yêu ma nhẹ gật đầu, chính yếu nói, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía sau lưng của Dương Diệp, chỗ đó, một Bạch Sắc Tiểu gia hỏa chính sôi nổi.

Tiểu Bạch!

“Linh Chủ?”

Yêu ma nhíu mày, “tiểu tử, ngươi thật sự là để cho ta ngoài ý muốn. Liền Linh Chủ cũng có, tiểu tử ngươi thực hào a!”

Nói đến đây, hắn dừng một chút, sau đó lại nói: “Thiên Địa Linh Chủ, tại đây loạn thế, tỏ ra càng trọng yếu hơn cùng trân quý, bất quá, tiểu tử ngươi thực lực không tệ, chắc không có mấy cái dám đến có ý đồ với ngươi. Tuy rằng như thế, nhưng vẫn cẩn thận chút cho thỏa đáng!”

“Đa tạ nhắc nhở!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người ôm cái kia nhảy tới nhảy lui Tiểu Bạch đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Yêu ma kia nhìn thoáng qua bóng lưng của Dương Diệp rời đi, sau đó nói khẽ: “Cũng dám để cho ta đi vào nơi này, kẻ này đối với chính mình rất tự tin a!”

Nói xong, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

...

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp về sau, hắn đi tới Hư Linh Điện hậu viện, tại trong cái sân này, là Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Trước đó lần thứ nhất Đại Quyết Chiến về sau, hắn rất không tiếp đãi lâu được bạn Tô Thanh Thi các loại nữ nhân rồi.

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, Dương Diệp một mực ở làm bạn người nhà của chính mình.

Ngày thứ bốn, một đoạn thời khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong Hư Linh Thành kia phóng lên trời, thoáng qua, đạo kiếm quang này biến mất ở cuối chân trời.

Vô Tận Hắc Động chỗ.

Dương Diệp vừa mới đến Vô Tận Hắc Động chỗ, một người đàn ông trung niên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, người này, đúng là Thần Tộc kia Thích Thiên, tại bên cạnh hắn, còn có Đinh Thược Dược kia.

“Có việc?” Dương Diệp hỏi.

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, “theo chúng ta tra được tin tức, Bất Tử Tộc một ít cường giả cùng cái kia ngũ tổ ngay tại Vô Tận Hắc Động này, đối phương tựa hồ đang tại mưu đồ bí mật cái gì, cho nên, bảo ngươi cùng một chỗ đến xem, nếu mà bắt buộc, chúng ta có thể lôi kéo năm người kia...”

“Lôi kéo năm người kia?”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Ngươi là nghĩ nhiều rồi a?”

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Năm người này, sẽ không cam lòng trở thành Bất Tử Tộc chính là tay sai đấy, trong lòng bọn hắn chỉ cần có không cam lòng, chúng ta liền có cơ hội, chúng ta...”

Dương Diệp khoát tay áo, “Đinh quân sư, thứ cho ta nói thẳng, năm người này, Dương Diệp ta ắt phải chết.”

Đinh Thược Dược nói: “Nếu là bọn họ nguyện ý đứng ở bên chúng ta, chúng ta...”

“Ta đây liền rời khỏi!”

Dương Diệp nói: “Đinh quân sư, ta không biết cái gì đại cục không đại cục đấy, ta chỉ biết là, cha ta, ta những huynh đệ kia, đều là vì này ngũ tổ mà chết. Theo chân bọn họ hợp tác? Ta đám kia huynh đệ sợ là sẽ phải chết không nhắm mắt.”

Đinh Thược Dược nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Liền dựa vào chúng ta, căn bản ngăn không được Bất Tử Tộc.”

“Vậy thì như thế nào?”

Dương Diệp nhìn thẳng Đinh Thược Dược, “đơn giản chính là vừa chết. Ta lời nói trước tiên là nói về tại đây, ta không sẽ cùng cái kia ngũ tổ liên thủ, tuyệt đối sẽ không, Thần Tộc nếu là muốn cùng cái kia ngũ tổ liên thủ, đó là chuyện của các ngươi, bất quá, ta cảm thấy, giữa chúng ta minh ước có thể đến đây chấm dứt rồi. Mọi người đường ai nấy đi, cáo từ!”

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi.

Cùng ngũ tổ liên thủ?

Dương Diệp hắn nếu quả như thật làm như vậy, phụ thân đã mất của hắn, còn có đám kia huynh đệ nghĩ như thế nào?

Đại cục?

Dương Diệp hắn sẽ không nghĩ cái gì đại cục không đại cục đấy, ngũ tổ lúc trước liên thủ hại chuyện của hắn, Dương Diệp hắn cả đời này cũng sẽ không quên.

Huyết cừu, tự nhiên muốn báo!

Lúc này, Đinh Thược Dược chắn trước mặt của Dương Diệp, Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Chỉ là một cái giả thiết, ngươi cần gì phải như thế xúc động.”

“Giả thiết?”

Dương Diệp đi tới trước mặt Đinh Thược Dược, “Đinh cô nương, ngươi có thể vì cái gọi là đại cục, vì tộc nhân của ngươi, không từ thủ đoạn, nhưng mà, Dương Diệp ta làm không được. Dương Diệp ta, sẽ không chỉ lo người sống mà quên người bị chết.”

“Tốt rồi!”

Lúc này, một bên Thích Thiên đột nhiên nói: “Vậy ngũ tổ đảo hướng chúng ta xác suất hầu như vì không có khả năng, trừ phi bên chúng ta có được đối kháng thực lực của Bất Tử Tộc. Chúng ta cũng đừng có tại còn chưa có xảy ra trên sự tình dây dưa, chúng ta lúc này đây tới mục đích, là nhìn Bất Tử Tộc kia cùng này ngũ tổ đến cùng đang làm cái gì.”

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở trong Vô Tận Hắc Động kia.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, chính muốn nói gì, nhưng mà Dương Diệp nhưng là đã hóa thành một đạo kiếm quang

biến mất.

Tại chỗ, Đinh Thược Dược đã trầm mặc hồi lâu, sau đó mới đi theo lên.

Mờ mịt trong Vô Tận Hắc Động, đen kịt một màu, cường đại lực hút không ngừng Tê liệt giả hết thảy chung quanh, bất quá, đối với Dương Diệp ba người mà nói, lực lượng này, cũng không thể cho bọn hắn tạo thành cái gì thực chất tính tổn thương.

Một lúc lâu sau.

Ba người ngừng lại, bởi vì ba người tìm hơn một canh giờ, liền cái Ảnh Tử cũng không gặp được.

“Như vậy tìm tiếp, không phải là một biện pháp!” Dương Diệp bên cạnh, Thích Thiên nói.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó đem Hắc Động Chi Linh kia kêu lên, hiện tại Hắc Động Chi Linh này, chính là Tiểu Bạch theo đuôi, suốt ngày hãy theo Tiểu Bạch khắp nơi đi lung tung, cũng là nó nên làm chút chính sự lúc sau.

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ đầu của Hắc Động Chi Linh, sau đó nói: “Giúp đỡ ta xem một chút, ở đâu có người.”

Nhưng mà, Hắc Động Chi Linh kia nhưng là thẳng bày, sau đó đầu nó không ngừng cạ bộ ngực của Dương Diệp, muốn vào Hồng Mông Tháp.

Bây giờ nó, hoàn toàn mê luyến trong Hồng Mông Tháp.

Bên trong, Linh khí sung túc, không chỉ có sung túc, linh vô cùng tức giận kia tinh thuần, nó là một khắc cũng không nghĩ ra được!

Dương Diệp mặt đen lại, hắn vỗ nhè nhẹ Hắc Động Chi Linh kia, “trước tìm người, đã tìm được mới có thể đi vào, bằng không thì, không cho phép vào đi!”

Hắc Động Chi Linh kia lập tức kích động, nó không ngừng cạ bộ ngực của Dương Diệp, vô cùng kích động.

Dương Diệp bất đắc dĩ, con cuối cùng có thể đem Tiểu Bạch kêu đi ra, Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, Hắc Động Chi Linh kia lập tức nghe lời rất nhiều. Rất nhanh, tại thần uy của Tiểu Bạch phía dưới, Hắc Động Chi Linh kia rất không tình nguyện mang theo đám người

Dương Diệp bay về phía xa xa.

Dương Diệp lắc đầu, trong lòng có loại cảm giác thất bại, Hắc Động Chi Linh này không có chút nào sợ hắn, nhưng lại rất sợ Tiểu Bạch...

Thật sự là vỏ quýt dày có móng tay nhọn a!

Rất nhanh, được Hắc Động Chi Linh dẫn dắt, đám người Dương Diệp tiến nhập Vô Tận Hắc Động kia ở chỗ sâu trong.

Một lúc lâu sau, Dương Diệp ba người lông mày dần dần nhíu lại, giờ phút này, sắc mặt ba người đều có chút đề phòng rồi lên.

Bởi vì bọn họ giờ phút này nhà không gian cực kỳ không ổn định, tựa hồ có lực lượng gì đang không ngừng chấn động vùng không gian này.

Rất nhanh, ba người ngừng lại.

Làm ba người chứng kiến cách đó không xa một màn kia lúc, ba sắc mặt người lập tức đều là thay đổi.

...

------oOo------

Chương 2222: Cường Giả Bố Thí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cách đó không xa, thây ngang khắp đồng.

Mỗi một cỗ thi thể phiêu đãng ở đằng kia trong không gian, rậm rạp chằng chịt, hằng hà.

Những thi thể này cứ như vậy phiêu đãng tại đó, có thi thể, còn đang chảy máu.

“Đây là?”

Tại chỗ, Dương Diệp nhíu mày, “bọn hắn đang làm cái gì?”

“Rút ra tử khí!”

Lúc này, một bên Đinh Thược Dược đột nhiên nói: “Bọn hắn tại rút ra tử khí.”

Dương Diệp nói: “Nhiều người như vậy, nhiều như vậy tử khí... Bọn hắn rút ra cho ai?”

Đinh Thược Dược nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi có Kiếm Vực, còn có Bồ Đề Thụ, ngươi có thể vô thanh vô tức quá khứ, chúng ta nếu là tới gần, cực dễ dàng bị phát hiện.”

Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại Kiếm Vực ẩn nặc khí tức về sau, cho dù là nàng cùng Thích Thiên cũng khó có thể phát hiện Dương Diệp, trừ phi tận lực đi tìm Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là trừ phi biết chuyện trước Dương Diệp ở chỗ này, bằng không thì, dù cho là bọn hắn, cũng không phát hiện được Dương Diệp.

Tại chỗ, Thích Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi vị trí, “kẻ này có chút hành động theo cảm tình!”

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Hắn chính là cái này nóng nảy!”

Thích Thiên đạm thanh nói: “Cũng tốt, có thể lợi dụng!”

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Thích Thiên, không nói gì.

Nhưng mà, Thích Thiên kia cùng Đinh Thược Dược cũng không có phát hiện, ở bên cạnh bọn hắn cách đó không xa, một đám thật nhỏ kiếm quang lặng yên biến mất.

...

Một ở trong không gian, Dương Diệp đứng tại chỗ, hắn hướng phía Thích Thiên kia cùng vị trí của Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua, “chơi với ta âm, lão tử không đùa chơi chết ngươi Thần Tộc.”

Nói xong, hắn trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Cùng Thần Tộc kết minh?

Dương Diệp hắn có thể không có ngu như vậy, đừng nói giữa người và người đều chỉ có lợi ích, huống chi tộc cùng tộc ở giữa, bởi vậy, từ vừa mới bắt đầu, hắn đối với Thần Tộc ngay cả có cảnh giác đấy. Thần Tộc coi hắn là coi tiền như rác, đây cũng chính là hy vọng của hắn.

Ngầm đấy, Dương Diệp hắn còn thật không sợ.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia mảnh trong đống người chết, trong ít người này, có Nhân Tộc đấy, cũng có Thiên Tộc đấy, cái gì tộc đều có! Về phần số lượng... Dù sao Dương Diệp hắn lần thứ nhất nhìn thấy nhiều như vậy người chết.

Hắn theo những thứ này người chết hướng trước mặt chậm rãi bí mật đi, cứ như vậy, trọn vẹn bí mật đi đem gần một giờ, nhưng mà, hiện ở xung quanh hắn, hay vẫn là vô cùng vô tận người chết.

Dương Diệp hắn cũng là một giết người như ngóe người, mà giờ khắc này, trong lòng hắn đều có chút tim đập nhanh.

Người chết thật sự rất nhiều nhiều nữa...!

Dương Diệp hắn cùng Bất Tử Tộc, vẫn là có khác biệt, Dương Diệp hắn không phải là gặp người liền giết, người khác nếu không phải giết Dương Diệp hắn, Dương Diệp hắn cũng sẽ không đi giết người khác. Nhưng mà, Bất Tử Tộc này thật là vì giết mà giết!

Lời nói khó nghe, Bất Tử Tộc này giết Bách Tộc sinh linh, thật giống như nhân loại giết súc vật đồ nấu ăn một dạng đều là như vậy cảm thấy thiên kinh địa nghĩa.

Tàn nhẫn?

Tại Bất Tử Tộc trong thế giới, bọn hắn sẽ không cảm thấy tàn nhẫn, tựu giống với nhân loại giết súc vật đồ nấu ăn một dạng nhân loại cũng sẽ không cảm thấy tàn nhẫn, bởi vì bọn họ muốn sống, muốn no bụng.

Mạnh được yếu thua!

Lắc đầu, Dương Diệp tiếp tục đi tới, ven đường những nơi đi qua, đều là thi thể, hay vẫn là rậm rạp chằng chịt, vô cùng vô tận.

Bởi vì sợ kinh động nơi này Bất Tử Tộc cường giả, cho nên, Dương Diệp cũng không có tăng thêm tốc độ, mà là chậm rãi bí mật đi, trong Bất Tử Tộc này, cũng là có siêu cấp cường giả đấy, hắn phải phải cẩn thận một chút.

Đem gần một giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, giờ phút này, hắn thi thể xung quanh thiếu rất nhiều, mà tại trước mặt hắn cách đó không xa, có một cái bàn thờ khổng lồ, dài rộng mấy ngàn trượng, tại trên tế đàn đó, còn có rất nhiều người, người sống, rậm rạp chằng chịt người sống, những người này, trong mắt tràn đầy sợ hãi. Mà ở tế đàn kia vị trí trung tâm nhất, Dương Diệp thấy được một bóng dáng quen thuộc!

Phật Tổ!

Phật Gia Phật Tổ!

Dương Diệp len lén đến gần chút, giờ phút này, tại bên người của Phật Gia Phật Tổ kia cách đó không xa, một vị Bất Tử Kỵ Sĩ trống rỗng xuất hiện, Bất Tử Kỵ Sĩ kia nhìn thoáng qua Phật Tổ kia, sau đó nói: “Tử khí quá ít, còn cần thêm nữa.”

Phật Tổ kia Song Thủ Hợp Thập, “đã sắp không có người có thể giết.”

“Không ai có thể giết?”

Bất Tử Kỵ Sĩ kia cười lạnh một tiếng, “Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, đâu chỉ hàng tỉ? Mới giết một chút như vậy thì sẽ không ai có thể giết? Ta không muốn cùng các hạ tại đây lãng phí thời gian, chúng ta cần càng nhiều nữa tử khí, hiện tại, ngay lập tức sẽ muốn!”

Phật Tổ kia có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Rất nhiều người đều chạy trốn tới Hư Linh Đại Lục kia, nếu như các ngươi đã diệt Hư Linh Đại Lục kia, tất sẽ được càng nhiều nữa tử khí.”

Hư Linh Đại Lục!

Âm thầm, trong lòng Dương Diệp cười lạnh một tiếng, này Lão Ngốc Lư đến hiện tại cũng không có quên Dương Diệp hắn a!

Hư Linh Đại Lục!

Bất Tử Kỵ Sĩ kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Phật Tổ, “việc này liền không cần ngươi quan tâm. Người nơi này giết sạch rồi, liền đi nơi khác, không chỉ có ngươi, mấy cái khác địa phương đều là như thế, tử khí nếu như không đủ, vậy cầm Phật môn của ngươi người đến điền!”

Nói xong, kia quay người rời đi.

Trong tràng, Phật Tổ kia Song Thủ Hợp Thập, bộ dạng phục tùng nhắm mắt, không nói.

Một lát sau, Phật Tổ kia trợn mắt nhìn xuống phía dưới những cái kia mọi người, “Thiện Thiện Ác Ác, người sống cả đời, nhận hết thế gian cực khổ, chư vị hôm nay chết đi, không phải là thống khổ, là giải thoát, Đại Giải Thoát!”

Thanh âm rơi xuống, tay phải có chút một phen.

Xuy xuy xuy.

Ở trước mặt cách đó không xa, vô số người thân thể trực tiếp cương cứng, ngay sau đó, từng sợi khí lưu màu đen từ những người này trong cơ thể vọt ra, sau đó hội tụ đến tế đàn kia ngay chính giữa một cánh cửa ánh sáng bên trong.

Trong tràng, trong lúc nhất thời, kêu rên khắp nơi!

Cầu xin tha thứ, nổi giận mắng, đều có.

Nhưng mà, Phật Tổ kia nhưng mặt không biểu tình, không nhúc nhích chút nào.

Càng ngày càng nhiều tử khí hướng phía cái kia cánh cổng ánh sáng hội tụ mà đi, mà trong tràng, cũng người càng ngày càng nhiều chết đi.

Ngay tại lúc này, một đạo Huyết Sắc Kiếm Quang đột nhiên xuất hiện tại sau lưng của Phật Tổ kia, tại đạo này Huyết Sắc Kiếm Quang xuất hiện một chớp mắt kia, Phật Tổ kia hai mắt đột nhiên mở ra, ngay sau đó, một cỗ kinh khủng kim quang từ kia tọa hạ kim liên bên trong chấn động mà ra.

Ầm!

Trên tế đàn, một đạo nổ vang rung trời âm thanh ầm ầm nổ vang, Phật Tổ kia liền người mang theo kim liên bay thẳng đến lui về sau trọn vẹn vạn trượng khoảng cách!

Vừa dừng lại một cái, cái kia kim liên lập tức chính là nổ bể ra, hóa thành vô số mảnh vỡ hướng phía bốn phía rơi xuống phía dưới.

Trong tràng, tất cả mọi người nhìn về phía cái kia trên tế đàn, chỗ đó, đứng đấy một Thanh Niên Nam Tử.

“Dương Diệp!”

Trong tràng, có người kinh hô.

Đối với Dương Diệp, cả người của Đại Thiên Vũ Trụ cơ hồ là không ai không biết đấy. Khi thấy Dương Diệp một khắc này, trong tràng vô số người lập tức hưng phấn lên.

Hy vọng!

Bọn hắn thấy được hy vọng!

Dương Diệp nhưng quản đều không có quản phía dưới những người kia, mà là nhìn về phía Phật Tổ kia, Phật Tổ kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, “Dương thí chủ thực lực lại tăng nhiều không ít, chúc mừng.”

Dương Diệp mỉm cười, “Phật Tổ, lại nói Phật Gia dùng lòng dạ từ bi, ngươi như vậy tạo sát nghiệt, không sợ gặp báo ứng sao?”

“Lòng dạ từ bi?”

Phật Tổ kia đạm thanh nói: “Lòng tự tin của ngươi?”

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, “xác thực, thế gian hết thảy hết thảy, lại có cái nào không phải là vây quanh lợi cùng lợi ích? Từ bi, bất quá là cường giả đối với người yếu bố thí mà thôi.”

Phật Tổ nói khẽ: “Dương thí chủ ngược lại là nhìn minh bạch.”

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua phía dưới những người kia, sau đó lại nói: “Không giết những người này, Phật Môn rất nhiều người sẽ chết, ta cũng sẽ vẫn lạc.”

Dương Diệp lắc đầu, “những thứ này, ta không quan tâm. Ân oán giữa chúng ta, hôm nay có thể giải quyết.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp nắm Kiếm Thủ trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, một đạo kiếm quang giống như thiểm điện bắn ra. Xa xa, Phật Tổ kia hai mắt híp lại, tay phải có chút xoay tròn, sau đó hướng phía trước mãnh liệt đất chính là một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Một chưởng này, cứng rắn đem Dương Diệp một kiếm kia ngăn cản lại, nhưng mà sau một khắc, một cỗ kinh khủng sát ý cùng kiếm ý từ kiếm kia bên trong chấn động mà ra.

Ầm!

Phật Tổ kia lần nữa bị chấn bay ra ngoài.

Trước mặt Phật Tổ, Dương Diệp cũng không dừng tay, chân phải mãnh liệt một đạp, hai tay nắm Kiếm Thủ hướng phía Phật Tổ kia trực tiếp hung ác bổ mà đi.

Xùy~~!

Kiếm qua lưu vết tích!

Trong Kiếm Thủ ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem không gian chung quanh đánh rách ra, đây là Dương Diệp áp chế một cách cưỡng ép kết quả, hắn cũng không để cho kiếm trong lực lượng tiết lộ quá thêm ra đến, bằng không thì, một kiếm này ra, toàn bộ không gian chung quanh sẽ lập tức đều sụp đổ mai một!

Phật Tổ kia trong mắt, trước nay chưa có ngưng trọng!

Thực lực của Dương Diệp này bây giờ, thật sự là lớn đại vượt qua tưởng tượng của hắn!

Một kiếm này, để cho hắn cũng vì đó tim đập nhanh!

Không dám chút nào chủ quan, Phật Tổ kia hai tay chậm rãi chắp tay trước ngực.

Làm khép lại một chớp mắt kia.

Ầm!

Một đạo kinh khủng màu vàng chưởng ấn đột nhiên xuất hiện tại trước mặt mấy trăm trượng chỗ, cường đại màu vàng chưởng ấn trực tiếp ngăn trở Dương Diệp một kiếm kia, cả hai vừa mới tiếp xúc, cả Vô Tận Hắc Động hư không chính là kịch liệt run lên, vô số hắc động chịu sợ run.

Thoáng qua!

Xùy~~!

Dương Diệp trong tay Kiếm Thủ đột nhiên từ đem Kim Sắc Thủ Chưởng kia lòng bàn tay xuyên qua.

Nhìn thấy một màn này, Phật Tổ kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó đối với lên trước mặt hư không mãnh liệt đất chính là đấm ra một quyền.

Ầm!

Một đấm xuất ra, một cỗ kinh khủng màu vàng sóng khí đột nhiên chấn động mà ra.

Nhưng mà, này cổ màu vàng sóng khí cũng không có khả năng chống đỡ được Dương Diệp trong tay Kiếm Thủ, Kiếm Thủ không hề khó khăn chém nát vẻ này màu vàng sóng khí, mà lúc này, Phật Tổ kia nhưng là quay người hóa thành một vệt kim quang hướng phía Thiên tế bắn tới.

Trốn!

Hai lần giao thủ, làm cho Phật Tổ kia đã minh bạch một sự kiện.

Tay cầm Kiếm Thủ Dương Diệp, đã đủ để giết hắn!

Bởi vậy, hắn quyết đoán lựa chọn trốn, mà không phải lưu lại cùng Dương Diệp dốc sức liều mạng!

Bất quá lúc này đây, Dương Diệp sớm có phòng bị, tại Phật Tổ kia quay người trốn một chớp mắt kia, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện tại bốn phía.

Kiếm Vực!

“Cho ta trấn áp!”

Trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Diệp, ngay sau đó, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đặt ở trên người của Phật Tổ kia, này chúi xuống, tốc độ của Phật Tổ kia lập tức chậm lại, mà lúc này, Dương Diệp cả người mang kiếm đã tới.

Ngay tại kiếm của Dương Diệp cách Phật Tổ kia giữa lông mày chỉ còn nửa tấc lúc, thanh âm của Phật Tổ kia đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “phụ thân ngươi cũng không chính thức vẫn lạc!”

Nói xong, kiếm ngừng.

...

------oOo------

Chương 2223: Sát Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp kiếm thấp Phật Tổ kia giữa lông mày, hắn một đôi huyết nhãn gắt gao nhìn chằm chằm Phật Tổ kia, “có ý tứ gì?”

Phật Tổ kia nói: “Lúc trước chúng ta giết, thực sự không phải là chân thân của hắn, không đúng, phải nói, hắn đã tu luyện ra Thân Ngoại

Hóa Thân, trừ phi đưa hắn tất cả hóa thân toàn bộ chém giết, bằng không thì, hắn không tính chính thức vẫn lạc. Mà theo ta được biết, hắn còn có một cỗ hóa thân tại thế gian này.”

“Ở đâu?” Dương Diệp hỏi.

Phật Tổ kia nhìn thẳng Dương Diệp, “để cho ta đi!”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, “có thể!”

Phật Tổ trầm giọng nói: “Tại Bất Tử Tộc.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó nói: “Thật có lỗi, vừa rồi lời của ta còn chưa nói xong.”

“Hử?” Phật Tổ kia khó hiểu.

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vẻ dữ tợn, “có thể, mới là lạ!”

Thanh âm rơi xuống.

Xùy~~!

Kiếm trong tay của Dương Diệp trực tiếp không vào giữa lông mày Phật Tổ kia, máu tươi trực phún.

Phật Tổ kia hai mắt trợn lên, thể nội, sinh cơ uyển giống như vỡ đê hướng phía bốn phía tản đi.

“Ngươi...” Phật Tổ gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong mắt, tràn đầy oán độc.

Dương Diệp nhưng là căn bản không có nói nhảm với hắn, qua tay một kiếm.

Xùy~~!

Phật Tổ kia đầu trực tiếp bay ra ngoài.

Máu tươi như trụ!

Một kiếm này, liền thần hồn của Phật Tổ kia đều chém tới.

Chân chính Hồn Phi Phách Tán, liền cơ hội luân hồi đều không có!

Dương Diệp quay người nhìn về phía trong sân kia những người kia, giờ phút này, những người này đã ở nhìn hắn, rất nhanh, vô số người hướng phía Dương Diệp quỳ xuống.

Dương Diệp đạm thanh nói: “Trốn đi!”

Những người kia không do dự, quay người hướng phía bốn phía điên cuồng bỏ chạy.

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào trên tế đàn đó, hắn Nhất Kiếm Trảm ra, một đạo Huyết Sắc Kiếm Khí phá không mà đi, mà đang ở Kiếm Khí kia muốn chém tại trên tế đàn đó cánh cửa ánh sáng chỗ lúc, một cây trường thương đột nhiên phá không mà đến, đánh vào Kiếm Khí của hắn phía trên, cái kia sợi Kiếm Khí lập tức nổ bể ra.

Dương Diệp quay đầu, cách đó không xa, một nữ tử chẳng biết lúc nào xuất hiện ở chỗ đó.

Độc Cô Tuyệt Thiên!

Độc Cô Tuyệt Thiên gắt gao nhìn xem Dương Diệp, “Dương Diệp, ngươi coi thật sự muốn chết như vậy?”

Thanh âm rơi xuống, sau lưng, xuất hiện hơn một trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, mỗi một Bất Tử Kỵ Sĩ tọa hạ đều có một con nanh ác.

“Muốn chết?”

Dương Diệp nhẹ cười cười, “còn không muốn chết.”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua Độc Cô Tuyệt Thiên cùng sau lưng nàng mọi người, lại nói: “Ta hiện tại muốn đi, các ngươi muốn xuất thủ không?”

Vừa nói, hắn tay phải cầm Kiếm Thủ nhẹ nhàng gõ lòng bàn tay, “thứ cho ta nói thẳng, các ngươi chút người này, sợ là không đủ ta giết đây.”

Độc Cô Tuyệt Thiên kia hai mắt híp lại, “thật sao?”

Thanh âm rơi xuống, đem gần ba trăm Bất Tử Kỵ Sĩ xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, tầng tầng đem Dương Diệp vây lại.

“Bây giờ thế nào?” Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thẳng Dương Diệp.

Lúc này, một nữ tử đột nhiên xuất hiện tại tay phải của Dương Diệp bên cạnh.

An Nam Tĩnh!

Ra tới nữ tử, đúng là An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh nhìn thẳng Độc Cô Tuyệt Thiên kia, “có thể tại đến hai trăm!”

Độc Cô Tuyệt Thiên ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, nàng cứ như vậy nhìn xem An Nam Tĩnh, mà An Nam Tĩnh nhưng là không yếu thế chút nào cùng mắt đối mắt.

An Nam Tĩnh tăng thêm Dương Diệp!

Lưu lại hai người này?

Bất Tử Tộc những người này, dù cho có thể lưu lại hai người này, cũng sẽ trả giá giá thê thảm, vô cùng giá thê thảm. Cái giá này, nàng không muốn trả giá. Muốn giết Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, phải là Bất Tử Tộc mạnh hơn cường giả ra mặt mới được.

Binh đối binh, Tướng đối Tướng, nếu để cho binh đối với tướng, biết được tổn thất rất lớn!

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên cười nói: “Các ngươi đã không ra tay, chúng ta đây có thể liền đi.”

Nói xong, Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, đầu của Phật Tổ kia trực tiếp bị hắn đã thu vào trong Hồng Mông Tháp, sau đó kia cùng An Nam Tĩnh quay người chính là rời đi.

Độc Cô Tuyệt Thiên bên cạnh, ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia trong mắt tràn đầy sát ý, trong đó một ít thậm chí liền muốn động thủ, bất quá lại bị Độc Cô Tuyệt Thiên cho ngăn cản.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng bóng lưng của An Nam Tĩnh, “Tiểu Lâu Đại Nhân tiếp xúc sắp xuất hiện đến, hắn búng không được bao lâu.”

…

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã đi ra vùng này, rất nhanh, bọn hắn gặp Thần Tộc kia Thích Thiên cùng Đinh Thược Dược.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, “ngươi xúc động rồi. Lúc này đây, chúng ta đả thảo kinh xà. Mà bí mật của Bất Tử Tộc, chúng ta còn không có biết rõ ràng.”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Xin lỗi, nhất thời nhịn không được sẽ giết. Hai vị, ta còn có việc, liền cáo từ trước.”

Nói xong, hắn cùng với An Nam Tĩnh trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Thích Thiên kia nhíu mày, “cái gì nát tính cách!”

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Hắn cứ như vậy, có khi rất dễ thân cận, có khi, vô cùng không dễ ở chung.”

Thích Thiên hừ lạnh một tiếng, trong lòng cực kỳ khó chịu, Dương Diệp này làm theo ý mình, căn bản không cho hắn cùng Đinh Thược Dược mặt mũi.

...

Trong Tinh Không, Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nói khẽ: “Ngươi kháng cự Thần Tộc?”

Dương Diệp nói: “Không phải là kháng cự, bọn hắn tìm liên minh chúng ta, cũng không phải thật muốn cùng liên minh chúng ta, mà là muốn lợi dụng chúng ta.”

“Vậy ngươi còn cùng bọn họ kết minh?” An Nam Tĩnh khó hiểu.

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một nụ cười, “Vậy lợi dụng lẫn nhau.”

Nói đến đây, Dương Diệp có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Kỳ thật, Bất Tử Tộc Độc Cô Tuyệt Thiên kia nói không sai, không đoàn kết chủng tộc, đều từ nơi này trong vũ trụ biến mất. Đại Thiên Vũ Trụ, Bách Tộc cùng tồn tại, nhưng mà, Bách Tộc ở giữa, tranh đấu không ngớt. Bách Tộc có được hôm nay kết cục, là Bách Tộc chính mình tự gây nghiệt, Nhân tộc ta cũng là như thế. Nói cho cùng, tư tâm quấy phá, tất cả mọi người tưởng vì chính mình giành chỗ tốt, mà ít một chút vô tư. Dù cho cho tới bây giờ, những cái kia tàn còn sống sót Bách Tộc người, bọn hắn nghĩ cũng không phải là đoàn kết cùng một chỗ, mà là lẫn nhau cướp đoạt tàn sát.”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Dương Diệp hít sâu một hơi, lại nói: “Độc Cô Tuyệt Thiên kia nói, Dương Diệp ta lúc trước nếu là nguyện ý đứng ra, Nhân Tộc nhất định sẽ không rơi vào mức hiện nay. Kỳ thật, nàng sai rồi. Dương Diệp ta có thể cứu được Nhân Tộc nhất thời, nhưng cứu không được cả đời. Nhân Tộc tư tâm, Dương Diệp ta không thay đổi được, là tốt rồi so với lúc trước, ta bỏ ra cho Nhân Tộc, mà Nhân Tộc cũng tại thời khắc nguy nan lựa chọn hy sinh ta.”

Nói đến đây, hắn tự giễu cười cười, “nói trắng ra là, Nhân Tộc cũng bất quá là đang lợi dụng ta, đừng nói ta, đổi lại bất kỳ người nào đến, đều là loại kết quả này. Ở trước mặt đối với sinh tử lúc, đại đa số người đều chỉ sẽ nghĩ tới chính mình. Chỉ cần mình bất tử, người khác có chết hay không, mắc mới gì tới bọn hắn?”

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Không cần nghĩ nhiều như vậy!”

“Tự nhiên!”

Dương Diệp cười nói: “Với ta mà nói, ta hiện tại phải làm là bảo vệ cẩn thận chính ta bên người thân nhân, chỉ cần bọn hắn không có việc gì, với ta mà nói, là được rồi. Trời đất bao la, thân nhân lớn nhất!”

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, “ta nghĩ đi một chuyến Bất Tử Tộc.”

“Phụ thân ngươi?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “cha ta cái kia cỗ hóa thân hẳn ngay tại Bất Tử Tộc, ta nghĩ vào xem!”

“Nguy hiểm!” An Nam Tĩnh trầm giọng nói.

Dương Diệp nói: “Yên tâm, ta lúc này đây đi, không phải đi tìm phiền toái, có Bồ Đề Thụ cùng Kiếm Vực ẩn nấp khí tức của ta, chỉ cần ta không chủ động bại lộ, bình thường sẽ không có vấn đề. Còn nữa, ta hiện tại nếu là muốn chạy trốn, liền tính ra mấy vị lão tổ cũng ngăn không được ta. Còn nữa, tại trong cơ thể ta, thế nhưng là còn có một vật.”

Này một vật, tự nhiên là Ly Hỏa kia!

Hắn vừa mới cùng Phật Tổ kia giao thủ, hắn cũng không có thi triển ra Ly Hỏa, Ly Hỏa này hiện tại xem như hắn lớn nhất át chủ bài.

An Nam Tĩnh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta đi với ngươi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi!”

Nói xong, kia cùng An Nam Tĩnh biến mất ngay tại chỗ.

Ở chỗ sâu trong Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Dương Diệp lặng lẽ đi tới cánh cổng ánh sáng chỗ vị trí, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lặng lẽ tiềm nhập trong cửa sáng kia. Hắn cũng không có cứ như vậy tiến vào bên trong, cánh cửa ánh sáng này là một cái truyền tống trận, nếu như hắn như vậy tiến vào bên trong, truyền tống trận kia vô cùng có khả năng khởi động, sau đó hắn bị phát hiện, bởi vậy, hắn cần chờ.

Cũng không lâu lắm, mấy Bất Tử Kỵ Sĩ xuất hiện ở Dương Diệp cách đó không xa, mấy Bất Tử Kỵ Sĩ kia trực tiếp đi vào trong cửa sáng kia, Dương Diệp lập tức hóa thành một đám Hắc Ảnh bám vào trên Ảnh Tử của Bất Tử Kỵ Sĩ kia.

Quang trong cửa, Dương Diệp thận trọng lợi dụng Kiếm Vực ẩn nấp chính mình, không dám khinh thường.

Tại trong Bất Tử Tộc này, còn có Tuyệt Đỉnh Cường Giả, người cường giả kia, cũng không phải là Độc Cô Tuyệt Thiên kia có thể so sánh, hắn không thể không cẩn thận!

Một lát sau, Dương Diệp cùng mấy Bất Tử Kỵ Sĩ kia tiến nhập Bất Tử Tộc địa vực.

Cùng hắn lúc trước lúc đến giống nhau, Bất Tử Tộc này thế giới, hoàn toàn u ám, Linh khí càng là so với Đại Thiên Vũ Trụ còn muốn mỏng manh, mà bốn phía, khắp nơi tràn ngập một cỗ tử khí nồng nặc.

So sánh với Đại Thiên Vũ Trụ, Bất Tử Tộc này càng giống là Mạt Pháp Thời Đại, phải nói là Mạt Nhật Thời Đại!

Dương Diệp lặng lẽ đã đi ra Bất Tử Kỵ Sĩ kia, hắn nhìn lướt qua bốn phía, tiến nhập xa xa này tòa đen kịt trong Cổ Thành.

Hắn Sát Lục Chi Linh, chính là từ nơi này lấy được.

Mà hắn cũng hay là tại nơi đây bị phụ thân hắn cưỡng ép đưa đi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa kia, ở phía xa, có một tòa tháp cao, tháp cực cao, liếc mắt nhìn không tới đỉnh, ở đằng kia tháp bốn phía, phiêu đãng bốn sợi hắc khí, trong hắc khí, ẩn chứa lực lượng cường đại, dù cho cách xa nhau vạn trượng, Dương Diệp cũng có thể rõ ràng cảm nhận được.

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó lặng lẽ hướng phía xa xa tiềm hành mà đi. Chỉ chốc lát, Dương Diệp tiềm nhập trong tháp đó. Trong tháp có một chút hắc ám, vừa vặn chỉ có thể nhìn vật.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó đang muốn đi lên, mà đúng lúc này, ở đằng kia trên bậc thang, một người đàn ông chậm rãi hạ xuống.

Nam tử mặc một bộ rộng thùng thình trường bào, tóc dài sát đất, ở tại giữa lông mày, có một cái điểm đỏ ấn ký, mà ở tay phải bên cạnh, nổi lơ lửng một thanh màu đen thiết trảo.

Dương Diệp vội vàng tĩnh khí tập trung tư tưởng suy nghĩ, núp ở chỗ tối.

Nhưng mà lúc này, nam tử kia đột nhiên nhìn hắn đến, nam tử khóe miệng nổi lên một vòng nhỏ không thể thấy biên độ, “Tiểu Lâu Đại Nhân nói có người đi tới, ta còn có chút không tin, không nghĩ tới, thật sự có người đi tới, có ý tứ, có ý tứ!”

...

Ps: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số, Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!!..

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2224: Vậy Không Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm thầm, Dương Diệp nhíu mày.

Bị phát hiện rồi!

Dương Diệp lắc đầu, hắn vẫn sâu sắc đánh giá thấp Bất Tử Tộc này rồi.

Không có ở che giấu, Dương Diệp từ trong ám chậm rãi đi ra.

Cách đó không xa, nam tử kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Kiếm Tu?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

Nam tử nhẹ cười cười, “ngươi dám một thân một mình lại tới đây, nghĩ đến ngươi đối với chính mình rất tự tin, đến, để cho ta nhìn xem.”

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, “ở chỗ này đánh? Không sợ đem nơi đây bị phá huỷ?”

Nam tử cười nói: “Yên tâm, hủy không đi.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “vậy thì tới đi!”

Nói xong.

Xùy~~!

Dương Diệp dưới chân, một đường vết cắt lặng yên hiển hiện, thoáng qua, một thanh kiếm đã tới trước mặt nam tử kia.

Nam tử kia khóe miệng nổi lên một nụ cười, nụ cười này, mang theo một tia trào phúng. Tại kiếm của Dương Diệp đi vào trước mặt hắn một chớp mắt kia, tay phải hướng phía trước có chút tìm tòi, một đạo màu đen bình chướng lặng yên hiển hiện, trực tiếp ngăn trở Dương Diệp một kiếm này!

Ầm!

Màu đen kia bình chướng kịch liệt run lên, nhưng không hư hại chút nào.

Mà lúc này, nam tử kia bên tay phải cái kia trôi lơ lửng móng vuốt đột nhiên chộp tới Dương Diệp, nhanh như tia chớp, lập tức tới. Bất quá, Dương Diệp phản ứng cũng cực nhanh, kia tay phải cầm Kiếm Linh mãnh liệt chính là một cái vượt qua đá quét, bổ vào cái kia cái móng vuốt phía trên.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Qua trong giây lát, thân thể của hắn trực tiếp đụng ở sau lưng tháp trên vách đá, mà lúc này, một cỗ khí đen lập tức đánh úp về phía hắn, tại trong hắc khí kia, một cái màu đen móng vuốt hướng phía hắn mặt hung ác trảo mà đến, ẩn chứa trong đó khí tức cường đại, làm cho hắn giờ phút này hô hấp cũng vì đó dồn dập.

Cảm giác áp bách!

Ầm!

Một cỗ hồng mang đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, này cổ hồng mang trực tiếp đánh về phía vẻ này hắc khí, hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ bể ra, nhưng mà, cái kia màu đen móng vuốt nhưng coi thường Dương Diệp vẻ này hồng mang, đi tới mặt của Dương Diệp, bất quá, cách Dương Diệp mặt còn có không sai biệt lắm tầm mười tấc lúc, cái kia màu đen móng vuốt ngừng lại, bởi vì một thanh kiếm từ đuôi đến đầu chỉa vào cái kia móng vuốt phía trên.

Không cách nào nữa tiến nửa tấc!

Nhưng mà lúc này, toàn bộ trong đại điện, đột nhiên xuất hiện từng tàn ảnh, nam tử kia tàn ảnh. Thoáng qua, nam tử kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ngay sau đó, kia giơ chân lên đối với đầu của Dương Diệp chính là một cái đá ngang.

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có phòng ngự, bên trái tay nắm lấy kiếm, phải buông tay ra, sau đó mãnh liệt một quyền chính là hướng phía nam tử kia mặt đánh tới!

Bang bang!

Dương Diệp toàn bộ người bay thẳng đến bên phải hắn bay ra ngoài, sau đó đập ầm ầm tại cái kia tháp trên vách đá, mà nam tử kia toàn bộ người cũng là bị Dương Diệp một quyền oanh té bay ra ngoài, mà đang ở nam tử kia vừa đập xuống mặt đất một khắc này, một đạo nhân ảnh đột nhiên hướng phía nam tử kia bào xạ mà đi.

Bóng người những nơi đi qua, trực tiếp xé xé trời khí, trong tràng lập tức phát ra từng đạo khí nứt ra âm thanh, làm cho người ta sợ hãi vô cùng.

Nam tử kia phản ứng cũng cực nhanh, ngẩng phắt đầu lên, sau đó một quyền hướng lên trước mặt Dương Diệp đánh tới.

Cận Thân Nhục Bác!

Ở cái địa phương này, hai người cũng chỉ có thể Cận Thân Nhục Bác. Đây là nam tử này cho Dương Diệp quyết định quy củ, nam tử không có để cho Dương Diệp cùng hắn ly khai cái chỗ này, kỳ thật, hay là tại nói cho Dương Diệp biết, chỉ có thể Cận Thân Nhục Bác!

Mà Dương Diệp cũng không cự tuyệt, Cận Thân Nhục Bác, cũng là hắn điểm mạnh!

Quyền quyền chạm nhau.

Ầm!

Trong tràng không gian kịch liệt run lên, hai người vừa chạm vào mà phân.

Mà ở tách ra một chớp mắt kia, một cái màu đen móng vuốt đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, thoáng qua, cái kia màu đen móng vuốt đi thẳng tới Dương Diệp đỉnh đầu, một trảo này nếu hạ xuống, Dương Diệp đầu nhất định sẽ lập tức nổ bể ra.

Này hắc trảo không phải là phàm vật, Dương Diệp không dùng đến nhục thể của chính mình đi ngạnh kháng, lập tức tâm niệm vừa động, Kiếm Linh trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang đâm vào này hắc trảo phía trên.

Ầm!

Một cỗ vô hình sóng khí đột nhiên tại trong tháp này chấn động ra tới.

Ngay tại lúc này, Thanh Niên Nam Tử kia đột nhiên bay lên, kia thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, sau một khắc, tại Dương Diệp bốn phía, xuất hiện một cỗ tử khí nồng nặc!

Những thứ này tử khí mới vừa xuất hiện, Dương Diệp kinh hãi phát hiện, hắn sinh cơ trong cơ thể chợt bắt đầu rất nhanh biến mất!

Phải nói, những thứ này tử khí sau khi xuất hiện, trong cơ thể hắn cũng xuất hiện tử khí, hơn nữa dùng tốc độ cực nhanh cắn nuốt hắn sinh cơ trong cơ thể.

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử kia, sau một khắc, một cỗ mong mỏng tử khí đột nhiên bao phủ ở toàn thân hắn, thoáng qua, ở trong cơ thể hắn cái kia cổ tử khí dần dần bị áp chế xuống.

“Hử?”

Cách đó không xa, nam tử kia chân mày cau lại.

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên nắm Huyết Kiếm đối với nam tử kia mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Kiếm qua, trong tràng không gian tựa như một khối giòn bố, lập tức bị xé mở tới.

Nam tử kia đồng tử hơi co lại, tay phải có chút xoay tròn, tại bên cạnh hắn cái kia móng vuốt lập tức xuất hiện ở trên tay hắn, thoáng qua, một đạo hắc quang uyển tựa như tia chớp tại trong tháp này chợt lóe lên.

Xuy xuy xuy!

Trong tràng lập tức vang lên một đạo đạo không khí âm thanh nứt vỡ.

Mà đúng lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một chớp mắt kia, hai cỗ ý cảnh đột nhiên lăng không mà hiện!

Kiếm ý cùng sát ý!

Giờ phút này, kiếm trong tay của Dương Diệp, đã biến thành Kiếm Thủ. Kiếm Thủ ra, sát ý của hắn cùng kiếm ý đều đạt tới đỉnh phong, hai loại đỉnh phong ý cảnh, lại thêm Kiếm Vực gia trì, giờ phút này, thực lực của Dương Diệp đạt đến mình điên phong trạng thái.

Nhìn lên trước mặt cái kia cái móng vuốt hướng phía hung ác trảo mà đến, Dương Diệp mặt không biểu tình, hai tay nắm Kiếm Thủ mãnh liệt từ trên xuống dưới chính là vừa bổ.

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, nam tử kia liền người mang trảo trực tiếp bay ra ngoài.

Răng rắc!

Tháp đột nhiên rạn nứt ra, lung lay sắp đổ.

Dưới vách tường, nam tử kia chậm rãi đứng lên, mà kia vừa đứng lên, một thanh kiếm mang theo người hai cổ kinh khủng ý cảnh hướng phía hắn điện xạ mà tới. Trong mắt nam tử kia hiện lên một vòng lệ khí, hai tay đột nhiên mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng tử khí đột nhiên từ trong cơ thể bạo dũng mà ra.

Nhưng mà, Dương Diệp thanh kiếm kia trực tiếp đem cái kia cổ tử khí xé tan thành phấn.

Kiếm Thủ!

Kiếm Thủ cấp bậc, so với Hồng Mông Tháp cùng Bồ Đề Thụ kém một ít, nhưng mà, nếu như Kiếm Thủ là ở Dương Diệp trong tay, nàng kia phát huy ra được uy lực, đem xa xa so với Hồng Mông Tháp còn có Bồ Đề Thụ cao, cũng chỉ có Ly Hỏa có lẽ có thể so sánh.

Phải biết, Dương Diệp là Kiếm Tu!

Kiếm Thủ tại Dương Diệp trong tay, cả hai kết hợp, tự nhiên có thể đủ phát huy ra uy lực lớn nhất!

Bất quá, nếu như Dương Diệp không dùng đến Kiếm Thủ mà nói, hắn tưởng muốn đơn giản phá hủy cái này tử khí, hiển nhiên là không thể nào.

Cách đó không xa, nam tử kia nhìn thấy tử khí của chính mình bị xé tan thành phấn, lập tức trong mắt xuất hiện một màn khó có thể tin, hắn thật không ngờ, tử khí của chính mình dĩ nhiên cũng làm như vậy bị phá hủy. Đương nhiên, hắn càng khiếp sợ là Dương Diệp một kiếm này thật không ngờ mạnh, một kiếm này uy lực, hắn ngăn không được!

Mà đúng lúc này, Dương Diệp thanh kiếm kia đột nhiên ngừng lại.

Trong tràng trong nháy mắt yên tĩnh trở lại.

Kiếm Vực cũng biến mất theo.

Nam tử đối diện, Dương Diệp nhíu mày, hắn ngẩng đầu nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó tay một chiêu, kiếm kia bay về tới trong tay hắn.

Cầm theo kiếm, Dương Diệp quay người đi ra tháp.

Ngoài tháp.

Ở ngoài tháp, đứng đấy một nữ tử.

Tên nữ tử này, đúng là Độc Cô Tuyệt Thiên kia.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một nụ cười, “Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi thật sự là để cho ta ngoài ý muốn, vậy mà đến Bất Tử Tộc ta, Dương Diệp, ta nói ngươi là lá gan quá lớn, hay vẫn là người không biết không sợ chứ?”

Dương Diệp nhún vai, “thật là tốt kỳ Bất Tử Tộc, cho nên đến xem, xem ra, Bất Tử Tộc các ngươi tựa hồ cũng không tốt lắm qua.”

“Sau đó thì sao?” Độc Cô Tuyệt Thiên hỏi.

Dương Diệp nói: “Sau đó ta thấy được, cho nên, ta phải đi. Ừ, ngươi không cần tiễn đưa ta.”

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp đi xa đi.

“Ha ha”

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên nở nụ cười, “Dương Diệp, ngươi tên này, có thể thật biết điều. Đi? Lại tới đây, ngươi còn muốn đi? Ngươi tâm thật là lớn a!”

Dương Diệp nói: “Ta đã ăn rồi, không cần lưu ta ăn cơm đi.”

Độc Cô Tuyệt Thiên kia cười lạnh một tiếng, “nếu như ta không nên lưu chứ?”

Dương Diệp nắm kiếm nhẹ nhàng gõ chạm đất mặt, “ta là người, ưa thích trước hết giết rén, đang dùng cơm, nếu như ngươi muốn lưu ta ăn cơm, ta đây trước hết giết mấy người đi!"

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay của hắn đột nhiên bắn ra.

Dương Diệp đối diện, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đồng tử hơi co lại, kia trường thương trong tay mãnh liệt hướng phía trước chính là đâm một cái.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Độc Cô Tuyệt Thiên kia liền người đeo thương hướng về sau liên tục nhanh lùi lại. Này vừa lui, trọn vẹn lui mấy ngàn trượng khoảng cách.

Mà đúng lúc này, lúc trước trong tháp đó nam tử đi ra, Dương Diệp quay đầu nhìn đối phương, giơ tay liền một kiếm.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí phá không mà đi.

Mang theo hai loại đỉnh phong ý cảnh kiếm ý, một kiếm này ẩn chứa lực lượng, cường đại đến liền không gian chung quanh đều không chịu nổi, nhao nhao rạn nứt sụp xuống ra.

Cái kia ngoài tháp, nam tử sắc mặt đại biến, kia tay phải cầm móng vuốt mãnh liệt hướng phía trước chính là vỗ.

Ầm!

Một trảo rơi xuống, nam tử kia toàn bộ người trực tiếp bị đánh bay về tới trong tháp, không biết sống chết.

Dương Diệp không có tiếp tục ra tay, mà là quay người nhìn về phía chỗ xa kia Độc Cô Tuyệt Thiên, hắn cầm theo kiếm chậm rãi hướng phía Độc Cô Tuyệt Thiên kia đi đến, kiếm chống đỡ chạm đất mặt, theo Dương Diệp chậm rãi đi về phía trước đi, trên mặt đất, xuất hiện từng đạo sáng chói ánh lửa.

Dương Diệp đối diện, Độc Cô Tuyệt Thiên kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, "Dương Diệp, ta hôm nay ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi đi như thế nào ra Bất Tử Tộc ta!"

Thanh âm rơi xuống, kia trường thương trong tay đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là ném một cái.

Xùy~~!

Trường thương qua, không gian đều xé rách.

Dương Diệp mặt không biểu tình, đưa tay Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một kiếm rơi xuống, trường thương của Độc Cô Tuyệt Thiên kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này phân làm hai nửa.

Nhìn thấy một màn này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia sắc mặt lập tức trầm xuống.

Thực lực của Dương Diệp này, đã cường đại đến loại trình độ này!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cầm theo kiếm hướng phía Độc Cô Tuyệt Thiên kia đi đến, “ta chỉ là đến xem, không có khác biệt ác ý, thật sự. Bây giờ nhìn đã xong, cho nên, ta phải đi rồi.”

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi đi được sao?”

Dương Diệp dừng bước, “Vậy không đi.”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ sát ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cả trên không Cổ Thành, huyết hồng một mảnh.

------oOo------

Chương 2225: Nguyên Sư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát ý!

Vô cùng vô tận sát ý không ngừng từ Dương Diệp trong cơ thể tràn ra, cả Cổ Thành trong khoảnh khắc liền là bị này cỗ sát ý tràn ngập.

Hiển nhiên, giờ phút này Dương Diệp giết tâm rất nặng.

Cách đó không xa, Độc Cô Tuyệt Thiên kia hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi đặt ở bên hông hai bên trên đoản kiếm. Mà đúng lúc này, một giọng nói ở giữa sân vang lên, “lui ra đi!”

Nghe vậy, Độc Cô Tuyệt Thiên kia biến sắc, sau đó cung kính lui qua một bên.

Trước mặt Độc Cô Tuyệt Thiên cách đó không xa, một người đàn ông trung niên lăng không mà hiện.

Trung niên nam tử đang mặc thật dài áo đen, hai tay thả lỏng phía sau, trên người mang theo một cổ uy nghiêm.

Trung niên nam tử quan sát một chút Dương Diệp, sau đó nói: “Không thể không nói, Đại Thiên Vũ Trụ có ngươi bực thiên tài này, quả thực khiến người ngoài ý.”

“Xưng hô như thế nào?” Dương Diệp nói.

Trung niên nam tử chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Bất Tử Tộc ta, người cầm đầu, tộc trưởng, tộc trưởng phía dưới, là Tiểu Lâu Đại Nhân, Tiểu Lâu Đại Nhân phía dưới, là ba hiền sư, ba người này, chịu trách nhiệm giáo sư Bất Tử Tộc ta đại quân tài nghệ, ta chính là ba hiền sư một trong, bọn hắn xưng ta là Nguyên Sư!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “chính là cái gọi là giáo đầu, xem ra, ngươi rất biết đánh nhau.”

Bất Tử Tộc kia Nguyên Sư khẽ gật đầu, “xem như thế đi!”

“Mời chỉ giáo một chút!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người đã hóa thành một đạo kiếm quang tại chỗ biến mất.

Khi hắn biến mất một chớp mắt kia, cách đó không xa Nguyên Sư kia giơ tay liền chúi xuống.

Trong chốc lát, tại trước mặt Nguyên Sư không gian đột nhiên một hồi vặn vẹo, cùng lúc đó, một cỗ lực lượng cường đại từ cái này vặn vẹo trong không gian chấn động mà ra, tăng thêm cái kia vặn vẹo không gian, cái kia vừa xong trước mặt hắn Dương Diệp lập tức liền là bị chấn bay ra ngoài, mà ở đánh bay ra ngoài một chớp mắt kia, Dương Diệp sau lưng không gian đột nhiên bắt đầu vặn vẹo, cái kia vặn vẹo không gian mạnh mẽ sắp sửa Dương Diệp đưa đến trước mặt của Nguyên Sư kia.

Nguyên Sư kia tay phải lần nữa hướng phía trước có chút chúi xuống.

Ầm!

Dương Diệp kia nhà không gian đột nhiên vỡ ra, nhưng mà, trong đó lực lượng nhưng là không có biến mất, nhiều loại lực lượng cường đại điên cuồng tứ ngược cái kia Không Gian Loạn Lưu trong Dương Diệp.

Mà lúc này, Nguyên Sư kia lông mày nhưng là hơi nhíu.

Bởi vì Dương Diệp kia cũng không như hắn suy nghĩ bị trực tiếp giết chết, thời khắc này Dương Diệp, mặc dù đang cái kia Không Gian Loạn Lưu bên trong, nhưng mà, Dương Diệp toàn bộ người xem ra cũng không có chuyện gì quá lớn.

Nguyên Sư kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Dương Diệp, trên người Dương Diệp, có một gian mong mỏng Hỏa lớp vảy màu đỏ!

Hồng Mông Giáp!

Trải qua Ly Hỏa cải tạo Hồng Mông Giáp!

Nguyên Sư có chút trầm ngâm, sau đó đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp nhà không gian lập tức kịch liệt run lên, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp xuyên thấu không gian kia, đánh về phía đầu của Dương Diệp.

Dương Diệp sắc mặt hơi đổi một chút, lực lượng kia thẳng đến hắn, nếu như bị oanh ở bên trong, cho dù có Hồng Mông Giáp, hắn không chết cũng phải trọng thương! Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp hai tay nắm kiếm trong tay đối với lên trước mặt mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Tại hai loại ý cảnh gia trì dưới, một kiếm này uy lực, đủ để hủy thiên diệt địa. Nhưng mà, kiếm vừa dứt, Dương Diệp sắc mặt lần nữa biến đổi!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng.

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhận thức vừa xuống đất, dưới người hắn mặt đất lập tức sụp đổ ra, cùng lúc đó, người khác vẫn còn hướng về sau không ngừng nhanh lùi lại. Dương Diệp tay phải mãnh liệt cầm kiếm cắm vào mặt đất bên trong, cứ như vậy, tại lui trọn vẹn mấy trăm trượng về sau, hắn rốt cục cũng ngừng lại.

“Ngươi này giáp không sai!”

Nguyên Sư kia đột nhiên nói: “Đáng tiếc, ngươi yếu đi chút.”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Sư kia cách không đối với dương Diệp Nhất Chỉ điểm ra.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Chỉ một cái rơi xuống, trước mặt Dương Diệp không gian đột nhiên tầng tầng vỡ ra đến, một cỗ lực lượng thần bí lập tức đến trước mặt Dương Diệp, liền muốn đem Dương Diệp nát bấy!

Dương Diệp ngẩng phắt đầu lên, hắn hướng phía trước bước ra một bước, một cỗ lực lượng thần bí xuất hiện ở bốn phía.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực sau khi xuất hiện, cỗ lực lượng kia tốc độ lập tức chậm lại, lúc này, Dương Diệp hai tay nắm Kiếm Thủ thả người một càng, sau đó mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

“Chém!”

Một kiếm rơi xuống, dường như liền này thiên địa đều có thể bổ ra.

Xùy~~!

Tại Kiếm Vực gia trì dưới, Dương Diệp một kiếm này trực tiếp đem trước mặt hắn cỗ lực lượng kia lập tức nát bấy. Vừa xuống đất, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, hai tay nắm kiếm bay thẳng đến chỗ xa kia Nguyên Sư hung ác bổ mà đi.

Xa xa, Nguyên Sư kia mặt không biểu tình, hắn lui về phía sau bán bộ, cơ thể hơi một ngồi xổm, sau đó hai tay hư giơ lên, sau một khắc, hai tay mãnh liệt rơi xuống.

Tại trước mặt Nguyên Sư, cái kia mấy trăm trượng không gian đột nhiên tầng tầng chất chồng, này một chồng, cái kia vừa mới đến trước mặt Nguyên Sư Dương Diệp sắc mặt đại biến, những thứ này không gian chất chồng, làm cho hắn cảm giác dường như có mấy vạn tòa núi lớn áp trên người hắn một dạng giờ khắc này, dù cho có Hồng Mông Giáp thủ hộ, Dương Diệp cũng cảm giác toàn thân mình muốn nổ bể ra!

“Đi!”

Lúc này, Nguyên Sư kia hai tay hướng phía trước đẩy.

Những cái kia không gian trực tiếp một cái ngang chấn động.

Ầm!

Sâu ở trong không gian Dương Diệp lập tức cảm giác thân thể của mình như gặp phải thiết chùy trọng kích, tiếp đó, cả người hắn hướng về sau trùng trùng điệp điệp té bay ra ngoài. Một kích đánh bay Dương Diệp, Nguyên Sư kia hướng phía trước bước ra một bước, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, tại trong vùng không gian này, đột nhiên xuất hiện vô số chuôi màu máu đỏ kiếm.

Nguyên Sư kia nhíu mày, lúc này, những cái kia màu máu đỏ kiếm đột nhiên lóe lên!

Trong chốc lát!

Vô số đạo ánh kiếm màu đỏ như máu trực tiếp đem Nguyên Sư kia bao phủ.

Mà đúng lúc này, những Huyết Sắc Kiếm Quang kia đột nhiên ngừng ngay tại chỗ, hết thảy dường như cứng lại, thoáng qua, những Huyết Sắc Kiếm Quang kia dần dần hư ảo, không đến một hồi, tất cả Huyết Sắc Kiếm Quang toàn bộ biến mất.

Cách đó không xa, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn.

Thực lực của Nguyên Sư này, so với hắn dự liệu còn mạnh hơn rất nhiều!

Nguyên Sư kia chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “không thể không nói, Thánh Nhân Giai, có thực lực như thế, quả thực để cho ta ngoài ý muốn. Đáng tiếc, cảnh giới thấp một chút, nội tình kém một chút.”

Sinh ý rơi xuống, Nguyên Sư kia tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó nhẹ nhàng chấn động.

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên từ trước mặt Dương Diệp không gian chấn động mà ra, lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp sắc mặt đại biến, Dương Diệp cũng không phòng ngự, mũi chân hắn nhẹ nhàng điểm một cái, thoáng qua, sau lưng Nguyên Sư kia, một thanh kiếm lặng yên hiển hiện, ngay sau đó, thanh kiếm này trực tiếp đâm về phía phía sau lưng của Nguyên Sư kia.

Bối Thứ Sát!

Nhưng mà, nhanh như vậy một kiếm, cũng là bị một bàn tay cho chống đỡ!

Trước mặt Dương Diệp, Nguyên Sư kia lòng bàn tay phải thấp kiếm của Dương Diệp, tại trong lòng bàn tay của Nguyên Sư kia, có một đoàn thật nhỏ hắc khí, đúng là này đoàn hắc khí chặn Dương Diệp một kiếm này.

Nguyên Sư nhìn thẳng Dương Diệp, “kiếm Không sai.”

Thanh âm rơi xuống, tay phải mãnh liệt hướng phía trước chấn động.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bay ra ngoài, tại Dương Diệp bay ra ngoài một khắc này, Nguyên Sư kia đưa tay một chưởng cách không chụp được.

Xùy~~!

Tại Dương Diệp trên đỉnh đầu, một cái màu đen tay khổng lồ đột nhiên xé xé trời lúc giữa chui ra, sau đó hướng phía phía dưới Dương Diệp hung hăng vỗ xuống đi.

Một chưởng này nếu rơi xuống, Dương Diệp sợ là phải hóa thành bột mịn!

Dương Diệp cưỡng ép ngừng ngay tại chỗ, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái bàn tay kia, giờ phút này, cái bàn tay này cách hắn chỉ có không đến mấy trượng khoảng cách, ẩn chứa trong đó uy áp mạnh mẽ làm cho hắn giờ phút này hô hấp đều ngừng lại.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, tay trái của hắn hơi động một chút, Kiếm Linh xuất hiện ở trong lòng bàn tay của hắn, thoáng qua, Dương Diệp nắm hai chuôi kiếm phóng lên trời.

Xuy xuy!

Đỏ lên một rõ ràng Kiếm Khí ở giữa sân phóng lên trời, xé Liệt Thiên tế!

Kiếm Linh có thể đem sát ý chính thức Tối Đại Hóa, mà Kiếm Thủ tức thì có thể đem kiếm ý uy lực Tối Đại Hóa, bởi vậy, Dương Diệp vì để cho chính mình lực lượng toàn bộ phóng xuất ra, hắn sử dụng hai chuôi kiếm!

Mà khi hắn sử dụng hai chuôi kiếm về sau, kiếm ý của hắn vực sát ý uy lực đồng thời đã nhận được Tối Đại Hóa.

Hai đạo kiếm khí trực tiếp đánh vào cái bàn tay kia phía trên.

Ầm!

Theo một đạo đinh tai nhức óc những thứ này tiếng vang lên, cái kia Cự Đại Thủ Chưởng trực tiếp ở giữa sân nổ bể ra, không gian chung quanh lập tức uyển như sôi trào nước bình thường bắt đầu kịch liệt rung rung.

Cách đó không xa, Nguyên Sư kia nhìn thoáng qua chân trời Dương Diệp, sau đó nói khẽ: “Sát ý, kiếm ý, Kiếm Vực, khó được, khó được.”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp phóng lên trời, không trung, Nguyên Sư chân phải lần nữa mãnh liệt một đập không gian, kia cả người nhất thời tựa như một quả đạn pháo hướng phía Dương Diệp bắn tới.

Nhanh đến cực hạn!

Dương Diệp căn bản thấy không rõ thân hình của đối phương quỹ tích, hắn chỉ có thể bản năng phòng ngự!

Dương Diệp một tay nắm lấy một thanh kiếm từ trên xuống dưới mãnh liệt vừa bổ.

Hai kiếm hợp nhất!

Kiếm rơi xuống!

Xuy xuy!

Thiên tế, một đạo cự đại chỗ rách đột nhiên xuất hiện, thoáng qua, một đạo nhân ảnh mang theo hai đạo kiếm quang hướng phía sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài.

Đạo nhân ảnh này, đúng là Dương Diệp kia!

Tại chỗ, Nguyên Sư kia nhìn nhìn hai tay mình, khi hắn song trong lòng bàn tay, có hai vết kiếm, sâu đậm, thiếu chút nữa tựu xuyên thấu toàn bộ song chưởng. Trầm mặc một cái chớp mắt, Nguyên Sư kia ngẩng đầu nhìn về phía mấy ngàn trượng bên ngoài Dương Diệp, “có ý tứ, có ý tứ, một tên Thánh Nhân Giai Huyền giả vậy mà làm bị thương ta, không thể không nói, ngươi xác thực rất yêu nghiệt!”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Sư kia hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một cỗ uy áp kinh khủng đột nhiên xuất hiện tại trong bầu trời này, này uy áp vô hình tầng tầng lớp lớp áp hướng về phía cách đó không xa Dương Diệp.

Mà phía dưới, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đã lui đến bên kia.

Giờ phút này, trong lòng Độc Cô Tuyệt Thiên này cũng là phi thường khiếp sợ, thực lực của Nguyên Sư này, nàng nhưng là biết, có thể nói, bình thường Tổ Cảnh Cường Giả căn bản không phải là đối thủ của Nguyên Sư này, nhưng mà, Dương Diệp này nhưng là có thể cùng Nguyên Sư này giao thủ lâu như vậy!

Mà Dương Diệp bất quá Thánh Nhân Giai!

Này thiên phú, làm cho Độc Cô Tuyệt Thiên đều có chút tim đập nhanh rồi!

Không trung, cái kia cỗ uy áp tầng tầng lớp lớp áp hướng Dương Diệp. Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên đề lấy Kiếm Thủ hướng phía Nguyên Sư kia hung ác bổ mà đi.

Nguyên Sư kia khẽ lắc đầu, Dương Diệp Kiếm Khí tuy rằng mạnh, nhưng với hắn mà nói, vẫn chưa đủ. Mà đúng lúc này, Nguyên Sư đồng tử bỗng nhiên co rụt lại.

Xa xa.

Xùy~~!

Nguyên Sư cái kia cỗ uy áp đột nhiên vô ảnh vô tung biến mất, thoáng qua, một đạo kiếm quang đã đến trước mặt Nguyên Sư kia.

Xùy~~!

Một cái cánh tay đột nhiên ở giữa sân ném bay ra ngoài, máu tươi như trụ!

Nghìn ngoài... Trượng, Nguyên Sư kia nhìn nhìn chính mình cánh tay trái chỗ, chỗ đó, rỗng tuếch.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Nguyên Sư ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là kiếm trong tay của Dương Diệp, giờ phút này, tại kiếm trong tay của Dương Diệp trên khuôn mặt, có một đạo mong mỏng hỏa diễm!

Ly Hỏa!

------oOo------

Chương 2226: Rời Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly Hỏa!

Đối mặt Bất Tử Tộc này Nguyên Sư, Dương Diệp biết, hắn cùng với thực lực của đối phương chênh lệch căn bản không phải một điểm hai điểm, bởi vậy, hắn quyết đoán sử dụng Ly Hỏa.

Làm kiếm của hắn bị Ly Hỏa gia trì về sau, kiếm của Dương Diệp uy lực lập tức bạo tăng!

Hắn cũng không có phóng thích tất cả Ly Hỏa, bởi vì dùng hắn bây giờ thân thể, căn bản không chịu nổi toàn bộ lực lượng của Ly Hỏa, bởi vậy, hắn chỉ mượn Ly Hỏa một phần nhỏ lực lượng, mà như vậy một phần nhỏ lực lượng, liền đơn giản chặt đứt cánh tay của Nguyên Sư kia.

Xa xa, Nguyên Sư kia nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay lên Ly Hỏa, “thật là lợi hại Hỏa!”

Kia hướng phía trước bước ra một bước, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên quay người hóa thành một đám kiếm quang biến mất ở Thiên tế.

Nguyên Sư có chút ngẩn người, sau đó nói: “Trốn sao?”

Thanh âm rơi xuống, tay phải hướng phía trước cách không đối với Dương Diệp chính là một trảo.

Ầm!

Mấy vạn trượng bên ngoài, một Kình Thiên Cự Thủ đột nhiên từ Dương Diệp đỉnh đầu rơi xuống phía dưới.

Dương Diệp cũng không ngẩng đầu lên, trở tay chính là một kiếm thượng triều bổ ra.

Xùy~~!

Một đám Kiếm Khí phóng lên trời, những nơi đi qua, không gian trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô!

Ầm!

Cái tay to kia vừa tiếp xúc đạo kiếm khí này, lập tức chính là nổ bể ra, hóa thành hư vô.

Cùng lúc đó, toàn bộ không gian chung quanh trực tiếp có chút hư ảo.

Cách đó không xa, Nguyên Sư kia nhíu mày, ngay tại lúc này, một bên Độc Cô Tuyệt Thiên liền muốn đi làm, mà Nguyên Sư kia nhưng là khẽ lắc đầu, “ngươi ngăn không được hắn.”

Thanh âm rơi xuống, kia hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, kia người đã biến mất không thấy gì nữa.

Mấy trăm ngàn ngoài... Trượng, một chỗ không gian khẽ run lên, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên từ trong đó đi ra, người đến, đúng là Nguyên Sư kia. Nguyên Sư kia mới vừa ra tới, một đạo hỏa Hồng Sắc Kiếm Khí đột nhiên hạ xuống từ trên trời, tốc độ kiếm khí cực nhanh, lập tức đi tới Nguyên Sư kia đỉnh đầu.

Nguyên Sư kia chân phải nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy~~!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo âm thanh nứt vỡ, thoáng qua, Nguyên Sư kia đã tại ngàn trượng có hơn, Dương Diệp một kiếm kia, trực tiếp thất bại.

Nguyên Sư ngẩng đầu nhìn lại, tại không trung, đứng đấy một người đàn ông, nam tử cầm trong tay một thanh kiếm, trên thân kiếm, tản ra ngọn lửa nhàn nhạt.

Nam tử này, đúng là Dương Diệp.

Nguyên Sư nhẹ cười cười, “Dương Diệp, ngươi thần trang ngược lại là thật nhiều. Vốn là kiếm kia, lại là cái kia giáp, hiện tại lại là này Hỏa, không có có một cái là phàm vật, khó lường!”

Dương Diệp đạm thanh nói: “Bất Tử Tộc có ba hiền sư, còn có hai vị trí đây?”

Nguyên Sư kia đạm thanh nói: “Đối phó ngươi, cần ba vị sao?”

Dương Diệp cười nói: “Xem ra, ngươi rất tự tin.”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp nắm kiếm từ trên xuống dưới mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

Xùy~~.

Một đám Kiếm Khí tựa như sao băng từ trên trời rơi xuống, cường đại Kiếm Khí xé xé trời lúc giữa, trực kích Nguyên Sư kia!

Phía dưới, Nguyên Sư kia hai mắt híp lại, tay phải có chút xoay tròn, trong chốc lát, trước mặt không gian đột nhiên biến thành đen kịt một màu, thoáng qua, một cỗ cột sáng màu đen phóng lên trời, này cổ cột sáng màu đen trực tiếp đối cứng cứng rắn đánh vào Dương Diệp cái kia sợi Kiếm Khí phía trên.

Ầm!

Cả hai vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ ra, mà lúc này, Dương Diệp cầm trong tay Kiếm Thủ đã tới đỉnh đầu của Nguyên Sư kia, sau đó Dương Diệp mãnh liệt tụ kiếm chính là vừa bổ.

Trên thân kiếm, hỏa diễm cực nóng!

Nguyên Sư kia nhíu mày, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, cả người trực tiếp tại chỗ biến mất, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài!

Xùy~~!

Xa xa, Dương Diệp Nhất Kiếm Trảm không, mà trước mặt hắn chỗ kia không gian trực tiếp mờ đi, trong khoảnh khắc chính là hóa thành hư vô.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nguyên Sư kia, yên lặng một cái chớp mắt, một đám kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Xa xa, Nguyên Sư kia hai mắt híp lại, hắn không muốn đón đỡ một kiếm này, đã có thần bí kia hỏa diễm, kiếm của Dương Diệp, không tốt đẹp gì tiếp, hắn đã vì ngay từ đầu chủ quan bỏ ra giá thê thảm. Hắn giờ phút này, cánh tay trái chỗ, một mảnh cháy đen, cho dù là Bất Tử Chi Lực đều không thể chữa trị cánh tay trái của hắn.

Bởi vậy, hắn vẫn lựa chọn không chính diện tiếp.

Kia đã lâu nhẹ nhàng xoay tròn, muốn chợt hiện rời chỗ, mà lúc này, một cỗ lực lượng thần bí đột nhiên xuất hiện tại bốn phía.

Kiếm Vực!

Tốc độ của Dương Diệp là không có Nguyên Sư kia nhanh đến, nếu như đối phương một lòng trốn tránh, hắn không có biện pháp nào. Nhưng mà, hắn có Kiếm Vực, có Kiếm Vực ở đây, này có thể cho cho hắn đem tốc độ của Nguyên Sư kia kéo về cùng hắn đồng nhất trục hoành!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một chớp mắt kia, Nguyên Sư kia thân hình lập tức một trận, giờ khắc này, Nguyên Sư kia sắc mặt lập tức thay đổi.

Không có lựa chọn đang tránh né, Nguyên Sư kia lui về phía sau bán bộ, tay phải mãnh liệt hướng phía trước chính là một chưởng vỗ ra.

Ầm!

Một cỗ kinh khủng hắc quang từ trong lòng bàn tay của Nguyên Sư kia mãnh liệt bộc phát ra, trong nháy mắt, cả trong cái Kiếm Vực, một mảnh đen nhánh.

Yên lặng một cái chớp mắt, một điểm hỏa quang tại đen nhánh kia trong Kiếm Vực chợt lóe lên.

Ầm!

Trong Kiếm Vực, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh bay thẳng đến sau nhanh lùi lại mấy ngàn trượng!

Bóng người này, đúng là Nguyên Sư kia!

“Chết đi cho ta!”

Cái kia mảnh đen kịt trong không gian đột nhiên vang lên thanh âm của Dương Diệp, ngay sau đó, một đạo kiếm quang từ trong đó bắn nhanh ra như điện, kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, lập tức đi tới trước mặt của Nguyên Sư kia.

Nguyên Sư kia mày nhíu lại đã thành ‘sông’ chữ hình.

Hắn giờ phút này, rất là đau đầu. Kiếm của Dương Diệp, đón đỡ không được, không đón đỡ, hắn thì sẽ một mực ở vào bị động.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Nguyên Sư kia tay phải khẽ run lên, trong chốc lát, một thanh nước sơn Hắc Sắc Trường Thương đột nhiên xuất hiện tại trong tay hắn, thoáng qua, kia trường thương trong tay mãnh liệt đâm ra, một phát này, trực tiếp đâm vào Dương Diệp trên mũi kiếm.

Keng!

Trong tràng đột nhiên vang lên một đạo âm thanh sắc nhọn chói tai, Nguyên Sư kia mũi thương vừa mới tiếp xúc đến mũi kiếm của Dương Diệp, lập tức chính là nóng chảy ra, nhìn thấy một màn này, Nguyên Sư kia sắc mặt lập tức biến đổi, đang muốn thu súng, mà lúc này, Dương Diệp cả người mang kiếm tiến quân thần tốc, trực tiếp đâm về phía mặt của Nguyên Sư kia, mà trường thương trong tay của Nguyên Sư kia đã bị kiếm của Dương Diệp đánh thành hư vô, chuẩn xác mà nói là đốt thành hư vô!

Trong trời đất này, có thể chống đỡ được đồ đạc của Ly Hỏa, có, nhưng, rất ít, hiển nhiên, súng trong tay của Nguyên Sư này không tại trong phạm vi này!

Ngay tại lúc này.

Ầm!

Một cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ Nguyên Sư kia trong cơ thể bạo dũng mà ra, cái kia đã đi tới trước mặt Nguyên Sư Dương Diệp lập tức bị chấn bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy ngàn trượng!

Sau khi dừng lại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Sư kia, giờ phút này, tại Nguyên Sư kia quanh thân, chẳng biết lúc nào xuất hiện rất nhiều hắc khí, những hắc khí này lượn lờ Nguyên Sư quanh thân, tựa như một cái con rắn độc.

Mà giờ khắc này, Dương Diệp phát hiện, khí tức của Nguyên Sư kia mạnh hơn trước rất nhiều!

Nguyên Sư kia chậm rãi hướng phía Dương Diệp đi đến, “Dương Diệp, không nghĩ tới bị ngươi bức đến mức này.”

Thanh âm rơi xuống, Nguyên Sư kia hướng phía trước bước ra một bước, trong chốc lát, Dương Diệp không gian chung quanh bắt đầu tầng tầng rạn nứt, tại bốn phía, đột nhiên xuất hiện một cỗ lực lượng thần bí, này cổ lực lượng trực tiếp kiếm Dương Diệp bao phủ.

Xa xa, Dương Diệp nhíu mày, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó đưa tay Nhất Kiếm Trảm ra!

Xùy~~!

Không gian chung quanh trực tiếp từng khúc mai một!

Ầm!

Lực lượng của hai người đạt đến không gian chung quanh thừa nhận cực hạn, lập tức, hai người phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian trong nháy mắt ầm ầm nổ bể ra, trong tràng một mảnh đen nhánh.

Lúc này, Dương Diệp hai tay nắm kiếm đối với nơi xa Nguyên Sư mãnh liệt đất chính là vừa bổ.

CHÍU... U... U!!

Một đạo kiếm khí tại đen nhánh kia Không Gian Hắc Động bên trong chợt lóe lên, chém thẳng vào Nguyên Sư kia.

Nguyên Sư kia tay phải nắm chắc thành quyền, ở tại quyền thượng, vô số hắc khí đột nhiên tụ tập, thoáng qua, kia mãnh liệt hướng phía trước chính là một quyền.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại chấn động mà ra, cỗ lực lượng này trực tiếp đánh vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên, lúc này đây, Kiếm Khí của Dương Diệp cũng không có khả năng như lúc trước như vậy chém nát cỗ lực lượng này, bất quá, cỗ lực lượng kia cũng không có chiếm thượng phong.

Hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là mãnh liệt nổ bể ra, Nguyên Sư kia đang muốn ra tay, mà lúc này, hắn lông mày nhưng là nhíu lại, bởi vì Dương Diệp kia đã biến mất ở mấy trăm ngàn ngoài... Trượng.

Nguyên Sư thu hồi tay, liền muốn đuổi theo, mà lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, “không cần đuổi.”

Nghe vậy, Nguyên Sư kia thân thể có chút dừng lại, nhưng sau đó xoay người có chút thi lễ, “Tiểu Lâu Đại Nhân!”

Trong thành, một giọng nói chậm rãi truyền đến, “kẻ này không làm gì được ngươi, nhưng mà, ngươi cũng giết không được hắn, đuổi theo, bất quá là lãng phí thời gian mà thôi.”

Nguyên Sư trầm giọng nói: ' Tiểu Lâu Đại Nhân, người này thiên phú, đúng là hiếm thấy, Tiểu Lâu Đại Nhân vì sao không tự mình ra tay đem đánh gục, vì Bất Tử Tộc ta bỏ một hậu hoạn? "

Thanh âm kia nói: “Giờ phút này là Tộc trưởng đại nhân thời kỳ mấu chốt, ta muốn duy trì Tử Linh Tháp trận pháp cùng tử khí, tuy rằng cái này cũng không ngại ta ra tay kích giết hắn, nhưng mà, tại Đại Thiên Vũ Trụ này, còn có không biết cường giả, vì vạn nhất, ta phải cẩn thận một điểm, các ngươi cũng phải cẩn thận một điểm. Còn Dương Diệp kia, ngày sau ta sẽ đích thân giải quyết người này.”

Nguyên Sư kia có chút thi lễ, “đã minh bạch.”

Thanh âm kia lại nói: “Ngươi đi một chuyến Đại Thiên Vũ Trụ, tử khí chuyện tình, ngươi tự mình giám sát. Chuyện của Dương Diệp này, tạm thời thả một chút, tử khí làm trọng.”

“Tuân mệnh!”

Nguyên Sư kia lần nữa thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời.

“Nha đầu!”

Lúc này, cách đó không xa Độc Cô Tuyệt Thiên đột nhiên cảm giác một cỗ thần thức đã tập trung vào nàng.

Độc Cô Tuyệt Thiên ngẩng đầu nhìn về phía Tử Linh Tháp kia, thanh âm kia truyền ra, “Trở về Đại Thiên Vũ Trụ về sau, mọi sự cẩn thận chút. Tại ta cùng với tộc trưởng vì xuất thế lúc trước, chớ muốn đi gây ra Dương Diệp kia, kẻ này người mang trọng bảo vệ, đã không phải ngươi có khả năng địch, minh bạch?”

Độc Cô Tuyệt Thiên cung kính thi lễ, “đã minh bạch!”

“Lui ra đi!” Thanh âm kia đến.

Độc Cô Tuyệt Thiên lần nữa thi lễ, nhưng sau đó xoay người lui xuống.

Độc Cô Tuyệt Thiên sau khi lui xuống, đạo thanh âm kia đột nhiên vang lên lần nữa, “có chút ý tứ...”

Thanh âm rơi xuống, một u quang từ Thiên tế chậm rãi rơi xuống, tiếp theo hóa thành hư vô.

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Một Tiểu Nữ Hài hai tay chắp sau lưng, nàng lạnh lùng nhìn xem cái kia cánh cổng ánh sáng, mặt không biểu tình, trong mắt tựa như hàn băng ngàn năm, không chứa một chút tình cảm!

...

------oOo------

Chương 2227: Hàng Lâm Thần Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ, một đạo kiếm quang đột nhiên từ trong đó vọt ra.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ vị trí.

Tại Dương Diệp khóe miệng, lộ ra một vẻ đỏ thẫm.

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua cái kia cánh cổng ánh sáng, quang trong cửa, cũng không có người đuổi theo ra.

“Tiểu tử!”

Lúc này, yêu ma kia thanh âm tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “Bất Tử Tộc này không đơn giản, vừa rồi ta cảm nhận được hai cỗ sức mạnh cực kỳ mạnh, vượt qua xa ngươi có khả năng địch.”

“Bọn hắn vì sao không ra tay?” Dương Diệp hỏi.

Yêu Ma Đạo: “Ta nào biết được! Bất quá, tiểu tử ngươi sau này còn là đừng đến cho thỏa đáng. Ngươi ẩn nặc khí tức bổn sự xác thực lợi hại, nhưng mà, cũng không phải Vô Địch.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, lúc này đây Bất Tử Tộc chuyến đi, tuy rằng không có hỏi thăm được cha hắn sự tình, nhưng mà, cũng là có một kiểm nhận lấy được, cái kia chính là đối với Bất Tử Tộc hiểu rõ đi một tí.

Bất Tử Tộc tối cường giả, hẳn là tộc trưởng kia, dưới của hắn, là Tiểu Lâu Đại Nhân kia, mà Tiểu Lâu Đại Nhân kia phía dưới, là ba hiền sư.

Dương Diệp không biết Tiểu Lâu Đại Nhân kia cùng tộc trưởng thực lực mạnh bao nhiêu, nhưng mà, tại đây ba hiền sư cũng đã cực kỳ khủng bố rồi!

Vừa rồi, hắn liền Ly Hỏa đều thi triển đi ra, nhưng mà, còn không có đánh chết đối phương!

Hiện tại, hắn đối với Bất Tử Tộc này đã có một cái đại khái hiểu.

Thực lực của Bất Tử Tộc này, căn bản không phải bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ có thể chống đỡ đấy!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn nhìn thoáng qua cái kia cánh cổng ánh sáng, tiếp theo quay người rời đi.

...

Hư Linh Đại Lục.

Dương Diệp về tới Hư Linh Đại Lục, trong Hư Linh Điện, Dương Diệp ngồi ở chủ vị, tại phía dưới hai bên, là Dương Liêm Sương cùng Viên Lão.

Trong đại điện không khí có chút nặng nề.

Một lát sau, Viên Lão kia trầm giọng nói: “Như thế xem ra, thực lực của Bất Tử Tộc kia, xa so với chúng ta tưởng tượng phải mạnh mẽ hơn nhiều.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Đại Thiên Vũ Trụ này, không phòng giữ được.”

Thủ không được!

Liền trước mắt loại tình huống này đến xem, Đại Thiên Vũ Trụ căn bản là không có cách cùng Bất Tử Tộc chống lại, dù là hiện tại cả Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ đoàn kết cùng một chỗ đều không được, đừng nói bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, dù cho là năm đó Điên Phong Thời Kỳ Đại Thiên Vũ Trụ, sợ là cũng khó có thể cùng Bất Tử Tộc chống lại.

“Có đường lui sao?” Viên Lão hỏi.

Đường lui?

Dương Diệp nói khẽ: “Duy nhất đường lui chính là ly khai Đại Thiên

Vũ Trụ này, nhưng mà, phải ly khai, chỉ có khởi động Đại Thiên Vũ Trụ này trận pháp, nhưng mà, Bất Tử Tộc kia hiển nhiên cũng muốn lợi dụng trận pháp này ly khai.”

Viên Lão khổ sở nói: “Nói như vậy, vậy nếu không có đường lui!”

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, “chúng ta, xác thực không có đường lui.”

Trong điện, yên tĩnh trở lại.

Lúc này, Dương Liêm Sương nói: “Còn có một sự tình là cần chúng ta giải quyết, hiện tại, có vô số người hướng phía chúng ta nơi đây chạy đến, Bách Tộc đều có, mà những người này tụ tập cùng một chỗ, bởi vì là khác biệt chủng tộc, bởi vậy, trong thành thường xuyên phát sinh rối loạn.”

“Rối loạn?”

Dương Diệp nhíu mày, “đã là lúc nào rồi, bọn hắn còn có tâm tình nội đấu?”

Dương Liêm Sương lắc đầu, “không có cách nào địa phương có người, thì có tranh đấu, mà bây giờ, trong thành tụ tập từng cái tộc người.”

Dương Diệp nói: “Giết, giết nhiều một điểm, bọn hắn liền sẽ an tĩnh rồi.”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Không được, hiện tại, nhân tâm đã loạn, nếu như chúng ta đồ sát trấn áp, chỉ biết loạn hơn.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: “Nhân tâm, thật rất loạn. Hiện tại Bách Tộc, mỗi cái sợ hãi, thần kinh của bọn hắn đã kéo căng rất ít, hơi không cẩn thận, những người này liền sẽ làm ra quá kích hành vi.”

Viên Lão nhẹ gật đầu, cũng nói: “Liêm Sương nói không sai, hiện tại những người này, trong lòng bọn hắn tràn đầy sợ hãi, chúng ta không nên tiêu diệt, bằng không thì, sợ là sẽ phải loạn hơn.”

Dương Diệp nói: “Hai vị kia, các ngươi cảm thấy nên làm cái gì bây giờ?”

Dương Liêm Sương cùng Viên Lão nhìn nhau, cuối cùng, Dương Liêm Sương nói khẽ: “Ngươi ra mặt đi, bất kể như thế nào, ổn định những người này nhân tâm, chỉ có bọn hắn bất loạn, chúng ta mới có thể an tâm đối phó Bất Tử Tộc. Bằng không thì, tiếp theo Bất Tử Tộc tiến đến, những người này sợ là sẽ phải lập tức phản bội, hoặc là xằng bậy.”

Dương Diệp trầm mặc sau nửa ngày, sau đó nhẹ gật đầu, “đi theo ta!”

Nói xong, hắn đi ra đại điện.

Dương Diệp đi tới Hư Linh Thành trên tường thành, tại Dương Liêm Sương hiệu triệu dưới, trong thành vô số người đi tới dưới thành, liếc mắt nhìn qua, rậm rạp chằng chịt.

Tất cả mọi người đang nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới, sau đó nói: “Các ngươi đang sợ, sợ Bất Tử Tộc. Nói thật, ta cũng sợ, bởi vì Bất Tử Tộc rất mạnh, mạnh phi thường, cường đại đến Dương Diệp ta đều cảm thấy không có hy vọng!”

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, không biết Dương Diệp ý gì.

Mà một bên, Dương Liêm Sương lông mày nhưng là nhíu lại, Dương Diệp nói như vậy không phải là loạn hơn nhân tâm sao?

Lúc này, Dương Diệp lại nói: “Tuy rằng ta cũng rất sợ, nhưng mà, có biện pháp nào chứ? Bất Tử Tộc sẽ không bởi vì chúng ta sợ hãy bỏ qua chúng ta. Thứ cho ta nói thẳng, chúng ta đang ngồi tất cả mọi người, kể cả Dương Diệp ta, cuối cùng khả năng đều chết ở chỗ này.”

“Vậy làm sao bây giờ!” Lúc này, phía dưới có người đột nhiên hỏi.

“Làm sao bây giờ?”

Dương Diệp nói: “Các ngươi nói làm sao bây giờ?”

Phía dưới, tiếng ồn ào không ngừng vang lên.

“Ta biết!”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Các ngươi rất nhiều người trong lòng là nghĩ đến trốn, nhưng mà, các ngươi đi ra xem một chút, người ở phía ngoài có bao nhiêu người còn sống? Bất Tử Tộc sẽ giết sạch Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh, thứ cho ta nói thẳng, Dương Diệp ta nếu là muốn trốn, có lẽ còn có như vậy điểm cơ hội, cuối cùng Bất Tử Tộc sẽ không hao phí phí quá lớn một cái giá lớn đến truy sát ta, nhưng mà các ngươi thì sao? Các ngươi cảm thấy Bất Tử Tộc sẽ bỏ qua cho bọn ngươi sao?”

Phía dưới, tất cả mọi người trầm mặc.

Dương Diệp thanh âm dần dần lớn lên, “hôm nay, ta tới nơi này là muốn nói cho các ngươi biết, Dương Diệp ta, kể cả các ngươi tất cả mọi người, đã không có đường lui. Mà hiện ngay tại lúc này, các ngươi còn ngày từng ngày trong thành này đánh những cái kia bảng cửu chương, có ý nghĩa sao? Qua không được bao lâu, tất cả mọi người sẽ chết chung một chỗ, hiện tại đi làm những thứ này có ý nghĩa sao?”

“Thật sự một tia hy vọng cũng không có sao?” Phía dưới, có người đột nhiên hỏi.

Dương Diệp giang tay ra, “ta đi qua Bất Tử Tộc, trong Bất Tử Tộc, còn có mạnh hơn cường giả, nếu như những cường giả kia đi ra, chúng ta hơn phân nửa là muốn nguội lạnh đấy.”

“Ngươi sẽ trốn sao?” Lúc này, có người đột nhiên hỏi.

Ánh mắt tất cả mọi người đều nhìn về Dương Diệp.

Dương Diệp sẽ trốn sao?

Dương Diệp lắc đầu, “sẽ không trốn, bởi vì ở chỗ này, có ta ở đây ý người, ta cũng đã đáp ứng người khác, phải tuân thủ ở nơi này.”

“Ngươi sẽ chết!” Người kia nói.

Dương Diệp cười nói: “Trước khi chết, ta cũng sẽ kéo Bất Tử Tộc chôn cùng, có thể kéo bao nhiêu là bao nhiêu. Dù sao đều phải chết, gì quá xá cái chịu tội thay chứ?”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua phía dưới mọi người, sau đó nói: “Đương nhiên, ta biết, các ngươi rất nhiều người, cũng còn ôm lấy tưởng tượng, nghĩ đến Bất Tử Tộc đến sau bỏ chạy, trốn rất xa. Nhưng mà, ta muốn nói cho các ngươi biết, Bất Tử Tộc không chỉ có muốn giết chết nơi này tất cả mọi người, còn có hủy diệt Đại Thiên Vũ Trụ, đến lúc đó, Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí triệt để khô kiệt, liền coi như các ngươi chạy đi, không có bị Bất Tử Tộc giết chết, cuối cùng cũng không thể tránh khỏi cái chết, chỉ có điều chết muộn vài ngày mà thôi. Cùng hắn chết như vậy, không như chết oanh oanh liệt liệt điểm, các ngươi nói sao?”

“Đúng!”

Lúc này, một người đàn ông đột nhiên kêu lên, “Dương Diệp nói đúng, đều là chết, không như chết oanh oanh liệt liệt, lão tử không trốn, chờ Bất Tử Tộc đến, lão tử liền tự bạo, có thể kéo một người là một người, muốn để cho Bất Tử Tộc biết, người của Đại Thiên Vũ Trụ chúng ta, cũng là có tâm huyết đấy!”

“Đúng, cùng Bất Tử Tộc đồng quy vu tận!”

“Chết cũng muốn kéo một cái chịu tội thay!”

“...”

Phía dưới, vô số người nhao nhao rống kêu lên.

Giờ khắc này, trên mặt những người này, đã không có sợ hãi, chỉ có dứt khoát.

Một người, sợ hãi cũng là có cực hạn, mà cực hạn về sau, cũng không phải là sợ hãi, làm một người vô cùng biết rõ chính hắn tất sau khi chết, thế gian này, cũng liền không có gì có thể để cho hắn sợ hãi!

Mà Dương Diệp vừa rồi sở dĩ làm như vậy, mục đích đúng là khiến những người này minh bạch một điểm này, mà những người này ở đây minh bạch về sau, bọn hắn liền phải không đang sợ hãi rồi.

Trong thành, đám người sục sôi, tựa như chích máu gà. Những người này thời khắc này bộ dáng, liền thật giống như là muốn đi tìm Bất Tử Tộc quyết nhất tử chiến.

Hóa sợ hãi là lực lượng!

Dương Diệp không có đang nói cái gì, hắn quay người rời đi.

Trong Hư Linh Thành, trải qua Dương Diệp trước một phen, trong thành tranh đấu thiếu rất nhiều, không chỉ có thiếu rất nhiều, Bách Tộc ở giữa còn có đoàn kết chi ý. Mặc kệ đã từng có thù gì có cái gì oán, giờ phút này, bọn hắn đều dĩ nhiên minh bạch, bọn hắn sẽ cùng chết.

Nếu như phải chết, đã từng là những cái kia đều không có ý nghĩa gì. Không chỉ có như thế, đã liền thời khắc này Tiên Tinh Thạch trong thành này cũng không phải trân quý như vậy rồi.

Trong Hư Linh Điện, trong Hồng Mông Tháp, Dương Diệp tĩnh tọa Bồ Đề Thụ trước, tại bên cạnh hắn, còn có An Nam Tĩnh.

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Đảo mắt, một tháng quá khứ.

Giờ phút này, ngoại trừ Hư Linh Đại Lục, còn lại địa phương người, cơ bản bị Bất Tử Tộc giết sạch.

Cả Đại Thiên Vũ Trụ bị tử vong bao phủ.

Hiện tại cả Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ có hai địa phương không có bị Bất Tử Tộc tàn sát. Một cái là Hư Linh Đại Lục, còn có một, chính là Thần Vực.

Thần Vực.

Thích Thiên xếp bằng ở trong Thần Điện, một đoạn thời khắc, kia đột nhiên mở mắt, "tới rồi sao?"

Bên ngoài Thần Vực.

Năm trăm Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên hàng lâm, cầm đầu, đúng là Bất Tử Tộc kia Nguyên Sư, tại Nguyên Sư kia bên cạnh, là Độc Cô Tuyệt Thiên kia.

Năm trăm Bất Tử Kỵ Sĩ vượt qua tòa nanh ác, người đeo trường thương, năm trăm nhân khí tức liền thành một khối, uy áp cường đại trực bức Thần Vực.

Nguyên Sư kia nhìn thoáng qua phía dưới Thần Vực, sau đó đạm thanh nói: "Cái này là đã từng thống trị qua Thần Tộc Đại Thiên Vũ Trụ? So với Hư Linh Tộc, kém không phải là một điểm hai điểm!"

Nói đến đây, hắn có chút dừng lại, sau đó lại nói: "Thử Tộc có chút nội tình, không nên khinh thường khinh địch."

"Minh bạch!"

Độc Cô Tuyệt Thiên khẽ gật đầu, sau đó tay phải dựng thẳng lên.

"Giết!"

Trong hư không, trường thương trong tay của năm trăm Bất Tử Kỵ Sĩ đột nhiên mãnh liệt ném, năm trăm cây trường thương xẹt qua trời cao, trực tiếp không vào trong Thần Vực kia.

Ầm!

Cái kia bao phủ ở Thần Vực trận pháp lập tức nổ bể ra.

Thần Vực không giữ lại chút nào bại lộ tại Bất Tử Tộc đại quân trước.

Trong Thần Điện, Thích Thiên kia chậm rãi đứng lên, “để cho ta nhìn xem, Bất Tử Tộc cuối cùng mạnh cỡ bao nhiêu. Triệu tập thần tướng!”

...

(Tấu chương hết)

------oOo------

Chương 2228: Trước Giết Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trên không Thần Vực Thành.

Bất Tử Tộc đại quân hàng lâm, năm trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, chỉnh tề đứng thẳng tại trên không Thần Vực Thành kia, mỗi một vị Bất Tử Kỵ Sĩ tọa hạ, đều có một đầu cường đại nanh ác Yêu Thú.

Cầm đầu là Nguyên Sư kia cùng với Độc Cô Tuyệt Thiên.

Tử khí tràn ngập cả Thần Vực.

Bất Tử Kỵ Sĩ một mình đấu có lẽ không phải là rất mạnh, nhưng mà, các nàng nếu như đánh đoàn chiến, đây tuyệt đối là vô cùng vô cùng kinh khủng.

Cuối cùng, các nàng là quân đội.

Cho dù là Dương Diệp, cũng tuyệt đối không có can đảm mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ tác chiến, ít Bất Tử Kỵ Sĩ này, nghiêm chỉnh huấn luyện, 600 người tại đã trải qua vô số lần Đại Tiểu Chiến Dịch về sau, các nàng ăn ý, có thể dùng kinh khủng để hình dung.

Giờ phút này, này năm trăm người đứng chung một chỗ, khí tức liền thành một khối, ngay cả hô hấp đều nhất trí.

Trong Thần Vực Thành.

Vô số người ngẩng đầu nhìn mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ này, tại Thần

Tộc trong mắt mọi người, là ngưng trọng, là kiêng kị!

CHÍU... U... U!!

Một đạo tiếng xé gió ở giữa sân vang lên.

Thoáng qua

Thích Thiên kia xuất hiện ở trước mặt của đám người Nguyên Sư kia. Nhìn trước mắt chi này Bất Tử Kỵ Sĩ Quân Đoàn, Thích Thiên kia đôi mắt ở chỗ sâu trong, ẩn chứa vẻ ngưng trọng.

Đã từng là Thần Tộc, cũng có cường đại quân đội, nhưng mà, Thần Tộc mạnh nhất quân đội tại Bất Tử Kỵ Sĩ Quân Đoàn này trước mặt, hay vẫn là thua kém không ít.

Thu hồi suy nghĩ, Thích Thiên kia ánh mắt đã rơi vào trên thân Nguyên Sư kia, “xưng hô như thế nào?”

Nguyên Sư mỉm cười, “Bất Tử Tộc, ba hiền sư một trong: Nguyên Sư.”

Thích Thiên nhẹ gật đầu, “có thể chỉ giáo?”

Nguyên Sư cười nói: “Ngươi chủ ý này ngược lại là đánh tốt, nếu là có thể trước tiên kích giết ta, lần này Thần Tộc nguy cơ cũng liền giải trừ. Vừa vặn, ta cũng là như thế ý định, giết ngươi, muốn diệt sạch này cả người của Thần Vực, liền dễ như trở bàn tay.”

Thích Thiên nói: “Vậy thì tới đi!”

Thanh âm rơi xuống, Thích Thiên thò tay hướng phía trước một vòng, trong chốc lát, kia cùng Nguyên Sư chung quanh tình cảnh một hồi biến ảo.

Vô tận tinh không.

Giờ phút này, Thích Thiên này cùng Nguyên Sư kia đã đưa đang ở một mảnh trong vô tận tinh không, tại hai người chung quanh, vô tận tinh không làm bối cảnh.

Nguyên Sư kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó cười nói: “Tính Cá Nhân Vật.”

Thanh âm rơi xuống, kia một ngón tay đưa ra.

Xùy~~!

Tại trước mặt Thích Thiên kia không gian đột nhiên tét ra, kẽ hở kia càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, nháy mắt, Thích Thiên kia thân ở không gian chính là đã triệt để tứ phân ngũ liệt.

Xoắn giết!

Một cỗ lực lượng vô hình thắt cổ Thích Thiên kia đứng không gian.

Nhưng mà, Nguyên Sư kia lông mày nhưng là nhíu lại. Bởi vì Thích Thiên kia chẳng biết lúc nào, người đã xuất hiện sau lưng hắn trăm trượng vị trí. Cùng lúc đó, một cái quả đấm to lớn thẳng đến hắn cái ót tấn công tới.

Nắm đấm qua, không gian từng khúc văng tung tóe, làm cho người ta sợ hãi vô cùng!

Nguyên Sư kia cũng không quay người, mà là tay phải chậm rãi nắm chắc.

Ầm!

Một cỗ khí đen đột nhiên từ Nguyên Sư kia phía sau lưng cuồn cuộn quét ra, cỗ khói đen này trực tiếp đem nắm đấm kia bao phủ, hai cỗ lực lượng vừa mới tiếp xúc, phương viên mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian đột nhiên nổ vang.

Cách đó không xa, Thích Thiên kia hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đối với Nguyên Sư kia cách không chính là một quyền, “liệt địa!”

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại lập tức thổi quét mà đến.

Xuy xuy xuy xuy xuy…

Trước mặt Thích Thiên kia không gian từng khúc sụp đổ mai một, lực lượng cường đại tựa như bạo như gió lập tức quét sạch đến Nguyên Sư kia trước mặt, cỗ lực lượng kia mạnh, trực tiếp làm cho Nguyên Sư kia quanh thân xương cốt ‘xoẹt zoẹt~’ vang lên.

Nguyên Sư kia đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, cách đó không xa Thích Thiên kia đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, kia lại đấm một quyền oanh ra, “vỡ thiên!”

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại từ Thích Thiên kia nắm đấm bên trong chấn động mà ra, cỗ lực lượng này tốc độ cực nhanh, nháy mắt chính là đi tới trước mặt của Nguyên Sư kia, hai cỗ lực lượng lập tức chất chồng.

Giờ khắc này, Nguyên Sư kia sắc mặt đại biến.

Ầm!

Một cỗ khí đen trong nháy mắt từ Nguyên Sư kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra. Mà cỗ khói đen này trực tiếp nổ bể ra, lực lượng cường đại lập tức liền đem Nguyên Sư kia rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài.

Nguyên Sư kia vừa dừng lại, cách đó không xa Thích Thiên kia đột nhiên hướng phía trước bước ra không, sau đó cách không đối với Nguyên Sư kia chính là một điểm, “mất đi!”

Xùy~~!

Tại Nguyên Sư kia bốn phía, không gian đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực.

Không biết tên hỏa diễm đốt cháy Nguyên Sư kia cùng với không gian xung quanh hắn!

Vẻn vẹn chỉ là một trong nháy mắt, thân thể của Nguyên Sư kia chính là trực tiếp hư ảo, dường như lúc nào cũng có thể sẽ hóa thành hư vô!

Giờ khắc này, Nguyên Sư kia sắc mặt trước nay chưa có ngưng trọng.

Không dám ở chút nào chủ quan, Nguyên Sư kia tay phải hướng phía trước xoay tròn.

Xuy xuy xuy xuy xuy.

Một đạo đạo hắc khí uyển như độc xà từ trong bàn tay hắn chấn động mà ra, trong khoảnh khắc, vô số hắc khí trải rộng khắp Tinh Không Chiến Trường. Cùng lúc đó, trong sân không gian tựa như bị điện giật một dạng bắt đầu điên cuồng rung động bắt đầu chuyển động.

Yên lặng một cái chớp mắt.

Ầm!

Mấy trăm ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt sụp đổ mai một.

Một cái vô biên vô tận hắc động xuất hiện ở này một mảnh trong Tinh Không, chung quanh Vũ Trụ Tinh Không Tinh Quang tại thời khắc này trực tiếp bị gạt bỏ, vùng này đã trở thành tĩnh mịch.

Bất quá, Nguyên Sư kia cùng Thích Thiên kia nhưng cũng không vẫn lạc.

Nhưng mà, hai người cũng không tốt hơn.

Giờ phút này, hai người cách xa nhau mấy vạn trượng, Nguyên Sư kia thân thể có chút hư ảo, sắc mặt cực kỳ tái nhợt; Mà Thích Thiên kia quanh thân cũng là xuất hiện vô số vết rách. Vừa rồi một ít lần giao phong, hai người đều bị thương.

Qua hồi lâu, trong tràng không gian dần dần khôi phục bình thường.

Nguyên Sư nhìn thoáng qua Thích Thiên kia, sau đó nói: “Không hổ là Nhất Tộc Chi Trưởng, phần thực lực này, rất mạnh. Đáng tiếc, đối với Bất Tử Tộc ta mà nói, còn thiếu rất nhiều.”

Thanh âm rơi xuống, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn.

Xùy~~!

Nguyên Sư kia dưới chân không gian trực tiếp vỡ ra một đường vết rách, mà kia bản người đã biến mất không thấy gì nữa.

Mấy vạn trượng bên ngoài, Thích Thiên kia nhíu mày, trong mắt lệ khí chợt lóe lên, hai tay chậm rãi hư giơ lên, trong chốc lát, kia không gian chung quanh tựa như giống như địa chấn rung động kịch liệt lên, lúc này, một cái mang theo vô số hắc khí nắm đấm đi tới đỉnh đầu của hắn, một quyền này nếu là rơi xuống, cái kia đầu của hắn tất nhiên sẽ nổ bể ra.

“Diệt!”

Lúc này, Thích Thiên kia hai tay nắm chắc thành quyền, sau đó đối với trước mặt chính mình chính là oanh một cái.

Rầm rầm!

Hai cỗ lực lượng cường đại mãnh liệt bộc phát ra, cái kia tại Thích

Thiên đỉnh đầu Nguyên Sư trực tiếp bị cỗ lực lượng này đẩy lui, mà đúng lúc này, Thích Thiên kia chân phải mãnh liệt một đập, toàn bộ người phóng lên trời.

Không trung, Nguyên Sư kia sắc mặt hơi đổi một chút, trong cơ thể tử khí điên cuồng vận chuyển, vô cùng vô tận tử khí từ trong cơ thể hắn tràn ra, sau đó hội tụ đến quả đấm của hắn phía trên. Sau một khắc, kia mãnh liệt hướng xuống chính là một quyền.

Ầm!

Một đấm xuất ra, một cỗ kinh khủng màu đen lực lượng uyển giống như vỡ đê từ kia trên nắm tay chấn động mà ra, phía dưới, Thích Thiên kia trực tiếp bị một quyền này cứng rắn bức ngừng ngay tại chỗ, yên lặng một cái chớp mắt, Nguyên Sư kia lại đấm một quyền oanh ra.

Ầm!

Vô số hắc khí chấn động mà ra, Thích Thiên kia trực tiếp bị chấn địa hướng xuống tật rơi.

Mà Nguyên Sư kia cũng không dừng tay, tay phải lần nữa hướng phía phía dưới mãnh liệt đất chính là một quyền.

Ba quyền!

Xuy xuy xuy...

Vô số hắc khí một đạo tiếp một đạo hướng phía cái kia phía dưới Thích Thiên oanh tới, mỗi một đạo hắc khí, đều đủ để hủy thiên diệt địa.

Phía dưới, cái kia bị áp chế Thích Thiên trong mắt lệ khí lần nữa thoáng hiện, tay phải hướng phía trước tìm tòi, sau đó mãnh liệt nắm chắc thành quyền.

Răng rắc!

Trong tràng được chữa trị không gian đột nhiên quy tét ra, cùng lúc đó, tại trong lòng bàn tay của Thích Thiên kia, một cỗ nhức mắt kim quang đột nhiên bạo phát ra, này cổ kim quang hóa thành một đạo quang thúc màu vàng phóng lên trời, hướng phía cái kia vô tận hắc khí đánh tới.

Rầm rầm rầm rầm.

Trong vũ trụ sao trời, từng đạo nổ vang rung trời âm thanh không ngừng vang lên.

Mà tại trên không Thần Vực Thành, giờ phút này, cường giả của Thần Tộc đã cùng Bất Tử Kỵ Sĩ Bất Tử Tộc giằng co... Mà bắt đầu.

Tại trước mặt Độc Cô Tuyệt Thiên cách đó không xa, cầm đầu là Đinh Thược Dược, mà sau lưng Đinh Thược Dược, chỉ có hơn hai mươi người, trong đó mười người đang mặc áo bào trắng, còn có mười người đang mặc áo đen.

Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn thoáng qua cái kia tinh không xa xôi, sau đó nói: “Xem ra, các ngươi người tộc trưởng này so với ta tưởng tượng mạnh hơn một điểm!”

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói khẽ: “Ta rất muốn biết, Bất Tử Tộc đi một đường, giết một đường, khi nào mới hết chứ?”

“Cái này thì không cần ngươi quan tâm!” Độc Cô Tuyệt Thiên đạm thanh nói: “Ngươi chính là lo lắng nhiều lo lắng ngươi Thần Tộc chờ một hồi kết cục đi.”

Đinh Thược Dược nói khẽ: “Không cách nào chính là vừa chết, không có gì phải lo lắng.”

“Nhìn thực mở!”

Độc Cô Tuyệt Thiên cười nói: “Giải quyết xong Thần Tộc các ngươi, liền thừa Dương Diệp Hư Linh Đại Lục kia, giải quyết xong hắn, chuyện của Đại Thiên Vũ Trụ này đối với Bất Tử Tộc ta mà nói, liền đã xong.”

Dương Diệp!

Đinh Thược Dược híp lại, im lặng không nói.

Ầm!

Ngay tại lúc này, ở đằng kia rất xa trong Tinh Không Chiến Trường đột nhiên truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, toàn bộ tinh không đột nhiên tro tối sầm lại. Thoáng qua, hai đạo nhân ảnh đã rơi vào Thần Vực kia trên không.

Hai người này, đúng là Nguyên Sư kia cùng Thích Thiên!

Ai thắng ai thua?

Giờ khắc này, Thần Tộc mọi người tâm đều nhấc lên. Nếu như Thích Thiên bại, không hề nghi ngờ, Bất Tử Tộc bên này có thể đơn giản tiêu diệt Thần Tộc, nếu như Thích Thiên thắng, như vậy Thần Tộc có lẽ còn có một đường sinh cơ!

Nhìn từ ngoài, Thích Thiên kia cùng Nguyên Sư hai người đều không có việc gì, cũng chỉ là sắc mặt có chút tái nhợt mà thôi.

Căn bản nhìn không ra ai thắng ai thua!

Trong tràng, Thích Thiên nhìn xem đám người Nguyên Sư kia liếc mắt, sau đó mỉm cười, “Bất Tử Tộc hôm nay tưởng muốn tiêu diệt Thần Tộc ta, sợ là phải trả giá một chút mới được. Khỏi cần phải nói, liền một mình ta, muốn mang đi nơi đây một nửa Bất Tử Kỵ Sĩ, hẳn không phải là việc khó gì, không phải sao?”

Nghe vậy, Nguyên Sư kia nhíu mày, nếu như là trước kia, hắn là không tin Thích Thiên có thực lực như thế đấy. Mà bây giờ, hắn không được không tin. Thực lực của Thích Thiên này, so với hắn, chỉ mạnh không yếu.

Vừa rồi trận chiến ấy, kết quả là hắn hơi đang ở hạ phong.

Bất Tử Tộc muốn tiêu diệt Thần Tộc, điều kiện tiên quyết là, không tổn thất người quá nhiều.

Ngay tại lúc này, Thích Thiên kia đột nhiên nói: “Làm khoản giao dịch như thế nào?”

Nguyên Sư nhìn về phía Thích Thiên kia, Thích Thiên cười nói: “Thần Tộc ta vốn là đã tổn thương nguyên khí nặng nề, hiện tại còn thừa tộc nhân, bất quá hơn mười vạn, chừng trăm ngàn tử khí, đối với ngươi Bất Tử Tộc mà nói, căn bản không có gì ý nghĩa quá lớn. Như vậy như thế nào, ngươi Bất Tử Tộc cho Thần Tộc ta một con đường, với tư cách trao đổi, ta cùng với Thần Tộc Cường Giả giúp các ngươi diệt Hư Linh Đại Lục Dương Diệp, kể từ đó, ngươi Thần Tộc trả giá cao đem thật rất nhỏ, như thế nào?”

Nghe vậy, phía dưới, Đinh Thược Dược kia đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, trong mắt tràn đầy khó có thể tin.

Không chỉ có Đinh Thược Dược, trong tràng đám người Nguyên Sư cũng là ngây ngẩn cả người.

------oOo------

Chương 2229: Thần Bí Cường Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trợ giúp Bất Tử Tộc?

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Không chỉ có Thần Tộc thật không ngờ Thích Thiên sẽ nói như vậy, đã liền Bất Tử Tộc đám người cũng không nghĩ tới.

Lúc này, Thích Thiên kia lại nói: “Các hạ, Thần Tộc ta bất quá hơn mười vạn người, chút nhân số này, đối với Đại Thiên Vũ Trụ này hàng tỉ sinh linh mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới. Nếu như đám người các hạ cố ý muốn tiêu diệt Thần Tộc ta, Thần Tộc ta hiện có Thánh Nhân, có hai mươi bảy vị, những người này, đều là Thần Tộc ta thần tướng, lại thêm Thần Tộc ta Tiên Tổ Chi Linh, còn có Thích Thiên ta, ta có thể bảo đảm, các hạ mang tới ít Bất Tử Kỵ Sĩ này, sẽ tổn thất ít nhất hơn phân nửa.”

Nói đến đây, khóe miệng nổi lên một nụ cười, lại nói: “Dù cho không có Thần Tộc ta thần tướng cùng với trợ giúp của Tiên Tổ Chi Linh, chỉ bằng vào một mình ta, muốn lưu lại các hạ bất tử quân đoàn một nửa người, cũng không phải việc khó gì.”

Nguyên Sư kia trầm mặc.

Thích Thiên lại nói: “Khi đó, coi như là các hạ đã diệt Thần Tộc ta, nhưng mà, thế giới này, còn có một Hư Linh Đại Lục. Thực lực của Dương Diệp kia cùng thiên phú, các hạ chắc được chứng kiến. Dùng hắn cùng với An Nam Tĩnh kia liên thủ, còn có Vũ Trụ Chi Linh kia tương trợ, Ta tin tưởng, đừng nói các hạ bất tử quân đoàn, chính là các hạ bản thân sợ là đều có nguy hiểm có thể chết đi. Các hạ nên biết ta không là ở nói chuyện giật gân!”

Nguyên Sư nhìn thẳng Thích Thiên, “Dương Diệp, ngăn không được Bất Tử Tộc ta!”

Thích Thiên cười nói: “Ta biết. Nhưng mà, người này tuyệt đối có năng lực lại để cho Bất Tử Tộc đánh đổi khá nhiều, không phải sao?”

Dương Diệp!

Nguyên Sư trong đầu, xuất hiện lúc trước hắn bị Dương Diệp chém tới một cánh tay một màn kia.

Cái kia chẳng qua là Thánh Nhân Giai thiếu niên!

Lúc này, Thích Thiên chỉ chỉ phía dưới Thần Vực mọi người, “nhìn thấy không? Thần Tộc ta, còn sót lại cẩu thả sống đến bây giờ, bất quá hơn mười vạn, liền mười vạn đều không có. Với ta mà nói, Thần Tộc chỉ cần có một tia hỏa chủng là đủ. Còn đối với Bất Tử Tộc mà nói, chừng trăm ngàn Thần Tộc đối với các ngươi căn bản không có uy hiếp, giết này hơn mười vạn người, cũng không có cái gì quá lớn ý nghĩa. Chỉ cần các ngươi nguyện ý thả trong Thần Vực này Thần Tộc người một con ngựa, Thích Thiên ta nguyện ý tương trợ Bất Tử Tộc, có ta cùng với Thần Tộc Cường Giả tương trợ, muốn bỏ Hư Linh Đại Lục, cũng không phải việc khó gì, không phải sao?”

Cách đó không xa, Nguyên Sư kia cùng Độc Cô Tuyệt Thiên nhìn nhau, hai người đã trầm mặc hồi lâu, cuối cùng, Nguyên Sư kia nhìn thoáng qua phía dưới Thần Vực kia.

Như Thích Thiên nói, trong Thần Vực này người, liền mười vạn đều không có.

Mười vạn!

Bất Tử Tộc hôm nay mỗi trời giết, sẽ không dừng lại mười vạn số lượng này rồi.

“Các hạ không có cái quyền lợi này làm quyết định?” Lúc này, Thích Thiên đột nhiên nói.

Nguyên Sư nhìn thoáng qua Thích Thiên, sau đó nói: “Đang suy nghĩ!”

Thích Thiên cười nói: “Nếu như ta không có đoán sai, Bất Tử Tộc mục đích thực sự, không phải là Thần Tộc ta, cũng không phải Hư Linh Đại Lục, bởi vì liền trước mắt tình huống này đến xem, Bất Tử Tộc đã chiếm lĩnh cả Đại Thiên Vũ Trụ. Các ngươi mục đích thực sự, là ly khai Đại Thiên Vũ Trụ. Mà trước khi rời đi, các ngươi tưởng thanh trừ hết trên Đại Thiên Vũ Trụ toàn bộ sinh linh, đúng không?”

Nguyên Sư trầm tư hồi lâu, sau đó nói: “Điều kiện của ngươi, ta đáp ứng rồi.”

Nghe vậy, Thích Thiên kia hai mắt híp lại, “ta muốn biết các hạ có hay không cái quyền lợi này!”

Nguyên Sư nhìn thoáng qua Thích Thiên, “yên tâm, chính là hơn mười vạn người, ta vẫn là có quyền lợi giết cùng không giết đấy, điều kiện tiên quyết là ngươi Thần Tộc không nhằm vào Bất Tử Tộc ta. Đương nhiên, ta nghĩ ngươi Thần Tộc hiện tại cũng không có lá gan này nhằm vào Bất Tử Tộc ta!"

Thích Thiên nói: "Nếu như Dương Diệp kia cũng đối với Bất Tử Tộc thỏa hiệp chứ?"

"Thỏa hiệp?"

Nguyên Sư cười lạnh một tiếng, "Trước kia, Bất Tử Tộc ta đã cho hắn rất nhiều cơ hội, hắn buông tha cho. Người này công nhiên đối kháng Bất Tử Tộc ta, không giết hắn, Bất Tử Tộc ta uy nghiêm ở đâu?"

Thích Thiên trầm giọng nói: "Các ngươi lúc nào động thủ? Hay vẫn là hiện tại?"

Nguyên Sư khẽ lắc đầu, "hiện tại không thể!"

"Như thế nào?" Thích Thiên khó hiểu.

Nguyên Sư nhìn thoáng qua Thích Thiên, "thứ cho ta nói thẳng, Bất Tử Tộc ta tới trước diệt Thần Tộc, là vì Hư Linh Đại Lục chỗ đó không tốt diệt, dùng chúng ta bây giờ này đội hình tiến đến Hư Linh Đại Lục, coi như là đã diệt Hư Linh Đại Lục, sợ là cũng không có nhiều người có thể sống rồi."

"Tăng thêm Thần Tộc ta chứ?" Thích Thiên nói.

"Cũng còn chưa đủ!"

Nguyên Sư nói: "Theo Bất Tử Tộc ta biết, Dương Diệp này sau lưng, tựa hồ có một vị Thần Bí Cường Giả, người này thực lực rất mạnh, bởi vậy, phía trên phải bàn giao, tạm thời không năng động Dương Diệp."

Thần Bí Cường Giả!

Nghe vậy, Thích Thiên kia hai mắt hơi híp lại. Đối với Dương Diệp sau lưng vị Thần Bí Cường Giả kia, Thần Tộc cũng là có chút điểm tin tức, bất quá, nhưng là không biết người nọ đến tột cùng là ai!

"Bất quá, không bao lâu!"

Lúc này, Nguyên Sư kia nói: "Ngươi Thần Tộc trước hết ở chỗ này đợi, chờ Bất Tử Tộc ta muốn động Hư Linh Đại Lục lúc, sẽ đến thông tri ngươi Thần Tộc."

Thích Thiên nói: “Có cái đề nghị.”

“Ừ?” Nguyên Sư nhìn về phía Thích Thiên.

Thích Thiên đạm thanh nói: “Hư Linh Đại Lục, dùng Dương Diệp cầm đầu, nếu như chúng ta có thể đem trong nháy mắt nháy mắt giết, Hư Linh Đại Lục sẽ lập tức sụp đổ. Nếu là không thể giết người này, hắn sẽ cho quý tộc tạo thành phiền phức rất lớn.”

Nguyên Sư khẽ gật đầu, “đến lúc đó ta sẽ thông báo cho ngươi, hy vọng ngươi có thể phối hợp Bất Tử Tộc ta diễn tuồng!”

Nói xong, kia đợi sau lưng mọi người biến mất ở này cuối chân trời.

Trên không Thần Vực Thành, dần dần khôi phục bình thường.

Trong Thần Vực Thành, vô số người ngay ngắn thở dài một hơi!

Mà Đinh Thược Dược kia trong mắt, nhưng là đợi vẻ bi thương. Đã từng không ai bì nổi Thần Tộc, hôm nay nhưng phải tại Bất Tử Tộc này trước mặt cầu xin một con đường sống, mà người của Thần Tộc, nhưng không cảm thấy sỉ nhục.

Năm đó Thần Tộc, là bực nào cao ngạo? Năm đó Thần Tộc thiếu chút nữa bị Bách Tộc cùng tứ đại gia diệt tộc, nhưng mà, Thần Tộc cuối cùng đều không có lựa chọn đầu hàng, mà là tử chiến đến cùng. Nhưng mà hôm nay...

Bây giờ Thần Tộc, không chỉ có không có nhớ năm đó thực lực của Thần Tộc, cũng mất Thần Tộc năm đó cao ngạo cùng tôn nghiêm!

Thu hồi suy nghĩ, Đinh Thược Dược đi tới bên cạnh của Thích Thiên kia, sau đó nói: “Cùng Bất Tử Tộc, sợ là tranh ăn với hổ!”

Thích Thiên nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, sau đó nói: “Thần Tộc chút người này với bọn hắn mà nói, không quan trọng, hơn nữa, mục tiêu của bọn hắn, không phải là Thần Tộc ta, cũng không là Dương Diệp của Hư Linh Đại Lục, ánh mắt của bọn hắn, nhìn cực xa. Cho nên, Thần Tộc ta vẫn là có rất đại cơ hội tại tràng nguy cơ này bên trong sống sót.”

“Ngày sau Bất Tử Tộc nếu là đổi ý chứ?” Đinh Thược Dược đột nhiên nói.

Thích Thiên hai mắt híp lại, “ta cá là, đánh bạc bọn hắn không biết.”

Trong lòng Đinh Thược Dược thở dài.

Đây là đem Thần Tộc vận mệnh giao tại trong tay của người khác a!

Lúc này, Thích Thiên kia lại nói: “Nha đầu, ta biết ngươi suy nghĩ, nhưng mà, giờ phút này Thần Tộc ta căn bản không có đường khác, Bất Tử Tộc, quá quá mạnh rồi. Tiếp xúc khiến cho chúng ta hợp tác với Dương Diệp, cũng căn bản không có khả năng chống lại. Đối kháng, sẽ chỉ làm Thần Tộc ta tộc nhân chết hết. Bất kể như thế nào, Thần Tộc không có thể ở trong tay chúng ta diệt sạch.”

Đinh Thược Dược trầm mặc, không nói gì.

“Ta có một việc cần giao cho ngươi cùng Trĩ Nữ!”

Lúc này, Thích Thiên đột nhiên nói.

Đinh Thược Dược nhìn về phía Thích Thiên, Thích Thiên nói khẽ: “Ngoại trừ tộc nhân ta, ta ai cũng không tin, Thích Thiên ta, cũng sẽ không đem Thần Tộc toàn bộ hy vọng đều ký thác vào trên người của người khác.”

Nói xong, cặp mắt chậm rãi đóng lại.

...

Tại trên không Thần Vực một chỗ, một đạo Hắc Ảnh lặng lẽ không âm thanh rời đi.

Qua hồi lâu, đạo này Hắc Ảnh đi tới Hư Linh Đại Lục trên không, Hắc Ảnh tản đi, Dương Diệp xuất hiện ở trong Hư Linh Thành. Biết được Thần Tộc bị Bất Tử Tộc đại quân vây công lúc, hắn không có suy nghĩ nhiều, lập tức chạy tới.

Hắn ngược lại không phải thật tưởng phải giúp Thần Tộc, mà là tưởng Bất Tử Tộc đang vây công Thần Tộc lúc, nhìn có cơ hội hay không giết chết Nguyên Sư kia. Nhưng mà, hắn thật không ngờ kết quả sẽ là như thế này. Thần Tộc cùng Bất Tử Tộc đột nhiên đừng đánh, sau đó hai tộc rõ ràng đạt thành hiệp nghị, muốn trước hết giết Dương Diệp hắn!

Quá hí kịch hóa!

Dương Diệp thật sự thật không ngờ, sự tình sẽ biến thành như vậy, càng không nghĩ đến, Thích Thiên kia sẽ đến chiêu thức ấy.

Bất kể như thế nào, Dương Diệp hắn bây giờ phiền toái lớn vô cùng!

Dương Diệp về tới trong Hư Linh Điện.

Trong điện, Viên Lão cùng Dương Liêm Sương đều bị hắn gọi tới đây.

“Việc này thật không?” Viên Lão nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “ta tự mình thấy kết quả, thật sự không có thể ở thật!”

“Ngươi định làm như thế nào?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói; “Một Bất Tử Tộc chúng ta đều không đối phó được, hiện tại lại tăng thêm một Thần Tộc, nói thực ra, ta cũng không có biện pháp quá tốt, bất quá, hỏng biện pháp ngược lại là có một cái, cái kia chính là xử lý trước Thần Tộc!”

Xử lý trước Thần Tộc!

Dương Liêm Sương lắc đầu, “đây chính là Bất Tử Tộc muốn thấy, chờ chúng ta cùng Thần Tộc vừa đánh nhau, bọn hắn vừa vặn đến ngồi thu ngư ông chi lợi.”

“Ngươi có thể liên lạc với phía sau ngươi vị cường giả kia sao?” Lúc này, Viên Lão đột nhiên nói.

Dương Diệp sau lưng vị cường giả kia!

Tại Hư Linh Đại Lục xuất hiện nguy cơ lúc, trong cửa sáng kia Thần Bí Cường Giả từng bị người ngăn trở, mà người này, hiển nhiên là giúp Dương Diệp hắn, mà thực lực của người nọ, tuyệt đối là cực mạnh.

Trong lòng Viên Lão sở dĩ còn có hy vọng, kỳ thật cũng là bởi vì người nọ!

“Thần Bí Cường Giả?”

Dương Diệp cười khổ, “nói thực ra, ta cũng không biết đối phương là ai!”

Như thế lời nói thật, tuy rằng hắn cũng biết có người ở sau lưng đã giúp hắn, nhưng mà, đối phương đến tột cùng là ai, hắn hoàn toàn không biết, cũng không tưởng tượng nổi, tại người hắn quen biết bên trong, liền Tiêu Dao tử có thực lực như thế, Mà đối phương hiển nhiên không có lý do gì đến giúp hắn, hơn nữa, Tiêu Dao tử cũng không phải cái loại này ưa thích giấu giếm người, người nọ, rất kiêu ngạo đấy!

Nghe vậy, Viên Lão mỗi ngày nhíu lại, “Vậy sẽ là ai chứ?”

Ngay tại lúc này, trong tràng ba sắc mặt người đột nhiên đại biến, sau một khắc, một cỗ sát ý từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, nhưng mà, cái kia cỗ sát ý không có dấu hiệu nào trực tiếp bị một cỗ lực lượng cưỡng ép áp trở về Dương Diệp trong cơ thể.

Cùng lúc đó, một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đặt ở trong tràng ba trên thân người, ba người nhất thời không thể động đậy.

Kể cả Dương Diệp cũng không có cách nào nhúc nhích!

Dương Diệp trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, muốn tế ra Ly Hỏa, mà lúc này, một cái tay đột nhiên đặt ở trên đầu của Dương Diệp, "ta có thể bảo đảm, tại lửa kia trước khi ra ngoài bóp vỡ đầu của ngươi."

Dương Diệp hai mắt híp lại, lúc này, thanh âm kia lại nói: "Cho ngươi một cơ hội cuối cùng, giờ phút này, nếu như ngươi hạ thấp Bất Tử Tộc ta, ta có thể không giết ngươi, hơn nữa để cho ngươi chưởng quản bất tử quân đoàn, nếu không phải hạ thấp, ta sẽ để cho ngươi trong khoảnh khắc hóa thành bột mịn. Không có bất kỳ người nào có thể ở đây lúc cứu được ngươi, kể cả thần bí kia Kiếm Tu."

...

------oOo------

Chương 2230: Tổ Cảnh Phía Trên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuyệt thế cường giả!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong cơ thể kêu gọi yêu ma kia cùng An Nam Tĩnh, nhưng mà, không có bất kỳ đáp lại.

Giờ khắc này, tâm của Dương Diệp triệt để trầm xuống.

Phía sau hắn người này, vượt qua xa hắn có khả năng địch.

Hàng hay là không hàng?

Vấn đề này, Dương Diệp cũng không có suy nghĩ nhiều.

Kiếm Vực đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, thoáng qua, hai cỗ ý cảnh từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cùng lúc đó, còn có một đám lửa.

Ly Hỏa!

Liều chết đánh cuộc!

Đầu hàng?

Cái này tự nhiên không phải là phong cách của Dương Diệp hắn, dựa vào người khác bố thí mà sống, loại chuyện lặt vặt này, không cần cũng được.

Mà đúng lúc này, đặt tại trên đầu của hắn cái tay kia đột nhiên chuyển qua trên vai của hắn, sau một khắc, hắn hai cỗ ý cảnh lập tức tiêu tán vô ảnh vô tung, còn Ly Hỏa kia, tất bị hai ngón tay gắt gao kẹp lấy.

Cảm nhận được một màn này, trong lòng Dương Diệp kinh hãi tột đỉnh, Ly Hỏa này mặc dù không phải là bổn tôn, nhưng, uy lực kia cũng là vô cùng cường đại, mà bây giờ, cứ như vậy bị đối phương chế trụ?

Ngay tại trong lòng Dương Diệp khiếp sợ lúc, trên bả vai hắn cái tay kia nhưng là nới lỏng ra, sau một khắc, Ly Hỏa kia về tới trong cơ thể hắn.

Cùng lúc đó, vẻ này áp trên người hắn thần bí lực lượng biến mất, Dương Diệp thân thể khôi phục bình thường.

Dương Diệp quay người, sau đó hắn ngây ngẩn cả người.

Sau lưng hắn, cũng không phải là cái gì Bất Tử Tộc cường giả, mà là một hắn quen thuộc không có thể ở người quen.

Thiên Tú!

Đứng tại trước mặt hắn, chính là Thiên Tú.

“Ngươi” Dương Diệp kinh ngạc nhìn Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ; “Thật bất ngờ?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “A Tú, ngươi, ngươi như thế nào”

“Biến thành mạnh như thế?” Thiên Tú hỏi.

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu.

Thiên Tú nói khẽ: “Nói rất dài dòng, sau này đang cùng ngươi nói tỉ mỉ. Đi theo ta!”

Nói xong, Thiên Tú đi ra ngoài điện đi.

Trong điện, Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi theo lên. Làm Dương Diệp cùng Thiên Tú ly khai đại bọc hậu, trong tràng khôi phục bình thường.

“Này”

Dương Liêm Sương kinh ngạc nhìn Viên Lão.

Viên Lão khẽ lắc đầu, “vô sự, hẳn là người nọ xuất thủ. Bằng không thì, chúng ta đều chết hết.”

“Thật mạnh!”

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: “Đại Thiên Vũ Trụ ta, còn có này nhóm cường giả!”

Viên Lão nhẹ gật đầu, “ta cũng không có nghĩ đến, bất quá, người này đến tột cùng là người nào vậy?”

Nói đến đây, Viên Lão mỗi ngày hơi nhíu.

Dương Diệp đi theo Thiên Tú đã đi ra đại điện, đến đến trong thành một mảnh trong mộ địa. Này vùng mộ địa, Dương Diệp đã từng tới. Nơi đây, mai táng Hư Linh Tộc chúng cường giả. Từ đối với này tộc tôn trọng, Dương Diệp hạ lệnh cấm chỉ bất luận kẻ nào một mình tới nơi này. Trong thành những người kia tự nhiên không dám vi phạm mệnh lệnh của hắn, bởi vậy, nơi đây ngược lại là rất an tĩnh.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: “A Tú, trong khoảng thời gian này ngươi đi đâu?”

Thiên Tú nói khẽ: “Đi tìm người, sau đó đã muốn kiện đồ vật.”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Ngươi có chút không giống!”

Thiên Tú mỉm cười, “không có gì, đúng rồi, ngươi đi qua Bất Tử Tộc?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Cảm giác như thế nào?” Thiên Tú hỏi.

Dương Diệp trầm giọng nói: “Bất Tử Tộc, rất mạnh, không phải Đại Thiên Vũ Trụ chỗ có thể chống đỡ.”

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên quay người nhìn về phía Dương Diệp, “Vậy ngươi không đầu hàng? Nếu như ngươi đầu hàng, dùng ngươi thiên phú cho thực lực, Bất Tử Tộc hẳn là sẽ không giết ngươi. Ngươi với bọn hắn mà nói, là một nhân tài khó được!”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Xoay người dễ dàng, nhưng mà, tưởng muốn đứng thẳng lưng lên cũng khó. Dương Diệp ta đầu hàng, Bất Tử Tộc sẽ không giết ta, ta đã đến trong Bất Tử Tộc, nếu như tiếp theo gặp được cường đại hơn Bất Tử Tộc chủng tộc, sau đó bọn hắn lại đây nói với ta, Dương Diệp, ngươi đầu hàng, chúng ta liền không giết ngươi”

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, “có đôi lời gọi, ‘yên tĩnh chết đói, cũng không ăn của ăn xin’. Ta cảm thấy, còn sống, muốn tôn nghiêm sống sót, ta đi Bất Tử Tộc, có lẽ có thể sống, nhưng mà, ngày sau muốn xem sắc mặt người làm việc, muốn nghe người mệnh lệnh, làm Dương Diệp ta không muốn làm sự tình, nói thật dễ nghe, gọi đắc lực giúp đỡ, nói khó nghe, chính là người ta con chó, người ta gọi Dương Diệp ta đi giết người đó, ta liền phải đi giết người đó. Như thế còn sống, có ý nghĩa gì? Còn không bằng chết rồi.”

Ví dụ tốt nhất, giống như cái kia ngũ tổ, vì sống còn, cam nguyện làm Bất Tử Tộc chính là tay sai.

Đây không phải Dương Diệp hắn nguyện ý!

Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta không có nhìn lầm ngươi.”

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, “Vậy ngũ tổ, nếu có ngươi này tâm tình, đời này của bọn hắn, tưởng muốn tại tiến thêm một bước, cũng không phải việc khó gì. Đáng tiếc, bọn hắn đem tương lai quá xem trọng quá nặng đi.”

“Có ý tứ gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: “Bọn hắn quá chú trọng mình đại lộ. Này cũng không sai, cuối cùng đây là bọn hắn suốt đời tâm huyết. Nhưng mà, quá chú trọng, ngược lại chuyện xấu. Tựu giống với trong tay cát, ngươi cầm càng chặt, chúng liền chảy nhanh hơn. Đường lớn này cũng là như thế! Đạo Tổ kia cùng Nho Tổ kia, hai người thực lực sở dĩ cao hơn còn lại mấy tổ, nguyên nhân chủ yếu liền là bởi vì bọn hắn đem Đại Đạo nhìn cũng không phải nặng như vậy, bọn hắn càng coi trọng đấy, là mình nguyên tắc làm người, kỳ thật, cũng chính là thủ vững bản tâm của chính mình. Đáng tiếc, Đại Đạo trong lòng bọn họ, như trước có rất vị trí trọng yếu, bọn hắn không thể triệt để buông ra tâm tình, bằng không thì, sớm đã bước ra một bước kia!"

"Đại Đạo cùng bản tâm, xung đột?" Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú khẽ lắc đầu, "không xung đột. Với ngươi mà nói, không xung đột, ngươi Đại Đạo, chính là bản tâm của ngươi. Mà có người, nhưng không giống vậy. Bọn họ Đại Đạo, là trường sinh, đã làm cái mục tiêu này, bọn hắn thậm chí sẽ vi phạm bản tâm của chính mình. Thật tình không biết, bọn hắn đã cách mình Đại Đạo càng ngày càng xa."

Nói đến đây, nàng có chút dừng lại, sau đó lại nói: "Phụ thân ngươi không sai!"

"Hử?" Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ: "Phụ thân ngươi kỳ thật có thể đi càng xa, hơn bất quá đáng tiếc, hắn đã không muốn đi rồi. Nói đến có chút châm chọc, có thể đi người không muốn đi, không thể đi người, nhưng liều mạng bò lên phía trước, mà bò những người này nhưng lại không biết, bọn hắn bò chính là phản phương hướng."

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, "ngươi khó được địa phương, chính là thủ vững bản tâm. Bản tâm, chính là từ ta, tự mình, chính là chân ngã. Chúng ta sống ở trên đời này, ngoại giới nhân tố rất nhiều, trải qua càng nhiều, bảo trì bản tâm thì càng khó, mà mất đi bản tâm, cũng đã mất đi tự mình, lúc kia, ngươi liền đã không phải là ban đầu ngươi rồi."

Nói đến đây, nàng đi đến trước mặt Dương Diệp, sau đó tưởng muốn đập Dương Diệp bả vai, nhưng là phát hiện, chính mình vóc dáng quá thấp, lập tức, hắn chậm rãi bay lên, giờ phút này, nàng còn cao hơn Dương Diệp nữa cái đầu.

Dương Diệp: ""

Thiên Tú vỗ nhè nhẹ Dương Diệp bả vai, "Tổ Cảnh phía trên, chính là 'thực', đạo Chân Cảnh. Cái gọi là đạo Chân Cảnh, chính là Tổ Cảnh Cường Giả khám phá mê chướng, nhận thức tự mình, nhận thức bản tâm, nhận thức chân chính Đại Đạo. Phụ thân ngươi, kỳ thật một chân đã bước chân vào đạo Chân Cảnh, bất quá đáng tiếc, hắn không có lựa chọn bước ra mặt khác bán bộ. Ngươi cũng biết vì sao?"

Dương Diệp lắc đầu.

Thiên Tú nói khẽ: “Bởi vì trong lòng hắn có so với Đại Đạo càng người trọng yếu.”

Dương Diệp trầm giọng nói: “A Tú, ngươi nói như vậy, ta có nghi vấn, nếu như hắn vì trong nội tâm càng người trọng yếu mà không đi đạp cái kia bán bộ, cái kia hắn là như vậy tại tuân theo bản tâm, tuân theo tự mình, đã như vậy, hắn vì sao không có bước ra cái kia bán bộ?”

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, “muốn chết, chính là bản tâm của hắn.”

Dương Diệp thân thể cứng đờ.

Thiên Tú nói khẽ: “Hắn không vì nữ nhân yêu mến mà đi bước ra cái kia bán bộ, là tuân theo bản tâm, cho nên, thực lực của hắn vô cùng cường đại, không phải là đạo Chân Cảnh, thực lực nhưng không hề yếu đạo Chân Cảnh cường giả. Nếu như mẹ ngươi còn sống, hắn muốn bước ra một bước kia, giống như ăn cơm đơn giản như vậy. Nhưng mà, mẹ ngươi không có còn sống. Cái này ở trong lòng hắn, cái gọi là Đại Đạo, không có bất kỳ ý nghĩa gì rồi.”

Nói đến đây, Thiên Tú khẽ gật đầu, “phụ thân ngươi, là tính tình thật. Dễ như trở bàn tay Đại Đạo nói buông tha thì buông tha, phần này tính tình, hiếm thấy trên đời. Ta nghĩ, đây cũng là cái kia bởi vì sao sẽ tôn trọng cha ngươi nguyên nhân. Dùng thực lực của đối phương, là có thể tru sát cha ngươi, nhưng mà, đối phương cũng không có.”

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Người nọ, là Tiêu Dao tử sao?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “ta đã thấy phụ thân ngươi, cũng đã gặp hắn.”

“Hắn đã đến loại trình độ nào?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, mỉm cười, “ngươi cũng biết đại đạo của hắn?”

Dương Diệp lắc đầu.

Thiên Tú nói khẽ: “Đạo của hắn, chính là mạnh mẽ.”

“Mạnh mẽ?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói: “Trở nên mạnh mẽ, vì trở nên mạnh mẽ, hắn sẽ không ngừng đột phá chính mình, vì mạnh, hắn có thể bỏ qua hết thảy, tâm của hắn, chỉ có mạnh mẽ. Cho dù là kiếm đạo, cũng bất quá là hắn trở nên mạnh mẽ một cái công cụ mà thôi.”

Dương Diệp nói: “Dù cho Vô Địch, còn có ý nghĩa gì?”

“Ngươi sai rồi!”

Thiên Tú nói: “Cái hắn muốn không là vô địch, mà là đột phá, không ngừng đột phá chính mình. Đây là một phần cố chấp, một phần tâm tình. Nếu như hắn tưởng muốn Vô Địch, cái kia ngược lại không đáng sợ rồi. Đúng là loại này không muốn Vô Địch tâm cảnh, mới để cho hắn biến thành mạnh như vậy. Tại trong lòng ngươi, thân nhân trọng yếu nhất, mà ở trong lòng hắn, kiếm đạo trọng yếu nhất. Ngươi có thể vì thân nhân buông tha cho kiếm đạo, mà hắn vì kiếm đạo có thể buông tha cho thân nhân, nghiêm chỉnh mà nói, kỳ thật các ngươi cũng không có khác nhau.”

Dương Diệp cười khổ nói: “Ta đây vì sao yếu như vậy, mà hắn vì sao mạnh như vậy?”

Thiên Tú khẽ lắc đầu, “ngươi sai rồi!”

“Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: “Hắn ở vào tuổi của ngươi, không nhất định mạnh hơn ngươi. Ngươi bây giờ lấy chính mình đi so với hắn, hay là tại tự tìm phiền phức. Ngươi phải hiểu được, các ngươi, không phải là người cùng một thời đại. Chờ ngươi đã đến vào tuổi của hắn, hậu nhân nhìn ngươi, ngươi cũng giống như nhau Vô Địch.”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi nói như vậy, trong nội tâm của ta dễ chịu hơn.”

Thiên Tú hai tay chắp sau lưng, sau đó chậm rãi đi xa đi, “đi theo ta, cuộc sống của ta cũng không nhiều, thừa dịp còn có thời gian, ta dạy dỗ dạy dỗ ngươi.”

------oOo------

Chương 2231: Kiếm Vực Này, Quá Rác Rưởi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

“Thời gian không nhiều lắm?”

Lúc này, Dương Diệp chắn trước mặt của Thiên Tú, “A Tú, ngươi có ý tứ gì?”

A Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Không có gì!”

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, A Tú nhưng là lắc đầu, “chúng ta không có bao nhiêu thời gian. Đi theo ta!”

Nói xong, Thiên Tú trực tiếp biến mất ở xa xa.

Tại chỗ, Dương Diệp chau mày, trực tiếp nói cho hắn biết có chuyện gì sắp phát sinh. Nhưng mà, Thiên Tú này cũng không nguyện nói với hắn!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, sau đó đi theo lên.

Dương Diệp đi theo Thiên Tú lướt qua cái kia mộ địa, mộ địa phần cuối, là một chỗ bình nguyên, bình nguyên mênh mông bát ngát, căn bản nhìn không tới đầu.

Rời đi một hồi, Thiên Tú ngừng lại, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái.

Xùy~~!

Tại Dương Diệp cùng trước mặt Thiên Tú vùng bình nguyên kia đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một thềm đá thông đạo xuất hiện ở Dương Diệp cùng dưới chân của Thiên Tú.

Thiên Tú không nói gì, đi xuống.

Dương Diệp cũng theo đó đi theo.

Lòng đất có thế giới khác.

Ở đằng kia lòng đất, là một vô biên vô tận quảng trường khổng lồ, do không biết tên đá xanh xây thành quảng trường khổng lồ.

“Hư Linh Tộc đạo võ trận!”

Lúc này, Thiên Tú nói khẽ: “Nơi đây, là đã từng Hư Linh Tộc cường giả chỗ tu luyện.”

“A Tú, ngươi là người của Hư Linh Tộc, đúng không?”

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói.

Nghe vậy, Thiên Tú kia thân thể có chút dừng lại, trầm mặc một lát, nàng nhẹ gật đầu.

“Ta biết ngay!” Dương Diệp nói khẽ. Kỳ thật, hắn đã sớm suy đoán Thiên Tú này là người của Hư Linh Tộc rồi. Chẳng qua là không dám xác định, mà hiện tại xem ra, Thiên Tú này chính là Hư Linh Tộc người cuối cùng.

Thiên Tú đi tới cách đó không xa, chỗ đó, có một khối bồ đoàn, trên bồ đoàn, sớm đã che kín bụi bặm.

Nhìn một chút, Thiên Tú ánh mắt dần dần không có tiêu cự, làm như nhớ lại chuyện cũ.

Một bên, Dương Diệp cũng không có quấy rầy.

Một lát sau, Thiên Tú nói khẽ: “Đã từng nơi đây, thiệt nhiều thật nhiều người, bọn hắn có người, võ tu, có người tĩnh tu, cứ như vậy, một đời tiếp theo một đời, nhưng mà, có một ngày, hết thảy đều thay đổi.”

Nói đến đây, cặp mắt chậm rãi đóng lại.

Nửa khắc sau, Thiên Tú quay người, “Tiểu Bạch chứ?”

CHÍU... U... U!!

Một đạo bạch quang ở giữa sân chợt lóe lên, ngay sau đó, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt Thiên Tú. Nhìn xem Tiểu Bạch, Thiên Tú trên mặt khó được xuất hiện một màn dáng tươi cười, nàng tay phải vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch, “đã lâu không gặp!”

Đối với Thiên Tú, Tiểu Bạch tự nhiên cũng là thích vô cùng, lập tức trôi dạt đến trên vai của Thiên Tú, sau đó tiểu trảo vỗ nhè nhẹ cái đầu nhỏ của Thiên Tú.

Thấy thế, Thiên Tú nụ cười trên mặt càng đậm.

Thiên Tú nhìn lướt qua bốn phía, “ta cũng cần một điểm Linh khí khởi động nơi này trận pháp.”

Tiểu Bạch tiểu trảo vung lên, trong chốc lát, vô số Linh khí hội tụ trong tràng.

Thiên Tú bấm tay một điểm, những cái kia Linh khí toàn bộ không vào bốn phía dưới sàn nhà, ngay sau đó, cả vùng rung động bắt đầu chuyển động, chỉ chốc lát, một đạo mong mỏng màn sáng xuất hiện ở bốn phía.

“Đem An Nam Tĩnh kia cũng kêu đi ra đi!” Lúc này, Thiên Tú nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó đem An Nam Tĩnh kêu lên.

Thiên Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó nói: “Hai người các ngươi có một cái khuyết điểm, khuyết điểm này, chính là đối với sức mạnh của bản thân khống chế.”

Nói xong, Thiên Tú tay phải chậm rãi nâng lên, sau đó đối với hai người nhẹ nhàng chúi xuống.

Trong chốc lát, hai người cảm giác trên người đè ép một mảnh bầu trời, vẻ này uy áp cường đại làm cho hai nhân khí đều hô không được.

Giơ tay nhấc chân, hủy thiên diệt địa!

Thiên Tú thu tay về, sau đó nói: “Nhìn thấy không? Lực lượng của ta, toàn bộ đã rơi vào trên thân các ngươi, cái này lực lượng, cũng không để cho mảnh thiên địa này không gian thừa nhận. Không gian, kỳ thật tương đương với một cái vô tuyến màng bảo hộ, lực lượng của chúng ta thẩm thấu không gian, sau đó chuyển di đến trên thân người, trong này, không gian đã nhận lấy một phần lực lượng, không gian phá toái, chính là đại biểu lực lượng của ngươi đại bộ phận đều bị không gian thừa nhận.”

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, lúc này, Thiên Tú lại nói: “Đây là một cái kỹ xảo, một cái nho nhỏ kỹ xảo. Mà cái kỹ xảo này nhưng không đơn giản, tưởng muốn dùng tốt cái kỹ xảo này, cần đối không gian có rất sâu nắm giữ, còn có đối với lực lượng của chính mình cũng phải có rất sâu nắm giữ. Thế tục có đôi lời, gọi thép tốt dùng đến trên lưỡi dao, này thép, chính là lực lượng của các ngươi, nếu như lực lượng của các ngươi không cần đến trên điểm quan trọng, là sẽ giảm bớt rất nhiều uy lực.”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên quay người một quyền hướng phía Dương Diệp chính là đấm ra một quyền.

Dương Diệp sắc mặt biến hóa, vội vàng đấm ra một quyền.

Ầm!

Quyền ra, Dương Diệp nắm đấm chỗ đi qua không gian trực tiếp rạn nứt ra, nhưng mà, làm quả đấm của hắn cùng quả đấm của An Nam Tĩnh tiếp xúc một chớp mắt kia, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến, thoáng qua, kia trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

“Cái này…” Dương Diệp kinh ngạc nhìn An Nam Tĩnh.

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua quả đấm của chính mình, không nói gì.

Lúc này, Thiên Tú kia ánh mắt đã rơi vào trên thân An Nam Tĩnh, “không hổ là cái thời đại này Võ Thần, ngươi này thiên phú, quả thực hiếm thấy!”

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: “Loại kỹ xảo này, đã từng ta cùng với hắn kỳ thật nắm giữ qua, bất quá, chúng ta cũng không có coi trọng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, loại lực lượng này kỹ xảo, kỳ thật hắn đã từng xác thực nắm giữ qua, nhưng mà, như An Nam Tĩnh nói, bọn hắn cũng không có đi coi trọng cùng nghiên cứu.

Thiên Tú nói khẽ: “Mười phần lực lượng, nếu như không dùng kỹ xảo này, khả năng chỉ có chín thành rơi xuống đối thủ của ngươi trên người, mà còn dư lại này một thành, kỳ thật thường thường là mấu chốt nhất. Này tựu giống với, kiếm đâm trên cánh tay, có thể có thể chỉ là tay cụt, nhưng mà, nếu là đâm ở trên cổ họng, cũng không phải là tay cụt, mà là toi mạng rồi.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía Dương Diệp, “tựa như vừa rồi, lực lượng của An Nam Tĩnh cũng không mạnh bằng ngươi, nhưng mà, nàng mười phần lực lượng, toàn bộ đã rơi vào trên thân ngươi, mà lực lượng của ngươi nhưng chỉ có tám thành tả hữu rơi vào nàng trên nắm tay, cho nên, ngươi bị đánh lui rồi. Mà một cái này đánh lui, khả năng đổi lấy chính là một cái tuyệt cảnh. Đơn giản mà nói, chính là chi tiết, cường giả chân chính, chú trọng đúng là chi tiết, mà chi tiết này các ngươi nhưng không để ý đến.”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đã minh bạch!”

Thiên Tú nói khẽ: “Các ngươi đều có đạo của chính mình, có con đường của chính mình, ta có thể dạy các ngươi đấy, chỉ có một ít kỹ xảo cùng kinh nghiệm, đương nhiên, những kỹ xảo này cùng kinh nghiệm với các ngươi mà nói, hẳn là phi thường hữu dụng đấy, ít nhất, có thể để cho các ngươi ít đi rất nhiều đường quanh co.”

An Nam Tĩnh đối với Thiên Tú ôm quyền, “xin chỉ giáo!”

Thiên Tú khẽ gật đầu, “ra tay!”

Dương Diệp chính yếu nói, An Nam Tĩnh kia nhưng là quay người đối với hắn chính là đấm ra một quyền.

Dương Diệp căn bản không kịp tưởng khác, lập tức chỉ có thể một quyền nghênh đón tiếp lấy.

Ầm!

Hai người nắm đấm vừa chạm vào mà phân, riêng phần mình lui về phía sau đem gần trăm trượng.

An Nam Tĩnh lại phải ra tay, lúc này, một bên Thiên Tú đột nhiên nói: “Ta là để cho ngươi ra tay với ta!”

Dương Diệp: “...”

An Nam Tĩnh trên mặt hiếm thấy hiện lên một vòng ửng đỏ, nhưng mà khôi phục rất nhanh bình thường, nàng quay người nhìn về phía Thiên Tú, sau một khắc, Chiến Thiên xuất hiện ở trong tay nàng, thoáng qua, thân hình run lên, đi tới trước mặt Thiên Tú kia, tiếp đó, trong tay Chiến Thiên trực tiếp mãnh liệt hướng phía Thiên Tú kia chính là vừa bổ.

Nhưng mà, này vừa bổ, Chiến Thiên kia cũng là bị Thiên Tú một tay cho gắt gao nắm.

Chiến Thiên kia không cách nào tại tiến nửa tấc!

Nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh lông mày nhíu lại.

Thiên Tú cong ngón búng ra.

Ầm!

An Nam Tĩnh liền người mang theo Chiến Thiên trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Dương Diệp thần sắc cực kỳ ngưng trọng lên. Thực lực của Thiên Tú này cũng không khỏi quá kinh khủng chút!

An Nam Tĩnh kia trong mắt cũng là tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng!

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, Thiên Tú giơ tay liền vung lên.

Ầm!

Cách đó không xa, Dương Diệp sắc mặt tím mặt đại biến, kia hai tay nắm kiếm mãnh liệt bổ tới trước.

Nhưng mà, kiếm còn chưa triệt để rơi xuống, kia liền trực tiếp bị một cỗ lực lượng kinh khủng chấn bay ra ngoài!

Thiên Tú chậm rãi hướng phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi đến, “Ta là tưởng nói cho các ngươi biết, thiên tài? Cái thế giới này, thiên tài rất nhiều nhiều nữa... Ta đã từng chính là một cái trong số đó. Thiên phú, vĩnh viễn còn lâu mới có thể với tư cách tự tin của chính mình cùng kiêu ngạo, hai người các ngươi con đường tương lai, còn rất dài, ánh mắt của các ngươi, muốn xem càng xa, hơn mà trong lúc này, các ngươi cần từng giây từng phút bảo trì một viên khiêm tốn tâm. Không nên coi chính mình là thiên tài, tựa như kẻ có tiền, chân chính kẻ có tiền, vĩnh viễn sẽ không nói mình rất có tiền, mà có được quyền thế ngút trời đấy, bọn hắn cũng sẽ không nói tự có quyền.”

Nói đến đây, nàng ngừng lại, sau đó lại nói: “Hai người các ngươi, thực chất bên trong đều có được niềm kiêu ngạo của chính mình cùng tự tin, một điểm này, không sai. Nhưng là bây giờ, ta cần các ngươi phải coi mình thấp hơn, ngươi càng xem mình thấp hơn, ngươi con đường tương lai thì sẽ càng xa. Hơn”

Trong thế tục, có thật nhiều sư phụ đang dạy đồ đệ lúc, đều nói cho đồ đệ là bất phàm dường nào, muốn tự tin, nhất định phải tự tin, cái này cũng không sai. Nhưng mà, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bất đồng.

Này hai người, cùng giai bên trong, hai người bọn họ căn bản không để bất kỳ ai ở trong mắt.

Nói thật dễ nghe là tự tin, nói không dễ nghe, cái kia chính là từ đầy.

Tự mãn!

Tựa như một chén nước, nếu như ly đầy nước, cái kia cái chén này ngay tại cũng không cách nào giả bộ nước vào.

Thiên Tú làm bây giờ, chính là đem cái chén này nước trống không.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trầm mặc.

Tự mãn?

Trong lòng tự hỏi, hai người bọn họ tự mãn sao?

Kỳ thật, là có.

Mặc kệ bọn hắn có thừa nhận hay không, tại Đại Thiên Vũ Trụ này một đời tuổi trẻ bên trong, ngoại trừ lẫn nhau, trong lòng hai người bọn hắn đã không có bất kỳ đối thủ.

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Một người Võ Đạo Chi Lộ có thể đi thật xa, quyết định ở tâm của hắn, các ngươi muốn thường xuyên tự vấn lương tâm, nếu như tâm tưởng thiên, cái kia con đường của ngươi thì sẽ đi thiên. Này tựu giống với trong thế tục rất nhiều tâm thuật bất chính người, những người này, cuối cùng đi cũng là đường tà đạo, đường nghiêng.”

Nói đến đây, nàng đi tới trước mặt của Dương Diệp, sau đó nói: “Nói nhiều như vậy đại đạo lý, đến điểm thực tế a. Đến, phóng xuất ra Kiếm Vực của ngươi!”

Kiếm Vực!

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực.

Lúc này, Thiên Tú tay phải nhẹ nhàng vung.

Ầm!

Dương Diệp Kiếm Vực ầm ầm vỡ vụn, hóa thành hư vô.

Dương Diệp sắc mặt lập tức trắng bệch.

Lúc này, Thiên Tú lắc đầu, “Kiếm Vực này, quá rác rưởi!”

Dương Diệp: “...”

...

------oOo------

Chương 2232: Kiếm Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đả kích!

Với Dương Diệp mà nói, thời khắc này đả kích không thể nghi ngờ là cuộc đời này của hắn bị lớn nhất một lần.

Kiếm Vực!

Hắn đã từng mạnh nhất át chủ bài, nhưng mà tại trước mặt Thiên Tú này, nhưng là như thế không chịu nổi một kích!

Cái này còn có để cho người sống hay không?

Một bên An Nam Tĩnh cũng là hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

Nàng giờ phút này cũng bị đả kích!

Nguyên bản, tại nàng cùng trong lòng Dương Diệp, bọn hắn cảm thấy hai người bọn họ nếu là liên thủ, trong trời đất này không có người nào là không thể đánh một trận.

Mà bây giờ, sự thật tàn khốc nói cho bọn hắn biết.

Hai người bọn họ, quá yếu!

Bất kể là Dương Diệp hay vẫn là An Nam Tĩnh, đều lần thứ nhất cảm giác mình là như thế yếu!

Lúc này, Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp nói: “Cái này là Kiếm Vực của ngươi?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu.

“Ngươi biết như thế nào vực sao?” Thiên Tú hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “không biết!”

Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó thấp giọng thở dài, “cũng không thể chỉ trách hai người các ngươi, ta đã từng tuy rằng thiên phú trác tuyệt, nhưng mà, đã có trong tộc cường giả chỉ điểm, rất nhiều đường quanh co, ta không có đi qua, nhưng mà, hai người các ngươi nhưng là đi không ít.”

Bị Thiên Tú nói như vậy, Dương Diệp đều cảm thấy có chút ủy khuất.

Hắn con đường đi tới này, ai bảo qua hắn cái gì? Dù cho có, những cái kia dạy người của hắn, cũng cũng không phải cường giả chân chính. Thật vất vả gặp cha mình, mà cha mình cũng là một siêu cấp cường giả, nhưng mà này cha đối với hắn nhưng là nuôi thả!

Chân chính nuôi thả a!

Ngoại trừ giúp hắn đối phó cái loại này hắn căn bản không có thể đối phó cường giả bên ngoài, còn lại chuyện gì, hắn đều được bản thân xong!

Đây chính là hắn lão thái độ của cha đối với hắn!

Kỳ thật, này mới có lợi, cũng có chỗ xấu. Chỗ tốt là, nuôi thả Dương Diệp, tâm tính cùng ý chí không có người thường chỗ có thể so sánh, bất kỳ cái gì khốn cảnh đều không đánh tới hắn, bởi vì khốn cảnh cùng nghịch cảnh, hắn đi rất nhiều nhiều nữa... Mà chỗ xấu chính là, hắn phải đi rất nhiều đường quanh co, rất nhiều chuyện, kể cả chính hắn kiếm đạo, đều được dựa vào chính hắn đi lục lọi.

Bất quá, nói tóm lại, Lợi nhiều hơn Hại!

Chuồng nuôi hổ, như thế nào cùng hoang dại hổ so sánh với?

Lúc này, Thiên Tú nói: “Vực, kỳ thật chính là họa mà thành lao.”

Dương Diệp lẳng lặng nghe, hắn biết, này có thể là hắn cải biến dĩ vãng biệt khuất vận mạng lúc sau.

Một bên An Nam Tĩnh cũng lẳng lặng nghe.

Thiên Tú hai tay hư chiêu, “cái thế giới này, là một cái vũ trụ, vũ trụ, ta lấy một thí dụ, vũ trụ là một gọi ‘Thiên Mệnh’ có lẽ có sáng tạo, nếu như nó có thể Sáng Tạo Vũ Trụ, chúng ta vì sao không có thể Sáng Tạo Vũ Trụ, vì vậy, rất nhiều người bắt đầu đi thử nghiệm, đi nghiên cứu, cuối cùng, ‘vực’ ra đời. Bất quá, rất nhiều ‘vực’ cũng chỉ là chỉ có bề ngoài, tác dụng không có chút nào lớn.”

“Tựa như Kiếm Vực của ta sao?” Dương Diệp nói khẽ.

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “Kiếm Vực của ngươi, gân gà vô cùng. Chân chính vực, chính là một cái Tiểu Vũ Trụ, mà sáng tạo ra cái này vực người, coi như là cái này vực chủ nhân, bao trùm vùng vũ trụ này phía trên. Mà ngươi vực sở dĩ như vậy gân gà, nguyên nhân chân chính là, ngươi vực, cũng không có từ chúng ta thân ở trong vũ trụ này độc lập đi ra, mà là vẫn còn chúng ta trong vũ trụ này, đây là một cái giả 'vực'. Khi có người lực số lượng lớn dùng rung chuyển vùng vũ trụ này lúc, ngươi này vực với bọn hắn mà nói, liền không có bất kỳ uy hiếp. Liền thực vũ trụ bọn hắn đều có thể rung chuyển, huống chi ngươi chuyện này vực?"

Dương Diệp nói khẽ: "Vậy làm sao bây giờ?"

Thiên Tú trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chân chính vực, ta cũng chưa bao giờ thấy qua, còn chính ta, cũng không có đi nghiên cứu qua loại này vực, với ta mà nói, cái này thật vũ trụ ta đều có thể bị phá huỷ không ít. Đương nhiên, cái này không có nghĩa là vực liền không mạnh, chân chính vực, tự thành vũ trụ, kia có được tuyệt đối lực lượng. Này tựu giống với, chúng ta ảo tưởng cái 'Thiên Mệnh' kia nếu như thật tồn tại, ngươi cảm thấy, chúng ta tại nó sáng tạo trong vũ trụ tại nó giao thủ, có bao nhiêu phần thắng?"

Dương Diệp khổ sở nói: "Nói như vậy, Kiếm Vực này ta, thật sự gân gà đến không có gì ý nghĩa?"

"Cũng không phải!"

Thiên Tú nói khẽ: "Ngươi trước kia dùng phương pháp kỳ thật có vấn đề, nếu như phương pháp này có vấn đề, vậy ngươi liền đổi một cái phương pháp."

"Phương pháp gì?" Dương Diệp liền vội hỏi.

Thiên Tú nói: "Ngươi lần nữa thi triển ra Kiếm Vực!"

Dương Diệp nhẹ gật đầu, vội vàng thi triển ra Kiếm Vực, trong chốc lát, một cỗ lực lượng vô hình xuất hiện ở bốn phía.

Phương viên vạn trượng bên trong, đều bị Dương Diệp Kiếm Vực bao phủ.

"Áp súc!"

Lúc này, Thiên Tú nói khẽ.

"Hử?" Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói: "Đưa ngươi Kiếm Vực phạm vi thu nhỏ lại."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó bắt đầu co rút lại Kiếm Vực, không đến một hồi, hắn Kiếm Vực co rút lại ngàn trượng tả hữu.

“Tiếp tục!” Thiên Tú mặt không biểu tình.

Dương Diệp chỉ có thể tiếp tục co rút lại.

Ngay từ đầu rất thuận lợi, nhưng mà, khi hắn Kiếm Vực co rúc lại ba ngàn trượng lúc, hắn phát hiện, hắn có chút cố hết sức. Cái này cố hết sức, là thân thể bên trên, còn có tinh thần đã thần hồn lên cố hết sức.

“Tiếp tục!” Thanh âm của Thiên Tú vang lên lần nữa.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tiếp tục co rút lại.

Cứ như vậy, nửa khắc sau, Dương Diệp Kiếm Vực lần nữa co rút lại ngàn trượng, nhưng mà, giờ phút này Dương Diệp trên trán nhưng là nổi lên mồ hôi hột lớn chừng hạt đậu.

Vừa rồi là có chút cố hết sức, bây giờ là rất cố hết sức.

“Tiếp tục!” Thiên Tú lại nói.

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó tiếp tục co rút lại, cứ như vậy, một khắc sau, Dương Diệp lần nữa co rút lại ngàn trượng, hiện tại, Kiếm Vực của hắn chỉ bao trùm chung quanh ngàn trượng khoảng cách. Mà giờ khắc này, Dương Diệp sắc mặt cũng trở nên cực kỳ tái nhợt.

“Còn chưa đủ, tiếp tục!” Thiên Tú thanh âm hơi lớn.

Hô!

Dương Diệp thở một hơi thật dài, tiếp tục co rút lại. Thời gian dần trôi qua, Dương Diệp sắc mặt từ trắng trở nên đỏ rồi. Cùng lúc đó, toàn thân hắn nhảy vô cùng vô cùng nhanh, dường như bị cái gì đang lôi kéo vậy

Mà giờ khắc này, Kiếm Vực của hắn đã áp súc đến trăm trượng.

“Có thể sao?” Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú.

“Tiếp tục!”

Thiên Tú lạnh lùng nhìn xem Dương Diệp, “ta không nói ngừng không cho phép ngừng!”

Dương Diệp khổ sở nói: “Ta cảm thấy cực hạn.”

Thiên Tú đạm thanh nói: “Yên tâm, coi như là thân thể ngươi đập nát, thần hồn tản đi, ta cũng có thể dùng Hồng Mông Tháp kia đưa ngươi cứu lại được!”

Dương Diệp: “...”

Cuối cùng, tại Thiên Tú lạnh lùng nhìn chăm chú, Dương Diệp tiếp tục co rút lại.

Rất nhanh, Kiếm Vực của Dương Diệp co rúc lại chỉ có mười đến trượng.

Mười trượng Kiếm Vực!

Mà giờ khắc này, An Nam Tĩnh kia lông mày nhưng là nhíu lại, bởi vì nàng phát hiện, giờ phút này không gian chung quanh nàng có chút không giống. Đến cùng ở đâu không giống với, nàng cũng nói không nên lời. Rất quái lạ cảm giác!

“Tiếp tục!” Thiên Tú nhìn thẳng Dương Diệp, thanh âm lạnh như băng vang lên.

Dương Diệp khổ sở nói: “A Tú, ta, ta đã đến cực hạn.” Giờ phút này, môi hắn đều cõng mình cắn nát. Mà trong đầu hắn, càng là tựa như có một khối bột nhão, ý thức mơ hồ, đó là Tinh Thần Lực thừa nhận lấy cực hạn.

A Tú quay người, “đã như vậy, đối với Kiếm Vực này khai phát, ngươi mời cao minh khác đi!”

Nói xong, A Tú liền muốn rời đi.

Lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Ta, ta co lại còn không được sao?”

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp mãnh liệt gầm lên giận dữ, sau đó tiếp tục co rút lại. Giờ phút này, Dương Diệp cả khuôn mặt cũng đã nhăn nhó.

Thống khổ!

Dương Diệp chưa bao giờ nghĩ tới, áp súc Kiếm Vực sẽ thống khổ như thế, loại thống khổ này, để cho hắn nhớ lại năm đó lần thứ nhất bị Mạc Lão dùng Hỏa bất ngờ Luyện Thân Thể lúc cảm giác. Lúc ấy, cũng là như như bây giờ vậy thống khổ!

Loại thống khổ này, thật sự tưởng làm cho người ta chết a!

Thiên Tú mặt không biểu tình, cứ như vậy nhìn chăm chú lên Dương Diệp.

Cứ như vậy, Kiếm Vực của Dương Diệp tầng tầng co rút lại, đến giờ phút này, Kiếm Vực của Dương Diệp chỉ có hơn một trượng!

Một trượng Kiếm Vực!

An Nam Tĩnh đã tại bên ngoài Kiếm Vực, mà giờ khắc này, An Nam Tĩnh chau mày, nàng cảm giác mình cùng Dương Diệp nhà không gian có rõ ràng khác nhau, có điểm giống hai thế giới cảm giác!

“Tiếp tục!”

Thiên Tú thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, trong mắt không có tình cảm chút nào sắc thái.

Dương Diệp cắn răng, tiếp tục áp súc.

Mà giờ khắc này, thân thể của hắn đã bắt đầu rạn nứt ra.

Máu tươi, không ngừng từ trong cơ thể hắn tuôn ra.

Lúc này, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, thấy một màn như vậy, Tiểu Bạch nước mắt một lần liền bừng lên, nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú trong mắt lạnh như băng lập tức biến mất, nàng đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, sau đó nói khẽ: “Thế gian cường giả, không người nào là ăn hết thế gian nỗi khổ mới đi tới đỉnh phong hay sao? Hắn nếu như ngay cả lấy điểm khổ đều ăn không vô, vậy hắn cũng không có sau đó.”

Tiểu Bạch ở đâu hiểu những thứ này? Nàng chỉ biết là, giờ phút này Dương Diệp xem ra rất thống khổ. Nàng thì bay đến trên người Dương Diệp đi, bất quá lại bị Thiên Tú cho ngăn cản, Thiên Tú vuốt vuốt nước mắt của Tiểu Bạch, “Tiểu gia hỏa đừng lo lắng, ta sẽ không làm thương tổn hắn!”

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp.

Giờ phút này, Kiếm Vực của Dương Diệp đã đậm đặc rúc vào cực hạn, dưới chân, giờ phút này Kiếm Vực này đậm đặc rúc vào dưới chân của Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là đậm đặc rúc vào chỉ có Dương Diệp nhà điểm ấy không gian.

Lúc này, Thiên Tú đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng duỗi ra một chỉ điểm tại trước ngực của Dương Diệp,

Ầm!

Một cỗ lực lượng đột nhiên từ Dương Diệp trước ngực chấn động mà ra, trong chốc lát, Thiên Tú kia cùng Tiểu Bạch trực tiếp bị chấn địa hướng về sau liên tục nhanh lùi lại, tại lui mười trượng trở lại về sau, Thiên Tú chân phải hướng về sau nhẹ nhàng điểm một cái, sau đó tay phải vung lên, trên thân nàng cỗ lực lượng kia lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Một bên, An Nam Tĩnh ngây ngẩn cả người.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nói khẽ: “Hắn là như thế này rồi.”

“Có ý tứ gì?” An Nam Tĩnh đi tới Thiên Tú bên cạnh, hỏi.

Thiên Tú nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, hai tay nắm thật chặt, hắn cả người đã vỡ ra, máu tươi vẫn còn không ngừng chảy.

Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, trong mắt xuất hiện một màn hứng thú, “có lẽ này không phải chân chính vực, nhưng, con đường này nhưng là đối với đấy. Hắn ngày sau hướng phía này đường đi xuống, nhất định có thể đi ra bản thân vực tới.”

An Nam Tĩnh chính yếu nói, lúc này, cách đó không xa Dương Diệp mãnh liệt mở mắt, trong chốc lát từng cái

Ầm!

Này vô biên vô tận dưới mặt đất đạo võ trận trong nháy mắt này trực tiếp hóa thành hư vô.

Một mảnh đen nhánh!

Nhưng mà, Dương Diệp nhà không gian lại như cũ tồn tại, cũng chỉ có cái kia chỗ không gian vẫn còn ở đó.

...

PS: Tháng này 15 số sẽ ở Bắc Kinh, mấy ngày nay sẽ bề bộn nhiều việc, mấy ngày nay khả năng không có cách nào khác viết chữ, cho nên, sớm bạo phát.

------oOo------

Chương 2233: Phần Thiên Chi Nộ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời khắc này Dương Diệp, phảng phất tại vũ trụ bên ngoài.

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đi tới trước mặt của Dương Diệp, nàng lần nữa duỗi ra một chỉ điểm tại trước ngực của Dương Diệp.

Xùy~~!

Một chỉ này rơi xuống, Dương Diệp không có việc gì, nhưng mà, Thiên Tú ngón tay nhưng là quỷ dị có chút hư ảo.

Thiên Tú thu ngón tay về, khẽ gật đầu, "xác thực có chút ý tứ."

Lúc này, Dương Diệp mở mắt, trong tràng khôi phục bình thường.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là thẳng tắp té xuống.

Tiêu hao!

Vừa mới cái kia áp súc, làm cho trên dưới toàn thân hắn đều chi nhiều hơn thu.

Cực hạn!

Chân chính cực hạn!

Dương Diệp trong cơ thể, Hồng Mông Tháp tự tin vận chuyển, sẽ phải trị liệu Dương Diệp, mà lúc này, Thiên Tú tay phải hướng phía Dương Diệp cách không nhất điểm, Dương Diệp trong cơ thể, Hồng Mông Tháp kia trực tiếp bị đứng yên tại chỗ.

Thiên Tú đạm thanh nói: "Cực hạn này mỏi mệt, đối với hắn mới có lợi, để cho hắn nhiều tự nghiệm thấy một hồi."

Hồng Mông Tháp kia biết rõ Thiên Tú không có ác ý, lập tức khẽ run lên, sau đó không có ở phóng thích Hồng Mông Tử Khí.

Thiên Tú thu tay về, sau đó nàng nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng đang nhìn nàng.

"Ngươi nói một chút!" Thiên Tú nói khẽ.

An Nam Tĩnh nói: “Xin chỉ giáo!”

“Ngươi đi theo ta!”

Thiên Tú nói xong, kia quay người rời đi.

An Nam Tĩnh do dự một chút, cũng liền vội vàng đi theo lên.

Lúc này, Tiểu Bạch chỉ chỉ cách đó không xa nằm dưới đất Dương Diệp, Thiên Tú mỉm cười, “hắn không có việc gì!”

Tiểu Bạch vẫn còn có chút lo lắng.

Thiên Tú cười cười, “Được, theo ngươi.”

Thanh âm rơi xuống, nàng bàn tay như ngọc trắng nhẹ nhàng vung lên, một cỗ lực lượng lập tức bao phủ Dương Diệp, sau đó cỗ lực lượng này kéo Dương Diệp đi theo phía sau các nàng.

Thiên Tú mang theo An Nam Tĩnh cùng Tiểu Bạch đi tới một chỗ tan hoang trước cung điện, cung điện bốn phía, đổ nát thê lương, cỏ dại vô số, có chút cây cỏ, đã có hơn một trượng đến cao. Liếc mắt nhìn qua, hết sức hoang vu.

Thiên Tú nhìn xem này cũ nát cung điện thật lâu không nói.

Làm như đã nhận ra tâm cảnh của Thiên Tú, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt vuốt bờ vai của Thiên Tú, Thiên Tú thu hồi suy nghĩ, mỉm cười, sau đó tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong chốc lát, cung điện kia bốn phía cỏ dại toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Thiên Tú ôm Tiểu Bạch đi vào trong cung điện, An Nam Tĩnh cũng theo đó đi vào theo.

Trong điện.

Tại đại điện rất tường bích phía trước bên trên, vẽ lấy một nữ tử, một tên đang mặc màu xanh biếc quần dài nữ tử, tại trong tay cô gái, nắm một thanh kỳ dị vũ khí.

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Họa bích lên nữ tử, chính là Hư Linh Nữ!

Thiên Tú nói khẽ: “Nha đầu, ngươi thiên phú trác tuyệt, hiếm thấy trên đời, nhưng mà, tâm của ngươi nhưng không cách nào một lòng.”

“Hử?” An Nam Tĩnh khó hiểu.

Thiên Tú quay người nhìn thẳng An Nam Tĩnh, “tại trong lòng ngươi, Dương Diệp trọng yếu nhất, hay vẫn là võ đạo trọng yếu nhất?”

An Nam Tĩnh không trả lời thẳng, mà là nhìn về phía một bên nằm Dương Diệp, “tại trong lòng hắn, ta trọng yếu, hay vẫn là kiếm đạo trọng yếu?”

Thiên Tú trên bờ vai, Tiểu Bạch chỉ một cái An Nam Tĩnh, khắp khuôn mặt là vẻ kiên định.

Quen thuộc nhất Dương Diệp người, ngoại trừ Tử Nhi, không ai qua được Tiểu Bạch!

An Nam Tĩnh mỉm cười, “quân không phụ ta, ta làm sao có thể thua quân?”

Thiên Tú nói: “Ngươi đã đạt tới Thánh Nhân Giai đỉnh phong, cũng đạt tới trước mắt ngươi võ đạo cực hạn, nhưng mà, trong lòng ngươi có một chữ ‘tình’ ràng buộc, nếu như ngươi quên mất Dương Diệp, giờ phút này, ngươi sẽ trực tiếp chứng nhận tổ. Thực lực của ngươi, ngươi võ đạo, đem phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất!”

An Nam Tĩnh lắc đầu, “đây không phải là ta.”

Thiên Tú đột nhiên nở nụ cười.

Thiên Tú mỉm cười nói: “Nha đầu, đời này của ta, có rất ít người có thể để cho ta coi trọng, cho dù là Hư Linh Tộc ta đã từng hết sức chói mắt mấy vị thiên tài, cũng không bằng ngươi cùng Dương Diệp. Ngươi cũng biết vì sao?”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú chỉ ngực của chính mình, “tâm, bản tâm. Chúng ta tu hành, kỳ thật dài đúng là tâm, tâm càng mạnh, tín niệm liền càng mạnh, người cũng sẽ càng mạnh. Rất nhiều người, ngay từ đầu có thể thủ vững bản tâm, nhưng mà, thời gian dần trôi qua, tâm của bọn hắn sẽ bị lạc. Này tựu giống với, một người nam nhân, cùng khổ lúc, hắn cùng với bên người làm bạn thê tử của hắn có thể tương cứu trong lúc hoạn nạn, tương thân tương ái, mà khi hắn với hắn thiên thăng chức rất nhanh về sau, hắn có quyền, có tiền, có hai thứ này, đã từng hắn không có được, hiện tại cũng có thể được, mắt của hắn sẽ thành, tâm sẽ thành.”

Nói đến đây, nàng khẽ lắc đầu, “tâm biến về sau, hắn sẽ muốn càng nữ nhân xinh đẹp, thậm chí nhiều hơn nữ nhân xinh đẹp.”

An Nam Tĩnh trầm giọng nói: “Này là nhân tính.”

Thiên Tú khóe miệng hơi cuộn lên, “ngươi nói rất đúng, tham lam, ích kỷ, đây chính là nhân tính. Mà hai người các ngươi, đi cho tới bây giờ một bước này, vẫn như cũ có thể thủ vững bản tâm, không vì lực lượng cường đại sở mê, một điểm này, để cho ta rất là yêu thích. Không nên chê ta dài dòng, những vật này, so với tăng lên thực lực của các ngươi càng hữu dụng, tăng thực lực lên, chỉ là một lúc, tăng lên tâm tình, nhưng là chuyện cả đời.”

An Nam Tĩnh do dự một chút, sau đó lại nói: “Ngươi là ở nói rõ hậu sự?”

Nàng càng ngày càng có loại cảm giác này.

Thiên Tú mỉm cười, “ngươi ngược lại là trắng ra. Kỳ thật, ngươi nói như vậy, cũng coi như không sai. Thời gian của ta cũng quả thực không nhiều lắm, phải nói, thời gian của mọi người cũng không nhiều. Tại thế gian này, còn có hai chuyện có thể để cho ta để trong lòng, đệ nhất kiện là báo thù. Đệ nhị kiện...”

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp còn có trên bả vai Tiểu Bạch, “đệ nhị kiện, chính là các ngươi. Xích Tử chi Tâm, ưa thích liền là ưa thích, để trong lòng hay là tại ý, vì thân nhân, thà rằng cùng người trong thiên hạ là địch, tánh tình như vậy thiếu niên, ta thích; Thuần khiết chí thiện, tâm tính thiện lương, vô tư vô ác, đối xử mọi người dùng thành, như thế Linh vật, cũng là ta thích đấy. Cho nên, ta hy vọng các ngươi có thể hảo hảo đấy!”

Này nói, hiển nhiên là Tiểu Bạch cùng Dương Diệp.

Tiểu Bạch mỉm cười, sau đó cái ót cọ xát đầu của Thiên Tú.

Thiên Tú mỉm cười, nàng quay người đi tới cái kia trước đại điện mặt vách tường kia bức họa trước, nhìn xem bức họa hồi lâu, Thiên Tú khẽ lắc đầu, tay phải vung lên.

Xùy~~!

Vách tường đột nhiên phân giải, một cái lối đi xuất hiện ở trước mặt nàng.

Thiên Tú phải tay khẽ vẫy.

Xùy~~!

Tại lối đi kia ở chỗ sâu trong, một đạo hồng mang từ trong đó điện xạ mà đến, hồng mang thế tới giống như núi lửa bộc phát, uy thế cường đại trực tiếp làm cho Thiên Tú sau lưng An Nam Tĩnh liên tục nhanh lùi lại.

An Nam Tĩnh trong mắt, tràn đầy kinh hãi!

Ầm!

Lúc này, cái kia hồng mang đột nhiên bị Thiên Tú một tay nắm chắc, hồng mang tản đi, một cây trường thương xuất hiện ở Thiên Tú trong tay.

Súng dài hơn một trượng, dao như Thu Sương, phong giống như kiêu dương, thân điêu nhất Long nhất Phượng, thân thương toàn thân đỏ thẫm, hình như có dung nham lưu động, nơi bá súng, khảm có khắc một mai Xích Hồng Châu Tử, hạt châu phía trên, một đám hắc khí chậm rãi phiêu đãng.

“Đây là?” An Nam Tĩnh nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú mỉm cười, “Phần Thiên Chi Nộ.”

“Phần Thiên Chi Nộ?” An Nam Tĩnh trong mắt, xuất hiện một màn khác thường sắc thái.

Thiên Tú cầm trong tay trường thương, nhìn về phía An Nam Tĩnh, “tại Hư Linh Tộc ta lúc trước, có ngũ đại thánh khí cùng ngũ đại Ma khí. Những thứ này, phần lớn đều đã rơi vào Thủy Nguyên Tộc trong tay. Ta đừng nói bọn họ. Thủy Nguyên Tộc về sau, Hư Linh Tộc ta đã từng cả tộc chế tạo ra hai kiện Thần vật, đệ nhất kiện, chính là Hoàng Tuyền Thiên Mệnh. Mà đệ nhị kiện, chính là Phần Thiên Chi Nộ này. Biết rõ này vật như thế nào hình thành sao?”

An Nam Tĩnh lắc đầu.

Thiên Tú nhìn xem trường thương trong tay, nói khẽ: “Hư Linh Tộc ta, rút lấy vô số hành tinh nham thạch nóng chảy, cũng hội tụ cả tộc chi Thiên Tài Địa Bảo, sau đó lại dùng Vạn Cổ Dung Nham lửa tiến hành bất ngờ luyện, Vạn Cổ Dung Nham này, nói như thế, tại Thiên Địa Linh Hỏa bên trong, tại năm đó ta thời đại, nó sắp xếp thứ nhất, nếu như đặt ở cả Đại Thiên Vũ Trụ trong lịch sử, nó gần thứ Dương Diệp trong cơ thể Ly Hỏa.”

Nói đến đây, nàng nhìn về phía trường thương trong tay, “Vạn Cổ Dung Nham bất ngờ luyện, nhưng mà không có nghĩ tới là, Vạn Cổ Dung Nham này cuối cùng nhưng là cùng thương này hòa thành một thể. Bất quá, điều này cũng làm cho được thương này đã xảy ra một cái lột xác. Thương này chi uy, không kém ngũ đại Ma khí trong mấy thứ, đương nhiên, không cách nào cùng đệ nhất đệ nhị cái kia khác nhau so sánh với.”

Nói xong, nàng đem trong tay Phần Thiên Chi Nộ đưa cho An Nam Tĩnh.

“Cho ta?” An Nam Tĩnh nhìn xem Thiên Tú, hỏi.

Thiên Tú mỉm cười, “không cho ngươi, chẳng lẽ cho Dương Diệp? Hắn lại không dùng thương!”

An Nam Tĩnh trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó duỗi tay nắm chắc Phần Thiên Chi Nộ kia, nhưng mà, nàng vừa mới cầm chặt, tay của nàng chính là trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực.

Nhưng mà, An Nam Tĩnh chẳng qua là nhíu mày, cũng không có buông tay.

Nàng cứ như vậy nắm Phần Thiên Chi Nộ.

Gắt gao nắm!

Nhìn thấy một màn này, Thiên Tú khẽ gật đầu, trong mắt có một vòng tán thưởng, “nếu như ngươi vừa rồi buông tay, như vậy ngươi cùng nó, liền vô duyên.”

Vừa nói, nàng bấm tay một chút tại Phần Thiên Chi Nộ kia trên người.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Phần Thiên Chi Nộ kịch liệt run lên, quanh thân hỏa diễm dần dần đều dịu xuống một chút đi.

Thiên Tú nhìn xem Phần Thiên Chi Nộ kia, “nàng sẽ không bôi nhọ ngươi, hảo hảo đi theo nàng, không muốn chơi những cái kia có hay là không, bằng không thì, ta liền đem ngươi vĩnh viễn niêm phong cất vào kho ở chỗ này.”

Trong thanh âm, mang theo một tia lạnh như băng.

Hiển nhiên, Phần Thiên Chi Nộ này đã từng bị sửa chữa qua.

Kỳ thật, An Nam Tĩnh cũng không biết, lúc trước Phần Thiên Chi Nộ này xuất thế về sau, là bực nào không ai bì nổi, tại trong Hư Linh Tộc, coi trời bằng vung, thậm chí ngay cả quyền uy của Thiên Tú cũng dám khiêu chiến, vì vậy, nó bị sửa chữa.

Này một phong ấn, liền phong ấn cho tới bây giờ!

Này vô số năm qua, Phần Thiên Chi Nộ này là bực nào phẫn nộ, nhưng mà, nó giận không dược. Mặt đối trước mắt Thiên Tú này, nó chút nào giận không dược.

Sợ đến tận xương tủy!

Không có ai biết nó lúc trước là thế nào bị sửa chữa đấy!

Nó, bị Thiên Tú đánh chính là thiếu chút nữa liền linh trí đều tiêu tán!

Lúc này, Thiên Tú nhìn về phía An Nam Tĩnh, “thương này có chút bướng bỉnh, bất quá, Ta tin tưởng năng lực của ngươi. Dùng được rồi, nó sẽ trở thành lòng tốt của ngươi giúp đỡ. Nó...”

Nói đến đây, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, giờ phút này, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra.

Dương Diệp đứng lên, chính yếu nói, lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, ánh mắt xuyên thấu không gian, đi tới Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Chỗ đó, một cái chân đạp đi ra.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Tú nhíu mày, kia trong mắt hiện lên vẻ lạnh như băng, “cút cho ta trở về!”

Thanh âm rơi xuống, kia giữa lông mày, một đạo ánh sáng âm u bắn nhanh ra như điện.

Giờ khắc này, thiên địa tĩnh mịch!

...

------oOo------

Chương 2234: Quê Hương Của Ngươi, Ta Đi Qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ, Thiên Tú cái kia u quang vừa mới đến cánh cổng ánh sáng chỗ vị trí, một cái tay chính là từ trong đó dò ra, sau đó một chỉ điểm tại này u trên ánh sáng.

Ầm!

Cái kia u quang ầm ầm nổ, nhưng mà, trong cửa sáng kia người cũng bị chấn động trở về.

Cánh cổng ánh sáng chỗ khôi phục bình tĩnh.

Qua hồi lâu, một giọng nói từ trong đó truyền ra, “Trước kia còn không xác định, hôm nay, ta ngược lại thật ra xác định. Nguyên lai, ngươi đúng là đang nhắm vào Bất Tử Tộc ta.”

Hư Linh Đại Lục, trong cung điện, Thiên Tú mặt không biểu tình, giơ tay liền vung lên.

Xùy~~!

Một u quang xuyên qua tầng lớp không gian đi thẳng tới Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, sau đó đánh vào cái kia quang trên cửa.

Ầm!

Cánh cổng ánh sáng kịch liệt run lên, sau đó dần dần hư ảo.

Mà đúng lúc này, một cỗ khí đen đột nhiên từ quang trong cửa tràn ra, ngay sau đó, hắc khí kia đem cánh cổng ánh sáng bao trùm, thoáng qua, cái kia cánh cổng ánh sáng triệt để biến mất không thấy gì nữa.

“Chờ!”

Bốn phía, một giọng nói đột nhiên vang lên, nhưng mà rất nhanh khôi phục lại bình tĩnh.

Hư Linh Đại Lục, trong cung điện.

Thiên Tú thu hồi ánh mắt, sau đó đạm thanh nói: “Bọn hắn muốn đi ra!”

“Bất Tử Tộc sao?” Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ tuy mạnh, nhưng uy hiếp còn không phải đặc biệt lớn, tiếp theo, Bất Tử Tộc cường giả chân chính liền là muốn đi ra, khi đó, Đại Thiên Vũ Trụ này mới thật sự là phải xong rồi.”

Dương Diệp nói: “Đối phương vừa mới chịu đi ra?”

Thiên Tú khẽ gật đầu.

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói khẽ: “Ngươi có năng lực làm cho đối phương không đi ra!”

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: “Bất quá là tạm thời. Các ngươi còn cần một quãng thời gian, ta cho các ngươi tranh thủ một chút thời gian.”

Dương Diệp trầm mặc.

Thực lực của Thiên Tú này, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều nhiều nữa...!

Chân chính thâm bất khả trắc!

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Đến nói một chút Kiếm Vực của ngươi. Kiếm Vực, ta cho ngươi tìm một con đường mới, ngươi sau này có thể dựa theo cái này đường tới đi. Vực, chính là một thế giới mới, nhưng mà, dùng thực lực của ngươi, ngươi còn vô pháp tại đây trong vũ trụ thành lập một thế giới hoàn toàn mới, đương nhiên, cái này không có nghĩa là ngươi sau này không được, bất quá, thời khắc này ngươi, là tuyệt đối không làm được. Loại tình huống này, ngươi có thể từ mình mở mới!”

“Mình mở mới?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “ngươi có thể dùng ngươi bản thân làm cơ sở, để cho chính ngươi biến thành một cái vực, đơn giản mà nói, để cho chính ngươi độc lập với vũ trụ này ra, khi ngươi vực áp súc đến ngươi bản thân lúc, ngươi cũng đã độc lập với thế giới này ra, cùng lúc đó, lực lượng áp súc, làm cho một khắc kia ngươi có được sức mạnh cực kỳ mạnh.”

“Độc lập ở ngoài thế giới? Tác dụng?” Dương Diệp hỏi nghi vấn của chính mình.

Thiên Tú cười nói: “Ngươi có thể cho là như thế, cái thế giới này, là một vòng tròn, mà đem ngươi Kiếm Vực áp súc với bản thân lúc, thời điểm này, ngươi liền nhảy ra cái vòng tròn này. Ngươi không bị mảnh thiên địa này quy luật hạn chế, ví dụ như, mảnh thiên địa này đập nát, mà ngươi không chết. Trừ lần đó ra, nếu như ngươi đối với cái vòng này người ra tay, sẽ có hiệu quả. Bởi vì ngươi vực, cao hơn thế giới này hết thảy quy luật, không tin, ngươi có thể tại thử xem!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "A Tú, đang thử lúc trước, ta còn có một vấn đề. Vì cái gì ta muốn đem Kiếm Vực áp súc với bản thân, mới có hiệu quả như thế?"

Thiên Tú nói khẽ: "Cái này cùng thực lực của ngươi có quan hệ. Ngươi muốn đem chính mình từ cái mảnh này trong vũ trụ tách ra, có thể miễn cưỡng làm được, nhưng mà, ngươi nếu muốn đem vùng vũ trụ này không gian cùng chung tách ra, này còn không phải là ngươi hiện tại có thể làm được. Nếu như có một ngày, ngươi có thể tùy ý đem một vùng vũ trụ liền chia lìa đến mình vực bên trong, khi đó, trong vũ trụ này, cơ bản không ai có thể là đối thủ của ngươi. Này tựu giống với, ngươi đang ở đây của ta sân nhà, tại quy tắc của ta bên trong cùng ta chiến đấu, ngươi làm sao có thể thắng?"

"Khi đó liền vô địch sao?" Dương Diệp nói khẽ.

"Võ Đế?"

Thiên Tú đột nhiên lắc đầu cười cười, "ngươi mơ mộng hão huyền thật."

"Hử?" Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ: "Vô Địch, là không tồn tại. Không có người nào có thể làm được vô địch chân chính, trong mắt của ta, Vô Địch, là một loại tâm tình, là một loại khí thế. Ngươi bây giờ thử xem ngươi vực, thừa dịp còn có thời gian, ta giúp ngươi điều chỉnh điều chỉnh."

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó lần nữa bắt đầu co rút lại Kiếm Vực.

Lúc này đây so với trên thứ yếu dễ dàng hơn nhiều, bất quá, vẫn như cũ không dễ chịu. Không đến một hồi, sắc mặt hắn chính là biến thành trắng bệch.

Rất nhanh, Dương Diệp đem Kiếm Vực rúc vào trên người của chính mình, giờ phút này, Dương Diệp nhà không gian đã cùng trong tràng Thiên Tú còn có không gian của An Nam Tĩnh không giống vậy. Bất quá, Dương Diệp toàn bộ người nhưng là cực kỳ khó chịu.

Cảm giác gì?

Giờ phút này cảm giác của hắn chính là có đồ vật gì đó áp trên người hắn, muốn đè hắn bạo!

Lực lượng!

Cái này là Kiếm Vực áp súc sau lực lượng, những lực lượng này toàn bộ đậm đặc rúc vào trên thân hắn, có thể tưởng tượng, giờ phút này trên thân hắn thừa nhận lực lượng là khủng phố dường nào!

Lúc này, Thiên Tú nhìn về phía An Nam Tĩnh, “ra tay với hắn, dùng toàn lực!”

An Nam Tĩnh có chút trầm ngâm, sau đó nắm tay trong Phần Thiên Chi Nộ đối với Dương Diệp mãnh liệt đất chính là đâm một cái.

Xùy~~!

Súng ra, mũi thương một đốt lửa thoáng hiện, sau một khắc, này đốt lửa giống như núi lửa bộc phát, bạo phát ra sức mạnh cực kỳ khủng bố hướng phía Dương Diệp bao phủ mà đi.

“Sử dụng kiếm!” Lúc này, thanh âm của Thiên Tú tại Dương Diệp trong đầu vang lên.

Dương Diệp mở choàng mắt, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, kia nắm kiếm mãnh liệt hướng phía trước chính là vừa bổ.

Một màn quỷ dị xuất hiện.

Xùy~~.

Kiếm của Dương Diệp vừa dứt, một đạo kiếm khí trực tiếp xuyên qua An Nam Tĩnh một thương thả ra lực lượng, sau đó lập tức đi tới trước mặt của An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh sắc mặt đại biến, giờ phút này, nàng đã không kịp phản kích, bởi vì nàng cũng thật không ngờ có thể như vậy, lập tức tâm niệm vừa động, Thần Tộc kia tặng đưa cho Chiến Thuẫn của nàng chắn trước mặt của nàng.

Nhưng mà, đạo kiếm khí kia, trực tiếp xuyên qua Chiến Thuẫn kia, lập tức đánh vào trên thân An Nam Tĩnh.

Ầm!

An Nam Tĩnh ở giữa bị một kiếm này chấn bay đến phía ngoài cung điện, ngoài cung điện, An Nam Tĩnh không ngừng hướng phía sau liên tục nhanh lùi lại, tại khóe miệng, máu tươi không ngừng tuôn ra. Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên xuất hiện tại An Nam Tĩnh sau lưng, nàng tay phải nhẹ nhàng điểm một cái điểm vào An Nam Tĩnh phía sau lưng, An Nam Tĩnh lập tức ngừng lại, trên người nàng cái kia cỗ kiếm khí lực lượng cũng lập tức biến mất.

Sau khi dừng lại, An Nam Tĩnh lau khóe miệng máu tươi, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, mà giờ khắc này, Dương Diệp đã ngã trên mặt đất.

“Hắn...” An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Thiên Tú.

Thiên Tú nói khẽ: “Hắn còn không thể chịu đựng cùng nắm giữ cái kia áp súc sau Kiếm Vực lực lượng, đây là cắn trả.”

An Nam Tĩnh trầm mặc một lát, sau đó nói: “Vừa rồi một kiếm kia, vì sao...”

Thiên Tú cười nói: “Rất khiếp sợ?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu.

Thiên Tú nói khẽ: “Cái này là vực chỗ đáng sợ, nó coi thường cái thế giới này quy luật, triệt triệt để để coi thường, bởi vậy, lực lượng của nó có thể hoàn toàn rơi trên người ngươi.”

“Khó giải?” An Nam Tĩnh hỏi.

“Tự nhiên không phải là!”

Thiên Tú nhìn nhìn tay phải của chính mình, nàng tay phải chậm rãi nắm chắc, “lực lượng của hắn, có thể coi thường mảnh thiên địa này tất cả quy luật, nhưng mà, đã đến ta tầng thứ này, lực lượng của chúng ta, tương tự có thể làm được, chỉ có điều, chúng ta không phải là coi thường những thứ này quy luật, mà là cưỡng ép phá vỡ những thứ này quy luật, cùng hắn, vẫn có bản chất khác biệt. Mà lực lượng của ngươi nhưng là tạm thời không cách nào làm được, cho nên, vừa rồi ngươi không có ngăn trở hắn một kiếm kia!”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Chờ hắn lúc nào có thể chia lìa thế giới của người khác thành vì mình vực, khi đó hắn, mới tính là một tuyệt thế cường giả chân chính. Hắn hiện tại, bất quá là có chút mạnh mẽ mà thôi.”

Thanh âm rơi xuống, nàng bấm tay một điểm, một cái Hắc Sắc Quyển Trục đã rơi vào trước mặt của An Nam Tĩnh.

“Đây là?” An Nam Tĩnh khó hiểu.

Thiên Tú nói: “Hư Linh Tộc ta truyền thừa, tất cả truyền thừa, ở trên, có đối với võ đạo giải thích, cũng có đối với cái khác đạo giải thích, càng có đối với tất cả loại sức mạnh khống chế cùng nắm giữ giải thích, ngươi có thể nghĩ tới, mặt trên của nó đều có. Trừ lần đó ra, mặt trên còn có của ta chú giải, một ít không tốt cùng tốt, ta đều có tách ra cùng chú giải, nếu như ngươi có thể đem hấp thu, không ngoài mười năm, dùng thiên phú của ngươi, ngươi sẽ trở thành trong bầu trời này một trong cường giả nhất.”

Nói đến đây, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta chỉ có một yêu cầu, chính là ngày sau ngươi truyền cho hậu nhân lúc, nói cho đối phương biết, đây là Hư Linh Tộc truyền thừa, cái này là đủ.”

An Nam Tĩnh nhìn về phía Thiên Tú, “ngươi...”

Thiên Tú khẽ lắc đầu, “ta nghĩ an tĩnh một chút, ngươi chiếu cố tốt hắn, chờ hắn sau khi tỉnh lại, cùng hắn cùng một chỗ tu luyện, thời gian của các ngươi cũng không nhiều, đừng lãng phí, đặc biệt là hắn, để cho hắn mau chóng quen thuộc áp súc Kiếm Vực, chỉ có như vậy, ngày sau tại gặp được cùng loại ta cường giả loại này lúc, mới không còn liền sức hoàn thủ cũng không có. Mà ngươi, cũng cần phải mau sớm hấp thu quyển trục bên trong truyền thừa, nhớ kỹ một điểm, quyển trục bên trong hết thảy, ngươi có thể hấp thu, có thể mượn nhờ, nhưng mà, không nên đi cải biến nòng cốt của chính mình võ đạo. Bằng không thì, đến lúc đó đem ngươi đi con đường của người khác, cái này ngược lại rơi tầm thường.”

Nói xong, nàng chậm rãi đi ra đại điện.

Trong điện, An Nam Tĩnh nắm tay trong quyển trục, thật lâu không nói.

Tâm tình có chút trầm trọng!

Thiên Tú đã đi ra cung điện, hướng phía trong thành đi đến, đi ngang qua một góc đường lúc, một ông già đứng ở Thiên Tú cách đó không xa, lão giả đối với Thiên Tú có chút thi lễ.

Lão giả này, đúng là Thiên Cơ Lão Nhân kia.

Tại Thiên Cơ Lão Nhân bên cạnh, còn có một nữ tử, đúng là Dương Liêm Sương kia.

“Xin tiền bối chỉ điểm!” Thiên Cơ Lão Nhân lần nữa đối với Thiên Tú cung kính thi lễ.

Thiên Cơ Lão Nhân biết, đây là hắn cả đời này cơ hội duy nhất. Cơ hội này, hắn tự nhiên sẽ không bỏ qua, cho nên, hắn đã đến.

Thiên Tú nhìn thoáng qua Thiên Cơ Lão Nhân, có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Thiên có cửu trọng, mà có chín chi, tinh tú 108, thiên đạo bản viên mãn, trong đó một đạo độn đi, trở thành chuyện xấu, biến số này, chính là Thiên Đạo vô thường. Ngươi Đại Đạo là ‘tính đạo’, bởi vậy, phải nhớ cho kỹ, quẻ không thể coi là cố gắng hết sức, bởi vì thiên đạo vô thường.”

“Quẻ không thể coi là cố gắng hết sức, bởi vì thiên đạo vô thường!”

Thiên Cơ Lão Nhân thấp giọng thì thào, một lát sau, kia hít sâu một hơi, sau đó đối với Thiên Tú lần nữa cung kính thi lễ, “ân này tình này, tại hạ suốt đời ghi khắc.”

Thiên Tú đạm thanh nói: “Hắn tính tình kịch liệt, làm việc tùy tính làm, cho dễ bị người mưu hại, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?”

Thiên Cơ Lão Nhân nói: “Minh bạch!”

Thiên Tú khẽ gật đầu, sau đó đi xa đi, đi hai bước, nàng đột nhiên ngừng lại, sau đó nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Dương Liêm Sương, “quê hương của ngươi, ta đi qua!”

Nghe vậy, Dương Liêm Sương trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ, hắn kinh ngạc nhìn Thiên Tú, hoàn toàn nói không ra lời.

------oOo------

Chương 2235: Nhất Kiếm Trảm Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua một hồi lâu, Dương Liêm Sương mới hồi phục tinh thần lại, mà lúc này, Thiên Tú chạy tới xa xa.

Dương Liêm Sương liền vội vàng đuổi theo, nàng đi tới Thiên Tú bên cạnh, do dự một chút, sau đó nói: “Ngài thật sự đi qua?”

Thiên Tú nhẹ gật đầu, “ta đã từng du lịch Vạn Thiên Vũ Trụ, ngẫu nhiên phát hiện nơi đó, cái kia là một chỗ đặc biệt.”

Dương Liêm Sương yết hầu lăn lăn, sau đó nói: “Ngươi là thế nào đi? Ta, ta thực lực bây giờ mặc dù nhưng đã như thế mạnh, nhưng mà, ta nhưng không cách nào thăm dò tới đó, cũng không thể nào thăm dò.”

“Bình thường!”

Thiên Tú nói khẽ: “Lúc trước ta tại đó phát hiện một cái bình mở trận pháp, liền ngay cả ta đều thiếu chút nữa bị giấu giếm được. Bất quá, cũng chính là trận pháp này, mới để cho ta quyết định đi tìm tòi kết quả.”

“Ta có thể đi trở về sao?” Dương Liêm Sương rung giọng nói.

Thiên Tú dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, “ngươi muốn trở về?”

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “chỗ đó, dù sao cũng là ta ra đời địa phương.”

Thiên Tú nói: “Chỗ đó, không thể chịu đựng lực lượng của ngươi, nếu như ngươi đi, một cái sơ sẩy, vô cùng có khả năng hủy diệt chỗ đó.”

“Ta có thể không dùng lực lượng!” Dương Liêm Sương vội vàng nói.

Thiên Tú nói: “Thiên Đạo Pháp Tắc, nơi đó Thiên Đạo Pháp Tắc quá yếu, mà trên thân ngươi lực lượng, đã đã vượt qua nơi đó Thiên Đạo Pháp Tắc, này tựu giống với, một tách trà, là không thể nào chứa nổi một cái ấm trà nước. Trừ phi, trừ phi ngươi phong ấn lực lượng của chính mình, phong ấn Huyền Khí của chính mình, không để cho chính mình Huyền Khí cùng lực lượng tiết ra ngoài, chỉ có như vậy, có lẽ có thể.”

Dương Liêm Sương hưng phấn nói: “Có thể, hoàn toàn có thể. Chẳng qua là, phải như thế nào tìm được đường trở về chứ?”

Thiên Tú có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Thực lực của ngươi, không cách nào khám phá trận pháp kia, nếu như không cách nào khám phá, cho dù ngươi là đến đó cái tinh hệ, cũng vào không được.” Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó lại nói: “Nếu như ngươi thật muốn trở về, ngày sau có thể để cho Dương Diệp hỗ trợ, hắn Kiếm Vực phía dưới, hết thảy đều sẽ hiện hành. Coi như là Kiếm Vực không được, còn có cái kia Bồ Đề Thụ.”

“Để cho hắn cùng ta trở về?”

Dương Liêm Sương liền vội vàng lắc đầu, “không nên không nên, gia hỏa này không thể đi quê nhà ta, gia hỏa này nóng nảy rất lớn, quê nhà ta phong tục cùng nơi đây hoàn toàn khác nhau, hắn đi nơi đó, không chừng sẽ làm ra điên vì cái gì điên cuồng chuyện tình tới. Không được, kiên quyết không thể để cho hắn đi! Chỗ đó không tha cho tôn đại thần này!”

Quê hương của nàng, không giống những địa phương này có thể tùy ý xằng bậy, chỗ đó, là giảng luật pháp.

Nhưng mà, Dương Diệp nếu là đi chỗ kia, cách nói luật? Ngươi trông chờ Dương Diệp cách nói luật? Nếu là để cho Dương Diệp đụng phải một người giả bị đụng, dùng người này nóng nảy, sợ là sẽ phải trực tiếp đem cái kia người giả bị đụng đầu cho vặn xuống.

Nàng đã Hoàng Kim tưởng tượng được máu tươi suối phun cảnh tượng!

Thiên Tú giống như là nghĩ đến cái gì, khóe miệng nổi lên một nụ cười, “cũng thế, ngươi có thể để cho hắn đem ngươi đến chỗ đó là được rồi.”

“Như thế!” Dương Liêm Sương nói khẽ.

Lúc này, Thiên Tú một chỉ điểm tại giữa lông mày Dương Liêm Sương, “này là lúc trước ta đi con đường, ngày sau nếu như ngươi là muốn trở về, theo con đường này có thể đến chòm sao kia rồi.”

Nói xong, kia quay người đi xa đi.

“Ngài nhìn chúng ta như thế nào chỗ nào?” Lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên hỏi.

Thiên Tú thân thể có chút dừng lại, sau đó nói: “Trở về nói cho bọn hắn biết, đừng thăm dò, thế giới bên ngoài rất nguy hiểm, tại thăm dò xuống dưới, sợ là phải tự chịu diệt vong.”

Nói xong, kia người đã biến mất không thấy gì nữa.

Tại chỗ, Dương Liêm Sương: “...”

Thiên Tú cùng Dương Liêm Sương sau khi chia tay, đi tới một mảnh kia mộ địa.

Trong mộ địa, âm trầm một mảnh, nhưng mà, Thiên Tú thần sắc nhưng là nhu hòa.

Nhìn xem những cái kia mộ địa, nhìn một chút, Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, ở tại nơi khóe mắt, hai hàng thanh tịnh chất lỏng chậm rãi rơi xuống.

...

Trong cung điện.

Không biết trải qua bao lâu, Dương Diệp hai mắt chậm rãi mở ra, ở trong mắt hắn, như cũ là huyết hồng một mảnh.

Tại Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa, là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh xếp bằng ngồi dưới đất, cúi đầu nhìn xem một quyển Hắc Sắc Quyển Trục. Mà ở trước ngực hắn, là Tiểu Bạch kia, giờ phút này, Tiểu Bạch liền nằm ở bộ ngực hắn, đã ngu ngơ chìm vào giấc ngủ.

Hô!

Dương Diệp thở một hơi thật dài, lúc này, An Nam Tĩnh tay có chút dừng lại, sau đó nhìn về phía hắn, nàng đứng dậy chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp, “tỉnh?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “có chút khó chịu.”

An Nam Tĩnh nói: “Nàng nói trước không nên dùng Hồng Mông Tử Khí, loại đau khổ này với ngươi mà nói, mới có lợi.”

Thiên Tú!

Dương Diệp nhìn chung quanh liếc mắt bốn phía, sau đó nói: “Nàng đâu?”

An Nam Tĩnh nói khẽ: “Nàng nói nàng tưởng lẳng lặng!”

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó ngồi dậy, lúc này, Tiểu Bạch mở hai mắt ra, khi thấy Dương Diệp lúc, nàng lập tức nhếch miệng cười cười, sau đó hung hăng hôn một chút cái cằm của Dương Diệp.

Dương Diệp cười cười, sau đó vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Tiểu Bạch.

“Chúng ta tu luyện đi!”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Nàng nói, ngươi cần phải mau sớm nắm giữ Kiếm Vực của ngươi!”

Nắm giữ Kiếm Vực!

Dương Diệp thần sắc nghiêm túc, tại tiếp xúc mới vừa rồi Thiên Tú về sau, hắn mới ý thức tới, đối với loại thiên địa này lúc giữa tột cùng chí cường giả, Dương Diệp hắn là có bao nhiêu yếu!

Tại trước mặt người ta hoàn toàn chưa đủ nhìn!

Tu luyện!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Với Dương Diệp mà nói, hắn tu luyện đúng là Kiếm Vực, điên cuồng áp súc Kiếm Vực, một lần lại một lượt. Hắn nhất định phải thích ứng loại đau khổ này, chỉ có thích ứng loại đau khổ này, hắn mới có thể thi triển Kiếm Vực đối địch, bằng không thì, ngày sau cùng người đối chiến, thi triển một lần Kiếm Vực liền đã hôn mê, vậy còn đánh cho cái búa!

Mà An Nam Tĩnh hiển nhiên cũng bị Thiên Tú kích thích, trực tiếp bắt đầu bế quan điên cuồng tu luyện.

Về phần Hư Linh Đại Lục trong thành chuyện tình, đều có Thiên Cơ Lão Nhân cùng Dương Liêm Sương xử lý.

Dương Liêm Sương tuy rằng tưởng về với ông bà, nhưng mà trước mắt loại tình huống này, nàng hiển nhiên là không cách nào đi, coi như là có thể đi, nàng cũng sẽ không đi. Cùng Dương Diệp tuy không quan hệ máu mủ, nhưng mà, với nàng mà nói, Dương Diệp là bằng hữu, rất thiết bằng hữu!

Cứ như vậy, thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Sau một tháng.

Dương Liêm Sương đột nhiên đi vào trong đại điện, không biết nàng nói gì đó, Dương Diệp đột nhiên mở mắt ra, sau đó biến mất ở trong đại điện.

Ở chỗ sâu trong Vô Tận Hắc Động.

Ở mảnh này hắc động một loại chỗ có một cái bàn thờ khổng lồ, tại tế đàn này bốn phía, là vô số cỗ lơ lửng thi thể, những thi thể này cứ như vậy trôi lơ lửng ở bốn phía này, một cỗ hợp với một cỗ, liếc mắt nhìn qua, hết sức làm cho người ta sợ hãi.

Mà ở to lớn kia trên tế đàn, có bốn người, bốn người này, đúng là

Thiếu Ti U kia, Binh Tổ, Ma Tổ, cùng với Tà Tổ.

Ở trước mặt bốn người, là một vầng sáng khổng lồ, bốn phía, liên tục không ngừng tử khí hướng phía vầng sáng này tụ đến.

Lúc này, Thiếu Ti U đột nhiên ngừng lại.

Còn lại Tam tổ nhìn về phía Thiếu Ti U.

Thiếu Ti U nhìn lướt qua bốn phía, sau đó Huyền Khí truyền âm, “chư vị, ta xem Bất Tử Tộc này sợ là không đáng tin cậy.”

“Vậy lại có thể thế nào?”

Binh Tổ kia đạm thanh nói: “Đại Thiên Vũ Trụ này, hiện tại liền chỉ có hai cỗ thế lực, một phe là Dương Diệp, một phe là Bất Tử Tộc, không đi theo Bất Tử Tộc, chẳng lẽ đi theo Dương Diệp? Dương Diệp đối với ta mấy người, đó là mang theo ý muốn chắc chắn phải giết. Hơn nữa, ngươi cảm thấy Dương Diệp có thể đối kháng Bất Tử Tộc?”

Thiếu Ti U khẽ lắc đầu, “Dương Diệp không đáng tin cậy, nhưng mà, Bất Tử Tộc này cũng không đáng tin cậy, trong mắt của ta, chờ ta mấy người vì bọn nàng thu thập đủ tử khí về sau, sợ chính là chúng ta mấy người tử kỳ.”

Còn lại Tam tổ trầm mặc.

“Ngươi có ý nghĩ gì?” Lúc này, Ma Tổ kia đột nhiên hỏi.

Thiếu Ti U khóe miệng nổi lên một nụ cười, “bốn người bọn ta như muốn sống, vậy cũng chỉ có để cho Dương Diệp kia cùng Bất Tử Tộc chó cắn chó, chỉ có như vậy, chúng ta mới có thể thoát ly Bất Tử Tộc theo dõi cùng khống chế, cũng chỉ có bọn hắn song phương tranh giành cái lưỡng bại câu thương, chúng ta mới có cơ hội.”

Binh Tổ khẽ lắc đầu, “sợ là ở trước đó, Bất Tử Tộc này sẽ để cho ta đám đi đối phó Dương Diệp, kể từ đó, tay trái ngư ông chi lợi đấy, sẽ là Bất Tử Tộc.”

Thiếu Ti U cười nói: “Lo lắng của Binh Tổ không phải không có lý, bất quá, các ngươi không để ý đến một điểm, cái kia chính là cái này tử khí!”

“Hử?”

Ba vị lão tổ nhìn về phía Thiếu Ti U.

Thiếu Ti U chậm rãi đứng lên, “Bất Tử Tộc thu thập những thứ này tử khí, nhất định là có tác dụng lớn đấy, theo ta suy đoán, bọn hắn có thể là lợi dụng những thứ này tử khí cho Bất Tử Tộc kia trong tộc cường giả chữa thương, ngươi nói, nếu như Dương Diệp biết được tin tức này, hắn sẽ như thế nào?”

Binh Tổ nói: “Hắn có thể sẽ ngăn cản!”

Thiếu Ti U cười nói: “Hắn nhất định là sẽ đến, thời điểm này hắn không tiêu hao Bất Tử Tộc, sau này khả năng sẽ không có cơ hội. Hắn sẽ không bỏ qua cơ hội này, bởi vậy, lúc trước, ta đã lặng lẽ thông tri Dương Diệp người bên kia, đợi tí nữa Dương Diệp khả năng thì sẽ chạy tới nơi này, lúc kia, Bất Tử Tộc cường giả tất nhiên sẽ xuất động, mà lúc này đây, chính là cơ hội của chúng ta.”

“Trốn?” Binh Tổ hỏi.

Thiếu Ti U nhẹ gật đầu, “tại Bất Tử Tộc trong khoảng thời gian này, ta càng phát giác, bọn hắn sẽ không bỏ qua cho chúng ta. Câu ca dao được, không phải tộc của ta bên trong, Kỳ Tâm Tất Dị. Nếu như các ngươi là Bất Tử Tộc cường giả, các ngươi sẽ lưu mấy cái không phải là tộc nhân mình cường giả tại bên người sao? Chắc chắn sẽ không đấy. Bọn hắn hiện tại không có đối phó chúng ta, bất quá là đang lợi dụng chúng ta, chờ lợi dụng xong, hoặc là đem Dương Diệp thu thập về sau, ánh mắt của bọn hắn thì sẽ rơi trên người chúng ta, lúc kia, chúng ta không có phần thắng chút nào. Bởi vậy, chúng ta nhất định phải đi!”

Một bên, Tà Tổ khẽ gật đầu, “kế sách này ngược lại là được, Dương Diệp kia cùng Bất Tử Tộc dốc sức liều mạng, coi như là đánh không lại Bất Tử Tộc, có phía sau hắn Thần Bí Cường Giả ở đây, cũng nhất định có thể rung chuyển Bất Tử Tộc, thời điểm này, Bất Tử Tộc khẳng định không có thời gian để ý tới chúng ta.”

Thiếu Ti U mỉm cười, chính yếu nói, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, “hắn đến rồi!”

Âm thanh ân tiết cứng rắn đi xuống dưới, tại bốn người cuối tầm mắt, liền xuất hiện một đạo kiếm quang.

Kiếm quang cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới bốn người trước mặt của.

Kiếm quang tản đi, Dương Diệp xuất hiện ở bốn người trước mặt của.

Mà đang ở Dương Diệp xuất hiện một chớp mắt kia, sau lưng đám người Thiếu Ti U cách đó không xa, không gian khẽ run lên, ngay sau đó, một người đàn ông trung niên từ trong đó đi ra.

Đúng là Nguyên Sư kia!

Mà sau lưng Nguyên Sư này, là Độc Cô Tuyệt Thiên, còn có mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ.

Nguyên Sư nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó đạm thanh nói: “Nơi này tử khí, ngươi không năng động.”

Dương Diệp cầm theo kiếm hướng phía Nguyên Sư kia đi đến, “nếu như ta không nên chứ?”

Nguyên Sư tay phải chậm rãi nắm chắc, “thử xem?”

“Thử một chút thì thử một chút!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, người đã hóa thành một đạo kiếm quang biến mất.

Nhìn thấy một màn này, Thiếu Ti U kia khóe miệng không khỏi nổi lên một nụ cười, nhưng mà sau một khắc, nàng sắc mặt tím mặt đại biến.

Bởi vì Dương Diệp một kiếm kia, cũng không phải bổ về phía Nguyên Sư, mà là bổ tới nàng!

Mục tiêu của Dương Diệp là nàng!

Thiếu Ti U phản ứng cũng cực nhanh, lập tức hai tay hư chiêu, trong chốc lát, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong cơ thể chấn động mà ra.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại.

Thoáng qua, Dương Diệp sắc mặt lập tức tái nhợt, cùng lúc đó, tại khóe miệng, một ngụm máu tươi lập tức tràn ra.

Kiếm Vực!

Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực!

Sau một khắc.

Kiếm trong tay của Dương Diệp thẳng tắp rơi xuống.

Một kiếm này rơi xuống, vô thanh vô tức, không có động tĩnh chút nào.

Nhưng mà, trong tràng tất cả mọi người ngây dại.

Chỉ thấy, Dương Diệp một kiếm kia vậy mà không nhìn thẳng lực lượng của Thiếu Ti U kia, từ Thiếu Ti U kia đỉnh đầu chém đến cùng.

Thiếu Ti U hai mắt trợn lên, trong mắt tràn đầy vẻ không thể tin được, "sao... Làm sao có thể..."

------oOo------

Chương 2236: Một Người Là Đủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mặt Thiếu Ti U, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, khi hắn mũi kiếm chi sắc, một ngụm máu tươi chậm rãi nhỏ xuống.

Trong tràng, yên tĩnh im ắng!

Thiếu Ti U kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, trong cơ thể nàng, vô số sinh cơ điên cuồng hướng phía bốn phía tản đi, không chỉ có sinh cơ, vô số Linh khí cũng từ trong cơ thể giống như thủy triều tuôn ra.

Đã xong!

Một vị Tổ Cảnh đã xong!

Thiếu Ti U tay phải chậm rãi nâng lên chỉ vào Dương Diệp, "Đây, đây là cái gì?"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Kiếm Vực!"

"Kiếm Vực..." Thiếu Ti U giống như mất hồn bình thường thấp giọng thì thào một câu, thoáng qua, trong mắt sắc thái không tiếp tục tiêu cự.

Một lát sau, tại trong mắt của tất cả mọi người, Thiếu Ti U kia thân thể đột nhiên tét ra.

Trong tràng ánh mắt của tất cả mọi người đều là nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp.

Kiêng kị!

Giờ khắc này, cái kia còn sống Tam tổ trong mắt không che giấu chút nào lấy kiêng kị, kiêng kị sâu sắc.

Cho dù là cách đó không xa Bất Tử Tộc Nguyên Sư, trong mắt cũng là tràn đầy ngưng trọng.

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, để cho hắn cũng vì đó tim đập nhanh!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đột nhiên trợn mắt nhìn về phía Nguyên Sư kia, người kia hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi nắm chắc.

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng không có động thủ. Hắn nhìn thoáng qua cách đó không xa đám người Binh Tổ, sau đó lại nói: "Vừa rồi ta đột nhiên nhận được tin tức, nói Bất Tử Tộc đang thu thập tử khí vì trong tộc cường giả chữa thương, để cho ta đến phá hư, ừ, ta cũng không biết tin tức này là ai truyền tới." Nói đến đây, hắn lần nữa nhìn lướt qua Binh Tổ kia ba người, "ta nghĩ, hẳn không phải là các ngươi phản bội Bất Tử Tộc mới đúng, đúng hay không? Ha ha..."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp quay người rời đi.

Lúc này, Binh Tổ đột nhiên nhìn về phía Nguyên Sư kia, "các hạ, người này vừa rồi một kiếm kia, rõ ràng vượt ra khỏi hắn cá nhân lực lượng, hắn giờ phút này, thân thể tất nhiên gặp phải cắn trả, nếu như các hạ hiện đang xuất thủ, tất có thể đem nhất kích tất sát!"

Xa xa, Dương Diệp dừng bước, hắn nhẹ gật đầu, "Ừ, tới thử xem!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nhẹ nhàng khẽ múa, nhiều đóa kiếm quang chấn động mà ra.

Nguyên Sư kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút trầm ngâm về sau, hắn vừa nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Binh Tổ kia, "ngươi nói có lý, đã như vậy, vậy hắn liền giao cho ngươi ba người rồi. Ba người các ngươi ra tay giết hắn!"

Hắn không phải là kẻ ngu dốt, tự nhiên biết rõ Binh Tổ này đang có ý gì.

Nghe được lời của Nguyên Sư, Binh Tổ kia sắc mặt lúc này trầm xuống, trầm mặc một cái chớp mắt, đột nhiên hắn quay người, sau một khắc, kia trực tiếp biến mất ở Vô Tận Hắc Động kia phần cuối. Mà ở bên cạnh hắn Ma Tổ kia cùng với Tà Tổ cũng biến mất theo không thấy!

Chạy thoát!

Binh Tổ ba người rất rõ ràng, mặc kệ Dương Diệp kết cục như thế nào, Bất Tử Tộc khẳng định đều sẽ không bỏ qua cho hắn đám. Bởi vậy, ba người quyết đoán lựa chọn trốn.

Cách đó không xa, Dương Diệp nhún vai, sau đó đi xa đi. Bất quá đi vài bước, hắn giống như là nghĩ đến cái gì, quay người phải tay khẽ vẫy, thi thể của Thiếu Ti U kia trực tiếp bị hắn nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Nguyên Sư bên cạnh, Độc Cô Tuyệt Thiên muốn nói cái gì, Nguyên Sư nhưng là khẽ lắc đầu.

Cứ như vậy, tại một đám nhìn theo của Bất Tử Kỵ Sĩ dưới, Dương Diệp biến mất ở xa xa.

“Vì sao?” Độc Cô Tuyệt Thiên hỏi.

Nguyên Sư khẽ lắc đầu, “hắn giờ phút này đúng là nhận lấy cắn trả, nhưng mà, ngươi thực cảm thấy chúng ta có thể lưu hạ hắn?”

“Như thế nào dừng bước hạ?” Độc Cô Tuyệt Thiên khó hiểu.

Nguyên Sư không nói gì, nhưng mà, khóe miệng của hắn nhưng là chậm rãi tràn ra một ngụm máu tươi.

“Nguyên Sư ngươi...” Độc Cô Tuyệt Thiên kinh hãi nhìn xem Nguyên Sư.

Nguyên Sư lau khóe miệng máu tươi, thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, “sau lưng người này người nọ, thật mạnh!”

Hắn làm sao không muốn lưu lại Dương Diệp? Phải nói, hắn liền đám người Binh Tổ kia thậm chí nghĩ cùng một chỗ lưu lại. Không phải không lưu, mà là dừng bước dưới. Vừa rồi, đã có cường giả ra tay với hắn. Mà thực lực của người nọ, căn bản không phải hắn có thể địch.

Đương nhiên, phía sau hắn cũng có cường giả ra tay, nếu như không phải là như thế, hắn sợ là đã vẫn lạc.

Tại Vô Tận Hắc Động một loại chỗ, một Tiểu Nữ Hài lạnh lùng nhìn thoáng qua tế đàn kia chỗ cánh cửa ánh sáng, nhưng sau đó xoay người rời đi.

...

Dương Diệp về tới Hư Linh Đại Lục, hắn đi tới trong Hư Linh Điện, mới vừa gia nhập đại điện, hắn chính là thoáng một phát ngồi xuống.

Cắn trả!

Kiếm Vực!

Kiếm Vực này, hắn tu luyện gần hơn một tháng, quả thật có chút thành tựu, nhưng mà, cắn trả vẫn như cũ tồn tại. Nguyên nhân chủ yếu là cảnh giới của hắn cùng thực lực quá thấp, căn bản không chịu nổi Kiếm Vực áp súc sau lực lượng.

Kiếm Vực mạnh, chính hắn đều khó thừa nhận!

Bất quá so với lúc mới đầu được, hắn hiện tại, ít nhất sẽ không đau ngất đi.

Trong khoảng thời gian này, hắn không có phí công khổ tu!

“Có chút xúc động rồi!”

Lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nói khẽ.

Dương Diệp lắc đầu, “đã từng không đi tìm ngũ tổ báo thù, là vì thực lực của ta không đủ, đi, cũng là chịu chết. Mà bây giờ, ta đã có sát tổ thực lực, nếu như còn không đi, ta những cái kia huynh đệ đã chết, bọn hắn chẳng phải là chết vô ích?”

An Nam Tĩnh trầm mặc.

Trả thù!

Dương Diệp nhất định là sẽ không quên chuyện này, lúc trước vì Dương Diệp, từ Tử Giới ra tới đám người Tần Xuyên đều là chết trận. Đây là trong lòng Dương Diệp vĩnh viễn đau nhức, mà xem như chuyện này người khởi xướng, cũng chính là ngũ tổ, hôm nay vẫn còn có mấy cái còn sống, trong lòng Dương Diệp nhất định là hết sức khó chịu.

Dương Diệp tiến nhập trong Hồng Mông Tháp, sau đó hắn cầm theo thi thể của Thiếu Ti U kia đi tới trước mộ đám người Tần Xuyên. Hắn ngồi dưới đất, nhìn trước mắt từng khối mộ bia, “còn có ba cái, bọn hắn một cái đều chạy bộ rồi.”

Qua hồi lâu, Dương Diệp đã đi ra Hồng Mông Tháp.

Trong Hư Linh Điện, Dương Diệp nói khẽ: “Viên Lão.”

Rất nhanh, Viên Lão xuất hiện ở trong điện.

Dương Diệp nói: “Giúp ta điều tra thêm còn dư lại cái kia Tam tổ vị trí, vận dụng hết thảy có thể dùng lực lượng.”

Viên Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Một mình ta là đủ! Cho ta một điểm chút thời gian!”

Nói xong. Kia quay người rời đi.

Thần Vực.

Trong Thần Điện, Thích Thiên nhìn phía dưới một Thanh Niên Nam Tử, “Dương Diệp kia thật đúng một kiếm tru sát một vị Tổ Cảnh Cường Giả?”

Thanh Niên Nam Tử nhẹ gật đầu, “chuẩn xác không sai!”

Nghe vậy, Thích Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại, “kẻ này... Yêu nghiệt a!”

Nhất Kiếm Trảm giết một vị Tổ Cảnh Cường Giả!

Mặc kệ Dương Diệp giao xảy ra điều gì một cái giá lớn, cái này cũng đủ để cho người sinh ra. Cho dù là hắn, cũng không khả năng nhất kích tất sát một vị Tổ Cảnh Cường Giả! Đơn giản mà nói, thời khắc này Dương Diệp, tại trong Đại Thiên Vũ Trụ này, ngoại trừ đứng đầu nhất bên ngoài mấy tuyệt thế cường giả kia, đã không ai có thể chế ngự được hắn!

Qua hồi lâu, Thích Thiên nói: “Ba vị kia lão tổ chứ?”

“Chạy thoát!”

Thanh Niên Nam Tử kia trầm giọng nói: “Ba người này, hiện tại đã mai danh ẩn tích.”

“Ngu xuẩn!”

Thích Thiên đạm thanh nói: “Nếu như bọn hắn cứ như vậy phụ thuộc Bất Tử Tộc, Dương Diệp muốn giết bọn hắn, hay vẫn là khó khăn, cuối cùng, Bất Tử Tộc sẽ không nhìn bọn họ bị Dương Diệp đồ sát. Nhưng mà, bọn hắn trước cùng Dương Diệp có tử thù, sau lại phản bội Bất Tử Tộc, hiện tại, không chỉ có Dương Diệp muốn giết bọn hắn, Bất Tử Tộc sợ là cũng sẽ không bỏ qua bọn hắn. Mấy người kia, nguội lạnh!”

Thanh niên kia nói: “Mấy người bọn họ sợ là thật không ngờ thực lực của Dương Diệp cường đại đến loại trình độ này, bằng không thì, bọn hắn hẳn sẽ không phản bội Bất Tử Tộc đấy!”

Thích Thiên khẽ gật đầu, sau đó hai mắt chậm rãi đóng lại, “quân sư các nàng sự tình làm như thế nào?”

Thanh niên kia trầm giọng nói: “Có đầu mối. Chẳng qua là, sợ là không thể bỏ chạy quá nhiều.”

Thích Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại, “chừng một trăm người, là đủ rồi.”

“Sẽ sẽ không quá ít rồi hả?” Thanh niên kia nói.

Thích Thiên lắc đầu, “rất nhiều nếu là khiến cho người khác chú ý, ngược lại chuyện xấu. Ngươi đi xuống đi, tùy thời chú ý Bất Tử Tộc cùng Hư Linh Đại Lục hướng đi!”

Thanh Niên Nam Tử kia đối với Thích Thiên cung kính thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trong đại điện, khôi phục bình tĩnh.

...

Hư Linh Đại Lục, trong Hư Linh Điện.

Tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, thương thế của Dương Diệp đã tốt không sai biệt lắm. Sau khi thương thế lành, Dương Diệp lập tức bắt đầu điên cuồng trong tu luyện. Đáng tiếc là, hắn không thể tiến vào Hồng Mông Tháp tu luyện.

Bởi vì trong Hồng Mông Tháp, cũng không chịu nổi hắn lực lượng của Kiếm Vực.

Để cho Dương Diệp bất ngờ là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh mỗi một ngày đều đang phát sinh biến hóa, sự biến hóa này hắn cũng không biết làm thế nào nói, dù sao thì là cảm thấy An Nam Tĩnh mỗi ngày đều rất bất đồng. Theo như hắn suy đoán, hơn phân nửa là Thiên Tú cho nàng cái kia quyển trục nguyên nhân!

Hư Linh Tộc truyền thừa!

Cả tộc truyền thừa!

Này với An Nam Tĩnh mà nói, không thể nghi ngờ là một phần cơ duyên to lớn.

Cứ như vậy, đảo mắt ba ngày trôi qua.

Ngày hôm nay, Viên Lão tiến vào trong đại điện, Dương Diệp mở mắt.

Viên Lão nói khẽ: ' Tra được tung tích của Binh Tổ. "

“Ở đâu!” Dương Diệp hỏi.

Viên Lão trầm giọng nói: “Tại nguyên bổn vị trí của Binh Giới.”

“Chỗ đó không phải là bị hủy sao?” Dương Diệp nhíu mày.

Viên Lão nhẹ gật đầu, “ta cũng không hiểu, bất quá, theo ta suy tính, hẳn là ở chỗ đó, không có giả.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “ta đi một chuyến, chuyện nơi đây, giao cho các ngươi!”

“Muốn ta cùng ngươi đi không?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “ba cái Tổ Cảnh mà thôi, một người là đủ.”

Nói xong, Dương Diệp người đã biến mất không thấy gì nữa, cùng một trong nảy sinh biến mất, còn có An Nam Tĩnh.

Binh Giới.

Thời khắc này Binh Giới, đã không phải là ban đầu Binh Giới, tại trong hư không kia, còn lại một chút đổ nát thê lương. Ở đằng kia không trung, ngồi xếp bằng một ông già, lão giả này, đúng là Binh Tổ kia.

Binh Tổ nhìn trước mắt hết thảy, im lặng không nói.

Không biết trải qua bao lâu, một đám kiếm quang tại vùng hư không này chợt lóe lên, thoáng qua, một Thanh Niên Nam Tử xuất hiện ở Binh Tổ kia cách đó không xa.

Thanh Niên Nam Tử này, đúng là Dương Diệp.

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, đang muốn ra tay, lúc này, Binh Tổ kia đột nhiên nói: “Chờ ngươi đã lâu rồi!”

Dương Diệp hai mắt híp lại, “chờ ta?”

Binh Tổ nhẹ gật đầu, sau đó chậm rãi đứng lên, “cho ngươi chuẩn bị một món lễ lớn!”

Thanh âm rơi xuống, sau lưng Dương Diệp, xuất hiện hai người.

Đúng là Tà Tổ kia cùng Ma Tộc.

Cùng lúc đó, ở chung quanh trong hư không, đột nhiên xuất hiện một cái màn sáng to lớn, bên trong màn sáng, một thanh thanh phi kiếm không ngừng xoay quanh.

Dương Diệp cười lạnh, “tại trước mặt ta làm cho kiếm trận?”

...

PS: Cuối cùng nói hai câu: Một quyển sách, có nhiệt huyết thời điểm, có cảm xúc mạnh mẽ thời điểm, cũng có bình thản thời điểm. Kích tình nhiệt huyết thời điểm, các ngươi khoa trương quyển sách, khen ta, ta sẽ không nhiệt huyết dâng lên, không sẽ bị lạc tự mình, bình thản thời điểm, các ngươi mắng ta, mắng quyển sách, ta cũng sẽ không cam chịu. Hơn hai năm qua, từ chưa quên sơ tâm, mỗi ngày từ không đứt chương, từ không xin nghỉ, mình cũng chưa bao giờ có nghỉ qua, một năm 360 thiên, Đêm Giao Thừa ta đều tại viết chữ, cũng chưa từng quên ghi tội độc giả, cũng chưa quên ghi tội đã từng là khó khăn. Hiện tại có chút thành tích, cũng không có vì vậy liền mất phương hướng chính mình, chỉ vì làm càng tốt hơn.

Nói nhiều như vậy, được rồi, ta không vòng vo, các vị lão Thiết đọc sách, nếu như nhìn khó chịu, ói mửa thoáng một phát có thể, đừng liên quan đến người nhà là tốt rồi. Ta mới 18 tuổi, các ngươi mắng ta, ta ấu tiểu tâm linh không chịu nổi, ta cũng không chịu nổi, nghĩ không ra, đến trên treo cổ tự sát, ngươi nói, ngươi chẳng phải là muốn áy náy cả đời?

Cuối cùng, có nước thời điểm, vậy tuyệt đối không phải ta nghĩ muốn nước, độc giả để cho ta chậm rãi ghi, nói ghi tròn một điểm, tận lực nên giao phó mọi người giao cho, không nên giống như trước nội dung cốt truyện cùng phi mã tựa như, ta cũng nghĩ vậy... Nhưng sự thật, mọi người không muốn xem chậm... Chúng ta hay vẫn là bay đi!

------oOo------

Chương 2237: Toàn Bộ Ngã Xuống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trận pháp!

Ở giữa sân bốn phía, một thanh băng phi kiếm không ngừng lập loè mà qua, mỗi một thanh phi kiếm đều phong tỏa lại cách đó không xa Dương Diệp.

Binh Tổ nhìn xem Dương Diệp, "Dương Diệp, ta ba người không muốn cùng ngươi Lưỡng Bại Câu Thương. Ngươi địch nhân chân chính, là Bất Tử Tộc, chỉ cần ngươi cam đoan không tới tìm ba người chúng ta phiền toái, ba người chúng ta lập tức rút đi."

Không đến vạn không dứt thời điểm, ba người bọn họ cũng không muốn cùng Dương Diệp Lưỡng Bại Câu Thương.

Bọn hắn, bây giờ không có phần thắng!

Dương Diệp lắc đầu cười cười, "hiện tại đến nói với ta không muốn cùng ta Lưỡng Bại Câu Thương, ta hỏi các ngươi, lúc trước các ngươi như thế nào không làm như vậy? Lúc trước mà các ngươi lại là không giết Dương Diệp ta liền thề không bỏ qua a."

Binh Tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Dương Diệp, bây giờ nói những thứ này đã không có chút ý nghĩa nào. Nếu như ngươi không phải muốn giết ta ba người, kết quả sau cùng bất quá là tiện nghi Bất Tử Tộc mà thôi."

Dương Diệp lắc đầu, "với ta mà nói, giết các ngươi, mới là hàng đầu chuyện tình!"

Thanh âm rơi xuống.

Dương Diệp giơ tay liền Nhất Kiếm Trảm ra.

Xùy~~!

Một đạo kiếm khí bay thẳng đến Binh Tổ kia kích bắn đi.

Binh Tổ kia bấm tay một điểm, một thanh hư ảo kiếm trực tiếp bắn nhanh ra như điện, thanh kiếm này trực tiếp đâm vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên.

Xùy~~!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia đột nhiên bị một phân thành hai, mà Binh Tổ cái kia thanh khí kiếm tức thì tiến quân thần tốc, đi tới trước mặt của Dương Diệp. Bất quá, cách Dương Diệp ngực còn có nửa tấc lúc, này thanh khí kiếm ngừng lại, bởi vì Dương Diệp một con tay nắm chắc này thanh khí kiếm!

Dương Diệp tay có chút dùng sức.

Ầm!

Cái kia khí kiếm trực tiếp nổ bể ra.

Dương Diệp nhìn về phía Binh Tổ kia, “thiếu chút nữa quên, Binh Tổ ngươi coi như là nửa Kiếm Tu.” Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bốn phía những cái kia quanh quẩn phi kiếm, “trận pháp này, lấy kiếm làm hạch tâm, nghĩ đến là xuất từ Binh Tổ tay chứ?”

Binh Tổ khẽ gật đầu, “là ta.”

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, trong chốc lát, chung quanh những cái kia quanh quẩn kiếm toàn bộ rung động bắt đầu chuyển động, thoáng qua, vô số đạo kiếm quang hướng phía Dương Diệp kích bắn đi.

Mỗi một chuôi kiếm bên trong, đều mang ác liệt Sát Phạt Khí Tức!

Cách đó không xa, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh. Hắn tay phải vung lên, một thanh kiếm bắn nhanh ra như điện.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Trong tràng, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên phóng lên trời, đạo này kiếm minh tiếng vang lên một chớp mắt kia, chung quanh những cái kia kiếm quang lập tức toàn bộ ngừng lại.

Kiếm Thủ!

Dương Diệp thanh kiếm này, đúng là Kiếm Thủ!

Vạn kiếm đứng đầu!

Nhìn thấy một màn này, trong sân Binh Tổ kia sắc mặt lập tức trầm xuống, hắn vậy mà quên mất này một gốc. Kiếm Thủ, Dương Diệp có được Kiếm Thủ, có Kiếm Thủ tồn tại, thiên hạ vạn kiếm thần phục. Trừ phi chính hắn kiếm đạo vượt qua Dương Diệp, chỉ có như vậy, mới có thể coi thường Kiếm Thủ này, nhưng mà, kiếm đạo của hắn tạo nghệ, cũng không có vượt qua Dương Diệp.

Kiếm đạo áp chế, kiếm áp chế!

"Vỡ!"

Lúc này, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Ầm!

Chung quanh, cái kia vô số kiếm quang lập tức nổ bể ra, sau đó hóa thành hư vô.

Dương Diệp phải tay khẽ vẫy, Kiếm Thủ kia về tới trong tay hắn, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, toàn bộ người đi thẳng tới trước mặt của Binh Tổ kia, sau đó mãnh liệt một bổ xuống.

Kiếm qua không dấu vết.

Hắn hiện tại, đã Hoàng Kim chính thức khống chế lực lượng của chính mình, sẽ không ở chút nào tiết ra ngoài!

Binh Tổ kia hai mắt híp lại, tay phải hắn có chút xoay tròn, trong chốc lát, một quả quả đấm lớn Phù Ấn từ trong lòng bàn tay của hắn chợt hiện hiện ra, thoáng qua, một cỗ lực lượng kinh khủng từ trong Phù Ấn này bạo dũng mà ra.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Binh Tổ kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này đánh bay ra mấy ngàn trượng.

Không có sử dụng Kiếm Vực!

"Dương Diệp!"

Lúc này, cách đó không xa Tà Tổ kia đột nhiên nói: "Ngươi thật đúng muốn cùng ta ba người cá chết lưới rách, lại để cho Bất Tử Tộc kia kiếm tiện nghi?"

"Lưỡng Bại Câu Thương?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "các ngươi hiện tại xứng sao?"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đưa tay Nhất Kiếm Trảm ra.

Ầm!

Cách đó không xa, Tà Tổ kia trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm này chấn bay ra ngoài!

Áp chế!

Bây giờ Dương Diệp, coi như là không sử dụng Kiếm Vực, vẫn như cũ có thể áp chế Tổ Cảnh Cường Giả. Đây mới là hắn thực lực chân chính, mà Kiếm Vực, vận dụng Dương Diệp Kiếm Vực, xem như tiêu hao triển khai, tuy rằng cũng là thực lực của hắn một trong, nhưng không thể coi như bình thường đấy!

“Đồng loạt ra tay!”

Ngay tại lúc này, cách đó không xa Binh Tổ kia đột nhiên nói.

Thanh âm rơi xuống, ba vị lão tổ bay thẳng đến Dương Diệp vọt tới.

“Quần ẩu sao?”

Dương Diệp quơ quơ kiếm, sau một khắc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở bên cạnh hắn, An Nam Tĩnh trực tiếp nhìn về phía cách đó không xa Tà Tổ kia, thoáng qua, kia trực tiếp hóa thành từng tàn ảnh hướng phía Tà Tổ kia vọt tới.

“Mặt khác một cái này, liền để cho ta giúp ngươi đối phó đi!”

Lúc này, một đạo tiếng cười to ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, yêu ma kia xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, yêu ma kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó cười nói: “Tại ngươi nơi đây thu những chỗ tốt này, như thế nào cũng phải làm chút chuyện mới được!”

Nói xong, kia quay người nhìn về phía cái kia cách đó không xa Ma Tổ, thoáng qua, kia trực tiếp một trảo vỗ về phía Ma Tổ kia.

Người kia sắc mặt đại biến!

Dương Diệp, An Nam Tĩnh, yêu ma!

Ma Tổ kia căn bản không có suy nghĩ nhiều, quay người chính là hướng phía Thiên tế bỏ chạy.

Ma Tộc tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là biến mất ở cuối chân trời.

“Muốn chạy trốn?”

Yêu ma kia dữ tợn cười cười, sau đó thân hình run lên, trực tiếp xé xé trời lúc giữa, biến mất ngay tại chỗ.

Trong tràng, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Binh Tổ kia.

Binh Tổ nhìn thoáng qua xa xa bị An Nam Tĩnh đè lần lượt tháo chạy Tà Tổ, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Diệp, theo ta được biết, phụ thân ngươi tại Bất Tử Tộc Thần Mộ trong, chỗ đó, nhốt Bất Tử Tộc đã từng chinh phục qua chủng tộc cường giả, ngươi nếu muốn cứu phụ thân ngươi, ngươi liền phải đi Bất Tử Tộc Thần Mộ.”

“Cái này thì không cần ngươi quan tâm!”

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ người thả người một càng, đi thẳng tới trước mặt của Binh Tổ kia, người kia khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một vòng nụ cười dữ tợn, thoáng qua, bụng đột nhiên bành trướng, sau một khắc, một cỗ lực lượng kinh khủng trực tiếp từ trong cơ thể nổ ra!

Tự bạo!

Nhìn thấy Binh Tổ kia lựa chọn tự bạo, Dương Diệp cũng là biến sắc!

Cái kia tự bạo ra tới lực lượng cường đại làm cho Dương Diệp cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm, mà giờ khắc này, hắn đã lùi lại không được. Kiếm của hắn, cũng không thu về được, cũng không có thể thu.

Dương Diệp trong mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, kiếm trong tay mãnh liệt rơi xuống.

Ầm!

Một kiếm này còn chưa rơi xuống, Dương Diệp liền trực tiếp bị đánh bay ra ngoài.

Này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy vạn trượng mới dừng lại, mà hắn giờ phút này chung quanh đem gần trăm vạn trượng bên trong không gian đã toàn bộ biến thành hư vô.

Về phần Dương Diệp, thời khắc này Dương Diệp chật vật không được. Trên dưới toàn thân hắn, không có một chỗ địa phương tốt, máu tươi, không ngừng từ hắn thất khiếu tràn ra, trừ lần đó ra, trước ngực của hắn càng là có một lỗ thủng khổng lồ.

Này cái lỗ thủng to lớn, đủ để rõ ràng gặp vào trong cơ thể ngũ tạng.

Nếu như không phải là Hồng Mông Tử Khí không ngừng điên cuồng chữa trị thân thể của hắn, lúc này đây, hắn hơn phân nửa là muốn nguội lạnh!

Trọng thương!

Lúc này đây, hắn thật là trọng thương!

Mà cách đó không xa An Nam Tĩnh cùng Tà Tổ kia cũng là được ảnh hưởng đến, hai người giờ phút này cũng đã tại mấy vạn trượng bên ngoài, bất quá, An Nam Tĩnh hiển nhiên so với Tà Tổ kia trạng thái được, bởi vì vừa rồi nàng lui rất kịp thời, bị trùng kích rất nhỏ.

Trong tràng không thể nghi ngờ là Dương Diệp xui xẻo nhất.

Cách đó không xa, Tà Tổ kia lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía cách đó không xa bị thương thật nặng Dương Diệp, kia đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, một đạo hỏa mang đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của hắn, thoáng qua, một cây trường thương bay thẳng đến đầu hắn đập xuống.

Tà Tổ sắc mặt biến hóa, hai tay mãnh liệt thượng triều đánh ra.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Tà Tổ kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, mà ở kia bay ra ngoài một chớp mắt kia, An Nam Tĩnh đột nhiên nổ bắn ra, bay thẳng đến Tà Tổ kia vọt tới!

Áp chế!

Tà Tổ này mới vừa cùng An Nam Tĩnh giao thủ, liền trực tiếp bị An Nam Tĩnh áp chế gắt gao, ngay cả sức đánh trả cũng không có!

Dương Diệp không có để ý An Nam Tĩnh cùng Tà Tổ kia, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lợi dụng Hồng Mông Tử Khí điên cuồng trị liệu thân thể của chính mình.

Nửa khắc sau.

“A!”

Một tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ xa xa truyền đến, Dương Diệp nhìn về phía tiếng kêu thảm kia nơi phát ra chỗ, chỗ đó, một cây trường thương cắm ở ngực của Tà Tổ kia chỗ, trường thương bên trong, một cỗ hồng mang không ngừng thiêu đốt lên thân thể của Tà Tổ kia, không đến một hồi, Tà Tổ kia cả người liền là trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô!

Lại một vị lão tổ vẫn lạc!

Ngay tại lúc này, trước mặt Dương Diệp không gian khẽ run lên, ngay sau đó, yêu ma kia xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp.

“Chạy thoát?” Dương Diệp hỏi.

“Khả năng sao?”

Yêu ma kia chỉ chỉ bụng của chính mình, “đã ở trong bụng rồi. Không thể không nói, người lão tổ này mùi vị chính là so với người bình thường ăn ngon, nếu nhiều cho ta mấy cái dạng này lão tổ ăn, lại thêm Hồng Mông Tử Khí của ngươi cùng Bồ Đề Thụ, không xuất ra thêm vài năm, ta thì sẽ tại lên một tầng!”

Dương Diệp nói: “Bất Tử Tộc hẳn còn có chút lão tổ, ngươi có thể đi thử xem!”

Yêu ma kia biểu lộ cứng đờ, kia hung hăng trừng mắt liếc Dương Diệp, “tiểu tử ngươi lại muốn gạt ta đi cùng Bất Tử Tộc liều chết, lão tử mới không mắc mưu của ngươi.”

Nói xong, kia trực tiếp chạy tới Hồng Mông Tháp của Dương Diệp bên trong.

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, không biết tưởng cái gì, thần sắc hắn dần dần nới lỏng, “năm vị lão tổ, toàn bộ ngã xuống! Hiện tại, chỉ còn lại có Bất Tử Tộc rồi!”

Bất Tử Tộc!

Lúc này, An Nam Tĩnh nói: “Vừa rồi Binh Tổ kia nói phụ thân ngươi tại Bất Tử Tộc Thần Mộ trong, hắn có ý tứ gì?”

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, “không phải là muốn để cho ta đi cùng Bất Tử Tộc cùng chết, kỳ thật, hắn hoàn toàn không có tất muốn làm như thế. Ta cùng với Bất Tử Tộc chuyện giữa, rất nhanh sẽ bị có một cái hoàn toàn chấm dứt!”

Nói xong, Dương Diệp đứng lên, sau đó nói: “Chúng ta đi!”

Rất nhanh, hai người biến mất ngay tại chỗ.

...

Bất Tử Tộc.

Tại Tử Linh Tháp trước, mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ lẳng lặng đứng ở nơi đó, tại bọn này bên phải Bất Tử Kỵ Sĩ, còn đứng chừng ba mươi tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào người thần bí, trên người ba mươi người thần bí này đều là lưng đeo một thanh trường cung, trường cung thuần trắng, nhìn kỹ liền sẽ phát hiện, này trường cung là do xương người chế tạo, mà ở dây cung nhưng đen kịt, đó là do hồn phách sở ngưng.

Cốt làm cung, hồn vì dây cung!

Mà ở này ba mươi trước mặt người bên phải cách đó không xa, còn đứng mười tên đang mặc khôi giáp màu đen cường giả, mười người này, bên hông đều là liếc một thanh trường đao, đao hơi bị dài, tuy rằng phiết bên hông, nhưng mà mũi đao nhưng có thể chạm đất.

Mười người mắt nhìn phía trước, cũng không nhúc nhích, tựa như một bức tượng điêu khắc.

Mà ở này mười trước mặt người, cũng chính là dựa vào gần Tử Linh Tháp trước, còn đứng ba trung niên nam tử.

Ba người này, đúng là Bất Tử Tộc Tam Hiền Sư!

Trong thành, giống như chết yên tĩnh.

Không biết trải qua bao lâu, Tử Linh Tháp kia cửa đột nhiên mở ra.

Lúc này, trong tràng mọi người cùng đủ quỳ một chân trên đất, đồng nói: “Cung nghênh Tiểu Lâu Đại Nhân!”

...

------oOo------

Chương 2238: Kiếm Tông, Tiêu Dao Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử Linh Tháp trong môn, một cái bàn chân bước đi ra.

Rất nhanh, một tên đang mặc hoa bào trung niên nam tử xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trung niên nam tử tóc dài xõa vai, ngũ quan tinh xảo, giữa lông mày có một cái mảnh Tiểu Hắc điểm, điểm đen thời khắc xoay tròn, tựa như một cái vòng xoáy. Nhìn từ ngoài, trung niên nam tử cũng không có đặc biệt xuất chúng địa phương.

Trung niên nam tử hai mắt khép hờ, không nói một lời.

Trước mắt trung niên nam tử này, liền là Tiểu Lâu Đại Nhân của Bất Tử Tộc. Tại trong Bất Tử Tộc, địa vị gần thứ Bất Tử Tộc tộc trưởng!

Mà ở trước mặt, ít Bất Tử Tộc cường giả kia tức thì như trước quỳ một chân trên đất, đầu hơi thấp.

Qua hồi lâu, trung niên nam tử kia mở mắt.

Trong mắt, tối sầm một thanh, cùng cái khác Bất Tử Tộc người có chút không giống, cái khác Bất Tử Tộc người, đều là hai cái đồng tử đen kịt, mà hắn nhưng có một cái đồng tử là màu xanh.

Lúc này, Tiểu Lâu Đại Nhân kia nói khẽ: “Đứng lên đi!”

Nghe vậy, tại trước mặt hắn những cái kia Bất Tử Tộc người nhao nhao đứng lên, những người này, thần sắc vô cùng cung kính, cái này cung kính, là phát ra từ phế phủ, không có chút nào làm giả.

“Chuyện của Đại Thiên Vũ Trụ như thế nào?” Tiểu Lâu đột nhiên hỏi.

Nguyên Sư kia lập tức đối với Tiểu Lâu ôm quyền, sau đó nói: “Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ còn Thần Tộc kia cùng Hư Linh Đại Lục, tại phía trên Hư Linh Đại Lục, là đã từng Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc dư nghiệt. Còn Thần Tộc này, thuộc hạ tự ý tự làm chủ, cùng tộc trưởng kia làm một vụ giao dịch, đối phương giúp chúng ta ra tay đối phó Dương Diệp Hư Linh Đại Lục kia, Bất Tử Tộc ta bất diệt Thần Tộc, cuối cùng, bọn hắn chỉ có mười đến vạn người, đối với Bất Tử Tộc ta mà nói, tác dụng không lớn!”

Tiểu Lâu kia khẽ lắc đầu, “ngươi sai rồi!”

Nghe vậy, Nguyên Sư kia biến sắc, vội vàng quỳ một chân, mà lúc này, Tiểu Lâu kia tay phải vung lên, một cỗ lực lượng nâng lên cái kia phải quỳ xuống Nguyên Sư.

Tiểu Lâu nhìn trong tràng mọi người liếc mắt, sau đó nói: “Sau này không cần phải động một tí quỳ xuống, nhìn thấy tộc trưởng, cũng không cần phải như thế. Trong Bất Tử Tộc ta, tuy có tôn ti, nhưng mà, không cần phải dùng xuống quỳ đến thể hiện tôn ti, không có chút ý nghĩa nào.”

Mọi người do dự một cái chớp mắt, sau đó đồng nói: “Tuân lệnh!”

Lúc này, Tiểu Lâu chậm rãi đi xa đi, “ta nói ngươi sai, thực sự không phải là nói ngươi thả qua Thần Tộc cái kia hơn mười vạn người có lỗi. Sai là ý nghĩ của ngươi, Bất Tử Tộc ta muốn tiêu diệt Dương Diệp Hư Linh Đại Lục, không cần đi mượn nhờ ngoại nhân chi lực? Bất kể lúc nào, Bất Tử Tộc ta người, đều phải hiểu, Bất Tử Tộc chúng ta, chỉ có thể dựa vào chính chúng ta.”

“Thuộc hạ đã minh bạch!” Nguyên Sư kia nói.

truyencuatuinet Tiểu Lâu nói: “Cường giả, cũng không đem bất cứ hy vọng nào ký thác trên người người khác, bọn ngươi cần phải có loại tâm cảnh này.”

Nói đến đây, hắn ngừng lại, sau đó lại nói: “Năm đó vũ trụ sụp đổ, Bất Tử Tộc ta có thể từ trong đó sống sót mà đi ra ngoài, dựa vào là tiền bối người trước ngã xuống người sau tiến lên hy sinh, chúng ta, chỉ có thể dựa vào chính mình.”

“Chúng ta ghi nhớ!”

Trong tràng, mọi người cùng kêu lên cung kính nói.

Tiểu Lâu khẽ gật đầu, sau đó nói: “Dương Diệp Hư Linh Đại Lục kia, trả thù là một thiên tài, bất quá đáng tiếc, không phải tộc nhân ta.”

Nguyên Sư kia trầm giọng nói: “Bây giờ đối với Hư Linh Đại Lục xuất thủ không?”

“Không vội!”

Tiểu Lâu nói khẽ: “Mang ta đi nhìn xem Thanh Huấn Doanh.”

“Tiểu Lâu Đại Nhân đi theo ta!”

Lúc này, một người đàn ông trung niên đứng dậy, người đàn ông trung niên này, đúng là Bất Tử Tộc kia Tam Hiền Sư một trong Thiên Sư. Cũng là Tam Hiền Sư đứng đầu.

Được Thiên Sư kia dẫn dắt, Tiểu Lâu Đại Nhân kia đến đến ngoài thành, ở ngoài thành một chỗ trong núi sâu, một đạo tiếng rống giận dữ không ngừng từ trong núi sâu kia truyền ra.

Trong núi sâu, là một chỗ bình nguyên, bình nguyên không lớn, phương viên bất quá mấy vạn trượng, bốn phía đều là bị dãy núi vờn quanh.

Tại phía trên vùng bình nguyên này, có gần vạn người.

Những người này, phần lớn đều là trẻ con, mười lăm mười sáu tuổi có, mười mấy tuổi đấy, cũng có.

Tuổi rất trẻ.

Tuy rằng trẻ tuổi, nhưng mà những thứ này non nớt gương mặt bên trên, nhưng là tràn đầy kiên nghị cùng lãnh khốc. Bọn hắn thần sắc đề phòng, hai người một đội, dựa lưng vào nhau, không ngừng quét mắt bốn phía.

Trên đỉnh núi, Tiểu Lâu kia cùng bên cạnh đám người Thiên Sư lẳng lặng nhìn phía dưới.

Lúc này, Thiên Sư kia tay phải dựng thẳng lên.

“Rống!”

Một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tại trên bình nguyên kia vang vọng dựng lên, thoáng qua, từng đạo Hắc Ảnh đột nhiên xẹt qua trời cao vọt vào trong đám người kia.

Nanh ác!

Ít Hắc Ảnh này, chính là Yêu Thú của Bất Tử Tộc nanh ác.

Những thứ này nanh ác bay thẳng đến phía dưới những đứa bé kia vọt tới, mà đối diện với mấy cái này nanh ác, các tuổi trẻ tiểu hài tử trong mắt không sợ hãi chút nào. Những đứa bé này, hai người một tổ, dựa lưng vào nhau cùng một chỗ đối kháng những cái kia nanh ác, mà những cái kia nanh ác, ra tay cũng không có chút nào lưu tình, bất quá, nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, những thứ này nanh ác sẽ ưu tiên đối với những cái kia trong mắt rõ ràng có vẻ sợ hãi người hạ thủ.

Rất nhanh, phía trên vùng bình nguyên, đã có nhân tử vong. Bất quá, đều là số ít.

Trên đỉnh núi, Tiểu Lâu Đại Nhân kia đột nhiên nói: “Bọn hắn huấn luyện bao lâu?”

Cái kia Thiên Sư Đạo: “Tại bọn họ sáu tuổi lúc, cũng sẽ bị mang tới nơi này, nhiều nhất, bảy năm, ít nhất, chừng một năm.”

“Tỉ lệ tử vong như thế nào đây?” Tiểu Lâu lại hỏi.

Thiên Sư trầm giọng nói: “Cao. Lúc trước nơi đây, có khoảng ba vạn người, hiện tại, chỉ còn lại có không đến một vạn. Chờ bọn hắn triệt để thành trưởng thành năm, theo ta phỏng đoán, sợ là chỉ có không đến năm nghìn.”

Nói đến đây, hắn do dự một chút, sau đó lại nói: “Tiểu Lâu Đại Nhân, có phải hay không cần muốn hạ thấp thoáng một phát tỉ lệ tử vong?”

Tiểu Lâu lắc đầu, “chết ở trong tay người mình, dù sao cũng hơn chết ở trong tay người khác được!”

Nói đến đây, hắn nhìn xuống phía dưới, “bọn hắn giờ phút này, vận mệnh là nắm giữ ở trong tay mình. Mà tương lai, vận mệnh của bọn hắn rất có thể là bị người khác nắm giữ. Tựu giống với Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, bọn hắn đã từng là không cố gắng, thế cho nên hôm nay sinh tử bị Bất Tử Tộc ta nắm giữ. Các ngươi hy vọng dưới Bất Tử Tộc chúng ta một đời sinh tử bị người khác nắm giữ sao?”

Thiên Sư kia khẽ cúi đầu, “thuộc hạ đã minh bạch!”

Lúc này, phía dưới đột nhiên bình tĩnh lại, những cái kia nanh ác đã toàn bộ rời đi.

Phía trên vùng bình nguyên, những thiếu niên kia thiếu nữ nguyên một đám mỏi mệt không chịu nổi, nhưng mà, nhưng không có một người ngồi xuống, tại bọn họ trong mắt, như trước tràn đầy đề phòng.

Bởi vì ở chỗ này, ngươi căn bản không biết những cái kia nanh ác sẽ lúc nào xuất hiện!

Đề phòng!

Bọn hắn lúc cần phải khắc đề phòng!

Lúc này, Tiểu Lâu kia xuất hiện ở phía dưới, giờ khắc này, ánh mắt của tất cả mọi người đều rơi vào trên thân Tiểu Lâu kia.

Không biết!

Mà khi Thiên Sư kia rơi vào Tiểu Lâu kia bên cạnh lúc, những thiếu niên kia thiếu nữ trong nháy mắt ngay ngắn quỳ xuống, nhưng mà thoáng qua đã bị một cỗ lực lượng kéo.

Những thiếu niên thiếu nữ này trong mắt tràn đầy vẻ mờ mịt.

Lúc này, Tiểu Lâu kia hướng phía trước đi tới một bước, “các ngươi nhớ kỹ, các ngươi không cần trước bất kỳ ai quỳ xuống, lại càng không dùng hướng tộc trưởng quỳ xuống. Ta người bất tử tộc, không thể có chút nô tính. Các ngươi có thể tôn kính cường giả, nhưng mà, các ngươi không thể sợ hãi cường giả, cường giả, không là dùng để sợ hãi, mà là dùng để đánh bại.”

Trước mặt Tiểu Lâu, những thiếu niên kia thiếu nữ hai mặt nhìn nhau, sau đó bọn hắn nhìn về phía một bên Thiên Sư, Thiên Sư trầm giọng nói: “Đây là Tiểu Lâu Đại Nhân!”

Tiểu Lâu Đại Nhân!

Nghe được lời của Thiên Sư kia, người trong sân bầy lập tức sôi trào lên, những thiếu niên thiếu nữ này toàn bộ ánh mắt nhìn về phía Tiểu Lâu kia, tại bọn họ trong mắt, là cuồng nhiệt, là hưng phấn!

Tại trong Bất Tử Tộc, Tiểu Lâu Đại Nhân, chính là một cái truyền thuyết.

Hắn cùng với Bất Tử Tộc tộc trưởng, chính là Bất Tử Tộc trụ cột, Bất Tử Tộc có thể đi cho tới bây giờ, hai người này không thể bỏ qua công lao. Đương nhiên, này còn không phải nguyên nhân chủ yếu. Nguyên nhân chân chính là, đã từng vị Tiểu Lâu Đại Nhân này đủ loại sự tích.

Cùng Bất Tử Tộc một dạng với tất cả mọi người, vị Tiểu Lâu Đại Nhân này lúc sáu tuổi tiến nhập Tu La Địa Ngục, mà hắn, vào lúc bảy tuổi rời đi rồi Tu La Địa Ngục, bởi vì lúc đó hắn vào lúc bảy tuổi đánh bại tất cả nanh ác, nơi đó nanh ác, đã không có một đầu dám ở ra tay với hắn. Mà ở hắn mười tuổi lúc, chỉ bằng sức một mình đánh bại lúc ấy Tam Hiền Sư Bất Tử Tộc, lại qua ba năm, mười ba tuổi, vượt hai giai đánh bại lúc ấy Bất Tử Tộc Thiên Tru Địa Diệt Nhị trưởng lão.

Đến sau đó, trong Bất Tử Tộc, duy nhất có thể đánh bại chỉ có ngay lúc đó Bất Tử Tộc Lão Tộc Trưởng cùng với tên còn lại.

Mười bảy tuổi, kia đã trở thành Bất Tử Tộc từ trước tới nay trẻ tuổi nhất Trưởng lão.

Mà kia vào năm đó, cũng là rất có thể trở thành Bất Tử Tộc tộc trưởng người, cũng là rất có thể trở thành Bất Tử Tộc từ trước tới nay trẻ tuổi nhất tộc trưởng. Nhưng mà, chẳng biết tại sao, kia buông tha cho Bất Tử Tộc Tộc Trưởng Chi Vị, cam nguyện trở thành Bất Tử Tộc đệ người đứng thứ hai.

Truyền thuyết!

Có thể nói, Tiểu Lâu Đại Nhân này tại trong Bất Tử Tộc, chính là một cái truyền thuyết. Vô số năm qua, trong Bất Tử Tộc thế hệ tuổi trẻ không không đem coi là sùng bái đối tượng.

Lúc này, Tiểu Lâu kia lại nói: “Các ngươi, là Bất Tử Tộc ta tương lai hy vọng, các ngươi hôm nay chịu khổ, chịu tội, sẽ biến thành Bất Tử Tộc ta tương lai hy vọng, Bất Tử Tộc truyền thừa tiếp hy vọng.”

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia bầu trời xám xịt, “ta biết, nhìn bên cạnh một cái lại một người ngã xuống, các ngươi trong đó rất nhiều người trong nội tâm khẳng định có oán khí. Không nên oán, cũng không nên hận. Thế giới rất tàn khốc, hôm nay, chúng ta không đối với các ngươi tàn khốc, ngày đó, các ngươi sẽ đối mặt tàn khốc hơn sự tình. Ta tình nguyện tự tay giết các ngươi rồi, cũng không muốn các ngươi chết ở trong tay người khác!”

“Cận kề cái chết tộc nhân tay!”

Trong tràng, gần mười ngàn người thiếu niên thiếu nữ giận dữ hét lên, thanh âm như sấm, chấn động thiên địa.

Tiểu Lâu khẽ gật đầu, trong mắt có một vòng vui mừng, hắn có chút nghiêng đầu, “tuy rằng bọn hắn cần tôi luyện, nhưng mà, những thứ này cây non, cũng cần ta cùng che chở.”

Thiên Sư kia trầm giọng nói: “Thuộc hạ minh bạch, Bất Tử Tộc ta tất cả Võ Học Điển Tịch, kể cả từ chỗ khác trong tộc lấy được Võ Học Công Pháp, bọn hắn cũng có thể tu luyện, ba người chúng ta, đối với bọn họ dạy bảo, không dám buông lỏng chút nào!”

“Rất tốt!”

Tiểu Lâu nhẹ gật đầu, chính yếu nói, mà đúng lúc này, đột nhiên hắn quay đầu, cách đó không xa Thiên tế, một tên đang mặc vân trường bào màu trắng trung niên nam tử chậm rãi đạp không mà tới.

Tại trung niên nam tử bên hông, liếc một thanh trường kiếm.

Nhìn thấy người này, Tiểu Lâu kia hai mắt lập tức hơi híp lại.

Mà bốn phía Bất Tử Tộc cường giả tức thì thần sắc ngưng trọng lên, đối với mới có thể vô thanh vô tức đi tới nơi này, cái này, đã đủ để đã chứng minh hết thảy.

Tiểu Lâu bên cạnh, Thiên Sư kia tay phải chậm rãi nắm chắc, nhưng mà, Tiểu Lâu kia nhưng là lắc đầu, “ngươi không phải là đối thủ của hắn!”

Thanh âm rơi xuống, hắn đã tại không trung trung niên nam tử kia trăm trượng vị trí.

Hai người tương đối xa!

Tiểu Lâu kia ánh mắt tại trung niên nam tử kia bên hông kiếm bên trên nhìn một chút, sau đó nói: “Xưng hô như thế nào?”

Trung niên nam tử tay phải nhẹ nhàng sờ lên bên hông chuôi kiếm, “Kiếm Tông, Tiêu Dao tử.”

...

------oOo------

Chương 2239: Tới Tìm Ngươi, Là Để Mắt Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Tông, Tiêu Dao tử!

Tiêu Dao tử thanh âm rất bình tĩnh, giỏi một tia gợn sóng.

Tiểu Lâu kia khẽ gật đầu, lại hỏi, “vì sao mà tới?”

Tiêu Dao tử nhìn về phía Tiểu Lâu, “trong trời đất này, không có mấy người đáng giá ta xuất thủ. Ngươi tính một người, cho nên ta tới rồi.”

Tiểu Lâu kia đột nhiên nở nụ cười.

“Cười đã?” Tiêu Dao tử hỏi.

Tiểu Lâu khẽ cười nói: “Rất nhiều năm. Lần thứ nhất có người nói với ta, nói ta để hắn ra tay. Chẳng bao lâu sau, ta cũng là thường xuyên đối với người khác như vậy nói. Chẳng qua là không nghĩ tới, có một ngày ta sẽ bị người nói như thế.”

Nói đến đây, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, “tất cả lui ra.”

Sau lưng hắn, mọi người liên tiếp lui về phía sau.

Mọi người thối lui về sau, Tiểu Lâu kia nhìn về phía Dương Diệp, “trực giác của ta nói cho ta biết, ngươi rất mạnh. Đến, để cho ta nhìn xem ngươi cường đại đến loại trình độ nào.”

Tiêu Dao tử khẽ lắc đầu, “ngươi xuất thủ trước.”

“Như thế nào?” Tiểu Lâu kia hai mắt híp lại.

Tiêu Dao tử nói: “Ta như ra tay, sẽ không hạ hiệp rồi.”

“Ha ha...”

Tiểu Lâu kia đột nhiên phá lên cười, tiếng cười như sấm, trực thấu trong Thiên Địa.

Cười chỉ chốc lát, Tiểu Lâu kia nhìn về phía Tiêu Dao tử, “ta từ Bất Tử Tộc ra, chinh chiến qua vô số vũ trụ, chỗ gặp mạnh người, nhiều không kể xiết, đã từng thậm chí còn thiếu chút nữa bị người chém giết. Những cường giả này, đều có một cái đặc điểm, cái kia chính là điên cuồng, vô cùng điên cuồng, đương nhiên, chính ta cũng điên cuồng, có thực lực, liền có vống liếng điên cuồng. Nhưng mà, ngươi là ta gặp được tối cuồng một cái.”

Ngay tại lúc này, Tiêu Dao tử nâng tay phải lên nhẹ nhàng vẽ một cái.

Một đám kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên.

Kiếm quang dài hơn một trượng, tốc độ không có chút nào nhanh, ít nhất ở giữa sân mọi người tới nhìn, không có chút nào nhanh.

Nhưng mà, Tiểu Lâu kia sắc mặt nhưng là lập tức thay đổi. Tay phải nắm chắc thành quyền, sau đó hướng phía trước trực tiếp đấm ra một quyền.

Ầm!

Một quyền này ra, toàn bộ phương viên mấy triệu trượng bên trong không gian lập tức kịch liệt run lên.

Một uy quyền, lay động đất trời!

Bởi vì không muốn phá hư Bất Tử Tộc, Tiểu Lâu đã đem lực lượng mình toàn bộ áp súc, sau đó trực tiếp lược qua không gian, toàn bộ đánh phía này sợi kiếm quang. Nhưng mà, lực lượng của hắn quá quá mạnh rồi. Cường đại đến một điểm uy lực còn lại cũng đủ để chấn động này thiên địa!

Lúc này, kiếm quang đã tới.

Xùy~~!

Tại trong mắt của tất cả mọi người, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp cắt ra cỗ lực lượng kia, sau đó xuyên qua thân thể của Tiểu Lâu kia.

Một ngụm máu tươi từ Tiểu Lâu kia trước ngực bắn ra.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Giống như chết yên tĩnh!

Tất cả Bất Tử Tộc cường giả trong mắt đều là vẻ không thể tin được!

Tiểu Lâu Đại Nhân bị thương tổn tới!

Bất Tử Tộc trong lòng người, tràn đầy khiếp sợ cùng khó có thể tin!

Xa xa, Tiêu Dao tử chậm rãi đi về hướng Tiểu Lâu kia, “ta chỉ nói là một sự thật, mà ngươi lại nói ta điên cuồng, ngươi đã nói ta điên cuồng, ta đây liền điên cuồng một lần.” Nói đến đây, hắn ngừng lại, sau đó nhìn về phía Tiểu Lâu kia, “tới tìm ngươi, là để mắt ngươi, hiểu chưa?”

Tới tìm ngươi, là để mắt ngươi!

Điên cuồng!

Cách đó không xa, những cái kia Bất Tử Tộc sắc mặt người cực kỳ khó coi.

Đây không chỉ là điên cuồng, hay vẫn là miệt thị, đối với Tiểu Lâu miệt thị, đối với Bất Tử Tộc miệt thị.

Tiểu Lâu kia thần sắc cũng là âm trầm, hắn chưa từng bị đối đãi như vậy qua?

Mà đúng lúc này, cái kia Tiêu Dao tử đột nhiên ngón tay nhập lại đối với Tiểu Lâu kia cách không chính là chỉ một cái.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo tiếng kiếm reo ở giữa sân bỗng nhiên vang lên.

Tiểu Lâu hai mắt híp lại, trong đôi mắt, một vòng hàn mang chợt lóe lên, sau một khắc, kia hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, thiên địa sợ run.

Tiểu Lâu kia bước ra một bước về sau, hai mắt chậm rãi đóng lại.

Thoáng qua.

Xuy xuy xuy xuy xuy...

Trong tràng đột nhiên vang lên từng đạo làm cho người da đầu tê dại thanh âm, sau khi nhìn kỹ, mới phát hiện, nguyên lai là cái kia Tiêu Dao tử kiếm quang bị một cỗ lực lượng thần bí cho ăn mòn.

Cùng lúc đó, cái kia Tiêu Dao tử nhà không gian cũng bắt đầu ăn mòn tới. Không chỉ có không gian, Tiêu Dao tử bản thân thể của con người vậy mà cũng tại bắt đầu ăn mòn!

Tiêu Dao tử nhìn thoáng qua chính mình ăn mòn thân thể, hắn khẽ gật đầu, “tử khí... Không đúng, đã đã vượt qua tử khí phạm trù, có chút ý tứ.”

Thanh âm rơi xuống, hắn nhẹ cười cười, sau một khắc, kia tay phải cầm bên hông kiếm mãnh liệt rút kiếm chính là chém.

Kiếm thu!

Kia quay người rời đi!

Sau lưng, một đám Kiếm Khí phá không mà đi.

Xùy~~!

Kiếm Khí hiện, cả trong Bất Tử Tộc không gian trực tiếp hư ảo, mà một kiếm này, cũng trực tiếp vỡ vụn Tiểu Lâu kia thần bí lực lượng.

Kiếm Khí đến.

Xùy~~!

Này sợi Kiếm Khí, trực tiếp từ Tiểu Lâu kia trước ngực xuyên qua.

Tiểu Lâu kia thân thể trực tiếp cương cứng.

Trong tràng, tất cả Bất Tử Tộc người thất kinh, nhao nhao hướng phía Tiểu Lâu kia vọt tới, bất quá ngay tại lúc này, Tiểu Lâu kia khẽ lắc đầu, sau đó hắn chậm rãi xếp bằng ngồi dưới đất, tay phải đặt ở nơi ngực vị trí.

Ầm!

Một cổ tử khí đột nhiên từ trong cơ thể bộc phát ra!

Tại nảy sinh trong cơ thể, một đám còn sót lại Kiếm Khí chính đang tàn phá!

Hắn nếu muốn bất tử, phải diệt trừ này sợi Kiếm Khí, bằng không thì, này sợi Kiếm Khí sẽ để cho đưa hắn Bất Tử Chi Thân triệt để hủy diệt.

Vô cùng vô tận thuần khiết tử khí không ngừng tiến vào trong cơ thể hắn, cứ như vậy, cứ kéo dài tình huống như thế, trong cơ thể cái kia sợi còn sót lại Kiếm Khí rốt cuộc chậm rãi biến mất. Giờ khắc này, Tiểu Lâu kia như trút bỏ gánh nặng thở dài một hơi.

Một lát sau, kia ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cách đó không xa Tiêu Dao tử rời đi vị trí, “thật mạnh!”

Thật mạnh!

Những lời này, phát ra từ phế phủ.

Một kiếm!

Đối phương chỉ dùng một kiếm thiếu chút nữa giết chết hắn!

Tuy rằng hắn biết, đối phương một kiếm này không phải tùy tiện một kiếm, nhưng mà, điều này cũng không che giấu được đối phương khủng bố. Bất quá, trong lòng hắn cũng là có chút may mắn, may mắn đối phương cũng không phải nhằm vào Bất Tử Tộc. Nếu như đối phương muốn nhằm vào Bất Tử Tộc, vậy đối với Bất Tử Tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một tai họa thật lớn, cái này tai nạn, tựu giống với Bất Tử Tộc năm đó gặp được Hư Linh Nữ, có thể có thể so sánh cái kia tai nạn còn nghiêm trọng hơn!

Qua hồi lâu, Tiểu Lâu kia thu hồi suy nghĩ, sau đó hắn nhìn về phía một bên đám người Nguyên Sư, “Hư Linh Đại Lục sự tình, tạm hoãn thoáng một phát, các tộc dài ra quan!”

Nguyên bản, hắn sau khi xuất quan đã nghĩ ngợi lấy trực tiếp giải quyết Hư Linh Đại Lục, lại để cho Bất Tử Tộc có thể an tâm tiến về trước Thủy Nguyên Tộc. Mà bây giờ, hắn cải biến chủ ý. Ngược lại không phải sợ, mà là được cẩn thận một chút.

Bất Tử Tộc, không thể qua tiêu hao nhiều hơn!

...

Hư Linh Đại Lục.

Hư Linh Điện, trong Hồng Mông Tháp.

Nguyên bản Dương Diệp đang tu luyện, lúc này, Dương Liêm Sương đột nhiên đi tới trước mặt hắn.

Dương Diệp nhìn về phía Dương Liêm Sương, người kia có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Chờ sự tình lần này sau khi kết thúc, ta nghĩ về với ông bà một chuyến!”

“Gia hương ngươi?” Dương Diệp hỏi.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “hồi lâu không có trở về, cũng không biết chỗ đó như thế nào.”

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Dương Liêm Sương cười nói: “Đến lúc đó khả năng cần ngươi hỗ trợ, không có vấn đề chứ?”

“Tự nhiên!” Dương Diệp nói.

Dương Liêm Sương nhẹ gật đầu, “đến lúc đó thì phiền toái. Ta còn có rất nhiều sự tình phải xử lý, sẽ không quấy rầy ngươi rồi!”

Nói xong, rời Hồng Mông Tháp.

Trong tháp.

Dương Diệp đã trầm mặc hồi lâu, sau đó hắn cũng đã đi ra Hồng Mông Tháp, hắn đã tìm được Minh Nữ các loại nữ nhân. Bất quá, hắn cũng không có phát hiện thân, mà là đang ám bên trong nhìn lấy chúng nữ. Minh Nữ các loại nữ nhân từ lần trước đến tế bái thoáng một phát Thiếu Ti U kia về sau, các nàng chính là bắt đầu bế quan tu luyện. Trong khoảng thời gian này, được Thiên Tú chỉ đạo, Minh Nữ các loại nữ nhân thực lực cũng là đột nhiên tăng mạnh. Tuy rằng không có khả năng đạt tới Tổ Cảnh, nhưng mà, các nàng Chiến Đấu Lực nhưng là nhận được sâu sắc tăng lên!

Nhìn hồi lâu, Dương Diệp đi tới một chỗ khác, trong phòng, trên mặt đất ngồi xếp bằng một tên hình thể khôi ngô nữ tử, đây chính là A Man!

Đang tu luyện A Man!

Man Tộc mặc dù nhưng đã hầu như diệt sạch, bất quá, hắn đã đem thân nhân của A Man đều nhận được Hư Linh Thành, ngoại trừ thân nhân của A Man, thân nhân của đám người Tần Xuyên đều đã bị hắn nhận được trong Hư Linh Thành.

Tại trong Hư Linh Thành này.

Có thân nhân của Dương Diệp hắn, Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, Tần Tịch Nguyệt, Đế Nữ, Tuyết Nhi... Còn có thân nhân của A Man, thân nhân của Tần Xuyên, thân nhân của Vu Tịnh, thân nhân của Đao Cuồng, linh thân nhân...

Còn có bằng hữu của hắn Minh Nữ các loại nữ nhân, Viên Lão.

Âm thầm, Dương Diệp lắc đầu cười cười.

Trong lúc bất tri bất giác, trên thân Dương Diệp hắn gánh nặng càng ngày càng nặng a! Bất quá, đây là hắn nên gánh nổi!

Bất quá, đối mặt Bất Tử Tộc này, áp lực là thật có chút lớn a!

Dương Diệp rời đi chỗ cũ, đi tới Hư Linh Thành trên không, hắn nhìn về phía Vô Tận Hắc Động chỗ, chỗ đó, đúng là Bất Tử Tộc hang ổ.

Lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở bên cạnh hắn.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, nói: “Áp lực rất lớn a!”

Bất Tử Tộc mạnh, đã hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, bình tĩnh mà xem xét, hắn đã báo Tất Tử Chi Tâm rồi.

Chết!

Hắn không có đường khác rồi.

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, một cánh tay của hắn kéo lại tay của Dương Diệp, “cùng một chỗ vượt qua!”

Cùng một chỗ vượt qua!

Dương Diệp nhìn xem An Nam Tĩnh, đột nhiên nở nụ cười, “đã từng có người nói Dương Diệp ta loại tính cách này, sẽ là Cô Gia Quả Nhân, nhưng mà, Dương Diệp ta cũng không phải Cô Gia Quả Nhân. Cùng các ngươi quen biết, đời này của Dương Diệp ta không uổng công thế gian này rồi.”

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, nói khẽ: “Nếu chỉ có võ đạo, nên cỡ nào nhàm chán!”

Dương Diệp nắm thật chặt tay của An Nam Tĩnh, sau đó nói khẽ: “Ta đã để cho Viên Lão tra xét, người bất tử tộc chuẩn bị khởi động Đại Thiên Vũ Trụ trận pháp này. Trận pháp này một khi khởi động, sẽ lập tức tháo nước Đại Thiên Vũ Trụ tất cả linh khí, kể cả trong Bất Tử Tộc Linh khí, khi đó, vùng vũ trụ này sẽ trở thành tĩnh mịch. Mà người của Đại Thiên Vũ Trụ này, coi như là có thể sống, cũng lại bởi vì không có linh khí mà trong vòng thời gian ngắn chết già.”

“Ngươi muốn ngăn cản bọn hắn?” An Nam Tĩnh hỏi.

Dương Diệp lắc đầu, “không ngăn cản được. Hơn nữa, coi như là Bất Tử Tộc không khởi động trận pháp này, Đại Thiên Vũ Trụ cũng không còn bao nhiêu thời gian. Bất Tử Tộc đã đem vùng vũ trụ này làm cho xong hết rồi!”

Nói đến đây, hắn hít sâu một hơi, sau đó nói: “Dương Diệp ta có thể chết, Thanh Thi Tịch Nguyệt còn có chưa xảy ra các nàng cũng có thể chết. Nhưng mà, Minh Nữ, đại tỷ, Nhị tỷ, còn có A Man cùng với thân nhân của Tần Xuyên bọn hắn không thể chết được. Những người này, coi như là Dương Diệp ta cùng thê tử của ta đều chết sạch, bọn hắn cũng không có thể chết. Ta không có thể ở lại để cho các bằng hữu của ta vì Dương Diệp ta mà chết, mà thân nhân của Tần Xuyên bọn hắn, càng không thể chết.”

“Ngươi muốn làm cái gì?” An Nam Tĩnh trầm giọng nói.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “ta đã thật lâu không có điên điên cuồng qua. Là thời điểm đang điên cuồng một lần.”

Ngay tại lúc này, một người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp đối diện cách đó không xa.

Trung niên nam tử cầm kiếm mà đứng.

Người tới, đúng là cái kia Tiêu Dao tử.

Tiêu Dao tử nhìn xem Dương Diệp, “tại trước khi ta đi, có một số việc, nên có một chấm dứt. Cho ta một cái không giết lý do của ngươi!”

...

PS: Ta là chim loan xanh tiểu biên, chim loan xanh ngày hôm qua đi đại bảo vệ sức khoẻ bị người vồ vào cục. Phải ngày mai mới phóng xuất, cho nên hôm nay đổi mới trễ...

------oOo------

Chương 2240: Bất Tử Tộc, Tới Đánh Với!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Tiêu Dao tử mà nói, Dương Liêm Sương sắc mặt lập tức biến đổi, Phần Thiên Chi Nộ kia trực tiếp xuất hiện ở trong tay nàng.

Mà lúc này, cái kia Tiêu Dao tử nhìn nàng một cái, "ngươi bây giờ, quá yếu!"

An Nam Tĩnh nhưng là nhìn thẳng cái kia Tiêu Dao tử, không sợ chút nào!

Lúc này, Dương Diệp nói: "Vì sao muốn giết ta?"

Tiêu Dao tử chậm rãi đi tới trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, sau đó hắn chỉ chỉ Dương Diệp giữa lông mày, "đã từng, ta tại ngươi nơi đây, để lại một quả trí nhớ hạt giống. Cực kỳ lâu lúc trước, ta cũng đã phát giác được ta kiếm đạo chỗ thiếu hụt, ta muốn hoàn thiện kiếm đạo của chính mình. Bất quá, ta không nghĩ tới, phụ thân ngươi phát hiện một điểm này, hắn cưỡng ép xóa đi ngươi trí nhớ hạt giống, sau đó đuổi theo ta đuổi nhiều năm như vậy."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "đáng tiếc, hắn giết không được ta."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vậy ngươi bây giờ vì sao lại muốn giết ta?"

Tiêu Dao tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "kiếm của ngươi, vì tình mà sống, tình càng sâu, kiếm càng mạnh, cùng ta kiếm đạo hoàn toàn trái lại. Ta như cắn nuốt ngươi, có lẽ có thể đủ để cho ta đánh mở mới một Đạo Môn."

Dương Diệp cười cười, "ngươi sẽ không làm như vậy!"

"Hử?" Tiêu Dao tử nhìn về phía Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn thẳng Tiêu Dao tử, "thôn phệ người khác, hoàn thiện chính mình kiếm đạo? Ngươi căn bản khinh thường như thế, không phải sao?"

Tiêu Dao tử trong mắt có một vòng tán thưởng.

Lúc này, Dương Diệp lại nói: "Nếu như ta không có đoán sai, mục đích của ngươi, là muốn nhìn một chút tình chi kiếm đạo cực hạn, đúng không?"

Tiêu Dao tử khẽ gật đầu, “thế nhưng là, ta không muốn đợi quá lâu. Ngươi còn sống, ta thì có này ý muốn, ta không muốn tự có này ý muốn.”

“Mười năm!”

Dương Diệp đột nhiên nói: “Cho ta mười năm, mười năm sau, chúng ta một trận chiến. Ngươi sẽ gặp lại ngươi muốn thấy, mà ta, cũng sẽ thấy ta muốn thấy.”

Tiêu Dao tử muốn nhìn tình chi kiếm đạo cực hạn, Dương Diệp hắn lại làm sao không muốn xem Vô Tình Kiếm Đạo cực hạn?

Vô tình, trảm cắt hết thảy ý muốn, một lòng chỉ làm kiếm, thật sự mạnh mẽ Vô Địch sao?

Từ trước mắt đến xem, Tiêu Dao tử đúng là Vô Địch.

Nhưng mà, này không chứng minh cái gì. Tiêu Dao tử đi ở trước mặt hắn, đối phương chạy tới chính mình cực hạn, mà Dương Diệp hắn vẫn chưa đi đến cực hạn của chính mình. Bất kể là hắn, hay vẫn là Tiêu Dao tử, đều muốn nhìn một chút với nhau cực hạn, cuối cùng ai mạnh ai yếu.

Tiêu Dao tử nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: “Ta cho ngươi thời gian mười lăm năm. Mười năm năm sau, không quản ngươi người ở chỗ nào, ta đều sẽ tới tìm ngươi. Đến lúc đó, hy vọng ngươi có thể đánh bại ta, bằng không thì, ta sẽ giết ngươi.”

“Vì cái gì?”

Lúc này, một bên An Nam Tĩnh đột nhiên nói; “Theo ta được biết, các hạ giao thủ với người khiêu chiến, tựa hồ cũng không có hạ sát thủ!”

Dương Diệp nói: “Nếu như ta không có thể đánh bại hắn, cái này Hữu Tình Kiếm Đạo cực hạn, không đi cũng thế.”

Cách đó không xa, Tiêu Dao tử mỉm cười, không nói gì.

Dương Diệp nhìn về phía Tiêu Dao tử, “ngươi muốn đi?”

Tiêu Dao tử nhẹ gật đầu, “lưu ở nơi đây, đã vô ý nghĩa.”

Dương Diệp nói: “Ngươi đã đánh bại Bất Tử Tộc hai vị kia chí cường giả?”

Tiêu Dao tử nói: “Cùng một vị trong đó đã giao thủ. Có chút thất vọng.”

“Ngươi không đều một vị khác?” Dương Diệp hỏi.

Tiêu Dao tử lắc đầu, “không đợi.”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiêu Dao tử nói: “Kết quả cũng giống nhau!”

Dương Diệp khóe miệng hơi rút, kết quả cũng giống nhau... Hắn tự nhiên biết Tiêu Dao tử ý tứ của những lời này. Tiêu Dao tử ý tứ chính là, hắn coi như là chờ đối phương, kết quả sau cùng đơn giản liền là đối phương bại, hắn thắng!

Tự tin!

Bực nào tự tin!

“Kỳ thật, ta rất hâm mộ ngươi!” Lúc này, Tiêu Dao tử đột nhiên nói.

“Hử?” Dương Diệp khó hiểu.

Tiêu Dao tử nhìn nhìn kiếm trong tay, sau đó nói: “Hâm mộ ngươi bây giờ còn có đối thủ, hâm mộ ngươi bây giờ còn có thể bị người đánh bại!”

Dương Diệp: “...”

Lúc này, Tiêu Dao tử lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi, “không nên để cho ta đợi quá lâu.”

Đi!

Này Tiêu Dao tử cứ đi như thế.

Mười lăm năm!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, mười năm năm sau, Dương Diệp hắn đối thủ lớn nhất, chính là chỗ này Tiêu Dao tử. Phần áp lực này, có thể so sánh Bất Tử Tộc lớn hơn rất nhiều a!

“Ngươi sợ không?”

Lúc này, Dương Diệp bên cạnh, một giọng nói truyền đến.

Dương Diệp quay đầu, chẳng biết lúc nào, Thiên Tú đã đứng ở bên cạnh hắn.

Dương Diệp lắc đầu, “tự nhiên là không sợ!”

Thiên Tú mỉm cười, “cũng không cần phải sợ, ta xem trọng ngươi!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú nói khẽ: " Bởi vì trong lòng ngươi hữu tình, ngươi Dương Diệp đi cho tới hôm nay một bước này, chèo chống ngươi, cũng không phải là cái gì trường sinh, hoặc là võ đạo Vô Địch. Mà là một chữ ‘tình’.

Kỳ thật, nói đơn giản một chút, ‘tình’ liền là một loại tín niệm, tựu giống với giờ phút này, ngươi biết rõ không địch lại Bất Tử Tộc, nhưng mà, ngươi Dương Diệp nhưng là không có lựa chọn lùi bước, nói cho cùng, là ngươi trong lòng Dương Diệp hữu tình, không thể bỏ qua đây hết thảy. Nhớ kỹ lời của ta, sơ tâm không thay đổi, ngươi tương lai, tất có đánh với hắn một trận chi lực! "

Dương Diệp lắc đầu, “không có nghĩ nhiều như vậy, hiện tại, ta chỉ muốn cho người bên cạnh sống khỏe mạnh!”

Thiên Tú khẽ gật đầu, sau đó nói: “Kiếm Vực tu luyện ra sao rồi?”

Dương Diệp nói: “Hiện tại ta có thể nhanh chóng áp súc Kiếm Vực, nhưng mà, sau khi dùng qua, vẫn là có hậu di chứng, tuy rằng không đến mức đã hôn mê, nhưng mà cũng không có sức chiến đấu gì rồi.”

Thiên Tú nói khẽ: “Chờ ngươi đã đến Tổ Cảnh thì sẽ tốt hơn rất nhiều.”

Tổ Cảnh!

Dương Diệp cười khổ, “lúc nào mới có thể đến Tổ Cảnh?”

Thiên Tú chính yếu nói, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Vô Tận Hắc Động kia chỗ, cặp mắt hơi híp lại, tay phải vung lên, một đạo ánh sáng âm u bắn nhanh ra như điện, đạo kia ánh sáng âm u đi thẳng tới Vô Tận Hắc Động cánh cổng ánh sáng chỗ, giờ phút này, cánh cửa ánh sáng này trước, đứng đấy một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử này, chính là Tiểu Lâu của Bất Tử Tộc kia!

Nhìn thấy này u quang, trung niên nam tử kia hai mắt híp lại, đưa tay một chưởng rơi xuống.

Xùy~~!

Chưởng rơi, cái kia u quang trực tiếp nổ bể ra, nhưng mà, Tiểu Lâu kia nhưng cũng bị chấn địa lui về quang trong cửa.

Nhưng mà sau một khắc, một cỗ kinh khủng hắc khí đột nhiên từ trong cửa sáng kia chấn động mà ra, cỗ khói đen này trực tiếp xuyên toa không gian, đi tới Hư Linh Đại Lục trên không, trong nháy mắt, cả trên không Hư Linh Đại Lục tối sầm!

Trong Hư Linh Thành, trong lòng tất cả mọi người kinh hãi!

Ngay tại lúc này, Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu, sau đó trở tay một chưởng thượng triều đánh ra.

Ầm!

Một cái hư ảo cự Đại Chưởng Ấn trực tiếp phóng lên trời, đánh vào hắc khí kia phía trên. Trong chốc lát, vẻ này hắc khí lập tức nổ bể ra, nhưng mà trong thành nhưng là có vô số tiếng kêu thảm vang lên.

Bởi vì có thật nhiều khí lưu màu đen rơi vào trong thành, những thứ này khí lưu màu đen rơi vào trong thành về sau, phàm là đụng vào người, thân thể trực tiếp nổ bể ra, sau đó hóa thành hư vô.

Thiên Tú nhìn thoáng qua trong thành, chân phải nhẹ nhàng một đập.

Ầm!

Trong thành kia còn sót lại khí lưu màu đen lập tức vô ảnh vô tung biến mất.

Mà đúng lúc này, một cái màu đen tay đột nhiên từ Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ chui ra, này bàn tay màu đen trong nháy mắt chính là đi tới trên không Hư Linh Đại Lục, sau một khắc, cái tay này bay thẳng đến Hư Linh Thành ép xuống.

Rầm rầm rầm rầm!

Phía dưới, trong Hư Linh Thành, vô số kiến trúc ở đằng kia uy áp cường đại bên trong trực tiếp hóa thành bột mịn, cùng lúc đó, cả vùng cũng bắt đầu kịch liệt rung rung, sau đó văng tung tóe.

Thanh thế to lớn!

Thiên Tú trong mắt, lạnh như băng một mảnh, chân phải nhẹ nhàng một đập, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo ánh sáng âm u phóng lên trời.

Ầm!

Thiên tế, cái kia bàn tay khổng lồ màu đen đột nhiên nổ bể ra, hóa thành vô số Hắc Sắc Năng Lượng từ Thiên tế rơi xuống phía dưới.

Không trung, Thiên Tú tay phải nhẹ nhàng vung lên, ít Hắc Sắc Năng Lượng này trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Trên không Hư Linh Thành, dần dần khôi phục bình tĩnh.

Lúc này, Vô Tận Hắc Động kia, cánh cổng ánh sáng chỗ, cái kia cánh cổng ánh sáng đột nhiên càng lúc càng lớn, không đến một hồi, to lớn gần mấy chục lần. Cùng lúc đó, một giọng nói từ trong đó chậm rãi truyền ra, “đại ca nói không sai, ngươi quả nhiên còn sống. Cũng tốt, ba ngày sau, làm một cái kết.”

Thiên Tú lạnh lùng nhìn xem Vô Tận Hắc Động kia chỗ, “chờ các ngươi!”

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ, không có hồi âm.

Trong Thiên Địa, hết thảy khôi phục bình tĩnh.

Trên không Hư Linh Thành, Thiên Tú bên cạnh, Dương Diệp trầm giọng nói: “Vừa rồi người nọ?”

Thiên Tú đạm thanh nói: “Bất Tử Tộc nhân vật số hai, bị Bất Tử Tộc xưng là Tiểu Lâu Đại Nhân, người này thực lực mặc dù không tệ, thật cũng không ở trong mắt ta, nếu như ta không có đoán sai, Bất Tử Tộc vị tộc trưởng kia, hẳn là muốn xuất quan rồi.”

Bất Tử Tộc tộc trưởng!

Dương Diệp biến sắc, “rất mạnh sao?”

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, “ở trong thiên địa này, chỉ có một người có thể chân chính giết chết hắn, chính là vừa mới rời khỏi Kiếm Tu kia!”

Kiếm Tu kia!

Hiển nhiên, Thiên Tú nói rất đúng cái kia Tiêu Dao tử!

Thiên Tú lại nói: “Trong cơ thể ngươi cái kia Ma khí, cũng có thể làm được.”

"Ly Hỏa?" Dương Diệp hỏi.

Thiên Tú khẽ lắc đầu, "một món khác."

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Dương Diệp nhíu mày, nghĩ một lát, hắn đạo: "Ta cùng Tháp Linh thương lượng một chút, nhìn xem có thể hay không thả nó ra!"

"Không thể!"

Thiên Tú trầm giọng nói: "Vật kia, uy lực cực lớn, ngươi không cảm giác được, ta có thể cảm nhận được, nó như đi ra, sợ là cái thứ nhất giết chính là ngươi."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Hơn nữa, coi như là nó không giết ngươi, như thế Ma khí, cũng sẽ không để cho ngươi sử dụng. Cho nên, thả nó đi ra, mối họa vô cùng."

Dương Diệp cười khổ, "xem ra, chỉ có thể dựa vào chính mình!"

"Đi theo ta!"

Thiên Tú nói xong, quay người rời đi.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liền vội vàng đi theo lên.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh Thiên Tú đi tới một mảnh kia mộ địa, cũng chính là mai táng Hư Linh Tộc đã từng cường giả một mảnh kia mộ địa.

Liếc mắt nhìn qua, rậm rạp chằng chịt mộ địa.

Thiên Tú nhìn xem cái kia vùng mộ địa hồi lâu, sau đó nói: "Bản không muốn quấy rầy ngươi các vong linh, nhưng mà hôm nay, Bất Tử Tộc lần nữa xâm phạm, lần này, Hư Linh Tộc ta cùng Bất Tử Tộc ở giữa ân oán, cùng nhau tính toán rõ ràng!"

Thanh âm rơi xuống, Thiên Tú trong tay đột nhiên xuất hiện một viên huỳnh sắc hạt châu, tay phải ném đi, viên kia huỳnh sắc hạt châu ở giữa phiêu đến đó vùng mộ địa không trung.

Trong chốc lát, cả vùng mộ địa đột nhiên rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Sau một khắc, tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ánh mắt khiếp sợ bên trong, cái kia mảnh trên mộ địa đột nhiên xuất hiện vô số cỗ vong linh, trong khoảnh khắc, cả vùng mộ địa tụ đầy vong linh!

Những vong linh này từ trong phần mộ sau khi ra ngoài, ngay ngắn hướng phía Thiên Tú quỳ xuống, “Xin chào ngô hoàng!”

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, kia giữa lông mày, một vật vọt ra, thoáng qua, một thanh vũ khí đã rơi vào bên cạnh của Thiên Tú.

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Yên lặng một cái chớp mắt, Thiên Tú đột nhiên nắm Hoàng Tuyền Thiên Mệnh cách không chỉ vào Vô Tận Hắc Động kia cánh cổng ánh sáng chỗ, “Bất Tử Tộc, tới đánh với!”

“Tới đánh với!”

Trong Hư Linh Thành, vô số vong linh giận dữ hét lên.

...

PS: Hoan nghênh mọi người chú ý chim loan xanh vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên. Cuối cùng, quê hương của Dương Liêm Sương, rất có thể sẽ dùng phiên ngoại hình thức xuất hiện, chủ yếu giao cho Dương Liêm Sương cùng với chỗ đó thần bí.

------oOo------

Chương 2241: Kế Hoạch Ly Khai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngô hoàng!

Tại trước mặt Thiên Tú, quỳ vô số vong linh. Những vong linh này, tuy rằng đã chết, nhưng mà trên mặt nhưng là tràn đầy chiến ý.

Đã chết chí không cần thiết!

Thiên Tú bên cạnh, Dương Diệp cười khổ nói: “A Tú, ngươi chính là Hư Linh Nữ, đúng không?”

Thiên Tú quay người nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi không phải là sớm đoán được sao?”

Dương Diệp nói: “Chẳng qua là không dám xác định!”

Thiên Tú mỉm cười, “bây giờ xác định, nhưng cùng chứ?”

Dương Diệp cười nói: “Ngươi nghĩ tới ta nói cái gì?”

Nghe vậy, hai người nhìn nhau cười cười, hết thảy đều ở trong không nói.

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía trước mặt chính mình những cái kia vong linh, “Hư Linh Tộc ta cùng khác tộc không quá cùng, chúng ta vẫn lạc, linh nhưng vẫn còn, cái này linh, không hề là linh hồn, mà là linh trí. Linh trí của chúng ta, chính là hồn của chúng ta. Tuy rằng như thế, nhưng mà, làm Hư Linh Tộc ta người bỏ mình về sau, linh trí của bọn hắn là cần nghỉ ngơi, mới có thể có kiếp sau đấy. Mà ta những thứ này chiến sĩ đả chết, bọn hắn không có lựa chọn nghỉ ngơi, bọn hắn một mực chờ đợi, đang chờ ta!”

Nói đến đây, cặp mắt chậm rãi đóng lại, “đi làm chuẩn bị cuối cùng đi!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó cùng An Nam Tĩnh rời đi chỗ cũ.

Trong Hư Linh Điện.

Giờ phút này, trong điện, Dương Diệp tất cả để ý người đều ở chỗ này.

Viên Lão, âm u chư nữ, A Man, còn có tộc nhân của đám người Tần Xuyên.

Nhân số cũng không nhiều, chỉ có mấy trăm.

Mọi người đều là đang nhìn Dương Diệp. Hiện ngay tại lúc này, bọn hắn cũng chỉ có thể nhìn Dương Diệp rồi.

Trong điện vị trí đầu não, Dương Diệp nhìn xuống phía dưới Viên Lão, “tra được chưa?”

Viên Lão khẽ gật đầu, “Đại Thiên Vũ Trụ là trận pháp, mà Truyền Tống Môn ngay tại Vô Tận Hắc Động, nếu như ta không có đoán sai, đến lúc đó, Bất Tử Tộc sẽ đem trong tộc bọn họ người từ nơi ấy truyền đưa đi. Bất quá, trước đây, bọn hắn cần linh khí khổng lồ, còn có tử khí, bọn hắn biết giết người, giết sạch Đại Thiên Vũ Trụ tất cả mọi người, rút ra những người này tử khí cùng với Đại Thiên Vũ Trụ tất cả linh khí.”

Dương Diệp khẽ gật đầu, “đến lúc đó, các ngươi từ chạy đi đâu!”

“Đi?”

Trong tràng mọi người kinh ngạc nhìn xem Dương Diệp.

Dương Diệp đứng lên, “Đại Thiên Vũ Trụ này, đã giữ không được. Dù cho Hư Linh Nữ Hư Linh Tộc tái hiện, cũng không khả năng giữ được Đại Thiên Vũ Trụ này. Coi như là Bất Tử Tộc không trực tiếp hủy diệt vùng vũ trụ này, nơi đây không có Linh khí, ỷ lại Linh khí các ngươi, cũng sống không được bao lâu. Đi, là hy vọng duy nhất!”

Viên Lão khẽ lắc đầu, “sợ là không dễ đi!”

Dương Diệp nói: “Ta biết, đến lúc đó ta sẽ vì các ngươi tranh giành lấy đi cơ hội.”

“Vậy còn ngươi?” Lúc này, cách đó không xa Thiên Nữ đột nhiên nói.

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta tự nhiên là không đi được, cũng không có thể đi!”

“Vì sao?” Thiên Nữ khó hiểu.

Dương Diệp cười nói: “Bởi vì Bất Tử Tộc tất giết ta, nếu như ta với các ngươi cùng một chỗ, sẽ đem Bất Tử Tộc hỏa lực hấp dẫn đến trên người các ngươi.”

Thiên Nữ còn muốn nói điều gì, lúc này, Dương Diệp đột nhiên đi tới nàng cùng trước mặt của Huyết Nữ, “đại tỷ, Nhị tỷ, còn có Minh Nữ các ngươi, ta biết tâm của các ngươi, nhưng mà, lúc này đây, ta thật sự không thể đi.”

“Chúng ta lưu lại cùng ngươi!” Thiên Nữ trầm giọng nói.

“Không có ý nghĩa!”

Dương Diệp nói khẽ: “Một điểm ý nghĩa đều không có.”

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua trong tràng, sau đó lại nói: “Các ngươi lưu lại, kết quả sau cùng chính là cùng ta cùng một chỗ chết ở chỗ này. Các ngươi ly khai, ta không có nỗi lo về sau, ngược lại có thể có thể sống sót.”

Mọi người còn muốn nói điều gì, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “ý ta đã quyết.”

Nói đến đây, hắn tay phải vung lên, vô số lá cây đã rơi vào trước mặt Viên Lão kia.

“Đây là Bồ Đề Diệp?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “Bồ Đề Diệp, có thể ẩn nặc khí tức. Viên Lão, đợi tí nữa ngươi mang theo mọi người ly khai Hư Linh Thành, làm Bất Tử Tộc đại quân tiến đến Hư Linh Đại Lục lúc, các ngươi liền chạy tới Vô Tận Hắc Động Truyền Tống Môn chỗ.”

Viên Lão suy nghĩ một chút, sau đó nói: “Ta cho rằng, hay vẫn là chờ bọn hắn khởi động trận pháp này lúc, chúng ta trước khi đến.”

Dương Diệp nói: “Bọn hắn đến Hư Linh Đại Lục lúc, chính là bọn họ khởi động trận pháp thời điểm. Bất Tử Tộc tuy rằng tự tin, nhưng mà, lúc này đây, bọn hắn đối mặt có thể không đơn thuần là Dương Diệp ta, mà là Hư Linh Tộc. Đối mặt Hư Linh Tộc, bọn hắn tuyệt đối sẽ chừa cho chính mình chuẩn bị ở sau. Cho nên, nếu như ta không có đoán sai, bọn hắn sẽ hai chuyện cùng một chỗ tiến hành, chờ bọn hắn tiến công Hư Linh Đại Lục lúc, chính là bọn họ rút lui khỏi tộc nhân thời điểm!”

“Mà cái kia Truyền Tống Môn chỗ khẳng định có Bất Tử Tộc cường giả trấn thủ!” Trong điện A Man đột nhiên nói.

Dương Diệp cười nói: “Chúng ta cũng không yếu, không phải sao?”

Hắn bên này đội hình yếu sao?

Khẳng định không kém. Đám người Thiên Tú không nói, là hắn, còn có An Nam Tĩnh, cùng với Trụ Linh, yêu ma, Ly Hỏa, Viên Lão. Bọn hắn những người này, cùng Bất Tử Tộc rất đứng đầu cường giả so sánh với, khẳng định có chênh lệch. Nhưng mà, Bất Tử Tộc rất đứng đầu cường giả cũng liền một hai cái mà thôi.

Nói tóm lại, bọn họ là có sức liều mạng đấy!

“Cùng đi!”

Lúc này, A Man đi tới trước mặt của Dương Diệp, “mọi người chúng ta cùng một chỗ cố gắng, tuyệt đối có thể cùng đi!”

Dương Diệp lắc đầu, “nếu như như vậy, chúng ta đều không đi được. A Man, đại tỷ Nhị tỷ, còn có chư vị, các ngươi đều không cần nói. Vẫn là câu nói kia, các ngươi nếu như thành công rút lui khỏi, ta không có nỗi lo về sau, ngược lại dễ dàng sống sót.”

Trong tràng có người còn muốn nói điều gì, lúc này, Viên Lão đột nhiên nói: “Chư vị, nghe Dương Tiểu Hữu đấy. Thứ cho ta nói thẳng, nếu như không phải chúng ta chư vị, trời đất bao la, Dương Tiểu Hữu nơi nào đi không được? Mà hắn nếu muốn đi, Bất Tử Tộc nhất định sẽ không đi ngăn trở. Mà sở dĩ hắn không thể đi, chính là các vị đang ngồi, thời điểm này, mọi người cũng đừng có đang nói cái gì lưu lại cùng nhau đối mặt lời của.”

Dương Diệp nhìn về phía Viên Lão, cười nói: “Viên Lão, ngươi sẽ không sợ ta cảm thấy ngươi Bạc Tình Quả Nghĩa?”

Viên Lão khẽ lắc đầu, “nếu như ngươi cần, ta tùy thời có thể lưu lại!”

“Cái này không thể được!”

Dương Diệp cười nói: “Những người này, địa phương muốn đi, là một không biết vũ trụ, bọn hắn cần một người dẫn đầu, việc này, được Viên Lão ngươi dẫn đầu, ta mới yên tâm.”

“Ngươi thì sao?” Viên Lão hỏi.

Dương Diệp cười nói: “Ta rất nhanh sẽ bị tới.”

Mọi người trầm mặc.

Trong tràng tất cả mọi người không phải người ngu, Dương Diệp những lời này, nói đơn giản, nhưng mà, sự thực là hắn rất có thể vĩnh viễn cũng sẽ không tới!

Lúc này, Dương Diệp nói: “Viên Lão, ngươi chuẩn bị một chút đi, còn có chư vị cũng chuẩn bị một chút. Còn nữa, việc này quyết định như vậy đi. Nếu như các ngươi thật sự muốn cho ta, cũng đừng có về việc này nói gì.”

Nói xong, Dương Diệp đã đi ra đại điện.

Sau lưng hắn là An Nam Tĩnh.

Trong điện vô cùng an tĩnh.

Ngoài điện.

Dương Diệp hướng phía trong thành đi đến, tại bên cạnh hắn, An Nam Tĩnh nói khẽ: “Ta lưu lại, đúng không?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Kỳ thật, ta là hy vọng ngươi đi. Viên Lão chủ trì đại cục, mưu trí đầy đủ, nhưng mà, vũ lực không đủ, nếu như ngươi đi theo quá khứ, ta thì sẽ yên tâm hơn rồi.” Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, cười nói: “Nhưng mà ta biết, ngươi không sẽ đi, ta cũng không muốn đuổi ngươi đi. Đại tỷ Nhị tỷ, còn có Minh Nữ các nàng, các nàng là bằng hữu của ta, ta không có thể ở để cho nàng đám có chuyện.”

Nói đến đây, hắn có chút dừng lại, sau đó lại nói: “Ta đem tất cả vấn đề đều để lại cho mình cùng Thanh Thi còn các ngươi nữa, các ngươi sẽ trách ta sao?”

An Nam Tĩnh lắc đầu, “không biết!”

Dương Diệp mỉm cười, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, chuyện của đám người Tần Xuyên, là hắn cả đời này đau nhức, hắn không muốn loại chuyện này trọng diễn. Lúc này đây, nếu như muốn chết người, sẽ chết Dương Diệp hắn!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đến đến trong thành một chỗ tòa viện yên tĩnh, hắn vừa tiến vào trong viện, một người áo đen liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Người này, đúng là Trụ Linh kia.

Trong khoảng thời gian này, Trụ Linh liền trong thành, sau đó thỉnh thoảng dạy dỗ Tiểu Bạch. Đáng tiếc là, Tiểu Bạch quá tinh nghịch, Tiểu gia hỏa này, một ngày trong đầu nghĩ liền là như thế nào chơi đùa, cái này để cho Trụ Linh rất là đau đầu.

“Có việc?” Trụ Linh hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “lúc này đây đến, là muốn nói cho ngươi biết, Bất Tử Tộc muốn khởi động Đại Thiên Vũ Trụ này trận pháp. Trận pháp Truyền Tống Môn ngay tại Vô Tận Hắc Động, người tới của ta tình hình đặc biệt lúc ấy từ chạy đi đâu, ngươi cùng đi đi!”

“Ta không đi!” Trụ Linh đạm thanh nói.

“Muốn cùng Đại Thiên Vũ Trụ chôn cùng?” Dương Diệp hỏi.

Trụ Linh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Ta là Đại Thiên Vũ Trụ linh.”

“Nơi đây cái yêu cầu gì ngươi thủ hộ?”

Dương Diệp nhìn thẳng Trụ Linh, “nơi đây, không có bất kỳ...”

Lúc này, Trụ Linh lắc đầu, “ngươi không hiểu.”

Dương Diệp thấp giọng thở dài, không có ở khích lệ, mỗi người đều có mỗi người lựa chọn, đây là lựa chọn của Trụ Linh.

“Thân nhân của ngươi đều đi, Hư Linh Đại Lục những người kia làm sao bây giờ?” Lúc này, Trụ Linh đột nhiên nói.

Hư Linh Đại Lục những người kia!

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nói: “Bất Tử Tộc đến tiến công về sau, ta sẽ để cho Viên Lão thông tri toàn bộ đại lục tất cả mọi người Truyền Tống Môn trên mặt đất, lúc kia, bọn hắn cũng có thể tiến đến, là sống hay chết, liền xem chính bọn hắn tạo hóa nữa.”

Trụ Linh trầm mặc. Dương Diệp không nợ Bách Tộc cái gì, có thể che chở đại lục ở bên trên Bách Tộc những người này lâu như vậy, đã rất có thể.

Sau một lúc lâu, Trụ Linh nói: “Đại Thiên Vũ Trụ, có thật nhiều Linh vật, những thứ này Linh vật, ta đã đưa chúng nó đều tụ tập lại, ta nghĩ để cho nó đám tiến vào Hồng Mông Tháp của ngươi, sau này chúng hãy theo ngươi cùng Tiểu Bạch. Có thể chứ?”

Dương Diệp trầm giọng nói: “Để cho nó đám đi theo ta người đi, có lẽ càng tốt hơn, bởi vì ta khả năng cũng không sống nổi.”

Trụ Linh lắc đầu, “ta không tin tưởng bọn họ, không có người nào là không tham lam. Những thứ này Linh vật đi theo đám bọn hắn, sợ thì sẽ không có kết quả tốt!”

“Vậy ngươi liền tin tưởng ta?” Dương Diệp cười nói.

Trụ Linh đạm thanh nói: “Ta tin tưởng Tiểu Bạch!”

Nói xong, nàng bấm tay một điểm, một cái quả đấm đại quả cầu ánh sáng xuất hiện ở trước mặt Dương Diệp, “bên trong tự thành một không gian nhỏ, những cái kia Linh vật đều hiện ở trong đó, chúng, liền bái thác.”

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nhẹ gật đầu, tiếp đó, hắn đem cái kia khe hở nhận được trong Hồng Mông Tháp.

Trong Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch từng thanh quả cầu ánh sáng kia cho ôm ở trước mặt chính mình, nàng quan sát quang cầu một lát, sau đó thoáng một phát chui vào.

“Thật sự là ham chơi a! Bất quá cũng tốt!”

Trụ Linh lắc đầu cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Trụ Linh sau khi tiến vào phòng, Dương Diệp thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi.

Thời gian từng chút từng chút trôi qua.

Ba ngày đảo mắt đã qua.

Ngày hôm nay sáng sớm, phía đông, mặt trời chậm rãi bò ra, ánh mặt trời rơi xuống mặt đất, vạn vật bình tĩnh.

Nhưng mà, chẳng biết lúc nào, Hư Linh Thành đột nhiên tối xuống.

------oOo------

Chương 2242: Sợ Là Đợi Không Được Ngươi Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cả Hư Linh Thành, dần dần tối xuống.

Giờ khắc này, tất cả mọi người ngẩng đầu, tại trên không Hư Linh Thành kia, một mảnh đen kịt, sau khi nhìn kỹ, đó là một Bất Tử Kỵ Sĩ.

Gần sáu trăm tả hữu Bất Tử Kỵ Sĩ!

Người đeo trường thương, vượt qua tòa nanh ác.

Mà ở bọn này trước mặt Bất Tử Kỵ Sĩ, còn có ba mươi vị người đeo trường thương Thần Bí Cường Giả.

Người cầm đầu, đúng là Tiểu Lâu Đại Nhân kia, sau lưng Tiểu Lâu Đại Nhân kia hai bên, là Bất Tử Tộc kia quỷ sư Nguyên Sư.

Hầu như điều động toàn quân!

Tiểu Lâu nhìn phía dưới Hư Linh Đại Lục, nói khẽ: “Lại là Hư Linh Đại Lục, chuyện năm đó, sẽ không đang tái diễn rồi.”

“Xuất kích sao?” Nguyên Sư kia xin chỉ thị.

Tiểu Lâu mỉm cười, “không vội.”

Nguyên Sư kia nhẹ gật đầu, lui qua một bên.

...

Phía dưới, trên không Hư Linh Thành, Dương Diệp đứng lơ lửng trên không, tại phía dưới, tất cả mọi người đang nhìn hắn.

Dương Diệp bên cạnh, là An Nam Tĩnh.

Dương Diệp nhìn phía dưới cái kia một mảnh đông nghịt người, qua hồi lâu, hai tay của hắn hơi nhấc lên một chút, trong chốc lát, phía dưới yên tĩnh trở lại.

Dương Diệp nói: “Nghĩ đến chư vị hẳn biết chuyện của truyền tống trận, trốn đi, là sống hay chết, nhìn chư vị chính mình tạo hóa nữa.”

Phía dưới, vô số người đột nhiên ngay ngắn quỳ xuống.

Bất Tử Tộc hàng lâm, nếu như không phải là Dương Diệp nguyện ý thu lưu bọn hắn, bọn hắn đã trở thành Bất Tử Tộc vong hồn dưới kiếm rồi. Có thể sống đến bây giờ, có thể nói toàn bộ nhờ Dương Diệp.

Cúi đầu về sau, những người này nhao nhao lướt ra ngoài Hư Linh Thành, sau đó hướng phía xa xa giống như điên bỏ chạy.

Nhìn xem trong thành những người kia giống như điên hướng phía bên kia bỏ chạy, Dương Diệp khẽ lắc đầu, trong lòng đột nhiên dâng lên một cỗ bi thương.

Không phải là thương cảm!

Bi thương!

Trong Thiên Địa, cường giả có bao nhiêu? Kẻ yếu có bao nhiêu? Cường giả có được thực lực cường đại, có thể tùy tính buông thả, có thể chúa tể cuộc sống khác chết. Nhưng mà, kẻ yếu chứ? Kẻ yếu cũng chỉ có thể bị tàn sát, bị người chúa tể?

Lần thứ nhất, Dương Diệp cảm thấy như vậy xã hội quy luật không quá nhân nói.

“Làm sao vậy?”

Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ngươi nói, lúc này đây, bọn họ có bao nhiêu người có thể sống sót?”

An Nam Tĩnh trầm ngâm một cái chớp mắt, sau đó nói: “Rất ít!”

“Phải a!”

Dương Diệp nói khẽ: “Không chỉ có bọn hắn, chúng ta sợ là cũng không sống nổi a!”

Nói xong, hắn lắc đầu, lại nói: “Viên Lão bọn hắn đến Vô Tận Hắc Động sao?”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu, “bọn hắn đã toàn bộ đạt tới Vô Tận Hắc Động chỗ ẩn núp, chỉ cần Bất Tử Tộc khởi động trận pháp, bọn hắn thì sẽ hành động.”

Dương Diệp nói khẽ: “Thực lực của bọn hắn sợ là không được, ngươi...”

Ngay tại lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên đứng ở trước mặt của Dương Diệp, An Nam Tĩnh nhìn thẳng Dương Diệp, “cuộc sống khác chết, quan hệ gì tới ta?”

Dương Diệp cười khổ, “Được, ngươi ở lại bên cạnh ta.”

An Nam Tĩnh thu hồi ánh mắt, sau đó đứng ở bên cạnh của Dương Diệp, “mặc kệ sinh, cũng hoặc chết, lúc này đây, cùng một chỗ, được không nào?”

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau một khắc, đột nhiên hắn phá lên cười, tiếng cười trực thấu thiên địa.

Trong Hư Linh Thành.

Thời khắc này Hư Linh Thành, trong thời gian thật ngắn, cũng đã biến thành một tòa thành trống.

Chạy thoát!

Cả trong Hư Linh Thành người toàn bộ đều chạy thoát.

Sạch sẽ!

Trên không Hư Linh Đại Lục, Tiểu Lâu kia cùng Bất Tử Tộc cường giả lạnh lùng nhìn chăm chú lên phía dưới, đối với những cái kia trốn Bách Tộc Huyền giả, Bất Tử Tộc cũng không có đi quản, lúc này đây, mục tiêu của bọn hắn, là Hư Linh Tộc, là Dương Diệp!

Giải quyết xong này hai địch nhân, những người còn lại, Bất Tử Tộc trở tay có thể diệt.

“Những người kia thật giống như là muốn đi Vô Tận Hắc Động!” Lúc này, Nguyên Sư kia đột nhiên nói.

Tiểu Lâu nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó đạm thanh nói: “Không sao, có Thiên Sư cùng vong linh chết tùy tùng ở đây.”

Nguyên Sư nhẹ gật đầu.

“Thần Tộc bên đó đây?” Lúc này, Tiểu Lâu đột nhiên nói.

Nguyên Sư trầm giọng nói: “Đã ở giở trò!”

Tiểu Lâu mỉm cười, “không sao, đến lúc đó tại cùng nhau thu thập.”

“Tiểu Lâu Đại Nhân, hiện tại xuất thủ không?” Lúc này, Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên nói.

Tiểu Lâu kia ngẩng đầu nhìn thoáng qua, “đang chờ đợi, tộc trưởng còn kém một chút xíu thời gian.”

Phía dưới.

Hư Linh Thành.

Thiên Tú đứng ở đó mảnh trong mộ địa, tại trước mặt nàng, là vô số vong linh. Những vong linh này, đã từng đều là Hư Linh tiếng tăm lừng lẫy tuyệt thế cường giả. Cũng là năm đó đem Bất Tử Tộc đánh về quê quán siêu cấp quân đội!

Đương nhiên, bọn hắn cũng bỏ ra giá thê thảm!

Hôm nay, lần nữa đối mặt Bất Tử Tộc, những vong linh này trong mắt, là hận, là ngọn lửa báo cừu!

Tại Thiên Tú bên cạnh, là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh.

“Biết rõ năm đó Hư Linh Tộc ta tại sao lại bại sao?” Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn về phía Thiên Tú, hai trong mắt người tràn ngập hiếu kỳ.

Hư Linh Nữ!

Đã từng không ai bì nổi siêu cấp cường giả, còn có Hư Linh Tộc, cái này đã từng xưng bá Đại Thiên Vũ Trụ siêu cấp chủng tộc, năm đó trận chiến ấy, bọn hắn vì sao sẽ bại bởi Bất Tử Tộc? Chênh lệch về thực lực? Cũng hoặc là cái gì khác?

Lúc này, Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía không trung hư không, “luận thực lực, Hư Linh Tộc ta, so với Bất Tử Tộc chênh lệch một đường, nhưng mà, này một đường, không đủ để cho Hư Linh Tộc ta cả tộc thảm bại. Chính thức lại để cho Hư Linh Tộc ta bại, là Bất Tử Tộc huyết tính! Thử Tộc tâm huyết cùng dân tộc Lực ngưng tụ, là ta đã thấy mạnh nhất nhất tộc.”

Tâm huyết!

Dương Diệp trầm mặc. Cái gọi là tâm huyết, kỳ thật trong mắt của hắn, so về thực lực còn trọng yếu hơn. Một người, nếu là không có tâm huyết, vậy người này sẽ là người nào? Mà một cái dân tộc nếu là không có tâm huyết, như vậy sẽ là một cái dạng gì dân tộc?

Còn có Lực ngưng tụ!

Bất luận chủng tộc nào, nếu là không có Lực ngưng tụ, chính là chia rẽ! Mà có được cường đại Lực ngưng tụ chủng tộc, tuyệt đối sẽ không yếu!

Lúc này, Thiên Tú lại nói: “Biết không? Năm đó Bất Tử Tộc, trừ tộc trưởng ra, còn có Thiên Tru Địa Diệt Nhị trưởng lão, hai người này thực lực, cùng Tiểu Lâu này không sai biệt lắm, trừ lần đó ra, còn có hai người, là Bất Tử Tộc Thủ Hộ Giả, hai người này thực lực, gần thứ Bất Tử Tộc kia tộc trưởng. Mà bây giờ, Bất Tử Tộc này, chỉ còn tộc trưởng này cùng Tiểu Lâu này, ngươi cũng biết vì sao?”

“Bị ngươi giết!” Dương Diệp trầm giọng nói.

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, “năm đó trận chiến ấy, ta nếu không phải đảo, Hư Linh Tộc ta tựu cũng không ngược lại. Nhưng mà, ngươi cũng đã biết, cái kia Thiên Tru Địa Diệt Nhị trưởng lão, còn có Bất Tử Tộc kia Thủ Hộ Giả, cùng với tộc trưởng kia, năm người này, toàn lực ngăn chặn ta, trong đó, ngoại trừ Bất Tử Tộc kia tộc trưởng, còn lại bốn bởi vì có thể kiềm chế ta, bọn hắn, nguyên một đám không tiếc hy sinh chính mình hơn mười vạn năm khổ tu, toàn bộ lựa chọn tự bạo!”

Tự bạo!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trong lòng khiếp sợ không thôi. Tự bạo, quá khủng bố? Hắn đã tự mình cảm nhận được qua. Binh Tổ kia tự bạo, thiếu chút nữa trực tiếp làm giết hắn. Này hay là hắn người mang vài món trọng bảo nguyên nhân, mới không có chết, nhưng là trọng thương. Mà Thiên Tú này trong miệng nói những người kia, hiển nhiên không phải là Binh Tổ kia có thể so sánh, bốn người đồng thời lựa chọn tự bạo, còn có Bất Tử Tộc tộc sinh trưởng ở, Thiên Tú có thể từ trong đó sống sót, cái này đã cực kỳ khủng bố rồi!

Kỳ thật, nghe thế, Dương Diệp đối với thực lực của Hư Linh Tộc đã có một cái đại khái hiểu.

Hư Linh Tộc, chỉnh thể thực lực tuyệt đối không bằng Bất Tử Tộc. Nhưng mà, cũng bởi vì một người Thiên Tú, cứng rắn đem Hư Linh Tộc kéo đến cùng Bất Tử Tộc cùng một cấp bậc bên trên. Mà Bất Tử Tộc hiển nhiên cũng ý thức được nơi đây, cho nên, Bất Tử Tộc cả tộc cường giả, hàng đầu diệt Thiên Tú!

Mà Thiên Tú một khi bị thua.

Hư Linh Tộc tự nhiên vong!

Nhưng mà, trận chiến ấy, Thiên Tú nhưng như cũ đem Bất Tử Tộc cả tộc trọng thương, không thể không lui về Tử Giới, phần thực lực này... Trong Thiên Địa, nếu như luận một chọi một một mình đấu, sợ là chỉ có cái kia Tiêu Dao tử mới có thể đánh bại Thiên Tú.

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói khẽ: “Ngươi cũng biết Kiếm Tu kia vì sao không cùng ta cùng với Bất Tử Tộc kia tộc trưởng tỷ thí sao?”

Dương Diệp do dự một chút, sau đó nói: “Hắn nói, kết quả cũng giống nhau!”

Thiên Tú khẽ nở nụ cười, “kỳ thật, hắn nói không sai. Bởi vì bây giờ ta cùng với Bất Tử Tộc kia tộc trưởng, chúng ta đều đã không phải là lúc trước tột cùng nhất thời điểm. Mà hắn hiện tại, là mình tột cùng nhất thời điểm. Mà hắn tưởng chờ chúng ta khôi phục lại tột cùng thời điểm, nhưng đáng tiếc, ta cùng với Bất Tử Tộc, đều không có thời gian cho đến lúc đó rồi. Cho nên, hắn đi nha. Không phải là Điên Phong Thời Kỳ chúng ta, hắn không hề muốn cùng chúng ta giao thủ.”

Tiêu Dao tử!

Dương Diệp cười khổ, hắn có thể không quên, hắn cùng với gia hỏa này thế nhưng là có một trận chiến a!

“Kỳ thật...”

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên nói: “Ta lại làm sao không muốn đánh với người nọ một trận, năm đó ta khắp nơi tìm vũ trụ, chính là muốn cùng cường giả một trận chiến, dùng cái này đến đột phá chính mình, đáng tiếc…”

Kẻ yếu sợ đối mặt cường giả, nhưng mà, cường giả nhưng là hy vọng gặp được cường giả.

Một người chỉ có gặp được mạnh hơn chính mình người, bọn hắn mới có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn!

“Những bằng hữu kia của ngươi, bọn hắn đi Vô Tận Hắc Động?” Lúc này, Thiên Tú đột nhiên hỏi.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “đi. Cùng Bất Tử Tộc khởi động trận pháp, bọn hắn thì sẽ thừa cơ tiến vào.”

“Không được!”

Thiên Tú lắc đầu, “bọn hắn sẽ chết, kể cả vừa rồi chạy trốn những cái kia, đều sẽ chết!”

“Vì cái gì?” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thiên tế, sau đó nói: “Bất Tử Tộc mười người kia không ở nơi này, nhất định là canh giữ ở Vô Tận Hắc Động kia, có mười người này ở đây, những thứ này người đi, đều sẽ chết!”

Dương Diệp nói: “Ta lại để cho yêu ma kia cũng vội vàng đi theo, lại thêm đám người Viên Lão, dùng thực lực của bọn hắn, chỉ cần chúng ta kiềm chế Bất Tử Tộc nơi này đứng đầu cường giả, nghĩ đến bọn hắn…”

“Ngươi sai rồi!”

Lúc này, Thiên Tú đột nhiên đã cắt đứt lời của Dương Diệp, “mười người kia, cũng chính là Bất Tử Tộc vong linh chết tùy tùng, mười người này thực lực, đừng nói những người kia, chính là ngươi cùng An nha đầu, bọn hắn đều có năng lực chém giết hai người các ngươi.”

Nghe vậy, Dương Diệp sắc mặt hơi đổi một chút, “mạnh như thế?”

Thiên Tú nói khẽ: “Năm đó Hư Linh Tộc ta rất nhiều cường giả sẽ chết cho bọn hắn tay, bọn hắn lúc đó, có hai mươi người, ta tự mình ra tay mới chém tới trong đó mười vị. Các ngươi đi đi, nếu như có thể giải quyết mười người kia, trở về, nếu như không thể, liền nghĩ biện pháp cùng một chỗ đào tẩu đi!”

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, hắn đi tới trước mặt của Thiên Tú, nhìn trước mắt cái này khí chất đã hoàn toàn bất đồng đã từng là Thiên Tú, Dương Diệp đột nhiên thò tay vuốt vuốt cái đầu nhỏ của Thiên Tú, “A Tú, chờ ta, chờ ta!”

Nói xong, kia quay người cùng An Nam Tĩnh trực tiếp biến mất ở cuối chân trời.

Tại chỗ, Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp rời đi phương hướng ngây cả người, sau đó khẽ lắc đầu, “sợ là đợi không được ngươi rồi.”

...

------oOo------

Chương 2243: Vong Linh Tử Thị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở chỗ sâu trong Vô Tận Hắc Động, ở đằng kia ở chỗ sâu trong có một cánh cửa sáng khổng lồ, dài rộng gần nghìn trượng, cánh cổng ánh sáng tản ra hơi yếu ánh sáng màu lam, mà ở này cực lớn quang trước cửa phương cách đó không xa, đứng đấy mười tên đang mặc khôi giáp màu đen người thần bí.

Mười người này đứng thành một hàng, cầm trong tay trường đao, giống như một cái bức tượng điêu khắc cũng không nhúc nhích.

Tại đây mười trước mặt người, là một người đàn ông trung niên.

Trung niên nam tử này, đúng là Bất Tử Tộc kia Thiên Sư!

Mà ở mười người này cùng Thiên Sư kia sau lưng, có gần hai vạn người, những người này trong đó, một vạn người hai bên đều là thiếu niên thiếu nữ, niên kỷ rất nhỏ. Tuổi tuy nhỏ, nhưng mà trên thân những người này, nhưng là tản ra không kém khí tức.

Những người này, chính là Bất Tử Tộc tộc nhân!

Bất Tử Tộc cả tộc chung vào một chỗ, kỳ thật cũng không quá đáng mấy vạn người mà thôi.

Người tuy ít, nhưng tinh. Bằng không thì, cũng sẽ không bằng vào chút người này, liền bị diệt cả Đại Thiên Vũ Trụ.

Xùy~~!

Ngay tại lúc này, xa xa không gian đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo Hắc Ảnh trực tiếp xé xé trời lúc giữa, đi tới trước mặt của Thiên Sư kia.

Người đến là một người đàn ông trung niên, người này chính là Quỷ Sư của Bất Tử Tộc.

Bất Tử Tộc ba đại hiền sư, nơi này có hai!

“Như thế nào đây?” Thiên Sư hỏi.

Quỷ Sư trầm giọng nói: “Xem ra người của Đại Thiên Vũ Trụ này đều biết Truyền Tống Môn chuyện tình, giờ phút này, vô số người chính chạy về phía này đến, hiển nhiên, bọn họ là nghĩ tại Bất Tử Tộc ta khởi động trận pháp về sau tiến vào bên trong. Hừ, bọn hắn này tính toán ngược lại là đánh chính là được! Lúc này đây, liền để cho bọn hắn toàn bộ táng thân nơi đây!”

Thiên Sư nhíu mày, “không thể chủ quan, tộc sinh trưởng ở khởi động trận pháp, đám người Tiểu Lâu Đại Nhân bị Hư Linh Nữ kiềm chế, chúng ta nơi đây, không được phép có chút sơ xuất. Chúng ta chết là nhỏ, sau lưng những người này, là Bất Tử Tộc ta tương lai hy vọng, bọn hắn không thể ra một chút sự tình.”

Quỷ Sư kia do dự một chút, sau đó nói: “Đại ca, tộc trưởng vì cái gì trước không đã diệt Hư Linh Nữ cùng với Dương Diệp kia về sau tại khởi động trận pháp này? Kể từ đó, chẳng phải là không sơ hở tý nào?”

Thiên Sư nhìn thoáng qua Quỷ Sư, “nếu là không diệt được chứ? Nếu là thất bại đây?”

“Thất bại?”

Quỷ Sư kia trầm giọng nói: “Làm sao có thể, chúng ta...”

Thiên Sư khẽ lắc đầu, đã cắt đứt lời của Quỷ Sư, “năm đó, Bất Tử Tộc ta có gần hơn mười vạn người, nhưng mà, hiện tại chỉ còn một nửa không đến. Một lần kia, Bất Tử Tộc ta tổn thương nguyên khí nặng nề, lúc này đây, Bất Tử Tộc ta không có thể ở tổn thương nguyên khí nặng nề rồi. Chúng ta, cũng không đả thương nổi rồi. Trừ lần đó ra, còn có nguyên nhân, cái kia chính là tộc trưởng lo lắng Hư Linh Nữ kia liều lĩnh đồ sát tộc nhân ta. Dùng thực lực của đối phương, nếu là liều lĩnh, chỉ giết tộc nhân chúng ta, coi như là là tộc trưởng bọn hắn, cũng sợ là khó có thể ngăn trở a!”

Nghe vậy, Quỷ Sư kia nhẹ gật đầu, “Cũng đúng.”

Thiên Sư quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng những người kia, sau đó nói: “Tộc trưởng cũng không phải là sợ Hư Linh Nữ kia, chẳng qua là, hắn không thể không vì tộc nhân cân nhắc. Cho nên, mới có thể để cho ta cùng trước đem tộc nhân đưa đi.”

Quỷ Sư do dự một chút, sau đó nói: “Truyền tống trận phần cuối, cũng chính là Thủy Nguyên Tộc bên kia chi tiết...”

“Không biết!”

Thiên Sư lắc đầu.

“Này?” Quỷ Sư kia chân mày cau lại.

Thiên Sư nhìn về phía cái kia cánh cổng ánh sáng, “năm đó, Bất Tử Tộc ta đối với Thủy Nguyên Tộc chi tiết vẫn biết một chút, cũng biết thực lực của bọn hắn, nhưng mà, lúc ấy Bất Tử Tộc chúng ta bị bộ tộc khác cuốn lấy, không cách nào đến mà quản xem bọn hắn làm cái khỉ gió gì, khi chúng ta giải quyết xong cái kia tộc về sau, Thủy Nguyên Tộc này đã rời khỏi Đại Thiên Vũ Trụ, mà về sau, cùng Hư Linh Tộc một trận chiến, khiến cho tộc của ta tổn thương nguyên khí nặng nề, ngủ say như vậy nhiều năm sau, hôm nay Thủy Nguyên Tộc, hôm nay cái kia mảnh vũ trụ... Đã biến thành không biết!”

Nói đến đây, hắn lắc đầu, “nhưng mà, cũng không có cách nào. Vì tỉnh lại Bất Tử Tộc cường giả ta, Bất Tử Tộc ta rút lấy Đại Thiên Vũ Trụ này Linh khí tăng thêm Bất Tử Tộc ta nguyên lai Linh khí, hiện tại, Đại Thiên Vũ Trụ này lập tức phải diệt vong. Cho nên, truyền tống trận bên kia, không chỉ có là Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh này hy vọng duy nhất, cũng là Bất Tử Tộc ta hy vọng cuối cùng, mặc kệ bên kia như thế nào, Bất Tử Tộc ta đều là nhất định phải quá khứ!”

Chỉ có con đường này!

Với Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh mà nói, bọn hắn con đường duy nhất chính là truyền tống trận này, nhưng mà, đối với Bất Tử Tộc mà nói, cũng là như thế!

“Đến rồi!”

Lúc này, Quỷ Sư kia đột nhiên quay đầu, Vô Tận Hắc Động kia chỗ, vô số người giống như điên chạy về phía này đến, liếc mắt nhìn qua, rậm rạp chằng chịt đều là người. Trong mắt những người này, có hưng phấn, có kích động, đương nhiên, hơn nữa là hoảng sợ.

Mặt đối tử vong sợ hãi!

Bên này là hy vọng, nhưng mà, bên này cũng là sợ hãi. Bởi vì nơi này, có Bất Tử Tộc. Nhưng mà, cầu hy vọng sống sót hay vẫn là vượt trên sợ hãi.

Khi thấy đám người Thiên Sư lúc, chạy tới những người kia nhao nhao ngừng ngay tại chỗ, trong mắt những người này, tràn đầy vẻ đề phòng, bất quá, thêm nữa ánh mắt của người nhưng là nhìn về phía đám người Thiên Sư kia sau lưng cánh cổng ánh sáng.

Chỗ đó, chính là hy vọng của bọn hắn! Hy vọng đang ở trước mắt!

“Xông lên a!”

Nhưng vào lúc này, không biết ai đột nhiên hô một câu, ngay sau đó, một người đàn ông trực tiếp xông ra ngoài.

Người đàn ông này hiển nhiên khẩn trương thái quá cùng kích động, hắn cũng không có phát hiện trận pháp kia còn không có khởi động. Ngoại trừ nam tử này, còn có hơn một trăm người cũng theo sát nam tử liền xông ra ngoài. Những người này thực lực đều không yếu, cái kia cầm đầu nam tử càng là Đại Thiện Cảnh. Mọi người tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt, mọi người chính là đã hướng đến đó cánh cổng ánh sáng chỗ.

Nhưng mà, một màn quỷ dị xuất hiện.

Hơn một trăm người, thân thể hướng đến đó cánh cổng ánh sáng chỗ, nhưng mà, bọn hắn đầu nhưng là tại bọn họ sau lưng trăm trượng có hơn!

Hơn một trăm cái đầu liền chỉnh tề như vậy trên không trung chậm rãi rơi xuống, này hơn một trăm khối trên đầu trong hai mắt, còn mang theo hưng phấn cùng vẻ kích động.

Trong tràng đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Rất nhanh, mọi người nhìn về phía Nguyên Sư kia bên cạnh cách đó không xa mười cái đang mặc khôi giáp màu đen người thần bí, tại mười người này bên hông trên trường đao, mỗi một người bên hông trường đao trên lưỡi đao, đều có được một giọt máu tươi chậm rãi giọt lộ!

Nhưng mà, trong tràng cũng không có người chứng kiến mười người này động thủ!

Giờ khắc này, chỗ có người thần sắc ngưng trọng lên.

Âm thầm.

Viên Lão nhìn xem mười người kia, thần sắc cũng là cực kỳ ngưng trọng. Sau lưng hắn, là đám người Dương Liêm Sương. Mà giờ khắc này, đám người Dương Liêm Sương trên mặt cũng là tràn đầy vẻ mặt ngưng trọng. Vừa rồi một màn kia, người khác mặc dù không có thấy rõ, nhưng mà, bọn họ là thấy rõ.

Ở đằng kia hơn một trăm người xông ra một khắc này, mười người kia liền động thủ.

Nhanh!

Nhanh đến cực hạn!

Sắp tới mười người kia người vọt tới cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ lúc đều không có phát hiện mình chết rồi. Sắp tới bọn hắn ý thức đều không có phản ứng kịp!

Đám người Viên Lão mặc dù nhưng đã dự liệu được nơi đây sẽ có Bất Tử Tộc cường giả, nhưng mà, bọn hắn cũng không nghĩ tới nơi này cường giả thật không ngờ mạnh mẽ! Trầm mặc hồi lâu, Viên Lão nhìn về phía bên cạnh yêu ma, “tiền bối có nắm chắc đánh bại mười người này sao?”

Yêu ma lắc đầu, “một người, thượng khả. Mười người, không được.”

Viên Lão hai mắt híp lại, “bọn hắn mạnh như thế?”

Yêu ma nhìn thoáng qua xa xa mười người kia, sau đó khẽ gật đầu, “mười người liên thủ, ta không căng được nửa canh giờ!”

Nghe vậy, Viên Lão sắc mặt lập tức trầm xuống.

Bọn hắn nơi đây, yêu ma thực lực mạnh nhất, mà liền yêu Ma Đô không đối phó được, vậy bọn họ còn dư lại những người này tự nhiên là không cách nào cùng mười người kia đối kháng. Hơn nữa, ngoại trừ mười người kia, mười người kia bên cạnh còn có hai trung niên nam tử, này hai tên đàn ông trung niên thực lực so với mười người kia, sợ là chỉ mạnh không yếu!

Làm sao đi?

Ngay tại lúc này, cả Vô Tận Hắc Động chỗ không gian đột nhiên rung động kịch liệt... Mà bắt đầu!

Không chỉ có Vô Tận Hắc Động, phải nói cả Đại Thiên Vũ Trụ không gian đều rung động bắt đầu chuyển động. Ngay sau đó, trong Đại Thiên Vũ Trụ, vô số Linh khí đột nhiên dần dần biến mất.

Nguyên bản Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí cũng đã cực nhỏ, mà bây giờ, cái này ít, đã biến thành không có!

Những linh khí này không tiếng động bốc hơi!

Cả Đại Thiên Vũ Trụ, chính dùng tốc độ cực nhanh khô kiệt!

“Nhìn Truyền Tống Môn!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên có người hô.

Mọi người nhìn về phía cái kia Truyền Tống Môn, giờ phút này, cái kia Truyền Tống Môn đã tại chậm rãi xoay tròn, dưới ánh mắt chăm chú của mọi người, cái kia tốc độ xoay tròn càng lúc càng nhanh, rất nhanh, Truyền Tống Môn bên trong, xuất hiện một mảnh tinh không mịt mùng, sâu không thấy đáy tinh không!

Nhìn thấy một màn này, trong tràng vô số người trực tiếp sôi trào lên!

Truyền tống trận khởi động!

“Xông lên a!”

Trong tràng, đột nhiên có người gầm thét, ngay sau đó, một cái lại một người hướng phía cái kia Truyền Tống Môn vọt tới. Nhưng mà, những người này vừa xông ra một chớp mắt kia, đầu chính là không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Bởi vì xông người hơi nhiều, bởi vậy, trong tràng xuất hiện hết sức máu tanh một màn, mấy nghìn cái đầu người ở giữa sân phóng lên trời, máu tươi vung vãi cả cái không gian.

Nhưng mà, vẫn là có càng ngày càng nhiều người hướng phía cái kia cánh cổng ánh sáng phóng đi.

Nhưng là lần này, không có bất kỳ người nào có thể tiếp cận cái kia cánh cổng ánh sáng, đều là còn chưa tới cánh cổng ánh sáng trăm trượng vị trí đầu liền bay ra ngoài!

Mà giờ khắc này, mọi người cũng thấy rõ.

Xuất thủ, đúng là Bất Tử Tộc kia cầm trong tay trường đao mười người.

Này mười người tay cầm dài đến liền ngăn ở cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ, mà tại bọn họ trước mặt, một khỏa lại một khỏa đầu không ngừng bay ra ngoài, như là hạ như sủi cảo, một màn này, quá mức máu tanh!

Cứ như vậy, mười người này cứng rắn chặn tất cả mọi người!

Nhưng mà, dục vọng cầu sinh lại để cho những người kia phấn đấu quên mình, giờ khắc này, bọn hắn thầm nghĩ vọt tới trong cửa sáng kia đi, bởi vậy, như trước có vô số người hướng phía bên kia phóng đi.

Máu tanh giết chóc!

Thiên Sư kia lạnh lùng nhìn chăm chú lấy trước mắt hết thảy, qua hồi lâu, tay phải hắn dựng thẳng lên, “đi vào!”

Tại bên cạnh hắn, Quỷ Sư kia đi tới cái kia sau lưng Bất Tử Tộc tộc trước mặt người, sau đó nói: “Đi theo ta!”

Thanh âm rơi xuống, mọi người muốn tiến vào bên trong.

Mà đúng lúc này, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi vang lên, thoáng qua, một Thanh Niên Nam Tử cùng nữ tử xuất hiện ở không xa.

Người tới, đúng là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

...

PS: Cảm tạ: CF thượng nhân, tiền đồ s mê mang, Liễu Tùy Phong gió, lỗ đít của ngươi là của ta, có muội muội thì tốt rồi, hết hiệu lực QQ, Phì Tử kiên 0304, thư hữu 54214693, thổi liễu phất trần, phạm hoa huỳnh, năm gạch giám hoàng sư nhóm bằng hữu khen thưởng cùng ủng hộ!!!

------oOo------

Chương 2244: Ly Hỏa Hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, trong tràng vô số người lập tức điên cuồng kêu gào hô lên.

Đối mặt Bất Tử Tộc cái kia mười tên siêu cấp cường giả, trong tràng Bách Tộc những cường giả kia đã tuyệt vọng!

Hy vọng ngay tại mười người này sau lưng, nhưng mà, mười người này lại làm cho cho bọn họ tuyệt vọng. Từ đầu đến giờ, ngắn ngủi thời gian, mười người này cũng đã tru diệt gần vạn người tả hữu!

Tuyệt vọng!

Mà đang ở này đang lúc tuyệt vọng, Dương Diệp đến rồi!

Tuy rằng Dương Diệp không phải là vì bọn họ mà đến, nhưng mà, giờ phút này bọn hắn cũng không nghĩ nhiều như vậy. Bọn hắn chỉ biết là, Dương Diệp đã đến. Dương Diệp đã đến, có hy vọng.

Không có người tại xông về phía trước, đều đang nhìn Dương Diệp!

Tại Dương Diệp cùng trước mặt An Nam Tĩnh, là Thiên Sư kia, mà sau lưng Thiên Sư, là cái kia mười tên cầm trong tay trường đao Bất Tử Tộc Thần Bí Cường Giả.

Mười người chỉnh tề đứng thành một hàng, khí tức thâm trầm như biển.

Dương Diệp nhìn thoáng qua đám người Thiên Sư kia sau lưng cánh cổng ánh sáng, giờ phút này, đã có Bất Tử Tộc tộc nhân tiến vào bên trong, bất quá, truyền tống trận này một lần chỉ có thể tiến vào mấy trăm, Bất Tử Tộc tộc nhân phải toàn bộ tiến vào bên trong, đạt được rất nhiều lần mới được.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau đó quay đầu nhìn thoáng qua vị trí của đám người Viên Lão, Viên Lão khẽ gật đầu, tỏ vẻ đã chuẩn bị cho tốt.

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía cái kia trước mặt Thiên Sư, người kia quan sát một chút Dương Diệp, “nghĩ đến ngươi chính là Dương Diệp rồi. Bằng chừng ấy tuổi”

Thiên Sư kia còn chưa có nói xong, trước mặt hắn Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ.

Thoáng qua.

Xùy~~!

Một thanh kiếm đi thẳng tới đỉnh đầu của Thiên Sư kia!

Nhưng mà, kiếm cách Thiên Sư kia còn có mấy tấc lúc, cũng tại cũng không cách nào tiến nửa tấc. Bởi vì vì một con tay nắm chắc kiếm của Dương Diệp.

Cái tay này, đúng là tay của Thiên Sư kia!

Thời khắc này Thiên Sư, toàn thân tản ra một cỗ quỷ dị ngân quang, mà hắn nắm Dương Diệp kiếm cái tay kia, giờ phút này cũng là ngân quang tác làm cho, không chỉ có như thế, cái kia ngân quang còn lập tức quấn quanh kiếm của Dương Diệp, làm cho kiếm của Dương Diệp rung động kịch liệt... Mà bắt đầu.

Giằng co một cái chớp mắt, một đám hỏa diễm đột nhiên theo cánh tay của Dương Diệp đi tới trên kiếm của Dương Diệp.

Ầm!

Tại vô số người trong ánh mắt, Thiên Sư kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Ly Hỏa!

Dương Diệp đang muốn thừa thắng xông lên, nhưng mà ngay tại lúc này, sắc mặt hắn đột nhiên biến đổi, bởi vì tại trước mặt hắn, một đạo hàn mang hướng phía hắn hung ác trảm mà tới.

Nhanh!

Thật nhanh!

Đây là cảm giác của Dương Diệp.

Dương Diệp bản năng Nhất Kiếm Trảm ra, một kiếm này rơi xuống, trực tiếp chém vào cái kia đạo hàn mang phía trên, nhưng mà, hàn mang kia trong lực lượng cường đại nhưng là chấn địa cánh tay phải của hắn một hồi quặn đau, nhưng mà, sự tình cũng chưa kết thúc, ở đằng kia đạo hàn mang về sau, còn có chín đạo đao khí.

Nếu như nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện, đây là chín đạo đao khí!

Chín đạo đao khí dùng bất đồng góc độ bay thẳng đến toàn thân hắn chỗ hiểm tấn công tới, góc độ hết sức xảo trá, tốc độ thật nhanh, nhanh đến Dương Diệp căn bản không cách nào trốn tránh!

Rầm rầm rầm rầm

Trong tràng, từng đạo tiếng rên không ngừng vang lên, theo này từng đạo từng đạo tiếng rên không ngừng vang lên, Dương Diệp kia trực tiếp bị chấn đến mấy ngàn trượng có hơn. Nhưng mà, hắn vừa dừng lại, một đạo Hắc Ảnh liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, thoáng qua, một thanh trường đao bay thẳng đến đầu hắn hung ác bổ mà tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải có chút xoay tròn, trở tay chính là một kiếm chọn lấy đi lên.

Mà đang khi hắn xuất kiếm một chớp mắt kia, một đạo Hư Ảnh đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở phía sau hắn, sau khi nhìn kỹ, liền sẽ phát hiện đây chính là Bất Tử Tộc kia mười một người trong, người này đưa lưng về phía Dương Diệp, hai tay nắm trường đao hướng về sau chính là đâm một cái.

Một nhát này, trực chỉ Dương Diệp sau lưng!

Ầm!

Dương Diệp đỉnh đầu một đao kia, hắn phòng vệ rồi. Nhưng mà, phía sau hắn một đao kia, nhưng là trực tiếp chỉa vào trên lưng hắn, bất quá, hắn Hồng Mông Giáp tại thời khắc này thanh toán đi ra. Nhưng mà, phía sau hắn chuôi này trường đao nhưng là trực tiếp đâm thủng Hồng Mông Giáp của hắn!

Xùy~~!

Đao trực tiếp đâm vào Dương Diệp trong da, nếu như tại tiến nửa tấc, một đao kia có thể lập tức nát bấy Dương Diệp Ngũ Tạng Lục Phủ! Bất quá chỉ đao đâm vào một chớp mắt kia, một cỗ sát ý cùng kiếm ý đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra.

Ầm!

Dương Diệp đỉnh đầu cùng phía sau hắn hai Thần Bí Cường Giả kia trực tiếp biến mất không thấy gì nữa!

Dương Diệp lui về phía sau ngàn trượng, mà vừa rồi vây công hắn hai người kia, đã về tới tại chỗ, thật giống như chưa bao giờ xuất thủ qua bình thường!

Tại chỗ, Dương Diệp khóe miệng, một ngụm máu tươi chậm rãi tràn ra.

Nhìn thấy một màn này, trong tràng Bách Tộc cường giả sắc mặt lập tức trắng đi. Cho dù là An Nam Tĩnh, sắc mặt cũng là có chút âm trầm xuống.

Mười người kia thực lực, vậy mà cường đại đến loại trình độ này!

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó nhìn về phía mười người kia, lúc này, Thiên Sư kia đột nhiên nói: “Không thể không nói, ngươi xác thực thật sự có tài. Đáng tiếc, ngươi cũng biết bọn hắn là người phương nào? Vong Linh Tử Thị, bọn hắn mười người, là Bất Tử Tộc ta rất chiến sĩ tinh nhuệ, mỗi một người, đều là từ vô số trong đống người chết bò ra tới. Nghe nói ngươi Dương Diệp giết rén cũng thật nhiều, bất quá, so với bọn hắn, ngươi giết người, căn bản không đáng giá nhắc tới.”

Xa xa!

Dương Diệp hít sâu một hơi, Thiên Tú không có lừa hắn, mười người này thực lực, thật rất mạnh mẽ. Bất quá, cái này cũng bình thường. Bất Tử Tộc dù sao cũng là một cái đại tộc, truyền thừa nhiều năm như vậy, trong tộc có cường giả loại này, rất bình thường!

Mà bây giờ, bày tại trước mặt hắn có một nan đề.

Dương Diệp hắn, nhất định phải giải quyết mười người này, bằng không thì, đám người Viên Lão căn bản là không có cách tiến vào cái kia Truyền Tống Môn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua cái kia Truyền Tống Môn chỗ, chỗ đó, tộc nhân của Bất Tử Tộc đã tiến vào một phần ba, tối đa tại qua một canh giờ, Bất Tử Tộc những người kia thì sẽ toàn bộ tiến vào bên trong, đến lúc đó, ít Bất Tử Tộc cường giả này tại tránh lo âu về sau, khi đó, Bất Tử Tộc cường giả vô cùng có khả năng đóng cửa truyền tống trận, sau đó toàn lực đối phó Đại Thiên Vũ Trụ.

Giải quyết mười người này!

Dương Diệp tay trái hơi động một chút, Kiếm Linh xuất hiện ở trong tay hắn, mà ở trong tay phải hắn, là Kiếm Thủ.

Song kiếm!

Rầm rầm!

Hai cỗ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, mà giờ khắc này, khí tức của Dương Diệp cũng trong nháy mắt trương lên!

Kiếm ý, sát ý!

Vô cùng vô tận sát ý cùng kiếm ý tràn ngập này một mảnh Vô Tận Hắc Động!

Tại chỗ, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, “giúp ta!”

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải mãnh liệt một đạp, toàn bộ người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía mười người kia vọt tới.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Một đạo bén nhọn chói tai tiếng kiếm reo ở giữa sân ầm ầm vang vọng.

Chấn động thiên địa!

Mà sau lưng Dương Diệp cách đó không xa, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, trong tay Phần Thiên Chi Nộ đột nhiên hóa thành một áng lửa hướng phía cách đó không xa mười người kia kích bắn đi.

Rầm rầm

Trong tràng, cả Vô Tận Hắc Động không gian trực tiếp rung động kịch liệt lên, dường như Đại Địa Chấn bình thường!

Mà liền Dương Diệp động thủ một khắc này, cái kia mười trong Vong Linh Tử Thị, một Vong Linh Tử Thị đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, kia hai tay nắm trường đao trong tay mãnh liệt mà đối với Dương Diệp cách không chính là vừa bổ.

Một đao rơi xuống!

Xùy~~.

Một đạo sáng như tuyết đao khí phá không mà đi, cường đại đao khí trực tiếp làm cho phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian hư ảo.

Một đao chi uy!

Không trung, Dương Diệp song kiếm hợp nhất, sau đó mãnh liệt chém xuống.

Ầm!

Này hai kiếm vừa rơi xuống, Tử Linh Tử Thị kia đao khí lập tức bị một phân thành hai, mà ở đao khí bị tách ra trong nháy mắt đó, một đạo Hắc Ảnh đột nhiên thoáng hiện ở trước mặt của Dương Diệp, ngay sau đó, một thanh trường đao mãnh liệt chém xuống!

Đối mặt một đao kia, Dương Diệp cũng không có lựa chọn né tránh, mà là chính diện cương!

Kia trên thân kiếm, đột nhiên xuất hiện một cỗ nhàn nhạt hỏa diễm, hỏa diễm lập tức bao trùm hai chuôi kiếm, sau một khắc, Dương Diệp hai tay đem hai chuôi kiếm lần nữa hợp nhất, sau đó hướng phía trước chính là vừa bổ.

Ầm!

Thiên tế không trung, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh bay thẳng đến phía sau té bay ra ngoài.

Đúng là Dương Diệp cùng Vong Linh Tử Thị kia!

Bất quá lúc này đây, Dương Diệp rất nhanh chính là ngừng lại, sau đó lần nữa hướng phía trước chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một đạo Hỏa Diễm Kiếm Khí phá không mà đi, trực tiếp đánh về phía Vong Linh Tử Thị kia, bất quá ngay tại lúc này, một thanh trường đao đột nhiên từ một bên điện xạ mà đến, trực tiếp đánh vào Dương Diệp đạo kiếm khí kia phía trên.

Một cái khác Vong Linh Tử Thị xuất thủ!

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm khí kia trực tiếp nổ bể ra, hóa thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sầm mặt lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, cách đó không xa, An Nam Tĩnh cũng đã bị hai Vong Linh Tử Thị cho cuốn lấy, đối mặt hai Vong Linh Tử Thị, An Nam Tĩnh mặc dù không có chiếm thượng phong, nhưng mà, cũng không có rơi xuống gió.

Giằng co!

Mà còn dư lại sáu Vong Linh Tử Thị cùng Thiên Sư kia tức thì một mực canh giữ ở Bất Tử Tộc kia tộc nhân bốn phía, hiển nhiên, bọn hắn không ra tay nguyên nhân là sợ có người đột nhiên đầu hàng Bất Tử Tộc những tộc nhân kia!

Dương Diệp thu hồi suy nghĩ, hắn nhìn về phía trước mặt cái kia hai Vong Linh Tử Thị, hai tay của hắn nắm thật chặt kiếm trong tay, hai người này không ra tay, hiển nhiên là đang các loại, cùng Bất Tử Tộc tộc nhân toàn bộ rút lui khỏi. Mà Dương Diệp hắn, phải tại Bất Tử Tộc tộc nhân rút lui thời điểm để cho đám người Viên Lão tiến vào Truyền Tống Môn.

So với hắn hai người này gấp!

Không có thể kéo!

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn nhìn trong tay hai chuôi kiếm, sau một khắc, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, “Ly Hỏa tiền bối, ta hy vọng ngươi bổn tôn ra tay giúp đỡ ta.”

Kiếm Vực?

Tự nhiên là không thể dùng Kiếm Vực đấy, dùng Kiếm Vực, hắn có nắm chắc đánh chết một người, nhưng mà, trả giá cao cũng không phải hắn bây giờ có thể thừa nhận. Nơi đây, có mười Vong Linh Tử Thị, còn có Thiên Sư kia!

Yên lặng một cái chớp mắt, Ly Hỏa kia thanh âm đột nhiên tại Dương Diệp trong đầu vang lên, “toàn bộ lực lượng?”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, “toàn bộ lực lượng!”

Chìm đếm thầm hơi thở, Ly Hỏa kia lại nói: “Thân thể ngươi gánh không được!”

Dương Diệp hít sâu một hơi, “gánh không được cũng phải vượt qua.”

“Lại để cho Hồng Mông Tháp bảo vệ thân thể ngươi cùng thần hồn.”

Lúc này, Ly Hỏa đột nhiên nói.

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau một khắc, một Đạo Hư huyễn kim quang bao phủ Dương Diệp.

Sau một khắc.

Ầm!

Một ngọn lửa đột nhiên từ Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, trong cỗ hỏa diễm này trực tiếp bao phủ Dương Diệp toàn thân, Dương Diệp lập tức biến thành một hỏa nhân.

Mà khi Ly Hỏa này sau khi xuất hiện, giữa cả thiên địa độ ấm lập tức thiêu đốt nóng lên, không chỉ có cực nóng, không gian chung quanh càng là hư ảo.

Đột nhiên từng cái

Xoẹt xẹt xoẹt xẹt

Dương Diệp nhà không gian đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực!

Ps: Hoan nghênh mọi người chú ý của ta vi tín công chúng số: Trực tiếp tìm tòi vi tín công chúng số: Thanh Loan Phong bên trên, sau đó điểm chú ý là được!

------oOo------

Chương 2245: Hậu Thủ Của Dương Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly Hỏa!

Ly Hỏa mạnh, đủ để đốt cháy cả Đại Thiên Vũ Trụ!

Làm Ly Hỏa xuất hiện một chớp mắt kia, cách đó không xa Thiên Sư kia thần sắc cũng là ngưng trọng lên. Giờ khắc này, cho dù là hắn, cũng cảm thụ được nguy hiểm.

Vô cùng nguy hiểm!

“Giết!”

Ngay tại lúc này, Dương Diệp chân phải đột nhiên nhẹ nhàng một đập.

Xùy~~!

Dương Diệp dưới chân, không gian trực tiếp hóa thành hư vô, thoáng qua, một đạo hỏa diễm ở giữa sân chợt lóe lên.

“Cẩn thận!” Thiên Sư trầm giọng nói.

Lúc này, một Vong Linh Tử Thị triển khai.

Một đạo tàn ảnh ở giữa sân một con thoi mà qua.

Ầm!

Trong hư không, một cỗ kinh khủng sóng khí đột nhiên ở đằng kia không trung chấn động ra đến, tại trong mắt của tất cả mọi người, một đạo Hắc Ảnh hướng phía sau trùng trùng điệp điệp ném bay ra ngoài. Trên người Hắc Ảnh kia, tản ra ngọn lửa nhàn nhạt.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Sư kia sắc mặt lập tức thay đổi. Thân hình lóe lên, đi thẳng tới Vong Linh Tử Thị kia trước mặt của, tay phải hướng phía trước có chút chúi xuống. Vô số khí lưu màu đen lập tức từ lòng bàn tay hắn đổ xuống mà ra, nhưng mà, những thứ này khí lưu màu đen còn chưa tới gần Vong Linh Tử Thị kia chính là hóa thành hư vô.

Thiên Sư kia đồng tử co rụt lại, hắn thu tay về, sau đó nói: “Cứu không được!”

Vong Linh Tử Thị kia khẽ gật đầu, sau một khắc, quanh thân nó lại xuất hiện một ngọn lửa!

Đốt hồn!

Đốt hồn về sau, Vong Linh Tử Thị này khí tức lập tức tăng vọt, so với trước đó mạnh mẽ không chỉ gấp mấy lần. Sau một khắc, Vong Linh Tử Thị này trực tiếp nắm trường đao trong tay hướng phía Dương Diệp hung ác bổ mà đi.

Răng rắc!

Trong chốc lát, mấy trăm ngàn bên trong không gian lập tức rạn nứt ra!

Đốt hồn một kích!

Ầm!

Cách đó không xa, theo một đạo động trời nổ vang tiếng vang lên, Dương Diệp kia toàn bộ người trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, này vừa bay, trọn vẹn đã bay mấy vạn trượng.

Kia song chân vừa rơi xuống đất, khóe miệng chính là tràn ra một ngụm máu tươi. Cùng lúc đó, thân thể của hắn tại thời khắc này cũng là đột nhiên tét ra, vô số máu tươi không ngừng tràn ra. Bất quá rất nhanh, thương thế của hắn tại Hồng Mông Tử Khí chữa trị một chút, chính dùng tốc độ cực nhanh khôi phục.

Dương Diệp tuy rằng bị một kích này trọng thương, nhưng mà, Vong Linh Tử Thị kia nhưng là vĩnh viễn biến mất tại thế gian này rồi!

Giờ phút này, Dương Diệp mới tính chính thức cảm nhận được Thiên Tú lúc trước nói câu kia 'rất mạnh'. Những thứ này Vong Linh Tử Thị, không chỉ có mạnh, còn đều không sợ chết a! Vong Linh Tử Thị kia lúc trước bị Ly Hỏa trúng mục tiêu, nhưng mà, hắn có thể cảm nhận được, đối phương căn bản không có sợ hãi chút nào.

Đối mặt cái chết, không hề sợ hãi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cách đó không xa vậy còn dư lại chín Vong Linh Tử Thị, chìm đếm thầm hơi thở, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, kia trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà đúng lúc này, xa xa, năm Vong Linh Tử Thị đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, sau đó đồng thời rút đao chính là chém.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Ầm!

Trong tràng mọi người còn chưa nhìn rõ ràng chuyện gì xảy ra, đó vốn là xông tới Dương Diệp chính là lần nữa trực tiếp bị chấn bay ra ngoài.

Lúc này, năm người kia lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, sau đó lại là rút đao một trận chiến.

Xùy~~!

Năm đao chém ra, nhưng là chỉ có một đạo đao khí!

Nhỏ như lông trâu đao khí!

Xa xa, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, thân hình lóe lên, hai tay nắm trong tay Kiếm Thủ cùng Kiếm Linh mãnh liệt hướng phía trước chính là vừa bổ.

Xùy~~!

Một cỗ sóng lửa từ Dương Diệp hai chuôi kiếm bên trong chấn động mà ra, trong nháy mắt, trước mặt hắn không gian trực tiếp biến thành một cái biển lửa. Mà lúc này, cái kia năm Vong Linh Tử Thị đao khí đã tới cái mảnh này trong biển lửa.

Vừa tiếp xúc tới Ly Hỏa, đạo kia đao khí lập tức chính là hư ảo!

Nhưng mà, cái kia sợi đao khí cũng là mấy vị cường đại, tại hư ảo trong nháy mắt đó trực tiếp cắt ra Dương Diệp cái kia vùng biển lửa! Bất quá, này sợi đao khí cũng còn chưa đạt tới trước mặt Dương Diệp chính là trực tiếp bị đốt cháy đã thành hư vô.

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, cái kia mảnh trong biển lửa, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang bay thẳng đến năm người kia bắn tới.

Xa xa, cái kia năm Vong Linh Tử Thị đột nhiên do vượt qua đứng biến thành dựng thẳng đứng.

Đao di chuyển!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Tại không trung trong hư không, năm đạo hư ảo trường đao đột nhiên hiển hiện, thoáng qua, năm chuôi hư ảo trường đao đột nhiên chém xuống một cái.

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Trong chớp nhoáng này, toàn bộ đất trời lúc giữa trực tiếp bị này năm cắt ra, lực lượng cường đại càng là trực tiếp đem Dương Diệp tản mát ra cái kia vùng biển lửa cắt thành mảnh vụn, bất quá, cái kia năm đạo hư ảo trường đao tuy rằng cắt bể Dương Diệp biển lửa, nhưng mà, Ngũ đạo trưởng đao cũng bị Ly Hỏa đốt cháy đã thành hư vô.

Ly Hỏa!

Trong Thiên Địa, ngoại trừ cùng nó đồng nhất cấp bậc mấy cái Thần vật ra, không có nó không thể đốt đi vật.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Sư kia sắc mặt lần nữa trầm xuống. Dương Diệp này sử dụng lửa này, cường đại nằm ngoài dự đoán của hắn!

Bất quá, Dương Diệp hiển nhiên cũng không làm gì được cái kia năm Vong Linh Tử Thị!

Cái kia năm Vong Linh Tử Thị hợp lực có thể phá Ly Hỏa hắn, tuy rằng không đả thương được hắn, nhưng mà, hắn đồng dạng không đả thương được này năm Vong Linh Tử Thị!

Ai cũng không làm gì được ai!

Mà giờ khắc này, Bất Tử Tộc tộc nhân đã có một nửa người tiến vào cái kia Truyền Tống Môn.

Không có thể ở mang xuống!

Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa An Nam Tĩnh, người kia khẽ gật đầu, sau một khắc, hai người xuất hiện lại với nhau, thoáng qua, hai người đồng thời tại chỗ biến mất, mà đang ở hai người biến mất một chớp mắt kia, cái kia cách đó không xa năm Vong Linh Tử Thị nhưng là lần nữa đồng thời bước ra một bước, thoáng qua, năm người đồng thời rút đao chính là chém.

Đồng thời xuất đao, đồng thời rơi xuống!

Ầm!

Tại vô số người nhìn chăm chú, đám người Dương Diệp nhà mảnh không gian kia đột nhiên nổ bể ra, vô số Hỏa Diễm Kiếm Khí cùng với đao khí văng khắp nơi, lực lượng cường đại uy lực còn lại trực tiếp làm cho cả Vô Tận Hắc Động cũng vì đó sôi trào lên.

Lùi lại!

Trong tràng, những cái kia Bách Tộc Huyền giả điên cuồng hướng phía sau nhanh lùi lại.

Mà một bên, đám người Viên Lão thần sắc nhưng là cực kỳ ngưng trọng.

Dương Diệp cùng thực lực của An Nam Tĩnh, vậy dĩ nhiên là không cần phải nói, hai người đều là thiên túng kỳ tài, thực lực càng là không cần phải nói, trong Thiên Địa ít có đối thủ. Mà giờ khắc này, hai người đều bị Bất Tử Tộc kia chín Vong Linh Tử Thị cho ngăn trở.

Tuy rằng hai người không có đang ở hạ phong, nhưng mà, tiếp tục tiếp tục như thế, đối với bọn họ bên này là hết sức bất lợi.

Trầm mặc một cái chớp mắt, Viên Lão nhìn về phía bên cạnh yêu ma, người kia khẽ gật đầu, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng phía cái kia chín Vong Linh Tử Thị vọt tới, nhưng mà, hắn còn chưa tới gần chiến trường kia, Thiên Sư kia liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn.

“Tự tìm cái chết!”

Yêu ma một tiếng hét giận dữ, nâng lên một trảo liền hướng phía Thiên Sư kia đánh ra. Người kia tuyệt không sợ yêu ma kia, thân hình run lên, trong chốc lát, một cỗ lực lượng cường đại bay thẳng đến yêu ma kia chấn động mà đi.

Rầm rầm!

Trong hư không, lập tức truyền đến từng đạo tiếng ầm ầm.

Nhìn xem một màn kia, Viên Lão sắc mặt như trước âm trầm. Bởi vì yêu ma kia thực lực tuy rằng cường đại, nhưng mà, Thiên Sư kia tựa hồ cường đại hơn. Yêu ma tuy rằng không đến mức bị thua, nhưng mà, hắn cũng không làm gì được Thiên Sư kia!

Viên Lão ánh mắt chuyển qua cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ, chỗ đó, còn có hai Vong Linh Tử Thị, này hai Vong Linh Tử Thị liền thủ ở nơi đó!

“Ta tới!”

Lúc này, một bên Thiên Nữ đột nhiên nói.

Nói xong, Thiên Nữ kia liền muốn ra tay, mà lúc này, Viên Lão nhưng là lắc đầu, “không được!”

Thiên Nữ nhìn về phía Viên Lão, Viên Lão nói khẽ: “Các ngươi coi như là đi, cũng không làm gì được hai người kia, không có bất kỳ ý nghĩa gì!”

Nói xong, hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chỗ ở không gian, chỗ đó, chiến đấu dị thường kịch liệt. Giờ phút này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đối mặt là bảy Vong Linh Tử Thị, bảy Vong Linh Tử Thị liên thủ, cho dù là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp cũng có chút bất đắc dĩ!

Bất Tử Tộc lại để cho mười người này thủ tại chỗ này, hiển nhiên là đối với mười người này có lòng tin cực lớn!

“Thật sự khó giải sao?”

Viên Lão nhíu mày, nói khẽ.

Ầm!

Ngay tại lúc này, ở đằng kia rất xa trong hư không đột nhiên truyền đến một cỗ lực lượng cường đại, lực lượng mạnh mẽ, lại để cho trong tràng tất cả cường giả đều là trở nên động dung!

Tất cả cường giả đều muốn một số chú ý lực phân tán đã đến luồng sức mạnh mạnh mẽ này phía trên, rất nhanh, cỗ lực lượng này đến đến trong sân, thoáng qua, Thiên Sư kia sắc mặt tím mặt đại biến, bởi vì cỗ lực lượng này mục tiêu, dĩ nhiên là Bất Tử Tộc cái kia bảy Vong Linh Tử Thị!

Không phải là người bất tử tộc!

Ầm!

Này cổ lực lượng trực tiếp đem cái kia bảy Vong Linh Tử Thị bao phủ, lực lượng cường đại tăng thêm Dương Diệp cùng lực lượng của An Nam Tĩnh trực tiếp đem cái kia bảy Vong Linh Tử Thị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Trong tràng tại thời khắc này trực tiếp yên tĩnh trở lại.

Tất cả mọi người nhìn về phía cái kia xuất thủ địa phương, rất nhanh, chỗ đó xuất hiện một người trung niên đại hán!

Võ Thần!

Người tới, đúng là Đại Thiên Vũ Trụ đã từng là Võ Thần!

Nhìn thấy Võ Thần này, Dương Diệp nhíu mày, có chút bất ngờ. Hắn không nghĩ tới Võ Thần này vậy mà sẽ xuất hiện vào lúc này, càng không có nghĩ tới, đối phương sẽ ra tay giúp đỡ. Tại trong ấn tượng của hắn, Võ Thần này là cái loại này mặc kệ thế sự mới là!

Võ Thần kia đi tới Dương Diệp cùng trước mặt của An Nam Tĩnh, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó cười nói: “Hai ngươi lợi hại, trong khoảng thời gian ngắn, đạt đến loại trình độ này! Không hổ là Đại Thiên Vũ Trụ ta quái dị nhất hai người!”

Dương Diệp có chút khó hiểu, “tiền bối...”

Võ Thần nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nhìn về phía Dương Diệp, “ngươi cũng biết phụ thân ngươi hắn vì sao lúc trước thay ta tiếp quản Võ Đế Học Viện?”

Dương Diệp lắc đầu.

Võ Thần cười nói: “Ta cùng hắn có qua một cái ước định, thời khắc mấu chốt tương trợ ngươi một lần. Đương nhiên, nếu như ngươi không nên lần này tương trợ, cũng được, sau này đang giúp đỡ ngươi cũng được.”

Dương Vô Địch!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, lại là người đàn ông này, người đàn ông này vì chuyện hắn làm, thật sự rất nhiều nhiều nữa...

Lúc này, Võ Thần kia nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lại nói: “Ta muốn gặp người cũng đã nhìn thấy, ở tại chỗ này, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì.”

“Tiền bối cũng phải đi rồi sao?” Dương Diệp nói.

Võ Thần nhẹ gật đầu, “cần phải đi.”

“Từ cái kia Truyền Tống Môn?” Dương Diệp hỏi.

“Truyền Tống Môn?”

Võ Thần cười nói: “Ngươi cũng biết Tiêu Dao tử là như thế nào đi sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Võ Thần ngẩng đầu nhìn về phía hư không, “hắn là một đường xé rách hư không đi, sử dụng kiếm cứng rắn xé Đại Thiên Vũ Trụ này hư không không gian, sau đó tiến vào mờ mịt không biết trong vũ trụ.”

“Đơn giản như vậy?” Dương Diệp nhíu mày. Xé rách hư không, hắn cũng có thể làm được.

“Đơn giản?”

Võ Thần khẽ nở nụ cười, “xé rách một chỗ không gian, đương nhiên đơn giản. Nhưng mà, hắn tê liệt không phải là một chỗ không gian, hắn là xé rách ngăn cản tại trước mặt hắn tất cả không gian... Đại Thiên Vũ Trụ đến Thủy Nguyên Tộc vũ trụ ở giữa, có xa lắm không? Ta không biết. Ta chỉ biết là, hắn có thể sẽ cứng rắn sử dụng kiếm kéo ra một cái đi thông Thủy Nguyên Tộc vũ trụ lộ ra!”

Dương Diệp: “...”

...

------oOo------

Chương 2246: Thần Tộc Khó Khăn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Truyền tống trận, là đi thông Thủy Nguyên Tộc một con đường tắt!

Nhưng mà, này Tiêu Dao tử hiển nhiên không muốn đi này con đường tắt, hắn dùng phương pháp là trực tiếp nhất phương pháp, cái kia chính là cứng rắn bổ ra một con đường tới.

Về phần hắn có thể đi hay không đến Thủy Nguyên Tộc vũ trụ, thì không cần ngoại nhân biết rồi.

Lúc này, Võ Thần kia đột nhiên nói: “Các ngươi đi đi, nơi đây giao cho ta đối phó!”

Dương Diệp kinh ngạc nói: “Tiền bối một người?”

Võ Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: “Không được sao?”

Dương Diệp ngượng ngập cười cười, “Được, đương nhiên được, tiền bối cố lên!”

Nói xong, Dương Diệp quay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, sau đó thân hình hai người run lên, biến mất ở xa xa.

Mà đang ở hai người biến mất một chớp mắt kia, cách đó không xa cái kia bảy Vong Linh Tử Thị liền muốn động thủ, mà lúc này, Võ Đế kia đột nhiên xuất hiện tại cái kia bảy Vong Linh Tử Thị trước mặt, sau một khắc, hai tay mãnh liệt hướng phía trước chấn động.

Ầm!

Bảy người kia trực tiếp bị này chấn động đẩy lui gần vạn trượng khoảng cách!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Thiên Sư kia đồng tử có chút co rụt lại, này đột nhiên xuất hiện đại hán trung niên thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ a!

Trầm mặc một cái chớp mắt, Thiên Sư nhìn về phía Vong Linh Tử Thị kia bảy người, "không nên nương tay!"

Vừa nói, thân hình hắn lóe lên, đi tới cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ. Mà giờ khắc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã mang theo mọi người đi tới nơi đây.

Tại trước mặt đám người Dương Diệp, là Thiên Sư kia cùng hai Vong Linh Tử Thị!

"Muốn đi vào?"

Thiên Sư kia gằn giọng nói: "Khả năng sao?"

An Nam Tĩnh liền muốn ra tay, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, sau đó kiếm chỉ cách đó không xa Bất Tử Tộc tộc nhân, "ngươi ngăn cản ta, ta ngăn đón bọn hắn!"

Thanh âm rơi xuống, kia đã xuất hiện ở Bất Tử Tộc kia tộc nhân trước, cường đại kiếm ý cùng sát ý bay thẳng đến Bất Tử Tộc kia tộc nhân bao phủ mà đi.

"Lớn mật!"

Lúc này, Thiên Sư kia gầm lên giận dữ, liền muốn ra tay, nhưng mà, một cây trường thương bay thẳng đến hắn phá không mà tới.

Ầm!

Theo một đạo nổ vang tiếng vang lên, Thiên Sư kia trực tiếp bị đẩy lui mấy trăm trượng, tại trước mặt hắn, đúng là An Nam Tĩnh kia, An Nam Tĩnh nhàn nhạt nhìn xem Thiên Sư, trong tay nàng, Phần Thiên Chi Nộ kia tản ra ngọn lửa hừng hực.

Mà một bên, kiếm ý của Dương Diệp vực sát ý còn chưa tới gần Bất Tử Tộc kia tộc nhân đã bị hai vệt ánh sáng lạnh lẽo chém tới!

Cái kia hai tên chết tùy tùng xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn cái kia hai tên chết tùy tùng liếc mắt, sau đó hắn nhìn về phía cách đó không xa đám người Viên Lão, “các ngươi đi vào!”

Giờ phút này, Dương Diệp đã hóa bị động thành chủ động!

Hiện tại, không là hắn kiềm chế Bất Tử Tộc cường giả, mà là Bất Tử Tộc cường giả kiềm chế bọn hắn!

Viên Lão hiển nhiên cũng hiểu rõ vấn đề này, hắn nhẹ gật đầu, chính phải dẫn mọi người tiến vào cái kia quang minh bên trong, giống như là nghĩ đến cái gì, hắn đối với Dương Diệp có chút thi lễ, “tiểu hữu hôm nay chi ân, thiên cơ suốt đời không quên, lão hủ ở bên kia cùng tiểu hữu.”

Nói xong, kia quay người thân hình run lên, trực tiếp tiến vào trong cửa sáng kia.

Cách đó không xa, cái kia hai Vong Linh Tử Thị liền muốn động thủ, mà kiếm ý của Dương Diệp nhưng cái lồng hướng về phía Bất Tử Tộc kia tộc nhân. Điều này làm cho cái kia hai Vong Linh Tử Thị không được không buông bỏ đám người Viên Lão, sau đó phòng bị nhìn về phía Dương Diệp.

Viên Lão thuận lợi tiến nhập cái kia Truyền Tống Môn bên trong, mà thân nhân của đám người Tần Xuyên cũng liên tiếp tiến nhập trong đó, rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại có âm u chư nữ, còn có A Man cùng với Tư Đồ Thính Vân.

⁂[truyen cua tui ΘΘ vn] Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, “nhanh đi vào!”

Thiên Nữ đi tới trước mặt Dương Diệp, nói khẽ: “Chúng ta ở bên kia chờ ngươi, nhất định phải tới!”

Nói xong, kia quay người tiến nhập trong đó.

A Man cũng đi tới trước mặt Dương Diệp, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: “Ta muốn lưu lại giúp ngươi, chúng ta thậm chí nghĩ, nhưng mà, chúng ta biết, chúng ta lưu lại chỉ làm liên lụy ngươi. Ngươi... Nhất định phải tới!”

Nói xong, kia không nói gì, trực tiếp quay người tiến nhập Truyền Tống Môn trong.

Rất nhanh, trong tràng chỉ còn lại có yêu ma kia.

Dương Diệp nói khẽ: “Thực lực của bọn hắn mặc dù không thấp, nhưng cũng không phải đặc biệt mạnh, đi bên kia, kính xin yêu Ma tiền bối chiếu cố một chút.”

Yêu ma kia nhẹ gật đầu, “lúc này đây, ta thiếu nợ một người ngươi tình, bạn ngươi sự tình, ta sẽ chiếu cố một chút, tiểu tử ngươi bảo trọng mình!”

Nói xong, yêu ma cũng tiến nhập cái kia Truyền Tống Môn bên trong.

Trong tràng, chỉ còn lại có những cái kia Đại Thiên Vũ Trụ Huyền giả. Mà những người này, đều đang nhìn Dương Diệp.

Dương Diệp nhìn lướt qua, cuối cùng, ánh mắt của hắn đã rơi vào cái kia cách đó không xa một cái tiểu cô nương trên người, cô bé kia, đúng là Thiên Tộc tộc trưởng Tiểu Thất. Tiểu Thất cũng khi hắn hảo hữu danh sách ở trong, nhưng mà, Tiểu Thất cũng không có lựa chọn cùng đám người Viên Lão cùng đi.

Dương Diệp nhìn xem Tiểu Thất, cái cằm hướng phía Truyền Tống Môn chỗ giương lên, “đi!”

Tiểu Thất đi tới trước mặt của Dương Diệp, “ta, tộc nhân ta...”

Dương Diệp vuốt vuốt đầu của Tiểu Thất, nói khẽ: “Đi, có thể mang đi bao nhiêu liền mang đi bao nhiêu.”

Tiểu Thất ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nhìn một chút, trong mắt nàng nước mắt bất tri bất giác chảy xuống. Bất quá rất nhanh, nàng lau nước mắt trên mặt, sau đó nhìn về phía sau lưng tộc nhân, “đi, đi mau!”

Những cái kia Thiên Tộc người tự nhiên sẽ không bỏ qua cơ hội này, lập tức nhao nhao hướng phía cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ chạy tới.

Trước mặt Dương Diệp, Tiểu Thất nói khẽ: “Ngươi, ngươi nhất định sẽ tới đấy, đúng không?”

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó cười nói: “Có lẽ vậy. Đừng nói nữa, mau vào đi thôi. Sau khi đi vào, đi theo Viên Lão bọn hắn. Ngươi những thứ này tộc nhân, quản cũng không quản ngươi liền hướng, ta tin không thái quá, đi theo Viên Lão bọn hắn, bọn hắn sẽ bảo vệ ngươi, nếu như ngươi thật sự không bỏ xuống được tộc nhân, liền để cho Viên Lão bọn hắn hỗ trợ quản lý, hiểu chưa?”

Tiểu Thất nhẹ gật đầu, “đã minh bạch. Ta, ta ở bên kia chờ ngươi!”

Nói xong, nàng nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người tiến nhập Truyền Tống Môn bên trong.

Người, đi càng ngày càng nhiều.

Mà trong lúc này, Bất Tử Tộc cũng người đang tiến vào bên trong, bất kể là người của Dương Diệp, hay vẫn là người bất tử tộc, cũng đã đi bảy tám phần. Mà trong tràng, nhưng còn thừa lại vô số Đại Thiên Vũ Trụ Bách Tộc Huyền giả.

Dương Diệp nhìn về phía những người kia, trong mắt những người kia, tràn đầy cầu xin chi sắc.

Không có Dương Diệp lên tiếng, những người này căn bản không dám động. Bởi vì cường giả của Bất Tử Tộc liền ở chỗ không xa, khẽ động, khả năng sẽ chết!

Thực lực của Vong Linh Tử Thị kia, trong tràng không có người không kiêng kị!

Nhìn xem Bách Tộc những người kia, Dương Diệp có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Vào đi thôi!”

“Đa tạ!”

Trong chốc lát, vô số người hướng phía Dương Diệp ngay ngắn thi lễ. Ngay sau đó, những người này giống như điên hướng phía cái kia Truyền Tống Môn dũng mãnh lao tới.

Ầm!

Ngay tại lúc này, một cổ khí thế cường đại đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cách đó không xa, một đám người chính chạy về phía này đến, cầm đầu, đúng là Thần Tộc kia tộc trưởng Thích Thiên. Mà sau lưng Thích Thiên kia, là Thần Tộc tộc nhân. Bất quá, Dương Diệp cũng không nhìn thấy Đinh Thược Dược kia cùng với Trĩ Nữ.

Thích Thiên kia nhìn thoáng qua trong tràng, sau đó nói: “Đi vào!”

Sau lưng, những cái kia Thần Tộc người muốn xông đi vào.

Mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên thu hồi tất cả sát ý cùng kiếm ý, mà một bên An Nam Tĩnh cũng trở về Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Sư kia, sau đó nói: “Những người này, không có quan hệ gì với ta!”

Vừa nói, hắn cùng với An Nam Tĩnh lui đến cách đó không xa.

Mà giờ khắc này, Thần Tộc kia tộc trưởng Thích Thiên thần sắc có chút khó coi.

Bởi vì Bất Tử Tộc kia hai Vong Linh Tử Thị chắn cái kia cánh cổng ánh sáng chỗ, mà Thần Tộc kia có mấy cường giả tiến lên lúc, trực tiếp bị này hai Vong Linh Tử Thị lột đầu.

Thích Thiên kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp đạm thanh nói: “Thế nào, muốn cắn ta?”

“Dương Diệp!”

Thích Thiên trong mắt sát ý chợt lóe lên, mà đúng lúc này, Dương Diệp đột nhiên kiếm chỉ Thích Thiên kia, “ngươi tốt nhất im miệng cho ta, tại cho lão tử cơ cơ oai oai, ngươi tin hay không, không cần Bất Tử Tộc ra tay, lão tử trước tiêu diệt ngươi Thần Tộc tộc nhân.”

Thích Thiên kia sắc mặt cực kỳ âm trầm, hắn nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Thiên Sư kia, “các hạ, ta cùng với Bất Tử Tộc ở giữa từng có ước định...”

Thiên Sư kia đạm thanh nói: “Nguyên Sư cùng ngươi Thần Tộc ở giữa ước định, chẳng qua là không diệt ngươi Thần Tộc, rồi biến mất nói để cho ngươi Thần Tộc tiến vào Truyền Tống Môn. Đương nhiên, ta có thể cho ngươi một cơ hội, chỉ cần ngươi giết Dương Diệp kia, ta liền cho phép ngươi Thần Tộc tộc nhân tiến vào bên trong, như thế nào?”

Mượn đao giết người!

Thích Thiên kia sắc mặt càng thêm khó coi.

Mà cách đó không xa, Dương Diệp nhưng là đạm thanh nói: “Thích Thiên, muốn tới thử xem sao?”

Thích Thiên kia song tay nắm chắc, thần sắc âm trầm đáng sợ.

Tuyệt cảnh!

Giờ này khắc này, Thần Tộc những người này trực tiếp bị ép vào tuyệt cảnh!

Giết Bất Tử Tộc?

Thần Tộc hiển nhiên đánh không lại!

Giết Dương Diệp?

Dương Diệp có thể đem Bất Tử Tộc bức đến loại này tình cảnh, cái này đã đã chứng minh Dương Diệp bên này thực lực. Nếu như đối phó Dương Diệp, Dương Diệp bên này thực lực, vẫn như cũ cũng có thể diệt Thần Tộc!

Hiện tại chính là, trong Thần Tộc bên ngoài không phải là người!

“Tự gây nghiệt!”

Lúc này, cách đó không xa An Nam Tĩnh đột nhiên nói một câu.

Nguyên bản, Thần Tộc quan hệ với Dương Diệp là khá vô cùng. Nhưng mà, Thần Tộc cuối cùng nhưng lựa chọn làm địch nhân của Dương Diệp. Nếu như lúc trước Thần Tộc không làm như vậy, hôm nay, Dương Diệp một câu, thì có thể làm cho Thần Tộc vô số người sống sót!

Thích Thiên không có thực lực lại để cho trong tràng Bất Tử Tộc cường giả thỏa hiệp, nhưng mà, Dương Diệp có thực lực này.

Trong tràng, Thần Tộc kia tất cả mọi người đang nhìn Thích Thiên, chờ Thích Thiên làm quyết định.

Cuối cùng, Thích Thiên kia nhìn về phía Dương Diệp, “Dương Diệp, lúc trước sự tình, là Thần Tộc ta không phải, còn hy vọng...”

Dương Diệp khoát tay áo, “Thích Thiên Tộc Trưởng, đã đến hôm nay loại tình trạng này, mọi người cũng không dễ dàng, đây cũng chính là ta vì sao nguyện ý giúp thoáng một phát Huyền giả Bách Tộc nguyên nhân. Nhưng mà, đối với ngươi Thần Tộc, thật có lỗi, ngươi Thần Tộc sinh tử, cùng Dương Diệp ta có quan hệ gì đâu?”

Vô tình?

Không!

Dương Diệp một điểm đều không cảm thấy chính mình vô tình, bởi vì hắn có thể trăm % xác định, nếu như Thích Thiên này có năng lực giết lời của hắn, đối phương tuyệt đối sẽ ra tay giết hắn, sau đó đổi lấy tiến vào Truyền Tống Môn cơ hội!

Còn nữa, Dương Diệp hắn thù rất dai.

Đối với hắn có ân, Dương Diệp hắn cả đời sẽ không quên, hại qua hắn, Dương Diệp hắn đồng dạng sẽ không quên!

Cách đó không xa, Thích Thiên kia hít sâu một hơi, sau đó nói: “Dương Diệp, kính xin xem ở cây thược dược phân thượng...”

Dương Diệp lần nữa đã cắt đứt lời của Thích Thiên, “nàng lựa chọn Thần Tộc.”

Nói đến đây, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, “nếu như nàng lựa chọn là ta, Dương Diệp ta coi như là không nên cái này mệnh, cũng sẽ để cho nàng cùng Thần Tộc vô sự. Đương nhiên, nàng đã từng trợ giúp qua ta, nếu như nàng tại đây, ta sẽ trả lại nàng ân tình, nhưng mà, cái này cùng Thần Tộc không có nửa điểm quan hệ.”

Lúc này, cách đó không xa Thiên Sư kia đột nhiên nói: “Thần Tộc ta tộc nhân lập tức toàn bộ tiến vào, đến lúc đó, truyền tống trận đóng cửa, Thần Tộc phải cùng Đại Thiên Vũ Trụ này chôn theo!”

Nghe vậy, Thích Thiên kia giờ phút này thần sắc khó coi không cách nào dùng bất luận cái gì từ để hình dung!

------oOo------

Chương 2247: Thần Hồn Câu Diệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong tràng đột nhiên có chút yên tĩnh trở lại.

Đều đang đợi quyết định của Thích Thiên kia!

Mà giờ khắc này, bất kể là Dương Diệp bên này, hay vẫn là Bất Tử Tộc bên kia, đều không sợ Thần Tộc. Có thể nói, thời khắc này Thần Tộc, chính là tử cục, chân chính tử cục!

Ngay tại lúc này, Thích Thiên kia đột nhiên nhìn về phía Thiên Sư Bất Tử Tộc kia, “Dương Diệp người này, trời sinh tính cuồng ngạo, làm người càng là thủ đoạn độc ác, nhưng mà, chỉ cần người khác không chọc giận hắn, hắn tựu cũng không chủ động đi hại người khác. Nhưng mà, ngươi Bất Tử Tộc, nhưng xem Bách Tộc cùng Thần Tộc ta làm kiến hôi, ở trong mắt các ngươi, giết chúng ta là thiên kinh địa nghĩa. Nếu như ta nghe ngươi nói như vậy, coi như là giết Dương

Diệp, ngươi Bất Tử Tộc cũng sẽ không bỏ qua Thần Tộc ta.”

Nói đến đây, Thích Thiên kia hai mắt chậm rãi đóng lại.

Ầm!

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên từ Thích Thiên kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, cỗ khí thế này tựa như bạo như gió lập tức hướng phía bốn phía thổi quét mà đến.

Xuy xuy xuy!

Trong tràng không gian lập tức sôi trào lên.

Cách đó không xa, Thiên Sư kia hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi nhanh nắm lại.

“Thần Tộc thần tướng!”

Ngay tại lúc này, Thích Thiên kia đột nhiên gầm lên giận dữ.

Rất nhanh, mười tên đang mặc hắc bào Thần Tộc Cường Giả cùng mười tên đang mặc áo dài trắng cường giả xuất hiện ở bên cạnh của Thích Thiên kia. Thoáng qua, mười người này trong cơ thể khí tức điên cuồng bạo tăng.

“Thần Tộc người đi!”

Trong tràng, Thích Thiên kia đột nhiên gầm lên giận dữ, sau một khắc, kia cùng sau lưng hai mươi tên Thần Tộc Cường Giả phần bụng trực tiếp bành trướng lên.

Thoáng qua.

Dùng Thích Thiên cầm đầu, hai mươi mốt người bay thẳng đến Thiên Sư kia cùng với cái kia chín tên thần tướng vọt tới.

Cách Bất Tử Tộc kia Thiên Sư cùng với mạng lưới *internet chết tùy tùng còn có trăm trượng lúc, dùng Thích Thiên kia cầm đầu, hai mươi mốt người thân thể đột nhiên nổ bể ra, trong chốc lát, hai mươi mốt cỗ lực lượng kinh khủng lập tức uyển giống như vỡ đê đem Thiên Sư kia cùng chín Vong Linh Tử Thị bao phủ lại.

“Đi!”

Lúc này, trong Thần Tộc kia có người đột nhiên rống một câu. Trong chốc lát, vô số Thần Tộc người đang hướng phương hướng của đám người Thích Thiên kia quỳ quỳ một cái về sau, sau đó hướng phía cái kia Truyền Tống Môn điên cuồng phóng đi!

Cách đó không xa, Dương Diệp nhìn thoáng qua những cái kia Thần Tộc người, sau đó nhìn về phía cái kia cách đó không xa vị trí của đám người Thích Thiên. Giờ phút này nơi đó, đã đen kịt một màu, tại đen nhánh kia trong không gian, không ngừng có động trời nổ vang tiếng vang lên, một đạo tiếp một đạo!

Cứ như vậy, kéo dài ước chừng một phút đồng hồ, mảnh không gian kia mới bình tĩnh trở lại.

Thiên Sư kia cùng chín Vong Linh Tử Thị vẫn ở chỗ cũ, nhưng mà, Thích Thiên kia hai mươi mốt người nhưng là đã biến mất sạch sẽ.

Tự bạo!

Thần Hồn Câu Diệt!

Thích Thiên kia cùng Thần Tộc Cường Giả lợi dụng tự bạo, cứng rắn kéo lại Bất Tử Tộc kia mười tên cường giả!

Nhưng mà, vẫn là có Thần Tộc người cũng không có khả năng hoàn toàn tiến vào cái kia Truyền Tống Môn bên trong.

Giờ phút này, Thiên Sư kia thần sắc cực kỳ tái nhợt, hắn tuy rằng còn sống, nhưng mà, Thích Thiên cái kia tự bạo nhưng là làm cho hắn bản thân bị trọng thương, chân chính trọng thương. Thực lực của Thích Thiên, so với hắn, cho dù có chênh lệch, cũng không kém mấy tuyến, mà Thích Thiên dùng tự bạo một cái giá lớn đến công kích hắn, hắn có thể sống sót, đã tốt vô cùng. Phía sau hắn cái kia chín Vong Linh Tử Thị vấn đề ngược lại không lớn, Thần Tộc cái kia hai mươi tên thần tướng mặc dù là tự bạo, nhưng mà thực lực so với Thích Thiên vẫn là kém không ít.

Bởi vậy, này chín Vong Linh Tử Thị bất quá chỉ bị chút vết thương nhẹ!

Thiên Sư kia lạnh lùng nhìn thoáng qua cách đó không xa vẫn còn đi Truyền Tống Môn bên trong đuổi Thần Tộc người, kia tay phải vung lên, đang muốn hạ lệnh, lúc này, Võ Thần kia đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Thiên Sư kia.

Võ Thần kia nhàn nhạt nhìn thoáng qua Thiên Sư, “Thích Thiên này, coi như là có tâm huyết, còn dư lại điểm ấy Thần Tộc người, lão phu làm chủ, liền để cho bọn hắn tiến vào.”

Thanh âm rơi xuống, một cỗ uy áp cường đại bay thẳng đến đám người Thiên Sư kia nghiền ép mà đi.

Thiên Sư kia nhìn thoáng qua sau lưng, giờ phút này, Bất Tử Tộc tộc nhân đã toàn bộ tiến nhập cái kia Truyền Tống Môn bên trong.

Nhìn thấy một màn này, Thiên Sư kia khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, “đi vào? Sợ là hơi trễ!”

Võ Thần kia nhíu mày, mà đúng lúc này, cách đó không xa cái kia Truyền Tống Môn đột nhiên mờ đi.

Trận pháp phải biến mất!

Nhìn thấy trận pháp muốn biến mất, trong tràng còn những người còn lại lập tức điên cuồng, nguyên một đám điên cuồng hướng phía cái kia Truyền Tống Môn phóng đi.

Mà giờ khắc này, đám người Thiên Sư kia cũng không có ngăn cản.

Võ Thần kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Thiên Sư cùng Bất Tử Tộc cường giả, sau đó hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, “cùng đi?”

Cùng đi?

Dương Diệp ngẩn người.

Xác thực.

Hắn hiện tại cùng An Nam Tĩnh có thể đi theo Võ Đế từ nơi này Truyền Tống Môn ly khai, mà bọn hắn như phải đi, đám người Thiên Sư kia căn bản là ngăn không được đấy, trừ phi đối phương cầm tên đến ngăn đón. Nhưng mà, Dương Diệp nhưng là lắc đầu, “ta không đi!”

Võ Đế nhíu mày, “vì sao?”

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chỗ đó, là Hư Linh Đại Lục phương hướng.

Thiên Tú chính ở chỗ này!

Dương Diệp nói khẽ: “Ta đã đáp ứng nàng, phải trở về!”

“Nàng?”

Một bên, Thiên Sư kia âm thanh lạnh lùng nói: “Trận pháp biến mất, tộc trưởng đã Hoàng Kim rảnh tay, mà giờ khắc này, tộc trưởng hẳn đã tiến đến Hư Linh Đại Lục, lúc này đây, Hư Linh Nữ kia hẳn phải chết!”

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh trầm giọng nói: “Ta với ngươi cùng một chỗ!”

“Ngươi có thể đi!” Dương Diệp nói.

An Nam Tĩnh lắc đầu.

Dương Diệp hít sâu một hơi, “Vậy chúng ta đi!”

Nói xong, hắn cùng với An Nam Tĩnh trực tiếp quay người biến mất ở cuối chân trời.

Cách đó không xa, Võ Đế kia khẽ gật đầu, “ngược lại là hữu tình, bất quá, đáng tiếc.”

Nói xong, kia đi tới cái kia Truyền Tống Môn chỗ. Giờ phút này, Truyền Tống Môn sắp triệt để đóng cửa.

Mà cách đó không xa đám người Thiên Sư kia cũng không có ngăn cản Võ Đế, với bọn hắn mà nói, Võ Đế này ly khai là tốt nhất, kể từ đó, Bất Tử Tộc thiếu một địch nhân.

Thực lực của Võ Đế này, có thể nói, tại trong Bất Tử Tộc, cũng chỉ có Tiểu Lâu cùng tộc trưởng kia có thể đối phó.

Mà đang ở Võ Đế kia muốn đi vào cái kia Truyền Tống Môn chỗ lúc, đột nhiên hắn ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia tinh không mịt mùng.

Tinh không thâm sâu mênh mông, vô biên vô hạn!

Nhìn xem vùng tinh không kia rất lâu sau đó, đột nhiên, Võ Thần kia nở nụ cười, tiếng cười như sấm, xa xa truyền ra ngoài.

Rất nhanh, Võ Đế kia đột nhiên thân hình run lên, trực tiếp xé rách trước mặt hắn không gian biến mất ở này trong tinh không mịt mờ.

Xé xé trời lúc giữa!

Võ Đế kia cuối cùng không có lựa chọn nhập Truyền Tống Môn, mà là lựa chọn xé xé trời lúc giữa!

Trong tràng, Thiên Sư kia nhìn thoáng qua cái kia xé rách không gian Võ Đế, sau đó đạm thanh nói: “Không biết sống chết, xé xé trời lúc giữa tiến về trước Thủy Nguyên Tộc vũ trụ? Mang Mang Vũ Trụ, lớn biết bao, một cái sơ sẩy, mất phương hướng trong đó, chính là vạn kiếp bất phục, thật sự là không biết sống chết!”

Xé xé trời lúc giữa, có thể tiến hành không gian truyền tống.

Rất nhiều cường giả đều có thể làm được điểm ấy, nhưng mà, đó là tại đã biết trong không gian tiến hành, nhưng mà, Võ Đế này cùng Tiêu Dao tử lựa chọn nhưng là không biết không gian, này tựu giống với một con chuột đột nhiên nhảy xuống biển rộng, sau đó hướng phía biển rộng mênh mông bơi đi tìm đường ra bình thường!

Không biết sống chết!

Lúc này, Thiên Sư kia sắc mặt đột nhiên biến đổi, kia đột nhiên nhìn về phía cái kia Truyền Tống Môn vị trí, nhíu mày, “vì sao cùng Quỷ Sư đã mất đi liên hệ...”

Thanh âm rơi xuống, hắn vội vàng lấy ra một khối tảng đá đen kịt, hòn đá kia lập loè một mảnh đen nhánh, không có bất kỳ chỗ đặc thù. Mà đúng lúc này, hòn đá kia đột nhiên lóe lên một cái, trong đó truyền ra một đạo thanh âm yếu ớt, “có...”

Một chữ rơi xuống, trong viên đá tại không âm thanh.

Thiên Sư kia lông mày chăm chú nhíu lại, trong mắt có vẻ lo âu.

Một lát sau, kia trầm giọng nói: “Đi, đi Hư Linh Đại Lục, nhất định phải nhanh giải quyết đám người Hư Linh Nữ!”

Nói xong, kia cùng sau lưng mọi người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ.

Mà ở giữa sân, còn có rất nhiều người không có tiến vào trong truyền tống trận kia.

Những người này, có Bách Tộc đấy, cũng có Thần Tộc đấy, đều là vừa rồi chưa kịp tiến vào Truyền Tống Môn người.

Những người này, sắc mặt như tro tàn, trong mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng.

Nguội lạnh!

Hoàn toàn nguội lạnh!

Giờ phút này, Đại Thiên Vũ Trụ Linh khí đã mỏng manh đã đến một loại cơ hồ không có tình trạng. Mà bọn hắn còn ở tại chỗ này, có thể nghĩ kết quả của bọn hắn.

Đột nhiên, một người đàn ông đứng dậy, “chư vị!”

Mọi người nhìn về phía nam tử kia, nam tử gằn giọng nói: “Là Bất Tử Tộc, Bất Tử Tộc đem chúng ta bức đến nước này, nếu như không phải là bọn hắn, chúng ta sẽ không rơi vào như nơi này cảnh. Dù sao cũng chết, không bằng cùng Bất Tử Tộc liều mạng, liều một người là một người, cũng tốt hơn bị từ từ thôi chết. Là gia môn, đi với ta Hư Linh Đại Lục, cùng Dương Diệp cùng một chỗ giết Bất Tử Tộc người!”

Thanh âm rơi xuống, Thanh Niên Nam Tử kia trực tiếp quay người biến mất ở Thiên tế xa xa.

“Đi!”

Lúc này, lại một người đứng dậy, “nói đúng, dù sao đều là chết, không bằng kéo một Bất Tử Tộc người chôn cùng, cùng lắm thì liền tự bạo, chết, lão tử cũng muốn kéo một Bất Tử Tộc đệm lưng! Ha ha...”

Nói xong, người này quay người trực tiếp biến mất ở Thiên tế.

Rất nhanh, trong tràng càng ngày càng nhiều người đứng dậy, sau đó hướng phía Hư Linh Đại Lục phương hướng vọt tới.

Chỉ chốc lát, cái mảnh này Vô Tận Hắc Động trở nên trống rỗng rồi.

Chết!

Ai đều sợ chết!

Không có người không sợ chết!

Nhưng mà, rất nhiều người vẫn là có tâm huyết đấy, hoặc là bởi vì như vậy như vậy nguyên nhân làm cho này tâm huyết bị che giấu, nhưng mà, làm một người bị ép vào tuyệt cảnh lúc, cũng chính là tất khi chết, một người, khi hắn liền chết còn không sợ thời điểm, cũng chính là cực kỳ có tâm huyết thời điểm.

Vô số người hướng phía Hư Linh Đại Lục tiến đến, trong lòng những người này đều rất rõ ràng, nếu như bọn họ đi, chắc chắn phải chết. Nhưng mà, bọn hắn hay là đi rồi!

Hư Linh Đại Lục.

Thiên Tú cùng Hư Linh Tộc vong linh vẫn còn cùng Bất Tử Tộc đại quân giằng co lấy.

Đều đang đợi!

Bất Tử Tộc đang đợi Bất Tử Tộc tộc nhân triệt để rời đi, sau đó tộc trưởng rảnh tay, nhưng mà, Thiên Tú thì là đang các loại, cùng đám người Dương Diệp rời đi!

Rốt cuộc.

Một cỗ uy áp cường đại xuất hiện ở phía trên Hư Linh Đại Lục.

Răng rắc răng rắc răng rắc!

Giờ khắc này, cả Hư Linh Đại Lục bắt đầu sụp đổ, hết thảy hết thảy bắt đầu hóa thành bụi bặm!

Thiên Tú mở hai mắt ra, “tới rồi sao?”

...

PS: Ngày mai ta muốn đi Bắc Kinh tham gia tung hoành cử hành họp hằng năm, họp hằng năm qua hết, công ty còn tổ chức mọi người đi du lịch, trong lúc này, khả năng không có cách nào khác viết chữ, đến lúc đó đổi mới phương diện khả năng không có biện pháp làm được ổn định, hy vọng mọi người thông cảm dưới.

------oOo------

Chương 2248: Đốt Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy là ban ngày, nhưng mà giờ phút này, cả Hư Linh Đại Lục nhưng là u ám một mảnh.

Mà khi cỗ lực lượng kia sau khi xuất hiện, cả Hư Linh Đại Lục trong thời gian thật ngắn chính là triệt để đập nát, hóa thành một đám bụi trần.

Thiên Tú cũng không có ngăn cản Hư Linh Đại Lục đập nát.

Hư Linh Đại Lục đã không có Hư Linh Tộc tộc nhân, tồn tại hoặc là không tồn tại, với nàng mà nói đều là giống nhau.

Rất nhanh, tại trong hư không kia, một tên đang mặc Hắc Sắc Trường Bào trung niên nam tử đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Tiểu Lâu kia.

Trung niên nam tử mang mặt nạ, thấy không rõ dung mạo, tay trái thả lỏng phía sau, trong tay phải, là một quyển sách.

Trong hư không, Bất Tử Tộc tộc nhân đối với trung niên nam tử cung kính thi lễ, “Xin chào tộc trưởng!”

Bất Tử Tộc tộc trưởng!

Trước mắt này tay cầm quyển sách trung niên nam tử, chính là Bất Tử Tộc tộc trưởng: Phong Nhất Hàn!

Tên có chút dáng vẻ thư sinh hơi thở, nhưng mà, chỉ có cùng hắn đã từng quen biết người mới biết kia đáng sợ!

Phong Nhất Hàn quan sát một chút phía dưới Thiên Tú, sau đó nói khẽ: “Hư Linh Nữ, hồi lâu không thấy!”

Thiên Tú xuất hiện ở trước mặt của Phong Nhất Hàn kia, nàng quan sát một chút Phong Nhất Hàn, sau đó nói: “Xem ra, ngươi khôi phục không tệ.”

“Tám chín phần mười!” Phong Nhất Hàn nói.

Thiên Tú khẽ gật đầu, “Vậy chúng ta hôm nay thì tới làm một hoàn toàn chấm dứt đi!”

Phong Nhất Hàn trầm mặc một cái chớp mắt, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Hòa bình?

Không tồn tại.

Bất Tử Tộc cùng Hư Linh Tộc ở giữa, là diệt tộc thù, thù này, là không thể nào hóa giải, trừ phi một bên chết tuyệt!

Phong Nhất Hàn kia nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa Tiểu Lâu, người kia khẽ gật đầu, sau đó trực tiếp mang theo sau lưng chúng bất tử đại quân hướng phía phía dưới Hư Linh Tộc Vong Linh Đại Quân vọt tới.

Lúc này, Thiên Tú kia tay phải lật lại, một quả hạt châu xuất hiện ở trong tay nàng, sau một khắc, nàng bấm tay một điểm, cái viên này hạt châu ở giữa chui vào phía dưới trong Vong Linh Đại Quân, trong chốc lát, toàn quân khí tức trong nháy mắt đột nhiên tăng vọt.

“Thủy Nguyên Tộc!”

Thiên Tú đúng không, Phong Nhất Hàn kia nói khẽ: “Không nghĩ tới ngươi có thể từ Thủy Nguyên Tộc tay ở bên trong lấy được thứ này, bất quá cũng thế, hôm nay ngươi, một thân một mình, không có một điểm nỗi lo về sau, Thủy Nguyên Tộc không thể không đối với ngươi thỏa hiệp!”

Thiên Tú không nói gì, giữa lông mày nàng, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh kia chậm rãi chui ra, rất nhanh, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh xuất hiện ở Thiên Tú trong tay.

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía Phong Nhất Hàn kia, đang muốn ra tay, mà đúng lúc này, nàng lông mày đột nhiên hơi nhíu, nhìn về phía bên phải, chỗ đó, một ánh kiếm cùng một đạo hỏa mang chính hướng phía hắn bên này kích xạ mà tới.

Thiên Tú sắc mặt trầm xuống.

Rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt của Thiên Tú.

Dương Diệp chính yếu nói, Thiên Tú nhưng là đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Tới làm cái gì? Đi tìm cái chết? Còn muốn lôi kéo vợ của ngươi đến cùng chịu chết?”

Dương Diệp nói: “Ta nói rồi, ta sẽ trở lại!”

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, “không có chút ý nghĩa nào!”

Dương Diệp lắc đầu, “việc này, không thể để cho một người ngươi vượt qua.”

Thiên Tú mở mắt ra nhìn về phía Dương Diệp, “việc này, chính là chuyện của Hư Linh Tộc ta, chính là chuyện của ta, nên chính ta vượt qua. Ta...”

Dương Diệp khoát tay áo, đã cắt đứt lời của Thiên Tú, “ta tới đã tới rồi, bây giờ nói những thứ này còn có ý nghĩa gì? Ngươi cứ nói đi?”

Thiên Tú nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, nàng đột nhiên nở nụ cười.

“Ngươi cười cái gì!” Dương Diệp khó hiểu.

Thiên Tú đi đến trước mặt Dương Diệp, thân thể nàng chậm rãi bay lên không, sau đó vỗ nhè nhẹ bờ vai của Dương Diệp, “tỉnh lại có thể nhận thức ngươi cùng Tiểu Bạch, ta phi thường hài lòng, cũng là các ngươi, để cho ta vui vẻ một đoạn thời gian. Như ngươi nói, nếu đã tới, vậy không cần nói gì hết.”

Vừa nói, nàng xem xuống phía dưới chiến trường, “giúp ta giết Tiểu Lâu kia!”

Dương Diệp sửng sốt.

Một bên An Nam Tĩnh cũng là sửng sốt.

Giết Tiểu Lâu!

Tiểu Lâu kia có thể là theo Dương Vô Địch một cấp bậc người, thực lực, có thể nói là trong trời đất này trừ Tiêu Dao tử cùng với Thiên Tú còn có Bất Tử Tộc Tộc Trưởng Chi Vị mạnh nhất! Coi như là Võ Đế hoặc là Dương Vô Địch cũng không dám nói có thể giết được Tiểu Lâu kia đi!

Mà Thiên Tú nhưng là để cho Dương Diệp đi giết Tiểu Lâu!

“Nàng đây là muốn cho ngươi!”

Ngay tại lúc này, trong hư không Phong Nhất Hàn kia đột nhiên nói: “Nếu như ngươi giết hắn đi, rất có thể đột phá chính mình, hướng bước tới trước một bước. Đương nhiên, còn có một kết quả khác, cái kia chính là chết. Cho nên, ngươi phải thử một chút sao?”

Trước mặt Dương Diệp, Thiên Tú nhìn thẳng Dương Diệp, “ngươi đã đã đến. Vậy ngươi liền không có đường khác rồi. Giết hắn đi, hướng phía trước bước ra một bước, ngươi mới có thể từ nơi này còn sống rời đi. Bằng không thì, ta cũng không giữ được ngươi."

Dương Diệp nhíu mày, "A Tú, ngươi có ý tứ gì!"

Thiên Tú khẽ lắc đầu, "theo lời của ta đi làm, ta sẽ không hại ngươi."

Dương Diệp trầm mặc một lát, sau đó nhẹ gật đầu, "Được!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía phía dưới Tiểu Lâu kia vọt tới.

An Nam Tĩnh liền muốn đi theo quá khứ, bất quá lại bị Thiên Tú cản lại.

Thiên Tú chỉ chỉ cách đó không xa, chỗ đó, có ba mười tên người đeo trường cung người thần bí.

Thiên Tú nói: "Đối thủ của ngươi là bọn hắn!"

"Ta muốn giúp hắn!" An Nam Tĩnh trầm giọng nói.

Thiên Tú nói khẽ: "Ngươi đi, hay là tại hại hắn. Hắn phải đột phá chính mình, nếu như không có thể đột phá, các ngươi đều phải chết, đi Thủy Nguyên Tộc kia vũ trụ những người kia, cũng đều phải chết."

An Nam Tĩnh trầm mặc hồi lâu, sau đó thân hình run lên, hướng phía cách đó không xa cái kia ba mười tên cường giả vọt tới.

Nàng không hỏi vì cái gì, nàng lựa chọn tin tưởng Dương Diệp!

Trong hư không.

Phong Nhất Hàn kia đột nhiên nói: "Giờ phút này dừng tay, ngươi mang theo bọn hắn hai người, những người kia, không làm gì được các ngươi."

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "ta để cho hắn đi, hắn đã trở về. Đây là hắn lựa chọn đường, nếu là mình chọn đường, vậy hắn cũng chỉ có thể đi tiếp. Mà ta, cũng đã chọn ta phải đi đường, ta cùng với hắn, đều đã mất đường rút lui. Cho nên, đến đánh đi!"

Thanh âm rơi xuống.

Xùy~~!

Một đạo ánh sáng âm u phóng lên trời.

Ầm!

Toàn bộ hư không vũ trụ tại thời khắc này chịu kịch liệt run lên!

Trong hư không, Phong Nhất Hàn kia có chút trầm ngâm, sau đó nhẹ gật đầu, “tất cả mọi người không có đường rút lui rồi.”

Thanh âm rơi xuống, trước mặt không gian đột nhiên bị phân giải đã thành từng đám cây sợi tơ...

Phân giải không gian!

Mỗi một đạo không gian hiện, đều ẩn chứa một cỗ sức mạnh cực kỳ khủng bố, loại lực lượng này, đủ để hủy thiên diệt địa!

Mà lúc này, một đạo ánh sáng âm u phá không mà tới.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Cái kia một vùng không gian đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực, sau đó tầng tầng mai một. Cùng lúc đó, hơi nước nhàn nhạt xuất hiện ở trong tràng, rất nhanh, những nước này sương mù hội tụ thành một cỗ u dòng sông màu xanh lục, dòng sông qua, cả kia Không Gian Hắc Động cũng vì đó mai một.

Hoàng Tuyền Thủy.

Hắc Động Yên Diệt về sau, liền sẽ trở thành Tử Tịch Chi Địa!

Chân chính phá hư vũ trụ căn nguyên!

Phong Nhất Hàn kia khẽ gật đầu, “tốt một cái Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, hảo một cái Hoàng Tuyền Thủy!”

Thanh âm rơi xuống, thân thể đột nhiên trực tiếp hóa thành vô số hắc khí biến mất ngay tại chỗ.

Trong hư không, đại chiến bắt đầu.

Nhưng mà, người phía dưới nhưng không cảm thụ đến trong hư không chiến trường.

Phía dưới.

An Nam Tĩnh đã rơi vào cái kia ba mươi người trước mặt của, nhưng mà sau một khắc, ba mươi chi mũi tên dài màu đen bay thẳng đến nàng kích xạ mà tới.

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, cầm trong tay Phần Thiên Chi Nộ hướng lên trước mặt mãnh liệt đất chính là một đập hạ xuống.

Ầm!

Nhất thương rơi xuống, tại trước mặt An Nam Tĩnh những mũi tên kia trực tiếp bị chấn bay ra ngoài, nhưng mà, An Nam Tĩnh nhưng là trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn! Mà nàng vừa dừng lại một cái, một chi màu đen mũi tên chính là không có dấu hiệu nào xuất hiện ở giữa lông mày nàng chỗ, An Nam Tĩnh lanh tay lẹ mắt, tay trái trực tiếp cầm cái kia thân mũi tên, nhưng mà lúc này từng cái

Xùy~~!

Một mũi tên trực tiếp từ An Nam Tĩnh bên trái bả vai xuyên qua, cùng lúc đó, còn có mấy mũi tên phân chớ xuất hiện ở nàng phần bụng, cái ót, cùng với toàn thân từng cái chỗ yếu hại!

Mỗi một mũi tên đều trực chỉ An Nam Tĩnh chỗ hiểm!

Lúc này, tay của An Nam Tĩnh đột nhiên nới lỏng ra, giữa lông mày nàng mũi tên kia bắn nhanh ra như điện.

Nhưng mà, An Nam Tĩnh người cũng đã không tại.

Xùy~~!

Ở chỗ không xa, một đạo hỏa mang đột nhiên xuất hiện tại cái kia ba mươi người trước mặt của, sau một khắc, một cây trường thương trực tiếp một cái quét ngang, quét đến một nửa, trường thương nhưng là ngừng lại, bởi vì ba mươi mũi tên đâm vào thanh trường thương kia trên thân thương.

Ầm!

Ba mươi mũi tên bên trong ẩn chứa lực lượng cường đại trực tiếp đem An Nam Tĩnh kia chấn bay đến vạn ngoài... Trượng!

Xa xa, cái kia ba mươi người tay cầm trường cung mà đứng, khí tức nhất trí, mà lại toàn bộ đều tập trung vào An Nam Tĩnh.

Sau khi dừng lại, An Nam Tĩnh lau khóe miệng máu tươi. Nàng có chút đánh giá thấp cái kia ba mươi người rồi!

Này ba mươi người, mặc dù không bằng cái kia mười Vong Linh Tử Thị, nhưng mà, cũng không kém bao nhiêu.

Trầm mặc một cái chớp mắt, An Nam Tĩnh trong mắt hiện lên một vòng lệ khí, nàng bên trái tay nắm lấy chính mình sau ót đuôi ngựa rung động ở trên cần cổ, sau một khắc, nàng chân phải đá mạnh một cước tại Phần Thiên Chi Nộ phía trên.

Ầm!

Phần Thiên Chi Nộ kia trực tiếp hóa thành một đạo hỏa mang hướng phía xa xa cái kia ba mươi người bắn tới.

Mà tại chỗ, An Nam Tĩnh chân phải mãnh liệt một đạp hư không, toàn bộ người theo sát phía sau!

Cách đó không xa, Dương Diệp từ trên thân An Nam Tĩnh thu hồi ánh mắt, hắn không có ở nhìn An Nam Tĩnh, bởi vì hắn tin tưởng An Nam Tĩnh.

Nữ nhân này, là càng đánh càng hung, càng đánh càng nhân vật lợi hại!

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Lâu kia, người kia mỉm cười, “Thế nào, cùng ta đánh? Biết rõ ngươi cùng ta sự chênh lệch sao?”

Dương Diệp lắc đầu.

Tiểu Lâu kia cười nói: “Ta minh bạch ý tứ của Hư Linh Nữ, nàng là muốn để cho ngươi cố tìm đường sống trong chỗ chết, nhưng đáng tiếc, đối thủ của ngươi là ta.”

Thanh âm rơi xuống, kia bấm tay một điểm.

Ầm!

Một cỗ lực lượng cường đại trực tiếp đem cách đó không xa Dương Diệp rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Dương Diệp ngừng lại, tại khóe miệng của hắn hai bên, máu tươi chậm rãi tràn ra.

Xa xa, Tiểu Lâu kia khẽ cười nói: ' Bây giờ biết ta và ngươi có bao nhiêu chênh lệch sao? "

Xa xa, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, yên lặng một cái chớp mắt, Dương Diệp mở mắt ra nhìn về phía Tiểu Lâu kia, ở trong mắt Dương Diệp, huyết hồng một mảnh.

Dương Diệp lau khóe miệng máu tươi, sau đó hướng phía trước bước ra một bước, “tam kiếm, tam kiếm không giết được ngươi, Dương Diệp ta tự tận ở này!”

Rầm rầm!

Thanh âm rơi xuống, hai cỗ ý cảnh đột nhiên từ trong cơ thể hắn phóng lên trời.

Sát ý đỉnh phong, kiếm ý đỉnh phong!

Sau một khắc. Này hai cỗ ý cảnh trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Đốt ý!

Thiêu đốt Tổ Cảnh sát ý cùng kiếm ý!

...

------oOo------

Chương 2249: Chúng Ta, Cùng Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cùng Tiểu Lâu đánh như thế nào?

Đối với Dương Diệp mà nói, hắn cùng với Tiểu Lâu ở giữa chênh lệch cảnh giới quá to quá lớn rồi!

Hai người bọn hắn, không phải là người cùng một thời đại, càng không phải là cùng một cấp bậc người!

Mà Thiên Tú nhưng phải bị hắn giết Tiểu Lâu.

Giết thế nào?

Dương Diệp không có cách nào, hắn chỉ có dốc sức liều mạng.

Đốt ý!

Một chiêu này, hắn đã quá lâu chưa dùng qua. Mỗi lần dùng một chiêu này, đều quá tổn thương quá tổn thương rồi. Cái kia trả giá cao, quá nặng nề.

Cái giá này, hắn đều có điểm không chịu nổi.

Mà giờ khắc này, hắn đã không có lựa chọn.

Cùng Tiểu Lâu này đối chiến, hắn không có thể kéo, càng kéo, hắn chết cơ hội lại càng lớn, bởi vậy, vừa ra tay, hắn nhất định phải xuất toàn lực, một tia cũng không thể giữ lại!

Đốt ý!

Hai cỗ ý cảnh điên cuồng thiêu đốt, mà trên thân Dương Diệp khí tức cũng tại thời khắc này tăng vọt!

Cách đó không xa, Tiểu Lâu kia hai mắt híp lại.

Đốt ý!

Hắn tự nhiên biết là đang làm gì, Dương Diệp có thể nói là đang hy sinh ý cảnh của chính mình đến đề thăng thực lực của chính mình, với hắn mà nói, loại phương pháp này thuộc về tà môn ngoại đạo, tuy rằng trong thời gian ngắn có thể có được thực lực cường đại, nhưng mà, cái kia một cái giá lớn nhưng lớn vô cùng, thường thường là người không thể thừa nhận.

Dương Diệp làm như thế, trong mắt của hắn, hay là tại tự chịu diệt vong!

Cách đó không xa, Dương Diệp đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tới đỉnh đầu của Tiểu Lâu kia, sau một khắc, hai chuôi kiếm đột nhiên chém xuống một cái.

Tiểu Lâu kia hai mắt híp lại, không có khinh địch chủ quan, tay phải có chút xoay tròn, trong tay một cỗ khí đen phóng lên trời, trực tiếp đánh về phía đỉnh đầu Dương Diệp.

Xùy~~!

Kiếm của Dương Diệp vừa mới tiếp xúc cỗ khói đen này, chính là lập tức đem cắt ra, sau đó chém xuống một cái.

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Tiểu Lâu kia bản thân trực tiếp bị đẩy lui mấy ngàn trượng đấy!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Tiểu Lâu kia nhìn nhìn tay của chính mình, giờ phút này, bàn tay phải của hắn đã không thấy một nửa. Một nửa khác, là bị Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia cho lột bỏ đấy!

Ô... Ô... Ô... N... G!

Lúc này, trong tràng vang lên lần nữa một đạo tiếng kiếm reo.

Theo đạo này kiếm minh tiếng vang lên, Dương Diệp bản thân trực tiếp hóa thành từng tàn ảnh xuất hiện ở trước mặt của Tiểu Lâu kia, sau đó lại là một kiếm rơi xuống.

Một kiếm này, dường như mấy ngày liền đều có thể bổ ra, khí thế kia, không phải là Dương Diệp dĩ vãng bất luận cái gì một kiếm có thể so sánh!

Tiểu Lâu lui về phía sau một bước, sau một khắc, vô số hắc khí đột nhiên từ trong cơ thể bạo dũng mà ra, trong nháy mắt, những hắc khí này trực tiếp đem Dương Diệp một kiếm kia bao phủ lại.

Nhưng mà, một kiếm kia nhưng là trực tiếp đem những hắc khí kia nát bấy xé rách, sau đó lần nữa hung ác chém xuống.

Ầm!

Tiểu Lâu kia lần nữa bị chấn bay ra ngoài.

Nhưng mà, Tiểu Lâu kia nhưng là khẽ nở nụ cười, hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, “Dương Diệp, không thể không nói, lực lượng bây giờ của ngươi quả thật có chút mạnh mẽ, nhưng đáng tiếc, tưởng muốn giết ta, đầm rồng hang hổ. Hiện tại, ngươi chỉ còn lại có một kiếm! Ngươi...”

Ngay tại lúc này, Tiểu Lâu kia thanh âm im bặt mà dừng.

Bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Lại là một kiếm rơi xuống!

Tiểu Lâu kia khóe miệng nổi lên một tia cười lạnh, trong chốc lát, vô số tử khí hội tụ ở đỉnh đầu hắn, tạo thành một người chết cái lồng khí. Hắn rất có lòng tin có thể phòng vệ một kiếm này, bởi vì vừa rồi cái kia hai kiếm uy lực, hắn đã nhìn thấu, tuy rằng mạnh, nhưng là đối với hắn, uy hiếp nhưng không lớn.

Rất nhanh, tại dưới ánh mắt chăm chú của Tiểu Lâu kia, kiếm đi tới chết cái lồng khí phía trên.

Nhưng mà ngay tại lúc này, kiếm của Dương Diệp kia đột nhiên dừng lại một chút, sau một khắc, Dương Diệp ngũ quan lập tức nhăn nhó, mà ở hắn phía dưới Tiểu Lâu kia sắc mặt đột nhiên kịch biến, thể nội, vô số tử khí điên cuồng tụ tập, nhưng mà, đã muộn.

Kiếm của Dương Diệp rơi xuống.

Xùy~~!

Một kiếm rơi xuống, cái kia chết cái lồng khí uyển như giấy, lập tức bị cắt mở, kiếm từ Tiểu Lâu kia đỉnh đầu chém đến cùng.

Trong tràng yên tĩnh trở lại!

Kiếm thu, Dương Diệp lui đến trăm trượng có hơn.

Trước mặt Dương Diệp, Tiểu Lâu kia đờ đẫn nhìn Dương Diệp, "Cái này... Đây là vực..."

Vực!

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, đúng là Kiếm Vực!

Kiếm Vực!

Cái này là Dương Diệp lớn nhất sát chiêu! Ngay từ đầu, hắn đối mặt Tiểu Lâu lúc, cũng không có thi triển Kiếm Vực, bởi vì hắn biết rõ, hắn không có khả năng dùng Kiếm Vực nháy mắt giết Tiểu Lâu này. Đơn thuần Kiếm Vực, là không thể nào đánh chết Tiểu Lâu này đấy. Bởi vậy, hắn lựa chọn đốt ý. Làm thiêu đốt hai loại ý cảnh về sau, thực lực của hắn trong nháy mắt được đề thăng vô số lần, mà lúc này đây, đang thi triển Kiếm Vực, cái kia một kiếm này uy lực, đem xưa nay chưa từng có khủng bố!

Đã làm để cho Tiểu Lâu kia buông lỏng đề phòng, hắn trước hai kiếm cũng không có thi triển Kiếm Vực, bởi vì lúc đó, Tiểu Lâu này là rất phòng bị thời điểm.

Lúc này đây, không chỉ là trên thực lực tỷ thí, càng là trong lòng tỷ thí. Tại đơn giản mà nói, chính là chơi xấu.

Cách đó không xa, Tiểu Lâu kia gắt gao nhìn xem Dương Diệp, qua một cái chớp mắt, kia đột nhiên nở nụ cười, "không nghĩ tới, ta sẽ chết tại một cái Thánh Nhân Giai Huyền giả trong tay, không thể không nói, Dương Diệp ngươi rất có tài, rất có tài! Ngươi Kiếm Vực này, cũng rất mạnh, rất mạnh..."

Thanh âm càng ngày càng yếu, trị một chút biến mất.

Mà Tiểu Lâu kia bản thân thể của con người cũng dần dần hư ảo, nhưng mà rất nhanh, vô số tử khí đột nhiên hướng phía kia hội tụ mà đi.

Cũng không có phục sinh, chẳng qua là bảo vệ được thi thể của Tiểu Lâu kia!

Bất Tử Tộc, mặc dù có 'Bất Tử Chi Thân', nhưng mà, vậy cũng phải nhìn tình huống như thế nào. Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, trực tiếp vỡ vụn Tiểu Lâu kia tất cả sinh cơ. Loại tình huống này, đừng nói cái gì Bất Tử Chi Thân, chính là đảm nhiệm người nào đến đều không cứu sống hắn.

Tiểu Lâu này, cái chết không có thể ở đã chết!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng bỏ ra giá thê thảm.

Ý cảnh, đã từng là hư vô mờ mịt, mà bây giờ cũng không phải là hư vô mờ mịt, nó thấy được, sờ được, nó là thật sự tồn tại. Dương Diệp thiêu đốt hai cỗ ý cảnh, nói đơn giản một chút, chính là một tia ý thức đem hai cỗ ý cảnh toàn bộ phóng xuất ra, triệt triệt để để phóng thích truyền đến, sau đó thiêu đốt, dùng cái này đến tăng cường thực lực của chính mình. Tuy rằng như thế, nhưng mà, Dương Diệp ngày sau tưởng muốn trở lại sát ý đỉnh phong cùng với kiếm ý đỉnh phong, cũng không phải là chuyện không thể nào.

Này tựu giống với, một cái phú hào, hắn buôn bán lời một nghìn vạn, nhưng mà, hắn đem mười triệu này lấy ra thua cuộc. Tuy rằng như thế, nhưng mà, cái này không có nghĩa là này phú hào cả đời này thì không thể tại lợi nhuận một nghìn vạn rồi. Mất đi một nghìn vạn, không có nghĩa là hắn đã mất đi kiếm tiền bản lĩnh. Mà Dương Diệp cũng là như thế, đối với kiếm đạo cùng Sát Đạo, hắn đã quen thuộc không thể đang quen thuộc, ngày sau hắn, chỉ cần một bước ngoặt, là có thể trở lại đỉnh phong!

Mà Dương Diệp hiện tại gặp phải vấn đề, không phải là sát ý cùng kiếm ý vấn đề!

Hắn hiện tại gặp phải vấn đề là cắn trả vấn đề!

Cắn trả, đã bắt đầu rồi!

Có được vượt qua thân thể của mình cực hạn lực lượng, tự nhiên là phải trả giá thật lớn!

Dương Diệp trên mặt, không quan hệ gân xanh bắt đầu nhô lên, trừ lần đó ra, thân thể của hắn dưới da, mạch máu tiến vào cũng bắt đầu ở nhúc nhích.

Dương Diệp hít sâu một hơi, hắn nhìn về phía phía dưới, phía dưới, Vong Linh Đại Quân Hư Linh Tộc đang cùng đám kia Vong Linh Tử Thị kịch chiến, không bao lâu, thì sẽ phân ra thắng bại!

Dương Diệp quay đầu, bên kia, An Nam Tĩnh vẫn còn cùng cái kia ba mươi người kịch chiến, không đúng, giờ phút này, chỗ đó chỉ còn lại có hai mươi lăm người rồi.

An Nam Tĩnh đã đánh chết năm người!

Mà An Nam Tĩnh toàn thân thực sự mang trọng thương!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, đột nhiên hắn hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía xa xa cái kia hai mươi lăm người vọt tới.

“Giết!”

Một giọng nói ở giữa sân như tiếng sấm giống như chấn động dựng lên!

Đạo thanh âm này, đúng là thanh âm của Dương Diệp!

Làm Dương Diệp đi vào cái kia hai mươi lăm người trước mặt lúc, tay phải cầm kiếm mãnh liệt chém xuống một cái.

Kiếm Vực!

Hắn giờ phút này, đốt ý lực lượng còn chưa hoàn toàn biến mất, lại lần nữa vận dụng Kiếm Vực, một kiếm kia uy lực, quá khủng bố?

Một kiếm rơi xuống, trước mặt Dương Diệp người áo đen kia trực tiếp bị chém thành hư vô!

Một kiếm nháy mắt giết!

Nhìn thấy một màn này, cái kia một bên An Nam Tĩnh trực tiếp ngây ngẩn cả người.

Dương Diệp biến thành lợi hại như vậy?

Rất nhanh, An Nam Tĩnh thần sắc có chút khó coi. Bởi vì nàng đã nhìn rõ ràng Dương Diệp thời khắc này trạng huống, thời khắc này

Dương Diệp, đang tiêu hao chính mình. Bây giờ Dương Diệp, là gặp kẻ nào giết kẻ đó, nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp thì sẽ trả giá giá thê thảm!

Cách đó không xa, Dương Diệp tại một kiếm nháy mắt giết vị người áo đen kia về sau, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía tên còn lại vọt tới. Cách đó không xa, hơn hai mươi mũi tên đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Dương Diệp, nhưng mà, theo Dương Diệp một kiếm rơi xuống, này hơn hai mươi mũi tên lập tức hóa thành hư vô. Sau một khắc từng cái

Xùy~~!

Một người áo đen thân thể đột nhiên trực tiếp phân làm hai nửa, máu tươi đi đôi với ngũ tạng vung vãi trên đất!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc!

Một đạo kiếm quang ở giữa sân chợt lóe lên, sau một khắc, lại một người áo đen trực tiếp bị một kiếm tước mất đầu.

Đồ sát!

Thời khắc này Dương Diệp hay là tại đồ sát, ít người áo đen kia, không có bất kỳ một người có thể tiếp Dương Diệp một kiếm, cho dù là liên thủ, cũng sẽ bị Dương Diệp một kiếm phá đi. Hiện tại loại trạng thái này Dương Diệp, coi như là Võ Đế loại cường giả cấp bậc này, hắn đều có đánh chết năng lực!

Ngắn ngủi thời gian, trong tràng cũng chỉ còn lại có mười người áo đen, mà giờ khắc này, Dương Diệp ngừng lại.

Cắn trả!

Thống khổ!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác toàn thân mình muốn nổ bể ra một dạng dù cho có Hồng Mông Tử Khí điên cuồng chữa trị thân thể, cũng không cách nào giảm bớt thống khổ trên người.

Vèo!

Lúc này, một mũi tên đột nhiên xuyên thấu bộ ngực của Dương Diệp, Hồng Mông Giáp kia, căn bản ngăn không được này mũi tên. Mà còn chưa kết thúc, lại một mũi tên hướng phía Dương Diệp giữa lông mày kích xạ mà đến, bất quá, còn chưa dựa vào gần Dương Diệp, đã bị một cây trường thương mãnh liệt chém rụng.

An Nam Tĩnh chắn trước mặt của Dương Diệp.

Dương Diệp hai tay nắm kiếm chống đỡ không gian, hắn từng ngụm từng ngụm thở lấy, “ta, lần này sợ thật sự không chịu nổi. Ngươi, đi nhanh đi!”

Sức cùng lực tận!

Hắn giờ phút này, là chân chính sức cùng lực tận!

An Nam Tĩnh quay người, nàng xem thấy Dương Diệp hồi lâu, cuối cùng, nàng cúi đang ở Dương Diệp cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, “chúng ta, cùng chết!”

Nói xong.

An Nam Tĩnh quay người, sau một khắc, thân thể trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực.

Thiêu Đốt Linh Hồn!

Trong chốc lát, An Nam Tĩnh khí tức lập tức tăng vọt!

...

------oOo------

Chương 2250: Ta Còn Không Muốn Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong lúc ngàn cân treo sợi tóc này, một cái tay đột nhiên đè ở trên vai của An Nam Tĩnh, ngay sau đó, một giọng nói tại An Nam Tĩnh vang lên bên tai, “ta, ta còn không muốn chết!”

An Nam Tĩnh ngừng lại.

Trên người nàng, cái kia nhàn nhạt hỏa diễm dần dần dịu xuống một chút đi.

Nói chuyện chính là Dương Diệp!

An Nam Tĩnh quay đầu, vừa vặn thấy được một trương tái nhợt tới cực điểm mặt.

Dương Diệp lôi kéo tay của An Nam Tĩnh, nhếch miệng cười cười, “đừng, đừng làm chuyện điên rồ, ta, ta còn không muốn chết, hay, hay sao?”

An Nam Tĩnh nhìn xem Dương Diệp hồi lâu, sau đó nhẹ gật đầu, “Được!”

Mà lúc này, mười mũi tên đột nhiên từ xa xa kích xạ mà tới.

An Nam Tĩnh quay đầu, trong tay Phần Thiên Chi Nộ mãnh liệt đất chính là quét qua.

Ầm!

Nhất thương quét ra, cái kia mười mũi tên đều bị cản lại, nhưng mà, An Nam Tĩnh nhưng ngay tiếp theo Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến ngàn trượng có hơn!

Cách đó không xa, mười người kia lại phải ra tay, mà lúc này, Dương Diệp đột nhiên đem An Nam Tĩnh kéo về phía sau, trong tay hắn, Kiếm Thủ đột nhiên phát ra một đạo tiếng kiếm reo.

Cách đó không xa, mười người kia có chút dừng lại.

Dương Diệp vừa rồi tàn sát một màn kia, bọn hắn có thể không quên!

Dương Diệp tay chậm rãi giơ lên, kiếm chỉ xa xa mười người kia, “muốn chết, cứ tiếp tục đến!”

Mười người kia, cũng không có kinh sợ!

Mười người đồng thời kéo cung, đồng thời buông tay, mười mũi tên tựa như mười đạo lưu tinh ở giữa sân chợt lóe lên.

Dương Diệp cái kia sắc mặt tái nhợt tại thời khắc này lập tức dữ tợn, hắn chân phải mãnh liệt một đập hư không không gian.

Ầm!

Một cước rơi xuống, dưới chân hắn không gian lập tức sụp xuống!

Mà Dương Diệp tự mình thì mượn nhờ cỗ lực lượng này nổ bắn ra, kiếm quang sở chí, cái kia mười mũi tên lập tức bị chém thành hư vô, mà lúc này, Dương Diệp xuất hiện ở xa xa mười người kia một người trong đó đỉnh đầu.

Kiếm chém xuống một cái!

Mà khi kiếm rơi xuống một chớp mắt kia, Dương Diệp trong miệng đột nhiên phún ra một ngụm tinh huyết.

Kiếm Vực!

Lần nữa thi triển ra Kiếm Vực!

Xùy~~!

Một kiếm này rơi xuống, người áo đen kia liền cơ hội phản kháng đều không có, trực tiếp bị Nhất Kiếm Trảm đã thành hai nửa, nhưng mà trong nháy mắt, mấy mũi tên đi thẳng tới trước mặt của Dương Diệp, thời khắc mấu chốt, Dương Diệp đầu lệch lạc, tránh thoát hai mũi tên, nhưng mà còn có mấy mũi tên nhưng là trực tiếp từ trước ngực hắn xuyên qua.

Ầm!

Dương Diệp lập tức bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Kia vừa dừng lại, lại là mấy mũi tên điện xạ mà tới.

Mà lúc này, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt của Dương Diệp, kia nhanh cầm trong tay Phần Thiên Chi Nộ mãnh liệt một cái quét ngang.

Bành bành bành bành...

Vô số mũi tên bị đánh bay, mà nàng cùng Dương Diệp cũng là bị lần nữa đánh bay.

Còn dư lại chín người kia cũng không có dừng tay, kéo cung, muốn xuất thủ lần nữa, Thiên tế, mấy đạo Hắc Ảnh đột nhiên hàng lâm.

Này vài đạo Hắc Ảnh, đúng là cái kia chín Vong Linh Tử Thị cùng Thiên Sư kia!

Nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh sắc mặt triệt để trầm xuống.

Lúc này đây, bọn hắn thật sự không có cơ hội.

Mà đúng lúc này, một người áo đen đột nhiên xuất hiện tại An Nam Tĩnh cùng trước mặt của Dương Diệp.

Người tới, đúng là Trụ Linh kia!

Trụ Linh hai mắt chậm rãi đóng lại, “để cho hắn bảo vệ tốt Tiểu

Bạch, bảo vệ tốt Đại Thiên Vũ Trụ ta chúng linh. Bằng không thì, ta chết cũng sẽ không bỏ qua hắn!”

Thanh âm rơi xuống, nàng hai tay chậm rãi giơ lên.

Xuy xuy xuy Xùy~~!

Trong chốc lát, trong cả sân không gian đột nhiên sôi trào lên, thoáng qua, vô số loại lực lượng đột nhiên từ trong Thiên Địa các nơi tụ đến, những lực lượng này càng ngày càng nhiều, cuối cùng, tựa như Vạn Xuyên Quy Hải bình thường toàn bộ hội tụ đến trong cơ thể của Trụ Linh kia.

Nếu như có người ở bên ngoài Đại Thiên Vũ Trụ nhìn Đại Thiên Vũ Trụ, liền sẽ phát hiện, thời khắc này Đại Thiên Vũ Trụ đang tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được hủy diệt.

Đây là Trụ Linh tại rút ra Đại Thiên Vũ Trụ một điểm cuối cùng Linh khí cùng năng lượng!

“Ngươi...” An Nam Tĩnh kinh ngạc nhìn Trụ Linh.

Trụ Linh chậm rãi bắt lại mặt nạ, dưới mặt nạ, là một trương hư ảo mặt, tờ này hư ảo trên mặt, có một vòng thê lương dáng tươi cười, “dù sao, Đại Thiên Vũ Trụ đã vong, ta chỉ có điều để cho nó mất triệt để một điểm mà thôi. Từ nay về sau, thế gian này, tại cũng không có Đại Thiên Vũ Trụ rồi.”

Thanh âm rơi xuống, Trụ Linh kia thân thể đột nhiên triệt để hư ảo, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên từ Trụ Linh kia trong cơ thể cuồn cuộn quét ra, mà Trụ Linh kia tức thì trong nháy mắt này hóa thành hư vô.

Cỗ lực lượng này lập tức hướng phía đám người Thiên Sư kia thổi quét mà đến, trong nháy mắt, trực tiếp đem đám người Thiên Sư kia toàn bộ bao phủ.

Rầm rầm rầm...

Toàn bộ đất trời lúc giữa, từng đạo tiếng ầm ầm không ngừng vang lên.

Trụ Linh dùng bản thân làm môi giới, tụ tập Đại Thiên Vũ Trụ còn sót lại không nhiều chỗ hữu năng lượng cùng Linh khí, cử động lần này có thể nói là lập tức gia tốc Đại Thiên Vũ Trụ diệt vong tốc độ, không phải là tăng tốc độ, mà là trực tiếp làm cho Đại Thiên Vũ Trụ liền diệt vong.

Nhưng mà, nàng nhưng mượn nhờ những năng lượng này cùng với Linh khí thả ra một cỗ lực lượng hủy thiên diệt địa!

Này cổ lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp làm cho cái kia một vùng không gian hóa thành Tử Tịch Chi Địa.

Cái gọi là Tử Tịch Chi Địa, chính là không có bất kỳ vật chất, hoàn toàn đã trở thành hoàn toàn tĩnh mịch.

Nhưng mà, đám người Thiên Sư kia nhưng là không chết hết.

Cái kia chín tên Cung Tiễn Thủ không có ở đây. Nhưng mà, Thiên Sư kia cùng chín Vong Linh Tử Thị nhưng vẫn còn ở đó. Đặc biệt là cái kia chín Vong Linh Tử Thị, chín người này thực lực, nếu như liên thủ, liền Tiểu Lâu cường giả loại này cũng có thể đánh chết.

Mặc dù không có chết, nhưng mà đám người Thiên Sư nhưng người cũng bị thương nặng!

Trụ Linh vừa rồi một kích kia, tương đương với tự bạo!

Thiên Sư lau khóe miệng máu tươi, sau đó ngẩng đầu nhìn về phía nơi xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, kia lau khóe miệng máu tươi, sau đó nói: “Dương Diệp, không nghĩ tới Tiểu Lâu Đại Nhân sẽ chết trong tay ngươi!”

An Nam Tĩnh sau lưng, Dương Diệp không nói gì, thời khắc này Dương Diệp, chính đang điên cuồng lợi dụng Hồng Mông Tử Khí khôi phục thân thể của chính mình. Mà An Nam Tĩnh tức thì ngăn cản ở trước mặt của hắn, nàng lạnh lùng nhìn cách đó không xa đám người Thiên Sư, trong mắt không hề vẻ sợ hãi.

Thiên Sư đi tới Dương Diệp cùng trước mặt An Nam Tĩnh cách đó không xa, sau đó nói: “Lúc này đây, còn có ai có thể cứu các ngươi?”

Ầm!

Lúc này, một đạo hỏa diễm đột nhiên xuất hiện tại trong tràng.

Thiên Sư kia sắc mặt khẽ biến thành bế, lập tức lui về phía sau ngàn trượng khoảng cách!

Tại trước mặt Dương Diệp cách đó không xa, phiêu đãng một đóa hỏa diễm.

Ngọn lửa này, đúng là Ly Hỏa kia.

Nhìn xem Ly Hỏa này, Thiên Sư kia trong mắt có một vòng vẻ kiêng kỵ. Trước kia Dương Diệp tuy rằng cũng dùng qua Ly Hỏa, nhưng mà, đó là mượn lực lượng của Ly Hỏa này, đi theo Ly Hỏa Bổn Tôn, vẫn là có chênh lệch rất lớn đấy. Mà Ly Hỏa Bổn Tôn này, để cho hắn cảm nhận được cảm giác hết sức nguy hiểm.

Xa xa, Ly Hỏa kia huyễn hóa thành một người đàn ông trung niên, mà trung niên nam tử này quanh thân, tản ra ngọn lửa hừng hực. Trung niên nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: “Ta phải đi!”

Dương Diệp mở to mắt nhìn về phía Ly Hỏa kia, Ly Hỏa có chút trầm ngâm, sau đó nói: “Nếu như chỉ có những người trước mắt này, ta không ngại trả giá một chút đại giới ra tay, nhưng mà đáng tiếc...”

Nói đến đây, nó lắc đầu, sau đó thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đám hỏa mang biến mất ở này hư không mịt mờ bên trong.

Đi!

Ly Hỏa này trực tiếp chọn rời đi!

Dương Diệp trầm mặc.

Ly Hỏa cùng hắn từng có ước định, muốn với hắn vài năm, mà bây giờ, Ly Hỏa nhưng đi nha. Hắn cũng không có ghi hận Ly Hỏa này, bởi vì đây là chuyện rất bình thường, đối phương sẽ không cùng hắn chết ở chỗ này.

Hiện tại, hắn chỉ còn lại có An Nam Tĩnh rồi!

Đương nhiên, còn có trong Hồng Mông Tháp Tiểu Bạch cùng Tô Thanh Thi các loại nữ nhân.

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nhìn về phía trước mặt An Nam Tĩnh, tại trong lòng hắn, là bất đắc dĩ, sâu đậm bất đắc dĩ.

An Nam Tĩnh lúc trước có thể rời đi đấy, nhưng mà, nàng lựa chọn giữ lại. Mà bây giờ, hai người bọn họ sợ thật sự phải chết ở chỗ này. Đối với Bất Tử Tộc này, Dương Diệp hắn đã tận lực.

“Giết a!”

Ngay tại lúc này, một tiếng rống giận dữ đột nhiên từ cái kia phía chân trời xa xôi truyền đến.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh quay đầu nhìn lại, bên kia, vô số người đột nhiên lao đến, những người này chính là trước kia cũng chưa kịp rời đi Bách Tộc Huyền giả. Những người này toàn bộ hướng phía đám người Thiên Sư kia vọt tới.

Xa xa, Thiên Sư kia trong mắt hiện lên một vòng hàn mang, “con sâu cái kiến!”

Thanh âm rơi xuống, kia liền muốn ra tay, mà đúng lúc này, cái kia xông lên phía trước nhất một Huyền giả phần bụng đột nhiên bành trướng lên, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một cỗ lực lượng kinh khủng đột nhiên hướng phía Thiên Sư kia quét sạch trán mà đi!

Tự bạo!

Thiên Sư kia nhíu mày, hắn không nghĩ tới, người này chọn tự bạo, bất quá rất nhanh, khóe miệng của hắn nổi lên một tia cười lạnh, tự bạo? Coi như là tự bạo, trong mắt của hắn, cũng bất quá là con sâu cái kiến!

Nhưng mà, ngay tại lúc này, tại sau lưng người này, vô số người bắt đầu ngay ngắn tự bạo!

Thiên Sư kia trực tiếp ngây dại!

Cái kia mờ mịt đám người, một tên tiếp theo một tên tự bạo, vô số cỗ lực lượng giống như núi lửa bộc phát bình thường hướng phía đám người Thiên Sư kia oanh tới.

Không chỉ có đám người Thiên Sư kia sửng sốt, chính là một bên Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng ngây dại.

Tự bạo!

Những người này toàn bộ lựa chọn tự bạo!

Tự bạo cũng không phải cái gì việc hay, đó là muốn thần hồn câu diệt! Mà những người này, vậy mà toàn bộ lựa chọn tự bạo!

Một người tự bạo, đối với đám người Thiên Sư tự nhiên không có uy hiếp gì, cuối cùng, những người này là không thể nào cùng cái kia tụ tập thiên địa linh khí Trụ Linh so sánh. Nhưng mà, vô số người tự bạo chứ?

Nhiều người như vậy tự bạo, cho dù là Thiên Sư, thần sắc cũng trở nên động dung, đừng nói hắn hiện tại trạng thái, trước kia chính là điên phong trạng thái, cũng khó thừa nhận!

Mà đúng lúc này, cái kia chín Vong Linh Tử Thị đột nhiên xuất hiện tại trước mặt của Thiên Sư, sau một khắc, chín người hướng phía trước bước ra một bước, sau đó rút đao mãnh liệt chém xuống một cái.

Xuy xuy xuy Xùy~~...

Chín đạo đao khí đột nhiên ở giữa sân chợt lóe lên, đao khí qua, lập tức xé rách hết thảy, nhưng mà, tự bạo người rất nhiều nhiều nữa... Những thứ này tự bạo sinh ra lực lượng hội tụ vào một chỗ, chín người kia căn bản là không có cách trong nháy mắt đem toàn bộ chém tới!

Trong chốc lát, những thứ này lực lượng trực tiếp đem đám người Thiên Sư kia bao phủ.

Rầm rầm...

Từng đạo động trời tiếng nổ vang không ngừng trong mảnh hư không này vang lên.

Nhưng mà, tự bạo người cũng không có chấm dứt, một cái lại một Huyền giả người trước ngã xuống, người sau tiến lên hướng phía đám người Thiên Sư kia phóng đi.

Trong Thiên Địa, chỉ có tự bạo sau tiếng nổ vang không ngừng vang lên!

...

PS: Gần nhất, một ít độc giả nói ta tiền Thủy, đang tung hoành nhìn bản chính độc giả, có độc giả nói bỏ ra hắn một hai trăm, nhưng ta nghĩ nói, một hai trăm, ngươi xem ít nhất hai năm rồi đi... Hai năm hoa hai trăm xem một quyển sách, nhiều không?... Mà bây giờ, là hội viên độc giả, chương một mới chín chia tiền, chín phần, thử hỏi một chút, hiện ở trên thị trường, chín phần có thể làm cái gì? Sợ là mua viên kẹo cũng mua không được đi. Hơn nữa, này chín phần, ta còn muốn nộp thuế, còn muốn phân trang web một nửa! Về phần có độc giả nói xem sách truyện không ít người, ta nghĩ nói, lại có bao nhiêu là nhìn bản chính?

Ta không phải là đại thần, đại thần kiếm là danh tiếng, là danh khí, ta chỉ có thể dựa vào nho nhỏ đặt mua ăn cơm. Nhưng mà, ra xã hội bạn học hẳn đã biết rõ, sách lậu tại trung quốc là một cái nhân vật gì, mọi người xem sách lậu, là lý trực khí tráng, vô cùng lẽ thẳng khí hùng, tựa như lúc trước một cái độc giả tại chỗ bình luận truyện nói giống nhau: Ta nhìn ngươi thư, đó là vinh hạnh của ngươi, ngươi còn muốn tiền? Con mẹ nó ngươi có mặt đòi tiền?

Không dễ dàng, mỗi một cái ngành sản xuất, cũng không dễ dàng. Viết sách vài năm, ở nhà đã ngồi vài năm, thân thể càng ngày càng tệ, hàng năm hàng tháng không biết chiều nay là chiều nao, bất mãn mọi người nói, 12. 5 số là sinh nhật của ta, nhưng mà, chính ta đều không nhớ rõ, hay vẫn là 10 giờ tối mẹ của ta gọi điện thoại cho ta biết, ta mới nhớ lại ngày đó là sinh nhật của ta. Mà ta đã liên tục đã nhiều năm chưa từng có sinh nhật!

Tất cả của ta, chính là quyển sách này, của ta độc giả, chính là hết thảy. Ta không chỉ có đem độc giả làm độc giả, cũng đem độc giả làm bằng hữu. Còn sách lậu độc giả, các ngươi không muốn xem chính bản, ta cũng không miễn cưỡng, chỉ hy vọng không nên chửi rủa là tốt rồi. Không ngờ tại chương tiết nói quá nhiều rồi, bởi vì có độc giả ngại dài dòng.

Cuối cùng, còn quyển sách muốn viết bao lâu, sẽ không quá lâu rồi. Thiên hạ đều bị tán chi yến hội, ta tất nhiên sẽ cho Kiếm Vực họa một cái viên mãn dấu chấm tròn, cùng chư quân hảo tụ hảo tán!

------oOo------

Chương 2251: Đừng Quấy Rầy Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trận này tiếng nổ mạnh kéo dài ước chừng đem gần một giờ mới dừng lại!

Một canh giờ, vì Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tranh thủ quá nhiều quá nhiều thời gian.

Giờ phút này, thương thế của An Nam Tĩnh tại Hồng Mông Tử Khí trị liệu xong, đã khôi phục tám chín thành. Mà thương thế của Dương Diệp, mặc dù không có hết bệnh, nhưng trạng thái nhưng tốt hơn vừa rồi rất nhiều nhiều nữa... Bất quá, hắn hiện tại, như trước suy yếu vô cùng, thực lực, chỉ còn không tới ba thành.

Mà xa xa cũng dần dần bình tĩnh lại.

Thiên Sư cùng chín người kia vẫn tồn tại như cũ.

Nhưng mà, thân thể của Thiên Sư kia nhưng là ở Dương Diệp cùng dưới ánh mắt chăm chú của An Nam Tĩnh dần dần hư ảo, cho đến cuối cùng, kia hoàn toàn biến mất tại trong bầu trời này.

Nếu như không có lúc trước Trụ Linh tự bạo, hắn có lẽ có thể ngăn cản được những cái kia Bách Tộc Huyền giả tự bạo. Nhưng mà, đi trước Trụ Linh tự bạo đã đem hắn trọng thương, hiện tại lại có nhiều cường giả như vậy tự bạo. Hắn như thế nào ngăn cản?

Thiên Sư chậm rãi biến mất, mà sau lưng hắn chín người kia nhưng vẫn tồn tại như cũ.

Chín người này, cầm trong tay trường đao chống đỡ thân thể của chính mình, hiển nhiên, chín người này giờ phút này cũng là bản thân bị trọng thương.

Có thể từ cái kia vô số cường giả bên trong tự bạo còn sống sót, phần thực lực này, đã phi thường khủng bố rồi.

Có thể nói, một chọi một, Dương Diệp không dưới tình huống sử dụng Kiếm Vực, hắn rất khó đánh chết một Vong Linh Tử Thị!

Lúc này, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hắn giữ chặt cánh tay của An Nam Tĩnh, “chúng ta đi!”

Nói xong, hai người quay người rời đi.

Mà nơi xa chín người kia cũng không có ra tay.

Dương Diệp cùng tình huống của An Nam Tĩnh tuy rằng không hề tốt đẹp gì, nhưng mà, bọn hắn chín người tình huống bết bát hơn.

Bọn hắn hiện tại cùng Dương Diệp chính là, nếu như muốn đánh, chỉ có một kết quả, mọi người đồng quy vu tận.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sau khi rời đi, chín người kia xếp bằng ngồi dưới đất, đang muốn chữa thương, mà đúng lúc này, một đạo Hư Ảnh đột nhiên xuất hiện tại trong tràng, chín người kia phản ứng cực nhanh, lập tức tụ tập cùng một chỗ, rút đao chính là chém.

Xùy~~!

Chín đạo đao khí ở giữa sân chợt lóe lên.

Giờ phút này, này chín đạo đao khí uy lực, đã lớn không bằng trước kia, bất quá nhưng cũng không yếu. Nhưng mà, đạo kia Hư Ảnh nhưng là không nhìn thẳng này chín đạo đao khí, ở giữa sân chớp liên tục.

Xuy xuy xuy Xùy~~.

Trong nháy mắt, năm cái đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Nháy mắt giết!

Nhất kích miểu sát bốn vị Vong Linh Tử Thị.

Hư Ảnh kia còn muốn xuất thủ, mà đúng lúc này, một cây nước sơn độc thủ chỉ đột nhiên từ Thiên tế hư không chui ra, này cả ngón tay tốc độ cực nhanh, trực tiếp rơi vào Hư Ảnh kia đỉnh đầu.

Lúc này, Hư Ảnh kia đột nhiên thân hình run lên, trực tiếp biến mất không thấy gì nữa.

Chỉ một cái thất bại!

“Dân tộc Hồi!”

Lúc này, một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên.

Thanh âm này, đúng là Bất Tử Tộc kia tộc trưởng thanh âm của Phong Nhất Hàn!

Vậy còn dư lại năm Vong Linh Tử Thị đối với cái kia hư không ngay ngắn thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất ngay tại chỗ.

Mà ở phía dưới bên trong chiến trường kia, nguyên bổn tướng gần sáu trăm Bất Tử Kỵ Sĩ, hiện tại chỉ còn lại không tới khoảng ba trăm. Mà Hư Linh Tộc những cái kia vong linh tướng sĩ nhưng là đã toàn bộ biến mất không thấy gì nữa!

Bất Tử Kỵ Sĩ bên này thắng!

Đang nghe thanh âm của Phong Nhất Hàn về sau, cái kia cầm đầu Độc Cô Tuyệt Thiên trực tiếp mang theo sau lưng đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ quay người rời đi.

Hư Linh Đại Lục mảnh không gian này, triệt để khôi phục bình tĩnh.

Nhưng mà, cái kia rất xa Hư Không Chiến Trường bên trong, đại chiến như trước còn đang kéo dài.

...

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tiến nhập tinh không mịt mùng, hai người tới Vô Tận Hắc Động chỗ, mà vừa xong Vô Tận Hắc Động, một đạo Hư Ảnh đột nhiên ở trước mặt hai người chợt lóe lên, An Nam Tĩnh lập tức biến sắc, trường thương trong tay mãnh liệt chém xuống một cái.

Ầm!

An Nam Tĩnh liền người đeo thương trực tiếp bị chấn địa hướng phía sau ném bay ra ngoài, sau một khắc, Dương Diệp cảm giác cổ mình mát lạnh, trong lòng Dương Diệp hoảng hốt, đang muốn thi triển ra Kiếm Vực, mà lúc này, một đạo tiếng rên tại trước mặt hắn vang lên.

Thoáng qua.

Đạo kia Hư Ảnh đã xuất hiện ở ngàn trượng có hơn.

Mà đúng lúc này, lại là một đạo ánh sáng âm u đột nhiên đã rơi vào đạo kia Hư Ảnh chỗ.

Ầm!

Một ít chỗ không gian lập tức nổ mai một, nhưng mà, Hư Ảnh kia nhưng là đã biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không, hiển nhiên, Thiên Tú xuất thủ. Hắn chính yếu nói, thanh âm của Thiên Tú đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, “cẩn thận!”

Cẩn thận!

Dương Diệp nhíu mày, trầm mặc một cái chớp mắt, hắn xuất hiện ở trước mặt An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh trầm giọng nói: “Đó là?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không biết. Bất quá, đối phương hiển nhiên không phải là Bất Tử Tộc đấy.”

An Nam Tĩnh nhẹ gật đầu. Nếu như đối phương là Bất Tử Tộc cường giả, vậy bọn họ vừa rồi liền đã bị chết. Người nọ, hiển nhiên không phải là người bất tử tộc.

Như vậy vấn đề đã đến.

Đối phương đến tột cùng là ai?

Ở trong thiên địa này, lại có ai có được thực lực cường đại như thế?

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, “trước mặc kệ người kia. Chúng ta đi!”

Nói xong, Dương Diệp mang theo An Nam Tĩnh đi thẳng tới Bất Tử Tộc kia cánh cổng ánh sáng chỗ, sau đó tiến vào trong cửa sáng kia.

Bất Tử Tộc!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới Bất Tử Tộc, giờ phút này, trong Bất Tử Tộc cũng chết tịch một mảnh, một tia linh khí cũng không. Đại Thiên Vũ Trụ hủy, mà cái chỗ này, cũng triệt để hủy.

Dương Diệp hai mắt khép hờ, thần thức phóng thích ra ngoài, rất nhanh, thần trí của hắn hướng phía bốn phía lan tràn mà đi.

Sau một lúc lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn lại, “ở bên kia, chúng ta đi!”

Nói xong, hai người muốn đi.

Mà lúc này, hai người đột nhiên đồng thời quay đầu, ở bên kia, một đám người chính lướt nhanh tới.

Cầm đầu, đúng là cái kia năm Vong Linh Tử Thị, mà ở năm người này sau lưng, là Độc Cô Tuyệt Thiên cùng với vậy còn dư lại Bất Tử Kỵ Sĩ.

Dương Diệp hai tay chậm rãi nhanh nắm lại, nhưng mà, đám người Độc Cô Tuyệt Thiên kia cũng không có đối với hai người bọn họ ra tay, mà là hướng phía bên kia tiến đến, những thứ này Bất Tử Tộc trên mặt người, mang theo vẻ ngưng trọng.

Đi ngang qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bên cạnh lúc, Độc Cô Tuyệt Thiên kia quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong ánh mắt, mang theo lạnh lẽo sát ý, nhưng mà, nàng cũng không có động thủ!

Rất nhanh, đám người Độc Cô Tuyệt Thiên biến mất ở Dương Diệp cùng trong tầm mắt của An Nam Tĩnh.

“Xảy ra chuyện gì vậy?” Dương Diệp trầm giọng nói.

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, “bọn hắn tựa hồ có chút gấp, còn nữa, chín người kia, chỉ còn năm người rồi.”

Dương Diệp chính yếu nói, đột nhiên, hắn bỗng nhiên quay đầu, ở đằng kia nghìn ngoài... Trượng, một đạo Hư Ảnh lúc ẩn lúc hiện, tựa như u linh!

Giống như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp cùng sắc mặt của An Nam Tĩnh dần dần ngưng trọng lên.

Hư Ảnh này, chính là vừa mới đúng hai người bọn họ xuất thủ Hư Ảnh kia, mà nhìn tình huống này, Bất Tử Tộc này đám người, là bị Hư Ảnh này đuổi theo tới nơi này!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, trong lòng hai người đều là chấn động vô cùng!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp đạo; “Mặc kệ, chúng ta đi!”

Nói xong, hắn mang theo An Nam Tĩnh trực tiếp biến mất ở xa xa.

Mà Hư Ảnh kia cũng không có đuổi theo Dương Diệp hai người, đang ở đó sao nổi lơ lửng, một lát sau, kia đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới một tòa cung điện dưới đất, cung điện âm trầm, u ám vô cùng.

Thần Mộ!

Nơi đây, chính là Thần Tộc đã từng nhốt các tộc đỉnh phong cường giả địa phương.

Mà Dương Diệp lúc này đây tới mục đích, dĩ nhiên chính là tìm kiếm Dương Vô Địch.

Lúc trước, nơi này có Bất Tử Tộc cường giả trấn thủ, trấn thủ hay vẫn là Vong Linh Tử Thị kia, mà bây giờ, nơi đây đã không có người quản. Bởi vậy, hai người đi tới vô cùng nhẹ nhõm.

Hai người thẳng đường đi tới, không đến một hồi, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại, ở đằng kia bên trái, có một bộ trong suốt quan tài, trong quan tài, nằm một người đàn ông trung niên, trung niên nam tử thần sắc bình tĩnh, dường như chìm vào giấc ngủ.

Người đàn ông này không phải là Dương Vô Địch, Dương Diệp sở dĩ dừng lại, là bởi vì hắn tại trên thân nam tử này cảm nhận được kiếm ý, mà ở trung niên nam tử này trong ngực, tức thì ôm một thanh kiếm.

Dương Diệp do dự một chút, sau đó đi tới cái kia trong suốt quan tài trước, ở đằng kia quan tài phía trên, có một hàng chữ: Chôn cất tiên giả, tiên Linh Tộc Tộc Trưởng, Kiếm Đạo Thông Thần, một kiếm có thể chôn cất tiên.

Kiếm Đạo Thông Thần!

Nhìn thấy bốn chữ này, Dương Diệp chân mày cau lại, có thể đảm đương nổi bốn chữ này, thế gian này cũng không nhiều, ít nhất Dương Diệp hắn bây giờ còn không không đảm đương nổi Kiếm Đạo Thông Thần!

Thu hồi ánh mắt, Dương Diệp nhìn về phía bên kia, chỗ đó, cũng có một bộ quan tài, trong quan tài là một nữ tử, mà ở này quan tài đỉnh, tương tự có một hàng chữ: Phần thiên âm, nam âm tộc Thủ Hộ Giả, dùng âm sát người, trong tay nếu có cầm, vạn đạo có thể giết, vạn đạo có thể diệt! "

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong tràng còn có năm sáu bộ quan tài, mà những thứ này quan tài phía trên, đều có được giới thiệu.

Đối với thực lực của những người này, Dương Diệp đã có một cái đại khái suy đoán.

Thực lực của những người này, cũng đều là đạo Chân Cảnh, còn chiến lực, hẳn gần thứ Điên Phong Thời Kỳ Bất Tử Tộc tộc trưởng cùng với Hư Linh Nữ. Mà sự chênh lệch này, tuyệt đối sẽ không quá lớn. Những người này, đều là cái khác vũ trụ đỉnh cao cường giả!

Đương nhiên, đáng sợ nhất chính là Bất Tử Tộc này!

Bất Tử Tộc này, đã từng chinh phục rất nhiều vũ trụ. Mà cùng Bất Tử Tộc tiếp xúc qua Dương Diệp, cũng sâu sắc cảm nhận được Bất Tử Tộc cường đại. Mà hắn bây giờ đối mặt Bất Tử Tộc, còn không phải Bất Tử Tộc tột cùng nhất thời điểm.

Thu hồi suy nghĩ, Dương Diệp lắc đầu, “chúng ta đi thôi!”

Nói xong, hắn cùng với An Nam Tĩnh tiếp tục đi xuống dưới, rất nhanh, hai người đồng thời ngừng lại, ở chỗ không xa, có một bộ quan tài, trong quan tài nằm người, đúng là Dương Vô Địch kia!

Dương Diệp hít sâu một hơi, sau đó cùng An Nam Tĩnh đi tới quan tài trước, tay phải hắn đặt ở quan tài phía trên, trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, rất nhanh, cái kia quan tài trực tiếp hư ảo.

“Trong cơ thể hắn có tử khí!”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Những cái kia tử khí tràn ngập trong cơ thể hắn, để cho hắn biến thành một loại giả tử trạng!”

Dương Diệp nhẹ gật đầu, sau đó tay phải đặt ở ngực của Dương Vô Địch, ngay sau đó, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng truyền vào trong cơ thể của Dương Vô Địch.

Hồng Mông Tử Khí có thể nói là tử khí khắc tinh, nếu như không có Hồng Mông Tử Khí, Dương Diệp thật đúng là cầm những thứ này tại Dương Vô Địch trong cơ thể tử khí không có cách nào!

Cứ như vậy, Dương Vô Địch trong cơ thể tử khí từng điểm từng điểm bị Hồng Mông Tử Khí phân giải mai một.

Không biết trải qua bao lâu, Dương Vô Địch trong cơ thể tử khí đã biến mất sạch sẽ, nhưng mà, Dương Vô Địch cũng không có tỉnh!

“Cái này...”

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh. An Nam Tĩnh chau mày, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

“Ngươi nhìn ngực hắn tiến!”

Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Dương Diệp nhìn lại, tại Dương Vô Địch trong ngực, có một phong thơ, giờ phút này, phong thư này chậm rãi bay ra.

Dương Diệp mở ra thư, khi thấy trên thư chữ lúc, Dương Diệp trực tiếp ngẩn người tại chỗ.

Thư trên viết:

“Đừng quấy rầy ta, ta cùng ngươi nương!”

...

PS: Trước xin lỗi! Mấy ngày nay mỗi ngày chỉ có một chương, bởi vì ta tại Bắc Kinh tham gia Bắc Kinh tác giả họp hằng năm, mấy ngày nay hoàn toàn không có cách nào khác viết chữ... Gặp mặt chính là cảo cơ, còn có rất nhiều biên tập đại lão cùng với các ngươi quen biết tung hoành tác giả cơ bản đều đã đến đấy. Tóm lại, mong mọi người thông cảm, liền mấy ngày nay, họp hằng năm chấm dứt, bình thường đổi mới.

Cuối cùng, cảm tạ tất cả ủng hộ bằng hữu của ta, cám ơn ủng hộ của mọi người!

Convert by: TruyenCuaTui (cầu chia sẻ)

------oOo------

Chương 2252: Bọn Ngươi, Đều Phải Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sững sờ ngay tại chỗ, dường như mất hồn bình thường!

Giờ phút này, hắn rốt cuộc biết Dương Vô Địch vì sao không có tỉnh.

Muốn chết!

Dương Vô Địch là tự lựa chọn chết!

Một cái người muốn chết, không ai có thể cứu sống.

Kỳ thật, nếu như không phải là bởi vì Dương Diệp hắn, Dương Vô Địch năm đó có lẽ cũng đã lựa chọn chết rồi. Sở dĩ còn sống, chính là không bỏ xuống được Dương Diệp. Mà khi thấy Dương Diệp lớn lên về sau, hắn ở đây cũng mất sống tiếp niệm đầu.

Mà khi đó rơi vào Bất Tử Tộc trong tay lúc, hắn cũng đã đoán được, một ngày nào đó Dương Diệp có lẽ sẽ tới cứu hắn, bởi vậy, hắn để lại lá thư này.

Kỳ thật, có hay không Bất Tử Tộc, hắn đều sẽ chết!

Trong tràng.

Dương Diệp chậm rãi quỵ ở trước cái quan tài kia, nước mắt đột nhiên bao trùm hai má của Dương Diệp.

Đã từng lúc nào, hắn hận, hận cái kia chưa bao giờ xuất hiện qua phụ thân, trong mắt của hắn, nếu như không phải là người nọ, hắn mẫu thân sẽ không phải chết. Bởi vậy, ngay lúc ấy, hắn đối với cái kia chưa từng thấy qua phụ thân đã có sát tâm!

Nhưng mà, hắn sai rồi. Mười phần sai!

Có một thứ tình yêu, vô hình!

Người nam nhân trước mắt này, vì hắn yên lặng bỏ ra rất nhiều, người đàn ông này yêu Dương Diệp hắn, càng yêu hắn mẫu thân.

Một bên, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Vô Địch, đối với cái kia trong quan tài nam tử, trong lòng An Nam Tĩnh bay lên một một cỗ từ trong thâm tâm kính nể.

Người đàn ông trước mắt này, rõ ràng có thể đi càng xa, hơn sống càng lâu, nhưng mà, hắn cũng không có lựa chọn tiếp tục đi tới đích. Chỉ vì trong lòng hắn yêu nữ nhân kia đã chết! Dụng tình sâu, làm cho người ta động dung!

Thế gian có bao nhiêu người có thể làm được như vậy?

Thực lực của Dương Vô Địch không bằng Tiêu Dao tử, nhưng là một người duy nhất lại để cho Tiêu Dao tử kính nể người. Đây cũng chính là, Tiêu Dao tử rõ ràng có giết thực lực của Dương Vô Địch cũng không giết, hơn nữa tại Dương Vô Địch vẫn lạc lúc, còn tự mình tiến đến sử dụng kiếm quang bảo vệ thi thể của Dương Vô Địch.

Tính tình thật, Chân Nam Nhi!

Qua hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi đứng lên, sau đó đem thi thể của Dương Vô Địch đã thu vào trong Hồng Mông Tháp.

“Đừng khổ sở!” An Nam Tĩnh nói khẽ.

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “ta không khổ sở, bởi vì ta biết, hắn sự lựa chọn này với hắn mà nói, là một loại giải thoát, là một niềm hạnh phúc!”

Nói đến đây, đột nhiên hắn kéo lại tay của An Nam Tĩnh, “nếu như không có ngươi đám, Dương Diệp ta còn sống, cũng sẽ không có bất kỳ ý tứ gì!”

An Nam Tĩnh nắm thật chặt tay của Dương Diệp, không nói gì.

“Chúng ta đi!”

Dương Diệp lôi kéo An Nam Tĩnh chính phải ly khai, mà lúc này, An

Nam Tĩnh đột nhiên nói: “Sao không dùng tử khí phục sinh nơi đây cường giả, mượn bọn họ tay, bị diệt Bất Tử Tộc?”

Dương Diệp chính yếu nói, lúc này, sắc mặt hai người đồng thời biến đổi, sau một khắc, hai người trực tiếp biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại bên ngoài Thần Mộ, mà Thần Mộ kia trên mặt đất, một Kình Thiên Cự Thủ đột nhiên rơi xuống, một chưởng này rơi xuống, trực tiếp đem Thần Mộ kia đánh thành tro tàn!

Không rồi!

Cả Thần Mộ, kể cả Thần Mộ trong những cường giả kia, toàn bộ đều hóa thành hư vô!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, hiển nhiên, đối phương không muốn để cho hắn phục sinh những người kia. Cũng thế, nếu như những người kia tề tụ cùng một chỗ, muốn bị diệt Bất Tử Tộc này còn thật không phải là việc khó gì. Đáng tiếc, hắn không có cơ hội này.

Đáng tiếc!

Dương Diệp lắc đầu, không cho rất nhanh, Dương Diệp cảm thấy cũng không có cái gì đáng tiếc. Những người kia, bị phong ấn không biết bao nhiêu năm, coi như là phục sinh, thực lực cũng tuyệt đối không có năm đó, hơn nữa, nhân tâm khó dò, những người kia phục sinh về sau, có lẽ cái thứ nhất giết đúng là Dương Diệp hắn, cuối cùng Dương Diệp hắn người mang Hồng Mông Chí Bảo, cái đồ chơi này, thế nhưng là có thể... Nhất khôi phục thương thế.

“Hiện tại chúng ta đi nơi nào!” Lúc này, An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

Đi đâu?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn thoáng qua, ở đằng kia rất xa trong Tinh Không Chiến Trường, An Nam Tĩnh cùng Bất Tử Tộc kia tộc trưởng còn đang đại chiến.

Hỗ trợ?

Chiến đấu ở cấp bậc này, hắn căn bản không giúp đỡ được cái gì, đừng nói hắn hiện tại, coi như là lúc trước hắn đầy trạng thái cũng không chen được cái gì tay. Trừ phi là lúc trước hắn đốt ý lúc trạng thái, cái kia trạng thái tăng thêm Kiếm Vực có lẽ có thể giúp được chút gì đó bề bộn. Hiện tại, hắn chỉ có thể nhìn!

“Chúng ta phải đi rồi!”

An Nam Tĩnh đột nhiên nói.

“Đi?”

Dương Diệp khẽ lắc đầu, “không dễ đi như vậy! Hơn nữa, cũng không cách nào đi!”

Hiện tại, Truyền Tống Môn đã bị quan bế, nếu muốn từ Truyền Tống Môn đi, phải trọng khải trận pháp kia, mà muốn trọng khải trận pháp kia, Dương Diệp hắn căn bản làm không được! Hiện tại Đại Thiên Vũ Trụ, ai cũng làm không được. Bởi vì bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, đã không còn Linh khí.

Không thể từ Truyền Tống Môn đi, xé xé trời lúc giữa đi? Dương Diệp hắn cùng An Nam Tĩnh hiện tại cũng không phần thực lực này!

An Nam Tĩnh cũng đã trầm mặc.

Hiện tại bọn hắn, tiến không đường, lùi lại không cửa.

Ầm!

Ngay tại lúc này, xa xa Thiên tế đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, trong chốc lát, cả tòa thành bắt đầu kịch liệt lay động.

“Láo xược!”

Thiên tế hư không, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên truyền đến, ngay sau đó, một lục hắc khí ở đằng kia phía chân trời xa xôi lóe lên mà rơi, mà lúc này, một cây màu đen trường tiên đột nhiên phóng lên trời, trực tiếp đánh vào cái kia sợi hắc khí phía trên.

Ầm!

Trường tiên điện xạ mà quay về, mà cái kia sợi hắc khí tức thì trực tiếp hóa thành hư vô!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, Dương Diệp trầm giọng nói: “Chúng ta rời đi trước Bất Tử Tộc!”

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp cùng An Nam Tĩnh biến mất ngay tại chỗ.

Nhưng mà, ngay tại hai người phải ly khai Bất Tử Tộc lúc, cái kia đi thông Đại Thiên Vũ Trụ Truyền Tống Môn đột nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn xoay người nhìn, tại trong thành kia ở chỗ sâu trong, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên.

Chiến đấu!

Bên kia tại chiến đấu!

An Nam Tĩnh trầm giọng nói: “Bất Tử Tộc đóng cửa Truyền Tống Môn, cũng không phải là vì chúng ta, mà là vì vừa rồi đạo kia Hư Ảnh!”

“Vì sao?” Dương Diệp khó hiểu.

An Nam Tĩnh nói: “Nếu như là bởi vì ngươi ta, bọn hắn căn bản không cần như thế, dùng thực lực của bọn hắn bây giờ, hoàn toàn đủ để giết chết hai người bọn ta. Bọn hắn chính thức phải đối phó, là Hư Ảnh kia. Chẳng qua là, Hư Ảnh kia đến tột cùng là người phương nào, vì sao lại đột nhiên xuất hiện ở đây, lại tại sao lại đối với Bất Tử Tộc cùng với ta và ngươi ra tay?”

Dương Diệp lắc đầu, này cũng là hắn nghi ngờ nhất địa phương.

Cái Hư Ảnh kia, không chỉ có đối với Bất Tử Tộc ra tay, còn đối với hắn cùng An Nam Tĩnh ra tay, nói cách khác, đối phó không chỉ có muốn giết Bất Tử Tộc, còn muốn giết hắn cùng An Nam Tĩnh!

Đến tột cùng là ai?

Hai người trăm mối vẫn không có cách giải!

“Đi, đi xem!”

Dương Diệp trầm giọng nói.

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói khẽ, “để cho ta nhìn người nọ một chút đến tột cùng là ai, dù sao chúng ta bây giờ cũng không cách nào ly khai.”

An Nam Tĩnh suy nghĩ một chút, sau đó nhẹ gật đầu.

Hai người tại chỗ biến mất, rất nhanh, hai người tới Tử Linh Tháp.

Giờ phút này, tại Tử Linh Tháp kia trước, cái kia năm Vong Linh Tử Thị cầm đao mà đứng, tại năm người sau lưng, là mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia, mà bây giờ, mấy trăm Bất Tử Kỵ Sĩ kia đã chỉ còn lại có hơn hai trăm tên, tại Tử Linh Tháp kia trước, có năm sáu chục bộ thi thể của Bất Tử Kỵ Sĩ.

Mà trừ lần đó ra, Dương Diệp phát hiện, tại Tử Linh Tháp kia trước, cũng chính là Vong Linh Tử Thị kia đám người dưới chân, có một cái trận pháp, trận pháp này do vô số hắc khí hội tụ mà thành, những hắc khí này đều là tử khí, mà trận pháp này tức thì liên tục không ngừng xuất hiện tử khí, những thứ này tử khí toàn bộ hướng phía cái kia năm Vong Linh Tử Thị hội tụ mà đi. Tại vô số hắc khí dũng mãnh vào dưới, cái kia năm Vong Linh Tử Thị thương thế cùng với khí thế so với trước đó thật tốt hơn nhiều.

Bất quá, này còn không phải năm người điên phong trạng thái.

Âm thầm, Dương Diệp âm thầm tự định giá thoáng một phát, thực lực của Hư Ảnh kia, tuyệt đối là không thể nghi ngờ, nhưng mà, nếu như Vong Linh Tử Thị kia đều là điên phong trạng thái, điều này cần tưởng muốn đánh chết bọn hắn, khó, vô cùng khó!

Đừng nói những cái kia Vong Linh Tử Thị, chính là Dương Diệp hắn nếu như là vừa rồi đốt ý trạng thái, hắn cũng không sợ Hư Ảnh này. Mà bây giờ, tại Đại Thiên Vũ Trụ này, sợ là chỉ có Hư Linh Nữ kia cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng có thể áp chế Hư Ảnh!

Cách đó không xa, Hư Ảnh kia lúc ẩn lúc hiện, mơ hồ có thể thấy được, trong tay nắm một sợi roi dây dài.

CHÍU... U... U!!

Ngay tại lúc này, một đạo tiếng xé gió đột nhiên ở giữa sân vang lên, sau một khắc, một cây trường tiên đột nhiên xẹt qua trời cao hướng phía cái kia năm Vong Linh Tử Thị kích bắn đi.

“Chém!”

Một giọng nói đột nhiên ở giữa sân vang lên, ngay sau đó, năm Vong Linh Tử Thị đột nhiên rút đao chém.

Xùy~~!

Năm đạo đao khí hợp nhất, trực tiếp hung ác bổ mà đi.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, cái kia võ đạo đao khí đột nhiên nổ bể ra, mà cái kia màu đen trường tiên nhưng là không có biến mất, mà là hướng phía cái kia năm Vong Linh Tử Thị bắn tới.

“Phá!”

Ngay tại lúc này, trong tràng đột nhiên vang lên thanh âm của Độc Cô Tuyệt Thiên. Sau một khắc, hơn hai trăm cây trường thương đột nhiên phá vỡ bầu trời, bay thẳng đến cây trường tiên kia cùng với Hư Ảnh bắn tới.

Mấy trăm trường thương tựa như giống như cuồng phong bạo vũ, khí thế vô cùng cường đại!

Xa xa, Hư Ảnh kia tay phải khẽ nâng lên, sau đó mãnh liệt một cái quét ngang, trong chốc lát, trường tiên tựa như một con cự long đột ngột từ mặt đất mọc lên, lập tức ở đằng kia không trung huyễn hóa ra vô số đạo trường tiên tàn ảnh.

Không trung, tựa như Quần Long Loạn Vũ!

Cái kia mấy trăm cây trường thương trong nháy mắt liền là bị phấn bể hư vô, thoáng qua, một cái to lớn trường tiên Hư Ảnh đột nhiên từ không trung mãnh liệt rơi xuống phía dưới.

Này một đập, mục tiêu đúng là đám kia Bất Tử Kỵ Sĩ, nhưng mà, cái kia năm Vong Linh Tử Thị đột nhiên xuất hiện ở trong không trung, năm người đứng thành dựng lên, sau một khắc, năm người đồng thời Bạt Đao Trảm dưới, mà ở năm người dưới chân, vô số tử khí điên cuồng hướng phía năm người hội tụ mà đi!

Xuy xuy xuy xuy xuy!

Năm đạo đao khí phá vỡ bầu trời, một đạo tiếp một đạo hướng phía cái kia trường tiên kích bắn đi.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trong Thiên Địa, từng đạo nổ vang rung trời âm thanh không ngừng vang lên!

Qua mấy tức, chỗ xa kia Hư Ảnh đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, sau một khắc, không trung năm đạo đao khí ầm ầm nổ bể ra, ngay sau đó, một cây trường tiên trực tiếp quét về cái kia năm Vong Linh Tử Thị!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Trong nháy mắt, cái kia năm Vong Linh Tử Thị trực tiếp ném bay ra

ngoài.

Trường tiên rơi xuống đất!

Ầm!

Trên mặt đất kia cự trận pháp lớn ầm ầm nổ bể ra, hóa thành bụi bặm.

“Ngươi là người phương nào!”

Độc Cô Tuyệt Thiên gắt gao nhìn xem Hư Ảnh kia.

Hư Ảnh kia tay phải có chút xoay tròn, trường tiên đột nhiên thu hồi, đã rơi vào trong lòng bàn tay của hắn. Hắn mặt hướng đám người Độc Cô Tuyệt Thiên, ngay sau đó, một thanh âm băng lãnh ở giữa sân vang lên, “bên kia, không chào đón bọn ngươi. Bọn ngươi, đều phải chết!”

...

PS: Hiện tại thời gian nửa đêm mười hai giờ hai mươi phút, vừa vặn xếp tốt chương này, trong khoảng thời gian này, ta đều chỉ có mười chút qua đi mới có thời gian ký hiệu, thật có chút bất đắc dĩ. Ừ, trong khoảng thời gian này tuy rằng mỗi ngày chỉ có một chương, nhưng mà, ta hướng mọi người cam đoan, mấy ngày nay mỗi ngày thiếu chương một, tháng này cuối tháng, ta sẽ bộc phát một lần bù lại. Tháng sau bộc phát cũng tiếp tục sẽ bộc phát, mấy ngày nay coi như ta hướng mọi người viết giấy nợ, được hay không?

------oOo------

Chương 2253: Chết Rồi, Đều Chết Hết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên kia?

Nghe được Hư Ảnh kia mà nói, Dương Diệp lông mày lập tức nhíu lại. Nhưng mà rất nhanh, hắn biết Hư Ảnh này câu này ‘bên kia’ là có ý gì.

Bên kia!

Thủy Nguyên Tộc!

Bây giờ Đại Thiên Vũ Trụ, bất kể là Bất Tử Tộc, hay vẫn là Dương Diệp hắn bên này người, đều chạy tới Thủy Nguyên Tộc chỗ ở vũ trụ. Mà trước mắt Hư Ảnh này xuất hiện, ý vị như thế nào? Có nghĩa là Thủy Nguyên Tộc bên kia đối với chuyện của Đại Thiên Vũ Trụ bên này cũng biết!

Mà đối phương đối với bên này thái độ là, cự tuyệt!

Cự tuyệt Đại Thiên Vũ Trụ ở bên trong toàn bộ sinh linh tiến vào thế giới của bọn hắn!

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp sắc mặt cực kỳ khó coi.

Đám người Viên Lão thế nhưng là đã tiến nhập cái kia Truyền Tống Môn bên trong!

Đám người Viên Lão gặp nguy hiểm!

Cách đó không xa đám người Độc Cô Tuyệt Thiên thần sắc cũng cực kỳ khó coi, Bất Tử Tộc quá khứ cường giả, chỉ có Quỷ Sư kia, nếu như Thủy Nguyên Tộc bên kia cường giả tận lực nhằm vào bên này, mà bọn hắn bên này người vừa lại không thể kịp thời chạy tới, như vậy, những người đó kết cục, có thể nghĩ!

Ngay từ đầu, bọn hắn sở dĩ lại để cho Bất Tử Tộc tộc nhân hãy đi trước, còn một nguyên nhân khác, đó chính là bọn họ có lòng tin mau chóng giải quyết bên này Hư Linh Nữ, sau đó chạy tới Thủy Nguyên Tộc!

Nhưng mà, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện, tăng thêm Đại Thiên Vũ Trụ Huyền giả cùng với Trụ Linh tự bạo là bọn hắn không có nghĩ tới. Còn Hư Ảnh này người, bọn hắn liền càng không nghĩ đến rồi.

Bất Tử Tộc cường giả chân chính bị kiềm chế ở chỗ này, bên kia Bất Tử Tộc tộc nhân tuyệt đối là không cách nào cùng Thủy Nguyên Tộc bên kia chống lại!

Tuyệt cảnh!

Giờ phút này, Bất Tử Tộc cùng Dương Diệp bên này đều lâm vào tuyệt cảnh!

Ngay tại lúc này, đạo kia Hư Ảnh đột nhiên biến mất ngay tại chỗ, lúc xuất hiện lần nữa, đã tại cái kia năm Vong Linh Tử Thị trước mặt của, trong nháy mắt, vô số bóng roi trực tiếp đem năm người kia bao phủ. Vô số bóng roi bên trong, đao ánh lấp loé.

Nhưng mà, lúc này này năm Vong Linh Tử Thị căn bản là không có cách cùng Hư Ảnh này đối kháng, vừa giao thủ một cái chính là trực tiếp bị chấn bay ra ngoài. Nếu như không phải là lúc trước trong hư không Bất Tử Tộc kia tộc trưởng nhiều lần âm thầm tương trợ, năm người này sợ là cũng đã toàn bộ ngã xuống.

Về phần còn dư lại ít Bất Tử Kỵ Sĩ kia, hoàn toàn không phải là Hư Ảnh này đối thủ.

Cách đó không xa, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không.

Thiên Tú!

Hắn hiện tại chỉ có thể chờ đợi Thiên Tú, mà Bất Tử Tộc cũng chỉ có thể chờ Bất Tử Tộc kia tộc trưởng, bây giờ đang ở cái mảnh này Đại Thiên Vũ Trụ, chỉ có Thiên Tú cùng Bất Tử Tộc kia tộc trưởng có thể chế trụ Hư Ảnh này.

Đương nhiên, Dương Diệp lo lắng hơn chính là những cái kia tiến về trước Thủy Nguyên Tộc chỗ vũ trụ đám người Viên Lão!

Trong hư không.

Thời khắc này Hư Không Chiến Trường bên trong, đã hóa thành một mảnh Tử Tịch Chi Địa, không có bất kỳ vật chất, bình thường Huyền giả căn bản là không có cách ở loại địa phương này sinh tồn.

Nơi đây, không có có không khí, không có không gian, không có bất kỳ năng lượng!

Hết thảy hết thảy đều đã bị hủy đi!

Nhưng mà, còn có hai người nhưng là ở mảnh này Tử Tịch Chi Địa, hai người này, đúng là Thiên Tú kia cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng Phong Nhất Hàn!

Bất Tử Tộc kia tộc trưởng Phong Nhất Hàn ngừng lại, mà nơi xa Thiên Tú cũng không có ở ra tay.

Dùng thực lực của hai người bọn họ, muốn phân ra thắng bại, không có có mười ngày nửa tháng là không thể nào, muốn phân ra sinh tử, cái kia liền cần càng lâu hơn.

Phong Nhất Hàn kia tay cầm quyển sách, hắn nhìn xuống vừa mới mắt, sau đó nói: “Ngươi hy vọng Dương Diệp kia hai Người chết

sao?”

Thiên Tú nhìn xuống vừa mới mắt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, trầm mặc.

Phong Nhất Hàn lại nói: “Hư Linh Nữ, tiếp tục chiến, người phía dưới đều phải chết, kể cả Dương Diệp kia hai người. Ngươi làm quyết định!”

Nói xong, cặp mắt chậm rãi đóng lại.

Nếu như tiếp tục đánh tiếp, có Hư Linh Nữ kiềm chế, hắn căn bản là không có cách đi tương trợ Bất Tử Tộc, phía dưới những người kia, cơ bản đều phải chết. Nhưng mà, Hư Linh Nữ cũng không khả năng đi cứu Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh. Hiện tại, hắn liền muốn nhìn Dương Diệp tại trong lòng Hư Linh Nữ địa vị cao bao nhiêu. Mà cái địa vị này, cũng quyết định vô số người sinh tử.

Cách đó không xa, Thiên Tú hai mắt khép hờ, im lặng không nói.

Qua hồi lâu, Thiên Tú nhìn xuống phía dưới đã hủy diệt Hư Linh Đại Lục, “Hư Linh Đại Lục ta hàng tỉ sinh linh, cái chết của bọn hắn, không thể chết vô ích. Bất quá...”

Nói đến đây, hắn nhìn xuống phía dưới đạo kia Hư Ảnh người, “hai chúng ta tộc kẻ thù, sau đó giải quyết, trước hết giết người này!”

Phong Nhất Hàn nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: “Có thể!”

Thanh âm rơi xuống, hai người đồng thời biến mất ngay tại chỗ.

Mà phía dưới, đó vốn là áp chế Bất Tử Tộc chúng cường giả Hư Ảnh đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, trong tay trường tiên đột nhiên phóng lên trời, trong chốc lát, toàn bộ Thiên tế trải rộng bóng roi. Nhưng mà, theo một đạo ánh sáng âm u cùng hắc quang rơi xuống, những cái kia bóng roi lập tức hóa thành hư vô, bất quá, đạo kia Hư Ảnh nhưng là đã vô ảnh vô tung biến mất.

Chạy thoát!

Tại Hư Linh Nữ cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng đồng thời đối với kỳ xuất thủ một khắc này, Hư Ảnh kia chính là biết không có thể tại ở lại.

Hai người kia bất kỳ người nào đều có giết năng lực của hắn, nếu như hai người liên thủ, càng là có thể đơn giản tru sát hắn!

Nhưng mà, Thiên Tú cùng Bất Tử Tộc kia tộc trưởng nhưng là cũng không thu tay lại, một đạo ánh sáng âm u cùng một đạo tử khí đột nhiên phá vỡ bầu trời, hướng phía cái kia phía xa trong trời sao nhanh chóng đuổi theo.

Rầm rầm!

Ở đằng kia tinh không xa xôi ở chỗ sâu trong đột nhiên truyền đến hai đạo động trời tiếng nổ vang, theo này hai đạo nổ vang tiếng vang lên, cái kia một vùng sao trời đột nhiên mai một, vô số Tinh Quang bị lập tức thôn phệ, tạo thành đen kịt một màu.

Cứ như vậy, không biết trải qua bao lâu, bên kia dần dần bình tĩnh lại.

Lúc này, thiên hạ đột nhiên xuất hiện tại Dương Diệp cùng trước mặt của An Nam Tĩnh.

Dương Diệp chính yếu nói, Thiên Tú tay phải nhưng là vung lên, ba người đồng thời tại chỗ biến mất.

Tại ba người sau khi rời đi, Bất Tử Tộc kia tộc trưởng Phong Nhất Hàn xuất hiện ở cái kia năm Vong Linh Tử Thị cùng trước mặt người, cái kia năm Vong Linh Tử Thị cùng với đám người Độc Cô Tuyệt Thiên ngay ngắn đối với Phong Nhất Hàn thi lễ một cái.

Phong Nhất Hàn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: “Tộc nhân hẳn là muốn gặp được phiền toái. Bọn ngươi tiến đến tương trợ, tận lực lại để cho càng nhiều nữa tộc nhân sống sót.”

“Tộc trưởng ngươi thì sao?” Độc Cô Tuyệt Thiên kia đột nhiên nói.

Phong Nhất Hàn khẽ lắc đầu, “ta không đi được. Chuyện năm đó, tổng phải có một chấm dứt.”

Nghe vậy, Độc Cô Tuyệt Thiên kia lập tức quỳ xuống, “chúng ta nguyện ý cùng tộc trưởng cùng chung…”

“Ngu xuẩn!”

Lúc này, Phong Nhất Hàn thần sắc đột nhiên lạnh xuống, “bọn ngươi lưu lại, đối với ta không hề trợ giúp, mà giờ khắc này, tộc nhân chính cần bọn ngươi tiến đến tương trợ, không có các ngươi ở đây, bọn hắn coi như là an toàn đến bên kia, cũng khó có thể sinh tồn. Bọn ngươi nhớ kỹ, đến đó bên cạnh về sau, dưới Bất Tử Tộc ta tộc trưởng đời thứ nhất để cho thế hệ trẻ cái kia không ai nghìn nhân đảm đương, bọn ngươi muốn hết sức phụ trợ người này. Còn nữa, Bất Tử Tộc ta trải qua lúc trước cùng hiện tại hai kiếp, thực lực đã kém xa lúc trước, lần này ngươi giống như là có thể sống sót, tìm tìm một cái đấy, an ổn phát triển, đi đi!"

"Tộc trưởng!"

Đám người Độc Cô Tuyệt Thiên kia quỳ lâu giỏi.

Phong Nhất Hàn ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế phía xa trong trời sao, "không có bất kỳ nhất tộc có thể trọn đời phồn hoa, lần này đối với Bất Tử Tộc ta mà nói, tuy là khiêu chiến, nhưng cũng có thể nói là một cái cơ hội. Đi đi, tộc nhân tại chờ các ngươi."

Đám người Độc Cô Tuyệt Thiên đối với Phong Nhất Hàn xá một cái thật sâu, sau đó mọi người cùng kêu lên, Độc Cô Tuyệt Thiên do dự một chút, sau đó nói: "Tộc trưởng, Truyền Tống Môn đã đóng, ta..."

"Đi Thủy Nguyên Đại Lục!"

Phong Nhất Hàn đột nhiên nói; "Chỗ đó, có một chỗ truyền tống trận, là Thủy Nguyên Tộc lưu chuẩn bị ở sau. Nơi đó truyền tống trận, là do Thủy Nguyên Tộc bên kia khởi động, không cần này địa linh khí, chỉ cần lúc trước người nọ không có rời đi, Thủy Nguyên Tộc bên kia liền sẽ không đóng bế truyền tống trận. Mà người nọ, ta cùng với Hư Linh Nữ sẽ không để cho hắn hiện tại bước vào Thủy Nguyên Đại Lục."

Độc Cô Tuyệt Thiên đối với Phong Nhất Hàn lần nữa thi lễ, "tộc trưởng bảo trọng!"

Thanh âm rơi xuống, kia cùng sau lưng mọi người trực tiếp quay người biến mất không thấy gì nữa.

Phong Nhất Hàn nhìn về chân trời phía xa trong trời sao, "không có Doanh Gia!"

Không có Doanh Gia!

Năm đó Bất Tử Tộc xâm lấn Hư Linh Tộc, tuy rằng bị diệt Hư Linh Tộc, nhưng mà một cái giá lớn chứ? Trận chiến ấy, Bất Tử Tộc cả tộc gặp phải trọng thương, tộc trưởng cường giả đã chết bảy tám phần, còn lại tộc nhân tức thì bị giết gần một nửa, còn dư lại một nửa cũng không khỏi không tiến vào trạng thái chết giả chữa thương. Có thể nói, trận chiến ấy, Bất Tử Tộc cũng không có thắng. Đương nhiên, Hư Linh Tộc cũng không có thắng, tất cả mọi người thất bại!

Bất Tử Tộc từ đỉnh phong ngã xuống, ngủ say vô số năm, này đã để được thực lực của Bất Tử Tộc còn kém rất rất xa Điên Phong Thời Kỳ Bất Tử Tộc, càng không cách nào tại chinh chiến vũ trụ. Còn Hư Linh Tộc, thảm hại hơn, trực tiếp diệt tộc.

Nhưng mà, Hư Linh Nữ còn sống.

Ân oán còn chưa kết thúc!

Hư Linh Tộc bởi vì Dương Diệp mà thỏa hiệp thoáng một phát, nhưng mà, hắn biết rõ, đoạn ân oán này, không có chấm dứt. Bởi vậy, coi như là hắn không nghĩ tại ra tay với Hư Linh Nữ cũng vô ích.

Loại này ân oán, chỉ có chết Nhân mới có thể giải quyết!

Phong Nhất Hàn hai mắt chậm rãi đóng lại!

Dùng thực lực của hắn, phải đi, Hư Linh Nữ, ngăn không được hắn. Nhưng mà, hắn như đi, người bất tử tộc đều phải chết. Hắn, không thể đi.

...

Vô Tận Hắc Động, cánh cổng ánh sáng chỗ.

Ba người đột nhiên xuất hiện, ba người này, đúng là Thiên Tú cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh.

Thiên Tú đưa lưng về phía Dương Diệp, “đi Thủy Nguyên Đại Lục, nơi nào còn có một cái truyền tống trận, thông qua chỗ đó, các ngươi có thể tiến về trước một vùng vũ trụ khác.”

“Ngươi thì sao?”

Dương Diệp đi tới trước mặt của Thiên Tú, “ngươi không đi sao?”

Thiên Tú lắc đầu.

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, Thiên Tú nhưng là đột nhiên nhìn thẳng hắn, “còn sống, ai cũng muốn sống, nhưng mà, Hư Linh Tộc ta đã từng hàng tỉ sinh linh kẻ thù, chẳng lẽ cứ tính như vậy sao? Ngươi có lựa chọn của ngươi, có kiên trì của ngươi, mà ta, cũng có lựa chọn của ta. Ta sống mục đích duy nhất, chính là báo thù.”

Dương Diệp lắc đầu, “A Tú...”

“Dương Diệp!”

Thiên Tú đột nhiên gầm lên, nàng thẳng tắp nhìn xem Dương Diệp, hốc mắt ửng đỏ, “ngươi có biết hay không, vì ngươi rồi, ta đã đối với Bất Tử Tộc thỏa hiệp, bằng không thì, ta hôm nay có thể cho những người kia toàn bộ ở tại chỗ này chôn cùng, nhưng mà, bởi vì ngươi, ta đối với Bất Tử Tộc tộc trưởng thỏa hiệp, lại để cho những người kia rời đi, ngươi còn muốn ta như thế nào?”

Dương Diệp ngây người.

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, “đi thôi. Thủy Nguyên Tộc bên kia, cũng không chào đón Bất Tử Tộc cùng Đại Thiên Vũ Trụ sinh linh, bởi vậy mới có thể phái cường giả tới đây, hy vọng đem người nơi này toàn bộ giết sạch. Người của ngươi qua qua bên kia, tất nhiên sẽ gặp được nguy hiểm, ngươi bây giờ chạy tới có lẽ vẫn còn kịp. Còn chuyện bên này, ngươi...”

“Ta chỉ là muốn để cho ngươi còn sống!” Dương Diệp đột nhiên nói khẽ.

Thiên Tú sau lưng hai tay khẽ run lên, rất nhanh, nàng lắc đầu, ngẩng đầu nhìn về phía Thiên tế, “tộc nhân của ta, chết rồi, đều chết hết. Đều tại trước mặt ta cái chết!”

Nói xong, Thiên Tú quay người rời đi.

...

PS: Cảm tạ mọi người thông cảm, muôn phần cảm tạ, chim loan xanh nguyện ý lấy thân báo đáp!!!! Nói thật, có hay không cảo cơ đạo hữu!!!

------oOo------

Chương 2254: Người Chưa Tới, Danh Đã Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tú đi nha.

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong mắt biến mất ở không xa chỗ .

Dương Diệp nắm thật chặc An Nam Tĩnh tay, trong lòng cực đau nhức!

Hắn thật không muốn Thiên Tú làm sự lựa chọn này, nhưng mà, như Thiên Tú nói, mỗi người đều có chính mình lựa chọn, đây là Thiên Tú tuyển trạch .

"Chúng ta đi thôi!" An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng kéo về phía sau lấy An Nam Tĩnh xoay người rời đi .

Đang ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh rời đi chi về sau, Thiên Tú lại xuất hiện ở không xa chỗ .

Nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh rời đi bối ảnh, Thiên Tú có chút xuất thần .

Tiểu Bạch, Dương Diệp ...

Nếu như nói nàng ở cái này thế giới còn có cái gì ràng buộc, không hề nghi ngờ, Tiểu Bạch cùng Dương Diệp chính là nàng sau cùng ràng buộc .

Quá hồi lâu, Thiên Tú khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Còn có thể gặp nhau sao? Có lẽ vậy!"

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở phía chân trời .

....

Thủy nguyên đại lục .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới thủy nguyên đại lục, quả nhiên, ở thủy nguyên đại lục đã từng tòa kia Cự Thành bên trong, có một đạo thông thiên Quang Trụ . Cái kia Quang Trụ, chính là Truyền Tống Môn . Phía trước hư ảnh kia chính là tự trong đó tiến nhập mà đến!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, hôm nay Đại Thiên vũ trụ, cảnh hoang tàn khắp nơi, sớm đã không phải là ban đầu Đại Thiên vũ trụ .

Mà Đại Thiên vũ trụ trên sinh linh, tuy là các nơi còn có một số, thế nhưng , chờ đợi bọn họ, chỉ có tử vong .

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm hướng ngày chỉ một cái .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở cái kia phía chân trời xa xôi vang lên, ngay sau đó, cái này tiếng kiếm reo hướng bốn phía chấn động đi, cùng này đồng thời, một giọng nói ở nơi này chút tiếng kiếm reo bên trong vang lên, "Tới nơi đây!"

Tới nơi đây!

Ba chữ!

Nói xong câu này, Dương Diệp lôi kéo An Nam Tĩnh trực tiếp tiến nhập cái kia cự đại Quang Trụ bên trong .

Mà Đại Thiên vũ trụ mỗi bên chỗ, phàm là nghe được ba chữ kia người, đều là điên cuồng hướng thủy nguyên đại lục bên này tới rồi .

Trong truyền tống trận .

Dương Diệp lôi kéo An Nam Tĩnh, ở hai người bốn phía, Bạch Quang xen lẫn Điện Quang Thiểm Thước, mà giờ khắc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thần chí đều vô cùng thanh tỉnh, hai người có thể rõ ràng cảm nhận được bốn phía tất cả .

"Hy vọng Viên Lão bọn họ không có việc gì!" Dương Diệp nhẹ giọng nói .

An Nam Tĩnh trầm giọng nói: "Bọn họ ..."

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Lúc này đây, Thủy Nguyên Tộc hiển nhiên là đối với bên này hiểu rất rõ, nguyên nhân đây, bọn họ mới sẽ ở Bất Tử Tộc cùng Đại Thiên vũ trụ đại chiến chi sau phái người qua đây . Mà phía trước hư ảnh kia người nói bên kia không chào đón bên này người, cho nên ..."

"Cho nên bọn họ sợ là muốn dữ nhiều lành ít, thật sao?" Dương Diệp nhẹ giọng nói .

An Nam Tĩnh không nói gì .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, phần cuối, vẫn là điện quang cùng Bạch Quang, căn bản nhìn không thấy đầu .

"Không biết bên kia vũ trụ, ra sao dạng!" Cái này lúc, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Không biết . Bất quá, rất nhanh chúng ta thì sẽ biết ."

Cứ như vậy, không biết quá nhiều thiếu ngày, Dương Diệp trước mặt hai người ánh mắt đột nhiên bắt đầu hư ảo, những thứ kia Bạch Quang cùng điện quang cũng dần dần thiếu rất nhiều, thay vào đó là điểm điểm tinh quang .

Hai người biết, bọn họ phải đến .

Mấy ngày qua, Dương Diệp điên cuồng chữa thương, ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, thương thế của hắn cơ bản khỏi hẳn . Bất quá, sát ý này cùng kiếm ý cũng là không có .

Hoàn toàn không rồi!

Dương Diệp ngược lại không phải là đặc biệt để ý sát ý cùng kiếm ý, hắn hiện tại cũng không làm sao dựa vào sát ý cùng kiếm ý, hắn càng dựa vào là cảnh giới cùng Kiếm Vực . Phía trước trận chiến kia, hắn mặc dù cũng chưa đột phá Thánh Nhân giai, đạt được Tổ cảnh, thế nhưng, hắn cảm giác mình đã đến một cái bên viền, giống như là thủy đến rồi cái chén bên viền, chỉ cần ở tới một giọt, dù cho chính là một giọt nước, nước này là có thể theo trong ly tràn ra tới .

Hắn cách Tổ cảnh, còn kém nửa bước!

Chỉ cần hắn bước ra cái này nửa bước, thực lực của hắn sẽ phát sinh long trời lở đất biến hóa!

"Ngươi xem!"

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên nói .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia cuối tầm mắt, đột nhiên xuất hiện lưỡng đạo bóng đen .

Có người xuất hiện!

Mà hai người, còn chính hướng bọn họ bên này tới rồi .

Rất nhanh, hai người kia đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, là hai danh người đàn ông trung niên . Thực lực của hai người, cũng không rất cao, cũng chỉ là Thánh Nhân giai ! Bất quá, khí tức trầm ổn, hiển nhiên là cái loại này không có gì hơi nước Thánh Nhân giai!

Cái này lúc, trong đó nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên đứng dậy, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Hai người ngươi tới tự Đại Thiên vũ trụ ?"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh gật đầu .

"Tốt!"

Cái kia người đàn ông trung niên nói: "Hai người ngươi cũng biết Dương Diệp!"

Dương Diệp!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hơi ngẩn người, Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, "Ngươi biết Dương Diệp ?"

Cái kia người đàn ông trung niên nhíu mày, "Ta hỏi, ngươi đáp, minh bạch ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, mà bên cạnh hắn An Nam Tĩnh lại nói: "Các ngươi vì sao tìm cái kia Dương Diệp ?"

Cái kia người đàn ông trung niên ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, "Ta để cho ngươi chen miệng vào sao?"

An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, sau một khắc, một thanh trường thương đột nhiên phá khoảng không đi, thương tới, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì nhất biến, ở trong tay hắn cũng xuất hiện một thanh trường thương, chuyển chớp mắt, chuôi này trường thương trực tiếp đâm vào An Nam Tĩnh Phần Thiên Chi Nộ chi lên.

Ầm!

Phần Thiên Chi Nộ trực tiếp đem chuôi này trường thương đánh rách tả tơi, nhưng sau tự cái kia người đàn ông trung niên trước ngực xuyên qua .

Xuy!

Cái kia người đàn ông trung niên thân thể trong nháy mắt cương cứng .

Dương Diệp nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, tính tình của nữ nhân này cũng rất nóng nảy a!

"Ngươi ..."

Cái này lúc, khác nhất danh người đàn ông trung niên kinh hãi nhìn

An Nam Tĩnh, hắn giờ phút này, đã hoảng sợ không biết nên nói cái gì .

Một thương!

Trước mắt nữ nhân này dĩ nhiên một thương sẽ giết một vị Thánh Nhân kỳ cường giả! Đây cũng chính là hắn vì sao không có trốn nguyên nhân, bởi vì, thực lực của đối phương, hắn căn bản không pháp trốn!

An Nam Tĩnh nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, "Vì sao tìm Dương Diệp!"

Dương Diệp cũng nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, hiếu kỳ không gì sánh được .

Cái kia người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Hắn, hắn trên người có ta Thủy Nguyên Tộc chí bảo ."

"Có ngươi Thủy Nguyên Tộc chí bảo ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Cái quỷ gì ? Hắn lúc nào có ngươi Thủy Nguyên Tộc chí bảo ?"

Cái kia người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

"Muốn chết phải không ?" An Nam Tĩnh đột nhiên lạnh lùng nói .

Cái kia người đàn ông trung niên có chút kiêng kỵ nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, đang do dự một cái về sau, lại nói: "Tiên Thiên Hồng Mông Tháp, Tạo Hóa Bồ Đề Thụ, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!"

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, "Các ngươi làm sao biết tại hắn thân trên(lên) ?"

Người đàn ông trung niên nói: "Tộc, tộc trung trưởng lão nói ."

"Các ngươi trưởng lão lại làm sao biết ?" An Nam Tĩnh lại hỏi .

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Ta đây sẽ không biết!"

An Nam Tĩnh còn muốn hỏi cái gì, Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Ta biết bọn họ là làm sao mà biết được ."

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp Huyền

Khí truyền âm, "Năm đó ta đi quá Thủy Nguyên Tộc, ở nơi ấy đạt được Ly Hỏa lúc, thấy qua một cái Thủy Nguyên Tộc cường giả, đối phương sẽ biết Hồng Mông Tháp cùng Bồ Đề Thụ còn có cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ ở trong cơ thể ta ."

Nghe vậy, An Nam Tĩnh chân mày lần nữa nhíu lại, nói như vậy, Dương Diệp còn chưa tới bên kia, phiền phức cũng đã trải qua tới trước a! Hơn nữa phía sau khả năng càng thêm phiền phức!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Các ngươi biết Bất Tử Tộc sao?"

Cái kia người đàn ông trung niên gật đầu, "Biết ."

Dương Diệp nói: "Các ngươi Thủy Nguyên Tộc phái cường giả qua đây, mục đích là tru diệt rơi Bất Tử Tộc, đúng không ?"

Cái kia người đàn ông trung niên do dự xuống, sau đó nói: "Không đơn thuần là Bất Tử Tộc, cũng bởi vì cái kia Dương Diệp!"

"Bởi vì Dương Diệp ? Vì sao ?" Dương Diệp rất không minh bạch, "Ngươi Thủy Nguyên Tộc còn sợ hắn ?"

Cái kia người đàn ông trung niên lắc đầu, "Tự nhiên không sợ hắn, thế nhưng, trong cơ thể hắn cái kia ba cái chí bảo, ta Thủy Nguyên Tộc không thể không sợ, nhất là cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ! Kỳ thực, không chỉ có ta Thủy Nguyên Tộc, tam tông sáu tộc nghĩ đến cũng đã biết cái kia ba cái Thần Vật tại hắn thân lên, tin tưởng qua không được bao lâu, tam tông sáu tộc mỗi bên Đại Cường Giả sẽ tới rồi ."

Dương Diệp: "..."

"Bất Tử Tộc phái hai người các ngươi tới ?" An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Thứ cho ta nói thẳng, hai người ngươi rất yếu!"

Cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì khó coi .

Nói không thể uyển chuyển điểm ?

Người đàn ông trung niên trong lòng có chút nộ, cũng không dám nói, hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Ta, ta hai người là tư nhân đến đây, chỉ, chỉ là tới tìm hiểu tìm hiểu tin tức, không nghĩ tới ..."

"Các ngươi Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng mạnh mẽ sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Nghe vậy, người đàn ông trung niên khuôn mặt trên(lên) xuất hiện một màn ngạo sắc, "Tự nhiên mạnh, tộc trưởng nhưng là Đạo Chân Cảnh đỉnh phong cường giả, ngươi, ngươi biết Đạo Chân Cảnh sao? Nghĩ đến ngươi nên cũng không biết, các ngươi Đại Thiên vũ trụ chắc là không có Đạo Chân Cảnh mới là, sợ là liền Đạo Chân Cảnh là cái gì kỳ cũng không biết chứ ?"

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, Dương Diệp lại nói: "Tổ cảnh cường giả nhiều không ? Bộ tộc của ngươi trung Tổ cảnh cường giả có nhiều thiếu ?"

"Ngươi hỏi cái này làm cái gì!" Cái kia người đàn ông trung niên trong mắt có một tia đề phòng .

Mà lúc, An Nam Tĩnh trong tay Phần Thiên Chi Nộ đột nhiên run rẩy động, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì nhất biến, hắn do dự xuống, nhưng sau vội vàng nói: "Cụ thể không biết, bất quá, hơn mười vị vẫn phải có!"

Hơn mười vị!

Nghe vậy, Dương Diệp nhưng thật ra trong lòng buông lỏng . Hắn giờ phút này, đối với Thủy Nguyên Tộc bên này thực lực có một ít đại khái hiểu rõ .

Thủy Nguyên Tộc bên này, cũng không có đến Tổ cảnh như cẩu, Đạo Chân Cảnh đi đầy đất tình trạng . Nghiêm chỉnh mà nói, cái này Thủy Nguyên Tộc, cũng không so với Bất Tử Tộc mạnh hơn nhiều thiếu, đương nhiên, là chỉ phía trước không có tổn thất Bất Tử Tộc mà nói . Như Bất Tử Tộc là trạng thái tột cùng, cái này Thủy Nguyên Tộc sợ là càng thêm không bằng .

Đương nhiên hiện tại, Bất Tử Tộc tuyệt đối là không bằng Thủy Nguyên Tộc. Hơn nữa, cái này người đàn ông trung niên, cũng không thể tin hết , bất kỳ cái gì một cái tộc, đều là có nội tình cùng lá bài tẩy . Giống như Bất Tử Tộc, phía trước ai cũng HxmbQ không biết Bất Tử Tộc còn có Tiểu Lâu cùng với cái kia Vong Linh Tử Thị loại này cường giả!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên xoay người, nhưng sau trực tiếp hóa thành một vệt sáng biến mất ở xa chỗ .

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, đột nhiên, ở mặt trước cái kia, một đạo khí tức cường đại đột nhiên cuốn tới, theo này đạo khí tức xuất hiện, toàn bộ không gian đường hầm vận chuyển đều thay đổi không ổn định .

Chuyển chớp mắt, một người đàn ông xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt .

Khi nhìn thấy tên nam tử này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt nhất biến, "Là ngươi!"

Cvt: Dự đoán là ai nào. Đừng bảo là TDT lạc đường chui vào đây nhé. Đề cử bộ Tru Thiên Lăng Cửu Trọng, thể loại hiếm. .....

PS: Lần tụ hội này, gặp rất nhiều đại thần, Thần Cơ, Phong Hỏa, Hỏa Tinh, ác diễm .... Ha ha nghĩ đến lão độc giả đều nên biết những thứ này người đi! Ta chỉ muốn nói, có chút tên khẳng định không phải là các ngươi trong lòng nghĩ như vậy .... Phản chính vài cái tác giả đã lật đổ ta đối với hắn nhóm nhận thức, tỷ như Hỏa Tinh, tặc đậu bỉ một người a, còn có vài cái tài xế già, ngày ngày lái xe! Tao rất! !

Cái này mấy ngày vội vàng, đổi mới lấy sau bù lại, cảm tạ cái này mấy ngày vẫn còn ở cho ta đầu phiếu cùng khen thưởng bằng hữu! ! Phi thường cảm tạ, phía trước ta nói lấy thân báo đáp, không phải đùa giỡn, các vị lão Thiết có thể suy nghĩ một chút!

------oOo------

Chương 2255: Thế Gian Khó Khăn Nhất Sự Tình . Sống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp trước mặt tên nam tử này, Dương Diệp gặp qua .

Chính là phía trước hắn ở Thủy Nguyên Tộc đã gặp tên nam tử kia, trong cơ thể hắn có Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, cũng là tên nam tử này nói cho hắn biết!

Dương Diệp âm thầm đề phòng .

Người trước mắt này, nhưng là biết hắn lai lịch .

Nam tử kia ánh mắt đầu tiên cũng là rơi vào Dương Diệp thân lên, khi thấy Dương Diệp lúc, trong mắt cũng là hiện lên vẻ kinh ngạc .

Giữa sân ai cũng không nói gì, bầu không khí đột nhiên có chút khẩn trương .

Quá nhất chớp mắt, nam tử kia đột nhiên nói: "Không nghĩ tới ở nơi này gặp phải các hạ ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi phải là tới tìm ta chứ ?"

"Đúng!"

Nam tử kia cũng không giấu diếm, gật đầu, sau đó nói: "Các hạ, thứ cho ta nói thẳng, các hạ trong cơ thể cái kia Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ, cùng với Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đều là ta Thủy Nguyên Tộc vật, các hạ có thể hay không trả ?"

Trả!

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Theo ta được biết, cái này vài món Thần Vật tựa hồ cũng không phải là Thủy Nguyên Tộc a ?"

Nam tử kia hai mắt híp lại, "Các hạ có ý tứ là muốn cưỡng chiếm!"

Dương Diệp nhìn thẳng nam tử kia, "Các hạ là muốn cường đoạt ?"

Nam tử đạm thanh nói: "Ta khuyên các hạ vẫn là trả tương đối khá, không phải, các hạ hai người, sợ là không xuất ra cái này đường hầm vận chuyển!"

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang trực tiếp từ cái này nam tử đỉnh đầu Nhất Trảm mà rơi .

Ầm!

Nam tử kia trong nháy mắt bị cái này một kiếm đánh bay đến rồi nghìn trượng có hơn .

Dừng lại về sau, nam tử kia hai tay rung động kịch liệt, bên ngoài lên, trải rộng vết rạn . Vừa rồi, hắn dùng hai tay ngạnh sinh sinh nhận một kiếm!

Dương Diệp đi về phía trước một bước, nhìn thẳng nam tử kia, "Uy hiếp ta ?"

Nam tử kia hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ta biết ngươi cuồng, biết ngươi không sợ trời không sợ đất, thế nhưng, cái kia vài món Thần Vật ngươi nếu như không giao ra, ngươi tất chết không có chỗ chôn, không chỉ có ngươi, với ngươi cùng đi đến những người đó, đều phải chết sạch sẽ ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Chuyển chớp mắt .

Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia đầu của nam tử đỉnh, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp rơi xuống .

Kiếm Vực!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cả người trực tiếp cùng cái này đường hầm vận chuyển phân ra . Thời khắc này Dương Diệp, đã độc lập với mảnh này thế giới bên ngoài .

Nam tử kia hiển nhiên cũng ý thức được cái này Kiếm Vực khủng bố chi chỗ, ngay sau đó hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, "Ngươi ... Làm sao có thể ..."

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, nam tử kia thân thể trực tiếp phân làm hai nửa .

Tiên huyết, ngũ tạng, vung vãi nhất địa!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi ..."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tĩnh nhi, thế đạo này, quá tàn khốc, quá bất đắc dĩ . Yếu đi, muốn chết; có bảo bối , đồng dạng muốn chết, bởi vì người khác sẽ đến đoạt . Ta muốn cùng thân nhân bình thường lẳng lặng sống, không tranh quyền thế . Thế nhưng, thế đạo này không cho a! Ngươi biết không ? Đi tới hiện tại, ta mới phát hiện, thế gian khó khăn nhất sự tình, dĩ nhiên là mẹ hắn sống, muốn sống khỏe mạnh, thật quá khó khăn!"

An Nam Tĩnh trầm mặc .

Sống!

Theo Huyền Giả đại lục đi tới nơi đây, bao nhiêu người chết rồi? Quá nhiều... . Toàn bộ Đại Thiên vũ trụ đều mất, mà trong đó người chết càng là vô số kể!

Sống, rất khó!

Cái này lúc, Dương Diệp sâu hấp một hơi, "Ta đã suy nghĩ minh bạch . Ở thế đạo này, ta Dương Diệp phải sống, không chỉ có ta, ta còn muốn các ngươi sống khỏe mạnh . Người nào không cho chúng ta sống, Lão Tử liền diệt hắn Thập Tộc!"

Nói xong, Dương Diệp lôi kéo An Nam Tĩnh tay trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Đại Thiên vũ trụ .

Thời khắc này Đại Thiên vũ trụ đã rơi vào hoàn toàn tĩnh mịch, ở vùng vũ trụ này, hết thảy đều ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu vong lấy .

Mà ở vùng vũ trụ này bên trong, hai vị siêu cấp cường giả đang ở kịch liệt tử chiến!

Hai người này, tự nhiên là cái kia Thiên Tú cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng!

Có thể nói, hai người bọn họ là vùng vũ trụ này duy nhất còn sống hai người .

Không đúng, còn có một người .

Ở cái kia phía dưới nào đó chỗ, một cái bóng mờ lẳng lặng mà đứng, hắn ngẩng đầu nhìn cái kia xa xôi hư không, không nói một lời .

Người này, chính là Thủy Nguyên Tộc cường giả .

Hắn cũng không phải là không muốn rời đi, mà là không thể rời đi, chỉ cần hắn dám đi, nghênh tiếp hắn chính là phía trên hai vị kia tuyệt thế cường giả liên thủ một kích . Trên xuống hai vị kia nếu như liên thủ, hắn kiên quyết không có sống khả năng!

Bất kể là Thiên Tú vẫn là Bất Tử Tộc tộc trưởng, cũng sẽ không làm cho hư ảnh này đi . Bởi vì như hư ảnh này đuổi theo Dương Diệp hoặc Độc Cô Tuyệt Thiên đám người, mà lấy hắn nhóm thực lực bây giờ, là đỡ không được hư ảnh này!

Nguyên nhân đây, bất kể là Thiên Tú vẫn là Bất Tử Tộc tộc trưởng, hai người đều ở đây thời khắc lưu ý hư ảnh này!

Mà hư ảnh cũng biết điểm ấy, nguyên nhân đây, hắn không dám rời đi . Hắn hiện tại, chỉ có chờ, nhóm(chờ) Thiên Tú cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng phân ra sinh tử!

Quá hồi lâu, ở cái bóng mờ kia bên cạnh, đột nhiên xuất hiện một gã Bạch Phát Lão Giả, Bạch Phát Lão Giả quay đầu nhìn thoáng qua hư ảnh kia, "Thủy Nguyên Tộc, Linh Hư!"

Thanh âm bên trong, mang theo một tia ngưng trọng!

Tên gọi là Linh Hư hư ảnh nhìn thoáng qua Bạch Phát Lão Giả, không nói gì .

"Không nghĩ tới, ngươi Thủy Nguyên Tộc dĩ nhiên để cho ngươi qua đây" cái kia Bạch Phát Lão Giả đạo.

"Ta cũng không nghĩ đến, đường đường Vũ Tông Đại Trưởng Lão hội tự thân đến này!" Cái kia Linh Hư đột nhiên mở miệng .

Bạch Phát Lão Giả nhẹ cười cười, sau đó nói: "Đã tam tông sáu tộc đạt thành chung nhận thức, ta Vũ Tông tự nhiên muốn tận lực . Chỉ là không nghĩ tới, còn không dùng chờ ta ra tay, cái này Đại Thiên vũ trụ liền đã chết sạch sẽ ."

Linh Hư đạm thanh nói: "Vũ Lê trưởng lão tới mục đích thực sự chắc là cái kia vài món Thần Vật đi!"

Nghe vậy, tên kia gọi Vũ Lê trưởng lão hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, "Các hạ lúc đó chẳng phải sao?"

Linh Hư trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Sợ là ngươi ta đều phải thất vọng . Cái kia người, đã ly khai nơi đây!"

"Ngươi không truy ?" Bạch Phát Lão Giả cau mày nói .

Linh Hư chỉ chỉ cái kia hư không, "Không đi được!"

Vũ Lê ngẩng đầu nhìn về phía cái kia xa xôi hư không, rất nhanh, bên ngoài thần sắc ngưng trọng, "Thật là mạnh hai người!"

Thanh âm bên trong, tràn đầy ngưng trọng!

Ở nơi này lúc, ở cái kia Vũ Lê cùng Linh Hư trước mặt không xa chỗ, không gian đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, một đạo bóng trắng xuất hiện ở nơi ấy!

Bóng trắng bên trong, là một nữ tử, đáng tiếc xem không rõ ràng dung mạo, bất quá, lại có thể xem rõ ràng tư thái, lấy dáng vẻ kia đến xem, này nữ dung nhan, tuyệt đối nghiêng nước nghiêng thành .

"Bạch Đế thành, Bạch Đế Nữ Hoàng!"

Lão giả trầm giọng nói, " không nghĩ tới các hạ cũng tới!" Thanh âm bên trong, tràn đầy ngưng trọng cùng với kiêng kỵ!

"Các hạ cũng là vì cái kia ba cái Thần khí mà đến ?" Cái kia Linh Hư đột nhiên nói .

Bạch Đế Nữ Hoàng đạm thanh nói: "Không thể được sao ?"

"Đó là ta Thủy Nguyên Tộc vật!" Linh Hư trầm giọng nói .

"Như ở trong tay ta, chúng nó chính là của ta !" Bạch Đế Nữ Hoàng đạo.

Linh Hư sầm mặt lại, rfqqI "Các hạ có ý tứ ?"

Bạch Đế Nữ Hoàng đột nhiên xoay người, "Ngươi không đủ tư cách nói chuyện cùng ta, cút nhanh lên!"

Xuy!

Cái kia Linh Hư bên người không gian đột nhiên tét ra, cường đại lực lượng không ngừng chấn động không gian bốn phía!

"Muốn động thủ ?"

Bạch Đế Nữ Hoàng châm chọc nói: "Linh Hư, xem ra, đột phá đến Đạo Chân Cảnh để cho ngươi rất tự tin a . Bổn hoàng nói cho ngươi biết, nay ngày ngươi dám hướng phía trước đạp một bước, bổn hoàng liền giết ngươi, để cho ngươi Thủy Nguyên Tộc thiếu một vị đạo chân cường giả ."

Cái kia Linh Hư trầm mặc mấy hơi thở, sau đó nói: "Sao dám đối với các hạ xuất thủ, các hạ tự liền, tại hạ cáo từ!"

Nói xong, Linh Hư xoay người rời đi .

Nhưng mà, hắn vừa mới chuyển thân, hai cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên bao phủ ở hắn .

Thiên Tú cùng cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng khí tức!

Linh Hư ngừng lại, khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí . Do dự khoảng khắc, hắn chung quy vẫn là không có dám ly khai!

Cái này lúc, cách đó không xa cái kia Bạch Đế Nữ Hoàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không, nhẹ giọng nói: "Đây chính là trước đây cái kia vô địch hậu thế Hư Linh nữ sao!"

"Chính là này nữ!" Một bên, cái kia Vũ Lê đạo.

Bạch Đế Nữ Hoàng nhìn hồi lâu, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Không hổ là Hư Linh nữ, danh bất hư truyền, không uổng công ta đích thân đến, đáng tiếc, không phải thời kỳ tột cùng Hư Linh nữ, đáng tiếc!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp hóa thành một đạo Bạch Quang tiêu tán ngay tại chỗ .

"Không nghĩ tới này nữ cũng dính vào!" Vũ Lê nhẹ giọng nói .

"Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ, Khai Thiên Phủ, ai không muốn muốn ?" Linh Hư nói, " bất quá, này nữ lần này tới mục đích thực sự, sợ không chỉ là làm cho này ba cái Thần Vật ."

Vũ Lê cười nói: "Nàng chắc là đến xem cái kia Hư Linh nữ . Cũng bình thường, chúng ta cái này vị Bạch Đế Nữ Hoàng là chúng ta bên kia khó gặp siêu cấp thiên tài, thực lực, ở nữ tính bên trong, cơ bản không có người có thể cùng nàng đối kháng, hiện tại Hư Linh nữ trọng hiện, nàng tự nhiên sẽ đến xem, đáng tiếc là, Hư Linh nữ cũng không phải là trạng thái tột cùng!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Linh Hư, "Linh Hư, ngươi Thủy Nguyên Tộc muốn nuốt một mình cái kia ba cái Thần Vật, sợ là không thể nào hắc hắc "

Linh Hư đạm thanh nói: "Ai chết vào tay ai còn không biết, lại xem đi!"

Vũ Lê cười nói: "Vậy xem đi . Cái kia Dương Diệp bây giờ nghĩ lại phải đến chúng ta bên kia, ta liền cáo từ trước ."

Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân chỉ còn Linh Hư, còn có cái kia ở hư không chiến trường bên trong đại chiến Hư Linh nữ cùng với Bất Tử Tộc tộc trưởng!

....

Đường hầm vận chuyển bên trong, đoàn người điên cuồng hướng xa chỗ phần cuối chạy đi .

Đám người kia, chính là Viên Lão đám người!

Không biết quá bao lâu, Viên Lão đột nhiên nói: "Chư vị, chúng ta đã đến!"

Thanh âm rơi xuống, mọi người ngẩng đầu nhìn lại , bên kia phần cuối, có một đen nhánh vòng xoáy, rất nhanh, mọi người tiến nhập cái kia vòng xoáy bên trong .

Nửa khắc đồng hồ về sau, mọi người ly khai cái kia đường hầm vận chuyển, xuất hiện ở một mảnh bình nguyên chi lên, tại hắn nhóm thân sau phía sau, là một cái to lớn hắc sắc vòng xoáy!

Rơi xuống đất chi về sau, mọi người khuôn mặt trên(lên) không có chút nào vui sướng . Bởi vì ở trước mặt mọi người, có một gã cầm quải lão giả cùng với năm tên hắc bào nhân!

Nhìn thấy những thứ này người, Viên Lão khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống .

Cái này lúc, cái kia cầm quải lão giả đột nhiên nói: "Chư vị tới tự Đại Thiên vũ trụ ?"

Viên Lão gật đầu, "Đúng!"

Cầm quải lão giả nói: "Theo tin tức ta lấy được, hai nhóm người tới chỗ này, một nhóm là Bất Tử Tộc người, một nhóm khác là Dương Diệp thân bằng hảo hữu . Bất Tử Tộc tộc nhân đã ly khai, mà chư vị phải là Dương Diệp đám kia thân bằng hảo hữu ."

Dương Diệp!

Viên Lão đám người chân mày tức thì nhíu lại, những thứ này người dĩ nhiên biết Dương Diệp ?

Cái này lúc, cái kia cầm quải lão giả đột nhiên đi về phía trước một bước, "Đáng tiếc, Dương Diệp không có từ bên này tới. Chẳng qua không có quan hệ, có chư vị ở, hắn sẽ đến ta Vũ Tông tìm chư vị. Ta đã truyền lệnh xuống, trong vòng một tháng, Dương Diệp nếu như không đến ta Vũ Tông, ta Vũ Tông sẽ cắt hạ đám người các hạ bên trong nhất đầu người giắt Vũ Tông tông môn cửa chỗ, thẳng đến hắn tới mới thôi . Đương nhiên, trong khoảng thời gian này, chư vị là an toàn ."

Viên Lão quay đầu nhìn về phía Thiên Nữ chúng nữ, "Các ngươi đi trước!"

Nói xong, bên ngoài đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, không xa chỗ cái kia cầm quải lão giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Chuyển chớp mắt .

Thình thịch!

Viên Lão không có dấu hiệu nào trực tiếp bay ra ngoài!

Đạo Chân Cảnh cường giả!

Thiên Nữ chúng nữ khuôn mặt sắc tức thì thay đổi, các nàng không nghĩ tới, cái này cái gì Vũ Tông dĩ nhiên phái một gã Đạo Chân Cảnh cường giả qua đây!

Cái kia cầm quải lão giả nhìn Thiên Nữ đám người liếc mắt, nhưng sau tay phải hướng phía trước đè một cái, trong sát na, một cổ vô hình lực lượng trực tiếp đặt ở Thiên Nữ đám người thân lên, trong nháy mắt, Thiên Nữ đám người phảng phất bị người bộ một căn vô hình gông xiềng, căn bản không pháp nhúc nhích!

"Mang đi!"

Cầm quải lão giả phất phất tay, "Cái này Đại Thiên vũ trụ người, quá yếu một chút . Như không phải là vì cái kia ba cái Thần Vật, lão phu xem đều chẳng muốn liếc mắt nhìn!"

"Phải, Phó Tông Chủ!"

Cái kia năm tên hắc bào nhân đồng nói .

Cái kia cầm quải lão giả gật đầu, nhưng sau đang muốn ly khai, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía bên phải, "Còn có người ?"

Thanh âm rơi xuống, thân hình lóe lên, trực tiếp xuất hiện ở bên phải cân nhắc mười vạn dặm bên ngoài .

Cầm quải lão giả vừa xuống đất, ở trước mặt hắn không xa chỗ, không gian đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một gã mặc mây trường bào màu trắng người đàn ông trung niên đi ra . Ở người đàn ông trung niên trong tay, nắm một thanh kiếm!

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ánh mắt rơi vào cái kia cầm quải lão giả thân lên, " Hử ?"

Cái kia cầm quải lão giả nhàn nhạt nhìn lướt qua trung niên nam tử, sau đó nói: "Đại Thiên vũ trụ con kiến hôi!" (Cvt:Ờ)

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp vung tay phải lên, một cường đại lực lượng tức thì chấn động mà ra .

.....

Cvt: Tiêu Dao Tử chuyên xuất hiện rất hài a.

PS: Cảm tạ gần nhất ủng hộ bằng hữu! ! ! Cúc cung! Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, lý giải .

------oOo------

Chương 2256: Ta Bản Thiện Tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Này cổ lực lượng, giống như tật phong thêm Bạo Vũ, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị chấn tạo thành một cái quỷ dị cuộn sóng!

Mà ở một chưởng này vung ra về sau, cái kia cầm quải lão giả trực tiếp xoay người rời đi .

Tự tin quay đầu!

Nhưng mà ở nơi này thì từng cái

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Theo này đạo tiếng kiếm reo vang lên, cái kia cầm quải lão giả đột nhiên ngừng lại, hắn chợt xoay người, xoay người cái kia nhất chớp mắt, hắn thấy được một luồng kiếm quang .

Sau một khắc .

Hắn vừa rồi phóng thích ra cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung, cùng này đồng thời, trong mắt hắn thấy cái kia sợi kiếm quang càng ngày càng lớn, cũng càng lúc càng nhanh!

Hắn chưa từng thấy qua nhanh như vậy kiếm!

Nhanh đến hắn căn bản không pháp né tránh!

Xuy!

Cái kia sợi kiếm quang trực tiếp chui vào cầm quải lão giả trước ngực, trong nháy mắt, cái kia cầm quải lão giả cả người trực tiếp bị đánh bay đến rồi vạn trượng có hơn!

Thình thịch!

Rơi xuống đất về sau, lão giả tay phải ba tong chợt đâm trên mặt đất, trong sát na, kỳ cước hạ đại địa trong nháy mắt rạn nứt ra . Mà cường đại lực lượng cũng là làm cho lão giả ngừng lại, không có tiếp tục bị chấn địa hướng sau chợt lui!

Cầm quải lão giả nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn trước ngực, có một cực đại kiếm động, ở trong đó, còn có một luồng kiếm quang lóe lên . Chẳng qua lúc này, cái này sợi kiếm quang bị một đoàn quả cầu ánh sáng màu xanh lục cho gắt gao vây khốn .

Cái này quả cầu ánh sáng màu xanh lục, hiển nhiên không phải là phàm vật!

Cầm quải lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia người đàn ông trung niên, giờ khắc này, trong mắt hắn tràn đầy kiêng kỵ .

Sâu đậm kiêng kỵ, còn có một tia sợ hãi!

Một kiếm!

Như hắn không có món đó bảo mệnh Thần Vật, hắn vừa rồi đã bị một kiếm giết trong nháy mắt!

Ở trong thiên địa này, dĩ nhiên có người có thể một kiếm miểu sát hắn!

Mà hắn, nhưng là Đạo Chân Cảnh cường giả!

Cầm quải lão giả trong lòng rung động đã tột đỉnh!

Trong trời đất này, còn có này đẳng cấp cường giả!

Không xa chỗ, cái kia cầm kiếm người đàn ông trung niên thản nhiên nhìn liếc mắt lão giả, lão giả biến sắc, "Tại hạ Vũ Tông Phó Tông Chủ, vừa rồi có nhiều đắc tội, mong rằng các hạ thứ lỗi!"

Mang ra Vũ Tông, hiển nhiên là muốn làm cho đối phương ném chuột sợ vỡ bình .

"Vũ Tông ?"

Cái kia người đàn ông trung niên nhíu mày, "Chưa từng nghe thấy!"

Cầm quải lão giả: "...."

Chuyện này, cái kia cầm kiếm người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua lão giả trước ngực cái kia lục sắc quang đoàn, "Vật ấy, có chút ý tứ . Đáng tiếc, ngươi quá yếu . Ngươi ..."

Nói đến đây, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi, " Hử ? Có chút ý tứ!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ .

Cái kia cầm quải lão giả trong lòng buông lỏng, chẳng qua rất nhanh, hắn thần sắc cũng là có chút khó coi .

Không nhìn!

Đối phương đối với hắn trần trụi khỏa thân không nhìn . Đối phương vì sao không giết hắn, hắn thấy, đối phương là căn bản không đem hắn để trong lòng lên, giết cùng không giết, tựa như một người đạp không đạp một con kiến giống nhau, đạp cũng được, không đạp cũng có thể!

Không nhìn!

Cường giả đối với người yếu không nhìn!

Quá hồi lâu, lão giả sâu hấp một hơi, bất kể như thế nào, lúc này đây, hắn còn sống .

Cái này lúc, ở trong ngực hắn, cái kia lục sắc quang đoàn đột nhiên dần dần hư ảo, cho đến tiêu thất .

Nhìn thấy một màn này, lão giả tức thì đau lòng không thôi .

Cái kia lục sắc quang đoàn nhưng là hắn hao tốn giá rất lớn mới làm được bảo mệnh Thần Vật, nhưng mà, cứ như vậy không rồi!

Lòng đang rỉ máu!

Không chỉ có như đây, một kiếm kia, mặc dù không có giết chết hắn, nhưng là lại làm hắn bị thương nặng, cái này tổn thương, không có một hai năm, là không sửa được!

"Hồng Mông Tháp!"

Lão giả đầu bên trong đột nhiên nghĩ đến cái này Hồng Mông Tháp!

"Đồn đãi cái này Hồng Mông Tháp là chữa thương Thần Vật, nếu có vật ấy, thương thế của ta, tối đa mấy ngày liền có thể khôi phục, hơn nữa, cái kia Dương Diệp trong tay còn có Bồ Đề Thụ cùng với Hồng Hoang Khai Thiên Phủ ..."

Lão giả thấp giọng lẩm bẩm vài câu, rất nhanh, hắn thần tốc tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Thời khắc này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vẫn còn ở đường hầm vận chuyển bên trong, bất quá, mặt của hai người sắc đều có chút khó coi, đặc biệt Dương Diệp, thần sắc bên trong tràn đầy sâm lãnh sát ý! Bởi vì theo phía trước đến bây giờ, hai người bọn họ đã gặp phải nhiều cái cường giả!

Mấy cái này cường giả, đều là tới tìm hắn Dương Diệp đấy!

Không biết quá bao lâu, rốt cục, ở trước mặt hai người không xa chỗ xuất hiện một cái hắc sắc vòng xoáy .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Cẩn thận chút!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Rất nhanh, hai người tiến nhập cái kia vòng xoáy bên trong .

Khoảng chừng quá nhất khắc đồng hồ, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cảm giác hai chân rơi xuống đất, chu vi tất cả khôi phục bình tĩnh .

Hai người trợn mở con mắt, ở trước mặt hai người, đứng một gã cực lão lão giả, lão giả đầu tóc tuyết bạch, hai cái lông mi dài vô cùng, hầu như đạt được trước ngực của hắn . Mà lão giả nếp nhăn trên mặt cũng là sâu đậm, phảng phất là bị đao khắc ra!

Thương lão không gì sánh được!

Đây là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ấn tượng đầu tiên!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, "Các hạ chính là Dương Diệp đi!"

Dương Diệp không có giấu diếm, ngay sau đó gật đầu .

Lão giả khẽ gật đầu, "Lão phu Thủy Nguyên Tộc Phó Tộc Trưởng, lần này tự thân đến đây, là bởi vì ta tộc biết các hạ thực lực , người bình thường đến, chỉ biết trở thành các hạ đá mài đao, cho nên, vì không hy sinh cần thiết, lão phu tự thân đến đây ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp đạm thanh đạo.

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hai lựa chọn, đệ nhất: Chính mình giao ra cái kia ba cái Thần Vật, thứ hai, lão phu giết ngươi, tự mình tiến tới lấy!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nơi này linh khí, so với Đại Thiên vũ trụ, nồng nặc nhiều lắm . Đương nhiên, phía trước Đại Thiên vũ trụ cũng không thể so bên này kém nhiều thiếu . Còn bây giờ Đại Thiên vũ trụ, đó là hoàn toàn không có pháp cùng bên này so sánh!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nói: "Ta như giao ra cái kia ba cái Thần Vật, Thủy Nguyên Tộc sẽ thả ta hai người một con đường sống sao?"

Lão giả đạm thanh nói: "Sẽ cho hai vị lưu hạ toàn thây!"

"Vì sao ?"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Các ngươi không phải thầm nghĩ muốn cái kia ba cái Thần Vật ? Đồ đạc cho các ngươi, chúng ta mạng sống không được sao ?"

"Nực cười!"

Lão giả đạm thanh nói: "Dương Diệp, theo tin tức ta lấy được, ngươi Dương Diệp cũng là nhân vật số một, làm sao như này vô tri, như này nực cười ? Ngươi chưa nghe qua trảm thảo trừ căn ? Ta Thủy Nguyên Tộc làm việc từ trước đến nay sẽ không lưu hạ cái gì mối họa, đặc biệt ngươi cái này nhóm(chờ) có thiên phú thiên tài, ta Thủy Nguyên Tộc càng lưu xuống, để tránh khỏi ngày sau cho tộc của ta tạo thành phiền toái không cần thiết!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nói cách khác, giao cũng là chết, không giao cũng chết ?"

Lão giả nói: "Giao, chết ung dung một điểm ."

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngươi đối với mình không có tự tin ?"

Lão giả hai mắt híp lại, cái kia lão nhãn bên trong, đột nhiên xuất hiện một màn hàn quang .

Dương Diệp cười nói: "Các hạ là Đạo Chân Cảnh cường giả, thực lực so với ta hai người mạnh không chỉ một điểm 2 điểm, thế nhưng các hạ lại không trực tiếp động thủ, ngược lại làm cho tự chúng ta giao ra đây, đến, để cho ta đoán một chút, các hạ ở kiêng kỵ cái gì chứ ? Ah, chắc là cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, ta đoán có đúng không ?"

Nghe vậy, cái kia lão giả khuôn mặt sắc tức thì triệt để trầm xuống .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Không có bất kỳ bộ tộc cùng bất kỳ bên nào thế lực so với Thủy Nguyên Tộc càng hiểu hơn cái này Ma Khí đáng sợ!

Năm đó, món đó Ma Khí kém chút làm cho Thủy Nguyên Tộc tổn thương nguyên khí nặng nề! Mà hắn, liền chính mắt thấy chuyện năm đó tình . Nguyên nhân đây, đối với trước mắt Dương Diệp, hắn là tâm tồn kiêng kỵ, đương nhiên, là kiêng kỵ Dương Diệp trong cơ thể cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Như Dương Diệp không tiếc bất cứ giá nào giải phong cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, hắn thật chỉ có chạy phần!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Các hạ không cần lo lắng, ta sẽ không giải phong Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, thật, ta tuyệt đối sẽ không giải phong đấy!"

Lão giả hai mắt híp lại, "Ngươi như giải phong nó, thứ nhất chết chính là ngươi!"

"Cho nên a!"

Dương Diệp cười nói: "Ta làm sao sẽ giải phong nó đâu? Coi như ta chết, cũng sẽ không giải phong cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đấy!"

Cái kia lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Muốn làm ta sợ ? Thực sự là nực cười ."

Thanh âm rơi xuống, cái kia lão giả trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau một chưởng rơi xuống. Bàn tay ẩn chứa cường đại lực lượng trực tiếp làm cho Dương Diệp chỗ ở không gian vặn vẹo thành một cái cực độ cong độ cung!

Mà ở cái này cong độ cung bên trong, mảnh không gian kia đã tạo thành một không gian riêng biệt, phải nói là tĩnh mịch không gian!

Giờ khắc này, Dương Diệp không pháp mượn mảnh này thế giới tất cả, bao quát pháp tắc, bao quát cái này thế giới linh khí cùng với bất luận cái gì lực lượng!

Một chưởng đem Dương Diệp theo cái này thế giới tách ra!

Hóa Ngoại Tù Lung!

Đây upYrJ chính là Đạo Chân Cảnh cường giả năng lực đặc thù, có thể đem người trực tiếp theo mảnh này thế giới tách ra, tương đương với phế bỏ người này hết thảy lực lượng!

Bởi vì một người lực lượng, là mượn mảnh này thế giới, tỷ như không gian, tỷ như pháp tắc, tỷ như linh khí, tỷ như Ngũ Hành ... Thế nhưng, Đạo Chân Cảnh cường giả cũng là có cái năng lực kia sáng tạo ra một cái tĩnh mịch không gian, làm cho đối phương độc lập với cái này thế giới bên ngoài!

Đây chính là Đạo Chân Cảnh cường giả cùng Đạo Chân Cảnh lấy hạ cường giả khác biệt, cũng là Đạo Chân Cảnh cường giả đáng sợ chi chỗ!

Như Dương Diệp là một dạng Thánh Nhân giai, hắn tuyệt đối là Thập Tử Vô Sinh. Đừng nói hắn , bình thường Tổ cảnh cường giả đều không pháp phản kháng đạo chân cường giả loại năng lực này . Nhưng mà, Dương Diệp lại cùng một dạng Thánh Nhân giai cường giả bất đồng!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân đột nhiên vang lên, chuyển chớp mắt, một đạo tiếng nổ vang theo sát dựng lên, tiếp theo, cái kia lão giả trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Ngoài trăm trượng, cái kia lão giả nhìn một chút trong tay mình, ở trong tay hắn, có một đạo sâu đậm vết kiếm!

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, "Làm sao có thể ... Ngươi làm sao có thể làm được, chuyện này. .. Đây là vực, Kiếm Vực, ngươi dĩ nhiên đối với vực giống như này sâu tạo nghệ!"

Kiếm Vực!

Đạo Chân Cảnh cường giả có thể đem người tách ra cái này thế giới, nhưng mà, Dương Diệp Kiếm Vực đồng dạng có thể, duy nhất khác biệt chính là, Đạo Chân Cảnh cường giả tách rời là một loại hạn chế, mà Dương Diệp tách rời, là một loại siêu thoát! Là một loại bao trùm!

Hắn, tự thành nhất vực, một cái thuộc về hắn vực! Cho nên, hắn hoàn toàn không chịu Đạo Chân Cảnh cường giả loại này năng lực đặc thù áp chế!

Đây cũng chính là hắn trước đây vì sao có thể ba kiếm chém giết Tiểu Lâu duyên cớ vì thế!

Đương nhiên, chủ yếu nhất nguyên nhân là hắn trước đây thiêu đốt Tổ cảnh sát ý cùng Tổ cảnh kiếm ý!

Không xa chỗ, cái kia lão giả trong mắt kinh ngạc biến thành sát ý, "Tốt ngươi một cái Dương Diệp, dĩ nhiên sở hữu như năng lực này, xem ra, càng thêm không thể để ngươi sống nữa!"

Dứt lời, bên ngoài phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

Đối diện, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta Bản Thiện tốt, không biết làm sao thế giới buộc ta điên cuồng . Giết! Lão Tử muốn giết hắn cái đỉnh phong bất bại, Lão Tử muốn giết hắn cái máu chảy thành sông!"

...

PS: Gặp được Phong Hỏa, gặp được Thần Cơ ... Gặp được Hỏa Tinh ... Đều là xem những người này thư lớn lên hắc hắc đều là đại thần, hợp cái chiếu sẽ không dám ở đi quấy rối người ta hắc hắc có chút thẹn thùng! !

------oOo------

Chương 2257: Thần Bí Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết!

Giết hết thế gian tất cả chuyện bất bình!

Đây chính là Dương Diệp đạo!

Mà hắn đạo, liền một chữ: Giết!

Lão giả kia tốc độ cực nhanh, nhanh đến đã không thể dùng tốc độ để hình dung hắn, Dương Diệp căn bản là còn không có làm sao phản ứng kịp, lão giả chính là đã tới trước mặt của hắn . Ngay sau đó, Dương Diệp cảm giác một tòa Đại Sơn hướng hắn áp qua đây!

Thình thịch!

Dương Diệp còn chưa xuất thủ, cả người chính là trực tiếp bị cái kia cỗ cường đại uy áp chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà cái kia cỗ uy áp tắc thì như ròi trong xương một dạng thật chặc đè nặng .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Giữa sân đột nhiên vang lên từng đạo làm người ta da đầu tê dại Tê Liệt tiếng!

Đó là Dương Diệp chân hạ không gian bị tê liệt thanh âm!

Đột nhiên, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Kiếm ra!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo chợt vang lên!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt, theo một đạo kiếm quang Nhất Trảm mà rơi, cái kia cỗ cường đại uy áp trong nháy mắt bị Tê Liệt ra một cái cự đại chỗ rách .

Nhưng mà, một tay cũng là đột nhiên khắc ở Dương Diệp trước ngực!

Thình thịch!

Trong nhấp nháy, Dương Diệp người đã trải qua xuất hiện ở vạn trượng có hơn, thân thể bán cung, lấy kiếm chống đỡ thân .

Ở Dương Diệp trước ngực, có một đạo cực kỳ thấy được tay ấn .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía mình trước ngực .

Xoạt xoạt!

Một đạo thanh thúy thanh đột nhiên vang lên, ngay sau đó, tại hắn quanh thân, vô số khối giáp mảnh nhỏ bóc ra!

Hồng Mông giáp!

Hồng Mông giáp triệt để báo hỏng!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại . Đạo Chân Cảnh cường giả, đây chính là Đạo Chân Cảnh cường giả đáng sợ chi chỗ! Vẻn vẹn một chưởng, liền trực tiếp làm cho hắn Hồng Mông giáp báo hỏng!

Tiểu Lâu!

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi Tiểu Lâu . Không thể không nói, trước đây hắn có thể đủ ba kiếm chém rớt Tiểu Lâu, có chút nghiêu may mắn . Mà giờ khắc này, hắn đã không có sát ý cùng kiếm ý, hắn hiện tại, chỉ còn Kiếm Vực, mà muốn chỉ bằng vào dựa vào Kiếm Vực chém giết trước mắt cái này vị Đạo Chân Cảnh cường giả, khó, quá khó khăn!

"Thần Giáp!"

Không xa chỗ, cái kia lão giả đột nhiên nói: "Tốt Bảo Giáp, lại có thể ngạnh kháng lão phu một chưởng! Cũng không biết ngươi có hay không kiện thứ hai!"

Dứt lời .

Xuy!

Lão giả cả người trực tiếp hóa thành một đạo hư tuyến tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở nơi này lúc, một thanh trường thương đột nhiên xuất hiện ở cái kia đạo hư tuyến chính phía trước, thương nhọn chi chỗ, hỏa quang văng khắp nơi .

An Nam Tĩnh xuất thủ!

Trường thương mới vừa xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, một con già nua tay chính là đột nhiên chỉa vào thanh trường thương kia thương nhọn lên. Trong sát na, cái kia đạo hỏa quang trong nháy mắt bị này đạo Chưởng Ấn chấn động diệt, cùng này đồng thời, trường thương kịch liệt run lên, bay ngược mà quay về!

Trường thương chi về sau, An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, đột nhiên, nàng chân trái nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trong nháy mắt lăng khoảng không bốc lên, ngay sau đó, nàng chân phải chợt hướng phía trước chính là đá một cái, một cước này, trực tiếp đá vào vậy cũng phi mà quay về trường thương chi lên.

Thình thịch!

Chuôi này trường thương trong nháy mắt như tên rời cung, bạo xạ mà ra!

Xuy!

Trường thương qua, không gian trực tiếp bị chấn địa giống như nước gợn sóng, không ngừng phập phồng .

Trong chớp mắt, chuôi này trường thương đã tới lão giả trước mặt, nhưng mà, lão giả khóe miệng cũng là nổi lên một cái cười nhạt, hắn thân thể hơi hơi nghiêng, trực tiếp tránh thoát một thương này!

Thương tốc độ với hắn mà nói, không đủ nhanh, phải nói có điểm chậm!

Mà đang ở cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu hắn .

Lão giả thần tốc ngẩng đầu, kiếm đã mất xuống, nhưng mà, cái này một kiếm lại trực tiếp rơi khoảng không .

Thình thịch!

Giữa sân, lưỡng đạo muộn hưởng tiếng đột nhiên vang lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

Cái này hai đạo nhân ảnh, chính là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Hai người mới vừa dừng lại một cái, gọi rơi xuống đất trong nháy mắt đó, hai người đất đai dưới chân đột nhiên đổ nát!

Cùng này đồng thời, ở hai người khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra!

Hai người mặt đất, cái kia lão giả khóe miệng hơi cuộn lên, lộ ra một cái nụ cười dữ tợn, sau một khắc, tay phải hắn chậm rãi vươn, lòng bàn tay hướng lên, ngũ chỉ co rút lại, trong sát na, phương viên mấy vạn dặm không gian đột nhiên nhăn nhó!

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Bên trong phương viên mấy vạn dặm không gian giống như một cái cối xay thịt, một cường đại lực lượng không ngừng nát bấy người trong sân tất cả, mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh càng là đứng mũi chịu sào .

Làm cái kia cỗ lực lượng xuất hiện lúc, hai người tức thì cảm giác thân thể như bị mấy vạn thất Liệt Mã ở lôi kéo gHGtq một dạng, một Tê Liệt cảm giác trong nháy mắt tập kích lần toàn thân bọn họ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng vận chuyển, hai tay hắn nắm thật chặc kiếm trong tay, chuyển chớp mắt, hắn ngũ quan trực tiếp nhăn nhó, đột nhiên, hắn hai mắt chợt mở, ngay sau đó, hắn hai tay nắm kiếm Nhất Trảm mà hạ!

Kiếm Vực!

Kiếm rơi .

Ầm!

Không xa chỗ, cái kia lão giả cả người trực tiếp bị cái này một kiếm rung động đến vạn trượng có hơn .

Giữa sân không gian trong nháy mắt khôi phục bình tĩnh!

Lão giả nhìn một chút chính mình tay, hắn toàn bộ tay phải đã triệt để rạn nứt ra, vô số tiên huyết không ngừng tự cánh tay bên trong tràn ra, cái tay này, đã biến thành Huyết Thủ .

Trầm mặc nhất chớp mắt, lão giả ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã không thấy .

Lão giả trong mắt hiện lên một vẻ dữ tợn, "Muốn chạy trốn ? Thực sự là nực cười!"

Dứt lời, giữa sân không gian đột nhiên run lên, lão giả người đã trải qua không thấy .

...

Cân nhắc mười vạn dặm bên ngoài .

Một thanh kiếm lăng không huyền phù, kiếm chi lên, là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh .

Kiếm cực nhanh, thường nhân mắt thường căn bản nhìn không thấy!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khuôn mặt sắc vô cùng thương bạch .

Đánh không lại!

Theo mới vừa giao thủ bên trong, Dương Diệp biết, Đạo Chân Cảnh cường giả còn chưa phải là hắn cùng với An Nam Tĩnh có thể chống lại! Trừ phi hắn ở tới một lần thiêu ý, hơn nữa, còn là phải cần dựa vào âm tài được. Trước đây chém giết Tiểu Lâu, như không phải dựa vào âm, muốn chém giết cái kia Tiểu Lâu, cũng là căn bản không thể sự tình!

Đạo Chân Cảnh cường giả, so với hắn nghĩ mạnh hơn rất nhiều!

Đột nhiên, kiếm quang dừng .

Kiếm lên, Dương Diệp hai mắt híp lại, kiếm trong tay chậm rãi run rẩy động . Bởi vì tại hắn đối diện không xa chỗ, đứng một gã lão giả!

Chính là phía trước tên kia lão giả!

Lão giả lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "So với tốc độ ? Ngươi thực sự là vô tri rất!"

Thanh âm rơi xuống, chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một lực lượng đột nhiên chấn động mà ra, cường đại lực lượng giống như biển gầm một dạng, mang theo người thao thiên uy áp hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nghiền ép đi .

Lão giả đối diện, An Nam Tĩnh đột nhiên nắm Phần Thiên Chi Nộ hướng trước mặt chợt ném một cái .

Xuy!

Trường thương giống như một cái hỏa diễm Cự Long bạo xạ mà ra .

Phần Thiên!

Cường đại hỏa diễm trực tiếp làm cho toàn bộ phía chân trời huyết hồng một mảnh, giờ khắc này, toàn bộ thiên địa phảng phất bị cháy hỏng một dạng, kinh người không gì sánh được!

Nhưng mà so sánh với cái kia lão giả thả ra cái kia cỗ lực lượng, An Nam Tĩnh này cổ lực lượng bất kể là ở uy áp trên(lên) hay là tức thế trên đều yếu đi rất nhiều, hai cổ vừa mới tiếp xúc, An Nam Tĩnh này cổ lực lượng còn không có chống nửa hơi liền toàn diện tan vỡ!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang hạ xuống từ trên trời!

Ầm!

Đạo kiếm quang này trực tiếp đem cái kia cỗ lực lượng Tê Liệt ra một đạo cự đại chỗ rách, nhưng mà, một con già nua tay đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt!

Cái tay này nhẹ nhàng đảo qua .

Ầm!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài ! Bất quá, vẫn chưa cho Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tạo thành cái gì thực chất tính thương tổn!

Lão giả nhìn phía xa An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, bên trong tròng mắt, một tia ngưng trọng chợt lóe lên!

Khiếp sợ!

Lúc này, trái tim của ông lão trung là khiếp sợ không gì sánh nổi. Trước mắt hai người này bất quá là Thánh Nhân giai đỉnh phong, liền Tổ cảnh đều không phải là, thế nhưng, lại có thể ở trước mặt hắn chống lâu như vậy, đồng thời tùy thời làm ra phản kích!

Cái này hắn thấy, hoàn toàn là không thể sự tình . Thế nhưng, sự thực chính là như vậy!

Phần này thiên phú, so với Thủy Nguyên Tộc kiệt xuất nhất thiên tài, không kém chút nào!

Đáng sợ nhất là, cái này Dương Diệp thân trên(lên) còn có ba cái

Thần khí!

Hai người này phải chết!

Lão giả trong đầu hiện lên cái ý niệm này! Làm đại tộc, hắn rất tinh tường một cái đạo lý, nếu như cùng loại này thiên tài là địch, như vậy nhất định tại loại này thiên tài chưa trưởng thành thì liền giết rơi!

Còn cầu hoà ?

Hắn căn bản không có nghĩ tới, cầu hoà liền ý nghĩa buông tha cái kia ba cái Thần khí, cái này Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mặc dù có thiên phú, thế nhưng, còn không có khủng bố đến làm cho hắn Thủy Nguyên Tộc cầu hoà tình trạng . Bất quá, hắn giờ phút này xem như là minh bạch vì sao tộc trưởng hội tự thân phái hắn đến rồi!

Như phái còn lại người đến, chính là cho hai người này đưa đồ ăn đấy!

Thu hồi tâm tư, lão giả nhìn về phía xa xa Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, trong mắt sát ý càng phát sâm lạnh .

Không có bất kỳ dư thừa lời nói nhảm, lão giả đột nhiên thả người nhảy, đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đỉnh đầu xuất hiện một con Kình Thiên bàn tay khổng lồ, cái tay này trực tiếp bao trùm toàn bộ phía chân trời!

Sau một khắc, cái tay này trực tiếp rơi xuống!

Ầm!

Trong nháy mắt, phảng phất trời sập . Một cường đại uy áp nhanh rớt mà xuống, phía dưới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khuôn mặt sắc trong nháy mắt thì trở nên!

Đỡ không được thì phải chết!

Đây là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong đầu thứ nhất cách nghĩ!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, một áng lửa cùng kiếm quang phóng lên cao .

Rầm rầm!

Trong thiên địa đột nhiên vang lên lưỡng đạo nổ vang rung trời âm thanh, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, vô số không gian trong nháy mắt Yên Diệt!

Cùng này đồng thời, hai đạo nhân ảnh đột nhiên tự phía chân trời nhanh rớt mà xuống, nhưng sau chui vào cái kia mặt đất bên trong .

"Chết đi!"

Cái này lúc, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tự cái kia hư không bên trong vang lên, ngay sau đó, lại là một con bàn tay khổng lồ tự trong đó ló ra, nhưng sau trực tiếp chui vào phía dưới mặt đất bên trong .

Ầm!

Phía dưới trực tiếp xuất hiện một vài vạn dặm cự đại vực sâu!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này vực sâu bên trong vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang trực tiếp xông xuất hiện . Nhưng mà, mới vừa ra tới, liền trực tiếp bị một lực lượng chấn vỡ, ngay sau đó, một đạo kinh khủng lực lượng đột nhiên rơi xuống!

Ầm!

Dưới nền đất sâu chỗ, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, phương viên mấy trăm ngàn dặm mặt đất trong nháy mắt điên cuồng sụp xuống!

Chân chính sơn băng địa liệt!

Giữa không trung, cái kia lão giả khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Nên kết thúc!"

Dứt lời, bên ngoài liền muốn ra tay, nhưng mà ở nơi này lúc, một đạo Bạch Quang đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, cái kia đạo Bạch Quang trực tiếp chui vào dưới nền đất!

Lão giả khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, "Làm càn!"

Bên ngoài đi thẳng tới cái kia dưới nền đất sâu chỗ, mà lúc, một cường đại lực lượng đột nhiên tự phía dưới vọt ra .

Ầm!

Trong nháy mắt, cái kia lão giả trực tiếp bị chấn động trở về tại chỗ!

Thế nhưng rất nhanh, lão giả lại vọt xuống, ở cái kia dưới nền đất sâu chỗ, lại truyền tới mấy đạo tiếng nổ vang, hiển nhiên là Dương Diệp hai người đang cùng cái kia đạo Bạch Quang giao chiến . Lão giả trong lòng cả kinh, tốc độ nhanh hơn, đi tới cái kia dưới nền đất, mà giờ khắc này, Dương Diệp cùng cái kia đạo Bạch Quang đã không thấy!

Giữa sân chỉ nằm một nữ tử!

Chính là cái kia An Nam Tĩnh!

Lúc này, An Nam Tĩnh khóe miệng mang huyết, người đã trải qua triệt để trọng thương hôn mê!

Lão giả khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, "Rốt cuộc là ai!"

Một lát sau, lão giả ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, "Hừ, có ngươi ở đây, ta cũng không tin cái kia Dương Diệp không đến!"

Dứt lời, bên ngoài vung tay phải lên, trực tiếp cùng An Nam Tĩnh tiêu thất ngay tại chỗ!

PS: Sắp kết thúc rồi, đến thì sở thiếu đổi mới, ta đây hội bù lại! !
Cảm tạ mọi người mấy ngày này bao dung cùng lý giải! ! ! !

------oOo------

Chương 2258: Lấy giết đến chứng đạo Vấn Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, hắn vừa muốn ngồi xuống, phần bụng lại truyền tới một hồi quặn đau!

" Hử ?"

Dương Diệp cố nén bụng đau nhức, liền muốn ngồi dậy, nhưng mà, hắn giờ phút này cũng là kinh hãi phát hiện, hai tay của mình dĩ nhiên không pháp nhúc nhích!

Không chỉ có hai tay, hai chân cũng không pháp nhúc nhích!

Quá hồi lâu, Dương Diệp làm rõ ràng hắn bây giờ tình trạng .

Hắn giờ phút này hiện tại thân chỗ một gian mờ tối mật thất, mà hai tay hai chân hắn đang bị mấy cây to bằng cánh tay xích sắt gắt gao quấn vòng quanh, xích sắt một chỗ khác tắc thì là dưới nền đất .

Ngoại trừ này bên ngoài, ở bụng của hắn chỗ, cắm một thanh dao găm!

Chỉ cần hắn vận dụng Huyền Khí, chuôi này dao găm sẽ khuấy động đứng lên . Mà chuôi dao găm nếu là ở tiến nhập cái đo đếm tấc, cũng đủ để muốn mạng của hắn!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Ở trong đầu hắn, hồi tưởng trước đây phát sinh tất cả!

Đương thời, hắn cùng với An Nam Tĩnh đang ở đối phó cái kia Thủy Nguyên Tộc lão giả, tuy là lão giả thực lực toàn diện áp chế hắn cùng An Nam Tĩnh, thế nhưng, hai người bọn họ vẫn có thể miễn cưỡng chống . Mà đang khi hắn nhóm tiến nhập lòng đất cái kia nhất chớp mắt, một đạo Bạch Quang đột nhiên xuất hiện ở hắn cùng với An Nam Tĩnh trước mặt, này đạo Bạch Quang đánh lén hắn cùng với An Nam Tĩnh!

Này đạo Bạch Quang thêm trên(lên) cái kia Thủy Nguyên Tộc lão giả, chính là hai gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Trong nháy mắt bên trong, bọn họ tương đương với bị hai gã Đạo Chân Cảnh cường giả liên thủ một kích . Khi đó, hắn cùng với An Nam Tĩnh đã là nỏ mạnh hết đà, căn bản không pháp ngăn cản . Ở nhưng về sau, hắn liền xuất hiện ở nơi đây!

"Thức dậy!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên . Ngay sau đó, một đạo Bạch Quang xuất hiện ở cái này mờ tối mật thất bên trong .

Dương Diệp mở mắt nhìn lại, ở cái kia không xa chỗ, đứng một gã nữ tử váy trắng .

"Nàng đâu?" Dương Diệp hỏi .

"Ở Thủy Nguyên Tộc trong tay!" Nữ tử váy trắng đạo.

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc tức thì buông lỏng, nắm chặc hai tay cũng là chậm rãi lỏng rồi rời ra . Không chỉ có như đây, nguyên bản trong mắt hắn huyết quang cũng dần dần bình tức xuống phía dưới .

An Nam Tĩnh còn sống!

Hắn sợ nhất là An Nam Tĩnh chết!

"Đây là chỗ nào ?" Dương Diệp lại hỏi .

"Bạch Đế thành!" Cô gái nói .

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Chưa từng nghe thấy!"

Nữ tử chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt, lúc này, Dương Diệp nhìn thấy nữ tử dung nhan . Nữ tử vóc người cực kỳ cao gầy, dung nhan tuyệt thế, có thể nói, không thua hắn đã gặp bất luận cái gì một nữ tử . Chỉ là cô gái này thân trên(lên) mang theo một thiên nhiên ngạo khí, thì dường như ở trong mắt nàng, tất cả đều là con kiến hôi một dạng, cái này làm cho cực kỳ khó chịu .

Nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp phần bụng chỗ, "Ta phá khai rồi bụng của ngươi, cũng là phát hiện, cái kia Hồng Mông Tháp đã cùng ngươi hòa làm một thể, nếu muốn mạnh mẽ bắt lấy, chính là hủy diệt vật kia . Cho nên, phải là ngươi tự thân giao ra đây ."

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng bấm tay một điểm, ở Dương Diệp bụng chuôi này dao găm bay thẳng đến di chuyển về phía trước tấc hơn .

Trong nháy mắt, Dương Diệp phần bụng truyền đến một hồi tê tâm liệt phế quặn đau cảm giác. Nhưng mà, Dương Diệp cũng là diện vô biểu tình!

Một lát sau, nữ tử ngừng lại, "Muốn chết ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Muốn sống!"

Nữ tử đạm thanh nói: "Nhưng là ta nhìn ngươi muốn chết!"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ta hiện tại nếu như giao ra cái này vài món Thần Vật, ta lập tức sẽ chết, không phải sao?"

"Không giao, chết hội rất thống khổ . Giao, chết ung dung chút!" Cô gái nói .

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Ngươi xem ta giống như sợ thống khổ người ?"

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Có cái yêu cầu ."

"Yêu cầu ?"

Nữ tử khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Ngươi còn muốn đề yêu cầu ?"

Dương Diệp nói: "Cái kia động thủ đi!"

Dứt lời, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nữ tử xoay người, "Ở ta Bạch Đế thành, có nhất chỗ Cực Âm Chi Địa, nơi ấy, là ta Bạch Đế thành cấm địa một trong, trong đó, trải rộng oán linh, những thứ này oán linh, đã từng đều là chết thảm người, bọn họ, phi thường hy vọng có người có thể báo thù cho bọn họ ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên xoay người lần nữa, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Những thứ này oán linh, đều có một đoạn thê thảm từng trải, ta sẽ để cho ngươi cảm thụ một cái kinh nghiệm của bọn họ, cái loại cảm giác này, khẳng định rất kỳ diệu . Đúng, quên nói cho ngươi biết, đã từng có phân nửa bước Đạo Chân Cảnh cường giả ở cái kia đối đãi quá, ngươi cũng biết hắn nhất sau như thế nào sao? Không đến nửa canh giờ, hắn tự sát . Chúc ngươi nhiều may mắn!"

Dứt lời, bên ngoài trực tiếp cùng Dương Diệp biến mất .

...

Đây là một mảnh âm u nơi, thiên không chi lên, mây đen rậm rạp, không có một tia ánh mặt trời, bốn phía, âm phong trận trận, băng lãnh đến xương .

Đột nhiên, một đạo Bạch Quang xuất hiện ở mảnh này thế giới bên trong .

Thình thịch!

Ở cái kia đạo Bạch Quang trước người, nằm một người đàn ông, tên nam tử này, chính là Dương Diệp!

Tới chỗ này, Dương Diệp chân mày trong nháy mắt nhíu lại .

Hắn cảm giác có vô số đôi con mắt ở nhìn hắn chằm chằm!

Nữ tử váy trắng nhìn lướt qua bốn phía, ở nơi này lúc, một tấm dữ tợn nữ khuôn mặt đột nhiên xuất hiện ở cái kia nữ tử váy trắng trước mặt .

Nữ tử váy trắng giơ tay lên chính là một chưởng .

Ầm!

Giữa sân không gian kịch liệt chấn động, ngay sau đó, tấm kia dữ tợn nữ khuôn mặt xuất hiện ở mấy trăm trượng có hơn .

Xa chỗ, tấm kia nữ khuôn mặt cười gằn nói: "Đường đường Bạch Đế thành Nữ Hoàng đại giá quang lâm, thật là khiến ta đây tiểu địa phương vẻ vang cho kẻ hèn này a!"

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua tấm kia nữ khuôn mặt, đạm thanh nói: "Quỷ Tu La, nhiều ngày không cách nhìn, thực lực trường tiến không thiếu . Chúc mừng!"

Quỷ Tu La cười lạnh cười, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào nữ tử váy trắng trước người Dương Diệp thân lên, "Ai u, Bạch Chỉ Tiên, lúc nào tìm một cái Tiểu Tình Lang rồi hả?"

Tên gọi là Bạch Chỉ Tiên nữ tử váy trắng thần sắc lạnh xuống, mà lúc, cái kia Quỷ Tu La lại nói: "Tấm tắc, không nghĩ tới ngươi Bạch Chỉ Tiên thưởng thức kém như vậy, tìm một cái như vậy muốn dung mạo không có dung mạo, muốn thực lực không có thực lực phế vật ."

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Chỉ có phế vật, mới hội chuyển miệng lưỡi ."

Ầm!

Cái này lúc, một thanh hư ảo trường mâu đột nhiên hướng cái kia Bạch Chỉ Tiên điện xạ mà tới. Bạch Chỉ Tiên vung tay phải lên, chuôi này trường mâu trực tiếp vỡ vụn ra . Xa chỗ, cái kia Quỷ Tu La lại muốn xuất thủ, mà lúc, cái kia Bạch Chỉ Tiên cũng là thân hình lóe lên, thối lui đến nghìn trượng có hơn . Ngay sau đó, nàng bấm tay một điểm, một viên hạt châu màu đen rơi vào cái kia Quỷ Tu La trước mặt .

Không xa chỗ, cái kia Quỷ Tu La chân mày cau lại, "Quỷ khí châu!" Nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Bạch Chỉ Tiên, ngươi muốn giở trò quỷ gì!"

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Mượn ngươi nơi đây oán linh dùng một lát!"

Quỷ Tu La hai mắt híp lại, "Cứ như vậy ?"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Cứ như vậy!"

Quỷ Tu La nhìn Bạch Chỉ Tiên hồi lâu, nhất về sau, nàng mở miệng hút một cái, viên kia quỷ khí châu trực tiếp bị nàng hút vào vào trong miệng, ngay sau đó, giữa sân đột nhiên xuất hiện một tà ác âm phong, vô số điểm đen đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Oán linh!

Dương Diệp cảm nhận được vô số oán linh!

Đối với oán linh, hắn cũng không xa lạ, hắn đã từng liền hấp thu quá loại này oán linh, chỉ bất quá lúc này đây hắn cảm nhận được những thứ này oán linh đặc biệt cường đại, cái kia oán niệm, cho dù là hắn đều cảm giác có chút tâm kinh sợ!

Hắn đã từng nhưng là Tổ cảnh sát ý!

Liền hắn đều cảm giác có chút tâm kinh sợ, có thể tưởng tượng được, những thứ này oán linh là khủng bố đến mức nào .

Cái này lúc, cái kia Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp trước mặt, "Hảo hảo hưởng thụ một chút, để cho ta nhìn, ngươi đến cùng cứng bao nhiêu khí!"

Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình lóe lên, thối lui đến mấy ngàn trượng bên ngoài .

Khi nàng ly khai chi về sau, chu vi những thứ kia oán linh tức thì toàn bộ xông về Dương Diệp . Rất nhanh, một cái oán linh trực tiếp chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Ầm!

Trong sát na, một hắc khí tự Dương Diệp giữa chân mày chấn động mà ra, Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt trợn tròn đứng lên . Bên trong tròng mắt, hắc khí lượn lờ!

Dương Diệp trong đầu .

Một tòa phủ đệ bên trong, to lớn bên trong phủ đệ, thây phơi khắp nơi, tiên huyết chất đống có chừng một tay cao, vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt bốn chỗ trôi, mùi máu tươi nồng nặc nhường không thể thở nổi .

Người chết!

Trải rộng người chết!

Mỗi người chết pháp đều cực kỳ tàn, đều là bị người phế bỏ tứ chi, nhưng sau lăng trì mà chết!

Cho dù là hắn Dương Diệp, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy tàn nhẫn như vậy thủ pháp .

Rất nhanh, Dương Diệp trong đầu xuất hiện một màn tràng cảnh, những thứ này người bị giết tràng cảnh, mỗi người bị giết lúc cái loại này bất đắc dĩ, thống khổ, cùng với thê thảm, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được . Những thứ này người lâm chung cảm xúc, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Giờ khắc này, hắn chính là chỗ này những người này!

Thảm!

Vô cùng thê thảm!

Một tên tiếp theo một tên, cứ như vậy, vô số oán linh đã từng bi thảm thời khắc toàn bộ đều tiến vào Dương Diệp trong đầu .

Loại này trùng kích, nếu như là bình thường người, tuyệt đối sẽ nổi điên!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không phải người bình thường!

Thảm ?

Hắn Dương Diệp cả đời này lại làm sao không thảm ? Hắn Dương Diệp trải qua sự tình, theo trình độ nào đó đi lên nói, cũng không so với cái này chút oán linh thật nhiều thiếu . Lại người, hắn Dương Diệp nhưng là có một viên Sát Lục Chi Tâm .

Người như thế gian thảm kịch, sẽ chỉ làm hắn Sát Lục Chi Tâm càng thêm ngưng thật, càng thêm Sát Lục!

Không biết quá bao lâu, không xa chỗ, cái kia Bạch Chỉ Tiên chân mày dần dần nhíu lại . Bởi vì ... này cùng với nàng nghĩ không giống với , người bình thường bị những thứ này oán linh trùng kích, đó là cực kỳ thống khổ, nhưng mà, trước mắt cái này Dương Diệp tựa hồ không có một chút thống khổ dáng vẻ!

Rất không bình thường!

Bất quá, nàng cũng không có ngăn cản, mà là tuyển trạch tiếp tục xem tiếp!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, lúc này, Dương Diệp chu vi đã bị oán linh bao phủ . Những thứ này oán linh giống như điên hướng Dương Diệp phóng đi .

Trong sân oán linh, có chừng hơn mấy chục vạn, từng cái oán linh, đều có thê thảm từng trải, mà Dương Diệp, đã trải qua hết thảy oán linh kinh nghiệm đã từng trải qua những chuyện kia tình!

Cứ như vậy, theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, cái kia Bạch Chỉ Tiên đột nhiên cảm thấy có cái gì không đúng .

Lúc này, nàng quyết định xuất thủ ngăn cản .

Đột nhiên, cách đó không xa những thứ kia oán linh ngừng lại . Ngay sau đó, một giọng nói tự trong đó chậm rãi truyền ra, "Hiện tại ta mới chân chính minh bạch thế gian này một cái chân lý: Cường giả tùy hứng, người yếu nhận mệnh . Tàn khốc thế giới, tàn khốc sinh tồn pháp tắc ."

Thanh âm rơi xuống, một người đàn ông đi tới cái kia Bạch Chỉ Tiên trước mặt .

Tên nam tử này chính là Dương Diệp!

Dương EiHdA Diệp nắm kiếm, hắn nhìn một chút kiếm trong tay, nhưng sau nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Cảm tạ, là ngươi để cho ta càng thêm minh xác trong lòng ta đạo. Cái này thế giới, người không tàn nhẫn, đứng không vững a!"

Dứt lời .

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng sát ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, trong sát na, toàn bộ u tối phía chân trời hoàn toàn đỏ ngầu!

Sát ý!

Tổ cảnh sát ý!

Không chỉ có như đây, Dương Diệp khí tức cũng trong nháy mắt điên cuồng tăng vọt!

Hơi thở này, đã không phải là Thánh Nhân giai khí tức!

Dương Diệp trước mặt, cái kia Bạch Chỉ Tiên hai mắt híp lại, "Dĩ Sát Chứng Đạo Vấn Tổ!"

------oOo------

Chương 2259: Sát đạo chi tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tổ cảnh!

Lúc này, Dương Diệp khí tức lần lượt leo thăng, hiện tại hắn thân trên(lên) tản mát ra khí tức đã không phải là Thánh Nhân cấp khí tức, mà là Tổ cảnh khí tức!

Đạo!

Dương Diệp kiên định chính mình phải đi đường, đường gì ? Sát Lục Chi Lộ!

Vô số oán linh cũng không có đánh Dương Diệp, những thứ kia oán linh gặp sự tình, không chỉ không có làm cho hắn thống khổ, ngược lại làm cho hắn càng thêm kiên định đạo của mình tâm .

Có chút bất ngờ là, hắn cái này đạo tâm cũng không phải là kiếm đạo chi tâm, mà là sát đạo chi tâm!

Sát đạo!

Đối với thế đạo này, hắn Dương Diệp có chính mình xem pháp, cũng kiên định chính mình nội tâm cách nghĩ: Loạn thế, người yếu rẻ như chó!

Mà hắn giải quyết biện pháp chính là giết, một đường đánh tiếp!

Hắn vốn chính là Thánh Nhân giai đỉnh phong, nguyên nhân đây, tâm niệm nhất thuận, đại đạo tự thành!

Làm Dương Diệp chứng đạo Vấn Tổ chi về sau, đột nhiên, chung quanh những thứ kia oán linh toàn bộ hướng hắn hội tụ đi, những thứ này oán linh nhất sau dĩ nhiên có trào vào lòng bàn tay của hắn bên trong .

"Làm sao có thể!"

Không xa chỗ, cái kia Quỷ Tu La chân mày gắt gao nhíu lại, trong mắt tràn đầy không giải khai màu sắc, chẳng qua rất nhanh, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ký chủ, bọn họ dĩ nhiên chọn ngươi làm ký chủ, thật là khiến người ta khó có thể tin!"

Ký chủ!

Dương Diệp cúi đầu nhìn xem lòng bàn tay của mình, ở hắn lòng bàn tay bên trong, không biết bực nào thì xuất hiện một cái hắc sắc vòng xoáy, trong đó, oán khí thao thiên! Trong này, tụ tập vô số oán linh . Chỉ bất quá, những thứ này oán linh với hắn đã từng gặp phải những thứ kia oán linh hoàn toàn khác nhau . Cấp bậc không giống với!

Như hắn Dương Diệp không phải một kẻ hung ác, sát ý đạt được quá Tổ cảnh, những thứ này oán linh khẽ dựa gần hắn, cả người hắn sợ là sẽ điên mất . Oán linh trùng kích, căn bản không phải người bình thường có thể thừa nhận . Mà không khéo chính là, hắn Dương Diệp không phải người bình thường .

Một cái Dĩ Sát Chứng Đạo người, như thế nào lại sợ những thứ này oán linh ?

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Quỷ Tu La, "Bọn họ tại sao lại ở chỗ này!"

Quỷ Tu La nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đừng cao hứng quá sớm, nơi đây oán linh cũng không phải bình thường oán linh, bọn họ chọn ngươi, có thể thành tựu ngươi, cũng có thể phá hủy ngươi ."

Dương Diệp nhìn một chút bàn tay mình tâm, đột nhiên, cái kia hắc sắc vòng xoáy đột nhiên bắt đầu xoay tròn, dần dần, hắn hai mắt huyết đỏ lên . Không chỉ có như đây, tại hắn quanh thân, đột nhiên xuất hiện rất nhiều hắc khí, những thứ này hắc khí không ngừng vây quanh quanh người hắn .

Ảnh hưởng tâm trí!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, bởi vì giờ khắc này, hắn cảm giác sát ý trong lòng của mình đạt tới một cái trình độ cực kì khủng bố!

Giết!

Đầy đầu sát ý!

Dương Diệp vội vã lấy ra Kiếm Thủ, nắm Kiếm Thủ, cả người hắn tức thì được rồi không thiếu ! Bất quá, cũng chỉ là khá hơn một chút điểm, ở trong đầu hắn, như trước tràn đầy sát ý .

Thật là nhớ sát nhân!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong đầu hắn, vô số thanh âm đang gọi hắn giết, những thanh âm này làm cho đầu hắn đều nhanh nổ tung!

Một lát sau, Dương Diệp tay phải đột nhiên mở ra, rất nhanh, một tòa màu vàng Tiểu Tháp xuất hiện ở lòng bàn tay của hắn bên trong, mà cái tòa này màu vàng Tiểu Tháp, vừa vặn trấn áp tại cái kia hắc sắc vòng xoáy chi lên.

Ầm!

Một cổ vô hình lực lượng chấn động ra đến, giữa sân không gian kịch liệt run lên .

Hồng Mông Tháp trấn áp!

Dựa vào Hồng Mông Tháp trấn áp, Dương Diệp cả người tức thì tốt hơn nhiều, trong đầu những thứ ngổn ngang kia thanh âm cũng dần dần biến mất không thấy . Lúc này, Dương Diệp lòng có dư kinh sợ, những thứ này oán linh dĩ nhiên muốn lợi dụng hắn!

"Đây chính là cái kia Tiên Thiên Hồng Mông Tháp!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đối diện cách đó không xa cái kia Bạch Chỉ Tiên đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp lòng bàn tay trong cái kia Hồng Mông Tháp lên, "Không hổ là Thần Vật, quả thực không tầm thường ." Trong mắt, không che giấu chút nào lấy tham lam!

Dứt lời, nàng phi thẳng đến Dương Diệp cái kia Hồng Mông Tháp bắt tới!

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo chợt vang lên . Chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang trực tiếp bổ vào cái kia Bạch Chỉ Tiên lòng bàn tay bên trong . Nhưng mà, cái kia Bạch Chỉ Tiên cũng là nhẹ nhàng nắm chặt, chính là chỗ này nắm chặt, đạo kiếm quang kia trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Ngay sau đó, Bạch Chỉ Tiên tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Ở trước mặt nàng cái kia Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng có hơn!

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp ngừng lại . Hắn cúi đầu nhìn lại, tại hắn trước ngực vị trí, có một đạo đỏ thẩm Chưởng Ấn!

"Tổ cảnh ?"

Cái kia Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Thực sự là vô tri! Đối với ta mà nói, Tổ cảnh cùng Thánh Nhân giai, không có bất kỳ khác biệt! Ngươi ..."

Lời đến này chỗ, cái kia Bạch Chỉ Tiên chân mày đột nhiên hơi nhíu, bởi vì một thanh kiếm đã tới đỉnh đầu của nàng .

Không tầm thường một kiếm!

Kiếm Vực!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực, lúc này, hắn một kiếm này uy lực so với phía trước, có thể nói là mạnh không chỉ gấp mấy lần!

Một kiếm rơi xuống, cái kia Bạch Chỉ Tiên trong mắt hiếm thấy xuất hiện một màn ngưng trọng . Nàng giơ tay lên chính là một chưởng vỗ ra!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, cái kia Bạch Chỉ Tiên cả người trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn, nàng mới vừa dừng lại một cái, ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, Dương Diệp bản thân đã biến mất .

Xa chỗ phía chân trời xa xôi phần cuối, một đạo kiếm quang chợt lóe lên!

Chạy!

Cái kia Bạch Chỉ Tiên hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, một cái hàn mang chợt lóe lên, "Trốn ? Ngươi là suy nghĩ nhiều!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân chỉ còn cái kia Quỷ Tu La .

Cái kia Quỷ Tu La nhìn thoáng qua cuối chân trời, nhưng sau chân mày cau lại, không biết đang suy nghĩ gì .

...

Phía chân trời xa xôi phần cuối, một đạo kiếm quang ở cái kia đám mây bên trong chợt lóe lên, đang ở đạo kiếm quang này muốn biến mất ở không trung bên biên giới chỗ lúc, đột nhiên, một tay xuất hiện ở đạo kiếm quang kia trước, chuyển chớp mắt, một cường đại uy áp trực tiếp đem đạo kiếm quang này nổ nát!

Kiếm quang tán đi, một người đàn ông xuất hiện ở không trung đám mây bên trong .

Người này, chính là Dương Diệp! Sau một khắc, ở Dương Diệp đối diện xuất hiện một nữ tử, chính là cái kia Bạch Chỉ Tiên!

Nhìn thấy này nữ, Dương Diệp chân mày cau lại .

Cái kia Bạch Chỉ Tiên không có bất kỳ lời nói nhảm, hướng Dương Diệp cách khoảng không chính là một chưởng, một chưởng ra, Dương Diệp chỗ ở không gian trong nháy mắt nhăn nhó, rất nhanh, mảnh không gian kia tạo thành một mảnh Tử Tịch Chi Địa .

Đạo Chân Cảnh cường giả năng lực đặc thù!

Tình hình chung xuống, Đạo Chân Cảnh cường giả dùng ra chiêu này lúc, cơ bản có thể ổn áp Tổ cảnh cường giả . Nhưng mà đáng tiếc, một chiêu này đối với Dương Diệp căn bản vô dụng . Làm cái kia Bạch Chỉ Tiên xuất thủ cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên thi triển ra Kiếm Vực!

Dương Diệp trực tiếp phá hết cái kia mảnh nhỏ tĩnh mịch không gian, ngay sau đó, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở cái kia Bạch Chỉ Tiên đỉnh đầu, nhưng sau Nhất Trảm mà xuống.

Bạch Chỉ Tiên hai mắt híp lại, trong mắt xuất hiện một màn kinh ngạc màu sắc, nàng không nghĩ tới Dương Diệp dĩ nhiên có thể như này dễ như trở bàn tay phá hỏng nàng một chiêu này, đương nhiên, càng kinh ngạc chính là Dương Diệp đối với vực chưởng khống dĩ nhiên đạt tới loại trình độ này!

Không có suy nghĩ nhiều, bởi vì kiếm đã tới .

Bạch Chỉ Tiên chân phải đột nhiên nhẹ nhàng giẫm một cái, trong sát na, ở nàng chân xuống, một cái Bạch Sắc Cự Long đột nhiên phóng lên cao .

Ầm!

Không có dấu hiệu nào, cái kia Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài, mà hắn mới vừa dừng xuống, một con ngọc thủ đột nhiên dính vào bụng của hắn chỗ .

Ầm!

Dương Diệp cả người lần nữa bay ra ngoài, trong miệng càng là liên phun mấy cái tinh huyết!

Xuy!

Từng đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, ở cái kia Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên xuất hiện một đầu dài dáng dấp không gian lỗ đen, bất quá, những thứ này tàn ảnh còn chưa tới gần Dương Diệp, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm Nhất Trảm mà hạ!

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, ngày phảng phất đều bị vỡ ra đến, mà những thứ kia tàn ảnh trong nháy mắt bị chia làm hai nửa .

Thế nhưng, một chân lại đột nhiên trực tiếp đá vào Dương Diệp lưng!

Phốc!

Một ngụm tinh huyết tự Dương Diệp trong miệng phun tới, Dương Diệp bản thân trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài .

Dương Diệp nguyên bản đứng vị trí, cái kia Bạch Chỉ Tiên không biết bực nào thì đứng ở nơi ấy . Cái kia Bạch Chỉ Tiên đang muốn xuất thủ, xa xa Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, một đạo kiếm quang trong nháy mắt hướng nàng tàn nhẫn phách mà tới.

Kiếm quang cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới trước mặt nàng!

Nhìn đạo kiếm quang này, cái kia Bạch Chỉ Tiên khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, nhưng mà rất nhanh, khóe miệng hắn cái này lau châm chọc cứng ngắc ở .

Kiếm Vực!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực!

Uy thế của một kiếm, lay động đất trời!

Bạch Chỉ Tiên trong mắt xuất hiện một màn ngưng trọng, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, ở đỉnh đầu nàng những thứ kia không gian đột nhiên giống như nước gợn sóng nhộn nhạo . Ngay sau đó, từng đạo kinh khủng lực lượng như sóng triều một dạng chấn động mà ra, kinh người không gì sánh được!

Lúc này, kiếm rơi!

Xuy!

Dương Diệp cái này một kiếm, trực tiếp đem Bạch Chỉ Tiên đỉnh đầu mảnh không gian kia cắt ra, thế nhưng rất nhanh thì ngừng lại, bởi vì ... này thanh kiếm bị nhất cỗ thần bí lực lượng ngăn cản ngay tại chỗ .

Bị chặn!

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, thanh kiếm kia trực tiếp phá hết cái kia cỗ lực lượng, Nhất Trảm mà xuống.

Ầm!

Một đạo bóng trắng trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn!

Này đạo bóng trắng, chính là cái kia Bạch Chỉ Tiên!

Một kiếm đẩy lui cái kia Bạch Chỉ Tiên về sau, Dương Diệp cũng không có lần nữa xuất thủ, mà là xoay người thân hình lóe lên, biến mất ở cuối chân trời!

Không có tuyển trạch tiếp tục chiến!

Dương Diệp tuy là muốn giết này nữ, thế nhưng, trải qua một phen giao thủ, hắn rất tinh tường, hiện tại thực lực của hắn căn bản không pháp chém giết tên nữ tử này, chuẩn xác mà nói là, hắn căn bản đánh không lại nữ nhân này . Chớ nhìn hắn hiện tại đã đạt được

Tổ cảnh, thế nhưng, so với nữ nhân này, thực lực của hắn vẫn là kém không thiếu!

Có thể nói, nữ nhân này thực lực, tuyệt đối ở cái kia Tiểu Lâu trên . Hơn nữa, hắn mới vừa đạt được Tổ cảnh, cảnh giới bất ổn, hắn hiện tại, cũng không có thích ứng cảnh giới của mình . Nguyên nhân đây, đối với khắp i7Igz mọi mặt khống chế, còn có vẻ vô cùng mới lạ, cũng không có để cho mình phát huy ra Tổ cảnh nên có thực lực!

Nguyên nhân đây, hắn tuyển trạch tạm lui . Nhưng mà, cái kia Bạch Chỉ Tiên cũng là cũng không muốn buông tha hắn, hắn mới vừa vừa lui, cái kia Bạch Chỉ Tiên chính là đuổi theo!

Căn bản không pháp lui!

Thời khắc này cái này Bạch Chỉ Tiên cũng đánh ra hoả khí, đối với nàng mà nói, rất sỉ nhục! Bởi vì nàng cư nhiên kém chút bị một gã mới vừa đạt được Tổ cảnh Huyền Giả cho thương tổn đến!

Vô cùng nhục nhã!

Thời khắc này nàng, trong lòng chỉ có sát ý, còn cái kia ba cái Thần Vật, nàng nhưng ngược lại là có chút bỏ quên .

Mấy trăm ngàn ngoài trượng, Dương Diệp không có ở trốn, hắn ngừng lại, xoay người nhìn về phía cái kia xuất hiện ở trước mặt hắn Bạch Chỉ Tiên, "Nữ nhân, ngươi ta không oán không cừu, hà tất ối chao tương bức ?"

Bạch Chỉ Tiên lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Quả thực không oán không cừu, bất quá, bổn hoàng muốn ngươi chết, ngươi liền phải chết!"

------oOo------

Chương 2260: Muốn giết cứ giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống, Bạch Chỉ Tiên thân hình run lên, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Thao thiên uy áp hướng Dương Diệp cuốn tới!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải nắm thật chặc kiếm trong tay, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng vận chuyển . Theo Huyền Khí vận chuyển, quanh người hắn khí tức càng ngày càng mạnh, sau một khắc, hắn bạo xạ mà ra,

Đã không thể trốn, vậy cũng chỉ có thể chiến!

Lúc này, Dương Diệp cũng không có phát hiện, trong tay hắn Hồng Mông Tháp đang ở rung động kịch liệt lấy .

Báo động trước, điên cuồng báo động trước!

Nhưng mà, Dương Diệp đã cố không trên(lên) cái này Hồng Mông Tháp báo động trước . Hắn hiện tại, căn bản không pháp phân tâm!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Một mảnh Hư Vô Chi Địa .

Một cái bạch sắc tiểu gia hỏa đột nhiên xuất hiện ở mảnh này Hư Vô Chi Địa .

Cái này tiểu gia hỏa chính là cái kia Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch đi phía trước nhún nhảy một cái, nơi đây liếc một cái, nơi ấy xem một cái, đôi mắt bên trong tràn ngập tò mò .

Cái này địa phương, là nàng mới vừa phát hiện địa phương . Theo Tiểu Bạch không ngừng đi phía trước nhảy nhót, Dương Diệp trong tay Hồng Mông Tháp rung động lại càng phát lợi hại .

Như Dương Diệp không có bị cái kia Bạch Chỉ Tiên kiềm chế, hắn sẽ cảm nhận được, thời khắc này Hồng Mông Tháp đang run rẩy! Đang sợ hãi! Nó muốn ngăn cản Tiểu Bạch, thế nhưng, cái kia địa phương, nó căn bản không dám đi . Nhưng mà, Tiểu Bạch đi rồi!

Rất nhanh, Tiểu Bạch đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt nàng không xa chỗ, có một đạo mơ hồ ảnh .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo chỉ chỉ cái kia mơ hồ ảnh, hiển nhiên là đang hỏi: Ngươi là ai!

Cái này lúc, từng cơn sóng gợn đột nhiên xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhẹ gật gật những thứ kia sóng gợn, một lát sau, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, tiểu trảo thần tốc vung múa .

Khoảng chừng quá mấy hơi thở, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Có thể ."

Tiểu Bạch con mắt càng phát sáng, nàng tiểu trảo vỗ, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa, trong sát na, toàn bộ Hư Vô Chi Địa đột nhiên xuất hiện rất nhiều linh khí, không chỉ có như đây, Tiểu Bạch còn lấy rất nhiều Hồng Mông Tử Khí qua đây ...

Dần dần, xa chỗ cái kia đạo mơ hồ ảnh chậm chậm rõ ràng .

Trong hiện thực, Dương Diệp lòng bàn tay trong Hồng Mông Tháp điên cuồng rung động .

Nguyên bản, nó muốn đi tìm Tiểu Bạch . Mà bây giờ, nó không dám đi .

Quá không biết bao lâu, Hồng Mông Tháp đột nhiên tránh thoát Dương Diệp tay, Dương Diệp trực tiếp bị làm mộng, nhưng mà ở nơi này lúc, hắn phần bụng đau đớn một hồi, cả người bay ra ngoài .

Sau một khắc, cái kia Bạch Chỉ Tiên bắt được cái kia Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp vẫn còn ở điên cuồng rung động, làm như gặp cái gì chuyện đáng sợ một dạng, nhưng mà, Bạch Chỉ Tiên cũng là gắt gao nắm lấy nó, không cho nó động mảy may .

Tại chỗ, Dương Diệp ngây cả người, hắn không có động thủ, nhìn cái kia Hồng Mông Tháp, hắn chau mày, cái kia Hồng Mông Tháp có cái gì không đúng, vô cùng không thích hợp!

Không xa chỗ, Bạch Chỉ Tiên nhìn trong tay Hồng Mông Tháp, khóe miệng kìm lòng không đậu nổi lên một cái tiếu dung, "Tiên Thiên Hồng Mông Tháp!"

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi có thể chết!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, trong tay nàng Hồng Mông Tháp đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo hư ảo Phủ Ảnh đột nhiên từ cái này Hồng Mông Tháp bên trong chợt hiện hiện mà ra . Khi này đạo Phủ Ảnh xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, cái kia Bạch Chỉ Tiên sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, trực tiếp thối lui đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Cùng này đồng thời, một khí tức cường đại từ trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Cái này lúc, cái kia đạo Phủ Ảnh đã tới .

Ầm!

Ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Bạch Chỉ Tiên cả người trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm ngàn trượng!

Dương Diệp đã ngây ra như phỗng!

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn xa chỗ cái kia bay ra ngoài Bạch Chỉ Tiên, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhếch miệng cười, khuôn mặt tranh công biểu tình .

Dương Diệp hầu lăn lăn, "Tiểu Bạch, ngươi, ngươi làm cái gì ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng tiểu trảo nhất vuốt, một thanh hư ảo búa nhỏ xuất hiện ở nàng lòng bàn tay bên trong .

Cũng không phải thực vật, chỉ là năng lượng thể .

Dương Diệp sắc mặt hơi tái .

Hắn đã đoán được đây là cái gì phủ . Đây chính là cái kia trong truyền thuyết Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, ngươi ... Nó, nó đi ra ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau đầu nhỏ vội vã lắc lắc, đón lấy, nó tiểu trảo vung múa . Chỉ chốc lát, Dương Diệp thần sắc dễ nhìn một ít .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ cũng không có bị giải phong, cũng không đúng, phải nói là bị Tiểu Bạch giải phong một phần nhỏ, bây giờ cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, bản thể còn không có biện pháp xuất hiện, thế nhưng, nhưng có thể vận dụng một bộ phận lực lượng!

Còn có một chút, cái kia ngay tại lúc này cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Hồng Mông Tháp cùng hắn Dương Diệp đã không khống chế nổi . Đối phương hội mượn Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch chậm chậm khôi phục, chậm chậm giải phong, thẳng đến nó triệt để phá vỡ hết thảy phong ấn cái kia nhất ngày!

Mà ở quá trình này bên trong, hắn Dương Diệp cùng Hồng Mông

Tháp căn bản không làm sao được . Hiện tại hắn nhóm nếu dám đối với cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ động thủ, đó chính là tự tìm tử lộ!

Mà Tiểu Bạch sở dĩ bang cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, là bởi vì cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ bằng lòng Tiểu Bạch, Tiểu Bạch giúp nó, nó bang Dương Diệp! Mà Hồng Hoang Khai Thiên Phủ cũng không có nuốt lời, trực tiếp bị thương nặng cái kia Bạch Đế thành Bạch Đế Nữ Hoàng!

Nhìn trước mặt vẻ mặt giành công Tiểu Bạch, Dương Diệp cười khổ cười, nhưng sau xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Tiểu gia hỏa, ngươi, ngươi làm được!"

Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng lên, nhưng sau ôm Dương Diệp một hồi vô cùng thân thiết .

Dương Diệp lắc đầu, mặc dù bây giờ nhiều hơn một cái không xác định nhân tố, chẳng qua cũng tốt, vừa rồi nếu không phải cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ xuất thủ, hắn nay ngày ở chỗ này, Bất Tử sợ là cũng muốn tàn .

Dương Diệp đem Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch mới vừa vào đi, cái kia hư ảo kim sắc Tiểu Tháp liền là xuất hiện ở trước mặt nàng, nhưng sau cái này kim sắc Tiểu Tháp bắt đầu rung động kịch liệt lên ...

Tiểu Bạch vẻ mặt mộng!

Dương Diệp không có để ý trong cơ thể Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch, cũng không có đi quản cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, mà là tới đánh vậy cái kia Bạch Chỉ Tiên trước mặt, lúc này, cái kia Bạch Chỉ Tiên chuyến ngồi ở trên đất, thân thể dựa vào một khối toái thạch, ở nàng phần bụng, có một đạo sâu đậm phủ ấn .

Không chỉ có như đây, một tà ác lực lượng không ngừng ăn mòn cái kia Bạch Chỉ Tiên, cũng chính bởi vì cổ tà ác này lực lượng, cái kia Bạch Chỉ Tiên lúc này mới không pháp nhúc nhích, càng không thể điều động linh khí cùng với thi triển lực lượng!

Kỳ thực, như nàng phía trước không nắm cái kia Hồng Mông Tháp, lấy cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ bây giờ tình trạng, là căn bản không thể đưa nàng trọng thương tổn đến trình độ như vậy. Đáng tiếc là nàng vừa rồi nắm Hồng Mông Tháp, bị Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đánh nhất trở tay không kịp!

Khoảng cách gần như vậy, nàng căn bản không pháp né tránh!

Nàng bây giờ, cũng là hối hận không gì sánh được .

Dương Diệp ngồi chồm hổm xuống, hắn quan sát liếc mắt cái kia Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Làm sao không được nước rồi hả?"

Bạch Chỉ Tiên lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Con kiến hôi!"

Dương Diệp giơ tay lên chính là một cái tát vỗ vào Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt lên.

Ba!

Cái kia Bạch Chỉ Tiên má phải gương mặt trên(lên) tức thì xuất hiện một cái rõ ràng tay Chưởng Ấn!

Cái kia Bạch Chỉ Tiên trực tiếp bị Dương Diệp một tát này cho phách bối rối .

Rất nhanh, mặt nàng sắc trong nháy mắt dữ tợn, "Ngươi muốn chết!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài sẽ liều lĩnh vận chuyển trong cơ thể Huyền Khí, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên một cước dẫm nát bụng của nàng, nhưng sau cúi người nhìn cái kia vẻ mặt dữ tợn Bạch Chỉ Tiên, "Nữ nhân, ngươi muốn làm tinh tường hiện tại tình trạng của mình, đừng mẹ hắn cho là ta không dám giết ngươi, hiện tại không giết ngươi, đó là bởi vì muốn hỏi ngươi chút chuyện, ngươi như ngoan ngoãn phối hợp, chờ một hồi cho ngươi thống khoái, nếu không phải như vậy ...."

Nói đến đây, Dương Diệp quan sát liếc mắt Bạch Chỉ Tiên, trên mặt lộ ra một cái nụ cười ý vị thâm trường .

"Ngươi dám!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thẳng Dương Diệp, "Như động bổn hoàng, tất diệt ngươi Thập Tộc!"

"Uy hiếp ta ?"

Dương Diệp thần sắc đột nhiên lạnh xuống, ngay sau đó, tay phải hắn nhẹ nhàng nhất chèo, trong sát na, Bạch Chỉ Tiên bộ ngực y phục trực tiếp tét ra, rất nhanh, hai luồng to lớn đại bại lộ ở tại Dương Diệp trong tầm mắt!

Giờ khắc này, cái kia Bạch Chỉ Tiên toàn bộ khuôn mặt biến sắc cực kỳ dữ tợn, trong mắt sát ý càng là nồng tới cực điểm .

Sỉ nhục!

Vô cùng nhục nhã!

Nhưng mà, Dương Diệp căn bản không nhìn sát ý của nàng, hắn nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên bộ ngực hai luồng to lớn lớn, nhưng sau đạm thanh nói: "Cũng không phải đặc biệt đại mà, không biết xúc cảm thế nào ."

Vừa nói, hắn hai cái tay trực tiếp sờ về phía cái kia hai luồng to lớn lớn.

Cái này lúc, cái kia Bạch Chỉ Tiên đột nhiên rống giận, "Ngươi hỏi!"

Nhưng mà, Dương Diệp căn bản không có hỏi, hắn hai cái tay trực tiếp cầm cái kia hai luồng, nhưng sau lại nhẹ nhàng nhéo nhéo .

Vào tay một mảnh trơn . Non!

Kìm lòng không đậu phía dưới, hắn lại nhéo nhéo, sau đó nói: "Xúc cảm cũng không tệ lắm nha!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia Bạch Chỉ Tiên, lúc này, Bạch Chỉ Tiên thần sắc cũng là bình tĩnh lạ thường, nàng cứ như vậy nhìn thẳng Dương Diệp, trong mắt không chứa một tia cảm tình .

Dương Diệp nhéo nhéo, cảm thấy không thú vị, đang muốn thu tay về, cái này lúc, cái kia Bạch Chỉ Tiên châm chọc nói: "Thế nào, không dám sờ soạng ?"

Không dám ?

Dương Diệp nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, không nói nhảm, hắn trực tiếp nhồi , vừa nhào nặn vừa nói: "Cảm thấy sỉ nhục ? Đúng Lão Tử chính là muốn để cho ngươi cảm thụ một cái cái gì gọi là sỉ nhục, cái gì gọi là cường giả tùy hứng ."

"Ngươi xứng sao xưng cường giả ?" Bạch Chỉ Tiên châm chọc nói, " nếu không phải cái kia phủ, ngươi ..."

Dương Diệp giơ tay lên chính là một cái tát lắc tại Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt lên, Bạch Chỉ Tiên thanh âm hơi ngừng .

"Nếu không phải ?"

Dương Diệp cười lạnh nói: "Nếu không phải ngươi so với Lão Tử sống lâu mấy năm, ngươi có cái kia cơ hội ở Lão Tử trước mặt kỷ oai ? Nữ nhân, ta nói cho ngươi biết, hiện tại, ta để ngươi xem một chút bị nhân gia tùy hứng là cảm giác gì ."

Dứt lời, Dương Diệp vung tay phải lên .

Xuy!

Trong sát na, Bạch Chỉ Tiên toàn thân quần áo và đồ dùng hàng ngày trong nháy mắt biến mất,

Giờ khắc này, cái kia Bạch Chỉ Tiên xem như là triệt để bại lộ ở Dương Diệp trước mặt .

Nhưng mà, cái kia bị trọng thương Bạch Chỉ Tiên cũng là bất lực, chỉ có thể mặc cho Dương Diệp gây nên .

"Dương Diệp!"

Bạch Chỉ Tiên gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Thanh âm sợ run!

"Sợ ?"

Dương Diệp cười khẩy nói: "Phía trước không phải rất thần khí ? Không phải muốn giết ta ?"

Bạch Chỉ Tiên gằn giọng nói: "Muốn giết cứ giết, hà tất nhục nhã!"

Dương Diệp không nói gì, hắn cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay .

Cường giả!

Làm cường giả, chủ tể cuộc đời hắn chết, chủ tể hắn người vận mệnh . Bất luận đúng sai, chỉ luận tâm tình .

Đây chính là Bạch Chỉ Tiên thứ người như vậy tâm tình .

Lắc đầu, Dương Diệp nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Hiện tại, ta hỏi, ngươi đáp . Còn nữa, đừng bộ dáng này, ta đối với thân thể của ngươi không có hứng thú, muốn trên(lên) ta Dương Diệp giường nữ nhân, không có mười vạn cũng có tám vạn, ngươi còn chưa đủ tư cách!"

------oOo------

Chương 2261: Nếu Muốn Sống, Phải Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Chỉ Tiên thần sắc có thể nói là cực kỳ âm trầm, nếu như nói nhãn thần có thể sát nhân, Dương Diệp chết sớm ngàn vạn lần .

Tuy là Bạch Chỉ Tiên lúc này là trần truồng, thế nhưng, Dương Diệp cũng là không có hứng thú chút nào . Hắn ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Ta nghĩ ngươi nên biết ta muốn biết cái gì!"

Bạch Chỉ Tiên không nói gì .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, trong mắt băng lãnh, không che giấu chút nào lấy sát ý . Sau người trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Vĩnh Hằng chi giới ..."

"Vĩnh Hằng chi giới ? Cái quỷ gì ?" Dương Diệp cắt đứt Bạch Chỉ Tiên, không giải khai .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đang muốn nói cái gì, bất quá, nàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, nhưng sau bấm tay một điểm, một bản thật dầy cổ tịch rơi vào Dương Diệp trước mặt, ở cổ tịch phía trên, viết ba chữ to: Chư Thế Giới!

Dương Diệp vươn chỉ một cái nhẹ nhàng điểm một cái cái kia cổ tịch, cổ tịch trong nháy mắt hóa thành một đạo hắc quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày, trong sát na, vô số tin tức xuất hiện ở trong đầu hắn .

Vĩnh Hằng chi giới!

Hắn chỗ ở mảnh này thế giới, chính là Vĩnh Hằng chi giới, mặc dù bị xưng là Vĩnh Hằng chi giới, là bởi vì mảnh 9qv5B này thế giới nằm ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên viền . Mà Vĩnh Hằng Vũ Trụ, là tất cả Vĩnh Hằng chi giới nhân hướng tới địa phương .

Bởi vì cái kia mảnh nhỏ vũ trụ, có Vĩnh Hằng Chi Khí!

Ở Chư Thế Giới giới thiệu bên trong, hàng vạn hàng nghìn vũ trụ, có mười đại linh khí, trong đó, thì có Hồng Mông Tử Khí, Hư Linh Chi Khí, mà hai cái linh khí, phân biệt bài danh thứ sáu cùng thứ năm, Hư Linh Chi Khí, vẫn còn ở Hồng Mông Tử Khí chi tiến lên!

Hư Linh nữ mặc dù có thể như vậy cường đại, Hư Linh Chi Khí có một bộ phận rất lớn công lao . Mà Vĩnh Hằng chi giới nhân sở dĩ tìm hắn Dương Diệp phiền phức, mục đích đúng là vì Hồng Mông Tháp, cũng chính là Hồng Mông Tử Khí!

Đều muốn chưởng khống Hồng Mông Tử Khí!

Đương nhiên, ngoại trừ Hồng Mông Tử Khí, bọn họ đồng dạng muốn chưởng khống Bồ Đề Thụ, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ . Ở Chư Thế Giới giới thiệu bên trong, có thiên địa mười bảo, cái này Bồ Đề Thụ cùng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đó là bảng trên(lên) nổi danh, đặc biệt Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, càng là xếp hàng thứ tư!

Bồ Đề Thụ thấp một chút, vừa vặn đứng hàng thứ mười!

Mà ba cái Thần Vật, đều ở đây hắn Dương Diệp trong tay .

Dương Diệp tâm tình không thể nghi ngờ là trọng, Hồng Mông Tử Khí bài danh không bằng Vĩnh Hằng Chi Khí, thế nhưng, đó cũng là vô số cường giả tha thiết ước mơ. Ở thêm trên(lên) hắn thân trên(lên) còn có Bồ Đề Thụ cùng với Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, có thể nói, hắn Dương Diệp hiện tại đã là cái này Vĩnh Hằng chi giới tiêu điểm .

Hết thảy cường giả ánh mắt đều ở đây theo dõi hắn!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở nơi này « Chư Thế Giới » bên trong, Dương Diệp giải thích rõ ràng, cái này Vĩnh Hằng chi giới có mười hai đại thế lực, theo thứ tự là nhất Phủ, hai thành, tam tông, sáu tộc . Nhất Phủ chính là Tiên Phủ, hai thành chính là Bạch Đế thành, Kiếm Thiên Thành; tam tông tắc thì là, Vũ Tông, Thần Vũ Tông, cùng với Thiên Vũ Tông .

Kỳ thực, cái này tam tông đã từng là một cái tông, bởi vì nội bộ xào xáo, cho nên phân chia thành ba cái tông . Đáng giá nhất nói đúng lắm, ba cái tông cung phụng đều là cùng một người .

Mà sáu tộc, tắc thì là Thủy Nguyên Tộc, Nam Ly tộc, Bắc Xuyên tộc, Hàn Uyên tộc, Lạc Ly tộc, cùng với Việt Tộc .

Cái này sáu tộc đều là gia tộc, thủy nguyên là một cái dòng họ, Bắc Xuyên, Hàn Uyên cùng với Lạc Ly chờ đều là một cái dòng họ . Bọn họ tới tự bất đồng vũ trụ, đều đã từng là mỗi bên tự vũ trụ siêu cấp bá chủ . Những thứ này thế lực đã từng không ngừng dò xét tìm vũ trụ, dò xét tìm tinh không, cuối cùng, bọn họ lưu tại cái này Vĩnh Hằng chi giới .

Bởi vì Vĩnh Hằng chi giới đối diện, chính là Vĩnh Hằng Vũ Trụ .

Nơi ấy, là bọn họ mục tiêu .

Nguyên bản, Vĩnh Hằng chi giới tuy là mỗi bên đại thế lực trong lúc đó ngẫu nhiên có ma sát, thế nhưng, vẫn luôn bình an vô sự, ai cũng không có chủ động thêu dệt chuyện . Mà bây giờ, theo hắn Dương Diệp đến, cái này Vĩnh Hằng Vũ Trụ đã thay đổi không bình tĩnh .

Cái này mấy đại thế lực bên trong, Bạch Đế thành cùng với tam tông sáu tộc đều ở đây tìm hắn Dương Diệp!

Tranh đoạt Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Ai cũng muốn cái này vài món Thần Vật làm của riêng!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Sự tình so với hắn nghĩ còn muốn nghiêm trọng, trừ phi hắn giao ra Hồng Mông Tháp cùng Bồ Đề Thụ cùng với Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, không phải, hắn sợ là muốn lạnh . Nhưng mà, coi như hắn nguyện ý giao ra, những thứ này thế lực sợ là cũng sẽ không bỏ qua hắn!

Đối với những người này, bọn họ sẽ không lưu lại bất kỳ tai họa ngầm nào. Mà hắn Dương Diệp miễn là còn sống, chính là tai hoạ ngầm!

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Bạch Chỉ Tiên, "Cái này « Chư Thế Giới » phía sau nhất cái kia kí tên Nam Ly Mộng là người phương nào ?"

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Nam Ly gia một cái thiên tài, cũng là đã từng Vĩnh Hằng chi giới Thần Vũ Bảng bảng trên(lên) bài danh thứ ba người. Là Nam Ly gia mười vạn năm tới Thiên Chi Kiêu Nữ, cũng là Nam Ly gia kiêu ngạo . Nếu như không có này nữ, bây giờ cái này Vĩnh Hằng chi giới sợ là sớm đã không có Nam Ly gia!"

Thần Vũ Bảng!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nếu như ta đi đứng hàng, có thể xếp đệ mấy ?"

"Ngươi ?"

Bạch Chỉ Tiên khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Đang tu luyện cái một vạn năm sợ là cũng vào không được!"

Dương Diệp: "..."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có ở nói .

Giữa sân bầu không khí đột nhiên có chút yên tĩnh lại .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nắm kiếm trong tay hướng về phía cái kia Bạch Chỉ Tiên đỉnh đầu chợt cắm xuống .

Giết!

Hắn tự nhiên là muốn giết!

Hắn Dương Diệp cũng không não tàn, hiện tại nếu như không giết này nữ, chờ này nữ khôi phục, đó chính là này nữ giết hắn . Còn cái gì chinh phục nữ nhân này, đó là não tàn mới hội có loại này cách nghĩ, đương nhiên, như ngủ nữ nhân này, nữ nhân này sẽ khăng khăng một mực theo hắn, hắn không ngại hi sinh một cái thân thể!

Đáng tiếc, loại này sự tình, chỉ có ở cái loại này Hiệp Nghĩa trong tiểu thuyết mới hội xuất hiện!

Giết!

Không chút do dự giết!

Dương Diệp cái này một kiếm, nhanh đến mức cực hạn . Nhưng mà, đang ở hắn kiếm cách cái kia Bạch Chỉ Tiên đỉnh đầu chỉ còn không đến nửa tấc lúc, đột nhiên, cái kia Bạch Chỉ Tiên cả người trực tiếp nổ bể ra đến, trong sát na, một cường đại lực lượng chấn động mà ra, trong nháy mắt đem Dương Diệp oanh đến rồi mấy ngàn trượng có hơn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Bạch Chỉ Tiên linh hồn hóa thành một đạo u quang biến mất ở cuối chân trời . Cùng này đồng thời, một giọng nói từ cái này phía chân trời xa xôi truyền tới: "Dương Diệp, cái nhục ngày hôm nay, ngày khác vạn lần xin trả!"

Khi thanh âm này rơi hạ lúc, Dương Diệp đã hoàn toàn không cảm giác được đối phương khí tức .

Giữa sân, Dương Diệp khuôn mặt sắc âm trầm .

Tự bạo!

Hắn không nghĩ tới, cái kia Bạch Chỉ Tiên dĩ nhiên tự bạo chính mình nhục thân . Nhục thân tự bạo, có thể nói là phi thường tổn thương nguyên khí . Đây cũng chính là Bạch Chỉ Tiên vì sao tại hắn động thủ thì mới tự bạo, mà không phải ngay từ đầu liền tự bạo!

Bởi vì cho dù là nàng, không đến vạn không ngớt, cũng không muốn hi sinh chính mình nhục thân . Tuy là đến rồi nàng loại này cấp bậc cường giả, nếu muốn trọng tố nhục thân là nhất chuyện đơn giản tình, thế nhưng, tự bạo nhục thân, đó là tổn thương nguyên thần cùng với linh hồn!

Thực lực đại giảm!

Có thể nói, trong tương lai trong một đoạn thời gian, dù cho Bạch Chỉ Tiên khôi phục nhục thân, thực lực cũng là không lớn bằng lúc trước đấy!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhất chỗ sơn mạch Thủy Đàm chỗ, một đạo kiếm quang đột nhiên chui vào cái kia Thủy Đàm bên trong .

Xuy!

Toàn bộ Thủy Đàm trực tiếp bị phân ra .

Không biết quá bao lâu, một cái đầu tự Thủy Đàm bên trong nổi lên . Người này, chính là Dương Diệp!

Chữa thương!

Phía trước cùng Bạch Chỉ Tiên một trận chiến, hắn chính là tổn thương nguyên khí nặng nề . Ở Hồng Mông Tử Khí trị liệu xuống, không đến nửa canh giờ, thương thế của hắn chính là toàn bộ khỏi hẳn .

Hết bệnh chi về sau, Dương Diệp đi ra Thủy Đàm, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía nam, nhãn thần dần dần băng lạnh xuống .

Thủy Nguyên Tộc, An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh đang ở Thủy Nguyên Tộc trong tay!

Bất quá, hắn cũng không có ngay lập tức sẽ đi trước Thủy Nguyên Tộc . Hắn hiện tại, hàng đầu nhiệm vụ là vững chắc cảnh giới của mình, làm theo mình một chút sát đạo, để cho mình sát đạo càng thêm cường đại . Còn An Nam Tĩnh, hắn rất tinh tường, Thủy Nguyên Tộc sẽ không giết An Nam Tĩnh, chỉ cần hắn Dương Diệp còn sống, Hồng Mông Tháp cái kia ba cái Thần Vật còn ở trong tay hắn, Thủy Nguyên Tộc cũng sẽ không động An Nam Tĩnh!

Mà như hắn đã chết, hoặc ba cái Thần Vật không ở trên người hắn, như vậy, An Nam Tĩnh khả năng sẽ dữ nhiều lành ít . Cho nên, chỉ cần hắn không có chuyện, An Nam Tĩnh tạm thời chính là an toàn .

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Vững chắc cảnh giới!

Hắn hiện tại việc cấp bách chính là vững chắc tốt cảnh giới của mình, để cho mình thích ứng Tổ cảnh! Trong lúc, Dương Diệp khí tức quanh người một hồi mạnh, một hồi lại yếu, cực kỳ không ổn định, cứ như vậy kéo dài đến ba ngày, hơi thở của hắn mới dần dần bình tĩnh lại .

Cảnh giới vững chắc chi về sau, Dương Diệp đi tới Bồ Đề Thụ trước .

Dương Diệp ngồi xếp bằng ở Bồ Đề Thụ trước, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Ta muốn giết người!"

Bồ Đề Thụ đột nhiên rung rung một cái .

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Không tại sao, chính là đơn thuần muốn giết người ."

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, Kiếm Thủ chi linh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Kiếm Thủ chi linh nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Sát đạo, có làm trái thiên đạo, từ xưa đến nay, thị sát người, đều không thiện quả ."

"Thiên đạo ?"

Dương Diệp cười cười, "Ngươi nói cho ta, cái gì là thiên đạo ?"

"Thiên mệnh!"

Kiếm Thủ chi linh trầm giọng nói: "Minh minh bên trong, tất cả tự có định số, ngươi ..."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta cũng chỉ hỏi một câu, bây giờ cái này tam tông sáu tộc muốn giết ta Dương Diệp, diệt ta thân nhân, giết ta bạn thân, đoạt ta bảo vật, ngươi có thể hay không để cho cái này hay là thiên mệnh xuất hiện quản lý, chủ trì một cái công đạo ?"

Kiếm Thủ chi linh trầm mặc .

Dương Diệp đi tới Kiếm Thủ chi linh trước mặt, nhưng sau nhẹ nhàng phủ một cái Kiếm Thủ chi linh gò má, "Người sống một đời, đừng nói cái này hư vô phiêu miểu thiên mệnh, hầu hết thời gian chính là mình chí thân cũng sẽ không giúp ngươi . Chúng ta, chỉ có thể dựa vào chúng ta chính mình ."

Nói đến đây, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Sát Lục, chỉ là vì sống . Mà ta tuyển trạch Sát Lục, là bởi vì nó có thể để cho ta thay đổi càng thêm cường đại, cũng có thể để cho ta tốt hơn sống . Ngoại trừ này bên ngoài, ta không có đường khác đi nha. Nếu muốn sống, phải giết!"

Dứt lời, Dương Diệp quanh thân đột nhiên xuất hiện một hồng mang, vô cùng vô tận sát ý không ngừng từ hắn trong cơ thể tuôn ra, nhưng sau vây quanh thân thể hắn .

Sát ý càng ngày càng mạnh, cường đại đến Tổ cảnh sát ý điểm tới hạn . Thế nhưng rất nhanh, những thứ này sát ý cũng là lại toàn bộ tiêu thất vô ảnh vô tung, thật giống như chẳng bao giờ xuất hiện qua.

Dương Diệp trước mặt, Kiếm Thủ chi linh trong mắt hiện lên một cái phức tạp, "Sát đạo vững chắc, ý cảnh vô hình, ngươi sáng tạo ra đạo thuộc về mình . Chúc mừng!"

Sưu!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trước mặt cái kia Bồ Đề Thụ đột nhiên bao phủ ở Dương Diệp, trong sát na, Dương Diệp phía trước nói, sở hành, toàn bộ bị Bồ Đề Thụ ghi lại .

Rất nhanh, ở Bồ Đề Thụ tự điển bên trong, nhiều vài: Sát Lục Chi Đạo! Sáng Thế người: Dương Diệp . (Cvt: Ghê nha, ông tổ Diệp điên)

.....

PS: Ta trở lại lão gia, gần nhất đang điên cuồng gõ chữ, mỗi ngày 24 tiếng đồng hồ, có mười lăm tiếng đồng hồ ở gõ chữ, chờ tồn cảo đủ rồi, lập tức bạo nổ phát . Nói bạo nổ phát liền nhất định sẽ bạo nổ phát!

------oOo------

Chương 2262: Lão Tử Bất Đàm Phán, Không Chịu Uy Hiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát Lục Chi Đạo!

Đây là Dương Diệp chính mình chế tạo ra một loại đạo, đối với cái này đạo, hắn có chính mình cách nghĩ, có tín niệm của mình, đồng thời, hắn hoàn thiện cái này đạo.

Cũng chính bởi vì như đây, sát ý của hắn lần nữa đạt được tăng cường . Mặc dù không có đột phá Tổ cảnh, đạt được Đạo Chân Cảnh cấp bậc sát ý . Thế nhưng, có thể nói, cho dù là ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, cũng tìm không ra vài cái sát ý so với hắn Dương Diệp mạnh!

Tổ cảnh sát ý đỉnh phong!

Sau này hắn, mỗi giết một người, chỉ cần không vi phạm bản tâm, bất loạn chính mình tâm trí, sát ý của hắn sẽ mạnh mẽ một phần, cảnh giới cũng sẽ tăng một phần .

Đạo!

Giống như trước đây Đại Thiên vũ trụ Đạo Tổ cùng cái kia Nho Tổ, hai người sở dĩ mạnh hơn còn lại mấy vị lão tổ, nguyên nhân chính là hắn nhóm kiên trì đạo của mình, bất quá, như Hư Linh nữ nói, quá mức kiên trì, ngược lại chuyện xấu!

Giống như hắn hiện tại, như hắn vì sát đạo đi sát nhân, đó chính là có làm trái bản tâm, cứ như vậy, ngược lại cái được không bù đắp đủ cái mất!

Nói chung, bây giờ đang ở Dương Diệp xem ra, sát nhân cũng phải cần có chú trọng.

Có lúc, Sát Niệm lên, có thể tàn sát trăm vạn, thế nhưng, có lúc, không thể giết lung tung một người .

Nói tóm lại, đối nhân xử thế làm việc, không thẹn với lòng là được, tâm không thẹn, giết một triệu người lại ngại gì ?

Giữa sân, tâm niệm thông suốt, Dương Diệp vui vẻ thoải mái, hắn sâu hấp một hơi, nhưng sau nhìn về phía trước mặt Kiếm Thủ chi linh, "Chúng ta đi, đi gặp một chút cái kia vị đại lão!"

Nói xong, hắn trực tiếp xoay người rời đi .

Kiếm Thủ chi linh trầm mặc khoảng khắc về sau, nhưng sau hóa thành một cái kiếm quang đi theo .

...

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, chuẩn xác mà nói là Đệ Thất Tầng, tầng này, cũng không phải là Hồng Mông Tháp chủ động mở ra, mà là Tiểu Bạch mở ra!

Còn Tiểu Bạch là thế nào mở ra, đây chỉ có Tiểu Bạch mình biết rồi!

Đệ Thất Tầng bên trong là một mảnh Hư Vô Chi Địa, mảnh này thế giới, không có linh khí, không có không khí, không có bất kỳ vật chất, chính là hoàn toàn tĩnh mịch . Mà Dương Diệp đi tới nơi này lúc, hắn thấy được một cái thục hơi thở tiểu gia hỏa!

Cái này tiểu gia hỏa, chính là Tiểu Bạch!

Thời khắc này Tiểu Bạch đang ở xa chỗ không ngừng nhảy nhót, mà ở nàng móng vuốt trung, nắm một thanh hư ảo búa nhỏ .

Nhỏ vô cùng, so với nàng móng vuốt cùng lắm thì bao nhiêu.

Xa chỗ, Tiểu Bạch nắm chuôi này búa nhỏ không ngừng ở bên kia nhảy nhót, tùy thời tiểu trảo vung lên ...

Một lát sau, Tiểu Bạch phát hiện Dương Diệp, nàng nhãn tình sáng lên, nhưng sau nhảy đến Dương Diệp trước mặt hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ, "Tiền bối như có cần địa phương, có thể nói thẳng, đủ khả năng bên trong, vãn bối định không chối từ ."

Quá hồi lâu, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Quá yếu!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, thanh âm kia lại nói: "Phía trước Đại Thiên vũ trụ có một nữ, ngươi nếu có nàng thực lực, có thể giúp ta phá phong ấn, nhưng mà, ngươi không có!"

Hư Linh nữ!

Dương Diệp biết, cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ nói là Hư Linh nữ . Có Hư Linh nữ thực lực ... Dương Diệp khổ sáp cười, "Xem ra, ta không thể ra sức ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Tiền bối nếu như thoát khốn, không biết ..."

"Ngươi sợ ?" Thanh âm kia đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, "Có điểm sợ, tiền bối thực lực như này cường đại, nếu như xuất hiện đối với vãn bối bất lợi, vãn bối chẳng phải là cho hết đản ?"

"Sau đó thì sao ?" Thanh âm kia đạo.

Dương Diệp nói: "Hy vọng có thể giúp được tiền bối, nhưng về sau, chúng ta bình an vô sự ."

Ầm!

Giữa sân, một đáng sợ uy áp đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đầu đỉnh trên(lên) khoảng không, trong sát na, Dương Diệp khóe miệng trực tiếp tràn ra một cái tiên huyết .

Ở trước mặt hắn, Tiểu Bạch ngây dại .

"Nhân loại!"

Thanh âm kia băng lãnh, "Trước đây ta nếu không phải tin tưởng cái kia Thủy Nguyên Tộc, ta cũng không trở thành lưu lạc như đây, đến nay chi về sau, ta ở cũng sẽ không tin bất cứ người nào . Ta ..."

"Ngươi tin Tiểu Bạch sao?" Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Khai Thiên Phủ.

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ trầm mặc .

Một lát sau, thanh âm kia lần nữa ở trong sân vang lên, "Tin ."

Dương Diệp thả lỏng một hơi, "Mà nàng tin ta!"

Giữa sân trầm mặc một hồi về sau, thanh âm kia lại nói: "Ngươi ta hợp tác, chúng ta đều có tốt chỗ ."

"Ngươi nghĩ mượn ta lực lượng, hoặc có lẽ là, ngươi nghĩ lợi dụng ta, đúng không ?" Thanh âm kia đạo.

Dương Diệp nói: "Chúng ta có thể lợi dụng lẫn nhau, không phải sao?"

Một lát sau, đạo thanh âm kia nói: "Phong ấn ta người, ngoại trừ tháp này bên ngoài, còn có một trận pháp, tháp này hiện đối với ta đã mất uy hiếp, mà cái kia trận pháp, là 9999 tọa Tiểu Trận pháp hội tụ mà thành, ta như mạnh mẽ phá trận, này Địa Trận pháp hội lập tức tự bạo, cùng ta đồng quy vu tận!"

Nói đến đây, nó dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Nguyên Giới Ấn, này ấn là ngũ Đại Thánh khí một trong, cũng là trận pháp khắc tinh, có thể phá chư thiên vạn trận, mà như sở hữu trận này ấn, lấy trận này ấn làm trụ cột bày ra trận pháp, uy lực cực kỳ khủng bố . Ta cần vật ấy ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ, không nói gì .

Một lát sau, cái kia Khai Thiên Phủ lại nói: "Ba lần, ta có thể giúp ngươi ba lần ."

"Vật ấy ở bực nào chỗ!" Dương Diệp hỏi .

"Đã từng bị Thủy Nguyên Tộc mang đi, bây giờ không biết!" Khai Thiên Phủ đạo,

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Nói xong, hắn xoay người mang theo Tiểu Bạch tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, cạnh đầm nước, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía nam , bên kia, chính là Thủy Nguyên Tộc phương hướng .

Nhìn lướt qua bốn phía, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Đám mây bên trong, Dương Diệp Ngự Kiếm đi nhanh .

Lúc này đây, hắn mục tiêu, chính là cái kia Thủy Nguyên Tộc .

Đối với Thủy Nguyên Tộc thực lực, hắn biết cũng không nhiều, đương nhiên, có một chút là không nghi ngờ chút nào, đó chính là cái này Thủy Nguyên Tộc tuyệt đối rất mạnh . Liền Bất Tử Tộc còn không sợ, bọn họ cường đại, có thể tưởng tượng được!

Mà cho dù ở mạnh, hắn cũng muốn đi!

Bởi vì An Nam Tĩnh ở nơi ấy!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp trước mặt cách đó không xa không gian đột nhiên run rẩy động, Dương Diệp lập tức ngừng lại, nắm chặc kiếm trong tay . Rất nhanh, cái kia chỗ không gian đột nhiên xuất hiện một tấm hư ảo người khuôn mặt .

Là một gã mặt của lão giả!

Nhìn thấy gương mặt này, Dương Diệp chân mày cau lại . Bởi vì hắn căn bản không biết người này!

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi chính là Dương Diệp ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả cười lạnh một tiếng, "Tốt . Ngươi có một nhóm bằng hữu ở trong tay ta, như ngươi không muốn bọn họ có việc, trong vòng 3 ngày, ta muốn ở Vũ Tông bên ngoài Lạc Vân dãy núi bên trong nhìn thấy ngươi . Vượt lên trước ba ngày, cách mỗi nửa canh giờ, ta giết một người, giết đến ngươi xuất hiện mới thôi!"

Thanh âm rơi xuống, gương mặt đó trực tiếp biến mất .

Giữa sân, Dương Diệp khuôn mặt sắc trầm thấp như nước, âm trầm đáng sợ .

Hắn không nguyện ý nhất nhìn thấy sự tình vẫn là xảy ra!

Viên Lão đám người vẫn đã xảy ra chuyện!

Tuy là hắn đã có dự cảm Viên Lão đám người có thể sẽ gặp chuyện không may, thế nhưng, trong lòng hắn vẫn là tâm tồn một tia nghiêu may mắn, nhưng mà, cái này một tia nghiêu may mắn không có .

Giữa sân, Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, cuối cùng, hắn quyết định đi trước Vũ Tông .

Thủy Nguyên Tộc chỉ có An Nam Tĩnh một cái lợi thế, chỉ cần hắn Dương Diệp không có chuyện, còn có cái kia ba cái Thần Vật ở trong tay hắn, Thủy Nguyên Tộc cũng sẽ không đối với An Nam Tĩnh bất lợi, tương phản, Vũ Tông bên này lại bất đồng .

Viên Lão bọn người ở Vũ Tông trong tay, như hắn không đi, Vũ Tông nhất định sẽ giết mấy người bức bách hắn Dương Diệp .

Những người đó, ngoại trừ Minh Nữ chúng nữ bên ngoài, còn có Tần Xuyên đám người tộc nhân, như hắn Dương Diệp không thể bảo vệ tốt những thứ này người, hắn như thế nào không làm ... thất vọng những thứ kia vì hắn huynh đệ đã chết ? Còn có Thiên Nữ đám người, những thứ này người đều là bởi vì hắn mà bị liên lụy ...

Vũ Tông .

Vũ Tông tông môn tọa lạc tại một tòa cao vút trong mây cự phong chi lên, mà chung quanh, là vô số dãy núi .

Không đến thời gian một ngày, Dương Diệp chính là đi tới Lạc Vân dãy núi, mà hắn vừa xuống đất, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp ánh I50FwX mắt ở nơi này lão giả phần bụng dừng lại một cái, bởi vì ở nơi ấy, hắn cảm nhận được một thục hơi thở kiếm ý khí tức .

"Lão phu Vũ Tông Phó Tông Chủ!"

Lão giả đạm thanh nói: "Dương Diệp, đồ đâu ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Người của ta đâu?"

Lão giả cười lạnh một tiếng, "Ngươi có tư cách cùng lão phu cò kè mặc cả ? Dương Diệp, ba hơi bên trong, nếu không giao ra cái kia ba cái Thần Vật, lão phu trước diệt sạch ngươi hết thảy bằng hữu, ở tới tru sát ngươi, để cho ngươi ..."

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Sau một khắc, cái kia lão giả khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, bởi vì giờ khắc này Dương Diệp đã xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, cùng này đồng thời, một thanh kiếm phi thẳng đến đầu hắn tàn nhẫn phách mà tới.

Lão giả cũng không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà lại trực tiếp xuất thủ!

Đây hoàn toàn không có án hắn kịch bản lại!

Lão giả cũng không có tuyển trạch né tránh, bởi vì hắn thấy, một cái Tổ cảnh Huyền Giả căn bản đối với hắn tạo không ra bất kỳ uy hiếp, như vậy cũng tốt so với, một người nếu như chứng kiến một con kiến theo bên chân đi qua, cái này nhân loại sẽ cảm thấy cái này con kiến đối với hắn có uy hiếp sao?

Ở Đạo Chân Cảnh trong mắt cường giả, Đạo Chân Cảnh lấy hạ đều là con kiến hôi!

Nhưng mà, làm Dương Diệp kiếm rơi xuống trong nháy mắt đó, mặt của lão giả biến sắc .

Lão giả trong mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc, còn có một tia hoảng sợ!

Kiếm Vực!

Dương Diệp lại một lần nữa thi triển ra Kiếm Vực, lúc này đây, cái này Kiếm Vực có Tổ cảnh tột cùng sát ý gia trì, lại thêm trên(lên) hắn hiện tại đã là Tổ cảnh, có thể nói, hắn một kiếm này uy lực, so với quá khứ bất kỳ lần nào đều mạnh hơn!

Cái này một kiếm, đừng nói cái này lão giả đã từng bị Tiêu Dao Tử trọng thương quá, chính là hắn hoàn hảo Vô Khuyết, cũng không thể có thể đơn giản tiếp hạ Dương Diệp cái này một kiếm, huống chi lão giả lúc này còn sơ suất khinh địch! Nguyên nhân đây, hắn chỉ có thể vội vàng đi ngăn cản Dương Diệp cái này một kiếm!

Ầm!

Nhất cỗ khí thế kinh khủng tự lão giả kia trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng mà, cỗ khí thế này mới vừa nhất xuất hiện liền trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm kia chém thành hư vô .

Thình thịch!

Một đạo nhân ảnh trong nháy mắt bay ra ngoài . Đạo nhân ảnh này chính là cái kia lão giả, mà giờ khắc này, cái kia lão giả nhục thân đã hoàn toàn tan vỡ, chỉ còn linh hồn, mà linh hồn hắn đang muốn đào tẩu, bất quá, một thanh kiếm cũng là trực tiếp để ngang linh hồn hắn cổ lên.

Lão giả biểu tình tức thì khó coi!

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, "Các bằng hữu của ta đâu?"

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự phía chân trời truyền đến, "Dương Diệp, nơi này là Vũ Tông, ngươi nếu dám động đến hắn, ta Vũ Tông tất ..."

Dương Diệp kiếm đột nhiên Nhất Trảm mà hạ!

Xuy!

Lão giả toàn bộ linh hồn trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Dương Diệp xoay người, nhìn về phía chỗ xa kia Vũ Tông, trong mắt tràn đầy dữ tợn, "Lão Tử bất đàm phán, không chịu uy hiếp . Bọn họ nhưng nếu có việc, Lão Tử muốn ngươi Vũ Tông chó gà không tha!"

Ầm!

Một sát ý đột nhiên phóng lên cao, trong sát na, toàn bộ phía chân trời hoàn toàn đỏ ngầu!

...

PS: Có thì Chương 02: Đổi mới so với Chương 1: Chậm một chút điểm, là bởi vì ta đổi mới Chương 1: Về sau, Chương 02: Đổi mới tình hình đặc biệt lúc ấy từng cái kiểm tra, để tránh khỏi xuất hiện qua lỗi nhiều chữ, cho nên, có thì Chương 02: So với Chương 1: Muộn xuất hiện một hai ba phút! Mời mọi người thứ lỗi!

------oOo------

Chương 2263: Sống Khỏe Mạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại .

Bất đàm phán, không chịu uy hiếp!

Dương Diệp cũng không phải không để bụng Viên Lão đám người, mà là, như hắn tuyển trạch cùng Vũ Tông đàm phán, như vậy, hắn cùng với Viên Lão đám người khả năng đều phải chết .

Bởi vì Vũ Tông nếu là muốn hắn đầu hàng, hắn là nhảy vào vẫn là không nhảy vào đâu?

Nhảy vào, bọn họ đều phải chết, những thứ này đại thế lực đoạn sẽ không lưu hạ hậu hoạn, càng nhân từ; không nhảy vào, Vũ Tông nhất định sẽ lấy Viên Lão đám người tính mệnh lẫn nhau áp chế, cái kia lúc, hắn đem nằm ở một cái tuyệt đối bị động!

Thậm chí bị quản chế Vũ Tông!

Nguyên nhân đây, hắn nhất định hóa bị động vì chủ động .

Muốn chết, có thể, mọi người cùng nhau chết!

Đây chính là hắn cho Vũ Tông thái độ!

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người đàn ông trung niên đứng lơ lửng giữa không trung, hai tay thả lỏng thân về sau, toàn bộ nhân khí hơi thở nội liễm, nhìn không ra sâu cạn .

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Cùng Thủy Nguyên Tộc tới tự cùng một vùng vũ trụ ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Đúng!"

Người đàn ông trung niên đi tới Dương Diệp trước mặt hơn một trượng chỗ, "Nếu như ta không có đoán sai, cái kia ba cái Thần Vật chắc còn ở ngươi thân lên, có đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đúng ! Làm sao, ngươi có muốn không ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Không được!"

" Hử ?" Dương Diệp hai mắt híp lại, không giải khai .

Cái này lúc, người đàn ông trung niên vung tay phải lên, trong sát na, một đám người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đám người kia, chính là Viên Lão đám người . Mà giờ khắc này, Viên Lão bọn người bị hạ cấm chế, căn bản không pháp nhúc nhích!

Chẳng qua còn tốt, đều không có chuyện gì là!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Viên Lão đám người, nhưng sau nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, "Có ý tứ ?"

Người đàn ông trung niên nói: "Các ngươi có thể đi!"

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn, đang muốn nói, cái kia người đàn ông trung niên cũng là đã biến mất .

Giữa sân, Dương Diệp bách tư bất đắc kỳ giải, ở nơi này lúc, Viên Lão đi tới trước mặt của hắn, "Hắn là muốn mượn đao giết người!"

Dương Diệp nhìn về phía Viên Lão, Viên Lão nhẹ giọng nói: "Rời khỏi nơi này trước đi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau mang theo mọi người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Dương Diệp đám người rời đi về sau, cái kia người đàn ông trung niên lại xuất hiện ở giữa sân, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi phương hướng, diện vô biểu tình .

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở người đàn ông trung EApok niên trước mặt, lão giả hơi thi lễ, "Tông chủ, đây là vì sao ?"

Người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Cái kia ba cái Thần Vật, người phương nào không muốn ? Thế nhưng, cũng là bởi vì muốn quá nhiều người, nguyên nhân đây, ta Vũ Tông không thể nhận . Muốn tới, chính là tai họa . Bất quá, ta Vũ Tông mặc dù không thể nhận, ngược lại là có thể đem người này hành tung tiết lộ cho Thần Vũ Tông cùng Thiên Vũ Tông, ta nghĩ, bọn họ sẽ phải cảm thấy hứng thú!"

Lão giả hơi thi lễ, "Tông chủ cao minh, chỉ là, cái kia Phó Tông Chủ ..."

"Hắn đáng chết!"

Vũ Tông tông chủ đạm thanh nói: "Hắn cũng không có gọi cái kia Dương Diệp tới Vũ Tông tông môn, mà là tới nơi đây, hiển nhiên là muốn sát nhân đoạt bảo, làm của riêng . Đáng tiếc, hắn đánh giá thấp cái kia Dương Diệp thực lực, cũng đánh giá thấp đối phương can đảm lượng ."

Nói đến đây, hắn khẽ hơi trầm xuống một cái, nhưng sau lại nói: "Ta cũng đánh giá thấp!"

Lão giả nói: "Người này so với ta Vũ Tông thiên tài Vũ Hiên Minh như thế nào ?"

Vũ Tông tông chủ khẽ lắc đầu, "Hiên Minh không kịp . Người này đối với vực chưởng khống, dù cho Đạo Chân Cảnh cường giả cũng xa xa không kịp . Sát ý kia, cũng là trước đây chưa từng gặp mạnh a ."

Nói đến đây, hắn khuôn mặt trên(lên) xuất hiện một màn nụ cười ý vị thâm trường, "Thần Vũ Tông cùng Thiên Vũ Tông hội ngạc nhiên ."

...

Dương Diệp mang theo Viên Lão đám người ly khai Vũ Tông phạm vi thế lực, ở một mảnh bình nguyên lên, Dương Diệp ngừng lại, hắn xoay người nhìn về phía Viên Lão đám người, "Các ngươi không có sao chứ ?"

Viên Lão cười khổ cười, "Không có việc gì, chỉ là, lại cho ngươi thêm phiền toái!"

Dương Diệp lắc đầu, "Đều là người mình, không cần nói những thứ này."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Thiên Nữ chúng nữ, "Đại tỷ, tiếp các ngươi có tính toán gì không ?"

Thiên Nữ trầm mặc một hồi, sau đó nói: "Tỷ muội chúng ta muốn đi Du Lịch một cái cái này Vĩnh Hằng chi giới ."

"Còn có ta!"

Cái này lúc, Tư Đồ Thính Vân cũng đứng dậy, thời khắc này Tư Đồ Thính Vân, người đeo trường kiếm, tư thế hiên ngang .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Tư Đồ Thính Vân thân lên, "Không ở lại bên cạnh ta ?"

Tư Đồ Thính Vân lắc đầu, "Ta muốn đi tìm ta kiếm đạo của mình, theo ngươi, thực lực của ta có lẽ sẽ tăng trưởng rất nhanh, thế nhưng, ta không muốn đi con đường của ngươi, ta muốn đi ta kiếm đạo của mình đường ."

Dương Diệp trên mặt lộ ra một cái tán thưởng tiếu dung, "Tốt ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một cái Bạch Quang chui vào Tư Đồ Thính Vân giữa chân mày .

Tư Đồ Thính Vân không hiểu nhìn Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Còn đây là ta đối với Kiếm Vực lý giải, hy vọng có nhất ngày có thể bang trợ ngươi, "

Tư Đồ Thính Vân đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, nàng nhoẻn miệng cười, "Đại ca, kỳ thực, ngươi thật là người tốt . Đối đãi ta kiếm đạo thành công, ắt tới tìm ngươi, chờ!"

Thanh âm rơi xuống, nàng xoay người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, trong chớp mắt chính là biến mất ở trong tầm mắt mọi người .

Nhìn Tư Đồ Thính Vân tiêu thất địa phương, Dương Diệp lắc đầu cười, "Nha đầu kia ..."

"Chúng ta cũng đi!" Cái này lúc, Thiên Nữ chúng nữ đã đi tới .

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Nữ đám người, do dự xuống, hắn nhẹ giọng nói: "Bảo trọng!"

Huyết Nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng đưa tay xoa xoa Dương Diệp đầu, nhẹ giọng nói: "Bảo trọng!"

Nói xong, nàng cùng Thiên Nữ đám người xoay người rời đi .

Nhìn Thiên Nữ chúng nữ rời đi, Dương Diệp có chút xuất thần, không biết đang suy nghĩ gì . Quá một hồi lâu, hắn lắc đầu, thu hồi tâm tư, quay đầu nhìn về phía Dương Liêm Sương, "Liêm Sương, ngươi đây?"

Dương Liêm Sương do dự xuống, sau đó nói: "Ta muốn trở về lão gia một chuyến!"

"Lão gia ?"

Dương Diệp hơi ngẩn người, sau đó nói: "Xa sao?"

Dương Liêm Sương nói: "Rất xa."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tạm thời chậm rãi, ngày sau nếu có thời gian, ta tiễn ngươi một đoạn đường, có thể ?"

Dương Liêm Sương có chút do dự, cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Còn có rất nhiều chuyện, ta cần ngươi cùng Viên Lão hỗ trợ!"

Dương Liêm Sương nghĩ một lát, nhưng sau gật đầu, "Cũng tốt, phản chính cũng không gấp ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa một đám người, đám người kia, chính là Tần Xuyên đám người thân nhân, mà những người này, cũng là hắn Dương Diệp thân nhân .

"Ta mang theo bọn họ ẩn núp đi!" Cái này lúc, Viên Lão nhẹ giọng nói: "Ngươi xem coi thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Ta chính có ý đó ."

Hắn có nghĩ qua đem các loại người thu nhập Hồng Mông Tháp bên trong, thế nhưng, cuối cùng hắn vẫn là quyết định không làm như vậy . Đi theo hắn, nguy hiểm hơn! Bởi vì hiện tại vô số thế lực cùng cường giả đều ở đây theo dõi hắn, những thứ này người nếu như đi theo hắn, chính là bị hắn liên lụy!

Đây cũng là hắn vì sao làm cho Thiên Nữ chúng nữ đi nguyên nhân!

Mà Thiên Nữ chúng nữ sở dĩ muốn đi, kỳ thực, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là không muốn liên lụy Dương Diệp . Thực lực của các nàng cũng không yếu, thế nhưng, Dương Diệp đáng sợ nhất thời điểm là hắn một thân một mình thời điểm!

Hắn như lẻ loi một mình, không có nỗi lo về sau nói, cái kia tuyệt đối sẽ để Vĩnh Hằng chi giới những thứ này thế lực phi thường nhức đầu!

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đi tới Dương Diệp trước mặt, cái này người đàn ông trung niên, chính là Tần Xuyên phụ thân .

"Bá phụ!" Dương Diệp nhẹ giọng nói .

Tần Xuyên phụ thân tay phải vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ngươi, không cần quá mức áy náy, ngươi làm đã đủ nhiều . Xuyên nhi có huynh đệ giống như ngươi vậy, ta kiêu ngạo, vô cùng kiêu ngạo, tiểu tử này cả đời hi hi ha ha, hồ bằng cẩu hữu cũng một đống lớn, thế nhưng, đối với ngươi, hắn không nhìn lầm người, không nhìn lầm người!"

Nói đến nhất về sau, bên ngoài đã lão lệ tung hoành .

Dương Diệp ánh mắt ở trong sân từng cái đảo qua, trước mặt hắn những thứ này người, cầm đầu cái này mấy người bên trong, có Tần Xuyên phụ thân, Vu Tịnh phụ thân cùng với linh phụ thân, lúc này, những thứ này người khuôn mặt trên(lên) đều là trải rộng lệ ngân!

Tần Xuyên đám người ở riêng mình gia tộc bên trong đều là siêu cấp thiên tài, có thể nói, bọn họ là mỗi cái gia tộc hy vọng, nhưng mà, vì hắn Dương Diệp, những thứ này người toàn bộ tuyển trạch đi chịu chết .

Chân chính chịu chết!

Bởi vì đó là một hồi căn bản không có phần thắng chiến đấu!

Nhưng mà, bọn họ toàn bộ đều đi rồi!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng về phía mọi người trọng trọng thi lễ, "Các ngươi là ta Dương Diệp huynh đệ thân nhân, chính là ta Dương Diệp thân nhân, chỉ cần ta sống, cũng sẽ không cho các ngươi có việc ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Viên Lão cùng Dương Liêm Sương, "Bọn họ liền xin nhờ hai vị!"

Viên Lão khẽ gật đầu, "Chúng ta nhưng thật ra không sao cả, đối với cái này Vĩnh Hằng chi giới chư thế lực mà nói, chúng ta không có bất kỳ giá trị, nhưng thật ra ngươi ... Ngàn vạn cẩn thận!"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên!"

Viên Lão do dự xuống, nhưng sau lại nói: "An cô nương nàng nhưng là đã xảy ra chuyện ?"

Dương Diệp gật đầu .

Viên Lão thấp giọng thở dài, "Ngươi, ngươi bảo trọng!"

Nói xong, hắn mang theo thân sau mọi người xoay người rời đi .

Rất nhanh, giữa sân chỉ còn A Man một người .

"Man tỷ có việc ?" Dương Diệp đạo.

A Man ở Dương Diệp trước ngực quơ một quyền, "Sống khỏe mạnh!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài xoay người biến mất ở cuối chân trời .

"Sống khỏe mạnh!"

Dương Diệp tự giễu cười, "Không phải dễ dàng như vậy a!"

Nói xong, chân hắn hạ đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang, chuyển chớp mắt, đạo kiếm quang này đã biến mất ở cuối chân trời .

Nửa canh giờ về sau, ở nhất chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại hắn trước mặt xuất hiện một gã mặc hoa bào người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên trong tay, nắm một thanh trường kiếm, kiếm dựng thẳng với bên lưng, kiếm nhọn chỗ, hàn quang tìm lượn quanh .

Kiếm Tu!

Hơn nữa còn là một gã Tổ cảnh cường giả!

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Tại hạ Thần Vũ Tông nam hộ pháp, Kiếm Khan . Phụng tông chủ chi mệnh, đến đây hướng các hạ thỉnh cầu ba cái Thần Vật ."

Thần Vũ Tông!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đó là của ta đồ đạc ."

"Lời ấy sai rồi!"

Kiếm Khan khẽ lắc đầu, "Từ xưa đến nay, Thần Vật đều là cường giả cư chi, tuy là cái kia ba cái Thần Vật giờ khắc này ở các hạ trong tay, thế nhưng, cái này không có nghĩa là chúng nó là thuộc về các hạ . Các hạ nếu là nguyện ý giao ra cái kia ba cái Thần Vật, tại hạ xoay người rời đi, tuyệt không làm khó dễ các hạ ."

"Nếu như không muốn đâu?" Dương Diệp đạo.

Kiếm Khan trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Vậy hãy để cho tại hạ tiễn các hạ an nghỉ đi!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, làm Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, cái kia Kiếm Khan khuôn mặt sắc thốt nhiên nhất biến, trong mắt trong nháy mắt ngưng trọng, chuyển chớp mắt, bên ngoài bên lưng kiếm đột nhiên tiêu thất .

Ong ong!

Giữa sân đột nhiên vang lên lưỡng đạo chói tai tiếng kiếm reo .

Sau một khắc, trong thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại .

Kiếm Khan thân về sau, Dương Diệp lau thân kiếm trên tiên huyết, "Vốn định cùng ngươi quá nhiều mấy chiêu, đáng tiếc, nữ nhân ta còn chờ đi cứu, cho nên, chỉ có thể ủy khuất ngươi chết sớm một chút ."

Thanh âm rơi xuống.

Xuy!

Cái kia Kiếm Khan cả người đột nhiên tự ở giữa phân ra, tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa.

Cvt:Ba láp ba xàm cho lắm rồi lại lặng lẽ ra đi. Chẹp ...

PS: Cảm tạ: Hỏa đoạn thủy hỏa chủ, phong nhẹ ý, Miêu Miêu lược lược, Hào Sơn Cư Sĩ, khí phách lộ ra ngoài 541, thất L nguyệt, hắc hắc hắc, Id An M A S T EOr, bạn đọc 482 456 12, A A 267 2070 11, tan nát cõi lòng tiết điểm, lĩnh Thượng Thanh tuyền, Phì Tử kiên 0 304, Bắc Phong không thổi, mỏng mùa hè chocolate nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ!

Cảm tạ chư vị lão Thiết chống đỡ!

------oOo------

Chương 2264: Thủy Nguyên Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Dương Diệp thu hồi kiếm, xoay người rời đi .

Kỳ thực, Dương Diệp trong lòng vẫn là muốn cùng cái kia Kiếm Khan quá nhiều mấy chiêu, hắn muốn nhìn đối phương một chút kiếm đạo tạo nghệ, nhưng mà, như hắn nói, hiện tại hắn không muốn lãng phí thời gian .

Một kiếm!

Chung cực một kiếm!

Hắn bây giờ sát chiêu chân chánh, cũng không phải là cái gì ngoại vật, mà là Kiếm Vực, Kiếm Vực thêm trên(lên) Tổ cảnh đỉnh phong sát ý, đừng nói Tổ cảnh cường giả, chính là Đạo Chân Cảnh cường giả đều có thể chém giết! Phải biết, hắn hiện tại đã là Tổ cảnh .

Thực lực của hắn bây giờ, so với phía trước, đã có một cái bay vọt về chất!

Đang ở Dương Diệp rời đi không lâu sau, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản sở đứng vị trí .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia Kiếm Khan thân thể, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, truyền âm nói: "Đánh giá thấp người này . Kiếm Khan bị một kiếm thuấn sát, người này tuy là Tổ cảnh, nhưng đã có Đạo Chân Cảnh chiến lực ."

Quá hồi lâu, một giọng nói ở người đàn ông trung niên trong đầu vang lên, "Buông tha!"

Người đàn ông trung niên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tông chủ cùng Đại Trưởng Lão nếu như xuất thủ, lấy người này thực lực, đoạn không thể ngăn cản, cái kia ba cái Thần Vật nếu là ta Thần Vũ Tông đạt được, chúng ta ..."

"Sai rồi!"

Đạo thanh âm kia đột nhiên ở người đàn ông trung niên trong đầu vang lên, cắt đứt người đàn ông trung niên, "Thần Vật tuy tốt, nhưng nếu là tốn hao đại giới quá lớn, không cần cũng được . Người này còn tuổi nhỏ, có thực lực như thế, quả thật kỳ tài ngút trời, mà hắn lại đạt được ba cái Thần Vật, người này, là sở hữu Đại Khí Vận người, ta Thần Vũ Tông nếu như giết hắn không được, người này ngày sau tất thành ta Thần Vũ Tông đại địch . Hiện tại thu tay lại, còn còn kịp ." (Cvt: Lâu ko thấy có người tỉnh như thế này)

Người đàn ông trung niên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Kiếm Khan thù ..."

Thanh âm kia nói: "Lần này sai ở ta, đánh giá thấp người này thực lực, là ta sơ sẩy, Kiếm Khan chết, ta chịu trách nhiệm hoàn toàn!"

Người đàn ông trung niên hơi biến sắc mặt, vội vã thi lễ một cái, "Thuộc hạ cũng không phải ý này!"

Thanh âm kia nói: "Bắc Vũ, ta biết ngươi cùng Kiếm Khan giao tình rất tốt, thế nhưng, còn hy vọng ngươi lấy tông môn vì trọng . Ta đã xem qua người này, người này đạo cơ vững chắc, lại nắm giữ Kiếm Vực, đối với Kiếm Vực nắm giữ càng làm cho lòng ta kinh sợ, cho dù là ta cùng với Đại Trưởng Lão tự thân xuất thủ, sợ là cũng khó mà tru diệt người này . Đặc biệt người này đạo, là Sát Lục Chi Đạo, lấy Sát Lục thành đạo, cổ kim hiếm thấy! Người này nếu như giết Bất Tử, Thần Vũ Tông ngày khác nhất định bị hắn huỷ diệt, ngươi cũng chớ đi tìm hắn báo thù, không nên hại chính mình ."

Bắc Vũ đi được thi lễ, "Hiểu! Chỉ là có chút đáng tiếc . Cái kia ba cái Thần Vật, ta Thần Vũ Tông nếu như thu được, nhất định có thể bao trùm còn lại hai tông chi tiến lên!"

Thanh âm kia nói: "Có, là ta Thần Vũ Tông chi may mắn, mất đi, là ta Thần Vũ Tông chi mệnh, không sao cả đáng tiếc cùng không thể tiếc . Trở về đi!"

"Tuân mệnh!"

Bắc Vũ hơi thi lễ, nhưng sau biến mất ở giữa sân .

Đang ở Bắc Vũ tiêu thất về sau, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, kiếm quang tán đi, tới người chính là Dương Diệp .

Kỳ thực, hắn căn bản không có rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp vang lên bên tai, "Các hạ tự liền ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, quanh thân sát ý tản đi một chút, rất nhanh, hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Cân nhắc vạn dặm bên ngoài, cái kia Bắc Vũ không biết cái gì nguyên nhân, khuôn mặt trên(lên) xuất hiện một màn lãnh mồ hôi .

...

Mịt mờ đám mây, Dương Diệp Ngự Kiếm đi nhanh, khoảng chừng quá một canh giờ, Dương Diệp đột nhiên cúi đầu nhìn lại, do dự nhất chớp mắt, hắn đột nhiên cải biến lộ tuyến, hướng phía dưới bắn mạnh tới .

Kiếm quang rơi xuống đất, Dương Diệp xuất hiện ở một tòa cổ thành trước .

Thành cực lớn, tường thành đầy đủ cân nhắc cao trăm trượng, người lập tường thành phía dưới, giống như con kiến hôi . Thành này cũng không phải là từ tảng đá làm bằng, mà là lại một chuôi thanh kiếm xây thành!

Kiếm Thành, đây chính là một tòa từ kiếm đắp thành .

Ở cái kia cửa thành ngay phía trên, có khắc ba cái đen nhánh đại tự: Kiếm Thiên Thành!

Kiếm Thiên Thành ?

Dương Diệp trong mắt có chút kinh ngạc, đây là hắn lần đầu tiên nhìn thấy từ kiếm xây thành thành, ngoại trừ này bên ngoài, hắn trong thành này cảm nhận được cực kỳ cường đại kiếm ý .

Do dự xuống, Dương Diệp hướng cửa thành đi tới, rất nhanh, hắn đi tới trước cửa thành, mà ở hắn trải qua cửa thành cái kia nhất chớp mắt, đứng ở cửa thành phía bên phải một khối đá lớn đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên tự trong đó vang vọng dựng lên .

Dương Diệp không giải khai, trong mắt tràn đầy vô cùng kinh ngạc .

Cái này lúc, một gã thanh niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Các hạ là Kiếm Tu ?"

Dương Diệp gật đầu .

Thanh niên quay đầu nhìn thoáng qua cái kia đá lớn, lúc này, cái kia đá lớn chi lên, xuất hiện một đạo màu đỏ hồng quang . Hồng quang càng ngày càng mạnh, dần dần từ hồng chuyển tử .

Nhìn thấy một màn này, cái kia thanh niên khuôn mặt sắc trong nháy mắt thì trở nên . Hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau hướng về phía Dương Diệp trọng trọng thi lễ, "Kiếm Thiên Thành hoan nghênh tiền bối đến!"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau quay đầu nhìn về phía khối kia đá lớn, "Đây là ?"

"Trắc ý thạch!"

Thanh niên cung kính nói: "Còn đây là ta Kiếm Thiên Thành trắc ý thạch, nó có thể cảm thụ kiếm ý, kiếm ý càng mạnh, nó phản ứng càng mạnh . Nó chuyển tử sắc, điều này đại biểu tiền bối kiếm ý kiếm ý hẳn là đạt tới Tổ cảnh!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi sai rồi . Ta bây giờ không có kiếm ý!"

Sát ý của hắn quả thực khôi phục, không chỉ có khôi phục, còn trở nên càng mạnh mẽ hơn . Nhưng là Kiếm ý ... Nói đến có chút khôi hài, hắn đường đường một cái Kiếm Tu, kiếm ý còn không bằng sát ý cường đại .

Thanh niên ngây cả người, sau đó nói: "Không thể, trắc ý thạch sẽ không ra sai, tiền bối ngươi ...."

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì, tiến nhập thành trung . Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên ngừng lại, xoay người nhìn về phía cái kia thanh niên, "Hỏi thăm chuyện này ."

Thanh niên vội vã đi tới Dương Diệp trước mặt, "Tiền bối mời nói ."

Dương Diệp nói: "Ngươi cũng biết Thủy Nguyên Tộc ?"

"Thủy Nguyên Tộc!"

Thanh niên khẽ gật đầu, "Sáu tộc một trong, biết một ít, tiền bối muốn biết cái gì ?"

Dương Diệp nói: "Thủy Nguyên Tộc bên trong, Đạo Chân Cảnh cường giả có mấy vị ?" Thủy Nguyên Tộc hắn là tất đi, bất quá, trước đó, hắn nhu cầu giải khai một cái Thủy Nguyên Tộc thực lực .

Thanh niên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thủy Nguyên Tộc Đạo Chân Cảnh cường giả xác thực số lượng, tại hạ không biết, bất quá, trong tộc bọn họ tương đối nổi danh có ba vị, một vị trong đó, là Thủy Nguyên Tộc mới vừa đạt được Đạo Chân Cảnh không lâu cái kia Linh Hư, người này là Thủy Nguyên Tộc siêu cấp thiên tài, không có đột phá Đạo Chân Cảnh lúc, người này ở Vĩnh Hằng chi giới chính là có danh tiếng không nhỏ ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Vị thứ hai, là Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng Thủy Nguyên Hình, người này là Thủy Nguyên Tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng, nhiều năm trước chính là đã Đạo Chân Cảnh cường giả, hiện tại, sợ là càng mạnh ."

"Vị thứ ba đâu?" Dương Diệp đạo.

Thanh niên trầm giọng nói: "Người này là Thủy Nguyên Tộc tiền nhiệm tộc trưởng Thủy Nguyên Đế, năm đó chính là người này dẫn dắt Thủy Nguyên Tộc tự Đại Thiên vũ trụ đến đây Vĩnh Hằng chi giới, năm đó Thủy Nguyên Tộc mới tới Vĩnh Hằng chi giới, thế lực cực yếu, căn cơ bất ổn, nếu không phải người này, Thủy Nguyên Tộc năm đó căn bản không pháp ở Vĩnh Hằng chi giới chỗ đứng . Người này thực lực, thâm bất khả trắc!"

Thâm bất khả trắc!

Dương Diệp hai mắt híp lại , ấn cái này thanh niên lời nói đến xem, Thủy Nguyên Tộc tộc trung tối cường người phải là cái này Thủy Nguyên Đế . Mà trừ cái này Thủy Nguyên Đế, Thủy Nguyên Tộc bên trong trên mặt nổi Đạo Chân Cảnh cường giả thì có hai vị!

Ngầm đâu?

Dương Diệp khuôn mặt sắc bình tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, cái kia thanh niên do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối cùng cái này Thủy Nguyên Tộc có đụng chạm ?"

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên, trong mắt có chút kinh ngạc, "Làm sao ngươi biết ?"

Thanh niên nói: "Vừa rồi vãn bối cảm nhận được tiền bối kiếm ý trong sát ý ." Nói đến đây, hắn do dự hạ về sau, lại nói: "Tiền bối kiếm ý bên trong vừa tựa hồ ẩn chứa sát ý, tiền bối kiếm đạo hay, hay đặc biệt!"

Dương Diệp quan sát liếc mắt thanh niên, nhưng sau cười nói: "Ngươi cũng không tệ ."

Những lời này cũng không phải lời khách khí, cái này thanh niên cảnh giới tuy là chỉ có Thánh Nhân giai, thế nhưng, cái này kiếm ý cũng là cực kỳ sắc bén, có điểm cùng loại mới vừa mở bảo kiếm, tuy là thanh niên đã cực lực ẩn giấu, nhưng vẫn là làm cho người ta cảm thấy cái kia cỗ phong mang ý!

Có thể nói, cái này thanh niên mặc dù chỉ là Thánh Nhân giai, thế nhưng, cái này chiến lực, sợ là không thể so với một ít Tổ cảnh cường giả yếu!

Kiếm tu chiến lực, thông thường đều so với phổ thông Huyền Giả mạnh mẽ!

Nghe được Dương Diệp, thanh niên khuôn mặt trên(lên) nổi lên một nụ cười, "Tiền bối, vãn bối có cái yêu cầu quá đáng!"

"Nói!" Dương Diệp đạo.

Thanh niên hướng về phía Dương Diệp thi lễ, "Xin tiền bối chỉ giáo!"

Chỉ giáo!

Dương Diệp quan sát liếc mắt thanh niên, trong mắt hiện lên một cái tán thưởng, cái này thanh niên tuy là khiêm tốn không gì sánh được, đối với hắn cực kỳ tôn kính, thế nhưng, đối phương đối với hắn nhưng không có sợ hãi!

Có thể đối với cường giả tôn kính, thế nhưng, không thể đối với cường giả sợ hãi!

Cái này thanh niên kiếm đạo tạo nghệ cùng Kiếm Tâm so với hắn tưởng tượng còn tốt hơn!

Đối với yêu cầu này, Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, hắn gật đầu, "Có thể!"

Thanh niên lần nữa thi lễ, "Đa tạ!"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Nơi đây không thích hợp chiến đấu, xin tiền bối đi theo ta!"

Nói xong, thanh niên hướng thành trung đi tới .

Dương Diệp đi theo, rất nhanh, ở thanh niên dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới thành trong một tòa sơn mạch bên trong .

Dương Diệp nhìn lướt qua, tòa Sơn Mạch này có ba tòa Chủ Phong, chuyển thê hình sắp hàng, một tòa so với một tòa cao, ba tòa Chủ Phong đỉnh núi đều lơ lững một thanh Kình Thiên Cự Kiếm .

Nhìn kỹ phía dưới, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng .

Ba thanh Cự Kiếm đều là vật phi phàm!

Có thể nói, cái này ba thanh Cự Kiếm, cấp bậc khả năng không kém gì hắn Kiếm Thủ cùng Kiếm Linh!

Kiếm Thiên Thành!

Chỉ là cái này ba thanh Cự Kiếm, Dương Diệp chính là cảm nhận được cái này Kiếm Thiên Thành cường đại cùng không tầm thường! Ngoại trừ này bên ngoài, cái kia cao nhất một tòa Chủ Phong trên lưỡng đạo kiếm ý càng làm cho hắn có chút tâm kinh sợ!

Tâm kinh sợ!

Có thể làm cho hắn cảm nhận được nguy hiểm kiếm ý, hắn đã thật lâu không có gặp qua .

Ở thanh niên dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới thấp nhất tòa kia Chủ Phong, chuẩn xác mà nói là cái tòa này Chủ Phong trong một mảnh rừng trúc!

Không phải bình thường rừng trúc, bốn phía rừng trúc, có một tòa trận pháp!

Thanh niên dừng bước lại, xoay người hướng về phía Dương Diệp thi lễ, "Tiền bối, nơi đây là Kiếm Trúc Lâm, nơi đây cây trúc, là năm đó tổ sư tự thân trồng, ẩn chứa trong đó hắn kiếm ý cùng kiếm đạo ý chí, chúng ta ở này tỷ thí, tản mát ra kiếm ý đều sẽ bị những thứ này kiếm trúc áp chế, thế cho nên chúng ta kiếm ý cùng kiếm khí sẽ không bên ngoài tiết, càng phá hư bốn phía không gian . Chúng ta có thể thống khoái một trận chiến!"

Nói đến đây, hắn lần nữa hướng về phía Dương Diệp cúi đầu, "Vãn bối khẩn cầu tiền bối xuất toàn lực, không được lưu thủ, bái tạ!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên, "Ngươi chắc chắn chứ?"

Thanh niên gật đầu, kiên định nói: "Tự nhiên!"

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau gật đầu, "Ngươi ra tay đi!"

"Xin tiền bối xuất thủ!" Thanh niên nói: "Vãn bối kiếm đạo, là hậu phát chế nhân, Dĩ Điểm Phá Diện, cho nên, vãn bối sau xuất thủ, càng mạnh!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, " Được !"

Dứt lời, Dương Diệp trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, sau một khắc, Dương Diệp trong nháy mắt xuất hiện ở thanh niên trước mặt .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân phóng lên cao .

Kiếm Vực!

Dương Diệp không có nương tay, trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực! Khi hắn Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt từng cái

Ầm!

Chu vi hơn mười dặm rừng trúc trong nháy mắt kịch liệt run lên, trong nhấp nháy, này từng mảng rừng trúc ầm ầm nổ tung, hóa thành một mảnh hư vô!

Kiếm Thiên Thành Chủ Phong, một tòa phòng trúc bên trong, một gã ngồi xếp bằng ở giường trúc ở trên lão giả đột nhiên trợn mở con mắt, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, "Ta Kiếm Thiên Thành còn có như này thiên tài ?"

Cùng này đồng thời, thành trung đột nhiên vang lên từng đạo tiếng kiếm reo, chuyển chớp mắt, từng đạo kiếm quang hướng cái rừng trúc kia bắn nhanh đi .

Một màn này, thật là đồ sộ!

Cvt: Khéo lại có thế lực mến tài. ...

PS: Cảm tạ mọi người vé tháng chống đỡ, cảm tạ ủng hộ của mọi người, cũng xin mọi người chống đỡ Chính Bản, cho tác giả một điểm động lực a, kiếm chính là một phần hai phần, như mọi người còn xem sách lậu, ta đây liền thật liền mì ăn liền đều không ăn nổi ha.

Nhất về sau, họp hằng năm trở về về sau, cảm ngộ tốt nhiều, ta được càng thêm nỗ lực, càng thêm chăm chú, không thể cô phụ độc giả . Chỗ bình luận truyện bên trong, có bất kỳ ý kiến gì đều có thể đưa ra, ta mỗi ngày đều hội quan sát, chỉ cần ngươi không mắng gia Nhân Phụ mẫu gì, ta đều hội chăm chú xem .

Lần nữa cảm tạ mọi người làm bạn, ta nhất định sẽ hảo hảo viết xong Kiếm Vực, không ngừng càng, bất lạn vỹ, không thái giám,

Còn bạo nổ phát, ta cất chút bản thảo, thế nhưng không nhiều đủ, suy nghĩ nhiều tồn điểm, lần này bạo nổ phát sẽ thêm bạo nổ một điểm, mời mọi người hơi đợi hắc hắc

------oOo------

Chương 2265: Ta Gọi Dương Diệp, Ngươi Nên Nghe Qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trước mặt, thanh niên đã ngây người .

Một thanh kiếm cách thanh niên giữa chân mày chỉ có không đến nửa tấc khoảng cách, chỉ cần ở vào nửa tấc, thanh niên chính là hội hồn phi phách tán!

Một kiếm!

Cái này một kiếm trước mặt, thanh niên không có bất kỳ năng lực phản kháng!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua, nhíu mày, chuyển chớp mắt, hắn nhìn về phía thanh niên, "Không được lộ ra ta!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Đang ở Dương Diệp vừa rời đi không lâu sau, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở thanh niên trước mặt, lão giả quan sát liếc mắt thanh niên, "Lăng Phi ?"

Thanh niên trở lại thần, vội vàng hướng trước mắt lão giả cung kính thi lễ, "Gặp qua Du Tôn!"

Lão giả lần nữa quan sát liếc mắt thanh niên, rất nhanh, hắn hai mắt híp lại, nhìn lướt qua bốn phía, "Đây, đây là Kiếm Vực ..."

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên quay đầu nhìn lại, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

"Kiếm Vực!"

Giữa sân đột nhiên có người kinh hô!

Lăng Phi quay đầu nhìn lại, chỉ thấy không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện từng cái người đeo trường kiếm Kiếm Tu, những thứ này người hắn tự nhiên nhận thức, đều là đồng môn của hắn .

Cái này lúc, một người đàn ông đi tới Lăng Phi trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Lăng Phi, nhưng sau cười to nói: "Lăng Phi, không nghĩ tới, tiểu tử ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ Kiếm Vực, hơn nữa đem vực chưởng khống đến rồi loại trình độ này, liền lão tổ kiếm trúc đều bị ngươi phá hủy! Tiểu tử ngươi có thể a hắc hắc!"

Lăng Phi cười khổ cười, "Thanh Vẫn, ta ..."

"Ha ha!"

Tên gọi là Thanh Vẫn nam tử trọng trọng ở Lăng Phi trước ngực nện cho một quyền, "Ta Kiếm Thiên Thành có nam kiếm bắc kiếm, hiện tại, lại đem nhiều một kiếm, ha ha ...."

Lăng Phi: "...."

Giữa sân, từng cái Kiếm Tu đem Lăng Phi vây vào giữa, không ngừng cung chúc mừng lấy, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là khiêu chiến .

Khiêu chiến!

Một người nếu là muốn mạnh hơn, chỉ có tìm kiếm so với hắn càng người cường đại khiêu chiến, như này mới có thể tốt hơn đề thăng chính mình . Bởi vì cùng cường giả giao thủ, ngươi mới có thể phát hiện mình không đủ . Mà đối với Kiếm Tu mà nói, có thể cùng một vị chưởng khống Kiếm Vực Kiếm Tu tỷ thí, vậy tuyệt đối là ngàn năm một thuở cơ hội!

Đoàn người bên trong, Lăng Phi cười khổ không thôi, hắn vốn là muốn nói ra chân tướng, nhưng mà, hắn nghĩ tới rồi Dương Diệp trước khi đi thì theo như lời nói, nguyên nhân đây, cuối cùng tuyển trạch giữ yên lặng .

...

Kiếm Thiên Thành bên ngoài .

Một đạo hắc ảnh đột nhiên tự thành nơi khác cuối cùng thẩm thấu mà ra, rất nhanh, một người đàn ông xuất hiện ở cửa thành ngoài mấy trăm trượng .

Tên nam tử này chính là Dương Diệp!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Kiếm Thiên Thành, nhưng sau đó xoay người rời đi . Mà đang ở cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên vô thanh vô tức xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Cái này lão giả, chính là cái kia Du Tôn!

Dương Diệp dừng bước lại .

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, rất nhanh, hắn hai mắt nhỏ bé híp lại, đôi mắt sâu chỗ, có một cái ngưng trọng cùng với một vẻ khiếp sợ!

"Có việc ?" Dương Diệp đạo.

Lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau trầm giọng nói: "Vĩnh Hằng chi giới, ba người nắm giữ Kiếm Vực, ngoại trừ cái kia Kiếm Khư chi địa mới nhất nhất đại thủ kiếm người Kiếm U Nữ bên ngoài, còn lại hai người ta đều có từng thấy, mà ngươi, ta chưa từng thấy qua!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Hiện tại gặp được!"

Du Tôn khẽ gật đầu, sau đó nói: "Các hạ nhưng có sư môn ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không!"

Du Tôn lại nói: "Các hạ có thể nguyện vào ta Kiếm Thiên Thành ? Các hạ nếu là nguyện ý, lão hủ có thể đem Phó Tông Chủ vị nhường ra!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Du Tôn, trong mắt có chút kinh ngạc, "Chỉ là bởi vì Kiếm Vực ?"

Du Tôn lắc đầu, "Không, Kiếm Vực tuy là vạn năm khó gặp, thế nhưng không khéo, ta Kiếm Thiên Thành đã từng ra khỏi một vị . Ta xem trọng là các hạ kiếm đạo, các hạ kiếm đạo, kiếm bên trong, ẩn chứa sát ý, sát đạo cường giả, ta cũng đã gặp, thế nhưng, Sát Lục Kiếm Đạo, lão phu trước đây chưa từng gặp, các hạ có thể đem này đạo phát triển đến trình độ như vậy, cho là thật hiếm thấy ."

Nói đến đây, bên ngoài dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Các hạ, ta Kiếm Thiên Thành đối ngoại nhân mở ra, chính là hy vọng có thể tụ thiên hạ kiếm đạo, để cho ta thành Kiếm Tu mài tu thiên hạ kiếm đạo, chúng ta Kiếm Tu, chỉ có lẫn nhau học tập, lẫn nhau bù đắp, mới có thể đủ làm cho kiếm đạo càng thêm hưng thịnh phồn vinh!"

Dương Diệp trầm mặc .

Du Tôn lại nói: "Các hạ nếu như vào ta Kiếm Thiên Thành, ta thành trung cất dấu hết thảy Kiếm Đạo Điển Tịch, cùng với hàng vạn hàng nghìn kiếm kỹ, các hạ đều có thể nghiên tập . Lão hủ tin tưởng, các hạ nếu như vào ta Kiếm Thiên Thành, không tới ba năm, các hạ kiếm đạo tạo nghệ cùng thực lực chắc chắn nâng cao một bước!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Có chút hướng tới, đáng tiếc, ta không thể vào Kiếm Thiên Thành ."

"Vì sao ?" Du Tôn đạo.

Dương Diệp nhìn thẳng Du Tôn, "Ta như vào Kiếm Thiên Thành, cái này Kiếm Thiên Thành ngày sau sợ là không có ngày yên tĩnh ."

Du Tôn nhíu mày, "Thế nào nói ra lời này ."

Dương Diệp đi tới Du Tôn trước mặt, cười nói: "Ta gọi Dương Diệp, ngươi nên nghe qua!"

Du Tôn kinh ngạc nói: "Ngươi ..."

Dương Diệp cười cười, nhưng sau biến mất ở xa chỗ .

Giữa sân, Du Tôn ngây dại .

Dương Diệp!

Hai chữ này, hắn tự nhiên là nghe qua . Hiện tại Vĩnh Hằng chi giới mấy đại thế lực người nào không biết Dương Diệp ?

Đây chính là cái kim chủ a!

Ba cái Thần Vật!

Dương Diệp thân trên(lên) có ba cái Thần Vật, người nào không thèm nhỏ dãi ? Cho dù là Kiếm Thiên Thành, cũng nhòm ngó trong bóng tối!

Du Tôn không nghĩ tới, trước mắt cái này kiếm đạo thiên tài lại chính là Dương Diệp!

Dương Diệp!

Du Tôn trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Thiên Thành phương hướng, "Ngài 9vxOx làm quyết định đi!"

"Hợp tác!"

Một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên!

Hợp tác!

Du Tôn khẽ gật đầu, "Hiểu ."

Ý hợp tác chính là cùng Dương Diệp hợp tác, thế nhưng, sẽ không để cho Dương Diệp vào Kiếm Thiên Thành, mà Kiếm Thiên Thành cũng sẽ không đi cùng Dương Diệp là địch . Mọi người song phương hợp tác! Đây chính là Kiếm Thiên Thành thái độ!

Rất nhanh, cái kia Du Tôn đuổi kịp Dương Diệp .

Du Tôn nói: "Các hạ có thể nguyện cùng ta Kiếm Thiên Thành hợp tác ?"

"Hợp tác ?" Dương Diệp không giải khai .

Du Tôn nói: "Rất đơn giản, các hạ đem tự thân sở học, đối với kiếm đạo lý giải ở lại ta Kiếm Thiên Thành, mà để báo đáp lại, ta Kiếm Thiên Thành thu thập, cũng có thể đối với các hạ mở ra, chúng ta song phương góc bù, như thế nào ?"

Góc bù!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cũng có thể, chỉ là, ta còn có việc, tạm thời chỉ có thể thôi ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi . Hắn bây giờ mục đích chủ yếu, là cứu An Nam Tĩnh!

"Các hạ nhưng là phải đi cái kia Thủy Nguyên Tộc ?" Du Tôn đột nhiên nói .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Du Tôn, Du Tôn nói: "Ta Kiếm Thiên Thành đối với các hạ sự tình cũng biết một chút, thứ cho ta nói thẳng, các hạ thực lực tuy nhiên bất phàm, thế nhưng, nếu muốn lấy sức một mình đối kháng cái kia Thủy Nguyên Tộc, đúng là lấy trứng chọi đá!"

Dương Diệp nói: "Lấy trứng chọi đá cũng muốn đi!"

Du Tôn chân mày cau lại, cái này lúc, Dương Diệp đã xoay người rời đi .

"Hơi chờ!"

Ở nơi này lúc, một gã hư ảo áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

" Hử ?" Dương Diệp nhìn về phía áo xám lão giả .

Áo xám lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Lão phu

Kiếm Thiên Thành Thành Chủ, lão phu biết các hạ cứu hữu sốt ruột, như vậy như thế nào, lão phu đứng ra thay các hạ chu toàn một phen, làm cho Thủy Nguyên Tộc ở một tháng bên trong không bị thương các hạ bạn thân, mà các hạ cái này trong vòng một tháng có thể ở lại ta Kiếm Thiên Thành cùng ta Kiếm Thiên Thành trao đổi, như này được không?"

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Ngươi có thứ để cho Thủy Nguyên Tộc chẳng phải làm ?"

Áo xám lão giả nói: "Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng nợ ta một món nợ ân tình . Lại người, ta Kiếm Thiên Thành sẽ không mơ ước cái kia ba cái Thần Vật, cho nên, chút mặt mũi này, hắn vẫn sẽ cho ."

Dương Diệp trầm mặc .

Áo xám lão giả lại nói: "Thứ cho ta nói thẳng, lấy thực lực ngươi, đoạn không thể phá vỡ Thủy Nguyên Tộc, lần này đi, Thập Tử Vô Sinh . Cũng chính là bởi vì như đây, lão phu mới ra này hạ sách, hy vọng ở các hạ sinh thời lưu hạ các hạ kiếm đạo!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua áo xám lão giả, "Tiền bối nhưng thật ra rất thẳng thắn!"

Áo xám lão giả nói: "Kiếm Tu ngàn ngàn vạn, nhưng mà, Sát Lục Kiếm Đạo lại cực thiếu . Lại người, các hạ ở ta Kiếm Thiên Thành nghiên tập một tháng, ta tin tưởng lấy các hạ thiên phú, thực lực nhất định có thể nâng cao một bước . Cái này đối với các hạ đi trước Thủy Nguyên Tộc, cũng là có cực kỳ tốt đẹp chỗ, không phải sao?"

Dương Diệp nhìn thẳng áo xám lão giả, "Tiền bối nói thẳng chân chính nguyên nhân đi!"

Trước mắt cái này Kiếm Thiên Thành Thành Chủ biện pháp đã có điểm không bình thường . Đơn giản mà nói, đối phương muốn hắn ở lại Kiếm Thiên Thành lưu có điểm quá mức . Trực giác nói cho hắn, đối phương không đơn thuần là vì Sát Lục Kiếm Đạo!

Kiếm Thiên Thành Thành Chủ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ở ta Kiếm Thiên Thành có một vật, danh « Vô Cực Kiếm Kinh », là năm đó ta Kiếm Thiên Thành Thiên Vực Kiếm Chủ lưu lại, thế nhưng, ta Kiếm Thiên Thành lại Vô Nhân có thể hiểu thấu đáo trong đó huyền bí . Các hạ nếu là có thể hiểu thấu đáo trong đó huyền bí, ta Kiếm Thiên Thành nguyện ý cùng các hạ cùng hưởng bản này « Vô Cực Kiếm Kinh » . Đương nhiên, như không thể, cũng không cái gọi là, các hạ lưu hạ chính mình Sát Lục Kiếm Đạo áo nghĩa cũng có thể!"

"Vô Cực Kiếm Kinh ?"

Dương Diệp nhíu mày, "Đó là vật gì ?"

Lão giả nói: "Thần Vật! Ta Kiếm Thiên Thành Chí Cao Thần vật ."

Dương Diệp nói: "Đã là Thần Vật, ngươi Kiếm Thiên Thành nguyện ý chia sẻ ?"

Lão giả lắc đầu, "Nếu như không thể cởi ra trong đó huyền bí, nó chính là phế vật . Không riêng gì ngươi, thiên hạ nổi danh Kiếm Tu cũng có thể tới ta Kiếm Thiên Thành nghiên tập, đáng tiếc, vô số năm qua, vẫn chưa có người có thể phá giải vật ấy . Ngươi có thể thử thời vận! Như ngươi nguyện ý bằng lòng, ta hiện tại lập tức đi trước Thủy Nguyên Tộc thay ngươi chu toàn . Chỉ cần cái kia ba cái Thần Vật vẫn còn ở ngươi thân lên, ta liền có thể cam đoan, Thủy Nguyên Tộc tuyệt sẽ không động tới ngươi bằng hữu mảy may!"

Dương Diệp suy nghĩ khoảng khắc, sau đó nói: "Mang ta đi nhìn!"

Lão giả khẽ gật đầu, "Ta sẽ đi ngay bây giờ Thủy Nguyên Tộc, hy vọng trở về thì có thể nghe được các hạ tin tức tốt!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, cái kia Du Tôn làm một cái thủ hiệu mời, "Mời các hạ đi theo ta!"

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở xa chỗ, Dương Diệp lập tức đi theo, chỉ chốc lát, hắn theo Du Tôn lần nữa tiến nhập Kiếm Thiên Thành .

Theo Du Tôn trong miệng, Dương Diệp hiểu được, Kiếm Thiên Thành có ba đại phong, phân biệt là Thiên Kiếm Phong, Địa Kiếm Phong, Nhân Kiếm Phong . Ba tòa sơn ở trên kiếm ý đều cực kỳ cường đại, đặc biệt cái kia Thiên Kiếm Phong, kiếm ý càng cường đại, cho dù là hắn đều cảm giác có chút tâm kinh sợ!

Đó là Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Còn lại hai đỉnh núi hơi yếu, nhưng là đều là Tổ cảnh đỉnh phong kiếm ý!

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương

Diệp trước mặt .

Nhìn thấy cái này danh người đàn ông trung niên, Dương Diệp nhíu mày, bởi vì ... này nam tử hắn thoạt nhìn có chút quen mắt!

Cvt: Chúc mn Noel vui vẻ. Noel này mụi lại ko có quà mà còn mất tiền để tự đi ăn a, ăn cho ấm bụng chứ lang thang ngoài đường lạnh chết. :p

------oOo------

Chương 2266: Đều Không Như Ta, Hà Tất Đi Học ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn quen mắt!

Đối với trước mắt cái này đột nhiên xuất hiện người đàn ông trung niên, Dương Diệp cảm thấy rất là nhìn quen mắt .

Mà giờ khắc này, trước mắt cái này người đàn ông trung niên gắt gao nhìn chằm chằm hắn, trong mắt, biết bao che dấu sát ý .

"Kiếm Nguyên, lui hạ!" Cái này lúc, cái kia Du Tôn đột nhiên nộ quát(uống) .

Tên gọi là Kiếm Nguyên người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Du Tôn, giết huynh thù, có thể nào không báo ?"

Giết huynh thù ?

Dương Diệp ngây cả người, hắn quan sát liếc mắt cái kia Kiếm Nguyên, "Thảo nào thấy ngươi nhìn quen mắt, nguyên lai ngươi là cái kia Kiếm Khan đệ đệ . Thật là làm cho ta ngoài ý muốn, huynh đệ hai người, lại thuộc bất đồng tông môn!"

"Dương Diệp!"

Cái kia Kiếm Nguyên đột nhiên phẫn nộ quát: "Ngươi giết ta huynh trưởng, ta ..."

"Là hắn muốn giết ta!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Hiểu chưa ?"

Kiếm Nguyên gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ta chỉ biết, hắn đã chết, ngươi còn sống ."

Thanh âm rơi xuống, một cường đại kiếm ý không ngừng từ trong cơ thể tuôn ra .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hắn muốn giết ta, ta cuối cùng không thể để cho hắn giết ta chứ ? Nghiêm chỉnh mà nói, ta là thuộc về tự vệ, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nói đến đây, hắn lại quay đầu nhìn về phía bên cạnh Du Tôn, "Ngươi thấy thế nào ?"

Du Tôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc .

"Dương Diệp!"

Cái này lúc, cách đó không xa cái kia Kiếm Nguyên đột nhiên gằn giọng nói: "Lão Tử quản ngươi nhiều như vậy, ta chỉ biết, ta huynh trưởng là chết ở trong tay ngươi, giết người thì thường mạng, ngươi ..."

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Xuy!

Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo hư tuyến tiêu thất ngay tại chỗ, làm Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, tại hắn bên cạnh cái kia Du Tôn sắc mặt đại biến, hắn bấm tay một điểm, một đạo kiếm quang nổ bắn ra mà ra .

Cùng này đồng thời, cách đó không xa cái kia Kiếm Nguyên cũng là rút kiếm Nhất Trảm!

Xuy!

Theo một đạo Tê Liệt tiếng vang lên, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại .

Lúc này, Dương Diệp đã tại cái kia Kiếm Nguyên thân sau .

Không xa chỗ, cái kia Du Tôn hai mắt trợn tròn, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc . Mà ở Dương Diệp thân về sau, cái kia Kiếm Nguyên thân thể đã cứng ngắc, tại hắn giữa chân mày, có một lớn chừng ngón tay cái kiếm động .

Kiếm Nguyên như mất hồn vậy lẩm bẩm, "Sao ... Này ... Có thể ..."

Ở nơi này lúc, ở Kiếm Nguyên sau lưng Dương Diệp đột nhiên trở tay chính là một kiếm .

Sưu!

Cái kia Kiếm Nguyên đầu trực tiếp mang theo một cột máu ném bay ra ngoài .

Cái này lúc, Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia cách đó không xa Du Tôn, "Hầu hết thời gian, ta nguyện ý nếm thử cùng người nói một chút đạo lý, đáng tiếc, cũng không có gì trứng dùng . Hiện tại, ta cảm thấy, quả đấm của ta, kiếm của ta, chính là đạo lý, không chỉ có là đạo lý, hay là thật lý, quả đấm của ta, kiếm của ta, càng mạnh, đạo lý của ta lại càng lớn, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Du Tôn nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi mạnh, tự nhiên hữu lý!"

Dương Diệp cười cười, hắn đi tới Du Tôn trước mặt, "Kỳ thực, ngươi có thể ngăn cản hắn, thế nhưng, ngươi cũng không có . Nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên là muốn nhìn ta một chút thực lực chân thật, bây giờ thấy, hài lòng chưa ?"

Du Tôn nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nhún vai, "Dẫn đường đi!"

Trầm mặc khoảng khắc, Du Tôn xoay người rời đi .

Du Tôn thân về sau, Dương Diệp lập tức đi theo . Chỉ chốc lát, Dương Diệp theo Du Tôn tiến nhập Thiên Kiếm Phong đỉnh núi, khi hắn bước vào Thiên Kiếm Phong một khắc kia, hắn cảm nhận được một cực kỳ cường đại kiếm ý!

Lực áp bách rất mạnh!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, liếc mắt quét tới, cả tòa Thiên Kiếm Phong thu hết vào mắt . Ở nơi này Thiên Kiếm Phong chi lên, chỉ có nhất tòa cổ xưa đại điện, mà bốn phía, toàn bộ là rừng trúc .

Cả tòa Thiên Kiếm Phong cực kỳ an tĩnh, bởi vì người rất ít, ngoại trừ bên cạnh Du Tôn bên ngoài, hắn không có ở nhìn thấy người khác .

Cái này lúc, cái kia Du Tôn nói: "Nơi đây là ta Kiếm Thiên Thành Chủ Phong , người bình thường không được phép lên, các hạ xin mời đi theo ta!"

Du Tôn mang theo Dương Diệp đi vào cái kia đại điện bên trong, tiến nhập đại điện, một kiếm ý bén nhọn đột nhiên đập vào mặt, Dương Diệp nhíu mày, tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái kia cỗ kiếm ý tức gDjeg thì biến mất .

Du Tôn quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Các hạ kiếm ý ..."

"Thiêu ý quá!" Dương Diệp lời ít mà ý nhiều .

Thiêu ý!

Du Tôn ngây cả người, sau đó nói: "Nói cách khác, các hạ hiện tại căn bản không pháp thi triển kiếm ý ?"

Dương Diệp gật đầu, "Có thể nói như vậy ."

Du Tôn chau mày, "Ngươi không pháp thi triển kiếm ý, thế nhưng, ngươi kiếm lại như vậy mạnh mẽ ... Làm sao có thể ..."

"Có thể làm chánh sự sao?"

Dương Diệp nói: "Ta thời gian rất gấp ."

Du Tôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Xin mời đi theo ta!"

Dứt lời, bên ngoài mang theo Dương Diệp tiến nhập cái kia đại điện sâu chỗ, rất nhanh, hai người tới đại điện sâu nhất chỗ, ở một gian mật thất bên trong, mật thất không gian khoảng chừng mấy trăm trượng, không phải đặc biệt lớn, cũng không nhỏ .

Mà ở bên trong mật thất này, huyền phù một thanh này chuôi các loại bất đồng kiếm .

Kiếm đều là thông thường kiếm, thế nhưng, mỗi một chuôi kiếm bên trong đều ẩn chứa một đặc thù lực lượng .

"2,329 thanh kiếm, đại biểu cho 2,329 chủng kiếm đạo!"

Cái này lúc, Du Tôn nói: "Những thứ này kiếm đạo, đều tới tự bất đồng Kiếm Tu, tuy là có mạnh có yếu, thế nhưng, phong cách của bọn hắn lại cũng không giống nhau, từng cái kiếm đạo, có khuyết điểm, cũng có ưu điểm . Chỉ có đạt được Tổ cảnh, đồng thời sở hữu kiếm đạo của mình, mới có thể đủ tới này nghiên tập ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Du Tôn nói: "Nếu như cảnh giới không đủ, không có ủng có chính mình đạo, tới nơi đây, nhất định sẽ rơi vào một loại khốn cục, một loại bị hắn người kiếm đạo cực hạn khốn cục, kể từ đó, tới người muốn sáng tạo ra thuộc về kiếm đạo của mình, đem càng khó . Nguyên nhân đây, chỉ có phù hợp cái kia lưỡng dạng tiêu chuẩn người, mới có thể đi vào nơi đây, lưu hạ chính mình kiếm đạo, nghiên tập hắn người kiếm đạo, lấy thừa bù thiếu ."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau gật đầu, "Không thể không nói, các ngươi Kiếm Thiên Thành quả thật có độc đáo chi chỗ ."

"Tự nhiên!"

Du Tôn nói: "Như lấy kiếm đạo tới luận, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, ngoại trừ Kiếm Khư chi địa bên ngoài, ta Kiếm Thiên Thành tương đương tối cường!"

"Kiếm Khư chi địa ?" Dương Diệp nhìn về phía Du Tôn, không giải khai .

Du Tôn nhẹ giọng nói: "Một cái cổ xưa địa phương, ngày sau ngươi có khả năng đủ thấy được ."

Vừa nói, hắn bấm tay nhất câu, một thanh kiếm trôi lơ lững ở Dương Diệp trước mặt, "Ở kiếm này chi trên(lên) lưu hạ kiếm đạo của ngươi, ngươi là được nghiên tập nơi đây hết thảy kiếm đạo ."

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt mình kiếm, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn đưa tay cầm thanh kiếm kia, trong sát na, thanh kiếm kia rung động kịch liệt lên, dần dần, ở cái kia Du Tôn nhìn kỹ xuống, thanh kiếm kia chợt bắt đầu biến đỏ, không đến một hồi, thanh kiếm này biến thành huyết hồng, giống như từ tiên huyết sở ngưng!

Quá hồi lâu, Dương Diệp thu tay về, cái kia kiếm tức thì kịch liệt run lên, một sát ý cường đại tự trong đó chấn động mà ra, trong nháy mắt, chung quanh những thứ kia kiếm đều là hướng lui lại tránh ba thước . Không có một thanh kiếm dám tới gần Dương Diệp kiếm!

"Sát Lục Kiếm Đạo!"

Không xa chỗ, cái kia Du Tôn trầm giọng nói: "Thật là nồng sát ý, thật là mạnh sát tâm, lấy kiếm vì hung ... Lão phu chưa từng thấy qua cái này chờ kiếm đạo ."

Dương Diệp không nói gì .

Sát Lục Kiếm Đạo ?

Kỳ thực, đương thế chỉ có hai người biết, Dương Diệp kiếm đạo, cũng không phải là Sát Lục Kiếm Đạo, Dương Diệp chân chính kiếm đạo, là tình chi kiếm đạo . Hắn hạch tâm, là một cái tình chữ . Sát ý của hắn, nguyên từ ở tình, dùng tình càng sâu, sát ý lại càng mạnh mẽ . Cũng chính là bởi vì như đây, Dương Diệp cũng không có bị Sát Lục Nô Dịch, mà là Nô Dịch sát ý . Nghiêm chỉnh mà nói, hắn là bị tình sở Nô Dịch! Mà hắn, cam nguyện bị Nô Dịch!

Đương nhiên, như Dương Diệp nguyện ý chặt đứt tơ tình, để cho mình Kiếm Tâm không có bất kỳ ràng buộc nào, không có bất kỳ ràng buộc, hắn đồng dạng có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn . Giống như lúc này, hắn nếu là nguyện ý quăng đi An Nam Tĩnh, quăng đi Tô Thanh Thi chúng nữ, quăng đi Tần Xuyên đám người thân nhân, quăng đi Thiên Nữ chúng nữ, bất kể là Thủy Nguyên Tộc vẫn là bất luận cái gì bộ tộc, đều không làm gì được hắn Dương Diệp . Hắn tâm, cũng đem hoàn toàn bị thả ra, vô câu vô thúc!

Đáng sợ nhất Kiếm Tu là cái gì ? Vô khiên vô quải Kiếm Tu, giống như Tiêu Dao Tử .

Nhưng mà hắn nếu như làm như vậy, hắn Dương Diệp cuối cùng sẽ trở thành thứ hai Tiêu Dao Tử .

Hắn Dương Diệp sát nhân, không vì trường sinh, không vì quyền lợi, chỉ vì sống, chỉ vì thân nhân .

Giữa sân, cái kia Du Tôn nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp lưu lại chuôi này Huyết Kiếm, giờ phút này Huyết Kiếm chu vi, căn bản không có bất luận cái gì một thanh kiếm dám tới gần . Ở toàn bộ mật thất hết thảy kiếm bên trong, khác kiếm đều chỉ tán phát kiếm ý, mà thanh kiếm lại phi thường đặc biệt, nó không tiêu tan phát kiếm ý, nó tán phát sát ý!

Một lát sau, Du Tôn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Xin các hạ tự liền!"

Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Mang ta đi xem cái kia Kiếm Kinh đi!"

"Vì sao ?"

Du Tôn không giải khai, "Các hạ không nhìn nghiên tập những thứ này kiếm đạo ?"

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân, "Không nhìn ."

"Vì sao ?" Du Tôn lại hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Muốn phải ta nói sao?"

Du Tôn gật đầu .

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân, "Đều không như ta, hà tất đi học ?"

Giữa sân trong nháy mắt vắng vẻ không tiếng động, nghe được cả tiếng kim rơi .

Thế nhưng sau một khắc, giữa sân hơn hai ngàn thanh kiếm đột nhiên run rẩy động, chuyển chớp mắt, những thứ này kiếm đồng loạt kiếm chỉ Dương Diệp, từng đạo cường đại kiếm đạo ý chí hướng Dương Diệp nghiền ép đi .

Dương Diệp hai mắt híp lại, xoay cổ tay một cái, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn trường kiếm chỉ xéo mặt đất, một sát ý cường đại chấn động mà ra, trong nháy mắt, toàn bộ trong mật thất trực tiếp bị hắn sát ý ngút trời bao trùm, cùng này đồng thời, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở giữa sân .

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, những thứ kia kiếm đạo ý chí trong nháy mắt tán loạn, vô số thanh kiếm rớt xuống đất .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đạm thanh nói: "Cũng không phải tại hạ khinh thường chư vị, chư vị kiếm đạo rất mạnh, thế nhưng, ta Dương mỗ người càng mạnh!" (Cvt: Ở_ _)

Chúng kiếm: "..."

Trong sân những thứ kia kiếm yên tĩnh lại .

Một bên, Du Tôn nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, môi hắn giật giật, muốn nói cái gì, thế nhưng vừa nghĩ tới vừa rồi một màn kia, hắn phải nói tức thì nuốt xuống . Hắn khổ sáp cười, "Các hạ cái này tự tin ... Lão phu bội phục ."

Dương Diệp thu hồi kiếm, "Dẫn ta đi gặp thấy cái kia Kiếm Kinh ."

Du Tôn gật đầu, mang theo Dương Diệp ly khai mật thất, chỉ chốc lát, bọn họ đi tới trước đại điện phương, ở cái kia đại điện chính trung ương, là nhất danh người đàn ông trung niên Điêu Khắc, người đàn ông trung niên khí vũ hiên ngang, giữa lông mày, mang theo một sâm lãnh sát ý .

Ở người đàn ông trung niên tay trái bên trong, là một thanh kiếm, mà ở hắn tay phải bên trong, là một quyển sách, cuốn sách chi lên, có khắc bốn chữ: « Vô Cực Kiếm Kinh » quyển sách này quyển, cũng không phải là Điêu Khắc .

Du Tôn hướng về phía cái kia Điêu Khắc cung kính thi lễ, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đi tới cái kia Điêu Khắc trước mặt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia « Vô Cực Kiếm Kinh » .

Nhìn một chút, đột nhiên, Dương Diệp hai mắt bên trong đột nhiên huyết đỏ lên . Dương Diệp trong hốc mắt, một gã hồng y nữ tử nhẹ nhàng mà vũ .

"Sát Lục Kiếm Đạo ?"

Một giọng nói ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Sai rồi, kiếm đạo của ngươi, lầm to, chỉ có làm được sát nhân, sát tâm, giết cha, giết mẹ, giết chí thân, giết vạn vật, giết chúng sinh, như này mới có thể xưng là Sát Lục Kiếm Đạo!"

------oOo------

Chương 2267: Ngươi Ta Đạo Bất Đồng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát nhân, sát tâm, giết cha, giết mẹ, giết chí thân, giết vạn vật, giết chúng sinh!

Điêu Khắc trước, Dương Diệp chau mày!

Tại hắn viền mắt bên trong, như trước có thể thấy được cái kia nhẹ nhàng mà vũ hồng y nữ tử . Nhưng mà, cái kia Du Tôn lại căn bản nhìn không thấy .

Chứng kiến Dương Diệp dáng dấp, một bên Du Tôn chân mày hơi nhíu lại .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp hướng phía trước đi mấy bước, giờ khắc này, hắn cách cái kia « Vô Cực Kiếm Kinh » càng gần .

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia « Vô Cực Kiếm Kinh », "Sát nhân, sát tâm, giết cha, giết mẹ, giết chí thân, giết vạn vật, giết chúng sinh, người như thế, vì giết mà giết, bất quá là giết hại nô lệ mà thôi ."

"Ngươi sai rồi!"

Đạo thanh âm kia đột nhiên nói: "Lực lượng! Thế gian người, đều là đầy tớ của lực lượng . Mà Sát Lục, bất quá là lực lượng trong một loại mà thôi . Nếu ngươi đã tuyển trạch Sát Lục Kiếm Đạo, vì sao không đem Sát Lục làm được cực hạn ? Lòng của ngươi, ngươi kiếm, không thuần túy, SSJyR nếu là có thể làm được thuần túy, đem bên ngoài làm được cực hạn, trong trời đất này, ai có thể địch ngươi ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Tàn sát thiên hạ, không phải ta mong muốn ."

"Thiên hạ nếu muốn giết ngươi ?" Thanh âm kia hỏi .

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia « Vô Cực Kiếm Kinh », "Ta đây liền tàn sát thiên hạ!"

"Có khác biệt ?" Thanh âm kia nói: "Căn bản không có khác biệt, duy nhất khác biệt chính là, ngươi như xuất thủ trước, là chủ động, người khác xuất thủ, ngươi là bị động!"

Dương Diệp lắc đầu, "Người không phạm Ta, ta có thể nào tội phạm ? Người sống một đời, khó cầu vạn sự như ý, chỉ cầu vấn tâm không thẹn ."

Nói đến đây, hắn lui hai bước, "Các hạ không hổ là Kiếm Thiên Thành chí bảo, bất phàm, không tầm thường . Đáng tiếc, ngươi ta đạo bất đồng . Cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người liền đi, đi rất quả đoán, không có chút nào do dự .

Cái này « Vô Cực Kiếm Kinh » thật rất bất phàm, đối phương phía trước nói, một lời liền chỉ ra hắn Sát Lục Kiếm Đạo không đủ .

Thuần túy!

Hắn sát tâm, còn chưa đủ thuần túy, sát tâm không thuần túy, cái này Sát Lục Kiếm Đạo dĩ nhiên không thuần túy . Chân chính Sát Lục, giống như cái này Vô Cực Kiếm Kinh nói, giết hết tất cả . Như đây, có thể nhường cho Sát Lục Kiếm Đạo đạt được cực hạn .

Mà hắn Dương Diệp như làm như thế, thực lực, nhất định sẽ tăng vọt ! Bất quá, vậy đã không phải là hắn Dương Diệp .

Hắn không có quên quá Thiên Tú lời nói: Nếu như vì đạo, vì thực lực đi làm vi phạm bản tâm sự tình, chỉ biết cái được không bù đắp đủ cái mất .

Nhìn thấy Dương Diệp đi, cái kia Du Tôn chân mày nhíu sâu hơn . Hắn có thể xác định, Dương Diệp vừa rồi cùng cái này « Vô Cực Kiếm Kinh » trong lúc đó chuyện gì xảy ra tình, mà đến tột cùng là chuyện gì tình, hắn không biết được .

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Kiếm quang tán đi, chính là cái kia « Vô Cực Kiếm Kinh »

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia Du Tôn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, trong mắt hắn tràn đầy khó có thể tin màu sắc!

Lần đầu tiên!

Vô số năm qua, hắn lần đầu tiên nhìn thấy « Vô Cực Kiếm Kinh » ly khai Vô Cực Kiếm chủ Điêu Khắc trong tay .

Ong ong ...

Vô số đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở toàn bộ Kiếm Thiên Thành trung vang lên, ngay sau đó, từng đạo kiếm quang xẹt qua phía chân trời, đi tới Thiên Kiếm Phong trên(lên) khoảng không, bất quá, những thứ này người cũng không có tiến nhập Thiên Kiếm Phong .

Không đủ tư cách!

Bất quá, vẫn có ba người tiến nhập Thiên Kiếm Phong . Dương Diệp bốn phía, xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên, một gã quần dài mỹ phụ, cùng với một gã váy xanh nữ tử .

Nhìn thấy ba người này, cái kia Du Tôn hơi biến sắc mặt, đang muốn đối với cái kia người đàn ông trung niên cùng mỹ phụ hành lý, cái kia người đàn ông trung niên cũng là khẽ lắc đầu, nhưng sau cùng bên cạnh mỹ phụ cùng với váy xanh nữ tử nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp .

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn trước mặt « Vô Cực Kiếm Kinh » trầm mặc không nói .

Dần dần, trong mắt hắn, tên kia quần đỏ nữ tử lại xuất hiện .

"Vài vạn năm tới!"

Đạo thanh âm kia lần nữa ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Tới nơi đây Kiếm Tu ngàn ngàn vạn, ta đều không chính nhãn nhìn nhau, lại duy chỉ có đối với ngươi vài phần kính trọng, ngươi cũng biết vì sao ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau rất chân thành nói: "Chắc là ta thiên phú kiếm đạo trác tuyệt, là vài vạn năm vừa ra tuyệt thế kiếm đạo thiên tài!"

"Sai !"

Thanh âm kia lại nói: "Ngươi chi thiên phú, trung đẳng lệch lên. Thiên phú kiếm đạo so với ngươi tốt người, vô số kể ."

"Vậy ngươi xem trúng ta cái gì ?" Dương Diệp thật tò mò .

Thanh âm kia nói: "Ban đầu, nguyên nhân ngươi Kiếm Vực . Lúc này, nguyên nhân ngươi Kiếm Tâm ."

Dương Diệp không giải khai, "Ta Kiếm Tâm ?"

Thanh âm kia nói: "Tu kiếm, trước tu tâm . Bản tâm không quên, phương được thủy chung . Vô số Kiếm Tu, tu đến nhất về sau, bọn họ đã bị kiếm Nô Dịch, bị lực lượng Nô Dịch, vì truy cầu kiếm đạo cực hạn, có thể đưa bản tâm không để ý . Mà ngươi bản tâm, lúc này ta mới phát hiện, là nhất tình chữ . Ngươi như chặt đứt tơ tình, thực lực xa không chỉ với như đây, nhưng mà ngươi vẫn chưa làm như thế . Từ này có thể thấy được, ngươi bản tâm theo ở!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt Vô Cực Kiếm Kinh, sau đó nói: "Sau đó thì sao ?"

"Hiện tại, ngươi cần ta, tương lai, ta cần ngươi ." Thanh âm kia đạo.

"Ngươi có thể giúp ta cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Thanh âm kia nói: "Rất nhiều, tỷ như, giúp ngươi kiếm ý trở lại Tổ cảnh!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, kiếm ý trở lại Tổ cảnh, như hắn kiếm ý thật có thể trở lại Tổ cảnh, cái kia thực lực của hắn chí ít vẫn có thể đề thăng ba thành, sát ý tuy mạnh, thế nhưng, hắn chính là Kiếm Tu, làm dùng trên(lên) kiếm ý Kiếm Vực, mới là hắn kinh khủng nhất thời điểm .

Bất quá, Dương Diệp cũng không có lập tức bằng lòng, "Điều kiện đâu?"

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta cảm thấy, ngươi là có thể có thể đi vào Vĩnh Hằng Chi Hà người."

"Vĩnh Hằng Chi Hà ?"

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Cái kia là cái gì địa phương ?"

Thanh âm kia nhẹ giọng nói: "Một cái làm cho vô số Chí Cường giả rơi xuống địa phương, mười vạn năm đến, không một người có thể qua sông này . Tuổi thọ của ta, còn dư lại không nhiều lắm, nếu không thể quá sông này, đem hóa thành một cái bụi bậm . Chọn ngươi, là một hồi đánh cược ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: " Được !"

Sưu!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Vô Cực Kiếm Kinh đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Ầm!

Trong sát na, nhất cổ kinh khủng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao . Tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp kiếm ý càng ngày càng mạnh, có thể nói là lần lượt leo thăng, không đến một hồi, hắn kiếm ý đã tới đi tới Thánh Nhân giai, nhưng mà, khí tức vẫn còn ở tăng vọt .

Không xa chỗ, mỹ phụ kia bên cạnh người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Vài vạn năm khổ tu kiếm ý, nàng toàn bộ biếu tặng người này, nàng muốn làm cái gì ..."

Mỹ phụ bên phải, cái kia váy xanh nữ tử tay phải nắm thật chặc kiếm, hắn nhìn Dương Diệp, trong mắt băng lãnh một mảnh, "Ta kém hắn sao?"

Mỹ phụ hai mắt híp lại, "Ngăn cản sao?"

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, hắn hướng về phía Dương Diệp chỗ ở vị trí bấm tay một điểm .

Ông!

Một luồng kiếm quang phi thẳng đến Dương Diệp bắn nhanh đi .

Một bên, cái kia Du Tôn muốn nói lại thôi, bất quá vẫn là không nói gì thêm, cũng không có ngăn cản . Hiện ở loại tình huống này, đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn . Hắn không nghĩ tới, cái này Vô Cực Kiếm Kinh dĩ nhiên trực tiếp nhận chủ! Vô Cực Kiếm Kinh là Kiếm Thiên Thành Thần Vật, như Dương Diệp là Kiếm Thiên Thành nhân ngược lại thì cũng thôi đi, nhưng vấn đề là, Dương Diệp không phải . Nguyên nhân đây, cái này Vô Cực Kiếm Kinh, là tuyệt không thể rơi vào Dương Diệp trong tay .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, hắn còn chưa động thủ, cái kia Vô Cực Kiếm Kinh chính là đột nhiên kịch liệt run lên, trực tiếp đem cái kia người đàn ông trung niên kiếm quang thôn phệ, chuyển chớp mắt, một cường đại kiếm khí đột nhiên tự trong đó điện xạ mà ra .

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên hơi biến sắc mặt, giơ kiếm chính là Nhất Trảm .

Ầm!

Kiếm rơi, người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, chuyển chớp mắt, bên ngoài trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài, mới vừa dừng lại, hắn vội vã nhìn về phía kiếm trong tay, lúc này, kiếm trong tay hắn dĩ nhiên đã rạn nứt ra .

Nhìn thấy một màn này, cái kia người đàn ông trung niên trong lòng kinh hãi!

Không chỉ có người đàn ông trung niên, giữa sân mọi người đều là trong lòng kinh hãi .

Bọn họ không nghĩ tới, cái này Vô Cực Kiếm Kinh lại có như này thực lực cường đại . Cho dù là Dương Diệp cũng là hơi kinh ngạc, hắn không nghĩ tới cái này Kiếm Kinh thực lực lợi hại như vậy!

Cái này lúc, một gã hồng y nữ tử xuất hiện ở giữa sân, hồng y nữ tử ánh mắt rơi vào chỗ xa kia người đàn ông trung niên thân lên, "So với ngươi Tổ Tiên, ngươi kém không chỉ một điểm 2 điểm ."

Cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc có chút khó coi, lại không dám nói gì .

Tổ Tiên!

Hắn Tổ Tiên chính là Kiếm Thiên Thành người sáng lập, cũng chính là Vô Cực Kiếm chủ . Mà Vô Cực Kiếm Kinh, năm đó đi theo chính là

Vô Cực Kiếm chủ .

Cái này lúc, hồng y nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, "Năm đó, ta theo Vô Cực Kiếm chủ, cùng hắn cũng bất quá là hợp tác, mà không phải thần phục hắn, ta ở lại Kiếm Thiên Thành, cũng không phải hắn, càng không phải là bởi vì ngươi các loại(chờ) bây giờ, ta đã đợi được ta muốn tìm người, mà giống như là tương trở, chớ trách ta không niệm năm đó tình xưa ."

Giữa sân, Kiếm Thiên Thành mọi người thần sắc có chút khó coi .

Đặc biệt cái kia Du Tôn, hắn giờ phút này, có thể nói là hối hận tới cực điểm . Hắn vốn là hy vọng Dương Diệp có thể cởi ra cái này Vô Cực Kiếm Kinh bí mật, dù sao cũng là Vô Cực Kiếm chủ lưu lại, khẳng định không phải là phàm vật . Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, cái này Vô Cực Kiếm Kinh dĩ nhiên trực tiếp lựa chọn Dương Diệp, nhưng lại muốn đi theo Dương Diệp đi . Cuộc mua bán này ... Không phải bình thường thiệt thòi!

Hồng y nữ tử không có để ý bốn phía mọi người, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp kiếm ý khí tức vẫn còn ở không ngừng tăng vọt .

Kiếm ý càng ngày càng mạnh!

Rốt cục, ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp kiếm ý đột nhiên đột phá điểm tới hạn, đạt tới Tổ cảnh!

Nhưng mà, khí tức vẫn còn ở tăng vọt!

Hồng y nữ tử nhìn Dương Diệp, dần dần, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp trước ngực, ở trong đó, nàng cảm nhận được một làm nàng tim đập nhanh lực lượng .

Hồng y nữ tử hai mắt híp lại, không biết đang suy nghĩ gì .

Giữa sân, Du Tôn đám người không có dám ở động thủ, bây giờ Dương Diệp kiếm ý cũng đạt được Tổ cảnh, ở thêm trên(lên) cái kia sâu không lường được hồng y nữ tử, bọn họ căn bản không có nắm chặt cầm hạ Dương Diệp cùng hồng y nữ tử . Đặc biệt cái kia hồng y nữ tử đã từng còn cùng quá Vô Cực Kiếm chủ!

Cũng không lâu lắm, Dương Diệp khí tức dần dần bình tĩnh lại .

Kiếm ý!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn kiếm ý lại trở lại rồi . Không chỉ có trở lại rồi, vẫn còn so sánh trước đây càng thêm cường đại rồi .

Một lát sau, Dương Diệp mở mắt nhìn hướng trước mặt hồng y nữ tử, lúc này, hồng y nữ tử đã ở nhìn hắn . Nhìn nhau, Dương Diệp đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, toàn bộ Thiên Kiếm Phong đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, từng chuôi Phi Kiếm đột nhiên tự Kiếm Thiên Thành ba đại Chủ Phong bên trong phóng lên cao .

Hồng y nữ tử hai mắt híp lại, "Vô Cực Kiếm trận, xem ra, bọn họ là không muốn để cho ngươi đi!"

...

PS: Bạo nổ phát, có phiếu nhảy vào điểm phiếu, không có phiếu cho điểm đặt! ! ! Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! !

------oOo------

Chương 2268: Trước Hết Giết Đang Nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô số thanh kiếm không ngừng ở Thiên Kiếm Phong bên ngoài xoay quanh, cùng này đồng thời, từng đạo khí tức cường đại không ngừng theo Kiếm Thiên Thành bốn phía hướng Thiên Kiếm Phong vọt tới .

Hồng y nữ tử trước mặt, Dương Diệp diện vô biểu tình, không biết đang suy nghĩ gì .

Rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp cùng hồng y nữ tử trước mặt .

Tới người chính là cái kia Kiếm Thiên Thành Thành Chủ Phạm Thiên Dư .

Phạm Thiên Dư ánh mắt rơi vào cái kia hồng y nữ tử thân lên, "Các hạ, người này mặc dù là kiếm đạo kỳ tài, thế nhưng, người này thân trên(lên) người mang vài kiện Thần Vật, mà cái kia vài món Thần Vật, là cái kia mấy phương thế lực nhất định phải vật, các hạ đi theo hắn, không có kết quả tốt ."

Hồng y nữ tử khẽ gật đầu, "Ta minh bạch ý tứ của ngươi, ngươi là nghĩ tới ta lưu ở nơi đây, có Sjf7c đúng không ?"

Phạm Thiên Dư gật đầu, "Các hạ có thể mở bất kỳ điều kiện gì!"

Hồng y nữ tử chỉ chỉ Dương Diệp, "Kiếm Thiên Thành tuổi trẻ nhất đại bên trong, nếu là có người có thể chiến thắng hắn, ta liền lưu lại ."

Phạm Thiên Dư khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Chiến thắng Dương Diệp ?

Dương Diệp thực lực, đừng nói Kiếm Thiên Thành tuổi trẻ nhất đại, chính là đã đạt được Đạo Chân Cảnh một ít lão gia hỏa đều không nhất định có thể chiến thắng Dương Diệp a!

"Ta tới!"

Cái này lúc, cách đó không xa tên kia váy xanh nữ tử đứng dậy .

Phạm Thiên Dư lắc đầu, đang muốn nói, cái kia váy xanh nữ tử cũng là trực tiếp thân hình run lên tiêu thất ngay tại chỗ, nhìn thấy một màn này, cái kia Phạm Thiên Dư sắc mặt đại biến, "Mời thủ hạ lưu tình!"

Ầm!

Theo Phạm Thiên Dư thanh âm rơi xuống, một đạo nhân ảnh bay thẳng đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia váy xanh nữ tử .

Nhìn thấy một màn này, giữa sân trong nháy mắt yên tĩnh lại . Cái kia người đàn ông trung niên cùng mỹ phụ trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, một kiếm, nữ nhi của bọn bọ cũng là kỳ tài ngút trời, nhưng mà, ở nơi này Dương Diệp trước mặt, liền một kiếm đều tiếp không hạ!

Phạm Thiên Dư nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia váy xanh nữ tử, nhìn thấy đối phương còn sống lúc, trong lòng hắn buông lỏng, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, hắn trong lòng cũng là bị Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia khiếp sợ tột đỉnh .

Cái này Dương Diệp thực lực, so với phía trước, mạnh hơn .

Không xa chỗ, cái kia váy xanh nữ tử trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, "Không ... Không thể! Ngươi, ngươi làm sao có thể ..."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài lại muốn xuất thủ, nhưng mà nàng lại bị cái kia người đàn ông trung niên cùng mỹ phụ cho ngăn lại . Nhưng mà, váy xanh nữ tử lại còn đang kêu gào lấy .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chậm rãi hướng cái kia váy xanh nữ tử đi tới, nhìn thấy một màn này, cái kia Phạm Thiên Dư đám người hai mắt nhỏ bé híp lại . Dương Diệp cũng là không nhìn mọi người chung quanh, rất nhanh, hắn đi tới cái kia váy xanh nữ tử ba người trước mặt, cái kia người đàn ông trung niên cùng mỹ phụ gắt gao nhìn Dương Diệp, chỉ cần Dương Diệp có chút dị động, bọn họ sẽ xuất thủ .

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia váy xanh nữ tử, "Biết ngươi vì sao hội bại sao?"

Váy xanh nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Bởi vì ta có tốt cha, hắn không giống cha ngươi cùng ngươi mẫu thân như vậy, đem ta đảm bảo bảo vệ chặt chẽ kĩ càng." Vừa nói, hắn vừa nhìn về phía trước mặt người đàn ông trung niên cùng mỹ phụ, "Biết các ngươi nữ nhi vì sao cảnh giới cùng ta giống nhau, cũng là ngay cả ta một kiếm đều tiếp không hạ sao? Bởi vì ta có tốt cha, hắn quan tâm ta, thế nhưng, hắn sẽ không thời khắc bảo hộ ta, hắn sẽ dạy ta, vạn sự, chỉ có thể dựa vào chính mình ."

Nói xong, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Ta đối với Kiếm Thiên Thành không có địch ý, cũng không muốn cùng Kiếm Thiên Thành là địch . Vô Cực Kiếm Kinh nàng tuyển trạch ta, với ta mà nói, là một cái kỳ ngộ, mà cái kỳ ngộ, là bởi vì Kiếm Thiên Thành cho ta cái này cơ hội, mới có cái này kỳ ngộ . Tình này, ta nhớ kỹ . Cứ như vậy rời đi, quả thật có chút không thể nào nói nổi . Như vậy như thế nào, ta thiếu Kiếm Thiên Thành một cái nhân tình, ngày sau các ngươi nếu là có cần, chỉ cần ta Dương Diệp còn sống, hơn nữa là ở ta đủ khả năng trong phạm vi, ta tất đến đây tương trợ, như thế nào ?"

Nhân tình!

Giữa sân, mọi người sửng sốt, bọn họ không nghĩ tới Dương Diệp sẽ nói như vậy . Dần dần, giữa sân chúng Kiếm Thiên Thành cường giả thần sắc có một ít vi diệu biến hóa .

Nhân tình!

Dương Diệp thực lực cùng thiên phú, bọn họ đã thấy được, ở thêm trên(lên) hắn hiện tại có được Vô Cực Kiếm Kinh theo, như Dương Diệp có thể còn sống, tương lai nhất định là nhất phương siêu cấp cường giả . Như thế một vị siêu cấp cường giả nhân tình, không thể bảo là không trọng .

Mà như Kiếm Thiên Thành không đáp ứng, liền ý nghĩa muốn động thủ, Dương Diệp tuy là không phải Đạo Chân Cảnh, nhưng chiến lực lại tuyệt không so với Đạo Chân Cảnh kém, ở thêm trên(lên) bên cạnh hắn còn có cái này hồng y nữ tử . Động thủ, Kiếm Thiên Thành nhất định phải đánh đổi khá nhiều . Nếu như có thể tru diệt Dương Diệp ngược lại vẫn tốt, vạn vừa động thủ còn giết Bất Tử đâu?

Nghĩ vậy, Phạm Thiên Dư trong lòng chính là đã có quyết định . Hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Chim khôn lựa cành mà đậu, chúc mừng ."

Nghe được Phạm Thiên Dư, Dương Diệp khuôn mặt trên(lên) nổi lên một cái tiếu dung, "Đa tạ ."

Nhất về sau, Dương Diệp cùng hồng y nữ tử xoay người rời đi, mà Kiếm Thiên Thành cũng không có ai ngăn cản .

Du Tôn nhìn Dương Diệp bối ảnh dần dần biến mất về sau, hắn quay đầu nhìn về phía Phạm Thiên Dư, "Ngươi cảm thấy hắn đi Thủy Nguyên Tộc chi về sau, còn có thể có lấy sau sao?"

Phạm Thiên Dư khẽ lắc đầu, "Thực lực của hắn tuy là rất mạnh, thế nhưng, Thủy Nguyên Tộc lại càng mạnh . Lần này đi, sợ là hữu khứ vô hồi a!"

Du Tôn lắc đầu, "Đáng tiếc . Người này nếu như biến báo một cái, lấy hắn thiên phú cùng số mệnh, ngày sau muốn phá vỡ Thủy Nguyên Tộc, cũng không phải là không có khả năng, mà hắn nếu bây giờ đi, hung nhiều cát thiếu a!"

Phạm Thiên Dư nhìn xa chỗ cuối chân trời, "Ta đổ hắn sẽ không chết!"

...

Dương Diệp cùng hồng y nữ tử ly khai Kiếm Thiên Thành, sau đó trở lại mịt mờ đám mây bên trong .

"Ngươi cùng Vô Cực Kiếm chủ rất bất đồng!" Cái này lúc, cái kia hồng y nữ tử đột nhiên nói .

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp nhìn về phía hồng y nữ tử .

Hồng y nữ tử đạm thanh nói: "Nếu như là hắn, hắn sẽ không đi Thủy

Nguyên Tộc, hắn hội ẩn núp điên cuồng tu luyện, chờ thực lực đủ chi sau ở đi Thủy Nguyên Tộc ."

Dương Diệp trầm mặc, cái này hồng y nữ tử là ở biến hình khuyên hắn .

Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi không hiểu ."

Hồng y nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Ngươi phần thắng rất nhỏ ."

Dương Diệp cười nói: "Ta biết ."

"Vậy ngươi còn đi?" Hồng y nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta sẽ không ném hạ nàng, vĩnh viễn sẽ không . Lần này đi, nếu như có thể cứu ra nàng, đương nhiên tốt, như không thể, vậy thì bồi nàng cùng chết . Không phải, nàng hội cô đơn!"

Nghe vậy, hồng y nữ tử nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, "Một nữ nhân mà thôi, lấy thực lực ngươi, cái gì nữ nhân tìm không được ?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ngươi không hiểu!"

Kỳ thực, hắn rất tinh tường, lấy thực lực của hắn bây giờ đi Thủy Nguyên Tộc, đúng là hung nhiều cát thiếu . Thế nhưng, hắn có thể không đi sao ? Đương nhiên có thể không đi, như hồng y nữ tử nói, chỉ cần hắn ẩn núp khổ tu, ngày sau muốn phá vỡ Thủy Nguyên Tộc, cũng không phải không thể . Nhưng mà, cái kia thì An Nam Tĩnh đã vẫn lạc, coi như phá vỡ Thủy Nguyên Tộc còn có ý nghĩa gì ?

"Như nàng bị Thủy Nguyên Tộc giết đâu?" Cái này lúc, hồng y nữ tử đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua hồng y nữ tử, "Ta sẽ làm cho Thủy Nguyên Tộc bên trong, liền một cái vật còn sống cũng không tìm tới ."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Thủy Nguyên Tộc phương hướng, "Cả đời này, ta Dương Diệp còn dư lại thân nhân không nhiều lắm . Như liền các nàng đều mất, như vậy thế đạo chính là muốn đem ta Dương Diệp bức đến tuyệt lộ lên rồi . Nếu ta Dương Diệp đi trên(lên) tuyệt lộ, ta để thế đạo này đi trên(lên) tuyệt lộ ."

Hồng y nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tuy là Vô Cực Kiếm chủ thiên phú so với ngươi khỏe, thực lực mạnh hơn ngươi, thế nhưng, ngươi so với Vô Cực Kiếm chủ càng thêm cực đoan, càng thêm cực đoan, cũng càng đáng sợ hơn ."

"Vô Cực Kiếm chủ đã chết rồi sao ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Hồng y nữ tử khẽ lắc đầu, "Không chết, bất quá, sợ là sống còn khó chịu hơn chết ."

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp nhìn về phía hồng y nữ tử .

Hồng y nữ tử đạm thanh nói: "Tại hắn đột phá Đạo Chân Cảnh lúc, thực lực của hắn trước đó chưa từng có cường đại, càng là được gọi là Vĩnh Hằng chi giới đệ nhất kiếm . Thực lực đề thăng, hắn càng phát tự tin . Nhưng sau đi trước Vĩnh Hằng Chi Hà ."

Dương Diệp nhíu mày, "Lấy thực lực của hắn, vẫn là không pháp càng Vĩnh Hằng Chi Hà ?"

Hồng y nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Kém xa, đáng tiếc, hắn không nghe ta nói ."

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn . Liền Đạo Chân Cảnh trên cường giả đều đi qua không, cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà đến tột cùng là cái gì quỷ ?

"Trước theo ta đi một cái địa phương ." Cái này lúc, hồng y nữ tử đột nhiên nói .

" Đâu?" Dương Diệp không giải khai .

"Kiếm Khư chi địa!"

Hồng y nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Yên tâm, không dùng được quá nhiều thời gian."

"Đi làm cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Hồng y nữ tử nói: "Dẫn ngươi đi gặp mặt thế gian nhất tột cùng những thứ kia kiếm đạo cường giả ."

Dương Diệp nói: "Kiếm đạo đỉnh phong cường giả ? Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì ?"

Hồng y nữ tử nói: "Để cho ngươi thay đổi càng thêm cường đại một điểm!"

Dương Diệp nhìn hồng y nữ tử, thần sắc hơi có chút cổ quái .

Cái này lúc, hồng y nữ tử nói: "Đừng xem . Không có gì bất lương mục đích, chỉ là của ta ngày giờ không nhiều, ta cần ngươi trở nên càng mạnh mẽ hơn, ngươi càng mạnh, ta trở về vĩnh hằng ... Chúng ta đi Vĩnh Hằng Chi Địa cơ hội mới càng lớn."

Dương Diệp nhìn thoáng qua hồng y nữ tử, không nói gì .

Cứ như vậy, hai người cải biến lộ tuyến, đi trước Kiếm Khư chi địa .

Mạnh mẽ!

Mặc kệ hồng y nữ tử mục đích thực sự là cái gì, đối với Dương Diệp mà nói, hắn hiện tại cũng có thể không để bụng, hắn bây giờ đang ở tử chính là An Nam Tĩnh, là thực lực của chính mình . Đã hồng y nữ tử nguyện ý giúp hắn tăng thực lực lên, hắn cớ sao mà không làm ?

Quá sấp sỉ nửa canh giờ, cái kia hồng y nữ tử đột nhiên dừng bước, Dương Diệp không giải khai, thế nhưng rất nhanh, hắn nhíu mày, quay đầu nhìn lại , bên kia, không gian bắt đầu rung động kịch liệt, rất nhanh, nơi đó không gian đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một gã lão giả tự trong đó đi ra .

Đạo Chân Cảnh cường giả!

Dương Diệp chân mày cau lại, cái này lão giả là làm sao tìm được hắn ?

Cái kia lão giả đi tới Dương Diệp trước mặt, "Nghe nói các hạ muốn đi Thủy Nguyên Tộc ?"

Dương Diệp gật đầu, "Phải! Làm sao ?"

Lão giả khẽ gật đầu, "Không có gì, chỉ là muốn các hạ lưu hạ điểm đồ đạc, các hạ nếu là nguyện ý lưu hạ cái kia ba cái đồ đạc, các hạ tùy thời có thể đi ."

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, "Nói thẳng ngươi nghĩ đoạt không phải rồi hả?"

Lão giả nhìn Dương Diệp, "Ngươi nói không sai, ta chính là muốn cướp ."

Một bên, hồng y nữ tử đột nhiên hỏi, "Cái nào nhất phương thế lực ?"

Lão giả nhìn thoáng qua hồng y nữ tử, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: "Bất kể hắn là cái gì thế lực, trước hết giết đang nói."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Hồng y nữ tử: "..."

PS:

Có phiếu cho điểm phiếu hắc hắc ! !

------oOo------

Chương 2269: Chính Là Không Có Kinh Sợ Quá!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tốc độ không thể nghi ngờ là cực nhanh, cái kia lão giả còn chưa phản ứng kịp, hắn kiếm chính là đã tới đỉnh đầu của ông lão .

Một kiếm rơi hạ!

Thiên địa đánh rách tả tơi!

Cái kia lão giả sắc mặt đại biến, eYFVA sau một khắc từng cái

Ầm!

Nhất cỗ khí thế cường đại đột nhiên tự lão giả trong cơ thể phóng lên cao .

Kiếm quang tiêu thất, lão giả người đã đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài . Nhưng mà, ở lão giả đỉnh đầu tự giữa chân mày chỗ, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra . Nơi ấy, nứt ra rồi một vết thương .

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Thật là mạnh một kiếm!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm hướng về phía lão giả cách khoảng không chính là vừa bổ .

Rầm rầm!

Hai cổ ý cảnh mang theo người một đạo kiếm khí phá khoảng không đi, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị chém vỡ thành Tử Tịch Chi Địa .

Lão giả bình tĩnh lại, đối mặt cái này một kiếm, lão giả trong mắt không sợ hãi chút nào, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, quyền trên(lên) đột nhiên ngưng tụ ra một tầng băng thật dầy, sau một khắc, hắn chợt hướng phía trước đấm ra một quyền .

Xuy!

Một đấm xuất ra, Dương Diệp cái kia đạo kiếm khí trong nháy mắt bị đóng băng, không chỉ có như đây, lão giả trước mặt mấy ngàn trượng bên trong không gian đều là trong nháy mắt này đóng băng đứng lên, cũng bao quát Dương Diệp . Chẳng qua sau một khắc, theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên . Chung quanh những thứ kia hàn băng trong nháy mắt nổ bể ra đến, hóa thành một chút thất vọng đau khổ rơi trên mặt đất.

Nhìn thấy một màn này, một cái lệ khí từ cái này lão giả trong mắt chợt lóe lên, chuyển chớp mắt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người hóa thành một đạo hàn băng nổ bắn ra mà ra . Mà ở đối diện hắn, Dương Diệp cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Ầm!

Phía chân trời đám mây, một đạo tiếng nổ vang ầm ầm vang lên, trong nháy mắt, cân nhắc trong vòng vạn dặm Bạch Vân tiêu thất vô ảnh vô tung, mà Dương Diệp cùng cái kia lão giả vừa chạm liền tách ra .

Lão giả ở lui đủ đủ vạn trượng thì mới dừng lại, mà Dương Diệp cũng là lui hơn một vạn trượng .

Lúc này đây giao phong, hiển nhiên là Dương Diệp thua một phần . Nhưng mà, Dương Diệp cũng là thần sắc bình tĩnh, ngược lại, cái kia lão giả cũng là vẻ mặt ngưng trọng . Bởi vì hắn là Đạo Chân Cảnh, mà Dương Diệp chỉ là Tổ cảnh!

Dương Diệp cúi đầu nhìn xem trước ngực của mình, tại hắn quanh thân, có một tầng thật mỏng hàn băng, không thể không nói, cái này hàn băng quả thực rất mạnh, cho dù là song trọng ý cảnh cũng không pháp hoàn toàn ngăn cản những thứ này hàn khí tới gần hắn .

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, trong sát na, quanh người hắn những thứ kia hàn băng trong nháy mắt biến mất . Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia lão giả, khóe miệng nổi lên một nụ cười, "Tiếp tục tới!"

Dứt lời, Dương Diệp tay đột nhiên nâng lên, mà khi tay hắn rơi xuống một khắc kia, kiếm lại đã tới cái kia đỉnh đầu của ông lão .

Cái kia lão giả phản ứng cũng không chậm, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người đã hướng sau nhanh ngàn trượng khoảng cách, thế nhưng, hắn mới vừa dừng lại, Dương Diệp kiếm vẫn như cũ tại hắn đỉnh đầu, hơn nữa cách đầu hắn càng gần .

Giờ khắc này, lão giả khuôn mặt sắc rốt cục thay đổi .

Làm kiếm sắp rơi vào lão giả đầu trên(lên) lúc, một đôi hàn băng tay đột nhiên hợp ở Dương Diệp kiếm, Dương Diệp kiếm mới vừa cắt ở lão giả kia đầu trên(lên) chính là ngừng lại . Kiếm vào nửa tấc nhục thân, nhưng ở cũng không pháp rơi hạ mảy may .

Giữa sân giống như đọng lại!

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, từng đạo hàn khí tự lão giả trong cơ thể điên cuồng tuôn ra, rất nhanh, Dương Diệp kiếm, tay bắt đầu bị ngưng kết thành băng, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại . Trong nháy mắt, hắn cả người trực tiếp hư ảo, không giống cái này thế giới người .

Kiếm Vực!

Làm Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực một khắc kia, cái kia lão giả khuôn mặt sắc thốt nhiên kịch biến, cái này lúc, Dương Diệp kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau Nhất Trảm mà xuống.

Xuy!

Theo đôi bàn tay bay ra ngoài, cái kia lão giả cả người trực tiếp bị rung động đến vạn trượng có hơn .

Dương Diệp đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, hắn chân mày đột nhiên nhíu lại, hắn quay đầu nhìn lại, nơi ấy, một thanh trường thương đột nhiên phá khoảng không mà đến, Dương Diệp bên trong tròng mắt, vẻ hàn quang chợt lóe lên, ngay sau đó, hắn giơ tay chính là đâm một cái .

Làm kiếm đâm ở chuôi này trường thương trên cái kia nhất chớp mắt lúc, hắn toàn bộ cánh tay tức thì tê dại một hồi, mà đang ở cái này lúc, một chân đột nhiên đá vào lồng ngực của hắn, mà Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, tay trái trực tiếp nắm cái chân kia, sau một khắc, hắn bay lên chính là một cước .

Bang bang!

Lưỡng đạo muộn hưởng tiếng ở trong sân vang lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh ở trong sân bay ngược mà ra .

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng đẩy, cả người hắn tức thì ngừng lại, mà ở trước mặt hắn không xa chỗ, đứng một nữ tử, một gã mặc ngân sắc Nhuyễn Giáp nữ tử, nữ tử cầm trong tay trường thương, thần sắc băng lãnh .

Tổ cảnh!

Cô gái trước mắt này cũng không phải Đạo Chân Cảnh cường giả, mà là Tổ cảnh, mà đối phương niên kỷ, cùng hắn không sai biệt lắm .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử cùng không xa chỗ cái kia lão giả, "Một phe ? Không đúng, các ngươi không phải một phe ." Bởi vì cái kia lão giả hướng về phía mới vừa xuất hiện nữ tử rõ ràng ôm đề phòng màu sắc!

Lão giả nhìn thoáng qua cái kia Ngân Giáp nữ tử, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Diệp, ta khuyên ngươi tốt nhất vẫn là đừng đi Thủy Nguyên Tộc, như vậy, ngươi còn có thể nhiều sống một đoạn thời gian ."

Thanh âm rơi xuống, lão giả trực tiếp xoay người hóa thành một đạo Bạch Quang biến mất ở phía chân trời .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia phía chân trời xa xôi, không xa chỗ, cái kia Ngân Giáp nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía phía chân trời, chân mày to cau lại .

Phía chân trời xa xôi, cái kia vừa rời đi lão giả khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, hắn chợt xoay người, mà lúc, một thanh kiếm đã tới .

Kiếm Vực!

Gia trì lưỡng chủng đỉnh phong ý cảnh Kiếm Vực, một kiếm rơi xuống, vô thanh vô tức, nhắm thẳng vào lão giả .

Cái này một kiếm, so với vừa rồi bất luận cái gì một kiếm đều mạnh!

Ầm!

Một luồng hơi lạnh đột nhiên tự lão giả trong cơ thể tịch quyển mà ra, trong nháy mắt, cả người hắn bị một tầng thật dầy hàn băng bao trùm, cùng này đồng thời, một Hàn Lưu phóng lên cao, đem Dương Diệp bao phủ .

Dương Diệp không có né tránh, kiếm rơi xuống.

Ầm!

Cái này một kiếm trực tiếp cắt ra cái kia lão giả quanh thân hàn băng, mà khi Dương Diệp kiếm tự đỉnh đầu của ông lão cắt xuống phía dưới lúc, một đạo hắc ảnh đột nhiên tự lão giả trong cơ thể chợt hiện hiện mà ra, biến mất ở phía chân trời .

Xuy!

Lão giả nhục thân trong nháy mắt bị một phân thành hai, nhưng mà, lão giả linh hồn cũng đã Xuất Khiếu, đồng thời biến mất ở cái kia cuối chân trời .

Dương Diệp không có đi truy, bởi vì tại hắn khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi chảy ra . Vừa rồi, hắn cứng rắn chịu cái kia lão giả một kích, coi đây là đại giới một kiếm chém giết cái kia lão giả nhục thân .

Chỉ là nhục thân!

Đây đã là cực hạn của hắn .

Như hắn muốn đơn giản miểu sát Đạo Chân Cảnh cường giả, trừ phi ở tới một lần thiêu ý!

Dương Diệp liếm khóe miệng một cái tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Ta nói cho các ngươi biết, mặc kệ ngươi chờ là phương nào thế lực, chỉ cần ngươi chờ dám đến, Lão Tử liền dám giết ."

Trầm mặc nhất chớp mắt, một giọng nói tự phía chân trời truyền đến, "Lại nhìn ."

Dương Diệp lạnh lùng nói: "Theo thì xin đợi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Ngân Giáp nữ tử, sau người nắm thật chặt trường thương trong tay, thần sắc đề phòng .

"Các ngươi không muốn để cho ta đi Thủy Nguyên Tộc!" Dương Diệp nói: "Để cho ta đoán một chút, chắc là hai cái nguyên nhân, thứ nhất, là muốn đạt được cái kia ba cái Thần Vật, thứ hai chắc là không muốn Thủy Nguyên Tộc thu được, đúng không ?"

"Phải! Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, thần sắc đề phòng, cũng không sợ hãi màu sắc .

Không muốn Thủy Nguyên Tộc thu được!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Sáu tộc, còn lại Ngũ Tộc đã bắt đầu xuất thủ, thật sao?"

Cô gái nói: "Không ngừng!"

Không ngừng!

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, cô gái nói: "Ngươi không đến được Thủy Nguyên Tộc, dù cho đến rồi, cũng chết ."

"Ngươi có đề nghị gì ?" Dương Diệp hỏi .

Cô gái nói: "Giao ra cái kia ba cái Thần Vật, nhưng sau xa chạy cao bay ."

Dương Diệp mỉm cười, "Ta Dương Diệp a, đời này, khổ quá, đau nhức quá, thế nhưng, ta con mẹ nó chính là không có kinh sợ quá ."

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Vậy hãy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ chứ ?"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, chỉ còn Dương Diệp cùng hồng y nữ tử .

Dương Diệp thu hồi kiếm nhìn về phía hồng y nữ tử, "Đi thôi!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở xa chỗ . Hồng y nữ tử trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau thấp giọng nói: "Ta khả năng không cần thọ mệnh đến kỳ sợ là sẽ vẫn lạc a! Đối nhân xử thế không thể làm như vậy a!"

Nói xong, nàng lắc đầu, nhưng sau cũng theo tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Dương Diệp hai người tiêu thất về sau, phía trước cái kia Ngân Giáp nữ tử lại xuất hiện ở giữa sân, mà ở Ngân Giáp nữ tử trước mặt, còn đứng nhất danh người đàn ông trung niên . Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng hồng y nữ tử rời đi phương hướng, sau đó nói: "Ngươi không có xuất thủ, là chính xác . Người này thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ a!"

Ngân Giáp nữ tử trầm giọng nói: "Phụ thân, ta Lạc Ly gia kỳ thực không cần phải ... Cuốn vào trong đó, làm cho còn lại sáu tộc đi cạnh tranh chẳng phải là tốt hơn ?"

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Không thể nhìn như vậy . Nếu như ta Lạc Ly gia không tham dự, lưỡng chủng kết quả . Đệ nhất: Còn lại mấy gia cũng sẽ không tham dự, bọn họ sẽ không để cho người đến cái hoàng tước tại hậu. Loại thứ hai: Còn lại mấy tộc tranh đoạt, thế nhưng bọn họ hội tận lực nhằm vào ta Lạc Ly gia . Lại người, cái kia ba cái Thần Vật nếu như rơi vào Thủy Nguyên Tộc trong tay, đến nay lấy về sau, sáu tộc bên trong, sợ là phải lấy Thủy Nguyên Tộc vì thủ . Đồng dạng, cái kia ba cái Thần Vật nếu như rơi vào ta Lạc Ly gia trong tay ..."

"Sợ là có ngập đầu chi tai họa chứ ?" Ngân Giáp nữ tử đột nhiên nói tiếp .

"Cũng không phải!"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Tiên Phủ thực lực như này cường đại, bá đạo như vậy, thế nhưng, còn lại thế lực vì sao không dám đi ghim hắn nhóm ? Làm thực lực cường đại đến trình độ nhất định về sau, người khác chắc là sẽ không tới ghim ngươi, chỉ biết thừa nhận ngươi ."

Ngân Giáp nữ tử chân mày to cau lại, "Vẻn vẹn ba cái Thần Vật, liền có thể làm cho gia tộc nhảy sánh vai Tiên Phủ ?"

"Có thể!"

Người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Hồng Hoang Khai Thiên Phủ có thể!"

Ngân Giáp nữ tử trầm giọng nói: "Có thể Dương Diệp người này, rất đáng sợ ."

Người đàn ông trung niên khẽ cười nói: "Như hắn hiểu tiến thối, thức thời, ta còn thực sự sợ hắn ba phần . Thế nhưng, ngươi thấy được sao? Người này căn bản không hiểu tiến thối, vì một nữ nhân muốn đi ngạnh kháng Thủy Nguyên Tộc, người như thế, bất quá là nhất giới hữu dũng vô mưu thất phu mà thôi, căn bản không đáng để lo . Bất kể như thế nào, lúc này đây, ta Lạc Ly gia đều muốn giành giật một hồi ."

Ngân Giáp nữ tử trầm mặc không nói, thế nhưng ở trong mắt nàng, cũng là có một cái gánh ưu .

...

Một canh giờ về sau, Dương Diệp cùng hồng y nữ tử ngừng lại .

Ở trước mặt hai người, là một mảnh mịt mờ dãy núi, dãy núi bên trong, không có bất kỳ cây cối, khắp nơi trụi lủi, nhìn một cái, u ám không gì sánh được .

"Kiếm Khư chi địa ?" Dương Diệp hỏi .

Hồng y nữ tử gật đầu, "Đi thôi!"

Hai người đang muốn động cước, mà đang ở cái này lúc, từng đạo thanh âm toa toa đột nhiên ở trong sân vang lên .

Dương Diệp quay đầu, ở bên phải không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện một gã quần bố nữ tử, nữ tử hai tay hai chân phân biệt quấn lấy xích sắt, Xích Thủ chân trần . Mà ở nữ tử lưng lên, cõng một thanh siêu lớn Cự Kiếm .

Cự Kiếm so với nữ tử cả người hình thể đều muốn đại trên(lên) rất nhiều!

Nữ tử trong tay, tắc thì là nhất cái chổi, nữ tử đang quét một khối không biết tên mộ bia .

Hồng y nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Giải quyết nàng!"

Dương Diệp: "..."

PS: Có phiếu thổi phồng cái phiếu tràng, không có phiếu cho một đặt! Chống đỡ Chính Bản! ! ! !

------oOo------

Chương 2270: Kiếm Hồ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giải quyết nàng!

Dương Diệp nhìn về phía một bên cái kia quần bố nữ tử, do dự xuống, hắn nói: "Ta hai người khả năng đi vào ?"

"Không thể!"

Quần bố nữ tử đầu cũng không có mang .

Dương Diệp sầm mặt lại, "Nếu như chúng ta muốn phải đi vào đâu?"

Ở nơi này lúc, quần bố nữ tử dừng tay lại trong cây chổi, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, nàng tay phải cầm sau lưng Cự Kiếm, chuyển chớp mắt, Cự Kiếm bị nàng nắm trong tay, ngay sau đó, nàng một đường hướng Dương Diệp bước nhanh tới .

Cự Kiếm lê đất .

Một đường văng lửa khắp nơi .

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải cầm bên hông chuôi kiếm .

Quần bố nữ tử tốc độ có thể nói là rất chậm, tựa như một người bình thường đang chạy. Nhưng mà, Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng là dần dần ngưng trọng . Cái này quần bố nữ tử cách hắn càng gần, cái kia cỗ đập vào mặt lực áp bách lại càng cường liệt . Đến rồi nhất về sau, hắn đã sắp hít thở không thông .

Khí thế thật là mạnh áp bách!

Dương Diệp đột nhiên rút kiếm Nhất Trảm .

Xuy!

Kiếm quang tự trên(lên) mà hạ lóe lên mà rơi .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia quần bố nữ tử thân thể đột nhiên cách mặt đất nửa thước, chuyển chớp mắt, trong tay nàng Cự Kiếm chợt rơi đập mà xuống.

Ầm!

Cự Kiếm rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp cả người mang kiếm bị rung động đến vạn trượng có hơn .

Vạn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn xem tay phải của mình, trong mắt tràn đầy kinh hãi màu sắc, hắn cái tay này cùng toàn bộ nửa người đều đã đã tê rần, không có bất kỳ tri giác .

Thật là mạnh lực lượng!

Trước đây chưa từng gặp!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, cái này lúc, cái kia quần bố nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà giờ khắc này, quần bố nữ tử trong tay Cự Kiếm đã tại lưng lên, mà ở trong tay nàng, là một thanh nhỏ như sợi tóc Tế kiếm .

Ánh kiếm lóe lên liên tục!

Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, sau một khắc, hắn trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực .

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Mấy đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra, mới vừa thấy máu, cái kia quần bố nữ tử cũng là đã lui về tại chỗ, ở trong tay nàng, Tế kiếm đã không ở, thay vào đó là nhất cái cây chổi .

Không xa chỗ, Dương Diệp đứng ở không trung, tại hắn thân lên, có sấp sỉ mười đạo vết kiếm .

Dương Diệp nhìn phía xa quần bố nữ tử, thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Vừa rồi nữ tử kiếm, nhanh đến trình độ nào ? Sắp tới hắn đều không cảm giác được trình độ, như không phải Kiếm Vực, hắn vừa rồi chắc chắn phải chết . Bởi vì đối phương kiếm tốc độ, e91Ug đại đại vượt ra khỏi phản ứng của hắn!

Khiếp sợ!

Dương Diệp lần đầu tiên nhìn thấy có người dĩ nhiên tại sở hữu như này cường đại lực lượng tình huống xuống, còn sở hữu nhanh như vậy tốc độ cùng kiếm tốc độ . Nhất Lực Hàng Thập Hội, duy nhanh không phá, nữ nhân này đều có!

Cái này lúc, Dương Diệp bên cạnh hồng y nữ tử đột nhiên nói: "Nàng còn không dùng kiếm ý ."

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, hắn nhìn thoáng qua cách đó không xa quần bố nữ tử, lúc này hắn mới nhớ tới, vừa rồi nữ nhân này căn bản không có thi triển kiếm ý!

Cái này lúc, cái kia quần bố nữ tử nhìn thoáng qua hồng y nữ tử, "Kiếm Kinh, hắn là người ngươi chọn ?"

Hồng y nữ tử gật đầu, "Ngài cảm thấy thế nào ?"

Quần bố nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Còn có thể ."

Kiếm Kinh mỉm cười, "Xem ở mặt của ta tử lên, phê bình một cái, như thế nào ?"

Quần bố nữ tử hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Chiến lực cùng niên kỷ không hợp, bằng chừng ấy tuổi, thực lực như thế, thế gian thiếu có ."

"Khuyết điểm!" Kiếm Kinh nhìn thẳng quần bố nữ tử .

Quần bố nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Có chút táo bạo, có chút tạp, kiếm tạp, tâm càng tạp, nếu có thể vứt bỏ tạp niệm, Tâm Kiếm cùng nhất, thực lực có thể tiến hơn một bước ."

Kiếm Kinh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp hướng về phía quần bố nữ tử hơi thi lễ, "Đa tạ tiền bối chỉ điểm ."

Quần bố nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tâm tính thật tốt, thế gian thiếu có ."

Kiếm Kinh cũng là nhịn không được nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt mang theo một tia tán thưởng cùng vô cùng kinh ngạc .

Dương Diệp thái độ, làm cho nàng cùng quần bố nữ tử đều có chút ngoài ý muốn . Hướng Dương Diệp loại này thanh niên thiên tài, tuyệt đối là người tâm cao khí ngạo, cũng chính là cái loại này tuyệt sẽ không chịu thua người, thế nhưng, các nàng ngoài ý muốn . Đối với quần bố nữ tử phê bình, Dương Diệp không chỉ không có biểu hiện ra cái gì bất mãn, ngược lại là khiêm tốn tiếp thu . Điều này làm cho hai nữ có chút ngoài ý muốn, đây cũng là quần bố nữ tử vì sao lại nói một câu: Tâm tính thật tốt, thế gian ít có nguyên nhân .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiền bối, như thế nào Tâm Kiếm cùng nhất ? Xin chỉ giáo!"

Quần bố nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Chuyên . Xuất kiếm lúc, chuyên xuất kiếm, kiếm rơi lúc, chuyên rơi kiếm . Ngươi nếu như xuất kiếm thì nghĩ rơi kiếm, mà rơi kiếm thì nghĩ tiếp theo xuất kiếm, tâm liền tạp . Tâm tạp, kiếm liền tạp . Cái này cũng muốn, vậy cũng nghĩ, kết quả là, rất có thể chính là bạch nghĩ. Một ... gần ... Là nhất, hai chính là hai, ngươi hiểu ý của ta không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Kiếm tạp!

Hắn chân chính hiểu hai chữ này . Có thể nói lúc này, hắn như bị Thể Hồ Quán Đính . Như quần bố nữ tử nói, phía trước cùng người xuất thủ, hắn tâm liền có chút tạp . Một kiếm, làm ra cái này một kiếm lúc, nên toàn lực đi phát huy một kiếm này lực lượng cùng tốc độ, mà không phải suy nghĩ hạ một kiếm hoặc cái khác . Cũng chính là quần bố nữ tử nói chuyên!

Chuyên nhất!

Đây là một cái đường nhỏ lý, mới vừa vào được Huyền Giả đều hiểu đạo lý này . Thế nhưng, càng nhỏ đạo lý lại càng dễ dàng bị người quên .

Cái này lúc, cái kia Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ta tới lấy vật kia ."

Quần bố nữ tử hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Hắn có thể chưởng khống ?"

Kiếm Kinh nói: "Làm cho hắn thử xem!"

Quần bố nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Hắn có thể sẽ chết!"

Kiếm Kinh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi sợ chết sao?"

Dương Diệp hết sức chăm chú gật đầu, "Sợ!"

Kiếm Kinh, "..."

Quần bố nữ tử nhìn nhất Dương Diệp, không nói gì .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hỏi, "Vật kia, có thể đề thăng thực lực của ta sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Nó có thể trong vòng thời gian ngắn đưa ngươi kiếm ý tăng lên một giai, mà khi của ngươi Kiếm Ý nếu như đạt được Đạo Chân Cảnh, nó vẫn như cũ có thể tăng lên một giai, dù cho ngươi kiếm ý đạt tới Đạo Chân Cảnh chi lên, nó vẫn có thể đưa ngươi kiếm ý ở tăng lên một giai ."

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt biến sắc, "Có này chờ Thần Vật ?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Có! Nhưng là, ngươi dám lấy sao?"

"Rất nguy hiểm ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh gật đầu, "Vô cùng nguy hiểm . Ngươi dám liều một lần sao?"

Dương Diệp nghĩ một lát, nhưng sau gật đầu, "Liều mạng, nam nhân không liều mạng sao được ?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Vào đi thôi ."

"Ngươi đây?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nói: "Hơi sau sẽ tới ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhưng sau đang muốn Ngự Kiếm tiến nhập cái kia mịt mờ dãy núi, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Dùng đi, đối với ngươi có tốt chỗ!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau bỏ qua Ngự Kiếm, đi bộ hướng dãy núi đi tới .

Làm Dương Diệp biến mất ở xa chỗ dãy núi bên trong lúc, quần bố nữ tử đột nhiên nói: "Trong cơ thể hắn, có một vật, nguy hiểm ."

"Hồng Hoang Khai Thiên Phủ! Kiếm Kinh nói, " chắc là cái này vật ."

Quần bố nữ tử nhìn về phía Kiếm Kinh, "Hắn so với năm đó Vô Cực Kiếm chủ càng khó khống chế ."

Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không có ai so với hắn thích hợp hơn . Dù cho có, ta cũng không có thời gian đi đợi ."

Quần bố nữ tử khẽ lắc đầu, "Sao không phóng hạ ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Hủy ta bản thể, đem ta trục xuất, nếu như là ngươi, ngươi có thể phóng hạ sao?"

Quần bố nữ tử lắc đầu, "Năm đó ngươi từng tương trợ quá ta, ta nhiều một lời, người này tâm ngoan thủ lạt, so với năm đó Vô Cực Kiếm chủ, còn hơn . Quan trọng nhất là, người này thân có vài kiện Thần Vật, là Đại Khí Vận người, ngươi như thất bại, hắn ..."

"Không có lựa chọn!"

Kiếm Kinh nói: "Không thành công, thì thành nhân ."

Quần bố nữ tử gật đầu, "Cẩn thận cái kia Khai Thiên Phủ ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Kiếm Kinh trầm mặc không nói .

...

Dương Diệp tiến nhập mịt mờ dãy núi bên trong về sau, dần dần, hắn cảm nhận được vô số loại kiếm ý, những thứ này kiếm ý không gần như chỉ ở quanh người hắn, vẫn còn ở chân hắn xuống, theo hắn càng đi sâu chỗ đi, những thứ này kiếm ý càng ngày càng mạnh .

Kỳ lạ địa phương!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đối với cái này Kiếm Khư chi địa, hắn có chút tò mò .

Đi sấp sỉ nửa canh giờ, chung quanh kiếm ý càng ngày càng mạnh, những thứ này kiếm ý đã cho hắn tạo thành áp bách . Chẳng qua cũng không phải là đặc biệt mạnh mẽ!

Mà một canh giờ về sau, Dương Diệp đã có chút bước đi liên tục khó khăn . Chung quanh kiếm ý càng ngày càng thiếu, thế nhưng, lại càng ngày càng mạnh . Hắn lúc này đối mặt mấy đạo kiếm ý, mỗi một đạo đều không kém hắn kiếm ý .

Cái này mấy đạo kiếm ý, đều là Tổ cảnh kiếm ý!

Dương Diệp càng chạy càng kinh ngạc .

Lại qua nửa canh giờ .

Lúc này, Dương Diệp mỗi đi một bước, đều cực kỳ gian nan . Ở trước mặt hắn, một cường đại kiếm ý chính chèn ép hắn .

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Hắn bây giờ đối mặt đạo kiếm ý này, chính là Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Giờ khắc này, hắn rõ ràng cảm nhận được Đạo Chân Cảnh kiếm ý cùng Tổ cảnh kiếm ý khác biệt .

Mà Dương Diệp cũng không hề từ bỏ, tiếp tục đi về phía trước, mà hắn mỗi bước ra một bước, cái kia lực áp bách lại càng mạnh, đến rồi phía sau, hắn mỗi đi một bước, thân thể sẽ văng tung tóe một tấc .

Tiên huyết chảy ròng!

Bất quá, hắn kiếm ý tuy là bị cái kia cỗ Đạo Chân Cảnh kiếm ý áp chế, nhưng là lại không có chịu thua, vẫn như cũ ngoan cường chống cự lại .

Cứ như vậy, quá khứ hai canh giờ, mà hai canh giờ, Dương Diệp chỉ đi không đến thập bộ!

"Đủ rồi!"

Một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp vang lên bên tai, theo đạo thanh âm này rơi xuống, Dương Diệp trước mặt cái kia cỗ kiếm ý tức thì tiêu thất vô ảnh vô tung .

Kiếm Kinh dự họp ở tại Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn Dương Diệp, "Cảm nhận được sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm Kinh cũng là lắc đầu, "Ngươi cũng chưa hoàn toàn cảm thụ, bất quá, ngươi cũng không có thời gian . Ngày sau ngươi nếu là có thể theo Thủy Nguyên Tộc sống lại, ở tới nơi này hảo hảo cảm thụ một chút đi . Nơi đây, là cái này Vĩnh Hằng chi giới còn dư lại không nhiều bí cảnh thánh địa ."

Dương Diệp đột nhiên sâu hấp một hơi, lúc này, ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, mặt của hắn sắc đã khôi phục bình thường .

"Không hổ là Thần Vật, Hồng Mông Tử Khí ..." Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp đang muốn nói, Kiếm Kinh cũng là chỉ vào không xa chỗ, "Nhìn thấy không ?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại , bên kia, có một gốc cây, cây chi lên, kết một viên Hắc Sắc Hồ Lô, duy nhất một viên hồ lô .

"Đó là cái gì ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Kiếm Hồ! Vĩnh Hằng chi giới, gần này một viên, lấy sau cũng sẽ không có . Tới gần nó, lấy nó xuống, nó sẽ là của ngươi ."

Kiếm Hồ!

Dương Diệp tỉ mỉ quan sát liếc mắt cái kia Kiếm Hồ, cũng không có gì đặc biệt chỗ . Do dự nhất chớp mắt, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến cái kia Kiếm Hồ vọt tới .

Nhưng mà, còn chưa tới gần cái kia Kiếm Hồ trăm trượng, một cường đại kiếm ý đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay đủ đủ bay mấy vạn trượng!

Ầm!

Nhất về sau, Dương Diệp đập ầm ầm rơi trên mặt đất, cả vùng kịch liệt run lên .

Toàn thân thành mảnh nhỏ!

Đây chính là Dương Diệp thời khắc này trạng thái!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Kiếm Hồ, yên lặng nhất chớp mắt, thân hình hắn run lên, lần nữa vọt tới, bất quá, còn chưa tới gần, lại một cỗ kiếm ý hướng hắn nghiền ép mà tới.

Dương Diệp trong mắt hiện lên một cái tàn nhẫn sắc, trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực .

Kiếm Vực xuất hiện về sau, cái kia cỗ Đạo Chân Cảnh kiếm ý trực tiếp bị trấn áp, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, nhưng mà cái này lúc, cái kia cỗ kiếm ý khí tức đột nhiên tăng vọt, Dương Diệp sắc mặt đại biến, "Đây không phải là Đạo Chân Cảnh kiếm ý!"

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bay ra ngoài, lúc này đây, hắn phi còn hơn hồi nãy nữa xa.

Toàn thân rạn, tiên huyết chảy ròng!

Không xa chỗ, Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ngươi chính là không muốn sao!"

Kiếm Hồ thả ra siêu việt Đạo Chân Cảnh kiếm ý, cái này đã biểu lộ thái độ của nó .

Không xa chỗ, Dương Diệp theo mặt đất bò dậy, mới vừa đứng lên, cũng là lại ngã xuống, lúc này, hắn toàn thân trên dưới, không có nhất chỗ tốt đẹp. Như không phải Hồng Mông Tử Khí, lúc này đây, hắn sợ là đã hung nhiều cát thiếu .

Cái kia Kiếm Hồ căn bản không có lưu thủ .

Quá hồi lâu, Dương Diệp tổn thương ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, dần dần tốt hơn nhiều . Hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia Kiếm Hồ, hắn lắc đầu, "Không được!"

Kiếm Vực đều thi triển ra, nhưng mà, vẫn là không có dùng . Hắn cũng không chiêu!

Chân chính không có chiêu!

Hắn Kiếm Vực đều không làm gì được cái này Kiếm Hồ, có thể nói, cái này Kiếm Hồ cấp bậc, có thể là cùng cái kia Khai Thiên Phủ là thuộc về cùng nhất cấp bậc, dù cho không phải cùng nhất cấp bậc, cũng tuyệt đối sẽ không kém bao nhiêu.

Mà chủng Thần Vật, hiển nhiên không phải thực lực của hắn bây giờ có thể nắm trong tay .

Một bên, Kiếm Kinh trợn mở con mắt, nàng xem hướng xa chỗ cái kia Kiếm Hồ, không nói gì, cứ như vậy nhìn, quá hồi lâu, nàng lắc đầu, " tùy ngươi!"

Nói xong, nàng xem hướng Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

Dương Diệp nhún vai, xoay người theo Kiếm Kinh đi liền . Với hắn mà nói, thiên hạ Thần Vật, có thể được, đương nhiên là một chuyện tốt, nhưng nếu là không thể được đến, cũng không có gì. Hắn nhìn cũng không phải là rất trọng!

Ở nơi này lúc, một cái đầu nhỏ đột nhiên theo Dương Diệp trong lòng chui ra .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong ngực đầu nhỏ, hắn xoa xoa Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch làm như mới vừa tỉnh ngủ, nàng xoa xoa mắt nhập nhèm hai mắt, lại ngáp một cái . Chứng kiến Dương Diệp, nàng nhếch miệng cười, ôm Dương Diệp cằm chính là một hồi mài chà xát .

Dương Diệp cười cười, "Chúng ta đi!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhảy tới bả vai hắn lên, mà đang ở cái này lúc, nàng đột nhiên thấy được cách đó không xa cái kia Kiếm Hồ, khi thấy Kiếm Hồ cái kia nhất chớp mắt, nàng cái kia đôi con mắt tức thì sáng lên, sau một khắc, nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái này đột nhiên một màn làm cho Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, hắn trực tiếp ngây dại .

Không xa chỗ, gốc cây kia xuống, Tiểu Bạch đã ôm lấy cái kia Kiếm Hồ, nhưng sau ở Dương Diệp cùng hồng y nữ tử ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch trực tiếp đem cái kia Kiếm Hồ kéo xuống, nhưng sau một hồi trêu ghẹo mãi ...

Kiếm Kinh trong mắt tràn đầy khó có thể tin, "Làm sao có thể!"

Kiếm Kinh bên cạnh, Dương Diệp cười khổ cười, "Thiên hạ Thần Vật, tuy không làm Tiểu Bạch hết thảy, nhưng duy ta Tiểu Bạch sở dụng, muốn ta Dương Diệp có ích lợi gì a!"

....

PS: Có phiếu nhảy vào cái phiếu tràng hắc hắc ! ! Hy vọng mọi người xem thoải mái!

Phía sau còn có!

------oOo------

Chương 2271: Thủ Kiếm Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Tiểu Bạch ôm cái kia Kiếm Hồ không ngừng đảo cổ, nàng tùy thời rung một cái, tùy thời gõ một cái, trong mắt tràn đầy hiếu kỳ màu sắc .

Tiểu Bạch biết cái này Kiếm Hồ là bảo bối, phàm là bảo bối, nàng(hắn) có thể cảm nhận được . Cũng chính là bởi vì như đây, nàng mới sẽ ra tay, không phải , bình thường đồ đạc nàng căn bản nhìn cũng không nhìn . Mà giờ khắc này, nàng đang ở nghiên cứu bảo bối này, nhìn có không có có gì vui địa phương không có .

Một bên, đối với Tiểu Bạch có thể đem Kiếm Hồ kéo xuống, Dương Diệp là chuyện thường ngày ở huyện .

Thiên địa thần vật, hắn gặp được rất nhiều, mà những thứ này thiên địa thần vật bên trong, cơ bản không có người nào Thần Vật đối với Tiểu Bạch bài xích . Bao quát cái kia Thần Vật Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, lúc đó chẳng phải trở thành Tiểu Bạch trảo trung vật sao?

Mà một bên cái kia Kiếm Kinh tắc thì như trước còn trong khiếp sợ, Kiếm Hồ tính đặc thù, cái này Vĩnh Hằng chi giới, không có ai so với nàng càng rõ ràng . Có thể nói, coi như là năm đó Vô Cực Kiếm chủ, cái này Kiếm Hồ cũng không có chính nhãn lẫn nhau nhìn .

Nàng sở dĩ mang Dương Diệp đến, là bởi vì Dương Diệp nắm giữ Kiếm Vực, sở hữu Kiếm Vực Dương Diệp, là có một đường cơ hội .

Nhưng mà, nàng không nghĩ tới, Dương Diệp thất bại . Thế nhưng, trước mắt cái này tiểu bất điểm lại đem Kiếm Hồ kéo xuống, nhưng lại dám như thế đảo cổ Kiếm Hồ, mà nàng càng không có nghĩ tới chính là cái này Kiếm Hồ dĩ nhiên không có bất kỳ phản kháng , mặc cho cái kia tiểu bất điểm trêu ghẹo mãi .

Quá hồi lâu, xa xa Tiểu Bạch nhìn Kiếm Hồ chớp chớp nhãn, nhất về sau, nàng bay đến Dương Diệp trước mặt, nhưng sau sẽ Kiếm Hồ đưa tới Dương Diệp trước mặt, con mắt chớp chớp .

"Cho ta ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch gật đầu, nàng một cái móng vuốt nhỏ gõ một cái Kiếm Hồ, bĩu môi, ý kia là không dễ chơi .

Cho dù là ở tốt bảo bối, nhưng nếu là không dễ chơi, Tiểu Bạch cũng là không lạ gì đấy!

Lúc này, cái này Kiếm Hồ đã bị Tiểu Bạch kéo đến danh sách đen .

Dương Diệp do dự xuống, đang muốn đi cầm cái kia Kiếm Hồ, mà lúc, cái kia Kiếm Hồ cũng là khẽ run lên, một kiếm ý trực tiếp ngăn trở Dương Diệp tay .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại .

Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng cúi đầu nhìn một chút Kiếm Hồ, rất nhanh, nàng tiểu trảo gõ một cái Kiếm Hồ, cảm thấy một cái không đủ, nàng lại gõ vài xuống, không chỉ có như đây, còn ôm Kiếm Hồ một hồi dùng sức diêu a diêu .

Kiếm Kinh: "..."

Một lát sau, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau tiểu trảo huy vũ một cái .

Rất nhanh, Dương Diệp hiểu .

Hắn rốt cục minh bạch cái này Kiếm Hồ vì sao như vậy chống cự hắn!

Sát ý!

Kiếm Hồ sở dĩ như vậy căm thù hắn, chủ yếu nhất nguyên nhân là sát ý, trên người của hắn sát ý quá nặng . Cái này Kiếm Hồ không thích sát ý!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Kiếm Hồ, hắn do dự xuống, nhưng sau sẽ sát ý thu vào, lúc này, hắn thân trên(lên) không cảm giác được chút nào sát ý . Cái này lúc, Tiểu Bạch đem Kiếm Hồ đưa tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp nhận lấy Kiếm Hồ .

Lúc này đây, Kiếm Hồ không có ở chống cự .

Bất quá, còn không có chờ Dương Diệp nghiên cứu, cái kia Kiếm Hồ liền lại trở về Tiểu Bạch trong tay .

Dương Diệp: "..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lại đem Kiếm Hồ đưa tới Dương Diệp trước mặt, sau đó cái ót thẳng rung, biểu thị: Ta không được! Ta không được!

Một bên, Kiếm Kinh thần sắc cổ quái .

Dương Diệp tắc thì vẻ mặt hắc tuyến, hắn ngược lại là muốn a, thế nhưng, cái này Kiếm Hồ không với hắn a!

"Nàng vì sao không muốn ?" Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, "Nàng cảm thấy không dễ chơi!"

Kiếm Kinh: "..."

Dương Diệp cũng là có chút xấu hổ, mà khó xử nhất không ai bằng cái kia Kiếm Hồ . Nó bực nào thì bị đối đãi như vậy quá ? Nếu như là người khác, vậy người này sợ là đã chết trăm ngàn lần . Bất quá, đối với Tiểu Bạch, cái kia Kiếm Hồ tựa hồ không có chút nào sinh khí .

Ác niệm!

Tiểu Bạch là trong trời đất này cực thiếu không có ác niệm sinh linh, loại sinh linh này, nhất xin trong thiên địa những thứ này Thần Vật yêu mến . Đây cũng là trước đây Khai Thiên Phủ vì sao nguyện ý tiếp cận Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, bởi vì nàng không có ác niệm, hơn nữa, nàng vẫn là Linh Chủ .

"Nó chơi rất khá!"

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Đến, ta dạy cho ngươi phương pháp!"

Tiểu Bạch nhìn về phía Kiếm Kinh, chớp chớp nhãn, nhưng sau đầu nhỏ gật liên tục .

Kiếm Kinh đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nhưng sau nói nhỏ vài câu, Tiểu Bạch nhìn Kiếm Kinh chớp chớp nhãn, một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên buông lỏng ra Kiếm Hồ, nhưng sau nàng tiểu trảo hợp lại cùng nhau, trong miệng huyên thuyên không biết đang nói thầm cái gì đó .

Ba hơi sau .

Tiểu Bạch đột nhiên vỗ vỗ Kiếm Hồ, trong sát na, một đạo kiếm quang từ cái này Kiếm Hồ bên trong phóng lên cao .

Ầm!

Này cổ kiếm quang mới vừa nhất xuất hiện, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh trong nháy mắt bị chấn địa liên tục chợt lui . Cái này vừa lui, Dương Diệp đủ đủ lui mấy ngàn trượng, mà cái kia Kiếm Kinh cũng rất nhanh ngừng lại .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa chỗ, một đạo kiếm quang không ngừng ở Tiểu Bạch đỉnh đầu không trung xoay quanh, tiếng kiếm reo Tê Liệt .

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn cái kia quanh quẩn kiếm, nàng con mắt chớp chớp, đột nhiên, nàng tiểu trảo hướng nhẹ nhàng chỉ một cái .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo Tê Liệt, đạo kiếm quang kia đột nhiên tự phía chân trời chặt nghiêng mà xuống.

Xuy!

Một mảnh kia ngày, giống như một tấm vải giòn, trực tiếp bị Tê Liệt ra một đạo dài đến gần mười ngàn trượng cự đại chỗ rách .

Cái này một kiếm!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, cái này phổ thông một kiếm uy lực, chỉ có hắn thi triển Kiếm Vực thì mới có thể so với được lên.

Thật mạnh!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch trong ngực Kiếm Hồ, thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Mà xa chỗ, Tiểu Bạch tắc thì nhãn tình sáng lên, nàng tiểu trảo không ngừng quơ, theo nàng tiểu trảo không ngừng huy vũ, phía chân trời đạo kiếm quang kia trên không trung không ngừng giăng khắp nơi lóe lên, không đến một hồi, toàn bộ phía chân trời hư không xuất hiện từng đạo thật dài đen nhánh nứt khe, những thứ này nứt khe giống như một tấm lưới đen, che lấp toàn bộ Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không .

Dương Diệp bên cạnh không xa chỗ, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Khiếp sợ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Nó so với ngươi thấy muốn càng thêm cường đại vô số lần ."

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Làm cho nàng dừng xuống đi ."

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, hướng về phía Tiểu Bạch vẫy vẫy tay, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo gõ một cái Kiếm Hồ, phía chân trời đạo kiếm quang kia tức thì về tới Kiếm Hồ bên trong . Tiểu Bạch ôm Kiếm Hồ đi tới Dương Diệp trước mặt, viên kia Đô Đô khuôn mặt nhỏ nhắn trên(lên) tràn đầy kích thích màu sắc .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Chúng ta đi ."

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau bay đến Dương Diệp bả vai lên, mà ở hông của nàng, chính là cái kia Kiếm Hồ . Cái kia Kiếm Hồ tự động treo ở hông của nàng .

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn nhìn về phía Kiếm Kinh, "Đi sao?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau gật đầu, "Cần phải đi ."

Dương Diệp gật đầu, chân hạ đột nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang, ở nơi này lúc, hắn đột nhiên hướng bên phải nhìn lại, hắn chân mày cau lại .

Bên kia có vật gì!

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, không biết bực nào thì đứng một gã quần bố nữ tử .

"Hắn phát hiện sao?" Quần bố nữ tử đột nhiên hỏi .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Chẳng có gì lạ, dù sao cũng là nắm giữ Kiếm Vực người, có thể cảm nhận được sự tồn tại của nó, rất bình thường ."

Quần bố nữ tử trầm mặc .

"Ngươi còn muốn thủ chuôi này phá kiếm bao lâu ?" Kiếm Kinh hỏi .

Quần bố nữ tử mặt mày rủ xuống, "Ta kiếm gia, thiếu nó ."

Kiếm Kinh thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Quần bố nữ tử đem thân sau Cự Kiếm lấy xuống, nhưng sau cắm ở bên cạnh, nàng xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt chậm rãi đóng lại, trong lúc nhất thời, toàn bộ Kiếm Khư chi địa, vô số kiếm ý hướng nàng vọt tới . Những thứ này kiếm ý cuối cùng toàn bộ tiến nhập trong cơ thể nàng, thế nhưng không đến một hồi, những thứ này kiếm ý lại từ trong cơ thể nàng tràn ra, nhưng sau tán đến Kiếm Khư chi địa các ngõ ngách . Cứ như vậy, vòng đi vòng lại, vô hạn tuần hoàn .

Như Dương Diệp ở nơi này, hắn sẽ kinh hãi phát hiện, những thứ này kiếm ý ở tự nữ tử trong cơ thể tràn ra tới về sau, thay đổi .

Thay đổi càng thêm cường đại rồi!

...

Xa xôi đám mây bên trong, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Kiếm Kinh, "Người nọ là ai ?"

Dĩ nhiên là chỉ cái kia quần bố nữ tử .

Kiếm Kinh nói: "Đương đại thủ kiếm người ."

"Thủ kiếm ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh không trả lời .

Dương Diệp nói sang chuyện khác, "Nàng thật mạnh ."

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Hỗn Độn Kiếm Thể, trời sanh Kiếm Tu, ngươi nói có mạnh hay không ."

"Hỗn Độn Kiếm Thể ?"

Dương Diệp ngây cả người, "Thể chất đặc thù ?"

Kiếm Kinh gật đầu .

"Ta đây là cái gì thể ?" Dương Diệp chân thành nói: "Ta vẫn cảm thấy ta khẳng định sở hữu gì đặc thù thể chất!"

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Vô sỉ thân thể!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên cũng là đang hỏi Kiếm Kinh nàng là cái gì thể .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Vô địch manh thể!"

Dương Diệp: "..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo huy vũ, ý kia là ở hỏi lợi hại sao?

Dương Diệp gật đầu, chân thành nói: "Lợi hại, phi thường lợi hại, không có so với ngươi thể chất này lợi hại hơn!"

Nghe vậy, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, khuôn mặt thần khí!

Rất nhanh, Dương Diệp ly khai Kiếm Khư chi địa phạm vi .

Kiếm chỉ Thủy Nguyên Tộc!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, một đóa Bạch Vân chi lên, đứng một gã mặc áo dài trắng người đàn ông trung niên . Người đàn ông trung niên cầm trong tay nhất cái Vũ Phiến, đầu đội khăn, một bộ thư sinh dáng dấp

.

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau ánh mắt rơi vào Dương Diệp bên cạnh Kiếm Kinh thân lên, "Các hạ bây giờ không có cần phải dính vào ."

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Đã vào được ."

Người đàn ông trung niên hơi trầm ngâm, nhưng sau hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Tại hạ Hàn Uyên tộc Hàn Uyên Thư, tiểu hữu kỳ tài ngút trời, nếu có thể hiểu tiến thối, hai mươi năm về sau, có thể giết tiểu hữu người, Vĩnh Hằng chi giới sẽ không vượt qua một bàn tay số lượng ."

"Vấn đề là ta không thể sống quá hai mươi năm, thật sao?" Dương Diệp cười nói .

Hàn Uyên Thư nhìn thẳng Dương Diệp, "Tiểu hữu nếu như giao ra cái kia ba cái Thần Vật, khác ta không dám hứa chắc, ta Hàn Uyên gia sẽ lập tức rời đi, vĩnh viễn không tìm tiểu hữu phiền phức . Như tiểu hữu không muốn, thứ cho ta nói thẳng, hôm nay tiểu hữu sợ là không thể rời bỏ chỗ này ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ta coi trọng các hạ lão bà, các hạ có thể hay không đưa nàng đưa cho ta, chỉ cần các hạ đưa nàng đưa cho ta, ta lập tức rời đi, tuyệt sẽ không tìm Hàn Uyên gia phiền phức!"

Nghe vậy, cái kia Hàn Uyên Thư thần sắc trong nháy mắt trầm xuống, "Xem ra các hạ là khăng khăng một mực . Đã như đây, cái kia ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Hàn Uyên Thư trước mặt, chuyển chớp mắt, hắn rút kiếm Nhất Trảm .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, cái kia Hàn Uyên Thư trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài .

Dương Diệp lạnh lùng nhìn cái kia Hàn Uyên Thư, "Cái kia Kiếm Khư chi địa, ta có thể cảm giác được, có một cái phi thường tốt vô cùng bảo bối, các ngươi tại sao không đi đoạt ? Còn nữa, Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia, có Vĩnh Hằng Chi Khí, các ngươi tại sao không đi đoạt ? Vĩnh Hằng chi giới Đệ Nhất Đại Thế Lực Tiên Phủ bên trong, nói vậy bảo bối khẳng định cũng không thiếu, các ngươi tại sao không đi đoạt ? Nói cho cùng, các ngươi là xem Lão Tử thực lực yếu, xem Lão Tử lẻ loi một mình dễ bắt nạt phụ . Ta nói cho các ngươi biết, ta Dương Diệp là lẻ loi một mình, thực lực ta là yếu, thế nhưng, Lão Tử không sợ chết, các ngươi muốn chiến, Lão Tử phụng bồi tới cùng!"

...

PS: Còn nữa, chớ đi ra!

------oOo------

Chương 2272: Giao Hay Là Không Giao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn chiến liền chiến!

Đây chính là Dương Diệp thái độ!

Hắn Dương Diệp quả thực có thể thỏa hiệp, có thể lui bước, có thể kinh sợ một cái, như hắn làm như vậy, hắn là có thể giảm giảm rất nhiều rất nhiều phiền phức . Thế nhưng, loại chuyện lặt vặt này lấy không biệt khuất sao?

Nhân gia coi trọng ngươi cái gì, ngươi liền giao ra, như nhân gia coi trọng ngươi lão bà, ngươi có phải hay không cũng muốn đem lão bà giao ra ?

Người sống một đời, vì sao phải sống biệt khuất ?

Mặc kệ người khác, phản chính hắn Dương Diệp tình nguyện tiêu sái chết đi, cũng không muốn biệt khuất sống .

Dương Diệp đối diện, cái kia Hàn Uyên Thư thần sắc âm trầm không gì sánh được, hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, "Loại người như ngươi có thể sống đến bây giờ, không thể không nói là một cái kỳ tích, chẳng qua đáng tiếc, ngươi sẽ không ở giống như trước vậy may mắn . Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Hàn Uyên Thư khuôn mặt sắc thốt nhiên nhất biến, trong tay hắn chiết phiến đột nhiên triển khai ra, trong sát na, một Quang Trụ từ cái này chiết phiến bên trong phóng lên cao .

Bên trong cột ánh sáng, là một đầu dữ tợn Cự Long!

Hàn Uyên Thư đỉnh đầu, Dương Diệp thần sắc hơi lộ ra dữ tợn, sau một khắc, hắn cả người trực tiếp hư ảo .

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi xuống.

Xuy!

Cái kia dữ tợn Cự Long trong nháy mắt bị chém thành hư vô, mà cái kia Hàn Uyên Thư cả người trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài, mới vừa dừng lại xuống, bên ngoài trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết .

Hàn Uyên Thư lau khóe miệng tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, sau một khắc, tại hắn bên trong tròng mắt, một luồng kiếm quang càng ngày càng lớn.

Hàn Uyên Thư trong lòng kinh hãi, trong tay chiết phiến nhẹ nhàng khẽ múa .

Ầm!

Một đầu hư ảo Thần Phượng đột nhiên tự chiết phiến bên trong phóng lên cao, Thần Phượng đón gió căng phồng lên, trong chớp mắt chính là đạt tới gần nghìn trượng .

Che khuất bầu trời!

Cái này lúc, kiếm tới .

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên vang lên!

Cái kia Hàn Uyên Thư con ngươi chợt co rụt lại, bởi vì Dương Diệp kiếm trực tiếp chém nát con kia hư ảo Thần Phượng, bất quá, Dương Diệp cũng bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài . Thế nhưng, Dương Diệp mới vừa dừng lại, bên ngoài chính là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm quang như phát, mảnh nhỏ không thể nhận ra!

Đó là nhanh đến cực hạn duyên cớ vì thế!

Hàn Uyên Thư hai mắt híp lại, trong cơ thể Huyền Khí điên cuồng vận chuyển, chuyển chớp mắt, bên ngoài nắm tay trung chiết phiến hướng về phía trước mặt Dương Diệp chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Trong sát na, hai phía đầu dữ tợn Thần Thú đột nhiên từ cái này trong quạt chợt hiện hiện mà ra, theo thứ tự là Cự Long, Thần Phượng, hai phía hư ảo Thần Thú hình thể trong chớp mắt chính là lớn mấy lần, trong đó, cái kia Cự Long mở miệng trực tiếp đem Dương Diệp đạo kiếm quang kia nuốt xuống, nhưng mà, đạo kiếm quang kia cũng là trực tiếp đem cái kia Cự Long phần bụng Tê Liệt, chuyển chớp mắt, kiếm quang điện xạ mà ra, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia Thần Phượng đột nhiên đụng vào đạo kiếm quang này chi lên.

Ầm!

Kiếm quang tán đi .

Một đạo nhân ảnh bị đánh bay đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp .

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn trước ngực, da thịt đã cháy đen, đó là bị cái kia Thần Phượng thiêu hủy .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hàn Uyên Thư trong tay chiết phiến, "Đồ chơi này không sai!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một con đen nhánh tay đột nhiên tự Dương Diệp sau lưng không gian chui ra, cái tay này xuất hiện không có dấu hiệu nào, khi nó dính vào Dương Diệp sau lưng cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp mới phản ứng được!

Hơi trễ!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên chém vào cái tay kia lên.

Xuy!

Một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra, cái tay kia trong nháy mắt rụt trở về .

Dương Diệp tức thì thân hình lóe lên, lui qua một bên Kiếm Kinh bên cạnh, xuất thủ chính là cái này Kiếm Kinh .

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, "Ta còn tưởng rằng ngươi không ra tay đây!"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Không phải mới vừa rất thần khí sao?"

Dương Diệp nói: "Đánh không thắng là một chuyện, có gọi hay không lại là một chuyện!"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi liền kéo đi, tiếp ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi giải quyết như thế nào ."

Theo Kiếm Kinh thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện một gã Hắc Y lão giả, cùng với một gã quần đỏ mỹ phụ, còn có một cái tóc dài xõa vai người đàn ông trung niên .

Thêm trên(lên) cái kia Hàn Uyên Thư, chính là bốn gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Bốn gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Dương Diệp đạm thanh nói: "Mặt của ta tử thật là lớn a!"

"Cất nhắc ngươi!

Cái này lúc, Dương Diệp bên trái tên kia Hắc Y lão giả, "Nếu không phải vì cái kia ba cái Thần Vật, ngươi cái này chờ con kiến hôi, lão phu xem đều chẳng muốn liếc mắt nhìn ."

"Con kiến hôi ?"

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Hắc Y lão giả, cười hắc hắc, "Lão Bất Tử, một mình đấu sao?"

"Một mình đấu ?"

Hắc Y lão giả châm chọc nói: "Ngươi xứng à ?"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp tay phải nhất vuốt, một tòa màu vàng Tiểu Tháp xuất hiện ở trong bàn tay hắn .

Nhìn thấy cái tòa này kim sắc Tiểu Tháp, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là thay đổi .

Hồng Mông Tháp .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Lão Bất Tử, một mình đấu, nếu là ngươi có thể thắng ta, tháp này liền cho ngươi, ân, Bồ Đề Thụ cùng Khai Thiên Phủ đều ở bên trong, muốn không ?"

Hắc Y lão giả hai mắt híp lại, "Xem ra ngươi rất tự tin, muốn trước hết giết ta ."

Dương Diệp cười nói: "Không có quan hệ, ngươi nếu như không muốn một mình đấu, vậy các ngươi liền cùng nhau lên, không phải là bốn vị Đạo Chân Cảnh cường giả sao? Ta còn thực sự không sợ ."

"Đường đường Việt Tộc trưởng lão sợ sao?"

Ở nơi này lúc, một bên mỹ phụ kia đột nhiên kiều đường nhỏ: "Thiếu niên này có thể chỉ là Tổ cảnh, Việt Minh trưởng lão, nếu để cho ngoại nhân biết, ngươi Việt Minh thậm chí liền một người thiếu niên khiêu chiến cũng không dám tiếp, đó thật đúng là muốn làm trò cười cho thiên hạ . Không chỉ có như đây, sợ là còn có thể tổn hại ngươi Việt Tộc bộ mặt a ."

Hắc Y lão giả nhìn thoáng qua mỹ phụ, "Lạc Ly Tiên, đừng tưởng rằng lão phu không biết ngươi có chủ ý gì ."

Mỹ phụ cười duyên nói: "Ta nhất giới cô gái yếu đuối có thể có ý gì ? Không muốn lãng phí thời gian, ngươi nếu như không muốn tiếp thu thiếu niên này khiêu chiến, chúng ta đây liền đồng loạt ra tay trước hết giết thiếu niên này, nhưng sau ở tới thảo luận cái kia ba cái Thần Vật thuộc sở hữu vấn đề ."

Hắc Y lão giả đạm thanh nói: "Vậy xuất thủ một lượt đi ."

Hắn tự nhiên không ngốc, hắn cùng với Dương Diệp một mình đấu, hắn tự nhiên không sợ, thế nhưng, cuối cùng tiện nghi là ai ? Là hắn chu vi mấy người này . Nguyên nhân đây, tuy là hắn rất muốn bóp chết Dương Diệp, nhưng vẫn là không có bằng lòng .

Mặt mũi ?

Đồ chơi này đáng giá sao? Chỉ cần Dương Diệp vừa chết, ai còn sẽ đến quản cái gì mặt mũi không mặt mũi chuyện tình ? Không ra nhất ngày, thế nhân sẽ quên Dương Diệp cái này nhân loại .

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Hắc Y lão giả, cười nói: "Thôi được ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ, tỷ tỷ nhìn ngươi không phải phàm nhân, ngươi như nguyện ý giao ra cái kia ba cái Thần Vật, tỷ tỷ bảo vệ cho ngươi bình an, như thế nào ?"

Dương Diệp nhìn mỹ phụ đạm thanh nói: "Ta còn thiếu một cái làm ấm giường, tỷ tỷ nếu là nguyện ý cho ta làm ấm giường, cho ta làm chút đặc thù phục vụ, ta cũng có thể đảm bảo tỷ tỷ bình an, như thế nào đây?"

"Đặc thù phục vụ ?"

Mỹ phụ kiều nở nụ cười, nàng ánh mắt ở Dương Diệp phần bụng phía dưới quan sát liếc mắt, "Tiểu huynh đệ, tỷ tỷ sợ ngươi ăn không tiêu đây,..."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta là sợ tỷ tỷ ngươi ăn không tiêu!"

Mỹ phụ đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, nụ cười trên mặt đã dần dần biến mất, "Ta biết ngươi đang kéo dài thời gian, ngươi nên là ở lợi dụng cái kia Hồng Mông Tử Khí chữa thương, để cho mình đạt được trạng thái tột cùng . Bất quá, ta có thể nói cho ngươi biết, nơi đây, có bốn gã Đạo Chân Cảnh, chúng ta bốn người liên thủ, muốn giết ngươi, thật dễ như trở bàn tay . Chớ cùng ta múa mép khua môi, nhất sau hỏi một lần, giao hay là không giao ?"

Theo mỹ phụ thanh âm rơi xuống, giữa sân bốn đạo khí tức cường đại bao phủ ở tại Dương Diệp thân lên.

Một bên, Kiếm Kinh diện vô biểu tình, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, đột nhiên, hắn chợt ngẩng đầu, nhếch miệng cười, "Cách ta đây này gần, không sợ chết a!"

Thanh âm rơi xuống.

Rầm rầm!

Hai cổ kinh khủng ý cảnh tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, một thanh kiếm trực tiếp từ cái này mỹ phụ đỉnh đầu Nhất Trảm mà xuống.

Kiếm Vực thêm hai chủng đỉnh phong ý cảnh!

Một kiếm rơi hạ!

Mỹ phụ kia khuôn mặt sắc trong nháy mắt thốt nhiên đại biến, bất quá, nàng sớm có phòng bị, ở nàng quanh thân, đột nhiên xuất hiện nhiều đóa huyết đóa hoa màu đỏ, những đóa hoa này giống như tiên huyết sở ngưng, đẹp đẻ huyết tinh! Mà khi Dương Diệp kiếm rơi xuống một khắc kia, những thứ này huyết màu đỏ nói đột nhiên hóa thành từng đạo huyết quang nổ bể ra tới.

Ầm!

Một kiếm chém rụng, mỹ phụ kia trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi vạn trượng bên ngoài, Dương Diệp trước mặt, nhất mà cánh hoa mảnh nhỏ .

Phốc .

Mỹ phụ mới vừa dừng lại, bên ngoài trong miệng chính là liên phun mấy cái tinh huyết, mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu nàng .

Lại là một kiếm!

Kiếm Vực!

Cái này một kiếm rơi xuống, mỹ phụ kia con ngươi chợt co rụt lại, nàng lòng bàn tay hơi xoay tròn, trong sát na, một đóa giống như Huyết Tinh đóa hoa đột nhiên nở rộ ra, ngay sau đó, vô số hồng quang theo thân thể nàng phóng lên cao .

Rầm rầm rầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cùng mỹ phụ cái kia một vùng không gian trong nháy mắt nổ tung Yên Diệt, trở thành một mảnh Tử Tịch Chi Địa .

Ầm!

Lại là một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, ở mọi người chung quanh ánh mắt bên trong, mỹ phụ kia trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài .

Mấy ngàn trượng bên ngoài, mỹ 27n2B phụ mới vừa dừng lại một cái, bên ngoài trong miệng lần nữa phun ra một ngụm tinh huyết, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Mỹ phụ ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Ở không ra tay, ta Lạc Ly gia liền rời khỏi!"

Theo mỹ phụ thanh âm rơi xuống, một bên cái kia Hàn Uyên cùng với cái kia Hắc Y lão giả còn muốn cái kia trường phát người đàn ông trung niên trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Mỹ phụ trước mặt, Dương Diệp nhíu mày, cầm kiếm hướng về phía bốn phía chợt một cái quét ngang .

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy vạn trượng .

Bốn gã Đạo Chân Cảnh liên thủ!

Mấy vạn trượng bên ngoài, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, trong mắt tràn đầy dữ tợn, "Đến, tiếp tục tới!"

Cái kia Hắc Y lão giả bốn người không nói nhảm, phi thẳng đến Dương Diệp vị trí vọt tới .

Dương Diệp trong mắt, huyết hồng một mảnh, vô số kiếm ý sát ý điên cuồng tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng mà, ở cái kia bốn gã Đạo Chân Cảnh cường giả khí thế trước mặt, sát ý của hắn cùng kiếm ý trực tiếp bị nghiền ép!

Triệt triệt để để nghiền ép!

Rất nhanh, bốn người tới Dương Diệp trước mặt .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt té bay ra ngoài .

Hoàn toàn bị áp chế!

Hắc Y lão giả bốn người cũng không có ngừng tay, lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới .

Không xa chỗ, Tiểu Bạch nhìn gấp không được, nàng bay đến Kiếm Kinh trước mặt, nhưng sau tiểu trảo chỉ vào xa xa Dương Diệp, mặt đầy lo lắng màu sắc .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Xung động là phải trả giá thật lớn, làm cho hắn thể nghiệm một cái cái giá này ."

Tiểu Bạch hiển nhiên là nghe hiểu Kiếm Kinh, nàng hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Kiếm Kinh, nhưng sau quay đầu nhìn về phía chỗ xa kia Hắc Y lão giả bốn người, nàng xem xem trong ngực Kiếm Hồ, có chút do dự, đánh lộn, nàng là có điểm cự tuyệt .

Ầm!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp lần nữa bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp trong miệng tinh huyết liên phun .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch tức thì nổi giận . Nàng tiểu trảo chợt vỗ Kiếm Hồ, trong sát na, một đạo kiếm quang từ cái này Kiếm Hồ bên trong điện xạ mà ra . Cường đại kiếm quang, Tê Liệt tất cả!

Xa chỗ, tên kia nguyên bản muốn theo đuổi đánh Dương Diệp Hắc Y lão giả đột nhiên xoay người, một đạo kiếm quang đã ở trước mặt hắn .

Lão giả biến sắc, chợt một chưởng vỗ ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Hắc Y lão giả nhìn nhìn mình tay, lúc này, bàn tay của hắn đã không thấy . Thấy như vậy một màn, lão giả trong lòng kinh hãi, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo hướng về phía lão giả chính là chỉ một cái .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm quang đột nhiên tàn nhẫn chém về phía cái kia Hắc Y lão giả . Lão giả hơi biến sắc mặt, tay trái chợt nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền .

Ầm!

Quyền ra, kiếm quang vẫn như cũ, thế nhưng lão giả cũng đã trải qua bay ra ngoài .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch Kiểm sắc vui vẻ, tiểu trảo lại muốn chỉ, mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, nhưng sau một chưởng vỗ hướng về phía Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch sửng sốt một chút, nhưng sau nàng tiểu trảo chợt một hồi rung Kiếm Hồ, trong sát na, lại một đạo kiếm quang tự Kiếm Hồ bên trong chợt hiện hiện mà ra . Kiếm quang lòe ra, tiếng kiếm reo vang vọng phía chân trời . Cái kia mới vừa phi đến Tiểu Bạch trước mặt Hắc Y lão giả lần nữa bị chấn động bay ra ngoài!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Hắc Y lão giả cúi đầu nhìn xem trước ngực của mình, ở trước ngực của hắn, có một đạo sâu không thấy đáy vết kiếm, tiên huyết giống như suối phun một dạng tự trong đó tuôn ra .

Giờ khắc này, Hắc Y lão giả thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Tiểu Bạch trong ngực cái kia Kiếm Hồ, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo đột nhiên hướng hắn bên này chính là chỉ một cái, lão giả biến sắc, "Trước giải quyết cái này tiểu tạp chủng, không nên để cho hồ lô kia rơi vào Dương Diệp trong tay!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp xông ra ngoài .

Hồ lô!

Một bên, cái kia Hàn Uyên Thư ba người hướng Tiểu Bạch bên này nhìn thoáng qua, rất nhanh, cái kia Hàn Uyên Thư bỏ qua Dương Diệp, hướng Tiểu Bạch đuổi tới .

Bọn họ phía trước hiển nhiên là có chú ý bên này, chân chính lợi hại, cũng không phải là Tiểu Bạch, mà là cái kia Kiếm Hồ, nếu để cho cái kia Kiếm Hồ rơi vào Dương Diệp cái này Kiếm Tu trong tay, hậu quả kia ...

Nhìn thấy Hàn Uyên Thư vọt tới, Tiểu Bạch có chút luống cuống, tiểu trảo loạn vung, khác một đạo kiếm quang hướng cái kia Hàn Uyên Thư bắn nhanh đi, chẳng qua lúc này, cái kia Hàn Uyên Thư cùng Hắc Y lão giả liên thủ phía dưới, Tiểu Bạch lưỡng đạo kiếm quang trực tiếp bị trấn áp, rất nhanh, Hàn Uyên Thư kéo lại cái kia lưỡng đạo kiếm quang, nhưng sau cái kia Hắc Y lão giả thân hình lóe lên, đi tới Tiểu Bạch trước mặt, một chưởng hướng Tiểu Bạch vỗ xuống phía dưới .

Tiểu Bạch cả người một cái giật mình, dùng sức phách hồ lô, nhưng mà, hồ lô không có kiếm quang .

"Cho Lão Tử chết đi!" Lão giả trong mắt tràn đầy dữ tợn .

Một chưởng rơi xuống.

Một bên, cái kia Kiếm Kinh đang muốn xuất thủ, sau một khắc, mặt nàng sắc thốt nhiên kịch biến, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

"A!"

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở trong sân vang lên, chuyển chớp mắt, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Hắc Y lão giả!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Hắc Y lão giả ngừng lại, mà giờ khắc này, hắn toàn bộ cánh tay trái cùng cánh tay trái xuống nửa người cũng bị mất .

Không xa chỗ, Tiểu Bạch bên hông treo một cái hồ lô, mà nàng hai móng bên trong, tắc thì nắm một thanh hư ảo búa .

Tiểu Bạch hai móng nắm búa, tiểu trảo rung động, rất là sợ .

Tiểu Bạch đối diện, cái kia Hắc Y lão giả nhìn một chút thân thể mình, hắn hầu lăn lăn, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch, rung giọng nói: "Ngươi, ngươi đến cùng còn có vài món Thần khí ...."

------oOo------

Chương 2273: Sinh Tử Coi Nhẹ, Không Phục Thì Làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sợ!

Lúc này, Hắc Y lão giả là thật có chút sợ!

Trước mắt cái này tiểu bất điểm, thực lực không được tốt lắm, thế nhưng, toàn thân là Thần khí a!

Bất kể là cái kia Kiếm Hồ, vẫn là hiện tại nàng móng vuốt bên trong nắm búa, đều tuyệt đối không phải một dạng vật . Đặc biệt lưỡi búa này, vừa rồi như không phải hắn phản ứng nhanh, hắn khả năng liền trực tiếp bị chém thành hai khúc .

Chỉ thiếu chút xíu nữa!

Hắc Y lão giả không có dám ở xuất thủ .

Kỳ thực, Tiểu Bạch so với Hắc Y lão giả càng sợ . Đánh lộn ? Nàng giống như là rất thiếu đánh nhau, đều là người khác giúp hắn đánh nhau . Vừa rồi thật sự là không cách nào, Kiếm Kinh không giúp một tay, nàng chỉ có thể tự thân xuất mã .

Nhưng mà, kỳ thực nàng tâm lý hoảng sợ vô cùng.

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía bên phải , bên kia, Dương Diệp một người độc tự chiến hai vị Đạo Chân Cảnh cường giả, bởi vì không có cái kia Hắc Y lão giả cùng Hàn Uyên Thư, này thì Dương Diệp tình cảnh thật tốt hơn nhiều . Tuy là vẫn bị áp chế, nhưng so với vừa rồi, đơn giản là thiên đường .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng xem xem chính mình trảo trong búa, nhất về sau, nàng do dự xuống, đem búa đặt ở một bên, nhưng sau ôm cái kia Kiếm Hồ hướng về phía xa chỗ chính là chỉ một cái .

Ông!

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Không xa chỗ, cái kia đang ở áp chế Dương Diệp mỹ phụ cùng cái kia người đàn ông trung niên biến sắc, hai người dồn dập ngừng lại, nhưng sau đồng thời xoay người đồng loạt ra tay .

Ầm!

Hai người liên thủ một kích, đạo kiếm quang kia tức thì bị đánh bay, về tới Tiểu Bạch trước mặt .

Mà Tiểu Bạch tiểu trảo lại là chỉ một cái, đạo kiếm quang kia điện xạ mà ra .

Mà đang ở cái này lúc, một bên cái kia Hắc Y lão giả thân hình run lên, hướng Tiểu Bạch vọt tới, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch mặt sắc nhất biến, vội vã đem hồ lô đặt ở một bên, nhưng sau ôm lấy bên cạnh búa .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hắc Y lão giả sắc mặt đại biến, thân hình quẹo thật nhanh, về tới tại chỗ, hắn nhìn phía xa Tiểu Bạch, trong mắt tràn đầy kiêng kỵ màu sắc .

Không xa chỗ, mỹ phụ kia cùng người đàn ông trung niên cũng thẳng xuống tới, không dám ở xuất thủ, bởi vì Tiểu Bạch ở một bên bắn tên trộm, mà tên bắn lén uy hiếp, không thể so với Dương Diệp yếu. Có thể nói, Dương Diệp như không thi triển Kiếm Vực, hắn kiếm thật đúng là không có cái kia Kiếm Hồ đáng sợ!

Dương Diệp về tới Tiểu Bạch bên cạnh, Tiểu Bạch nhìn thấy Dương Diệp, lập tức liền khóc lên, nàng đem cái kia Kiếm Hồ cùng Khai Thiên Phủ đều vứt đến rồi một bên, nhưng sau gắt gao ôm Dương Diệp, cứ như vậy khóc a khóc!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Đừng sợ, ai cũng hại không được chúng ta!"

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ mỹ phụ kia bốn người, "Tiểu Bạch, ngươi theo ta cùng nhau, ta đánh người nào ngươi liền đánh người đó, biết không ?"

Tiểu Bạch xoa xoa con mắt, nàng do dự xuống, nhưng sau sẽ Kiếm Hồ đưa tới Dương Diệp trước mặt, nhưng mà, cái kia Kiếm Hồ lại trực tiếp cự tuyệt Dương Diệp, không vì Dương Diệp sở dụng .

Cái này lúc, một bên Kiếm Kinh nói: "Còn đây là Thần Vật, thực lực ngươi nếu là không có đạt được nó tán thành, nó là sẽ không vì ngươi sử dụng, nó không phải ghim ngươi, mà là đối với bất kỳ người nào đều như vậy ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Đương nhiên, đối nàng ngoại trừ!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không cần ngoại vật, ta Dương Diệp vẫn như cũ có thể chém giết bọn họ!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Rầm rầm!

Hai cổ kinh khủng ý cảnh ở trong sân đột nhiên tịch quyển ra .

Sát ý cùng kiếm ý!

Không xa chỗ, mỹ phụ kia bốn người đồng dạng tiêu thất ngay tại chỗ, bất quá, mặc dù là tại đối phó Dương Diệp, thế nhưng ánh mắt của bốn người lại tùy thời nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch .

Đối với cái này cái bạch sắc tiểu gia hỏa, bọn họ đều có điểm kiêng kỵ!

Chính là bởi vì có Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, thời khắc này Dương Diệp mới có thể đối kháng mỹ phụ kia bốn người .

Một bên, Kiếm Kinh cũng không có ý xuất thủ .

Ầm!

Không xa chỗ, theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh đột nhiên hướng phía sau liên tục chợt lui .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp .

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, đại địa kịch liệt run lên, cả người hắn tức thì ngừng lại . Mà lúc, một gã Hắc Y lão giả đã tới trước mặt hắn, mà ở hắn hai bên trái phải, theo thứ tự là cái kia Hàn Uyên Thư cùng với mỹ phụ kia .

Khác nhất danh người đàn ông trung niên thì tại kéo Tiểu Bạch .

Người đàn ông trung niên không cùng Tiểu Bạch ngạnh kháng, sở hữu hai kiện Chí Cao Thần Khí Tiểu Bạch, cho dù là Đạo Chân Cảnh cường giả cũng muốn làm cho nàng ba phần!

Ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả cách Dương Diệp càng ngày càng gần .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn cầm kiếm chỉ xéo mặt đất, dần dần, cả người hắn hư ảo .

Kiếm Vực!

Lần nữa thi triển ra Kiếm Vực .

Sát ý kiếm ý đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, thế nhưng rất nhanh, cái này hai cổ đỉnh phong ý cảnh lại giống như là thuỷ triều co rút lại, đều chui vào kiếm trong tay hắn bên trong . Cùng này đồng thời, ở Dương Diệp cầm kiếm lòng bàn tay bên trong, một cái vòng xoáy màu đen chợt ngưng hiện, chuyển chớp mắt, giữa sân đột nhiên vang lên từng đạo thê lương tiếng kêu rên .

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Kiếm Kinh chân mày to nhíu lại, "Oán linh ... Thật là mạnh oán linh!"

"Chém!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, giờ khắc này, trong mắt hắn, đã không phải là huyết hồng, mà là Hắc Hồng, hai tay hắn cầm kiếm chợt một cái quét ngang .

Một kiếm quét ra .

Ầm!

Một đạo ám Hồng Sắc kiếm khí đột nhiên chấn động mà ra .

Kiếm khí bên trong, không chỉ có sát ý cùng kiếm ý, còn có thao thiên oán khí, hơn nữa, thời khắc này kiếm khí bên trong, còn có vô số đạo điểm đen thật nhỏ, những thứ này điểm đen, nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện bọn họ là từng cái oán linh thể!

Cái này một kiếm, là Dương Diệp tình huống bình thường xuống cực hạn một kiếm!

Không tình huống bình thường xuống, dĩ nhiên là chỉ hắn đi cực đoan lúc, tỷ như thiêu ý!

Làm Dương Diệp một kiếm chém ra cái kia nhất chớp mắt, giữa sân mỹ phụ kia ba người khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Xuy!

Lấy Dương Diệp làm trung tâm, ở chung quanh hắn gần mười ngàn trượng bên trong bên trong không gian, đột nhiên xuất hiện một cái hắc sắc vòng vòng, hắc sắc vòng vòng bên trong, không gian tĩnh mịch, không có bất kỳ vật chất . Mà mỹ phụ kia ba người, đã tại cái này vòng vòng bên ngoài . Ba người tình huống đều không cùng, mỹ phụ kia tay phải, đã tận gốc bị chém đứt, tiên huyết như suối thủy phun trào, kinh người không gì sánh được; mà Hàn Uyên Thư tình huống thảm hại hơn, tại hắn phần bụng, có một đạo đỏ sậm vết kiếm, một kiếm kia, đã đem hắn chặn ngang chặt đứt, chỉ bất quá, hắn cũng chưa chết, tại hắn quanh thân, một đạo ánh sáng màu vàng chính bao phủ hắn . Chính là này đạo Kim Quang che ở cái kia nhục thân, không để cho nhục thân trong nháy mắt tan vỡ .

Mà đổi thành một cái Hắc Y lão giả tình huống liền hỏng bét rất nhiều hắn vừa rồi đã bị Tiểu Bạch chúng tổn thương, nguyên nhân đây, lúc này đây, Dương Diệp cái này một kiếm chém ra, trực tiếp chém tới hắn nhục thân, hắn giờ phút này, chỉ còn linh hồn!

Mà không xa chỗ, Dương Diệp tình huống đồng dạng không xong!

Vừa rồi hắn tuy là chém ra một kiếm kia, thế nhưng, hắn đã ở sau cùng cứng rắn chịu ba người một kích . Ba người Toàn Lực Nhất Kích, trực tiếp đưa hắn nhục thân đánh rách tả tơi, chân chính đánh rách tả tơi, thời khắc này Dương Diệp liền giống như một cái bị trọng kích bình hoa, mặc dù không có triệt để phá toái, thế nhưng, lại vết rạn trải rộng, không chỉ có bề ngoài, hắn trong cơ thể kinh mạch xương cốt KKNUj cũng nhận được trọng thương .

Như không phải Hồng Mông Tháp lấy bản thể che ở hắn nhục thân, vừa rồi ba người kia một kích, có thể trực tiếp hủy diệt hắn nhục thân, thậm chí là linh hồn của hắn!

Lưỡng bại câu thương!

Trong lúc nhất thời, giữa sân vô cùng yên tĩnh lại .

Triệt triệt để để yên tĩnh lại!

Cách đó không xa mỹ phụ ba người trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, ba người bọn họ, có thể đều là Đạo Chân Cảnh cường giả, mà ba người bọn họ liên thủ, lại đổi lấy một kết quả như vậy! Có thể nói, bọn họ là thua .

Dù cho Dương Diệp mới vừa rồi bị bọn họ đánh chết, bọn họ cũng là thua . Huống chi Dương Diệp còn sống rất tốt đấy!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Kiếm Kinh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Làm Kiếm Kinh biến mất ở một khắc kia, mỹ phụ kia ba người khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, chuyển chớp mắt từng cái

Xuy xuy!

Theo lưỡng đạo kiếm quang hiện lên, cái kia Hắc Y lão giả đầu cùng với Hàn Uyên Thư đầu trực tiếp bay ra ngoài, hai người trong nháy mắt trực tiếp bị Kiếm Kinh chém giết, liền linh hồn cũng không có tránh được .

Bất quá, mỹ phụ kia cùng mặt khác nhất danh người đàn ông trung niên cũng là đã đào tẩu .

Bởi vì hai người bị thương nhỏ nhất, mà hai người nếu là muốn trốn, cho dù là Kiếm Kinh cũng không thể tránh được!

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, muốn nói chuyện, cũng là cái gì cũng nói không ra .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ngươi xuất hiện bán, ta thu gặt, có chuyện sao?"

Dương Diệp khuôn mặt co quắp một trận, như nhãn thần có thể sát nhân, trước mắt cái này Kiếm Kinh sớm đã chết .

Cái này lúc, Tiểu Bạch rơi xuống Dương Diệp trước mặt, chứng kiến Dương Diệp dáng dấp, Tiểu Bạch lần nữa khóc lên, lập tức, Dương Diệp đã bị linh khí bao phủ lại .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, thần sắc có chút quái dị . Nàng tự nhiên cũng là gặp qua Linh Chủ, bất quá, nàng chưa từng thấy qua như thế tín nhiệm nhân loại Linh Chủ .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, hắn muốn ôm ở Tiểu Bạch, thế nhưng lúc này, hắn toàn thân cũng không thể động .

Hắn sợ, sợ khẽ động, toàn thân liền nát!

Hiện tại thân thể hắn, thật rất không xong .

Mà bết bát hơn chính là hắn lòng bàn tay trong những thứ kia oán linh, hắn giờ phút này, đã không trấn áp được những thứ kia oán linh, bởi vì Hồng Mông Tháp vừa rồi vì bảo vệ hắn nhục thân cùng với thần hồn, cũng bị một thương nặng .

Nói cách khác, những thứ kia oán linh hiện tại lại giải phóng .

Giết!

Vô số loại thanh âm không ngừng ở trong đầu hắn vang lên!

Như không phải hắn kiếm đạo ý chí đủ kiên định, hắn hiện tại, sợ là đã bị những thứ này oán linh thanh âm cắn nuốt mất rồi .

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp quanh thân vết thương đang ở chậm rãi khép lại . Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh khẽ lắc đầu, "Không hổ là Hồng Mông Tử Khí, cái này chờ chữa thương hiệu quả, ở mười đại linh khí bên trong, như đơn thuần lấy chữa thương tới luận, nó cận thứ bài danh cái kia linh khí . Bất quá, đồ chơi này ở ngươi thân lên, là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu, ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, cái này chờ linh khí, thuộc về cao nhất nhọn, là vô số cường giả tha thiết ước mơ linh khí!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Là vấn đề của ta rồi!"

Kiếm Kinh nói: "Sẽ là của ngươi vấn đề!"

Dương Diệp mở mắt nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Sở hữu cùng thực lực của chính mình không hợp bảo vật, thứ người như vậy hạ tràng bình thường sẽ không quá tốt ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ngươi vừa rồi không ra tay, là muốn chờ nhịn không được thời điểm ở xuất thủ, nhưng sau cứu hạ ta về sau, đang khuyên ta giao ra cái này ba cái Thần Vật, đúng không ?"

Kiếm Kinh nói: "Đúng!"

Dương Diệp nhìn thẳng Kiếm Kinh, "Không phải ta Dương Diệp gì đó, ta sẽ không đi cưỡng cầu, nhưng là,là ta Dương Diệp gì đó, ai cũng không thể tới đoạt! Ta Dương Diệp theo một cái tiểu tạp dịch đi tới hiện tại, dựa vào là không phải tham sống sợ chết, dựa vào là không phải tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục . Con bà nó! Chính là nắm tay, là kiếm . Ta là một đường giết tới đấy!"

Thế nhân đều là nói hắn Dương Diệp cừu nhân nhiều, phiền phức không ngừng, đây là có nguyên nhân . Bởi vì hắn không thỏa hiệp, không tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục, cùng nhau đi tới, cuộc đời của hắn thái độ chính là: Sinh tử coi nhẹ, không phục thì làm!

Không phục thì làm!

....

PS: Còn có! Chớ đi ra!

------oOo------

Chương 2274: Hoặc Là Lưu Vật, Hoặc Là Lưu Đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Kiếm Kinh nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Có thể ngươi có nghĩ qua, lùi một bước, có thể biển rộng thiên không!"

Dương Diệp nói: "Lùi một bước, có lẽ sẽ biển rộng thiên không, thế nhưng, cũng có khả năng đổi đối phương được một tấc lại muốn tiến một thước!"

Kiếm Kinh khẽ lắc đầu, "Quá cực đoan!"

Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Kiếm Kinh, chúng ta thế đạo này a . Mềm sợ cứng, cứng rắn sợ không sợ chết, không sợ chết sợ lại điên lại không sợ chết . Hầu hết thời gian, ngươi yếu, bọn họ liền lấn phụ ngươi, ngươi nhượng bộ, bọn họ sẽ không thu tay, bọn họ chỉ biết cảm thấy ngươi tốt lấn phụ, nhưng sau được một tấc lại muốn tiến một thước tới bắt nạt ngươi, nhục ngươi . Tương phản, nếu như ngươi dùng quả đấm đối đãi bọn họ, dù cho ngươi đánh thua, bọn họ cũng không dám ở giống như trước vậy tùy ý lấn phụ ngươi ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười, "Giống như lúc này, ngươi thật cảm thấy ta đem ba cái Thần Vật giao cho bọn họ về sau, bọn họ sẽ bỏ qua ta sao ?"

Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Sẽ không!"

Sẽ không!

Vì sao sẽ không ?

Bởi vì rất đơn giản, Dương Diệp hiện ra thiên phú quá kinh khủng . Bằng chừng ấy tuổi, có thực lực như thế, mấy đại thế lực sẽ không lưu hạ một cái như vậy mối họa.

Dương Diệp tự giễu cười, "Thế đạo này, ngươi yếu, đáng chết, ngươi mạnh mẽ , đồng dạng đáng chết, chỉ có cường đại đến đỉnh phong, cường đại đến Vô Nhân địch mới sẽ không chết."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Kiếm Kinh, "Kiếm Kinh, ta không biết đã từng Vô Cực Kiếm chủ là người như thế nào, thế nhưng, ta Dương Diệp sẽ không đi học người khác sinh tồn chi đạo, ngươi cũng không cần đang suy nghĩ biện pháp cải biến ta . Như ngươi muốn đi theo ta, vậy thì phải theo ta đi phía trước ta cộc cằn đường, như ngươi không muốn, tùy thời có thể rời đi, ta tuyệt không ngăn trở ."

Kiếm Kinh đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Đuổi ta đi ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi thần bí lại cường đại, ở bên cạnh ta, với ta mà nói, lợi nhiều hơn hại, ta sao đuổi ngươi ? Chỉ là của ta Dương Diệp không thích người khác ý chí áp đặt thân ta lên, càng không muốn miễn cưỡng hắn người . Không chỉ có ngươi, ở thân ta lên, bất kể là cái kia tháp, vẫn là cái kia hồng mông thụ, cũng hoặc Tiểu Bạch, các nàng có nhất ngày nếu như muốn ly khai, ta Dương Diệp tuyệt sẽ không ngăn cản, bọn họ, là bằng hữu của ta, không phải ta Dương Diệp vật riêng tư!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên ôm lấy Dương Diệp, đầu nhỏ không ngừng cọ xát Dương Diệp cằm, hiển nhiên, nàng là ở nói cho Dương Diệp nàng không đi .

Kiếm Kinh nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, "Vào tháp sao?"

Kiếm Kinh suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nhìn!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cùng Dương Diệp còn có Tiểu Bạch trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp lập tức đi tới trong phòng tu luyện, nhưng sau xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu chữa thương .

Lúc này đây hắn bị thương, thật quá nặng .

Còn cái kia Kiếm Kinh, hắn không có quản đối phương, hắn cũng không sợ đối phương làm hoa chiêu gì . Bởi vì nếu như đối phương muốn làm thủ đoạn bịp bợm, vừa rồi có thể giết hắn đi, nhưng sau cướp đoạt bảo vật . Mà đối phương mới vừa rồi không có cũng không có động thủ .

Lúc này, ở Kiếm Kinh trước mặt, Tiểu Bạch chính căm tức nhìn Kiếm Kinh, ở nàng bên hông, là cái kia Kiếm Hồ, mà nàng hai móng tắc thì ôm một thanh búa .

Đối với phía trước Kiếm Kinh không ra tay, Tiểu Bạch hiển nhiên là tức giận .

Ở Tiểu Bạch trong lòng, nàng cách nghĩ rất đơn thuần, Kiếm Kinh cùng với nàng cùng Dương Diệp cùng một chỗ, dưới cái nhìn của nàng, bọn họ là một phe, mà khi Dương Diệp gặp nạn lúc, Kiếm Kinh hẳn là hỗ trợ mới được. Phản chi, như Kiếm Kinh gặp nạn, nàng cũng sẽ cảm thấy Dương Diệp hẳn là xuất thủ tương trợ . Mà Kiếm Kinh KaOzw không có! Nguyên nhân đây, hắn hiện tại có chút căm thù Kiếm Kinh, phải nói phi thường đề phòng Kiếm Kinh, Kiếm Kinh trong lòng hắn, đã bị kéo tới danh sách đen!

Nhìn trước mặt tràn ngập địch ý Tiểu Bạch, Kiếm Kinh chân mày to cau lại, "Ngươi muốn làm gì!"

Làm cái gì ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng còn chưa nghĩ ra muốn làm gì!

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi muốn minh bạch, ta giúp hắn rất nhiều . Mà ta không thể một con giúp hắn, chính hắn cần trưởng thành, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch lắc đầu, nhưng sau tiểu trảo hướng về phía Kiếm Kinh lắc lắc .

Kiếm Kinh chân mày to lần nữa nhíu lại, "Có ý tứ ?"

"Ý của nàng là mọi người nếu là bằng hữu, nên giúp đỡ lẫn nhau!" Cái này lúc, một giọng nói ở một bên vang lên .

Kiếm Kinh quay đầu, người đến là một gã kiều tiểu nữ tử, nữ tử mặc quần tím, kiều tiểu mà cao quý . Này nữ, chính là Tử Nhi .

Nhìn thấy Tử Nhi, Tiểu Bạch một cái bay đi, nhưng sau ôm lấy Tử Nhi, vô cùng thân thiết không gì sánh được .

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt Tử Nhi, "Không Gian Điêu, vẫn là Tử Đồng Không Gian Điêu, để cho ta có chút ngoài ý muốn ."

Tử Nhi ôm Tiểu Bạch, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Xin các hạ tự liền ."

Nói xong, Tử Nhi ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Tại chỗ, Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nàng hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, nàng đi tới Đệ Thất Tầng cái kia mảnh nhỏ Hư Vô Chi Địa .

Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Xem ra các hạ chính là cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ ."

Một giọng nói ở trong sân vang lên, "Kiếm Kinh, Kiếm Điển, Kiếm Các, hiện tại chỉ còn Kiếm Kinh, xem ra, ngươi cũng rất thảm ."

Kiếm Kinh hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, hàn quang lóe lên .

Đạo thanh âm kia đột nhiên nói: "Nếu ngươi bản thể ở, ta sợ ngươi ba phần, thời khắc này ngươi, rất yếu ."

Kiếm Kinh đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Ngươi làm sao không phải là ? Ta rất ngạc nhiên, ngươi dĩ nhiên cam nguyện bị cái kia Linh Chủ thúc đẩy! Một cái Linh Chủ, tuy là hiếm thấy, nhưng cũng không trở thành để cho ngươi cam nguyện chịu bên ngoài thúc đẩy chứ ?"

Đạo thanh âm kia nói: "Xem ra, mất đi bản thể ngươi, liền phân biệt lực cũng bị mất . Thật đáng buồn!"

Kiếm Kinh hai mắt híp lại, "Ngươi có ý tứ ?"

Đạo thanh âm kia nói: "Linh Chủ chi trên(lên) là cái gì ?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Linh Tổ! Vạn linh chi tổ, có thể sáng lập thiên địa vạn linh, cũng có thể vạn linh sáng tạo Vạn Linh Chi Khí ..."

Nói đến đây, nàng con ngươi chợt co rụt lại, "Không thể, nàng không có thể trở thành Linh Tổ, tuyệt đối không thể có thể!"

"Không thể ?"

Đạo thanh âm kia châm chọc nói: "Hảo hảo ở tại nhìn!"

Kiếm Kinh quay đầu, nàng ánh mắt trực tiếp xuyên qua không gian, rơi vào tầng thứ nhất thế giới trong Tiểu Bạch thân lên. Lúc này, Tiểu Bạch chính ôm Kiếm Hồ nhún nhảy một cái, ở chung quanh nàng, là từng cái Linh Vật, những thứ này Linh Vật, đều là nàng theo Đại Thiên Thế Giới mang tới, mà giờ khắc này, những thứ này Linh đều trở thành nàng tiểu tùy tùng, mà nàng mỗi ngày không có việc gì sẽ mang theo những thứ này Linh Vật đến chỗ nhảy nhót .

Rất nhanh, Kiếm Kinh ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch con mắt lên, Tiểu Bạch đôi mắt bên trong, mang theo một tia tím đậm sắc!

Nhìn thấy cái này sợi tím đậm sắc, Kiếm Kinh khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

"Làm sao có thể ..."

Kiếm Kinh trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, "Ngoại trừ Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên ngoài, khác địa phương căn bản không thể xuất hiện Linh Tổ, cũng cho tới bây giờ không có xuất hiện qua!"

"Là sao?"

Thanh âm kia đạm thanh nói: "Có thể sự thực là nàng đã bắt đầu biến dị . Khi nàng hai tròng mắt triệt để biến thành màu tím đậm một khắc kia, nàng sẽ trở thành Linh Tổ . Tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ ngươi, không phải không biết Linh Tổ ý vị như thế nào chứ ?"

Linh Tổ!

Kiếm Kinh thanh âm có chút run .

Linh Tổ đáng sợ chi chỗ, ở chỗ nàng Vạn Linh Chi Khí, hay là Vạn Linh Chi Khí, chính là tụ tập thiên hạ vạn linh, lấy thiên hạ vạn linh làm cơ sở, sáng tạo ra một loại mới linh khí . Loại này linh khí, tại chỗ có linh khí bên trong, bài danh thứ ba! Ngoại trừ này bên ngoài, Linh Tổ còn có một cái đáng sợ địa phương, đó chính là nàng có thể tụ tập vạn linh lực, chuẩn xác mà nói là mạnh mẽ mượn vạn linh lực lượng!

Chỉ cần là Linh, liền chịu nàng khống chế!

Chỉ bất quá các đời Linh Tổ, đều người bị vạn linh kính yêu, nguyên nhân đây, không cần mạnh mẽ mượn, chỉ cần Linh Tổ có nhu cầu, những thứ kia Linh nhất định tương trợ!

Còn có một chút, đó chính là Linh Tổ lực ảnh hưởng . Linh Tổ một dạng không dính vào thế gian phân tranh, ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, địa vị phi thường phi thường đặc thù, cho dù là một ít siêu cấp bá chủ cường giả đều sẽ cho Linh Tổ mặt mũi, bởi vì Vạn Linh Chi Khí, đối với cái này chút cường giả có phi thường lớn vô cùng trợ giúp, đặc biệt đối với Thần Vật, tỷ như Khai Thiên Phủ loại này Thần Vật .

Mười vị trí đầu linh khí, đều có riêng mình đặc thù chi chỗ . Mà Vạn Linh Chi Khí đặc biệt nhất một điểm, cái kia chính là có thể mạnh mẽ đề thăng Thần Vật Linh, cũng có thể chữa trị bất luận cái gì Thần Vật Linh . Nguyên nhân đây, Linh Tổ cùng mười đại Thần Vật còn có một số Thiên Địa Linh Thú quan hệ đặc biệt tốt .

Linh Tổ thực lực không phải mạnh nhất, thế nhưng, địa vị của nàng tuyệt đối là đặc biệt nhất đấy!

Cái này lúc, cái kia Khai Thiên Phủ thanh âm vang lên lần nữa: "Như ngươi nghĩ khôi phục bản thể, ta nghĩ, nếu như không có một vị Linh Tổ tương trợ, căn bản là không thể sự tình, đúng không ?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

"Đáng tiếc!"

Khai Thiên Phủ châm chọc nói: "Nàng bây giờ đối với ngươi rất đáng ghét, mà nếu như bây giờ không cùng một vị Linh Tổ đánh tốt quan hệ, đợi nàng trở thành Linh Tổ cái kia nhất ngày, nàng sợ là xem đều chẳng muốn nhìn ngươi liếc mắt, cho dù là ngươi bản tôn cùng ta, sợ cũng không ở một vị Linh Tổ trong mắt ."

Kiếm Kinh trầm mặc như trước .

Nếu như nói tương lai Vĩnh Hằng Vũ Trụ người nào có khả năng nhất đi Vĩnh Hằng Chi Hà, nàng sẽ nói Tiểu Bạch . Chỉ cần Tiểu Bạch đạt được Linh Tổ, không cần nàng quá Vĩnh Hằng Chi Hà, Vĩnh Hằng Chi Hà đối diện sẽ có vô số cường giả tới đón nàng!

Giờ này khắc này, nàng mới minh bạch Khai Thiên Phủ cùng Kiếm Hồ vì sao như thế tùy ý Tiểu Bạch giằng co . Hiện tại không để cho nàng làm lại nhiều lần, lấy nghĩ mà sợ là chúng nó dán lên, Tiểu Bạch cũng sẽ không làm lại nhiều lần .

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, nàng xoay người rời đi .

Tầng thứ nhất thế giới, thời khắc này Tiểu Bạch đang ở làm lại nhiều lần móng vuốt trong hồ lô . Nhìn xa chỗ cái kia đang ở trêu ghẹo mãi Kiếm Hồ Tiểu Bạch, Kiếm Kinh trong mắt thần sắc hơi có chút phức tạp . Đồng thời nàng trong lòng dâng lên một cái ý niệm trong đầu:

Dương Diệp có thể chết, Tiểu Bạch không thể chết!

...

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, trải qua năm sáu thiên(ngày) chữa trị, Dương Diệp tổn thương rốt cục hoàn toàn khôi phục .

Dương Diệp đi tới tầng thứ nhất, Tiểu Bạch thứ nhất xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhìn trước mặt Tiểu Bạch, Dương Diệp cười khổ không thôi . Tiểu Bạch bên hông, là Kiếm Hồ, móng vuốt trung, là Khai Thiên Phủ, mà ở nàng bên cạnh, còn lơ lững Kiếm Thủ .

Có thể nói, Tiểu Bạch là vũ trang đến tận răng!

Có cái này vài món Thần Trang, chính là một vị Đạo Chân Cảnh cường giả cũng đừng nghĩ tới gần Tiểu Bạch .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau cười nói: "Chúng ta đi!"

Nói xong, hắn mang theo Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp .

Trong hiện thực .

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo kiếm quang lặng yên di chuyển hiện, chuyển chớp mắt, kiếm quang xẹt qua phía chân trời, biến mất ở phía cuối chân trời .

Thủy nguyên địa.

Thủy nguyên mà chính là Thủy Nguyên Tộc chỗ ở địa phương, mảnh này thủy nguyên, là đã từng Thủy Nguyên Đế một tay đánh xuống, đồng thời còn làm cho Vĩnh Hằng chi giới thừa nhận Thủy Nguyên Tộc địa vị .

Một tòa sơn mạch trước, một đạo kiếm quang rơi xuống đất .

Kiếm quang tán đi, người tới chính là Dương Diệp .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, lướt qua này sơn, chính là thủy nguyên địa.

Dương Diệp đang muốn đi tới, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã nữ tử váy trắng chính ôm nhất cái Trường Cầm hướng hắn bên này chậm rãi mà tới. Nữ tử tóc dài tới eo, mang theo cái khăn che mặt, xem không rõ ràng dung nhan .

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, nhẹ giọng nói: "Dương công tử, ta gia chủ thượng cho mời!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Chờ xuất hiện sau ở đi, có thể ?"

Nữ tử khẽ lắc đầu, "Dương công tử nhất định lúc này đi!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thủy nguyên, "Nơi đó có người đang chờ ."

"Vậy thì mời Dương công tử lưu hạ cái kia ba cái Thần Vật ." Nữ tử đột nhiên nói .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Cái kia ba cái Thần Vật, ta Tiên Phủ muốn . Mời Dương công tử bỏ những thứ yêu thích!"

Vừa nói, nữ tử chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Dương công tử có hai lựa chọn, hoặc là lưu vật, hoặc là lưu đầu ."

Tiên Phủ!

PS: Còn có! ! ! Còn có! ! ! !

------oOo------

Chương 2275: Con Người Của Ta, Rất Nhân Từ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiên Phủ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hai thành, tam tông, sáu tộc, đều đã đối với hắn xuất thủ qua . Mà bây giờ, Tiên Phủ cũng tới .

Kỳ thực, cái này cũng tại hắn dự liệu bên trong .

Làm Vĩnh Hằng chi giới Đệ Nhất Đại Thế Lực, Tiên Phủ làm sao lại buông tha hắn cục thịt béo này ?

Ba cái Thần Vật!

Cho dù là Tiên Phủ, cũng khó mà không động tâm a!

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, ở bốn phía, còn có một vài người, khí tức đều không kém .

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Xem ra mơ ước cái kia ba cái Thần Vật, không ngừng Tiên Phủ ."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Không sao cả, bọn họ sẽ không xuất thủ ."

Dương Diệp cười nói: "Xem ra các hạ đối với mình Tiên Phủ rất tự tin ."

Nữ tử váy trắng dừng bước, "Dương công tử có năm hơi thời gian quyết định ."

Dương Diệp nói: "Như vậy như thế nào, ngươi Tiên Phủ cứu ra bằng hữu ta, ta đem cái kia ba cái Thần Vật tặng cho các ngươi, như thế nào đây?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Dương công tử có chút ngây thơ ."

" Hử ?" Dương Diệp không giải khai .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Dương công tử ít một chút tự mình biết mình, thứ cho ta nói thẳng, ngươi cũng không có cùng ta Tiên Phủ trả giá vốn liếng . Ta Tiên Phủ để cho ngươi giao, ngươi phải giao, hiểu chưa ?"

Dương Diệp nhìn nữ tử váy trắng đột nhiên nở nụ cười, "Hảo một cái để cho ta giao phải giao . Vậy cũng thứ cho ta nói thẳng, ngươi Tiên Phủ mẹ hắn đáng là gì ?"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Xuy!

Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo hư tuyến tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, cái kia nữ tử váy trắng mặt mày nâng lên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau một khắc, trong tay nàng Trường Cầm đột nhiên nhấc ngang, ngọc thủ nhẹ nhàng khều một cái Cầm Huyền .

Một đạo Âm Ba chấn động mà ra .

Mà lúc, Dương Diệp kiếm vừa dứt .

Ầm!

Kiếm quang văng khắp nơi, Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng mỗi bên tự hướng lui về sau mấy trăm trượng . Mà Dương Diệp còn chưa dừng lại, lại là một đạo Âm Ba theo không gian hướng hắn chấn động mà tới. Này đạo Âm Ba như Thủy Lãng một dạng, tầng tầng chồng chất Điệp Chấn đãng mà đến, lại vô thanh vô tức .

Dương Diệp nhíu mày, trong cơ thể Huyền Khí vận chuyển, tay phải cầm kiếm tự trên(lên) mà hạ chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, trước mặt hắn không gian giống như bị lợi kiếm mở ra vải giòn một dạng, trực tiếp tét ra, cái kia đạo Âm Ba cũng bị hắn cái này một kiếm nát bấy ra . Mà đang ở cái này lúc, một đạo âm thanh sắc nhọn chói tai đột nhiên ở trong sân vang lên . Dương Diệp hai lỗ tai tức thì đau đớn một hồi, cùng này đồng thời, hắn cảm giác phần bụng một hồi quặn đau, nhưng sau cả người hướng sau bay ra ngoài .

Xuy Xuy Xuy!

Ở Dương Diệp bay ra ngoài một khắc kia, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên quỷ dị phập phồng lên, không gian bên trong, làm như có cái gì đang ngọa nguậy .

Đó là Âm Ba!

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, hai cổ ý cảnh đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, chuyển chớp mắt, hai cổ ý cảnh kèm theo một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cường đại kiếm quang Tê Liệt tất cả, qua chi chỗ, không gian trực tiếp biến thành Tử Tịch Chi Địa, chân chính Tử Tịch Chi Địa! Mà cái kia nữ tử váy trắng Âm Ba cũng bị Dương Diệp cái này một kiếm trực tiếp chém thành hư vô!

Sau một khắc, kiếm chớp mắt tới cái kia nữ tử váy trắng trước mặt .

Nữ tử váy trắng trong mắt cũng là không sợ hãi chút nào màu sắc, nàng tay trái nâng Trường Cầm, tay phải khêu nhẹ Cầm Huyền, trong sát na, từng đạo Âm Ba giống như mưa dông gió giật một dạng tự Trường Cầm bên trong chấn động mà ra, một đạo tiếp lấy một đạo, những thứ này Âm Ba ngạnh sinh sinh chặn lại Dương Diệp hai cổ ý cảnh cùng Dương Diệp kiếm quang .

Hai người giằng co xuống!

Yên lặng nhất chớp mắt, Dương Diệp cả người đột nhiên hư ảo .

Kiếm Vực!

Sau một khắc, cái kia quần trắng con ngươi chợt co rụt lại, cái này lúc, kiếm rơi xuống.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia nữ tử váy trắng trong tay Trường Cầm ầm ầm nổ bể ra đến, mà cái kia nữ tử váy trắng bản thân tắc thì trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng có hơn . Cái này lúc, Dương Diệp chân phải chỉ vào không trung, cả người hắn hóa thành một đạo kiếm quang nổ bắn ra mà ra .

Tốc độ cực nhanh .

Nữ tử váy trắng đỉnh đầu, một thanh kiếm bút rơi thẳng xuống.

Lại là Kiếm Vực!

Cái này uy thế của một kiếm, so với vừa rồi càng mạnh!

Nữ tử váy trắng ngẩng đầu nhìn cái này một kiếm, bên trong tròng mắt, là khiếp sợ!

Trước khi đến, nàng đối với Dương Diệp giải khai một ít, thế nhưng không hiểu nhiều, chỉ biết là đây là một cái có thiên phú, có thực lực thiên tài . Mà có trồng thiên phú, có thực lực thiên tài, Tiên Phủ nhiều không kể xiết . Nguyên nhân đây, nàng cũng không có không quá để ý . Nhưng mà, nàng sai rồi .

Lầm to!

Đây không phải là thiên tài, đây là Yêu Nghiệt!

Cái này lúc, kiếm đã rơi xuống.

Mà nữ tử váy trắng đỉnh đầu, đột nhiên xuất hiện một cái màu vàng vòng tròn, cái này kim sắc vòng tròn ngạnh sinh sinh đối phó Dương Diệp cái này một kiếm, bất quá, cái này một kiếm cũng để cho được cái kia kim sắc vòng tròn rạn nứt ra .

"Chém!"

Dương Diệp đột nhiên một tiếng phẫn nộ quát, giơ kiếm lại là chợt chém xuống.

Ầm!

Cái kia nữ tử váy trắng đỉnh đầu kim sắc vòng tròn ầm ầm nổ tung, mà nữ tử váy trắng bản thân càng là phi thẳng đến phía sau té bay ra ngoài, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất .

Giữa sân, một đạo kiếm quang chợt lóe lên .

Không xa chỗ, cái kia nữ tử váy trắng con ngươi chợt co rụt lại, đang muốn chợt hiện rời chỗ, nhưng mà đã muộn .

Một thanh kiếm trực tiếp để ngang nữ tử váy trắng cổ lên.

Giữa sân yên tĩnh lại .

Nữ tử váy trắng gắt gao nhìn Dương Diệp, cái này lúc, Dương Diệp kiếm nhẹ nhàng một cái, cái kia nữ tử váy trắng khăn che trên mặt trong nháy mắt hóa thành hư vô .

Đây là một tấm tuyệt đẹp dung nhan!

Tinh xảo ngũ quan, phượng mi ngỗng khuôn mặt, hai tròng mắt giống như một bãi trong suốt Thu Thủy, quần áo quần trắng sấn nữ tử giống như tựa tiên tử cao quý thánh khiết, ở thêm trên(lên) cái kia thon dài tư thái, dùng nghiêng nước nghiêng thành để hình dung nữ tử cũng không quá đáng . Mà nữ tử váy trắng khóe miệng mang theo một màn kia tiên huyết, càng là vì nữ tử váy trắng vài phần quyến rũ .

"Tiên Phủ đệ nhất mỹ!"

Âm thầm, có người nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng chi giới ba đại mỹ nữ một trong Thiên Cầm nữ, không nghĩ tới là nàng tự thân đến đây, có ý tứ ."

Dương Diệp trước mặt, Thiên Cầm nữ nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta đánh giá thấp ngươi . Bất quá, Dương Diệp, cùng ta Tiên Phủ đối nghịch người, chưa từng có kết cục tốt ."

Dương Diệp tay trái đột nhiên nhẹ nhàng nhéo nhéo Thiên Cầm nữ cằm, "Nhiều xinh đẹp gương mặt, thực sự là ta thấy mà yêu a ."

Dứt lời .

Dương Diệp tay phải đột nhiên xoay tròn .

Xuy!

Một viên tuyệt mỹ đầu trực tiếp mang theo một tiên huyết ném bay ra ngoài . (Cvt: Khiếp thật _ _)

Không trung, viên kia tuyệt mỹ đầu hai mắt trợn tròn, bên trong tròng mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Lúc này, viên này đầu, mỹ trung mang theo thê thảm .

Âm thầm mọi người cũng ngây ngẩn cả người!

Giết!

Dương Diệp dĩ nhiên giết Tiên Phủ đệ nhất mỹ!

Mọi người cũng không nghĩ tới, như Dương Diệp là một nữ nhân, cái kia ngược lại cũng thôi . Mà Dương Diệp là một người nam nhân, một người nam nhân đối mặt Thiên Cầm nữ loại này tuyệt mỹ nữ tử, ít nhiều cũng sẽ có chút lòng trắc ẩn, huống chi, cái này Thiên Cầm nữ vẫn là Tiên Phủ!

Tiên Phủ, đây chính là Vĩnh Hằng chi giới Đệ Nhất Đại Thế Lực . Dương Diệp giết cái này Thiên Cầm nữ, vậy ý nghĩa hắn cùng với cái này Tiên Phủ trong lúc đó ở không điều giải khả năng . Mà Dương Diệp nhất định là minh bạch điểm này, thế nhưng, hắn vẫn giết!

Không hề do dự giết!

Âm thầm sở có người trong lòng khiếp sợ đồng thời, còn mang theo một tia kiêng kỵ .

Kiêng kỵ!

Lúc này đây, Dương Diệp làm cho bọn họ có chút kiêng kỵ . Cái này Dương Diệp, người tàn nhẫn, thực lực mạnh, còn can đảm lớn. Cái này căn bản là mặc kệ bất kỳ hậu quả gì chủ a!

Xa chỗ, Dương Diệp dẫn theo bị máu tươi nhiễm đỏ kiếm xoay người hướng Thủy Nguyên Tộc đi tới, tại hắn thân về sau, là cái kia Thiên Cầm nữ thi thể cùng đầu .

"Dương Diệp!"

Ở nơi này lúc, một gã mỹ phụ xuất hiện ở Dương Diệp thân sau không xa chỗ .

Tên này mỹ phụ, chính là trước đây theo trong tay hắn chạy trốn cái kia Lạc Ly tộc mỹ phụ .

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía mỹ phụ kia, lúc này, mỹ phụ thân thể đã khôi phục . Mỹ phụ trầm giọng nói: "Ngươi cũng biết ngươi làm cái gì ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi là muốn nói cho ta, Tiên Phủ như thế nào như thế nào lợi hại, đúng không ?"

Mỹ phụ nói: "Ngươi đối với Tiên Phủ hoàn toàn không biết gì cả . Bọn họ, so với ngươi bây giờ phải đối mặt Thủy Nguyên Tộc tăng thêm sự kinh khủng!"

Dương Diệp giang tay ra, bất đắc dĩ nói: "Ta có thể làm sao ? Ta cũng rất tuyệt vọng a! Cũng không phải là ta đi chọc giận hắn nhóm, là hắn nhóm muốn tới giết ta, lẽ nào cũng chỉ có thể bọn họ giết ta sao?"

Mỹ phụ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi lợi hại, ngươi có gan!"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Cảm tạ khích lệ!"

Nói xong, hắn xoay người dẫn theo kiếm hướng Thủy Nguyên đi tới .

Dần dần, Dương Diệp biến mất ở xa chỗ .

Ở Dương Diệp tiêu thất về sau, một gã lão giả cùng một nữ tử xuất hiện ở giữa sân .

Như Dương Diệp ở nơi này, hắn nhất định sẽ kinh ngạc, bởi vì ... này nữ tử chính là cái kia Bạch Đế thành Bạch Đế Nữ Hoàng Bạch Chỉ Tiên!

Bạch Chỉ Tiên nhìn xa chỗ Dương Diệp tiêu thất bối ảnh, trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ gì .

Mà đổi thành một gã lão giả, chính là Kiếm Thiên Thành Thành Chủ Phần Thiên Dư .

Nhìn Dương Diệp rời đi bối ảnh, Phần Thiên Dư khẽ lắc đầu, "Tốt một thanh thà gãy không cong kiếm, đáng tiếc, kiếm không thích đáng khom một cái, đó là hội cắt a!"

Nói xong, hắn thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Hắn thấy, Dương Diệp đã không có bất kỳ hy vọng gì . Lui nhất Vạn Bộ mà nói, Dương Diệp dù cho có thể theo Thủy Nguyên mà xuất hiện, thế nhưng, cũng không qua được Tiên Phủ một cửa ải kia .

Không xa chỗ, cái kia Lạc Ly tộc mỹ phụ nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, "Theo ta được biết, cái kia Dương Diệp đã từng rơi vào quá các hạ trong tay, thế nhưng, hắn nhất sau lại bình yên rời đi, không chỉ có bình yên rời đi, thực lực còn đại trường, chẳng lẽ nói, các hạ cùng cái này Dương Diệp quen biết ?"

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía mỹ phụ kia, "Mắc mớ gì tới ngươi!"

Nghe vậy, mỹ phụ kia khuôn mặt sắc tức thì thay đổi khó coi . Bất quá, nàng cũng không có dám làm cái gì. Trước mắt cái này Bạch Chỉ Tiên tuy là cùng nàng đều là Đạo Chân Cảnh, bất quá, trước mắt nữ nhân này thực lực có ở nàng chi lên.

Bạch Chỉ Tiên không có để ý mỹ phụ kia, nàng nhìn cái kia Thủy Nguyên phương hướng hồi lâu, nhất sau đó xoay người rời đi .

Nàng lúc này đây, tự nhiên là tới giết Dương Diệp. Ban đầu sỉ nhục, nàng Bạch Chỉ Tiên tự nhiên muốn tự tay báo. Nguyên nhân đây, nàng tổn thương khá một chút liền lập tức chạy tìm đến Dương Diệp . Bất quá, hiện tại không cần nàng động thủ . Lấy sức một mình một mình đấu một cái tộc ? Đừng nói Dương Diệp hiện tại mới Tổ cảnh, coi như hắn đạt được Đạo Chân Cảnh cũng làm không được!

Truyền thừa nhiều năm như vậy một cái đại tộc, há là một cái Tổ cảnh Huyền Giả là có thể phá vỡ ?

Căn bản không thể!

Huống chi, Dương Diệp hiện tại giết Tiên Phủ người, coi như Dương Diệp có thể cùng Thủy Nguyên Tộc đạt thành hoà giải, hoặc theo Thủy Nguyên Tộc tuôn ra đến, Tiên Phủ cái này quan, Dương Diệp cũng là không quá.

Chắc chắn phải chết!

Theo Bạch Chỉ Tiên rời đi, giữa sân rất nhiều âm thầm Huyền Giả cũng dồn dập rời đi . Thủy Nguyên Tộc cũng không cho phép người ngoại tộc tiến nhập Thủy Nguyên, nguyên nhân đây, bọn họ coi như muốn tiến vào bên trong, cũng không có thể . Còn mạnh mẽ tiến nhập, bọn họ cũng không muốn khơi mào chiến tranh, huống chi, cái này Thủy Nguyên Tộc Trận Pháp Chi Đạo nhưng là ở sáu tộc bên trong xếp số một.

Mỹ phụ kia lắc đầu, nhưng sau cũng xoay người rời đi .

...

Rất nhanh, Dương Diệp vượt qua tòa sơn mạch kia, tiến nhập Thủy Nguyên địa.

Dương Diệp đi tới một tòa cổ thành trước, ở tòa thành cổ kia trên(lên) khoảng không, có khắc ba chữ: Thủy Nguyên thành .

Tường thành chừng trăm trượng, tại hắn đã gặp thành bên trong, cũng không tính đặc biệt lớn, bất quá, thành này bốn phía, tùy thời có Bạch Quang Thiểm Thước . Ngoại trừ này bên ngoài, tại hắn chân xuống, hắn cảm nhận được nhất cỗ thần bí lực lượng .

Này cổ lực lượng rất mịt mờ, như không phải hắn sở hữu Kiếm Vực, hắn căn bản không phát hiện được . Này cổ lực lượng, rất mạnh!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau sẽ kiếm trong tay cắm ở tại mặt đất, hắn ngẩng đầu nhìn thẳng cái kia Thủy Nguyên thành, đang muốn nói, ở nơi này lúc, một gã thanh niên đột nhiên rơi vào Dương Diệp trước mặt, thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau trương khai hai chân, cười nói: "Dương Diệp, nếu như không muốn cái kia An Nam Tĩnh chết, liền từ ta khố hạ chui qua, ta ..."

Đột nhiên, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, thanh niên thanh âm hơi ngừng .

Thanh niên bên cạnh, Dương Diệp từ từ đem kiếm theo thanh niên hầu chỗ rút ra, tiên huyết, như suối thủy một dạng tự thanh niên hầu chỗ bắn nhanh mà ra .

Rất nhanh, Dương Diệp đem kiếm rút ra, thanh niên hai tay ôm cùng với chính mình hầu, không ngừng tại trên đất co quắp . Trong mắt hắn, tràn đầy hoảng sợ màu sắc . Hoảng sợ! Hắn không nghĩ tới, chính mình tại cái này Dương Diệp trước mặt, thậm chí liền sức đánh trả cũng không có!

Đương nhiên, hắn càng không nghĩ đến, Dương Diệp không có chút nào chịu hắn uy hiếp, trực tiếp động thủ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên mặt đất thanh niên, "Rất thống khổ à? Không có ý tứ, độ mạnh yếu không có nắm chắc tốt, không có một kiếm miểu sát ngươi, không có việc gì, ta người này nhân từ, ngươi chỉ yêu cầu ta, ta sẽ giết ngươi, như thế nào đây?"

Thanh niên gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy sát ý, gằn giọng nói: "Dương Diệp, ngươi, An Nam Tĩnh nàng sẽ chết, nàng, nàng sẽ chết!"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Chúng ta không thảo luận cái kia, nói thật, ta đã lâu không có luyện qua kiếm, cũng không biết kiếm pháp thế nào, hiện tại vừa vặn có thể thử xem ."

Dứt lời, Dương Diệp kiếm bắt đầu nhẹ nhàng vung động, theo hắn mỗi một kiếm rơi xuống, thanh niên thân trên(lên) sẽ có một khối thật mỏng miếng thịt bay ra ngoài!

Lăng trì!

Thanh niên hoảng sợ nhìn Dương Diệp, bên trong thét lên .

Mà Dương Diệp kiếm nhưng không có dừng lại, hắn cười nói: "Cầu ta à, cầu ta sẽ giết ngươi, con người của ta, rất nhân từ!" (Cvt:Đúng là Vô sỉ thân thể ko sai rồi a)

Cvt: Tác giả cầu ủng hộ của tác giả, mụi cũng xin cái chống đỡ của mọi người. Công việc gì cũng có cái khó khăn của nó. Mong mn ủng hộ nhiều hơn, tặng mụi đc chút đậu thì tốt, nó là động lực để 1 người duy trì, đến cái xe đi lại còn thi thoảng phải bảo dưỡng huống chi con người bằng xương bằng thịt a. .....

PS: Họp hằng năm trở về, mỗi ngày ngoại trừ bình thường hai càng, còn muốn tồn cảo, nhất ngày chí ít viết mười hai tiếng đồng hồ, hầu như ngày ngày viết lên mười một giờ đêm tả hữu . Không khổ, ta thiếu mọi người . Chương 9, thật là tất cả của ta bộ . Như mọi người xem thoải mái, mời nhảy vào điểm vé tháng, không có vé tháng, ngài nho nhỏ một cái đặt, ta cũng cảm tạ ủng hộ của ngươi . Đặc biệt đặt, hy vọng mọi người tới tung hoành đặt một cái quyển sách, đây là đối với ta ủng hộ lớn nhất .

Nhất sau: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Thu nhập không cao, dùng chung hào kiếm chút mì ăn liền tiền, như ngài cảm thấy không phiền phức, cũng xin mở ra vi tín, nhưng sau điểm quan tâm một cái . Phía sau phiên ngoại ta sẽ tiếp tục viết, đương nhiên, là xây dựng ở ổn định đổi mới cùng án thì bùng nổ trụ cột lên.

Cảm tạ hết thảy lão Thiết chống đỡ, Kiếm Vực đi tới hiện tại, không thể rời bỏ sự ủng hộ của mọi người . Dương Diệp không quên ban đầu tâm, thủ vững bản tâm . Ta cũng vậy! Nhất về sau, ta cũng không biết hôm nay là Nguyên Đán vẫn là Noel, phản chính, cùng nhau chúc phúc đi. Mọi người vui sướng!

------oOo------

Chương 2276: Phong Ma!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vẻn vẹn không đến một hơi thở thời gian, cái kia thanh niên thịt trên người đã bị Dương Diệp tước mất một phần ba .

Thời khắc này thanh niên, so với vừa rồi có thể nói gầy một vòng lớn!

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên!

Ầm!

Cái này lúc, nhất cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên tự thành trung cuốn tới .

Cổ hơi thở này, liền giống như mở cống tiết hồng hồng thủy, thế không thể đỡ!

Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn lại .

Rầm rầm!

Kiếm ý sát ý đột nhiên xuất hiện ở chung quanh hắn, hai cổ cường đại ý cảnh hợp hai thành một tạo thành một thanh sâu Hồng Sắc Cự Kiếm, chuôi này Cự Kiếm chân vịt đâm ra, trực tiếp đâm vào cái kia cỗ cường đại khí tức chi lên.

Ầm!

Giữa sân không gian kịch liệt run lên, Cự Kiếm cùng cổ khí tức kia trong nháy mắt hai hai tiêu tán .

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên tự thành trung chậm rãi đi ra .

Người đàn ông trung niên mặc quần áo tố bào, cầm trong tay một thanh trường thương, chậm rãi mà đến, thân trên(lên) khí tức nội liễm, hoàn toàn nhìn không ra sâu cạn .

Rất nhanh, người đàn ông trung niên đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ . Hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp chân hạ cái kia thanh niên, thanh niên tức thì kêu rên lên, "Tần Tôn cứu ta, cứu ta!"

Tên gọi là Tần Tôn người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Thủy Nguyên Tuần, ngươi cũng đã biết, cường giả không thể nhục ?

Huống chi còn là người yếu nhục cường giả! Hắn cùng với ta Thủy Nguyên Tộc sự việc của nhau, như thế nào ngươi có thể nhúng tay ?"

Thanh niên đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên một cái chém ngang .

Xuy!

Cái kia thanh niên thân thể tức thì một phân thành hai .

Tiên huyết vung vãi nhất địa.

Dương Diệp lau máu tươi trên thân kiếm, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Tần Tôn, "Chúng ta đã đến . Nói một chút coi, ngươi Thủy Nguyên Tộc muốn như thế nào!"

Tần Tôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Trước nói một chút lý ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Nói cái gì lý, phân rõ phải trái bất quá là lãng phí thời gian mà thôi . Bởi vì bất kể như thế nào, các ngươi đều sẽ động thủ đoạt cái kia ba cái Thần Vật, đồng thời tru diệt ta Dương Diệp . Đúng không ?"

Tần Tôn nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi nhưng thật ra cái gì đều nhìn minh bạch . Ta có thể có một chút không minh bạch, ngươi biết rõ kết quả, vì sao còn phải tới ta Thủy Nguyên Tộc, thật chẳng lẽ là bởi vì nàng kia ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta cảm thấy, nam nhân sự việc của nhau tình, nên chúng ta nam nhân tự mình giải quyết . Các ngươi dùng nàng áp chế ta tới Thủy Nguyên Tộc, hiện tại, các ngươi mục đích đạt tới . Thả nàng, chúng ta tới giải quyết, như thế nào ?"

"Thả nàng ?"

Tần Tôn nói, " không phải là không thể được, thì nhìn ngươi xá không bỏ được ."

Dương Diệp tay phải mở ra, một tòa kim sắc Tiểu Tháp xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong .

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp nhìn thẳng Tần Tôn, "Ba cái Thần Vật đều ở nơi này, làm cho nàng xuất hiện ."

Tần Tôn nhìn thẳng Dương Diệp hồi lâu, "Xin lỗi, nàng sợ là không ra được ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Giết sao?"

Tần Tôn chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Không chỉ có nàng, liền ngươi cũng muốn chết. Hai người các ngươi thiên phú, hiếm thấy trên đời, cho dù là ta Thủy Nguyên Tộc, cũng không dám, không dám để cho các ngươi sống . Hiện tại không giết nàng cùng ngươi, ở qua mấy năm, chúng ta sợ là muốn giết cũng giết không được . Chẳng qua ngươi yên tâm, từ đối với cường giả tôn trọng, nàng chết cũng không có thống khổ . Mà ngươi, cũng sẽ không chết quá thống khổ."

Thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện hai gã lão giả .

Hai gã Đạo Chân Cảnh!

Thêm trên(lên) cái kia Tần Tôn, chính là ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp chân xuống, đại địa đột nhiên bắt đầu rung động, rất nhanh, vô số thần bí quang ty trải rộng Dương Diệp chân xuống, những thứ này quang ty giống như dày đặc sợi tóc, bao quanh đem Dương Diệp cho dán .

Lúc này, Dương Diệp cảm giác có một cực kỳ cường đại lực lượng đang ở nắm kéo hai chân của hắn, hắn hiện tại, hai chân căn bản không pháp cách mặt đất .

Ba gã Đạo Chân Cảnh, thêm một cái thần bí cường đại trận pháp!

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một đạo cường đại khí tức chính tập trung vào hắn . Cổ hơi thở này, so với hắn chu vi cái này ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả đều mạnh hơn, mạnh mẽ rất nhiều!

Tuyệt sát Dương Diệp!

Cái này lúc, cách đó không xa cái kia Tần Tôn ngừng lại, "Dương Diệp, thực lực của ngươi đại đại vượt ra khỏi ta Thủy Nguyên Tộc dự liệu . Đối với ngươi, chúng ta sẽ không chút nào sơ suất, càng cùng ngươi đơn đả độc đấu, cho ngươi bất luận cái gì cơ hội . Cử tộc, chúng ta tụ tập hết thảy lực lượng tuyệt sát ngươi ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, giờ khắc này, trong đầu hắn chỉ còn ba chữ:

An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh!

Đã từng một màn không ngừng ở Dương Diệp trong đầu di chuyển hiện:

"Ngươi, ngươi sống khỏe mạnh, ta, ta không chịu nổi ..."

"Lúc này đây, ta, thật không được ..."

"Cuộc đời hắn chết cùng ta có quan hệ gì đâu ? Ta chỉ quan tâm ngươi ..."

"Lúc này lên, ta sinh mệnh bên trong, ngoại trừ võ đạo, còn có ngươi ..."

"Ngươi đi đâu, ta đi đâu..."

"Không có việc gì, chúng ta cùng chết ..."

Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, tại hắn cái kia trống rỗng viền mắt bên trong, huyết chất lỏng màu đỏ không ngừng tràn ra .

Không xa chỗ, cái kia Tần Tôn nhíu mày, thần sắc đề phòng .

"Ha ha ..."

Dương Diệp tâm thần cười lớn, "Ngẫm lại ta Dương Diệp trọn đời, cũng là thật đáng buồn a . Ta càng quan tâm người, càng muốn người bảo vệ, lại càng hội cách ta đi . Mẫu thân ta bởi vì ta mà chết, cha ta cũng đã chết, ta đám kia huynh đệ cũng bởi vì ta mà chết, hiện tại, bởi vì ta, liền ngươi cũng đi nha."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chậm rãi quỳ xuống, thê cười nói: "Nói xong cùng đi đi xuống, nói xong, chúng ta nói xong! Chúng ta nói xong ..."

Cười cười, Dương Diệp trên mặt huyết lệ cũng là càng ngày càng nhiều .

Dương Diệp trong tay, Kiếm Thủ rung động kịch liệt lấy, nhìn kỹ phía dưới, nàng dĩ nhiên tại cách xa Dương Diệp!

Không chỉ có nàng, tựu liền Dương Diệp trên người sát ý cùng kiếm ý đều ở đây cách xa Dương Diệp .

Mà ở Dương Diệp thân lên, xuất hiện một mới ý!

Mới tinh ý!

Lúc này, Hồng Mông Tháp trong Kiếm Kinh cũng là thần sắc ngưng trọng không gì sánh được .

Thời khắc này Dương Diệp, làm cho nàng đều cảm giác được có chút sợ!

Ở nơi này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, Đệ Thất Tầng bên trong, một giọng nói đột nhiên truyền ra, "Hắn không thích hợp, mau dẫn hắn đi, trấn áp cái kia cỗ ý!"

Nghe được Khai Thiên Phủ thanh âm, Kiếm Kinh hồi quy thần đến, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đối diện cái kia Tần Tôn đột nhiên nói: "Xuất thủ!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Dương Diệp chân xuống, vô số quang ty như thủy triều hướng Dương Diệp hội tụ đi, những thứ này quang ty trong khoảnh khắc chính là bao trùm ở Dương Diệp chung quanh hết thảy không gian .

Cố Nhược Kim Thang!

Mà ở Dương Diệp hai bên trái phải, hai gã lão giả đột nhiên phóng lên cao, nhưng sau mang theo người hai cổ hủy thiên diệt địa thao thiên uy áp hướng Dương Diệp nghiền ép đi .

Không có chút nào lưu thủ!

Toàn lực ứng phó!

Ở Dương Diệp đối diện cái kia Tần Tôn cũng không có nhàn rỗi, tại hắn thanh âm rơi xuống một khắc kia, tay phải hắn nắm chặt trường thương trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang nổ bắn ra mà ra . Trường thương qua, không gian trong nháy mắt bị Tê Liệt thành Tử Tịch Chi Địa, mà bên ngoài thương nhọn ở trên khí tức, tắc thì càng ngày càng mạnh!

Toàn Lực Nhất Kích!

Ngay từ đầu, Thủy Nguyên Tộc đối với Dương Diệp cũng không phải là đặc biệt để ý, thế nhưng, khi biết được Dương Diệp liên tục tru diệt mấy vị Đạo Chân Cảnh cường giả sau . Thủy Nguyên Tộc biết, cái này nhân loại, tuyệt đối không thể lưu lại .

Không lưu được!

Mà Thủy Nguyên Tộc cũng không có cho Dương Diệp cơ hội, trực tiếp tập hợp cử tộc lực, vì chính là tuyệt sát Dương Diệp, không để cho Dương Diệp một tia cơ hội . Cái loại này tiễn kinh nghiệm sự tình, Thủy Nguyên Tộc tự nhiên không thể đi làm . Ba vị Đạo Chân Cảnh cường giả, ở thêm lên một cái siêu cấp trận pháp, có thể nói, Dương Diệp căn bản không có bất luận cái gì cơ hội .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Kiếm Kinh nhìn về phía bên cạnh vẻ mặt lo lắng Tiểu Bạch, "Hồ lô cho ta mượn dùng một chút!"

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau vội vã đem Kiếm Hồ đưa tới Kiếm Kinh trước mặt, nhưng mà, cái kia Kiếm Hồ cũng là run rẩy động, trực tiếp thả ra kiếm ý đẩy lui Kiếm Kinh!

Không đồng ý!

Ngoại trừ Tiểu Bạch, Kiếm Hồ không muốn làm cho bất luận kẻ nào tới gần . Cho dù là Kiếm Kinh cũng không được!

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh chân mày tức thì nhíu lại, không có Kiếm Hồ, nàng căn bản không thể đối kháng được Thủy Nguyên Tộc . Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Tiểu Bạch đột nhiên gầm lên giận dữ .

Kiếm Kinh nhìn về phía Tiểu Bạch, chỉ thấy Tiểu Bạch hai mắt trợn tròn, hai móng ôm cái kia Kiếm Hồ một hồi đập loạn .

Kiếm Kinh, "..."

Thời khắc này Tiểu Bạch hiển nhiên là tức giận mất lý trí, nàng đột nhiên ôm lấy Khai Thiên Phủ để ở tại cái kia Kiếm Hồ lên, nhưng sau trong miệng huyên thuyên không biết đang nói cái gì .

Rất ý tứ rõ ràng: Không để cho dùng ta liền bổ ngươi, bổ ngươi, bổ ngươi ...

Nàng luống cuống .

Chứng kiến Dương Diệp bộ dáng bây giờ, nàng thật luống cuống . Trước đây Dương Diệp lĩnh ngộ sát ý lúc, nàng(hắn) không có như thế hoảng sợ quá .

Cái kia Kiếm Hồ nhìn thấy Tiểu Bạch cùng như bị điên, nó cũng luống cuống . Không dám khiêu chiến Tiểu Bạch, chí ít không thể khiêu chiến bộ dáng bây giờ Tiểu Bạch, không phải, nàng thật hội bổ nó .

Kiếm Kinh thuận lợi lấy được Kiếm Hồ .

Trong hiện thực .

Theo một đạo kiếm quang hiện lên, Dương Diệp dưới chân những thứ kia quang ty đột nhiên ầm ầm tan vỡ .

Dương Diệp trước mặt, Kiếm Kinh tay cầm Kiếm Hồ, tay phải kết một cái kỳ dị dấu tay .

Trong sát na .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, mấy đạo kiếm quang ở trong sân chuyển hình cung chợt lóe lên .

Rầm rầm rầm!

Cái kia hai gã lão giả cùng Tần Tôn trong nháy mắt bị cái này ba đạo kiếm quang đẩy lui .

Kiếm Kinh trực tiếp bắt lại trên đất Dương Diệp thân hình run lên, biến mất ở phía chân trời . Nhưng mà cái này lúc, một căn chỉ đột nhiên ở không trung chợt lóe lên .

Kiếm Kinh sắc mặt đại biến, xoay người bấm tay một điểm, Kiếm Hồ bên trong, một đạo kiếm quang chợt hiện hiện mà ra . Nhưng mà, đạo kiếm quang này vừa mới tiếp xúc cái kia chỉ chính là trực tiếp bị nát bấy .

Kiếm Kinh con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, nàng dùng chỉ thay kiếm chợt đi phía trước chính là nhất chèo .

Xuy!

Một luồng kiếm quang tự trên(lên) mà hạ tàn nhẫn phách mà xuống.

Cái kia chỉ mới vừa tới .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Kiếm Kinh cùng Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài, nhưng mà, bọn họ mới vừa dừng lại một cái, ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả liền là xuất hiện ở trước mặt bọn họ, không chỉ có như đây, một con đen nhánh sắc bàn tay đột nhiên tự Kiếm Kinh cùng Dương Diệp đỉnh đầu đè ép xuống .

Giờ khắc này, Kiếm Kinh cả người đều trở nên hư ảo .

Kiếm Kinh khuôn mặt sắc thương bạch, "Đây không phải là Đạo Chân Cảnh!"

Vừa nói, nàng chợt nhìn về phía Dương Diệp phần bụng, rống giận, "Còn không ra tay ?"

Ầm!

Nhất cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao, chuyển chớp mắt, một con hư ảo cự phủ ở không trung chợt lóe lên .

Xuy!

Con kia màu đen tay trong nháy mắt hóa thành hư vô .

Mà Dương Diệp chung quanh cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả cũng trong nháy mắt bị đẩy lui .

Kiếm Kinh nắm chặc thời cơ, ngay sau đó mang theo Dương Diệp trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Phía chân trời, một con màu đen tay đột nhiên xuất hiện, thế nhưng rất nhanh, lại một đường hư ảo cự phủ xuất hiện ở không trung, chuyển chớp mắt từng cái

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên vỡ nhỏ .

Tần Tôn đám người đang muốn truy, một giọng nói đột nhiên vang lên, "Không còn kịp rồi ."

Nghe vậy, Tần Tôn đám người thần sắc cực o498z kỳ khó coi .

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên rơi vào Tần Tôn ba người trước mặt .

Nhìn thấy cái này danh người đàn ông trung niên, Tần Tôn ba người tức thì hơi thi lễ, "Tộc trưởng!"

Cái này danh người đàn ông trung niên, chính là Thủy Nguyên Tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng Thủy Nguyên Hình!

Thủy Nguyên Hình nhìn xem lòng bàn tay của mình, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một đạo sâu đậm phủ ấn cùng một đạo tương đối cạn vết kiếm . Cái kia đạo phủ ấn phi thường sâu, như ở sâu một điểm, hắn cái bàn tay này sẽ không có .

"Khai Thiên Phủ!"

Thủy Nguyên Hình trong mắt mang theo một tia ngưng trọng, "Không nghĩ tới, nó đã khôi phục một ít . Không nên mới được... Cũng đúng, xem ra cái kia Hồng Mông Tháp đã tại trợ giúp nó mà không phải kiềm chế nó ... Còn có cái kia Kiếm Hồ ... Vật ấy có thể làm tổn thương ta!"

"Tộc trưởng!" Cái này lúc, cái kia Tần Tôn trầm giọng nói: "Người này đoạn không thể lưu, người này thiên phú, hiếm thấy trên đời, nếu như hắn lớn lên, không đúng, hắn đã lớn lên, người này ngày sau nhất định là ta Thủy Nguyên Tộc đại địch!"

Thủy Nguyên Hình hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tự nhiên không thể lưu, bất quá, ở bên cạnh hắn, có cái kia Khai Thiên Phủ cùng với cái kia Kiếm Thiên Thành Kiếm Kinh ở, khá có chút phiền phức, cái này ngược lại cũng mà thôi . Chủ yếu là chu vi một ít bọn đạo chích âm thầm nhìn trộm, nghĩ đến cái Hoàng Tước ở sau! Nếu như là ở ta Thủy Nguyên Địa trung, thật cũng không sợ những người đó, bất quá, hiện tại Dương Diệp ly khai Thủy Nguyên Địa, những người đó sẽ không còn có bất kỳ băn khoăn nào!"

Nói đến đây, hắn trợn mở con mắt, "Ta đi liên lạc một cái Tiên Phủ!"

Tần Tôn ngây cả người, sau đó nói: "Tộc trưởng, nếu là đi tìm hắn nhóm, chẳng phải là ý nghĩa muốn cho ra cái này ba cái Thần Vật ?"

Thủy Nguyên Hình nhìn thoáng qua Tần Tôn, "Người này, so với cái kia ba cái Thần Vật càng đáng sợ hơn . Không giết hắn, ta Thủy Nguyên Tộc không ngày yên tĩnh!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Nhất chỗ không biết tên dãy núi bên trong, Kiếm Kinh vừa xuống đất, nàng liền trực tiếp đem Dương Diệp ném tới ngoài mấy trăm trượng, nhưng sau vẻ mặt phòng bị nhìn Dương Diệp .

Không bình thường!

Thời khắc này Dương Diệp phi thường không bình thường!

Mà cái kia Hồng Mông Tháp lúc này cũng ly khai Dương Diệp, mà Hồng Mông Tháp, đã cùng Dương Diệp phi thường đề phòng!

Dương Diệp đầu không ngừng lắc lư, trong miệng không ngừng lẩm bẩm lấy cái gì, mà ở quanh người hắn, một ý cảnh càng ngày càng mạnh, mạnh đến mức nào ? Cường đại đến cho dù là sát ý kia cùng kiếm ý đều đã bị áp chế!

Yên lặng nhất chớp mắt, Khai Thiên Phủ thanh âm đột nhiên từ cái này Hồng Mông Tháp bên trong vang lên, "Không được, hắn đã mất đi thần trí, đây, đây là Phong Ma ý cảnh, hắn ..... Chân chính điên rồi ."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi là Tĩnh nhi, không không, ngươi không phải, ngươi không là, là ngươi, ngươi giết nàng, là ngươi ..."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ầm!

Một cường đại ý cảnh tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động mà ra .

Kiếm Kinh trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc, "Không thể, đây là Đạo Chân Cảnh ý cảnh, không thể, ngươi không thể trực tiếp đạt được Đạo Chân Cảnh ý cảnh, không, không đúng, ngươi huyết mạch có chuyện, ngươi ...."

Mà nhất khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Kiếm Kinh đỉnh đầu, sau một khắc, một đạo kiếm quang tàn nhẫn chém mà xuống.

Kiếm Vực!

Cái này một kiếm, Dương Diệp dĩ nhiên sử xuất Kiếm Vực!

Kiếm Vực thêm Đạo Chân Cảnh ý cảnh!

Kiếm Kinh trong lòng hoảng hốt, sau một khắc, một kiếm quang tự nàng thân trên(lên) chấn động mà ra .

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, Kiếm Kinh trên người kiếm quang trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà Kiếm Kinh bản thân trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi mấy vạn trượng bên ngoài .

Mà giờ khắc này, Kiếm Kinh thân thể đã thay đổi phi thường hư huyễn, hư huyễn đến trong suốt!

Cái này lúc, Khai Thiên Phủ thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, "Hắn đã triệt để điên rồi . Đi, lập tức đi!"

Cvt:Tội quá T_T ...

PS: Cảm tạ hôm qua ngày hết thảy bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ, còn có vi tín chung hào bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ, cảm tạ mọi người vé tháng cùng khen thưởng .

Hố sâu , nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

------oOo------

Chương 2277: Giết Trở Lại Thủy Nguyên Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Kinh nhìn một chút thân thể mình, thần sắc trong nháy mắt thay đổi khó coi .

Một kiếm!

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, kém chút trực tiếp hủy diệt nàng!

Vừa giận lại sợ!

Kiếm Kinh nhìn về phía Dương Diệp, mà giờ khắc này, Dương Diệp lại biến mất ngay tại chỗ, nhưng sau hướng nàng nổ bắn ra mà tới.

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh sắc mặt đại biến!

Nàng như thế nào còn có thể tiếp Dương Diệp một kiếm ?

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, Tiểu Bạch nhất chớp mắt nhìn không chớp mắt trước mặt Dương Diệp, xuất kỳ là, nàng không có sợ hãi, cũng không có sợ .

Tín nhiệm!

Nàng vĩnh viễn đều là như vậy tín nhiệm Dương Diệp, cho dù là ở Dương Diệp điên rồi thời điểm .

Kiếm quang ở cách Tiểu Bạch đầu nhỏ còn có nửa tấc thì ngừng lại .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh thần sắc tức thì buông lỏng .

Thời khắc này Dương Diệp, căn bản không có người có thể chế trụ hắn, bởi vì Khai Thiên Phủ vừa rồi liên tục ra hai lần tay, lúc này Khai Thiên Phủ tình trạng cũng cực kỳ không xong .

Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, nhìn một chút, nước mắt không ngừng tự nàng nhãn bên trong chảy ra .

Mà Dương Diệp nhìn Tiểu Bạch, khuôn mặt trên(lên) tắc thì tràn đầy thống khổ màu sắc, phải nói rất giãy dụa, một lát sau, đạo kiếm quang kia lại chảy xuống rơi, lập tức phải rơi vào Tiểu Bạch đầu nhỏ lên .

Tiểu Bạch vẫn không có ly khai .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên dùng sức phe phẩy đầu, "Bạch, bạch, không, không, không thể giết, bạch không thể, không thể ..."

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên xoay người một cái rống giận, nhưng sau thân hình run lên biến mất ở cuối chân trời .

Cái hướng kia, chính là Thủy Nguyên Địa phương hướng .

Tiểu Bạch sẽ đuổi theo, nhưng là lại bị Kiếm Kinh cho ngăn lại . Tiểu Bạch căm tức nhìn Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhìn về phía Hồng Mông Tháp, nàng bấm tay một điểm, Hồng Mông Tháp kịch liệt run lên, nhưng sau Tô Thanh Thi chúng nữ xuất hiện ở giữa sân .

Nhìn thấy Tô Thanh Thi, Tiểu Bạch một cái nhào tới trong ngực nàng, nhưng sau khóc rống lên .

Lúc này, Tô Thanh Thi gương mặt lên, từ lâu đã bị nước mắt bao phủ .

Cái này lúc, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Ta biết các ngươi tâm tình, thế nhưng lúc này, tốt nhất không nên đi tìm hắn, hắn, bây giờ là thật đã lục thân bất nhận!"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, "Ta muốn đi cùng hắn!"

"Tuyệt đối không thể!"

Ở nơi này lúc, Tử Nhi đột nhiên nói .

Mọi người nhìn về phía Tử Nhi .

Tử Nhi hai mắt chậm rãi đóng lại, "Thanh Thi tỷ, hắn hiện tại, đã rất thống khổ, nếu như chúng ta đi tìm hắn, mà hắn lại giết chúng ta, thử nghĩ, như hắn tỉnh táo lại thì như thế nào ?"

Tô Thanh Thi trầm mặc .

Tử Nhi nhẹ giọng nói: "Ta so với bất luận kẻ nào đều muốn làm bạn ở bên cạnh hắn, thế nhưng, chúng ta bây giờ không thể làm như thế. Chúng ta bây giờ phải làm là, hảo hảo bảo vệ mình, nhưng sau chờ hắn tỉnh táo lại!"

"Hắn hội thanh tỉnh sao?" Tô Thanh Thi trong mắt có chút mờ mịt . Giờ khắc này, nàng cảm giác mất đi chủ kiến .

"Hội!"

Cái này lúc, một bên Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Hắn kiếm ý cùng sát ý bị áp chế, đưa tới cái kia Phong Ma ý cảnh chiếm cứ thượng phong, như sát ý của hắn cùng kiếm ý có thể đè lại, hắn tiếp theo khôi phục lại ."

"Hắn hiện tại rất nguy hiểm!" Tô Thanh Thi hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đúng không ?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tô Thanh Thi, "Hắn hiện tại không nguy hiểm, mà là người khác nguy hiểm . Ngươi thấy được sao? Hắn bây giờ ý cảnh kia, là Đạo Chân Cảnh! Hơn nữa, hắn người tuy là đã điên, thế nhưng ý thức chiến đấu cùng đối với nguy cơ bản năng cũng không có mất đi . Hiện tại người khác gặp phải hắn, mới thật sự là nguy hiểm ."

Tô Thanh Thi nói: "Không có biện pháp chế trụ hắn sao?"

Kiếm Kinh suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có, thực lực áp chế hắn, nhưng sau vây khốn hắn . Thế nhưng, cần thực lực viễn siêu hắn mới được, chỉ là vượt lên trước một điểm, sợ là cũng bị hắn giết ngược, chỉ có cái loại này đại phúc độ vượt lên trước hắn mới được ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, sau đó nói: "Chúng ta đi Kiếm Khư chi địa đi. Ta xem một chút, nàng có nguyện ý hay không hỗ trợ, bất quá, tỷ lệ rất nhỏ, bởi vì, nàng có thể sẽ không ra Kiếm Khư chi địa!"

"Chúng ta đi thử xem!" Tô Thanh Thi đạo.

Kiếm Kinh gật đầu, nhưng sau nhìn về phía trước mặt nàng cái kia Hồng Mông Tháp, cái này lúc, Tiểu Bạch một cái đem Hồng Mông Tháp ôm vào trong lòng, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Hồng Mông Tháp, nhưng sau huy vũ mấy xuống.

Ý kia là: Tháp này là Dương Diệp đấy!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Ta sẽ không đoạt hắn tháp, ân, ta sẽ tận lực trợ giúp hắn ."

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhãn thần nhu hòa rất nhiều .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh trong lòng tức thì buông lỏng, cái này tiểu gia hỏa thái độ đối với nàng rốt cục khá hơn một chút .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua phía trước Dương Diệp rời đi phương hướng, trong mắt tràn đầy không nỡ còn có gánh ưu .

Tuy là Dương Diệp mới vừa rồi không có ra tay với nàng, thế nhưng, Dương Diệp vừa rồi bộ dáng kia, thật sự rất tốt đáng sợ, so với lĩnh ngộ sát ý thì còn đáng sợ hơn .

Cái này lúc, Tiểu Thiên đi tới Tiểu Bạch bên cạnh, nàng ôm lấy Tiểu Bạch, nhẹ giọng nói: "Đừng lo lắng, hắn rồi cũng sẽ tốt thôi . Chúng ta đi Kiếm Khư chi địa chờ hắn!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Tiểu Thiên, nhưng sau một cái liền khóc lên .

"Nơi đây không thích hợp ở lâu!"

Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Chúng ta nhất định phải nhanh đi Kiếm Khư chi địa, không phải, nếu để cho khác những thứ kia thế lực biết các ngươi ở chỗ này, bọn họ nhất định sẽ ra tay với các ngươi, lấy này tới áp chế Dương Diệp!"

Tô Thanh Thi nhìn thật sâu liếc mắt phía trước Dương Diệp rời đi phương hướng, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

Rất nhanh, đoàn người tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Kiếm Kinh nhìn trước mặt Hồng Mông Tháp, trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau nàng thân hình run lên, mang theo Hồng Mông Tháp biến mất ở cuối chân trời .

...

Thủy Nguyên Địa, Thủy Nguyên thành .

Theo Dương Diệp rời đi, Thủy Nguyên thành dần dần khôi phục bình tĩnh . Đối với Dương Diệp, Thủy Nguyên Tộc những tộc nhân kia vẫn là phi thường xa lạ, có rất ít người biết Dương Diệp là ai .

Đột nhiên .

Một gã thanh niên xuất hiện ở Thủy Nguyên thành thành bên ngoài .

Thanh niên y phục rách rách rưới rưới, đầu tóc cũng là lộn xộn, viền mắt bên trong, rỗng tuếch . Thanh niên, đầu tùy thời lắc lư, trong miệng không ngừng lẩm bẩm cái gì . Cả người thoạt nhìn, chính là một cái người điên .

Lôi thôi nam tử lung tung không có mục đích hướng cái kia Thủy Nguyên thành đi tới, một bước hai bước, hắn cách Thủy Nguyên thành càng ngày càng gần .

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tới người người phương nào ?"

Lôi thôi nam tử đột nhiên ngẩng đầu, trong sát na, cái kia người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến!

Xuy!

Lôi thôi nam tử không biết bực nào thì xuất hiện ở người đàn ông trung niên thân về sau, mà ở lôi thôi nam tử thân về sau, một cái đầu lâu mang theo một cột máu phóng lên cao, có chừng hơn một trượng tới cao!

Lôi thôi nam tử đột nhiên đưa tay tiếp nhận viên kia máu dầm dề đầu, sau một khắc, lôi thôi nam tử chợt hướng cái kia Thủy Nguyên thành chính là đập một cái .

Ầm!

Đầu rơi tường thành chi lên, trong nháy mắt nổ bể ra tới.

"Làm càn!"

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tự thành trung vang lên, ngay sau đó, một đạo ngân quang tự phía chân trời đánh tới .

Ngân quang tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới lôi thôi đầu của nam tử đỉnh .

Lôi thôi nam tử đột nhiên ngẩng đầu, nhất cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên từ hắn trong cơ thể tản xuất hiện .

Phong Ma ý cảnh!

Này cổ ý cảnh trước đó chưa từng có cường đại, trực tiếp đè Dương Diệp kiếm ý vực sát ý đều không thể động đậy . Này cổ ý cảnh mới vừa nhất xuất hiện, trực tiếp liền đem đạo ngân quang kia nổ nát . Mà lúc, một thanh trường thương đi tới Dương Diệp giữa chân mày vị trí!

Thế nhưng, trường thương ở cách lôi thôi nam tử giữa chân mày còn có tấc hơn thì ngừng lại .

Bởi vì lôi thôi tay của nam tử cầm chuôi này trường thương, trường thương một chỗ khác, là nhất danh người đàn ông trung niên, cái này danh người đàn ông trung niên, chính là cái kia Tần Tôn!

Khi nhìn thấy cái này lôi thôi nam tử lúc, cái kia Tần Tôn khuôn mặt sắc hơi đổi, "Dương Diệp, là ngươi!"

Tên này lôi thôi nam tử chính là Dương Diệp .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Tần Tôn, gương mặt mờ mịt, sau một khắc, quanh người hắn đột nhiên tản mát ra mãnh liệt Phong Ma ý cảnh, chuyển chớp mắt, Dương Diệp thân hình run lên, theo trường thương đi tới cái kia Tần Tôn trước mặt, sau người sắc mặt đại biến, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng bay về sau nghìn trượng . Nhưng mà ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang ở trước mặt hắn chợt lóe lên, kiếm quang như thời gian qua nhanh, cực nhanh!

Sau một khắc, một thanh kiếm đột nhiên tự Tần Tôn đỉnh đầu vừa rơi xuống mà xuống.

Kiếm Vực!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực, mặc dù không có kiếm ý, thế nhưng, hắn Phong Ma ý cảnh lúc này so kiếm ý cùng sát ý đều mạnh hơn .

Phong Ma ý cảnh tính đặc thù chính là, càng điên, càng Ma, lại càng mạnh mẽ!

Cái này một kiếm rơi xuống, cái kia Tần Tôn con ngươi chợt rúc thành châm nhọn hình.

Thật là mạnh một kiếm!

Trong đầu hắn chỉ còn cái ý niệm này!

Bất quá, Tần Tôn cũng không có thúc thủ chịu trói, hắn hai chân hơi cong, trường thương trong tay chợt hướng trên(lên) chính là đâm một cái .

Thương ra .

Một ngân quang kèm theo trường thương từ cái này Tần Tôn trong cơ thể phóng lên cao .

Nhưng mà, cái kia cỗ ngân quang vừa mới tiếp xúc Dương Diệp đạo kiếm quang kia chính là như tuyết gặp phí dầu, trong nháy mắt hóa thành hư vô . Kiếm rơi xuống, trực tiếp đem Tần Tôn trường thương trong tay chém thành hai đoạn, mà lúc, cái kia Tần Tôn bản thân đã hướng lui về sau mấy trăm trượng, thế nhưng, hắn còn chưa rơi xuống đất, Dương Diệp kiếm chính là đã tới đỉnh đầu của hắn .

Vẫn là Kiếm Vực thêm Phong Ma ý cảnh!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tần Tôn con ngươi trong nháy mắt rúc thành châm nhọn hình. Không kịp muốn cái khác, nhất cỗ khí thế cường đại từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, cổ khí thế này tạo thành một đạo thật dầy phòng ngự tráo . Nhưng mà, lúc này Dương Diệp cái này một kiếm, bực nào nó mạnh mẽ ? Cổ khí thế kia căn bản không có chống đỡ được Dương Diệp kiếm . Rất nhanh, kiếm bổ vào cái kia Tần Tôn đầu lên.

Mà đang ở kiếm vừa dứt ở Tần Tôn trên đầu một khắc kia, cái kia Tần Tôn linh hồn đột nhiên thoát khỏi thân thể, vọt đến mấy ngàn trượng bên ngoài .

Cái này lúc, kiếm đã mất .

Xuy!

Cái kia Tần Tôn thân thể trực tiếp hóa thành hai nửa!

Mấy ngàn trượng bên ngoài, cái kia Tần Tôn linh hồn khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, hắn không nghĩ tới, cái này Dương Diệp còn có thể đánh trở lại, càng không nghĩ đến, cái này Dương Diệp thực lực cư nhiên cường đại đến loại trình độ này . Mà giờ khắc này, Dương Diệp thân thượng tán phát cái kia cỗ ý cảnh khí tức còn càng ngày càng mạnh .

Theo Dương Diệp bắt đầu chiến một khắc kia, cái kia cỗ ý cảnh liền không ngừng ở mạnh mẽ!

Dương Diệp cũng không có đuổi theo cái kia Tần Tôn linh hồn, hắn có chút mờ mịt hướng cái kia Thủy Nguyên thành đi tới, nhìn thấy một màn này, cái kia Tần Tôn sắc mặt đại biến, vội vàng nói: "Ngăn lại hắn!"

Rất nhanh, hai gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Đều là Đạo Chân Cảnh!

Đột nhiên, Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia hai gã lão giả trước mặt, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang hướng cái kia hai gã lão giả bổ xuống .

Kiếm Vực!

Lại là Kiếm Vực!

Hơn nữa, không đơn thuần là Kiếm Vực cùng Phong Ma ý cảnh, ở Dương Diệp lòng bàn tay bên trong, vô số oán linh đột nhiên vọt ra, nhưng sau liên tục không ngừng hướng trong tay hắn thanh kiếm kia hội tụ đi .

Cái kia hai gã lão giả không dám khinh thường, hai người hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng trên(lên) chợt chính là một quyền .

Bốn quyền ra, thiên địa rúng động!

Nhưng mà, làm Dương Diệp một kiếm kia rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, cái kia hai gã lão giả trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài .

"Kiệt kiệt ..."

Tại chỗ, vô số oán linh vây quanh Dương Diệp không ngừng xoay quanh .

Nếu như là phía trước, Dương Diệp sát ý cùng kiếm ý hội trấn áp những thứ này oán linh, bởi vì ... này chút oán linh sẽ ảnh hưởng hắn thần trí . Mà giờ khắc này, Dương Diệp thần trí đã không rõ ràng, căn bản không cần những thứ này oán linh ảnh hưởng, nguyên nhân đây, hắn Phong Ma ý cảnh hoàn toàn không trấn áp, không chỉ có không trấn áp, ngược lại vẫn còn ở bang những thứ kia oán linh, có thể nói, những oán niệm này lúc này xem như là hoàn toàn đạt được phóng ra .

Một kiếm đẩy lui hai gã lão giả về sau, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang chui vào cái kia Thủy Nguyên thành .

Tại hắn thân về sau, là từng cái diện mục dữ tợn oán linh!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia Tần Tôn trong lòng hoảng hốt, rống giận: "Ngăn lại hắn, nhanh ngăn lại hắn, nhanh ..."

Cvt:Giờ anh thành tai nạn rồi, đi đến đâu thảm họa đến đó ...

PS: Có độc giả nói chương tiết chương tiết, kỳ thực không phải, hôm qua ngày vài Chương bao quát phía trước cái kia Chương, kỳ thực đều là bốn ngàn chữ . Không phải phía trước có độc giả nói số lượng từ có điểm thiếu sao? Cho nên ta là hơn viết chút, có thì viết qua đầu, liền viết lên bốn ngàn chữ, nhưng sau cũng lười phân Chương .

Nhất về sau, ta yêu mến khen thưởng, nhưng ta không bắt buộc bất luận kẻ nào khen thưởng, với ta mà nói, các ngươi một cái nho nhỏ đặt như vậy đủ rồi . Đương nhiên, như ngươi có tiền nhàn rỗi, muốn mời ta ăn con gà chân, ta cũng là thích . Thật hy vọng xem đạo bản bằng hữu tới tung hoành chống đỡ một cái Chính Bản, ngươi một cái nho nhỏ đặt, với ta mà nói, thật là trợ giúp rất lớn, cũng là động lực lớn nhất của ta! !

Hố sâu , nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

------oOo------

Chương 2278: Tu La Luyện Ngục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Tần Tôn trong lòng có thể nói là hãi tới cực điểm .

Bây giờ Dương Diệp rõ ràng không thích hợp, đặc biệt Dương Diệp quanh thân những thứ kia oán linh, những thứ kia oán linh, từng cái dữ tợn lại điên cuồng, như tiến nhập thành trung, đối với Thủy Nguyên thành mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai họa thật lớn!

Những thứ này oán linh còn chưa phải là chân chính đáng sợ, chân chính đáng sợ là Dương Diệp!

Thời khắc này Dương Diệp, không phải một người bình thường a!

Nhưng mà, cái kia hai gã Đạo Chân Cảnh lão giả căn bản không có ngăn lại Dương Diệp, Dương Diệp mang theo thật dài oán linh tiến nhập cái kia Thủy Nguyên thành bên trong .

Thành trung .

Tiến nhập thành về sau, Dương Diệp qua, từng viên một đầu trực TpTx3 tiếp phóng lên cao .

Những thứ này người, cũng không phải là hắn giết, mà là chung quanh hắn những thứ kia oán linh giết, bất quá, phàm là ngăn cản ở trước mặt hắn, đều sẽ bị một đạo kiếm quang chém thành hai đoạn .

"Mở trận!"

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng rống giận dử đột nhiên ở trong thành vang lên .

Trong sát na, toàn bộ Thủy Nguyên thành kịch liệt run lên, ngay sau đó, từng đạo chùm sáng màu trắng đột nhiên tự bốn phương tám hướng phóng lên cao, nhưng sau hội tụ đến Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không . Cùng này đồng thời, ở Thủy Nguyên thành thành trong mặt đất trên(lên) đột nhiên xuất hiện quang mang nhàn nhạt, những ánh sáng này giống như như rắn quỷ dị nhúc nhích đứng lên .

Cái này lúc, thành trong Dương Diệp hắn đột nhiên ngừng lại .

Mà ở hắn tròn trong vòng mấy trăm trượng, toàn bộ là oán linh!

Những thứ này oán linh toàn bộ vây quanh Dương Diệp, chúng nó, diện mục dữ tợn, oán khí thao thiên .

Những thứ này oán khí, tích tụ lâu lắm lâu lắm, bây giờ nhất hướng được thả, đó là bực nào đáng sợ!

Tiến nhập thành trung đến bây giờ, chết tại đây chút oán linh trong tay Thủy Nguyên Tộc tộc nhân, đã có hơn vạn nhiều, theo cửa thành đến Dương Diệp chân xuống, lần mà thi thể, nhưng là lại không có tiên huyết . Bởi vì những máu tươi này toàn bộ bị Dương Diệp hấp thu!

Sát ý!

Đạt được những máu tươi này, Dương Diệp sát ý cũng càng ngày càng mạnh . Nhưng mà, dù cho càng ngày càng mạnh, vẫn bị Phong Ma ý gắt gao đè nặng . Huống chi, hiện tại những thứ này oán linh còn cùng Phong Ma ý là một phe .

Thành trung, vô số Thủy Nguyên Tộc cường giả tự bốn phương tám hướng tụ đến .

Không đến một hồi, Dương Diệp bốn phía liền tụ tập vô số cường giả . Trong này, Đạo Chân Cảnh cường giả thì có ba vị, hai gã lão giả còn có một gã mặc hồng bào Lão Phụ . Mà còn lại Tổ cảnh cường giả, cũng có bảy vị!

Nhìn trung tâm thành Dương Diệp, giữa sân mọi người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được .

Giữa sân, Dương Diệp thân thể không ngừng rung động, hắn song quyền nắm thật chặc, một luồng kiếm quang ở quanh thân không ngừng xoay quanh lóe lên . Mà trong miệng hắn tắc thì không ngừng ở lẩm bẩm cái gì, cả người thoạt nhìn thần kinh hề hề .

"Dương Diệp!"

Cái này lúc, một gã Thủy Nguyên Tộc lão giả đột nhiên trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm cái gì!"

Hắn cũng không có lập tức động thủ, bởi vì hắn nhóm đã thông báo Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng Thủy Nguyên Hình . Bọn họ ở chờ, chờ Thủy Nguyên Hình gấp trở về .

Làm cái gì!

Xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, hắn dùng vậy không có con ngươi viền mắt thẳng thẳng nhìn cái kia lão giả, nhìn lão giả trong lòng tê dại một hồi .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên há miệng ra, một chữ tự trong đó chậm rãi bay ra, "Giết!"

Ầm!

Dương Diệp bốn phía những thứ kia oán linh đột nhiên hội tụ đến Dương Diệp lòng bàn tay bên trong, nhưng sau hóa thành một thanh màu đen kiếm!

Màu đen kiếm!

"Động thủ!"

Cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên gằn giọng nói .

Thanh âm rơi xuống.

Dương Diệp chân xuống, những thứ kia ngọa nguậy quang đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, từng đạo Quang Nhận tự Đại Địa Chi Trung chợt hiện hiện mà ra, nhưng sau hướng Dương Diệp bắn nhanh đi . Những thứ này Quang Nhận, rậm rạp, như dày đặc Bạo Vũ, dày không ra phong, lại mỗi một đạo Quang Nhận đều giắt mang người cường đại lực lượng, qua chi chỗ, trực tiếp đem không gian đơn giản vỡ ra tới.

Cái này trận pháp, vốn là đối ngoại, mà bây giờ Dương Diệp tiến nhập thành trung, thôi động cái này trận pháp, đối với Thủy Nguyên thành mà nói không thể nghi ngờ là một cái tai nạn . Nhưng mà, bọn họ căn bản không có lựa chọn khác . Hiện tại, chỉ cần có thể giết chết Dương Diệp, coi như hy sinh hết cả tòa thành cũng đáng đấy!

Quang Nhận ở giữa, Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm chuôi này màu đen kiếm chợt hướng mặt đất chính là cắm xuống .

Kiếm rơi xuống đất .

Kiếm Vực!

Dương Diệp hiện tại mỗi thi triển một kiếm, cơ bản đều là Kiếm Vực . Cũng chỉ có Kiếm Vực, mới có thể cùng những thứ này trận pháp còn có những thứ này Đạo Chân Cảnh cường giả đối kháng!

Có thể nói, hắn hiện tại mặc dù có thể vượt một giai khiêu chiến những thứ này đạo chân, dựa vào là chính là Kiếm Vực . Mà bây giờ hắn, đã đạt được Tổ cảnh, tuy là không thể vô hạn lần thi triển Kiếm Vực, nhưng là sẽ không như trước đây vậy thi triển một lần sẽ hư thoát .

Một kiếm rơi xuống đất!

Ầm!

Toàn bộ Thủy Nguyên thành đại địa ầm ầm trong lúc đó trực tiếp nổ bể ra đến, cái kia trận pháp trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này một kiếm trảm phá đi, cùng này đồng thời, trong tay hắn trường kiếm màu đen đột nhiên hóa thành vô số oán linh hướng bốn phía chấn động đi .

Từng cái oán linh thân lên, đều mang một ý cảnh cùng với kiếm quang!

Dương Diệp chu vi, những thứ kia Quang Nhận ở nơi này chút oán linh chấn động xuống, một tầng tiếp lấy một tầng tiêu thất, trong khoảng thời gian ngắn, Dương Diệp bốn phía những thứ kia Quang Nhận chính là đã tiêu thất vô ảnh vô tung .

Nhìn thấy một màn này, chung quanh những thứ kia Thủy Nguyên Tộc cường giả thần sắc tức thì khó coi .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp tay phải đột nhiên vươn, trong sát na, những thứ kia oán linh nhanh chóng tụ lại huyễn hóa thành màu đen kiếm, nhưng sau xuất hiện ở Dương Diệp trong tay . Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo ánh kiếm màu đen ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy Xuy Xuy xuy .

Ánh kiếm màu đen qua, Thủy Nguyên thành trong tất cả tất cả đều bị nát bấy . Mà đang ở cái này lúc, cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả đột nhiên tại chỗ biến mất, ngay sau đó, ở Dương Diệp trước mặt, ba đạo cường đại lực lượng đột nhiên tự không gian bên trong chấn động mà ra .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị cái này ba cổ lực lượng rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà hắn mới vừa dừng lại một cái, trước mặt hắn không gian đột nhiên vỡ ra đến, ngay sau đó, một con già nua tay đột nhiên ló ra, ngay sau đó, cái này chỉ già nua nhẹ tay nhẹ chấn động, một cổ vô hình lực lượng giống như Hỏa Sơn bạo nổ phát một dạng chợt tự Dương Diệp trước mặt nổ ra .

Cái này lúc, một cường đại ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Đạo Chân Cảnh Phong Ma ý cảnh!

Này cổ ý cảnh ngạnh sinh sinh chặn lão giả cái kia cỗ cường đại lực lượng, thế nhưng, một thanh màu đỏ ô đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, sau một khắc, chuôi này hồng ô thần tốc xoay tròn, trong sát na, từng cây một nhỏ như lông phát hồng châm tự ô trung rơi mà xuống. Không chỉ có như đây, một đạo hồng quang trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp, bị này đạo hồng quang bao phủ, Dương Diệp quanh thân da thịt chợt bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thối rữa lấy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cây dù kia, lúc này, những thứ kia châm đã cách hắn quá gần .

Đột nhiên, Dương Diệp giơ tay lên chính là một kiếm .

Một kiếm ra, một đạo kiếm quang không nhìn thẳng những thứ kia hồng châm, trong nháy mắt bổ vào cái kia đem hồng ô chi lên.

Xuy!

Hồng ô trong nháy mắt hóa thành hai nửa, mà đang ở Dương Diệp lúc trước giơ kiếm vừa bổ cái kia nhất chớp mắt, một đạo nhân ảnh ở trong sân chợt lóe lên, chuyển chớp mắt, một tay trực tiếp đánh vào Dương Diệp sau lưng .

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt ném bay ra ngoài, mà ở hắn bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, lúc trước hắn cái kia cỗ Phong Ma ý cảnh trong nháy mắt bị ba cổ lực lượng hợp lực đánh nát, chuyển chớp mắt, cái này ba cổ lực lượng giống như cao vạn trượng sơn sụp đổ, cường đại uy áp trực tiếp làm cho Dương Diệp không gian bốn phía nghiêm trọng nhăn nhó . Mà cái kia thao thiên uy áp càng là đè Dương Diệp liền tim đập đều chi ngừng lại .

Ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả liên thủ!

Thủy Nguyên Tộc ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả rất tinh tường, không thể đơn đối với Dương Diệp, bởi vì bây giờ Dương Diệp, một vị Đạo Chân Cảnh cường giả đã không làm gì được hắn, không chỉ có không làm gì được, thậm chí có thể sẽ bị hắn giết ngược! Chỉ có ba người thời khắc liên thủ, mới có thể áp chế Dương Diệp .

Ba người liên thủ, quả thực đè lại Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp không có để ý vết thương trên người, hắn hướng phía trước bước ra một bước, chuyển chớp mắt, cả người hắn trực tiếp hư ảo . Sau một khắc, hắn hai tay nắm chuôi này màu đen kiếm hướng về phía xa chỗ chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt cái kia cỗ uy áp trong nháy mắt bị phách ra . Nhưng ở nơi này lúc, lại là một lực lượng hướng Dương Diệp thân sau đánh tới .

Cái kia vài tên Tổ cảnh cường giả xuất thủ!

Mục đích của bọn họ chính là làm cho Dương Diệp không có nhất khắc thời gian thở dốc!

Vài tên Tổ cảnh cường giả khí tức tuy là không bằng cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả, nhưng là không yếu, kiềm chế một cái Dương Diệp vẫn là hoàn toàn có thể .

Dương Diệp căn bản không có xoay người, hắn chỉ là trở tay một kiếm, liền cái này một kiếm liền đem cái kia mấy tên tộc kỳ cường giả khí tức trong nháy mắt phá vỡ .

Mà lúc, Thủy Nguyên Tộc ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả đang muốn xuất thủ, nhưng mà, Dương Diệp xoay người biến mất ở xa chỗ, cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả hơi ngẩn người, Dương Diệp đây là chạy thoát sao?

Thế nhưng sau một khắc, ba người sắc mặt đại biến, giống như điên hướng Dương Diệp đuổi theo!

Dương Diệp cũng không có trốn!

Hắn là hướng chu vi cái kia vài tên Tổ cảnh cường giả vọt tới!

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, cái kia vài tên Thủy Nguyên Tộc Tổ cảnh cường giả sắc mặt đại biến, bọn họ làm sao có thể đủ chống đỡ được Dương Diệp ? Bất quá, mấy người cũng không có ngồi chờ chết, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên tự mấy người trong cơ thể giống như hồng thủy một dạng bạo phát ra, cái này mấy đạo khí tức nhanh chóng ngưng tụ thành một, giờ khắc này, cổ hơi thở này so với Đạo Chân Cảnh cường giả khí tức còn muốn cường đại!

Mà ở Dương Diệp Kiếm Vực cùng Phong Ma ý cảnh cùng với vô số oán linh trước mặt, vẫn như cũ không chịu nổi một kích như vậy!

Một kiếm!

Dương Diệp một kiếm trực tiếp chém vỡ này cổ khí tức cường đại, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Một gã Tổ cảnh cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài .

Miểu sát!

Tên kia Tổ cảnh cường giả căn bản liền sức đánh trả đều không, liền trực tiếp bị một kiếm miểu sát!

Nhìn thấy một màn này, còn lại vài tên Tổ cảnh cường giả sắc mặt đại biến, mà lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Đạo chân trở xuống, lập tức lui lại, lập tức!"

Nghe được đạo thanh âm này, những thứ kia Tổ cảnh cường giả lập tức xoay người biến mất ở thành trung .

Thời khắc này Thủy Nguyên Tộc rất tinh tường, ngoại trừ Đạo Chân Cảnh cường giả, khác Huyền Giả đi đối phó Dương Diệp, chính là muốn chết!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là cũng không có buông tay, trực tiếp hóa thành một đạo ánh kiếm màu đen hướng thành trung đuổi theo .

Dương Diệp thân về sau, là cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Cái kia ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả giống như điên đuổi theo Dương Diệp!

Rất nhanh, toàn bộ Thủy Nguyên thành kêu rên khắp nơi .

Bởi vì Dương Diệp qua, căn bản là thây phơi khắp nơi, vô số tiên huyết ở trong sân như sông một dạng hướng Dương Diệp hội tụ đi, ở Dương Diệp thân về sau, không chỉ có sông một dạng tiên huyết, còn có vô số oán linh!

Những thứ này oán linh điên cuồng cắn nuốt những thi thể này trong oán khí, dần dần, những thứ này oán linh cũng càng ngày càng cường đại!

Toàn bộ Thủy Nguyên thành, trong nháy mắt trở thành Tu La Luyện Ngục!

Cứ như vậy, kéo dài đến sấp sỉ nửa khắc đồng hồ, đột nhiên, cái kia thành trong Dương Diệp ngừng lại, tại hắn trong tay trái, dẫn theo một viên máu dầm dề đầu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, một cường đại đến làm người ta hít thở không thông uy áp chính hướng bên này nghiền ép mà đến!

Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng!

Nhìn thấy một màn này, Thủy Nguyên Tộc cường giả tức thì thả lỏng một hơi .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, xuất hiện ở Thủy Nguyên thành bên ngoài .

"Chạy đi đâu!"

Một đạo tiếng hét phẫn nộ ở không trung vang lên, chuyển chớp mắt, một con Kình Thiên bàn tay khổng lồ đột nhiên hướng Dương Diệp hung hăng vỗ xuống tới .

Dương Diệp giơ kiếm chính là Nhất Trảm!

Ầm!

Kiếm quang phóng lên cao, nhưng mà, đạo kiếm quang này trực tiếp bị bàn tay khổng lồ kia đánh thành hư vô, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy vạn trượng .

Mấy vạn trượng bên ngoài, Dương Diệp rơi xuống ở nhất chỗ rừng rậm bên trong, trên đất, Dương Diệp quanh thân trải rộng vết rách, tiên huyết như suối thủy một dạng từ hắn toàn thân mỗi bên chỗ tràn ra .

Kinh mạch sợ toái!

Cái này lúc, một gã nữ tử váy trắng xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nữ tử hai tay thả lỏng thân về sau, nhìn trước mắt chết ngất Dương Diệp, nữ tử váy trắng diện vô biểu tình .

...

PS: Cảm tạ hôm qua ngày hết thảy bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ, cảm tạ hết thảy theo sách lậu tới tung hoành chống đỡ bằng hữu của ta, cảm tạ! !

Hố sâu , nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

------oOo------

Chương 2279: An Nam Tĩnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, Dương Diệp nằm trên đất, cũng không nhúc nhích, giống như chết.

Tại hắn quanh thân, bao phủ một ý cảnh . Mà cỗ ý cảnh bốn phía, là từng cái diện mục dữ tợn oán linh .

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, trong mắt mang theo không che giấu chút nào sát ý .

Cái này nữ tử váy trắng, chính là Bạch Đế thành Bạch Chỉ Tiên .

Kỳ thực, nàng trước đây vẫn chưa chân chính rời đi, phải nói là đi mà phục còn . Bởi vì trực giác nói cho nàng, cái này Dương Diệp sẽ không dễ dàng như vậy sẽ chết .

Sự thực chứng minh, trực giác của nàng đúng!

Ở nơi này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi, mấy đạo khí tức cường đại chính hướng bên này cuốn tới .

Bạch Chỉ Tiên chân mày to cau lại, trầm mặc nhất chớp mắt, nàng vung tay phải lên, một Bạch Quang trực tiếp tuôn hướng Dương Diệp . Bất quá, những thứ kia oán linh cùng Dương Diệp Phong Ma ý cảnh cũng không có làm cho này đạo Bạch Quang tới gần Dương Diệp .

Bạch Chỉ Tiên thần sắc lạnh lẽo, "Muốn hắn chết sao?"

Một hơi thở sau .

Những thứ kia oán linh cùng Phong Ma ý ý cảnh toàn bộ trào trở về Dương Diệp trong cơ thể .

Chúng nó có chính mình linh trí, cũng chính là bởi vì như đây, chúng nó mới hội bảo hộ Dương Diệp, bởi vì chúng nó sở dĩ cường đại, sở dĩ tồn tại, là bởi vì Dương Diệp . Như Dương Diệp chết, như vậy, chúng nó cũng sẽ theo tiêu thất .

Đặc biệt cái kia Phong Ma ý cảnh!

Dương Diệp sáng lập nó, như Dương Diệp không ở, nó cũng sẽ không ở!

Những thứ kia oán linh cũng không cần nói . Bây giờ Dương Diệp, là chúng nó tốt nhất ký chủ!

Không có oán linh cùng Phong Ma ý cảnh ngăn cản, cái kia đạo Bạch Quang trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp . Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên lấy ra một tấm kim sắc Phù Lục, nhìn trong tay kim sắc Phù Lục, Bạch Chỉ Tiên trong mắt có một tia không nỡ .

Nhưng mà, chân trời cái kia mấy đạo khí tức càng ngày càng gần .

Bạch Chỉ Tiên lạnh lùng nhìn thoáng qua nằm dưới đất Dương Diệp, nhưng sau bóp nát kim sắc Phù Lục .

Xuy!

Một đạo Kim Quang ở trong sân chợt lóe lên, Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp đồng thời biến mất .

Vô thanh vô tức biến mất!

Mà đang ở hai người tiêu thất sau một hơi thở về sau, bốn đạo khí tức đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, rất nhanh, một gã mặc hắc sắc cẩm bào người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp chỗ ở vị trí .

Người này, chính là Thủy Nguyên Tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng Thủy Nguyên Hình!

Theo Thủy Nguyên Hình rơi xuống đất, lại là ba người xuất hiện ở bốn phía .

Ba người này, chính là trước đây vây công Dương Diệp cái kia ba gã Thủy Nguyên Tộc Đạo Chân Cảnh cường giả .

Nhìn thấy giữa sân rỗng tuếch, bốn người mặt sắc đều cực kỳ xấu xí!

"Có người nhanh chân đến trước!" Một gã Hắc Bào lão giả trầm giọng nói .

Thủy Nguyên Hình nhìn lướt qua bốn phía, ánh mắt xuyên toa chu vi gần trăm vạn dặm, nhưng mà, chẳng có cái gì cả phát hiện .

Thủy Nguyên Hình thần sắc dần dần âm trầm .

"Người này Bất Tử, ta Thủy Nguyên Tộc ngày sau sợ là có đại phiền toái!" Cái này lúc, tên kia Hắc Bào lão giả lại nói: "Người này tuy là Tổ cảnh, thế nhưng, chiến lực đã vượt qua một dạng Đạo Chân Cảnh cường giả . Không có ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả liên thủ, căn bản không làm gì được hắn . Như tùy ý hắn tiếp tục trưởng thành tiếp, rất đáng sợ a!"

Giữa sân, ngoại trừ cái kia Thủy Nguyên Hình bên ngoài, còn lại ba người trong mắt đều là lộ ra một vẻ ưu sầu cùng ngưng trọng .

Ba người bọn họ cùng Dương Diệp giao thủ lâu như vậy, cái này Dương Diệp thiên phú cùng chiến lực, thật thật là đáng sợ . Đáng sợ hơn là, hắn hiện tại mới Tổ cảnh, như hắn đạt được Đạo Chân Cảnh, cái kia lúc, sợ là trước mặt cái này vị tộc trưởng cũng không làm gì được hắn!

Thủy Nguyên Hình hai mắt chậm rãi đóng lại, "Thất sách!"

Kỳ thực, Thủy Nguyên Tộc từ vừa mới bắt đầu cũng biết Dương Diệp không tầm thường, nguyên nhân đây, đối mặt Dương Diệp, Thủy Nguyên Tộc có thể nói là dùng toàn lực, cũng không có cho Dương Diệp bất luận cái gì cơ hội . Vài tên Đạo Chân Cảnh cường giả thêm trên(lên) trận pháp vây công một cái Tổ cảnh, cái này ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ đều là cơ bản không có xuất hiện qua sự tình . Nhưng mà, dù cho như đây, cái này Dương Diệp vẫn là chạy thoát .

Chạy thoát!

Giữa sân bầu không khí có chút nặng nề .

Quá hồi lâu, Thủy Nguyên Hình trợn mở con mắt, "Linh Hư còn chưa trở về ?"

Hắc Bào lão giả lắc đầu, "Còn chưa, bất quá, hắn còn sống ."

Thủy Nguyên Hình nói: "Cái kia Hư Linh nữ cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng đâu?"

Hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Không biết . Bất quá, lấy hai người này thực lực, nếu như bọn họ không muốn chết, sợ là Vĩnh Hằng chi giới cũng không có bao nhiêu người có thể đủ giết hắn nhóm ."

Thủy Nguyên Hình nhìn thoáng qua phía trước Dương Diệp sở đứng vị trí, sau đó nói: "Làm cho Linh Hư mau sớm chạy về . Còn nữa, không tiếc bất cứ giá nào tìm kiếm Dương Diệp ."

"Tiên Phủ bên kia ?" Hắc Bào lão giả đột nhiên hỏi .

Thủy Nguyên Hình nói: "Tiên Phủ bị Dương Diệp giết một người, bọn họ đương nhiên sẽ không tính như vậy . Bất quá, bọn họ hiện tại sợ là không có thời gian để ý tới cái này Dương Diệp ."

"Vì sao ?" Hắc Bào lão giả không giải khai .

Thủy Nguyên Hình trầm giọng nói: "Có nhất thần bí nhân tiến nhập Tiên Phủ, nhưng sau đoạt đi rồi Tiên Phủ nhất kiện chí bảo . Hiện tại, toàn bộ Tiên Phủ đều ở đây truy tra người này ."

Hắc Bào lão giả hơi biến sắc mặt, "Có người tiến vào Tiên Phủ, còn cướp đi bọn họ nhất kiện chí bảo ? Làm sao có thể ?"

Thủy Nguyên Hình hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta cũng cảm thấy không thể, bất quá, chắc là thật. Ta lần này đi Tiên Phủ, toàn bộ Tiên Phủ bầu không khí cực kỳ khẩn trương, như lâm đại địch ."

"Là người nào ?" Hắc Bào lão giả trầm giọng nói: "Lại có thể vào Tiên Phủ cướp đoạt đồ đạc, đồng thời vẫn có thể bình yên rời đi!"

Thủy Nguyên Hình khẽ lắc đầu, "Nghe nói là một vị Kiếm Tu, cụ thể không biết!" (Cvt: Còn ai trồng khoai đất này nữa)

"Kiếm Khư chi địa cái kia vị ?"

Hắc Bào lão giả chân mày cau lại, "Không thể, cái kia vị cũng sẽ không tùy ý ly khai Kiếm Khư chi địa, hơn nữa, nếu như là nàng nói, Tiên Phủ cường giả sợ là sớm đã đi Kiếm Khư chi địa!"

"Không quan tâm những chuyện này!"

Cái này lúc, Thủy Nguyên Hình đột nhiên nói: "Toàn lực tìm kiếm Dương Diệp người này, cho dù là đánh đổi một số thứ, cũng phải tìm được người này . Người này, phải chết!"

Nói đến nhất sau câu, Thủy Nguyên Hình trong mắt, hoàn toàn lạnh lẽo .

...

Thủy Nguyên thành sự tình, cũng không có khả năng giấu diếm còn lại tam tông Ngũ Tộc .

Khiếp sợ!

Lúc này đây, còn lại tam tông Ngũ Tộc có thể nói là thật bị khiếp sợ đến . Ngay từ đầu, bọn họ lấy vì Dương Diệp vào Thủy Nguyên thành về sau, chắc chắn phải chết, nhưng mà, Dương Diệp cũng chưa chết . Đồng thời kém chút giết toàn bộ Thủy Nguyên thành!

Có thể nói, như không phải Thủy Nguyên Hình chạy về, Thủy Nguyên thành sợ là còn muốn chết vô số người!

Ba gã PzYUG Đạo Chân Cảnh cường giả căn bản ngăn không được Dương Diệp!

Có người hoan hỉ có người ưu .

Vui mừng tự nhiên là Kiếm Thiên Thành, Dương Diệp nhưng là còn thiếu Kiếm Thiên Thành một cái nhân tình, mà Dương Diệp càng mạnh, càng Yêu Nghiệt, nhân tình này lại càng trọng . Có thể nói, ở tam tông sáu tộc bên trong, Kiếm Thiên Thành thu hoạch là nhất lớn. Bởi vì hắn nhóm cũng chưa chết Đạo Chân Cảnh cường giả, ngược lại còn làm cho Dương Diệp nợ một ân tình!

Mà trong khoảng thời gian kế tiếp, toàn bộ Thủy Nguyên Tộc đều ở đây điên cuồng tìm kiếm Dương Diệp, vì tìm kiếm Dương Diệp, Thủy Nguyên Tộc có thể nói là vận dụng hết thảy lực lượng!

...

Bạch Đế thành .

Đây là một gian nữ nhân gian phòng, chẳng qua bên trong gian phòng rất đơn giản, một giường lớn, một cái bàn, một chiếc ghế, một mặt kính . Ngoại trừ này bên ngoài, ở cũng không có cái khác .

Giường lên, nằm một gã lôi thôi nam tử .

Tên nam tử này, chính là Dương Diệp .

Dương Diệp y phục sớm đã rách rách rưới rưới, lại đã bị máu tươi nhiễm đỏ, mà ở cái kia y phục rách rưới phía dưới, là một bộ tan tành thân thể .

Trọng thương!

Phía trước ở Thủy Nguyên thành cùng ba vị Đạo Chân Cảnh cường giả giao thủ lúc, hắn liền đã bản thân bị trọng thương, mà nhất sau cái kia Thủy Nguyên Hình đột nhiên xuất hiện, càng làm cho hắn đã rét vì tuyết lại giá vì sương . Chẳng qua còn tốt, hắn còn có Hồng Mông Tử Khí! Tuy là hắn đã không có Hồng Mông Tháp, thế nhưng, qua nhiều năm như vậy, hắn sớm đã đem chính mình Huyền Khí tu luyện thành Hồng Mông Tử Khí . Bất quá, nếu có Hồng Mông Tháp ở đây, thương thế của hắn sẽ tốt nhanh hơn . Bởi vì Hồng Mông Tháp bên trong Tử Khí càng nhiều, Hồng Mông Tháp tương đương với hắn thứ hai đan điền, có thể liên tục không ngừng cho hắn cung cấp Hồng Mông Tử Khí!

Đây cũng là vì sao hiện tại hắn cơ bản không có xuất hiện qua Huyền Khí chưa đủ tình huống!

Giường lên, Dương Diệp trong cơ thể, Hồng Mông Tử Khí không ngừng chữa trị hắn kinh mạch xương cốt, lúc này đây hắn bị thương, có thể nói là thật rất nghiêm trọng, xương cốt kinh mạch nát hết!

Ở nơi này lúc, môn đột nhiên bị mở ra, đón lấy, một nữ tử đi đến .

Tới người chính là cái kia Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhìn trên giường Dương Diệp, Bạch Chỉ Tiên không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh .

Bạch Chỉ Tiên thu hồi ánh mắt, nhìn về phía lưng còng lão giả, "Phụ thân!"

Lưng còng lão giả khẽ gật đầu, "Ngươi cứu hắn ?"

Bạch Chỉ Tiên hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Không có, chỉ là muốn lấy cái kia ba cái Thần Vật, đáng tiếc, cái kia ba cái Thần Vật đã không ở hắn thân lên."

"Vậy giết đi!" Lưng còng lão giả đạm thanh đạo.

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người .

"Làm sao ?" Lưng còng lão giả nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta cảm thấy, hắn có lợi dụng chi chỗ ."

Lưng còng lão giả thấp giọng thở dài, "Nha đầu, ngươi cái này sợ là chơi với lửa ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía trên giường Dương Diệp, "Người này thiên phú cùng thực lực, coi như là ta đều có chút kiêng kỵ a . Mà hắn hiện tại, lại điên lại Ma, một cái sơ sẩy, sợ là ta Vũ Đế thành sẽ như cái kia Thủy Nguyên thành một dạng bị hắn đến cái đại huyết tẩy!"

Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Ta biết hắn vì sao thay đổi như vậy, cho nên, ta muốn thử xem, xem có thể hay không khống chế hắn ."

Lưng còng lão giả còn muốn nói điều gì, Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Phụ thân, ta Bạch Đế thành chỉ còn ngươi ta, hiện tại chúng ta Bạch Đế thành chính là còn lại tam tông sáu tộc trong mắt nhục thân . Bọn họ đều muốn nuốt trọn chúng ta, phía trước là không có cơ hội, nhưng là bây giờ, Vĩnh Hằng Bí Cảnh lập tức phải khai mở, chỉ cần ta ở trong đó gặp chuyện không may, bọn họ sẽ lập tức đối với chúng ta Bạch Đế thành xuất thủ, mà bọn họ, cũng nhất định sẽ ra tay với ta ."

Nói đến đây, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Mà ta muốn nghĩ tại Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong sở hữu nơi sống yên ổn, liền phải có giúp đỡ, không phải, đừng nói tìm kiếm vĩnh hằng vật, đó là có thể không thể sống cũng là một cái vấn đề!"

Lưng còng lão giả thấp giọng thở dài, "Ta là muốn cho ngươi rời khỏi lần này Vĩnh Hằng Bí Cảnh."

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, "Có thể nào rời khỏi ? Đây là ta Bạch Đế thành còn dư lại không nhiều cơ hội . Bất kể như thế nào, ta đều phải liều mạng một cái, vì tộc nhân, cũng vì tự ta!"

Lưng còng lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi làm quyết định đi ."

Nói xong, hắn xoay người đi ra ngoài .

Bên trong gian phòng, chỉ còn Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên .

Ở nơi này lúc, trên giường Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trước mặt, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm bút thẳng hướng lấy Bạch Chỉ Tiên rơi xuống .

Bạch Chỉ Tiên không tránh không né, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "An Nam Tĩnh!"

Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên ngừng lại .

Nhìn trước mặt Bạch Chỉ Tiên, Dương Diệp viền mắt bên trong, hai hàng huyết chất lỏng màu đỏ đột nhiên chậm rãi tràn ra .

Cvt: Thôi xong, Bạch tỷ đội lốt An tỷ rồi. Sẽ ra sao đây, liệu sẽ 2 mỹ cùng thu chăng? ...

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được! ! Cảm tạ mọi người! ! ! !

Hố sâu , nhiều bảo vật, các đạo hữu nhảy xuống tìm cơ duyên với #Tu Chân Nói Chuyện Phiếm Quần nhé!

------oOo------

Chương 2280: Ta con mẹ nó là vì ngươi được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn trước mắt lệ rơi đầy mặt Dương Diệp, Bạch Chỉ Tiên tâm đột nhiên nắm chặt một cái .

Trước mắt nam nhân này, lại có như này nhu tình một mặt .

Đối với Dương Diệp, nàng ấn tượng là: Vô sỉ, lòng dạ ác độc, quả đoán, cực đoan, can đảm lớn, phát rồ ... Mà nàng không nghĩ tới, chính là một cái như vậy so với kiêu hùng còn kiêu hùng nam nhân, vậy mà lại khóc!

Không đến chân chính thương tâm chỗ, trước mắt nam nhân này làm sao sẽ rơi lệ ?

Lúc này, nàng đột nhiên đối với cái kia An Nam Tĩnh có chút tò mò .

Đến tột cùng là dạng gì một cô gái, có thể làm cho trước mắt nam nhân này như này ?

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên tiêu thất, tay phải của hắn đặt ở Bạch Chỉ Tiên gò má lên, Bạch Chỉ Tiên chân mày to cau lại, đang muốn đẩy lui Dương Diệp, bất quá, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng nắm chặc tay phải dần dần lỏng rồi rời ra .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân tuy là còn có Phong Ma ý, nhưng so với phía trước lại thiếu rất nhiều lệ khí cùng sát ý .

Bất quá, cả người hắn thoạt nhìn vẫn là rất không bình thường .

Dương Diệp tay trái đột nhiên vòng lấy Bạch Chỉ Tiên hông, nhưng sau sẽ Bạch Chỉ Tiên gắt gao ôm vào trong lòng, sau người thần sắc cực kỳ xấu xí, bất quá, nàng không có dám động thủ .

Bởi vì An Nam Tĩnh sẽ không đối với Dương Diệp xuất thủ!

Như nàng xuất thủ, trước mắt cái này Dương Diệp nhất định sẽ bản năng ý thức được nàng không phải An Nam Tĩnh, cái kia lúc, lấy Dương Diệp hiện tại trạng thái này, thứ nhất muốn giết chính là nàng, thứ hai muốn giết chính là toàn bộ Bạch Đế thành bên trong mọi người .

Mà thôi Dương Diệp thực lực bây giờ, một ngày làm cho hắn điên lên, đối nàng cùng Bạch Đế thành mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn!

Thật to tai nạn!

Dương Diệp cứ như vậy ôm Bạch Chỉ Tiên, quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên rời khỏi phòng, mà ở nàng bên cạnh, đứng một gã trường bào nam tử, nam tử khuôn mặt lên, mang theo một cái kỳ dị mặt nạ, căn bản nhìn không thấy tướng mạo .

Cái này người, dĩ nhiên chính là Dương Diệp .

Bạch Chỉ Tiên tự nhiên không dám để cho Dương Diệp lấy chân diện mục hiện người, bây giờ Thủy Nguyên Tộc nhưng là đang điên cuồng tìm Dương Diệp, nếu để cho Thủy Nguyên Tộc biết Dương Diệp ở chỗ này, cái kia Thủy Nguyên Hình nhất định sẽ mang theo Thủy Nguyên Tộc cường giả tới Bạch Đế thành, không chỉ có Thủy Nguyên Tộc, còn có còn lại tam tông Ngũ Tộc nhất định cũng tới dính vào . Không chỉ có như đây, sợ là liền Tiên Phủ đều sẽ đứng ra, phải biết, cái này Dương Diệp nhưng là liền nhân gia Tiên Phủ đệ nhất mỹ nữ đều chém giết đấy!

Đối với Dương Diệp trước đây chém giết Tiên Phủ cái kia Thiên Cầm nữ lúc, nàng trong lòng cũng là có chút khiếp sợ .

Nam nhân này, là thật có dũng khí a!

Đây là nàng trước đây trong đầu ý niệm đầu tiên!

Thu hồi tâm tư, Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua bên cạnh Dương Diệp, bây giờ Dương Diệp, đã đem nàng cho rằng là An Nam Tĩnh, nhưng sau một tấc cũng không rời theo nàng, điều này làm cho nàng rất là đau đầu . Nhưng mà, nàng lại không dám làm tức giận Dương Diệp, nếu để cho Dương Diệp lần nữa tiến nhập Phong Ma trạng thái, cái kia lúc, sợ là ai cũng không chế trụ được hắn .

Là phúc, cũng là Họa!

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi tới một tòa cung điện dưới đất bên trong .

Bên trong cung điện, đứng hai gã hắc bào nhân, khi thấy cái này hai gã hắc bào nhân lúc, ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên sắc mặt đại biến, vội vàng nói: "Dừng tay!"

Bang bang!

Bạch Chỉ Tiên thanh âm vừa dứt xuống, cái kia hai gã hắc bào nhân chính là trực tiếp bay ra ngoài, mà Dương Diệp đang muốn xuất thủ lần nữa, cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nhưng sau nàng kéo lại Dương Diệp tay, bị Bạch Chỉ Tiên kéo, Dương Diệp lần này ngừng lại, mà quanh người hắn, vô số oán linh cùng Phong Ma ý chậm rãi về tới trong cơ thể hắn .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng thả lỏng một hơi, nàng quay đầu, nơi ấy, cái kia hai gã hắc bào nhân mặc dù không có chết, nhưng là lại đã trọng thương, một tên trong đó hắc bào nhân một cánh tay càng là đã không thấy .

Hoàn hảo vừa rồi Dương Diệp không có thi triển Kiếm Vực, không phải, hai người này sợ là cũng bị trực tiếp miểu sát!

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, cái này Dương Diệp thực lực, so với trước đây, mạnh mẽ quá nhiều... . Đặc biệt tại hắn lĩnh ngộ Phong Ma ý về sau, thực lực kia, hoàn toàn không phải trước đây có khả năng so với! Hơn nữa, ngoại trừ Phong Ma ý, Dương Diệp hiện ở trên người những thứ kia oán linh cũng là rất đáng sợ, những thứ này oán linh theo Dương Diệp về sau, hoàn toàn đạt được thả ra, chúng nó là nhìn thấy người liền muốn giết a!

Bạch Chỉ Tiên nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Không thể giết người lung tung, hiểu chưa ?"

Dương Diệp không có trả lời .

Bạch Chỉ Tiên chân mày to cau lại, kỳ thực, nàng rất tinh tường Dương Diệp bây giờ tình trạng, bây giờ Dương Diệp chính là xuất phát từ Phong Ma trạng thái, mà muốn giải trừ cái này Phong Ma trạng thái, trực tiếp nhất biện pháp chính là làm cho Dương Diệp kiếm ý vực sát ý trấn áp Phong Ma ý, chỉ cần có thể đem Phong Ma ý trấn áp, Dương Diệp dĩ nhiên hội tỉnh táo lại . Nhưng vấn đề là, hiện tại coi như kiếm ý cùng sát ý liên thủ cũng làm chẳng qua cái này Phong Ma ý!

Huống chi hiện tại cái này Phong Ma ý còn có những thứ này oán linh trợ giúp!

Có thể nói, kiếm ý vực sát ý xem như là triệt để ngừng . Cái này hai cổ ý cảnh đấu cả đời, nhất sau lại bị Phong Ma ý lượm tiện nghi!

Không cần phải nói, hai cổ ý cảnh khẳng định đều rất biệt khuất!

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía xa chỗ cái kia hai gã hắc bào nhân, "Các ngươi lui ra đi!"

Hai người cung kính thi lễ, nhưng sau lặng yên không tiếng động lui xuống .

Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp hướng cung điện sâu chỗ đi tới, rất nhanh, Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp đi tới một gian mật thất bên trong . Nàng hai tay kết một cái kỳ dị dấu tay, rất nhanh, toàn bộ mật thất đột nhiên run rẩy động .

Mà đang ở cái này lúc, nàng bên cạnh Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, vội vã lần nữa kéo lại Dương Diệp tay, dần dần, Dương Diệp bình yên lặng xuống .

Bạch Chỉ Tiên thần sắc buông lỏng, nhưng sau nàng xem hướng trước mặt, nơi ấy không biết bực nào thì xuất hiện một cái vòng tròn trụ, ở hình trụ chi lên, có một cái Ngọc Hạp, bên trong hộp ngọc, xếp đặt hai khối tử sắc Ngọc Bài .

Bạch Chỉ Tiên nhìn cái kia hai khối Ngọc Bài hồi lâu, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Không thành công, thì thành nhân ."

Thanh âm rơi xuống, nàng thu hồi hai khối Ngọc Bài, nhưng sau sẽ mang theo Dương Diệp rời đi, mà lúc, ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên xoay người, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Mật thất bên trong đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, chuyển chớp mắt, một đạo hắc ảnh xuất hiện ở mật thất góc chỗ .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc cực kỳ khó coi . Nàng không nghĩ tới, bên trong mật thất này vẫn còn có người!

Dương Diệp liền muốn ra tay, Bạch Chỉ Tiên cũng là ngăn cản hắn, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia hắc y nhân, "Ngươi là người phương nào ."

Hắc y nhân nói: "Bạch Đế Nữ Hoàng, ta gia chủ nhân muốn cái này hai khối vĩnh hằng lệnh, không biết các hạ có thể hay không bỏ những thứ yêu thích ?"

Vĩnh hằng lệnh!

Bạch Chỉ Tiên hai mắt híp lại, đang muốn nói, cái này lúc, bên cạnh hắn Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia áo đen đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm bút rơi thẳng xuống.

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi hạ!

Cái kia hắc y nhân hoảng hốt, "Đây là Kiếm Vực, ngươi là Dương Diệp, ngươi, làm sao có thể ..."

Theo hắc y nhân thanh âm rơi xuống, thanh kiếm kia đã rơi xuống cuối cùng .

Nhưng mà, hắc y nhân cũng đã trải qua không cách nhìn, trên đất, chỉ chừa quần áo Hắc Y .

Mà lúc, cửa mật thất đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ cửa bay ngược mà trở lại trong mật thất .

Cửa mật thất, Bạch Chỉ Tiên lạnh lùng nhìn đạo nhân ảnh kia, đang muốn nói, nhưng mà, theo một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, đạo nhân ảnh kia thân thể trực tiếp biến thành hai đoạn .

Chết không thể ở chết!

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Mật thất bên trong, vô số oán linh đột nhiên xuất hiện ở mật thất bên trong, những thứ kia oán linh toàn bộ hướng cái kia người quần áo đen thi thể nhào tới .

Thôn phệ oán khí!

Nhìn những thứ kia oán linh, Bạch Chỉ Tiên trong mắt, có sâu đậm kiêng kỵ . Ở nơi này lúc, những thứ kia oán linh ở thôn phệ hết cái kia người quần áo đen oán khí về sau, lập tức quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên chân mày to nhíu lại .

Mà lúc, Dương Diệp xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, khi hắn xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh lúc, những thứ kia oán linh ánh mắt tức thì theo Bạch Chỉ Tiên thân trên(lên) dời ra .

Chúng nó, cũng không dám khiêu chiến Dương Diệp quyền uy . Bây giờ Dương Diệp, một ngày Sát Niệm lên, coi như là chúng nó sợ là đều phải chết!

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

Nói xong, nàng mang theo Dương Diệp ly khai mật thất .

Bạch Đế điện .

Bạch Chỉ Tiên mới vừa gia nhập điện trung, mặt nàng sắc chính là trầm xuống .

Ở đại điện bên trong, đứng một người đàn ông, khi thấy Bạch Chỉ Tiên lúc, nam tử khuôn mặt trên(lên) tức thì nổi lên một cái tiếu dung, "Chỉ Tiên, ngươi đã đến rồi ."

Bạch Chỉ Tiên chân mày to cau lại, "Nam Ly Hiền, ngươi tới làm cái gì ?"

Tên gọi là Nam Ly Hiền nam tử cười nói: "Vĩnh Hằng Bí Cảnh lập tức phải khai mở, nghĩ đến Chỉ 4e8AA Tiên ngươi nên sẽ đi, ta chuyên tới để mời ngươi cùng nhau đi trước ."

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Đa tạ, chẳng qua không cần ."

Nam Ly Hiền hơi ngẩn người, sau đó nói: "Chỉ Tiên, ngươi ta cùng nhau, chúng ta có thể chiếu ứng lẫn nhau, ngươi cứ nói đi ?"

Bạch Chỉ Tiên nói: "Không cần . Ngươi trở về đi, ta muốn nghỉ ngơi ."

Nam Ly Hiền cười khổ cười, "Chỉ Tiên, ngươi cần gì phải bất cận nhân tình như thế! Ta chỉ là muốn cùng ngươi cùng nhau có thể chiếu ứng lẫn nhau, ngươi cũng biết, còn lại mấy tộc còn có tam tông đối với Bạch Đế thành nhưng là có chút không quá hữu hảo, lúc này đây như tiến nhập Vĩnh Hằng Bí Cảnh, ngươi nếu như có mệnh hệ nào, Bạch Đế thành an nguy sợ là ..."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Nam Ly Hiền, "Đa tạ nhắc nhở, bất quá, sinh tử có số, Phú Quý ở ngày, nếu như ta ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh xảy ra chuyện gì, cái kia cũng là của ta mệnh, trách không được người khác ."

Nam Ly Hiền nhìn Bạch Chỉ Tiên hồi lâu, đột nhiên, hắn nhẹ cười cười, sau đó nói: "Thôi được, đã Chỉ Tiên ngươi kiên trì, ta liền không nói thêm cái gì, miễn cho hỏng bét ngươi ngại ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Chỉ Tiên, theo ta được biết, ngươi Bạch Đế thành có hai quả vĩnh hằng mật lệnh , có thể hay không đem bên trong một viên nhường cho ta ?"

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên hai mắt híp lại, "Nam Ly Hiền, đây mới là ngươi mục đích thực sự chứ ?"

"Đâu có!"

Nam Ly Hiền cười nói: "Chỉ Tiên, chúng ta liền nói trắng ra đi. Ngươi đem cái kia vĩnh hằng mật lệnh cho ta một viên, ta Nam Ly gia sẽ có ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả tiến vào bên trong, đến lúc, ta Nam Ly gia ba vị Đạo Chân Cảnh cường giả có thể cùng ngươi cùng nhau, đảm bảo ngươi bình yên xuất hiện, có thể được ?"

"Nếu như ta không thì sao ?" Bạch Chỉ Tiên đạo.

Nam Ly Hiền nụ cười trên mặt dần dần biến mất, "Vĩnh Hằng Bí Cảnh, cái gì ngoài ý muốn cũng dễ dàng phát sinh, ngươi cứ nói đi ?"

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên liền vội vàng kéo Dương Diệp tay, nàng quay đầu nhìn về phía Nam Ly Hiền, "Đi, lập tức đi ."

Nam Ly Hiền nhíu mày, "Ngươi có ý tứ ?"

Bạch Chỉ Tiên gắt gao lôi kéo Dương Diệp tay, trầm giọng nói: "Nam

Ly Hiền, như ngươi không muốn chết thì mau cút . Lập tức!"

Nàng đã sắp không khống chế được Dương Diệp!

Nam Ly Hiền trong mắt hiện lên vẻ hàn quang, "Bạch Chỉ Tiên, ngươi ..."

"Mau cút!"

Bạch Chỉ Tiên đột nhiên rống giận, "Ta con mẹ nó là vì ngươi được!"

Nam Ly Hiền khuôn mặt sắc âm trầm đáng sợ, "Ta còn liền không đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút ngươi Bạch Chỉ Tiên dám làm khó dễ được ta!"

------oOo------

Chương 2281: Tình hại hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Chỉ Tiên lúc này có thể nói là hỏa tới cực điểm!

Cái này Nam Ly Hiền là Nam Ly gia một vị Đạo Chân Cảnh cường giả, nếu như đối phương ở chỗ này xảy ra chuyện, Bạch Đế thành khó từ bên ngoài tội . Không chỉ có như đây, Bạch Đế thành cùng Nam Ly gia còn sót lại không nhiều hữu nghị sợ là cũng muốn biến mất, thậm chí trở thành đối địch .

Nhưng mà, cái này Nam Ly Hiền lại không đi!

Không đi!

Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên đã sắp không khống chế được Dương Diệp .

Mà cái kia Nam Ly Hiền ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp thân lên, khi thấy Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp tay lúc, Nam Ly Hiền nhãn thần trong nháy mắt lạnh xuống, lại tràn đầy địch ý .

Mà như vậy cái địch ý, làm cho Dương Diệp trực tiếp tránh thoát Bạch Chỉ Tiên tay .

Sau một khắc .

Một thanh đen nhánh sắc kiếm đột nhiên bút thẳng từ cái này Nam Ly Hiền đỉnh đầu Nhất Trảm mà rơi .

Nam Ly Hiền ngây dại .

Triệt triệt để để ngây dại!

Hắn cũng không nghĩ tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh cái này cái hắc y nhân lại đột nhiên ra tay với hắn, càng không nghĩ đến người xuất thủ thực lực kinh khủng như vậy .

Một kiếm!

Chính là một kiếm, làm cho hắn toàn thân tóc gáy đều dựng lên .

Dương Diệp cái này một kiếm cũng không phải là thông thường một kiếm, mà là gia trì Đạo Chân Cảnh ý cảnh Kiếm Vực, thêm trên(lên) hắn cách Nam Ly Hiền gần như vậy, có thể nói, Nam Ly Hiền căn bản không có tránh né cơ hội . Mà trong lúc vội vàng, Nam Ly Hiền cũng không có biện pháp làm ra tốt nhất phản kích, chỉ có thể bị ép ngăn cản .

Ầm!

Một cường đại Đạo Chân Cảnh khí thế tự Nam Ly Hiền trong cơ thể phóng lên cao, nhưng mà, cổ khí thế này mới vừa nhất xuất hiện, liền trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm chém thành hư vô .

Kiếm rơi xuống.

Xuy!

Nam Ly Hiền nhục thân trong nháy mắt hóa thành hai đoạn, mà đang ở Nam Ly Hiền nhục thân bị bể một khắc kia, Kỳ Linh Hồn trực tiếp thoát khỏi nhục thân, nhưng sau hướng ngoài điện bỏ chạy .

Mà đang ở cái này lúc, điện ngoài cửa, một tay đột nhiên bóp Nam Ly Hiền linh hồn hầu .

Xuất thủ chính là Bạch Chỉ Tiên!

Nam Ly Hiền gắt gao nhìn Bạch Chỉ Tiên, "Bạch Chỉ Tiên, giết ta, Nam Ly gia sẽ không bỏ qua Bạch Đế thành . Ngươi nên tinh tường ngươi Bạch Đế thành tình cảnh hiện tại!"

Bạch Chỉ Tiên nói: "Ta để cho ngươi đi, đáng tiếc, ngươi không đi . Đã không đi, vậy đi chết đi!"

Thanh âm rơi xuống.

Răng rắc!

Cái kia Nam Ly Hiền linh hồn trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành vô số mảnh vụn linh hồn rơi mà xuống, chẳng qua rất nhanh, vô số oán linh liền đem những thứ kia mảnh vụn linh hồn thôn phệ .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua trước mặt Dương Diệp, trầm mặc không nói .

Lúc này, nàng cảm giác mình khả năng phạm vào một cái sai . Làm cho người này theo bên người, thật là chuyện tốt ? Mà bây giờ, nàng muốn đổi ý cũng không kịp . Bây giờ AfTVO Dương Diệp đã đem nàng cho rằng là An Nam Tĩnh, phải nói là tiềm thức coi nàng là làm là An Nam Tĩnh, như nàng làm cho Dương Diệp ý thức được nàng cũng không phải là An Nam Tĩnh, không cần phải nói, Dương Diệp kế tiếp muốn giết người chính là nàng .

An Nam Tĩnh không biết làm bất luận cái gì bất lợi hắn Dương Diệp chuyện tình, càng làm làm cho hắn Dương Diệp chuyện thương tâm tình . Mà nàng Bạch Chỉ Tiên hiện tại cũng không có thể!

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi!"

Vừa nói, nàng mang theo Dương Diệp ly khai đại điện .

Bạch Chỉ Tiên mang theo ly khai Bạch Đế thành, hai người tới vô tận tinh không bên trong .

Vĩnh Hằng Bí Cảnh còn có nguyệt cho phép mới mở, thế nhưng, nàng không dám để cho Dương Diệp đối đãi ở Bạch Đế thành . Bây giờ Dương Diệp, quá bất ổn định rồi . Sơ sót một cái, Dương Diệp sợ là sẽ phải đem Bạch Đế thành đều cho tàn sát .

Bây giờ Dương Diệp, nhất định cách xa đoàn người!

...

Kiếm Khư chi địa .

Kiếm Kinh đám người đã tới Kiếm Khư chi địa, bởi vì Kiếm Kinh duyên cớ vì thế, Kiếm Khư chi địa thủ kiếm người nhưng thật ra không có cự tuyệt Tô Thanh Thi chúng nữ .

Nhất chỗ trước mộ bia, ngồi xếp bằng một gã quần bố nữ tử .

Kiếm Kinh mang theo Tiểu Bạch đi tới quần bố nữ tử trước mặt, quần bố nữ tử hai mắt khép hờ, "Ta sẽ không rời đi nơi đây ."

Kiếm Kinh do dự xuống, sau đó nói: "Dàn xếp một cái . Ta sở người quen biết bên trong, chỉ có ngươi có thể đủ ổn áp hắn . Ngươi nếu không xuất thủ, lấy hắn hiện tại cái bộ dáng này, rất nguy hiểm ."

Quần bố nữ tử khẽ lắc đầu, "Kiếm Kinh, hà tất ép buộc ?"

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn thẳng quần bố nữ tử, "Kiếm U, ta khuyên ngươi chính là đi tốt."

Kiếm U quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, "Uy hiếp ta sao?"

Kiếm Kinh chỉ chỉ bên cạnh cách đó không xa Tiểu Bạch, "Ngươi xem thật kỹ một chút nàng, nhìn kỹ một chút!"

Tiểu Bạch: "..."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Ta biết, Linh Chủ ."

"Ngươi ở đây nhìn kỹ một chút!" Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên lớn lên .

Kiếm U nhíu mày, nàng lần nữa nhìn về phía Tiểu Bạch, rất nhanh, nàng ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch con mắt lên. Khi thấy cái kia trong tròng mắt một luồng tím đậm sắc lúc, Kiếm U cái kia không hề bận tâm mặt sắc lần đầu tiên thay đổi .

Kiếm U trong mắt, tràn đầy khó có thể tin, "Làm sao có thể, không thể!"

Kiếm Kinh sâu hấp một hơi, "Sự thực chính là như này! Kiếm U, ngươi kiếm gia thế thời đại thay mặt dùng chính mình kiếm ý, dùng chính mình tu vi chữa trị thanh kiếm kia, nhưng là bây giờ, hiện tại, chỉ cần nàng gật đầu, chỉ cần nàng nguyện ý, ngươi kiếm gia vô số thay mặt gông xiềng vận mệnh thì sẽ từ này giải hết ."

Kiếm U chậm rãi đứng lên, nàng đi tới Tiểu Bạch trước mặt, "Cho ta một cái cam kết ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Như nàng nguyện ý đi giúp Dương Diệp, ngươi nguyện ý lấy sau cũng giúp một tay nàng sao?"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Đa tạ ."

Nói xong, nàng cầm lấy sau lưng Cự Kiếm, xoay người rời đi .

"Không được lộ ra sự tồn tại của nàng!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Chúng ta không có thực lực đó thủ hộ nàng . Như tiết lộ sự tồn tại của nàng, nàng sống, chúng ta đều phải chết!"

Kiếm U không nói gì, người càng ngày càng xa, rốt cục, nàng bối ảnh tiêu thất .

Một năm này, thủ kiếm người ly khai Kiếm Khư chi địa .

Kiếm Khư chi địa, Tiểu Bạch thu hồi ánh mắt, có chút bóng bẩy không vui .

Kiếm Kinh nhìn về phía Tiểu Bạch, "Không có chuyện gì, nàng rất lợi hại ."

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhưng sau khẽ gật đầu một cái, đón lấy, nàng do dự xuống, chỉ hướng cái kia Kiếm Khư chi địa sâu chỗ .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ngươi cảm nhận được sao?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Kiếm Kinh nói: "Nó hiện tại không thể đi ra, không phải, hội loạn sáo ."

Tiểu Bạch nhẹ nhàng giơ giơ tiểu trảo, khuôn mặt nhỏ nhắn trên(lên) là ngưng trọng màu sắc .

Kiếm Kinh đi tới Tiểu Bạch trước mặt, khẽ cười nói: "Ta biết nó rất lợi hại, cũng biết nó rất nguy hiểm, bất quá, ngươi không cần sợ hãi, bởi vì, nó biết sợ ngươi ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất là không giải khai .

Bình tĩnh mà xem xét, nàng đánh lộn không lợi hại!

Kiếm Kinh ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, trong lòng nhẹ giọng nói: "Cứu ngươi, là Dương Diệp đời này lớn nhất số mệnh . Đương nhiên, cũng có thể trở thành lớn nhất tai họa . Bởi vì ngươi chính là một cái hương bột bột, đừng nói người khác, chính là ta đều muốn giết hắn, đưa ngươi làm của riêng a!"

Sát Niệm!

Khi biết Tiểu Bạch sẽ trở thành Linh Tổ về sau, nàng là thật đối với Dương Diệp động tới Sát Niệm .

...

Mịt mờ tinh không bên trong, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên không biết xuyên qua bao lâu, rốt cục, Bạch Chỉ Tiên ngừng lại .

Ở trước mặt hai người phía trước, đứng vững vàng một tòa cổ thành .

Thành cứ như vậy huyền phù ở tinh không bên trong . Cả tòa thành có chút cũ nát, bốn chỗ không trọn vẹn, hiển nhiên bị tàn phá quá .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua bên cạnh Dương Diệp, nàng do dự xuống, nhưng kéo về phía sau ở Dương Diệp tay, nàng phát hiện, chỉ có ở nàng kéo Dương Diệp lúc, Dương Diệp cả người mới hội bình tĩnh rất nhiều .

Cứ như vậy, Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp đi tới tòa thành cổ kia trước cửa thành .

Vĩnh Hằng Tiên Thành .

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp tiến nhập thành trung, thành bên trong, tĩnh mịch một mảnh, không có bất kỳ thanh âm .

Bạch Chỉ Tiên nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi tới một gian cũ nát đại điện bên trong . Nàng xếp bằng ngồi dưới đất, Dương Diệp đứng ở nàng bên cạnh .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, chẳng biết tại sao, thời khắc này nàng, lại có một loại không rõ cảm giác an toàn!

Cảm giác an toàn!

Phía trước, nàng cùng Dương Diệp là địch lúc, Dương Diệp đáng sợ, nàng đã thấy được quá . Dương Diệp tuyệt đối không phải một người thương hương tiếc ngọc, đáng giết người, coi như là Thiên Tiên hạ phàm, hắn cũng sẽ không chút do dự . Cái kia Tiên Phủ Thiên Cầm nữ chính là ví dụ tốt nhất!

Thế nhưng, lúc này nàng đột nhiên phát hiện, như không cùng Dương Diệp là địch, cái này nhân loại, hội là một cái phi thường đáng tin cậy người.

Đáng tiếc, quá trọng tình, đem tình nhìn quá trọng quá nặng .

Tình hại hắn!

Ở nơi này lúc, ngoài điện đột nhiên truyền đến tiếng bước chân .

Bạch Chỉ Tiên thu hồi tâm tư, ngẩng đầu nhìn về phía ngoài điện, rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên cùng một gã lão giả xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trong mắt .

Nhìn thấy hai người này, Bạch Chỉ Tiên chân mày to khẽ nhíu một chút, thế nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường .

Người đàn ông trung niên đi tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt không xa chỗ, hắn nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp, sau đó nói: "Bạch nữ vương, theo ta được biết, em của ta Nam Ly Hiền đi trước Bạch Đế thành đã có mấy ngày, nhưng là lại không thấy hắn hồi quy, ngươi cũng biết tung tích của hắn ?"

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Không biết ."

Người đàn ông trung niên thần sắc lạnh lẽo, "Bạch Chỉ Tiên, ta cũng không cùng ngươi vòng vo . Em của ta hắn đã Thần Hồn Câu Diệt, ta chỉ muốn biết, có phải hay không Bạch Đế thành làm ."

Bạch Chỉ Tiên nói: "Nam Ly Ngọc, ngươi cảm thấy là ta giết hắn ?"

Nam Ly Ngọc đạm thanh nói: "Ta không có nói như vậy ."

Bạch Chỉ Tiên nói: "Ngươi chính là ý này . Ta muốn nói, ta có lý do gì giết hắn đâu?"

Nam Ly Ngọc nhìn thẳng Bạch Chỉ Tiên, "Đây cũng là ta muốn biết, bởi vì hắn căn bản không có ra khỏi Bạch Đế thành, cho nên nói, hắn nhất định là ở Bạch Đế thành bên trong chết, đúng không ?"

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Ta nói không phải, ngươi sẽ tin sao ?"

Nam Ly Ngọc nhìn Bạch Chỉ Tiên hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Tốt . Bạch Chỉ Tiên, chúng ta đã đến Vĩnh Hằng Bí Cảnh ở hảo hảo nói chuyện!"

Nói xong, bên ngoài mang theo bên cạnh lão giả xoay người rời đi .

Bạch Chỉ Tiên diện vô biểu tình, mà tay nàng tắc thì gắt gao nắm Dương Diệp tay .

Mà bốn phía, thỉnh thoảng có thần thức từ này bên đảo qua .

Một lát sau, Bạch Chỉ Tiên buông lỏng ra Dương Diệp tay, nhẹ giọng nói: "Ta Bạch Đế thành, đã từng không kém Tiên Phủ . Năm đó thời kỳ tột cùng, ta Bạch Đế thành ra hai cái siêu cấp thiên tài, đáng tiếc, một núi không thể chứa hai cọp . Hai vị Tổ Tiên nội đấu, tộc trung cường giả chết thì chết, đi thì đi . Đến rồi bây giờ, ta Bạch Đế thành đã không lớn bằng lúc trước ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Năm đó Vĩnh Hằng chi giới, không chỉ có nhất Phủ hai thành tam tông cùng sáu tộc, còn có rất nhiều thế lực, thế nhưng, những thứ này thế lực đều dần dần biến mất . Lúc này đây, nếu như ta không thể ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong đề thăng chính mình, Bạch Đế thành cũng sẽ biến mất theo

."

Dương Diệp không nói gì, thế nhưng ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh màu đen kiếm .

Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, giờ khắc này, nàng có điểm ước ao cái kia An Nam Tĩnh .

Ở nơi này lúc, lại là một đạo thần thức hướng bên này quét tới, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Bạch Chỉ Tiên trong lòng kinh hãi, đang muốn xông ra, mà đang ở cái này lúc, một đạo vang dội kinh hãi tiếng đột nhiên ở cái kia ngoài điện vang lên, "Ngươi là Dương Diệp! A ..."

Tiếng như sấm rền, vang vọng toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên Thành .

Bạch Chỉ Tiên mới vừa lao ra đại điện, Dương Diệp chính là đã ở trước mặt nàng .

Ở Dương Diệp trong tay, dẫn theo một viên máu dầm dề đầu người .

------oOo------

Chương 2282: Càng Yêu Nghiệt, càng đáng chết !

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầu người!

Ở Dương Diệp trong tay, cái đầu người kia vẫn còn ở rỉ máu . Mà đầu người khuôn mặt lên, tràn đầy kinh hãi màu sắc .

Dương Diệp!

Hai chữ này, hiện tại toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới ai không biết ?

Dương Diệp cầm trong tay đầu người ném ở tại mặt đất, mà trong tay hắn hắc sắc kiếm tức thì hóa thành vô số oán linh nhào tới .

Dương Diệp giết người càng mạnh, những thứ này oán linh thôn phệ về sau, chúng nó sẽ trở nên càng mạnh mẽ hơn .

Những thứ này oán linh hiện tại cùng Dương Diệp, có thể nói là ông trời tác hợp cho!

Ở nơi này lúc, mười mấy người đột nhiên xuất hiện ở trước đại điện không xa chỗ . Những thứ này người, tới tự tam tông sáu tộc .

Trong này hai người, chính là mới vừa mới rời đi cái kia hai gã Nam Ly gia Đạo Chân cường giả .

Cái kia Nam Ly Ngọc gắt gao nhìn Dương Diệp, "Bạch Chỉ Tiên, không nghĩ tới, ngươi cùng cái này Dương Diệp thông đồng với nhau ."

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn thoáng qua Nam Ly Ngọc, "Nếu như ta là ngươi, liền ngoan ngoãn rời đi ."

Nam Ly Ngọc khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Nếu như ta không có đoán sai, chính là ngươi hai người liên thủ tru diệt em của ta Nam Ly Hiền, có đúng không ?"

Bạch Chỉ Tiên hai mắt chậm rãi đóng lại, không nói gì .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ . Chuyển chớp mắt, một thanh màu đen kiếm đột nhiên từ cái này Nam Ly Ngọc đỉnh đầu Nhất Trảm mà xuống.

Cái kia Nam Ly Ngọc sắc mặt đại biến, cổ tay khẽ động, một mặt hư ảo hắc thuẫn xuất hiện ở đỉnh đầu hắn .

Kiếm rơi xuống.

Ầm!

Nam Ly Ngọc đỉnh đầu cái kia mặt hắc thuẫn trong nháy mắt nổ bể ra đến, cường đại lực lượng trực tiếp đem cái kia Nam Ly Ngọc rung động đến mấy ngàn trượng có hơn . Nhưng mà, còn chưa kết thúc, một đạo màu đen quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xa chỗ, cái kia Nam Ly Ngọc trong lòng hoảng hốt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người bay bổng lên, nhưng sau một quyền hướng trước mặt chợt chính là oanh một cái .

Quyền ra .

Ầm!

Ở Nam Ly Ngọc trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy màu đỏ, ngay sau đó, một cường đại sóng lửa từ này vòng xoáy bên trong chấn động mà ra . Nhưng mà, làm Dương Diệp một kiếm kia rơi hạ lúc, cái này sóng lửa trong nháy mắt hóa thành hư vô .

Mà đang ở cái này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên tự Dương Diệp bên trái đánh tới .

Xuất thủ, chính là Nam Ly gia một gã khác Đạo Chân Cảnh cường giả .

Dương Diệp dừng ngay tại chỗ, đầu cũng không chuyển, trở tay chính là một kiếm chém ra .

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, cổ khí tức kia trong nháy mắt bị chém thành hư vô .

Dương Diệp còn muốn xuất thủ, cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở bên cạnh hắn, nàng kéo lại Dương Diệp tay, "Chúng ta đi!"

Dương Diệp thân thể hơi ngừng lại, sau đó trong tay kiếm dần dần hư ảo .

"Bạch Chỉ Tiên!"

Ở nơi này lúc, không xa chỗ cái kia Nam Ly Ngọc đột nhiên cười gằn nói: "Ngươi dĩ nhiên cùng cái này Dương Diệp cùng một chỗ, tốt, tốt, ta ngược lại muốn nhìn một chút, lúc này đây, ai có thể cứu ngươi Bạch Đế thành!"

Dương Diệp dừng bước .

Cái kia Nam Ly Ngọc biến sắc, xoay người thân hình run lên trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ . Mà đổi thành một gã Nam Ly gia Đạo Chân Cảnh cường giả cũng là tùy theo rời đi .

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người .

Giữa sân những thứ kia Đạo Chân Cảnh cường giả cũng ngây ngẩn cả người .

Chạy ?

Hai gã Đạo Chân Cảnh cường giả liền chạy như vậy!

Chẳng qua rất nhanh, mọi người cũng là hiểu . Bây giờ Dương Diệp, là Phong Ma trạng thái, có thể nói, một cái Đạo Chân Cảnh cường giả, rất có thể bị hắn miểu sát, hai gã Đạo Chân Cảnh cường giả, căn bản không làm gì được hắn, ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả miễn cưỡng có thể cùng hắn đối kháng . Chỉ có không sai biệt lắm bốn gã hoặc năm tên Đạo Chân Cảnh cường giả, mới có thể áp Dương Diệp . Mà bây giờ, Nam Ly gia liền hai gã Đạo Chân Cảnh!

Như Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên liên thủ, hai người bọn họ sợ là dữ nhiều lành ít .

Nguyên nhân đây, Nam Ly Ngọc hai người quả đoán tuyển trạch trốn!

Không trốn thì phải chết!

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, nhưng kéo về phía sau lấy Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới . Cái này lúc, một gã người đeo trường kiếm lão giả xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trước mặt hai người .

Người đến, chính là Kiếm Thiên Thành Du Tôn!

Du Tôn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Bạch Nữ Hoàng, hắn ..."

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, nói: "Có việc ?"

Du Tôn nói: "Không có gì, chỉ là muốn nhắc nhở một cái, vừa rồi Thủy Nguyên Tộc một vị Đạo Chân Cảnh cường giả đã rời đi, nếu như ta không có đoán sai, đối phương nhất định là đi thông báo Thủy Nguyên Tộc . Hơn nữa, còn lại mấy tộc cùng tam tông, sợ là cũng sẽ rục rịch, dù sao, Dương tiểu hữu trên người cái kia ba cái Thần Vật, không có ai không thèm nhỏ dãi ."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Du Tôn, "Ngươi Kiếm Thiên Thành đâu?"

Du Tôn cười nói: "Ta Kiếm Thiên Thành cùng Dương tiểu hữu từng có ước định, nguyên nhân đây, chúng ta đối với hắn không có bất kỳ địch ý ."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Dương tiểu hữu cùng Tiên Phủ cũng có đụng chạm, chờ một hồi các ngươi muốn bình yên tiến nhập Tiên Phủ, sợ là không dễ dàng như vậy ."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Tiên Phủ!

Cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh, là bị Tiên Phủ nắm trong tay . Chuẩn xác mà nói là tiến nhập Vĩnh Hằng Bí Cảnh cửa vào, bị Tiên Phủ nắm trong tay . Hai thành tam tông sáu tộc muốn tiến vào bên trong, phải

Tiên Phủ đồng ý . Mà tiến vào bên trong về sau, lấy được vĩnh hằng Tiên Tinh, cần cho Tiên Phủ phân nửa . Đương nhiên , ấn Tiên Phủ ý là, cái này một nửa thù lao là dùng để mua vĩnh hằng mật lệnh, nhưng vĩnh hằng mật lệnh, kỳ thực một điểm trứng dùng không có!

Bất quá, không người nào dám cự tuyệt .

Tiên Phủ nhất gia độc lớn, trừ phi mỗi bên đại thế lực cùng nhau liên thủ đối kháng, không phải, không có bất kỳ hy vọng .

Cái này lúc, Du Tôn lại nói: "Cái kia Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Hình, sợ là đã tại chạy tới trên đường ."

Bạch Chỉ Tiên thu hồi tâm tư, nhưng sau nàng lôi kéo Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, Du Tôn nhìn thoáng qua hai người, chau mày, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp rất đáng sợ, thế nhưng, hắn càng đáng sợ, rất nhiều người lại càng sẽ muốn hắn chết.

Đặc biệt sáu tộc!

Tam tông còn tốt, bởi vì trước đây không muốn tiện nghi tông khác, đều lựa chọn không có đối với Dương Diệp xuất thủ . Thế nhưng, cái này sáu tộc lại bất đồng . Vì cướp đoạt cái kia ba cái Thần Vật, ngoại trừ Thủy Nguyên Tộc bên ngoài, còn lại Ngũ Tộc càng là liên thủ qua .

Bây giờ, Dương Diệp thực lực so với quá khứ càng thêm cường đại . Cái này sáu tộc, sợ là không có không sợ . Đặc biệt Thủy Nguyên Tộc, Dương Diệp nếu như Bất Tử, Thủy Nguyên Tộc sợ là cử tộc cũng sẽ không được an bình . Mà còn lại mấy tộc, cũng sẽ bởi vì lo lắng sợ Dương Diệp trả thù, khả năng được ăn cả ngã về không đối với Dương Diệp xuất thủ .

Ngoại trừ sáu tộc, còn có một cái Tiên Phủ .

Tiên Phủ rất mạnh, mạnh phi thường . Mà như vậy chủng mạnh vô cùng thế lực, bọn họ lại càng sẽ không cho phép có những kẻ uy hiếp bọn họ . Phải biết, bây giờ Dương Diệp, tuổi còn trẻ, sở hữu Tổ cảnh sát ý, Tổ cảnh kiếm ý, còn có một loại Đạo Chân Cảnh ý cảnh . Đáng sợ hơn là hắn còn có Kiếm Vực! Ngoại trừ này bên ngoài, Dương Diệp thân trên(lên) còn có nhiều như vậy món bảo vật, đặc biệt Hồng Hoang Khai Thiên Phủ . Một ngày cái này phủ vì Dương Diệp sở dụng, cho dù là Tiên Phủ, sợ là cũng muốn sợ hắn ba phần!

Đã từng danh chấn Vĩnh Hằng chi giới Vô Cực Kiếm chủ, ở cái tuổi này là cũng là không có Dương Diệp chói mắt đấy!

Mà Dương Diệp càng chói mắt, càng Yêu Nghiệt, càng biến thái, sáu tộc cùng Tiên Phủ lại càng muốn hắn chết. Trừ phi hắn hiện tại cường đại đến sáu tộc cùng Tiên Phủ cũng không dám động thủ với hắn, mà đáng tiếc là, Dương Diệp bây giờ còn chưa có cường đại đến loại trình độ đó!

Dương Diệp cùng sáu tộc còn có Tiên Phủ, đã tiến nhập một cái tuần hoàn ác tính .

Giữa sân, Du Tôn lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

...

Dương Diệp xuất hiện!

Tin tức này rất nhanh truyền tới tam tông sáu tộc .

Thủy Nguyên thành .

Bốn đạo khí tức cường đại đột nhiên tự Thủy Nguyên thành phóng lên cao, chuyển chớp mắt, cái này bốn đạo khí tức biến mất ở cuối chân trời .

Bốn gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Lúc này đây, Thủy Nguyên Tộc bên trong hết thảy Đạo Chân Cảnh cường giả ra hết!

Mà ngoại trừ Thủy Nguyên Tộc bên ngoài, Nam Ly tộc, Bắc Xuyên tộc, Hàn Uyên tộc, Lạc Ly tộc, cùng với Việt Tộc đều có vô số cường giả đột nhiên ly khai bọn họ Chủ thành, nhưng sau tiêu thất ở mịt mờ tinh không bên trong .

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới rung động!

Sáu tộc cường giả ra hết!

Mà chút cường giả đều là hướng cùng một cái phương hướng chạy đi!

Tòa nào đó Đại Sơn đỉnh, một nữ tử ngạo nghễ mà đứng .

Nữ tử sau lưng, là một thanh hắc sắc Cự Kiếm .

Người này, chính là Kiếm Khư chi địa Kiếm U Nữ .

Kiếm U ngẩng đầu nhìn cái kia mịt mờ tinh không, quá hồi lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Sáu gã Hư Chân, 17 danh Đạo Chân ... Sáu tộc không chỉ có cường giả ra hết, liền tộc trưởng đều tự thân đứng ra, xem ra, là muốn tuyệt sát Dương Diệp . Đi, hay là không đi ?"

Đạo Chân Cảnh, lại phân ba cái kỳ, theo thứ tự là: Đạo Chân, Hư Chân, Giới Chân .

Giữa sân, Kiếm U trầm mặc không nói . Quá hồi lâu, nàng trong đầu xuất hiện một cái bạch sắc tiểu gia hỏa .

Chính là Tiểu Bạch!

Này niệm lên, đột nhiên, nàng chân phải nhẹ nhàng xoay tròn .

Ông!

Một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Vĩnh Hằng Tiên Thành .

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp bước nhanh hướng thành trung sâu chỗ đi tới, mặt nàng sắc, trước nay chưa có ngưng trọng .

Dương Diệp bại lộ, làm rối loạn nàng tất cả kế hoạch .

Nàng rất tinh tường nàng cùng Dương Diệp tình cảnh hiện tại, như nàng không thể cùng Dương Diệp thần tốc tiến nhập Vĩnh Hằng Bí Cảnh , chờ đợi hai người bọn họ, đúng là chí ít hơn mười vị thậm chí nhiều hơn Đạo Chân Cảnh cường giả .

Những thứ này người không thể làm cho Dương Diệp sống!

Đặc biệt Thủy Nguyên Tộc, như nàng là Thủy Nguyên Tộc tộc trưởng, nàng tuyệt đối sẽ không tiếc bất cứ giá nào tới tru diệt Dương Diệp . Ở trước đây Dương Diệp thanh tỉnh lúc, nàng cũng là nghĩ như vậy . Bởi vì giống như Dương Diệp người như thế, giết Bất Tử, hậu hoạn vô cùng! Đặc biệt Dương Diệp loại này có thù tất báo người.

Nhất định tiến nhập Vĩnh Hằng Bí Cảnh!

Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp, tốc độ nhanh hơn .

Rất nhanh, nàng mang theo Dương Diệp đi tới Vĩnh Hằng Tiên Thành trung ương vị trí, ở trước mặt hai người, có một đạo to lớn lam sắc quang môn . Quang môn bên trong, Lam Quang lưu động, tùy thời truyền ra làm người ta da đầu tê dại quái dị thanh .

"Chúng ta đi!"

Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp hướng quang môn đi tới, mà còn chưa tới gần quang môn, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hai người .

Ở lão giả ngực trái chỗ, có một nho nhỏ chữ tiên .

Tiên Phủ cường giả .

Bạch Chỉ Tiên cong ngón búng ra, hai quả vĩnh hằng mật lệnh rơi vào lão giả trước mặt . Nhưng mà lão giả cũng là vung tay phải lên, trực tiếp đánh nứt cái kia hai khối vĩnh hằng mật lệnh .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống .

Cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên châm chọc nói: "Còn muốn đi ? Bạch Chỉ Tiên, ngươi sợ là suy nghĩ nhiều . Không thể không nói, ngươi lá gan cũng thật mập, cũng dám cùng cái này Dương Diệp làm cùng một chỗ, ngươi chẳng lẽ không biết hắn là ta Tiên Phủ tất phải giết người ? Vốn định chờ Tiên Phủ tìm được rồi cái kia thần bí Kiếm Tu, thu thập hắn chi sau ở tới thu thập ngươi Bạch Đế thành, thật không nghĩ đến, ngươi Bạch Đế thành dĩ nhiên ..."

Bạch Chỉ Tiên đột nhiên cắt đứt lão giả nói, "Lão cẩu, ta khuyên ngươi cút nhanh lên!"

Nghe vậy, cái kia lão giả khuôn mặt sắc trong nháy mắt dữ tợn, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm bút thẳng mà xuống.

Kiếm Vực thêm Đạo Chân Cảnh Phong Ma ý, còn có vô số oán linh lực!

Nhìn thấy cái này một kiếm, cái kia lão giả con ngươi trong nháy mắt rúc thành châm nhọn trạng!

Ầm!

Một khí tức kinh khủng tự lão giả trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, chỉ một quả đấm phi thẳng đến Dương Diệp kiếm nghênh đón .

Xuy!

Kiếm rơi xuống đất, cái kia lão giả thân thể trực tiếp hóa thành hai nửa, vô số tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa.

Bất quá, thời khắc mấu chốt, cái kia linh hồn của ông lão cũng là thoát khỏi nhục thân, hướng phía chân trời bỏ chạy .

Dương Diệp đang muốn truy kích, Bạch Chỉ Tiên cũng là khuôn mặt sắc đột nhiên kịch biến, nàng không chút nghĩ ngợi, trực tiếp lôi kéo Dương Diệp tiến nhập cái kia lam sắc quang môn bên trong .

Đang ở hai người mới vừa rời đi cái kia nhất chớp mắt, Thủy Nguyên Hình đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía trước sở đứng vị trí, mà ở bên cạnh hắn, còn có bốn danh người đàn ông trung niên cùng với một gã mỹ phụ .

Sáu tộc tộc trưởng tề tụ!

Thủy Nguyên Hình nhìn cái kia quang môn hồi lâu, sau đó nói: "Người này, phải chết!"

------oOo------

Chương 2283: Chờ, chờ Dương Diệp xuất hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiêng kỵ!

Lúc này, ở Thủy Nguyên Hình trong lòng, là sâu đậm kiêng kỵ .

Vừa rồi hắn đã thấy Dương Diệp một kiếm kia, một kiếm kia, trực tiếp chém rụng một vị Đạo Chân Cảnh cường giả nhục thân . Mà Dương Diệp, hiện tại mới Tổ cảnh .

Cái này chờ thiên phú, kinh khủng cỡ nào ?

Dương Diệp như Bất Tử, đạt được bọn họ loại này cấp bậc, cái kia lúc, tam tông sáu tộc, người nào có thể đỡ nổi cái người điên này ? Đến cái kia lúc, sợ là Tiên Phủ đều không chế trụ được cái này Dương Diệp .

Kỳ thực, đừng nói đạt được bọn họ loại cảnh giới này, chính là Dương Diệp đạt được Đạo Chân, liền đã phi thường phi thường khủng bố .

Đạo Chân Cảnh Dương Diệp, ở thêm trên(lên) Đạo Chân Cảnh ý cảnh còn có Kiếm Vực .

Cùng giai khác cường giả, sợ là liền hắn một kiếm đều không tiếp được!

Ngoại trừ kiêng kỵ, còn có hối hận!

Thời khắc này Thủy Nguyên Hình trong lòng cũng là phi thường hối hận, hối hận trước đây Thủy Nguyên Tộc làm thứ nhất chim đầu đàn, hối hận trước đây không có hảo hảo hiểu rõ Dương Diệp mà bắt đầu nhằm vào Dương Diệp . Ba cái Thần Vật tuy tốt, thế nhưng, không có cái này ba cái Thần Vật, Thủy Nguyên Tộc vẫn là Thủy Nguyên Tộc, vẫn là đại tộc . Mà bây giờ, Thủy Nguyên Tộc không chỉ không có đạt được cái này ba cái Thần Vật, còn cùng như thế một vị siêu cấp thiên tài trở thành tử địch .

Không chỉ có Thủy Nguyên Hình, trong sân sáu tộc tộc trưởng lúc này tâm tình đều là trầm trọng vô cùng .

Dương Diệp!

Sáu tộc trước đây đều là đoạt cái kia ba cái Thần Vật còn đối với Dương Diệp xuất thủ qua, có thể nói, bọn họ cùng Dương Diệp trong lúc đó, cũng là có thù. Mà Dương Diệp là một người như thế nào ? Là một cái có thù tất báo người.

Ngày sau Dương Diệp nếu như đạt được Hư Chân kỳ, cái kia lúc, Dương Diệp ra tay với bọn họ, bọn họ làm sao ngăn cản ?

Cái này lúc, Thủy Nguyên Hình đột nhiên nói: "Đối với hắn xuất thủ qua, ngoại trừ hai thành cùng tam tông, đều ở đây . Sáu vị tộc trưởng, các ngươi thấy thế nào ?"

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên cười nói: "Thấy thế nào ? Chờ Dương Diệp xuất hiện, ta Bắc Xuyên tộc với hắn xin lỗi, xem có thể hay không chấm dứt đoạn ân oán này ."

Người này chính là Bắc Xuyên tộc tộc trưởng, Bắc Xuyên Thiên .

"Xin lỗi ?"

Thủy Nguyên Hình khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Bắc Xuyên huynh, ngươi không thấy được cái này Dương Diệp là trạng huống gì sao? Hắn thân lên, không chỉ có kiếm ý, còn có sát ý cùng với Phong Ma ý, còn có những thứ kia oán linh . Hắn căn bản không phải một người bình thường, ngươi xin lỗi, ngươi cảm thấy hắn hội tiếp thu sao? Đừng nói hắn, coi như là ta, cũng sẽ không tiếp nhận . Muốn giết ta liền giết ta, không muốn giết liền xin lỗi, nhưng hậu sự tình chấm dứt ? Sự tình nếu có thể đơn giản như vậy, hắn Dương Diệp liền sẽ không biến thành như vậy ."

Bắc Xuyên trầm giọng nói: "Thủy Nguyên Hình, hắn biến thành như bây giờ, còn chưa phải là ngươi Thủy Nguyên Tộc bức ?"

Thủy Nguyên Hình lắc đầu, "Ta bất kể các ngươi nghĩ như thế nào, phản chính ta Thủy Nguyên Tộc phải giết người này . Đương nhiên, ta rất tinh tường, ta Thủy Nguyên Tộc rất khó tru diệt lúc này Dương Diệp . Chẳng qua không có quan hệ, ta Thủy Nguyên Tộc nếu như thất bại, cùng lắm thì đã bị hắn Dương Diệp huỷ diệt, mà các ngươi, ha hả, hiện tại không giết hắn, thứ cho ta nói thẳng, đang cho hắn một chút thời gian, chờ hắn giơ lên kiếm nhắm ngay các ngươi lúc, các ngươi sẽ cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng!"

Cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên đứng dậy .

Tên này lão giả, chính là Hàn Uyên tộc tộc trưởng Hàn Uyên Lân .

Mọi người nhìn về phía Hàn Uyên Lân, Hàn Uyên Lân đạm thanh nói: "Chư vị tựa hồ quên mất . Ở nơi này Dương Diệp trong tay, nhưng là có cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ . Này phủ một ngày giải phong, lại vì cái kia Dương Diệp sở dụng, ta nghĩ, cái kia lúc, coi như sáu tộc liên thủ, sợ là cũng không làm gì được hắn . Một câu đơn giản nói: Lúc này, chúng ta là chủ động, bởi vì ta sáu tộc nếu như liên thủ, có ít nhất chín mươi phần trăm chắc chắn đánh chết cái kia Dương Diệp . Mà ngày về sau, hắn nếu như đạt được Hư Chân, chúng ta là bị động, hắn muốn tiêu diệt ta sáu tộc, chúng ta chỉ có thể nghển cổ đợi giết . Chư vị, các ngươi là muốn chủ động, vẫn là bị động ?"

"Vì sao chỉ có chín thành ?"

Cái này lúc, tên kia mỹ phụ đột nhiên hỏi .

Tên này mỹ phụ, là Lưu Ly tộc tộc trưởng Lưu Ly Nguyệt .

Hàn Uyên Lân hai mắt chậm rãi đóng lại, "Còn có nhất thành, là Thiên Ý . Nếu như Thiên Ý không cho hắn Dương Diệp chết, vậy hắn sẽ không phải chết ."

Lưu Ly Nguyệt cười lạnh nói: "Ta không tin cái gì Thiên Ý, ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái kia Dương Diệp như thế nào sống. Đừng quên, còn có Tiên Phủ ."

Tiên Phủ!

Nghĩ tới cái này thế lực, giữa sân tâm tình mọi người tức thì khá hơn một chút .

Bởi vì Dương Diệp cùng cái này Tiên Phủ cũng chết địch!

"Lưu Ly tộc trưởng nói không sai!"

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên tự xa chỗ chậm rãi mà tới. Ở người đàn ông trung niên trước ngực, có một cái nho nhỏ tiên chữ .

Tiên Phủ cường giả!

Người đàn ông trung niên đi tới sáu người trước mặt, nhưng sau cười nói: "Tự giới thiệu xuống, tại hạ Tiên Phủ Vương Vẫn . Mới vừa ta nghe đến chư vị ở thảo luận cái kia Dương Diệp, ta thấy chư vị còn có chút do dự, thứ cho ta nói thẳng, chư vị phía trước truy sát Dương Diệp, đã cùng cái kia Dương Diệp kết thành tử địch, hiện tại các ngươi do dự có muốn hay không giết hắn, ta lại hỏi, ngày sau hắn lớn lên, các ngươi sẽ cảm thấy hắn hội bỏ qua cho bọn ngươi sao?"

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười, "Lại người, chư vị tựa hồ quên mất một điểm . Cái này Dương Diệp nhưng là tiến nhập Vĩnh Hằng Bí Cảnh, nếu để cho hắn ở trong đó thu được cái gì cơ duyên, tỷ như, một cái tấn thăng đến Đạo Chân Cảnh, cái kia lúc, ha hả ... Đương nhiên, coi như hắn Dương Diệp đạt được Hư Chân kỳ, ta Tiên Phủ cũng không sợ hắn, thế nhưng chư vị đâu? Trừ phi các ngươi sáu tộc lão tổ tông nhất tề hiện, không phải, các ngươi sáu tộc sợ là liên thủ, cũng đỡ không được hắn . Mà các ngươi lão tổ tông, ha hả, ta liền không nói nhiều ."

Sáu tộc tộc trưởng thần sắc đều là có chút khó coi .

Bọn họ, ngạnh sinh sinh đem chính mình tộc dồn đến bây giờ loại này tiến thối lưỡng nan tình trạng .

Cái này lúc, Thủy Nguyên Hình nhìn về phía cái kia Vương Vẫn, "Vương huynh tới nơi đây, không sẽ là tới cùng ta chờ nói chuyện phiếm chứ ?"

Vương Vẫn cười nói: "Tự nhiên . Ta cũng không vòng vo lãng phí thời gian . Ta Tiên Phủ thái độ là, cái này Dương Diệp phải chết . Bất quá, ta Tiên Phủ chỉ phái ta tới, cái kia Dương Diệp thực lực, ta cũng gặp được . Lấy cá nhân ta thực lực, ta cũng không có hoàn toàn chắc chắn đánh chết hắn, dù sao trong tay hắn, còn có cái kia ba cái Thần Vật ."

"Vương huynh có ý tứ là liên thủ ?" Thủy Nguyên Hình hỏi .

Vương Vẫn gật đầu, "Liên thủ ."

"Dương Diệp như chết, cái kia ba cái Thần Vật đâu?" Hàn Uyên Lân đột nhiên hỏi .

Vương Vẫn nhìn thoáng qua Hàn Uyên Lân, sau đó nói: "Ta Tiên Phủ chỉ cần cái kia Bồ Đề Thụ, còn lại hai kiện, các ngươi sáu tộc tự hành xử lý ."

Nghe vậy, Hàn Uyên Lân chân mày cau lại, "Ngươi xác định là Bồ Đề Thụ, mà không phải cái kia Khai Thiên Phủ ?"

Trong mắt mọi người cũng là không giải khai .

Phải biết, cái kia Khai Thiên Phủ nhưng là so với Bồ Đề Thụ trân quý rất nhiều .

Vương Vẫn cười nói: "Xác định, lại nhất ngôn cửu đỉnh ."

Giữa sân mọi người trầm mặc .

"Còn dư lại cái kia hai kiện Thần Vật, ta Thủy Nguyên Tộc nhất kiện cũng không cần!"

Cái này lúc, Thủy Nguyên Hình đột nhiên nói: "Ta Thủy Nguyên Tộc, chỉ cần cái kia Dương Diệp chết!"

Hàn Uyên Lân nhìn thoáng qua Thủy Nguyên Hình, nhưng sau hắn lại nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, "Chư vị, có dị nghị sao?"

Giữa sân mọi người trầm tư khoảng khắc, rất nhanh, một tên tiếp theo một tên lắc đầu .

Không có dị nghị!

Cái này lúc, cái kia Vương Vẫn cười nói: "Xem ra, chúng ta đạt thành chung nhận thức . Đã như đây, chúng ta đây đang ở này chờ hắn ra đi . Bảy tên Hư Chân, còn có 17 danh Đạo Chân, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn Dương Diệp sống thế nào ."

"Vì sao không vào đi?" Cái này lúc, một gã Thủy Nguyên Tộc Đạo Chân Cảnh cường giả đột nhiên hỏi .

Vương Vẫn quay đầu nhìn về phía cái kia Vĩnh Hằng Bí Cảnh, "Bởi vì càng mạnh người tiến vào bên trong, lại càng dễ chết . Cái kia Dương Diệp thực lực, hơi thấp Hư Chân, mạnh hơn Đạo Chân, thực lực của hắn, vừa mới phù hợp cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh cái kia đạo tuyến. Lại người, chúng ta nếu như đi vào chung, nhất định kinh động bên trong những tên kia, cái kia lúc, chúng ta sợ là đều không ra được . Mà các ngươi ngược lại là có thể đi vào, thế nhưng, coi như các ngươi mười bảy người đi vào chung, sợ là không chỉ có không giết được hắn, còn có thể bị hắn giết ngược . Bên trong, biến số rất nhiều!"

Vĩnh Hằng Bí Cảnh!

Càng mạnh người tiến nhập, càng dễ chết!

Đã từng Tiên Phủ một vị Giới Chân cường giả đã tiến vào trong đó, nhưng sau ở cũng cũng không có đi ra!

Chờ!

Cứ như vậy, Vĩnh Hằng Tiên Thành nhiều bảy tên Hư Chân kỳ cùng với 17 vị Đạo Chân Cảnh cường giả!

20 vị cường giả tề tụ, mục đích đúng là chờ Dương Diệp xuất hiện!

Vĩnh Hằng Tiên Thành một góc nào đó, một gã quần bố nữ tử ngồi xuống đất mà ngồi, ở nàng bên cạnh, cắm một thanh Cự Kiếm .

Mà nàng ánh mắt, tắc thì nhìn chăm chú vào cái kia Thủy Nguyên Hình đám người vị trí .

Quá hồi lâu, nữ tử thu hồi ánh mắt, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ngu xuẩn ."

Dĩ nhiên là chỉ Vương Vẫn đám người .

Vương Vẫn cái này đội hình, tuyệt đối có thể giết được Dương Diệp, coi như nàng xuất thủ đều cứu không được Dương Diệp . Có thể nói, Dương Diệp đi ra cái kia nhất ngày, chính là Dương Diệp tử kỳ . Dù cho Khai Thiên Phủ phá vỡ phong ấn, cũng không thể Vsxj3 có thể cứu được Dương Diệp!

Bảy tên Hư Chân, 17 vị Đạo Chân, cái này đội hình, coi như là Giới Chân kỳ cường giả đều có thể chém giết . Huống chi Dương Diệp mới chính là Tổ cảnh ?

Thế nhưng, Dương Diệp chết sau đâu?

Không có ai nghĩ tới Dương Diệp sau khi chết hậu quả!

Dưới cái nhìn của nàng, Dương Diệp nhất đáng sợ địa phương, cũng không phải của hắn thiên phú kiếm đạo, cũng không phải hắn sở hữu ba cái Thần Vật, càng không phải của hắn Kiếm Vực .

Mà là con kia bạch sắc tiểu gia hỏa!

Tiểu Bạch!

Dương Diệp nếu như chết, lấy cái này Tiểu Bạch cùng Dương Diệp giữa cảm tình, Tiểu Bạch nhất định điên cuồng . Linh Tổ đúng là trời sinh tính thiện lương, thế nhưng, đó cũng là có nghịch lân . Mà Dương Diệp, không hề nghi ngờ chính là Tiểu Bạch nghịch lân . Dương Diệp Phong Ma, còn chưa phải là đáng sợ như vậy . Một vị Linh Tổ Phong Ma, đây mới thật sự là khủng bố . Đừng nói cái này Vĩnh Hằng chi giới, chính là Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia, cũng chính là Vĩnh Hằng Vũ Trụ cũng phải run rẩy .

Nguyên nhân đây, làm Dương Diệp chết cái kia nhất ngày, cũng chính là Vĩnh Hằng chi giới xong đời cái kia nhất ngày!

...

Vĩnh Hằng Bí Cảnh .

Không biết quá bao lâu, Bạch Chỉ Tiên cảm giác chu vi tất cả bình tĩnh lại, nàng mở hai mắt ra, nàng cũng không có đi xem bốn phía, mà là quay đầu nhìn về phía bên cạnh, nhìn thấy Dương Diệp vẫn còn, trong lòng nàng tức thì thả lỏng một hơi .

Bạch Chỉ Tiên nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh, là năm đó Vĩnh Hằng Vũ Trụ người bên kia chế tạo ra một cái vùng thiếu văn minh thế giới, sáng tạo ra cái này vùng thiếu văn minh thế giới người, đều là cái loại này đỉnh phong cường giả . Bọn họ đã từng ở lại nơi đây, thế nhưng chẳng biết tại sao, bọn họ rời khỏi nơi này, đi trước Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia . Mà ở trong đó, có bọn họ đã từng để lại đồ đạc ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ta Bạch Chỉ Tiên cả đời này, từ trước tới giờ không thiếu bất luận kẻ nào, cũng không muốn thiếu bất luận kẻ nào, thế nhưng, ta thiếu ngươi . Ngươi yên tâm, ta sẽ hết tất cả có khả năng giúp ngươi đột phá Tổ cảnh, đạt được Đạo Chân Cảnh ."

Dứt lời, Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp tay trực tiếp biến mất ở xa chỗ phần cuối

------oOo------

Chương 2284: Thái Cổ Cự Yêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh Hằng Bí Cảnh!

Vĩnh Hằng Bí Cảnh cũng bị là vùng thiếu văn minh thế giới, cũng chính là một cái độc lập thế giới .

Cái này thế giới, thần bí, nguy hiểm . Đương nhiên, cũng tràn đầy kỳ ngộ .

Vĩnh Hằng chi giới có ba đại bí cảnh, theo thứ tự là Vĩnh Hằng Bí Cảnh, Kiếm Khư chi địa, còn có Vĩnh Hằng Chi Hà . Mà ba đại bí cảnh, Vĩnh Hằng Chi Hà nguy hiểm nhất, cũng kinh khủng nhất . Đã từng Vĩnh Hằng chi giới vô số Thiên Kiêu cường giả, đều táng thân ở tại cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà . Ở Vĩnh Hằng chi giới nhân đến xem, Vĩnh Hằng Chi Hà không chỉ có là bí cảnh, vẫn là cấm địa, tuyệt không thể đặt chân cấm địa .

Cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh, không có Vĩnh Hằng Chi Hà kinh khủng như vậy . Thế nhưng, nơi đây lại là vô cùng quỷ dị . Bởi vì càng mạnh người đến nơi đây, càng dễ chết .

Bạch Chỉ Tiên hiển nhiên đã tới cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh, nàng mang theo Dương Diệp tiến nhập một vùng núi bên trong, ở dãy núi này bên trong, có một tòa dị thường thấy được ngọn núi chống trời khổng lồ .

Hai người tới cái tòa này ngọn núi chống trời khổng lồ sơn cuối cùng, Bạch Chỉ Tiên đi tới nhất chỗ vách núi trước, nhưng sau ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Cái kia chỗ vách núi đột nhiên nổ bể ra tới.

Vách núi bên trong, có khác Động Thiên .

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp tiến nhập cái kia sơn động bên trong, bên trong sơn động, bốn phía tường lên, đôi thế các loại các dạng kỳ dị tảng đá, những đá này, tản ra giống như ánh trăng ánh sáng dìu dịu .

Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh, nàng ngừng lại .

Ở trước mặt nàng không xa chỗ, đứng vững vàng nhất tôn nữ tử Điêu Khắc .

Nữ tử mặc quần dài, dung nhan Yêu Nhiêu quyến rũ, bên hông phiêu đãng một luồng tử sắc băng .

Bạch Chỉ Tiên đi tới vị kia Điêu Khắc trước, nhưng sau hướng về phía Điêu Khắc hơi thi lễ, cái này lúc, vị kia Điêu Khắc đột nhiên mở miệng, "Ngươi đã đến rồi ."

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Tiền bối, vãn bối lần này tới, có việc muốn nhờ!"

Cái kia quần dài cô gái nói: "Nói nhìn!"

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, "Tiền bối , có thể hay không làm cho hắn khôi phục bình thường ?"

Khôi phục bình thường!

Làm cho Dương Diệp khôi phục bình thường!

Kỳ thực, Bạch Chỉ Tiên mình cũng không biết mình vì sao muốn làm như thế . Bởi vì Dương Diệp nếu như khôi phục bình thường, lấy Dương Diệp tính cách, là vô cùng có khả năng chém giết nàng . Mà thôi Dương Diệp thực lực bây giờ, nàng căn bản đỡ không được .

Mà nàng liền làm như vậy rồi.

Vị kia Điêu Khắc ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, rất nhanh, vị kia Điêu Khắc chân mày cau lại, "Ý cảnh như thế này ... Hả? Còn có

Kiếm Vực, sát ý, kiếm ý, có chút ý tứ!"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía vị kia Điêu Khắc . Sau một khắc, một thanh màu đen kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên hơi biến sắc mặt, liền vội vàng kéo Dương Diệp tay .

"Ta làm không được!" Cái này lúc, cái kia Điêu Khắc đột nhiên mở miệng .

Bạch Chỉ Tiên ngây cả người, sau đó nói: "Tiền bối, ngươi ..."

Cái kia Điêu Khắc nói: "Ta bản tôn nếu là ở đây, ngược lại còn có thể áp chế hắn cái này Phong Ma ý cùng oán linh, thế nhưng lúc này, ta căn bản không áp chế nổi hắn, huống chi hắn còn có Kiếm Vực ."

Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Không có biện pháp khác sao?"

"Có!"

Cái kia Điêu Khắc đột nhiên nói: "Thì nhìn ngươi có nguyện ý hay không làm ."

Bạch Chỉ Tiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Điêu Khắc, "Cái gì biện pháp ?"

"Cùng hắn song tu!" Điêu Khắc lời ít mà ý nhiều .

"Cái gì!"

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người .

Vị kia Điêu Khắc nói: "Ngươi nên biết được ta tu luyện là cái gì, ta tu luyện là Âm Dương Chi Đạo, ngươi như nguyện ý vào ta Âm Dương giáo, ta có thể truyền cho ngươi vô thượng song tu bí pháp . Ngươi như lấy cái này vô thượng song tu bí pháp cùng với song tu, hắn được ích lợi, ngươi đồng dạng được ích lợi . Phải biết, ngươi người này trước mặt, nhưng là trong một vạn không có một, có thể gặp không thể cầu, bởi vì trong cơ thể hắn Huyền Khí, là Hồng Mông Tử Khí . Không chỉ có như đây, người này thể chất quanh năm chịu Hồng Mông Tử Khí bất ngờ luyện, nhục thân cũng cùng thường nhân đại đại bất đồng, có thể nói, ngươi như cùng hắn song tu, thực lực nhất định tăng mạnh!"

Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Song tu ?

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Không được ."

Cái này lúc, vị kia Điêu Khắc nói: "Xem ra ngươi đối với Âm Dương Chi Đạo vẫn có phiến diện . Ngươi cũng biết cái gì gọi là tính mệnh ? Tính tức là chúng ta chi Linh Giác, mệnh tức là chúng ta chi sinh cơ . Tính cùng mệnh, Bản Vi Nhất Thể, hai người hợp nhất, mới là viên mãn sinh mệnh . Lại người, chuyện nam nữ, không có gì không thể nói, cùng mình yêu nhau người làm việc này, vừa có thể vui thích, lại có thể tăng thực lực lên, cớ sao mà không làm ?"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua vị kia Điêu Khắc, sau đó nói: "Tiền bối, không có biện pháp khác sao?"

"Có!"

Vị kia Điêu Khắc nói: "Đề thăng hắn kiếm ý hoặc sát ý, làm cho hai người đè lại cái kia Phong Ma ý, kể từ đó, hắn cũng có khả năng tỉnh táo lại . Chẳng qua đáng tiếc, hai thứ này, ngươi nên là không có có biện pháp làm được, cũng không có ai có thể làm được, ngoại trừ chính hắn ."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Vị kia Điêu Khắc lại nói: "Nếu như hắn cùng ngươi song tu, vô cùng có khả năng đạt được Đạo Chân . Nhân chi sinh mệnh, thực tế là hai cái sinh mệnh, tức thì tinh thần sinh mệnh cùng sinh lý sinh mạng song trọng Dung Hợp, thế nhân câu cửa miệng thể xác và tinh thần khỏe mạnh, thua thiệt một tức thì tàn khuyết không đầy đủ, cho nên tính mệnh hai chữ cao độ khái quát cuộc sống hai đại yếu tố . Âm Dương một đạo, vạn vật bổn nguyên, hai người ngươi nếu như tu luyện, lấy hắn thiên phú, vô cùng có khả năng cảm ngộ đề thăng, nhìn thấy chính mình chân chính đạo, cũng chính là Đạo Chân . Mà ngươi, cũng vô cùng có khả năng đạt được Hư Chân kỳ ."

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Tiền bối có thể đem cái kia công pháp cho ta, ta cho hắn nữ nhân tu luyện , có thể hay không ?"

"Ta vì sao nhìn trúng ngươi ?" Vị kia Điêu Khắc đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Vị kia Điêu Khắc lại nói: "Bởi vì ngươi cái kia chỗ, không có bất kỳ lông phát, là trời sinh Mị Thể . Ngươi như tu luyện ta Âm Dương giáo Âm Dương Kinh, so với bình thường nữ tử làm ít công to ."

Bạch Chỉ Tiên cái kia lạnh như băng khuôn mặt trên(lên) hiếm thấy xuất hiện một màn đỏ ửng, nàng nhìn thoáng qua bên cạnh Dương Diệp, nhìn thấy Dương Diệp không có bất kỳ phản ứng, ngay sau đó thần sắc bình thường một ít .

Cái này lúc, vị kia Điêu Khắc đột nhiên bấm tay một điểm, một cái Bạch Quang chui vào Bạch Chỉ Tiên giữa chân mày . Rất nhanh, vô số tin tức xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trong đầu .

Một lát sau, vị kia Điêu Khắc thu tay về, "Ta cũng không cưỡng bức ngươi . Âm Dương Kinh ta đã toàn bộ tồn cùng ngươi trong đầu, ngày sau ngươi nếu như nghĩ thông suốt, có thể theo thì cùng hắn song tu, nếu là ngươi thực sự không muốn, đã đem nó quên là được ."

Nói đến đây, vị kia Điêu Khắc đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nàng chân mày đột nhiên nhíu lại .

"Làm sao ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Vị kia Điêu Khắc trầm giọng nói: "Tại hắn thân lên, cảm nhận được một tia khí tức ."

"Khí tức gì ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Vị kia Điêu Khắc khẽ lắc đầu, "Vĩnh Hằng chi giới không thể xuất hiện Linh Tổ ..."

Bạch Chỉ Tiên chính muốn hỏi cái gì, cái này lúc, vị kia Điêu Khắc đột nhiên nói: "Trời đã tối, chớ đi ra ngoài ."

Dứt lời .

Vị kia Điêu Khắc hai mắt dần dần mất đi tiêu cự, nhưng sau đã không có bất kỳ động tĩnh nào cùng thanh âm .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi ngưng trọng . Nàng vội vã đi tới cái động khẩu, lúc này, cái động khẩu đã bị một cánh cửa ánh sáng phong bế . Nhìn thấy đạo ánh sáng này môn, nàng tức thì thả lỏng một hơi .

Cái này lúc, Dương Diệp đi tới bên người của nàng, nhưng sau giữ nàng lại tay .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhìn ra phía ngoài .

Bên ngoài, đêm sắc I5zioQ hàng lâm, vạn vật tĩnh mịch .

Đột nhiên, đại địa run rẩy động .

Bạch Chỉ Tiên thần sắc càng phát ngưng trọng .

Đó là tiếng bước chân! Tiếng bước chân càng ngày càng trọng, cũng càng ngày càng gần . Lúc này, nàng cùng Dương Diệp chỗ ở cái tòa này ngọn núi chống trời khổng lồ, đã bắt đầu theo tiếng bước chân kia lên xuống bắt đầu rung rung .

Rất nhanh, ở Bạch Chỉ Tiên trong mắt, xuất hiện một cái bóng người cao lớn .

Nhờ ánh trăng, Bạch Chỉ Tiên thấy rõ mặt của đối phương tướng mạo . Đây không phải là nhân loại, mà là đầu trâu thân người, đầu có hai sừng, hai mắt như đèn lồng, thân cao dài đến mười trượng trở lại, toàn thân đen nhánh, giống như Mặc Thủy sở ngưng . Mà tại đây thân về sau, còn có một đầu dài đạt đến mấy trượng đuôi, đuôi như cây cột to, trải rộng bén nhọn mọc gai . Bên ngoài mỗi đi một bước, đại địa rung động, ngọn núi lắc lư, mà đuôi ba qua, mặt đất chính là hội xuất hiện một cái rãnh khe sâu hoắm .

"Thái Cổ Cự Yêu!"

Dương Diệp bên cạnh, Bạch Chỉ Tiên thần sắc vô cùng ngưng trọng .

Thái Cổ thời đại!

Vĩnh Hằng chi giới bây giờ những thứ này thế lực, tỷ như Tiên Phủ, hai thành, tam tông cùng sáu tộc, đều là theo khác vũ trụ tới . Nhưng mà, những thứ này thế lực đối với Vĩnh Hằng chi giới phía trước lịch sử mà biết quá mức thiếu .

Bọn họ chỉ biết là, Vĩnh Hằng chi giới đã từng có vừa qua một cái thời đại, đó chính là Thái Cổ thời đại!

Cái này thời đại, là thật chính thuộc về cường giả thời đại: Ở nơi này thời đại, có cái tay có thể lay động đất trời Thái Cổ Cự Yêu; cũng có trong nháy mắt vũ trụ mất đi cường đại Tu Luyện Giả; còn có gặp may mắn, chịu thiên địa vạn linh kính yêu Linh Tổ; còn có người mang thể chất đặc thù, lấy nhục thân vấn đỉnh thiên địa cường đại Dị Tộc tu sĩ!

Cái kia thời đại, là cường giả thời đại .

Đáng tiếc, chẳng biết tại sao, một cái thời đại lặng yên chung kết, lưu cho hậu nhân một mảnh khoảng không bạch .

Mà bây giờ, nơi đây xuất hiện một con Thái Cổ Cự Yêu!

Xa chỗ, con kia Thái Cổ Cự Yêu từng bước một hướng xa chỗ đi tới .

Mà đang ở cái này lúc, con kia Thái Cổ Cự Yêu đột nhiên dừng bước, ngay sau đó, hắn đột nhiên quay đầu, nhìn về phía Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên bên này, "Linh ..."

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đem Bạch Chỉ Tiên kéo đến thân sau . Trong tay hắn, một thanh màu đen kiếm lặng yên ngưng hiện .

Mà xa chỗ, cái kia Thái Cổ Cự Yêu đột nhiên hướng về phía Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên chỗ ở ngọn sơn phong này đấm ra một quyền .

Một quyền!

Quyền ra .

Ầm!

Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên chỗ ở cái tòa này ngọn núi chống trời khổng lồ trong nháy mắt trực tiếp hóa thành bột mịn! Cao lớn vạn trượng ngọn núi chống trời khổng lồ cứ như vậy bị một quyền đánh thành bột mịn!

Mà ở cái kia Thái Cổ Cự Yêu ra quyền cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp cả người đột nhiên hư ảo, sau một khắc, hắn một kiếm chợt vừa bổ xuống.

Kiếm Vực!

Ở Phong Ma ý cùng oán linh gia trì xuống, Dương Diệp cái này một kiếm, có thể nói là hắn tột cùng một kiếm!

Bởi vì hắn cảm nhận được nguy hiểm, nguyên nhân đây, vừa ra tay liền xuất toàn lực!

Kiếm rơi xuống.

Ầm!

Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên hai người phi thẳng đến phía sau bay ra ngoài!

Không trung, Dương Diệp trong tay oán linh ngưng tụ kiếm đã bể ra, vô số oán linh nhất tề về tới trong cơ thể hắn, cùng này đồng thời, quanh người hắn nhục thân đã ở bắt đầu từng khúc văng tung tóe . Tương phản, tại hắn sau lưng Bạch Chỉ Tiên tình huống tắc thì tốt hơn nhiều, bởi vì Dương Diệp vừa rồi ngăn cản cái kia Thái Cổ Cự Yêu hết thảy lực lượng!

Ở nơi này lúc, cái kia Thái Cổ Cự Yêu đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, nhưng sau một quyền hướng Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên chỗ đánh tới .

Không xa chỗ, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc trong nháy mắt trắng . Thế nhưng rất nhanh, nàng trong mắt lóe lên một cái quyết tuyệt .

Liều mạng một trận chiến!

Mà đang ở Bạch Chỉ Tiên chuẩn bị phải ra tay lúc, một tay đột nhiên đặt ở bả vai nàng lên, chuyển chớp mắt, một đạo bối ảnh xuất hiện ở trước mặt nàng .

Cái này người, dĩ nhiên chính là Dương Diệp .

Chỉ thấy Dương Diệp đột nhiên bay bổng lên, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Nhìn cái kia đạo càng ngày càng xa kiếm quang, nguyên địa Bạch Chỉ Tiên ngây dại . Giờ khắc này, nàng đầu một mảnh khoảng không bạch!

Cvt: Soái ca DD đây chứ đâu ....

------oOo------

Chương 2285: Vĩnh Hằng Tiên Thôn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía chân trời, một đạo kiếm quang ở đêm tối bên trong chợt lóe lên .

Kiếm quang Tê Liệt phía chân trời hư không, bút thẳng mà xuống.

Nhưng mà, cái kia Thái Cổ Cự Yêu cũng là không tránh không né , mặc cho Dương Diệp một kiếm kia rơi vào hắn thân lên.

Xuy!

Một đạo kiếm quang sáng chói Hỏa Tinh từ cái này Thái Cổ Cự Yêu đỉnh đầu sáng lên .

Kiếm quang tán đi, Hỏa Tinh tán đi .

Cái kia Thái Cổ Cự Yêu lại chút nào phát không hư hại!

Không trung, Dương Diệp đứng lơ lửng giữa không trung, hai tay nắm chặt trong tay trường kiếm màu đen . Tại hắn quanh thân, là cái kia cường đại Phong Ma ý .

Phía dưới .

Cái kia Thái Cổ Cự Yêu ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, bên ngoài con ngươi bên trong, mang theo vẻ nghi hoặc cùng mờ mịt, "Linh ..."

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nhưng sau nàng kéo Dương Diệp xoay người bỏ chạy .

Chờ cái kia Thái Cổ Cự Yêu phục hồi tinh thần lại, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đã tiêu thất trong bóng đêm mịt mùng .

Thái Cổ Cự Yêu trong mắt, một cái lệ khí hiện lên, một quyền hướng xa chỗ chợt chính là oanh một cái .

Ầm!

Trong sát na, bên ngoài hết thảy trước mặt tất cả bắt đầu Yên Diệt ...

Bất quá, cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong không gian cũng là bình yên vô sự!

...

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp một đường chạy hết tốc lực sấp sỉ một canh giờ, đang xác định cái kia Thái Cổ Cự Yêu không có đuổi theo lúc, hai người mới dừng lại!

Mới vừa dừng lại, Dương Diệp một cái gục ở tại mặt đất .

Lúc này, hắn nhục thân đã không có nhất chỗ là tốt . Vừa rồi cái kia Thái Cổ Cự Yêu một quyền, kém chút trực tiếp tiêu diệt Dương Diệp nhục thân .

Nhìn đã trở thành một người toàn máu Dương Diệp, Bạch Chỉ Tiên trầm mặc không nói . Như vừa rồi một quyền kia là nàng đi gánh, không hề nghi ngờ, nàng nhục thân hội trong nháy mắt vỡ nhỏ, thậm chí Thần Hồn Câu Diệt! Phải biết, Dương Diệp một kiếm kia nhưng là tháo xuống Thái Cổ Cự Yêu phần lớn lực lượng, nhưng mà, hắn vẫn kém chút nhục thân tan biến .

Ở Bạch Chỉ Tiên xem ra, cái kia Thái Cổ Cự Yêu ít nhất là Giới Chân kỳ cường giả!

Thu hồi tâm tư, Bạch Chỉ Tiên nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nàng ôm lấy Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhất chỗ vách núi trước, Bạch Chỉ Tiên ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, cái kia chỗ vách núi trực tiếp tét ra, Bạch Chỉ Tiên ôm Dương Diệp tránh vào .

Bên trong sơn động .

Bạch Chỉ Tiên đem Dương Diệp đặt ở trên đất, lúc này, Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí đã bắt đầu tự động chữa trị thân thể hắn .

Nhìn dưới mặt đất ở trên Dương Diệp, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên đưa tay đặt ở Dương Diệp gò má lên, "Vì một nữ nhân, ngay cả mạng cũng không cần . Ngươi nhưng là thật ngu xuẩn a!"

"Hì hì!"

Cái này lúc, một đạo tiếng cười duyên đột nhiên tự ngoài động vang lên .

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, nàng bỗng nhiên quay đầu, cửa động, không biết bực nào thì đứng một gã tiểu cô nương . Tiểu cô nương mặc một bộ toái hoa Tiểu Bố váy, trong tay cầm nhất chuỗi đường hồ lô, lúc này, đối phương đang ở cười hì hì nhìn nàng .

Bạch Chỉ Tiên thần sắc đề phòng, "Ngươi là người phương nào!"

Tiểu cô nương hì hì cười, nhưng sau chỉ chỉ trên đất Dương Diệp, "Gia gia muốn gặp hắn ."

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Không được ."

Tiểu cô nương nụ cười trên mặt dần dần lạnh xuống, nụ cười kia, có chút sấm nhân .

Bạch Chỉ Tiên ngọc thủ chậm rãi chặt nắm lại, mà đang ở cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ . Bạch Chỉ Tiên con ngươi chợt co rụt lại, ngọc thủ hóa chưởng, hướng phía trước chính là chấn động . Một cường đại lực lượng tự nàng lòng bàn tay chấn động mà ra, nhưng mà, một cái nho nhỏ nắm đấm trực tiếp chỉa vào Bạch Chỉ Tiên lòng bàn tay bên trong .

Ầm!

Bạch Chỉ Tiên trực tiếp bay ngược mà ra, nhất sau trọng trọng đụng vào vách núi lên.

Phốc!

Bạch Chỉ Tiên mới vừa dậy, một ngụm tinh huyết chính là tự trong miệng phun tới . Nàng ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ ăn mứt quả tiểu cô nương, trong mắt tràn đầy khó có thể tin, "Ngươi cái này lực lượng ..."

Tiểu cô nương bĩu môi, không có để ý Bạch Chỉ Tiên, nàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhưng sau kéo Dương Diệp một chân liền hướng ngoài động đi tới .

Ngoài động .

Tiểu cô nương mới ra động, một cường đại lực lượng đột nhiên tự nàng phía sau chấn động mà tới.

Xuất thủ, chính là Bạch Chỉ Tiên .

Tiểu cô nương dừng bước lại, xoay người chính là một quyền .

Chính là nho nhỏ này một quyền, trực tiếp đem được Bạch Chỉ Tiên lần nữa chấn động bay ra ngoài . Bạch Chỉ Tiên còn muốn xuất thủ, cái kia tiểu cô nương cũng là đột nhiên nói: "Ngươi ở đây xuất thủ, ta sẽ phải giết ngươi!"

Vừa nói, nàng chân nhỏ nhẹ nhàng đá đá Dương Diệp chân, lại nói: "Gia gia muốn gặp hắn, cũng không phải là muốn giết hắn, ngươi khẩn trương cái gì đây."

Bạch Chỉ Tiên lau khóe miệng tiên huyết, "Vậy ngươi gia gia tìm hắn làm cái gì ?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Không biết . Ngươi nếu muốn biết, ngươi có thể cùng theo một lúc tới a!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua tiểu cô nương, nhưng sau nàng đi tới tiểu cô nương trước mặt, nhưng sau sẽ Dương Diệp bế lên, "Đi, ta đi chung với ngươi!"

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, "Ngươi sẽ không trốn chứ ? Ta có thể nói cho ngươi biết, ngươi nếu như trốn, ta nhưng là sẽ đánh chết ngươi!"

Bạch Chỉ Tiên nói: "Không trốn, hơn nữa, cũng trốn không thoát, không phải sao?"

Tiểu cô nương suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Giống như cũng là, ân, đi thôi!"

Nói xong, nàng xoay người nhún nhảy một cái hướng xa chỗ bật đi .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên trầm tư nhất chớp mắt, nhưng sau ôm Dương Diệp đi theo .

Bạch Chỉ Tiên theo tiểu cô nương một đường hướng dãy núi sâu chỗ đi tới, quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở cách đó không xa nhất chỗ sơn khẩu, nàng nhìn thấy một cỗ thi thể .

Một bộ nhân loại thi thể!

Mà ở cổ thi thể này ngực chỗ, có một cái nho nhỏ tiên chữ .

Tiên Phủ cường giả!

Làm Bạch Chỉ Tiên chứng kiến cổ thi thể kia khuôn mặt lúc, mặt nàng sắc trong nháy mắt thay đổi, "Mai Ca Ngữ!"

Mai Ca Ngữ!

Năm đó Vĩnh Hằng chi giới phi thường chói mắt siêu cấp thiên tài, cũng là đã từng Tiên Phủ kiệt xuất nhất Yêu Nghiệt một trong, càng là ở Thần Vũ Bảng trên(lên) bài danh thứ tư! Mà người, năm đó ở bước vào Giới Chân kỳ về sau, đang ở cũng không có xuất hiện qua, thế nhân đều cho là hắn đang bế quan tu luyện, trùng kích một cửa ải kia . Nhưng mà, Bạch Chỉ Tiên không nghĩ tới, đối phương dĩ nhiên chết ở nơi này.

"Ngươi biết hắn ?" Cái này lúc, cách đó không xa cái kia tiểu cô nương đột nhiên hỏi .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua tiểu cô nương, sau đó nói: "Hắn là chết như thế nào ?"

Tiểu cô nương liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Bị cái kia Đồ Tể giết, người này cũng vậy, nhân gia cũng làm cho hắn đi, hắn chính là không đi, nhưng sau ..." Nói đến đây, nàng dựng lên một cái tay nhỏ làm một cái phách hình, "Nhưng sau bị cái kia Đồ Tể một đao liền cho rắc rắc ."

Bạch Chỉ Tiên: "..."

"Đi thôi!"

Tiểu cô nương xoay người nhún nhảy một cái, biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên nhìn thật sâu liếc mắt cỗ thi thể kia, nhưng sau đi theo . Tiến nhập sơn khẩu về sau, một tòa thôn trang xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trong mắt .

Cửa thôn, một tấm mộc ghế, mộc ghế lên, nằm một gã làm như đang ngủ lôi thôi lão giả, lão giả bên hông, treo nghiêng lấy nhất cái hồ lô rượu .

Tiểu cô nương đi tới mộc ghế trước, nhổ hạ một viên mứt quả, nhưng sau trực tiếp nhét vào lão giả kia trong miệng, đón lấy, nàng cũng không quay đầu lại hướng trong thôn chạy đi .

Phía sau, cái kia lão giả chửi ầm lên, "Vương Nhị Nha, ngươi một cái Phong nha đầu, ngươi có bản lãnh đừng chạy, xem ta không đánh nát vụn cái mông của ngươi!"

Bạch Chỉ Tiên ôm Dương Diệp cách cửa thôn lúc, cái kia lão giả nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp, nhưng sau thu hồi ánh mắt, chẳng qua rất nhanh, hắn vừa nhìn về phía Dương Diệp, "Cái quỷ gì ?"

Bạch Chỉ Tiên dừng bước lại, nhìn về phía lão giả .

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau chân mày cau lại, "Sát ý, kiếm ý, Phong Ma ý, hả? Còn có những thứ này oán linh ... Tấm tắc, cái này Tiểu Quỷ không phải một người tốt a ."

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Cái này lúc, lôi thôi lão giả đã nằm lại mộc ghế lên, nhưng sau khò khò ngủ say đứng lên .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua cái kia lôi thôi lão giả, nhưng sau mang theo Dương Diệp hướng thôn xóm đi tới . Trong lúc, nàng không ngừng đánh giá bốn phía . Cái này thôn trang nhỏ, không sai biệt lắm chỉ có chừng trăm nhà nhân khẩu . Trong lúc, phần lớn người hẳn là đều là người thường, thế nhưng, cũng có chút không là người bình thường, tỷ như phía trước cái kia lão giả, còn có vừa rồi theo nàng bên cạnh đi qua một vị Đại Thẩm, đối phương đi ngang qua nàng bên cạnh lúc, quan sát vài nhãn Dương Diệp .

Nàng từ đối phương thân lên, cảm nhận được cảm giác nguy hiểm mãnh liệt!

Bạch Chỉ Tiên bước nhanh đuổi kịp cái kia tiểu cô nương, cũng chính là Vương Tiểu Nha, sau đó nói: "Nơi đây đến cùng là cái gì địa phương ?"

Vương Nhị Nha nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Vĩnh Hằng Tiên thôn ."

Bạch Chỉ Tiên chân mày cau lại, "Các ngươi vì sao ở chỗ này ? Vì sao không đi ra ?"

Vương Nhị Nha lắc đầu, "Không thể đi ra ngoài . Gia gia nói, bên ngoài nguy hiểm ."

"Nguy hiểm ?"

Bạch Chỉ Tiên chân mày nhíu sâu hơn, "Không thể, lấy thực lực của các ngươi, bên ngoài có rất ít người có thể thương tổn đến các ngươi!"

Vương Nhị Nha lắc đầu, "Không biết, phản chính không thể đi ra ngoài . Ta trộm lén đi ra ngoài quá, bất quá, còn không có đi ra ngoài, đã bị cửa cái kia lão đầu cho tróc trở lại rồi . Ta nói cho ngươi biết, cái kia lão đầu rất lợi hại! Ngươi có thể chớ đi chọc hắn!"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Ở nơi này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên nhìn về phía xa chỗ, "Ha, Đồ Tể ."

Nói xong, nàng chạy như một làn khói quá khứ .

Bạch Chỉ Tiên ngẩng đầu nhìn lại, ở không xa chỗ, có cái nhục thân vuốt, nhục thân vuốt bên trong, đứng một gã mãn kiểm hồ tra đại hán, đại hán ở trần, nhục thân phi thường rắn chắc, nhưng rất đen .

Lúc này, đại hán này chính cầm nhất cái đao giết heo không ngừng huy vũ .

Nghe tới Vương Nhị Nha thanh âm, cái kia Đồ Tể khuôn mặt sắc tức thì đen xuống, hắn tay phải cầm đao giết heo nhẹ nhàng vung lên, một khối gầy gò tử nhục thân tức thì rơi vào Vương Nhị Nha trước mặt, Vương Nhị Nha cười hắc hắc, cũng không khách khí, đem khối kia tử nhục thân tiếp được, nhưng sau hướng về phía Đồ Tể giả trang một cái mặt quỷ, "Đồ Tể, đây chính là ngươi tiễn ta, không phải ta cướp ."

Cái kia Đồ Tể lật một cái Bạch Nhãn, "Còn không đi ?"

Vương Nhị Nha cười hắc hắc, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Đi, đi mau, các loại gia gia phải tức giận!"

Nói xong, nàng xoay người bước nhanh hơn .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua cái kia Đồ Tể, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi theo, mà đang ở trải qua cái kia nhục thân vuốt lúc, cái kia Đồ Tể đột nhiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, chẳng qua rất nhanh, hắn lại thu hồi ánh mắt, sau đó nói: "Là bị cái kia người cao to thương chứ ?"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Cái kia hoang cổ Cự Yêu!"

"Hoang cổ Cự Yêu ?"

Đồ Tể bật cười một tiếng, "Nó tính là gì hoang cổ Cự Yêu, nếu không phải xem ở nó tổ tiên phần lên, ta sớm chặt hắn ."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lại nói: "Thành thật mà nói, ta có chút hiếu kỳ ."

"Tò mò cái gì ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Đồ Tể nói: "Vương Nhị Nha gia gia, đó là một cái Lão Thần Côn, cái này Lão Bất Tử, không lợi lộc không dậy sớm, không có chuyện tốt sự tình, hắn là tuyệt đối sẽ không làm . Hắn lại muốn thấy ngươi trong ngực tiểu tử này, khẳng định có cổ quái . Thế nhưng, nói thật, ta xem tiểu tử này, cũng không có gì đặc thù chi chỗ a . Như muốn phải chọn một điểm đặc thù địa phương, cũng chỉ hắn cái kia Kiếm Vực . Thế nhưng, cho dù có Kiếm Vực, hắn chính là thái kê một cái, không chỉ có như đây, tiểu tử này thân trên(lên) sát khí quá trọng, nhân quả nhiều lắm, bị người đoạn kiếp trước, bị chính hắn đoạn kiếp sau ."

Nói đến đây, hắn vừa liếc nhìn Dương Diệp, "Thứ cho ta nói thẳng, hắn có thể sống đến bây giờ, đã là kỳ tích trong kỳ tích . Cho nên a, ta chỉ không rõ . Cái kia Lão Thần Côn đến cùng coi trọng hắn điểm nào đâu?"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Cvt: Sắp có chút manh mối rồi ....

PS: Cảm tạ tà ác toái bằng hữu hai ngày qua này một mạch khen thưởng, thành thật mà nói, ngươi đến cùng có mục đích gì, là muốn bạo nổ phát, hay là muốn ta thân thể! !

------oOo------

Chương 2286: Dao Bầu Nơi Tay, Người Nào Kham Địch Thủ ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, "Ta không biết ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Bất quá, ta cảm thấy hắn rất lợi hại ."

"Rất lợi hại ?"

Đồ Tể nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lắc đầu, "Ta cảm thấy rất yếu ."

Bạch Chỉ Tiên đạm thanh nói: "Tiền bối là lấy bây giờ ánh mắt nhìn hắn, hắn tự nhiên yếu. Vãn bối cả gan hỏi một câu, tiền bối năm đó như hắn tuổi như vậy thì , có thể hay không có hắn mạnh mẽ ?"

Đồ Tể ngây ngẩn cả người .

Bạch Chỉ Tiên cũng là không có nói chuyện . Nàng ôm Dương Diệp bước nhanh biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Đồ Tể lắc đầu cười, "Nhớ năm đó, dao bầu nơi tay, người nào kham địch thủ ?"

...

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp đi tới thôn trang nhỏ phía nam nhất một góc, nơi ấy, có một tòa phi thường tầm thường phòng trúc, phòng trúc bên ngoài, giắt rất nhiều thú cốt, còn có một số kỳ quái quái dị đồ án .

Phòng trúc trước, nấc thang kia lên, Vương Nhị Nha ngồi ở phía trên liếm mứt quả .

Cái này lúc, một gã lão giả tự phòng trúc bên trong chậm rãi đi ra .

Lão giả mặc một bộ rộng lớn trường bào màu đen, trong tay nắm một căn thật dài bạch sắc ba tong, nhìn kỹ phía dưới, đó là thú cốt . Lão giả người rất thương lão, thế nhưng hai mắt lại dị thường sắc bén, phảng phất có thể nhìn thấu tất cả .

Lão giả nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp, sau đó nói: "Mời ngồi ."

Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Tiền bối, ngươi có điều gì cứ nói đi!"

Lão giả đi tới Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Kiếm ý, sát ý, Phong Ma ý ... Cái này Phong Ma ý, nhưng là thật lâu chưa thấy qua!"

Bạch Chỉ Tiên nói: "Tiền bối đã từng thấy qua ?"

Lão giả khẽ gật đầu, "Gặp qua ."

Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Ngươi tới nơi này mục đích, nghĩ đến là muốn thu được Vĩnh Hằng Tiên Tinh còn có một số vĩnh hằng vật, có đúng không ?"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Đúng!"

Lão giả cong ngón búng ra, một viên Nạp Giới oGkyt rơi vào Bạch Chỉ Tiên trước mặt, "Phương diện này, có 100 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh, đủ để cho ngươi đột phá đến Hư Chân kỳ . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái vĩnh hằng vật, sở hữu vật ấy, Đạo Chân Cảnh cùng giai bên trong, có rất ít người có thể là ngươi đối thủ ."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thẳng lão giả, "Vì sao ?"

Lão giả chỉ chỉ Dương Diệp, "Đưa hắn giao cho ta, những thứ này sẽ là của ngươi ."

"Cứ như vậy ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Lão giả gật đầu, "Cứ như vậy! Lưu hạ hắn, ngươi có thể cầm mấy thứ này rời đi, lại ta có thể bảo đảm ngươi có thể bình yên ly khai cái này địa phương . Còn nguyên nhân, ngươi cũng đừng hỏi, chớ nên ngươi biết, ngươi biết, ngược lại là tai họa!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn trước mắt Nạp Giới, trầm mặc .

Quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên cúi đầu, lúc này, Dương Diệp tay đang gắt gao lôi kéo tay nàng . Chứng kiến cái này, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nở nụ cười . Nàng ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, "Ta ở lại chỗ này cùng hắn!"

Lão giả nói: "Vì sao ?"

Bạch Chỉ Tiên nhẹ cười cười, "Không có gì ."

Lão giả khẽ gật đầu, " Được !"

Nói xong, hắn thu hồi cái viên này Nạp Giới . Nhưng sau tay phải hắn đặt ở Dương Diệp bả vai lên, sau một khắc, Dương Diệp thân thể kịch liệt run lên .

Mà ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên ngoài, cũng chính là Kiếm Khư chi địa, một cái bạch sắc tiểu gia hỏa đột nhiên ngẩng đầu, tiểu gia hỏa trong mắt, mang theo một tia mờ mịt . Mà đang ở cái này lúc, một tấm hư ảo khuôn mặt xuất hiện ở Tiểu Bạch đỉnh đầu .

Gương mặt này, là nhất vị lão giả khuôn mặt .

Chứng kiến gương mặt này, Tiểu Bạch con mắt trong nháy mắt trợn tròn lên, nhưng sau nàng tiểu trảo đặt ở bên hông hồ lô lên.

Làm tấm kia hư ảo khuôn mặt chứng kiến Tiểu Bạch bên trong tròng mắt về điểm này tử sắc lúc, gương mặt này lộ ra nụ cười ý vị thâm trường, nhưng sau chậm rãi biến mất .

Tại chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, vẻ mặt mộng bức .

Vĩnh Hằng Bí Cảnh .

Lão giả thu tay về, cái kia già nua khuôn mặt lên, xuất hiện một màn nụ cười hiền hòa, "Quả nhiên như đây. Thật là khiến người ta khó có thể tin, bên ngoài cái loại này thế giới, dĩ nhiên có thể sinh ra một vị Linh ..."

"Tiền bối ?" Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía lão giả, không giải khai .

Lão giả không trả lời Bạch Chỉ Tiên, hắn nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau mở ra rảnh tay, ở hắn lòng bàn tay bên trong, một đoàn khí lưu đang lưu động, dần dần, Bạch Chỉ Tiên phát hiện, lão giả khuôn mặt sắc dần dần trắng bệch . Quá hồi lâu, ở lão giả lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một cái nho nhỏ ba chữ .

Nhìn cái chữ này, lão giả ngây ngẩn cả người . Trong mắt hắn, mang theo một tia khó có thể tin, "Ba phần phần thắng, ba phần! Một vị Linh Tổ theo, làm sao có thể chỉ có ba phần ..." Nói đến đây, hắn lần nữa nhìn về phía Dương Diệp, rất nhanh, hắn chân mày cau lại, "Sát Lục Kiếm Đạo! Dĩ Sát Chỉ Sát (Lấy giết chóc, ngăn cản giết chóc)! Sát Lục Chi Lộ! Thảo nào!"

Nói đến đây, lão giả trầm mặc .

Quá hồi lâu, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Ta đã không có bao nhiêu thời gian a!"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua không xa chỗ phòng trúc trước Vương Nhị Nha, nhìn Vương Nhị Nha, lão giả nhãn thần dần dần kiên định xuống . Cái này lúc, Vương Nhị Nha nhìn về phía lão giả, lão giả cười nói: " nha đầu, đi đem trong phòng cái kia thùng nước tắm trang bị đầy đủ, nhớ kỹ, dùng gia gia đã từng dùng những dược liệu kia ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một cái bạch sắc bình ngọc rơi vào Vương Nhị Nha trước mặt, "Đem giọt này huyết thêm vào ."

Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Gia gia, cái này huyết chúng ta dường như không nhiều lắm đâu?"

Lão giả mỉm cười, "Không có việc gì, cho hắn dùng . Nghe gia gia, nhanh đi làm ."

"Ồ!"

Vương Nhị Nha phóng hạ mứt quả, tiếp nhận bình ngọc, nhưng sau chạy tới phòng trúc bên trong .

"Tiền bối ngươi ..."

Bên người lão giả, Bạch Chỉ Tiên không hiểu nhìn lão giả .

Lão giả nói: "Đi theo ta!"

Nói xong, hắn xoay người đi hướng cái kia phòng trúc .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên trầm mặc hồi lâu, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi theo .

Trốn ?

Trước mắt cái này lão giả thực lực thâm bất khả trắc, nàng căn bản không thể mang theo Dương Diệp trốn, đặc biệt lúc này Dương Diệp còn bị trọng thương . Hơn nữa, cái này lão giả cũng không có địch ý .

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp đi vào phòng trúc, ở cái kia trong nhà trúc, xếp đặt một cái thùng nước tắm, trong thùng tắm, là huyết màu đỏ thủy, mà giờ khắc này, những thứ này thủy đang ở sôi trào .

"Đem hắn bỏ vào!" Lão giả đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên ngây cả người, sau đó nói: "Vì sao ?"

Lão giả giải thích: "Đối với hắn có tốt chỗ ."

Một bên, Vương Nhị Nha bĩu môi, "Đau muốn chết ."

Lão giả trừng mắt một cái Vương Nhị Nha, "Không đau, ngươi cái này một thân thần lực nơi nào đến ?"

Vương Nhị Nha hì hì cười, tiếp tục liếm mứt quả .

Lão giả nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Nha đầu, lão phu là Thái Cổ thời đại Thần Vu tộc hậu nhân, đối với Thần Vu tộc, ngươi khả năng biết đến tương đối thiếu . Chúng ta bộ tộc này, lấy toán thiên mệnh mà sống . Cho nên ta trợ giúp hắn, cũng là có mục đích tính trợ giúp, bởi vì hắn có đại cơ duyên, ngày sau ta có việc muốn cầu cạnh hắn, cho nên, ngươi hoàn toàn không cần lo lắng cái gì . Lại người, thứ cho ta nói thẳng, lão phu nếu là muốn giết hắn, ngươi cùng hắn cũng không đỡ nổi ."

Bạch Chỉ Tiên cười khổ cười, "Tiền bối sợ là không biết, người này ở bên ngoài, địch nhân một đống lớn . Nguyên nhân đây, tiền bối nói hắn có đại cơ duyên, ta không tin lắm."

Lão giả cười nói: "Có người muốn giết hắn, là bởi vì những người đó cũng không thể nhìn thấu một việc tình, mà cho nên ta giúp hắn, nói thực tế một chút, là lão phu nhìn thấu một ít gì đó, nguyên nhân đây, mới tuyển trạch giúp hắn . Có địch nhân, tự nhiên cũng sẽ có bằng hữu, lão phu tuyển trạch làm bạn hắn ."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua lão giả, nàng không có đang nói cái gì, trực tiếp đem Dương Diệp bỏ vào cái kia thùng nước tắm bên trong .

Dương Diệp mới vừa gia nhập thùng nước tắm, hắn cả người trong nháy mắt rung động kịch liệt lên . Mà cái kia thùng nước tắm bên trong, những thứ kia chất lỏng màu đỏ dần dần thay đổi thiếu. Thế nhưng, Dương Diệp toàn bộ ngũ quan cũng là nhăn nhó .

Thống khổ!

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía lão giả, lão giả mỉm cười nói: "Không có việc gì, hắn đang ở hấp thu cái kia thần huyết lực lượng!"

"Thần huyết ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Lão giả nói: "Thái Cổ thời kì một vị Hoang Thần dòng máu, năm đó ta Thần Vu tộc nghiêu may mắn được vài giọt ."

"Rất trân quý!"

Cái này lúc, cách đó không xa Nhị Nha đột nhiên nói: "Bên ngoài cái kia Đồ Tể nhưng là cầu xin gia gia thật lâu, gia gia cũng không có cho hắn! Đúng, còn có thật nhiều dược thảo, những thứ kia dược thảo có thể trân quý . Hàng năm chúng ta mới có thể phân một hai gốc, hiện tại cũng cho hắn . Hừ!" Những thứ kia nguyên bản đều là cho nàng dùng, hiện tại cũng cho Dương Diệp, trong lòng nàng tự nhiên có chút rẽ rẽ bất bình .

Lão giả xoa xoa Vương Nhị Nha đầu nhỏ, "Lấy sau sẽ có tốt hơn!"

Vạn Linh Chi Khí!

Vương Nhị Nha, cũng không phải nhân loại, nàng bây giờ, đã đạt đến tự thân cực hạn, nếu muốn đột phá, ngoại trừ vạn năm khổ tu, cũng chỉ có thể Vạn Linh Chi Khí tương trợ . Đây cũng chính là hắn vì sao phải trợ giúp Dương Diệp đích thực chính nguyên nhân!

Vương Nhị Nha hì hì cười, "Không có việc gì, ta đã rất lợi hại ."

Lão giả mỉm cười, nhưng sau nhìn về phía thùng nước tắm bên trong, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, chuyển chớp mắt, một cường đại ý cảnh từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, mà đang ở cái này lúc, lão giả đột nhiên đưa tay hướng cái kia thùng nước tắm nhẹ nhàng đè một cái .

Cái này đè một cái, trực tiếp đem Dương Diệp cái kia cỗ Phong Ma ý đè trở về .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong mắt tức thì tràn đầy ngưng trọng!

Cái này lão giả thực lực, so với nàng tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều!

Trong thùng tắm, Dương Diệp gắt gao bị ngăn chặn, cứ như vậy, trong thùng tắm những thứ kia huyết chất lỏng màu đỏ dần dần biến thiếu, mà Dương Diệp thân thể lúc này đã ở lặng yên phát sinh biến hóa!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, trong thùng tắm chất lỏng màu đỏ lập tức phải thấy đáy .

Dương Diệp khuôn mặt lên, ngũ quan vặn vẹo, làm như nhẫn nhịn bị cái gì thống khổ to lớn .

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp thân thể, sau đó nói: "Hắn cái này nhục thân nội tình không sai, không phải, ta còn thực sự không dám cho hắn dùng cái này thần huyết ."

"Hắn nhục thân hội đột phá sao?" Bạch Chỉ Tiên đột nhiên hỏi .

Lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Không dám xác định, bất quá, coi như không thể đột phá , bình thường Đạo Chân Cảnh cường giả cũng khó mà đơn giản tổn thương hắn thân thể ."

"Khủng bố như vậy?" Bạch Chỉ Tiên cả kinh nói .

Lão giả nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, "Nha đầu, ngươi là không biết cái kia Hoang Thần là nhân vật gì . Như ngươi biết, liền sẽ không cảm thấy kinh khủng . Ở Thái Cổ thời đại, có thể được gọi là thần, đều là cái loại này ngay cả thiên mệnh đều không dám tùy tiện trêu chọc tồn tại!"

"Thiên mệnh thật tồn tại ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Lão giả cười cười, không nói gì .

Bạch Chỉ Tiên cũng rất thức thời không có ở hỏi, nàng xem hướng thùng nước tắm bên trong, lúc này, trong thùng tắm huyết chất lỏng màu đỏ đã toàn bộ bị Dương Diệp thôn phệ .

Cái này lúc, cái kia lão giả nhẹ giọng nói: "Xem ra, ta vẫn còn có chút đánh giá thấp hắn thân thể ."

Vừa nói, hắn do dự xuống, sau đó lấy ra nhất Bạch Ngọc bình, đem Bạch Ngọc bên trong bình giọt cuối cùng tinh huyết hướng Dương Diệp đầu đỉnh ngã xuống .

Ầm!

Giọt kia tiên huyết trực tiếp chui vào Dương Diệp đầu đỉnh, nhưng sau theo Dương Diệp huyết quản tản vào Dương Diệp toàn thân mỗi bên chỗ .

Xuy Xuy Xuy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp nhục thân trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

...

PS: Cảm tạ: Tà ác toái lão Thiết Thành làm gốc sách Minh chủ! ! Lão Thiết quá hào .... Một cái khen thưởng hơn hai trăm tấm vé tháng ...

------oOo------

Chương 2287: Nhục Thân Đạo Chân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhục thân thiêu đốt!

Thời khắc này Dương Diệp, toàn thân bị ngọn lửa bao phủ .

Ở cái kia ngọn lửa hừng hực thiêu đốt xuống, Dương Diệp nhục thân bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thuế biến lấy .

Cứ như vậy, kéo dài đến tốt mấy giờ, Dương Diệp ngọn lửa trên người mới dần dần tán đi . Hỏa diễm tán đi, lúc này, Dương Diệp da thịt có chút đỏ bừng, lại qua hồi lâu, hắn da thịt dần dần khôi phục được bình thường da sắc .

Cái này lúc, tay của lão giả thu hồi lại, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Nguyên bản, ta cảm thấy đạt được Tổ cảnh đỉnh phong cũng rất không tệ . Không nghĩ tới, hắn nhục thân dĩ nhiên đem cái kia hai giọt thần huyết lực lượng toàn bộ hấp thu, không thể không nói, hắn nhục thân nội tình thật tốt quá ."

"Đạo Chân Cảnh ?" Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía lão giả .

Lão giả khẽ gật đầu, "Đạo Chân, hắn nhục thân, đã đạt được Đạo Chân ."

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên trong mắt hiện lên một cái vui sắc, nàng xem hướng Dương Diệp, bây giờ Dương Diệp, so với trước đây muốn kinh khủng hơn!

Phía trước, ba gã Đạo Chân Cảnh cường giả liên thủ có thể áp Dương Diệp . Nhưng là bây giờ, sợ là năm tên Đạo Chân Cảnh cường giả cũng không đè ép được hắn . Bây giờ Dương Diệp, đó là chân chính có thể đánh có thể chịu!

Làm như nghĩ đến cái gì, Bạch Chỉ Tiên vội vã quay đầu nhìn về phía lão giả, "Tiền bối , có thể hay không làm cho hắn khôi phục thần trí ."

Thần trí!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc mấy hơi thở, hắn khẽ lắc đầu, "Tốt nhất đừng."

"Vì sao ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Lão giả nói: "Ta như xuất thủ, nhưng thật ra có thể cưỡng chế cái kia cỗ Phong Ma ý, thế nhưng, cái kia Phong Ma ý nhất định sẽ liều mạng phản công, cái này Phong Ma ý cùng hắn là nhất thể, nó liều mạng phản công, đối với hắn cực kỳ bất lợi ."

"Không có giải quyết biện pháp sao?" Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói .

Lão giả nói: "Biện pháp nhưng thật ra có, bất quá, điều này cần dựa vào hắn chính mình . Cái kia Phong Ma ý ở mạnh, cũng phải nghe lệnh hắn, nguyên nhân đây, tốt nhất biện pháp liền là chính bản thân hắn trấn áp cái này Phong Ma ý ."

Bạch Chỉ Tiên cười khổ nói: "Vấn đề là hiện tại hắn thần trí không rõ ràng, căn bản sẽ không đi trấn áp cái kia Phong Ma ý ."

Lão giả khẽ gật đầu, "Còn có một cái biện pháp, đó chính là hắn kiếm ý cùng sát ý, như sát ý của hắn cùng kiếm ý có thể đề thăng, cùng cái kia Phong Ma ý đạt được cùng một giai cấp, còn có khả năng liên thủ trấn áp cái này Phong Ma ý ."

"Liên thủ ?"

Bạch Chỉ Tiên kinh ngạc, "Sát ý cùng kiếm ý không có cái này Phong

Ma ý mạnh mẽ ?"

"Tự nhiên không có!"

Lão giả nói: "Phong Ma, đây là một loại cực đoan ý cảnh, phi thường cực đoan, hắn thời khắc này trạng thái là Phong Ma trạng thái, loại trạng thái này, hắn khắp mọi mặt thực lực đều có thể đạt được đại phúc độ đề thăng . Nguyên nhân đây, mặc kệ là Kiếm ý vẫn là sát ý kia, đều không đè ép được cái này Phong Ma ý, chỉ có hai cổ ý cảnh liên thủ, mới có thể trấn áp cái này Phong Ma ý ."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Còn có một cái biện pháp, đó chính là làm cho hắn đề thăng tới Đạo Chân Cảnh, hắn cảnh giới nếu như đạt được Đạo Chân, có khả năng đủ tỉnh lại chính mình thần trí, nhưng sau chính hắn trấn áp cái này Phong Ma ý . Nói cho cùng, kỳ thực, vẫn là nhìn chính hắn ." (Cvt: Nói cho cùng chỉ có cách song tu chứ gì _ _)

Bạch Chỉ Tiên khổ sở nói: "Sát ý cùng kiếm ý đạt được Đạo Chân, nói dễ vậy sao!"

"Quả thực không dễ dàng!"

Lão giả khẽ gật đầu, hắn nghĩ một lát, sau đó nói: "Ta trước áp một cái hắn cái này Phong Ma ý cảnh cùng oán linh, làm cho hắn biến được hơi chút bình thường chút!" Vừa nói, tay phải hắn đặt ở Dương Diệp đầu đỉnh .

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, Dương Diệp lòng bàn tay trong oán linh cũng toàn bộ vọt ra .

Ầm!

Lão giả thân thể khẽ run lên, thế nhưng, theo tay của lão giả hướng hạ đè một cái, cái kia cỗ Phong Ma ý cùng oán linh trực tiếp bị lão giả áp trở về Dương Diệp trong cơ thể, cùng này đồng thời, ở Dương Diệp đầu đỉnh, xuất hiện một cái huyết sắc vòng vòng .

"Đây là ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Lão giả nhẹ giọng nói: "Một đạo phong ấn, tạm thời đem những thứ kia oán linh cùng Phong Ma ý phong ở trong cơ thể hắn . Trong khoảng thời gian ngắn, hắn hội hơi chút bình thường một chút, chí ít sẽ không gặp người liền muốn giết . Trong khoảng thời gian này, ngươi tốt sinh chiếu cố hắn, ta muốn vào sơn một chuyến, đi kiếm chút dược liệu cùng thú huyết, hắn nhục thân mới vừa đột phá đến Đạo Chân, còn cần vững chắc!"

"Ta muốn đi!"

Cái này lúc, một bên Vương Nhị Nha đột nhiên kêu lên .

Lão giả trừng mắt một cái Vương Nhị Nha, sau người bĩu môi, "Không đến liền không đi ."

Lão giả nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Ghi nhớ kỹ, không thể đơn giản ra thôn xóm, càng không thể mang theo hắn đi sau sơn . Ngoài thôn cùng sau sơn bên trong, đối với ngươi hai người mà nói, rất nguy hiểm ."

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, nơi đây đến cùng là cái gì địa phương ?"

Lão giả cười nói: "Một cái tị nạn địa phương!"

Nói xong, hắn cười cười, sau đó rời đi phòng trúc .

Trong nhà trúc, chỉ còn Dương Diệp cùng Vương Nhị Nha .

Vương Nhị Nha ánh mắt tùy thời đánh lượng Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, nhất về sau, nàng đi tới thùng nước tắm trước, thân thể nhảy khoảng không, mắt nhìn xuống thùng nước tắm trong Dương Diệp, "Hắn có phải điên rồi hay không ?"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Vương Nhị Nha vươn một căn ngón tay điểm một cái Dương Diệp cái trán, nhưng sau lại nói: "Ta gia gia nhưng là cái phi thường phi thường hẹp hòi người, cái kia thần huyết, bình thường cho ta dùng đều phi thường đau lòng đây. Vì sao cho hắn dùng, ta gia gia cũng là hào phóng như vậy đâu? Nhưng lại vì hắn mạo hiểm đi sau sơn cái kia nguy hiểm địa phương, ngô, hắn không sẽ là gia gia con tư sinh chứ ?"

Bạch Chỉ Tiên; "..."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, hắn mờ mịt quét bốn phía một cái, nhất về sau, hắn nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, ngay sau đó, hắn đi ra thùng nước tắm, đi tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt, nhưng mà, Bạch Chỉ Tiên cũng là hơi đỏ mặt . Bởi vì giờ khắc này Dương Diệp, thân vô thốn lũ . Vừa rồi Dương Diệp nhục thân bị thần huyết bất ngờ luyện lúc, quần áo và đồ dùng hàng ngày sớm đã biến thành tro tàn .

Một bên Vương Nhị Nha nhưng thật ra biểu tình bình thường, nàng căn bản cái gì cũng đều không hiểu, dù sao chỉ là một cái năm sáu tuổi tiểu cô nương .

Bạch Chỉ Tiên trừng mắt một cái Dương Diệp, "Mặc quần áo!"

Dương Diệp không có bất kỳ phản ứng .

Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc càng khó coi . Cuối cùng, một lát sau, Dương Diệp rốt cục xuyên nhất kiện trường bào màu xanh, tự nhiên là Bạch Chỉ Tiên thay hắn xuyên .

Cứ như vậy, Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp ở nơi này Vĩnh Hằng Tiên thôn tạm thời ở ở .

Ở chỗ này, Dương Diệp nhục thân tăng lên tới Đạo Chân Cảnh, mà Bạch Chỉ Tiên cũng bởi vì Dương Diệp quan hệ, bị cái kia lão giả tặng cho sấp sỉ trăm viên Vĩnh Hằng Tiên Tinh . Loại này Tinh Thạch, đối với Đạo Chân Cảnh cường giả mà nói nhưng là phi thường trân quý .

Vĩnh Hằng Tiên Tinh, là một loại Thái Cổ thời đại Tinh Thạch, bây giờ Vĩnh Hằng chi giới, đã rất thiếu rất hiếm thấy đến . Loại này Tinh Thạch, đối với Đạo Chân Cảnh cường giả trợ giúp phi thường lớn. Đã từng, nàng mặc dù có thể đạt được Đạo Chân Cảnh, cái này Vĩnh Hằng Tiên Tinh có thể nói là có nhất định công lao . Mà bây giờ, nàng một cái thu được trăm viên . Có thể nói, coi như là Tiên Phủ loại này thế lực, sợ là cũng không thể có thể một cái xuất ra trăm viên Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Bạch Chỉ Tiên mỗi ngày ngoại trừ tu luyện chính là mang theo Dương Diệp ở trong thôn đi lung tung .

Đây là lão giả kia ý tứ .

Nhiều đi dạo một chút, có lẽ có tốt chỗ!

Tuy là Bạch Chỉ Tiên không hiểu lão giả ý tứ, nhưng nàng vẫn là chiếu lão giả nói đi làm .

Cái này nhất ngày, theo mặt trời mọc, người trong thôn cũng bắt đầu công việc lu bù lên . Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp đi ra phòng trúc, nhưng sau theo trong thôn duy nhất một cái lối nhỏ đi tới . Một đường lên, thỉnh thoảng có người đang quan sát Dương Diệp, sau đó thầm thì cái gì .

Đi ngang qua Đồ Tể nhục thân vuốt lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cũng là mặt ngó cái kia Đồ Tể nhục thân vuốt, cái kia Đồ Tể ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Mua thịt ?"

Dương Diệp đi tới cái kia nhục thân trước sạp, hắn cúi đầu nhìn về phía cái kia nhục thân vuốt ở trên nhục thân, nhục thân cũng không phải là thịt heo, mà là một loại màu tím đen nhục thân, nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện, ở cái kia trong thịt, lóe ra như tinh quang thật nhỏ quang điểm . Lại nhục thân bên trong, phiêu đãng một làm người ta tâm thần sảng khoái hương vị .

"50 Vĩnh Hằng Tiên Tinh!" Đồ Tể cười hắc hắc nói .

50 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Bạch Chỉ Tiên biến sắc, "Đắt như thế?"

50 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh, đó là cái gì khái niệm ? Có thể nói như vậy, nếu như là ở bên ngoài, cái này 50 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh chí ít có thể lấy mời được ba vị Hư Chân kỳ cường giả . Như một vị Đạo Chân Cảnh cường giả trụ cột rất tốt, thậm chí có thể cho đối phương tu luyện tới Hư Chân kỳ . Mà bây giờ, điểm này nhục thân lại muốn 50 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh! Bạch Chỉ Tiên cảm thấy, trước mắt cái này Đồ Tể không nên gọi Đồ Tể, mà phải gọi thổ phỉ!

Đồ Tể nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, cười hắc hắc, "Đối với người biết hàng mà nói, có thể không mắc chút nào, nhìn, bên cạnh ngươi người này nhưng là rất biết hàng!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, đang muốn nói, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ôm lấy cái kia nhục thân vuốt ở trên nhục thân, nhưng sau xoay người rời đi .

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người . Cái kia Đồ Tể cũng ngây ngẩn cả người .

Mà chung quanh những thôn dân kia lúc này cũng ngây ngẩn cả người . Ở những thôn dân này trong mắt, tràn đầy kinh ngạc màu sắc .

Ở nơi này lúc, không biết người nào đột nhiên rống lên một câu, "Có người cướp đoạt Đồ Tể!"

Ngoài thôn, mộc ghế lên, cái kia lôi thôi lão giả đột nhiên nhảy dựng lên, "Cướp đoạt Đồ Tể ? Người nào ngưu bức như vậy ?"

Thanh âm rơi xuống, lão giả trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ .

Rất nhanh, toàn bộ trong thôn, vô số người hướng nhục thân vuốt chỗ chạy tới . Cái kia Vương Nhị Nha cũng không ngoại lệ, hơn nữa vẫn là thứ nhất chạy đến . Khi nàng nhìn thấy Dương Diệp ôm nhục thân đi lúc, giờ khắc này, cái này tiểu cô nương trong mắt tràn đầy sùng bái màu sắc!

Nhục thân trước EtBVq sạp, cái kia Đồ Tể ngẩn một hồi lâu, khi thấy Dương Diệp càng chạy càng xa lúc, hắn mới hồi phục tinh thần lại . Sau một khắc, mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, hắn chính là bằng khoảng không xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Đồ Tể quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi tinh thần không bình thường có thể xằng bậy, dám đoạt đại gia ta đồ vật, đời này không phải là không có qua, bất quá, bọn họ đều đã nằm trong đất . Ngươi có phải hay không ..."

Ở nơi này lúc, ở trước mặt hắn Dương Diệp đột nhiên rút ra cái kia cắm ở thân thể đao giết heo, nhưng sau ở vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, hướng về phía cái kia Đồ Tể đầu chợt chính là vừa bổ .

Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi, "Không phải nói sẽ không nổi điên sao!"

Cái kia Đồ Tể ngây cả người, sau đó nói: "Mẹ nó, không chỉ có muốn ăn cướp, còn muốn giết người, ngươi là thật có chủng a!"

Cvt: Chất lắm. Hảo . . ..

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Ta sẽ mỗi thiên định thì ở phía trên lái xe, hoan nghênh mọi người tới ngồi xe! !

Còn bạo nổ phát, gần nhất đang từ từ tồn cảo, có bản thảo về sau, sẽ tìm thời gian bùng nổ . Rất nhiều người một mạch yêu cầu bạo nổ phát, nhưng ta muốn nói, cái này thật không thể gấp, vì bạo nổ phát mà bạo nổ phát, khả năng sẽ dùng sức tưới, ta muốn đây không phải là mọi người hy vọng thấy . Thật hy vọng mọi người lý giải xuống, mỗi một lần bạo nổ phát, đều là chúng ta khổ cực tồn hơn phân nửa nguyệt tới kết quả .

Nhất về sau, cảm tạ một mạch chống đỡ bằng hữu của ta cùng bạn đọc . Ân, hôm qua ngày có bạn đọc hỏi ta Bạch Hổ là cái gì ... Cái này, ta thật không biết Bạch Hổ là cái gì ... Ai có thể giúp ta cho cái này vị bạn đọc giải khai Thích Thiên ..

------oOo------

Chương 2288: Lại Giết Điên Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang ở chuôi đao kia phải rơi vào Đồ Tể đỉnh đầu lúc, Dương Diệp cả người đột nhiên té bay ra ngoài, chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại . Bởi vì cái kia Vương Nhị Nha xuất hiện ở Dương Diệp thân về sau, nàng hai tay chỉa vào Dương Diệp phía sau lưng, ngạnh sinh sinh dùng chính mình nhục thân lực lượng chĩa vào Dương Diệp .

Bất quá, Vương Nhị Nha hiển nhiên cũng không nhẹ nhõm, khuôn mặt nhỏ nhắn có chút hiện lên bạch .

Dương Diệp dừng lại về sau, Vương Nhị Nha thu tay về, nhưng sau nàng vỗ vỗ Dương Diệp bắp đùi, "Dương người điên, với hắn đánh, ta ủng hộ ngươi!"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Cái này lúc, Dương Diệp nắm cái kia đao giết heo lại muốn xuất thủ, bất quá, Bạch Chỉ Tiên cũng là vội vã xuất hiện ở trước mặt nàng ngăn cản hắn . Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía cái kia Đồ Tể, "Tiền bối, thịt này ta mua ."

Nói xong, nàng sẽ cầm Vĩnh Hằng Tiên Tinh .

Mà đang ở cái này lúc, Đồ Tể đột nhiên cách khoảng không hướng về phía Bạch Chỉ Tiên một trảo, một cường đại lực lượng trong nháy mắt bao phủ ở Bạch Chỉ Tiên, chuyển chớp mắt, Đồ Tể tay phải nhẹ nhàng vung lên, Bạch Chỉ Tiên trực tiếp bị cái kia cỗ lực lượng rung động đến bên cạnh bên ngoài hơn mười trượng, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng trực tiếp khóa lại Bạch Chỉ Tiên, giờ khắc này, Bạch Chỉ Tiên căn bản không pháp nhúc nhích .

Đồ Tể thu tay về, nhưng kéo về phía sau nổi lên ống tay áo của mình, "Nha đầu, bây giờ không phải là tinh thạch vấn đề, cmn, cũng dám đoạt đại gia ta gì đó, đại gia ta sống nhiều năm như vậy, vẫn là lần đầu tiên gặp phải, nay ngày xem ta không đem hắn cái chân thứ ba cắt đứt ..."

Nói đến đây, Đồ Tể khuôn mặt sắc đột nhiên kinh ngạc .

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp .

Làm Bạch Chỉ Tiên bị Đồ Tể đánh văng ra lúc, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, hắn cả người bắt đầu rung động kịch liệt lên . Dần dần, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, một khủng bố ý cảnh đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Phong Ma ý cảnh!

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Đồ Tể trước mặt, ngay sau đó, một thanh đao bút thẳng mà xuống.

Mà cái kia Đồ Tể cũng là không tránh không né, bay thẳng đến trên(lên) chính là chỉ một cái .

Cái này chỉ một cái trực tiếp chỉa vào Dương Diệp tay kia trong đao giết heo, nhưng mà, một đạo tiên huyết cũng là bắn nhanh mà ra . Chuyển chớp mắt, cái kia Đồ Tể trực tiếp bị đẩy lui hết mấy bước!

Không xa chỗ, cái kia lôi thôi lão giả nhìn thấy một màn này, trong mắt tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Giữa sân hết thảy thôn dân cũng là ngây dại .

Mà cái kia Đồ Tể trong mắt cũng đầy là khó có thể tin, "Làm sao có thể ... Không đúng, Phong Ma, Phong Ma ý, đây con mẹ nó dùng để dùng đao lợi hại như vậy?"

Giữa sân, Dương Diệp đột nhiên xuất NIU2V hiện ở cái kia Đồ Tể đỉnh đầu, ngay sau đó, một thanh đao lần nữa hướng Đồ Tể rơi xuống .

Chính là cái kia đem giết heo đao!

Ở Phong Ma ý cảnh gia trì xuống, Dương Diệp một đao này, dĩ nhiên không thể so với hắn thi triển Kiếm Vực yếu!

Một đao rơi xuống, đao qua chỗ, không gian xuất hiện một đường thật dài vết trầy .

Cái kia Đồ Tể vẫn không có né tránh, hắn giơ tay đấm ra một quyền . Một quyền này, trực tiếp đánh vào Dương Diệp trong tay chuôi này đao giết heo lên.

Ầm!

Theo một đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp cả người lẫn đao trực tiếp bay ra ngoài . Rất nhanh, cái kia Vương Nhị Nha lại xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, chẳng qua lúc này đây nàng cũng chưa hoàn toàn tiếp được Dương Diệp, ở nàng hai tay đè ở Dương Diệp sau lưng một khắc kia, hai người đồng thời lại hướng phía sau lui mười mấy trượng .

Dương Diệp mới vừa dừng lại, trong miệng hắn chính là tràn ra một cái tinh huyết .

Nhưng mà sau một khắc, hắn lại biến mất ngay tại chỗ . Lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia Đồ Tể trước mặt .

Cái kia Đồ Tể không tránh không né, lại đấm một quyền đánh ra .

Chuyển chớp mắt .

Một đạo nhân ảnh lần nữa bay ra ngoài .

Không xa chỗ, cái kia Vương Nhị Nha ngây cả người, nhưng sau thân hình lóe lên, lui qua một bên, cứ như vậy, Dương Diệp trực tiếp rơi đập ở tại mặt đất lên.

Mọi người nhìn về phía Vương Nhị Nha, Vương Nhị Nha cười mỉa cười, nhưng sau nàng đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Dương người điên, vẫn là đừng đánh . Ngươi đánh không lại hắn a, chúng ta ..."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Mọi người: "..."

Cứ như vậy, Dương Diệp một lần lại một lần bay ra ngoài .

Nghiền ép!

Đồ Tể thực lực hoàn toàn nghiền ép Dương Diệp, thế nhưng, Dương Diệp cái này không sợ chết đánh pháp, cũng là làm cho giữa sân mọi người có chút kinh hãi .

Người này, là thật không sợ chết a!

"Ỷ lớn hiếp nhỏ!"

Đang ở Dương Diệp lần nữa bay ra ngoài lúc, cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nhìn về phía cái kia Đồ Tể, "Tiền bối dám áp chế chính mình cảnh giới, cùng hắn chiến đấu công bình sao?"

Một bên, Vương Nhị Nha vội vàng nói: " Đúng, Đồ Tể, ngươi dám cùng hắn công bằng một mình đấu sao?"

"Đúng đúng, chiến đấu công bình, Đồ Tể, ngươi dám cùng tiểu tử này chiến đấu công bình sao?" Giữa sân, có người ồn ào .

"Công bằng ? Ta nhổ vào!"

Đồ Tể đột nhiên cả giận nói: "Cũng không phải là ta muốn lấn phụ hắn, là hắn muốn cướp ta đồ đạc, còn muốn giết người, các ngươi ..."

"Hừ!"

Cái này lúc, cái kia Vương Nhị Nha hừ lạnh một tiếng, "Không dám cũng không dám, Đồ Tể ngươi tìm cớ gì . Ta xem a, ngươi là sợ áp chế chính mình cảnh giới, nhưng sau bị Dương người điên đánh chứ ?"

Đồ Tể hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Vương Nhị Nha, "Phong nha đầu, nhìn không ra đến, ngươi còn học được phép khích tướng a . Ngươi cái này Phong nha đầu, theo ngươi cái kia Thần Côn gia gia, sớm muộn có nhất ngày cũng sẽ giống như hắn đầy mình ý nghĩ xấu ."

Vương Nhị Nha hướng về phía Đồ Tể giả trang một cái mặt quỷ, "Không dám chính là không dám!"

Đồ Tể hừ lạnh một tiếng, "Không dám ? Phong nha đầu, ngươi cho ta xem được rồi! Ta không chỉ có áp chế chính mình cảnh giới, còn muốn phong ấn chính mình Huyền Khí, Lão Tử nay ngày liền nắm tay ngược chết hắn!"

Vừa nói, ở ánh mắt của mọi người phía dưới, Đồ Tể khí tức trên người đột nhiên yếu đi, không chỉ có như đây, trong cơ thể Huyền Khí cũng vào giờ khắc này triệt để trở nên yên lặng .

Tổ cảnh!

Lúc này, Đồ Tể cảnh giới bị hắn mạnh mẽ đè lên Tổ cảnh . Mặc dù là

Tổ cảnh, thế nhưng cái kia thân trên(lên) tản mát ra uy áp cũng là so với Đạo Chân Cảnh còn mạnh hơn!

Đồ Tể hướng về phía Dương Diệp vươn chỉ một cái, nhưng sau ngoéo ... một cái, "Tới!"

Không xa chỗ, mặt đất lên, Dương Diệp chậm rãi bò dậy, chuyển chớp mắt, một đạo hàn mang ở trong sân chợt lóe lên .

Đồ Tể giữa chân mày chỗ, một thanh đao mang theo một luồng hàn mang chớp mắt tới .

Nhưng mà, chuôi này đao cũng là trực tiếp bị hai cây chỉ cho kẹp lấy . Chính là chỗ này hai cây chỉ, làm cho chuôi này tản ra Phong Ma ý đao giết heo ở cũng không pháp nhúc nhích mảy may!

Đồ Tể cười nhạt, "Tiểu tử, ngươi còn non một chút, ta ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp tay trái bên trong, không biết bực nào thì xuất hiện một một thanh màu đen kiếm, ngay sau đó, thanh kiếm kia phi thẳng đến Đồ Tể phần bụng một cái cắt ngang .

Thứ lạp!

Kiếm quá không gian, tức thì vang lên một đạo chói tai tiếng the thé .

Đồ Tể khuôn mặt sắc không thay đổi, hai ngón tay buông lỏng ra Dương Diệp đao, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng lui về sau hơn một trượng . Thế nhưng sau một khắc, cả người hắn cũng là lại là nổ bắn ra mà ra .

Mà lúc, Dương Diệp thân thể đột nhiên hư ảo, sau một khắc, tay phải hắn thả cái kia đao giết heo, hai tay nắm ở kiếm chợt hướng hạ chính là vừa bổ .

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi hạ!

Ầm!

Cái kia vừa xong Dương Diệp trước mặt Đồ Tể trực tiếp bị rung động đến bên ngoài hơn mười trượng! Mà ở Đồ Tể lòng bàn tay bên trong, có một vết kiếm hằn sâu!

Nhìn thấy một màn này, chung quanh trong mắt những người kia càng phát kích thích cùng chấn kinh rồi .

Hưng phấn là, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy Đồ Tể kinh ngạc, khiếp sợ là, Dương Diệp dĩ nhiên lợi hại như vậy!

Đồ Tể nhìn thoáng qua lòng bàn tay trong vết kiếm, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Mẹ nó, có chút ý tứ a . Ngươi ..."

Cái này lúc, Đồ Tể thanh âm hơi ngừng . Bởi vì cách đó không xa Dương Diệp đã tại chỗ biến mất, cùng này đồng thời, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Đồ Tể hai mắt híp lại, hai tay hướng trên(lên) hợp lại, bàn tay hợp ở cái kia nhất chớp mắt, một thanh kiếm bị gắt gao kẹp lấy . Nhưng mà ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh không biết bực nào thì xuất hiện ở Đồ Tể thân về sau, ngay sau đó, môt cây đao giết heo phi thẳng đến Đồ Tể cái ót bổ xuống . Đồ Tể khuôn mặt sắc không thay đổi, hắn trực tiếp nắm Dương Diệp chuôi này trường kiếm màu đen, xoay người chính là một cái .

Keng!

Kiếm cùng đao vừa mới tiếp xúc, hai người dưới chân cái kia nền đá bản trong nháy mắt nổ bể ra đến, một cường đại lực lượng hướng bốn phía chấn động đi, bất quá, này cổ lực lượng còn chưa ra một trượng phạm vi chính là bị một thần bí lực lượng cho lau đi .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Đồ Tể trong tay trường kiếm màu đen đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, chuôi này trường kiếm màu đen trực tiếp hóa thành vô số oán linh đem cái kia Đồ Tể bao phủ .

Ầm!

Một cường đại lực lượng đột nhiên từ cái này chút oán linh bên trong chấn động mà ra, những thứ kia oán linh trong nháy mắt toàn bộ bị đánh bay, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Đồ Tể trước mặt, ngay sau đó, ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp hai tay nắm cái kia đao giết heo hướng về phía Đồ Tể chính là một hồi chém mạnh!

Chính là chém!

Hoàn toàn không có bất kỳ Chương pháp, cũng không có bất kỳ kỹ xảo, càng không có bất kỳ chiêu thức!

Một hồi chém loạn!

Mà như vậy một hồi chém loạn, cũng là làm cho cái kia Đồ Tể không ngừng hướng lui lại đi . Không chỉ có như đây, một thanh kiếm tùy thời ở trong sân hiện lên, cho cái kia Đồ Tể tạo thành phiền phức rất lớn . Sở dĩ cho Đồ Tể tạo thành phiền phức, là bởi vì Dương Diệp kiếm cùng đao có thể phá vỡ Đồ Tể nhục thân! Hơn nữa, chính hắn giả trang lớn, không dùng tới Huyền Khí, chỉ dùng nắm tay ... Cho nên, bây giờ Đồ Tể tình cảnh, có thể nói là phi thường lúng túng!

Cứ như vậy, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia Đồ Tể dần dần bị Dương Diệp áp chế .

Không chỉ có như đây, ở Đồ Tể thân lên, còn xuất hiện rất nhiều đạo vết đao cùng vết kiếm .

Mà giờ khắc này, xuất sắc nhất cũng không phải là Dương Diệp kiếm, mà là Dương Diệp đao! Dương Diệp hai tay nắm đao một hồi mạnh mẽ phách, cái này căn bản cũng không gọi Đao Pháp, thế nhưng, cái kia uy lực cùng hiệu quả lại là vô cùng khủng bố!

Một đao tiếp lấy một đao, tùy thời tới một kiếm, cái kia Đồ Tể lúc này có thể nói là khổ không thể tả!

Kinh khủng nhất là, Dương Diệp Phong Ma ý dĩ nhiên càng ngày càng mạnh!

Theo Phong Ma ý càng ngày càng mạnh, Dương Diệp cái kia Phong Ma Đao Pháp cũng càng ngày càng mạnh .

Trong thôn yên tĩnh lại .

Tất cả mọi người đang nhìn cái kia Dương Diệp .

Dương Diệp Phong Ma ý càng ngày càng mạnh ... Rốt cục từng cái

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Đồ Tể trực tiếp bị rung động đến ngoài mười mấy trượng . Đồ Tể thân lên, trải rộng vết thương . Đồ Tể nhìn một chút hai tay mình, phía trên, đều là vết đao . Đồ Tể thần sắc có chút khó coi, "Mẹ nó, lần này giả trang lớn!"

Xa chỗ, mọi người ở đây lấy vì Dương Diệp phải tiếp tục đuổi theo cái kia Đồ Tể lúc, Dương Diệp cũng là đột nhiên xoay người, hướng chu vi những người vây xem kia vọt tới .

Không xa chỗ, cái kia Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc nhất bạch, "Lại giết điên rồi ..."

....

Cvt: Giờ lại còn chơi cả dao phay thần pháp.

------oOo------

Chương 2289: Cổ Đao Phái!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp cầm đao vọt tới, chung quanh những thôn dân kia tức thì ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp đây là muốn làm gì ?

Rất nhanh, thôn dân chung quanh thần sắc có chút cổ quái .

Dương Diệp đây là muốn sát nhân a!

Những thôn dân kia cũng không có chạy trốn, bởi vì cái kia Đồ Tể không biết bực nào thì xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau hắn lấy chưởng làm đao hướng về phía trước mặt nhẹ nhàng vừa bổ .

Ánh đao chợt hiện .

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp cả người lẫn đao trực tiếp té bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi thôn xóm bên ngoài .

Không xa chỗ, cái kia Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhưng sau đó xoay người bước nhanh biến mất ở xa chỗ .

Chạy thoát .

Mà chu vi xem trò vui những người đó, cũng là ở tại ngây cả người về sau, xoay người nhanh như chớp biến mất không thấy .

Giữa sân cũng chỉ thừa lại bốn người . Bạch Chỉ Tiên, lôi thôi lão giả, cùng với một gã cầm giỏ thức ăn Đại Thẩm, còn có cái kia Đồ Tể .

Lôi thôi lão giả lấy ra bên hông hồ lô rượu hung hăng đổ một khẩu, sau đó nói: " Không sai."

Cách đó không xa cái kia Đại Thẩm khẽ gật đầu, "Quả thật không tệ!"

Đồ Tể khẽ lắc đầu, "Người này, sát tâm quá trọng, quá trọng!"

"Thì tính sao ?"

Lôi thôi lão giả bĩu môi, "Tu Hành Giả, người nào không giết người ? Đồ Tể ngươi không giết người sao? Lại người, ta xem tiểu tử này cũng không phải là vì giết mà giết, như hắn thật là vì giết mà giết, cái kia Phong Ma ý lại làm sao có thể đè ép được sát ý kia ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía bên cạnh cái kia Đại Thẩm, "Đại tỷ, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Đồ Tể nhìn về phía cái kia Đại Thẩm .

Bạch Chỉ Tiên cũng nhìn về phía cái kia Đại Thẩm, trong mắt có chút ngạc nhiên, bởi vì theo lôi thôi lão giả cùng Đồ Tể thái độ đến xem, cái này Đại Thẩm địa vị tựa hồ rất cao .

Bạch Chỉ Tiên trong mắt, cái này vị Đại Thẩm rất phổ thông, phi thường vô cùng phổ thông, mặc một bộ toái hoa vải cũ váy, thân thể có chút đẫy đà, còn dung mạo, không thể nói xấu, nhưng là tuyệt đối cùng mỹ không có có cái gì quan hệ . Hơn nữa, thân trên(lên) cũng không có gì đặc biệt khác khí chất, chính là thuộc về cái loại này phi thường phi thường thông thường trung niên phụ nữ .

Cái kia trung niên Đại Thẩm nhìn thoáng qua cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Ta nói hắn không sai, cũng không phải nói hắn thiên phú không tệ . Lúc trước hắn tiến nhập cái kia Phong Ma trạng thái, là bởi vì nha đầu kia ."

"Thì tính sao ?" Đồ Tể không giải khai .

"Đần!"

Một bên lôi thôi lão giả lắc đầu, "Cái này chứng minh tiểu tử kia, là một cái trọng tình người . Ở đơn giản một điểm, chính là chỗ này tiểu tử bản chất bất phôi . Không phải, cái kia Lão Thần Côn làm sao có thể đem hắn mang đến, nhưng lại đem về điểm này của cải đều cho tiểu tử này dùng . Ngươi chừng nào thì gặp qua cái kia Lão Thần Côn làm qua mua bán lỗ vốn ? Khác ta không dám nói, tiểu tử này thân trên(lên) khẳng định còn có ngươi ta không biết bí mật, hơn nữa còn là một bí mật lớn!"

Cái này lúc, cái kia Đại Thẩm lắc đầu, "Đồ Tể, việc này chính ngươi làm quyết định đi . Bất quá, ta ngược lại thật ra có điểm kiến nghị ."

"Đại tỷ ngươi nói!" Đồ Tể đạo.

Cái kia Đại Thẩm nói: "So với kiếm, hắn có thể thích hợp hơn tu đao! Hắn như tu đao, tương lai thành tựu, nhất định siêu việt ngươi, thậm chí siêu việt ngươi Cổ Đao Phái tổ sư ."

"Làm sao có thể!"

Đồ Tể một cái nhảy dựng lên, "Đại tỷ, ngươi đùa gì thế, hắn hội siêu việt ta ? Siêu việt ta Cổ Đao Phái tổ sư ?"

Một bên cái kia lôi thôi lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Đại tỷ, ngươi nói hắn có thể vượt lên trước cái này Đồ Tể, ta ngược lại cảm thấy không phải là không có khả năng, thế nhưng, ngươi nói hắn hội siêu việt Cổ Đao Phái tổ sư, cái này ... Ngươi nên cũng biết, Cổ Đao Phái tổ sư là người ra sao, đây chính là Cổ Đao Đế, năm đó Thái Cổ thời kì, không có Phong Thần, nhưng là lại có chém thần năng lực người! Từ hắn chi về sau, dùng đao người, ở cũng Vô Nhân có thể đưa hắn siêu việt!"

Trung niên Đại Thẩm nhìn thoáng qua cái kia lôi thôi lão giả, sau đó nói: "Trước đây không ai, không đại biểu hiện tại không ai!"

Lôi thôi lão giả cười khổ nói: "Đại tỷ, ngươi hãy nói một chút vì sao như vậy xem trọng tiểu tử này đi."

Trung niên Đại Thẩm quay đầu nhìn về phía cái kia Đồ Tể, "Tam đệ, ngươi cũng đã biết khuyết điểm của ngươi ở đâu sao?"

Đồ Tể lắc đầu .

Trung niên Đại Thẩm trầm giọng nói: "Ngươi đao đạo thiên phú, so với tiểu tử kia mạnh mẽ chí ít vài lần, thế nhưng, có lưỡng dạng, ngươi không bằng hắn . Thứ nhất, là tàn nhẫn . Ngươi làm việc không ướt át bẩn thỉu, cũng đủ quả đoán, thế nhưng, còn chưa đủ ác, mà ngươi Cổ Đao Phái Đao Pháp, hạch tâm chính là tàn nhẫn bá. Càng ác, càng bá đạo, càng có thể phát huy ra bên ngoài uy lực . Thế nhưng, ngươi không pháp đem hai thứ này hoàn mỹ phát huy được ."

Nói đến đây, nàng xem hướng ngoài thôn nằm dưới đất Dương Diệp, "Ngươi không có cảm giác được sao? Tiểu tử này kiếm pháp, đó là phát tự trong xương tàn nhẫn, phát tự trong xương bá đạo . Đặc biệt cái kia cỗ thà chết chớ cong ngoan kính, căn bản không phải người bình thường có thể so với. Đây cũng là vì sao hắn thiên phú bình thường, thế nhưng chiến lực lại kinh khủng như vậy . Đây cũng là vì sao, ngươi áp chế cảnh giới về sau, bị hắn áp chế duyên cớ vì thế . Đừng nói ngươi, coi như là ta áp chế cảnh giới, đều không nhất định có thể ở Tổ cảnh áp hắn!"

"Hắn còn điên!" Cái này lúc, cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nói một câu .

Cái kia trung niên Đại Thẩm nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, nhưng sau khẽ gật đầu, "Nha đầu kia nói không sai, hắn còn có một thứ, đó chính là điên ." Nói đến đây, nàng xem hướng Đồ Tể, "Vừa rồi ngươi áp chế chính mình cảnh giới cùng hắn chiến đấu, hắn dùng ngươi đao ra tay với ngươi lúc, ngươi là cảm giác gì ?"

Đồ Tể suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Áp bách ..."

Nói đến đây, hắn chợt ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt phu nhân, "Ta hiểu được ."

Trung niên phụ nữ khẽ gật đầu, "Kiếm, Sát Lục khí, thế nhưng, nếu bàn về Sát Lục, lại có thể nào cùng đao so sánh với ? Trên người của hắn cỗ này ngoan kính, phong kính, dùng để tu đao, ở tốt cực kỳ."

Đồ Tể do dự xuống, sau đó nói: "Ta có thể cảm giác, hắn tính tình có chút cực đoan, hắn tới tu ta Cổ Đao Phái Đao Pháp, ta sợ hắn đem ta Cổ Đao Phái Đao Pháp tu thành Ma Đạo ."

Cái kia phụ nữ nhìn thoáng qua Đồ Tể, "Ta bây giờ có thể khẳng định, ngày khác sau hắn nhất định sẽ vượt lên trước ngươi!"

"Vì sao ?" Đồ Tể không giải khai .

Phụ nữ đạm thanh nói: "Cố cái này cố cái kia, tu cái trứng Đao Pháp ."

Nói xong, phụ nữ cầm giỏ thức ăn xoay người rời đi .

Chờ cái kia phụ nữ hoàn toàn biến mất về sau, Đồ Tể quay đầu nhìn về phía cái kia lôi thôi lão giả, lôi thôi lão giả lắc đầu, "Truyền không truyền, chính ngươi làm quyết định . Bất quá, nhị ca ta được nhắc nhở ngươi một cái, ngươi Cổ Đao Phái từ trước đến nay là nhất mạch đơn xuyên, tên đệ tử này nếu là không chọn xong, ngươi sẽ phải trở thành ngươi Cổ Đao Phái tội nhân!"

Nói xong, lão giả cũng xoay người rời đi .

Tại chỗ, Đồ Tể trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn đi tới ngoài thôn, nhìn dưới chân Dương Diệp, Đồ Tể suy nghĩ rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn dẫn theo Dương Diệp một chân hướng trong thôn đi tới, "Đi, cùng Lão Tử học đao đi!"

Học đao!

Một gian nhà đá bên trong .

Đồ Tể ngồi ở giường đá lên, ở trước mặt hắn, là Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Đồ Tể, không nói gì .

Đồ Tể nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau hắn nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Nha đầu, làm cho hắn quỵ hạ bái sư ."

"Bái sư ?"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, cái này, hắn còn chưa thanh tỉnh, phải không, chờ hắn thanh tỉnh sau ở bái sư ?"

Đồ Tể lắc đầu, "Không cần thanh tỉnh, hiện tại trạng thái này liền rất tốt . Phản chính, hắn chỉ là thần chí không tỉnh táo lắm, cũng không phải là ngốc, cái kia, làm cho hắn quỵ hạ bái sư đi!"

Bạch Chỉ Tiên có chút do dự .

"Ngươi còn do dự!"

Cái này lúc, cái kia Đồ Tể đột nhiên nhảy dựng lên, "Nha đầu, ngươi biết, có nhiều thiếu siêu cấp Yêu Nghiệt muốn bái ta làm thầy ? Ta ..."

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên nắm đao trong tay hướng về phía cái kia Đồ Tể chợt chính là vừa bổ .

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người .

Cái kia Đồ Tể biểu tình cũng là cứng ngắc ở .

Chuyển chớp mắt .

Ầm!

Cả tòa nhà đá đột nhiên nổ ra, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh bay thẳng đến rồi thôn xóm bên ngoài .

Đạo nhân ảnh này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Cửa thôn, Đồ Tể vỗ tay một cái, "Mẹ nó, ngươi sát nhân sẽ ghiền có phải hay không, động một chút là muốn giết người!"

Trên đất, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy lên, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Đồ Tể đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, lại là một đao hướng Đồ Tể đầu bổ xuống .

Chẳng qua sau một khắc, Dương Diệp chính là lần nữa bay ra ngoài!

Nhìn thấy một màn này, một bên Bạch Chỉ Tiên nhãn tình sáng lên, lúc này đây, nàng có thể xác định, cái này Đồ Tể thực lực, tuyệt đối ở Giới Chân chi lên, thậm chí càng cao!

Không xa chỗ, Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, Bạch Chỉ Tiên vội vã xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nhưng kéo về phía sau ở Dương Diệp tay, bị Bạch Chỉ Tiên kéo, Dương Diệp tức thì yên tĩnh lại .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía cái kia Đồ Tể, "Tiền bối, cái này lễ bái sư , có thể hay không chờ hắn thanh tỉnh chi sau ở tu bổ trên(lên) ?"

Đồ Tể nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, tức giận nói: "Rồi rồi, Lão Tử thu tên học trò đều thu như thế biệt khuất, nhớ năm đó, vì để cho sư phụ ta thu ta, Lão Tử nhưng là tại hắn sơn môn quỳ mười ngày mười đêm!"

Vừa nói, hắn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Nhưng sau bấm tay một điểm, một luồng Bạch Quang trực tiếp chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Rất nhanh, vô số tin tức trào vào Dương Diệp trong đầu .

Đồ Tể nói: "Tiểu tử, đây là « Cổ Đao Kinh », là ta Cổ Đao Phái hạch tâm công pháp, cộng ba trọng, ngươi như tiến nhập Đệ Nhất Trọng, trong cơ thể hội tu luyện ra Huyền Cổ Chi Khí, đây là một loại tổ sư năm đó chế tạo ra Huyền Khí, mặc dù không có tiến nhập mười đại linh khí, thế nhưng, nó là độc nhất vô nhị, nó có thể mang đao pháp uy lực đề thăng tới cực hạn! Mà ngươi nếu là có thể tu luyện tới Đệ Tam Trọng, nó uy lực, không hề yếu mười đại linh khí, đương nhiên, ngoại trừ bài danh trước ba cái kia KnHf4 ba loại ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Còn Đao Pháp, ta Cổ Đao Phái Đao Pháp, không có phức tạp như thế, ngươi làm sao chém thoải mái làm sao tới . Mà Đao Kỹ, cũng không nhiều, chỉ có lưỡng chủng Đao Kỹ, bất quá, tuy là thiếu, thế nhưng uy lực cũng là nghịch thiên vô cùng. Hai loại Đao Kỹ ta đều đưa vào ngươi trong đầu, phân biệt gọi: « Nhất Đao Cách Thế » cùng « Phù Sinh Vạn Trảm » . Tự ngươi có thể tu luyện, còn nữa, hai loại Đao Kỹ cần phối hợp Huyền Cổ Chi Khí sử dụng mới có thể đem uy lực nhất đại hóa! Chính ngươi luyện trước, ta muốn đi sau sơn một chuyến, vì ngươi lộng ít đồ tới đang dạy ngươi, cmn, Lão Tử cảm thấy tốt biệt khuất! Đồ đệ này thu!"

Nói xong, hắn trực tiếp xoay người biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên đem Dương Diệp kéo đến một bên, sau đó nói: "Tu luyện, hiểu không ?"

Dương Diệp nhìn Bạch Chỉ Tiên, có chút mờ mịt .

Bạch Chỉ Tiên lại khoa tay múa chân một cái, sau đó nói: "Tu luyện, tu luyện ...."

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp đầu nhẹ nhàng gõ một cái .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên tức thì thả lỏng một hơi . Còn tốt, Dương Diệp thần trí tuy là bị Phong Ma ý ăn mòn, thế nhưng, hắn một ít bản năng vẫn còn, tỷ như chiến đấu, còn có tu luyện!

Cứ như vậy, Dương Diệp bắt đầu đánh ngồi tu luyện cái kia Cổ Đao Kinh, mà Bạch Chỉ Tiên đang xác định Dương Diệp tiến nhập trạng thái tu luyện về sau, cũng bắt đầu tự mình tu luyện .

Cứ như vậy, nhất ngày, hai ngày, ba ngày trôi qua ...

Đột nhiên có nhất ngày, Dương Diệp dẫn theo dao bầu đi ra khỏi phòng . Một đường lên, những thôn dân kia biết Dương Diệp thần trí không bình thường, nguyên nhân đây, cũng không có đi tận lực trêu chọc hắn, ngược lại là nhìn thấy hắn liền lẩn tránh rất xa .

Đây chính là cái người điên!

Dương Diệp đi tới cửa thôn, cửa thôn mộc ghế lên, một gã lôi thôi lão giả chính khò khò ngủ say .

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía lão giả, rất nhanh, ở trong tay hắn xuất hiện môt cây đao giết heo, hắn hai tay nắm đao, trong cơ thể Phong Ma ý liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong tay đao giết heo bên trong, ngay sau đó, hắn nắm đao để ngang cái kia lôi thôi lão giả đầu lên.

Cái này lúc, lôi thôi lão giả đột nhiên trợn mở con mắt, "Ngươi muốn làm gì!"

Cvt: Đc, đến ngủ cũng ko tha. Giết nghiện rồi. =)) ...

PS: Trong nhà Internet xảy ra vấn đề, hai chương này dùng là lưu lượng đổi mới, ngắn ngủi mấy phút, dùng ta nhất G lưu lượng ... Ta không minh bạch .. Trứng đau!

Hôm qua ngày độc giả giải thích, Bạch Hổ chính là màu trắng lão hổ, không biết mọi người đã biết không! ! ! ! Màu trắng lão hổ! ! !

------oOo------

Chương 2290: Giả Điên, Đang Giả Điên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo lôi thôi lão giả thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong tay đao giết heo đột nhiên chợt cắt xuống.

Xuy!

Một đao rơi xuống, tấm kia mộc ghế trong nháy mắt hóa thành một đống mảnh vụn .

Nhưng mà, cái kia lôi thôi lão giả cũng là đã xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh ngoài mấy trượng .

Dương Diệp chậm rãi xoay người, nhưng sau dẫn theo đao giết heo hướng lôi thôi lão giả đi tới .

Lôi thôi lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tiểu tử, ngươi nổi điên làm gì, lão phu cũng không trêu chọc ngươi a!"

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là thân hình run lên, đi thẳng tới lôi thôi lão giả trước mặt, nhưng sau nắm đao giết heo hướng về phía lão giả chợt chính là vừa bổ .

Lôi thôi lão giả lạnh rên một tiếng, bấm tay một điểm, trực tiếp một chút ở tại Dương Diệp trong tay đao giết heo chi lên, đao giết heo kịch liệt run lên, Dương Diệp cả người bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp cũng là quỷ dị xuất hiện ở lôi thôi lão giả thân về sau, nhưng sau lại là một đao bổ tới!

Lôi thôi lão giả nhíu mày, vung tay phải lên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp rung động đến thôn xóm bên ngoài . Thế nhưng sau một khắc, một đạo rực rỡ ánh đao đột nhiên tự ngoài thôn nổ bắn ra mà tới.

Lôi thôi lão giả bấm tay một điểm .

Ầm!

Cái kia đạo ánh đao trong nháy mắt nổ bể ra đến, hóa thành hư vô .

Mà đang ở ánh đao phá toái một khắc kia, môt cây đao giết heo bút thẳng hướng về phía lão giả đầu nhìn xuống . Ở Phong Ma ý gia trì xuống, đao chỗ đi qua không gian trực tiếp xuất hiện nhè nhẹ vết rạn!

Nơi này không gian, không thể so với ngươi phía ngoài không gian, coi như là Đạo Chân Cảnh cường giả, đều khó lay động nơi này không gian .

Một đao rơi hạ!

Lão giả nhíu mày, thân hình lóe lên, trực tiếp rời đi tại chỗ .

Đao rơi xuống.

Xuy!

Toàn bộ mặt đất đột nhiên xuất hiện một đạo sâu không thấy đáy vết rách .

Mà lúc, cái kia lão giả đã xuất hiện ở Dương Diệp thân về sau, mà Dương Diệp trở tay chính là một đao bổ ra .

Ầm!

Theo một đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp trực tiếp cả người lẫn đao bay đến thôn xóm bên trong . Lúc này đây lão giả xuất thủ hiển nhiên có điểm trọng, Dương Diệp nằm tại mặt đất một hồi lâu mới đứng lên, thế nhưng đứng lên về sau, hắn lại dẫn theo đao hướng lão giả vọt tới .

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả nheo mắt, "Tiểu tử, đừng tưởng rằng ngươi điên có thể xằng bậy ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là một trảo . Một trảo này, một con bàn tay lớn màu đen trực tiếp nắm Dương Diệp thân thể, Dương Diệp ở cũng không pháp nhúc nhích . Thế nhưng sau một khắc, một thanh kiếm đột nhiên phóng lên cao, trực tiếp đem cái tay kia đâm nhất cái đại lỗ thủng, chuyển chớp mắt, Dương Diệp hai tay nắm đao giết heo hướng trên(lên) chính là một cái chém xéo .

Xuy!

Một đao vung ra, cái tay kia ầm ầm vỡ vụn .

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người thả người nhất càng, đi tới đỉnh đầu của ông lão trên(lên) phân, ngay sau đó, hắn hai tay nắm trong tay đao giết heo chợt chính là vừa bổ .

Lôi thôi lão giả nhíu mày, tay phải chậm rãi nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền .

Ầm!

Một đấm xuất ra, Dương Diệp lần nữa cả người lẫn đao bay ra ngoài . Cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi cửa thôn chỗ . Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp lại bò dậy, lão giả đang muốn xuất thủ, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên bả đao thu được bên hông . Nhưng sau đi nhanh đến rồi thôn xóm bên trong, chỉ chốc lát chính là biến mất ở lão giả trong mắt .

Lôi thôi lão giả hơi ngẩn người, "Không đánh ?" (_ _)

Nhìn một hồi lâu, nhìn thấy Dương Diệp không có xuất hiện, lão giả lúc này mới xác định Dương Diệp là thật không đánh!

"Đồ chơi gì!"

Lão giả rẽ rẽ bất bình, bất quá, hắn cũng không có đi tìm Dương Diệp, mà là lại lần nữa tìm một cái bản ghế, nhưng sau nằm phía trên, chỉ chốc lát chính là truyền đến vù vù tiếng .

Bên trong gian phòng .

Dương Diệp trở về đến rồi gian phòng bên trong, cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đi đánh nhau ?"

Dương Diệp mờ mịt .

Bạch Chỉ Tiên thấp giọng thở dài, "Ở chỗ này, không thể xằng bậy, biết không ?"

Dương Diệp không có trả lời .

Bạch Chỉ Tiên lại nói: "Tuy là không ta biết bọn họ vì sao nhìn như vậy trọng ngươi, thế nhưng, đối với ngươi mà nói, đây là một cái thiên đại kỳ ngộ, nhất định phải nắm lấy cho thật chắc cái này kỳ ngộ, biết không ?"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đưa tay kéo lại Bạch Chỉ Tiên tay, nhưng sau sẽ nàng kéo đến trong lòng .

Bạch Chỉ Tiên thân thể cứng ngắc ở .

Ôm ôm, Dương Diệp tay đột nhiên theo Bạch Chỉ Tiên hông gian trượt đến cái mông của nàng ... Bạch Chỉ Tiên hơi biến sắc mặt, thân hình lóe lên, trực tiếp lui qua một bên . Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, cùng này đồng thời, tay hắn đặt ở bên hông đao giết heo lên, không chỉ có như đây, hắn thân trên(lên) dần dần xuất hiện Phong Ma ý .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, nàng vội vã đi tới Dương Diệp trước mặt, do dự xuống, nàng kéo lại Dương Diệp tay, nhưng mà, Dương Diệp cũng là lần nữa đưa nàng kéo đến trong lòng . Nhưng sau vào phía trước vậy, hai tay chậm rãi trượt ... (Cvt: Đùa chứ, điên mà khôn vậy _ _)

Bạch Chỉ Tiên thân thể triệt để cương cứng .

Do dự xuống, nàng cuối cùng không có mau tránh ra . Bây giờ Dương Diệp có điểm tố chất thần kinh, nàng thực sự không muốn hắn ở loạn nổi điên .

Chẳng qua còn tốt, Dương Diệp ngoại trừ chiếm chút tiện nghi nhỏ bên ngoài, không có làm cái khác chuyện xuất cách gì .

Cứ như vậy, hai người ôm nhau hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi bình tĩnh lại .

Trong những ngày kế tiếp, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên hai người lại tiến nhập trạng thái tu luyện .

Mà trong lúc, Vương Nhị Nha gia gia cùng cái kia Đồ Tể đều chưa có trở về qua .

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ .

Nửa tháng sau .

Tọa ngồi trong phòng Dương Diệp thân trên(lên) đột nhiên xuất hiện một chút biến hóa, tại hắn thân lên, đột nhiên xuất hiện một tia cổ đồng sắc khí lưu, những khí lưu này theo hắn trong cơ thể kinh mạch không ngừng ở Dương Diệp quanh thân lưu động . Ngay từ đầu loại này khí lưu còn có chút thiếu, thế nhưng dần dần, loại này khí lưu càng ngày càng nhiều .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, nhưng sau hắn xoay người ly khai phòng trúc .

Dương Diệp lần nữa đi tới trong thôn, trong thôn, chung quanh những thôn dân kia nhìn thấy Dương Diệp đều là dồn dập hướng lui lại đi .

Hiện tại, toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên thôn không thể...nhất trêu chọc cũng không phải là Đồ Tể, mà là cái này Dương Diệp!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới thôn khẩu .

Thôn khẩu, mộc ghế lên, trong miệng lão giả hàm chứa hồ lô rượu, chính khò khò ngủ say IVk7As .

Dương Diệp nắm đao giết heo đi tới lão giả kia bên cạnh, nhưng sau hướng về phía lão giả đầu chợt chém xuống!

Làm đao phải rơi vào lão giả đầu trên(lên) lúc, lão giả đột nhiên trợn mở con mắt, chuyển chớp mắt, chuôi này đao giết heo cách hắn đầu còn có không sai biệt lắm nửa tấc thì ngừng lại .

Cái này lúc, Dương Diệp tay trái đột nhiên cũng cầm chuôi đao, nhưng sau hướng hạ dùng sức ép một chút .

Xuy!

Lão giả trực tiếp biến mất, tấm kia mộc ghế trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Một đao rơi khoảng không, Dương Diệp đột nhiên xoay người một cái quét ngang .

Xuy!

Đao phong qua, không gian đột nhiên xuy xuy rung động . Cùng này đồng thời, một đạo cường đại Đao Khí tự Dương Diệp đao giết heo bên trong chấn động mà ra .

Dương Diệp đối diện ngoài mấy trượng, cái kia lão giả bấm tay một điểm, trực tiếp một chút ở tại cái kia sợi Đao Khí chi lên.

Ầm!

Đao Khí ầm ầm nổ tung, nhưng mà lão giả nhưng là bị chấn địa hướng lui về sau ba bước!

Ba bước!

Lão giả nhìn nhìn mình chỉ, hắn chỉ nhọn đã nứt ra . Lão giả chân mày cau lại, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi dĩ nhiên tu luyện ra Huyền Cổ Chi Khí, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm chuôi đao, hắn hai chân hướng hai bên hơi một phần, chuyển chớp mắt, vô số Huyền Cổ Chi Khí điên cuồng trào vào đao trong tay của hắn trung, không chỉ có như đây, cái kia Phong Ma ý cũng liên tục không ngừng hội tụ ở trong đao .

Răng rắc!

Dần dần, Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên xuất hiện nhè nhẹ vết rạn .

Không xa chỗ, cái kia lôi thôi lão giả chân mày cau lại, "Tiểu tử, ngươi ở đây không tỉnh táo điểm, lão phu sẽ phải tới thật!"

Xuy!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cả người đột nhiên hóa thành một đạo rực rỡ ánh đao phóng lên cao, ánh đao thẳng vào Vân Tiêu, sau một khắc, một đạo dài đến gần mười ngàn trượng Đao Khí đột nhiên từ cái này đám mây bên trong bút thẳng mà hạ!

Một đao này bút thẳng mà xuống, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị tua nhỏ ra, toàn bộ phía chân trời đám mây tự, xuất hiện một đường thật dài Không Gian Liệt Phùng, này đạo Không Gian Liệt Phùng, giống như là đem thiên địa chia làm hai nửa một dạng, kinh người không gì sánh được!

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả khuôn mặt sắc rốt cục thay đổi, "Nhất Đao Cách Thế! Đùa gì thế, không đúng, tiểu tử này tăng thêm Kiếm Vực, đồ chơi gì ..."

Thanh âm rơi xuống, một khí tức cường đại đột nhiên tự lão giả trong cơ thể phóng lên cao . Cổ khí tức kia bên trong, còn có một thanh trường thương .

Đao Khí rơi xuống, trực tiếp rơi vào chuôi này trường thương chi lên.

Ầm!

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, sau một khắc, chuôi này trường thương cùng cái kia đạo Đao Khí trực tiếp nổ ra .

Rầm rầm!

Trong thiên địa đột nhiên kịch liệt chấn động lên, không chỉ có như đây, lấy thôn nhỏ làm trung tâm, phương viên mấy trăm ngàn dặm Đại Sơn cùng đại địa cũng bắt đầu điên cuồng run rẩy động, giống như Đại Địa Chấn. Đáng sợ hơn là, không trung hai cổ lực lượng phá toái về sau, vô số đạo vô hình dư uy hướng bốn phía chấn động ra đến, trong đó một dư uy tự phía chân trời tịch quyển mà xuống, sẽ cuốn vào cái kia thôn xóm bên trong .

Như tiến nhập thôn xóm, không hề nghi ngờ, cái này thôn xóm hội trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Phía dưới, cái kia lão giả trong lòng cả kinh, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, giữa cả thiên địa đột nhiên giống như đọng lại .

Tĩnh!

Không trung những thứ kia dư uy còn có những thứ kia bộc phát ra lực lượng toàn bộ đều dừng ngay tại chỗ, đại địa cùng cùng không gian cũng dần dần bình tĩnh lại .

Không sai biệt lắm quá một hơi thở, trong thiên địa hết thảy đều khôi phục bình thường .

Cái này lúc, một gã trung niên phụ nữ tự thôn xóm bên ngoài đi ra .

Trung niên phụ nữ lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia lôi thôi lão giả, "Muốn hủy cái này thôn xóm sao?"

Lão giả chỉ chỉ phía chân trời, "Đại tỷ, trời đất chứng giám, theo ta một điểm quan hệ cũng không có, đều là tiểu tử này, tiểu tử này cũng không biết nổi điên làm gì, động một chút là tới giết ta, ngay mới vừa rồi, tiểu tử này tới lặng lẽ đến rồi trước mặt của ta, nhưng sau hướng về phía ta chính là một đao bổ tới, ta thiếu chút nữa thì bị tiểu tử này đánh chết ."

Cái kia trung niên phụ nữ ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nàng đưa tay hướng trên(lên) tìm tòi, nhưng sau hướng hạ lôi kéo .

Ầm!

Một cường đại lực lượng đột nhiên phóng lên cao, chuyển chớp mắt, một đạo nhân ảnh từ đám mây rơi xuống, nhất sau đập vào trước mặt nàng .

Ầm!

Cả vùng kịch liệt run lên .

Đạo nhân ảnh kia dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Dương Diệp theo mặt đất bò dậy, hắn nắm tay trong đao giết heo liền hướng cái kia trung niên phụ nữ đi tới, cái kia phụ nữ lạnh lùng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Một bên, cái kia lôi thôi lão giả đột nhiên nhìn có chút hả hê nở nụ cười, thầm nghĩ: "Tiểu tử, Lão Tử lần này xem ngươi chết như thế nào, chính là cái kia Thần Côn cùng ngươi sư phụ tới cũng không thể nào cứu được ngươi, ngươi một cái tiểu Vương Bát Đản!"

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia mỹ phụ trung niên trước mặt hơn một trượng chỗ vị trí . Đang ở cái kia lôi thôi lão giả lấy vì Dương Diệp phải ra tay lúc, Dương Diệp đột nhiên xoay người, dẫn theo đao hướng hắn vọt tới!

Trung niên phụ nữ: "..."

Cái kia lôi thôi lão giả ngây cả người, nhưng sau nhảy dựng lên, mắng: "Tiểu tử này giả điên, hắn tuyệt đối là giả điên ..."

Cvt: Chịu cha DD này lầy lội quá =))) ....

------oOo------

Chương 2291: Ngươi Còn Dùng Kiếm! !

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giả điên!

Thời khắc này lôi thôi lão giả cảm thấy Dương Diệp nhất định là tại giả điên!

Hiển nhiên, cái này Dương Diệp biết trung niên phụ nữ rất mạnh, cho nên, hắn cư nhiên không ra tay! Thử hỏi, một người điên làm sao có thể còn có lý trí ?

Cái này lúc, một tay đột nhiên đè ở Dương Diệp bả vai lên.

Ầm!

Một khí tức cường đại trực tiếp đem Dương Diệp áp ngay tại chỗ .

Trung niên phụ nữ quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Hắn không phải giả điên ."

"Làm sao có thể!"

Lôi thôi lão giả không tin, "Đại tỷ, ngươi cũng thấy đấy . Người này ..."

Trung niên phụ nữ lắc đầu, "Bản năng, bản năng phản ứng!"

Nói đến đây, nàng xem hướng lôi thôi lão giả, "Hắn vì sao lại nhiều lần tới tìm ngươi ?"

"Ta cũng muốn biết a!"

Lôi thôi lão giả tức thì giận, "Tiểu tử này cũng không biết nổi điên làm gì, động một chút là tới chém ta! Ta nhớ được, ta cũng chưa từng trêu chọc hắn a!"

Trung niên phụ nữ quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Hắn chắc là đang tìm ngươi luyện đao!"

Lôi thôi lão giả: "..."

Trung niên phụ nữ lại nói: "Tốc độ tu luyện của hắn còn rất khá, cư nhiên ở thời gian ngắn như vậy đem « Cổ Đao Kinh » tu luyện đến Đệ Nhất Trọng, nhưng lại đem cái kia « Nhất Đao Cách Thế » tu luyện thành công, tuy là chỉ có hình không có thần, nhưng là làm khó được . Đặc biệt ở gia trì hắn Kiếm Vực cùng Phong Ma ý về sau, uy lực thay đổi có điểm không tầm thường ."

"Đại tỷ!"

Cái này lúc, cái kia lôi thôi lão giả hỏi, "Hắn dùng chính là đao, nhưng sau còn có thể dùng Kiếm Vực ?"

"Làm sao không thể ?" Trung niên phụ nữ nhìn thoáng qua lôi thôi lão giả, "Đại đạo ba nghìn, lại trăm sông đổ về một biển . Đương nhiên, Kiếm Vực dùng để dùng đao, tự nhiên không bằng sử kiếm tới lợi hại

. Nhưng thật ra hắn cái kia Phong Ma ý, đao của hắn ở gia trì Phong Ma ý về sau, cùng Tam đệ Đao Pháp hoàn toàn bất đồng . Tam đệ đao, nhanh, chuẩn, mang theo nghiêm nghị chính khí, mà người này đao, liền hai chữ: Điên, tàn nhẫn!"

"Người nào có tiền đồ hơn một điểm ?" Lôi thôi lão giả hỏi .

Trung niên phụ nữ khẽ lắc đầu, "Cái này xem chính bọn hắn, bất quá, tiểu tử này đao, muốn càng đáng sợ hơn một điểm . Đao của hắn, chính là dùng để giết người, một ngày hắn tiến nhập Phong Ma trạng thái, chính là không chết không thôi . Ngươi bây giờ không có cảm thấy áp lực, đó là bởi vì ngươi thực lực viễn siêu hắn, theo cảnh giới trên(lên) áp chế hắn . Như ngươi với hắn không sai biệt lắm, ngươi sẽ cảm nhận được hắn đao này đáng sợ ."

Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lắc đầu, "Người này, coi như là sinh ở Thái Cổ thời đại, cũng tuyệt đối có thể sinh tồn được, thậm chí trở thành nhất phương Cự Bá . Chỉ là hắn tính cách này, ai, đối với Cổ Đao Phái mà nói, cũng không biết là phúc hay là họa ."

Trung niên phụ nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Người nào nói chuẩn đâu? Đúng, lần sau hắn ở tới tìm ngươi luyện đao, đừng muốn đả thương hắn, cùng hắn luyện . Hắn nếu là Tam đệ đệ tử, đó cũng coi là chúng ta nửa đệ tử ."

Lôi thôi lão giả cười khổ nói: "Tự nhiên, không phải, vừa rồi ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình . Được rồi đại tỷ, cái kia Lão Thần Côn vì sao nhìn như vậy trọng tiểu tử này ?"

Trung niên phụ nữ đạm thanh nói: "Ngươi tự mình đi hỏi hắn a!"

Vừa nói, nàng xoay người nhìn thoáng qua không xa chỗ, "Nha đầu, ngươi đi theo ta!"

Nơi ấy, đứng một nữ tử . Chính là Bạch Chỉ Tiên! Kỳ thực, nàng sớm tới . Bất quá, chứng kiến lão giả cùng cái này trung niên phụ nữ không có tổn thương Dương Diệp ý tứ, cũng không có xuất hiện .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên suy nghĩ một chút, sau đó cùng cái kia trung niên phụ nữ đi tới .

Lôi thôi lão giả biểu tình có chút xấu Ir3rCz hổ, "Đại tỷ cái này tính khí, vẫn là như vậy táo bạo!"

Theo mỹ phụ trung niên rời đi, Dương Diệp khôi phục tự do .

Khôi phục tự do về sau, Dương Diệp hai tay nắm đao hướng về phía lôi thôi lão giả chợt chính là vừa bổ .

Lôi thôi lão giả: "..."

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng lôi thôi lão giả bắt đầu đại chiến .

Lúc này đây, lôi thôi lão giả không có đẩy lui Dương Diệp, Dương Diệp mỗi một đao, hắn chỉ dùng chợt hiện cùng đón đỡ .

Cứ như vậy, ngoài thôn, không ngừng vang lên từng đạo tiếng ầm ầm .

...

Trong thôn, trung niên phụ nữ đi tới nhất chỗ vườn rau, nàng lấy ra một cái cung cấp rau xanh đưa tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt, "Giúp ta cùng nhau cắt gọi món ăn!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua trung niên phụ nữ, không có cự tuyệt, tiếp nhận cung cấp rau xanh đi tới vườn rau bên trong .

Cứ như vậy, hai nữ nhân mỗi bên tự mang theo một cái cung cấp rau xanh bắt đầu thu gặt bắt đầu trong vườn rau dưa .

Một lát sau, Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối ..."

Trung niên phụ nữ đột nhiên nói: "Ngươi có thể gọi ta Thái Thẩm ."

Bạch Chỉ Tiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thái Thẩm, ngươi nhưng là có gì phân phó ?"

Thái Thẩm cầm giỏ thức ăn đi tới bên kia ngồi chồm hổm xuống, sau đó nói: "Nha đầu, ta nhớ được, trước đây cái kia Thần Côn cho ngươi một viên Nạp Giới, ngươi vì sao không thu hạ ?"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Thái Thẩm cười nói: "Trong lòng ngươi lưu ý tiểu tử kia!"

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Tiền bối, ngươi có thể không biết, hắn đem ta cho rằng là nhất một nữ nhân khác ."

"Ồ?"

Thái Thẩm ngừng động tác trong tay, "Nói với ta nói."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Hắn sở dĩ sẽ biến thành như vậy, là bởi vì ở phía ngoài trong thế giới, hắn nữ nhân yêu mến bị một cái thế lực giết chết . Hắn, bi phẫn quá độ, nhưng sau biến thành như vậy ."

Thái Thẩm khẽ gật đầu, "Không nghĩ tới tiểu tử này vẫn là một cái đa tình người."

Nói đến đây, nàng xem hướng Bạch Chỉ Tiên, "Ngươi đây?"

"Ta ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Thái Thẩm nói: "Nha đầu, ngươi ta đều là Tu Hành Giả, chúng ta đối đãi vạn sự, bao quát cảm tình, đều hẳn là vâng theo nội tâm của mình . Yêu mến chính là yêu mến, không yêu thích chính là không yêu thích . Như yêu mến, thì đi tranh thủ, như không yêu thích, nên quả đoán buông tha ."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Cái này lúc, Thái Thẩm đi tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt bên cạnh ngồi xuống, sau đó nói: "Ngươi cũng đã biết, trước đây cái kia Thần Côn vì sao phải cho ngươi cái kia Nạp Giới, để cho ngươi ly khai tiểu tử này sao?"

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Thái Thẩm, "Vì sao ?"

Thái Thẩm cười nói: "Như trước đây ngươi cầm cái viên này Nạp Giới, ta có thể bảo đảm, ngươi khẳng định không xuất ra cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh!"

"Hắn hội giết ta ?" Bạch Chỉ Tiên hơi biến sắc mặt, "Vì sao ?"

Thái Thẩm nói: "Bởi vì tiểu tử này là hắn chọn người . Ta không biết hắn vì sao phải tuyển trạch tiểu tử này, nhưng có thể khẳng định là, tiểu tử này thân trên(lên) khẳng định có bí mật gì . Mà hắn, hiển nhiên không muốn tiểu tử này bên người có một vị không có hảo ý người . Hắn cho ngươi Nạp Giới, chính là đang thử thăm dò ngươi . Còn tốt, nha đầu ngươi đối với tiểu tử này có cảm tình, cũng chính là bởi vì như đây, hắn mới thu hồi sát tâm, đồng thời tặng ngươi Vĩnh Hằng Tiên Tinh!"

Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Thái Thẩm, hắn vì sao tuyển trạch Dương Diệp ?"

Thái Thẩm khẽ lắc đầu, "Không biết ."

Vừa nói, nàng chậm rãi đứng lên, "Nha đầu, ta đây vườn rau xanh, kém cá nhân hỗ trợ xử lý, ngươi có bằng lòng hay không ?"

Bạch Chỉ Tiên tức thì đứng dậy, nhưng sau hướng Thái Thẩm chậm rãi quỳ xuống, "Chỉ Tiên bái kiến sư phụ!"

Thái Thẩm ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Ta là Thái Cổ thời đại Trảm Tiên Tông truyền nhân . Ngươi bái ta làm thầy, cũng liền ý nghĩa ngươi muốn gia nhập Trảm Tiên Tông, ngươi có thể nguyện ?"

"Nguyện ý!" Bạch Chỉ Tiên tự nhiên sẽ không cự tuyệt .

Thái Thẩm khẽ gật đầu, nhưng sau hai tay hư mang, Bạch Chỉ Tiên tức thì bị một lực lượng nâng lên . Thái Thẩm lại nói: "Từ hôm nay, ngươi liền đi theo ta! Một năm qua này, ngươi có thể học tới trình độ nào, liền xem chính ngươi tạo hóa!"

"Một năm ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Thái Thẩm gật đầu, "Một năm, một năm về sau, cái này thôn xóm sẽ biến mất, chúng ta cũng sẽ biến mất . Cũng đừng hỏi cái gì, nên ngươi biết thời điểm, ngươi tự nhiên sẽ biết!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua trước mắt phu nhân, đối với cái này bên trong tất cả, nàng càng hiếu kỳ hơn .

...

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Bạch Chỉ Tiên theo phu nhân, mà Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ tu luyện chính là đi tìm cái kia cửa thôn lão đầu luyện Đao Pháp .

Theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, Dương Diệp Đao Pháp càng lúc càng nhanh, càng ngày càng tàn nhẫn, cũng càng ngày càng mạnh .

Cửa thôn .

Mỗi khi Dương Diệp đi tới cửa thôn lúc, thì có rất nhiều thôn dân qua đây vây xem .

Thôn Khẩu Bắc, Dương Diệp dẫn theo đao đi tới cái kia lôi thôi lão giả trước mặt, lôi thôi lão giả nhìn Dương Diệp, "Tiểu tử, phóng ngựa qua đây!"

Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia lôi thôi lão giả trước mặt, ngay sau đó, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp biến thành từng đạo tàn ảnh, giữa sân chỉ thấy ánh đao, không gặp người .

"Phong Ma Đao Pháp!"

Giữa sân, có người kinh hô .

Phong Ma Đao Pháp!

Đây chính là mọi người phải tới thăm đấy! Không biết bực nào lúc, Dương Diệp luyện được một bộ Phong Ma Đao Pháp, mặc dù bị xưng là Phong Ma Đao Pháp, là bởi vì Dương Diệp mỗi lần xuất đao lúc, thật giống như người điên chém lung tung .

Một hơi thở về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, nhưng mà ánh đao vẫn như cũ ở .

Dương Diệp thu hồi đao, xoay người rời đi .

Tại chỗ, cái kia lôi thôi lão giả đưa tay sờ trát mặt tường trước không gian, cái này một nơi không gian, có một đạo lớn chừng bàn tay vết rách .

Vết nứt không gian!

Mà ở này đạo vết nứt không gian chi lên, là một trăm đạo vết đao .

Một hơi thở trăm đao!

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ Dương Diệp bối ảnh, trong mắt mang theo một tia ngưng trọng . Ngay từ đầu, Dương Diệp tới tìm hắn luyện Đao Pháp lúc, không hề Chương pháp, là thật mù chém . Thế nhưng, dần dần, hắn phát hiện, cái này Dương Diệp Đao Pháp có chút bất đồng .

Điểm thứ nhất: Dương Diệp đao càng lúc càng nhanh . Điểm thứ hai, Dương Diệp đao mỗi một lần chỗ rơi, đều là tương đồng một cái vị trí! Mà Dương Diệp, có thể ở một hơi thở gian vung ra trăm đao . Đó cũng không phải đáng sợ địa phương, chân chính đáng sợ địa phương là bất kể hắn như thế nào né tránh, Dương Diệp cái này 100 đao đều sẽ bổ vào cùng một cái điểm lên. Tỷ như, Đệ Nhất Đao bổ vào tay hắn vị trí, cái kia hạ một đao, hạ hạ một đao, hạ hạ hạ một đao, cũng sẽ là tay hắn vị trí!

Đáng sợ hơn là, Dương Diệp cái này Đệ Nhất Đao cùng một đao cuối cùng lực đạo còn có tốc độ đều là giống nhau!

Đây cũng là hắn vì sao không cưỡng ép đón đỡ Dương Diệp vừa rồi một chiêu này nguyên nhân, bởi vì cho dù là hắn, cũng không pháp không phát hiện chút tổn hao nào tiếp hạ một chiêu này . Mà hắn, ở cảnh giới phương diện nhưng là viễn siêu Dương Diệp.

Đương nhiên, tuy là hắn không thể không phát hiện chút tổn hao nào tiếp được Dương Diệp cái này Phong Ma Đao Pháp, thế nhưng có thể phá Dương Diệp một chiêu này, nhưng mà, hắn nếu như mạnh mẽ phá, nhất định sẽ chấn thương Dương Diệp . Nguyên nhân đây, hắn tuyển trạch né tránh .

Lôi thôi lão giả trong lòng vẫn còn có chút kinh hãi .

Bởi vì Dương Diệp mới Tổ cảnh!

Mà hắn rất tinh tường, coi như là một gã Hư Chân kỳ cường giả ở chỗ này, cũng đừng nghĩ đơn giản phá vỡ nơi này không gian . Thế nhưng, Dương Diệp vừa rồi làm xong rồi . Ý vị này Dương Diệp chiến lực, đã đạt được Hư Chân cảnh trình độ!

Mà Dương Diệp, mới Tổ cảnh!

Ba ngày sau .

Dương Diệp lại dẫn theo đao đi tới cửa thôn, lôi thôi lão giả lập tức theo bản ghế trên(lên) nhảy dựng lên, đối với Dương Diệp, hắn vẫn rất phòng bị . Tiểu tử này rất biết đánh lén, lần trước hắn uống say ngủ, thiếu chút nữa thì bị Dương Diệp cắt cổ, nguyên nhân đây, đối với Dương Diệp, hắn không dám ở giống như trước vậy khinh thị cùng khinh thường .

Lôi thôi lão giả phòng bị nhìn Dương Diệp, rất đề phòng, bởi vì Dương Diệp người này xuất thủ xưa nay không chào hỏi .

Quả nhiên, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại lôi thôi lão giả trước mặt, như quá khứ vậy, từng đạo ánh đao hướng lôi thôi lão giả vọt tới .

Một hơi thở trăm đao!

Nhưng mà, lão giả cũng là làm xong rồi một hơi thở trăm chợt hiện .

Coi như Dương Diệp một đao cuối cùng rơi trống không cái kia nhất chớp mắt, lão giả khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, thế nhưng sau một khắc, hắn sắc mặt đại biến, thân thể mạnh mẽ lắc một cái, vọt đến bên ngoài hơn mười trượng .

Tại hắn phần bụng, có một vết máu đỏ sẫm!

Lão giả ngây cả người, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp nổi giận mắng: "Con bà nó, ngươi còn dùng kiếm, ngươi còn dùng kiếm!"

Không xa chỗ, Dương Diệp tay trái dẫn theo đao, tay phải cầm kiếm!

.....

Cvt: Đừng đùa với nhà chùa a. Cầu nguyệt phiếu nào. Truyện càng lúc càng hay.

------oOo------

Chương 2292: Bàn Sơn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm!

Dương Diệp mặc dù bây giờ ở tu đao, thế nhưng, hắn có thể còn là một vị Kiếm Tu!

Một vị cường đại Kiếm Tu!

Mà lão giả cho tới nay bỏ quên điểm ấy, bởi vì ... này mấy ngày Dương Diệp một mạch đều là dùng đao . Nhưng mà vừa rồi, Dương Diệp đột nhiên dùng kiếm, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, hắn bị Dương Diệp một kiếm thương tổn tới phần bụng! Tuy là vết thương không lớn, cũng không nghiêm trọng .

Thế nhưng, lão giả nhưng trong lòng thì cực kỳ khiếp sợ!

Dương Diệp Đao Pháp, cũng chính là cái kia Phong Ma Đao Pháp . Dương Diệp có thể một hơi thở vung ra trăm đao, trăm đao trọng điệp một cái cứ điểm, có thể nói là Dương Diệp bây giờ cực hạn, bởi vì hắn mỗi một đao đều dùng toàn lực . Cái này Phong Ma đao pháp cường đại chi chỗ, chính là trong nháy mắt đó bạo nổ phát cùng đao đao trọng điệp nhất chỗ . Như vậy cũng tốt so với chặt, như mỗi một đao đều chém vào nhất chỗ, gốc cây này rất nhanh sẽ bị chém đứt . Nhưng nếu là mỗi một đao chỗ rơi chỗ không ở cùng một cái địa phương, vậy khẳng định là cần hoa rất nhiều thời gian mới có thể đem một gốc cây chém đứt!

Một hơi thở trăm đao là Dương Diệp cực hạn!

Đây là lão giả xem pháp, mà sự thực cũng là như vậy . Thế nhưng, hắn không nghĩ tới, trăm đao chi về sau, Dương Diệp vậy mà lại dùng kiếm để hàm tiếp . Mà hắn càng không nghĩ đến chính là, cái này hàm tiếp đơn giản là thiên y vô phùng! Bởi vì Phong Ma Đao Pháp, cần Huyền Cổ Chi Khí chống, trăm đao hội hao hết Dương Diệp Huyền Cổ Chi Khí, đây cũng là hắn vì sao mỗi lần thi triển Phong Ma Đao Pháp về sau liền sẽ rời đi .

Bởi vì không có Huyền Cổ Chi Khí!

Thế nhưng, kiếm không cần Huyền Cổ Chi Khí . Nói cách khác, Phong Ma Đao Pháp chi về sau, Dương Diệp đang dùng kiếm lúc, là một loại mới tinh trạng thái .

Cái này một kiếm, có thể nói là vẽ rồng điểm mắt chi bút .

"Hắn thương tổn tới ngươi!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói tự một bên truyền đến .

Lão giả quay đầu nhìn lại, tới người chính là cái kia Đồ Tể, chẳng qua thời khắc này Đồ Tể dáng dấp xác thực có chút chật vật . Đồ Tể khuôn mặt lên, có một đạo sâu đậm rãnh máu, vết thương còn không có triệt để đọng lại, trong đó thỉnh thoảng có tiên huyết tràn ra . Ngoại trừ này bên ngoài, tại hắn trên(lên) thân, cũng có sấp sỉ mười đạo rãnh máu, mỗi một đạo đều sâu đậm . Mà ở trong tay hắn, mang theo một cái đen kịt bao lớn . Mà giờ khắc này, Đồ Tể trong mắt, tràn đầy kinh ngạc màu sắc .

Lão giả đạm thanh nói: "Đó là Lão Tử không chú ý ..."

Cái này lúc, cái kia Đồ Tể chạy tới Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, cái này lúc, Dương Diệp nắm thật chặt đao trong tay, dường như phải ra tay, thế nhưng cuối cùng không có xuất thủ, mà là thu hồi đao và kiếm, nhưng sau đó xoay người rời đi .

"Ta vẫn cảm thấy tiểu tử này là đang giả điên!" Lão giả đột nhiên nói: "Thấy không, tiểu tử này nhân tinh vô cùng, quá lợi hại, hắn liền không đi đánh, không có Huyền Cổ Chi Khí, hắn cũng không đánh, mẹ, cái nào gia người điên như thế nhân tinh ?"

Đồ Tể nói: "Ta không nghĩ tới hắn có thể đủ ở trong thời gian ngắn như vậy tu luyện tới Cổ Đao Kinh Đệ Nhất Trọng, hơn nữa, vừa rồi bộ kia Đao Pháp ... Đây là tiểu tử này chính mình ngộ ra tới, bình tĩnh mà xem xét, ngươi cảm thấy bộ này Đao Pháp như thế nào ?"

Lão giả trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đối với ngươi ta loại này cấp bậc người mà nói, uy hiếp không lớn, thế nhưng, đối với Đạo Chân cùng Hư Chân kỳ cường giả ... Vậy sẽ là loại cảnh giới này Tu Hành Giả ác mộng . Kỳ thực, để cho ta tương đối kinh diễm là tiểu tử này lại muốn đến đem đao và kiếm kết hợp, vừa rồi một kiếm kia, thật là vẽ rồng điểm mắt chi bút ."

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Đồ Tể, "Tiểu tử này xuất thủ quá tàn nhẫn, ý thức chiến đấu cũng siêu cường . Ta có thể khẳng định, tiểu tử này đi tới nay ngày bước này, là hắn không ngừng đánh tới, không phải, không thể ở loại cảnh giới này ủng có loại này ý thức chiến đấu, hơn nữa, cũng không thể có thể có loại này ngoan kính . Nói tóm lại, tam đệ ngươi buôn bán lời . Tiểu tử này, coi như không thể siêu việt ngươi Cổ Đao Tông tổ sư, nhưng ta tin tưởng, hắn cũng sẽ không mai một ngươi Cổ Đao Tông, thậm chí làm cho Thái Cổ thời đại Cổ Đao Tông, lần nữa Danh Chấn Thiên Hạ, nhưng sau lưu truyền Vạn Cổ!"

Đồ Tể cười hắc hắc, nhưng sau nhìn về phía lão giả, "Nhị ca, ngươi đối với tiểu tử này đánh giá rất cao a!"

Lôi thôi lão giả nhẹ giọng nói: "Cùng hắn tiếp xúc trong khoảng thời gian này đến, thành thật mà nói, ta rất thưởng thức tiểu tử này ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Đồ Tể, "Ngươi liền chớ cùng ta giả bộ . Trước đây nhìn ngươi rất không tình nguyện thu hắn làm đồ đệ, kỳ thực ngươi tâm lý sớm vui nở hoa rồi đi."

Đồ Tể trầm giọng nói: "Ta ta cũng không gạt nhị ca, ta quả thực rất vừa ý tiểu tử này . Thế nhưng, tiểu tử này sát đạo, để cho ta rất gánh ưu . Hắn bất kể là tu kiếm, vẫn là tu đao, đều là lấy Sát Lục vì chủ, mà nhị ca ngươi cũng biết, sát đạo, từ trước đến nay không vì thiên mệnh dung thân . Cổ kim tu Sát Lục một đạo, đều không thiện quả a!"

"Ta ngược lại cảm thấy tiểu tử này bất đồng!"

Lôi thôi lão giả trầm giọng nói: "Thái Cổ thời đại, cũng có người tu sát đạo, thế nhưng ngươi cũng biết, đối phương Sát Lục Chi Đạo đó là vì giết mà giết, vì mạnh mẽ mà giết . Mà tiểu tử sát đạo, là Dĩ Sát Chỉ Sát (Lấy giết chóc, ngăn cản giết chóc) . Như không phải như vậy, đại tỷ tuyệt đối không thể có thể cho ngươi thu hắn làm đồ đệ, càng để cho ta làm hắn bồi luyện . Nói cho cùng, tiểu tử này bản chất bất phôi, không phải cái loại này không hề có nguyên tắc người."

Đồ Tể cười hắc hắc, "Nhân phẩm của hắn nhất định là không có vấn đề, không phải, nha đầu kia làm sao có thể liều mạng coi chừng hắn ? Không cùng ngươi kéo, ta đi cấp tiểu tử này bồi bổ thân thể . Lão Tử muốn đem tiểu tử này hai cánh tay đề thăng tới Bàn Sơn Cảnh "

"Ngươi giết cái kia Hoang Viên ?" Lôi thôi lão giả hỏi .

Đồ Tể gật đầu, "Kỳ thực, vốn không muốn đi trêu chọc đầu này nghiệt súc, thế nhưng nó hết lần này tới lần khác muốn tới tìm ta, hết cách rồi, chỉ có thể giết chết hắn ."

"Lấy thực lực ngươi ..." Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua Đồ Tể, muốn nói lại thôi .

Đồ Tể trầm giọng nói: "Cái kia Lão Thần Côn giúp ta nhất cái!"

"Hắn sẽ giúp ngươi ?" Lôi thôi lão giả không tin .

Đồ Tể nói: "Ta nói là cho tiểu tử này tu bổ hai cánh tay dùng, hắn liền xuất thủ ."

Lôi thôi lão giả chau mày, "Hắn đến cùng xem trên(lên) tiểu tử này điểm nào rồi hả? Còn là nói, tiểu tử này thật là con tư sanh của hắn ?"

Đồ Tể lắc đầu, "Mặc kệ cái này, ta đi trước nhìn tiểu tử này, không thể không nói, tiểu tử này cho ta rất lớn kinh hỉ, ha ha!"

Thanh âm rơi xuống, Đồ Tể trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, lôi thôi lão giả lắc đầu, nhưng sau về tới thôn khẩu .

...

Một gian trước nhà đá .

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, nhắm mắt tu luyện . Ở trước mặt hắn không xa chỗ, là Bạch Chỉ Tiên cùng Đồ Tể . Trong ba người gian, là một khẩu bát tô, mà giờ khắc này, Bạch Chỉ Tiên đang không ngừng hướng cái kia nồi hạ chuyển đầu gỗ .

Bát tô bên trong, là một đống màu đen nhục thân!

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua bên cạnh cách đó không xa cái kia Đồ Tể, sau đó nói: "Tiền bối, đây là ?"

Đồ Tể quấy rối một cái thịt trong bát, "Nha đầu, ngươi nếu là đại tỷ đệ tử, cũng liền là người mình . Tuy là ta theo đại tỷ không phải đồng môn, thế nhưng, gọi một tiếng Tam Sư Bá vẫn là có thể ."

Bạch Chỉ Tiên khẽ gật đầu, "Tam Sư Bá!"

Đồ Tể nói: "Đây là Hoang Viên nhục thân, Hoang Viên, Thái Cổ Cự Yêu hậu duệ, như án các ngươi bên ngoài thế giới Phẩm Giai để tính, nó ở Giới Chân chi lên. Nó có Thái Cổ Cự Yêu huyết mạch, mặc dù không nhiều, cũng không tinh khiết, nhưng dù sao cũng là có một chút như vậy . Nguyên nhân đây, tác dụng của hắn vẫn là lớn vô cùng, đặc biệt đối với tiểu tử này . Nồi này nhục thân, có thể mang hai cánh tay của hắn ở đề thăng một cấp bậc, cũng chính là ta Cổ Đao Phái nói Bàn Sơn Cảnh."

"Bàn Sơn Cảnh ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi, "Nhục thân cảnh giới ?"

Đồ Tể lắc đầu, "Không phải, mà là ta Cổ Đao Phái một loại tu luyện hai cánh tay cảnh giới, ta Cổ Đao Phái các đời tới nay, có rất ít người tu nhục thân, càng nhiều hơn chính là tu hai cánh tay, hai cánh tay càng mạnh, Đao Pháp lại càng cương. Nguyên nhân đây, Tổ Tiên sáng tạo ra một bộ tu luyện hai cánh tay công pháp cùng kỹ xảo . Mà hai cánh tay, cũng ba cái cảnh giới, theo thứ tự là, Bàn Sơn Cảnh Cử Địa Cảnh Hám Thiên Cảnh."

Bạch Chỉ Tiên nói: "Hắn nhục thân đã đạt được Đạo Chân Cảnh, cái này đối với Đao Pháp có tốt chỗ sao?"

Đồ Tể nói: "Tự nhiên có . Không chỉ có tốt chỗ, tốt chỗ còn rất lớn. Kỳ thực, tiểu tử này có thể đem nhục thân tu luyện tới loại trình độ này, ta cũng là bội phục . Hết thảy Tu Luyện Giả bên trong, thể tu khó nhất tu, tiểu tử này có thể đem nhục thân đề thăng tới hiện tại trình độ, ý vị này tiểu tử này đã từng ăn rồi khổ rất nhiều a!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua bên cạnh Dương Diệp, không nói gì .

"Được rồi!" Cái này lúc, Đồ Tể nói: "Làm cho tiểu tử này ăn thịt đi!"

"Ta cũng muốn ăn!"

Cái này lúc, một cái tiểu nha đầu đột nhiên xuất hiện ở không xa chỗ . Tới người chính là cái kia Vương Nhị Nha!

Đồ Tể nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha, "Ăn, đủ hai người các ngươi ăn!"

Vương Nhị Nha cười hắc hắc, một cái chạy tới cạnh nồi, nhưng sau vớt lên một miếng thịt liền ăn .

Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, Dương Diệp tức thì trợn mở con mắt, Bạch Chỉ Tiên chỉ chỉ thịt trong bát, "Ăn ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia nồi, rất nhanh, hắn đứng lên, đi tới cạnh nồi vớt lên một miếng thịt, đang muốn ăn, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên xoay người, cầm trong tay nhục thân đưa cho Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên trong nháy mắt ngây ngẩn cả người .

Cái này lúc, Dương Diệp lại đưa tay trong nhục thân đi phía trước đưa chuyển .

Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp, cứ như vậy nhìn, dần dần, ở khóe mắt nàng, đột nhiên tràn ra hai hàng trong suốt dịch thể . Giờ khắc này, cái này vị Bạch Đế XDBd3 Nữ Hoàng trong cơ thể viên kia cứng rắn tâm dần dần hòa tan . (Cvt: Rồi xong rồi đã cưa đổ thành công chậc)

"Nha đầu ngươi cũng ăn đi!"

Cái này lúc, một bên Đồ Tể đột nhiên nói: "Nồi này nhục thân, đủ ba người các ngươi ăn . Mà nhục thân đối với ngươi cũng là có chỗ tốt ."

Bạch Chỉ Tiên tiếp nhận Dương Diệp đưa tới trước mặt nhục thân, nhưng sau bắt đầu nhẹ nhàng nhai .

Thịt mùi vị, chỉ có thể nói phi thường khó ăn, thế nhưng, Bạch Chỉ Tiên lại cảm thấy dị thường ngọt mỹ .

Một bên, Vương Nhị Nha vừa ăn vừa mắng, "Đồ Tể, ngươi có thể không thể đem nhục thân làm dễ ăn một chút ? Khó ăn như vậy, ngươi là thế nào làm sống!"

"Không thể ăn, có thể không ăn a!" Đồ Tể đạm thanh đạo.

Vương Nhị Nha hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Đồ Tể, "Chờ ăn no sẽ không ăn!"

Đồ Tể: "..."

Rất nhanh, một nồi nhục thân đã bị ba người qua phân .

Ăn no về sau, Vương Nhị Nha vỗ vỗ bụng nhỏ, "Ta đi ngủ . Đồ Tể, lần sau có ăn nhớ kỹ gọi!"

Nói xong, nàng cũng không quay đầu lại biến mất ở xa chỗ .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha bối ảnh, sau đó nói: "Nàng, thực lực thật mạnh!"

Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Nha đầu kia thân phận thật không đơn giản, thật không đơn giản ."

Bạch Chỉ Tiên chính muốn hỏi cái gì, Đồ Tể cũng là nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, hắn lấy ra nhất Bạch Ngọc bình, "Đây là Hoang Viên tinh huyết, cho hắn phục xuống, có thể thần tốc kích phát trong cơ thể hắn những thứ kia năng lượng ."

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau tiếp nhận Bạch Ngọc bình đem cái kia Hoang Viên tinh huyết rót vào Dương Diệp trong miệng .

Tinh huyết vào bụng .

Ba hơi về sau, Dương Diệp toàn thân huyết quản đột nhiên chập trùng kịch liệt lên . Cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng ở Dương Diệp trong cơ thể xuyên loạn .

Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, vội vã nhìn về phía Đồ Tể, Đồ Tể tay phải đặt ở Dương Diệp đầu đỉnh, một cường đại lực lượng trực tiếp hướng Dương Diệp trút xuống mà xuống, dần dần, Dương Diệp trong cơ thể cái kia cỗ lực lượng từ từ hội tụ đến Dương Diệp hai cánh tay bên trong .

....

PS: Cảm tạ: Tà ác toái, phong phạm hoa huỳnh, mộng thì giờ như, đừng gọi ta chủ bạch, bạn đọc 546 596 50, dương tay nổi phong vân, Lăng đường nhỏ chủ rõ ràng Long, bạn đọc 547 1771 2, huyễn Tuyết Mộng tuyết, tài xế già lái xe b, q sắc E Sq 456 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! ! ! !

------oOo------

Chương 2293: Cần Rất Nhiều Chiến Đấu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, Dương Diệp trên hai cánh tay gân xanh bắt đầu cố lấy, mà ở trong cơ thể hắn, vừa rồi những thứ kia Hoang Viên thịt năng lượng toàn bộ bạo phát ra, nhưng sau những thứ này năng lượng ở Đồ Tể dẫn đạo xuống, liên tục không ngừng hướng Dương Diệp hai cánh tay hội tụ đi .

Dần dần, Dương Diệp hai cánh tay bắt đầu thuế biến .

Một bên, Bạch Chỉ Tiên liền lẳng lặng cùng .

Cũng chỉ có nàng ở, Dương Diệp mới hội bình tĩnh, không phải, người nào tới gần hắn, đều muốn ăn hắn một bộ Phong Ma Đao Pháp!

Không biết quá bao lâu, Đồ Tể thu tay về .

Đồ Tể trước mặt, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, một đôi tay bóp cực chặt, hai cánh tay hắn chi lên, gân xanh trải rộng, giống như từng cái con rắn nhỏ, kinh người không gì sánh được .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt nhìn về phía Đồ Tể, sau một khắc, hắn song quyền chợt hướng Đồ Tể đánh tới .

Đồ Tể làm như sớm có dự liệu, khuôn mặt sắc không thay đổi, giơ tay lên chắn trước mặt mình .

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang lên .

Bang bang!

Đồ Tể hướng lui về sau bốn năm bước .

Mà Dương Diệp cũng là lần nữa xông tới, nhưng sau lại là một quyền hướng Đồ Tể đánh tới .

Một bên Bạch Chỉ Tiên sẽ ngăn cản, Đồ Tể cũng là đột nhiên nói: "Không cần, hắn cần đưa cánh tay trong dư thừa lực lượng phát tiết ra ngoài ."

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, nhưng sau dừng ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, Dương Diệp một quyền lại một quyền hướng Đồ Tể oanh khứ, mà Đồ Tể cũng không có phản kích, chỉ là đơn thuần đón đỡ . Nhưng mà, Dương Diệp lực lượng thật sự là quá mức cường đại, cho dù là Đồ Tể cũng không thể không phát hiện chút tổn hao nào đón đỡ hắn mỗi một quyền . Nguyên nhân đây, Đồ Tể không ngừng lui về phía sau . Phải biết, Dương Diệp bản thân nhục thân liền đã vô cùng cường đại, hiện tại hai cánh tay của hắn, càng tại hắn nhục thân chi lên, nguyên nhân đây, mỗi một quyền oai, đều đủ để đánh rách tả tơi không gian .

Cứ như vậy, kéo dài đến sấp sỉ nửa canh giờ, Dương Diệp mới ngừng lại được .

Sức cùng lực kiệt!

Hắn giờ phút này, ở đưa cánh tay trong cuồng bạo lực lượng toàn bộ phát tiết chi về sau, rốt cục sức cùng lực kiệt .

Đồ Tể nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Hắn lực lượng vẫn không thể hoàn toàn thích ứng, ngươi chiếu cố thật tốt hắn, chờ hắn trạng thái khôi phục về sau, ta ở tới tìm hắn ."

Nói xong, Đồ Tể xoay người rời đi .

Giữa sân, Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đã nằm trên đất, bây giờ Dương Diệp giống như là hư thoát.

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, nhưng sau ôm lấy Dương Diệp đi vào bên trong nhà đá, nàng đem Dương Diệp đặt ở giường lên, đang muốn rời đi, Dương Diệp cũng là gắt gao lôi kéo tay nàng .

Bạch Chỉ Tiên ngây cả người, do dự xuống, nàng ngồi ở bên giường .

Nhìn nằm ở trên giường Dương Diệp, Bạch Chỉ Tiên hai mắt dần dần không có tiêu cự .

Nhất ngày sau .

Dương Diệp lại xuất hiện ở trong thôn, ở trong tay hắn, dẫn theo một cây đao!

Nhất cái đao giết heo!

Người đi đường dồn dập tránh lui!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cửa thôn, cái kia lôi thôi lão giả cảm nhận được Dương Diệp khí tức, ngay sau đó vội vã theo mộc ghế trên(lên) nhảy xuống tới, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, đột nhiên, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dẫn đầu xuất thủ!

Một mạch đều là Dương Diệp xuất thủ trước, lúc này đây, hắn trước phải xuất thủ!

Cửa thôn, Dương Diệp đột nhiên cử đao chợt chính là Nhất Trảm .

Dương Diệp trước mặt, cái kia lôi thôi lão giả bấm tay điểm vào Dương Diệp đao giết heo chi lên. Làm lôi thôi lão giả chỉ đỉnh nhọn ở Dương Diệp đao giết heo ở trên một khắc kia, bên ngoài khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến .

Ầm!

Dương Diệp cả người hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui hơn mấy chục bước . Mà cái kia lôi thôi lão giả mặc dù không có lui lại, thế nhưng, hắn không gian chung quanh đã tét ra . Cùng này đồng thời, lôi thôi tay của lão giả chỉ lên, xuất hiện một đường thật dài vết máu .

Ở sâu một điểm, lôi thôi lão giả cái tay này chỉ sẽ không có!

Lôi thôi lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp hai tay, sau đó nói: "Bàn Sơn Cảnh, hai cánh tay có thể vbRVN mang Thập Vạn Đại Sơn!"

Xa chỗ, Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, mà lúc, Đồ Tể cùng Bạch Chỉ Tiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Không tệ không tệ, đối với lực lượng khống chế khá vô cùng, đi, hiện tại dẫn ngươi đi luyện Đao Pháp, ngươi sẽ phi thường thích!"

Nói xong, hắn xoay người hướng sau sơn đi tới .

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, nhưng sau cũng mang theo Dương Diệp đi theo .

Cái này lúc, lôi thôi lão giả xuất hiện ở Đồ Tể bên cạnh, "Ngươi nhất định phải dẫn hắn đi sau sơn ?"

Đồ Tể khẽ gật đầu, "Chỉ có chiến đấu chân chính, mới có thể làm cho hắn tìm được chính mình Đao Pháp trong không đủ, cũng chỉ có chiến đấu chân chính, mới có thể chân chính kích phát chiến đấu của hắn cùng tiềm năng ."

"Nguy hiểm!" Lôi thôi lão giả trầm giọng nói .

Đồ Tể cười nói: "Không nguy hiểm ta liền không mang theo hắn đi ." Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Nhị ca, ngươi cũng biết, chúng ta thời gian không nhiều lắm . Không cho tiểu tử này mạnh mẽ một điểm, ta sợ hắn đi ra ngoài sau đã bị người giết chết ."

Lôi thôi lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau gật đầu, "Cũng vậy, các ngươi cẩn thận một chút đi!"

Đồ Tể gật đầu, nhưng sau mang theo Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp hướng sau sơn đi tới .

Chỉ chốc lát, ba người chính là biến mất ở xa chỗ .

Thôn xóm phía nam, một gian phòng trúc trước, đứng một gã trung niên phụ nữ, chính là cái kia Thái Thẩm .

Phòng trúc cửa, là một gã lão giả, cái này lão giả chính là mới từ sau sơn trở về Vương Nhị Nha gia gia .

Lão giả nhìn thoáng qua Thái Thẩm, sau đó nói: "Có việc ?"

Thái Thẩm nhìn thẳng lão giả, "Lão Thần Côn, ngươi vì sao không để lại dư lực trợ giúp tiểu tử kia ?"

Lão giả mỉm cười, "Nguyên lai là vì việc này . Ngươi là muốn nghe nói thật hay là lời nói dối ?"

"Tự nhiên nói thật!" Thái Thẩm nói: "Như ngươi nguyện ý nói ."

Lão giả nhìn thoáng qua xa chỗ, không xa chỗ, một gã tiểu cô nương đang luyện quyền .

Cái này tiểu cô nương, chính là Vương Nhị Nha .

Lão giả nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ muốn Nhị Nha ly khai cái này địa phương!"

Thái Thẩm con ngươi chợt co rụt lại, "Đi theo hắn ?"

Lão giả gật đầu .

Thái Thẩm hai tay chậm rãi chặt nắm lại, "Vì sao, vì sao tuyển trạch hắn!"

Lão giả lắc đầu, "Không thể nói ."

"Vì sao!" Thái Thẩm nhìn thẳng lão giả .

Lão giả khẽ lắc đầu, xoay người tiến nhập phòng trúc bên trong .

Tại chỗ, Thái Thẩm chau mày, không biết đang suy nghĩ gì .

...

Sau sơn .

Đường lên, Bạch Chỉ Tiên hỏi, "Tam Sư Bá, cái này sau sơn cái gì địa phương ?"

Đồ Tể nói: "Hay là sau sơn, chính là chúng ta phía sau thôn một tòa Đại Sơn, cái tòa này Đại Sơn bên trong, có một ít sinh vật mạnh mẽ, chúng nó đại thể đều là Thái Cổ thời đại những thứ kia cường đại Thái Cổ Cự Yêu hậu đại . Thực lực, rất mạnh ."

Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Sư Bá là muốn cho Dương Diệp cùng những thứ này yêu thú chiến đấu ?"

Đồ Tể gật đầu, "Những thứ này yêu thú ở nơi này sau sơn trưởng lớn, có thể còn sống, đều là chút tàn nhẫn sừng sắc, lấy chúng nó làm bồi luyện, không còn gì tốt hơn nhất . Ta biết ngươi lo lắng cái gì, thế nhưng, như không trải qua sống cùng chết tôi luyện, hắn lại làm sao có thể đề thăng chính mình ?"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Đồ Tể lại nói: "Hắn hiện tại, cần chiến đấu, cần rất nhiều chiến đấu ."

Nói đến đây, hắn ngừng lại, "Chúng ta đã đến ."

Bạch Chỉ Tiên ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, là nhất chỗ rừng rậm .

Đồ Tể tại trên đất nhặt lên một viên cục đá, nhưng sau cong ngón búng ra, viên này cục đá trực tiếp chui vào cái rừng trúc kia bên trong . Cùng này đồng thời, hắn vung tay phải lên, cùng Bạch Chỉ Tiên lui đủ đủ trăm trượng khoảng cách .

Không xa chỗ, rừng rậm bên trong .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này mảnh nhỏ rừng rậm bên trong chấn động mà ra, cùng này đồng thời, từng đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút đao chính là Nhất Trảm!

Đao rơi hạ!

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp .

Ngoài mười mấy trượng, Dương Diệp hai chân vừa xuống đất, cả vùng tức thì kịch liệt run lên!

Ở Dương Diệp đối diện, là một đầu hình dạng như lang Thái Cổ Cự Yêu hậu duệ . Hình dạng như lang, nhưng cùng thông thường lang lại có bất đồng, hình thể không lớn, đầu có hai sừng, sừng như lợi kiếm, vỹ thật dài, có chừng hơn một trượng .

"Thương Hành Lang!"

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Này lang tốc độ cực nhanh, sức bật cũng rất mạnh, phòng ngự kém một chút, đương nhiên, cũng không phải tiểu tử này bây giờ có thể phá. Như hắn có thể đủ thích ứng cái này Thương Hành Lang tốc độ cùng sức bật, ngày sau coi như là gặp phải Giới Chân kỳ cường giả, cũng sẽ không bị nhân gia trong nháy mắt giết trong nháy mắt . Không chỉ có sẽ không bị miểu sát, thậm chí còn có lực đánh một trận ."

Bạch Chỉ Tiên khẽ gật đầu, ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, cái kia Thương Hành Lang gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt tràn đầy lệ khí . Nó sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thả người nhất càng, đi tới trước mặt của nó, cùng này đồng thời, Dương Diệp đột nhiên rút đao chính là Nhất Trảm .

Giữa sân .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ...

Từng đạo làm người ta tê cả da đầu tiếng tức thì vang vọng dựng lên . Đó là cắt cắt không gian thanh âm!

Phong Ma Đao Pháp!

Một hơi thở trăm đao!

Làm Dương Diệp một đao cuối cùng rơi xuống một khắc kia, cái kia Thương Hành Lang trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn . Tại đây đỉnh đầu, cũng chính là hai cây sừng chính giữa gian, có một đạo vết đao, vết đao không sai biệt lắm có nửa chỉ sâu . Chỉ có vết đao, nhưng không có huyết . Bởi vì Dương Diệp cũng không có chân chính bổ ra cái này Thương Hành Lang nhục thân, chỉ là phá khai rồi đối phương một lớp da mà thôi!

Cái kia Thương Hành Lang tức thì nổi giận!

Theo một đạo tiếng hét giận dữ ở trong sân vang lên, từng đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Thương Hành Lang tàn ảnh!

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Giữa sân đột nhiên vang lên từng đạo tiếng nổ vang .

Không xa chỗ, Bạch Chỉ Tiên con ngươi hơi co lại, hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Xa chỗ, một đạo nhân ảnh không ngừng lui về phía sau, đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp .

Ở cái kia Thương Hành Lang điên cuồng tiến công xuống, Dương Diệp liên tục bại lui .

Hoàn toàn bị hành hạ!

Không đến một hồi, Dương Diệp thân trên(lên) chính là đã xuất hiện vô số huyết tàn nhẫn!

Cứ như vậy giằng co sấp sỉ mấy chục giây, đột nhiên từng cái

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp bị cái kia Thương Hành Lang đụng bay ra ngoài, ngoài trăm trượng, Dương Diệp mới vừa rơi đập trên mặt đất, cái kia Thương Hành Lang chính là lần nữa xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, nhưng sau hướng hắn hung hăng đụng phải xuống phía dưới .

Bạch Chỉ Tiên biến sắc, liền muốn ra tay, nhưng là bị Đồ Tể ngăn cản .

Đồ Tể lạnh lùng nhìn không xa chỗ, "Là cái này con chó sói mạnh, hay là hắn phía ngoài những địch nhân kia mạnh mẽ ?"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Đồ Tể nói: "Không có bao nhiêu thời gian . Đến lúc, nơi đây tiêu thất, các ngươi nhất định ly khai, khi đó, lấy các ngươi hiện tại loại thật lực này, đi ra ngoài chính là chết. Cho nên, hắn nhất định ..."

Nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên hơi ngừng, thay vào đó là nét mặt đầy kinh ngạc .

Bạch Chỉ Tiên cũng sững sờ ngay tại chỗ .

Rất nhanh, hai người khuôn mặt sắc đều có chút khó coi .

Không xa chỗ, con kia Hoang Hành Lang đang ở trên đất không ngừng lăn lộn, đồng thời không ngừng kêu rên . Mà ở Dương Diệp trong tay, không biết bực nào thì xuất hiện một căn giống như cà màu đen vật .

Cái kia Hoang Hành Lang hạ thân, làm như mất cái gì đồ đạc .

Cvt: Đánh nhau bồi luyện thôi mà. Sao lại đi thiến nó làm chi. Haiz (_ _)! ....

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Trực tiếp lục soát tìm Thanh Loan sơn trên(lên) là đủ.

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 2294: Ngượng Ngùng Chuyện Tình!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồ Tể cùng Bạch Chỉ Tiên tự nhiên biết cái kia Hoang Hành Lang mất cái gì .

Đồ Tể sắc mặt rất khó nhìn, mà Bạch Chỉ Tiên lại có chút xấu hổ .

Không xa chỗ, cái kia Hoang Hành Lang kêu rên một hồi sau chính là thả người nhảy, trốn vào cái kia rừng rậm bên trong .

Tại chỗ, Dương Diệp về tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh .

Đồ Tể hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Nguyên bản, hắn là muốn cho Dương Diệp cùng cái kia Hoang Hành Lang đến cái sinh tử đại chiến, lấy này tới kích phát Dương Diệp ý chí chiến đấu! Nhưng mà, hắn không nghĩ tới sự tình biến thành như vậy .

Kích phát ý chí chiến đấu ?

Dương Diệp trực tiếp đem người gia điểu đều cắt, còn kích phát một cái gì ?

Kỳ thực, Đồ Tể cũng không có thật sự tức giận . Tương phản, hắn vẫn còn có chút tán thưởng .

Hoang Hành Lang cảnh giới không phải đặc biệt cao, chỉ là Giới Chân kỳ, thế nhưng, cảnh giới này, so với Dương Diệp đây chính là cao nhiều lắm . Nguyên nhân đây, dù cho Dương Diệp sở hữu nghịch thiên chiến lực, đã ở ngay từ đầu bị Hoang Hành Lang cho áp chế gắt gao, hầu như không có sức đánh trả .

Có thể nói, Dương Diệp là đã định trước thảm bại .

Mà hắn ngay từ đầu mục đích đúng là làm cho Dương Diệp bại, hơn nữa còn là thảm bại . Bởi vì chỉ có như vậy, Dương Diệp mới có cảm giác nguy cơ, có cảm giác nguy cơ, mới có thể tìm được chính mình không đủ .

Hơn nữa, hắn thấy, làm cho Dương Diệp trải qua nhiều mấy lần thảm bại đối với hắn là có chỗ tốt .

Mà bây giờ, lúc trước hắn tất cả dự định cùng cách nghĩ đều được trống rỗng!

Sở dĩ tán thưởng, là bởi vì Dương Diệp biết tìm cái kia Hoang Hành Lang nhược điểm . Tuy là một chiêu này có điểm hèn mọn, thế nhưng, địch ta giao thủ, ai sẽ theo ngươi nói công bằng cùng nhân nghĩa ? Huống chi đây là sinh tử chi chiến .

Nhưng thật ra cái kia Hoang Hành Lang khẳng định rất biệt khuất, một cái không chú ý liền đứt rễ!

Bạch Chỉ Tiên mang theo Dương Diệp về tới trong thôn .

Trong nhà trúc .

Bạch Chỉ Tiên đem Dương Diệp đặt ở giường lên, cái này lúc, Vương Nhị Nha gia gia đi đến, Bạch Chỉ Tiên đứng dậy, "Tiền bối ."

Lão giả khẽ gật đầu, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: " Không sai, hắn hiện tại, bất kể là nhục thân, vẫn là chiến lực, so với trước đây, nhưng là mạnh không chỉ một điểm a ."

Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Vãn bối thay hắn cảm tạ tiền bối tương trợ ." Nói đến đây, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Ta cùng với hắn quen biết không dài, thế nhưng, đối với nhân phẩm của hắn vẫn biết một chút . Tiền bối chi ân, hắn thanh tỉnh chi về sau, nhất định sẽ tương báo!"

Lão giả nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, nhưng sau cười nói: "Ta cũng không giấu diếm ngươi, ta quả thực cần hắn hỗ trợ, bất quá, đó là chuyện sau này tình, trong khoảng thời gian này, hai người các ngươi thì ở lại đây . Ở phương diện tu luyện, ta bộ kia đối với hắn không có nhiều tác dụng lớn, mà hắn hiện tại có cái kia Đồ Tể truyền thụ, cũng không cần ta bộ kia . Bất quá, ở nhục thân lên, ta có thể giúp hắn một chút ."

Vừa nói, hắn lấy ra một cái quả đấm lớn bạch sắc bình ngọc, "Cái này là ta điều chế một chai Tẩy Tủy Dịch, có thể Ôn Dưỡng hắn nhục thân, tuy là không thể để cho hắn nhục thân ở lên một tầng, nhưng là lại có thể vững chắc hắn nhục thân, chờ một hồi ngươi cho hắn toàn thân tô lên, chờ hắn triệt để hấp thu về sau, ở tô một lần, mỗi ngày uống hai lần là đủ. Hắn hiện tại nhục thân tuy là đạt tới Đạo Chân Cảnh, thế nhưng cảnh giới bất ổn, thứ này đối với trước mắt hắn nhục thân rất có tác dụng!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Toàn thân đều tô ?"

Lão giả gật đầu, "Đều muốn tô, phía sau ta còn có thể cho hắn điều chế một ít khác Linh Dịch, làm cho hắn nhục thân triệt để vững chắc xuống ."

Nói xong, hắn xoay người rời khỏi phòng .

Bên trong gian phòng, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Tô toàn thân!

Làm cho nàng một cái nữ cho Dương Diệp tô toàn thân ... Bạch Chỉ Tiên có chút cự tuyệt . Nhưng mà, ngoại trừ nàng, có thể tìm ai tới việc này đâu? Cũng không thể làm cho Đồ Tể hoặc sư phụ mình tới chứ ?

Quấn quýt!

Phi thường quấn quýt!

Một lát sau, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên ly khai phòng trúc, bất quá, cũng không lâu lắm, nàng lại đi vào phòng trúc, thế nhưng không có đối đãi mấy khắc lại đi ra ngoài .

Lúc này đây, đủ đủ quá nửa canh giờ, Bạch Chỉ Tiên mới lại trở về phòng trúc bên trong .

Nàng đi tới bên giường, nhìn nằm ở trên giường Dương Diệp, thần sắc bình tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì . Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đưa tay ra, Bạch Chỉ Tiên không có đưa tay .

Xuy Xuy Xuy!

Dần dần, một Phong Ma ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tràn ra .

Bạch Chỉ Tiên hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau nàng đưa tay cầm Dương Diệp tay, cái này lúc, cái kia cỗ Phong Ma ý dần dần bình yên lặng xuống . Một lát sau, Bạch Chỉ Tiên sâu hấp một hơi, nhưng sau thần tốc cởi hết Dương Diệp hết thảy quần áo và đồ dùng hàng ngày .

Nàng lấy ra phía trước lão giả cho nàng Bạch Ngọc bình, nhưng sau hướng Dương Diệp trước ngực nhẹ nhàng ngã một cái, tức thì, một giọt chất lỏng màu xanh sẫm rơi vào Dương Diệp lồng ngực lên. Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó bàn tay dính vào Dương Diệp lồng ngực, đón lấy, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng mài lên, rất nhanh, giọt kia chất lỏng màu xanh sẫm bên trong tràn ra nhè nhẹ lục sắc năng lượng dịch thể, Bạch Chỉ Tiên bắt đầu đem các loại lục sắc năng lượng dịch thể lau đến rồi Dương Diệp nửa người trên các ngõ ngách .

Không đến một hồi, Dương Diệp toàn bộ nửa người trên bị một tầng thật mỏng chất lỏng màu xanh biếc bao trùm, thế nhưng nửa người dưới cũng là bình thường .

Bạch Chỉ Tiên do dự đã lâu đã lâu chuẩn bị ở sau mới bắt đầu chậm rãi trượt, cái này lúc, hô hấp của nàng càng ngày càng nhanh, khuôn mặt trên(lên) cũng từ từ xuất hiện hai đóa ửng đỏ .

Kỳ thực, đến rồi nàng loại cảnh giới này, vạn sự đều sẽ nhìn tương đối nhạt, bao quát chuyện nam nữ . Nhưng mà, coi nhẹ là một chuyện, tự thân cho một người nam nhân làm loại này sự tình, lại là một chuyện . Nếu như là trước đó, nàng coi như dẫu có chết cũng sẽ không cho người làm loại chuyện như vậy, bởi vì nàng cảm thấy, loại này sự tình, bẩn, bẩn thỉu, hạ lưu, thậm chí nàng cảm thấy thân thể của nam nhân chính là bẩn, là bẩn thỉu, là hạ lưu.

Mà giờ khắc này, trong lòng nàng không có cảm thấy Dương Diệp thân thể bẩn, không có cảm thấy Dương Diệp thân thể bẩn thỉu, không có cảm thấy Dương Diệp thân thể hạ lưu .

Chỉ có một cái ngượng ngùng!

Cái này lúc, không biết tiếp xúc đã sờ cái gì, Bạch Chỉ Tiên tay giống như điện giật rụt trở về . Nàng ánh mắt dời xuống, thấy được cái, trong lòng có chút khiếp sợ ..... Nguyên lai là như vậy .

Do dự xuống, tay nàng lại thả lên .

Cái này lúc, trên giường Dương Diệp hô hấp cũng từ từ thay đổi có chút dồn dập .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, không giải khai, tay đang muốn rút về, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên cầm tay nàng, nhưng sau lại bỏ lại nguyên chỗ .

Bạch Chỉ Tiên biểu tình cứng đờ, nàng bản năng muốn lấy lại tay, nhưng là lại phát hiện, cái kia nắm tay nàng lực đạo tốt lớn, căn bản không dung nàng thu hồi, chỉ có thể đặt ở cái kia chỗ .

Cổ hữu nữ tử mài mực, mài mực thật không đơn giản, chú ý: Khẽ xoa, mảnh nhỏ mài, biết nhẹ trọng, tốc độ vừa phải . Không thể quá nhẹ, nhẹ thì không cảm giác, quá trọng tắc thì không khỏe, cũng không có thể quá mau quá chậm, quá mau, tay chua xót vô lực, quá chậm, thoải mái cảm giác hoàn toàn không có .

Có thể nói, cái này nhưng là một cái kỹ thuật làm việc .

Gian phòng bên trong, rất là an tĩnh, chỉ có hô hấp của hai người âm thanh, mà cái này hô hấp của hai người tiếng càng ngày càng nhanh, làm như ở chạy chậm, vừa tựa như là ở luyện công ... Cứ như vậy, giằng co rất lâu sau đó, rốt cục từng cái

Xuy!

Một đạo trầm thấp tiếng xé gió ở trong sân đột nhiên vang lên .

Bạch Chỉ Tiên trong nháy mắt thu tay về, nhìn tay phải, Bạch Chỉ Tiên cái kia tuyệt đẹp khuôn mặt trên(lên) đột nhiên bay lên hai đóa Vân Hà, nàng hung hăng trừng mắt trên giường Dương Diệp, đây chính là:

Kiều nữ không biết trong khuê phòng vui, nửa là oán lãng nửa hận lang, muốn thức bàn tay bạch sắc vật, đôi môi khó mở trong lòng giấu .

Quá hồi lâu, Dương Diệp thân trên(lên) thoa khắp chất lỏng màu xanh sẫm .

Những thứ kia chất lỏng màu xanh sẫm cũng không có tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể, mà là liền bám vào Dương Diệp da thịt chi lên, cứ như vậy, Dương Diệp da thịt bắt đầu hơi rung rung, lại qua hồi lâu, những thứ kia chất lỏng màu xanh sẫm mới thấm vào Dương Diệp trong cơ thể, chuẩn xác mà nói là đi sâu vào Dương Diệp cốt tủy .

Dương Diệp là Đạo Chân Cảnh nhục thân, thế nhưng, cái này Đạo Chân Cảnh nhục thân vẫn còn có chút hơi nước, bởi vì là lão giả mạnh mẽ cho hắn đề thăng đi lên, tuy là lúc trước hắn nhục thân trụ cột tốt, thế nhưng, Dương Diệp dù sao không phải là dần dần tiến dần đề thăng đi lên, nguyên nhân đây, nhục thân cảnh giới cũng không ổn, đây cũng là lão giả tại sao muốn đi tìm dược liệu cho hắn điều chế dược thủy tới Ôn Dưỡng thân thể nguyên nhân .

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ .

Hai ngày về sau, Dương Diệp vết thương trên người đã tốt không sai biệt lắm .

Cứ như vậy, Đồ Tể lại mang Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp tiến nhập sau sơn .

Ba người lại tới bọn họ lần đầu tiên tới cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, Đồ Tể bấm tay hướng về phía cái kia mảnh nhỏ rừng rậm một điểm, một luồng hàn mang tức thì chui vào cái kia mảnh nhỏ rừng rậm bên trong .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Nhất cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ cái này rừng rậm bên trong vọt ra, ngay sau đó, một đạo tàn ảnh đột nhiên hướng Dương Diệp vọt tới . Chẳng qua rất nhanh, cái kia đạo tàn ảnh ngừng lại .

Này đạo tàn ảnh, chính là cái kia Hoang Hành Lang .

Khi thấy Dương Diệp lúc, cái kia Hoang Hành Lang đôi mắt bên trong tức thì xuất hiện một cái lệ khí cùng hung quang . Hiển nhiên, nó còn nhớ rõ Dương Diệp .

Mà giờ khắc này, cái này Hoang Hành Lang hạ thân đã lần nữa dài ra vật kia .

Đến rồi nó loại cảnh giới này, gãy chi trọng sinh cũng không phải là cái gì việc khó .

Bất quá, Dương Diệp trước đây hành động kia, đối với nó mà nói, không thể nghi ngờ là vô cùng nhục nhã! Chân chính vô cùng nhục nhã!

Hoang Hành Lang gầm lên giận dữ, trực tiếp thả người nhảy, hướng Dương Diệp vọt tới .

Hoang Hành Lang đối diện, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, nhưng sau giơ đao giết heo hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đao rơi xuống, không gian trực tiếp xuất hiện một đạo sâu đậm dấu vết!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người lẫn đao trực tiếp bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm trượng . Tại hắn toàn thân, xuất hiện rất nhiều thật nhỏ vết rạn . Mà Dương Diệp mới vừa dừng xuống, cái kia Hoang Hành Lang chính là lần nữa hướng hắn nhào tới .

Nhanh!

Hoang Hành Lang tốc độ quá nhanh, Dương Diệp căn bản không pháp né tránh, ở loại tốc độ này trước mặt, hắn chỉ có thể ngạnh kháng!

Tại chỗ .

Ầm!

Phong Ma ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, chuyển chớp mắt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người bay bổng lên, nhưng sau hai tay nắm đao giết heo hướng về phía phía dưới hung hăng chính là vừa bổ .

Xuy!

Lúc này đây, không gian không phải xuất hiện dấu vết, mà là trực tiếp tét ra .

Một hơi thở trăm đao!

Dương Diệp lần nữa thi triển ra hắn Phong Ma Đao Pháp!

Thình thịch!

Trăm đao rơi xuống, Dương Diệp cũng là lần nữa bay ra ngoài, thế nhưng, ở trước mặt hắn cách đó không xa cái kia Hoang Hành Lang cũng bị chấn động bay ra ngoài .

Dương Diệp mới vừa dừng lại, hắn liếm khóe miệng một cái tiên huyết, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một vệt ánh đao hướng cái kia Hoang Hành Lang vọt tới, mà cái kia Hoang Hành Lang cũng là thả người nhảy hướng Dương Diệp đụng tới .

Ầm!

Một người một sói vừa mới tiếp xúc, chính là lần nữa hướng riêng mình phía sau té bay ra ngoài . Dương Diệp tinh huyết liên phun, thế nhưng cái kia Hoang Hành Lang nhưng chỉ là bị thương nhẹ!

Không xa chỗ, Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Không được, bọn họ cảnh giới kém nhiều lắm, lực lượng kém nhiều lắm, tốc độ cũng kém nhiều lắm, căn bản không phải cùng nhất cấp bậc ."

Đồ Tể đạm thanh nói: "Cùng nhất cấp bậc, sợ là không có mấy người là hắn đối thủ, ta chính là muốn hắn khiêu chiến vượt cấp, ta chính là muốn hắn lấy yếu chiến mạnh, chính là ta..."

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu rên .

Đồ Tể cùng Bạch Chỉ Tiên lần nữa ngây ngẩn cả người .

Chỉ thấy không xa chỗ, Dương Diệp hướng sau trọng trọng bay ra ngoài, tại hắn lồng ngực, có một đạo sâu đậm vết thương, bên trong, ngũ tạng sợ nứt!

Thế nhưng, ở trong tay hắn, nắm một căn giống như cà hắc sắc vật!

Không xa chỗ, cái kia Hoang Hành Lang trên mặt đất trên(lên) không ngừng kêu rên .

Nhìn thấy một màn này, Đồ Tể khuôn mặt sắc tức thì thay đổi khó coi, thân hình hắn lóe lên, đi tới Dương Diệp trước mặt, nộ nói, " cmn, ngươi có 8CAX8 thể hay không đừng đang cắt người ta điểu!"

...

Cvt: Ây dà _ _ Tội cho con sói đó.

Đây là hàng Việt Nam chất lượng Khựa đến ngay #Thần Bí Thương Nhân của Mèo Chiêu Tài.

------oOo------

Chương 2295: Ngươi Lợi Hại, Ngươi Có Gan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, Đồ Tể là thật hơi tức giận .

Dương Diệp lại đem chiêu này ra!

Một chiêu này, mặc dù hữu dụng, dù sao cái kia Hoang Hành Lang kẽ hở chính là cái này địa phương, cũng là sơ hở duy nhất . Thế nhưng, một chiêu này khó nghe a! Đây nếu là truyền đi, hắn Cổ Đao Phái sợ là muốn trở thành trò cười nữa à!

Lại người, hắn cũng rất tò mò, Dương Diệp vì sao lão dùng chiêu này, hắn Cổ Đao Phái, cũng không có cắt điểu một chiêu này a!

Lại là tự nghĩ ra ?

Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên vội vã đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn trước mắt Dương Diệp thảm trạng, Bạch Chỉ Tiên tâm tức thì nắm chặt một cái, nàng do dự xuống, nhưng sau nhìn về phía Đồ Tể, "Sư Bá, ta cảm thấy, mặc kệ cái chiêu gì, có thể giết người chính là tốt chiêu, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Kỳ thực, nàng cũng cảm thấy Dương Diệp một chiêu này có điểm tổn hại, thế nhưng đặt mình vào hoàn cảnh người khác vừa nghĩ, kỳ thực

Dương Diệp làm như vậy cũng không gì đáng trách . Cái kia Hoang Hành Lang thực lực viễn siêu hắn, nếu như hắn không đi một chiêu này, như vậy kết quả của hắn tuyệt đối sẽ rất thảm .

Đồ Tể lắc đầu, "Người này, được rồi, ngươi dẫn hắn đi chữa thương đi. Ta muốn đi lẳng lặng!"

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ôm hắn lên, mang về trong thôn .

Trong nhà trúc .

Dương Diệp nằm giường lên, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí chính liên tục không ngừng chữa trị thân thể hắn, bất quá bây giờ không có Hồng Mông Tháp, bất kể là Hồng Mông Tử Khí số lượng, vẫn là cái này tốc độ khôi phục đều không lớn bằng lúc trước .

Xoa thuốc!

Bạch Chỉ Tiên lấy ra Bạch Ngọc bình, lại phải cho Dương Diệp bắt đầu thoa thuốc .

Đối với cái này sự tình, nàng bản năng có chút kháng cự, bởi vì bây giờ Dương Diệp tựa hồ rất thích nàng cho hắn xoa thuốc, mỗi một lần xoa thuốc, đều sẽ phát sinh một ít không thể cho người biết sự tình . Nhưng mà, ngoại trừ nàng, vừa không có người khác tới làm chuyện này .

Chẳng qua còn tốt, thoa thoa cũng thành thói quen .

Cứ như vậy, bên trong gian phòng lại bắt đầu cái hB8YR kia ngượng ngùng chuyện tình .

...

Cửa thôn .

Đồ Tể, lôi thôi lão giả, Thái Thẩm, ba người tề tụ .

Đồ Tể ngồi ở trên đất, hắn hướng về phía trước mặt hai người ôm quyền, sau đó nói: "Đại tỷ, nhị ca, lúc đầu việc này là ta chuyện của mình, thế nhưng, cái kia địa phương xác thực nguy hiểm chút, lấy cá nhân ta lực, đi vào thực sự không nắm chắc trở về . Cho nên, chỉ có thể thỉnh cầu các ngươi hỗ trợ ."

Thái Thẩm nhíu mày, "Ngươi muốn lấy đao ?"

Đồ Tể gật đầu, "Cái kia đao giết heo tuy là không phải là phàm vật, thế nhưng, cũng không thích hợp tiểu tử này dùng, tiểu tử này nhục thân lực lượng rất mạnh, hai cánh tay lực lượng càng là siêu việt một ít Thái Cổ Cự Yêu hậu duệ, hắn hẳn là dùng trọng đao . Mà ta cổ đại phái chuôi đao kia, vừa vặn thích hợp hắn!"

Lôi thôi lão giả trầm giọng nói: "Ngay từ đầu ta nghĩ đến ngươi chỉ là thu người đệ tử vui đùa một chút, không nghĩ tới, tam đệ ngươi là nghiêm túc!"

"Không nghiêm túc làm được hả ?"

Đồ Tể lắc đầu nói: "Ở nơi này không thấy ánh mặt trời địa phương, ta chờ lại còn có thể sống bao lâu đều là nhất ẩn số, hiện tại không đem ta Cổ Đao phái truyền thừa truyền cho tiểu tử này, ngày sau thế gian sợ là lại không Cổ Đao Phái . Dù sao, ta tông môn cùng đại tỷ Nhị ca bất đồng, chúng ta một phái này, đều là nhất mạch đơn truyền a!"

"Không thể đi!"

Cái này lúc, Thái Thẩm đột nhiên nói .

"Vì sao ?" Đồ Tể không giải khai .

Thái Thẩm quay đầu nhìn về phía cái kia sau sơn, "Bên kia, càng ngày càng không ổn định . Ngoại vi còn tốt, thế nhưng sâu chỗ ..."

Nói đến đây, bên ngoài chân mày gắt gao nhíu lại, "Chúng nó sợ là muốn gây sự tình ."

Nghe vậy, Đồ Tể cùng lôi thôi lão giả thần sắc đều là ngưng trọng .

"Chúng nó lại muốn nổi điên làm gì ?" Đồ Tể hỏi .

Thái Thẩm đạm thanh nói: "Còn chưa phải là muốn chạy khỏi nơi này, đáng tiếc, tất cả đều là phí công!"

"Vì sao!"

Đồ Tể trầm giọng nói: "Theo ta được biết, mấy vị kia huyết mạch có thể đều là phi thường thuần, một vị trong đó càng có thể nói là chân chính Thái Cổ Cự Yêu, qua nhiều năm như vậy, cái tên kia một mạch tu luyện, hiện tại, thực lực của hắn, sợ là đã đạt đến trình độ đăng phong tạo cực . Bọn họ nếu như liên thủ, ta cảm thấy, vẫn là có cơ hội!"

Thái Thẩm nhìn về phía Đồ Tể, "Ngươi cho rằng cái kia vị qua nhiều năm như vậy mỗi ngày cũng chỉ ăn ngủ, ngủ rồi ăn ? Chúng ta đang không ngừng mạnh mẽ, hắn đồng dạng cũng là ."

"Như ở thêm trên(lên) chúng ta, có không có một chút cơ hội ?" Đồ Tể hỏi .

Thái Thẩm lắc đầu, "Nếu có cơ hội, cái kia Lão Thần Côn cũng sẽ không vào lúc này bắt đầu giao phó hậu sự ."

Nói đến đây, Thái Thẩm chậm rãi đứng lên, "Không có bao nhiêu thời gian . Tam đệ, còn có cái gì không có dạy, mau sớm giáo hắn đi. Nhất định ở những tên kia gây sự tình phía trước, làm cho cái kia hai cái tiểu gia hỏa rời đi nơi này . Còn ngươi Cổ Đao Phái cái kia ba thanh đao, tạm thời trước không cần nghĩ ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Đồ Tể trầm giọng nói: "Cái này thôn trang nhỏ, sợ là cũng quá bình không được bao lâu ."

Nói xong, hắn lập tức đứng dậy biến mất ở xa chỗ .

...

Dương Diệp vết thương trên người mới vừa khá một chút đã bị Đồ Tể mang theo hướng sau sơn chạy, Bạch Chỉ Tiên tự nhiên cũng cùng bọn họ cùng nhau . Có thể làm cho Dương Diệp bình tĩnh trở lại, chỉ có Bạch Chỉ Tiên, ngoại trừ Bạch Chỉ Tiên, bây giờ Dương Diệp là ai cũng dám chém hai đao.

Lại là ban đầu rừng rậm .

Ngược lại không phải là Đồ Tể quấn quýt cái rừng rậm này, mà là tại hắn biết Đại Yêu bên trong, liền cái này chỉ Hoang Hành Lang hơi yếu một chút, còn lại Đại Yêu, đều quá mạnh, hắn có chút lo lắng bây giờ Dương Diệp ăn không tiêu .

Đồ Tể nhìn thoáng qua rừng rậm kia, "Ta cũng không tin, hai lần ngươi còn không ghi nhớ thật lâu ."

Dứt lời, hắn chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Xa chỗ cái kia mảnh nhỏ rừng rậm kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, hắn vung tay phải lên, cùng Bạch Chỉ Tiên lui trăm trượng khoảng cách .

Không xa chỗ .

Ầm!

Rừng rậm bên trong đột nhiên chạy ra khỏi một đạo hắc ảnh, đạo hắc ảnh kia phi thẳng đến Dương Diệp vị trí vọt tới, nhưng mà rất nhanh, bóng đen này lại ngừng lại .

Chính là cái kia Hoang Hành Lang!

Thấy là Dương Diệp, cái kia Hoang Hành Lang thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, con ngươi bên trong, hung quang bốn phía . Nó không ngừng hướng về phía Dương Diệp gầm thét, phảng phất gặp được giết mẹ cừu nhân.

Xa chỗ, Dương Diệp hơi nghiêng người, tay phải nắm thật chặc đao .

Nhưng mà, cái kia Hoang Hành Lang ngoại trừ rít gào chính là rít gào, căn bản không có động thủ .

Không xa chỗ, Đồ Tể chân mày cau lại, "Cái này Hoang Hành Lang giở trò quỷ gì ?"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên đề lấy đao hướng cái kia Hoang Hành Lang vọt tới, nhưng mà, ở Bạch Chỉ Tiên cùng Đồ Tể ánh mắt kinh ngạc bên trong, con kia Hoang Hành Lang cũng không có tuyển trạch chiến đấu, mà là xoay người thả người nhảy, biến mất ở cái kia mảnh nhỏ rừng rậm bên trong .

Bạch Chỉ Tiên cùng Đồ Tể ngây ngẩn cả người .

"Chạy thoát ?"

Đồ Tể hầu lăn lăn, "Chạy thoát ? Cái quỷ gì ngoạn ý ?"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Quá một hồi lâu, Đồ Tể mới xác định, cái kia Hoang Hành Lang là thật chạy thoát!

Chạy thoát!

Một vị sở hữu Thái Cổ Cự Yêu huyết mạch Đại Yêu cứ như vậy chạy thoát! Liên đả đều không đánh bỏ chạy!

Đồ Tể gắt gao nhìn cách đó không xa Dương Diệp, không cần phải nói, cái kia Hoang Hành Lang là sợ tiểu tử này chiêu đó cắt điểu công! (Cvt: Phục a)

Đồ Tể hướng về phía Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, "Ngươi lợi hại! Ngươi có gan!"

Dương Diệp không có trả lời .

Đồ Tể chưa có trở về thôn, mà là hướng xa chỗ sâu chỗ đi tới, "Dẫn hắn đến, Lão Tử cấp cho hắn thay cái đối thủ ."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Bảo vệ tốt chính mình!"

Vừa nói, nàng lôi kéo Dương Diệp tay đi theo cái kia Đồ Tể .

Cứ như vậy, Đồ Tể mang theo Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đi về phía sau sơn sâu chỗ .

Sau sơn rất lớn, rất nguy hiểm!

Đây là Bạch Chỉ Tiên cảm giác . Ở xuyên qua cái kia mảnh nhỏ rừng rậm chi về sau, ở trước mặt nàng là một mảnh vô biên vô tận dãy núi, mà trên đường, nàng cảm nhận được mấy đạo khí tức cường đại, những khí tức này, chí ít đều là Giới Chân kỳ!

Bạch Chỉ Tiên trong lòng khiếp sợ không gì sánh nổi!

Nàng không nghĩ tới, ở nơi này Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong, vẫn còn có nhiều như vậy siêu cấp cường giả tồn tại . Mà Vĩnh Hằng chi giới nhân đối với nơi này lại hoàn toàn không biết gì cả!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên kéo lại Bạch Chỉ Tiên tay, Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp không nói gì, thế nhưng, một cường đại ý cảnh lại là xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên bốn phía .

Bảo hộ!

Dương Diệp cảm nhận được nguy hiểm!

Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp rất lâu sau đó, đột nhiên, hắn đưa tay nhẹ nhàng vuốt ve một cái Dương Diệp gò má, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tình, hội hại chết ngươi!"

"Sai rồi nha đầu!"

Ở nơi này lúc, đi ở phía trước Đồ Tể đột nhiên nói: "Trọng tình người, tuy là nhiều một chút ràng buộc, thế nhưng, những thứ này ràng buộc chưa chắc không phải là chuyện tốt . Giống như tiểu tử này, như hắn là một cái vô tình không điểm mấu chốt người, ta có thể nói, cái kia Lão Thần Côn tuyệt đối kết liễu hắn, bao quát ta, cũng sẽ giết hắn đi . Nói đến ngươi có thể không biết, ngay từ đầu hắn vào thôn lúc, như không phải có cái kia Vương Nhị Nha ở, hắn khả năng liền cửa thôn đều vào không được sẽ chết!"

"Vì sao ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Đồ Tể cười nói: "Chúng ta cái này thôn xóm người, tuy là đều không phải là cái gì đại thiện nhân, thế nhưng, mọi người cũng không phải là cái gì phệ sát người . Mà tiểu tử, vừa tiến đến, thân trên(lên) không chỉ có sát ý, còn có Phong Ma ý, theo chúng ta, tiểu tử này tuyệt không phải người lương thiện . Bình thường tình huống bình thường, sở hữu sát ý người, đều là phệ sát người, cũng chính là cái loại này vì đề thăng sát ý mà cố ý giết người người. Người như thế, có thể đại phúc độ đề thăng sát ý của mình, thế nhưng, loại này thủ đoạn, quá tổn thương thiên hòa ."

Nói đến đây, hắn cười cười, lại nói: "Mà tiểu tử, còn có Phong Ma ý, cái này cũng không vô cùng đơn giản là sát nhân đơn giản như vậy . Ta ngay từ đầu đều cảm thấy hắn là sát nhân giết điên!"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Đồ Tể lại nói: "Cái này thế giới, có rất nhiều bất công, ngươi muốn phản kháng, phải giết, mà tiểu tử, hiển nhiên là một cái sẽ không thỏa hiệp cùng chịu thua gia hỏa, hắn loại tính cách này, cả đời này, đương nhiên sẽ không quá bằng phẳng ."

Vừa nói, hắn lắc đầu, "Nói tóm lại, hắn chưa tính là người tốt, nhưng cũng không tính là phần tử xấu ."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Người tốt, phần tử xấu ?

Ở nàng muốn cướp Dương Diệp ba cái Thần Vật lúc, cái kia thì đối với nàng mà nói, Dương Diệp chính là phần tử xấu; mà bây giờ, khi nàng cùng Dương Diệp cùng một chỗ lúc, nàng cảm thấy Dương Diệp là người tốt .

Người tốt cùng người xấu định nghĩa, thường thường là theo đánh giá nhân quyền lợi tới quyết định . Cái này nhân loại có thể giúp hắn, cái kia với hắn mà nói, cái này nhân loại chính là người tốt . Mà nếu như đối phương yếu hại hắn, dù cho đối phương làm rất nhiều chuyện tốt, thế nhưng với hắn mà nói, đây cũng là phần tử xấu!

Ầm ầm!

Ở nơi này lúc, toàn bộ dãy núi gian đột nhiên kịch liệt run lên .

Đồ Tể biến sắc, ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, khi thấy xa chỗ lúc, hắn con ngươi tức thì co rụt lại .

Mà Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc cũng là thảm trắng đi .

Ở xa như vậy chỗ dãy núi bên trong, nhất tôn Kình Thiên cự nhân chính chậm rãi mà đến, cự nhân thân cao gần nghìn trượng, so với dãy núi còn cao, kỳ cước rơi chi chỗ, một ngọn núi trong nháy mắt biến thành đất bằng phẳng . Mà tôn cự nhân đi phương hướng, là hắn nhóm bên này, cũng là thôn trang phương hướng .

Cvt: Kiểu này là BCT ko thoát khỏi Ma chưởng rồi. haiz .....

PS: Kiều nữ không biết trong khuê phòng vui, nửa là oán lãng nửa hận lang, muốn thức bàn tay bạch sắc vật, đôi môi khó mở trong lòng giấu . Ai có thể giải thích cho ta hạ đây là ý gì a ..... Ta không quá minh bạch ",

Đây là hàng Việt Nam chất lượng Khựa đến ngay #Thần Bí Thương Nhân của Mèo Chiêu Tài.

------oOo------

Chương 2296: Thần Bí Chi Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kình Thiên cự nhân mỗi rơi một bước, quần sơn lắc lư, đại địa rung động!

"Đây là cái gì ?" Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói .

Đồ Tể trầm giọng nói: "Thái Cổ cự nhân, chúng ta đi!"

Thanh âm vừa dứt xuống, Đồ Tể hơi biến sắc mặt, xoay người lấy tay làm đao một cái cắt ngang .

Xuy!

Một vệt ánh đao ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Một đạo tàn ảnh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài .

Này đạo tàn ảnh, chính là cái kia Hoang Hành Lang!

Cái này Hoang Hành Lang một mực đi theo hắn nhóm, việc này, Đồ Tể kỳ thực biết đến, thế nhưng, hắn không có xuất thủ, bởi vì hắn cảm thấy, cái này Thương Hành Lang mục tiêu nhất định là Dương Diệp, mà nếu như đối phương đánh lén Dương Diệp, vừa vặn đúc luyện Dương Diệp ý thức nguy cơ .

Nguyên nhân đây, hắn không có xuất thủ .

Thế nhưng, hắn không nghĩ tới gặp gỡ ở nơi này nhất tôn Thái Cổ Đại Yêu! Mà Thương Hành Lang lại vẫn cứ vào lúc này xuất thủ!

Đồ Tể xoay người nhìn, cái này lúc, vị kia Thái Cổ Đại Yêu ánh mắt đã hướng bọn họ nhìn bên này tới. Nhìn thấy một màn này, Đồ Tể khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi . Sau một khắc, vị kia Thái Cổ Đại Yêu đột nhiên cách khoảng không hướng về phía ba người bên này phương hướng chính là một quyền!

Đồ Tể nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, tay phải hắn nhất chiêu, Dương Diệp bên hông chuôi này đao giết heo trực tiếp rơi vào hắn lòng bàn tay bên trong, sau một khắc, một vệt ánh đao phóng lên cao, thẳng vào Vân Tiêu, chuyển chớp mắt, một đạo dài đến gần mười ngàn trượng Đao Khí tự đám mây bên trong bút thẳng mà xuống.

Nhất Đao Cách Thế!

Một đao này, trên(lên) nhận ngày, hạ nhận, kéo dài qua giữa cả thiên địa!

Dương Diệp trước đây cũng thi triển qua một chiêu này, nhưng mà, bất kể là ở tốc độ lên, vẫn là uy lực lên, cũng hoặc Đao Khí cô đọng độ lên, đều kém quá nhiều... .

Một đao này, phảng phất có thể đem thiên địa xa nhau . Cái kia Thái Cổ Cự Yêu cảm thấy nguy hiểm, nó đột nhiên thu tay về, nhưng sau hai tay chợt hướng trên(lên) hợp lại .

Đao Khí rơi hạ!

Ầm!

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu trực tiếp bị rung động đến đủ đủ vạn trượng bên ngoài, nhưng mà, Đồ Tể cái kia đạo Đao Khí nhưng là bị Thái Cổ Đại Yêu hai tay cho gắt gao hợp ở .

Nhìn thấy một màn này, Đồ Tể hai mắt khẽ híp một cái, bên trong tròng mắt, nhiều hơn một sợi ngưng trọng . Hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, "Các ngươi theo bên cạnh đi trở về đi, ta dẫn dắt rời đi nó, ghi nhớ kỹ, đừng nhúc nhích dùng Huyền Khí cùng phi hành, chu vi những thứ kia ẩn núp Đại Yêu có thể cảm nhận được ."

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng kéo về phía sau lấy Dương Diệp xoay người muốn đi . Nàng rất tinh tường, nàng cùng Dương Diệp ở lại chỗ này, căn bản không giúp được Đồ Tể cái gì . Nhưng mà, Dương Diệp cũng là không đi, nhìn thấy một màn này, cái kia Đồ Tể ngây cả người, nhưng sau cười nói: "Tiểu tử, ngươi chính là rất có thể mà, bất quá, sư phụ ngươi ta không cần ngươi hỗ trợ, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đi tới trước mặt hắn, ở Bạch Chỉ Tiên cùng Đồ Tể ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp đem Đồ Tể trong tay đao giết heo đoạt mất, nhưng sau hắn xoay người lôi kéo Bạch Chỉ Tiên đi liền . (Cvt:Mỡ đấy mà húp =))

Tại chỗ, Đồ Tể ngây cả người, nhưng sau chửi ầm lên, "Ngươi đời trước có phải hay không thổ phỉ sinh ra ? Đao kia Lão Tử còn không có truyền cho ngươi, ngươi ..."

Cái này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên từ hắn thân sau đánh tới . Đồ Tể đột nhiên xoay người, chắp tay trước ngực, trong sát na, ở hắn lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một thanh thật dài đại đao, chuôi này đại đao, mới là vũ khí của hắn .

Đồ Tể cầm trong tay đại đao hướng về phía xa chỗ chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Đồ Tể trước mặt, không gian trực tiếp tét ra ...

Này lúc, Bạch Chỉ Tiên chính mang theo Dương Diệp thần tốc hướng thôn trang nhỏ chạy đi . Một đường lên, Bạch Chỉ Tiên thần sắc vô cùng ngưng trọng, bởi vì nàng cảm nhận được rất nhiều đạo khí tức cường đại .

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đưa nàng kéo đến thân về sau, không xa chỗ, một đạo tàn ảnh hướng hai người nhanh như tia chớp đánh tới .

Chính là cái kia Hoang Hành Lang!

Ầm!

Một cường đại ý cảnh tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Phong Ma ý!

Này cổ Phong Ma ý liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong tay hắn đao giết heo bên trong, chuyển chớp mắt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người bay bổng lên, nhưng sau hai tay nắm đao giết heo hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Đao rơi xuống.

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, mà con kia Thương Hành Lang cũng là hướng lui về sau sấp sỉ trăm trượng khoảng cách, thế nhưng rất nhanh, nó lại hướng Dương Diệp nhào tới .

Xuy!

Giữa sân chỉ thấy tàn ảnh không thấy lang .

Thương Hành Lang tốc độ quá nhanh quá nhanh!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp cũng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia Thương Hành Lang đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, hắn hai tay nắm đao hướng phía dưới chợt chính là chém một trận .

Phong Ma Đao Pháp!

Một hơi thở trăm đao!

Lúc này đây, Dương Diệp đao chỗ rơi chỗ, cũng không phải là cái kia Thương Hành Lang đầu, mà là nó con mắt . Thương Hành Lang da quá dầy quá dầy, chém cái khác địa phương, hắn căn bản không chém nổi . Cũng chỉ có con mắt cùng hạ thân chỗ có thể chém động!

Cái kia Thương Hành Lang hiển nhiên cũng cảm thấy Dương Diệp ý đồ, ngay sau đó hai mắt trực tiếp đóng lại, cái này lúc, đao trực tiếp chém vào nó con mắt lên.

Xuy Xuy Xuy ...

Từng đạo sáng chói hỏa quang từ cái này Thương Hành Lang hai tròng mắt chỗ lóe lên sáng lên . Nhưng mà, Dương Diệp đao vẫn không có phá vỡ hắn mí mắt . Cùng này đồng thời, Thương Hành Lang một cái móng vuốt trực tiếp vỗ vào Dương Diệp trước ngực .

Ầm!

Dương Diệp lần nữa bị chấn động bay ra ngoài .

Mà đang ở cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, một con hư ảo Cự Chưởng đột nhiên xuất hiện ở cái kia Thương Hành Lang đỉnh đầu, sau một khắc, cái này chỉ hư ảo Cự Chưởng đột nhiên rơi xuống. Vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, con kia Thương Hành Lang trực tiếp bị cái này Cự Chưởng đánh trúng .

Ầm!

Con kia Hoang Hành Lang trong nháy mắt bị rung động đến cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở con kia Hoang Hành Lang đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, một vệt ánh đao bút rơi thẳng xuống.

Mặt đất chi lên, con kia Hoang Hành Lang ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, trong mắt lệ khí chợt hiện hiện, nó hai móng hướng mặt đất chợt chính là vỗ .

Ầm!

Hoang Hành Lang trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh hướng Dương Diệp đụng tới, nó cũng không có tuyển trạch né tránh Dương Diệp đao, mà là tuyển trạch cứng đối cứng . Bởi vì nó rất tinh tường, tiếp tục như thế, nó nhất định sẽ thắng .

Dương Diệp nhục thân không bằng nó, lực lượng cũng không bằng nó, tốc độ càng không bằng nó, cứng đối cứng, Dương Diệp tuyệt đối không kiên trì được bao lâu!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không thể đang bị Dương Diệp cắt điểu!

Bây giờ Hoang Hành Lang phi thường vô cùng đề phòng, nó căn bản không để cho Dương Diệp tới gần nó phía sau cơ hội!

Không trung, một người một sói lần nữa đụng vào nhau .

Ầm!

Một cường đại khí lãng đột nhiên tự phía chân trời chấn động ra đến, cổ khí lưu này qua chi chỗ, trực tiếp đem hết thảy chung quanh đều chấn động thành hư vô . Cường đại lực lượng càng đem một người một sói chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Dương Diệp mới vừa dừng lại một cái, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một vệt ánh đao phóng lên cao .

Yên lặng nhất chớp mắt, đám mây bên trong, một đạo gần mười ngàn trượng dài Đao Khí đột nhiên bút rơi thẳng xuống.

Nhất Đao Cách Thế!

Phía dưới, cái kia Thương Hành Lang đột nhiên một tiếng hét giận dữ, nhưng sau thả người nhảy, hướng Dương Diệp cái kia đạo Đao Khí vọt tới .

Không trung .

Ầm!

Đao Khí rơi xuống, một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên ở giữa phiến thiên địa này vang vọng dựng lên, chuyển chớp mắt, không trung truyền đến một đạo tiếng kêu rên, ngay sau đó, con kia Thương Hành Lang trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng, nhất sau nhập vào một vùng núi bên trong .

Dương Diệp rơi xuống đất, vừa hạ xuống, trong miệng hắn chính là liên phun ra mấy cái tinh huyết, tại hắn thân lên, xuất hiện vô số đạo vết rạn, nhè nhẹ huyết dịch đang không ngừng từ này chút vết rạn bên trong tràn ra .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, nàng liền vội vàng kéo Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

Vừa nói, sẽ hướng xa chỗ đi tới, nhưng mà, Dương Diệp cũng là đứng ở tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lôi kéo nàng xoay người hướng một hướng khác chạy như bay .

Ở hai người thân sau .

Rầm rầm rầm!

Mấy đạo chạy nhanh tiếng đột nhiên vang lên, rất nhanh, hai người thân sau truyền đến một đạo tiếng kêu rên .

Đó là Thương Hành Lang thanh âm!

Phía trước Dương Diệp cùng Thương Hành Lang tranh đấu, kinh động bốn phía Đại Yêu, nguyên nhân đây, một ít Đại Yêu nghe tiếng mà tới.

Quá mấy hơi thở, một đạo hắc ảnh đột nhiên từ cái này mảnh nhỏ rừng rậm bên trong nhanh như tia chớp thoát ra, nhưng sau biến mất ở xa chỗ .

Chính là cái kia Thương Hành Lang!

Mà tại đây thân về sau, nhiều cái quái vật lớn đang ở truy nó . Bất quá, mấy cái vật khổng lồ tốc độ hiển nhiên không bằng Thương Hành Lang, chỉ chốc lát, Thương Hành Lang liền đem mấy cái quái vật lớn lắc tại thân sau .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp cũng mang theo Bạch Chỉ Tiên tiến nhập mịt mờ Đại Sơn bên trong .

Dương Diệp là không nhìn SKn5G phương hướng, hắn chỉ cảm thấy nơi nào không có nguy hiểm liền trốn nơi nào . Nguyên nhân đây, chỉ chốc lát hắn cùng với Bạch Chỉ Tiên liền đã triệt để lạc mất phương hướng rồi . Dương Diệp nhưng thật ra không sao cả, Bạch Chỉ Tiên thần sắc cũng là dần dần ngưng trọng .

Nguy hiểm!

Cái này sau sơn căn bản không phải nàng cùng Dương Diệp có thể tới, lấy nàng cùng Dương Diệp thực lực, còn không pháp ở nơi này mịt mờ dãy núi bên trong sinh tồn!

Nhất định trở lại thôn xóm đi!

Nhưng mà, hiện tại làm sao trở về ?

Dương Diệp lôi kéo Bạch Chỉ Tiên tiếp tục hướng xa chỗ đi tới, đi một hồi, hắn lại đột nhiên ngừng lại, nhưng kéo về phía sau lấy Bạch Chỉ Tiên hướng một hướng khác đi .

Bạch Chỉ Tiên biết, đây là Dương Diệp cảm nhận được cường đại Đại Yêu .

Tuy là Dương Diệp hiện tại thần trí không thế nào bình thường, thế nhưng, hắn người lại không ngốc . Như hắn cảm giác đánh không lại, hắn cũng sẽ không đi đánh . Tỷ như ở trong thôn, hắn sẽ tìm lôi thôi lão giả đánh lộn, thế nhưng hắn tuyệt sẽ không đi tìm sư phó của nàng Thái Thẩm đánh lộn, cũng sẽ không đi tìm Lão Thần Côn .

Mà giờ khắc này, hắn không đi địa phương, tuyệt đối thì có viễn siêu thực lực hắn Đại Yêu tồn tại!

Không chỉ có như đây, Dương Diệp còn thi triển ra Kiếm Vực bao phủ nàng, ở Kiếm Vực bao phủ xuống, hai người khí tức hoàn toàn không có bên ngoài tiết . Hắn bây giờ Kiếm Vực đã không phải là ban đầu Kiếm Vực, Kiếm Vực ẩn nấp, có thể phòng ngừa những thứ kia cường đại Đại Yêu phát hiện bọn họ . Mà bọn họ chỉ cần mình không thi triển Huyền Khí, hoặc làm ra cái gì đại động tĩnh , bình thường tình huống hạ vẫn là tương đối an toàn .

Cứ như vậy đi tới, hai người dắt tay đi tới .

Bạch Chỉ Tiên này thời gian cũng chỉ có thể mặc cho Dương Diệp lôi kéo nàng đi, bởi vì, nàng cũng không có tốt biện pháp . Hắn hiện tại chỉ hy vọng Đồ Tể bình yên trở về, nhưng sau mang theo Thái Thẩm tới tìm hắn nhóm .

Đương nhiên, đối phương sẽ tới hay không, nàng cũng không dám trăm phần trăm xác định .

Cứ như vậy đi tới, không biết quá bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt hai người không xa chỗ, là nhất tôn thi thể, thi thể rất lớn, giống như một tòa tiểu sơn, mà tôn thi thể, hiển nhiên là nhất tôn Thái Cổ Đại Yêu .

Vị này thi thể cũng không có đầu, cái cổ chỗ, trơn truột trong như gương, làm như bị vũ khí sắc bén gì cắt đi.

Mà thi thể chi lên, đã mọc đầy cỏ dại, hạ thân tức thì bị đại địa chôn phân nửa, hiển nhiên, cái này chết rất lâu .

Tại chỗ, Dương Diệp đột nhiên lôi kéo Bạch Chỉ Tiên tiếp tục đi về phía trước . Đi tới đi tới, Bạch Chỉ Tiên trong mắt, dần dần xuất hiện kinh hãi màu sắc .

Thi thể!

Thật nhiều thật là nhiều thi thể!

Có Đại Yêu, cũng có nhân loại, còn có một số hình dạng quái dị sinh vật, ngoại trừ này bên ngoài, trên đất, còn thật nhiều vĩnh hằng vật!

Hay là vĩnh hằng vật, cũng chính là Thánh Khí, cận thứ Hồng Hoang Khai Thiên Phủ loại này cấp bậc Thánh Khí .

Thánh Khí sở dĩ xưng là vĩnh hằng vật, là bởi vì Vĩnh Hằng chi giới Thánh Khí phần lớn đều là theo Vĩnh Hằng chi giới mang đi ra ngoài . Thánh Khí tuy là không bằng Dương Diệp cái kia vài món Thần khí, thế nhưng, cũng phi thường phi thường làm khó được . Thần khí, trong thiên địa căn bản không có vài món, cho nên, Thánh Khí chính là Đạo Chân đến Giới Chân trên cái này đẳng cấp cường giả lựa chọn tốt nhất .

Mà bây giờ, nơi đây thật nhiều Thánh Khí!

Liếc mắt quét tới, chí ít hơn mấy chục món!

Bạch Chỉ Tiên hoàn toàn ngây dại!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhặt lên bên chân nhất kiện Thánh Khí, nhưng sau kiện thứ hai, thứ ba món, thứ tư món ....

Cvt: Từ lúc nào ca lại có khả năng tầm bảo của Bạch tỷ tỷ vậy .....

PS: Tuyết quá lớn, chư vị lão Thiết chú ý hâm nóng cùng an toàn! !

Đây là hàng Việt Nam chất lượng Khựa đến ngay #Thần Bí Thương Nhân của Mèo Chiêu Tài.

------oOo------

Chương 2297: Khiêu Động Trái Tim!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, ở Bạch Chỉ Tiên kinh ngạc ánh mắt bên trong, Dương Diệp đem trong sân vĩnh hằng vật toàn bộ đều thu vào .

Bạch Chỉ Tiên thần sắc có chút cổ quái .

Hiện tại, đừng nói cái kia lôi thôi lão giả . Chính là nàng cũng hoài nghi Dương Diệp có phải hay không đang giả điên!

Một người điên, còn có thể đi lấy bảo vật ?

Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng thẳng thẳng nhìn chằm chằm Dương Diệp, Dương Diệp mờ mịt nhìn nàng . Một lát sau, Dương Diệp đột nhiên vòng lấy Bạch Chỉ Tiên thắt lưng, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc không hiểu đỏ lên, nàng hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, "Chúng ta rời khỏi nơi này trước đi!"

Ở chỗ này, nàng luôn có một loại cảm giác xấu .

Dương Diệp lôi kéo Bạch Chỉ Tiên tay tiếp tục đi về phía trước, đi tới đi tới, Bạch Chỉ Tiên thần sắc càng phát ngưng trọng .

Hiện tại thi thể ít một chút, thế nhưng, tại hắn nhóm bốn phía, có một ít vật kỳ dị, tỷ như, một con dài rộng gần nghìn trượng cự đại vết chân, nói là vết chân, không bằng nói là một cái vực sâu; còn có nhất chỗ không gian, nơi ấy phương viên trong vòng trăm trượng, đều là một mảnh hư vô, chân chính hư vô, cũng không phải Tử Tịch Chi Địa, Tử Tịch Chi Địa, còn có dấu vết mà lần theo, thế nhưng, nơi đó không gian là hư vô!

Cái này thế giới là tồn tại, không gian cũng là tồn tại, thế nhưng, mảnh không gian kia lại không tồn tại!

Bạch Chỉ Tiên cũng không pháp giải thích đây là cái gì!

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có nhất tôn không biết tên yêu thú tượng đá, vị kia yêu thú tượng đá ngã xuống đất lên, thiếu một cước . Bạch Chỉ Tiên có chút ngạc nhiên, muốn qua nhìn, thế nhưng, nàng cùng Dương Diệp còn chưa tới gần bên ngoài trăm trượng, đang ở cũng không pháp tới gần!

Không pháp tới gần!

Ở trước mặt hai người, phảng phất xuất hiện một đạo bình chướng vô hình, này đạo bình chướng ngăn trở hai người . Nhưng mà, hai người cũng không có phát hiện đây rốt cuộc là cái gì lực lượng!

Nhỏ bé!

Giờ khắc này, Bạch Chỉ Tiên trong lúc bất chợt cảm giác mình thật nhỏ bé .

Vũ trụ bực nào bên ngoài đại ?

Vô cùng vô tận, nhân loại càng dò xét tìm cái vũ trụ này, kỳ thực lại càng hội cảm giác mình nhỏ bé .

Hai người tiếp tục đi về phía trước, lại đi không sai biệt lắm nhất khắc đồng hồ về sau, ở hai người ngay phía trước, xuất hiện một cái quỳ một chân trên đất người đàn ông trung niên, mà ở người đàn ông trung niên trước mặt, là một chi Đại Yêu cánh tay .

Quỳ một chân trên đất người đàn ông trung niên, hai tròng mắt khép hờ, thân trên(lên) không có nửa điểm khí tức .

Hiển nhiên, đã vẫn lạc hồi lâu .

Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đi tới cái kia người đàn ông trung niên trước, ở người đàn ông trung niên bụng chỗ, nơi ấy, xuất hiện một cái to lớn lỗ thủng, mà bên trong, khoảng không mở như dã, mà ở cái kia trên đất con kia Đại Yêu cánh tay bên trong, nắm một đống vật phẩm .

Ngũ tạng!

Chính là cái kia người đàn ông trung niên ngũ tạng!

Mà Bạch Chỉ Tiên phát hiện, trái tim kia lại vẫn đang nhảy nhót!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên biến sắc, vội vã lôi kéo Dương Diệp lui lại .

"Kết quả này là cái gì địa phương ?" Bạch Chỉ Tiên chân mày gắt gao nhíu lại .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên lôi kéo Bạch Chỉ Tiên tay hướng bên trái đi tới, đi hồi lâu, Dương Diệp ngừng lại, tại hắn cùng Bạch Chỉ Tiên trước mặt không xa chỗ, là nhất tôn Đại Yêu thi thể, Đại Yêu thân người Hổ Đầu, lưng mọc hai cánh, lại sở hữu bảy đủ . Lúc này, cái này chỉ Đại Yêu chính an an lẳng lặng nằm trên đất, khí tức hoàn toàn không có . Mà ở đỉnh đầu của nó cùng trái tim chỗ, phân biệt cầm một thanh đao!

Hai bả đao, lại đều không cùng!

Đại Yêu đỉnh đầu cái kia đem, quanh thân như Huyết Trì, đẹp đẽ mà huyết tinh, sống dao cực thư giãn thật dày, là bình thường đao mấy lần, thế nhưng lưỡi dao lại cực mỏng, như cánh ve, mà ở sống dao hai bên, có khắc hai chữ tàn sát lục.

Ngoại trừ này bên ngoài, ở chuôi đao chỗ, một giọt lớn chừng ngón tay cái Huyết Châu chính tùy thời vòng quanh chuôi đao chảy xuống tới lưỡi dao, làm chảy xuống tới đao nhọn lúc, nó lại trọng trơn trở lại chuôi đao, một mạch lòng vòng như vậy .

Mài đao!

Bạch Chỉ Tiên nghĩ tới hai chữ này, giọt kia Huyết Châu cho cảm giác của nàng chính là ở mài đao! Bởi vì giọt máu mỗi một lần trơn tới lưỡi dao, lưỡi dao đều sẽ phát sinh một ít vi diệu biến hóa!

Đại Yêu phần bụng, chuôi đao kia cùng đỉnh đầu chuôi đao kia hoàn toàn khác biệt .

Phần bụng chuôi đao kia, hình dạng so với bình thường Đao Thể hình nhỏ hơn một ít, nhưng là lại hơi dài, đao dài bốn thước có thừa, không chỉ có trường, còn mỏng vô cùng, chỉnh chuôi đao mỏng như lưỡi dao, ngoại trừ này bên ngoài, chuôi này đao cũng phi thường đặc biệt, bởi vì nó thì ẩn thì hiện, ẩn lúc, hoàn toàn không thể nhận ra, căn bản không cảm giác được sự tồn tại của nó, hiện lúc, một sâm lạnh lẽo ý đập vào mặt, làm như muốn theo thì lấy thủ cấp người!

Hai bả đao!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đi hướng cái kia hai bả đao .

Một bên, Bạch Chỉ Tiên nhíu mày, sẽ ngăn Dương Diệp, chẳng qua rất nhanh, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, ngay sau đó ngừng lại, "Cẩn thận!"

Cái này hai bả đao nhìn một cái thì không phải là tục vật, như rơi vào Dương Diệp trong tay, với hắn mà nói, tuyệt đối là một chuyện tốt .

Bất quá, Bạch Chỉ Tiên vẫn còn có chút lo lắng, ngay sau đó vội vã đi theo .

Cứ như vậy, hai người chậm rãi đi tới cái kia đã rơi xuống Đại Yêu trước . Dương Diệp lôi kéo Bạch Chỉ Tiên thả người nhảy, đi tới cái kia Đại Yêu đầu lên, nhưng sau Dương Diệp hai tay trực tiếp cầm chuôi đao kia chuôi đao .

Thế nhưng rất nhanh, hắn chân mày cau lại .

Nhổ không đứng dậy!

Dương Diệp gắt gao nhổ chuôi đao kia, vô luận hắn dùng lực như thế nào, chính là nhổ bất động chuôi đao kia . Một lát sau, Dương Diệp đột nhiên lấy ra đao giết heo, nhưng sau hướng về phía chuôi đao kia chợt chính là vừa bổ!

Bạch Chỉ Tiên trong lòng kinh NOnyM hãi, muốn ngăn cản, thế nhưng đã tới không kịp, Dương Diệp trong tay đao giết heo đã bổ vào chuôi này Huyết Đao chi lên.

Keng!

Một đạo thanh thúy thanh đột nhiên ở trong sân vang lên .

Ở Bạch Chỉ Tiên ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp trong tay đao giết heo trực tiếp bể thành mảnh nhỏ!

Bạch Chỉ Tiên ngẩn một hồi lâu, sau đó nói: "Làm sao có thể ...."

Dương Diệp trong tay đao giết heo nhưng cũng không phải là phàm vật, phải biết, phía trước Dương Diệp cầm cái này đao giết heo phách cái kia Hoang Hành Lang lúc, đao cũng không có xảy ra bất cứ vấn đề gì . Mà bây giờ, cứ như vậy vỡ thành mảnh nhỏ!

Một đống mảnh nhỏ!

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Dương Diệp cũng là có chút lăng, tay hắn ngừng ở giữa không trung một hồi lâu mới thả xuống. Nhưng sau hắn nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, Bạch Chỉ Tiên lật một cái Bạch Nhãn, "Ta có thể làm sao, chính ngươi muốn làm pháp!"

Dương Diệp quay đầu, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh màu đen kiếm!

Từ oán linh ngưng tụ kiếm!

Bạch Chỉ Tiên biến sắc, nàng vội vã ngăn trở Dương Diệp, trừng mắt Dương Diệp, "Ngươi cái tên này, có thể hay không đừng bá đạo như vậy? Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong tay chuôi này màu đen kiếm đột nhiên trào vào chuôi này Huyết Đao bên trong .

Bạch Chỉ Tiên ngây ngẩn cả người!

Những thứ kia oán linh đều trào vào chuôi này Huyết Đao bên trong, dần dần, chuôi này Huyết Đao run rẩy động, quá mấy hơi thở, chuôi này Huyết Đao đột nhiên hóa thành một đạo huyết quang phóng lên cao, chuyển chớp mắt, chuôi này Huyết Đao tự phía chân trời rơi xuống, nhưng sau vững vàng rơi vào Dương Diệp trước mặt, ở chuôi đao chỗ, là một đoàn vòng xoáy màu đen, đều là oán linh!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên chân mày cau lại, "Làm sao có thể ? Chuôi này đao chính mình không có Linh ? Còn là nói, chuôi này đao Linh đã không ở, nhưng sau những thứ này oán linh tiến nhập trong đao, trở thành Đao Linh ?"

Dương Diệp cũng không suy nghĩ nhiều như vậy, tay phải hắn trực tiếp cầm chuôi đao kia, thế nhưng sau một khắc, cánh tay hắn trực tiếp rơi xuống, đao rơi vào cái kia Đại Yêu đỉnh đầu lên.

Quá nặng!

Dương Diệp tay trái lại cầm chuôi đao, hai tay gắt gao nắm chuôi đao, cùng này đồng thời, những thứ kia oán linh đột nhiên bám vào hai tay hắn lên, làm oán linh bám vào hai tay hắn trên(lên) lúc, chuôi đao kia bị hắn chậm rãi xách lên!

Dương Diệp chân hơi uốn lượn, hai cánh tay nổi gân xanh, toàn bộ trên mặt có chút hồng .

Rất cật lực!

Tuy là đem đao xách lên, nhưng là lại vô cùng cật lực!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng vô cùng khiếp sợ, Dương Diệp nhục thân lực lượng nhưng là Đạo Chân Cảnh, mà hai cánh tay của hắn càng là Đạo Chân Cảnh đỉnh phong, có thể nói, hai cánh tay lực lượng tuyệt đối không thể so một ít Hư Chân kỳ nhục thân yếu. Hơn nữa, hiện tại lại có những thứ này oán linh tương trợ, thế nhưng, hắn đều chỉ có thể miễn cưỡng nhắc tới đao này!

Miễn cưỡng nhấc đao lên, cũng liền ý nghĩa hắn hiện tại căn bản khiến cho không động này chuôi đao!

Quá hồi lâu, Dương Diệp buông xuống đao, cái này lúc, chuôi đao kia trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang chui vào hắn lòng bàn tay bên trong .

Tại hắn trong lòng bàn tay, xuất hiện một cái thật nhỏ Hắc Hồng dấu ấn .

Dấu ấn như đao trạng!

Dương Diệp xoay người đi tới cái kia Đại Yêu phần bụng, Bạch Chỉ Tiên đi theo bên cạnh hắn . Cứ như vậy, hai người tới đệ nhị bả đao trước . So sánh với vừa rồi cây đao kia, Bạch Chỉ Tiên vui hơn vui mừng cái này bả . Vừa rồi cây đao kia, quá huyết tinh, sát khí quá trọng . Mà bả đao tuy là tản ra sâm lạnh lẽo ý, nhưng không có sát khí, hơn nữa, chuôi này đao mỏng như cánh ve, nhẹ không gì sánh được . Đáng tiếc là, nàng cũng không cần đao!

Dương Diệp đưa tay cầm chuôi đao kia chuôi, nhưng sau nhẹ nhàng rút ra một cái .

Xuy!

Chuôi đao kia trực tiếp bị Dương Diệp nhổ lên, thế nhưng sau một khắc, chuôi đao kia lại rung động kịch liệt lên, sẽ tránh thoát Dương Diệp tay, cái này lúc, Dương Diệp chân mày cau lại, vận chuyển trong cơ thể Huyền Cổ Chi Khí, rất nhanh, Huyền Cổ Chi Khí theo hai cánh tay hắn trào vào đao kia bên trong, làm Huyền Cổ Chi Khí tiến vào cái kia nhất chớp mắt, cây đao kia dĩ nhiên dần dần bình tĩnh lại!

"Chuyện này. .." Bạch Chỉ Tiên có chút không giải khai . Vừa rồi chuôi này đao nhưng là phải tránh thoát Dương Diệp tay, nhưng là bây giờ, dĩ nhiên bình tĩnh lại .

"Lẽ nào chuôi này đao cùng Cổ Đao Phái có quan hệ ?" Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói .

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Dương Diệp nắm đao nhẹ nhàng vung lên .

Xuy!

Một mảnh ánh đao chấn động mà ra, ánh đao lướt qua, không gian trực tiếp như là sóng nước nhộn nhạo . Mà cân nhắc trăm trượng bên ngoài, ánh đao chui vào mặt đất, mặt đất vô thanh vô tức . Ở mặt đất kia lên, có một đạo cực mỏng cực mỏng vết đao, thế nhưng, này đạo vết đao quá mỏng quá mỏng, như không nhìn kỹ, căn bản không phát hiện được này đạo vết đao, hoặc có lẽ là, mỏng đến đã cùng nguyên lai mặt đất không có bất kỳ khác biệt!

"Hảo Đao!"

Dương Diệp bên cạnh, Bạch Chỉ Tiên trong mắt hiện lên một cái vui sắc . Chuôi này huyết màu đỏ đao uy lực như thế nào, nàng không biết, thế nhưng Dương Diệp trong tay chuôi này đao uy lực cũng không phải bình thường mạnh mẽ . Có thể nói, như Dương Diệp hiện tại đi cùng cái kia Hoang Hành Lang đánh, tuyệt đối có lực đánh một trận . Bởi vì ... này chuôi đao, vô cùng có khả năng phá vỡ cái kia Hoang Hành Lang nhục thân . Chỉ cần có thể phá nhục thân, Dương Diệp dù cho không ngoạn âm chiêu, cũng có thủ thắng khả năng!

Làm như nghĩ đến cái gì, Bạch Chỉ Tiên lấy ra Dương Diệp trong tay chuôi đao kia, nhưng sau sẽ đao kia quấn quanh ở Dương Diệp hông gian .

Vừa vặn!

Chuôi này đao liền giống như một căn ngọc mang, quấn quanh ở Dương Diệp bên hông, tuyệt không không khỏe!

Bạch Chỉ Tiên mỉm cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi thôi!"

Dương Diệp kéo Bạch Chỉ Tiên tay nhảy xuống Đại Yêu thi thể, sau đó tiếp tục hướng sâu chỗ đi tới .

Làm hai người biến mất ở xa chỗ lúc, cái kia Đại Yêu thi thể lên, đột nhiên xuất hiện một đôi dấu chân .

"Kiệt kiệt ....."

Một đạo tiếng cười không có dấu hiệu nào ở trong sân vang lên .

.....

PS: Hôm qua ngày có độc giả nói bạch sắc vật là đặc biệt luân Tô ... Lão Thiết, ngươi biết quá nhiều .

Liên quan tới kịch tình, rất nhiều độc giả nói không hy vọng chứng kiến Dương Diệp tu đao, kỳ thực, như vậy cũng tốt so với, do ta viết là Huyền Huyễn tiểu thuyết, thế nhưng, ta cũng xem võ hiệp tiểu thuyết, cũng xem đô thị tiểu thuyết, cũng xem tu tiên tiểu thuyết . Quyển sách lấy kiếm vì chủ, thế nhưng, trong sách sẽ không chỉ cần chỉ có kiếm đạo . Dương Diệp cũng sẽ không không duyên cớ không vì thế tu đao!

Nhất về sau, ta nay trời tối canh ... Nhưng về sau, ta cũng không tìm gì viện cớ! Nhiều càng chương một bồi thường ...

Đây là hàng Việt Nam chất lượng Khựa đến ngay #Thần Bí Thương Nhân của Mèo Chiêu Tài.

------oOo------

Chương 2298: Cửu U Đế ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đất chết!

Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đi tới một mảnh đất chết, nhìn một cái, cuối tầm mắt, đều là đất chết một mảnh, hai bên trái phải, vô biên vô hạn, không có phần cuối .

Bạch Chỉ Tiên nhìn lướt qua bốn phía, thật sâu dần dần ngưng trọng . Mảnh này đất chết, cũng không phải là thiên nhiên hình thành, mà là sau ngày tạo thành . Bởi vì ở mảnh này đất chết chi lên, còn có năng lượng ba động!

Năng lượng ba động!

Đến tột cùng là người nào, đem cái này chí ít mấy trăm ngàn dặm địa phương biến thành một mảnh đất chết ? Hơn nữa trải qua vô số năm về sau, cái kia còn sót lại lực lượng vẫn tồn tại như cũ!

Đây rốt cuộc là cái gì địa phương ?

Cái này đã từng chuyện gì xảy ra ?

Bạch Chỉ Tiên trong lòng, vô số nghi vấn .

Không có đáp án!

Hai người tiếp tục đi về phía trước, đi khoảng chừng nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt hai người không xa chỗ, có một khối lớn chừng bàn tay mảnh nhỏ, cái kia mảnh nhỏ mảnh nhỏ nhẹ nhàng trôi nổi ở cái kia vị trí, mảnh nhỏ quanh thân, tản ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang .

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp hướng mảnh vỡ kia đi tới .

Đi vào nhìn một cái, mảnh vỡ kia chi lên, có thật nhiều kỳ dị văn lộ, tựa như nhân kinh mạch giống nhau .

Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Đây là cái gì ?"

Cái này lúc, Dương Diệp trực tiếp đem mảnh vỡ kia thu vào .

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Dương Diệp lôi kéo Bạch Chỉ Tiên tiếp tục đi tới .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh Dương Diệp, ii6vV nàng phát hiện, bên người nam nhân này thật ra thì vẫn là có mị lực . Đặc biệt tính cách của hắn, tuy là hắn có đôi khi có chút vô sỉ, hội đùa giỡn ám chiêu, thế nhưng, khi hắn bất vô sỉ, không đùa giỡn ám chiêu lúc, đây là một cái phi thường có tâm huyết nam nhân . Bất khuất, không nạo, không kinh sợ!

Xã hội hiện thực, tàn khốc, ngay từ đầu, rất nhiều người đồng dạng phi thường có tâm huyết, thế nhưng, lâu ngày, bọn họ học được thỏa hiệp, học được nhường đường, học được chịu được . Đương nhiên, cái này cũng không đại biểu đã sai lầm rồi .

Đây cũng là một loại xử thế chi đạo!

Chỉ bất quá, Dương Diệp không đi đạo này .

Đất chết bên trong, hai người dắt tay đi tới, trong thiên địa hoàn toàn yên tĩnh .

Vĩnh Hằng Tiên thôn .

"Bọn họ chưa có trở về ?"

Cửa thôn, Đồ Tể nhìn trước mặt lôi thôi lão giả, khuôn mặt sắc có chút khó coi . Hắn ban đầu ở cái kia mảnh nhỏ Đại Sơn bên trong đẩy lùi cái kia Thái Cổ Đại Yêu về sau, liền lập tức chạy về Vĩnh Hằng Tiên thôn, nhưng mà lại phát hiện, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên cũng không trở về!

Ở lôi thôi bên người lão giả, còn đứng một gã trung niên phụ nữ, chính là cái kia Thái Thẩm .

Lôi thôi lão giả trầm giọng nói: "Cái kia hai tiểu gia hỏa, sợ là tiến nhập sau sơn thâm xử ."

Nghe vậy, Đồ Tể khuôn mặt sắc hơi đổi, nhưng sau đó xoay người hướng sau sơn đi tới .

"Đi đâu ?" Thái Thẩm đột nhiên hỏi .

Đồ Tể nói: "Đương nhiên là vào sơn tìm hai cái tiểu gia hỏa ."

Thái Thẩm khẽ lắc đầu, "Nếu như là ở Đại Sơn ngoại vi, thì cũng chẳng có gì, thế nhưng, ngươi như đi vào Đại Sơn sâu chỗ, đặc biệt cái kia địa phương, nhất định đưa tới vị kia xuất thủ ."

"Nhưng cũng không thể ở nơi này không hề làm gì chứ ?" Đồ Tể đạo.

Thái Thẩm hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Ngươi đi tìm Lão Thần Côn, làm cho hắn đứng ra, ta tiên tiến sơn hỏi một chút mấy vị kia Đại Yêu ."

Dứt lời, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Đồ Tể đi tới Lão Thần Côn phòng trúc trước, này lúc, ở cái kia phòng trúc trước không xa chỗ, Lão Thần Côn đang ở bãi lộng một ít thú cốt .

Đồ Tể đi tới Lão Thần Côn trước mặt, "Hắn cùng với nha đầu kia rất có thể tiến nhập sau sơn thâm xử ."

Lão Thần Côn không để ý tới Đồ Tể, tiếp tục bãi lộng trên đất thú cốt, Đồ Tể nhíu mày, "Lão Thần Côn, ngươi không để bụng tiểu tử kia ?"

Lão Thần Côn ngẩng đầu nhìn liếc mắt Đồ Tể, "Còn không phải là bởi vì ngươi ? Không có thực lực kia, dẫn hắn nhóm đi sau sơn, lão phu nói cho ngươi biết, hắn nếu có sự tình, ngươi ba huynh muội đều muốn đại họa lâm đầu ."

"Ngươi có ý tứ ?" Đồ Tể chân mày nhíu sâu hơn, "Chẳng lẽ nói, tiểu tử kia còn có cái gì đại địa vị ?"

Lão Thần Côn đứng lên, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía phía sau núi phương hướng, "Quẻ tượng biểu hiện: Đại hung ." Vừa nói, một đôi tay già đời chậm rãi chặt nắm lại .

Đại hung!

Đồ Tể biến sắc, cái này Lão Thần Côn tuy là bình thường không có gì phổ, thế nhưng, cái này Lão Thần Côn quái vẫn là rất chuẩn .

Đại hung!

Đồ Tể thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Lão Thần Côn nhìn chăm chú vào cái kia mảnh nhỏ phía sau, "Cửu U Đế, như ngươi giết hắn, ngươi chính là đoạn tuyệt sinh lộ a!"

Nhất chỗ đỉnh núi .

Đồ Tể cùng Thái Thẩm song song mà đứng, hai người nhìn chăm chú vào xa chỗ mịt mờ dãy núi .

"Bọn họ tiến nhập cái kia mảnh nhỏ địa phương!" Thái Thẩm trầm giọng nói .

Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Bọn họ có thể còn sống đi ra không ?"

Thái Thẩm khẽ lắc đầu, "Không biết . Như cái kia vị ra tay với bọn họ, bọn họ đoạn không khả năng còn sống!"

Đồ Tể trầm mặc không nói .

...

Sau sơn sâu chỗ, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên vẫn còn ở không ngừng đi về phía trước . Bạch Chỉ Tiên này thì có thể nói là lo lắng, một đường đến, quá an tĩnh . An tĩnh đến một điểm sinh ý cũng không có! Cái này rất không bình thường!

Dưới cái nhìn của nàng, chỉ có trở lại thôn xóm đi, mới là an toàn nhất . Nhưng là bây giờ, làm sao trở về ? Trừ phi phi hành, không phải, hai người bọn họ căn bản tìm không được trở về phương hướng . Mà như phi hành, quá nguy hiểm!

Nói tóm lại, hiện tại hai người tình cảnh rất không xong . Bởi vì nàng không biết phía trước còn có cái gì! Cái này địa phương, quá không tầm thường!

Khoảng chừng nửa canh giờ về sau, hai người rốt cục ly khai cái kia mảnh nhỏ đất chết, mà đất chết phần cuối, là một mảnh thảo nguyên, thảo nguyên lên, trăm hoa đua nở, linh khí cực kỳ tinh thuần .

"Nơi đây ?" Bạch Chỉ Tiên trong mắt hiện lên một vẻ khiếp sợ, "Nơi này linh khí, tốt tinh thuần!"

Dương Diệp mang theo Bạch Chỉ Tiên tiếp tục đi về phía trước, một đường lên, Bạch Chỉ Tiên đều có điểm không nhịn được nghĩ ngồi xếp bằng xuống hấp thu nơi này linh khí tu luyện . Nàng cảm giác có dũng khí, như ở chỗ này tu luyện, nàng không bao lâu có thể bước vào Hư Chân kỳ!

Nơi này linh khí có chút đặc thù!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là mang theo nàng tiếp tục đi tới . Tuy là nàng cảm thấy Dương Diệp hành vi có chút quái dị, nhưng vẫn là không có phản kháng , mặc cho Dương Diệp lôi kéo nàng tiếp tục đi tới .

Cứ như vậy, không biết đi bao lâu rồi, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên ngừng lại .

Ở cái kia không xa chỗ, là nhất chỗ vách đá, bên vách đá, ngồi một gã mặc tinh khiết quần trắng nữ tử . Nữ tử hai chân huyền phù ở bên vách đá, đưa lưng về phía hai người .

Người sống!

Bạch Chỉ Tiên thần sắc đề phòng rồi lên . Chuẩn xác mà nói là sống, bởi vì nàng cũng không xác định cô gái trước mắt này có phải là người hay không .

"Tiền bối ?" Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng hỏi .

"Ngồi!" Nữ tử đột nhiên mở miệng .

Tiếng như Hoàng Oanh khinh minh, phi thường dễ nghe .

Theo nữ tử thanh âm rơi xuống, ở Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp thân về sau, xuất hiện một tấm trắng phao cái ghế, nhìn kỹ phía dưới, đó là từ linh khí ngưng tụ mà thành cái ghế .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua nàng kia, nhưng sau mang theo Dương Diệp ngồi xuống .

"Hắn tên gọi là gì!" Nữ tử đột nhiên hỏi .

"Người nào ?" Bạch Chỉ Tiên có chút lăng .

Nữ tử lại nói: "Bên cạnh ngươi cái này vị!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Dương Diệp ."

"Dương Diệp ..."

Nữ tử nhẹ giọng nói: "Ta vẫn còn có chút không tin ."

Vừa nói, nàng chậm rãi đứng lên, rất nhanh, nàng xoay người đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dù cho cách xa nhau gần như vậy, thế nhưng, Bạch Chỉ Tiên lại phát hiện, nàng căn bản xem không rõ ràng nữ tử dung! Ở nơi này lúc, nữ tử hai tay đặt ở Dương Diệp bả vai lên, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, liền muốn ra tay, thế nhưng trong cơ thể hắn cái kia Phong Ma ý còn chưa xuất hiện liền trực tiếp bị một thần bí lực lượng cho trấn áp .

Mà Dương Diệp bản thân, cũng bị đè ở tại chỗ, động cũng không pháp động

Ở Bạch Chỉ Tiên ánh mắt kinh ngạc bên trong, nữ tử cúi người, chân mày chỉa vào Dương Diệp chân mày chỗ vị trí .

Kiếm Khư chi địa .

Một đạo kiều tiểu bóng trắng đang ở Kiếm Khư chi địa không ngừng xuyên toa mà qua, nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện, cái này bạch sắc tiểu gia hỏa chân xuống, là một đạo kiếm quang .

Cái này bạch sắc tiểu gia hỏa, dĩ nhiên chính là Tiểu Bạch .

Luyện kiếm!

Từ Dương Diệp ly khai về sau, Tiểu Bạch mỗi ngày cứu bắt đầu điên cuồng luyện kiếm!

Ai cũng không ngăn cản được nàng!

Nàng phải đổi lợi hại, nàng muốn đi tìm Dương Diệp!

Đây là nàng nói cho Tô Thanh Thi đấy!

Đột nhiên, Tiểu Bạch ngừng lại, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, cái kia đôi mắt to linh động trung, mang theo một tia mờ mịt .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Không trung hư không kịch liệt run lên, ngay sau đó, một tấm hư ảo khuôn mặt xuất hiện ở phía chân trời hư không .

Đây là một tấm nữ tử mặt .

Khi thấy gương mặt này lúc, Tiểu Bạch con mắt trong nháy mắt trợn tròn lên, nàng tiểu trảo trung, xuất hiện một thanh hư ảo búa . Thần sắc rất đề phòng!

Thế nhưng rất nhanh, Tiểu Bạch mũi nhẹ nhàng hít hít, trong mắt nàng đề phòng biến thành hiếu kỳ, một lát sau, nàng thu hồi búa, trôi dạt đến tấm kia nữ tử trước mặt . Giờ khắc này, các nàng cách càng gần!

Nữ tử ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch đôi tròng mắt kia trung, khi thấy cái kia sợi tím đậm sắc lúc, nữ tử mỉm cười, nhưng sau chậm rãi biến mất ở không trung .

Không trung, Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng hướng trước mặt gãi gãi, làm như muốn lưu lại nàng kia, nhưng mà, chẳng có cái gì cả bắt được .

Tiểu Bạch hơi cúi đầu, tâm tình có chút tiêu cực .

Quá một hồi lâu, nàng lắc lắc đầu nhỏ, nhưng sau nàng len lén liếc liếc mắt bốn phía, đón lấy, nàng vỗ vỗ Tiểu Hồ Lô .

Sưu!

Một đạo kiếm quang hướng phía chân trời bắn tới .

Đạo kiếm quang này sẽ ra Kiếm Khư chi địa lúc, một đạo Tử Quang rơi vào đạo kiếm quang này trước, kiếm quang ngừng lại, kiếm quang bên trong, chính là Tiểu Bạch, mà ở Tiểu Bạch trước mặt, là Tử Nhi .

Tử Nhi đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nàng đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng, nhẹ giọng nói: "Không muốn đang len lén chạy trốn, được không ?"

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Tử Nhi, tiểu trảo thần tốc vung múa , vừa huy vũ, trong mắt nước mắt không ngừng tuôn ra .

Muốn Dương Diệp, tìm Dương Diệp!

Đây là Tiểu Bạch ý tứ!

Tử Nhi nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Hắn, hắn hội tới tìm chúng ta, sẽ, nhất định sẽ tới đấy!"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, nhìn một chút, ánh mắt của nàng có chút ngây dại .

Vĩnh Hằng Bí Cảnh .

Nữ tử đôi buông tay ra Dương Diệp bả vai, nàng lại trở về nguyên lai vị trí ngồi xuống.

Bạch Chỉ Tiên nhìn nữ tử váy trắng, "Tiền bối ?"

Nữ tử váy trắng không nói gì .

Cứ như vậy, quá rất lâu sau đó, nữ tử váy trắng đột nhiên mở miệng, "Không nghĩ tới, nàng thật lựa chọn một nhân loại . E rằng, đây chính là Thiên Ý đi. Các ngươi đi tới nơi này, chỉ sợ cũng Thiên Ý ."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, ở Bạch Chỉ Tiên ánh mắt kinh ngạc bên trong, hắn chậm rãi đi tới nàng kia thân về sau, sau đó tay đặt ở nàng kia đỉnh đầu nhẹ nhàng xoa xoa, "Bạch ... Tiểu ... Bạch ..." (Cvt: Linh tổ nữa à? Xoa đầu mới ghê chứ)

Không xa chỗ, Bạch Chỉ Tiên trực tiếp sửng sờ tại chỗ .

....

PS: Gần nhất tuyết quá lớn, trời rất là lạnh, chư vị lão Thiết Chân phải chú ý bảo trọng thân thể, ta liền một không chú ý sốt cao cảm mạo . Hiện tại nước mũi không ngừng lưu, cả người nhanh tan vỡ . Loại cảm giác này, quá khó mà hình dung . Ta nữ phiếu trở về lão gia, hiện tại chỉ có một mình ta ..... Nhưng sau phát hiện, chúng ta chuyến đi này có điểm bi ai, nếu như ta không biết không ngờ chết, sợ là cũng không có ai biết ... Gõ chữ, ngăn cách tất cả ..... Ta cũng không biết ta còn có thể viết bao lâu!

Mọi người khỏe tốt chú ý thân thể, cũng chú ý người bên cạnh thân thể!

Đây là hàng Việt Nam chất lượng Khựa đến ngay #Thần Bí Thương Nhân của Mèo Chiêu Tài.

------oOo------

Chương 2299: Ta Không Có Trộm, Ta Là Đoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp khôi phục thần trí rồi hả?

Đây là Bạch Chỉ Tiên trong đầu ý niệm đầu tiên . Thế nhưng rất nhanh, nàng hủy bỏ cái ý niệm này .

Bởi vì lúc này Dương Diệp, không hề giống là khôi phục thần trí dáng vẻ .

Dương Diệp thủ hạ, cái kia nữ tử váy trắng cũng không có phản kháng .

Quá hồi lâu, nữ tử váy trắng đột nhiên nói: "Kỳ thực, ta là biết bao muốn giết ngươi!"

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên biến sắc, vội vã chạy tới đem Dương Diệp kéo đến bên cạnh mình .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Nhân loại có đôi lời gọi: Người không vì mình, trời tru đất diệt . Nàng theo ngươi, ta sợ, sợ có nhất ngày ngươi hại nàng . Không có ngươi, nàng không có lo lắng, sẽ sống càng tốt hơn."

Bạch Chỉ Tiên phòng bị nhìn nữ tử váy trắng, "Tiền bối, hắn tuy là Phong Ma, nhưng cũng không xấu ."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Đây cũng là ta tò mò địa phương . Nàng trời sinh tính thiện lương, làm sao lại theo một cái Sát Nhân Cuồng Ma đâu? Suy nghĩ hồi lâu, ta đều không nghĩ minh bạch . Cũng không suy nghĩ minh bạch ."

Vừa nói, nàng chậm rãi đứng lên .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đem Bạch Chỉ Tiên kéo đến thân về sau, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh đen nhánh sắc kiếm .

Hắn đã cảm nhận được địch ý!

Nữ tử váy trắng xoay người, chậm rãi hướng Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đi tới, ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên đem Dương Diệp kéo đến thân về sau, nàng nhìn thẳng cái kia nữ tử váy trắng, "Tiền bối, ta không biết ngươi là vì ai muốn giết hắn, thế nhưng, ta muốn hỏi, ngươi cảm thấy, đối với cái kia nàng mà nói, nàng thật hy vọng ngươi giết hắn sao?"

Nữ tử váy trắng dừng bước lại .

Bạch Chỉ Tiên lại nói: "Tiền bối, hầu hết thời gian, ngươi hay là vì người khác tốt, thật không nghĩ tới đối với người khác mà nói, người khác căn bản không cần ."

Nữ tử váy trắng trầm mặc .

Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên tiếp tục nói: "Tiền bối, ngươi thấy được sao? Hắn người đã không bình thường . Thế nhưng, hắn vừa rồi đi tới gần tiền bối, hiển nhiên, hắn từ tiền bối thân trên(lên) cảm nhận được cái gì, mà hắn cảm nhận được cái gì đó, tuyệt đối tuyệt đối là hắn phi thường để ý, không phải, hắn không thể như vậy . Giống như ta, hắn đem ta cho rằng là hắn hồng nhan tri kỷ, cho nên, ngoại trừ ta bên ngoài, hắn thấy ai cũng giết, thế nhưng duy chỉ có sẽ không làm thương tổn ta, thậm chí hội để mạng lại bảo hộ ta!"

Nữ tử váy trắng khẽ lắc đầu, "Hắn khả năng chính mình cũng không biết nàng là nhân vật gì, chờ hắn biết đến cái kia nhất ngày, khó bảo toàn hắn sẽ không làm ra chuyện gì ."

Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nở nụ cười .

"Ngươi cười cái gì ?" Nữ tử váy trắng hỏi .

Bạch Chỉ Tiên cười nói: "Tiền bối, hắn liền nàng là cái gì cũng không biết, nhưng là lại như này lưu ý nàng, điều này có ý vị gì ? Ý nghĩa, hắn quan tâm nàng, căn bản không phải bởi vì nàng có thể mang đến cho hắn cái gì tốt chỗ, không phải sao?"

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Ta cũng sẽ không giết ngươi, ngươi có thể tự động rời đi, hoặc, ta đưa ngươi đi ra ngoài ."

Bạch Chỉ Tiên nhẹ cười cười, "Không cần . Ta hai người tuy là tự biết không địch lại tiền bối, thế nhưng, còn muốn liều mạng!"

Nữ tử váy trắng nói: "Ta nói rồi, ta có thể tiễn ngươi đi ra ngoài ."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thẳng nữ tử váy trắng, "Ta cũng nói, không cần, chúng ta cùng nhau tiến vào, hoặc là cùng đi ra ngoài, hoặc là, cùng chết ở đây."

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Đã như đây, ta đây thành toàn các ngươi ."

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ chậm rãi giơ lên, trong sát na, một màu trắng vụ khí trong nháy mắt bao phủ ở Dương Diệp .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm vừa bổ .

Kiếm rơi xuống.

Xuy!

Trong tay hắn cái kia trường kiếm màu đen trực tiếp nổ bể ra đến, vô số oán linh phảng phất như gặp phải cái gì chuyện đáng sợ tình một dạng, đều trào trở về hắn lòng bàn tay trong chuôi này Huyết Đao bên trong . Cùng này đồng thời, Dương Diệp trong cơ thể cái kia Phong Ma ý cũng là ở mới vừa xông ra cái kia nhất chớp mắt, trực tiếp bị một cổ vô hình lực lượng cho trấn áp trở về .

Một bên, một khí tức cường đại tự Bạch Chỉ Tiên trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng mà, cổ hơi thở này còn chưa tới gần cái kia nữ tử váy trắng liền trực tiếp vô thanh vô tức tiêu thất!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc nhất bạch, trước mắt nữ nhân này, căn bản không phải nàng cùng Dương Diệp có khả năng địch .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía mặt lộ vẻ thống khổ màu sắc Dương Diệp, "Như kết quả là như vậy, vậy cũng tốt ."

Vừa nói, Bạch Chỉ Tiên hai mắt chậm rãi đóng lại .

Mà đang ở cái này lúc, một đạo hắc quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia sợi hắc quang trực tiếp vỡ vụn bao phủ ở Dương Diệp cái kia cỗ lực lượng!

"Linh Tổ, lạm sát kẻ vô tội, có thể không phải của ngươi phong cách!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Theo đạo thanh âm này vang lên, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên bên cạnh không xa chỗ . Bóng đen hình thể rất lớn, không phải nhân loại, bốn phía có vô số khí lưu màu đen, xem không rõ ràng hắn bản thể .

Linh Tổ!

Bạch Chỉ Tiên quay đầu kinh hãi nhìn cái kia nữ tử váy trắng!

Linh Tổ!

Nàng chưa thấy qua Linh Tổ, thế nhưng, nàng nghe qua . Đây chính là cái loại này vũ trụ ở giữa Chí Cường giả a, mà cổ tịch bên trong có ghi chép, loại này cường đại Thiên Địa Linh Tổ, chỉ có ở Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia mới xuất hiện qua!

Vĩnh Hằng chi giới cho tới bây giờ không có xuất hiện qua!

Mà nàng không nghĩ tới, trước mắt cái này vị dĩ nhiên là một vị trong truyền thuyết Linh Tổ!

Cái này địa phương có Linh Tổ!

Nữ tử váy trắng thu tay về, nhìn về phía một bên đạo hắc ảnh kia, "Cửu U Đế, nay ngày Thái Dương tự phía tây ra sao ? Ngươi vậy mà lại xuất thủ cứu người!"

Đạo hắc ảnh kia cười nói: "Hai cái này Tiểu Oa Nhi mới vừa gia nhập chiến trường kia, ta liền phát hiện bọn họ ."

"Vì sao không giết bọn họ ?" Nữ tử váy trắng hỏi .

"Vì sao phải giết hắn nhóm ?" Cửu U Đế phản vấn .

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Cửu U Đế, sau đó nói: "Ngươi không phải từng nói, bên ngoài người trong thôn, không cho phép đạp chân chiến trường kia, bước vào người giết không tha ?"

Cửu U Đế cười ha ha một tiếng, "Nhưng là hai cái này Tiểu Oa Nhi cũng không bình thường, đặc biệt này nhân loại Tiểu Oa Nhi . Linh Tổ a Linh Tổ, ngươi hẳn là lấy vì chỉ có ngươi mới có thể cảm nhận được vị kia khí tức ? Ngay từ đầu, ta còn chưa phải là có thể trăm phần trăm xác định, thế nhưng nhất về sau, khi hắn tới chỗ này về sau, ta xác định . Mà ngươi muốn giết hắn, nghĩ đến là sợ ta đi qua hắn phát hiện cái kia vị chứ ?"

Nữ tử váy trắng ngọc thủ chậm rãi chặt nắm lại .

"Động thủ ?"

Cửu U Đế cười hắc hắc, "Như đây là của ngươi này bản thể, ta sẽ núp xa xa, đáng tiếc, ngươi chỉ là một luồng tinh phách ."

Cái này lúc, nữ tử váy trắng hai tay chậm rãi lỏng rồi rời ra, "Không sao cả, ngươi cũng ra không được ."

Cửu U Đế đạm thanh nói: "Ta vì sao phải đi ra ngoài ? Ta lưu hạ hắn nhất Hồn nhất Phách, chờ hắn đi ra ngoài chi về sau, ngày sau hắn thanh tỉnh, thì sẽ mang theo cái kia Linh Tổ đến đây nơi đây . Không phải sao?"

Ở nơi này lúc, cái kia nữ tử váy trắng đột nhiên tay ngọc vung lên, một đạo màu trắng vụ khí trực tiếp bao phủ mD5uJ ở Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, chuyển chớp mắt, hai người trực tiếp bị quăng đến rồi cuối chân trời . Mà đang ở cái này lúc, một con màu đen tay đột nhiên xuất hiện ở cái kia mịt mờ cuối chân trời .

Ầm!

Cuối chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang .

Quấn chặt lấy Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đoàn kia sương mù màu trắng trong nháy mắt nổ bể ra đến, hai đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài .

Cái này hai đạo nhân ảnh, chính là Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên!

"Muốn đi ?"

Một đạo tiếng cười lạnh ở chân trời vang vọng dựng lên . Ngay sau đó, một tay phi thẳng đến Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp bắt tới . Mà đang ở cái này lúc, một đạo bóng trắng đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên trước mặt .

Tới người, chính là cái kia Linh Tổ!

Cái kia Linh Tổ nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, "Dẫn hắn đi, hắn thanh tỉnh về sau, nói cho hắn, đối xử tử tế nàng ."

Dứt lời, nàng ngẩng đầu, ngọc thủ chậm rãi nâng lên, trong sát na, giữa cả thiên địa trực tiếp hư ảo . Nàng hướng phía trước bước ra một bước, nhưng sau ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

Trước mặt không gian trong lúc bất chợt tét ra, cùng này đồng thời, một cổ vô hình lực lượng theo những thứ kia không gian không ngừng hướng con kia màu đen tay chấn động đi .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, bàn tay khổng lồ kia ầm ầm nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, cường đại lực lượng đem cái kia Cửu U Đế chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Mà này lúc, ở Linh Tổ trợ giúp xuống, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ

Tiên đã kéo dài qua phía chân trời, đi tới tiểu thôn trang bên trong .

"Ngươi điên rồi!"

Phía chân trời, cái kia Cửu U Đế thanh âm đột nhiên vang lên, "Như này tổn hao chính mình còn dư lại không nhiều bản Linh, không sợ hoàn toàn biến mất sao?"

Linh Tổ nhìn một chút chính mình vậy có chút hư ảo thân thể, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía không trung , bên kia, đứng vững vàng một đạo màu đen ảnh .

Linh Tổ đạm thanh nói: "Tiêu thất liền biến mất, chẳng qua một tia tinh phách mà thôi ."

"Người điên!"

Cái kia đạo màu đen ảnh một tiếng tức giận mắng, nhưng sau thân hình run lên, hướng cái kia thôn trang nhỏ vọt tới .

Linh Tổ, chỉ là một luồng tinh phách .

Thế nhưng, mạnh mẽ như Cửu U Đế, cũng không dám đánh chết . Hắn tới tự Thái Cổ thời đại, tuy là cái kia thì hắn còn tuổi nhỏ, thế nhưng, hắn tận mắt thấy một vị Linh Tổ vẫn lạc, cũng chính là nữ tử váy trắng bản thể . Mà hắn, càng thấy được trước đây cái kia đánh chết Linh Tổ cái vị kia cường giả hạ tràng .

Một màn kia, hắn cả đời khó quên!

Vũ trụ Linh Tổ, không phải có thể theo liền giết .

Không nghĩ tới trước đây một màn kia, Cửu U Đế trực tiếp lướt qua nữ tử váy trắng, hướng cái kia thôn trang nhỏ đuổi theo .

Vĩnh Hằng Tiên thôn .

Bang bang!

Hai đạo nhân ảnh đột nhiên nện vào thôn xóm bên trong, cái này hai đạo nhân ảnh chính là Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên .

Rất nhanh, Lão Thần Côn, lôi thôi lão giả, Đồ Tể, Thái Thẩm bốn người xuất hiện ở Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên trước mặt .

Dương Diệp từ dưới đất bò dậy, hắn đem Bạch Chỉ Tiên kéo lên, nhưng sau sẽ nàng đẩy tới Thái Thẩm thân về sau, xoay người, cầm kiếm mà đứng .

Ầm!

Một cường đại ý cảnh từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Đánh không lại, thế nhưng, muốn đánh!

Rất nhanh, Thái Thẩm bốn người hơi biến sắc mặt, nhất tề ngẩng đầu nhìn về phía không trung, phía chân trời bên trong, một đạo hắc ảnh lặng yên tới .

Nhìn thấy bóng đen này, Thái Thẩm bốn người thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng .

Cửu U Đế!

Đối với bóng đen này, Thái Thẩm bốn người hiển nhiên là biết .

"Ta muốn tiểu tử kia!" Cái này lúc, cái kia Cửu U Đế đột nhiên nói .

Thanh âm bên trong, lộ ra chân thật đáng tin .

Phía dưới, bốn người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Thái Thẩm ba người nhìn về phía Lão Thần Côn, Lão Thần Côn mỉm cười, "Còn có thể làm sao, đương nhiên là chiến ."

Chiến!

Bốn người nhất tề ngẩng đầu .

Mà đang ở cái này thế ngàn cân treo sợi tóc .

Ở Vĩnh Hằng chi giới, cũng chính là Vĩnh Hằng Tiên Thành, một gã mặc mây trường bào màu trắng người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở cửa thành . Người đàn ông trung niên trong tay, nắm một thanh kiếm .

Người đàn ông trung niên đi vào thành trung, đi tới Vĩnh Hằng Bí Cảnh cửa vào .

Mà ở trong đó, có bảy vị Hư Chân kỳ cường giả, 17 vị Đạo Chân Cảnh cường giả!

Khi thấy cái kia người đàn ông trung niên lúc, cái kia Tiên Phủ Vương Vẫn khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi . Hắn trực tiếp đứng lên, nhìn thẳng cái kia người đàn ông trung niên, "Ngươi chính là trộm ta Tiên Phủ chí bảo Kiếm Tu!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người thất kinh, dồn dập quay đầu nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên .

Trong mắt có hiếu kỳ, cũng có không có hảo ý .

Như cầm hạ cái này Kiếm Tu, làm cho Tiên Phủ nợ một ân tình, cũng không phải là cái gì chuyện xấu!

Cái này lúc, người đàn ông trung niên chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Vương Vẫn, "Trộm ?"

Vừa nói, hắn khẽ lắc đầu, "Cải chính một cái, ta không có trộm, ta là đoạt!"

.....

Cvt: Ầy anh chuẩn bị vào Bí cảnh chơi rồi.

------oOo------

Chương 2300: Đi A, Tiếp Tục Đi A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không phải trộm, là đoạt!

Đoạt!

Cái kia Vương Vẫn thần sắc có chút khó coi .

Mà chu vi những thứ kia cường giả thần sắc lại có chút cổ quái . Tiên Phủ đối ngoại thuyết pháp là, Tiên Phủ nhất kiện chí bảo bị người đánh cắp . Thế nhưng, hiện tại xem ra, cái này căn bản không phải trộm, mà là bị người đoạt!

Trộm cùng cướp khái niệm có thể hoàn toàn bất đồng!

Chu vi, sáu tộc cường giả nhìn về phía cái kia mặc mây trường bào màu trắng người đàn ông trung niên lúc, trong mắt nhiều hơn một sợi đề phòng .

Có thể ở Tiên Phủ bên trong đoạt đồ đạc vẫn có thể bình yên rời đi người, dùng đầu ngón chân nghĩ cũng có thể biết đối phương không đơn giản!

Là thật không đơn giản!

Cái kia danh người đàn ông trung niên Kiếm Tu chậm rãi hướng cái kia đi thông Vĩnh Hằng Bí Cảnh cánh cửa ánh sáng đi tới, cái này lúc, cái kia Vương Vẫn chắn trước mặt của hắn .

Người đàn ông trung niên dừng bước, ngẩng đầu nhìn về phía Vương Vẫn, " Hử ?"

Vương Vẫn đạm thanh nói: "Cũng xin các hạ ở nơi này chờ chốc lát!"

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Không được!"

"Nếu như ta muốn phải đâu?" Vương Vẫn hai mắt híp lại .

Cái này lúc, người đàn ông trung niên tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm quang chợt hiện!

Vương Vẫn thân về sau, người đàn ông trung niên cầm kiếm đã tiến nhập cái kia vĩnh hằng Tiên Cảnh bên trong .

Giữa sân, mọi người kinh ngạc nhìn cái kia Vương Vẫn, yên lặng nhất chớp mắt, một đạo Thanh Phong ở trong sân phất qua .

Răng rắc!

Cái kia Vương Vẫn đầu trực tiếp theo cái cổ trên(lên) rớt xuống .

Tiên huyết như trụ!

Giữa sân mọi người trực tiếp ngây dại .

Chết!

Một gã Hư Chân kỳ cường giả lại chết như vậy! Mà giữa sân mọi người, không có bất kỳ một người chứng kiến cái kia Vương Vẫn là chết như thế nào .

Hoảng hốt!

Giữa sân hết thảy cường giả khuôn mặt lên, cũng không khỏi nổi lên một cái lãnh mồ hôi . Vương Vẫn nhưng là Hư Chân kỳ, loại này cường giả, bực nào cường đại ? Cho dù là Giới Chân kỳ cường giả, cũng không thể có thể như thế vô thanh vô tức giết chết hắn! Nhưng mà, vừa rồi cái kia vị Kiếm Tu, cứ như vậy dễ như trở bàn tay chớp nhoáng giết chết Vương Vẫn!

Thực lực này không khỏi cũng quá kinh khủng một ít!

Ở nơi này lúc, một gã Bạch Phát Lão Giả đột nhiên xuất hiện ở cái kia Vương Vẫn trước thi thể . Ở Bạch Phát Lão Giả trước ngực, có khắc một cái nho nhỏ tiên chữ . Hiển nhiên, đây là Tiên Phủ cường giả!

Lão giả nhìn thoáng qua cái kia Vương Vẫn cái cổ chỗ, dần dần, tên này lão giả thần sắc ngưng trọng . Rất nhanh, mFTZR tại hắn thân về sau, xuất hiện một gã mặc hoa bào người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Lăng lão, biết đối phương lai lịch sao?"

Bạch Phát Lão Giả khẽ lắc đầu, "Truyền lệnh xuống, không muốn đang tìm người này ."

"Cái gì!"

Người đàn ông trung niên chân mày cau lại, "Lăng lão, cái kia người nhưng là thương ... Nhưng là trộm vật kia, vật kia đối với ta Tiên Phủ mà nói, cực kỳ trọng yếu, chúng ta không thể ..."

"Mạng trọng yếu, vẫn là vật kia trọng yếu ?" Lăng lão đột nhiên cắt đứt người đàn ông trung niên.

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Đối phương cho là thật cường đại đến liền Lăng lão đều không nắm chặt chiến thắng trình độ sao?"

Lăng lão nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, "Vương Ngôn Tiên, ngươi mở to mắt nhìn, đối phương chỉ dùng một kiếm, một kiếm liền giết trong nháy mắt với ngươi cùng giai Vương Vẫn . Lão phu mặc dù là Giới Chân kỳ, nhưng tự nhận làm không được miểu sát một vị Hư Chân kỳ . Mà đối phương lại dễ dàng làm xong rồi! Thực lực của đối phương, đại đại vượt ra khỏi bọn ta dự liệu ."

Vương Ngôn Tiên trầm mặc không nói .

Lăng lão lại nói: "Ngươi ở đây chờ, chờ cái kia Dương Diệp xuất hiện, người này đoạn không thể để cho hắn sống. Ta trở về Tiên Phủ đi gặp một chút Phủ chủ, xem hắn như thế nào quyết định!"

Nói xong, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Vương Ngôn Tiên khuôn mặt sắc trầm thấp, không biết đang suy nghĩ gì . Quá hồi lâu, hắn nhìn về phía bên cạnh Hàn Uyên tộc tộc trưởng Hàn Uyên Lân, "Hàn tộc trưởng, trong đó có thể động tĩnh gì ?"

Hàn Uyên Lân khẽ lắc đầu, "Không có động tĩnh, bất quá, ta cảm thấy bọn họ cũng nên đi ra . Cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh, mỗi lần khai mở về sau, cách đoạn thời gian sẽ tự động tiêu thất, bây giờ nghĩ lại cũng mau đến lúc rồi!"

Vương Ngôn Tiên khẽ gật đầu, "Như vậy cũng tốt ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía trên mặt đất cỗ kia thi thể không đầu, cái này Vương Vẫn là của hắn tộc đệ! Thân đường đệ, hai người quan hệ tự tiểu cũng không tệ .

Trầm mặc khoảng khắc, Vương Ngôn Tiên quay đầu nhìn về phía cái kia Vĩnh Hằng Bí Cảnh cửa vào, "Dương Diệp, nếu không phải ngươi, hắn cũng sẽ không chết rồi. Đối đãi ngươi xuất hiện, ta tất để cho ngươi thịt nát xương tan!"

Một bên, Hàn Uyên Lân nhìn thoáng qua Vương Ngôn Tiên, trong lòng có chút không tiết tháo . Cái này Vương Ngôn Tiên, không dám tìm cái kia Kiếm Tu người đàn ông trung niên, liền đem bút trướng này toán ở Dương Diệp thân lên, không thể không nói, thật sự là có điểm rơi phần .

...

Vĩnh Hằng Tiên thôn .

Phía chân trời hư không đám mây, một đạo dài đến vạn trượng Đao Khí bút rơi thẳng xuống, này đạo Đao Khí dường như muốn đem cái này thiên địa đánh nát một dạng, kinh người không gì sánh được .

Mà ở cái này Đao Khí phía dưới, là một đạo hắc ảnh .

Chính là cái kia Cửu U Đế .

Giao ra Dương Diệp!

Cửu U Đế yêu cầu Vĩnh Hằng Tiên thôn nhân giao ra Dương Diệp, nhưng mà, hắn đánh giá thấp Dương Diệp ở Đồ Tể đám người trong lòng địa vị . Đặc biệt cái kia Lão Thần Côn, với hắn mà nói, như Dương Diệp chết ở sau sơn sâu chỗ, cái kia tất cả đều là nghỉ, thế nhưng, Dương Diệp không có chết . Đã không có chết ở sau sơn, đó chính là Thiên Ý không cho Dương Diệp chết.

Đáng giá liều mạng!

Nguyên nhân đây, bốn người quả đoán tuyển trạch chiến .

Phía chân trời đám mây, cái kia đạo Đao Khí vừa dứt đến đạo hắc ảnh kia đỉnh đầu, một con dữ tợn Thú Trảo đột nhiên vỗ vào cái kia đạo Đao Khí chi lên.

Đao Khí kịch liệt run lên, ngay sau đó, con kia Thú Trảo chợt hợp lại .

Ầm!

Cái kia đạo Đao Khí ầm ầm nổ bể ra đến, cường đại lực lượng chấn động ra đến, đem toàn bộ phía chân trời chấn động đệ không ngừng phập phồng . Mà đang ở cái này lúc, một thanh trường thương đột nhiên tự phía dưới phóng lên cao, thương như Phi Long .

Mà ở chuôi này trường thương chi về sau, là cái kia lôi thôi lão giả, lúc này, cái này lôi thôi lão giả tuyệt không lôi thôi, toàn thân trên dưới, tản ra một bễ nghễ thiên hạ khí phách!

Phía chân trời hư không, cái kia Cửu U Đế lạnh rên một tiếng, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh hướng phía dưới đụng phải xuống phía dưới . Chuyển chớp mắt, một con thú chân đột nhiên dẫm nát chuôi này trường thương chi lên.

Ầm!

Phía chân trời lần nữa kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời rơi mà xuống.

Mặt đất .

Ầm!

Cả vùng đột nhiên đổ nát ra, bất quá, ở đổ nát đến Vĩnh Hằng Tiên thôn lúc, một cường đại thần bí lực lượng trực tiếp ngăn cách những thứ kia lực lượng dư uy, toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên thôn bình yên vô sự!

Mặt đất chi lên, lôi thôi lão giả đột nhiên xuất hiện ở Thái Thẩm bên cạnh, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung Cửu U Đế, "Đại tỷ, tới phiên ngươi!"

Thái Thẩm quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Lão Thần Côn, "Ngươi trước hay là ta trước ?"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên đứng dậy, biểu thị hắn tới trước!

Chẳng qua rất nhanh, một tay trực tiếp đưa hắn dẫn theo quăng Bạch Chỉ Tiên bên cạnh . Xuất thủ, chính là cái kia Thái Thẩm . Thái Thẩm thản nhiên nhìn liếc mắt muốn đánh nhau Dương Diệp, "Ngươi cho ta hảo hảo đứng ở nơi ấy ."

Dương Diệp giơ giơ lên kiếm trong tay, tại hắn bên cạnh, Bạch Chỉ Tiên liền vội vàng kéo hắn .

Đối với loại chiến đấu này, cho dù là Dương Diệp, cũng không giúp được cái gì . Cái kia Cửu U Đế, nhưng là tới tự Thái Cổ thời đại! Dựng lên, thực lực của đối phương, ít nhất là Giới Chân chi lên. Mà Dương Diệp mới cái gì kỳ ? Mới Tổ cảnh!

Nhưng mà, Bạch Chỉ Tiên vẫn là không có ngăn lại, một đạo kiếm quang trực tiếp phóng lên cao, hướng cái kia Cửu U Đế bổ tới .

Phía chân trời, cái kia Cửu U Đế lạnh rên một tiếng, chuyển chớp mắt, một cường đại uy áp chấn động mà xuống.

Ầm!

Dương Diệp đạo kiếm quang kia ầm ầm nổ bể ra đến, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh tự phía chân trời rơi mà xuống, đạo nhân ảnh này trực tiếp nện ở Bạch Chỉ Tiên không xa chỗ .

Toàn bộ mặt đất đều lưng đập ra một cái hố sâu!

Rất nhanh, Dương Diệp từ bên trong bò dậy, cái này lúc, không xa chỗ cái kia Thái Thẩm nói: "Đi a, tiếp tục đi a!"

Dương Diệp chậm rãi đi tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu chữa thương .

Không đánh!

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Thái Thẩm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia Lão Thần Côn, "Ngươi tới hay là ta tới ?"

Lão Thần Côn mỉm cười, "Vậy ta tới đi!"

Dứt lời, Lão Thần Côn hai tay đột nhiên hư chiêu, trong sát na, toàn bộ phía chân trời đột nhiên xuất hiện từng cây một thật nhỏ tơ máu, những thứ này tơ máu trải rộng toàn bộ phía chân trời, giống như là một tấm Huyết Võng!

"Thần Vu thuật!"

Phía chân trời hư không, cái kia Cửu U Đế đột nhiên lạnh lùng nói: "Ẩn núp rất sâu."

Dứt lời, hai tay hắn đột nhiên hư chiêu, trong sát na, hai Kình Thiên Thú Trảo xuất hiện ở không trung . Hai cự đại Thú Trảo ở chân trời một hồi càn quét, cái này đảo qua, phảng phất ngay cả trời cũng cấp cho tảo tháp.

Nhưng mà, những thứ kia hồng ti cũng là cũng không có bị cái này hai Thú Trảo quét gảy, ngược lại là thần tốc co rút lại, chuyển chớp mắt, cái kia Cửu U Đế toàn thân đã bị những thứ kia hồng ti gắt gao trói lại .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Rất nhanh, ở cái kia Cửu U Đế toàn thân, xuất hiện nhè nhẹ vết máu . Nhưng mà ở nơi này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này Cửu U Đế tịch quyển mà ra .

Ầm!

Theo cổ hơi thở này bộc phát ra, Cửu U Đế toàn thân cao thấp những thứ kia hồng ti trong nháy mắt hóa thành hư vô .

Cổ khí tức kia giống như Đại Hà vỡ đê, tự phía chân trời trùng trùng điệp điệp nghiền ép mà tới.

"Cự Yêu huyết mạch!"

Phía dưới, Lão Thần Côn thấp giọng nói: "Bảy thành tinh thuần, khó có được!"

Lão Thần Côn bên cạnh, Thái Thẩm khẽ gật đầu, "Không nghĩ tới, hắn đã tới mức độ này ."

Thanh âm rơi xuống, Thái Thẩm tay phải hóa chưởng, hướng trên(lên) chợt chính là một phen.

Ầm!

Một con hư ảo Cự Chưởng đột nhiên tự phía dưới hướng phía chân trời lật đi .

Một chưởng này, phảng phất ngay cả trời cũng muốn xốc hết lên!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, không trung cái kia cỗ Thái Cổ Cự Yêu uy áp trực tiếp bị phá đi, thế nhưng, Thái Thẩm một chưởng kia cũng tiêu thất vô ảnh vô tung .

"Lấy nhiều lấn thiếu ?"

Phía chân trời, Cửu U Đế hừ lạnh một tiếng, "Có thể so sánh ta sau sơn nhiều không ?"

Thanh âm rơi xuống, một đạo to rõ ràng tiếng rống giận dữ đột nhiên hướng sau sơn truyền đi .

Chuyển chớp mắt, toàn bộ sau sơn dãy núi đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, vô số Thái Cổ Đại Yêu tự sau sơn hướng Vĩnh Hằng Tiên thôn chạy tới!

Nhìn thấy một màn này, Thái Thẩm đám người khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi khó coi!

Một cái Cửu U Đế, bọn họ nếu như liên thủ, thật cũng không sợ! Thế nhưng, như nước toàn bộ phía sau núi Đại Yêu toàn bộ xuất hiện, cái kia tuyệt đối không phải bọn họ có thể ngăn cản, cho dù là âm thầm cái kia vị, sợ là cũng không dám khinh thị!

Sau sơn bên trong, vô số Thái Cổ Đại Yêu trùng trùng điệp điệp hướng Vĩnh Hằng Tiên thôn chạy tới .

Giờ khắc này, toàn bộ Vĩnh Hằng Bí Cảnh đại địa đều run rẩy động .

Ở nơi này lúc, một gã mặc mây trường bào màu trắng, tay cầm trường kiếm người đàn ông trung niên xuất hiện ở Vĩnh Hằng Tiên thôn cửa thôn!

. . ..

Cvt: Tất cả tránh ra. Để chế thể hiện

------oOo------

Chương 2301: Các Ngươi, Quả Thực Rất Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chỉ chốc lát, toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên thôn chính là đã bị vô số Thái Cổ Đại Yêu đoàn đoàn bao vây .

Toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên thôn bị vây chặt đến không lọt một giọt nước!

Cửa thôn chỗ, người đàn ông trung niên cầm kiếm mà đứng .

Hắn nhìn lướt qua giữa sân, ánh mắt ở cái kia Thái Thẩm cùng Lão Thần Côn còn có cái kia không trung Cửu U Đế thân trên(lên) dừng lại một cái . Chẳng qua rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, khi thấy Dương Diệp lúc, trong mắt hắn hiện lên vẻ kinh ngạc, nhưng sau chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt .

Mà lúc, giữa sân tất cả mọi người đang nhìn tên này mặc mây trường bào màu trắng người đàn ông trung niên .

Bạch Chỉ Tiên phòng bị nhìn người đàn ông trung niên .

Một bên Thái Thẩm bốn người cũng là như này!

Đối với cái này cái đột nhiên xuất hiện Kiếm Tu, mọi người đều là rất đề phòng .

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Phong Ma ý ... Ngược lại có chút ý tứ ."

"Tiền bối biết hắn ?" Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng hỏi .

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Nhận thức ."

Bạch Chỉ Tiên đang muốn nói, người đàn ông trung niên đột nhiên nhẹ giọng nói: "Hắn thanh tỉnh chi về sau, nói cho hắn, chớ quên ước định!"

Vừa nói, hắn chậm rãi hướng xa chỗ sau sơn đi tới .

Chẳng qua rất nhanh, hắn ngừng lại . Bởi vì ở trước mặt hắn, là từng vị Thái Cổ Đại Yêu! Lúc này, những thứ này Đại Yêu chính gắt gao nhìn chằm chằm hắn .

Người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời cái kia Cửu U Đế, "Các ngươi quá yếu, ta đối với các ngươi không có hứng thú, tránh ra có thể chứ ?"

Quá yếu!

Giữa sân, mọi người thần sắc có chút cổ quái .

Quá yếu! Cửu U Đế cùng những thứ này Thái Cổ Đại Yêu quá yếu ?

Cái này người không điên sao?

"Ha ha ..."

Phía chân trời truyền đến Cửu U Đế tiếng cười to . Một lát sau, một đạo hắc ảnh rơi vào người đàn ông trung niên trước mặt, "Nhân loại, ngươi nói ta rất yếu ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Không có vũ nhục ý, chỉ là, các ngươi, quả thực rất yếu ."

"Rất yếu!"

Cửu U Đế giận quá thành cười, "Cái kia ở ngươi xem đến, cái gì mới là mạnh mẽ đâu?"

Người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời sâu chỗ, "Cái kia vị, miễn cưỡng coi như có thể ."

Cái kia vị!

Nghe vậy, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi . Bao quát cái kia Cửu U Đế!

Cái kia vị!

Thái Thẩm đám người gắt gao nhìn người đàn ông trung niên, trước mắt cái này người đàn ông trung niên đến tột cùng là người nào ? Vì sao có thể cảm nhận được vị kia tồn tại, hơn nữa, còn là tìm đến vị kia!

"Ngươi đến tột cùng là ai!" Cửu U Đế đột nhiên hỏi . Thanh âm bên trong, mang theo một tia ngưng trọng .

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, nhưng sau cầm kiếm hướng xa chỗ đi tới . Đang ở hắn cách cái kia Cửu U Đế không sai biệt lắm còn có mười trượng lúc, một khí tức cường đại đột nhiên tự Cửu U Đế trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng sau áp hướng về phía người đàn ông trung niên .

Mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Kiếm quang tiêu thất, người đàn ông trung niên đã tại cái kia Cửu U

Đế thân sau .

Mọi người sửng sốt, rất nhanh, cái kia Thái Thẩm con ngươi chợt co rụt lại, bên trong tròng mắt, là kinh hãi màu sắc .

Xuy!

Tại chỗ có người ánh mắt kinh hãi bên trong, một viên máu dầm dề đầu rơi vào không xa chỗ, đây là một viên dữ tợn đầu, cũng là cái kia Cửu U Đế đầu!

"Không thể!"

Cái này lúc, cái đầu kia đột nhiên miệng nói tiếng người, tại đây trong mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Chuyển chớp mắt, cái kia Cửu U Đế thân thể đột nhiên đề lấy cái đầu kia nhưng sau IhHiO hóa thành một đạo u quang biến mất ở cái kia mịt mờ phía chân trời . Mà giờ khắc này, cái kia người đàn ông trung niên chạy tới đám kia Đại Yêu trước mặt, những thứ kia Đại Yêu dồn dập hướng sau điên cuồng thối lui .

Liền Cửu U Đế đều bị một kiếm cắt đi đầu, huống chi chúng nó ?

Ngay sau đó, đàn thú thối lui .

Đang ở cái kia cầm kiếm người đàn ông trung niên muốn đi ra thôn xóm lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn về phía bên phải, đứng nơi đó một cái đang ở ăn mứt quả tiểu cô nương .

Nhìn thấy người đàn ông trung niên xem ra, tiểu cô nương liền vội vàng đem mứt quả giấu ở thân về sau, vẻ mặt đề phòng!

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt tiểu cô nương, "Rất tốt Huyết Mạch Chi Lực, đáng tiếc, ngươi quá nhỏ ."

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Vĩnh Hằng Tiên thôn bên trong, Thái Thẩm đám người như thạch hóa .

Một kiếm!

Một kiếm chém tới Cửu U Đế đầu, một kiếm đẩy lui vô số Đại Yêu!

Đây là theo Thái Cổ thời đại đi tới tuyệt đại cường giả sao?

Quá hồi lâu, Thái Thẩm phục hồi tinh thần lại, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên, "Nha đầu, ngươi biết người này sao?"

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Bất quá, hắn cùng Dương Diệp nhận thức, khả năng với hắn có cái gì quan hệ ."

"Tiểu tử này tu kiếm!"

Cái này lúc, một bên lôi thôi lão giả nói: "Không sẽ là người này truyền nhân chứ ?"

Nghe vậy, mọi người nhíu mày, bởi vì đây là rất có thể sự tình!

Dương Diệp tu kiếm, cái kia người đàn ông trung niên cũng tu kiếm, hơn nữa, hai người rõ ràng còn nhận thức!

"Không đúng!"

Cái này lúc, Thái Thẩm khẽ lắc đầu, "Người kia kiếm, cùng tiểu tử này kiếm bất đồng, hơn nữa, nếu như đối phương là tiểu tử này sư phó, làm sao không đem hắn mang theo trên người ?"

"Không cần đoán!"

Cái này lúc, cách đó không xa Lão Thần Côn đột nhiên nói: "Hiện tại việc cấp bách là làm cho tiểu tử này nhanh lên tu luyện, thời gian của hắn, không nhiều lắm ."

Thái Thẩm khẽ gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Đồ Tể, "Có cái gì không có dạy, liền mau sớm giáo đi!"

Vừa nói, nàng xem hướng Bạch Chỉ Tiên, "Nha đầu, ngươi đi theo ta!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó cùng lên Thái Thẩm . Thế nhưng, Dương Diệp lại cũng vội vàng đi theo . Một bên, Đồ Tể vẻ mặt hắc tuyến, bất đắc dĩ, hắn cũng chỉ có thể theo sau . Không có Bạch Chỉ Tiên, Dương Diệp căn bản không pháp bình thường tu luyện!

Tại chỗ, chỉ còn lôi thôi lão giả cùng Lão Thần Côn .

"Lão Thần Côn, cái này không bình thường!"

Một bên, lôi thôi lão giả đột nhiên nói: "Bên ngoài dĩ nhiên xuất hiện loại này cường giả, cái này, quá không bình thường!"

Lão Thần Côn khẽ gật đầu, "Phi thường không bình thường!"

Nói xong, hắn đi tới một bên Vương Nhị Nha bên cạnh, nhưng kéo về phía sau lấy Vương Nhị Nha hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, lôi thôi lão giả trầm mặc không nói .

...

Sau sơn sâu chỗ, trung niên Kiếm Tu đi tới đã từng Dương Diệp đã tới một mảnh kia đất chết, một đường lên, hắn không có gặp phải bất luận cái gì Đại Yêu .

Một đường thông suốt!

Rất nhanh, trung niên Kiếm Tu ngừng lại, tại hắn bên phải không xa chỗ, mảnh không gian kia phảng phất bị người ngạnh sinh sinh đào đi.

Trung niên Kiếm Tu quan sát liếc mắt, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Thái Cổ thời đại ... Cường giả thời đại!"

Vừa nói, hắn chậm rãi ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Đáng tiếc ."

"Đáng tiếc cái gì ?"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Theo đạo thanh âm này vang lên, tối đen như mực sắc quang điểm xuất hiện ở trung niên Kiếm Tu thân sau không xa chỗ .

Trung niên Kiếm Tu thu hồi ánh mắt, "Đáng tiếc không thể sinh ở Thái Cổ!"

"Sinh ở Thái Cổ ?"

Đoàn kia điểm đen đột nhiên cười nói: "Thái Cổ, đó là một cái cường giả thời đại, đó là một cái làm cho thiên mệnh cũng vì đó kiêng kỵ thời đại, trong đó đại đế, Hoang Thần, Tiên Nhân, quá nhiều ? Bọn họ, từng cái đều kinh diễm tài tuyệt . Ngươi nói ngươi nghĩ sinh ở Thái Cổ, ta rất muốn biết, ngươi dựa vào cái gì đi cùng những thứ này Thiên Kiêu tranh diễm ?"

"Tranh diễm ?"

Trung niên Kiếm Tu khẽ lắc đầu, "Ta không tranh diễm! Ta chỉ muốn cầu bại một lần ."

Cầu bại một lần!

Trong thiên địa yên tĩnh lại .

...

Vĩnh Hằng Tiên thôn, một gian trước nhà đá .

Đồ Tể nhìn trước mặt hai bả đao, trầm mặc không nói .

Quá hồi lâu, hắn nhìn về phía trước mặt Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, "Đây là các ngươi ở chiến trường kia lấy được sao?"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu .

Đồ Tể chỉ chỉ chuôi này to lớn Huyết Đao, "Đao này, danh Thập Phương Vô Địch, ở ta cái kia niên đại, nó ở Thần binh bảng trên(lên) đứng hàng thứ mười . Chuôi này đao, thi triển ra, đại khai đại hợp, thập phương bên trong, vô địch!"

Thập phương bên trong vô địch!

Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, "Lợi hại như vậy?"

Đồ Tể gật đầu, "Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là có thể huy động nó . Coi như là ta, hiện tại cũng khó có thể tùy ý sai nó ." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Không thể không nói, tiểu tử này thật là gặp may mắn, đao này linh trí hiển nhiên đã vẫn lạc, không có linh trí, nó thành vật chết, mà hắn những thứ kia oán linh lại vào lúc này thừa cơ mà vào, trở thành đao này linh trí . Nói cách khác, hiện tại chuôi này đao coi như là nhận thức hắn là chủ!"

Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Nhưng hắn vẫn không thể sai đao này!"

Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Yên tâm, có những thứ kia oán linh tương trợ, hắn có thể. Ở còn dư lại trong khoảng thời gian này, ta sẽ làm cho hắn huy động đao này đấy!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía đệ nhị bả đao . Nhìn cây đao này, Đồ Tể trong mắt có một cái phức tạp màu sắc .

Một lát sau, Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Tàng Phong . Chuôi này đao, phong mang nội liễm, ẩn lúc, vô thanh vô tức, cùng Thiên Địa Nhất Thể, động lúc, như sấm sét, như biển gầm, như Hỏa Sơn bạo nổ phát . Chuôi này đao so với Thập Phương Vô Địch còn muốn đáng sợ, bởi vì hầu hết thời gian, làm ngươi phát hiện sự tồn tại của nó lúc, đã chết . Năm đó, cái kia vị Đao Tu dùng đao này, kém chút diệt sát ta

Cổ Đao Phái một vị Tổ Tiên, cũng chính là sở hữu Thập Phương Vô Địch cái vị kia Tổ Tiên!"

Nói xong, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Không nghĩ tới, cái này hai đem danh đao đều rơi vào tiểu tử này trong tay ."

Bạch Chỉ Tiên nói: "Tiền bối, cái này Thập Phương Vô Địch uy lực không có cái này Tàng Phong mạnh mẽ ?"

Đồ Tể khẽ lắc đầu, "Thập Phương Vô Địch uy lực so với Tàng Phong mạnh hơn, thế nhưng, Tàng Phong lợi hại chi ở vào với nó nhẹ cùng bí ẩn, làm người cùng ngươi cận chiến lúc, một đao này vô thanh vô tức vung ra đi, là phi thường đáng sợ! Đơn giản mà nói, minh thương dễ tránh, ám tiễn khó phòng a!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, cái kia Thập Phương Vô Địch rơi vào Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp bản năng tiếp nhận cái kia Thập Phương Vô Địch, thế nhưng, mới vừa vừa tiếp xúc với ở, hắn cả người liền không nhịn được chìm xuống .

Quá trọng quá nặng!

Đồ Tể nói: "Từ giờ trở đi, ngươi liền đeo lấy chuôi này đao, bất kể làm cái gì, đều cõng ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Ngươi giám sát hắn, hiện tại, nhất ngày mười hai canh giờ, hắn cần bảy canh giờ đều cõng, không chỉ có như đây, mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, hắn còn cần vòng quanh sau ngoài núi vây chạy 100 quay vòng, nhất khắc cũng không có thể dừng lại!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Loại tu luyện này phương thức, hữu dụng không ?"

Loại tu luyện này phương thức, có thể nói là nhất cơ bản phương thức tu luyện, là một ít mới vừa nhập môn Huyền Giả mới dùng phương thức tu luyện .

Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Đối với hắn hữu dụng, thân thể hắn nhất định thích ứng chuôi này đao, không phải, coi như ngày khác sau miễn cưỡng có thể sử dụng, cũng là dùng một lần, tổn thương một lần thân cùng cánh tay . Hiện tại thích ứng, không chỉ có đối với lấy sau có tốt chỗ, đối với hắn nhục thân cùng cánh tay cũng có tốt chỗ ."

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau làm cho Dương Diệp cõng lên chuôi đao kia .

Mới vừa vác tại thân lên, Dương Diệp mặt đất dưới chân chính là trực tiếp tét ra! Không chỉ có như đây, thân thể hắn cũng trong nháy mắt căng thẳng lên!

Cứ như vậy, mỗi ngày trời vừa sáng, Dương Diệp liền đeo lên chuôi này cự đao tiến nhập sau sơn . Ngay từ đầu, Dương Diệp có vẻ rất là cật lực, bất quá, dần dần, theo mỗi một ngày kiên trì, Dương Diệp thân thể càng ngày càng thích ứng chuôi đao kia .

...

Cvt: Cầu bại 1 lần a. Tội cho anh trai đó _ _

------oOo------

Chương 2302: Song Đao Một Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, loại tu luyện này phương thức là cực kỳ cực khổ .

Mới bắt đầu nhất, Dương Diệp căn bản đi không được bao xa sẽ ngã xuống đất lên. Thế nhưng, mỗi một lần hắn đều hội đứng lên, sau đó tiếp tục đi, đi tới triệt để không thể đi mới thôi . Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên mỗi lần đều cảm thấy lòng đang hàng loạt đau nhức .

Cái này lúc, nàng rốt cuộc biết Dương Diệp cái này một thân thực lực là như thế nào!

Đó là hắn liều mạng nỗ lực tới!

Mà Dương Diệp bề ngoài hiện, cũng là làm cho Đồ Tể ba người phi thường thoả mãn . Đặc biệt Đồ Tể, đối với cái này chủng có thể chịu được cực khổ đệ tử, hắn cái này người làm sư phó tự nhiên là so với ai khác đều hài lòng . Đây cũng không phải bình thường khổ, ngay từ đầu Dương Diệp, đi tới đi tới, thân thể đều đi tét . Thế nhưng tiểu tử này cũng là không rên một tiếng, tiếp tục đi!

Phần này nghị lực, quá khó được!

Đương nhiên, Dương Diệp loại này phụ trọng tu luyện, đối với thân thể nhất định là phi thường tai hại. Nguyên nhân đây, mỗi ngày Đồ Tể cùng cái kia Lão Thần Côn đều sẽ vào sau sơn sâu chỗ vì Dương

Diệp tìm kiếm rất nhiều dược liệu đến, nhưng sau cho hắn ngâm thân thể!

Có thể nói, nếu như không có Đồ Tể cùng Lão Thần Côn những thứ kia dược liệu trân quý phụ trợ, Dương Diệp thân thể sợ là sớm đã chịu không nổi . Đương nhiên, như Hồng Mông Tháp vẫn còn, coi như ở phụ trọng gấp đôi cũng là ăn hết được.

Đáng tiếc là, hiện tại lấy hắn trong cơ thể mình về điểm này Hồng Mông Tử Khí, còn thiếu rất nhiều chữa trị hắn nhục thân . Hồng Mông Tháp ở lúc, có thể chính mình hấp thu linh khí, nhưng sau chuyển hoán Hồng Mông Tử Khí truyền tống cho hắn . Nguyên nhân đây, hắn căn bản không cần lo lắng Hồng Mông Tử Khí vấn đề . Mà bây giờ, hắn không thể không lo lắng, một ngày thân thể phụ trọng quá độ, Hồng Mông Tử Khí không đủ, vậy sẽ phải xảy ra vấn đề lớn!

Nguyên nhân đây, Đồ Tể cùng Lão Thần Côn những dược liệu kia là vô cùng trọng yếu . Lão Thần Côn dược liệu, là đề thăng hắn thân thể, mà Đồ Tể dược liệu, tắc thì là đề thăng hai cánh tay hắn. Cứ như vậy, một ngày một ngày trôi qua, Dương Diệp nhục thân cùng hai cánh tay đều ở đây không ngừng đề thăng trung . Mà hắn nhục thân, cũng càng ngày càng thích ứng chuôi này đại đao, chí ít hiện tại đã có thể bình thường đi bộ .

Cái này nhất ngày, Dương Diệp lần nữa eeulJ đi tới sau sơn . Bất quá, hắn ngừng lại, sau đó trở lại nhất chỗ đất trống chỗ .

Tay phải hắn hơi xoay tròn, một thanh màu đen kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

Kiếm!

Dương Diệp thân thể đột nhiên hư ảo, sau một khắc, hắn hai tay nắm kỳ hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi hạ!

Xuy!

Không gian trực tiếp bị hắn cái này một kiếm vỡ ra đến, nhưng mà còn chưa kết thúc, kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, lại là một kiếm hầu như tại đồng nhất thời gian rơi xuống, chỉ bất quá, cái này một kiếm, đang rơi xuống phân nửa lúc, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi nghìn trượng bên ngoài .

Ầm!

Toàn bộ mặt đất đều bị Dương Diệp đập ra một cái hố sâu .

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp lại bò dậy, nhưng phía sau lưng lấy Thập Phương Vô Địch hướng xa chỗ đi tới .

Cứ như vậy, một tháng quá khứ . Mỗi một ngày, Dương Diệp đều sẽ tới nơi đây luyện một lần kiếm, bất quá, mỗi lần đều chỉ luyện một lần! Bởi vì, một lần chi về sau, hắn sẽ sức cùng lực kiệt .

Một gian phòng trúc bên trong .

Dương Diệp nằm giường lên, toàn thân không được sợi nhỏ .

Mà ở bên cạnh hắn, là Bạch Chỉ Tiên, lúc này, Bạch Chỉ Tiên chính cầm một cái bạch sắc bình ngọc nhỏ cho Dương Diệp bôi lên người thể . Ngay từ đầu Bạch Chỉ Tiên còn có chút không buông ra, chẳng qua nhiều ngày trôi qua như vậy, nàng sớm đã thành thói quen Dương Diệp thân thể . Phản phải nên nhìn đều thấy, nên sờ cũng đều sờ soạng, còn có gì không buông ra.

Bất quá, mỗi lần xoa thuốc đều sẽ phát sinh một ít không thể cho người biết ngượng ngùng sự tình!

Lúc này đây, cũng không ngoại lệ!

Trong đó xuân sắc, tự nhiên không thể cùng ngoại nhân nói .

Một canh giờ sau .

Dương Diệp theo giường trên(lên) đi xuống, Bạch Chỉ Tiên lập tức cho hắn mặc xong quần áo và đồ dùng hàng ngày, nhưng sau nàng cùng Dương Diệp đi tới cửa thôn, nhìn theo Dương Diệp tiến nhập mịt mờ sau sơn . Ngay từ đầu, nàng lo lắng, mỗi lần đều cùng Dương Diệp vào Đại Sơn, nhưng sau trở về . Bất quá, Dương Diệp tựa hồ càng ngày càng bình thường chút, đương nhiên, chủ yếu là bởi vì cái kia cỗ Phong Ma ý bị Thái Thẩm trấn áp một cái, không phải, vẫn là không bình thường!

Hắn hiện tại sẽ không chủ động đi giết người, thế nhưng, không thể chọc giận hắn!

Nhất rước lấy liền xằng bậy!

Tu luyện, bất ngờ luyện thân thể!

Trong những ngày kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày làm sự tình liền hai thứ này .

Một ngày, Dương Diệp ở đi tới sau sơn về sau, hắn đột nhiên chạy tới cái kia mảnh nhỏ rừng rậm sâu chỗ, ở mảnh này rừng rậm sâu chỗ, Dương Diệp tìm được rồi đã từng cái kia Hoang Hành Lang .

Cừu nhân gặp mặt, đặc biệt đỏ mắt .

Hoang Hành Lang hướng về phía Dương Diệp điên cuồng gầm thét . Trước mắt tên nhân loại này, đã từng cho nó mang đến vô cùng nhục nhã!

Cái kia Hoang Hành Lang đột nhiên thả người nhảy, hướng Dương Diệp vọt tới .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên buông xuống trên lưng đại đao .

Sau một khắc, một thanh màu đen kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

Chuyển chớp mắt, Hoang Hành Lang đã tới trước mặt hắn, Hoang Hành Lang cường đại trùng kích lực, trực tiếp làm cho Dương Diệp không gian bốn phía rạn nứt ra .

Cái này lúc, Dương Diệp cả người đột nhiên hư ảo, sau một khắc, hắn nắm kiếm hướng hạ chợt chính là vừa bổ . Kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, hầu như tại đồng nhất thời gian, lại là một thanh kiếm bút thẳng mà hạ!

Kiếm Vực!

Hai kiếm!

Hai kiếm rơi xuống.

Ầm!

Cái kia Hoang Hành Lang trực tiếp trọng trọng bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng, nhất về sau, thật sâu sâu rơi đập ở tại mặt đất bên trong . Quá một hồi lâu, cái kia Hoang Hành Lang theo mặt đất bên trong bò dậy .

Hoang Hành Lang toàn thân trên dưới, toàn bộ rạn!

Đầu này Hoang Hành Lang cả người đều nứt nẻ ra, đặc biệt đỉnh đầu cái kia đạo kiếm vết, như ở sâu một điểm, đầu của nó khả năng sẽ triệt để phân lái tới .

Hoang Hành Lang nhìn phía xa Dương Diệp, nhãn thần bên trong, thiếu dữ tợn, nhiều đề phòng cùng kiêng kỵ!

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, mà là cõng lên cắm trên mặt đất đại đao xoay người rời đi .

Dương Diệp rời đi, cái kia Hoang Hành Lang thần sắc cũng là buông lỏng, nhưng sau đó xoay người thần tốc biến mất ở mịt mờ Đại Sơn bên trong .

Đang ở Dương Diệp rời đi không lâu sau, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở tại chỗ .

Cái này danh người đàn ông trung niên, chính là Đồ Tể .

Hắn tự nhiên lo lắng Dương Diệp một người hướng Đại Sơn chạy, cái kia Cửu U Đế tuy là bản thân bị trọng thương, nhưng cũng không có vẫn lạc . Hơn nữa, sau sơn bên trong, còn có rất nhiều cường đại Đại Yêu, những thứ này Đại Yêu cũng không phải là Dương Diệp có thể chống lại . Nguyên nhân đây, mỗi lần làm Dương Diệp đi tới sau sơn lúc, hắn đều sẽ cùng tới.

Hồi tưởng Dương Diệp vừa rồi cái kia hai kiếm, Đồ Tể trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đắng chát cười, "Vẫn là kiếm mạnh mẽ điểm!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Kiếm!

Dương Diệp nhục thân cùng lực cánh tay so với mới vừa vào Vĩnh Hằng Tiên thôn lúc, mạnh không biết gấp bao nhiêu lần, mà đao của hắn, cũng có thể nói là đột nhiên tăng mạnh, không chút khách khí nói, bây giờ một dạng Đạo Chân Cảnh cường giả ở Dương Diệp trước mặt căn bản không đáng chú ý! Nhưng mà, mọi người cũng là dần dần bỏ quên Dương Diệp kiếm .

Nguyên bản Dương Diệp kiếm liền đã chém giết Đạo Chân Cảnh cường giả!

Theo hắn nhục thân đề thăng, lực cánh tay đề thăng, Dương Diệp kiếm đã ở đề thăng . Giống như vừa rồi, hồi lâu phía trước, Dương Diệp căn bản không thể nào làm được trong nháy mắt thi triển hai lần Kiếm Vực! Mà bây giờ, hắn đã có thể làm xong rồi!

Không chỉ có như đây, tu luyện đao lúc, Dương Diệp ở tốc độ cùng phản ứng lên, còn có lực lượng lên, đều được đại phúc độ đề thăng, nhưng cùng với lúc, hắn kiếm tốc độ cùng lực lượng đã ở đại phúc độ đề thăng .

Xét đến cùng .

Ở Đồ Tể xem ra, đao và kiếm ở Dương Diệp trong lòng, sợ là căn bản không có cái gì khác biệt . Phản chính, đều là dùng để giết người!

Sát nhân!

Bất kể là kiếm vẫn là đao, đều là dùng để giết người . Mà bất kể là kiếm vẫn là đao, cũng chỉ là trong tay hắn công cụ, cũng chính là bởi vì như đây, Dương Diệp mới có thể đem hai người dùng như này tùy tâm .

Ở Dương Diệp trong lòng, đao là kiếm, kiếm cũng có thể là đao .

...

Vĩnh Hằng Tiên thôn cửa thôn, Đồ Tể mang theo Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên đi tới thôn Khẩu Bắc, Đồ Tể duỗi tay ra, một thanh Đại Khảm Đao xuất hiện ở trong tay hắn . Hắn trong tay đại đao nhắm thẳng vào Dương Diệp, "Tới!"

Dương Diệp không có phản ứng!

Cái này lúc, Đồ Tể đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau chợt chính là vừa bổ!

Bạch Chỉ Tiên lập tức lui qua một bên .

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, hắn cũng không có né tránh, mà là hai tay đưa đến não sau cầm trên lưng cái kia đem Thập Phương Vô Địch, nhưng sau chợt chém một cái!

Cứng đối cứng!

Ầm!

Một đao rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp bị rung động đến thôn xóm bên trong, tại đây chân xuống, là một đầu dài dáng dấp khe rãnh!

Đồ Tể hướng phía trước bước ra một bước, "Đến, tiếp tục!"

Xa chỗ, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Cả vùng kịch liệt run lên, mà Dương Diệp cả người tắc thì trong nháy mắt đi tới cái kia Đồ Tể đỉnh đầu, nhưng sau một đao rơi hạ!

Thuần túy lực lượng!

Không có bất kỳ kỹ xảo cùng cuốn hút động tác!

Đồ Tể hai mắt híp lại, chân phải hướng lui về sau nửa bước, sau một khắc, hắn hai tay nắm đại đao chợt tự trên(lên) mà hạ chính là vừa bổ!

Hai thanh đao vừa mới tiếp xúc .

Ầm!

Đồ Tể hướng lui về sau đủ đủ mười trượng trở lại, nhưng mà Dương Diệp cũng là toàn bộ té bay ra ngoài .

Xa chỗ mặt đất, Dương Diệp lần nữa nhập vào mặt đất bên trong .

Một lát sau, Dương Diệp chậm rãi theo mặt đất bò dậy, mà giờ khắc này, hai cánh tay hắn chi lên, đã xuất hiện rất nhiều vết rạn!

Hắn hiện tại tuy là lực lượng chiếm được thật to tăng cường, thế nhưng, cái này Thập Phương Vô Địch, hắn còn chưa không thể hoàn toàn sử dụng, hắn lực lượng, còn chưa đủ!

Ở nơi này lúc, cái kia Đồ Tể dẫn theo trong tay Đại Khảm Đao phi thẳng đến Dương Diệp chạy tới .

Trường đao lê đất, một đường lên, văng lửa khắp nơi!

Rất nhanh, Đồ Tể xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, trong tay đại đao phi thẳng đến Dương Diệp bổ xuống, cái này vừa bổ, dường như muốn đánh nát đại địa một dạng, cổ khí thế kia, cường đại đến nhường hít thở không thông!

Dương Diệp vẫn không có tuyển trạch né tránh!

Hắn cử đao chính là chém một cái!

Hai thanh đao lần nữa đụng vào nhau .

Ầm!

Một cường đại lực lượng chợt tự hai người đao chạm vào nhau chỗ chấn động ra đến, Đồ Tể bị đẩy lui, Dương Diệp bị đánh bay, không chỉ có như đây, lúc này Dương Diệp hai cánh tay chi lên, đã trải rộng vết máu .

Hai cánh tay rạn!

Mà lúc, Đồ Tể cũng là lần nữa dẫn theo đao hướng Dương Diệp vọt tới . Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm đại đao hướng Đồ Tể chợt ném một cái .

Đao phá trường khoảng không, Tê Liệt tất cả!

Đồ Tể hai mắt híp lại, trường đao chợt một cái nghiêng chấn động, chuôi này Thập Phương Vô Địch trực tiếp bị rung động đến bên phải ngoài mấy trăm trượng, nhưng mà ở nơi này lúc, Đồ Tể khuôn mặt sắc thốt nhiên nhất biến, thân hình hắn run lên, hướng lui về sau một trượng .

Tại hắn phần bụng, xuất hiện một đạo vết đao!

Tàng Phong!

Hắn ngẩng đầu, một đạo kiếm quang bút thẳng mà rơi .

Như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, đây là lưỡng đạo kiếm quang!

Kiếm Vực!

Kiếm quang rơi hạ!

Đồ Tể hai mắt híp lại, đại đao trực tiếp cản lại .

Keng!

Theo một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang lên, Đồ Tể trong tay chuôi đao kia trực tiếp hóa thành hai đoạn, mà Đồ Tể bản thân cũng bị cái kia lưỡng đạo trọng điệp kiếm quang rung động đến ngoài mười trượng . Mà lúc, một thanh đại đao phá khoảng không mà tới.

Chính là chuôi này Thập Phương Vô Địch!

Đồ Tể khuôn mặt sắc không thay đổi, hai tay chợt hợp lại, cái này hợp lại, trực tiếp hợp ở Dương Diệp Thập Phương Vô Địch!

Nhưng mà ở nơi này nhất chớp mắt, Đồ Tể sắc mặt đại biến .

Một đạo hàn quang lần nữa ở Đồ Tể phần bụng chợt lóe lên .

Xuy!

Theo một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra, Đồ Tể lần nữa hướng lui về sau mấy trượng!

Đồ Tể nhìn một chút bụng mình, hắn ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, Dương Diệp tay phải bên trong, nắm một thanh đen nhánh kiếm, ở Dương Diệp tay trái bên trong, chính là cái kia Tàng Phong!

Mà ở Dương Diệp sau lưng, là chuôi này Thập Phương Vô Địch!

Song Đao một kiếm!

.....

....

Cvt: Zoro phiên bản Dương Diệp chất nhỉ.

------oOo------

Chương 2303: Thái Cổ Chiến Trường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Song đao một kiếm!

Đồ Tể nhìn Dương Diệp, nội tâm bên trong, có chút khiếp sợ, có chút kinh hỉ, còn có một tia phức tạp .

Khiếp sợ là, Dương Diệp lại có thể đem hai thanh đao cùng một thanh kiếm hoàn mỹ hàm tiếp, không có một chút không khỏe, hơn nữa, vẫn có thể đem hai đao một kiếm riêng mình uy lực đều phát huy ra . Có thể nói, Dương Diệp một bộ này đánh pháp xuống, coi như là Giới Chân kỳ cường giả đều không nhất định ăn hết được; vui mừng chính là, Dương Diệp không bám vào một khuôn mẫu, đao và kiếm ở trong tay hắn, sử dụng không có bất kỳ cản trở, giữa hai người, cũng không có bất kỳ xung đột!

Tuy là hàng vạn hàng nghìn đại đạo trăm sông đổ về một biển, thế nhưng, chung quy vẫn có khác biệt . Mà Dương Diệp đang sử dụng hai người lúc, cũng là có thể đem hai người hoàn mỹ dung hợp, không có bất kỳ cản trở . Đây là hắn ngạc nhiên địa phương .

Dương Diệp tuy là trở thành đệ tử của hắn, thế nhưng, hắn cũng không có nghĩ qua làm cho Dương Diệp buông tha kiếm đạo . Dương Diệp kiếm đạo đã có cao như vậy thành tựu, hiện tại buông tha, đó chính là não tàn . Mà hắn lo lắng chính là, Dương Diệp kiếm đạo cùng đao đạo xung đột .

Mà hiện tại xem ra, Dương Diệp chính mình cũng không có xung đột!

Mà trong lòng hắn phức tạp là, Dương Diệp bằng chừng ấy tuổi, cảnh giới như thế, liền đã sở hữu chiến lực như vậy . Không thể không nói, so với hắn trước đây nhưng là mạnh rất nhiều rất nhiều . Mà hắn đao đạo thiên phú, tại phía xa Dương Diệp chi lên.

Sự thực chứng minh, thiên phú cũng không thể quyết định tất cả!

Đồ Tể lần nữa nhìn một chút bụng mình vết thương kia, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu tử, ngươi có thể xuất sư ."

Xuất sư!

Một bên, Bạch Chỉ Tiên trong lòng cả kinh, "Tiền bối, hắn ..."

Đồ Tể nhẹ giọng nói: "Thời gian của các ngươi đã không nhiều lắm . Mà thời gian của chúng ta, cũng không nhiều . Đi theo ta!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Phòng trúc trước .

Thái Thẩm cùng lôi thôi lão giả còn có Đồ Tể đều ở đây .

"Các ngươi hẳn rất hiếu kỳ cái này địa phương, đúng không ?" Thái Thẩm hỏi .

Bạch Chỉ Tiên gật đầu . Đối với cái này thần bí địa phương, nàng vẫn luôn hiếu kỳ .

Thái Thẩm nhẹ giọng nói: "Nơi đây, đã từng là một mảnh chiến trường, một mảnh Thái Cổ chiến trường, năm đó nơi đây trải qua một hồi chiến tranh, một lần kia, vô số Thái Cổ Đại Yêu, Thái Cổ đại đế, Kình Thiên Cự I552sW Thần vẫn lạc . Mà một vị trong đó tên gọi là Thái Linh Thần đại năng, tại hắn vẫn lạc thời khắc, dùng sức lực cả đời phong ấn mảnh chiến trường này . Hắn sở dĩ phong ấn mảnh chiến trường này, mục đích có hai cái, đầu tiên là không muốn ngoại nhân tiến đến .

Mảnh chiến trường này, bỏ mình rất nhiều cường giả, mà chút cường giả thi thể, bao quát hắn thi thể của mình, hắn không muốn để cho trước người để chà đạp . Mục đích thứ hai, thì không muốn làm cho người nơi này cùng một ít cự yêu đi ra ngoài . Một lần kia đại chiến, có một ít người đã trải qua vẫn lạc, thế nhưng, còn có một số nhưng thật ra là còn sống ."

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Chúng ta thôn trang này, nhưng thật ra là bị vô vọng chi tai họa . Thôn trang này, ban đầu lúc, cũng không phải là một thôn trang, mà là một cái tiểu quốc, chỉ bất quá, cái này tiểu quốc cách mảnh chiến trường này rất gần, cái kia vị đại năng ở phong ấn lúc, kể cả cái này tiểu quốc cùng nhau phong ấn đi vào . Mà chúng ta thôn trang này, chính là đã từng cái kia tiểu quốc ."

"Vì sao người như thế thiếu ?" Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói .

Thái Thẩm mỉm cười, "Nha đầu, đừng quên, nơi đây, nhưng là còn có vô số Đại Yêu!"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Thái Thẩm nhẹ giọng nói: "Cái này tiểu quốc bên trong, cũng có cường giả, chẳng qua so với những thứ kia Thái Cổ Đại Yêu cùng Thái Cổ đại đế, yếu nhược nhiều lắm. Ngay từ đầu, bọn họ muốn phá vỡ phong ấn, nhưng mà lại đưa tới cái kia vị Thái Linh Thần lưu lại phong ấn trấn áp, mà cái này thế giới, lại có rất nhiều Thái Cổ Đại Yêu, một lần kia, vô số cường giả không ngừng vẫn lạc, mà cái tiểu quốc, cũng không ngừng bị chu vi những thứ này Đại Yêu thôn phệ . Cho tới bây giờ, chỉ còn chúng ta cái này thôn xóm ."

"Những thứ kia Đại Yêu buông tha cái này thôn ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Thái Thẩm cười nói: "Làm sao có thể . Chúng nó là không thể không buông tha, bởi vì ở ngay từ đầu, những thứ kia Đại Yêu muốn phải rời đi nơi này, nhưng mà, lại đưa tới phong ấn trấn áp, một ít Đại Yêu trực tiếp bị phong ấn tiêu diệt, còn lại một ít Đại Yêu cũng bị trọng thương, một lần kia, chúng ta cơ hội tới . Cái này nước nhỏ cường giả tới một lần phản kích, tru diệt rất nhiều đỉnh nhọn Đại Yêu . Tới cái kia lấy về sau, đám kia Đại Yêu cũng là tổn thương nguyên khí nặng nề . Chính là bởi vì như đây, nhân loại cùng Đại Yêu trong lúc đó thu được một cái khó được hòa bình ."

"Vì sao người bên ngoài có thể vào được ?" Bạch Chỉ Tiên đột nhiên lại hỏi .

"Bởi vì phong ấn bị phá hư!"

Thái Thẩm nói: "Đã từng nhân loại cùng Đại Yêu liên thủ phá qua phong ấn, một lần kia, mặc dù không có phá hỏng phong ấn, nhưng là lại cũng bị thương nặng cái này phong ấn chi linh, làm cho phong ấn mất thăng bằng, phong ấn co nhỏ lại một chút, cũng chính là bởi vì như đây, cái này địa phương dần dần xuất hiện ở bên ngoài thế giới trong mắt những người kia . Người bên ngoài, có thể tiến đến, cũng có thể đi ra ngoài, bởi vì cái kia Thái Cổ cự yêu cho cái kia phong ấn chi linh mệnh lệnh là không cho nơi này tất cả sinh linh đi ra ngoài ."

"Không phải còn nói không cho người bên ngoài đi vào sao ?" Bạch Chỉ Tiên lại hỏi .

Thái Thẩm cười nói: "Ngươi có thấy ai tới đến cái này thôn xóm về sau, lại đi ra ngoài sao ?"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Thái Thẩm nói: "Phong ấn thu nhỏ lại, thôn xóm trở ra bộ phận kia địa phương, đã mở ra, thế nhưng, thôn xóm cùng sau sơn mảnh này địa phương, cũng không có mở phóng . Thôn xóm bên ngoài cỗ thi thể kia, đối phương trước đây muốn vào thôn, Đồ Tể hảo tâm làm cho đối phương rời đi, mà đối phương không chỉ có không rời đi, còn muốn giết người cướp của, Đồ Tể giận dữ chi hạ liền chém đối phương ."

"Không đúng!"

Bạch Chỉ Tiên lại hỏi, "Vương Nhị Nha có thể đi ra ngoài! Chúng ta chính là nàng mang tới!"

Thái Thẩm trầm mặc .

Cái này lúc, đột nhiên hít một tiếng, "Nha đầu, đó là bởi vì ngươi không biết cái này Vương Nhị Nha đặc thù chi chỗ, cái này tiểu nha đầu, quá đặc thù . Nàng là nơi đây duy nhất một cái có thể đi ra người . Không đúng, cái này Phong nha đầu cũng không phải là người ."

"Vậy nàng là cái gì ?" Bạch Chỉ Tiên hiếu kỳ hỏi .

Thái Thẩm ba người nhìn nhau liếc mắt, không nói gì .

Quá một hồi lâu, Thái Thẩm lại nói: "Nha đầu kia, cái kia phong ấn chi linh không phải là không muốn ngăn nàng, mà là không dám ngăn . Kỳ thực, nàng sớm có thể đi ra ngoài, thế nhưng, lão thần côn cũng không yên tâm nàng đi ra ngoài, Vương Nhị Nha tuổi còn nhỏ, không biết thế đạo hiểm ác đáng sợ, nếu khiến nàng đơn độc đi ra ngoài, ngược lại là hại nàng . Cho nên, lão thần côn một mực đem nàng giữ ở bên người chiếu cố . Thẳng đến các ngươi xuất hiện, bất quá, ta hiện tại cũng không biết hắn tại sao lại tuyển trạch tiểu tử kia, dù sao, đã từng nhưng là đã tới rất nhiều người đi tới thôn khẩu, thế nhưng, hắn đều không có chọn những người đó!"

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, "Ta cũng không biết!"

Thái Thẩm gật đầu, nhưng sau đứng lên, "Nha đầu, ngươi đi theo ta!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, nhưng sau vội vã đi theo .

Cái này lúc, Dương Diệp cũng liền vội vàng cùng lên, mà một bên Đồ Tể cũng là kéo hắn lại, "Ngươi đợi ở nơi này, ngươi ..."

Nói đến đây, Đồ Tể thanh âm hơi ngừng, tay cũng buông lỏng ra .

Bởi vì Dương Diệp đã bắt đầu lấy đao!

Đây là muốn đánh nhau nhịp điệu!

Nhìn đã đi theo Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp, Đồ Tể lắc đầu, "Tiểu tử này cái này tính xấu không thay đổi đổi, lấy nghĩ mà sợ là muốn ăn chút thua thiệt a!"

"Ta ngược lại không cảm thấy!"

Lôi thôi lão giả nhẹ giọng nói: "Người không tàn nhẫn, đứng không vững, người càng tàn nhẫn, đứng càng ổn . Ta cảm thấy, tiểu tử này phiền phức sẽ có, thế nhưng thua thiệt chắc chắn sẽ không ăn!"

Đồ Tể lắc đầu cười, "Chỉ mong đi!"

...

Ở Thái Thẩm dẫn dắt xuống, Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp đi tới một gian phòng trúc bên trong, trong nhà trúc, Thái Thẩm nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nàng ánh mắt rơi vào Bạch Chỉ Tiên thân lên, "Nha đầu, ta Trảm Tiên Tông công pháp cùng một ít Huyền Kỹ ta đều đã truyền thụ cho ngươi, ngươi đi ra ngoài bên ngoài về sau, chăm học khổ luyện, muốn đạt được Giới Chân chi lên, cũng không phải là đặc biệt khó khăn sự tình ."

Vừa nói, nàng xoay người đi tới nhất chỗ trúc sập trước, chỉ chốc lát, nàng cầm một cái bạch sắc ngọc hộp đi tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt .

"Đây là ?" Bạch Chỉ Tiên không giải khai .

Thái Thẩm nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp, sau đó nói: "Uyên ương trạc, ta tiên phu qua đời chi về sau, ta sẽ không có ở đeo . Hiện tại, ta đưa nó tặng cho ngươi cùng tiểu tử này ."

"Sư phụ ..."

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta cùng với hắn ..."

Thái Thẩm khẽ lắc đầu, "Ngươi không cần lo lắng cái gì, tiểu tử này là một cái tính tình người, tuy là hắn đưa ngươi cho rằng là nữ nhân khác, thế nhưng, lấy hắn loại tính cách này, dám làm, liền nhất định sẽ dám đảm đương . Ngươi cũng đừng lo lắng nhiều lắm, nữ nhân chúng ta, trọn đời bên trong gặp phải một cái thích người, cũng không dễ dàng, đã gặp, cũng không cần có bất kỳ băn khoăn nào . Sư phụ ta từng nói qua một câu nói, tuy là ta cảm thấy có chút không đúng lắm, nhưng ngươi có thể nghe một chút ."

"Cái gì ?" Bạch Chỉ Tiên hiếu kỳ .

Thái Thẩm nói: "Coi như không thể thiên trường địa cửu, cũng muốn đã từng sở hữu ."

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Thái Thẩm nhẹ giọng nói: "Nha đầu, ngươi cũng là một cái mạnh hơn nữ nhân, thế nhưng ngươi cũng đã biết, ở nơi này tiểu tử trước mặt, ngươi lại giống như một cái ôn nhu tiểu thư khuê các . Đi ra ngoài chi về sau, các ngươi có thể phát triển tới trình độ nào, ta cũng không biết, bất quá, ta không hy vọng nghe được cái gì cẩu huyết chuyện tình ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta cũng tin tưởng, ta sẽ không nhìn lầm người ."

Bạch Chỉ Tiên chậm rãi quỳ xuống, "Sư phụ bảo trọng ."

Thái Thẩm mỉm cười, "Không có việc gì, đến thì cái này phong ấn chi linh như xảy ra vấn đề, chúng ta có thể là có thể ở phía ngoài thế giới gặp mặt . Được rồi, dư thừa cũng không nói lời nào, đi thôi ."

Bạch Chỉ Tiên lần nữa hướng về phía Thái Thẩm bái một cái, nhưng sau mang theo Dương Diệp ly khai phòng trúc .

Bạch Chỉ Tiên lại mang Dương Diệp đi tới Đồ Tể nhục thân trước sạp, Đồ Tể nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Đi thong thả ."

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp trầm mặc đã lâu, nhưng sau hướng về phía Đồ Tể hơi thi lễ . Nhưng sau tay hắn hơi một phen, một thanh màu vàng trường đao xuất hiện ở Đồ Tể nhục thân trước sạp .

Đây là hắn ở chiến trường kia lấy được một thanh vĩnh hằng vật . Đao rất dài, vừa vặn thích hợp Đồ Tể dùng .

Nhìn nhục thân vuốt ở trên chuôi này trường đao, Đồ Tể trực tiếp ngây ngẩn cả người . Ở chuôi này trường đao thân đao chi lên, có khắc hai chữ . Chữ có chút vặn vẹo, nhưng là lại rất rõ ràng, hơn nữa hiển nhiên khắc trên(lên) không lâu sau .

Nhìn một chút, Đồ Tể đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười càng ngày càng lớn. . .

Cửa thôn .

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, tại hắn bên cạnh, là cái kia nằm trên cái băng gỗ lôi thôi lão giả . Dương Diệp đột nhiên đi tới lôi thôi bên người lão giả, lúc này đây, hắn không có đang dùng đao đỡ lôi thôi lão giả, mà là ở lôi thôi bên người lão giả, đặt một cái mới tinh hồ lô, bên trong hồ lô, là rượu .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng kéo về phía sau lấy Dương Diệp hướng ngoài thôn đi tới .

Đang ở muốn ra ngoài thôn lúc, hai người lần nữa ngừng lại, không xa chỗ, đứng một gã tiểu cô nương cùng lão giả .

Chính là lão thần côn cùng Vương Nhị Nha!

Vương Nhị Nha cười hắc hắc, "Gia gia nói ta có thể với các ngươi cùng đi chơi một đoạn thời gian!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía lão thần côn .

Lão thần côn nhẹ giọng nói: "Xin nhờ!"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau nắm Vương Nhị Nha cùng Dương Diệp hướng đi ra bên ngoài .

Xa chỗ, Vương Nhị Nha rất cao hứng, một lát sau, nàng đột nhiên quay đầu, cửa thôn chỗ, đứng một gã lão giả .

Vương Nhị Nha biểu đạt ngẩn ngơ, thế nhưng rất nhanh, nàng nở nụ cười, "Gia gia, chờ, ta chơi mấy ngày sẽ trở lại!"

Nói xong, xoay người cùng Dương Diệp còn có Bạch Chỉ Tiên biến mất ở xa chỗ .

Cửa thôn, lão thần côn nhìn một chút, quá hồi lâu, hắn nhẹ giọng nói: "Muốn sống rất tốt..."

Thanh âm rơi xuống, lão thần côn đầu tóc dĩ nhiên trong nháy mắt trắng bệch, nhưng sau bóc ra, mà thân thể hắn cũng trong nháy mắt bắt đầu mục .

Quá hồi lâu, một khối thú cốt tự lão thần côn trong tay rơi xuống .

Cvt: Tội ghê

------oOo------

Chương 2304: Ra Bí Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửa thôn .

Nằm trên cái băng gỗ lôi thôi lão giả đột nhiên thấp giọng thở dài .

Trong nhà trúc, Thái Thẩm hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tri thiên mệnh thay đổi, nghịch thiên mệnh khó ."

Trong thôn, nhục thân trước sạp, Đồ Tể trong tay đao giết heo đột nhiên hơi ngừng lại, "Ngươi đến tột cùng tính tới cái gì ..."

...

Theo Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên còn có Vương Nhị Nha rời đi, toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên thôn đột nhiên dần dần hư ảo .

Rất nhanh, cả tòa Vĩnh Hằng Tiên thôn cùng cái kia sau sơn đều đã biến mất .

Mà lúc, Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp còn có Vương Nhị Nha đã tới một mảnh đại sơn bên trong .

Một đường lên.

Vương Nhị Nha rất thiếu hiếu kỳ phía ngoài thế giới, không ngừng hỏi cái này, hỏi cái kia . Mà Bạch Chỉ Tiên cũng là biết không khỏi nói, nói không khỏi tẫn . Yêu ai yêu cả đường đi, Vương Nhị Nha gia gia bang Dương Diệp quá nhiều... .

Nguyên nhân đây, đối với cái này tiểu nha đầu, Bạch Chỉ Tiên rất có hảo cảm .

Đột nhiên, ba người ngừng lại .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia xa xôi dãy núi bên trong, dãy núi kia đột nhiên run rẩy động, dần dần, ba người đất đai dưới chân cũng bắt đầu run rẩy .

Rất nhanh, nhất tôn kình thiên Đại Yêu xuất hiện ở ba người trong tầm mắt .

Vị này Đại Yêu, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên cũng không xa lạ, chính 1vsq là trước đây truy sát quá hai người bọn họ vị kia Đại Yêu .

Đầu trâu thân người, thân như kình thiên trụ lớn!

"Tốt đại chỉ!"

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Vương Nhị Nha kinh hô: "Như thế đại chỉ, lần đầu tiên thấy đây!"

Bạch Chỉ Tiên thần sắc bên trong, lộ ra một vẻ ngưng trọng . Tuy là nàng cùng Dương Diệp thực lực đều đã được đến thật to đề thăng, thế nhưng, vị này Đại Yêu cũng không yếu a! Đặc biệt cái kia lực lượng, đủ để dùng hủy thiên diệt địa để hình dung!

Không có suy nghĩ nhiều, Bạch Chỉ Tiên lôi kéo Dương Diệp cùng Vương Nhị Nha ẩn nặc đứng lên .

"Bạch tỷ tỷ, người này hội được không ?" Cái này lúc, Vương Nhị Nha liếc mắt nhìn Dương Diệp, hỏi .

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi không thấy được, hắn đã bình thường rất nhiều sao?"

"Ngươi có thể đừng nghĩ gạt ta!"

Vương Nhị Nha nói: "Hắn hiện tại sở dĩ tương đối bình thường, là bởi vì cái kia Phong Ma ý bị trấn áp, không có biện pháp xuất hiện quấy phá ."

Nói đến đây, nàng vừa liếc nhìn Dương Diệp, nhưng sau chạy tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, lặng lẽ nói: "Ngươi nói, hắn có thể hay không đột nhiên giết chúng ta à?"

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu cười, "Ngươi cảm thấy hắn biết sao ?"

Vương Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Nhìn sẽ không, thế nhưng, cũng nói không cho phép đây, ta trước đây len lén quan sát qua hắn, có lần ta theo hắn cùng nhau chạy đến sau trong núi, ngươi biết ta nhìn thấy gì sao?"

"Cái gì ?" Bạch Chỉ Tiên hiếu kỳ nói .

Ở nơi này lúc, xa chỗ dãy núi kịch liệt run lên, Bạch Chỉ Tiên ngẩng đầu nhìn lại, ở xa như vậy chỗ, vị kia Thái Cổ Đại Yêu mờ mịt chung quanh, làm như đang tìm cái gì .

"Thật sự rất tốt đại đây!" Vương Nhị Nha đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Ngươi không sợ nó sao?"

"Sợ ?"

Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Tại sao muốn sợ, nó chỉ là lớn, cũng không phải là rất lợi hại!"

Bạch Chỉ Tiên cổ quái nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha, "Ngươi nói nó không lợi hại ?"

Vương Nhị Nha gật đầu, "Nó chỉ là một tử lớn, không phải đặc biệt lợi hại ."

Bạch Chỉ Tiên còn muốn nói điều gì, mà đang ở cái này lúc, vị kia Thái Cổ Đại Yêu đột nhiên hướng bọn họ bên này cái phương hướng này chạy chạy tới .

Bị phát hiện ?

Bạch Chỉ Tiên hơi ngẩn người, ở nơi này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên chạy ra ngoài, Bạch Chỉ Tiên trong lòng kinh hãi, "Nhị Nha mau trở lại!"

Này lúc, Vương Nhị Nha đã xuất hiện ở vị kia Thái Cổ Đại Yêu trước mặt, không thể không nói, Nhị Nha cái kia kiều tiểu thân thể ở vị kia Thái Cổ Đại Yêu trước mặt, tựu giống với một con kiến đứng ở một nhân loại trước mặt .

Quá miểu tiểu!

Thế nhưng, đối mặt vị này quái vật lớn, cái kia Nhị Nha cũng không sợ hãi chút nào, nàng trực tiếp một quyền hướng vị kia Thái Cổ Đại Yêu đánh tới .

Ầm!

Quyền ra, một cường đại lực lượng tự Vương Nhị Nha nắm tay bên trong chấn động mà ra, chuyển chớp mắt, cường đại lực lượng trực tiếp đem vị kia Thái Cổ Đại Yêu chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy ngàn trượng!

Đương nhiên, cũng thì tương đương với vị này Thái Cổ Đại Yêu lui lại mấy bước mà thôi!

Cái này lúc, vị kia Thái Cổ Đại Yêu hiển nhiên cũng nổi giận . Ngay sau đó một quyền phi thẳng đến Vương Nhị Nha đánh tới!

Cái này đấm ra một quyền, toàn bộ phía chân trời đều bị che đậy .

Mà cái kia Vương Nhị Nha cũng là không sợ hãi chút nào, nâng lên tay nhỏ bé chính là đấm ra một quyền .

Ở nàng nắm tay chi lên, xuất hiện nhàn nhạt kim mù mịt .

Ầm!

Quả đấm nhỏ mới vừa oanh một cái đi ra ngoài, một cường đại lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng tự nàng nắm tay bên trong phun tới, cường đại lực lượng ở chân trời tịch quyển mà qua, trực tiếp đánh vào cái kia Thái Cổ Đại Yêu nắm tay lên.

Ầm!

Rầm rầm rầm!

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu lần nữa bị chấn địa hướng sau liên tục lui hết mấy bước, chẳng qua Vương Nhị Nha cũng bị đẩy lui đến rồi Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp bên cạnh .

Vương Nhị Nha nhìn xem quả đấm của mình, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía vị kia Viễn Cổ Đại Yêu, "Cái này đại gia hỏa còn có thể nha!"

Ở nơi này lúc, xa chỗ vị kia Thái Cổ Đại Yêu đột nhiên lại một quyền hướng bọn họ bên này đánh tới .

Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó lui về Dương Diệp thân về sau, "Ta đánh mệt mỏi, ngươi tới!"

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, hướng vị kia Thái Cổ Đại Yêu vọt tới . Chuyển chớp mắt, một đạo hàn mang ở không trung chợt lóe lên, ngay sau đó, ở Bạch Chỉ Tiên cùng Vương Nhị Nha ánh mắt bên trong, chân trời Dương Diệp đột nhiên rút ra sau lưng chuôi này Thập Phương Vô Địch, nhưng sau hướng phía dưới chợt chính là vừa bổ .

Cái này lúc, vị kia Thái Cổ Đại Yêu nắm tay đã tới .

Ầm!

Một đao rơi xuống, vị kia Thái Cổ Đại Yêu nắm tay trực tiếp tét ra, cùng này đồng thời, vị kia Thái Cổ Đại Yêu hướng sau liên tục lui chừng mười bước!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp hai tay đột nhiên nắm chuôi này đại đao hướng xa chỗ chợt ném một cái .

Xuy!

Một đạo huyết màu đỏ đao mang ở chân trời chợt lóe lên, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị tua nhỏ ra .

Tuy là hình thể rất lớn, thế nhưng con kia hoang cổ Đại Yêu phản ứng lại cũng không chậm, làm Dương Diệp chuôi đao kia xẹt qua trường khoảng không lúc, nó tay phải lần nữa nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng phía chân trời chợt chính là oanh một cái!

Cái này oanh một cái, thiên địa rúng động!

Ầm!

Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch trực tiếp bổ vào vị kia Thái Cổ Đại Yêu nắm tay lên, cường đại lực lượng trong nháy mắt đem vị kia Thái Cổ Đại Yêu lần nữa chấn địa liên tiếp lui về phía sau, không chỉ có như đây, vị kia Thái Cổ Đại Yêu nắm tay càng là trực tiếp tét ra, bất quá, chỉ nứt ra rồi mặt ngoài, bởi vì cũng không có thấy máu . Tương phản, Dương Diệp chuôi đao kia trực tiếp bị chấn địa bay ngược mà quay về .

Không trung, Dương Diệp tay phải duỗi một cái, vậy cũng phi mà quay về đại đao trực tiếp rơi vào trong tay hắn .

Ầm!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước, hắn không gian xung quanh kịch liệt run lên . Thế nhưng, cái kia đại đao trong cường đại lực lượng đã bị hắn đều tháo xuống .

"Hắn rất lợi hại đấy!" Phía dưới, Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Vương Nhị Nha đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên cười cười, sau đó nói: "Trước đây hắn chính là hợp với cái đại gia hỏa nhất chiêu đều tiếp không hạ đây!"

Lúc trước nàng cùng Dương Diệp mới vừa gặp phải vị này Thái Cổ Đại Yêu lúc, có thể nói là liền sức đánh trả cũng không có . Nhưng là bây giờ, Dương Diệp đã có thể cùng vị này Thái Cổ Đại Yêu chia đều Thu sắc!

Mà tôn Thái Cổ Đại Yêu, ít nhất là Giới Chân kỳ!

Phía chân trời hư không, cầm chuôi này Thập Phương Vô Địch về sau, hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, từng đạo huyết ánh đao màu đỏ ở không trung không ngừng xẹt qua . Mỗi một đạo huyết ánh đao màu đỏ đều sẽ trọng trọng bổ vào vị kia Thái Cổ Đại Yêu thân tiến lên!

Mà vị kia Thái Cổ Đại Yêu cũng không có ngồi chờ chết, một đôi nắm tay không ngừng ở chân trời đảo qua, mỗi một lần đảo qua, toàn bộ thiên địa đều sẽ rung rung .

Dần dần, ở vị kia Thái Cổ Đại Yêu thân lên, xuất hiện từng đạo vết rách!

Vết đao!

Thái Cổ Đại Yêu thân lên, vết đao càng ngày càng nhiều, thế nhưng, cũng là không có thấy máu, đủ thấy bên ngoài da thịt là có bao nhiêu dày!

Ầm!

Cái này lúc, xa chỗ dãy núi bên trong đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, ngay sau đó, vị kia Thái Cổ Đại Yêu trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà Dương Diệp cũng dừng lại .

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu thân lên, trải rộng vết đao, thế nhưng, ngoại trừ này bên ngoài, nó cũng không có bị cái gì thực chất tính thương tổn .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp hiển nhiên cũng là đánh mệt mỏi . Không có ở xuất thủ!

"Cái này đại gia hỏa da quá dầy!" Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Vương Nhị Nha đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua vị kia Thái Cổ Đại Yêu, sau đó nói: "Mặc kệ nó, chúng ta đi!"

Vừa nói, nàng lôi kéo Dương Diệp cùng Vương Nhị Nha hướng Vĩnh Hằng Bí Cảnh xuất khẩu đi tới .

Bọn họ bây giờ không có cần phải cùng vị này Thái Cổ Đại Yêu vướng víu!

Nhưng mà, đi tới đi tới, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên phát hiện có cái gì không đúng, nàng bỗng nhiên xoay người, ở không xa chỗ, vị kia Thái Cổ Đại Yêu dĩ nhiên theo sau . Bất quá, đối phương cũng không có ở xuất thủ .

Bạch Chỉ Tiên nhíu mày, "Nó muốn làm cái gì ?"

"Có muốn ta giúp ngươi một tay hay không hỏi một chút!" Vương Nhị Nha hì hì cười nói .

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía Vương Nhị Nha, "Cẩn thận một chút!"

Vương Nhị Nha gật đầu, nhưng sau nàng thân hình run lên, xuất hiện ở vị kia Thái Cổ Đại Yêu trước mặt, "Đại gia hỏa, ngươi muốn làm gì ? Có phải hay không muốn đánh lộn ? Ta nói cho ngươi biết, nếu như là đánh lộn, ngươi là không đánh lại được chúng ta, không cần phía dưới cái kia cầm đao tên, ta là có thể đem ngươi đập chết!"

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu chỉ chỉ phía dưới Dương Diệp, "Linh ..."

Linh!

Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Có ý tứ ? Ngươi nói rõ ràng chút a!"

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu vừa chỉ chỉ Dương Diệp, "Linh ..."

Linh!

Vương Nhị Nha quay đầu nhìn một chút phía dưới Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi có phải hay không cũng nghĩ ra đi chơi à?"

Thái Cổ Đại Yêu: "..."

Vương Nhị Nha chỉ chỉ Thái Cổ Đại Yêu, nhưng sau vừa chỉ chỉ Dương Diệp, "Ngươi có phải hay không muốn cùng hắn ? Đi theo hắn cùng đi ra ngoài ?"

"Linh ..." Thái Cổ Đại Yêu chỉ vào Dương Diệp, mờ mịt nói .

Vương Nhị Nha nhìn thoáng qua Thái Cổ Đại Yêu, sau đó nói: "Ngươi cái này đại gia hỏa, làm sao sẽ đần như vậy chứ, không nên a, ngươi là ăn cái gì lớn lên ?"

Thái Cổ cự yêu: "..."

Quá hồi lâu, Vương Nhị Nha chỉ chỉ chính mình, "Nhỏ đi, hiểu không ? Đem mình nhỏ đi!"

Vị kia Thái Cổ Đại Yêu trầm mặc một hồi lâu, đột nhiên, thân thể hắn trực tiếp nhỏ đi một vòng lớn!

Vương Nhị Nha nhãn tình sáng lên, "Đúng đúng, nhỏ đi, đang nhỏ đi!"

Cứ như vậy, không đến mấy chục hơi thở trong thời gian, nhất tôn Thái Cổ Đại Yêu liền đã biến thành một cái cùng Vương Nhị Nha hình thể không sai biệt lắm Thái Cổ tiểu yêu ...

Một bên Bạch Chỉ Tiên nhìn là mục trừng khẩu ngốc!

Cái này lúc, Vương Nhị Nha chỉ chỉ chính mình, "Theo ta, ta mang ngươi đi ra ngoài chơi, chơi một đoạn thời gian trở về! Đi!"

Nói xong, nàng xoay người đi tới Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp trước mặt, mà ở nàng thân về sau, theo con kia Thái Cổ tiểu yêu!

Bạch Chỉ Tiên ngẩn một hồi lâu, sau đó mới đến: "Chuyện này. .. Nó ...."

Vương Nhị Nha nói: "Nó phải cùng chúng ta đi ra ngoài chơi, đi thôi, chúng ta dẫn nó đi ra ngoài chơi mấy ngày ở thả nó trở về ."

Bạch Chỉ Tiên: "..."

Cứ như vậy, ở đường đi ra ngoài lên, ba người thân về sau, thêm một con Thái Cổ tiểu yêu .

.....

Cvt: Tự dưng có thêm thằng đệ đần

------oOo------

Chương 2305: Chặt Thịt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một đường lên, Bạch Chỉ Tiên nhiều lần đều ở đây len lén quan sát con kia Thái Cổ tiểu yêu, mà chỉ Thái Cổ tiểu yêu rất an tĩnh, liền đàng hoàng đi theo Vương Nhị Nha thân về sau, cũng không nói chuyện, cũng náo . Bất quá, nó tùy thời hội tới gần một cái Dương Diệp .

Kỳ thực, nàng cũng không quá nhớ cái này chỉ Thái Cổ tiểu yêu theo, bởi vì nàng cũng không biết cái này Thái Cổ tiểu yêu mục đích .

Đối phương đi theo hắn nhóm, nhất định là có nguyên nhân, có mục đích .

Thế nhưng, cuối cùng nàng vẫn đáp ứng . Chủ động làm cho đối phương theo, dù sao cũng hơn đối phương chính mình đi theo tốt.

Cũng không lâu lắm, Bạch Chỉ Tiên ngừng lại .

Ở trước mặt nàng không xa chỗ, là một đạo tản ra u quang môn, xuyên qua cánh cửa này, chính là Vĩnh Hằng chi giới .

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Mặc kệ bên ngoài có cái gì, chúng ta cùng nhau đối mặt ."

Vừa nói, nàng lôi kéo Dương Diệp tay hướng cái kia đạo tản ra u quang môn đi tới .

Mà lúc, cái kia Vương Nhị Nha cũng là đột nhiên một tiếng thét kinh hãi, nhưng sau chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh tiến nhập cánh cửa kia bên trong .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên sắc mặt đại biến, "Nhị Nha ..."

Vừa nói, nàng vội vã lôi kéo Dương Diệp xông tới .

Ở hai người thân về sau, con kia Thái Cổ tiểu yêu nhìn cánh cửa kia, có chút do dự, có chút kiêng kỵ . Một lát sau, nó nhìn thoáng qua phía chân trời bốn phía, nhưng sau đi từ từ quá khứ . Làm đi mau đến môn trước lúc, nó đột nhiên tăng thêm tốc độ, nhanh như chớp chui vào .

Ở nhất chỗ hư vô chi địa, một cái bóng mờ quỳ một chân trên đất, tay che cùng với chính mình ngực .

Đạo hư ảnh này, đã bảo trì cái tư thế này rất lâu sau đó .

Quá hồi lâu, hư ảnh đặt ở ngực tay chậm rãi lỏng rồi rời ra, trong sát na, một đạo tiên huyết tràn ra .

Ở ngực nơi ấy, có một cái thật nhỏ kiếm động!

Quá hồi lâu, đạo hư ảnh này đột nhiên nhẹ giọng nói: "Thật là mạnh kiếm ..."

Răng rắc!

Trong thiên địa, làm như có cái gì phá toái, toàn bộ Vĩnh Hằng Bí Cảnh đều là trở nên kịch liệt run lên .

Đạo hư ảnh này, chính là phong ấn chi linh, mà giờ khắc này, Vĩnh Hằng Bí Cảnh phong ấn lại yếu đi vài phần .

Ở Vĩnh Hằng Tiên thôn phía sau núi nhất chỗ mịt mờ dãy núi bên trong, một tòa đại sơn bên trong, thỉnh thoảng có tiếng rống giận dữ truyền ra, "Linh Tổ, Linh Tổ ..." Thanh âm bên trong, mang theo vô tận phẫn nộ cùng không cam!

Thanh âm này, chính là Cửu U Đế thanh âm .

Một vị Linh Tổ, chưa trưởng thành Linh Tổ, điều này có ý vị gì ? Ý nghĩa vô hạn khả năng!

Bất quá, Cửu U Đế hiển nhiên sẽ không cứ như vậy bỏ qua . Đặc biệt này lúc, cái này phong ấn lại yếu đi vài phần ...

...

Vĩnh Hằng chi giới .

Vĩnh Hằng Tiên Thành bên trong, sáu tộc cường giả vẫn như cũ, mà giờ khắc này, dẫn đầu đã theo Vương Vẫn biến thành Vương Ngôn Tiên .

Chờ, Tiên Phủ, sáu tộc cường giả đều ở đây chờ Dương Diệp xuất hiện!

Lúc này đây, sáu tộc có thể nói là cường giả ra hết, mà mục đích của bọn họ, chính là tuyệt sát Dương Diệp, chân chính tuyệt sát, không để cho Dương Diệp một điểm cơ hội .

Bảy vị Hư Chân, 17 vị Đạo Chân Cảnh vây công một gã Tổ cảnh!

Đã từng chẳng bao giờ xuất hiện qua loại tình huống này!

Theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đột nhiên, cái kia truyền tống môn đột nhiên run rẩy động . Nhìn thấy một màn này, giữa sân chúng cường giả tức thì trợn mở con mắt, ánh mắt mọi người đều là nhìn về phía cái kia đạo truyền tống môn!

Đặc biệt cái kia Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Hình, hắn ánh mắt bên trong, không che giấu chút nào lấy sát ý .

Dương Diệp bất tử, Thủy Nguyên Tộc vĩnh viễn sẽ không được an toàn!

Cứ như vậy, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, một đạo thân ảnh kiều tiểu đột nhiên tự trong đó vọt ra .

Chứng kiến này đạo thân ảnh kiều tiểu, giữa sân tất cả mọi người ngây ngẩn cả người .

Cũng không phải là Dương Diệp!

Đi ra chính là Vương Nhị Nha, quang môn chỗ, Vương Nhị Nha dùng sức lắc lắc đầu nhỏ, lẩm bẩm: "Cái quỷ gì, đầu thật là chóng mặt a!"

"Ngươi là người phương nào!" Cái này lúc, cái kia Vương Ngôn Tiên đột nhiên nói .

Vương Nhị Nha dùng sức phe phẩy đầu nhỏ, không để ý tới cái kia Vương Ngôn Tiên, lúc này, nàng trong đầu ông ông tác hưởng, loại cảm giác này rất khó chịu .

Không iTVaM xa chỗ, cái kia Vương Ngôn Tiên hai mắt híp lại, hắn vung tay phải lên, một tinh thần phong trực tiếp chấn động tới Vương Nhị Nha . Tốc độ rất nhanh, cái kia cổ kính phong trực tiếp đánh vào Vương Nhị Nha thân lên. Nhưng mà, Vương Nhị Nha cũng là không có bất kỳ sự tình, tương phản, cái kia cổ kính phong ngược lại là trực tiếp bị đánh tan !

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là thay đổi .

Cái này lúc, Vương Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Vương Ngôn Tiên, "Ngươi đánh ta làm cái gì!"

Vương Ngôn Tiên hai mắt híp lại, "Ngươi là người phương nào!"

Cái này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên vén tay áo lên, "Ta hỏi ngươi vì sao đánh ta!"

Vương Ngôn Tiên đôi mắt bên trong, một luồng sát ý chợt lóe lên, sau một khắc, bên ngoài đột nhiên bấm tay hướng Vương Nhị Nha chính là một điểm . Điểm này, một cường đại lực lượng tự bên ngoài chỉ nhọn chính chấn động mà ra, trong nhấp nháy, này cổ lực lượng chính là đi thẳng tới Vương Nhị Nha trước mặt .

Vương Nhị Nha tức thì nổi giận!

Nàng giơ tay lên chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt bị Vương Nhị Nha một quyền nổ nát, sau một khắc, nàng đi thẳng tới cái kia Vương Ngôn Tiên trước mặt, nhưng sau lại là đấm ra một quyền!

Ở nhìn thấy Vương Nhị Nha một quyền nổ nát chính mình cái kia cỗ lực lượng lúc, cái kia Vương Ngôn Tiên khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi . Hắn biết, chính mình đại đại khinh địch! Ngay sau đó thu hồi lòng khinh thị, ở trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một thanh ngân thương, sau một khắc, chuôi này ngân thương giống như một đạo sấm sét đâm về phía Vương Nhị Nha nắm đấm .

Nắm tay cùng chuôi này ngân thương vừa mới tiếp xúc, cái kia Vương Ngôn Tiên khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến .

Tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Vương Ngôn Tiên trong tay ngân thương trực tiếp nứt ra đến, cùng này đồng thời, Vương Ngôn Tiên cả người bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Nhìn thấy một màn này, giữa sân sở có người trong lòng kinh hãi, dồn dập nhìn về phía Vương Nhị Nha!

Cái này lúc, Vương Nhị Nha vỗ tay một cái, nhưng sau trừng mắt một cái cái kia Vương Ngôn Tiên, "Cho là ta dễ bắt nạt phụ sao?"

Xa chỗ, cái kia Vương Ngôn Tiên lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau nhìn về phía Vương Nhị Nha, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Vương Nhị Nha hừ lạnh một tiếng, "Ngươi quản ta là ai ."

Vương Ngôn Tiên đôi mắt bên trong hiện lên một cái che lấp, "Ngươi cũng biết ta là ai, ta là Tiên Phủ trưởng lão, ngươi là muốn cùng ta Tiên Phủ là địch sao?"

"Tiên Phủ ?"

Vương Nhị Nha hơi nhíu mày, sau đó nói: "Đó là thứ quỷ gì ? Rất lợi hại phải không ?"

Vương Ngôn Tiên: "..."

Vương Nhị Nha không có ở quản Vương Ngôn Tiên, mà là quay đầu nhìn về phía cái kia quang môn chỗ, "Làm thế nào không ra đây!"

Ở nơi này lúc, cánh cửa ánh sáng kia đột nhiên run rẩy động, cái này một cái, ánh mắt mọi người toàn bộ nhìn về phía cánh cửa ánh sáng kia .

Vĩnh Hằng Tiên thành bên trong, một gã người đeo cự kiếm nữ tử cũng đột nhiên đứng lên, ánh mắt của nàng, nhìn về phía cánh cửa ánh sáng kia chỗ .

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, hai đạo nhân ảnh xuất hiện ở giữa sân .

Khi nhìn thấy cái này hai đạo nhân ảnh lúc, giữa sân bầu không khí trong nháy mắt khẩn trương lên .

Bởi vì ... này hai người, chính là Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên!

Dương Diệp!

Nhìn thấy giữa sân mọi người, Bạch Chỉ Tiên thần sắc tức thì ngưng trọng . Nàng đã phỏng đoán đến sẽ có cường giả ở chỗ này, thế nhưng không nghĩ tới, hội có nhiều như vậy cường giả!

Bảy tên Hư Chân kỳ, 17 vị Đạo Chân Cảnh cường giả!

Có thể nói, sáu tộc cường giả cơ bản đều tới a!

"Các ngươi rốt cục đi ra!"

Cái này lúc, Vương Nhị Nha chạy tới Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên trước mặt oán giận nói: "Cái lối đi kia, để cho ta đau đầu quá, đúng rồi..."

Nói đến đây, nàng chỉ chỉ bên cạnh cái kia Vương Ngôn Tiên, "Vừa rồi người này còn đánh ta!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua cách đó không xa cái kia Vương Ngôn Tiên, sau đó nói: "Không nghĩ tới, Tiên Phủ cũng tới!"

"Tự nhiên muốn tới!"

Vương Ngôn Tiên cười lạnh nói: "Bạch Chỉ Tiên, ta ngược lại là rất tốt kỳ, đến tột cùng là ai cho ngươi lá gan, để cho ngươi cũng dám cùng cái này Dương Diệp cùng một chỗ, làm sao, là ngươi Bạch Đế thành chán sống rồi cũng là ngươi Bạch Chỉ Tiên chán sống rồi ? Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia Vương Ngôn Tiên trước mặt, tốc độ cực nhanh, làm cho giữa sân tất cả mọi người không có phục hồi tinh thần lại .

Cái kia Vương Ngôn Tiên trong lòng hoảng hốt, hai tay chất chồng, chợt hướng phía trước chính là oanh một cái .

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên hai tay rút ra sau lưng Thập Phương Vô Địch, nhưng sau hướng phía dưới chợt chính là vừa bổ .

Một đao rơi hạ!

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Vương Ngôn Tiên cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng, nhất sau bên ngoài đụng vào tường thành chi lên, mà những tòa tường thành trong nháy mắt sụp xuống yên diệt .

Ầm!

Vương Ngôn Tiên rơi xuống đất, toàn bộ mặt đất trong nháy mắt bị đập ra một cái hố sâu .

Hố sâu bên trong, Vương Ngôn Tiên toàn thân thành mảnh nhỏ, phải nói, thời khắc này Vương Ngôn Tiên, mặc dù không có chết, thế nhưng, kinh mạch sợ toái, không chỉ có kinh mạch, cả người xương cốt toàn bộ đều đã bể sạch sẽ!

Vừa rồi Dương Diệp một đao kia, hắn tiếp .

Đại giới chính là xương cốt toàn thân kinh mạch vỡ nhỏ!

Ngoại trừ này bên ngoài, Vương Ngôn Tiên toàn bộ nhục thân cũng là như bị trọng kích thủy tinh một dạng, mặc dù cũng chưa triệt để phá toái, thế nhưng, cũng đã trải qua vết rạn trải rộng, tiên huyết, liên tục không ngừng từ trong cơ thể không ngừng tràn ra, trong khoảnh khắc, cả người thân hạ chính là xuất hiện nhất vuốt huyết thủy!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân tất cả mọi người đã hoàn toàn ngây dại!

Đao!

Dương Diệp không phải dùng kiếm sao?

Giữa sân sáu tộc cường giả trong đầu đều xuất hiện một cái nghi vấn! Đương nhiên, lớn hơn nghi vấn là, Dương Diệp làm sao thay đổi mạnh như vậy ?

Một đao!

Dương Diệp một đao liền đem cái kia Vương Ngôn Tiên đánh thành thập cấp tàn phế!

Cái kia Vương Ngôn Tiên là Hư Chân kỳ cường giả a! Lúc nào, Hư Chân kỳ cường giả kém như vậy rồi hả?

Giữa sân mọi người nhìn về phía Dương Diệp, giờ khắc này, bọn họ cảm thấy trước mắt cái này Dương Diệp biết bao chân thực!

Một bên, Vương Nhị Nha hầu lăn lăn, nhưng sau về tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh . Nàng nhưng là biết đến, rước lấy Dương Diệp đều chớ chọc Bạch Chỉ Tiên, người nào rước lấy Bạch Chỉ Tiên, cái này Dương người điên sẽ nổi điên! Ở Vĩnh Hằng Tiên thôn, chính là nàng gia gia đối với Bạch Chỉ Tiên nói, đều phải khách khách khí khí, không chỉ có nàng gia gia, chính là Đồ Tể cùng lôi thôi lão giả đều là giống nhau . Không thể đối với Bạch Chỉ Tiên nói lớn tiếng, chỉ cần đối với Bạch Chỉ Tiên nói lớn tiếng, cái này Dương Diệp sẽ lập tức rút đao!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Vương Ngôn Tiên trước mặt, ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp nắm trong tay trường đao hướng về phía cái kia Vương Ngôn Tiên đầu chợt liền bổ xuống .

Một đao rơi hạ!

Vương Ngôn Tiên muốn rách cả mí mắt, "Không!"

Xuy!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia Vương Ngôn Tiên thân thể trực tiếp phân làm hai nửa .

Tiên huyết văng khắp nơi!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp lại tới một đao!

Xuy!

Vương Ngôn Tiên thân thể theo hai nửa biến thành bốn mảnh!

Huyết nhục văng tung tóe!

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn là không có ngừng tay, lại là một đao tàn nhẫn phách mà xuống...

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Giữa sân vang lên từng đạo đao phách tiếng!

Một bên, Vương Nhị Nha hầu lăn lăn, "Hắn, hắn đang học Đồ Tể chặt thịt heo ..."

...

Cvt: Khiếp thật

------oOo------

Chương 2306: 2302:toàn Bộ Miểu Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chặt thịt heo!

Vương Nhị Nha từng thấy Đồ Tể chặt thịt, tựa như Dương Diệp như bây giờ . Mà Dương Diệp hiện tại, chặt không phải thịt heo, mà là thịt người!

Giữa sân tĩnh đáng sợ, chỉ có Dương Diệp đao phách tiếng!

Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp, cũng không có ngăn cản Dương Diệp . Bởi vì nàng rất tinh tường, như nàng cùng Dương Diệp rơi vào cái này Tiên Phủ trong tay hạ tràng là cái gì .

Ngươi không tàn nhẫn đối với người khác, người khác liền đối với ngươi tàn nhẫn!

Chỉ chốc lát, ở Dương Diệp một hồi tàn nhẫn phách phía dưới, cái kia Vương Ngôn Tiên đã trở thành một đống nhục thân bọt .

Chân chính thịt người nhục thân bọt!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa sáu tộc cường giả khuôn mặt sắc bình tĩnh lạ thường, chúng cường giả không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp đã không phải là ban đầu Dương Diệp!

Bọn họ không biết Dương Diệp đến tột cùng ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong đã trải qua cái gì, thế nhưng có một chút có thể xác định, đó chính là thời khắc này Dương Diệp, đã không phải là ban đầu Dương Diệp . Bây giờ Dương Diệp, nhất định có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung!

"Chư vị!"

Ở nơi này lúc, Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Hình đột nhiên đứng dậy, "Chư vị là muốn buông tha sao?"

Chúng cường giả nhìn về phía Thủy Nguyên Hình .

Thủy Nguyên Hình cười lạnh nói: "Chư vị, hiện tại không ngoại trừ hắn, lấy sau còn có cơ hội sao? Hiện tại chúng ta không liên thủ, là muốn chờ hắn lấy sau tiêu diệt từng bộ phận sao? Còn là nói, chư vị cảm thấy, hắn sẽ bỏ qua chư vị ?"

Nghe vậy, chúng cường giả thần sắc dần dần lạnh như băng .

Như Thủy Nguyên Hình nói, bọn họ kỳ thực đã không có đường lui . Không phải Dương Diệp chết, chính là hắn nhóm chết. Bởi vì hiện tại coi như bọn họ hướng Dương Diệp cầu xin tha thứ, Dương Diệp cũng sẽ không bỏ qua cho bọn họ .

Hoặc là Dương Diệp chết, hoặc là bọn họ chết!

Nghĩ vậy, nguyên bản đã có chút do dự chúng cường giả lần nữa kiên định sát tâm . Hiện tại hắn nhóm cường giả cơ bản đều ở chỗ này, mà bây giờ, cũng là tốt nhất vây giết Dương Diệp thời điểm .

Mọi người lần nữa nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung, không che giấu chút nào lấy băng lãnh cùng sát ý .

Xa chỗ, Dương Diệp ngừng lại . Tại hắn chân xuống, là một bãi thịt nát . Hắn đi tới Bạch Chỉ Tiên trước mặt, trong tay, dẫn theo chuôi này Thập Phương Vô Địch!

Thủy Nguyên Hình nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Chư vị tộc trưởng cùng ta toàn lực tru diệt Dương Diệp, những người còn lại, bắt cái này Bạch Chỉ Tiên ."

Thanh âm rơi xuống, lục đạo cường đại Hư Chân kỳ cường giả khí thế tự sáu người trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Lục đạo cường đại uy áp phi thẳng đến nghiền ép đi .

Lấy thế đè người!

Mà ở cái này lục đạo cường đại uy áp phía sau, là sáu gã Hư Chân kỳ cường giả! Sáu gã Hư Chân kỳ cường giả đồng loạt ra tay, đó là kinh khủng cỡ nào! Chỉ là cái kia cường đại uy áp chính là đã để được toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên Thành rung động kịch liệt lên!

Sáu người đều không có nương tay, hiển nhiên là muốn một kích tuyệt sát Dương Diệp!

Bạch Chỉ Tiên trước mặt, Dương Diệp khuôn mặt sắc bình tĩnh, làm cái kia lục đạo cường đại uy áp đi tới trước mặt hắn hơn một trượng chỗ lúc, Dương Diệp đột nhiên hai tay nắm Thập Phương Vô Địch chợt hướng phía trước chính là một vòng .

Một đao ra!

Ầm!

Cái kia lục đạo cường đại uy áp trong nháy mắt bị trảm phá, cường đại đao uy trực tiếp đem cái kia Thủy Nguyên Hình sáu người ngạnh sinh sinh bức dừng ngay tại chỗ . Mà lúc, chung quanh cái kia 17 danh Đạo Chân Cảnh cường giả cũng là đã hướng hắn cùng với Bạch Chỉ Tiên vọt tới!

Cái này mười bảy người mục tiêu, chính là Bạch Chỉ Tiên!

Bạch Chỉ Tiên thần sắc bình tĩnh, nhãn trung không hề sóng lớn!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong tay Thập Phương Vô Địch phi thẳng đến cái kia mười bảy người chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Một đạo ánh đao màu đỏ ngòm ở trong sân chợt lóe lên .

Xa chỗ, cái kia xông lên phía trước nhất tên kia Đạo Chân Cảnh cường giả né tránh không kịp, ngay sau đó trực tiếp bị chuôi này huyết đao đánh thành hai nửa! Mà lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở chuôi này Thập Phương Vô Địch trước, hắn hai tay nắm Thập Phương Vô Địch, hướng phía trước một cái cất bước, nhưng sau chợt hướng trước mặt chính là vừa bổ!

Xuy!

Lại là một gã Đạo Chân Cảnh cường giả trong nháy mắt bị chém thành hư vô!

Liền cơ hội phản kháng cũng không có!

Một đao rơi xuống, Dương Diệp tay trực tiếp lỏng rồi rời ra, nhưng sau chân phải đá mạnh một cước ở tại Thập Phương Vô Địch sống dao lên.

Xuy!

Thập Phương Vô Địch trong nháy mắt phá khoảng không bay đi, cái kia vọt tới Dương Diệp trước mặt một gã Đạo Chân Cảnh cường giả khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, bên ngoài trường thương trong tay hướng trước mặt chợt chính là đâm một cái .

Sức lực cả đời!

Một thương này, dùng hết tên này Đạo Chân Cảnh cường giả hết thảy lực lượng, bởi vì hắn rất tinh tường, như tiếp không hạ Dương Diệp một đao này, hắn thì phải chết!

Nhưng mà, làm trường thương trong tay của hắn tiếp xúc được một thương này lúc, hắn tuyệt vọng!

Ầm!

Trường thương ầm ầm nổ tung, huyết đao chợt lóe lên .

Xuy!

Tên kia Đạo Chân Cảnh cường giả thân thể trực tiếp biến thành hai nửa, tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa.

"Bắt lại cái kia Bạch Chỉ Tiên!"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Thủy Nguyên Hình đột nhiên rống giận . Sau một khắc, bên ngoài cùng bên cạnh sáu gã Hư Chân kỳ cường giả phi thẳng đến Bạch Chỉ Tiên vọt tới . Lục đạo cường đại uy áp trực tiếp đem Bạch Chỉ Tiên chỗ ở không gian khóa gắt gao .

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Vương Nhị Nha chớp chớp nhãn, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên trước mặt . Nhìn thấy Dương Diệp, Thủy Nguyên Hình sáu người sắc mặt đại biến, nhưng là lại không có lùi bước!

Lúc này, đã không thể rút lui!

Cái này lúc, Dương Diệp hai chân đột nhiên chậm rãi hướng hai bên dời đi, sau một khắc, hắn nắm đại đao chợt hướng phía trước chính là vừa bổ!

Ầm!

Một đao rơi xuống, Thủy Nguyên Hình sáu người trong nháy mắt bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Mà lúc, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một vệt ánh đao phóng lên cao, ánh đao thẳng vào vân tiêu, sau một khắc, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên Thành bên trong .

Hủy thiên diệt địa uy áp!

Giữa sân sáu tộc cường giả khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi cực kỳ khó coi!

Cái này Dương Diệp dĩ nhiên đã cường đại đến loại trình độ này!

Ở nơi này lúc, cái kia xa xôi vân tiêu bên trong, một đạo dài đến gần nghìn trượng đao khí đột nhiên bút thẳng mà hạ!

Nhất Đao Cách Thế!

Tuy là đao khí so với đã từng nhỏ thập bội, thế nhưng, cái kia uy lực cũng là so với hắn trước đây thi triển thì mạnh hơn!

Áp súc!

Dương Diệp đem lực lượng áp súc về sau, không chỉ có uy lực càng lớn, thi triển tốc độ cũng nhanh hơn . Đương nhiên, đây chỉ là đối với hắn cá nhân mà nói, bởi vì hắn bây giờ lực lượng hữu hạn, không thể không áp súc!

Nhìn thấy cái kia đạo đao khí rơi xuống, giữa sân tất cả mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi .

Một đao này rơi xuống, thiên địa phân hai nửa!

Phía dưới .

Thủy Nguyên Hình sắc mặt đại biến, hắn cùng với chung quanh ngũ tộc tộc trưởng dồn dập dựa .

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Năm con kình thiên bàn tay khổng lồ kèm theo năm đạo khí tức cường đại phóng lên cao, tiến lên đón cái kia đạo đao khí .

Không trung .

Đao khí rơi xuống.

Ầm!

Cái kia năm con kình thiên bàn tay khổng lồ trực tiếp bị chém thành nát bấy, cái kia năm đạo khí tức cũng là trong nháy mắt hóa thành hư vô, đao khí bút rơi thẳng xuống. Phía dưới, sáu người kia trong lòng hoảng hốt, năm người không có ở xuất thủ, mà là thân hình run lên, thoát đi tại chỗ .

Đao khí rơi xuống đất .

Ầm!

Toàn bộ Vĩnh Hằng Tiên Thành trong nháy mắt này trực tiếp bị phách thành hai nửa!

Dương Diệp rơi xuống đất, xuất hiện ở Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, mặt của hắn sắc có chút hiện lên bạch, một đao này với hắn mà nói, tiêu hao vẫn là lớn vô cùng .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia cách đó không xa Thủy Nguyên Hình, sau người sắc mặt đại biến, lập tức nói: "Rút lui!"

Dứt lời, bên ngoài trực tiếp xoay người hướng phía chân trời bỏ chạy .

Mà ở hắn thân về sau, là Thủy Nguyên Tộc Đạo Chân Cảnh cường giả!

Phía trước, đối với Dương Diệp thực lực, hắn cũng không phải là đặc biệt tinh tường, hắn thấy, Dương Diệp coi như ở nghịch thiên, cũng không thể có thể ở như này trong thời gian ngắn ngủi đối kháng bọn họ nhiều như vậy cường giả . Nguyên nhân đây, dưới cái nhìn của bọn họ, bọn họ là có cơ hội tuyệt sát Dương Diệp.

Nhưng là bây giờ xem ra, bọn họ là suy nghĩ nhiều!

Lúc này Dương Diệp, đã không phải là Hư Chân kỳ cường giả có thể đối kháng!

Nguyên nhân đây, Thủy Nguyên Hình quả đoán tuyển trạch trốn!

Không chỉ có Thủy Nguyên Hình, chu vi sáu tộc tộc trưởng cũng quyết định thật nhanh, quả đoán tuyển trạch trốn!

Nhưng mà, Dương Diệp nhưng không có tuyển trạch bỏ qua!

Hắn trong tay đại đao phi thẳng đến cách hắn gần nhất tên kia Đạo Chân Cảnh cường giả ném tới .

Đao phá trường khoảng không!

Nghìn trượng bên ngoài, một đạo ánh đao màu đỏ ngòm từ một danh Đạo Chân Cảnh cường giả cái ót chợt lóe lên .

Xuy!

Tên này Đạo Chân Cảnh cường giả thân thể trong nháy mắt phân làm hai nửa!

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người hóa thành một đạo tàn ảnh biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Xuy Xuy Xuy!

Trong nháy mắt, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng tự phía chân trời vang lên, theo từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên, từng viên một máu dầm dề đầu tự phía chân trời rơi mà hạ!

Đạo Chân Cảnh!

Sáu tộc Đạo Chân Cảnh cường giả toàn bộ vẫn lạc!

Bất quá, sáu tộc tộc trưởng cũng là đã đào tẩu . Hư Chân kỳ cường giả, Dương Diệp nếu là muốn truy, tự nhiên cũng đuổi lên, thế nhưng, hắn không có đuổi theo, mà là tuyển trạch giết những thứ kia Đạo Chân Cảnh cường giả!

Bởi vì ... này tốt hơn giết!

Tiên huyết xâm nhiễm nhất địa.

Dương Diệp rơi vào Bạch Chỉ Tiên trước mặt, trong tay hắn Thập Phương Vô Địch càng phát đỏ tươi . Không chỉ có như đây, bốn phía những kia máu me đột nhiên hướng Thập Phương Vô Địch tụ đến, mà những thứ kia chết đi cường giả không trọn vẹn linh hồn cùng oán khí tắc thì đều bị Thập Phương Vô Địch chuôi đao trong những thứ kia oán linh hấp thu!

Mỗi một lần chiến đấu, chỉ cần giết người, hắn Thập Phương Vô Địch cùng những thứ kia oán linh sẽ tăng cường một phần! Đặc biệt hắn oán linh, hấp thu càng nhiều cường giả oán khí cùng sát khí, oán linh sẽ thay đổi càng mạnh!

Cái này lúc, ba người sau lưng đường hầm không gian đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, ở ba người nhìn kỹ xuống, con kia Thái Cổ tiểu yêu chạy ra .

Vương Nhị Nha một cái chạy đến con kia Thái Cổ tiểu yêu trước mặt, nhưng sau vỗ vỗ tiểu yêu đầu, "Ngươi cái này đại gia hỏa, cái đều đánh xong mới ra ngoài, thật là!"

Thái Cổ tiểu yêu: "..."

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên quay đầu, nơi ấy, một gã người đeo cự kiếm, ăn mặc quần bố nữ tử chính chậm rãi mà ioPot tới.

Nhìn thấy người này, Bạch Chỉ Tiên chân mày hơi nhíu lại .

Tới người, chính là Kiếm U .

Vừa rồi một màn kia, nàng đã toàn bộ thấy . Lúc này, trong lòng hắn cũng là phi thường khiếp sợ . Dương Diệp biến hóa, quá to lớn!

"Ngươi là ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Kiếm U nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Các nàng để cho ta tới giúp hắn khôi phục thần trí!"

Khôi phục thần trí!

Bạch Chỉ Tiên hơi biến sắc mặt, "Ngươi, ngươi có thể làm được ?"

Kiếm U nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau gật đầu, "Ta có thể dùng bí pháp đưa hắn kiếm ý đề thăng tới Đạo Chân Cảnh, hắn kiếm ý tạm thời đạt được đạo chân, còn có khả năng đè lại Phong Ma ý, nếu như có thể đè lại, hắn thần trí đem khôi phục!"

"Ta cự tuyệt!"

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nói .

Kiếm U nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, Bạch Chỉ Tiên cũng là không có để ý Kiếm U, lôi kéo Dương Diệp cùng Vương Nhị Nha xoay người rời đi . Nhưng mà rất nhanh, nàng ngừng lại, Kiếm U xuất hiện ở trước mặt nàng .

"Vì sao ?" Kiếm U hỏi .

Bạch Chỉ Tiên nắm thật chặt Dương Diệp tay, "Tránh ra!"

Kiếm U hai mắt híp lại, tay nàng đã đặt ở sau lưng cự kiếm chi lên, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút đao hướng về phía Kiếm U chợt chính là vừa bổ .

Kiếm U cự kiếm sau người đột nhiên xuất động!

Ầm!

Đao kiếm chạm vào nhau, trước mặt hai người không gian trực tiếp nổ bể ra tới!

Nhưng mà, hai người cũng là ai cũng không có hướng lui lại nửa bước!

Bạch Chỉ Tiên gắt gao nhìn Kiếm U, "Nhị Nha, nàng nếu là ở xuất thủ, ngươi đã giúp ta giết nàng, có được hay không ?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhưng sau quay đầu nhìn thoáng qua Kiếm U, " Được !"

Nàng tự nhiên là đứng ở Bạch Chỉ Tiên bên này, bởi vì nàng gia gia nói qua với nàng, hảo hảo theo Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên, đưa hắn nhóm cho rằng là bằng hữu!

Kiếm U quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Vì sao!"

Bạch Chỉ Tiên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Các hạ, ta chỉ là không muốn hắn ly khai mà thôi . Không nên ép ta!" (Cvt: Ái tình a!)

.....

PS: Cảm tạ tà ác toái lão Thiết 10 vạn "tệ Zongheng" khen thưởng, còn bạo nổ phát, gần nhất ở tồn cảo trung, giữa tháng hội bạo nổ phát một lần, hiện tại bạo nổ phát, Thần Thiếp bản thảo không đủ a .....

Còn nữa, cảm tạ rất nhiều khen thưởng cùng ủng hộ ta độc giả!

Nhất về sau, lần nữa cảm tạ tà ác bể hào thưởng, nay ngày thêm nhất càng! ! Chớ đi ra, còn có nhất càng!

------oOo------

Chương 2307: Không Nói Chuyện Cái Khác, Chỉ Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hắn còn có thân nhân!"

Cái này lúc, Kiếm U trầm giọng nói: "Ngươi nhưng có nghĩ tới thân nhân của hắn ?"

Thân nhân!

Bạch Chỉ Tiên thân thể cứng ngắc ở .

Kiếm U triệt hồi kiếm, lui trở về một bên, sau đó nói: "Ngươi cần phải minh bạch, hắn không thể cả đời như vậy . Cái này thủy chung không phải hắn, hơn nữa, ngày khác sau nếu như khôi phục thần trí, biết ngươi hôm nay ngăn trở hắn, ngươi muốn hắn như thế nào đối đãi ngươi ?"

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên bên cạnh Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Kiếm U trước mặt, sau một khắc, Dương Diệp hai tay nắm Thập Phương Vô Địch hướng nàng tàn nhẫn phách mà tới.

Một đao rơi xuống.

Không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Kiếm U không chỗ nào sợ hãi, ở Dương Diệp đao rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, nàng đột nhiên rút ra sau lưng cự kiếm đồng dạng chợt vừa bổ .

Đao kiếm chạm vào nhau!

Ầm!

Cả vùng vỡ nhỏ!

Cái này lúc, Kiếm U đột nhiên buông lỏng tay ra, ngay sau đó, nàng tay phải đặt ở bên hông nhẹ nhàng co lại, một điểm kiếm quang chớp mắt tới Dương Diệp trước ngực .

Nhanh như thiểm điện!

Mà đang ở cái này thế ngàn cân treo sợi tóc, cái kia Kiếm U cũng là hơi biến sắc mặt, nàng chân phải nhẹ nhàng xoay tròn .

Xuy!

Một đạo tàn ảnh đã xuất hiện ở ngoài mười mấy trượng!

Này đạo tàn ảnh, chính là Kiếm U!

Kiếm U cúi đầu nhìn một chút, ở nàng phần bụng chỗ, có một đạo nhàn nhạt vết đao . Mà xa chỗ, Dương Diệp trong tay, không biết bực nào thì nắm một thanh lúc ẩn lúc hiện trường đao, thế nhưng, tại hắn trước ngực, vẫn như cũ có một kiếm động!

Kiếm U kiếm, dễ dàng xuyên thủng hắn nhục thân!

Kiếm U ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Xem ra ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh, ngươi thu được không ít kỳ ngộ!"

Xa chỗ, Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, cái này lúc, một bên Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nói: "Được rồi!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau cười nói: "Là ta quá tham . Nàng nói không sai, ngươi không thể một mạch như vậy, ngươi còn có thật nhiều thật nhiều việc cần hoàn thành!"

Vừa nói, nàng xem hướng Kiếm U, "Lúc trước việc, xin lỗi!"

Kiếm U thu hồi kiếm, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Hắn Phong Ma ý bị người trấn áp quá, đây đối với chúng ta mà nói, là một cái chuyện tốt . Bất quá, điều này cần hắn phối hợp, chỉ có chính hắn phối hợp, hắn kiếm ý mới có thể được đề thăng tới Đạo Chân Cảnh, cũng chỉ có như đây, hắn có thể đủ lợi dụng kiếm ý tỉnh lại chính mình thần trí, hoàn toàn tỉnh táo lại!"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, hai tay chậm rãi bưng lấy Dương Diệp gò má, nhìn một chút, Bạch Chỉ Tiên ánh mắt dần dần thay đổi có chút ngây dại .

Những ngày qua nhất mộ mộ không ngừng ở Bạch Chỉ Tiên trong đầu xuất hiện .

Quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên mỉm cười, "Bắt đầu đi!"

Kiếm U gật đầu, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng tay phải đặt ở Dương Diệp mi tâm chỗ .

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên như thủy triều tuôn hướng Dương Diệp, Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt trợn tròn đứng lên .

Rất nhanh, một cường đại ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, chính là cái kia Phong Ma ý! Theo này cổ Phong Ma ý xuất hiện, Kiếm U kiếm ý bị trở ngại, không chỉ có như đây, này cổ Phong Ma ý vẫn còn ở điên cuồng công kích Kiếm U kiếm ý!

"Làm cho hắn triệu hoán trong cơ thể kiếm ý!" Kiếm U đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Kiếm ý, triệu hoán kiếm ý!"

Kiếm ý!

Dương Diệp thân thể đột nhiên rung động kịch liệt lên, ở trong cơ thể hắn sâu chỗ, cái kia cỗ nguyên bản bị Phong Ma ý trấn áp kiếm ý đột nhiên nóng động . Cảm nhận được một màn này, cái kia Phong Ma ý trong nháy mắt không thể bình tĩnh .

Ầm!

Một cường đại Phong Ma ý phi thẳng đến Kiếm U đánh tới!

Muốn giết Kiếm U!

Kiếm U chân mày to cau lại, bấm tay nhẹ nhàng nhất chèo, một luồng kiếm mang chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia cỗ Phong Ma ý trực tiếp bị đâm phá .

Nó dù sao chỉ là một ý cảnh, không có Dương Diệp chống đỡ, uy lực thủy chung là có hạn . Bây giờ có thể nói, Dương Diệp cùng Kiếm U là ở liên thủ trấn áp Phong Ma ý!

Ở hai người liên thủ xuống, Dương Diệp quanh thân dần dần xuất hiện kiếm ý, tuy là rất nhạt, thế nhưng xuất hiện!

Nhưng mà ở nơi này lúc, Dương Diệp trong tay Thập Phương Vô Địch đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, vô số oán linh tự trong đó bừng lên, rất nhanh, những thứ này oán linh sẽ nhằm phía Dương Diệp .

Kiếm U hai mắt híp lại, giơ tay lên chính là một kiếm vung ra, cái này một kiếm, trực tiếp đem những thứ kia oán linh đẩy lui, thế nhưng rất nhanh, những thứ kia oán linh lại hướng Dương Diệp vọt tới, không chỉ có như đây, Dương Diệp thân thể cũng rung động càng lợi hại .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm U chân mày cau lại, nàng xem hướng Bạch Chỉ Tiên, "Ngươi xuất thủ!"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, thân hình run lên, hướng những thứ kia oán linh vọt tới .

Ầm!

Nhưng mà, mới vừa vọt tới những thứ kia oán linh trước mặt, Bạch Chỉ Tiên đã bị chấn địa liên tiếp lui về phía sau, những thứ kia oán linh sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tay phải nhất chiêu, những thứ kia oán linh đều đi tới hắn lòng bàn tay bên trong, bất quá, hắn cũng không có đem các loại oán linh hấp thu, mà là tay phải nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền .

Ầm!

Vô số oán linh trực tiếp bị đánh phi, từng đạo ai oán tiếng không ngừng ở trong sân vang lên .

Giờ khắc này, những thứ kia oán linh không có dám ở hướng Dương Diệp xông tới, thế nhưng cũng không có rời đi, chỉ là an tĩnh du đãng ở không xa chỗ .

Giờ khắc này, chúng nó tựa hồ hiểu người nào mới thật sự là chủ nhân!

Không có oán linh tương trợ, cái kia Phong Ma ý tức thì nóng nảy .

Nó không có ở đối với Kiếm U xuất thủ, mà là đều trào về tới Dương Diệp trong cơ thể, bắt đầu ảnh hưởng Dương Diệp tâm trí! Nhưng mà, lúc này Dương Diệp thân trên(lên) cái kia cỗ kiếm ý đã càng ngày càng mạnh!

Thêm trên(lên) một bên Bạch Chỉ Tiên ở bên cạnh, Dương Diệp cũng không có bị Phong Ma ý ảnh hưởng!

Nguyên bản, hết thảy đều hướng phương diện tốt phát triển, thế nhưng, dần dần, Kiếm U khuôn mặt biến sắc . Bởi vì cái kia Phong Ma ý bắt đầu làm loạn!

Dương Diệp cũng không thể hoàn toàn trấn áp Phong Ma ý, dù sao hắn bây giờ không phải là hoàn toàn thanh tỉnh .

Dương Diệp chân mày gắt gao nhíu, khuôn mặt trên(lên) đã xuất hiện thống khổ màu sắc .

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng kinh hãi, đang muốn nói, cái này lúc, cái kia cỗ Phong Ma ý dĩ nhiên bắt đầu cháy rừng rực!

Nhìn thấy một màn này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng hoảng hốt, vội vàng nói: "Dừng hạ!"

Kiếm U cũng là hơi biến sắc mặt, nàng cũng không nghĩ tới cái này Phong Ma ý lại muốn thiêu ý!

Nếu như nó thiêu ý, Dương Diệp trả giá cao nhất định là lớn nhất . Không hề nghi ngờ, Phong Ma ý là muốn tuyển trạch lưỡng bại câu thương!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Kiếm U sẽ dừng xuống, mà đang ở cái này lúc, Kiếm U tay hơi ngừng lại, nàng xem hướng Dương Diệp trong cơ thể, nhãn trung hiện lên vẻ kinh ngạc, "Chuyện này. .."

Ầm!

Một hồng mang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao!

Sát ý!

Theo này cổ sát ý phóng lên cao, một kiếm ý đột nhiên tránh thoát cái kia Phong Ma ý áp chế tự Dương Diệp trong cơ thể bừng lên .

Mà ở Bạch Chỉ Tiên cùng Kiếm U hai nữ ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia hai cổ ý cảnh đột nhiên hướng cái kia Phong Ma ý nhào tới! Thời khắc này kiếm ý, ở Kiếm U trợ giúp xuống, đã đề thăng đến Đạo Chân Cảnh, nguyên nhân đây, làm sát ý cùng kiếm ý liên thủ đánh về phía cái kia Phong Ma ý lúc, cái kia Phong Ma ý tức thì bi thảm!

Nguyên bản sát ý cùng kiếm ý, có thể nói là kẻ thù truyền kiếp, không đội trời chung, hai cổ ý cảnh tranh đấu đã lâu . Thế nhưng lúc này, sát ý này cùng kiếm ý dĩ nhiên liên thủ! Từ này có thể thấy được, sát ý này cùng kiếm ý đối với cái kia Phong Ma ý là có bao nhiêu thống hận!

Đã lâu như vậy, Phong Ma ý đưa chúng nó phong ấn, một hơi này, chúng nó làm sao chịu được ?

Cứ như vậy, ở hai nữ ánh mắt kinh ngạc bên trong, sát ý cùng kiếm ý trực tiếp đem cái kia Phong Ma ý trấn áp đến rồi Dương Diệp trong cơ thể!

Dương Diệp rung động thân thể dần dần bình tĩnh lại .

Kiếm U thu tay về, nhìn Dương Diệp, một bên Bạch Chỉ Tiên cũng nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, thân thể rung động độ cong càng ngày càng nhỏ, cứ như vậy, giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp thân thể triệt để bình tĩnh lại . Cùng này đồng thời, cái kia cổ sát ý cùng kiếm ý cũng trở về quanh người hắn .

Kiếm ý sát ý hồi quy!

Dương Diệp bên cạnh, Bạch Chỉ Tiên ngọc thủ chậm rãi chặt nắm lại . Nàng làm cho Dương Diệp tỉnh táo lại, thế nhưng, nàng cũng không có nghĩ qua Dương Diệp tỉnh táo lại về sau, nàng muốn thế nào đối mặt Dương Diệp . Phải biết, Dương Diệp thanh tỉnh lúc, cùng nàng trong lúc đó có thể nói là địch nhân!

Ở Bạch Chỉ Tiên cùng Kiếm U nhìn kỹ xuống, dần dần, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt .

Bạch Chỉ Tiên gắt gao nhìn Dương Diệp, giờ khắc này, nàng cảm giác lòng của mình nhanh nhảy ra ngoài .

Mà lúc, Dương Diệp hai mắt lại chậm rãi đóng lại, trầm mặc khoảng khắc, hắn đột nhiên xoay người rời đi .

"Dương Diệp!" Bạch Chỉ Tiên bật thốt lên mà ra .

Dương Diệp dừng bước, "Nàng chết rồi. Thứ cho ta không thể vào lúc này cùng nữ nhân khác khanh khanh ta ta, chờ!"

Nói xong, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nở nụ cười, cũng không phải là tái nhợt cười, mà là xuất phát từ nội tâm vui thích cười .

Kiếm U nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, có chút không giải khai .

Bạch Chỉ Tiên nhìn về chân trời, nhẹ giọng nói: "Cái này mới là nam nhân ... Ta Bạch Chỉ Tiên thích nam nhân ...."

Giờ khắc này, Kiếm U có chút hiểu .

Một người nam nhân, nếu như có thể đối với một nữ nhân khác vô tình, vậy hắn liền rất có thể đối với ngươi cũng vô tình .

Kiếm U nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Theo ta trở về Kiếm Khư chi địa đi!"

"Vì sao ?" Bạch Chỉ Tiên hỏi .

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Tiên Phủ có thể sẽ ghim ngươi, sau đó dùng ngươi tới áp chế hắn!"

Bạch Chỉ Tiên do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Cứ như vậy, Kiếm U đoàn người đi tới Kiếm Khư chi địa .

Cái này lúc, Tiểu Bạch dẫn đầu xuất hiện ở Kiếm U trước mặt, theo sát phía sau là Kiếm Kinh, Tô Thanh Thi chúng nữ .

Khi nhìn thấy Tiểu Bạch một khắc kia, một bên Vương Nhị Nha con mắt tức thì sáng lên, nhưng sau nàng tò mò không ngừng đánh giá Tiểu Bạch, mà một bên cái kia Thái Cổ tiểu yêu tắc thì chậm rãi hướng Tiểu Bạch đi tới .

Nhưng mà Tiểu Bạch quản đều không quản hai người này, mà là bay đến Kiếm U trước mặt, tiểu trảo thần tốc vung múa .

Kiếm U nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Hắn khôi phục ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nhưng sau ôm lấy Kiếm U hung hăng hôn một khẩu .

Kiếm U: "..."

Cái này lúc, Tiểu Bạch vỗ vỗ Kiếm Hồ, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng phía chân trời bắn nhanh đi .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh vội vã đi theo, mà một bên Vương Nhị Nha cùng cái kia Thái Cổ tiểu yêu cũng liền vội vàng đi theo .

Một bên Tử Nhi sẽ ngăn cản, Kiếm U nhẹ giọng nói: "Không cần lo lắng, có cái kia tiểu cô nương cùng cái kia Tiểu Ngưu yêu ở, coi như Giới Chân kỳ cường giả, cũng không làm gì được nàng! Hơn nữa, hắn có thể cần trợ giúp của bọn hắn! Sáu tộc, truyền thừa nhiều năm như vậy, sẽ luôn có một điểm ẩn giấu lá bài tẩy ."

Tử Nhi do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

.....

Thủy Nguyên Tộc, Thủy Nguyên thành .

Đột nhiên, một gã người đeo đại đao nam tử xuất hiện ở Thủy

Nguyên thành cửa thành không xa chỗ .

Nam tử diện vô biểu tình, chậm rãi hướng Thủy Nguyên thành đi tới .

Cái này lúc, Thủy Nguyên Hình xuất hiện ở tường thành chi lên, hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi ..."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhổ hạ sau lưng đại đao, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Thủy Nguyên Hình, "Nay ngày, ta không nói chuyện cái khác, chỉ giết người, giết đến ngươi Thủy Nguyên thành không ai!"

Cvt: Phiếu nào mn ơi...

PS: Nhất sau lần nữa cảm tạ mọi người chống đỡ: Như có năng lực, còn hy vọng tới tung hoành cho một nho nhỏ đặt, một cái nho nhỏ đặt, đối với chúng ta mà nói chính là mệnh .

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 2308: Ta Đếm Ba Tiếng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không nói chuyện cái khác, chỉ giết người!

Thủy Nguyên Hình hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, sát ý dần dần ngưng hiện .

Việc này, căn bản không có hoà giải khả năng .

Ầm ầm!

Cái này lúc, Thủy Nguyên thành bên ngoài, đại địa đột nhiên bắt đầu run rẩy động, theo vùng đất rung động, Dương Diệp đất đai dưới chân đột nhiên tét ra, cùng này đồng thời, toàn bộ phía chân trời tinh không, đột nhiên mờ đi .

Tinh thần tẫn hiện!

Một cái to lớn tinh thần quang trận xuất hiện ở cái kia phía chân trời xa xôi chi lên, mà ở cái kia vũ trụ tinh không sâu chỗ, vô số tinh thần lực liên tục không ngừng hướng cái này trận pháp tụ đến .

Ầm!

Một vô tận uy áp đột nhiên từ cái này phía chân trời tản ra .

Theo tinh thần lực liên tục không ngừng dũng mãnh vào, cái kia cỗ uy áp tắc thì càng ngày càng mạnh!

Mà ở Dương Diệp chân xuống, đại địa nứt ra, vô số nham tương hỏa diễm phóng lên cao, gắt gao là trong nháy mắt, Dương Diệp cả người bốn phía chính là đã bị nham tương hỏa diễm bao trùm .

Ầm ầm!

Cả vùng điên cuồng rung động, đại địa chi lực liên tục không ngừng hướng Dương Diệp bên này tụ đến .

Ngoại trừ này bên ngoài, ở cái kia Thủy Nguyên thành trung, vô số quang trụ đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, ở cái kia Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không, xuất hiện một cái to lớn vòng sáng vòng xoáy, vô số cường đại lực lượng liên tục không ngừng hướng cái này vòng sáng vòng xoáy tụ đến . Những thứ này lực lượng khởi nguồn chỗ, tự nhiên là Thủy Nguyên Tộc cường giả . Bây giờ có thể nói, Thủy Nguyên Tộc cử tộc xuất động . Đối mặt Dương Diệp, Thủy Nguyên Hình không có chút nào sơ suất cùng khinh thị!

Trận pháp!

Thủy Nguyên Hình rất tinh tường, Dương Diệp sẽ không nghỉ, nguyên nhân đây, vừa về tới thành trung, hắn lập tức bắt đầu bố trí trận pháp!

Cái này trận pháp, là Thủy Nguyên Tộc mạnh nhất một cái trận pháp, danh: Vạn Pháp Quy Nguyên Trận .

Cái này Vạn Pháp Quy Nguyên Trận, bao hàm thiên địa nhân ba đạo lực lượng, thiên, tự nhiên chỉ cái kia tinh thần lực,địa, tắc thì là chỉ đại địa chi lực, mà người, tắc thì là chỉ chúng sinh cường giả lực . Đương nhiên, cái này chúng sinh, chỉ là Thủy Nguyên Tộc người.

Thủy Nguyên Tộc còn không có cái năng lực kia làm cho cả Vĩnh Hằng chi giới mọi người đưa cho hắn nhóm tăng mạnh trận pháp!

Dù cho như đây, cái này đại trận uy lực đã phi thường khủng bố .

Có thể nói, coi như là Giới Chân kỳ cường giả, cũng khó theo trận này chạy trốn!

Tường thành chi lên, Thủy Nguyên Hình nhàn nhạt nhìn Dương Diệp, "Không phải muốn giết người sao? Đến, để cho ta nhìn, ngươi thế nào giết người!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên .

Thành trung, cái kia cự đại vòng sáng đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo rộng chừng gần trăm trượng chùm sáng màu trắng đột nhiên xẹt qua phía chân trời, hướng phía dưới Dương Diệp đánh tới . Chùm tia sáng xẹt qua phía chân trời, cường đại lực lượng làm cho giữa cả thiên địa đều có chút hư ảo .

Cử tộc huyền giả lực!

Thành bên ngoài .

Dương Diệp khuôn mặt sắc bình tĩnh, đột nhiên, hai cánh tay hắn trên quần áo và đồ dùng hàng ngày trực tiếp nổ bể ra đến, nhất cỗ thần bí khí lưu trong nháy mắt hội tụ tại hắn hai cánh tay chi lên.

Huyền Cổ Chi Khí!

Dương Diệp hai cánh tay, nổi gân xanh!

Đột nhiên, Dương Diệp nắm tay trung Thập Phương Vô Địch hướng phía trước một cái cất bước, nhưng sau chợt hướng hạ chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đạo màu máu đỏ đao khí tự Dương Diệp phía trên đỉnh đầu bút thẳng mà xuống, mà lúc, cái kia đạo cự đại chùm tia sáng đã tới . Nhưng mà, này đạo huyết hồng sắc đao khí trực tiếp đem chùm sáng kia vỡ ra đến, nhưng sau phá khoảng không đi .

Ầm!

Xa chỗ, toàn bộ Thủy Nguyên thành tường thành ầm ầm đổ nát!

Mà đang ở cái này lúc, ở Dương Diệp bốn phía, những thứ kia nham tương cùng hỏa diễm đột nhiên toàn bộ hướng Dương Diệp bao phủ mà tới.

Rầm rầm!

Hai cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, cái này hai cổ ý cảnh dĩ nhiên chính là sát ý cùng kiếm ý! Sát ý cùng kiếm ý ở Dương Diệp thao túng xuống, hướng bốn phía chấn động đi, cùng này đồng thời, Dương Diệp hai tay nắm Thập Phương Vô Địch hướng bốn phía chợt chính là đảo qua!

Ầm!

Dương Diệp bốn phía, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, vô số nham tương cùng hỏa diễm đều bị tê liệt nát bấy!

Nhìn thấy một màn này, xa chỗ chân trời Thủy Nguyên Hình khuôn mặt sắc triệt để khó coi .

]

Cái này Dương Diệp thực lực đến tột cùng cường đại đến trình độ nào ?

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên nắm đại đao hướng xuống đất chợt liền đập một cái .

Ầm!

Cả vùng trong nháy mắt trực tiếp đổ nát ra, đại địa tầng tầng đổ nát, ngắn ngủi mấy hơi thời gian, Dương Diệp làm trung tâm, chung quanh hắn mấy vạn dặm bên trong đại địa trực tiếp đổ nát thành một cái to lớn vực sâu!

Hết thảy đại địa chi lực, đều bị Dương Diệp một đao chém thành hư vô!

"Giết!"

Cái này lúc, xa chỗ phía chân trời đột nhiên truyền đến Thủy Nguyên Hình tiếng rống giận dữ . Theo thanh âm rơi xuống, cái kia Thủy Nguyên thành trong cái kia vòng sáng vòng xoáy bên trong, từng đường chùm tia sáng hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Cùng này đồng thời, toàn bộ phía chân trời tinh không bên trong, cái kia to lớn tinh thần trận pháp đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, một con hư huyễn tinh thần bàn tay khổng lồ đột nhiên từ cái này phía chân trời rơi mà xuống.

Rầm rập!

Toàn bộ thiên địa cũng bắt đầu run rẩy!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, sau một khắc, cả người hắn hướng lui về sau nghìn trượng, không trung, hắn hai tay nắm Thập Phương Vô Địch phóng lên cao, phía chân trời đám mây, một đạo dài đến gần nghìn trượng lớn đại đao khí đột nhiên tàn nhẫn phách mà xuống.

Nhất Đao Cách Thế!

Đao khí chuyển huyết hồng sắc, ở đao khí bốn phía, là sát ý vô tận, ngoại trừ này bên ngoài, ở vậy đao khí đỉnh, còn có vô số oán linh lực!

Tại hắn thanh tỉnh chi về sau, hắn càng có thể chưởng khống hết thảy lực lượng .

Đao khí xẹt qua trường khoảng không, ở không trung để lại một đường thật dài đen nhánh nứt khe, này đạo nứt khe, càng ngày càng lớn. . .

Mà xa chỗ, một đao rơi xuống, phía chân trời cái kia đạo hư ảo bàn tay khổng lồ trực tiếp bị phách thành hai nửa, mà những thứ kia chùm tia sáng cũng trong nháy mắt hóa thành hư vô, bất quá, Dương Diệp đao khí cũng theo đó nổ bể ra đến, hóa thành vô số năng lượng tự phía chân trời rơi mà xuống.

Ở nơi này lúc, chân trời Dương Diệp chân phải đột nhiên hướng lui về sau một bước, ngay sau đó, hắn hai tay nắm trong tay Thập Phương Vô Địch hướng xa chỗ chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Đại đao xẹt qua phía chân trời, qua chi chỗ, không gian dường như giấy mỏng một dạng trực tiếp bị tua nhỏ ra .

Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không, cái kia Thủy Nguyên Hình hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi nắm chặt, nhưng mà, hắn cuối cùng vẫn không có lựa chọn ra tay , mặc cho chuôi đao kia bổ vào Thủy Nguyên thành bên trong tia sáng kia quay vòng vòng xoáy chi lên.

Ầm!

Toàn bộ vòng sáng vòng xoáy trực tiếp nổ bể ra đến, cường đại dư uy chấn động ra đến, trực tiếp làm cho Thủy Nguyên thành bên trong một mảnh hỗn độn, mà cách cái kia vòng sáng vòng xoáy hơi gần một ít huyền giả càng là trực tiếp chết thảm!

Xa xa Dương Diệp tay phải đột nhiên nhất chiêu, Thủy Nguyên thành bên trong, một thanh màu máu đỏ đại đao đột nhiên tự thành trung bay ngược về tới Dương Diệp trong tay . Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, chân hạ không gian trong nháy mắt sụp xuống, mà cả người hắn cũng là hóa thành một đạo huyết quang phóng lên cao, đi tới không trung tinh không trên cự đại trận pháp trước, ở phía dưới vô số Thủy Nguyên Tộc cường giả nhìn kỹ xuống, Dương Diệp hai tay nắm đao chợt chính là vừa bổ!

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia cự đại trận pháp ầm ầm đổ nát ra .

Vô số tinh thần lặng yên biến mất, toàn bộ tinh không khôi phục bình thường .

Ầm!

Một đạo huyết quang tự phía chân trời rơi mà xuống, rất nhanh, ở cái kia Thủy Nguyên thành đối diện không xa chỗ, một đạo nhân ảnh rơi vào nơi ấy .

Chính là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, toàn bộ Thủy Nguyên thành cường giả khuôn mặt sắc đều là vô cùng khó coi .

Lúc này Dương Diệp, đến cùng cường đại đến trình độ nào ?

Không có ai biết!

Trong thiên địa khôi phục cân bằng .

Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không, Thủy Nguyên Hình gắt gao nhìn Dương Diệp, hắn không nói gì, lúc này, nói cái gì cũng đều không còn tác dụng gì nữa . Hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chư vị nếu như không ra tay, ta Thủy Nguyên Tộc hôm nay, chính là chư vị ngày mai!"

Chu vi, không có động tĩnh!

Nhìn thấy một màn này, Thủy Nguyên Hình khóe miệng nổi lên một cái sâm cười nhạt dung, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện lưỡng đạo khí tức cường đại .

Giờ khắc này, giữa sân mọi người đều là ngẩng đầu nhìn về phía cái kia lưỡng đạo khí tức .

Dương Diệp cũng là hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong tay hắn, chuôi này Thập Phương Vô Địch đỏ đẹp đẻ!

Rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên cùng một gã lão giả xuất hiện ở Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không .

Ở hai người ngực trái chỗ, đều là có khắc một cái nho nhỏ tiên chữ .

Tiên Phủ cường giả!

Hơn nữa, hai người này còn đều là Giới Chân kỳ cường giả!

Hai gã Giới Chân kỳ cường giả!

Nhìn thấy hai người này, Thủy Nguyên Hình trong lòng thả lỏng một hơi, Thủy Nguyên Tộc không cần đi cái kia một bước cuối cùng .

Không gian chung quanh đột nhiên run rẩy, ngay sau đó, năm người đột nhiên xuất hiện ở Thủy Nguyên thành trên(lên) khoảng không .

Năm người này, chính là cái kia Bắc Xuyên tộc tộc trưởng Bắc Xuyên Thiên, Hàn Uyên tộc tộc trưởng Hàn Uyên Lân, Nam Ly tộc tộc trưởng Lưu Ly Nguyệt, Lạc Ly tộc tộc trưởng Lạc Ly Tiên, cùng với Việt Tộc tộc trưởng Việt Thiên Minh .

Nhìn thấy năm người này, Thủy Nguyên Hình trong lòng cười nhạt . Phía trước hắn liền đã phát hiện năm người này đang âm thầm, nhưng mà, đối phương cũng không xuất hiện, hiện tại nhìn thấy Tiên Phủ cường giả tới về sau, đối phương lập tức xuất hiện, không cần phải nói, bây giờ là gặp được có sát nhân Dương Diệp hy vọng, nguyên nhân này năm người mới ra ngoài, không phải, Thủy Nguyên Tộc coi như bị Dương Diệp tàn sát sạch sẽ, năm người này cũng là sẽ không ra được.

Tiên Phủ tên kia lão giả nhìn thoáng qua giữa sân sáu tộc tộc trưởng, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi chính là Dương Diệp đi!"

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, không nói gì .

Ở hắn lòng bàn tay bên trong, nắm một khối tử lập lòe tinh thạch!

Vĩnh Hằng Tiên Tinh .

Đây là hắn cùng Bạch Chỉ Tiên xuất hiện lúc, Đồ Tể đám người biếu tặng cho bọn hắn .

Nhìn thấy Dương Diệp không nói lời nào, tên kia lão giả chân mày cau lại, "Dương Diệp, ta Tiên Phủ người ngươi cũng dám giết, ta rất ngạc nhiên, đến tột cùng là ai cho ngươi lá gan ? Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, sau một khắc, trong tay hắn đại đao phi thẳng đến tên kia lão giả chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Đao phá trường khoảng không, tê liệt tất cả .

Thập Phương Vô Địch tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt đi tới lão giả kia trước mặt .

Lão giả khuôn mặt sắc hơi đổi, hắn không nghĩ tới Dương Diệp vậy mà lại đột nhiên xuất thủ ! Bất quá, hắn phản ứng cũng không chậm, ngay sau đó bàn tay phải hơi một khúc, nhưng sau hướng phía trước chính là một trảo, một trảo này, trực tiếp nắm Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch, bất quá, lão giả cả người trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau mấy trăm trượng khoảng cách!

Lão giả trong lòng kinh hãi, Dương Diệp cái này lực lượng đại đại nằm ngoài dự đoán của hắn!

Nhưng mà còn chưa kết thúc!

Lão giả mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, lão giả trong lòng kinh hãi, sau một khắc, ISDq4z một cường đại uy áp từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, mà đang ở cái này lúc, một đạo (Phát hiện vật phẩm LỤM) tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên!

Kỳ thực, như lắng nghe, sẽ phát hiện, là lưỡng đạo tiếng kiếm reo!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, một đạo kiếm quang bút thẳng mà xuống.

Xuy!

Giữa sân thật là nhớ có vật gì thôi tê liệt!

Một hơi thở sau .

Dương Diệp đã tại lão giả kia sau lưng, tại hắn lưng lên, là chuôi này

Thập Phương Vô Địch, mà ở hắn tay phải bên trong, nắm một thanh đen nhánh sắc kiếm .

Kiếm thu .

Dương Diệp thân thể tên kia lão giả thân thể đột nhiên trực tiếp tét ra .

Phốc phốc!

Tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa.

Giữa sân vắng vẻ không tiếng động!

Dương Diệp hai tay bên trong xuất hiện hai khối Vĩnh Hằng Tiên Tinh, hắn quay đầu nhìn về phía không xa chỗ tên kia Tiên Phủ Giới Chân kỳ cường giả, "Ta đếm ba tiếng, ba tiếng về sau, không để cho ta gặp lại ngươi, được không ? Nhất ...."

"Hai ..."

Cvt: Lạnh quá, run hết người. Nhưng bá quá ....

PS: Khí trời trở nên lạnh, chư vị lão Thiết chú ý hâm nóng, ta lạnh tay run lẩy bẩy!

------oOo------

Chương 2309: Ngươi Từ Từ Suy Nghĩ, Ta Chậm Rãi Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ba!"

Làm Dương Diệp nhất sau một chữ rơi hạ lúc, tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, tên kia Tiên Phủ Giới Chân kỳ cường giả dĩ nhiên trực tiếp xoay người biến mất ở phía chân trời .

Chạy thoát!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân sáu tộc tộc trưởng khuôn mặt sắc cực kỳ khó coi .

Đường đường Tiên Phủ cường giả, đường đường Giới Chân kỳ cường giả, cứ như vậy chạy thoát!

Không đánh mà chạy!

Ném sao?

Tự nhiên là mất mặt, thế nhưng, trong lòng mọi người kỳ thực rất tinh tường, đổi lại là bọn họ, cũng sẽ trốn!

Một kiếm!

Vừa rồi Dương Diệp một kiếm liền giết trong nháy mắt tên kia Giới Chân kỳ cường giả!

Phía trước Dương Diệp đao, quá cường thế, quá bá đạo . Thế cho nên tất cả mọi người tiềm thức quên, hắn Dương Diệp, nhưng vẫn là một cái kiếm tu!

Hắn đã từng, kiếm mới là nhường kiêng kỵ nhất tồn tại .

Dương Diệp đao rất khủng bố, thế nhưng, hắn kiếm kinh khủng hơn!

"Ngu xuẩn!"

Cái này lúc, cách đó không xa Thủy Nguyên Hình đột nhiên nở nụ cười, "Đường đường Giới Chân kỳ cường giả, dĩ nhiên ngu xuẩn đến rồi loại trình độ này!"

Mọi người nhìn về phía Thủy Nguyên Hình .

Thủy Nguyên Hình nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu như ta không có đoán sai, Dương Diệp, ngươi lúc trước trong cơ thể huyền khí hẳn là còn dư lại không nhiều lắm chứ ? Cái loại này cường đại kiếm kỹ, không chỉ có đối với nhục thân cùng tinh thần có rất lớn tiêu hao, đối với huyền khí đồng dạng như đây. Không phải, lấy ngươi Dương Diệp tính cách, nghĩ đến căn bản sẽ không thả hắn đi, đúng không ?"

Nghe vậy, giữa sân mọi người rộng mở trong sáng .

Huyền khí!

Dương Diệp vừa rồi cái kia hai kiếm giết trong nháy mắt một vị Giới Chân, thế nhưng, như hắn có thể đủ tùy ý thi triển ra cái loại này cường đại kiếm kỹ, hắn còn có thể tùy ý tên kia Giới Chân kỳ cường giả rời đi sao?

Đơn giản mà nói, như vừa rồi tên kia Giới Chân kỳ cường giả không đi, nhưng sau cùng hắn nhóm liên thủ, là rất có thể đánh chết Dương Diệp đấy!

Mà bây giờ, Dương Diệp hiển nhiên đã khôi phục một ít!

Đã bỏ qua giết Dương Diệp thời cơ tốt nhất!

Giữa sân, ngoại trừ Thủy Nguyên Hình bên ngoài, còn lại ngũ tộc tộc trưởng nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, cái kia Hàn Uyên tộc tộc trưởng Hàn Uyên Lân đứng dậy, "Dương Diệp, An cô nương chuyện tình, cùng ta ngũ tộc cũng không quan hệ, nếu như chúng ta lúc này thối lui, ngươi cùng ta ngũ tộc ân oán giữa có thể hay không theo này xóa bỏ ?"

Đã giết không được, vậy cũng chỉ có thể cầu hoà!

"Xóa bỏ ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Như các ngươi có thực lực giết ta, các ngươi sẽ cùng ta xóa bỏ sao? Tựa như vừa rồi, các ngươi sở dĩ xuất hiện, không phải là cảm thấy thêm trên(lên) Tiên Phủ hai gã Giới Chân kỳ cường giả, có thể tuyệt sát ta sao ? Làm sao, hiện tại tới cầu hòa ?"

Hàn Uyên Lân trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi lùi một bước, chúng ta lùi một bước, tất cả mọi người bình an vô sự, cần gì phải làm cho ngươi chết ta sống ?"

"Ha ha ..."

Dương Diệp đột nhiên phá lên cười, "Lùi một bước, tốt, ta Dương Diệp nguyện ý lùi một bước, chỉ có các ngươi ngũ tộc truy sát quá ta người toàn bộ chết, ta hãy bỏ qua ngũ tộc, ân, đầu tiên phải chết chính là các ngươi ngũ tộc tộc trưởng . Thế nào, nguyện ý vì mình tộc hi sinh chính mình sao?"

"Dương Diệp!"

Hàn Uyên Lân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, "Ngươi làm thật muốn lưỡng bại câu thương ? Bất tử không ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái hư không, chuyển chớp mắt, cả người hắn đi thẳng tới Hàn Uyên Lân trước mặt, nhìn thấy một màn này, Hàn Uyên Lân sắc mặt đại biến, hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng trước mặt chợt chính là oanh một cái!

Mà lúc, Dương Diệp hai tay nắm đại đao hướng hạ hung hăng chính là vừa bổ .

Cái này vừa bổ, làm như muốn đem cái này thiên khai đạo chỗ rách.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp đao rơi xuống một khắc kia, cái kia Hàn Uyên Lân cả người trực tiếp té bay ra ngoài, không trung, Hàn Uyên Lân từng khúc đổ nát, trực tiếp hóa thành một đống huyết vụ .

]

Không có ai xuất thủ tương trợ!

Như sáu người mới vừa xuất thủ, sáu người hợp lực, vẫn là có thể chống đỡ được Dương Diệp một đao. Thế nhưng, không có ai đứng ra!

Không chỉ không có đứng ra, ở Hàn Uyên Lân bị Dương Diệp một đao đánh nát cái kia nhất chớp BVeV mắt, ngoại trừ Thủy Nguyên Hình bên ngoài, còn lại bốn tộc tộc trưởng đều là xoay người biến mất ở phía chân trời .

Trốn!

Kỳ thực, chỉ cần 3-4 thành cơ hội, bọn họ đều sẽ xuất thủ tương trợ. Dù sao, bọn họ cũng hiểu được môi hở răng lạnh đạo lý này . Thế nhưng, dưới cái nhìn của bọn họ, mặt đối với hiện tại Dương Diệp, bọn họ không có bất kỳ cơ hội!

Giới Chân đều có thể miểu sát, huống chi đạo chân ?

Trốn!

Bốn tộc tộc trưởng quả đoán tuyển trạch trốn . Còn Thủy Nguyên Hình, hắn căn bản không biện pháp trốn!

Dương Diệp đem đại đao gánh tại vai lên, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Thủy Nguyên Hình, "Phía trước không phải muốn xem ta sát nhân sao? Hiện tại, nhìn cho thật kỹ!"

Dứt lời . Hắn tay phải cầm Thập Phương Vô Địch chợt hướng xa chỗ Thủy Nguyên thành chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đạo huyết hồng sắc đao khí xẹt qua trường khoảng không, trực tiếp chui vào Thủy Nguyên thành trung .

Ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ Thủy Nguyên thành trực tiếp bị một phân thành hai, cùng này đồng thời, Thủy Nguyên thành bên trong, phía trước thôi động trận pháp vô số huyền giả trực tiếp bị một đao này đánh thành mảnh vỡ!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Thủy Nguyên thành bên trong, vô số tiếng thét chói tai, tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên .

Cùng này đồng thời, vô số tiên huyết cùng oán khí cùng với hồn phách không ngừng tự thành trung phóng lên cao, nhưng sau hội tụ đến Dương Diệp trong tay Thập Phương Vô Địch bên trong .

"Ma đao!"

Không xa chỗ, Thủy Nguyên Hình lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi đi là sát lục chi đao, cầm là loại này diệt tuyệt nhân tính ma đao, ngày sau ngươi, không có kết quả tốt!"

Cái này lúc, Dương Diệp lần nữa vừa bổ .

Xuy .

Một đạo huyết quang trực tiếp chui vào cái kia Thủy Nguyên thành bên trong, tức thì, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên lần nữa, mà lúc, Dương Diệp trong tay Thập Phương Vô Địch đỏ càng tươi đẹp .

"Ma đao ?"

Dương Diệp bật cười một tiếng, "Ta dùng nó sát nhân, nó chính là ma đao, ta dùng nó cứu người, nó chính là tuyệt thế nhân nghĩa chi đao!"

Dứt lời, Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên từ cái này Thủy Nguyên thành bên trong tràn ra .

Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, Thủy Nguyên thành bên trong, một gian trước đại điện, một pho tượng . Lúc này, loại này pho tượng đột nhiên run rẩy động, dần dần, một đạo hư ảo thân ảnh từ cái này tôn pho tượng bên trong bay ra!

"Lão tổ!"

Nhìn thấy đạo hư ảnh này, Thủy Nguyên thành bên trong vô số người tức thì nhất tề lạy xuống phía dưới .

Đạo hư ảnh này, chính là đã từng mang theo Thủy Nguyên Tộc theo Đại Thiên vũ trụ đánh tới Vĩnh Hằng chi giới Thủy Nguyên Đế! Đương nhiên, điều này hiển nhiên không phải bản thể .

Thủy Nguyên Đế bề ngoài cũng không lão, trung niên nhân dáng dấp, mặc quần áo hắc bào, hai tay thả lỏng thân về sau, giữa chân mày mang theo một cổ vô hình uy nghiêm . Khi hắn xuất hiện một khắc kia, giữa cả thiên địa đột nhiên run rẩy động, phảng phất không chịu nổi hắn đạo hư ảnh này.

Mà thành trung, rất nhiều Thủy Nguyên Tộc nhân tắc thì là điên cuồng hoan hô .

Thủy Nguyên Đế xuất hiện, không thể nghi ngờ cho hắn nhóm hy vọng!

Thủy Nguyên thành bầu trời cái kia Thủy Nguyên Hình trong lòng cũng là buông lỏng, phía trước hắn vẫn là có (Phát hiện vật phẩm LỤM) chút bận tâm, lo lắng Thủy Nguyên Đế sẽ không xuất hiện, bởi vì trừ phi Thủy Nguyên Đế chính mình xuất hiện, không phải, bọn họ căn bản không thể liên hệ Thủy Nguyên Đế . Không phải là không thể liên hệ, mà là căn bản không biết rõ làm sao liên hệ . Vị lão tổ này đã từng không rõ tiêu thất về sau, đang ở cũng không có xuất hiện qua .

Mà bây giờ, Thủy Nguyên Tộc thời khắc nguy nan, Thủy Nguyên Đế lấy phương thức này lần nữa xuất hiện Thủy Nguyên thành .

Thủy Nguyên thành bên trong, Thủy Nguyên Đế nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào phía chân trời hư không Dương Diệp thân lên, quan sát liếc mắt Dương Diệp về sau, Thủy Nguyên Đế khẽ gật đầu, "Đạo Chân Cảnh nhục thân, đao kiếm thể cùng tu, tuy là Tổ cảnh, thế nhưng, có thể trảm Giới Chân . Không thể không nói, thật là giang sơn đời nào cũng có người tài a!"

Phía chân trời, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Thủy Nguyên Đế, "Ngươi bản thể không xuất hiện, ta sẽ phải giết ngươi Thủy Nguyên Tộc mọi người ."

Thủy Nguyên Đế mỉm cười, "Không có bất kỳ bộ tộc có thể trường thịnh không suy, trước đây ta đi lúc, liền đã liệu đến Thủy Nguyên Tộc ngày sau các loại khả năng . Bất quá, ta muốn biết một cái chuyện tiền căn hậu quả ." Vừa nói, hắn nhìn về phía Thủy Nguyên Hình, "Nói một chút ."

Thủy Nguyên Hình do dự xuống, nhưng sau sẽ tiền căn hậu quả nói ra .

"Ba cái thần vật!"

Thủy Nguyên Đế nhẹ giọng nói: "Năm đó ta tự tay phong ấn Khai Thiên Phủ cũng đã tới sao ..." Nói đến đây, hắn nhìn về phía Thủy Nguyên Hình, "Ngươi biện pháp, cũng không sai, thiên địa thần vật, nếu có cơ hội, tự nhiên là muốn giành giật một hồi. Thế nhưng, lấy một nữ tử tới áp chế, thực sự quá rơi phần . Ngươi dầu gì cũng là một vị Giới Chân, tu luyện tới này kỳ, lẽ nào một điểm ngạo khí đều không sao?"

Thủy Nguyên Hình hơi cúi đầu, "Tổ tiên dạy phải . Bất quá, ta Thủy Nguyên Tộc vẫn chưa giết nàng kia!"

" Hử ?"

Ở nơi này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên bao phủ ở cái kia Thủy Nguyên Hình, Thủy Nguyên Hình quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhìn thẳng Thủy Nguyên Hình, "Nàng không chết ?"

Thủy Nguyên Hình nhìn Dương Diệp, nói: "Trước đây ta Thủy Nguyên Tộc trưởng lão ở mang theo nàng trở về Thủy Nguyên Tộc trên đường lúc, gặp nhất danh người đàn ông trung niên, cái kia danh người đàn ông trung niên cứu đi nàng kia ."

Được cứu đi!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Vậy ngươi Thủy Nguyên Tộc vì sao gạt ta nói nàng bị giết ?"

Thủy Nguyên Hình đạm thanh nói: "Tùy ý vừa nói, chỉ là không nghĩ tới, ngươi Dương Diệp dĩ nhiên đem một nữ nhân nhìn như này trọng, thực sự là nực cười!"

Kỳ thực, hắn là thật không có nghĩ đến, Dương Diệp đem nữ nhân kia nhìn như vậy trọng! Sự tình về sau, hắn cũng chưa từng nghĩ tới cùng Dương Diệp nói An Nam Tĩnh chưa chết chuyện . Vì sao ? Bởi vì ngay lúc đó hắn, thầm nghĩ diệt trừ Dương Diệp . Ở đương thời, sáu tộc cường giả nhất tề truy sát Dương Diệp, hắn lại làm sao lại đi cùng Dương Diệp giải thích An Nam Tĩnh chuyện tình ? Hơn nữa, khi đó, Dương Diệp đã rơi vào Phong Ma . Nguyên nhân đây, nói những thứ kia đều là không có bất kỳ ý nghĩa gì chuyện tình .

Nhưng mà, hắn cũng không nghĩ tới, chính là hắn như thế tùy ý vừa nói, làm cho hắn Thủy Nguyên Tộc đi tới bây giờ loại tình trạng này!

"Cũng biết cái kia trung niên nhân là người phương nào ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Thủy Nguyên Hình đạm thanh nói: "Không biết!"

Xuy!

Ở nơi này lúc, một đạo sáng như tuyết ánh đao đột nhiên xẹt qua phía chân trời, hướng phía dưới Thủy Nguyên thành bắn nhanh đi .

Phía dưới, cái kia Thủy Nguyên Đế hai mắt híp lại, giơ tay lên chính là một điểm .

Ầm!

Dương Diệp cái kia đạo ánh đao màu đỏ ngòm trực tiếp nổ bể ra đến, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Thủy Nguyên Đế đỉnh đầu, ngay sau đó, một thanh màu đen kiếm bút thẳng mà xuống.

Kiếm Vực!

Cũng không phải là một kiếm, mà là trọng điệp hai kiếm!

Hai kiếm rơi xuống.

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Thủy Nguyên Đế trực tiếp bị rung động đến Thủy Nguyên thành bên ngoài, cùng này đồng thời, bên ngoài cả người càng thêm hư ảo, dường như muốn theo thì tiêu thất!

Mà lúc, Dương Diệp nắm trong tay đại đao hướng bốn phía chợt chính là đảo qua .

Xuy!

Ánh đao xẹt qua giữa sân, vô số tiếng kêu thảm thiết tức thì ở trong sân vang lên!

"Dương Diệp!"

Phía chân trời, cái kia Thủy Nguyên Hình rống giận .

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn chưa dừng xuống, dẫn theo trong tay đại đao hướng bên phải chợt chính là vừa bổ .

Ầm!

Dương Diệp bên phải trong vòng mấy trăm trượng không gian trong nháy mắt này trực tiếp văng tung tóe, vô số Thủy Nguyên Tộc huyền giả thân thể trực tiếp nổ bể ra tới.

Dương Diệp lau máu trên mặt một cái, sau đó nói: "Không có quan hệ, ngươi từ từ suy nghĩ, ta chậm rãi giết!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp dẫn theo đại đao hướng xa chỗ chạy nhanh tới .

....

Cvt: Lầy lắm

------oOo------

Chương 2310: Vẫn Lạc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủy Nguyên thành bên trong, Dương Diệp đại đao qua, thây phơi khắp nơi!

Vô số tiên huyết liên tục không ngừng hướng Dương Diệp trong tay đại đao bên trong hội tụ đi, chuôi này Thập Phương Vô Địch lúc này tán phát mùi máu tanh, nhất định không pháp cùng ngôn ngữ để hình dung . Không chỉ có như đây, chuôi này đao uy lực chính theo không ngừng tụ đến tiên huyết thay đổi càng mạnh!

"Hắn tới tự Đại Thiên vũ trụ!"

Ở nơi này lúc, cái kia Thủy Nguyên Hình đột nhiên rống giận, thanh âm bên trong, mang theo vẻ run rẩy .

Thủy Nguyên thành bên trong .

Ầm!

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, đao trong tay của hắn đặt ở mặt đất lên, cả vùng trong nháy mắt tét ra .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thủy Nguyên Hình, "Nói tiếp!"

Thủy Nguyên Hình gắt gao nhìn Dương Diệp, "Cái kia người làm như nhận thức cái kia An Nam Tĩnh, cũng chính là bởi vì như đây, đối phương ở nhìn thấy nàng lúc, tức thì xuất thủ . Mà ta Thủy Nguyên Tộc cũng điều tra qua, đối phương đúng là Đại Thiên vũ trụ xuất hiện qua!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta đại khái biết là người nào!"

"Việc này, khả năng liền này bỏ qua ?"

Ở nơi này lúc, cái kia Thủy Nguyên Đế đột nhiên mở miệng .

Dương Diệp nhìn về phía Thủy Nguyên Đế, "Bỏ qua ? Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Thủy Nguyên Đế đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Đây chỉ là ta một luồng ý thức, ta không làm gì được ngươi . Bất quá, ta cảm thấy, nam nhân sự việc của nhau, họa không kịp người nhà, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp không nói gì, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Thủy Nguyên Hình, "Là ta xuất thủ, còn là chính mình xuất 7H8ek thủ ?"

Không xa chỗ, Thủy Nguyên Đế hai mắt híp lại, hai tay chậm rãi chặt nắm lại, mà đang ở cái này lúc, Thủy Nguyên Hình đột nhiên nở nụ cười, "Dương Diệp, không cần ngươi động thủ, lúc này đây, là ta Thủy Nguyên Tộc ngã xuống, là ta Thủy Nguyên Hình ngã xuống . Ta Thủy Nguyên Tộc chịu thua, ta Thủy Nguyên Hình chịu thua . Bất quá, ở trước khi chết, ta muốn lãnh giáo một chút ngươi Dương Diệp cao chiêu, để cho ta nhìn, tới tự Đại Thiên vũ trụ đệ nhất thiên tài đến tột cùng cường đại đến trình độ nào!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Thủy Nguyên Hình quanh thân trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Thiêu đốt linh hồn!

Theo linh hồn thiêu đốt, Thủy Nguyên Hình quanh thân khí tức càng ngày càng mạnh, đến rồi nhất về sau, bên ngoài khí tức đã không kém Giới Chân kỳ cường giả . Sau một khắc, Thủy Nguyên Hình ha ha phá lên cười, ở cười to bên trong, hắn trực tiếp hóa thành một đám lửa hướng Dương Diệp vọt tới .

Hỏa đoàn qua chi chỗ, không gian trực tiếp thiêu đốt thành hư vô!

Mà không xa chỗ, Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh màu đen kiếm, từ oán linh ngưng tụ mà thành kiếm!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, làm cái kia Thủy Nguyên Hình đi tới trước mặt hắn hơn một trượng vị trí lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, nhưng sau hai tay nắm kiếm chợt hướng phía dưới chính là vừa bổ!

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi xuống, đoàn kia hỏa diễm ngạnh sinh sinh dừng ở Dương Diệp trước mặt, cùng này đồng thời, đoàn kia hỏa diễm dần dần ảm đạm xuống, yên lặng nhất chớp mắt, cả đoàn hỏa diễm trực tiếp hóa thành hư vô!

Kiếm thu, Dương Diệp khiêng Thập Phương Vô Địch hướng xa chỗ chậm rãi đi tới .

Nhìn thấy một màn này, Thủy Nguyên thành bên trong những thứ kia còn sống huyền giả tức thì thả lỏng một hơi .

Cái này lúc, cái kia Thủy Nguyên Đế đột nhiên nói: "Dương Diệp, ngày khác gặp phải, ta cam đoan với ngươi, ta Thủy Nguyên Đế chỉ ghim ngươi một người, mà sẽ không nhằm vào người bên cạnh ngươi, đây coi như là ta cho ngươi hôm nay hạ thủ lưu tình hồi báo!"

Dương Diệp không có trả lời, người đã trải qua biến mất ở xa chỗ .

Đến nay ngày chi về sau, Thủy Nguyên Tộc tổn thương nguyên khí nặng nề, chậm rãi biến mất ở lịch sử sân khấu . Thủy Nguyên Tộc Đạo Chân Cảnh cường giả, ngoại trừ cái kia đi trước Đại Thiên vũ trụ Linh Hư bên ngoài, cơ bản đều đã bị Dương Diệp giết sạch rồi .

Không có mấy nghìn năm, Thủy Nguyên Tộc căn bản không thể trở lại trạng thái tột cùng!

...

Thủy Nguyên thành bên ngoài, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại hắn trong lòng, là hai khối Vĩnh Hằng Tiên Tinh .

Hắn hiện tại một kích mạnh nhất, không hề nghi ngờ, là Kiếm Vực .

Hắn hiện tại, có thể trong nháy mắt thi triển hai lần Kiếm Vực, mà một kiếm, coi như Giới Chân kỳ cường giả cũng không đỡ nổi . Thế nhưng, một kiếm này tiêu hao cũng lớn. Chẳng qua còn tốt, hắn bây giờ nhục thân đã đạt được Giới Chân kỳ, hoàn toàn có thể tiếp nhận được cái này kiếm uy lực .

Chính là huyền khí phương diện có điểm không dễ chơi!

]

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp nghĩ tới Hồng Mông Tháp!

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên xuất hiện một đạo trắng như tuyết kiếm quang, Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu, chuyển chớp mắt, một đạo kiều tiểu thân ảnh màu trắng xuất hiện ở trước mặt của hắn, đây chính là Tiểu Bạch!

Khi thấy Dương Diệp một khắc kia, Tiểu Bạch một cái liền khóc lên, nhưng sau nàng bay thẳng đến rồi Dương Diệp trước mặt, hai móng gắt gao ôm Dương Diệp hầu, không đến một hồi, Dương Diệp đã bị Tiểu Bạch khóc lên linh khí bao phủ lại!

Tiểu Bạch!

Dương Diệp thân thể cứng đờ, nhưng sau hai tay hắn chậm rãi ôm lấy Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch!

Đây là hắn Dương Diệp Tiểu Bạch!

Rất nhanh, Kiếm Kinh cùng Vương Nhị Nha còn có cái kia Thái Cổ tiểu yêu cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Kiếm Kinh ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, không ngừng đánh giá . Mà Vương Nhị Nha cùng cái kia Thái Cổ tiểu yêu tắc thì không ngừng đánh giá Dương Diệp trong ngực Tiểu Bạch!

Hiếu kỳ!

Vương Nhị Nha nhãn trung tràn ngập tò mò!

Quá rất lâu sau đó, Tiểu Bạch rốt cục bình thường chút, nàng lau khóe mắt một cái nước mắt, nhưng sau tiểu trảo vung lên, một tòa màu vàng Tiểu Tháp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hồng Mông Tháp!

Từ Dương Diệp ly khai về sau, cái này Hồng Mông Tháp liền một mạch bị Tiểu Bạch cất giấu, bởi vì đây là Dương Diệp, ai cũng không thể cầm . Mà bây giờ Tiểu Bạch, căn bản là không người nào dám chọc, đặc biệt Dương Diệp tiêu thất về sau, có thể làm cho nàng ngoan ngoãn nghe lời, cũng liền Tử Nhi cùng Tiểu Thiên còn muốn Tô Thanh Thi . Hơn nữa, Dương Diệp không có ở đây trong khoảng thời gian này, Tiểu Bạch tính khí nhưng là phi thường nóng nảy, động một chút là muốn bắt búa chém người!

Nhìn trước mắt Hồng Mông Tháp, Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái phức tạp, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, "Các nàng đâu ?"

"Ở Kiếm Khư chi địa!" Kiếm Kinh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Bây giờ đi về sao?"

Trở về ?

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Ta còn có thật nhiều thật là nhiều sổ sách có thể coi là đây!"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Không chuẩn bị bỏ qua sao?"

"Bỏ qua!"

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, tiếu dung có chút lạnh, "Kiếm Kinh a Kiếm Kinh, ngươi cũng đã biết, nếu như ta Dương Diệp nếu là bị giết, Tiểu Bạch, còn có Thanh Thi kết quả của các nàng sẽ như thế nào sao? Như An Nam Tĩnh không phải được người cứu, kết quả của nàng vậy là cái gì sao? Không nói những thứ này, trước đây sáu tộc tộc trưởng cùng sáu tộc cường giả điên cuồng đuổi giết ta Dương Diệp, việc này lẽ nào cứ như vậy tính sao?"

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, "Ngay mới vừa rồi, Tiên Phủ cường giả đứng ra, ngũ tộc tộc trưởng tức thì theo âm thầm đi tới rõ ràng chỗ, bởi vì hắn nhóm cảm thấy thêm trên(lên) hai gã Giới Chân kỳ cường giả, có thể ổn giết ta . Hiện tại hắn nhóm đào tẩu, là bởi vì hắn nhóm không có năng lực giết ta, ngươi tin không tin, chỉ cần cho hắn nhóm cơ hội, bọn họ đối với ta Dương Diệp, sẽ không chút nào lưu tình!"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Bình tĩnh mà xem xét, như ngũ tộc có giết Dương Diệp cơ hội, ngũ tộc là tuyệt đối sẽ không hạ thủ lưu tình . Mà Dương Diệp nếu như hiện tại không ra tay, phóng sáu tộc nhất ngựa, sáu tộc hội mang ơn sao? Sẽ không biết!

Ngày sau chỉ cần có tuyệt sát Dương Diệp cơ hội, ngũ tộc tuyệt đối sẽ không bỏ qua .

Dương Diệp đem Hồng Mông Tháp thu được trong cơ thể, trong sát na, trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí trong nháy mắt dâng trào lên, giờ này khắc này, hắn ở cũng không cần lo lắng Hồng Mông Tử Khí .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong ngực Tiểu Bạch, nhưng sau cười nói: "Đi, chúng ta đi xin công đạo đi!"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục .

Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía chân trời . Mà ở bên cạnh hắn, là Vương Nhị Nha cùng con kia Thái Cổ tiểu yêu, còn có Kiếm Kinh .

Dương Diệp bên cạnh, Vương Nhị Nha đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nàng vừa muốn đưa tay đi sờ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch cũng là đưa ra một cái móng vuốt: Xấu cự!

Vương Nhị Nha không những không giận mà còn lấy làm mừng, hì hì cười, "Tốt khả ái tiểu gia hỏa, ta gọi Nhị Nha, ngươi tên gì ?"

"Nàng gọi Tiểu Bạch!" Dương Diệp thay Tiểu Bạch trả lời .

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, biểu thị Dương Diệp nói chính xác!

Cái này lúc, con kia Thái Cổ tiểu yêu đột nhiên đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nhưng sau nó chỉ chỉ chính mình, "Ngưu ... Ngưu ..... !"

"Tiểu Ngưu!"

Vương Nhị Nha đột nhiên gõ một cái Thái Cổ tiểu yêu đầu, "Lấy sau nó đã bảo Tiểu Ngưu!"

Thái Cổ tiểu yêu: "..."

Cứ như vậy, cái này chỉ Thái Cổ tiểu yêu đã bảo Tiểu Ngưu .

Một bên, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở nàng trong đầu vang lên, "Có thể nhìn ra Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu lai lịch sao?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Tiểu Ngưu, chắc là Thái Cổ thời đại Hám Thiên Cự Ngưu hậu đại, còn cái này Nhị Nha ... Nàng không phải nhân loại!"

"Đó là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh khẽ lắc đầu, "Ta nhìn không ra đến, cũng không cảm giác được ."

Dương Diệp trầm mặc .

"Ngươi sợ hắn nhóm đối với Tiểu Bạch bất lợi ?" Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp không trả lời .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Ngươi đây ngược lại không cần lo lắng, bọn họ sẽ không đối với Tiểu Bạch bất lợi, lời nói lời khó nghe, coi như ngươi chết, ngươi cái này chỉ Tiểu Bạch cũng sẽ không có chuyện gì tình."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch đang không ngừng đánh giá cái kia Tiểu Ngưu, thỉnh thoảng phi đến Tiểu Ngưu đầu lên, nhưng sau tiểu trảo đập đập Tiểu Ngưu sừng trâu, nhưng mà, cái này chỉ Tiểu Ngưu cũng là tuyệt không phản kháng!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, là mịt mờ dãy núi, ở cái kia dãy núi bên trong, có một tòa cổ thành, cổ thành bốn phía, quần sơn vờn quanh .

Bắc Xuyên tộc!

Cái này địa phương, chính là Bắc Xuyên tộc chủ thành .

Dương Diệp đám người còn chưa tới gần tòa thành kia, một đạo màn sáng to lớn chính là đột nhiên xuất hiện ở không trung hư không, đạo ánh sáng này màn trực tiếp đem toàn bộ cổ thành bao phủ .

Ầm!

Dương Diệp mang (Phát hiện vật phẩm LỤM) theo Kiếm Kinh cùng Tiểu Bạch đám người rơi vào tòa thành cổ kia trước cửa thành, nhìn đạo quang mạc kia, Dương Diệp giơ tay lên chính là một đao bổ ra .

Xuy!

Một đạo huyết hồng đao khí cắt trường khoảng không, trong nháy mắt bổ vào đạo quang mạc kia chi lên.

Ầm!

Toàn bộ màn sáng ầm ầm nổ bể ra tới!

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở thành tường kia chi lên.

Tên nam tử này chính là Bắc Xuyên tộc tộc trưởng Bắc Xuyên Thiên!

Thành bên trong, Bắc Xuyên tộc vô số người hoảng sợ nhìn bên ngoài thành phương hướng . Thủy Nguyên thành sự tình, bọn họ đã biết . Mà bây giờ, Dương Diệp đi tới Bắc Xuyên tộc .

Thành bên ngoài, Dương Diệp dẫn theo đại đao chậm rãi hướng cổ thành đi tới, đao nâng ở trên đất, một đường văng lửa khắp nơi .

Tường thành chi lên, Bắc Xuyên tộc tộc trưởng Bắc Xuyên Thiên nhìn thoáng qua thành trong Bắc Xuyên tộc tộc nhân, nhưng sau hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, quá nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại .

Tường thành xuống, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Bắc Xuyên Thiên, nhưng sau nâng lên đại đao, xoay người mang theo Tiểu Bạch đám người hướng xa chỗ phía chân trời đi tới .

Tường thành chi lên, Bắc Xuyên Thiên thân thể dần dần hư ảo, dần dần, bên ngoài càng ngày càng trong suốt ...

"Tộc trưởng!"

Bắc Xuyên thành bên trong, vô số người tức thì nhất tề kêu rên đứng lên .

...

Cvt: Nhanh quá, ko để nvp có đất diễn a.

------oOo------

Chương 2311: Hai Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tường thành chi lên, Bắc Xuyên Thiên thân thể càng ngày càng hư huyễn, khi thấy Dương Diệp đám người hoàn toàn biến mất ở chân trời về sau, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, nhưng sau hoàn toàn biến mất ở tại thế gian này .

Tự vẫn!

Làm Dương Diệp đi tới Bắc Xuyên tộc một khắc kia, Bắc Xuyên Thiên trong lòng hết thảy niệm tưởng trong nháy mắt này toàn bộ dập tắt .

Dương Diệp sẽ không bỏ qua Bắc Xuyên tộc!

Nếu muốn Dương Diệp buông tha Bắc Xuyên tộc những tộc nhân kia, chỉ có một con đường .

Hắn chết!

Lúc trước Bắc Xuyên tộc truy sát Dương Diệp Đạo Chân Cảnh cường giả, trừ hắn ra bên ngoài, đã toàn bộ bị Dương Diệp chém giết . Hắn không chết, Dương Diệp sẽ không nghỉ . Chỉ có hắn chết, mới có thể đổi Bắc Xuyên tộc cử tộc bình an!

Kỳ thực, bất kể là Thủy Nguyên Hình vẫn là cái này Bắc Xuyên Thiên, bọn họ cũng không biết, Dương Diệp sở dĩ để cho nửa bước, chủ yếu nhất nguyên nhân là An Nam Tĩnh còn sống .

...

Phía chân trời xa xôi phần cuối, Dương Diệp ngự kiếm mà đi .

Lúc này Tiểu Bạch, đã khôi phục những ngày qua tâm tình, ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, nàng ôm Kiếm Hồ, một cái móng vuốt nhỏ không ngừng huy động, theo nàng tiểu trảo huy động, một đạo kiếm quang không ngừng ở cái kia cuối chân trời hiện lên .

Luyện kiếm!

Luyện một chút, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy chờ mong màu sắc .

Dương Diệp cười nói: "Rất lợi hại!"

Nghe vậy, Tiểu Bạch tức thì nhếch miệng cười, tiếu dung xán lạn không gì sánh được, như nở rộ đóa hoa . Đón lấy, nàng lại quay đầu bắt đầu luyện bắt đầu kiếm tới!

"Thật là đáng yêu!" Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh đột nhiên nhẹ giọng nói . Trước mắt cái này chỉ tiểu gia hỏa, cùng với nàng trong ấn tượng Linh Tổ hoàn toàn khác nhau . Trong ấn tượng của nàng, Linh Tổ là thuộc về cái loại này thật cao ở lên, bao quát thế gian hết thảy tồn tại . Sự thực lên, cũng quả thực như đây. Thế gian bên trong, có rất ít cái gì có thể làm cho một vị Linh Tổ để ý . Đối với Linh Tổ mà nói, các nàng đều chỉ muốn bước vào cái kia phương diện cao hơn .

Mà bây giờ, trước mắt cái này chỉ Linh Chủ, hoàn toàn chính là từng cái bán đấu giá manh gia hỏa !

Dương Diệp nhìn phía xa Tiểu Bạch, khuôn mặt trên(lên) khó có được xuất hiện một màn tiếu dung .

"Ngươi ở đây Vĩnh Hằng Bí Cảnh gặp cái gì ?" Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Đây là Kiếm Kinh tò mò nhất địa phương, Dương Diệp ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong đến tột cùng đã trải qua cái gì ? Thế cho nên hắn xuất hiện về sau, thực lực tăng trưởng đến rồi loại trình độ này . Mặc dù chỉ là nhục thân đề thăng, thế nhưng, Kiếm Kinh phát hiện, ngoại trừ cảnh giới bên ngoài, Dương Diệp các phương diện đều được thật to đề thăng .

Cái này đề thăng, là phi thường khủng bố đấy!

Có thể nói, hiện tại coi như là Giới Chân kỳ cường giả đều khó cùng Dương Diệp đối kháng!

"Kiếm Kinh, ngươi tới tự Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia, đúng không ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh trầm mặc .

"Không thể nói sao ?" Dương Diệp nhẹ giọng nói .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Ta quả thực tới tự Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia, ngươi nghĩ muốn biết cái gì!"

"Bên kia rất đáng sợ sao?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Đối với chân chính cường giả mà nói, không đáng sợ, đối với người yếu mà nói , bên kia, rất đáng sợ . Nhược nhục cường thực sinh tồn pháp tắc, nơi nào đều là giống nhau ."

"Bọn họ vì sao không cho bên này người quá khứ ?" Dương Diệp lại hỏi .

Kiếm Kinh khẽ cười nói: "Bọn họ chưa từng có không cho bên này người quá khứ quá, là bên này người yếu."

" Hử ?" Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh nói: "Như vậy cũng tốt so với hai cái vòng tròn, người nghèo lại làm sao có thể tan vào người giàu vòng tròn đâu? Lời nói thật muốn nói với ngươi đi, Vĩnh Hằng Vũ Trụ, ở các ngươi Đại Thiên vũ trụ chưa xuất hiện lúc, liền đã xuất hiện . Có thể nói, Vĩnh Hằng Vũ Trụ, là hiện nay ta biết vũ trụ bên trong, xuất hiện sớm nhất một cái vũ trụ, ở trong đó võ đạo văn minh, là tất cả vũ trụ bên trong tân tiến nhất ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi nên biết Vĩnh Hằng chi giới Thái Cổ thời đại, có thể nói, coi như là Thái Cổ thời đại thời kỳ tột cùng, cũng không pháp cùng bên kia sánh vai . Bên kia, không phải cự tuyệt bên này huyền giả, mà là bên này huyền giả, căn bản không pháp đánh vỡ vũ trụ giữa tầng kia vách chướng, tiến nhập bọn họ thế giới!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hiểu ."

]

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Bằng vào ta thực lực, có thể đánh vỡ tầng kia vách chướng sao?"

Kiếm Kinh do dự xuống, nhưng sau lắc đầu .

Dương Diệp hai mắt hơi híp, "Bên này người có quá khứ sao ?"

"Không thiếu!"

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Thái Cổ thời đại, rất nhiều người đều có thể tới, đặc biệt những thứ kia cự yêu đại đế cùng hoang thần, loại này tồn tại, chính là Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia đều phi thường phi thường kiêng kỵ, chẳng qua đáng tiếc, Thái Cổ thời đại, cũng là một cái hỗn loạn thời đại, vô cùng hỗn loạn, các tộc cùng mỗi bên đại cường giả trong lúc đó, thường thường phát sinh xung đột, mà Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia, cũng vui vẻ với nhìn thấy như vậy, không có nhúng tay . Dần dần, Thái Cổ thời đại sa sút ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi đây?

Ngươi vậy là cái gì tồn tại ?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp cũng không có đang hỏi, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, ở cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, xuất hiện một ngôi lầu vũ .

Lạc Ly tộc!

Hắn đã tới Lạc Ly tộc địa giới .

Nhìn xa chỗ tòa kia lâu vũ, Dương Diệp đột nhiên rút đao cách khoảng không chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đạo huyết ánh đao màu đỏ xẹt qua phía chân trời, phi thẳng đến tòa kia lâu vũ bổ tới . Đao phá trường khoảng không, toàn bộ phía chân trời trực tiếp bị xé nứt ra một đường thật dài chỗ rách . Mà đang ở này đạo ánh đao màu đỏ ngòm phải rơi vào tòa kia lâu vũ lúc, một con hư ảo tay đột nhiên từ cái này tòa lầu vũ bên trong ló ra, sau một khắc, cái này chỉ hư ảo tay trực tiếp nắm Dương Diệp cái kia đạo đao khí, nhưng sau nhẹ nhàng sờ .

Ầm!

Dương Diệp cái kia đạo đao khí trực tiếp nổ bể ra đến, ở cái bàn tay kia bên trong hóa thành hư vô!

Phía chân trời, Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, con mắt tức thì trợn tròn lên, nó tiểu trảo bên trong, xuất hiện một thanh hư ảo búa . Mà ở nàng bên cạnh, cái kia Tiểu Ngưu đột nhiên đứng ở trước mặt nàng, nhưng sau siết quả đấm một cái, một bộ theo thì muốn đánh nhau dáng dấp!

Lấy lòng Tiểu Bạch!

Từ nơi này đầu Tiểu Ngưu nhìn thấy Tiểu Bạch về sau, nó mà bắt đầu không vì thế hiến ân cần!

Một bên, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia Tiểu Ngưu, nhưng sau khẽ lắc đầu, thầm nghĩ: baFYG "Cái này ngưu không ngốc a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua tòa kia lâu vũ, nhưng sau chậm rãi đi tới .

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Tiểu Bạch lập tức đi theo, vuốt trái của nàng ở bên hông Kiếm Hồ lên, mà hữu trảo tắc thì nắm một thanh hư ảo búa . Khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy quyết tuyệt . Lúc này đây, nàng đã quyết định . Chỉ cần đánh lên, nàng liền muốn ra tay!

Nàng không thể để cho Dương Diệp một người chiến đấu!

Dương Diệp đi tới tòa kia lâu vũ trước, cái này lúc, một gã mặc áo dài trắng người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp đối diện, cái này danh người đàn ông trung niên thân thể là hư ảo, hiển nhiên, cũng không phải là bản thể . Mà ở cái này áo bào trắng người đàn ông trung niên thân về sau, chính là cái kia Lạc Ly tộc Lưu Ly Nguyệt!

Lưu Ly Nguyệt nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia áo bào trắng người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên đang muốn nói, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước một cái bước xa, hai tay nắm trong tay huyết đao chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Không gian đánh rách tả tơi, cường đại huyết đao giống như một tòa đại sơn hướng cái kia người đàn ông trung niên nghiền ép đi!

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, khuôn mặt sắc không thay đổi, hai tay đột nhiên hướng trên(lên) chính là hợp lại . Cái này hợp lại, trực tiếp đem Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch hợp ở tại lòng bàn tay bên trong, mà người đàn ông trung niên chỉ hướng lui về sau nửa bước!

Thế nhưng, chân hắn xuống không gian cũng là tét ra!

Làm người đàn ông trung niên hợp ở Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch cái kia nhất chớp mắt, người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, bởi vì một đạo nhỏ như lông phát hàn mang đã gần sát bụng của hắn .

Người đàn ông trung niên phản ứng cực nhanh, hắn chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, cả người bay thẳng đến lui về sau nửa trượng khoảng cách, mà đang ở cái này lúc, một thanh đại đao hướng hắn phá khoảng không mà đến, chính là cái kia Thập Phương Vô Địch!

Người đàn ông trung niên hai mắt khẽ híp một cái, giơ tay lên hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Thập Phương Vô Địch trực tiếp bị một cổ vô hình lực lượng đón đỡ ngay tại chỗ, ở cũng không pháp nhúc nhích, mà lúc, Dương Diệp xuất hiện ở Thập Phương Vô Địch thân về sau, chuyển chớp mắt, hắn chân phải đá mạnh một cước ở tại Thập Phương Vô Địch chuôi đao lên.

Xuy!

Trường đao điện xạ mà ra .

Xa chỗ, người đàn ông trung niên tay hơi phiến diện, nhưng sau hướng Thập Phương Vô Địch chuôi đao nhẹ nhàng vỗ . Cái vỗ này, trực tiếp làm cho chuôi này nguyên bản bổ về phía đầu hắn Thập Phương Vô Địch cải biến phương hướng, dán vào hắn bên tai bắn nhanh mà qua .

Người đàn ông trung niên tay phải nhẹ nhàng xoay tròn, nhưng sau đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một đạo hàn mang đã xuất hiện ở ngực của hắn chỗ .

Hắn thấy rõ .

Là một thanh mỏng như cánh ve đao!

Song đao!

Dương Diệp tốc độ rất nhanh, nhanh vô cùng, hàm tiếp cũng phi thường hoàn mỹ, nhưng mà, đối với trước mắt cái này vị người đàn ông trung niên mà nói, vẫn còn có chút không đủ . Đao mới vừa (Phát hiện vật phẩm LỤM) để ở người đàn ông trung niên bụng hư huyễn thân thể lên, liền trực tiếp bị hai cây chỉ cho gắt gao kẹp lấy!

Dương Diệp hai tay nắm Tàng Phong chợt xoay tròn, nhưng mà, Tàng Phong không chút sứt mẻ!

Cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên buông lỏng tay ra chỉ, chuyển chớp mắt, hắn lòng bàn tay hướng vào phía trong, sau một khắc, chợt hướng phía trước chấn động .

Ầm!

Một cường đại lực lượng tự bên ngoài lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra, này cổ lực lượng trực tiếp đem được Dương Diệp rung động đến nghìn trượng bên ngoài . Dương Diệp mới vừa dừng lại một cái, tại hắn khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Người đàn ông trung niên hai tay cõng ở thân về sau, nhìn cách đó không xa Dương Diệp, "Bây giờ có thể nói chuyện một chút ?"

Xa chỗ, Dương Diệp hai tay nắm màu máu đỏ Thập Phương Vô Địch hướng cái kia người đàn ông trung niên chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Chuôi này Thập Phương Vô Địch phi thẳng đến cái kia người đàn ông trung niên phá khoảng không bổ tới!

Xa chỗ, người đàn ông trung niên nhíu mày, hắn hướng lui về sau nửa bước, hai tay hơi xoay tròn, nhưng sau hướng phía trước chính là chấn động .

Ầm!

Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch cách hắn còn có nửa trượng thì trực tiếp dừng lại!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở người đàn ông trung niên trước mặt, sau một khắc, một đạo kiếm quang bút thẳng mà hạ!

Kiếm Vực!

Một kiếm rơi hạ!

Cái kia người đàn ông trung niên con ngươi chợt co rụt lại, bấm tay một chút ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia người đàn ông trung niên trực tiếp bị rung động đến ngoài mấy trăm trượng, cùng này đồng thời, thân thể so với phía trước càng phát trong suốt, phảng phất theo thì muốn tiêu thất!

Người đàn ông trung niên nhìn một chút chính mình hư huyễn trong suốt thân thể, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Hai kiếm!"

Xa chỗ .

Kiếm thu!

Dương Diệp nhấc tay lên trong huyết hồng đại khảm đao gánh tại vai lên, nhưng sau hướng tòa kia lâu vũ đi tới, "Làm ta đi tới phía dưới tòa kia trước lầu lúc, như Lạc Ly tộc còn có Đạo Chân Cảnh trở lên cường giả sống, ta liền giết toàn bộ Lạc Ly tộc!"

Cvt: Truất lừ a . . ..

------oOo------

Chương 2312: Ngươi Không Phải Linh Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, không xa chỗ, cái kia Lạc Ly tộc Lưu Ly Nguyệt khuôn mặt sắc cực kỳ khó coi .

Mà không xa chỗ, cái kia danh người đàn ông trung niên đột nhiên bay lên trời, sau một khắc, tay phải hắn hướng Dương Diệp vị trí cách khoảng không chính là một trảo .

Ầm!

Một cường đại lực lượng đột nhiên không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, cường đại lực lượng sẽ đem Dương Diệp nát bấy!

Dương Diệp dừng bước, hắn xoay người rút ra đại đao chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đao phách xuống, cái kia cỗ lực lượng trực tiếp bị Dương Diệp nát bấy .

Ngay sau đó, Dương Diệp hai tay nắm đại đao hướng cái kia hư ảo trung niên nhân chợt chính là ném một cái .

Xa chỗ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia trung niên nhân trực tiếp bị rung động đến sau lưng ngoài mấy trăm trượng, mà lúc, hắn nửa người dưới đã triệt để không thấy .

Chung quy không phải bản thể, dù cho đã từng cường thịnh trở lại, thế nhưng giờ này khắc này, hắn căn bản không làm gì được Dương Diệp .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, huyết đao cắt trường khoảng không, bay ngược trở lại trong tay hắn . Dương Diệp không có để ý cái kia người đàn ông trung niên, bởi vì hắn đã không cần tại động thủ . Đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp khiêng đại đao hướng phía dưới cái kia Lạc Ly tộc đi tới .

Hắn cũng không có đối với cái kia Lưu Ly Nguyệt xuất thủ!

Thế nhưng tất cả mọi người minh bạch hắn ý tứ, Lưu Ly Nguyệt cũng minh bạch!

Không xa chỗ, Lưu Ly Nguyệt thần sắc cực kỳ âm trầm, hiện tại bày ở trước mặt nàng liền hai con đường, một là trốn, mà là chết. Nàng trốn, Lạc Ly tộc cử tộc chết, nàng chết, Lạc Ly tộc Đạo Chân Cảnh lấy hạ huyền giả đều là sống.

Tu luyện vô số năm, cứ như vậy chết đi, nàng làm sao có thể cam tâm ?

Không cam lòng, vô cùng không cam lòng!

Nhưng mà, ở người của nàng về sau, là vô số Lạc Ly tộc tộc nhân .

Dương Diệp sẽ bỏ qua những thứ này người sao ?

Sẽ không wShPC biết, lấy Dương Diệp tính cách, nàng nếu như không chết, hắn nhất định sẽ tàn sát toàn bộ Lạc Ly tộc!

Chết hay là bất tử ?

Cái này lúc, Dương Diệp cách tòa kia lâu vũ càng ngày càng gần . Đang ở hắn cách tòa kia lâu vũ còn có không sai biệt lắm mấy trượng khoảng cách lúc, không xa chỗ, cái kia Lưu Ly Nguyệt thân thể đột nhiên hư ảo .

Dương Diệp dừng bước, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Không xa chỗ, cái kia đã sắp muốn hoàn toàn biến mất áo bào trắng người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Chúng ta còn có thể ở thấy!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể hoàn toàn biến mất ở tại không trung .

Mà không xa chỗ, cái kia (Phát hiện vật phẩm LỤM) Lưu Ly Nguyệt thân thể cũng dần dần hư ảo, thế nhưng ánh mắt của nàng lại vẫn nhìn Dương Diệp .

Cứ như vậy, ở Lưu Ly Nguyệt cùng Lạc Ly tộc cử tộc nhìn theo xuống, Dương Diệp đám người biến mất ở phía chân trời .

Rất nhanh, Thủy Nguyên Tộc cùng Bắc Xuyên tộc còn có Lạc Ly tộc sự tình ở toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới truyền ra tới.

Bức tử tam tộc tộc trưởng!

Dương Diệp ngạnh sinh sinh bức tử tam tộc tộc trưởng, việc này cũng truyền ra tới. Cái này lúc, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, có thể nói là có người vui có người ưu . Mừng, dĩ nhiên chính là Kiếm Thiên Thành cùng tam tông . Trước đây Dương Diệp mới tới Vĩnh Hằng chi giới, sáu tộc đều là đối với Dương Diệp xuất thủ, chỉ có Kiếm Thiên Thành không chỉ không có đối với Dương Diệp xuất thủ, còn làm cho Dương Diệp thiếu một cái nhân tình, mà bây giờ, theo Dương Diệp trưởng thành, nhân tình này giá trị, có thể nói là không pháp đoán chừng!

Ngoại trừ Kiếm Thiên Thành bên ngoài, tam tông lúc này ở mừng đồng thời còn có chút nghĩ mà sợ . Trước đây bọn họ kém chút cũng phải cần đối với Dương Diệp xuất thủ, bất quá, bởi vì tam tông kềm chế lẫn nhau, nguyên nhân đây, người nào cũng không động thủ, nhưng không nghĩ đến, cái này không có động thủ, trở thành tam tông bây giờ bình an phù .

Có thể nói, Kiếm Thiên Thành cùng tam tông còn có Bạch Đế thành trở thành lớn nhất bên thắng, đặc biệt Bạch Đế thành, hiện tại người nào không biết Bạch Đế thành Bạch Đế Nữ Hoàng cùng Dương Diệp có quan hệ ?

Việt Tộc .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch đoàn người đi tới Việt Tộc địa bàn, Việt Tộc ở một mảnh hải vực một tòa đảo lên. Mảnh này hải vực đều là Việt Tộc địa bàn, bình thường ngoại nhân căn bản không thể vào mảnh này hải vực .

Dương Diệp nhìn phía dưới Việt Tộc, toàn bộ Việt Tộc không có bất cứ động tĩnh gì, thế nhưng hắn biết, Việt Tộc đã biết hắn đến rồi!

Phía chân trời, Dương Diệp đột nhiên rút đao chính là nhất trảm .

]

Xuy!

Một đạo huyết hồng đao khí tự phía chân trời bắn nhanh mà xuống, mục tiêu, chính là Việt Tộc hòn đảo nhỏ kia .

Này đạo đao khí nếu như rơi xuống, hòn đảo nhỏ này nhất định sẽ bị một phân thành hai .

Bất quá, này đạo đao khí cũng không có rơi xuống, nó còn chưa tới gần hòn đảo kia chính là trực tiếp bị một thanh hư ảo trường thương đánh thành mảnh nhỏ . Ngay sau đó, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp đám người trước mặt không xa chỗ .

Cái này danh người đàn ông trung niên, chính là Việt Tộc tộc trưởng Việt Thiên Minh!

Việt Thiên Minh người xuyên khôi giáp màu đen, cầm trong tay trường thương màu đen, tại hắn quanh thân, tản ra thần bí hắc sắc lưu quang .

"Dương Diệp!"

Việt Thiên Minh cầm trong tay trường thương nhắm thẳng vào Dương Diệp, "Ta cũng không phải là Bắc Xuyên Thiên cùng Lưu Ly Nguyệt, muốn ta chết, sợ là cho ngươi tự mình động thủ!"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Ta không muốn động thủ, ta chỉ muốn nhìn ngươi tự sát, như vậy, ta vui vẻ!"

Việt Thiên Minh cười nhạt, "Vậy ngươi sợ là phải thất vọng!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh Tiểu Ngưu, "Tiểu Ngưu, khôi phục chân thân, đem phía dưới hòn đảo kia cho ta san bằng!"

Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhất về sau, nó nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ phía dưới đảo nhỏ, ý kia là, đi nha!

Đạt được Tiểu Bạch ý chỉ, Tiểu Ngưu không có ở chút nào do dự, phi thẳng đến phía dưới hòn đảo kia vọt tới, đang hướng hướng hòn đảo kia quá trình bên trong, Tiểu Ngưu thân thể càng ngày càng lớn, ngắn ngủi mấy hơi trong lúc đó, nó chính là đã trở nên lớn gấp mấy trăm lần!

Tiểu Ngưu cái kia thân thể cao lớn, giống như một tòa cao sơn trực tiếp đánh về phía hòn đảo kia!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Việt Thiên Minh thần sắc tức thì khó coi!

Trước mắt vị này Thái Cổ Đại Yêu, ít nhất là Giới Chân kỳ!

Dương Diệp bên người lại vẫn có loại này cường giả!

Phía dưới đảo nhỏ bên trong, vô số chùm tia sáng đột nhiên phóng lên cao, hướng cái kia Tiểu Ngưu đánh tới . Nhưng mà, đối mặt những thứ kia chùm tia sáng, Tiểu Ngưu liên tục ngăn chặn đều không đỡ một cái , mặc cho những thứ kia chùm tia sáng đánh vào hắn thân lên.

Rầm rầm rầm ...

Tiểu Ngưu thân lên, từng đạo tiếng ầm ầm không ngừng vang lên .

Nhưng mà, Tiểu Ngưu cái kia thân thể cao lớn chỉ là run rẩy! Rất nhanh, nó trực tiếp va vào hòn đảo kia .

Ầm!

Toàn bộ đảo nhỏ trong nháy mắt đổ nát nổ tung, cùng này đồng thời, chung quanh đảo nước biển bị cường đại lực lượng trùng kích, trong nháy mắt phóng lên cao, có chừng ngàn cao, che lấp toàn bộ phía chân trời . Mà ở hòn đảo kia chi lên, Tiểu Ngưu hai tay hướng hai bên chợt chính là vỗ .

Rầm rầm!

Toàn bộ đảo nhỏ trong nháy mắt tứ phân ngũ liệt, vô số tiếng kêu thảm thiết tự đảo nhỏ bên trong vang vọng dựng lên .

Phía chân trời, cái kia Việt Thiên Minh thần sắc cực kỳ xấu xí, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung, không che giấu chút nào lấy sát ý .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Muốn động thủ ? Ta có thể cam đoan với ngươi, ở ngươi cùng ta giao thủ trong khoảng thời gian này, ngươi Việt Tộc sẽ chết sạch sẽ, một người cũng không còn!"

Việt Thiên Minh gắt gao nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, làm việc tình làm tận tuyệt như vậy, ngươi sẽ bị báo ứng!"

"Báo ứng ?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ngươi Việt Tộc trước đây cử tộc đuổi giết ta lúc, có nghĩ tới hay không sẽ có báo ứng ? Hiện tại ta giết các ngươi, ngươi theo ta đàm luận báo ứng ? Cũng không sự tình, chúng ta từ từ nói chuyện, phản chính ngươi Việt Tộc người tốt giống như cũng thật nhiều, Tiểu Ngưu có thể chậm rãi giết!"

"Dương Diệp!"

Cái kia Việt Thiên Minh ngũ quan đều nhăn nhó, "Tiên Phủ sẽ không bỏ qua ngươi, ngươi sẽ có báo ứng, nhất định sẽ!"

Dứt lời, trường thương trong tay của hắn trực tiếp hóa thành một đạo thương mang phóng lên cao, nhưng sau bút rơi thẳng xuống, nhất về sau, chuôi này trường thương trực tiếp từ cái này Việt Thiên Minh đỉnh đầu rơi xuống .

Xuy!

Việt Thiên Minh cả người trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ .

Mà hắn huyết hồng hai mắt tắc thì nhìn chằm chằm vào Dương Diệp!

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Báo ứng gì gì đó ta không biết, ta chỉ biết, có ân báo ân, có cừu báo cừu . Đối với ân nhân, làm dũng tuyền tương báo, đối với cừu nhân, làm chém tận giết tuyệt!"

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Phía dưới, đảo nhỏ chi lên, Tiểu Ngưu vội vã khôi phục bình thường, nhưng sau hướng chân trời Dương Diệp đuổi theo .

Này lúc, tòa hòn đảo này đã không phải là đảo nhỏ .

Mảnh nhỏ!

Cả hòn đảo nhỏ, đã bị Tiểu Ngưu đánh thành mảnh nhỏ, vô số Việt Tộc tộc nhân điên cuồng hướng bốn phía chạy thục mạng .

Việt Tộc triệt để xuống dốc!

...

Phía chân trời xa xôi phần cuối, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, tại hắn bả vai lên, là Tiểu Bạch . Lúc này, Tiểu Bạch không ngừng đánh giá Tiểu Ngưu, một lát sau, nàng hướng về phía Tiểu Ngưu dựng lên một cái móng vuốt .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia vẻ mặt mờ mịt Tiểu Ngưu, sau đó nói: "Nàng nói ngươi rất biết đánh nhau!"

Tiểu Ngưu: "..."

Rất biết đánh nhau!

Dương Diệp mỉm cười, ánh mắt của hắn lần nữa rơi vào Tiểu Ngưu thân lên. Kỳ thực, cái này Tiểu Ngưu thực lực thật rất mạnh, coi như là hắn đều không có hoàn toàn chắc chắn chiến thắng cái này Tiểu Ngưu, đặc biệt cái này phòng ngự, nhất định rất nghịch thiên!

"Ta cũng rất lợi hại!" Cái này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên nói .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Vương Nhị Nha, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ Tiểu Ngưu, hiển nhiên, là ở hỏi các ngươi người nào lợi hại!

Vương Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu, "Đương nhiên là ta lợi hại, Tiểu Ngưu, ngươi nói có đúng hay không!"

Vừa nói, nàng chạy tới Tiểu Ngưu bên cạnh, nắm Tiểu Ngưu sừng trâu không ngừng trên dưới lay động lấy, điều này làm cho Tiểu Ngưu thoạt nhìn chính là ở gật đầu .

Vương Nhị Nha nhìn về phía Tiểu Bạch, "Xem, nó gật đầu!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, biểu thị như vậy cũng có thể sao?

Dương Diệp: "..."

"Nhị Nha, ngươi sẽ biến thân sao?" Một bên, Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp cũng quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha không phải nhân loại, nói cách khác, nàng rất có thể là Thái Cổ cự yêu, chỉ cần là yêu, khẳng định thì có bản thể!

Biến thân!

Vương Nhị Nha con mắt nhanh chớp chớp, sau đó nói: "Làm sao biến ?"

Kiếm Kinh: "..."

Dương Diệp chỉ chỉ Tiểu Ngưu, "Nó vừa rồi liền biến thân, ngươi biết không ?"

Vương Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu, nhưng sau nàng nghĩ một lát về sau, nói: "Biến thân chứ sao... Ta chắc cũng là hội!"

Mọi người: "..."

Cái này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên nói: "Ta còn chưa nghĩ ra làm sao biến! Chờ nghĩ xong, đang biến cho các ngươi xem!"

Kiếm Kinh khóe miệng nhỏ bé rút ra, nàng nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha, không có đang nói gì .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, rất nhanh, hắn ngừng lại . Hắn ngẩng đầu hướng xa chỗ nhìn lại, xa chỗ đám mây chi lên, đứng một gã váy xanh nữ tử . Nữ tử đưa lưng về phía bọn họ, trong tay nắm một bản quyển sách thật dày .

"Nhục thân Đạo Chân Cảnh, Kiếm Vực ... Hả? Đao này ... Phải là Thái Cổ thời đại hai đại danh đao Thập Phương Vô Địch cùng Tàng Phong, lợi hại, dĩ nhiên có xuất hiện ở trong tay của ngươi . Di ? Thái Cổ Hạo Ngưu, Vĩnh Hằng Kiếm Hồ, Kiếm Kinh, ngô, đáng tiếc, cũng không phải là bản thể, cái này tiểu cô nương ... Kỳ quái, kỳ quái, ta dĩ nhiên nhìn không ra ngươi bản thể, ah đúng, còn có nho nhỏ Linh Chủ một viên! Không, không đúng, ngươi không phải Linh Chủ!"

Thanh âm rơi xuống, váy xanh nữ tử bỗng nhiên xoay người .

Ầm!

Một cường đại uy áp trong nháy mắt đem Dương Diệp đám người đẩy lui đủ đủ gần nghìn trượng khoảng cách!

Cùng này đồng thời, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên!

Cvt: Lại ai đây

------oOo------

Chương 2313: Giết Không Nổi Nghiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đang bị đẩy lui cái kia nhất chớp mắt, (Phát hiện vật phẩm LỤM) Tiểu Bạch hai mắt trong nháy mắt trợn tròn lên, ở nàng móng vuốt trung đột nhiên xuất hiện một thanh hư ảo búa .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Mà lúc, Tiểu Ngưu cùng Vương Nhị Nha cũng đứng ở Tiểu Bạch trước mặt .

Bởi vì cái kia váy xanh nữ tử ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tiểu Bạch .

Váy xanh nữ tử dài nhất gương mặt trái soan, ngũ quan thanh tú, không thể nói dung nhan tuyệt thế, nhưng là cũng không xấu xí, ElCjN đứng lên trên(lên) có một loại tươi mát thoát tục thanh nhã khí chất . Ở tay phải của nàng bên trong, nắm một bản quyển sách thật dày .

Lúc này, nàng chính không hề chớp mắt nhìn chằm chằm Tiểu Bạch .

Mà Tiểu Bạch đã ở nhìn nàng, không cùng một dạng là, Tiểu Bạch có chút tỉnh tỉnh .

Kiếm Kinh cùng Dương Diệp thần sắc là ngưng trọng .

Đặc biệt Kiếm Kinh, bởi vì nàng biết, trước mắt cái này thần bí váy xanh nữ tử phát hiện cái gì .

Xa chỗ, váy xanh nữ tử nhìn Tiểu Bạch, nhìn một chút, khóe miệng hắn đột nhiên nổi lên một cái tiếu dung, "Thảo nào, liền vậy từ tới không xuất thế Kiếm U Nữ đều ra Kiếm Khư chi địa, nguyên lai là vì ngươi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý là ngươi muốn làm gì!

Váy xanh nữ tử mỉm cười, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ nhưng là phải đi trước Nam Ly tộc ?"

Dương Diệp gật đầu .

Váy xanh nữ tử cười nói: "Nam Ly tộc, thì không nên đi ."

Dương Diệp lắc đầu, "Có một số việc, phải làm ."

Váy xanh nữ tử cười cười, nhưng sau gật đầu, "Quá ta cái này quan, ngươi cũng có thể đi Nam Ly gia a ."

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu .

Xuy!

Một cái bóng mờ ở trong sân chợt lóe lên, chuyển chớp mắt, một thanh huyết hồng đại đao trực tiếp tự váy xanh nữ tử đỉnh đầu bút thẳng mà xuống. Váy xanh nữ tử cũng là không tránh không né , mặc cho chuôi này đại đao bút rơi thẳng xuống .

Một đao rơi hạ!

Không gian tê liệt!

Nhưng mà, cái kia váy xanh nữ tử lại một chút việc cũng không có, nàng còn đứng ở nguyên lai vị trí, nơi đó không gian mới vừa bị xé nứt chính là trong nháy mắt được chữa trị .

Có chút quỷ dị!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Kiếm Kinh chân mày không khỏi nhíu lại .

Dương Diệp vẫn chưa ngừng tay, một đao rơi khoảng không, hắn hai tay nắm Thập Phương Vô Địch hướng váy xanh nữ tử chợt chính là một cái quét ngang . Cái này đảo qua, có một đao vượt ngàn quân tư thế . Nhưng mà, một đao này nhưng là bị hai cây chỉ ngạnh sinh sinh kẹp lấy .

Váy xanh nữ tử hai cây chỉ mang theo Thập Phương Vô Địch, nhìn Dương Diệp mỉm cười, "Ta có chút ỷ lớn hiếp nhỏ . Bất quá, chuyện không có cách nào khác tình, việc này, vẫn phải là quản quản ."

Dứt lời, nàng hai cây chỉ nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Dương Diệp cả người lẫn đao bị chấn động trở về nguyên lai vị trí .

Dương Diệp đang muốn tiếp tục xuất thủ, Kiếm Kinh cũng là ngăn cản hắn, "Không cần xuất thủ, nàng là Nam Ly Mộng, Nam Ly gia vạn năm qua nổi bật nhất thiên tài ."

Nam Ly Mộng!

Dương Diệp hơi ngẩn người, tên này có chút quen thuộc, rất nhanh, hắn nghĩ tới . Cái này Nam Ly Mộng, không phải là biên soạn cái kia « Chư Thế Giới » Nam Ly Mộng sao? Trước đây Bạch Chỉ Tiên cũng cùng hắn nói qua, trước mắt vị này chính là Thần Vũ Bảng trên(lên) bài danh thứ ba nhân!

Xa chỗ, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, sau đó nói: "Ngươi biết ta ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Năm đó Vĩnh Hằng chi giới, người nào không biết ngươi ?"

]

Nam Ly Mộng cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương tiểu hữu, Nam Ly tộc cấp bách vời ta trở về, ta biết, tộc trung khẳng định có đại sự xảy ra tình . Mà ta trở về về sau, cũng biết một cái trước đó tiền căn hậu quả . Việc này, là ta Nam Ly tộc không phải, ta trở về tộc chi về sau, đã giam cầm ta Nam Ly tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng, trong vòng trăm năm, nàng sẽ không ở xuất hiện tại trước mặt ngươi . Mà ta Nam Ly tộc đã từng truy sát quá ngươi đạo chân cường giả, đều đã bị ngươi tru diệt, cho nên, việc này liền này bỏ qua, như thế nào ?"

Nói đến đây, nàng do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Cho ngươi cung cấp một cái tin tức, theo ta được biết, Tiên Phủ đối với ngươi khả năng có đại động tác!"

"Có ý tứ!" Một bên Kiếm Kinh trầm giọng hỏi .

Nam Ly Mộng cười nói: "Tiên Phủ liên lạc qua ta, muốn ta tham dự, nói muốn tuyệt sát ngươi, bất quá, ta cự tuyệt . Hiện tại, ta Nam Ly tộc, không muốn cuốn vào bất luận cái gì phân tranh bên trong . Cho nên, chỉ cần Dương tiểu hữu nguyện ý buông tha ta Nam Ly tộc, ta bên này, có thể hướng Dương tiểu hữu cam đoan, tuyệt sẽ không tham dự bất luận cái gì nhằm vào Dương tiểu hữu chuyện tình . Biết ta người hẳn là tinh tường, tiểu nữ tử cả đời này đánh nhau đấu không có hứng thú, đối với những thứ kia chuyện ly kỳ cổ quái tình có hứng thú . Đương nhiên, Dương tiểu hữu như thực sự không bỏ xuống được trong lòng hận, muốn diệt tuyệt ta Nam Ly tộc, tiểu nữ tử ta cũng chỉ có thể liều mình bồi quân tử!"

Không xa chỗ, Dương Diệp trầm mặc .

Mà ở Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Đừng quên Tiên Phủ, bọn họ mới là ngươi địch nhân lớn nhất ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Chết một vị Giới Chân, bọn họ còn không tăng trí nhớ sao?"

"Ngươi có thể sai rồi!"

Một bên Nam Ly Mộng đột nhiên cười nói: "Chính là bởi vì ngươi giết bọn họ một vị Giới Chân, bọn họ mới càng thêm sẽ không bỏ qua cho ngươi . Bởi vì, bọn họ sợ . Ngươi làm cho bọn họ cảm giác được sợ! Như ngươi loại này thiên tài, như không phải bằng hữu, không phải người của mình, tốt nhất vẫn là từ bỏ tốt, huống chi hiện tại ngươi cùng hắn nhóm không chỉ có không phải bằng hữu, vẫn là địch nhân . Bọn họ lại làm sao lại để cho ngươi tiếp tục trưởng thành tiếp đâu?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Đây là bọn họ mình chọn đường!"

Nam Ly Mộng nói: "Ngươi nói không sai, đây là bọn họ mình chọn đường, bọn họ đã không có đường quay về . Hơn nữa, Tiên Phủ nhưng là Vĩnh Hằng chi giới đệ nhất đại thế lực, mặc dù chỉ là trên mặt nổi đệ nhất đại thế lực, thế nhưng, đó cũng là số một, ngươi làm cho bọn họ cùng một cái Tổ cảnh huyền giả thỏa hiệp, chịu thua, khả năng sao? Không thể ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu như ta là ngươi, ta liền lập tức trở về Kiếm Khư chi địa, bởi vì nếu như ta nhớ không lầm, thân nhân của ngươi cũng đều ở nơi ấy ."

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày trong nháy mắt nhíu lại, rất nhanh, hắn ôm Tiểu Bạch xoay người biến mất ở cuối chân trời!

Tô Thanh Thi chúng nữ!

Hắn kém chút quên cái này gốc .

Giữa sân chỉ còn Kiếm Kinh cùng Nam Ly Mộng .

"Ngươi nhận ra, đúng không ?" Kiếm Kinh gắt gao nhìn Nam Ly Mộng .

"Nhận ra cái gì ?" Nam Ly Mộng nhìn Kiếm Kinh, vẻ mặt mờ mịt .

Kiếm Kinh nhìn Nam Ly Mộng hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Ngươi sẽ không nói ra đâu ."

"Vì sao ?" Nam Ly Mộng cười hỏi .

Kiếm Kinh cười nói: "Ngươi sợ!"

Nam Ly Mộng hai mắt hơi híp, "Sợ cái gì ?"

Kiếm Kinh cười nói: "Thực lực của ngươi, rất mạnh rất mạnh, thế nhưng, còn không có cường đại đến sở hữu một vị Linh Tổ trình độ, coi như ngươi theo trong tay hắn đoạt lấy cái này vị Linh Tổ, thế nhưng, đối với ngươi cùng ngươi Nam Ly gia mà nói, cũng chỉ hội là tai họa, hơn nữa, ngươi không nghĩ tới cái này vị Linh Tổ cùng một nhân loại quan hệ lại lốt như vậy, coi như ngươi giết Dương Diệp, thu được nàng, ngươi cũng sợ nàng ngày sau điên cuồng trả thù ngươi . Cho nên, nói tóm lại, thu được nàng, đối với ngươi mà nói, là họa không phải phúc ."

Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Theo ta được biết, loại này địa phương không thể xuất hiện một vị Linh Tổ, vì sao ."

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Trước đây không có xuất hiện qua, thế nhưng, không có nghĩa là lấy sau cũng sẽ không xuất hiện . Mọi việc đều có lần đầu tiên, không phải sao?"

Nam Ly Mộng nhìn về phía Kiếm Kinh, "Hắn sẽ có vô cùng vô tận phiền toái, cái phiền toái này, hội một cái so với một cái lớn, lấy thực lực của hắn bây giờ, nếu như cái này Linh Tổ sự tình bộc lộ, ta tin tưởng, hắn Dương Diệp có thể sẽ vô thanh vô tức từ nơi này thế giới trên(lên) tiêu thất ."

Kiếm Kinh trầm mặc .

"Hắn tốt nhất là buông tha!" Nam Ly Mộng nói, " hắn không có thực lực đó đi sở hữu một vị Linh Tổ, đừng nói hắn, coi như là Tiên Phủ sở hữu như thế một vị Linh Tổ, sợ là cũng sẽ từ nơi này thế gian hoàn toàn biến mất ."

Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Hắn sẽ không bỏ qua, cái này tiểu gia hỏa ở trong lòng hắn, so với hắn mệnh còn trọng yếu hơn!"

Nói đến đây, nàng khổ sáp cười, "Ngươi biết không ? Cho đến bây giờ, hắn cũng không biết cái này tiểu gia hỏa thân phận chân thật ."

"Tinh khiết chi tâm!" Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói .

"Lúc trước ngươi nói Tiên Phủ là trên mặt nổi đệ nhất thế lực ?" Kiếm Kinh đột nhiên hỏi, "Nói như vậy, còn có âm thầm thế lực ?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Có vài người, có chút thế lực, yêu mến cao điệu, mà có vài người, có chút thế lực, yêu mến khiêm tốn . Tựu giống với Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong Vĩnh Hằng Tiên thôn, ah đúng, Dương tiểu hữu hẳn là cũng rất tinh tường Vĩnh Hằng Bí Cảnh bên trong sự tình, cái kia thôn trang nhỏ thật không đơn giản, ta nghĩ, coi như là Tiên Phủ, cũng không dám đi trêu chọc cái kia thôn trang nhỏ . Mà ở cái này Vĩnh Hằng chi giới, còn có rất rất nhiều không biết địa phương!"

Vừa nói, nàng giơ giơ lên trong tay cái kia quyển quyển sách thật dày, "Đây là ta tân biên viết « vạn giới chư thiên », ngươi có muốn hay không mua ?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, sau đó nói: "Bán thế nào ?"

Nam Ly Mộng dựng lên một căn chỉ, "Một thanh Thần khí, tỷ như Khai Thiên Phủ hoặc Kiếm Hồ, hoặc ngươi cũng được, phải không, 100 món thánh khí, cũng có thể thương lượng thương lượng, uy, ngươi đừng đi a, chúng ta có thể thương lượng thương lượng a ..."

Xa chỗ, Kiếm Kinh đã biến mất .

Tại chỗ, Nam Ly Mộng nhún vai, nhưng sau mở ra trong tay cái kia quyển quyển sách thật dày, nàng lật đến trang cuối cùng, đón lấy, trong tay nàng xuất hiện một cây viết, rất nhanh, ở cái kia một trang cuối cùng lên, xuất hiện một hàng chữ: Đại Thiên vũ trụ, Dương Diệp, Vĩnh Hằng Kiếm Hồ, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Hồng Mông Tháp, Bồ Đề Thụ, Thái Cổ Hạo Ngưu, thần bí tiểu cô nương « thân phận không biết », Thập Phương Vô Địch, Kiếm Thủ, Tàng Phong, linh ..."

Viết lên cái này, Nam Ly Mộng do dự hồi lâu, nhưng sau bắt đầu viết, "Linh Chủ!"

Làm cái kia chủ chữ rơi hạ về sau, nàng thu về cuốn sách, mà khi nàng thu về quyển sách này quyển lúc, cuốn sách khẽ run lên, rất nhanh, trong đó văn tự đột nhiên xuyên thấu không gian, không biết truyền đến bực nào chỗ .

Nam Ly Mộng tại chỗ trầm mặc hồi lâu về sau, nàng hướng Dương Diệp đám người tiêu thất địa phương nhìn thoáng qua, nhưng sau biến mất ở cuối chân trời .

...

Mịt mờ phía chân trời, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, hắn mục tiêu, chính là Kiếm Khư chi địa .

Nam Ly Mộng lời nói làm cho hắn thức dậy, hiện tại địch nhân của hắn, là Tiên Phủ, mà Tiên Phủ vô cùng có khả năng nhằm vào Tô Thanh Thi chúng nữ, hắn nhất định đem Tô Thanh Thi chúng nữ mang theo trên người!

Tại hắn toàn lực phía dưới, rất nhanh, bọn họ đi tới Kiếm Khư chi địa .

Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không, Dương Diệp đang muốn xuống phía dưới, đột nhiên, hắn nhíu mày, nhưng sau quay đầu nhìn về phía bên phải, cái này lúc, một giọng nói tự bên cạnh truyền đến, "Dương Diệp, ta chờ ngươi tại đây đã lâu!" (Cvt: Chờ chết đã lâu a)

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một gã mặc kim sắc khôi giáp người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hư Chân kỳ cường giả!

Ở cái này người đàn ông trung niên ngực trái chỗ, có một cái nho nhỏ tiên chữ .

Cái kia kim sắc khôi giáp nam tử nhìn Dương Diệp cười lạnh cười, "Dương Diệp, giết ta Tiên Phủ người, là phải trả giá thật lớn, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Chuyển chớp mắt .

Một thanh kiếm bút thẳng hướng lấy cái kia người đàn ông trung niên đỉnh đầu chợt rơi xuống.

Kiếm Vực!

Người đàn ông trung niên trong lòng hoảng hốt, "Cứu ta ..."

Lời còn chưa dứt .

Xuy!

Người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp tự ở giữa tét ra!

Kiếm thu!

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đạm thanh nói: "Hư Chân quá yếu, giết không nổi nghiện, tới hai cái Giới Chân để cho ta sát sát!"

....

Cvt: Nghiện rồi. Mọi người qua bộ Đế Võ Đan Tôn này mà đọc nè, main vượt cấp hay lắm, thủ đoạn nhiều, mà cũng có 1 nữ phụ khủng kiểu An Nam Tĩnh hay lắm, nữ phụ kiểu một dạng kỳ phùng địch thủ của main qua từng map luôn, thiên tài kiếm tu nữ mạnh, bá đạo, ko phải dạng bình hoa, rất hay. Ngoài ra còn có 1 nữ phụ khủng hơn main nhưng dây dưa tình cảm ko rõ qua từng map, lại còn là Ma tộc Đế Quân cơ, bá cực

------oOo------

Chương 2314: Ba Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết không nổi nghiện!

Dương Diệp thanh âm rất bình tĩnh, cũng là làm cho mảnh thiên địa này trong nháy mắt yên tĩnh lại!

"Lợi hại!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự một bên truyền đến .

Dương Diệp quay đầu, ở nơi ấy, xuất hiện một gã lão giả, lão giả khí tức hồn hậu, nhìn không ra sâu cạn .

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Lấy Tổ cảnh miểu sát Hư Chân, không thể không nói, các hạ thực lực này, làm cho lão hủ có chút thẹn thùng a ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Xuy!

Một cái bóng mờ ở trong sân chợt lóe lên .

Lão giả đỉnh đầu, đột nhiên xuất hiện một đạo huyết hồng sắc đao mang, đao mang bút rơi thẳng xuống, sẽ đem lão giả một phân thành hai .

Lão giả khuôn mặt sắc không thay đổi, nhất đạo kim sắc lồng ánh sáng năng lượng đột nhiên bao phủ ở hắn toàn thân .

Đao rơi xuống.

Ầm!

Dương Diệp cả người lẫn đao bị chấn động về tới tại chỗ .

Mà cái kia lồng ánh sáng màu vàng, chỉ xuất hiện một chút vết rạn, hơn nữa rất nhanh thì trở về hình dáng ban đầu .

"Đao kiếm cùng tu!"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay huyết hồng sắc đao, "Nghe nói kiếm mới là ngươi cường hạng, đi thử một chút ."

Dương Diệp đem Thập Phương Vô Địch đeo lên, tay phải hắn hướng phía trước duỗi một cái .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo ánh sáng màu vàng ở trong sân chợt lóe lên, rất nhanh, ở Dương Diệp trong tay nhiều hơn một thanh kiếm .

Kiếm Thủ!

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, bên ngoài trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra .

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, tại hắn quanh thân, lần nữa xuất hiện một đạo lồng ánh sáng màu vàng, mà lúc, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào trước mặt hắn cái này lồng ánh sáng màu vàng chi lên.

Ầm!

Toàn bộ lồng ánh sáng màu vàng kịch liệt run lên .

Lồng ánh sáng màu vàng lần nữa phòng ngự lại Dương Diệp kiếm, nhưng mà sau một khắc, Dương Diệp cả người đột nhiên hư ảo .

Nhìn thấy một màn này, lão giả chân mày hơi nhíu lại, sau một khắc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên chợt xoay tròn .

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia đạo lồng ánh sáng màu vàng ầm ầm vỡ vụn, cái kia lão giả cả người trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, ở lui sấp sỉ trăm trượng khoảng cách thì mới dừng lại . Mà tại đây chân xuống, là lưỡng đạo thật dài không gian liệt phùng .

Đó là hai chân ngạnh sinh sinh vẽ ra tới!

"Kiếm Vực!"

Lão giả nhìn Dương Diệp, hai mắt nhỏ bé híp lại, "Khó trách ta Tiên Phủ một vị Giới Chân kỳ cường giả bị ngươi chém giết, cái này một kiếm, đã vượt ra khỏi Giới Chân kỳ! Đến, cũng tới ta xuất thủ ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn cách khoảng không hướng Dương

Diệp chợt chính là nắm chặt .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Giữa sân, Dương Diệp chỗ ở không gian đột nhiên nứt nẻ ra, không chỉ có như đây, Dương Diệp thân thể cũng trong nháy mắt này tét ra .

Dương Diệp chau mày, không kịp muốn cái khác, giơ kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Một kiếm chém ra, trước mặt hắn không gian bị hắn phân ra, mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn địa đến nghìn trượng bên ngoài, hắn mới vừa dừng lại một cái, tại hắn chỗ ở không gian trong nháy mắt rạn nứt ra, cùng này đồng thời, một cổ vô hình uy áp trực tiếp khóa lại hắn!

Răng rắc!

Dương Diệp thân thể trực tiếp cong xuống phía dưới, giờ này khắc này, hắn cảm giác mình cõng mười vạn đại sơn! Cái kia cường đại uy áp, làm cho hắn ngũ tạng cũng phải nát tét .

Thật mạnh!

Trước mắt tên này lão giả, coi như không sánh bằng Thái Thẩm đám người, nhưng là tuyệt đối không kém bao nhiêu .

"A!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, hai cổ ý cảnh từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, hắn hai tay nắm kiếm tự hạ mà trên(lên) chợt chính là một cái .

]

Xuy!

Một kiếm khơi mào, trước mặt hắn không gian trong nháy mắt nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, đặt ở trên người của hắn cái kia cỗ cường đại uy áp cũng trong nháy mắt tiêu thất, chuyển chớp mắt, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia lão giả bắn tới .

Xuy!

Kiếm quang qua, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy!

Xa chỗ, lão giả hai mắt híp lại, hướng phía trước chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Một ánh sáng màu vàng tự lão giả quyền trung chấn động mà ra .

Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Thiên địa rúng động, một cổ vô hình khí lãng đột nhiên tự phía chân trời chấn động ra đến, này cổ vô hình khí lãng qua chi chỗ, không gian trực tiếp rung động kịch liệt lên, dường như bị nấu sôi nước sôi một dạng, kinh người không gì sánh được!

Ầm ầm!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ lại truyền tới một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh xẹt qua phía chân trời, xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp ngừng lại, tại hắn khóe miệng, một cái đỏ thẫm chậm rãi tràn ra!

Tiên huyết!

Mà cách đó không xa lão giả lại thần sắc bình tĩnh, không có bất kỳ dị thường!

Cảnh giới áp chế!

Ở nơi này lúc, lão giả đột nhiên quay đầu, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một nữ tử .

Tới người chính là Kiếm Kinh!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua lão giả, nhưng sau nhìn về phía không xa chỗ vẻ mặt lo lắng Tiểu Bạch, "Đem Kiếm Hồ cho hắn!"

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau lột xuống bên hông Kiếm Hồ, nhưng sau ném cho Dương Diệp, thế nhưng sau một khắc, cái kia Kiếm Hồ lại bay trở về đến rồi trước mặt nàng, nhưng sau run rẩy động, hiển nhiên, là ở bất mãn .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nổi giận!

Nàng nhất trảo vỗ vào cái kia Kiếm Hồ lên, Kiếm Hồ trực tiếp bị đánh bay, mà nàng còn không bỏ qua, trực tiếp bay qua ôm lấy cái kia Kiếm Hồ, nhưng sau một hồi đập loạn, trong miệng còn không ngừng lẩm bẩm cái gì .

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Tiểu Ngưu theo bản năng hướng lui về sau một bước .

Chứng kiến Tiểu Bạch sinh khí, nó không rõ có chút sợ! Tuy là nó so với Tiểu Bạch lợi hại rất nhiều rất nhiều!

Xa chỗ, Tiểu Bạch dùng sức ôm Kiếm Hồ đập a đập, nhất về sau, nàng tiểu trảo nắm lấy Kiếm Hồ hướng phía chân trời chợt chính là ném một cái .

Hưu!

Cái kia Kiếm Hồ trực tiếp bị nàng ném tới cuối chân trời!

Từ bỏ!

Một bên, Kiếm Kinh khóe miệng có chút co lại, "Cái này Vĩnh Hằng chi giới, sợ là cũng chỉ có trước mắt cái này vị dám như thế đối đãi cái này Vĩnh Hằng Kiếm Hồ . Mà Vĩnh Hằng Kiếm Hồ, còn không dám đối nàng phát giận ."

Một bên lão giả cũng không tâm tình xem Tiểu Bạch hành hạ Kiếm Hồ, ở Tiểu Bạch đập Kiếm Hồ thời điểm, hắn chính là đã hướng Dương Diệp vọt tới, mà Dương Diệp cũng không có ngồi chờ chết, bên phải buông tay ra kiếm trong tay, nhưng sau hai tay rút ra sau lưng Thập Phương Vô Địch hướng trước mặt chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Huyết quang xẹt qua phía chân trời, Thập Phương Vô Địch bên trong cường đại lực lượng tê liệt tất cả .

Mà lúc, một vệt kim quang đã tới!

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời lần nữa kịch liệt run lên, ngay sau đó, toàn bộ Kiếm Khư chi địa bầu trời không gian trực tiếp rạn nứt ra, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi . Cùng này đồng thời, Dương Diệp cả người lần nữa bị chấn động bay ra ngoài .

Xa chỗ, lão giả sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên quay đầu, một thanh hư ảo búa đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Lão giả giơ tay lên một chưởng vung ra!

Ầm!

Cái kia đạo hư ảo búa trực tiếp bị đánh bay, nhưng mà, lão giả chân mày cũng là nhíu lại, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một đạo nhàn nhạt vết máu .

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch hai móng chính nắm một thanh hư ảo búa, nàng nhìn lão giả, con mắt chớp chớp, nhưng sau lại đem móng vuốt trong Khai Thiên Phủ hướng lão giả ném tới!

Xuy!

Phủ qua chỗ, không gian trực tiếp hư ảo!

Triệt triệt để để hư huyễn!

Lão giả nhíu mày, tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Chuôi này hư ảo Khai Thiên Phủ trực tiếp bị đánh bay, mà lần này, chuôi này Khai Thiên Phủ bay ngược tốc độ so trước đó nhanh mấy lần!

Cường đại uy áp phi thẳng đến Tiểu Bạch nghiền ép đi .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch hai mắt tức thì trợn tròn lên, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Ngưu xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhưng sau chuôi này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ trực tiếp bị Tiểu Ngưu nắm ở trong tay, bất quá, Tiểu Ngưu cũng chấn địa hướng lui về sau mười mấy trượng mới dừng lại .

Dừng lại về sau, Tiểu Ngưu nhìn một chút trong tay Khai Thiên Phủ, nhưng sau nó đi tới Tiểu Bạch trước mặt, cầm trong tay Khai Thiên Phủ đưa cho Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau cầm lên Khai Thiên Phủ, nhưng sau lại hướng cách đó không xa lão giả chính là ném một cái!

Lão giả: "..."

Tiểu Bạch lực lượng là rất yếu, thế nhưng, Khai Thiên Phủ lực lượng cũng là rất mạnh . Phủ quá dài khoảng không, không gian căn bản không chịu nổi kỳ lực lượng, trực tiếp hư huyễn trong suốt, có thể tưởng tượng, như Tiểu Bạch nhiều ném mấy lần, vùng không gian này sợ là muốn trực tiếp yên diệt .

Xa chỗ, lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Tiểu Bạch trước mặt không xa chỗ, mà đang ở cái này lúc, một con nắm đấm màu đen phi thẳng đến hắn đánh tới!

Lão giả giơ tay lên đồng dạng đấm ra một quyền!

Ầm!

Hai quyền chạm vào nhau, một đạo ánh sáng màu vàng trực tiếp chấn động ra đến, lão giả hướng sau liên tục lui gần trăm trượng .

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt không xa chỗ, ở Tiểu Bạch trước mặt, chính là cái kia Tiểu Ngưu!

Mà đang ở cái này lúc, lão giả đột nhiên quay đầu, một đạo kiếm quang (Phát hiện vật phẩm LỤM) bút thẳng mà rơi!

Kiếm Vực!

Đó cũng không phải một kiếm, mà là hai kiếm trọng điệp mà rơi!

Lão giả con ngươi hơi co rụt lại, hai tay vẫy một cái, một đạo kim quang óng ánh nổ bắn ra mà ra .

Ầm!

Trong thiên địa đột nhiên vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ vang, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh trực tiếp ở chân trời hướng phương hướng bất đồng bay ngược mà ra .

Cái này hai đạo nhân ảnh, chính là cái kia lão giả cùng Dương Diệp!

Lão giả đang bay ra mấy trăm trượng sau bên ngoài ngừng lại, mà ở hắn giữa chân mày, có một đạo sâu đậm vết kiếm, tiên huyết không ngừng từ này đạo kiếm vết bên trong tràn ra .

Thiếu chút nữa!

Lão giả hai mắt híp lại, ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, chỉ cần kiếm ở sâu một chút, hắn nay ngày phải bỏ mạng lại ở đây!

Mà xa chỗ, Dương Diệp toàn thân văng tung tóe, vô số tiên huyết không ngừng từ hắn trong cơ thể không ngừng tràn ra . Chẳng qua còn tốt, có Hồng Mông Tháp ở, hắn nhục thân chính lấy tốc độ cực nhanh khôi phục .

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, hai tay hắn chậm rãi giơ lên .

Rầm rầm rầm rầm ...

Toàn bộ phía chân trời hư không bên trong đột nhiên mây đen rậm rạp, vô số hắc sắc thiểm điện từ cái này tầng mây bên trong không ngừng hiện lên, cùng này đồng thời, phía dưới đại địa điên cuồng run rẩy động, ngay sau đó, một đạo kim sắc chưởng ấn đột nhiên tự dưới nền đất phóng lên cao, thẳng oanh Dương Diệp!

Không chỉ có như đây, ở không trung hư không bên trong, vô số thiểm điện giống như từng cái ngân xà bắn nhanh mà xuống.

Thiên địa chi uy!

Nhìn thấy một màn này, một bên Kiếm Kinh hơi biến sắc mặt, nhưng sau nàng vội vã quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Kiếm Hồ, giận dữ hét: "Ngươi một lần cuối cùng cơ hội!"

Tràng trung cấp đừng cao nhất, không ai bằng Khai Thiên Phủ, nhưng mà, Khai Thiên Phủ hiện tại bản thể căn bản không pháp xuất hiện trợ giúp Dương Diệp, ngoại trừ Khai Thiên Phủ, liền thừa lại cái này Kiếm Hồ! Lão giả cảnh giới cao Dương Diệp quá nhiều..., không có ngoại vật tương trợ, Dương Diệp căn bản không pháp chống lại!

Cái này lúc, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía cái kia Kiếm Hồ . Cái kia Kiếm Hồ khẽ run lên, nhưng sau bay đến Dương Diệp trước mặt, nhưng mà, Dương Diệp cũng là không nhìn Kiếm Hồ .

Kiếm Hồ có tính khí ? Hắn Dương Diệp đồng dạng có tính khí, không muốn cho lão tử dùng, lão tử còn không dùng!

Rầm rầm!

Một cường đại kiếm ý cùng sát ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, rất nhanh, cái này hai cổ ý cảnh trực tiếp chui vào trong tay hắn Kiếm Thủ bên trong . Cùng này đồng thời, Dương Diệp hai cánh tay trực tiếp nổi gân xanh!

Huyền cổ chi lực!

Mà huyền cổ chi lực cũng tận số hướng Kiếm Thủ vọt tới!

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái quyết tuyệt, hắn hai tay nắm trong tay Kiếm Thủ hướng trước mặt chợt chính là V6ezW vừa bổ .

Kiếm Vực!

Đệ nhất kiếm!

Kiếm thứ hai!

Hai kiếm trọng điệp, thiên địa đánh rách tả tơi!

Nhưng mà còn chưa kết thúc!

Kiếm thứ ba rơi hạ!

Làm kiếm thứ ba rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp thân thể đột nhiên nứt toác ra, tiên huyết hướng bốn phía bắn ra tung tóe ...

------oOo------

Chương 2315: Tuyệt Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba kiếm!

Làm kiếm thứ ba rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, giữa cả thiên địa đột nhiên nổ bể ra tới.

Rầm rầm!

Đại địa vỡ nhỏ, phía chân trời tầng mây cùng những thứ kia thiểm điện cũng trong nháy mắt hóa thành hư vô .

Cường đại kiếm khí, vỡ vụn tất cả tất cả!

Mà cách đó không xa tên kia lão giả càng là trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Mới vừa dừng lại một cái, lão giả chân mày chính là chặt nhíu lại, tại hắn thân lên, vết kiếm trải rộng, không chỉ có như đây, nhìn kỹ chi hạ sẽ phát hiện, thân thể hắn đã có chút hư ảo!

Lão giả ngẩng đầu liếc mắt nhìn chằm chằm cách đó không xa Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Bên ngoài qua chi chỗ, để lại một đường thật dài vết máu .

Trọng thương!

Ba kiếm không chỉ có phá đi lão giả chiêu đó cường đại huyền kỹ, càng là trực tiếp đem lão giả trọng thương .

Đương nhiên, Dương Diệp tổn thương càng trọng!

Tại hắn thi triển kiếm thứ ba cái kia nhất chớp mắt, hắn nhục thân không chịu nổi, trực tiếp nứt toác ra, không chỉ có như đây, cái kia cường đại phản phệ lực càng làm cho được hắn thần hồn tan vỡ!

Nguyên bản, hai kiếm liền đã cơ hồ là cực hạn của hắn!

Nhưng mà vừa rồi, hắn dùng sức toàn thân thi triển kiếm thứ ba điệp gia!

Cái này một kiếm điệp gia đi tới, Kiếm Vực có chất cải biến, thế nhưng, cái này một kiếm đã vượt ra khỏi hắn bây giờ có thể thừa nhận cực hạn .

Cái này một kiếm, thương địch tám trăm, tự tổn 1000!

Ở lão giả rời đi cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp thẳng hướng sau ngã xuống . Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch sợ một cái liền chạy tới, nhìn này thì Dương Diệp bộ dạng, Tiểu Bạch một cái liền khóc lên .

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, nhìn thân thể đã đại phúc độ nứt ra Dương Diệp, chân mày cũng là nhịn không được nhíu lại .

Thảm!

Lúc này Dương Diệp, sao một cái thảm chữ để hình dung .

Không chỉ có bề ngoài, Dương Diệp trong cơ thể ngũ tạng cũng không có nhất chỗ tốt, đặc biệt trái tim, như không phải Hồng Mông Tháp mạnh mẽ che chở, sợ là sớm đã vỡ nhỏ .

Kiếm Kinh sâu hấp một hơi, nhưng sau nàng nhẹ nhàng kéo Dương Diệp, hướng phía dưới đi tới . Tiểu Bạch vội vã đi theo, mà lúc, cái kia Kiếm Hồ đột nhiên bay đến trước mặt nàng, nhìn thấy Kiếm Hồ, Tiểu Bạch trong nháy mắt nổi giận .

Ở một bên Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu ánh mắt bên trong, Tiểu Bạch nắm lấy Kiếm Hồ hướng phía chân trời chợt chính là ném một cái, nhưng sau nàng xoay người nhìn Tiểu Ngưu, tiểu trảo cũng là giận chỉ lấy cái kia Kiếm Hồ .

Ý kia là, nó ở dám qua đây, đánh liền nó!

Tiểu Ngưu theo bản năng gật đầu .

Nhìn thấy Tiểu Ngưu gật đầu, Tiểu Bạch lần này xoay người hướng Dương Diệp đuổi theo .

Từ bỏ!

Dương Diệp không muốn Kiếm Hồ, nàng cũng không cần . Đây chính là Tiểu Bạch ý tứ!

Tại chỗ, Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua rời đi Tiểu Bạch, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Vương Nhị Nha . Bây giờ nó, sẽ tin đảm nhiệm hai người, một cái Tiểu Bạch, một cái chính là Vương Nhị Nha . Còn Dương Diệp, nó còn chưa phải là rất tín nhiệm . Dù sao trước đây (Phát hiện vật phẩm LỤM) Dương Diệp Phong Ma thời điểm, nhưng là kém chút đem đánh nát.

Vương Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia Kiếm Hồ, sau đó nói: "Không phải là cho Dương người điên dùng một cái mà, về phần ngươi như vậy không tình nguyện sao? Được rồi, hắn hiện tại không cần ngươi nữa . Ngươi tự do!"

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này Kiếm Hồ bên trong vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang hướng Vương

Nhị Nha bắn nhanh đi .

]

Nhìn thấy một màn này, Vương Nhị Nha tức thì nổi giận, "Nàng không muốn ngươi đâu có chuyện gì liên quan tới ta, ngươi cũng dám ra tay với ta, Tiểu Ngưu, chúng ta đánh chết nó!"

Nói xong, nàng phi thẳng đến cái kia Kiếm Hồ vọt tới .

Tiểu Ngưu cũng là vội vã vọt tới .

Cứ như vậy, cái kia Kiếm Hồ bị Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu ngươi một quyền ta một quyền oanh đến chỗ bay loạn ... Nó là Thần khí, thế nhưng, nếu như không có người sử dụng, chỉ bằng vào chính nó, căn bản không pháp cùng Vương Nhị Nha còn có Tiểu Ngưu đối kháng . Hai vị này thực lực, nhưng là thật đả thật!

...

Kiếm Khư chi địa .

Nhất chỗ trong điện đá, Dương Diệp nằm một tấm giường đá lên, tại hắn bên cạnh, là Tô Thanh Thi cùng Đế Nữ chúng nữ . Lúc này, chúng nữ đều là đang nhìn Dương Diệp .

Nhìn này thì Dương Diệp dáng dấp, chúng nữ thần sắc âm trầm đáng sợ .

Dương Diệp tổn thương, thật quá trọng quá nặng . Nếu như không có Hồng Mông Tử Khí, Dương Diệp tuyệt đối không chịu nổi . Dù cho có Hồng Mông Tháp, thời khắc này Dương Diệp cũng là phi thường vô cùng nguy hiểm, một kiếm kia phản phệ, không chỉ có hủy hắn nhục thân, càng là nứt hắn ngũ tạng, kinh mạch, cốt tủy, huyết mạch, không có một là tốt .

Đổi lại là một người khác, sợ là sớm đã bỏ mình!

"Nói cho các ngươi biết một cái tin tức xấu!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong điện đá vang lên .

Chúng nữ quay đầu, cửa, đứng một gã mặc quần bố nữ tử, này nữ, chính là Kiếm U Nữ .

Kiếm U đạm thanh nói: "Tiên Phủ còn có cường giả xuất động, bọn họ hiển nhiên là không muốn cho hắn thở dốc cơ hội!"

Tô Thanh Thi nhíu mày, "Vì sao Tiên Phủ so với còn lại sáu tộc mạnh mẽ nhiều như vậy ?"

"Sai rồi!"

Cái này lúc, Kiếm U khẽ lắc đầu, "Không nên xem thường sáu tộc, bọn họ tự khác vũ trụ tới chỗ này, há lại sẽ đơn giản ? Chỉ bất quá, ngọn nguồn của bọn họ súc tích không so sánh được trên(lên) Tiên Phủ, tạo cường giả năng lực không có Tiên Phủ mạnh mẽ . Thế nhưng, cho dù là Tiên Phủ, cũng không dám tùy tiện ghim hắn nhóm . Sáu tộc lão tổ, lại có người nào là người đơn giản ? Năm đó bọn họ đi tới mảnh này thế giới lúc, mạnh mẽ như Tiên Phủ cũng không không có thể gạt bỏ bọn họ! Đặc biệt cái kia Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Đế, trước đây nhưng là đơn thương thất ngựa đánh tới quá Tiên Phủ ."

"Vì sao sáu người này không có xuất hiện ?" Tô Thanh Thi hỏi .

Kiếm U nói: "Bây giờ không có xuất hiện, không có nghĩa là lấy sau sẽ không xuất hiện . Cho nên, ngươi gia cái này vị, sau này phiền phức còn nhiều nữa!"

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua Kiếm U, sau đó nói: "Tiên Phủ người, đã đi tới nơi này sao?"

"Cũng nhanh!" Kiếm U nói, " bọn họ biết Dương Diệp hiện tại nhất định là trạng thái trọng thương, bọn họ sẽ không buông tha cái này cơ hội ."

Tô Thanh Thi trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Mong rằng các hạ làm viện thủ ." Bây giờ có thể trợ giúp bọn họ, chỉ có trước mắt cái này Kiếm U .

Kiếm U hai mắt chậm rãi đóng lại, "Kiếm Khư chi địa, phiền phức đã đủ nhiều ."

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, "Ta hiểu được ."

Vừa nói, nàng xoay người nhìn về phía trên giường Dương Diệp, "Vị Nhiên, Vũ Tịch, các ngươi chuẩn bị một cái, chúng ta dẫn hắn đi ."

Một bên, Trang Vị Nhiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đi bực nào chỗ!"

Tô Thanh Thi trầm mặc .

Thiên đại địa lớn, có thể bực nào chỗ ?

"Bạch Đế thành!"

Cái này lúc, cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên đột nhiên đứng dậy .

Chúng nữ nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, Bạch Chỉ Tiên trầm giọng nói: "Ta Bạch Đế thành mặc dù so sánh lại không được năm đó đỉnh phong thời gian, thế nhưng, nhiều thiếu cũng có chút nội tình, mà cha ta cũng là một vị Giới Chân kỳ cường giả, chuẩn xác mà nói là đã nửa chân đạp đến vào Giới Chân chi lên, hơn nữa, ta Bạch Đế thành bên trong, còn có ta tổ tiên Bạch Đế lưu lại một cái con bài chưa lật, ta nghĩ, ngăn cản một hồi Tiên Phủ hẳn không có vấn đề quá lớn!"

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Ngươi nhưng có nghĩ tới, nếu như hắn đi Bạch Đế thành, sẽ đem chiến hỏa cũng mang tới Bạch Đế thành!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thẳng Tô Thanh Thi, "Có thể ngoại trừ Bạch Đế thành, các ngươi còn có thể đi đâu ? Lấy hắn như bây giờ, đi đâu đều là chết, không phải sao?"

Tô Thanh Thi nhìn Bạch Chỉ Tiên hồi lâu, sau đó nói: "Vị Nhiên, Vũ Tịch, hai người ngươi thực lực tối cường, các ngươi che chở hắn, còn lại tỷ muội toàn bộ tiến nhập Hồng Mông Tháp . Còn bạch ... Chỉ Tiên, Chỉ Tiên ngươi cùng Vị Nhiên các nàng cùng nhau ."

Chỉ Tiên!

Nghe được Tô Thanh Thi nói ra hai chữ này, giữa sân chúng nữ đều là nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên . Tô Thanh Thi xưng hô như vậy, hiển nhiên đã nhận thức nhưng trước mắt này nữ nhân .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Tô Thanh Thi, nhưng sau gật đầu, "Chúng ta bây giờ đi liền, tranh thủ ở Tiên Phủ cường giả đi tới phía trước chạy tới Bạch Đế thành!"

Rất nhanh, giữa sân ngoại trừ Tô Thanh Thi cùng Trang Vị Nhiên cùng với Hiểu Vũ Tịch còn có Bạch Chỉ Tiên bên ngoài, còn lại chúng nữ đều là tiến nhập Hồng Mông Tháp, Trang Vị Nhiên ôm lấy trên giường Dương Diệp, nhưng sau cùng Bạch Chỉ Tiên cùng với Hiểu Vũ Tịch trực tiếp biến mất ở trong điện đá .

Tiểu Bạch không có vào Hồng Mông Tháp, nàng liền nằm Dương Diệp trong lòng, mà Tô Thanh Thi chúng nữ cũng không có cưỡng cầu cái này thương tâm gần chết tiểu gia hỏa .

Trong điện đá, Tô Thanh Thi đi tới Kiếm U trước mặt, nhưng sau hơi thi lễ, "Đa tạ các hạ khoảng thời gian này eh94x che chở, tình này, ta cùng với phu quân Dương Diệp, trọn đời ghi khắc, ngày sau các hạ nếu như có cần địa phương, ta cùng với phu quân định sẽ không chối từ ."

Nói xong, Tô Thanh Thi xoay người ly khai thạch điện .

Tô Thanh Thi đi về sau, Kiếm Kinh xuất hiện ở Kiếm U trước mặt, "Vì sao ?"

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, tương lai sở hữu vô hạn khả năng, cũng có thể cải biến ta kiếm gia thế đại vận mệnh, nhưng mà, ngươi cảm thấy còn có tương lai sao? Ta như lưu bọn họ, Kiếm Khư chi địa, sợ là sẽ không tồn tại nữa . Nơi đây, đối với ta cùng với kiếm gia mà nói ý vị như thế nào, ngươi nên rất tinh tường ."

Kiếm Kinh thấp giọng thở dài, "Cũng vậy, ngươi không nợ hắn cái gì, ngươi vì hắn cùng các nàng làm, cũng quá nhiều . Bất kể như thế nào, bảo trọng!"

Nói xong, Kiếm Kinh hướng đi ra ngoài điện .

"Ngươi còn muốn đi theo sao?" Kiếm U đột nhiên nói .

Kiếm Kinh lắc đầu cười, "Ta đã lựa chọn hắn, sẽ đánh cuộc một keo . Cược thắng, cái gì cũng có . Đổ thua, cùng lắm thì thân tử đạo tiêu ."

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở trong đại điện .

Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không, Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu vẫn còn ở đuổi theo Kiếm Hồ mạnh mẽ chùy .

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, sau đó nói: "Nhị Nha, Tiểu Ngưu, chúng ta đi!"

Nghe được Bạch Chỉ Tiên, Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu tức thì bỏ qua cái kia Kiếm Hồ, nhưng sau hướng Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp chạy tới .

Nhìn trước mắt Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, Bạch Chỉ Tiên trong lòng nhiều một chút sức mạnh .

"Hắn không có sao chứ ?" Vương Nhị Nha chỉ chỉ Trang Vị Nhiên trong ngực Dương Diệp, hỏi .

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Chúng ta cần phải đi Bạch Đế thành, đến thì khả năng cần đánh lộn . Lúc này đây, rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm . Nhị Nha, Tiểu Ngưu, tuy là ta rất hy vọng đạt được trợ giúp của các ngươi, thế nhưng, như các ngươi bây giờ cách đi, ta sẽ không trách các ngươi ."

"Rất nguy hiểm sao?" Vương Nhị Nha hỏi .

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Vô cùng nguy hiểm, chúng ta khả năng đều sẽ chết!"

Vương Nhị Nha đột nhiên nhảy dựng lên, hưng phấn nói: "Ta hoan hỷ nhất vui mừng nguy hiểm! Hơn nữa, ta gia gia nhưng là phải ta theo lấy ngươi cùng Dương người điên, ta cũng đã đáp ứng hắn, sẽ không rời đi các ngươi!"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía Tiểu Ngưu, "Trâu đần, ngươi đây?"

Tiểu Ngưu chỉ chỉ Tiểu Bạch, hiển nhiên, nó muốn đi theo Tiểu Bạch!

Bạch Chỉ Tiên sâu hấp một hơi, "Được, chúng ta đây đi!"

Thanh âm rơi xuống, đoàn người hướng phía chân trời bắn nhanh đi .

Mục tiêu, Bạch Đế thành!

. . ……

PS: Lập tức số mười lăm, nói, có chuyện này muốn mời mọi người giúp một tay, chính là giúp ta muốn cái biện pháp, ta rốt cuộc muốn dùng cớ gì mới có thể không bạo nổ phát, mà độc giả lại không mắng ta đâu? Các ngươi giúp ta ngẫm lại, xin nhờ! ! !

------oOo------

Chương 2316: Diệt Sáu Tộc, Chống Tiên Phủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiện tại Tô Thanh Thi đám người mục đích chủ yếu, chính là đem Dương Diệp đưa đến Bạch Đế thành .

Mà thôi Dương Diệp năng lực khôi phục, không dùng được mấy ngày, hắn có thể triệt để khôi phục vết thương trên người . Chỉ cần

Dương Diệp tổn thương khôi phục, như vậy Tiên Phủ muốn giết hắn, thì không phải là một cái dễ dàng sự tình . Đương nhiên, có thể hay không an toàn đạt được Bạch Đế thành, tới Bạch Đế thành sau có thể không có thể đỡ nổi Tiên Phủ, mấy vấn đề này các nàng không thể không nghĩ tới, mà là các nàng hiện tại, đã không có đường khác mà đi!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, cái kia Kiếm Hồ cũng đi theo .

Bất quá, lúc này thương tâm gần chết Tiểu Bạch căn bản không có phản ứng nó, mà hắn cũng không dám tới gần Tiểu Bạch .

Nó bây giờ đối với Tiểu Bạch, cũng là có chút sợ .

Cái này cô nãi nãi tính khí, cũng là rất lớn a .

Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, Tô Thanh Thi quay đầu nhìn nàng, "Lần này đi Bạch Đế thành, khả năng cho Bạch Đế thành mang đi ngập đầu chi tai họa, ngươi có thể tưởng tượng được rồi ?"

Bạch Chỉ Tiên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Lẽ nào để cho ta nhìn hắn chết sao?"

Tô Thanh Thi thấp giọng thở dài, nàng không có ở nói, mà là quay đầu nhìn về phía không xa chỗ Trang Vị Nhiên trong ngực Dương Diệp .

Lúc này đây có thể vượt qua đi không ?

Mặc kệ gánh quá khứ vẫn là chống đỡ không nổi đi, lúc này đây, các nàng cùng nhau vbRVN đối mặt!

Trang Vị Nhiên nhìn trong ngực Dương Diệp, trong đầu không khỏi nổi lên đã từng một màn .

Năm đó Dương Diệp, vẫn là như vậy yếu...

Ở nơi này lúc, đi tuốt ở đàng trước Kiếm Kinh đột nhiên ngừng lại .

Tô Thanh Thi chúng nữ thần sắc tức thì trầm xuống .

Kiếm Kinh ngẩng đầu nhìn lại, ở một mảnh kia đám mây chi lên, đột nhiên xuất hiện ba gã hắc bào nhân .

"Tiên Phủ ?" Kiếm Kinh hỏi .

Cầm đầu tên kia hắc bào nhân khẽ lắc đầu, "Chư vị, ta chờ mục tiêu cũng không phải là Dương Diệp, mà là trên người của hắn cái kia ba cái thần vật, ta ba người cũng không cầu nhiều, chỉ cầu nhất kiện Bồ Đề Thụ, thu được vật ấy, ta ba người lập tức rời đi ."

Bồ Đề Thụ!

Kiếm Kinh quan sát ba người liếc mắt, sau đó nói: "Diệt sáu tộc, chống Tiên Phủ, các ngươi biết chưa ?"

Tên kia hắc bào nhân gật đầu, "Biết . Bất quá, này nhất thì kia nhất lúc, hắn hiện tại, trọng thương hấp hối, không phải sao?"

Kiếm Kinh khóe miệng nổi lên một cái trào phúng, cái này lúc, cách đó không xa Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nhìn về phía Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, Vương Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, chân nhỏ nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người phi thẳng đến ba người kia vọt tới .

Vì thủ tên kia hắc bào nhân trong tay, đột nhiên xuất hiện một thanh thiết kiếm, sau một khắc, kiếm trong tay hắn như lôi điện một dạng điện xạ đâm ra .

Cái này một kiếm trực tiếp đâm vào Nhị Nha nắm đấm lên.

Ầm!

Tên kia hắc bào nhân kiếm trong tay trong nháy mắt rạn nứt ra, mà bên ngoài bản thân cũng trực tiếp bị Nhị Nha một quyền này chấn động bay ra ngoài . Nhưng mà hắc bào nhân kia cũng là hư không tiêu thất ở tại xa chỗ, chuyển chớp mắt, Vương Nhị Nha tiểu chân mày hơi nhíu lại, nhưng sau nàng xoay người chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Trước mặt nàng không gian trực tiếp nổ bể ra đến, mà ở mảnh không gian kia bên trong truyền ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, Vương Nhị Nha cũng không có ngừng tay, thân hình run lên, trực tiếp vọt vào cái kia mảnh nhỏ tạc liệt đen nhánh không gian bên trong, chỉ chốc lát, Vương Nhị Nha lần nữa xuất hiện ở trước mặt mọi người .

Ở trong tay nàng, dẫn theo một cỗ thi thể .

Chính là tên kia hắc bào nhân thi thể!

Vương Nhị Nha thuận tay ném một cái, cỗ thi thể kia trực tiếp rơi vào còn dư lại cái kia hai gã hắc bào nhân trước, nàng vỗ tay một cái, sau đó lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô liếm liếm, "Rất yếu a!"

Giới Chân trên cường giả, nàng cùng Tiểu Ngưu không pháp đối kháng, giống như phía trước ở Kiếm Khư chi địa cùng (Phát hiện vật phẩm LỤM) Dương Diệp giao thủ tên kia Tiên Phủ lão giả . Cái loại này cấp bậc cường giả, nàng cùng Tiểu Ngưu cũng có chút bất lực . Thế nhưng, Giới Chân cùng Giới Chân phía dưới, ở trước mặt các nàng, căn bản không đáng giá nhắc tới . Đương nhiên, ngoại trừ Dương Diệp loại này yêu nghiệt bên ngoài .

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, "Nhị Nha cẩn thận!"

Không xa chỗ, Vương Nhị Nha con mắt trợn tròn lên, bởi vì ở trước mặt nàng cách đó không xa cái kia hai gã hắc bào nhân đột nhiên đi tới trước mặt nàng . Cùng này đồng thời, hai cổ cường đại uy áp trực tiếp khóa lại không gian của nàng!

]

Giới Chân kỳ!

Căn bản không phải Hư Chân, mà là Giới Chân kỳ!

Vương Nhị Nha rất nhanh phục hồi tinh thần lại, bất quá, bởi sơ suất, thời khắc này nàng, chỉ có thể vội vàng tiến hành phản kích .

Vương Nhị Nha hai cái quả đấm hướng cùng với chính mình trước mặt chợt chính là oanh một cái .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, Vương Nhị Nha trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, cùng này đồng thời, một cái xiềng xích màu đen trực tiếp xuyên thủng không gian, nhưng sau quấn chặt lấy Vương Nhị Nha thân thể .

Xuy Xuy Xuy!

Xiềng xích màu đen lên, từng đạo hắc quang không ngừng chấn động mà ra, hủ thực Vương Nhị Nha nhục thân, chẳng qua còn tốt, Vương Nhị Nha nhục thân cũng không có bị ăn mòn, thế nhưng, Vương Nhị Nha biểu tình lại cực kỳ thống khổ .

Một bên, Tiểu Ngưu liền muốn ra tay, chẳng qua lại bị Bạch Chỉ Tiên cho ngăn trở .

Bạch Chỉ Tiên gắt gao nhìn cái kia hai gã hắc bào nhân, "Các ngươi đến tột cùng là ai!"

Một cái phái ra hai gã Giới Chân kỳ cường giả, thêm không phải Tiên Phủ người, không thể không nói, điều này làm cho Bạch Chỉ Tiên phi thường nghi hoặc . Cái này Vĩnh Hằng chi giới, còn có so với Tiên Phủ càng cường đại thế lực sao?

Một tên trong đó hắc bào nhân đạm thanh nói: "Người biết đều biết, người không biết, đó là không có tư cách biết . Cho nên, ngươi còn muốn hỏi sao?"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Hiểu ."

Vừa nói, nàng xem hướng Tô Thanh Thi, Tô Thanh Thi trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại .

Rất nhanh, một viên lớn chừng bàn tay cây tự Dương Diệp phần bụng chậm rãi bay ra .

Chính là nhỏ đi Bồ Đề Thụ!

Tô Thanh Thi bấm tay một điểm, cái kia Bồ Đề Thụ trực tiếp rơi vào cái kia hai gã hắc bào nhân trước mặt, cầm đầu hắc bào nhân trực tiếp thu vào, nhưng sau nàng nhìn lướt qua Tô Thanh Thi chúng nữ, nhãn trung, lộ ra một vẻ sâm lãnh sát ý .

"Cầm đồ đạc, còn không đi sao?"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Hắc bào nhân quay đầu nhìn lại, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một gã người đeo cự kiếm nữ tử . Lúc này, tên nữ tử này chính lạnh lùng nhìn hắn .

Kiếm U Nữ!

Hắc bào nhân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Được, cho ngươi kiếm gia một bộ mặt ."

Dứt lời, bên ngoài cùng bên cạnh tên kia hắc bào nhân trực tiếp xoay người biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Hai gã hắc bào nhân rời đi về sau, Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Kiếm U, "Bọn họ là người phương nào!"

Kiếm U hai mắt chậm rãi đóng lại, "Như hắn nói, biết đến sẽ biết, không biết, là không có tư cách biết . Ta cũng không phải xem nhẹ ngươi, mà là hiện tại ngươi biết, đối với ngươi cũng không có bất kỳ tốt chỗ ."

"Vì sao không muốn Khai Thiên Phủ cùng Hồng Mông Tháp!" Bạch Chỉ Tiên đột nhiên hỏi . Dưới cái nhìn của nàng, Khai Thiên Phủ cùng Hồng Mông Tháp hẳn là ở Bồ Đề Thụ trên, nhưng mà, đối phương lại chỉ muốn Bồ Đề Thụ, cái này rất kỳ quái .

Kiếm U nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, sau đó nói: "Không phải không muốn, mà là cái kia hai kiện bảo vật, sợ là đã bị người khác đặt trước ."

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên con ngươi chợt co rụt lại!

Bị người khác đặt trước!

Nói cách khác, việc này cũng không phải là kết thúc, mà là vừa mới bắt đầu!

Kiếm U nhìn lướt qua bốn phía, nàng trầm mặc hồi lâu, ánh mắt nhất sau rơi vào cách đó không xa Tiểu Bạch thân lên, quá hồi lâu, nàng nói: "Ta đưa các ngươi đoạn đường!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thoáng qua Kiếm U, nhưng sau hơi thi lễ, "Đa tạ!"

Trải qua chuyện vừa rồi tình, nàng rất tinh tường, nếu như không có Kiếm U hộ tống, các nàng đoàn người này là tuyệt đối không đến được Bạch Đế thành .

Hiện tại thế nhân đều biết Dương Diệp trọng thương hôn mê, lúc này, không có bất kỳ người nào ở cố kỵ hắn, cũng không có bất kỳ thế lực hội kiêng kỵ hắn, bởi vì tất cả mọi người rất tinh tường, Tiên Phủ tuyệt đối sẽ không buông tha Dương Diệp, nhất định sẽ tập hết thảy lực lượng tru diệt Dương Diệp .

Mà lúc này đây, ai cũng nghĩ đến chia một chén súp!

Dù sao Dương Diệp thân trên(lên) nhưng là sở hữu mấy kiện chí bảo a!

Kiếm U nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, "Ngươi đến trong tháp đi!"

Nàng sợ nhất là có người nhận ra Tiểu Bạch, nếu có người nhận ra Tiểu Bạch, có thể nói, lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, tuyệt đối là thập tử vô sinh, hơn nữa còn là vô thanh vô tức chết. Không chỉ có Dương Diệp, sợ là ngoại trừ Tiểu Bạch bên ngoài, giữa sân hết thảy cùng nàng có liên quan đều phải chết!

Linh Tổ!

Một vị Linh Tổ, đủ để cho cái này Vĩnh Hằng chi giới hết thảy cường đại thế lực cùng những thứ kia lão quái vật điên cuồng, không chỉ có như đây, sợ là Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia đều muốn rung động .

Nếu như là một vị lớn lên Linh Tổ, tự nhiên không có bất kỳ người nào dám đánh nàng chủ ý, hơn nữa, chỉ cần nàng một câu nói, cũng đủ để hủy diệt mười cái Tiên Phủ loại này thế lực . Vấn đề là, nàng còn không có chân chính lớn lên, đây là một con còn không có biến thành Linh Tổ Linh Chủ . Cũng chính là bởi vì như đây, mới có người dám theo đuổi nàng, thậm chí không tiếc bất cứ giá nào khống chế nàng .

Có thể nói, như Tiểu Bạch bại lộ, đây tuyệt đối sẽ ở Vĩnh Hằng chi giới nhấc lên huyết vũ tinh phong .

Không xa chỗ, Tiểu Bạch lau khóe mắt một cái nước mắt, nàng nhìn Kiếm U, tiểu trảo vuốt vuốt, biểu thị vì sao .

Kiếm U thần sắc có chút không tự nhiên, trước mắt cái này chỉ khổ hề hề tiểu gia hỏa, thật sẽ trở thành Linh Tổ ?

Cái này lúc, Tô Thanh Thi đi tới Tiểu Bạch trước mặt, sau đó nói: "Nghe lời của tỷ tỷ, đi vào trước có được hay không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng chỉ chỉ Dương Diệp, biểu thị muốn cùng Dương Diệp .

Tô Thanh Thi xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, có chút bất đắc dĩ, nhất về sau, nàng chỉ có thể đem Tử Nhi gọi ra . Mà Tử Nhi xuất hiện về sau, nàng trực tiếp ôm Tiểu Bạch liền trở về Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu Bạch mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng nhìn đến bản trứ gương mặt Tử Nhi, nàng vẫn còn có chút sợ .

Nàng sợ nhất chỉ có hai người, một cái Dương Diệp, còn có một cái trước đây mang theo nàng Tử Nhi . Trước đây nàng mới vừa theo Dương Diệp lúc, cũng không thiếu bị Tử Nhi sửa chữa!

Giải quyết Tiểu Bạch về sau, đoàn người bắt đầu hướng Bạch Đế thành chạy đi .

Đi tuốt ở đàng trước là Kiếm U!

Mà ở mọi người thân sau không xa chỗ, cái kia Kiếm Hồ một mạch theo . Khi nó chứng kiến Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp lúc, nó cũng đi vào theo, thế nhưng không đến một hồi liền trực tiếp bị bắn ra ngoài .

Hồng Mông Tháp cự tuyệt bên ngoài tiến nhập!

Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch quan hệ bực nào bên ngoài tốt, nó tự nhiên đứng ở Tiểu Bạch bên này .

Một bên Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Kiếm Hồ, nàng do dự xuống, nhưng sau đi tới Kiếm Hồ trước mặt, nhưng sau nói nhỏ vài câu .

Quá một hồi lâu, Kiếm Hồ kịch liệt run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở Dương Diệp hông gian!

Theo Dương Diệp, chính là theo Tiểu Bạch!

Đây chính là Kiếm Kinh nói .

Nửa canh giờ về sau, Bạch Chỉ Tiên nhìn xa chỗ, cái kia cuối tầm mắt, mơ hồ xuất hiện một tòa cổ thành đường nét .

Nhìn thấy cái này, Bạch Chỉ Tiên trong lòng buông lỏng, "Chúng ta đã đến!"

Cái này lúc, Kiếm U đột nhiên dừng bước . Mọi người nhìn về phía Kiếm U!

Xa chỗ, Kiếm U hai mắt chậm rãi đóng lại, "Chỉ tặng đến Bạch Đế thành, cũng xin chư vị cho ta kiếm gia một cái tình mọn!"

Cái này lúc, một gã tố bào lão giả xuất hiện ở Kiếm U trước mặt không xa chỗ, lão giả ho nhẹ ho khan, sau đó nói: "Cái kia Hồng Mông Tháp, lão hủ muốn . Lưu hạ vật ấy, lão hủ cho kiếm gia một bộ mặt, như thế nào ?"

....

Cvt: Được nước quá. Chờ trả thù đi

------oOo------

Chương 2317: Thành Này Người, Đều Là Chết!

Lưu hạ Hồng Mông Tháp!

Nghe được lão giả lời ấy, Bạch Chỉ Tiên chúng nữ khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống . Dương Diệp hiện tại cần nhất chính là Hồng Mông Tháp, nếu như không có Hồng Mông Tháp, thương thế của hắn sợ là không biết còn bao lâu nữa mới có thể khôi phục!

Hồng Mông Tháp là đoạn không thể giao ra!

Bạch Chỉ Tiên quay đầu nhìn về phía Kiếm U .

Kiếm U nhìn thoáng qua cái kia lão giả, sau đó nói: "Ngươi chắc chắn chứ?"

Lão giả mỉm cười, "Nha đầu, như không phải xem ở ngươi kiếm gia mặt mũi lên, lúc này đây, lão phu muốn có thể không đơn thuần là cái kia Hồng Mông Tháp . Phải biết, ta nhóm làm việc, cũng là xưa nay sẽ không lưu hạ hậu hoạn . Bất quá, đã kiếm gia ra mặt, chút mặt mũi này chúng ta nhiều ít vẫn là cấp cho . Lưu hạ Hồng Mông Tháp, các ngươi có thể rời đi! Đây đã là lão phu lớn nhất nhượng bộ!"

Ở nơi này lúc, Kiếm U đột nhiên chậm rãi hướng cái kia lão giả đi tới .

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả chân mày cau lại .

Đột nhiên từng cái

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân chợt vang lên .

Ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, chuyển chớp mắt, một thanh cự kiếm từ cái này lão giả đỉnh đầu tàn nhẫn phách mà xuống.

Kiếm U xuất thủ!

Một kiếm rơi xuống.

Răng rắc!

Lấy Kiếm U cùng lão giả làm trung tâm, giữa sân mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt văng tung tóe, vô số kiếm quang từ này chút văng tung tóe không gian liệt phùng bên trong chợt hiện hiện mà ra .

Kiếm quang đầy trời!

Nhìn thấy Kiếm U xuất thủ, cái kia lão giả nhãn thần trong nháy mắt băng lạnh xuống, tay phải hắn hơi một khúc, trong sát na, hắn toàn bộ cánh tay trực tiếp che phủ một tầng thật dầy hắc xạ miếng vảy, sau một khắc, tay phải hắn chợt hướng trên(lên) chính là một đỡ .

Kiếm rơi xuống.

Keng!

Một đạo chói tai tiếng nổ vang đột nhiên ở nơi này phía chân trời vang lên, cái kia lão giả trong nháy mắt bị chấn địa hướng sau liền lùi lại mười mấy trượng, mà hắn còn chưa dừng lại, Kiếm U chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, lại là một kiếm tàn nhẫn phách mà tới.

Nhất lực hàng thập hội!

Cái này một kiếm rơi xuống, ẩn chứa trong đó lực lượng so trước đó mạnh chí ít gấp đôi!

Kiếm phía dưới, lão giả hai mắt khẽ híp một cái, sau một khắc, tay phải hắn hướng phía trước trực tiếp chính là một cái quét ngang, cái này đảo qua, một cường đại lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng chấn động mà ra .

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, toàn bộ phía chân trời không gian trong nháy mắt nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, hai người phi thẳng đến với nhau phía sau bay ngược mà ra, chẳng qua rất nhanh, Kiếm U ngừng lại, sau một khắc, nàng lần nữa xuất hiện ở lão giả kia trước mặt .

Nhìn thấy một màn này, lão giả khuôn mặt biến sắc .

Kiếm U hai tay nắm cự kiếm hướng phía dưới chợt chính là vừa bổ, một mảnh kiếm quang tự cự kiếm bên trong chấn (Phát hiện vật phẩm LỤM) động mà ra, kiếm quang qua, một vùng không gian trực tiếp hóa thành hư vô .

Lão giả nhãn trung hiện lên một cái che lấp, hắn tay phải bên trong đột nhiên xuất hiện một thanh đen nhánh trường côn, sau một khắc, trường côn trực tiếp đảo qua .

Xuy!

Phía chân trời, khắp nơi ngày côn ảnh .

Ầm!

Kiếm côn chạm nhau, toàn bộ phía chân trời không gian kịch liệt run lên, trực tiếp hóa thành đen kịt một màu không gian lỗ đen, mà đang ở cái này lúc, Kiếm U đột nhiên buông lỏng ra hai tay, sau một khắc, từng đạo kiếm quang giống như cuồng phong bạo vũ đem cái kia lão giả bao phủ!

Nhanh!

Nhanh đến mức cực hạn!

Giữa sân cho dù là Bạch Chỉ Tiên đều không pháp xem rõ ràng Kiếm U thân ảnh, còn kiếm tốc độ, hoàn toàn nhìn không thấy . Loại tốc độ này, đã đại đại vượt ra khỏi ý thức của nàng .

Xa chỗ cái kia một vùng không gian bên trong, không thấy bóng dáng, chỉ thấy kiếm quang!

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng gần trăm hơi thở về sau, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh thẳng cái kia mảnh nhỏ kiếm quang bên trong bay ngược mà ra, cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ nghìn trượng!

Người này, chính là tên kia tố bào lão giả!

Mà giờ khắc này, ở tên kia tố bào lão giả quanh thân, trải rộng vết kiếm màu máu!

Tố bào lão giả khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, đứng một nữ tử .

Chính là Kiếm U!

]

Cái này Khoái Kiếm, quá nhanh quá nhanh, cho dù là hắn, đều có chút ăn không tiêu!

Xa chỗ, Kiếm U nhìn thoáng qua tố bào lão giả, sau đó nói: "Ta kiếm gia tuy là đã xuống dốc, thế nhưng, cũng không phải là cái gì miêu cẩu có thể lấn, hôm nay, ngươi nếu dám ngăn cản ta chờ, ta Kiếm U lấy Kiếm Khư chi địa tên thề, phải giết giết ngươi ."

Dứt lời, kiếm thu .

Kiếm U quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên đám người, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, nhưng sau mang theo sau lưng Tô Thanh Thi đám người hướng Bạch Đế thành chạy đi .

"Kiếm U Nữ!"

Ở nơi này lúc, cái kia lão giả đột nhiên trầm giọng nói: "Ngươi cho rằng ngươi có thể giữ được người này ?"

Kiếm U xoay người nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Hắn bây giờ là trọng thương hôn mê, là hãm sâu tuyệt cảnh, thế nhưng, hắn nếu không chết, chống nổi cái này nhất kiếp đâu?"

Lão giả gắt gao nhìn Kiếm U, "Hắn không thể sống, Tiên Phủ sẽ không để cho hắn còn sống, những người đó cũng sẽ không để hắn còn sống . Kiếm U Nữ, ngươi nếu như chết đảm bảo nàng, ngươi ứng với biết được là hậu quả gì!"

Kiếm U hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta biết được là hậu quả gì, mà ngươi chờ, lại vĩnh viễn sẽ không biết hắn như chết, ngươi nhóm là hậu quả gì!"

Nói xong, Kiếm U xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, lão giả khuôn mặt sắc âm trầm đáng sợ .

Hắn cũng không sợ Kiếm U Nữ, thế nhưng, hắn không muốn cùng Kiếm U Nữ lưỡng bại câu thương, nhưng sau tiện nghi người trong bóng tối . Lúc này đây, đánh Dương Diệp chủ ý, có thể xa xa không chỉ hắn . Lúc này đây muốn chia một chén súp người, quá nhiều...!

Tại chỗ, lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Buông tha ?

Hắn đương nhiên sẽ không buông tha .

....

Ở Kiếm U hộ tống xuống, Bạch Chỉ Tiên đoàn người rốt cuộc đã tới Bạch Đế thành . Ở Bạch Đế thành tường thành chi lên, đứng một gã lão giả . Người này, chính là Bạch Chỉ Tiên phụ thân . Khi thấy Bạch Chỉ Tiên đoàn người lúc, lão giả thấp giọng thở dài, không biết đang suy nghĩ gì .

Bạch Chỉ Tiên đi tới lão giả trước mặt, "Phụ thân ."

Lão giả nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Thật đã quyết định sao?"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Quyết định ."

Lão giả thấp giọng thở dài, "Nha đầu, ngươi đây là kéo trên(lên) toàn bộ Bạch Đế thành làm tiền đặt cược a!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn thẳng lão giả, "Phụ thân, dù cho không có hắn, Tiên Phủ cũng sẽ không bỏ qua ta Bạch Đế thành, không phải sao?"

Lão giả nhẹ giọng nói: "Có ít nhất chỗ giảng hoà ."

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu, "Bất kể như thế nào, phụ thân, ta đã không có đường lui ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Ta không thể vào lúc này bỏ hắn không để ý, làm không được!"

Lão giả nhìn Bạch Chỉ Tiên hồi lâu, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Dẫn hắn vào đi thôi . Còn dư lại sự tình, ta tới xử lý ."

Bạch Chỉ Tiên khẽ gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Tô Thanh Thi chúng nữ, "Chúng ta đi!"

Tô Thanh Thi hướng về phía lão giả hơi thi lễ, "Đa tạ!"

Nói xong, nàng mang theo Trang Vị Nhiên cùng Nhị Nha đám người đi theo Bạch Chỉ Tiên . Chẳng qua đi mấy bước, nàng lại ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cách đó không xa Kiếm U, "Kiếm U cô nương, đại ân không lời nào cảm tạ hết được, ta nhóm nếu không chết, ngày sau Kiếm Khư chi địa có dùng được địa phương, ta cùng với phu quân định sẽ không chối từ ."

Kiếm U nhìn thoáng qua Tô Thanh Thi, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Bảo trọng!"

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Tại chỗ, lão giả nhìn về phía cách đó không xa Kiếm U, "Không nghĩ tới hắn lại có thể làm cho Kiếm U cô nương ly khai Kiếm Khư chi địa ."

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Lão thành chủ, việc này đối với ngươi Bạch Đế thành mà nói, là họa, nhưng cũng là phúc ."

"Nói như thế nào ?" Lão giả nói .

Kiếm U khẽ lắc đầu, "Bảo trọng ."

Nói xong, nàng trực tiếp xoay người biến mất ở phía chân trời .

Cuối chân trời, một đạo kiếm quang chợt lóe lên .

Nhìn đạo kiếm quang kia tiêu thất, trước mắt cái này vị Bạch Đế thành lão thành chủ hai mắt chậm rãi đóng lại .

Gian khổ buông xuống!

...

Cuối chân trời, Kiếm U đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt nàng không xa chỗ, chính là cái kia Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Tuy là không muốn ép buộc, thế nhưng, Kiếm U, không có ngươi tương trợ, lúc này đây, hắn rất khó chịu nổi ."

"Có ta cũng giống vậy!" Kiếm U nhìn thẳng Kiếm Kinh, "Kiếm Kinh, ta kiếm gia mặt mũi, đã toàn bộ dùng hết rồi . Ta Kiếm U, còn có ta chức trách của mình, có sứ mạng của ta . Như không phải là bởi vì ngươi, bởi vì cái kia Tiểu Bạch, ta kiên quyết sẽ không ra Kiếm Khư chi địa, càng cuốn vào những thứ này phân tranh . Còn hắn có thể không thể chống đỡ qua cửa ải này, toàn bộ nhìn chính hắn tạo hóa ." Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Kiếm Kinh lắc đầu .

Như Kiếm U nói, đối phương đã làm quá nhiều .

Kiếm Kinh quay đầu nhìn về phía cuối chân trời, có chút mờ mịt, cửa ải này, như thế nào quá ?

...

Bạch Đế thành, Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp nằm trong phòng tu luyện bên trong, Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng chữa trị thân thể hắn, theo Hồng Mông Tử Khí không ngừng chữa trị, thân thể hắn đã so trước đó được rồi nhiều lắm . Thế nhưng, dù cho có Hồng Mông Tử Khí ở, cũng chí ít cần chừng mười ngày .

Bởi vì ... này một lần, thương thế của hắn quá trọng quá nặng . Có thể nói, đã triệt để bị hỏng!

Đương nhiên, ở Hồng Mông Tháp bên trong, nhất ngày là đủ rồi!

Nhưng mà, có thể hay không chống nổi cái này nhất ngày, vẫn là nhất ẩn số!

Hơn nữa, dù cho Dương Diệp thương thế khôi phục, thế nhưng, thật có thể chống đỡ được phía ngoài con mãnh thú và dòng nước lũ sao?

Dù sao, hắn không có gì ngoại viện!

Trong phòng tu luyện, chúng nữ đều là ở, bầu không khí có chút trầm trọng .

Bạch Chỉ Tiên nhìn trên giường Dương Diệp rất lâu sau đó, đột nhiên, nàng đứng dậy, "Để cho ta cùng hắn đơn độc đối đãi một hồi, có thể chứ ?"

Chúng nữ nhìn về phía dSYXN Bạch Chỉ Tiên, yêu cầu này, khá hơi quá đáng .

"Xin nhờ!" Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói .

Tô Thanh Thi nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, nhưng sau nhìn về phía chúng nữ, "Chúng ta đi ra ngoài!"

Một bên Tần Tịch Nguyệt là một cái tính tình nóng nảy, sẽ nói cái gì, thế nhưng Tô Thanh Thi cũng là lắc đầu, sau người bĩu môi, đem muốn nói nuốt xuống .

Rất nhanh, chúng nữ lục tục đi ra ngoài, thế nhưng, có cái tiểu gia hỏa cũng là một mạch ghé vào Dương Diệp ngực lên.

Chính là cái kia Tiểu Bạch!

Bạch Chỉ Tiên nhìn về phía bên cạnh Tử Nhi, cũng chỉ có cái này vị Tử Nhi mới có thể chế trụ cái này tiểu gia hỏa, không phải, ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, cái này tiểu gia hỏa nổi cơn giận, đó là nhất chuyện rất đáng sợ tình .

Tử Nhi nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng vỗ vỗ Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ghé vào Dương Diệp lồng ngực lên, đầu chôn ở Dương Diệp trong lòng, cái mông hướng về phía Tử Nhi lắc lắc, biểu thị không nên quấy rầy nàng .

Tử Nhi trừng mắt một cái Tiểu Bạch, nhưng sau trọng chụp lại cái kia cái mông nhỏ, Tiểu Bạch một cái giật mình, giận không thể nuốt, nhưng là khi nàng xoay người thấy là Tử Nhi lúc, nàng cái kia tức giận khuôn mặt nhỏ nhắn tức thì biến thành ủy khuất khuôn mặt nhỏ nhắn, nàng thương cảm hề hề nhìn Tử Nhi .

Tử Nhi trong lòng một nhu, nàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau ôm Tiểu Bạch ly khai trong phòng tu luyện .

Lúc này, trong cả phòng tu luyện chỉ còn hạ Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên ngồi ở Dương Diệp bên giường, nàng nhẹ nhàng vuốt ve một cái Dương Diệp gò má, ánh mắt có chút si .

Quá hồi lâu .

Bạch Chỉ Tiên đột nhiên nhẹ nhàng giải khai quần dài ... (Cvt: Aiz)

Mà lúc, Bạch Đế thành bên ngoài .

Một cổ vô hình uy áp đột nhiên bao phủ ở toàn bộ Bạch Đế thành .

Thành bên trong, mọi người ngẩng đầu kinh hãi nhìn trên(lên) khoảng không .

"Giao ra Dương Diệp, nếu như đạo nửa chữ không, thành này người, đều là chết!"

Một đạo thanh âm lạnh như băng đột nhiên ở toàn bộ Bạch Đế thành trên(lên) bầu trời vang lên .

Thành trung, một gian trước đại điện, Bạch Đế thành lão thành chủ đi tới nhất tôn điêu khắc trước, nhưng sau chậm rãi quỳ xuống, "Con cháu bất hiếu, được quấy rối tổ tiên ."

Răng rắc .

Vị kia điêu khắc đột nhiên rạn nứt ra .

.....

PS: Nay trời a cái gì, đại di cái kia gì mụ tới, cho nên, mời hai ngày nghỉ ... Bạo nổ phát gì .... Cái kia, ha ha .... Mỗi cái nguyệt đều có như vậy mấy ngày, cái này nguyệt trước giờ tới, cho nên, mọi người lý giải lý giải ha ha! !

Cvt: ko đỡ nổi cái lý do của tác giả _ _

------oOo------

Chương 2318: Vậy Tới Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Điêu khắc nứt ra, một đạo hư ảo bóng người xuất hiện ở giữa sân .

Đây là nhất danh người đàn ông trung niên, mặc cẩm y hoa bào, vóc người cao lớn, giữa hai lông mày mang theo một cổ vô hình uy nghiêm .

Người này, chính là năm đó sáng tạo Bạch Đế thành Bạch Đế!

Quá hồi lâu, Bạch Đế chậm rãi mở mắt ra, hắn nhìn về phía phía chân trời, ánh mắt phảng phất xuyên thấu toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới .

"Lão tổ!" Phía dưới, Bạch Đế thành lão thành chủ lần nữa bái quỳ xuống .

Bạch Đế thu hồi ánh mắt, sau đó nói: "Ta Bạch Đế thành, bực nào còn lưu lạc tới này ?"

Lão thành chủ do dự xuống, sau đó nói: "Năm đó tộc trung từng xuất hiện hai vị tổ tiên, hai vị tổ tiên đều là kinh diễm tài tuyệt người, nhưng mà, hai vị tổ tiên lý niệm bất đồng, bắt đầu rồi nội loạn ...."

Dần dần, lão thành chủ đem chuyện năm đó tình nói ra .

"Nội loạn!"

Bạch Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, "Người ngu xuẩn ."

Lão thành chủ không dám trả lời . Hai vị kia có thể đều là hắn tổ tiên, hắn là không có tư cách làm bất luận cái gì đánh giá .

Cái này lúc, Bạch Đế ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Bốn vị Giới Chân, một vị Giới Chủ, không đúng, trong cơ thể chưa triệt để hình thành thế giới, chỉ có thể coi là nửa, nửa bước Giới Chủ! Có chút ý tứ!"

Theo Bạch Đế thanh âm rơi xuống, một gã mặc áo dài trắng lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Áo bào trắng lão giả ngực trái chỗ, có một cái nho nhỏ tiên chữ .

Lão giả nhìn thoáng qua Bạch Đế, sau đó nói: "Bạch Đế tiền bối, lúc này đây ta Tiên Phủ cũng không phải nhằm vào Bạch Đế thành, mà là cái kia Dương Diệp, nếu như Bạch Đế thành nguyện ý giao ra người này, chúng ta lập tức rời đi ."

Tuy là hắn là nửa bước Giới Chủ kỳ, thế nhưng, so với trước mắt cái này vị đã từng sất trá phong vân Bạch Đế mà nói, căn bản không đáng giá nhắc tới!

"Dương Diệp ?"

Bạch Đế quay đầu nhìn về phía cái kia Bạch Đế thành lão thành chủ .

Lão thành chủ do dự xuống, sau đó nói: "Tiểu nữ phu quân ."

Bạch Đế thành nhân!

Bạch Đế ngẩng đầu nhìn về phía cái kia lão giả, "Bạch Đế thành mặc dù đã xuống dốc, nhưng là không phải là người nào đều có thể khi dễ."

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, thiên địa kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cổ vô hình uy áp phi thẳng đến cái kia lão giả MyLEt nghiền ép đi .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Lão giả quanh thân không gian đột nhiên tự đốt lên, một nhàn nhạt hỏa diễm đem lão giả bao phủ .

Chỉ là trong nháy mắt, lão giả thân thể trong nháy mắt hư ảo .

Lão giả hoảng hốt, "Thiêu đốt bổn nguyên ..."

Thanh âm rơi xuống, một đạo kim sắc miếng vảy đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, nhưng mà sau một khắc, cái kia đạo miếng vảy trực tiếp đốt đốt, thế nhưng, cái kia mảnh nhỏ Kim Lân lại tản mát ra một đạo kim quang óng ánh bao phủ ở lão giả, cùng này đồng thời, lão giả xoay người trực tiếp biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Không xa chỗ, Bạch Đế nhìn thoáng qua cái kia đang thiêu đốt kim sắc miếng vảy, tuy là đang thiêu đốt, thế nhưng cái kia mảnh nhỏ Kim Lân cũng là một chút việc tình cũng không có .

Bạch Đế nhẹ giọng nói: "Thái Cổ Chân Long ... Vận khí ngược lại không tệ, có thể thu được một mảnh nhỏ miếng vảy ."

Vừa nói, hắn chậm rãi ngẩng đầu .

Cái này lúc, âm thầm một ít cường giả dồn dập biến mất .

Bạch Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ra đi!"

Ầm!

]

Ở cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, một khí tức cường đại đột nhiên tản ra, ngay sau đó, một tấm hư ảo người đàn ông trung niên khuôn mặt xuất hiện ở cái kia cuối chân trời .

Cuối chân trời, gương mặt đó nhìn phía dưới Bạch Đế, cười nói: "Không nghĩ tới chút chuyện nhỏ như vậy dĩ nhiên kinh động Bạch Đế huynh ."

"Ta có chút tò mò!"

Bạch Đế nhẹ giọng nói: "Ta đây Bạch Đế thành con rể, đến tột cùng phạm vào chuyện gì, làm cho đã từng Thần Vũ Bảng trên(lên) bài danh Thiên Vô Thần đều ra mặt ."

Thiên Vô Thần!

Nghe được Bạch Đế, phía dưới cái kia Bạch Đế thành lão thành chủ khuôn mặt sắc tức thì thay đổi .

Tên này, ở năm đó, Vĩnh Hằng chi giới nhưng là không ai không biết không người không hay đó a! Ở mấy trăm năm trước, cái này Thiên Vô Thần liền đã đạt đến Giới Chủ kỳ, hiện tại, sợ là càng cao .

Phía chân trời, Thiên Vô Thần cười nói: "Bạch Đế huynh, ngươi cái này con rể cũng không bình thường a . Lấy sức một mình diệt sáu tộc hết thảy đạo chân trên cường giả, càng là một kiếm chém giết ta Tiên Phủ một vị Giới Chân . Hắn phần này thiên phú, coi như là ngươi ta, sợ là cũng không kịp a . Phải biết, hắn giờ phút này, mới Tổ cảnh!"

"Tổ cảnh chém giết Giới Chân ?"

Bạch Đế nhíu mày, hắn cúi đầu xem xuống phía dưới Bạch Đế thành lão thành chủ .

Lão thành chủ khẽ gật đầu .

Thấy thế, Bạch Đế nhãn trung tới một tia hứng thú, "Ở bực nào chỗ ? Ta xem một chút!"

Lão thành chủ trầm giọng nói: "Một vị nửa bước Giới Chủ kỳ cường giả đưa hắn trọng thương, hiện tại hắn ở chữa thương ." Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Cái kia vị nửa bước Giới Chủ kỳ cường giả cũng trọng thương bại trốn ."

Lúc này, Dương Diệp càng ưu tú, sống sót cơ hội lại càng lớn.

Bởi vì, như Dương Diệp là một cái phế vật nói, đừng nói Bạch Đế, coi như là hắn đều sẽ không xuất thủ tương trợ . Cứu một người phế vật, dựng trên(lên) toàn bộ Bạch Đế thành ? Chỉ sợ là đầu rút gân!

Không xa chỗ, Bạch Đế khẽ gật đầu, "Xem ra là một cái nhân vật ."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời cái kia Thiên Vô Thần, "Nghĩ đến hắn là để cho ngươi Tiên Phủ trở nên kiêng kỵ, thật sao?"

"Có thể nói như vậy!"

Cái kia Thiên Vô Thần cười nói: "Loại này thiên tài, không thể không kiêng kỵ a! Được rồi, cũng không nhiều dài dòng . Ngươi ta bản thể đều không ở giới này, đánh một trận xem ra là không thể nào . Như vậy như thế nào, Bạch Đế thành giao ra Dương Diệp người này, ta Tiên Phủ người lập tức rời đi, không ở bước vào Bạch Đế thành, có thể được ?"

Giao ra Dương Diệp, Bạch Đế thành sống!

Đây chính là Thiên Vô Thần ý tứ!

Cái này lúc, cái kia Thiên Vô Thần lại nói: "Đương nhiên, như Bạch Đế huynh bản thể xuất hiện ở đây, ta Tiên Phủ tự nhiên sẽ rời đi, đáng tiếc là, Bạch Đế huynh bản thể, chắc là sẽ không vào lúc này xuất hiện ở đây, có đúng không ?"

Phía dưới, Bạch Đế hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cách đó không xa Bạch Đế thành lão thành chủ sắc mặt trầm xuống .

Hiển nhiên, Bạch Đế là ở suy nghĩ .

Đảm bảo Dương Diệp ?

Như giữ được, một cái như vậy thiên tài, tự nhiên là muốn bảo vệ, nhưng vấn đề là, giữ được sao? Hắn ở lại chỗ này, chỉ là một luồng thần hồn, vừa rồi đẩy lùi tên kia lão giả, có thể nói đã là cực hạn của hắn . Có thể nói, nếu như không có chuẩn bị ở sau, Bạch Đế thành sẽ cho Dương Diệp chôn cùng!

Biết rõ không bảo đảm, còn muốn đảm bảo, vậy có vẻ có điểm ngu xuẩn .

Quá hồi lâu, Bạch Đế chậm rãi trợn mở con mắt, hắn đang muốn nói, ở nơi này lúc, một gã thanh sam trường bào nam tử đột nhiên tự phía dưới đại điện bên trong chậm rãi đi ra .

Nam tử đi có chút chậm, có điểm giống gần đất xa trời lão nhân, ở tay phải của hắn bên trong, dẫn theo một thanh màu máu đỏ đao .

Trường đao lê đất!

Mà ở tên nam tử này hông gian, treo nghiêng lấy một cái hồ lô .

Giờ khắc này, giữa sân ánh mắt mọi người đều rơi vào tên này nam tử áo xanh thân lên.

Tên nam tử này không là người khác, chính là Dương Diệp .

Ở cái kia đại điện thân sau không xa chỗ, một nữ tử nhất chớp mắt không chớp mắt nhìn chòng chọc Dương Diệp bối ảnh . Tên nữ tử này, chính là Bạch Chỉ Tiên .

Cái kia lão thành chủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Hắn có thể làm, đều đã làm .

Bạch Đế quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi chính là cái kia Dương Diệp ?"

Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Bạch Đế, "Khi trước sự tình, đa tạ tiền bối . Bất quá, chuyện kế tiếp tình, (Phát hiện vật phẩm LỤM) để vãn bối tự mình xử lý đi."

"Tự mình xử lý ?"

Bạch Đế khẽ nở nụ cười, "Thiếu niên, ngươi muốn như thế nào xử lý

? Ngươi cũng biết bên ngoài, có chí ít ba vị Giới Chân kỳ cường giả, còn có một vị nửa bước Giới Chủ kỳ, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số mịt mờ khí tức nhòm ngó trong bóng tối, nghĩ đến những người này mục tiêu cũng là ngươi . Ta rất ngạc nhiên, ngươi muốn như thế nào xử lý ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Tiền bối kia cảm thấy nên làm cái gì bây giờ ?"

Bạch Đế lắc đầu, "Vô giải . Ngươi tình cảnh hiện tại, vô giải . Ta bản thể nếu là có thể đến, ngược lại vẫn có hi vọng, đáng tiếc, ta bản thể cách nơi đây, thực sự quá xa ."

Dương Diệp cười nói: "Bất kể như thế nào, khi trước sự tình, đa tạ tiền bối . Mà bây giờ, đây là tự ta chuyện tình, để ta tự mình xử lý đi."

Vừa nói, hắn chậm rãi hướng thành đi ra ngoài .

"Dương Diệp!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự thân sau truyền đến .

Kêu người, chính là cái kia Bạch Chỉ Tiên .

Dương Diệp dừng bước lại, hắn không có xoay người, "Chỉ Tiên, ngươi làm đã đủ nhiều . Chuyện kế tiếp tình, làm cho ta tự mình tới giải quyết đi. Ngươi muốn minh bạch, thủ hộ Bạch Đế thành, cũng là ngươi trách nhiệm, ngươi không thể bởi vì một cái người mà khiến nó rơi vào trong tuyệt cảnh ."

Nói xong, Dương Diệp hướng cửa thành đi tới .

Bạch Đế hai mắt chậm rãi đóng lại .

Không có ngăn cản!

Bình tĩnh mà xem xét, đối với Dương Diệp biện pháp, hắn vẫn còn có chút thưởng thức, loại thời điểm này, giống như này đảm đương, vẫn có thể xem là một cái đại trượng phu . Như hắn bản thể ở nơi này, làm sao cũng muốn đảm bảo nhất bảo. Nhưng vấn đề là, hắn bản thể không ở nơi này . Hắn hiện tại xuất thủ, không chỉ không có bất cứ tác dụng gì, ngược lại còn có thể dựng trên(lên) Bạch Đế thành, làm cho Tiên Phủ danh chánh ngôn thuận tiêu diệt Bạch Đế thành .

Đối phương là kiêng kỵ hắn, thế nhưng, đối phương cũng không sợ hắn!

Nếu quả thật đi tới một bước kia, Tiên Phủ là tuyệt đối dám tàn sát toàn bộ Bạch Đế thành. Ngay từ đầu, hắn lấy vì chỉ là tranh chấp nhỏ, thế nhưng, làm Thiên Vô Thần đều xuất hiện về sau, hắn biết, sự tình không có đơn giản như vậy .

Không phải không cứu, là cứu không được!

Cứ như vậy, ở tất cả mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp đi ra Bạch Đế thành .

Làm Dương Diệp đi ra Bạch Đế thành một khắc kia, vô số đạo thần thức tức thì khóa ở tại Dương Diệp thân lên.

Phía chân trời hư không, cái kia Thiên Vô Thần quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Quả nhiên là thiếu niên thiên tài, như vậy như thế nào, ngươi như nguyện ý thần phục ta Tiên Phủ, đồng thời giao ra cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, ta có thể làm chủ, đã từng tất cả, xóa bỏ, như thế nào ?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Thiên Vô Thần, nhưng sau cười nói: "Ta cảm thấy đây, đối nhân xử thế, nên sống lưng đĩnh trực làm ."

Nói đến đây, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta Dương Diệp, thà chết đứng, cũng sẽ không quỳ mà sống ."

Dứt lời, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, trong tay huyết đao nhắm thẳng vào không trung Thiên Vô Thần, "Ngươi Tiên Phủ muốn chiến, vậy tới chiến!"

. . ..

Cvt: Hôm nay bạo 6c nhé mn. Phiếu với đậu nào mn ơi :p /loa

------oOo------

Chương 2319: Đạo Chân Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn chiến liền tới chiến!

Tiếng như sấm sét, chấn động vân tiêu .

Phía chân trời đám mây bên trong, cái kia Thiên Vô Thần hai mắt híp lại, "Bọn họ nói không sai, ngươi phải chết mới được a ."

"Vô Thần huynh!"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Bạch Đế đột nhiên nói: "Hồi lâu không cách nhìn, chúng ta nên hảo hảo tâm sự ."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài vung tay phải lên .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời tầng mây trực tiếp hóa thành hư vô .

Bạch Đế cùng Thiên Vô Thần đã biến mất!

Hiển nhiên, Bạch Đế cuối cùng vẫn lựa chọn ra tay . Bất quá, cái này xuất thủ là có đường sống xuất thủ . Như hắn không ra tay, cái này Thiên Vô Thần xuất thủ, Dương Diệp kiên quyết là không có bất luận cái gì cơ hội, liền trốn cơ hội cũng không có!

Mà Thiên Vô Thần không ra tay, Dương Diệp thì có một đường cơ hội!

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tại hắn quanh thân, tản ra nhàn nhạt hồng mang . Mà ở hắn tay phải trong Thập Phương Vô Địch lên, một giọt máu không ngừng theo lưỡi dao sự trượt .

Sát lục!

Kỳ thực, Dương Diệp sát ý, thích hợp hắn hơn đao, mà không phải kiếm .

Dù sao, trong tay hắn chuôi này đao, nhưng là sát lục chi nhận .

Ầm!

Cái này lúc, nhất cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên tự phía chân trời đè ép xuống, này cổ uy áp hàng lâm, phảng phất là trời sập, làm cho một loại nồng nặc hít thở không thông cảm giác.

Lấy thế đè người!

Phía dưới, Dương Diệp đột nhiên chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Dương Diệp chân xuống, không gian trong nháy mắt đổ nát, mà bản thân của hắn tắc thì trực tiếp hóa thành một đạo ánh đao màu đỏ ngòm phóng lên cao, phía chân trời đám mây bên trong, một đạo huyết hồng sắc đao khí đột nhiên bút thẳng mà xuống.

Nhất Đao Cách Thế!

Đao khí đủ đủ nghìn trượng chi trưởng, tự phía chân trời tàn nhẫn phách mà xuống, tê liệt tất cả .

Ầm!

Ở cái kia nào đó chỗ không gian bên trong, một đạo chói mắt kim quang đột nhiên vọt ra, rất nhanh, đạo kim quang này phóng lên cao, tiến lên đón Dương Diệp cái kia đạo đao khí .

Ầm!

Hai cổ cường đại lực lượng vừa mới tiếp xúc, chính là chợt nổ bể ra đến, hai cổ lực lượng sản sanh cường đại dư uy chấn động thiên địa .

Ở không trung, một gã lão giả cùng Dương Diệp xa xa đối lập nhau!

Tên này lão giả, chính là lúc trước Tiên Phủ cái kia vị nửa bước Giới Chủ kỳ cường giả .

Ở biết Dương Diệp thực lực về sau, Tiên Phủ đương nhiên sẽ không ở ngu đến mức phái Giới Chân kỳ loại này cường giả đến, có thể nói, ngoại trừ nửa Giới Chủ kỳ loại này cường giả bên ngoài, coi như là Giới Chân kỳ cường giả tới đều là chịu chết .

Nhưng mà, giờ phút này danh lão giả thần sắc cũng là ngưng trọng . Bởi vì hắn phát hiện, trước mắt cái này vị người tuổi trẻ thực lực, so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Ở nơi này lúc, lão giả con ngươi chợt co rụt lại, ở trước mặt hắn, một đạo huyết quang chợt lóe lên .

Chính là Dương Diệp!

Lão giả thân thể hơi rùn người, sau một khắc, hai tay hắn tự hạ mà trên(lên) chợt chính là một phen.

Ầm!

Trong nháy mắt, trước mặt hắn không gian trực tiếp bị vén lên, cùng này đồng thời, cái kia đạo đã tới trước mặt hắn ánh đao màu đỏ ngòm cũng trực tiếp bị hất tung ra ngoài, sau một khắc, lão giả tay phải hướng phía trước chợt chính là xoay tròn!

Ầm!

Đấm ra một quyền, một đạo năng lượng quyền ấn chấn động mà ra, này đạo quyền ấn qua chi chỗ, không gian trực tiếp từng khúc đổ nát yên diệt . Cùng này đồng thời, này đạo quyền ấn bên trong tản mát ra cường đại lực lượng trực tiếp làm cho phía chân trời kịch liệt sôi trào lên .

Ầm!

Xa chỗ, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp ở chân trời bị chấn địa bay ngược mà ra .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Một kích đẩy lui Dương Diệp, lão giả cũng không có dừng tay, thân hình hắn run lên, cả người trực tiếp hư không tiêu thất ở tại giữa sân .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ...

Theo lão giả tiêu thất, toàn bộ chân trời không gian đột nhiên tầng tầng vỡ ra đến, những thứ này nứt khe càng ngày càng lớn, mà mục đích cuối cùng, chính là Dương Diệp chỗ ở vị trí .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn hai tay nắm trong tay Thập Phương Vô Địch, chân phải hướng lui về phía sau nửa bước, sau một khắc, chân phải chợt đạp một cái .

]

Xuy!

Một đạo huyết quang điện xạ mà ra .

"Chém!"

Một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở chân trời vang lên, ngay sau đó, một đạo chói mắt ánh đao màu đỏ ngòm ở không trung giống như như tia chớp bút thẳng mà rơi .

Ầm!

Một đao rơi xuống, toàn bộ chân trời không gian trong khoảnh khắc đó đổ nát yên diệt, mà lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc chợt biến, bởi vì mấy đạo cường đại lực lượng không ngừng tự bốn phía chấn động mà tới.

Không gian lỗ đen bên trong, Dương Diệp hai tay chậm rãi giơ trong tay lên Thập Phương Vô Địch, sau một khắc, hắn chợt hướng phía trước chính là nhất trảm .

Ầm!

Theo đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp lần nữa bị chấn động bay ra ngoài, mà ở hắn bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, tên kia lão giả xuất hiện ở hắn trong tầm mắt .

Lão giả lạnh lùng nhìn cái kia bị đánh bay ra ngoài Dương Diệp, tay phải hắn khẽ động, lòng bàn tay bên trong đột nhiên xuất hiện một thanh màu vàng phi đao, chuyển chớp mắt, phi đao kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Xa chỗ, Dương Diệp trong lòng kinh hãi, bởi vì ... này một lần, hắn cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm .

Không dám khinh thường!

Dương Diệp trong cơ thể huyền khí điên cuồng vận chuyển, cùng này đồng thời, cái kia huyền cổ chi lực cũng điên cuồng vận chuyển, rất nhanh, huyền khí cùng huyền cổ chi lực còn có sát ý kia điên cuồng trào vào Dương Diệp trong tay đại đao bên trong .

Cái này lúc, chuôi này kim sắc phi đao đã tới!

Dương Diệp hai tay cử đao chợt chính là chém một cái .

Keng!

Một đạo chói tai tiếng đột nhiên nổ vang!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Răng rắc!

Dương Diệp hai cánh tay đột nhiên tét ra, tiên huyết văng khắp nơi, cùng này đồng thời, cả người hắn cả người lẫn đao trực tiếp té bay ra ngoài .

Sưu!

Cái này lúc, chuôi này kim sắc phi đao cũng là lần nữa hướng Dương Diệp đuổi theo .

Lúc này, không gian chung quanh đã tại nào đó phép tắc chữa trị hạ khôi phục bình thường . Nhưng mà, theo chuôi này phi đao xẹt qua, mới vừa chữa trị không gian chợt bắt đầu từng khúc đổ nát yên diệt ...

Vỡ vụn tất cả tất cả!

Xa chỗ không trung, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người ngừng lại .

Nhìn chuôi này bắn nhanh mà đến phi đao, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Làm chuôi này phi đao cách hắn còn có hơn một trượng lúc, Dương Diệp tay phải đột nhiên đặt ở bên hông .

Sưu!

Một mảnh đao chấn động mà ra!

Tàng Phong!

Trong nháy mắt, một trăm đạo ánh đao bổ vào chuôi này phi đao chi lên.

Phong Ma đao pháp!

Sở dĩ dùng Tàng Phong, là bởi vì hắn căn bản không pháp dùng Thập Phương Vô Địch thi triển Phong Ma đao pháp, Phong Ma đao pháp, chú ý một cái nhanh chữ . Mà Thập Phương Vô Địch, ý tứ là lực lượng. Đương nhiên, chủ yếu nhất nguyên nhân là bởi vì hắn bây giờ còn không thể triệt để chưởng khống chuôi này Thập Phương Vô Địch .

Tuy là không có Phong Ma ý, thế nhưng, trăm đạo ánh đao rơi xuống, ngạnh sinh sinh bức ngừng chuôi này kim sắc phi đao!

Mà Dương Diệp cũng không nhẹ nhõm, giờ khắc này, hai cánh tay hắn đang rung rung!

Mà đang ở cái này lúc, lại một vệt kim quang ở trong sân chợt lóe lên .

Dương Diệp sắc mặt đại biến, chân phải chợt giẫm một cái, hướng lui về sau trăm trượng, mà lúc, một vệt kim quang đã tới trước mặt hắn!

Lại là một thanh phi đao!

Dương Diệp tay phải cầm Tàng Phong hướng trước mặt chợt chính là một hồi chém loạn .

Rầm rầm rầm!

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, nhưng mà, mỗi một lần tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp sẽ lui chí ít trăm trượng khoảng cách, cứ như vậy, không đến một hơi thở thời gian, chính là bị chuôi này kim sắc phi đao đẩy lui sấp sỉ mấy ngàn trượng khoảng cách!

Dừng lại về sau, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiên huyết .

Không xa chỗ, lão giả hai tay hư chiêu, ở hắn lòng bàn tay bên trong tức thì xuất hiện hai thanh màu vàng phi đao .

Hai thanh phi đao cứ như vậy lẳng lặng huyền phù ở lão giả lòng bàn tay bên trong .

Lão giả nhìn cách đó không xa Dương Diệp, đạm thanh nói: "Dương Diệp, ngươi cũng biết cái này phi đao là vật gì ?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, lau khóe miệng tiên huyết, không nói gì .

Lão giả cười lạnh nói: "Cái này hai thanh phi đao, là Thái Cổ Chân Long Long Cốt sở ngưng, bên ngoài không chỉ có kiên cố không phá vỡ nổi, còn sở hữu Thái Cổ Chân Long lực, loại này lực lượng, như thế nào ngươi nho nhỏ một cái Tổ cảnh có khả năng chống cự ? Đúng, ngươi lợi hại nhất không phải kiếm sao? Đến, để cho ta nhìn, ngươi kiếm có thể không có thể đỡ nổi ta đây nhất chiêu ."

Dứt lời, trong cơ thể đột nhiên tuôn ra hai cổ kim quang, cái này hai cổ kim quang trực tiếp trào vào cái kia hai thanh phi đao bên trong, sau một khắc, cái kia hai thanh phi đao kịch liệt run lên, nhưng sau hóa thành hai vệt kim quang hướng cách đó không xa Dương Diệp bắn nhanh đi .

Xuy xuy!

Lưỡng đạo thật dài kim quang xuất hiện ở không trung, qua chi chỗ, không gian căn bản không chịu nổi, trực tiếp hóa thành bị nát bấy .

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn không có rút kiếm ý tứ .

Ở nơi này lúc, một cái bạch nhung nhung đầu nhỏ đột nhiên theo Dương Diệp ngực chui ra!

Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn cách đó không xa cái kia hai thanh kim sắc phi đao, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau hai tiểu trảo hướng phía trước đưa ra ngoài .

Không xa chỗ, cái kia lão giả chân mày cau lại, đây là cái gì quỷ ?

Phi đao càng ngày càng gần, nhưng mà, Dương Diệp như trước không có ý xuất thủ, bất quá, hắn hiển nhiên cũng rất đề phòng, quanh thân có một sóng lực lượng chấn động mạnh mẽ ở chấn động .

Cứ như vậy, cái kia hai thanh phi đao đã tới Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt .

Nhưng về sau, tại chỗ có người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia hai thanh kim sắc phi đao ở cách Dương Diệp giữa chân mày còn có tấc hơn thì ngừng lại, cái này lúc, hai móng vuốt nhỏ bắt lại cái kia hai thanh phi đao!

Mọi người ngây ra như phỗng, bao quát xa xa tên kia lão giả!

Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch một tay nắm một thanh kim sắc phi đao, nàng nhìn một chút, nhưng sau nắm hai thanh phi đao kia này gõ một cái .

Keng keng!

Hai thanh phi đao tản mát ra hai cổ màu vàng năng lượng, bất quá, cái này hai cổ lực lượng cũng không có làm tổn thương Tiểu Bạch .

Thưởng thức một cái, Tiểu Bạch đem hai thanh phi đao treo ở bên hông, nhưng sau đó xoay người nhanh như chớp chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Không xa chỗ, lão giả đã thạch hóa tại chỗ .

Không chỉ có lão giả, âm thầm hết thảy cường giả lúc này đều đã hóa đá .

Cái kia hai thanh phi đao, cứ như vậy không có ?

"Làm sao có thể!"

Cái này lúc, cái kia lão giả thần sắc dữ tợn, "Làm sao có thể, không thể, cái kia hai thanh phi đao, ta hoa gần trăm năm thời gian dụng tâm thần ôn dưỡng, chúng nó cùng ta sớm đã làm một thể, chúng nó căn bản không thể phản bội lão phu, tuyệt đối không thể có thể! Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở lão giả kia trước mặt, vào giờ khắc này, Dương Diệp trong tay Tàng Phong đã đổi thành (Phát hiện vật phẩm LỤM) Kiếm Thủ! Cùng này đồng thời, Dương Diệp bên hông cái kia Kiếm Hồ đột nhiên xông ra một cường đại kiếm ý trào vào Dương Diệp trong cơ thể!

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng sau trào vào Dương Diệp trong tay Kiếm Thủ bên trong .

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Không chỉ có như đây, một cường đại khí thế đột nhiên kèm theo kiếm ý tự Dương Diệp quanh thân bừng lên .

Một kiếm rơi hạ!

Kiếm Vực!

Kiếm còn chưa triệt để rơi xuống, lại là một kiếm bút thẳng mà hạ!

Hai kiếm!

Trọng điệp hai kiếm!

Ầm!

Kiếm vừa ra, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian trong nháy mắt đổ nát .

Một mảnh đen nhánh!

Giữa sân, cái kia lão giả trong lòng hoảng hốt, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin màu sắc, không kịp nghĩ nhiều, hai mảnh màu vàng miếng vảy xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, cùng này đồng thời, vô số kim quang tự lão giả trong cơ thể như thủy triều tuôn ra .

Cái này lúc, kiếm rơi xuống.

Ầm!

Lão giả đỉnh đầu cái kia hai mảnh kim sắc miếng vảy ầm ầm vỡ vụn, mà lão giả quanh thân những thứ HUj78 kia kim quang cũng trong nháy mắt vỡ nhỏ, ngay sau đó, lão giả phi thẳng đến phía sau ném bay ra ngoài .

Không trung, lão giả nhục thân từng khúc đổ nát, trong nháy mắt chính là chỉ còn lại có một bộ linh hồn!

Trong thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại .

Yên lặng khoảng khắc, một đạo trầm thấp tiếng đột nhiên ở trong sân vang lên: "Không phải Tổ cảnh, đây là Đạo Chân Cảnh ..."

Cvt: Bẫy cha quá

------oOo------

Chương 2320: Tiên Phủ, Lão Tử Đến Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạo Chân Cảnh!

Lúc này Dương Diệp, đã không phải là Tổ cảnh, mà là Đạo Chân Cảnh!

Chỉ là nhất giai, thế nhưng, lNq0V đối với Dương Diệp mà nói, lại có thiên địa cách biệt .

Xa xa lão giả cũng không có trốn, hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ẩn núp thật sâu a! Đến sau cùng mới bộc lộ ra chính mình thực lực chân thật!"

Dương Diệp không có bất kỳ lời nói nhảm, giơ tay lên chính là một kiếm .

Sưu!

Một đạo kiếm quang trực tiếp xuyên thủng không xa chỗ lão giả linh hồn!

Lão giả linh hồn đập nát đi ra, thế nhưng rất nhanh chính là bị Dương Diệp trong tay Thập Phương Vô Địch cho đều hấp thu .

Làm hấp thu lão giả linh hồn về sau, chuôi này Thập Phương Vô Địch tức thì rung động kịch liệt lên .

Dương Diệp kinh ngạc nhìn trong tay Thập Phương Vô Địch, người này giở trò quỷ gì ?

Thập Phương Vô Địch rung động càng ngày càng lợi hại, nhất về sau, nó dĩ nhiên trực tiếp tránh thoát Dương Diệp tay .

Ầm!

Một đạo huyết quang bắn tung toé thiên địa .

Dương Diệp: "..."

Phía chân trời, chuôi này Thập Phương Vô Địch rung động càng ngày càng lợi hại, ở nó quanh thân, vô số oán linh quấn quanh, cứ như vậy, dần dần, chuôi này Thập Phương Vô Địch thân thượng tán phát khí tức càng ngày càng mạnh .

Rốt cục, đến rồi một cái điểm tới hạn .

Ầm!

Vô số huyết quang từ cái này Thập Phương Vô Địch bên trong chấn động ra đến, trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời hoàn toàn đỏ ngầu .

"Ngụy Thần Khí!"

Cái này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp vang lên bên tai .

Dương Diệp quay đầu, nói chuyện, chính là cái kia Bạch Đế . Chẳng qua lúc này, Bạch Đế thân thể đã phi thường hư ảo, thanh âm cũng vô cùng suy yếu .

"Tiền bối!" Dương Diệp nhẹ giọng nói .

Bạch Đế khẽ lắc đầu, "Ngươi đã cùng ta hậu nhân tại cùng nhau, nói như thế nào cũng coi như ta Bạch Đế thành người, thấy chết mà không cứu được chuyện tình, vẫn là không làm được . Bất quá, ta có thể làm cũng không nhiều ."

"Với ta mà nói, đã đủ!" Dương Diệp nhẹ giọng nói . Như Bạch Đế không ngăn cản cái kia Thiên Vô Thần, lấy thực lực của hắn bây giờ, sợ vẫn là khó có thể đối kháng đối phương .

Bạch Đế mỉm cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp trong tay chuôi này Thập Phương Vô Địch, "Ở trong thiên địa này, có lưỡng chủng bảo vật, một loại là Thần khí, loại này Thần khí, phần lớn là chỉ cái loại này trời sinh đất dưỡng tồn tại, cũng chính là cùng vũ trụ cùng sinh, thậm chí ở vũ trụ trước đó. Mỗi một vùng vũ trụ, đều có thể có loại này thần vật . Đương nhiên, cũng có khả năng không có . Loại này Thần khí, nó uy lực tự nhiên không cần nói cũng biết . Nói đến xấu hổ, sống lâu như vậy, ta đều không có có một kiện Thần khí, chỉ có một thứ Ngụy Thần Khí!"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Còn có một loại, là Thánh Linh khí, tựu giống với trong tay ngươi cái này hai thanh đao cùng thanh kiếm kia, chúng nó là thuộc về Thánh Linh khí, là hậu thiên chế tạo ra . Loại này Thánh Linh khí, không so sánh được trên(lên) trời sanh Thần khí, thế nhưng, uy lực nhưng cũng cực kỳ không tầm thường . Mà trong tay ngươi chuôi này đao, nó tăng lên!"

Đề thăng!

Dương Diệp không giải khai, "Còn có thể đề thăng ?"

Bạch Đế gật đầu, "Vì sao không thể đề thăng ? Vạn vật đều có thể tu luyện, có hoa cỏ cây cối khả năng đều tu luyện thành tinh, huống chi loại này Thánh Linh khí ? Chỉ bất quá, chúng nó muốn đề thăng, vô cùng khó khăn . Nếu như ta không có đoán sai, ngươi chuôi này đao phía trước liền đã hấp thu vô số oán linh cùng cường giả tiên huyết, thậm chí là Thái Cổ cự yêu tiên huyết, không phải, chỉ bằng vào một cái rưỡi bước Giới Chủ kỳ linh hồn của cường giả cùng tiên huyết, còn không đủ để khiến nó tiến hóa đến Ngụy Thần kỳ!"

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, chuôi này Thập Phương Vô Địch tức thì bay trở về đến rồi trong tay hắn, nhìn trong tay Thập Phương Vô Địch, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung .

Quả thực không giống nhau!

Hiện tại chuôi này đao, cho hắn một loại có thể đánh nát thiên địa cảm giác!

Cái này lúc, cái kia Bạch Đế đột nhiên nói: "Ngoại trừ Tiên Phủ, ngươi còn muốn cẩn thận ..."

Sưu!

Một điểm hàn quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia Bạch Đế hư ảo thân thể trực tiếp nổ bể ra tới! LỤM) /> Tại hắn thân thể tạc liệt cái kia nhất chớp mắt, hắn quay đầu nhìn thoáng qua!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, nhưng sau quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, chẳng có cái gì cả phát hiện!

Dương Diệp nhẹ cười cười, sau đó nói: "Ta bất kể các ngươi tới tự cái gì thế lực, thế lực có nhiều lớn, tộc trung có nhiều cường giả ..."

Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc dữ tợn, "Lão tử nói cho các ngươi biết, ta Dương Diệp không sợ, sát nhân, ta Dương Diệp vĩnh viễn sẽ không ngại nhiều!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, tiến nhập cái kia Bạch Đế thành trung .

]

Âm thầm .

Không có bất kỳ người nào xuất thủ!

Xuất thủ ?

Dương Diệp vừa rồi nhưng là một kiếm chém giết một vị nửa bước Giới Chủ kỳ cường giả, tuy là đầu cơ chút, nhưng, đó cũng là ngạnh thực lực a! Có thể nói, ở chưa có hoàn toàn biện pháp phía trước, không có bất kỳ người nào dám ở xuất thủ!

Vừa rồi xóa đi Bạch Đế sau cùng hình bóng, chính là sợ Bạch Đế bại lộ bọn họ .

Rất nhanh, âm thầm vô số cường giả dồn dập rời đi . Giờ này khắc này, bọn họ đã không dám tự ý làm chủ .

Bạch Đế thành trên(lên) khoảng không, Bạch Đế thành lão thành chủ trầm mặc không nói .

Hắn biết, đây không phải là kết thúc!

Dương Diệp không có tới phía trước, Vĩnh Hằng Vũ Trụ mỗi bên đại thế lực trong lúc đó có một điểm thăng bằng, có thể nói, nơi này có một cái vô hình chế độ, mà Dương Diệp tới chi về sau, hắn phá vỡ nơi này cân bằng, phá vỡ nơi này chế độ!

Khiêu chiến chế độ người, tựu giống với thế tục bên trong bình dân muốn tạo phản!

Vĩnh Hằng Vũ Trụ chế độ là cái gì ?

Là thỏa hiệp! Là không cần phản kháng!

Dương Diệp phản kháng .

...

Bạch Đế thành, Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp trở lại Hồng Mông Tháp về sau, Tiểu Bạch thứ nhất xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhưng sau một cái nhào tới Dương Diệp trong lòng, đầu không ngừng cọ xát Dương Diệp lồng ngực .

Nhìn trong ngực Tiểu Bạch, Dương Diệp cảm giác mình có chút may mắn .

Ở Kiếm Kinh cùng Kiếm U đám người nhãn trung, sở hữu Tiểu Bạch, là Dương Diệp thiên đại có phúc . Thế nhưng, các nàng cũng không biết, đối với Tiểu Bạch mà nói, có thể gặp phải Dương Diệp, cũng là nàng thiên đại có phúc .

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên đem hai cái móng vuốt đưa tới Dương Diệp trước mặt, ở nàng móng vuốt trung, là hai thanh vàng lóng lánh phi đao!

Chính là phía trước lão giả kia phi đao!

Nhìn cái này hai thanh phi đao, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng .

Cái này hai thanh phi đao cũng không tục, vừa rồi như không phải Tiểu Bạch đem cái này hai phi đao quẹo qua đây, đối phương có thể sẽ không chết. Cái này hai thanh phi đao phẩm cấp, không thua kém hắn Tàng Phong cùng Thập Phương Vô Địch!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau cầm lên hai thanh phi đao .

Phi đao cũng là đao!

Thu hồi phi đao về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tô Thanh

Thi chúng nữ .

Chúng nữ đều ở chỗ này .

Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, Tần Tịch Nguyệt, Lục Uyển Nhi, Trang Vị Nhiên, Dương Niệm Tuyết, Tiểu Dao ...

Hắn đã cực kỳ lâu không có làm bạn quá người nhà của mình .

"Đi gặp một chút Chỉ Tiên đi!" Cái này lúc, Tô Thanh Thi đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, " Được."

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp đi tới một gian đại điện bên trong, trong đại điện, đứng một gã nữ tử váy trắng .

Này nữ, chính là cái kia Bạch Chỉ Tiên .

Dương Diệp đi tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, hắn không nói gì, chỉ là nhẹ nhàng nắm ở Bạch Chỉ Tiên thắt lưng .

Bạch Chỉ Tiên thân thể cương cứng!

Quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Ta nghĩ đến ngươi sẽ nói cảm tạ . Như ngươi nói như vậy, giữa chúng ta, liền kết thúc ."

Dương Diệp nếu như nói cảm tạ, đối với Bạch Chỉ Tiên mà nói, chính là một loại vũ nhục .

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Bí cảnh trong tất cả mọi chuyện tình, ta đều nhớ kỹ!"

Nghe vậy, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt không rõ đỏ lên .

"Ta được ly khai Bạch Đế thành!" Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói .

Bạch Chỉ Tiên bỗng nhiên xoay người .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta ở lại chỗ này, Bạch Đế thành chính là chiến trường, ta nhất định ly khai ."

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc .

Dương Diệp lôi kéo Bạch Chỉ Tiên đi tới điện ngoài cửa, hắn ngẩng đầu nhìn cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, "Bạch Đế thành, có Bạch Đế tiền bối ở, những người đó sẽ có cố kỵ, thế nhưng, nếu là ta ở lại chỗ này, bọn họ sẽ không cố kỵ Bạch Đế tiền bối . Ta phải rời đi nơi này, còn ngươi, ngươi cũng không có thể ở lại chỗ này, bọn họ biết ta cùng với ngươi quan hệ, ngươi ở lại chỗ này , đồng dạng nguy hiểm!"

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Cho nên, nguyện ý đi theo ta không ?"

Nhất định mang đi Bạch Chỉ Tiên!

Bạch Chỉ Tiên ở lại chỗ này, hắn lo lắng, đối với Bạch Đế thành mà nói, cũng là một cái tai nạn!

"Với hắn đi thôi!"

Cái này lúc, một giọng nói tự một bên vang lên .

Bạch Chỉ Tiên xoay người, nói chuyện, chính là phụ thân của nàng .

Bạch Đế thành lão thành chủ nhẹ giọng nói: "Nơi đây đã là đất thị phi, ngươi ở lại chỗ này, rất không an toàn . Đương nhiên, theo tiểu tử này sợ là cũng sẽ không an toàn, thế nhưng, dù sao cũng tốt hơn nơi đây ."

Những thứ kia thế lực hội kiêng kỵ Dương Diệp, thế nhưng, bọn họ sẽ không kiêng kỵ Bạch Đế thành . Phải biết, lúc này Bạch Đế cũng không ở Bạch Đế thành .

"Các ngươi thì sao ?" Bạch Chỉ Tiên đột nhiên hỏi .

Lão thành chủ cười nói: "Ngươi không ở, Dương Diệp không ở, bọn họ sẽ không tới ."

Bạch Chỉ Tiên suy nghĩ hồi lâu, nhưng sau gật đầu .

Như Dương Diệp cùng lão thành chủ nói, nàng ở lại chỗ này, Bạch Đế thành tình cảnh chỉ biết càng thêm nguy hiểm!

Cứ như vậy, Dương Diệp đoàn người ly khai Bạch Đế thành .

Tô Thanh Thi chúng nữ đều ở đây Hồng Mông Tháp bên trong .

Bạch Đế thành bên ngoài, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Theo Dương Diệp rời đi, từng đạo khí tức tức thì tự Bạch Đế thành trên(lên) khoảng không rời đi .

Nửa canh giờ sau .

Kiếm Khư chi địa .

Một đạo kiếm quang rơi xuống đất, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở giữa sân .

Dương Diệp đi tới xa chỗ cái kia Kiếm U thân về sau, Kiếm U xếp bằng ngồi dưới đất, bên cạnh cắm một thanh cự kiếm, mà ở nàng quanh thân, tản ra một cường đại kiếm ý!

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Đây là thứ thiệt Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Dương Diệp nhìn Kiếm U, không nói gì .

Quá hồi lâu, Kiếm U nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng chi giới, nhất phủ hai thành tam tông sáu tộc, cũng không phải là tất cả thế lực, còn có một số âm thầm thế lực, bất quá, những thứ này thế lực đối với Vĩnh Hằng chi giới rất nhiều chuyện tình đều không có hứng thú, hứng thú của bọn họ, là Vĩnh Hằng Chi Hà . Ta kiếm gia, đã từng cũng là những thứ này thế lực một trong . Những thứ này thế lực, cá nhân ta đề nghị là, không nên đi trêu chọc ."

"Trêu chọc ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta không có trêu chọc bọn họ, là hắn nhóm tới trêu chọc ta . Ngươi xem, ta Bồ Đề Thụ cũng không có ."

"Chịu đựng!" Kiếm U nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi bây giờ, không có tư cách đó cùng hắn nhóm đối kháng ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không thể nhẫn nhịn!"

Kiếm U đứng lên, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ta kiếm gia, đã xuống dốc, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, ta kiếm gia nếu muốn giết ngươi, ta kiếm gia trăm phần trăm có thể làm được . Ngay cả ta kiếm gia cái này quan ngươi cũng không qua, ngươi dựa vào cái gì không đành lòng ?"

Dương Diệp nhìn thẳng Kiếm U, "Coi như ta nhẫn, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ bỏ qua ta sao ? Coi như ta đem thân trên(lên) hết thảy bảo vật cho hắn nhóm, bọn họ sẽ bỏ qua ta sao ?"

"Vậy trốn!" Kiếm U đạo.

"Làm rụt đầu Ô Quy sao?" Dương Diệp cười nói .

"Không trốn sẽ chết!" Kiếm U hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn nở nụ cười, "Sợ hắn cái cây búa, sinh tử coi nhẹ, khó chịu thì làm, Tiên Phủ, lão tử tới, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở phía chân trời .

...

------oOo------

Chương 2321: Dương Diệp Còn Sống ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm Khư chi địa .

Kiếm U trầm mặc hồi lâu, nhưng sau chậm rãi ngồi xuống .

Trốn ?

Kỳ thực, nàng rất tinh tường, bây giờ Dương Diệp, càng trốn càng gặp chuyện không may . Những người đó, sợ hắn người, muốn đoạt hắn bảo vật người, sẽ không để cho loại này thiên tài tiêu thất ở trong tầm mắt bọn họ.

Giống như Dương Diệp loại này thiên tài, tiềm tu mười năm xuất hiện, ai có thể chịu được hắn trả thù ?

Hơn nữa, coi như Dương Diệp muốn chạy trốn, cũng không địa phương trốn, trừ phi hắn chạy trốn tới Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia đi!

Nhưng mà, lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, quá khứ chính là chịu chết .

Tuyệt cảnh!

Này thì Dương Diệp tình cảnh chính là tuyệt cảnh .

...

Phía chân trời xa xôi phần cuối .

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, kiếm quang qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị xé nứt ra .

Tiên Phủ .

Lúc này đây, hắn mục tiêu là Tiên Phủ .

Trốn ?

Như trốn có thể giải quyết vấn đề, hắn không ngại trốn một bộ . Thế nhưng hắn rất tinh tường, hắn căn bản không địa phương trốn, trừ phi chạy về Đại Thiên vũ trụ . Nhưng mà, không có Truyền Tống Trận, làm sao trở về ? Trở về về sau, có thể làm cái gì ?

Chỉ cần hắn không giao ra Hồng Mông Tháp cùng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, những thứ kia thế lực, bao quát Tiên Phủ, là sẽ không bỏ qua cho hắn .

Hắn cũng minh bạch mình bây giờ tình cảnh .

Mà sự lựa chọn của hắn là, muốn chết, mọi người cùng nhau chết!

Ông!

Mịt mờ phía chân trời, tiếng kiếm reo không ngừng vang lên .

Đột nhiên, một đạo kiếm quang xuất hiện ở xa chỗ phía chân trời .

Dương Diệp nhíu mày, nhưng sau ngừng lại, rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Là ngươi!" Dương Diệp kinh ngạc nói .

Người trước mắt này, chính là cái kia Kiếm Thiên Thành thành chủ Phần Thiên Dư .

Phần Thiên Dư quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Dương tiểu hữu, từ lúc từ biệt đến giờ vẫn khỏe chứ?!"

Dương Diệp quan sát liếc mắt đối phương, nhưng sau cười nói: "Tiền bối vào lúc này tìm đến ta, cũng không sáng suốt!"

Phần Thiên Dư khẽ lắc đầu, "Không sao cả . Lần này tới tìm tiểu hữu, là có một vật đưa tặng ."

" Hử ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên, "Vật gì ?"

Phần Thiên Dư mỉm cười, nhưng sau bấm tay một điểm, một viên đá màu đen rơi vào Dương Diệp trước mặt, rất nhanh, một đạo u quang từ cái này đá màu đen bên trong tản xuất hiện, chỉ chốc lát, một đạo ám màn ánh sáng màu đen xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Màn sáng bên trong, là nhất chỗ đám mây, quá không sai biệt lắm ba hơi, hai đạo nhân ảnh từ cái này màn sáng bên trong chợt lóe lên .

Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi!

Bên trong màn sáng, cái kia hai đạo nhân ảnh, hắn nhận thức .

Chính là An Nam Tĩnh cùng Võ Thần!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Bọn họ ở bực nào chỗ ?"

Phần Thiên Dư trầm giọng nói: "Vạn giới sơn!"

"Cái kia là cái gì địa phương ?" Dương Diệp hỏi .

"Nhất chỗ Truyền Tống Trận, có thể thông hướng vạn giới!" Phần Thiên Dư trầm giọng nói .

"Vạn giới ?" Dương Diệp không giải khai .

]

Phần Thiên Dư giải thích: "Ngươi nên tinh tường, Vĩnh Hằng chi giới bây giờ đại đa số thế lực, đều đến từ chính khác vũ trụ, tỷ như ta Kiếm Thiên Thành, cũng là đến tự một cái tên là « Hằng Xuyên vũ trụ » . Mà vạn giới sơn, là năm đó mỗi bên đại thế lực liên hợp sáng tạo một cái truyền tống nơi, có thể truyền tống vạn giới, năm đó Thủy Nguyên Tộc cũng tham dự trong đó, nói cách khác, nơi ấy, cũng có thể truyền tống đến Đại Thiên vũ trụ ."

"Bọn họ đi đâu cái vũ trụ!" Dương Diệp hỏi .

Phần Thiên Dư trầm giọng nói: "Thần Vũ Giới!"

Hiển nhiên, Phần Thiên Dư biết Dương Diệp chưa từng nghe qua cái này Thần Vũ Giới, ngay sau đó chủ động giải thích: "Ngươi nên nghe qua Thần Vũ Bảng, ban đầu, Vĩnh Hằng chi giới cũng không Thần Vũ

Bảng, về sau sở dĩ có, là bởi vì một vị tên gọi là Tiêu Thần Vũ nam tử . Người này tới tự Thần Vũ Giới, tới chỗ này về sau, hắn khiêu chiến toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới cường giả, nhất về sau, hắn hầu như đánh bại hết thảy cường giả ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Phần Thiên Dư nói: "Hắn sáng lập Thần Vũ Bảng, mà hắn năm đó, tự xưng thứ hai."

"Không ai dám xưng đệ nhất?" Dương Diệp hỏi .

Phần Thiên Dư cười nói: "Là ý tứ này . Năm đó hắn, có thể nói là Vĩnh Hằng chi giới một cái truyền kỳ . Kỳ thực, nếu như ngươi muộn mười năm, sợ là cũng sẽ sáng lập ra một đoạn truyền kỳ, đáng tiếc, ngươi bây giờ, quá trẻ ."

Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cái kia vị Tiêu Võ Thần nhất sau đi bực nào chỗ ?"

Phần Thiên Dư nói: "Vĩnh Hằng Chi Hà ."

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, sau đó nói: "Như còn có tin tức của nàng, nhớ kỹ cho ta biết ."

Phần Thiên Dư gật đầu, "Tự nhiên ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Dương tiểu hữu nhưng là phải đi Tiên Phủ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Phần Thiên Dư nhẹ giọng nói: "Dương tiểu hữu, lấy thực lực ngươi, nếu như lui một chút, ngày sau ở đến, cái này Tiên Phủ nhất định đỡ không được ngươi!"

Dương Diệp cười nói: "Tiên Phủ cùng những thứ kia người trong bóng tối cũng nghĩ như vậy, cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Phần Thiên Dư ngây cả người, nhưng sau đắng chát cười .

Hắn hiểu .

Tất cả mọi người biết, Dương Diệp như đào tẩu, ngày khác trở về, không có ai chống đỡ được hắn, bây giờ Dương Diệp, rất đáng sợ, thế nhưng, tương lai Dương Diệp càng đáng sợ hơn . Cho nên, như Dương Diệp trốn, cái kia âm thầm hết thảy thế lực đều sẽ liên thủ, liên thủ tru diệt hắn! Không để cho hắn trốn cơ hội!

Thế nhưng, như Dương Diệp không trốn đâu?

Cái kia âm thầm những người đó cũng sẽ không liên thủ, bọn họ hội cách sơn xem hổ đấu, làm cho Dương Diệp cùng Tiên Phủ lưỡng bại câu thương, nhưng sau bọn họ ở đi ra thu thập tàn cục .

Nguyên nhân đây, Dương Diệp trốn, chính là thật một con đường chết . Đương nhiên, không trốn, cũng không có nhiều đại hoạt đường.

Phần Thiên Dư thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Kỳ thực, hắn lúc này đây tới mục đích, không đơn thuần là cho Dương Diệp nói An Nam Tĩnh chuyện, còn có một cái mục đích, đó chính là cho Dương Diệp tiết lộ vạn giới sơn, làm cho Dương Diệp chạy trốn tới vạn giới sơn đi, nhưng sau lợi dụng nơi đó Truyền Tống Trận đào tẩu .

Còn sống Dương Diệp đối với Kiếm Thiên Thành dùng chỗ càng đại!

Đáng tiếc, việc này tình so với hắn nghĩ muốn nhiều phức tạp .

Một canh giờ sau .

Tiên Nguyên Động Thiên .

Hay là Tiên Nguyên Động Thiên, chính là Tiên Phủ sở tại, mặc dù bị xưng là Tiên Nguyên Động Thiên, là bởi vì nơi này có một cái linh mạch, một cái lớn vô cùng linh mạch, bởi vì ... này cái linh mạch, Tiên Phủ linh khí bất kể là độ tinh thuần vẫn là số lượng lên, đều xa xa cao hơn khác địa phương . Hơn nữa, Vĩnh Hằng chi giới còn có đồn đãi, nói Tiên Phủ này linh mạch có thể sẽ tấn cấp .

Linh mạch, ở từng cái vũ trụ phân cấp rất bất đồng, mà ở cái này Vĩnh Hằng chi giới, linh mạch chia làm bốn loại, linh mạch, thánh mạch, Tiên mạch, Thần Mạch .

Thần Mạch loại này tồn tại, chỉ có Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia mới có, bởi vì ... này bên không có Vĩnh Hằng Chi Khí, căn bản nuôi không ra cùng Thần Mạch . Đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối . Mà Tiên Phủ này linh mạch, phía trước là thánh mạch, như ở tiến thêm một bước, đó chính là Tiên mạch . Nếu là thật tấn thăng đến Tiên mạch, (Phát hiện vật phẩm LỤM) đối với Tiên Phủ hết thảy huyền giả mà nói, chính là thiên đại phúc nguyên .

Tu luyện, không ngoài ba loại, tài nguyên, hậu trường, thiên phú .

Mà thánh mạch nếu là thật đạt tới Tiên mạch, không hề nghi ngờ, đây là thiên đại tài nguyên . Chí ít, ở Tiên Phủ ra đời cường giả, khởi bước hội khác địa phương huyền giả cao hơn rất nhiều rất nhiều .

Mà Dương Diệp đi tới Tiên Nguyên Động Thiên về sau, cũng cảm nhận được nơi này linh khí bất phàm .

Nơi này linh khí tuy là kém hơn hắn Hồng Mông Tử Khí, thế nhưng, so với khác địa phương linh khí tốt quá nhiều... . Một cái người, nếu như theo sinh ra liền ở loại này chỗ tu luyện, khởi bước có thể so với người khác cao rất nhiều .

Cái này lúc, Tiểu Bạch theo Dương Diệp trong lòng chui ra, nàng nhìn lướt qua bốn phía, con mắt chớp chớp, làm như đang tìm cái gì .

Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau vỗ vỗ Tiểu Bạch đầu, "Đi vào trước, chờ xong xuôi chính sự ở xuất hiện, có được hay không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ xa chỗ, biểu thị bên kia dường như có thứ tốt .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhưng sau cười nói: "Chờ một hồi ở đi trộm, ah không đúng, đi lấy!"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, biểu thị đồng ý, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa như vậy chỗ, xa chỗ là một ngọn núi, đỉnh núi bưng, mây mù lượn quanh, thỉnh thoảng có thần bí dị thú bay qua, mà ở đỉnh núi bưng bên biên giới chỗ, vô số dòng nước trút xuống mà xuống, giống như từng cái Thủy Long, đồ sộ không gì sánh được .

Mà ở cả ngọn núi bốn phía, tùy thời có phi kiếm xuyên toa mà qua, kiếm quang còn quấn cả ngọn núi!

Ở ngọn núi đỉnh cao nhất, mơ hồ có thể thấy được một tòa phủ đệ .

Kim sắc phủ đệ!

Tiên Phủ!

Đây chính là Vĩnh Hằng chi giới trên mặt nổi đệ nhất thế lực!

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, hắn cầm kiếm chậm rãi hướng ngọn núi kia đi tới .

Đi rất jbJxs chậm, giống như là người thường bước đi giống nhau .

Đột nhiên, tại hắn thân về sau, vô số đạo thần thức tùy thời rơi vào hắn thân lên.

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, nhưng sau đó xoay người, "Của người nào thần thức ở đảo qua lão tử, lão tử trước hết giết chết ai!"

Vừa nói, hắn lạnh lùng nhìn lướt qua xa chỗ, nhưng sau đó xoay người hướng Tiên Phủ đi tới .

Không có thần thức ở đảo qua Dương Diệp .

"Rất càn rỡ!" Ở Dương Diệp đi về sau, một giọng nói đột nhiên nào đó chỗ không gian vang lên .

"Càn rỡ ? Hắc hắc, vậy sao ngươi không đi theo hắn một mình đấu ? Làm sao, không dám ?" Có người đột nhiên mở miệng .

"Con kiến hôi mà thôi!"

Mới bắt đầu đạo thanh âm kia lạnh lùng nói: "Lão phu muốn nhìn một chút, lúc này đây, hắn Dương Diệp phải như thế nào tuyệt cảnh cầu sinh!"

"Có thể nhân gia thật có thể đâu?" Có người hỏi .

"Hắn nếu thật có thể tuyệt cảnh cầu sinh, ta Dạ Thiên Hoa ăn mười cân phân!"

Nói đến đây, thanh âm kia lại bỏ thêm một câu, "Ăn hiếm đấy!"

Mọi người: "..."

Xa chỗ, Dương Diệp cách đỉnh ngọn núi kia càng ngày càng gần, cũng không có bất kỳ người nào ngăn hắn, cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tiên Phủ càng ngày càng gần .

Mà đang ở cái này lúc, tại phía xa cân nhắc trăm vạn dặm ra Thủy Nguyên nơi, nào đó chỗ Truyền Tống Trận kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo hắc ảnh tự trong đó vọt ra, bóng đen này, chính là cái kia đi trước Đại Thiên vũ trụ Linh Hư!

Cũng là hiện tại Thủy Nguyên Tộc duy nhất một gã Đạo Chân Cảnh cường giả!

Linh Hư xuất hiện về sau, rống giận, "Tộc trưởng, trưởng lão, nhanh đóng cửa Truyền Tống Trận, nhanh, tốc độ ..."

Nhưng mà, không người nào để ý hắn .

Bởi vì ... này những người này đều đã không ở .

Cái này lúc, một gã kiều tiểu nữ hài đột nhiên từ cái này Truyền Tống Trận bên trong đi ra .

Nhìn thấy tên này tiểu cô nương, cái kia Linh Hư khuôn mặt sắc tức thì trắng bệch .

Tiểu cô nương lạnh lùng nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, nàng vung tay phải lên .

Ầm!

Xa chỗ, cái kia Linh Hư thân thể trực tiếp nổ ra, hóa thành hư vô!

Vô số Thủy Nguyên Tộc huyền giả hoảng hốt!

Tiểu cô nương hai mắt chậm rãi đóng lại, hai tay thả lỏng thân về sau, không nói một lời!

Quá hồi lâu, một cường đại uy áp bao phủ ở toàn bộ Thủy Nguyên nơi, ngay sau đó, tiểu cô nương đột nhiên mở miệng, "Dương Diệp có thể hay không còn sống ?"

. . ..

Cvt: Oa tỷ đã trở lại rồi ^^ Mau bảo kê thằng cu Diệp đi tỷ

------oOo------

Chương 2322: Tiểu Bạch, Thu Chúng Nó!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ?

Tên kia lão giả ngây cả người, nhưng sau vội vàng nói: "Còn sống, sống!"

"Ở bực nào chỗ!"

Tiểu cô nương lại nói .

Lão giả nói: "Hắn lúc này, hẳn là ở Tiên Duyên nơi, cũng chính là Tiên Phủ ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Các hạ tốt nhất mau sớm chạy đi, bởi vì hắn lúc này, sợ là có nguy hiểm tánh mạng ."

Tiểu cô nương trợn mở con mắt .

Lão giả hơi cúi đầu, không dám cùng mắt đối mắt .

Tiểu cô nương nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Phương hướng!"

Lão giả vội vã chỉ chỉ bên phải .

Sau một khắc, tiểu cô nương cả người đã biến mất . Cái kia cỗ bao phủ ở Thủy Nguyên Tộc cường đại uy áp, vào giờ khắc này cũng tiêu thất vô ảnh vô tung .

Thủy Nguyên Tộc cử tộc thả lỏng một hơi!

Vừa rồi cái kia cỗ uy áp, quá kinh khủng! Căn bản không phải bây giờ Thủy Nguyên Tộc có thể chống lại!

...

Tiên Phủ nơi .

Lúc này, Dương Diệp chạy tới ngọn núi kia chân xuống, vẫn không có người ngăn cản hắn .

Đột nhiên, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Xuy!

Cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo tàn ảnh phóng lên cao, trong chớp mắt, hắn đi tới đỉnh núi bưng .

Chân rơi xuống đất, Dương Diệp rút ra sau lưng đại đao phóng ở tại mặt đất, toàn bộ đỉnh núi tức thì kịch liệt run lên . Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Tiên Phủ, cười gằn nói: "Không phải muốn giết ta sao? Lão tử đưa tới cửa, đao của các ngươi đâu? Tới giết a!"

Tiếng như sấm sét, nổ vang toàn bộ Tiên Nguyên nơi!

Rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi nên biết được lúc này là trạng huống gì, hà tất vì nhất thì thống khoái, mà tiện nghi người khác ?"

Hiển nhiên, Tiên Phủ cũng biết, có người muốn nhìn Tiên Phủ cùng Dương Diệp liều cái lưỡng bại câu thương!

"Tiện nghi người khác ?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Phản chính ta Dương Diệp hiện tại phải chết, trước khi chết, tự nhiên muốn đem đã từng hại quá ta nhân sát sạch sẽ!"

"Dương Diệp!"

Người đàn ông trung niên thần sắc lạnh lẽo, "Ngươi liền ..."

"Đừng mẹ hắn nhiều lời, lão tử hôm nay là tới giết nhân, không phải tới hàn huyên với ngươi!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cả người đã xuất hiện ở cái kia người đàn ông trung niên trước mặt, sau một khắc, một thanh màu máu đỏ đại đao phi thẳng đến cái kia người đàn ông trung niên đầu bổ xuống . Ánh đao màu đỏ ngòm, chấn động thiên địa!

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp xuất thủ, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc âm trầm xuống, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người hướng lui về sau trăm trượng khoảng LFOmV cách .

Đao rơi xuống đất!

Ầm!

Cả ngọn núi kịch liệt run lên, cùng này đồng thời, một đầu dài dáng dấp khe rãnh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Một đao không có kết quả, Dương Diệp cũng không có thu tay lại, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang hướng cái kia người đàn ông trung niên vọt tới .

Cái kia người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến, căn bản không dám cùng Dương Diệp ngạnh kháng, ngay sau đó chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, cả người lần nữa hướng sau lui thật nhanh sấp sỉ trăm trượng khoảng cách, mà bên ngoài mới vừa dừng lại một cái, một thanh kim sắc phi đao đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Làm người đàn ông trung niên chứng kiến chuôi này phi đao lúc, cặp mắt tức thì trợn tròn đứng lên .

Xuy!

Một vệt kim quang tự cái kia người đàn ông trung niên giữa chân mày chợt lóe lên .

Tiên huyết văng khắp nơi!

]

Người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp cương cứng .

Người đàn ông trung niên thân về sau, một thanh kim sắc phi đao nhẹ nhàng trôi nổi lấy .

Dương Diệp đi tới người đàn ông trung niên thân về sau, nhưng sau thu hồi cái viên này phi đao, nhưng sau hướng xa chỗ đi tới, mà đang ở cái này lúc, cả ngọn núi đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, cái kia còn quấn đỉnh núi mấy thanh phi kiếm đột nhiên phóng lên cao, nhưng sau một đạo tiếp lấy một đạo hướng Dương Diệp bắn nhanh mà tới.

Dương Diệp dừng bước, cái này lúc, một thanh phi kiếm đã tới đỉnh đầu hắn .

Dương Diệp hai tay nắm đại đao hướng hạ chợt chính là vừa bổ .

Bạo lực đơn giản!

Một đao rơi hạ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà trong tay hắn Thập Phương Vô Địch tắc thì rung động kịch liệt lấy, không chỉ có Thập Phương Vô Địch, cánh tay hắn vào giờ khắc này đã ở rung động kịch liệt lấy .

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, lại là một thanh phi kiếm đã tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp hai mắt híp lại, hai tay nắm Thập Phương Vô Địch hướng trước mặt chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Trường đao tàn nhẫn phách đi .

Đao kiếm chạm vào nhau, một cường đại lực lượng tức thì chấn động ra đến, sau một khắc, Dương Diệp trong tay chuôi này Thập Phương Vô Địch tức thì bay ngược mà quay về . Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp bay bổng lên, nhưng sau một cước đá vào Thập Phương Vô Địch chi lên.

Ầm!

Thập Phương Vô Địch dừng ngay tại chỗ, mà kiếm cũng đã tới!

Cái này lúc, một mảnh ánh đao bắn tung toé mà ra!

Phong Ma đao pháp!

Sấp sỉ một trăm đạo ánh đao trực tiếp rơi vào thanh kiếm kia đỉnh, thanh kiếm kia ngạnh sinh sinh bị phách ngay tại chỗ, thế nhưng, bên ngoài lại cũng không lui lại mảy may! Mà lúc, lại là lưỡng đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, lưỡng đạo kiếm quang phân biệt tự Dương Diệp tả hữu hướng hắn bắn nhanh đi . Kiếm quang qua, nát bấy tất cả!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, cái này ba thanh kiếm, cũng không phải là người vì thao túng, mà là một cái trận pháp đang thao túng, mà cái trận pháp cường đại, đại đại nằm ngoài dự đoán của hắn!

Không kịp nghĩ nhiều, bởi vì hai thanh kiếm đã tới!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên!

Dương Diệp kiếm trong tay hướng tả hữu thần tốc đâm một cái, cái này hai đâm, ngạnh sinh sinh bức ngừng hai thanh phi kiếm, nhưng mà cái kia ba thanh kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau trong nháy mắt trọng điệp với nhau, sau một khắc, một đạo kiếm quang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp chau mày, giơ kiếm chính là đâm một cái .

Kiếm Vực!

Bất quá, chỉ có một kiếm!

Một kiếm đâm ra, kiếm nhọn đối với kiếm nhọn .

Ầm!

Vô số kiếm quang tức thì bắn ra tung tóe, Dương Diệp không gian chung quanh trong nháy mắt rạn nứt ra, vô số kiếm quang chấn động bốn phía, kiếm quang qua, tê liệt tất cả!

Giữa sân, Dương Diệp cầm kiếm gắt gao chỉa vào cái kia ba kiếm hợp nhất cự kiếm, dần dần, bốn thanh kiếm bắt đầu rung động kịch liệt lên, rất nhanh, Dương Diệp trước mặt cái kia ba thanh kiếm đột nhiên xoay tròn .

Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì thay đổi .

Kiếm ý!

Cái này ba thanh kiếm bên trong, đột nhiên xuất hiện Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị rung động đến ngọn núi bên ngoài, nhưng mà, còn chưa kết thúc, ba đạo kiếm quang như như tia chớp bắn nhanh mà ra, đâm thẳng Dương Diệp!

Cùng này đồng thời, ở cái kia cả ngọn núi bốn phía, liên tục không ngừng kiếm ý hướng cái kia ba thanh kiếm tụ đến!

Vô cùng vô tận!

Bất quá, thanh kiếm kia cũng là dừng ngay tại chỗ .

"Dương Diệp!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên từ cái này đỉnh núi sâu chỗ vang lên .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, xa chỗ, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa, "Cái này kiếm trận, là Thái Cổ thời kì đệ nhất kiếm tu tông môn sáng chế, cái này ba thanh kiếm, càng là Ngụy Thần Khí, lấy ngươi lực, căn bản không thể phá đi ."

Dương Diệp lau khóe miệng tiên Huyết Đạo: "Sau đó thì sao ?"

"Nhanh chóng rời đi!"

Đạo thanh âm kia trầm giọng nói: "Dương Diệp, ta Tiên Phủ cũng không đang tìm ngươi phiền phức, chỉ cần ngươi rời đi!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, cái này Tiên Phủ phục nhuyễn ? Không bình thường a!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng cười duyên đột nhiên ở cái kia cuối chân trời vang lên, "Ngươi có thể chớ tin hắn!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía không trung đám mây, ở cái kia xa xôi đám mây sâu chỗ, mơ hồ có thể thấy được một nữ tử . Cái này lúc, cô gái kia lại nói: "Dương tiểu huynh, cái này Tiên Phủ nhưng là đang kéo dài thời gian, bởi vì Tiên Phủ phủ chủ, đang ở chạy về đường lên, đối phương nếu như chạy về, ngươi sợ là không có có mạng sống cơ hội hắc hắc "

Dương Diệp nhìn thoáng qua nàng kia, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đỉnh núi sâu chỗ, "Muốn ta rời đi, có thể, đem Tiên Phủ đã từng đuổi theo giết quá ta Đạo Chân Cảnh cường giả cùng cái kia vị nửa bước Giới Chủ kỳ lão đầu đầu người đưa tới, ta liền rời đi!"

Lúc trước ở Kiếm Khư chi địa cùng hắn đại chiến cái kia lão giả, hắn chính là còn nhớ rõ .

"Dương Diệp, ngươi không nên được voi đòi tiên!"

Đạo thanh âm kia đột nhiên nói: "Để cho ngươi rời đi, cũng không phải ta Tiên Phủ sợ ngươi, ta Tiên Phủ chỉ là không muốn bị ngoại nhân lợi dụng mà thôi . Ngươi như khăng khăng một mực, ta Tiên Phủ ..."

"Lão tử liền được voi đòi tiên!"

Ở nơi này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: "Ta nói cho các ngươi biết, truy sát quá lão tử, đối với ta thừa dịp cháy nhà hôi của, lão tử một cái cũng sẽ không buông quá, cùng lắm thì mọi người ngọc thạch câu phần!"

Thanh âm rơi xuống, một cường đại kiếm ý tức thì tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Đỉnh núi sâu chỗ, đạo thanh âm kia châm chọc nói: "Ngọc thạch câu phần ? Ngươi xứng sao ? Giết!"

Dứt lời, Dương Diệp trước mặt, cái kia ba thanh kiếm đột nhiên run rẩy động .

Ông!

Tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ phía chân trời!

Rất nhanh, ba đạo kiếm quang hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Dương Diệp hai mắt (Phát hiện vật phẩm LỤM) chậm rãi đóng lại, nhưng sau hắn vỗ vỗ bộ ngực mình, rất nhanh, một cái mao nhung nhung đầu nhỏ chui ra .

Chính là Tiểu Bạch!

Dương Diệp chỉ chỉ không xa chỗ cái kia ba thanh kiếm, "Ta coi trọng, Tiểu Bạch, thu chúng nó!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia ba thanh bắn nhanh mà đến kiếm, sau một khắc, Tiểu Bạch nhảy ra ngoài, nàng hai tiểu trảo đưa ra ngoài ...

Ở vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia ba thanh kiếm ở cách Dương Diệp giữa chân mày còn có mấy 10 tấc thì ngừng lại, rất nhanh, ba thanh kiếm thân kiếm trên kiếm ý cùng kiếm quang chậm rãi rút đi, nhưng sau vững vàng rơi vào Tiểu Bạch tiểu trảo trung .

Ba thanh kiếm hơi rung động, làm như có chút kích động .

Tiểu Bạch cúi đầu nhìn móng vuốt trong ba thanh kiếm, có chút ngạc nhiên, nàng tiểu trảo khe khẽ gõ một cái, rất nhanh, từng đạo thanh thúy tiếng kiếm reo tự thân kiếm bên trong truyền ra .

Thưởng thức một cái, Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng tiểu trảo nhất chiêu, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ trong nháy mắt bay đến trước mặt của nó, nhưng sau nàng đem cái kia ba thanh kiếm một tia ý thức toàn bộ nhét vào Kiếm Hồ bên trong .

Ngay từ đầu, Kiếm Hồ có chút chống cự, mà cái kia ba thanh kiếm tựa hồ cũng có chút kiêng kỵ Kiếm Hồ, bất quá, đây hết thảy đều không là vấn đề, đang bị Tiểu Bạch hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt về sau, cái kia Kiếm Hồ biến đàng hoàng .

Ba thanh cổ kiếm bị Tiểu Bạch đựng Kiếm Hồ bên trong, nhưng sau Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt nhếch miệng cười, nhưng sau đem Kiếm Hồ treo ở Dương Diệp hông gian .

Bảo bối, nàng chính là Dương Diệp, Dương Diệp đúng là Dương Diệp.

Đây là Dương Diệp đã từng dạy nàng, mà nàng cũng cho là như vậy!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau cười nói: "Mau vào đi ."

Tiểu Bạch cũng là lắc đầu, nàng quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, rất nhanh, nàng nhãn tình sáng lên, sẽ hướng cái kia đỉnh núi sâu chỗ bay đi, Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, vội vã ôm lấy nàng, nhưng mà, Tiểu Bạch làm như rất kích động, tiểu trảo không ngừng chỉ vào xa chỗ, con mắt mở thật to, không chỉ có như đây, nàng hai chân ngắn dùng sức đạp, một bộ ta muốn đi qua dáng dấp ...

.....

Cvt: Bạch tỷ bá quá. Nên đổi tên truyện là Bạch tỷ và những người hầu.

------oOo------

Chương 2323: Tiên Phủ Chi Ai!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Làm sao có thể!"

Ở nơi này lúc, ở cái kia đỉnh núi sâu chỗ đột nhiên truyền đến một đạo khó tin thanh âm, ngay sau đó, một gã bạch phát lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía trước ngoài trăm trượng .

Lão giả nhìn Tiểu Bạch, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua bạch phát lão giả, cái này lúc, Dương Diệp vỗ vỗ Tiểu Bạch cái mông, Tiểu Bạch tức thì chuyển cái đầu không ngừng cọ xát Dương Diệp lồng ngực .

Có chút xấu hổ!

Nhất về sau, Tiểu Bạch bị Dương Diệp lấy được Hồng Mông Tháp, chẳng qua cái này tiểu gia hỏa ở vào Hồng Mông Tháp lúc, quyến luyến không thôi nhìn thoáng qua xa chỗ .

"Làm sao có thể ..."

Xa chỗ, cái kia lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, "Nàng làm sao có thể thu cái kia ba thanh kiếm, đây tuyệt đối ..."

"Ta là tu gì gì đó ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Lão giả hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Dương Diệp nói: "Làm sao không thể ? Nhìn thấy không ? Ta là kiếm tu . Ngươi cái này ba thanh kiếm thấy ta thiên phú trác tuyệt, một cái liền nhận thức ta là chủ, đây không phải là chuyện rất bình thường tình sao?"

"Thả ngươi chó má!"

Lão giả đột nhiên nổi giận mắng: "Dương Diệp, ngươi thiếu cho mình khuôn mặt trên(lên) thiếp vàng, nhất định là ngươi con kia Linh Chủ có chuyện, ngươi làm cho nàng xuất hiện, lão phu muốn ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở lão giả trước mặt, sau một khắc, một đạo kiếm quang bút thẳng mà xuống.

Lão giả hơi biến sắc mặt, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, trong sát na, hai cánh tay hắn trực tiếp xuất hiện lưỡng đạo hỏa diễm, ngay sau đó, hai cánh tay hắn hướng lên một chiếc .

Ầm!

Lão giả hai cánh tay ngạnh sinh sinh đỡ Dương Diệp cái này một kiếm, nhưng mà, bản thân của hắn nhưng là bị Dương Diệp trong kiếm lực lượng chấn địa hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng! Mà lão giả mới vừa dừng lại một cái, một thanh kim sắc phi đao đã tới trước mặt của hắn .

Nhìn thấy một màn này, lão giả sắc mặt đại biến, hai cánh tay đan chéo hướng phía trước chợt chính là đập một cái .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, lão giả cả người trong nháy mắt té bay ra ngoài, cùng này đồng thời, một đôi tay chuôi mang theo hai cổ cột máu hướng hai bên bay ra ngoài!

Chính là lão giả kia cánh tay!

Lão giả còn chưa dừng xuống, một đạo tiếng xé gió đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang trực tiếp từ cái này lão giả giữa chân mày xuyên qua!

Xuy!

Tiên huyết bắn tung toé mà ra .

Lão giả thân về sau, Dương Diệp thu hồi kiếm, "Núp ở phía sau không tốt sao ? Muốn phải xuất hiện!"

Lão giả hai mắt trợn tròn, gắt gao nhìn viễn phương, sau một lúc lâu, trong mắt màu sắc dần dần mờ đi .

Một kiếm chém giết lão giả về sau, Dương Diệp chậm rãi hướng xa chỗ đi tới .

Mà lúc, một cái bóng mờ đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp phía trước không xa chỗ . Đạo hư ảnh này, chính là phía trước nhắc nhở hắn Tiên Phủ phủ chủ đang ở chạy về cô gái kia . Nữ tử quanh thân bị một tầng thật mỏng sương mù màu đen sở che lấp, căn bản xem không rõ ràng dung mạo của đối phương .

Một kiếm ý tự Dương Diệp thân thượng tán xuất hiện, cái này lúc, cô gái kia đột nhiên nói: "Dương huynh đệ đừng hiểu lầm, ta không có muốn ngăn cản Dương huynh đệ ý tứ ."

Nói đến đây, nữ tử dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Ta tương đối hiếu kỳ Dương huynh đệ vừa rồi con kia manh sủng, mới vừa rồi không có xem tỉ mỉ, Dương huynh đệ có thể hay không làm cho nàng xuất hiện, để cho ta ở tỉ mỉ nhìn một cái ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: "Sợ là không được ."

"Thật chỉ là hiếu kỳ!" Cô gái kia nói: "Liền nhìn một chút, không được sao ?"

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, không có ở nói, hắn hướng xa chỗ cái kia Tiên Phủ đi tới . Khi đi đến nàng kia bên cạnh không xa chỗ lúc, nữ tử đột nhiên kiều nhỏ lại, "Dương huynh đệ, làm cái giao dịch như thế nào ? Ta cũng không mơ ước ngươi trên người cái kia vài món bảo vật, chỉ cần ngươi nguyện ý đem vừa rồi cái kia tiểu gia hỏa cho ta, ta không chỉ có không muốn ngươi trên người vài món chí bảo, còn có thể cầm nhất kiện Ngụy Thần Khí cùng ngươi trao đổi, đồng thời, chúng ta không đang có ý đồ xấu với ngươi, như thế nào đây?"

Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau quay đầu nhìn về phía bên cạnh nữ tử, "Ngươi là đang đối với ta bố thí sao?"

Nữ tử cười nói: "Làm sao lại như vậy? Dương ...."

Nói đến đây, nữ tử thanh âm hơi ngừng, bởi vì một đạo kiếm quang đã tới trước mặt nàng .

Ầm!

Kiếm quang tán đi, nữ tử nhưng cũng hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng .

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua nàng kia, "Lão tử hiện tại không có thời gian cùng ngươi léo nha léo nhéo, ở phiền ta, ta trước hết giết chết ngươi, ở đi làm Tiên Phủ ."

]

Nói xong, Dương Diệp xoay người hướng cái kia Tiên Phủ đi tới .

Tại chỗ, một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này nữ tử thân thượng tán xuất hiện, chẳng qua rất nhanh, cổ khí tức kia lại rụt trở về .

"Nhìn ngươi còn có thể thần khí bao lâu!" Nữ tử thanh âm lạnh như băng ở trong sân vang lên .

Dương Diệp không có để ý cô gái kia, mà là bước nhanh hơn .

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, là một tòa phủ đệ, phủ đệ rất lớn, giống như một cái thành nhỏ, ở cái kia phủ đệ bên trong, vô cùng an tĩnh .

Cái này lúc, tòa kia phủ đệ đại môn đột nhiên mở ra, rất nhanh, năm tên mặc hắc bào, cầm trong tay trường thương thần bí cường giả tự trong đó vọt ra, sau một khắc, năm chuôi trường thương trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hư Chân kỳ!

Năm người đều là Hư Chân kỳ, bất quá, ngũ nhân khí hơi thở lại một khối, giống như một cái người!

Dương Diệp XKtuQ hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ầm!

Một tia máu đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao, chuyển chớp mắt, Dương Diệp rút ra sau lưng đại đao, nhưng sau hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Một đao này, đại khai đại hợp, mang theo người một bá đạo vô cùng cường đại lực lượng .

Một đao rơi xuống, một cường đại lực lượng tự Thập Phương Vô Địch bên trong chấn động mà ra, cái kia năm tên hắc bào nhân trong nháy mắt bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà Dương Diệp bản thân cũng là hướng lui về sau đủ đủ mười trượng trở lại khoảng cách!

Mà hắn mới vừa dừng lại một cái, năm chuôi trường thương đột nhiên phá khoảng không mà tới.

Dương Diệp hai tay nắm Thập Phương Vô Địch hướng xa chỗ chợt chính là ném một cái, cùng này đồng thời, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh mỏng như cánh ve trường đao .

Tàng Phong!

Tay cầm Tàng Phong, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, trực tiếp hóa thành một vệt ánh đao điện xạ mà ra .

Chuyển chớp mắt .

Vô số ánh đao trực tiếp đem cái kia năm tên hắc bào nhân bao phủ, không chỉ có như đây, ở một mảnh kia ánh đao bên trong, thỉnh thoảng có kim quang hiện lên!

Phi đao!

Hai thanh phi đao!

Xuy Xuy Xuy xuy!

Giữa sân tức thì vang lên từng đạo làm người ta da đầu tê dại tê liệt tiếng .

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng mười hơi về sau, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại .

Không xa chỗ, nguyên bản sáu người, đã chỉ có một người đứng .

Đứng, chính là Dương Diệp .

Dương Diệp bên chân, là chuôi này Thập Phương Vô Địch, mà ở trong tay hắn, là Tàng Phong, hai thanh đao lưỡi dao lên, tiên huyết đang không ngừng tích lộ . Tại hắn chu vi, là mười nửa thi thể!

Mỗi một cỗ thi thể đều bị một phân thành hai, cho nên là mười nửa!

Năm người toàn bộ bỏ mạng!

Dương Diệp cõng lên đại đao, nhưng sau hướng tòa kia phủ đệ đi tới, cái này lúc, một gã mỹ phụ đột nhiên xuất hiện ở tòa kia phủ đệ cửa .

Nhìn từ ngoài, mỹ phụ khoảng chừng chừng ba mươi tuổi, quần áo hoa lệ quần tím, vóc người có lồi có lõm, rất là mê người .

Mỹ phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì ?"

Dương Diệp không có dừng bước lại, "Không nên hỏi vấn đề ngu xuẩn như vậy được không ?"

Mỹ phụ gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ta Tiên Phủ phái đi truy sát ngươi cường giả, cơ bản đều đã bị ngươi sát quang, ngươi còn không bỏ qua sao?"

"Cơ bản ?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ta tuổi còn nhỏ, ngươi có thể đừng gạt ta, ta nhưng là còn nhớ rõ tên kia nửa bước Giới Chủ cảnh lão đầu, theo ta được biết, hắn hẳn không có chết, đúng không ?"

Nghe vậy, mỹ phụ khuôn mặt sắc âm trầm xuống, "Hắn là không chết, thế nhưng, trước đây bị ngươi trọng thương, trong vòng mấy chục năm, hắn không thể đang đối với ngươi có uy hiếp gì, dù sao, hắn cũng không có Hồng Mông Tử Khí, ngươi liền không thể thả hắn một con đường sống ?"

"Sinh lộ ?"

Dương Diệp dừng bước, hắn nhìn thẳng mỹ phụ kia, khắp khuôn mặt là dữ tợn, "Vậy ngươi Tiên Phủ trước đây vì sao không để cho ta một con đường sống ?"

Mỹ phụ trầm mặc .

"Đừng nói ta Dương Diệp làm việc tuyệt!"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên đề lấy đại đao hướng Tiên Phủ đi tới, "Chỉ cần Tiên Phủ tên kia nửa bước Giới Chủ kỳ lão đầu cùng Tiên Phủ hết thảy Giới Chân, Hư Chân, Đạo Chân Cảnh cường giả toàn bộ chết hết, ta có thể buông tha Tiên Phủ, có thể rời đi!"

Nghe vậy, mỹ phụ khuôn mặt sắc tức thì khó coi, "Dương Diệp, ngươi muốn ta Tiên Phủ hết thảy cường giả chết hết ? Ngươi thật cho là ta Tiên Phủ sợ ngươi sao ? Ta ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại mỹ phụ kia trước mặt, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang bút thẳng mà rơi .

Mỹ phụ sắc mặt đại biến, thân hình run lên, trực tiếp lui trở về Tiên Phủ bên trong .

Kiếm rơi xuống.

Ầm!

Tiên Phủ môn trước, trực tiếp xuất hiện một đạo sâu không thấy đáy vết kiếm!

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên chân phải chợt giẫm một cái, cả người phóng lên cao, đám mây bên trong, yên lặng nhất chớp mắt, một đạo dài đến gần nghìn trượng đao khí đột nhiên tự đám mây bên trong bút thẳng mà rơi, cường đại đao khí chém thẳng thiên địa!

Từ phía dưới xem, thật giống như thiên địa bị người cắt ra một đạo khu chữ vậy, kinh người không gì sánh được!

Mà đang ở cái này lúc, phía dưới cái kia Tiên Phủ bên trong, một đạo màn sáng to lớn đột nhiên phóng lên cao, đạo ánh sáng này màn trực tiếp đánh vào Dương Diệp cái kia đạo đao khí chi lên,

Ầm!

Đao khí kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, vậy đao khí cùng màn sáng trực tiếp nổ bể ra đến, toàn bộ phía chân trời chấn động lên .

Mà đang ở cái này lúc, một thanh màu máu đỏ đao đột nhiên từ cái này phía chân trời rơi mà xuống, huyết đao qua, phía chân trời tức thì xuất hiện một đường thật dài vết máu .

Mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên từ cái này Tiên Phủ bên trong tản xuất hiện .

"Chỉ là dùng sao?"

Ở nào đó chỗ không gian bên trong, một đạo lẩm bẩm tiếng đột nhiên vang lên .

"Không cần, Tiên Phủ sợ là sẽ không rồi!" Lại một giọng nói vang lên .

"Đem Tiên Phủ dồn đến loại trình độ này, người này, vô cùng ghê gớm ."

"Quả thực khó lường ..."

"...."

Xa chỗ, ở cái kia Tiên Phủ bên trong, theo cái kia cỗ khí tức kinh khủng phát ra, Dương Diệp chuôi này màu máu đỏ đao đột nhiên dừng ở không trung, làm như có cái gì lực lượng ngăn trở lại nó .

Yên lặng nhất chớp mắt, một gã mặc thủy quần dài màu lam nữ tử đột nhiên từ cái này Tiên Phủ bên trong lăng không đi ra .

Nữ tử mỗi rơi một bước, không gian liền kịch liệt run lên, dần dần, toàn bộ phía chân trời hư không dần dần hư ảo .

Rất nhanh, nữ tử đi tới chuôi này màu máu đỏ đại đao trước, nữ tử nhìn thoáng qua chuôi này Thập Phương Vô Địch, nhưng sau cong ngón búng ra .

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, Dương Diệp chuôi này Thập Phương Vô Địch trực tiếp rạn nứt ra ... Trong lúc nhất thời, vô số tiếng kêu thảm thiết tự trong đao vang lên .

Đó là oán linh tiếng kêu thảm thiết!

...

PS: Toàn bộ bản thảo đều phát ra ngoài . Sớm thượng hội nỗ lực mã một cái, buổi trưa tận khả năng ở đổi mới chương một . Hết thảy hết thảy bản thảo đều bộc phát ra .

Không có yêu cầu khác, mời mọi người hỗ trợ quan tâm một cái ta vi tín chung hào, trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được rồi . Còn nữa, có thể giúp một tay quét một cái thanh toán bảo tiền lì xì a, hoạt động này dường như tất cả mọi người đang làm, kiếm chút đùi gà tiền . Chính Bản độc giả nếu có vé tháng, nhảy vào điểm vé tháng, không có vé tháng, nhảy vào điểm phiếu đề cử, còn sách lậu độc giả, các ngươi tùy ý .

Nhất về sau, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người . Mười hai giờ trưa phía (Phát hiện vật phẩm LỤM) trước, còn có thể đổi mới .

Nhất về sau, cầu mọi người chú ý một chút vi tín chung hào: Thanh Loan sơn tiến lên! ! ! ! !

Lão tử thương các ngươi! ! ! ! !

Cvt: Ầy đang hay a. Tiếp đi bác tài.

------oOo------

Chương 2324: Ngươi Là Cái Thá Gì ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía chân trời, Dương Diệp tự đám mây bên trong chậm rãi rơi .

Cái này lúc, tên kia mặc thủy lam sắc quần dài nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, nàng quan sát liếc mắt Dương Diệp, cái loại ánh mắt này, là bao quát, chân chính bao quát, tựa như một nhân loại đang nhìn một con kiến giống nhau!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, chuôi này Thập Phương Vô Địch về tới trước mặt của hắn .

Nhìn trước mắt bên này đã quy liệt Thập Phương Vô Địch, Dương Diệp trầm mặc không nói . Quá mấy hơi thở, hắn vung tay phải lên, đem Thập Phương Vô Địch thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

"Đạo Chân Cảnh!"

Cái này lúc, cách đó không xa cô gái kia đột nhiên nói: "Một gã Đạo Chân Cảnh, dĩ nhiên đem ta Tiên Phủ dồn đến trình độ như vậy ."

Vừa nói, nàng cúi đầu nhìn về phía cái kia phía dưới Tiên Phủ, "Này đảm nhiệm phủ chủ là người phương nào ."

Phía trước tên kia mỹ phụ xuất hiện ở phía dưới không xa chỗ, mỹ phụ hướng về phía nữ tử hơi thi lễ, "Hồi tổ sư, phủ chủ hắn cũng không ở chỗ này, bất quá, chúng ta đã thông báo hắn, lúc này hắn hiện đang chạy về đường tiến lên!"

Nữ tử nhìn lướt qua phía dưới, nhưng sau lại nói: "Ta Tiên Phủ cứu không có người nào sao?"

Thanh âm băng lãnh, không chứa một tia tình cảm .

Mỹ phụ trong lòng cả kinh, vội vã cúi đầu, không dám nói lời nào .

Nữ tử lạnh lùng nhìn lướt qua Tiên Phủ, nhất về sau, nàng ánh mắt nhìn lướt qua phía chân trời, "Ở đâu ra bọn đạo chích, cút sang một bên!"

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Phương viên sấp sỉ mười vạn trượng bên trong không gian tức thì kịch liệt run lên, âm thầm, vô số đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, cùng này đồng thời, từng đạo khí tức như thủy triều hướng lui lại đi .

Trong khoảnh khắc, toàn bộ Tiên Phủ trên(lên) khoảng không, cũng chỉ còn lại có Dương Diệp cùng nàng kia .

Cái này lúc, nữ tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ta đây sợi phân thân, chỉ có thể xuất hiện ba lần, đã từng, đã xuất hiện qua hai lần, gần nhất một lần, là năm đó một cái gọi Thủy Nguyên Đế người, cái kia người ngược lại là một nhân vật . Chẳng qua ngươi, so với hắn, tựa hồ yếu đi không chỉ một điểm ."

Dương Diệp mỉm cười, "Ta đi quá sáu tộc, sáu tộc đã từng lão quái vật ta cơ bản đều gặp, chỉ là không nghĩ tới, Tiên Phủ cũng có nhất cái lão quái vật, ai, vẫn có dựa vào sơn tốt!"

Dựa vào sơn!

Hắn Dương Diệp cùng nhau đi tới, lớn nhất dựa vào sơn không ai bằng cha hắn . Đáng tiếc, cái này dựa vào sơn hiện tại đã không có . Đương nhiên, hắn cũng không có oán giận quá . Bởi vì từ vừa mới bắt đầu đi tới hiện tại, hắn một mạch tin tưởng vững chắc: Người, chỉ có dựa vào mình mới là Vương đạo!

Không xa chỗ, nữ tử hai tay thả lỏng thân về sau, "Đến, để cho ta nhìn, hiện tại cái thời đại này thiên tài có gì đặc biệt khác địa phương ."

Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải chợt giẫm một cái, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra .

Ông!

Kiếm quang chợt hiện, tiếng kiếm reo chấn động Cửu Tiêu .

Kiếm quang qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra, một đường thật dài cự đại chỗ rách xuất hiện ở Tiên Phủ bầu trời phía chân trời .

Kiếm Vực!

Đối mặt nữ nhân trước mắt này, Dương Diệp không dám chút nào sơ suất cùng khinh thị, vừa ra tay, liền trực tiếp vận dụng Kiếm Vực .

Mà không xa chỗ, nàng kia diện vô biểu tình, cái kia nhãn thần, thật giống như là đang nhìn một con giun dế, không có khinh thị, chỉ có lạnh nhạt .

Làm Dương Diệp kiếm cách nữ tử không sai biệt lắm còn có hơn một trượng khoảng cách lúc, nữ tử đột nhiên vươn hai cây chỉ .

Keng!

Theo một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang lên, phía chân trời đột nhiên yên tĩnh lại .

Dương Diệp kiếm nhọn ở cách nữ tử giữa chân mày còn có nửa tấc thì ngừng lại, hai cây ngón tay ngọc kẹp lấy Dương Diệp kiếm nhọn!

Dương Diệp cái kia kinh thiên nhất kiếm, cứ như vậy bị nữ tử ngạnh sinh sinh cho kẹp lấy!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngón tay ngọc nhẹ nhàng bắn ra .

Ông!

Dương Diệp cả người mang kiếm trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi vạn trượng bên ngoài!

Răng rắc!

Dương Diệp bay ngược qua không gian trực tiếp nổ bể ra đến, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi .

Toàn bộ phía chân trời tức thì biến thành một tấm mạng nhện!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Tiên Phủ mọi người tức thì mặt lộ vẻ vui sắc .

]

Dương Diệp ở mạnh, cũng mạnh mẽ chẳng qua Tiên Phủ người sáng lập, dù cho cái này vị người sáng lập bất quá là một luồng phân thân!

Phía chân trời, nữ tử nhìn nhìn mình tay, ở tay kia chỉ chỗ, có một đạo nho nhỏ vết kiếm, nhìn này đạo nho nhỏ vết kiếm, nữ tử khóe miệng nổi lên một cái cực kỳ khinh miệt tiếu dung, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Không chịu được như thế một kích sao?"

Không xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn cúi đầu nhìn về phía trong tay Kiếm Thủ, ở Kiếm Thủ quanh thân, đã xuất hiện vết rạn, tuy là rất nhỏ, thế nhưng, đã xuất hiện .

Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm!

Chuôi này Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm, đã từng chẳng bao giờ xuất hiện qua tổn thương, mà bây giờ, xuất hiện .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Mạnh mẽ!

Trước mắt nữ nhân này mặc dù chỉ là một luồng phân thân, thế nhưng, thực lực của đối phương, viễn siêu hắn . Loại này cấp bậc cường giả, căn bản không phải hắn bây giờ có thể chống lại . Mà như nữ nhân này bản thể ở nơi này, sợ sẽ xem như là Thái Thẩm cùng lão thần côn cũng không pháp chống lại!

Trốn ?

Cái ý niệm này mới vừa vừa mọc lên chính là bị chính hắn hủy bỏ .

Khi hắn tuyển trạch tới Tiên Phủ một khắc kia, hắn sẽ không nghĩ tới trốn . Hắn cũng không biện pháp trốn, hắn Dương Diệp, chân chính đi tới tuyệt cảnh .

Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, sau một khắc, một cường đại kiếm ý đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Ở Kiếm Hồ tương trợ xuống, hắn đem tự thân kiếm ý tăng lên tới Đạo Chân Cảnh, liên tục không ngừng kiếm ý dũng mãnh vào Kiếm Thủ bên trong .

Ông!

Kiếm Thủ rung động kịch liệt lên, tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ phía chân trời .

"Đạo Chân Cảnh kiếm ý!"

Không xa chỗ, nữ tử đạm thanh nói: "Thêm lên ngươi cái kia Kiếm Vực, nhưng thật ra có chút ý tứ . Hy vọng không để cho ta thất ...."

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang đi thẳng tới nữ tử đỉnh đầu .

Kiếm Vực!

Gia trì Đạo Chân Cảnh kiếm ý Kiếm Vực, hơn nữa, còn là hai kiếm!

Lúc này đây, Dương Diệp trực tiếp thi triển ra hai lần Kiếm Vực!

Lưỡng đạo kiếm quang trọng điệp mà rơi .

Hủy thiên diệt địa!

Nữ tử hai mắt híp lại, vẫn không có né tránh, ở Dương Diệp kiếm thứ hai rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, một đôi trắng tinh ngọc thủ đột nhiên hợp ở Dương Diệp kiếm .

Nữ tử hai tay hợp ở Dương Diệp kiếm, bất quá, nàng cả người hướng sau đủ đủ lui ba bước, mỗi một bước rơi xuống, không gian chính là trở nên đổ nát yên diệt, có thể tưởng tượng, Dương Diệp cái này một kiếm trong lực lượng là bực nào nó khủng bố .

Nhưng mà, nữ tử cũng là một chút việc cũng không có!

Dương Diệp hai tay nắm kiếm, vô luận hắn dùng lực như thế nào, kiếm trong tay đều không pháp nhúc nhích mảy may!

Dương Diệp quả đoán thả kiếm, chuyển chớp mắt, một mảnh ánh đao phi thẳng đến nàng kia bao phủ đi .

Phong Ma đao pháp!

Một đao tiếp lấy một đao, nhanh như thiểm điện, hàm tiếp không có một tia khe hở, nhưng mà, Dương Diệp mỗi một đao đều rơi khoảng không!

Đao đao rơi khoảng không!

Nữ tử phảng phất sự tình nói trước hắn đao rơi điểm, mỗi một lần hắn đao hạ xuống, nữ tử cũng đã trải qua không ở cái kia vị trí . Giữa sân, chỉ thấy ánh đao cùng không khí tê liệt tiếng vang lên .

Hai hơi sau .

Dương Diệp ngừng lại, mà cô gái kia như trước đứng ở trước mặt hắn, đối phương vị trí cùng lúc trước vị trí căn bản không có biến! Hơn nữa, ở nữ tử trong ngón tay, còn mang theo hắn Kiếm Thủ!

Nữ tử khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Cứ như vậy ?"

Dứt lời, nàng cong ngón búng ra, Kiếm Thủ điện xạ mà ra .

Dương Diệp sắc mặt biến thành nhắm, hai tay trực tiếp nắm Kiếm Thủ, nhưng mà, cái kia Kiếm Thủ bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng trong nháy mắt đưa hắn chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp hai cánh tay trực tiếp rạn nứt ra, vô số tiên huyết tràn ra, không chỉ có như đây, ở Dương Diệp khóe miệng chỗ, lần nữa tràn ra một cái tiên huyết .

"Thiên tài ? Yêu nghiệt ?"

Cái này lúc, nàng kia đột nhiên cười nhạt, "Ở ta cái kia niên đại, như ngươi loại này, quá nhiều... . Mà chết ở trong tay ta, không có một vạn, cũng có tám ngàn . Đây là ta nhất sau (Phát hiện vật phẩm LỤM) một luồng phân thân, còn có một canh giờ sẽ tiêu thất, chi về sau, cái này Tiên Phủ đang ở cũng không có ta lưu lại bất kỳ vật gì, đến, để cho ta nhìn, ngươi còn có cái gì con bài chưa lật ."

Tự tin!

Đối mặt Dương Diệp, nữ tử bất kể là ngôn ngữ lên, vẫn là tâm tình lên, cũng có tuyệt đối tự tin!

Đương nhiên, nàng có vốn liếng này . Phải biết, nàng cùng Dương Diệp, căn bản không phải người cùng một thời đại, có thể nói, nàng năm đó ở quát tháo phong vân lúc, Dương Diệp căn bản cũng còn không có sinh ra .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Yên lặng nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, khi hắn mở hai mắt ra cái kia nhất chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, đạo kiếm quang này trực tiếp xuất hiện ở nàng kia đỉnh đầu .

Một kiếm!

Hai kiếm!

Ba kiếm!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Chung cực cực hạn!

Làm kiếm thứ ba rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, toàn bộ Tiên Phủ bầu trời không gian trong nháy mắt chính là đổ nát yên diệt ra, toàn bộ Tiên Phủ trên(lên) không hãm vào đen kịt một màu, không chỉ có như đây, cái kia cường đại kiếm quang càng là chấn địa phía dưới đại điện bắt đầu từng khúc đổ nát .

Hủy thiên diệt địa!

Chân chính hủy thiên diệt địa!

Ầm!

Ở không trung, một đạo xinh đẹp trực tiếp bị đẩy lui sấp sỉ ngàn trượng khoảng cách!

Này đạo xinh đẹp, chính là cái kia Tiên Phủ tổ sư!

Lúc này, cái này Tiên Phủ tổ sư, thân thể đã có chút hư ảo .

Mà Dương Diệp cũng là nhục thân từng khúc văng tung tóe, vô số tiên huyết không ngừng từ hắn toàn thân tràn ra, chỉ chốc lát, cả người hắn liền là trở thành một người toàn máu . Chẳng qua rất nhanh, những máu tươi này đều biến mất, toàn bộ bị hắn Thập Phương Vô Địch hấp thu!

Hấp máu của mình!

Xa chỗ, nàng kia nhìn xem lòng bàn tay của mình, ở nàng lòng bàn tay bên trong, có một đạo sâu đậm vết kiếm, kiếm, đã cắt ra bàn tay nàng, đồng thời thương tổn tới nàng cỗ này phân thân!

Trầm mặc nhất chớp mắt, nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, giờ khắc này, nàng nghĩ tới rồi một việc, đó chính là người trước mắt này, bất quá là Đạo Chân Cảnh!

Nữ tử thu hồi tâm tư, nhưng sau chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Không thể không nói, ngươi quả thực thật sự có tài, bất quá, cũng liền mấy lần!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng trong nháy mắt đem Dương Diệp đánh bay đến rồi nghìn trượng có hơn .

Phốc!

Dương Diệp trong miệng, tinh huyết liên phun, không chỉ có như đây, toàn thân hắn vết rạn càng thêm lớn. Lúc trước có Hồng Mông Tử Khí điên cuồng trì dũ, nhục thân tuy là phá toái, nhưng còn chưa tới phải chết trình độ . Mà bây giờ, thủ cô gái này một kích, Dương Diệp không chỉ có nhục thân rạn, trong cơ thể ngũ tạng cũng theo đó tét ra!

Nữ tử cũng không có dừng bước lại, nàng tiếp tục hướng Dương Diệp đi tới, "Hành hạ đến chết con kiến hôi, ta không có bất kỳ lạc thú, bất quá, đối với ngươi, ta có chút hứng thú . Ngươi cái này tốc độ khôi phục không phải rất nhanh sao? Đến, để cho ta nhìn, là ngươi khôi phục tốc độ nhanh, hay là ta hủy diệt nhanh!"

Dứt lời, giơ tay phải lên, liền muốn ra tay .

Mà đang ở cái này lúc, nữ tử chân mày to đột nhiên cau lại, nàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung, ở không trung, một đạo u quang điện xạ mà đến, nữ tử biến sắc, tay phải chợt hướng cái kia đạo u quang chính là một chưởng .

Ầm!

Một cường đại lực lượng hướng cái kia đạo u quang chấn động đi, nhưng mà, cái kia đạo u quang cũng là trực tiếp vỡ vụn cái kia cỗ lực lượng .

Chuyển chớp mắt, một gã kiều tiểu nữ tử xuất hiện ở nàng kia trước mặt, không chỉ có như đây, 4KDrg tên này kiều tiểu nữ tử ngọc thủ còn bóp cổ của cô gái!

Kiều tiểu nữ tử nhìn thẳng Tiên Phủ tổ sư, "Hành hạ đến chết hắn ? Ngươi là cái thá gì ?"

Thanh âm rơi xuống, kiều tiểu nữ tử ngọc thủ chậm rãi nắm chặt, cái kia Tiên Phủ tổ sư phân thân trong nháy mắt hư ảo .

Cvt: Ơn giời chị Đại đến rồi _ _ ...

PS: Xin lỗi, muộn thêm vài phút đồng hồ! !

Mời mọi người quan tâm một cái ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Ta sẽ đem một ít phiên ngoại tuyên bố tại công chúng hào lên, những thứ này phiên ngoại không bán lấy tiền,, thế nhưng, chỉ có thể phát tại công chúng hào lên, cho nên, mời mọi người quan tâm một cái . Còn nữa, phía trên ta sẽ bạo nổ bản thân chân thực đẹp đẽ tấm ảnh mảnh nhỏ, hội mỹ khốc các ngươi!

------oOo------

Chương 2325: Các Ngươi Đáng Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Hư Linh lực!"

Tiên Phủ tổ sư gắt gao nhìn cái kia đột nhiên xuất hiện kiều tiểu nữ tử, "Ngươi là người phương nào!"

Kiều tiểu nữ tử cũng không nói lời nào, ngọc thủ thủ sẵn cái kia Tiên Phủ tổ sư hầu hướng phía dưới chính là ném một cái .

Ầm!

Tiên Phủ tổ sư bản thân trực tiếp bị ném tới phía dưới Tiên Phủ bên trong, toàn bộ Tiên Phủ ầm ầm nổ bể ra tới.

Kiều tiểu nữ tử cũng không có ở xuất thủ, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp .

Khi thấy Dương Diệp lúc này dáng dấp lúc, bên ngoài nhãn thần lần nữa trong nháy mắt băng lạnh xuống .

Kiều tiểu nữ tử đột nhiên quay đầu, "Các ngươi đáng chết!"

Dứt lời, hắn trực tiếp hóa thành một đạo u quang biến mất ở cái kia Tiên Phủ bên trong, sau một khắc từng cái

Ầm!

Toàn bộ Tiên Phủ đột nhiên từng khúc đổ nát ra, trong lúc nhất thời, vô số tiếng kêu thảm thiết không ngừng từ cái này Tiên Phủ bên trong vang vọng dựng lên .

Chỉ chốc lát, toàn bộ Tiên Phủ từng khúc đổ nát, trực tiếp hóa thành bụi bậm .

Phía chân trời hư không, một đạo u quang đột nhiên xuất hiện ở nơi ấy, u quang tán đi, chính là cái kia kiều tiểu nữ tử, mà ở kiều tiểu nữ tử trước mặt, là cái kia Tiên Phủ tổ sư .

Một u quang quấn vòng quanh cái kia Tiên Phủ tổ sư, làm cho bên ngoài không thể động đậy mảy may!

Tiên Phủ tổ sư hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta ngược lại xem như là biết cái gì gọi là long du chỗ nước cạn bị tôm đùa giỡn "

Kiều tiểu nữ tử khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Không phải là muốn nói ngươi bản thể không ở chỗ này sao? Bản vương cho ngươi một cái cơ hội, đến, để cho ngươi bản tôn hàng lâm nơi đây, nhìn ta một chút có thể hay không chém giết ngươi bản tôn!"

"Bằng ngươi ?" Tiên Phủ tổ sư mở mắt nhìn về phía kiều tiểu nữ tử, nhãn trung không che giấu chút nào lấy châm chọc .

Kiều tiểu nữ tử không nhìn Tiên Phủ tổ sư, xoay người hướng xa xa Dương Diệp đi tới .

Nàng ngồi chồm hổm xuống, ngọc thủ đặt ở Dương Diệp giữa chân mày, rất nhanh, một huyền khí hướng Dương Diệp hội tụ đi .

Cái này lúc, một con mao nhung nhung đầu nhỏ theo Dương Diệp ngực chui ra, khi thấy kiều tiểu nữ tử lúc, Tiểu Bạch con mắt tức thì trợn tròn lên, rất nhanh, nàng một cái bay đến nữ tử bả vai lên, sau đó cái ót không ngừng cọ xát nữ tử , vừa chà xát còn vừa khóc .

Trước mắt cái này vị kiều tiểu nữ tử không là người khác, chính là cái kia Đại Thiên vũ trụ Hư Linh tộc Vương: Hư Linh nữ!

Thiên Tú!

Thiên Tú xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, đôi mắt bên trong hiếm thấy một cái nhu sắc .

Một lát sau, Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, vội vã lôi kéo Thiên Tú tay, nhưng sau đó xoay người nhìn trước mặt Dương Diệp . Lúc này Dương Diệp dáng dấp, thật sự là quá thảm quá thảm . Chứng kiến Dương Diệp hình dạng, Tiểu Bạch nước mắt nhất định như Hoàng Hà vỡ đê, khóc được kêu là một cái thương tâm a!

Thiên Tú nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó nói: "Đừng khóc, hắn không có việc gì ."

Kỳ thực, Thiên Tú thần sắc cũng là có chút khó coi, nàng vừa rồi như tới chậm một chút, Dương Diệp sợ là liền thật không cứu .

Ở Hồng Mông Tử Khí cùng Thiên Tú hư linh chi khí chữa trị xuống, Dương Diệp tổn thương dần dần khôi phục .

Không kém hơn nửa canh giờ về sau, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra, "A Tú ..."

Thiên Tú khẽ gật đầu, "Cảm giác như thế nào ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Không chết được!"

"Vậy đứng lên!" Thiên Tú đạo.

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hắn nhìn về phía phía dưới, thời khắc này Tiên Phủ đã hóa thành bụi bặm, mà cái kia Tiên Phủ tổ sư cũng bị một đạo u quang gắt gao khóa .

"Giết!" Thiên Tú đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, không giải khai .

Thiên Tú nói: "Giữ lại cho ngươi giết ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta muốn bằng ta bản lĩnh giết nàng, mặc dù bây giờ làm không được, thế nhưng, lấy sau biết làm đến!"

Thiên Tú nói: "Ta không phải để cho ngươi cáo mượn oai hùm, trước mắt cỗ này phân thân bên trong, có một luồng linh hồn, ngươi thôn phệ nàng, đối với ngươi có tốt chỗ!"

]

"Thôn phệ ?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Có thể ?"

Thiên Tú nói: "Ta Hư Linh tộc, có nhất bí pháp, tên là phệ hồn, này bí pháp có thể nói là tà pháp, lấy thôn phệ kẻ khác linh hồn vì chủ, cắn nuốt linh hồn càng mạnh, càng nhiều, tốt chỗ thì càng nhiều . Đã từng không có truyền thụ ngươi, là sợ ngươi đường đi quá mức cực đoan, chỉ là, không từng nghĩ đến, ngươi đã đi rất cực đoan . Tu luyện này pháp, ngươi ngày sau mỗi giết một người, liền thôn phệ nhất hồn, đến rồi nhất sau ..."

"Nhất sau như thế nào ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Thiên Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Những linh hồn này đều muốn chứa đựng ở bên trong cơ thể ngươi, ngươi có nhất thiên cần lúc, có thể mượn những linh hồn này lực lượng, bất kể là đề thăng chính mình, vẫn là mượn trợ chúng nó đối địch, đều rất không sai . Như ngươi cắn nuốt linh hồn đầy đủ, có thể mượn những linh hồn này lực ngắn đề thăng cảnh giới của mình, giống như trước mắt cái này vị, ngươi như thôn phệ nàng cái này sợi linh hồn, cái này sợi linh hồn đủ để cho ngươi trong vòng thời gian ngắn đạt được Hư Chân kỳ!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, cái này bí pháp nhưng là một cái tốt a! Hắn u oán nhìn thoáng qua Thiên Tú, cái này Thiên Tú cũng vậy, vì sao không sớm một chút truyền thụ cho hắn đâu?

Thiên Tú làm như biết Dương Diệp suy nghĩ trong lòng, lập tức nói: "Này pháp quá mức thâm độc, hơn nữa, nếu như quá mức ỷ lại này pháp, đối với mình rất bất lợi, hơn nữa, ta sợ ngươi tu luyện này pháp nhập ma, chọc giận bên này tu sĩ, bị đoàn người bắt đầu công. Chỉ là không nghĩ tới, ngươi đã bị quần khởi công chi!"

Dương Diệp: "..."

Thiên Tú không có đang nói cái gì, bấm tay một điểm, một luồng u quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Rất nhanh, một tin tức xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu .

Chính là cái kia phệ hồn công pháp!

Quá hồi lâu, Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút cổ quái, như cái này Thiên Tú nói, cái này bí pháp quả thật có chút thâm độc, thôn phệ linh hồn của con người, nói cách khác, muốn cho nhân gia liền Luân Hồi cơ hội cũng không có a!

Đây mới thật là làm cho một cái người hoàn toàn biến mất ở nơi này thế gian .

Bất quá, hắn yêu mến!

Thâm độc ?

Vậy phải xem người, đối đãi địch nhân, ngươi không thâm độc, nhân gia liền thâm độc . Hắn tin tưởng, như cho cái này Tiên Phủ cơ hội, đối phương tuyệt đối sẽ để hắn Dương Diệp trọn đời không được siêu sinh đấy!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp đi tới cái kia Tiên Phủ tổ sư trước mặt, sau người gắt gao nhìn Dương Diệp, nàng cái này sợi phân thân đã hư ảo rất nhiều, chẳng mấy chốc sẽ tiêu thất .

Dương Diệp cũng không có vũ nhục trước mắt cái này Tiên Phủ tổ sư, hắn đang muốn xuất thủ, cái kia Tiên Phủ tổ sư đột nhiên nói: "Chúng ta còn có thể ở thấy ."

Dương Diệp gật đầu, "Nhất định sẽ đấy! Lần gặp mặt sau, ta sẽ đem ngươi đánh như con chó, nhất định sẽ!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp nâng lên một chưởng rơi xuống.

Ầm!

Tiên Phủ tổ sư cái này sợi phân thân trực tiếp nổ bể ra đến, vô số linh hồn năng lượng mảnh nhỏ hướng tản mát . Dương Diệp tay phải hơi vung lên, trong sát na, ở hắn lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một cái u quang, những thứ này u quang đều đem những thứ kia mảnh vụn linh hồn hấp thu .

Dương Diệp khuôn mặt trên(lên) xuất hiện vẻ mặt say mê .

Loại cảm giác này, rất thoải mái!

Quá hồi lâu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau xem xuống phía dưới cái kia Tiên Phủ, lúc này, Tiên Phủ đã triệt để hóa thành bụi bặm, bất quá, còn có rất nhiều người đang điên cuồng chạy trốn .

Trốn!

Tiên Phủ, có thể nói là chân chính xong .

Cái này đã từng khuôn mặt đại thế lực, Đạo Chân Cảnh, Hư Chân kỳ, Giới Chân kỳ, cơ bản toàn bộ chết hết, có thể nói, tương lai, Tiên Phủ sẽ ở Vĩnh Hằng chi giới chậm rãi tiêu thất .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên kéo lại Dương Diệp tay, nhưng sau nàng chỉ vào không xa chỗ .

"Có cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi đem vật kia kêu đến!"

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau lại quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, đón lấy, nàng lôi kéo Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới .

Cứ như vậy, ở Tiểu Bạch dẫn dắt xuống, Dương Diệp cùng Thiên Tú đi tới đỉnh ngọn núi kia sâu nhất chỗ .

"Nơi này linh khí rất đầy đủ!" Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, càng đi bên này, linh khí độ tinh thuần lại càng cao, số lượng cũng càng nhiều .

Hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch con mắt trong nháy mắt, hai tiểu trảo không ngừng xoa nắn, thật giống như là muốn bắt vật gì vậy .

Đi một hồi, Tiểu Bạch đột nhiên ngừng lại, nhưng sau nàng tiểu trảo hướng về phía Dương Diệp cùng Thiên Tú lắc lắc, ý bảo hai người dừng lại, Dương Diệp cùng Thiên Tú nhìn nhau liếc mắt, vẻ mặt mộng .

Cái này lúc, Tiểu Bạch nhảy tới một vách đá trước, nàng quan sát liếc mắt tòa kia vách núi, nhưng sau tiểu trảo khe khẽ gõ một cái, một lát sau, nàng nhãn tình sáng lên, hai tiểu trảo trực tiếp vỗ vào cái kia vách núi chi lên.

Ầm!

Cả tòa vách núi kịch liệt run lên, ngay sau đó, cái kia vách núi răng rắc một tiếng tét ra, dần dần, từng cây một khiết màu trắng lông dài xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Thiên Tú hai mắt nhỏ bé híp lại, tay phải chi lên, lóe ra nhàn nhạt u quang .

Không xa chỗ, Tiểu Bạch nhìn chung quanh một chút, nhất về sau, nàng hai móng ôm một căn thật dài lông dùng sức kéo, nhưng là lại căn bản kéo bất động . Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng mở miệng hút một cái .

Xuy!

Trong sát na, vô số linh khí hướng Tiểu Bạch hội tụ đi, không chỉ có như đây, những thứ kia khiết màu trắng lông dài đột nhiên có chút hư ảo .

"Là ai!"

Cái này lúc, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự giữa sân như sấm sét nổ vang, ngay sau đó, cả vùng bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Tiểu Bạch lại càng hoảng sợ, vội vã nhảy tới Thiên Tú bả vai lên.

Dương Diệp cùng Thiên Tú trước mặt, đại địa cùng ngọn núi bắt đầu từng khúc đổ nát, vô số bụi khói phóng lên cao .

Dương Diệp cùng Thiên Tú mang theo Tiểu Bạch hướng lui về sau đủ đủ nghìn trượng, lúc này, bọn họ tự không trung mắt nhìn xuống phía dưới, phía dưới, cả vùng đột nhiên kịch liệt lăn lộn, rất nhanh, một cái đầu lâu tự dưới nền đất đưa ra ngoài!

Long đầu!

Màu trắng long đầu!

Mà Tiểu Bạch vừa rồi lôi kéo những thứ kia khiết bạch sắc lông dài, tắc thì là Long tu! Chỉ bất quá, thời khắc này Long tu so trước đó lớn vô số lần .

Ầm!

Đại địa đột nhiên nứt toác ra, ngay sau đó, một đầu trắng phao Cự

Long đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời không trung .

Linh mạch!

Hơn nữa còn là một cái thánh mạch!

Âm thầm, vô số cường giả hai mắt tức thì có chút đỏ .

Đây chính là thánh mạch, hơn nữa, xem cái này bạch long hình thể cùng linh khí độ tinh thuần, đây là muốn tấn thăng tiên mạch tồn tại a!

Một cái thánh mạch, còn không đủ để làm cho có chút thế lực đỏ mắt, thế nhưng, một cái Tiên mạch cũng là hoàn toàn có thể .

Rất nhanh, không gian xung quanh đột nhiên hơi run rẩy động, hiển nhiên, là có người ở truyền tống tin tức trở về .

Thiên Tú nhìn thoáng qua phía chân trời hư không, nhãn trung băng lãnh một mảnh .

Cái này lúc, cái kia bạch long đột nhiên rống giận: "Là ai đánh quấy nhiễu bản tôn hôn mê! Xuất hiện nhận lấy cái chết!"

Phía dưới, Tiểu Bạch đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện ở cái kia bạch long trước mặt .

Bạch long nhìn Tiểu Bạch, tức thì ngây ngẩn cả người .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau mũi nhẹ nhàng hút một cái .

Xuy!

Toàn bộ bạch long quanh thân tán phát linh khí tức thì thiếu rất nhiều, cùng này đồng thời, thân thể cũng là mơ hồ có chút hư ảo .

Bạch long; "..."

....

PS: Cảm tạ ngày hôm qua vi tín cùng Website khen thưởng bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, đặc biệt » tà ác toái bằng hữu, lần nữa thưởng một cái Minh chủ ... Phi thường cảm tạ lão Thiết chống đỡ, cũng cảm tạ hết thảy cho ta bỏ phiếu độc giả! ! ! !

------oOo------

Chương 2326: Mạnh Mẽ Như Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch long ánh mắt lộ ra kinh hãi màu sắc, nó tránh về phía sau một cái, trực tiếp lui đủ số túc trăm trượng!

Chứng kiến bạch long thối lui, Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau vội vã đuổi theo .

Bạch long: "..."

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, ngăn cản Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cách đó không xa bạch long .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đem kéo đến trong tháp đi, biết không ?"

Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, nhưng sau liền vội vàng gật đầu .

Dương Diệp để cho ra, Tiểu Bạch một cái bay đến cái kia bạch long trước mặt, lúc này đây, nàng không có hấp bạch long linh khí, mà là tiểu trảo hướng về phía bạch long giơ giơ, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình .

Hiển nhiên, ý của nàng rất đơn giản, đây là làm cho bạch long theo nàng đi .

Bạch long nhìn Tiểu Bạch, thần sắc rất sắc đề phòng .

Tiểu Bạch vừa rồi cái kia hút một cái, khiến nó hơi sợ .

Nhìn thấy bạch long không có phản ứng, Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp giang tay ra, biểu thị việc này hắn không chen tay được .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía bạch long, nàng tiểu trảo trung, xuất hiện một thanh hư ảo búa .

Nhìn thấy một màn này, bạch long lần nữa hướng lui về sau trăm trượng khoảng cách, trong mắt đề phòng càng đậm .

Tiểu Bạch đột nhiên ôm chuôi này hư ảo Khai Thiên Phủ hướng cái kia bạch long vọt tới, cường đại tinh thần phong làm cho nàng toàn thân lông phát đều dựng lên .

Hiển nhiên, đây là mềm không được, nàng muốn tới cứng rắn .

Ở nơi này lúc, một tay đột nhiên bắt được Tiểu Bạch đuôi . Tiểu Bạch quay đầu, ngăn chặn nàng, chính là Thiên Tú . Thiên Tú xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia bạch long, "Khác biệt đi chỗ sao?"

Bạch long nhìn thoáng qua Thiên Tú, nhưng sau nó vừa liếc nhìn phía dưới Tiên Phủ, thời khắc này Tiên Phủ, đã không tồn tại .

Bạch long trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu .

Thiên Tú lại nói: "Đã như đây, không bằng theo nàng, ngươi linh khí mặc dù không tệ, thế nhưng, cùng Hồng Mông Tử Khí so sánh với, còn là có chút chênh lệch, nếu có Hồng Mông Tử Khí để cho ngươi hấp thu, đối với ngươi mà nói, cũng coi như là một chuyện tốt, không phải sao?"

Bạch long nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Nàng, nguy hiểm!"

Tiểu Bạch liền vội vàng đem Khai Thiên Phủ thu vào, nhưng sau đầu nhỏ lắc lắc, biểu thị nàng không nguy hiểm .

Bạch long vẫn còn có chút do dự, hiển nhiên, nó rất là kiêng kỵ Tiểu Bạch . Tiểu Bạch vừa rồi cái kia hút một cái, nhưng là bị thương nó căn bản!

Thiên Tú đột nhiên tay phải hướng phía trước tìm tòi, trong sát na, một cường đại u quang trực tiếp bao phủ ở bạch long .

Giờ khắc này, bạch long . Căn bản không pháp nhúc nhích!

Bạch long trong lòng hoảng hốt!

Thiên Tú ôm Tiểu Bạch đi tới cái kia bạch long trước mặt, sau đó nói: "Ngươi sẽ yêu mến nơi đó ."

Nói xong, nàng vung tay phải lên, cái kia cỗ u quang trực tiếp mang theo cái kia bạch long chui vào Dương Diệp ngực, phải nói là Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhìn thấy bạch long bị Thiên Tú vứt xuống Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nhưng sau vội vã đi vào theo . Cái này Hồng Mông Tháp, nhưng là nàng thiên hạ .

Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, "A Tú, dùng sức mạnh, có thể hay không làm cho cái kia bạch long phản cảm ?"

"Nó sẽ không, cũng không dám!"

Thiên Tú đạm thanh nói: "Theo Tiểu Bạch, là nó có phúc ." Vừa nói, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tiểu Bạch không giống nhau!

Nàng kiến thức rộng rãi, tự nhiên có thể nhận ra Tiểu Bạch bất phàm, kỳ thực, nàng cũng thật bất ngờ, bởi vì nàng trước đây cũng không có nghĩ qua Tiểu Bạch sẽ trở thành Linh Tổ tồn tại, Linh Tổ loại này tồn tại, cho dù là nàng, cũng không có tự thân từng thấy, cũng chỉ là nghe nghe thấy . Mà Tiểu Bạch đi tới Vĩnh Hằng chi giới về sau, chợt bắt đầu lột xác .

Đương nhiên, đối với Tiểu Bạch mà nói, là chuyện tốt, thế nhưng đối với Dương Diệp mà nói, sợ sẽ không phải chuyện tốt gì!

"A Tú, chúng ta đi thôi!" Dương Diệp đột nhiên nói .

"Đi ?"

]

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tạm thời không pháp đi!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, ở cái kia phần cuối, có một đạo quang điểm, quang điểm càng ngày càng lớn, trong thời gian ngắn, đạo ánh sáng này điểm xuất hiện ở Tiên Phủ trên(lên) khoảng không .

Quang điểm tán đi, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Thiên Tú cùng Dương Diệp trước mặt .

"Tiên Phủ phủ chủ, Dạ Huyền!"

Âm thầm, có người nhẹ giọng nói: "Rốt cục chạy về ... Đáng tiếc, Tiên Phủ đã không tồn tại!"

Dạ Huyền!

Tên này, ở năm đó Vĩnh Hằng chi giới, có thể nói là không ai không biết không người không hay. Năm đó ở Vĩnh Hằng chi giới Thần Vũ Bảng lên, cái này người nhưng là bài danh . Chỉ là chẳng biết tại sao nhất sau đột nhiên tiêu thất, không chỉ có Dạ Huyền, năm đó rất nhiều cường giả đều thần bí tiêu thất, bao quát cái kia Nam Ly gia Nam Ly Mộng . Tuy là tiêu thất quá, thế nhưng, những người này danh khí cũng không có biến mất theo!

Phía chân trời, Dạ Huyền nhìn thoáng qua phía dưới đã hóa thành bụi bặm Tiên Phủ, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp cùng Thiên Tú, "Ngay cả ta Tiên Phủ tổ sư một luồng phân thân đều không thể ngăn cản lúc này đây Tiên Phủ kiếp số, xem ra, đây là trời muốn diệt ta Tiên Phủ ."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn rơi vào Thiên Tú thân lên, "Cái này Vĩnh Hằng chi giới cường giả, đại thể ta đều biết, ta có thể chưa thấy qua ngươi ."

Thiên Tú dựng lên một bàn tay, "Năm hơi, ta cho ngươi năm hơi thời gian chạy trối chết!"

Dương Diệp kinh ngạc nhìn Thiên Tú, cái này Thiên Tú có phải hay không quá ngông cuồng chút ?

Không chỉ có Dương Diệp, âm thầm rất nhiều người cũng là ngây ngẩn cả người .

Năm hơi!

Làm cho Dạ Huyền chạy trối chết ?

Tự tin ? Vẫn là tự đại ?

Không xa chỗ, cái kia Dạ Huyền nhìn Thiên Tú hồi lâu, nhưng sau nở nụ cười, "Đến, để cho ta nhìn, ngươi làm sao lấy mạng của ta!"

Sưu!

Cái này lúc, một đạo u quang xuất hiện ở Thiên Tú trong tay .

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Ầm!

Một cường đại u quang đột nhiên tự Thiên Tú trong tay Hoàng Tuyền Thiên Mệnh tản xuất hiện, chuyển chớp mắt, Thiên Tú cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Ở Dương Diệp ánh mắt kinh hãi bên trong, toàn bộ phía chân trời hư không không gian trực tiếp hư ảo, chân chính hư huyễn, không chỉ có như đây, Dương Diệp vẫn có thể cảm nhận được, những thứ này không gian đang ở tiêu vong!

Chân chính tiêu vong, mà không phải phá toái!

Không gian, giống vậy người, hội thụ thương, bị thương về sau, là sẽ bị chữa trị, thế nhưng, nếu như chết, vậy coi như cái gì cũng không có . Mà giờ khắc này, nơi này không gian mang đến cho hắn một cảm giác chính là muốn chết!

Không chịu nổi Thiên Tú đích thực lực lượng!

Thiên Tú lúc nào thay đổi mạnh như vậy ?

Không đúng!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ tới, Thiên Tú khả năng một mạch liền mạnh như vậy. Ở Đại Thiên vũ trụ, nàng cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng đại chiến, chính là trực tiếp đánh nát bên kia không gian . Mà khi đó, còn chưa phải là nàng trạng thái tột cùng! Mà Thiên Tú trạng thái tột cùng mạnh bao nhiêu ? Phản chính hắn chưa thấy qua!

Xa chỗ, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh xẹt qua phía chân trời, trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa đột nhiên biến thành u ám sắc, không chỉ có như đây, giữa sân còn xuất hiện hơi nước nhàn nhạt!

Ở Thiên Tú xuất thủ một khắc kia, cái kia Dạ Huyền thần sắc tức thì thay đổi .

Ở Dạ Huyền nhãn trung, tràn đầy kinh hãi màu sắc, "Ngươi ..."

Lời còn chưa dứt, Dạ Huyền trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh trường thương, sau một khắc, trường thương trong tay của hắn hướng bốn phía chợt chính là đảo qua .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Từng đạo thương mang không ngừng tự sở trường thương bên trong chấn động mà ra, trong thời gian ngắn, giữa sân chính là bị thương mang bao phủ, cái kia thương mang bên trong tản mát ra cường đại lực lượng càng đem Dương Diệp chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

"Quy Khư!"

Cái này lúc, phía chân trời đột nhiên vang lên Thiên Tú thanh âm, sau một khắc, không trung thương mang tầng tầng phá toái, không chỉ có những thứ kia thương mang, Tiên Phủ bầu trời không gian cũng vào giờ khắc này bắt đầu tầng tầng đổ nát yên diệt!

Chuyển chớp mắt, một thanh nhọn mọc gai phá khai rồi tất cả, trực tiếp đâm vào cái kia Dạ Huyền ngực .

Xuy!

Dạ Huyền thân thể trực tiếp hư ảo!

Giữa sân dần dần yên tĩnh lại, thế nhưng, vùng không gian này lại như cũ chuyển u ám sắc . Nơi này không gian, đã triệt để phá toái yên diệt, nếu như không có cường giả nguyện ý chữa trị nói, nơi này không gian cả đời đều sẽ như này!

Không xa chỗ, Dạ Huyền hai mắt bên trong tràn đầy khó có thể tin, "Ngươi, ngươi bất quá là Giới Chân kỳ, vì sao ..."

Giới Chân!

Thiên Tú chỉ là Giới Chân kỳ, nhưng mà, hắn Dạ Huyền nhưng là Giới Chủ kỳ, chân chính Giới Chủ kỳ! Nhưng mà, hắn đã chết!

Ở cái kia Dạ Huyền thân về sau, Thiên Tú hai tay cõng ở thân về sau, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Cảnh giới ? Đó bất quá là ước lượng người bình thường một cái tiêu xích mà thôi . Mà ta, không cần cảnh giới tới ước lượng, hiểu chưa ?"

Một bên, Dương Diệp thần sắc tức thì cổ quái, tâm lý rất cảm giác khó chịu!

Thiên Tú thân về sau, cái kia Dạ Huyền hai mắt đóng lại, "Hiểu ."

Thế thượng có một loại người, không thể dùng bình thường nhãn quang để đối đãi bọn họ, đã từng, hắn cảm giác mình cũng là người như thế . Nhưng mà, sự thật tàn khốc nói cho hắn, hắn cũng không phải là .

Dạ Huyền thân thể dần dần hư ảo, rất nhanh, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân . Bất quá, Thiên Tú cũng là đột nhiên đưa tay chộp một cái, vô số mảnh vụn linh hồn rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp cũng không khách khí, trực tiếp đem những thứ kia mảnh vụn linh hồn đều hấp thu!

Với hắn mà nói, những thứ này nhưng là vật đại bổ!

Hấp thu xong chi về sau, Dương Diệp nhìn về phía Thiên Tú, hắn do dự xuống, sau đó nói: " A Tú, ngươi ..."

"Rất mạnh, thật sao?" Thiên Tú đạo.

Dương Diệp gật đầu .

Thiên Tú thu hồi Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi, "Năm đó Đại Thiên vũ trụ Bất Tử Tộc, còn có ta Hư Linh tộc, ở chúng ta thời kỳ tột cùng, so với cái này Vĩnh Hằng chi giới bất luận cái gì bộ tộc đều không kém . Chúng ta bên kia, thực lực tổng hợp không bằng bên này, nhưng, cũng không phải đặc biệt kém . Còn ta, cho tới bây giờ, ta gặp phải cường giả bên trong, có thể chân chính ở ta thời kỳ tột cùng đánh bại ta, ta liền gặp phải một cái!"

Dương Diệp không nói gì, bởi vì hắn đã đoán được là ai .

Thiên Tú đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: "Biết ta hư linh chi khí làm sao tới sao ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Thiên Tú mỉm cười, "Năm đó tranh đoạt cái này hư linh chi khí người, có mười mấy, mà trong đó từng cái, đều so với vừa rồi ta giết cái này người mạnh hơn rất nhiều . Nhất về sau, những thứ này người, toàn bộ đều chết ở trong tay ta!"

Dương Diệp: "..."

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta rất nhanh thì được rời đi nơi này ..."

"Vì sao ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Cái này vũ trụ bên trong, có một ít quy củ, phải tuân thủ, ngươi lấy sau liền sẽ hiểu . Bất quá, trước khi đi, còn có thể vì ngươi làm chút cái gì!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay ngọc vung lên .

Xuy!

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh phá khoảng không đi .

"A ..."

Một đạo tiếng kêu thảm thiết ở cái kia phía chân trời xa xôi sâu chỗ vang lên, ngay sau đó, một cái đầu lâu đột nhiên từ cái này phía chân trời rơi mà xuống.

Thiên Tú lạnh lùng nhìn lướt qua cuối chân trời, "Ở ta không đi phía trước, ai dám đang đến gần hắn, ta giết ngươi toàn tộc!"

Cvt: Tỷ bá quá rồi thua mỗi anh tiêu .....

PS: Nhất về sau, có cái sách lậu Website, thường thường không đổi mới, còn có thường thường thiếu thiếu đoạn gì, rất nhiều độc giả liền một mạch mắng ta, nói ta nhẹ nhàng vẫn là gì, thật tình trứng đau . Mời mọi người tới tung hoành chống đỡ chống đỡ, từ trước tới giờ không đoạn càng, trừ phi tuyệt chủng!

Ta kiện một cái nhóm độc giả: 1416 882 79, hoan nghênh mọi người gia nhập vào, tiến đến cùng nhau nói phét bức, tán tỉnh muội tử, bàn luận cuộc sống lý tưởng gì! Cũng có thể tiến đến nhổ nước bọt nhổ nước bọt, hoặc ngươi có ý kiến gì, đều có thể!

------oOo------

Chương 2327: Trường Sinh Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Thiên Tú lạnh lùng nhìn lướt qua phía chân trời, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

Nói xong, nàng cùng Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp cùng Thiên Tú ly khai về sau, quá không kém hơn nửa canh giờ, Tiên Phủ trên(lên) khoảng không xuất hiện mấy đạo khí tức cường đại .

"Tra một chút này nữ!"

Một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Mà ở bên kia, một gã váy xanh nữ tử đột nhiên mở ra quyển sách trên tay, nhưng sau hạ bút: "Hư linh chi khí, Hư Linh nữ, Đại Thiên vũ trụ, thực lực ... Giới Chân kỳ, nhưng có Phá Giới cảnh lực!"

Đặt bút xong, nữ tử khép lại sách vở . Đón lấy, nàng quay đầu nhìn về phía phía trước Thiên Tú cùng Dương Diệp tiêu thất địa phương, khẽ cười nói: "Cái này thế giới, thực sự là càng ngày càng đặc sắc ."

Mà đang ở cái này lúc, đã biến mất ở cái kia xa xôi Thiên Tú đột nhiên hướng bên này nhìn thoáng qua .

Váy xanh nữ tử hơi ngẩn ra, ngẫu nhiên hướng về phía Thiên Tú cười cười .

Thiên Tú thu hồi ánh mắt, cùng Dương Diệp biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, váy xanh nữ tử nhẹ giọng nói: "Thực sự là lợi hại đây!"

Cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở váy xanh nữ tử trước, lão giả hướng về phía váy xanh nữ tử ôm quyền, "Nam Ly tiền bối ..."

Váy xanh nữ tử đột nhiên khoát tay áo, cắt đứt lão giả nói, "Cái gì tiền bối không tiến lên thế hệ, đừng đem ta gọi như vậy lão, gọi Mộng cô nương là đủ."

Cô gái trước mắt này, chính là Nam Ly gia Nam Ly Mộng!

Lão giả biểu tình hơi cứng đờ, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, "Mộng cô nương, ngươi kiến thức rộng rãi, có biết nàng kia lai lịch cùng thân phận ?"

Nam Ly Mộng chớp chớp nhãn, "Ngươi nghĩ muốn biết sao?"

Lão giả gật đầu, trong lòng có nhất loại dự cảm xấu .

Nam Ly Mộng đột nhiên đưa ra ngọc thủ, "Năm cái Ngụy Thần Khí, hoặc nhất kiện Thần khí, bất quá ta cảm thấy, các ngươi tung hoành đạo hẳn là luyến tiếc nhất kiện Thần khí . Năm cái Ngụy Thần Khí, hoặc 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh, cũng hoặc một viên vĩnh hằng Thần Tinh, như thế nào đây?

Lão giả thần sắc có chút xấu hổ, hắn lần nữa ôm quyền, sau đó nói: "Mộng cô nương không hổ là Vĩnh Hằng chi giới Bách Hiểu Sanh, lão hủ bội phục!"

Nói đến đây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Mộng cô nương, ngươi cái này chào giá, quá độc ác ."

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Lời này của ngươi ta liền không thích nghe, nói ta rất đen tựa như, ta Nam Ly Mộng buôn bán, cái kia luôn

luôn là minh mã ra giá, công bằng giao dịch, còn giá cả, ta mở điểm ấy giá cả đối với ngươi tung hoành đạo mà nói, hẳn là chỉ là ăn sáng nhất đĩa chứ ? Theo ta được biết, ngươi tung hoành đạo ở Vĩnh Hằng Chi Hà nhưng là đào đến không ít bảo bối, ân, gần nhất ngươi tung hoành đạo dường như được một mặt hai mặt kính, hình như là Thần khí ?"

Nghe vậy, cái kia lão giả thần sắc tức thì lạnh xuống, trong mắt, một luồng sát ý chợt lóe lên .

Mà đang ở cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên vung tay phải lên .

Ầm!

Cái kia lão giả trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, hắn mới vừa dừng lại một cái, Nam Ly Mộng cũng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, lão giả trong lòng hoảng hốt, cố không để ý trong không khỏe, vội vã hướng lui về sau trăm trượng!

Nhưng mà, Nam Ly Mộng vẫn là ở trước mặt hắn!

Nam Ly Mộng lạnh lùng nhìn thoáng qua lão giả, "Hiện tại, ta muốn với ngươi làm 1 cọc buôn bán, cái này cái cọc buôn bán chính là, ta nghèo, ta muốn 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh, các ngươi cho ta 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh . Đương nhiên, ta không lấy không các ngươi, ta Nam Ly Mộng không phải loại người như vậy! Một ngàn này Vĩnh Hằng Tiên Tinh là tiền ém miệng, như một canh giờ về sau, ta không có thu được 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh, ta đã đem ngươi tung hoành đạo lấy được đồ đạc công bố ra ngoài, không chỉ có như đây, lấy sau ngươi tung hoành đạo mỗi thu được nhất kiện thần vật, ta liền công bố một lần ."

"Ngươi ..." Lão giả căm tức nhìn Nam Ly Mộng .

"Cái gì ?"

]

Nam Ly Mộng đột nhiên mở thầm nghĩ: "Ngươi cảm thấy 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh quá thiếu ? Tốt, vậy 2000, cái gì ? Còn thiếu ? Vậy ..."

Ở nơi này lúc, một viên Nạp Giới rơi vào Nam Ly Mộng trước mặt .

Nam Ly Mộng quay đầu, nơi ấy không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện một gã hắc bào nhân .

Cái này lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên nói: "Thuộc hạ không hiểu chuyện, đắc tội Mộng cô nương, cái này 2000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh coi như bồi lễ ."

Nữ tử thanh âm!

Nam Ly Mộng cười nói: "Nói chuyện này, đều là người một nhà, chút chuyện nhỏ này, cái gì có đắc tội hay không, ta hoàn toàn không có hướng tâm lý đi!" Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Nạp Giới, nhưng sau sẽ Nạp Giới thu vào .

Hắc bào nhân kia khẽ gật đầu, "Đa tạ Mộng cô nương đại nhân đại lượng! Đã Mộng cô nương nói là người một nhà, ta đây cũng không khách khí . Ta tung hoành đạo muốn biết nàng kia lai lịch, Mộng cô nương có thể hay không báo cho ?"

"Vừa rồi cái kia tiểu cô nương ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Hắc bào nữ tử gật đầu .

"Ai nha!"

Nam Ly Mộng đột nhiên vỗ trán của mình một cái, "Ai, thực sự là không có ý tứ, gần nhất tu luyện quá độ, đầu óc không thế nào tốt sử dụng, ta có chút nghĩ không ra nữ nhân kia lai lịch ra sao . Ta ..."

Cái này lúc, một viên Nạp Giới rơi vào Nam Ly Mộng trước mặt .

Bên trong, 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Nam Ly Mộng chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng bất động tiếng sắc thu hồi cái viên này Nạp Giới, "Ta dường như liền nghĩ tới điểm cái gì ... Ân, đúng, ta muốn nghĩ tới . Nàng kia, nếu như ta không có đoán sai, nàng chính là năm đó Đại Thiên vũ trụ đệ nhất tộc Hư Linh tộc tộc trưởng Hư Linh nữ, này nữ trọn đời bên trong nhất huy hoàng chiến tích, là năm đó lưu ý Linh Giới chém giết hơn mười vị Phá Giới cảnh cường giả, cũng là vào lúc đó, nàng thu được hư linh chi khí, đương nhiên, khi đó còn không gọi hư linh chi khí, chẳng qua nhất sau bị nàng hấp thu, luyện hóa, trở thành nàng dành riêng linh khí ."

Nói đến đây, nàng mỉm cười, "Đại khái còn gì nữa không ."

"Nàng cùng Dương Diệp cái gì quan hệ ?" Hắc bào nữ tử đột nhiên hỏi .

Nam Ly Mộng đảo cặp mắt trắng dã, "Đại tỷ, ngươi đây chính là vì làm khó người khác . Ta nhất ngày cũng sẽ không đi điều tra những thứ này bừa bộn sự tình, ta chỉ đối với lợi hại người, người kỳ quái, còn có kỳ quái sự tình cảm thấy hứng thú!"

Hắc bào nữ tử khẽ gật đầu, "Hiểu ."

Cái này lúc, Nam Ly Mộng lại nói: "Ngươi tung hoành đạo cũng không sợ Hư Linh nữ, thế nhưng, cá nhân ta cảm thấy, vẫn là tạm lánh một cái phong mang của nàng, phải biết, bây giờ Hư Linh tộc đã không ở, này nữ không có bất kỳ lo toan chi ưu, nếu như nàng đánh tới ngươi tung hoành đạo đi, các ngươi tung hoành đạo đạo chủ sợ là muốn đản đau trứng . Ah, lỗi lỗi, còn nói lời thô tục . Lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa, lần sau không được viện dẫn lẽ này nữa ha..."

Nói xong, bên ngoài xoay người trực tiếp biến mất ở phía chân trời .

Tại chỗ, cái kia lão giả trầm giọng nói: "Tiêu hộ pháp, này nữ được một tấc lại muốn tiến một thước, ta tung hoành đạo hà tất như thế cho nàng mặt mũi ? Chúng ta ..."

"Ngu xuẩn!"

Hắc bào nữ tử đột nhiên lạnh lùng nói: "Nguyên bản 1000 Vĩnh Hằng Tiên Tinh có thể hoàn thành chuyện bị ngươi làm thành mấy ngàn Vĩnh Hằng Tiên Tinh, ngươi còn có mặt mũi ?"

Lão giả khuôn mặt sắc có chút khó coi, nhưng là lại không dám phản bác .

Hắc bào nữ tử lại nói: "Này nữ bất kể là thực lực cá nhân vẫn là bối cảnh sau lưng, đều không thể khinh thường, nàng đã không có nhằm vào ta tung hoành đạo, ta tung hoành đạo đương nhiên sẽ không đi trêu chọc nàng . Trước ngươi nếu như không đúng nàng lộ sát ý, nàng há lại sẽ như này bắt chẹt ngươi ta ?"

Lão giả trầm mặc .

Hắc bào cô gái nói: "Chớ có cho là ta tung hoành đạo liền vô địch, cái này thế thượng, vĩnh viễn là núi cao còn có núi cao hơn, không nên coi thường bất luận kẻ nào ."

Dứt lời, hắc bào nữ tử trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Lão giả cũng theo đó rời đi .

Mà đổi thành một bên, Nam Ly Mộng trở về tộc trên đường bị nhất danh người đàn ông trung niên ngăn lại .

Nam Ly Mộng quan sát liếc mắt người đàn ông trung niên, sau đó nói: "Muốn hỏi cô gái kia lai lịch ?"

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Ta muốn hỏi con kia Linh Chủ lai lịch!"

Nghe vậy, Nam Ly Mộng hai mắt nhỏ bé híp lại .

Người đàn ông trung niên cũng là hai mắt chậm rãi đóng lại, "Giá cả, theo mộng tiểu thư mở!"

"Thần khí!" Nam Ly Mộng nhìn thẳng người đàn ông trung niên .

Ầm!

Một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, ngay sau đó, một đạo tản ra thất thải quang mang quang đoàn xuất hiện ở Nam Ly Mộng không xa chỗ .

Thần khí!

Chân chính Thần khí!

Thần khí bực nào kỳ trân quý ? Có thể nói, ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới Thần khí sợ là còn chưa vượt qua 20 món . Hơn nữa, trong đó phần lớn đều là theo khác vũ trụ mang tới . Mà bây giờ, trước mắt cái này người đàn ông trung niên không chút do dự đem ra .

Chỉ vì tìm chứng cứ một việc!

Nam Ly Mộng nhìn trước mắt quang đoàn rất lâu sau đó, sau đó nói: "Các ngươi không phải đã đoán được sao ? Vì sao còn phải lãng phí món này Thần khí!"

Nghe vậy, cái kia người đàn ông trung niên chậm rãi trợn mở con mắt, hai tay của hắn, ở hơi rung động . Quá hồi lâu, người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Thật là làm cho người ta khó có thể tin . Ta chờ sở dĩ nguyện ý hi sinh nhất kiện Thần khí, là muốn trăm phần trăm xác định . Nếu như nhận sai, một cái sai lầm, vạn kiếp bất phục a . Bây giờ đạt được Mộng cô nương khẳng định, bọn ta tâm mới kiên định a ."

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Có ít thứ, chiếm được, không nhất định là chuyện tốt ."

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Có thể cũng chưa hẳn là chuyện xấu ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên thần sắc đột nhiên có chút kích động, "Mộng cô nương, ta Trường Sinh Môn, một môn truyền thừa có bốn năm năm ngàn năm, cái này ba mươi lăm ngàn năm, ta Trường Sinh Môn đã trải qua tám vị môn chủ, mỗi một vị môn chủ đều là kinh thế yêu nghiệt, nhưng mà, tám vị môn chủ đều bỏ mạng ở cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà ."

Nói đến đây, người đàn ông trung niên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Nỗ lực ? Thiên phú ? Hầu hết thời gian, những thứ này cũng không bằng có một tốt sinh ra . Sinh ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ những người đó, bọn họ gặp may mắn, từ nhỏ sở hữu so với chúng ta càng tinh thuần linh khí, so với chúng ta cùng tốt tài nguyên . Mà chúng ta, phải lấy được những thứ này, phải trả ra cố gắng cả đời, lại đều không nhất định đạt được . Hiện tại, nàng là chúng ta cơ hội, chúng ta hội liều mạng đánh cuộc!"

Nam Ly Mộng thu hồi đoàn kia quang đoàn, sau đó nói: "Cái này là lựa chọn của các ngươi ."

Nói xong, nàng xoay người hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, người đàn ông trung niên khuôn mặt lên, từ lúc mới bắt đầu bình tĩnh dần dần biến thành kích thích, điên cuồng ...

...

Dương Diệp cùng Thiên Tú ly khai Tiên Phủ về sau, đi tới một tòa sơn mạch bên trong, ở nhất chỗ đỉnh núi đỉnh phong, Hồng Mông Tháp bên trong, Thiên Tú xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, ở nàng quanh thân, tản ra nhàn nhạt u quang .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch chính tham lam hấp thu cái kia bạch long linh khí, bạch long vẻ mặt sinh không thể yêu dáng dấp .

Nó cùng Tiểu Bạch đã đạt thành hiệp nghị, mỗi ngày cho Tiểu Bạch hấp một điểm .

Đối với đây, Dương Diệp cũng là có chút ngạc nhiên, bởi vì Tiểu Bạch hiện tại đối với linh khí khát vọng so với trước đây mãnh liệt hơn .

Mà Dương Diệp đám người không biết, khi nhìn đến Tiểu Bạch bên trong tròng mắt về điểm này tím đậm sắc càng ngày càng đại lúc, mạnh mẽ vô địch Thiên Tú, thần sắc dần dần ngưng trọng .

Cvt: Nam Ly Mộng chả khác gì DD phiên bản nữ...

------oOo------

Chương 2328: Ngang Ngược Thiên Tú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong, Thiên Tú xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ .

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, Thiên Tú chậm rãi mở hai mắt ra, nàng xem hướng cách đó không xa Dương Diệp, "Đi theo ta!"

Nói xong, nàng ly khai Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau cũng ly khai Hồng Mông Tháp .

Đỉnh núi chi lên, Thiên Tú đi tới đỉnh núi bên viền, mắt thấy phía chân trời, "Ngươi có hai con đường , thứ nhất, ta đưa ngươi ly khai Vĩnh Hằng chi giới, ở chưa bước vào Phá Giới cảnh phía trước, không được bước vào cái này Vĩnh Hằng chi giới . Điều thứ hai, đem Tiểu Bạch đưa đi, đưa rất xa ."

"Vì sao ?" Dương Diệp chau mày, không giải khai .

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch nàng có thể phải lên cấp ."

"Vậy tại sao phải đem nàng đưa đi ?" Dương Diệp còn chưa hiểu .

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nàng như tấn cấp, sẽ đạt tới một cái phi thường trình độ kinh khủng . Mà ngươi, không có thực lực đó bảo hộ nàng . Chuẩn xác mà nói là, nàng sẽ không có chuyện gì tình, thế nhưng, ngươi sẽ có ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Rất nghiêm trọng ?"

Thiên Tú nói: "Không phải rất nghiêm trọng, là phi thường nghiêm trọng . Ngươi theo Đại Thiên vũ trụ đến, chưa từng nghe qua Linh Tổ, không biết nàng đặc thù, có thể nói, một con có thể trở thành Linh Tổ Linh Chủ, là sẽ để cho vô số cường giả điên cuồng . Những thứ này cường giả, cho dù là ta, sợ cũng khó có thể ngăn cản ."

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc triệt để ngưng trọng .

Giờ này khắc này, hắn có chút ý thức được chuyện nghiêm trọng .

Thiên Tú đi tới Dương Diệp trước mặt, "Lấy thực lực của ngươi bây giờ, ngươi căn bản không bảo đảm nàng ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Theo ta ý tứ, là buông tha nàng, bởi vì, coi như ngươi trốn, trọn đời cũng sẽ ở vô tận chạy trối chết trung . Ngươi từ năm đó đi tới bây giờ, một đường tới cũng không dễ, thực sự ..."

Dương Diệp cười khổ, "A Tú, ngươi cảm thấy ta có thể buông tha nàng sao?"

Thiên Tú trầm mặc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta người bên cạnh, ta một cái đều không thể buông tha, bao quát Tiểu Bạch ."

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nàng làm sao không biết Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cảm tình ? Muốn Dương Diệp buông tha Tiểu Bạch, cái này căn bản là không thể sự tình . Nhưng mà, không buông tha, lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, hắn kết cục đã định trước sẽ không quá tốt .

Phải biết, thời khắc này Tiểu Bạch, còn không phải chân chính Linh Tổ . Đừng nói bảo hộ Dương Diệp, nàng liền năng lực tự vệ cũng không có . Nàng như rơi vào trong tay người khác, sẽ biến thành giống như thế tục trong một ít quyền thần mang thiên tử lấy lệnh chư hầu giống nhau .

Nàng sẽ trở thành người khác con rối!

Trốn ?

Vũ trụ vô cùng lớn, ngược lại là có thể trốn . Nhưng mà, nàng rất tinh tường, những người đó là tuyệt đối sẽ không buông tha Tiểu Bạch . Mặc kệ Dương Diệp chạy trốn tới nơi nào, những người đó đều sẽ đuổi theo hắn!

Quá hồi lâu, Thiên Tú mở hai mắt ra, "Vậy ngươi muốn thế nào ?"

Hiển nhiên, là ở hỏi Dương Diệp .

Như thế nào đây?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn nở nụ cười . Nở nụ cười khoảng khắc, Dương Diệp nhìn thẳng phía chân trời, nhãn trung băng lãnh một mảnh, "A Tú, ta muốn mạnh mẽ, trở nên càng mạnh mẽ hơn, so với ngươi còn mạnh hơn, so với cái kia Tiêu Dao Tử còn mạnh hơn, ta muốn làm cho thế gian này mọi người, nghe được ta Dương Diệp hai chữ đều nhượng bộ lui binh, ta muốn trong trời đất này, ở cũng không có bất kỳ người nào dám ở đánh ta Dương Diệp chủ ý, ta muốn bọn họ nghe được tên của ta liền phát ra từ nội tâm run rẩy!"

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, "Ta muốn vô địch, ta muốn vô địch chân chính!"

Vô địch!

Dương Diệp xem như là thật sự biết một việc, nếu muốn tùy tâm tùy ý sống, cũng chỉ có vô địch . Khi hắn chân chính vô địch về sau, thế gian đang ở cũng không có bất kỳ người nào dám đánh hắn cùng với bên cạnh hắn thân nhân chủ ý .

Ầm!

Một cường đại ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tản ra .

Kiếm ý!

Kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tràn, nhưng sau hướng bốn phía chấn động đi, rất nhanh, toàn bộ chân trời không gian giống như nước gợn sóng nhộn nhạo .

]

Không chỉ có như đây, hắn kiếm ý đang ở lặng yên phát sinh nào đó biến hóa!

Tốt nhất biến hóa!

Quá hồi lâu, những thứ kia kiếm ý đột nhiên trào trở về Dương Diệp trong cơ thể .

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, Thiên Tú ngọc thủ vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ta rốt cuộc biết hắn vì sao như vậy xem trọng ngươi!"

"Hắn ?" Dương Diệp không giải khai .

"Cái kia kiếm tu!"

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Vô tình kiếm đạo, chú ý bỏ qua tất cả, chuyên tâm tu kiếm, hắn tâm, chỉ thuộc về kiếm, hắn thế giới, chỉ có kiếm . Con đường này, so với hữu tình kiếm đạo dễ đi rất nhiều . Bởi vì hữu tình kiếm đạo, ngươi phải trải qua, cần kinh nghiệm nhân sinh bách thái, cần kinh nghiệm sinh ly tử biệt, cần kinh nghiệm thế gian tất cả tất cả . Tình đạo, bao la vạn tượng, ẩn chứa vạn vật quy tắc, không phải tốt như vậy đi . Mà vô tình kiếm đạo ... Một cái người, trọn đời vô tình, cũng không đáng sợ, mà một cái người nếu như trọn đời hữu tình, đó mới là khó được nhất ."

Nói đến đây, nàng chậm rãi tọa lạc hạ xuống, "Bản tâm . Bao nhiêu người, đã từng nghèo túng, cùng tử giai lão; ngày sau huy hoàng, có mới nới cũ; lại lại có bao nhiêu người, trường sinh đại đạo cùng quyền lợi trước, chí thân cũng có thể giết ?"

Dương Diệp trầm mặc . Cùng nhau đi tới, nhân tình ấm lạnh, hắn cảm thụ cũng không thiếu .

Thiên Tú lại nói: "Ngươi biết của ngươi kiếm ý vì sao đột nhiên phát sinh biến hóa rồi sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung có một cái nhu sắc, "Ngươi mới vừa lời nói kia, tự đáy lòng mà nói . Vô địch, ngươi muốn vô địch, mà ngươi sở dĩ muốn vô địch, là bởi vì muốn thủ hộ người bên cạnh . Lòng của ngươi, thủy chung đem người bên cạnh đặt ở vị thứ nhất . Chúc mừng ngươi, ngươi hữu tình kiếm đạo xem như là chân chính đi vào một cái quỹ đạo chính . Kiếm tu, tu nhưng thật ra là tâm, tâm biến hóa, kiếm cũng sẽ thành hóa ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cũng không có đạt được Đạo Chân Cảnh!"

"Ngươi sai rồi!"

Thiên Tú nói: "Như vậy cũng tốt so với lãng tử hồi đầu, một cái lãng tử hồi đầu, hắn đương thời tự nhiên không thể liền phát sinh long trời lở đất biến hóa, thế nhưng, hắn tâm đã thay đổi . Tâm biến, tương lai đường, cũng sẽ theo biến . Mà ngươi, ngươi đã từng kiếm là thủ hộ, phòng thủ, ít nhiều có chút bị động, thế nhưng ngươi bây giờ, ngươi muốn vô địch, ngươi không có cảm giác đến sao? Của ngươi kiếm ý, đã không biết không ngờ có mãnh liệt tiến công tính ?"

Nói đến đây, Thiên Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Chân chính cường giả chi tâm ."

Tiến công tính ?

Dương Diệp lập tức thả ra kiếm ý, rất nhanh, kiếm ý tản mát ra, theo kiếm ý tản mát ra, trong sân không gian lần nữa như phía trước vậy nhộn nhạo .

Hắn cũng không có chỉ thị những thứ này kiếm ý làm như thế, cái này là Kiếm ý chính mình làm như thế!

"Ngươi đi theo ta!"

Thiên Tú nói xong, cả người đột nhiên hóa thành một đạo u quang phóng lên cao, rất nhanh, nàng cả người trực tiếp biến mất mịt mờ trong tinh không .

Dương Diệp không do dự, tức thì đi theo .

Phía chân trời xa xôi tinh không sâu chỗ, Thiên Tú cùng Dương Diệp đứng ở tinh không bên trong, ở hai người bốn phía, là vô số tinh thần .

Thiên Tú nhìn thẳng Dương Diệp, "Đạo chân đạo chân, đạo muốn thật, kiếm ý cũng phải thật, của ngươi kiếm ý vì sao không đúng ? Hiện tại, ngươi cho ta lẳng lặng suy nghĩ, ta cam đoan sẽ không có người quấy rối ngươi ."

Muốn tức thì ngộ!

Thiên Tú rất tinh tường Dương Diệp khuyết điểm ở đâu trong, đó chính là rất thiếu cảm ngộ . Dương Diệp là một đường đánh giết tới được, đoạn đường này đau khổ với hắn mà nói, chưa tính là chuyện xấu, chiến đấu của hắn ý thức cùng cái kia sự quyết tâm, là cùng niên nhân không pháp. Nhưng mà, tu hành tu hành, không riêng gì chỉ dựa vào đánh cùng giết là được . Đọc vạn quyển sách không bằng đi ngàn dặm đường, thế nhưng, như một quyển sách đều không học, đường đi nhiều hơn nữa, cũng là mù chữ một cái!

Đường muốn đi, thư cũng muốn đọc .

Mà bây giờ, nàng muốn Dương Diệp làm chính là ngộ!

Tĩnh tâm lại hảo hảo tìm hiểu mình một chút đạo, tìm hiểu một cái thế gian này tất cả .

Trước kia Dương Diệp, không phải ở sát nhân chính là ở đi giết người đường lên, hắn bận quá, không có thời gian tìm hiểu . Mà bây giờ, nàng Thiên Tú cho hắn làm bảo tiêu, làm cho hắn an tâm tìm hiểu!

Thiên Tú lại nói: "Ta ở bên trong cơ thể ngươi, cảm nhận được một cường đại ý cảnh, vậy hẳn là là Đạo Chân Cảnh Phong Ma ý, ngươi vì sao có thể lãnh ngộ Phong Ma ý ? Đồng thời khiến nó đạt tới Đạo Chân Cảnh ? Cũng là bởi vì ngươi hận rất thật, ngươi điên rất thật, ngươi ma rất thật . Như vậy cũng tốt so với một khối băng, nó bản chất là cái gì ? Nó bản chất chính là thủy, thủy mới là nó tướng mạo sẵn có, ngươi hiểu ý của ta không ?"

Dương Diệp không nói gì, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này lúc, Tiểu Ngưu cùng Tiểu Bạch còn có Vương Nhị Nha cùng với Kiếm Kinh dự họp ở tại Dương Diệp bên cạnh .

Thiên Tú gọi ra!

Thiên Tú nhìn lướt qua Kiếm Kinh đám người, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào Vương Nhị Nha thân lên, rất nhanh, nàng chân mày to nhíu lại .

Vương Nhị Nha nhìn thoáng qua Thiên Tú, nhưng sau nhẹ giọng nói: " Tỷ, tỷ ..."

Nàng gặp được mạnh tới đâu người, tỷ như những thứ kia Thái Cổ Đại Yêu, thế nhưng, làm cho nàng cảm giác không gì sánh được nguy hiểm, liền ba cái, trong đó hai cái, theo thứ tự là trước đây cầm kiếm vào thôn chính là cái kia kiếm tu, còn có một cái chính là trước mắt cái này vị tiểu tỷ tỷ!

Thiên Tú nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha, nhưng sau khẽ gật đầu, "Nhất ngày chớ cùng Tiểu Bạch mù chơi, nhiều hơn tu luyện, tranh thủ sớm một chút kích phát chính mình huyết mạch ."

Vương Nhị Nha hiển nhiên có chút sợ Thiên Tú, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu, " Được."

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, mù chơi ?

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía cái kia Kiếm Kinh, sau người nhìn thoáng qua Thiên Tú, không nói gì . Nàng là thấy người thể diện quá lớn, đối mặt Thiên Tú, rất bình tĩnh .

"Vì nàng ?" Thiên Tú đột nhiên hỏi .

Kiếm Kinh do dự xuống, sau đó nói: "Cũng không hoàn toàn đúng, hắn cũng không kém, không phải sao?"

Nghe vậy, Thiên Tú thần sắc nhu hòa rất nhiều, "Hắn là một cái người tốt, đi theo hắn, không phụ ngươi ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Thiên Tú, không nói gì .

Cái này lúc, Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch bên hông Kiếm Hồ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau đem Kiếm Hồ đưa tới Thiên Tú trước mặt, ở hầu hết thời gian, nàng vẫn là phi thường ngoan .

Ba người không thể đắc tội, một cái Dương Diệp, còn có một cái Tử Nhi, ở tới một cái chính là Thiên Tú .

Thiên Tú đang muốn đưa tay bắt cái kia Kiếm Hồ, cái kia Kiếm Hồ cũng là đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang hướng một bên tránh đi .

Nhưng mà, theo Thiên Tú đưa tay chộp một cái, cái kia Kiếm Hồ cuối cùng vẫn rơi vào trong tay nàng .

Thiên Tú quan sát liếc mắt cái kia Kiếm Hồ, sau đó nói: "Với hắn mà nói, đúng là một cái tốt bảo vật . Đáng tiếc, quá mức ngạo khí, cũng chỉ hắn tính khí tốt, nếu như gặp phải ta, sớm bóp nát ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng theo thì ném một cái, trực tiếp đem cái kia Kiếm Hồ ném một bên .

Tính khí tốt ?

Giữa sân, Kiếm Kinh cùng Vương Nhị Nha thần sắc có chút cổ quái, Dương Diệp tính khí hoàn hảo ?

Tiểu Bạch cũng là liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành . Dương Diệp tính khí, vẫn rất tốt . Bởi vì Dương Diệp cho tới bây giờ không đối nàng phát giận!

Cái này lúc, Thiên Tú đột nhiên thân hình run lên, biến mất ở giữa sân .

Hồng Mông Tháp, đệ thất tầng .

Hư vô chi địa bên trong, một thanh hư ảo phủ ảnh lẳng lặng phiêu phù ở không trung .

Thiên Tú nhìn thoáng qua cái kia phủ ảnh, sau đó nói: "Ngươi sớm đã có thể thoát khốn, vẫn còn đối đãi ở nơi này, làm sao, sợ hắn liên lụy ngươi ? Cũng hoặc, ngươi mục tiêu chỉ là Tiểu Bạch, nghĩ tại cái này vô số tính kế bên trong tới một cái hoàng tước tại hậu ?"

Phía chân trời, Khai Thiên Phủ trầm mặc .

Thiên Tú dựng lên ba cái chỉ, "Tay ta chỉ rơi xuống một khắc kia, nếu là không có một cái hoàn mỹ trả lời thuyết phục, ta để ngươi thật vĩnh viễn ở lại chỗ này ."

Ầm!

Cái này lúc, toàn bộ hư vô chi địa run rẩy động!

Một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Thiên Tú hai mắt híp lại, "Động thủ thử xem, xem ta có dám hay không bóp nát ngươi linh, để cho ngươi biến thành nhất kiện sắt vụn!"

Cvt: Thiên Tú so cool ^^ .....

PS: Gần nhất ngày ngày gõ chữ, không có xem tân văn, hôm qua muộn phát hiện, Thương lão sư nguyên lai đã kết hôn rồi! ! Ai, năm xưa nhất mộ mộ, như ngày hôm qua . Hai tay linh hoạt, tinh xảo xinh xắn cái miệng nhỏ nhắn ... Thương lão sư bồi bạn chúng ta một cái thời kỳ trưởng thành, không phải mối tình đầu, thắng được mối tình đầu!

Ân, cái kia gì, có ai tài nguyên sao?

------oOo------

Chương 2329: Giết Vài Cái Nhân Tế Tế Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư không bên trong, không gian dần dần bình tĩnh lại .

Mà lúc, Thiên Tú hai cây chỉ đã rơi xuống. Đang ở nàng cây thứ ba chỉ muốn rơi hạ lúc, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, "Các hạ hà tất ép buộc ."

"Ép buộc ?"

Thiên Tú cười nhạt, "Ta biết mục đích của ngươi, mục đích của ngươi là Tiểu Bạch, mà ngươi tựa hồ quên mất một điểm, cái này Tiểu Bạch là theo chân hắn . Ngươi theo Tiểu Bạch cùng hắn, chỉ mới nghĩ tốt chỗ rồi lại không xuất lực, thế gian này cái nào có loại này chuyện tốt ?"

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ trầm giọng nói: "Bên cạnh hắn theo một vị Linh Tổ, nhưng không có thực lực sở hữu nàng, mà hắn lại không muốn buông tha cái này vị Linh Tổ, ta như tuyển trạch hắn, kết quả sau cùng sợ là rơi một cái thân vẫn đạo tiêu ."

Thiên Tú đi tới cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ trước, sau đó nói: "Muốn tốt chỗ, lại không muốn nguy hiểm, thế gian cái nào có loại này chuyện tốt ? Hiện tại, ta cho ngươi hai con đường , thứ nhất, chính ngươi rời đi, không được tại mơ ước Tiểu Bạch; thứ hai, nhận thức hắn vì chủ ."

"Nhận thức hắn vì chủ ?"

Cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đột nhiên tạc mao, "Hắn dựa vào cái gì ? Ta ..."

Ở nơi này lúc, Thiên Tú đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau một trảo, rất nhanh một con hư ảo tay trực tiếp nắm được xa chỗ cái kia đạo hư ảo phủ ảnh .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ thanh âm hơi ngừng!

Thiên Tú nhãn trung, băng lãnh một mảnh, "Hắn dựa vào cái gì ? Vậy ta hỏi ngươi, hắn dựa vào cái gì nuôi ngươi ? Để cho ngươi nhận hết cái này Hồng Mông Tử Khí tốt chỗ ? Ngươi nói một chút, hắn dựa vào cái gì ? Nói không nên lời đến, ta giết chết ngươi!"

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ cả giận nói: "Hư Linh nữ, ngươi đừng khinh người quá đáng, ngươi ..."

Ầm!

Ở nơi này lúc, toàn bộ phía chân trời đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang .

Cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ không gian chung quanh đột nhiên tầng tầng yên diệt, không chỉ có như đây, cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ bắt đầu rung động kịch liệt lên, phảng phất tại thừa nhận cái gì thống khổ cực lớn!

Phía dưới, Thiên Tú tay phải chợt nắm chặt .

Ầm!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ không gian bốn phía đột nhiên nổ tung, cùng này đồng thời, một nhàn nhạt u quang trực tiếp đem Hồng Hoang Khai Thiên Phủ bao phủ .

U quang bên trong, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ điên cuồng rung động .

Thiên Tú nhìn thẳng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, "Thần khí ? Ngươi thật đem mình làm rễ thông rồi hả? Nếu không phải ngươi đối với hắn còn có chút dùng chỗ, ta sớm bóp nát ngươi linh . Hiện tại, ta nhất sau hỏi nhất lần, có nguyện ý hay không thần phục hắn, ngươi như thần phục hắn, nay sau cùng hắn cộng giàu đắt, có Tiểu Bạch ở, ngày sau ngươi, muốn ở lên một tầng, cũng không phải là cái gì việc khó . Nếu như không muốn, hoặc khác biệt tính toán, ta hiện tại liền giết chết ngươi ."

Trong thiên địa yên tĩnh lại .

Có nguyện ý hay không ?

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ là Thần khí, vẫn là phi thường lợi hại cái loại này Thần khí, nhưng mà, nó chỉ là Thần khí, tự thân tuy là sở hữu cường đại lực lượng, thế nhưng, không có ai sử dụng, có thể phát huy ra được lực lượng, chung quy hữu hạn . Hơn nữa, cho dù có người sử dụng, sợ là cũng làm bất quá trước mắt cái này vị Hư Linh nữ . Như Hư Linh nữ nói, cái này trọn đời bên trong, chỉ nàng hiện nay gặp được người bên trong, đơn đả độc đấu, cũng liền cái kia vị kiếm tu có thể thắng nàng!

Hắn là một cái có tính khí Thần khí, nhưng mà, trước mắt cái này vị, còn có tính khí .

Không thần phục, sẽ chết!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ tin tưởng, Thiên Tú tuyệt đối làm được loại này sự tình .

Quá hồi lâu, Thiên Tú ly khai giữa sân .

Tinh không bên trong .

Thiên Tú xuất hiện về sau, giữa sân vài cái tiểu gia hỏa ánh mắt tức thì rơi vào Thiên Tú thân lên, bây giờ Thiên Tú, chính là mọi người chủ kiến .

Chỉ có Kiếm Kinh thần sắc như trước ngưng trọng, bởi vì nàng rất tinh tường, Thiên Tú căn bản không thể ở chỗ này đợi bao lâu .

Có chút quy tắc, chung quy vẫn phải là tuân thủ!

Cái này lúc, Thiên Tú quay đầu nhìn về phía bên phải, mọi người cũng nhìn về phía nơi ấy, Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Thiên Tú .

]

Vương Nhị Nha liếm liếm mứt quả, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Lão đầu ..."

Kiếm Kinh nhìn lại, cũng là cái gì cũng không chứng kiến .

Không chỉ có Kiếm Kinh, con trâu kia cũng là chẳng có cái gì cả chứng kiến .

Nơi ấy, rỗng tuếch!

Thế nhưng, Tiểu Bạch, Vương Nhị Nha thấy được!

Kiếm Kinh nhíu mày, rất nhanh, nàng ngón tay nhập lại đặt ở hai mắt chỗ nhẹ nhàng nhất chèo, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở nàng hai mắt chỗ, nàng ngẩng đầu nhìn lại, nơi ấy, đứng một gã áo xám lão giả .

Thiên Tú nhìn thoáng qua Vương Nhị Nha, "Ngươi gia gia để cho ngươi đi theo hắn ?"

Vương Nhị Nha gật đầu, "Còn có Chỉ Tiên tỷ tỷ, ân, bất quá, ta cảm thấy Tiểu Bạch tốt, ta dường như có chút theo nàng ..."

Vừa nói, nàng đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau liếm liếm, cũng không tệ lắm, vì vậy, nàng lại liếm liếm ...

Thiên Tú mỉm cười, "Ngươi gia gia là một cái có quyết đoán người, cũng là một cái có ánh mắt người!"

Nghe được Thiên Tú khen chính mình gia gia, Vương Nhị Nha tức thì vui vẻ vô cùng .

Thiên Tú gật đầu, nhưng sau đó xoay người hướng tên kia áo xám lão giả đi tới, rất nhanh, nàng đi tới áo xám lão giả trước mặt, nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện, áo xám lão giả thân thể rất là quỷ dị . Áo xám lão giả thân thể, dường như cùng không gian hòa làm một thể, thế nhưng, lại hình như siêu thoát nơi này không gian, giống như là Dương Diệp Kiếm Vực giống nhau .

Lão giả hướng về phía Thiên Tú ôm quyền, "Các hạ, lão phu giới này hộ giới người . Các hạ tuy là Giới Chân, thế nhưng, lại có phá giới lực . Các hạ mỗi một lần xuất thủ, giới này thọ mệnh sẽ hao tổn vài chục năm, cho nên, cũng xin các hạ ly khai giới này ."

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tạm thời không thể đi!"

Nghe vậy, cái kia áo xám lão giả chân mày cau lại .

Cái này lúc, Thiên Tú lại nói: "Hai nguyệt, hai nguyệt về sau, ta thì sẽ rời đi!"

Áo xám lão giả lắc đầu, cự tuyệt .

Thiên Tú mở mắt nhìn về phía áo xám lão giả, "Vậy các ngươi liền tới giết ta!"

Áo xám lão giả: "..."

Thiên Tú hướng phía trước đi hai bước, nàng nhìn thẳng áo xám lão giả, "Ta phải ở lại chỗ này hai nguyệt, có thể chứ ?"

Áo xám lão giả nhẹ giọng nói: "Ta biết các hạ thực lực siêu quần, thế nhưng, cái này quy củ, các hạ vẫn tuân thủ tốt, cũng không phải uy hiếp ."

Thiên Tú nói: "Khác quy củ, ta sẽ không tuân thủ, thế nhưng cái này quy củ, ta Thiên Tú cũng sẽ tuân thủ, thế nhưng, quy củ là chết, người là sống . Ta ở lại nơi này hai nguyệt, vấn đề không đại chứ ? Đúng, ta là Hư Linh tộc, mà Hư Linh tộc, đã không rồi!"

Cô gia quả nhân!

Nghe vậy, áo xám lão giả nheo mắt, bọn họ sợ nhất chính là chỗ này chủng cô gia quả nhân, lại thực lực còn phi thường phi thường khủng bố.

Người như thế, một ngày can thiệp không được, đánh lên, tiếp mấy trăm năm trong, bọn họ sợ là cũng sẽ không có thanh nhàn cuộc sống

.

Quá hồi lâu, áo xám lão giả thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Một tháng, các hạ, ngươi chỉ có thể ở nơi đây lưu một tháng, cái này trong vòng một tháng, ta sẽ chờ đi bế quan, một tháng sau ta chờ mới xuất quan ."

Thiên Tú trầm tư khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, " Được !"

Áo xám lão giả nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: "Cũng xin các hạ thiếu xuất thủ ."

Nói xong, hắn trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ .

Một tháng!

Thiên Tú trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người xuất hiện ở Kiếm Kinh đám người trước mặt, nàng xem hướng Kiếm Kinh, "Giới này, cái nào thế lực tối cường ? Còn nữa, có cái nào ẩn núp cường giả ?"

Kiếm Kinh do dự xuống, nhưng sau lắc đầu, "Cụ thể không biết, bất quá, Nam Ly gia Nam Ly Mộng nên biết, chỉ là, người này là cái thần giữ của, không có thứ tốt, đừng nghĩ theo nàng trong miệng đạt được bất kỳ vật gì!"

Nam Ly Mộng!

Thiên Tú nói: "Nam Ly tộc ở bực nào chỗ!"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Thiên Tú, nhưng sau chỉ chỉ bên phải .

Thiên Tú khẽ gật đầu, "Ngươi chờ canh giữ ở nơi đây!"

Nói xong, nàng xoay người liền muốn rời đi, mà lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, nhưng sau chỉ chỉ chính mình, nhãn trung tràn đầy chờ mong màu sắc . Hiển nhiên, nàng muốn cùng Thiên Tú đi chơi một chút .

Thiên Tú xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ngươi không nói ta cũng sẽ dẫn ngươi đi, ngươi bây giờ, ở lại chỗ này, sợ là bọn họ đều phải chết!" Nói xong, nàng ôm Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Vương Nhị Nha quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, "Kiếm Kinh tỷ tỷ, cái này vị tiểu tỷ tỷ thật là lợi hại a!"

Một bên Tiểu Ngưu gật đầu, biểu thị tán thành .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua phía chân trời cái kia lau u quang, nhưng sau gật đầu, "Rất lợi hại!"

"Có nàng ở, Dương người điên không có việc gì chứ ?" Vương Nhị Nha lại hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ai biết được ?"

Ở nơi này lúc, Vương Nhị Nha đột nhiên quay đầu, "Kiếm Kinh tỷ tỷ, chu vi có người ."

Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, "Đừng để ý tới hắn nhóm, Tiểu Bạch không ở, bọn họ sẽ không xuất thủ ."

Như Kiếm Kinh nói, chu vi người trong bóng tối cũng không có xuất thủ, nhưng là lại cũng không có rời đi .

Còn Thiên Tú bên kia, ai dám cùng đi ?

Kiếm Kinh thần sắc như trước ngưng trọng không gì sánh được, những thứ này người, biết Thiên Tú cường đại, thế nhưng, bọn họ vẫn phải tới . Ý vị này, những thứ này người, sẽ không bỏ rơi Tiểu Bạch .

Thiên Tú có thể chống đỡ những thứ này người sao ?

Mà Thiên Tú, chỉ có một tháng thời gian .

...

Nam Ly tộc .

Lấy Thiên Tú tốc độ, không đến một hồi nàng liền là xuất hiện ở Nam Ly tộc . Nàng mới vừa xuất hiện ở Nam Ly tộc, cái kia Nam Ly Mộng liền là xuất hiện ở trước mặt nàng .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Thiên Tú, nhưng sau cười nói: "Ta Nam Ly gia cũng không ghim hắn Dương Diệp, cũng không có đánh ngươi bả vai trên(lên) cái này chỉ tiểu gia hỏa chủ ý!"

Thiên Tú bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, trên bả vai tiểu gia hỏa ? Là đang nói nàng sao?

Thiên Tú nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, sau đó nói: "Phá Giới cảnh!"

Nam Ly Mộng cười nói: "Quả thực . Vì có thể lưu lại một đoạn thời gian, ta nhưng là cho cái kia vài cái lão gia hỏa tặng vài đồ tốt . Đau lòng chết được!"

Thiên Tú gật đầu, "Muốn hỏi thăm ngươi chuyện này, Vĩnh Hằng chi giới, người nào thế lực tối cường, người nào người tối cường ?"

Nghe vậy, Nam Ly Mộng hai mắt nhỏ bé híp lại, "Ngươi muốn làm cái gì ?"

Thiên Tú đạm thanh nói: "Muốn giết vài cái nhân tế tế thiên!"

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Theo ta được biết, Dương Diệp cũng không phải Hư Linh tộc nhân, ngươi cần gì phải vì hắn, cuốn vào cái này vô tận vòng xoáy đâu? Thứ cho ta nói thẳng, vòng xoáy này sâu, coi như là ngươi, sợ là cũng phải bị quyển cái thịt nát xương tan ."

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Hắn đã từng, đem ta cho rằng là người thân, lấy mạng hộ tống ta . Hắn Dương Diệp cầm chân tình đối đãi ta, nhìn kỹ ta vì thân nhân, ta Thiên Tú tất lấy tình báo thật chi, nhìn kỹ hắn vì thân nhân . Ta không thể bảo hộ hắn cả đời, thế nhưng, cái này trong vòng một tháng, ai dám động đến hắn, ta phải giết bên ngoài mười tộc ."

. . ..

------oOo------

Chương 2330: Như Thế Nào Võ Thần ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thân nhân!

Ở Thiên Tú trong lòng, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch chính là nàng thân nhân . Bởi vì đã từng, chỉ có Dương Diệp cùng Tiểu Bạch coi nàng là làm là người thân .

Không xa chỗ, Nam Ly Mộng nhìn Thiên Tú, không nói gì .

Thiên Tú lại nói: "Cái này Vĩnh Hằng chi giới, đã từng tới một lần, bất quá, vẫn chưa dừng lại lâu, đối với chỗ này không quen . Đến, nói với ta nói, giới này một ít ẩn giấu thế lực, còn có ẩn núp lão quái vật, ta muốn sẽ đi gặp bọn họ ."

Nam Ly Mộng trầm tư khoảng khắc, sau đó nói: "Vĩnh Hằng chi giới, bên ngoài lên, không thể nghi ngờ là Tiên Phủ nhất cường đại . Đương nhiên, hai thành tam tông sáu tộc ngược lại cũng không yếu, bất quá, những thứ này thế lực những năm gần đây đều ở đây đi xuống dốc, bởi vì tộc trung không có xuất hiện qua cái gì thập phần đặc biệt kinh diễm thiên tài . Còn ngầm, cũng có chút thế lực, bất quá, những thứ này thế lực nghiêm chỉnh mà nói đã chưa tính là Vĩnh Hằng chi giới ."

Thiên Tú nhẹ nhàng xoa xoa trong ngực Tiểu Bạch, "Tiếp tục!"

Nam Ly Mộng lại nói: "Những thứ này thế lực, đều ở đây Vĩnh Hằng Chi Hà, cuộc đời của bọn hắn, đều ở đây vì qua sông mà làm chuẩn bị . Trong này, có Trường Sinh Môn, Tung Hoành Đạo, Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo . Bọn họ, nhân số cũng không nhiều, thế nhưng, không có một người yếu . Bọn họ thu người, cũng chỉ thu lại tự từng cái vũ trụ đứng đầu nhất thiên tài, đã từng sáu tộc tộc trưởng, tỷ như cái kia Thủy Nguyên Đế, liền gia nhập Vô Sinh Giáo . Còn lại đại thể cũng đều là gia nhập một ít thế lực!"

"Ngươi đây?" Thiên Tú đột nhiên hỏi .

Nam Ly Mộng cười cười, "Cái này nhưng là một cái bí mật nhỏ, bất quá, ta có thể nói cho ngươi biết, ta cũng không có gia nhập cái này bốn cái thế lực ."

Thiên Tú nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, không nói gì .

Nam Ly Mộng lại nói: "Cái này bốn cái thế lực thủy . Rất sâu, vô cùng sâu, trong đó một ít lão gia hỏa, càng là vượt qua Vĩnh Hằng Chi Hà, tuy là cuối cùng không có quá khứ, thế nhưng, bọn họ còn sống . Ở bên kia, người nào độ số lần càng nhiều mà bất tử, người đó liền càng lợi hại ."

"Vĩnh Hằng Chi Hà ?" Thiên Tú hai mắt híp lại, "Vũ trụ vách ngăn ?"

Nam Ly Mộng gật đầu, nàng nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: "Ta cảm thấy, như cho ngươi một chút thời gian, ngươi nên là có rất đại cơ hội có thể vượt qua."

"Tạm thời không có hứng thú gì!"

Thiên Tú nói: "Còn có khác thế lực sao?"

"Còn có một cái!"

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Cái này thế lực, truyền thừa lâu nhất, cũng nhất thần bí, phi thường thần bí, thần bí đến khả năng căn bản không tồn tại ."

Nghe vậy, Thiên Tú chân mày cau lại .

Nam Ly Mộng nói: "Thái Thượng giáo ."

"Thái Thượng giáo ?" Thiên Tú hỏi .

Nam Ly Mộng gật đầu, "Này thế lực, ta cũng chỉ là nghe nói, đến cùng có hay không, ta cũng không dám trăm phần trăm xác định . Bất quá, đã từng có cường giả qua sông lúc, phát hiện qua giáo này một ít tung tích, hơn nữa, có người nói, ở cực kỳ lâu phía trước, giáo này giáo chủ, có thể vãng lai Vĩnh Hằng Chi Hà cùng Vĩnh Hằng chi giới, đương nhiên, đối với cái này, ta là không tin lắm, bên này cơ bản không có người có thể đơn giản đánh vỡ Vĩnh Hằng Vũ Trụ vách ngăn!"

Thiên Tú nói: "Từ bỏ cái này Thái Thượng giáo, cái kia bốn cái thế lực bên trong, cái nào tối cường ?"

"Sàn sàn nhau!" Nam Ly Mộng đạo.

"Cường giả đâu?" Thiên Tú lại hỏi .

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Mộng lão nhân, đương thế Thần Vũ Bảng đệ nhất nhân, ở Vĩnh Hằng Chi Hà bờ sông một tòa Tử Trúc Lâm bên trong . Cả đời, không tranh quyền thế, nếu không phải đã từng ngẫu nhiên xuất thủ mười chiêu đánh bại năm đó danh chấn thiên hạ Tiên Phủ cường giả Thiên Vô Thần, sợ là không có ai biết một cái như vậy lão nhân ."

Thiên Tú gật đầu, "Hiểu!"

Nói xong, nàng ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

"Ngươi làm thật muốn vì hắn xuất đầu ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

"Làm sao ?" Thiên Tú dừng bước .

]

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Các hạ, ngươi chi thực lực, hiếm thấy trên đời, thế nhưng, Linh Tổ sẽ để cho những thứ này người điên cuồng, mà ngươi, căn bản không thể che chở hắn cả đời, nếu như ta không có đoán sai, hộ giới người khẳng định đã đi tìm ngươi, kể từ đó, ngươi càng không có bao nhiêu thời gian ở lại giới này . Ngươi bây giờ che chở hắn, thế nhân cho ngươi ba phần tình mọn, không đi động đến hắn . Thế nhưng, ngươi đi sau đâu? Hiện tại, bọn họ kiềm nén càng lớn, ngày sau ngươi vừa đi, bọn họ bạo nổ phát lại càng lớn. Ngươi bây giờ áp bách những thứ này thế lực, ngày sau bọn họ sẽ đem oán khí toàn bộ bạo nổ phát ở Dương Diệp thân tiến lên!"

Thiên Tú bả vai lên, Tiểu Bạch đột nhiên giơ giơ lên tiểu trảo, vẻ mặt vẻ giận dữ .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, mí mắt nhịn không được giật một cái, người này, thật là Linh Tổ ?

Xa chỗ, Thiên Tú xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Ta không thể bảo vệ hắn cả đời, thế nhưng, có thể hộ tống nhất ngày là nhất ngày . Sở hữu Linh Tổ, không phải lỗi của hắn, cũng không phải cái này tiểu gia hỏa lỗi . Là cái này tàn khốc thế đạo sai rồi, đương nhiên, hắn cũng có sai, hắn sai liền sai ở thực lực quá yếu . Đang cho hắn thời gian mười năm, lại nhìn, cái này Vĩnh Hằng chi giới, ai dám đánh hắn chủ ý ?"

"Đáng tiếc hắn không có thời gian mười năm!"

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Các hạ, thứ cho ta nói thẳng, như hắn nguyện ý đem này Linh Tổ giao ra đây, không những được giải quyết bây giờ phiền phức, có ngươi ở đây, vẫn có thể thu được rất nhiều tốt chỗ, chỉ cần hắn nguyện ý chủ động giao ra đây, tất cả điều kiện, hắn đều có thể đề ."

Thiên Tú xoay người nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Ngươi thân sau thế lực để cho ngươi mà nói ?"

Nam Ly Mộng gật đầu, "Coi là vậy đi . Bất quá, thanh minh xuống, chúng ta không có muốn động mạnh ý tứ, có thể cùng hắn nói chuyện, đương nhiên, ta bản thân đối với cái này tiểu gia hỏa cũng không có hứng thú gì, chỉ là thay mặt phía sau ta người hỏi một câu mà thôi!"

Thiên Tú nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ngươi nguyện ý ly khai Dương Diệp sao?"

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau đầu nhỏ cùng trống bỏi tựa như rung .

"Thế gian này, có một loại bí pháp, có thể rút hết ký ức!" Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên nói .

Thiên Tú đột nhiên ngẩng đầu .

Ầm!

Một cường đại u quang đột nhiên chấn động mà ra, không xa chỗ, cái kia Nam Ly Mộng hơi biến sắc mặt, ngọc thủ hướng phía trước nhẹ nhàng xoay tròn .

Ầm!

Một tia sáng trắng tự Nam Ly Mộng lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra, toàn bộ phía chân trời theo một đạo tiếng nổ vang trực tiếp nổ bể ra đến, Nam Ly Mộng hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng khoảng cách .

Thiên Tú lạnh lùng nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Niệm vừa rồi cho biết tình, không phải, ta nhất định chém ngươi!"

Rút ra ký ức ?

Đây không thể nghi ngờ là nhất kiện phi thường phi thường tàn nhẫn sự tình, bất kể là đối với người hay là đối với linh, trí nhớ không hoàn chỉnh, ý nghĩa một người nhân sinh không hoàn chỉnh, bao quát linh giống nhau . Có thể nói, như Tiểu Bạch bị rút lấy ký ức, nàng lấy sau sẽ trở thành người khác con rối, dù cho nàng có nhất ngày đạt tới Linh Tổ, người khác vẫn như cũ có thể khống chế nàng, bởi vì không có trí nhớ đầy đủ, Tiểu Bạch trọn đời đều chỉ có thể ngừng bước Linh Tổ!

Nói khó nghe một điểm chính là, rút ra ký ức, thì tương đương với cắt mất một người đàn ông hạ thể, ngươi tuy là miễn cưỡng coi như một người nam nhân, thế nhưng, ngươi cả đời đều không thể có đời sau .

Rút ra ký ức!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, hiển nhiên là đang hỏi đó là làm cái gì, chơi thật khá sao?

Thiên Tú nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ta sẽ không để cho bất luận kẻ nào rút ra trí nhớ của ngươi!"

"Hư Linh nữ!"

Cái này lúc, cách đó không xa Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Vẫn là câu nói kia, ngươi bây giờ ở, nơi này thế lực đều muốn nể mặt ngươi, thế nhưng, ngươi đi đâu? Ngươi như rời đi, Dương Diệp hẳn phải chết, mà nàng mặc dù sẽ không có việc, thế nhưng, lấy nàng cùng Dương Diệp cảm tình, không có bất kỳ một cái nào thế lực không kỵ đạn, nguyên nhân đây, bất kể là người nào thế lực thu được nàng, đều sẽ rút ra trí nhớ của nàng, làm cho nàng triệt để quên Dương Diệp còn có cùng Dương Diệp tất cả mọi chuyện tình . Cái này ..."

Ở nơi này lúc, Thiên Tú trên bả vai Tiểu Bạch đột nhiên nổi giận . Nàng hung hăng trừng mắt Nam Ly Mộng, tiểu trảo trung, là cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ .

Như không phải Thiên Tú lôi kéo, nàng muốn đi đánh Nam Ly Mộng .

Thiên Tú nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, sau đó nói: "Các ngươi nhãn trung, chỉ có thấy được Linh Tổ, chỉ có thấy được Dương Diệp yếu, lại không nhìn thấy bọn họ hai cái tiểu gia hỏa tương lai . Hắn là một cái có thù tất báo người, hôm nay, cái này Vĩnh Hằng chi giới nhân như thế nào đối với hắn, ngày khác sau đều sẽ gấp trăm lần hồi báo ."

Nói xong, Thiên Tú ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Tại chỗ, Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Hắn khả năng không có tương lai ."

Nàng tuy là không muốn dính vào Linh Tổ chuyện tình, thế nhưng, Linh Tổ chuyện tình, liên luỵ quá nhiều... . Có thể nói, như không phải Hư Linh nữ đột nhiên xuất hiện, Dương Diệp sớm đã không ở nơi này thế gian .

Quá hồi lâu, Nam Ly Mộng nhìn một chút trong tay quyển sách thật dày, sau đó nói: "Nên nói, ta đều đã nói . Linh Tổ chuyện, lão nương không nhúng vào . Cũng đừng tại tìm ta, đang tìm ta, lão nương liền nói với các ngươi cúi chào ."

Nói xong, nàng trực tiếp xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà trong tay nàng quyển sách kia quyển cũng là run rẩy, làm như có vật gì truyền tống ra ngoài .

...

Thiên Tú ôm Tiểu Bạch đi tới Dương Diệp đám người chỗ ở tinh không bên trong, nhìn thấy Thiên Tú trở về, Kiếm Kinh tức thì thả lỏng một hơi . Tuy là nàng đã đem tiền đặt cược đặt ở Dương Diệp thân lên, thế nhưng, bình tĩnh mà xem xét, nếu như không có cái này Hư Linh nữ, nàng là thật muốn vốn gốc không thuộc về .

Thiên Tú nhìn lướt qua bốn phía, "Cút!"

Thanh âm rơi xuống, chu vi vô số mịt mờ khí tức tức thì như thủy triều thối lui, chỉ chốc lát chính là hoàn toàn biến mất ở tại mảnh này tinh không bên trong .

Thiên Tú ánh mắt rơi vào Kiếm Kinh thân lên, "Ta nhớ được, hắn trên người có một vật, danh Tạo Hóa Bồ Đề Thụ, vật kia vì sao mất ?"

"Bị người đoạt!" Kiếm Kinh trầm giọng nói .

Nghe vậy, Thiên Tú chau mày lên, nàng không nói gì, mà là nhìn về phía một bên Dương Diệp, nàng chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt .

Lúc này, Dương Diệp đã giống như lão tăng nhập định, thân trên(lên) khí tức nội liễm, một điểm ba động cũng không .

Thiên Tú nhìn Dương Diệp, trầm tư không nói .

Theo Thiên Tú trầm mặc, không khí chung quanh cũng dần dần ngưng trọng . Tiểu Bạch cùng Vương Nhị Nha ngược lại vẫn tốt, hai cái tiểu gia hỏa đều là thuộc về cái loại này không có tim không có phổi, mà Thiên Tú cũng không lo lắng cái này hai cái tiểu gia hỏa .

Cái này hai cái tiểu gia hỏa thân phận đặc thù, không có Dương Diệp, vẫn như cũ có thể sống tốt . Kiếm Kinh, Hồng Mông Tháp, Tiểu

Ngưu, Khai Thiên Phủ ... Những thứ này không có Dương Diệp, bọn họ đều như cũ có thể sống tốt .

Chỉ có Dương Diệp!

Tiểu Bạch thuế biến, đem Dương Diệp đẩy vào một cái tuyệt cảnh .

Quá hồi lâu, Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, nhẹ giọng nói: "Ta nên như thế nào cứu ngươi!"

...

Mà ở một cái không biết tên thế giới bên trong, đây là một vùng phế tích nơi .

Một gã mặc áo dài trắng nữ tử ngồi chồm hổm ở nhất chỗ trước tấm bia đá, ở nữ tử bên cạnh, cắm một thanh trường thương .

Cứ như vậy không biết quá bao lâu, thạch bi đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một giọng nói tự trong đó truyền ra, "Như thế nào Võ Thần ? Nhất niệm mười hội, một hồi trăm thông, một trận thiên biến, nhất biến vạn hóa . Ta tự vĩnh hằng mà đến, trải qua vô số vũ trụ, rốt cục thấy một cái thật tốt . Nói đi, ngươi nghĩ muốn cái gì ."

Nữ tử chậm rãi ngẩng đầu, "Ta muốn vô địch!"

Cvt: Tĩnh tỷ đây rồi, về cứu bé Diệp đi ...

PS: Có cái sách lậu Website, gần nhất không biết rõ làm sao hồi sự, lão là đổi mới rất chậm, mỗi ngày đều muốn buổi chiều tả hữu mới có thể đổi mới, nhưng sau cái này võng trạm độc giả như bị điên phun ta, phun người nhà ta, nói cái gì tác giả toàn quân chết rồi, đang làm tang sự nhưng sau không đổi mới ..... Đây là thật sự tình ...

Ta khó chịu một .

------oOo------

Chương 2331: Thiên Mệnh Có Thể Đoán, Không Đảo Ngược!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn vô địch!

Yên lặng nhất chớp mắt, trong tấm bia đá đột nhiên truyền ra một đạo tiếng cười to . Tiếng cười giằng co rất lâu sau đó, nhất về sau, cái kia thanh âm thần bí nói: "Vô địch ? Thế gian người, lại có ai có thể làm được vô địch chân chính đâu? Cho dù là cái kia hư vô phiêu miểu, chủ tể hết thảy thiên mệnh, cũng không dám tự xưng vô địch ."

Cô gái áo bào trắng nhìn thoáng qua thạch bi, sau đó nói: "Không làm làm, làm sao biết làm không được ? Vạn nhất làm xong rồi đâu?"

Thạch bi trở nên yên lặng .

Quá hồi lâu, thạch bi đột nhiên kịch liệt run lên, trực tiếp nổ bể ra tới.

Cô gái áo bào trắng khuôn mặt sắc không thay đổi, đạm nhiên nhìn tới .

Thạch bi vỡ vụn về sau, một gã cực kỳ già nua lão giả xuất hiện ở cô gái áo bào trắng trước mặt, lão giả thương lão đến rồi một loại trình độ cực kỳ đáng sợ, hắn nếp nhăn trên mặt, như đao khắc vậy sâu, da thịt càng là khô héo không có một tia hơi nước .

Tóc trắng xoá, lưng gù, cả người thoạt nhìn, thật giống như sau một khắc sẽ về thiên đi .

Lão giả quan sát liếc mắt cô gái áo bào trắng, sau đó nói: "Ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, có một câu nói, gọi: Thiên mệnh có thể đoán, không đảo ngược . Ngươi cũng biết ý gì?"

Cô gái áo bào trắng lắc đầu .

Lão giả nói: "Chúng ta ngay từ đầu tin tưởng, mạng ta do ta không khỏi thiên, cảm thấy người có thể thắng thiên, tới nhất về sau, lại phát hiện, thiên chính là thiên, vạn vật có mệnh, tất cả kết cục, sớm có đã định trước ."

Nói đến đây, hắn đi tới một bên, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, "Ta chi võ đạo, chỉ có một chữ: Nghịch . Nghịch thiên mệnh, cầm càn khôn . Đây là một con đường không có lối về, ta Vũ Nghịch đi trọn đời, đi tới bây giờ loại tình trạng này, ta không pháp ở đi xuống . Nếu như ngươi không sợ, có thể làm đệ tử ta, đi con đường này ."

Cô gái áo bào trắng ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, "Ngươi mạnh mẽ sao?"

"Mạnh mẽ ?"

Lão giả nhìn thoáng qua cô gái áo bào trắng, ngẫu nhiên phá lên cười .

Tiếng cười trực thấu trong thiên địa!

Nở nụ cười khoảng khắc, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía không trung, "Tự ba mươi tuổi lên, vô địch trọn đời, chưa bại một lần, thiên mệnh kỵ ta ba phần!"

Vũ Nghịch!

....

Vĩnh Hằng chi giới, Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp tọa ngồi trong phòng tu luyện bên trong, khí tức nội liễm .

Ngộ!

Như thế nào thật ?

Hắn kiếm ý, đã đạt được Tổ cảnh, nhưng mà, cách đạo chân vẫn còn kém nửa bước, cái này nửa bước, cũng là bởi vì hắn không có hiểu được kiếm ý đích thực!

Cứ như vậy, thời gian một ngày một ngày trôi qua, đảo mắt, ba nguyệt quá khứ .

Mà ở bên ngoài, đã qua đi mười thiên!

]

Cái này nhất thiên, Thiên Tú đi tới trong phòng tu luyện, nhìn trước mắt Dương Diệp, Thiên Tú trầm mặc . Kỳ thực, Dương Diệp thiên phú cũng không phải là cực kỳ tốt, hắn có thể đủ đi tới nay thiên, thật là dựa vào tự thân nỗ lực . Còn tuổi còn trẻ thì đạt đến loại trình độ này, kỳ thực, ngoại nhân cũng không biết, như đem Dương Diệp ở trong phòng tu luyện thời gian cũng coi như lên, Dương Diệp niên kỉ xa không chỉ với này!

Tuy là hắn dựa vào Hồng Mông Tháp tương đương với làm một cái lừa đảo, bất quá, các đời cường giả, người nào không có thu được điểm cơ duyên đâu?

Thu hồi tâm tư, Thiên Tú nhìn Dương Diệp khoảng khắc về sau, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Mà đang ở nàng muốn bước ra phòng tu luyện một khắc kia, nàng đột nhiên dừng bước, nhưng sau đó xoay người, cái này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra .

Dương Diệp đưa bàn tay ra, sau một khắc, một kiếm ý từ lòng bàn tay của hắn tản xuất hiện .

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Dương Diệp có chút kích thích, hắn nhìn về phía Thiên Tú, "A Tú, trong khoảng thời gian này, ta lợi dụng cái này Kiếm Hồ giúp ta đề thăng kiếm ý, nhưng sau không ngừng lặp lại, tham khảo kiếm ý kia ..."

"Rất kích thích ?" Thiên Tú đột nhiên cắt đứt Dương Diệp.

Dương Diệp gật đầu, "Ta ..."

Thiên Tú đi tới Dương Diệp trước mặt, "Coi như ngươi kiếm ý đạt được Hư Chân, ở địch nhân của ngươi nhãn trung, ngươi chính là con kiến hôi!"

Dương Diệp: "..."

Thiên Tú xoay người, "Đi với ta thấy một cái người . Còn nữa, ngươi lãng phí thời gian nhiều lắm ."

Nói xong, Thiên Tú đã tại chỗ biến mất .

Dương Diệp cười khổ cười, hắn nhìn một chút bàn tay, bàn tay, còn có huyết hồng hồng mang .

Sát ý!

Lúc này đây, hắn không chỉ có hiểu được kiếm ý đích thực, còn hiểu được sát ý thật . Đáng tiếc, hai loại ý cảnh đấu không có Phong Ma ý mạnh mẽ! Nhưng mà, Phong Ma ý nhất định rơi vào Phong Ma .... Điều này làm cho hắn rất là phiền muộn .

Phong Ma ý sở dĩ mạnh, nhưng thật ra là tương đương với kích phát rồi hắn hết thảy tiềm năng, biến hình cũng tăng lên kiếm ý vực sát ý uy lực .

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, tinh không bên trong, Thiên Tú không nói gì, nàng mang theo Dương Diệp hướng cái kia cuối chân trời đi tới .

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Cái kia búa, ngươi nếu muốn dùng, tùy thời có thể dùng, bất quá, không đến thời khắc mấu chốt đừng có dùng, đó là ngươi hiện nay lớn nhất con bài chưa lật . Thứ nhì là cái kia Kiếm Hồ, cái kia Kiếm Hồ uy lực cũng rất mạnh, đặc biệt cái kia Kiếm Hồ bên trong ba thanh kiếm, thêm trên(lên) ngươi Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ, chính là ngũ thanh kiếm, Ngũ Kiếm theo Kiếm Hồ ôn dưỡng, uy lực cũng càng ngày sẽ càng mạnh, có thể hảo hảo lợi dụng ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Bất kể là lưỡi búa này, vẫn là cái này Kiếm Hồ, ngươi cũng không có thực lực kia hàng phục bọn họ, bọn họ theo ngươi, vì ngươi sở dụng, rất đại nhất bộ phận nguyên nhân là bởi vì Tiểu Bạch, bất quá, ngươi cũng không cần tự coi nhẹ mình, loại này thần vật, ngươi cũng đừng quá hiếm, bọn họ không nghe lời, liền trực tiếp giết chết, đừng nuông chiều!"

Dương Diệp: "..."

Thiên Tú nói cũng không có giấu diếm Hồng Mông Tháp bên trong mấy vị kia, nguyên nhân đây, thời khắc này cái kia Kiếm Hồ cùng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ nội tâm là hỏng mất . Đặc biệt cái kia Kiếm Hồ, nó kìm lòng không đậu hướng Tiểu Bạch thân trên(lên) cọ xát chà xát .

Đối với Thiên Tú, nó là thật có chút sợ . Người nữ nhân này nổi cơn giận, Tiểu Bạch cũng phải bán manh giả ngu!

Thiên Tú lại nói: "Cái kia Kiếm Kinh, bây giờ đối với trợ giúp của ngươi rất nhỏ, đó là bởi vì ngươi thực lực yếu, ngày sau nàng đem lấy thay mặt cái này Kiếm Hồ, trở thành ngươi đắc lực giúp đỡ . Còn cái kia Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha, Tiểu Ngưu huyết mạch tuy là không bằng Nhị Nha, nhưng cũng không yếu, có Hồng Mông Tử Khí cùng Tiểu Bạch ở, nó có vô hạn khả năng, ngươi có thời gian, cũng có thể giúp hắn một chút, trợ hắn đề thăng . Còn Nhị Nha, nha đầu này không đơn giản, ta cũng nhìn không thế nào xuyên thấu qua, ngươi lòng bình thường đãi nàng là đủ. Như nàng có nhất thiên phải ly khai, cũng đừng ngăn cản, hiểu chưa ?"

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn về phía Thiên Tú, đang muốn nói, Thiên Tú lại nói: "Ngươi Kiếm Vực, đây là ngươi lớn nhất sát chiêu, ngươi có thời gian, có thể nếm thử nghiên cứu một chút cái này Kiếm Vực, có thể khai phát tới trình độ nào, xem chính ngươi thiên phú cùng tạo hóa . Còn Tiểu Bạch ..."

Nói đến đây, nàng ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cùng nàng giữa cảm tình, không có bất kỳ tạp chất, thế nhưng, thế nhân không nhìn như vậy . Tiểu Bạch tác dụng quá tốt đẹp lớn, dính dấp sự tình cũng rất nhiều rất nhiều, ngươi sở hữu nàng, đã định trước trọn đời không có ngày yên tĩnh . Đương nhiên, như ngươi có thể đủ chống được nàng biến tổ cái kia nhất thiên, phúc phần của ngươi sẽ tới . Cái kia lúc, trước mặt ngươi tất cả địch nhân, bọn họ đều sẽ tới cầu ngươi làm bạn bè của bọn họ ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "A Tú, ngươi phải rời đi sao?"

Thiên Tú không trả lời, tiếp tục đi về phía trước đi .

Mặc dù là đi, thế nhưng hai người đi cũng rất nhanh .

Một lát sau, Thiên Tú nói: "Ta ở Đại Thiên vũ trụ cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng một trận chiến, nhất về sau, hắn chạy thoát ."

"Chạy thoát ?" Dương Diệp chân mày cau lại .

Thiên Tú đạm thanh nói: "Là ta tính sai . Ta cho là hắn sẽ cùng ta chiến đến chết, đáng tiếc, hắn không có . Chẳng qua không có quan hệ, hắn trốn không thoát đâu ." Nói đến đây, nàng trầm mặc một cái, nhưng sau lại nói: "Ta có thể liền cùng Tiểu Bạch . Thế nhưng, ta không thể hộ tống các ngươi cả đời, ta cũng không muốn hộ tống ngươi cả đời, một con sói, như không đi lịch lãm một phen, nó vĩnh viễn không có thể trở thành Lang Vương . Hơn nữa, cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng bất tử, ta Thiên Tú như thế nào không làm ... thất vọng năm đó chết trận Hư Linh tộc tộc nhân ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta hiểu!"

Thiên Tú nói: "Đạo chân, Hư Chân, Giới Chân, chi trên(lên) là nửa bước Giới Chủ kỳ, ở chi trên(lên) là Giới Chủ, cái gọi là Giới Chủ, chính là nhất giới chi chủ, kỳ thực chính là trong cơ thể tự thành một cái tiểu thế giới, hắn chính là cái này thế giới chủ . Loại này cường giả, đối với ngươi mà nói, rất có uy hiếp, bất quá, ngươi ngoại vật rất nhiều, cùng loại này cường giả, không thể không có sức liều mạng . Đối với ngươi chân chính có uy hiếp, là Phá Giới cảnh!"

"Phá Giới cảnh ?" Dương Diệp hỏi .

Thiên Tú gật đầu, "Cái gọi là phá giới, chính là vĩnh viễn phá giới lực, cái này giới, chính là một cái thế giới điểm tới hạn, mỗi một cái thế giới đều có chính mình điểm tới hạn, cái này Vĩnh Hằng chi giới cũng có, nếu như ta xuất thủ, ta lực lượng đủ để hủy diệt cái này thế giới điểm tới hạn, kể từ đó, cái này Vĩnh Hằng chi giới cũng sẽ diệt vong . Mà địa phương, có hộ giới người, bọn họ sẽ không cho phép người khác đánh vỡ cái này thế giới . Tựu giống với đã từng ta Hư Linh tộc ở Đại Thiên vũ trụ lúc, ta chính là Đại Thiên vũ trụ hộ giới người, ai muốn đánh phá Đại Thiên vũ trụ giới điểm, phải trước quá cửa ải của ta!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Loại này cường giả, không thể ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới xuất thủ, nhưng cũng không tuyệt đối, bọn họ chỉ cần không phá hư cái này thế giới điểm tới hạn, mấy cái hộ giới người mượn bọn họ hết cách rồi, hơn nữa, những thứ này thế lực ở chỗ này rắc rối khó gỡ, cùng những thứ này hộ giới nhân quan hệ coi như không phải cực kỳ tốt, nhưng khẳng định cũng sẽ không quá kém . Hộ giới người, chắc chắn sẽ không đứng ở ngươi bên này, bọn họ chỉ cần cho những người đó một cái phương tiện, ngươi khả năng liền giao cho!"

Dương Diệp trầm mặc, lẳng lặng nghe .

Thiên Tú lại nói: "Đương nhiên, những thứ này đối với ngươi uy hiếp còn chưa phải là lớn nhất, lớn nhất là giới này người mạnh nhất mấy người kia, những thứ này người, giống như ta cũng như thế, hầu hết thời gian có thể không nhìn bất luận cái gì quy tắc . Như bọn họ ra tay với ngươi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, ngươi căn bản không có một chút hi vọng . Lúc này đây, ta dẫn ngươi đi một cái địa phương, chính là đi gặp một chút loại này cường giả ."

"Làm cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Thiên Tú nói: "Làm cho bọn họ không muốn ra tay với ngươi!"

"Bọn họ hội đáp ứng không ?" Dương Diệp hỏi .

Thiên Tú quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Không đáp ứng, ta sẽ giết bọn họ!"

Dương Diệp: "..."

Ở nơi này lúc, Thiên Tú đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Đến rồi!"

Dứt lời, nàng vung tay phải lên, hai người trực tiếp biến mất ở tinh không bên trong .

Phía dưới, hai người rơi xuống đất, ở phía trước hai người không xa chỗ, là một mảnh màu tím rừng trúc, mỗi một cây trụ đều lại tựa như cây cột vậy to, cũng rất cao, mười trượng trở lại cao, có thể nói là che khuất bầu trời!

Thiên Tú mang theo Dương Diệp đi tới cái rừng trúc kia trước, nhưng sau nàng nói: "Đây là ta đệ, hôm nay dẫn hắn đến đây, là muốn hướng các hạ đòi một hứa hẹn ."

Tử Trúc Lâm bên trong, không có phản ứng .

Thiên Tú hai mắt híp lại, "Hư Linh tộc, Hư Linh nữ, muốn hướng các hạ lãnh giáo một chút, đã phân thắng thua, cũng quyết sinh tử!"

.....

------oOo------

Chương 2332: Dĩ Nhiên Có Loại Này Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quyết sinh tử!

Dương Diệp kinh ngạc nhìn Thiên Tú, Thiên Tú đây là tới thật vậy chăng ?

Ở nơi này lúc, cách đó không xa cái kia mảnh nhỏ Tử Trúc Lâm đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, Tử Trúc Lâm phân ra, cùng này đồng thời, một mảnh lá trúc tự trong đó bay ra .

Màu tím lá trúc!

Cái kia mảnh nhỏ lá trúc chậm rãi bay tới, nhẹ như hồng mao, không có bất kỳ sóng sức mạnh .

Chậm, nhẹ!

Đây là Dương Diệp cảm giác!

Nhưng mà, trực giác cũng là nói cho hắn, hắn như đi đón mảnh này lá trúc, sẽ lập tức thân tử đạo tiêu!

Dương Diệp bên cạnh, Thiên Tú hai mắt híp lại, nàng tay phải đưa ra ngoài, nhưng sau hai cây chỉ kẹp lấy cái này một mảnh lá cây .

Lá cây khẽ run lên, thế nhưng rất nhanh bình tĩnh lại .

Cứ như vậy giằng co rất lâu sau đó, Thiên Tú đột nhiên cong ngón búng ra, cái kia mảnh nhỏ lá cây hóa thành một tia sáng tím bay vào cái kia mảnh nhỏ Tử Trúc Lâm .

Tử Trúc Lâm bên trong, vô thanh vô tức, không có bất cứ động tĩnh gì!

Quá hồi lâu, một giọng già nua tự trong đó truyền ra, "Xin mời!"

Thanh âm rơi xuống, Tử Trúc Lâm đột nhiên hướng hai bên phân ra, rất nhanh, một cái lối nhỏ xuất hiện ở Dương Diệp cùng Thiên Tú trước mặt .

Thiên Tú mang theo Dương Diệp hướng cái kia rừng trúc sâu chỗ đi tới, đường lên, Thiên Tú đạm thanh nói: "Biết vừa rồi cái kia mảnh nhỏ lá cây lực lượng sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Thiên Tú nói: "Cái kia mảnh nhỏ lá cây lực lượng, dù cho ngươi dùng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đồng thời sử xuất sức toàn thân, cũng tiếp không hạ!"

Dương Diệp: "..."

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Cái này gọi là phá giới, dốc hết sức phá nhất giới, mà trước mắt cái này vị, có thể đem phá nhất giới lực lực lượng dung nhập vào một mảnh trong lá trúc, lại lá trúc không tổn thương chút nào, cái này chứng minh hắn đã đạt đến phá giới giới đỉnh phong, thậm chí càng cao ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thiên Tú, không nói gì .

Rừng trúc chỗ sâu cường giả, có thể đem nhất giới lực dung nhập một mảnh lá cây trung, phần thực lực này mạnh, tự nhiên không cần nhiều lời . Thế nhưng, Thiên Tú có thể hoàn mỹ hóa điệu phần này lực lượng, từ này có thể thấy được, Thiên Tú thực lực cũng cường đại đến một cái nhân vật hết sức khủng bố a!

Hắn Dương Diệp theo Đại Thiên vũ trụ đi tới nơi này, thực lực có long trời lở đất biến hóa, nhưng mà, bất kể là Tiêu Dao Tử vẫn là Thiên Tú, thực lực của những người này đã ở tăng cường!

Trở nên mạnh mẽ, không chỉ hắn Dương Diệp một người!

Rất nhanh, Thiên Tú dừng bước, ở không xa chỗ, có một tòa tử sắc phòng trúc, phòng trúc trước, có một giòng suối nhỏ, một gã lão giả ngồi bên cạnh dòng suối nhỏ, hai chân thì tại suối nước bên trong , mặc cho dòng nước nhẹ nhàng trùng kích .

Lão giả mặc một bộ màu xám tro áo choàng, áo choàng rất dài, sắp rơi vào trong nước . Ở tay phải của ông lão một bên, xếp đặt một cái khay trà . Khay trà chi lên, là hai cái bạch sắc cùng chén cùng với một cái ấm trà!

Lão giả tay phải nhẹ nhàng vung lên, một cái bạch sắc chén ngọc rơi vào Thiên Tú trước mặt, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chui ra, Tiểu Bạch nhìn cái kia bạch sắc chén ngọc, nàng mũi nhẹ nhàng hít hít, nhưng sau trơ mắt nhìn Thiên Tú .

Thiên Tú nhìn thoáng qua cái kia chén trà, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Bồ Đề Ngưng Băng Lộ, thuộc về Ngụy Thần vật cấp bậc tồn tại, nếu như người bình thường phục hạ vật ấy, thân thể sẽ phát sinh long trời lở đất biến hóa, chân chính tẩy tinh phạt tủy ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi không cần suy nghĩ . Thân thể của ngươi, coi như là thần vật đều không nhất định có hiệu quả ."

Dương Diệp có chút xấu hổ, thân thể hắn, nhưng là thường thường bị Hồng Mông Tử Khí ôn dưỡng , bình thường thần vật, thật đúng là không so sánh được trên(lên) Hồng Mông Tử Khí .

Thiên Tú không có quát(uống), mà là đem chén ngọc đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch cũng không khách khí, trực tiếp liền uống một hơi cạn sạch . Uống xong chi về sau, nàng liếm miệng một cái, có chút chưa thỏa mãn, rất nhanh, nàng quay đầu nhìn về phía không xa chỗ cái kia lão giả, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía cái kia bạch sắc bình ngọc .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cái kia bạch sắc bình ngọc . (Cvt: Thằng hầu xuất thủ đi)

Ý tứ này, đã rất rõ ràng, làm cho Dương Diệp chém giết!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn trừng mắt một cái Tiểu Bạch, "Chính ngươi đi!"

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua cái kia lão giả, nàng có chút do dự . Bản năng trực giác, làm cho nàng cảm thấy cái này lão đầu không phải một cái hiền lành .

Mà lúc, cái kia lão giả tay phải đột nhiên nhẹ nhàng vung lên, cái kia bạch sắc bình ngọc rơi vào Tiểu Bạch trước mặt, "Tiễn ngươi ."

Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nàng căn bản không hiểu cái gì gọi khách khí, trực giác ôm cái kia bạch sắc bình ngọc mà bắt đầu quát(uống) ...

Thiên Tú đi tới cái kia tiểu khê trước, sau đó nói: "Thời gian không nhiều lắm ?"

]

Lão giả gật đầu, "Mỗi độ một lần sông, đều sẽ tổn thất mấy ngàn năm thọ mệnh, đã không nhiều thiếu có thể tổn hại rồi ."

"Rất khó chịu đi không ?" Thiên Tú hỏi .

Lão giả nhẹ giọng nói: "Rất khó ."

Thiên Tú nói: "Sự do người làm!"

Lão giả mỉm cười, "Ngươi đây? Lúc nào đi ?"

Thiên Tú khẽ lắc đầu, "Tạm thời không đi, còn có rất nhiều chuyện phải làm ."

Lão giả trầm mặc .

Thiên Tú đột nhiên hỏi: "Cảm thấy ta đây đệ như thế nào ?"

Lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Coi là trên(lên) nhân kiệt ."

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Hướng các hạ đòi một nhân tình, không biết có thể được ."

Lão giả trầm mặc .

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Các hạ thọ mệnh còn có trăm năm, mười năm, mười năm nội các hạ không ra tay với hắn, mười năm về sau, các hạ tùy ý . Như thế nào ?"

Lão giả nói: "Nói thật, một vị Linh Tổ, cho dù là lão hủ, cũng không thể không tâm động . Bất quá..." Nói đến đây, lão giả chậm rãi đứng lên, hắn xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ta nguyện ý cho ngươi nhân tình này, chỉ là, nhân tình này, lão hủ hy vọng ngày sau từ vị tiểu hữu này tới trả ."

"Làm thế nào!" Dương Diệp vô ý thức hỏi .

Lão giả cười cười, không có ở nói, hắn xoay người đi về phía phòng trúc .

"Chúng ta đi thôi!"

Cái này lúc, Thiên Tú đột nhiên nói . Nói xong, nàng xoay người hướng đi ra bên ngoài .

Dương Diệp vội vã đi theo, "A Tú ....."

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Nhớ kỹ, ngày sau ngươi nếu là có thể sống, mà tiểu gia hỏa lại đã tấn cấp, người này nếu như tìm được ngươi, đủ khả năng bên trong sự tình, có thể giúp đã giúp ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Mười năm, mặc dù nói chính là mười năm, thế nhưng ngươi phải nhớ kỹ, như ngươi gánh không được mấy cái thế lực, khi đó hắn, là rất có thể sẽ xuất thủ ."

Dương Diệp đang muốn nói, Thiên Tú lại nói: "Trong lòng ngươi có lẽ có nghi vấn, ta vì sao không đi giúp ngươi bãi bình mấy cái ẩn núp cường đại thế lực . Hiện tại ta ở chỗ này, bọn họ không dám tới ghim ngươi, thế nhưng, nếu như ta chủ động xuất thủ, bọn họ nhất định cùng nhau liên thủ, ở thêm trên(lên) mấy cái hộ giới người, có thể nói, cái kia lúc, là lưỡng bại câu thương kết quả . Cái này lưỡng bại câu thương chính là, bọn họ vong, thế nhưng, ngươi cũng phải chết. Ta cũng có thể mang đi Tiểu Bạch, đưa hắn nhóm ánh mắt hấp dẫn đến thân ta đi lên . Thế nhưng, cái kia lúc, bọn họ nhất định sẽ lợi dụng ngươi tới uy hiếp ta, để cho ta mang Tiểu Bạch trở về!"

Nói đến đây, nàng dừng bước lại quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ta cũng có thể mang theo ngươi đi, như Tiểu Bạch không có bại lộ, mang ngươi đi ngược lại cũng còn có thể, mà bây giờ, nếu như ta mang theo các ngươi cùng đi, bọn họ như trước hội liên thủ tới ngăn cản, không chỉ có như đây, theo Đại Thiên vũ trụ tới những người đó, bao quát những bằng hữu kia của ngươi, bọn họ đều sẽ chết, những thứ này người hội lợi dụng bọn họ đến bức ngươi xuất hiện . Một mình đấu, giới này người, như cái kia kiếm tu không ở, nơi đây ta không thua bất kỳ người nào, cho dù là vừa rồi cái kia lão giả, ta như trước có năng lực đánh chết hắn, chẳng qua muốn đánh đổi một số thứ . Mà như nơi này cường giả cùng nhau liên thủ, thêm trên(lên) mấy cái hộ giới người, cho dù là ta, sợ là tự bảo vệ mình đều khó khăn!"

Dương Diệp trầm mặc .

Thiên Tú lại nói: "Bây giờ ta cùng với bọn họ, đạt thành một cái cân bằng, ta ở chỗ này, bọn họ không dám động thủ, là bởi vì hắn nhóm không muốn lưỡng bại câu thương, mà ta, muốn ngươi còn sống, cũng không có thể tuyển trạch cùng hắn nhóm lưỡng bại câu thương . Nói cho cùng, ta cho ngươi đem đỉnh cao nhất mấy cái này cường giả bãi bình, cũng chính là Phá Giới cảnh loại này cường giả, thế nhưng, phía dưới cường giả, cần chính ngươi bãi bình!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta biết, đường của ta, cần ta chính mình đi!"

Thiên Tú gật đầu, "Còn có chút thời gian, dẫn ngươi đi cuối cùng một cái địa phương ."

Nói xong, Thiên Tú mang theo Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm Khư chi địa .

Thiên Tú mang theo Dương Diệp đi tới Kiếm Khư chi địa, nhìn trước mắt Thiên Tú, Kiếm U nhãn trung tràn đầy ngưng trọng .

Thiên Tú nhìn thoáng qua Kiếm U, sau đó nói: "Ta muốn gặp mặt thanh kiếm kia!"

Kiếm U trầm mặc .

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía cái kia Kiếm Khư chi địa sâu chỗ, giờ khắc này, ánh mắt của nàng trực tiếp xuyên thấu toàn bộ Kiếm Khư chi địa, cuối cùng, ở cái kia sâu nhất chỗ, nàng nhìn thấy nàng muốn thấy .

Dần dần, Thiên Tú thần sắc dần dần ngưng trọng .

Quá hồi lâu, Thiên Tú thu hồi ánh mắt, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Thế gian dĩ nhiên có loại này kiếm ..."

Kiếm U nhìn về phía Thiên Tú, không nói gì .

Thiên Tú nhìn về phía Dương Diệp, "Không cần đánh thanh kiếm kia chủ ý . Ngươi ở nơi này hảo hảo tu luyện, ta đi ra ngoài một chuyến . Có lẽ sẽ trở về, e rằng sẽ không trở về . Nếu như ta chưa có trở về, nhớ kỹ, không tiếc bất cứ giá nào sống sót ."

Nói xong, Thiên Tú xoay người rời đi, không có chút nào do dự!

"A Tú!"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Thiên Tú trước mặt, Thiên Tú nhìn hắn, không nói gì .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Thiên Tú đầu, "Ta sẽ sống rất tốt, ngươi cũng muốn sống rất tốt, được không ?"

Thiên Tú nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Người cả đời này, muốn sống, cũng không quá khó khăn, thế nhưng, muốn sống có tôn nghiêm, có cốt khí, sống tự tại, sống tiêu sái, sống tùy tâm, rất khó . Tính cách của ngươi, thà gãy không cong, dẫu có chết không kinh sợ, như vậy tính cách, sống càng khó . Bất kể như thế nào, như ngươi nói, sống thật khỏe, cùng Tiểu Bạch sống thật khỏe!"

Nói xong, Thiên Tú thân thể dần dần hư ảo .

Đi!

Thiên Tú lại một lần nữa đi!

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn về phía phía chân trời, hắn có chút mờ mịt, còn có thể nhìn thấy Thiên Tú sao? Trực giác nói cho hắn, một lần này phân biệt, khả năng thật là vĩnh biệt!

Quá hồi lâu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía cách đó không xa Kiếm U, "Nửa tháng, nửa tháng sau ta sẽ ly khai ."

Kiếm U trầm mặc .

Dương Diệp đi tới cách đó không xa một gốc cây xuống, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống .

Rất nhanh, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại, sau một khắc, nhất cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tản ra!

Phong Ma ý!

Dương Diệp chủ động thả ra Phong Ma ý!

Theo Phong Ma ý xuất hiện, Dương Diệp cả người tức thì không bình thường . Chẳng qua rất nhanh, sát ý cùng kiếm ý đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Ầm!

Hai cổ ý cảnh phi thẳng đến cái kia Phong Ma ý nhào tới!

Cân bằng!

Hắn muốn hoàn mỹ chưởng khống cái này Phong Ma ý!

Rất nguy hiểm, bởi vì sơ sót một cái, chính mình khả năng đem mình đùa chơi chết . Thế nhưng, hắn phải liều mạng một cái .

Liều một lần!

...

Xa xôi tinh không phía chân trời sâu chỗ, Thiên Tú chậm rãi mà đi .

Đột nhiên .

Lục đạo cực kỳ khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, cái này lục đạo khí tức cường đại trực tiếp lấy sáu cái phương vị vây lại Thiên Tú .

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Sáu vị phá giới, xem ra, các ngươi vẫn là muốn thử xem . Chẳng qua cũng tốt, các ngươi không tìm đến ta, ta cũng sẽ tới tìm các ngươi, coi như không giết chết các ngươi, cũng phải lộng tàn các ngươi, không phải, hắn tuổi nho nhỏ, làm sao với các ngươi những lão bất tử này đấu đây!"

Dứt lời .

Ầm!

Ở Thiên Tú trong tay, xuất hiện một vật!

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Cvt: Hic lại giống DVD sao? ...

PS: Cầu phiếu phiếu! ! ! ! Cầu đậu! ! ! Cầu phiếu phiếu! ! !

------oOo------

Chương 2333: Mảnh Nhỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mịt mờ tinh không bên trong, một gã kiều tiểu nữ tử cầm trong tay một thanh tản ra u quang mọc gai, vũ động trường khoảng không .

Độc chiến sáu vị phá giới cường giả!

Một trận chiến này, vô số cường giả âm thầm rình .

"Phá đêm!"

Cái này lúc, một đạo thanh âm trầm thấp đột nhiên từ cái này tinh không bên trong vang lên .

Ngay sau đó, một điểm bạch quang ở cái kia vô tận tinh không sâu chỗ bên trong chợt hiện hiện mà đến, bạch quang qua, đêm tiêu tán . Bạch quang bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng, phá hủy một cái lại một cái Tinh Cầu, ven đường chỗ đi qua không gian, càng là trực tiếp hóa thành hư vô chi địa .

Hủy diệt tất cả vật chất!

Phá giới lực!

Điểm ấy bạch quang chỉ, chính là cái kia huyền phù tinh không trong kiều tiểu nữ tử!

Tên này kiều tiểu nữ tử, chính là Thiên Tú!

Nhìn về điểm này bạch quang, Thiên Tú diện vô biểu tình, trong tay Hoàng Tuyền Thiên Mệnh bình tĩnh không gì sánh được .

Bạch quang càng ngày càng gần!

Đột nhiên .

Thiên Tú trong tay Hoàng Tuyền Thiên Mệnh biến mất, sau một khắc, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh trực tiếp mang theo một đường thật dài u quang chỉa vào đạo bạch quang kia chi lên.

Ầm!

Bạch quang nổ tung, nhưng mà, trong đó lực lượng cũng là vẫn chưa tiêu tán, một cổ vô hình lực lượng trực tiếp vượt qua cái kia Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, đi tới Thiên Tú trước mặt .

Thiên Tú diện vô biểu tình, giơ tay lên một chưởng rơi xuống.

Ầm!

Cái kia cỗ lực lượng trực tiếp hóa thành hư vô .

Mà đang ở cái này lúc, một thanh Ngân Sắc Trường Thương đột nhiên từ cái này tinh không sâu chỗ bắn nhanh mà tới.

Xuy Xuy Xuy

Trường thương qua, ở cái kia vũ trụ tinh không bên trong, tức thì vang lên từng đạo tê liệt âm thanh, cường đại lực lượng, làm cho cái này nhất phương thế giới trực tiếp hư ảo . Một thương bên trong, lực lượng quá quá mạnh, mảnh này tinh không căn bản không chịu nổi một thương này lực lượng . Vì vậy, mảnh này hư ảo không gian dần dần phá toái yên diệt .

Vạn cổ tinh không, một mảnh đen nhánh!

Thương nhưng chưa tiêu mất!

Không chỉ có như đây, ở Thiên Tú phía sau, một cái đen nhánh sợi xích màu đen giống như một con rắn độc chính hướng nàng đánh tới . Không chỉ có như đây, xiềng xích càng ngày càng nhiều, đến rồi nhất về sau, Thiên Tú bốn phía trải rộng loại này xiềng xích, cùng này đồng thời, mấy đạo cường đại uy áp đột nhiên như thủy triều hướng Thiên Tú nghiền ép mà tới.

Thiên Tú hai mắt híp lại, nàng không có để ý những thứ kia xiềng xích, ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, trong tay Hoàng Tuyền Thiên Mệnh đột nhiên hóa thành một đạo u quang điện xạ mà ra, Hoàng Tuyền Thiên Mệnh trực tiếp đâm vào chuôi này trường thương chi lên.

Ầm!

Trong thiên địa đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang . Chuôi này trường thương trực tiếp bị đánh bay, mà cái kia Hoàng Tuyền Thiên Mệnh tắc thì về tới Thiên Tú trước mặt, nhẹ nhàng trôi nổi lấy .

Nhưng mà cái này lúc, chung quanh những thứ kia xiềng xích cũng đã trải qua tạo thành một cái to lớn xiềng xích cũi, cái này cũi cầm tù Thiên Tú chỗ chỗ không gian, không chỉ có như đây, vô số khí tức cường đại liên tục không ngừng hướng cái này xiềng xích cũi vọt tới, ở những khí tức này gia trì xuống, cái này cũi thay đổi càng phát kiên cố .

Cũi bên trong .

]

Một đạo u quang đột nhiên phóng lên cao, cái kia đạo u quang trực tiếp đánh vào lồng giam kia chi lên, toàn bộ xiềng xích cũi kịch liệt run lên, nhưng mà, cũi cũng không có bị xông phá, không chỉ có như đây, lồng giam kia còn càng ngày càng nhỏ!

Cũi bên ngoài, là sáu vị Phá Giới cảnh cường giả!

Sáu vị Phá Giới cảnh cường giả, thì tương đương với Lục Giới lực, mà cái kia xiềng xích, càng là nhất kiện Thần khí, tên là: Tỏa Vạn Cổ . Cái này Thần khí mạnh, đủ để khóa lại nhất phương vũ trụ cùng nhất giới . Nhất kiện Thần khí thêm sáu vị Phá Giới cảnh cường giả, Thiên Tú như thế nào ngăn cản ?

Xiềng xích cũi càng ngày càng nhỏ, mà ở lồng giam kia bên trong, vô số u quang không ngừng chấn động mà ra .

Toàn bộ vũ trụ tinh không bên trong, không ngừng truyền đến từng đạo tiếng nổ vang . Cứ như vậy giằng co rất lâu sau đó, rốt cục, ở cái kia vũ trụ tinh không bên trong truyền đến một đạo nổ vang rung trời âm thanh, theo này đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, vô số xiềng xích mảnh nhỏ tự không trung rơi mà xuống, nhưng mà, thay vào đó là từng đường tiếng nổ vang, mỗi một đạo tiếng nổ vang đều chấn động toàn bộ thiên địa .

Mà đang ở cái này lúc, lại có ba đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này xa xôi tinh không sâu chỗ đánh tới, ba đạo khí tức mạnh, trực tiếp làm cho trong sân một vùng không gian lỗ đen triệt để bắt đầu cháy rừng rực!

Thiêu đốt!

Không gian lỗ đen, là ám vật chất, loại này ám vật chất đã là hủy diệt đến một loại ranh giới dấu hiệu, mà bây giờ, theo cái này ba đạo khí tức kinh khủng xuất hiện, loại này ám vật chất lần nữa hủy diệt!

Chín vị Phá Giới cảnh cường giả!

Xa xôi hư không bên trong, Thiên Tú băng lạnh giọng đột nhiên vang lên, "Ngươi chờ vẫn là lựa chọn ra tay, cũng tốt, cùng đi đi!"

Theo Thiên Tú thanh âm rơi xuống, ở nơi này một mảnh hư không bên trong, đột nhiên xuất hiện từng đạo u quang, u quang bên trong, là từng đạo dòng nước .

"A, phá hủy tự thân bổn nguyên, ngươi điên rồi sao ?"

Cái này lúc, một đạo kinh hãi tiếng đột nhiên ở cái kia vũ trụ tinh không bên trong vang lên . Ngay sau đó, từng đạo kinh thiên tiếng nổ vang không ngừng ở cái kia mảnh nhỏ tinh không bên trong vang lên .

Cứ như vậy, giằng co đủ đủ sấp sỉ nửa canh giờ, toàn bộ vũ trụ tinh không mới dần dần bình tĩnh trở lại . Bình tĩnh trở lại về sau, ở cái kia vũ trụ tinh không bên trong, nổi lơ lửng ba bộ thi thể, còn có một đoàn u quang .

Quá mấy hơi thở, đoàn kia u quang dần dần tản ra, ngay sau đó, một đống mảnh nhỏ tự trong đó tản xuất hiện!

Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Những mảnh vỡ này, chính là cái kia Hoàng Tuyền Thiên Mệnh!

Ở bên kia, một nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tên nữ tử này, chính là cái kia Nam Ly Mộng .

Quá hồi lâu, Nam Ly Mộng trợn mở con mắt, nhưng sau mở ra trong tay cái kia thật dầy thuận quyển, nàng tay phải đặt bút, "Hư Linh nữ, tự Đại Thiên vũ trụ mà đến, lấy Giới Chân thân thể, chiến cửu Phá Giới cảnh, giết ba vị, tàn sáu người, hủy Thần khí . Chiến tích này, Hằng Cổ tới nay, nữ tử bên trong, không một người có thể cùng với sánh vai . Đáng tiếc, đáng tiếc "

Giữa sân, Nam Ly Mộng lắc đầu hai tiếng thở dài, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Tinh không bên trong, những thứ kia Hoàng Tuyền Thiên Mệnh mảnh nhỏ chậm rãi rơi, dần dần, chúng nó đi tới Kiếm Khư chi địa .

Kiếm Khư chi địa, Dương Diệp làm như cảm nhận được cái gì, ngay sau đó ly khai Hồng Mông Tháp, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia không trung, rất nhanh, những mãnh vụn kia rơi xuống trước mặt hắn . Khi thấy những mảnh vỡ này lúc, Dương Diệp cả người tức thì sững sờ ngay tại chỗ .

Quá hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, theo Hoàng Tuyền Thiên Mệnh mảnh nhỏ rơi xuống vết tích đi tới cái kia mảnh nhỏ vô tận tinh không bên trong .

Cái này một mảnh vô tận tinh không bên trong, không gian yên diệt, tinh quang không thể vào, tĩnh mịch một mảnh .

Chân chính tĩnh mịch một mảnh!

Giữa sân, còn có rất nhiều xiềng xích mảnh nhỏ .

Nhìn trước mắt tất cả, Dương Diệp cả người tức thì ngây dại .

Giờ khắc này, không cần phải nói, hắn đều đã biết chuyện gì xảy ra .

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía trong tay những mãnh vụn kia, như mất hồn vậy thấp giọng thì thào, "A Tú "

Dương Diệp mờ mịt nhìn lướt qua bốn phía, dần dần, hai hàng trong suốt dịch thể từ hắn khóe mắt tràn ra .

Cái này lúc, Kiếm Kinh có mặt ở tại bên cạnh hắn .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, "Biết không ? Ban đầu lúc, ta chỉ là huyền giả đại lục An Nam thành một tên côn đồ, thế nhưng, cái kia thì ta rất hạnh phúc, ta có người muội muội, còn có một mẫu thân, chúng ta nhất gia đều rất hạnh phúc, cái kia lúc, ta mục tiêu rất đơn giản, chính là người một nhà có thể bình thường lẳng lặng sống qua ngày . Đáng tiếc nhất sau ta lại phát hiện, đây là một kiện cỡ nào xa xỉ sự tình ."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Ta mẫu thân chết rồi, đang ở ta trong lòng chết, đối đãi ta như cha Mạc Lão cũng đã chết, ta nhìn hắn chết, ta không làm sao được . Đi tới Đại Thiên vũ trụ, thực lực ta mạnh hơn, làm quen nhất bang tốt huynh đệ, mà những huynh đệ này, cũng vì ta chết . Còn có Manh Nữ, ta Tam tỷ, nàng cũng nguyên nhân ta mà chết, còn có ta cái kia phụ thân một cái cho ta bỏ ra cuộc đời nam nhân, cũng đã chết . Hiện tại, Thiên Tú cũng mất ."

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi phải nhớ kỹ, từ xưa đến nay, vạn cổ cường giả, đều là đạp vô số thi thể thành tựu, mà những thi thể này, không là người khác, chính là mình nhân . Tu hành, tu hành, tu chính là cái gì ? Tu chính là một cái trường sinh, tu chính là một cái vô địch, tu chính là một cái tiêu diêu tự tại . Chỉ có vô địch, ngươi mới có thể chân chính chủ tể vận mạng của mình, cũng mới có thể chủ tể số mệnh của người khác!"

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia tinh không sâu chỗ, "Thế đạo này chính là, hoặc là ngươi chủ tể người khác vận mệnh, hoặc là người khác chủ tể ngươi vận mệnh!"

Lúc này, nàng nghĩ tới rồi đã từng một trận đại chiến . Một lần kia, nàng bản thể vẫn lạc, mấy vạn ngã xuống tu hành, nhất hướng tẫn thành khoảng không!

Không trung, Dương Diệp ngồi xuống, hắn liền ngồi như thế, nhìn trong tay Hoàng Tuyền Thiên Mệnh mảnh nhỏ .

Trăm loại người, trăm loại mệnh .

Mạng của mình thì là cái gì chứ ?

Mà chính mình mẹ mệnh, Mạc Lão mệnh, đám kia huynh đệ mệnh, còn có cha mình, Tam tỷ, Thiên Tú mệnh mạng của bọn họ nên như này sao?

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp càng phát mờ mịt .

Ở nơi này lúc, ở vậy bốn phía, đột nhiên xuất hiện mấy đạo mịt mờ khí tức, những khí tức này từ từ hướng Dương Diệp bên này gần lại gần .

Hư Linh nữ không ở, âm thầm những thứ này thế lực, đương nhiên sẽ không ở phóng đảm nhiệm Dương Diệp .

Dương Diệp thân lên, ba cái Thần khí, một vị Linh Tổ, bọn họ những thứ này thế lực có thể nào không mơ ước ?

Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, không nói gì .

Nàng xem hướng Dương Diệp, Dương Diệp vẫn còn ở nơi ấy ngồi . Kiếm Kinh thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi đi đi!"

Kiếm Kinh chân mày to cau lại, "Có ý tứ!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ly khai, đối với ngươi mà nói, là một chuyện tốt . Ta cũng không muốn ở liên lụy bất luận kẻ nào, ngươi mang theo Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu đi ."

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi nghĩ rằng chúng ta có thể đi ?"

Dương Diệp đang muốn nói, Kiếm Kinh lại nói: "Biết cái gì gọi là chém tận giết tuyệt sao? Chúng ta ly khai, bọn họ hội chém tận giết tuyệt . Tất cả cùng Linh Tổ có liên quan, ngoại trừ Tiểu Bạch, đều phải chết! Đều phải chết!"

"Nàng nói không sai!"

Cái này lúc, một giọng già nua tự một bên truyền đến, "Bất quá, như các ngươi thức thời, có thể chết hơi chút ung dung một ít ."

Dương Diệp đột nhiên đứng lại, sau một khắc, một thanh búa xuất hiện ở trong tay hắn, chuyển chớp mắt, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mấy ngàn trượng bên ngoài, cái kia một vùng không gian đột nhiên nổ bể ra đến, không chỉ có như đây, từng cái mấy trăm trượng to nứt khe điên cuồng hướng bốn phía lan ra kéo dài đi .

Kiếm Kinh gắt gao nhìn chằm chằm nơi ấy, nơi ấy, Dương Diệp dẫn theo búa hướng nàng chậm rãi mà đến, mà ở tay phải hắn trung, dẫn theo một viên máu dầm dề đầu!

Dương Diệp đi tới Kiếm Kinh trước mặt, ở Dương Diệp trước ngực, có một đạo sâu đậm Chương Ấn, rất sâu!

Dương Diệp nhìn thẳng Kiếm Kinh, "Ta muốn tất cả mọi người bọn họ, trả giá nhất thê thảm, ta muốn làm cho tiên huyết, nhuộm đỏ cái này Vĩnh Hằng chi giới thiên!"

CVt: Tội DD thật, cứ phải kích anh điên lên là sao

------oOo------

Chương 2334: Bắc Hoang Kiếm Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiên huyết nhuộm đỏ Vĩnh Hằng chi giới thiên!

Kiếm Kinh nhìn trước mắt Dương Diệp, không nói gì .

Đây không phải là kiếm tu, đây là Sát Đạo Giả!

Vĩnh Hằng chi giới, có một loại tu sĩ, gọi Sát Đạo Giả . Loại này tu sĩ, tu chính là sát đạo, lấy giết vì mình đạo, người như thế, sát lục trọn đời , bình thường không có thiện quả .

Mà Dương Diệp, đã đi vào loại này đạo!

Giữa sân, Dương Diệp không nói gì, hắn đem cái đầu kia nhét vào một bên, nhưng sau hướng phía dưới đi tới .

Chu vi còn có rất nhiều khí tức cường giả, thế nhưng nhưng không ai ngăn .

Dương Diệp vừa rồi cái kia một búa, trực tiếp giết trong nháy mắt một vị chân cảnh cường giả!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, đã thần phục Dương Diệp!

Bây giờ Dương Diệp, Giới Chủ phía dưới, căn bản không có đối thủ .

Kiếm Khư chi địa .

Dương Diệp đi tới cái kia Kiếm U trước mặt, Kiếm U nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Chuẩn bị đi bực nào chỗ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không biết, đi được tới đâu hay tới đó ."

Kiếm U do dự xuống, sau đó nói: "Đi Bắc Hoang Kiếm Trủng đi."

"Bắc Hoang Kiếm Trủng ?"

Dương Diệp nhíu mày, "Cái gì địa phương ?"

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Ta kiếm gia đã từng ở lại địa phương, nơi ấy, cũng không thuộc về Vĩnh Hằng chi giới . Vĩnh Hằng chi giới cái này mấy nhà thế lực, ở bên kia lực ảnh hưởng không có như vậy lớn."

Dương Diệp lắc đầu, "Có Tiểu Bạch theo, đi đâu, đều là địch nhân, không phải sao?"

Kiếm U lắc đầu, "Bắc Hoang Kiếm Trủng nguyên bản không gọi Bắc Hoang Kiếm Trủng, nơi ấy, đã từng gọi Bắc Hoang Kiếm Tông, là Bắc Hoang đại lục đệ nhất tông môn, cái kia đại lục cùng khác đại lục không giống với, lấy kiếm vì chủ, hầu như chín thành tu sĩ đều là kiếm tu . Bất quá, không biết bực nào nguyên nhân, cái kia đại lục đột nhiên sa sút . Đã từng thiên hạ đệ nhất Kiếm Tông càng là trong một đêm bị diệt môn!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Năm đó cái kia Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ, thực lực tuyệt không so với ngươi cái kia Thiên Tú bằng hữu yếu, người kia kiếm đạo, đã đạt được một cái nhân vật cực kỳ khủng bố . Đối phương đã chuẩn bị vào Vĩnh Hằng

Chi Hà, đáng tiếc "

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm U, "Ngươi tới từ cái này Bắc Hoang ?"

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Ta kiếm gia, chính là Bắc Hoang Kiếm Tông. Có Tiểu Bạch ở, ngươi đi một chuyến, khả năng có rất đại thu hoạch . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi có thể đến cái kia địa phương!"

Nói xong, Kiếm U xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Phía chân trời đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, hắn cũng không có ẩn nấp chính mình, bởi vì cái kia căn bản không có bất kỳ ý nghĩa gì . Mặc kệ hắn ở đâu, đều có người đang giám thị hắn . Còn những người đó vì sao không ra tay, hắn không muốn biết!

Vạn giới sơn!

Vạn giới sơn là một cái truyền tống, có thể truyền vạn giới, cái kia Bắc Hoang Kiếm Trủng cũng không ở Vĩnh Hằng chi giới, nguyên nhân đây, hắn phải đi vạn giới sơn tiến hành truyền tống .

Có thể nói, vạn giới sơn chính là một cái trạm trung chuyển .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới vạn giới sơn .

Mà ở cái kia vạn giới sơn đỉnh núi chi lên, đứng một gã lão giả, lão giả cầm trong tay một căn đen nhánh Hắc Long đầu ba tong, lúc này chính đang nhìn chăm chú hắn .

Giới Chủ kỳ!

Dương Diệp rơi vào cái kia lão giả trước mặt, sau người đang muốn nói, đột nhiên, Dương Diệp thả người nhảy, đi thẳng tới cái kia đỉnh đầu của ông lão, sau một khắc, một thanh búa phi thẳng đến lão giả kia đầu bổ xuống .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Một búa rơi xuống.

Ầm!

Cường đại lực lượng trực tiếp làm cho lão giả dưới chân tòa kia đại sơn nổ bể ra đến, vô số bụi khói phóng lên cao, mà cái kia lão giả càng là trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này một búa đánh bay ra ngoài . Bất quá, ở bay ra ngoài nhất chớp mắt, một căn đen nhánh ba tong trực tiếp chỉa vào Dương Diệp trước ngực, theo một đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp liền người mang phủ hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng . Mà ở Dương Diệp lui quá trình bên trong, hai thanh kim sắc phi đao đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên!

Không xa chỗ, tên kia lão giả sắc mặt đại biến, hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng trước mặt chính là oanh một cái .

]

Rầm rầm!

Hai cổ cường đại lực lượng tự lão giả song quyền bên trong chấn động mà ra, nhưng mà, cái kia hai thanh phi đao cũng là trực tiếp chỉa vào quả đấm của hắn chi lên, yên lặng nhất chớp mắt từng cái

Xuy xuy!

Hai cái tay cánh tay ở trong sân bay ra ngoài!

Nơi cánh tay bị phi đao chặt đứt cái kia nhất chớp mắt, lão giả trong lòng kinh hãi, hướng sau liên tục chợt lui, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp bên hông, cái kia Kiếm Hồ bên trong, ba thanh kiếm đột nhiên điện xạ mà ra, ba đạo kiếm quang chớp mắt tới lão giả kia trước mặt .

Ba thanh kiếm bên trong, không chỉ có mang theo Đạo Chân Cảnh kiếm ý, còn có Đạo Chân Cảnh sát ý!

Ba kiếm đều xuất hiện!

Nhìn thấy cái này ba thanh kiếm, tên kia lão giả con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc từng cái

Xuy Xuy Xuy!

Ba thanh kiếm trực tiếp từ cái này lão giả giữa chân mày, ngực, hạ thân chỗ xuyên toa mà qua . Không chỉ có như đây, ba thanh kiếm xuyên qua lão giả thân thể về sau, vừa quay đầu tự lão giả thân sau xuyên qua, vẻn vẹn không đến nửa hơi, ba thanh kiếm xuyên tới xuyên lui không dưới 100 lần!

Lão giả thân thể trực tiếp thành một đống thịt nát!

Xa chỗ, Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia ba thanh kiếm tức thì về tới bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong . Cùng này đồng thời, cái kia hai thanh phi đao cũng trở về trước mặt của hắn .

Phi đao, Kiếm Hồ!

Hai thanh phi đao, hắn dùng chính là Huyền Cổ Chi Khí thôi động, đao này uy lực, thay đổi phi thường mạnh phi thường, thêm trên(lên) đao này bản thân tính đặc thù cùng sát ý còn có kiếm ý, có thể nói, cái này hai thanh đao uy lực, coi như là một gã Giới Chân kỳ cường giả đều khó đơn giản tiếp xuống, như ở thêm trên(lên) Phong Ma ý, miểu sát một vị Giới Chân, căn bản không phải việc khó gì .

Còn cái này Kiếm Hồ, liền càng kinh khủng hơn .

Dương Diệp lần đầu tiên phát hiện cái này Kiếm Hồ khủng bố, cái kia ba thanh cổ kiếm ở Kiếm Hồ bên trong ôn dưỡng, uy lực càng ngày càng lớn, đặc biệt xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, cái kia uy lực, chí ít tăng lên mấy lần! Như hắn tình huống bình thường hạ sử dụng cái này ba thanh kiếm, là tuyệt đối giết không được lão giả kia, thế nhưng, Kiếm Hồ bên trong xuất hiện, thêm trên(lên) hắn kiếm ý cùng sát ý, hoàn toàn có thể làm được đánh chết một vị Giới Chủ kỳ!

Cảnh giới không đủ, Thần khí tới góp!

Kiếm Hồ là Thần khí, ba thanh kiếm càng là Ngụy Thần Khí, như tên kia lão giả có một thanh Thần khí, đối phương chắc chắn sẽ không thua hắn Dương Diệp, đáng tiếc đối phương không có!

Giữa sân, Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhưng sau đi tới tên kia lão giả trước thi thể, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, rất nhanh, vô số mảnh vụn linh hồn đều bị hắn hút tới lòng bàn tay bên trong .

Phệ hồn thuật cái này bí pháp, có thể nói cũng là lá bài tẩy của hắn một trong .

Nguyên nhân đây, cái này hấp thu linh hồn sự tình, hắn có thể sẽ không quên!

Hắn hiện tại hấp thu linh hồn, đủ để cho hắn có thể mượn những linh hồn này lực để cho mình cảnh giới đề thăng tới Hư Chân kỳ, hơn nữa, không chỉ một lần, nếu như có thể ở nhiều hấp một điểm linh hồn của cường giả, thậm chí có thể mạnh mẽ đề thăng tới Giới Chân kỳ . Với hắn mà nói, như hắn cảnh giới đạt được Giới Chân kỳ, thực lực nhất định phát sinh một cái long trời lở đất biến hóa .

Hấp thu xong linh hồn chi lực về sau, Dương Diệp hướng xa xa vạn giới sơn đi tới .

Hắn biết, việc này tình vẫn không tính là xong, phải nói, vừa mới bắt đầu .

Quả nhiên, rất nhanh, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên cùng một gã lão giả .

Hai người đều là Giới Chủ kỳ!

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp, Linh Tổ là thiên địa thần vật, ngươi "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nắm tay trong Hồng Hoang Khai Thiên Phủ hướng cái kia người đàn ông trung niên chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Khai Thiên Phủ cắt trường khoảng không, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy yên diệt .

Nhìn thấy Dương Diệp không nói hai lời liền xuất thủ, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì đại biến, bất quá, hắn phản ứng cũng cực nhanh, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, một đạo màn ánh sáng màu trắng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, không chỉ có như đây, một bên cái kia lão giả cũng là lập tức xuất thủ, một sóng lửa tự lão giả trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng sau hướng Dương Diệp chuôi này Khai Thiên Phủ chấn động đi .

Nhưng mà, ngọn lửa kia mới vừa cùng Khai Thiên Phủ tiếp xúc, chính là trực tiếp hóa thành hư vô, chuyển chớp mắt, chuôi này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ trực tiếp phá trống rỗng cái kia người đàn ông trung niên màn ánh sáng trắng .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, người đàn ông trung niên cùng cái kia lão giả trực tiếp bị Dương Diệp cái này một búa đẩy lui đủ đủ trăm trượng, đặc biệt cái kia người đàn ông trung niên, tay phải càng là trực tiếp bị nát bấy, trở thành độc cánh tay!

Người đàn ông trung niên kinh hãi nhìn phía xa Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là Dương Diệp trong tay chuôi này Khai Thiên Phủ .

Thần khí, nhân lực không thể đỡ!

Mà Dương Diệp trong tay chuôi này Thần khí, còn không phải bình thường Thần khí!

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn nói, ở nơi này lúc, hai thanh phi đao không có dấu hiệu nào xuất hiện ở người đàn ông trung niên trước mặt không xa chỗ, cảm nhận được cái này hai thanh phi đao, người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến, chân phải chợt giẫm một cái hư không, cả người hướng lui về sau mấy trăm trượng .

Xuy xuy!

Nhưng mà, tại hắn nguyên lai vị trí, cũng là để lại hai chi lỗ tai!

Chính là người đàn ông trung niên lỗ tai, vừa rồi như hắn chậm một chút xíu, rơi thì không phải là lỗ tai, mà là đầu của hắn .

Một thân Thần Trang!

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ màu sắc .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, ba đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Kiếm quang như điện, nhanh tới đỉnh phong!

Nhìn thấy cái này ba thanh kiếm quang, cái kia người đàn ông trung niên con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong, mà đang ở cái này thế ngàn cân treo sợi tóc, một điểm bạch quang đột nhiên xuất hiện ở cái kia người đàn ông trung niên trước mặt .

Bạch quang nổ tung!

Ầm!

Dương Diệp cái kia ba thanh kiếm tức thì bị cái kia bạch quang chấn động trở về trước mặt của hắn .

Ba kiếm nhẹ nhàng trôi nổi ở Dương Diệp trước mặt, vẫn còn ở rung động!

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một gã mặc áo bào tro lão giả .

Phá Giới cảnh cường giả!

Bất quá, tên này Phá Giới cảnh cường giả khuôn mặt sắc có chút hiện lên bạch, hiển nhiên thân thể không phải trạng thái bình thường .

Áo xám lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Phá Giới cảnh cường giả!

Sau một lúc lâu, áo xám lão giả nói: "Dương Diệp, ta Trường Sinh Môn truyền thừa vài vạn năm, vô số môn chủ đều là chết ở cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà, bây giờ, Linh Tổ xuất hiện, cái này là chúng ta cơ hội, cũng là cái khác thế lực cơ hội, ngươi không giao ra cái này Linh Tổ, trừ phi ngươi chạy trốn tới Vĩnh Hằng Vũ Trụ, không phải, chân trời góc biển, đều sẽ có người truy sát ngươi . Ta không ngại nói cho ngươi biết, mấy người chúng ta thế lực, đã bắt đầu triệu hồi Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia cường giả, mục đích, chính là ngươi . Ngươi, không có bất kỳ cơ hội! Giao ra cái kia Linh Tổ, ngươi tự mình một người trốn, có thể còn có một đường sinh cơ, không phải "

Ở nơi này thì từng cái

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, trong nhấp nháy, Dương Diệp cảnh giới chính là trực tiếp theo đạo chân biến thành Hư Chân!

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả chân mày tức thì nhíu lại .

Xa chỗ, Dương Diệp trong tay Khai Thiên Phủ đã đổi thành Kiếm Thủ, Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng lão giả đi tới, "Trốn ? Ta đã nói với ngươi ta muốn chạy thoát sao?"

Ầm!

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp kiếm ý trong nháy mắt tăng vọt .

Hư Chân kỳ!

Trong nháy mắt này, Dương Diệp kiếm ý ở Kiếm Hồ trợ giúp xuống, trong nháy mắt tăng lên tới Hư Chân!

Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy xuy!

Không xa chỗ, cái kia hai gã Giới Chân kỳ cường giả đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Tiên huyết như trụ!

Cvt: Nhờn với ca a

------oOo------

Chương 2335: Đại Gia, Ngươi Là Ta Đại Gia!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư Chân kỳ!

Lúc này, Dương Diệp bất kể là tự thân cảnh giới, vẫn là tự thân kiếm ý, đều đã đạt đến Hư Chân!

Hắn giờ phút này, thực lực tổng hợp tăng lên chí ít mấy lần!

Có thể đơn giản giây Giới Chủ kỳ!

Không xa chỗ, cái kia áo xám lão giả nhìn Dương Diệp, đột nhiên, hắn bấm tay một điểm, một luồng tinh thần phong từ hắn chỉ nhọn bắn nhanh mà ra .

Tinh thần phong xẹt qua, giữa cả thiên địa làm như bị thiết chùy trọng kích, kịch liệt run lên .

Nhất giới chi lễ lực!

Giới Chủ kỳ, là trong cơ thể tự thành một cái thế giới, thế nhưng, bọn họ cũng không có nắm giữ một cái thế giới năng lực, mà Phá Giới cảnh cường giả, bọn họ không chỉ có sở hữu cái này một cái thế giới, còn sở hữu cái này một cái Thế Giới Chi Lực! Không chỉ có như đây, còn sở hữu phá cái này thế giới lực lượng .

Nhất giới lực!

Có thể nói, Giới Chủ kỳ cùng Phá Giới cảnh sự chênh lệch, là có thêm chất khác biệt!

Nhìn trước mắt cái này sợi tinh thần phong, Dương Diệp mặt không đổi sắc, hai tay nắm kiếm hướng về phía trước mặt nhất trảm mà hạ!

Kiếm Vực!

Ngay lập tức hai kiếm!

Hai kiếm rơi xuống.

Ầm!

Cái kia sợi tinh thần phong trong nháy mắt bị chém thành hư vô, mà Dương Diệp cả người nhưng là bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy ngàn trượng mới dừng lại!

Nhưng mà, cái kia lão giả thần sắc cũng là cực kỳ xấu xí!

Vô cùng xấu xí!

Nhất giới lực!

Dương Diệp chặn hắn cái này một kiếm, điều này có ý vị gì ? Ý nghĩa Dương Diệp vừa rồi cái này một kiếm, đã có phá giới lực lượng!

Một cái Hư Chân kỳ cường giả, lại có phá giới lực lượng!

Đây là bực nào yêu nghiệt ?

Phía trước cái kia Hư Linh nữ, đã cực kỳ yêu nghiệt . Mà mọi người, vẫn là đánh giá thấp cái kia Hư Linh nữ . Thế nhưng, bọn họ khả năng càng đánh giá thấp thiếu niên trước mắt này .

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở áo xám lão giả trước mặt, đột nhiên thiếu niên, cắt đứt áo xám lão giả tâm tư, tay phải hắn khẽ nâng lên, không gian tức thì nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Mà lúc, một thanh kiếm bút thẳng hướng lấy đầu hắn rơi xuống .

Kiếm Vực!

Lại là hai kiếm!

Làm kiếm thứ hai rơi hạ lúc, nhanh đến lão giả đỉnh đầu một khắc kia, một tay cầm Dương Diệp thanh kiếm này .

Chính là tay của lão giả!

Tay phải của ông lão ngạnh sinh sinh kéo lại Dương Diệp kiếm, Dương Diệp kiếm không pháp đang động bắn ra mảy may . Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, ba thanh kiếm điện xạ mà ra!

Ở kiếm ra cái kia nhất chớp mắt, lão giả tay trái đột nhiên nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp về tới tại chỗ, mà cái kia lão giả, cũng hướng lui về sau đủ đủ chừng mười bước!

Mà đang ở cái này lúc, một thanh búa đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, chuôi này búa đi thẳng tới lão giả trước mặt .

]

Lão giả nhíu mày, giơ tay lên một chưởng vỗ nhè nhẹ ra .

Ầm!

Lúc này đây, lão giả lui đủ đủ sấp sỉ trăm trượng khoảng cách, mà ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một vết máu đỏ sẫm, vô cùng sâu, thấy tới xương .

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, đi thẳng tới đỉnh đầu hắn, sau đó sẽ lần một búa phách xuống.

Răng rắc!

Cái này một búa rơi xuống, giữa sân mấy vạn trượng bên trong không gian trực tiếp nổ bể ra đến, không chỉ có như đây, hết thảy chung quanh tất cả bắt đầu hư ảo .

Phá giới!

Thời khắc này Dương Diệp tay cầm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, đã hoàn toàn có phá giới lực!

Dương Diệp phía dưới, lão giả hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, lần đầu tiên có ngưng trọng màu sắc, chuyển chớp mắt, một khí tức cường đại đột nhiên từ hắn trong cơ thể phóng lên cao, cùng này đồng thời, một con hư ảo nắm tay trực tiếp đánh vào Dương Diệp Khai Thiên Phủ chi lên.

Ầm!

Dương Diệp liền người mang theo Hồng Hoang Khai Thiên Phủ bay ngược mà ra, nhưng mà, con kia hư ảo nắm tay cũng trong nháy mắt nổ bể ra đến, không chỉ có như đây, cường đại lực lượng càng đem cái kia lão giả chấn địa hướng lui về sau đủ đủ nghìn trượng!

Hai người giao thủ, làm cho giữa cả thiên địa đã triệt để hư ảo . Có thể tưởng tượng, như tiếp tục chiến, nơi này không gian hội triệt để yên diệt phá toái!

Xa chỗ, áo xám lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đây chỉ là bắt đầu!"

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Ở áo xám lão giả tiêu thất về sau, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên chậm rãi tràn ra một cái tiên huyết . Hắn lau chính mình máu tươi trên khóe miệng, nhưng sau nhìn xem lòng bàn tay của mình, tại hắn lòng bàn tay, đã trải rộng vết rạn .

Thương không phải đặc biệt nghiêm trọng!

Thế nhưng, mấy lần giao phong xuống, làm cho Dương Diệp ý thức được một việc tình, đó chính là hắn hiện tại coi như là con bài chưa lật ra hết, cũng làm chẳng qua một vị Phá Giới cảnh cường giả . Hơn nữa, vừa rồi cái kia vị Phá Giới cảnh cường giả hiển nhiên còn bị thương, thương thế kia còn chưa phải là tiểu thương, nếu như đối phương là trạng thái bình thường, hắn coi như con bài chưa lật ra hết, cũng tuyệt đối không phải đối phương đối thủ .

Chênh lệch!

Dù cho sở hữu một thân Thần khí, thế nhưng, cái chênh lệch này vẫn là không nhỏ!

Giữa sân, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi, chỉ chốc lát, hắn xuất hiện ở vạn giới sơn, vạn giới sơn, sở hữu vạn tòa ngọn núi chống trời khổng lồ, mỗi một tòa cự phong đều là một cái Truyền Tống Trận, mà từng cái Truyền Tống Trận, đều đại biểu cho một cái vũ trụ hoặc một cái thế giới!

Bắc Hoang Kiếm Trủng!

Dương Diệp thần thức đảo qua, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia phía nam một ngọn núi chi lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở chân trời chợt lóe lên, Dương Diệp rơi vào đỉnh ngọn núi kia chi lên.

Đỉnh núi, bằng phẳng không gì sánh được, ở ngọn núi kia chính trung ương, có một cái to lớn vòng sáng, chính là cái kia Truyền Tống Trận! Mà ở cái kia Truyền Tống Trận bên cạnh, lại có một cái thạch bi, thạch bi chi lên, có khắc bốn chữ lớn: Bắc Hoang Kiếm Trủng!

Dương Diệp đang muốn đi vào, mà lúc, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, lão giả ăn mặc quần áo tôn quý trường bào màu tím, bên hông treo một cái to lớn hạt châu màu trắng, hạt châu bên trong, hình như có vật còn sống đang du động . Mà ở đỉnh đầu của ông lão, hệ một căn bạch sắc ngọc mang, như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, đó cũng không phải ngọc thạch chế tạo, mà là một loại không biết tên đầu khớp xương làm bằng!

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Một lần truyền tống, 100 Vĩnh Hằng Tiên Tinh!"

100 Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó lấy ra một viên Nạp Giới, trong nạp giới, chỉ còn lại không tới 70 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh . Dương Diệp nhìn về phía lão giả, "Chỉ có 70 miếng, được chưa ?"

"Không được!"

Lão giả đạm thanh nói: "Thiếu một miếng đều không được!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Vậy đánh đi!"

Thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp trong tay, xuất hiện một thanh búa .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Nhìn thấy Dương Diệp xuất ra búa, cái kia lão giả hơi ngẩn người, lập tức, lão giả khuôn mặt sắc lạnh đánh tới, "Tiểu tử, ngươi có gan, lão phu ở chỗ này giữ sắp một trăm năm, còn không có gặp qua ngươi như thế có gan!"

Dương Diệp dẫn theo búa hướng lão giả đi tới, sau đó nói: "Ta cũng không phải không nói lý người, thế nhưng, ta thực sự không cầm ra đến, không bằng như vậy, ngươi bớt, hoặc ta đánh giấy nợ ? Chờ trở về sau thì trả lại ngươi ? Như thế nào ?"

"Ngươi là suy nghĩ nhiều!"

Lão giả đạm thanh nói: "Chính là một cái Hư Chân kỳ, cũng dám ở trước mặt lão phu đùa giỡn hoành, đến, để cho ta nhìn, ngươi có bao nhiêu cân lượng!"

Dương Diệp gật đầu, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp ngực, một con mao nhung nhung đầu nhỏ chui ra, chính là cái kia Tiểu Bạch . Tiểu Bạch con ngươi chuyển động, rất nhanh, nàng ánh mắt rơi vào cái kia lão giả bên hông viên kia hạt châu màu trắng lên, sau một khắc, nàng nhãn tình sáng lên, nhưng sau một cái vọt ra, ngay sau đó, ở cái kia lão giả cùng Dương Diệp ánh mắt bên trong, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nhất chiêu, cái kia lão giả bên hông viên kia hạt châu màu trắng trực tiếp tránh thoát lão giả, nhưng sau bay đến nàng tiểu trảo trung!

Nhìn thấy một màn này, lão giả ngây người ngay tại chỗ, chẳng qua rất nhanh hắn chính là hồi quy thần đến, hắn trừng mắt Tiểu Bạch, "Tiểu bất điểm, ngươi giở trò quỷ gì ? Mau đem nó trả lại cho ta!"

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn liếc mắt lão giả, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cái kia bạch sắc Ngọc Châu, tiếp lấy vừa chỉ chỉ lão giả .

Dương Diệp phiên dịch nói: "Ý của nàng là, ngươi dựa vào cái gì nói đây là của ngươi này!"

Lão giả ngây cả người, sau đó nói: "Dựa vào cái gì là của ta ? Nó vừa rồi liền ở chỗ này của ta, ngươi nói nó dựa vào cái gì ta sao? Nó bản thân chính là của ta !"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ hạt châu kia, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình .

Chỉ xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, là làm cho Dương Diệp phiên dịch .

Dương Diệp nói: "Nàng nói, vừa rồi thứ này đúng là ở ngươi nơi ấy, nhưng là bây giờ, thứ này ở nàng nơi đây, cho nên chính là nàng . Ta cảm thấy, nàng nói không tật xấu, ngươi thấy thế nào ?"

"Đối với ngươi đại gia!"

Lão giả đột nhiên rống giận, sau một khắc, tay phải hắn hướng Dương Diệp chính là đè một cái, trong sát na, Dương Diệp không gian bốn phía nồng rụt, một cường đại lực áp bách trực tiếp làm cho Dương Diệp toàn thân căng thẳng lên .

Hít thở không thông vỡ nhỏ cảm giác!

Dương Diệp trong lòng hơi kinh ngạc, không dám khinh thường, hai tay nắm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ hướng trước mặt chính là vừa bổ .

Xuy!

Một búa rơi xuống, trước mặt hắn phảng phất có vật gì thôi nát bấy tê liệt, trong nhấp nháy, Dương Diệp quanh thân cái kia cỗ lực áp bách tiêu thất vô ảnh vô tung .

" Hử ?"

Cái này lúc, cái kia lão giả sợ ồ lên một tiếng, nhưng sau ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trong tay chuôi này búa lên, "Cái này đây là Hồng Hoang Khai Thiên Phủ! Ngươi là Dương Diệp!"

Dương Diệp!

Bây giờ đang ở cái này Vĩnh Hằng chi giới, người nào không biết Dương Diệp ?

Cái này lúc, cách đó không xa cái kia lão giả lại tựa như là nghĩ đến cái gì, chợt quay đầu nhìn về phía Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch, "Ngươi, ngươi là con kia Linh Tổ!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng đem hạt châu kia treo ở bên hông, con ngươi tùy thời xem một cái lão giả đỉnh đầu cái kia ngọc mang, nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả trong lòng kinh hãi, liền vội vàng đem đỉnh đầu cái kia ngọc mang thu vào .

Linh Tổ!

Hiện tại hắn rốt cuộc biết chính mình cái kia bảo vật tại sao lại quả đoán quăng đi hắn .

Trước mắt vị này chính là Linh Tổ a!

Theo một vị Linh Tổ tự nhiên so với đi theo hắn có tiền đồ hơn a!

Nhìn thấy lão giả đem bảo vật thu vào, Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau nàng trừng mắt một cái lão giả, đón lấy, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, lão giả trên ngón tay cái kia Nạp Giới rung động kịch liệt lên, sẽ tránh thoát tay của lão giả . Không chỉ có như đây, Tiểu Bạch làm như có chút tức giận, nàng cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng hút một cái, trong sát na, toàn bộ vạn giới sơn linh khí tức thì giống như là thuỷ triều hướng nàng vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả trong lòng hoảng hốt, vội vàng nói: "Dương Diệp, ngươi đi mau, mau dẫn tiểu tổ tông này đi, nhanh a!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Không muốn Vĩnh Hằng Tiên Tinh rồi không ?"

"Từ bỏ, đại gia, ngươi là ta đại gia, mau dẫn tiểu tổ tông này đi, đến, đây là 100 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh, cho các ngươi làm lộ phí, đi nhanh đi, nhanh "

Lão giả cũng sắp khóc .

Cvt: Nô tài này biết điều ghê. =)) Cuối cùng vẫn là Bạch tỷ bá nhất a. Vừa đánh người vừa đc đối phương tặng đồ

------oOo------

Chương 2336: Sóng Gió Ngập Trời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả sở dĩ nhanh khóc, là bởi vì toàn bộ vạn giới sơn linh khí dĩ nhiên tại lấy tốc độ cực nhanh tiêu thất lấy .

Dĩ nhiên không phải tiêu thất, mà là đều tiến vào Tiểu Bạch trong miệng!

Linh Tổ!

Lão giả mặc dù có chút thân phận, thực lực cũng rất mạnh, thế nhưng, hắn có thể làm sao ? Giết cái này vị Linh Tổ ? Trước không nói có hay không thực lực này, dù cho có phần thực lực này, hắn cũng không dám a . Đây chính là một vị Linh Tổ, đừng nói nàng, coi như là bây giờ mấy cái cường đại thế lực, cũng không có một thế lực dám giết cái này vị Linh Tổ.

Nghĩ cũng không dám nghĩ!

Mà giờ khắc này, cái này tiểu gia hỏa như còn không đi, cái này vạn giới sơn sợ là muốn biến thành phế tích .

Dương Diệp nhìn nhất cái kia 100 miếng Tiên Tinh thạch, do dự xuống, sau đó nói: "Cái này sao được đâu? Bất quá, nếu là tiền bối một phần tâm ý, ta liền từ chối thì bất kính . Đa tạ!"

Vừa nói, hắn thu hồi những thứ kia Vĩnh Hằng Tiên Tinh, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, "Chúng ta đi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ lão giả Nạp Giới .

Lão giả khuôn mặt sắc đều xanh biếc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Cái kia không phải chúng ta, không thể nhận, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ như trống bỏi một dạng lắc lắc, nhưng sau nàng tiểu trảo vừa chỉ chỉ lão giả Nạp Giới, không chỉ có như đây, nàng còn nhìn về phía lão giả, một bộ ngươi có cho hay không dáng dấp .

Dương Diệp sẽ nói, cái này lúc, Tiểu Bạch mũi nhẹ nhàng hút một cái hấp, linh khí chung quanh trong nháy mắt mỏng manh rất nhiều .

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, Tiểu Bạch nơi nào là muốn bảo bối, cái này tiểu gia hỏa rõ ràng cho thấy hấp nghiện .

Bây giờ Tiểu Bạch, đối với linh khí khát vọng so với trước đây lớn rất nhiều!

"Nhanh nhanh "

Ở nơi này lúc, cách đó không xa cái kia lão giả đột nhiên lấy xuống Nạp Giới, nhưng sau cong ngón búng ra, cái kia Nạp Giới bay đến Tiểu Bạch trước mặt, "Đến, đều cho ngươi!"

Tiểu Bạch ngừng lại, nàng chớp chớp nhãn, tiểu trảo chỉ vào trước mặt Nạp Giới, ý kia là thật sao ?

Lão giả cũng sắp khóc .

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

Vừa nói, hắn mang theo Tiểu Bạch đi tới cái kia Truyền Tống Trận lên.

Rất nhanh, vô số lam quang bọc lại hắn cùng với Tiểu Bạch . Truyền Tống Trận bên trong, Dương Diệp mắt thấy phía chân trời, ở cái kia cuối chân trời, thật nhiều hai mắt đang ngó chừng hắn . Đang ở Dương Diệp muốn tiêu thất lúc, một đạo dữ tợn thanh âm đột nhiên từ cái này Truyền Tống Trận bên trong truyền ra, "Ta Dương Diệp trở về thời gian, chính là chỗ này Vĩnh Hằng chi giới máu nhuộm thanh thiên ngày!"

Thanh âm bên trong, tràn đầy dữ tợn cùng sát ý, còn có một tia điên cuồng!

Truyền Tống Trận bên cạnh, cái kia áo bào tím lão giả thấp giọng thở dài, hắn nhìn thoáng qua phía chân trời, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Linh Tổ, hắn cũng động tâm, thế nhưng, hắn sẽ không động thủ . Loại này thần vật, coi như rơi ở trong tay hắn, hắn cũng không giữ được . Bất quá, bán một chút nhân tình vẫn là có thể . Chớ nhìn hắn vừa rồi giao ra thật nhiều bảo vật, kỳ thực hắn thấy, những thứ này đều là đáng giá . Coi như cái này Tiểu Bạch không thèm để ý nhân tình không nhân tình, thế nhưng, hắn biết, Dương Diệp khẳng định hiểu .

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch rời đi về sau, ở cái kia vạn giới ở trên đám mây bên trong, xuất hiện hai gã lão giả cùng với nhất danh người đàn ông trung niên, ở nơi này ba người bên phải không xa chỗ, còn có một gã hư ảo mỹ phụ .

]

Một tên trong đó lão giả, cầm trong tay gậy đầu rồng, tên này lão giả, chính là phía trước cùng Dương Diệp đã giao thủ lão giả, mà lão giả cũng là Trường Sinh Môn môn chủ, Lý Trường Sinh; mà ở tên này lão giả bên phải, là một gã mặc hắc bào lão giả, cái này lão giả, là Tung Hoành Đạo đạo chủ: Mạc Đạo Tử . Mà đổi thành nhất danh người đàn ông trung niên, tắc thì là Tạo Hóa Tông tông chủ: Vũ Văn Khâu!

Mà tên kia mỹ phụ, tắc thì là trường sinh giáo giáo chủ: Hàn Phi Nhi!

Bốn người cứ như vậy nhìn Dương Diệp tiến nhập Truyền Tống Trận bên trong, cũng không hề động thủ .

Không động thủ, hai cái nguyên nhân, cái thứ nhất là bốn người bọn họ đều bản thân bị trọng thương, mà này lúc, Dương Diệp cũng là thực lực đại tăng, đã có phá giới lực . Mà trừ hắn ra nhóm, bọn họ hiện tại riêng mình tông môn nội, căn bản không ai có thể làm gì Dương Diệp . Giới Chủ kỳ ở Dương Diệp trước mặt, căn bản không đáng chú ý . Mà bốn người bọn họ, lại không dám tùy tiện xuất thủ . Kỳ thực, chớ nhìn hắn nhóm trọng thương, chỉ cần bọn họ cam lòng cho một thân quả, muốn giết Dương Diệp, vẫn là có thể làm được .

Nhưng vấn đề là, chính mình liều mạng giết Dương Diệp, cũng là phải tiện nghi người khác, đây là hắn nhóm không nguyện ý làm . Kỳ thực, nói đơn giản một chút chính là, đó chính là hắn nhóm bốn gia còn chưa nghĩ ra làm sao chia tang vật!

Cũng không muốn tiện nghi người khác!

Đương nhiên, cũng cùng Dương Diệp thực lực bây giờ có quan hệ, bây giờ Dương Diệp, không phải dễ giết như vậy. Hắn hiện tại nhóm, muốn giết Dương Diệp, là cần trả giá giá rất lớn.

Nguyên nhân đây, ở trong tộc cường giả chưa có trở về phía trước, bọn họ đều không dám tùy tiện xuất thủ .

"Không sợ hắn không trở lại sao ?" Cái này lúc, Trường Sinh Môn môn chủ Lý Trường Sinh đột nhiên nói .

"Hắn sẽ trở lại!"

Một bên, Tung Hoành Đạo Mạc Đạo Tử đạm thanh nói: "Nơi đây còn có một cái Bạch Đế thành, không phải sao?"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bốn phía mọi người, sau đó nói: "Chư vị, thứ cho ta nói thẳng, một vị Linh Tổ, chúng ta bất kỳ một cái nào thế lực, đều không pháp đơn độc sở hữu . Đừng quên, còn có một cái Thái Thượng giáo!"

Thái Thượng giáo!

Nghe được ba chữ này, giữa sân mọi người thần sắc không biết không ngờ ngưng trọng .

Cái này thế lực, cho tới nay đều là một điều bí ẩn, cho dù là cái kia Nam Ly Mộng, đối với cái này thế lực cũng biết chi quá mức thiếu . Rất nhiều người cảm thấy cái này thế lực căn bản không tồn tại, thế nhưng, mấy người bọn hắn thế lực lão quái vật rất tinh tường, cái này thế lực vẫn luôn ở!

Chân chính tồn tại!

Cái này lúc, Mạc Đạo Tử lại nói: "Trừ cái này Thái Thượng giáo, còn có vô số giới một ít thần bí cường giả, thần bí thế lực chư vị, cái này vạn giới sơn ra những thứ kia thế giới, có chút tồn tại, cho dù là chúng ta, cũng không thể khinh thường khinh thị a . Tựu giống với cái kia Bắc Hoang Kiếm Trủng, này thế lực đã từng thời kỳ tột cùng, ra sao chờ kinh người ?"

Vĩnh Hằng chi giới, là một cái trạm trung chuyển, vô số Dị Thế Giới cường giả, thế lực, cơ bản đều sẽ chạy tới nơi này, bởi vì chỉ có từ nơi này, mới có thể đi Vĩnh Hằng Vũ Trụ, mà Vĩnh Hằng Vũ Trụ, là tất cả cường giả mục tiêu!

Nơi ấy, có Vĩnh Hằng Chi Khí!

Rất nhiều thế lực hội trú đóng ở Vĩnh Hằng chi giới, thế nhưng, cũng có chút thế lực cũng không đến, giống như đã từng Bất Tử Tộc cùng Hư Linh tộc, cái này hai tộc thực lực, không thể so với bọn họ những thứ này cổ lão thế lực yếu .

Mà Vĩnh Hằng chi giới đã từng bản thổ cường giả, cũng chính là Thái Cổ thời đại những nhân vật kia, cũng có rất nhiều vẫn tồn tại, giống như cái kia Vĩnh Hằng Tiên thôn . Đơn giản mà nói, ngoại trừ Vĩnh Hằng Vũ Trụ, bọn họ mấy cái này thế lực cũng không phải vô địch .

Lý Trường Sinh nhìn về phía Mạc Đạo Tử, "Cái kia theo các hạ có ý tứ là ?"

Mạc Đạo Tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Ta nhóm liên thủ, đương nhiên, còn muốn thêm trên(lên) cái kia ba vị hộ giới người, chúng ta liên thủ mới có thể bảo vệ cái này Linh Tổ, cũng mới có thể tránh khỏi chúng ta mấy phương thế lực vì Linh Tổ mà tự giết lẫn nhau! Các ngươi cảm thấy thế nào ?"

"Không có ý kiến!"

Một bên đột nhiên truyền đến một giọng nói .

Nói chuyện chính là cái kia trường sinh giáo giáo chủ Hàn Phi Nhi .

Mọi người nhìn thoáng qua Hàn Phi Nhi, nhãn trung bên trong mang theo một tia kiêng kỵ . Trước đây trận đại chiến kia, mấy người bọn họ cùng các chủng tộc trong cường giả vây công Hư Linh nữ, một lần kia, bọn họ đều thấy được riêng mình thực lực, mà Hàn Phi Nhi thực lực, càng tối cường . Bởi vì nàng bị thương, là nhỏ nhất nhỏ nhất .

Nghĩ đến trước đây trận đại chiến kia, trong lòng mọi người đều có chút nghĩ mà sợ, sáu vị phá giới, thêm trên(lên) nhất kiện thượng cổ Thần khí, lúc đầu lấy vì vạn vô nhất thất, cũng là không nghĩ tới, cái kia Hư Linh nữ thực lực đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của bọn hắn . Như không phải tốt nhất cái kia ba vị hộ giới nhân gia nhập vào, bọn họ có thể sẽ toàn quân bị diệt!

Dù cho có cái kia ba vị hộ giới cường giả gia nhập vào, cũng thiếu chút nữa đều toàn quân bị diệt .

Thế gian bên trong, có một loại yêu nghiệt, không thể dùng cảnh giới để cân nhắc loại này yêu nghiệt, cái kia Hư Linh nữ toán một cái . Mà bây giờ, Dương Diệp cũng mau trở thành chủng yêu nghiệt .

"Ta cũng không ý kiến!"

Cái này lúc, một bên Tạo Hóa Tông tông chủ Vũ Văn Khâu đột nhiên nói: "Mạc Đạo Huynh nói rất đúng, một vị Linh Tổ, chúng ta bất luận cái gì nhất gia đều đơn độc ăn không xuống, mọi người cùng nhau liên thủ, mới có thể bảo vệ cái này vị Linh Tổ, mà một khi nàng thành Tổ, ta nhóm liền có thể làm cho nàng mang theo ta nhóm tiến nhập Vĩnh Hằng Vũ Trụ, có nàng mở đường, ta ngược lại muốn nhìn một chút, có ai dám ngăn trở ."

"Cứ quyết định như vậy đi!"

Cái này lúc, cái kia Mạc Đạo Tử đột nhiên nói: "Các vị làm cho mỗi bên tự trong tông môn cường giả đều theo Vĩnh Hằng Chi Hà trở về đi, nhưng sau chúng ta chờ Dương Diệp trở về!" (Cvt: Ừm, ngoan chờ ca trở về phát quà à nha)

"Hắn sẽ trở về sao?" Lý Trường Sinh đột nhiên hỏi .

"Không trở lại, liền buộc hắn trở về!" Mạc Đạo Tử nói: "Hiện tại quan trọng nhất là chúng ta mỗi bên tự trong tông môn cường giả nhất định phải nhanh trở về, mấy người chúng ta, đều bị trọng thương, hiện tại đoạt hạ cái này Linh Tổ, cũng có khả năng không bảo đảm . Hơn nữa, nếu như ta không có đoán sai, nhất phủ hai thành tam tông sáu tộc mấy vị kia lão tổ cấp bậc nhân vật, hẳn là cũng biết Linh Tổ chuyện tình, những lão bất tử này, không thể không nhìn một vị Linh Tổ đấy!"

Lý Trường Sinh gật đầu, "Theo ta được biết, sáu tộc tộc trưởng, đã có một ít theo Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia chạy về ."

"Đâu chỉ bọn họ!"

Cái này lúc, cách đó không xa cái kia Hàn Phi Nhi đột nhiên nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng Chi Hà, chín thành trở lên cường giả đều ở đây chạy tới đây . Một lần này đánh cờ, coi như chúng ta mấy gia liên thủ, phần thắng cũng không phải đặc biệt lớn, chư vị chuẩn bị tâm lý thật tốt đi."

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Giữa sân, mấy người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau cũng biến mất theo không thấy .

Mà đang ở mấy người tiêu thất về sau, ở trong sân xuất hiện một gã hắc bào nhân, hắc bào nhân nhìn lướt qua bốn phía, "Linh Tổ ta Bất Tử Tộc trước đây nhìn lầm a "

Thanh âm rơi xuống, hắc bào người vô thanh vô tức biến mất ở giữa sân .

Lúc này Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cũng không biết, bởi vì Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, vô số lão quái vật cùng với vô số thần bí thế lực cũng bắt đầu xuẩn xuẩn dục động .

Linh Tổ!

Thần khí gì gì đó, ở Linh Tổ trước mặt, đều là đống cặn bã, sở hữu một vị Linh Tổ, thì tương đương với có vô hạn khả năng . Xem Dương Diệp, vì sao như thế giàu có, bởi vì có Linh Tổ . Dương Diệp một thân Thần Trang, là không thể rời bỏ Tiểu Bạch trợ giúp .

Đường hầm vận chuyển bên trong, Tiểu Bạch ngồi ở Dương Diệp bả vai lên, nàng tiểu trảo ôm một viên quả cầu ánh sáng màu trắng, ở quả cầu ánh sáng kia bên trong, có một hư ảnh nho nhỏ đang du động lấy . Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, tiểu trảo không ngừng lăn lộn viên kia quang cầu, thế nhưng, hư ảnh kia không có muốn đi ra ý tứ . Quá hồi lâu, Tiểu Bạch đem hạt châu đặt ở Dương Diệp bả vai lên, nhưng sau nàng móng vuốt trung xuất hiện một thanh hư ảo búa, ngay sau đó, nàng hai tay nắm búa gác ở hạt châu kia lên.

Tiểu Bạch rất ý tứ rõ ràng: Ngươi ra không ra!

Cvt: Tỷ bình tĩnh thôi ^^

------oOo------

Chương 2337: Thăng Linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mềm không được mạnh bạo!

Đây là Tiểu Bạch theo Dương Diệp thân đi học nhất chiêu!

Bị Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đỡ, viên kia hạt châu màu trắng rung động kịch liệt lên, hiển nhiên, là ở sợ hãi . Mà trong hạt châu cái bóng mờ kia đang điên cuồng ở bên trong bơi qua bơi lại, đối phương hình như là nghĩ ra được, thế nhưng, lại ra không được .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng giơ búa lên sẽ phách xuống, cái này lúc, Dương Diệp ngăn trở nàng .

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cầm hạt châu kia, nhưng sau nàng đem Kiếm Kinh kêu lên, hắn đem hạt châu đưa tới Kiếm Kinh trước mặt, Kiếm Kinh hơi quan sát liếc mắt hạt châu kia, sau đó nói: "Dưỡng linh châu!"

"Dưỡng linh châu ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Một loại chuyên môn ôn dưỡng linh vật hạt châu, hạt châu này trong, có một linh ."

"Thiên địa linh vật ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không phải thiên địa linh vật, là một kiện thần khí linh!"

Nhất kiện thần khí linh!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Thần khí linh ? Có thể rút ra xuất hiện ?"

"Tự nhiên có thể!"

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Tựa như ngươi cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, như cái kia Thiên Tú nguyện ý, nàng hoàn toàn có thể mang Hồng Hoang Khai Thiên Phủ linh rút ra Hồng Hoang Khai Thiên Phủ ."

Một bên, Tiểu Bạch con ngươi chuyển động, dường như muốn làm cái gì sự tình .

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên quay đầu nhìn về phía nàng, "Đừng vòng vo, ngươi không có cái năng lực kia rút ra Khai Thiên Phủ linh!"

Tiểu Bạch: "..."

Kiếm Kinh nhìn về phía Dương Diệp, "Hạt châu này giữ lại, ngày sau có lẽ hữu dụng, bởi vì như ngươi có thể tìm được hạt châu này nguyên bản bản thể, cũng chính là món đó thần khí, có hạt châu này ở, món đó Thần khí thì tương đương với là của ngươi, dù cho cái kia Thần khí mới ra đời linh, đối phương cũng không tranh hơn cái này nguyên bản linh ."

Thần khí!

Dương Diệp nhìn về phía trong tay hạt châu này, "Nó là cái gì thần khí linh đâu?"

Kiếm Kinh nói: "Không biết, bất quá, đã có thể xưng là Thần khí, hẳn là cũng sẽ không yếu. Tựa như cái này Kiếm Hồ, Khai Thiên Phủ, ngươi cảm thấy chúng nó yếu sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Điều này cũng đúng!"

Vừa nói, hắn đem hạt châu đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, sau đó nói: "Đây là bảo bối, đừng làm hư, được không ?"

Tiểu Bạch nhìn về phía hạt châu kia, nàng do dự xuống, nhưng sau mở miệng phun, trong sát na, vô số linh khí dũng mãnh vào hạt châu kia bên trong, theo những linh khí này dũng mãnh vào, hạt châu kia điên cuồng run rẩy động, không chỉ có như đây, hạt châu kia bên trong cái kia hư ảnh dĩ nhiên càng phát ngưng thật!

Nhìn thấy một màn này, một bên Kiếm Kinh thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng!

Linh!

Linh Tổ có một phi thường khủng bố năng lực, đó chính là có đề thăng bất luận cái gì linh cấp bậc năng lực!

Phải biết, đều là Thần khí, thế nhưng, Thần khí trong lúc đó cũng có yếu hơn mạnh, bởi vì Thần khí trong lúc đó cũng đẳng cấp, mà đẳng cấp này, chính là linh, thần khí linh đẳng cấp càng cao, chuôi này thần khí uy lực cũng liền càng đại!

Mà theo Dương Diệp Hồng Mông Tháp, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Kiếm Hồ, bao quát nàng Kiếm Kinh, kỳ thực đều ở đây chậm rãi tăng lên, đặc biệt cái kia Hồng Mông Tháp, Hồng Mông Tháp được lợi nhất lớn, chẳng qua cái này cũng bình thường, cái này Hồng Mông Tháp cùng Tiểu Bạch nhưng là sinh tử chi giao, đối với Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch nhưng là làm tốt bạn rất thân, bởi vì mỗi một lần nàng cùng cái gì khác xảy ra xung đột, Hồng Mông Tháp đều là không chút do dự đứng ở nàng bên này!

Không chỉ có đối với các loại Thần khí chi linh, đối với những thứ kia yêu thú cũng là có phi thường lớn vô cùng trợ giúp!

Mỗi một vị yêu thú mỗi một lần đề thăng, đều phải cần cực kỳ lâu, thế nhưng, nếu có một vị Linh Tổ tương trợ, cái này tăng lên tốc độ có thể nhanh vô số lần . Giống như cái kia Tiểu Ngưu, đối phương từ vừa mới bắt đầu cùng Tiểu Bạch đến bây giờ, đã mơ hồ có đột phá tư thế!

Đây cũng chính là cái kia Tiểu Ngưu vì sao mỗi ngày liều mạng theo Tiểu Bạch, bây giờ nó, đã hoàn toàn trở thành Tiểu Bạch tiểu tùy tùng, Tiểu Bạch khiến nó hướng đông, nó tuyệt sẽ không đi tây đấy!

Kiếm Kinh thu hồi tâm tư, hai mắt chậm rãi đóng lại .

]

Cái này tiểu gia hỏa, đã sắp muốn kiểm chứng tổ .

Tiểu Bạch thổi một hồi, nhưng sau nàng ngừng lại, ở trước mặt nàng hạt châu kia cũng là lập tức chà xát đến rồi nàng bên hông, hiển nhiên, còn muốn!

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Làm cho nàng trợ giúp Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha, còn nữa, như có thể, nhiều thu một ít Thái Cổ đại yêu, có Tiểu Bạch ở, những thứ kia Thái Cổ đại yêu, hoặc cái gì thượng cổ Thần Thú hội xin ngươi thu ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Là không phải quá khoa trương ?"

"Khoa trương ?"

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không có chút nào khoa trương, ngươi không có cảm giác đến sao? Cái kia trâu đần đã sắp đạt được Giới Chủ cảnh . Còn Nhị Nha, nàng hiện ở khí tức trên người cũng so với trước đây càng thêm cường đại rồi ."

Dương Diệp nhíu mày, rất nhanh, hắn đem Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu kêu lên, hai cái tiểu gia hỏa vừa ra tới về sau, cái kia Tiểu Ngưu liền trực tiếp đi tới Tiểu Bạch bên cạnh, nhưng sau an an đứng lẳng lặng . Nhị Nha nhưng thật ra không có như vậy tận lực tới gần Tiểu Bạch, nàng liếm liếm trong tay mứt quả, sau đó nói: "Dương điên ... Ah không, Dương ca, có chuyện gì sao ?"

Dương Diệp tỉ mỉ quan sát liếc mắt Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha, dần dần, hắn thân trên(lên) cũng là ngưng trọng, Nhị Nha khí tức so với trước đây lớn một ít, thế nhưng không thế nào rõ ràng, mà Tiểu Ngưu khí tức cũng là so với lúc trước mạnh nhiều lắm!

Đây cũng không phải là Giới Chân cảnh hơi thở!

Là bởi vì Tiểu Bạch mà tăng lên ?

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch đã ở nhìn nàng, một người nhất tiểu gia hỏa đối diện, đột nhiên, Tiểu Bạch một cái đụng ngã trong ngực hắn, sau đó cái ót dùng sức cọ xát lồng ngực của hắn .

Một bên, Kiếm Kinh nhìn khóe miệng quất thẳng tới, mẹ nó, đây chính là Linh Tổ ...

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, lấy sau không có chuyện, là hơn giúp một tay Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha, ân, chính là cho bọn họ linh khí, làm cho bọn họ thay đổi lợi hại hơn, nhưng sau giúp chúng ta đánh lộn!"

Nghe được Dương Diệp, một bên Nhị Nha con mắt tức thì sáng lên, nàng hoan hỷ nhất vui mừng Tiểu Bạch cung cấp linh khí .

Cái kia linh khí cùng Hồng Mông Tử Khí giống nhau, hút đặc biệt thoải mái . Cái kia Tiểu Ngưu cũng là nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung nhiều hơn một sợi cảm kích . Nó nhưng thật ra ngày ngày đều muốn hấp Tiểu Bạch làm ra linh khí, đáng tiếc, Tiểu Bạch cái này tiểu gia hỏa nhất ngày liền muốn chơi . Hiện tại Dương Diệp mở miệng, không hề nghi ngờ, nó cùng Nhị Nha tốt thời gian sắp tới!

"Còn có cái kia Kiếm Hồ!"

Cái này lúc, một bên Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi kiếm, đao, phi đao, toàn bộ đều cần, đặc biệt đao kiếm của ngươi, có Tiểu Bạch hỗ trợ, còn có món hồ ôn dưỡng, bọn họ uy lực càng ngày sẽ càng lớn, thậm chí khả năng theo Ngụy Thần đề thăng tới chân chính Thần khí!"

Nghe được Kiếm Kinh, Dương Diệp huyết dịch tức thì có chút sôi trào!

Như Tàng Phong, Thập Phương Vô Địch, Kiếm Thủ, Kiếm Tổ, hai thanh phi đao, ba thanh kiếm cũng có thể đề thăng tới Thần khí, đó là kinh khủng cỡ nào ?

Ngẫm lại đều làm người kích động a!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Nghe chưa ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ dùng sức phe phẩy, như thế không chuyện đùa tình, nó lại không muốn đi làm!

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, phi thường chân thành nói: "Bắt bọn nó biến lợi hại, nhưng sau chúng nó đều là ngươi, như thế nào đây?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, đều là nàng ? Cái này tốt giống như có thể!

Thấy Tiểu Bạch có chút ý động, Dương Diệp vội vàng nói: " Đúng, đều là ngươi, ta chính là ta, ân, ta cũng là ngươi, ngươi cũng là của ta, chúng ta cùng nhau, biết không ?"

Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nhưng sau liền vội vàng gật đầu .

Một bên, Kiếm Kinh đầu thẳng rung, cái này ngốc bạch ai, những thứ kia vốn chính là ngươi a .

Nếu để cho những thứ này Thần khí lựa chọn, ngoại trừ Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ, những thứ khác không hề nghi ngờ đều sẽ tuyển trạch Tiểu Bạch .

Nhìn thấy Tiểu Bạch đồng ý, Dương Diệp cũng là thả lỏng một hơi, cái này tiểu gia hỏa nhưng là lười rất, làm cho nàng mỗi thiên hoa thời gian trợ giúp Tiểu Ngưu cùng những thứ kia Thần khí đề thăng cũng không dễ dàng, chẳng qua còn tốt, nàng đáp ứng rồi . Đáng tiếc là, cái này tiểu gia hỏa nhất ngày chỉ nguyện tốn một canh giờ đến giúp đỡ Tiểu Ngưu cùng Kiếm Hồ bọn họ .

Thời gian còn lại, nàng muốn chơi!

Đối với đây, Dương Diệp mặc dù có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn là theo nàng .

Còn đối với Tiểu Ngưu còn có Kiếm Hồ bọn họ mà nói, đây cũng là thiên đại hảo sự .

Ngoại trừ này bên ngoài, Hồng Mông Tháp bên trong cái kia thánh mạch đã ở dần dần phát sinh cải biến . Dùng Kiếm Kinh lời nói mà nói chính là, đạt được Tiên mạch, chỉ là vấn đề thời gian . Tuy là Tiểu Bạch tác dụng cho dù là Thần Mạch cũng không sánh bằng lên, thế nhưng, có một cái Tiên mạch ở Hồng Mông Tháp bên trong, cái này có thể làm cho Hồng Mông Tháp bên trong, bao quát hắn Dương Diệp đều có vô cùng vô tận linh khí .

"Đến rồi!"

Cái này lúc, Dương Diệp bên cạnh Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cuối tầm mắt, xuất hiện một màn ánh sáng . Dương Diệp đem Tiểu Bạch chờ tiểu gia hỏa toàn bộ gọi tới Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau hắn tăng thêm tốc độ, chỉ chốc lát, hắn biến mất ở màn sáng kia bên trong .

Tiến nhập màn sáng về sau, Dương Diệp đầu tức thì cảm thấy một mê muội, rất nhanh, cái kia cỗ mê muội biến mất, hắn trợn mở con mắt .

Màu xám tro thiên không, đục ngầu không khí, linh khí càng là mỏng manh không gì sánh được .

Đây là một cái phải diệt vong thế giới!

Bất quá, không giống Đại Thiên vũ trụ như vậy, nơi này thế giới, nếu như không có ngoại lực phá hư, chí ít còn có thể chống đỡ mấy thập niên!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chân hắn xuống, là một cái to lớn Truyền Tống Trận, mà bốn phía, quần sơn vờn quanh, nhìn không thấy đầu!

Tâm niệm vừa động, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Bắc Hoang nơi!

Dựa theo Kiếm U cung cấp lộ tuyến, Dương Diệp rất mau tới đến rồi Bắc Hoang nơi .

Bắc Hoang thành .

Đây là nhất tòa cổ xưa thành, Bắc Hoang Kiếm Tông vẫn còn ở thời điểm liền đã tồn tại, mà tòa thành này, đã từng chính là Bắc Hoang Kiếm Tông một cái phụ thuộc thành . Đã từng Bắc Hoang Kiếm Tông liền thường thường ở bên trong tòa thành này chọn các loại thiên tài!

Mà bây giờ, tòa thành này đã hoàn toàn trở thành một cái tự do chi thành, bên trong, tam giáo Cửu Lưu đều có!

Mỗi một năm sẽ có vô số người đến đây tòa thành này, nhưng sau kết bạn đi trước Bắc Hoang Kiếm Tông, hy vọng ở bên trong tìm được Bắc Hoang Kiếm Tông bảo vật .

Dương Diệp có hỏi qua Kiếm U, Bắc Hoang Kiếm Tông tại sao lại bị diệt, Kiếm U cũng không có cho ra minh xác trả lời, thế nhưng , ấn Kiếm U có ý tứ là, năm đó Bắc Hoang Kiếm Tông thu được Bắc Hoang Kiếm Tông chớ nên có thần vật!

Tựu như cùng hắn Dương Diệp sở hữu một vị Linh Tổ giống nhau!

Kiếm U làm cho hắn đến, mục đích rất rõ ràng, chính là làm cho hắn tới thử thời vận . Nếu như là người khác, chắc chắn sẽ không có hy vọng gì, thế nhưng, hắn Dương Diệp là ai ? Hắn Dương Diệp bên người nhưng là theo một vị Linh Tổ!

Cái này tiểu gia hỏa, nhưng là kèm theo tầm bảo công năng!

Dương Diệp tiến nhập thành trung, thành bên trong, người nhưng thật ra có, chẳng qua cũng không nhiều, hơn nữa, người ta lui tới đều đi rất gấp .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn hướng thành trung đi tới, ở nơi này lúc, một đạo hắc quang rơi vào trước mặt của hắn, hắc quang tán đi, là một đoàn màu đen tiểu gia hỏa, tướng mạo có điểm hướng chuột, con mắt rất nhỏ, thế nhưng mũi cũng rất trường, miệng cũng rất lớn, giống như một oa cái . Tổng thể đến xem, rất là xấu xí .

Mà giờ khắc này, cái này hắc sắc tiểu gia hỏa đang ở nhìn chằm chằm Dương Diệp, nhìn chòng chọc vào .

"Đây là Tầm Bảo Thử!"

Một bên, giữa sân có người kinh hô, "Đây là người nào Tầm Bảo Thử ? Hả? Nó đang nhìn nam tử này, chẳng lẽ, nam tử này thân trên(lên) có bảo vật gì ?"

Theo một tiếng Tầm Bảo Thử, thành trung tức thì có vô số ánh mắt hướng Dương Diệp nhìn lại .

Tầm Bảo Thử, đây chính là linh sủng, loại này linh sủng, ánh mắt cực kỳ hà khắc , bình thường bảo vật, chúng nó căn bản xem không lên, mà có thể được nó coi trọng, chí ít đều là Ngụy Thần Khí!

Tuy là cái này Tầm Bảo Thử là linh sủng, thế nhưng nhưng không ai dám động thủ đoạt, bởi vì dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, có thể có được một cái Tầm Bảo Thử linh sủng nhân hội là người bình thường sao?

Cái này lúc, cái kia Tầm Bảo Thử mũi đột nhiên hít hít, rất nhanh, nó ánh mắt lộ ra tham lam màu sắc, nó gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, nhưng sau không ngừng gào thét, làm như làm cho Dương Diệp giao ra cái gì tới!

Dương Diệp: "...."

Cvt: Đến con chuột cũng trấn lột anh là sao

------oOo------

Chương 2338: Tiểu Bạch Đáng Sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tầm Bảo Thử!

Người chung quanh càng ngày càng nhiều, mà khi chứng kiến cái kia Tầm Bảo Thử đang đối với Dương Diệp rít gào lúc, chung quanh những người đó ánh mắt tức thì rơi vào Dương Diệp thân lên.

Tò mò, không có hảo ý đều có!

Tầm Bảo Thử, loại sinh vật này, đối với bảo bối tốt cảm thấy hứng thú, mà chỉ Tầm Bảo Thử đối đãi như vậy một cái người, hiển nhiên, cái này thân người trên(lên) có vô cùng tốt cực tốt bảo vật, thậm chí là trong truyền thuyết Thần khí!

Thần khí!

Nghĩ đến đây hai chữ, giữa sân vô số người hai mắt tức thì thay đổi có chút cực nóng .

Không xa chỗ, Dương Diệp quan sát liếc mắt cái kia Tầm Bảo Thử, sau đó nói: "Ngươi muốn cái gì ?"

Tầm Bảo Thử trừng mắt Dương Diệp, tâm thần gào thét, một bộ muốn ăn sống rồi Dương Diệp bộ dạng .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau tay phải mở ra, lòng bàn tay bên trong, xuất hiện ba thanh kiếm .

Chính là cái kia ba thanh cổ kiếm!

Ngụy Thần Khí!

Nhìn thấy cái này ba thanh cổ kiếm, chu vi rất nhiều người trong lòng tức thì khiếp sợ không thôi, hiển nhiên, tất cả mọi người nhận ra cái này ba thanh kiếm .

Mặc dù chỉ là Ngụy Thần Khí, thế nhưng, thuận tay liền lấy ra ba cái Ngụy Thần Khí, cái này có điểm kinh khủng . Hơn nữa, Ngụy Thần Khí cũng là cực kỳ trân quý, dù sao, Thần khí loại này thần vật, một cái vũ trụ có thể ra năm sáu món liền đã khá vô cùng .

Cái kia Tầm Bảo Thử nhìn thoáng qua cái kia ba thanh kiếm, nhưng mà, nó cũng là lần nữa căm tức nhìn Dương Diệp, nhưng sau dương nanh múa vuốt lên .

Hiển nhiên, đó cũng không phải nó mong muốn!

Chu vi, ánh mắt mọi người lần nữa rơi vào Dương Diệp thân lên.

Còn có bảo vật ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Tầm Bảo Thử, nhưng sau hắn xuất ra Kiếm Hồ, khi thấy cái này Kiếm Hồ lúc, cái kia Tầm Bảo Thử cái kia mảnh nhỏ tiểu nhân con mắt tức thì trợn tròn đứng lên .

Thần khí!

Không chỉ có cái kia Tầm Bảo Thử, chu vi trong mắt tất cả mọi người đều là trợn tròn đứng lên .

Thần khí!

Đây chính là thứ thiệt Thần khí, bởi vì Thần khí có thể làm cho một cổ vô hình lực áp bách . Mà Kiếm Hồ, không chỉ có làm cho một loại vô hình lực áp bách, còn có một loại cảm giác hết sức nguy hiểm!

Giữa sân, Dương Diệp cầm Kiếm Hồ hướng về phía cái kia Tầm Bảo Thử giơ giơ lên, sau đó nói: "Ngươi phải cái này, thật sao?"

Cái kia Tầm Bảo Thử nhìn thoáng qua Dương Diệp bụng, hiển nhiên, nó cảm nhận được cũng không phải là cái này Kiếm Hồ, bất quá, nó vẫn như cũ mạnh mẽ gật đầu .

Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Cái này cũng không thể cho ngươi, đây là một cái tiểu gia hỏa, ân, ta khuyên ngươi đi nhanh lên, không phải, chờ một hồi ngươi có thể sẽ rất thảm ."

Nghe được Dương Diệp, cái kia Tầm Bảo Thử tức thì nổi giận, nó phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới, hiển nhiên, đây là muốn cưỡng đoạt . Mà đang ở cái này lúc, ở Dương Diệp bả vai lên, xuất hiện một cái màu trắng tiểu gia hỏa .

Chính là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch lạnh lùng nhìn cái kia xông tới Tầm Bảo Thử, cái kia nhãn thần, không chứa một tia cảm tình .

Đoạt đồ của nàng ? Cũng dám đoạt đồ của nàng ?

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang xuất hiện ở cái kia Tầm Bảo Thử trước mặt, cái kia Tầm Bảo Thử còn chưa phục hồi tinh thần lại, chính là bị Tiểu Bạch nhất trảo vỗ vào khuôn mặt lên.

Ba!

Theo một đạo thanh thúy bạt tai tiếng vang lên, ở bốn phía mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Tầm Bảo Thử trực tiếp bị Tiểu Bạch một trảo này vỗ đánh bay ở tại cách đó không xa tường lên.

Ầm!

Toàn bộ tường ầm ầm đổ nát!

Nhưng mà, Tiểu Bạch cũng là như trước không dừng tay, nàng một cái bay đến cái kia đập rơi ở trên mặt đất Tầm Bảo Thử, nhưng sau tiểu trảo bắt lại Tầm Bảo Thử thật dài mũi, tiếp lấy hướng mặt đất kia chợt chính là một hồi đập loạn .

]

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Chỉ chốc lát, Tiểu Bạch sở đứng vị trí bốn phía xuất hiện từng cái hố .

Đập một hồi, Tiểu Bạch đột nhiên đề bắt đầu cái kia Tầm Bảo Thử, nhưng sau một cước đá vào cái kia Tầm Bảo Thử bụng chỗ .

Ầm!

Cái kia Tầm Bảo Thử trực tiếp ném bay ra ngoài .

Lúc này đây, Tiểu Bạch không có tiếp tục xuất thủ, nàng vỗ vỗ tiểu trảo, nhưng sau về tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn lướt qua bốn phía, tiểu trảo chỉ chỉ cái kia ba thanh cổ kiếm cùng Kiếm Hồ, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên, nàng đây là đang nói cho mọi người, thứ này, là của nàng .

Tiếp đó, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp vội vàng nói: "Là ngươi, chỉ cần là ngươi xem ở trên, đều là ngươi đấy!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ôm Dương Diệp đầu một hồi loạn chà xát .

"Đây là Linh Chủ sao?"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự xa chỗ truyền đến .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, một người đàn ông cùng một nữ tử chính hướng bên này chậm rãi mà tới. Nam tử mặc một bộ thật dài cẩm bào, tóc dài xõa vai, cả người thoạt nhìn có chút phóng khoáng ngông ngênh; còn cô gái kia tắc thì mặc một bộ có thêu Bách Hoa quần dài, khuôn mặt đeo khăn che mặt, xem không rõ ràng đội hình, bất quá, tư thái vô cùng tốt, chân dài to!

Mà ở cô gái này vai phải lên, chính là cái kia Tầm Bảo Thử, chỉ bất quá lúc này, cái kia Tầm Bảo Thử sưng mặt sưng mũi .

Dương Diệp phát hiện, cái này Tầm Bảo Thử ánh mắt nhìn chằm chằm vào Tiểu Bạch, ở nơi này Tầm Bảo Thử nhãn trung, không che giấu chút nào lấy sát ý .

Tiểu Bạch hiển nhiên cũng nhìn thấy cái kia Tầm Bảo Thử trong mắt sát ý, ngay sau đó nộ trừng mắt một cái cái kia Tầm Bảo Thử, nhưng sau sẽ hướng cái kia Tầm Bảo Thử tiến lên, bất quá, lại bị Dương Diệp cho ngăn lại .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: "Nó lợi hại sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lắc đầu .

Dương Diệp lại hỏi, "Nó xấu xí không ?"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Tầm Bảo Thử, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Cũng không lợi hại, lại xấu xí, mà ta gia Tiểu Bạch, đã lợi hại, lại thích xem, cho nên, theo chân nó tính toán cái gì, ngươi muốn đại khí, phải khiêm tốn, biết không ?"

Khiêm tốn ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía không xa chỗ cái kia Tầm Bảo Thử, nàng xem xem chính mình tiểu trảo, hiển nhiên, nàng vẫn có chút muốn đánh cái kia Tầm Bảo Thử .

"Xấu xí ? Không lợi hại ?"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa tên kia Bách Hoa quần dài nữ tử đột nhiên cười khẩy nói: "Thật không phải là một dạng ánh mắt thiển cận, ngươi cho rằng nó là một dạng Tầm Bảo Thử ? Nó là mắt đen Tầm Bảo Thử, là Tầm Bảo Thử trong Vương, thuộc về nghìn năm khó gặp, nó tầm bảo năng lực, có thể nói, không có bất kỳ một loại linh thú hoặc linh vật có thể cùng nó so sánh với, chứng kiến nó mắt đen chưa? Này đồng có thể hiểu rõ tất cả, coi như là một vị Phá Giới cảnh cường giả, nó cũng có thể rõ ràng xem rõ ràng đối phương trên người bảo vật . Mà cái mũi của nó, càng có thể ngửi được trăm ngàn dặm bên trong bất luận cái gì bảo vật khí tức!"

Nữ tử bên cạnh, nam tử kia cười nói: "Liên muội, phàm nhân nhục nhãn phàm thai, thức không được linh thú, ngươi cần gì phải so đo với hắn ?"

Nữ tử lạnh lùng nói: "Kiến thức thấp không phải lỗi của hắn, thế nhưng xuất hiện mất mặt xấu hổ chính là của hắn không phải ."

Nói lời này lúc, nàng ánh mắt một mạch nhìn chằm chằm Dương Diệp .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng là đang hỏi, đó là vật gì ...

Dương Diệp lắc đầu, "Ta cũng không nghe qua ."

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên duỗi trảo hướng về phía cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử ngoéo ... một cái, hiển nhiên, đây là muốn đối phương qua đây một mình đấu!

Ngoại trừ đối với người, Dương Diệp phát hiện, Tiểu Bạch đối với thú loại, linh loại, còn có khí linh loại cấp sinh vật căn bản cũng không có sợ qua, dù cho thực lực đối phương cao hơn nàng rất nhiều, thế nhưng, nàng cũng không có sợ qua . Không đúng, nàng vẫn là rất sợ Tử Nhi. Trước đây nàng không có thiếu bị Tử Nhi sửa chữa quá! Đương nhiên, đối với Tử Nhi, nàng càng nhiều hơn chính là kính!

Bị Tiểu Bạch khiêu khích như vậy, cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử tức thì giận không thể nuốt, nhưng mà, cũng không dám đi tới cùng Tiểu Bạch một mình đấu, chỉ có thể cầu cứu nhìn về phía nàng kia .

Nàng kia lạnh lùng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Chính là Linh Chủ, dĩ nhiên ngông cuồng như thế, thực sự là không biết sống chết!"

Nói liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Ngưu đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nó cái kia ngưu nhãn hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt nàng kia, nhưng sau hai ngưu kiết nắm lại, đón lấy, nàng xem hướng Tiểu Bạch, hiển nhiên, là ở chờ Tiểu Bạch ý chỉ .

Một bên, Dương Diệp đầu thẳng rung, đừng xem cái này Tiểu Ngưu bình thường không nói một lời, thoạt nhìn ngây ngốc, thế nhưng, người này công phu nịnh hót có thể nói là nhất lưu, mà Tiểu Bạch đối với cái này tiểu gia hỏa, cũng là vô cùng thưởng thức, làm chuyện gì tình cơ bản đều sẽ mang theo nó .

Tiểu Bạch vỗ vỗ Tiểu Ngưu sừng trâu, một bộ ngươi tốt dáng dấp, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, hiển nhiên, là ở chờ Dương Diệp ý chỉ .

Dương Diệp nhìn Tiểu Bạch, hắn cười cười, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa nàng kia cùng nam tử, "Ta tới đoán một chút, hai người các ngươi, lấy từng tuổi này thì đạt đến Hư Chân cùng Giới Chân, thiên phú khẳng định không sai, hơn nữa, còn dám mang theo một cái loại này cái gì trâu bò Tử Đồng Tầm Bảo Thử rêu rao khắp nơi, nghĩ đến, hậu trường cũng không tệ . Nếu như ta giết các ngươi, các ngươi sau lưng cường giả nhất định sẽ xuất hiện, nhưng sau ta giết các ngươi sau lưng cường giả, các ngươi còn có thể có nhiều hơn cường giả xuất hiện ..."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Ta nói nhiều như vậy, không có ý tứ gì khác, ta chỉ là muốn hỏi một câu, các ngươi có thể hay không trực tiếp đem bọn ngươi lớn nhất hậu trường gọi ra, nhưng sau ta giết chết bọn họ, như vậy, ta cũng sẽ không có phiền toái nhiều như vậy ."

Tĩnh!

Giữa sân trong nháy mắt thay đổi vắng vẻ không tiếng động!

Mọi người nhìn Dương Diệp tựa như như nhìn quái vật!

Như thế cuồng ?

"Ha ha ..."

Ở nơi này lúc, không xa chỗ cái kia trường phát nam tử đột nhiên nở nụ cười, nở nụ cười khoảng khắc, nam tử nhìn về phía Dương Diệp, "Không thể không nói, ngươi là ta hiện nay gặp qua nhất cuồng người. Ngươi nói không sai, ta hai người thân phận quả thực không bình thường, hậu trường mà, cũng thực cứng, thế nhưng, giết ngươi, hà tất cần muốn hậu trường ? Một mình ta cũng đủ để, ta ..."

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên .

Trường phát nam tử thanh âm hơi ngừng, bởi vì một thanh kiếm đã để ở tại cái kia thanh niên hầu chỗ!

Giữa sân mọi người ngây dại .

Mà cái kia thanh niên cùng nàng kia cũng là ngây dại .

Một kiếm!

Thanh niên đều không có phản ứng kịp!

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia thanh niên, "Ta không có nghe tinh tường ngươi lời nói mới rồi, ngươi vừa rồi muốn nói cái gì ? Đang nói nhất lần được không ?"

Thanh niên hầu lăn lăn, sau đó nói: "Đại ca, tiểu đệ ta có nhãn không biết Thái Sơn, mạo phạm đại ca, cũng xin đại ca thủ hạ lưu tình, đem tiểu đệ ta làm cái rắm thả ."

Lúc này đây, đổi Dương Diệp ngây ngẩn cả người . Người này thực sự là lấy được, thả hạ a!

Quá nhất chớp mắt, Dương Diệp cười cười, sau đó nói: " Được."

Nói xong, hắn thu hồi kiếm, nhưng sau ôm Tiểu Bạch hướng thành trung đi tới .

Mà ở đi ngang qua nàng kia bên người lúc, nàng kia trên bả vai mắt đen Tầm Bảo Thử đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang hướng Tiểu Bạch nhào tới, cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử móng vuốt trung, nắm một thanh đen nhánh dao găm, mà dao găm, nhắm thẳng vào Tiểu Bạch hầu .

Ngay một khắc này, bất ngờ xảy ra chuyện .

Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, ba thanh kiếm điện xạ mà ra, nhắm thẳng vào cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử .

Dương Diệp trong cơ thể, một tòa hư ảo kim sắc Tiểu Tháp đột nhiên hóa thành một vệt kim quang gắt gao bao phủ ở Tiểu Bạch, không chỉ có như đây, một cường đại ánh sáng màu vàng phi thẳng đến cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử đánh tới .

Mà ở Tiểu Bạch bên hông, hai thanh kim sắc phi đao đột nhiên hóa thành lưỡng đạo kiếm quang hướng cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử bắn nhanh đi, nhắm thẳng vào cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử hầu cùng giữa chân mày!

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp Thập Phương Vô Địch cùng Tàng Phong còn có Kiếm Thủ cũng trong nháy mắt tự Hồng Mông Tháp bên trong vọt ra, nhưng sau hướng cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử bổ tới .....

Mà ở Tiểu Bạch móng vuốt trong chuôi này Khai Thiên Phủ cũng là đột nhiên tránh thoát Tiểu Bạch tay, nhưng sau hướng cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử bổ tới!

Giờ khắc này, Dương Diệp đều ngây dại .

Mọi người chung quanh cũng ngây dại .

Nhiều thiếu Thần khí ... Nhiều thiếu Ngụy Thần Khí ...

Cvt: Ấy sao lại động thủ với Boss Bạch thế, chết ko chỗ chôn giờ. Một đàn tiểu đệ bảo kê a. ...

PS: Gần nhất nhìn rất nhiều rất nhiều kiếm đạo tiểu thuyết, cũng nhìn rất nhiều rất nhiều bừa bộn thư, ta một mực đang nghĩ, cái gì là kiếm ? Chân chính kiếm tu nên là dạng gì ? Ta độc giả trung, khẳng định có rất rất nhiều con mọt sách, các ngươi có thể nói chuyện chính mình đối với kiếm, đối với kiếm tu lý giải . Thuận liền cũng cho ta một điểm linh cảm, rất nhiều độc giả não động vẫn là phi thường ngưu bức.

------oOo------

Chương 2339: Ngươi Nhưng Thật Ra Cầm A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhất ngây ngô vẫn là cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử, giờ này khắc này, nó đã hoàn toàn ngây dại .

Triệt triệt để để ngây dại!

Mắt đen Tầm Bảo Thử ngây người, thế nhưng nàng kia cũng không có ngây người, ở những thứ kia Thần khí cùng Ngụy Thần Khí xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, nữ tử khuôn mặt sắc trong nháy mắt thảm trắng đi, nhưng sau thân hình lóe lên, hướng lui về sau mười mấy trượng .

Nhưng mà, nàng trên bả vai con kia Tầm Bảo Thử cũng là chưa cùng lấy nàng cùng rời đi .

Bởi vì một cái tay nhỏ bắt được cái kia Tầm Bảo Thử, chính là cái kia Vương Nhị Nha!

Vương Nhị Nha tay nhỏ bé nắm bắt cái kia Tầm Bảo Thử hầu, nhưng sau chất vấn: "Ngươi muốn làm gì ?"

Cái kia Tầm Bảo Thử hai mắt trợn tròn, bên trong, tơ máu trải rộng, hiển nhiên, Vương Nhị Nha lực đạo cũng không nhẹ .

"Để nó xuống!"

Ở nơi này lúc, một bên nàng kia đột nhiên nộ quát(uống) .

Nghe được nàng kia tiếng hét phẫn nộ, một bên Tiểu Ngưu đột nhiên thả người nhất càng, đi tới nàng kia trước mặt, nhưng sau đấm ra một quyền!

Nữ tử sắc mặt đại biến, ngọc thủ hóa chưởng, hướng cái kia Tiểu Ngưu nắm đấm nghênh đón .

Ở nữ tử lòng bàn tay bên trong, một cái hỏa quang chợt hiện hiện .

Nhưng mà, cô gái này hiển nhiên là đánh giá thấp Tiểu Ngưu lực lượng, theo quyền chưởng chạm nhau, ở vô số người ánh mắt bên trong, tay của cô gái kia cánh tay trong nháy mắt nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, nữ tử trực tiếp bị chấn địa hướng sau ném bay ra ngoài .

Ầm!

Ngoài mười mấy trượng, nữ tử đập trúng tường thành lên, trực tiếp đem cái kia mặt tường thành đập, vô số đá lăn trong nháy mắt đem bên ngoài bao phủ .

Mà một bên, cái kia trường phát nam tử vội vã vọt tới, nhưng sau sẽ nàng kia cứu, nam tử mang theo nữ tử sẽ rời đi, nữ tử cũng là không rời đi, nàng gắt gao nhìn cách đó không xa Vương Nhị Nha, "Phóng, thả nó!"

Hiển nhiên, là đang nói cái kia Tầm Bảo Thử!

Lúc này, Vương Nhị Nha trong tay, cái kia Tầm Bảo Thử đang ở run lẩy bẩy, bởi vì vài chuôi Thần khí cùng Ngụy Thần Khí đang ở hướng về phía nó!

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Tầm Bảo Thử, nhưng sau lắc đầu .

Giết Tiểu Bạch ?

Đây không phải là muốn chết sao ? Bây giờ Tiểu Bạch, đó là có thể cử động sao ? Có thể nói, nếu ai dám động Tiểu Bạch, hậu quả kia hội phi thường phi thường nghiêm trọng . Tương phản, nếu như là động đến hắn Dương Diệp, hậu quả còn không có như vậy nghiêm trọng .

Bởi vì nếu như là động đến hắn, Vương Nhị Nha bọn người kia sẽ không như thế tích cực .

Vương Nhị Nha dẫn theo cái kia Tầm Bảo Thử nhưng sau quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Làm sao làm ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng đi tới cái kia Tầm Bảo Thử trước mặt, lúc này, cái này Tầm Bảo Thử đã hãi không được . Căn bản không dám nhìn thẳng Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn cái kia Tầm Bảo Thử một hồi lâu về sau, nhưng sau nàng mở miệng nhẹ nhàng một hơi thở, rất nhanh, cái kia Tầm Bảo Thử biểu tình đau khổ, nó điên cuồng gào thét, nhãn trung, tràn đầy kinh hãi cùng cầu xin tha thứ . Nhưng mà, Tiểu Bạch cũng không có dừng động tác lại .

Chỉ chốc lát, một cái bạch quang từ cái này Tầm Bảo Thử trong cơ thể vọt ra, nhưng sau trực tiếp bị Tiểu Bạch nuốt xuống .

Trong nháy mắt, cái kia Tầm Bảo Thử triệt để héo xuống phía dưới!

"Thôn Linh!"

Một bên, cái kia Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, thần sắc cực kỳ ngưng trọng, còn có một tia kiêng kỵ .

"Thôn Linh ?"

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Cái này Tầm Bảo Thử là linh thú, Thiên Địa Linh Thú, nó sở hữu tầm bảo năng lực, đây là thượng thiên ban cho nó năng lực đặc thù . Mà hắn, cũng nguyên do bởi vì cái này năng lực mà bị thế nhân tôn sùng . Thế nhưng, Tiểu Bạch nuốt nó linh, nó mặc dù sẽ không chết, thế nhưng, nó lấy sau ở cũng không có tầm bảo năng lực . Hơn nữa, cảnh giới của nó, hội vừa rơi xuống ở rơi, nhất về sau, liền một con thông thường Huyền Thú cũng không bằng!"

Một bên, Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia đã chỉ còn một hơi thở tầm bảo thú, biểu tình rất vô tội .

Ý của nàng là,là cái này tầm bảo thú muốn giết nàng .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Thôn Linh, hữu thương thiên hòa, lấy sau vẫn là bớt làm . Đương nhiên, cái này chỉ Tầm Bảo Thử không đáng thương cảm, ngươi không giết nó, đã coi như là khai ân ."

Dương Diệp gật đầu , dựa theo hắn ý tứ, là trực tiếp giết chết cái này Tầm Bảo Thử, dĩ nhiên nếu muốn giết Tiểu Bạch . Thế nhưng, Tiểu Bạch chỉ là nuốt đối phương linh, chẳng qua cũng bình thường, Tiểu Bạch còn chẳng bao giờ chủ động đi hủy diệt quá cái gì .

]

Dương Diệp thu hồi Tàng Phong cùng Kiếm Hồ nhóm Thần khí, nhưng sau hắn nhìn về phía Vương Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, Vương Nhị Nha hì hì cười, "Ta đang ở bên ngoài, được chưa ?"

Một bên Tiểu Ngưu chỉ chỉ chính mình, biểu thị thêm trên(lên) hắn!

Dương Diệp cười cười, "Có thể! Chúng ta đi!"

Nói xong, hắn ôm lấy Tiểu Bạch, nhưng sau hướng thành trung đi tới

.

Vương Nhị Nha thuận tay đem cái kia Tầm Bảo Thử nhét vào một bên, một bên cái kia cụt tay nữ tử tức thì chạy đi đem bên ngoài bế lên, lúc này, cái này Tầm Bảo Thử đã triệt để không có linh tính .

Kiếm Kinh đột nhiên đi tới nàng kia cùng nam tử trước mặt, nữ tử cùng nam tử thần sắc tức thì đề phòng rồi lên .

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt hai người, sau đó nói: "Có rất nhiều người muốn giết hắn, thế nhưng, hai người các ngươi, còn có các ngươi sau lưng cái gì loạn thất bát tao thế lực, không có tư cách này! Hiểu chưa ?"

Nói xong, Kiếm Kinh trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, nàng kia khuôn mặt sắc trong nháy mắt nhăn nhó, "Ta muốn giết hắn đi nhóm, giết hắn đi nhóm ..."

Nữ tử bên cạnh, nam tử nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: "Người này dám đem nhiều như vậy bảo vật đều bạo lộ ra, đại biểu hắn căn bản không sợ sự tình, Liên muội, chúng ta ..."

"Ngươi phải hay không phải một người nam nhân!" Nữ tử đột nhiên hướng về phía nam tử rống giận .

Nam tử nhìn thoáng qua nữ tử, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Tại chỗ, nữ tử vẻ mặt oán độc .

Mà giờ khắc này, người chung quanh cũng dần dần tán đi, có rời đi, cũng có suy nghĩ lệch lạc pháp .

Thần khí, Ngụy Thần Khí!

Hơn nữa còn là nhiều như vậy, những thứ này người tự nhiên sẽ tâm động!

Tâm động, đã có người hành động!

Dương Diệp cũng là tuyệt không lo lắng, đối với hắn hiện tại mà nói, khoản nợ nhiều không sợ buồn, người muốn giết hắn, quá nhiều... . Nhiều đến ở tới một ít, cũng không có cái gì khác biệt, phản chính cũng rất nhiều!

Hơn nữa, bây giờ những thứ này người, hắn thật đúng là không để vào mắt .

Thành trung .

Dương Diệp tìm nhất gia hoang phế lầu các, hắn đi tới lầu các đỉnh, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống .

Tu luyện .

Luyện Huyền Cổ Chi Khí, hắn đao uy lực, quyết định bởi với Huyền Cổ Chi Khí cùng hai cánh tay, mà bất kể là Huyền Cổ Chi Khí, vẫn là hai cánh tay, hắn đều chỉ là sơ cấp . Huyền Cổ Chi Khí phân ba trọng, mà hắn chỉ tu luyện đến đệ nhất trọng, mà hai cánh tay của hắn, cũng chỉ là Bàn Sơn Cảnh, phải biết, Bàn Sơn Cảnh phía sau, nhưng là còn có Cử Địa Cảnh, Hám Thiên Cảnh.

Mà hắn sở dĩ dừng lại thành trung, là bởi vì hắn cảm giác mình Huyền Cổ Chi Khí muốn đột phá . Án hắn suy đoán, khả năng này cùng hắn Hồng Mông Tử Khí có quan hệ . Trong cơ thể hắn, không chỉ có Huyền Cổ Chi Khí, còn có Hồng Mông Tử Khí, Hồng Mông Tử Khí không chỉ có mỗi thiên ôn dưỡng lấy thân thể hắn, còn ôn dưỡng lấy cái này Huyền Cổ Chi Khí . Lâu ngày, cái này Huyền Cổ Chi Khí cũng từ từ ở thuế biến .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, cái này Tiểu Bạch hiện tại có điểm mơ ước hắn Huyền Cổ Chi Khí, tùy thời đưa hắn tu luyện ra được Huyền Cổ Chi Khí hấp trên(lên) hai cái .

Dương Diệp trong cơ thể, Huyền Cổ Chi Khí trải rộng hắn toàn thân, những thứ này Huyền Cổ Chi Khí theo Hồng Mông Tử Khí không ngừng theo trong cơ thể hắn kinh mạch chảy xuôi . Dương Diệp vận chuyển tâm pháp, những thứ kia Huyền Cổ Chi Khí cùng Hồng Mông Tử Khí tức thì thần tốc vận chuyển, dần dần, cái kia Huyền Cổ Chi Khí nhan sắc dần dần bắt đầu xảy ra biến hóa .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch an an lẳng lặng nằm, nàng tùy thời cái miệng nhỏ nhắn hấp hút một cái, Dương Diệp trong cơ thể Huyền Cổ Chi Khí sẽ chạy một điểm xuất hiện, mà nàng, cũng có chút có tật giật mình, hút xong về sau, lập tức nhắm trên(lên) con mắt, một bộ ta đã ngủ dáng dấp . Chờ một lát sau, nàng hội len lén mở con mắt miểu một cái Dương Diệp, nhưng sau lại hấp hút một cái ...

Cứ như vậy, nhất trễ quá đi .

Một luồng ánh mặt trời từ cái này phía chân trời vung vãi mà xuống, thành trung bắt đầu náo nhiệt lên .

Lầu các lên, Dương Diệp quanh thân đột nhiên xuất hiện kim quang nhàn nhạt, những kim quang này, chính là cái kia Huyền Cổ Chi Khí tràn ra tới sở trí . Những kim quang này càng ngày càng ngưng thật, cứ như vậy, duy trì liên tục đến buổi trưa, hắn những kim quang này đã toàn bộ biến mất .

Dương Diệp trợn mở con mắt, tâm pháp vận chuyển .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong sát na, toàn bộ trong cơ thể, vô số Huyền Cổ Chi Khí điên cuồng theo hắn kinh mạch cùng huyết dịch vận chuyển!

Đệ nhị trọng!

Hắn Huyền Cổ Chi Khí rốt cục đạt tới đệ nhị trọng, hiện tại, nếu như hắn dùng đao, có thể cho chính mình đao uy lực đề thăng chí ít năm phần mười, không chỉ có dùng đao, cái này Huyền Cổ Chi Khí còn có thể dùng đến sử kiếm!

Hơn nữa, tu luyện đao chi về sau, Dương Diệp có mới phát hiện, đó chính là, đao và kiếm giữa một ít không đủ cùng ưu điểm . Đao ưu điểm là đại khai đại hợp, nhất lực hàng thập hội, mà kiếm ưu điểm tắc thì là nhẹ nhàng phiêu dật . Đơn giản mà nói, hắn hiện tại chính là, lấy đao kiểm chứng kiếm!

Hắn hiện tại tuy là cảnh giới chỉ là đạo chân, thế nhưng, hắn thực lực bản thân, thêm trên(lên) Kiếm Vực, còn có ngoại vật, đã có phá giới lực .

Dương Diệp toán nửa không chịu cảnh giới cân nhắc người, sở dĩ toán nửa, là bởi vì hắn bây giờ còn cần phải mượn ngoại vật, như không mượn ngoại vật, như Thiên Tú cái loại này, bằng vào chính mình chân chính bản lãnh, hắn liền là chân chánh thuộc về không chịu cảnh giới cân nhắc người!

Thế gian quái dị nhất thiên tài, không ai bằng không chịu cảnh giới cân nhắc người!

Lầu các lên, Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau nhìn một chút hai tay mình, hắn hiện tại, đã có phá giới lực, thế nhưng, vậy cần sử xuất hết thảy con bài chưa lật, đồng thời liều hết cả cái mạng già mới có thể làm được . Đơn giản mà nói, so với chân chính Phá Giới cảnh cường giả, hắn vẫn có chênh lệch rất lớn.

Mà hắn, đã có thể cảm giác được, không có bao nhiêu thời gian!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía thành bên ngoài phương Bắc , bên kia, chính là Bắc Hoang Kiếm Trủng .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hy vọng có thể có điểm thu hoạch ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đang muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên quay đầu, ở nơi ấy, tới một gã lão giả cùng ba danh người đàn ông trung niên, lão giả là Giới Chân kỳ, ba người đàn ông tắc thì là Hư Chân . Mà ở cái này lão giả bên cạnh, còn có một nữ tử .

Cô gái này, chính là hôm qua thiên gặp phải cái kia Bách Hoa nữ tử, cánh tay của đối phương cũng không có khôi phục, vẫn là cụt một tay .

Mà ở nữ tử bả vai lên, là con kia Tầm Bảo Thử, lúc này, cái kia Tầm Bảo Thử đã hoàn toàn không có những ngày qua linh tính, cả người kiền ba ba, phảng phất bị hút khô hơi nước.

Cái này Tầm Bảo Thử hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu Bạch, cái kia nhãn trung, tràn đầy oán độc .

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Các hạ cái này là muốn đi đâu trong ?"

Dương Diệp đàng hoàng nói: "Bắc Hoang Kiếm Trủng ."

Lão giả nói: "Ta đây cháu gái cánh tay, là các hạ cái kia yêu thú lộng không có, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là Tiểu Ngưu làm cho ."

Lão giả hai mắt híp lại, "Như vậy như thế nào, các hạ hay dùng cái kia vài món Thần khí cùng Ngụy Thần Khí, còn có ngươi bả vai trên(lên) cái này tiểu tạp toái tới bồi thường, như thế nào ?"

Tiểu tạp toái ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên là đang hỏi đó là ý gì .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cách đó không xa nàng kia cánh tay kia trực tiếp bay ra ngoài!

Giữa sân mọi người ngây dại!

Mà Dương Diệp vẫn còn ở xa chỗ, tựa như không có động tới.

Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Cái kia lão giả sắc mặt đại biến, đang muốn xuất thủ, nhưng mà một thanh kiếm cũng là đã để ở tại hắn giữa chân mày .

Lão giả thân thể trực tiếp cương cứng .

Dương Diệp tâm niệm vừa động, Kiếm Hồ, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, còn có cái kia ba thanh cổ kiếm, cùng với hai thanh kim sắc phi đao toàn bộ đột nhiên xuất hiện ở lão giả trước mặt .

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, "Đều ở chỗ này, ngươi cầm a ." Tay phải hướng phía trước để, kiếm vào nửa phần, tiên huyết tức thì từ cái này lão giả giữa chân mày như suối thủy tràn ra .

Dương Diệp kiếm lần nữa hướng phía trước để, sau đó nói: "Ừm ? Ngươi làm sao không cầm, ta đều cho ngươi a, ngươi nhưng thật ra cầm a ...."

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, quanh người hắn, bất tri bất giác xuất hiện màu máu đỏ hồng mang . Mà hắn trong hốc mắt, biển máu một mảnh!

Cvt: Cầm đi thôi

------oOo------

Chương 2340: Mười Vạn Kiếm Trận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy Dương Diệp như vậy, cái kia lão giả trong lòng có thể nói là hãi tới cực điểm!

Đạo Chân Cảnh sát ý!

Cái này cần giết bao nhiêu người mới có thể đạt tới cái này chủng sát ý ?

Mình rốt cuộc trêu chọc người nào ?

Lão giả đang muốn nói, đột nhiên, Dương Diệp trong tay thanh kiếm kia trực tiếp xuyên thủng lão giả giữa chân mày .

Xuy!

Lão giả đầu trực tiếp nổ bể ra tới!

Giữa sân cái kia ba danh người đàn ông trung niên cùng nữ tử khuôn mặt sắc trong nháy mắt sợ thảm trắng đi .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nàng kia, nữ tử sắc mặt đại biến, hướng sau liên tục chợt lui, mà lúc, một thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng cổ họng của nàng .

Tiên huyết như trụ!

Không chỉ có như đây, theo ba đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cách đó không xa cái kia ba danh người đàn ông trung niên đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Trong nháy mắt, giữa sân mọi người chết hết!

Chỉ còn cái kia Tầm Bảo Thử!

Lúc này, cái kia Tầm Bảo Thử đã hãi tới cực điểm, cuốn rúc vào trên đất run lẩy bẩy .

Dương Diệp đi tới cái kia Tầm Bảo Thử trước mặt, Tiểu Bạch nhưng là đối với hắn lắc đầu . Nàng chỉ chỉ Tầm Bảo Thử, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý kia là, nó đã rất đáng thương .

Dương Diệp nói: "Nó muốn giết ngươi!"

Tiểu Bạch nắm chặt tiểu trảo, nhưng sau hướng cái kia Tầm Bảo Thử giơ giơ, biểu thị nàng đã nghiêm phạt nó .

Dương Diệp trầm mặc .

Cái này lúc, Tiểu Bạch ôm gò má của hắn, nhưng sau đầu nhỏ cọ xát chà xát hắn mũi, đón lấy, nàng vừa chỉ chỉ cái kia Tầm Bảo Thử, biểu thị, nó căn bản giết không được nàng .

Dương Diệp mỉm cười, "Được, chúng ta đi!"

Nói xong, hắn ôm Tiểu Bạch xoay người hướng phương Bắc đi tới .

Bên kia, trong một cái góc, một người đàn ông nhìn không xa chỗ mấy cổ thi thể kia, trầm mặc không nói . Nam tử này, chính là hôm qua ngày cùng nữ tử ở chung với nhau cô gái kia . Quá hồi lâu, hắn đi tới nàng kia trước thi thể, sau đó nói: "Liên muội, ngươi đây là tự gây nghiệt a . Không chỉ hại ngươi, còn hại ngươi Lý gia, ngươi bây giờ Lý gia, sợ là lập tức phải bị người qua phân a!"

Nói xong, hắn lắc đầu thở dài, nhưng sau ôm lấy nữ tử thi thể xoay người rời đi .

Một bên, con kia Tầm Bảo Thử muốn đi theo, nhưng mà lại bị nam tử kia một chưởng vỗ phi .

Cái này Tầm Bảo Thử theo hắn tiến hóa thành mắt đen Tầm Bảo Thử một khắc kia, lòng của nó thì trở nên . Thay đổi cao ngạo không gì sánh được, thêm trên(lên) nữ tử cưng chìu, cái này Tầm Bảo Thử nhãn trung, có thể nói hoàn toàn là không coi ai ra gì, không đem bất luận kẻ nào để vào mắt . Mà người khác biết nó là mắt đen Tầm Bảo Thử về sau, cũng đều cho nó mặt mũi, dù sao, đây chính là Thiên Địa Linh Thú, hơn nữa, còn là có thể tìm kiếm Thần khí bảo vật linh thú!

Lâu ngày, cái này Tầm Bảo Thử càng thêm trong mắt không người .

Mà lần này, nó không thể nghi ngờ là đá vào tấm sắt rồi . Kỳ thực, ở nhìn thấy Tiểu Bạch một khắc kia, cái này Tầm Bảo Thử đã có điểm kiêng kỵ . Đáng tiếc là, ngay lúc đó nó, đã bị bảo vật mê mù quáng, thế cho nên ở nhìn thấy Tiểu Bạch lúc, nó còn muốn cướp Kiếm Hồ, nhưng sau liền bi kịch!

Ở nam tử xem ra, loại này linh thú mang trong người lên, chỉ biết hại nhân hại mình .

Theo sát nhân đến ra khỏi thành, không có ai ở tìm đến Dương Diệp phiền phức, rất nhanh, Dương Diệp ly khai Bắc Hoang thành, sau đó trở lại Bắc Hoang nơi, hắn hiện tại đã coi như là tiến nhập Bắc Hoang Kiếm Trủng .

Đi không bao lâu, Dương Diệp ngừng lại, hắn mắt nhìn phía trước, ở cái kia xa xôi chỗ, có một thanh cự kiếm đứng vững vàng, kiếm giống như một ngọn núi, thẳng vào phía chân trời . Ở cự kiếm kia thân kiếm chi lên, có bốn chữ lớn: Bắc Hoang Kiếm Tông!

Bắc Hoang Kiếm Tông, đã từng Bắc Hoang đại lục đệ nhất tông môn!

Dương Diệp đi tới cái kia kiếm xuống, nhìn chuôi này giơ cao ngày cự kiếm, Dương Diệp đưa tay sờ lau, vào tay một mảnh lạnh lẽo, còn tản ra kiếm ý nhàn nhạt .

Kiếm tu tông môn, thứ không thiếu nhất liền là Kiếm ý, thanh kiếm này cùng Bắc Hoang Kiếm Tông đợi lâu như vậy, hấp thu kiếm ý bực nào bên ngoài nhiều ?

]

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tiểu trảo cũng lau thanh cự kiếm kia, nhưng sau nàng đầu nhỏ lắc đầu, hiển nhiên, là không có xem lên.

Dương Diệp cười cười, sau đó tiếp tục đi về phía trước .

Rất nhanh, hắn đi tới một tòa trước sơn môn, sơn môn phi thường lớn, dài rộng gần trăm trượng, ở trước sơn môn, cắm một thanh kiếm, tuy là cũng rất lớn, nhưng so với vừa rồi chuôi này cũng là nhỏ đi rất nhiều .

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Có bảo bối sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, nàng lắc đầu .

Dương Diệp nhún vai, nhưng sau mang theo nàng tiếp tục đi tới .

Tầm bảo ?

Tầm Bảo Thử có Tiểu Bạch lợi hại sao? Khẳng định không có, Tiểu Bạch không chỉ có thể tầm bảo, vẫn có thể làm cho bảo bối cam tâm tình nguyện theo, cái này Tầm Bảo Thử nhưng là không còn năng lực này .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch tiếp tục thâm nhập sâu, rất nhanh, hắn đi tới một tòa bạch sắc tế đàn lên, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua tế đàn, chân mày to nhíu lại, "Tế kiếm đàn!"

"Tế kiếm đàn ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Một loại cổ xưa đúc kiếm phương thức, chính là dùng các tộc vật còn sống tới tế kiếm không nghĩ tới, ở loại này địa phương lại có thể nhìn thấy . Xem ra, cái này cái gì Bắc Hoang Kiếm Tông vẫn là thật sự có tài."

"Vật còn sống tế kiếm ?" Dương Diệp có chút kinh ngạc, "Làm sao tế ?"

Kiếm Kinh thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi không phải là một mực dùng tiên huyết cùng linh hồn tế ngươi đao và kiếm sao?"

Dương Diệp: "

Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, "Có thể cảm giác được sao?"

"Cái gì ?" Dương Diệp không giải khai .

"Kiếm oán!" Kiếm Kinh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp đang muốn nói, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Vạn vật có linh, đã từng nơi này kiếm khẳng định đều không tầm thường, mà ngươi xem, cái này trên đất, rất nhiều mảnh nhỏ, những thứ này đều là kiếm mảnh nhỏ, hiển nhiên, những thứ này kiếm đã từng là bị người mạnh mẽ phá hủy . Kiếm hủy, lưu oán ."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn cảm thụ nhất ngày, quả nhiên, hắn cảm nhận được một khí tức vô hình .

Kiếm Kinh đột nhiên nhìn về phía dưới nền đất, ở trong mắt nàng, có vẻ kinh ngạc, "Cái này Bắc Hoang Kiếm Tông so với ta tưởng tượng còn lợi hại hơn a!"

Dương Diệp nhìn về phía chân xuống, rất nhanh, trong mắt hắn cũng là xuất hiện một màn kinh ngạc, ở nơi này dưới nền đất, hắn phát hiện một tòa kiếm trận, một tòa hoàn chỉnh kiếm trận .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, hai người trực tiếp tiến nhập dưới nền đất, trong lòng đất trăm trượng phía dưới, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh ngừng lại, mà hai người chân xuống, là từng chuôi huyền phù kiếm, những thứ này kiếm, chính lấy quỹ tích nào đó vận chuyển .

Toàn bộ dưới nền đất, có ít nhất mười vạn thanh kiếm!

Từ trên nhìn xuống, cái này mười vạn thanh kiếm hợp thành một vòng tròn, mười vạn thanh kiếm, đầu đuôi tương liên chậm rãi xuyên qua . Mỗi một chuôi kiếm lên, đều có một đạo phù văn .

"Kiếm Phù!"

Một bên, Kiếm Kinh thần sắc ngưng trọng, "Không nghĩ tới, cái này Bắc Hoang Kiếm Tông dĩ nhiên nắm giữ loại này kỹ thuật!"

"Kiếm Phù ?" Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Giải thích một cái ."

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Một loại cổ xưa thủ pháp, ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia, có một loại tu hành giả, danh Thần Văn sư, loại này Thần Văn sư, địa vị phi thường tôn quý, bởi vì hắn nhóm hội chế phù văn, có phi thường lớn vô cùng dùng chỗ, giống như những thứ này trên thân kiếm phù văn, nếu như ta không có đoán sai, những phù văn này, có thể trong vòng thời gian ngắn đem các loại kiếm uy lực đề thăng tới Ngụy Thần kỳ cấp bậc!"

Ngụy Thần kỳ!

Dương Diệp sửng sốt, mười vạn chuôi Ngụy Thần cảnh kiếm ? Đó là cái gì khái niệm ?

"Tấm tắc "

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên chỉ vào cái kia mười vạn thanh kiếm phía dưới, "Chứng kiến những thứ kia sâu khí lưu màu vàng không có? Đây là đại địa chi lực, nơi này có trận pháp ở dẫn dắt đại địa chi lực hướng nơi đây tụ đến, nếu như ta không có đoán sai, như cái kiếm trận này khởi động, có thể trong nháy mắt thu được toàn bộ đại lục đại địa chi lực gia trì, hơn nữa, còn là cuồn cuộn không dứt . Bởi vì một cái trận pháp, căn bản không thể dùng hết toàn bộ đại lục đại địa chi lực, coi như ngày ngày dùng, dùng một trăm năm cũng không thể có thể, nói cách khác, như linh khí đầy đủ, cái này trận pháp, chỉ cần thôi động, có thể vĩnh viễn có đại địa chi lực gia trì!"

Nói đến đây, Kiếm Kinh thanh âm bên trong lộ ra một vẻ kích thích .

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ngươi không phải nói không có bảo bối sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng tiểu trảo chỉ chỉ phía dưới những thứ kia kiếm, đón lấy, nàng gương mặt ghét bỏ .

Hiển nhiên, đây là đang nói những thứ này đều là rác rưởi!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, mà một bên Kiếm Kinh cũng là đột nhiên nói: "Nàng nói không sai, ở trong mắt nàng, những đồ chơi này, quả thực coi là trên(lên) rác rưởi . Nàng bây giờ, phỏng chừng cũng chỉ có chân chính Ngụy Thần Khí cùng Thần khí mới nhìn lên ."

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua những thứ kia kiếm, có chút bất đắc dĩ, không phải những thứ này kiếm không được, mà là Tiểu Bạch nhãn quang đã thay đổi rất cao quá cao .

Đồ vật bình thường, Tiểu Bạch hoàn toàn coi thường!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Cái này kiếm trận uy lực đại sao?"

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt bốn phía, nghiên cứu hồi lâu về sau, Kiếm Kinh gật đầu, "Có thể đơn giản chém Phá Giới cảnh cường giả ."

Nghe vậy, Dương Diệp tức thì ngây ngẩn cả người .

Đơn giản chém Phá Giới cảnh cường giả ?

Kiếm Kinh chỉ chỉ cái kia kiếm trận phía dưới, phía dưới có một to lớn quang cầu, quang cầu bên trong, liên tục không ngừng có kiếm ý tràn ra .

Kiếm ý, rất mạnh!

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Nếu như ta không có đoán sai, những thứ này kiếm ý, là Bắc Hoang Kiếm Tông nhất đại nhất đại chứa đựng xuống đến . Trong này kiếm ý, mặc dù chỉ là Đạo Chân Cảnh kiếm ý, thế nhưng, quá nhiều... . Như ngươi hấp thu những thứ này kiếm ý, đem các loại kiếm ý luyện hóa, tuyệt đối có thể đạt được Hư Chân kỳ kiếm ý . Bất quá, ta không đề nghị ngươi làm như thế."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ngươi làm như thế, như vậy cái kiếm trận này uy lực sẽ nhỏ đi rất nhiều ."

"Cái kiếm trận này có thể dọn đi sao?" Dương Diệp lại hỏi .

Kiếm Kinh lắc đầu, "Dọn đi toà kiếm trận này, chẳng khác nào không có đại địa chi lực, cái kia uy lực, cũng sẽ đại đả gãy khấu "

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Không đúng, Hồng Mông Tháp bên trong, có đại địa chi lực ."

Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp bên trong, tự thành thế giới, mà cái này thế giới, cũng là có đại địa chi lực.

Kiếm Kinh khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, thế nhưng rất nhanh, nàng chân mày cau lại, "Không được, thôi động trận này, cần tiêu hao phi thường nhiều linh khí vô cùng, linh khí "

Nói đến đây, nàng biểu tình đột nhiên cứng ngắc ở .

Linh khí!

Dương Diệp thứ không thiếu nhất là cái gì ? Đương nhiên là linh khí a!

Ở Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong, không chỉ có một cái sắp đạt được Tiên Phẩm linh mạch, còn có một cái Tiểu Bạch, coi như cái kia linh mạch không đủ dùng, có Tiểu Bạch ở, còn sợ không có linh khí sao?

Dương Diệp nhìn Kiếm Kinh, "Chúng ta, dường như cái gì cũng không thiếu ."

Kiếm Kinh gật đầu, "Cho nên "

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Dọn đi!"

PS: Thật nhiều độc giả một mực hiếu kỳ Tiểu Bạch dáng dấp, ân, ta quyết định tự thân viết vẽ ra Tiểu Bạch dáng dấp, đừng không tin, ta nhưng là linh hồn vẽ tay! !

Mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Đến thì ta sẽ đem Tiểu Bạch dáng dấp đặt ở chung hào lên, cho các ngươi nhìn, cái gì gọi là Quốc Thủ!

------oOo------

Chương 2341: Tru!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, Dương Diệp đem cả tòa kiếm trận đều dời đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Bất quá, đến tiếp sau vấn đề rất nhiều, tỷ như, như thế nào khởi động cái này trận pháp, như thế nào lợi dụng Hồng Mông Tháp bên trong đại địa chi lực cùng cái tòa này trận pháp dung hợp được, những thứ này đều là khó giải quyết vấn đề . Cũng may Kiếm Kinh nguyện ý tới nghiên cứu cái này trận pháp!

Siêu cấp kiếm trận!

Đối với Dương Diệp mà nói, nếu như có thể chưởng khống toà kiếm trận này, đó không thể nghi ngờ nhiều hơn một cái siêu cấp con bài chưa lật .

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là Kiếm Kinh có thể nghiên cứu triệt để toà kiếm trận này ! Bất quá, Dương Diệp đối nàng có lòng tin!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch ly khai dưới nền đất sâu chỗ .

Mặt đất lên, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hắn tiếp tục đi về phía trước, rất nhanh, hắn thấy được một mảnh thềm đá, thềm đá từ hắn trước mặt không xa chỗ một mạch lan ra kéo dài tới xa chỗ đỉnh núi chi lên.

Từ xa chỗ đến xem, cái này giống như là một tòa Thiên Thê!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới, đi tới đi tới, Tiểu Bạch con mắt bắt đầu tích lưu lưu vòng vo .

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên nhảy xuống, nàng mũi nhẹ nhàng hít hít, rất nhanh, toàn bộ thềm đá có chút hư ảo, không chỉ có như đây, toàn bộ thềm đá bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên .

Dương Diệp: "

Một lát sau, Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ vỗ cái kia thềm đá, rất nhanh, một cái màu trắng tiểu long đột nhiên từ cái này thềm đá bên trong bay ra!

Linh mạch!

Tiểu Bạch tay mắt lanh lẹ, bắt lại cái kia bạch sắc tiểu long móng vuốt, nhưng sau sẽ bên ngoài kéo tới Hồng Mông Tháp bên trong!

Tại chỗ, Dương Diệp biểu tình cứng ngắc . Một lát sau, Tiểu Bạch xuất hiện ở bả vai hắn lên. Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiểu Bạch, cái này, có phải hay không hẳn là hỏi trước một cái người ta ý nguyện à?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng về tới Hồng Mông Tháp bên trong, nàng đi tới vừa rồi cái kia tiểu bạch long trước mặt, tiểu trảo chỉ vào bạch long, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên, là ở hỏi có nguyện ý hay không theo nàng!

Cái kia tiểu bạch long nhìn thoáng qua Tiểu Bạch một cái móng vuốt trong búa, nhưng sau gật đầu .

Tiểu Bạch thu hồi búa, nhưng sau tiểu trảo vỗ vỗ tiểu bạch long đầu, đón lấy, nàng về tới Dương Diệp bả vai lên.

Dương Diệp: "

Dương Diệp quan sát liếc mắt cái kia bạch sắc tiểu long, con tiểu long này đúng là một cái linh mạch, bất quá, so với Tiên Phủ con kia kém không thiếu . Đương nhiên, cũng có chút ít còn hơn không . Hắn hiện tại, nhưng là nắm giữ một cái thế giới, cần nhất chính là linh mạch!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch bước nhanh hơn, rất nhanh, hắn đi tới đỉnh núi chi lên, ở đỉnh núi trước, có nhất tòa sân khấu, sân khấu huyền phù cao khoảng không, ở sân khấu chi lên, thẳng đứng một thanh kiếm lớn màu đen!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên phải thạch bi, thạch bi chi lên, có khắc bốn chữ lớn: Thừa Thiên Kiếm Thai!

Thừa Thiên Kiếm Thai!

Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp xuất hiện ở cái kia Kiếm Thai chi lên. Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau ôm đầu hắn một hồi loạn chà xát .

Dương Diệp bất đắc dĩ nói: "Tiểu gia hỏa, ta là hỏi ngươi có hay không bảo bối ."

Bảo bối!

Tiểu Bạch không hề nghĩ ngợi chỉ lắc đầu .

Dương Diệp chỉ vào trước mặt thanh cự kiếm kia, sau đó nói: "Ngươi xem thật kỹ một chút, bên trong có không có thứ gì không!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cự kiếm kia, nhưng sau đầu nhỏ thẳng rung .

Dương Diệp có chút thất vọng, nhưng sau mang theo Tiểu Bạch sẽ phải rời khỏi cái kia Thừa Thiên Kiếm Thai, mà đang ở cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn . Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia Thừa Thiên Kiếm Thai, nhưng sau tay phải nhất chiêu, một thanh kiếm rơi vào cái kia Thừa Thiên Kiếm Thai cự kiếm chi lên.

Trong sát na, toàn bộ Thừa Thiên Kiếm Thai đột nhiên rung động kịch liệt lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang phóng lên cao, thẳng vào vân tiêu .

Đạo kiếm quang này, như cái này Kiếm Thai tên, nhận thiên!

]

Kiếm quang càng ngày càng nhiều, chỉ chốc lát, ở không trung đám mây bên trong, chính là bị vô số kiếm quang bao trùm .

"Đây là ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Kiếm trận, cấm không kiếm trận, trận này một ngày khai mở , bất kỳ cái gì từ này Bắc Hoang Kiếm Tông qua cường giả, đều sẽ bị cắn giết . Cái kiếm trận này, coi như là Phá Giới cảnh cường giả cũng đừng nghĩ đơn giản tránh thoát ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Cái này Bắc Hoang Kiếm Tông, thật không đơn giản ."

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Cái này hai tòa kiếm trận, đều có thượng cổ Thần Văn, loại này thủ đoạn, bên này thế giới căn bản không thể có . Là tuyệt đối không thể có thể có! Hơn nữa, cái kia mười vạn thanh kiếm, ta vừa rồi phát hiện, đều bị đặc thù thủ đoạn ôn dưỡng quá, cũng chính là nuôi kiếm thuật! Loại này thủ đoạn, ta đã từng chỗ ở cái kia thế lực cũng có . Mà ở chúng ta bên kia, loại này thủ pháp, thuộc về cực kỳ bí ẩn, đây là hạch tâm thủ đoạn . Ở chúng ta bên kia đều cực kỳ khó gặp, thế nhưng nơi này có!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi là nói, cái này Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ, rất có thể là từ các ngươi Vĩnh Hằng Vũ Trụ tới được ?"

Kiếm Kinh nói: "Không xác định, bất quá, rất có thể ."

Dương Diệp nói: "Ta có chút không minh bạch, nơi này hai tòa kiếm trận, đều có năng lực hủy thiên diệt địa, vậy vì sao cái này Bắc Hoang Kiếm Tông còn có thể bị người diệt giết ?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Vĩnh viễn nhớ kỹ một câu nói, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn . Ngươi lợi hại, còn có lợi hại hơn ."

Cái này lúc, Tiểu Bạch chỉ chỉ chính mình, biểu thị nàng lợi hại sao?

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nàng suy nghĩ một chút, nhưng sau chân thành nói: "Rất lợi hại!"

Đây cũng không phải là lời khen tặng, ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia, một vị Linh Tổ địa vị, quá đặc thù . Linh Tổ tuy là không yêu thích sát lục, thế nhưng, như nàng muốn động thủ, đây tuyệt đối là phi thường phi thường khủng bố.

Mà bất kỳ một cái nào thế lực, cũng không biết, cũng không dám đi trêu chọc một vị Linh Tổ . Bởi vì một vị Linh Tổ khả năng nhẹ nhàng hút một cái, ngươi tông môn linh mạch khả năng sẽ trơ trụi .

Nghe được Kiếm Kinh, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nhưng sau nàng chỉ chỉ Dương Diệp, hiển nhiên là đang hỏi Dương Diệp lợi hại à.

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đạm thanh nói: "Không lợi hại!"

Dương Diệp: "

Tiểu Bạch cũng là có chút không phục, trong lòng hắn, Dương Diệp không thể nghi ngờ là lợi hại nhất .

Kiếm Kinh không cùng Tiểu Bạch cạnh tranh cái này, nàng nhìn thoáng qua tòa kia Thừa Thiên Kiếm Thai, sau đó nói: "Đưa cái này cũng mang vào đi, ngày sau khẳng định có trọng dụng!"

Một bên, Tiểu Bạch bĩu môi, khuôn mặt ghét bỏ .

Một bên Kiếm Kinh chứng kiến Tiểu Bạch dáng dấp, nhịn không được khóe miệng quất thẳng tới, nàng rất muốn mắng người, nàng cùng Dương Diệp cùng cái này Tiểu Bạch ánh mắt, hoàn toàn không phải ở một cái cấp bậc lên. Ở Tiểu Bạch nhãn trung, có thể chân chính bị nàng xem ở trên, cũng chỉ có cái loại này Ngụy Thần Khí cùng thần khí . Hiện tại, sợ là Ngụy Thần Khí nàng(hắn) không thế nào để mắt tới .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, lắc đầu, bọn họ đã không ở một cái cấp bậc lên .

Nửa khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp ở thu hồi tòa kia Thừa Thiên Kiếm Thai về sau, nhưng sau ôm Tiểu Bạch tiếp tục đi về phía trước, lúc này đây, Kiếm Kinh cũng đi theo bên cạnh, bởi vì nàng đối với cái này Bắc Hoang Kiếm Tông càng ngày càng hiếu kỳ .

Đi hồi lâu, hai người ngừng lại, ở trước mặt bọn họ, có ba tòa đại điện, mỗi một tòa đại điện trên(lên) khoảng không, đều lơ lững một thanh kiếm lớn màu đen, ba thanh cự kiếm chuyển hình tam giác, xa xa đối lập nhau .

"Có ý tứ!"

Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Lại là một tòa kiếm trận!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ngươi không là am hiểu nhất ẩn nấp sao? Dùng ngươi Kiếm Vực đi tới thử xem ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó dùng Kiếm Vực đem chính mình ẩn nấp lên, nhưng sau hắn ôm Tiểu Bạch đi tới, mà hắn mới vừa khẽ dựa gần cái kia ba tòa đại điện, đột nhiên, phía trên cung điện ba thanh cự kiếm kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, Dương Diệp bốn phía xuất hiện tầng tầng kiếm quang .

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, rút đao chính là nhất trảm .

Xuy!

Một đao rơi xuống, những thứ kia kiếm quang trực tiếp bị nát bấy .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Dọn đi!"

Dương Diệp: "

Kiếm Kinh nói: "Trận này là một cái thủ hộ đại trận , bất kỳ người nào tới gần, đều sẽ bị kiếm trận cắn giết . Mặc dù bây giờ đã bị phá hư một ít, chẳng qua không có quan hệ, ta có lòng tin đưa nó chữa trị đồng thời thay đổi . Lộng vào đi thôi!"

Dương Diệp đương nhiên sẽ không phản đối, ngay sau đó đem tòa kia kiếm trận thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới hắn trước mặt nhất tòa kia đại điện, đại điện trên(lên) khoảng không, có khắc bốn chữ: Bắc Hoang kiếm điện .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi vào, trong đại điện, rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả, hiển nhiên, nơi đây đều bị người tẩm từng cướp . Bắc Hoang Kiếm Tông xuống dốc, nhất định sẽ có thật nhiều người đến tầm bảo.

Mà cái kia vài toà kiếm trận sở dĩ không có bị người vứt đi, chủ yếu là cái kia kiếm trận không có khởi động, chính là một cái vật chết, hơn nữa, đối phương coi như có thể phát hiện, cũng không có cái năng lực kia dọn đi . Dù sao, thôi động kiếm trận, cũng cần phương pháp.

Nếu như không có Kiếm Kinh, hắn Dương Diệp cầm những thứ này kiếm trận cũng không có biện pháp!

Nhìn lướt qua đại điện, Dương Diệp lắc đầu, nơi đây liền sợi lông cũng không có . Hắn ôm Tiểu Bạch sẽ rời đi, mà lúc, Kiếm Kinh đột nhiên đi tới đại điện phía trên, ở cái kia đại điện tường chi lên, vẽ một thanh trường kiếm!

Kiếm rất dài, bốn thước có thừa!

Cái này lúc, Tiểu Bạch ánh mắt cũng rơi vào thanh kiếm kia lên, nàng con mắt chớp chớp, có chút ngạc nhiên .

Dần dần, Kiếm Kinh thần sắc ngưng trọng .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ta bây giờ có thể xác định, cái này Bắc Hoang Kiếm Tông tuyệt đối là tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ, phải nói, bọn họ tông chủ, tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: Biết đây là cái gì kiếm sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng Vũ Trụ đệ nhất kiếm: Tru . Một kiếm có thể tru tâm, một kiếm có thể tru đế, một kiếm có thể tru thần ."

Tru!

Dương Diệp nhìn về phía thanh kiếm kia, kiếm dài bốn thước tả hữu, toàn thân u lam, không có chuôi kiếm, cũng không có kiếm cách, chỉ có mũi kiếm cùng thân kiếm, mà cái kia kiếm nhọn có một lỗ hổng .

"Biết kiếm của nó nhọn vì sao có một lỗ hổng sao?" Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp lắc đầu .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Nghe đồn, kiếm này mạnh, làm cho trong truyền thuyết thiên mệnh kiêng kỵ, thiên mệnh kỵ, nguyên nhân đây, mạnh mẽ đoạt đi bên ngoài kiếm nhọn một điểm, làm cho kỳ phong không thể tẫn!"

"Hiện tại nó ở trong tay ai ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không biết tung tích . Còn nữa, nó chưa từng có chủ nhân . Kiếm này, lai lịch cực kỳ thần bí, căn bản không có ai biết nó là làm sao tới. Ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, nó cũng là một truyền thuyết . Cho dù là ta tông môn, đối với cái này kiếm lai lịch, cũng biết chi quá mức thiếu . Ta tông môn đối với nó, chỉ có bốn chữ: Thiên mệnh đố kỵ!"

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở vách tường kia trước, nhưng sau nàng tiểu trảo sờ sờ thanh kiếm kia, nhãn trung mang theo một tia hiếu kỳ còn có một tia nghi hoặc .

Mà đang ở cái này lúc.

Vĩnh Hằng chi giới, Kiếm Khư chi địa, một tòa sâu sơn dưới đáy vạn trượng phía dưới, một tòa Cổ Mộ bên trong, một đạo hơi yếu tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên .

Chỉ là nhất chớp mắt, hơi vang rồi biến mất!

Cvt: Hóa ra Thủ kiếm là thủ thanh kiếm này, mạnh thật.

------oOo------

Chương 2342: Bốn Chân Con Rắn Nhỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện, Tiểu Bạch thu hồi tiểu trảo, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn so với chèo cái gì, mà lúc, ngoài điện đột nhiên truyền đến tiếng bước chân .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh xoay người nhìn, điện ngoài cửa, tới ba người .

Hai nam một nữ, niên kỷ đều rất tuổi trẻ, ba người sau lưng đều là người đeo trường kiếm .

Khi thấy Dương Diệp cùng Kiếm Kinh lúc, ba người cũng là hơi ngẩn người .

Dương Diệp cùng ba người kia liếc nhau một cái, hắn hướng về phía ba người gật đầu, mà ba người kia cũng lấy gật đầu đáp lại .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, ôm lấy Tiểu Bạch, "Chúng ta đi thôi!"

Vừa nói, hắn cùng với Kiếm Kinh xoay người hướng đi ra ngoài điện .

Bất quá, đang ở trải qua ba người kia lúc, Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía nàng kia, chuẩn xác mà nói là nữ tử trước ngực treo một cái bạch sắc ngọc trụy, cái viên này ngọc trụy là một loại không biết tên yêu thú hình dạng, dáng dấp thật là dữ tợn, muốn cắn người khác .

Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, tiểu trảo bắt đầu tao động .

Bất quá, nàng lại bị Dương Diệp hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt .

Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia ngọc trụy, biểu thị cái kia là rất tốt bảo bối .

Dương Diệp chân mày cau lại, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch vội vã thu hồi tiểu trảo, nhưng sau nàng ôm Dương Diệp đầu gương mặt cọ xát chà xát, biểu thị từ bỏ .

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đang muốn ly khai, cái này lúc, cô gái kia đột nhiên nói: "Nàng muốn cái này ?"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nàng kia, nữ tử cầm trong tay bộ ngực ngọc bội kia nhìn Dương Diệp .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng len lén liếc liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau đầu nhỏ vội vã rung, biểu thị không muốn không muốn .

"Thật là một khả ái tên!"

Nữ tử cười nói: "Này cái ngọc trụy, là ta Tổ Thượng truyền xuống một món trang sức, tuy là không phải là cái gì tốt bảo vật, nhưng có kỷ niệm giá trị, không thể cấp ngươi, bất quá, có thể cho ngươi vui đùa một chút ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch con mắt lần nữa sáng lên . Bất quá, làm như nghĩ đến cái gì, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, là ở xem Dương Diệp ý tứ .

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Chỉ là vui đùa một chút ?"

Hắn cũng muốn thần vật, hắn cũng biết, cái này ngọc trụy đã có thể được Tiểu Bạch xem lên, khẳng định không phải là phàm vật . Thế nhưng, hắn làm việc đồng dạng có nguyên tắc, có một số việc tình có thể làm, mà có một số việc tình tắc thì không thể làm .

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu, nhưng sau nhìn về phía nàng kia, "Cái kia liền đa tạ!"

Nữ tử cười cười, nhưng sau sẽ ngọc trụy đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bắt lại ngọc trụy, nàng nhìn một chút, nhãn trung có một cái hiếu kỳ . Một lát sau, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái cái viên này ngọc trụy .

Ngọc trụy kịch liệt run lên!

Ngay sau đó, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này ngọc trụy bên trong vang vọng dựng lên .

Nhìn thấy một màn này, nàng kia ngây dại .

Cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo lại vỗ vỗ, rất nhanh, một cái kiếm quang từ cái này ngọc trụy bên trong vọt ra, cái này lau kiếm quang phi thẳng đến Tiểu Bạch đánh tới . Dương Diệp biến sắc, bấm tay một điểm, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp bị đánh toái, mà hắn lại bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, trực tiếp thối lui đến ngoài điện!

Một đạo tiếng hét phẫn nộ từ cái này ngọc trụy bên trong vang lên: "Lại dám đánh quấy nhiễu bản tôn hôn mê!"

Rất nhanh, một thanh hư ảo kiếm xuất hiện ở trước mặt mọi người .

Giữa sân, nàng kia kinh ngạc nhìn chuôi này hư ảo kiếm, một lát sau, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nhãn trung tràn đầy mừng như điên màu sắc, cả người không khỏi kích động .

Còn bên cạnh cái kia hai nam tử tắc thì nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ khó có thể tin .

Điện trung, chuôi này hư ảo kiếm kịch liệt run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Ngoài điện, Dương Diệp chau mày, sau một khắc, trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân đột nhiên chợt hiện .

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, thanh kiếm kia trực tiếp bị đánh bay về tới điện bên trong .

]

Thanh kiếm kia giận không thể nuốt, sẽ lần nữa xuất kiếm, mà lúc, một bên Tiểu Bạch đột nhiên nắm lấy cái kia ngọc trụy hướng mặt đất một hồi đập mạnh .

"A "

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở trong sân vang lên, rất nhanh, thanh kiếm kia trực tiếp rơi vào mặt đất lên. Tiểu Bạch lại muốn đập, mà lúc, một bên nàng kia đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, nhìn nữ tử, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, biểu thị ngươi muốn làm chứ sao.

Nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Đừng đập có được hay không ?"

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đi tới Tiểu Bạch trước mặt, "Đem ngọc trụy trả lại cho nhân gia!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ngoan ngoãn đem ngọc trụy đưa cho nàng kia .

Nữ tử trong lòng buông lỏng, vội vã tiếp nhận ngọc trụy .

Mà một bên, cái kia hai gã nam tử nắm thật chặc kiếm tay cũng từ từ lỏng rồi rời ra .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đang muốn rời đi, mà lúc, thanh kiếm kia đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt . Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, mà thanh kiếm kia cũng là trôi dạt đến Tiểu Bạch trước mặt .

Kiếm đang run!

Không cần phải nói, cái này kiếm khả năng nhận ra Tiểu Bạch thân phận .

Dương Diệp không có để ý thanh kiếm kia, ôm Tiểu Bạch hướng đi ra ngoài điện, mà thanh kiếm kia cũng không có ở truy .

Ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch biến mất ở không xa chỗ về sau, nàng kia đột nhiên hướng về phía thanh kiếm kia cung kính thi lễ, "Các, các hạ chính là tổ tiên bội kiếm, Tuyệt Vân ?"

Thanh kiếm kia khẽ run lên, rất nhanh, bên ngoài huyễn hóa thành nhất danh người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên nhìn xa chỗ Dương Diệp rời đi phương hướng hồi lâu, sau đó nói: "Nha đầu, làm cho hiện đảm nhiệm Lý gia gia chủ tới rồi!"

Nữ tử do dự xuống, sau đó nói: "Tộc trưởng hắn lão nhân gia đang bế quan, sợ "

Người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Làm cho hắn hiện tại lập tức chạy tới nơi này, đã nói, đây là ngươi Lý gia quật khởi nhất sau cơ hội ."

Nữ tử: "

Người đàn ông trung niên không có đang nói cái gì, mà là hướng Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi theo .

Ly khai đại điện về sau, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch hướng lớn nhất cái kia một tòa đại điện đi tới, gian kia đại điện là chủ điện .

Hoang kiếm điện!

Trước đại điện, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia phía trên cung điện, nhưng sau ôm Tiểu Bạch đi vào . Điện bên trong, rỗng tuếch, chẳng có cái gì cả .

Dương Diệp có chút thất vọng, chẳng qua rất nhanh, hắn cười cười, kỳ thực, lúc này đây thu hoạch đã rất nhiều . Ba tòa kiếm trận, chờ Kiếm Kinh hoàn toàn suy nghĩ ra sử dụng biện pháp về sau, bằng vào cái kia ba tòa kiếm trận, hắn có thể ngăn cản vài vị Phá Giới cảnh cường giả, thậm chí là giết ngược!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đang muốn rời đi, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên nhảy tới mặt đất lên, nàng nhìn một chút mặt đất, một lát sau, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau tiểu trảo chỉ vào mặt đất .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh còn có Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở điện bên trong .

Dưới nền đất, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch một đường hướng xuống, liền dạng này xuyên qua sấp sỉ mấy vạn trượng về sau, rốt cục, Dương Diệp ở cái kia dưới nền đất sâu chỗ, thấy được một tòa đại điện .

Bốn phía đại điện, có bốn thanh kiếm, bốn cái huyền phù . Mà ở đại điện ngay phía trước, có nhất tôn ngọc thạch pho tượng . Là nhất danh người đàn ông trung niên, tay cầm trường kiếm, mắt nhìn phía trước .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đang muốn đi qua, tại hắn bên cạnh Kiếm Kinh đột nhiên ngăn cản hắn, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhìn xa chỗ rất lâu sau đó, "Kiếm tượng thể!"

"Có ý tứ ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang đột nhiên hướng tòa kia đại điện bắn nhanh đi, cái này sợi kiếm quang vừa muốn tới gần tòa kia đại điện, đột nhiên, một gã tay cầm trường kiếm hư ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước đại điện, chuyển chớp mắt, hư ảnh người kiếm trong tay bút thẳng mà rơi .

Xuy!

Cái kia sợi kiếm quang trực tiếp biến mất!

Bất quá, hư ảnh kia cũng biến mất theo không thấy .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc tức thì ngưng trọng .

Phá giới!

Đạo hư ảnh này thực lực, dĩ nhiên là Phá Giới cảnh!

Giữa sân, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Kiếm tượng thể, một loại cổ xưa bí thuật, đơn giản mà nói chính là phục chế, lợi dụng kiếm ý phục chế chính mình bản thể, sáng tạo ra một loại mới sinh mệnh, cũng có thể xưng là phân thân ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Có thể làm được như vậy, tuyệt không chỉ Phá Giới cảnh, Phá Giới cảnh cường giả căn bản không có năng lực này . Nói cách khác, lấy Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ có thể là phá giới chi lên, mà cái này địa phương, cơ bản không thể xuất hiện phá giới trên cường giả, cho nên, cái này Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ, tuyệt đối là tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ mà tới."

"Ngươi muốn nói cái gì!" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Bắc Hoang Kiếm Tông diệt vong, vô cùng có khả năng cùng Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia thế lực có quan hệ, ta có trực giác, chúng ta bây giờ quá khứ, rất có thể cuốn vào một ít bừa bộn ân oán trung . Bắc Hoang Kiếm Tông bị diệt, tuyệt đối không phải một dạng sự tình, như ngươi cuốn vào trong đó "

Dương Diệp cười khổ nói: "Kiếm Kinh, ngươi cảm thấy ta bây giờ phiền phức còn thiếu sao?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp nhìn về phía xa chỗ tòa kia đại điện, "Phiền phức đã rất nhiều rất nhiều, ở nhiều một chút lại ngại gì ?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp đi tới Kiếm Kinh trước mặt, cười nói: "Nhân sinh chỉ có hai con đường, một là thuận cảnh, hai là nghịch cảnh, không hề nghi ngờ, ta là sau người ." Nói đến đây, hắn nhìn về phía xa chỗ, "Bên kia, khả năng có vô tận phiền phức, thế nhưng, cũng có khả năng mang đến cho ta kỳ ngộ, không phải sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Cũng vậy, phản chính ngươi bây giờ, ở nhiều một chút phiền phức cũng không gì!"

Vừa nói, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Ngươi dẫn đường đi!"

Tiểu Bạch chớp mắt, tiểu trảo vuốt vuốt, biểu thị vì sao .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, hắn cũng muốn biết .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Kiếm tượng thể, cũng thuộc về linh thể, chỉ có Tiểu Bạch cầm hạ nó, hơn nữa, Tiểu Bạch khí tức trên người, không có ác niệm khí tức, cái kia kiếm tượng thể sẽ không xem nàng như làm địch nhân ."

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía hắn, một lớn một nhỏ nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Tiểu Bạch lấy ra một thanh hư ảo búa, nhưng sau hướng xa chỗ đi tới .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh vội vã đi theo, rất nhanh, cái kia kiếm tượng thể lần nữa xuất hiện, Tiểu Bạch vội vã dựng lên búa, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia kiếm tượng thể đột nhiên lui qua một bên .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Có thể đưa cái này cũng dọn đến Hồng Mông Tháp trong sao?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi không muốn chết liền đem mang vào!"

Dương Diệp: "

Kiếm Kinh đạo; "Nó lấy được mệnh lệnh là thủ bảo vệ nơi đây, rời đi nơi này, nó hội hoàn toàn tiêu thất ."

"Đáng tiếc!" Dương Diệp bất đắc dĩ nói .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên ném hạ búa, nhưng sau hóa thành một đạo bạch quang chạy vào .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh sắc mặt đại biến, hai người chính muốn đi chung, mà lúc, Tiểu Bạch lại chạy ra, ở nó tiểu trảo bên trong, đang cầm một viên quả đấm lớn hạt châu màu vàng óng .

Nàng đem hạt châu đặt ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau lại xoay người chạy vào

Dương Diệp đang muốn đi theo vào, cái này lúc, tại hắn bên cạnh Kiếm Kinh đột nhiên rung giọng nói: "Cái này, hắn đây mụ là một viên Long Nguyên, Thái Cổ Chân Long Long Nguyên "

Cái này lúc, Tiểu Bạch lại chạy ra, ở nàng móng vuốt trung, đang cầm hai cây màu vàng sừng dài, nàng đem hai cây sừng đặt ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau lại chạy vào

Dương Diệp mới vừa cầm lấy cái kia hai cây sừng, cái này lúc, Tiểu Bạch lại chạy ra, ở nó tiểu trảo trung, nắm lấy một cái màu vàng bốn chân con rắn nhỏ, lúc này, cái kia bốn chân con rắn nhỏ chính vùng vẫy kịch liệt, cùng này đồng thời, từng cổ một cường đại uy áp không ngừng từ cái này con rắn nhỏ trong cơ thể phát ra, nhưng là lại trực tiếp bị Tiểu Bạch không thấy .

Một bên, Kiếm Kinh hầu lăn lăn, "Đây, đây là Thái Cổ Chân "

Dương Diệp: "

Cái kia kim sắc tiểu động vật căm tức nhìn Tiểu Bạch, móng vuốt không ngừng quơ, hiển nhiên, gọi là Tiểu Bạch buông ra nó . Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên lấy ra Khai Thiên Phủ, nhưng sau gác ở cái kia tiểu động vật đầu lên.

Cái kia kim sắc tiểu động vật tức thì yên tĩnh lại .

PS: Rất nhiều độc giả nói rất nhiều liên quan tới kiếm đạo miêu tả, kỳ thực, các ngươi đều nói có lý . Thế nhưng, cá nhân ta cảm thấy, kiếm, tiện vậy, người chí tiện, là vô địch! Quyển sách kế tiếp, tên của ta đều muốn được rồi, đã bảo « vô địch tiện đạo »

------oOo------

Chương 2343: Tu Hành Tức Thì Tu Mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cửa đại điện, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh đã triệt để ngây dại .

Dương Diệp hơi chút khá hơn chút, bởi vì hắn còn không tinh tường trước mắt những bảo vật này giá trị . Kiếm Kinh kiến thức rộng rãi, nàng rất tinh tường trước mắt giá trị của những thứ này, đặc biệt Tiểu Bạch hiện tại nắm cái kia rắn nhỏ màu vàng!

Không đúng!

Đó không phải là con rắn nhỏ, cái kia rõ ràng là một cái kim sắc tiểu long!

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh đi tới Tiểu Bạch trước mặt, có chút run tiếng nói: "Nhỏ, Tiểu Bạch, có thể hay không để trước nó ?"

Kỳ thực, như người trước mắt này không phải Tiểu Bạch, nàng sớm một kiếm vỗ tới .

Đây chính là Thái Cổ Chân Long a!

Thái Cổ thời đại Thái Cổ Chân Long!

Dương Diệp trong ngực cái kia hai thanh kim sắc phi đao, Ngụy Thần Khí, rất lợi hại chứ ? Nhưng mà, đây chẳng qua là Thái Cổ Chân Long hai mảnh miếng vảy mà thôi!

Nhưng là bây giờ, trước mắt nhưng là có một con Chân Long!

Chân chính Thái Cổ Chân Long!

Kiếm Kinh trước mặt, Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia Thái Cổ Chân Long, biểu thị nó muốn chạy trốn . Biểu đạt hết về sau, nàng tiểu trảo nắm Khai Thiên Phủ lại gác ở cái kia Thái Cổ Chân Long đầu lên, cái kia Thái Cổ Chân Long một cử động cũng không dám, rất sợ chọc giận trước mắt cái này tiểu gia hỏa, nhưng sau bị một búa cắt mất đầu .

Kiếm Kinh bất đắc dĩ, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên thu hồi Khai Thiên Phủ, nhưng sau nàng đem cái kia Thái Cổ Chân Long giống như ném rác rưởi giống nhau nhét vào Dương Diệp trước mặt, đón lấy, nàng xoay người lại chạy vào!

Dương Diệp: "...."

Dương Diệp có chút không yên lòng, vội vã thu hồi cái kia Long Nguyên còn có cái kia Long Giác, vội vã đi theo .

Một bên, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia trên đất Thái Cổ Chân Long, lúc này, cái kia Thái Cổ Chân Long chính căm tức nhìn trong đại điện, một cỗ kinh khủng uy áp không ngừng tự nó quanh thân lan ra . Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Đừng nghĩ báo thù, không phải, nàng sẽ đánh chết ngươi!"

Nói xong, nàng xoay người đi vào cái kia trong đại điện .

Cái kia Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua ngoài điện, nó do dự xuống, cuối cùng vẫn hướng cái kia trong đại điện leo đi .

Trong đại điện .

Đại điện cũng không phải là rất lớn, ở đại điện chính trung ương, có một bộ kim sắc quan tài, mà toàn bộ đại điện, trừ cái này phó kim sắc quan tài, không có vật gì khác .

Quan tài không có nắp quan tài, lúc này, Tiểu Bạch chính ghé vào cái kia quan tài lên, con mắt liền nhìn chằm chằm bên trong . Dương Diệp đi tới, ở cái kia quan tài bên trong, chỉ có một vật, một cái dịch thấu trong suốt bạch sắc bình ngọc!

Tiểu Bạch không chút do dự cầm lên cái kia bình ngọc, nàng không ngừng đánh giá cái kia bình ngọc, đồng thời tùy thời dùng cái mũi ngửi một cái . Một lát sau, nàng đột nhiên mở ra cái kia bạch sắc bình ngọc, trong sát na, linh khí bốn phía đột nhiên hướng bốn phía chấn động ra đến, không chỉ có như đây, trong nháy mắt này, Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí đột nhiên trở nên yên lặng, bao quát cái kia Huyền Cổ Chi Khí đều là như này!

Tránh lui!

Dương Diệp cảm giác được chính mình hai loại huyền khí dĩ nhiên tại tránh lui!

Bạch sắc bình ngọc bên trong, phiêu đãng một luồng thất thải sắc huyền khí .

Khi này sợi huyền khí xuất hiện về sau, trong sân linh khí trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung, giống như là Hoàng Đế xuất hành, người đi đường tránh lui!

]

Nhìn thấy cái này sợi thất thải huyền khí, Tiểu Bạch con mắt trong nháy mắt sáng, nhưng sau nàng vô ý thức liếm môi một cái .

"Vĩnh Hằng Chi Khí!"

Ở nơi này lúc, một bên Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh gắt gao nhìn chằm chằm Tiểu Bạch trảo trong bạch sắc bình ngọc, "Đây chính là làm cho vô số cường giả điên cuồng Vĩnh Hằng Chi Khí, ta rốt cuộc biết Bắc Hoang Kiếm Tông tại sao lại bị người diệt môn ."

Dương Diệp nói: "Cũng là bởi vì nó ?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Phải như vậy! Vĩnh Hằng Vũ Trụ có Vĩnh Hằng Chi Khí, thế nhưng, bên này người cũng không biết, cho dù là ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, Vĩnh Hằng Chi Khí cũng là thuộc về phi thường phi thường hiếm hoi tồn tại, mà chủng Vĩnh Hằng Chi Khí khí chủng, liền càng khó gặp ."

"Khí chủng ?"

Dương Diệp không giải khai, "Có ý tứ ?"

Kiếm Kinh giải thích: "Hay là khí chủng, giống như là hỏa chủng, ngươi chỉ có nắm giữ hỏa chủng, mới có thể liên tục không ngừng làm ra hỏa đến, mà nếu như không có hỏa chủng, làm ra hỏa chính là một lần duy nhất . Linh khí cũng là như đây, tựu giống với ngươi Hồng Mông Tử Khí, ngươi phân một luồng Tử Khí cho người khác, người khác hấp thu, nhưng sau sẽ không sau đó . Thế nhưng, như ngươi đem Hồng Mông Tháp cho đối phương, đối phương là có thể liên tục không ngừng sở hữu Hồng Mông Tử Khí . Hồng Mông Tháp, thì tương đương với ngươi linh khí linh chủng, đương nhiên, ngươi bây giờ không cần tháp cũng có Hồng Mông Tử Khí ."

Dương Diệp nhìn về phía cái kia bạch ngọc bình, sau đó nói: "Ngươi cũng là nói, nếu như ta thôn phệ cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí, ta rất có thể tu luyện ra Vĩnh Hằng Chi Khí ."

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Lý luận đi lên nói là có thể, thế nhưng, vô cùng khó khăn . Bởi vì ... này Vĩnh Hằng Chi Khí, nó chỉ là một luồng khí chủng, tựu giống với là một viên chồi, ngươi muốn đem nó bồi dưỡng thành một mảnh rừng rậm, nói dễ vậy sao . Đương nhiên, nếu quả như thật làm xong rồi, như vậy, chúc mừng ngươi, ngươi hoàn toàn có thể bằng vào cái này Vĩnh Hằng Chi Khí ngư vượt Long Môn ."

"Cái này Vĩnh Hằng Chi Khí tác dụng là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nói: "Dùng chỗ rất nhiều rất nhiều, tỷ như tu luyện làm ít công to, cải biến thể chất, ôn dưỡng thần hồn ... Đương nhiên, chủ yếu nhất là, nó có thể đề thăng thọ mệnh . Tu luyện tới phía sau, ngươi sẽ phát hiện, bảo vật gì cũng không có thọ mệnh tới trọng yếu . Đặc biệt đạt đến tới trình độ nhất định về sau, mỗi một lần đề thăng, đều muốn từng trải thiên mệnh chi kiếp, cũng chính là mệnh kiếp, mà mỗi một lần mệnh kiếp, coi như thành công vượt qua, đều sẽ hao tổn thọ mệnh, kể từ đó, thọ mệnh có vẻ càng thêm trân quý ."

"Vượt qua cũng sẽ tổn thất thọ mệnh ?" Dương Diệp không giải khai, "Thành công Độ Kiếp, không phải thọ mệnh nên tăng sao?"

Kiếm Kinh lắc đầu, "Vậy là không có uy hiếp được thiên mệnh thời điểm, làm thực lực ngươi đạt đến tới trình độ nhất định về sau, cũng chính là đến uy hiếp thiên mệnh thời điểm, thiên mệnh sẽ chú ý ngươi . Lúc này, nhất series ngăn cản tới . Đương nhiên, trong truyền thuyết thiên mệnh cũng không dám đem sự tình làm quá tuyệt, thủy chung làm cho lưu lại một đường . Nhưng mà, muốn bước qua cái này một đường, bực nào nó khó a! Nhiều thiếu đại đế, nhiều thiếu hoang thần, nhiều thiếu đầu sỏ dừng bước cái này một đường ?"

"Thiên mệnh thật tồn tại sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ngươi hỏi thiên mệnh có tồn tại hay không, ta không pháp cho ngươi đáp án, bất quá, ngươi có thể ngẫm lại, vì sao người cùng vạn vật thọ mệnh có cuối thì ? Vì sao người hội sinh lão bệnh tử ? Đơn giản một điểm chính là, vì sao chúng ta sẽ chết ? Ngươi có thể muốn hiểu chưa ?"

Vì sao sẽ chết ?

Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người .

Người vì sao sẽ chết ?

Tự nhiên quy luật ?

Nhưng mà, cái này tự nhiên quy luật, là ai đặt xuống ?

Thiên mệnh ?

Thế gian không có người thấy hay là cái gì thiên mệnh . Thế nhưng, càng ngày càng nhiều cường giả có thể cảm thụ cái này thần bí tồn tại . Những thứ này cường giả càng mạnh, lại càng có thể cảm nhận được cái này hay là cái gì thiên mệnh tồn tại .

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Người, hội sinh lão bệnh tử, thế nhưng, theo mọi người tu hành, rất nhiều người sẽ không xảy ra bị bệnh, cũng rất khó chết rồi. Kỳ thực, theo bước vào tu hành một khắc kia bắt đầu, liền đã ở nghịch thiên cải mệnh . Phải nói, là nghịch ngày giành mạng sống! Ngươi lúc đầu đáng chết, thế nhưng, ngươi không muốn chết, ngươi tu hành, thu được càng nhiều hơn thọ mệnh, cứ như vậy, vô hình bên trong, ngươi cùng thiên mệnh liền đã đối mặt ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Tiểu Bạch trước mặt cái kia bạch sắc bình ngọc, "Nói về chính truyện, cái này Vĩnh Hằng Chi Khí sở dĩ trân quý như vậy, chủ yếu nhất là tu luyện này khí, không những được đề cao tự thân thể chất, làm cho chính hắn một nhục thân đồ chứa càng kiên cố hơn, còn có thể đề thăng tuổi thọ của mình . Có càng nhiều hơn thọ mệnh, mới có thể ở con đường tu hành thượng tẩu xa hơn, đi càng xa, cũng mới có thể càng gần gũi cái kia hay là thiên mệnh, như chiến thắng cái này hay là thiên mệnh, e rằng liền có thể chân chính trường sinh đi!"

"Ta hiểu được!"

Dương Diệp gật đầu, "Tu hành tu hành, kỳ thực, mục đích cuối cùng chính là ở tu mệnh, phải nói là kéo dài tánh mạng . Vĩnh Hằng Chi Khí sở dĩ lợi hại, là bởi vì nó có thể kéo dài tánh mạng, có mệnh, mới có tất cả ."

Kiếm Kinh cười nói: "Đúng vậy!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Ngươi có phải hay không muốn hút ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn thoáng qua cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí, suy nghĩ một cái, nhưng sau gật đầu .

Kiếm Kinh nói: "Tuy là vật ấy đối với ngươi cũng có tác dụng rất lớn, thậm chí có thể thần tốc đề thăng ngươi kiểm chứng tổ thời gian, thế nhưng, ngươi bây giờ như lập tức phải giác tỉnh, cái kia với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện thiên đại tai hoạ, hơn nữa, cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí đối với ngươi mà nói, có cũng được không có cũng được, ngày sau ngươi, muốn đồ chơi này, chính là chuyện một câu nói tình ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Thế nhưng, đối với ngươi mà nói lại không giống với . Cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí, đối với trợ giúp của ngươi quá to lớn . Ngươi cũng không cần tặng cho cái này tiểu gia hỏa, phúc của nó nguyên rất lớn, Vĩnh Hằng Chi Khí, tuy là trân quý, thế nhưng, ngày sau nàng, thật đúng là không nhất định nhìn ở trong mắt ."

Nghe được Kiếm Kinh, Tiểu Bạch trực tiếp đem cái kia bạch sắc bình ngọc đưa tới Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch viên kia đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy nụ cười xán lạn .

Dương Diệp trong lòng có chút ấm áp, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Chờ tu luyện ra Vĩnh Hằng Chi Khí, đến lúc, ta gia Tiểu Bạch phải nhiều thiếu có bao nhiêu."

Nghe vậy, Tiểu Bạch tiểu nụ cười trên mặt càng thêm xán lạn .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau sẽ nuốt trọn cái kia Vĩnh Hằng Chi Khí, mà lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi như thôn phệ vật ấy, liền đại biểu cho sẽ có vô tận phiền phức, ngươi ..."

Mà này lúc, Dương Diệp đã đem cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí khí chủng nuốt xuống .

Kiếm Kinh: "..."

Vĩnh Hằng Chi Khí vào cơ thể, đi thẳng tới Dương Diệp bụng vị trí, cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí cũng không có bốn chỗ du đãng, liền an an lẳng lặng nằm nơi ấy, mà chung quanh Hồng Mông Tử Khí cùng Huyền Cổ Chi Khí cũng là căn bản không dám tới gần .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngày sau không có việc gì lúc, tận khả năng khiến nó du đãng trong cơ thể của ngươi, còn mượn thế nào trợ nó tu luyện ra chân chính Vĩnh Hằng Chi Khí, chính ngươi cân nhắc ."

"À?" Dương Diệp kinh ngạc nhìn về phía Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ta cũng chưa từng thấy qua chân chính Vĩnh Hằng Chi Khí khí chủng, ngươi chỉ có thể tự chậm rãi sờ tìm!"

Dương Diệp: "..."

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Đem viên kia Thái Cổ Chân Long Long Nguyên nuốt ."

Dương Diệp ngây cả người, sau đó lấy ra viên kia Long Nguyên, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Nuốt hạ nó, cảnh giới của ngươi sẽ phải đạt được Hư Chân kỳ, thậm chí khả năng thu được Thái Cổ Chân Long lực, ngươi lực lượng, hội nâng cao một bước ."

Nói đến đây, trong mắt nàng có một cái phức tạp, "Đồ chơi này, nhưng là chân chính thứ tốt a, coi như là Phá Giới cảnh cường giả gặp được, đều sẽ đỏ con mắt . Long Nguyên, chính là nhất tôn Thái Cổ Chân Long lực lượng cùng tinh tuý sở ngưng, cái kia trong đó năng lượng, không pháp phỏng chừng a!"

Ở nơi này lúc, một bên cái kia Thái Cổ tiểu Chân Long đột nhiên căm tức nhìn Dương Diệp, thì đi đoạt viên kia Long Nguyên, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên đem bắt được cái kia Thái Cổ Chân Long cổ, sau đó lấy ra Khai Thiên Phủ để ở tại cái kia Thái Cổ Chân Long bụng chỗ, hiển nhiên, là muốn phá bụng lấy Long Nguyên!

Cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp mắt trợn trắng lên, hù dọa hôn mê bất tỉnh!

Một bên, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia ngất đi Thái Cổ Chân Long, nhưng sau hít một tiếng, "Ngươi a, số mệnh không tốt . Thế gian chỉ có số ít vài loại sinh vật không sợ ngươi, đáng tiếc, ngươi hết lần này tới lần khác gặp ."

Cvt: Đệ này thì khủng quá a

------oOo------

Chương 2344: Cùng Nhau Song Tu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Cổ Chân Long, đây tuyệt đối là chuỗi sinh vật đỉnh cao nhất cái loại này tồn tại, thế gian có thể áp bọn họ, thật có thể đếm được trên đầu ngón tay .

Bình thường cự yêu, tỷ như Tiểu Ngưu loại này cự yêu, như đụng tới Chân Long, đây tuyệt đối là không dám có nửa điểm lỗ mãng . Thế nhưng, đầu này Chân Long hết lần này tới lần khác gặp phải là Tiểu Bạch . Mà ở thế gian này, Tiểu Bạch vừa vặn có thể áp một đầu Thái Cổ Chân Long!

Tiểu Bạch nhưng thật ra không có thật phá bụng lấy Long Nguyên, nàng chỉ là dọa một cái cái kia Thái Cổ Chân Long, thế nhưng nàng không nghĩ tới cái này Thái Cổ Chân Long như thế không sợ hãi, trực tiếp ngất đi . Nàng bỗng nhiên cảm thấy có chút không thú vị, nhưng sau đem cái kia Thái Cổ Chân Long ném một bên trên đất .

Nàng không biết người trước mắt này là cái gì Thái Cổ Chân Long, nàng chẳng qua là cảm thấy người này có điểm không sai, không hơn .

Không xa chỗ, Dương Diệp cũng không do dự, trực tiếp đem viên kia Long Nguyên nuốt xuống .

Long Nguyên vào bụng, một cường đại tinh thuần lực lượng tức thì từ hắn trong cơ thể tản ra .

Ầm!

Một cổ vô hình uy áp đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tản xuất hiện!

Long uy!

Dương Diệp trong lòng có chút khiếp sợ, bởi vì ... này lực lượng thật sự là quá mức kinh khủng! Hắn vội vã ngồi xếp bằng xuống, nhưng sau bắt đầu hấp thu những thứ kia lực lượng .

Mà lúc, Dương Diệp trong cơ thể cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí đột nhiên bắt đầu du đãng đứng lên .

Thôn phệ!

Cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí dĩ nhiên tại bắt đầu thôn phệ những thứ kia Long Nguyên lực lượng, chẳng qua hấp cũng không phải là rất nhiều, đối với Dương Diệp không có ảnh hưởng quá lớn .

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp hồi lâu, một lát sau, nàng có chút buồn chán, nhưng sau nàng đem vừa rồi cái kia hai cây Long Giác đem ra, thưởng thức một cái về sau, nàng đặt ở đầu mình trên(lên)

Một bên, Kiếm Kinh nhìn mí mắt trực nhảy .

Tiểu Bạch dường như cảm thấy có chút không ổn, cầm xuống, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đem Tiểu Ngưu kêu lên, Tiểu Ngưu xuất hiện về sau, có chút kiêng kỵ nhìn thoáng qua không xa chỗ vẫn còn ở giả bộ bất tỉnh Thái Cổ Chân Long, Tiểu Bạch không sợ này tiểu gia hỏa, nó nhưng là rất sợ .

Tiểu Bạch cầm cái kia hai cây Long Giác đặt ở Tiểu Ngưu đỉnh đầu, đừng nói, thật là có điểm thích hợp!

Một bên, cái kia Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Trâu đần, ngươi có nguyện ý hay không đổi trên(lên) cái này đôi Thái Cổ Chân Long Long Giác!"

Tiểu Ngưu tuy là đần, nhưng là biết hàng, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu . Nói đùa, đây chính là Thái Cổ Chân Long Long Giác, cho hắn đổi lên, lấy sau hắn cái này đôi Long Giác, liền có thể so với Thần khí!

Thật có thể so với Thần khí!

Mà sức chiến đấu của nó, cũng sẽ đạt được thật to tăng cường . Không chỉ có như đây, thu được cái này đôi Thái Cổ Chân Long Long Giác, còn có thể khiến nó cảm nhận được Thái Cổ Chân Long huyết mạch chi lực, nói chung, tốt lắm chỗ, là không pháp đoán chừng!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, lắc đầu thở dài, cái này trâu đần là thật không ngu ngốc, theo Tiểu Bạch, mọi chuyện phách Tiểu Bạch nịnh bợ, khoan hãy nói, thật hữu dụng, mà hắn cũng vận khí tốt, theo Tiểu Bạch một cái như vậy hùng hồn gia hỏa, Thái Cổ Chân Long Long Giác, nói tiễn sẽ đưa a, mắt cũng không nháy một cái .

Đây là Tiểu Ngưu thiên đại phúc vận!

Đổi Long Giác!

Kiếm Kinh tự thân xuất thủ, thêm trên(lên) Tiểu Ngưu phối hợp, chỉ chốc lát, Tiểu Ngưu liền đổi lại nhất đôi vàng lóng lánh Long Giác, mà khi đổi lên Long Giác về sau, Tiểu Ngưu toàn bộ khí thế cùng khí tức trong nháy mắt không giống nhau .

Chân chính thiên địa cách biệt!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu, khẽ gật đầu, bây giờ Tiểu Ngưu, mặc dù chỉ là Giới Chân kỳ, thế nhưng, sức chiến đấu của nó, tuyệt đối có thể nghiền ép nhất Giới Chủ kỳ, đừng nói Giới Chủ kỳ, coi như là Phá Giới cảnh đều có lực đánh một trận!

Tiểu Ngưu bên cạnh, Nhị Nha quan sát liếc mắt cái kia Tiểu Ngưu đỉnh đầu Long Giác, nhưng sau tùy thời sờ sờ, nhãn trung mang theo hiếu kỳ màu sắc .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Nhị Nha, do dự xuống, nàng chỉ vào một bên vậy còn đang giả chết Thái Cổ Chân Long, "Nhị Nha, ngươi cảm thấy nó như thế nào ?"

Nhị Nha quay đầu nhìn về phía cái kia nằm dưới đất Thái Cổ Chân Long, "Con rắn nhỏ ?"

Nghe được hai chữ này, cái kia nằm dưới đất Thái Cổ Chân Long tức thì mở hai mắt ra, căm tức nhìn Vương Nhị Nha, không chỉ có như đây, một cường đại long uy phi thẳng đến Nhị Nha nghiền ép đi .

Nhìn thấy một màn này, một bên cái kia Tiểu Ngưu theo bản năng trốn Tiểu Bạch thân sau .

Long uy!

]

Loại này tới tự huyết mạch uy áp, đối với bọn nó yêu thú lực áp bách thật sự là quá to lớn .

Mà cái kia Vương Nhị Nha cũng là không sợ chút nào, thả người nhảy, nhưng sau một cước đá vào cái kia Thái Cổ Chân Long đầu lên.

Ầm!

Cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp bay ra ngoài, nhất sau rơi trên mặt đất xoa xoa mặt đất trợt ra thật là xa thật là xa

Nhìn thấy một màn này, một bên Kiếm Kinh thần sắc triệt để thay đổi .

Ngưng trọng!

Trước nay chưa có ngưng trọng!

Tiểu Bạch không sợ cái này Thái Cổ Chân Long, nàng là thật lý giải, phi thường lý giải, nhưng lại cảm thấy phi thường bình thường . Thế nhưng, cái này Vương Nhị Nha còn không sợ cái này Thái Cổ Chân Long nàng dựa vào cái gì không sợ ?

Chỉ có một giải thích! Đó chính là, cái này Vương Nhị Nha huyết mạch, so với cái này Thái Cổ Chân Long cao hơn!

Thế gian này, cái gì yêu thú huyết mạch so với Thái Cổ Chân Long cao hơn ?

Kiếm Kinh không nghĩ tới!

Bởi vì ở nàng biết cái kia mấy tôn Thái Cổ cự yêu, nhiều lắm cũng chính là cùng cái này Thái Cổ Chân Long ngang hàng, mà có thể nghiền ép Thái Cổ Chân Long, nàng biết chắc có, thế nhưng, nàng không biết!

Vương Nhị Nha cũng không có dừng tay, nàng một cái bước xa đi tới cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt, nhưng sau nhắc tới cái kia Thái Cổ Chân Long chính là một trận đánh tơi bời .

Giữa sân tức thì vang lên từng đợt tiếng kêu rên!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, có chút không đành lòng, thế nhưng, cái này cùng nàng lại có cái gì quan hệ đâu?

Mà ở Tiểu Bạch thân về sau, Thái Cổ Tiểu Ngưu song quyền có chút run, nó cảm thấy, lấy sau đối với Vương Nhị Nha muốn càng tôn kính một ít mới được . Cái này đối với nó mà nói, không phải việc khó . Phản chính dưới cái nhìn của nó, ở Dương Diệp trong cái vòng này, chỉ có thể là khiêm tốn, không chỉ có như đây, việc bẩn việc mệt nhọc phải tận hết sức đi làm . Nói chung, nó tâm tính trưng bày tốt, bởi vì nó minh bạch một cái đạo lý, trong hội này, nó Tiểu Ngưu ai cũng không thể trêu vào!

Đây cũng chính là Kiếm Kinh vì sao nói đầu này ngưu không ngu ngốc nguyên nhân!

Quá một hồi lâu, Vương Nhị Nha mới ngừng tay, nàng không biết từ đâu lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô liếm liếm, nhưng sau nàng làm như nghĩ đến cái gì, lột hạ một viên đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, cũng không khách khí, đầu lưỡi cuốn một cái, đem viên kia mứt quả quấn vào trong cái miệng nhỏ .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia nằm trên đất chỉ còn một hơi thở

Thái Cổ Chân Long, lắc đầu, ngươi là thật quá xui xẻo a!

Một lát sau, Kiếm Kinh nhìn về phía Vương Nhị Nha, "Nhị Nha, ngươi có thể biến thân rồi không ?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Biến thân a, ta, ta nhất định là có thể thay đổi, thế nhưng, ta vẫn chưa nghĩ ra làm sao biến, chờ nghĩ kỹ thay đổi thế nào ta liền biến!"

Kiếm Kinh: "

Xuy!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp toàn thân đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa màu đỏ thẫm, ngọn lửa kia trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp toàn thân .

Đột nhiên một màn đem Tiểu Bạch lại càng hoảng sợ, nàng vội vã nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Không có chuyện gì, là cái kia Long Nguyên lực lượng triệt để bạo phát . Hiện tại, thì nhìn hắn có thể hấp thu bao nhiêu ."

Tiểu Bạch gật đầu, nhưng sau ánh mắt cứ như vậy rơi vào Dương Diệp thân lên, nhất khắc cũng không nguyện ý lấy ra .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp về sau, nhưng sau đi tới cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt, Thái Cổ Chân Long vẫn còn ở giả chết, nằm trên đất cũng không nhúc nhích . Kiếm Kinh ngồi xổm xuống, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Có nguyện ý hay không theo chúng ta đi ?"

Thái Cổ Chân Long mở con mắt nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, nhưng sau lại lập tức đóng lại, mà hắn đầu tắc thì không ngừng rung .

Nói đùa, nó hiện tại thầm nghĩ trước mắt cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa còn có vậy ăn mứt quả tiểu cô nương nhanh lên một chút ly khai . Cái này tiểu cô nương cùng cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa, thật đáng sợ a!

Kiếm Kinh mỉm cười, nhưng sau nàng chỉ chỉ Tiểu Bạch, "Kỳ thực, ngươi cũng muốn theo nàng, đúng không ?"

Phía trước cái kia mắt đen Tầm Bảo Thử ánh mắt thiển cận, thức không được Tiểu Bạch chân thân, thế nhưng, cái này Thái Cổ Chân Long là nhân vật gì ? Coi như là cái còn tấm bé Chân Long, thế nhưng, bằng vào bản năng cũng có thể cảm giác được Tiểu Bạch đặc thù .

Quả nhiên, Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, có chút do dự . Sở dĩ do dự, là bởi vì vừa rồi Tiểu Bạch cầm búa muốn phách nó

Kiếm Kinh cười nói: "Ngươi lấy sau ngoan ngoãn nghe nàng, nàng cũng sẽ không phách ngươi . Ngươi xem một chút, ở chỗ này, cỡ nào buồn chán a, theo chúng ta đi ra ngoài, chơi rất khá!"

Chơi rất khá!

Thái Cổ Chân Long mắt sáng rực lên, bất quá, làm như nghĩ đến cái gì, nó nhìn thoáng qua cái kia đại điện sâu chỗ , bên kia, có một cái ghế .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái ghế kia, sau đó nói: "Không có chuyện gì, chuyện khác tình chúng ta tới giải quyết ."

Vừa nói, nàng lôi kéo cái kia Thái Cổ Chân Long đi tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Ngưu vô ý thức hướng bên cạnh dời hai bước, biểu thị tôn kính . Thật không nghĩ tới, Tiểu Ngưu động tác này, làm cho cái kia Thái Cổ Chân Long tức thì sinh lòng hảo cảm, vào giờ khắc này, nó mới cảm giác được tôn nghiêm!

Long tôn nghiêm!

Cái kia Thái Cổ Chân Long bay đến Tiểu Ngưu bả vai lên, nhưng sau bắt đầu cùng Tiểu Ngưu trao đổi . Mặc dù là cùng Tiểu Ngưu giao lưu, bất quá, nó ánh mắt cũng là tùy thời nhìn một bên Vương Nhị Nha cùng Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch lực chú ý đều ở đây Dương Diệp thân lên, căn bản không có quản cái kia Thái Cổ Chân Long, còn Vương Nhị Nha, thời khắc này trong mắt nàng, chỉ có mứt quả .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh mỉm cười, nhất tôn Thái Cổ Chân Long, vị này Đại Long ngày sau nếu như lớn lên, đó là phi thường phi thường khủng bố.

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua xa chỗ cái ghế kia, nhưng sau ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Nên không chịu thua kém điểm a!"

Lúc này, Dương Diệp quanh thân đỏ bừng, thế nhưng, hơi thở của hắn đang điên cuồng tăng vọt, không chỉ có như đây, hắn nhục thân cũng ở đây lúc này bắt đầu thuế biến, một tầng một tầng thuế biến!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nào đó chỗ đỉnh núi, nơi đây, đứng một đám nữ tử, cầm đầu, chính là cái kia Tô Thanh Thi, mà còn lại chư nữ, đều là Dương Diệp thê tử, trong đó cũng bao quát cái kia Bạch Chỉ Tiên .

Chúng nữ ánh mắt đều tập trung ở Bạch Chỉ Tiên thân lên, bởi vì là nàng yêu cầu mọi người tụ tập ở chung với nhau .

Bạch Chỉ Tiên nhìn chúng nữ liếc mắt, nhưng sau trầm giọng nói: "Ta tin tưởng mọi người cũng không muốn tiếp tục làm như vậy hoa xuống phía dưới ."

Chúng nữ trầm mặc .

Hoa?

Ai nghĩ làm hoa? Thế nhưng, lại có thể thế nào ? Hết thảy nữ tử bên trong, duy nhất có thể cùng được trên(lên) Dương Diệp cước bộ, chỉ có một người, đó chính là An Nam Tĩnh . Mặc kệ các nàng tu luyện như thế nào, đều truy không trên(lên) Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Bất đắc dĩ, sâu đậm bất đắc dĩ!

Bạch Chỉ Tiên quét chúng nữ liếc mắt, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch cùng Đế Nữ Trang Vị Nhiên cùng với Tô Thanh Thi thân lên, giữa sân cảnh giới cao nhất chính là chỗ này ba nữ, ba nữ đều là đã đạt đến Tổ cảnh .

Nhưng mà, Tổ cảnh thật không đáng chú ý .

Bạch Chỉ Tiên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Các ngươi tư chất, cũng không kém, hơn nữa, đi ngang qua nhiều năm như vậy Hồng Mông Tử Khí thanh tẩy, thể chất của các ngươi, so với bình thường người tốt rất nhiều . Các ngươi sở dĩ cảnh giới thấp như vậy, thực lực như này yếu, là bởi vì ngươi nhóm không có tốt tu luyện công pháp, mà không phải là các ngươi không đủ nỗ lực ."

Nói đến đây, nàng bấm tay một điểm, mấy đạo bạch quang tức thì chui vào chư nữ giữa chân mày .

Bạch Chỉ Tiên lại nói: "Đây là Âm Dương Kinh, là Thái Cổ thời đại một cái đại giáo tu luyện công pháp, trong đó trình bày đại đạo, không đơn thuần là song tu đơn giản như vậy, chúng ta có thể cùng hắn tu luyện, vừa có thể đề thăng hắn, cũng có thể đề thăng chúng ta

."

Song tu!

Nghĩ trong đầu công pháp, chư nữ khuôn mặt sắc đều có chút đỏ .

Bạch Chỉ Tiên lại nói: "Thế gian phân Âm Dương, Âm Dương hàm vạn vật, vạn vật đều có hai cực, Âm Dương giao hòa, còn đây là viên mãn . Ta chờ cùng hắn song tu, là Âm Dương tương hợp, lại người, mọi người cùng hắn đều đã có phu thê chi thật, làm loại chuyện đó, ở bình thường cực kỳ. Đã có thể thoải mái, có thể tu luyện, sao lại không làm ?"

Nói đến đây, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc cũng không rõ có chút đỏ .

"Mọi người cùng nhau sao?" Cái này lúc, không biết người nào đột nhiên hỏi một câu .

Giữa sân tức thì yên tĩnh lại .

Cùng nhau!

PS: Song tu! Thế nhân kỳ thực đều có điểm hiểu lầm song tu, song tu, là một loại đại đạo, Vô Thượng Đại Đạo, Âm Dương, nam nữ, tương hợp, ngươi lên, ta xuống, hoặc, ta xuống, ngươi lên, liền cùng Âm Dương một dạng, nhất Âm nhất Dương, chiếu ứng lẫn nhau, còn đây là nhân gian đại đạo .

Vì viết xong thư, gần nhất ta đã ở nghiên cứu này đạo, nguyên nhân đây, một mực xem một ít mảng nghệ thuật, mảng nghệ thuật! Chính là Đảo Quốc cái loại này, các ngươi hiểu chứ ? Còn nữa, nói, có hay không người trong đồng đạo ? Mọi người có thể cùng nhau nghiên cứu nghiên cứu a, nam cùng nam cũng có thể a, ta không ngại!

------oOo------

Chương 2345: Hư Chân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện, Dương Diệp khí tức quanh người càng ngày càng mạnh, không chỉ có như đây, hắn nhục thân cũng đã bắt đầu biến sắc .

Kim sắc!

Hắn da thịt đã theo nguyên lai tiểu mạch biến sắc thành kim sắc .

Tiểu Bạch nhìn con mắt thẳng trát, nhất về sau, nàng xem hướng Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Không có chuyện gì, các loại sẽ được rồi ."

Kỳ thực, nàng trong lòng cũng không chắc chắn .

Bởi vì, nàng cũng không gặp người ăn xong Thái Cổ Chân Long Long Nguyên . Nàng chỉ biết là, đồ chơi này đại bổ, thế nhưng, đến cùng hội tu bổ ra cái gì đến, nàng trong lòng cũng không có chắc .

Đạt được Kiếm Kinh trả lời thuyết phục, Tiểu Bạch đã thả lỏng một chút .

Cái này lúc, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn về phía Tiểu Ngưu trên bả vai Thái Cổ Chân Long, Thái Cổ Chân Long cả người trực tiếp cứng, nó vô ý thức hướng lui về sau lui .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Thái Cổ Chân Long bụng, không biết đang suy nghĩ gì .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thái Cổ Chân Long tại chỗ kém chút bị sợ ngất đi!

Kiếm Kinh cười cười, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Nàng cũng tới đến rồi cái kia Tô Thanh Thi chúng nữ đỉnh núi kia chi lên, chúng nữ cũng nhìn về phía Kiếm Kinh, đối với Kiếm Kinh, chúng nữ đều là rất tôn kính .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Hiểu Vũ Tịch cùng Đế Nữ Trang Vị Nhiên còn có Bạch Chỉ Tiên, "Ba người các ngươi, thiên phú tốt nhất, Thanh Thi miễn cưỡng cũng tạm được, mà người còn lại, thứ cho ta nói thẳng, như không phải Hồng Mông Tháp duyên cớ vì thế, các ngươi căn bản không thể đi tới bây giờ loại trình độ này ."

Chúng nữ trầm mặc .

Kiếm Kinh lại nói: "Nhưng mà, Hồng Mông Tử Khí tác dụng chung quy hữu hạn . Mà các ngươi, nếu như không thể ở tiến thêm một bước, thứ cho ta nói thẳng, vô số năm chi về sau, hắn Dương Diệp chỉ có thể nhìn các ngươi từng cái vẫn lạc . Mà Chỉ Tiên cái kia Âm Dương Kinh, ta cũng xem qua, đối với các ngươi mà nói, rất hữu dụng, đối với hắn cũng hữu dụng . Âm Dương giáo, Thái Cổ thời kỳ đại giáo, các ngươi tu hành bọn họ công pháp, thêm trên(lên) Dương

Diệp đặc thù, các ngươi còn có thể đi xa hơn ."

Nói đến đây, nàng ánh mắt rơi vào Hiểu Vũ Tịch cùng Đế Nữ thân lên, "Hai người ngươi là khá là đáng tiếc, đang ở cái này Hồng Mông Tháp bên trong, là của các ngươi phúc, thế nhưng, cũng là của các ngươi họa . Bởi vì ở chỗ này, các ngươi mất đi tự thân cơ duyên . Tại thế tục trung, nuôi trong nhà lão hổ tuy là không lo ăn uống, thế nhưng, nó cả đời đều không thể làm Sâm Lâm Chi Vương ."

Đế Nữ nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, "Làm thế nào ?"

Kiếm Kinh cười nói: "Cho các ngươi ly khai, khẳng định là không được, bởi vì hắn khẳng định lo lắng, mà thôi thực lực của các ngươi, nếu là không có hắn bảo hộ, sợ là sẽ phải bị người gặm không còn sót cả xương."

Nói đến đây, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cái này thế giới, là một cái tân sinh thế giới, có vô hạn khả năng . Các ngươi hoàn toàn có thể mang cái này thế giới chế tạo một phen, làm cho cái này thế giới, trở thành một tiên gia động thiên ."

"Tiên gia động thiên ?" Tô Thanh Thi hỏi .

Kiếm Kinh gật đầu, "Tiên gia động thiên, nơi đây, có cái kia thần bí phòng tu luyện, còn có Hồng Mông Tử Khí, nơi đây không phải tiên gia động thiên, nơi nào là tiên gia động thiên ? Ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, hay là tiên gia động thiên, chỉ có cái loại này siêu cấp thế lực mới có . Hơn nữa, cái này tiểu thế giới, cũng không phải bình thường tiên gia động thiên, nơi đây, còn có nhất tôn Linh Tổ. Tuy là nàng còn không có chân chính biến thành Linh Tổ, nhưng đó là chuyện sớm hay muộn tình, một ngày nàng biến thành Linh Tổ, nơi đây khả năng liền không phải là cái gì tiên gia động thiên có thể so với được ."

Cái này lúc, Tô Thanh Thi nói: "Kiếm Kinh tiền bối, ngươi cảm thấy nên như thế nào cải tạo nơi đây ?"

Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nơi đây, là thật gặp may mắn, các ngươi theo Đại Thiên vũ trụ mà đến, mà bên kia thiên địa linh vật đều bị các ngươi mang đến nơi đây, hơn nữa, nơi đây còn có vô số tiểu linh mạch, muốn đem nơi đây chế tạo thành Tiên gia động thiên, thật không nên quá đơn giản . Theo ta cá nhân kiến nghị, các ngươi có thể ở chỗ này kiến tạo một cái tông môn, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, các ngươi mà bắt đầu tuyển nhận cường giả, còn có đại yêu, loại này thần tiên địa phương, tuyệt đối có rất nhiều người cùng rất nhiều đại yêu nguyện ý xin vào dựa vào ."

Tô Thanh Thi chúng nữ nhìn nhau liếc mắt, đều là cảm thấy có thể được .

]

Kiếm Kinh lại nói: "Hơn nữa, tông môn, các ngươi cũng không cần tốn quá nhiều thời gian, cái này Bắc Hoang Kiếm Tông tuy là đã nguội, thế nhưng, kiến trúc đều còn ở, đem Bắc Hoang Kiếm Tông lộng tiến đến, ở thêm trên(lên) trong này kiếm trận, đơn giản là hoàn mỹ ."

Nói đến đây, nàng xem hướng xa chỗ, "Không bao lâu, nơi đây, sẽ biến thành không kém Vĩnh Hằng Vũ Trụ một ít tiên gia động thiên . Mà dựa vào cái tòa này tiên gia động thiên, chúng ta hoàn toàn có thể mời chào đại lượng cường giả, đặc biệt đại yêu, thấy một đầu chiêu một đầu, phản chính có Tiểu Bạch ở, đều sẽ ngoan ngoãn tiến vào . Không đúng!"

Nói đến này chỗ, Kiếm Kinh hừ một tiếng, "Cái kia lúc, cũng không phải cái gì người, cái gì yêu đều có thể tới nơi này . Chúng ta nơi đây, chỉ lấy quái dị nhất thiên tài, nhất cường đại yêu, hiếm thấy nhất linh thú!"

Giữa sân, chúng nữ hai mặt nhìn nhau .

Đang ở bực nào lúc, Kiếm Kinh đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, nàng trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp .

Trong đại điện .

Dương Diệp khí tức càng ngày càng mạnh, đã cường đại đến một cái điểm tới hạn, rốt cục từng cái

Ầm!

Nhất cỗ khí tức kinh khủng tự Dương Diệp trong cơ thể tản xuất hiện, chẳng qua rất nhanh, cổ hơi thở này chính là như thủy triều trào trở về trong cơ thể hắn .

Dương Diệp mở hai mắt ra, tại hắn trong hốc mắt, không phải là biển máu một mảnh, mà là một mảnh kim quang .

Dương Diệp đứng lên, hoạt động hạ thân thể, trong nháy mắt, hắn không gian chung quanh trực tiếp chấn động lên!

Hư Chân!

Giờ này khắc này, hắn không chỉ có cảnh giới đạt tới Hư Chân, nhục thân cũng đạt tới Hư Chân! Đặc biệt nhục thân, cái kia tuyệt đối không phải một dạng Hư Chân . Long Nguyên lực lượng cùng hắn nhục thân dung hợp, làm cho hắn nhục thân có nhất định long đặc tính, có thể nói, hắn bây giờ là Hư Chân nhục thân, thế nhưng, coi như là Giới Chủ cảnh đại yêu đều không nhất định mạnh hơn hắn . Mượn bây giờ Tiểu Ngưu cùng hắn so với, Tiểu Ngưu nhất định là không sánh bằng hắn .

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn thân trên(lên) còn nhiều hơn một uy .

Long uy!

Hắn hiện tại, thân trên(lên) nhiều một cổ vô hình long uy, loại này long uy, bất kể là đối với người hay là đối với đại yêu, đều có chấn nhiếp nhất định tác dụng, đặc biệt đối với yêu . Đương nhiên, đối với Tiểu Bạch nhất định là không có, đừng nói hắn chỉ là sở hữu long uy, coi như là một đầu Chân Long ở Tiểu Bạch trước mặt cũng không gì dùng .

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch một cái nhào tới, nhưng sau không ngừng cọ xát Dương Diệp cằm .

Một bên cái kia Thái Cổ Chân Long chớp chớp nhãn, giờ khắc này, nó cảm giác cái này Tiểu Bạch cũng không phải đáng sợ như vậy a .

Ở nó bên người Tiểu Ngưu do dự xuống, nhưng sau chỉ chỉ Dương Diệp, "Tôn, kính!"

Tôn kính!

Ở nơi này cái vòng nhỏ hẹp lâu như vậy tới nay, Tiểu Ngưu khắc sâu biết một cái đạo lý, đó chính là, ngươi có thể rước lấy bất luận kẻ nào không cao hứng, thậm chí bao gồm Tiểu Bạch, thế nhưng, ngàn vạn chớ chọc Dương Diệp không cao hứng . Bởi vì, ngươi rước lấy Tiểu Bạch không cao hứng, nàng đánh ngươi một trận sau sẽ quên, thế nhưng, như ngươi rước lấy Dương Diệp không cao hứng, nàng liền sẽ không quên, nàng biết đánh ngươi cả đời. Cái kia Kiếm Hồ chính là ví dụ tốt nhất, đến bây giờ, cái kia Kiếm Hồ tùy thời còn có thể bị Tiểu Bạch sửa chữa .

Hơn nữa, Dương Diệp cũng không dễ chọc . Người này tức giận, so với Tiểu Bạch còn đáng sợ hơn! Phải nói, Dương Diệp giận một cái, Tiểu Bạch đều sẽ ngoan giống như miêu giống nhau .

Thái Cổ Chân Long hiển nhiên hiểu Tiểu Ngưu ý tứ, nó nhìn thoáng qua Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, một lần này thuế biến, không riêng là cảnh giới cùng thân thể thuế biến, trong cơ thể hắn ngũ tạng cũng nhận được thuế biến, có thể cùng nói, lần này là từ bên ngoài đến bên trong đề thăng . Đáng giá nhất nói đúng lắm, cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí tựa hồ thay đổi lớn một ít, hơn nữa, cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí hiện tại bắt đầu tiếp xúc Hồng Mông Tử Khí cùng Huyền Cổ Chi Khí .

Chuẩn xác mà nói là tiếp xúc Hồng Mông Tử Khí, trực giác nói cho hắn, cái này Vĩnh Hằng Chi Khí nhìn có chút không trên(lên) Huyền Cổ Chi Khí!

Nói tóm lại, lúc này đây, chiếm được toàn diện đề thăng . Hắn hiện tại, có thể ung dung sử xuất ba kiếm Kiếm Vực!

Hơn nữa, uy lực nâng cao một bước!

Như đem hết toàn lực, tứ kiếm cũng là có thể, chính là rất cật lực, thương thân!

Đơn giản mà nói, hắn hiện tại, Phá Giới cảnh phía dưới, cơ bản không có địch thủ .

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên mở miệng, "Cầm nhân gia nhiều đồ như vậy, nên đi gặp mặt chủ nhân ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa chỗ, cái kia không xa chỗ, có một cái ghế . Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới cái ghế kia trước, hắn hướng về phía cái ghế hơi thi lễ, "Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, tiền bối nếu có ủy thác, tẫn khả phân phó ."

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, ở cái ghế kia lên, đột nhiên xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên chỉ có thân thể, hai tay hai chân đều không, không chỉ có không tay không chân, liền hai mắt cũng không .

Dương Diệp nhíu mày, âm thầm đề phòng .

Cái này lúc, nam tử đột nhiên mở miệng, "Đã nhiều năm như vậy, lục tục tới rất nhiều người, ngươi là thứ hai người tới nơi này . Thứ nhất, ân, ta suy nghĩ, đúng, chính là phía trên cái kia sáng tạo Bắc Hoang Kiếm Tông gia hỏa! Đáng tiếc, hiện tại cái tên kia đã hồn phi phách tán ."

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn . Hắn cùng với Kiếm Kinh nhìn nhau liếc mắt, nguyên bản, bọn họ đều lấy vì cái kia Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ, mà hiện tại xem ra, hiển nhiên không phải .

Nam tử lại nói: "Cái tên kia, thiên phú kiếm đạo là thật là khá a . Ta làm cho hắn khiêm tốn một điểm, làm cho hắn học giỏi bản lĩnh liền rời đi, đáng tiếc là, hắn học giỏi bản lĩnh sau sẽ khai tông lập phái, được rồi, toàn tông toàn quân bị diệt, ngay cả một kiếp sau cũng không có!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, không nói gì .

Cái này lúc, nam tử lại nói: "Ngươi đây, thiên phú bình thường, thế nhưng cái này kiếm đạo chi tâm, kiếm cốt, so với tên kia muốn tốt rất nhiều rất nhiều, là một viên hạt giống tốt . Hơn nữa, kiếm đạo ẩn tình, mặc dù chỉ là hình thức ban đầu, nhưng đã rất tốt . Bên cạnh ngươi đám người này, cũng rất có ý tứ, Khai Thiên Phủ, Hồng Mông Tháp, tuy là không thể nào nhập lưu, nhưng đối với ngươi mà nói, còn có thể, thích hợp dùng a ! . Còn cái này Kiếm Kinh, nếu là có thể tìm về bản thể, ngược lại cũng có thể miễn cưỡng . Mà con bò, Thái Cổ huyết mạch rất mỏng manh, đương nhiên, coi như là nó tổ tông, chân chính Thái Cổ Hám Thiên Ngưu, cũng liền bộ dáng kia . Bất quá, nó cơ duyên không sai, tương lai nếu như có thể đột phá tự thân huyết mạch, miễn cưỡng như vậy xem như là nhập lưu . Ân, cái này tiểu nha đầu ..."

Nói đến đây, nam tử đột nhiên ngừng lại .

Một bên Nhị Nha chớp chớp nhãn, vẻ mặt hiếu kỳ .

Cái này lúc, nam tử lại nói: "Ngươi chớ nên xuất hiện ở nơi này, đương nhiên, ta đều xuất hiện ở nơi này, ngươi xuất hiện ở nơi này, cũng không phải gì đặc biệt so với ly kỳ . Chúng ta đây, xem như là người trong đồng đạo, còn kết quả, có trời mới biết a!"

Một bên, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến cái kia trung niên nhân trước mặt, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ chính mình .

Nam tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Linh Tổ mà, ta nhận được ngươi, vạn linh chi tổ ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, còn gì nữa không ?

"Ai!"

Nam tử đột nhiên than khẽ, "Nếu để cho các đời Linh Tổ biết hiện tại cái này đảm nhiệm Linh Tổ là một cái bán manh gia hỏa, không biết có thể hay không tức giận tự bạo chính mình a ."

Tiểu Bạch: "..."

------oOo------

Chương 2346: Bản Tâm Không Thay Đổi, Kiếm Đạo Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch vẻ mặt mộng .

Mà Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhưng trong lòng đã chấn kinh tột đỉnh!

Trước mắt nam tử này rốt cuộc là người nào ?

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Hồng Mông Tháp, chỉ là bất nhập lưu ?

Đây chính là lệnh vô số người điên cuồng tồn tại a!

Mà ở cái này người đàn ông trung niên nhãn trung, là bất nhập lưu!

Bất kể là Dương Diệp, vẫn là Kiếm Kinh, đều không có cảm thấy cái này người đàn ông trung niên đang nói mạnh miệng . Nhân gia không cần phải ..., hơn nữa, đối phương không chỉ có sở hữu Vĩnh Hằng Chi Khí, còn có một cái Thái Cổ Chân Long!

Người như thế, tiết tháo dối trá sao?

Cái này lúc, người đàn ông trung niên lại nói: "Kỳ thực, ta đối với các ngươi cũng không có hứng thú quá lớn, như không phải cái này chỉ tiểu gia hỏa, các ngươi căn bản không đến được nơi đây . Bất quá bây giờ, ta đối với các ngươi lại có chút hứng thú ."

Dương Diệp nói: "Xin tiền bối nói thẳng ."

Nam tử nói: "Ta sống cực kỳ lâu, lâu đến tự ta đều quên đến cùng có thời gian dài bao lâu . Các ngươi đi tới nơi này, ta cảm thấy cũng không phải là nhất kiện vừa khớp . Đến tột cùng là người nào tại hạ bàn cờ này, ta cũng không muốn để ý tới nhiều như vậy, bất quá, đã hạ đến nơi này của ta, ta đây liền tiếp hai bước ."

Nói đến đây, một thanh đen nhánh sắc vỏ kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Vỏ kiếm dài bốn thước có thừa, vỏ thân rất đơn giản, thoạt nhìn giống như là một thanh thông thường vỏ kiếm .

Dương Diệp nhìn về phía nam tử, cũng không có nhận vỏ kiếm, mà chỉ nói: "Nghe tiền bối nói như vậy, làm như có người ở thao túng chúng ta nhân sinh ? Hoặc có lẽ là, đang thao túng tất cả ?"

Nam tử phản vấn, "Thế nhân người nào không bị thao túng ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, nam tử lại nói: "Đem thế giới rút nhỏ nhìn, trong hồ, có nhất cá trong chậu, ngươi cảm thấy vận mệnh của bọn nó ở trong tay người nào ? Phóng lớn một chút xem, nhất quốc dân chúng bình thường, vận mạng của bọn họ lại ở trong tay người nào ? Ngươi làm sao dám xác định, chính mình thì không phải là cái kia trong hồ ngư ?"

Nói đến đây, nam tử hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Làm thực lực ngươi càng cường đại, ngươi lại càng hội cảm nhận được một ít bất khả tư nghị tồn tại . Thiên mệnh ngươi nên nghe qua, ngươi bây giờ, hẳn là còn sờ không tới tầng này, thế nhưng, làm thực lực ngươi càng ngày càng cường đại, ngươi sẽ phát hiện, có ít thứ, sờ không tới, nhìn không thấy, không có nghĩa là không tồn tại . Đương nhiên, chuyện thế gian, cũng không tuyệt đối, cũng có thể là ta nhìn lầm, hoặc có lẽ là đã đoán sai . Những thứ này, đều không phải là cái gì chuyện gấp gáp tình, không phải sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, sau đó nói: "Tiền bối suy nghĩ nhiều ."

" Hử ?"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Chuyện tương lai, hà tất suy nghĩ nhiều như vậy ? Đi trước dễ làm xuống đường mới là nghiêm chỉnh, còn cái gì vận mệnh nói đến, ta cảm thấy, làm hết sức mình, nghe thiên mệnh là được, ngài cảm thấy thế nào ?"

"Có ý tứ!"

Nam tử thanh âm bên trong mang theo mỉm cười, "Bằng ngươi những lời này, ngươi xứng đáng trên(lên) thanh kiếm này vỏ, còn xứng hay không trên(lên) vỏ kiếm kiếm, phải nhìn ngươi nói những lời này là không phải tự đáy lòng mà nói ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua vỏ kiếm kia, sau đó nói: "Kiếm đâu?"

"Chính ngươi đi tìm!" Nam tử nói .

Dương Diệp: "

Nam tử lại nói: "Ở ngươi trước khi đi, hỏi ngươi một câu rất tục. Vì sao tu kiếm ?"

Dương Diệp nói: "Có thể sát nhân, có thể người giám hộ ."

"Ha ha "

Nam tử đột nhiên phá lên cười .

Một bên Kiếm Kinh lôi kéo Dương Diệp, Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía nam tử, "Tiền bối, vãn bối cáo từ ."

Nói xong, hắn ôm lấy Tiểu Bạch, nhưng kéo về phía sau lấy một bên Vương Nhị Nha đi ra phía ngoài .

Ở nơi này lúc, thân sau truyền đến nam tử thanh âm, "Tặng ngươi một lời, bản tâm không thay đổi, kiếm đạo vô địch ."

Bản tâm không thay đổi, kiếm đạo vô địch!

Dương Diệp hơi ngừng lại, sau đó nói: "Đa tạ!"

Nói xong, hắn cùng với Kiếm Kinh đám người trực tiếp rời đi đại điện .

Trong đại điện, chỉ còn lại nam tử .

Nam tử đột nhiên lại nở nụ cười, cười cười, hai hàng trong suốt dịch thể tự nam tử viền mắt bên trong tràn ra .

Lệ không ngừng!

]

Đã từng, nhất tiểu hài cùng một vị lão nhân từng có một đoạn như vậy đối thoại:

"Tiểu tử, vì sao tu kiếm!"

"Mới có thể bảo vệ được cha cùng mẫu thân!" Nói đến đây, tiểu nam hài do dự xuống, nhưng sau lại bỏ thêm một câu: "Còn có thích cô nương!"

"Được, từ giờ trở đi, ngươi chính là ta kiếm vô địch đồ đệ ."

Vô số năm sau .

Tiểu nam hài đã không phải là tiểu nam hài, mà là thế gian tối cường một người trong, hắn đi tới cuối trời, trong mắt của hắn, tràn đầy tự tin . Hắn có trăm phần trăm lòng tin, có thể tiến nhập cái kia đạo chưa bao giờ có người đi vào môn . Bởi vì, hắn thật rất mạnh!

Hắn dừng bước lại, nơi ấy, một giọng nói truyền đến, "Kiếm trọng yếu, vẫn là thầy u cùng thích cô nương trọng yếu ?"

Nam tử hai mắt híp lại, "Hư ta tâm tình ?"

Thanh âm kia trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Vẽ ra bọn họ dáng vẻ, cửa này mặc cho ngươi vào!"

Nam tử ngây dại .

Dáng vẻ ?

Dáng vẻ ?

Cha mẹ dáng vẻ ? Mến yêu đạo lữ dáng vẻ ?

Người đàn ông trung niên ngẩn người tại chỗ, dần dần, tay hắn, thân thể hắn, bắt đầu run rẩy .

Thầy u, cô nương yêu dấu, chết đã lâu đã lâu, lúc nào chết ? Chết như thế nào ? Lâu lắm quá lâu, quên mất, dáng vẻ đều quên .

Hắn thế giới, chỉ có kiếm a!

Bất quá, hắn còn nhớ rõ một việc, đó chính là, vì kiếm, hắn bỏ qua tất cả .

Bao quát đã từng muốn bảo vệ tất cả!

Bởi vì ... này chút, trở thành hắn kiếm đạo ràng buộc .

Ngăn cản hắn đạo người, một kiếm chém chi!

Thân tình ? Tình hữu nghị ? Ái tình ?

Trường sinh đại đạo trước, căn bản không đáng giá nhắc tới!

Trong đại điện, người đàn ông trung niên còn cười, cười khóc, khóc cười .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh ly khai dưới nền đất đại điện, đi tới Bắc Hoang Kiếm Tông, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Làm sao vậy ?"

Vừa rồi chính là Kiếm Kinh lôi kéo hắn muốn đi .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Cái kia người tuyệt không phải người bình thường, đối phương để cho ta có dũng khí cảm giác rợn cả tóc gáy!"

Dương Diệp cười nói: "Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, nếu như hắn đối với chúng ta có ác ý, lấy thực lực của hắn, chúng ta căn bản không có cơ hội phản kháng, không phải sao? Về phần hắn tiễn chúng ta đồ đạc, có cái gì mưu đồ, mặc kệ nó, phản chính chúng ta làm chúng ta chuyện nên làm tình là được rồi ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi nhưng thật ra cái gì đều nhìn thoáng được ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không phải ta nhìn ra, là chúng ta căn bản không có lựa chọn khác ."

Kiếm Kinh trầm mặc .

Như Dương Diệp nói, mặc kệ nam tử kia có cái gì mưu đồ, hắn cùng với Kiếm Kinh cũng không có tuyển trạch . Cũng không thể đem Vĩnh Hằng Chi Khí cùng Long Nguyên đều phun ra chứ ? Phản chính, chuyện sau này lấy sau nói!

Một lát sau, Kiếm Kinh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Ta muốn đem cái này Bắc Hoang Kiếm Tông đều dời đến Hồng Mông Tháp trong đi, ngươi cảm thấy thế nào ?"

"Có ích lợi gì ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nói: "Chúng ta có thể chính mình lộng một cái thế lực, chân chính thế lực . Tin tưởng ta, ở Hồng Mông Tháp bên trong, chúng ta có thể kiến tạo một cái cường đại thế lực . Chỉ cần tinh, không cần nhiều ."

Thế lực!

Nghe vậy, Dương Diệp tức thì ý động . Thiên Nữ Minh Nữ chúng nữ, thiên phú nhưng là cực tốt, hắn hoàn toàn có thể đem những thiên phú này người tốt đều tụ tập ở một chỗ, thêm trên(lên) Hồng Mông Tháp bên trong còn có Hồng Mông Tử Khí cùng với Tiểu Bạch, còn có vậy tu luyện thất, có thể nói, những người này tu luyện khẳng định làm ít công to .

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn có thể đi chiêu một ít cường đại yêu thú, có Tiểu Bạch ở, những thứ kia yêu thú nhất định là nguyện ý tới .

Thấy Dương Diệp không có ý kiến, Kiếm Kinh ngay sau đó đem Tiểu Ngưu kêu lên!

Mang Bắc Hoang Kiếm Tông!

Bây giờ Bắc Hoang Kiếm Tông căn bản không có người quản, cũng không có ai muốn, dù sao, thứ tốt cơ bản đều đã bị người cho đào hết .

Cũng không có hoa thời gian quá lâu, không đến một hồi thời gian, toàn bộ Bắc Hoang Kiếm Tông toàn bộ bị Tiểu Ngưu dời đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Mà Hồng Mông Tháp bên trong Tô Thanh Thi chúng nữ lập tức bắt đầu an bài đứng lên, mà Kiếm Kinh cũng gia nhập vào, dù sao, cái kia vài toà cường đại kiếm trận còn cần nàng tới nghiên cứu . Giữa sân, chỉ còn Dương Diệp cùng Tiểu Bạch còn có Vương Nhị Nha, còn Tiểu Ngưu, nó bây giờ đang ở làm cu li, ở Hồng Mông Tháp bên trong nghe Tô Thanh Thi chúng nữ điều khiển .

Mà cái kia Thái Cổ Chân Long thì tại Hồng Mông Tháp bên trong bốn chỗ du đãng, đối với cái này địa phương, nó hiển nhiên rất hài lòng .

Cái này lúc, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên phải, nơi ấy, đứng nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên thân về sau, còn đứng một nữ hai nam, chính là phía trước ở đại điện bên trong nhìn thấy ba người kia .

Dương Diệp ánh mắt ở cái kia người đàn ông trung niên thân trên(lên) dừng lại một cái, bởi vì cái này danh người đàn ông trung niên dĩ nhiên là Phá Giới cảnh!

Phá Giới cảnh!

Loại này cường giả, hắn hiện tại tuy là đã không sợ, thế nhưng cũng không có thể khinh thị cùng sơ suất .

Nhìn thấy Dương Diệp xem ra, cái kia cầm đầu người đàn ông trung niên hướng về phía Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, "Tại hạ Nam Thành Lý gia gia chủ Lý Tiên Ngạn, tổ tiên đã từng là cái này Bắc Hoang Kiếm Tông một vị trưởng lão ."

Dương Diệp gật đầu, chậm đợi đoạn dưới .

Lý Tiên Ngạn do dự xuống, nhưng sau nó ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch thân lên, "Tiểu hữu, nàng nhưng là Linh Tổ ?"

Linh Tổ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Làm sao ?"

Nghe được Dương Diệp, Lý Tiên Ngạn hai tay không kiềm hãm được nắm lại, sau đó nói: "Tiểu hữu có thể hay không đem nàng cắt nhường ?"

Cắt nhường!

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, "Là thanh kiếm kia nói cho ngươi biết lai lịch của nàng, đúng không ?"

Lý Tiên Ngạn nói: "Tiểu hữu cũng không có thực lực đó bảo hộ nàng, nếu là nguyện ý đưa nàng giao cho ta Lý gia , bất kỳ cái gì điều kiện tiểu hữu đều có thể đề ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không cho!"

Lý Tiên Ngạn hai mắt híp lại, sau một khắc, một cường đại uy áp phi thẳng đến ép tới .

Phá giới oai!

Cường đại uy áp xuất hiện về sau, giữa sân không gian trực tiếp uốn lượn biến hình, bởi vì căn bản không chịu nổi này cổ uy áp . Nhưng mà, cái kia cỗ uy áp trung tâm Dương Diệp cũng là một chút việc cũng không có .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lý Tiên Ngạn chân mày cau lại, thiếu niên trước mắt này thực lực, so với hắn dự liệu còn mạnh hơn a!

Lý Tiên Ngạn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở Lý Tiên Ngạn trước mặt, kiếm kịch liệt run lên, rất nhanh, bên ngoài huyễn hóa làm một người đàn ông .

Chính là cái kia trong ngọc trụy thanh kiếm kia!

Nam tử nhìn thoáng qua Lý Tiên Ngạn, "Ta để cho ngươi đến, là bởi vì ta cùng ngươi tổ tiên là sinh tử chiến hữu, ta cảm thấy, ta hẳn là chiếu cố một cái Lý gia một ... hai ..., để cho ngươi Lý gia theo hắn, thật không nghĩ đến, ngươi nhưng phải giết người cướp của . Ngươi là óc heo sao?"

Lý Tiên Ngạn nhìn thoáng qua nam tử, sau đó nói: "Theo một gã Hư Chân kỳ huyền giả, ngươi xác định đầu óc ngươi không có hư ?"

Nam tử nhìn Lý Tiên Ngạn, "Ngươi sau cùng cơ hội!"

"Hắn không có có cơ hội!"

Ở nơi này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta vừa lúc muốn nhìn một chút, ta có thể không thể chém giết một vị Phá Giới cảnh ."

Thanh âm rơi xuống, tiếng kiếm reo vang!

Cvt: Đang lúc cần thử kiếm a

PS: Bản tâm, tựu giống với mối tình đầu . Xã hội phức tạp, hiện tại nơi nào còn có cái gì chân thành cảm tình ? Không phải tịch mịch trống rỗng, chính là tuổi tác đến rồi, muốn tìm một người tằng tịu với nhau . Đương nhiên, cũng có chân ái, bất quá ta tin tưởng, cái loại này thuần túy ái tình, đã rất thiếu rất ít . Hai người cùng một chỗ, khả năng nghĩ càng nhiều hơn vẫn là phòng ở xe vấn đề, mà ở hai vấn đề này trước mặt, nhiều thiếu tình lữ không chịu nổi một kích ?

Mà ta tin tưởng, cũng chỉ có mới bắt đầu một đoạn cảm tình, cũng chính là mối tình đầu, mới là chân chính thiên chân vô tà, đặc biệt trường học thời kỳ . Mà khi đó, mới là chân thật nhất ngươi, chân thật nhất cảm tình, không tham gia bất luận cái gì quyền lợi tạp chất .

Một cái người, ở nghèo lúc, có thể đối nàng cái bô tốt, đó cũng không phải đặc biệt hiếm thấy, hiếm thấy là, hắn trở thành ức vạn phú ông về sau, vẫn có thể đối đãi như vậy chính mình cái bô, mà không phải muốn đi bao nuôi vài cái Người mẫu trẻ .

Bản tâm, chân thật nhất chính mình .

Không nói, ta đi xem hội Thương lão sư nhưng sau gõ chữ, mặc kệ Thương lão sư kết hôn vẫn là không có kết hôn, ta đối với nàng nhiệt tình yêu thương là sở hữu sẽ không thay đổi, mỗi ngày ôn vì thế, ta, bản tâm như trước!

------oOo------

Chương 2347: Kiếm Ý Đề Thăng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ha ha!"

Cái kia Lý Tiên Ngạn đột nhiên nở nụ cười, theo tiếng cười vang lên, một cường đại kiếm ý từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra .

Hư Chân kỳ kiếm ý!

Dương Diệp nhãn trung, càng phát ngưng trọng . Thế nhưng, chiến ý cũng càng dày đặc .

Kiếm tu!

Trước mắt cái này vị, nhưng là chân chính kiếm tu, hơn nữa, còn là cường đại kiếm tu!

Kiếm tu, ngộ kiếm ý, tu kiếm tâm, so với bình thường huyền giả muốn khó tu, thế nhưng đồng dạng, một ngày tu thành, thực lực kia cũng sẽ so với bình thường huyền giả mạnh mẽ rất nhiều .

Theo đạo kiếm ý này xuất hiện, một cổ vô hình uy áp xuất hiện ở bốn phía, mà cái kia Lý Tiên Ngạn cả người khí chất cũng thay đổi .

Phong mang tất lộ!

Lý Tiên Ngạn hướng phía trước bước ra một bước .

Một bước ra .

Kiếm ý như Hoàng Hà vỡ đê .

Lấy ý đè người!

Mà không xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ầm!

Một cổ vô hình kiếm ý từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra!

Đạo Chân Cảnh kiếm ý!

Cỗ kiếm ý này, so với Lý Tiên Ngạn kiếm ý thấp một cấp, nhưng mà, kiếm ý bên trong ẩn chứa lực lượng cùng thế, lại cũng không yếu hơn Lý Tiên Ngạn kiếm ý .

Cỗ kiếm ý này, kiêu căng khó thuần, vừa xong cuối cùng!

Giằng co!

Hai cổ kiếm ý trực tiếp ở trong sân giằng co lên, mà ở kiếm ý trong hai người lại căn bản không có động .

Kiếm ý, nhìn không thấy, sờ được, hai người đứng ở nơi ấy, giống như là người thường đứng, thế nhưng, chỉ có rất ít người biết lúc này nơi đó là nguy hiểm cở nào . Cái kia một vùng không gian, bị lưỡng chủng kiếm ý bao trùm, cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, Lý Tiên Ngạn hướng phía trước bước ra một bước .

Theo Lý Tiên Ngạn cái này bước ra một bước, trong sân không gian dần dần xuất hiện nhè nhẹ mỏng sóng lớn, giống như là mặt hồ trên(lên) xuất hiện một chút rung động .

Kiếm ý trở nên mạnh mẽ!

Lý Tiên Ngạn kiếm ý lần nữa trở nên mạnh mẽ!

Mà Lý Tiên Ngạn đối diện, Dương Diệp không hề động, cái kia cỗ kiếm ý giống như đại sơn đè xuống, hắn cảm thấy một lực áp bách, một cường đại lực áp bách .

Hắn biết, vừa rồi đối phương cũng không có xuất toàn lực, mà kiếm ý của đối phương, cũng so với hắn tưởng tượng mạnh hơn . Mà bây giờ, đối phương bắt đầu xuất lực, kiếm ý cũng liền càng ngày càng mạnh .

Như hắn lúc này xuất ra Khai Thiên Phủ, hoặc Kiếm Hồ, hắn có thể đơn giản phá hỏng cái này kiếm ý uy áp!

Thế nhưng, Dương Diệp cũng không có!

Giữa sân, hai người tiếp tục đối với trì lấy . Cứ như vậy, cách mỗi một hồi, Lý Tiên Ngạn liền hướng phía trước bước ra một bước, mà mỗi bước ra một bước, cái kia cỗ kiếm ý đều sẽ tăng cường vài phần .

Kiếm ý càng ngày càng mạnh, giữa sân không gian đã rung chuyển, giống như là một tòa hồ nước bị ném vào một hòn đá.

Mà cuối cùng, Dương Diệp vẫn đứng ở nơi ấy, một bước cũng không có lui! Không chỉ có hắn, hắn kiếm ý cũng không có lui!

Tạm thời tránh mũi nhọn ?

Cái này không phải của hắn kiếm, cũng không phải đạo của hắn .

Lý Tiên Ngạn cước bộ tăng nhanh . Hắn giờ phút này, giống như là một thanh súc thế đợi phát tuyệt thế hảo kiếm, kiếm thế mạnh, đủ để trời long đất lở! Mà trái lại Dương Diệp, Dương Diệp giống như là kinh đào hãi lãng bên trong một chiếc thuyền con, phảng phất theo thì đều có thể thuyền hủy người vong .

Lấy kiếm ý áp bách!

]

Cái này lúc, Lý Tiên Ngạn chạy tới Dương Diệp trước mặt, khi hắn chân rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, hắn kiếm ý phảng phất vô số tọa hỏa sơn nhất tề bạo nổ phát một dạng, trong nháy mắt biến là đem Dương Diệp bao phủ lại .

Mà đang ở cái này lúc, ở kiếm ý kia trung tâm Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, cái kia đã bị áp bách đến mức tận cùng kiếm ý đột nhiên bạo phát ra .

Loại này bạo nổ phát, giống như là một vị siêu cấp cường giả tự bạo, trong nháy mắt này, đem chính mình suốt đời lực lượng toàn bộ thả ra ngoài .

Ầm!

Lý Tiên Ngạn liên tiếp lui về phía sau .

Một bên, cái kia thanh kiếm biến thành nam tử kinh ngạc nhìn Dương Diệp .

Hư Chân!

Dương Diệp kiếm ý dĩ nhiên đạt tới Hư Chân kỳ!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nam tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Lý Tiên Ngạn . Lý Tiên Ngạn hướng về phía xa xa Dương Diệp mỉm cười, "Chúc mừng!"

Dương Diệp thở sâu một hơi, nhưng sau hướng về phía cái kia Lý Tiên Ngạn thi lễ một cái, "Đa tạ!"

Trước mắt cái này Lý gia gia chủ, cũng không phải muốn giết hắn, đối phương là muốn giúp hắn đột phá kiếm ý của mình . Còn nguyên nhân, hắn tin tưởng, lập tức thì sẽ biết .

Lý Tiên Ngạn đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhưng sau ngồi xuống đất mà ngồi, Dương Diệp cũng ngồi xuống . Lần đầu tiên, hắn cảm thấy bên cạnh cái này Lý gia gia chủ có chút không giống .

Lý Tiên Ngạn lấy ra một bầu rượu đưa cho Dương Diệp, Dương Diệp cũng không cự tuyệt, cầm lấy liền đổ một khẩu .

Dương Diệp bên cạnh, Lý Tiên Ngạn cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Lão tổ kiếm nói cho ta, nơi này có Linh Tổ, ta còn không tin, đi tới nhìn một chút, không nghĩ tới, thật là có một con . Ngươi biết ta ngay lúc đó cách nghĩ là cái gì không ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Lý Tiên Ngạn cười nói: "Ta cách nghĩ là chạy mau, cách ngươi rất xa . Ta Lý gia, ở cái này phá địa phương, cũng xem là tốt, dù sao ta là Phá Giới cảnh, hơn nữa còn là một gã kiếm tu Phá Giới cảnh , bình thường thế lực, đối với ta đây, đều sẽ có chút cố kỵ . Thế nhưng, ta rất tinh tường, nếu là ta Lý gia thu được cái này chỉ Linh Tổ, ta Lý gia nhất định sẽ vạn kiếp bất phục . Nếu như nói là một kiện Thần khí, ta khả năng còn sẽ có điểm cách nghĩ, thế nhưng, cái này chỉ tiểu gia hỏa, ta là muốn cũng không dám nghĩ a ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói; "Nhưng là có rất nhiều người muốn!"

"Đây cũng là bình thường nha!" Lý Tiên Ngạn nói: "Dù sao cũng là chỉ Linh Tổ ai ."

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía Lý Tiên Ngạn, "Ngươi giúp ta đột phá kiếm ý, tình này ..."

Lý Tiên Ngạn khoát tay áo, "Tùy tính làm, không có có mục đích gì . Đương nhiên, ngươi niệm tình, đó là ngươi chuyện tình ."

Nói hắn đứng lên, nhưng sau nhìn về phía một bên cái kia chuôi từ kiếm biến thành nam tử, "Tổ tiên vẫn lạc về sau, ngươi một mạch không xuất hiện, tổ tiên xuất hiện, có tính toán gì không ? Như ngươi muốn ly khai, ta Lý gia tuyệt không ngăn trở, đương nhiên, như ngươi nguyện ý ở lại ta Lý gia, vậy thì càng tốt hơn . Dù sao, ta Lý gia hiện tại trừ ngươi ra, thật đúng là không cầm ra một thanh dáng dấp giống như kiếm ."

Cái kia thanh kiếm trầm mặc .

Lý Tiên Ngạn cười cười, sau đó nói: "Ngươi có thể tự do tuyển trạch ."

Nam tử kia nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, nhất về sau, thân hình hắn run lên, hóa thành một thanh kiếm rơi vào cô gái một bên trước mặt .

Nàng kia ngây ngẩn cả người .

Lý Tiên Ngạn mỉm cười, "Thu cất đi ."

Nữ tử có chút run rẩy nhận cái kia thanh kiếm, nhưng sau nhìn về phía Lý Tiên Ngạn, "Gia chủ, chuyện này. ..."

Lý Tiên Ngạn cười nói: "Một thanh kiếm mà thôi, không cần nhìn quá trọng, đương nhiên, cũng đừng xem nhẹ . Trước đây thế nào, lấy sau còn thế nào, hiểu chưa ?"

Nữ tử liền vội vàng gật đầu .

Cái này lúc, Lý Tiên Ngạn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Dương tiểu huynh, trực giác nói cho ta, ngươi nên biết Bắc Hoang Kiếm Tông năm đó tại sao lại giữa đêm tiêu thất, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Biết một ít ."

Lý Tiên Ngạn thấp giọng thở dài, "Ta biết, có một số việc tình, vẫn còn không biết rõ tốt, thế nhưng, ta tổ tiên cũng trong đêm đó vẫn lạc, ta chỉ muốn biết, rốt cuộc là phương nào thế lực, lại có thể đem năm đó mạnh mẽ như thần Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ, còn có vài vị Phá Giới cảnh cường giả đều chém giết ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Không phải bên này người ."

Lý Tiên Ngạn ngây cả người, nhưng sau đắng chát cười, "Nguyên lai như đây, hiểu ." Nước từ trên núi chảy xuống có tương phùng, Dương tiểu huynh, cáo từ!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Mà một bên nàng kia ba người cũng là hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người biến mất ở phía chân trời xa xôi .

Giữa sân chỉ còn Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, lúc này đây, thu hoạch rất nhiều, rất nhiều .

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp đang muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một nữ tử . Nữ tử hướng về phía hắn vẫy vẫy tay, cười nói: "Đã lâu không gặp!"

Nhìn thấy tên nữ tử này, Dương Diệp chân mày cau lại .

Nữ nhân này, chính là cái kia Nam Ly gia Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Tấm tắc, cái này tốc độ tăng lên, thật là trâu bò a ."

"Có việc ?" Dương Diệp đạm thanh đạo.

Nam Ly Mộng lấy ra một bản quyển sách thật dày, nhưng sau mở ra, "Nói cho ngươi biết một cái tin tức xấu cùng một cái tin tốt . Trước tiên là nói về tin tức xấu đi . Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia một ít lão yêu quái đã biết được Linh Tổ chuyện tình, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà rung động, vô số cất giấu lão yêu quái dồn dập xuất sơn, những thứ này lão yêu quái đây, như ngươi nguyện ý cho ta nhất kiện Thần khí, ta có thể nói cho các ngươi biết lai lịch của bọn họ cùng thực lực chân chính!"

Thần khí!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, sau đó nói: "Không có . Phản chính, đã biết cũng không có ý nghĩa gì, không phải sao?"

Nam Ly Mộng hướng về phía Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, "Thông minh . Đến, nói tiếp, tin tức xấu còn chưa nói hết . Tung Hoành Đạo, Trường Sinh Môn, Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo, cái này Vĩnh Hằng Chi Hà lớn nhất bốn cái thế lực đã liên thủ, không chỉ có như đây, bọn họ đã bắt đầu triệu hồi Vĩnh Hằng Chi Hà cường giả, những thứ này cường giả đây, ân, ngươi biết bọn họ thật lợi hại sao? Ngươi khẳng định không biết, bởi vì ngươi căn bản không tinh tường, hạng người gì, mới dám xuống sông!"

Nói đến đây, nàng chỉ chỉ phía trước cái kia rời đi Lý Tiên Ngạn rời đi vị trí, "Vừa mới cái kia tên đây, thực lực không tệ chứ ? Đáng tiếc, hắn căn bản không có tư cách hạ Vĩnh Hằng Chi Hà ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Tin tức tốt đâu?"

"Đừng nóng vội!"

Nam Ly Mộng chớp chớp nhãn, "Tin tức xấu vẫn chưa nói hết!"

Dương Diệp muốn chém người!

Nam Ly Mộng tiếp tục nói: "Ngoại trừ Vĩnh Hằng chi giới, theo ta được biết, còn có khác giới cường giả cũng bắt đầu dồn dập đi trước Vĩnh Hằng chi giới, những thứ này người, có yếu, cũng có mạnh, đương nhiên, đối với ngươi mà nói, đều là mạnh . Ngoại trừ này bên ngoài, ngươi còn nhớ rõ sáu tộc sao? Sáu tộc lão tổ, bọn họ cũng không có vẫn lạc, bao quát ta Nam Ly gia lão tổ, bọn họ đều ở đây Vĩnh Hằng Chi Hà, mà bây giờ, bọn họ đã bắt đầu đi trở về . Đến lúc, thù mới hận cũ, hắc hắc, khẳng định chơi rất khá . Ân đúng, những thứ này đây, cũng còn không phải nhất tin tức xấu, biết nhất tin tức xấu là cái gì không ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Còn có so với cái này tệ hơn sao ?"

Nam Ly Mộng hì hì cười, sau đó nói: "Nhất tin tức xấu là được...."

Vừa nói, nàng chỉ vào Dương Diệp, "Chính là ngươi, ngươi cư nhiên mới Hư Chân kỳ, Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi mới Hư Chân kỳ, ngươi nói một chút, ngươi muốn thế nào sống ? Không đúng, phải nói, ngươi muốn chết như thế nào ?"

Dương Diệp nheo mắt, hắn cố nén chém nữ nhân này xung động, nhưng sau hỏi, "Tin tức tốt đâu?"

Nam Ly Mộng cười hắc hắc, "Nhất kiện Thần khí, cho ta nhất kiện Thần khí, ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Ngươi sao không đi chết đi!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Ở nơi này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Ngươi trải qua Vĩnh Hằng Bí Cảnh, hẳn là đi qua cái kia thôn xóm, cũng nên biết Thái Cổ thời đại một việc tình, đúng không ?"

Dương Diệp dừng bước, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Làm sao ?"

Nam Ly Mộng nhìn thẳng Dương Diệp, "Nơi ấy, chỉ là năm đó một trận đại chiến trong một cái tiểu chiến trường, mà bây giờ, cái kia đại chiến trường, xuất hiện . Thái Cổ chiến trường!"

Dương Diệp mỗi ngày nhíu lại, "Có ý tứ ?"

Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Chiến trường kia, một mạch bị Vĩnh Hằng chi giới vài cái thế lực, cũng chính là Trường Sinh Môn, Tung Hoành Đạo, Tạo Hóa Tông, cùng với Vô Sinh Giáo, còn có ta sau lưng thế lực cầm giữ, mà đang ở trước ngày, có cái kiếm tu đem cái kia địa phương cấm chế bổ ra, nhưng sau tiến vào . Hiện tại, lý luận đi lên nói, ai cũng có thể đi vào . Có hứng thú hay không đi vào chung ? Đương nhiên, là len lén ."

"Kiếm tu ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng gật đầu, "Một cái không biết tên kiếm tu, hiện tại, cái này mấy cái thế lực người chủ sự đã tại bắt đầu truy sát tên này kiếm tu, tên này kiếm tu, sợ là muốn dữ nhiều lành ít . Sấp sỉ sáu gã Phá Giới cảnh cường giả a, hơn nữa, cũng đều không phải bình thường Phá Giới cảnh cường giả!"

Dương Diệp: "..."

Cvt: Anh Tiêu mà cũng bị truy sát kìa. =))

------oOo------

Chương 2348: Thái Cổ Chiến Trường!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm tu ?

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, hắn do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Biết tên kia kiếm tu dáng dấp ra sao sao?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta không có đi thăm dò, bất quá, đối phương hình như là mặc một bộ mây trường bào màu trắng, làm sao, ngươi biết ?"

Mây trường bào màu trắng!

Dương Diệp thần sắc càng thêm cổ quái .

Truy sát tên này kiếm tu!

Mấy cái thế lực đang đuổi giết tên này kiếm tu!

Nghĩ vậy, Dương Diệp thần sắc càng phát cổ quái .

Bởi vì hắn đã đại khái đoán ra tên này kiếm tu là ai . Không hề nghi ngờ, đây chính là cái kia Tiêu Dao Tử .

Cái này Tiêu Dao Tử thực lực chân thật một mạch đều là một điều bí ẩn, chẳng qua có một chút hắn biết, đó chính là, mấy cái này thế lực sợ là phải xui xẻo .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng lại hỏi, "Ngươi biết ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, nhưng sau gật đầu, "Toán nhận thức đi!"

"Đối phương lợi hại sao?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Theo ta chia năm năm đi."

Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Không thể không nói, da mặt của ngươi thật là ta đã thấy dầy nhất một cái, thật, điểm ấy không lừa ngươi!"

Dương Diệp: "...."

Nam Ly Mộng khép lại trong tay thật dầy cổ tịch, "Có đi không Thái Cổ chiến trường!"

"Vì sao tìm ta ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng nói: "Không phải tìm ngươi, chuẩn xác mà nói là tìm ngươi con kia Linh Tổ . Như thế nào đây? Ta đủ thẳng thắn không!"

Nghe thế, Dương Diệp có chừng chút hiểu .

Tiểu Bạch!

Nam Ly Mộng ý đồ là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tác dụng là cái gì ? Đương nhiên là tầm bảo! Không chỉ có thể tầm bảo, vẫn có thể làm cho những thứ kia bảo tự động theo . Có thể nói như vậy, hắn cùng với Nam Ly Mộng như đơn độc đi vào kia cái gì Thái Cổ chiến trường, có thể tay không mà về . Thế nhưng, như mang trên(lên) Tiểu Bạch nói, tuyệt đối sẽ không tay không mà về, trừ phi cái kia mảnh nhỏ Thái Cổ chiến trường ngay cả một lông cũng không có!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau hỏi, "Cái kia mảnh nhỏ Thái Cổ chiến trường ..."

"Ngươi có phải hay không muốn biết cái kia mảnh nhỏ Thái Cổ chiến trường sự tình ?"

Nam Ly Mộng đột nhiên cười nói: "Có thể, nhất kiện Thần khí, cái kia Khai Thiên Phủ, hoặc Hồng Mông Tháp, Kiếm Hồ cũng được, theo liền nhất kiện ..."

"Lão tử không muốn biết!"

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Nam Ly Mộng, nữ nhân này là không phải muốn Thần khí muốn điên rồi à?

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, hắn chỉ vào Nam Ly Mộng, "Tiểu Bạch, nhìn, nàng có hay không bảo bối, đừng khách khí, có thể cướp liền đoạt!"

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng đã ở nhìn nàng, nhãn trung mang theo tiếu ý .

Một lát sau, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau lắc đầu .

"Ngươi nghĩ rằng ta không có phòng bị sao?"

Nam Ly Mộng đột nhiên cười nói: "Biết bên cạnh ngươi có một cái như vậy tiểu gia hỏa, ta nếu như gật liên tục phòng bị cũng không có, mấy năm nay chẳng phải là sống uổng ? Được rồi, không lãng phí thời gian . Cho câu đi, có đi không Thái Cổ chiến trường, nếu như đi, chúng ta phải mau ."

Giữa sân, Dương Diệp suy nghĩ khoảng khắc, sau đó nói: "Đi!"

Nam Ly Mộng cười nói: "Đi!"

]

Dứt lời, bên ngoài ngón tay ngọc nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo lam sắc vòng sáng rơi vào Dương Diệp trước mặt, nàng dẫn đầu đi vào trước .

Dương Diệp cũng không do dự, ngay sau đó đi vào theo .

Đường hầm vận chuyển bên trong .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, Tiểu Bạch đã ở nhìn nàng, Nam Ly Mộng hì hì cười, "Ngươi nhìn ta làm gì ?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ Nam Ly Mộng trong tay cái kia thật dầy sách vở, hiển nhiên là đang hỏi đây là cái gì!

Nhìn thấy một màn này, Nam Ly Mộng tiếu dung cứng ngắc ở, rất nhanh, nàng thu hồi tiếu dung, nghiêm mặt nói: "Ngươi, ngươi cảm thấy nó, nó bất phàm ?"

Thanh âm mang theo một chút run rẩy .

Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia sách vở, nhãn trung mang theo vẻ nghi hoặc, một lát sau, nàng thu hồi ánh mắt, không có ở xem Nam Ly Mộng .

"Ha ha ..."

Nam Ly Mộng đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười càng ngày càng lớn.

Một bên, Dương Diệp chân mày cau lại, nữ nhân này không sẽ là điên rồi sao ?

Một lát sau, Nam Ly Mộng bình thường chút, nàng xem hướng Dương Diệp, "Xem ở mặt nàng tử lên, nói với ngươi nói Thái Cổ chiến trường sự tình . Mảnh chiến trường này đây, nói là chiến trường, không bằng nói là Thái Cổ mộ địa, bởi vì đã từng có rất nhiều cường giả bỏ mạng ở nơi ấy . Cái kia một hồi đại chiến kinh thiên, chết rất nhiều đại năng ."

"Nội chiến ? Vẫn là ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng khẽ lắc đầu, "Không phải nội chiến . Cụ thể, ta không quá tinh tường, cũng không có mấy người tinh tường, ta chỉ biết, cái này Thái Cổ thời đại những thứ kia đại năng, trước đây chết rất thê thảm ."

Nói đến đây, nàng trầm mặc, không nói nữa .

Dương Diệp cũng không có đang hỏi, Thái Cổ thời đại chuyện gì tình, hắn cũng chỉ là hỏi một chút, với hắn, một điểm quan hệ cũng không có . Hắn hiện tại, tự thân cũng khó giữ được .

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp hỏi, "Còn bao lâu đến ?"

Nam Ly Mộng nói: "Một canh giờ, đến thì ngươi được ẩn giấu một cái . Vĩnh Hằng Chi Hà những thứ kia cường giả chưa có trở về, bọn họ sẽ không động tới ngươi, thế nhưng, như ngươi đưa tới cửa nói, nhân gia nhất định là muốn động."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi một mực nói Vĩnh Hằng Chi Hà, vậy rốt cuộc là một cái cái gì địa phương ?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Một cái phi thường phi thường khủng bố địa phương, lấy thực lực của ngươi bây giờ, xuống sông, phỏng chừng nhịn không được nửa canh giờ sẽ chết!"

Dương Diệp: "..."

Hai người không có ở nói, Dương Diệp tâm thần tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Lúc này, Hồng Mông Tháp bên trong đã xảy ra long trời lở đất biến hóa . Ở tầng thứ nhất trong thế giới, cũng chính là Tiểu Thiên đại lục, tên này, là trước đây bị Tiểu Thiên lấy, Dương Diệp cũng không có đổi .

Ở nơi này Tiểu Thiên trong đại lục, nhiều hơn một cái tông môn .

Tô Thanh Thi chúng nữ đem Bắc Hoang Kiếm Tông dời đến Tiểu Thiên trên đại lục cao nhất một tòa cao sơn chi lên, cái tòa này sơn cũng không có tên, mà bây giờ, Tô Thanh Thi đem kỳ mệnh tên là: Huyền Không Sơn .

Lúc trước huyền giả đại lục Kiếm Tông chính là xây dựng ở Huyền Không Sơn lên, Dương Diệp cũng là theo nơi ấy bắt đầu rồi cuộc sống mới .

Huyền Không Sơn lên, ngoại trừ Bắc Hoang Kiếm Tông bên ngoài, còn có vô số Tiểu Phong, mà chút Tiểu Phong, trải qua cải tạo, cũng đều xuất hiện từng ngọn cung điện, những cung điện này, là cho Dương Diệp chúng nữ ở, mỗi một người có một tòa sơn .

Mà những thứ kia linh mạch, toàn bộ đều bị Kiếm Kinh an bài ở Huyền Không Sơn dưới nền đất, chúng nó cũng vui vẻ với như vậy, dù sao, chúng nó cũng cần tu luyện, hơn nữa, Kiếm Kinh cũng không hạn chế tự do của bọn nó, chúng nó nơi nào đều có thể đi, phản chính có linh khí là được .

Huyền Không Sơn sơn về sau, là một mảnh mịt mờ dãy núi, dãy núi này, chính là Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long thiên hạ, dãy núi này, tạm thời chỉ có hai người này .

Còn Tiểu Bạch, toàn bộ Hồng Mông Tháp đều là nàng!

Đáng giá nói một cái là Tiểu Thiên, bây giờ Tiểu Thiên, đã trở thành Tiểu Thiên thế giới thiên đạo . Nàng nguyên bổn chính là một cái thế giới thiên đạo, hiện tại làm lão bổn hành, đối với nàng mà nói, chẳng khó khăn gì . Hơn nữa, ở cái này trong thế giới, không có tranh đấu, không có bừa bộn sát lục, nàng rất yêu mến .

Còn trước đây Đại Thiên vũ trụ mang tới những thứ kia linh, hiện tại, những thứ này linh đã phân tán đến rồi các nơi trên thế giới .

Tu hành!

Những thứ này linh cũng cần tu hành, hơn nữa, khiến chúng nó đi các nơi trên thế giới, đối với cái này thế giới cũng có rất lớn tốt chỗ, từng cái linh đi một cái địa phương, đều có thể vì cái kia địa phương mang đến bất đồng năng lượng .

Cũng chính là Ngũ Hành Chi Lực!

Thế giới có Âm Dương, cũng có Ngũ Hành . Cái này thế giới, hiện tại đã có Ngũ Hành, còn Âm Dương , dựa theo Kiếm Kinh lời nói mà nói chính là, từ từ sẽ đến, từng điểm từng điểm hoàn thiện cái này thế giới .

Tiểu Thiên đại lục rốt cục bước vào quỹ đạo!

Nhìn cái này thế giới, Dương Diệp trong lòng có một cái to gan cách nghĩ .

Kiếm Vực!

Như hắn lấy cái này thế giới tới thi triển Kiếm Vực, cũng chính là mượn cái này thế giới hết thảy lực lượng, đem cái này thế giới lực lượng áp súc đến vực trong, hoặc có lẽ là, hắn Kiếm Vực, chính là cái này thế giới!

Không thể không nói, hắn đều bị chính hắn một cách nghĩ lại càng hoảng sợ .

Mượn một cái thế giới lực lượng ? Áp súc một cái thế giới lực lượng ?

Được không ?

Không được sao ?

Ở bên ngoài, hắn chỉ có thể áp súc chính mình Kiếm Vực, mà không thể mượn cái kia thế giới lực lượng, dù sao, cái kia thế giới không phải của hắn thế giới, cái kia thế giới pháp tắc sẽ không nghe hắn Dương Diệp. Thế nhưng, cái này Tiểu Thiên đại lục, có thể là hắn chính mình thế giới, mượn cái này thế giới tới thôi động Kiếm Vực ... Tựa hồ có thể được!

Thế nhưng, có rất rất nhiều vấn đề, tỷ như, mượn thế nào trợ, tỷ như, hắn nhục thân có thể hay không chịu đựng được!

Đường hầm vận chuyển bên trong, Dương Diệp trợn mở con mắt, hắn nhìn xem hai tay của mình, "Có thể tìm một thời gian nếm thử một cái đây!"

"Nếm thử cái gì ?" Cái này lúc, cách đó không xa Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Không có gì."

"Thần thần quỷ quỷ!"

Nam Ly Mộng thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ, "Thái Cổ chiến trường đây, tràn ngập kỳ ngộ, thế nhưng, cũng tràn đầy nguy hiểm . Không phải, trước đây những thứ kia thế lực cũng sẽ không chỉ biết phong tỏa chiến trường kia chậm rãi phát . Bởi vì coi như là bọn họ, cũng không dám minh mục trương đảm đi vào lục soát tìm ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng nói: "Ngươi đi qua Vĩnh Hằng Bí Cảnh, nên biết cái kia địa phương có nhân vật gì chứ ? Mảnh này Thái Cổ chiến trường, so với cái kia địa phương, càng thêm hung hiểm . Trong đó, thậm chí có Thái Cổ đại yêu cùng Thái Cổ cường giả tàn hồn, cái loại này chân chính Thái Cổ đại yêu cùng chân chính Thái Cổ cường giả, như vẻn vẹn là điều này nói, ngược lại vẫn tốt, chỉ sợ còn có một số chúng ta những thứ không biết ."

"Khẳng định có!"

Dương Diệp đột nhiên nói .

Nam Ly Mộng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cũng không nói lời nào, hắn nhìn về phía xa chỗ .

Tiêu Dao Tử là người gì, hắn so với ai khác đều tinh tường, người này, chỉ biết đi cái loại này có siêu cấp cường giả địa phương , bình thường địa phương, hắn căn bản nhìn không thuận mắt . Đã đối phương đi cái này cái gì Thái Cổ chiến trường, không cần phải nói, cái kia địa phương khẳng định có cái gì hấp dẫn hắn .

Mà có thể hấp dẫn hắn, chỉ có cường giả, chân chính cường giả!

Cường giả!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn nghĩ tới rồi Tiêu Dao Tử kiếm, là mạnh như vậy, như vậy không thể chiến thắng .

Dần dần, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung .

Bởi vì hắn nghĩ tới rồi rất nhiều người: Thanh Thi, Đế Nữ, An Nam Tĩnh, Tiểu Bạch ...

Quá hồi lâu, Dương Diệp mở hai mắt ra, hắn nhìn về phía xa chỗ, "Ràng buộc, chính là ta Dương Diệp kiếm đạo ."

. . ....

PS: Trời lạnh, các vị lão Thiết nhiều thêm chút quần áo, như có thể, thêm điểm vé tháng cũng là có thể, khẳng định có độc giả trong lòng mắng to: M . LG B, không bạo nổ phát, còn muốn vé tháng ? Khuôn mặt đâu?

Ta nói cho các ngươi biết, khuôn mặt ta sớm đã từ bỏ! Tiết tháo cũng không có! Làm sao dạng! ! ! ! Cầu Thank!!!! ! ! !

------oOo------

Chương 2349: Lấy Mình Máu, Uy Mình Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ràng buộc!

Kiếm tu tu chính là tâm, chém chính là ràng buộc, bởi vì hắn nhóm không muốn chính mình tâm có bất kỳ ràng buộc, có ràng buộc, liền ý nghĩa tâm bị trói buộc . Tâm bị trói buộc, như thế nào đạt được kiếm đạo đỉnh phong ?

Từ cổ chí kim, người nào cường giả không phải chặt đứt tất cả trần duyên, thành tựu vô thượng đại đạo ?

Nguyên nhân đây, rất nhiều kiếm tu, ở kiếm đạo đường trên(lên) không ngừng chém tới tất cả .

Mỗi chém tới một đạo ràng buộc, kiếm đạo của hắn lại càng mạnh mẽ!

Không thể phủ nhận, đây cũng là một cái kiếm đạo, mà cái kiếm đạo, cũng không thể nói sai .

Mà Dương Diệp đi cũng không phải loại kiếm đạo này, ràng buộc ? Đối với hắn Dương Diệp mà nói, đây chính là hắn Dương Diệp kiếm đạo .

Mỗi nhiều một loại ràng buộc, đối với hắn Dương Diệp mà nói, liền nhiều hơn một phần trách nhiệm, mà nhiều một phần trách nhiệm, liền ý nghĩa hắn Dương Diệp cần trở nên càng mạnh mẽ hơn .

Ràng buộc, chính là hắn Dương Diệp kiếm đạo, cũng là hắn Dương Diệp trở nên mạnh mẽ động lực!

"Đến rồi!"

Ở nơi này lúc, một bên vang lên Nam Ly Mộng thanh âm .

Dương Diệp thu hồi tâm tư, ngẩng đầu nhìn lại, lúc này, bọn họ đã ly khai Bắc Hoang đại lục địa giới .

Ầm!

Hai người tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại một mảnh đám mây bên trong .

"Đây là Vĩnh Hằng chi giới ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng gật đầu, "Hiện tại bắt đầu, ngươi muốn giấu giếm hơi thở của mình ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Chớ cùng ta nói, Vĩnh Hằng chi giới những người đó không biết tung tích của ta ."

Nam Ly Mộng cười nói: "Phía trước nhất định là biết đến, nhưng là bây giờ, bọn họ nhất định là không biết ."

Vừa nói, nàng lấy ra một viên nho nhỏ tảng đá, "Biết đây là bảo bối gì không ? Thiên Cơ Thạch, có thể ẩn nấp tất cả thiên cơ, ngươi bây giờ, thiên cơ bị che lấp, không có bất kỳ người nào có thể đi qua bất luận cái gì thủ đoạn tìm được ngươi . Đương nhiên, những lời này có điểm nổ, vạn sự không có tuyệt đối chứ sao. Nói chung, ngươi bây giờ tạm thời là an toàn, không có người có thể tìm được ngươi . Hả? Xem ngươi bộ dáng này là muốn ? Không thành vấn đề, nhất kiện Thần khí tựu bán cho ngươi . Uy uy, chớ đi a, Thần khí không được, Ngụy Thần Khí cũng có thể a, uy, có thể thương lượng a ..."

Nửa khắc đồng hồ về sau, ở Nam Ly Mộng dẫn dắt xuống, hai người tới một mảnh mịt mờ dãy núi, dãy núi chi lớn, vượt ra khỏi Dương Diệp tưởng tượng .

Đại!

Phi thường đại!

Lấy hắn bây giờ thị lực, nhìn một cái mấy trăm ngàn dặm vẫn là không có vấn đề, nhưng mà, hắn cuối tầm mắt, vẫn là mịt mờ dãy núi, phảng phất vô cùng vô tận!

Nam Ly Mộng chỉ chỉ bên trái, "Đi bên này, đi tới phần cuối, phần cuối chỗ, có một tòa sơn mạch, lướt qua tòa sơn mạch kia, chính là Vĩnh Hằng Chi Hà, vượt qua Vĩnh Hằng Chi Hà, phá hỏng vũ trụ vách ngăn, có thể tiến nhập Vĩnh Hằng Vũ Trụ . Vô số người, vô số linh, vô số yêu, vô số cường giả, cả đời này mục tiêu, chính là Vĩnh Hằng Chi Hà phần cuối . Mà thế giới trên(lên) lớn nhất mộ địa, không phải Thái Cổ chiến trường, cũng không phải là cái gì khác địa phương, mà là Vĩnh Hằng Chi Hà, nơi ấy, cường giả thi hài, khắp nơi đều là!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, cười nói: "Muốn không muốn đi xem ?"

Dương Diệp hướng Vĩnh Hằng Chi Hà phương hướng nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Vì sao người nhiều như vậy muốn đi Vĩnh Hằng Vũ Trụ ? Ta cảm thấy, bên này thế giới cũng rất tốt ."

Nam Ly Mộng cười nói: "Người thế tục, người nghèo phải kiếm tiền, ngươi cảm thấy hắn tại sao muốn kiếm tiền ? Bởi vì hắn nghĩ tới tốt hơn thời gian, hắn muốn tiến vào người giàu vòng tròn, mà phú nhân đã rất có tiền, thế nhưng, hắn vẫn phải tiếp tục cố gắng kiếm tiền, bởi vì hắn muốn tiến vào cao hơn vòng tròn . Vĩnh Hằng Vũ Trụ, chính là người giàu vòng tròn, mà chúng ta, chính là người nghèo ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Đã vòng tròn bất đồng, hà tất mạnh mẽ dung ?"

"Ngươi vô nghĩa!"

Nam Ly Mộng trắng Dương Diệp liếc mắt, "Bởi vì ngươi so với ai khác đều giàu, Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia, có mấy cái thế lực sở hữu một vị Linh Tổ ? Lại có ai không chỉ có sở hữu một vị Linh Tổ, còn có Hồng Mông Tử Khí ? Không chỉ có Hồng Mông Tử Khí, Thần khí Ngụy Thần Khí còn một đống lớn, ngươi nói một chút, ngươi Dương Diệp thiếu cái gì ? Linh khí ? Có cái kia tiểu bất điểm ở, ngươi có cả đời đều không dùng hết linh khí, bảo bối ? Ngươi bây giờ thân lên, không hạ ba cái Thần khí chứ ? Hơn nữa, có nàng ở, ngươi còn có thể có nhiều hơn Thần khí ."

]

Nói đến đây, Nam Ly Mộng phủi liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi sở dĩ bình tĩnh như thế, đó là bởi vì ngươi so với Vĩnh Hằng Vũ Trụ người bên kia đều muốn giàu, ở ngươi Dương Diệp trước mặt, Vĩnh Hằng Vũ Trụ người bên kia đều là người nghèo! Ngươi đương nhiên không tiết tháo bên kia!"

Dương Diệp: "..."

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Không nói những thứ này, nói nhiều rồi tâm tắc . Chúng ta đi thôi, xem có thể hay không thừa dịp cái này cơ hội ở Thái Cổ chiến trường kiếm bộn ."

Nói xong, nàng trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, "Chúng ta rất giàu sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, nàng tiểu trảo vung múa .

Dương Diệp xem hiểu .

Ý của nàng là, chúng ta rất nghèo .

Ở Tiểu Bạch trong thế giới, cái gì mới gọi giàu ? Phản chính, nàng giàu chính là, Thần khí rất nhiều rất nhiều, đếm đều đếm không rõ ràng cái loại này mới có thể miễn cưỡng gọi giàu .

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Cũng may nữ nhân không ở nơi này, không phải, nàng nếu như xem hiểu ý tứ của ngươi, sợ là tâm tắc hội tắt thở!"

Nói xong, hắn cười ha ha một tiếng, ôm Tiểu Bạch biến mất ở cuối chân trời .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng rốt cục ra dãy núi kia, mà ở dãy núi phần cuối, có một đạo môn, một đạo dài rộng có chừng ngàn trượng cự môn . Ở nơi này đạo cự môn chi lên, có vô số vết rạn, mà ở chính giữa, có một đạo kiếm thật lớn vết .

Dương Diệp bên cạnh, Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Nguyên bản nơi đây, có một đạo rất mạnh cực mạnh cấm chế, đó là vài cái thế lực cùng nhau liên thủ bày, coi như là Phá Giới cảnh cường giả đều không phá nổi, cũng chỉ có vài cái thế lực liên thủ dùng mật lệnh mới có thể giải mở cái kia cấm chế, nhưng mà, cái kia kiếm tu cũng là phá trống rỗng nơi này cấm chế, nếu như đối phương không phải dùng ngoại vật nói, cái kia phần thực lực này, liền không khỏi quá mức kinh khủng một ít a!"

Vừa nói, nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hướng về phía cánh cửa kia bấm tay một điểm .

Ầm!

Cánh cửa kia mở ra, sau một khắc, nàng trực tiếp kéo Dương Diệp bả vai tránh vào .

Mà đang ở hai người đi vào cái kia nhất chớp mắt, mấy đạo khí tức đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, chẳng qua ở nơi này lúc, cánh cửa kia bên trong đột nhiên bay ra một vật, nhất kiện tản ra thất thải quang mang quang đoàn .

Thần khí!

Cùng này đồng thời, một giọng nói tự môn trung truyền ra, "Tiểu nữ tử muốn đi vào thử thời vận, mong rằng chư vị đại lão cho một phương tiện, tiểu tấm lòng nhỏ, bất thành kính ý, mong rằng vui vẻ nhận!"

Ngoài cửa lớn, trầm mặc thục hơi thở, đột nhiên, món đó Thần khí biến mất, cùng này đồng thời, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Mộng cô nương cẩn thận, ngàn vạn lần không thể đi trước phía nam sâu chỗ, ghi nhớ kỹ, ghi nhớ kỹ!"

Dứt lời, đại môn chậm rãi đóng lại .

Trong cửa lớn, một mảnh sơn lâm bên trong, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng song song hành tẩu, Nam Ly Mộng cười nói: "Nhìn thấy không ? Có tiền có thể ma xui quỷ khiến ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta nghĩ đến ngươi mặt mũi quá lớn, không nghĩ tới, vẫn còn cần dùng Thần khí hối lộ!"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Ngươi đây liền không hiểu được . Ta quả thực có thể mạnh mẽ tiến đến, bọn họ cũng bắt ta không có cách, thế nhưng, lâu ngày xuống phía dưới, ai còn nguyện ý cùng ta Nam Ly Mộng việc buôn bán ? Chúng ta làm ăn người, danh tiếng tối trọng yếu . Hơn nữa, nhất kiện Thần khí, không những được mua một phương tiện, còn có thể mua một lối ra, ngươi tin không tin, ta nếu như gặp gỡ ở nơi này phiền toái gì, chỉ biết một tiếng, chỉ cần không phải cái loại này lớn đặc biệt phiền phức, bên ngoài những người đó bọn họ hội rất vui lòng tới trợ giúp, bởi vì hắn nhóm biết, ta Nam Ly Mộng sẽ không để cho bọn họ bang vô ích!"

Nói đến đây, nàng vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, "Cái này đây, chính là một loại làm người xử thế, ngươi đây, có thể học thêm học, chúng ta đối nhân xử thế, có đôi khi trơn tru một điểm, không có chỗ xấu!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Thụ giáo!"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Bọn họ đều nói ngươi Dương Diệp là một sát nhân cuồng ma, ta phát hiện, ngươi ngoại trừ tính khí thúi điểm, cũng không có khó khăn như vậy lẫn nhau chỗ a . Ai, nói cho cùng, cũng là ngươi con kia tiểu gia hỏa ..."

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên quay đầu nhìn chằm chằm cái kia Nam Ly Mộng, mà ở nàng móng vuốt trung, nắm một thanh hư ảo búa .

Tiểu Bạch nắm búa không ngừng vẫy, nàng con mắt cứ như vậy nhìn chằm chằm Nam Ly Mộng, ý kia là, ngươi nói a, ngươi nói a!

Một chiêu này, không cần phải nói, cũng là học Dương Diệp đấy!

Nam Ly Mộng cười ha ha một tiếng, không có đang nói cái gì, cái này tiểu gia hỏa mặt mũi, nàng hay là muốn cho, nàng cũng không muốn đắc tội cái này tiểu gia hỏa, không phải, nàng tiếp sợ là muốn rất buồn bực .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa như vậy chỗ, nhìn thấy một màn này, một bên Nam Ly Mộng con mắt tức thì sáng, nhất chớp mắt nhìn chằm chằm vào Tiểu Bạch, một lát sau, Tiểu Bạch thu hồi ánh mắt, nàng nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, nhưng sau cúi người ở Dương Diệp bên tai nhẹ nói vài câu .

Nhìn thấy một màn này, Nam Ly Mộng khuôn mặt tức thì hắc .

Người này làm sao như thế mang thù ?

Cái này lúc, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch nhìn địa phương, "Bên kia, gặp nguy hiểm, thế nhưng, cũng có bảo bối ."

"Nguy hiểm cỡ nào ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Rất nguy hiểm ."

Nam Ly Mộng cười nói: "Rất bình thường, kỳ ngộ cùng nguy hiểm một dạng đều là ở chung với nhau . Đi thôi, quá khứ nhìn một chút, nhìn bên kia có gì!"

Nói xong, nàng bước nhanh hơn .

Tại chỗ, Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau đi theo .

Phú quý hiểm trung cầu!

Hai người đều theo bản năng quên mất một việc, đó chính là, bọn họ đi phương hướng, chính là phía trước ngoài cửa cường giả giao cho không nên đi phía nam!

Một đường lên, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng thần sắc đề phòng, cho dù là Nam Ly Mộng, đối với cái này địa phương, nàng cũng không dám chút nào sơ suất .

Đi không biết bao lâu, hai người rốt cục cũng ngừng lại, ở trước mặt hai người, có một con sông, thư giãn mười mấy trượng, hai bên trái phải trường không thấy đầu .

Nhìn con sông này, hai người trầm mặc .

Huyết Hà!

Trong con sông này, trang không phải thủy, mà là huyết, nhất sông huyết!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp thân thể đột nhiên run rẩy, sau một khắc, một thanh huyết hồng đao đột nhiên từ hắn trong cơ thể vọt ra, ngay sau đó, cái kia chuôi màu máu đỏ đao trực tiếp chui vào cái kia mảnh nhỏ sông bên trong .

Ầm!

Toàn bộ sông trực tiếp sôi trào lên!

Không chỉ có như đây, Kiếm Tổ, cũng đột nhiên thoát khỏi Dương Diệp trong cơ thể, chui vào cái kia mảnh nhỏ sông bên trong .

Trong sát na, vô số tiên huyết không ngừng hướng Kiếm Tổ cùng Thập Phương Vô Địch vọt tới .

Sông bên trong, Thập Phương Vô Địch vẫn là đao dáng dấp, thế nhưng, Kiếm Tổ cũng đã trải qua khôi phục hình người, nàng cứ như vậy đắm chìm trong cái kia Huyết Hà bên trong , mặc cho vô số tiên huyết hướng nàng vọt tới!

Mà ánh mắt của nàng một mực nhìn Dương Diệp!

Kiếm Linh!

Vì hắn trở thành sát lục chi kiếm Kiếm Linh .

Đối với một thanh kiếm, nhất đại thống khổ là cái gì ? Là theo không trên(lên) chủ nhân nhịp điệu .

Dương Diệp nhìn Kiếm Linh, đột nhiên, hắn đưa tay ra, sau một khắc, tại hắn cổ tay chỗ, một đạo hàn quang hiện lên, trong sát na, vô số tiên huyết từ tay hắn cổ tay chỗ vọt ra, nhưng sau hướng Kiếm Linh bắn nhanh đi .

Một bên, Nam Ly Mộng hai mắt híp lại, "Lấy mình máu, uy mình kiếm!"

.....

------oOo------

Chương 2350: Phi Thăng Đài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lấy mình máu, uy mình kiếm!

Vô số tiên huyết liên tục không ngừng tự Dương Diệp cổ tay chỗ bắn nhanh mà ra, nhất sau đều trào vào xa chỗ Kiếm Linh trong cơ thể .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp sắc mặt tái nhợt đứng lên .

Mà xa chỗ, cái kia Kiếm Linh ở nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp về sau, chậm rãi tiềm nhập đáy sông .

Dương Diệp thu tay về .

Hắn biết Kiếm Linh muốn mạnh mẽ, muốn tiếp tục cùng hắn kề vai chiến đấu, mà hắn Dương Diệp lại làm sao không muốn ?

Bất kể là Kiếm Thủ, vẫn là Khai Thiên Phủ, cũng hoặc cái gì khác kiếm, tại hắn Dương Diệp trong lòng, cũng không có Kiếm Tổ tới trọng yếu . Thanh kiếm này, bồi hắn Dương Diệp trọn đời, cũng là duy nhất một chuôi cam nguyện vì hắn trở thành sát lục chi kiếm kiếm .

Mà hắn năm gần đây sở dĩ không cần Kiếm Thủ, không phải ghét bỏ nàng cấp bậc không đủ, mà là bảo hộ nàng .

Địch nhân của hắn, thực lực đều còn cao hơn hắn ra rất nhiều rất nhiều, dùng Kiếm Tổ, một cái sơ sẩy, Kiếm Tổ vô cùng có khả năng kiếm hủy linh vong .

Tựa như ban đầu ở đối mặt Tiên Phủ tổ sư lúc, Kiếm Thủ cùng Thập Phương Vô Địch thiếu chút nữa bị hủy!

Hiện tại, Kiếm Linh có cái này cơ hội mạnh mẽ, hắn Dương Diệp tự nhiên khuynh lực tương trợ!

Giữa sông, tiên huyết dần dần bắt đầu ở biến thiếu .

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới bờ sông, Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Cái này nhất sông huyết, thật không đơn giản a!"

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Đây là cường giả huyết! Đã từng, vô số cường giả bỏ mạng ở mảnh chiến trường này, máu tươi của bọn họ, hội tụ thành sông, mà những máu tươi này có thể trải qua nhiều năm như vậy không tiêu tan, cái này chứng minh những máu tươi này đã từng chủ nhân đều không phải là người yếu . Ngươi đao này cùng kiếm, thật có phúc . Đương nhiên, ngươi cũng phải !"

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên hướng về phía Kiếm Linh giơ giơ tiểu trảo, Nam Ly Mộng nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hướng về phía phía dưới Kiếm Linh nhếch miệng cười, nhưng sau mở miệng vừa phun .

Một cực kỳ tinh thuần linh khí tức thì chui vào cái kia Huyết Hà bên trong, trong nháy mắt, toàn bộ Huyết Hà trực tiếp sôi trào lên .

Tiểu Bạch cũng không có đình chỉ, liên tục không ngừng linh khí dũng mãnh vào phía dưới Kiếm Tổ bên trong .

Một bên, Nam Ly Mộng nhãn trung có một cái chấn động lay động, "Thăng linh!"

Vạn vật có linh, loại này linh, tự nhiên cũng có thể tăng lên . Thế nhưng, đại thể đều phải cần dựa vào chính mình từ từ sẽ đến tăng lên, cũng chính là tu luyện . Mà bây giờ, cái này Tiểu Bạch dĩ nhiên tại mạnh mẽ đề thăng Kiếm Linh linh!

Không thể không nói, cái này thuộc về hành vi nghịch thiên!

Giữa sân, nhất sông tiên huyết càng ngày càng thiếu, không biết quá bao lâu, đang ở sông kia tiên huyết hoàn toàn biến mất lúc, một thanh kiếm cùng một thanh đao đột nhiên từ cái này đáy sông phóng lên cao .

Trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời huyết hồng một mảnh .

Dương Diệp vẫy tay, một thanh đao trực tiếp xuất hiện ở trong tay hắn .

Chính là cái kia Thập Phương Vô Địch!

Thời khắc này Thập Phương Vô Địch, cùng lúc trước không hề cùng dạng, thân đao huyết hồng một mảnh, tùy ý huy động một cái, đều sẽ mang theo thao thiên huyết vụ . Không chỉ có như đây, nắm chuôi này Thập Phương Vô Địch, Dương Diệp cảm giác mình là được là nắm một tòa hỏa sơn, một tòa gần bùng nổ hỏa sơn, trong đao ẩn chứa cường đại lực lượng, làm cho hắn đều cảm giác có chút tâm kinh sợ!

Thần khí!

Hút nhất sông huyết thủy chi về sau, Thập Phương Vô Địch rốt cục không phải là Ngụy Thần Khí .

Dương Diệp thu hồi Thập Phương Vô Địch, nhưng sau ngẩng đầu nhìn lại, phía chân trời, một gã huyết hồng nữ tử dậm chân mà tới.

Chính là Kiếm Linh!

Huyết hồng đầu tóc, huyết hồng quần dài, giống như tới từ địa ngục chỗ sâu ác quỷ . Nhưng mà, ở Dương Diệp nhãn trung, cũng là thân thiết như vậy . Nguyên do bởi vì cái này ác quỷ, là bởi vì hắn mới biến thành ác quỷ.

Kiếm Linh đi tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt ve một cái Kiếm Linh gò má, Kiếm Linh nhếch miệng cười, cái nụ cười này, xác thực có chút sấm nhân . Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng xem hướng Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hướng về phía nàng chớp chớp nhãn, trên mặt nhỏ mang tiếu ý .

]

Kiếm Linh!

Tiểu Bạch cùng Tử Nhi là sớm nhất theo Dương Diệp, thứ nhì, là Kiếm Linh, có thể nói, các nàng ba cái là Dương Diệp sớm nhất thành viên nòng cốt . Tuy là Tiểu Bạch cùng Kiếm Linh tiếp xúc không phải đặc biệt nhiều, thế nhưng đối với Kiếm Linh, Tiểu Bạch cũng là coi nàng là bằng hữu, nguyên nhân đây, đừng xem Kiếm Linh toàn thân huyết hồng, kỳ thực Tiểu Bạch không có chút nào sợ .

Kiếm Linh mỉm cười, "Đa tạ!"

Tiểu Bạch tiểu trảo giơ giơ, biểu thị đừng khách khí .

Dương Diệp cười cười, nhưng kéo về phía sau ở Kiếm Linh tay, trong sát na, Kiếm Linh biến mất, mà ở Dương Diệp trong tay, nhiều hơn một thanh kiếm, giống như tiên huyết sở ngưng kiếm! Không chỉ có như đây, khi hắn nắm Kiếm Linh một khắc kia, hắn toàn thân còn dư lại không nhiều huyết dịch trực tiếp sôi trào lên . Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn có một loại phi thường cảm giác kỳ diệu, đó chính là, thanh kiếm này, liền là chính bản thân hắn!

Một bên, Nam Ly Mộng cười nói: "Chúc mừng, hai thanh Thần khí đây!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, nhưng sau thu hồi Kiếm Linh, Kiếm Linh tắc thì về tới Hồng Mông Tháp bên trong, nó cùng Kiếm Thủ ở Huyền Không Sơn Kiếm Tông trên đều có chính mình dành riêng, dù sao, nó cùng Kiếm Thủ không phải bình thường kiếm .

Kiếm Tổ đi tới Kiếm Thủ ngọn núi, hai gã nữ tử xa xa nhìn nhau, sau một khắc, lưỡng đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Nhất thiện nhất ác!

Luận bàn!

Dương Diệp không có đi quản Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ, bởi vì hai thanh kiếm luận bàn, đối với các nàng đều có tốt chỗ .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chúng ta đi thôi!"

Nam Ly Mộng gật đầu, nhưng sau hai người theo cái kia sông đi về phía trước .

Sông phần cuối, có một khối to lớn sân khấu, sân khấu dài rộng đủ nghìn trượng, cao cũng có chừng trăm trượng, ở viên kia đài chi lên, vẽ vô số phù văn thần bí .

Một bên Nam Ly Mộng gắt gao nhìn viên kia đài, "Nếu như ta không có đoán sai, đây chính là Thái Cổ thời đại phi thăng đài!"

"Phi thăng đài ?" Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng khẽ gật đầu, "Ngươi theo tiểu thế giới đến, nên biết, rất nhiều cường giả thực lực đạt đến tới trình độ nhất định về sau, sẽ chọn đột phá thiên địa bình chướng, phi thăng tới cao hơn thế giới đi ."

Dương Diệp nhíu mày, "Thái Cổ thời đại những thứ kia cường giả muốn phi thăng tới Vĩnh Hằng Vũ Trụ ?"

Nam Ly Mộng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "E rằng không phải thì sao ."

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Có ý tứ!"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Thái Cổ thời đại đoạn lịch sử kia, quá mơ hồ . Cái kia đến tột cùng là một cái dạng gì thời đại, năm đó đại chiến vì sao dựng lên, địch nhân là ai, những thứ này, đều là một điều bí ẩn a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia phi thăng đài, do dự xuống, sau đó nói: "Đồ chơi này có gì dùng ?"

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Đối với siêu cấp cường giả mà nói, rất hữu dụng . Thế nhưng, đối với ngươi mà nói, sợ là không có ích lợi gì, bởi vì ngươi quá yếu, căn bản dùng không đến ."

Dương Diệp: "

Nam Ly Mộng đang muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp vung tay phải lên, trực tiếp đem cái kia tòa phi thăng đài dời đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Nam Ly Mộng: "

Phi thăng đài bị dời đến Huyền Không Sơn mạch một tòa tiểu phong chi tiến lên!

Kỳ thực, Dương Diệp không có quá nhiều cách nghĩ, chỉ là đơn thuần cảm thấy cái này phi thăng đài đủ khí phái . Mà hắn cũng không biết, hắn cái cử động nho nhỏ này, vì hắn ngày sau mang đến không biết nhiều thiếu phiền phức .

Cái phiền toái này, có tốt, cũng có hư .

"Ngươi có phải hay không thổ phỉ!"

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng gắt gao nhìn Dương Diệp . Nàng Nam Ly Mộng tuy là tham tài, thế nhưng, nàng lấy chi có câu . Mà Dương Diệp, hoàn toàn chính là một cái thổ phỉ a!

Dương Diệp đạm thanh nói: "Dù sao cũng không có ai muốn đồ đạc, ta muốn, không sao chứ ?"

Nam Ly Mộng thu hồi ánh mắt, đạm thanh nói: "Bị nói ta không có nhắc nhở ngươi, thế gian vạn vật, đặc biệt thần vật, ngươi thu nhất kiện thần vật, liền ý nghĩa thu cái tiếp theo nhân quả, hiện tại không có việc gì, không có nghĩa là lấy sau cũng không sự tình ."

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ nhắc nhở ."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Nàng thu hạ bảo bối, sẽ có hay không có nhân quả ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhân quả ? Ăn ngon không ?

Nam Ly Mộng khóe mắt nhỏ bé rút ra, Linh Tổ sẽ có nhân quả sao? Nhất định là có, thế nhưng, vậy khẳng định cũng là tốt nhân quả .

Như vậy cũng tốt so với, một cái xấu xí nam nhân tại anh hùng cứu mỹ về sau, tối đa đổi mỹ nữ một câu cảm tạ, thế nhưng, như một cái đẹp trai nam nhân anh hùng cứu mỹ khả năng này chính là mỹ nữ lấy thân báo đáp .

Nhân quả thật xấu, cũng là nhìn người!

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Ngươi liền được nước đi."

Nàng làm sao không minh bạch Dương Diệp ý tứ, Tiểu Bạch thu hạ những bảo vật kia nhân quả, mà hắn Dương Diệp tắc thì thu hạ Tiểu Bạch cái này nhân quả . Một câu đơn giản lời nói chính là, lớn nhất nhân quả hắn đều nhận, còn sợ những thứ này tiểu nhân quả sao?

Hai người tiếp tục đi tới, rất nhanh, hai người tới một mảnh đại sơn, ở trước mặt hai người, là một tòa vô biên vô tận dãy núi, mà ở hai người phía trước không xa chỗ, là hai tòa cao vút trong mây đại sơn, hai tòa đại sơn giống như một tòa môn chống đỡ hai người .

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đang muốn đi vào, mà đang ở cái này lúc, Nam Ly Mộng sắc mặt đại biến, nàng trực tiếp bắt lại Dương Diệp bả vai hướng sau chính là lóe lên, cái này lóe lên, trực tiếp nhanh trăm trượng!

Ầm!

Mà ở hai người mới vừa chợt hiện rời chỗ một khắc kia, phía trước hai người sở đứng vị trí đã xuất hiện một cái hố to, hố to bên trong, là một thanh đen nhánh búa .

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, cái kia hai tòa đại sơn đột nhiên hướng hai bên chậm rãi di động, rất nhanh, đại địa bắt đầu run rẩy động .

Ở cái kia hai tòa đại sơn trong lúc đó, một gã không đầu nam tử chậm rãi đi ra, nam tử mỗi đi một bước, cả vùng cùng sau lưng hai tòa đại sơn sẽ run rẩy một cái .

Nam tử ăn mặc khôi giáp, không đầu, tay phải cầm cự phủ, quanh thân trải rộng vết thương . (Cvt: Giống Hình Thiên a)

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, mà đang ở cái này lúc, cái kia không đầu nam tử đột nhiên thả người nhảy, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng sắc mặt đại biến, lần nữa hướng sau nhanh ra, hai người vừa ly khai, một thanh búa trực tiếp rơi vào mặt đất kia .

Ầm!

Cả vùng trong nháy mắt nứt toác ra!

Dương Diệp cánh tay đụng một cái Nam Ly Mộng, "Tiền bối, ngươi nên thi thố tài năng thời điểm ."

Nam Ly Mộng nhìn xa chỗ vị kia không đầu nam tử, nhưng sau gật đầu, nàng lấy ra một mảnh màu trắng lá cây, đang ở Dương Diệp lấy vì Nam Ly Mộng muốn thi thố tài năng lúc, Nam Ly Mộng cũng là vô thanh vô tức tiêu thất .

Vô thanh vô tức tiêu thất!

Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người!

Bởi vì hắn hoàn toàn không cảm giác được Nam Ly Mộng khí tức, một chút cũng không cảm giác được!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp sắc mặt đại biến, nổi giận mắng: "Nữ nhân chết bầm, ngươi "

Dương Diệp thanh âm hơi ngừng, bởi vì vị kia không đầu cự nhân đã tới trước mặt của hắn, cùng đi, còn có một thanh phảng phất có thể bổ ra thiên địa cự phủ!

Cvt: Vô sỉ như nhau a

PS: Một năm trôi qua rồi, tiền không có kiếm được, gì cũng không có, ai, không dám trở về gia a!

------oOo------

Chương 2351: Đừng Đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp sao dám sơ suất ?

Bất quá, hắn cũng không có tuyển trạch cùng cái này một búa liều mạng, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng bên trái dời hai cái thân vị, cùng này đồng thời, trong tay hắn một thanh Huyết Kiếm phi thẳng đến cái kia không đầu nam tử sườn vai đâm tới!

Nhưng mà, Dương Diệp tựa hồ có hơi đánh giá thấp cái kia không đầu nam tử phản ứng . Ở không đầu nam tử một búa rơi trống không cái kia nhất chớp mắt, không đầu trong tay nam tử cự phủ đột nhiên một cái quét ngang, cái này đảo qua, lực lượng mạnh mẽ, làm cho Dương Diệp khí tức cứng lại .

Như bị chém trúng, coi như là lấy hắn nhục thân khẳng định đều sẽ trở thành một bãi thịt nát!

Không dám ngạnh kháng!

Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng bay về sau mười trượng trở lại .

Xuy!

Không đầu nam tử một búa rơi khoảng không, hắn chân phải chợt chính là giẫm một cái .

Ầm!

Đại địa vỡ nhỏ!

Cùng này đồng thời, không đầu nam tử mượn mặt đất truyền tới đẩy trợ lực cả người thả người nhảy, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, cùng này đồng thời, một thanh búa bút thẳng hướng lấy Dương Diệp mặt bổ xuống .

Cái này một búa, hủy thiên diệt địa!

Dương Diệp hai mắt híp lại, chân phải nhẹ nhàng đạp một cái .

Xuy!

Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng lui về sau trăm trượng khoảng cách, cùng này đồng thời, hắn hai tay nắm trong tay Huyết Kiếm chậm rãi dựng lên .

Xa chỗ, không đầu trong tay nam tử cự phủ phi thẳng đến hắn cách khoảng không chính là ném một cái .

Phủ phá trường khoảng không, đánh rách tả tơi tất cả!

"Chém!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp kiếm trong tay bút thẳng mà rơi .

Kiếm Vực!

Hai kiếm Kiếm Vực!

Kiếm thứ hai rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, giữa sân đột nhiên vang lên một đạo nổ vang rung trời âm thanh, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng! Mà cái kia chuôi búa tắc thì bay ngược trở về không đầu nam tử trong tay, bất quá, không đầu nam tử cũng không nhẹ nhõm như vậy, tiếp được búa cái kia nhất chớp mắt, không đầu nam tử hướng lui về sau đủ đủ chừng trăm trượng mới hóa giải búa trong lực lượng!

Thế nhưng sau một khắc, không đầu nam tử lại lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới .

Ở nơi này lúc, hai vệt kim quang ở trong sân chợt lóe lên .

Phi đao!

Hai thanh kim sắc phi đao!

Đối mặt cái này hai thanh phi đao, cái kia không đầu nam tử không tránh không né, trong tay đại đao một cái quét ngang, trực tiếp đem cái này hai thanh kim sắc phi đao đánh bay, nhưng mà, phi đao chi về sau, là ba thanh nhanh như tia chớp trường kiếm!

Không đầu nam tử vẫn không có tránh né, trong tay cự phủ hướng phía trước chính là một hồi mạnh mẽ phách .

Rầm rầm rầm!

Ba kiếm trực tiếp bị đánh phi, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia không đầu nam tử trước mặt, một đạo huyết hồng kiếm quang bút thẳng mà rơi . Không cánh tay trong tay nam tử cự phủ trực tiếp nghênh đón!

Ầm!

Phủ kiếm vừa chạm liền tách ra, hai người liên tục chợt lui .

Mà đang ở cái này lúc, hai thanh phi đao cùng ba thanh phi kiếm đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, hai đao ba kiếm nhắm thẳng vào cái kia không đầu nam tử toàn thân yếu hại!

Không xa chỗ, không đầu nam tử mới vừa dừng lại xuống, trong tay hắn búa chính là hướng phía trước chợt vừa bổ .

Ầm!

Một cường đại Phủ mang từ cái này cự phủ đỉnh chấn động mà ra, trực tiếp đem Dương Diệp phi đao cùng phi kiếm chấn địa đường cũ mà quay về . Không chỉ có như đây, không đầu người đột nhiên một cái cất bước, trong tay búa hướng về phía Dương Diệp cách khoảng không chính là vừa bổ .

Một khí tức cường đại trực tiếp khóa lại Dương Diệp!

Xuy!

Không đầu nam tử trước mặt không gian đột nhiên tét ra, giống như là một tấm vải bị một thanh kiếm sắc đập tới.

Một búa, thiên địa phân hai nửa!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khuôn mặt biến sắc . Cái này lúc, Nam Ly Mộng thanh âm ở trong đầu hắn vang lên, "Hai giới lực, cẩn thận!"

Hai giới lực ?

Dương Diệp không kịp muốn cái khác, hai tay nắm Kiếm Linh, trong cơ thể Huyền Cổ Chi Khí điên cuồng dũng mãnh vào hai cánh tay bên trong, sau một khắc, hắn hai tay nắm kiếm hướng về phía trước mặt chính là nhất trảm .

]

Kiếm Vực!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Đối mặt tên này không đầu nam tử cái này một búa, Dương Diệp không dám ở có giữ lại chút nào, trực tiếp sử xuất ba kiếm Kiếm Vực .

Cái này một kiếm, có thể khai thiên địa!

Nhưng mà, kiếm vừa dứt xuống cái kia nhất chớp mắt, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, sau một khắc, cả người hắn cả người mang kiếm trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài!

Mới vừa dừng xuống, khóe miệng hắn chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Không chỉ có như đây, tại hắn sau lưng vùng đất kia, bắt đầu tầng tầng đổ nát yên diệt!

Thật mạnh!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chỗ xa kia không đầu nam tử, nam tử này thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ a! Đặc biệt nhất sau cái này một búa, có thể nói, nếu như là lúc trước hắn, cũng chính là hắn Đạo Chân Cảnh thời điểm, hắn tuyệt đối tiếp không hạ cái này một búa . Ngay tại lúc này, hắn nhận đều rất miễn cưỡng!

Ở nơi này lúc, cái kia không đầu trong tay nam tử cự phủ đột nhiên hướng hắn phá khoảng không mà đến!

Xuy!

Lấy Dương Diệp cùng không đầu nam tử làm trung tâm, phương viên ngàn trượng không gian trong nháy mắt hư ảo .

"Một búa, hai giới lực!"

Cái này lúc, Dương Diệp trong đầu vang lên lần nữa Nam Ly Mộng thanh âm, "Đánh, dùng sức đánh, như ngươi có thể ở người trước mắt này thủ hạ chống nổi 100 hiệp , bình thường phá giới cường giả đem đối với ngươi không có bất kỳ uy hiếp!"

Tiếp!

Xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, lúc này, hắn chiến ý cũng tới!

Theo đạo chân đề thăng tới hiện tại, hắn còn không có chân chính thống khoái đấu qua một lần! Hiện tại, hắn muốn chiến!

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, sau một khắc, một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân chợt vang lên, một đạo kiếm quang trực tiếp đâm vào cái kia chuôi búa lên.

Ầm!

Hai người vừa mới tiếp xúc, kiếm quang điện xạ mà quay về, mà đang ở cái này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở cái kia không đầu nhân thân sau .

Bối Thứ Sát!

Chiêu này kiếm kỹ, cực kỳ lâu trước, bất quá hắn đã thật lâu không dùng, hiện tại, hắn lần nữa thi triển ra .

Không có yếu kiếm kỹ, chỉ có yếu người . Hắn hiện tại thực lực, không phải năm đó có thể so sánh, mà Bối Thứ Sát uy lực, cũng không phải năm đó có thể sánh bằng!

Một điểm hàn mang trực tiếp đâm vào cái kia không đầu nhân phía sau lưng, nhưng mà, cái này một kiếm cũng là trực tiếp đâm vào không khí!

Trống rỗng!

Một kiếm đâm khoảng không, Dương Diệp một cái xoay người, nhưng sau một kiếm phách xuống, cái này lúc, chỉ một quả đấm dẫn đầu đánh vào hắn phần bụng!

Ầm!

Dương Diệp cả người giống như một con nấu chín tôm một dạng, cung bay ngược bay ra ngoài .

Không đầu người vẫy tay, Dương Diệp sau lưng, cái kia chuôi búa bay ngược mà quay về, cái này một búa, phi thẳng đến hắn cái ót bổ tới! Dương Diệp cũng không có xoay người, tâm niệm vừa động, ba thanh kiếm đột nhiên từ hắn Kiếm Hồ bên trong bắn nhanh mà ra, cái này ba thanh kiếm, trực tiếp hóa thành ba đạo kiếm quang đánh vào cái kia chuôi búa lên.

Rầm rầm rầm!

Dương Diệp thân về sau, truyền đến từng đạo tiếng nổ vang, mà Dương Diệp bản thân cũng là thân hình lóe lên, hướng cái kia không đầu người bắn tới .

Không đầu nhân theo trước bước ra một bước, tay phải nắm chặc thành quyền, hướng trên(lên) chính là một quyền .

Quyền ra!

Không đầu người nắm tay qua không gian trực tiếp hóa thành hư vô, một quyền này lực lượng không chút nào bên ngoài tiết, hết thảy lực lượng hội tụ nắm tay chi lên.

Một quyền, hai giới lực .

Dương Diệp kiếm vừa dứt ở nơi này chỉ nắm tay trên(lên) chính là kịch liệt run lên, nhưng sau uốn lượn thành một cái quỷ dị biên độ, như Kiếm Tổ không phải vừa mới đề thăng tới thần khí cấp xa cách chính là chỗ này một quyền, cũng đủ để nổ nát Kiếm Tổ!

Ầm!

Cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp chấn động bay ra ngoài .

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp hai chân xoa xoa đại địa không ngừng hướng sau chợt lui, giằng co mấy hơi thở, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên cắm ở tại mặt đất .

Xuy!

Dương Diệp ngừng lại!

Tại hắn khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra!

Ở nơi này lúc, cái kia không đầu người đột nhiên ngồi chồm hổm xuống, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, người này muốn làm cái gì ? Sau một khắc, không đầu người hai chân đột nhiên chợt đạp một cái, cả người trực tiếp nắm cự phủ hướng Dương Diệp tàn nhẫn phách mà tới.

Người phủ hợp nhất!

Dương Diệp trực tiếp bị một khí tức cường đại tập trung, giờ khắc này, hắn căn bản không pháp né tránh . Mà cổ hơi thở này, cường đại làm cho hắn hít thở không thông!

Tiếp!

Chỉ có thể đón đỡ!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn hai tay nắm Kiếm Tổ chậm rãi dán ở giữa chân mày, trong cơ thể, huyền cổ chi lực cùng huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trong tay Kiếm Tổ bên trong, không chỉ có như đây, hai tay hắn vào giờ khắc này đột nhiên nổi gân xanh .

Nhục thân lực lượng!

Không chỉ có như đây, vô số kiếm ý cùng sát ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, cuối cùng, những thứ này sát ý cùng kiếm ý đều chui vào trong tay hắn Kiếm Tổ bên trong .

Phủ đã tới!

Dương Diệp hai tay nắm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là đâm một cái!

Kiếm Vực!

Một kiếm!

Hai kiếm!

Ba kiếm!

Ba kiếm chi về sau, lại là một kiếm!

Bốn cái!

Làm kiếm thứ tư rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp nhục thân đột nhiên răng rắc một tiếng nứt toác ra, đặc biệt cánh tay, càng là tầng tầng rạn!

Chung cực một kiếm!

Đang không có dựa vào Kiếm Hồ cùng phệ hồn thuật ngoại hạng vật đề thăng chính mình cảnh giới cùng kiếm ý lúc, cái này một kiếm có thể nói là Dương Diệp mạnh nhất một kiếm!

Cái này một kiếm, hắn là chân chánh hết toàn lực!

Thứ tư món trọng điệp mà rơi .

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài!

Cũng không phải là Dương Diệp, mà là cái kia không đầu người, cái kia không đầu người liền người mang phủ trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm oanh đến rồi xa chỗ đại sơn cuối cùng, không đầu người đang rơi trên mặt đất về sau, cường đại lực lượng vẫn như cũ đem bên ngoài chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cuối cùng, thân thể đánh vào tòa kia đại sơn vách núi mới dừng lại . Mà ở hắn dừng lại một khắc kia, trong tay hắn búa trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành một đống mảnh nhỏ!

Mà Dương Diệp so với không đầu người thảm hại hơn, tứ kiếm rơi xuống, thân thể hắn trực tiếp văng tung tóe, vô số tiên huyết liên tục không ngừng từ hắn trong cơ thể tràn ra, trong khoảnh khắc hắn chính là biến thành một người toàn máu!

Toàn lực một kiếm!

Hắn cái này tứ kiếm trọng điệp, có thể chống đỡ hai giới lực, thế nhưng, hắn nhục thân căn bản không chịu nổi hai giới lực, mạnh mẽ sử dụng, kết quả chính là nhục thân bật nứt!

Như không phải hắn bị Thái Cổ Chân Long Long Nguyên bất ngờ từng cường hóa, hắn vừa rồi cái này một kiếm, đủ để cho hắn nhục thân triệt để vỡ vụn, liền linh hồn cũng sẽ không lưu hạ!

Dương Diệp nằm ở tại mặt đất, trong cơ thể, Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng chữa trị thân thể hắn . Mà cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí cũng là không có nửa điểm động tĩnh!

Mà đang ở cái này lúc, xa chỗ cái kia không đầu người đột nhiên hướng Dương Diệp vọt tới . Không đầu người mỗi một bước rơi trên mặt đất, trong sân mặt đất cùng sợ hãi chính là kịch liệt run lên, phảng phất phát sinh đại địa chấn một dạng, kinh người không gì sánh được!

Đột nhiên, một đạo bạch quang tự Dương Diệp trong cơ thể vọt ra, bạch quang tán đi, chính là cái kia Tiểu Bạch .

Nhìn cái kia vọt tới không đầu người, Tiểu Bạch tiểu trảo nắm thật chặc, có chút khẩn trương, có chút sợ . Thế nhưng, nàng không thể chạy a .

Dương Diệp đang ở phía sau!

Không đầu người càng ngày càng gần, đang ở không đầu người cách Tiểu Bạch không sai biệt lắm còn có mấy trượng khoảng cách lúc, Tiểu Bạch đột nhiên cái miệng nhỏ nhắn vừa phun, rất nhanh, vô số Vĩnh Hằng Tiên Tinh rơi vào trước mặt nàng không xa chỗ .

Rất nhiều, hơn nữa, là không cùng một dạng Vĩnh Hằng Tiên Tinh, những thứ này đều là nàng tạo, dùng Hồng Mông Tử Khí tạo, căn bản không phải một dạng Vĩnh Hằng Tiên Tinh có thể so với.

Cái này lúc, cái kia không đầu người ngừng lại .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ những thứ kia Vĩnh Hằng Tiên Tinh, nhưng sau vừa chỉ chỉ không đầu người, biểu thị những thứ này đều cho ngươi, đừng đánh!

Mà nàng khác một cái móng vuốt nhỏ tắc thì đặt ở sau lưng, ở cái móng vuốt này trung, là một thanh hư ảo búa .

Không đầu người:.....

------oOo------

Chương 2352: Nàng Rất Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch nhìn trước mắt không đầu người, mà sau lưng tiểu trảo tắc thì nắm thật chặc Hồng Hoang Khai Thiên Phủ .

Nàng đã quyết định .

Đàm phán không thành tựu vung búa!

Không đầu người cũng không có để ý đống kia Tiên Tinh thạch, hắn tay trái hướng Tiểu Bạch đưa tay ra mời, không biết ở biểu đạt cái gì .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng do dự xuống, nhưng sau lại lấy ra một ít Tiên Tinh thạch đưa đến không đầu người trước mặt .

Không đầu người đứng tại chỗ một hồi lâu, nhất về sau, hắn dẫn theo búa xoay người rời đi .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn buông lỏng, nhưng sau nàng xoay người chạy tới Dương Diệp trước mặt, chứng kiến Dương Diệp dáng dấp, nàng ngẩn ngơ, nhưng sau búa ném một cái, ôm lấy Dương Diệp liền khóc lên .

Vô số linh khí không ngừng tự nàng hai mắt bên trong tràn ra .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, ôn nhu nói: "Không, không có chuyện gì, đừng khóc!"

Tiểu Bạch cũng là không nghe, đầu không ngừng cọ xát lồng ngực của hắn .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch bên cạnh, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Cảm giác như thế nào ?"

"Không chết được!" Dương Diệp đạm thanh đạo.

Nam Ly Mộng cười hắc hắc, "Không hổ là Hồng Mông Tử Khí, thương nặng như vậy, dĩ nhiên ở thời gian ngắn như vậy khôi phục được loại trình độ này!"

Dương Diệp không để ý tới Nam Ly Mộng, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nam Ly Mộng hướng bốn phía nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Thực lực của ngươi , ấn suy đoán của ta, đem hết toàn lực, hẳn là sở hữu phá giới lực, mà vừa rồi cái kia không đầu người, cảnh giới của hắn, chắc là Phá Giới cảnh, chí ít bây giờ là vậy, thế nhưng, hắn lại sở hữu hai giới lực . Phá Giới cảnh, cũng có mạnh và yếu ."

"Làm sao phân chia ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng cười nói; "Phá Giới cảnh cường giả, sở hữu nhất giới lực, giải thích tới chính là hắn có thể phá nhất giới, mà hai giới lực, chính là chỉ đối phương sở hữu phá hai giới lực . Đơn giản điểm tới nói chính là, Phá Giới cảnh lại phân năm cái cảnh giới nhỏ, theo thứ tự là nhất giới, hai giới, tam giới, tứ giới, ngũ giới . Ngũ giới chi về sau, là khác thuận theo thiên địa . Mà Vĩnh Hằng chi giới, hẳn không có ngũ giới trên cường giả . Loại này cường giả, hoặc là đã qua Vĩnh Hằng Vũ Trụ, hoặc là chính là chết ở Vĩnh Hằng Chi Hà . Bởi vì đến rồi bọn họ loại trình độ này, cũng liền ý nghĩa bọn họ thọ mệnh đều nhanh hết ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Phá giai kỳ cường giả, thật có thể phá nhất giới sao?"

"Tự nhiên không thể!"

Nam Ly Mộng cười nói: "Kỳ thực, có khen đại thành phần . Tỷ như cái này Vĩnh Hằng chi giới, như theo liền một cái Phá Giới cảnh cường giả là có thể hủy bỏ, cái kia không khỏi cũng quá yếu một chút . Hay là phá giới, là chỉ đối phương sở hữu chân chính hủy diệt cái này thế giới không gian năng lực . Tỷ như ngươi, nếu như ngươi đem hết toàn lực, có thể hay không để cho cái này trong vòng ngàn dặm biến thành không có bất luận cái gì vật chất hư vô chi địa ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu .

Nam Ly Mộng khẽ gật đầu, "Đây chính là phá giới, chân chính hủy diệt một cái địa phương, làm cho một cái địa phương vĩnh viễn cũng không cách nào tái sinh . Mà Phá Giới cảnh trong mạnh mẽ với yếu, làm so sánh, nhất giới cường giả cùng hai giới cường giả, nhất giới cường giả có thể trong nháy mắt hủy diệt đi cái này trong vòng ngàn dặm không gian cùng tất cả, mà hai giới cường giả, tắc thì có thể hủy diệt cái này phương viên chí ít ba nghìn dặm không gian . Còn tam giới cường giả, liền kinh khủng hơn ."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Tung Hoành Đạo, Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo, Trường Sinh Môn bên trong đều có Phá Giới cảnh cường giả, mà bây giờ chủ sự mấy người này, cũng chỉ là nhất giới cường giả, bọn họ trong tông môn cường giả, cũng chính là nhị giới cường giả, đều đã đi trước Vĩnh Hằng Chi Hà, mà Vĩnh Hằng Chi Hà, cũng chỉ có nhị giới cường giả mới có tư cách xuống sông . Nhất giới cường giả, là không có tư cách xuống sông đấy!"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, hắn nhìn về phía Nam Ly Mộng, "A Tú nàng là mấy giới ?"

Nam Ly Mộng trầm mặc .

Dương Diệp vẫn nhìn Nam Ly Mộng, hắn biết, trước mắt nữ nhân này biết rất nhiều chuyện tình .

Quá hồi lâu, Nam Ly Mộng nhìn về phía Dương Diệp, "Rất muốn biết ?"

Dương Diệp gật đầu, "Xin nhờ!"

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Nàng thực lực chân thật, siêu vượt nhị giới, có thể, đã đạt được tam giới, thậm chí càng cao ...."

]

Nói đến đây, nàng lắc đầu, "Ngươi có thể không biết, nàng một mực áp cùng với chính mình cảnh giới!"

Áp chế chính mình cảnh giới!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại, "Vì sao ?"

Nam Ly Mộng cười khổ nói: "Bởi vì, nàng thật rất mạnh ."

"Không hiểu!" Dương Diệp đạo.

Nam Ly Mộng nói: "Một khối thiết, cần thiên chuy bách luyện, nó mới có thể trở thành một thanh kiếm sắc bén, ngươi nói, như kiếm không nhịn được thống khổ cùng tịch mịch, sớm ra lò, sẽ như thế nào ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Nam Ly Mộng lại nói: "Hắn hiện tại là ở lấy nhục thân vì lô, nàng muốn đem chính mình chế tạo thành cái loại này tuyệt thế hảo kiếm . Giống như là hỏa sơn, tích súc áp chế càng lâu, ngày sau bạo nổ phát lại càng khủng bố . Kỳ thực, ta cố ý đi thăm dò quá sự tình của nàng, năm đó nếu không phải Hư Linh tộc sự tình kéo lại nàng, nàng tuyệt đối sớm đã danh chấn vạn giới . Kỳ thực, năm đó nàng, liền đã rất nổi danh . Đáng tiếc, sau cùng tiêu thất, làm cho vạn giới bao quát cái này Vĩnh Hằng chi giới cường giả đều chậm rãi đưa nàng quên ."

Nói đến đây, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Kỳ thực, cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng cũng là một nhân vật, đối phương cùng nàng giống nhau , đồng dạng bị riêng mình tộc liên luỵ, không phải ..."

Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười .

Cười cười, hắn gương mặt trên(lên) đột nhiên nhiều hơn hai hàng trong suốt dịch thể .

Không có chết!

Theo Nam Ly Mộng trong miệng, hắn biết, Thiên Tú không có chết!

Vô địch Thiên Tú cũng chưa chết! (Cvt: Tin vui nhé cả nhà)

Nam Ly Mộng nhìn về phía nằm dưới đất Dương Diệp, "Nàng quả thực không có chết, bất quá, nàng đã ly khai cái này Vĩnh Hằng chi giới . Nàng quả thật có thể thay ngươi giải quyết Vĩnh Hằng chi giới cái kia mấy phương thế lực, thế nhưng, nàng sẽ không làm như vậy. Biết tại sao không ?"

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Đúc luyện ta ?"

"Ngươi sai rồi!"

Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Nàng rất xem trọng ngươi, phi thường vô cùng xem trọng, thế nhưng, nàng ngày sau sẽ đi rất xa, vô cùng xa xôi, nàng hy vọng ở nàng tương lai con đường võ đạo lên, có sự tồn tại của ngươi . Con đường thành cường giả, vĩnh viễn là chính mình xông ra tới, không là người khác phô đi ra . Con đường của ngươi, cần chính ngươi đi, nàng sẽ không cho ngươi lót đường . Nàng tự bạo Hoàng Tuyền Thiên Mệnh, là phải nói cho ngươi, đường, muốn tự mình đi, sự tình, phải dựa vào chính mình, dựa vào người, sẽ chết, dựa vào sơn, hội ngã xuống . Hiểu chưa ?"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong đầu hắn, là cái kia kiều tiểu nữ hài, cái kia bễ nghễ thiên hạ tiểu cô nương!

Cái này lúc, ghé vào Dương Diệp lồng ngực ở trên Tiểu Bạch đột nhiên xoa xoa con mắt, nàng xem hướng Nam Ly Mộng, tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên, là ở hỏi Thiên Tú có hay không nói cho nàng biết .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ở ta ghi lại bên trong, từ cổ chí kim, có mười đại cường đại thể chất, cái này mười đại thể chất, được một người, tất trở thành vạn cổ Cự Bá . Mà bây giờ, ta lại nhiều hơn một cái thể chất đi vào . Biết là cái gì không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, hiển nhiên là đang hỏi là cái gì .

Nam Ly Mộng nhìn Tiểu Bạch, nghiêm mặt nói: "Vô địch manh thể! Này thể so với bất luận cái gì thể chất đều muốn đặc thù, nàng không cần biết đánh cái gì, bởi vì có vô số cường giả nguyện ý vì nàng đánh lộn; thế gian vạn vật , bất kỳ người nào , bất kỳ cái gì linh, cơ bản đều muốn cho nàng 7 phần mặt mũi; nàng là thế gian duy nhất một cái không sợ mệnh kiếp tồn tại, bởi vì mệnh kiếp đối với nó vô hiệu, cũng là duy nhất một cái không sợ nhân quả tồn tại, bởi vì nhân quả đối với nàng mà nói, chỉ có tốt, không có hư . Phản chính, nàng rất vô địch!" (Cvt: Vô địch Tiểu Bạch)

Dương Diệp: "...."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, nàng nghe không hiểu nhiều lắm .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Phản chính, nói đúng là ngươi rất lợi hại ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau đầu nhỏ dùng sức cọ xát chà xát Dương Diệp cằm .

Một bên, Nam Ly Mộng lắc đầu thở dài, "Linh Tổ, không phải là như vậy a!"

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Lời ngươi nói cái kia mười đại thể chất là cái gì ?"

Nam Ly Mộng nói: "Biết An Nam Tĩnh chứ ? Cũng chính là ngươi cái kia hồng nhan tri kỷ ."

Dương Diệp gật đầu, "Làm sao ?"

Nam Ly Mộng nói: "Nàng chính là mười đại thể chất một trong, Võ Thần thể chất . Lý luận đi lên nói, nàng mới là người đáng sợ nhất a!"

An Nam Tĩnh!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Biết tung tích của nàng sao? Ta nguyện ý dùng Thần khí trao đổi!"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Ta ngược lại thật ra muốn biết, đáng tiếc, hiện tại, không có ai biết tung tích của nàng . Ta đã từng bỏ ra nhiều tiền nhường thôi diễn tung tích của nàng, ngươi biết kết quả sao? Cái kia vị hai giới cường giả kém chút bị phản phệ mà chết!"

"Có ý tứ ?" Dương Diệp chân mày cau lại .

Nam Ly Mộng nói: "Ý tứ chính là nàng tất cả mọi thứ ở hiện tại thiên cơ bị người che đậy, hơn nữa thực lực của người này, rất mạnh rất mạnh, vô cùng mạnh mẽ ."

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn .

"Ngươi liền đừng lo lắng nàng!"

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Lấy nàng thiên phú kia, đi đâu đều có siêu cấp cường giả cướp làm bảo, ngươi chính là lo lắng nhiều lo lắng cho mình đi."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, rất nhanh chính là thoải mái, như Nam Ly Mộng nói, lo lắng An Nam Tĩnh, không bằng lo lắng mình một chút . An Nam Tĩnh thực lực cùng có phúc, khẳng định so với hắn phải tốt, hơn nữa, đối phương chưa cùng lấy hắn, thì tốt hơn .

Đi theo hắn, phiền phức một đống lớn a!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Một vấn đề cuối cùng, ta là cái gì thể chất ? Hoặc có lẽ là, thể chất của ta có tính không mười đại thể chất một trong ?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không có, bất quá, nếu có cái gì mười đại rác rưởi thể chất, ta cảm thấy ngươi tuyệt đối có thể ở bảng thủ . Ân, vận rủi thân thể, đi tới đâu, giết đến đâu, vận rủi vĩnh viễn làm bạn ngươi!" (=)))

Dương Diệp: "..."

Một lát sau, Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong chữa thương, ở Hồng Mông Tháp bên trong trị liệu vài ngày, thương thế của hắn mới tốt nữa bảy tám phần, mà ở bên ngoài, chỉ trải qua mấy giờ .

Hai người tiếp tục lên đường .

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng tiến nhập cái kia hai tòa đại sơn, đại sơn về sau, là một cái đại hạp cốc, hai bên thư giãn trăm trượng, sâu không thấy đáy, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ có thể nhìn được ngày một góc .

Hai người đi không có mấy bước, đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, bên cạnh hắn, Nam Ly Mộng không hiểu nhìn về phía Dương Diệp, "Làm sao ?"

Dương Diệp không trả lời, hắn nhìn xa chỗ, xa chỗ phần cuối xuất hiện một gã Ma Y lão giả, lão giả cõng một cái Tiểu Trúc rương, tay phải cầm một căn cây trúc, cây trúc đỉnh, treo một khối vải trắng, vải trắng chi lên, có hai cái đen nhánh đại tự: Công bằng .

Ma Y lão giả bước nhanh hướng Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới bên này , vừa tẩu biên đánh giá thấp nói: "Quái lạ quái lạ, cái này nho nhỏ Vĩnh Hằng chi giới dĩ nhiên xuất hiện này chờ kiếm tu cường giả, không nên a, không nên a ..."

Rất nhanh, lão giả đi tới Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng trước, đang ở lão giả đi ngang qua Nam Ly Mộng cùng Dương Diệp lúc, lão giả đột nhiên ngừng lại, nhưng sau hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi xem thấy ta ?"

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn lão giả sau lưng rương trúc, con mắt tích lưu lưu chuyển, không biết đang suy nghĩ gì .

Mà Dương Diệp đã rợn cả tóc gáy!

Cvt: Lạnh quá cứng hết ngón tay a ...

PS: Lãnh, thật lãnh, cái này hai ngày gõ chữ, tay đều là cương. Ở Đông ngày, lạnh yêu mến hạ ngày, mà ở hạ ngày, nóng vừa vui vui mừng Đông ngày! Ai, bị coi thường a!

------oOo------

Chương 2353: Phàm Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ngươi xem thấy ta ?"

Lão giả lại hỏi một câu .

Dương Diệp ngoài cười nhưng trong không cười cười cười, "Tiền bối, ngươi đùa gì thế!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía bên cạnh Nam Ly Mộng, "Ngươi xem không thấy hắn ?"

Nghe vậy, Nam Ly Mộng nhìn về phía Dương Diệp trước mặt, nơi ấy, rỗng tuếch . Nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, chân mày cau lại, có chút không vui, cái này Dương Diệp giở trò quỷ gì . Mà khi nàng nhìn thấy Tiểu Bạch ánh mắt lúc, giờ khắc này, Nam Ly Mộng khuôn mặt biến sắc .

Tiểu Bạch ánh mắt nói cho nàng, Dương Diệp trước mặt quả thật có người!

Mà nàng xem không đến!

Nàng đường đường hai giới cường giả dĩ nhiên nhìn không thấy!

Ở nơi này lúc, lão giả ánh mắt rơi vào Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch thân lên, nhìn Tiểu Bạch, lão giả nhãn tình sáng lên, "Di, đây không phải là một vị Linh Tổ sao? Ân, tạm thời không phải, chẳng qua cũng sắp . Kỳ, thực sự là kỳ, vậy mà lại ở nơi này gặp phải một con Linh Tổ, tấm tắc "

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, mặc dù là đang nhìn Ma Y lão giả, thế nhưng ánh mắt cũng là tùy thời liếc mắt một cái lão giả sau lưng Tiểu Trúc rương .

Cái này lúc, Ma Y lão giả quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngoại trừ cái kia thanh kiếm vỏ, cùng ngươi trong lòng cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí khí chủng bên ngoài, không có gì là lão phu coi trọng, ân, cái này chỉ tiểu gia hỏa nhưng thật ra vô cùng tốt, ngươi nguyện ý bán không ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu .

Nói đùa, hắn làm sao có thể bán Tiểu Bạch ?

Cùng này đồng thời, hắn trong lòng có chút đề phòng .

Trước mắt lão nhân này, quá thần bí .

Lão giả mỉm cười, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự xuống, sau đó nói: "Ta ngược lại thật ra có vài món bảo bối là ngươi vừa vặn dùng ở trên, ngươi có muốn hay không mua ?"

Dương Diệp còn chưa nói, trên bả vai hắn Tiểu Bạch liền mạnh mẽ gật đầu, nàng nhìn lão giả, biểu thị nhanh lên một chút lấy ra .

Lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau hắn bắt lại Tiểu Trúc rương, theo Tiểu Trúc trong rương lấy ra một thanh thật nhỏ kiếm,

kiếm chỉ có dài bằng bàn tay, thân kiếm toàn thân đen nhánh, nhìn từ ngoài, cũng không có gì thần kỳ chi chỗ .

Chẳng qua Tiểu Bạch cũng là mắt sáng rực lên!

Lão giả nói: "Thanh kiếm này đây, gọi Vạn Pháp Kiếm, đừng xem nó kiếm nhỏ, kỳ thực, bên trong kiếm, ẩn chứa vạn đạo pháp tắc thì, bao quát cái này Vĩnh Hằng chi giới Thiên Đạo Pháp Tắc đều ở trong đó, còn uy lực, không phải lão đạo ta đồ mặt dầy, cái này chư thiên vạn giới mười vạn năm đến, chỉ có hai thanh kiếm có thể áp nó ."

"Cái nào hai thanh ?" Dương Diệp theo bản năng hỏi .

Lão giả nói: "Một thanh tên gọi là tru kiếm, kiếm này mạnh, bá tuyệt vạn cổ, thiên mệnh kỵ nó ba phần . Chẳng qua đáng tiếc, nó muốn phải ai, bị người đánh nát Kiếm Hồn, liền Kiếm Linh đều bị người mạnh mẽ xóa đi, bây giờ cũng không biết ở đâu, cái kia Kiếm Hồn cùng Kiếm Linh không biết lại khôi phục vài phần ."

Tru!

Dương Diệp mí mắt nhịn không được nhảy một cái, đây không phải là Vĩnh Hằng Vũ Trụ đệ nhất kiếm sao?

Hắn suy nghĩ một chút, nhưng sau lại hỏi, "Một thanh kiếm khác đâu?"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Ngươi biết từ xưa đến nay, cái gì kiếm tối cường sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Lão giả cười nói: "Phàm kiếm!"

" Hử ?" Dương Diệp không giải khai .

]

Lão giả cười nói: "Bất luận cái gì kiếm, chủ nhân không mạnh, nó cũng chỉ là một thanh kiếm, mà như chủ nhân mạnh, hắn coi như dùng một thanh thông thường kiếm, giống nhau có thể trảm đế, có thể tru thần!"

Nói đến đây, hắn nhịn không được quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Cái kia thanh kiếm, liền đã có phàm kiếm khuynh hướng ."

"Cái gì kiếm ?" Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả phía sau, hỏi .

Lão giả lắc đầu, "Không có gì, đạo hữu, thanh kiếm này, ngươi có mua hay không ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Bán thế nào ?"

Lão giả cười hắc hắc, "Ngươi có ba loại phương thức thu được thanh kiếm này , thứ nhất, dùng bên trong cơ thể ngươi cái kia thanh kiếm vỏ thêm trên(lên) cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí khí chủng để đổi, thứ hai, dùng ngươi cái này chỉ tiểu gia hỏa để đổi ." Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Tiểu Bạch thân lên.

Mà Tiểu Bạch ánh mắt tắc thì rơi vào hắn sau lưng Tiểu Trúc rương lên.

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Loại thứ ba đâu?"

Lão giả thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Loại thứ ba chính là dùng ngươi nhất Hồn nhất Phách để đổi ."

Nhất Hồn nhất Phách!

Dương Diệp lắc đầu cười, "Không cần ."

Lão giả thấp giọng thở dài, "Đạo hữu, lời nói lời thật lòng, ngươi nhất Hồn nhất Phách, thật không phải là rất đáng giá tiền, lão đạo ta sờ cùng với chính mình lương tâm nói, cuộc mua bán này, ta là có điểm thua thiệt . Bất quá, xem ở ngươi có thể đủ làm cho một vị Linh Tổ cam tâm như thế đi theo phần lên, lão đạo mới nguyện ý làm một cái đầu tư, thật, lão đạo ta đã làm xong lỗ vốn chuẩn bị ."

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Tiền bối trước kia cũng nói, thế gian lợi hại nhất kiếm, là phàm kiếm, mà ta cảm thấy tiền bối lời nói kia nói rất hợp lý, kiếm tu, chủ nhân nếu như mạnh, coi như dùng một căn mộc điều, cũng có thể chém thần tru tiên ."

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Phàm kiếm, không phải đơn giản như vậy, trong đó từng đạo, lão đạo cũng cùng ngươi nói không tinh tường . Bất quá, ngươi đã không muốn mua, lão đạo cũng không ép buộc ."

Nói xong, hắn đem cái kia thanh kiếm thu hồi Tiểu Trúc rương .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo chậm rãi chặt nắm lại .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp bên cạnh vẻ mặt ngưng trọng

Nam Ly Mộng, hắn đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên, hắn nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng trong tay cái kia thật dầy sách vở, "Có chút ý tứ đây."

Vừa nói, hắn quan sát lần nữa liếc mắt Nam Ly Mộng, "Nha đầu kia tâm rất lớn, đi đạo cũng rất đặc biệt, rất có ý tứ . Thay ta cho nàng truyền câu, vạn sự không ai bằng cưỡng cầu, cưỡng cầu chính là chấp nhất, chấp nhất có tốt có xấu, nhất niệm không thuận, khả năng chính là phá hủy ."

Nói xong, hắn cõng Tiểu Trúc rương muốn đi, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch một cái móng vuốt đột nhiên đặt ở hắn Tiểu Trúc rương lên.

Áo xám lão giả quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Làm cái gì ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhếch miệng cười, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Trúc rương, trong sát na, áo xám lão giả cái kia Tiểu Trúc rương run rẩy động, dường như có cái gì muốn từ bên trong chạy đến .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch con mắt nhanh chớp vài xuống, nhưng sau mở miệng vừa phun, một tinh thuần linh khí tức thì chui vào cái kia Tiểu Trúc trong rương . Rất nhanh, cái kia Tiểu Trúc rương rung động càng phát lợi hại .

Cái kia lão giả biến sắc, thân hình lóe lên, hướng lui về sau nhiều trượng, hắn phòng bị nhìn Tiểu Bạch, "Tiểu gia hỏa, ngươi muốn làm gì ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Tiểu Trúc rương, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình .

Muốn Tiểu Trúc rương!

Nàng muốn Tiểu Trúc rương!

Dương Diệp: "

Một bên, lão giả thần sắc tức thì cổ quái, "Cái này là của ta."

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Tiểu Trúc rương, nàng chỉ chỉ cái kia Tiểu Trúc rương, nhưng sau vừa chỉ chỉ mình cùng Ma Y lão giả, hiển nhiên, nàng là gọi lão giả làm cho cái này Tiểu Trúc rương tự chọn!

"Chọn một quỷ a!"

Ma Y lão giả đột nhiên nhảy dựng lên, "Ngươi làm sao không đem bảo bối của mình lấy ra khiến nó tự chọn ?"

Nói xong, lão giả tức thì sắc mặt đại biến, sẽ đào tẩu .

Mà lúc, Tiểu Bạch vội vã đem vỏ kiếm kia còn có Khai Thiên Phủ đều lấy ra, nàng đặt ở lão giả kia trước mặt, nàng nhìn trước mắt những thứ này Thần khí, nhưng sau chỉ chỉ lão giả, vừa chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên, là đang gọi những bảo bối này tự chọn .

Một bên, Dương Diệp muốn cười, đây không phải là ăn gian sao?

Quả nhiên, vỏ kiếm kia, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ . Không chút do dự lựa chọn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch meo meo cười, nhưng sau đem bảo bối thu vào, đón lấy, nàng xem hướng lão giả, biểu thị tới phiên ngươi .

Lão giả đột nhiên dùng sức vỗ mình một chút cái trán, khóc tang nói: "Ta làm bậy a, làm bậy a!"

Thế gian, có rất ít người biết lão nhân đạo là cái gì, thế nhưng, tiếp xúc qua hắn một số người biết lão giả rất chú trọng công bằng hai chữ, phi thường chú trọng công bằng . Cùng người giao dịch, một vật đổi một vật, cho dù hắn có thực lực đó có thể mạnh mẽ bắt lấy . Hơn nữa, như người khác không muốn, hắn cũng tuyệt không cưỡng cầu .

Công bằng!

Bởi vì một câu nói của hắn, Tiểu Bạch rất công bằng đem bảo bối đều lấy ra, nhưng sau những bảo bối kia đều lựa chọn Tiểu Bạch . Hiện tại, nên hắn . Kỳ thực, ở Tiểu Bạch sờ Tiểu Trúc rương một khắc kia, nếu như hắn lập tức đi liền nói, chuyện gì cũng bị mất . Thế nhưng, hắn không có . Đây chính là hắn vì sao hối hận địa phương .

Đi bây giờ ?

Không còn kịp rồi!

Tiểu Bạch nhất chớp mắt nhìn chằm chằm vào lão giả, nhìn lão giả da đầu tê dại một hồi . Kỳ thực, hắn ngay từ đầu cũng rất phòng bị Tiểu Bạch, nguyên nhân đây, hắn che đậy Tiểu Trúc rương thiên cơ, làm cho đồ vật bên trong không cảm giác được Tiểu Bạch tồn tại, thế nhưng, theo Tiểu Bạch một cái móng vuốt sờ lên, cái gì thủ đoạn đều vô dụng .

Lão giả rất quấn quýt, phi thường quấn quýt, đem lấy các thứ ra ? Kết cục hắn đã đoán được, Linh Tổ đối với những thứ đó lực hấp dẫn quá to lớn . Không lấy ra ? Đây cũng có điểm vi phạm hắn bản tâm, dù sao, nhân gia Tiểu Bạch đều rất công bằng lấy ra bảo bối .

Một lát sau, lão giả thấp giọng thở dài, "Công bằng công bằng, lão đạo cảm thấy, thế gian tất cả, đều hẳn là tuần hoàn hai chữ này . Bất kể là cường giả, hay yếu người, như đều tuần hoàn hai chữ này, như vậy thế gian sẽ thái bình ."

Vừa nói, hắn theo rương trúc bên trong lấy ra một cái bạch sắc ngọc, còn có một tấm Thổ Hoàng sắc quyển trục .

Cái này hai vật mới vừa nhất xuất hiện, liền trực tiếp bay đến Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch một cái giữ chặt hai cái bảo bối, nhưng sau nàng nhếch miệng cười, mặc kệ rất nhanh, nàng thu hồi tiếu dung, đem cái kia hai kiện bảo bối thu được Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau nàng ánh mắt nhìn về phía lão giả sau lưng Tiểu Trúc rương .

Chứng kiến Tiểu Bạch nhãn thần, Dương Diệp biết, cái kia Tiểu Trúc rương mới thật sự là bảo bối!

Nhìn thấy Tiểu Bạch nhãn thần, lão giả khóe miệng co quắp một trận, hắn lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Cái kia bình tử trong, trang là Thần Thủy, kỳ thực, chính là một cái cường giả Huyết Phách, ta nói như thế, nếu để cho ngươi cái kia trong cơ thể cái kia chuôi sát lục chi kiếm còn có Sát Lục Chi Đạo hấp thu, bọn họ phẩm cấp hội trong nháy mắt ở đề thăng một cái cấp bậc, bất quá, thần huyết quá mạnh, như tiến nhập cái kia sát lục chi kiếm, hội biến mất cái kia kiếm Kiếm Linh, cái này đây, chính ngươi làm quyết định . Ngoại trừ này bên ngoài, cái này huyết còn rất nhiều dùng chỗ, tỷ như ngươi hấp thu, có thể đề thăng nhục thân, hắn huyết, so cái gì Chân Long Chi Huyết tốt quá nhiều... . Tương lai mười năm, mặc kệ ngươi đề thăng tới trình độ nào, cái này huyết đối với ngươi mà nói, đều là thần vật, sẽ không lạc hậu ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Cái này quyển trục đây, tên gọi là vạn giới đồ, đã từng có cường giả, lấy đại thần thông đem chư thiên vạn giới hội tụ này đồ, kỳ thực, chính là nhất trương địa đồ, thế nhưng, lại không phải bình thường địa đồ, phản chính, ngươi nghĩ đi đâu cái giới, dùng ở vạn giới đồ, vèo một cái đã đến . Đương nhiên, có chút địa phương ngươi chính là đừng đi tốt.

Ngoại trừ này bên ngoài, cái này đồ còn có một cái công năng, chính là khóa giới, ngươi lấy sau cùng người giao thủ, như không muốn đối phương đào tẩu, dùng này đồ, đối phương sẽ bị ngươi khóa ở nơi này đồ bên trong, cái này đồ, khốn cái Phá Giới cảnh tứ giới cường giả vẫn là dư sức có thừa . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi muốn đánh quá nhân gia ."

Nói xong, lão giả thấp giọng thở dài, "Nay ngây thơ là thua thiệt huyết bổn!"

Dứt lời, hắn xoay người rời đi, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên ngăn ở trước mặt của hắn, Tiểu Bạch chỉ chỉ chính mình, nhưng sau vừa chỉ chỉ cái kia Tiểu Trúc rương .

Mà lão giả thân sau rương trúc, không ngừng rung động .

Lão giả chân phải đột nhiên giẫm một cái mặt đất, "Làm bậy a, ta làm sao gặp phải ngươi một cái như vậy thổ phỉ a, thật là làm bậy a!"

Vừa nói, hắn vỗ vỗ rương trúc, rất nhanh, hai quả màu xanh biếc trái cây rơi vào Tiểu Bạch trước mặt, "Cho ngươi cho ngươi, ta đưa ngươi, đại gia, ngươi là ta đại gia, ngươi đừng tại mê hoặc đám thỏ chết bầm kia . Tái kiến, không đúng, vĩnh viễn cũng đừng tại thấy!"

Dứt lời, lão giả trực tiếp bằng khoảng không biến mất không thấy .

Cvt: Đùa chứ gặp cướp rồi

------oOo------

Chương 2354: Một Căn Lông Cũng Không Có!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại chỗ, Tiểu Bạch ôm hai quả kia trái cây, có chút mộng .

Cái này lúc, Dương Diệp đi tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch đem hai quả trái cây để ở một bên, hai tiểu trảo thần tốc vung múa, càng rung động vũ càng kích thích, càng kích động, đến nhất sau lại trở thành uể oải .

Bảo bối tốt!

Tiểu Bạch ý là, cái kia rương trúc là một bảo bối tốt, phi thường tốt vô cùng bảo bối, nàng gặp qua tốt nhất bảo bối!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: "Chúng ta đã rất buôn bán lời, không phải sao?"

Tiểu Bạch vẫn còn có chút uể oải, bởi vì bảo bối kia đã tại cùng với nàng trao đổi, nói cách khác, cái kia bảo bối nguyện ý theo nàng!

Chẳng qua rất nhanh, Tiểu Bạch ánh mắt rơi vào trước mặt trái cây kia lên.

Mà lúc, Dương Diệp trong cơ thể Tiểu Ngưu cùng cái kia Thái Cổ Chân Long cùng với Nhị Nha đều xuất hiện ở giữa sân, cái kia Thái Cổ Chân Long nhất chớp mắt nhìn chằm chằm vào Tiểu Bạch trong tay trái cây, nhãn trung không che giấu chút nào lấy tham lam cùng hừng hực .

Tiểu Ngưu cũng là chăm chú nhìn hai quả kia trái cây, bất quá, nó tương đối hàm súc một điểm, hơn nữa, nó ánh mắt hội tùy thời nhìn về phía Tiểu Bạch .

Nó rất tinh tường, Tiểu Bạch mới là trái cây này chủ nhân .

Còn một bên Nhị Nha, Nhị Nha tắc thì tương đối lợi hại, nàng nắm lấy trong đó một quả trái cây, không ngừng đánh giá trái cây .

Mà Tiểu Bạch cũng không có tức giận, bởi vì nàng cùng Nhị Nha quan hệ tốt, Nhị Nha mỗi lần ăn kẹo hồ lô, đều sẽ cho nàng liếm hai cái, nàng cùng Nhị Nha, thường thường là ngươi liếm một khẩu, ta liếm một khẩu .

Hai cái tiểu gia hỏa quan hệ, rất thiết!

Vương Nhị Nha quan sát trái cây kia hồi lâu về sau, sau đó nói: "Trái cây này, tốt ."

Vừa nói, nó đưa cho Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau đem trái cây kia đưa cho Nhị Nha, hiển nhiên, là cho Nhị Nha .

Nhị Nha cũng là lắc đầu, "Đây là của ngươi này, thứ tốt, ngươi ăn!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau vừa liếc nhìn Nhị Nha, nhất về sau, nàng lại đem trái cây đưa cho Nhị Nha .

Nhị Nha cũng là lắc đầu, nhưng sau nàng phi thường chân thành nói: "Thật rất tốt, ngươi ăn ."

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau cắn một khẩu, đón lấy, nàng lại đưa cho Nhị Nha, Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau cũng cắn một khẩu .

Một bên, Tiểu Ngưu cùng cái kia Thái Cổ Chân Long nhìn con mắt đều mau ra đây . Đặc biệt Thái Cổ Chân Long, khóe miệng đã chảy nước miếng, không đúng, là long tiên .

Một lát sau, Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng xem hướng Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu đột nhiên có chút khẩn trương .

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nàng xem hướng trong tay trái cây, nhưng sau nàng dùng sức nhất bẻ, trái cây kia biến thành hai khối, thế nhưng, còn giống như không đủ, vì vậy, nàng lại hợp lại cùng nhau, nhưng sau lại bẻ một cái .

Bốn khối!

Trái cây kia biến thành bốn khối!

Tiểu Bạch cho Nhị Nha một khối, nhưng sau lại đưa cho Tiểu Ngưu một khối, giờ khắc này, Tiểu Ngưu đã cảm động thân thể đều run rẩy động, thời khắc này nó, coi như Tiểu Bạch gọi nó rút đao sơn, hạ biển lửa, nó chân mày cũng sẽ không mặt nhăn một cái .

Nhất sau thừa lại hai nửa, Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia Thái Cổ Chân Long, cái kia Thái Cổ Chân Long tức thì khẩn trương lên . Tiểu Bạch do dự xuống, nhưng sau cũng đưa cho Thái Cổ Chân Long một khối, Thái Cổ Chân Long hầu lăn lăn, nó nhìn Tiểu Bạch, nhưng sau Long Trảo chỉ chỉ cái kia miếng nhỏ trái cây, ý là xác định cho nó ?

Tiểu Bạch tiểu trảo ném đi, cái kia trái cây trực tiếp rơi vào Thái Cổ Chân Long trước mặt, cái kia nho nhỏ Thái Cổ Chân Long một cái liền ôm lấy cái kia miếng nhỏ trái cây, bất quá, nó con mắt nhìn liếc mắt Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch còn có một quả trái cây!

Nhìn trái cây kia, Tiểu Bạch đột nhiên biến mất ở giữa sân, nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong, chuẩn xác mà nói là tìm đến rồi Tử Nhi, nó hướng về phía Tử Nhi nhếch miệng cười, nhưng sau đem trái cây đưa tới Tử Nhi trước mặt .

Tử Nhi ngây dại .

]

Một lát sau, Tử Nhi xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó nói: "Ngươi ăn!"

Tiểu Bạch cũng là lắc đầu, nhưng sau nàng móng vuốt vung múa, biểu thị trái cây này đối với Tử Nhi có rất đại rất đại rất lớn dùng chỗ .

Kỳ thực, Tử Nhi đã cảm nhận được . Ở nàng nhìn thấy như vậy trái cây lúc, nàng cũng biết, như thế trái cây có thể làm cho nàng đạt được một cái cao độ trước đó chưa từng có . Nàng xem hướng Tiểu Bạch, nhìn trước mắt cái này nghịch ngợm tiểu gia hỏa, Tử Nhi trong lòng rất ấm .

Nàng cầm trái cây, phân làm hai nửa, nhưng sau phân nửa đưa cho Tiểu Bạch, "Ngươi ta phân nửa, có được hay không ?"

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, đón lấy, nó ôm cái kia nửa bên trái cây ly khai Hồng Mông Tháp .

Tại chỗ, Tử Nhi nhẹ nhẹ cắn một khẩu trái cây, chất lỏng vào cơ thể, trong sát na, Tử Nhi cả người trực tiếp run rẩy động, chuyển chớp mắt, vô số tử quang xuất hiện ở Tử Nhi quanh thân, cùng này đồng thời, Tử Nhi khí tức cũng trong nháy mắt điên cuồng tăng vọt .

Hồng Mông quá bên ngoài, Tiểu Bạch đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng chỉ chỉ trái cây, nhưng sau chỉ chỉ Dương Diệp, tiểu trảo nhẹ nhàng lắc lắc, ý của nàng là, trái cây này Dương Diệp hiện tại ăn rồi chưa dùng!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu, cười nói: "Không có quan hệ, ngươi ăn!"

Tiểu Bạch cũng là lắc đầu, nàng tiểu trảo mở ra, bên trong, có hai quả đen nhánh hạt giống, nàng hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau đem hai quả kia hạt giống bỏ vào Hồng Mông Tháp bên trong Kiếm Tông sau sơn .

Từ nơi này nhất khắc bắt đầu, Tiểu Bạch mỗi ngày lại thêm nhất công tác, chính là mỗi ngày không ngừng dùng linh khí ôn dưỡng cái này hai quả hạt giống, không chỉ có nàng linh khí, còn có Hồng Mông Tử Khí .

Còn còn dư lại cái kia nửa bên trái cây, Tiểu Bạch không có ăn, cũng không có đưa người, nàng dấu đi, liền Dương Diệp cũng không biết ở đâu, cũng không biết nàng muốn làm cái gì .

Giữa sân, Thái Cổ Chân Long cùng Tiểu Ngưu Nhị Nha đang uống cái kia trái cây về sau, ba cái ngoại tộc nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Thái Cổ Chân Long cùng Tiểu Ngưu trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp bên trong Kiếm Tông sau sơn, rất nhanh, cái kia mảnh nhỏ đại sơn truyền đến khí tức cường đại .

Mà cái kia Nhị Nha, nhưng thật ra rất bình tĩnh nhiều, bất quá, Dương Diệp cũng cảm giác được, nàng thân trên(lên) đang ở phát sinh cái gì biến hóa, chỉ bất quá không có Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long rõ ràng như vậy .

"Hắn đi rồi chưa ?" Cái này lúc, Dương Diệp bên người truyền đến Nam Ly Mộng thanh âm .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Ly Mộng, nhưng sau gật đầu .

Nam Ly Mộng nói: "Vậy chúng ta đi!"

Vừa nói, nàng hướng xa chỗ thung lũng sâu chỗ đi tới .

Cái này lúc, Dương Diệp nói: "Ngươi không muốn biết người nọ là ai sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Hắn chỉ làm cho ngươi thấy hắn, điều này đại biểu là của ngươi cơ duyên, ta biết rồi lại có ý nghĩa gì ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hắn để cho ta nói cho ngươi biết một câu nói ."

"Cái gì ?" Nam Ly Mộng có chút ngạc nhiên .

Dương Diệp nói: "Hắn nói ngươi dã tâm rất lớn, đi đạo cũng rất đặc biệt, rất có ý tứ . Còn nữa, hắn nói, vạn sự không ai bằng cưỡng cầu, cưỡng cầu chính là chấp nhất, chấp nhất có tốt có xấu, nhất niệm không thuận, khả năng chính là phá hủy ."

"Đừng chấp nhất!"

Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, nàng trợn mở con mắt, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia thung lũng xuất khẩu chỗ, "Đa tạ ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Chúc mừng ."

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp vừa được rất đại rất lớn tốt chỗ .

Dương Diệp cười nói: "Nâng Tiểu Bạch phúc . Không có Tiểu Bạch, hắn căn bản không thể có những thứ này tốt chỗ ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp bả vai trên(lên) đã bắt đầu khò khò ngủ say Tiểu Bạch, Tiểu Bạch liền ngồi ở Dương Diệp bả vai lên, nàng hai tiểu trảo cứ như vậy ôm Dương Diệp cổ, giống như là đọng ở Dương Diệp thân trên(lên) giống nhau .

Như vậy, nàng rất có cảm giác an toàn!

Cho đến bây giờ, Nam Ly Mộng đều muốn không minh bạch, vì sao một vị Linh Tổ, như thế ỷ lại Dương Diệp, hơn nữa, Dương Diệp vẫn là một cái phệ sát người!

Kỳ thực, một cái người, ở khó khăn nhất thời điểm khó khăn nhất, dễ dàng nhất nhớ người khác tốt, dù cho cái kia tốt chỉ có một tí tẹo như thế . Tiểu Bạch ở thời điểm tối tăm nhất, gặp Dương Diệp, vì vậy, quãng đời còn lại làm bạn!

Hai người tiếp tục đi, thung lũng rất dài, lại đi sấp sỉ nửa canh giờ về sau, hai người rốt cục đi ra thung lũng .

Mà này lúc, ngày đã ám .

Màn đêm buông xuống, không có ánh trăng, đại địa một mảnh hắc sắc .

Mà Tiểu Bạch cảm giác được bảo bối tốt, còn ở trước đó mặt . Kỳ thực, Tiểu Bạch hiện tại đã có chút không có hứng thú . Hắn hiện tại, đầy đầu đều là cái kia rương trúc, ngược lại không phải là nói rương trúc tốt bao nhiêu, mà là rương trúc bên trong trang bảo bối rất nhiều rất nhiều!

Nam Ly Mộng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Tối nay không đi ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua xa chỗ, sau đó nói: "Đường đêm, quỷ nhiều!"

Dương Diệp: "..."

Hai người đang ở khe thung lũng ngồi xuống, mà Dương Diệp tắc thì tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Thần huyết!

Dương Diệp lấy ra cái kia bạch sắc bình ngọc còn có cái kia vạn giới đồ, ánh mắt của hắn rơi vào thần huyết lên, làm cho cái này thần huyết uy Thập Phương Vô Địch cùng Kiếm Tổ ? Hắn có nghĩ qua, thế nhưng rất nhanh thì hủy bỏ chính hắn một chủ ý .

Tuy là có thể đề thăng Thập Phương Vô Địch cùng Kiếm Tổ, thế nhưng, hắn cũng không quên lão giả kia nói, cái này thần huyết nhưng là sẽ hủy diệt Kiếm Tổ Kiếm Linh cùng Thập Phương Vô Địch linh, Thập Phương Vô Địch cũng là có linh, dĩ nhiên chính là những thứ kia oán linh .

Buông tha cái ý niệm này, Dương Diệp mở ra bạch sắc bình ngọc, trong bình ngọc, có năm giọt tinh huyết, đỏ thẩm sắc tinh huyết .

Ăn một viên ?

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua cái kia năm giọt tinh huyết, "Tốt nhất tạm thời đừng dùng cái này thần vật . Thứ này, không đơn giản, như ngươi gánh không được nó lực lượng, không chỉ có không thể đề thăng chính mình, ngược lại sẽ phá hủy chính mình ."

Dương Diệp gật đầu, cái kia tinh huyết trong lực lượng, làm cho hắn đều cảm giác được có chút tâm kinh sợ, đơn giản mà nói, trực giác nói cho hắn, như hắn dùng cái này thần huyết, nhất định là muốn sống không bằng chết .

Mà bây giờ ở cái này cái quỷ địa phương, hắn tốt nhất vẫn là bảo trì trạng thái tột cùng cho thỏa đáng .

Không chỉ có như đây, đối với cái kia Nam Ly Mộng, hắn chính là để lại một cái tâm nhãn. Ý đề phòng người khác, không thể không, hắn cũng không muốn bị người âm!

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Đi tìm Chỉ Tiên nàng đi!"

Dương Diệp đang muốn hỏi, Kiếm Kinh cũng là đã rời đi . Do dự xuống, Dương Diệp đi tới Bạch Chỉ Tiên đỉnh ngọn núi kia, cũng chính là Tiên Hà sơn, danh tự này là Bạch Chỉ Tiên chính mình lấy .

Một gian trong đại điện, Dương Diệp mới vừa gia nhập đại điện, một hồi hương phong đánh tới .

Dương Diệp đi tới nội điện, nội điện trung, có một cái rộng lớn bể, trong bồn tắm, một nữ tử an an lẳng lặng nằm .

Chính là Bạch Chỉ Tiên .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cho ta một hơi thở!"

Dứt lời, hắn ly khai Hồng Mông Tháp, hắn nhìn về phía không xa chỗ ngồi xếp bằng trên đất Nam Ly Mộng, "Ta muốn đi vào tu luyện một cái, phía ngoài an toàn liền dựa vào ngươi ."

Nói xong, hắn trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Bên cạnh bồn tắm, Dương Diệp vung tay phải lên, hắn quần áo trên người trực tiếp biến mất, mà lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên theo trong bồn tắm đứng lên .

Một căn lông cũng không có!

...

------oOo------

Chương 2355: 36 Loại Âm Dương Kỹ Năng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Song tu!

Thế gian phân Âm Dương, vạn vật đối lập nhau, có âm tất có dương, Âm Dương điều hòa, cũng là một loại đại đạo .

Ngay từ đầu, có chút trúc trắc, chẳng qua rất nhanh, hai người càng ngày càng quen thuộc . Bạch Chỉ Tiên trong đầu xuất hiện rất nhiều tư thế, loại này tư thế, ở Âm Dương bên trong giáo, gọi Âm Dương kỹ năng, cộng 36 loại, theo thứ tự là cái gì: Đổi chiều Kim Chung, Lão hán đẩy xe bò, Quan Âm Tọa Liên, Mãnh Hổ Hạ Sơn ...

36 loại Âm Dương kỹ năng, có hay chỗ .

Ngay từ đầu, Bạch Chỉ Tiên có chút ngượng ngùng những thứ kia Âm Dương kỹ năng, chẳng qua theo hai người càng ngày càng động tình, rất nhanh, những thứ kia tư thế từng cái trình diễn .

Mà Dương Diệp, cũng thể hội không cùng một dạng sảng khoái .

Cái loại cảm giác này, khó có thể diễn tả bằng ngôn từ!

Một canh giờ sau .

Dương Diệp nằm bên hồ tắm, tại hắn trong lòng, là Bạch Chỉ Tiên .

Bể, một mảnh hỗn độn .

Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt ửng đỏ ửng đỏ, phảng phất uống rượu.

Dương Diệp tay phải xoa một vật, nhẹ giọng nói: "Duyên phận một chuyện, cho là thật kỳ diệu a!"

Lúc trước hắn vừa tới Vĩnh Hằng chi giới, thiếu chút nữa giết chết Bạch Chỉ Tiên, mà Bạch Chỉ Tiên cũng thiếu chút nữa giết chết hắn, nhưng là đảo mắt, hắn cùng với Bạch Chỉ Tiên lại là trở thành thân mật người .

Ở con đường tu hành lên, rất nhiều người đối chuyện nam nữ nhìn rất nhạt, cái kia chủng tình một đêm, lẫn nhau thu hoạch sinh lý cần sự tình, nhiều không kể xiết . Mà hắn Dương Diệp cũng không biết, đã lựa chọn cùng một chỗ, đó chính là cả đời .

Dương Diệp trong lòng, Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Kỳ thực, ta rất hoài niệm Vĩnh Hằng Tiên thôn thời gian ."

Vĩnh Hằng Tiên thôn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, nơi ấy, hắn kỳ thực cũng có chút hoài niệm . Ở nơi ấy, cái gì cũng không cần nghĩ, không có gì áp lực, rất bình tĩnh . Cũng rất hoài niệm người ở đó, Đồ Tể, lôi thôi lão giả, Thái Thẩm, lão thần côn!

Ở nơi này lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên cưỡi ở Dương Diệp thân lên, nàng quyến rũ cười, "Ở những thứ kia Âm Dương kỹ năng bên trong, có nhất chiêu gọi: Người ngọc thổi tiêu, có nghĩ là thử xem ."

Dương Diệp ngây cả người, mà lúc, Bạch Chỉ Tiên đột nhiên trượt, rất nhanh, đầu chui vào trong nước .

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Nam Ly Mộng trước mặt không xa chỗ, có một đống lửa, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tu luyện ?"

Dương Diệp gật đầu, "Tu luyện ."

Kỳ thực, những lời này nhưng thật ra chưa nói giả . Tuy là hắn cùng với Bạch Chỉ Tiên là ở song tu, thế nhưng, hắn cũng cảm nhận được tốt chỗ . Âm Dương giáo ở Thái Cổ thời kì, cũng thuộc về đứng đầu đại giáo, bọn họ công pháp khẳng định không phải là cái gì thủy hóa . Tuy là cái kia song tu không để cho hắn trong nháy mắt đề thăng cảnh giới của mình, thế nhưng, lại có đề thăng tu vi của hắn, hơn nữa cũng không ít, án hắn cách nghĩ chính là, lấy sau nhiều lắm nhiều song tu, tin tưởng qua không được bao lâu, có thể đạt được Giới Chân cảnh!

Dương Diệp đối diện, Nam Ly Mộng không có ở quản Dương Diệp, nàng xếp bằng ngồi dưới đất, không ngừng lật xem trước mặt sách vở .

"Đây là ngươi viết ?" Dương Diệp hỏi .

"ừ !" Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói, cũng không có ngẩng đầu .

Dương Diệp nói: "Bên trong đều có những gì?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Nhất kiện Thần khí ."

Dương Diệp nhắm hai mắt lại, một bộ vừa rồi lời kia không phải hắn nói dáng vẻ .

Nam Ly Mộng bật cười một tiếng, "Tỷ ta nói cho ngươi biết, sau này sẽ là 100 món Thần khí cũng mua không được trong tay ta cái này vật ."

Dương Diệp nhún vai, không tiếp lời .

Giữa sân trầm mặc lại .

Quá không biết bao lâu, ở cái kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện một đạo sáng như tuyết kiếm quang .

Kiếm quang xông thẳng lên trời, tê liệt phía chân trời!

]

Này đạo tiếng kiếm reo đem Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng ánh mắt đều hấp dẫn tới .

Hai người nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, hai người đứng dậy, nhưng sau hướng bên kia chạy đi .

"Là tên kia kiếm tu!"

Đường lên, Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Tên kia phá khoảng không nơi đây cấm chế kiếm tu ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu như ta không có đoán sai, mấy đại thế lực cường giả hiện tại khẳng định cũng ở đây Thái Cổ chiến trường, tuy là bọn họ mục tiêu là cái kia kiếm tu, thế nhưng, nếu như gặp lại ngươi, khẳng định cũng sẽ ra tay với ngươi, cho nên ..."

Hiển nhiên, là muốn gọi Dương Diệp nghĩ tới biện pháp đem chính mình che giấu!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó lấy ra nhất kiện hắc bào đem chính mình bao phủ, hắn hiện tại tuy là không sợ một dạng Phá Giới cảnh cường giả, thế nhưng, cái kia mấy phương thế lực hiện tại nhưng là tụ tập mạnh tới đâu người, nếu để cho đối phương gặp phải hắn, hắn chắc chắn sẽ không có quả ngon để ăn.

Có thực lực lúc, có thể cao điệu một điểm, thế nhưng, thực lực không đủ lúc, hay là muốn khiêm tốn một điểm . Không có thực lực, còn muốn cố ý cao điệu, đó chính là ngu xuẩn!

Nam Ly Mộng gật đầu, "Đi!"

Vừa nói, nàng bước nhanh hơn .

Hai người cũng không có tuyển trạch phi hành, ở loại này địa phương, phi hành, quá rõ ràng . Hai người là tới tầm bảo, mà không phải tới tìm phiền toái .

Xuyên qua một tòa rừng rậm, hai người tới một mảnh ao đầm .

Ao đầm một bên, Nam Ly Mộng ngừng lại, nhìn cái kia mảnh nhỏ ao đầm hồi lâu, Nam Ly Mộng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Hỏi một chút cái kia tiểu gia hỏa, nơi này có không có nguy hiểm!"

Dương Diệp: "..."

"Còn lo lắng làm gì!"

Nam Ly Mộng nói: "Cái kia tiểu gia hỏa đối với thứ nguy hiểm rất mẫn cảm, hỏi nàng một chút ."

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, nhưng sau chỉ vào cái kia mảnh nhỏ ao đầm, "Có hay không nguy hiểm ?"

Tiểu Bạch xoa xoa gấu mắt nhập nhèm nhãn, nhưng sau nàng có chút bất mãn cọ xát Dương Diệp lồng ngực, nàng vừa rồi nhưng là đang ngủ đây.

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ .

Nam Ly Mộng nói: "Tiểu gia hỏa, nơi này có không có nguy hiểm ? Ngươi giúp chúng ta ..."

Nói đến đây, Nam Ly Mộng biểu tình đột nhiên khó coi .

Bởi vì ghé vào Dương Diệp lồng ngực cái kia tiểu gia hỏa đã khò khò ngủ say đứng lên!

Nam Ly Mộng lắc đầu thở dài, "Đây tuyệt đối là một con giả Linh Tổ, giả, tuyệt đối giả!"

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch cái mông, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, giúp chúng ta nhìn, nơi này có không có nguy hiểm ."

Tiểu Bạch xoa xoa cái mông nhỏ, nàng nhìn thoáng qua cái kia ao đầm, lắc đầu . Đón lấy, nàng ôm lấy Dương Diệp cổ cứ như vậy đọng ở Dương Diệp thân lên, nhưng sau lại đang ngủ .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, đưa nàng ôm ở bả vai lên, nhưng sau nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Không có nguy hiểm, đi thôi!"

Nói xong, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, giống như một chú chim nhỏ bay lên trời, nhất sau rơi vào cái kia mảnh nhỏ ao đầm trung ương . Sau lưng Nam Ly Mộng theo sát tới .

Ao đầm rất lớn, so với Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nghĩ còn muốn lớn, hai người nhảy nhót tự nhiên sấp sỉ nửa canh giờ vẫn không có chứng kiến phần cuối .

Dương Diệp rơi vào một căn độc mộc lên, đang muốn lần nữa nhảy, đột nhiên, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, thân hình lóe lên, hướng phía chân trời xông lên trời, mà nguyên bản tại hắn phía dưới, một cái khổng lồ bóng đen đột nhiên từ cái này trong ao đầm phóng lên cao, nhưng sau hướng hắn cắn tới .

Dương Diệp xem tinh tường cái kia vật khổng lồ .

Quái vật lớn hình thể cùng loại cá sấu, thế nhưng lại có bất đồng, đầu có hai sừng, lưng dài một loạt nhọn mọc gai, vỹ lại tựa như Long Vĩ, dài đến mấy trượng!

Không trung, Dương Diệp khuôn mặt sắc vô cùng xấu xí, hắn trừng mắt một cái bả vai trên(lên) vẻ mặt vô tội Tiểu Bạch, nhưng sau hai tay nắm kiếm hướng về phía phía dưới chợt chính là vừa bổ .

Một kiếm rơi xuống, giống như khai thiên!

Xuy!

Một đạo huyết hồng kiếm quang bút thẳng mà rơi .

Ầm!

Cái kia quái vật lớn dắt mang ra ngoài khí thế trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm đánh nát, thế nhưng, Dương Diệp kiếm khí rơi vào cái kia vật khổng lồ đầu trên(lên) cũng là căn bản không có phá vỡ phòng ngự của nó, tương phản, cái kia quái vật lớn đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, đang ở hắn phải đánh thật thời điểm, Tiểu Bạch đột nhiên vỗ vỗ móng vuốt, rất nhanh, Dương Diệp thấy được đầu thân ảnh quen thuộc!

Tiểu Ngưu!

Tiểu Ngưu xuất hiện ở hắn cùng với Tiểu Bạch trước mặt, sau một khắc, Tiểu Ngưu trực tiếp một quyền hướng phía dưới đánh tới!

Ầm!

Chính xác thiên địa kịch liệt run lên, Tiểu Ngưu trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà cái kia quái vật lớn cũng bị Tiểu Ngưu một quyền này oanh đến rồi trong vùng đầm lầy, thế nhưng rất nhanh, cái kia quái vật lớn lại vọt ra, nhưng sau hướng Tiểu Ngưu vọt tới .

Không chỉ có như đây, một cường đại uy áp từ cái này quái vật lớn như hồng thủy một dạng tịch quyển mà ra!

Cảm nhận được này cổ uy áp, Dương Diệp chân mày cau lại!

Long uy!

Hắn dĩ nhiên cảm nhận được long uy!

Cái này lúc, một bên Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Thái Cổ Long Ngạc, một loại cường đại Thái Cổ sinh vật, rất mạnh ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Không phải nói không có nguy hiểm không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng chỉ chỉ xa chỗ phía chân trời đang cùng Tiểu Ngưu đại chiến Viễn Cổ Long Ngạc giơ giơ, biểu thị cái này nguy hiểm không ?

Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới .

Nguy hiểm không ?

Loại này đại yêu gì, đối với Tiểu Bạch là thật không có sức uy hiếp gì . Mà đối phương sở dĩ không cảm giác được Tiểu Bạch, là bởi vì Dương Diệp dùng Kiếm Vực đưa hắn cùng Tiểu Bạch đều ẩn nặc đứng lên .

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Viễn Cổ Long Ngạc, Tiểu Bạch có thể hay không thu hạ đầu này đại gia hỏa đâu?

Đầu này Viễn Cổ Long Ngạc, ít nhất là Phá Giới cảnh cấp bậc . Nếu như có thể thu phục, nhưng thật ra có thể trở thành là hắn một sự giúp đỡ lớn . Thế nhưng, hắn lại có chút do dự . Loại này Thái Cổ sinh vật, rất cường đại , bình thường là không muốn cúi đầu . Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long sở dĩ cúi đầu, là bởi vì Tiểu Ngưu cùng cái kia Thái Cổ Chân Long đều là thuộc về tuổi nhỏ cái kia chủng, đối với Tiểu Bạch có thiên nhiên sợ hãi, phải nói là muốn nịnh bợ Tiểu Bạch .

Thế nhưng, đầu này Viễn Cổ Long Ngạc cũng không là tiểu hài tử tâm tính!

Ở cái kia Thái Cổ Long Ngạc nhãn trung, hắn thấy được hung quang, lệ khí, sát ý!

Xa chỗ, Tiểu Ngưu hiển nhiên đánh không lại cái kia Viễn Cổ Long Ngạc, đã bị cái kia Viễn Cổ Long Ngạc áp chế, thân trên(lên) càng là đã trúng thật nhiều quyền .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, sau đó lấy ra một thanh hư ảo búa, nàng chuẩn bị tự thân xuất thủ . Bất quá, làm như nghĩ đến cái gì, nàng lại rụt trở về, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp .

Nàng vẫn là biết thực lực mình...

Đánh lộn gì gì đó, thật không phải là rất am hiểu!

Dương Diệp cười cười, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng ngăn trở Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía cái kia Tiểu Ngưu, "Đừng ra tay, nó muốn vào hóa, không đúng, là muốn lên cấp ."

Tiến giai ?

Ở nơi này lúc, xa xa Tiểu Ngưu đột nhiên hướng ngày gầm lên giận dữ, trong sát na, nó hình thể trong nháy mắt trở nên lớn mấy chục lần, lúc này, hình thể của nó so với cái kia Thái Cổ Long Ngạc còn lớn hơn rất nhiều, cùng này đồng thời, một khí tức cường đại tự Tiểu Ngưu trong cơ thể tịch quyển mà ra, toàn bộ không gian trong nháy mắt sôi trào lên!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Giới Chủ kỳ ?

Đầu này ngưu cứ như vậy đạt được Giới Chủ cảnh ?

Ở nơi này lúc, Tiểu Ngưu đột nhiên quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, nó đưa tay ra, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng hiểu Tiểu Ngưu ý tứ, ngay sau đó đem móng vuốt trong búa ném cho Tiểu Ngưu, làm cái kia Khai Thiên Phủ xuất hiện ở Tiểu Ngưu tay trên(lên) lúc, cái kia chuôi Khai Thiên Phủ hình thể cũng theo đó tăng trưởng mấy chục lần!

Mà nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng khuôn mặt sắc cũng thay đổi .

Dương Diệp cảm thấy, cái này Tiểu Ngưu một búa bổ xuống, có thể đem cái này thiên địa đánh nát!

------oOo------

Chương 2356: Nhị Nha Bản Tính!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, lúc này Tiểu Ngưu thân thể đã tăng vọt đến sấp sỉ trăm trượng tới cao, nó đứng ở nơi ấy, giống như là một tòa đại sơn .

Mà ở trong tay nó, nắm một thanh cự phủ .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Tiểu Ngưu đang đột phá đến Giới Chủ kỳ về sau, khí tức đã mạnh đáng sợ, nhưng là bây giờ, nó nắm búa về sau, hơi thở kia, không phải đáng sợ, mà là kinh khủng .

Tiểu Ngưu đối diện, cái kia Thái Cổ Long Ngạc nhãn trung xuất hiện trước nay chưa có ngưng trọng màu sắc .

Lúc này, nó đã cảm nhận được nguy hiểm!

Ở nơi này lúc, xa chỗ Tiểu Ngưu đột nhiên đề bắt đầu Khai Thiên Phủ hướng về phía cái kia Thái Cổ Long Ngạc bổ tới .

Một búa bổ tới, ở trời bên kia, xuất hiện một đạo dài đến ngàn trượng đen nhánh không gian liệt phùng .

Đó là Khai Thiên Phủ bổ ra tới!

Nứt khe dọc tại nơi ấy, giống như là ngày bị đuổi một vết thương, kinh người không gì sánh được .

Phía dưới, cái kia Thái Cổ Long Ngạc bên trong tròng mắt ngưng trọng càng thêm dày đặc .

Không dám khinh thường, Thái Cổ Long Ngạc trên không trung đột nhiên quẹo thật nhanh, sau lưng cái kia thật dài Long Vĩ phi thẳng đến Tiểu Ngưu cùng cái kia chuôi Khai Thiên Phủ quăng tới!

Cái này vung, toàn bộ tất cả thiên địa là chấn động lên!

Nó, nhưng là thứ thiệt Phá Giới cảnh đại yêu!

Ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn kỹ xuống, Tiểu Ngưu trong tay Khai Thiên Phủ rơi vào cái kia Thái Cổ Long Ngạc cái đuôi lớn lên.

Thình thịch!

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc trực tiếp bị cái này một búa oanh tự phía chân trời nhanh rớt mà xuống, nhất về sau, bên ngoài rơi vào cái kia mảnh nhỏ trong vùng đầm lầy, toàn bộ ao đầm trực tiếp nổ .

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng lên .

Mà Dương Diệp tắc thì là cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là mang theo một tia ngưng trọng .

Tiểu Ngưu thực lực, có điểm khủng bố!

Tiểu Ngưu mạnh nhất địa phương, chính là nhục thân lực lượng, nó nhục thân lực lượng, ở thêm trên(lên) cái này Thần khí Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, có thể nói là cường cường liên hợp!

Còn cái kia Thái Cổ Long Ngạc, dù cho Tiểu Ngưu tăng lên cảnh giới, thế nhưng, như đơn thuần so đấu, nó vẫn là chiến không được cái này Thái Cổ Long Ngạc, phải nói, Tiểu Ngưu huyết mạch liền không so sánh được trên(lên) cái này Thái Cổ Long Ngạc, huyết mạch tuy là không thể quyết định tất cả, thế nhưng, nhưng cũng vô cùng trọng yếu . Mà bây giờ, Tiểu Ngưu có Thần khí, thế nhưng, cái kia Thái Cổ Long Ngạc không có!

Đại yêu trong lúc đó, cũng liều mạng trang bị!

Phía chân trời, Tiểu Ngưu khôi phục hình thể, nó đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nhưng sau đem cái kia chuôi nho nhỏ búa đưa cho Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch tiếp nhận búa, nàng meo meo cười, nhưng sau tiểu trảo vỗ vỗ Tiểu Ngưu bả vai, cái này là đang khen .

Mà một bên Nhị Nha tắc thì vẫn là tiếp tục tại liếm mứt quả, liếm

liếm, nàng lại đưa cho Tiểu Bạch liếm một khẩu ...

Dương Diệp ánh mắt theo Tiểu Ngưu thân trên(lên) thu hồi, nhưng sau xem xuống phía dưới ao đầm, lúc này, cái kia mảnh nhỏ ao đầm đã khôi phục lại bình tĩnh, cái kia Thái Cổ Long Ngạc đã không có bất kỳ động tĩnh nào .

Dương Diệp nhìn cái kia mảnh nhỏ ao đầm, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên hướng về phía phía dưới cái kia mảnh nhỏ ao đầm nhẹ nhàng hút một cái, trong sát na, cả phiến trong ao đầm linh khí trong nháy mắt sôi trào lên, ngay sau đó, những thứ kia linh khí giống như như thủy triều hướng Tiểu Bạch vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, một bên Nam Ly Mộng có chút kiêng kỵ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch .

Đây là đang rút ra linh khí a, liền cùng bơm nước giống nhau!

Ầm!

Một cái khổng lồ cự vật đột nhiên từ cái này mảnh nhỏ trong vùng đầm lầy vọt ra!

Chính là cái kia Thái Cổ Long Ngạc!

]

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp đám người, nhãn trung tràn đầy lệ khí cùng hung quang .

Đem linh khí đều hút đi, đây không phải là muốn mạng của nó sao?

Cái này lúc, Tiểu Bạch đem Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đưa cho Tiểu Ngưu, nhìn thấy một màn này, cái kia Thái Cổ Long Ngạc trong mắt hung quang biến thành kiêng kỵ, nó ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, lúc này, Dương Diệp đã không có dùng Kiếm Vực ẩn nấp Tiểu Bạch khí tức .

Nhìn thấy Tiểu Bạch, cái kia Thái Cổ Long Ngạc tức thì ngây ngẩn cả người . Rất nhanh, nó nhãn trung xuất hiện một màn khó có thể tin, "Linh ... Làm sao có thể ..."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Thái Cổ Long Ngạc, hiển nhiên, trước mắt cái này đại gia hỏa nhận ra Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch đang muốn vung trảo, Dương Diệp cũng là lắc đầu, nhưng sau ôm nàng xoay người rời đi .

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc ngây cả người, nhưng sau sẽ đuổi theo, bất quá, Tiểu Ngưu chắn cái kia Thái Cổ Long Ngạc trước mặt, ở trong tay nó, là cái kia chuôi Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Tiểu Ngưu thần sắc bình tĩnh, thế nhưng thân trên(lên) tản mát ra khí tức cũng là rất mạnh .

Một bên, Nhị Nha đi tới Tiểu Ngưu trước mặt, nàng đưa tay ra, Tiểu Ngưu rất biết điều đem cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đưa tới Nhị Nha trong tay, nhìn cái kia chuôi Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, "Tốt búa!"

Tiểu Ngưu: "..."

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia Thái Cổ Long Ngạc, "Dương người điên ... Ah không đúng, Dương ca để cho ta nói cho ngươi biết, có nguyện ý hay không đi theo hắn hỗn, chỉ cần ngươi nguyện ý, hắn có thể mang ngươi ra cái này Thái Cổ chiến trường, còn có thể ở Kiếm Tông sau sơn phân ngươi một tòa đại sơn, rất lớn cái kia chủng ."

Thái Cổ Long Ngạc nhìn thoáng qua xa chỗ Dương Diệp bối ảnh, nhưng sau khinh thường nói: "Với hắn hỗn ? Một cái Hư Chân cảnh con kiến hôi nhân loại, hắn có tư cách gì ?"

Vương Nhị Nha đột nhiên không liếm mứt quả . Nàng nhìn cái kia Thái Cổ Long Ngạc, sau đó dùng búa chỉ chỉ cái kia Thái Cổ Long Ngạc, "Đại gia hỏa, ta nói cho ngươi biết a, ngươi nếu để cho Tiểu Bạch nghe được câu này, ngươi liền chết chắc, chết chắc rồi, biết không ?" Nói đến đây, nàng xem hướng Tiểu Ngưu, "Tiểu Ngưu, ngươi nói có đúng hay không ?"

Tiểu Ngưu liền vội vàng gật đầu .

Đây cũng không phải ở phách Nhị Nha nịnh bợ, mà là thật không thể rước lấy Dương Diệp .

Bất kể là Nhị Nha, vẫn là Tiểu Bạch, Dương Diệp sừng sộ lên tới lúc, hai cái này vô pháp vô thiên tiểu tổ tông cũng phải lập tức thay đổi ngoan ngoãn .

Thái Cổ Long Ngạc khinh thường nói: "Một con giun dế nhân loại, bản tôn giết hắn liền cùng bóp chết một con kiến đơn giản như vậy!"

Vương Nhị Nha lắc đầu, nhưng sau đem búa đưa cho Tiểu Ngưu, "Chúng ta đi thôi, cái này là cái ngu xuẩn, không có pháp giao lưu!"

Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua cái kia Thái Cổ Long Ngạc, nhưng sau gật một cái, biểu thị tán thành Nhị Nha.

Hồng Mông Tháp bên trong linh khí so với cái này trong tốt quá nhiều... .

"Chậm đã!"

Ở nơi này lúc, cái kia Thái Cổ Long Ngạc đột nhiên nói: "Vừa rồi đây chính là Linh Tổ ?"

Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua liếm mứt quả Nhị Nha, Nhị Nha không quay đầu lại, nó tự nhiên cũng sẽ không quay đầu, ngay sau đó, hai vị này cứ như vậy hướng xa chỗ đi tới .

Bị không để ý tới!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thái Cổ Long Ngạc nhãn trung tức thì lệ khí trào hiện, một cường đại uy áp tự hắn thân thể bên trong tản xuất hiện, mà đang ở cái này lúc, Vương Nhị Nha dừng bước, nàng đem mứt quả ngậm vào trong miệng, tay phải cầm Tiểu Ngưu trong tay Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, nhưng sau đó xoay người hướng về phía cái kia Thái Cổ Long Ngạc chính là ném một cái .

Xuy!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ phá khoảng không đi!

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, cái kia thật dài cái đuôi lớn trực tiếp quét về Vương Nhị Nha cái kia chuôi búa .

Vừa mới tiếp xúc .

Thình thịch!

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài, mà hắn cái kia Long Vĩ lên, vô số Lân Giáp rạn, không chỉ có như đây, cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ vẫn còn ở nó Long Vĩ lên, phủ vào thịt ba phần . Cứ như vậy cắt tại hắn Long Vĩ chỗ!

Thái Cổ Long Ngạc kinh hãi nhìn Vương Nhị Nha, "Ngươi ..."

Vương Nhị Nha liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Đem búa trả lại cho ta ."

Nghe vậy, cái kia Thái Cổ Long Ngạc giận tím mặt, nhãn trung sát ý như thực chất, mà đang ở cái này lúc, Vương Nhị Nha liếm một khẩu mứt quả, sau đó nói: "Ngươi một cái đê tiện tạp giao tiểu yêu, tại sao muốn lớn lối như vậy?"

"Làm càn!"

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc đột nhiên rống giận, sau một khắc, nó thả người nhảy, phi thẳng đến Vương Nhị Nha vọt tới .

Cái này vọt một cái, giống như một tòa kình thiên Cự Sơn áp đi!

Tiểu Ngưu biến sắc, nắm tay chặt nắm lại, liền muốn ra tay, mà lúc, Vương Nhị Nha cũng là đem kéo đến thân về sau, Vương Nhị Nha nhìn cái kia xông tới Thái Cổ Long Ngạc, đột nhiên, khóe miệng hắn nổi lên một cái nụ cười quỷ dị, nhưng sau đầu lưỡi liếm môi một cái, sau một khắc, nàng đột nhiên há miệng ra .

Thời gian dừng hình ảnh .

Ở Tiểu Ngưu ánh mắt bên trong, cái kia Thái Cổ Long Ngạc hình thể càng ngày càng nhỏ, Thái Cổ Long Ngạc càng đến gần Nhị Nha, hình thể lại càng nhỏ .

Ở cái kia Thái Cổ Long Ngạc nhãn trung, là tuyệt vọng!

Ngoại trừ tuyệt vọng, còn có sợ hãi!

Huyết mạch áp chế!

Kỳ thực, tu luyện tới nó loại cảnh giới này, ngoại trừ tổ tiên tổ huyết bên ngoài, coi như là Thái Cổ Chân Long huyết mạch, cũng không thể có thể trấn áp nó huyết mạch, tối đa chỉ là kinh sợ cùng áp bách, thế nhưng lúc này, nó huyết mạch hoàn toàn bị trấn áp!

Yêu thú một thân thần thông cùng lực lượng, kỳ thực đều nguyên từ ở huyết mạch, mà giờ khắc này, nó huyết mạch bị trấn áp, thì tương đương với không có bất kỳ năng lực!

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc hình thể càng ngày càng nhỏ, khi nó đi tới Nhị Nha trước mặt lúc, đã chỉ có mứt quả cao thấp .

Nhị Nha nhẹ nhàng hút một cái, cái kia Thái Cổ Long Ngạc trực tiếp bị nàng hút vào vào trong miệng .

Nhị Nha tức thì ợ một cái, bụng của nàng hơi lớn đứng lên, thế nhưng rất nhanh lại khôi phục bình thường . Nhị Nha vỗ bụng một cái, rất nhanh, một thanh nho nhỏ búa bị nàng từ trong miệng phun ra .

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ!

Một bên, Tiểu Ngưu đã triệt để ngây người .

Được ăn!

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc cứ như vậy bị bên cạnh cái này Nhị Nha ăn!

Tiểu Ngưu có chút luống cuống .

Cái này lúc, Nhị Nha đem cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đưa cho Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu tiếp nhận Khai Thiên Phủ, tay có chút run .

Nhị Nha vỗ vỗ Tiểu Ngưu bả vai, "Chúng ta đi!"

Nói xong, nàng nhún nhảy một cái biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Tiểu Ngưu lau mặt một cái ở trên nhất cái lãnh mồ hôi, nhưng sau vội vã đi theo .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đoàn người đã ly khai ao đầm .

Mà Dương Diệp trong tay, nhiều hơn một khỏa hạt châu màu trắng tinh .

Đây là Thái Cổ Long Ngạc Nội Đan, Nhị Nha cho hắn, nói cho hắn hữu dụng .

Cái kia Thái Cổ Long Ngạc chết!

Dương Diệp không hỏi chết như thế nào, bởi vì vừa hỏi, Nhị Nha liền giả bộ ngớ ngẩn để lừa đảo, mà cái kia Tiểu Ngưu tắc thì cúi đầu, một bộ cầu ngươi đừng hỏi ta dáng vẻ .

Dương Diệp nhưng thật ra cũng không hỏi nhiều, hắn rất muốn giúp đỡ, thế nhưng, cái kia Thái Cổ Long Ngạc lệ khí quá nặng . Hắn không yêu thích loại này, cũng không yêu thích Tiểu Bạch bên người theo loại này lệ khí trọng đại yêu .

Kỳ thực, Thái Cổ Long Ngạc vốn có thể bất tử, Dương Diệp cũng không có nghĩ giết hắn . Đáng tiếc, hắn không có trưng bày tốt chính mình vị trí, khiêu khích Nhị Nha .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bên cạnh Nam Ly Mộng đột nhiên ngừng lại, Dương Diệp cũng là hồi quy thần đến, hắn nhìn về phía xa chỗ, sau một khắc, hắn sắc mặt đại biến, nhưng sau cùng Nam Ly Mộng không hẹn mà cùng hướng sau liên tục chợt lui .

Cvt: Đừng bảo Nhị Nha là Thôn Thiên Thú nhé . Thêm 1 Vô địch Tiểu Nha. Quân đoàn này hùng hậu quá.

PS: 36 loại Âm Dương kỹ năng, là lão phu đêm xem Đảo Quốc mảng nghệ thuật mấy chục năm nghiên cứu mà thành, trong đó mỗi một kỹ năng, đều ẩn chứa vô thượng đại đạo, tập được nhất kỹ năng, bao ngươi nhân sinh sảng khoái . Hiện tại, lão phu trong túi ngượng ngùng, chuẩn bị bán ra này 36 kỹ năng, không muốn 688, cũng không cần 188, chỉ cần nhất tấm vé tháng, vé tháng! Nhất tấm vé tháng, 30 Lục Âm dương kỹ năng sẽ là của ngươi!

------oOo------

Chương 2357: Vạn Tiên Tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng phía trước không xa chỗ, nổi lơ lửng một cỗ thi thể .

Là một người đàn ông, khoảng chừng ở chừng ba mươi tuổi tả hữu, mặc trường bào màu trắng, trước ngực cắm một thanh trường thương, trường thương xỏ xuyên qua nam tử cả người . Mà ở cổ thi thể này bên cạnh, nổi lơ lửng một bộ linh hồn .

Chính là nam tử kia linh hồn!

Thân thể cùng linh hồn tách rời!

Lúc này, cỗ kia linh hồn đang xem lấy Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng, nhãn trung mang theo vẻ kinh ngạc, nhưng càng nhiều hơn chính là hờ hững .

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ ngưng trọng .

Còn Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn có Tiểu Ngưu, đã bị Dương Diệp gọi tới Hồng Mông Tháp bên trong .

"Nhìn thấy lão nhân kia rồi không ?" Cái này lúc, nam tử linh hồn đột nhiên mở miệng .

"Lão nhân ?" Dương Diệp hỏi .

Nam tử nói: "Chính là cái kia cõng rương trúc lão nhân ."

Dương Diệp gật đầu, "Gặp được ."

"Ta cũng nhìn được ." Nam tử đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, "Thật là tấu xảo ."

Nam tử khẽ lắc đầu, "Ly khai đi, nơi đây không phải là các ngươi nên tới ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Rất nguy hiểm sao?"

Nam tử gật đầu, "Đối với ngươi mà nói, nguy hiểm!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, nam tử đột nhiên nói: "Phía ngoài thế giới như thế nào ."

Dương Diệp nói: "Tiền bối là chỉ phương diện nào ?"

Nam tử nói: "Vĩnh Hằng Vũ Trụ!"

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Dương Diệp nói: "Không biết, hiện tại người bình thường làm khó dễ ."

Nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, nam tử nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Mảnh chiến trường này, rất lớn, phi thường lớn, chết rất nhiều người, không chỉ có người, còn có chút khác sinh linh . Rất là nhiều tồn tại, chết mà không tiêu tan, tỷ như ta, còn có một số đây, nguyên nhân oán không tiêu tan, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số nghiêu may mắn sống sót, những thứ này đây, đã từng có thể rất yếu, nhưng là bây giờ, cơ bản đều không yếu ."

Vì sao không đi ra ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi một câu .

"Đi ra ngoài ?"

Nam tử lắc đầu, "Phía ngoài thế giới, nào có nơi đây an toàn ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ chính mình thân về sau, "Bên kia, có một tòa rừng rậm, đã từng có nhất tôn đầu sỏ bỏ mạng ở nơi ấy, các ngươi có thể đi nơi ấy thử thời vận, mà rừng rậm chi về sau, liền sau khi từ biệt . Thực lực của ngươi, còn không đủ để cho ngươi đi qua bên kia ."

Nói xong, nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Các hạ có thể lộ ra một chút Thái Cổ thời đại chuyện tình sao? Tỷ như lần kia đại chiến!"

Nam tử nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Không có ý nghĩa gì, không phải sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Chỉ là có chút hiếu kỳ ."

Nam tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Tu hành, bất kể là người, vẫn là yêu, hoặc cái gì khác, đều muốn tu hành, mà tu hành, cái gì trọng yếu nhất ? Tài nguyên tối trọng yếu . Người a, sống càng lâu, xem sự tình lại càng nhìn nhạt, lâu ngày, tại hắn nhóm trong thế giới, trừ mình ra vẫn là chính mình . Cho nên, vì tốt hơn càng nhiều hơn tài nguyên tu luyện, bọn họ có thể không chọn thủ đoạn . Thế nhưng, đây cũng là không có biện pháp sự tình, ngươi không cạnh tranh, thì phải chết . Cho nên, tại loại này tàn khốc trong thế giới, không có thiện ác, chỉ có mạnh yếu ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng, "Trận đại chiến kia, làm cho một cái thời đại vẫn lạc . Còn trong đó bí tân, các ngươi đã biết, không có bất kỳ tốt chỗ ."

Nam Ly Mộng còn muốn hỏi cái gì, Dương Diệp nhưng là đối với nàng lắc đầu, hắn nhìn về phía nam tử, do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối thân thể ở nơi này, linh hồn cũng hoàn hảo không chút tổn hại, vì sao không vào thân thể bên trong đâu?"

Nam tử chỉ chỉ chính mình nhục thân ở trên cái kia chuôi thương, "Trước đây thương này tiến nhập thân thể ta lúc, nếu không phải ta phản ứng nhanh, linh hồn thoát khỏi thân thể, ta sợ là sớm đã vẫn lạc . Mà sở dĩ linh hồn không tiến nhập nhục thân, là bởi vì thương này trấn trụ ta nhục thân ."

]

"Rút ra là được!" Dương Diệp đạo. Nói xong, Dương Diệp có chút hối hận, những lời này nói có điểm ngu xuẩn . Nếu như có thể rút ra, nhân gia sớm rút a .

Thanh niên đột nhiên nở nụ cười, "Ta ở chỗ này chờ vài vạn năm, liền hai người có thể rút ra thương này, thứ nhất, là không lâu tiến vào một cái kiếm tu, hắn nhìn ta liếc mắt, nhưng sau quá cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, người thứ hai, là cái kia rương trúc lão giả, hắn ngược lại nguyện ý giúp ta bạt thương, bất quá, điều kiện của hắn ta không thể tiếp thu, cho nên cự tuyệt ."

"Kiếm tu ?"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hỏi, "Mặc một bộ mây trường bào màu trắng sao ?"

Nam tử gật đầu, "Ngươi biết ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Toán nhận thức đi!"

Nam tử nhẹ giọng nói: "Người này, rất mạnh a ."

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên theo Dương Diệp ngực chui ra, khi thấy Tiểu Bạch lúc, nam tử kia trực tiếp ngây ngẩn cả người . Hiển nhiên, đối phương liếc mắt nhìn thấu Tiểu Bạch lai lịch .

Cái này lúc, Tiểu Bạch ánh mắt rơi vào nam tử kia trên thi thể cái kia cây trường thương chi lên, chuôi này thương có điểm đặc biệt, toàn thân đen nhánh, nhưng là lại cực kỳ trơn truột, giống như cái gương làm bằng . Ngoại trừ này bên ngoài, thương nhọn đặc biệt dài, so với bình thường thương dài hai lần tả hữu .

Nhìn thấy trường thương, Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng lên, nàng một cái liền chạy tới, nhưng sau tiểu trảo ôm lấy cái kia cây trường thương, nhưng sau ở ba người ánh mắt bên trong, cái kia cây trường thương trực tiếp bị nàng rút đứng lên ! Bất quá, cái kia cây trường thương rất dài, nàng móng vuốt lại có chút ngắn, nàng ôm có chút không được tự nhiên, vì vậy, hắn tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái cái kia cây trường thương, mà cái kia thương hiển nhiên cũng hiểu Tiểu Bạch ý tứ, trong nháy mắt nhỏ đi, vừa vặn đủ Tiểu Bạch nắm!

Dương Diệp: "...."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, thần sắc có chút cổ quái .

Mà một bên, nam tử kia hai tay lại có chút run, bất quá, nam tử khuôn mặt sắc vẫn là rất bình tĩnh .

Tiểu Bạch ôm cái kia cây trường thương đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau đem cái kia cây trường thương đưa cho Dương Diệp, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thương, đưa tay cầm cái kia cây trường thương, nhưng mà, hắn lại kinh hãi phát hiện, hắn căn bản cầm không nổi cái kia chuôi thương!

Trực tiếp cầm không nổi!

Dương Diệp trong lòng có chút khiếp sợ, hắn bây giờ lực lượng, bực nào nó mạnh mẽ ? Nhưng mà, lại cầm không nổi cái này thương ?

Cái này lúc, một bên nam tử đột nhiên nói: "Đây là bình thường, cho dù là ta, cũng không pháp lay động thương này ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nam tử, nam tử giải thích: "Thương này có linh, chỉ có nó tán thành người mới có thể cầm nổi nó ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, "Đương nhiên, ngoại trừ nàng . Linh Tổ, coi như là thương này, cũng phải cho nàng mặt mũi a!"

Cho Tiểu Bạch mặt mũi!

Dương Diệp đột nhiên nghĩ đến một việc, tựa như nói giỡn hỏi, "Tiền bối, mặt nàng tử nhiều đến bao nhiêu?"

Tiểu Bạch mặt mũi nhiều đến bao nhiêu?

Nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Rất lớn. Các đời Linh Tổ mặt mũi, đều rất lớn."

Vạn kim dầu trả lời!

Dương Diệp cười cười, cũng không có đang hỏi, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó nói: "Tiền bối hiện tại linh hồn mới có thể cùng cái này nhục thân dung hợp chứ ?"

Nam tử gật đầu, sau đó nói: "Tiểu hữu xưng hô như thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Dương Diệp!"

Nam tử nói: "Tên ta Nam Vũ, Vạn Tiên Tông tông chủ, đương nhiên, Vạn Tiên Tông đã không còn tồn tại ." Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau lại nói: "Hôm nay giải cứu tình, ta khắc trong tâm khảm ."

Dương Diệp cười nói: "Một cái nhấc tay . Ân, tiền bối bây giờ có thể đi ra sao?"

Nam tử lắc đầu, "Ta muốn chữa trị này nhục thân, nhục thân hoàn hảo chi về sau, đang tiến hành thần hồn dung hợp ."

Dương Diệp gật đầu, "Đã như đây, vậy không đại đả quấy nhiễu tiền bối ."

Nam tử nói: "Ghi nhớ kỹ, chớ quá cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, rừng rậm một bên, là nơi cấm kỵ ."

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ nhắc nhở!"

Vừa nói, hắn ôm Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua nam tử kia, nhưng sau cũng đi theo .

Tại chỗ, Nam Vũ nhìn thoáng qua cái kia Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng bối ảnh, nhưng sau thu hồi ánh mắt, "Không nên mới được..."

Trong mắt hắn, mang theo một chút do dự .

Quá hồi lâu, hắn thu hồi tâm tư, nhưng sau nhìn về phía trước mặt chính mình nhục thân, "Hy vọng còn có thể dùng ."

...

Bên kia, Dương Diệp cái trán đã hiện lãnh mồ hôi .

Nam Ly Mộng thần sắc cũng là ngưng trọng, hai người ngừng lại .

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Người này tối thiểu tam giới cường giả, thậm chí đã đạt được tứ giới, thời kỳ tột cùng, khả năng càng mạnh!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hắn vừa rồi muốn giết chúng ta!"

Nam Ly Mộng gật đầu, "Là muốn giết ngươi ."

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Bởi vì Tiểu Bạch mới thả bỏ sao ?"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Ta cũng không dám xác định, bất quá, bất kể là cái gì nguyên nhân, hắn đều đã thay đổi một cái phương thức, đó chính là cùng ngươi giao hảo ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cái này địa phương, so với phía ngoài thế giới còn nguy hiểm hơn a!

"Sợ ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Hắn để cho chúng ta biệt ly rừng rậm, ngươi cảm thấy là ý tốt sao?"

Nam Ly Mộng gật đầu, "Hắn đã tuyển trạch cùng ngươi giao hảo, cũng sẽ không hại ngươi, không phải, lấy thực lực của hắn, coi như là một bộ linh hồn, cũng đủ để giết ngươi!"

"Ngươi đây?" Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Hắn giết không được ngươi sao ?"

Nam Ly Mộng quỷ dị cười, "Ngươi cứ nói đi ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không nói, đi thôi, đi xem cái kia mảnh nhỏ rừng rậm ."

Vừa nói, hắn bước nhanh hướng xa chỗ đi tới .

Dương Diệp thân về sau, Nam Ly Mộng quay đầu nhìn thoáng qua phía trước nam tử kia, nhưng sau đó xoay người bước nhanh hướng Dương Diệp đi theo .

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, rừng rậm rất lớn, mỗi một cây đều có cao khoảng mấy chục trượng, so với một cái ngọn núi nhỏ cao hơn! Tiến nhập trong rừng, một loại nhỏ bé cảm giác tự nhiên mà sinh .

Bốn phía, cổ mộc che ngày .

Phú quý hiểm trung cầu!

Đối với Dương Diệp mà nói, có chút nguy hiểm, vẫn là đáng giá đi mạo nhất mạo . Từ cổ chí kim, người nào cường giả kỳ ngộ là từ trên trời rớt xuống ?

Kỳ ngộ sẽ không chủ động tới tìm ngươi!

Đương nhiên, Tiểu Bạch ngoại trừ, cái này tiểu gia hỏa, kỳ ngộ khả năng thật chủ động tới tìm nàng .

Dựa theo Nam Vũ, cánh rừng rậm này vẫn lạc quá một vị Thái Cổ đầu sỏ, đến tột cùng là cái gì đầu sỏ đâu?

Dương Diệp không khỏi có chút ngạc nhiên .

Ở nơi này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên dừng bước, rất nhanh, ở

Dương Diệp ánh mắt bên trong, Nam Ly Mộng lấy ra một mảnh lá cây, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì thay đổi, "Nữ nhân, ngươi ..."

Còn chưa có nói xong, Nam Ly Mộng đã hoàn toàn biến mất không thấy .

Mà Dương Diệp làm như cảm nhận được cái gì, toàn thân rợn cả tóc gáy đứng lên .

.....

------oOo------

Chương 2358: Ngươi Quá Yếu, Ngươi Không Hiểu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp chậm rãi quay đầu nhìn lại, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một nữ tử .

Nữ tử mặc một bộ bạch sắc tang phục, ở nàng hai tay bên trong, đang cầm một khối linh bài . Linh bài lên, chỉ có hai chữ: Tiên phu .

Nữ tử cứ như vậy lẳng lặng nhìn Dương Diệp, rất bình tĩnh .

Thế nhưng, Dương Diệp cũng là có chút tê cả da đầu!

Chẳng qua Dương Diệp rất tỉnh táo, sóng to gió lớn hắn đã thấy rất nhiều, tuy là cảm giác rất nguy hiểm, thế nhưng, còn không đến mức làm cho hắn rối tung lên .

Ổn định tâm thần, Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nhưng sau hướng phía trước tiếp tục đi tới .

Ở trong tay hắn, là Kiếm Tổ .

Màu máu đỏ kiếm!

Mà đang ở cái này lúc, nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, cách hắn rất gần, không đến nửa trượng khoảng cách .

Lúc này, hắn nhìn càng rõ ràng .

Nữ tử cũng thuộc về mỹ nữ, bất quá, khuôn mặt sắc thương bạch, lại thân thượng tán phát ra một khí tức âm sâm, thông tục mà nói chính là, đây không phải là người bình thường!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối có phân phó ?"

Nữ tử đi về phía trước một bước, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Thay ta đi bên ngoài rừng rậm lấy một kiện đồ vật, được không?"

Bên ngoài rừng rậm ?

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình vừa rồi tới phương hướng, "Bên kia ?"

Nữ tử lắc đầu, nàng chỉ vào Dương Diệp hướng ngược lại, "Bên kia!"

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt biến sắc . Bên kia, chính là Nam Vũ giao phó cho, làm cho hắn ngàn vạn lần đừng đi địa phương .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Nguy hiểm, rất nguy hiểm ."

Nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi bây giờ liền không nguy hiểm không ?"

Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, sau một khắc, kiếm trong tay hắn đột nhiên hướng cô gái trước mặt nhất trảm mà rơi .

Kiếm Vực!

Ba kiếm Kiếm Vực .

Tiên hạ thủ vi cường!

Hắn bây giờ cực hạn là ba kiếm Kiếm Vực, mà ba kiếm Kiếm Vực uy lực, so với hai giới cường giả hơi yếu, thế nhưng, so với nhất giới cường giả mạnh mẽ . Còn tứ kiếm Kiếm Vực, uy lực cùng hai giới không sai biệt lắm . Chẳng qua hắn giờ phút này, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, là không dám tùy tiện thi triển tứ kiếm Kiếm Vực.

Ba kiếm Kiếm Vực oai, đã đủ để hủy thiên diệt địa!

Nhưng mà, kiếm ở cách nữ tử đỉnh đầu còn có nửa tấc thì ngừng lại .

Một luồng thanh tú phát quấn lấy Dương Diệp kiếm!

Chính là nàng kia thanh tú phát!

Bị cái này sợi thanh tú phát cuốn lấy, Dương Diệp kiếm giống như bị đọng lại một dạng, khẽ động cũng không pháp đang động .

Nữ tử không nói gì, cứ như vậy nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối tốt thực lực, vừa rồi vãn bối vừa thấy tiền bối, liền kinh vi Thiên Nhân, vãn bối bất tài, liền chủ động muốn hướng tiền bối lãnh giáo một chút, ai, vãn bối vẫn là quá yếu, đa tạ tiền bối chỉ điểm ."

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Đi, hoặc không đi ."

Dương Diệp khổ sở nói: "Tiền bối, thực lực ngươi lợi hại như vậy, ngươi cũng không dám quá khứ, ngươi nói, ta quá khứ không phải chịu chết sao?"

Nữ tử lắc đầu, "Ngươi có thể đi tới nơi đây, chứng minh ngươi có bất phàm chi chỗ . E rằng sẽ không chết đâu?"

Dương Diệp nói: "Vạn cái chết đâu?"

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Vậy cũng có thể chết muộn một chút, không phải, chết ngay bây giờ, ngươi tuyển trạch!"

Dương Diệp: "..."

Nữ tử đầu tóc buông lỏng ra Dương Diệp kiếm, thế nhưng, nàng ánh mắt lại vẫn đang ngó chừng Dương Diệp .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, như liều mạng, có nhiều thiếu phần thắng giết nữ nhân này ? Đáp án dĩ nhiên là không có bất kỳ phần thắng!

Có thể như này dễ dàng liền tiếp hạ hắn ba kiếm Kiếm Vực, đối phương ít nhất là nhị giới, hoặc tam giới cường giả .

"Có tốt chỗ!"

]

Ở nơi này lúc, nữ tử đột nhiên mở miệng .

Tốt chỗ ?

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi nếu có thể thay ta hoàn thành sự tình, ta đưa ngươi một hồi tạo hóa ."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Tiền bối, vừa rồi đi theo ta, còn có một nữ nhân, nàng thực lực cao hơn ta rất nhiều, ngươi vì sao không tìm nàng ?"

Nghĩa khí ?

Hắn mới sẽ không cùng Nam Ly Mộng nói cái gì nghĩa khí, nữ nhân này vừa có nguy hiểm liền chính mình giấu đi, đối phương bán hắn chính là bán rất triệt để!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp thân sau không xa chỗ, sau đó nói: "Ngươi yếu, dễ bắt nạt phụ ."

Dương Diệp: "..."

"Ha ha ..."

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng cười to đột nhiên tự Dương Diệp thân sau truyền đến, không cần phải nói, chính là cái kia Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng hướng về phía Dương Diệp cười cười, "Có tức hay không ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Có cái gì tốt tức giận, vị tiền bối này nói rất có lý, ai kêu ta yếu đâu?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Tâm tính tốt!"

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Dương Diệp cô gái trước mặt, "Các hạ muốn cho hắn đi bên kia vì ngươi làm cái gì đấy ? Trước tiên có thể nói nghe một chút ."

Nữ tử nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Dám xuất hiện ở trước mặt ta, ngươi rất tự tin ?"

Nam Ly Mộng cười ha ha một tiếng, nàng chỉ vào Dương Diệp, "Các hạ, ta có thể nói cho ngươi, hắn có cái phi thường phi thường lợi hại muội, không đúng, là tỷ tỷ, tỷ tỷ kia đây, mặc dù bây giờ sẽ không đi tới nơi này, thế nhưng, hắn nếu như chết ở tay ngươi lên, nàng nhất định là hội báo thù cho hắn, đến lúc, các hạ phiền phức có thể to lắm!"

Nữ tử đi tới Nam Ly Mộng trước mặt, nàng nhìn thẳng Nam Ly Mộng, "Uy hiếp ta sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Lời nói mới rồi là câu nói đùa, bất quá, các hạ, chúng ta trước phải quá hai chiêu sao?"

Nam Ly Mộng trước mặt, nữ tử đầu tóc đột nhiên bay lên, mà Nam Ly Mộng ngọc thủ tắc thì chậm rãi nắm chặt, trong sát na, ở rừng rậm phía trên, mây đen rậm rạp, vô số lôi điện tụ tập . Mà chung quanh rừng rậm bên trong đột nhiên xuất hiện lôi điện .

Nữ tử hai mắt híp lại, "Thuật pháp, không nghĩ tới bên ngoài bây giờ còn có người nắm giữ loại này thuật pháp ."

Nữ tử thanh âm bên trong, mang theo một tia ngưng trọng, không ở lại tựa như phía trước vậy vân đạm phong khinh .

Nam Ly Mộng cười nói: "Ta ý tứ đây, là chúng ta giúp ngươi làm việc tình, thế nhưng, ngươi phải cho ta nhóm tốt chỗ, hơn nữa, cái này tốt chỗ có rất tốt mới được!"

Nữ tử nhìn Nam Ly Mộng hồi lâu, nhưng sau nàng chậm rãi xoay người, nhìn về phía rừng rậm kia phần cuối, "Bên kia, là một mảnh hoang nguyên, hoang nguyên bên trong, chôn cất lấy một vị nhân tộc Thái Cổ đại đế, mà phu quân ta, năm đó chính là đuổi theo cái này vị Thái Cổ đại đế, hắn cũng chết ở tại bên kia , ta muốn thi thể của hắn . Các ngươi nếu là có thể thay ta đưa hắn thi thể mang tới ..."

Nói đến đây, nàng tay phải mở ra, lòng bàn tay bên trong, nổi lơ lửng một viên màu đen ấn .

Cái này lúc, Tiểu Bạch sẽ xuất hiện, bất quá, bị Dương Diệp cho ngăn trở . Hiện tại hắn nhiều để lại cái tâm nhãn, ở nhân trước mặt, tốt nhất vẫn là đừng bại lộ Tiểu Bạch .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch trơ mắt nhìn phía chân trời, kỳ thực, là nhìn nữ tử trong tay cái viên này hắc ấn .

Ở Tiểu Bạch bên cạnh, là Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu an an lẳng lặng đứng ở Nhị Nha cùng Tiểu Bạch thân sau . Nhị Nha liếm liếm mứt quả, nhưng sau đưa cho Tiểu Bạch, "Vật kia, không sai! Gọi Dương ca giành được!"

Tiểu Bạch liếm liếm mứt quả, nhưng sau gật đầu, biểu thị tán thành!

Chẳng qua cái này lúc, Nhị Nha lại nói: "Nữ nhân kia, rất mạnh . Dương ca sợ là đánh không lại!"

Những lời này Tiểu Bạch không có nghe lọt .

Bên ngoài, Dương Diệp nhìn cái viên này hắc ấn, hỏi, "Đây là ?"

Nữ nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Trấn Giới ấn, có thể trấn một người cảnh giới ."

"Trấn cảnh giới ?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Có ý tứ ?"

"Ý của nàng chính là có thể thứ này có thể trấn áp một người cảnh giới!" Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Ngươi như cùng người làm địch, cái này người nếu như hai giới cường giả, ngươi dùng thứ này có thể mang đối phương cảnh giới trấn áp làm một giới, hiểu chưa!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt tức thì có chút lửa nóng!

Trấn áp cảnh giới!

Hắn nếu như thu được đồ chơi này, lấy sau gặp phải cái gì nhị giới cường giả, ở cũng không cần phải sợ a! Coi như là gặp phải tam giới cường giả, hắn cũng có thể đem đối phương kéo đến nhị giới đến, đơn giản mà nói, chính là giảm bớt thực lực đối phương a!

Thứ tốt!

Dương Diệp nhãn thần càng phát lửa nóng . Mà lúc, nữ tử cũng là đem cái kia Trấn Giới ấn thu vào .

Dương Diệp: "..."

"Bên kia có nguy hiểm gì ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đại đế nói như vậy!"

"Có ý tứ ?" Nam Ly Mộng nhíu mày .

Cô gái nói: "Cái kia vị nhân tộc Thái Cổ đại đế trước khi vẫn lạc, từng nói không muốn bị quấy rối, chính là một câu nói này, làm cho cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên xuất hiện một thần bí lực lượng , bất kỳ cái gì sinh linh đều không pháp tiến nhập cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên!"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Một câu nói, liền lợi hại như vậy?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Yếu hạn chế trí tưởng tượng của ngươi!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nữ nhân này có thể hay không không đả kích người ?

"Liền ngươi cũng không pháp tới gần sao?" Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

Nữ tử khẽ gật đầu, "Không thể!"

"Vậy ngươi dựa vào cái gì cảm thấy hắn có thể ?" Cái này lúc, Nam Ly Mộng lại hỏi .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "E rằng mèo mù vớ cá rán đâu?"

Nam Ly Mộng: "..."

Dương Diệp khóe miệng quất thẳng tới, như không phải thực sự đánh không lại, hắn thật muốn đem nữ nhân này đặt tại trên đất ma sát, dùng sức ma sát!

Cái này lúc, Nam Ly Mộng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

"Thật muốn đi?" Dương Diệp kinh ngạc nhìn Nam Ly Mộng .

"Ngươi có tuyển trạch ?"

Nam Ly Mộng trừng mắt một cái Dương Diệp, nhưng kéo về phía sau lấy Dương Diệp liền hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía trong tay khối kia linh bài, "Phu quân ... Thiếp thân không có nhiều thiếu cuộc sống a!"

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Nam Ly Mộng, "Ngươi tới đây Thái Cổ chiến trường mục đích thực sự là cái gì!"

Nam Ly Mộng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đại đế, biết cái gì là Thái Cổ đại đế sao? Cái kia nhưng là chân chính cường giả, chân chính cường giả, ngươi lẽ nào không muốn kiến thức một chút sao?"

Nói xong, nàng không cách Dương Diệp, bước nhanh hơn .

Dương Diệp phát hiện, nữ nhân này nhãn trung có vẻ hưng phấn, còn có một cái điên cuồng .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cũng đi theo .

...

Mà đang ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng rời đi không lâu sau, một gã mặc mây trường bào màu trắng kiếm tu đột nhiên tới nơi này mảnh nhỏ rừng rậm bên trong, đối phương, tự hoang nguyên bên kia mà đến, bất quá, cùng Dương Diệp còn có Nam Ly Mộng vừa vặn bỏ qua .

Kiếm tu gặp tên kia tay nâng linh bài nữ tử, nữ tử đã ở nhìn kiếm tu .

"Vừa rồi cũng có một vị kiếm tu!" Nữ tử đột nhiên mở miệng .

Kiếm tu khẽ gật đầu, "Cảm nhận được hơi thở của hắn ."

"Hắn so với ngươi yếu rất nhiều!" Cô gái nói .

Kiếm tu lắc đầu, "Ngươi sai rồi ."

"Làm sao ?" Nữ tử hỏi, có chút không phục .

Kiếm tu quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng rời đi phương hướng, sau đó nói: "Hắn ràng buộc càng nhiều, thì sẽ càng mạnh mẽ ."

Vừa nói, hắn thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía nữ tử, "Làm ta chặt đứt nhất sau một luồng ràng buộc về sau, cùng nhau đi tới, chưa bại một lần, thế nhưng, ta ở trong tay hắn bị bại một lần ."

"Không thể!" Nữ tử lớn tiếng đứng lên, "Ta tiện tay có thể lấy gạt bỏ hắn! Thế nhưng, ta không tiếp được ngươi một kiếm!"

Kiếm tu lắc đầu, "Ngươi quá yếu, ngươi không hiểu!"

Nói xong, hắn hướng bên ngoài rừng rậm đi tới, chẳng qua đi mấy bước, hắn lại ngừng lại, nhưng sau quay đầu, "Xin hỏi, nơi đây nơi nào nguy hiểm nhất ?" (Cvt: Bá ca a)

Cvt: Bí ẩn quá, TDT chắc thua DD kiếp trước....

PS: Rất nhiều muốn viết sách độc giả hỏi ta viết sách có cái gì sáo lộ, kỳ thực, ta sáo lộ chính là mù kê nhi viết, phát hỏa bao nuôi Người mẫu trẻ, không hỏa xuống biển làm việc . Viết lên bây giờ, ta đã sắp xuống biển làm việc, có hay không giới thiệu việc làm ... Yêu cầu không cao, bao ăn ở, ngũ hiểm nhất kim, tiền lương có ba nghìn liền là đủ!

------oOo------

Chương 2359: Đầu Thai Rất Trọng Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nơi nào nguy hiểm nhất!"

Nữ tử nhìn kiếm tu hồi lâu, nhưng sau chỉ chỉ bên trái, "Bên kia mấy trăm ngàn dặm bên ngoài, năm đó trận đại chiến kia trung tâm ."

Kiếm tu khẽ gật đầu, nhưng sau hướng bên kia đi tới .

"Hắn có gì bất phàm chi chỗ ?" Cái này lúc, nữ tử đột nhiên hỏi .

Thiên tài ? Yêu nghiệt ?

Nàng đã gặp quá nhiều... .

Dương Diệp thiên phú cùng thực lực quả thực đều rất không sai, thế nhưng, điểm ấy thiên phú cùng thực lực, thật đúng là không lọt nổi mắt xanh của nàng . Phải biết, nàng cái kia thời đại, thiên tài cùng yêu nghiệt, khắp nơi đều là .

Kiếm tu không có dừng bước lại, "Cường giả, trong lòng ta, không phải dùng thực lực để cân nhắc . Một cái nông phu, vì bảo hộ sau lưng thê nhi, có thể đối mặt một vị mạnh hơn hắn gấp trăm lần đại yêu mà không lùi, trong lòng ta, đây chính là cường giả ."

Nói đến đây, hắn đột nhiên ngừng lại, "Ta ở cái kia thế giới, gặp được một người, cái kia người, vì mình thân nhân, không tiếc cùng ta vướng víu vô số thế giới . Kỳ thực, hắn có thể đi xa hơn, chỉ cần hắn nguyện ý . Thế nhưng, hắn không có ."

"Vì sao ?" Nữ tử hỏi .

Kiếm tu nhẹ giọng nói: "Bởi vì một cái chữ tình . Cổ hủ ? Ngu xuẩn ? Không, còn đây là tính tình thật, chân nam nhân vậy!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía nữ tử, "Ngươi cũng vậy."

Nói xong, hắn không đang nói cái gì, xoay người biến mất ở xa chỗ rừng rậm .

Tại chỗ, nữ tử ôm linh bài trầm mặc không nói .

Trước mắt cái này vị kiếm tu, trước đây đi tới cánh rừng rậm này lúc, nàng cũng xuất thủ qua, đáng tiếc, nàng bị nhất chiêu đánh bại .

Cường giả ?

Trong lòng hắn, cái này vị kiếm tu liền là chân chánh cường giả . Mà ở cái này vị kiếm tu trong lòng, cường giả lại không phải như thế .

Thực lực bất đồng, cảnh giới bất đồng, nhãn quang tự nhiên cũng bất đồng!

Nữ tử thu hồi tâm tư, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng rời đi phương hướng, nhìn một chút, nàng ánh mắt đột nhiên ngây dại .

...

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng ly khai cái kia mảnh nhỏ rừng rậm, vừa ly khai rừng rậm không lâu sau, bọn họ liền thấy cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên .

Liếc mắt nhìn không thấy cuối đại hoang nguyên!

"Nhìn thấy không ?"

Nam Ly Mộng chỉ vào xa chỗ cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, "Nơi đây, đã từng vẫn lạc quá một vị Thái Cổ đại đế!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Ngươi hưng phấn như vậy làm cái gì ?"

Nam Ly Mộng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Kích thích ? Ngươi biết cái gì là đại đế sao? Vạn cổ Cự Bá, cái kia loại chân chính vạn cổ Cự Bá!" Vừa nói, nàng vội vã lấy ra cái kia thật dầy sách vở, nhưng sau mở ra, đặt bút, "Hoang nguyên, Thái Cổ đại đế vẫn lạc chi địa ..."

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, nữ nhân này có phải là có tật xấu hay không ?

Hai người tiếp tục đi tới, đi không bao lâu, hai người sẽ bước vào cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, nhưng mà, hai người quả thực phát hiện, một cổ vô hình lực lượng ngăn trở lại bọn họ .

Áp bách!

Cái kia cỗ lực lượng giống như một tòa đại sơn huyền phù ở đỉnh đầu bọn họ!

Thời khắc này Dương Diệp có một loại cảm giác, đó chính là như tiếp tục đi tới, sẽ bị này cổ lực lượng đè nát bấy .

Hai người nhìn nhau liếc mắt, Nam Ly Mộng nói: "Đây là đại đế ý chí, nhìn thấy không ? Nhân gia chết lâu như vậy, thế nhưng, một ý chí là có thể trấn áp vô số cường giả ."

]

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hoang nguyên phần cuối, trong lòng vẫn là phi thường khiếp sợ .

Ý chí!

Đối phương bằng vào một ý chí là có thể cho đời sau cường giả tạo thành lớn như vậy lực áp bách, nếu như đối phương còn sống, thực lực kia được khủng bố tới trình độ nào ?

Yếu, hạn chế trí tưởng tượng của hắn!

Những lời này, cũng không phải là không có đạo lý .

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau hướng cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên đi tới, mới vừa đi ra bước đầu tiên, một cường đại uy áp trực tiếp đặt ở hắn thân lên. Trong nháy mắt, Dương Diệp thân thể cong xuống phía dưới, không chỉ có thân thể, đầu gối cũng thiếu chút nữa quỳ xuống .

Thật là mạnh ý chí!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái điên cuồng, muốn bằng một ý chí áp hắn ?

Ầm!

Một cường đại kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, thế nhưng rất nhanh, cỗ kiếm ý này trong nháy mắt bị nát bấy, Dương Diệp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, thẳng đến rời khỏi hoang nguyên địa giới!

Một bên, Nam Ly Mộng chân mày cau lại .

Dương Diệp dừng lại về sau, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, đại đế ý chí, thật cứ như vậy mạnh mẽ sao?

Dương Diệp tự nhiên không thể liền dễ dàng như vậy buông tha, hắn lại hướng cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên đi tới, thế nhưng, vừa bước vào hoang nguyên địa giới, hắn liền nửa bước khó đi . Cái kia cỗ ý chí, giống như là vô số tọa đại sơn đặt ở hắn thân tiến lên!

Mạnh mẽ đi, sẽ chết!

Nam Ly Mộng nhìn Dương Diệp, không nói gì . Nàng ở chờ, chờ

Dương Diệp làm quyết định .

Cũng không có chờ bao lâu, bởi vì Dương Diệp lại bắt đầu đi nha.

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, trong sát na, hắn nhục thân trong nháy mắt căng thẳng lên, không chỉ có như đây, một nhàn nhạt long uy từ hắn trong cơ thể tản xuất hiện . Bởi vì thôn phệ quá Chân Long Tinh Nguyên, nguyên nhân đây, hắn thân trên(lên) là có long uy, bất quá, cũng không nhiều, sở dĩ không nhiều lắm, là bởi vì không có kích thích ra . Đương nhiên, điểm ấy long uy đối với trước mắt này cổ cường đại đại đế ý chí mà nói, nhất định không nên quá yếu!

Nam Ly Mộng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp rốt cục bước ra một bước, bước này, giống như nghìn cân trọng, một bước rơi hạ cũng là ở cũng không giơ nổi .

Dương Diệp thối lui ra khỏi hoang nguyên địa giới, nhìn cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, hắn trầm mặc .

Nam Ly Mộng cũng không có quấy rầy hắn, nàng xoay người nhìn xa chỗ, không biết đang suy nghĩ gì .

Quá hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên lần nữa bước ra cước bộ, khi hắn con thứ nhất gọi bước vào cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên địa giới lúc, hắn nở nụ cười .

Nam Ly Mộng cũng cười!

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có thi triển bất kỳ vật gì chống lại, không có dùng huyền khí, không có dùng nhục thân lực lượng, cũng không có dùng kiếm ý .

Hắn đem hết thảy lực lượng toàn bộ thu vào!

Người thường!

Hắn hiện tại, chính là một người bình thường!

Tuy là vẫn là rất cật lực, thế nhưng, không có vừa rồi như vậy cố hết sức .

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng cười nói: "Cái này địa phương đây, ngươi càng mạnh, bị áp chế lại càng lớn. Đơn giản mà nói, cái này vị Thái Cổ đại đế, lưu hạ đạo ý chí này, kỳ thực chính là một cái khảo nghiệm, đương nhiên, cũng có ngăn cản một ít mang lòng xấu xa nhân ý tứ, bất quá, ta cảm thấy, hắn chủ yếu vẫn là dùng để khảo nghiệm, khảo nghiệm cái gì ? Tự nhiên là ý chí . Ý chí của một người, cùng thực lực của hắn là không có có quan hệ, mà buông tha những thứ kia lực lượng, cũng mới có thể khảo nghiệm ra một cái người chân chính ý chí ."

Nói đến đây, nàng xoay người nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, "Đi thôi! Chúng ta có thể hay không nhìn thấy cái này vị Thái Cổ Cự Bá, liền xem ý chí của chúng ta lực ."

Nói xong, nàng hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, hiển nhiên, người nữ nhân này đã sớm biết cái này địa phương huyền diệu chi chỗ, phía trước cái kia ôm linh bài nữ nhân vậy cũng biết, bất quá, đối phương khả năng ý chí không đủ, cho nên không có đi đến cái kia sâu chỗ . Mà hai nữ nhân này đều không cùng hắn nói ... Hơn nữa, trực giác nói cho hắn, như chính hắn không phát hiện nơi này huyền diệu chỗ nói, nữ nhân này cũng là tuyệt đối sẽ không nói với hắn .

Cơ duyên!

Vẫn phải là dựa vào chính mình tranh thủ!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp vội vã đi theo .

Hoang nguyên bên trong .

Hai người ngay từ đầu đi rất nhanh, thế nhưng dần dần, tốc độ của hai người chậm rãi chậm lại .

Áp lực!

Cái kia cỗ áp lực vẫn như cũ, thế nhưng, lại cùng vừa rồi bất đồng, cái kia cỗ áp lực, áp chế không phải thân thể của bọn họ, mà là ý chí của bọn họ, tới tới ý chí phương diện áp chế!

Nam Ly Mộng thần sắc bình tĩnh, chậm rãi đi tới, Dương Diệp cùng nàng đứng sóng vai .

Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Con đường tu hành lên, ngươi cảm thấy cái gì trọng yếu nhất ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thiên phú, tài nguyên, tâm tính, ý chí ."

Nam Ly Mộng lại hỏi, "Cái này bốn dạng, loại nào tối trọng yếu ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Ta cảm thấy, cái này bốn dạng đều không trọng yếu!"

Nam Ly Mộng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta cảm thấy đầu thai tối trọng yếu ."

Nam Ly Mộng ngây cả người, nhưng sau ha ha phá lên cười . Nở nụ cười hồi lâu, nàng chỉ vào Dương Diệp, "Ngươi những lời này, không tật xấu, đầu thai rất trọng yếu, ha ha ..."

Một lát sau, Nam Ly Mộng quay đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hoang nguyên, "Thiên phú, tài nguyên, tâm tính, ý chí, kỳ thực, đều trọng yếu, thế nhưng, trọng yếu nhất, vẫn là tâm tính cùng ý chí . Thiên phú không đủ, tâm tính tốt, ý chí mạnh, cái này người, chung quy sẽ không như vậy bình thường . Thế nhưng, như tâm tính không được, ý chí không đủ, thiên phú ở tốt, cuối cùng cũng có thể chẳng khác người thường . Ngươi mặc dù có thể đi tới nay ngày, cái này tâm tính cùng ý chí chiếm rất lớn công lao . Còn ngươi thiên phú, không thể nói quá rác rưởi, thế nhưng, cũng tuyệt đối toán không tốt nhất ."

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn nói cái gì ?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Ta muốn nói, chúng ta khả năng có may mắn . Cái này vị viễn cổ đại đế chắc chắn sẽ không không duyên cớ không vì thế lưu hạ đạo ý chí này, hắn sở dĩ làm như thế, nhất định là muốn để lại hạ truyền thừa, hoặc cái gì khác . Cho nên, nếu như chúng ta có thể đi đến nói đó nói, nhất định sẽ kiếm ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Có lẽ là đoạt xá đâu? Đối phương lưu lại một sợi hồn phách, nhưng sau đợi một cái người hữu duyên tới tiến hành đoạt xá!"

Loại này sự tình, hắn Dương Diệp cũng không thiếu gặp phải!

Nam Ly Mộng cười ha ha một tiếng, "Vậy chỉ có thể nói chúng ta không may!"

Dương Diệp lắc đầu, không có đang nói cái gì .

Hai người tiếp tục đi tới, càng chạy càng cật lực, bất quá, hai người vẫn không có dừng bước lại .

Không biết quá bao lâu, hai người gặp được một ít thi thể, chẳng qua hai người cũng không thấy cái kia ôm linh bài nữ tử phu quân . Mà giờ khắc này, bất kể là Dương Diệp vẫn là Nam Ly Mộng, đều có chút bước đi liên tục khó khăn .

Nửa canh giờ về sau, Nam Ly Mộng cùng Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì cái kia cỗ ý chí cường đại áp chế đã biến mất .

Hai người đều là buông lỏng!

Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, đứng nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên hai tay thả lỏng thân về sau, mang đầu mục nhìn kỹ phía chân trời, nhãn trung không có bất kỳ màu sắc .

Ở người đàn ông trung niên trước ngực, có một cái lỗ máu, mà ở người đàn ông trung niên trước mặt hơn một trượng chỗ, nghiêng cắm một thanh đen nhánh trường thương màu đen .

Chuôi này trường thương, cùng lúc trước Nam Vũ nhục thân trên(lên) cắm cái kia cây trường thương một màn đồng dạng!

. . ..

PS: Cảm tạ: Tà ác toái, ba viên răng vàng, tiểu ca ca ngốc i, bạn đọc 3600 991 7, đêm tối nhiếp tay, nho nhỏ một con bạch, bạn đọc 549 225 47, L IV IV IVi, mạo cái mạo, ta đẹp trai hơn ác diễm nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! ! ! !

------oOo------

Chương 2360: Hoang Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tại chỗ, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt .

Không cần phải nói, trước mắt cái này vị người đàn ông trung niên, phải là cái kia vị nhân tộc Thái Cổ đại đế .

Vẫn lạc!

Đối phương triệt triệt để để vẫn lạc, mà làm cho đối phương rơi xuống, chính là cái kia chuôi trường thương màu đen .

Cái này trường thương chủ nhân đến tột cùng là thần thánh phương nào ?

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới, nhìn trước mắt cổ thi thể này, hai người đều là trầm mặc .

Đại đế!

Thái Cổ đại đế!

Thực lực của đối phương, tuyệt đối không phải cái gì tứ giới ngũ giới cường giả có thể so với. Mà như vậy chủng cường giả, cũng sẽ bị nhân sát .

Rốt cuộc muốn mạnh đến mức nào, mới có thể chân chính vô địch ?

Võ đạo một đường, không có phần cuối a!

Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên hướng về phía nam tử trước mắt hơi thi lễ, "Tiền bối có thể có cái gì giao phó ?"

Theo Nam Ly Mộng thanh âm rơi xuống, đứng ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng trước mặt cỗ thi thể kia đột nhiên động!

Động!

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng trong lòng tức thì cả kinh, vội vã đề phòng .

Cái kia trung niên nhân nhãn trung chậm rãi có màu sắc, rất nhanh, hắn hai mắt cùng người bình thường không có khác gì, hắn thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía Nam Ly Mộng cùng Dương Diệp, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên.

"Kiếm tu ?" Người đàn ông trung niên hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, hắn chỉ chỉ phương Bắc, "Nơi đó có vị lão hữu, cũng là kiếm tu, đáng tiếc, kiếm đạo của hắn không thích hợp ngươi, không phải, ngươi đến lúc đó có thể đi bên kia thử thời vận ."

Dương Diệp cười cười, không có thất vọng .

Kiếm đạo!

Hắn Dương Diệp đã có kiếm đạo của mình, đối với khác kiếm tu, tối đa chỉ có thể tham khảo, tham khảo khác kiếm tu ưu điểm .

"Bên ngoài như thế nào ?" Người đàn ông trung niên đột nhiên hỏi .

Nam Ly Mộng do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối là chỉ Vĩnh Hằng Vũ Trụ sao?"

Trung niên nhân khẽ gật đầu, "Bọn họ làm tròn lời hứa rồi không ?"

"Cam kết gì ?" Nam Ly Mộng hỏi .

]

Trung niên nhân nhíu mày, "Bây giờ Vĩnh Hằng chi giới người , có thể hay không có thể Vĩnh Hằng Vũ Trụ ?"

Nam Ly Mộng lắc đầu .

Trung niên nhân khóe miệng nổi lên vẻ tự giễu, "Nực cười ta còn tâm tồn nghiêu may mắn ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua trung niên nhân, sau đó nói: "Tiền bối, năm đó trận đại chiến kia, đến cùng là chuyện gì xảy ra ?"

Trung niên nhân khẽ lắc đầu, "Không có ý nghĩa gì ."

"Có!"

Nam Ly Mộng nhìn thẳng trung niên nhân, "Chí ít chúng ta những hậu nhân này, có biết chân tướng quyền lợi, không phải sao? Chuyện năm đó, bây giờ Vĩnh Hằng chi giới không nửa điểm ghi chép, Thái Cổ thời đại tất cả đối với hiện tại Vĩnh Hằng chi giới nhân mà nói, đều là trống không ."

Trung niên nhân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Kỳ thực, Vĩnh Hằng chi giới, chính là một cái chiến trường!"

Nam Ly Mộng con ngươi hơi co lại, "Vĩnh Hằng chi giới là một cái chiến trường ?"

Trung niên nhân gật đầu, "Nơi đây, chính là một cái đại chiến trường . Vĩnh Hằng Vũ Trụ, nhất lớn, thế nhưng, cũng nhỏ nhất . Vĩnh Hằng Vũ Trụ, tựu giống với là nhất quốc chi đô, là vô số vũ trụ đại não, cũng là vô số vũ trụ bên trong phồn hoa nhất một cái vũ trụ, mà bọn họ, có tài nguyên, cũng là tốt nhất . Bọn họ càng ngày càng tốt, còn lại vũ trụ, bao quát cái này Vĩnh Hằng chi giới đều cùng không trên(lên) bọn họ . Vì tiết kiệm Vĩnh Hằng Quốc Độ tài nguyên, ân, tiếng xưng hô này là hắn nhóm tự xưng. Vì tiết kiệm Vĩnh Hằng Quốc Độ tài nguyên, bọn họ cắt đứt cùng hết thảy vũ trụ liên hệ, đơn giản mà nói chính là, bọn họ không cho khác vũ trụ người tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ khiếp sợ .

Trung niên nhân nhìn thoáng qua cuối chân trời, ánh mắt của hắn xuyên toa phía chân trời, nhất về sau, hắn thấy được một con sông, một đạo vách .

Trung niên nhân thu hồi ánh mắt, lắc đầu cười, "Sự tình cũng không có làm quá tuyệt, đương nhiên, cũng không dám làm quá tuyệt . Khác vũ trụ mặc dù không so sánh được trên(lên) cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, cũng không đại biểu sẽ không ra kinh thế mạnh người ."

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Coi như ra loại này cường giả, thế nhưng, bởi Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia để lại một con đường, nguyên nhân đây, loại này cường giả cũng không sẽ cùng Vĩnh Hằng Vũ Trụ cùng chết . Mà người còn lại, không có thực lực đó, coi như muốn đi cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng chết, cũng là tự chịu diệt vong!"

"Có lý!"

Trung niên nhân nhìn về phía Nam Ly Mộng, cười nói: "Ở ban đầu, bên này người, đem con đường này xem là một cái ân điển, một cái tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ ân điển, nguyên nhân đây, rất nhiều rất nhiều người, cũng không có phản kháng . Đáng tiếc, cũng không phải là tất cả mọi người đem cái này xem là một cái ân điển ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi, "Ở một cái xa xa địa phương, có bộ tộc, danh Hoang Tộc . Bọn họ phát động chiến tranh, đồng thời thế như chẻ tre, trực tiếp đánh vào Vĩnh Hằng Quốc Độ . Bọn họ hầu như sẽ thành công, đáng tiếc, bọn họ phạm vào một cái sai, một cái sai lầm lớn ."

"Lỗi gì ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Trung niên nhân nhẹ giọng nói: "Bọn họ sát lục, tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, bọn họ vô hạn sát lục, mổ giết nhiều lắm quá sinh linh, trong đó, bao gồm rất nhiều thiên địa chi linh, một lần kia, bọn họ chọc giận Vĩnh Hằng Quốc Độ cái vị kia Linh Tổ . Nguyên bản không tham dự bất luận cái gì tranh đấu Linh Tổ, đột nhiên tuyên bố đối với Hoang Tộc khai chiến, một lần kia, Linh Tổ thân ra Vĩnh Hằng Quốc Độ, lấy mình thân, gọi vô số vũ trụ chi linh đến đây tương trợ, không chỉ có như đây, Hoang Tộc bên này linh mạch cùng một ít hoang cổ đại yêu, cũng tới tấp phản bội ..."

Nói đến đây, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Một màn kia, cả đời khó quên a! Linh Tổ tham chiến, cho Vĩnh Hằng Quốc Độ mang đến hy vọng, hy vọng thắng lợi . Một lần kia, Hoang Tộc tộc trưởng Hoang Đế tự thân xuất thủ, bất quá, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia sớm có phòng bị, sấp sỉ mười vị đại đế cùng hơn hai mươi vị yêu tộc Cự Bá còn có mấy mười vị Linh Đế lấy mệnh hộ tống Linh Tổ, đáng tiếc, cái kia vị Hoang Tộc tộc trưởng mạnh, vượt ra khỏi tưởng tượng của mọi người ."

"Bỏ mình ?" Dương Diệp hỏi .

Trung niên nhân khẽ gật đầu, "Linh Tổ vẫn lạc, bất quá, Hoang Tộc tộc trưởng cũng bị trọng thương, hơn nữa, bởi Hoang Tộc giết Linh Tổ, chọc giận toàn bộ vũ trụ vạn vật, một lần kia, vạn vật chi linh giống như điên tiến công Hoang Tộc, bao quát một ít thần bí viễn cổ sinh linh, cũng dồn dập đứng ra . Có thể nói, một lần kia, nguyên bản chiếm hết ưu thế Hoang Tộc, trong nháy mắt mất đi hết thảy ưu thế . Dù cho cái kia cường đại đến không có thượng hạn Hoang Tộc tộc trưởng Hoang Đế, cũng không thể tránh được, bởi vì, cho dù là tộc khác trong những thứ kia vạn vật chi linh, cũng dồn dập bất mãn hắn biện pháp, thêm trên(lên) Hoang Tộc cùng hắn đều bị trọng thương, nguyên nhân đây, Hoang Đế không thể không mang theo Hoang Tộc thối lui ."

Linh Tổ!

Giữa sân, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng cũng không quên, người này thân trên(lên) khả năng liền có một con Linh Tổ! Tuy là bây giờ còn chưa phải là Linh Tổ, thế nhưng, cái kia tiểu gia hỏa muốn trở thành Linh Tổ, chỉ là vấn đề thời gian!

Rất đúng cái kia tiểu gia hỏa khách khí một điểm mới được!

Nam Ly Mộng trong đầu mọc lên nổi lên cái ý niệm này .

Kỳ thực, Dương Diệp nghe cũng là có chút sôi trào, Linh Tổ, một vị Linh Tổ cư nhiên như vậy khủng bố . Nói cách khác, sau này Tiểu Bạch, căn bản là không người nào dám động nàng!

Vừa nghĩ tới đó, Dương Diệp càng phát kích động, phải nói vui vẻ, thay Tiểu Bạch vui vẻ .

Trước đây, rất nhiều người theo đuổi nàng, thế nhưng, lấy sau đợi nàng trở thành Linh Tổ, cái kia lúc, chắc là không có người nào dám theo đuổi nàng .

"Như vậy Vĩnh Hằng chi giới lại là chuyện gì xảy ra ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

Trung niên nhân khẽ lắc đầu, "Nơi đây, là đi trước Vĩnh Hằng Vũ Trụ đường phải đi qua, năm đó Vĩnh Hằng chi giới, hoặc là đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, hoặc là đầu hàng Hoang Tộc . Ngay từ đầu, mọi người đung đưa không ngừng, bất quá, ở Hoang Tộc tàn sát sinh linh, chọc cho Linh Tổ đứng ra về sau, Vĩnh Hằng chi giới cường giả tức thì dồn dập đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này . Tuy là Hoang Tộc là ở mở ra Vĩnh Hằng Quốc Độ đại môn, thế nhưng, bọn họ biện pháp, thật sự là không xin vui . Hơn nữa, trước đây vô số vũ trụ người rất tinh tường, Hoang Tộc nếu như vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ biện pháp, khẳng định cùng ban đầu Vĩnh Hằng Quốc Độ biện pháp là giống nhau, hơn nữa, khả năng liền một tia hi vọng cũng không cho Vĩnh Hằng Quốc Độ ra người lưu ."

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Bất kể là Hoang Tộc, vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, trong mắt bọn họ, chỉ có chính mình ."

Trung niên nhân khẽ gật đầu, "Trước đây trận đại chiến kia, mọi người không thể không đứng thành hàng, thế nhưng, đứng thành hàng chi về sau, vô số người vẫn lạc, đương nhiên, chết nhiều người đi . Chẳng qua còn tốt, cái kia vị Linh Tổ nhân từ, ở nàng vẫn lạc thời khắc, nàng đem Vĩnh Hằng chi giới một số người, đưa đến Vĩnh Hằng Quốc Độ, Vĩnh Hằng Quốc Độ ở đương thời tự nhiên sẽ không cự tuyệt nàng, đồng thời hứa hẹn, cách mỗi mười năm, đem cho Vĩnh Hằng chi giới mười cái danh ngạch, mười cái tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ danh ngạch ."

Dương Diệp nghĩ tới hai chữ: Bố thí .

Chẳng qua cái này cũng bình thường, ai kêu bên này người không bằng bên kia mạnh mẽ đâu? Bên kia cho ra một con đường, mười cái danh ngạch, ở Vĩnh Hằng chi giới bên này người xem ra, chính là một cái ân điển, một cái thiên đại ân điển a!

Dương Diệp lắc đầu, Vĩnh Hằng Quốc Độ ? Nói thật, hắn thật đúng là không lạ gì đi!

Cái này lúc, trung niên nhân đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Ta có thể gặp gặp nàng sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung niên nhân, nhưng sau đem Tiểu

Bạch kêu lên .

Thời khắc này Tiểu Bạch, đang ngủ, không biết bắt đầu từ khi nào, cái này tiểu gia hỏa có điểm yêu mến giấc ngủ . Dương Diệp không có để cho tỉnh nàng, cứ như vậy ôm nàng .

Nhìn Tiểu Bạch, trung niên nhân nhãn trung có một cái phức tạp, "Nàng vốn chỉ là một con Linh Chủ, cũng là không nghĩ tới có thể tiến hóa thành tổ, việc này, xác thực có điểm không thể tưởng tượng nổi, hơn nữa, còn chưa phải là ở Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu thở dài, "Đây là phúc của nàng, cũng là nàng họa . Ngươi phải nhớ kỹ, ở nàng không có tiến hóa thành chân chính tổ phía trước, ghi nhớ kỹ không thể đưa nàng giao cho bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì thế lực, đặc biệt Vĩnh Hằng Quốc Độ . Năm đó cái kia vị Linh Tổ, sở dĩ có vô thượng địa vị, là bởi vì nàng đã thành Tổ, không có bất kỳ người nào, Vĩnh Hằng Quốc Độ bất luận cái gì thế lực sẽ nổi điên đi nhằm vào một vị Linh Tổ . Thế nhưng, ngươi cái này tiểu gia hỏa, hắn hiện tại vẫn chỉ là Linh Chủ, nếu như rơi vào những người đó trong tay, nhất định sẽ bị những thứ kia thế lực dùng cực đoan thủ đoạn khống chế ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta sẽ hảo hảo bảo hộ nàng!"

Làm như nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch đầu nhỏ đột nhiên dùng sức cọ xát chà xát Dương Diệp lồng ngực, nhưng sau hai tiểu trảo ôm thật chặc Dương Diệp . Mà ở khóe miệng của nàng, có một cái nụ cười thản nhiên, làm như nằm mơ thấy bảo bối gì .

Nàng nhìn thấy bảo bối lúc, chính là chỗ này chủng cười .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía trước mặt trung niên nhân, "Tiền bối, ta chờ sẽ rời đi, tiền bối nếu là có bảo bối gì, ah không đúng, là nếu có chuyện gì tình muốn giao phó nói, cũng xin nói thẳng, ta hai người muôn lần chết không chối từ!"

Cvt: MẶt dày ca . . ..

PS: Nói, mọi người có không có gặp qua cái kia loại, vay tiền không trả bằng hữu ? Lần đầu tiên gặp phải ... Thực sự là đổi mới ta nhận thức . Đây là đại gia, ở nơi này là hắn thiếu ta tiền, chính là ta thiếu hắn tổ tông 18 thay mặt tiền a!

Tìm người trả tiền lại, được ăn nói khép nép, hảo ngôn hảo ngữ, ai, uất ức rất a .

------oOo------

Chương 2361: Muốn Ăn Con Rồng Kia

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, một bên Nam Ly Mộng khuôn mặt trực tiếp ngắt quá khứ, một bộ ta không biết Dương Diệp bộ dạng .

Bảo bối!

Coi như ngươi tâm lý nghĩ như vậy, thế nhưng, có thể hay không đừng trực tiếp như vậy à?

Trung niên nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cười cười, đón lấy, hắn bấm tay một điểm, một chiếc gương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

"Chân nguyên kính!"

Trung niên nhân nói: "Này trong kính, có một bộ trận pháp, này trận pháp có nhất hay chỗ, chính là có thể lực bắn ngược lượng, ngươi cùng người giao thủ, tế xuất này kính, đối phương lực lượng rơi vào này kính chi lên, lực lượng hội đều phản hồi đối phương ."

"Trăm phần trăm sao?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Trung niên nhân lắc đầu, "Đối phương nếu như ra mười phần lực, này kính có thể phản hồi bảy thành, còn dư lại cái kia ba thành như ngươi cũng tiếp không xuống, cái kia hiển nhiên, thực lực đối phương viễn siêu ngươi ."

Bảy thành!

Dương Diệp gật đầu, bảy thành cũng không tệ .

Làm như biết Dương Diệp suy nghĩ, một bên Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Ngươi đã biết đủ đi! Sở hữu này kính, coi như là một cái tam giới cường giả, cũng khó mà đánh bại dễ dàng ngươi ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cũng vậy, phản hồi bảy thành lực lượng, cái này ý nghĩa, đối phương đối mặt hắn lúc, thì tương đương với chỉ có thể dùng ba thành lực lượng!

Nghĩ vậy, Dương Diệp mắt sáng rực lên .

"Ghi nhớ kỹ!" Cái này lúc, một bên trung niên nhân đột nhiên nói: "Thôi động trận này, cần linh khí cực kỳ bàng đại . Mà ngươi bây giờ, lấy ngươi linh khí, sợ là tối đa chỉ có thể thôi động một lần!"

Linh khí ?

Dương Diệp ngây cả người, đang muốn nói, ở nơi này lúc, tại hắn trong ngực Tiểu Bạch đột nhiên trợn mở con mắt, nàng ánh mắt rơi vào cái kia cái gương lên, khi thấy cái kia cái gương lúc, nàng con mắt tức thì sáng .

Ở ba người ánh mắt bên trong, Tiểu Bạch ôm lấy cái kia cái gương, nhưng sau nàng tiểu trảo gõ một cái cái gương, cái gương tức thì truyền đến một đạo tiếng vang dòn giã .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau mở miệng vừa phun .

Vô số linh khí trong nháy mắt dũng mãnh vào cái kia cái gương bên trong, trong sát na, chỉnh cái gương trực tiếp run rẩy động, cái gương quanh thân, nhiều hơn một tầng thật mỏng màn sáng, rất là xinh đẹp .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo chỉ vào cái gương .

Dương Diệp cười cười, "Ngươi!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ôm cái gương trực tiếp chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Cái này lúc, một bên trung niên nhân nhẹ giọng nói: "Xem ra, linh khí thứ này, đối với ngươi mà nói, hẳn không phải là vấn đề ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì . Có Tiểu Bạch ở, hắn thật đúng là không lo lắng linh khí vấn đề .

Trung niên nhân nhìn về phía Nam Ly Mộng, hắn do dự xuống, nhưng sau bấm tay một điểm, một luồng bạch quang xuất hiện ở Nam Ly Mộng trước mặt, "Bạch quang bên trong, là năm đó Thái Cổ thời đại một việc tình, ta muốn đối với ngươi phải hữu dụng!"

Nghe vậy, Nam Ly Mộng hướng về phía trung niên nhân hơi thi lễ, "Đa tạ!"

Nhưng sau nàng thu hồi bạch quang .

Cái này lúc, trung niên nhân lại nói: "Năm đó ta lưu hạ một hơi này, vì đợi một vị truyền nhân, đáng tiếc, đã nhiều năm như vậy, cũng không có người nào tiến đến nơi đây . Còn hai người ngươi, hai người ngươi đều không thích hợp làm truyền nhân của ta ."

Vừa nói, bàn tay hắn vuốt ra, ở bên trong, có cái hắc sắc quyển trục . Nàng bấm tay một điểm, cái kia quyển trục rơi vào Nam Ly Mộng trước mặt, "Ngày sau nếu như gặp phải người tốt, có thể đem vật ấy cho hắn, bên trong, có ta suốt đời sở học ."

Nam Ly Mộng do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Tự nhiên tận lực!"

Nam tử mỉm cười, "Đi thôi!"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua nam tử, mà nam tử thân thể đã hư ảo, trong khoảnh khắc, thân thể chính là triệt để hóa thành hư vô!

Giữa sân, Nam Ly Mộng cùng Dương Diệp hướng về phía trước mặt hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Hai người ở bốn phía tìm một hồi, rất nhanh, bọn họ tìm được rồi linh bài nữ tử phu quân thi thể . Thi thể vẫn chưa hư thối, dù sao đã từng là nhất phương siêu cấp cường giả . Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng mang theo cỗ thi thể kia về tới rừng rậm bên trong .

Trong rừng rậm, linh bài nữ tử nhìn trước mặt thi thể hồi lâu, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cong ngón búng ra, một viên hắc ấn rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Trấn Giới ấn!

]

Dương Diệp cũng không khách khí, thu xuống .

Nữ tử đạm thanh nói: "Ly khai đi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, người chết đã không thể sống lại, mong rằng nén bi thương . Hơn nữa ..."

"Ngươi biết cái đếch gì!"

Ở nơi này lúc, nữ tử đột nhiên nhìn thẳng Dương Diệp, "Cút nhanh lên, cút xa một chút ."

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, nhưng sau lắc đầu, xoay người rời đi .

Giữa sân, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua nữ tử, không nói gì, cũng muốn rời đi, mà lúc, nữ tử đột nhiên nói: "Ra rừng rậm, không muốn hướng bên phải đi , bên kia, là năm đó trận đại chiến kia trung tâm, như các ngươi ở bên kia gặp phải cái gì, lấy hai người ngươi thực lực, khả năng liền không ra được ."

Nói xong, nữ tử ôm trước mặt nàng thi thể xoay người hướng rừng trúc sâu chỗ đi tới .

Rừng trúc sâu chỗ, một khối mộ địa bên cạnh, mộ bia lên, hai cái tên .

Nữ tử đem nam tử thi thể bỏ vào cái kia mộ còn chưa đắp lên trong quan tài, đột nhiên, nàng xem hướng về phía nam tử tay phải, nam tử tay phải bên trong, nắm chặt một vật, một luồng thanh tú phát .

Nhìn cái này sợi thanh tú phát, nữ tử nhãn trung nước mắt đột nhiên giống như vỡ đê bừng lên, nàng ôm thật chặc nam tử .

Năm đó, nhất chỗ đám mây bên trong, nam tử nắm tay của cô gái, nữ tử nhìn thẳng nam tử, "Không đi có thể chứ ?"

Nam tử lắc đầu, "Ta ba vị huynh đệ đều ở đây bên kia, hơn nữa, quân chủ này thời gian cũng cần chúng ta ."

Nữ tử rất muốn nói mang ta lên, thế nhưng, lại nói không nên lời . Bởi vì nàng thực lực rất thấp, cái kia loại chiến đấu, nàng căn bản không tư cách kêu thảm thiết .

Nam tử buông ra tay của cô gái, "Chờ ta trở lại, chờ!"

Nói xong, nam tử xoay người sẽ rời đi .

Cái này lúc, nữ tử kéo lại nam tử tay, trong tay nam tử, nhiều hơn một sợi thanh tú phát, nữ tử nhẹ giọng nói: "Ta chờ ngươi ."

Nam tử khẽ gật đầu, nhưng sau thân hình run lên, biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Đi lần này, cũng là vĩnh biệt .

Mộ trước, nữ tử nhìn trong quan tài nam tử, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Sinh không thể cùng một chỗ, thế nhưng, chết chúng ta có thể!"

Dứt lời, nữ tử tiến nhập quan tài bên trong .

Nắp quan tài hợp lên, mộ thành .

...

Bên ngoài rừng rậm, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nữ nhân, ngươi yêu mến qua người sao ?"

Dương Diệp bên cạnh, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Yêu mến người ? Xin lỗi, thứ cho ta nói thẳng, yêu mến nam nhân, còn không bằng đi yêu mến một con chó, chí ít cẩu sẽ không phản bội ngươi, không phải sao?"

Dương Diệp nghẹn lời, không lời chống đỡ .

Nam Ly Mộng ngọc thủ nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai thanh tú phát, "Nữ nhân, không yêu một người, mới có thể chân chính cường đại . Bởi vì các nàng một ngày yêu lên một cái người, trí thương sẽ giảm xuống, mà thế gian, hầu hết thời gian, nam nhân nói nhất không thể lại gần . Đương nhiên, ở còn chưa cùng nữ nhân lên giường trước, lời của bọn họ vẫn là rất có thể tin, ngươi làm cho hắn hướng đông, hắn chắc chắn sẽ không đi tây, thế nhưng, một ngày lên giường, ha hả ..."

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi lợi hại!"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Hiện tại đi ra ngoài sao?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua bên phải, "Lúc trước nữ tử nói , bên kia là năm đó trận đại chiến kia trung tâm , bên kia, rất nguy hiểm, thế nhưng, kỳ ngộ khẳng định cũng rất nhiều ."

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cũng là lắc đầu .

"Làm sao ?" Nam Ly Mộng cười nói: "Sợ ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Một lần này thu hoạch, ta đã rất tri túc ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bên phải, nhưng sau lại nói: "Người, hầu hết thời gian hay là muốn ..."

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chui ra .

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch ánh mắt lại là nhìn về phía bên phải, nàng con mắt bên trong, mang theo một tia mờ mịt .

"Làm sao vậy ?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ bên phải, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa .

Quen thuộc!

Tiểu Bạch ý là bên kia có khí tức quen thuộc, nàng muốn qua .

Khí tức quen thuộc!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên phải, sau đó nói: "Ngươi rất muốn đi tới sao?"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua bên phải, nhưng sau gật một cái đầu nhỏ .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Được, chúng ta đây quá khứ ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Ngươi đây?"

Nam Ly Mộng xán lạn cười, "Đương nhiên đi ."

Dương Diệp gật đầu, "Chúng ta đây liền xông vào một lần đi."

Hai người cũng không có lập tức đi trước, bởi vì trời đã tối, hai người đang ở rừng rậm trước tìm một cái chỗ đặt chân .

Đi tới nơi này, hắn cùng với Nam Ly Mộng gặp phải người không nhiều lắm, thế nhưng, đều rất mạnh, mạnh phi thường . Đặc biệt phía trước cái kia rương trúc lão giả, còn có phía trước cái kia vị nhân tộc đại đế, đừng xem nhân tộc đại đế bình dị gần gũi, kỳ thực thực lực đối phương rất kinh khủng, nếu như đối phương nếu như muốn giết hắn cùng Nam Ly Mộng, bất kể là hắn vẫn Nam Ly Mộng, cũng không đỡ nổi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua không xa chỗ tọa ngồi thấp hơn Nam Ly Mộng, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi tới một ngọn núi chi lên, ngọn sơn phong này, chính là Nhị Nha ngọn núi, Nhị Nha cũng gọi là Tô Thanh Thi giúp hắn tạo một gian cung điện, bất quá, cung điện cũng không lớn, rất nhỏ một gian .

Trong đại điện, Nhị Nha xếp bằng ngồi dưới đất lên, hai mắt khép hờ

.

Khi nhìn thấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch lúc, nàng trợn mở con mắt, nhưng sau nhếch miệng cười .

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, Thanh Thi nói ngươi gần nhất có cái gì không đúng, làm sao vậy ?"

Nhị Nha nhìn Dương Diệp, "Dương ca, ta có thể phải đột phá đây!"

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, "Đây chính là chuyện tốt!"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Ta muốn ăn con rồng kia!"

Dương Diệp: "..."

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau vừa nhìn về phía Nhị Nha .

Dương Diệp nhìn Nhị Nha hồi lâu, sau đó nói: "Nhị Nha, ngươi là đang nói thật vậy chăng ?"

Nhị Nha gật đầu, "Ta rất muốn ăn nó đây, bất quá, ta biết làm như vậy không đúng."

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nhưng sau đi tới Nhị Nha trước mặt, hắn xoa xoa Nhị Nha đầu, "Đến cùng chuyện gì xảy ra, ngươi cùng ta hảo hảo nói một chút ."

Nhị Nha do dự xuống, nhưng sau đem trước đây nuốt cái kia Thái Cổ Long Ngạc chuyện tình nói ra .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, bây giờ Nhị Nha, ở tiêu hóa cái kia Thái Cổ Long Ngạc chi về sau, đã đạt đến Giới Chủ kỳ!

So với Tiểu Ngưu còn cao hơn một giai!

Dương Diệp trầm mặc .

Nhị Nha muốn ăn Thái Cổ Chân Long, không phải nàng muốn dùng Thái Cổ Chân Long tới đề thăng chính mình, mà là nàng bản năng, nàng bản năng làm cho nàng muốn ăn cái kia Thái Cổ Chân Long . Không chỉ có Thái Cổ Chân Long, kỳ thực, như không phải nàng đem Tiểu Ngưu làm bằng hữu, phỏng chừng Tiểu Ngưu nàng(hắn) muốn ăn .

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn trước mặt Nhị Nha, "Bản tính, bản tính của nàng dần dần thức tỉnh rồi ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Làm cho con rồng kia cách xa nàng điểm đi!"

Dương Diệp: "..."

...

------oOo------

Chương 2362: Rất Thống Khổ, Thật Thống Khổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện, Dương Diệp nhìn trước mặt Nhị Nha hồi lâu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi biết Nhị Nha bản thể sao?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua tiểu cô nương bộ dáng Nhị Nha, lắc đầu .

Dương Diệp nghĩ tới Bắc Hoang Kiếm Tông di chỉ dưới nền đất xuống cái kia không cánh tay không chân nam tử, bởi vì nghe đối phương giọng điệu, đối phương chắc là biết Nhị Nha lai lịch . Đáng tiếc, đối phương cũng không có cùng hắn nói!

Cái này lúc, Nhị Nha nhếch miệng cười, "Dương Diệp yên tâm, ta sẽ không ăn cái kia tiểu long."

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, hắn khẽ gật đầu, "Ta biết ."

Tuy là Nhị Nha bản thể có thể là một vị đại yêu, thế nhưng, nàng vẫn là hiền lành, dù sao, nàng là bị nhân loại nuôi lớn, tâm tính cùng tính cách, đều cùng người bình thường không khác biệt gì . Chỉ bất quá bây giờ, bản tính của nàng dần dần đi ra!

Dương Diệp cũng không biết cái này là chuyện tốt hay chuyện xấu!

Dương Diệp xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, sau đó nói: "Có gì cần, có thể cùng Thanh Thi tỷ tỷ nói, nói với ta cũng được, biết không ?"

Nhị Nha gật đầu, nàng do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Ta muốn trở về nhìn gia gia!"

Dương Diệp nói: "Được, đến thì chúng ta đi thôn xóm!"

Nghe vậy, Nhị Nha nhếch miệng cười, rất xán lạn .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh ly khai đại điện, chẳng qua Tiểu Bạch cũng là lưu tại trong đại điện , ấn ý của nàng là bồi Nhị Nha chơi .

Huyền Không Sơn, phi thăng đài chỗ .

Dương Diệp ngồi ở phi thăng đài lên, tại hắn bên cạnh, là Kiếm Kinh .

Phi thăng đài ở nhất chỗ cực cao ngọn núi chi lên, theo đài trên(lên) nhìn xuống, toàn bộ Huyền Không Sơn sơn mạch phong cảnh nhìn một cái không sót gì!

Kiếm Kinh đi về phía trước một bước, ngón tay ngọc chỉ vào phía dưới, toàn bộ Huyền Không Sơn dưới nền đất, mười vạn thanh kiếm làm như bị chỉ thị gì, dồn dập run rẩy động, không chỉ có như đây, ở Huyền Không Sơn tòa kia Thừa Thiên Kiếm Thai cũng cùng rung động theo lên .

"Kiếm trận được rồi ?" Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, thanh âm bên trong mang theo vẻ hưng phấn .

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Hai tòa kiếm trận, ta đã toàn bộ chữa trị, chỉ cần linh khí đủ, tùy thời có thể thôi động . Tòa kia mười vạn kiếm trận, uy lực cực đại , bình thường Phá Giới cảnh cường giả căn bản đỡ không được , ấn suy đoán của ta, coi như là hai giới cường giả cũng đỡ không được toà kiếm trận này ."

Nói đến đây, nàng xem hướng tòa kia Thừa Thiên Kiếm Thai, "Như ở thêm trên(lên) toà kiếm trận này, ta cảm thấy, miểu sát một vị hai giới cường giả căn bản không phải việc khó gì ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới Huyền Không Sơn, nở nụ cười .

Hắn hiện tại, cũng không phải là lẻ loi một mình . Không chỉ có cái này hai tòa kiếm trận, còn có Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, mà chính hắn thân lên, cũng còn có mấy món chí bảo . Có thể nói , bình thường Phá Giới cảnh cường giả, căn bản đã không phải của hắn đối thủ . Coi như không có những bảo vật này, hắn cũng có lòng tin chém giết một vị phổ thông Phá Giới cảnh cường giả!

Nhị giới cường giả, cũng có thể một trận chiến!

Còn tam giới, lấy thực lực của hắn bây giờ, vẫn là không pháp cùng đối phương chống lại .

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đột nhiên hỏi, "Kiếm Kinh, Vĩnh Hằng Quốc Độ thiên tài rất nhiều sao ?"

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "So với Vĩnh Hằng chi giới mà nói, toán hơn nhiều. Dù sao , bên kia có gặp may mắn ưu thế . Như vậy cũng tốt so với thôn xóm cùng thành trấn so sánh với, thôn xóm bên trong cho dù có thiên tài, thế nhưng, cũng không thể có thể cùng thành trấn so sánh!"

"Ngươi nghĩ trở về bên kia sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

"Muốn!" Kiếm Kinh trả lời không có một chút do dự .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhãn trung, nhiều hơn một sợi băng lãnh .

Hai người hàn huyên khoảng khắc, Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện .

Dương Diệp tọa ngồi trong phòng tu luyện bên trong, ở trước mặt hắn, là một cái bạch sắc bình ngọc, chính là từ cái kia rương trúc lão giả cái kia lấy được thần huyết . Thần huyết cũng không nhiều, đại khái chỉ có năm giọt tả hữu, thế nhưng, trong đó lại ẩn chứa cực kỳ cường đại lực lượng .

Do dự một lát, Dương Diệp cuối cùng vẫn không có tuyển trạch dùng .

Hắn hiện tại, còn không có hoàn toàn chắc chắn có thể luyện hóa một giọt thần huyết!

]

Dương Diệp thu hồi bình ngọc, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tu luyện!

Vững chắc cảnh giới, tu luyện Huyền Cổ Chi Khí!

Đây là hắn hiện tại phải làm . Đặc biệt cái này Huyền Cổ Chi Khí, kỳ thực, hắn có thể đủ thi triển tứ kiếm Kiếm Vực, cái này Huyền Cổ Chi Khí cũng là có rất lớn công lao . Tứ kiếm Kiếm Vực, đối với nhục thân, đối với hai cánh tay yêu cầu rất cao quá cao .

Như hắn có thể đem Huyền Cổ Chi Khí tu luyện tới đệ tam trọng, cũng chính là Hám Thiên cảnh nói, hắn nhất định có thể đột phá tứ kiếm, đạt được Ngũ Kiếm Kiếm Vực!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp không xa chỗ, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp vị trí, sau đó lấy ra cái kia thật dầy sách vở, mở ra, đặt bút: Thái Cổ thời đại ...

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, chân trời, một cái bong bóng cá bạch xuất hiện .

Nam Ly Mộng khép lại sách vở, mà một bên Dương Diệp cũng xuất hiện, Dương Diệp đứng lên, trong sát na, hắn xương cốt toàn thân tức thì truyền đến một hồi tiếng vang lanh lảnh, đặc biệt hai cánh tay, hắn hai cái hai cánh tay tùy ý đong đưa, cũng có thể làm cho hai cánh tay không gian chung quanh nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau nhìn về phía cái kia Nam Ly Mộng, "Đi thôi!"

Nam Ly Mộng gật đầu, đứng lên, nhưng sau hai người hướng rừng rậm bên phải đi tới .

"Có cảm tưởng gì ?" Nam Ly Mộng đột nhiên hỏi .

"Cái gì ?" Dương Diệp không giải khai .

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Năm đó trận đại chiến kia, Hoang Tộc tuy là bị ép bại lui, thế nhưng, bọn họ cũng không diệt vong, ta cảm thấy, bọn họ có thể sẽ ngóc đầu trở lại ."

"Theo ta có cái gì quan hệ ?" Dương Diệp phản vấn .

Nam Ly Mộng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ngươi không phải là muốn ta đi bảo hộ cái gì đó Vĩnh Hằng Quốc Độ chứ ?"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Ta là nói cái này Vĩnh Hằng chi giới! Như Hoang Tộc lần nữa xuất hiện, bọn họ chắc chắn sẽ không buông tha cái này Vĩnh Hằng chi giới, đến lúc, ngươi sẽ đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này sao?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Ta đầu bị cửa kẹp mới phải đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này, đại tỷ, hiện tại Vĩnh Hằng chi giới bao nhiêu người nếu muốn muốn giết chết ta ? Không chỉ có muốn giết chết ta, còn muốn cướp ta gia Tiểu Bạch, ta nói cho ngươi biết, nếu quả như thật có như vậy nhất ngày, ta nhất định sẽ làm cho Tiểu Bạch đem Vĩnh Hằng chi giới linh khí hấp sạch sẽ, sạch sẽ ."

Nam Ly Mộng nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, không nói gì thêm .

Kỳ thực, Dương Diệp thực lực cá nhân đối với Vĩnh Hằng chi giới mà nói, cũng không phải là đặc biệt trọng yếu, chân chính quan trọng là ... Tiểu Bạch!

Cái này chỉ Linh Tổ cũng không phải là trước đây cái kia vị Linh Tổ, cái này chỉ Linh Tổ tuyệt đối không có cái gì tâm hệ thiên hạ, ở nơi này chỉ Linh Tổ trong lòng, Dương Diệp mới là trọng yếu nhất . Dương Diệp đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này, nàng sẽ đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này, như Dương Diệp không đứng ở bên cạnh, nàng biết, con kia tiểu gia hỏa tuyệt đối sẽ không đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này .

Một vị Linh Tổ đứng thành hàng, quá trọng yếu!

Nam Ly Mộng không có đang nói cái gì, nàng vừa rồi cũng chỉ là tùy ý vừa hỏi, Vĩnh Hằng chi giới sống còn, đối với nàng mà nói kỳ thực cũng không có quá lớn quan hệ . Lại người, cái kia Hoang Tộc còn ra không xuất hiện đều là nhất ẩn số!

Hai người bước nhanh hơn, một đường lên, hai người nhìn thấy thi thể càng ngày càng nhiều .

Thây phơi khắp nơi!

Hiển nhiên, năm đó mảnh chiến trường này còn không có quét dọn liền bị phong tỏa .

Ông!

Ở nơi này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kiếm reo .

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng nhìn nhau liếc mắt, hai người bước nhanh hơn .

Ở nhất chỗ sơn cốc bên trong, một gã tay cầm trường kiếm kiếm tu chậm rãi đi về phía trước, tại hắn thân sau không xa chỗ, nằm một cỗ thi thể .

Thi thể giữa chân mày, có một đạo kiếm động!

Một kiếm bị mất mạng!

Kiếm tu tiếp tục hướng cốc sâu chỗ đi tới, sơn cốc rất lớn, hai bên là cao sơn, người đứng ở trong đó, có vẻ cực kỳ nhỏ bé . Trong cốc, kiếm tu nhìn thoáng qua hai bên ngọn núi, hai bên ngọn núi chi lên, vô số khí tức dồn dập tránh lui!

Rất nhanh, kiếm tu đi ra khỏi sơn cốc, ở sơn cốc trước, là nhất chỗ vô biên vô tận thảo nguyên, thảo sâu đậm, hơn một trượng tới cao!

Kiếm tu tiếp tục đi về phía trước, qua chi chỗ, những thứ kia thảo dồn dập hướng hai bên tránh lui .

Ở nơi này lúc, ở kiếm tu phía trước không xa chỗ, đại địa đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, mặt đất nứt ra, một đầu quái vật lớn tự dưới nền đất bên trong bò ra .

Đầu này quái vật lớn hình thể rất lớn, giống như một tòa tiểu sơn, hình dạng như hổ, bốn chân như trụ, dài khoảng mấy trượng . Đầu này quái vật lớn, diện mục dữ tợn, đặc biệt hai mắt, lệ khí mười đủ, ngoại trừ này bên ngoài, ở phía sau lưng của hắn, dài nhất đôi thật dài hai cánh .

Đầu này đại yêu nhìn trước mặt kiếm tu, thấp giọng rít gào, ở nó trong miệng, có hai cây thật dài răng nanh .

Kiếm tu nhìn thoáng qua trước mặt dữ tợn đại yêu, nhãn trung không có nửa điểm sóng lớn, hắn tiếp tục đi tới, rất nhanh, hắn cách cái kia đại yêu chỉ có không đến mấy trượng khoảng cách .

Ở đại yêu xem ra, kiếm tu hành động này không thể nghi ngờ là đang gây hấn với .

Dữ tợn đại yêu hướng về phía kiếm tu rống giận một tiếng, sau một khắc, nó thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia kiếm tu nhào tới .

Một cái nhào này, như mãnh hổ chụp mồi, cường đại xông tới lực, trực tiếp làm cho không gian bốn phía răng rắc một tiếng nứt nẻ ra .

Kiếm tu vẫn chưa dừng xuống.

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Kiếm tu đã tại cái kia đại yêu thân sau .

Kiếm tu tiếp tục đi về phía trước, mà ở hắn thân về sau, cái kia dữ tợn đại yêu thân thể cương cứng, sau một khắc, bên ngoài trực tiếp té ở trên đất .

Có một đạo kiếm quang, xuyên thủng bụng của nó!

Cái kia đại yêu hai mắt trợn tròn, thân thể không ngừng co quắp .

Mặc dù cũng không có vẫn lạc, thế nhưng, cách vẫn lạc cũng chỉ là vấn đề thời gian .

Kiếm tu cũng không có xoay người tu bổ kiếm, rất nhiều năm, hắn không có ở ra khỏi kiếm thứ hai .

Cái kia đại yêu sở dĩ không có vẫn lạc, nói cho cùng là kiếm tu không có đối với nó bắt đầu sát tâm, một kiếm kia, cũng không có đâm đại yêu trí mạng địa phương, nhưng mà coi như như đây, cái kia đại yêu, cũng tiếp không hạ cái này một kiếm!

Kiếm tu càng ngày càng xa, chỉ chốc lát chính là biến mất ở cái kia đại yêu trong tầm mắt .

Mà cái kia đại yêu, cũng tuyệt vọng nhắm hai mắt lại , chờ đợi tử vong đã tới .

Hắn đã cảm nhận được kiếm tu nguy hiểm, thế nhưng, hắn không nghĩ tới nguy hiểm như vậy!

Xa chỗ, kiếm tu tiếp tục đi tới, chỉ chốc lát, hắn ngừng lại, lúc này, hắn đứng ở nhất chỗ vách đá một bên, ở trước mặt hắn, là một cái sâu không thấy đáy vạn trượng vực sâu . Ở cái kia vực sâu sâu chỗ trung tâm, có một tấm màu đen cái ghế .

Cái kia chuôi cái ghế cứ như vậy dọc tại nơi ấy!

Đứng ở đỉnh núi chi lên, kiếm tu hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, cái ghế kia đã ở trước mặt hắn .

Đột nhiên, cái ghế chi lên, xuất hiện một người đàn ông, nam tử đưa lưng về phía kiếm tu, trường phát tán rơi vào cái ghế chi lên.

"Kiếm đạo cực hạn!"

Nam tử đột nhiên mở miệng, "Ngươi so với năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia vị được xưng Kiếm Thần kiếm tu mạnh mẽ rất nhiều, đáng tiếc, ở Bản Đế trước mặt, hắn liền một kiếm đều không thi triển ra!"

Kiếm tu cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Ta rất muốn nghiêm túc ra một lần kiếm, đáng tiếc, chưa từng có cái này cơ hội . Loại cảm giác này, rất thống khổ, thật rất thống khổ!" (Cắt, diễn tốt lắm ＝)))

Cvt: 2 trang bức vương giả lên sân khấu. Diễn rất sâu....

PS: Các ngươi biết Đạo Soái có nhiều thống khổ sao? Các ngươi sẽ không biết, các ngươi không sẽ rõ bạch nỗi thống khổ của ta đấy!

------oOo------

Chương 2363: Không Có Cực Hạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ha ha ....."

Cái ghế lên, nam tử đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười chấn động thiên địa .

Trong vòng phương viên mấy chục dặm, tất cả sinh linh dồn dập tránh lui, kiêng kỵ nhìn mảnh này vực sâu .

Cái ghế phía sau, kiếm tu thần sắc bình tĩnh, nhãn trung không có nửa điểm sóng lớn .

Nở nụ cười khoảng khắc, trên ghế nam tử đột nhiên nói: "Đáng tiếc, bản đế bản tôn ở chỗ này, không phải, ta ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi có thể không thể ở bản đế trước mặt thi triển hai kiếm!"

Kiếm tu đạo: "Ta đi tìm ngươi!"

Nam tử khẽ lắc đầu, "Không cần, chúng ta rất nhanh thì có thể gặp mặt ."

Kiếm tu nhìn thoáng qua nam tử, gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, nam tử đột nhiên mở miệng, "Kiếm đạo cực hạn, không thể không nói, ngươi làm cho bản đế rất là nhìn với cặp mắt khác xưa . Nhưng mà, cực hạn chi về sau, ngươi cũng biết là cái gì ?"

Kiếm tu dừng bước lại, bất quá hắn cũng không nói lời nào .

Nam tử lại nói: "Hy vọng lần gặp mặt sau thời gian, ngươi có thể đột phá tự thân kiếm đạo gông cùm xiềng xiếc, bởi vì như vậy, mới có thể làm cho bản đế có điểm hứng thú!"

Kiếm tu khẽ lắc đầu, "Ngươi cực hạn, cũng không phải ta cực hạn, ta cực hạn, không có cực hạn ."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Giết ngươi, một kiếm là đủ ."

Thanh âm rơi xuống, kẻ khác đã biến mất .

Tại chỗ .

Cái ghế lên, nam tử chỉ không ngừng đập cái ghế tay vịn, "Không có cực hạn ... Có chút ý tứ ."

Ở nơi này lúc, nam tử đột nhiên quay đầu, " Hử ? Khác mức cực hạn, có chút ý tứ, có chút ý tứ " ha ha ..."

...

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới một vùng thung lũng, sơn cốc rất sâu, hai bên thỉnh thoảng có thần thức hướng hắn cùng với Nam Ly Mộng quét tới, bất quá, những thứ kia thần thức chủ nhân làm như ở kiêng kỵ cái gì, cũng không có hướng Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng vọt tới .

Đường lên, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng gặp một cỗ thi thể, Dương Diệp nhìn thoáng qua thi thể kia giữa chân mày, đó là kiếm thương!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, sau đó tiếp tục đi tới .

Ra thung lũng, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng đi tới cái kia mảnh nhỏ thảo nguyên, ở đường lên, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng gặp được cái kia dữ tợn đại yêu, lúc này, cái kia dữ tợn đại yêu đã hấp hối .

Nhìn cái kia đại yêu phần bụng liếc mắt, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, không cần phải nói, xuất thủ phải là cái kia kiếm tu .

"Này yêu thực lực, thấp nhất cũng là hai giới!" Một bên, Nam Ly Mộng đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia dữ tợn đại yêu, cái kia đại yêu hai mắt nhắm nghiền, hiển nhiên là đang chờ chết .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, Tiểu Bạch nhìn một chút cái kia đại yêu, nàng do dự, nhưng sau bay đến cái kia đại yêu trước mặt, đón lấy, nàng cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng vừa phun, vô số linh khí tức thì che mất con kia đại yêu, không chỉ có như đây, nàng còn lấy rất nhiều Hồng Mông Tử Khí . Theo Tiểu Bạch linh khí cùng Hồng Mông Tử Khí dũng mãnh vào con kia đại yêu, con kia đại yêu chậm rãi trợn mở con mắt, nó ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, khi thấy Tiểu Bạch lúc, nàng ngây ngẩn cả người .

Hiển nhiên, cảm nhận được Tiểu Bạch khí tức .

Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái đại yêu đầu, cái kia đại yêu nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhưng phía sau hơi thấp xuống .

Nhìn thấy một màn này, một bên Nam Ly Mộng hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại .

Ở Yêu Giới, một vị đại yêu cúi đầu, nàng rất tinh tường cái kia ý vị như thế nào .

Thần phục!

Nam Ly Mộng cảm thấy có chút sai lầm, một vị đại yêu cứ như vậy thần phục ? Chẳng qua vừa nghĩ tới Tiểu Bạch cái kia tiểu gia hỏa thân phận, nàng chính là bình thường trở lại .

]

Đây chính là Linh Tổ a!

Yêu nghiệt a!

Nam Ly Mộng lắc đầu, cái gì thiên tài yêu nghiệt so được với trên(lên) cái này Tiểu Bạch ? Đáp án dĩ nhiên là không có!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia dữ tợn đại yêu, sau đó trong lòng mặc hỏi, "Kiếm Kinh, này yêu an toàn sao?"

Cái này đại yêu ít nhất là hai giới cường giả, một ngày làm khó dễ, đây tuyệt đối là vô cùng nghiêm trọng sự tình .

Yên lặng nhất chớp mắt, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Thái Cổ Lệ Hổ, này yêu lệ khí rất trọng, bất quá, nó đã nguyện ý đối với Tiểu Bạch thần phục, vậy đại biểu không có vấn đề . Ở nơi này chút đại yêu thế giới bên trong, một ngày cúi đầu, căn bản là sẽ không lật lọng . Lại người, ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, nếu như nó làm khó dễ, muốn thu thập nó, vẫn là rất đơn giản ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cũng vậy, Hồng Mông Tháp bên trong, có thể không có một đơn giản, đặc biệt hiện tại Hồng Mông Tháp bên trong cái kia hai tòa kiếm trận đã có thể thôi động!

Cứ như vậy, Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong, lại như trụ nhất tôn đại yêu .

Ở Huyền Không Sơn phía sau dãy núi kia, đó là Dương Diệp cố ý lưu cho những thứ này đại yêu, những thứ này đại yêu vẫn tương đối yêu mến đối đãi ở trong núi lớn . Bất quá, Dương Diệp cũng biết những thứ này đại yêu đối với địa bàn nhìn rất trọng, nguyên nhân đây, bất kể là Tiểu Ngưu vẫn là Thái Cổ Chân Long, vẫn là vị này mới tới Thái Cổ Lệ Hổ, hắn đều minh xác quy định địa bàn của bọn họ, không được xằng bậy . Hắn cũng không muốn cái này vài đầu đại yêu đánh lên, tuy là Tiểu Ngưu cảnh giới cùng thực lực cũng không bằng đầu này Thái Cổ Lệ Hổ, thế nhưng, Tiểu Ngưu nếu như cầm trên(lên) Khai Thiên Phủ, vẫn có thể cùng cái này Thái Cổ Lệ Hổ đánh một chục .

Còn cái kia Thái Cổ Chân Long, Dương Diệp còn không có phát hiện người này lợi hại chi chỗ, bất quá, người này cũng sẽ không yếu mới là!

Dù sao cũng là đầu Thái Cổ Chân Long a!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Chúc mừng, lại được nhất đắc lực trợ lực! Hiện tại, ta muốn vì bên ngoài những tên kia lo lắng ."

Đại yêu!

Theo hắn biết, cái này Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong nhưng là đã có hai phía đại yêu, ngoại trừ cái kia thần bí tiểu cô nương bên ngoài, cái này hai phía đại yêu thực lực, tuyệt đối có thể nghiền ép một dạng Phá Giới cảnh cường giả .

Mà bên ngoài, mấy cái thế lực bây giờ người chủ sự, cơ bản cũng chỉ là phổ thông Phá Giới cảnh cường giả . Hiện tại những người đó gặp phải Dương Diệp, sợ là chết như thế nào cũng không biết . Đặc biệt Dương Diệp trong tay còn có nhiều như vậy bảo bối, tỷ như cái kia Trấn Giới thạch, cái kia cái gương ... Cho dù là nàng, cũng không dám nói có thể cầm hạ Dương Diệp .

Hai người tiếp tục đi tới, rất nhanh, hai người tới nhất chỗ vách đá một bên, hai người cũng nhìn thấy phía dưới cái ghế kia, cái ghế lên, chẳng có cái gì cả .

Hai người nhìn nhau liếc mắt, đang muốn xuống phía dưới, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ bên phải, hiển nhiên, gọi là Dương Diệp hướng bên kia đi .

Dương Diệp không do dự, ôm Tiểu Bạch hướng bên phải đi tới .

Bên vách đá, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua phía dưới cái ghế kia, nhưng sau hướng Dương Diệp đi theo .

Nàng nhưng thật ra là muốn đi xuống xem một chút, thế nhưng, nàng cảm nhận được nguy hiểm, chân chính nguy hiểm!

Trực giác nói cho nàng đừng xuống phía dưới!

Nàng tin tưởng trực giác của mình!

Ở Tiểu Bạch dẫn dắt xuống, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng một đường phía bên phải, rất nhanh, bọn họ đi tới một mảnh biển hoa bên trong .

Mảnh này biển hoa cùng khác địa phương bất đồng, nơi đây, linh khí rất đủ, phi thường đủ, không chỉ có đủ, còn có một số đặc biệt, loại này đặc biệt, đơn giản mà nói chính là cùng Tiểu Bạch linh khí rất giống, rất giống!

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, nàng mũi nhẹ nhàng hút một cái, trong sát na, chu vi vô số linh khí tức thì hướng nàng vây quanh .

Mà đang ở cái này lúc, ở mảnh này trong biển hoa gian, đột nhiên xuất hiện một gã nữ tử váy trắng .

Tên này nữ tử váy trắng, Dương Diệp từng thấy, ở cái kia Vĩnh Hằng Tiên thôn gặp qua .

Linh Tổ!

Xa chỗ, nữ tử váy trắng xoay người, nàng hướng về phía Tiểu Bạch vẫy vẫy, Tiểu Bạch do dự xuống, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu .

Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau một cái bay đến nàng kia trước mặt .

Nhìn cô gái trước mặt, Tiểu Bạch nhãn trung có chút mờ mịt, còn có một số nghi hoặc .

Nữ tử nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ta một mực lo lắng, lo lắng cái này thế giới không có Linh Tổ, còn tốt, thượng thiên làm việc xưa nay sẽ không làm như vậy tuyệt ."

Vừa nói, trong tay nàng đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang, rất nhanh, Tiểu Bạch cái cổ lên, nhiều hơn một màu trắng chìa khoá .

Tiểu Bạch tiểu trảo sờ sờ cái kia bạch sắc chìa khoá, nhưng sau nàng ngước đầu nhìn nữ tử, nhãn trung mang theo hỏi màu sắc .

Nữ tử mỉm cười, "Linh Điện chìa khoá, từ giờ trở đi, ngươi chính là Linh Điện hạ nhất đảm nhiệm chủ nhân, ân, bên trong có rất nhiều bảo bối, kể từ bây giờ, đều là của ngươi ."

Bảo bối!

Nghe được hai chữ này, Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng lên .

Nhìn thấy một màn này, nữ tử lắc đầu cười, nàng xem hướng Dương Diệp, "Nàng nếu là Linh Tổ, như vậy ở nàng thân lên, thì có một ít trách nhiệm, những thứ này trách nhiệm, nàng phải gánh ."

"Dựa vào cái gì ?" Dương Diệp phản vấn .

Trách nhiệm ?

Những thứ này cùng Tiểu Bạch lại có cái gì quan hệ ? Hắn cũng không hy vọng Tiểu Bạch thân trên(lên) không giải thích được nhiều hơn một ít gì trách nhiệm tới!

"Dựa vào cái gì ?"

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, "Bằng nàng là Linh Tổ ."

Dương Diệp lắc đầu, "Trong lòng ta, nàng không phải là cái gì Linh Tổ, nàng chính là Tiểu Bạch ."

"Vô tri!"

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta có chút hối hận, hối hận trước đây không có giết ngươi . Nàng theo ngươi, ngươi sẽ hại nàng!"

Nghe được nữ tử, một bên Tiểu Bạch tức thì nổi giận, nàng một cái bay trở về đến rồi Dương Diệp bả vai lên, căm tức nhìn nữ tử .

Phía trước cảm giác thân thiết, không có một chút!

"Tiền bối!"

Cái này lúc, một bên Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Nàng là Linh Tổ không sai, thế nhưng, cái này không có nghĩa là nàng thì đi gánh cái gì trách nhiệm, hoặc có lẽ là, tiền bối không nên đem ý chí của mình áp đặt cho nàng, đúng không ?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, nhưng sau lắc đầu, "Ngươi cũng biết Linh Tổ vì sao địa vị đặc thù ?"

Nam Ly Mộng lắc đầu .

Cô gái nói: "Bởi vì Linh Tổ có thể khống chế linh khí, có thể gọi thiên địa vạn vật chi linh . Mà nàng, cũng chỉ có nắm giữ những thứ này, mới có thể được đặc thù đối đãi, mới có thể được một số người, một ít thế lực nơi kiêng kỵ, không phải, nàng coi như trở thành Linh Tổ, cũng có khả năng bị người nhốt lại, trở thành vật riêng tư . Trách nhiệm, càng nhiều hơn chính là bảo hộ chính cô ta ."

Nghe vậy, Nam Ly Mộng trầm mặc .

Bây giờ Tiểu Bạch, là hoàn toàn không có năng lực tự vệ!

Cái này lúc, nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Thân phận của nàng, quyết định bất phàm của nàng . Như nàng bình thường, đáng chết, hiểu chưa ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, nàng chỉ chỉ Tiểu Bạch trên cổ chiếc chìa khóa đó, "Ngày sau nếu là đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ có cái tên gọi là thiên sơn tuyệt địa phương, nơi ấy, ở một vị lão nhân, nếu như gặp phải phiền phức, đi tìm vị lão nhân này, đối phương nợ ta một món nợ ân tình, hắn có thể giúp ngươi . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là vị lão nhân này không có vẫn lạc ."

Dứt lời, nữ tử thân thể dần dần hư ảo .

Mà liền tại đây muốn hoàn toàn biến mất lúc, nàng đột nhiên nhìn thoáng qua bên phải, nhưng sau chân mày cau lại, "Đi, lập tức!"

...

------oOo------

Chương 2364: Giống Như Ta Vậy Đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Linh Tổ những lời này rơi xuống, nàng đột nhiên đưa tay hướng bên phải tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng nắm chặt .

Trong sát na, ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng bên phải cân nhắc trăm dặm bên ngoài, một đạo vô hình linh khí bình chướng đột nhiên ngưng hiện, cái này đạo vô hình linh khí bình chướng tầng tầng lớp lớp, hợp thành một đạo phi thường dầy tường thành!

Mà lúc, Dương Diệp bên cạnh Nam Ly Mộng đột nhiên kéo lại Dương Diệp bả vai, nhưng sau thân hình run lên, mang theo Dương Diệp biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Dương Diệp phát hiện, Nam Ly Mộng thần sắc là cực kỳ ngưng trọng .

Ở bên ngoài mấy trăm dặm, một tay chính hướng Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng bên này đánh tới, rất nhanh, cái tay kia đi tới cái kia Linh Tổ thiết trí tầng tầng vách ngăn, nhưng mà, cái tay này chỉ là nhẹ nhàng vung lên, cứ như vậy vung lên, những thứ này vách ngăn chính là trong nháy mắt sụp đổ .

Xa chỗ phần cuối, Nam Ly Mộng làm như cảm nhận được cái gì, nàng ngừng lại, hai người xoay người .

Lúc này, hai người đã thấy cái tay kia .

Dương Diệp bên cạnh, Nam Ly Mộng hai mắt híp lại, sau một khắc, trong tay nàng đột nhiên xuất hiện một mảnh kim sắc lá cây, chuyển chớp mắt, mảnh này kim sắc lá cây trực tiếp hóa thành một vệt kim quang hướng phía chân trời bắn nhanh đi .

Phía chân trời, một mảnh kim quang!

Vô số kim quang giống như sóng triều một dạng hướng cái tay kia chấn động đi!

Phía chân trời, cái tay kia hơi ngừng lại, ngay sau đó, một giọng nói ở không trung vang lên, "Con kiến hôi lực!"

Thanh âm rơi xuống, cái tay kia nhẹ nhàng đảo qua .

Cái này đảo qua, dường như gió thu cuốn hết lá vàng, toàn bộ chân trời cái kia mảnh nhỏ kim quang trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung .

Nhìn thấy một màn này, Nam Ly Mộng khuôn mặt sắc âm trầm, thực lực của đối phương, đại đại nằm ngoài dự đoán của nàng . Mà ở Nam Ly Mộng bên cạnh, Dương Diệp cũng là hướng phía trước bước ra một bước, trong cơ thể, Huyền Không Sơn chân núi, mười vạn kiếm trận rục rịch!

"Nực cười!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở không trung vang lên, theo đạo thanh âm này vang lên, một cái ghế đột nhiên xuất hiện ở không trung, chuyển chớp mắt, một cường đại uy áp trực tiếp bao phủ ở phía dưới Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng .

Hít thở không thông cảm giác!

Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng hai người nhìn nhau liếc mắt, Nam Ly Mộng cười khổ nói: "Lần này sợ là ngã xuống! Không nghĩ tới, ta Nam Ly Mộng thế mà lại cùng một người nam nhân chết cùng một chỗ!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời cái ghế kia, tay phải nắm thật chặc Kiếm Tổ .

Hắn biết, hắn cùng với Nam Ly Mộng căn bản không phải cái ghế kia ở trên nhân đối thủ .

Thế nhưng, coi như không phải đối thủ, cũng muốn chiến trên(lên) một trận chiến!

Phía chân trời, cái ghế kia phía trên nam tử đột nhiên nói: "Không nghĩ tới, cái này vô số năm sau Vĩnh Hằng chi giới vậy mà lại xuất hiện một con Linh Tổ, mà không là xuất hiện ở cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, xem ra lúc này đây, thượng thiên không có ở đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các hạ là Hoang Tộc ?"

Nam tử cười nói: "Tại sao phải cầu xin tha thứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Cầu xin tha thứ, ngươi sẽ buông tha chúng ta sao?"

"Hội!"

Nam tử nói: "Ngươi như quỵ hạ hướng ta cầu xin tha thứ, ta có thể thả ngươi cùng nữ nhân này rời đi . Với ta mà nói, hai người ngươi yếu để cho ta một chút hứng thú cũng không có!"

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên tự phía chân trời bắn nhanh mà tới.

Kiếm quang xẹt qua phía chân trời, nhắm thẳng vào cái kia trên ghế nam tử .

Phía chân trời, cái ghế kia ở trên nam tử hai mắt híp lại, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng về phía trước mặt phía chân trời chính là một quyền .

Kiếm tới!

Xuy!

Toàn bộ phía chân trời, làm như có cái gì bị xé nứt .

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên yên tĩnh lại .

]

Cái này lúc, một gã mặc mây trường bào màu trắng kiếm tu nam tử xuất hiện ở phía chân trời .

Kiếm tu đi tới cái ghế kia trước mặt, nhìn thẳng cái ghế kia ở trên nam tử, "Cường giả, không phải như ngươi vậy ."

Nam tử khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Vậy ngươi cảm thấy cường giả hẳn là là dạng gì ?"

Kiếm tu suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Giống như ta vậy đấy!"

"Ha ha "

Nam tử đột nhiên phá lên cười, "Hảo một cái giống như ngươi vậy, kiếm tu, chuyện hôm nay, bản đế nhớ kỹ . Ngày sau, bản đế thân lấy ngươi mặt hàng cao cấp đầu ."

Thanh âm rơi xuống, nam tử cùng cái ghế kia chậm rãi hư ảo .

Đang ở nam tử kia muốn triệt để hư huyễn lúc, đứng ở trước mặt hắn cái kia vị kiếm tu gật đầu, "Ta chờ ngươi!"

Nam tử cùng cái ghế kia hoàn toàn biến mất không thấy!

Kiếm tu xoay người, sau một khắc, hắn đã xuất hiện ở Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng trước mặt, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, "Có thể tâm sự sao?"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên!"

Một bên Nam Ly Mộng nói: "Ta ở bên kia chờ ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng sẽ rời đi, mà lúc, cái kia kiếm tu đột nhiên nói: "Ngươi đạo không sai!"

Nam Ly Mộng thân thể cứng đờ, xoay người nhìn về phía kiếm tu, "Thật ?"

Kiếm tu mỉm cười, "Đại đạo ngàn ngàn vạn , bất kỳ cái gì một đạo đều là bất phàm, đương nhiên, cái này cần xem đi người ."

Nam Ly Mộng cười cười, sau đó nói: "Ta đây có thể nhớ hạ ngươi sao ?"

Kiếm tu nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng trong tay cái kia thật dầy sách vở, đột nhiên, hắn bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang chui vào cái kia sách vở, ở Nam Ly Mộng cái kia sách một trang cuối cùng, xuất hiện một đạo kiếm quang!

Nam Ly Mộng hướng về phía kiếm tu hơi thi lễ, "Đa tạ!"

Nói xong, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Kiếm tu quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Cùng ta đi một chút!"

Dương Diệp gật đầu .

Hai gã kiếm tu hướng một bên đi tới, ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tùy thời đánh giá Dương Diệp bên cạnh cái kia vị kiếm tu .

Kiếm tu đạo: "Ngươi cảm thấy, dạng gì mới tính cường giả ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Giống như ngươi ta như vậy!" (Cvt: Uh)

Kiếm tu lắc đầu cười, nhưng sau hắn cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay, Dương Diệp ánh mắt cũng rơi vào thân kiếm kia lên, cái kia kiếm khẽ run lên, nhưng sau kiếm xuất vỏ, đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp đưa tay cầm kiếm, thế nhưng, kiếm cũng không phản kháng .

Thanh kiếm này, chính là năm đó Tiêu Dao Tử hủy diệt, mà bị Dương Diệp ngẫu nhiên gặp phải, nhưng sau sẽ chữa trị cái kia thanh kiếm .

Lúc này, thanh kiếm này hiển nhiên cũng nhận thức Dương Diệp, nguyên nhân đây, chủ động cùng Dương Diệp chào hỏi .

Kiếm tu đạo: "Nó còn nhận được ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau nhìn về phía trước mặt Tiêu Dao Tử, chậm đợi đoạn dưới .

Tiêu Dao Tử mỉm cười, "Năm đó ở Kiếm Tông, ta ngẫu nhiên sở ngộ, vì vậy bỏ qua tất cả, bốn chỗ cầu đạo, thẳng đến ta tìm tới chính mình bản tâm, đi tới bây giờ ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ở cái này quá trình bên trong, ta gặp rất nhiều rất nhiều người, thế nhưng, có thể để cho ta nhớ xuống, cũng không nhiều, trong đó, có phụ thân ngươi, hắn là một cái để cho ta kính nể người . Cha ngươi thực lực tuy là không mới vừa cái kia trên ghế người, thế nhưng, trong lòng ta, phụ thân ngươi loại này, mới thật sự là cường giả . Lại, như phụ thân ngươi còn sống, hắn tương lai thành tựu, nhất định có thể vượt lên trước mới vừa cái kia người . Đáng tiếc, hắn dùng tình quá sâu ."

Dương Diệp nhìn thẳng Tiêu Dao Tử, hai tay kìm lòng không đậu chặt nắm lại .

Tiêu Dao Tử khẽ cười nói: "Cường giả ? Cái gì mới là cường giả ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi biết ta thua ở ngươi cái gì địa phương sao?"

Bại bởi chính mình ?

Dương Diệp không giải khai .

Tiêu Dao Tử cười nói: "Kiếm của ta, nó nguyện ý trở thành ngươi kiếm, ngươi mới có thể cảm giác được, nó cũng không chống cự ngươi, thế nhưng, ngươi trên người chuôi này Huyết Kiếm, nó lại sẽ không trở thành kiếm của ta ."

Kiếm Tổ!

Kiếm Tổ nguyện ý trở thành Tiêu Dao Tử kiếm sao?

Làm cho Kiếm Tổ ở Dương Diệp cùng Tiêu Dao Tử trong lúc đó làm tuyển trạch, không hề nghi ngờ, Kiếm Tổ khẳng định tuyển trạch Dương Diệp .

Đó là có cảm tình!

Là chân chánh cảm tình!

Cái này lúc, Tiêu Dao Tử lại nói: "Ta thực lực bây giờ mạnh hơn ngươi, nhưng là, ngươi kiếm, ngươi trên người Linh Tổ, bọn họ cũng sẽ không bởi vì ta mạnh mẽ mà theo ta . Ngươi sở dĩ để cho ta cảm thấy đáng giá đợi, trong đó một điểm, chính là ngươi đối xử với mọi người chi thật, đối xử với mọi người thành ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai tiểu gia hỏa, nhưng sau cười nói: "Thế nhân nhìn nàng là Linh Tổ, mà ở trong lòng ngươi, lại chỉ coi nàng là làm là người thân ."

Nói đến đây, hắn đột nhiên vỗ vỗ Dương Diệp bả vai, "Ngươi thân lên, nhân quả nhiều lắm, bởi vì ngươi quan tâm nhân quá nhiều... . Ngươi cái gì đều muốn thủ hộ, cũng chính là bởi vì như đây, ngươi không ngừng để cho mình mạnh mẽ . Ngươi mạnh, cùng ta mạnh, là hoàn toàn khác biệt, ngươi là bởi vì muốn thủ hộ mà mạnh mẽ, mà ta mạnh, là đơn thuần đã nghĩ mạnh mẽ ."

"Ta có thể đánh không lại ngươi!" Dương Diệp cười khổ nói .

Kiếm tu cười nói: "Đó là bởi vì ta so với ngươi sinh ra sớm vô số năm . Hơn nữa, hữu tình, so với vô tình càng khó đi . Thế tục có đôi lời, gọi học giỏi ba năm, học cái xấu ba ngày, vô tình, chính là ném hạ tất cả, đối với ngoan tâm người mà nói, cái này cũng không khó, thế nhưng, hữu tình bất đồng, hữu tình, tức thì trách nhiệm, phóng hạ trách nhiệm ung dung, chủ động gánh vác trách nhiệm, khó, khó!"

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Ba nghìn đại đạo, tình đạo vì thủ . Nguyên do bởi vì cái này thế giới, nếu như không có tình, ngươi nói, vậy sẽ là một cái cái gì thế giới ? Bất quá bây giờ, tình cũng là đang từ từ bị mọi người quăng đi, bởi vì tình đạo, khó đi nhất ."

Dương Diệp trầm mặc .

Tình ?

Kỳ thực hắn cũng không có nghĩ quá nhiều, cũng không có suy nghĩ gì đại đạo trường sinh, cho tới nay, ở trong lòng hắn, người bên cạnh đều ở đây, cái kia là trọng yếu nhất . Đáng tiếc, sự tình thường thường không phải như vậy như ý!

Kiếm tu cười cười, sau đó nói: "Giới này, đã không có gì địa phương để cho ta cảm giác có ý tứ . Lần này nhất xa cách không biết bực nào thì mới có thể gặp nhau, bất quá, ta hy vọng, lần sau gặp nhau lúc, ngươi ta có thể chiến một lần, chân chính chiến một lần . Đương nhiên, còn có một chút, hy vọng ngươi nhớ kỹ, chúng ta, tới tự huyền giả đại lục, đó là chúng ta ban đầu thế giới ."

Nói xong, kiếm tu đã biến mất .

Dương Diệp trước mặt, Tiêu Dao Tử cái kia thanh kiếm nhẹ nhàng chạm chạm Dương Diệp tay, nhưng sau cũng xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Huyền giả đại lục!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau lắc đầu cười, "Chắc chắn sẽ không quên!"

Dứt lời, hắn ôm Tiểu Bạch xoay người hướng xa chỗ đi tới .

Thái Cổ chiến trường cửa vào, này lúc, nơi đây đã tụ tập sấp sỉ tám vị Phá Giới cảnh cường giả! Trong đó, Trường Sinh Môn môn chủ Lý Trường Sinh, Tung Hoành Đạo đạo chủ Mạc Đạo Tử, cùng với Tạo Hóa Tông Vũ Văn Khâu còn có trường sinh dạy Hàn Phi Nhi đều ở đây!

Chờ!

Đều ở đây chờ cái kia vị kiếm tu .

Ngoại trừ này bên ngoài, đã theo Vĩnh Hằng Chi Hà dẫn đầu chạy về một ít cường giả, đã ở dồn dập hướng bên này tới rồi .

Thái Cổ chiến trường, là vài cái thế lực ở Vĩnh Hằng chi giới lợi ích lớn nhất, cái kia kiếm tu phá khai rồi nơi đây cấm chế, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với bọn họ . Mấy phương thế lực nhất trí cho rằng, nên giết gà dọa khỉ cho thế nhân nhìn một chút!

Lần này cầm đầu, là Trường Sinh Môn môn chủ Lý Trường Sinh .

Lý Trường Sinh nhìn thoáng qua cánh cửa kia, sau đó nói: "Chư vị, cái kia kiếm tu thực lực khả năng có điểm mạnh, chắc là Phá Giới cảnh đỉnh phong, thậm chí là hai giới, chờ một hồi cũng xin chư vị không nên nương tay, xuất toàn lực, nhất kích tất sát người này!"

Cvt: Xin chia buồn

------oOo------

Chương 2365: Nay Ngày Muốn Giết Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Lý Trường Sinh, giữa sân mọi người đều là gật đầu .

Mảnh này Thái Cổ chiến trường, là mấy người bọn hắn thế lực yêu thích, không được phép kẻ khác có nửa điểm nhúng chàm . Cái kia kiếm tu minh mục trương đảm phá vỡ nơi này kết giới, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với bọn họ mấy phương thế lực!

Giết gà dọa khỉ!

Chúng cường giả lẳng lặng cùng đợi!

Không có khoảng chừng quá nửa canh giờ, một gã cầm kiếm kiếm tu đột nhiên từ cái này đạo đại môn chậm rãi đi ra .

Nhìn thấy tên này kiếm tu, giữa sân chúng khí tức cường giả tức thì tản ra, những khí tức này giống như như thủy triều hướng cái kia kiếm tu vọt tới, trong nháy mắt, kiếm tu chính là bị những khí tức này cho gắt gao khốn ngay tại chỗ .

Kiếm tu nhìn thoáng qua bốn phía chúng cường giả, "Làm cái gì ?"

Lý Trường Sinh đi tới kiếm tu trước mặt, cười nhạt, "Làm cái gì ? Các hạ cũng biết, mảnh này Thái Cổ chiến trường là chúng ta mấy phương thế lực cộng đồng hết thảy, các hạ đem nơi đây cấm chế phá vỡ, không thể nghi ngờ là đang gây hấn với chúng ta, ngươi nói chúng ta làm cái gì ?"

Kiếm tu nhìn thoáng qua Lý Trường Sinh, "Ta không nghĩ ra kiếm!"

"Vì sao ?" Lý Trường Sinh cười nói: "Không dám sao?"

Kiếm tu lắc đầu, "Là ngươi quá yếu, bất quá, cũng không có cái gì quan hệ ."

Dứt lời .

Kiếm tu đã tại Lý Trường Sinh thân về sau, mà cái kia Lý Trường Sinh thân thể đã cương cứng, hắn hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Kiếm tu không có đang nói cái gì, cầm kiếm chậm rãi đi, chỉ chốc lát, chính là biến mất ở giữa sân trong tầm mắt của mọi người .

Mà lúc, cách đó không xa cái kia Lý Trường Sinh đầu đột nhiên theo cái cổ trên(lên) rớt xuống .

Tiên huyết như trụ!

Giữa sân mọi người mặt sắc thảm bạch, giống như thạch hóa .

Chết!

Đường đường Trường Sinh Môn môn chủ lại chết như vậy, mà bọn họ những thứ này người, liền cái kia kiếm tu làm sao xuất kiếm đều không xem rõ ràng!

Giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là cực kỳ xấu xí!

Không nhìn! (Cvt: Tại anh muốn để lại cho thằng đệ của anh bồi luyện thôi)

Cái kia kiếm tu không nhìn thẳng bọn họ, vì sao không nhìn ? Bởi vì hắn nhóm quá yếu! Vừa nghĩ đến điểm này, mọi người khuôn mặt sắc càng thêm khó coi!

...

Thái Cổ chiến trường bên trong, cái kia chỗ đại hạp cốc đỉnh, Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng ngừng lại, mà ở hai người không xa chỗ, là cái kia Thái Cổ Lệ Hổ .

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Ngươi nếu có sự tình, có thể rời đi trước!"

Nam Ly Mộng cười nói: "Nếu là cùng đi, tự nhiên nên cùng nhau rời đi!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó lấy ra bình kia thần huyết, hắn đổ ra một giọt nuốt xuống, thần huyết mới vừa vào bụng, Dương Diệp chính là cảm thấy phảng phất nuốt một khối nung đỏ bàn ủi .

Đau nhức!

Dương Diệp vội vã ổn định tâm thần, bắt đầu hấp thu giọt kia thần huyết lực lượng . Thần huyết lực lượng giống như sóng triều một dạng không ngừng kích thích Dương Diệp nhục thân, không chỉ có như đây, Dương Diệp cả người càng là trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa Kiếm Kinh khuôn mặt sắc hơi đổi, giọt kia thần huyết lực lượng, đại

đại nằm ngoài dự đoán của nàng . Chẳng qua còn tốt, Dương Diệp có vô số Hồng Mông Tử Khí đang không ngừng chữa trị hắn nhục thân, làm cho hắn nhục thân không đến mức trong vòng thời gian ngắn bị giọt kia thần huyết lực lượng phá hủy .

Bất quá, Kiếm Kinh vẫn còn có chút lo lắng, lo lắng Dương Diệp nhịn không được!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua cách đó không xa cái kia Thái Cổ Lệ Hổ, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, đầu này Thái Cổ Lệ Hổ không chỉ có riêng là ở phòng bị chu vi một ít sinh linh mạnh mẽ, vẫn còn ở phòng bị nàng!

Chẳng qua cái này cũng bình thường, đừng nói Dương Diệp sẽ không chân chính tín nhiệm nàng, nàng cũng sẽ không chân chính tín nhiệm Dương Diệp!

Hai người bọn họ, coi như không phải bằng hữu .

]

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp thân thể càng ngày càng đỏ, đến rồi nhất về sau, thân thể hắn liền giống như bị đốt thấu một dạng, cực kỳ kinh người .

Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh thần sắc cực kỳ ngưng trọng, theo thì chuẩn bị xuất thủ!

Quá không biết bao lâu, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, bởi vì một cổ vô hình ý thức đột nhiên xuất hiện ở trong đầu hắn!

Ý thức!

Rất nhanh, Dương Diệp minh bạch đó là cái gì ý thức! Đó là cái này thần huyết nguyên bản chủ nhân còn sót lại ý thức!

Mà giờ khắc này, này cổ ý thức dĩ nhiên tại tiềm thức trấn áp ý thức của hắn!

Dương Diệp trong lòng rùng mình, vội vã ổn định tâm thần, phản trấn áp cái kia cỗ thần thức .

Dần dần, Dương Diệp cái trán chi lên, lãnh mồ hôi không ngừng di chuyển hiện!

Cái kia cỗ thần thức mạnh, đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, cho dù hắn sử xuất toàn lực, cũng không làm gì được đối phương, mà đối phương, lại đưa hắn ý nghĩ của bản thể không ngừng áp chế, tiếp tục tiếp tục như thế, cái kia cỗ thần thức chính là hội nắm giữ hắn cổ thân thể này quyền chủ đạo!

Chính mình biến thành một người khác ?

Vừa nghĩ tới đó, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt dữ tợn .

Hắn tuyệt không cho phép chính mình biến thành một người khác!

Dương Diệp thần sắc càng ngày càng dữ tợn, đến rồi nhất về sau, đã hoàn toàn méo mó đứng lên .

Nhìn thấy một màn này, Kiếm Kinh chân mày nhíu càng sâu .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp thức hải bên trong đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, trong sát na, Dương Diệp thất khiếu trong nháy mắt xông ra tiên huyết, nhưng mà, Dương Diệp khóe miệng cũng là nổi lên một cái tiếu dung .

Lúc đầu Kiếm Kinh trong lòng có chút khiếp sợ, nhưng là thấy đến Dương Diệp khóe miệng tiếu dung, nàng rồi lại ngây ngẩn cả người .

Ầm!

Đột nhiên, Dương Diệp quanh thân khí tức càng ngày càng mạnh, không chỉ có như đây, Dương Diệp nhục thân đã ở phát sinh thuế biến .

Một lát sau, Dương Diệp nhục thân đã đình chỉ biến hóa, thế nhưng, Dương Diệp khí tức cũng là càng ngày càng mạnh, phảng phất không có phần cuối.

Kỳ thực, cổ hơi thở này đã vượt qua Hư Chân kỳ cường giả khí tức, thậm chí coi như là Giới Chân kỳ cường giả cũng không so sánh được tiến lên!

"Liền thăng hai giai ?" Kiếm Kinh chân mày cau lại .

Cảnh giới tăng lên nhanh, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam! Tăng lên càng nhanh, liền đại biểu cảnh giới càng hư, loại này hư, thì tương đương với trụ cột bất ổn, trụ cột bất ổn, ngày sau theo liền một điểm cuồng phong khả năng liền sẽ để hắn sụp đổ!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp quanh thân khí tức đột nhiên càng ngày càng yếu, đến rồi nhất về sau, đã cùng Dương Diệp mới bắt đầu khí tức giống nhau .

Cái này lúc, Dương Diệp trợn mở con mắt .

Một bên, Kiếm Kinh con ngươi hơi co lại, "Ngươi ..."

Dương Diệp thở sâu một hơi, nhưng sau đứng lên, hắn nhìn xem thân thể của chính mình, lúc này, thân thể hắn cùng lúc trước kỳ thực cũng không có gì khác biệt, thế nhưng, hắn giờ phút này, nhục thân đã đạt được Giới Chân kỳ!

Nhục thân đề thăng!

Thế nhưng, cảnh giới cũng không có đề thăng, không chỉ không có đề thăng, ngược lại còn bị hắn áp trở về Đạo Chân Cảnh!

Đạo Chân Cảnh!

Hắn giờ phút này, theo Hư Chân biến thành đạo chân!

"Ngươi đến cùng đang làm cái gì ?" Kiếm Kinh trầm giọng hỏi .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, cười nói: "Ngươi thấy được ."

"Vì sao ?" Kiếm Kinh không giải khai .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Vừa rồi ta thôn phệ giọt kia thần huyết, còn có cái kia thần huyết còn sót lại ý thức, có thể nói, nếu như ta nguyện ý, có thể trực tiếp đạt được Giới Chân kỳ . Thế nhưng, ta muốn ngược đi thử xem!"

"Ngược đi ?" Kiếm Kinh nhíu mày, "Có ý tứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta muốn không ngừng áp chế cảnh giới của mình, áp đến ta có nhất ngày không đè ép được thời điểm, nhưng sau chờ nó bạo nổ phát, ta muốn thấy xem vậy sẽ là cái gì tràng cảnh!"

Hỏa sơn bạo nổ phát!

Kiếm Kinh nghĩ tới bốn chữ này .

Một tòa đại hỏa sơn, tích góp càng lâu, khi nó bùng nổ thời điểm, cái kia uy lực cũng liền càng lớn. Mà Dương Diệp hiện tại hiển nhiên chính là muốn mình làm làm là một tòa hỏa sơn, nhưng sau không ngừng đúc luyện chính mình!

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi áp chế cảnh giới của mình, thực lực của ngươi ..."

"Không kém phản mạnh mẽ!"

Dương Diệp cười nói: "Kiếm đạo của ta, ta lực lượng, cũng sẽ không bởi vì cảnh giới của ta bị áp chế mà biến yếu, tương phản, ta càng áp chế, trụ cột lại càng kiên định, ngày sau thực lực thì sẽ càng mạnh mẽ!"

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía ngoài phòng tu luyện, "A Tú nàng bất quá là Giới Chân, thế nhưng, thực lực của nàng, cũng là có thể đơn giản miểu sát Phá Giới cảnh cường giả, thậm chí hai giới tam giới cường giả đều không phải là của nàng đối thủ . Nàng trụ cột, trước nay chưa có cường đại ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi chuẩn bị áp chế tới khi nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Áp đảo không đè ép được thời điểm! Trong lúc này, ta sẽ không ngừng tăng cường ta nhục thân lực lượng, thần hồn, kiếm đạo, cảnh giới Thần Trang là phụ, lực lượng cùng kiếm đạo vì chủ!"

Kiếm Kinh suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Áp chế cảnh giới, ta chưa từng gặp qua, bất quá, ta cảm thấy có thể được, ở nơi này áp chế trong lúc, ngươi có thể mang cơ sở của mình đánh bóng đến mức tận cùng, chuyện này đối với ngươi ngày về sau nói, có rất lớn tốt chỗ . Bất quá, ngươi cũng muốn minh bạch, áp chế lâu lắm, giống như là thổi khí cầu, dùng sức thổi, có thể thổi rất lớn, thế nhưng, cũng có khả năng bạo tạc ."

Dương Diệp cười nói: "Ta minh bạch, phương hướng, ta sẽ lượng sức mà đi!"

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi bây giờ , bình thường Phá Giới cảnh cường giả hẳn là đã bắt ngươi không có biện pháp ."

"Phá Giới cảnh ?"

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Trong nháy mắt có thể diệt!"

Kiếm Kinh mỉm cười .

Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là đi tới

Huyền Không Sơn sau sơn, hắn đi tới cái kia Thái Cổ Chân Long địa bàn, cái kia Thái Cổ Chân Long liền nằm chung một chỗ tảng đá lên, hình như là đang ngủ . Dương Diệp phát hiện, đầu này Thái Cổ Chân Long hình thể so với ban đầu lớn gấp mấy lần, hơn nữa, khí tức cũng so với ban đầu mạnh rất nhiều rất nhiều .

Viên kia trái cây nguyên nhân!

Việc này Kiếm Kinh cùng hắn nói qua, từ đầu này Thái Cổ Chân Long ăn Tiểu Bạch cho nó nửa bên trái cây về sau, đầu này Thái Cổ Chân Long mà bắt đầu ngủ suốt ngày, nhưng sau hình thể của nó cùng khí tức đã ở mỗi ngày mạnh mẽ ....

Ngủ chính là tu luyện!

Đây là Kiếm Kinh!

Gặp may mắn!

Như không phải gặp Nhị Nha cùng Tiểu Bạch loại này siêu cấp yêu nghiệt, đầu này Thái Cổ Chân Long tuyệt đối là vô cùng hiếm có tồn tại, đáng tiếc, ở Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trước mặt, nó thật sự là hiếm không đứng dậy!

Dương Diệp không có quấy rầy đầu này Thái Cổ Chân Long, hắn đi tới Tiểu Ngưu địa bàn, chứng kiến Dương Diệp đến, Tiểu Ngưu khẽ gật đầu, xem như là đang đánh bắt chuyện .

Dương Diệp đi tới Tiểu Ngưu trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Tiểu Ngưu, này lúc, Tiểu Ngưu đã là Giới Chủ kỳ đỉnh phong, như cho Tiểu Ngưu Khai Thiên Phủ, Tiểu Ngưu chiến lực, tuyệt không so với cái kia hai giới Thái Cổ Lệ Hổ yếu!

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Ngưu bả vai, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Hắn lại đi một chuyến Nhị Nha cung điện, cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch chơi đùa một hồi về sau, hắn ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn về phía cái kia một bên cách đó không xa Nam Ly Mộng, "Đi thôi, nên đi ra rồi ."

"Quang minh chính đại đi ra ngoài ?" Nam Ly Mộng cười hỏi .

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Không phải đâu?"

Nam Ly Mộng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia Thái Cổ chiến trường xuất khẩu, "Lão tử nay ngày muốn giết người!" (Cvt: Ô kê con dê)

. . ..

------oOo------

Chương 2366: Lão Tử Không Yêu Thích!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn giết người!

Hắn Dương Diệp cũng không phải cái gì đại khí người, người khác làm sao đợi hắn, hắn tự nhiên làm sao đối đãi người khác .

Ân, gấp trăm lần trả, thù, gấp trăm lần báo!

Dương Diệp đem Thái Cổ Lệ Hổ gọi tới Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau cùng Nam Ly Mộng hướng Thái Cổ chiến trường xuất khẩu đi tới .

Đường lên, Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Theo ta được biết, ngươi thân sau cũng có một cái thế lực ."

"Nam trang ." Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Một cái chuyên môn thu thập tình báo thế lực, cái này thế lực, hiểu rõ vạn giới vũ trụ sự tình, đương nhiên, là những thứ kia vũ trụ phát sinh đại sự . Tỷ như, trước đây Đại Thiên vũ trụ Hư Linh tộc cùng Bất Tử Tộc đại chiến, cái này thế lực liền đã nói trước giải khai một ít ."

Dương Diệp nói: "Ngươi ở trong đó địa vị gì ?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Vinh dự trưởng lão, không có thực quyền, ta cùng với bọn họ, kỳ thực chính là lợi dụng lẫn nhau ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Bao vây tiễu trừ A Tú nhân bên trong, cũng có bọn họ sao?"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Không có ."

Dương Diệp nhìn thẳng Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng lắc đầu cười, "Không có lừa ngươi, quả thực không có . Bọn họ tuy là cũng mơ ước ngươi Tiểu Bạch, thế nhưng, cũng không có đi cực đoan phương pháp ."

"Tham dự có cái nào ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng do dự xuống, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Oan oan tương báo khi nào, như vậy như thế nào, ta nguyện ý đứng ra thay ngươi cùng hắn nhóm điều giải, mọi người có thể ngồi xuống nói chuyện ."

"Nói chuyện ?"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Làm sao đàm luận ?"

Nam Ly Mộng nói: "Thứ cho ta nói thẳng, thực lực của ngươi bây giờ, quả thực có thể nghiền ép bên ngoài những thứ kia phổ thông Phá Giới cảnh cường giả, thế nhưng, mấy cái này thế lực, truyền thừa vô số năm, bọn họ sẽ không một điểm con bài chưa lật cũng không có, hơn nữa, bọn họ chân chính cường giả đều ở đây Vĩnh Hằng Chi Hà, mà bây giờ, những người đó đều đã chạy về . Nói thật, nếu như ngươi tuyển trạch động thủ, trận này sát lục sẽ duy trì liên tục cực kỳ lâu ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Còn có thủ giới người, bọn họ sẽ không đứng ở ngươi bên này!"

Dương Diệp nói: "Trước đây bao vây tiễu trừ A Tú, bọn họ cũng ở trong đó, đúng không ?"

Nam Ly Mộng gật đầu, "Có tại."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Bọn họ làm giới này thủ giới người, không phải nên công bằng sao?"

Nam Ly Mộng nói: "Công bằng, hầu hết thời gian rất là công bình . Thế nhưng, hai chữ này đã cùng người . Ngươi nên rất tinh tường, thế gian này, cũng không có tuyệt đối công bằng!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được!"

Nói đến đây, hắn ngừng lại .

Bởi vì đại môn đang ở trước mặt .

Nam Ly Mộng nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi thật phải đi con đường này ? Ta có thể rất rõ ràng nói cho ngươi biết, nếu như ngươi đi đường này, sẽ vì ngươi mang đến vô cùng vô tận sát lục . Ngươi tương đương với đang cùng toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới mạnh nhất vài cái thế lực là địch ."

Dương Diệp đi tới Nam Ly Mộng trước mặt, "Là ta muốn đối địch với bọn họ, hay là hắn nhóm muốn đối địch với ta ? Còn lời ngươi nói điều giải, kỳ thực, ngươi rất minh bạch, bọn họ không sẽ cùng ta điều giải, trừ phi ta giết hắn nhóm cái máu chảy thành sông, giết hắn nhóm cái thây phơi khắp nơi, chờ hắn nhóm đánh không lại ta thời điểm, cái kia lúc, bọn họ mới hội nguyện ý cùng ta đàm phán, mới sẽ cùng ta điều giải, đúng không ?"

Nam Ly Mộng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau lắc đầu thở dài, "Bảo trọng!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đi ra cái kia đạo đại môn, nhưng sau biến mất .

Tại chỗ, chỉ còn Dương Diệp .

Dương Diệp cười lớn một tiếng, cầm kiếm đi ra ngoài .

Ngoài cửa lớn, theo một đạo kiếm quang chợt hiện hiện, Dương Diệp xuất hiện ở ngoài cửa lớn không xa chỗ . Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngự kiếm lăng không tới .

Nhưng mà, còn cũng không lâu lắm, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp cũng không nhận ra cái này người .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không nghĩ tới, ngươi lá gan như thế lớn, hiện tại liền dám trở về Vĩnh Hằng chi giới!"

"Xưng hô như thế nào ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Lão giả cười nhạt, "Lão phu Tạo Hóa Tông phó tông chủ, Mạc Nhàn ."

Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, hắn xuất hiện ở lão giả trước mặt, vỏ trúng kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, nhất trảm mà xuống.

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Một chiêu này, chính là Dương Diệp hồi lâu chưa đã dùng qua Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

]

Kiếm xuất vỏ cái kia nhất chớp mắt!

Giữa cả thiên địa trực tiếp hư ảo .

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, ý tứ là sức bật, cũng chính là nhanh, tàn nhẫn . Mà muốn làm nhanh, tàn nhẫn, phải cần muốn cường đại nhục thân lực lượng, mà hắn hiện tại, không chỉ có sở hữu cường đại nhục thân, còn có Huyền Cổ Chi Khí, không chỉ có như đây, đối với lực lượng nắm giữ cũng viễn siêu trước đây, có thể nói, hắn hiện tại thi triển ra Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, đã vượt xa khỏi lúc trước Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật .

Dương Diệp trước mặt, làm Dương Diệp thi triển ra cái này một kiếm lúc, cái kia Mạc Nhàn sắc mặt đại biến, ở thời khắc nguy cấp này, chân phải chợt giẫm một cái, cả người hướng phía sau liên tục chợt lui . Nhưng mà, mặc kệ hắn như thế nào lui, đỉnh đầu hắn đều có một kiếm rơi xuống!

Giờ khắc này, cái kia Mạc Nhàn chân chính hoang .

Tay phải hắn nắm chặc thành quyền .

Răng rắc!

Nắm tay chỗ không gian trực tiếp nổ bể ra đến, sau một khắc, Mạc Nhàn hướng Dương Diệp một quyền này đánh tới .

Nhất giới lực!

Một quyền oai, có thể phá nhất giới .

Quyền kiếm chạm vào nhau .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả cánh tay phải trong nháy mắt hóa thành bột mịn, cùng này đồng thời, cả người phi thẳng đến phía sau té bay ra ngoài, mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Xuy!

Một đạo kiếm quang từ cái này bay ngược lão giả phần bụng xuyên qua!

Lão giả hai mắt trợn tròn, bên trong tròng mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Dương Diệp vừa rồi một kiếm kia, chỉ có nhất giới lực, thế nhưng, thế giới kia lực, cũng là so với hắn mạnh mẽ rất nhiều .

Lão giả trong tay có một viên phù ấn, hắn muốn bóp nát như vậy phù ấn, làm cho trong tông môn người biết Dương Diệp thực lực, đáng tiếc, hắn còn chưa tới cùng bóp nát cái viên này phù ấn, một luồng kiếm quang chính là trực tiếp vỡ vụn thân thể hắn!

Không trung, kiếm thu, Dương Diệp xoay người rời đi .

Kiếm Khư chi địa .

Dương Diệp lần nữa đi tới Kiếm Khư chi địa, Kiếm U ngồi ở một gốc cây trước, ở bên cạnh nàng, cắm một thanh cự kiếm!

Đột nhiên, nàng trợn mở con mắt, nhìn về phía bên cạnh, Dương Diệp không biết bực nào thì xuất hiện ở nàng bên cạnh .

Kiếm U quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Đi qua Bắc Hoang Kiếm Tông rồi hả?"

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm U trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hỏi, "Cũng biết Bắc Hoang Kiếm Tông năm đó vì sao bị diệt ?"

Dương Diệp gật đầu, "Biết một ít ."

Kiếm U nhìn Dương Diệp, chậm đợi đoạn dưới .

Dương Diệp nói: "Bắc Hoang Kiếm Tông tông chủ, quá kiêu căng . Nói chung, là Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia cường giả làm ."

Vĩnh Hằng Vũ Trụ!

Kiếm U trầm mặc hồi lâu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia Kiếm Khư sâu chỗ, "Kỳ thực, ta gia tộc đã đoán được một ít . Bởi vì cái kia thanh kiếm, rất có thể tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi bây giờ chuẩn bị làm như thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cảm thấy ta nên làm thế nào ?"

Kiếm U trầm mặc .

Làm như thế nào ?

Bởi vì Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, có thể nói, Dương Diệp cùng những thứ kia thế lực trong lúc đó, căn bản không có điều giải khả năng . Trừ phi Dương Diệp nguyện ý nhường ra Tiểu Bạch, chỉ cần nhường ra Tiểu Bạch, những thứ kia thế lực tuyệt đối sẽ không ở tìm đến Dương Diệp phiền phức .

Bây giờ Dương Diệp, không người nào nguyện ý trêu chọc!

Thế nhưng, Dương Diệp khả năng nhường ra Tiểu Bạch sao?

Đáp án nhất định là không thể!

Kiếm U khẽ lắc đầu, "Bảo trọng!"

Nói xong, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp gật đầu, "Bất kể như thế nào, cảm tạ ngươi đã từng trợ giúp, nếu có cần, cứ việc nói ."

Kiếm U trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: " Được !"

Dương Diệp không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Tại chỗ, Kiếm U thấp giọng thở dài .

Dương Diệp đi không bao lâu, một gã mặc hắc bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, một cường đại uy áp chắn Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp ngừng lại, hắn thần sắc bình tĩnh, bởi vì hắn rất tinh tường, khi hắn quang minh chính đại theo Thái Cổ chiến trường đi ra một khắc kia, nên tới phiền phức đều sẽ tới!

Hắc bào lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Lão phu thủ giới người ."

Thủ giới người ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, hắn không nghĩ tới trước tới tìm hắn dĩ nhiên là thủ giới người .

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Làm sao ? Có việc ?"

Hắc bào lão giả đạm thanh nói: "Các hạ đã sở hữu phá giới thực lực , ấn quy củ, các hạ không thể tiếp tục đối đãi ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới ."

"Quy củ ?"

Dương Diệp chậm rãi hướng hắc bào lão giả đi tới, "Nói một chút, là của ai quy củ ? Người nào đặt ?"

Hắc bào lão giả hai mắt híp lại, "Dương Diệp, cái này quy củ, là từ Thái Cổ thời kì truyền xuống , bất kỳ người nào cũng phải tuân thủ, ngươi không muốn sai lầm!"

"Sai lầm ?"

Dương Diệp dừng bước, hắn gần nhất nổi lên một cái tiếu dung, "Chớ cùng ta đàm luận quy củ, trước đây vài vị phá giới cường giả ở chỗ này vây công A Tú, cái kia lúc, các ngươi thì sao ? Các ngươi nói qua quy củ không ? Đương nhiên, ta cũng hiểu, hay là quy củ, cho tới bây giờ đều là song trọng tiêu chuẩn, đối với người khác nói quy củ, đối với mình tắc thì không có quy củ, lý giải, phi thường lý giải ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở lão giả kia trước mặt .

Kiếm xuất vỏ!

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo sáng như tuyết kiếm quang chiếu rọi toàn bộ phía chân trời .

Dương Diệp trước mặt, cái kia hắc bào lão giả sắc mặt đại biến, thân hình hướng phía sau liên tục chợt lui, nhưng mà, đạo kiếm quang kia nhưng lại như là ròi trong xương, theo sát!

Thế ngàn cân treo sợi tóc, hắc bào lão giả sợ đến vỡ mật, ở cũng không kịp cái gì, trong cơ thể huyền khí giống như là thuỷ triều tuôn ra, cùng này đồng thời, nhất đạo kim sắc vòng bảo hộ xuất hiện ở đỉnh đầu hắn .

Phòng ngự!

Giờ khắc này, trong lòng hắn chỉ có phòng ngự! Bởi vì Dương Diệp một kiếm kia, đại đại nằm ngoài dự đoán của hắn, căn bản không phải hắn có thể đủ lực phá.

Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Kim sắc vòng bảo hộ trong nháy mắt phá toái, hắc bào lão giả trực tiếp bị đánh bay ra ngoài, mà đang ở cái này lúc, lại là một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, một thanh kiếm để ở tại cái kia hắc bào lão giả giữa chân mày .

Hắc bào lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, "Dương Diệp, lão phu giới này thủ giới người, ngươi nếu như giết lão phu ..."

Xuy!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên hướng phía trước đâm một cái .

Cái kia thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng hắc bào lão giả giữa chân mày .

Tiên huyết bắn nhanh mà ra!

Hắc bào lão giả hai mắt trợn tròn, chính mình lại chết như vậy ? Cái này Dương Diệp thật dám giết thủ giới người!

Kiếm thu!

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Cái này thế giới quy củ, lão tử không yêu thích, từ hôm nay trở đi, nó không cần phải ... Tồn tại!"

. . ..

------oOo------

Chương 2367: Tiểu Bạch Rất Tức Giận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp tru diệt thủ giới người, toàn bộ Vĩnh Hằng Vũ Trụ những thứ kia đỉnh nhọn thế lực trong nháy mắt sôi trào .

Giết thủ giới người!

Thủ giới người, là một cái thế giới trật tự quản lý người, thực lực bọn hắn có thể không phải đứng đầu nhất, thế nhưng thân phận tuyệt đối là phi thường đặc thù . Đương nhiên, đặc thù điểm, không phải cái thân phận này, mà là cái tổ chức này!

Đây là một cái theo cổ xưa thời đại truyền xuống tổ chức, cái tổ chức này, đời đời từng đời lấy thủ giới người tự cho mình là, bọn họ không tham dự bất luận cái gì đấu tranh, chỉ thủ hộ cái này Vĩnh Hằng chi giới . Mà như không phải cái tổ chức này, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới sợ là sớm đã tan tành .

Có thể nói , bất kỳ cái gì cường giả cơ bản đều sẽ cho cái tổ chức này mặt mũi .

Công nhiên hành hạ đến chết một gã thủ giới nhân sự tình, đã từng không phải là không có, bất quá, đó đã là chuyện rất xa xôi .

Bất kể như thế nào, Dương Diệp lần nữa tiến nhập tầm mắt của mọi người .

Bất quá, lúc này Dương Diệp đã không phải là ban đầu Dương Diệp!

Bạch Đế thành .

Ở đánh chết tên kia thủ giới người về sau, Dương Diệp đi tới Bạch Đế thành, nhìn thấy Dương Diệp, Bạch Đế thành lão thành chủ khổ sáp cười, với hắn mà nói, nửa vui nửa buồn .

Vui chính là, Dương Diệp thực lực so với trước đây càng tăng mạnh hơn . Buồn là, Dương Diệp phiền phức cũng không có giải quyết!

Dương Diệp cười nói: "Bá phụ yên tâm, có chuyện tình, ta Dương Diệp sẽ xử lý tốt ."

Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, lúc này đây, chính là nàng yêu cầu trở về .

Dương Diệp nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, "Các ngươi trò chuyện, ta chờ ngươi ở ngoài!"

Dứt lời, thân hình hắn run lên, xuất hiện ở xa chỗ Bạch Đế thành tường thành lên.

Nhìn Bạch Chỉ Tiên, Bạch Đế thành lão thành chủ khe khẽ thở dài, "Tiên nhi, hắn nếu là ngươi lựa chọn người, ta cũng liền không nói thêm cái gì . Bất quá, ngươi nên tinh tường hắn tình cảnh hiện tại ."

Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Cùng hắn tiếp xúc xuống, nữ nhi phát hiện, hắn cũng không phải là cái kia loại phệ sát người, tương phản, hắn cũng không muốn giết người, thế nhưng, các loại các dạng nguyên nhân, bức hắn đi lên Sát Lục Chi Đạo . Hắn không có sai, sai là cái này thế giới, sai là hắn không nghênh hợp cái này thế giới ."

Lão thành chủ lắc đầu, "Nha đầu, nào có thế giới đi thích ứng nhân ."

Bạch Chỉ Tiên cười đáp: "Cho nên, hắn là một cái người đặc biệt, đương nhiên, cũng có thể nói hắn là một cái kẻ lỗ mãng ."

Lão thành chủ trầm giọng nói: "Nha đầu, theo ta được biết, Vĩnh Hằng Chi Hà cường giả đã chạy về, hơn nữa, còn có rất nhiều lão quái vật, những thứ này lão quái vật, cũng là có thể xuống biển cái kia loại cường giả, những người này là sẽ không bỏ rơi cái kia Linh Tổ."

"Hắn cũng sẽ không bỏ qua!" Bạch Chỉ Tiên hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tiểu Bạch!

Nàng cùng Tiểu Bạch biết cũng không lâu, thế nhưng, hắn có thể đủ cảm nhận được con kia tiểu gia hỏa cùng Dương Diệp giữa cảm tình . Có thể nói, cái kia tiểu gia hỏa ở Dương Diệp trong lòng địa vị, tuyệt không so với các nàng yếu!

Muốn Dương Diệp buông tha Tiểu Bạch, hoàn toàn là không thể sự tình!

Bạch Chỉ Tiên trước mặt, lão thành chủ lắc đầu, "Chiếu cố thật tốt chính mình!"

Bạch Chỉ Tiên hướng về phía lão thành chủ quỳ xuống, một lát sau, nàng đứng dậy, xoay người rời đi .

Lúc này đây, nàng là tới cáo biệt, đương nhiên, cũng có thể là vĩnh biệt . Như Dương Diệp chịu nổi, đây chính là cáo biệt, thế nhưng, như không nghe, đó chính là vĩnh biệt .

Bạch Chỉ Tiên không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Nàng tự nhiên là không thể lưu lại, nàng lưu lại, chiến hỏa sẽ lan ra kéo dài tới Bạch Đế thành, hơn nữa, vào lúc này, nàng cũng không thể có thể ly khai Dương Diệp .

Bạch Đế thành tường thành lên, Dương Diệp trợn mở con mắt, lúc này, Bạch Chỉ Tiên đã tại bên cạnh hắn .

Dương Diệp kéo Bạch Chỉ Tiên tay, cười nói: "Đi!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang phóng lên cao, thẳng vào phía chân trời .

Dương Diệp mang theo Bạch Chỉ Tiên ly khai Bạch Đế thành, theo hai người rời đi, Bạch Đế thành bốn phía một ít thần thức cũng theo đó rời đi .

Bọn họ mục tiêu là Dương Diệp, cũng không phải là Bạch Đế thành, dùng Bạch Đế thành tới uy hiếp Dương Diệp, bọn họ không phải là không có nghĩ tới, mà là cảm thấy không thực tế, như Bạch Chỉ Tiên ở Bạch Đế thành, dùng Bạch Chỉ Tiên tới uy hiếp Dương Diệp, có thể tạm được, đáng tiếc là, Bạch Chỉ Tiên cùng Dương Diệp cùng một chỗ .

]

Theo âm thầm những người đó rời đi, một tấm to lớn mới bắt đầu hình thành, mà cái lưới mục tiêu, chính là Dương Diệp .

Dương Diệp đi tới Kiếm Thiên Thành .

Kiếm Thiên Thành chủ phong, một đạo kiếm quang rơi xuống đất, kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở chủ phong chi lên, rất nhanh, Kiếm Thiên Thành thành chủ Phần Thiên Dư xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Nhìn trước mặt Dương Diệp, Phần Thiên Dư nhãn trung hiện lên một cái phức tạp .

Cái này Dương Diệp tốc độ phát triển, cũng quá nhanh quá nhanh chút!

Dương Diệp hướng về phía Phần Thiên Dư ôm quyền, sau đó nói: "Tiền bối, lần này tới là hỏi thăm An Nam Tĩnh tin tức, không biết tiền bối nhưng có tung tích của nàng!"

An Nam Tĩnh!

Hắn tự nhiên không có quên An Nam Tĩnh, hiện tại, với hắn mà nói, chuyện trọng yếu nhất chính là tìm được An Nam Tĩnh .

Phần Thiên Dư khẽ lắc đầu, "Nàng đi Thần Vũ Giới về sau, sẽ không có trở ra, mà ta cũng có phái người đi qua Thần Vũ Giới, thế nhưng, không có tìm được nàng, cũng không có nàng hạ lạc ."

Thần Vũ Giới!

Dương Diệp khẽ gật đầu, xem ra, hắn được tìm thời gian đi một chuyến cái này Thần Vũ Giới!

Tìm thời gian ?

Dương Diệp lắc đầu cười, hà tất cần tìm thời gian, hiện tại cũng có thể đi .

Dương Diệp nói một tiếng cám ơn, sẽ rời đi, mà lúc, Phần Thiên Dư đột nhiên muốn nói lại thôi .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp ngừng lại, "Tiền bối có cái gì nói, cũng xin nói thẳng!"

Phần Thiên Dư thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Lão phu có cái yêu cầu quá đáng . Lấy tiểu hữu thiên phú cùng thực lực, ngày sau nhất định là muốn đi cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà, ngày sau tiểu hữu nếu là đi Vĩnh Hằng Chi Hà, mong rằng tiểu hữu giúp ta Kiếm Thiên Thành nhìn, ta Kiếm Thiên Thành tổ sư có thể hay không còn sống ."

Vĩnh Hằng Kiếm chủ!

Dương Diệp khẽ gật đầu, " Được !"

Phần Thiên Dư hướng về phía Dương Diệp thi lễ, "Đa tạ ."

Dương Diệp không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Nhìn về chân trời đạo kiếm quang kia, Phần Thiên Dư trong mắt cái kia lau phức tạp, càng đậm .

Cái gì là thiên tài ? Cái gì là yêu nghiệt ? Đây chính là!

Kỳ thực, Phần Thiên Dư trong lòng càng nhiều hơn chính là vinh hạnh, vinh hạnh trước đây sự lựa chọn của hắn là cùng Dương Diệp giao hảo . Cũng chính là bởi vì như đây, ngoại trừ Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia mấy cái thế lực bên ngoài, bây giờ Kiếm Thiên Thành có thể nói Vĩnh Hằng chi giới bên ngoài trên(lên) mạnh nhất cái kia một cái!

Mà đã từng Kiếm Thiên Thành địa bàn, cũng đều bị hắn Kiếm Thiên Thành cùng Nam Ly tộc, còn có Thần Vũ Tông, Thiên Vũ Tông còn có ngũ tông chia cắt . Còn lại sáu tộc, ngoại trừ Nam Ly tộc bên ngoài, cơ bản đều đã theo Vĩnh Hằng chi giới sân khấu tiêu thất .

Không thể không tiêu thất!

Bởi vì cái kia ngũ tộc, đã không có cùng hắn nhóm xoay cổ tay năng lực!

Có thể nói, trước đây không có tuyển trạch cùng Dương Diệp là địch thế lực đều buôn bán lời . Không chỉ có thực lực chiếm được bảo lưu, còn phân còn lại mấy phương thế lực địa bàn .

Còn Dương Diệp cùng Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia mấy cái thần bí thế lực giữa tranh đấu, với hắn nhóm tắc thì đã không có gì quan hệ . Như Dương Diệp thắng, đối với Kiếm Thiên Thành mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt, bởi vì Kiếm Thiên Thành cùng Dương Diệp giao tình cũng tạm được, hơn nữa, Dương Diệp nhưng là còn thiếu Kiếm Thiên Thành nhân tình . Nhưng nếu như là Dương Diệp bại, cũng không có tổn thất quá lớn, bởi vì Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia cái kia mấy phương thần bí thế lực, cùng Kiếm Thiên Thành cũng không có xung đột lợi ích, những thứ kia thế lực mục tiêu, chỉ có một, đó chính là Vĩnh Hằng Chi Hà!

Mặc kệ kết quả như thế nào, Kiếm Thiên Thành đều là sau cùng bên thắng!

Dương Diệp ly khai Kiếm Thiên Thành về sau, ngự kiếm hướng vạn giới sơn đi .

Đang ở hắn sắp đến vạn giới sơn lúc, ba gã lão giả đột nhiên ngăn cản hắn .

Tuy là ba người chỉ là nhất giới cường giả, thế nhưng khí tức hồn hậu, căn bản không phải một dạng nhất giới cường giả có thể so sánh, đặc biệt cầm đầu áo xám lão giả, tên này áo xám lão giả khí tức cực kỳ cường đại, tuyệt không yếu hai giới cường giả!

Dương Diệp nhìn lướt qua ba gã lão giả nhưng sau cười nói: "Muốn giết ta Dương Diệp nhân hơi nhiều, không biết mấy vị là sao phương thế lực, cũng xin báo cho, để cho ta giết tâm lý có điểm cuối cùng!"

Tên kia áo xám lão giả thần sắc bình tĩnh, hắn thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, "Thủ giới người ."

Thủ giới người!

Dương Diệp gật đầu, "Không nghĩ tới các ngươi nhanh như vậy đã tới rồi ."

"Dương Diệp!" Cái kia áo xám lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, "Chúng ta thủ giới người cho tới nay trấn thủ Vĩnh Hằng chi giới, đối với Vĩnh Hằng chi giới, có thiên đại công lao, bất kể là cái nào nhất phương thế lực, vị nào siêu cấp cường giả, đối với chúng ta thủ giới người hội lưu cái tình cảm, mà ngươi lại hành hạ đến chết ta thủ giới người, ngươi "

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm khí đột nhiên phá khoảng không đi tới áo xám lão giả trước mặt .

Áo xám lão giả hai mắt híp lại, tay phải giơ tay lên chính là một chưởng vung ra!

Ầm!

Kiếm quang tiêu thất vô ảnh vô tung, mà áo xám lão giả tay cũng là nhanh như tia chớp thu được thân về sau, lòng bàn tay bên trong, có một đạo vết kiếm!

Giờ khắc này, áo xám lão giả thần sắc ngưng trọng!

Xa chỗ, Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng áo xám lão giả ba người đi tới, "Giết thủ giới người ? Ta xin hỏi các ngươi, ta vì sao không thể giết các ngươi ? Liền bởi vì các ngươi là thủ giới người ?"

Áo xám lão giả trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi đây là đang hư quy củ, ngươi như này tùy tiện làm bậy, tất bị người trong thiên hạ tru diệt!"

"Cái kia lão tử liền giết người trong thiên hạ!"

Dương Diệp thần sắc dữ tợn, "Lão bất tử, ngươi cũng đừng ở chỗ này tức tức oai oai, các ngươi mục tiêu không phải là Tiểu Bạch sao? Tiểu Bạch đang ở thân ta lên, có gan liền qua đây đoạt a!"

Vỏ kiếm bên trong, tiếng kiếm reo chấn động thiên địa!

Áo xám lão giả ba người nhìn Dương Diệp, khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Áo xám lão giả nhìn Dương Diệp, hắn không có xuất thủ, mà là bóp nát lòng bàn tay trong một tấm hồ lô, rất nhanh, rất nhiều khí tức cường đại nhanh chóng hướng bên này tới rồi .

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên.

Một con màu trắng tiểu gia hỏa đột nhiên nhảy lên phi thăng đài, tiểu gia hỏa bên hông, treo một cái hồ lô cùng một chiếc gương, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhưng sau khuôn mặt nhỏ nhắn tức thì phồng lên, nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, nàng ánh mắt nhìn về phía Huyền Không Sơn sau sơn dãy núi, nhưng sau tiểu trảo hướng về phía bên kia vẫy vẫy .

Rất nhanh, ở Huyền Không Sơn dãy núi phía sau, một đạo hắc ảnh phóng lên cao, chuyển chớp mắt, Tiểu Ngưu xuất hiện ở Tiểu Bạch bên cạnh .

Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ vỗ Tiểu Ngưu bả vai, nhưng sau nàng tiểu trảo mở ra, một thanh búa xuất hiện ở nàng móng vuốt trung, đón lấy, nàng đem búa đưa cho Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu cũng không cự tuyệt, trực tiếp cầm lấy Khai Thiên Phủ!

Ở nơi này lúc, một đầu khác Thái Cổ đại yêu xuất hiện ở phi thăng đài lên, chính là cái kia Thái Cổ Lệ Hổ, Thái Cổ Lệ Hổ nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu, nhãn trung có một tia kiêng kỵ .

Tiểu Ngưu cảnh giới không đối với nó cao, thế nhưng, Tiểu Ngưu có Thần khí, nó không có!

Cái này lúc, Nhị Nha cũng xuất hiện ở Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha liếm mứt quả, ánh mắt tùy thời ở cái kia Thái Cổ Lệ Hổ thân trên(lên) đánh giá, giống như là đang nhìn một bữa tiệc lớn một dạng, cái này ánh mắt, làm cho cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cả người khó chịu, bất quá, nó hiển nhiên cũng kiêng kỵ Nhị Nha, căn bản không dám cùng Nhị Nha đối nghịch!

Tiểu Bạch tả hữu nhìn một chút, rất nhanh, nó có chút nổi giận .

Bởi vì cái kia Thái Cổ Chân Long chưa có tới!

Dĩ nhiên chưa có tới!

Muốn đánh nhau, cái kia Thái Cổ Chân Long dĩ nhiên chưa có tới, Tiểu Bạch rất tức giận!

Một bên, Tiểu Ngưu hơi cúi đầu, nó biết, con rồng kia phải xong đời .

Tiểu Bạch đang muốn tự mình đi gọi cái kia Thái Cổ Chân Long, mà đang ở cái này lúc, ở nàng bên cạnh Nhị Nha đột nhiên lạnh lùng nói: "Tiểu Bạch, đừng nóng giận, này loài bò sát như thế lười, sống cũng là lãng phí linh khí, ta đi ăn nó đi! Cho chúng ta tiết kiệm một chút linh khí!"

Nói xong, nàng liếm môi một cái, nhưng sau thân hình run lên, biến mất ở xa chỗ .

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, dường như có điểm không đúng .

Cvt: Xong con rồng nhỏ

------oOo------

Chương 2368: Một Cái Cũng Đừng Nghĩ Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở nơi này lúc, Tiểu Ngưu đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nhưng sau chỉ chỉ sau sơn dãy núi .

Tiểu Bạch hiển nhiên đã hiểu Tiểu Ngưu ý tứ, ngay sau đó vội vã hướng Nhị Nha đuổi theo .

Tại chỗ, Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua cái kia sau sơn dãy núi, hắn chỉ có thể đến giúp nơi này . Như Tiểu Bạch không ngăn cản được Nhị Nha, vậy hắn cũng là không có cách nào . Nhị Nha, hắn chính là không dám đắc tội . Lần này nhắc nhở Tiểu Bạch, hắn đã rất mạo hiểm rất mạo hiểm .

Phi thăng đài lên, một bên cái kia Thái Cổ Lệ Hổ hắn nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu, do dự xuống, nhưng sau đi tới Tiểu Ngưu bên cạnh, hỏi, "Nàng, rất nguy hiểm!"

Cái này nàng, dĩ nhiên là chỉ Nhị Nha!

Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua Thái Cổ Lệ Hổ, sau đó nói: "Thấp ... Điều!"

Khiêm tốn!

Ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, phải khiêm tốn!

Huyền Không Sơn mạch bên trong, nào đó chỗ đá lớn chi lên, cái kia Thái Cổ Chân Long lúc này vẫn còn ở khò khò ngủ say .

Đối với chúng nó loại này yêu thú mà nói, ngủ kỳ thực cũng là một loại tu luyện, hoặc có lẽ là, chính là ngao, chịu đựng đến chính mình tự động tiến hóa!

Ở nơi này lúc, cái kia Thái Cổ Chân Long làm như cảm nhận được cái gì, một đôi mắt rồng đột nhiên mở, cùng này đồng thời, một cường đại long uy trực tiếp tự trong cơ thể nó chấn động mà ra, cường đại long uy, nghiền ép thiên địa!

Mà giờ khắc này, cái kia Nhị Nha không biết bực nào thì xuất hiện ở cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt, đối mặt cái kia cỗ cường đại long uy, Nhị Nha chút nào không xem ra gì, nàng một cái tát chính là đánh rớt cái kia cỗ long uy, nhưng sau nàng một cái cất bước, đi tới Thái Cổ Chân Long trước mặt, cái kia Thái Cổ Chân Long còn chưa động thủ, liền trực tiếp bị Nhị Nha nắm được đầu .

Cái kia Thái Cổ Chân Long tức thì kêu gào .

Nhìn trong tay Thái Cổ Chân Long, Nhị Nha khóe miệng hơi cuộn lên, liếm môi một cái, "Khẳng định ăn ngon!"

Nghe được Nhị Nha, cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp bị sợ hôn mê bất tỉnh .

Nhị Nha không đang nói đùa, nàng thật sẽ ăn, mà đang ở thời khắc mấu chốt này, Tiểu Bạch xuất hiện ở Nhị Nha bên cạnh, nàng ôm lấy Nhị Nha, tiểu trảo không ngừng huy vũ, biểu thị cái này không có thể ăn .

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng vội vã lấy ra một căn mứt quả đưa cho Nhị Nha .

Nhị Nha nhìn thoáng qua mứt quả cùng cái kia Thái Cổ Chân Long, có chút do dự .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Thái Cổ Chân Long, nhưng sau tiểu trảo thần tốc huy vũ, ý của nàng là muốn làm cho đầu này Thái Cổ Chân Long hỗ trợ đánh lộn!

Nhị Nha bất đắc dĩ nhìn thoáng qua cái kia Thái Cổ Chân Long, kỳ thực, vừa rồi nàng là có chút trùng động . Hiện tại tỉnh táo lại, nàng cũng cảm thấy, dường như liền không thể như thế ăn con rồng này, phải nói, lý do còn chưa đủ đầy đủ!

Phải tìm một cái tốt hơn lý do!

Nghĩ vậy, Nhị Nha tâm tình tức thì tốt hơn chút, nàng đem cái kia Thái Cổ Chân Long đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch kéo cái kia Thái Cổ Chân Long đi tới phi thăng đài lên.

Mà giờ khắc này, cái kia Thái Cổ Chân Long . Căn bản không dám mở mắt ra!

Giả chết!

Chỉ có thể giả chết .

Cái kia Nhị Nha thật là đáng sợ!

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua chung quanh mấy tôn Thái Cổ đại yêu, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời .

Nhóm!

Nhóm Dương Diệp chỉ thị!

Một khi Dương Diệp có chỉ thị, nàng Tiểu Bạch, sẽ mang theo chung quanh Thái Cổ đại yêu đánh ra!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Theo thủ giới người áo xám lão giả ám chỉ, chu vi, càng ngày càng nhiều cường giả tới rồi, không đến một hồi, Dương Diệp bốn phía, nhiều bốn người, bốn người này, theo thứ tự là cái kia Tung Hoành Đạo đạo chủ Mạc Đạo Tử, Tạo Hóa Tông tông chủ Vũ Văn Khâu, cùng với trường sinh giáo Hàn Phỉ, còn có nhất danh người đàn ông trung niên .

Hiển nhiên, lúc này đây những thứ này thế lực là phải đánh thật .

Dương Diệp trước mặt, thủ giới người cười nhạt, "Dương Diệp, thêm trên(lên) lão phu ba người, nơi đây nhất cùng sở hữu bảy vị Phá Giới cảnh cường giả . Lão phu ngược lại muốn nhìn một chút, ngươi muốn như thế nào lấy sức một mình đối kháng bảy tên Phá Giới cảnh cường giả!"

Theo áo xám lão giả thanh âm thanh âm rơi xuống, giữa sân, bảy đạo cường đại uy áp phi thẳng đến ép tới, không chỉ có như đây, giữa sân phương viên cân nhắc trong vòng vạn dặm, trực tiếp bị một thần bí lực lượng phong tỏa!

]

Trận pháp!

Ở nơi này bốn phía, xuất hiện một tòa cường đại trận pháp, cái tòa này trận pháp phong ấn cái này cả phiến khu vực!

Một bên, cái kia áo xám lão giả đạm thanh nói: "Dương Diệp, còn đây là khốn giới trận, trận này phong kín một khu vực, ở bên trong khu vực này, coi như là một vị tam giới cường giả cũng không xuất ra trận này, mà bên ngoài, trừ phi năm vị đạt được tam giới cường giả liên thủ, mới có thể lay động trận này ." Nói đến đây, áo xám lão giả thần sắc dần dần lạnh xuống, "Hôm nay, ngươi Dương Diệp hẳn phải chết!" (Cvt: Tự nhốt mình đúng hơn a)

Theo lão giả thanh âm rơi xuống, bảy cỗ cường đại uy áp đã tới Dương Diệp trước mặt .

Đối mặt cái kia bảy cỗ uy áp, Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, đột nhiên, hắn rút kiếm chính là nhất trảm!

Xuy!

Theo một đạo kiếm quang rơi xuống, cái kia bảy cỗ uy áp trực tiếp bị phách mở một vết thương, ngay sau đó, bảy đạo uy áp tầng tầng tán loạn . Mà đang ở cái này lúc, một cường đại lực lượng giống như hồng thủy hướng Dương Diệp đánh tới .

Dương Diệp nhíu mày, lần nữa rút kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài .

Mấy ngàn trượng bên ngoài, Dương Diệp chân phải hướng sau đạp một cái .

Ầm!

Phương viên mấy ngàn trượng không gian kịch liệt run lên, mà Dương Diệp cũng là mượn này cổ lực lượng dừng ngay tại chỗ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, cái kia bảy tên Phá Giới cảnh cường giả đã đứng chung một chỗ, vừa rồi một kích kia, chính là bảy người liên thủ một kích .

So sánh với Dương Diệp, áo xám lão giả đám người thần sắc là ngưng trọng .

Vừa rồi một kích kia, bảy người mặc dù cũng không có đem hết toàn lực, thế nhưng, coi như là một gã hai giới cường giả cũng không thể có thể dễ dàng như vậy tiếp . Nhưng mà Dương Diệp cũng là đón lấy!

Dương Diệp đã sở hữu hai giới lực ?

Nghĩ vậy, mọi người tức thì cảm thấy có chút sai lầm, phải biết, thời khắc này Dương Diệp, bất quá là một gã Đạo Chân Cảnh!

Cái này lúc, áo xám lão giả đột nhiên nói: "Chư vị, không nên nương tay, miễn cho sinh biến!"

Mọi người gật đầu, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang đột nhiên ở trong sân tê liệt mà qua .

Nhìn thấy đạo kiếm quang này, cái kia áo xám lão giả hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, bên ngoài cùng sau lưng mọi người đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, ngay sau đó, một đầu quái vật lớn đột nhiên xuất hiện ở mọi người thân sau!

Chính là cái kia Tiểu Ngưu!

Lúc này, Tiểu Ngưu khôi phục chính mình chân chính hình thể, bất quá, vì phương tiện chiến đấu, nó vẫn là co nhỏ lại một chút, dù cho như đây, ở áo xám lão giả đám người nhãn trung, đây cũng là giống như một tòa tiểu sơn a!

Áo xám lão giả đám người thân về sau, Tiểu Ngưu tay cầm Khai Thiên Phủ hướng về phía mọi người chợt chính là vừa bổ!

Cái này một nhóm, toàn bộ thiên địa đều hư ảo!

Tiểu Ngưu nhục thân lực lượng thêm trên(lên) Khai Thiên Phủ, coi như là Dương Diệp, đều muốn kiêng kỵ ba phần!

Một búa rơi xuống, cái kia áo xám lão giả đám người trực tiếp bị sợ sắp nứt cả tim gan, mọi người cũng không có đi đón đỡ cái này phủ, bởi vì trực giác nói cho bọn họ, bọn họ nếu như đón đỡ, nhất định sẽ bị cái này một búa chém thành vụn thịt!

Nguyên nhân đây, bảy người tới tấp hướng bốn phía lui ra .

Kỳ thực, bảy người nếu như liên thủ, vẫn có thể tiếp hạ cái này một búa, chẳng qua lúc này, cái này một búa, đã đạt đến hai giới lực, đối mặt cái này phủ, bảy người đều có chút luống cuống thần, nguyên nhân đây, không hẹn mà cùng tuyển trạch tránh lui!

Cái này vừa lui tránh, không thể nghi ngờ là cho một bên Dương Diệp cơ hội, áo xám lão giả bảy người liên thủ, hắn cầm bảy người không có biện pháp, thế nhưng, một đối một, hắn biện pháp khả năng liền hơn nhiều.

Một cái Thuấn Thiểm, Dương Diệp đi tới một tên trong đó thủ giới nhân trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp, tên kia thủ giới người sắc mặt đại biến, đang muốn thối lui, mà lúc, Dương Diệp kiếm đã rơi xuống!

Kiếm Vực!

Hai kiếm Kiếm Vực!

Dương Diệp cũng không có thi triển Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, bởi vì hắn muốn làm vạn vô nhất thất!

Làm kiếm thứ hai rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, tên kia thủ giới lòng người biết không có đường lui, chỉ có thể liều mạng một lần, ngay sau đó, một cường đại lực lượng đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, hai tay hắn nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng Dương Diệp một kiếm kia trực tiếp đánh tới!

Rầm rầm!

Giờ khắc này, thủ giới người đó là nửa điểm cũng không có chắc chắn lưu, sử xuất sức lực cả đời!

Rất nhanh, kiếm rơi hạ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cùng thủ giới người đồng thời bị riêng mình lực lượng chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, bất đồng chính là, lui về phía sau trong quá trình, cái kia thủ giới thân thể người từng khúc văng tung tóe, làm thối lui đến mấy trăm trượng về sau, cái kia thủ giới người cả người đã không rồi!

Miểu sát!

Nhìn thấy một màn này, không xa chỗ còn dư lại sáu người kia trắng bệch cả mặt .

Tuy là, bọn họ đã biết Dương Diệp có giết Phá Giới cảnh cường giả năng lực, thế nhưng, giờ này khắc này tận mắt thấy Dương Diệp miểu sát một vị Phá Giới cảnh cường giả, cái kia cảm giác còn là không giống nhau đấy!

Kiêng kỵ!

Sâu đậm kiêng kỵ!

Xa chỗ, kiếm thu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia áo xám lão giả đám người, khóe miệng hơi cuộn lên, "Hôm nay, ngươi nhóm một cái cũng đừng nghĩ đi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp ngự kiếm mà ra, mà ở một bên Tiểu Ngưu càng là trực tiếp giơ búa lên hướng cái kia cầm đầu áo xám lão giả bổ tới .

Không xa chỗ, áo xám lão giả nhãn trung hiện lên một vẻ dữ tợn, "Chư vị, hôm nay không phải người này chết, chính là ta chờ chết, mọi người cùng nhau xuất thủ! Ta tới ngăn lại cái kia đại yêu!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài đột nhiên thân hình lóe lên, hướng xa xa Tiểu Ngưu vọt tới, đang hướng quá trình bên trong, lão giả khí tức càng ngày càng mạnh, đến rồi nhất về sau, cổ khí tức kia, đã không phải là nhất giới cường giả khí tức!

Hai giới cường giả!

Cái này áo xám lão giả cũng không phải là nhất giới cường giả, mà là hai giới!

Ầm!

Phía chân trời, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Tiểu Ngưu nắm búa liền lùi lại mấy trăm trượng!

Nhìn thấy một màn này, Tung Hoành Đạo nhóm thế lực cường giả tức thì lòng tin tăng nhiều!

Phía chân trời, cái kia áo xám lão giả nhìn Tiểu Ngưu, nhãn trung tràn đầy dữ tợn, "Hôm nay, ai cũng cứu không được hắn Dương Diệp!"

Thanh âm rơi xuống, hắn phi thẳng đến Tiểu Ngưu vọt tới .

Mà giờ khắc này, Tiểu Ngưu lệ khí cũng lên tới, ở Hồng Mông Tháp bên trong, hắn hội khiêm tốn, rất đê điều, thế nhưng, ra Hồng Mông Tháp, hắn chính là nhất tôn đại yêu, chân chính Thái Cổ đại yêu!

Tiểu Ngưu dẫn theo Khai Thiên Phủ phi thẳng đến cái kia lão giả vọt tới!

Mà tại hạ phương, Tung Hoành Đạo đẳng cấp cường giả cũng dồn dập hướng Dương Diệp vọt tới .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở bả vai nàng lên, ở Tiểu Bạch móng vuốt trung, còn đang cầm cái kia giả chết Thái Cổ Chân Long!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo ném đi, trực tiếp đem cái kia giả chết Thái Cổ Chân Long hướng cái kia Mạc Đạo Tử đám người ném tới!

Xa chỗ, cái kia nhất mã đương tiên Mạc Đạo Tử vẻ mặt lệ khí, "Cái gì rác rưởi ngoạn ý!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp một chưởng hướng cái kia Thái Cổ Chân Long đánh tới .

Ở nơi này lúc, cái kia Thái Cổ Chân Long đột nhiên trợn mở con mắt .

Cvt: Bên trong bị khi dễ ko tính, bên ngoài cũng tưởng coi là con giun nhỏ sao ...

PS: Trong nhà mặt hỏi ta lúc nào nghỉ .... Ai, không có giả phóng a! Lễ mừng năm mới cái kia ngày vừa lúc là số mười lăm, số mười lăm còn muốn bạo nổ phát!

Ngày nghỉ ? Sinh mệnh không thôi, gõ chữ không ngừng a!

------oOo------

Chương 2369: Dĩ Sát Chỉ Sát (lấy Giết Chóc, Ngăn Cản Giết Chóc), Vĩnh Vô Chỉ Cảnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Long mở mắt!

Ầm!

Nhất cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên từ cái này Thái Cổ Chân Long trong cơ thể tịch quyển mà ra, này cổ long uy trực tiếp đem cái kia Mạc Đạo Tử đám người ngạnh sinh sinh bức dừng ngay tại chỗ, không chỉ có như đây, cái kia cỗ long uy cho chúng cường giả tạo thành cực mạnh áp bách .

Muốn hít thở không thông!

Đây chính là Mạc Đạo Tử đám người cảm thụ của thời khắc này!

Theo cái kia cỗ long uy xuất hiện, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể trong nháy mắt tăng vọt, trong sát na, một đầu dài đạt đến gần nghìn trượng Cự Long nhảy ngang qua phía chân trời .

Che khuất bầu trời!

Này Thái Cổ Chân Long hình thể thật có thể xưng được trên(lên) che khuất bầu trời!

Nhìn thấy này Thái Cổ Chân Long, cái kia Mạc Đạo Tử đám người hoàn toàn bối rối!

Long!

Thái Cổ Chân Long!

Loại này đại yêu, Vĩnh Hằng chi giới bao nhiêu năm không có xuất hiện qua ? Phải nói, loại này huyết mạch thuần chánh Thái Cổ Chân Long, chỉ có ở Thái Cổ thời đại xuất hiện qua .

Mà bây giờ, trước mắt xuất hiện một con .

Không xa chỗ, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cũng là có chút mộng, bọn họ đều không nghĩ đến, này nho nhỏ long lại có thể biến như thế lớn.

Phá Giới cảnh!

Này Thái Cổ Chân Long cảnh giới chỉ là Phá Giới cảnh, đừng xem nó cảnh giới có điểm thấp, ở Long Tộc bên trong, nó chỉ có thể coi là tiểu hài tử!

Phía chân trời, cái kia Thái Cổ Chân Long ánh mắt rơi vào cái kia phía dưới Mạc Đạo Tử đám người thân lên, sau một khắc, nó nâng lên một con Long Trảo chợt nhìn phía dưới vỗ xuống phía dưới .

Nhất trảo rơi xuống, hủy thiên diệt địa!

Chân chính hủy thiên diệt địa! Long Trảo chỗ đi qua không gian, từng khúc văng tung tóe, có thể thấy được bên ngoài trình độ sắc bén!

Phía dưới, cái kia Mạc Đạo Tử đám người trong lòng hoảng hốt, mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhãn trung đều là hiện lên một cái quyết tuyệt, giờ này khắc này, nếu như bỏ chạy, chính là bị Dương Diệp thừa thắng xông lên, nhưng sau mỗi người đánh bại!

Hắn hiện tại nhóm, nhất định cùng nhau liên thủ liều mạng một trận chiến!

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Phía dưới, năm đạo cường đại lực lượng phóng lên cao, trực tiếp đánh về phía Thái Cổ Chân Long con kia Long Trảo .

Năm người mặc dù chỉ là nhất giới cường giả, thế nhưng, năm người hợp lực một kích, cái kia uy lực cũng là phi thường cường đại!

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, con kia Long Trảo trực tiếp bị chấn động trở về, mà đang ở cái này lúc, cái kia Thái Cổ Chân Long hai Long Trảo lần nữa tự phía chân trời hung hăng rơi xuống!

Không chỉ có như đây, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhận thấy được Dương Diệp xuất thủ, Mạc Đạo Tử mấy người sắc mặt kịch biến, mấy người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, năm người lòng bàn tay hướng ra ngoài, nhưng sau đồng thời nhẹ nhàng đè một cái, theo năm người cái này đè một cái, một cường đại lực lượng đột nhiên lấy Mạc Đạo Tử đám người làm trung tâm, hướng bốn phía chấn động ra tới. Mà lúc, Dương Diệp đã tới năm người trước mặt, sau một khắc, Dương Diệp chợt rút kiếm nhất trảm .

Xuy!

Kiếm quang như tuyết, tê liệt mà hạ!

Mạc Đạo Tử năm người cộng đồng thả ra cái kia cỗ lực lượng trực tiếp bị nát bấy, mà lúc, hai Long Trảo đã tự phía chân trời rơi mà xuống.

Rầm rầm rầm!

Theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Mạc Đạo Tử đám người trong lúc đó bị đánh phi .

Giờ khắc này, năm người ở cũng mất lòng phản kháng .

Trốn!

Năm người trong đầu đồng thời xuất hiện cái ý niệm này, mà năm người cũng là làm như vậy, ngay sau đó, năm người lập tức giải khai chung quanh cái kia trận pháp, sẽ đào tẩu, mà lúc, Dương Diệp trong tay, đột nhiên xuất hiện một vật!

Vạn giới đồ!

Dương Diệp đem vạn giới đồ đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau mở miệng vừa phun, một tinh thuần linh khí tức thì dũng mãnh vào cái kia vạn giới đồ, sau một khắc, Dương Diệp tay phải ném đi .

]

Ầm!

Vạn giới đồ đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt, một đạo vô hình kết giới xuất hiện ở bốn phía!

Phong tỏa!

Trong vòng ngàn dặm bên trong không gian trực tiếp bị vạn giới đồ phong tỏa, cái này phong tỏa, so trước đó cái kia trận pháp còn muốn kiên cố, dù sao, cái này vạn giới đồ, có thể nói xem như là thần khí .

Nhìn thấy bị phong tỏa, cái kia Mạc Đạo Tử đám người khuôn mặt sắc tức thì khó coi .

Dương Diệp không có để ý cái kia Mạc Đạo Tử đám người, mà là thân hình run lên, hướng một bên đang cùng Tiểu Ngưu kịch chiến cái kia áo xám lão giả vọt tới .

Xa chỗ, đang cùng Tiểu Ngưu kịch chiến áo xám lão giả khuôn mặt sắc đột nhiên đại biến, hắn bỗng nhiên xoay người, một chưởng vung ra .

Hai giới lực!

Kiếm tới!

Ầm!

Kiếm chỉ tay tiếp xúc, thời gian dừng hình ảnh!

Giằng co nhất chớp mắt, Dương Diệp hai tay đột nhiên chợt xoay tròn .

Xuy!

Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp xuyên thủng cái kia áo xám lão giả lòng bàn tay, mà cái kia áo xám lão giả bản thân tắc thì là thân hình lóe lên, hướng lui về sau mấy trăm trượng, cùng cái kia Mạc Đạo Tử đám người đứng chung một chỗ .

Áo xám lão giả nhìn một chút bàn tay mình tâm, nhưng sau vừa liếc nhìn Dương Diệp, trong mắt kiêng kỵ càng đậm!

Ở nơi này lúc, một bên Tiểu Ngưu đột nhiên đề lấy Khai Thiên Phủ hướng cái kia áo xám lão giả đám người chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Phủ phá trường khoảng không, một cường đại lực lượng xé rách tất cả!

Cái kia áo xám lão giả trong mắt kiêng kỵ càng đậm . Ở trong tay hắn, đột nhiên xuất hiện một thanh đen nhánh sắc đại đao, sau một khắc, hắn trong tay đại đao hướng về phía trước mặt chợt liền nhất trảm .

Đao phủ chạm vào nhau .

Ầm!

Áo xám lão giả trong tay cái kia chuôi đại đao trực tiếp nổ bể ra đến, ngay sau đó, áo xám lão giả bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cái kia áo xám lão giả sắc mặt đại biến, tay trái hướng phía trước chấn động mạnh một cái .

Xuy!

Một thanh kiếm trực tiếp đâm xuyên qua áo xám lão giả lòng bàn tay, kiếm tiến quân thần tốc, trực tiếp để ở tại áo xám lão giả giữa chân mày .

Giữa sân trong nháy mắt thay đổi an tĩnh!

Ánh mắt mọi người đều rơi vào áo xám lão giả trước mặt Dương Diệp thân lên.

Dương Diệp trước mặt, cái kia áo xám lão giả nhìn thẳng Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi làm cho lão phu ngoài ý muốn ."

Dương Diệp tay phải cầm kiếm hướng phía trước nhẹ nhàng một chống, "Ta muốn biết như ngươi loại này thủ giới người có nhiều thiếu cái!"

Áo xám lão giả cười khẽ một tiếng, "Thế nào, muốn chém tận giết tuyệt ?"

Dương Diệp mỉm cười, "Tự nhiên . Ta cũng không tin tưởng, các ngươi sẽ chọn ta Dương Diệp bắt tay giảng hòa, không phải sao?"

Áo xám lão giả nói: "Ta có thể nói cho ngươi biết, thủ giới người, cũng không nhiều, chỉ có không đến 20 vị, trong đó phần lớn đều ở đây Vĩnh Hằng Chi Hà, bất quá, trải qua nay ngày việc này, ta tin tưởng, bọn họ hẳn là đều sẽ trở lại rồi ."

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch thân lên, "Vĩnh Hằng Vũ Trụ, không chào đón chúng ta những người này, thế nhưng, hoan nghênh nàng . Chỉ bằng điểm ấy, Dương Diệp, phiền toái của ngươi hội vĩnh viễn không ngừng, dù cho ngươi có thể đủ tránh thoát cái này nhất kiếp, thế nhưng, Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia biết sự tồn tại của nàng về sau, cũng nhất định sẽ cướp đoạt nàng . Ngươi, là không bảo đảm nàng!"

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta sẽ bảo vệ ngươi, chúng ta liên thủ, vô địch thiên hạ!"

Vô địch thiên hạ!

Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nàng giơ giơ tiểu trảo, nhãn trung tràn đầy kiên nghị màu sắc .

Dương Diệp trước mặt, cái kia áo xám lão giả đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên hướng phía trước đâm một cái .

Xuy!

Cái kia áo xám lão giả đầu trực tiếp bị xuyên thủng!

Kiếm vào giữa chân mày, cường đại kiếm khí trong nháy mắt vỡ vụn áo xám lão giả trong cơ thể tất cả sinh cơ, bao quát linh hồn!

Chỉ là nhất chớp mắt, thế gian này liền ở không cái này áo xám lão giả cái này người!

Kiếm thu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Mạc Đạo Tử đám người, năm người kia gắt gao nhìn Dương Diệp, Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng năm người kia đi tới , vừa đi vừa cười, "Trường Sinh Môn ? Tung Hoành Đạo ? Tạo Hóa Tông ? Trường sinh giáo ? Yên tâm, các ngươi không phải thứ nhất cái chết, cũng tuyệt đối không phải cuối cùng một cái chết."

Dứt lời, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người giống như một con Tiên Hạc bay lên, một đạo kiếm quang ở nhảy lên không trung một đạo tuyệt vời đường vòng cung .

Không xa chỗ, Tiểu Ngưu cũng đột nhiên đề lấy Hồng Hoang Khai Thiên Phủ hướng năm người kia vọt tới, mà phía chân trời con rồng kia cũng không nhàn rỗi, hai Long Trảo ngút trời mà hàng! Phía trước đã tại Tiểu Bạch trong lòng để lại ấn tượng xấu, thời khắc này nó, tự nhiên là muốn ra sức một điểm mới được!

Xa chỗ, cái kia Mạc Đạo Tử thần sắc đột nhiên dữ tợn, "Chư vị, hôm nay không phải cái này Dương Diệp chết, chính là ta chờ chết, coi như là ta chờ chết, cũng muốn kéo trên(lên) cái này Dương Diệp chôn cùng!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài dẫn đầu hướng Dương Diệp vọt tới .

Tại hắn thân về sau, mấy người kia cũng dồn dập hướng Dương Diệp vọt tới .

Rầm rầm rầm rầm!

Trong sát na, từng đạo khí tức cường đại không ngừng chấn động cái kia một vùng không gian, mảnh không gian kia bên trong, vô số dãy núi từng khúc đổ nát yên diệt .

Mà đang ở cái này vạn giới đồ bên ngoài, một nữ tử nhìn trước mắt cái kia một vùng không gian, trầm mặc không nói .

Tên nữ tử này, chính là Nam Ly Mộng . Mà giờ khắc này, nàng trong tầm mắt mảnh không gian kia, là hư vô, cái gì cũng nhìn không thấy! Cái này tự nhiên là bởi vì vạn giới đồ duyên cớ vì thế!

Tuy là cái gì cũng nhìn không thấy, thế nhưng, nàng biết, ở mảnh khu vực kia bên trong, đang tiến hành một trận đại chiến!

Ai thắng ai phụ ?

Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng biết, chính mình chẳng mấy chốc sẽ biết đáp án .

Ầm!

Ở nơi này lúc, mảnh khu vực kia đột nhiên kịch liệt xao động lên, giống như đại địa chấn một dạng, ở Nam Ly Mộng nhìn kỹ xuống, mảnh khu vực kia kích động càng ngày càng lợi hại, một khắc nào đó từng cái

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, mảnh khu vực kia đột nhiên rõ ràng, rất nhanh, Nam Ly Mộng thấy được một đạo quen thuộc ảnh!

Chính là cái kia Dương Diệp!

Mảnh khu vực kia chính giữa gian, chỉ có Dương Diệp! Mà ở Dương Diệp lòng bàn tay bên trong, vô số hắc khí tụ tập!

Linh hồn!

Phệ hồn thuật!

Chiêu này bí thuật, Dương Diệp tự nhiên không có quên, lúc này đây, hắn tru diệt nhiều như vậy cường giả, những thứ này linh hồn của cường giả hắn tự nhiên không thể lãng phí!

Tuy là hắn bây giờ đang ở áp chế cảnh giới, thế nhưng, những linh hồn này luôn luôn nhất ngày có thể dùng đến!

Quá hồi lâu, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, hắn nhìn về phía cách đó không xa Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng nói: "Ngươi giết bọn họ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Giết!"

"Sau đó thì sao ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngươi muốn nói cái gì ?"

Nam Ly Mộng thấp giọng thở dài, "Vô cùng vô tận. Đặc biệt ngươi giết thủ giới người, cái kia toán là chân chánh phá hủy cái này Vĩnh Hằng chi giới không thành văn quy củ!"

"Quy củ ?"

Dương Diệp đi tới Nam Ly Mộng trước mặt, cười nói: "Quy củ chính là chỉ cho phép bọn họ sát nhân, không cho phép ta sát nhân ? Nếu như là loại này quy củ, vậy còn muốn nó làm cái gì ?"

Vừa nói, Dương Diệp cầm kiếm xoay người rời đi, "Ta biết, đây không phải là kết thúc, bất quá, không có quan hệ, ta Dương Diệp cuối cùng cũng có nhất ngày hội giết đến kết thúc! Không có chuyện gì là một kiếm không giải quyết được, nếu có, vậy hai kiếm, hai kiếm không được, liền ba kiếm ."

Tại chỗ, Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại, đôi môi nhẹ mở, "Dĩ Sát Chỉ Sát (Lấy giết chóc, ngăn cản giết chóc), vĩnh vô chỉ cảnh!"

. . ..

------oOo------

Chương 2370: Nghịch Cải Phàm Thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nào đó chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp ngừng lại, tay phải hắn mở ra, cái kia vạn giới đồ xuất hiện ở trong tay hắn .

Vạn giới đồ, có thể truyền tống vạn giới!

Dương Diệp mở ra vạn giới đồ, hắn nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào nào đó chỗ, sau một khắc, tay hắn chỉ rơi vào phía trên kia .

Ở Dương Diệp chân xuống, xuất hiện một đạo lam sắc vòng sáng .

Dần dần, Dương Diệp thân thể hư ảo .

Mà đang ở Dương Diệp muốn hoàn toàn biến mất cái kia nhất chớp mắt, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một gã mặc hoa bào người đàn ông trung niên .

Hắc bào nam tử nhìn thẳng Dương Diệp, đột nhiên, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng nắm chặt .

Trong sát na, Dương Diệp quanh thân không gian trực tiếp nhăn nhó .

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia danh người đàn ông trung niên, không nói gì, thân thể hắn càng ngày càng hư huyễn, chỉ chốc lát, hắn hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Tại chỗ, người đàn ông trung niên diện vô biểu tình, không biết đang suy nghĩ gì .

Một lát sau, người đàn ông trung niên quay đầu nhìn về phía bên trái, nơi ấy, đâm đầu đi tới một người đàn ông, nam tử mặc một bộ trường bào rộng lớn, tay phải bên trong, nắm hai quả quả cầu ánh sáng màu trắng . Tên nam tử này nhìn thoáng qua không đứng nơi xa người đàn ông trung niên, cười nói: "Thủy Nguyên Đế, không nghĩ tới ngươi trở về nhanh như vậy!"

Thủy Nguyên Đế!

Trước mắt cái này danh người đàn ông trung niên, chính là Thủy Nguyên Tộc đã từng tộc trưởng Thủy Nguyên Đế!

Thủy Nguyên Đế đạm thanh nói: "Bắc Xuyên Tú, ta còn tưởng rằng ngươi chết ở tại cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà!"

Bắc Xuyên Tú!

Tên nam tử này chính là Bắc Xuyên tộc đã từng tộc trưởng Bắc Xuyên Tú!

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Nhiều lần kém chút chết, chẳng qua đáng tiếc, mệnh cứng rắn, chính là không chết được!"

Thủy Nguyên Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đã đều tới, tất cả đi ra đi!"

Theo Thủy Nguyên Đế thanh âm rơi xuống, tại hắn bên phải ngoài mấy trăm trượng, một gã lão giả bằng khoảng không mà hiện, lão giả nhìn thoáng qua phía trước Dương Diệp rời đi vị trí, "Thực sự là Trường Giang sóng sau đè sóng trước a, không nghĩ tới Vĩnh Hằng chi giới còn ra này đẳng cấp cường giả ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Thủy Nguyên Đế cùng Bắc Xuyên Tú, "Đã quên tự giới thiệu, lão phu Hàn Uyên Đình ."

Hàn Uyên Đình!

Thủy Nguyên Đế cùng Bắc Xuyên Tú hai người thần sắc hơi rùng mình, cái này Hàn Uyên tộc Hàn Uyên Đình, có thể nói là bọn họ tiền bối . Năm đó bọn họ vừa tới Vĩnh Hằng chi giới lúc, cái này Hàn Uyên Đình khả năng liền đã danh chấn Vĩnh Hằng chi giới .

Cái này lúc, Hàn Uyên Đình ba người đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên phải, nơi ấy, không gian rung động, ở ba người nhìn kỹ xuống, mảnh không gian kia càng ngày càng run rẩy, quá mấy hơi thở, rốt cục từng cái

Răng rắc!

Theo một đạo thanh thúy rạn tiếng vang lên, một thanh trường thương tự trong đó đâm xuất hiện, theo chuôi này trường thương xuất hiện, một đạo dữ tợn thanh âm đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, "Dương Diệp cái kia tiểu tạp toái đâu?"

Thanh âm rơi xuống, một gã mặc trường sam màu đen người đàn ông trung niên xuất hiện ở giữa sân .

Người đàn ông trung niên giữ lại ngắn phát, khắp khuôn mặt là lệ khí .

"Việt Câu!"

Một bên, Bắc Xuyên Tú đột nhiên nói: "Các hạ phải là Việt Tộc Việt Câu ."

Nam tử kia nhìn thoáng qua Bắc Xuyên Tú, "Ngươi thì là người nào!"

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Bắc Xuyên tộc, Bắc Xuyên Tú!"

Bắc Xuyên tộc ?

]

Việt Câu chân mày cau lại, "Cái kia Dương Diệp đâu?"

Đối với Dương Diệp, giữa sân mấy người có thể nói đều là phi thường muốn giết chi. Bọn họ muốn giết Dương Diệp, không đơn thuần là vì Linh Tổ, phải biết, Dương Diệp nhưng là hầu như giết hắn nhóm ngũ tộc. Đặc biệt Việt Câu, trước đây Dương Diệp đi Việt Tộc lúc, trực tiếp đem Việt Tộc đảo đều cho đánh thành vài khối, cái này với hắn mà nói, nhưng là diệt tộc thù . Kỳ thực, không chỉ có hắn, trong sân mấy người cùng Dương Diệp có thể nói đều có diệt tộc thù!

Ở Vĩnh Hằng chi giới, sáu tộc mặc dù so sánh lại không trên(lên) Tiên Phủ, không so sánh được trên(lên) Tung Hoành Đạo những thứ này ẩn núp thế lực, thế nhưng, bởi vì hắn nhóm cá nhân duyên cớ vì thế, những thứ này thế lực nhiều thiếu đều sẽ cho chút mặt mũi .

Nhưng mà, Dương Diệp một điểm mặt mũi không để cho, một điểm tình cảm không lưu!

Cái này lúc, Bắc Xuyên Tú cười nói: "Sáu tộc bên trong, Nam Ly tộc bởi vì Nam Ly Mộng duyên cớ vì thế, miễn gặp cái kia Dương Diệp độc thủ, nguyên nhân đây, Nam Ly gia vị lão tổ kia không biết đến hay là không đến . Ngoại trừ này bên ngoài, còn lại Lạc Ly nhà vị kia . Không biết ..."

Nói đến đây, hắn đột nhiên quay đầu, nơi ấy, một gã mặc áo bào trắng, cầm trong tay ngọc phiến nam tử lăng không mà tới.

Nam tử ăn mặc kiểu thư sinh, thân trên(lên) dáng vẻ thư sinh hơi thở đậm!

Người đến, chính là Lạc Ly tộc lão tổ Lạc Ly Minh .

Lạc Ly Minh nhìn mọi người, mỉm cười, "Đã tới chậm ."

Một bên, Việt Tộc Việt Câu đột nhiên xoay người muốn đi, mà đang ở cái này lúc, Bắc Xuyên Tú đột nhiên nói: "Việt Câu tộc trưởng là muốn đi giết cái kia Dương Diệp sao?"

Việt Câu đạm thanh nói: "Không phải đâu?"

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Đã mọi người khó có được tụ chung một chỗ, không biết chư vị có thể hay không hãy nghe ta nói vài câu!"

Việt Câu do dự xuống, vẫn là không có đi .

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Chư vị, theo ta được biết, lần này tới, cũng không biết chúng ta mấy vị . Thần Vũ Bảng, cho tới bây giờ, nhất cùng sở hữu bảy đời, mỗi một đời, trước mười, được rồi, năm vị trí đầu, đối với mọi người mà nói, năm vị trí đầu mới tính một nhân vật . Mỗi một đời năm vị trí đầu, từ bỏ rơi xuống, còn dư lại người mặc dù không nhiều, thế nhưng, cũng không phải đặc biệt thiếu . Mà những người này, theo ta được biết mấy vị, đã chạy về Vĩnh Hằng chi giới ."

Nói đến đây, Bắc Xuyên Tú lắc đầu cười, "Từ bỏ Thần Vũ Bảng ở trên những thứ này người bên ngoài, còn có một số ẩn núp cường giả, những thứ này người, có thể tiến nhập Vĩnh Hằng Chi Hà, đồng thời không có vẫn lạc, cái này đã chứng minh rồi thực lực của bọn họ . Đương nhiên, chân chính lợi hại, vẫn là Tung Hoành Đạo cái kia mấy phương thế lực, nếu như ta không có đoán sai, cái này mấy phương thế lực cường giả, đều đã về tới Vĩnh Hằng chi giới!"

Giữa sân mấy người nhìn Bắc Xuyên Tú, chậm đợi đoạn dưới!

Bắc Xuyên Tú tiếp tục nói: "Chư vị, chúng ta cùng cái kia Dương Diệp có diệt tộc thù, thế nhưng, ta muốn chư vị sở dĩ theo Vĩnh Hằng Chi Hà trở về, phần lớn nguyên nhân hay là bởi vì con kia Linh Tổ . Tại chỗ chư vị, đã từng đều là sất trá phong vân nhân vật, thế nhưng, thứ cho tại hạ nói thẳng, coi như chư vị thu được cái kia Linh Tổ, chư vị cảm giác mình có thể cho giữ được sao?"

Mọi người trầm mặc .

Linh Tổ!

Bắc Xuyên Tú nói không sai, bọn họ trở về chân chính nguyên nhân là con kia Linh Tổ . Mà coi như bọn họ thu được Linh Tổ, thế nhưng, có thể cho giữ được sao?

Giữ được sao?

Cá nhân nhất định là không giữ được! Người nào thu được nàng, sẽ trở thành kế tiếp Dương Diệp, bị vô số người nhìn chằm chằm Dương Diệp!

Cái này lúc, Bắc Xuyên Tú lại nói: "Chư vị đừng quên, Tung Hoành Đạo cái kia mấy phương thế lực đã liên thủ, mà bọn họ mục tiêu, cũng là cái kia Linh Tổ . Cho nên, tại hạ kiến nghị, ta ngũ tộc hẳn là liên thủ, cũng chỉ có ta năm người liên thủ, mới có thể cùng cái kia mấy phương thế lực còn có vô số cường giả giành giật một hồi!"

Liên thủ!

Giữa sân yên tĩnh lại!

Một bên, Lạc Ly tộc Lạc Ly Minh đột nhiên cười nói: "Bắc Xuyên Tú theo như lời có lý, ta chờ mục tiêu nếu là cái kia Linh Tổ, liền không thể không liên thủ, dù sao, Vĩnh Hằng Chi Hà trong lão quái vật, cũng đều không phải dễ đối phó . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái vẫn không có lộ diện Thái Thượng giáo . Ta không tin giáo này đang đối mặt một vị Linh Tổ thì còn có thể không động tâm, chỉ cần động tâm, bọn họ sẽ xuất sơn . Cho nên, bất kể là vì Linh Tổ, vẫn là vì lý do an toàn, ta cảm thấy, đều hẳn là liên thủ, ta năm người liên thủ, coi như không đoạt tới được Linh Tổ, thế nhưng, muốn đảm bảo cái toàn thân trở ra, vẫn là có thể!"

Toàn thân trở ra!

Nghe được câu này, giữa sân trong lòng mọi người đều đã có quyết định .

"Lúc nào động thủ ?" Cái này lúc, một bên cái kia Việt Câu đột nhiên nói .

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Chúng ta tự nhiên không thể động thủ, bây giờ đối với chúng ta mà nói, yên lặng quan sát biến hóa mới là tốt nhất . Dù sao, hiện tại người nào xuất thủ trước, người đó liền sẽ trở thành kế tiếp Dương Diệp, bị mọi người nhìn chòng chọc tiến lên!"

"Lẽ nào cứ như vậy chờ đợi ?" Việt Câu hỏi .

Bắc Xuyên Tú khẽ lắc đầu, "Khẳng định có người không kịp đợi, tỷ như những thứ kia thủ giới người! Dương Diệp tru diệt vài vị thủ giới người, một hơi này, bọn họ những thứ này cao cao tại thượng người làm sao nhịn được ?"

Thủ giới người!

Dương Diệp tru diệt thủ giới nhân sự tình, đã không phải là bí mật gì, đối với Dương Diệp biện pháp, giữa sân mọi người kỳ thực cũng có chút khiếp sợ, bởi vì, coi như là bọn họ năm đó, cũng phải cấp những thứ này thủ giới người ba phần mặt mũi, có thể Dương Diệp khen ngược, trực tiếp giết!

Ngoan độc a!

Cái này lúc, Bắc Xuyên Tú đột nhiên nhìn về phía bên phải, "So sánh với thủ giới người, ta càng tò mò hơn cái kia vị!"

Ở một vùng núi bên trong, bên trong dãy núi, có một tòa phế tích, cái tòa này phế tích, chính là cái kia Tiên Phủ di chỉ .

Lúc trước bị Thiên Tú hủy diệt Tiên Phủ!

Lúc này, ở cái tòa này phế tích chi lên, đứng một gã mặc quần trắng nữ tử .

Tiên Phủ tổ sư Dịch Thủy Hàn!

Tên này nữ tử váy trắng chính là năm đó một tay sáng lập Tiên Phủ Dịch Thủy Hàn!

Phế tích chi lên, Dịch Thủy Hàn hai mắt chậm rãi đóng lại, một cổ vô hình lực lượng tự nàng thân thể bên trong tản ra, rất nhanh, này cổ lực lượng hướng bốn phía khuếch tán đi, này cổ lực lượng tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là xuyên qua vô số giới!

Làm như đang tìm cái gì!

Quá hồi lâu, này cổ lực lượng đột nhiên rút về Dịch Thủy Hàn trong cơ thể, Dịch Thủy Hàn trợn mở con mắt, nàng nhìn lướt qua phía chân trời, nhãn trung băng lãnh một mảnh, "Thiên Chi Nhai, Hải Chi Giác, ta phải giết ngươi!"

Mà ở một chỗ, đây là một mảnh bụi mịt mờ thế giới, một gã kiều tiểu cô nương chính chậm rãi hướng xa chỗ một cây cầu đi tới, làm như cảm nhận được cái gì, kiều tiểu cô nương đột nhiên ngừng lại, bên nàng nhãn nhìn thoáng qua, khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái vì không thể tra biên độ .

Không tiết tháo!

Kiều tiểu cô nương thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ tòa kia cầu, nàng hai tay thả lỏng thân về sau, chậm rãi hướng tòa kia cầu đi tới .

Dần dần, kiều tiểu cô nương bối ảnh dần dần mơ hồ .

Vĩnh Hằng chi giới, Nam Ly tộc .

Một nữ tử cùng một gã mỹ phụ đối lập mà ngồi .

Nữ tử là Nam Ly Mộng, mà mỹ phụ kia, tắc thì là Nam Ly gia tổ tiên, cũng chính là trước đây mang theo Nam Ly tộc đi tới Vĩnh Hằng chi giới Nam Ly Âm .

Nhìn trước mắt Nam Ly Mộng, Nam Ly Âm trong lòng có chút phức tạp . Nam Ly gia tự nàng chi về sau, rất thiếu xuất hiện kinh diễm tài tuyệt thiên tài, thật vất vả xuất hiện một cái, rồi lại yêu mến làm chút không dụng ý nghĩa chuyện tình, không lấy gia tộc vì trọng!

Quá hồi lâu, Nam Ly Âm đột nhiên mở miệng, "Linh Tổ, đối với ta chờ đến nói, là một cái cơ hội, không thể buông tha!"

Nam Ly Mộng không nói gì thêm, nàng đứng lên, xoay người rời đi, khi đi đến cạnh cửa lúc, nàng đột nhiên ngừng lại, "Nữ nhân kia rời đi lúc, đối với ta nói câu nào: Hắn cùng với cái kia Linh Tổ nếu như gặp chuyện không may, nàng sẽ để cho tất cả có liên quan người chôn cùng ."

Nói đến đây, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Nàng không đang nói đùa, hơn nữa, nàng có thể làm được ."

Vừa nói, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Dù sao cũng là mười đại thể chất một trong a! Hơn nữa, còn là chính mình tu luyện ra được, nghịch cải Phàm Thể ..."

....

PS: Hơi xúc động, nhìn một ít tác giả, theo nguyên bản phác nhai tác giả biến thành thần về sau, bắt đầu nhẹ nhàng . Vì sao phiêu ? Có lẽ là tiền kiếm đủ chứ . Còn tốt, ta cho tới bây giờ cũng không dám phiêu, dù sao, các độc giả trong tay có thể đều là nắm đao, hơn nữa, một lời không hợp sẽ gửi lưỡi dao cũng nhiều rất a . Đương nhiên, quan trọng nhất là, ta không có kiếm được tiền ....

Ban đầu tâm, ta một mực văn trong cường điệu ban đầu tâm, cũng chính là bản tâm, thật là nhiều người kỳ thực dần dần đều sẽ phiêu đấy! Bản tâm, khó nhất thủ vững! Tỷ như, sở thích của ta là viết sách, thế nhưng, nếu có người cho ta mười triệu để cho ta đừng viết ..... Ma quỷ, còn viết cái cây búa a! ! ! Đây chính là hiện thực!

Nhất về sau, cảm tạ hết thảy một mạch ủng hộ ta đến bây giờ các bằng hữu .

Đúng, hay là nghịch cải Phàm Thể, có không có ai biết là gì ý thức ?

------oOo------

Chương 2371: Bành Trướng Thái Cổ Chân Long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Vũ Giới .

Đi qua vạn giới đồ truyền tống, Dương Diệp rất mau tới đến rồi Thần Vũ Giới, cái này truyền tống tốc độ thật làm cho Dương Diệp chấn kinh rồi nhất cái . Bất quá, cái này truyền tống địa phương, làm cho Dương Diệp có điểm trứng đau!

Lúc này hắn vị trí là ở nhất chỗ diễn võ tràng rộng rãi lên, chuẩn xác mà nói là ở nhất chỗ luận võ đài lên, mà ở chung quanh hắn, tụ tập rất nhiều người, lúc này, những thứ này người đang xem lấy hắn!

Mà ở đối diện hắn, đứng một gã tay cầm trường kiếm nữ tử .

Lúc này, tên nữ tử này đã ở nhìn hắn .

Dương Diệp quét giữa sân liếc mắt, nhất về sau, hắn nhìn mình trước mặt cô gái kia, nữ tử vóc người tốt, đặc biệt chân, rất dài, rất bạch, bởi vì nữ tử chỉ mặc một bộ bằng da quần soóc, cái kia đôi chân dài to không giữ lại chút nào lộ ở tại không khí bên trong .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cái kia, quấy rầy!"

Nói xong, hắn xoay người muốn đi, mà đang ở cái này lúc, luận võ trên đài nữ tử đột nhiên chân nhọn điểm nhẹ, trong sát na, một đạo hình cung kiếm quang ở trong sân chuyển hình bán nguyệt vọt đến Dương Diệp trước mặt .

Kiếm quang tán đi, nàng kia xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Hồ nguyệt thiểm!"

Giữa sân, có người kinh hô, "Không nghĩ tới Diệp sư tỷ dĩ nhiên đem chiêu này hồ nguyệt thiểm tu luyện đến loại trình độ này, lợi hại, cho là thật lợi hại ."

"Đó cũng không phải là! Diệp Thế Giới nhưng là chúng ta Tri Bắc Tông kiệt xuất nhất thiên tài ."

"Mặt khác cái này người cũng dám lên đài khiêu chiến Diệp Thế Giới, hắn ... Di, cái này người thoạt nhìn tốt lạ mặt, chưa thấy qua hắn a!"

"..."

Dương Diệp trước mặt, nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi tên gì!"

Dương Diệp cười cười, "Chỉ là một cái ngoài ý muốn, cáo từ!"

Nói xong, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp phóng lên cao, mà ở luận võ đài lên, nữ tử ngây cả người, sau một khắc, nàng trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, hướng Dương Diệp đuổi theo .

Đám mây bên trong, nhận thấy được nữ tử theo tới, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn dừng ngay tại chỗ, cái này lúc, nữ tử xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nói: "Có việc ?"

Nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi là kiếm tu ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Kiếm tu, ở nơi này người người tập võ Thần Vũ Đại Lục, tu kiếm cũng không nhiều . Đến, nay ngày bản tiểu thư tâm tình tốt, có thể chỉ điểm một chút ngươi ."

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Nữ tử lại nói: "Đến, đối với ta xuất kiếm, làm cho ta nhìn ngươi một chút kiếm đạo tạo nghệ!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Không cần chứ ?"

"Không cần ?"

Nữ nhân hơi ngẩn người, nhưng sau cả giận nói: "Tiểu tử, ngươi biết, cái này đối với ngươi mà nói, nhưng là một cái thiên đại kỳ ngộ . Đừng nói nhảm, đến, để cho ta nhìn, ngươi kiếm đạo mạnh bao nhiêu ."

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, một thanh kiếm chính là đã để ở tại nàng kia giữa chân mày .

Nữ tử hóa đá .

Nữ tử trước mặt, Dương Diệp thu hồi kiếm, nhưng sau đó xoay người rời đi, mà đang ở cái này lúc, nàng kia đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nữ tử hướng về phía Dương Diệp làm một lễ thật sâu, "Không nghĩ tới tiền bối là chân nhân bất lộ tướng, là tiểu nữ tử mắt vụng về ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, "Ngươi tên gì ?"

Nữ tử vội vàng nói: "Diệp Tiểu Điềm, Tri Bắc Tông chính là nhà của ta!" Nói đến đây, nữ tử nhãn trung tràn đầy kiêu ngạo màu sắc .

Dương Diệp: "..."

Diệp Tiểu Điềm do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, cái kia gì, phải không đi ta Tri Bắc Tông ngồi ngồi ?"

Tri Bắc Tông!

Dương Diệp nhìn phía dưới liếc mắt, sau đó nói: "Tri Bắc Tông rất lợi hại phải không ?"

"Lợi hại a!"

Diệp Tiểu Điềm tức thì hăng hái, "Tri Bắc Tông, ở nơi này trong phạm vi một triệu dặm, nhưng là đệ nhất, cha ta, càng là phá giới cường giả đây!"

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Cái kia, tiền bối, ngươi cũng là Phá Giới cảnh cường giả sao?"

]

Dương Diệp cười nói: "Đạo Chân Cảnh!"

"Không thể!"

Diệp Tiểu Điềm có chút tạc mao, "Bình thường Đạo Chân Cảnh cường giả ở trước mặt ta, nhất chiêu đều tiếp không xuống, tiền bối ngươi tại sao có thể là Đạo Chân Cảnh đâu? Theo ta thấy, tiền bối ngươi ít nhất là nhất giới cường giả!"

Dương Diệp lắc đầu, "Không nói cái này . Cha ngươi là Tri Bắc Tông tông chủ, đúng không ?"

Diệp Tiểu Điềm gật đầu, "Làm sao vậy ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể hay không mang ta đi gặp hắn một lần ?"

Hắn tới đây Thần Vũ Giới, mục đích là phải tìm An Nam Tĩnh, nhưng mà, lúc này hắn căn bản không liên lạc được An Nam Tĩnh, duy nhất biện pháp, cũng chỉ có tìm thêm người hỗ trợ .

Nghe được Dương Diệp, Diệp Tiểu Điềm có chút do dự, cái này lúc, Dương Diệp cười nói: "Làm sao vậy ?"

Diệp Tiểu Điềm do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối tìm ta cha làm cái gì ?"

Dương Diệp cười nói: "Xem hắn có thể hay không giúp ta một việc, đương nhiên, không phải bang vô ích, ta sẽ cho tốt chỗ . Đương nhiên, như ngươi nguy nan, liền là ta chưa nói ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Cái kia Diệp Tiểu Điềm do dự một cái, nhất về sau, nàng nói: "Ta mang tiền bối đi tìm cha ta, tiền bối có thể hay không chỉ điểm một cái kiếm đạo của ta ?"

Dương Diệp mỉm cười, "Tự nhiên không có vấn đề!"

Nghe vậy, Diệp Tiểu Điềm nhoẻn miệng cười, "Tiền bối, xin mời!"

Dương Diệp gật đầu, ở Diệp Tiểu Điềm dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới Tri Bắc Tông, hắn quan sát liếc mắt bốn phía, cái này Tri Bắc Tông, không tính là quá lớn, nhưng cũng không tính là nhỏ . Bất kể nói thế nào, nếu như có thể mời được cái này Tri Bắc Tông hỗ trợ, với hắn mà nói cũng coi như là một chuyện tốt .

Diệp Tiểu Điềm mang theo Dương Diệp đi tới nhất chỗ trước đại điện, bất quá, ở cửa đại điện, hai người bị ngăn cản .

Ngăn lại hai người chính là một gã hắc y lão giả .

Diệp Tiểu Điềm nói: "Mặc Bá, ta muốn thấy cha!"

Hắc y lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ánh mắt rơi vào cái kia Diệp Tiểu Điềm thân lên, "Nha đầu, cha ngươi hiện tại đang ở thấy khách nhân, ngươi bây giờ có thể không thể quấy nhiễu!"

"Khách nhân ?"

Diệp Tiểu Điềm chân mày to cau lại, "Cái gì khách nhân ?"

Hắc y lão giả cười nói: "Thương Hành Tông tông chủ ."

Diệp Tiểu Điềm do dự xuống, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, ta có thể chờ "

Diệp Tiểu Điềm đang muốn nói, một bên hắc y lão giả đột nhiên hỏi, "Vị này chính là ?"

Ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên.

Diệp Tiểu Điềm vội vàng nói: "Đây là ..."

"Bằng hữu!"

Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Ta là Diệp tiểu thư bằng hữu!"

Bằng hữu!

Diệp Tiểu Điềm nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: " Đúng, Mặc Bá, hắn là bằng hữu của ta ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đi trước ta tiểu viện nghỉ ngơi hạ như thế nào đây? Chờ phụ thân thấy hết khách nhân, chúng ta ở tới!"

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: " Được !"

Diệp Tiểu Điềm xoay người rời đi, Dương Diệp hướng về phía cái kia hắc y lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau đi theo .

Hắc y lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Diệp Tiểu Điềm đem Dương Diệp dẫn tới nàng tiểu viện, tiểu viện không phải rất lớn, nhưng là lại rất tinh xảo, hơn nữa, bốn phía còn có vài tọa trận pháp .

Diệp Tiểu Điềm bang Dương Diệp đánh thuê một gian phòng giữa môn, "Tiền bối, ngươi liền tạm thời ở chỗ này nghỉ ngơi một cái, ta đi bên kia chờ, chờ phụ thân cùng cái kia Thương Hành Tông tông chủ trò chuyện xong, ta liền lập tức tới thông báo ngươi ."

Dương Diệp cười nói: "Cái kia đa tạ!"

Diệp Tiểu Điềm nhếch miệng cười, xoay người liền muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Mới vừa ta xem một cái, các ngươi Tri Bắc Tông tựa hồ cũng không phải là một cái chủ tu kiếm tông môn, có thể ngươi lại tuyển trạch tu kiếm, vì sao ?"

Diệp Tiểu Điềm dừng bước lại, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, có chút kích thích, "Bởi vì soái a, ngươi suy nghĩ một chút, kiếm tu ngự kiếm giữa sơn thủy, hành hiệp trượng nghĩa, gặp phải ác nhân, rút kiếm chém chi, nhưng sau tiêu sái ngự kiếm rời đi, ngươi nói, có phải hay không rất soái!"

Dương Diệp có chút không nói .

Tu kiếm, chỉ là bởi vì soái ?

Diệp Tiểu Điềm cười cười, "Tiền bối có phải hay không cảm thấy ta rất ngây thơ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Đây cũng không phải, một thanh kiếm, vạn chủng kiếm đạo, đã yêu mến, phải đi làm, cố gắng ."

Đạt được Dương Diệp khẳng định, Diệp Tiểu Điềm tiếu dung càng phát xán lạn, nàng hướng về phía Dương Diệp cung kính thi lễ, "Cảm tạ tiền bối chỉ điểm, vãn bối hiểu ra, ân, vãn bối cáo từ trước ."

Nói xong, nàng xoay người thần tốc ly khai giữa sân .

Bên trong gian phòng, Dương Diệp lắc đầu cười, hành hiệp trượng nghĩa ? Cách nghĩ tốt, đáng tiếc, hiện thực tàn khốc a!

Dương Diệp đang muốn quan môn, cái này lúc, một gã hắc y lão giả đột nhiên xuất hiện ở môn trước .

Chính là cái kia Mặc Bá .

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc y lão giả, "Có việc ?"

Hắc y lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Tiểu thư là Thương Hành Tông tông chủ con vị hôn thê ."

Vị hôn thê ?

Dương Diệp hơi ngẩn ra, nhưng sau cười nói: "Các hạ sợ là hiểu lầm, ta cùng với nàng chỉ là bằng hữu, rất bằng hữu bình thường!"

Hắc y lão giả đạm thanh nói: "Thương Hành Tông sợ là không cho là như vậy, đặc biệt vị hôn phu của tiểu thư . Vì các hạ lý do an toàn, các hạ tốt nhất vẫn là cách tiểu thư xa một chút cho thỏa đáng ."

Nói xong, hắc y lão giả trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Bên trong gian phòng, Dương Diệp lắc đầu, hắn đóng cửa lại, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Huyền Không Sơn sau sơn, lúc này, Tiểu Bạch đang ở cái kia Thái Cổ Chân Long địa bàn, ở người của nàng về sau, là Tiểu Ngưu, còn có Nhị Nha .

Cái kia Thái Cổ Chân Long muốn tăng lên!

Lúc trước đầu này Thái Cổ Chân Long đánh một trận chi về sau, thì có tấn thăng khuynh hướng .

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn có Tiểu Ngưu đang ở một bên nhìn cái kia Thái Cổ Chân Long, Thái Cổ Chân Long quanh thân, khí tức càng ngày càng mạnh, không chỉ có như đây, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể cũng càng ngày càng lớn, nguyên bản Thái Cổ Chân Long hình thể chỉ có nghìn trượng dài, thế nhưng lúc này, theo hơi thở của nó càng ngày càng mạnh, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể càng ngày càng lớn, không chỉ có như đây, một long uy xuất hiện ở toàn bộ Huyền Không Sơn chi lên.

Long uy!

Không thể không nói, này cổ uy áp vẫn là phi thường khủng bố, đặc biệt đối với Tiểu Ngưu loại này huyết mạch tương đối thấp yêu thú, bao quát cái kia Thái Cổ Lệ Hổ đều cảm nhận được một cực mạnh lực áp bách, đây là huyết mạch áp chế .

Chỉ có cái kia Nhị Nha cùng Tiểu Bạch không có cảm giác nào!

Dần dần, làm cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể đạt được 2000 tới trượng lúc, nó thân thượng tán phát cổ khí tức kia chậm rãi yếu đi .

Hai giới!

Đầu này long theo nhất giới biến thành hai giới đại yêu!

Không trung, Dương Diệp đang muốn hiện thân, mà đang ở cái này lúc, cái kia Thái Cổ Chân Long đột nhiên nhìn về phía Nhị Nha, nhưng sau một long uy phi thẳng đến Nhị Nha nghiền ép tới!

Ở nơi này đầu Thái Cổ Chân Long nhãn trung, tràn đầy khiêu khích màu sắc!

Báo thù!

Lúc trước nó nhưng là kém chút bị Nhị Nha ăn, thù này, nó nhưng là không có quên . Hiện tại, thực lực đại tăng, nó chuyện thứ nhất chính là muốn báo thù!

Phía dưới, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, đầu này long muốn làm gì ?

Mà một bên, cái kia Tiểu Ngưu tắc thì là lắc đầu, thối lui đến Tiểu Bạch thân sau .

Mà Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha khi nhìn đến cái kia Thái Cổ Chân Long khiêu khích về sau, nàng liếm một khẩu mứt quả, nhưng sau sẽ mứt quả đưa cho Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu vội vã tiếp nhận mứt quả, nó vốn muốn nói đôi câu, thế nhưng, khi thấy Nhị Nha biểu tình về sau, hắn quả đoán lui về .

Không trung, cái kia Thái Cổ Chân Long một con Long Trảo phi thẳng đến Nhị Nha bắt xuống phía dưới!

Phía dưới, Nhị Nha liếm môi một cái, khóe miệng lộ ra một vẻ nụ cười quỷ dị . Nhìn cái kia Thái Cổ Chân Long, Nhị Nha giống như là đang nhìn một bữa tiệc lớn!

....

Cvt: Thiện tai. Có thù tất báo a

------oOo------

Chương 2372: Kinh Khủng Nhị Nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Âm thầm, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh cũng không có tổ chức, bởi vì hắn nhóm đều muốn nhìn Nhị Nha thân phận chân thật .

Cái này tiểu nha đầu, đến tột cùng là lai lịch gì ?

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh đều rất tò mò!

Xa chỗ, con kia Long Trảo đã tới Nhị Nha đỉnh đầu, cường đại long uy nhất định có thể phá hủy tất cả .

Ở nơi này lúc, Nhị Nha hai tay đột nhiên cong thành trảo, sau một khắc, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Nhị Nha chân phải chợt giẫm một cái, cả người phóng lên cao, chuyển chớp mắt, một cái móng vuốt nhỏ đánh vào cái kia Thái Cổ Chân Long Long Trảo trảo tâm bên trong!

Cái này chỉ tiểu trảo cùng con kia Long Trảo so sánh với, giống như là con kiến móng vuốt cùng nhân loại so sánh với, khôi hài thêm hoang đường!

Nhưng mà, chính là chỗ này một cái móng vuốt nhỏ, ngạnh sinh sinh chặn con kia Long Trảo, không chỉ có như đây, trong khoảnh khắc đó, cái kia Thái Cổ Chân Long thân trên(lên) tản mát ra long uy trực tiếp bị phá hủy sạch sẽ .

Không phải phá hủy!

Là thôn phệ!

Dương Diệp kinh hãi phát hiện, cái kia Thái Cổ Chân Long tản mát ra long uy đều bị Nhị Nha thôn phệ! Cùng này đồng thời, cái kia Thái Cổ Chân Long Long Trảo đột nhiên trực tiếp nứt nẻ ra!

Cái kia Thái Cổ Chân Long trong lòng kinh hãi, sẽ thu hồi Long Trảo, mà lúc, Nhị Nha chân phải đột nhiên lăng không đạp một cái, chuyển chớp mắt, cả người hắn lấy một đạo hoàn mỹ độ cung hướng trên(lên) ném đi, đi thẳng tới Thái Cổ Chân Long trước mặt .

Nàng cứ như vậy mặt đối mặt nhìn cái kia Thái Cổ Chân Long, bị Nhị Nha như thế nhìn chằm chằm, Thái Cổ Chân Long có chút hoảng sợ .

Chẳng qua lúc này, nó rất tinh tường, cầu xin tha thứ cái gì nhất định là không có ích lợi gì, chỉ có đánh!

Là quang vinh vẫn là nhục, thì nhìn một trận chiến này!

Thái Cổ Chân Long một tiếng hét giận dữ, trực tiếp dùng đầu của nó hướng Nhị Nha đụng tới, cường đại xông tới lực trực tiếp làm cho toàn bộ phía chân trời không gian rung động kịch liệt lên .

Mà Nhị Nha lại không tránh không né, hướng về phía cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt chính là một quyền .

Ầm!

Một quyền này, ngạnh sinh sinh bức ngừng cái kia Thái Cổ Chân Long thế tiến công, không chỉ có như đây, ở Nhị Nha nắm tay đánh vào Thái Cổ Chân Long trong nháy mắt đó, Thái Cổ Chân Long quanh thân miếng vảy trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Nhìn thấy tiên huyết, Nhị Nha đột nhiên hưng phấn lên, phải nói điên cuồng, nàng thân hình lóe lên, đi thẳng tới cái kia Thái Cổ Chân Long lưng lên, nhưng sau hai nắm đấm như mưa điểm vậy rơi vào cái kia Thái Cổ Chân Long thân lên.

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Nhị Nha mỗi rơi một quyền, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể sẽ nhỏ đi vài phần! Trong lúc, cái kia Thái Cổ Chân Long cũng không phải là không có phản kháng, nhưng tiếc là chính là, mặc kệ nó như thế nào phản kháng, ở Nhị Nha cái kia quả đấm nhỏ trước mặt, đều là phí công!

Theo Nhị Nha từng quyền từng quyền rơi xuống, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể càng ngày càng nhỏ, đồng thời toàn thân vết thương trải rộng!

Không đến một hồi, cái kia Thái Cổ Chân Long hình thể khôi phục thành bình thường cao thấp, mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên thu hồi nắm tay, nhưng sau ở ánh mắt của mọi người bên trong, nàng mở miệng hướng về phía cái kia Thái Cổ Chân Long chính là hút một cái ...

Cái này hút một cái, trực tiếp đem cái kia Thái Cổ Chân Long hút tới nàng trong bụng!

Nhìn thấy một màn này, âm thầm Dương Diệp cùng Kiếm Kinh sắc mặt đại biến, bao quát một bên Tiểu Bạch cũng là bối rối, thật ăn ? Ăn ngon không ?

Mà một bên cái kia Tiểu Ngưu tắc thì nhìn tê cả da đầu!

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh hầu như tại đồng nhất thời gian xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, chứng kiến Dương Diệp cùng Kiếm Kinh, Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Dương ca được! Kiếm Kinh tỷ tỷ được!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: Nhị Nha, nàng vẫn chỉ là một đứa bé, tiểu hài tử nghịch ngợm, giáo huấn một chút là được rồi, ngươi nói đúng không ?"

Nhị Nha cười nói: "Giáo huấn gì nha, trực tiếp ăn, nó lấy sau ở cũng sẽ không ngang bướng, thật tốt, ngươi nói có đúng hay không ?"

Dương Diệp cười khổ, "Nhị Nha, ngươi liền cho Dương ca một bộ mặt, thả nó nhất ngựa đi!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch cũng tới đến rồi Nhị Nha trước mặt, nó tiểu trảo sờ soạng lau Nhị Nha bụng nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, biểu tình kia là ở hỏi ăn thật ngon sao?

Dương Diệp một cái tát vỗ vào Tiểu Bạch cái mông lên, lúc này, cái này tiểu gia hỏa còn đang hỏi Nhị Nha ăn ngon không ... Ngươi cái này tâm đắc nhiều lớn a ?

Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau nàng xem hướng Nhị Nha, tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha cái bụng, biểu thị chớ nên ăn nó .

Nhị Nha bĩu môi, "Nhưng là ta đói bụng a!"

]

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau nàng tiểu trảo đưa tới Nhị Nha trước mặt, ở nàng tiểu trảo trung, là một căn mứt quả .

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, nàng cầm mứt quả liếm liếm, nhưng sau hướng về phía bên cạnh chính là vừa phun, cái này vừa phun, một vệt kim quang tự Nhị Nha trong miệng phun ra . Cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp bị Nhị Nha thổ ở tại mặt đất!

Lúc này, này Thái Cổ Chân Long có thể nói là thật thảm, toàn thân vết thương trải rộng, miếng vảy không có một khối tốt, ngoại trừ này bên ngoài, nó không biết ở Nhị Nha trong cơ thể gặp cái gì, toàn bộ thoạt nhìn hấp hối . Như ở muộn xuất hiện một điểm, phỏng chừng nó đang ở cũng không ra được!

Một bên, Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, cái này Nhị Nha là thật muốn ăn con rồng này a!

Nàng không phải đùa giỡn!

Dương Diệp nhưng thật ra không có trách Nhị Nha, phải biết, Nhị Nha có thể không phải nhân loại, không thể lấy nhân loại tiêu chuẩn tới ước lượng nàng . Ở yêu tộc bên trong, cường đại yêu là tuyệt đối không cho phép khác yêu khiêu khích bọn họ. Mà cái kia loại lấy yếu khiêu khích mạnh, không thể nghi ngờ là đang làm chết! Mà đầu Thái Cổ Chân Long, chính là tìm đường chết trong tìm đường chết . Đương nhiên, Dương Diệp cũng hiểu con rồng này, dù sao cũng là cái Thái Cổ Chân Long a, bị bắt nạt như vậy, nó tự nhiên muốn phản kháng!

Đáng tiếc là, Nhị Nha lợi hại hơn chút!

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, nàng do dự xuống, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, ngươi không cho ta ăn người này, vậy ngươi có thể hay không cho ta tìm một chút ăn à? Mứt quả căn bản ăn không đủ no a!"

Ăn không đủ no!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, sau đó nói: "Nhị Nha, ngươi thích ăn yêu thú ?"

Nhị Nha liền vội vàng gật đầu, nàng chỉ vào cái kia Thái Cổ Chân Long, "Loại này, loại này có thể ăn no, còn ăn thật ngon, ăn về sau, còn có thể mạnh mẽ, phải không, Dương ca, ngươi để cho ta ăn nó đi đi!"

Một bên, cái kia Thái Cổ Chân Long thân thể co quắp một trận, trực tiếp hù dọa hôn mê bất tỉnh!

Dương Diệp cười khổ cười, "Nhị Nha, ngươi không thể đói bụng, sẽ ăn người khác a, ngươi nói có đúng hay không ?"

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, "Nhưng là ta không ăn chúng nó, ta đói bụng a ."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua xa chỗ trên đất con rồng kia, sau đó nói: "Hơn nữa, ta cảm thấy, chúng nó chính là cho ta ăn a!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn thoáng qua cái kia Thái Cổ Chân Long, đây là cho Nhị Nha ăn ? Kỳ thực, nàng thật tò mò, hiếu kỳ cái này Thái Cổ Chân Long thật ăn ngon như vậy sao? Có muốn thử một chút hay không đâu?

Nếu để cho Thái Cổ Chân Long biết Tiểu Bạch cái ý niệm này, nó phỏng chừng sẽ trực tiếp bị sợ chết, mà không phải dọa ngất!

Tiểu Bạch ăn, đó là ăn linh, so với Nhị Nha kinh khủng hơn!

Nghe được Nhị Nha, Dương Diệp đều có chút tê cả da đầu, Thái Cổ Chân Long là cho nàng ăn ?

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Bình thường, chuỗi sinh vật bên trong, ở lang nhãn trung, dê chính là cho chúng nó ăn, không phải sao?"

Chuỗi sinh vật!

Dương Diệp ánh mắt lần nữa rơi vào Nhị Nha thân lên, không hề nghi ngờ, ở nơi này chuỗi sinh vật bên trong, Nhị Nha nếu so với cái kia Thái Cổ Chân Long cao!

Dương Diệp thấp giọng thở dài, kỳ thực, đối với Nhị Nha bản tính, hắn cũng không biết nên làm cái gì bây giờ . Yêu Giới có Yêu Giới sinh tồn pháp tắc, Nhân Giới có Nhân Giới sinh tồn pháp tắc, dùng Nhân Giới sinh tồn pháp tắc đeo vào Nhị Nha thân lên, rõ ràng cho thấy không thích hợp . Bất quá, đã Nhị Nha theo hắn, hắn thì có trách nhiệm làm cho Nhị Nha thay đổi chí ít nhân tính một điểm . Cũng còn tốt, Nhị Nha có nhân loại lương tâm cùng nhân tính, không phải, nó cũng không thể có thể cùng Tiểu Ngưu làm bạn, nhưng lại buông tha cái kia Thái Cổ Chân Long!

Chỉ bất quá, dài lâu như thế xuống phía dưới, khả năng cũng không phải một cái biện pháp!

"Dương ca, ta theo Tiểu Bạch đi chơi!" Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên nói . Vừa nói, nàng hướng về phía Tiểu Bạch vẫy vẫy tay, nhưng sau nhún nhảy một cái biến mất ở không xa chỗ .

Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau vội vã đi theo, cái kia Tiểu Ngưu tự nhiên là theo sát bên ngoài sau .

Tiểu Ngưu đối với Nhị Nha có kính cũng có sợ, thế nhưng, ở nó trong lòng, Nhị Nha kỳ thực vẫn rất tốt . Cái kia Thái Cổ Chân Long, kỳ thực cũng cũng không tệ lắm, đáng tiếc là không thể khiêm tốn!

Giữa sân, chỉ còn Dương Diệp cùng Kiếm Kinh .

Hai người nhìn thoáng qua cái kia đã chỉ còn một hơi thở long, có chút bất đắc dĩ .

Dương Diệp đi tới Thái Cổ Chân Long trước mặt, sau đó bàn tay dính vào Thái Cổ Chân Long bụng, Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng dũng mãnh vào Thái Cổ Chân Long trong cơ thể, theo Hồng Mông Tử Khí dũng mãnh vào, cái kia Thái Cổ Chân Long tức thì tốt hơn nhiều .

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, "Nhị Nha bản thể đến tột cùng là cái gì ? Thậm chí liền Thái Cổ Chân Long đều bị nàng đè gắt gao!"

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nó khả năng tới tự Thái Cổ thời đại phía trước, một loại ..."

Nói đến đây, Kiếm Kinh đột nhiên đình chỉ .

"Cái gì ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không thể, căn bản không thể, cái kia loại sinh vật, sớm đã diệt tuyệt, cho dù là Vĩnh Hằng Vũ Trụ cũng cơ bản chưa từng thấy qua, cái này Vĩnh Hằng chi giới càng không thể có thể có!"

Dương Diệp cười khổ cười, đang muốn hỏi đến tột cùng là cái gì thần vật, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt, sau một khắc, hắn về tới trong hiện thực .

Môn đang vang lên!

Dương Diệp mở cửa, môn trước, chính là cái kia Diệp Tiểu Điềm .

Diệp Tiểu Điềm cười nói: "Tiền bối, cha ta nói muốn gặp ngươi ."

Dương Diệp cười nói: "Đa tạ!"

Diệp Tiểu Điềm cười cười, "Việc nhỏ, tiền bối đi theo ta!"

Đường lên.

Diệp Tiểu Điềm lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng vội vàng nói: "Tiền bối, cha ta tính khí không phải cực kỳ tốt, cái kia, chờ một hồi ngươi ..."

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, ta tính khí tốt!"

Diệp Tiểu Điềm gật đầu, "Vậy là tốt rồi!"

Rất nhanh, hai người tiến nhập một gian đại điện, tiến nhập đại điện về sau, Dương Diệp gặp được hai danh người đàn ông trung niên, cầm đầu cái kia danh người đàn ông trung niên mặc một bộ thư giãn đại trường bào, thân thể có vẻ hơi mập mạp, thế nhưng khuôn mặt trên(lên) lại mang theo một uy nghiêm; mà đổi thành nhất danh người đàn ông trung niên tắc thì ở phía dưới bên phải, người đàn ông trung niên mặc áo bào đen, khi hắn tiến đến lúc, tên này hắc bào người đàn ông trung niên nhìn hắn một cái .

Nhãn trung, mang theo một luồng sát ý!

Dương Diệp chân mày cau lại, cái này người muốn giết chính mình ?

Cái này lúc, phía trên cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên nói; "Điềm Nhi, ngươi trước xuống phía dưới, cha cùng ngươi bằng hữu nói chuyện!"

Diệp Tiểu Điềm do dự xuống, sau đó nói: "Cha, hắn là bằng hữu ta, ngươi có thể đừng dọa dọa người gia!"

"Đương nhiên!" Người đàn ông trung niên cười nói .

Nhìn thấy người đàn ông trung niên tiếu dung, Diệp Tiểu Điềm lúc này mới yên tâm, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Theo Diệp Tiểu Điềm rời đi, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại .

Dương Diệp dẫn đầu đánh vỡ trầm mặc, "Tiền bối, lần này đến đây Tri Bắc Tông, là muốn tìm Tri Bắc Tông giúp một chuyện, đương nhiên, không phải ..."

"Hỗ trợ ?"

Ở nơi này lúc, một bên cái kia hắc bào người đàn ông trung niên đột nhiên bật cười một tiếng, "Tìm Tri Bắc Tông hỗ trợ ? Ngươi tính là gì ? Một cái Đạo Chân Cảnh con kiến hôi, dĩ nhiên mở miệng yêu cầu Tri Bắc Tông hỗ trợ, ngươi biết không biết mình bao nhiêu cân lượng ? Còn là nói, cha mẹ ngươi không có dạy qua cách làm người của ngươi xử thế ? Không để cho ngươi ..."

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Hắc bào người đàn ông trung niên thanh âm hơi ngừng, bởi vì một thanh kiếm để ở tại hắn giữa chân mày!

Giữa sân hai danh người đàn ông trung niên trực tiếp ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp tay phải cầm kiếm hướng phía trước để, kiếm vào thịt ba phần, tiên huyết trực tiếp tự cái kia hắc bào nam tử giữa chân mày chảy ra .

Dương Diệp nhìn thẳng hắc bào người đàn ông trung niên, "Chiêu này làm người xử thế là ta tự học, các hạ cảm thấy dùng tốt sao?"

Vừa nói, hắn lại hướng phía trước để .

Tiên huyết thẳng tiên!

Cvt: Đúng là tính khí tốt thật. ...

PS: Gần nhất nghèo quá, chuẩn bị làm một chuyến . Như thành, lấy sau mọi người đã bảo ta Loan tổng, như không được, đó chính là Loan nào đó . Có hay không cùng nhau ? Tối cao phản bội ba năm mà thôi ....

------oOo------

Chương 2373: Nghìn Dặm Phi Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh!

Tĩnh dường như đọng lại!

Giữa sân hai gã trung niên nhân hoàn toàn ngây dại . Dương Diệp dùng kiếm chỉ lấy cái này vị, nhưng là Thương Hành Tông tông chủ, đây chính là thứ thiệt Phá Giới cảnh cường giả a!

Mà một vị Phá Giới cảnh cường giả, dĩ nhiên tại vị thiếu niên này trước mặt một kiếm đều không có ngăn trở! Không đúng, phải nói liền sức đánh trả đều không!

Giờ này khắc này, trong lòng hai người đã hãi tới cực điểm!

Cái này lúc, Tri Bắc Tông tông chủ đột nhiên hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Vừa rồi có nhiều chậm trễ, cũng xin các hạ bao dung!"

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Tri Bắc Tông tông chủ, cười nói: "Nơi nào, việc rất nhỏ ."

Tri Bắc Tông cười mỉa cười, nhưng sau làm một cái thủ hiệu mời, "Xin các hạ ngồi ."

Dương Diệp cũng không khách khí, ngồi ở một bên, một bên cái kia hắc bào người đàn ông trung niên lại có chút xấu hổ, đi không phải, ngồi cũng không xong .

Hắc bào người đàn ông trung niên cũng không có tức giận, bởi vì trước mắt cái này vị đã mạnh làm cho hắn không dám sinh khí!

Dương Diệp không nhìn tên kia hắc bào người đàn ông trung niên, hắn nhìn về phía cái kia Tri Bắc Tông tông chủ, "Lần này đến đây Tri Bắc Tông, chỉ vì một chuyện, ta có nhất bằng hữu đi tới Thần Vũ Đại Lục, thế nhưng, ta cũng không biết nàng ở bực nào chỗ, ta hy vọng quý tông có thể giúp ta tìm nhất tìm, đương nhiên, ta sẽ cho thù lao!"

"Thù lao ?"

Tri Bắc Tông tông chủ liền vội vàng lắc đầu, "Cái gì thù lao không thù lao, các hạ nếu là Điểm Nhi bằng hữu, vậy chính là ta Diệp Thiên Hành bằng hữu, các hạ sự tình, vậy chính là ta Diệp Thiên Hành chuyện, càng là ta Tri Bắc Tông chuyện!"

Dương Diệp: "..."

"Ta Thương Hành Tông cũng nguyện ý vì các hạ cống hiến sức lực!" Ở nơi này lúc, một bên cái kia hắc bào người đàn ông trung niên đột nhiên .

Dương Diệp nhìn về phía hắc bào lão giả, hắc bào lão giả hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Tại hạ Thương Hành Tông tông chủ Lý Nguyên, vừa rồi có nhiều đắc tội, hy vọng lượng thứ!"

Nói đến đây, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Ở khu vực này, ta Thương Hành Tông cùng Tri Bắc Tông là lớn nhất hai cái tông, hơn nữa, chúng ta có tình báo của mình hệ thống, không chỉ có như đây, cùng khu vực khác một ít đại tông môn cũng có liên hệ, lão phu có thể tự mình đi cùng hắn nhóm can thiệp, làm cho bọn họ cũng tìm giúp ."

Một bên Diệp Thiên Hành đột nhiên nói: "Lý huynh nói cực phải, các hạ, nếu có Thương Hành Tông trợ giúp, tìm được tỷ lệ sẽ lớn hơn nhiều!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cái kia liền đa tạ!"

"Các hạ xưng hô như thế nào ?" Diệp Thiên Hành đột nhiên hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Dương Diệp!"

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, hai tờ bức họa phân biệt xuất hiện tại Diệp Thiên Hành cùng Lý Vân trước mặt, cái này bức họa chủ nhân, dĩ nhiên chính là An Nam Tĩnh .

Diệp Thiên Hành cùng Lý Vân nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, hai người hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, Diệp Thiên Hành nói: "Ta hai người cái này đi an bài ."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bấm tay một điểm, một đống Vĩnh Hằng Tiên Tinh xuất hiện ở trước mặt hai người, có chừng chừng năm mươi khối!

Nhìn thấy cái này một đống Vĩnh Hằng Tiên Tinh, hai người con mắt tức thì thẳng .

Đây chính là Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Đối với linh khí đã mỏng manh Thần Vũ Đại Lục mà nói, loại này Vĩnh Hằng Tiên Tinh tưởng chừng như là trong truyền thuyết thần vật . Hơn nữa, còn là nhiều như vậy Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Diệp Thiên Hành cùng Lý Vân nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Diệp Thiên Hành nhìn về phía Dương Diệp, "Dương tiểu hữu, ngươi làm cái gì vậy, ta nói, đã tiểu hữu là Điềm Nhi bằng hữu, cũng chính là ta Tri Bắc Tông bằng hữu, Dương tiểu hữu làm như thế, thật sự là khách khí ."

Vĩnh Hằng Tiên Tinh mặc dù tốt, thế nhưng, một cái siêu cấp cường giả nhân tình càng tốt hơn!

Hai người rất tinh tường nên bỏ cái gì, được cái gì!

Dương Diệp làm sao không minh bạch hai nhân tâm tư ? Hắn cười cười, "Tìm người, cần vận dụng rất nhiều nhân lực, thế tục có đôi lời gọi có tiền mua tiên cũng được, những thứ này Vĩnh Hằng Tiên Tinh là một chút tâm ý của ta, hai vị có thể cầm đi chuẩn bị . Còn làm thế nào, hai vị có thể chính mình phân phối ."

Hai người nhìn nhau liếc mắt, không ở cự tuyệt, nhận những thứ kia Vĩnh Hằng Tiên Tinh .

Hai người rời đi chi về sau, Dương Diệp ly khai đại điện, bên ngoài đại điện, cái kia Diệp Tiểu Điềm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Diệp Tiểu Điềm nhãn trung, tràn đầy chờ mong màu sắc .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau cười nói: "Có địa phương sao?"

]

"Có!"

Diệp Tiểu Điềm chợt một cái giật mình, nhưng sau xoay người chạy, chạy một hồi, nàng lại chạy về đến rồi Dương Diệp trước mặt, cười mỉa cười, "Tiền bối đi theo ta!"

Dương Diệp lắc đầu cười, theo Diệp Tiểu Điềm đi tới nhất chỗ sau sơn, cái này chỗ sau sơn, là Diệp Tiểu Điềm chuyên môn luyện kiếm địa phương, cũng là nàng độc hữu chính là địa phương!

Truyền thụ kiếm đạo ?

Kỳ thực, Dương Diệp cũng không thế nào biết giáo người khác, bởi vì hắn cơ bản không dạy qua người, bất quá, đối với Diệp Tiểu Điềm mà nói, Dương Diệp chỉ vào điểm, là có thể làm cho nàng được lợi rất lâu rồi .

Dương Diệp làm cho Diệp Tiểu Điềm cùng mình đối chiến, nhưng sau Dương Diệp ở vạch Diệp Tiểu Điềm không đủ chi chỗ .

Thời gian trôi qua rất nhanh, hai canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai sau sơn, sau sơn bên trong, Diệp Tiểu Điềm lâm vào trầm tư .

Dương Diệp nói cho nàng, kiếm là dùng để giết người .

Kiếm là dùng để giết người ?

Diệp Tiểu Điềm cảm thấy, Dương Diệp nói cũng không sai, thế nhưng, lại cảm thấy dường như ở đâu có điểm không đúng!

Không đúng chỗ nào đâu?

Trầm tư!

Dương Diệp về tới gian phòng của mình bên trong, hắn tiến nhập

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tu luyện!

Bây giờ tìm An Nam Tĩnh chuyện tình có hai cái tông môn giúp hắn giải quyết, hắn có thể lợi dụng trong khoảng thời gian này tới hảo hảo tu luyện .

Hắn bây giờ đang ở áp chế cảnh giới của mình, mà ở cái này áp chế trong lúc, hắn cần không ngừng đề thăng chính mình khắp mọi mặt lực lượng, cũng chỉ có như đây, hắn mới có vốn liếng vượt cấp sát nhân . Ngoại trừ tu luyện bên ngoài, hắn vẫn còn ở luyện tập cái kia vài món thần vật, tỷ như Trấn Giới ấn, còn có cái kia mặt chân nguyên kính . Hắn cần vô cùng quen thuộc mấy kiện bảo vật này, chỉ có như đây, hắn có thể đủ ở ngày sau cùng cường giả đối chiến lúc, đem mấy kiện bảo vật này làm được như cánh tay mà khiến cho!

Trừ cái này hai kiện thần vật, cái kia Kiếm Hồ, cũng là Dương Diệp trọng điểm luyện tập đối tượng .

Cái kia Kiếm Hồ ở xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, một chớp mắt kia sức bật so với hắn Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật sức bật còn mạnh hơn, hơn nữa, tốc độ còn cực nhanh, có thể làm được ở trong nháy mắt nghìn dặm bên ngoài lấy thủ cấp người! Quan trọng nhất là, cái này Kiếm Hồ cũng không chỉ ra một kiếm!

Nó có thể ra rất nhiều kiếm!

Luyện tập!

Hồng Mông Tháp bên trong, nhất chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp bên hông, treo chính là cái kia Kiếm Hồ, hắn đứng ở nhất chỗ đám mây bên trong, hai mắt khép hờ .

Chuyên chú!

Kiếm Kinh đối với hắn nói, dùng cái này Kiếm Hồ nhất định chuyên chú, càng chuyên chú, cũng chính là tinh thần lực cùng thần hồn tập trung, chủ yếu là tinh thần lực cùng thần hồn, thần hồn tập trung địch nhân, tinh thần lực xuất kiếm!

Tâm niệm!

Càng tập trung, uy lực cũng liền càng lớn, hơn nữa, kiếm cũng liền càng chuẩn!

Thần khí, cũng không phải là tốt như vậy dùng, cũng không phải lấy tới có thể theo liền dùng, mỗi một món Thần khí, đều cần sử dụng người nhiều hơn sử dụng, tốt nhất là cùng nó tâm thần nhất thể, như vậy mới có thể phát huy ra cái này thần khí nhất đại uy lực!

Tại chỗ có Thần khí bên trong, Hồng Hoang Khai Thiên Phủ uy lực không thể nghi ngờ là lớn nhất, bất quá, Dương Diệp triệt để buông tha cái kia búa .

Bởi vì cái kia búa, Tiểu Ngưu dùng thích hợp hơn .

Tiểu Ngưu hình thể, nhục thân lực lượng, phi thường thích hợp cái này Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, mà hắn, hay là dùng kiếm tương đối khá!

Đám mây bên trong, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, sau một khắc, bên hông hắn Kiếm Hồ kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, nghìn dặm bên ngoài, một viên cổ thụ trong nháy mắt nổ bể ra tới.

Trong nhấp nháy, đạo kiếm quang kia lại trở về Kiếm Hồ bên trong!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, ở nơi này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp bên cạnh vang lên, "Cái này thỏa mãn ?"

Dương Diệp quay đầu, nói chuyện chính là cái kia Kiếm Kinh, Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng dựng lên một đầu ngón tay, "Nghìn dặm bên ngoài, có cây, viên kia lá xanh tử cây, thử nhìn một chút, xem có thể hay không đâm rơi một mảnh lá cây, nhớ kỹ, liền một mảnh lá cây ."

Một mảnh lá cây!

Dương Diệp nhíu mày, Kiếm Kinh cười nói: Làm sao, làm không được ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, "Ta thử xem!"

Hắn tâm niệm vừa động, Kiếm Hồ bên trong, một đạo kiếm quang bắn nhanh mà ra, nghìn dặm bên ngoài, viên kia lá xanh tử cây đột nhiên trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành hư vô!

Cả viên cây đều nổ tung!

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn!

"Ngươi mới là nhập môn!"

Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Cái này Kiếm Hồ dùng pháp, rất nhiều rất nhiều . Năm đó cái này Kiếm Hồ chủ nhân sử dụng cái này Kiếm Hồ lúc, đó là làm cho vô số cường giả nghe tin đã sợ mất mật, bởi vì, ngươi khả năng còn không có thấy Kiếm Hồ chủ nhân, liền đã mệnh tang Hoàng Tuyền . Cái này Kiếm Hồ uy lực, ở kỳ, nhanh, chuẩn . Như ngươi có thể đủ ở nhanh, ở kỳ, ở chuẩn một điểm, dù cho cách xa nhau nghìn dặm, thậm chí xa hơn, ngươi cũng có thể một kiếm đem đối phương chém chi!"

Kỳ, nhanh, chuẩn!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía bên hông Kiếm Hồ, rất nhanh, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Luyện!

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, một đạo kiếm quang tùy thời thượng thiên, tùy thời xuống đất, tùy thời lướt hải ...

Tu luyện con đường này, không có lối tắt, chỉ có khổ luyện, đặc biệt loại này Thần khí, chỉ có khổ luyện, mới có thể đem những thứ này thần khí chân chính uy lực phát huy được!

Ở phía dưới, làm Tiểu Bạch chứng kiến Dương Diệp thi triển ra đạo kiếm quang kia lên trời xuống đất lướt hải lúc, nàng con mắt đều sáng, chẳng qua còn tốt, nàng cũng không có đi đoạt Kiếm Hồ tới chơi, hầu hết thời gian, nàng vẫn tương đối hiểu chuyện!

Đương nhiên, chỉ giới hạn ở đối với Dương Diệp!

Tiểu Bạch nhìn một hồi về sau, nàng mang theo Tiểu Ngưu đi tới cái kia Thái Cổ Chân Long địa bàn, lúc này, đầu này Thái Cổ Chân Long còn đang ngủ .

Từ lần trước bị Nhị Nha sửa chữa quá về sau, đầu này Thái Cổ Chân Long liền biến đê điều . Cơ bản không thế nào ra địa bàn của nó, ngày ngày chính là ngủ, đương nhiên, ngủ đối với nó mà nói chính là tu luyện!

Cái kia Thái Cổ Chân Long làm như cảm nhận được cái gì, nó đột nhiên trợn mở con mắt, khi thấy Tiểu Bạch lúc, nó vội vã bò dậy, sau đó trở lại Tiểu Bạch trước mặt .

Tiểu Bạch vỗ vỗ Thái Cổ Chân Long Long Giác, nàng tiểu trảo giơ giơ, ý là gọi Thái Cổ Chân Long cùng đi ra ngoài chơi .

Chơi!

Thái Cổ Chân Long lắc đầu, biểu thị muốn tu luyện .

Tu luyện!

Chỉ có thay đổi càng cường đại, mới sẽ không bị lấn phụ!

Tu luyện ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo lại bắt đầu vung múa, biểu thị ngươi đánh không lại Nhị Nha, Nhị Nha rất lợi hại .

Một bên, Tiểu Ngưu gật đầu, biểu thị tán thành . Nhị Nha thật rất lợi hại!

Thái Cổ Chân Long trầm mặc, nó nhưng là Long Tộc, Long Tộc a, bị người bắt nạt như vậy, nếu để cho Long Tộc những thứ kia tiền nhân đã biết, sợ là cũng bị tức chết a!

Long Tộc lúc nào bị như thế khi dễ qua ?

Mà xem như tội khôi họa thủ Nhị Nha lúc này đang ở chính mình tiểu điện bên trong sờ cùng với chính mình đầu nhỏ, ở đầu nhỏ của nàng lên, không biết bực nào thì xuất hiện hai cây sừng, rất nhỏ, thế nhưng, quả thực xuất hiện .

Màu đen sừng!

.....

Cvt: Thần Thú gì đây mn?

------oOo------

Chương 2374: Ngay Lập Tức Chém Hai Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Điện bên trong, Nhị Nha sờ sờ trên đầu mình sừng, có chút mộng .

"Chính mình chẳng lẽ muốn cùng Tiểu Ngưu giống nhau ? Đây chẳng phải là rất xấu ?"

Nhị Nha đánh giá thấp một tiếng, nhưng sau lắc đầu, đứng dậy chạy ra khỏi đại điện .

Đám mây bên trong, Dương Diệp vẫn còn ở luyện tập cái kia Kiếm Hồ .

Đối với cái này Kiếm Hồ, Dương Diệp cũng là luyện lên nghiện, bởi vì hắn phát hiện, cái này Kiếm Hồ thật rất cường đại . Cái này Kiếm Hồ, nếu như là dùng để đánh lén, cái kia đơn giản là không nên quá vô địch!

"Người không thấy, thân đã chết!"

Đây là Kiếm Kinh đối với cái này Kiếm Hồ đánh giá .

Bất quá, muốn vô thanh vô tức miểu sát một vị Phá Giới cảnh cường giả, lấy hiện tại tốc độ này, còn có chút chưa đủ!

Luyện!

Vào chỗ chết luyện!

Không thể không nói, ở Kiếm Kinh chỉ đạo xuống, tiến bộ của hắn là thật nhanh, có thể dùng thần tốc để hình dung .

Mà đối với Kiếm Kinh, Dương Diệp cũng là có chút kính nể, Kiếm Kinh đối với kiếm đạo một ít tri thức, so với hắn biết quá nhiều nhiều lắm . Đặc biệt một ít tiểu kỹ xảo, với hắn mà nói, những thứ này tiểu kỹ xảo trợ giúp phi thường lớn.

Lúc này hắn có chút minh bạch trước đây A Tú vì sao nói Kiếm Kinh ngày sau có thể giúp được hắn!

Đám mây chi lên, Dương Diệp vòng tại một đóa bạch vân lên, tại hắn bả vai trên(lên) là Tiểu Bạch, bên cạnh tắc thì là Kiếm Kinh cùng Nhị Nha, còn có cái kia cõng búa Tiểu Ngưu .

Hiện tại cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ chính là Tiểu Ngưu đang dùng, hơn nữa, Kiếm Kinh còn dạy Tiểu Ngưu ba chiêu, dùng Kiếm Kinh lời nói mà nói chính là yêu kỹ năng . Ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia, rất nhiều đại yêu là hội các tộc thần thông cùng với yêu kỹ năng. Loại này nắm giữ thần thông cùng yêu kỹ năng cường đại yêu thú, là phi thường khủng bố.

Đơn giản mà nói, cái này Tiểu Ngưu bây giờ là càng ngày càng mạnh!

Dương Diệp đối diện, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ, nàng tay ngọc khẽ vẫy, cái kia Kiếm Hồ trực tiếp rơi vào nàng lòng bàn tay bên trong, nàng chuyển động Kiếm Hồ, sau đó nói: "Cái này Kiếm Hồ, còn có một cái đặc biệt lợi hại địa phương, cũng là cái này Kiếm Hồ tinh túy chi chỗ, đó chính là không hạn chế ."

"Không hạn chế ?" Dương Diệp nói: "Nói chi tiết một chút!"

Kiếm Kinh gật đầu, nói: "Ngươi Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ để ở trong này, chỉ cần ngươi huyền khí đủ, tinh thần lực cùng thần hồn đầy đủ, ngươi có thể trong nháy mắt, đồng thời sử xuất lưỡng đạo phi kiếm, lưỡng đạo chém giết hết thảy phi kiếm! Mà lưỡng đạo phi kiếm, cũng không phải là cái này Kiếm Hồ cực hạn, nếu như ngươi có mười thanh kiếm, có thể làm ra mười phi kiếm, 100 thanh kiếm, chính là 100 chuôi phi kiếm . Thử nghĩ nghĩ, cùng người đối địch lúc, 100 chuôi phi kiếm trong thời gian ngắn chém ra, đó là kinh khủng cỡ nào ?"

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Bất quá, cái này Kiếm Hồ đối với kiếm yêu cầu rất lớn, Kiếm Hồ bên trong cái kia ba thanh cổ kiếm, như không phải Tiểu Bạch tăng lên bọn họ linh, lấy bọn họ cấp bậc, tối đa thi triển cái bốn năm lần sẽ kiếm bật linh nát . Cho nên, lấy sau như có cơ hội, thu thập nhiều một ít hảo kiếm . Đương nhiên, ngươi bây giờ, việc cấp bách là nhiều hơn tu luyện, tranh thủ đem cái này phi kiếm tốc độ đề thăng tới ngươi hiện nay đang có thể đạt tới cực hạn!"

"Cực hạn ?" Dương Diệp hỏi, "Cái gì mới là cực hạn ?"

Kiếm Kinh khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngay lập tức chém hai giới cường giả, đây chính là ngươi trước mắt cực hạn!"

Ngay lập tức chém hai giới cường giả!

Dương Diệp trầm mặc .

Ngay lập tức chém hai giới cường giả, tốc độ kia nhiều lắm nhanh ? Lực lượng nhiều lắm mạnh mẽ mới có thể làm đến ?

Cái này lúc, Kiếm Kinh xoay người, "Ngươi nhất định phải mạnh, hơn nữa muốn rất mạnh, mạnh phi thường mới được . Ngươi minh bạch ta ý tứ!"

Nói xong, Kiếm Kinh tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau lắc đầu cười, hắn nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch đang theo dõi cái kia Kiếm Hồ, hiển nhiên, là muốn chơi .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia Kiếm Hồ đi tới Tiểu Bạch trước mặt, Dương Diệp cười nói: "Muốn chơi liền chơi, bất quá, chỉ có thể chơi nửa canh giờ!"

]

Nghe vậy, Tiểu Bạch một cái ôm lấy Dương Diệp đầu, hung hăng hôn một cái Dương Diệp cái trán, nhưng sau nàng xoay người bắt lại cái kia Kiếm Hồ, tiểu trảo chợt chính là vỗ .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo vang vọng đất trời!

Kiếm quang ở đám mây bên trong tê liệt mà qua, từ phía dưới hướng nhìn lên, toàn bộ ngày giống như là bị xé mở một đường vết rạch!

Sau đó trong một đoạn thời gian, Dương Diệp mỗi ngày ngoại trừ tu luyện, chính là bồi Tiểu Bạch còn có Nhị Nha đến chỗ chơi, đương nhiên, còn có một việc, đó chính là song tu!

Trong khoảng thời gian này đối với Dương Diệp mà nói không thể nghi ngờ là phi thường sảng khoái, mỗi một lần song tu, đó không phải là trên thân thể sung sướng, vẫn là tâm linh sung sướng . Đương nhiên, trọng yếu hơn chính là đề thăng . Tại hắn tu luyện Âm Dương Kinh về sau, mỗi một lần song tu, đều có rất lớn đề thăng, hắn có tự tin, nếu như bây giờ không áp chế cảnh giới, hắn tuyệt đối có thể đạt được Giới Chủ kỳ đỉnh phong ! Bất quá, hắn vẫn đè lại trong lòng cái ý nghĩ này pháp!

Áp!

Áp đến hắn không thể áp trở nên!

Mà bây giờ, hắn rất tinh tường, hắn còn có thể áp, hơn nữa, còn có thể áp thật lâu!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Tri Bắc Tông cùng Thương Hành Tông ở được những thứ kia Vĩnh Hằng Tiên Tinh về sau, tìm kiếm An Nam Tĩnh chuyện càng thêm ra sức . Hai đại tông hầu như phái ra tất cả cơ sở ngầm, đồng thời còn đi qua rất nhiều con đường tìm kiếm An Nam Tĩnh .

Nhưng mà, An Nam Tĩnh vẫn là một điểm âm tín cũng không có .

Tri Bắc Tông trong đại điện, điện bên trong chỉ có ba người, chính là

Dương Diệp cùng cái kia Diệp Thiên Hành còn có Lý Vân .

Diệp Thiên Hành cười khổ cười, "Dương tiểu hữu, xin lỗi, mười ngày nay, ta chờ một điểm manh mối cũng không có!"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Không trách các ngươi, có người che đậy nàng tất cả thiên cơ, các ngươi tìm không được nàng cũng là bình thường!"

Diệp Thiên Hành hai người nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ khổ sáp, nếu như có thể vì Dương Diệp tìm được An Nam Tĩnh, cái kia Dương Diệp không thể nghi ngờ chẳng khác nào thiếu hai tông một ơn huệ lớn bằng trời!

Đáng tiếc, bọn họ toàn lực đánh ra, vẫn là không có An Nam Tĩnh nửa điểm tin tức, thậm chí hai người cũng hoài nghi, cái này gọi là An Nam Tĩnh nữ tử đến cùng ở không ở nơi này Thần Vũ Giới!

Cái này lúc, Dương Diệp đứng lên, "Hai vị, trong khoảng thời gian này quấy rầy ."

"Dương tiểu hữu đây là muốn rời đi ?" Diệp Thiên Hành hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Trong khoảng thời gian này quấy rầy, ta muốn đi khác địa phương nhìn ."

Diệp Thiên Hành do dự xuống, sau đó nói: "Dương tiểu hữu có thể đi cái kia Thần Vũ Giới Thần Vũ Đô, ở nơi ấy, có một Thần Vũ Tông, này tông là Thần Vũ Giới đệ nhất đại tông môn, bên ngoài tổ sư Tiêu Thần Vũ đã từng còn đi qua cái kia Vĩnh Hằng chi giới, có người nói, ở bên kia còn xông hạ danh tiếng hiển hách . Tiểu hữu nếu như có thể đạt được cái này Thần Vũ Tông tương trợ, chỉ cần tiểu hữu bằng hữu kia ở Thần Vũ Giới, vậy khẳng định là có rất đại cơ hội tìm được nàng ."

"Thần Vũ Tông ?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Thiên Hành gật đầu, "Này tông ở Thần Vũ Giới có rất cao uy vọng, cũng là Thần Vũ Giới nhất lớn tông môn, nếu như bọn họ hạ lệnh tìm một cái người, vô số tiểu tông môn khẳng định đều sẽ phối hợp, bất quá, muốn có được bọn họ tương trợ, sợ cũng không phải nhất kiện chuyện dễ ! Bất quá, ta xem tiểu hữu cũng không phải người thường, tiểu hữu có thể đi thử xem ."

Như không phải Dương Diệp bày ra thực lực thật sự là quá bí hiểm, hắn là sẽ không như thế đề nghị . Thần Vũ Tông, đây chính là Thần

Vũ Giới lớn nhất một cái tông môn , người bình thường đi tìm bọn họ hỗ trợ, nhân gia sợ là chim cũng sẽ không chim!

Thần Vũ Tông!

Dương Diệp gật đầu, nhớ kỹ cái này tông môn, hắn hướng về phía hai người ôm quyền, sau đó nói: "Cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người muốn đi, mà đang ở cái này lúc, hắn ở ngoài điện thấy được một người, chính là cái kia Diệp Tiểu Điềm, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau bấm tay một điểm, một thanh kiếm rơi vào cái kia Diệp Tiểu Điềm trước mặt!

Chính là cái kia ba thanh cổ kiếm một trong!

Dương Diệp cười nói: "Trong khoảng thời gian này, ngươi luyện tập kiếm pháp, ta thấy ngươi cũng không có nhất cái thích hợp kiếm, kiếm này là ta tình cờ nhặt được, tiễn ngươi, đừng muốn bôi nhọ nó!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà tại chỗ, giữa sân ba người đều ngẩn ra .

Kiếm!

Diệp Tiểu Điềm trước mặt cái kia thanh kiếm, nhưng là Ngụy Thần Khí!

Chân chính Ngụy Thần Khí!

Toàn bộ Tri Bắc Tông đều mới nhất kiện Ngụy Thần Khí a! Mà bây giờ, cái kia Dương Diệp thuận tay sẽ đưa nhất kiện Ngụy Thần Khí cho Diệp Tiểu Điềm!

Diệp Thiên Hành cùng Lý Vân nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ khiếp sợ, đương nhiên, Diệp Thiên Hành nhãn trung càng nhiều hơn chính là kinh hỉ!

Một bên, Diệp Tiểu Điềm nhìn trước mắt cổ kiếm ngẩn hồi lâu về sau, nàng đưa tay cầm kiếm, cái kia thanh kiếm hơi run một chút run rẩy, Diệp Tiểu Điềm vội vàng nói: "Ta, ta sẽ đối đãi ngươi thật tốt, ngày sau chúng ta cùng nhau hành tẩu vạn giới, nhưng sau hành hiệp trượng nghĩa, như thế nào đây?"

Cổ kiếm: "..."

Cái này lúc, một bên cái kia Diệp Thiên Hành đột nhiên nói: "Điềm Nhi, cái kia Dương tiểu hữu nhưng có nói lai lịch của hắn ?"

Diệp Tiểu Điềm thu hồi cổ kiếm, nàng do dự xuống, sau đó nói: "Hắn nói qua, chúng ta tốt nhất không nên với hắn có quá nhiều đồng thời xuất hiện, nói đây là cho chúng ta tốt."

Diệp Thiên Hành cùng cái kia Lý Vân nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Lý Vân lắc đầu thở dài, "Người này tuổi còn trẻ, liền có thực lực như thế, hơn nữa, người này thân trên(lên) sát phạt khí tức quá nồng, tuy là không giống như là đại ác nhân, nhưng là không sẽ là một người đơn giản . Như hắn nói, cái kia chủng vòng tròn, ta chờ cũng không cần dính vào cho thỏa đáng, không phải, sợ là chết như thế nào cũng không biết!"

Diệp Thiên Hành gật đầu, "Nói cực phải, ai, cũng không biết người này đến tột cùng là thần thánh phương nào!"

Một bên, Diệp Tiểu Điềm khóe miệng đột nhiên hơi cuộn lên . Bởi vì Dương Diệp đối nàng nói qua, ngày sau có thời gian, có thể đi Vĩnh Hằng chi giới tìm hắn chơi .

Vĩnh Hằng chi giới, Dương Diệp tới tự Vĩnh Hằng chi giới!

Mà đang ở cái này lúc, một gã hắc bào nam tử đột nhiên xuất hiện ở trong đại điện, nhìn thấy tên này hắc bào nam tử, giữa sân trong lòng ba người kinh hãi .

Cái kia Diệp Thiên Hành quan sát liếc mắt hắc bào nam tử, sau đó nói: "Các hạ là ?"

Hắc bào nam tử đạm thanh nói: "Ngươi nhóm cũng biết cái kia Dương Diệp muốn đi trước bực nào chỗ ?" Hắn phụng mệnh theo dõi Dương Diệp, nhưng mà, vừa rồi Dương Diệp ly khai Tri Bắc Tông lúc, tốc độ quá nhanh, hắn căn bản cùng không lên, thêm trên(lên) hắn vốn là không dám cùng gần quá, nguyên nhân đây, cái này hạ trực tiếp đem Dương Diệp đã mất tích, cho nên, chỉ có thể tới nơi này hỏi Tri Bắc Tông người.

Dương Diệp!

Diệp Thiên Hành cùng cái kia Lý Vân nhìn nhau liếc mắt, Diệp Thiên Hành lắc đầu, "Không biết!"

"Không biết ?"

Hắc bào nam tử thanh âm đột nhiên có chút băng lãnh, sau một khắc, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Diệp Tiểu Điềm, "Ngươi cùng với ai học kiếm không được, muốn phải với hắn học kiếm, học thì có ích lợi gì đâu?"

Nói xong, hắc bào nam tử tay phải đột nhiên hướng về phía Diệp Tiểu Điềm cách khoảng không chính là nhất chèo .

Xuy xuy!

Diệp Tiểu Điềm còn chưa phản ứng kịp, nàng hai cái tay cánh tay chính là trực tiếp rơi vào trên đất!

Tiên huyết như trụ!

Cvt: Khổ thật lại dính hào quang của Dương ôn dịch. . .. .

PS: Trở lại lão gia . Không có Internet, thặng võng ban bố, trứng đau, lão gia thật tình lãnh a . Trứng đều đông lạnh không rồi! !

------oOo------

Chương 2375: Ba Hơi Đã Qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diệp Tiểu Điềm hoàn toàn ngây dại .

"Làm càn!"

Cái này lúc, một bên Diệp Thiên Hành gầm lên giận dữ, ngay sau đó, một khí tức cường đại phi thẳng đến cái kia hắc bào nam tử rung quá khứ .

"Phá giới!"

Hắc bào nam tử thanh âm bên trong tiết lộ ra một không tiết tháo, hắn vung tay phải lên .

Ầm!

Toàn bộ đại điện ầm ầm nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, cái kia Diệp Thiên Hành bản thân tức thì bị oanh liên tiếp lui về phía sau .

Cái này sắp vỡ, kinh động toàn bộ Tri Bắc Tông .

Vô số Tri Bắc Tông đệ tử dồn dập hướng đại điện phương hướng nhìn tới.

Xa chỗ, Diệp Thiên Hành kinh hãi nhìn hắc bào nam tử, "Hai giới, ngươi là hai giới cường giả!"

Hắc bào nam tử chậm rãi hướng Diệp Thiên Hành đi tới, "Một lần cuối cùng, cái kia Dương Diệp đến cùng đi trước bực nào chỗ . Ba hơi sau ta nếu là không có đạt được đáp án, cái này Tri Bắc Tông chính là tất cả mọi người tại chỗ mộ địa!"

Một bên, Lý Vân chính muốn nói cái gì, một bên Diệp Thiên Hành đột nhiên lắc đầu, "Lý Vân huynh, đừng phải tin hắn, ta nhóm nói hay là không, hắn cũng sẽ không buông quá Tri Bắc Tông!"

"Không hổ là một vị tông chủ!" Hắc bào nam tử lạnh lùng nói: "Rất rõ lí lẽ, bất quá, tuy là đều là chết, thế nhưng, ta có thể cho các ngươi chết thống khoái một chút!"

Một bên, Diệp Thiên Hành khổ sáp cười, "Các hạ, cũng bởi vì ta nhóm cùng cái kia Dương Diệp nhận thức ?"

"Đúng!" Hắc bào nam tử nói: "Cùng hắn nhận thức, cùng hắn có quan hệ, đều sẽ chết."

"Vì sao ?" Diệp Thiên Hành không giải khai .

Hắc bào nam tử nói: "Ba hơi đã qua!"

Vừa nói, hai tay hắn hư giơ lên, trong sát na, toàn bộ Tri Bắc Tông run rẩy động, một cổ vô hình uy áp trực tiếp bao phủ ở toàn bộ Tri Bắc Tông!

Hai giới cường giả!

Mọi người sắc mặt như tro tàn!

Hắc bào nam tử tay phải đột nhiên giơ lên, "Một bầy kiến hôi!"

Thanh âm rơi xuống, tay hắn sẽ rơi xuống.

Mà đang ở cái này lúc, hắc bào nam tử đột nhiên xoay người, phía chân trời sâu chỗ, hắn thấy được một điểm kiếm quang, sau một khắc, về điểm này kiếm quang đã tới trước mặt của hắn . Hắc bào nam tử trong lòng kinh hãi, tay phải hướng phía trước đỉnh đầu!

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia xòe bàn tay ra hắc bào nam tử lòng bàn tay bên trong nhiều hơn một thanh kiếm, một thanh tản ra kiếm quang kiếm!

Hắc bào nam tử tay phải gắt gao để lấy thanh kiếm này, trong mắt hắn, tràn đầy ngưng trọng màu sắc .

Đột nhiên, cái kia thanh kiếm kịch liệt run lên .

Ầm!

Hắc bào nam tử trực tiếp bị rung động đến ngoài mấy trăm trượng . Mà hắc bào nam tử mới vừa dừng xuống, cái kia chuôi phi kiếm cũng là lần nữa bắn nhanh tới, tốc độ cực nhanh, làm cho người trong sân cũng không có xem tinh tường kiếm, chỉ có thể nhìn thấy kiếm quang!

Xa chỗ, hắc bào nam tử nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, hai tay hắn hư chiêu, một mặt màu máu đỏ khiên tức thì xuất hiện ở trước mặt của hắn, bề mặt này khiên vừa vặn ngăn trở Dương Diệp cái kia thanh kiếm!

Ngụy Thần Khí!

Nhưng mà, Dương Diệp Kiếm Tổ, đã đạt được thần khí cấp bậc, hai người vừa mới tiếp xúc, cái kia mặt màu máu đỏ khiên chính là trực tiếp rạn nứt ra, cái kia hắc bào nam tử trong lòng kinh hãi, vội vã hướng lui về sau mấy trăm trượng, đồng thời thu hồi cái kia mặt khiên .

Mà lúc, một người đàn ông xuất hiện ở cái kia hắc bào nam tử trước mặt .

Tên nam tử này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, một bên Diệp Thiên Hành cùng cái kia Lý Vân tức thì thả lỏng một hơi, hai giới cường giả cũng không phải là bọn họ có thể chống lại .

Dương Diệp nhìn thoáng qua một bên lam sắc trắng hếu Diệp Tiểu Điềm, hắn thần sắc trong nháy mắt băng lạnh xuống, hắn tâm niệm vừa động, tay phải nhất chiêu, trực tiếp đem cái kia Diệp Tiểu Điềm đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, nếu như không có Hồng Mông Tử Khí trị liệu, tối đa nửa khắc đồng hồ, cái này Diệp Tiểu Điềm sẽ chết!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hắc bào nam tử, "Tung Hoành Đạo ? Trường Sinh Môn ? Tạo Hóa Tông ? Vô Sinh Giáo ? Vẫn là thủ giới người ?"

]

Hắc bào nam tử không nói gì, hắn xoay người muốn đi, nhưng mà ở nơi này lúc, một thanh kiếm quang trực tiếp xuất hiện ở hắn giữa chân mày!

Phi kiếm!

Hắc bào nam tử trong lòng kinh hãi, thân hình một cái lóe lên, tránh thoát cái này trí mạng một kiếm, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, Dương Diệp trong vỏ kiếm kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ!

Nhất trảm mà hạ!

Hắc bào nam tử sắc mặt đại biến, lần nữa sử dụng cái kia mặt màu máu đỏ cái khiên, trong cơ thể huyền khí giống như điên dũng mãnh vào cái kia mặt huyết khiên .

Kiếm tới .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia mặt huyết khiên trong nháy mắt nổ bể ra đến, ngay sau đó, cái kia hắc bào nam tử trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp Kiếm Hồ bên trong, một đạo kiếm quang bắn nhanh mà ra!

Ầm!

Xa chỗ cái kia hắc bào nam tử cả người giống như chặt đứt dây diều, trực tiếp ném bay ra ngoài, cùng này đồng thời, cái kia hắc bào nam tử một cánh tay không thấy .

Không trung, hắc bào nam tử mới vừa dừng lại, một thanh phi kiếm chính là trực tiếp để ở tại hắn giữa chân mày!

Hắc bào nam tử đột nhiên nhếch miệng cười, "Lợi hại, thật lợi hại, không nghĩ tới ngươi Dương Diệp thực lực dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này, liền hai giới cường giả ở trước mặt ngươi đều không chịu nổi một kích! Chúng ta đều đánh giá thấp ngươi, thật to đánh giá thấp ngươi!"

Dương Diệp đi tới hắc bào nam tử trước mặt, "Tới tự cái nào một cái thế lực ?"

Hắc bào nam tử cười nói: "Làm sao ? Muốn chém tận giết tuyệt sao? Không có chuyện gì, coi như ngươi không đi tìm bọn họ, bọn họ cũng sẽ tới tìm ngươi!"

Dứt lời .

Ầm!

Hắc bào nam tử thân thể đột nhiên nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, một đạo hắc ảnh trực tiếp biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Linh hồn Xuất Khiếu bỏ chạy!

Hắc bào nam tử tự biết đánh không lại Dương Diệp, ngay sau đó phi thường quả quyết bỏ nhục thân, lấy linh hồn bỏ chạy, vì mình lưu lại một điểm sinh cơ .

Nhưng mà, Dương Diệp sao làm cho hắn như ý ?

Hắc bào nam tử linh hồn mới vừa bỏ chạy cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp bên hông, Kiếm Hồ kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Phía chân trời, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết .

Sưu!

Một cái kiếm quang chui vào Dương Diệp Kiếm Hồ bên trong!

Dương Diệp thu hồi kiếm, xoay người nhìn về phía Diệp Thiên Hành cùng cái kia Lý Vân, "Xin lỗi, cho hai vị phiền toái!"

Diệp Thiên Hành cười khổ, "Dương tiểu hữu, Điềm Nhi nàng không sao chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Đã không còn đáng ngại ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua phía chân trời, "Ta không nghĩ tới bọn họ hội liền các ngươi đều không buông tha, xin lỗi . Như lần sau còn muốn tới nơi đây, các ngươi giống như thật nói cho bọn họ tung tích của ta ."

"Chuyện này. .." Diệp Thiên Hành có chút do dự .

Dương Diệp cười nói: "Vô sự, những người đó không phải là các ngươi có thể đối phó, để cho bọn họ tới tìm ta là đủ."

Diệp Thiên Hành do dự xuống, nhưng sau gật đầu, như Dương Diệp nói, cùng Dương Diệp có ân oán thế lực, căn bản không phải Tri Bắc Tông cùng Thương Hành Tông có thể trêu chọc .

Dương Diệp đem Diệp Điềm nhi kêu lên, lúc này, Diệp Điềm nhi hai cánh tay đã khôi phục, nàng xem hướng Dương Diệp, "Chỉ là bởi vì chúng ta cùng ngươi nhận thức, hắn liền muốn giết chúng ta ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Xin lỗi!"

Việc này quả thực trách hắn, là hắn cho cái này Tri Bắc Tông mang đến tai nạn!

Diệp Điềm nhi khẽ lắc đầu, "Không trách ngươi, lạ là hắn nhóm, bọn họ, tốt tùy hứng, tốt tùy ý, người yếu sinh mệnh ở trong mắt bọn hắn, tuyệt không đáng giá a!"

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ta lấy sau sẽ chuyên môn giết người như thế!"

Dương Diệp: "..."

Diệp Điềm nhi nhãn trung, tràn đầy kiên định màu sắc .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Diệp Điềm, nhưng sau cười nói: "Vậy sẽ phải nhiều nỗ lực, phải biết, vừa mới cái kia người, nhưng là rất lợi hại ."

Diệp Điềm nhi gật đầu, "Ta sẽ cố gắng! Nhất định sẽ!"

Dương Diệp cười nói: "Lấy sau thực lực đủ rồi, nhớ kỹ tới Vĩnh Hằng chi giới tìm ta chơi ." Nói hắn nhìn về phía cái kia Diệp Thiên Hành hai người, hắn bấm tay một điểm, một viên Phù Lục xuất hiện ở trước mặt hai người, "Hai vị, như ở có người đến nơi đây, các ngươi cứ việc như thực chất nói cho bọn họ tung tích của ta, như bọn họ sẽ đối các ngươi bất lợi, bóp nát bùa này, ta sẽ trong thời gian ngắn nhất chạy tới nơi đây!"

Kỳ thực, hắn đã sớm biết có người ở âm thầm đi theo hắn, sở dĩ không có giết đối phương, là bởi vì hắn lười giết, hơn nữa, hắn rất tinh tường, giết một cái, còn sẽ có kế tiếp, tiếp tục như vậy, chỉ biết lãng phí thời gian . Thế nhưng, khi hắn ly khai Tri Bắc Tông về sau, cũng là phát hiện cái kia người không có theo tới, hắn biết, đối phương có thể sẽ đối với Tri Bắc Tông hạ thủ, ngay sau đó vội vã đi vòng vèo, như hắn sở liệu, đối phương thật đối với Tri Bắc Tông hạ thủ .

Như hắn tới chậm một chút, cái này Tri Bắc Tông sợ là sẽ không rồi!

Bùa hộ mệnh!

Diệp Thiên Hành tự nhiên sẽ không cự tuyệt, ngay sau đó vội vã nhận cái viên này Phù Lục, sau đó nói: "Đa tạ!"

Dương Diệp gật đầu, không đang nói cái gì, xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Diệp Tiểu Điềm nhìn về chân trời, có chút ước ao, "Cha, hắn thật là lợi hại, người kia, bị hắn hai kiếm liền giết chết . Đúng, cái hồ lô kia không sai, cha, ngươi cũng cho ta đi lộng một cái thôi!"

Một bên, Diệp Thiên Hành đảo cặp mắt trắng dã, hồ lô không sai ? Khuê nữ a, đó là Thần khí a! Chính là đem Tri Bắc Tông bán, sợ là cũng không có nhất kiện Thần khí a!

Dương Diệp ngự kiếm ly khai Tri Bắc Tông không lâu sau, một gã lão giả liền là xuất hiện ở Tri Bắc Tông .

Nhìn thấy tên này lão giả, Diệp Thiên Hành đám người tức thì như lâm đại địch .

Lão giả nhìn lướt qua bốn phía, "Thi thể đâu?"

Diệp Thiên Hành tay phải nhất chiêu, phía trước bị Dương Diệp chém giết tên kia hắc bào nam tử thi thể tức thì xuất hiện ở lão giả trước mặt, Diệp Thiên Hành cũng không có hủy diệt cổ thi thể này .

Lão giả quan sát liếc mắt cỗ thi thể kia, "Hắn là mấy kiếm bị giết ?"

Diệp Thiên Hành do dự xuống, sau đó nói: "Hình như là ba kiếm!"

Ba kiếm!

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ba kiếm chém giết một vị hai giới lực cường giả!

Phần thực lực này, nằm ngoài dự đoán của hắn a!

Một lát sau, lão giả lại nói: "Hắn đi trước bực nào chỗ ?"

"Thần Vũ Tông!" Diệp Thiên Hành thành thật trả lời .

"Tiêu Thần Vũ!"

Lão giả chân mày cau lại, hắn quay đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Cái kia Thần Vũ Tông tổ sư, nhưng chỉ có cái kia Tiêu Thần Vũ ?"

"Đúng vậy!" Diệp Thiên Hành đạo.

Lão giả đột nhiên nở nụ cười, "Cái này có ý tứ . Theo ta được biết, cái kia Tiêu Thần Vũ dường như đối với con kia Linh Tổ cũng có chút ý tứ a!"

Dứt lời, lão giả cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhìn thấy một màn này, Diệp Thiên Hành tức thì thả lỏng một hơi .

Cũng không phải là mỗi cái cường giả đều yêu mến lấy lấn phụ người yếu làm vui thú đấy!

Nửa canh giờ sau .

Dương Diệp rơi ở tại mặt đất, ở trước mặt hắn không xa chỗ, là một tòa khổng lồ cổ thành .

Thần Vũ Thành!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "An Nam Tĩnh, ngươi đến cùng ở đâu?"

. . ..

Cvt: Tĩnh tỷ xuất hiện đi nào, sân khấu đang chờ tỷ

------oOo------

Chương 2376: Nghèo Hạn Chế Tưởng Tượng Của Nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Vũ Thành trước, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau thu hồi tâm tư, tiến nhập Thần Vũ Thành .

Thần Vũ Thành!

Thần Vũ Đại Lục có thể nói là người người hảo võ, mà cái này đại lục võ đạo văn minh cũng phi thường lợi hại, đương nhiên, so với Vĩnh Hằng chi giới vẫn còn có chút chưa đủ . Dù sao, Vĩnh Hằng chi giới là vạn giới đổ vào chỗ, nơi ấy, có vạn giới từng cái địa phương tân tiến nhất võ đạo văn minh!

Mà Thần Vũ Thành, có thể nói là Thần Vũ Đại Lục võ đạo văn minh trung tâm, nơi đây, có Thần Vũ Đại Lục tân tiến nhất võ đạo văn hóa .

Tiến nhập thành về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sở kiến người, đều là tập võ người .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên.

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, hiển nhiên, là ở bên trong chơi chán, nghĩ ra được chơi!

Dương Diệp cười cười, không để cho Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch hướng cái kia thành trung sâu chỗ đi tới, lúc này đây, hắn mục tiêu chính là cái kia Thần Vũ Tông .

Mà Thần Vũ Tông, đang ở cái kia Thần Vũ Thành chính trung ương vị trí .

Một đường lên, Tiểu Bạch cái này nhìn một chút, cái kia nhìn một chút, đáng tiếc, cũng không có gì bị nàng xem lên.

Ở nơi này lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nữ tử chừng hai mươi tuổi, tướng mạo thanh tú, bên hông liếc một thanh trường kiếm .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Các hạ nhưng là họ Dương ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đúng!"

Nữ tử đạm thanh nói: "Công tử nhà ta muốn gặp ngươi! Đi theo ta!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp sờ lỗ mũi một cái, có chút ngoài ý muốn, có người muốn gặp chính mình ? Chính mình lại là lần đầu tiên tới đây Thần Vũ Giới a!

Ở nơi này lúc, nàng kia đột nhiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ta để cho ngươi đến, là không nghe thấy sao ?"

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn thoáng qua nữ tử, "Công tử nhà ngươi chính là dạy ngươi như thế mời người sao ?"

Nữ tử chân mày to cau lại, "Làm sao ? Còn muốn ta quỵ hạ mời hay sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không thể nói lý!"

Nói xong, hắn không nhìn thẳng nữ tử, hướng thành trung đi tới .

Nữ tử nhãn thần băng lạnh xuống, ở nơi này lúc, lại một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, tới người mặc lục sắc quần dài, bên hông đồng dạng mang theo một thanh kiếm .

Quần dài nữ tử hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Dương công tử, tại hạ Tả Kiếm, công tử nhà ta biết được Dương công tử đến, cố ý để cho ta tỷ muội tới mời Dương công tử đi trước Thính Vân Cư một hồi ."

Dương Diệp hỏi, "Công tử nhà ngươi nhận được ta ?"

Tên gọi là Tả Kiếm nữ tử khẽ lắc đầu, "Ta đây sẽ không biết . Bất quá, Dương công tử đi hẳn là sẽ rõ ràng ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ta còn có việc, thì không đi được!"

Nói xong, hắn vòng qua Tả Kiếm, hướng xa chỗ đi tới .

Ở nơi này lúc, khi trước cô gái kia đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Các hạ chuẩn bị rượu mời không uống chỉ muốn uống rượu phạt sao?"

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái, Hồng Mông Tháp bên trong, một đạo hắc quang đột nhiên từ cái này Huyền Không Sơn dãy núi bên trong phóng lên cao, rất nhanh, cái này đạo hắc quang rơi vào phi thăng đài tiến lên!

Chính là tay kia cầm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ Tiểu Ngưu!

Tiểu Ngưu cầm trong tay Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, ngẩng đầu nhìn phía chân trời, theo thì chuẩn bị xuất thủ!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp đi tới nàng kia trước mặt, hắn nhìn thẳng nàng kia, "Tránh ra!"

Nữ tử hai mắt híp lại, bên hông kiếm run rẩy động, muốn ra vỏ!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch tiểu trảo đột nhiên nhất chiêu, trong sát na, nàng kia bên hông cái kia thanh kiếm trực tiếp tự động ra khỏi vỏ, nhưng sau rơi vào Tiểu Bạch tiểu trảo trung .

Nhìn trước mắt kiếm, Tiểu Bạch lắc đầu, cũng chỉ là nhất cái Ngụy Thần Khí, loại đồ chơi này, nàng Tiểu Bạch hiện tại có thể coi thường!

Bất quá, Tiểu Bạch cũng không có tính toán trả lại cho nữ tử, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, cái kia thanh kiếm trực tiếp bị nàng thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp trước mặt, nàng kia ngây cả người, lập tức giận tím mặt, nàng chỉ vào Tiểu Bạch, giận dữ hét: "Ngươi đưa nó bỏ vào bực nào chỗ!"

]

Dương Diệp chân mày trong nháy mắt nhíu lại, mà Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng ánh mắt rơi vào nàng kia trên ngón tay Nạp Giới lên, sau một khắc, nàng tiểu trảo nhất chiêu, cái viên này Nạp Giới trực tiếp tránh thoát tay của cô gái, bay đến nàng móng vuốt trung .

Tiểu Bạch nhìn lướt qua cái kia Nạp Giới, lắc đầu, nhưng sau nàng vẻ mặt chê đem cái kia Nạp Giới ném Hồng Mông Tháp bên trong .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp trước mặt cô gái kia đã giận không thể nuốt, "Muốn chết!"

Thanh âm rơi xuống, nữ tử lấy tay thay mặt kiếm, hướng về phía Dương Diệp lăng không chính là chỉ một cái .

Xuy!

Một chỉ điểm ra, một thanh hư ảo kiếm đâm thẳng Dương Diệp giữa chân mày!

Kiếm rất nhanh, mau làm cho Dương Diệp có chút kinh ngạc, bất quá, tốc độ này muốn giết hắn, vẫn còn có chút khó, hơn nữa, cái này kiếm tốc độ mặc dù nhanh, thế nhưng lực lượng cũng là không đủ, có thể nói, hắn hoàn toàn có thể dùng nhục thân ngạnh kháng cái này một kiếm!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có dùng nhục thân đi chống cái này một kiếm . Hắn chân phải chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, kiếm tới, mà kẻ khác cũng đã trải qua tiêu thất, sau một khắc, một tay trực tiếp giữ lại nàng kia hầu!

Nữ tử hai mắt trợn tròn lên, ở trong mắt nàng, tràn đầy khó có thể tin màu sắc!

Trước mắt cái này cùng với nàng niên kỷ không sai biệt lắm nam tử dĩ nhiên nhất chiêu liền chế trụ nàng ?

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên thủ sẵn nàng kia hầu hướng mặt đất chợt chính là đập một cái .

Ầm!

Toàn bộ mặt đất trong nháy mắt rạn, nàng kia đầu trực tiếp lâm vào mặt đất bên trong . Mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên tự Dương Diệp thân sau đánh tới .

Cái kia Tả Kiếm ở nhìn thấy Dương Diệp chế trụ nữ tử thì chính là quả đoán xuất thủ!

Dương Diệp buông ra cái kia đã bể đầu chảy máu nữ tử, xoay người chính là đấm ra một quyền .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Tả Kiếm trực tiếp cả người mang kiếm bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, kém chút bay ra khỏi thành bên ngoài .

Thành trung, tức thì thu hút sự chú ý của vô số người .

"Thật là mạnh nhục thân lực lượng!"

Thành trung, có người thở dài nói: "Cái này nhục thân lực lượng, sợ là đã đạt được Giới Chủ kỳ, có thể đem nhục thân tu luyện tới loại trình độ này, rất yêu nghiệt a!"

Xa chỗ bên thành tường duyên cớ chỗ, cái kia Tả Kiếm nhìn thoáng qua tay phải của mình, lúc này, nàng tay phải đã rạn nứt ra, không chỉ có tay, kiếm trong tay của nàng cũng xuất hiện vô số vết rạn!

Thật là mạnh nhục thân lực lượng!

Tả Kiếm ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Dương công tử, ta nhóm tuyệt không ác ý!"

"Không có ác ý ?"

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Hai người ngươi muốn bắt kiếm giết ta, nhưng sau còn nói với ta không có ác ý ?"

Dứt lời, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Tả Kiếm trước mặt, cái kia Tả Kiếm con ngươi chợt co rụt lại, giơ kiếm chính là đâm một cái . Nhưng mà, nàng cái này một kiếm, cũng là trực tiếp bị Dương Diệp cầm ở trong tay!

Lấy tay cầm kiếm!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tả Kiếm tức thì sắc mặt như tro tàn, nàng biết, trước mắt nam tử này thực lực, căn bản không phải các nàng tỷ muội có thể chống lại!

"Dương huynh cũng xin thủ hạ lưu tình!"

Ở nơi này lúc, một đạo hư nhược thanh âm đột nhiên tự một bên truyền đến .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã người xuyên bạch sắc da nhung trường bào nam tử chậm rãi mà tới.

Nam tử tướng mạo phi thường thanh tú, ngũ quan tinh xảo, không có một chút khuyết điểm nhỏ nhặt, vóc người tinh tế mà cao gầy, trong tay nắm một tấm màu trắng khăn lụa, cả người thoạt nhìn yếu không khỏi phong .

Ở nơi này là nam tử, rõ ràng chính là nữ phẫn nam trang nữ tử!

Nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, nhưng mà, Dương Diệp tay còn nắm cái kia Tả Kiếm kiếm .

Nữ tử mỉm cười, "Dương công tử , có thể hay không buông kiếm ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Cho ta một lời giải thích, giải thích không được, ngươi hai vị này thuộc hạ đầu, ta thu!"

Nghe vậy, cái kia Tả Kiếm khuôn mặt sắc tức thì thay đổi!

Dương Diệp trước mặt, nàng kia mỉm cười, "Các hạ lần này tự Vĩnh Hằng chi giới mà đến, là vì tìm một người, ta còn có khả năng hỗ trợ!"

Dương Diệp buông lỏng ra kiếm, đi tới nữ tử trước mặt, "Giúp thế nào ?"

Nữ tử cười nói: "Thay cái địa phương ?"

" Được !" Dương Diệp đạo.

Nữ tử nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia trên đất nữ tử, nàng lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía bên cạnh Tả Kiếm, sau người vội vã quỳ xuống, "Thuộc hạ đáng chết!"

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không coi ai ra gì, cái này khuyết điểm, được đổi a!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Dương Diệp đi theo .

Nữ tử sau lưng, Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ phẫn nam trang nữ tử, có chút đề phòng, nữ nhân này mang đến cho hắn một cảm giác là nguy hiểm!

Nguy hiểm!

Có thể làm cho hắn cảm giác nguy hiểm!

Phải biết, cho dù là đối mặt một vị hai giới cường giả, hắn cũng sẽ không có cảm giác nguy hiểm!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp theo nữ tử đi tới nhất chỗ tên là Thính Vân Cư địa phương .

Thính Vân Cư xây dựng ở nhất chỗ vách núi chi lên, phòng trúc ba gian, đi ra phòng trúc, có thể chứng kiến tầng mây, giống như tiên cảnh .

Đá núi bên cạnh chỗ, nữ tử ngồi xếp bằng ở nhất chỗ ngọc thạch trên đất, ở trước mặt nàng, xếp đặt một tấm bàn trà, bàn trà lên, cái chén hai cái, dưa và trái cây một chút!

Một bên, đứng hai gã nữ tử, một tên trong đó chính thức cái kia Tả Kiếm, mà đổi thành một nữ tử tắc thì gọi Hữu Kiếm!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, "Đây chính là Linh Tổ sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, "Tạm thời còn chưa phải là!"

Nữ tử cười cười, nàng tay phải khe khẽ gõ một cái bàn trà, rất nhanh, bàn trà lên, xuất hiện một viên lửa đỏ trái cây, trái cây này nhất xuất hiện, giữa sân tức thì xuất hiện một mùi thơm vị, loại mùi thơm này, ngửi vào làm người ta vui vẻ thoải mái, toàn thân vô cùng sảng khoái!

Nhìn thấy trái cây này, một bên cái kia hai nữ con mắt tức thì thẳng .

Kỳ linh quả!

Có thể tăng trưởng tu vi cùng cải thiện huyết mạch kỳ dị quả, thứ này, nhưng là thần vật a! Không chỉ có đối với người có tác dụng rất lớn, đối với yêu càng là!

Có thể nói, coi như là cái kia Thần Vũ Tông đều không cầm ra mấy viên loại trái này!

Nữ tử đem trái cây kia đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, cười nói: "Tiễn ngươi!"

Một bên, cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm cằm đều nhanh sợ xuống .

Đưa cho con kia tiểu gia hỏa ?

Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, hai nữ rất muốn nói, cái này chỉ tiểu gia hỏa có tài đức gì ? Phải biết, trước đây nhất tôn hai giới cảnh đại yêu vì đạt được viên này trái cây, cam nguyện vì tự gia công tử bán mạng hai mươi năm đấy! Nhưng mà, tự gia công tử cũng không có bằng lòng, mà bây giờ, tự gia công tử cứ như vậy đem viên này trái cây tặng ra ngoài ?

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tiểu trảo sờ sờ viên kia trái cây, nhưng sau nàng lắc đầu, đón lấy, nàng đem trái cây đẩy tới nữ tử trước mặt .

" Hử ?"

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, là không minh bạch Tiểu Bạch ý tứ .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau phiên dịch nói: "Nàng nói, cái này rất rác rưởi, không tốt ."

Nữ tử biểu tình cứng ngắc ở!

"Thối lắm!"

Ở nơi này lúc, một bên cái kia Hữu Kiếm đột nhiên cả giận nói: "Đây chính là Thần Quả, Thần Quả, ngươi biết cái gì là Thần Quả sao? Đó là có thể so với thần vật Thần Quả! Ngươi sủng vật này không biết đồ quý vật, dĩ nhiên nói nó là rác rưởi, thực sự là cực kỳ buồn cười!"

Nói xong, nữ tử lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng kiêng kỵ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng lui về sau hai bước .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, nàng chỉ vào trái cây kia, tiểu trảo huy vũ .

Dương Diệp gật đầu, "Đừng giải thích, ta hiểu, không phải trái cây quá tốt, là nàng nghèo quá, nghèo hạn chế tưởng tượng của nàng, nàng với ngươi không phải nhất cái cấp bậc!" (Cvt: Học hỏi nhanh thật)

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn: "..."

PS: Lão gia quá không dễ dàng! ! Không có Internet! ! ! Ta nửa đêm rời giường, bò ba tiếng đồng hồ mới đến đại sơn đỉnh dùng lưu lượng đổi mới! ! ! Quan trọng nhất là! Không thể nhìn Thương lão sư! ! ! Ta mấy trăm T phần cứng, cũng không thể xem a! ! ! Thật là thống khổ a! !

------oOo------

Chương 2377: Chính Là Uy Hiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ linh quả!

Kỳ thực, ở Dương Diệp trong lòng, trên bàn uống trà viên này trái cây thật là không sai, Hồng Mông Tháp bên trong Tiểu Ngưu con mắt đều nhìn thẳng .

Nhưng mà, hắn rất minh bạch, ở Tiểu Bạch trong lòng, viên này trái cây, cũng liền như vậy!

Phải biết, trong tay nàng nhưng là còn có một quả trái cây, cũng chính là cái kia rương trúc lão giả cho nàng hai quả kia trái cây, hai quả kia trái cây, mới tính được là trên(lên) chân chính thần vật a!

Một bên, cái kia Hữu Kiếm còn muốn nói điều gì, mà lúc, Dương Diệp cô gái trước mặt đột nhiên nhìn nàng một cái, cái kia Hữu Kiếm hừ một tiếng, "Công tử, bọn họ đây là đang vũ nhục ngươi, vũ nhục này cái thần vật!"

Dương Diệp trước mặt, nữ tử không để ý tới Hữu Kiếm, mà là nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Dương huynh, ngươi cảm thấy ta đây hai tỳ nữ như thế nào ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hai nữ, sau đó nói: "Thiên phú thật tốt, tính cách cực kém, tâm tính kém hơn!"

Thiên phú thật tốt!

Cái này hai nữ kỳ thực cũng chỉ là chừng hai mươi tuổi, nhưng mà, hai nữ cũng đã trải qua đạt được Đạo Chân Cảnh, ngoại trừ này bên ngoài, hai người kiếm ý cũng đạt tới Tổ cảnh đỉnh phong, chỉ kém một đường liền có thể đạt được Đạo Chân Cảnh!

Từng tuổi này, loại này thành tựu, phi thường khủng bố!

Nghe được Dương Diệp, hắn cô gái trước mặt cười ha ha một tiếng, chẳng qua nở nụ cười khoảng khắc cũng là ho khan kịch liệt đứng lên .

Mà một bên, cái kia hai nữ vội vã đi tới nữ tử thân về sau, cái kia Tả Kiếm lấy ra một viên hạt châu màu trắng đưa tới nữ tử khẩu trước, nữ tử cũng là khẽ lắc đầu, cái kia Tả Kiếm trong lòng quýnh lên, vội vàng nói: "Công tử, ngài liền ăn đi ."

Nữ tử cười cười, nhìn hai nữ vẻ mặt lo lắng, nhưng thật ra không có ở kiên trì, nuốt vào viên kia hạt châu màu trắng . Đón lấy, nàng xem hướng Dương Diệp, "Dương công tử, ta đây hai cái tỳ nữ, là ta tự tay nuôi lớn, các nàng tuy là ta tỳ nữ, thế nhưng trong lòng ta, lại như thân nhân. Bởi vì ta quan hệ, thêm trên(lên) thiên phú của các nàng , làm cho các nàng không thể tránh né xuất hiện một ít kiêu ngạo cùng táo bạo ."

Nói đến đây, nàng xem hướng một bên cúi đầu hai nữ, "Ta để cho ngươi hai người đi đón Dương công tử, là thế nào nói với các ngươi ?"

Hữu Kiếm do dự xuống, sau đó nói: "Muốn dĩ lễ đối đãi, nếu như Dương công tử không muốn đến đây, tuyệt đối không thể cưỡng cầu!"

Nữ tử lại nói: "Có thể các ngươi là làm thế nào ?"

Hai nữ trầm mặc .

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, mỉm cười, "Như hai người ngươi sớm biết Dương công tử thực lực cường hãn như vậy, hai người ngươi còn phải làm như vậy sao? Sẽ không biết . Bởi vì cường giả, cần tôn trọng . Thế nhưng, người yếu liền chớ nên đạt được tôn trọng sao? Nay ngày cái này bài học, hai người ngươi phải thật tốt nhớ xuống, ngày sau nếu là ở có loại này cao nhân nhất đẳng cách nghĩ, hai người ngươi liền rời đi đi!"

Nghe vậy, cái kia hai nữ khuôn mặt sắc trong nháy mắt tuyết bạch, hai nữ trong nháy mắt quỵ ở một bên trên đất, cúi đầu cầu xin tha thứ .

"Đứng lên đi!"

Nữ tử ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, một nhẹ phong nâng lên hai nữ, "Cho Dương công tử xin lỗi!"

Hai nữ không có chút nào do dự, xoay người đi tới Dương Diệp bên cạnh, hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Dương công tử, chuyện lúc trước, là ta tỷ muội không phải, cũng xin Dương công tử đại nhân không chấp tiểu nhân!"

Dương Diệp nhìn hai nữ liếc mắt, hai nữ cúi đầu, không dám nhìn thẳng vào mắt .

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau hắn nhìn về phía cô gái trước mặt, "Các hạ, chúng ta nên nói chuyện chính sự đi ?"

Nữ tử cười nói: "Tự nhiên . Đúng, tự giới thiệu một cái, A Lãnh!"

A Lãnh!

Danh tự này có chút đặc biệt, bất quá, Dương Diệp cũng không có cái kia tâm tư đi quản cái tên này đặc biệt, hắn trực tiếp mở rộng cửa thấy sơn, "A Lãnh cô nương, ngươi lúc trước nói có thể giúp được ta tìm được bằng hữu ta, lời ấy thật không ?"

A Lãnh mỉm cười, "Tự nhiên là thật ."

Dương Diệp nói: "Ngươi nghĩ muốn cái gì ?"

A Lãnh cầm lấy ly trà trước mặt, nhẹ nhẹ nhấp một khẩu, sau đó nói: "Dương công tử mới có thể nhìn ra được thân thể ta vấn đề, thân thể ta bởi vì năm đó một việc tình, rơi xuống một ít bệnh căn, cái bệnh này căn, mặc kệ ta lấy cái gì phương pháp đều không pháp loại trừ . Ta đã từng tự thân đi trước Vĩnh Hằng chi giới, hy vọng ở bên kia tìm được có thể trị liệu thân thể ta thần vật, nhưng mà, không thu hoạch được gì, bất quá, ở trước khi đi lại chiếm được một tin tức, đó chính là Dương công tử!"

Dương Diệp nói: "Hồng Mông Tử Khí!"

A Lãnh khóe miệng hơi cuộn lên, "Đúng vậy. Này khí là mười đại linh khí một trong, nó có thể nói là chữa thương Thánh Khí, nếu có này khí tương trợ, ta thân thể này khuyết điểm, chắc là có thể cùng khỏi hẳn ."

Dương Diệp uống một khẩu linh trà, sau đó nói: "Tìm được An Nam Tĩnh, ta giúp ngươi chữa thương!"

]

A Lãnh cười nói: "Có thể!"

Vừa nói, nàng lấy ra nhất trương địa đồ trưng bày ở tại Dương Diệp trước mặt, "Còn đây là Thần Vũ Đại Lục địa đồ, trong đó vòng đỏ cái này vài cái địa phương đây, là Thần Vũ Đại Lục nơi cấm kỵ ." Nói đến đây, nàng hai cái tay phân biệt rơi vào hai chỗ vòng đỏ chi lên, "Nếu như ta không có đoán sai, nàng rất có thể ở cái này hai cái địa phương ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

A Lãnh cười nói: "Ở nơi này Thần Vũ Đại Lục, ta chỉ đối với cái này hai cái địa phương xa lạ . Thật không dám giấu giếm, ở thấy Dương công tử phía trước, ta liền đã phái người bắt đầu tìm kiếm cái kia An cô nương, đáng tiếc, trừ cái này hai cái nơi cấm kỵ bên ngoài, khác địa phương cũng không có An cô nương hình bóng ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi xác định khác địa phương không có?"

A Lãnh cười nói: "Xác định ."

Dương Diệp ánh mắt rơi vào tấm kia địa đồ lên, A Lãnh ngón tay cái kia hai cái địa phương, phân biệt là: Vũ Mộ nơi cùng với Nam Hoang nơi ."

"Cái này hai cái địa phương là ?" Dương Diệp nhìn về phía A Lãnh, hỏi .

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Cái này hai cái địa phương, xem như là ta Thần Vũ Đại Lục nhất thần bí địa phương, đặc biệt cái kia Vũ Mộ nơi, nơi đây, cũng làm như năm Tiêu Thần Vũ đi vào, đồng thời, sống xuất hiện . Còn cái này Nam Hoang nơi, tuy là ta không có đi vào, bất quá, đối với nơi ấy, vẫn là biết một chút, nơi ấy, có một vị thần bí cường giả, còn rất mạnh, là ai, ta sẽ không biết!"

Vũ Mộ nơi!

Dương Diệp ánh mắt đầu tiên rơi vào cái này Vũ Mộ nơi lên, "A Lãnh cô nương, cái này địa phương vì sao bị gọi Vũ Mộ nơi ?"

A Lãnh cười nói: "Nghe đồn là nơi đây chôn cất lấy một vị cực kỳ lợi hại võ đạo cường giả, bất quá, đến cùng là đúng hay không, ta cũng không tinh tường ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta đi nhìn!"

Một bên, cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm nhịn không được nhìn về phía Dương Diệp, đi Vũ Mộ nơi nhìn ? Đây chính là Thần Vũ Đại Lục nhất nguy hiểm địa phương a!

A Lãnh đột nhiên nói: "Dương công tử có thể có gì cần trợ giúp ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cũng xin các hạ giúp ta tiếp tục tìm hiểu một cái tung tích của nàng, như có bóng dáng của nàng, mời cho ta biết ."

A Lãnh cười nói: " Được !"

Dương Diệp mang ngươi một chút đầu, ôm Tiểu Bạch sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía cái kia Hữu Kiếm, đón lấy, nàng bay đến Hữu Kiếm trước mặt, nàng tiểu trảo nhất quán, một thanh hư ảo búa xuất hiện ở nàng móng vuốt trung!

Muốn động thủ ?

Dương Diệp ngây cả người, chẳng qua rất nhanh, hắn liền nở nụ cười, cái này tiểu gia hỏa!

Tiểu Bạch cũng không có động thủ, nàng đem Hồng Hoang Khai Thiên Phủ hướng về phía Hữu Kiếm giơ giơ lên, nhưng sau đem búa đặt ở một bên .

Chứng kiến chuôi này búa, cái kia Hữu Kiếm tức thì ngây ngẩn cả người .

Thần khí!

Cái này dĩ nhiên là Thần khí!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, Tiểu Bạch nàng tiểu trảo một phen, một tòa hư ảo tháp xuất hiện ở móng vuốt trung .

Hồng Mông Tháp!

Lại là nhất kiện Thần khí!

Cái kia Hữu Kiếm đã hoàn toàn ngây ngẩn cả người!

Thế nhưng, còn chưa kết thúc! Tiểu Bạch tăng nhanh tốc độ, chỉ chốc lát, Kiếm Hồ, Trấn Giới ấn, vạn giới đồ, chân nguyên kính toàn bộ xuất hiện ở cái kia Hữu Kiếm trước mặt!

Thần khí!

Toàn bộ là Thần khí!

Chân chính Thần khí!

Cái kia Hữu Kiếm đã hoàn toàn ngây ra như phỗng, cả người phảng phất thấy quỷ!

Không chỉ có từ kiếm ngây người, một bên cái kia A Lãnh cũng là có chút lăng, cái này Thần khí, không khỏi cũng quá là nhiều điểm chứ ? Lúc nào, Thần khí dở như vậy đường lớn ?

Cái này lúc, Tiểu Bạch hướng về phía cái kia đã thạch hóa Hữu Kiếm nhếch miệng cười, đón lấy, nàng thu hồi những thứ kia Thần khí, nhưng sau bay đến Dương Diệp bả vai lên, Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ngươi cái này tiểu gia hỏa a!"

Nói xong, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Giữa sân, cái kia Hữu Kiếm quá đã lâu mới hồi phục tinh thần lại, nàng xem hướng một bên A Lãnh, "Công tử, nàng, nàng thật nhiều Thần khí, so với Thần Vũ Tông còn nhiều hơn a!"

Thần Vũ Tông làm Thần Vũ Đại Lục đệ nhất tông môn, thế nhưng, toàn bộ tông môn cộng lại cũng không có con kia bạch sắc tiểu gia hỏa giàu có!

Thần khí!

Hữu Kiếm trong lòng vẫn là phi thường rung động, nàng lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy Thần khí!

A Lãnh lắc đầu cười, "Ngươi là không biết nàng thân phận chân thật, nếu như đã biết, sợ là cầm đều muốn sợ xuống đây! So sánh với những thứ kia Thần khí, nàng mình mới là hi hữu nhất tồn tại a! Một vạn món Thần khí, cũng không so sánh được trên(lên) nàng a!"

Hữu Kiếm chính muốn hỏi cái gì, mà đang ở cái này lúc, A Lãnh đột nhiên nói: "Các hạ nếu đã tới, liền ra đi!"

Yên lặng nhất chớp mắt, một gã lão giả xuất hiện ở không xa chỗ .

Lão giả nhìn thoáng qua tên gọi là A Lãnh nữ tử, đang muốn nói cái gì, cái này lúc, A Lãnh đột nhiên nói: "Các hạ là vì cái kia Dương Diệp mà đến ?"

"Đúng!" Lão giả nói .

A Lãnh gật đầu, "Ta cùng với hắn làm 1 cọc giao dịch, không hơn . Hắn cùng với Vĩnh Hằng chi giới chư thế lực ân oán, ta không có nhúng tay hứng thú, cái kia Linh Tổ, ta cũng không có ý đồ tranh cướp ."

"Các hạ cùng hắn làm cái gì giao dịch ? Lão giả hỏi .

A Lãnh nhìn thoáng qua lão giả, "Ngươi không cần biết!"

Lão giả hai mắt híp lại, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, mà đang ở cái này lúc, tên gọi là A Lãnh nữ tử ngọc thủ đột nhiên vỗ nhè nhẹ một cái cái kia bàn trà, trong sát na, cái kia trên bàn uống trà một cái chén ngọc trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang hướng cái kia lão giả bắn nhanh đi .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả trong nháy mắt bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn!

Ngoài mấy trăm trượng, lão giả dừng lại về sau, hắn cúi đầu nhìn một chút bàn tay mình tâm, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một cái lỗ máu!

Rất sâu!

Quán xuyên hắn toàn bộ cánh tay!

Lão giả tay phải chậm rãi nắm chặt, ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ nàng kia, nhãn trung, có sâu đậm kiêng kỵ .

Cái này lúc, nữ tử chậm rãi đứng lên, nhưng sau hướng phòng trúc đi tới, "Nhắc lại nhất lần, Vĩnh Hằng chi giới chư thế lực cùng Dương công tử chuyện tình, ta vô ý tham dự . Thế nhưng, ta cùng với Dương công tử giữa giao dịch, ngươi nhóm cũng không được nhúng tay, ở ta cùng với hắn giao dịch chưa xong phía trước, ngươi nhóm cũng không cần đi quấy rối hắn, không phải, Vĩnh Hằng chi giới chư thế lực người, ai dám bước vào Thần Vũ Đại Lục, ta để hắn không thấy được ngày thứ hai Thái Dương ."

"Ngươi đây là uy hiếp sao?" Lão giả hỏi .

A Lãnh dừng bước lại, khóe miệng hơi cuộn lên, "Chính là uy hiếp ."

Vừa nói, nàng ho nhẹ ho khan, "Tiễn khách!"

Thanh âm rơi xuống, hai gã khôi ngô trung niên nhân đột nhiên xuất hiện ở lão giả thân sau .

Hai gã hai giới cường giả!

Giờ khắc này, lão giả khuôn mặt biến sắc .

Cvt: Lại nữ hào kiệt nữa a.

------oOo------

Chương 2378: Nghịch Chuyển Huyết Mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão giả thân về sau, hai danh người đàn ông trung niên thần thức trực tiếp khóa ở tại lão giả thân lên.

Hiển nhiên, lão giả nếu như dám đạo nửa chữ không, hai người sẽ lập tức xuất thủ .

Lão giả nhìn thoáng qua xa chỗ tòa kia phòng trúc, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Trong nhà trúc .

A Lãnh ngồi xếp bằng ở trúc sập lên, ở trước mặt nàng không xa chỗ, là cái kia hai Hữu Kiếm cùng Tả Kiếm .

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Thông báo xuống phía dưới, làm cho bọn họ tiếp tục tìm kiếm, không chỉ có như đây, làm cho thần vật trên đại lục cái khác tông môn cùng với một ít bí ẩn thế lực cũng giúp một tay, đã nói là ta nói!"

Hữu Kiếm do dự xuống, sau đó nói: "Công tử, cái kia Dương Diệp tuy là thực lực không tệ, thế nhưng, tuyệt đối không phải công tử đối thủ . Đối phương thân trên(lên) đã có Hồng Mông Tử Khí, làm cho hắn giao ra đây chính là, hà tất cần lãng phí nhiều thời giờ như vậy ?"

A Lãnh cười nói: "Chúng ta cái này vị Dương công tử, cũng không phải cái gì người bình thường, có thể làm cho toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới hết thảy thế lực người xuất động, ngươi cảm thấy, có tốt như vậy lấn phụ sao?"

Vĩnh Hằng chi giới!

Trong lòng hai cô gái kinh hãi, cái kia địa phương, các nàng tự nhiên cũng là biết đến, cái kia địa phương, chính là Thần Vũ Đại Lục hết thảy cường giả đều muốn đi địa phương!

"Công tử, vì sao những thứ kia thế lực muốn giết hắn ?" Một mạch trầm mặc Tả Kiếm đột nhiên hỏi .

A Lãnh mỉm cười, "Bởi vì con kia màu trắng tiểu gia hỏa ."

"Con kia linh sủng ?" Hữu Kiếm không giải khai, "Ngoại trừ khả ái điểm, không có có gì đặc biệt khác địa phương a!"

A Lãnh cười ha ha một tiếng, chẳng qua mới vừa cười chính là ho khan kịch liệt đứng lên, hai nữ vội vã lấy thuốc, A Lãnh cũng là khoát tay áo, "Nha đầu a, nàng cũng không chỉ là khả ái một điểm, ngày sau nàng khởi xướng uy đến, trong khoảnh khắc có thể phá hủy cái này Thần Vũ Đại Lục . Cho nên a, không chỉ là bởi vì chúng ta cái này Dương công tử không phải người bình thường, cái này vị tiểu gia hỏa, càng không phải bình thường tiểu gia hỏa . Vì để tránh cho ngày sau phiền toái không cần thiết, cùng với hảo hảo hợp tác mới là đứng đắn a!"

Hữu Kiếm còn muốn hỏi cái gì, A Lãnh cũng là khoát tay áo, "Đi làm ta giao phó sự tình đi!"

Hai nữ không có đang nói cái gì, hướng về phía A Lãnh hơi thi lễ, nhưng sau lui xuống .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch ly khai cái kia Thính Vân Cư về sau, thẳng đến cái kia Vũ Mộ nơi .

Đám mây bên trong, Tiểu Bạch ngồi ở Dương Diệp bả vai lên, đầu nhỏ nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp gò má .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên bả vai Tiểu Bạch, lắc đầu cười, cái này tiểu gia hỏa hiện tại nhưng là càng ngày càng nhân tính hóa . Vừa rồi tại Thính Vân Cư, cái kia Hữu Kiếm nói nàng không kiến thức, nàng cư nhiên ghi tạc tâm lên, cho nên có về sau trước khi đi một màn kia .

Hẹp hòi tiểu gia hỏa!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cuối chân trời, nhãn trung có một tia gánh ưu . An Nam Tĩnh tính cách, hắn rất tinh tường, nếu như đối phương có thể liên hệ hắn nói, An Nam Tĩnh là tuyệt đối sẽ không không liên hệ hắn .

An Nam Tĩnh hiện tại đến tột cùng đang làm cái gì ?

Là không thể liên hệ hắn, vẫn là không phương tiện liên hệ hắn ?

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi tâm tư, tốc độ nhanh hơn .

Ngự kiếm đi nhanh, một canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, hắn tiến nhập một mảnh vô biên vô tận dãy núi bên trong . Mịt mờ dãy núi, người vào trong đó, như cát rơi hải .

Dương Diệp nhưng thật ra muốn ngự kiếm, nhưng mà, ở dãy núi này chi lên, có một cổ vô hình lực lượng, này cổ lực lượng làm cho hắn không pháp ở ngự kiếm, đương nhiên, như muốn xông vào cũng là có thể, bất quá, hắn còn không có bá đạo như vậy .

Bả vai lên, Tiểu Bạch ánh mắt đến chỗ ngó .

Vì để tránh cho phiền toái không cần thiết, Dương Diệp đem Thái Cổ Chân Long kêu lên, người này trên người long uy, có thể tránh khỏi dãy núi trong một ít đại yêu tới gây sự với bọn họ . Khoan hãy nói, cái này long uy vẫn là phi thường hữu dụng, có cái này long uy tồn tại, một đường lên, Dương Diệp ngay cả một muỗi đều không cảm nhận được .

Dãy núi bên trong đi sấp sỉ một canh giờ, Dương Diệp rốt cục cũng ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, có một khối mộ bia, mộ bia chi lên, có hai chữ to: Vũ Mộ .

Dương Diệp đi tới cái kia trước mộ bia, mộ bia cũng không lớn, cũng không có gì đặc thù chi chỗ, thế nhưng, Dương Diệp cũng là cảm nhận được một như có như không sóng sức mạnh .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bay đến cái kia mộ bia chi lên, tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái cái kia mộ bia, mộ bia không có động tĩnh, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp .

]

Dương Diệp giang tay ra, biểu thị không biết, Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau nàng lấy ra một thanh hư ảo búa để ở tại cái kia mộ bia chi lên.

Mềm không được, mạnh bạo!

Một chiêu này, là nàng không biết lúc nào theo Dương Diệp thân đến trường tới, đừng nói, thật đúng là dùng được!

Cái kia mộ bia đột nhiên rung rung một cái, ngay sau đó, một ba động tự trong đó truyền ra .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng tiểu trảo giơ giơ, ý là, cái này mộ bia hỏi hắn nhóm muốn làm gì!

Làm cái gì!

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, cái này mộ bia thật sự có sinh mệnh!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Hỏi một chút nó, có nguyện ý hay không theo chúng ta đi!"

Tiểu Bạch cúi đầu nhìn về phía bia đá kia, tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái mộ bia, nhưng sau chỉ chỉ chính mình, hiển nhiên là đang hỏi có nguyện ý hay không cùng với nàng đi! Làm như nghĩ đến cái gì, Tiểu Bạch mở miệng hướng về phía mộ bia nhẹ nhàng vừa phun, trong sát na, một cực kỳ tinh thuần linh khí trào vào cái kia mộ bia bên trong, trong sát na, cái kia mộ bia trực tiếp rung động kịch liệt lên .

Bia đá kia trầm mặc hồi lâu, nhưng sau lại truyền ra một ba động!

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái thạch bi, trong sát na, cái kia mộ bia trực tiếp xê dịch đến Dương Diệp trước mặt .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nở nụ cười .

Cái này mộ bia nguyện ý đi!

Cái này mộ bia nhưng là tự nguyện với hắn cùng Tiểu Bạch đi!

Dương Diệp để tay ở tại mộ bia chi lên, vào tay lạnh lẽo, tay phải hắn nắm mộ bia, đang muốn cầm lấy, cũng là kinh hãi phát hiện, hắn dĩ nhiên không pháp lay động bên ngoài mảy may!

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng!

Tốt trọng!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hai tay ôm lấy mộ bia hai bên, hắn bắt đầu chậm rãi dùng sức, không chỉ có vận dụng huyền khí, còn vận dụng huyền cổ chi lực, dần dần, cái kia mộ bia run rẩy động, cùng này đồng thời, mộ bia bắt đầu cách mặt đất, làm mộ bia cách mặt đất cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp khuôn mặt sắc đều đỏ lên . Không chỉ có như đây, hai cánh tay hắn càng là nổi gân xanh, giống như từng cái ngọa nguậy con rắn nhỏ, kinh người không gì sánh được!

Ba hơi về sau, Dương Diệp hai tay buông ra .

Mộ bia rơi xuống đất!

Ầm!

Cả vùng kịch liệt run lên, không chỉ có đại địa, chung quanh vô số đại sơn đều là kịch liệt run lên, giống như bị người trọng kích.

Bảo bối!

Dương Diệp nhìn một chút hai tay mình, hai tay đỏ bừng, đó là dùng sức quá độ bề ngoài hiện . Ánh mắt của hắn rơi vào cái kia mộ bia lên, nhãn trung lộ ra một vẻ kích thích, cái này mộ bia không đơn giản a!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Hỏi một chút, nó là không là người khác ."

Tuy là hắn muốn bảo bối, thế nhưng, hắn là một cái có nguyên tắc người, thứ này nếu như là người khác, dù cho cái này mộ bia nguyện ý với hắn đi, hắn cũng sẽ không cần . Đối đãi địch nhân, có thể vô sỉ, có thể đùa giỡn lưu manh, thế nhưng, tình huống bình thường xuống, hắn vẫn sẽ không vô sỉ đùa giỡn lưu manh .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía cái kia mộ bia, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa . Quá một hồi lâu, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau bắt đầu truyền đạt mộ bia ý tứ!

Có!

Cái này mộ bia, là đã từng một vị lão giả để ở chỗ này, bất quá, cái kia lão giả đã mất . Nó ở chỗ này rất nhiều rất nhiều năm, mà cái kia lão giả vừa không có trở về quá, cho nên, bây giờ nó, là vật vô chủ!

Dương Diệp nở nụ cười, hắn đang muốn thu hồi khối này mộ bia, ở nơi này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở bên cạnh hắn, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha ánh mắt cũng là rơi vào cái kia mộ bia chi lên, nàng đi tới cái kia mộ bia lên, nàng nhìn thoáng qua cái kia mộ bia, nhưng sau tay nhỏ bé vỗ nhè nhẹ một cái cái kia mộ bia, "Dương ca, đồ chơi này ta muốn!"

Dương Diệp: "..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp .

Nàng nhưng thật ra không sao cả, phản chính, mặc kệ đồ đạc ở trong tay người nào, chỉ cần nàng muốn, cái gì cũng sẽ đến đến trước mặt nàng!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Nhị Nha, đồ chơi này rất trọng!"

"Trọng ?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, nàng cúi đầu nhìn về phía cái kia mộ bia, nhưng sau tay phải bắt lại cái kia mộ bia một góc, đón lấy, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, nàng một tay trực tiếp đem cái kia mộ bia giơ lên!

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha nắm lấy cái kia mộ bia chuyển động, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, không phải rất trọng a!"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Ừm, cũng không phải rất trọng, đã Nhị Nha ngươi yêu mến, vậy tiễn ngươi đã khỏe!"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Cảm tạ Dương ca!"

"Nhị Nha!" Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngươi vì sao muốn đồ chơi này ?"

Nhị Nha tay nhỏ bé vỗ vỗ cái kia mộ bia, "Tiểu Ngưu đều có vũ khí, ta cũng muốn món vũ khí, hơn nữa, thứ này cho ta một loại cảm giác đặc thù, giống như là ta đã thấy nó!"

"Gặp qua nó ?" Dương Diệp chân mày cau lại, "Nói như thế nào ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Ta cũng không biết a!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến Nhị Nha trước mặt, nàng tiểu trảo đặt ở Nhị nha đầu đỉnh, nơi ấy, có hai cây đen nhánh góc nhỏ!

Sừng!

Dương Diệp cũng nhìn thấy cái kia hai cây sừng, ngay sau đó hỏi, "Nhị Nha, đây là ?"

Nhị Nha lắc đầu, " không biết a!"

Dương Diệp không nói, nha đầu kia, cái gì cũng không biết!

Cái này lúc, Nhị Nha vỗ vỗ cái kia mộ bia, cười nói: "Không tệ không tệ, ân, ta đi tìm Tiểu Ngưu đánh một chút, nhìn là nó búa lợi hại hay là ta đá lớn này đầu lợi hại!"

Nói xong, nó nắm lên cái kia mộ bia liền tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong!

Tìm Tiểu Ngưu một mình đấu ? Kỳ thực, Tiểu Ngưu nội tâm là cự tuyệt, đáng tiếc, cự tuyệt cũng không được!

Dương Diệp không có để ý Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu, như Nhị Nha phải đi tìm cái kia Thái Cổ Chân Long, hắn ngược lại là phải đi khuyên nhủ, cái này Nhị Nha cùng cái kia Thái Cổ Chân Long rất không đúng, nàng nếu như đi tìm Thái Cổ Chân Long một mình đấu, là rất có thể đem Thái Cổ Chân Long đập chết. Thế nhưng cùng Tiểu Ngưu, hắn liền không lo lắng . Ở Nhị Nha trong lòng, Tiểu Ngưu vẫn rất có phân lượng .

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch hướng dãy núi kia sâu chỗ đi tới, còn đi không bao lâu, đột nhiên, một cổ vô hình lực lượng đột nhiên đặt ở Dương Diệp thân lên, cùng này đồng thời, một giọng nói từ cái này sâu chỗ truyền ra, "Liền lão phu mộ bia đều cầm, ngươi không địa đạo a! Ân, vừa rồi nha đầu kia ... Thật là khiến người ta khó có thể tin a, dĩ nhiên sở hữu cái kia loại huyết mạch, còn có cái này chỉ tiểu gia hỏa, đây không phải là Linh Tổ sao? Di ? Ngươi cái này huyết mạch, tấm tắc, lại có thể nghịch chuyển huyết mạch, có chút ý tứ a!"

Dương Diệp: "..."

Cvt: Aiz, nhiều bí ẩn quá PS: Hôm qua ngày phát hiện có độc giả bị lừa, có khác võng trạm độc giả, chính là chưởng duyệt độc giả , bên kia chỗ bình luận truyện không thuộc ta coi, xuất hiện cái gì có thể xem cả bộ, đều là đang gạt người, có chút tên lừa đảo biến thành tác giả danh xưng, nhưng sau mở topic tử nói lấy tiền có thể xem cả bộ, đây là tên lừa đảo! ! ! Tên lừa đảo! ! Chuyện trọng yếu nói ba lần! ! ! Không nên tin loại này!

Được rồi, ta muốn xuống núi . Sơn trên(lên) quá lạnh, đổi mới thật JB(cái o0o) trứng đau . Các ngươi đừng tưởng rằng ta lừa các ngươi! ! Ta thật ở sơn lên a...! ! !

------oOo------

Chương 2379: Nhị Nha Huyết Mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghịch chuyển huyết mạch ?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn thoáng qua cái kia sâu chỗ, nhưng sau ôm Tiểu Bạch đi tới .

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một gã áo bào trắng lão giả .

Áo bào trắng lão giả hai tay cõng ở thân về sau, thân khom người xuống, râu thật dài, hầu như đạt được ngực!

Lúc này, tên này áo bào trắng lão giả chính đang nhìn chăm chú trên bả vai Tiểu Bạch .

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, nhưng sau đi tới lão giả trước mặt, hắn hướng về phía lão giả ôm quyền, "Quấy rối tiền bối ."

Lão giả mỉm cười, "Quả thật là Linh Tổ!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Cái này thế giới chân kỳ hay, không nghĩ tới ở cái này thế giới, vậy mà lại có Linh Tổ!"

"Vì sao cái này thế giới không thể có Linh Tổ ?" Dương Diệp không giải khai .

Lão giả cười nói; "Ngươi đây cũng là đem lão hủ hỏi đến . Nhắc tới cũng là, vạn vật không có tuyệt đối, đã từng tuy là không có xuất hiện qua Linh Tổ, thế nhưng, không có nghĩa là lấy sau cũng sẽ không có, mọi việc luôn luôn lần đầu tiên nha!"

Dương Diệp xoa xoa bả vai trên(lên) Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Trong lòng ta, nàng chỉ là Tiểu Bạch, mà không phải là cái gì Linh Tổ ."

"Thế nhân cũng không nhìn như vậy!" Áo bào trắng lão giả cười nói .

Dương Diệp cười nói: "Thế nhân thấy thế nào, nào có ... cùng ta can hệ ?"

Áo bào trắng lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đi con đường khác nhau, rất khó đi ."

Dương Diệp mỉm cười, "Đường là mình chọn, ở khó đi, cho dù là quỳ đi, cũng phải đi hết!"

Áo bào trắng lão giả thấp giọng thở dài, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Sau sinh, ta xin hỏi ngươi một lời, ngươi thành thật trả lời . Nếu có nhất ngày, ngươi chỗ ở thế giới gặp ngập đầu chi tai họa, ngươi sẽ động thân mà ra sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

"Rất khó trả lời ?" Áo bào trắng lão giả hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Tiền bối, vãn bối là một cái người ích kỷ ."

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Thế thượng ai không ích kỷ ? Cho nên ta có hỏi lên như vậy, là bởi vì ngươi kiếm đạo, ngươi cũng không phải là một cái người vô tình vô nghĩa, không phải, này Linh Tổ cũng sẽ không như này theo ngươi, ngươi kiếm đạo cũng không thể có thể đi tới bây giờ loại trình độ này ."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau lại nói: "Vừa rồi cái kia mộ bia, chính là ta đã từng một vị bạn thân dùng nó nhất kiện chí bảo cho ta làm bằng, món đó bảo vật, là hắn năm đó hoa sấp sỉ trăm năm thời gian dùng nhất kiện hỗn độn thần vật luyện chế mà thành ."

Dương Diệp có chút xấu hổ, bất quá, hắn Dương Diệp không phải một kẻ lưu manh, cho nên, hắn đã chuẩn bị trả lại . Mà đang ở cái này lúc, áo bào trắng lão giả đột nhiên nói: "Hiện tại, ta đem vật kia biếu tặng cho ngươi!"

"Ế?" Dương Diệp không hiểu nhìn về phía áo bào trắng lão giả .

Lão giả cười nói: "Ngươi không có nghe lầm, ta đưa ngươi!"

Dương Diệp do dự xuống, "Vì sao ?"

Lão giả cười nói: "Cảm thấy có duyên cớ, có thể chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, biểu thị không tin .

Lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ích kỷ, thế gian người, không có người nào là không ích kỷ, thế nhưng, hầu hết thời gian, người lại là vô tư. Ngươi dùng tình, thật, thiện, cực hạn . Thế nhưng, xét đến cùng, đây là ích kỷ tình, loại này tình, chung quy chỉ có thể coi là tiểu tình . Ngươi biết Linh Tổ vì sao như vậy cường đại, như vậy chịu vạn vật sở kính yêu sao? Bởi vì các nàng tình, là đại tình, các nàng tâm hệ vạn vật, vạn vật dĩ nhiên tâm hệ các nàng ."

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, vãn bối không làm được anh hùng ."

Áo bào trắng lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói; "Ngươi không muốn để cho kiếm đạo của mình trở nên càng mạnh mẽ hơn sao?"

Dương Diệp cười cười, "Nghĩ, phi thường muốn . Bất quá, vãn bối cảm thấy, chuyện thế gian, cuối cùng là không có lưỡng toàn, ta cũng không muốn vạn sự làm được hoàn mỹ . Đối với vãn bối mà nói, tất cả không thẹn với lòng là đủ. Bất kể là đối thân nhân, đối với bằng hữu, hay là đối với mọi người, không thẹn với lòng là được . Còn tiền bối nói đại tình, vãn bối cảm thấy rất có lý, đáng tiếc, cũng không thích hợp vãn bối, bởi vì vãn bối không muốn đi làm chính mình không muốn làm người."

]

Nói đến đây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Vãn bối một người bạn đối với ta từng nói qua, đừng vì mạnh mẽ mà mạnh mẽ, vãn bối cảm thấy nàng nói rất có lý, tiền bối cảm thấy thế nào ?"

Không thẹn với lòng!

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Tốt một câu đừng vì mạnh mẽ mà mạnh mẽ, ngươi bằng hữu này không đơn giản a!"

Dương Diệp cười cười, không nói gì .

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Lão hủ chẳng bao giờ nghĩ tới, có nhất ngày sẽ cùng niên kỷ như này tiểu nhân người làm luận đạo đàm luận nhân sinh!"

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối chắc là muốn nói, không có nghĩ qua cùng ta kém như vậy người luận đạo đàm luận nhân sinh chứ ?"

Áo bào trắng lão giả cười cười, "Thời đại khác nhau, lão phu ở ngươi cái tuổi này, có thể không dám hứa chắc nói có thể áp ngươi . Giống như trước đây nữ oa kia giống nhau, nàng giống như ngươi, đều là kỳ tài ngút trời! Chính ấn chứng câu cách ngôn kia, giang sơn đời nào cũng có người tài, tất cả tỏa sáng mấy trăm năm a!"

Nữ oa!

Dương Diệp hai tay chặt nắm lại, "Tiền bối, nữ oa kia hình dạng thế nào ?"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, một tấm từ linh khí hội tụ mà thành hình bóng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

An Nam Tĩnh!

Đó chính là An Nam Tĩnh!

Dương Diệp ngăn chặn kích động trong lòng, lại hỏi, "Tiền bối, hắn hiện tại ở bực nào chỗ ?"

Áo bào trắng lão giả nói: "Ngươi là vì tìm nàng mà đến ?"

Dương Diệp gật đầu .

Áo bào trắng lão giả nói: "Nàng đi khác một cái địa phương, cũng chính là phía nam ."

Phía nam!

Nam Hoang nơi!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Tiền bối, cái kia mộ bia viết Vũ Mộ, tên này vì sao mà đến ?"

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Lão phu đã từng có một biệt hiệu, gọi Võ Tổ!"

Võ Tổ!

Dương Diệp lại hỏi, "Nàng bái tiền bối làm thầy ?"

Áo bào trắng lão giả lắc đầu, "Không có ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Nàng lựa chọn tên còn lại!"

"Nam Hoang đất cái kia người ?" Dương Diệp hỏi .

Áo bào trắng lão giả gật đầu, "Nàng chấp niệm rất lớn, thiên phú vô cùng tốt, nếu là nguyện ý bái lão phu làm thầy, lão phu tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thế gian không có người nào so với nàng thích hợp hơn . Đáng tiếc, nàng lựa chọn tên còn lại ."

Nói đến đây, hắn hướng phía nam nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Thật sự có chút đáng tiếc đây!"

Khi biết An Nam Tĩnh hạ lạc về sau, Dương Diệp đã vô tâm ở lâu, bất quá, hắn còn có một nghi vấn, ngay sau đó hỏi, "Tiền bối, trước ngươi nói nghịch cải huyết mạch, đây là ý gì ?"

Nghịch cải huyết mạch!

Áo bào trắng lão giả nhẹ giọng nói: "Huyết mạch, làm nhân thực lực đạt đến tới trình độ nhất định về sau, là có thể thay đổi tự thân huyết mạch, cái này cải biến, có điểm cùng loại yêu tộc cái kia loại huyết mạch chi lực . Bất quá, muốn nghịch cải tự thân huyết mạch, độ khó cũng không nhỏ, phàm là có thể làm được nghịch cải huyết mạch người, đều không phải là người yếu . Còn ngươi, ngươi huyết mạch đã tại nghịch cải, nói cách khác, chính ngươi siêu vượt ngươi đã từng tổ tiên, phải nói, ngươi siêu vượt tổ tiên của ngươi mọi người, ngươi đã đột phá bọn họ cấp cho ngươi huyết mạch chi lực, có chính mình huyết mạch, còn là cái gì huyết mạch, ngày sau chờ cái này huyết mạch triệt để hình thành về sau, ngươi thì sẽ biết!"

Huyết mạch chi lực!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Bất luận kẻ nào, đều có thể bằng bản lãnh của mình đột phá tự thân huyết mạch ? Cũng bao quát yêu tộc ?"

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Lý luận đi lên nói là, bất quá, cái này rất khó, còn yêu tộc, vậy khó hơn . Rất nhiều Yêu Tộc đại yêu, chúng nó đây, thành cũng huyết mạch, bại cũng huyết mạch, cái kia loại có thể đột phá tổ tiên huyết mạch yêu, thiếu, phi thường thiếu, thế nhưng, một ngày chúng nó có thể đột phá tổ tiên huyết mạch, như vậy chúng nó sẽ đạt được một cái độ cao mới . Người cũng giống như nhau, ngươi bây giờ, các phương diện đều ở đây chậm rãi đề thăng, hơn nữa, tốt chỗ vẫn còn ở phía sau ."

Huyết mạch chi lực!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn nghĩ tới rồi một cái nguyên nhân, đó chính là áp chế chính mình cảnh giới, khi hắn bắt đầu áp chế chính mình cảnh giới về sau, chính mình huyết mạch cũng bắt đầu lột xác ?

Lắc đầu, Dương Diệp không ở suy nghĩ vấn đề này, hắn lại hỏi, "Tiền bối, ngài mới vừa nói Nhị Nha sở hữu cái kia loại huyết mạch, đó là cái gì huyết mạch ? Đại yêu huyết mạch ?"

"Nhị Nha ?" Áo bào trắng lão giả hỏi, "Chính là cầm lão phu mộ bia cái kia tiểu nha đầu sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Áo bào trắng lão giả cười nói: "Nàng cũng không phải cái gì đại yêu huyết mạch, nàng nha, so với đại yêu huyết mạch lợi hại hơn nhiều. Dù cho thời gian lợi hại nhất đại yêu, ở trước mặt nàng, cũng phải xưng thần!"

Dương Diệp ngây cả người, đang muốn nói, ở nơi này lúc, áo bào trắng lão giả cũng là đột nhiên nói: "Không cần hỏi lai lịch của nàng, đã đến giờ, ngươi tự nhiên biết . Sở dĩ không nói cho ngươi, là bởi vì tôn trọng nàng, nàng bây giờ, còn chưa triệt để giác tỉnh, đợi nàng triệt để giác tỉnh về sau, nàng có nguyện ý hay không nói cho ngươi biết, cái kia chính là chuyện của nàng . Nếu như ta hiện tại nói cho ngươi biết, miễn cho đến thì chọc giận nàng buồn bực ta nhiều chuyện!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, không đang hỏi Nhị Nha lai lịch, ngay sau đó ôm quyền, "Cái kia vãn bối liền cáo từ trước!"

"Ngươi vỏ kiếm kia!" Cái này lúc, áo bào trắng lão giả đột nhiên nói: "Có thể hay không cho ta mượn nhìn ?"

Vỏ kiếm!

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau sẽ vậy từ Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất thần bí nhân trong tay lấy được vỏ kiếm đem ra, hắn bấm tay một điểm, vỏ kiếm kia rơi vào áo bào trắng lão giả trước mặt .

Áo bào trắng lão giả nhìn cái kia thanh kiếm vỏ hồi lâu, sau đó nói: "Nghĩ đến ngươi nên từng thấy vị kia ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, cái kia thanh kiếm vỏ bay trở về đến rồi Dương Diệp trước mặt, "Hắn là một cái rất lợi hại kiếm tu, phi thường lợi hại, ở chúng ta cái kia thời đại, làm cho vô số người cũng vì đó kính nể kiếm tu, Vũ Nghịch cái kia lão gia hỏa bình sinh cơ bản không phục người, thế nhưng, đối với hắn vẫn là dùng . Đừng muốn nhục kiếm này vỏ, càng đừng muốn nhục cái kia kiếm . Sau này còn gặp lại!"

Nói xong, áo bào trắng lão giả đã biến mất .

Kiếm!

Dương Diệp nhìn một chút trước mặt vỏ kiếm, trầm mặc khoảng khắc, hắn thu hồi kiếm, xoay người biến mất ở xa chỗ .

Ở Dương Diệp trong lòng, có rất nhiều mê!

Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất xuống cái kia người, còn có trước mắt cái này lão giả, còn có cái kia rương trúc lão giả, những thứ này người, đến cùng đều là những người nào ? Những thứ này người cũng đều tới tự cái gì thời đại ?

Vì sao thực lực của chính mình càng mạnh, liền cảm giác mình càng nhỏ bé ?

Đang ở Dương Diệp rời đi không lâu sau, một gã hắc y lão giả đột nhiên tới nơi này mảnh nhỏ Vũ Mộ nơi, tên này hắc y lão giả, chính là cho tới nay theo Dương Diệp tên kia lão giả . Theo Thính Vân Cư ly khai chi về sau, tên này lão giả theo Dương Diệp một đường đến đây, hắn nhất định muốn làm tinh tường Dương Diệp tất cả mọi chuyện tình, đương nhiên, càng nhiều là Vĩnh Hằng chi giới những thứ kia thế lực sợ Dương Diệp lại có kỳ ngộ gì .

Tên kia nhị giới tột cùng hắc y lão giả nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa như vậy chỗ, "Các hạ ra gặp một lần đi!"

Hiển nhiên, là đang nói cái kia áo bào trắng lão giả .

Ở nơi này lúc, một uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Ầm!

Không có dấu hiệu nào, tên kia hắc y lão giả trực tiếp bị này cổ uy áp trấn áp quỵ ở tại mặt đất, không chỉ có quỳ xuống lên, hắc y lão giả cả người đều phục bò ở tại mặt đất, khẽ động cũng không nhúc nhích được!

Cvt: Gọi là ra liền à

------oOo------

Chương 2380: Địa Ngục Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc y lão giả liền quỳ như vậy, mặc kệ hắn như thế nào phản kháng, cái kia cỗ lực lượng đều đè nặng hắn, làm cho thân thể hắn không pháp nhúc nhích mảy may!

Giờ khắc này, hắc y lão giả trong lòng hãi tới cực điểm!

Cứ như vậy giằng co sấp sỉ hai canh giờ, cái kia cỗ lực lượng mới dần dần tiêu tán . Hắc y lão giả tức thì xoay người bỏ chạy, ly khai dãy núi kia chi về sau, hắc y lão giả quay đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ Vũ Mộ nơi, nhãn trung là sâu đậm kiêng kỵ, phải nói là sợ hãi!

Sợ hãi!

Loại này sợ hãi, hắn chỉ ở Vĩnh Hằng Chi Hà trải qua!

Không dám ở lâu, hắc y lão giả xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp ly khai Vũ Mộ nơi về sau, lập tức chạy tới Nam Hoang nơi .

Rốt cục có An Nam Tĩnh tin tức!

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, mịt mờ phía chân trời, kiếm quang qua, tầng mây tê liệt . Chỉ chốc lát, Dương Diệp chạy tới Nam Hoang nơi .

Hoang vu!

Khu vực này, bụi hoàn toàn mờ mịt, liếc mắt nhìn không thấy ngày!

Dương Diệp đi về phía trước, ở mảnh này hoang vu chi địa, Dương Diệp không có cảm nhận được bất luận cái gì sinh mạng khí tức, nơi đây an tĩnh đáng sợ, gặt liên tục phong cũng không có!

Rất nhanh, hắn ở xa chỗ vách núi chi nhìn lên đến rồi một tòa nhà tranh .

Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia chỗ vách núi bắn nhanh đi . Nhưng mà, kiếm quang mới vừa bắt đầu mấy trượng, một cổ vô hình lực lượng đột nhiên trấn áp mà tới.

Ầm!

Kiếm quang toái, Dương Diệp cả người trực tiếp bị cái kia cỗ lực lượng rơi đập ở địa!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía tòa kia nhà tranh, hai mắt nhỏ bé híp lại . Trầm mặc khoảng khắc, hắn không có tuyển trạch ngự kiếm phi hành, mà là đi bộ hướng tòa kia nhà tranh đi tới!

Làm Dương Diệp đi tới vách núi kia cuối cùng lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, mặt đất đột nhiên nứt ra, một đạo kiếm quang tự trong đó điện xạ mà ra .

Nhanh!

Sắp tới Dương Diệp đều không cảm giác được đạo kiếm quang này tốc độ cùng tồn tại!

Xuy!

Đạo kiếm quang kia trực tiếp xuyên thủng Dương Diệp bụng, Dương Diệp bị đạo kiếm quang này chấn hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, hắn trực tiếp thối lui đến ban đầu vị trí!

Dương Diệp dừng lại về sau, cúi đầu nhìn xem bụng của mình, phần bụng chỗ, có một đạo cực kỳ thấy được động, cái này động, trước bụng phía sau lưng đều có!

Cái kia thanh kiếm xuyên thủng hắn cả người!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía vách núi kia, sau một khắc, hắn tiếp tục hướng cái kia chỗ vách núi đi tới .

Vách núi đỉnh, một gã ma bào lão giả ngồi xếp bằng ở nhất chỗ gỗ tròn lên, ở trước mặt hắn, là một tấm gỗ tròn cái bàn, cái bàn lên, xếp đặt một bàn cờ . Ma bào lão giả đối diện, là một gã áo bào trắng lão giả .

Tên này áo bào trắng lão giả, chính là cái kia Võ Tổ!

Hai người dáng dấp, một màn đồng dạng!

Võ Tổ nắm hắc, hắn cử tối sầm tử rơi xuống, "Ngươi cảm thấy hắn có thể đi lên sao?"

Ma y lão giả diện vô biểu tình, "Đi lên thì như thế nào, không được thì như thế nào ?"

Võ Tổ cười nói: "Người này là nhất mầm mống tốt!"

"Nha đầu kia tốt nhất!" Ma y lão giả đạm thanh đạo.

"Hắn là Kiếm Si người được chọn!" Võ Tổ lại nói .

Ma y lão giả nhíu mày, hắn ngừng động tác trong tay, quay đầu nhìn về phía dưới nhìn lại . Nhìn phía dưới Dương Diệp, ma y lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Để cho chúng ta nhìn, hắn chọn người đến cùng như thế nào!"

Vừa nói, hắn tay trái hướng phía dưới nhẹ nhàng đè một cái, "Nếu là hắn chọn người, cái này độ khó làm sao cũng phải gia tăng gấp đôi mới được ."

Theo hắn chiêu thức ấy áp, phía dưới, cái kia mặt đất bên trong, lại là một đạo kiếm quang bắn nhanh mà ra!

Lúc này đây, đạo kiếm quang này so trước đó nhanh chí ít gấp đôi!

Dương Diệp lúc này đây ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn đến kiếm quang, cả người chính là lần nữa bị động đâm thủng thân thể, tiên huyết từ hắn trước ngực bắn nhanh mà ra, cùng này đồng thời, hắn lần nữa bị chấn động về tới tại chỗ!

Vách núi lên, Võ Tổ khẽ cười nói: "Tiểu tử này có thể là nha đầu kia ý trung nhân, ngươi không sợ nha đầu ngày sau oán giận ngươi ?"

Ma y lão giả đạm thanh nói: "Người tầm thường, không xứng cùng nha đầu kia cùng một chỗ . Ta không phản đối hắn cùng với nha đầu cùng một chỗ, thế nhưng, ta phản đối nha đầu chọn người là một cái bình thường người . Bình thường không phải là sai, sai là, bình thường người chớ nên cùng người ưu tú cùng một chỗ . Ta cũng không muốn nha đầu kia ngày sau ở võ đạo một đường lên, có một kẻ kéo chân tồn tại!"

Võ Tổ cười nói: "Vạn nhất nha đầu kia trở thành người khác kẻ kéo chân cơ chứ?"

]

Ma y lão giả bật cười một tiếng, "Có ai tư cách này ?"

Áo bào trắng lão giả lắc đầu cười, không nói gì .

Phía dưới .

Dương Diệp ngừng lại, hắn không có tiếp tục đi tới, hiển nhiên, có người ở ngăn cản hắn đi tới, mà đối phương nhưng không có đối với hắn hạ sát thủ, ý vị này, cái này rất có thể là một đạo khảo nghiệm!

Khảo nghiệm!

Muốn qua đi, phải tránh thoát đạo kiếm quang kia, hoặc hủy diệt đạo kiếm quang kia!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó sẽ lần bước ra cước bộ . Đi chưa được hai bước, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, kiếm xuất vỏ, nhưng mà, tại hắn kiếm ra cái kia nhất chớp mắt, một luồng kiếm quang trực tiếp đánh vào hắn thân lên.

Ầm!

Dương Diệp lần nữa liên tục chợt lui!

Lúc này đây, hắn lui xa hơn!

Dừng lại về sau, Dương Diệp nhìn một chút bộ ngực mình, nhưng sau vừa nhìn về phía xa chỗ, cái kia kiếm quá nhanh, vượt xa khỏi tốc độ của hắn cùng phản ứng!

Trầm mặc hồi lâu, ở trên người thương lành không sai biệt lắm về sau, Dương Diệp lần nữa hướng vách núi đi tới, đi chưa được hai bước, cái kia sợi kiếm quang lần nữa xuất hiện, mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở giữa sân!

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, đạo kiếm quang kia tức thì chậm lại, ở Dương Diệp nhãn trung chậm lại, tuy là chậm lại, thế nhưng, đối với Dương Diệp mà nói, vẫn là rất nhanh, nhanh vô cùng!

Bất quá, giờ này khắc này, Dương Diệp đã có phản kích năng lực!

Kiếm xuất vỏ!

Xuy!

Lưỡng đạo kiếm quang ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong vừa chạm vào mà phân .

Ầm!

Dương Diệp lần nữa hướng lui về sau sấp sỉ mười trượng trở lại, tại hắn khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra!

Cái kia sợi kiếm quang, không chỉ có tốc độ nhanh, lực lượng còn tặc mạnh mẽ!

Vách núi chi lên, hai gã lão giả đồng thời quay đầu, nhìn về phía phía dưới .

Kiếm Vực!

Quá hồi lâu, cái kia ma y lão giả nhẹ giọng nói: "Kiếm đạo hàng vạn hàng nghìn, Kiếm Vực vạn chủng, không cùng một dạng Kiếm Vực, chính là không biết ngày sau hội phát triển đến trình độ nào!"

Võ Tổ khẽ gật đầu, "Bất kể như thế nào, rất hiếm thấy ."

Ma y lão giả đạm thanh nói: "Có, không có nghĩa là biết dùng, biết dùng, không có nghĩa là dùng lợi hại . Như hắn không thể đi lên, ta liền tự thân xuất thủ, chặt đứt hắn cùng với nha đầu giữa tất cả nhân quả ."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Người tầm thường, không xứng với trên(lên) nha đầu!"

Võ Tổ trầm mặc .

Vách núi xuống, Dương Diệp đang muốn đi tới, ở nơi này lúc, một giọng nói tự vách núi chi bên trên truyền đến, "Một canh giờ về sau, nếu như không thể đi lên, liền rời đi thôi!"

Một canh giờ!

Có thời gian hạn chế!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt vách núi, sau đó nói: "Nàng ở không ở chỗ này!"

Như An Nam Tĩnh không ở, hắn quay đầu rời đi, ai mà thèm đi tới ?

Trầm mặc nhất chớp mắt, vách núi người đáp, "Ở!"

Ở!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, lúc này đây, hắn không có đang do dự .

Hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng vách núi bắn nhanh đi .

Vách núi lên, ma y lão giả bật cười một tiếng, "Xông vào ? Có đảm lược, bất quá, thì nhìn thực lực của ngươi sấn không nổi bật lên trên(lên) tính tình của ngươi ."

Ngữ dạ, hắn vung tay phải lên .

Phía dưới mặt đất bên trong, một đạo kiếm quang phóng lên cao, đâm thẳng cái kia Dương Diệp!

Phía chân trời, Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, kiếm xuất vỏ!

Tứ kiếm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp chém ra tứ kiếm, tứ kiếm Kiếm Vực!

Chung cực một kiếm!

Nhất sau một kiếm rơi xuống, phía dưới cái kia sợi kiếm quang ầm ầm vỡ vụn . Kiếm thu, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia vách núi chi lên.

Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút thương bạch, tay phải cũng xuất hiện một chút vết rạn, chẳng qua còn tốt, cũng không có vấn đề quá lớn . Theo thực lực của hắn cùng khắp mọi mặt đề thăng, hắn hiện tại, thi triển tứ kiếm Kiếm Vực, sẽ không ở giống như trước đây vậy đem mình làm gần chết . Bất quá, cũng không phải quá dễ dàng, giống như lúc này, hắn hiện tại, đừng nói tứ kiếm, chính là hai kiếm đều không thi triển được đến rồi!

Phảng phất bị tháo nước!

Thở nhẹ một hơi, Dương Diệp dẫn theo kiếm đi tới cái kia hai gã lão giả bên cạnh, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia Võ Tổ thân lên, Võ Tổ mỉm cười, Dương Diệp cũng liền vội vàng ôm quyền, "Toàn bộ tiền bối đã ở!"

Võ Tổ cười cười, "Qua đây vui đùa một chút!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau nhìn về phía cái kia ma y lão giả, "Tiền bối, nàng là vãn bối bằng hữu, lần này là vì tìm nàng mà tới. Vãn bối muốn gặp nàng một lần!"

Đối với ma y lão giả, Dương Diệp vẫn là tôn kính vô cùng, bởi vì An

Nam Tĩnh vô cùng có khả năng ở chỗ này học võ . An Nam Tĩnh tôn kính người, hắn Dương Diệp cũng sẽ tôn kính!

Bàn cờ trước, ma y lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngồi đi!"

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, ngồi ở một bên, cái này lúc, ma y lão giả nói: "Hắn hiện tại không ở chỗ này, bất quá, ngươi có thể ở chỗ này đợi nàng ."

"Nàng ở bực nào chỗ ?" Dương Diệp hỏi .

Ma y lão giả không nói gì, một bên Võ Tổ đột nhiên nói: "Vực ngoại địa ngục giới!"

"Vực ngoại Địa Ngục Tinh ?" Dương Diệp không giải khai, "Cái kia là cái gì địa phương ?"

Võ Tổ cười nói: "Một cái đặc thù địa phương!"

"Là như thế nào đặc thù pháp ?" Dương Diệp lại hỏi .

Võ Tổ cười nói: "Nơi ấy, thiên tài như cẩu, yêu nghiệt như lợn . Tiểu tử, đừng xem ngươi ở đây giới này cùng giai vô địch, thế nhưng, đi cái kia địa phương, ngươi có thể không thể sống quá nhất ngày, đều là một cái vấn đề rất lớn ."

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi, "Thiên tài ? Yêu nghiệt ? Thế gian vũ trụ vô số, thế giới vô số, thiên tài cùng yêu nghiệt tự nhiên cũng vô số kể, nhưng mà, ở cái kia địa ngục giao diện trước, cái khác thế giới tất cả thiên tài cùng yêu nghiệt, đều muốn buồn bã mất sắc ."

"Ta có thể hay không cũng đi ?" Dương Diệp hỏi .

Võ Tổ lắc đầu, "Không thể!"

Dương Diệp nói: "Ta không sợ chết!"

Võ Tổ cười nói: "Không phải sợ ngươi chết, mà là chúng ta đã không ra nổi giá tiền kia cho ngươi đi qua cái kia hạch tâm địa phương . Ngươi là không biết, vì tiễn nha đầu kia quá khứ, hắn chính là hoa hầu như hết thảy tích súc!"

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn vội vã lấy ra cái kia vạn giới đồ, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi ở trong đó một cái địa phương .

Vực ngoại địa ngục giới!

Cái này trương đồ lại có cái này địa phương!

"Vạn giới đồ!"

Ở nơi này lúc, một bên ma y lão giả đột nhiên nói: "Ngươi vì sao lại có vật ấy ?"

Dương Diệp nhìn về phía ma y lão giả, "Theo một cái tiền bối cái kia lấy được!"

"Nhưng là một cái lưng rương trúc lão giả ?" Ma y lão giả hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Dương Diệp trước mặt, Võ Tổ cùng ma y lão giả nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là lộ ra một vẻ khiếp sợ . Ma y lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, ở nơi này lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên thay đổi, bởi vì Dương Diệp tay rơi vào cái kia vực ngoại địa ngục giới lên.

Ở Dương Diệp tay vừa dứt ở phía trên kia nhất chớp mắt, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, cùng này đồng thời, một thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "Làm càn, lại dám xông vào địa ngục giới ."

Chuyển chớp mắt, một cổ vô hình lực lượng trong nháy mắt đặt ở Dương Diệp thân lên, trong khoảnh khắc, Dương Diệp nhục thân trực tiếp tét ra .

Tiên huyết văng khắp nơi!

....

PS; hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Trực tiếp lục soát vi tín chung hào, nhưng sau điểm quan tâm là được, mọi người có lời gì muốn nói với ta, hoặc có ý kiến gì, đều có thể tới chung hào nói, ta sẽ từng cái nhìn, quan trọng nhất là, mọi người có thể trao đổi một chút nhân loại hành vi mảng nghệ thuật, có thể trao đổi võng bàn, dù sao, thật nhiều đều nhìn phát chán .

Ta ở vi tín chung hào chờ các ngươi, nhất định phải tới!

Cvt: Chương này lão tác viết sai chính tả nhiều quá

------oOo------

Chương 2381: Ta Thật Đói Bụng A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cái này một tiếng phẫn nộ quát, làm cho Dương Diệp tâm thần câu nứt, phảng phất sẽ hồn phi phách tán!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, vội vã ổn định tâm thần, không chỉ có như đây, Hồng Mông Tháp cũng liền vội vàng bảo vệ thần hồn của hắn, nhưng mà, cái kia cỗ lực lượng cũng là như trước vẫn tồn tại .

Bàn cờ bên cạnh, ma y lão giả tay phải đột nhiên hướng về phía Dương Diệp nhẹ nhàng đè một cái .

Cái này đè một cái, Dương Diệp cả người bị định ngay tại chỗ .

Trầm mặc khoảng khắc, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Nguyên lai là Vũ Nghịch tiền bối!"

Ma y lão giả đạm thanh nói: "Hậu bối không hiểu chuyện, quấy rầy ."

"Không sao cả!"

Đạo thanh âm kia rơi xuống, Dương Diệp trên người cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt tiêu thất sạch sẽ!

Theo cái kia cỗ lực lượng tiêu thất, Dương Diệp toàn thân nhẹ một chút, thế nhưng khuôn mặt sắc cũng là sát bạch!

Tên gọi là Vũ Nghịch lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cái kia giới, không phải ai muốn đi cũng có thể đi."

Dương Diệp hướng về phía Vũ Nghịch ôm quyền, "Đa tạ tiền bối xuất thủ tương trợ!"

Dứt lời, hắn không khỏi khổ sáp cười . Lúc này đây, hắn có điểm thác đại . Vừa rồi trong nháy mắt đó, cái kia người xuất thủ cách hắn không biết rất xa, nhưng mà, đối phương lại có thể đi qua cái này vạn giới đồ đường hầm vận chuyển ra tay với hắn, hơn nữa, thực lực còn kinh khủng như vậy! Như không phải cái này gọi là Vũ Nghịch lão giả xuất thủ, hắn lần này không chết cũng phải trọng thương a!

Vũ Nghịch nhìn Dương Diệp trước mặt cái kia vạn giới đồ, nhưng sau lại nói: "Này đồ, so với ngươi tưởng tượng còn trân quý hơn, ở mảnh này thế giới, sợ là sẽ không vượt qua ba tấm, tác dụng chân chính của nó, ngày sau ngươi sẽ phát hiện!"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Cái này thế giới, còn có nhiều lắm là ta không thể đụng vào đấy!"

Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Thế giới chi lớn, vô cùng vô tận ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, thế giới chi lớn, vô cùng vô tận, vậy có hay không người đã đến vũ trụ giới hạn, hoặc có lẽ là phần cuối ? Vũ trụ phần cuối ?"

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Không biết!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, một bên Võ Tổ đột nhiên nói: "Cái kia rương trúc lão giả, hắn có thể biết một chút cái gì ."

Vũ Nghịch giơ lên quân cờ tay hơi ngừng lại, chẳng qua không nói gì thêm .

Rương trúc lão nhân!

Dương Diệp trong đầu lần nữa xuất hiện cái kia cõng rương trúc lão nhân, cái kia lai lịch của ông lão, quả thực vô cùng thần bí, đối phương theo liền lấy ra mấy món đồ, đều là Thần khí, mà cái kia Tiểu Trúc trong rương, không biết còn chứa nhiều thiếu bảo bối đây!

Tiểu Trúc rương!

Đây chính là Tiểu Bạch một cái tâm bệnh!

Nghĩ đến Tiểu Bạch trước đây bóng bẩy không buồn bực bộ dạng, Dương Diệp chính là cảm thấy có chút buồn cười . Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía Vũ Nghịch, "Tiền bối, nàng lúc nào trở về ?"

Vũ Nghịch nói: "Nàng cảm giác mình đột phá chính mình, liền sẽ trở lại . Đương nhiên, cũng có khả năng không về được ."

"Nguy hiểm, đúng không ?" Dương Diệp hỏi .

Vũ Nghịch gật đầu .

Dương Diệp không có đang nói cái gì, bởi vì hắn tin tưởng An Nam

Tĩnh!

Bởi vì phải chờ An Nam Tĩnh, Dương Diệp liền tạm thời ở nơi này vách núi trên(lên) ở, Vũ Nghịch cũng không có quản hắn, dù sao, hắn chiếm được Vũ Nghịch tán thành . Ở Vũ Nghịch loại này cường giả trong lòng, đệ tử của hắn tuyệt không thể cùng người tầm thường cùng một chỗ, nhưng mà, hắn càng tinh tường, ở võ đạo một đường chi lên, nếu như có thể kết bạn càng nhiều hơn cường giả, cái kia đối với tự thân cũng là có rất nhiều chỗ tốt!

Bằng hữu!

Ai cũng cần bằng hữu!

Dương Diệp cũng không phải là người tầm thường, đã không phải người tầm thường, hắn đương nhiên sẽ không ở phản đối Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh .

]

Vách núi chi lên, Dương Diệp mỗi ngày chính là tu luyện!

Điên cuồng tu luyện!

Mà ở tu luyện trên(lên) nếu như gặp phải không biết vấn đề, hắn sẽ đi thỉnh giáo được kêu là Vũ Nghịch lão giả, ngay từ đầu, đối phương đối với hắn thật không có hứng thú, thế nhưng, không qua nổi hắn dây dưa đến cùng . Vì vậy, Vũ Nghịch tùy thời chỉ điểm một cái Dương Diệp, mà đối với Dương Diệp mà nói, không thể nghi ngờ là một cái thu hoạch khổng lồ .

Vách núi đỉnh, Dương Diệp đứng ở bên vách núi duyên cớ chỗ, ở cái hông của hắn, là cái kia Kiếm Hồ .

Trong khoảng thời gian này, hắn vẫn tại luyện cái này Kiếm Hồ! Hắn bây giờ có thể lợi dụng cái này Kiếm Hồ ở nghìn dặm bên ngoài thuấn sát một gã Phá Giới cảnh cường giả, thế nhưng, như đối với trên(lên) hai kỳ thì không được!

Tốc độ còn chưa đủ nhanh, lực lượng còn chưa đủ mạnh!

Hắn cần đem tốc độ cùng lực lượng đề thăng tới chính mình cực hạn trước mắt!

Bên vách núi duyên cớ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, tĩnh khí ngưng thần, cả người nhập định . Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên. Trong khoảng thời gian này, nàng(hắn) đang ngủ say, nay ngày rốt cục thức dậy .

Chứng kiến đang tu luyện Dương Diệp, Tiểu Bạch hai tiểu trảo ôm Dương Diệp đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát, nhưng sau nàng không ở quấy rối Dương Diệp, nhảy xuống Dương Diệp bả vai, đi tới cái kia bàn cờ lên.

Lúc này, Võ Tổ cùng cái kia Vũ Nghịch vẫn còn ở chơi cờ!

Hai người một bàn cờ, thông thường muốn tới đem nguyệt!

Tiểu Bạch ngồi xổm bàn cờ một bên, con mắt nhìn một chút bạch kỳ, nhưng sau lại nhìn một chút hắc kỳ .

Hai gã lão giả đã tới sát thời khắc mấu chốt, tuy là đều biết bên cạnh có một con tiểu gia hỏa, bất quá, cũng không có quản cái này chỉ tiểu gia hỏa .

Tiểu Bạch xem xét một hồi, cảm thấy có chút buồn chán, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, sau một khắc, nàng bật một cái, liền xuất hiện ở xa chỗ vách núi phía sau, vách núi phía sau thảo sâu chỗ, nằm sấp một đầu dị thú .

Dị thú hình dạng như Kỳ Lân, đầu mọc một sừng, thật dài, hơn một trượng tới cao, ngoại trừ ngoài ra, bôn chân cực kỳ dày, giống như bốn cái thiết trụ, tại đây vỹ, có một cái cái đuôi thật dài, đuôi thật dài, cực lớn, giống như một cái cự mãng . Dễ thấy nhất, vẫn là cái này dị thú móng vuốt, cái kia bốn chân trên móng vuốt, mỗi một cây đều dài hơn có vài chục cm, cái kia trình độ sắc bén, đủ để tê liệt tất cả!

Nhìn con dị thú này, Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, nàng một cái nhảy tới cái kia dị thú trước mặt, con dị thú này hiển nhiên là đang ngủ .

Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên, nàng lấy ra một khối nhỏ trái cây, trái cây này, chính là trước đây cái kia rương trúc lão giả đưa cho nàng hai quả kia trái cây, nàng đem mình cái viên này phân cho Tử Nhi phân nửa, mình còn có phân nửa . Hiện tại lấy ra cái này một khối nhỏ trái cây, chỉ là cái kia nửa khối trái cây một phần mười!

Làm Tiểu Bạch xuất ra cái kia một khối nhỏ trái cây về sau, ở trước mặt nàng con dị thú kia tức thì trợn mở con mắt, nó ánh mắt trực tiếp rơi vào khối kia trái cây lên, chẳng qua rất nhanh, nó vừa nhìn về phía Tiểu Bạch . Khi thấy Tiểu Bạch lúc, con dị thú này tức thì ngây ngẩn cả người .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau hướng về phía con dị thú kia nhếch miệng cười, đón lấy, nàng đem cái kia một khối nhỏ trái cây đưa tới cái kia dị thú trước mặt .

Con dị thú kia nhìn thoáng qua cái kia trái cây, nhưng sau vừa nhìn về phía Tiểu Bạch, đón lấy, nó môi khẽ nhếch, bắt đầu cùng Tiểu Bạch giao lưu .

Rất nhiều thú, có thể nói nhân ngôn, thế nhưng, Tiểu Bạch cũng không phải là người, nguyên nhân đây, con dị thú này cũng không có nói nhân ngôn!

Dị thú có ý tứ là, cái kia trái cây thật là cho nó ?

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật đầu, nhưng sau lại đem trái cây đưa tới dị thú trước mặt, biểu thị là thật .

Con dị thú kia do dự xuống, nhưng sau mở miệng hút một cái, cái kia một điểm nhỏ trái cây trực tiếp bị nó hút vào trong bụng . Hút vào trong bụng về sau, con dị thú kia tức thì đứng lên .

Ầm ầm!

Làm con dị thú kia đứng lên cái kia nhất chớp mắt, toàn bộ vách núi trong nháy mắt kịch liệt run lên .

Một bên, đánh cờ Vũ Nghịch dừng lại trong tay cờ hướng Tiểu Bạch bên này nhìn thoáng qua, "Cái kia tiểu gia hỏa đang làm cái gì ?"

Võ Tổ tùy ý cười nói: "Mà chẳng thể làm gì khác, chơi thôi!"

Vừa nói, hắn cử tử rơi xuống.

Vũ Nghịch gật đầu, không có đang nói cái gì, cử tử rơi xuống.

Xa chỗ, con dị thú kia ở thôn phệ cái kia một khối nhỏ trái cây về sau, nó cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, nhãn trung tràn đầy cảm kích .

Cái này lúc, Tiểu Bạch bay, đi tới dị thú trước mặt, nhưng sau nàng chỉ chỉ con dị thú kia đỉnh đầu sừng, ý kia là ta có thể sờ sờ sao?

Dị thú do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ con dị thú kia sừng .

Cứ như vậy, Tiểu Bạch cùng con dị thú này xem như là biết .

Một lát sau, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa . Nàng ở mời, mời con dị thú này đi Hồng Mông Tháp bên trong chơi, còn một mạch nói bên trong như thế nào như thế nào ...

Con dị thú kia nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia Võ Tổ cùng Vũ Nghịch, có chút do dự, nhưng mà, Tiểu Bạch cũng là trực tiếp nắm sừng của nó, nhưng sau liền hướng Dương Diệp bên này đuổi .

Con dị thú kia thấy một bên Võ Tổ cùng Vũ Nghịch không có phản đối, cũng liền tùy ý Tiểu Bạch lôi kéo đi .

Rất nhanh, Tiểu Bạch lôi kéo con dị thú kia tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong!

Hồng Mông Tháp bên trong, con dị thú kia quan sát liếc mắt bốn phía, cái này lúc, Tiểu Bạch đem Tiểu Ngưu, Thái Cổ Chân Long, còn có cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cũng gọi đi qua . Khi nhìn thấy những thứ này đại yêu lúc, con dị thú kia hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, nhãn trung tràn đầy đề phòng cùng cảnh cáo!

Địch ý!

Đặc biệt ở nhìn thấy cái kia Thái Cổ Chân Long lúc, trong mắt địch ý càng sâu . Loại này địch ý, là bởi vì thiên nhiên đề phòng sở trí .

Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua con dị thú kia, sau đó liền thu hồi ánh mắt .

Cái này thế giới, ngoại trừ Tiểu Bạch còn có cái kia gian xảo rất không nói lý Nhị Nha bên ngoài, nó Thái Cổ Chân Long thật đúng là chưa sợ qua ai!

Kỳ thực, như không phải là bởi vì Tiểu Ngưu theo chân nó nói qua phải khiêm tốn, nó sớm đi tới cùng con dị thú này làm đi!

Long Tộc sợ qua người nào ?

Ân, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha là một cái ngoại lệ!

Tiểu Bạch hiển nhiên cũng phát hiện không khí chung quanh, nàng làm hòa sự lão, hướng về phía mọi người giơ giơ tiểu trảo, biểu thị lấy sau sẽ là bằng hữu!

Tiểu Ngưu thứ nhất tỏ thái độ chống đỡ, nó đi tới con dị thú kia trước mặt, hướng về phía dị thú khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi, sau đó lui về Tiểu Bạch thân sau . Tiểu Ngưu cảnh giới tuy là thấp một điểm, bất quá, con dị thú kia khi nhìn đến Tiểu Ngưu sau lưng cái kia chuôi búa về sau, thần sắc vẫn còn có chút ngưng trọng, nó do dự xuống, nhưng sau hướng về phía Tiểu Ngưu gật đầu .

Thái Cổ Lệ Hổ cũng rất cho mặt mũi, hướng về phía con dị thú kia gật đầu, con dị thú kia cũng khẽ gật đầu làm đáp lại .

Liền thừa lại cái kia Thái Cổ Chân Long!

Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia Thái Cổ Chân Long, Thái Cổ Chân Long có chút bất đắc dĩ, cái này Tiểu Bạch mặt mũi đó là nhất định phải cho, không phải, sẽ trở thành công địch . Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua con dị thú kia, nhưng sau gật đầu, xem như là chào hỏi .

Thái Cổ Chân Long lộ ra thiện ý, con dị thú kia cũng buông xuống địch ý, khẽ gật đầu .

Đầu này Thái Cổ Chân Long cấp bậc không thể so với ngươi nó thấp!

"Tiểu Bạch!"

Ở nơi này lúc, một bên đột nhiên truyền đến Nhị Nha thanh âm .

Một bên, cái kia Thái Cổ Chân Long cả người một cái giật mình, xoay người chính là tiêu thất ngay tại chỗ . Bây giờ Nhị Nha, khi lấy được khối kia mộ bia về sau, nhất định không nên quá khủng bố!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, Nhị Nha chính hướng nàng đi tới, Nhị Nha chính liếm một viên mứt quả .

Khi thấy Nhị Nha lúc, con dị thú kia khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi, cả người lông phát trong nháy mắt dựng lên, như lâm đại địch!

Nhị Nha đi tới cái kia Tiểu Bạch trước mặt, nàng đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch vươn đầu lưỡi liếm liếm, có chút không đã ghiền, nàng đơn giản đem Nhị Nha mứt quả cầm tới, chính mình liếm đứng lên .

Nhị Nha cũng không để ý, nàng quay đầu nhìn về phía con dị thú kia, nàng quan sát liếc mắt con dị thú kia, "Đây là ngươi mới thu tiểu đệ sao? Ân, không sai, hắn rất có thể đánh . Được rồi Tiểu Bạch, ngươi có thể không thể cùng Dương ca nói một câu a, ta đói bụng a, ta thật đói bụng a, ta bây giờ thấy Tiểu Ngưu đều muốn ăn!"

Một bên, Tiểu Ngưu lãnh mồ hôi chảy đầm đìa! Cvt: Khổ thân Ngưu Ngưu. Cam chịu a

------oOo------

Chương 2382: Phi Kiếm Phi Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chứng kiến Tiểu Ngưu đều muốn ăn!

Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, vấn đề này dường như rất nghiêm trọng!

Nàng nhìn thoáng qua một bên Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu suy nghĩ một chút, hướng Tiểu Bạch nhích lại gần, như vậy nó hội còn có cảm giác an toàn chút!

Tại chỗ, Tiểu Bạch vỗ vỗ Nhị Nha bả vai, an ủi một cái Nhị Nha, nhưng sau nàng ly khai Hồng Mông Tháp, chuẩn bị cùng Dương Diệp hội báo một cái việc này tình, bởi vì nàng cảm thấy sự tình dường như rất nghiêm trọng!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp đứng ở vách núi đỉnh, đột nhiên, hắn mở hai mắt ra, trong sát na, một luồng kiếm quang trong nháy mắt xuất hiện ở nghìn dặm bên ngoài .

Nghìn dặm bên ngoài, một tòa đại sơn trong nháy mắt bị cái này một kiếm vươn người chặt đứt!

Bất quá, cả tòa sơn cũng không có xuất hiện cái gì dị dạng, cũng không có sụp đổ . Bởi vì kiếm tốc độ quá nhanh, nhanh đến mức cực hạn!

Có tiến bộ!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, hắn phi kiếm, so trước đó lại nhanh thêm mấy phần . Đừng xem chỉ là vài phần, liền cái này vài phần, đã rất hiếm thấy . Hắn hiện tại, tăng thêm một phần tốc độ cùng lực lượng đều khó khăn như lên ngày!

Dương Diệp chuẩn bị tiếp tục luyện kiếm, cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt của hắn, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa .

Một lát sau, Dương Diệp chân mày cau lại .

Hắn do dự xuống, nhưng sau sẽ Nhị Nha kêu lên, Nhị Nha nhếch miệng cười, "Dương ca, là có ăn sao?"

Dương Diệp: "..."

Làm Nhị Nha xuất hiện về sau, một bên đánh cờ hai gã lão giả đều là ngừng lại, dồn dập quay đầu nhìn về phía Nhị Nha .

Dương Diệp lôi kéo Nhị Nha đi tới cái kia hai gã lão giả trước mặt, hắn hướng về phía hai người ôm quyền, sau đó nói: "Hai vị tiền bối, nàng, nàng muốn ăn yêu thú, cái này nên làm thế nào cho phải ?"

Nói thật, đối với Nhị Nha yêu cầu, hắn là thật không có gì biện pháp . Nhị Nha không phải người, muốn ăn yêu thú, đây là bản tính của nàng, mạnh mẽ làm cho nàng đổi, chính là áp chế nàng bản tính, cái này tuyệt đối không phải kế lâu dài!

Vũ Nghịch hướng về phía Nhị Nha khẽ gật đầu, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Như thế nào cho phải ? Đương nhiên là tìm yêu thú cho nàng ăn!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha cũng là nhãn tình sáng lên, cái này lão đầu đủ lên đường a!

Cái này lúc, Vũ Nghịch lại nói: "Ngay từ đầu, ta cảm thấy nàng không thể theo ngươi, bởi vì theo ngươi, hội áp chế nàng bản tính, thế nhưng, ta hiện tại lại cảm thấy, theo ngươi, chưa chắc không là một chuyện tốt . Nếu như nàng thả ra bản tính, đối với yêu tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn, hơn nữa, lấy nàng thực lực bây giờ, như làm như vậy, đối nàng tự mình tiến tới nói, cũng là một cái tai nạn ."

Nói đến đây, Vũ Nghịch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, vội vã nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu gia hỏa, ta cái kia Vũ Kỳ Lân đâu?"

Vũ Kỳ Lân!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, biểu thị không biết nha!

Vũ Nghịch trừng mắt một cái Tiểu Bạch, "Ngươi đừng giả ngu, chính là vừa rồi cùng ngươi cùng nhau đùa giỡn con yêu thú kia!"

Tiểu Bạch con ngươi chuyển động, không biết đang đánh ý định quỷ quái gì, ở nơi này lúc, Vũ Nghịch đột nhiên tay phải nhẹ nhàng giật giật, Hồng Mông Tháp bên trong, con kia Vũ Kỳ Lân đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, nó trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp, xuất hiện ở Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Nhìn thấy cái này Vũ Kỳ Lân còn sống, Vũ Nghịch không khỏi thần sắc buông lỏng, hắn kém chút quên, Dương Diệp bên người, nhưng là còn có Nhị Nha cái này tồn tại!

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ vào cái kia Vũ Kỳ Lân, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình, biểu thị cái này Vũ Kỳ Lân là của nàng!

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Tiểu gia hỏa, ngươi dựa vào cái gì nói nàng là của ngươi ? Muốn đùa giỡn lưu manh đúng hay không?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia Vũ Kỳ Lân, nhưng sau biểu thị khiến nó tự chọn . Đón lấy, nàng lại lấy ra một khối nhỏ trái cây, nhưng sau nàng hướng về phía cái kia Vũ Kỳ Lân, biểu thị, chỉ cần đi theo nàng, trái cây này sẽ là của ngươi!

Vũ Kỳ Lân trong nháy mắt tốt rầu rĩ!

Mà Vũ Nghịch thần sắc lại có chút cổ quái .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên hướng về phía cái kia Vũ Kỳ Lân nhẹ nhàng thổi một cái, trong sát na, một tinh thuần linh khí trào vào cái kia Vũ Kỳ Lân trong cơ thể, cái kia Vũ Kỳ Lân tức thì một hồi kích chiến, đó là thoải mái dáng vẻ!

Thăng linh!

Võ Tổ cùng Vũ Nghịch nhìn nhau liếc mắt, trầm mặc khoảng khắc, Võ Tổ mở miệng, "Theo nàng, so với theo chúng ta được! Hơn nữa, cái này Vũ Kỳ Lân lựa chọn là nha đầu kia, theo cái này tiểu gia hỏa, cũng coi như là theo nha đầu kia, không phải sao?"

]

Vũ Nghịch trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn về phía cái kia Vũ Kỳ Lân, "Ngươi lựa chọn người, ngày sau hội ở cùng với bọn họ, ngươi đi theo hắn nhóm, gặp được nàng ."

Nghe vậy, Vũ Kỳ Lân trong lòng vui vẻ, nó hướng về phía Vũ Nghịch chậm rãi nằm xuống dưới, quá một hồi lâu, nó đứng lên, nhưng sau đi tới Tiểu Bạch bên cạnh .

Tiểu Bạch meo meo cười, nhưng sau đem tiểu trảo trong trái cây đưa tới Vũ Kỳ Lân trước mặt, Vũ Kỳ Lân cũng không khách khí, trực tiếp đem cái kia miếng nhỏ trái cây hút vào trong bụng .

"Trái cây này cũng là cái kia rương trúc lão giả đưa cho nàng đi!" Cái này lúc, Vũ Nghịch đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối, trái cây này đến tột cùng là lai lịch gì ?"

Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Hỗn Nguyên quả, loại trái này, hầu như đã tuyệt tích, ngoại trừ cái kia rương trúc lão đầu, sợ là ai cũng không lấy ra được . Này quả đối với yêu thú cùng linh thú trợ giúp cực lớn, có thể thay đổi thiện bọn họ huyết mạch, mặc dù chỉ là cải thiện, không phải cải biến, thế nhưng, cái này đã cực kỳ nghịch thiên . Cải thiện chi về sau, như chính bọn chúng không chịu thua kém, là vô cùng có khả năng cải biến chính mình huyết mạch, cũng chính là đột phá tự thân huyết mạch . Nói cho cùng chính là chỗ này trái cây có thể trợ yêu thú cùng linh thú đột phá tự thân huyết mạch, tại chỗ có Kỳ Trân Dị Quả bên trong, xếp hàng thứ hai!"

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên dựng lên tiểu trảo, biểu thị đầu tiên là cái gì ?

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Ngươi lấy sau thì sẽ biết!"

Tiểu Bạch: "...."

Cứ như vậy, ở Tiểu Bạch lừa đảo phía dưới, Dương Diệp lại thêm nhất tôn đại yêu, Vũ Kỳ Lân! Vị này Vũ Kỳ Lân, cũng là ấu thú, là hai giới đại yêu, là Vũ Nghịch đặc biệt vì An Nam Tĩnh tìm tới tọa kỵ . Bất quá, Dương Diệp tựu xem như là của hắn rồi . Hắn cùng An Nam Tĩnh, ai cùng ai a!

Cái này lúc, cái kia Vũ Nghịch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi vừa rồi cái kia phi kiếm, đối với ngươi mà nói, miễn cưỡng còn có thể, bất quá, tốc độ có thể nhanh hơn, lực lượng cũng có thể càng mạnh!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, vội vàng nói: "Xin tiền bối chỉ giáo!"

Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Kiếm Vực!"

Kiếm Vực!

Dương Diệp chân mày cau lại, một lát sau, khóe miệng hắn nổi lên một cái tiếu dung, "Đa tạ tiền bối chỉ giáo!"

Nói xong, thân hình hắn run lên, đi tới đám mây bên trong .

Đám mây bên trong, Dương Diệp hai mắt khép hờ, trong sát na, cả người hắn thân thể hư ảo!

Kiếm Vực!

Sau một khắc, Dương Diệp bên hông hồ lô kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở nghìn dặm bên ngoài!

Nhanh!

Dương Diệp nhãn trung tràn đầy kích thích màu sắc, hắn cái này một kiếm, so trước đó nhanh nhất thì đều muốn nhanh cái hai, ba phần mười!

Kiếm Vực!

Hắn lấy kiếm vực tới thi triển cái này Kiếm Hồ, có thể cho cái này phi kiếm tốc độ cùng lực lượng đạt được một cái chất cải biến! Đương nhiên, so trước đó tiêu hao lớn hơn rất nhiều, thế nhưng đáng giá!

Hắn hiện tại, nhất niệm có ở nghìn dặm bên ngoài chém giết một gã hai giới cường giả!

Dương Diệp ở vách núi chi trên(lên) lại tu luyện mấy ngày về sau, sau đó rời đi vách núi, đi tới Thần Vũ Thành .

Thính Vân Cư!

Hắn tự nhiên không có quên cùng nàng kia làm giao dịch, đối phương cho hắn cung cấp tin tức, làm cho hắn tìm được rồi An Nam Tĩnh hạ lạc, để báo đáp lại, hắn tự nhiên cũng có thể vì đối phương chữa thương .

Thính Vân Cư .

Nghênh tiếp Dương Diệp chính là cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm .

Hữu Kiếm hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Dương công tử xin chờ chốc lát, tiểu thư lập tức xuất hiện ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau ngồi xuống một bên, nhìn thấy Dương Diệp sở ngồi vị trí, một bên cái kia Tả Kiếm chân mày tức thì nhíu lại, sẽ nói cái gì, chẳng qua quả thật bị Hữu Kiếm ngăn cản!

Nàng cũng coi như đã nhìn ra, trước mắt cái này vị cũng không phải là một cái hiền lành! Tốt nhất vẫn là đừng đắc tội!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm, nhưng sau nàng lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô nhẹ nhàng liếm .

Dương Diệp cũng không có chờ bao lâu, rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên từ cái này phòng trúc bên trong đi ra, cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, người đàn ông trung niên gật đầu, không nói gì thêm .

Cái kia người đàn ông trung niên đang muốn rời đi, đột nhiên, hắn nhìn về phía một bên đang ngồi Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, hắn hơi ngẩn người, lập tức do dự xuống, sau đó nói: "Các hạ nhưng là cái kia Dương Diệp ?"

Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông trung niên, "Ngươi là ?"

Nhìn thấy Dương Diệp thừa nhận, người đàn ông trung niên mỉm cười, hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Tại hạ Thần Vũ Tông tông chủ, không nghĩ tới các hạ xuống đây đến rồi Thần Vũ Giới, các hạ nếu là có thời gian, cũng xin tới ta Thần Vũ Tông làm khách, làm cho tại hạ tẫn tận tình địa chủ!"

Thần Vũ Tông tông chủ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, nhưng sau gật đầu, "Nhất định!"

Người đàn ông trung niên mỉm cười, "Tại hạ còn có việc, cáo từ trước! Gặp lại!"

Nói xong, bên ngoài nhìn thoáng qua Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch, nhưng sau thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Thần Vũ Tông!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia phòng trúc, cái này gọi là A Lãnh nữ tử đến tột cùng là lai lịch gì ? Hắn có chút tò mò!

Cái này lúc, cái kia A Lãnh tự phòng trúc bên trong đi ra, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt tọa hạ, áy náy cười, "Xin lỗi, làm cho Dương công tử đợi lâu!"

Dương Diệp lắc đầu, "Không sao cả!"

A Lãnh hỏi, "Dương công tử đi qua cái kia Vũ Mộ nơi ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đi qua, cũng nhận được người ta muốn tìm tin tức ."

A Lãnh khẽ gật đầu, "Như vậy cũng tốt ."

Dương Diệp cười nói: "A Lãnh cô nương , dựa theo ước định, ta nên vì ngươi chữa thương, mượn tay dùng một lát!"

A Lãnh cười cười, nhưng sau đưa tay ra, Dương Diệp tay phải đặt ở A Lãnh bàn tay lòng bàn tay lên, cũng không có nhận tiếp xúc đối phương da thịt, trong cơ thể hắn huyền khí vận chuyển, rất nhanh, Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng tự hắn lòng bàn tay bên trong tràn ra, nhưng sau theo cái kia A Lãnh lòng bàn tay hướng A Lãnh thân thể hội tụ đi .

Theo Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng dũng mãnh vào, cái kia A Lãnh mặt sắc dần dần có chút hồng nhuận .

Nhìn thấy một màn này, một bên Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm tức thì hưng phấn không thôi!

Nhưng mà, Dương Diệp chân mày cũng là nhíu lại, bởi vì cái này thân thể của nữ nhân giống như là một cái động không đáy!

Ở nơi này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên xuất hiện một đạo khí tức cường đại!

Tam giới cường giả!

Cường đại uy áp bao phủ toàn bộ Thính Vân Cư . Cùng này đồng nhân, một giọng nói từ cái này phía chân trời truyền đến, "Dương Diệp, ta thủ giới nhân số người bỏ mạng trong tay ngươi, cái này ân oán, cũng nên đến rồi kết lúc ."

Dương Diệp hai mắt híp lại, đối phương vẫn là không nhịn được muốn ra tay sao?

Dương Diệp đang muốn thu tay lại, ở nơi này lúc, nữ tử ngọc thủ đột nhiên kéo hắn lại tay, "Tiếp tục ." (Cvt: Tiểu bạch kiểm ngồi im hầu hạ tỷ, còn cả thế giới cứ để tỷ lo)

Vừa nói, nàng chân phải nhẹ nhàng nhất đạp, nhẹ giọng nói: "A Đại!"

Ầm!

Ngọn núi cuối cùng, nhất chỗ mặt đất đột nhiên nứt ra, chuyển chớp mắt, một gã thô cuồng hán tử đột nhiên phóng lên cao, nhưng sau hướng không trung bắn tới .

Tam giới cường giả!

Dương Diệp trước mặt, A Lãnh hai mắt khép hờ, "Ta bệnh chưa tốt phía trước, thần tới cũng giết không được ngươi!" (Cvt: tốt bá a)

Dương Diệp: "..."

Cvt: Lại có tỷ tỷ bảo kê a...

PS: Người nào cho ta lấy trứng tổng ..... Là ai! ! ! ! !

Đúng, có ai chơi chanh dưa, có cái Võng Văn Top 100 đầu phiếu hoạt động, mọi người có thể giúp một tay nhảy vào nhảy vào, mọi người như cảm thấy quyển sách có thể tiến nhập Võng Văn 100 mạnh, thì giúp một tay nhảy vào một cái, như cảm thấy không thể, cũng hỗ trợ nhảy vào một cái . Kỳ thực, ta là không có gì niệm tưởng, hoạt động này, đều là những đại lão kia tham gia, ta đây chủng đống cặn bã, đi chính là một cho đủ số .... Trứng đau a! !

------oOo------

Chương 2383: An Nam Tĩnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, Dương Diệp trong lòng vẫn còn có chút khiếp sợ!

Tam giới cường giả!

Tam giới cường giả, cũng không phải cái gì rau cải trắng, đến chỗ đều là . Nhớ kỹ Nam Ly Mộng nói qua, đạt được tam giới cường giả, cơ bản đều đã đi Vĩnh Hằng Chi Hà . Mà tới tìm hắn tên kia tam giới cường giả, hiển nhiên là tự Vĩnh Hằng Chi Hà mà tới.

Thế nhưng, cái này Thính Vân Cư còn có tam giới cường giả, cái này có điểm không bình thường!

Cái này A Lãnh đến tột cùng lai lịch ra sao ?

Xa chỗ phía chân trời, cái kia thô cuồng đại hán hai tay quấn lấy nhất đôi xiềng xích, ở cái kia đám mây bên trong, hai tay hắn một hồi huy vũ, trong tay xiềng xích quét ngang toàn bộ phía chân trời đám mây .

Mà ở cái kia đám mây sâu chỗ, đứng một gã hoa bào lão giả, lão giả trong tay nắm một thanh màu đen dù lớn, mỗi một lần chuyển động dù đen, sẽ có vô số hắc quang trút xuống mà xuống.

Rầm rập!

Toàn bộ phía chân trời rung động kịch liệt, dường như muốn sụp xuống.

Thính Vân Cư lên, A Lãnh nhẹ giọng nói: "Khóa giới!"

Cái kia Tả Kiếm cùng Hữu Kiếm khẽ gật đầu, hai người lui xuống, rất nhanh, hai người đột nhiên xuất hiện ở cái kia mảnh nhỏ phía chân trời, ở hai nữ trong tay, nắm bốn cái cờ, hai nữ ngọc thủ nhẹ nhàng ném đi, bốn cái cờ trực tiếp xuất hiện ở mảnh khu vực kia tứ giác .

Ầm!

Trong sát na, toàn bộ phía chân trời mấy vạn dặm bên trong trực tiếp bình tĩnh lại .

Thế nhưng, ở mảnh khu vực kia, đại chiến hay là tại tiếp tục, bất quá, mặc kệ cái kia thô cuồng đại hán cùng lão giả như thế nào chiến đấu, toàn bộ phía chân trời cũng không có bắt đầu nửa điểm sóng lớn!

Chứng kiến cái kia bốn cái cờ, Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng lên, tiểu trảo có chút rục rịch, cái này lúc, cái kia A Lãnh đột nhiên cười nói: "Tiểu gia hỏa, cái này bốn cái cờ nhưng là tiểu nữ tử truyền gia chi bảo, ngươi nhưng không cho có ý đồ với nó!"

Lời này mặc dù là đối Tiểu Bạch nói, nhưng thực ra nói là cho hắn Dương Diệp nghe .

Dương Diệp nhìn Tiểu Bạch, khẽ lắc đầu, Tiểu Bạch mím môi, nàng chỉ chỉ cờ, biểu thị tốt!

Dương Diệp chân thành nói: "Đó là người ta!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo huy vũ, biểu thị cái kia có thể biến thành chính mình!

Dương Diệp có chút đau đầu, "Ngươi đây là cái gì lưu manh Logic ? Ai dạy ngươi ?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ Dương Diệp, biểu thị ngươi dạy ta!

Dương Diệp: "..."

Cuối cùng, Tiểu Bạch vẫn là không có đi thông đồng cái kia bốn cái cờ, bởi vì Dương Diệp phản đối . Như nàng thật đi thông đồng, Dương Diệp tin tưởng, cái kia bốn cái cờ tuyệt đối không chạy thoát ma trảo của nàng. Thế nhưng, trộm cũng có đạo a!

Dương Diệp đối diện, A Lãnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Dương công tử, ngươi cái này Linh Tổ, theo ta trong tưởng tượng không giống với!"

Đâu chỉ không giống với, đơn giản là thiên địa cách biệt!

Đây chính là một con manh sủng!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ta ngược lại thật ra hy vọng nàng chỉ là một con thông thường Linh Chủ, Linh Tổ, quá mệt mỏi!"

A Lãnh mỉm cười, không nói gì thêm .

Tiểu Bạch ôm Dương Diệp đầu, nhẹ nhàng cọ xát chà xát, ở cũng không có muốn cái kia bốn cái cờ chuyện tình .

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung, nhưng sau lại nói: "A Lãnh cô nương, ngươi thương thế kia ..." Nữ nhân này, đều nhanh đem hắn Hồng Mông Tử Khí hút khô rồi!

A Lãnh thu tay về, "Xin lỗi, ta có chút tham!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Những thứ kia Hồng Mông Tử Khí còn không đủ để trị liệu A Lãnh cô nương tổn thương sao?"

A Lãnh lắc đầu, "Sợ là còn thiếu rất nhiều!"

]

Dương Diệp chân mày cau lại!

Cái này lúc, A Lãnh cười nói: "Như vậy như thế nào, Dương công tử, ta cũng không lấy không ngươi Hồng Mông Tử Khí, ở ngươi thay ta chữa thương trong khoảng thời gian này, ta có thể giúp ngươi ngăn cản tới tự Vĩnh Hằng chi giới áp lực . Nếu như ta không có đoán sai, Dương công tử hiện tại thiếu nhất chính là thời gian, Dương công tử có thời gian càng nhiều, là có thể càng mạnh, sau cùng phần thắng cũng sẽ càng lớn, có đúng không ?"

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cuối chân trời, nhưng sau nhẹ giọng nói: "A Lãnh cô nương thân phận cùng thực lực, để cho ta có chút khai nhãn giới ."

A Lãnh mỉm cười, "Đối với đề nghị của ta, Dương công tử ý như thế nào ?"

Dương Diệp gật đầu, "Thành giao!"

Như A Lãnh nói, hắn hiện tại thiếu nhất chính là thời gian!

A Lãnh mỉm cười, nàng quay đầu nhìn thoáng qua phía chân trời, "Kết thúc!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia mảnh nhỏ phía chân trời đám mây bên trong, một ánh hào quang chợt lóe lên, ngay sau đó, tên kia thô cuồng đại hán xuất hiện ở A Lãnh trước mặt, thô cuồng đại hán quỳ một chân trên đất, "A Đại vô năng, không thể đánh chết người này!"

A Lãnh lắc đầu, "Cái kia thân người trên(lên) có Vĩnh Hằng Chi Hà khí tức, đối phương có thể ở cái kia địa phương sống sót, không phải đơn giản người, ngươi giết không được đối phương, rất bình thường!"

A Đại đầu nhỏ bé thấp, "Thuộc hạ vô năng!"

A Lãnh cười cười, "Đi làm việc của ngươi đi!"

A Đại gật đầu, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp đột nhiên nói: "A Lãnh cô nương không phải cái này Vĩnh Hằng chi giới nhân ?"

A Lãnh cười nói: "Chưa tính là! Còn là người nơi nào, ta cũng không thể nói cho ngươi biết!"

Dương Diệp cười cười, cũng không có đang hỏi, trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu mỗi ngày vì A Lãnh chữa thương, ngoại trừ này bên ngoài, hắn chính là trở lại Nam Hoang đất vách núi lên, hướng Vũ Nghịch cùng Võ Tổ hai người lãnh giáo .

Dương Diệp hiện tại cuối cùng cũng minh bạch có sư phụ cùng không có sư phó khác biệt!

Có sư phụ, liền ý nghĩa có người chỉ đạo, mà có người chỉ đạo, vậy ý nghĩa thiếu đi rất nhiều đường vòng . Võ Tổ cùng Vũ Nghịch tuy là không phải kiếm tu, thế nhưng, đối phương võ đạo tạo nghệ cũng không phải Dương Diệp có thể so sánh! Kiếm đạo võ đạo, có chút là chung, đặc biệt một ít kỹ xảo .

Kỳ thực, thu hoạch lớn nhất vẫn là hắn phi kiếm, hiện tại hắn thi triển cái này phi kiếm , bình thường hai giới cường giả căn bản không có ngăn cản lực!

Thần Vũ Thành, Thính Vân Cư lên, ở Dương Diệp ly khai không lâu sau về sau, một gã hoa bào lão giả xuất hiện ở phòng trúc trước, hoa bào lão giả nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía cái kia phòng trúc, "Các hạ có thể hay không ra gặp một lần ?"

Trong nhà trúc, một giọng nói truyền ra, "Nửa tháng, trong vòng nửa tháng đừng muốn động cái này Dương Diệp, nửa tháng chi về sau, các ngươi ân oán, chính các ngươi giải quyết!"

Hoa bào lão giả hai mắt híp lại, "Nửa tháng đối với người này mà nói, có thể làm thành rất nhiều chuyện tình, tỷ như thực lực lại tăng mạnh mẽ một ít ."

"Ngươi là nghe không hiểu lời của ta sao?" Bên trong nhà, chủ nhân thanh âm có chút lạnh như băng .

Hoa bào lão giả mỉm cười, "Các hạ, lần này, tại hạ là đại biểu rất nhiều người tới . Trong đó tam giới cường giả, có bảy vị, còn lại hai giới cường giả, lão phu không nói . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số đã tại hướng cái này Thần Vũ Giới đuổi, bao quát cái này Thần Vũ Tông năm đó Tiêu Thần Vũ, theo lão phu lấy được tin tức, người này đã cùng cái kia Linh Tổ có cách nghĩ . Các hạ thật muốn ngăn cản chúng ta sao?"

Phòng trúc môn đột nhiên bị mở ra, ngay sau đó, một viên ngọc bội rơi vào hoa bào lão giả trước mặt .

Nhìn thấy này cái ngọc bội, hoa bào lão giả trong nháy mắt ngây ngẩn cả người .

Cái này lúc, một giọng nói tự trong nhà trúc truyền đến, "Nói cho bọn họ, làm cho bọn họ chờ nửa tháng, không chờ, vậy tìm đến ta ."

Hoa bào lão giả nhìn thật sâu liếc mắt cái viên này ngọc bội, nhất về sau, hắn hướng về phía phòng trúc cung kính thi lễ, "Các hạ nói nửa tháng, vậy nửa tháng, trong vòng nửa tháng, ta chờ tuyệt không đang tìm cái này Dương Diệp phiền phức . Lúc trước có nhiều đắc tội, tại hạ cáo từ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người thân hình run lên, biến mất ở cuối chân trời .

Thính Vân Cư yên tĩnh lại .

Nam Hoang nơi, Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất .

Tu luyện!

Hắn hiện tại, nhất khắc thời gian cũng không nguyện ý lãng phí!

Vĩnh Hằng chi giới bên kia đã xuất hiện tam giới cường giả, ý vị này Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia cường giả đã chạy về . Hắn rất tinh tường, tam giới cường giả khẳng định không chỉ một cái, thậm chí sẽ còn xuất hiện tứ giới, e rằng ngũ giới đều có!

Nhất định phải trở nên càng mạnh mẽ hơn!

Hắn hiện tại mạnh nhất hai chiêu sát chiêu chính là Kiếm Vực, Kiếm Hồ phi kiếm! Đơn giản mà nói, như hắn cái này hai chiêu giết không được người, vậy ý nghĩa muốn bị người giết!

Đương nhiên, hắn còn có rất nhiều Thần khí, chân nguyên kính, Trấn Giới ấn, những thứ này Thần khí nếu như cùng nhau dùng lên, tam giới cường giả với hắn mà nói, căn bản không có gì uy hiếp, đương nhiên, nếu như đối phương người nhiều thì chớ bàn những thứ khác .

Còn tứ giới cường giả, hắn chưa có tiếp xúc qua, cũng không biết loại này cường giả thực lực chân thật!

Đột nhiên, đang tu luyện Dương Diệp trợn mở con mắt, sau một khắc, hắn ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau xuất hiện ở vách núi chi lên.

Bàn cờ trước, Dương Diệp hướng về phía hai gã lão giả hơi thi lễ, Vũ Nghịch nói: "Nha đầu đi ra!"

An Nam Tĩnh đi ra!

Dương Diệp mừng rỡ trong lòng, liền vội vàng hỏi, "Ở bực nào chỗ ?"

Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Địa ngục giới ngoại vây, nàng tựa hồ gặp phải phiền toái, ngươi đi tiếp nàng một cái, có chuyện sao?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không có vấn đề!"

Vũ Nghịch gật đầu, "Cẩn thận!"

Cẩn thận!

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này Vũ Nghịch gọi hắn cẩn thận, hiển nhiên, An Nam Tĩnh gặp phải phiền phức không phải bình thường phiền phức a!

Ở nơi này lúc, Vũ Nghịch vung tay phải lên, Dương Diệp cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

"Ngươi đem hắn hướng trong hố lửa đẩy a!" Võ Tổ đột nhiên nói .

Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Cứ như vậy tu luyện, có cái cây búa dùng, không đi từng trải một cái sinh tử, tu luyện lại nghiêm túc, cực khổ nữa, dùng chỗ đều không lớn. Chiến đấu, cuộc chiến sinh tử có khả năng nhất tôi luyện người ."

Võ Tổ cười cười, "Cũng là ! Bất quá, tiểu tử này tính khí nhưng có điểm không được, ngươi không sợ hắn xằng bậy ?"

"Xằng bậy ?" Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Chờ hắn thấy được những người điên kia, hắn tính khí sẽ thay đổi tốt hơn!"

Võ Tổ lắc đầu cười, không có đang nói cái gì .

Một mảnh tinh không bên trong, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, có chút mờ mịt, vừa rồi hắn chính là bị cái kia Vũ Nghịch vứt xuống bên này. Rất nhanh, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, xa chỗ phần cuối, có một cái to lớn vòng xoáy màu đen, cái này vòng xoáy màu đen, che lấp một mảnh kia tinh không .

Đột nhiên, ở một mảnh kia tinh không bên trong, Dương Diệp gặp được một người, khi nhìn thấy cái này người lúc, Dương Diệp mừng như điên .

An Nam Tĩnh!

Người tới chính là cái kia An Nam Tĩnh!

Nhưng mà rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dữ tợn, An Nam Tĩnh cánh tay trái đã không cách nhìn, toàn thân trên dưới, trải rộng vết thương, đặc biệt phần bụng chỗ, tiên huyết như suối thủy bàn tuôn ra .

Ở An Nam Tĩnh thân về sau, có năm đạo bóng đen, cái này năm đạo bóng đen đang ở điên cuồng đuổi theo An Nam Tĩnh!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, trong sát na, một hồng mang tự Dương Diệp trong cơ thể tản xuất hiện, trong nháy mắt, Dương Diệp trở thành một người toàn máu!

Cvt: Dám động lão bà của ca a. Sr mn, hôm nay mụi phải đi tảo mộ ông rồi lại mộ cụ, bận làm cơm,... Mn thông cảm ha. (>_<) . . ..

PS: Vạn phần xin lỗi, nay ngày đổi mới chậm . Nguyên nhân là nay ngày ta bò sai núi, Nam Sơn đỉnh núi có Internet, Bắc Sơn đỉnh núi không có Internet, ta nay ngày sáu giờ đứng lên, trời còn chưa sáng, không biết sao, hướng Bắc Sơn chạy . Ta nay ngày bò hai tòa sơn, bây giờ chỗ này còn tuyết rơi, ta ở tuyết trung run lẩy bẩy, các đại ca có vé tháng sao? Không có vé tháng phiếu đề cử cũng được, phiếu đề cử không có, cho một khen thưởng được không?

------oOo------

Chương 2384: Thiên Địa Vô Hạn Lớn, Cầm Kiếm Đảm Nhiệm Tiêu Dao!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, ở An Nam Tĩnh thân về sau, một luồng kiếm quang chợt hiện .

Kiếm Hồ phi kiếm!

Một tên trong đó hắc y nhân đột nhiên ngừng lại, tay phải hắn hướng cùng với chính mình trước mặt chính là một trảo .

Phi kiếm bị bắt!

Nhưng mà, cái kia thanh kiếm vẫn là đâm vào hắn giữa chân mày .

Nhanh!

Quá nhanh!

Nhanh đến hắn chỉ có thể bắt lại, thế nhưng, lại không có năng lực kia ngăn cản cái kia kiếm đâm vào hắn giữa chân mày!

Hắn chậm một chút, chính là chỗ này một điểm, mạng hắn không rồi!

Xa chỗ, An Nam Tĩnh ngừng lại, cái này lúc, Dương Diệp xuất hiện ở nàng bên cạnh .

Nhìn trước mắt An Nam Tĩnh, Dương Diệp tâm không hiểu đau xót, An Nam Tĩnh cánh tay trái không có, đó là bị cái gì lực lượng mạnh mẽ kéo xuống, ngoại trừ này bên ngoài, An Nam Tĩnh toàn thân trên dưới đều là bị thương vết, đặc biệt phần bụng chỗ vết thương kia, quá sâu quá sâu .

Lâu rồi mới gặp lại!

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp tay phải nắm An Nam Tĩnh cái tay còn lại, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí như thủy triều hướng An Nam Tĩnh hội tụ đi, cùng này đồng thời, trong cơ thể hắn cái kia giấu ở chỗ sâu Vĩnh Hằng Chi Khí cũng vận chuyển, cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí theo Dương Diệp cánh tay chui vào An Nam Tĩnh trong cơ thể .

Theo những thứ này Tử Khí cùng Vĩnh Hằng Chi Khí dũng mãnh vào, An Nam Tĩnh vết thương trên người tức thì lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục . Cái này khôi phục, là có chút kinh khủng!

Mà lúc, bốn người quần áo đen đã tới An Nam Tĩnh thân sau không xa chỗ .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Làm sao đem mình biến thành như vậy ?"

An Nam Tĩnh nói: "Còn sống!"

Còn sống!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau hắn nhìn về phía cách đó không xa cái kia vài tên hắc y nhân, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở trong đó một gã hắc y nhân trước mặt, chuyển chớp mắt, Dương Diệp kiếm trong tay chợt ra khỏi vỏ!

Kiếm Vực!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Một kiếm phách xuống, Dương Diệp trước mặt tên quần áo đen kia trong nháy mắt bị chém ra mấy ngàn trượng bên ngoài, hắc y nhân trong miệng, tiên huyết liên phun, tên này hắc y nhân mới vừa dừng lại xuống, một thanh phi kiếm đột nhiên tự bên ngoài giữa chân mày xuyên qua!

Xuy!

Tên quần áo đen kia thân thể trực tiếp nổ tung ra!

Thuấn sát!

Ở nơi này lúc, một bên một gã hắc y nhân đột nhiên trầm giọng nói: "Ngươi là người phương nào! Vì sao phải nhúng tay ta Tu La Điện việc!"

Dương Diệp không có bất kỳ lời nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia nói chuyện hắc y nhân trước mặt, nhưng sau giơ tay lên chính là một kiếm chém xuống.

Ba kiếm Kiếm Vực!

Hắc y nhân kia hiển nhiên sớm có phòng bị, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một viên màu đen ấn đột nhiên xuất hiện ở hắc y nhân đỉnh đầu!

Trấn Giới ấn!

Theo Trấn Giới ấn xuất hiện, một cường đại hắc quang trực tiếp bao phủ ở hắc y nhân kia, trong nháy mắt, hắc y nhân kia cảnh giới trong nháy mắt rơi xuống nhất kỳ!

Hắc y nhân trong lòng kinh hãi gần chết, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm bút thẳng mà rơi!

Xuy!

Liền cái này nhất chớp mắt, Dương Diệp cái kia thanh kiếm bút thẳng mà xuống, trực tiếp đem tên quần áo đen kia đánh thành hai nửa!

Tiên huyết cùng với ngũ tạng trong nháy mắt vung vãi nhất địa!

]

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Diệp đã chém giết ba gã hắc y nhân!

Còn dư lại hai gã hắc y nhân nhìn nhau liếc mắt, chuyển chớp mắt, hai người hướng phía sau bỏ chạy!

Dương Diệp bày ra thực lực, quá kinh khủng chút .

Dương Diệp đang muốn truy, mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên lắc đầu, "Làm tổn thương ta người, cũng không phải bọn họ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Nhưng là ta muốn giết người!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau thu tay về!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, cái kia hai người quần áo đen đã biến mất ở hắn trong tầm mắt, Dương Diệp không có đuổi theo, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại!

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một thanh kiếm đã xuất hiện ở xa chỗ phần cuối . Cùng thanh kiếm này cùng nhau xuất hiện, còn có cái kia Trấn Giới ấn!

Nhất ấn một kiếm!

Xuy!

Tên quần áo đen kia căn bản không có bất luận cái gì năng lực phản kháng, trực tiếp bị Dương Diệp một thanh này phi kiếm chém giết! Cùng này đồng thời, một gã khác hắc y nhân thân sau cũng xuất hiện một thanh phi kiếm, chuôi này phi kiếm cũng không có khả năng thuấn sát tên quần áo đen kia, bất quá, cũng là đem được tên quần áo đen kia trọng thương, chuyển chớp mắt, khác một thanh kiếm cái kia Trấn Giới ấn xuất hiện ở cái kia còn sống tên quần áo đen kia đỉnh đầu, mà đang ở đây là lúc, một cường đại lực lượng đột nhiên từ cái này mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen bên trong chấn động mà đến!

Ầm!

Dương Diệp cái kia Trấn Giới ấn cùng kiếm trong nháy mắt bị cái kia cỗ lực lượng chấn động ra đến, ngay sau đó, một tấm màu đen khuôn mặt xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh không xa chỗ, tấm kia màu đen mặt lạnh lãnh nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, chuyển chớp mắt, một con to lớn hắc thủ đột nhiên tự mảnh khu vực kia ló ra .

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, ở cái kia xa xôi Nam Hoang nơi, vách núi chi lên, đang ở đánh cờ Vũ Nghịch lão giả đột nhiên ngẩng đầu, nhưng sau bấm tay một điểm, một viên quân cờ xẹt qua trường khoảng không, biến mất ở cuối chân trời .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt trên(lên) khoảng không, cái viên này quân cờ trực tiếp đánh vào cái tay kia lên.

Ầm!

Cái tay kia ầm ầm nổ bể ra tới!

Tấm kia mặt đen hai mắt híp lại, ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, cái này lúc, một giọng nói từ cái này phía chân trời truyền đến, "Có thể lăn!"

Chính là cái kia Vũ Nghịch thanh âm!

Mặt đen nhìn hồi lâu, lập tức khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Nhất tôn rơi xuống đầu sỏ, còn rất uy phong nha!"

Ở nơi này lúc, lại là một viên quân cờ xuất hiện ở trên(lên) khoảng không . Lúc này đây, này cái quân cờ trực tiếp đánh vào tấm kia mặt đen khuôn mặt lên.

Trong sát na, ở mảnh khu vực kia bên trong, truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, thanh âm kia, thật là tan nát tâm can a!

"Ngươi ..."

Cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen bên trong, truyền đến một đạo kinh hãi tiếng .

"Mau cút!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở mảnh khu vực kia vang lên, theo đạo thanh âm này vang lên, mảnh khu vực kia trong nháy mắt kịch liệt run lên, kém chút nổ bể ra tới.

Ở nơi này lúc, một gã hư ảo người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở mảnh khu vực kia trên(lên) khoảng không, người đàn ông trung niên hướng về phía cái kia phía chân trời xa xôi hơi thi lễ, "Vãn bối là địa ngục giới Thủ Hộ Giả, gặp qua Vũ Nghịch tiền bối, gia tổ làm cho vãn bối hướng tiền bối vấn an ."

Nam Hoang nơi, vách núi chi lên, Vũ Nghịch đạm thanh nói: "Hắn còn chưa có chết sao?"

Người đàn ông trung niên cười mỉa cười, "Còn chưa!"

Vũ Nghịch cử tử rơi xuống, lại nói: "Những người đó là chuyện gì xảy ra ?"

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua phía dưới An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Cái kia Tu La Điện thiếu điện chủ ở một hồi trận đấu bên trong điều đùa giỡn vị cô nương này, bị vị cô nương này ngạnh sinh sinh dùng quả đấm đánh người tàn phế, nguyên nhân đây, cái kia Tu La Điện ..."

"Nực cười!"

Ở nơi này lúc, vách núi trên Vũ Nghịch đột nhiên biến mất, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia người đàn ông trung niên trước mặt không xa chỗ .

Nhìn thấy Vũ Nghịch, cái kia người đàn ông trung niên thần sắc tức thì không gì sánh được đề phòng rồi lên .

Trước mắt cái này vị, ở năm đó, đây chính là siêu cấp nhân vật khủng bố! Dù cho đối phương đã vẫn lạc, thế nhưng, đó cũng không phải là hắn có thể đủ trêu chọc!

Vũ Nghịch lạnh lùng nói: "Cái kia đồ bỏ Tu La Điện này cũng không thua nổi ?"

Người đàn ông trung niên cười mỉa cười, không dám đáp lại .

Tu La Điện, hắn cũng không muốn trêu chọc .

Ở nơi này lúc, Vũ Nghịch đột nhiên quay đầu xem xuống phía dưới Dương Diệp, "Tiểu tử, nha đầu kia bị người khi dễ, ngươi cảm thấy nên làm như thế nào ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Đương nhiên là chơi hắn tổ tông 18 đời!"

Vũ Nghịch khóe mắt xuất hiện một màn tiếu ý, "Có dũng khí! Tốt, chúng ta đây phải đi chơi hắn tổ tông 18 đời . Đi!"

Ở nơi này lúc, cái kia trung niên nhân đột nhiên nói: "Vũ Nghịch tiền bối, cái này, các ngươi không thể vào!"

Ở nơi này lúc, Vũ Nghịch tay phải hướng phía trước tìm tòi, cái này tìm tòi, trực tiếp giữ lại cái kia người đàn ông trung niên hầu, trong nháy mắt, nam tử thân thể hư ảo!

Vũ Nghịch nhìn thẳng người đàn ông trung niên, "Là không phải xem lão phu bỏ mình, cho nên có thể một điểm mặt mũi cũng không cho rồi hả?"

Người đàn ông trung niên vội vàng nói: "Nơi nào, tiền bối, chỉ là cái này quy củ ..."

"Quy củ ?"

Vũ Nghịch khóe miệng nổi lên một cái không tiết tháo, "Trước đây định hạ cái này quy củ cái kia lão bất tử, nhìn thấy lão tử cũng phải gọi lão tử một tiếng tiền bối, ngươi cùng lão tử đàm luận quy củ ? Xem ở ngươi gia lão tổ tông phần lên, không giết ngươi, thế nhưng, tự cấp lão tử chít chít oa oa, lão tử đã đem ngươi người lão tổ kia tông cùng nhau giết chết!"

Nói xong, hắn thuận tay ném đi, cái này ném đi, cái kia người đàn ông trung niên giống như là bị ném rác rưởi một dạng ném qua một bên .

Cái kia Vũ Nghịch trực tiếp tay phải nhất chiêu, cùng cái kia Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh tiến nhập cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen bên trong .

Giữa sân, cái kia người đàn ông trung niên nhìn một chút hai tay mình, nhãn trung tràn đầy khổ sáp, hắn dầu gì cũng là tam giới đỉnh phong cường giả, nhưng mà, ở tên này đã rơi xuống trước mặt lão nhân, hắn liền sức đánh trả cũng không có!

Một chút cũng không có!

Đối phương tùy thời có thể miểu sát hắn!

Ở nơi này lúc, một giọng nói ở trong đầu hắn vang lên, "Thấy được hắn kinh khủng sao?"

Người đàn ông trung niên khổ sáp cười, "Lão tổ, Tôn nhi nhưng là kém chút bị hắn giết chết!"

Thanh âm kia lại nói: "Ở năm đó, hắn chính là có thể làm cho thiên mệnh đều kiêng kỵ tồn tại a! Nếu như là hắn năm đó, chỉ cần một câu nói, cũng đủ để cho cái này Tu La Điện vạn kiếp bất phục ."

"Hiện tại thế nào ?" Người đàn ông trung niên hỏi .

"Chính ngươi đi xem chẳng phải sẽ biết ?" Thanh âm kia đạo.

Người đàn ông trung niên cười khổ cười, nhưng sau hỏi, "Lão tổ, người này năm đó kinh khủng như vậy, vì sao ngay cả hắn cũng bỏ mình ? Chẳng lẽ là thọ mệnh hao hết duyên cớ vì thế ?"

"Cũng không phải!"

Thanh âm kia nói: "Hắn sở dĩ vẫn lạc, là bởi vì hắn quá mạnh mẽ . Như vậy cũng tốt so với nhất quốc bên trong chư hầu, làm thực lực của nó vô cùng cường đại lúc, ngươi nói, làm Hoàng Đế có thể hay không lộng hắn ? Thế đạo này a, quá yếu, đáng chết, quá mạnh, cũng nên chết a . Hắn năm đó có một câu phi thường trứ danh, gọi: Mạnh hơn liền cường đại đến vô địch!"

"Mạnh hơn liền cường đại đến vô địch!" Người đàn ông trung niên như có điều suy nghĩ .

Quá hồi lâu, người đàn ông trung niên sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã mặc mây trường bào màu trắng trung niên kiếm tu chính lăng không dậm chân mà đến!

Người đàn ông trung niên chân mày cau lại, "Nơi đây cấm ngoại nhân tiến nhập!"

Cái kia kiếm tu nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, "Ta muốn đi vào!"

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, tay phải hắn chậm rãi chặt nắm lại, "Các hạ, ta nhất sau nói một câu, không thể vào . Ngươi hiểu chưa ?"

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, người đàn ông trung niên hai mắt trong nháy mắt trợn tròn, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm trực tiếp để ở tại hắn giữa chân mày .

Người đàn ông trung niên trực tiếp sửng sờ tại chỗ .

Trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, "Quá yếu!"

Dứt lời, kiếm thu .

Trung niên kiếm tu xoay người rời đi, "Thiên địa vô hạn lớn, cầm kiếm đảm nhiệm Tiêu Dao! Ba thước Thanh Phong kiếm, người phương nào không thể giết ?"

Cvt: Anh Tiêu mũi thính quá, nơi nào có cường giả là anh cũng đến liếm 1 cái a. Lại còn đi đâu cũng thích trang bức, có ngày bị sét đánh cho. . .

PS: Cường điệu nhất lần, ta không phải dậy trễ, ta là thật bò sai núi . Lão gia sơn cạc cạc, tứ diện vòng sơn, phân không rõ ràng nơi nào Đông Nam Tây Bắc. Mời các vị các huynh đệ thông cảm thông cảm, tin tưởng ta, ta là thương các ngươi, mặc kệ nam nữ, ta đều yêu, ta, cái gì đều ăn! ! !

------oOo------

Chương 2385: Ta Giết, Ngươi Cắn Ta ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, cái kia người đàn ông trung niên thạch hóa ngay tại chỗ .

Một kiếm!

Vừa rồi, hắn liền một kiếm đều không có ngăn trở đối phương!

Thế gian còn có loại này cường đại kiếm tu!

Người đàn ông trung niên lãnh mồ hôi chảy ròng!

...

Làm Dương Diệp mở mắt ra lúc, hắn đã tại nhất chỗ mịt mờ dãy núi bên trong, dãy núi sâu chỗ, có một tòa cao lớn cung điện, cung điện cực lớn, diện tích đủ số túc nghìn trượng .

Khí phái!

Đây là Dương Diệp đệ nhất cách nghĩ!

Hắn lần đầu tiên nhìn thấy như thế khí phái cung điện .

Ở cung điện đỉnh cao nhất, có khắc hai cái đen nhánh đại tự: Tu La!

Cả tòa cung điện tản ra khí tức âm sâm!

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua cung điện kia, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi tới!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vũ Nghịch, tới thì tới! Hắn sợ qua người nào ?

Niệm lên, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở xa chỗ trước tòa cung điện kia, ở Vũ Nghịch cùng An Nam Tĩnh nhìn kỹ xuống, Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng cung điện kia đi .

"Hắn là người ngươi chọn ?" An Nam Tĩnh bên cạnh, Vũ Nghịch đột nhiên hỏi .

An Nam Tĩnh gật đầu, "Đúng!"

Vũ Nghịch gật đầu, "Không kinh sợ, là một nam nhân ."

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, tuy là diện vô biểu tình, thế nhưng, trong lòng hắn, vẫn còn có chút vui vẻ, bởi vì Dương Diệp bị bên cạnh lão nhân tán thành!

Tán thành!

Ở tiếp xúc cái này lão giả về sau, An Nam Tĩnh rất tinh tường lão giả nhãn quang, đó là vô cùng kén chọn, có thể được hắn coi trọng, thế gian thiếu có!

Cái này lúc, cái kia Vũ Nghịch lại nói: "Nha đầu, người này thiên phú tuy là không được tốt lắm, thế nhưng, cái này tâm tính cùng tính cách cũng là vô cùng tốt, đặc biệt cái kia trong xương ngoan kính, đây là một cái người thành đại sự . Mà người này, cũng coi như trọng tình nghĩa . Ở con đường tương lai lên, hai người ngươi có thể nâng đỡ lẫn nhau ."

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, không nói gì thêm .

Xa chỗ, Dương Diệp đã tới trước tòa cung điện kia .

Nhìn tòa kia khí phái cung điện, Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau giơ kiếm chính là vừa bổ .

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, kiếm quang chém thẳng vào cung điện kia . Kiếm quang còn chưa tới gần cung điện kia chính là bị nhất cỗ thần bí lực lượng nát bấy!

Cái này lúc, một gã người xuyên khôi giáp màu đen người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, khôi giáp nam tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhíu mày, "Đạo Chân Cảnh ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Để cho ngươi Tu La Điện cái gì đó thiếu điện chủ xuất hiện! Lão tử muốn giết chết hắn!"

Khôi giáp nam tử hai mắt híp lại, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Trước mắt cái này vị Đạo Chân Cảnh nam tử cũng dám quang minh chính đại tới Tu La Điện, muốn nói đối phương là người bình thường, hắn là vô luận như thế nào cũng không tin .

Người phương nào ?

Dương Diệp lắc đầu, không có ở lời nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia danh người đàn ông trung niên đỉnh đầu, sau một khắc, một thanh kiếm bút thẳng mà rơi .

Xuy!

Không gian trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy!

Khôi giáp nam tử bên trong tròng mắt, một luồng sát ý chợt lóe lên, tay phải đột nhiên khúc khởi, nhưng sau hướng trên(lên) chính là bắt, một trảo này, phảng phất liền thiên địa đều có thể nắm trong tay . Thế nhưng, ở nơi này nhất chớp mắt, một viên đen nhánh ấn xuất hiện ở khôi giáp đầu của nam tử đỉnh! Trong nháy mắt, một hắc quang trực tiếp đem khôi giáp nam tử bao phủ!

Khôi giáp nam tử gắt gao trong nháy mắt bị trấn áp nhất giới!

]

Khôi giáp nam tử trong lòng hoảng hốt, tay kia cũng nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền!

Rầm rầm!

Giữa sân, theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, khôi giáp kia nam tử cả người trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, trực tiếp thối lui đến cái kia Tu La Điện trước đại môn . Khôi giáp nam tử cúi đầu nhìn một chút hai tay mình, hai tay của hắn, đã bị nát bấy!

Hai cánh tay mất hết!

Dương Diệp không có để ý cái kia người đàn ông trung niên, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia Tu La Điện, sau đó nói: "Tu La Điện thiếu điện chủ chính là chỗ này này không có chủng sao?"

"Ngươi là cái thá gì ?"

Ở nơi này lúc, một giọng nói khinh khỉnh đột nhiên ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ vang lên, ngay sau đó, một gã mặc trường bào màu tím thanh niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Từ đâu tới tạp chủng, dám tới ta Tu La Điện nháo sự, là ai cho ngươi can đảm ?"

Đột nhiên, Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái kia thanh niên khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, bởi vì, một khí tức cường đại trực tiếp bao phủ ở hắn, cùng này đồng thời, một luồng kiếm quang hướng hắn bút thẳng mà rơi!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Cái này một kiếm, bực nào nó khủng bố ? Đặc biệt tăng thêm cái kia Trấn Giới ấn!

Thanh niên kinh hãi gần chết, đang ở thời khắc mấu chốt này, một mặt đen nhánh sắc khiên đột nhiên từ hắn trong cơ thể xuyến xuất hiện, bề mặt này đen nhánh sắc khiên toàn phương vị bọc lại thanh niên, làm Dương Diệp kiếm rơi vào bề mặt này màu đen khiên trên(lên) lúc, bề mặt này đen nhánh khiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số hắc quang đột nhiên từ cái này hắc thuẫn chi trên(lên) bừng lên .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Cái này vừa lui, đủ đủ lui sấp sỉ trăm trượng!

Dương Diệp nhìn một chút chính mình run tay, nhưng sau nhìn về phía cái kia mặt đen nhánh sắc khiên .

Thần khí!

Đây chính là nhất kiện thứ thiệt Thần khí!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, không biết đang suy nghĩ gì . Cái này lúc, cách đó không xa cái kia thanh niên châm chọc nói: "Đạo Chân Cảnh, kiếm không sai, chẳng qua đáng tiếc, ngươi có thể làm khó dễ được ta ? Đến, đừng nói bổn điện chủ khi dễ người, bổn điện chủ để cho ngươi trước ra mười kiếm!"

Trước ra mười kiếm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thanh niên, nhưng sau hắn vỗ vỗ bộ ngực mình, rất nhanh, một con màu trắng đầu nhỏ chui ra .

Đi ra chính là con kia Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch con ngươi chuyển động, rất nhanh, nàng ánh mắt rơi vào cái kia thanh niên trên người cái kia mặt hắc thuẫn lên. Nhìn thấy bề mặt này hắc thuẫn, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, nhưng sau tiểu trảo hướng về phía cái kia thanh niên chính là nhất chiêu .

Nhưng mà, cái kia mặt đen nhánh cái khiên cũng là không có nửa điểm phản ứng .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch chân mày cau lại, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau một khắc, nàng hướng về phía cái kia mặt cái khiên mở miệng hút một cái, cái này hút một cái, cái kia mặt hắc thuẫn ở trên hắc quang trong nháy mắt mờ đi rất nhiều . Ngay sau đó, cái kia mặt hắc thuẫn bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Hủy linh!

Tiểu Bạch một chiêu kia mới vừa rồi, chính là hủy linh!

Kỳ thực, Tiểu Bạch tình hình chung hạ chắc là sẽ không dùng chiêu này, bởi vì ... này chiêu, hội triệt để mạt sát một cái linh trí . Thế nhưng lúc này bất đồng, bề mặt này cái khiên giúp đỡ người nam nhân kia đánh Dương Diệp, đây là Tiểu Bạch không thể nhẫn nhịn đấy!

Quản ngươi cái gì Thần khí không thần khí, chỉ cần là dám đánh Dương Diệp, hết thảy hấp ngược lại!

Giờ khắc này, cái kia mặt cái khiên hơi sợ!

Dương Diệp kiếm, rất mạnh, thế nhưng, nó có thể phòng vệ, nhưng mà, Tiểu Bạch cái này hút một cái, nó lại không chịu nổi! Bởi vì ... này hút một cái, hội đem linh trí đều hấp không!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch hướng về phía cái kia mặt khiên lại vẫy vẫy tay, hiển nhiên là đang hỏi, ngươi qua hay không qua . Không tới, nàng lại muốn hút!

Cái kia mặt khiên do dự một hồi lâu, đột nhiên, nó trực tiếp tránh thoát cái kia thanh niên, đồng thời đơn phương hủy diệt rồi cùng nam tử tâm thần liên hệ, nhưng sau hóa thành một đạo hắc quang xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch meo meo cười, nhưng sau ôm cái kia mặt màu đen cái khiên xoay người chạy vào Hồng Mông Tháp!

Một bên cái kia thanh niên ngây ra như phỗng!

Hoàn toàn mộng bức!

Món đó Thần khí, hắn hiện tại đã hoàn toàn không cảm giác được! Một chút cũng không cảm giác được!

Rất nhanh, thanh niên phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn về phía Dương Diệp, giận dữ hét: "Tiểu tạp chủng, mau đem cái kia khiên giao ra đây, không phải ta ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên không có dấu hiệu nào xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp từ cái này thanh niên đỉnh đầu nhất trảm mà xuống.

Thanh niên hoảng hốt, hai tay vội vã kết một cái kỳ dị dấu tay, nhưng sau hướng trên(lên) chính là chấn động .

Ầm!

Một cường đại lực lượng tự thanh niên tay kia ấn bên trong chấn động mà ra, nhưng mà, này cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc Dương Diệp kiếm chính là trực tiếp bị nát bấy!

Kiếm bút thẳng mà hạ!

Ầm!

Cái kia thanh niên trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm đánh bay, nhưng mà, ở thanh niên bị đánh bay cái kia nhất chớp mắt, một tay đột nhiên bóp thanh niên hầu .

Dương Diệp bấm thanh niên hầu hướng mặt đất chợt chính là đập một cái .

Ầm!

Mặt đất trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Còn chưa hết giận!

Dương Diệp một cước đá vào thanh niên khố xuống, một cước này, chút nào không có lưu tình .

Răng rắc!

Đó là vỡ trứng thanh âm!

Theo một đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, thanh niên hai mắt trợn tròn, cả người cung kính đứng lên!

Dương Diệp nhắc tới thanh niên, "Dám điều đùa giỡn nữ nhân của lão tử, còn dám phái người đuổi giết hắn, con mẹ nó ngươi là có mấy cái mạng ?"

Dứt lời, Dương Diệp một quyền đánh vào cái kia thanh niên bụng .

Ầm!

Cái kia thanh niên trực tiếp bị Dương Diệp một quyền này đánh vào mặt đất lên, mặt đất lên, trong nháy mắt bị đập ra nhất cái hố cực lớn!

Còn chưa kết thúc, Dương Diệp nhắc tới cái kia thanh niên, thân hình run lên, đi tới Vũ Nghịch cùng An Nam Tĩnh trước mặt, mà đi tới trước mặt hai người lúc, Dương Diệp ngây ngẩn cả người . Ở Vũ Nghịch cùng An Nam Tĩnh trước mặt, có ba gã thi thể của lão giả!

Khi thấy cái này ba gã thi thể của lão giả, Dương Diệp trên tay tên kia thanh niên trực tiếp bị sợ trắng bệch cả mặt .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Vừa rồi mấy người này muốn ra tay với ngươi, sư phụ đưa hắn nhóm giết tất cả!"

Dương Diệp có chút thẹn thùng, nguyên bản hắn liền có chút kỳ quái, bởi vì theo đạo lý mà nói, cái này Tu La Điện là không thể làm cho hắn làm như vậy cái này thanh niên, thế nhưng, đối phương cũng không có xuất thủ . Hiện tại hắn hiểu, không phải đối phương không có xuất thủ, mà là xuất thủ đều đã chết!

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau sẽ cái kia thanh niên ném An Nam Tĩnh trước mặt, "Ngươi tự thân giết!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi giết!"

Dương Diệp cười cười, đang muốn hạ thủ, mà đang ở cái này lúc, một cường đại uy áp đột nhiên từ cái này Tu La Điện bên trong tràn ra, này cổ uy áp nhắm thẳng vào Dương Diệp, cường đại uy áp, phảng phất có thể nghiền nát mảnh thiên địa này!

Siêu cấp cường giả!

"Giết hắn thử xem!" Một giọng nói từ cái này Tu La Điện bên trong truyền ra .

Vũ Nghịch không có xuất thủ trấn áp trấn áp này cổ uy áp, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên nhất trảm mà xuống.

Xuy!

Cái kia thanh niên đầu trực tiếp bay ra ngoài, Dương Diệp bấm tay một điểm, cái kia thanh niên đầu rơi vào Tu La Điện trước cửa điện .

Dương Diệp cầm kiếm nhìn về phía cái kia Tu La Điện, "Ta giết, ngươi cắn ta ?"

Vừa nói, hắn hướng Vũ Nghịch bên cạnh dời đi! (Cvt: Lạy, tưởng khí phách lắm, ai dè cũng là chó cậy gần chuồng =)))

. . ..

------oOo------

Chương 2386: Một Trận Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh!

Toàn bộ Tu La Điện trong nháy mắt yên tĩnh trở lại .

Tu La Điện chẳng bao giờ từng chịu đựng như vậy vũ nhục!

Kỳ thực, Tu La Điện thiếu điện chủ sống ở chết, ở Tu La Điện xem ra, cũng không phải trọng yếu như thế, dù sao đây là một cái bọc mủ, như không phải lão điện chủ duyên cớ vì thế, loại này bọc mủ ở Tu La Điện căn bản không có một điểm địa vị .

Thế nhưng, Tu La Điện nhân ở thấy thế nào không dậy nổi cái này vị thiếu điện chủ, bọn họ cũng sẽ không để nhân sát hắn, hơn nữa còn là ở Tu La Điện cửa .

Mặt mũi!

Dương Diệp ở Tu La Điện cửa đánh chết Tu La Điện thiếu điện chủ, cái này đối với Tu La Điện mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã!

Tu La Điện bên trong, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở cái kia cửa, lão giả ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, bất quá, ánh mắt của hắn rất nhanh dời đến Dương Diệp bên cạnh Vũ Nghịch thân lên.

Nhìn thoáng qua Vũ Nghịch, sau một khắc, lão giả trực tiếp xuất hiện ở Vũ Nghịch trước mặt!

Thâm bất khả trắc!

Đây là cái này lão giả cho Dương Diệp cảm giác!

Lão giả nhìn thoáng qua Vũ Nghịch, "Các hạ xưng hô như thế nào ?"

"Xưng hô ?"

Vũ Nghịch khóe miệng nổi lên một cái không tiết tháo, "Ngươi còn không có tư cách biết lão phu danh hào!"

Dứt lời, Vũ Nghịch giơ tay lên chính là đè một cái .

Vũ Nghịch trước mặt, cái kia lão giả không gian chung quanh trong nháy mắt đọng lại, chân chính đọng lại, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng ở mảnh không gian kia bên trong như bạo như gió tàn sát bừa bãi .

Vũ Nghịch trước mặt, lão giả lão nhãn khẽ híp một cái, tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng một cái, cái này một cái, trực tiếp đem cái kia cỗ cường đại lực lượng lau sạch, nhưng sau hướng phía trước nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng lực lượng giống như như thủy triều tự lão giả lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra . Này cổ lực lượng, tỏa định là Vũ Nghịch, hơn nữa, lực lượng qua chỗ không gian, không có nửa điểm ba động, này cổ lực lượng giống như là xuyên toa không gian, đi thẳng tới Vũ Nghịch trước mặt!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con mắt tức thì sáng lên!

Như hắn có thể nắm giữ loại này phương pháp, cái kia hắn phi kiếm đem thay đổi tăng thêm sự kinh khủng!

An Nam Tĩnh bên cạnh không xa chỗ, Vũ Nghịch khóe miệng nổi lên một cái không tiết tháo, "Toa giới thuật, nực cười, cái này toa giới thuật là lão phu sáng chế, không nghĩ tới hôm nay lại bị hậu nhân đem ra đối phó lão tử! Đúng là mẹ nó nực cười!"

Dứt lời, Vũ Nghịch giơ tay lên chính là đấm ra một quyền .

Một đấm xuất ra!

Ầm!

Vũ Nghịch trước mặt, tên kia lão giả cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt tán loạn, cùng này đồng thời, cái kia lão giả cả người như bị trọng chùy trọng kích, trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài!

Mới vừa dừng lại một cái, tên kia lão giả khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết . Không chỉ có như đây, lão giả vừa rồi động thủ tay nào ra đòn, càng là đã bị nát bấy!

Một quyền!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vũ Nghịch, cái này lão đầu thực lực rất khủng bố a!

Xa chỗ, cái kia lão giả nhìn thoáng qua cánh tay của mình, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Vũ Nghịch, "Các hạ đến tột cùng là người phương nào!"

Lúc này đây, lão giả nhãn trung tràn đầy ngưng trọng cùng kiêng kỵ!

Vũ Nghịch lạnh lùng nhìn thoáng qua lão giả, "Ra tay với ngươi, là ỷ lớn hiếp nhỏ . Bất quá, đó cũng là ngươi Tu La Điện trước ỷ lớn hiếp nhỏ ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ một bên An Nam Tĩnh, "Lão phu cũng không muốn lãng phí thời gian . Nói đi, đến tột cùng là người nào phái người truy sát lão phu đồ nhi này ?"

Không xa chỗ, cái kia lão giả nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, giờ khắc này, hắn biết là cái gì nguyên nhân đưa đến như thế một gã kinh khủng cường giả tới Tu La Điện .

Lão giả nhìn thoáng qua phía dưới cái kia thiếu điện chủ thi thể, lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía Vũ Nghịch, "Các hạ, việc này là ta Tu La Điện không phải, ta Tu La Điện nguyện hướng các hạ còn có vị tiểu cô nương này chịu tội, chúng ta ...."

Ở nơi này lúc, Vũ Nghịch đột nhiên cắt đứt lão giả nói, "Lão phu hỏi ngươi, đến tột cùng là người phương nào phái người đi truy sát nàng, ngươi nghe không được sao?"

Lão giả cười khổ, "Các hạ, phái người đuổi theo giết vị cô nương này người, đã bị ngươi giết!"

]

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua trước mặt mình không xa chỗ, nơi ấy, có ba bộ thi thể, chính là hắn phía trước giết ba người!

Vũ Nghịch quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Nha đầu, nếu như chưa hết giận, lão phu liền thay ngươi diệt cái này Tu La Điện ."

Nghe được Vũ Nghịch, xa xa cái kia lão giả khuôn mặt sắc tức thì có chút trắng .

Mới vừa một phen giao thủ làm cho hắn biết, trước mắt cái này lão giả là tuyệt đối có thực lực này đấy!

An Nam Tĩnh nhìn về phía cái kia lão giả, lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Vị cô nương này, chuyện lúc trước là ta Tu La Điện không phải, ta Tu La Điện nguyện phụng trên(lên) nhất kiện Thần khí làm nhận, mong rằng cô nương vui vẻ nhận!"

Vừa nói, hắn sắc mặt khó coi bấm tay một điểm, rất nhanh, nhất kiện đen nhánh sắc bảo giáp xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt .

Lão giả nói: "Đây là Tu La giáp, là ta Tu La Điện trấn điếm chi bảo, có thể ngăn cản tam giới cường giả một kích toàn lực , bình thường hai giới cường giả căn bản không làm gì được này giáp . Cô nương kỳ tài ngút trời, nếu có này giáp tương trợ, cùng giai các loại, ở không cô nương địch thủ!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua cái kia Tu La giáp, nhưng sau nàng thu hồi cái kia Tu La giáp .

Nhìn thấy An Nam Tĩnh thu hồi Tu La giáp, lão giả tức thì thả lỏng một hơi, An Nam Tĩnh nếu như không thu, cái kia Tu La Điện phải lưỡng bại câu thương . Tuy là phần thắng cực thiếu, thế nhưng, Tu La Điện cũng muốn liều mạng một phen!

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Vũ Nghịch, Vũ Nghịch khẽ gật đầu, "Đi thôi!"

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên theo Dương Diệp ngực chui ra, khi con này tiểu gia hỏa xuất hiện lúc, giữa sân mọi người ánh mắt đều rơi vào nàng thân lên, mà một bên cái kia lão giả càng là đã ngây ra như phỗng!

Linh Tộc!

Lấy nhãn lực của hắn, thấy thế nào không ra cái này chỉ bạch sắc tiểu gia hỏa sẽ trở thành nhất Linh Tổ ?

Linh Tổ!

Lão giả hai tay có chút phát run!

Như không phải kiêng kỵ bên cạnh Vũ Nghịch, hắn tuyệt đối đã xuất thủ!

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch ánh mắt đột nhiên nhìn về phía phía dưới Tu La Điện, sau một khắc, nàng nhãn tình sáng lên, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng nhất chiêu .

Ầm!

Phía dưới, một cái Bạch Sắc Cự Long đột nhiên phóng lên cao!

Linh mạch!

Hơn nữa còn là một cái Tiên mạch!

Đang ở Tiên mạch!

Phía chân trời, cái kia Tiên mạch ánh mắt ở Dương Diệp đám người thân trên(lên) từng cái đảo qua, rất nhanh, nó ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên.

Tiểu Bạch một cái nhảy tới cái kia bạch long vòi nước lên, nhưng sau tiểu trảo nắm lấy cái kia Long Giác liền hướng Dương Diệp bên này đuổi .

Cái kia bạch long do dự xuống, chung quy vẫn là không có phản kháng .

Đang ở Tiểu Bạch muốn đem con rồng kia kéo đến Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong lúc, xa xa cái kia lão giả rốt cục phục hồi tinh thần lại . Hắn vội vã chắn Tiểu Bạch cùng cái kia bạch long trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi, ngươi muốn làm gì ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vỗ vỗ vòi nước, biểu thị muốn dẫn nó đi!

Lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Đây là ta Tu La Điện đấy!"

Tu La Điện ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lắc lắc đầu nhỏ, nàng tiểu trảo vỗ vỗ vòi nước, biểu thị cái này là nàng!

Lão giả khổ sáp cười, "Cái này, đây thật là ta Tu La Điện đấy!"

Tiểu Bạch nhẹ nhàng lắc lắc Long Giác, nhưng sau nàng nhảy tới một bên, nàng tiểu trảo chỉ chỉ bạch long, nhưng sau vừa chỉ chỉ cái kia lão giả, hiển nhiên là đang hỏi cái này bạch long rốt cuộc muốn theo người nào .

Cái kia bạch long nhìn thoáng qua lão giả, nhưng sau vừa liếc nhìn Tiểu Bạch, nhất về sau, nó hướng Tiểu Bạch bên này gần lại dựa vào .

Tiểu Bạch meo meo cười, nhưng sau kéo bạch long liền chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong!

Tại chỗ, lão giả ngẩn đã lâu, nhất về sau, hắn nhìn thoáng qua một bên Vũ Nghịch, Vũ Nghịch cũng là nhìn cũng chưa từng nhìn hắn .

Lão giả trong lòng cái kia khí a!

Đây không phải là đùa giỡn lưu manh sao? Hơn nữa còn là ban ngày ban mặt đùa giỡn lưu manh a! Tu La giáp, Tu La khiên, cũng bị mất, hiện tại, Tu La Điện Tiên mạch cũng mất, cái này còn có để cho người sống hay không ?

Vũ Nghịch nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, "Đi thôi!"

Dứt lời, hắn vung tay phải lên, trực tiếp cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, lão giả vẻ mặt khổ sáp . Tu La Điện xem như là bị người tắm cướp không còn!

Quá hồi lâu, lão giả hướng về phía phía chân trời ôm quyền, "Giới tôn, người này đến tột cùng là người phương nào, dĩ nhiên cho các ngươi cũng không dám xuất thủ!"

Quá hồi lâu, một giọng nói từ cái này phía chân trời truyền đến, "Vũ Nghịch, lấy Vũ Nghịch thiên mệnh ."

Nghe vậy, Tu La Điện phía trên cái kia lão giả thân thể trực tiếp cứng lại rồi!

Vũ Nghịch!

Đó là một cái thuộc về nhân vật trong truyền thuyết a!

Quá hồi lâu, lão giả lắc đầu thở dài, vạn hạnh trong bất hạnh!

Đối phương dù cho đã vẫn lạc, nhưng đó cũng không phải là Tu La Điện có thể trêu chọc a!

Còn Linh Tổ,

Lão giả đã triệt để bỏ qua cái ý niệm này, Linh Tổ tuy tốt, nhưng không phải hắn có thể đủ nghĩ!

Thế nhưng hắn biết, âm thầm những đại lão kia là muốn.

Dù sao, cái này Vũ Nghịch nhưng là đã bỏ mình!

....

Nam Hoang nơi .

Vách núi chi lên, Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, An Nam Tĩnh xếp bằng ngồi dưới đất, ở trước mặt nàng, là Dương Diệp cùng Kiếm Kinh, còn có Nhị Nha cùng với Tiểu Bạch .

Nhị Nha liếm mứt quả, ánh mắt tùy thời đánh giá An Nam Tĩnh .

Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch nhìn An Nam Tĩnh chớp chớp nhãn, nhưng sau vừa nhìn về phía Nhị Nha, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ .

Tiểu Bạch ý là, người tỷ tỷ này không thể rước lấy, rất lợi hại!

Rất lợi hại!

Đối với An Nam Tĩnh, Tiểu Bạch cũng là rất kính úy, bởi vì An Nam Tĩnh cho tới bây giờ không nể mặt nàng, cũng không đúng, phải nói An Nam Tĩnh là cái kia loại thuộc về lôi lệ phong hành nhân!

Nàng nhưng là bị An Nam Tĩnh đánh qua cái mông!

Nghe được Tiểu Bạch nói, Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía An Nam Tĩnh, nhãn trung tràn đầy hiếu kỳ màu sắc .

Quá hồi lâu, An Nam Tĩnh đột nhiên trợn mở con mắt, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch vội vã bay đến An Nam Tĩnh trước mặt, nhưng sau tiểu trảo vung lên, hai thanh trường thương màu đen tức thì xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt!

Cái này hai thanh trường thương chính là trước đây Dương Diệp ở cái kia Thái Cổ chiến trường lấy được hai thanh trường thương!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nàng sờ sờ trước mặt hai thanh trường thương, sau đó nói: "Không sai!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo đang cầm hai thanh trường thương hướng An Nam Tĩnh trước mặt đưa chuyển, biểu thị đưa cho ngươi!

An Nam Tĩnh đưa tay xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhãn trung có một cái nhu sắc, đối với tiểu gia hỏa, nàng cũng là vô cùng thương yêu, chỉ bất quá, nàng không quen biểu đạt nàng yêu .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát An Nam Tĩnh tay .

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đứng lên, nhưng sau nhìn thẳng Dương Diệp, "Một trận chiến!"

Dương Diệp hơi ngẩn người, nhưng sau gật đầu, " Được !"

Một trận chiến!

. . ..

------oOo------

Chương 2387: Tình Cảm Mãnh Liệt Một Trận Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một trận chiến!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Tiểu Bạch chờ vội vã thối lui ra khỏi phi thăng đài!

Tiểu Bạch nhãn trung tràn đầy kích thích màu sắc .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đánh lộn!

Nàng nhưng là rất chờ mong đấy!

Bất kể là Dương Diệp vẫn là An Nam Tĩnh, trong lòng hắn đều là phi thường phi thường lợi hại! Hai người đánh lộn, khẳng định chơi rất khá!

Còn nguy hiểm gì, nàng tuyệt không lo lắng, bởi vì nàng biết, Dương Diệp sẽ không làm thương tổn An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng sẽ không làm thương tổn Dương Diệp!

Phi thăng đài lên, chỉ còn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Hai người nhìn nhau, sau một khắc, An Nam Tĩnh chân nhọn nhẹ nhàng xoay tròn .

Xuy!

Phi thăng đài lên, một đạo hắc tuyến chợt lóe lên!

Dương Diệp trước mặt, chỉ một quả đấm thẳng đến đầu hắn mà đến!

Đơn giản một quyền, chính là vô cùng đơn giản một quyền, nhưng mà, chính là đơn giản như vậy một quyền, cũng là làm cho Dương Diệp như lâm đại địch!

Dương Diệp cũng không có dùng kiếm, mà là đồng dạng đấm ra một quyền!

Đấm ra một quyền, tê liệt tất cả!

Thình thịch!

Hai cái quả đấm vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, chuyển chớp mắt, cả người hắn trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, đang ở muốn rời khỏi phi thăng đài lúc, Dương Diệp ngừng lại, nhưng mà ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Không trung, An Nam Tĩnh lăng không hướng về phía Dương Diệp chính là một cước!

Một cước rơi xuống, một cước này khí thế, phảng phất có thể đạp nát cái này đại địa!

Khí thế!

Sự mạnh mẽ của khí thế ấy, làm cho Dương Diệp trong lòng cả kinh, không dám khinh thường, kiếm xuất vỏ!

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một thanh kiếm trực tiếp chỉa vào An Nam Tĩnh chân cuối cùng, cái này một kiếm, ngạnh sinh sinh chĩa vào An Nam Tĩnh khí thế!

Dương Diệp đỉnh đầu, An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng xoay tròn .

Thình thịch!

Dương Diệp chân xuống, toàn bộ phi thăng đài tức thì kịch liệt run lên, một cường đại lực lượng từ cái này phi thăng đài trên(lên) chấn động ra đến, theo cổ lực lượng này chấn động, không gian xung quanh tức thì rung động kịch liệt lên, dường như muốn nổ bể ra tới một dạng, kinh người không gì sánh được!

Phi thăng đài lên, Dương Diệp kiếm bắt đầu cong!

An Nam Tĩnh chân phải trong cường đại lực lượng, đã để phải là thần khí Kiếm Tổ đều có chút nhanh không chịu nổi!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Đang ở kia kiếm quang nhấp nhoáng cái kia nhất chớp mắt, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đối diện ngoài mấy trượng .

Một kiếm rơi vào khoảng không!

Có thể chớp mắt chém hai giới cường giả một đạo phi kiếm cứ như vậy rơi vào khoảng không!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ, "Không sai!"

Dứt lời, nàng chân phải chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

An Nam Tĩnh trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cùng này đồng thời, nàng trực tiếp nâng lên một cước hướng về phía Dương Diệp ngực đá tới .

Nhanh chuẩn tàn nhẫn!

Không có chút nào ướt át bẩn thỉu!

Đây chính là An Nam Tĩnh cho Dương Diệp cảm giác, An Nam Tĩnh xuất thủ, chiêu thức, đều vô cùng đơn giản, không có một chút ướt át bẩn thỉu, mà như vậy chủng, mới là đáng sợ nhất!

Dương Diệp hai mắt híp lại, chân phải hướng lui về sau một bước nhỏ, sau một khắc, hắn giơ kiếm chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Kiếm qua, không gian trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy!

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vừa chạm vào mà phân .

Ầm!

]

Toàn bộ Sinh Tử Đài rung động kịch liệt lên .

Sinh Tử Đài lên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau, sau một khắc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất thủ một trảo .

Xuy!

Một thanh kiếm trực tiếp bị nàng nắm ở trong tay .

Phi kiếm!

Ngay mới vừa rồi cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp lần nữa thi triển ra phi kiếm, nhưng mà, nhưng là bị An Nam Tĩnh dễ dàng cản lại!

Mạnh mẽ!

An Nam Tĩnh trong tay, kiếm rung động kịch liệt lấy!

Đột nhiên, An Nam Tĩnh tay hướng hạ vừa trợt, trực tiếp cầm chuôi kiếm, ngay sau đó, nàng nắm chuôi kiếm trở tay hướng Dương Diệp chính là ném một cái .

Xuy!

Một đạo kiếm quang nhanh như tia chớp đâm về phía Dương Diệp!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nắm chặt, cái này nắm chặt, một thanh kiếm trực tiếp bị hắn cầm trong tay, mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, chỉ một quả đấm trực tiếp đánh về phía đầu của hắn .

An Nam Tĩnh nắm đấm!

Ở An Nam Tĩnh nắm tay cách Dương Diệp đầu còn có mấy tấc lúc, một thanh kiếm chặn An Nam Tĩnh nắm đấm!

An Nam Tĩnh lực lượng tuy là cực kỳ cường đại, thế nhưng, Dương Diệp lực lượng nhưng cũng không kém!

Một kiếm, một đấm!

Yên lặng nhất chớp mắt, An Nam Tĩnh hai mắt đột nhiên đóng lại, sau một khắc, nàng tay phải hướng phía trước chợt xoay tròn .

Thình thịch!

Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay, cái này vừa bay trực tiếp bay ra phi thăng đài, nhưng mà sau một khắc, một thanh kiếm đột nhiên tự An Nam Tĩnh đỉnh đầu bút thẳng mà xuống.

Ba kiếm Kiếm Vực!

Kiếm thứ ba rơi xuống.

Thình thịch!

An Nam Tĩnh trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài!

Phi thăng đài bên ngoài, An Nam Tĩnh nhìn một chút chính mình nắm đấm, nắm tay lên, có một đạo màu máu đỏ vết kiếm .

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, "Vừa rồi cái này một kiếm không sai, đến, thử xem ta!"

Thanh âm rơi xuống, An Nam Tĩnh trong tay xuất hiện một thanh trường thương, chính là Tiểu Bạch đưa cho nàng cái kia hai thanh trường thương một trong .

An Nam Tĩnh nắm thật chặt trường thương trong tay, sau một khắc, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Một cây thương nhọn trong nháy mắt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, ở An Nam Tĩnh xuất thủ cái kia nhất chớp mắt, kiếm trong tay hắn chính là đã phách xuống.

Keng!

Một đạo chói tai tiếng the thé ở trong sân vang vọng dựng lên, hai người vừa chạm vào mà phân .

Phi thăng đài bên ngoài, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, cũng không có ở xuất thủ . Bởi vì tiếp tục xuất thủ, chính là sinh tử chiến!

Bất kể là Dương Diệp vẫn là An Nam Tĩnh, đều sẽ không lựa chọn sinh tử chiến!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi trở nên mạnh mẽ!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cũng phải !"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nhưng sau nàng xem hướng một bên Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, linh khí tức thì giống như là thuỷ triều hướng An Nam Tĩnh vọt tới .

An Nam Tĩnh mỉm cười, nàng đi tới Tiểu Bạch trước mặt, xoa xoa

Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi ra ngoài đi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau cùng An Nam Tĩnh mang theo Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp!

Bàn cờ trước, Vũ Nghịch nhìn trước mắt bàn cờ, trầm tư không nói .

An Nam Tĩnh đi tới bàn cờ trước, hướng về phía Vũ Nghịch hơi thi lễ, Vũ Nghịch nhẹ giọng nói: "Phải đi ?"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Vũ Nghịch để trong tay xuống quân cờ, sau đó nói: "Tại địa ngục giới cảm giác như thế nào ?"

An Nam Tĩnh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Tàn khốc, mạnh mẽ!"

Vũ Nghịch mỉm cười, "Tàn khốc! Nha đầu, nơi nào còn không phải tàn khốc nhất, cũng không phải mạnh nhất ."

An Nam Tĩnh nhìn về phía Vũ Nghịch, chậm đợi đoạn dưới!

Vũ Nghịch cười nói: "Ta so với ngươi đi đường nhiều, đã gặp người cùng sự tình cũng nhiều, các ngươi hiện tại cảm thấy tàn khốc, cảm thấy mạnh, đều không phải chân chính tàn khốc, đều không phải chân chính mạnh mẽ . Võ đạo một đường, không có phần cuối ."

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, "Ta biết!"

Vũ Nghịch cười nói: "Cái kia Vũ Kỳ Lân là của ngươi, ngươi cùng nó liên thủ, có thể đem cái kia mấy chiêu uy lực phát huy đến cực hạn ."

An Nam Tĩnh hướng về phía Vũ Nghịch hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Vũ Nghịch, "Cáo từ!"

Vũ Nghịch gật đầu, "Đi thôi!"

Dương Diệp kéo lại An Nam Tĩnh tay, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ly khai về sau, Vũ Nghịch trước mặt, một gã lão giả bằng khoảng không mà hiện .

Chính là cái kia Võ Tổ!

Võ Tổ nhìn thoáng qua cuối chân trời, "Không theo ?"

Vũ Nghịch lắc đầu, "Chân chính cường giả, không phải che chở đi ra!"

Võ Tổ nói: "Nàng là nhất mầm mống tốt, hy vọng nàng có thể đi ra võ đạo của mình, mà không phải ngươi ta võ đạo . Dù sao, sự thực chứng minh, chúng ta là sai!"

"Đương nhiên!"

Vũ Nghịch ngẩng đầu nhìn về phía không trung, "Ta thưởng thức nhất nha đầu kia một điểm chính là, nàng kiên trì võ đạo của mình, đối với ngươi ta võ đạo, nàng chỉ tham khảo mà không học, đây là nhất đáng quý địa phương . Nàng sẽ đi xa hơn, so với ngươi ta đều xa!"

Võ Tổ gật đầu, làm như nghĩ đến cái gì, hắn lại hỏi, "Tiểu tử kia như thế nào ?"

Vũ Nghịch trầm mặc .

"Làm sao ?" Võ Tổ cười nói .

Vũ Nghịch khẽ lắc đầu, "Người này ... Có gan, là một nam nhân, tính khí hợp ta khẩu vị . Thế nhưng, người này quá mức cương liệt, thà chết chớ khom, khả năng đi thẳng xuống phía dưới, cũng có khả năng sau một khắc sẽ chết! Ai biết được ?"

Võ Tổ cười nói: "Hợp khẩu vị ngươi, khó có được khó có được!"

Vũ Nghịch ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, dần dần, trong mắt hắn hiện lên một vẻ dữ tợn, "Lão tử năm đó không có làm qua ngươi, không có quan hệ, lão tử đệ tử nhất định sẽ làm qua ngươi! Ngươi bất tử, lão tử mãi không nhắm mắt!"

Thanh âm rơi xuống, Vũ Nghịch cùng Võ Tổ thân thể dần dần hư ảo .

Rất nhanh, vách núi chi trên(lên) chỉ còn một tòa bàn cờ .

...

Thần Vũ Thành, Thính Vân Cư .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh mới vừa nhất xuất hiện, tên kia gọi A Lãnh nữ tử chính là tự phòng trúc bên trong đi ra .

A Lãnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, quan sát liếc mắt An Nam Tĩnh về sau, A Lãnh khẽ gật đầu, "Võ thần thân thể, rất lợi hại!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua A Lãnh, khẽ gật đầu, "Bình thường!"

A Lãnh mỉm cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Dương công tử, phiền toái!"

Dương Diệp cười nói: "Phải!"

A Lãnh cười cười, đi tới một bên ngồi xuống, Dương Diệp ngồi ở A Lãnh đối diện, A Lãnh đưa ra ngọc thủ, Dương Diệp tay phải đặt ở A Lãnh lòng bàn tay chi lên, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng truyền ra .

A Lãnh hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, nàng cái kia nhỏ bé trắng khuôn mặt sắc càng ngày càng đỏ nhuận .

Hồng Mông Tử Khí!

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Không hổ là chữa thương Thánh Khí . Chuyến đi này không tệ!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Lãnh, không nói gì!

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp thu tay về, nhưng mà, cái kia A Lãnh cũng là đột nhiên giữ lại tay hắn, A Lãnh hướng về phía Dương Diệp mỉm cười, "Dương công tử, này khí, bán không ?"

Bán ?

Dương Diệp lắc đầu, "Không bán!"

A Lãnh mỉm cười, "Ta có thể thật yêu mến này khí, Dương công tử nếu là nguyện ý bỏ những thứ yêu thích, Thần khí, cũng hoặc cái gì khác, cứ việc nói!"

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, "Không bán!"

A Lãnh hai mắt nhỏ bé híp lại .

Trong nháy mắt, giữa sân bầu không khí ngưng kết lại .

. . ..

PS: Chớ đi ra, phía sau còn có . Nay ngày trừ tịch, chúc mọi người chúc mừng năm mới, vạn sự như ý, hàng đêm làm bảy lần, ngày ngày làm mới lang, kiếm tiền một năm so với một năm mạnh, một điểm cuối cùng, chúc mọi người nào đó chỗ đều dài hơn mười cm! !

------oOo------

Chương 2388: Ngươi Mặt Mũi Này, Ta Liền Không Để Cho!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không xa chỗ, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua A Lãnh, nắm tay chậm rãi chặt nắm lại .

Dương Diệp mỉm cười, "A Lãnh cô nương không sẽ là muốn ép mua chứ ?"

Dương Diệp trước mặt, A Lãnh thu tay về, nàng xem xem bàn tay mình tâm, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Bất mãn Dương công tử, ta quả thật có cái ý niệm này . Dương công tử khả năng không biết, ta đây bệnh a, coi như là Hồng Mông Tử Khí, cũng không thể có thể để cho nó khỏi hẳn, Hồng Mông Tử Khí, cũng chỉ có thể trì hoãn cái bệnh này tiếp tục ác hóa ."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, lại nói: "Thế nhưng, nếu là có cái này Hồng Mông Tử Khí ở thân ta lên, như vậy, thời giờ của ta sẽ rất nhiều rất nhiều, bởi như vậy, ta thì có thời gian đi tìm khác phương pháp ."

Dương Diệp cười nói: "Cho nên, A Lãnh cô nương muốn cướp, đúng không ?"

A Lãnh nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau nhoẻn miệng cười, "Dương công tử, chúng ta toán bằng hữu sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Bằng hữu ?

Hắn cùng với A Lãnh quả thực toán không trên(lên) bằng hữu!

A Lãnh cười ha ha một tiếng, cười cười, nàng đột nhiên ho khan, quá một hồi lâu mới bình phục xuống phía dưới .

A Lãnh khẽ cười nói: "Dương công tử, ngươi tính cách này a, ta rất thưởng thức!"

Vừa nói, nàng chậm rãi đứng lên, mắt thấy phía chân trời, "Dương công tử, cách tạm biệt trước, có vài câu lời khuyên, không biết Dương công tử nguyện ý nghe hay không!"

Dương Diệp gật đầu, "Mời nói!"

A Lãnh đột nhiên cúi đầu nhìn về phía Dương Diệp trên bả vai Tiểu

Bạch, Tiểu Bạch làm như cảm nhận được cái gì, cũng nhìn về phía A Lãnh .

Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, biểu thị ngươi muốn làm gì .

A Lãnh nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, sau đó nói: "Linh Tổ! Dương công tử, ngươi như tiếp tục làm cho nàng theo ngươi, thứ cho ta nói thẳng, bất kể là ngươi, cũng hoặc nàng, cũng sẽ không có tốt hạ tràng . Nàng bây giờ, vẫn không tính là Linh Tổ, thế nhưng, nàng nhất định sẽ trở thành Linh Tổ, chính là bởi vì như đây, rất nhiều thế lực, ta nói chính là cái kia loại phi thường phi thường cổ xưa thế lực, những thứ này thế lực tuyệt đối sẽ không buông tha nó ."

Nói đến đây, nàng xem hướng bắc một bên, "Còn có bên kia, Vĩnh Hằng Chi Hà, Vĩnh Hằng Chi Hà bên ngoài, còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ . Ngươi biết không ? Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, vô số thế lực đều ở đây chờ, chờ mới Linh Tổ sinh ra ."

"Chờ Linh Tổ sinh ra ?" Dương Diệp chân mày cau lại, không giải khai .

A Lãnh gật đầu, "Năm đó trận đại chiến kia, như không phải Linh Tổ, Vĩnh Hằng Quốc Độ sợ là liền đã không có . Mà trận đại chiến kia bên trong, Hoang Tộc cũng không bị diệt mất, Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng sợ Hoang Tộc ngóc đầu trở lại, cho nên, bọn họ cần Linh Tổ, có Linh Tổ đứng ở hắn nhóm bên này, bọn họ phần thắng sẽ lớn hơn nhiều rất nhiều!"

Nói tới này chỗ, A Lãnh nhìn về phía Dương Diệp, "Còn có Hoang Tộc, nếu để cho Hoang Tộc biết trong tay ngươi có Linh Tổ, ngươi cảm thấy bọn họ sẽ như thế nào ? Bọn họ hội không tiếc bất cứ giá nào đoạt Linh Tổ, hoặc có lẽ là, giết Linh Tổ! Không chiếm được, nhất định sẽ giết! Cái gì khác thế lực khả năng không dám giết Linh Tổ, thế nhưng, bọn họ dám!"

"Hoang Tộc ?"

Ở nơi này lúc, một bên An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Rất lợi hại ?"

A Lãnh nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, cười nói: "Rất lợi hại!"

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Không sợ, ta, hắn, bảo hộ ngươi!"

Nghe vậy, Tiểu Bạch tức thì nhếch miệng cười, bay đến An Nam Tĩnh bả vai lên, đầu dùng sức cọ xát chà xát An Nam Tĩnh gò má!

Tiểu Bạch tự nhiên là không sợ! Nàng sợ qua người nào ? Nàng có thật nhiều Thần khí, thật nhiều tiểu tùy tùng, còn có Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh!

Quan trọng nhất là, còn có A Tú!

A Tú nói qua, hội bảo hộ nàng! A Tú nhưng là rất lợi hại rất lợi hại!

Nói tóm lại, Tiểu Bạch cảm giác mình là phi thường vô cùng an toàn đấy!

Cái này lúc, A Lãnh đột nhiên đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, nàng nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói; "An cô nương, hà tất đem chính mình rơi vào cái này bùn nhão vòng xoáy trung đâu? Lấy điều kiện của ngươi, tiền đồ không nên quá được!"

An Nam Tĩnh nhìn thẳng A Lãnh, "Ta yêu mến!"

A Lãnh nhìn An Nam Tĩnh hồi lâu, nhưng sau lắc đầu cười, "Tùy ngươi vậy!"

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Dương công tử, hôm nay nhất xa cách hy vọng còn có ở thấy thời gian! Chúc chào hai vị vận!"

]

Dương Diệp không có đang nói cái gì, ôm Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh xoay người biến mất ở giữa sân .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi về sau, một bên A Lãnh đột nhiên nhẹ giọng nói: "Võ thần thân thể, nữ nhân này ..."

"Tiểu thư ..." Ở nơi này lúc, một bên Tả Kiếm muốn nói lại thôi .

"Làm sao ?" A Lãnh hỏi .

Tả Kiếm do dự một hồi lâu, sau đó nói: "Cái này Dương công tử cùng cái kia An cô nương, thật rất mạnh sao?"

A Lãnh gật đầu, "Rất mạnh . Cái này vị Dương công tử, nếu như ta không có đoán sai, hắn là đang tận lực áp chế chính mình cảnh giới, hắn áp chế càng lâu, ngày sau bạo nổ phát lại càng khủng bố . Đừng nói ngày về sau, coi như hiện tại , bình thường tam giới cường giả đều không làm gì được hắn . Còn cái kia An cô nương ..."

Nói đến đây, A Lãnh hai mắt nhỏ bé híp lại, "Võ thần thân thể a! Thể chất của nàng, nhưng là cùng ngươi gia tiểu thư ta đồng chúc mười đại thể chất một trong, cho nên, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Tả Kiếm thần sắc có chút do dự, dường như muốn nói cái gì .

A Lãnh chân mày to cau lại, "Làm sao vậy ?"

Tả Kiếm hơi cúi đầu, sau đó nói: "Tiểu thư, Hữu Kiếm nàng, nàng đem Hồng Mông Tử Khí chuyện tình nói cho đại công tử, mà phía trước, bọn họ nói, như tiểu thư không động thủ cướp đoạt cái kia Hồng Mông Tử Khí, bọn họ sẽ chờ Dương công tử cùng cái kia An cô nương ly khai sau xuất thủ cướp đoạt!"

"Làm càn!"

A Lãnh đột nhiên quay đầu, nộ quát .

Tả Kiếm khuôn mặt sắc tức thì nhất bạch, trực tiếp quỳ xuống trước trên đất .

A Lãnh lạnh lùng nhìn thoáng qua Tả Kiếm, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Hy vọng còn kịp! Thiên Lão, Địa Di, theo ta đi một chuyến ."

Dứt lời, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ly khai Thần Vũ Thành về sau, cũng không lâu lắm, hai người đột nhiên ngừng lại .

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt không xa chỗ, đứng một gã thanh niên, một nữ tử, một gã thô cuồng nam tử .

Nữ tử, thô cuồng nam tử Dương Diệp đều biết, chính là cái kia Hữu Kiếm cùng với cái kia tam giới cường giả A Đại!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia thanh niên thân lên, thanh niên đạm thanh nói: "Các hạ trên người Hồng Mông Tử Khí, ta coi trọng, mời các hạ lưu lại đi ."

Dương Diệp nói: "Là A Lãnh ý tứ ?"

Thanh niên nhìn thẳng Dương Diệp, "Thời gian không nhiều lắm, ba hơi, ba hơi bên trong, nếu như không giao ra Hồng Mông Tử Khí, hai vị hôm nay mệnh liền ở lại chỗ này!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang trực tiếp từ cái này thanh niên đỉnh đầu nhất trảm mà hạ!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Thanh niên sắc mặt đại biến, bất quá hắn phản ứng cực nhanh, ở Dương Diệp kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, hai tay hắn kết một cái dấu tay, trong sát na, một cường đại tia sáng màu vàng từ hắn trong cơ thể phóng lên cao .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, luồng hào quang màu vàng kia trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà cái kia thanh niên cả người trực tiếp bị đẩy lui mấy trăm trượng khoảng cách!

Bên ngoài mới vừa dừng lại xuống, cái kia thanh niên con ngươi chợt co rụt lại, hắn bản năng hướng bên cạnh chính là lóe lên từng cái

Xuy!

Thanh niên người mặc dù ly khai tại chỗ, thế nhưng, cánh tay phải của hắn nhưng là bị cái kia chuôi phi kiếm tận gốc chặt đứt!

Nhìn thấy một màn này, một bên cái kia Hữu Kiếm trắng bệch cả mặt .

Mà cái kia thô cuồng nam tử đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, một thanh trường thương phá khoảng không mà đến, thô cuồng nam tử nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, tay phải hắn chợt hướng phía trước chính là vung, trong sát na, một căn to đại xích sắt trực tiếp đánh vào cái kia cây trường thương chi lên.

Ầm!

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên!

Mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia thô cuồng nam tử trước mặt, chuyển chớp mắt, nàng trực tiếp một cái Tiên Thối hướng cái kia thô cuồng nam tử quét tới .

Thô cuồng nam tử cũng không có né tránh, một quyền hướng An Nam Tĩnh chân đánh tới!

Cứng đối cứng!

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia thô cuồng nam tử trực tiếp bị An Nam Tĩnh cái này một cái Tiên Thối quét trăm trượng có hơn!

Sau một khắc, một thanh trường thương trong nháy mắt tới cái kia thô cuồng nam tử trước mặt!

Thô cuồng một tiếng phẫn nộ quát, đấm ra một quyền .

Thình thịch!

Thô cuồng nam tử lần nữa bị chấn động bay ra ngoài, mà lúc, An Nam Tĩnh vô thanh vô tức xuất hiện ở thô cuồng nam tử trước mặt ....

Áp chế!

Mới vừa giao thủ một cái, tên kia tam giới cường giả trực tiếp bị An Nam Tĩnh áp chế!

Bên kia, Dương Diệp ở một kiếm lột bỏ cái kia cánh tay của thanh niên nam tử về sau, vẫn chưa ngừng tay, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia thanh niên bắn nhanh đi .

Cái kia thanh niên hoảng hốt, hắn vội vã sử dụng một mặt màu xanh cái khiên, nhưng mà, bề mặt này cái khiên vừa mới tiếp xúc Dương Diệp kiếm chính là trong nháy mắt nổ bể ra tới. Sau một khắc, kiếm tiến nhanh mà vào, trực tiếp để ở tại thanh niên giữa chân mày .

Kiếm vẫn chưa ngừng, đang ở kiếm muốn đâm vào thanh niên giữa chân mày cái kia nhất chớp mắt, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Dương huynh cũng xin thủ hạ lưu tình!"

Kiếm dừng lại!

Dương Diệp xoay người nhìn, không xa chỗ, một nữ tử chính chậm rãi mà đến, chính là cái kia A Lãnh, mà ở A Lãnh thân về sau, còn có một gã lão giả cùng một gã lão phụ .

A Lãnh đi nhanh đến rồi Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thoáng qua thanh niên, nhưng sau hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Dương huynh, xin lỗi ."

Dương Diệp không để ý tới A Lãnh, mà là nhìn về phía một bên, không xa chỗ, An Nam Tĩnh cùng cái kia thô cuồng nam tử vẫn còn ở đại chiến, chẳng qua lúc này, cái kia thô cuồng nam tử đã toàn diện bị áp chế, ở An Nam Tĩnh trước mặt, cái kia thô cuồng nam tử liền hoàn thủ cơ hội cũng không có!

Bị thua, chỉ là vấn đề thời gian!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước mặt A Lãnh, "A Lãnh cô nương, ta muốn cái giao phó!"

A Lãnh khổ sáp cười, "Xin lỗi, bọn họ là bởi vì ta mới đến tìm Dương công tử, ta chỗ này cho Dương công tử bồi cái không phải, mong rằng Dương công tử cho tiểu nữ tử một bộ mặt, thả hắn nhóm nhất ngựa!"

Dương Diệp nhìn A Lãnh hồi lâu, đang muốn thu kiếm, mà đang ở cái này lúc, trước mặt hắn cái kia thanh niên đột nhiên cả giận nói: "A Lãnh, hắn là cái thá gì ? Hắn có tư cách gì để cho ngươi ăn nói khép nép ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ta nói cho ngươi biết, Hồng Mông Tử Khí, chúng ta chắc chắn phải có được, ngươi như không giao ra, cùng ngươi có liên quan người đều phải chết, chết không có chỗ chôn, các ngươi ...."

Xuy!

Thanh niên thanh âm hơi ngừng!

Một thanh kiếm xuyên thủng hắn giữa chân mày!

A Lãnh hai mắt nhỏ bé híp lại, giữa sân bầu không khí trong nháy mắt thay đổi khẩn trương .

Kiếm thu!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía A Lãnh, mỉm cười, " Xin lỗi, A Lãnh cô nương, ngươi mặt mũi này, nay ngày ta liền không để cho . Có chuyện sao?"

. . ..

PS: Còn có!

------oOo------

Chương 2389: Giết Đến Thiên Hoang Địa Lão!

Nguồn: EbookTruyen.VN

A Lãnh nhìn Dương Diệp, không nói gì . Ở nàng thân về sau, hai gã lão giả thần thức đã phong tỏa lại Dương Diệp .

Giữa sân bầu không khí cực kỳ khẩn trương!

Còn Dương Diệp, Dương Diệp căn bản không có quản bên cạnh A Lãnh ba người, mà là nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh .

Thình thịch!

Xa chỗ, theo một đạo muộn hưởng âm thanh triệt, tên kia thô cuồng đại hán trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

An Nam Tĩnh còn muốn xuất thủ, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chúng ta đi thôi!"

Xa chỗ, An Nam Tĩnh ngừng lại, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thoáng qua A Lãnh, chẳng qua rất nhanh, nàng ánh mắt rơi vào A Lãnh sau lưng cái kia hai gã lão giả thân lên, bởi vì ... này hai gã lão giả thần thức một mạch tập trung vào Dương Diệp .

An Nam Tĩnh nắm thật chặt nắm tay, "Muốn đánh nhau ?"

Dương Diệp: "..."

Tên kia lão giả nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Luôn sẵn sàng tiếp đón!"

An Nam Tĩnh nhìn về phía A Lãnh, A Lãnh mỉm cười, "Hai vị kia liền luận bàn một chút đi! Ân, luận bàn mà, liền so tài chăm chú một điểm, không phải liền không có ý gì, đúng không ?" Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp .

Chăm chú một điểm!

Dương Diệp làm sao không minh bạch A Lãnh ý tứ ? Ngay sau đó cười cười, nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Chăm chú một điểm!"

An Nam Tĩnh nói: "Ta đây giết!"

Nói xong, nàng hướng một bên đi tới .

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nữ nhân này, coi như tâm lý nghĩ như vậy cũng không có thể nói ra như vậy a!

Quá chính trực!

Dương Diệp bên cạnh, A Lãnh khẽ cười nói: "Dương huynh, ta đây trưởng bối, nhưng là tam giới kỳ đỉnh phong cường giả . Cùng giai bên trong, hắn chính là ít khi bị bại!"

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, Tĩnh nhi nàng cùng giai bên trong ngoại trừ thua ở ta bên ngoài, chưa từng có bị bại người khác!" (Cvt: Chém gió quá ca)

A Lãnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Chúng ta đây liền mỏi mắt mong chờ đi!"

Dương Diệp gật đầu, "Được, vậy mỏi mắt mong chờ!"

Xa chỗ .

An Nam Tĩnh tay phải nhất chiêu, một thanh trường thương màu đen tức thì xuất hiện ở nàng trong tay .

Thương!

An Nam Tĩnh nắm thật chặt trong tay cái kia cây trường thương, sau một khắc, An Nam Tĩnh cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo tê liệt tiếng!

Không gian tê liệt!

Một lỗ hổng khổng lồ xuất hiện ở phía chân trời .

Xa chỗ, cái kia lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, đột nhiên, tay phải hắn hơi xoay tròn, trong sát na, một thanh hư ảo trường đao xuất hiện ở trong tay hắn .

Chuyển chớp mắt .

Lão giả hai tay nắm trường đao hướng phía trước chợt chính là vừa bổ!

Keng!

Đao kiếm chạm nhau, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên!

An Nam Tĩnh cùng lão giả liên tục chợt lui, thế nhưng rất nhanh, hai người đồng thời ngừng lại!

An Nam Tĩnh tay phải nắm thật chặt trường thương trong tay, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ầm!

Một cổ vô hình lực lượng đột nhiên tự An Nam Tĩnh trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Thế!

Khí thế!

An Nam Tĩnh khí thế càng ngày càng mạnh, dần dần, toàn bộ thiên địa bắt đầu run rẩy động .

Không xa chỗ, cái kia A Lãnh hai mắt nhỏ bé híp lại, đôi mắt sâu chỗ, có một cái ngưng trọng .

Khí thế!

]

Cái này An Nam Tĩnh khí thế, đã nghiền ép cái này thiên địa chi thế, hơn nữa, đáng sợ nhất là, An Nam Tĩnh cái này thế còn không có dừng lại, vẫn còn ở phồng!

Điên cuồng phồng!

Lực áp bách!

Dần dần, giữa sân mọi người đều là cảm nhận được một cường đại lực áp bách! Cho dù là Dương Diệp, cũng cảm thấy áp bách, bách cận tiếng lòng áp bách, nhường khó có thể thở dốc .

Lúc này, Dương Diệp cũng là ngưng trọng, An Nam Tĩnh cái này khí thế, liền hắn đều có chút tâm kinh sợ, quan trọng nhất là, An Nam Tĩnh cái này thế còn đang điên cuồng phồng, căn bản không có dừng xu thế . Cái này thế, đến cùng cường đại đến trình độ nào ?

An Nam Tĩnh đối diện, cái kia lão giả thần sắc cũng trước nay chưa có ngưng trọng!

Lưỡng quân giao chiến, cái gì trọng yếu nhất ?

Khí thế!

Giờ phút này An Nam Tĩnh khí thế, đã hoàn toàn nghiền ép hắn!

Đại địch!

Giờ khắc này, lão giả thu hồi sở có lòng khinh thị . Hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, hai tay nắm thật chặc cái kia chuôi đại đao, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào cái kia chuôi đại đao bên trong, theo huyền khí dũng mãnh vào, lão giả không gian chung quanh dần dần nhăn nhó!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa An Nam Tĩnh đột nhiên trợn mở con mắt, "Tiếp ta một thương!"

Dứt lời, An Nam Tĩnh tay phải cầm cái kia cây trường thương chợt hướng lão giả chính là ném một cái!

Trường thương phá khoảng không đi!

Trong nháy mắt, cách đó không xa Dương Diệp cùng A Lãnh thần sắc biến đổi ngưng trọng không gì sánh được!

Một thương này!

Một thương này mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi hai người tưởng tượng . Ở Dương Diệp xem ra, An Nam Tĩnh một thương này, hắn chỉ có dùng Kiếm Vực tứ kiếm mới có thể nhận hạ!

Là khả năng!

Hắn cũng không có hoàn toàn chắc chắn!

An Nam Tĩnh như vậy mạnh mẽ!

Xa chỗ, cái kia lão giả thần sắc đã dữ tợn, hắn hiện tại, căn bản không có đường lui, nhận hạ muốn tiếp, tiếp không hạ cũng phải tiếp!

"Uống "

Theo một đạo nộ quát, lão giả hai tay nắm cái kia chuôi trường đao hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Một đao rơi hạ!

Toàn bộ thiên địa ầm ầm run lên, trực tiếp rạn!

Thương tới!

Ầm!

Một đao rơi xuống, chuôi đao kia trực tiếp nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, một thanh trường thương trực tiếp chui vào cái kia lão giả ngực trái bên trong .

Xuy!

Lão giả liền người đeo thương trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Giữa sân yên tĩnh lại!

Một thương bại địch!

Xa chỗ, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia lão giả, "Còn tiếp sao?"

Còn tiếp sao?

Thanh âm rất bình tĩnh, cũng là mang theo một cổ vô hình khí phách cùng tự tin!

Xa chỗ, lão giả nhìn thoáng qua chính mình ngực trái, nơi ấy, có nhất lỗ máu, mặc kệ hắn như thế nào lợi dụng huyền khí trị liệu, đều không có nửa điểm tác dụng!

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh, đang muốn nói, ở nơi này lúc, một bên A Lãnh đột nhiên nói: "Lúc này đây, là chúng ta thua!"

Lão giả quay đầu nhìn về phía A Lãnh, hơi cúi đầu, "Thuộc hạ không có ý chí tiến thủ, cho tiểu thư mất mặt!"

A Lãnh mỉm cười, "Bình thường . Thiên Lão, trước mặt ngươi cái này vị, nhưng là võ thần thân thể, nàng, nhưng là tương lai Nữ Vũ Thần!"

Võ thần thân thể!

Lão giả con ngươi hơi co lại, quay đầu kinh hãi nhìn An Nam Tĩnh .

Hắn tự nhiên minh bạch hay là võ thần thân thể ý vị như thế nào, loại thể chất này, coi như là ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ đều coi là trên(lên) phi thường khủng bố đấy!

Võ thần!

An Nam Tĩnh không có để ý cái kia lão giả, mà là xoay người đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua A Lãnh, sau đó nói: "Còn đánh sao?"

Còn đánh sao?

A Lãnh mỉm cười, "Lấy sau có cơ hội đang đánh!"

An Nam Tĩnh gật đầu, " Được !"

Nói xong, nàng thối lui đến Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp xoay người nhìn thoáng qua A Lãnh, "A Lãnh cô nương, cáo từ ."

Nói xong, hắn mang theo An Nam Tĩnh xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, A Lãnh thần sắc dần dần bình tĩnh lại, cái này lúc, một bên cái kia Hữu Kiếm đi tới A Lãnh bên cạnh, đầu để lấy, nhẹ giọng nói: "Tiểu thư ..."

A Lãnh quay đầu nhìn về phía Hữu Kiếm, "Ta quá sủng các ngươi, thế cho nên các ngươi quên mất thân phận mình, chuyện gì cũng dám tự ý làm chủ ."

Hữu Kiếm trực tiếp quỳ xuống, rung giọng nói: "Tiểu thư, ta, ta sai rồi, ta thật lỗi ...."

"Sai rồi ?"

A Lãnh đi tới chân phải trước mặt, cúi đầu nhìn cái kia quỳ Hữu Kiếm, "Cái kia Hồng Mông Tử Khí ta lẽ nào không muốn ? Ta nghĩ muốn, thế nhưng, ngươi không nhìn cái kia Dương Diệp cùng cái kia An Nam Tĩnh là ai ? Một cái kiếm đạo kỳ tài, một cái võ đạo kỳ tài, bên người còn có một đầu Linh Tổ! Một cái Tử Khí, có thể cùng một cái kiếm đạo kỳ tài còn có một cái võ đạo kỳ tài cùng với một vị Linh Tổ so sánh với ?"

Nói đến đây, nàng hơi cúi người, "Ta vốn là muốn cùng hắn nhóm giao hảo, mà ta cùng với giữa bọn họ, cũng có một điểm tình cảm ở, mà bây giờ, điểm ấy tình cảm liền bởi vì các ngươi mà không còn sót lại chút gì, không chỉ có không còn sót lại chút gì, còn làm cho ta cùng với giữa bọn họ kém chút trở thành tử địch! Ngươi, làm chuyện tốt a!"

Hữu Kiếm rung giọng nói: "Tiểu thư, ta, ta sai rồi, ta thật lỗi ..."

A Lãnh lắc đầu, "Còn có con kia tiểu gia hỏa, đó là Linh Tổ, ta giống như là cùng Dương Diệp còn có cái kia An Nam Tĩnh giao hảo, chẳng khác nào là cùng một vị Linh Tổ giao hảo, cùng một vị Linh Tổ giao hảo, cái kia ý vị như thế nào ? Ngươi hiểu chưa ? Ngươi không hiểu!"

Vừa nói, A Lãnh lắc đầu, "Ngươi đi đi!"

Nghe vậy, Hữu Kiếm khuôn mặt sắc trong nháy mắt sát bạch, nàng một cái nhào tới A Lãnh chân xuống, "Tiểu thư, ta, ta thật biết lỗi rồi, cầu, cầu ngươi đừng đuổi ta đi, đừng đuổi ta đi, van ngươi ..."

Một bên, Tả Kiếm đang muốn nói, mà lúc, A Lãnh cũng là lắc đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Tả Kiếm thấp giọng thở dài, nàng biết, tiểu thư lần này là quyết tâm . Mà tiểu thư một ngày làm quyết định gì, cái kia là ai cũng không sửa đổi được .

Tả Kiếm đi tới Hữu Kiếm trước mặt, nhẹ giọng nói: "Ngươi đi về trước đi, chờ tiểu thư bớt giận, ta ở thay ngươi khuyên nhủ ."

Hữu Kiếm than ngồi ở, sắc mặt như tro tàn .

Xa chỗ phía chân trời, tên gọi là A Lãnh nữ tử đột nhiên ngừng lại, cái này lúc, một gã hắc y nhân xuất hiện ở A Lãnh trước mặt, hắc y nhân quỳ một chân trên đất, "Tiểu thư, gia chủ có lệnh, làm cho tiểu thư là được trở về!"

A Lãnh đạm thanh nói: "Chuyện gì!"

Hắc y nhân lắc đầu, "Không biết ."

A Lãnh nhìn thẳng hắc y nhân, hắc y nhân lãnh mồ hôi lâm ly, một lát sau, hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Chắc là tiểu thư cùng đế gia hôn ước ..."

"Hôn ước ?"

A Lãnh khóe miệng nổi lên một cái không tiết tháo, "Chó má hôn ước!"

Hắc y nhân ngây cả người, lập tức đại hỉ, "Tiểu thư thương thế ?"

A Lãnh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ở bên ngoài sóng lớn lâu như vậy, cũng cần phải trở về ."

Hắc y nhân kia do dự xuống, sau đó nói: "Tiểu thư tựa hồ gặp phải phiền toái, muốn thuộc hạ giải quyết sao?"

A Lãnh lắc đầu, "Cái phiền toái này, ngươi có thể không giải quyết được . Được rồi, không nói cái này, đi thôi!"

"Còn có một chuyện!" Cái này lúc, hắc y nhân nói: "Gia chủ nhận được tin tức, Linh Tổ đã xuất hiện, tiểu thư ..."

A Lãnh cắt đứt người quần áo đen nói, "Việc này, ta trở về tự thân cùng hắn nói, đi thôi!"

Thanh âm rơi xuống, A Lãnh tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Nào đó chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp lấy ra vạn giới đồ, hắn đem vạn giới đồ mở ra, nhưng sau quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh cười nói: "Lần này chúng ta trở về, ngươi biết chờ chúng ta là cái gì không ?"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau tay phải cầm trường thương hướng hạ chợt giẫm một cái .

Thình thịch!

Toàn bộ không gian kịch liệt run lên!

An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta cùng ngươi giết, giết đến Thiên Hoang Địa Lão!"

. . ...

------oOo------

Chương 2390: Hoang Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết!

Giết đến Thiên Hoang Địa Lão!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, kéo An Nam Tĩnh tay, nhưng sau tay phải hắn hướng cái kia vạn giới đồ trên(lên) một điểm .

Hưu!

Lưỡng đạo lam quang trong nháy mắt bao vây Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, hai người trực tiếp biến mất .

Vạn giới đồ, có thể truyền vạn giới!

Vĩnh Hằng chi giới .

Bây giờ Vĩnh Hằng chi giới, đó là chân chính sóng ngầm bắt đầu khởi động .

Vô số cường giả tự Vĩnh Hằng Chi Hà trở về Vĩnh Hằng chi giới, điều này làm cho nguyên bản bình tĩnh Vĩnh Hằng chi giới bầu không khí trong nháy mắt khẩn trương lên .

Sáu tộc lão tổ, Vĩnh Hằng Chi Hà bốn đại thế lực mỗi bên đại lão tổ tông, còn có đã từng Tiên Phủ Sư Tổ, cùng với vô số cường giả toàn bộ hội tụ ở tại Vĩnh Hằng chi giới .

Mà những người này đều có cùng một cái mục tiêu!

Dương Diệp!

Chuẩn xác mà nói là Linh Tổ!

Vậy có thể đủ mang theo bọn họ tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ Linh Tổ!

Chỉ cần thu được Linh Tổ, bọn họ có thể cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân đàm phán, dùng một vị Linh Tổ làm lợi thế, cho dù hắn nhóm mở ở lớn giá cả, Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân cũng sẽ tiếp nhận .

Ở Linh Tổ trước mặt, điều kiện gì đều có thể đàm luận!

...

Vạn giới sơn, truyền tống đài lên.

Nhất chỗ truyền tống trận đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, một gã mặc trường bào màu xám thanh niên xuất hiện ở nhất chỗ truyền tống trận lên.

Thanh niên tự trong truyền tống trận đi ra, tại hắn sau lưng truyền tống trận lại là run lên, ngay sau đó, một gã lão giả đi ra .

Lão giả đi tới thanh niên thân về sau, không nói .

Thanh niên nhìn lướt qua bốn phía, cười nói: "Đây chính là Vĩnh Hằng chi giới sao? Thương lão, nói với ta nói cái này Vĩnh Hằng chi giới!"

Lão giả nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng chi giới, truyền thừa có gần trăm vạn năm, cùng sở hữu bốn cái thời đại, thượng cổ thời đại, chư nguyên thời đại, Thái Cổ thời đại, cùng với bây giờ thời đại . Trong đó, thượng cổ thời đại lâu lắm, tất cả không biết . Ngoại trừ này bên ngoài, nhất huy hoàng là Thái Cổ thời đại, cái kia thời đại, cường giả như rừng, thiên tài như cát!"

Thanh niên cười nói: "Đáng tiếc, cái kia thời đại bỏ mạng ở tộc của ta trong tay!"

Lão giả khóe miệng nổi lên một cái vì không thể tra kiêu ngạo, "Năm đó nếu không phải cái kia vị Linh Tổ, tộc của ta sớm đã diệt cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ . Đáng tiếc, đáng tiếc!"

"Linh Tổ!"

Thanh niên hai mắt híp lại, "Thương lão, năm đó tộc của ta thật cũng là bởi vì Linh Tổ mới bại ?"

Lão giả thấp giọng thở dài, "Linh Tổ thực lực cũng không đáng sợ, ở tộc trưởng trước mặt, mười vị Linh Tổ đều không phải đối thủ . Nàng chân chính đáng sợ địa phương ở chỗ lực hiệu triệu! Nàng lực hiệu triệu, quá quá mạnh ."

"Nói như thế nào ?" Thanh niên hỏi .

Lão giả lần nữa thở dài, "Nguyên bản có một ít không tham chiến tộc khác, còn có những thứ kia thiên địa linh vật, bao quát cái này Vĩnh Hằng chi giới, những thứ này kỳ thực đều là trung lập, thế nhưng, theo nàng tham chiến, những thứ này toàn bộ đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, đồng thời, vô số vũ trụ, vô số sinh linh, vô số thiên địa linh vật liên tục không ngừng trợ giúp qua đây ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "Thiên thời địa lợi nhân hòa, như chúng ta không chiếm a! Đặc biệt cái kia Linh Tổ giao thiệp, theo nàng xuất chiến, vô số nguyên bản xem cuộc chiến lão quái vật đều xuất chiến, trận chiến kia, như tộc trưởng tiếp tục chiến, kết quả cuối cùng chính là, ngoại trừ tộc trưởng, tộc của ta đều là muốn chết! Cho nên, tộc trưởng không thể không lui!"

Thanh niên trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Năm đó là ai hạ lệnh tru diệt thiên địa sinh linh ?"

Tộc trưởng khổ sáp cười, "Tộc trưởng đệ đệ, hắn, trận chiến kia chi về sau, hắn bị tộc trưởng tự thân giam giữ ở nhất chỗ tiểu thế giới, bất quá bây giờ, vậy cũng muốn đi ra ."

Thanh niên nhìn về phía lão giả, "Hắn sẽ không nhớ hận tộc trưởng ?"

Lão giả lắc đầu, "Hắn không dám, tộc trưởng cường đại, sẽ để cho hắn không dám có nửa điểm loại này niệm tưởng!"

Tộc trưởng!

Thanh niên đôi mắt sâu chỗ xuất hiện một màn ngưng trọng, phải nói kiêng kỵ cùng sợ hãi!

Đó là một cái làm cho tất cả mọi người đều kính nể lại sợ hãi người!

Cái này lúc, cái kia thương lão đạo: "Thất điện hạ, lần này tộc trưởng để cho ngươi cùng mấy vị khác điện hạ tới tìm kiếm cái kia Linh Tổ, kỳ thực chính là một cái khảo nghiệm, ai có thể đoạt được Linh Tổ, người đó chính là tộc của ta thế điện hạ!"

]

Thế điện hạ!

Thanh niên nhãn trung hiện lên vẻ hưng phấn, cái thân phận này, ở trong tộc cận thứ tộc trưởng, sở hữu phi thường lớn vô cùng quyền lợi, không chỉ có như đây, còn có thể hưởng thụ tộc trung vô số tài nguyên . Có thể nói, chỉ cần là trở thành thế điện hạ, danh dự quyền lợi tài nguyên trong nháy mắt đều sẽ đạt được tốt nhất!

Đặc biệt quyền lợi!

Tại hắn tộc trung, cái kia vị thần long kiến thủ bất kiến vĩ tộc trưởng cơ bản sẽ không quản tộc trong sự tình, nói cách khác, trở thành thế điện hạ, thì tương đương với chưởng khống cả một tộc!

Linh Tổ!

Thế nhưng, muốn trở thành thế điện hạ, nhất định phải đoạt được

Linh Tổ!

Thanh niên thu hồi tâm tư, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Cái này Linh Tổ, ta Hoang Viêm muốn!"

Thanh âm rơi xuống, thanh niên cùng lão giả biến mất ở truyền tống đài lên.

Thanh niên cùng lão giả đi về sau, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, lão giả nhìn thoáng qua phía chân trời, nhưng sau lắc đầu thở dài, "Vĩnh Hằng chi giới, không yên ổn rồi!"

....

Bạch Đế thành .

Lưỡng đạo lưu quang đột nhiên tự phía chân trời rơi mà xuống, thẳng vào Bạch Đế thành . Bạch Đế thành chủ điện trước, quang mang tán đi, Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở cửa đại điện .

Bạch Đế thành tường thành lên, An Nam Tĩnh ngồi ở một bên, nàng dựa vào ở sau lưng trường thương chi lên, hai mắt khép hờ, làm như đang tu luyện . Mà ở bả vai nàng lên, tắc thì là Tiểu Bạch . Tiểu Bạch tùy thời nơi đây nhìn một chút, nơi ấy nhìn một chút, không biết đang suy nghĩ gì .

Cửa đại điện, Bạch Đế thành lão thành chủ xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, nhìn thấy Dương Diệp cùng bạch chấp hành, Bạch Đế thành lão thành chủ trầm giọng nói: "Các ngươi còn trở về để làm gì ?"

Bạch Chỉ Tiên khổ sáp cười, "Phụ thân, ta giống như là không trở lại, cái này Bạch Đế thành sợ là sẽ từ nơi này thế thượng tiêu thất chứ ?"

Bạch Đế thành lão thành chủ trầm mặc .

Một bên, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, có không hạ chừng mười đạo mịt mờ khí tức, mỗi một đạo khí tức đều ít nhất là Phá Giới cảnh cấp bậc .

Không cần phải nói, cái này Bạch Đế thành sớm đã bị người vây lại .

Dương Diệp như không trở lại, Vĩnh Hằng chi giới nhân sẽ cầm Bạch Đế thành khai đao, bức Dương Diệp trở về!

Bạch Đế thành lão thành chủ cười khổ, hắn lại làm sao không biết

Bạch Đế thành tình cảnh ? Tuy là như đây, thế nhưng hắn vẫn không hy vọng Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên trở về .

Không có hi vọng!

Hắn một tia hi vọng đều nhìn không thấy .

Nhiều thiếu thế lực, nhiều thiếu cường giả đều muốn Dương Diệp mệnh a!

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Các ngươi trò chuyện!"

Nói xong, hắn xoay người ly khai giữa sân, đi tới Bạch Đế thành tường thành chi lên. Hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Lại có bao nhiêu người ?"

"Mười hai!" An Nam Tĩnh nói, " hiện tại đã rời đi!"

Rời đi!

Hiển nhiên, những người đó cũng biết Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thực lực, sợ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đối với âm thầm những người đó xuất thủ .

Phá Giới cảnh cường giả, chết một người, bọn họ cũng là rất nhức nhối.

"Có cái gì kế hoạch ?" An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi .

Kế hoạch ?

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau quay đầu nhìn thoáng qua cuối chân trời . Kế hoạch, kỳ thực hắn cũng không có gì kế hoạch, hắn hiện tại thầm nghĩ người bên cạnh bình an, đương nhiên, còn có một chút, đó chính là chờ Tiểu Bạch, chờ Tiểu Bạch triệt để trở thành Linh Tổ!

Tiểu Bạch bây giờ còn cần hắn bảo hộ! Hắn quyết sẽ không làm cho Tiểu Bạch rơi vào trong tay người khác, trở thành người khác con rối!

Người nào động Tiểu Bạch, hắn liền liều mạng!

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên quay đầu, không xa chỗ, nhất danh người đàn ông trung niên chính hướng Bạch Đế thành mà tới.

Người đàn ông trung niên vóc người cao lớn, mặt đầy râu tu, thân phía sau lưng lấy một thanh to lớn trường đao, trường đao vô cùng thư giãn, so với người đàn ông trung niên thân thể còn nhanh hơn! Người đàn ông trung niên mỗi đi một bước, toàn bộ mặt đất thì sẽ theo kịch liệt run lên!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở người đàn ông trung niên thân lên, còn muốn một thế, một bá đạo khí thế!

Theo người đàn ông trung niên càng ngày càng tới gần Bạch Đế thành, cái kia người đàn ông trung niên trên người cái kia cỗ thế liền càng ngày càng mạnh .

Làm người đàn ông trung niên đi tới Bạch Đế thành trước cửa thành lúc, một thao thiên uy áp trực tiếp bao phủ ở toàn bộ Bạch Đế thành .

Hết thảy Bạch Đế thành nhân hoảng hốt!

Tam giới cường giả! Hơn nữa, còn là một gã Đao Tu cường giả!

Tường thành chi lên, Dương Diệp đang muốn nói, mà lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên nhảy xuống tường thành, xuất hiện ở cái kia người đàn ông trung niên trước mặt .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Cút sang một bên, lão tử không đánh nữ nhân!"

An Nam Tĩnh cũng không nói gì bất luận cái gì nói, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

Một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên,

Làm An Nam Tĩnh tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, người đàn ông trung niên nhíu mày, tay phải nắm chặc thành quyền, hướng phía trước chính là đấm ra một quyền!

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia người đàn ông trung niên bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui hơn trăm trượng mới dừng lại . Người đàn ông trung niên mới vừa dừng lại một cái, một cường đại uy áp trong nháy mắt tới trước mặt hắn .

Một thanh trường thương!

Giờ khắc này, người đàn ông trung niên không dám khinh thường, hai tay chợt rút đao chính là vừa bổ, "Phá Thiên Nhất Đao!"

Theo người đàn ông trung niên một tiếng phẫn nộ quát, toàn bộ phía chân trời đột nhiên tét ra, giống như bị cắt cắt quá đồng dạng, kinh người không gì sánh được .

Cái này lúc, thương tới .

Ầm!

Thương đao vừa mới tiếp xúc, toàn bộ thiên địa ầm ầm run lên, ngay sau đó, cái kia người đàn ông trung niên trực tiếp cả người lẫn đao bị chấn địa hướng lui về sau mấy trăm trượng khoảng cách .

Ngoài mấy trăm trượng, người đàn ông trung niên mới vừa dừng lại một cái, tại hắn đất đai dưới chân chính là trong nháy mắt nứt toác ra, cùng này đồng thời, hai tay hắn càng là hiện đầy tiên huyết, hắn toàn bộ cánh tay đều bị An Nam Tĩnh vừa rồi nhát thương kia cho đánh nứt!

Người đàn ông trung niên nhãn thần ngưng trọng, mà đang ở cái này lúc, đối diện với hắn An Nam Tĩnh đột nhiên chân phải chợt giẫm một cái, chuyển chớp mắt, An Nam Tĩnh trực tiếp xuất hiện ở người đàn ông trung niên trước mặt, ngay sau đó, An Nam Tĩnh hai tay nắm một thanh trường thương màu đen hướng về phía người đàn ông trung niên chợt chính là đập một cái!

Người đàn ông trung niên con ngươi hơi co lại, không dám khinh thường, hai tay nắm đao hướng trên(lên) chính là vẩy một cái .

Xuy!

Đao qua chỗ, không gian trong nháy mắt bị xé nứt .

Thình thịch!

Thương đao chạm vào nhau, người đàn ông trung niên trong nháy mắt lần nữa bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

An Nam Tĩnh đối diện, cái kia người đàn ông trung niên vào giờ khắc này trong nháy mắt rợn cả tóc gáy, hắn bản năng hướng bên phải chính là lóe lên .

Xuy!

Người đàn ông trung niên xuất hiện ở bên phải trăm trượng có hơn, thế nhưng, một cái tay của hắn cánh tay cũng là vĩnh viễn lưu ngay tại chỗ .

Nhưng mà, còn chưa kết thúc . Người đàn ông trung niên mới vừa dừng lại cái kia nhất chớp mắt, một thanh phi kiếm đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên . Chuyển chớp mắt, người đàn ông trung niên hai mắt trực tiếp trợn tròn lên, "Hay, hay mau kiếm ..."

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên nghiêng đầu một cái, trực tiếp theo cái cổ trên(lên) rớt xuống .

Tiên huyết như trụ!

Cvt: Cầu lì xì a ^^ . . ..

PS: Đã không có . Một căn lông đều phát ra ngoài ... Lễ mừng năm mới cái này mấy ngày thơ không tốt gõ chữ, không phải cùng mọi người kiếm cớ, cái này hai ngày, đến chỗ xuyến môn, thăm người thân, tụ hội gì, ai, thư muốn viết, thế nhưng, người cũng muốn làm, các ngươi nói đúng không . Không thể quang viết sách, nhân tình thế cố đều không làm .

Chứng kiến rất nhiều độc giả một mực mắng, cho nên, vẫn là muốn giải thích một cái, trong khoảng thời gian này, có thì đổi mới chậm một chút điểm, hoặc khác gì, cũng xin mọi người thông cảm nhiều hơn, nam nhân tội gì làm khó dễ nữ nhân, các ngươi nói đúng không ?

Nhất về sau, nếu có phiếu hàng tháng, cũng xin nhảy vào điểm vé tháng . Không có phiếu hàng tháng, tùy tiện cho điểm cái gì phiếu đều được, tỷ như tiền mặt, những thứ này, ta cho tới bây giờ cũng không chê thiếu . Ha ha ... Ta cười rất dâm đãng .....

Không nói rất nhiều có độc giả ngại phiền . Nhất về sau, nhất mọi người trừ tịch vui sướng, còn nữa, vẫn còn ở độc thân, nhanh đi lẫn nhau cái thân, ta đều tìm được bạn trai, các ngươi đám này cơ lão vẫn còn ở độc thân, ta đều thay các ngươi sốt ruột!

Trừ tịch vui sướng! Toàn thể bạn gay phát đại tài, thân thể khỏe mạnh, vạn sự như ý!

------oOo------

Chương 2391: Tới Một Cái, Chết Một Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phi kiếm!

Tường thành chi lên, theo lưỡng đạo kiếm quang chợt hiện hiện, hai thanh kiếm bình thường lẳng lặng rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Chính là cái kia Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ .

Dương Diệp tâm niệm vừa động, hai thanh kiếm trực tiếp tiến nhập bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia đã chết người đàn ông trung niên trong cơ thể linh hồn tức thì bị hắn hút vào lòng bàn tay bên trong .

Dương Diệp tham lam hít sâu hấp, nhưng sau nhìn về phía đã đứng ở hắn bên cạnh An Nam Tĩnh, "Không tức giận chứ ?"

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Ngươi giết, ta giết, giống nhau!"

Dương Diệp cười nói: "Cũng phải !"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp lòng bàn tay, "Hấp hồn ?"

Dương Diệp gật đầu, "Một môn bí thuật!"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nàng nhìn lướt qua phía chân trời, "Còn có rất nhiều, giết sao?"

Dương Diệp cười nói: "Không vội, chờ hắn nhóm xuất thủ ."

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau nàng thân hình lóe lên, xuất hiện ở thành tường kia chi lên, nàng tay phải cầm trường thương trong tay hướng tường thành trên(lên) cắm xuống, nhưng sau xếp bằng ngồi dưới đất, thân thể tựa ở trường thương chi lên, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp nhìn lướt qua phía chân trời, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, nhưng sau hắn tiến nhập Bạch Đế thành trung .

Thành trung, Dương Diệp đi tới giữa một căn phòng bên trong, xếp bằng ngồi dưới đất, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp nhìn một chút bàn tay mình tâm, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có tối đen như mực sắc vòng xoáy .

Linh hồn!

Theo trước đây Thiên Tú truyền hắn phệ hồn thuật đến bây giờ, hắn đã hấp thu không thiếu linh hồn . Những linh hồn này với hắn mà nói, tác dụng cũng không nhỏ .

Dương Diệp tay phải chậm rãi chặt nắm lại, trong sát na, hắn lòng bàn tay trong cái kia hắc sắc vòng xoáy kịch liệt xoay tròn, dần dần, vô số năng lượng tự lòng bàn tay tràn, nhưng sau hướng thân thể hắn hội tụ đi .

Hấp thu!

Hắn hiện tại, chính là muốn đem những linh hồn này triệt để hấp thu!

Theo linh hồn bị hấp thu, Dương Diệp quanh thân khí tức càng ngày càng mạnh, chẳng qua rất nhanh, cổ hơi thở này lại bị hắn chậm rãi từng điểm từng điểm trấn áp trở về!

Áp chế!

Điên cuồng áp chế!

Mà giờ khắc này, Bạch Đế thành tường thành chi lên, An Nam Tĩnh đột nhiên quay đầu, ở xa như vậy chỗ phía chân trời, một đạo lưu quang giống như một viên rơi xuống cự tinh một dạng chính hướng Bạch Đế thành bắn nhanh mà tới.

Lưu quang chi về sau, là một mảnh hỏa diễm!

Một cường đại uy áp trong nháy mắt áp hướng về phía Bạch Đế thành, nếu để cho cái này đạo lưu quang chui vào Bạch Đế thành, toàn bộ Bạch Đế thành đem tại trong khoảnh khắc hóa thành phế tích!

Tường thành lên, An Nam Tĩnh đột nhiên đứng dậy, nâng lên một cước đá vào trước mặt nàng trường thương chi lên.

Thình thịch!

Trường thương đột nhiên phá khoảng không đi, trực tiếp đánh vào cái kia đạo lưu quang lên.

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên nổ bể ra đến, vô số hỏa quang văng khắp nơi!

Mà đang ở cái này lúc, một con hư ảo kình thiên bàn tay khổng lồ đột nhiên từ cái này phía chân trời đè ép xuống, cái này đè một cái, đem toàn bộ Bạch Đế thành đều trùm lên trong đó .

An Nam Tĩnh tay phải hướng phía trước tìm tòi, ở nàng lòng bàn tay bên trong, lại xuất hiện một thanh trường thương, chuyển chớp mắt, nàng nắm trường thương hướng phía chân trời chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Trường thương phá khoảng không đi, trực tiếp đâm vào bàn tay khổng lồ kia lên.

Xuy!

Trường thương tự cái bàn tay kia lòng bàn tay bên trong xỏ xuyên qua mà qua, chuyển chớp mắt, một cường đại lực lượng từ cái này trường thương bên trong chấn động ra đến, trong khoảnh khắc, bàn tay khổng lồ kia trực tiếp biến thành tro tàn!

Phía chân trời đám mây bên trong, đứng một gã lão giả .

Lão giả mắt nhìn xuống phía dưới Bạch Đế thành, chuẩn xác mà nói là trên tường thành An Nam Tĩnh, nhìn An Nam Tĩnh một lát, đột nhiên, tay phải hắn hướng về phía An Nam Tĩnh cách khoảng không chính là nắm chặt, cái này nắm chặt, An Nam Tĩnh không gian bốn phía trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực, cùng này đồng thời, một cường đại uy áp đem An Nam Tĩnh không gian chung quanh phong tỏa gắt gao!

Tường thành lên, An Nam Tĩnh diện vô biểu tình, giơ tay lên chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Một quyền phá thiên!

]

Cái kia bao phủ ở An Nam Tĩnh chung quanh cái kia cỗ uy áp trong nháy mắt tán loạn không cách nhìn, mà nàng chung quanh những ngọn lửa kia cũng ở đây một quyền chi hạ tiêu thất vô ảnh vô tung!

Cái này lúc, trên tường thành An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Chuyển chớp mắt, phía chân trời đám mây bên trong .

Thình thịch!

Một đạo tiếng nổ vang ầm ầm vang vọng! Cái kia lão giả đã xuất hiện ở nghìn trượng bên ngoài, mà hắn nguyên bản sở đứng vị trí, bây giờ là An Nam Tĩnh đứng ở nơi ấy!

Đám mây bên trong, An Nam Tĩnh hai tay vẫy một cái, hai thanh trường thương xuất hiện ở nàng hai tay bên trong . Sau một khắc, An Nam Tĩnh hai tay nắm trường thương hướng lão giả chợt chính là ném một cái .

Xuy xuy!

Hai thanh trường thương xẹt qua phía chân trời, ngạnh sinh sinh đem toàn bộ phía chân trời tê liệt ra lưỡng đạo thật dài đen nhánh nứt khe .

Xa chỗ phía chân trời, cái kia lão giả con ngươi chợt co rụt lại, tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng chấn động, trong nháy mắt, một đạo màn sáng to lớn trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, đạo ánh sáng này màn giống như một cánh cửa, đem thiên địa một phân thành hai!

Lão giả lòng bàn tay bên trong, vô số huyền khí giống như là thuỷ triều tuôn ra, nhất sau liên tục không ngừng hội tụ đến màn sáng kia bên trong .

Mà lúc, hai thanh trường thương đã tới!

Thình thịch!

Đạo quang mạc kia một hồi kích chiến, ngay sau đó, vô số vết rạn xuất hiện, mà lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia hai thanh trường thương về sau, nàng hai tay nắm ở trường thương, nhưng sau chợt dùng sức xoay tròn .

Ầm!

Màn sáng trong nháy mắt vỡ nhỏ, hai thanh trường thương tiến quân thần tốc .

Thình thịch!

Phía chân trời, theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, cái kia lão giả cũng là đột nhiên xoay người thân hình run lên, biến mất ở phía chân trời .

Trốn!

An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, mà lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, lưỡng đạo kiếm quang chợt lóe lên!

Phi kiếm!

Hai thanh phi kiếm tiêu thất, một cái đầu lâu từ cái này mảnh nhỏ phía chân trời rơi mà xuống.

Nghìn dặm chém giết!

Tường thành lên, An Nam Tĩnh quay đầu, tại hắn bên cạnh, chính là Dương Diệp cùng Bạch Chỉ Tiên .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Bạch Chỉ Tiên, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đi ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đi Kiếm Khư chi địa một chuyến!"

Vừa nói, cổ tay hắn khẽ động, một thanh kiếm vỏ xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong, "Ta cảm giác bên kia có cái gì ở triệu hồi vỏ kiếm này!"

An Nam Tĩnh nhìn về phía vỏ kiếm kia, vỏ kiếm hơi rung động .

An Nam Tĩnh trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Nơi đây như thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Bọn họ mục tiêu là ta, chỉ cần ta trở về Vĩnh Hằng chi giới, bọn họ liền sẽ không đối phó cái này Bạch Đế thành ."

An Nam Tĩnh gật đầu, " Được !"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

Thanh âm rơi xuống, ba người trực tiếp biến mất ở Bạch Đế thành tường thành lên.

Theo ba người rời đi, Bạch Đế thành bốn phía vô số khí tức tức thì biến mất .

Bạch Đế thành bầu trời nào đó chỗ hư không bên trong, ở chỗ này, đứng năm người, chính là cái kia ngũ tộc lão tổ .

Thủy Nguyên Đế nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh rời đi phương hướng, nhưng sau đạm thanh nói: "Nữ nhân này thực lực, rất lợi hại!"

Thủy Nguyên Đế bên cạnh không xa chỗ, cái kia Bắc Xuyên tộc lão tổ Bắc Xuyên Tú cười nói: "Võ thần thân thể, ngươi nói có lợi hại hay không ?"

Võ thần thân thể!

Giữa sân mọi người thần sắc đều có chút ngưng trọng . Hiển nhiên, bọn họ đều nghe qua võ thần thân thể!

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Không nghĩ tới Dương Diệp có thể tìm đến một cái như vậy giúp đỡ, hiện tại càng có ý tứ!"

"Có ý tứ ?" Một bên Việt Câu đột nhiên lạnh lùng nói: "Chúng ta mục tiêu là cái kia Linh Tổ, hiện tại, cái này Vĩnh Hằng chi giới nhiều hơn không biết nhiều thiếu bừa bộn người, có những người này ở đây, chúng ta coi như đạt được cái kia Linh Tổ cũng không chiếm được an ninh!"

Bắc Xuyên Tú cười nói: "Chúng ta tại sao muốn chém giết ? Luôn sẽ có người nhịn không được ra tay trước, không phải sao?"

"Bọ ngựa bắt ve ?" Thủy Nguyên Đế hỏi .

Bắc Xuyên Tú gật đầu .

Thủy Nguyên Đế lắc đầu, "Người khác cũng nghĩ như vậy!"

Bắc Xuyên Tú hướng phía dưới nhìn lại, "Ta biết, cho nên, hiện tại thì nhìn người nào không nhịn được trước! Luôn sẽ có người không nhịn được!"

"Nhẫn cái cây búa!"

Một bên Việt Câu đột nhiên nói: "Các ngươi không thấy được ? Cái này Dương Diệp thực lực so với trước đây không biết mạnh nhiều thiếu, tiếp tục tiếp tục như thế, đến thì không phải là chúng ta đoạt hắn, mà là hắn cướp chúng ta ."

Dương Diệp!

Dương Diệp thực lực là ở càng ngày càng mạnh, điểm này, tất cả mọi người lòng biết rõ . Mà Dương Diệp cái này tăng trưởng, bọn họ bên trong, không có ai không kỵ đạn. Không chỉ có bọn họ, Vĩnh Hằng chi giới âm thầm những người đó đều là phi thường kiêng kỵ!

Đặc biệt Dương Diệp hiện tại bên người còn nhiều hơn một cái võ thần thân thể An Nam Tĩnh!

Tiếp tục làm cho Dương Diệp tiếp tục như thế, không người nào dám muốn hậu quả kia!

Nhưng mà, vừa không có người muốn làm bị người bọ ngựa bắt ve!

Kéo!

Một bên, Bắc Xuyên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Luôn sẽ có người không nhịn được trước đấy! Chờ, chờ âm thầm những người đó tất cả đi ra xung phong!"

Giữa sân mọi người trầm mặc, tuy là bọn họ cũng đều biết, người khác e rằng cũng nghĩ như vậy, thế nhưng, bọn họ cũng hết cách rồi, chỉ có thể chờ!

Chờ!

Đều ở đây chờ, chờ một cái làm nổ điểm!

Ở chân trời một chỗ khác, một gã quần dài nữ tử mắt thấy phía dưới, trầm mặc không nói .

Này nữ chính là cái kia Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời đám mây, quá hồi lâu, nàng lắc đầu cười, xoay người biến mất ở cuối chân trời .

...

Kiếm Khư chi địa .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới Kiếm Khư chi địa, hắn nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn cùng với An Nam Tĩnh tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Kiếm Khư chi địa nào đó chỗ đỉnh núi chi lên, Dương Diệp gặp được Kiếm U, Kiếm U xếp bằng ngồi dưới đất, ở nàng bên cạnh cắm một thanh cự kiếm .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới Kiếm U bên cạnh, Kiếm U nhẹ giọng nói: "Nó muốn đi ra ."

Muốn đi ra!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Là cái kia thanh kiếm sao?"

Kiếm U gật đầu, "Ngươi là vì nó mà đến ?"

Dương Diệp hơi kinh ngạc, "Làm sao ngươi biết ?"

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Trên tay ngươi vỏ kiếm!"

Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay vỏ, "Ngươi gặp qua ?"

Kiếm U gật đầu, "Gặp qua ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cái này kiếm, là ngươi kiếm gia sao?"

Kiếm U lắc đầu, "Ta kiếm gia thiếu nó, trước đây nếu không phải nó tương trợ, ta kiếm gia ở trận kia hạo kiếp bên trong liền đã diệt ."

Vừa nói, nàng chậm rãi đứng lên, "Như nó xuất hiện, ta liền giải phóng ."

Dương Diệp nói: "Ta khả năng mang đi nó!"

Kiếm U cười nói: "Là của ta, chính là ta, không phải của ta, vĩnh viễn cũng sẽ không phải là ta ."

Dương Diệp cười cười, "Đa tạ!"

Kiếm U khẽ gật đầu, nàng vung tay phải lên, trong sát na, ở trước mặt nàng, xuất hiện một cái to lớn nứt khe, nứt khe sâu không thấy đáy .

Kiếm U nói: "Đi xuống đi!"

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Cẩn thận một chút ." Nói xong, hắn hóa thành một đạo kiếm quang chui vào cái kia dưới nền đất .

Đỉnh núi chi lên, Kiếm U xoay người, nàng xem hướng cuối chân trời, "Khả năng không thuận lợi vậy!"

An Nam Tĩnh cầm trong tay trường thương quay đầu nhìn về phía phía chân trời, "Tới một cái, chết một người!"

Đỉnh núi chi lên, An Nam Tĩnh cầm trong tay trường thương, giống như nhất tôn Chiến Thần!

. . ..

------oOo------

Chương 2392: Một Bầy Kiến Hôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm U nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, trong lòng có chút khiếp sợ .

Khí thế!

An Nam Tĩnh trên người có một khó có thể hình dung khí thế, loại khí thế này cho người cảm giác chính là tự tin, vô cùng tự tin!

Coi như là thần, nàng cũng có thể giết!

Thần kỳ nữ tử!

Đây là Kiếm U đối với An Nam Tĩnh đánh giá!

Kiếm U thu hồi tâm tư, nhưng sau quay đầu nhìn về phía phía chân trời, chỉ cần Dương Diệp có thể mang đi cái kia kiếm, như vậy nàng trên người sứ mệnh liền kết thúc .

Không chỉ có nàng, kiếm gia sau này người cũng không cần ở lưng phụ cái này sứ mệnh .

Sứ mạng của nàng, chính là thủ hộ cái này kiếm, thẳng đến nó tìm được chính mình chủ nhân .

Đã từng, nàng đem hy vọng đặt ở Tiểu Bạch thân lên, bởi vì nàng cảm thấy Tiểu Bạch rất có thể mang đi cái này kiếm, dù sao cũng là Linh Tổ, đáng tiếc là, cái kia kiếm cũng không có bởi vì Tiểu Bạch mà ra đến, điều này làm cho nàng có chút thất vọng, mà bây giờ, thanh kiếm này lại muốn chủ động xuất hiện!

Đây là nàng không có nghĩ tới!

Bất kể như thế nào, lúc này đây, nàng không cho phép người khác tới phá hư . Chỉ cần kiếm ly khai Kiếm Khư chi địa, cái kia hết thảy hết thảy đều không có quan hệ gì với nàng .

Kiếm Khư tay phải cầm thanh cự kiếm kia, mắt thấy phía chân trời, dần dần, nàng nhãn thần băng lạnh xuống .

...

Dương Diệp một đường truy xuống, ở bả vai nàng lên, là Tiểu Bạch .

Tìm kiếm bảo bối loại này sự tình, tự nhiên là phải dẫn Tiểu Bạch .

Một đường truy xuống, không biết quá bao lâu, Dương Diệp hai chân lấy . Tiểu Bạch con mắt đến chỗ ngó, có chút ngạc nhiên, có chút chờ mong, nàng nhưng là cùng cái kia thanh kiếm trao đổi qua. Đương thời nàng gọi đối phương xuất hiện chơi, đáng tiếc, đối phương hình như là không thể đi ra .

Hiện tại cũng có thể!

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, hắn ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, có một bộ đen nhánh sắc quan tài .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia bộ quan tài .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau ôm Tiểu Bạch đi tới cái kia bộ quan tài trước, cái kia bộ quan tài cũng không lớn, quanh thân vẽ các loại các dạng kỳ dị phù văn, ngoại trừ này bên ngoài, ở cái kia quan tài bốn phía, còn có từng cây một nhỏ như sợi tóc hắc tuyến, những thứ này hắc tuyến dường như bao bánh chưng một dạng quấn vòng quanh quan tài .

Dương Diệp trong tay, kiếm rung động kịch liệt lấy .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia bộ quan tài cũng hơi run rẩy động, cùng này đồng thời, theo vỏ kiếm rung động, cái kia quan tài quanh thân phù văn đột nhiên sáng lên, ngay sau đó, từng đạo trầm thấp tiếng kiếm reo từ cái này quan tài bên trong rỉ ra .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tiểu trảo lần nữa chỉ chỉ cái kia quan tài, nhưng sau nàng ngẹo đầu nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn cái kia bộ quan tài hồi lâu, nhưng sau giơ kiếm chính là vừa bổ .

Thình thịch!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp té bay ra ngoài, mà cái kia bộ quan tài cũng là không chút sứt mẻ .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, có chút mộng, rất nhanh, nàng bay đến Dương Diệp trước mặt, nhãn trung tràn đầy quan tâm màu sắc .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Không có việc gì!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía không xa chỗ cái kia bộ quan tài, cái này quan tài độ cứng, đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của nó, hắn cái này kiếm, nhưng là Thần khí, nhưng mà, cái này một kiếm hạ xuống, cái này quan tài cũng là một điểm vết tích cũng không có!

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến cái kia quan tài lên, nhưng sau trực tiếp một cái tát vỗ vào cái kia quan tài lên.

Thình thịch!

Toàn bộ quan tài kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, cái kia bộ quan tài rung động nhè nhẹ lên, làm như ở sợ hãi cái gì .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau mũi nhẹ nhàng hút một cái .

Xuy!

Cái này hút một cái, cái kia bộ quan tài trực tiếp hư ảo . Quan tài rung động càng phát kịch liệt .

Đang ở Tiểu Bạch lại muốn hấp lúc, cái kia bộ quan tài đột nhiên truyền ra từng cơn sóng gợn, hiển nhiên, là ở cùng Tiểu Bạch giao lưu .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái nắp quan tài, biểu thị mở ra .

]

Cái kia bộ quan tài có chút do dự, Tiểu Bạch lập tức há hốc miệng ra, sẽ hấp, cái này lúc, cái kia nắp quan tài đột nhiên run một cái, ngay sau đó, cái kia nắp quan tài chậm rãi mở ra .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ này dưới nền đất sâu chỗ vang vọng dựng lên, tiếng kiếm reo phá tan dưới nền đất, thẳng vào vân tiêu .

Giờ khắc này, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới nhân đều là nghe được tiếng kiếm reo .

Vô số cường giả dồn dập ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Khư chi địa, rất nhanh, một ít cường giả lại tựa như là nghĩ đến cái gì, sắc mặt đại biến, lập tức dồn dập hướng Kiếm Khư chi địa tới rồi .

Kiếm Khư chi địa, dưới nền đất .

Làm nắp quan tài mở ra cái kia nhất chớp mắt, một thanh kiếm đột nhiên tự trong đó bay ra, thanh kiếm này trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Trong nháy mắt, Dương Diệp thân thể cương cứng, chuyển chớp mắt, hắn cảnh tượng trước mắt bắt đầu thay đổi .

Ba hơi về sau, một gã mặc hắc bào kiếm tu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Kiếm tu cầm kiếm hướng Dương Diệp đi tới, "Nếu muốn lấy được kiếm này tán thành, trước phải quá mười hai kiếm tu!"

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo kiếm quang nhắm thẳng vào Dương Diệp giữa chân mày .

Tốc độ cực nhanh, sắp tới vượt lên trước Dương Diệp phản ứng!

Dương Diệp bản năng hướng phía trước chính là đấm ra một quyền, một đấm xuất ra từng cái

Xuy!

Một thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng Dương Diệp toàn bộ cánh tay, trong nháy mắt, Dương Diệp cả người mang kiếm hướng sau té bay ra ngoài ...

Kiếm Khư chi địa .

Đỉnh núi chi lên, Kiếm U thần sắc dần dần âm trầm, bởi vì Kiếm Khư chi địa bốn phía xuất hiện vô số uy áp .

Vô số cường giả đi tới Kiếm Khư chi địa .

Kiếm U bên cạnh, An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn lướt qua phía chân trời, nàng tay phải nắm thật chặt trong tay trường thương màu đen .

Ở nơi này lúc, một gã hắc bào lão giả đột nhiên xuất hiện ở Kiếm U cùng An Nam Tĩnh trước mặt trăm trượng chỗ .

Hắc bào lão giả nhìn thoáng qua Kiếm U cùng An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Kiếm U Nữ, lão phu giới này thủ giới người, cái kia Dương Diệp nhưng là ở truyền thừa cái kia thanh kiếm ?"

Kiếm!

Kiếm Khư chi địa có một thanh kiếm, thế nhân đều biết, thế nhưng, phía trước không có ai biết thanh kiếm này đến tột cùng mạnh bao nhiêu . Nhưng là bây giờ, theo cái kia đạo kiếm minh thanh vang lên, thế nhân biết .

Cái kia thanh kiếm, rất mạnh!

Cái kia kiếm có thể rơi trong tay bất luận người nào, thế nhưng, tuyệt đối không thể rơi vào Dương Diệp trong tay .

Một khi rơi vào Dương Diệp trong tay, đối với toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới nhân mà nói, không thể nghi ngờ là một cái tai nạn .

Kiếm U gật đầu, "Đúng!"

Nghe vậy, hắc bào lão giả hai mắt nhỏ bé híp lại, "Kiếm U Nữ , có thể hay không cho lão phu một bộ mặt, đừng muốn cho kiếm này rơi vào cái kia Dương Diệp trong tay ? Chỉ cần không rơi vào Dương Diệp trong tay, kiếm này cùng Kiếm Khư chi địa quy củ, chúng ta thủ giới người có thể bảo đảm, không có ai sẽ đến phá hư!"

Kiếm U khẽ lắc đầu, "Kiếm này, không về ta kiếm gia quản!"

Hắc bào lão giả trầm giọng nói: "Kiếm U Nữ, ngươi nên biết ta chờ cùng Dương Diệp ân oán, không chỉ có chúng ta thủ giới người, chính là khác thế lực cũng sẽ không bỏ qua hắn, ngươi như trợ hắn, chính là cùng toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới nhân là địch ."

Kiếm U đạm thanh đạo; "Các hạ nếu là có bản lĩnh, cũng có thể làm cho cái kia kiếm theo ngươi, chỉ cần ngươi có năng lực này, ta tuyệt không quản!"

Hắc bào lão giả đạm thanh đạo; "Kiếm U Nữ, xem ở ngươi kiếm gia phần lên, lão phu cho ngươi một lần cuối cùng cơ hội, ngươi nếu như không ngăn cản hắn, lão phu sẽ phải phá hủy cái này Kiếm Khư chi địa ."

Kiếm U tay phải nhắc tới bên cạnh cự kiếm, "Đi thử một chút!"

Thanh âm rơi xuống, vô số kiếm ý tức thì tự Kiếm Khư chi địa giống như là thuỷ triều tụ đến, nhất về sau, những thứ này kiếm ý điên cuồng trào vào Kiếm U trong cơ thể, trong nháy mắt, Kiếm U khí tức bắt đầu tăng vọt, cùng này đồng thời, nàng trên người kiếm ý cũng bắt đầu điên cuồng tăng vọt .

Phía chân trời, hắc bào lão giả nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, chuyển chớp mắt, hắn nâng tay phải lên hướng về phía cái kia Kiếm Khư chi địa chính là đè một cái, trong nháy mắt, toàn bộ Kiếm Khư chi địa bắt đầu đất rung núi chuyển, mà đang ở cái này lúc, đỉnh núi trên An Nam Tĩnh đột nhiên đột ngột từ mặt đất mọc lên .

Hắc bào lão giả hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, một luồng sâm lãnh sát ý chợt lóe lên, hắn sớm có phòng bị An Nam Tĩnh, tay phải hơi nắm chặt, nhưng sau chợt xoay tròn .

Ầm!

Cái kia đạo lưu quang trực tiếp ngừng ở tại chỗ, lưu quang bốn phía, là một cái không gian thật lớn vòng xoáy .

Nát bấy!

Một cường đại lực lượng không ngừng nát bấy người cái kia không gian trong tất cả, bao quát cái kia đạo lưu quang, đang ở cái kia đạo lưu quang cũng bị triệt để nát bấy lúc, một thanh trường thương đột nhiên từ cái này không gian vòng xoáy bên trong điện xạ mà ra .

Ầm!

Toàn bộ không gian vòng xoáy trong nháy mắt nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, trường thương trực tiếp mang theo một cường đại lực lượng đánh vào cái kia lão giả thân lên.

Thình thịch!

Lão giả trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng có hơn, lão giả mới vừa dừng lại một cái, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, An Nam Tĩnh một quyền thẳng đến lão giả mặt .

Quyền!

Một quyền này trong khí thế, so với thiên địa chi thế còn kinh khủng hơn vô số lần . Một quyền này, nhường không dám nhìn thẳng!

Lão giả trong lòng kinh hãi, hắn mặc dù biết nữ nhân này rất cường đại, thế nhưng, hắn còn đánh giá thấp trước mắt nữ nhân này .

Không dám chút nào sơ suất, lão giả tay phải xoay tròn, trong sát na, một cái đen nhánh sắc dây thừng từ hắn nắm tay chi trên(lên) chợt hiện hiện mà ra, nhưng sau tầng tầng lớp lớp hướng An Nam Tĩnh oanh khứ .

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Từng đạo tiếng nổ vang không ngừng từ cái này phía chân trời vang vọng dựng lên, rất nhanh, một thanh trường thương đem những thứ kia hắc sắc dây thừng đều tê liệt .

Xuy!

Trường thương tê liệt trường khoảng không, nhắm thẳng vào cái kia lão giả .

Xa chỗ, hắc bào lão giả nhãn trung hiện lên một cái tàn nhẫn sắc, giơ tay lên chính là một chưởng vỗ ra .

Thình thịch!

Một chưởng ra, thiên địa kịch liệt run lên .

Tam giới lực!

Một chưởng này, có tam giới lực, nhưng mà, cái kia cây trường thương cũng là không hề yếu . Thương chỉ tay đụng, lão giả bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà đang ở cái này lúc, lại là một thanh trường thương hướng lão giả bắn nhanh đi .

Lão giả trong lòng hoảng hốt, lần nữa một chưởng đánh ra!

Xuy!

Trường thương trực tiếp quán xuyên lão giả toàn bộ cánh tay, cường đại lực lượng trong nháy mắt đem lão giả rung động đến nghìn trượng có hơn . Lão giả mới vừa dừng lại một cái, cách đó không xa An Nam Tĩnh chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, lúc này đây, An Nam Tĩnh không có dùng thương, mà là lăng không hướng về phía lão giả chính là một cước .

Ầm!

Một cước này, lão giả liền né tránh cùng năng lực phòng ngự cũng không có, trực tiếp bị An Nam Tĩnh đá vào lồng ngực .

Xoạt xoạt!

Giờ khắc này, lão giả lồng ngực cùng ngũ tạng câu liệt, cùng này đồng thời, lão giả bay thẳng đến sau ném bay ra ngoài .

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hai cổ khí tức cường đại đột nhiên tự An Nam Tĩnh hai bên trái phải hướng nàng nghiền ép mà đến!

Lại là hai gã tam giới cường giả!

Thêm trên(lên) vậy còn chưa chết hắc bào lão giả, nhất cộng ba gã tam giới cường giả!

Âm thầm còn có vô số cường giả nhìn trộm!

Đám mây bên trong, An Nam Tĩnh tay phải đưa đến não sau sẽ cái kia lại tựa như đuôi ngựa đầu tóc lượn quanh ở tại cổ của mình lên, đón lấy, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Một bầy kiến hôi!"

Ầm!

Một khí tức cường đại tự An Nam Tĩnh trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Thiên địa rúng động!

Cvt: Chúc mừng năm mới. Chúc mn may mắn ngập tràn, tràn đầy hạnh phúc nhé ^^. . .....

PS: Đổi mới chậm mười phút, các vị lão Thiết xin lỗi, vạn phần xin lỗi, cảm tạ hôm qua thiên hết thảy ủng hộ bằng hữu, cảm tạ vi tín chung hào trên(lên) ủng hộ độc giả cùng bạn . Lần nữa chúc mọi người chúc mừng năm mới, đóng gia hạnh phúc .

------oOo------

Chương 2393: Cái Này Kiếm, Từ Bỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh khí tức càng ngày càng mạnh, dần dần, toàn bộ Kiếm Khư chi địa bầu trời không gian dường như bị nấu sôi một dạng, bắt đầu kịch liệt sôi trào .

Nhưng mà, cổ khí thế này vẫn chưa kết thúc, vẫn còn ở điên cuồng tăng vọt, dần dần, một không phù hợp An Nam Tĩnh cảnh giới uy áp xuất hiện ở Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không .

Ở An Nam Tĩnh hai bên trái phải cái kia hai gã Phá Giới kỳ cường giả trực tiếp bị cổ khí thế này cùng uy áp ngạnh sinh sinh bức đứng ở tại chỗ!

Hai người nhãn trung tràn đầy hãi sắc!

Mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên nắm trường thương hướng bên phải chợt chính là ném một cái, trường thương giống như một đạo thiểm điện phá khoảng không đi .

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Trường thương ven đường chỗ đi qua không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy, rất nhanh, một lỗ hổng khổng lồ xuất hiện ở phía chân trời .

Trường thương chỉ tên kia tam giới cường giả trong lòng hoảng hốt, không dám chút nào sơ suất, trong cơ thể huyền khí giống như như thủy triều tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, ở trong tay hắn đồng dạng xuất hiện một thanh Ngân Sắc Trường Thương, tay phải hắn run lên, trường thương giống như Nộ Long xuất uyên, chấn động thiên địa!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, tên kia tam giới cường giả trong nháy mắt liền người đeo thương bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mới vừa dừng lại một cái, bên ngoài trong miệng chính là liên phun mấy cái tinh huyết . Mà cái kia nắm trường thương tay phải, đã trải rộng vết rạn, kinh người không gì sánh được!

Một thương đẩy lùi tên kia tam giới cường giả, An Nam Tĩnh đột nhiên xoay người, chợt chính là đấm ra một quyền .

Quyền ra, cổ khí thế kia, dường như muốn nổ nát cái này thiên, tan biến cái này địa!

Ầm!

An Nam Tĩnh trước mặt không gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, chính là một gã khác tam giới cường giả!

Một quyền đẩy lùi tên kia lão giả chi về sau, An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt cách đó không xa tên kia hắc bào lão giả, giờ này khắc này, hắc bào lão giả nhãn trung, tràn đầy ngưng trọng màu sắc .

An Nam Tĩnh thực lực, đại đại nằm ngoài dự đoán của hắn, phải nói, đại đại vượt ra khỏi dự liệu của tất cả mọi người!

Nữ nhân này, rất mạnh!

An Nam Tĩnh không có ở xuất thủ, mà là về tới đỉnh núi kia, hiển nhiên, nàng sợ bị người điệu hổ ly sơn .

Ở Dương Diệp không có xuất hiện phía trước, nàng sẽ không để cho bất luận kẻ nào tiến nhập cái này chân núi .

Phía chân trời đám mây, hắc bào lão giả ba người cũng không dám ở xuất thủ . Hắc bào lão giả nhìn lướt qua cuối chân trời, "Chư vị, không phải ta chờ không xuất lực, này nữ thực lực chư vị cũng nhìn thấy, chư vị nếu như không ra tay, vậy chờ cái kia Dương Diệp truyền thừa cái kia kiếm đi!"

Phía chân trời trầm mặc .

Hắc bào lão giả khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, cũng không đang nói cái gì, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hắn biết, những người đó nhất định sẽ ra tay, không có ai muốn Dương Diệp tiếp tục mạnh mẽ!

Dương Diệp đã để vô số người trở nên kiêng kỵ!

Chờ!

Hắc bào lão giả bây giờ đang ở chờ, chờ cái kia những người này đứng ra!

Phía dưới đỉnh núi chi lên, An Nam Tĩnh xếp bằng ngồi dưới đất, ở nàng hai bên trái phải, là hai bên trường thương .

Mà bốn phía phía chân trời, càng ngày càng nhiều cường đại khí tức hướng bên này hội tụ, toàn bộ Kiếm Khư chi địa xuất hiện một làm người ta hầu như muốn hít thở không thông cảm giác áp bách!

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở An Nam Tĩnh bên cạnh, ở Kiếm Kinh bả vai lên, là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo trung, đang cầm một chiếc gương .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Kiếm Kinh, hỏi, "Hắn ?"

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Cần một quãng thời gian!"

An Nam Tĩnh gật đầu, " Được !"

Kiếm Kinh ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nhãn trung có một cái gánh ưu .

Còn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhảy tới An Nam Tĩnh bả vai lên, mắt nhìn phía chân trời, hai móng ôm cái gương, không biết đang suy nghĩ gì .

...

Dưới nền đất sâu chỗ .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay sấp sỉ nghìn trượng, hắn mới vừa dừng lại một cái, tại hắn ngực trái chỗ, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra .

Kiếm động!

Giờ này khắc này, Dương Diệp quanh thân vết kiếm không hạ hơn hai mươi lớn, mỗi một đạo đều cực kỳ sâu, thấy tới xương . Nếu không phải hắn nhục thân cường hãn, còn có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, hắn sớm đã chơi xong . Dù cho như đây, hắn cũng đã sắp không chịu được nữa .

Mà bây giờ, hắn chỉ đánh rồi hai vị kiếm tu!

]

Còn có mười vị!

Dương Diệp có chút tuyệt vọng, chân chính có chút tuyệt vọng!

Hắn bây giờ đối mặt là vị thứ ba kiếm tu, cái này vị thứ năm kiếm tu, ít nhất là tứ giới cường giả!

Mới vừa ra tay, hắn liền thảm bại!

Dương Diệp đối diện, tên kia hắc bào kiếm tu ở một kiếm đẩy lùi hắn về sau, vẫn chưa ở xuất kiếm, mà là đứng ở tại chỗ . Dương Diệp biết, đối phương là đang chờ hắn xuất kiếm!

Vừa rồi chính là như vậy, cái này vị thứ ba kiếm tu xuất hiện về sau, cũng không có xuất kiếm, nhưng sau hắn xuất kiếm về sau, liền mạc danh kỳ diệu bị đối phương một kiếm đánh lui .

Phải nói, như không phải hắn phản ứng nhanh, vừa rồi hắn đã bị đối phương một kiếm đánh chết .

Một kiếm kia, xuất quỷ nhập thần!

Mạnh mẽ!

Cái này tứ giới kiếm tu là thật mạnh mẽ!

Dương Diệp nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn trước ngực, cái kia kiếm động đã dần dần khép lại không sai biệt lắm .

Đột nhiên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hắc bào kiếm tu, trong sát na, bên hông hắn Kiếm Hồ kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở cái kia hắc bào kiếm tu hầu chỗ .

Nhưng mà ở nơi này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, thân thể mạnh mẽ hướng bên cạnh lắc một cái .

Xuy!

Một vòi máu tươi từ hắn vai trái chỗ bắn nhanh mà ra!

Như không phải hắn lảnh trốn nhanh, đối phương một kiếm kia, chính là đâm vào hắn cổ họng!

Dừng lại về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ hắc bào nhân kia, lúc này, hắn phi kiếm liền đứng ở hắc bào nhân kia trước mặt vài thước tả hữu, một thanh kiếm đang đội hắn phi kiếm!

Vừa rồi hắn phi kiếm xuất động cái kia nhất chớp mắt, hắc bào nhân đồng thời xuất kiếm, hắc bào nhân ra là hai kiếm, một kiếm công, một kiếm thủ!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp xuất hiện ở hắc bào nhân kia trước mặt, ngay sau đó, hắn hai tay nắm kiếm hướng về phía hắc bào nhân chợt chính là vừa bổ .

Kiếm Vực!

Tứ kiếm!

Vừa ra tay chính là tứ kiếm!

Chung cực một kiếm!

Làm kiếm thứ tư rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, một thanh kiếm đột nhiên đâm vào kiếm trong tay hắn kiếm nhọn chi lên.

Mũi nhọn đấu với đao sắc!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Theo một đạo tê liệt tiếng vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp cả người mang kiếm té bay ra ngoài, mà ở trước mặt hắn hắc bào nhân kia vào giờ khắc này cũng là bị đẩy lui đủ số túc trăm trượng!

Ho khan!

Dương Diệp kịch liệt một hồi ho khan, nhưng sau theo mặt đất chậm rãi bò dậy, mà lúc, cái kia hắc bào kiếm tu lại đã xuất hiện ở trước mặt hắn không xa chỗ .

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hắc bào kiếm tu .

Vô lực!

Lúc này đây, hắn thật sự có chút vô lực . Cái này tứ giới kiếm tu thực lực, đại đại vượt ra khỏi thực lực của hắn, đối phương là áp chế hoàn toàn hắn!

Cảnh giới ở trên áp chế, kiếm đạo tạo nghệ áp chế, thực lực ở trên áp chế!

Toàn diện áp chế!

Có thể nói, hắn hoàn toàn không có thắng hy vọng . Thế nhưng, hắn không có đường lui!

Chỉ có thể chiến!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, trong cơ thể huyền khí điên cuồng trào động, không chỉ có như đây, hắn Huyền Cổ Chi Khí vào giờ khắc này cũng vận chuyển, dần dần, hai cánh tay hắn bắt đầu nổi gân xanh .

Lực lượng!

Thuần túy lực lượng!

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Phong Ma ý!

Làm Phong Ma ý xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, kiếm ý cùng sát ý trong nháy mắt bị cái này cổ cuồng bạo ý cảnh áp trở về trong cơ thể hắn .

Dương Diệp rất tinh tường, tình huống bình thường xuống hắn, căn bản đánh không lại cái này hắc bào kiếm tu, trừ phi hắn không áp chế chính mình cảnh giới, để cho mình cảnh giới đề thăng . Mà tuy vậy, hắn đề thăng tới Giới Chủ hoặc Phá Giới kỳ, cũng không nhất định có thể chiến thắng trước mắt hắc bào nhân này!

Hắn vừa rồi ra toàn lực, trước mắt cái này hắc bào kiếm tu nhưng là không có xuất toàn lực đấy!

Đương nhiên, thả ra Phong Ma ý còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn muốn thử xem, thử xem chính mình Phong Ma ý thêm trên(lên) kiếm, hiệu quả sẽ như thế nào, uy lực đến tột cùng có nhiều đại!

Giữa sân, thần trí đã không phải là đặc biệt thanh tỉnh Dương Diệp hai tay nắm trong tay Kiếm Tổ hướng phía trước một cái bước nhanh, nhưng sau hướng cái kia hắc bào kiếm tu chợt chính là vừa bổ .

Một kiếm!

Kiếm vừa dứt xuống, một thanh kiếm chính là trực tiếp đâm vào hắn mũi kiếm lên.

Keng!

Theo một đạo chói tai mà giao qua tiếng vang lên, Dương Diệp lại một kiếm rơi xuống....

Trước kia là Phong Ma đao pháp, mà bây giờ, Dương Diệp là Phong Ma Kiếm Pháp!

Cái gì gọi là Phong Ma ?

Lại điên lại ma!

Thời khắc này Dương Diệp, hoàn toàn bỏ qua phòng ngự, hắn hiện tại liền một chữ .

Công!

Điên cuồng công!

Đơn giản mà nói, chính là liều mạng đánh pháp . Đừng nói, cái này còn rất có hiệu quả . Dương Diệp từ lúc mới bắt đầu bị động, dần dần thay đổi có chút chủ động, đương nhiên, cũng bỏ ra thê thảm, hắn giờ phút này, toàn thân trên dưới trải rộng vết kiếm, mỗi một đạo vết kiếm đều sâu có thể thấy được ngũ tạng cùng đầu khớp xương!

Thế nhưng, cái kia hắc bào kiếm tu cũng là bắt đầu không ngừng lùi lại!

Phản áp chế!

Thời khắc này Dương Diệp đã bắt đầu phản áp chế cái kia hắc bào kiếm tu .

Phong Ma ý xuất hiện về sau, Dương Diệp càng đánh càng điên, càng đánh càng ma, loại này liều mạng đánh pháp, làm cho hắn kiếm uy lực cũng càng ngày càng lớn, đơn giản mà nói, chính là một loại khí thế, hắn hiện tại thì có một loại không chết không thôi khí thế!

Đương nhiên, hắn cũng bỏ ra cực kỳ thê thảm, vết thương trên người hắn càng ngày càng nhiều, hắn hiện tại liền có chút như thế tục một loại Hình Phạt .

Lăng trì!

Xuy Xuy Xuy ...

Giữa sân, từng đạo da thịt tê liệt tiếng không ngừng vang lên, mà hắc bào nhân kia tắc thì không ngừng hướng lui lại đi . Còn Dương Diệp, trong sân bây giờ chính là, chỉ thấy kiếm quang, không thấy bóng dáng .

Cứ như vậy, giằng co không biết bao lâu, trong sân không gian đều đã bị xé nứt thành vô số mảnh nhỏ, mà giờ khắc này, hắc bào nhân kia đã lui đủ đủ vạn trượng xa, không chỉ có như đây, hắc bào nhân thân thể cũng càng ngày càng hư ảo .

Rốt cục, đang kéo dài sấp sỉ nửa canh giờ về sau, theo một đạo kiếm quang bút thẳng mà xuống, hắc bào nhân kia cả người trực tiếp hóa thành hư vô .

Nhưng mà, Dương Diệp bản thân lại cũng té ở trên đất .

Mới vừa ngã xuống đất lên, hắn thân sau chính là tràn ra nhất vũng máu .

Huyết lan tràn rất nhanh, rất nhiều!

Dương Diệp nằm ở vũng máu bên trong, thân thể không ngừng co quắp, dần dần, Dương Diệp chung quanh Phong Ma ý chậm rãi trào trở về trong cơ thể hắn .

Đây là hắn cùng Phong Ma ý ước định, có thể xuất hiện, thế nhưng, khiến nó trở về, nó phải trở về . Không phải, vĩnh viễn trấn áp!

Đơn giản mà nói, hắn đã có thể chưởng khống Phong Ma ý .

Phong Ma ý mới vừa vừa biến mất, lại một danh hắc bào kiếm tu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Khí tức so với vừa rồi cái kia kiếm tu càng thêm cường đại, tăng thêm sự kinh khủng!

Dương Diệp lại nói khoát tay áo, "Ta, ta không đánh, cái này, cái này kiếm, từ bỏ, thật từ bỏ ..." (Cvt: thông minh quá)

. . ..

------oOo------

Chương 2394: Tru!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Từ bỏ!

Cũng không phải là Dương Diệp buông tha, mà là hắn thật không có thực lực muốn . Cái này kiếm mặc dù tốt, thế nhưng, mệnh càng tốt hơn!

Lấy mạng đi đổi kiếm, hắn là sẽ không đi làm .

Nếu có một điểm khả năng, hắn đều là sẽ không bỏ qua . Thế nhưng, không có một chút khả năng .

Mười hai vị!

Tổng cộng mười hai vị kiếm tu, mà bây giờ, hắn đánh vị thứ ba đều kém chút đem mạng già đánh ra ngoài, phía sau đánh như thế nào ?

Không đánh được!

Dương Diệp nằm trên đất, thân thể tùy thời co giật một cái, tại hắn thân về sau, tiên huyết vẫn còn ở liên tục không ngừng chảy ra .

Như không phải Hồng Mông Tử Khí, hắn thương thế kia cũng đủ để cho hắn mất mạng .

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia hắc bào kiếm tu đột nhiên hư ảo, rất nhanh, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "So với ta tưởng tượng khá!"

Dương Diệp trợn mở con mắt, tại hắn đỉnh đầu, xuất hiện một gã thục hơi thở người .

Đây là người nam tử, không cánh tay, không chân, vô nhãn . Người này chính là cái kia Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất xuống cái kia vị thần bí nhân .

Nam tử mỉm cười, "Ngươi để cho ta rất vui mừng, bởi vì ngươi cũng không có tuyển trạch dùng ngươi cái kia vài món thần vật . Ngoại vật có thể dùng, thế nhưng, chính phụ phân rõ ràng, điểm ấy ngươi làm rất không tệ ."

Dương Diệp khổ sáp cười, "Quá mạnh mẽ!"

"Đương nhiên!"

Nam tử cười nói: "Cái này mười hai vị kiếm tu, không có chỗ nào mà không phải là thiên chi kiêu tử, mỗi một người bọn hắn, đều là một cái thời đại nhân vật đại biểu . Ngươi có thể khiêu chiến vượt cấp bọn họ, đã vô cùng ghê gớm ."

Dương Diệp cười khổ nói: "Đây là một cái khảo nghiệm sao?"

Nam tử khẽ lắc đầu, "Không phải . Ngươi ở đây Bắc Hoang Kiếm Tông lúc, đã thông qua khảo nghiệm của ta . Cái này mười hai vị kiếm tu, là ta muốn nhìn một chút, nên cho ngươi giải phong bao nhiêu. Cái này kiếm chân chính uy lực, không phải ngươi bây giờ có khả năng chưởng khống, như rơi trong tay ngươi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, cầm nó, nó một luồng kiếm mang cũng đủ để giết chết ngươi ."

Dương Diệp lắc đầu cười khổ, "Ta vẫn là như vậy yếu sao?"

Nam tử cười nói: "Cũng không phải ngươi yếu, mà là ta chờ, đã đứng ở thế giới đỉnh phong, so sánh với ta chờ, ngươi còn có một số chênh lệch ."

Dương Diệp nhìn về phía nam tử, "Tiền bối đã vẫn lạc ?"

Nam tử gật đầu, "Bỏ mình!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Không giải khai, bất kể là cái kia Vũ Nghịch Võ Tổ, vẫn là nam tử này, thực lực đều là phi thường phi thường khủng bố, nhưng mà, những thứ này người bỏ mình .

Là cái gì làm cho bọn họ rơi xuống ?

Nam tử cười nói: "Ngày sau ngươi sẽ gặp biết được ."

Dương Diệp cười khổ, làm người khác khó chịu vì thèm .

Nam tử lại nói: "Ngươi thực lực bây giờ, nếu như đem hết toàn lực, chém giết một dạng tam giới cường giả cũng không phải việc khó, thế nhưng, nếu như gặp phải tứ giới cường giả, lấy ngươi bây giờ thực lực chân chính, vẫn là đánh không lại ."

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Tiền bối, ta vừa rồi nhưng là giết hắn đi!"

Nam tử lắc đầu, "Có thể ngươi quên, hắn cũng không phải bản tôn ."

Dương Diệp: "..."

Nam tử lại nói: "Hắn như bản tôn vẫn còn, lấy thực lực ngươi, không chống nổi trăm chiêu ."

Không chống nổi trăm chiêu!

Dương Diệp có điểm bị đả kích .

"Hai thành!"

]

Cái này lúc, nam tử nói: "Lấy thực lực của ngươi bây giờ, ta chỉ có thể cho ngươi giải phong kiếm này hai thành uy lực, hai thành, đối với ngươi mà nói, đã đủ rồi ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, phải không, nhiều giải phong điểm ?"

Nam tử cười nói: "Nhiều giải phong, ngươi không đủ năng lực, sẽ bị kiếm này phản phệ . Còn nữa, đừng còn coi thường hơn cái này hai thành, cái này hai thành ít nhất có thể đủ vì ngươi tăng ngũ thành chiến lực, nói cách khác, sở hữu kiếm này, ngươi có thể cùng một vị không có bất kỳ hơi nước tứ giới cường giả một trận chiến, còn thua vẫn là thắng, phải nhìn đối phương là cái gì cấp bậc ."

Vừa nói, nam tử bấm tay một điểm, một thanh kiếm rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Kiếm dài bốn thước có thừa, toàn thân trong suốt, giống như thủy tinh làm bằng, thế nhưng, lưỡi kiếm của nó trên(lên) cũng là có một cái cực kỳ thấy được đỏ tươi .

Đó là vết máu!

Ngoại trừ này bên ngoài, kiếm nhọn thiếu một góc .

Nam tử nói: "Kiếm này diện mục chân thật, kỳ thực cực ít có người nhìn thấy, bên ngoài truyền những thứ kia kiếm này bức họa, cơ bản đều là ngoại nhân bằng không tưởng tượng, đương nhiên, có một chút ngược lại thật, đó chính là kiếm này kiếm nhọn, quả thực thiếu thiếu một sừng!"

Dương Diệp hỏi, "Là bởi vì thiên mệnh đố kỵ, cho nên, xóa kiếm này kiếm phong một góc ?"

Nam tử lắc đầu cười, "Thế nhân sở truyền, ngươi cũng tin ?"

"Như vậy ra sao vì thế ?" Dương Diệp hỏi . Đối với cái này kiếm thiếu thiếu một sừng, hắn vẫn có chút tò mò .

Nam tử cười nói: "Kiếm này kiếm nhọn thiếu thiếu một sừng, chính là chính nó sở trí ." Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia thanh kiếm lên, nhãn trung có một cái phức tạp, "Phong mang không thể tẫn, đây là nó đạo của mình!"

Đạo của mình!

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau theo bản năng hỏi, "Kiếm cũng có thể có chính mình đạo ?"

Nam tử gật đầu, "Thế gian vạn vật, đều có chính mình đạo . Kiếm này đạo chính là, phong mang không thể tẫn, ý là, phong mang của nó, không có phần cuối, trước đây, cũng chính bởi vì điểm này, nó mới nhảy trở thành Vĩnh Hằng Vũ Trụ đệ nhất kiếm . Nhất ngộ đắc đạo, một đạo thăng thiên!"

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia kiếm lên, hắn do dự xuống, nhưng sau đưa tay cầm kiếm, kiếm khẽ run lên, cũng không có phản kháng nó .

Nắm kiếm, Dương Diệp tức thì có một ít cảm giác kỳ lạ, đó chính là cảm giác dường như có vật gì ngăn lại cái này kiếm lực lượng, làm cho cái này kiếm lực lượng không thể hoàn toàn thả ra!

Hiển nhiên, đây là nam tử gây nên .

Nam tử nhìn Dương Diệp, khẽ gật đầu, "Như sở liệu, nó cũng không chán ghét ngươi . Ngươi phải nhớ kỹ, kiếm ở mạnh, đó cũng không phải là tự chúng ta thực lực, chính mình mạnh, mới là nhất chân thật . Chính mình không mạnh, ở lợi hại Thần khí đều không có bất kỳ ý nghĩa gì . Ngoại vật có thể dùng, thế nhưng, tự thân mới là chủ yếu nhất . Chủ thứ, nhất định phải thời khắc ghi nhớ ."

Dương Diệp hướng về phía nam tử ôm quyền, "Thụ giáo!"

Vừa nói, hắn do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Tiền bối, kiếm này là Thần khí cấp bậc sao?"

Nam tử cười nói: "Nó là siêu Thần khí, hay là siêu Thần khí, chư thiên vạn giới, thêm trên(lên) Vĩnh Hằng Vũ Trụ, sẽ không vượt qua năm cái, cho dù là ta, cũng chỉ gặp qua ba cái ."

Dương Diệp nhíu mày, "Siêu Thần khí ? Tài năng gì được gọi là siêu Thần khí ?"

"Đạo!"

Nam tử nói: "Nhất kiện Thần khí, nó nếu như có đạo của mình, chân chính đại đạo, nó chính là siêu Thần khí . Cái kia lúc, đã không thể dùng Thần khí để hình dung chúng nó . Loại này tồn tại, cực kỳ thiếu có, đừng nói chúng nó, chính là nhân loại tu sĩ đều cực thiếu có loại này tồn tại . Siêu thoát tự thân, khác thành đại đạo ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi bây giờ đã có loại này khuynh hướng!"

"Ta ?" Dương Diệp hơi ngẩn người, không giải khai .

Nam tử cười nói: "Ngươi huyết mạch đã tại cải biến, ngươi nếu có thể siêu thoát tự thân, coi như là chân chánh tiến nhập ta nhóm cái vòng này, ngươi bây giờ, cùng phía ngoài những người đó, theo chúng ta, đều là vòng tròn người bên ngoài!"

Vòng tròn bên ngoài!

Dương Diệp cười khổ, đơn giản mà nói, chính là hắn nhóm những người này ở đây tiền bối này trước mặt, đều là con kiến hôi!

Như vậy cũng tốt so với hắn xem người thường giống nhau!

Cái này lúc, nam tử nhìn thoáng qua trên(lên) khoảng không, sau đó nói: "Thời gian không nhiều lắm, ngươi có thể có cái gì muốn hỏi, hoặc không hiểu ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối có thể có cái gì muốn nói với ta ?"

Nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Thông minh tên ." Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp bên hông cái kia Kiếm Hồ, nhưng sau lại nói: "Đến, dùng ngươi này phi kiếm ra tay với ta ."

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một cái kiếm quang trực tiếp xuất hiện ở nam tử hầu chỗ vị trí .

Nhưng mà, cái kia thanh kiếm ở cách nam tử hầu còn có mấy cm thì ngừng lại, vẫn không nhúc nhích .

Bởi vì hai cây chỉ kẹp lấy cái kia thanh kiếm!

Dương Diệp: "...."

Nam tử hai cây chỉ hơi dùng sức, tức thì, cái kia chuôi phi kiếm bay ngược về tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp thu hồi kiếm, hướng về phía nam tử thi lễ một cái, "Xin tiền bối chỉ giáo ."

Nam tử nói: "Ngươi cái này phi kiếm, thêm trên(lên) Kiếm Vực, lấy ngươi cảnh giới bây giờ cùng thực lực mà nói, đã rất nhanh . Bất quá, còn có thể nhanh hơn vài phần . Ngươi có thể mượn Kiếm Vực lực, vì sao không thể mượn cái này vạn vật lực ? Vạn vật Ngũ Hành, không gian, thời gian, tất cả vật chất, cũng có thể mượn dùng ."

"Ngũ Hành ? Không gian ? Thời gian ?" Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Có thể ?"

Nam tử cười nói: "Mấy thứ này, ở ngươi đã từng hẳn là liền đã nắm giữ, bất quá, làm ngươi thay đổi càng mạnh, nắm giữ lợi hại hơn lực lượng về sau, những thứ này chậm rãi liền bị quên lãng . Kỳ thực, những thứ này lực lượng đều không kém, thì nhìn ngươi như thế nào dùng . Đương nhiên, còn có lợi hại hơn một ít lực lượng, một ít pháp tắc, một ít thần thông, thế nhưng, đây không phải là ngươi bây giờ có thể nắm giữ!"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Nam tử lần nữa ngẩng đầu nhìn liếc mắt, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Cái kia Linh Tổ, có cái kia Linh Tổ ở, phiền toái của ngươi có thể sẽ vĩnh viễn sẽ không đoạn!"

Dương Diệp cười nói: "Không sao cả, chúng ta kiếm tu, không gây sự, thế nhưng, chúng ta cũng không sợ sự tình ."

Nam tử cười ha ha một tiếng, "Hảo một cái chúng ta kiếm tu không sợ phiền phức, tốt, tốt, nói thật, ngươi rất hợp khẩu vị của ta . Kiếm tu nên như đây, thà chết chớ khom, nên làm liền làm . Ha ha ..."

Ở cười to bên trong, nam tử dần dần hư ảo, rất nhanh, nam tử hoàn toàn biến mất không thấy .

Giữa sân chỉ còn Dương Diệp .

Theo nam tử biến mất, trong sân tràng cảnh cũng thay đổi được bình thường .

Dưới nền đất sâu chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống .

Chữa thương!

Hắn bị thương nhưng là vô cùng nghiêm trọng, hắn hiện tại đi ra ngoài, sợ là một dạng Phá Giới cảnh cường giả đều có thể giết hắn!

Ở Dương Diệp trước mặt, cái kia chuôi tên là tru kiếm nhẹ nhàng trôi nổi lấy .

....

Đỉnh núi chi lên, càng ngày càng nhiều uy áp cùng thần thức hướng An Nam Tĩnh cùng với Kiếm U đè xuống, uy áp là đúng An Nam Tĩnh cùng Kiếm U, thần thức là đúng Tiểu Bạch .

Làm Tiểu Bạch xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, núp trong bóng tối những thứ kia cường giả tức thì không thể bình tĩnh .

Linh Tổ!

Đây chính là tương lai Linh Tổ!

Đỉnh núi chi lên, Tiểu Bạch nhìn về chân trời, con mắt chớp chớp, tiểu trảo ôm thật chặc trong tay cái gương .

Ở nơi này lúc, chân trời tầng mây đột nhiên bị tê liệt, ngay sau đó, một thanh trường thương tự trong đó điện xạ mà tới.

Mục tiêu, chính là An Nam Tĩnh đám người!

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt nàng, Tiểu Bạch vỗ vỗ ngực mình cái gương, biểu thị làm cho nàng tới!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau trực tiếp bắt lại Tiểu Bạch đuôi hướng bên cạnh chính là ném một cái ....

Không trung, Tiểu Bạch liền lật nhiều cái bổ nhào .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua cách đó không xa Tiểu Bạch, "Phải ngoan, minh bạch ?"

Tiểu Bạch: "..." (Cvt: Vô địch Tiểu Bạch đâu rồi, sao lại thành pet rồi =)))

Cvt: Cầu lì xì ạ.....

PS: Mọi người chúc mừng năm mới! ! ! !

------oOo------

Chương 2395: Ai Cũng Không Cho Chạm Vào!

Tiểu Bạch nhìn An Nam Tĩnh, chớp chớp nhãn, biểu thị ta thật biết điều .

An Nam Tĩnh khóe miệng hơi cuộn lên, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, nàng nắm thật chặt trường thương trong tay, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, ở nàng bên cạnh Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ta tới đi!"

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh tay phải nhất chiêu, trong sát na, ở cái kia dưới nền đất sâu chỗ, Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông Tháp đột nhiên ly khai Dương Diệp, nhưng sau hóa thành một vệt kim quang phóng lên cao, nhất về sau, vững vàng rơi vào Kiếm Kinh trong tay .

Nắm tòa kia Hồng Mông Tháp, Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, trầm mặc nhất chớp mắt, một cường đại kiếm mang đột nhiên từ cái này Hồng Mông Tháp bên trong tản xuất hiện .

Ông!

Trong nháy mắt, một đạo chói tai tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ phía chân trời .

Theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, một thanh trường kiếm đột nhiên phóng lên cao, xuất hiện ở không trung đám mây bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, tòa kia Thừa Thiên Kiếm Thai bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên trợn mở con mắt, nàng ngọc thủ hướng trên(lên) nhẹ nhàng nâng lên một chút, ”Hiện!”

Thanh âm rơi xuống.

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ....

Trong sát na, toàn bộ phía chân trời trong nháy mắt bị kiếm quang bao trùm, những thứ này kiếm quang liền giống như một tấm lưới, đem toàn bộ Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không đều bao trùm gắt gao .

Ở cái kia Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không, theo những thứ kia kiếm quang xuất hiện, vô số đạo khí tức cường đại tức thì liên tục không ngừng từ cái này kiếm quang bên trong chấn động mà đến, những khí tức này giống như trọng chùy một dạng mãnh liệt oanh kích lấy những thứ kia kiếm quang .

Thừa Thiên Kiếm Trận!

Kiếm Kinh nhìn về chân trời, diện vô biểu tình .

Ngăn cản!

Nàng rất tinh tường, toà kiếm trận này căn bản không thể giết chết những người đó, nàng phải làm, là ngăn cản những thứ này người khoảng khắc, cho Dương Diệp thời gian .

Bây giờ Dương Diệp, cần thời gian .

Quá nửa khắc đồng hồ, đột nhiên, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở cái kia mảnh nhỏ phía chân trời, ngay sau đó, một con to lớn nắm tay đột nhiên tự phía dưới phóng lên cao, nhưng sau trực tiếp đánh vào cái kia mảnh nhỏ kiếm quang chi lên.

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số kiếm quang ầm ầm nổ bể ra tới!

Xa chỗ đối diện, một gã mặc áo bào tro trường phát nam tử lăng không dậm chân mà tới. Trường phát nam tử ánh mắt vẫn luôn ở Tiểu Bạch thân lên, nhãn trung tràn đầy ngoạn vị tiếu dung .

Kiếm Kinh hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ lần nữa, mà ở nàng bên cạnh An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Ta tới đi!"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, gật đầu, lui qua một bên .

Tiểu Bạch xuất hiện ở Kiếm Kinh bả vai lên, nàng xem xem ngực mình cái gương, có chút bất đắc dĩ .

Nàng cũng rất lợi hại được không!

Kiếm Kinh nhìn một chút Tiểu Bạch, lắc đầu cười, cái này nghịch ngợm tiểu gia hỏa!

Cái này lúc, xa chỗ cái kia trường phát nam tử chạy tới An Nam Tĩnh đám người đối diện không xa chỗ, trường phát nam tử ánh mắt theo Tiểu Bạch thân trên(lên) thu hồi lại, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, cười nói: "Lần này đến đây, cũng không phải nhằm vào cái kia Dương Diệp, ta mục tiêu là cái này Linh Tổ, cho ta Linh Tổ, ta lập tức rời đi, như thế nào ?"

Tiểu Bạch: "..."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua trường phát nam tử, đột nhiên, trường thương trong tay của nàng điện xạ mà ra .

Xa chỗ, trường phát nam tử khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Cái này Vĩnh Hằng chi giới người, đều là như thế không tự lượng sức sao?"

Dứt lời, hắn giơ tay một chưởng rung ra .

Ầm!

Trường thương trực tiếp đâm vào trường phát nam tử lòng bàn tay bên trong, nhưng mà, trường phát nam tử bàn tay cũng là không có tổn thương chút nào, An Nam Tĩnh cái kia cây trường thương cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị trường phát nam tử bàn tay cho chĩa vào .

Trường phát nam tử nhìn thoáng qua thanh trường thương kia, nhíu mày, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, chuyển chớp mắt, An Nam Tĩnh một cước trực tiếp đá vào thanh trường thương kia chi lên.

Ầm!

]

Trường phát nam tử trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng có hơn!

An Nam Tĩnh tay phải hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp cầm cái kia cây trường thương, nhưng sau chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Trường thương phá khoảng không, tê liệt tất cả .

Xa chỗ, cái kia trường phát nam tử hai mắt híp lại, chân phải hướng sau tìm một bước, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

Một quyền này, trực tiếp đem An Nam Tĩnh cái kia cây trường thương đánh bay ngược mà quay về!

Cái này lúc, trường phát nam tử nói: "Ngươi vì sao có ta Hoang Tộc Yên Thương!"

An Nam Tĩnh trong tay cái kia cây trường thương, đúng là hắn tộc trong một loại binh khí, từ cổ chí kim, loại này thương cho dù là bọn họ tộc, cũng không có làm ra bao nhiêu. Đây còn là bởi vì bọn họ nắm giữ một tòa thần bí tinh quáng, không phải, cho dù là bọn họ Hoang Tộc, cũng tạo không ra một thanh!

An Nam Tĩnh vẫn chưa trả lời, nàng chân phải chợt giẫm một cái, cả người bạo xạ mà ra .

Chuyển chớp mắt .

Trường phát nam tử trước mặt, một cường đại lực lượng tê liệt mà tới.

Trường phát nam tử nhãn trung, một luồng sát ý chợt lóe lên . Sau một khắc, trong tay hắn xuất hiện một thanh đen nhánh sắc trường câu, chuyển chớp mắt, trường phát nam tử cầm trong tay trường câu hướng phía trước chính là nhất câu .

Xuy!

Cái này nhẹ nhàng nhất câu, bên ngoài phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt rạn nứt ra .

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, An Nam Tĩnh cùng cái kia trường phát nam tử đồng thời chợt lui .

Cái này vừa lui, An Nam Tĩnh thối lui đến đỉnh núi chi lên. Nàng nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia trường phát nam tử, tay phải chậm rãi chặt nắm lại .

Một bên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, con mắt chớp chớp, nhưng sau nàng hướng Kiếm Kinh bả vai trên(lên) nhẹ nhàng dời đi .

Nàng biết, An Nam Tĩnh khẳng định là tức giận .

Lúc này, tuyệt đối không thể rước lấy An Nam Tĩnh! Không phải, An Nam Tĩnh nhất định sẽ đánh nàng cái mông! Dám đánh nàng cái mông, liền ba người, một cái An Nam Tĩnh, một cái Tử Nhi, còn có một cái Dương Diệp .

Một bên, An Nam Tĩnh đột nhiên biến mất .

Xa chỗ, cái kia trường phát nam tử như lâm đại địch!

Trường phát nam tử bỗng nhiên ngẩng đầu, trong tay trường câu chợt hướng phía trước chính là nhất câu .

Xoạt xoạt!

Chung quanh mấy ngàn trượng không gian trong nháy mắt nổ bể ra đến, một cường đại lực lượng ở mảnh này đen nhánh không gian bên trong giống như như phong bạo tàn sát bừa bãi!

Giờ khắc này, mọi người ánh mắt đều tập trung ở cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian lỗ đen chi lên.

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian bên trong, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên .

Đỉnh núi chi lên, Kiếm Kinh gắt gao nhìn chằm chằm cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian, ở mảnh này đen nhánh không gian bên trong, thời khắc này An Nam Tĩnh giống như nhất tôn không thể chiến thắng chiến thần, chân chính chiến thần . Thời khắc này An Nam Tĩnh, khí thế đã cường đại đến một cái kinh người trình độ!

Loại khí thế này, coi như là một ít tứ giới cường giả đều không thể có!

Ở An Nam Tĩnh cái này khí thế cường đại trước mặt, cái kia trường phát nam tử trong nháy mắt bị nghiền ép, trường phát nam tử tản mát ra khí thế cùng uy áp cũng không yếu, thế nhưng, cùng An Nam Tĩnh so sánh với tức thì liền kém rất nhiều!

Trước khí thế phương diện, coi như là Dương Diệp cũng không có An Nam Tĩnh mạnh mẽ!

"Thật mạnh!" Kiếm Kinh bên cạnh, Kiếm U đột nhiên nói .

Kiếm Kinh gật đầu, "Này nữ, rất mạnh . Nếu như không vẫn lạc, ngày sau nàng tên, nhất định danh chấn vạn cổ ."

Kiếm U nhẹ giọng nói: "Dương Diệp có nàng, hắn chi may mắn!"

Kiếm Kinh gật đầu, ngẩng đầu nhìn về phía mảnh không gian kia lỗ đen .

Mảnh không gian kia lỗ đen bên trong, An Nam Tĩnh hai tay nắm trường thương hướng phía dưới cái kia trường phát nam tử chợt chính là đập một cái .

Một thương này rơi xuống, cổ khí thế kia nhất định muốn văng tung tóe cái này thiên địa!

Thình thịch!

Một đạo nổ vang rung trời tiếng ở mảnh này đen nhánh không gian bên trong ầm ầm vang vọng, ngay sau đó, cái kia trường phát nam tử trong nháy mắt bị rung động đến vạn trượng bên ngoài .

Cùng này đồng thời, trường phát nam tử con kia nắm trường câu cánh tay trực tiếp theo trường phát nam tử bả vai trên(lên) bay ra ngoài .

Phía dưới Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, con mắt tức thì sáng lên, nhưng sau tiểu trảo cách khoảng không hướng về phía cái kia chuôi trường câu chính là nắm chặt .

Xuy!

Cái kia chuôi trường câu khẽ run lên, nhưng sau trực tiếp tránh thoát cái tay kia, chuyển chớp mắt, cái kia chuôi trường câu xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch bắt lại trường câu, nhưng sau bỏ vào thân về sau, nàng con mắt nhanh trát, có điểm bịt tay trộm chuông cảm giác .

Một bên Kiếm Kinh cùng Kiếm U nhìn nhau liếc mắt, hai nữ lắc đầu cười, cái này tiểu gia hỏa, thật sự là thật là đáng yêu!

Xa chỗ phía chân trời, An Nam Tĩnh một kích đẩy lùi cái kia trường phát nam tử chi về sau, đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một gã mặc áo bào tro lão giả đột nhiên xuất hiện ở cái kia trường phát nam tử trước mặt, chuyển chớp mắt, một cường đại lực lượng giống như hồng thủy một dạng hướng An Nam Tĩnh cuốn tới!

Xa chỗ, An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, sau một khắc, trường thương trong tay của nàng tuột tay mà ra .

Thình thịch!

Cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian kịch liệt run lên, ngay sau đó, toàn bộ thiên địa run rẩy động . Mà giờ khắc này An Nam Tĩnh đã về tới đỉnh núi .

Ở khóe miệng hắn, có một cái tiên huyết .

"Tứ giới cường giả ?" Kiếm Kinh hỏi .

An Nam Tĩnh lắc đầu, cái này lão giả không phải tứ giới cường giả, là tam giới đỉnh phong, thế nhưng, đối phương đã có tứ giới cường giả năng lực . Vừa rồi một kích kia có phá tứ giới lực!

Xa chỗ, cái kia áo xám lão giả nhìn một chút bàn tay mình tâm, tại hắn lòng bàn tay, có một cái lỗ máu, đó là mới vừa rồi bị An Nam Tĩnh trường thương xỏ xuyên qua.

Áo xám lão giả hai mắt khẽ híp một cái, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa xa An Nam Tĩnh, trong lòng rất là khiếp sợ .

Hắn chính là chỉ kém nửa bước thì đạt đến tứ giới, phải nói, coi như đối mặt một vị tứ giới cường giả, hắn chính là chia năm năm, nhưng mà vừa rồi, hắn lại bị trước mắt cái này vị chỉ là Phá Giới cảnh nữ tử cho thương tổn tới!

Vừa rồi một lần kia giao phong, hắn không có chiếm được bất kỳ ưu thế nào .

Thiên phú này, kiêu ngạo sắc tộc trung bất kỳ người nào a!

Thu hồi tâm tư, áo xám lão giả quay đầu nhìn thoáng qua sau lưng trường phát nam tử, "Tam điện hạ, còn tốt đó chứ?"

Trường phát nam tử khẽ lắc đầu, "Cũng không lo ngại!"

Áo xám lão giả gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía chỗ xa kia An Nam Tĩnh, "Các hạ kỳ tài ngút trời, nếu như rời đi, ngày sau tất có tốt tiền đồ, nhưng nếu là khăng khăng một mực, tiếp tục lưu lại nơi đây, sợ là các hạ sẽ không có ngày sau ."

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tức thì nhếch miệng cười, An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía cái kia lão giả, "Nàng, ai cũng không cho chạm vào!"

Tiểu Bạch là Dương Diệp nghịch lân, cũng chính là nàng An Nam Tĩnh nghịch lân!

Xa chỗ, áo xám lão giả hai mắt khẽ híp một cái, "Đã như đây, vậy thì nhìn một chút các hạ có khả năng bao lớn ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Âm thầm chư vị, lão phu hai người cùng chư vị cũng không quen biết, thế nhưng, ta hai người cùng chư vị mục tiêu là giống nhau . Nếu như chư vị tiếp tục quan vọng xuống phía dưới, nhất sau được lợi đúng là này nữ cùng cái kia Dương Diệp . Thừa dịp hiện tại cái kia Dương Diệp không thể đi ra, ta chờ cùng nhau liên thủ trước tru này nữ, như thế nào ?"

Phía chân trời, trầm mặc nhất chớp mắt, rất nhanh, một giọng nói truyền đến, "Có thể!"

Trong sát na, sấp sỉ hai mươi đạo khí tức cường đại cùng uy áp phi thẳng đến đỉnh núi trên An Nam Tĩnh lồng đi!

Tam giới cường giả, toàn bộ là tam giới cường giả!

Có mấy đạo thậm chí trực bức tứ giới!

Phía dưới, đỉnh núi chi lên, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, trầm mặc nhất chớp mắt, An Nam Tĩnh đột nhiên mở miệng, "Tới!" (Cvt: Tới luôn đi bác tài)

Thanh âm rơi xuống...

------oOo------

Chương 2396: Dùng Sức A! A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Phía dưới, một đạo hắc ảnh mang theo nhất cỗ khí tức kinh khủng phóng lên cao .

Rống!

Một đạo dữ tợn tiếng gầm gừ vang vọng toàn bộ phía chân trời!

Vũ Kỳ Lân!

Cái kia tự dưới nền đất lao ra, chính là cái kia Vũ Kỳ Lân . Vũ Kỳ Lân xuất hiện về sau, An Nam Tĩnh chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, nhưng sau trực tiếp rơi vào cái kia Vũ Kỳ Lân lưng lên, nàng tay phải nhất chiêu, một thanh trường thương tức thì rơi vào trong tay nàng .

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, sau một khắc, nàng chân phải chợt giẫm một cái .

Rống!

Cái kia Vũ Kỳ Lân chợt gầm lên giận dữ, ngay sau đó, bên ngoài phi thẳng đến phía chân trời bắn mạnh tới .

Mà đang ở cái này lúc, hơn hai mươi đạo khí tức cường đại từ cái này phía chân trời tịch quyển mà hạ!

Đủ đủ hơn hai mươi vị tam giới cường giả, trong đó còn có mấy vị tới gần tứ giới cường giả, bọn họ tản mát ra khí tức cùng uy áp là kinh khủng cỡ nào ?

Đỉnh núi chi lên, Kiếm U trầm mặc nhất chớp mắt, đột nhiên, nàng hai tay nắm bên cạnh cự kiếm hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Nàng rất tinh tường, An Nam Tĩnh ở yêu nghiệt, cũng không đỡ được hơn hai mươi vị siêu cấp cường giả!

Đỉnh núi chi lên, chỉ còn Tiểu Bạch cùng Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Có sợ không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau liền vội vàng lắc đầu, nàng làm sao sẽ sợ, nàng chỉ là có chút sợ An Nam Tĩnh, những thứ khác còn không sợ .

Kiếm Kinh gật đầu, nhưng sau thân hình run lên, hướng phía chân trời bắn mạnh tới .

Nàng là không lo lắng Tiểu Bạch, cái này tiểu gia hỏa con bài chưa lật, so với ai khác đều muốn nhiều! Lo lắng nàng, không bằng lo lắng nhiều lo lắng cho mình!

Tại chỗ, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua phía chân trời, nhưng sau tiểu trảo nắm thật chặt trong tay cái gương .

Phía chân trời đám mây, Kiếm Kinh xông lên chi về sau, trong sát na, sấp sỉ mười vạn thanh kiếm từ cái này dưới nền đất sâu chỗ ngút trời mà lại, rất nhanh, mười vạn thanh kiếm che lại toàn bộ phía chân trời .

Kiếm trận!

Mười vạn kiếm trận!

Mà ở cái kia đám mây chi lên, cũng chính là hư không bên trong, An Nam Tĩnh cầm trong tay trường thương đứng ở Vũ Kỳ Lân lưng lên, từng cổ một cường đại uy áp cùng khí thế không ngừng tự trong cơ thể nàng phát ra . Cái này uy áp cùng khí thế, càng ngày càng mạnh, tựa hồ căn bản không có một cái phần cuối!

Tuy là như đây, thế nhưng, đối mặt sấp sỉ hơn hai mươi vị tam giới cường giả, nàng vẫn còn có chút lực không đủ .

Toàn diện áp chế!

Lúc này, An Nam Tĩnh cùng với Kiếm Kinh còn có Kiếm U đã toàn diện bị áp chế, ba người đối mặt cái này hơn hai mươi vị siêu cấp cường giả, căn bản không có sức đánh trả, chỉ có thể bị động chịu đòn, như không phải An Nam Tĩnh khí thế quá mức cường đại, ba người sợ là sớm đã vẫn lạc!

Phía dưới đỉnh núi chi lên, Tiểu Bạch nhìn về chân trời, ở nàng con mắt bên trong, có một cái gánh ưu màu sắc .

Nàng tuy là nghịch ngợm, thế nhưng nàng cũng không ngốc .

Hiển nhiên, thời khắc này An Nam Tĩnh đám người là đánh không lại những người đó!

Do dự xuống, Tiểu Bạch đột nhiên cúi đầu xem xuống phía dưới chân núi, ngay sau đó, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nhất chiêu .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này dưới nền đất sâu chỗ phóng lên cao, chuyển chớp mắt, Tiểu Ngưu xuất hiện ở trước mặt nàng .

Không chỉ có Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu thân về sau, còn có mấy đạo khí tức cường đại .

Theo thứ tự là cái kia Thái Cổ Lệ Hổ, Thái Cổ Chân Long, còn có ăn mứt quả Nhị Nha!

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ phía chân trời, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Ngưu, hiển nhiên là đang hỏi, đánh thắng được sao?

Tiểu Ngưu ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, sau một khắc, nó nắm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ phi thẳng đến phía chân trời bắn mạnh tới .

Một búa khai thiên!

]

Theo Tiểu Ngưu xông lên, cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cùng Thái Cổ Chân Long cũng không cam tỏ ra yếu kém, phi thẳng đến phía chân trời vọt tới .

Ngoại trừ Tiểu Ngưu, Thái Cổ Chân Long cùng Thái Cổ Lệ Hổ cảnh giới đều chỉ có nhị giới đỉnh phong, thế nhưng, chúng nó có thể đều là chân chính Thái Cổ đại yêu, chúng nó so với nhân loại tam giới cường giả, có thể nói, là không kém chút nào!

Nếu như là bình thường Thái Cổ đại yêu, khả năng không so sánh được trên(lên) nhân loại tam giới cường giả, thế nhưng, Thái Cổ Chân Long cùng Thái Cổ Lệ Hổ đều không phải bình thường đại yêu, đặc biệt Thái Cổ Chân Long, cái kia thân thể cường hãn độ, đừng nói tam giới cường giả, coi như là tứ giới cường giả cũng đừng nghĩ đơn giản phá vỡ!

Cái này Thái Cổ Chân Long, ngoại trừ Nhị Nha cùng Tiểu Bạch bên ngoài, nó là ai cũng không sợ .

Đỉnh núi chi lên, Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Dương ca gọi bảo hộ ngươi, hắn còn cần một chút thời gian ."

Vừa nói, nàng đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch bên mép, Tiểu Bạch sâu chỗ đầu lưỡi liếm liếm, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nhãn trung vẫn còn có chút gánh ưu .

Cái này lúc, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Đừng lo lắng, chúng nó rất chịu đánh, có thể chống đỡ đã lâu!" (Cvt: Tỷ đánh chúng nó nhiều thì quen chứ sao)

Tiểu Bạch: "..."

Phía chân trời hư không bên trong .

Tiểu Ngưu thứ nhất trước xông lên, xông lên về sau, Tiểu Ngưu hướng về phía An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nhưng sau hắn hai tay nắm trong tay Hồng Hoang Khai Thiên Phủ phi thẳng đến cách nó gần nhất tên kia tam giới cường giả vọt tới .

Một búa bổ ra, phủ qua chỗ, không gian trực tiếp trong nháy mắt văng tung tóe!

Tiểu Ngưu trước mặt, tên kia Phá Giới cảnh cường giả thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, không dám chút nào sơ suất, thân hình run lên, hóa thành một đạo bạch quang hướng Tiểu Ngưu vọt tới .

Mà ở bên kia, Thái Cổ Chân Long đã khôi phục chân thân .

Che khuất bầu trời!

Đầu này long khôi phục chân thân chi về sau, giữa sân hết thảy cường giả cũng không nhịn được hướng bên này nhìn thoáng qua .

Long!

Thái Cổ thời kỳ Thái Cổ Chân Long!

Hiện tại cái này thời đại, loại sinh vật này có thể nói là đã tuyệt tích .

Dương Diệp đi đâu trong tìm những thứ này Thái Cổ đại yêu ?

Đây là sở có người nghi vấn trong lòng!

Cái kia Thái Cổ Chân Long khôi phục chân thân về sau, phi thẳng đến một vị tứ giới cường giả đụng tới, một cái đụng này, nhất định muốn đem cái này thiên địa đụng nát .

Bị Thái Cổ đánh rách tả tơi tỏa định tên kia cường giả hoảng hốt, hắn liền tránh địa phương cũng không có, chỉ có thể tế xuất nhất kiện chính mình Ngụy Thần Khí, cái này Ngụy Thần Khí là một kiện màu xám tro bảo giáp, huyền khí thôi động, cái này màu xám tro bảo giáp trực tiếp bạo phát ra một đạo sáng chói ánh sáng màu đen, những ánh sáng này đem tên kia cường giả bao phủ gắt gao, cẩn thận .

Nhưng mà, theo cái kia Thái Cổ Chân Long va chạm, những thứ kia ánh sáng màu đen trong nháy mắt nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, tên kia cường giả trên người món đó Ngụy Thần Khí cũng là trong nháy mắt nứt toác ra, cả người phi thẳng đến phía sau ném bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Đánh bay tên kia cường giả chi về sau, cái kia Thái Cổ Chân Long không có ở đối với cái kia người xuất thủ, mà là hướng bên cạnh chính là đảo qua .

Xuy!

Cái này đảo qua, toàn bộ phía chân trời hư không đều trực tiếp nổ tung ra .

Cường thế!

Thái Cổ Chân Long cường đại nhục thân lực lượng, làm cho trong sân cường giả đều là trở nên sợ .

Mà đổi thành một bên, cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cũng là cực kì khủng bố .

Lệ khí!

Thái Cổ Lệ Hổ thân lên, tràn đầy lệ khí, nói đến đánh nhau, càng là không sợ chết .

Phía chân trời hư không, theo cái này tam đầu Thái Cổ đại yêu gia nhập vào, trong sân thế cục mặc dù không có nghịch chuyển, thế nhưng, An Nam Tĩnh tình huống của bên này cũng là đã khá nhiều, chí ít không có bị áp chế .

Đỉnh núi lên, Nhị Nha nhìn thoáng qua phía chân trời hư không, nhưng sau đạm thanh nói: "An tỷ lợi hại nhất, cái kia ngu xuẩn long có thể miễn cưỡng, Tiểu Hổ cùng Tiểu Ngưu hơi yếu, hai người này cần mạnh mẽ điểm, không phải chúng nó liền đào thải!"

Tiểu Bạch liếm liếm mứt quả, nhưng sau gật một cái đầu nhỏ, biểu thị tán thành .

Nhị Nha đột nhiên cầm Tiểu Bạch trong tay mứt quả liếm liếm, nhưng sau lại nói: "Tiểu Bạch, những thứ này người có thể ăn không ?"

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía không trung, người có thể ăn không ? Ăn ngon không ?

Ở nơi này lúc, một gã cụt tay nam tử cùng áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đối diện không xa chỗ .

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia cụt tay nam tử cùng áo xám lão giả, sau đó nói: "Các ngươi muốn làm gì ?"

Cụt tay nam tử ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, cười nói: "Đây chính là Linh Tổ, thực sự là khả ái a!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha mỉm cười, "Không sợ . Ta rất biết đánh nhau đấy!"

Nghe được Nhị Nha, cái kia cụt tay nam tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, cười nói: "Là sao? Tiểu muội muội, ngươi thật rất biết đánh nhau ?"

Nhị Nha nhìn thoáng qua cụt tay nam tử sau lưng lão giả, nàng không nói gì, chính là không ngừng liếm mứt quả .

Cụt tay nam tử ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, cười nói: "Ngươi là chính mình theo ta đi, hay là ta bắt ngươi đi đâu?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái Nhị Nha bả vai, Nhị Nha gật đầu, sau một khắc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở cái kia cụt tay nam tử trước mặt, sau một khắc, một tòa mộ bia phi thẳng đến cái kia cụt tay nam tử đập xuống .

Cái này đập một cái, đập cái kia cụt tay nam tử tâm thần câu nứt!

Giờ khắc này, cụt tay nam tử toàn thân tóc gáy đều dựng lên . Nguy hiểm, uy hiếp trí mạng .

Đang ở thời khắc mấu chốt này, một tay đột nhiên bắt được cụt tay nam tử, chuyển chớp mắt, cụt tay nam tử biến mất, thay vào đó là tên kia áo xám lão giả . Áo xám lão giả giơ tay lên chính là một chưởng hướng cái kia mộ bia đánh tới .

Ầm!

Lão giả bàn tay vừa mới tiếp xúc cái kia mộ bia, khuôn mặt sắc chính là thốt nhiên đại biến, chuyển chớp mắt, bàn tay trực tiếp rạn nứt ra, tiên huyết văng khắp nơi! Cùng này đồng thời, cả người bay thẳng đến lui về sau mấy trăm trượng!

Mới vừa dừng lại một cái, lão giả khuôn mặt sắc lần nữa đại biến, "Ngươi dám!"

Hắn đang muốn động thủ, nhưng mà xa chỗ, một đạo tiếng kêu thảm thiết truyền đến, lão giả ở cũng không dám động .

Bởi vì không xa chỗ, cái kia cụt tay nam tử đã ngã xuống đất lên, ở cụt tay nam tử thân lên, đè nặng một khối mộ bia .

Nhị Nha nhìn thoáng qua dưới chân cụt tay nam tử, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, ngươi giết qua người chưa?"

Tiểu Bạch lắc đầu .

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Có muốn hay không giết một cái ? Chơi rất khá!"

"Chơi thật khá ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn thoáng qua cái kia cụt tay nam tử, có chút do dự .

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên lấy ra một cây chủy thủ đưa cho Tiểu Bạch, "Đến, giết một người, hướng về phía cổ họng của hắn, xuống một đao, hắn biết a hét thảm một tiếng, nhưng sau thân thể co giật một cái, đón lấy, hắn đã chết rồi." (Cvt: Xin đừng đầu độc vô địch Bạch tỷ như vậy chứ _ _)

Tiểu Bạch: "..."

Không xa chỗ, cái kia áo xám lão giả gắt gao nhìn chằm chằm Nhị Nha, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Nhị Nha quản đều không quản áo xám lão giả, đem dao găm nhét vào Tiểu Bạch tiểu trảo lên, "Đến, giết hắn đi ."

Tiểu Bạch nhìn một chút dao găm, lại nhìn một chút cái kia cụt tay nam tử, nhất sau nàng nhảy tới cái kia cụt tay nam tử trước mặt, nhưng sau một cái móng vuốt nhỏ che cùng với chính mình con mắt, một cái móng vuốt nhỏ hướng về phía cụt tay nam tử hầu chợt liền cắm xuống .

"A ..."

Theo một đạo tiếng kêu to vang lên, Tiểu Bạch run run một cái, nhưng sau nắm dao găm một hồi loạn đâm .

Một lát sau, Tiểu Bạch móng trái dời, mở con mắt meo meo nhìn thoáng qua cụt tay nam tử, lúc này, cụt tay nam tử còn đang nhìn hắn, cũng chưa chết .

Cái này lúc, một bên Nhị Nha bất mãn nói: "Tiểu Bạch, ngươi có thể không thể dùng điểm lực, dùng sức a!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng do dự xuống, nhưng sau một cái móng vuốt nhỏ che lại cái kia cụt tay nam tử con mắt, đón lấy, nàng hữu trảo nắm dao găm hướng về phía cụt tay nam tử dùng sức chính là đâm một cái ... (Cvt: Đến giết người cũng khả ái là sao -_-)

....

PS: Chúc tết! Cái này; hai ngây thơ không có thời gian ký hiệu, không phải tố khổ, mà là thật một tay, mỗi bên chỗ thân thích cũng phải đi, ở lão gia, sơn đạo nhiều... Ai, cái này hai ngây thơ là muốn ép chết cá nhân ai . Đổi mới muộn, hoặc thiếu canh nói, thật mời mọi người thứ lỗi xuống, bất quá, ta sẽ nỗ lực bảo trì bình thường đổi mới! ! !

Nhất về sau, lần nữa chúc mọi người chúc mừng năm mới! ! ! !

------oOo------

Chương 2397: Đồ Long!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một bên không xa chỗ, cái kia áo xám lão giả đang muốn xuất thủ, nhưng mà, Nhị Nha cũng là đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn .

Nguy hiểm!

Bị Nhị Nha ánh mắt tập trung, áo xám lão giả tức thì cảm thấy một nguy hiểm .

Lão giả trong lòng vô cùng khiếp sợ, trước mắt cái này tiểu cô nương đến tột cùng là nhân vật gì, lại có thể làm cho hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Nhị Nha không có để ý áo xám lão giả, mà là nhìn về phía trước mặt, lúc này, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ che cụt tay nam tử, một con khác nắm chủy thủ tiểu trảo tắc thì hướng về phía nam tử kia một hồi loạn đâm . Đáng tiếc là, nàng lực lượng quá nhỏ quá nhỏ .

Cụt tay nam tử dầu gì cũng là một vị tam giới cường giả, cái kia nhục thân, căn bản không phải tay trói gà không chặt Tiểu Bạch có thể phá hư .

Tiểu Bạch loạn đâm, đối với cụt tay nam tử mà nói, giống như là cù lét!

Nhất về sau, Nhị Nha thật sự là không nhìn nổi . Nàng vỗ vỗ Tiểu Bạch bả vai, ý bảo Tiểu Bạch có thể ngừng .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua Nhị Nha, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau lại nhìn một chút trước mặt cái kia cụt tay nam tử, đón lấy, nàng đem dao găm đưa tới Nhị Nha trước mặt, biểu thị làm cho Nhị Nha tới.

Nhị Nha không có lấy dao găm, mà là tay phải hướng về phía khối kia đặt ở cụt tay nam tử trên người mộ bia chợt chính là vỗ .

Đang ở bàn tay nàng phải rơi vào cái kia mộ bia chi trên(lên) lúc, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện ở Nhị Nha đỉnh đầu, này cổ uy áp giống như một tòa ngọn núi chống trời khổng lồ nghiền ép mà đến, kinh người không gì sánh được .

Nhị Nha không thể không dừng hạ tay của mình, nàng không sợ này cổ uy áp, thế nhưng, nàng bên cạnh còn có Tiểu Bạch!

Nhị Nha chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người phóng lên cao, không trung, Nhị Nha đấm ra một quyền .

Thuần túy lực lượng!

Cái này đấm ra một quyền, cái kia cỗ uy áp trực tiếp bị đánh toái!

Một quyền nổ nát cái kia cỗ uy áp chi về sau, Nhị Nha vẫn chưa tiếp tục xuất thủ, mà là trực tiếp về tới Tiểu Bạch bên cạnh . Dương ca nhưng là có đã thông báo, phải thật tốt bảo hộ Tiểu Bạch, không thể để cho Tiểu Bạch gặp chuyện không may!

Nhìn thấy Nhị Nha thực lực kinh khủng về sau, chân trời An Nam Tĩnh thần sắc nhẹ nhõm, nàng không lo lắng cho mình, nàng lo lắng chính là Tiểu Bạch! Còn tốt, Nhị Nha thực lực rất mạnh .

Không xa chỗ, cái kia áo xám lão giả gắt gao nhìn Nhị Nha, không dám ở động thủ, bởi vì Nhị Nha một chân đã dẫm nát cụt tay nam tử lồng ngực lên. Chỉ cần hắn động, hắn tin tưởng, cái kia tiểu cô nương hội không chút do dự giẫm nát cụt tay nam tử lồng ngực .

Nhị Nha chân xuống, cụt tay nam tử thần sắc cực kỳ dữ tợn .

Biệt khuất!

Vô cùng biệt khuất!

Đường đường Hoang Tộc điện hạ, vừa mới xuất thế, đã bị như này đánh nhau, đối với cụt tay nam tử mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã! Như chuyện nơi đây truyền quay lại Hoang Tộc, hắn sẽ chết!

Hoang Tộc tại ngoại, người có thể chết, thế nhưng, không thể bị nhục!

Vĩnh Hằng chi giới người đều yêu nghiệt như vậy sao?

Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha không nhìn cái kia áo xám lão giả, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, sau đó nói: "Tiểu Bạch, An tỷ các nàng khả năng nhanh đánh không lại ."

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ hư không, ý là làm cho Nhị Nha đi hỗ trợ!

Nhị Nha lắc đầu, "Được bảo hộ ngươi, ngươi nếu như gặp chuyện không may, Dương ca sẽ thành rất đáng sợ ."

Kỳ thực, Nhị Nha vẫn có chút sợ Dương Diệp, đặc biệt Dương Diệp Phong Ma thời điểm, nàng cũng đã gặp qua Dương Diệp nổi điên, cái kia là ai cũng dám đánh!

Tiểu Bạch ôm cái kia cái gương hướng về phía Nhị Nha giơ giơ lên, biểu thị ta có bảo bối .

Nhị Nha vẫn lắc đầu, "Không được, được chờ Dương ca xuất hiện!"

Tiểu Bạch có chút bất đắc dĩ .

Mà đang ở cái này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi, đột nhiên truyền đến một đạo khủng bố vô cùng cường đại khí tức .

Chuyển chớp mắt, một đạo bạch quang ở không trung hư không chợt lóe lên .

Phía dưới, Nhị Nha nhíu mày, nắm tay chặt nắm lại, thế nhưng, vẫn là không có lựa chọn ra tay .

Phía chân trời hư không, cái này đạo bạch quang trực tiếp đánh về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh hiển nhiên cũng đã nhận ra cái này đạo bạch quang, nàng bỏ qua truy sát trước mặt cái kia vị cường giả, xoay người đâm ra một thương .

Cái này lúc, một bàn tay để ở tại thanh trường thương kia lên.

]

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, An Nam Tĩnh cùng nàng dưới người cái kia Vũ Kỳ Lân trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng có hơn!

Bạch quang tán đi, là một gã mặc quần trắng nữ tử!

Dịch Thủy Hàn!

Người tới chính là đã từng bị Dương Diệp hủy diệt Tiên Phủ tổ sư Dịch Thủy Hàn!

Dịch Thủy Hàn một kích đẩy lùi An Nam Tĩnh về sau, nàng vẫn chưa ngừng tay, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở bên kia cái kia Thái Cổ Chân Long đỉnh đầu, sau một khắc, nàng hai tay chất chồng, hướng về phía Thái Cổ Chân Long chợt chính là đè một cái!

Ầm!

Cái này đè một cái, cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp tự hư không bên trong bị chấn nhanh rớt mà xuống, rất nhanh, cái kia Thái Cổ Chân Long rơi đập ở tại mặt đất lên, trong nháy mắt, toàn bộ mặt đất xuất hiện một cái to lớn vực sâu .

Sau một khắc, cái kia Dịch Thủy Hàn đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Thái Cổ Lệ Hổ, chuyển chớp mắt, nàng cách khoảng không hướng về phía cái kia Thái Cổ Lệ Hổ chính là một trảo .

Ầm!

Thái Cổ Lệ Hổ không gian chung quanh trong nháy mắt bạo liệt mở ra, ngay sau đó, cái kia Thái Cổ Lệ Hổ phi thẳng đến phía sau ném bay ra ngoài .

Quẳng quá trình bên trong, Thái Cổ Lệ Hổ toàn thân trên dưới, tiên huyết văng khắp nơi!

Giữa sân chỉ còn hạ Tiểu Ngưu!

Dịch Thủy Hàn không có để ý Tiểu Ngưu, bởi vì giờ khắc này Tiểu Ngưu đã bị trọng thương, căn bản không đáng nàng xuất thủ . Nàng ánh mắt rơi vào phía dưới Tiểu Bạch thân lên, Nhị Nha chắn Tiểu Bạch trước mặt .

Dịch Thủy Hàn nhãn thần băng lãnh, nàng thân hình run lên, phi thẳng đến phía dưới Tiểu Bạch bắn mạnh tới . Mà đang ở cái này lúc, nàng đột nhiên đứng ở tại chỗ, nhưng sau quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, cái kia đã người bị thương nặng Tiểu Ngưu đột nhiên thả người nhảy, hai tay nắm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ hướng Dịch Thủy Hàn tàn nhẫn phách đi .

Dịch Thủy Hàn khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, đang ở Tiểu Ngưu cách nàng còn có hơn một trượng chỗ lúc, Dịch Thủy Hàn đột nhiên tại chỗ biến mất .

Xuy!

Một đạo hàn quang tự Tiểu Ngưu phần bụng xuyên qua, Tiểu Ngưu cả người trong nháy mắt cương cứng, mà hắn hai tay giơ lên Hồng Hoang Khai Thiên Phủ ở cũng không rơi xuống . Mà cái kia Dịch Thủy Hàn vẫn chưa dừng tay, xoay người một chưởng xếp hạng Tiểu Ngưu sau lưng .

Ầm!

Tiểu Ngưu trong nháy mắt rơi vào phía dưới mặt đất lên, ở rơi xuống trong lúc, Tiểu Ngưu quanh thân miếng vảy từng khúc văng tung tóe, tiên huyết văng khắp nơi!

Cái kia Dịch Thủy Hàn vẫn không có thu tay lại, cách khoảng không hướng về phía Tiểu Ngưu chính là một chưởng .

Ầm!

Tiểu Ngưu không gian xung quanh trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà ở cái kia tạc liệt không gian bên trong, Tiểu Ngưu nhục thân bắt đầu bị xé nứt . Chuyển chớp mắt, Tiểu Ngưu trong mắt màu sắc dần dần ảm đạm xuống, trong tay nó Hồng Hoang Khai Thiên Phủ cũng tự trong tay bóc ra .

Phía dưới đỉnh núi chi lên, Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, trong nháy mắt tạc mao, nàng liền muốn xông tới, chẳng qua bị Nhị Nha ngăn lại . Nhị Nha gắt gao nhìn không trung Dịch Thủy Hàn, nhãn trung tràn đầy sát ý .

Sát ý!

Chân chính sát ý!

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ vào phía chân trời rơi xuống Tiểu Ngưu, một bên chỉ một bên khóc, Nhị Nha rất muốn ra tay, thế nhưng, bên cạnh còn có cái kia áo xám lão giả .

Nàng không thể ra tay, nàng vừa ra tay, cái kia áo xám lão giả sẽ đối với Tiểu Bạch xuất thủ .

Mà xa chỗ phía chân trời hư không bên trong, An Nam Tĩnh cùng Kiếm Kinh còn có Kiếm U bọn người đã bị những thứ kia cường giả ngăn chặn, căn bản không pháp xuất thủ .

Quan trọng nhất là, không trung cái kia nữ tử váy trắng ánh mắt hiện tại chuyển tới nàng cùng Tiểu Bạch thân lên.

Bất lực!

Lần đầu tiên, Nhị Nha đều có chút bất lực . Nàng không sợ đả kích, thế nhưng, hiện ở loại tình huống này, không phải đánh lộn có thể giải quyết . Cứu cái này, cái kia sẽ không có . Cứu cái kia, cái này sẽ không có .

Nhị Nha gắt gao ôm Tiểu Bạch, không cho Tiểu Bạch tiến lên .

Mà một bên, cái kia áo xám lão giả đã bắt đầu rục rịch, theo thì chuẩn bị xuất thủ .

Phía chân trời đám mây bên trong, Dịch Thủy Hàn hai tay thả lỏng thân về sau, nhìn phía dưới Tiểu Bạch, cười nhạt, "Linh Tổ, hảo một cái Linh Tổ ."

Thanh âm rơi xuống, nàng liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, phía dưới cái kia dưới nền đất sâu chỗ, một đạo kim sắc quang trụ đột nhiên phóng lên cao .

Chính là cái kia Thái Cổ Chân Long!

Thái Cổ Chân Long phóng lên cao, nó để ngang Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đỉnh đầu, to lớn long nhãn căm tức nhìn cái kia Dịch Thủy Hàn .

Phía chân trời không trung, Dịch Thủy Hàn nhìn cái kia Thái Cổ Chân Long, diện vô biểu tình, "Thuần chánh Thái Cổ Chân Long huyết mạch, rất hiếm thấy . Ngươi như cùng ta cùng giai, ta ngược lại thật muốn sợ ngươi ba phần, đáng tiếc, ngươi bây giờ, đối với ta mà nói, cùng con kiến hôi không sai ."

Thanh âm rơi xuống, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng nâng lên, trong sát na, một cường đại uy áp tự phía chân trời tịch quyển mà xuống, này cổ uy áp càng ngày càng mạnh, nhất sau hội tụ thành vì một dòng lũ lớn trực tiếp đánh về phía cái kia Thái Cổ Chân Long!

Thái Cổ Chân Long nhãn trung, tràn đầy lệ khí . Theo gầm lên giận dữ, Thái Cổ Chân Long phóng lên cao, trực tiếp đánh về phía cái kia cỗ uy áp!

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, một đạo tiếng kêu rên ở mảnh này phía chân trời vang vọng dựng lên .

Chính là cái kia Thái Cổ Chân Long đấy!

Cái kia cỗ cường đại uy áp đánh vào Thái Cổ Chân Long thân trên(lên) về sau, trong nháy mắt liền đem Thái Cổ Chân Long quanh thân miếng vảy nổ tan . Thái Cổ Chân Long nguyên bản là đã bị trọng thương, hiện tại lại lọt vào cái này Dịch Thủy Hàn một kích toàn lực, có thể nói là tổn thương càng thêm tổn thương!

Thế nhưng, nó không có lui!

Không chút nào lui!

Từng cổ một cường đại uy áp không ngừng hướng phía chân trời chấn động đi .

Cuối cùng, Thái Cổ Chân Long đầu sẽ không có thấp quá! Cả đời này, nó đối với hai người cúi đầu, một cái Nhị Nha, một cái Tiểu Bạch!

Không cúi đầu! Không thối lui!

Phía chân trời hư không, Thái Cổ Chân Long không sợ chết một lần lại một lần hướng cái kia Dịch Thủy Hàn đánh tới!

Nhưng mà, đổi lấy là một lần lại một lần trọng thương .

Đỉnh núi chi lên, Nhị Nha gắt gao nhìn về chân trời, nàng muốn ra tay, thế nhưng, nàng không thể, nàng không thể ly khai Tiểu Bạch .

Mọi người chân chính mục tiêu đều là Tiểu Bạch!

Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch sẽ xông lên quá khứ, thế nhưng bị Nhị Nha gắt gao ngăn cản .

Ầm!

Ở nơi này lúc, không trung đám mây bên trong, một đầu quái vật lớn tự phía chân trời rơi mà xuống.

Đầu này quái vật lớn chính là cái kia Thái Cổ Chân Long . Thái Cổ Chân Long tuy là cường hãn, thế nhưng, nó cùng Dịch Thủy Hàn giữa chênh lệch cảnh giới quá to lớn .

Căn bản không phải đối thủ!

Một kích đánh bại cái kia Thái Cổ Chân Long, Dịch Thủy Hàn lập tức nhìn về phía phía dưới Nhị Nha cùng Tiểu Bạch .

Dịch Thủy Hàn gắt gao nhìn cái kia mặt đầy nước mắt Tiểu Bạch, "Thương tâm ? Ha hả, còn có càng thương tâm đây này . Ta muốn tự tay giết chết tất cả cùng nàng có quan người, ta muốn làm cho ngươi chờ, từng bước từng bước chết thảm, bao quát ngươi cái này vị Linh Tổ! Thế nhân không dám giết Linh Tổ, ta Dịch Thủy Hàn nay ngày sẽ thử xem!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, phi thẳng đến phía dưới Tiểu Bạch cùng Nhị Nha vọt tới .

Mà đang ở cái này lúc, phía dưới cái kia đã chỉ còn một hơi thở Thái Cổ Chân Long đột nhiên lần nữa xông tới .

Không trung, Dịch Thủy Hàn nhãn trung hiện lên một cái sâm lãnh sát ý, nàng tay phải cách khoảng không hướng về phía Thái Cổ Chân Long vòi nước chính là nắm chặt .

Xoạt xoạt!

Cái kia Thái Cổ Chân Long vòi nước trực tiếp bắt đầu rạn, tiên huyết như suối thủy một dạng tự Thái Cổ Chân Long vòi nước mỗi bên chỗ bạo xạ mà ra!

Phía chân trời hư không, Dịch Thủy Hàn khóe miệng nổi lên một cái nhe răng cười, "Hôm nay, ta còn không có tàn sát qua long đây! Nay ngày liền thử xem!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải chậm rãi chặt nắm lại .

Xoạt xoạt!

Bốn phía không gian chợt run lên!

.....

------oOo------

Chương 2398: Tìm Ta ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xoạt xoạt!

Dịch Thủy Hàn bốn phía, vô số không gian vặn vẹo rạn, ngay sau đó, một cường đại lực lượng giống như là thuỷ triều hướng cái kia Thái Cổ Chân Long tịch quyển đi!

Nhìn cái kia cỗ lực lượng đánh tới, cái kia đã chỉ còn một hơi thở Thái Cổ Chân Long nhãn trung xuất hiện một màn đau thương .

Nó quay đầu nhìn thoáng qua Nhị Nha cùng Tiểu Bạch vị trí, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại .

Bảo hộ Tiểu Bạch!

Bằng hữu!

Ở Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long trong lòng, Tiểu Bạch là Linh Tổ, thế nhưng, cũng là bằng hữu . Đặc biệt Thái Cổ Chân Long, theo Tiểu Bạch cho nó một khối kỳ dị quả lúc, nó cũng đã đem Tiểu Bạch cho rằng là bằng hữu .

Tình hữu nghị!

Có lúc, tình hữu nghị chính là đơn giản như vậy.

Phía dưới, Nhị Nha phía sau, Tiểu Bạch dùng sức phe phẩy Nhị Nha cánh tay, muốn Nhị Nha đi cứu Thái Cổ Chân Long .

Nhị Nha thẳng thẳng nhìn chằm chằm phía chân trời, nàng muốn cứu, nhưng là, một bên còn có một lão giả đang ngó chừng nàng cùng Tiểu Bạch!

Chỉ cần nàng xuất thủ, Tiểu Bạch liền xong đời .

Nhưng là, nàng thật rất muốn đi cứu! Bởi vì không đi cứu, cái kia ngu xuẩn long có thể lại phải chết . Nhưng là đi cứu, Tiểu Bạch khả năng sẽ bị người khác bắt đi .

Nhị Nha hai mắt chậm rãi đóng lại, gia gia, ta nên làm cái gì bây giờ ?

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này dưới nền đất sâu chỗ vang lên, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang tê liệt đại địa, tự đại địa sâu chỗ phóng lên cao .

Nhị Nha chợt mở con mắt, nhìn về phía xa chỗ, không chỉ có Nhị Nha, giữa sân ánh mắt mọi người đều nhìn về cái kia tiếng kiếm reo truyền đến chỗ .

Nơi ấy, một gã thanh niên đột ngột từ mặt đất mọc lên, thẳng vào vân tiêu, tốc độ rất nhanh, thanh niên xuất hiện ở cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo kiếm quang ở không trung giao thoa mà qua, cái kia Dịch Thủy Hàn thả ra cái kia cỗ uy áp trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy .

Phía chân trời hư không, Dịch Thủy Hàn hai mắt híp lại, "Tốt kiếm, so với lúc trước mạnh hơn . Như vậy càng có ý tứ!"

Phía dưới, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dịch Thủy Hàn, "Cho chút thời gian, không thành vấn đề chứ ?"

Dịch Thủy Hàn khóe miệng hơi cuộn lên, "Có thể, ngươi xuất hiện về sau, ta tin tưởng nữ nhân kia khẳng định cũng sẽ xuất hiện ."

Nữ nhân kia!

Hiển nhiên là chỉ Thiên Tú .

Lúc trước nàng bị Thiên Tú như vậy vũ nhục, cái này đã trở thành tâm kết của nàng, tâm kết này nếu như chưa trừ diệt, nàng cả đời đều muốn không pháp ở vào nửa tấc .

Lúc này đây nàng xuất hiện, mục đích thực sự cũng không phải là Linh Tổ, mà là Dương Diệp cùng Thiên Tú!

Dương Diệp xoay người, nhìn cái kia Thái Cổ Chân Long, hắn tâm không hiểu tê rần .

Thảm!

Đầu này Thái Cổ Chân Long đã bị đánh biến hình . Toàn thân miếng vảy, không có một khối là tốt, đặc biệt vòi nước, đã nứt ra, cái này tổn thương, quá trọng quá nặng .

Có thể nói, cách cái chết chỉ kém một hơi .

Dương Diệp đi tới đầu rồng kia trước mặt, đưa tay nhẹ nhàng sờ sờ Thái Cổ Chân Long Long Giác, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cảm tạ!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng ôm Dương Diệp khóc một hồi, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ Thái Cổ Chân Long Long Giác .

Dương Diệp vung tay phải lên, đem Thái Cổ Chân Long đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Đem Thái Cổ Chân Long đưa đến Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp đi tới dưới nền đất, lúc này, Tiểu Ngưu nằm trên đất cũng không nhúc nhích .

Khí tức rất yếu .

Phi thường vô cùng yếu!

Nếu như nói Thái Cổ Chân Long có một hơi, cái kia Tiểu Ngưu tắc thì thừa lại không đến nửa sức lực .

]

Nửa sức lực!

Tiểu Ngưu nhục thân cùng Thái Cổ Chân Long so sánh với vẫn là kém không ít, nó căn bản không chịu nổi Dịch Thủy Hàn mấy lần công kích .

Nhìn thấy Tiểu Ngưu dáng dấp, Tiểu Bạch lập tức liền khóc lên, nàng ôm thật chặc Dương Diệp cổ, cái kia kiều tiểu thân thể đang không ngừng rung động .

Dương Diệp đi tới Tiểu Ngưu bên cạnh, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Ngưu thân thể, thần sắc tức thì thay đổi âm trầm .

Tiểu Ngưu thương thế kia, sợ là Hồng Mông Tử Khí đều không trị liệu được!

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không, lúc này, An Nam Tĩnh một người đang đối mặt vài vị Phá Giới cảnh cường giả, An Nam Tĩnh cũng bị thương rất nghiêm trọng, có thể nói, bất kể là An Nam Tĩnh, vẫn là Kiếm U, cũng hoặc Kiếm Kinh còn có con kia Thái Cổ Lệ Hổ, tình cảnh của bọn họ đều phi thường vô cùng không ổn .

Sở dĩ vẫn có thể chống, toàn bộ nhờ Kiếm Kinh cái kia ba bộ cường đại kiếm trận kiềm chế!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, nói: "Khí!"

Hư không bên trong, An Nam Tĩnh khóe mắt nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, sau một khắc, nàng ngọc thủ một điểm, rất nhanh, một luồng khí màu trắng trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể .

Cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí!

Dương Diệp vung tay phải lên, đem Tiểu Ngưu đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, hắn quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Đi vào, giúp chúng nó!"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, nhưng sau một cái tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Chỉ dựa vào Hồng Mông Tử Khí, căn bản cứu không được Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long! Thêm trên(lên) cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí có thể phải thử một chút . Thế nhưng, đến tột cùng có thể hay không cứu, trong lòng hắn cũng không cuối cùng .

Bởi vì Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long tổn thương đang quá trọng quá nặng!

Tại chỗ, Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn về phía xa chỗ trên đỉnh núi Nhị Nha, "Được không ?"

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nàng chân nhỏ đá đá trước mặt cái kia cụt tay nam tử, "Cái kia lão đầu nói người này tới tự Hoang Tộc, nói chúng ta không thể giết hắn, Dương ca ngươi thấy thế nào ?"

Dương Diệp đang muốn nói, không xa chỗ, cái kia áo xám lão giả đột nhiên nói: "Dương Diệp, hắn là ta Hoang Tộc tam điện hạ, ngươi ..."

Dương Diệp nhìn cũng chưa từng nhìn cái kia lão giả, mà là ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Giết!"

Nhị Nha khóe miệng nổi lên một cái quỷ dị dữ tợn, sau một khắc, nàng trực tiếp há hốc miệng ra, nhưng sau mở miệng hút một cái .

Xuy!

Một hấp lực trực tiếp đem cái kia cụt tay nam tử hút tới Nhị Nha trong cơ thể!

Ăn tươi!

Cứ như vậy, cái kia cụt tay nam tử bị Nhị Nha ngạnh sinh sinh cho ăn tươi!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia áo xám lão giả nhãn trung tràn đầy hãi sắc, "Ngươi, ngươi đến tột cùng là nhân vật gì!"

Nhị Nha ợ một cái, nhưng sau nhìn về phía cái kia áo xám lão giả, "Lão bất tử, nếu không phải là ngươi, Tiểu Ngưu cùng cái kia ngu xuẩn long cũng sẽ không như vậy, ta nay ngày muốn ăn sống rồi ngươi ."

Thanh âm rơi xuống, Nhị Nha chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng cái kia lão áo xám lão giả bắn mạnh tới .

Ở Nhị Nha trong hai tay, chính là khối kia mộ bia!

Nhị Nha đi tới cái kia lão giả đỉnh đầu, ôm khối kia mộ bia chợt chính là đập một cái .

Lão giả không dám khinh thường, hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau song quyền chợt xuất kích .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả trực tiếp bị đập đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài .

Nhị Nha vẫn chưa dừng tay, lần nữa hướng cái kia lão giả vọt tới .

Phía dưới, Dương Diệp theo Nhị Nha thân trên(lên) thu hồi ánh mắt, sau một khắc, hắn xuất hiện ở cái kia Dịch Thủy Hàn trước mặt .

Dịch Thủy Hàn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Được nhất cái Thần Kiếm, không tệ không tệ, so với lúc trước mạnh không thiếu, đến, để cho ta nhìn, ngươi Dương Diệp đến tột cùng có nhiều yêu nghiệt . Ngươi ..."

Nói đến đây, Dịch Thủy Hàn thanh âm đột nhiên hơi ngừng, nàng hai tay hướng phía trước một trảo .

Một trảo này, trực tiếp nắm hai thanh kiếm!

Chính là Dương Diệp cái kia hai thanh phi kiếm!

Cái kia hai thanh phi kiếm, đối với Dịch Thủy Hàn một điểm uy hiếp đều không!

Dịch Thủy Hàn hai tay chợt ném một cái, cái kia hai thanh phi kiếm tức thì hóa thành lưỡng đạo kiếm quang bay ngược mà quay về, tốc độ so với Dương Diệp thi triển còn nhanh hơn vài phần!

Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, hướng phía trước bước ra hai bước, cái này lúc, bên hông hắn Kiếm Hồ khẽ run lên, ngay sau đó, cái kia hai thanh kiếm trực tiếp bị hút vào vào Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Dịch Thủy Hàn, "Thứ thiệt tứ giới cường giả, vừa vặn, ta cũng muốn nhìn, ta Dương Diệp có thể hay không giết tứ giới!"

Dương Diệp đối diện, Dịch Thủy Hàn hai tay thả lỏng thân về sau, chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Tứ giới ? Ha ha ... Vô tri con kiến hôi, ngươi cũng biết, ta mấy trăm năm trước liền đã đạt được tứ giới, mặc dù bây giờ vẫn chưa bước vào ngũ giới, thế nhưng, ta như thế nào một dạng tứ giới có thể so sánh ?"

Nói đến đây, Dịch Thủy Hàn ngừng lại, lại nói: "Dương Diệp, ta một tay sáng chế Tiên Phủ bị hủy bởi tay ngươi, hôm nay, ta muốn ngươi gấp trăm lần xin trả!"

Thanh âm rơi xuống, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, trong sát na, giữa cả thiên địa đột nhiên hư huyễn trong suốt đứng lên .

Đây cũng không phải là cái này Vĩnh Hằng chi giới thế giới có khả năng thừa nhận lực lượng!

Này cổ lực lượng, đủ để đơn giản phá hủy cái này Vĩnh Hằng chi giới không gian cùng tất cả pháp tắc!

Dịch Thủy Hàn đối diện, Dương Diệp hai mắt híp lại, tại hắn Kiếm Hồ bên trong, cái kia chuôi tên là tru dần dần run rẩy động .

Ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, cái kia Dịch Thủy Hàn đột nhiên trợn mở con mắt, sau một khắc, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, làm như nhìn thấy gì, mặt nàng trên(lên) đột nhiên trào hiện một vẻ dữ tợn cùng điên cuồng, ngay sau đó, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, Dương Diệp ngây ngẩn cả người . Chạy ?

Nữ nhân này liền chạy như vậy ? Giở trò quỷ gì ?

Dương Diệp chau mày, quá một hồi lâu, thấy nữ nhân kia không có ở xuất hiện, Dương Diệp liền không ở quản nữ nhân kia, mà là quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh chỗ ở vị trí .

Lúc này, An Nam Tĩnh đang bị bảy tám danh cường giả vây công, ở bảy tám danh cường giả vây công xuống, An Nam Tĩnh đã bắt đầu liên tục bại lui, không chỉ có như đây, toàn thân trên dưới càng là đã thụ thương không ít .

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước .

Xuy!

Một cái kiếm quang đột nhiên ở toàn bộ phía chân trời chợt lóe lên, ở cái kia An Nam Tĩnh thân sau không xa chỗ, một gã tam giới cường giả đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, chợt quay đầu, mới vừa vừa quay đầu, một luồng kiếm quang chính là trực tiếp từ hắn hầu chỗ chợt lóe lên!

Xuy!

Tên này cường giả hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy kinh ngạc màu sắc .

Nhanh!

Thật nhanh kiếm!

Cái này kiếm sắp tới hắn đến chết đều không có phản ứng kịp!

Một kiếm miểu sát tên này cường giả về sau, lại là một thanh phi kiếm ở trong sân chợt lóe lên, chuyển chớp mắt, ở An Nam Tĩnh bên phải không xa chỗ, lại là một gã cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Xuất kỳ bất ý!

Tại loại này xuất kỳ bất ý phía dưới, Dương Diệp thuấn sát hai gã tam giới cường giả! Giờ khắc này, phía chân trời hư không những thứ kia cường giả dồn dập chú ý tới Dương Diệp .

Dương Diệp xuất hiện ở An Nam Tĩnh bên cạnh, hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Còn có thể chiến sao?"

An Nam Tĩnh nhìn hắn một cái, sau một khắc, nàng phi thẳng đến xa xa một gã tam giới cường giả vọt tới .

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Giết, giết hắn cái đỉnh phong bất bại!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Ở một mảnh vô tận hư không bên trong, Dịch Thủy Hàn một đường chạy như điên, tốc độ quá nhanh, bên ngoài chỗ đi qua không gian từng khúc đổ nát .

Không biết quá bao lâu, Dịch Thủy Hàn ngừng lại, ở trước mặt nàng không xa chỗ, đứng một gã kiều tiểu nữ tử!

Kiều tiểu nữ tử hai tay thả lỏng thân về sau, mang đầu mục nhìn kỹ cái kia vô tận tinh không .

Cái này lúc, kiều tiểu nữ tử quay đầu nhìn về phía Dịch Thủy Hàn, "Tìm ta ?"

.....

Cvt: A Tú đã trở lại. Hãy run rẩy đi.

------oOo------

Chương 2399: Vĩnh Hằng Hà Bờ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiều tiểu nữ tử không là người khác, chính là cái kia Thiên Tú .

Đã lâu không gặp Thiên Tú!

Dịch Thủy Hàn nhìn Thiên Tú hồi lâu, sau đó nói: "Không phải bản thể!"

Trước mắt cái này Thiên Tú, cũng không phải là bản thể, chỉ là một cái hình chiếu, liền phân thân đều toán không lên.

Thiên Tú nhìn thẳng Dịch Thủy Hàn, "Tìm ta ?"

Dịch Thủy Hàn không yếu thế chút nào cùng Thiên Tú đối diện, "Đúng!"

Thiên Tú gật đầu, "Ta ở Vĩnh Hằng Hà bờ chờ ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng nhìn thoáng qua phía dưới, ánh mắt xuyên toa không gian, rất nhanh, nàng nhìn thấy nàng muốn thấy được .

Dần dần, Thiên Tú thân thể dần dần hư ảo .

Vĩnh Hằng Hà bờ!

Giữa sân, Dịch Thủy Hàn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nàng tự nhiên biết cái kia địa phương!

Nàng không nghĩ tới, đối phương đã đi cái kia địa phương!

Quá hồi lâu, Dịch Thủy Hàn trợn mở con mắt, nhưng sau thân hình run lên, biến mất ở cái này mịt mờ hư không bên trong .

Thẳng đến Vĩnh Hằng Chi Hà!

Theo Dịch Thủy Hàn rời đi, thêm trên(lên) Dương Diệp gia nhập vào, trong sân cục diện đã bị xoay .

Phía dưới, đám mây bên trong thỉnh thoảng có kiếm quang xẹt qua, mỗi một đạo kiếm quang xẹt qua, đều sẽ làm cho giữa sân những người đó sợ mất mật .

Kiêng kỵ!

Sâu đậm kiêng kỵ!

Từ Dương Diệp xuất hiện về sau, hắn phi kiếm mỗi một lần ra hồ, đều sẽ có một gã tam giới cường giả vẫn lạc . Hiện tại hoàn hảo, mọi người có phòng bị, Dương Diệp phi kiếm không ở dễ dàng như vậy có thể đơn giản miểu sát người .

Thế nhưng, cái này lại cực đại tiêu hao giữa sân mọi người tâm thần, bởi vì mọi người không thể không đem phần lớn tinh lực đặt ở Dương Diệp thân lên. Hơn nữa, phòng được Dương Diệp một thanh phi kiếm, thế nhưng, hắn chính là có hai thanh phi kiếm!

Trốn được một thanh, thế nhưng, tránh không khỏi hai thanh a!

Xuy!

Theo một đạo kiếm quang ở cái kia đám mây bên trong tê liệt mà qua, một gã tam giới cường giả đầu trong nháy mắt bay ra ngoài .

Dương Diệp đang muốn lần nữa thi triển phi kiếm, mà đang ở cái này lúc, mấy tên Phá Giới cảnh cường giả hướng Dương Diệp bạo xạ mà tới.

Trước đối phó Dương Diệp!

Nhìn cái kia vài tên Phá Giới cảnh cường giả bạo xạ mà đến, Dương Diệp diện vô biểu tình, đang ở cái kia vài tên cường giả cách hắn còn có mấy trượng lúc, Dương Diệp lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một thanh kiếm!

Tru!

Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái này một đạo kiếm quang hiện lên, chỗ đi qua không gian trong nháy mắt hóa thành hư vô, mà cái kia xông lên phía trước nhất hai gã cường giả tắc thì trong nháy mắt bị đạo kiếm quang này chém thành hai nửa!

Còn dư lại cái kia vài tên Phá Giới cảnh cường giả trực tiếp ngây dại .

Miểu sát!

Cứ như vậy bị Dương Diệp giết trong nháy mắt ?

Mà đang ở cái này lúc, lưỡng đạo phi kiếm ở trong sân bắn nhanh mà qua .

Dương Diệp đối diện không xa chỗ, một gã Phá Giới cảnh cường giả đầu trong nháy mắt bay ra ngoài, tiên huyết như trụ!

"Rút lui!"

Cái này lúc, giữa sân không biết người nào nói một câu, trong nháy mắt, toàn bộ hư không trên vô số cường giả dồn dập hướng bốn phía bỏ chạy .

Trốn!

Giờ này khắc này, những thứ này người đã trải qua không có chiến ý niệm trong đầu . Dương Diệp mỗi một đạo phi kiếm, đều là thuấn sát a!

Làm sao chiến ?

Căn bản chiến không được .

Giữa sân An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Truy ?"

]

Dương Diệp lắc đầu .

Kỳ thực, chớ nhìn hắn vừa rồi giết tam giới cường giả như giết chó, ban đầu là bởi vì xuất kỳ bất ý, cho nên mới thuấn sát vài tên cường giả, nhưng là bây giờ, những người đó đều có phòng bị, muốn ở miểu sát, vẫn rất có khó khăn .

Đương nhiên, là tối trọng yếu nguyên nhân là, âm thầm còn có rất nhiều người đang dòm ngó .

Hơn nữa, An Nam Tĩnh, Kiếm Kinh, Kiếm U, còn có con kia Thái Cổ Lệ Hổ đều đã bị trọng thương . Đang đánh xuống phía dưới, chỉ biết lưỡng bại câu thương, hắn cũng không sợ, thế nhưng, không thể đem Kiếm U cùng Kiếm Kinh còn có An Nam Tĩnh đều tới trong chết kéo a!

Đây chính là hắn vì sao không cần vạn giới đồ phong tỏa những thứ kia cường giả nguyên nhân!

Rất nhanh, Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không dần dần bình tĩnh lại .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía phía dưới, nơi ấy, Nhị Nha đang cùng cái kia áo xám lão giả đại chiến .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, tại hắn bên cạnh Kiếm Kinh ngăn trở hắn, "Lại chờ một chút !"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Phía dưới, thời khắc này Nhị Nha, chính ôm cái kia thật dầy mộ bia hướng về phía cái kia áo xám lão giả một hồi cuồng đập .

Lực lượng!

Thuần túy lực lượng!

Nhị Nha lực lượng quá mức khủng bố, mỗi một lần mộ bia rơi xuống, đều sẽ làm cho cái này thiên địa kịch liệt run lên .

Ở Nhị Nha kinh khủng này lực lượng trước mặt, cái kia áo xám lão giả căn bản không dám cùng Nhị Nha cứng đối cứng! Điều này làm cho áo xám lão giả chỉ có thể bị động phòng ngự cùng né tránh, có thể nói, thời khắc này cái này áo xám lão giả đã bị Nhị Nha toàn diện áp chế .

"Nhị Nha sinh khí!" Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp gật đầu, "Rất tức giận!"

Ầm!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ở Dương Diệp đám người ánh mắt bên trong, cái kia áo xám lão giả trực tiếp bị Nhị Nha nhất mộ bia cho đập bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Chuyển chớp mắt, cái kia áo xám lão giả sẽ trốn, mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên phóng hạ mộ bia, cách khoảng không hướng về phía cái kia áo xám lão giả chỗ ở vị trí chính là một quyền!

Đấm ra một quyền!

Một cường đại lực lượng tự Nhị Nha nắm tay chi trên(lên) tịch quyển mà ra, này cổ lực lượng giống như vạn năm hỏa sơn đột nhiên bạo nổ phát một dạng, vô cùng kinh khủng .

Ầm!

Nhị Nha đối diện tên kia áo xám lão giả trực tiếp bị Nhị Nha một quyền này oanh đến rồi vạn trượng bên ngoài, nhất về sau, cái kia áo xám lão giả trực tiếp bị đập rơi trên mặt đất, đem mặt đất đập ra một cái hố sâu to lớn .

Áo xám lão giả vừa muốn đứng lên, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở cái kia áo xám lão giả trước mặt, lập tức, nàng một chân dẫm nát cái kia áo xám lão giả lồng ngực lên.

Áo xám lão giả ở cũng không pháp nhúc nhích!

Nhị Nha nhìn áo xám lão giả, liếm môi một cái, đón lấy, ở Dương Diệp đám người ánh mắt kinh hãi bên trong, nàng trực tiếp mở miệng hút một cái, đem cái kia áo xám lão giả hút vào trong bụng .

Nuốt sống!

Cứ như vậy nuốt sống!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Kiếm Kinh cùng với Kiếm U thần sắc đều là ngưng trọng . An Nam Tĩnh cũng không nhịn được nhìn thoáng qua Nhị Nha, cái này tiểu cô nương ăn thịt người ? Vẫn là ăn tươi ?

Dương Diệp trong lòng cũng là khiếp sợ, hắn chỉ biết là Nhị Nha là ăn yêu thú, thế nhưng, hắn không nghĩ tới, Nhị Nha liền người ăn!

Ăn tươi a!

Cái này Nhị Nha rốt cuộc là cái gì quỷ ?

Cái này lúc, Nhị Nha đi tới Dương Diệp đám người trước mặt, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương ca, ta còn đói!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha đột nhiên lắc đầu, "Trước không ăn, ta mau chân đến xem con trâu kia cùng ngu xuẩn long!" Vừa nói, hắn trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Giữa sân, trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, "Vô sự ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau vung tay phải lên, đem tất cả mọi người đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp mang theo mọi người đi tới Tiểu Ngưu cùng cái kia Thái Cổ Chân Long trước mặt, lúc này, Tiểu Bạch đang ở chữa bệnh trị Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long .

Có Hồng Mông Tử Khí cùng Vĩnh Hằng Chi Khí, Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long khẩu khí kia xem như là kéo lại được .

Thế gian mạnh nhất hai Đại Chữa Thương Thánh Khí!

Có thể nói, như không phải cái này Hồng Mông Tử Khí cùng Vĩnh Hằng Chi Khí tồn tại, cái này Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long chính là thật chơi xong .

Dù cho như đây, Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long tình huống cũng không phải đặc biệt tốt .

Nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch tức thì bay đến bờ vai của hắn lên, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cách đó không xa Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Không có chuyện gì, chúng nó đều sẽ khá hơn ."

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nó nhìn về phía một bên Thái Cổ Lệ Hổ, Thái Cổ Lệ Hổ không có bị cái kia Dịch Thủy Hàn nhằm vào, nguyên nhân đây, tình huống tốt hơn rất nhiều . Bất quá, Tiểu Bạch nhãn trung vẫn là mang theo quan tâm màu sắc .

Thái Cổ Lệ Hổ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, khẽ lắc đầu, "Vô sự ."

Tình huống của nó, quả thực không tính là quá nhãn trung . Bọn họ loại này Thái Cổ đại yêu, bản lãnh lớn nhất chính là bị đánh .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, một trận chiến này, bọn họ bên này trừ hắn ra bên ngoài, hầu như tất cả mọi người trọng thương!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Mọi người khỏe tốt chữa thương, còn dư lại sự tình liền giao cho ta ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Kiếm U, "Chuyện hôm nay, đa tạ ."

Kiếm U lắc đầu, nàng do dự xuống, sau đó nói: "Ta có thể xem một cái thanh kiếm kia sao?"

Dương Diệp gật đầu, tâm niệm vừa động, cái kia tru tức thì tự Kiếm Hồ bên trong vọt ra, nhưng sau rơi vào Kiếm U trước mặt .

Kiếm U nhìn cái kia thanh kiếm hồi lâu, sau đó nói: "Hảo kiếm!"

Nói xong, nàng xem hướng Dương Diệp, "Bảo trọng!"

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cái kia cuối chân trời .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Nàng rốt cục giải thoát rồi . Ta tin tưởng, kiếm của nàng càng ngày sẽ càng mạnh mẽ!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Bởi vì đã không có ràng buộc cùng trách nhiệm, đúng không ?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Nàng kiếm gia mấy đời trách nhiệm, rốt cục tháo xuống ."

Vừa nói, nàng xem hướng cách đó không xa cái kia chuôi tru, "Không nghĩ tới, thanh kiếm này hội rơi vào tay của ngươi . Tam giới cường giả, đối với ngươi cơ bản không có uy hiếp . Coi như là tứ giới cường giả, sợ là cũng khó mà đối với ngươi tạo thành quá lớn uy hiếp!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Tứ giới cường giả, so với ta tưởng tượng muốn cường đại rất nhiều . Ta quá yếu ."

Vừa nói, hắn đi tới trong phòng tu luyện . Ở trước mặt hắn, lơ lững ba thanh kiếm, Kiếm Tổ, Kiếm Thủ, tru .

Trong lòng đất sâu chỗ lúc, hắn có một cái cách nghĩ, cái ý nghĩ này pháp chính là, có thể hay không đem cái này ba thanh kiếm hợp nhất!

Ba đạo phi kiếm hợp nhất!

Cái ý nghĩ này pháp kỳ thực là có thể, thế nhưng, khi hắn vừa rồi tại bên ngoài muốn thực hiện lúc, cũng là phát hiện, tối đa chỉ có thể hai kiếm hợp nhất!

Cái kia chuôi tru, tuy là có thể tiến nhập Kiếm Hồ, thế nhưng, nó bài xích Kiếm Hồ, Kiếm Hồ căn bản không pháp thôi động nó!

Không chỉ có bài xích Kiếm Hồ, còn bài xích Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ!

Mà Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ cũng không nguyện ý tiếp xúc cái kia chuôi tru, bởi vì ánh kiếm của nó quá quá mạnh, tới gần nó, linh trí sẽ bị hao tổn!

Kỳ thực, không chỉ có Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ, chính là cái kia Kiếm Hồ cũng không muốn tru tiến nhập .

Thanh kiếm này, quá ác liệt, quá phong mang!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp đem tru đặt ở một bên, nhưng sau ánh mắt rơi vào Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ lên.

Hai kiếm hợp nhất!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, hai thanh kiếm tức thì tiến nhập Kiếm Hồ bên trong, sau một khắc, một đạo kiếm quang tự Kiếm Hồ bên trong điện xạ mà ra .

Một đạo kiếm quang, hai thanh kiếm!

Chớp mắt phát tới!

Uy lực thay đổi càng thêm cường đại rồi, thế nhưng, tốc độ cũng là có chút giảm xuống!

Bởi vì hắn cần trong nháy mắt tế xuất hai thanh phi kiếm, cái này đối với tâm thần tiêu hao tự nhiên muốn so với tế xuất một thanh phi kiếm càng thêm cố sức chút!

Bất quá, đối với Dương Diệp mà nói, vấn đề này cũng không lớn.

Luyện!

Điên cuồng luyện!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, An Nam Tĩnh đám người bắt đầu chữa thương, mà Dương Diệp tắc thì điên cuồng luyện hắn phi kiếm .

Cứ như vậy, Dương Diệp phi kiếm uy lực càng ngày càng mạnh, tốc độ tắc thì cũng càng lúc càng nhanh ....

Thù!

Chờ An Nam Tĩnh đám người hết bệnh thời gian, chính là hắn ngày phục thù!

Cvt: Ko đc xem trận của A Tú rồi. haiz .....

------oOo------

Chương 2400: Hai Cái Lưu Manh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây Vĩnh Hằng chi giới chúng cường giả vây công hắn, làm cho An Nam Tĩnh đám người bị thương thật nặng, đặc biệt Tiểu Ngưu cùng tiểu long, càng là kém chút vẫn lạc .

Thù này, có thể nào không báo ?

Hồng Mông Tháp bên trong, An Nam Tĩnh cùng Kiếm Kinh ở Hồng Mông Tử Khí trị liệu xuống, thương thế đã dần dần khôi phục .

Nghiêm trọng nhất Tiểu Ngưu cùng tiểu long thần thức cũng khôi phục chút, mà lần này, Tiểu Bạch đem cái kia rương trúc lão giả tặng đưa cho nàng cái kia nửa bên Hỗn Nguyên quả cũng đem ra, nàng đem cái kia trái cây đều phân cho tiểu long cùng Tiểu Ngưu còn có con kia Thái Cổ Lệ Hổ còn có An Nam Tĩnh Vũ Kỳ Lân .

Trái cây tuy là rất nhỏ, thế nhưng, cái này bốn đầu Thái Cổ đại yêu ở nhìn thấy nho nhỏ này nửa bên trái cây lúc, đều là kích động không thôi .

Dùng này cái Hỗn Nguyên quả về sau, bốn đầu Thái Cổ đại yêu đều là bắt đầu ở chậm rãi phát sinh biến hóa .

Mà Tiểu Bạch cũng là len lén đi tới Kiếm Tông sau sơn, đây là một mảnh rừng trúc sâu chỗ, ở rừng trúc sâu chỗ, Tiểu Bạch đi tới nhất chỗ, ở trước mặt nàng, là hai khỏa cây nhỏ, cũng không phải là rất lớn, chỉ có người thành niên cao thấp .

Hai khỏa cây toàn thân trong suốt, giống như băng tinh sở ngưng, đặc biệt lá cây, óng ánh trong suốt, rất là đẹp . Ở cái kia hai khỏa cây lên, có hai quả ngón cái lớn tiểu quả tử .

Hỗn Nguyên quả!

Cái này bốn miếng trái cây chính là cái kia Hỗn Nguyên quả!

Nếu để cho thế nhân biết nơi này có bốn miếng Hỗn Nguyên quả, hậu quả kia, thiết tưởng không chịu nổi .

Như Vũ Nghịch nói, thế gian này, Hỗn Nguyên quả tuyệt đối không cao hơn năm viên . Mà Tiểu Bạch nơi đây, thì có bốn viên, hơn nữa, xem bộ dáng như vậy, lấy sau khẳng định còn sẽ có càng nhiều!

Cái này hai khỏa cây, chính là Tiểu Bạch dùng cái kia hai khỏa trái cây hạt giống trồng!

Đương nhiên, mặc dù có thể lớn lên, cái này không thể rời bỏ Tiểu Bạch .

Theo trước đây đến bây giờ, Tiểu Bạch mỗi ngày đều lại trợ giúp cái này hai khỏa hạt giống thăng linh, không chỉ có như đây, còn dùng Hồng Mông Tử Khí cùng Vĩnh Hằng Chi Khí mỗi ngày ôn dưỡng, ở loại tình huống này xuống, cái kia hai khỏa hạt giống dần dần nảy mầm, nhưng sau chậm rãi trưởng thành, đồng thời còn kết trái cây, cái này có thể đem Tiểu Bạch sướng đến phát rồ rồi .

Vì vậy, nàng càng thêm ra sức .

Cây càng ngày càng lớn, trái cây cũng càng ngày càng nhiều .

Hỗn Nguyên cây!

Kỳ thực, cái kia hai khỏa hạt giống mặc dù có thể lớn lên, chủ yếu nhất nguyên nhân vẫn là Tiểu Bạch duyên cớ vì thế .

Linh Tổ!

Như không phải Tiểu Bạch, coi như là cái kia rương trúc lão giả, cũng không có cái này nghịch thiên năng lực, đừng nói rương trúc lão giả, coi như là bất luận kẻ nào, đều không có có loại này năng lực .

Chỉ có Tiểu Bạch loại này tồn tại, có đề thăng linh năng lực, mới có thể đem hai quả kia hạt giống bồi dưỡng ra tới.

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ cái kia hai khỏa cây nhỏ, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng vừa phun, trong sát na, vô số linh khí tức thì hướng cái kia hai khỏa cây nhỏ vọt tới, cùng này đồng thời, vô số Hồng Mông Tử Khí cũng liên tục không ngừng hướng bên này tụ đến .

Không chỉ có như đây, Tiểu Bạch còn đem cái kia Vĩnh Hằng Chi Khí cũng cho đòi qua đây, cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí liền vòng quanh cái kia hai khỏa cây quấn quanh . Khi này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí xuất hiện về sau, hai khỏa cây tức thì rung động nhè nhẹ lên .

Mà cái kia bốn viên nho nhỏ trái cây tựa hồ thay đổi lớn một chút .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, tiếp tục thổ linh khí .

Đột nhiên, Nhị Nha xuất hiện ở Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia hai khỏa cây, sau đó nói: "Tiểu Bạch, có thể ăn không ?" Vừa nói, nàng liếm môi một cái .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhưng sau lắc đầu, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ, biểu thị muốn chờ lớn hơn một chút .

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, nhưng vẫn gật đầu một cái, bởi vì nàng cảm thấy trái cây này quả thực quá nhỏ, ăn rất không có tí sức lực nào!

Cứ như vậy, không biết quá bao lâu, Tiểu Bạch tựa hồ có hơi mệt mỏi, nàng vỗ vỗ tiểu trảo, nhưng sau đó xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở không xa chỗ .

Tiểu Bạch đi về sau, Kiếm Kinh đi tới cái kia hai khỏa cây nhỏ trước .

Nhìn cái kia hai khỏa cây hồi lâu, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Hỗn Nguyên cây ... Cây này như là xuất hiện ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ, nhiều thiếu đại yêu bá chủ được điên cuồng a!"

Nói xong, nàng lắc đầu, "Yêu nghiệt a!"

Dứt lời, Kiếm Kinh xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Nào đó chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp hai mắt khép hờ, khí tức nội liễm, cùng thiên địa hòa làm một thể .

Đột nhiên .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở cái kia đám mây bên trong bắn nhanh mà qua .

]

Nghìn dặm bên ngoài, một đám mây đột nhiên nổ bể ra tới.

Kiếm quang tán đi, hai thanh kiếm lẳng lặng huyền phù ở nơi ấy .

Hai thanh kiếm trọng điệp, nhất hồng nhất kim!

Đột nhiên, cái kia hai thanh kiếm hóa thành lưỡng đạo kiếm quang biến mất, chuyển chớp mắt, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ khẽ run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang tự Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ điện xạ mà ra, ngay sau đó, một đạo kiếm quang hướng bên trái bay đi, mà đổi thành một đạo kiếm quang tắc thì hướng bên phải bay đi .

Hai thanh phi kiếm, phương hướng khác nhau!

Phía chân trời đám mây bên trong, hai thanh phi kiếm khi thì song song, khi thì giao thoa, khi thì tung hoành, cứ như vậy, toàn bộ phía chân trời trải rộng kiếm quang .

Dương Diệp bây giờ cái này lưỡng đạo phi kiếm, uy lực so với trước đây lại mạnh không thiếu, đặc biệt lưỡng đạo phi kiếm trọng điệp lúc, cái kia uy lực, có thể đơn giản miểu sát một vị tam giới cường giả, dù cho đối phương toàn bộ thần giới bị, đều có thể miểu sát!

Hắn hiện tại có lòng tin này!

Mà bây giờ, hắn chân chính con bài chưa lật, cũng không phải là cái này phi kiếm, mà là Kiếm Vực!

Kiếm Vực thêm trên(lên) cái kia chuôi tru!

Hắn bây giờ có thể thi triển ra tứ kiếm Kiếm Vực, như liều mạng, có thể thi triển Ngũ Kiếm, bất quá, đệ Ngũ Kiếm hắn sẽ không dễ dàng thi triển .

Khi hắn thi triển đệ Ngũ Kiếm lúc, có thể nói liền là đồng quy vu tận thời điểm . Khi đó, liền thật là tuyệt cảnh .

Mà bây giờ, hắn tứ kiếm Kiếm Vực, thêm trên(lên) chuôi này tru, có thể nói, coi như là tứ giới cường giả đều có thể chém giết!

Mà tam giới cường giả, sợ là một kiếm đều không tiếp nổi!

Làm Dương Diệp cầm cái kia thanh kiếm lúc, hắn chân chính cảm nhận được cái kia thanh kiếm khủng bố, cái này loại này kiếm, thật đã siêu thoát rồi kiếm phạm trù .

Đã không thể đơn thuần dùng kiếm để ước lượng thanh kiếm này!

Mà Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ khi nhìn đến thanh kiếm này về sau, cũng có chính mình mục tiêu, phải nói có một cái phương hướng!

Đám mây bên trong, Dương Diệp thu hồi hai thanh kiếm, mà ở trong tay hắn, tắc thì nắm cái kia chuôi tru .

Chuôi này tru, Hồng Mông Tháp cũng không muốn làm cho đơn độc khiến nó ở lại chỗ này .

Tru Linh!

Theo trình độ nào đó đi lên nói, chuôi này tru, sở hữu Tiểu Bạch năng lực, chỉ bất quá, nó chỉ có phá hư, mà không có tăng lên năng lực . Hơn nữa, nó lực phá hoại, theo trình độ nào đó đi lên nói, là không có có Tiểu Bạch kinh khủng, đương nhiên, đó là chỉ ngày sau Tiểu Bạch, bây giờ Tiểu Bạch, lực phá hoại vẫn là không có cái này kiếm tới khủng bố!

Tiểu Bạch trở thành Linh Tổ về sau, nhất niệm có thể hủy linh!

Đương nhiên, cũng có thể nhất niệm thăng linh .

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm Tông sau sơn dãy núi bên trong, Dương Diệp đi tới Tiểu Ngưu sở tại, lúc này Tiểu Ngưu đã có thể hành động, bất quá, còn chưa có khỏi hẳn .

Tiểu Bạch cũng ở nơi đây, nhìn thấy Dương Diệp, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, tức thì bay đến bả vai hắn lên, sau đó cái ót nhẹ nhàng cọ xát chà xát Dương Diệp bả vai .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu hướng về phía Dương Diệp gật đầu, đối với Dương Diệp, Tiểu Ngưu vẫn là tôn kính .

Không đơn thuần là bởi vì Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, Dương Diệp thực lực cũng là phi thường cường đại .

Cường giả mặc kệ ở đâu trong, đều sẽ đạt được tôn trọng .

Dương Diệp đi tới Tiểu Ngưu trước mặt, hắn vỗ vỗ Tiểu Ngưu bả vai, "Như thế nào đây?"

Tiểu Ngưu còn chưa nói, Tiểu Bạch tiểu trảo chính là lập tức vung múa .

Dương Diệp cười cười, "Đã khá nhiều là tốt rồi ."

Tiểu Bạch bay đến Tiểu Ngưu đỉnh đầu, vỗ vỗ Tiểu Ngưu cái kia đối với Long Giác, ý của nàng là làm cho Tiểu Ngưu hảo hảo dưỡng thương, trong khoảng thời gian này liền không nên xằng bậy .

Tiểu Ngưu đương nhiên sẽ không phản đối Tiểu Bạch, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau bay đến Dương Diệp bả vai lên.

Dương Diệp cười nói: "Hảo hảo dưỡng thương, lấy sau chúng ta chiến đấu với nhau!"

Tiểu Ngưu gật đầu, nhưng sau giơ giơ lên nắm tay .

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau mang theo Tiểu Bạch ly khai tại chỗ .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha trong đại điện, lúc này, Nhị Nha chính tọa ngồi ở trong đại điện, nhìn thấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, Nhị Nha chớp chớp nhãn, cũng không có đứng lên .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến Nhị Nha trước mặt, nàng tiểu trảo sờ sờ Nhị nha đầu đỉnh, Nhị nha đầu đỉnh, cái kia đôi màu đen sừng đã biến lớn hơn rất nhiều, phía trước chỉ là hai cái nho nhỏ bao, nhưng là bây giờ, đã có một cái nho nhỏ nắm tay như vậy lớn.

Tiểu Bạch tò mò sờ sờ cái kia đôi sừng nhỏ, nhãn trung tràn đầy hiếu kỳ màu sắc .

Bị Tiểu Bạch sờ soạng một cái, Nhị Nha thân thể hơi cứng đờ, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường .

Kỳ thực, Tiểu Bạch cũng không biết, cái kia đôi sừng, là không thể sờ loạn. Đương nhiên, lấy nàng cùng Nhị Nha quan hệ, đừng nói sờ một cái, chính là dùng sức nhào nặn đều không quan hệ .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia góc đối, nhưng sau hỏi, "Nhị Nha, đây là vật gì ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Không biết, phản chính, ta ăn hai người về sau, chúng nó liền biến dài quá chút, lớn hơn một chút ."

Nói đến đây, Nhị Nha nhìn về phía Dương Diệp, nàng chớp chớp nhãn, "Dương ca, ta ...."

"Ngươi muốn nói cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha do dự một hồi lâu, sau đó nói: "Ta cảm thấy, ngươi nên ăn thật ngon!" (Cvt: Uh, ăn đi)

Dương Diệp: "...."

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau liền vội vàng lắc đầu, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp, biểu thị cái này không có thể ăn .

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Sẽ không ăn Dương ca, hơn nữa, Dương ca rất lợi hại, ta dường như cũng đánh không lại hắn!"

Dương Diệp có chút không nói, nha đầu kia, đánh không lại chính mình ? Như đánh thắng được, vậy chẳng phải là muốn ăn chính mình ?

Lắc đầu, Dương Diệp nói: "Nhị Nha, ngươi có phải hay không thay đổi lợi hại ?"

Nhị Nha gật đầu, "Ta rất lợi hại!"

Dương Diệp cười nói: "Ta biết!" Nói đến đây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Nhị Nha, ngươi có phải hay không ăn thịt người ?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Không thể ăn không ?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cái kia, ăn ngon không ?"

Nhị Nha liếm môi một cái, "Còn giống như không sai, ân, Tiểu Bạch, ngươi cũng có thể thử xem, e rằng ngươi cũng thích ăn nhân!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau gật đầu, biểu thị lần sau có thể thử xem .

Cái này lúc, Dương Diệp một cái tát vỗ vào Tiểu Bạch cái mông lên, "Không cho phép ăn người!"

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, biểu thị vì sao!

Dương Diệp nói: "Không thể ăn!"

"Còn có thể a!" Một bên Nhị Nha đột nhiên nói: "Ta cảm thấy mùi vị còn có thể đấy!"

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha .

Dương Diệp trừng mắt một cái Nhị Nha, "Nhị Nha, ngươi muốn ăn thịt người có thể, thế nhưng, không thể dạy Tiểu Bạch ăn thịt người, biết không!"

Nhị Nha bĩu môi, "Dương ca, vì sao người có thể ăn yêu thú, yêu thú liền không thể ăn thịt người đâu?"

Dương Diệp chỉ chỉ Tiểu Bạch, "Nàng không phải yêu thú ."

Cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, biểu thị mình có thể làm yêu quái thú .

Dương Diệp: "...."

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Ta Nhị Nha mộng tưởng chính là, ăn, ăn hết thiên hạ hết thảy có thể ăn!"

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa, ý của nàng là, nàng muốn bảo bối, thiên hạ tất cả bảo bối đều là nàng!

Dương Diệp: "...."

Hai cái này lưu manh!

Cvt: có 2 nhân vật vô địch này thì bá rồi ....

PS: Cảm tạ mọi người vé tháng chống đỡ, cảm tạ hết thảy độc giả chống đỡ! ! Mọi người chúc mừng năm mới!

------oOo------

Chương 2401: Mượn Đầu Dùng Một Lát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ly khai Tiểu Bạch cùng Nhị Nha hai cái này cấu kết với nhau làm việc xấu Tiểu Lưu Manh, hắn đi tới phi thăng đài chỗ .

Phi thăng đài lên, Dương Diệp mắt thấy phía chân trời đám mây, có chút mê man .

Rất mê man!

Ở nơi này lúc, một gã mặc quần trắng nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nữ tử váy trắng nhẹ nhàng khoác lên Dương Diệp cánh tay, nhẹ giọng nói: "Làm sao vậy ?"

Dương Diệp quay đầu, đây là một tấm dung nhan tuyệt thế .

Tô Thanh Thi!

Người tới chính là Tô Thanh Thi!

Dương Diệp ở Tô Thanh Thi cái trán nhẹ nhàng hôn một cái, sau đó nói: "Thanh Thi, cái này hai thiên tu luyện lúc, ta đang nghĩ, một mực đang nghĩ ."

"Suy nghĩ gì ?" Tô Thanh Thi nhẹ giọng hỏi .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Ta theo huyền giả đại lục bắt đầu, cùng nhau đi tới, đoạn đường này, ta Dương Diệp là giết tới. Giết, ta một mực sát nhân, không là người khác giết ta, chính là ta giết người khác . Ta một mực đang nghĩ, ta muốn giết tới khi nào mới là một phần cuối đâu?"

Tô Thanh Thi trầm mặc, nàng không pháp trả lời vấn đề này .

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ngay từ đầu, ta mục tiêu là bảo hộ mẫu thân cùng muội muội, thế nhưng, sự thực luôn là tàn khốc như vậy, ngươi càng muốn, khả năng lại càng không chiếm được, làm không được . Con đường đi tới này, ta giết rất nhiều người, rất nhiều, hơn nữa, đi ra ngoài chi về sau, ta còn muốn sát nhân, tiếp tục sát nhân, ngươi nói, ta rốt cuộc muốn giết tới khi nào ? Thật muốn giết đến ta vô địch cái kia thiên sao?"

Tô Thanh Thi trầm mặc như trước .

Sát nhân!

Dương Diệp cười cười, nhưng sau lại nói: "Ta Dương Diệp cả đời này, sát nhân thật quá nhiều... . Trọn đời đều ở đây sát lục, mà ta, cũng không yêu mến sát lục . Nói như vậy, xác thực có chút nực cười . Không yêu thích giết hại người, lại một mực sát lục ."

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi, "Ta có thể lại có cái gì biện pháp ? Ta không giết người khác, người khác sẽ giết ta ."

Cái này lúc, Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Ta hy vọng ngươi tốt nhất đấy!"

"Thật tốt ?"

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng .

Dương Diệp quay đầu, người tới chính là Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Không thể không nói, ngươi có chút cách nghĩ thật rất ngu xuẩn, phi thường ngu xuẩn!"

Dương Diệp nhìn Kiếm Kinh, chậm đợi đoạn dưới .

Kiếm Kinh lại đi về phía trước một bước, cái này lúc, nàng cách Dương Diệp đã rất gần, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi cũng đã biết, ta đã từng chủ nhân nói câu nào, vạn vật, bao quát người, từ nhỏ chính là một hồi tu hành, khi chúng ta đi tới cái này thế giới một khắc kia, chúng ta tu hành cũng đã bắt đầu ."

Nói đến đây, nàng lắc đầu, "Ngươi biết cái gì gọi là khôn sống mống chết sao?"

Dương Diệp nói: "Cầu giải!"

Kiếm Kinh nói: "Ngươi suy nghĩ một chút, theo ngươi ban đầu thế giới đến bây giờ, bao nhiêu người không thấy ?"

Dương Diệp hai tay khẽ run lên .

Bao nhiêu người ?

Lại có bao nhiêu người không thấy ?

Không nói, liền huyền giả đại lục, mẫu thân, Mạc Lão, Tần Bất Phàm, Ân Huyên Nhi, Tử Nhi phụ thân Yêu Vương, Đại Tần đế quốc Thủy Hoàng ... Ngoại trừ này bên ngoài, còn có Linh Giới, Tiểu Thiên Thế Giới, Đại Thiên Thế Giới ...

Bao nhiêu người không thấy ?

Quá nhiều...!

]

Những thứ này người, đều mất .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Xã hội là tàn khốc, cũng là thực tế . Cường giả hội càng chạy càng xa, người yếu tắc thì sẽ bị đấu loại . Tựu giống với ngươi từng dùng qua rất nhiều kiếm kỹ, quyền kỹ năng, pháp tắc, ngươi hiện đang tại sao không cần bọn họ ? Bởi vì chúng nó không đủ mạnh . Không đủ mạnh, cho nên bị ngươi đào thải . Ngươi Dương Diệp đều là một người thực tế, huống chi cái này thế giới ?"

Không mạnh, không cần!

Dương Diệp khổ sáp cười, nguyên lai, mình cũng là một người thực tế .

Cái này lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Đương nhiên, cái này cũng không sai . Người cũng là muốn thường đi chỗ cao, cái kia loại nói cái gì quá bình thường thời gian người, kỳ thực đều là chút đắm mình, không có tiền đồ người . Hay là bình thường, càng nhiều hơn chính là bất đắc dĩ . Chỉ có cái kia loại đã từng đứng ở đỉnh phong qua người, bọn họ mới có tư cách đi nói muốn quá bình thường thời gian, bởi vì, bọn họ nên có được đều được quá . Mà có người, bọn họ không phải là muốn bình thường, mà là bọn họ không thể không bình thường, bọn họ không có bản lãnh kia đi cải biến chính mình, để cho mình bất phàm!"

Nói đến đây, nàng khổ sáp cười, "Dương Diệp, người sống, không nên bình thường trọn đời . Chúng ta tu hành giả, thọ mệnh so với bình thường người trường, thế nhưng, đối với chúng ta mà nói, cũng rất ngắn . Người cả đời này, vẫn là liều mạng một cái tốt. Như không liều mạng ...."

Nói đến này chỗ, nàng xem hướng Tô Thanh Thi, cười nói: "Đang lời nói thực tế nói, ngươi Dương Diệp nếu như cái bao cỏ, nếu như cái xuẩn tài, Thanh Thi muội tử hội coi trọng ngươi sao? Ngươi những thứ kia nghiêng nước nghiêng thành nữ nhân hội chính mắt nhìn ngươi Dương Diệp sao? Đương nhiên, ngươi bây giờ như biến thành người thường, ta tin tưởng, các nàng vẫn sẽ theo ngươi, thế nhưng, như ngay từ đầu ngươi chính là cái bao cỏ, là một người bình thường, ta tin tưởng, các ngươi sẽ không có bắt đầu rồi ."

Dương Diệp trầm mặc .

Kiếm Kinh nói không đúng sao ?

Nhưng thật ra là đúng đích.

Như hắn Dương Diệp là một cái người ngu ngốc, là một cái phế vật, giống như Thanh Thi Vũ Tịch Vị Nhiên những thứ này thiên chi kiêu nữ hội xem trên(lên) hắn sao?

Nhất định là coi thường, lui một vạn bước mà nói, coi như coi trọng, hắn cũng không cái năng lực kia thủ hộ .

Thế gian hữu tình, có ái, có nghĩa, thế nhưng, cái này hết thảy điều kiện tiên quyết, khả năng đều là xây dựng ở ngươi có bản lãnh trụ cột lên.

Nam nhân không có tiền, có nữ nhân sẽ vui vui mừng ngươi ? Có người nguyện ý cùng ngươi làm bạn ?

Dùng thế tục lời nói chính là, nam nhân có tiền, cái gì đều với ngươi có duyên cớ! Nam nhân không có tiền, khả năng cha mẹ đều khinh thường ngươi!

Kiếm Kinh đi tới một bên, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, lại nói: "Còn nữa, tu hành, tu hành, chính là cùng người cạnh tranh, cạnh tranh tài nguyên, tranh khí vận; không chỉ có cùng người cạnh tranh, còn muốn tranh đấu cùng trời, cạnh tranh thọ mệnh, giành mạng sống vận . Ở tu hành này đại lộ lên, rất nhiều người chết ở cùng người cạnh tranh lên, mà có người tắc thì chết ở tranh đấu cùng trời lên."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi không cạnh tranh, muốn bình thường, không chỉ có người muốn tới thu ngươi, thiên cũng tới thu ngươi . Mạng của ngươi, là ngày, ngươi muốn kéo dài tánh mạng, phải tu luyện, ngươi tu luyện, phải tranh đấu cùng trời . Không phải, ngươi Dương Diệp sẽ như ngươi đã từng những bằng hữu kia vậy, dần dần bị cái này thế giới đấu loại ."

Phi thăng đài lên, Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút kiếm trong tay .

Cạnh tranh!

Giờ này khắc này, hắn có chút hiểu .

Đơn giản mà nói, tựu giống với hắn ban đầu ở Kiếm Tông làm đệ tử tạp dịch lúc, khi đó như hắn Dương Diệp không giành giật một hồi, vậy hắn Dương Diệp khả năng chính là cả đời đệ tử tạp dịch .

Cạnh tranh!

Dương Diệp khóe miệng đột nhiên nổi lên một cái tiếu dung, "Đại đạo hàng vạn hàng nghìn, ta Dương Diệp cũng muốn dùng kiếm đạo của ta giành giật một hồi!"

Ầm!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một cường đại ý cảnh đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Kiếm ý!

Trong nháy mắt, Dương Diệp kiếm ý điên cuồng tăng vọt, giống như hỏa sơn một dạng bạo nổ phát, kinh người không gì sánh được .

Phi thăng đài lên, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Khó nhất Tu Giả, kiếm tu, tốt nhất Tu Giả, kiếm tu!"

Khó nhất tu chính là kiếm tu, bởi vì kiếm tu tu chính là tâm, tâm càng mạnh, kiếm lại càng mạnh, tâm niệm như chớp mắt, kiếm đạo tắc thì thuận; khó nhất tu cũng là kiếm tu , đồng dạng, bởi vì tâm khó nhất tu, tâm niệm nếu như không thuận, kiếm đạo tắc thì chận .

Phi thăng đài lên, Dương Diệp kiếm ý vẫn còn ở điên cuồng tăng vọt .

Sở dĩ sẽ như đây, không đơn thuần là một cái tâm niệm thông suốt duyên cớ vì thế, mà là hắn phá trừ của mình mê man, vì mình kiếm, tìm được rồi một cái phương hướng mới . Đó chính là cạnh tranh, trước đây, hắn là bị động cạnh tranh, hiện tại, hắn là chủ động cạnh tranh!

Cạnh tranh hắn một cái kiếm đạo đỉnh phong, cạnh tranh hắn một cái đỉnh phong bất bại!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp kiếm ý đột nhiên như thủy triều trào trở về trong cơ thể hắn .

Ông!

Dương Diệp trong tay, cái kia thanh kiếm kịch liệt run lên, ngay sau đó, một ánh kiếm phóng lên cao, thẳng vào vân tiêu .

Giới Chủ kỳ!

Cái này nhất niệm thuận, làm cho Dương Diệp kiếm ý trực tiếp đạt tới Giới Chủ kỳ!

Kiếm ý đề thăng, ý vị này hắn phi kiếm uy lực, Kiếm Vực uy lực, đều muốn đạt được thật to đề thăng .

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi nếu như bây giờ không áp chế chính mình, hội đạt đến tới trình độ nào ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, cười nói: "Không biết ."

Hắn quả thực không biết, hắn hiện tại một mực áp cùng với chính mình cảnh giới, như không áp chế , mặc cho chính mình cảnh giới đề thăng, hắn thật không biết hội đạt đến tới trình độ nào .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, gật đầu, "Chờ mong ngươi bùng nổ cái kia nhất thiên!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, hắn xoay người ôm Tô Thanh Thi tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp bồi Tô Thanh Thi chúng nữ hai thiên . Tô Thanh Thi chúng nữ hiện tại đã ở tu luyện, phải nói, một mực tu luyện . Như Kiếm Kinh nói, các nàng cũng không hy vọng có nhất thiên bị cái này thế giới đấu loại .

Người, ai không muốn sống lâu một chút thời gian đâu? Các nàng, cũng muốn sống lâu một chút thời gian, nhiều bồi Dương Diệp đi một đoạn đường .

Hai thiên về sau, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp, hắn hiện tại có điểm sợ cái kia Nhị Nha . Cái này Nhị Nha nhất cùng Tiểu Bạch cùng một chỗ, sẽ dạy Tiểu Bạch đi ăn thịt người, không chỉ có ăn thịt người, còn làm cho Tiểu Bạch ăn yêu thú, mà Tiểu Bạch cái này tiểu gia hỏa, thật đúng là cái gì đều muốn ăn một cái thử xem! Điều này làm cho Dương Diệp rất là đau đầu!

Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn rời đi, ở nơi này lúc, một gã áo xám lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Tên này áo xám lão giả mặc, Dương Diệp từng thấy, cùng trước đây bị Nhị Nha nuốt sống tên kia Hoang Tộc lão giả giống nhau .

Tam giới đỉnh phong cường giả!

Áo xám lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau bấm tay một điểm, một tấm thẻ màu vàng rơi vào Dương Diệp trước mặt, tạp phiến chi lên, có một cái nho nhỏ hoang chữ .

Dương Diệp chân mày hơi nhíu lại, "Có ý tứ ?"

Áo xám lão giả đạm thanh nói: "Ta gia thất điện hạ muốn mời các hạ đi gặp một lần, mong rằng các hạ nể mặt tử, các hạ cũng sẽ không không để cho mặt mũi này chứ ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, bấm tay một điểm, cái kia tạp phiến bay trở về đến rồi áo xám lão giả trước mặt, "Ta đối với các ngươi Hoang Tộc, không có hảo cảm! Cho nên, mặt mũi này, ta không để cho!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn đi .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia áo xám lão giả đột nhiên nói: "Các hạ, ngươi không để cho ta gia điện hạ mặt mũi, ta đây gia điện hạ khả năng cũng sẽ không cho các hạ mặt mũi . Đúng, quên nói, ta gia điện hạ lúc này đang ở Bạch Đế thành làm khách, các hạ nếu như không đi, cái này Bạch Đế thành ...."

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia áo xám lão giả trước mặt, chuyển chớp mắt, trong tay hắn tru đột nhiên ra khỏi vỏ .

Kiếm vót ngang!

Ba kiếm Kiếm Vực!

Ba kiếm ra, thiên địa run rẩy! Toàn bộ thế giới đều hư ảo!

Áo xám lão giả sắc mặt đại biến, cái này nhất chớp mắt, hắn sử xuất sức lực cả đời, nhưng mà ...

Áo xám lão giả trước mặt, kiếm thu, Dương Diệp đưa tay đặt ở cặp mắt kia trợn tròn áo xám lão giả đầu lên, "Được, ta cho thiếu gia của ngươi mặt mũi, bất quá, mượn đầu dùng một lát!"

Nói xong, hắn nhẹ nhàng nhắc tới, cái đầu kia trực tiếp bị hắn xách lên .

Cứ như vậy, Dương Diệp một tay cầm kiếm, một tay nhấc đầu hướng Bạch Đế thành đi .

------oOo------

Chương 2402: Tiêu Thần Vũ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp rời đi chi về sau, một nữ tử xuất hiện ở Kiếm Khư chi địa trên(lên) khoảng không .

Người đến, chính là cái kia Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng nhìn về chân trời phần cuối, thần sắc là ngưng trọng .

Áo xám lão giả thực lực ít nhất là tam giới đỉnh phong, mà như vậy này một gã cường giả, liền Dương Diệp một kiếm cũng không có tiếp hạ!

Một kiếm cũng không có!

Dương Diệp thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu ?

Nam Ly Mộng trong lòng không có một cuối cùng .

Quá hồi lâu, Nam Ly Mộng lắc đầu, "Vĩnh Hằng chi giới một hồi tai nạn!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Dương Diệp tính khí nàng vẫn là rõ ràng, tuyệt đối hung ác loại người, tàn nhẫn đến trong xương người . Đối với hắn tốt, hắn cả đời cũng sẽ không quên, thế nhưng, đối với hắn không được, hắn đồng dạng cả đời sẽ không quên!

Chẳng qua còn tốt, Nam Ly gia không có tham dự vào trường tranh đấu này trung tới!

....

Bạch Đế thành .

Ở Bạch Đế thành thành bên ngoài, một gã thanh niên ngồi xuống đất mà ngồi, ở trước mặt của hắn, xếp đặt một cái bàn tròn, bàn tròn lên, một bầu rượu, hai ly rượu .

Tên này thanh niên, chính là Hoang Tộc thất điện hạ Hoang Viêm!

Đột nhiên, Hoang Viêm ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, không trung đám mây bên trong, có một chút hàn quang lóe lên . Chuyển chớp mắt, một gã nam tử áo xanh xuất hiện ở hắn đối diện không xa chỗ, nam tử áo xanh tay phải cầm kiếm, tay trái dẫn theo một viên máu dầm dề đầu .

Nhìn thấy viên này đầu, Hoang Viêm hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại .

Dương Diệp đi tới thanh niên trước mặt, nhưng sau sẽ trong tay cái đầu kia nhét vào Hoang Viêm trước mặt không xa chỗ, "Nghe nói ngươi muốn gặp ta, tay không gặp người không phải ta Dương Diệp phong cách, cho nên, mang cho ngươi chút lễ vật, thích không ?"

Hoang Viêm nhìn thoáng qua cái đầu kia, nhưng sau cười nói: "Dương huynh quá khách khí, tới thì tới, còn tiễn lễ vật gì . Bất quá, đến mà không trả lễ thì không hay, ta cũng tiễn Dương huynh chút lễ vật ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn cách khoảng không hướng về phía cái kia Bạch Đế thành chính là nhất chiêu, trong sát na, một con hư ảo bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở cái kia Bạch Đế thành trên(lên) khoảng không, chuyển chớp mắt, cái cự thủ này trực tiếp từ cái này trên(lên) khoảng không tàn nhẫn phách mà hạ!

Cái cự thủ này nếu như rơi xuống, toàn bộ Bạch Đế thành sợ là đều muốn hóa thành hư vô!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên hướng bàn tay khổng lồ kia bắn nhanh đi, bất quá, kiếm quang mới vừa nhất xuất hiện, cái kia Hoang Viêm chính là trực tiếp đấm ra một quyền .

Ầm!

Đạo kiếm quang kia ngạnh sinh sinh bị buộc dừng ngay tại chỗ .

Hoang Viêm khóe miệng hơi cuộn lên, "Lễ vật này, Dương huynh vẫn là nhận lấy được!"

Xa chỗ, cái kia Bạch Đế thành bầu trời bàn tay khổng lồ kia đã rơi xuống, bất quá, đang rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, bàn tay khổng lồ kia đột nhiên nổ bể ra đến, hóa thành hư vô!

Phi kiếm!

Không ngừng nhất cái phi kiếm!

Hoang Viêm nhìn thoáng qua Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ, "Bảo bối tốt, ngươi dùng cũng không tệ!"

Dương Diệp ngồi ở Hoang Viêm trước mặt, "Ngươi là thất điện hạ, trước đây ta gia Nhị Nha ăn xong một cái tam điện hạ, ta có chút hiếu kỳ, ngươi Hoang Tộc nhất cùng sở hữu mấy vị điện hạ ?"

Hoang Viêm cười nói: "Nhất cùng sở hữu 37 vị, bất quá, lần này đi ra, chỉ có chín vị, đương nhiên, hiện tại chỉ còn hạ tám vị ."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Ngươi sai rồi!"

" Hử ?" Hoang Viêm không giải khai .

Dương Diệp không nói gì, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Kiếm xuất vỏ!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ phía chân trời, cái này đạo kiếm minh thanh đem toàn bộ phía chân trời đều xé rách .

Làm Dương Diệp rút kiếm cái kia nhất chớp mắt, cái kia Hoang Viêm khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Kinh hãi gần chết!

Đây chính là Hoang Viêm thời khắc này cảm giác, Dương Diệp xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, hắn biết, hắn đại đại đánh giá thấp cái này sở hữu một vị Linh Tổ Dương Diệp!

Cái này một kiếm, căn bản không phải tam giới cường giả có thể nhận!

Tuy là kinh hãi gần chết, thế nhưng Hoang Viêm phản ứng cũng không chậm, kiếm vừa hạ xuống xuống, một đóa màu đen liên hoa đột nhiên tự Hoang Viêm thân trên(lên) nở rộ ra, cái này nhiều màu đen hoa sen trong nháy mắt hợp lại, đem Hoang Viêm gắt gao bao vây!

]

Ngụy Thần Khí!

Cái này một đóa màu đen hoa sen, chính là nhất kiện Ngụy Thần Khí cấp bậc phòng ngự huyền bảo . Không chỉ là Ngụy Thần Khí, phía trên, còn có Hoang Tộc cường giả gia trì một đạo phong ấn, có thể nói, thêm trên(lên) cái này đạo phong ấn, đóa này màu đen hoa sen coi như không so sánh được trên(lên) Thần khí, nhưng là không kém bao nhiêu .

Nguyên nhân đây, đối với đóa này màu đen hoa sen, Hoang Viêm vẫn là tin tưởng vô cùng .

Nhưng mà, hắn cũng không biết Dương Diệp trong tay thanh kiếm này là một nhân vật gì .

Một kiếm rơi hạ!

Xuy!

Dương Diệp kiếm trong tay liền dừng lại một cái cũng không có, cái đóa kia màu đen hoa sen trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà Dương Diệp kiếm, cũng từ cái này Hoang Viêm đỉnh đầu nhất trảm đến cùng .

Hoang Viêm thân thể trong nháy mắt cương cứng, hắn đờ đẫn nhìn trước mặt Dương Diệp, "Cái này kiếm ..."

Dương Diệp mỉm cười, "Tru!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Dương Diệp thân về sau, cái kia Hoang Viêm thân thể đột nhiên phân ra, tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa.

Thần hồn câu diệt!

Một kiếm tru diệt cái kia Hoang Viêm chi về sau, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, rất nhanh, hắn đi tới cái kia hư không bên trong, ở mảnh này hư không bên trong, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên hướng xa chỗ bỏ chạy!

Trốn!

Những thứ này người, chính là những thứ kia âm thầm dòm ngó Vĩnh Hằng chi giới cường giả, làm Dương Diệp phát hiện bọn họ lúc, những thứ này người quả quyết tuyển trạch trốn!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có buông tha những thứ này người, hai thanh phi kiếm ở mảnh này hư không bên trong bay vụt mà qua .

Xuy xuy!

Theo lưỡng đạo tê liệt tiếng vang lên, ở cái kia phía chân trời xa xôi, hai cái đầu phóng lên cao, tiên huyết như suối thủy một dạng phun mà ra!

Thuấn sát!

Hai thanh phi kiếm thuấn sát hai gã tam giới cường giả!

Dương Diệp quay đầu, ở cái kia xa xôi tinh không bên trong, còn có một gã tam giới cường giả đang ở điên cuồng hướng tinh không sâu chỗ bỏ chạy .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, tâm niệm vừa động, một thanh phi kiếm trong nháy mắt xuất hiện ở cái kia xa xôi tinh không sâu chỗ .

Xuy!

Phi kiếm qua, ven đường qua không gian trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy .

Xa xôi tinh không sâu chỗ, tên kia cường giả làm như cảm thấy cái kia chuôi phi kiếm, khóe miệng nổi lên vẻ khổ sở, hắn dừng ngay tại chỗ, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này một kiếm, hắn căn bản đỡ không được!

Khi hắn cảm nhận được cái kia thanh kiếm lúc, hắn biết, chính mình xong!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo màu đen lưu quang đột nhiên đánh vào đạo kiếm quang kia chi lên.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, đạo kiếm quang kia tán đi, phi kiếm bay ngược mà quay về .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua bên phải, ở bên kia, nhất danh người đàn ông trung niên đang xem lấy hắn bên này .

Thủy Nguyên Đế!

Cái này danh người đàn ông trung niên, chính là cái kia Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Đế .

Thủy Nguyên Đế lạnh lùng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, đang muốn xuất kiếm, ở nơi này lúc, cái kia Thủy Nguyên Đế đột nhiên xuất thủ, một đạo cường đại Quyền Ý giống như bạo phong một dạng hướng Dương Diệp tịch quyển đi, không chỉ có như đây, ở Dương Diệp bốn phía, đột nhiên xuất hiện mấy đạo khí tức cường đại, cái này mấy đạo cường đại khí tức lấy tốc độ cực nhanh hướng Dương Diệp nổ tung đi .

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, rút kiếm chính là đảo qua .

Xuy!

Một đạo kiếm quang lấy Dương Diệp làm trung tâm khuếch tán ra, đạo kiếm quang này trong nháy mắt liền đem bốn phía cái kia mấy đạo cường đại khí tức cho nát bấy .

Nhưng mà, cái kia Thủy Nguyên Đế đám người đã trải qua biến mất!

Ngũ tộc lão tổ!

Thủy Nguyên Đế đám người cũng không có tuyển trạch cùng Dương Diệp liều chết, mà là tuyển trạch tạm thời tránh mũi nhọn!

Không thể không tạm thời tránh mũi nhọn, bây giờ Dương Diệp, thực lực quá mức kinh khủng! Coi như là ngũ tộc lão tổ, cũng không dám cùng Dương Diệp liều chết, bởi vì liều mạng, coi như bọn họ liều mạng thắng, khẳng định cũng là thảm thắng, một ngày thảm thắng, nhất định sẽ tiện nghi người khác .

Tạm thời tránh mũi nhọn!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trầm mặc khoảng khắc, hắn xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Nam Ly tộc, vừa xong Nam Ly tộc, Nam Ly Mộng liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nam Ly Mộng quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Chúc mừng chúc mừng! Ngươi bây giờ, chúng ta Vĩnh Hằng chi giới nhưng là không có mấy người dám trêu!"

Dương Diệp mỉm cười, "Nam Ly cô nương, đã lâu không gặp ."

Nam Ly Mộng nhẹ cười cười, "Nói đi, tìm đến ta làm chuyện gì!"

Dương Diệp nhìn thẳng Nam Ly Mộng, "Thủ giới người, ngũ tộc lão tổ, còn có trước đây theo Kiếm Khư chi địa chạy trốn những người đó, ta muốn biết tung tích của bọn họ ."

Nam Ly Mộng trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Không thể nói sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Dương huynh, ngươi đây là để cho ta làm khó dễ a!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Coi như ta thiếu ngươi một cái ân huệ, như thế nào ?"

Nhân tình!

Nam Ly Mộng trầm mặc .

Bây giờ Dương Diệp, cũng không phải là năm đó cái kia Dương Diệp, hiện tại Dương Diệp một cái nhân tình, phần lượng cũng không nhỏ .

Phải nói rất trọng!

Nhưng mà, Nam Ly Mộng cũng là lắc đầu, "Dương huynh, lúc này đây, ta cũng không thể đứng thành hàng . Hai người các ngươi bên sự tình, ta Nam Ly gia mặc kệ, xin lỗi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, nhưng sau gật đầu, " Được, ta hiểu ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, một bên Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Dương huynh ."

Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Nam Ly Mộng, Nam Ly Mộng do dự xuống, nhưng sau cười nói: "Uyên giới, Tiêu Thần Vũ, Huyễn Tiêu, Vạn Vĩ Hồ, Hoang Tộc, đế gia, cẩn thận, bảo trọng!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp trong lòng mặc niệm nhất lần, sau đó nói: "Đa tạ!"

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Nam Ly tộc phía dưới, Nam Ly Mộng ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, một gã mỹ phụ xuất hiện ở Nam Ly Mộng bên cạnh, người đến, chính là Nam Ly tộc lão tổ Nam Ly Âm .

Nam Ly Âm đạm thanh nói: "Ngươi chính là đứng ở hắn bên này!"

Nam Ly Mộng cười nói: "Chỉ là một chuyện nhỏ ."

Nam Ly Âm trầm giọng nói: "Có thể là ta Nam Ly tộc đại họa ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Nam Ly Âm, "Không sợ, Nam Ly gia, ta bảo hộ ."

Nói xong, Nam Ly Mộng mỉm cười, nhưng sau đó xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Nam Ly Âm trầm mặc .

...

Vạn giới sơn .

Truyền tống đài lên, nào đó chỗ truyền tống trận đột nhiên run rẩy động, đột nhiên, một gã mặc áo dài trắng thanh niên tự trong đó đi ra .

Áo bào trắng nam tử nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, khóe miệng hắn đột nhiên nổi lên một cái tiếu dung, "Quả nhiên là Linh Tổ khí tức, có ý tứ ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Vĩnh Hằng chi giới, không biết còn lại có bao nhiêu người nhớ kỹ ta Tiêu Thần Vũ, ha ha ...."

Cvt: Cứ phải gặp Tĩnh tỷ mới biết đc ai là Thần Vũ. . ....

PS: Tán gẫu một cái . Các ngươi phát hiện không, lão nhà tranh đua tâm là thật nghiêm trọng a . Trở lại nông thôn trong, cái này khen ngợi hắn hài tử như thế nào như thế nào, cái kia gia lại khen hắn hài tử như thế nào như thế nào, một chút tiểu thành liền, bọn họ có thể khen đến bầu trời . Hơn nữa, có gia đình đó là thật cao ngạo a! Gặp phải một cái người, đến chỗ yêu mến thổi, nói hắn hài tử con dâu hai cái chung vào một chỗ một cái nguyệt có 1 vạn tệ, sau đó nói, tiền hắn nhiều không biết rõ làm sao hoa, hỏi ba ta nên làm cái gì bây giờ ..... Ma quỷ, trang bức, Dương Diệp cũng không bằng hắn a!

Còn có một, hắn nhi tử thi vào trường cao đẳng thi hơn bốn trăm phân, chuyên nghiệp là thiết kế, nhưng sau hắn thì khoác lác, nói hắn nhi tử cái gì là thiết kế phi trường, một cái công trình có mấy triệu ..... Còn nói hắn nhi tử làm qua máy bay, thiên thiên đến chỗ thổi, còn tìm ta gia thổi, còn hỏi ta có không có ngồi qua máy bay, để cho ta đi ra ngoài bên ngoài mở mang kiến thức thêm! ! Trứng đau rất!

Một số người, hơi chút có một chút thành tựu, cái kia lỗ mũi đều là triêu thiên . Lần này là thấu hiểu rất rõ ai! Còn nữa, nông thôn thật thực tế vô cùng. Thường thường đối với ngươi thực tế nhất, không phải bằng hữu bên cạnh, mà là thân thích trong nhà!

Nói, các ngươi cũng có gặp phải chuyện tương tự tình sao?

------oOo------

Chương 2403: Không Hàng Người, Đều Là Phải Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uyên giới .

Hay là Uyên giới kỳ thực chính là một cái vực sâu, một cái to lớn vực sâu, tự thành một cái tiểu thế giới vực sâu .

Bởi vì quá lớn, cùng với kỳ đặc thù tính, nguyên nhân đây, thế nhân đem bên ngoài định danh là Uyên giới .

Tự thành nhất giới .

Uyên giới nguyên bản không phải một cái thế giới, mà là một mảnh tinh không, trước đây bởi vì một trận đại chiến, cái kia mảnh nhỏ tinh không trực tiếp bị đánh thành một cái vô tận vực sâu , bình thường cường giả căn bản không dám đạp chân cái này vô tận vực sâu .

Nơi đây, là vạn giới bên trong ít có cấm địa .

Cái này nhất ngày, vô số đạo khí tức đột nhiên tiến nhập Uyên giới bên trong .

Tại uyên giới thâm trầm nhất, cũng chính là cái kia vực sâu cuối cùng, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở nơi ấy .

Thủy Nguyên Đế, người tới chính là cái kia Thủy Nguyên Tộc Thủy Nguyên Đế!

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, ở chung quanh hắn, xuất hiện bốn người, bốn người này, chính là cái kia Bắc Xuyên tộc Bắc Xuyên Tú, Hàn Uyên tộc Hàn Uyên Đình, Lạc Ly tộc Lạc Ly Minh, Việt Tộc Việt Câu .

Ngũ tộc lão tổ tề tụ!

Năm người bên trong, cầm đầu chính là Thủy Nguyên Đế .

Thủy Nguyên Đế đột nhiên nhìn thoáng qua bên phải, "Chư vị ra đi!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia một vùng không gian khẽ run lên, ngay sau đó, bốn gã cường giả xuất hiện ở nơi ấy .

Tam giới cường giả!

Bốn người này, tam nam một nữ, đều là tam giới cường giả!

Thủy Nguyên Đế hướng về phía bốn người khẽ gật đầu, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Thanh lão, xuất hiện họp gặp đi!"

Theo Thủy Nguyên Đế thanh âm rơi xuống, một gã mặc trường bào màu xanh lão giả xuất hiện ở Thủy Nguyên Đế trước mặt không xa chỗ .

Nhìn thấy tên này lão giả, giữa sân mọi người thần sắc đều có chút ngưng trọng .

Thanh lão, lại danh Thanh Hình, thủ giới người bên trong thực lực tối cường người .

Một vị thứ thiệt tứ giới cường giả, hơn nữa, rất nhiều năm trước liền đã đạt được tứ giới!

Có thể nói, thủ giới người bên trong, cái này vị Thanh lão thực lực tối cường, uy vọng cũng tối cao!

Thủy Nguyên Đế hướng về phía Thanh Hình ôm quyền, sau đó nói: "Không nghĩ tới Thanh lão tự thân xuất sơn ."

Thanh Hình nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, "Chư vị lần này tề tụ, là vì Dương Diệp, vẫn là cái kia Hoang Tộc ?"

Giữa sân mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Thủy Nguyên Đế trầm giọng nói: "Hoang Tộc!"

Hoang Tộc!

Ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, rất nhiều người cũng không biết Hoang Tộc, thế nhưng, bọn họ những người này là biết đến .

Năm đó, Hoang Tộc nhưng là kém chút diệt Vĩnh Hằng chi giới a! Như không phải cái kia vị Linh Tổ tham chiến, năm đó Vĩnh Hằng chi giới có thể nói liền đã không tồn tại nữa . Hiện tại Hoang Tộc lần nữa xuất hiện, bọn họ những thứ này Vĩnh Hằng chi giới người, nói không lo lắng, đó là giả .

Hoang Tộc đối với Vĩnh Hằng chi giới là thái độ gì ?

Không cần phải nói, chắc chắn sẽ không có tốt thái độ .

Phải biết, năm đó Vĩnh Hằng chi giới, nhưng là đứng thành hàng Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này .

Giữa sân, nghe được Thủy Nguyên Đế, cái kia Thanh Hình khẽ gật đầu, "Hoang Tộc lần nữa hiện thân, cái này chứng minh bọn họ đã khôi phục nguyên khí, lấy Hoang Tộc tính cách, năm đó thù, bọn họ sẽ không không báo, lúc này đây, chúng ta Vĩnh Hằng chi giới, lâm nguy ."

Vĩnh Hằng chi giới, lâm nguy!

Thanh Hình lại nói: "Theo ta được biết, hiện tại Vĩnh Hằng chi giới, chân chính tứ giới cường giả, chỉ có sáu vị, lão phu toán một vị, Tiên Phủ vị lão tổ kia Dịch Thủy Hàn toán một vị, đáng tiếc đối phương không biết tung tích . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có cái kia Tiêu Thần Vũ, Huyễn Tiêu, Vạn Vĩ Hồ, cùng với cái kia Âm Dương tiên sinh ."

]

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Thủy Nguyên Đế đám người, "Sáu tộc lão tổ, cũng chính là các ngươi, còn có cái kia Kiếm Thiên Thành, Bạch Đế thành hai vị lão tổ, cùng với tam tông lão tổ, cũng chỉ là tam giới đỉnh phong, mấy người các ngươi, đều chỉ kém một đường tiến nhập tứ giới . Chúng ta cái này đội hình, đối mặt Hoang Tộc, không có một chút phần thắng a!"

"Không có phần thắng, vậy mặc kệ!" Một bên, Việt Tộc lão tổ Việt Câu đột nhiên nói .

Mặc kệ!

Giữa sân mọi người nhìn thoáng qua Việt Câu, trầm mặc .

Việt Câu đạm thanh nói: "Lẽ nào chư vị muốn đi tử thủ cái này Vĩnh Hằng chi giới ? Đừng nói giỡn . Năm đó Vĩnh Hằng chi giới những người đó sở dĩ đứng thành hàng, còn không phải là bởi vì Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia khai xuất điều kiện, cùng với cái kia vị Linh Tổ hứa hẹn . Những người đó, bọn họ dục huyết phấn chiến, cũng không phải là vì một giới này, mà là vì mình, không phải sao?"

Vì mình!

Tu luyện tới bọn họ loại trình độ này, trong lòng chỉ còn hạ mình . Cũng chính là đại đạo, trường sinh .

Vì đại đạo, trường sinh, hết thảy đều có thể xá .

Giống như lúc này, nếu như không có lớn quyền lợi thúc đẩy, muốn cho bọn họ liên hợp lại đối kháng Hoang Tộc, đó là tuyệt đối không khả năng! Bọn họ có thể liên hợp lại đối phó Dương Diệp, đó là bởi vì Dương Diệp có Linh Tổ, giết Dương Diệp, có tốt chỗ, thiên đại tốt chỗ!

Nhưng là, đối kháng Hoang Tộc có thể có cái gì ?

Không có thứ gì, không chỉ không có, còn có thể chết. Loại này sự tình, bọn họ đương nhiên sẽ không đi làm.

Cái này lúc, Thanh lão đột nhiên nói: "Phúc sào phía dưới, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không ?"

Việt Câu nhìn thoáng qua Thanh lão, "Hoang Tộc chân chính mục tiêu, là cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, chúng ta có thể yên lặng quan sát biến hóa, ngồi thu ngư ông thủ lợi ."

Thanh lão khẽ lắc đầu, "Ngươi đem Hoang Tộc nghĩ vô cùng đơn giản, khi hắn nhóm chân chính đi tới nơi này Vĩnh Hằng chi giới lúc, giới này người, không hàng người, đều là phải chết!"

Việt Câu trầm mặc .

Vĩnh Hằng chi giới nhóm người này cuối cùng ánh mắt chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ, tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ . Hoang Tộc mục tiêu, cũng là tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, phải nói, bọn họ cùng Hoang Tộc mục tiêu là giống nhau . Đáng tiếc là, năm đó Hoang Tộc, không tiết tháo Vĩnh Hằng chi giới, Hoang Tộc muốn ăn một mình!

Không phải, ban đầu Hoang Tộc nếu như hiệu triệu vạn giới cường giả cùng nhau tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, Vĩnh Hằng Quốc Độ căn bản không đỡ được!

Ở nơi này lúc, Thanh lão đột nhiên nhìn về phía bên phải, rất nhanh, Thủy Nguyên Đế mấy người cũng nhìn về phía bên phải .

Ở nơi ấy, một gã mặc áo bào tím thanh niên chậm rãi mà đến, ở áo bào tím thanh niên thân sau không xa chỗ, còn đứng một gã ôm trường kiếm người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên hai tay ôm kiếm, hơi cúi đầu .

Áo bào tím thanh niên đi tới trước mặt mọi người, mỉm cười, "Tự giới thiệu một cái, tại hạ Hoang Tộc Hoang Dạ, bọn họ đều thích gọi ta lục điện hạ ."

Hoang Tộc!

Nghe vậy, giữa sân mọi người chân mày đều là nhíu lại, trong mắt mọi người, nhiều một chút đề phòng!

Hoang Dạ mỉm cười, "Vừa rồi chư vị làm như đang bàn luận ta Hoang Tộc, đến, ta cùng với mọi người cùng nhau nói chuyện ."

Cái kia Thanh lão nhìn thoáng qua Hoang Dạ sau lưng người đàn ông trung niên, sau đó nói: "Các hạ cần cái gì ?"

Hoang Dạ cười nói: "Nói chuyện chư vị tiền đồ!"

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua mọi người ở đây, "Chư vị mục tiêu là cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, chúng ta mục tiêu cũng là cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ . Thế nhưng, chư vị vào không được Vĩnh Hằng Quốc Độ . Mà ta, có thể đi vào, mang theo chư vị đi vào chung!"

Giữa sân mọi người trầm mặc .

Hoang Dạ cười nói: "Chư vị, đây là các ngươi một cái cơ hội, có thể là cuối cùng một cái cơ hội . Ah đúng, các ngươi nếu như nghĩ ngồi thu ngư ông thủ lợi, vậy hay là đừng suy nghĩ . Bất kể là ta Hoang Tộc, cũng hoặc hôm nay cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, đều không phải là ngươi nhóm có thể đối kháng ."

Không xa chỗ, Việt Câu lạnh lùng nói: "Ngươi đơn giản chính là muốn ta nhóm làm ngươi nô tài, không phải sao?"

Hoang Dạ lắc đầu, "Lời nói này khó nghe . Chư vị nếu là nguyện ý theo ta, ngày sau cùng ta Hoang Dạ chính là bằng hữu, ta ..."

"Bằng hữu ?" Việt Câu cười lạnh nói: "Ngươi thật đúng là khôi hài, ngươi ...."

Việt Câu nói tự này chỗ, khuôn mặt sắc đột nhiên thốt nhiên đại biến, một đạo kiếm quang đã xuất hiện ở trước mặt hắn .

Nhanh!

Xuy!

Theo một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra, một cánh tay rơi ở tại mặt đất .

Cái cánh tay này, chính là cái kia Việt Câu cánh tay, mà Việt Câu bản thân, thì tại cái kia mấy trăm trượng có hơn, khuôn mặt sắc thảm bạch, vẻ mặt kinh hãi .

Hoang Dạ thân về sau, cái kia người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn liếc mắt Việt Câu, "Chủ tử nói, nô tài không cho ngươi xen miệng vào ."

Giữa sân ánh mắt mọi người đều là nhìn về phía cái này danh người đàn ông trung niên, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ cùng ngưng trọng!

Tứ giới cường giả!

Cái này danh người đàn ông trung niên kiếm tu, là tứ giới cường giả!

Hoang Dạ mỉm cười, "Đã quên giới thiệu, đây là ta bạn mới một vị bằng hữu, Kiếm Huyền, hắn tới tự Bắc Hoang giới, đã từng là Bắc Hoang Kiếm Tông một vị hộ pháp . Chư vị, ta Hoang Tộc tính toán, rất đại rất lớn, lời nói khó nghe, cho nên ta tìm đến chư vị, là bởi vì chư vị thực lực có thể miễn cưỡng, ở thẳng thắn hơn, là ta để mắt chư vị!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người thần sắc đều có chút khó coi .

Nhưng mà Hoang Dạ cũng là không nhìn mọi người thần sắc, lại nói: "Chư vị nếu không tin, lại nhìn, tương lai không lâu sau, chư vị đều muốn là pháo hôi con kiến hôi ."

Nói xong, Hoang Dạ xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Thủy Nguyên Đế đột nhiên nói: "Các hạ hơi chờ "

Hoang Dạ dừng bước lại, xoay người nhìn về phía Thủy Nguyên Đế, Thủy Nguyên Đế trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Hướng giống như các hạ lãnh giáo một chút ."

Hoang Dạ khóe miệng hơi cuộn lên, " Được !"

Dứt lời, Hoang Dạ thân hình run lên, đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy Xuy Xuy ...

Đột nhiên, ở Hoang Dạ cùng Thủy Nguyên Đế giữa mảnh không gian kia đột nhiên tầng tầng vỡ ra đến, chuyển chớp mắt từng cái

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, trực tiếp lui mấy trăm trượng!

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Thủy Nguyên Đế!

Thủy Nguyên Đế mới vừa dừng lại một cái, một thanh trường thương chính là trực tiếp để ở tại hắn giữa chân mày, bất quá, mới vừa để ở giữa chân mày cái kia nhất chớp mắt, cái kia cây trường thương đột nhiên kịch liệt run lên, trực tiếp bị một thần bí lực lượng chấn động bay ra ngoài!

Không xa chỗ, cái kia Hoang Dạ nhãn trung hiện lên vẻ kinh ngạc, "Có chút ý tứ ."

Xa chỗ, Thủy Nguyên Đế lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau hắn đi tới Hoang Dạ trước mặt, hướng về phía Hoang Dạ hơi thi lễ, "Ta nguyện theo các hạ!"

Giữa sân mọi người đều là khiếp sợ, cứ như vậy thần phục ?

"Ha ha ..."

Hoang Dạ đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười khoảng khắc, hắn nhìn Thủy Nguyên Đế, "Tốt, ngươi rất có nhãn quang, ha ha ..."

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một viên ngón cái lớn hạt châu màu trắng rơi vào Thủy Nguyên Đế trước mặt, "Giới Nguyên Đan, có thể giúp ngươi đạt được tứ giới, tiễn ngươi!"

Nói xong, bên ngoài xoay người đi nhanh hướng xa chỗ đi tới .

Thủy Nguyên Đế trước mặt, tên kia gọi Kiếm Huyền người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Thủy Nguyên Đế, "Giới Nguyên Đan, công tử liều sống liều chết vài chục năm mới cộng được ba viên, đây là phục vụ quên mình đổi lấy!"

Nói rơi, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Thủy Nguyên Đế nhìn thoáng qua trong tay hạt châu màu trắng, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hoang Dạ bối ảnh, nhẹ giọng nói: "Mười đại thể chất một trong ...."

.....

Cvt: Cuối cùng cũng xuất hiện 1 nam thanh niên cao thủ cứng.

------oOo------

Chương 2404: Các Ngươi, Có Thể Cùng Nhau Tiến Lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mười đại thể chất!

Thủy Nguyên Đế sở dĩ không chút do dự tuyển trạch cái này Hoang Dạ, chủ yếu nhất nguyên nhân là bởi vì ... này Hoang Dạ là mười đại thể chất một trong .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn so với người ở chỗ này muốn hiểu rõ hơn Hoang Tộc .

Hắn hiểu cũng không nhiều, thế nhưng, cái này đã đủ rồi .

Cứ như vậy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Thủy Nguyên Đế theo cái kia Hoang Dạ đi nha.

Giữa sân, an tĩnh hồi lâu, cái kia cách đó không xa Bắc Xuyên tộc Bắc Xuyên Tú đột nhiên nói: "Cáo từ ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Rất nhanh, giữa sân mọi người dồn dập rời đi, chỉ còn Thanh lão cùng cái kia Việt Câu .

"Bọn họ đi tìm cái kia Hoang Dạ!" Việt Câu đạo.

Thanh lão nhìn thoáng qua Việt Câu, "Ngươi không đi ?"

Việt Câu đạm thanh nói: "Người sống, dù sao cũng phải muốn khuôn mặt, đúng vậy ?"

Thanh lão ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, "Hoang Dạ nói không sai, ở Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, phải chọn một cái a ."

Việt Câu trầm giọng nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia có động tĩnh sao?"

Thanh lão cười nói: "Ngươi cứ nói đi ?"

Việt Câu nhìn về phía Thanh lão, "Thanh lão, ngươi đứng chỗ nào?"

Thanh lão nhìn lướt qua bốn phía, "Ta đứng Vĩnh Hằng chi giới!"

Thanh âm rơi xuống, Thanh lão thân hình khẽ run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, quá không biết bao lâu, đột nhiên, một người đàn ông đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, nhìn thấy cái này danh người đàn ông trung niên, cái kia Việt Câu vội vã hơi thi lễ, "Đại điện hạ!"

Đại điện hạ!

Trước mắt tên nam tử này, chính là Hoang Tộc đại điện hạ Hoang Thiên Hành .

Nam tử nhìn thoáng qua Việt Câu bả vai chỗ, sau một khắc, hắn đột nhiên xuất hiện ở Việt Câu bên cạnh, nhưng sau một tay đặt ở Việt Câu bả vai lên, chuyển chớp mắt, Việt Câu bả vai chỗ, một cánh tay chậm rãi dài đi ra .

Chỉ chốc lát, Hoang Thiên Hành thu tay về, "Đi thôi, đi xem cái này Uyên giới cái kia vị ."

Thanh âm rơi xuống, Hoang Thiên Hành hướng xa chỗ đi tới .

Việt Câu vội vã đi theo .

Đi không sai biệt lắm nhất khắc đồng hồ về sau, Hoang Thiên Hành ngừng lại, ở trước mặt hai người không xa chỗ, là một cái đen nhánh không gian lỗ đen, ở đen nhánh kia không gian lỗ đen bên trong, thỉnh thoảng có khí tức cường đại chấn động mà ra .

Việt Câu nhẹ giọng nói: "Đại điện hạ, đây chính là cái kia vực sâu cự thú bị phong ấn địa phương ?"

Hoang Thiên Hành gật đầu, hắn đi tới cái kia trước mặt, tay phải khẽ nâng lên, nhưng sau hướng về phía đen nhánh kia không gian lỗ đen nhẹ nhàng đè một cái, trong sát na, cái kia toàn bộ đen nhánh không gian lỗ đen rung động kịch liệt lên .

Quá không biết bao lâu, Hoang Thiên Hành nhẹ giọng nói: "Toái!"

Ầm!

Ở đen nhánh kia không gian lỗ đen bên trong, truyền đến một đạo tiếng nổ vang, chuyển chớp mắt, nhất cỗ khí tức kinh khủng từ cái này trong đó tịch quyển mà ra .

Cường đại uy áp giống như như thủy triều hướng Hoang Thiên Hành cùng Việt Câu cuốn tới, nhìn thấy này cổ uy áp, Việt Câu hơi biến sắc mặt, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, cái kia Hoang Thiên Hành tay phải nhẹ nhàng vung lên .

Theo cái này vung lên, cái kia cỗ cường đại uy áp trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung, tựa như cho tới bây giờ không có xuất hiện qua!

Nhìn thấy một màn này, Việt Câu nhịn không được nhìn thoáng qua Hoang Thiên Hành, trong mắt hắn, là kính nể!

Ở nơi này lúc, đen nhánh kia không gian lỗ đen bên trong, một con đen nhánh cự trảo đột nhiên ló ra, cái móng to lớn này phi thẳng đến Hoang Thiên Hành nghiền ép đi .

Tứ giới!

Một kích này, làm cho Việt Câu xác định, đen nhánh kia không gian lỗ đen trong cái kia cự thú, ít nhất là tứ giới!

Hoang Thiên Hành khuôn mặt sắc không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, nhưng sau nâng tay phải lên nhẹ nhàng nhất chèo .

Ầm!

Con kia đen nhánh cự trảo trực tiếp bị đánh trở về .

]

Chuyển chớp mắt, Hoang Thiên Hành tay phải hướng phía trước tìm tòi, một con hư ảo cự trảo trực tiếp tiến nhập cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian bên trong .

Sau một lúc lâu, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên từ cái này đen nhánh không gian bên trong vang vọng dựng lên .

Cái này lúc, Hoang Thiên Hành thân hình run lên, trực tiếp tiến nhập cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian bên trong, khoảng chừng quá nhất khắc đồng hồ, Hoang Thiên Hành tự trong đó đi ra .

Mà ở Hoang Thiên Hành thân về sau, theo một cái đen nhánh tiểu yêu thú, đầu này đen nhánh tiểu yêu hình thú trạng thái như miêu, quanh thân đen nhánh, tại đây đầu lên, dài một căn nhọn sừng dài, sừng lên, thỉnh thoảng có hắc quang tìm lượn quanh .

Con kia tiểu yêu thú nhìn thoáng qua Việt Câu, nhãn trung, tràn đầy lệ khí hung quang .

Việt Câu nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ cùng đề phòng .

Hoang Thiên Hành đi tới Việt Câu bên cạnh, tay phải hắn vỗ nhè nhẹ một cái Việt Câu bả vai, "Tam giới, yếu một chút, tứ giới, có thể miễn cưỡng ."

Dứt lời, một viên hạt châu màu trắng tinh xuất hiện Việt Câu trước mặt .

Giới Nguyên Đan!

Nhìn thấy này cái Giới Nguyên Đan, Việt Câu hai tay tức thì run rẩy .

Hoang Thiên Hành thu tay về, không có đang nói cái gì, đi nhanh hướng xa chỗ đi tới .

Cái kia đen nhánh tiểu yêu thú đi ngang qua Việt Câu bên cạnh lúc, đột nhiên hướng về phía Việt Câu tét nhếch miệng, trong miệng, dài hai cây thật dài răng nanh, lệ khí tẫn hiện .

Việt Câu hai tay chậm rãi nắm chặt, nhãn trung mặc dù có đề phòng cùng kiêng kỵ, nhưng là lại không sợ chút nào .

Cái kia tiểu yêu thú cũng không có động thủ, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Uyên giới bên ngoài, một mảnh hư không bên trong, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng .

Nhìn trước mắt cái kia Uyên giới, Dương Diệp thu hồi trong tay vạn giới đồ . Nam Ly Mộng đối với hắn nhắc tới Uyên giới, nguyên nhân đây, hắn vẫn là quyết định tới xem một chút .

Ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chỉ chỉ phía dưới cái kia Uyên giới, nhãn trung mang theo một tia hiếu kỳ .

"Muốn đi ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch gật đầu .

Dương Diệp cười cười, đang muốn xuống phía dưới, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, một gã thanh niên cùng hai danh người đàn ông trung niên chính hướng hắn bên này bắn nhanh mà tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái kia một người trong đó hắn nhận thức, chính là cái kia Thủy Nguyên Đế .

Nhìn thấy Thủy Nguyên Đế, Dương Diệp khóe miệng tức thì vén lên .

Ở nơi này lúc, cái kia cầm đầu Hoang Dạ đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Cái này vị chính là Vĩnh Hằng chi giới đệ nhất thiên tài, hạnh ngộ hạnh ngộ ."

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch thân lên, nhìn Tiểu Bạch, hắn hai mắt hơi híp, khóe miệng lộ ra một vẻ như có như không tiếu dung .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hoang Dạ, "Hoang Tộc ?"

Hoang Dạ ánh mắt theo Tiểu Bạch thân trên(lên) thu hồi lại, cười nói: "Đúng vậy."

Dương Diệp cười nói: "Ta giết qua hai cái, ân, hơi yếu, mới một kiếm sẽ giết ."

Hoang Dạ nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Là ta cái kia hai cái tộc huynh không có ý chí tiến thủ!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía bên cạnh Kiếm Huyền, cười nói: "Dương huynh, nghe nói ngươi là kiếm tu, ta đây bằng hữu cũng là kiếm tu, không bằng hai người các ngươi so tài một chút ? Đương nhiên, điểm đến thì ngưng là được!"

Cái kia ôm kiếm Kiếm Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Điểm đến thì ngưng có gì ý tứ, phân sinh tử đi, như thế nào ?"

Phân sinh tử!

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía cái kia Hoang Dạ, "Phải không, chúng ta tỷ thí một chút ?"

Hoang Dạ đang muốn nói, cái này lúc, cái kia Kiếm Huyền đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hắn nhìn Dương Diệp, đột nhiên, một điểm kiếm quang xuất hiện ở Dương Diệp giữa chân mày .

Xuy!

Điểm ấy kiếm quang trực tiếp xuyên thủng Dương Diệp giữa chân mày, chỉ bất quá, đây chẳng qua là tàn ảnh, cũng không phải là bản thể .

Một kiếm không trúng, Kiếm Huyền đột nhiên xoay người một kiếm chém ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, giữa sân không gian chợt run lên, ngay sau đó, lưỡng đạo tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ hư không .

Xoạt xoạt!

Toàn bộ tinh không bên trong, mấy vạn dặm bên trong không gian trong nháy mắt rạn, tạo thành một tấm to lớn võng, hoảng sợ không gì sánh được .

Mà cái kia Kiếm Huyền cùng Dương Diệp hai người, lúc này đã cách xa nhau trăm trượng .

Hai người xa xa đối lập nhau .

Mà cái kia Hoang Dạ cùng Thủy Nguyên Đế đã tại nghìn trượng bên ngoài, nhìn phía xa Dương Diệp cùng Kiếm Huyền, Hoang Dạ cười nói: "Vĩnh Hằng chi giới ra một người như vậy, khó lường!"

Thủy Nguyên Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang lên, một thanh kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Xa chỗ phía chân trời, kiếm quang qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra .

Mà lúc, cái kia Kiếm Huyền cũng đột nhiên rút kiếm, trong sát na, kiếm quang chấn động thiên địa .

Ầm!

Lưỡng đạo kiếm quang vừa mới tiếp xúc, toàn bộ tinh không trong không gian trong nháy mắt nổ bể ra tới.

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, phía chân trời hư không bên trong đột nhiên bình tĩnh lại . Hai người như trước xa xa đối lập nhau .

Kiếm Huyền nhìn Dương Diệp, cứ như vậy nhìn, ở kiếm trong tay hắn đang run, kịch liệt rung động .

Mà Dương Diệp kiếm trong tay cũng là vô cùng bình tĩnh, một chút động tĩnh cũng không .

Dương Diệp không có để ý cái kia Kiếm Huyền, mà là quay đầu nhìn về phía cái kia Thủy Nguyên Đế, Thủy Nguyên Đế hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Cái này lúc, cái kia Hoang Dạ cười nói: "Dương huynh, chúng ta đây chính là có ba người ."

Dương Diệp cười cười, "Các ngươi, có thể cùng nhau tiến lên!"

"Ha ha ..."

Hoang Dạ đột nhiên phá lên cười, tiếng cười thẳng nhảy vào trong thiên địa, sau một lúc lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Diệp a Dương Diệp, không thể không nói, ngươi là thật cuồng vọng, xem ra, mời chào ngươi là chuyện không thể nào, chẳng qua không có quan hệ, bởi vì lấy ngươi tính cách này, ta cái kia Đại Đường huynh, cùng với ta cái kia Cửu Đệ khẳng định cũng chiêu cũng không đến phiên ngươi . Không có việc gì, chúng ta trước tiên có thể hao tổn hao tổn, phản chính ngươi cùng cái này vị Linh Tổ là không chạy thoát được đâu! Ha ha ..."

Nói xong, bên ngoài cùng Thủy Nguyên Đế còn có cái kia Kiếm Huyền xoay người rời đi .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, hắn đột nhiên cúi đầu nhìn về phía phía dưới, nơi ấy, một cường đại khí tức tà ác đột nhiên cuốn tới, chẳng qua rất nhanh, cổ khí tức kia lại rụt trở về, thật giống như chẳng bao giờ xuất hiện qua.

Rất nhanh, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, một người đàn ông cùng nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở hắn trong tầm mắt .

Đây chính là cái kia Hoang Thiên Hành cùng với Việt Câu!

Hoang Thiên Hành ngừng lại, tại hắn bên cạnh, cái kia toàn thân đen nhánh tiểu yêu thú ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, trong mắt, tràn đầy dữ tợn cùng sát ý, còn có tham lam, cùng với một tia kiêng kỵ .

Linh Tổ!

Đầu này tiểu yêu thú hiển nhiên nhận ra Tiểu Bạch, sở dĩ có tham lam cùng sát ý, đó là bởi vì Tiểu Bạch vẫn không tính là là chân chánh Linh Tổ, như Tiểu Bạch biến thành chân chính Linh Tổ, coi như là đối địch quan hệ, nó cũng không dám như này nhìn thẳng Tiểu Bạch!

Năm đó Hoang Tộc một ít cường đại Hoang Thú đang đối mặt cái kia vị Linh Tổ lúc, nhưng là cự không tham chiến! Cho dù là cái kia vị Hoang Đế tự thân chém giết hai đầu cường đại Hoang Thú, còn lại những thứ kia Hoang Thú như trước không dám đối với cái kia vị Linh Tổ xuất thủ!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía cái kia tiểu yêu thú, khi thấy tiểu yêu thú trong mắt hung quang cùng sát ý lúc, Tiểu Bạch con mắt tức thì trừng, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng hút một cái, trong sát na, cái kia tiểu yêu thú vật góc đỉnh ở trên hắc quang đột nhiên mờ đi chút .

"Thử!"

Cái kia tiểu yêu thú tức thì nổi giận, trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng Tiểu Bạch bạo xạ mà đến, khí tức cường đại, giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng, nhắm thẳng vào Tiểu Bạch!

Hồng Mông Tháp bên trong, đang ở cái kia Kiếm Tông đi lung tung Nhị Nha đột nhiên dừng bước, nàng rút ra trong miệng mứt quả, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Cái gì rác rưởi ngoạn ý, còn muốn đánh Tiểu Bạch, Tiểu Ngưu, đi, chúng ta đi làm thịt nó, nhưng sau nướng ăn!"

Nói xong, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .
(Cvt: Xin chia buồn với Tiểu Miêu, em đã được lên đĩa)

. . ...

PS: Sợ nhất bước sang năm mới rồi, lễ mừng năm mới, chạy khắp nơi, đến chỗ chúc tết, đi tốt nhất gia còn tốt, không tốt nhất gia ..... Có gia, một mạch hỏi ta là làm gì, một cái nguyệt thu nhập có bao nhiêu..... Lão gia hầu hết thời gian, thái độ đối với ngươi cùng công tác của ngươi, thu nhập có quan! Lần này chi về sau, lấy sau sẽ không trở về bái niên . Chúc tết còn không bằng nhiều mã chữ nổi! Còn nữa, chư vị tại ngoại đánh liều lão Thiết nhóm nỗ lực lên, người không trang bức uổng thiếu niên, nhóm trứng tổng ta thành thần về sau, lão tử cũng muốn trở về trang bức, giả trang lớn. Bức!

------oOo------

Chương 2405: Ngươi Đánh Không Lại Sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn thấy cái kia tiểu yêu thú hướng nàng vọt tới lúc, nàng tức thì nổi giận .

Tiểu Bạch trừng mắt, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở nàng cùng Dương Diệp trước mặt .

Nhị Nha nhìn xa chỗ cái kia vọt tới Tiểu Hắc tay, diện vô biểu tình, làm cái kia Tiểu Hắc thú cách nàng chỉ có không đến một trượng lúc, Nhị Nha đột nhiên đấm ra một quyền .

Ầm!

Một quyền này ngạnh sinh sinh đem cái kia tiểu yêu thú bức ngừng, chuyển chớp mắt, Nhị Nha lại là đấm ra một quyền, cái kia Tiểu Hắc thú trực tiếp bị một quyền đánh bay ngược mà ra, nhất sau rơi vào cái kia Hoang Thiên Hành trước mặt .

Hoang Thiên Hành trước mặt, cái kia đen nhánh tiểu yêu thú bị Nhị Nha một quyền đánh bay về sau, bên ngoài tức thì nổi giận, nhãn trung lệ khí tẫn hiện, sau một khắc, từng đạo khí tức kinh khủng không ngừng tự trong cơ thể nó tràn ra, cùng này đồng thời, hình thể của nó đã ở chậm rãi biến lớn.

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia tiểu yêu thú, nhưng sau vỗ tay một cái, "Đồ rác rưởi!"

Cái kia Tiểu Hắc thú nghe vậy, tức thì giận không thể nuốt, nó nâng lên hữu trảo đặt ở trên đầu mình cái kia sừng đen lên, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, ở nó bên cạnh Hoang Thiên Hành đột nhiên ngăn trở nó .

Tiểu Hắc thú quay đầu nhìn thoáng qua Hoang Thiên Hành, nhãn trung như trước tràn đầy sát ý!

Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua cái kia Tiểu Hắc thú, đạm thanh nói: "Lui hạ!"

Cái kia Tiểu Hắc thú hướng về phía Hoang Thiên Hành nhe răng trợn mắt, gầm thét, hiển nhiên, nó không muốn lui xuống.

Hoang Thiên Hành gật đầu, "Vậy ngươi đi đi!"

Đạt được Hoang Thiên Hành cho phép, cái kia Tiểu Hắc thú thân hình run lên, đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt lớn chừng mười lần, thời khắc này nó, hình thể so với voi còn muốn đại trên(lên) gấp hai, hình thể biến đại về sau, bên ngoài khí tức cũng trong nháy mắt tăng vọt!

Tứ giới!

Chân chính tứ giới đại yêu!

Cái kia Tiểu Hắc thú đột nhiên thả người nhảy, phi thẳng đến Nhị Nha nhào tới .

Cường đại uy áp cùng khí tức giống như bạo phong một dạng từ cái này Tiểu Hắc thú trong cơ thể tịch quyển mà ra, trong sát na, cả phiến tinh không cũng vì đó run rẩy .

Dương Diệp trước mặt, Nhị Nha diện vô biểu tình, đột nhiên, nàng chân phải chợt giẫm một cái, cả người phóng lên cao, phi thẳng đến cái kia Tiểu Hắc thú đụng tới .

Không trung .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo hắc ảnh trực tiếp té bay ra ngoài!

Chính là cái kia Tiểu Hắc thú!

Sau một khắc, Nhị Nha trong nháy mắt xuất hiện ở cái kia Tiểu Hắc thú trước mặt, nhưng sau nàng một quyền đánh vào cái kia Tiểu Hắc thú đầu lên.

Cái này đấm ra một quyền cái kia nhất chớp mắt, Nhị Nha cánh tay phía dưới, huyết mạch đột nhiên rung động, nhất cỗ thần bí lực lượng chấn động mà ra .

Huyết mạch chi lực!

Một quyền rơi hạ!

Ầm!

Cái kia Tiểu Hắc thú đầu trong nháy mắt rạn, không chỉ có đầu, toàn thân cũng trong nháy mắt rạn nứt ra, tiên huyết văng khắp nơi!

Nhị Nha lại là đấm ra một quyền!

Ầm!

Cái kia Tiểu Hắc thú trực tiếp bị Nhị Nha một quyền này đánh bay .

Một kích đánh bay cái kia Tiểu Hắc thú chi về sau, Nhị Nha cũng không có ở xuất thủ, mà là về tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ta lợi hại không ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ vội vã điểm .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, không nói gì .

Nhị Nha hướng về phía Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau đó xoay người hướng cái kia Tiểu Hắc thú đi tới .

Xa chỗ, cái kia Tiểu Hắc thú nhìn Nhị Nha, nhãn trung tràn đầy kinh hãi cùng kiêng kỵ, còn có một tia sợ hãi!

Sợ hãi!

Nó không biết Nhị Nha là nhân vật gì, thế nhưng nó biết, trước mắt cái này tiểu cô nương là nó không chọc nổi tồn tại!

Nhìn Nhị Nha đi tới, cái kia toàn thân quy liệt Tiểu Hắc thú theo bản năng thối lui đến Hoang Thiên Hành thân sau .

Nhìn thấy một màn này, Nhị Nha ngây cả người, nhưng sau bật cười một tiếng, "Thứ hèn nhát!"

Nghe vậy, cái kia Tiểu Hắc thú tức thì giận không thể nuốt, chẳng qua lại không dám ở đứng ra cùng Nhị Nha ganh đua cao thấp!

Tiểu Hắc thú không dám ra tay, Nhị Nha nhưng là dám, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người phi thẳng đến cái kia Tiểu Hắc thú bắn mạnh tới .

Tiểu Hắc thú do dự xuống, cuối cùng vẫn không có xuất thủ, Nhị Nha một quyền kia, đánh nó có bóng mờ .

]

Rất nhanh, Nhị Nha xuất hiện ở Hoang Thiên Hành cùng cái kia Tiểu

Hắc thú trước mặt, Nhị Nha trực tiếp một quyền hướng cái kia Hoang Thiên Hành đánh tới .

Hoang Thiên Hành khuôn mặt sắc không thay đổi, hướng phía trước bước ra một bước, nhưng sau đấm ra một quyền .

Từng quyền chạm vào nhau .

Thình thịch!

Toàn bộ tinh không kịch liệt run lên!

Hoang Thiên Hành hướng lui về sau hai bước, mà Nhị Nha cũng là về tới Dương Diệp trước mặt .

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia Hoang Thiên Hành, sau đó nói: "Dương ca, ngươi tới!"

Vừa nói, nàng thối lui đến Dương Diệp bên người .

Dương Diệp trừng mắt một cái Nhị Nha, nhưng sau nhìn về phía cái kia Hoang Thiên Hành, đột nhiên, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Một đạo sáng như tuyết kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Hoang Thiên Hành diện vô biểu tình, bấm tay hướng phía trước chính là một điểm, cái này chỉ một cái, trực tiếp một chút ở tại cái kia sợi kiếm quang lên.

Xuy!

Kiếm quang kịch liệt run lên, Hoang Thiên Hành hương sau liền lùi lại hết mấy bước, thế nhưng rất nhanh, Hoang Thiên Hành ổn định thân hình, tay phải hướng phía trước chính là xoay tròn .

Ầm!

Kiếm quang ầm ầm nổ tung .

Kiếm quang nổ tung, Hoang Thiên Hành hướng phía trước bước ra một bước, cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là một chỉ điểm ra .

Xuy!

Nhất đều hắc quang giống như thiểm điện ở trong sân chợt lóe lên .

Không xa chỗ, Dương Diệp bên hông, một đạo kiếm quang đột nhiên bắn nhanh mà ra .

Ầm!

Dương Diệp trước mặt, một ánh hào quang đột nhiên nổ bể ra đến, Dương Diệp liền lùi mấy bước!

Giữa sân yên tĩnh lại!

Dương Diệp đối diện, Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Rất tốt, đáng tiếc, kẻ chắc chắn phải chết!"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Thiên Hành thân hình run lên, cùng cái kia Tiểu Hắc thú còn có Việt Câu tiêu thất ngay tại chỗ .

Kẻ chắc chắn phải chết!

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hoang Tộc hiện, không hề nghi ngờ, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia khẳng định cũng muốn đi ra . Bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ mục tiêu khẳng định đều là Tiểu Bạch!

Linh Tổ!

Vĩnh Hằng Quốc Độ khẳng định muốn lần nữa sở hữu Linh Tổ, làm cho Linh Tổ đứng ở hắn nhóm bên này, mà Hoang Tộc chắc chắn sẽ không đang để cho lịch sử tái diễn!

Đơn giản mà nói, hắn Dương Diệp cùng Tiểu Bạch bị gác ở Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ ở giữa!

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ phía dưới, biểu thị làm cho Dương Diệp xuống phía dưới .

Xuống dưới?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Có bảo bối ?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ .

Dương Diệp mỉm cười, "Đi, chúng ta xuống phía dưới!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Uyên giới rất lớn, đây là một cái thế giới, thế nhưng, đối với Dương Diệp bọn họ người như thế mà nói lại rất nhỏ, dù sao, bọn họ liếc mắt hãy nhìn tẫn nửa thế giới .

Một đường hướng xuống, Dương Diệp ngự kiếm sấp sỉ một canh giờ, cái này mới đi tới Uyên giới sâu nhất chỗ .

Đây là một mảnh bụi mịt mờ thế giới, nhìn lên không đến thiên, hạ thấy không chạm đất, chu vi âm u hàn lãnh .

Tiểu Bạch chỉ chỉ không xa chỗ, ý bảo Dương Diệp đi tới .

"Tiểu Bạch, có hay không nguy hiểm ?" Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên hỏi .

Nguy hiểm ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ, nàng do dự xuống, lắc đầu .

Dương Diệp cùng Nhị Nha nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, "Tiểu Bạch, thật không có nguy hiểm không ?"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua bên kia, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp cùng Nhị Nha, nhãn trung tràn đầy hỏi màu sắc , bên kia gặp nguy hiểm sao?

Nhị Nha vẻ mặt hắc tuyến, "Chúng ta là đang hỏi ngươi!"

Tiểu Bạch quán quán tiểu trảo, biểu thị nàng cũng không biết .

Nhị Nha có chút bất mãn nói: "Ngươi không biết, vậy ngươi vì sao nói bên kia không có nguy hiểm ?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ bên kia, nhưng sau con mắt chớp chớp, ý là hỏi: Bên kia gặp nguy hiểm sao?

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha đi tới Tiểu Bạch trước mặt, đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, "Thực sự là thua ở ngươi!."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Dương ca, ngươi hỏi tới!"

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau chỉ chỉ xa chỗ, "Tiểu Bạch , bên kia vật kia, ta theo Nhị Nha đánh thắng được không!"

Nhị Nha hướng về phía Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, "Vẫn là Dương ca lợi hại, thẳng bạch!"

Tiểu Bạch hướng bên kia nhìn thoáng qua, nàng nghĩ một lát, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp gật đầu, "Không thành vấn đề, chúng ta đi thôi!"

Nhị Nha cũng cảm thấy không thành vấn đề .

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch cùng Nhị Nha tiếp tục đi tới, cứ như vậy, khoảng chừng quá nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại .

Ở trước mặt bọn họ không xa chỗ, là nhất chỗ vách núi, vách núi chi lên, có một đường thật dài vết rách, vết rách sâu đậm, nhìn không thấy đáy, ở vết rách bên phải, cắm một thanh đoạn đao, đao chỉ có phân nửa, lại toàn thân rạn, đã không có một tia linh tính!

Tiểu Bạch tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi đoạn đao tức thì bay đến trước mặt nàng, nhìn cái kia chuôi đoạn đao, Tiểu Bạch lắc đầu .

"Làm sao vậy ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch khe khẽ gõ một cái cái kia chuôi đoạn đao, nhưng lần sau bày tiểu trảo, biểu thị đao này phá hủy .

"Ngươi sẽ tu sao?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau mở miệng nhẹ nhàng vừa phun, trong sát na, một tinh thuần linh khí chui vào cái kia đoạn đao bên trong, trong sát na, chỉnh chuôi đoạn đao rung động kịch liệt lên, dần dần, cái kia chuôi đoạn đao quanh thân vết rạn bắt đầu khép lại .

Nhị Nha liếc nhìn Tiểu Bạch, sau đó nói: "Tiểu Bạch, ngươi lấy sau có thể đi chuyên môn tu võ khí, khẳng định rất kiếm!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo một hồi trêu ghẹo mãi cái kia đoạn đao, chỉ chốc lát, cái kia chuôi đoạn đao phát ra một đạo đao minh âm thanh, không dứt như đây, cái kia chuôi đoạn đao quanh thân còn tản mát ra trận trận ánh đao .

Ngụy Thần Khí!

Chuôi này đoạn đao, đã từng khẳng định ít nhất là Thần khí cấp bậc, đáng tiếc, bị ngoại lực mạnh mẽ phá hủy, không dứt phá hủy thân thể, còn phá hủy linh trí, điều này làm cho chuôi này đao trong nháy mắt rơi xuống phàm trần, mà bây giờ, Tiểu Bạch không thể nghi ngờ cho nó mới sinh mệnh .

Cái kia chuôi đoạn đao ở Tiểu Bạch trảo trung nhẹ nhẹ run rẩy, làm như trở về ứng với Tiểu Bạch cái gì .

Tiểu Bạch nhìn đè một cái cái kia chuôi đoạn đao, vỗ nhè nhẹ một cái, nhưng sau nàng đem chuôi đao kia đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, đang muốn nói, đột nhiên, xa chỗ cái kia vách núi run rẩy động .

Dương Diệp cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch vội vã nhìn về phía bên kia, dần dần, cái kia vách núi trên nứt khe càng ngày càng lớn.

Dương Diệp đi tới phía trước, tay phải nắm thật chặc kiếm, nhãn trung tràn đầy đề phòng màu sắc .

Nhị Nha liếm mứt quả, nàng cứ như vậy nhìn cái kia nứt khe, không biết đang suy nghĩ gì .

Đột nhiên, một con màu đen tay từ cái này nứt khe bên trong ló ra, Dương Diệp hai mắt híp lại, rút kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp bay ngược mà ra, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Dương Diệp mới vừa dừng lại xuống, hắn đất đai dưới chân trong nháy mắt nổ bể ra đến, không chỉ có như đây, hắn sau lưng tòa kia đại sơn càng là trong nháy mắt hóa thành bột mịn!

Dương Diệp trong miệng, tiên huyết chảy ròng!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch sắc mặt đại biến, hai cái tiểu gia hỏa vội vã chạy tới Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch khuôn mặt gánh ưu .

Dương Diệp vừa muốn nói, một tiên huyết từ hắn trong miệng phun mà ra . Liên phun mấy cái tinh huyết về sau, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ngươi, ngươi không phải nói ta đánh thắng được sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý kia là: Ngươi đánh không lại sao?

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, "Tiểu tổ tông của ta, ta đánh thắng được đánh không lại ngươi tâm lý có thể hay không có điểm cân nhắc à?"

Cvt: Hố to a .....

------oOo------

Chương 2406: Không Gọi Trộm, Gọi Cầm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp là phi thường phi thường trứng đau, cái này Tiểu Bạch đối với thực lực của hắn hoàn toàn không có một khái niệm!

Ở Tiểu Bạch trong lòng, không có gì là hắn không đánh lại, không phải sao, hại chết hắn . Hắn lấy sau cũng không dám ... nữa tin tưởng Tiểu Bạch cái này tiểu hỗn đản!

Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, đạm thanh nói: "Dương ca nói rất đúng, ngươi tâm lý được có điểm cân nhắc mới được!"

Tiểu Bạch: "

Dương Diệp không có để ý Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia vách núi nứt khe . Ở nơi ấy, một đạo hắc ảnh chậm rãi bay ra .

Rất nhanh, Dương Diệp thấy rõ đạo hắc ảnh kia . Cái này là một cái nhân loại, nhìn từ ngoài, chừng ba mươi tuổi, tại hắn thân về sau, lơ lững một thanh đen nhánh trường thương màu đen .

Người đàn ông trung niên ánh mắt trước tiên là trước rơi vào Dương Diệp thân lên, thế nhưng rất nhanh, hắn ánh mắt dời xuống, rơi vào Dương Diệp trong tay cái kia thanh kiếm lên.

Nhìn thấy Dương Diệp kiếm, người đàn ông trung niên nhíu mày, "Tru ?"

Dứt lời, người đàn ông trung niên đột nhiên quay đầu, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch cùng Nhị Nha . Nhìn thấy Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, người đàn ông trung niên chân mày nhíu sâu hơn, "Làm sao có thể "

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng con mắt liếc một cái cái kia nứt khe chi sau .

Nhị Nha liếm mứt quả, theo thì đề phòng . Nàng cũng không phải là Tiểu Bạch, luôn là như vậy không có tim không có phổi .

Người đàn ông trung niên nhìn Tiểu Bạch cùng Nhị Nha hồi lâu, sau đó nói: "Linh Tổ, ác" nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Nhị Nha, do dự xuống, lại nói: "Thật là khiến người ta khó có thể tin, ở loại này thế giới, lại có Linh Tổ cùng sự tồn tại của ngươi ."

"Ngươi là ai!" Nhị Nha đột nhiên hỏi một câu .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Thất bại người!"

Thất bại người!

Nhị Nha cau mày, sau đó nói: "Ngươi thất bại ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Thất bại!"

"Chuyện gì thất bại ?" Nhị Nha lại hỏi .

Người đàn ông trung niên cười nói: "Lấy sau ngươi thì sẽ biết!"

Nhị Nha do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi sẽ giết chúng ta sao?"

Hiển nhiên, nàng cảm nhận được người đàn ông trung niên cường đại, như người đàn ông trung niên ra tay với bọn họ, ba người bọn hắn nay thiên nhất định là muốn ngỏm tại đây.

Người đàn ông trung niên phản vấn, "Tại sao muốn giết các ngươi ?"

Nhị Nha gật đầu, thu hồi đề phòng, sau đó lui về Dương Diệp bên cạnh .

Cái này lúc, người đàn ông trung niên ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Áp chế chính mình cảnh giới ?"

Dương Diệp gật đầu .

Người đàn ông trung niên nói: "Có lợi có hại, nếu như một cái sơ sẩy, khả năng sẽ đem chính mình chết no ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cũng xin tiền bối chỉ giáo!"

Người đàn ông trung niên nói: "Mọi việc không thể quá, hăng quá hoá dở . Áp chế cảnh giới, là một loại khác loại tu hành, phương thức này rất cực đoan . Tựu giống với người ăn, ăn nhiều lắm, là vô cùng có khả năng đem chính mình chết no. Lúc này, ngươi cần đề thăng tâm cảnh của mình!"

"Tâm tình ?" Dương Diệp không giải khai .

Người đàn ông trung niên nói: "Một cái người nghèo, ở đột nhiên có mấy triệu tài phú, ngươi cảm thấy hắn sẽ như thế nào ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Mê thất bản thân!"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Là, hắn sẽ bị lạc bản thân, thậm chí hội bành trướng . Thế nhưng, như hắn là từng điểm từng điểm tích lũy đi ra tài phú , bình thường tình huống xuống, hắn là sẽ không mê thất bản thân. Giữa hai người chênh lệch, kỳ thực chính là tâm tình ở trên chênh lệch ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi càng áp chế chính mình, lại càng được chú trọng tâm kỳ ở trên tu luyện . Tu vi của ngươi nếu như cùng không trên(lên) tâm cảnh của mình, liền sẽ đem mình cho chết no . Mà bây giờ ngươi, tu vi đã sắp vượt lên trước tâm cảnh của ngươi . Cho nên, lấy sau nhiều chú trọng tu tâm ."

Tu tâm!

Tâm tình!

]

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Đa tạ tiền bối chỉ điểm!"

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Tiền bối, các ngươi là ngũ giới chi trên(lên) ?"

"Ngũ giới chi trên(lên) ?"

Người đàn ông trung niên ngây cả người, nhưng sau thần sắc có chút cổ quái .

"Làm sao vậy ?" Dương Diệp hỏi .

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Có thể lý giải, dù sao hiện tại ngươi còn rất yếu!"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, khuôn mặt sắc không gì sánh được khó coi, nói có thể uyển chuyển điểm sao?

Người đàn ông trung niên lại nói: "Ngũ giới chi lên, nói như thế nào đây" nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Ánh mắt của ngươi, hẳn là nhìn xa hơn, ngươi cũng có thể đi xa hơn . Mười năm về sau, ngươi quay đầu xem, ngươi sẽ phát hiện ngươi bây giờ đối thủ, ngươi bây giờ cho là cường giả là biết bao ngây thơ cùng nực cười ."

Dương Diệp cười cười, "Tiền bối nói có lý, bất quá, ta hiện tại hẳn là chú trọng chân xuống, đi tốt mỗi một bước, ngươi cảm thấy thế nào ?"

"Thiện!"

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, cười nói: "Ngươi có thể nghĩ như vậy, tốt ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "Đáng tiếc, ngươi là kiếm tu, không thích hợp đi đường của ta, đáng tiếc!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung nam tử sau lưng cái kia chuôi thương, hắn do dự xuống, hỏi, "Tiền bối có thể nhận thức Vũ Nghịch tiền bối ?"

"Vũ Nghịch ?" Người đàn ông trung niên gật đầu, "Nhận thức!"

Dương Diệp lại hỏi, "Tiền bối thực lực cùng hắn như thế nào ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Thời kỳ tột cùng, hơi thua một bậc ."

Nghe vậy, Dương Diệp nở nụ cười, rất nhanh, An Nam Tĩnh xuất hiện ở bên cạnh hắn .

Làm An Nam Tĩnh xuất hiện về sau, người đàn ông trung niên ánh mắt tức thì rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, "Võ thần thân thể!"

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, ngươi cảm thấy nàng thích hợp ngươi đạo không ?"

Người đàn ông trung niên mỉm cười, "Đương nhiên!" Vừa nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi có thể nguyện cùng ta học thương đạo ?"

An Nam Tĩnh nói: "Có thể mạnh mẽ ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Tự nhiên!"

An Nam Tĩnh nói: "Học!"

Người đàn ông trung niên nụ cười trên mặt khuếch trương lớn, "Ta chi thương đạo, chỉ có một thương, một trận chiến chỉ điểm một thương, liền một thương, một thương là đủ!"

Vừa nói, người đàn ông trung niên bắt đầu truyền thụ, hắn cũng không có cố kỵ Dương Diệp, hiển nhiên, cũng là muốn chỉ điểm Dương Diệp .

Đối với cái này cơ hội, Dương Diệp đương nhiên hội nắm chặt, ngồi xếp bằng xuống, cùng An Nam Tĩnh cùng nhau lẳng lặng nghe!

Mà một bên, Tiểu Bạch cũng là tả hữu nhìn một chút, nhưng kéo về phía sau lấy Nhị Nha len lén hướng một bên đi tới, rất nhanh, nàng mang theo Nhị Nha tiến nhập cái kia nứt khe bên trong .

Đường lên, Nhị Nha nhẹ giọng hỏi, "Tiểu Bạch, ngươi có phải hay không muốn đi trộm nhân gia bảo bối ?"

Trộm ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa .

Tiểu Bạch ý là: Cái kia không gọi trộm, được kêu là cầm!

Cầm!

Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Nhưng là, không thông qua nhân gia chủ nhân đồng ý mượn đồ đạc, đó chính là trộm, trộm đồ, có điểm không tốt!"

Ở Vĩnh Hằng Tiên thôn, nàng gia gia nhưng là đã dạy nàng, không thể đi trộm .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa, ý của nàng là, chủ nhân không đồng ý, đồ đạc chính mình đồng ý là được rồi .

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Giống như cũng là a, thế nhưng dường như nơi nào lại có điểm không đúng!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng kéo về phía sau lấy Nhị Nha liền đi vào bên trong . Một bên Dương Diệp ba người cũng không có quản cái kia hai cái tiểu gia hỏa .

Cứ như vậy, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha nghênh ngang tiến nhập cái kia nứt khe bên trong . Cũng không lâu lắm, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch con mắt như tinh quang vậy rực rỡ, Nhị Nha cũng là không hề chớp mắt nhìn chằm chằm xa chỗ .

Ở Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trước mặt không xa chỗ, có một đống quả đấm lớn tinh thạch, toàn bộ là màu tím đậm tinh thạch .

Giới tinh!

Vĩnh Hằng chi giới, có Vĩnh Hằng Tiên Tinh, vĩnh hằng Thần Tinh, thế nhưng, trân quý nhất vẫn là Vĩnh Hằng giới tinh .

Cái gọi là giới tinh, chính là nhất giới chi linh ngưng tụ tinh thạch, loại này tinh thạch, là cực kỳ cực kỳ hiếm thấy, có thể nói, một viên Vĩnh Hằng giới tinh, chí ít có thể đổi lấy 1000 miếng vĩnh hằng Thần Tinh, hơn nữa, còn là có tiền mà không mua được .

Vĩnh Hằng giới tinh lớn nhất vừa làm dùng, ngoại trừ có thể tăng cao tu vi, còn có chính là bổ sung huyền khí, dù cho chính là ngũ giới cường giả, chỉ cần phục thêm một viên tiếp theo, có thể trong nháy mắt đem trong cơ thể huyền khí bổ xung đầy đủ .

Như hai người sinh tử giao chiến, thực lực lẫn nhau chờ, một quả này Vĩnh Hằng giới tinh vô cùng có khả năng chính là thủ thắng then chốt .

Ngoại trừ này bên ngoài, cái này Vĩnh Hằng giới tinh vẫn có thể tăng cao tu vi, Vĩnh Hằng giới tinh bên trong, ẩn chứa một loại huyền khí, tên là giới khí!

Nhất giới bên trong, Chí Thuần chí linh linh khí!

Loại này linh khí đối với tu vi, đó là có rất đại rất chỗ đại dụng . Tỷ như, giúp người đột phá tự thân cảnh giới!

Giới khí, cũng là mười đại linh khí một trong, mười đại linh khí, đều có các dùng chỗ! Mà giới khí, tác dụng chính là phá giới!

Chỉ cần giới khí đủ, tu vi đủ, có thể phá năm giới!

Mà ở trong đó, có ít nhất 300 miếng Vĩnh Hằng giới tinh!

300 miếng, có thể nói, coi như là Vĩnh Hằng chi giới, cũng phải có ít nhất một vạn năm mới có thể sinh sôi nảy nở ra mấy trăm miếng loại này Vĩnh Hằng giới tinh .

Tiểu Bạch Nhị Nha phát tài!

Tiểu Bạch nhìn đống kia Giới Thạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng tiểu trảo vung lên, những thứ kia Vĩnh Hằng giới tinh toàn bộ bị nàng thu vào!

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng kéo về phía sau lấy Nhị Nha tiếp tục đi tới .

Đi không biết bao lâu, Tiểu Bạch lại ngừng lại, ở nàng cùng Nhị Nha trước mặt không xa chỗ, nổi lơ lửng một đoàn trắng phao quang đoàn .

Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Đây là cái gì ?"

Tiểu Bạch lắc đầu, nhưng sau nàng tiểu trảo nhất chiêu, đoàn kia ánh sáng màu trắng đoàn tức thì đi tới nàng cùng Nhị Nha trước mặt .

Tiểu Bạch do dự xuống, nhưng sau tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái đoàn kia ánh sáng màu trắng đoàn, trong sát na, toàn bộ ánh sáng màu trắng đoàn tức thì xông ra vô số linh khí, linh khí này nhiều, giống như vũ trụ mênh mông, vô cùng vô tận .

Quá một hồi lâu, Tiểu Bạch thu hồi tiểu trảo, cả người một cái giật mình, nhưng sau nàng một cái giữ chặt cái kia ánh sáng màu trắng đoàn, mũi nhẹ nhàng hít hít .

Xuy!

Trong sát na, vô số linh khí dũng mãnh vào Tiểu Bạch trong cơ thể .

Liền cái này nhất chớp mắt, toàn bộ Uyên giới linh khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thay đổi hiếm mỏng hơn . Mà Tiểu Bạch hai mắt, cũng vào giờ khắc này, thay đổi càng tử chút, không giải khai như đây, nàng thân sau cái kia màu trắng lông xù đuôi cũng dần dần xuất hiện tím nhạt sắc!

Quá một hồi lâu, Nhị Nha đột nhiên vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch đầu nhỏ, Tiểu Bạch ngừng lại, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, thiếu hít một chút, đừng chống!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau đem đoàn kia đầu trọc đưa tới

Nhị Nha trước mặt, Nhị Nha do dự xuống, nhưng sau nhẹ nhàng hít hít, vô số linh khí trong nháy mắt dũng mãnh vào Nhị Nha, Nhị Nha dường như cũng hấp lên nghiện, hút không sai biệt lắm nửa khắc đồng hồ về sau, Nhị Nha hai lỗ tai đột nhiên dựng thẳng lên lên, không chỉ có như đây, nàng hai cánh tay da thịt phía dưới, huyết quản đột nhiên run rẩy động .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Ngưu cùng với cái kia Thái Cổ Chân Long còn có cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cùng Vũ Kỳ Lân trong lúc bất chợt dồn dập ngẩng đầu, vài đầu Thái Cổ đại yêu nhãn trung, tràn đầy hoảng sợ màu sắc!

Nứt khe bên ngoài, cái kia nguyên bản đang ở truyền thụ trung niên nhân đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn về phía cái kia nứt khe, "Huyết mạch giác tỉnh ?"

Cvt: Buff lớn rồi. Mọi người qua đọc bộ Nhất Ngôn Thông Thiên ý, nhất là đọc đến những chương mới nhất thì sẽ rõ 1 điều là Dương Diệp bên này chỉ là Tiểu Vu thôi, sang kia sẽ gặp Đại Vu. Đọc đi đảm bảo hay, nhưng đừng đọc dở dở ngang chừng ở đâu đấy rồi bỏ phí nha. Vua hố luôn đó ạ.Đọc đến mấy chương mới nhất là chắc chắn nghiện. Main là ác niệm trọng sinh,rất ác,ngoài ra hố người cực khủng, vô sỉ mặt dày đứng top ten luôn. Đảm bảo bao nghiện

PS: Các ngươi mắng ta có thể, thế nhưng, các ngươi không thể hoài nghi ta giới tính! ! ! ! !

------oOo------

Chương 2407: Địch Bất Tử, Ta Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết mạch giác tỉnh ?

Dương Diệp ngây cả người, đón lấy, thân hình hắn run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, cái kia người đàn ông trung niên cùng An Nam Tĩnh cũng theo đó đi theo .

Nứt khe sâu chỗ, làm Dương Diệp ba người xuất hiện ở Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trước mặt lúc, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha song song đứng, hai người cũng không nhúc nhích, còn cái kia quả cầu ánh sáng màu trắng, căn bản không biết đi đâu .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch cứ như vậy nhìn Dương Diệp ba người, biểu tình rất ngây thơ .

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua bốn phía, lập tức lắc đầu cười, "Ngươi cái này tiểu gia hỏa, nơi đây vô số năm tụ tập giới tinh bị ngươi đảo qua mà khoảng không cũng được, những thứ kia vật ngoài thân dư ta cũng vô dụng chỗ, tiễn ngươi ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, một bộ ta không biết ngươi đang nói cái gì bộ dạng . Mà nàng, tùy thời liếc trộm liếc mắt Dương Diệp .

Dương Diệp có chút xấu hổ, không cần phải nói, Tiểu Bạch nhất định là lại đem vật gì vậy .

Người đàn ông trung niên tay phải nhất chiêu, đột nhiên, một cái quả cầu ánh sáng màu trắng xuất hiện ở trong tay hắn, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch ngây cả người, lập tức trừng mắt, nàng nhưng là giấu thật tốt, quả banh này làm sao chạy ra ngoài ?

Nàng lúc đầu muốn cướp trở về, bất quá, bị Dương Diệp một cái nhãn thần đả tiêu mất trong lòng nàng cách nghĩ .

Người đàn ông trung niên nhìn một chút trong tay quang cầu, sau đó nói: "Linh nguyên, này Uyên giới linh nguyên, đơn giản mà nói chính là, Uyên giới ngọn nguồn linh khí đầu ." Vừa nói, hắn nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, "Các ngươi hai cái tiểu gia hỏa vừa rồi cái kia hút một cái, hầu như hấp rớt Uyên giới nửa thế giới linh khí ."

Nửa thế giới linh khí!

Dương Diệp nhíu mày, "Tiền bối, cái này đối với Uyên giới có thể có ảnh hưởng gì ?"

Người đàn ông trung niên cười cười, "Không có gì, giới này vốn là không có cái gì khác sinh mệnh, dù cho có, cũng là ngoại giới tới tìm bảo ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, quả cầu ánh sáng kia rơi vào Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trước mặt, "Tiễn các ngươi ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, không có tiếp quang cầu, mà là nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp trừng Tiểu Bạch liếc mắt, nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, vội vã đem quang cầu thu vào .

Người đàn ông trung niên quay đầu nhìn về phía một bên Nhị Nha, thời khắc này Nhị Nha rất bình tĩnh, trên người huyết quản cũng khôi phục bình thường .

Nhìn Nhị Nha, người đàn ông trung niên lại tựa như là nghĩ đến cái gì, chân mày dần dần nhíu lại .

Nhị Nha nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, không nói gì thêm, tiếp tục liếm nàng mứt quả .

Một lát sau, người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Giác tỉnh cũng tốt, càng sớm giác tỉnh, năng lực càng lớn. Chỉ bất quá, đến thì đừng muốn mất đi lúc này viên này lòng người."

Nói đến đây, người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi nếu muốn các nàng thần tốc trưởng thành, có thể thay các nàng tìm kiếm loại này giới nguyên, đương nhiên, đừng muốn đi tìm cái kia loại có vô hạn sinh mạng thế giới, này nhóm giới nguyên, không thể làm, nhất lấy, đối với cái kia loại thế giới, quá tổn thương . Cùng loại loại này Uyên giới nhưng thật ra không sao cả!"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Trưởng thành, hắn đương nhiên hy vọng Tiểu Bạch cùng Nhị Nha nhanh lên một chút lớn lên, hắn cũng sẽ không quên cái này hai cái tiểu gia hỏa, cái này hai cái tiểu gia hỏa nếu như lớn lên, đây chính là rất không được .

Người đàn ông trung niên ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, "Ngươi đi theo ta!"

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên xoay người rời đi .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đi theo .

Bên kia, người đàn ông trung niên dừng bước lại, xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi đi là võ đạo, võ đạo một đường, bao hàm hết thảy, thương đạo đã ở võ đạo bên trong . Ta chi thương đạo, vận dụng chi pháp, là tín niệm, tín niệm càng mạnh, thương lại càng mạnh, tín niệm không sập, thương liền bất bại ."

Nói đến đây, hắn đưa tay nắm một cái, một cây thương trực tiếp xuất hiện ở trong tay hắn, hắn nhìn An Nam Tĩnh, "Mà ta, một lần chỉ điểm một thương, một thương ra, địch bất tử, ta chết . Ta thương đạo chi tinh túy, toàn bộ nhờ tín niệm hai chữ "

Nói đến này chỗ, người đàn ông trung niên tay cầm trường thương chợt chính là đâm một cái .

An Nam Tĩnh con ngươi chợt co rụt lại, hai tay của nàng kìm lòng không đậu trong nháy mắt chặt nắm lại!

Như lâm đại địch!

Đây là nàng trọn đời bên trong gặp qua mạnh nhất một thương, một thương này bình bình đạm đạm, liền thương mang cũng không có, Thương Ý càng là không có, thế nhưng, chính là chỗ này một thương, cũng là làm cho nàng có chút tuyệt vọng!

]

Tiếp không hạ!

Đây là nàng trong đầu nhất ngay từ đầu cách nghĩ!

Thế nhưng, tiếp không xuống, nàng cũng muốn tiếp!

Đánh không lại là một vấn đề, không đánh, lại là một vấn đề!

An Nam Tĩnh xuất thủ khi nhìn thấy An Nam Tĩnh xuất thủ cái kia nhất chớp mắt, người đàn ông trung niên nở nụ cười .

Bởi vì An Nam Tĩnh duyên cớ vì thế, Dương Diệp tạm thời lưu tại Uyên giới . Hắn cũng thừa dịp cái này cơ hội đang điên cuồng tu luyện .

Nhưng mà hắn nhưng không biết, này lúc, có rất rất nhiều người đang tìm kiếm hắn .

Vĩnh Hằng chi giới, vạn giới sơn .

Ở cái kia vạn giới truyền tống trận chi lên, một gã mặc bạch y thanh niên đột nhiên xuất hiện ở bên trên, thanh niên thân thể thoạt nhìn cực kỳ nhu nhược, khuôn mặt sắc thương bạch, phảng phất một hồi phong là có thể đem bên ngoài thổi ngã tựa như .

Ở thanh niên trong tay, có một căn bạch sắc ba tong, ba tong đỉnh, là một viên vòi nước, trắng phao vòi nước .

Thanh niên đi xuống truyền tống đài, hắn nhìn lướt qua bốn phía, hai mắt chậm rãi đóng lại, "Còn chưa tới sao ?"

Thanh niên thanh âm vừa dứt xuống, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở thanh niên trước mặt, lão giả hướng về phía thanh niên hơi thi lễ, "Cửu điện hạ ."

Thanh niên đạm thanh nói: "Ta cái kia hai cái đại ca, bọn họ không có đối với cái kia Linh Tổ xuất thủ sao?"

Lão giả lắc đầu, "Hoang Dạ điện hạ cũng không có đi tìm kiếm cái kia Dương Diệp, mà là bốn chỗ mượn hơi Vĩnh Hằng chi giới cường giả, lúc này, tại hắn thủ hạ, tứ giới cường giả cùng sở hữu ba vị, còn lại tam giới đỉnh phong cường giả, sấp sỉ sáu vị . Còn Hoang Thiên Hành đại điện hạ, tại hắn thủ hạ, tứ giới cường giả không biết, tam giới cường giả liền một vị, Việt Tộc Việt Câu . Còn có một đầu tứ giới Hung Nanh Thú ."

Thanh niên mỉm cười, "Ta đây hai cái đại ca không phải người bình thường a, Linh Tổ tuy tốt, thế nhưng, cũng là một cái sự việc khó giải quyết, người nào sờ người nào phỏng tay, bọn họ không đi sờ, ngược lại đi bốn chỗ mời chào người, lợi hại a!"

Lão giả hơi cúi đầu, "Cửu điện hạ có tính toán gì không ?"

"Dự định ?"

Thanh niên ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia phía chân trời xa xôi, "Bọn họ không đi sờ, vậy hãy để cho ta đi sờ, ta ngược lại muốn nhìn một chút, cái này sự việc khó giải quyết có thể hay không nóng ta Hoang Doanh tay ."

Lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Cửu điện hạ, cái này "

Thanh niên cười nói: "Vô sự, đi thôi!"

Thanh âm rơi xuống, thanh niên hư không tiêu thất ngay tại chỗ .

Lão giả do dự xuống, nhưng sau cũng lập tức đi theo .

Vĩnh Hằng Chi Hà phần cuối .

Nơi đây, là nhất chỗ bạch bạch quang bích, quang bích trước, là ba bộ thi thể . Thi thể vẫn chưa mục, ba người mắt nhìn phía trước, cũng chính là tia sáng kia vách .

Đạo ánh sáng này vách, chính là vũ trụ vách ngăn .

Cái này đạo vũ trụ vách ngăn, chặn vô số người hy vọng!

Ở cái kia vũ trụ vách ngăn bên cạnh, có một hàng chữ: Thiên tân vạn khổ đến này chỗ, nguyên lai này chỗ mới là bắt đầu ."

Đột nhiên, cái kia đạo vũ trụ vách ngăn rung rung một cái, ngay sau đó, một gã mặc bạch sắc khôi giáp nữ tử tự trong đó đi ra, nữ tử vóc người cao gầy, dung mạo cực mỹ giống như Cửu Thiên Thần Nữ hạ phàm .

Theo nữ tử xuất hiện, ở cái kia quang bích chi về sau, lại có sáu người đi ra, sáu người này, toàn bộ mặc bạch sắc khôi giáp, thắt lưng phiết đoản kiếm, người đeo trường thương .

Nữ tử nhìn thoáng qua trên đất cái kia ba bộ thi thể, sau đó nói: "Nhìn thấy không ? Hầu hết thời gian, xuất thế quyết định vận mệnh . Ngươi nhóm sinh ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, chính là thiên đại số mệnh, nếu để cho ngươi nhóm xuất thế ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, ngươi nhóm chút tràng, cùng hắn nhóm không sai ."

Nữ tử thân về sau, sáu người hơi cúi đầu, không dám đáp lại .

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa chỗ, là một mảnh vô biên vô tận sông . Nhìn một hồi, nữ tử đạm thanh nói: "Một bên thiên, một bên địa, một bên sinh, một bên tử!"

Vừa nói, nàng thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Người sau sáu người, cũng biến mất theo .

Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia, nữ tử đám người lặng yên rơi xuống đất, nữ tử đám người vừa hạ xuống, một gã lão giả liền là xuất hiện ở nữ tử trước mặt .

Người tới chính là cái kia thủ giới người Thanh Hình!

Thanh Hình nhìn thoáng qua nữ tử, nhưng sau trầm giọng nói; "Đám người các hạ tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Nữ tử gật đầu, "Cái kia Dương Diệp ở bực nào chỗ ?"

Thanh Hình trầm giọng nói: "Uyên giới!"

Nữ tử sẽ rời đi, mà lúc, Thanh Hình đột nhiên nói: "Hoang Tộc đã hiện thân!"

Nữ tử đạm thanh nói: "Thì tính sao!"

Thanh Hình nhìn thẳng nữ tử, "Xem ra Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc này đây rất có lòng tin!"

Cô gái nói: "Hôm nay Vĩnh Hằng Quốc Độ, đã không phải năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ, năm đó nhục, ta Vĩnh Hằng Quốc Độ hội gấp trăm lần trả lại cho Hoang Tộc ."

Dứt lời, nữ tử cùng sau lưng sáu người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, thẳng đến Uyên giới ."

Uyên giới .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch lại tới cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trước cây, nhìn hai khỏa Hỗn Nguyên cây, Tiểu Bạch meo meo cười, sau đó lấy ra hai quả Vĩnh Hằng giới tinh đặt ở cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây cây xuống, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây khẽ run lên, điên cuồng bắt đầu hấp thu hai quả kia Vĩnh Hằng giới tinh .

Dần dần, cái kia hai khỏa cây lớn hơn một chút, không chỉ có như đây, cái kia bốn miếng Hỗn Nguyên quả cũng lớn hơn một chút .

Ngoại trừ này bên ngoài, hai khỏa Hỗn Nguyên trên cây, phân biệt lại xuất hiện một viên thật nhỏ trái cây .

Tuy là cái này hai quả trái cây rất nhỏ, chỉ có ngón cái lớn, thế nhưng, nó quả thực xuất hiện!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nhãn tình sáng lên, vội vã lại ném đi hai khỏa Vĩnh Hằng giới tinh đặt ở cái kia Hỗn Nguyên cây xuống.

Cứ như vậy, làm cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây đem cái kia Vĩnh Hằng giới tinh triệt để hấp thu về sau, Tiểu Bạch mới vỗ tay một cái, nhưng sau đó xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở xa chỗ . Đụng một hồi, nàng đột nhiên ngừng lại, xoay người nhìn về phía cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, nàng chớp chớp nhãn, hai bên nhìn một chút, không có phát hiện cái gì, nàng xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Đang ở Tiểu Bạch ly khai về sau, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây đột nhiên run rẩy, ngay sau đó, lưỡng đạo khí tức như có như không tự trong đó truyền ra .

Rất yếu, rất nhỏ, nhưng xác thực tồn tại .

Cái này hai khỏa cây ở Tiểu Bạch như này hào bồi dưỡng xuống, đã có linh .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, một đám người đột nhiên xuất hiện ở

Uyên giới bên trong .

Chính là đám kia tự Vĩnh Hằng Quốc Độ mà đến người .

Cầm đầu nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, nàng tay phải hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Trong sát na, toàn bộ Uyên giới trong nháy mắt sôi trào lên, không chỉ có như đây, toàn bộ Uyên giới trong nháy mắt sẽ nổ bể ra tới!

Một kích hủy nhất giới!

Tứ giới đỉnh phong cường giả!

Nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới, tay chậm rãi nắm chặt, "Xuất hiện!"

Thanh âm rơi xuống, tay nàng sẽ nắm chặt, mà đang ở cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở nữ tử trước mặt .

Ở người đàn ông trung niên thân về sau, lơ lững một thanh trường thương!

Cvt: Lại có đứa mắt cao hơn đầu.

------oOo------

Chương 2408: Năm Đó, Ta Cũng Vô Địch Qua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Uyên giới bên trong, nữ tử nhìn trước mắt người đàn ông trung niên, chân mày to cau lại, "Ngươi là người phương nào!"

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua nữ tử đám người, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước .

Một uy áp phi thẳng đến nữ tử đám người nghiền ép đi .

Ầm!

Nữ tử đám người trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài!

Nữ tử đám người sắc mặt đại biến!

Người đàn ông trung niên thản nhiên nhìn liếc mắt nữ tử đám người, "Ly khai nơi đây, lập tức!"

Nữ tử hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, "Quấy rầy!"

Dứt lời, bên ngoài mang theo thân sau mọi người không chút do dự xoay người rời đi .

Người đàn ông trung niên quay đầu nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, đứng một gã bệnh trạng thanh niên cùng với một gã lão giả .

Chính là cái kia Hoang Tộc cửu điện hạ Hoang Doanh .

Cái kia Hoang Doanh hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, "Quấy rầy!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài cùng sau lưng lão giả xoay người rời đi .

Không xa chỗ, người đàn ông trung niên xoay người rời đi .

Uyên giới bên ngoài .

Nữ tử một đám người mới vừa nhất chỗ Uyên giới, nữ tử khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết, nữ tử khuôn mặt lên, tràn đầy ngưng trọng màu sắc .

Vô cùng ngưng trọng!

Nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Uyên giới, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ!

Nàng là tứ giới đỉnh phong cường giả, thế nhưng, nàng rất tinh tường, như vừa rồi cái kia người đàn ông trung niên động thủ, nàng tuyệt đối thập tử vô sinh!

Thực lực đối phương viễn siêu nàng!

Nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Còn có cái này đẳng cấp cường giả!"

Nữ tử thân về sau, một gã khôi giáp cường giả đột nhiên nói: "Tôn điện, cái kia người là ngũ giới chi trên(lên) ?"

Nữ tử lắc đầu, "Siêu việt ngũ giới ."

Siêu việt ngũ giới!

Chỉ cần bốn chữ, làm cho giữa sân mọi người đều là run lên .

Mà đang ở cái này lúc, nữ tử lại nói: "Thậm chí càng cao!"

Mọi người: "..."

Bên kia, Hoang Doanh dừng bước, lúc này, ở Hoang Doanh khuôn mặt lên, nhãn trung tràn đầy ngưng trọng màu sắc .

Hoang Doanh hai mắt híp lại, "Không nghĩ tới giới này còn có loại này cường giả!"

Hoang Doanh thân về sau, cái kia lão giả trầm giọng nói: "Hắn là ngũ giới chi trên(lên) ?"

Hoang Doanh khẽ lắc đầu, "Sợ là không ngừng a ..."

Sợ là không ngừng!

Hoang Doanh nhìn thoáng qua phía dưới, "Vô sự, ta nhóm lại chờ một chút !"

Nói xong, hắn mang theo lão giả tiêu thất ngay tại chỗ .

Uyên giới chi xuống.

Người đàn ông trung niên về tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cho tiền bối thêm phiền toái!"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Không tính là phiền phức, bọn họ còn chưa có tư cách!"

Dương Diệp: "..."

Người đàn ông trung niên lại nói: "Nhất sau cường điệu một lần, hai người ngươi muốn thường xuyên ghi nhớ, các ngươi mục tiêu là tinh thần biển rộng, địch nhân của các ngươi, nhất sau không là người khác, mà là chính mình, người cả đời này, địch nhân lớn nhất chính là mình . Ta đã thấy rất nhiều cường giả, bao quát cái kia Vũ Nghịch, bao quát cái kia tru chủ nhân, bọn họ đều là bại cho mình ."

"Thua ở chính mình ?" Dương Diệp nhíu mày, "Có ý tứ ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Ngươi lấy sau liền sẽ hiểu ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ba thiên, ba ngày đầy đủ ngươi truyền thừa ta tất cả . Cái kia lúc, các ngươi liền có thể rời đi ."

An Nam Tĩnh gật đầu .

]

Trong khoảng thời gian kế tiếp, An Nam Tĩnh theo người người đàn ông trung niên điên cuồng truyền thừa, Dương Diệp tắc thì là điên cuồng tu luyện .

Phi kiếm!

Dương Diệp trọng tâm chính là phi kiếm cùng mình Kiếm Vực, còn có Phong Ma ý!

Phong Ma ý!

Ý cảnh này có chút kỳ diệu, nó uy lực quyết định bởi cho hắn Phong Ma trình độ, hắn càng điên, càng ma, uy lực lại càng mạnh, càng thanh tỉnh, uy lực lại càng không được . Có thể nói, như hắn tiến nhập Phong Ma trạng thái nói, hắn phi kiếm uy lực, Kiếm Vực uy lực, có thể chí ít đề cao năm phần mười tả hữu!

Đơn giản mà nói chính là, hắn hiện tại, thêm trên(lên) tru, miễn cưỡng có thể cùng tứ giới cường giả một trận chiến!

Thế nhưng, như thêm trên(lên) Phong Ma ý, hắn Dương Diệp không hề yếu tứ giới cường giả, thậm chí có thể trảm giết tứ giới cường giả . Đáng tiếc là, cái này Phong Ma ý không cách nào khống chế!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong lúc tu luyện, Tiểu Bạch cũng không nhàn rỗi, bất quá, nàng không có tu luyện . Nàng mỗi ngày đều sẽ đến một chuyến Kiếm Tông phía sau núi tiểu rừng cây, cũng chính là cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trước cây, nàng bây giờ, không chỉ có dùng Hồng Mông Tử Khí, Vĩnh Hằng Chi Khí, còn dùng Vĩnh Hằng giới tinh cùng với chính cô ta đặc thù linh khí bồi dưỡng .

Có thể nói, ở Tiểu Bạch loại này bồi dưỡng xuống, đừng nói cái kia Hỗn Nguyên cây, coi như là một con heo đều có thể cho bồi dưỡng thành Thái Cổ đại yêu .

Hỗn Nguyên cây càng ngày càng cao, càng ngày càng lớn, thời khắc này Hỗn Nguyên cây đã có nửa trượng tới cao, Hỗn Nguyên cây lên, cùng sở hữu sáu viên trái cây, trong đó bốn viên có người thành niên nắm tay như vậy lớn, cái này đã thành thục rồi .

Mà đổi thành bên ngoài hai khỏa, còn có chút tiểu .

Kỳ thực, cái này Hỗn Nguyên quả có thể nói chính là bị Tiểu Bạch ngạnh sinh sinh dùng các loại huyền khí thúc.

Chứng kiến cái kia bốn viên trái cây đã quá lớn, Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tức thì lộ ra nụ cười xán lạn . Vì vậy, ở nàng hô hoán xuống, Tiểu Ngưu, Thái Cổ Lệ Hổ, Vũ Kỳ Lân, Thái Cổ Chân Long, Nhị Nha, toàn bộ đều đi tới nàng thân sau .

Khi này vài đầu đại yêu đi tới Tiểu Bạch thân sau chứng kiến cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây lúc, vài đầu đại yêu con mắt tức thì thẳng .

Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhưng sau đi tới Tiểu Bạch bên người, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch cái đuôi nhỏ, "Tiểu Bạch, lợi hại đây!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau nàng tiểu trảo vung lên, rất nhanh, cái kia bốn miếng thành thục trái cây từ cái này Hỗn Nguyên cây trên(lên) rớt xuống, tiếp lấy bay đến trước mặt nàng .

Tiểu Bạch mũi nhẹ nhàng hít hít, nàng tiểu trảo đang cầm một quả trái cây đem bên ngoài đưa tới Nhị Nha trước mặt .

Nhị Nha nhìn Tiểu Bạch, "Cho ta ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Nhị Nha do dự xuống, nhưng sau phi thường chân thành nói: "Tiểu Bạch, ngươi quá đầy nghĩa khí . Nhị Nha ta hiện tại rất nghèo, không có gì đưa cho ngươi, chẳng qua ngươi yên tâm, lấy sau chuyện của ngươi chính là ta Nhị Nha chuyện!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau đem trái cây lại đi Nhị Nha trước mặt đưa chuyển . Nhị Nha không có cự tuyệt, cầm lên như vậy trái cây .

Nhìn trước mắt trái cây, Nhị Nha khuôn mặt trên(lên) cũng nổi lên một cái tiếu dung . Hắn hiện tại cũng là phi thường cần các loại các dạng thiên tài địa bảo, mà có thể làm cho nàng xem vào mắt, cũng liền Hỗn Nguyên quả loại này tồn tại thần vật .

Tiểu Bạch đem trái cây đưa cho Nhị Nha về sau, nàng lại đang cầm một quả trái cây đi tới Tiểu Ngưu trước mặt, nhưng sau đem trái cây đưa cho Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, do dự xuống, hắn thu hồi trái cây .

Tiểu Bạch nhìn về phía Thái Cổ Chân Long, nhưng sau nàng bấm tay một điểm, một quả trái cây bay đến Thái Cổ Chân Long trước mặt .

Thái Cổ Chân Long nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhưng sau gật đầu, thu hồi trái cây kia .

Còn lại một quả trái cây!

Tiểu Bạch đem trái cây kia thu vào, bất quá, nàng cũng không có quên Thái Cổ Lệ Hổ cùng cái kia Vũ Kỳ Lân .

Nàng tiểu trảo chỉ chỉ Thái Cổ Lệ Hổ cùng Vũ Kỳ Lân, nhưng sau vừa chỉ chỉ mặt khác hai khỏa cây, cái kia mặt trên còn có hai khỏa trái cây . Ý kia là các ngươi các loại, cái này trái cây lớn liền cho các ngươi .

Thái Cổ Lệ Hổ cùng Vũ Kỳ Lân nhìn thoáng qua hai quả kia trái cây, nhưng sau gật đầu, chỉ cần có, chúng nó liền đủ hài lòng . Hơn nữa, hai quả kia trái cây cách thành thục tối đa cũng liền một hai ngày thời gian .

Giữa sân, Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu nhóm ăn trái cây kia, rất nhanh, Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu nhóm dồn dập về tới địa bàn của mình .

Trong sát na, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong đột nhiên xuất hiện rất nhiều đạo không ổn định khí tức .

Mà Tiểu Bạch tắc thì ôm trái cây kia đi tới Tử Nhi ngọn núi nào, nhìn thấy Tiểu Bạch, Tử Nhi mỉm cười, đem Tiểu Bạch ôm vào trong lòng .

Tiểu Bạch đem trái cây đưa cho Tử Nhi, nhìn trái cây kia, Tử Nhi trầm mặc .

Lúc trước phục hạ trái cây kia về sau, nàng đã đạt đến Giới Chủ kỳ!

Chính là một quả trái cây, làm cho nàng trực tiếp nhảy hơn mấy cấp! Hiện tại lại có một viên, như nàng phục hạ trái cây này, tuyệt đối có thể đạt được Phá Giới cảnh, thậm chí là hai giới!

Tử Nhi không do dự, tiếp nhận trái cây, nhìn Tử Nhi phục hạ trái cây kia về sau, Tiểu Bạch xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở xa chỗ .

Trong đại điện, Tử Nhi trong cơ thể đột nhiên tuôn ra một khí tức cường đại .

Bên ngoài đại điện, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn phía chân trời, nhìn một chút, trong mắt nàng nhiều hơn một sợi mờ mịt .

Tiểu Bạch, chung quy vẫn là càng ngày càng hiểu chuyện chút .

Mời chào đại yêu, bồi dưỡng Hỗn Nguyên cây, tìm khắp nơi bảo bối ... Những cử động này, người ở bên ngoài xem ra là Tiểu Bạch nghịch ngợm, kỳ thực, những cử động này làm sao không phải là đang giúp Dương Diệp .

Quá một hồi lâu, Tiểu Bạch lắc lắc đầu nhỏ, nhưng sau nhún nhảy một cái biến mất ở không xa chỗ .

Nàng đi tới Hồng Mông Tháp tầng thứ hai .

Trong phòng tu luyện .

Tiểu Bạch huyền phù không trung, ở trước mặt nàng, là cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, chân nguyên kính, Trấn Giới ấn, vạn giới đồ, Kiếm Thủ, Kiếm Tổ, Kiếm Hồ, cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí .

Ngoại trừ tru, Dương Diệp hết thảy bảo bối đều ở nơi này .

Tiểu Bạch từng cái đảo qua giữa sân những thần vật này, nhất về sau, nàng bắt lại cái kia Vĩnh Hằng Chi Khí nuốt vào .

Bồi dưỡng!

Nàng muốn tự thân bồi dưỡng cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí, bởi vì nàng cảm thấy Dương Diệp bồi dưỡng có điểm chậm . Kỳ thực không đúng, không phải Dương Diệp bồi dưỡng chậm, mà là nàng bồi dưỡng quá nhanh quá nhanh .

Theo cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí tiến nhập trong cơ thể nàng, cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí tức thì ở Tiểu Bạch trong cơ thể điên cuồng vận chuyển .

Kích động!

Cái này sợi Vĩnh Hằng Chi Khí rất kích động!

Vĩnh Hằng Chi Khí, tuy là cực kỳ hiếm thấy, thế nhưng, ở Tiểu Bạch trước mặt, nó cũng chỉ là một luồng khí!

Tiểu Bạch vỗ vỗ bụng nhỏ, ý bảo cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí an tĩnh một điểm, rất nhanh, cái kia sợi Vĩnh Hằng Chi Khí bình tĩnh lại .

Tiểu Bạch nhìn về phía trước mặt những thứ kia thần vật, nàng nhìn chung quanh, nhất về sau, nàng cái miệng nhỏ nhắn một tấm, trong sát na, vô số tinh thuần linh khí giống như như thủy triều tuôn hướng những thứ kia thần vật .

Thăng linh!

Từ Tiểu Bạch phát hiện mình có thể cho những thần vật này càng ngày càng lợi hại về sau, nàng cách đoạn thời gian sẽ tới bang những thần vật này thăng linh!

Những thần vật này đều là Dương Diệp, chúng nó càng mạnh, đối với Dương Diệp tốt chỗ lại càng đại!

Tuy là Tiểu Bạch hiện tại không cách nào để cho những thứ này Thần khí đạt được siêu thần khí cấp bậc, thế nhưng, nàng có thể cho những thứ này Thần khí đến gần vô hạn siêu Thần khí!

Cứ như vậy, thời gian một ngày một ngày trôi qua .

Đảo mắt ba thiên .

Uyên giới xuống, người đàn ông trung niên trước mặt, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, người đàn ông trung niên cười cười, hắn thân về sau, cái kia cây trường thương đột nhiên xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt .

An Nam Tĩnh nhìn về phía người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên cười nói: "Nó không có tên, thế người xưng nó là; vô danh . Nó làm bạn ta nhiều năm, tuy là ta đã cũng không dùng ngoại vật, thế nhưng, không chịu đem nó ném xuống, cho nên, một mạch giữ ở bên người . Hiện tại, ta đưa nó truyền cho ngươi ."

An Nam Tĩnh do dự xuống, nhưng sau gật đầu, thu hồi trường thương, trường thương khẽ run lên, làm như trở về ứng với .

Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông trung niên, "Cáo từ!"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Đi nhanh đi, ta cũng có một khách nhân tới!"

Dương Diệp gật đầu, nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh hướng về phía người đàn ông trung niên đi được một cái sư đồ lễ, nhưng sau cùng Dương Diệp xoay người rời đi .

Đang ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ly khai không lâu sau về sau, một gã mặc mây trường bào màu trắng, tay cầm trường kiếm kiếm tu đi vào Uyên giới, hắn đi tới người đàn ông trung niên trước mặt .

Kiếm tu nhìn người đàn ông trung niên một lát, lắc đầu, "Đáng tiếc!"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Còn có thể một trận chiến, không phải sao?"

Kiếm tu gật đầu, "Xuất thủ!"

Người đàn ông trung niên cười cười, ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Ngươi biết không ? Ở cái kia hỗn loạn thời đại, thương đạo một đường, thiên mệnh chiếm 7 phần, ta chiếm ba . Năm đó ta, cũng vô địch qua a!"

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên thân thể đột nhiên run rẩy động, dần dần, người đàn ông trung niên mi tâm đột nhiên xuất hiện một thanh trường thương .

Chuyển chớp mắt, một thanh trường thương nhắm thẳng vào kiếm tu!

Một thương này bên trong, ẩn chứa rất nhiều gì đó, khi này một thương xuất hiện một khắc kia, toàn bộ Uyên giới trong nháy mắt trực tiếp hư ảo, nhưng sau giống như bốc hơi phát một dạng, hoàn toàn biến mất không thấy!

Toàn bộ Uyên giới trực tiếp mất!

Toàn bộ Uyên giới, không chịu nổi một thương này!

Mà lúc, tên kia kiếm tu rút kiếm .

Cvt: Huyền thoại la liếm là đây chứ đâu. ...

PS: Hôm qua thiên nhìn một cái chúng ta cái địa khu này giá phòng, cũng chính là Quý Dương thành phố giá phòng, đột nhiên, ta phát hiện, ta phấn đấu cả đời, sợ là một bộ phòng cũng mua không nổi a . Mà một bên, so với khác địa phương coi như tiện nghi . Nhưng mà, vẫn là không chịu nổi a!

Không nhìn phòng ở, ngươi liền không biết mình có nghèo bao nhiêu!

Nhân sinh nhân sinh, vì phòng khổ trọn đời!

Không nói, ta nhanh đi gõ chữ đi, không phải, đừng nói mua nhà, liền phòng cho thuê đều không mướn nổi!

------oOo------

Chương 2409: Ngươi Không Đủ Tư Cách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm ra .

Xuy!

Giữa sân vang lên một đạo tê liệt âm thanh, ngay sau đó, kiếm tu trước mặt, cái kia một vùng không gian đột nhiên tầng tầng nứt ra .

Chuyển chớp mắt, người đàn ông trung niên thân thể trong nháy mắt hư ảo .

Kiếm thu!

Kiếm tu xoay người rời đi .

Cái này lúc, người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Cái này thế giới, không nên xuất hiện loại người như ngươi!"

Kiếm tu dừng bước lại, "Các ngươi không phải cái này thế giới người!"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Không phải!"

Kiếm tu đạo: "Lấy ngươi bản tôn thực lực, hẳn là có rất ít người có thể giết ngươi, làm sao rơi xuống ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Cái này thế giới chính là như vậy, ngươi cảm giác mình rất mạnh, thế nhưng, còn có mạnh hơn . Nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Kiếm tu nhìn lướt qua bốn phía, "Ta hy vọng có người có thể đánh bại ta, chỉ có bại, ta mới có thể tìm được chính mình mới khuyết điểm, mới có thể tìm được chính mình mới không đủ . Đáng tiếc, ta tìm rất nhiều người, không có một có thể đánh bại ta . Đối với ta mà nói, thất bại một khắc kia, kiếm đạo của ta mới vừa bắt đầu ."

Người đàn ông trung niên trầm mặc một lát, sau đó nói: "Sẽ có!"

Kiếm tu gật đầu, "Hy vọng tới sớm một chút, không phải, cuộc sống này, cái này kiếm đạo, quá không thú vị chút!"

Thanh âm rơi xuống, kiếm tu người đã trải qua tiêu thất .

Tại chỗ, người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua phía chân trời kiếm tu tiêu thất địa phương, "Thật mạnh mẽ a "

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên thân thể dần dần hư ảo, nhất về sau, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân

Dương Diệp ly khai Uyên giới không lâu sau, một gã thanh niên cùng một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Này thanh niên, chính là cái kia Hoang Doanh .

Hoang Doanh mỉm cười, "Có thể tâm sự sao?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Hoang Doanh cười nói: "Thêm một người bạn so với thêm một kẻ địch tốt, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp gật đầu, "Vậy nói chuyện ."

Hoang Doanh làm một cái thủ hiệu mời, "Xin mời!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, đang muốn động cước, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, một nữ tử mang theo sáu gã mặc bạch sắc khôi giáp nam tử chính hướng hắn chậm rãi tới.

Rất nhanh, nữ tử dừng bước .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nàng thuộc về Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta còn nói ngươi thuộc về ta đây, ngươi là thuộc về ta sao ?"

Nữ tử nói, " ta thuộc về ngươi ? Như ngươi có thực lực, ta thuộc về ngươi lại ngại gì ?"

Dương Diệp cười nói: "Đến, để cho ta đoán một chút, ngươi rất lạ mặt, cũng không thuộc về Vĩnh Hằng chi giới người, nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ, có đúng không ?"

Nữ tử gật đầu, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Linh Tổ, nàng thuộc về Vĩnh Hằng Quốc Độ, giao cho ta, ở bên kia, nàng hội an toàn hơn, sống cũng sẽ càng tốt hơn , chí ít so với theo ngươi tốt ."

Dương Diệp cười cười, quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Hoang Doanh, "Ngươi thấy thế nào ?"

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, ngươi cái này tâm nhưng có điểm hư, ngươi muốn cho ta cùng với nàng chiến cái lưỡng bại câu thương, nhưng sau chính mình mang theo Linh Tổ bỏ trốn mất dạng, Dương huynh, cái ý nghĩ này pháp có thể không làm được ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi không phải nói thêm một người bạn sao? Hiện tại chính là chứng minh chúng ta là không phải bằng hữu lúc ."

Hoang Doanh nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: " Được !"

Thanh âm rơi xuống, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa nữ tử, "Nếu như ta là ngươi, liền hiện tại ly khai ."

Nữ tử không có ở nói, nàng thân hình run lên, phi thẳng đến Dương Diệp bắn mạnh tới .

Bởi nàng cùng Dương Diệp giữa khoảng cách rất gần, nguyên nhân đây, nàng trong nháy mắt liền là xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chuyển chớp mắt, vô số tơ vàng giống như bạo vũ một dạng hướng Dương Diệp vọt tới, tốc độ cực nhanh, những thứ này tơ vàng trong nháy mắt liền đem Dương Diệp cho bao vây lại .

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

]

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, những thứ kia tơ vàng đột nhiên tản ra, Dương Diệp trước mặt cô gái kia hướng lui về sau mười trượng trở lại, thế nhưng sau một khắc, ở Dương Diệp không gian bốn phía đột nhiên nứt ra, chuyển chớp mắt, vô số tơ vàng từ cái này chút nứt khe bên trong bắn nhanh mà ra, nhắm thẳng vào Dương Diệp!

Dương Diệp cầm kiếm chính là đảo qua .

Ầm!

Những thứ kia tơ vàng lần nữa bị đẩy lui, nhưng mà ở nơi này lúc, một khí tức cường đại cuốn tới .

Dương Diệp giơ kiếm chính là đâm một cái .

Ầm!

Dương Diệp cùng cô gái kia liên tục chợt lui .

Hai người đều thối lui sấp sỉ mười trượng sau ngừng lại, Dương Diệp cầm kiếm, nữ tử thân về sau, lơ lững rất nhiều tơ vàng, chỉ bất quá những thứ này tơ vàng lúc này đều chuyển gãy hình.

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay, "Hảo kiếm "

Nói đến đây, nàng con ngươi chợt co rụt lại, "Làm sao có thể, là thanh kiếm này!"

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ . Sau một khắc, một đạo sáng như tuyết kiếm quang từ cái này nữ tử đỉnh đầu nhất trảm mà xuống.

Kiếm Vực!

Tứ kiếm Kiếm Vực!

Nhìn thấy đạo kiếm quang kia cái kia nhất chớp mắt, nữ tử con ngươi chợt co rụt lại, nàng ngọc thủ hơi đè một cái, trong sát na, vô số kim quang tự nữ tử trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, nàng kia cùng đạo kim quang kia trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mới vừa dừng lại một cái, đạo kim quang kia trong nháy mắt nổ bể ra đến, kim quang nổ tung, nàng kia lần nữa hướng lui về sau vài chục trượng .

Nữ tử dừng lại một cái, khóe miệng hắn tức thì tràn ra một cái tiên huyết .

Không xa chỗ, cái kia Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, mỉm cười, "Dương huynh tốt thực lực ."

Dương Diệp không có để ý cái kia Hoang Doanh, đang muốn tiếp tục xuất thủ, ở nơi này lúc, nàng kia đột nhiên bay lên trời, sau một khắc, ở trong tay nàng, một thanh hư ảo trường thương ngưng tụ mà thành, chuyển chớp mắt, bên ngoài liền người đeo thương hướng Dương Diệp bắn mạnh tới .

Xa chỗ, Dương Diệp tay trái nắm thật chặt kiếm trong tay .

Kiếm xuất vỏ!

Xuy!

Theo một đạo tê liệt tiếng vang lên, hai đạo nhân ảnh hướng phía sau bay ngược .

Cái này hai đạo nhân ảnh chính là Dương Diệp cùng nàng kia, hai người ở lui đủ đủ trăm trượng sau ngừng lại .

Hai người xa xa đối lập nhau!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước, đột nhiên rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Một đạo sáng như tuyết kiếm quang hướng xa chỗ bắn nhanh đi,

Nữ tử ngọc thủ hướng phía trước tìm tòi, nhẹ nhàng xoay tròn .

Xuy .

Nữ tử trước mặt không gian đột nhiên nổ bể ra đến, một cường đại lực lượng từ cái này mảnh nhỏ tạc liệt không gian bên trong chấn động mà ra .

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên nổ bể ra đến, ở mảnh này đen nhánh không gian bên trong, một đạo kiếm quang cùng một vệt kim quang ở đen nhánh kia không gian bên trong kịch liệt đánh vào cùng nhau .

Cứ như vậy, toàn bộ phía chân trời hư không chấn động đủ đủ sấp sỉ nhất khắc đồng hồ mới bình tĩnh trở lại .

Cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian lỗ đen bên trong, Dương Diệp cùng nữ tử xa xa đối lập nhau .

Nữ tử nhìn Dương Diệp, trong lòng có chút khiếp sợ . Nàng không nghĩ tới, người trước mắt này lại có thể cùng nàng chia đều Thu sắc! Phải biết, cảnh giới của nàng nhưng là siêu ra Dương Diệp không ít . Hơn nữa, nàng là tự Vĩnh Hằng Quốc Độ mà đến!

Bên kia võ đạo văn minh nếu so với bên này cao hơn không ít!

Mà giờ khắc này, nàng lại không có chút nào nắm chặt chiến thắng trước mắt cái này kiếm tu thiếu niên!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tứ giới đỉnh phong!

Trước mắt nữ nhân này ít nhất là tứ giới đỉnh phong, vừa rồi trận chiến kia, hắn mặc dù không có con bài chưa lật ra hết, thế nhưng, cũng đã hết toàn lực, nhưng mà, hắn như trước cầm đối phương không có biện pháp .

Hắn cùng với loại này tứ giới đỉnh phong cường giả vẫn là có khoảng cách.

Một trận chiến này, làm cho hắn đối với thực lực của chính mình có một cái đại khái hiểu rõ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nàng kia, nữ tử tay phải đột nhiên dựng lên, nhưng sau nhẹ nhàng rơi xuống.

Người sau không xa chỗ, cái kia sáu gã mặc bạch sắc khôi giáp cường giả đột nhiên tại chỗ biến mất .

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp cảm nhận được chính mình trước mặt xuất hiện lục đạo khí tức cường đại .

Tứ giới cường giả!

Cái này lục đạo khí tức đều là tứ giới cường giả khí tức, tuy là mỗi một đạo đều so với nàng kia yếu đi một ít, thế nhưng, chung vào một chỗ lại là vô cùng khủng bố . Lục đạo cường đại khí tức trực tiếp đè Dương Diệp chậm chẳng qua khí tới!

Hít thở không thông cảm giác!

Nữ tử hiển nhiên là muốn quần ẩu, mà không phải một mình đấu . Một mình đấu chính là ở lãng phí thời gian cùng lãng phí sức lực!

Đối mặt lục đạo khí tức cường đại, Dương Diệp hai mắt híp lại, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, một bên cái kia Hoang Doanh cùng lão giả đột nhiên xuất hiện ở hắn tả hữu hai bên . Hoang Doanh cười cười, vung tay phải lên, trong sát na, một đạo đen nhánh sắc vòng sáng từ lòng bàn tay hắn chấn động mà ra .

Mà ở Dương Diệp bên phải, tên kia lão giả hai tay đột nhiên nâng lên, nhưng sau hướng hạ chính là đè một cái .

Dương Diệp cũng không nhàn rỗi, rút kiếm nhất trảm .

Một kiếm rơi xuống.

Một cường đại kiếm ý chấn động mà ra!

Ở ba người liên thủ chống đỡ xuống, cái kia lục đạo tứ giới cường giả uy áp ngạnh sinh sinh bị ngăn cản .

Không chỉ có như đây, ba người liên thủ, cái kia lục đạo khí tức cường đại còn bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Ở đẩy lui sáu người kia về sau, Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp cũng theo xoay người rời đi, trong nháy mắt, ba người biến mất ở cái kia mịt mờ phía chân trời .

Hoang Doanh rất ý tứ đơn giản, hắn hỗ trợ xuất thủ đẩy lui nàng kia đám người, thế nhưng, hắn sẽ không giúp Dương Diệp tử chiến nàng kia đám người, Dương Diệp như không đi, hắn sẽ bất kể . Hắn không muốn bị Dương Diệp lợi dụng!

Dương Diệp tự nhiên hiểu Hoang Doanh ý tứ, hắn cũng rất tinh tường, bằng hắn thực lực của chính mình, căn bản giết không được nữ tử đám người . Nguyên nhân đây, hắn quả đoán chọn rời đi .

Nhìn thấy Dương Diệp đám người rời đi, nữ tử trước mặt những người đó sẽ truy, nhưng là bị nữ tử cho ngăn cản .

Nữ tử nhìn Dương Diệp chạy trốn cái kia mảnh nhỏ phương hướng hồi lâu, sau đó nói: "Truyền tin trở về, làm cho ngũ giới cường giả đích thân đến ."

Nữ tử bên cạnh, một gã khôi giáp cường giả do dự xuống, sau đó nói: "Phải dùng tới sao?"

Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua khôi giáp kia cường giả, "Này đám người, nếu như không tuyệt sát hắn, ngày sau tất thành họa lớn! Hơn nữa, này Vĩnh Hằng chi giới, thế lực rắc rối phức tạp, thêm trên(lên) cái kia Hoang Tộc cũng đã đứng ra, ta nhóm những thứ này người, chiếm không là cái gì ưu thế ."

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối, "Một trận chiến này, Linh Tổ phải về ta Vĩnh Hằng Quốc Độ chưởng khống!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Ở nơi này lúc, một gã mặc mây trường bào màu trắng kiếm tu đột nhiên xuất hiện ở không xa chỗ, nữ tử ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua kiếm tu .

Kiếm tu thoạt nhìn, bình bình đạm đạm, không có bất kỳ xuất chúng chi chỗ .

Kiếm tu nhìn thoáng qua nữ tử, hỏi, "Vĩnh Hằng Quốc Độ là hướng bên phải đi sao?"

Nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Kiếm tu gật đầu, "Muốn đi xem ."

Nữ tử lắc đầu, "Chớ đi ."

"Vì sao ?" Kiếm tu không giải khai .

Nữ tử nhìn thẳng kiếm tu, "Ngươi không đủ tư cách!"

Cvt: Tiêu Dao Tử : "...."

------oOo------

Chương 2410: Lão Tử Ý Kiến Rất Đại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không đủ tư cách!

Đây là nữ tử trong lòng cách nghĩ . Vĩnh Hằng chi giới người, muốn đi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, có thể nói là khó như lên thiên, chí ít cũng phải ngũ giới đỉnh phong, thậm chí là ngũ giới chi trên(lên) mới có tư cách tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Mà trước mắt tên này kiếm tu, hắn có tài đức gì ? (Cvt: Đúng, ngoài tài nổ thì anh có tài đức gì đâu)

Kỳ thực, nữ tử minh bạch một cái đạo lý, chính là phản phác quy chân!

Có vài người, thoạt nhìn phổ thông, nhưng kỳ thật không có chút nào phổ thông, người như thế, phản phác quy chân về sau, giản lược mà không đơn giản, bình thản mà không tầm thường .

Thế nhưng, nàng không cho là cái này Vĩnh Hằng chi giới có người phản phác quy chân đến liền nàng(hắn) nhìn không ra tới!

Vĩnh Hằng chi giới, tuyệt đối không thể có loại này cường giả!

Nữ tử trước mặt, tên kia kiếm tu nhìn thoáng qua nữ tử, hỏi, "Thế nào mới có tư cách ?"

Nữ tử mỉm cười, "Đánh qua ta, miễn cưỡng có tư cách ."

Nữ tử thanh âm vừa dứt xuống, đột nhiên, một thanh kiếm trực tiếp để ngang cổ họng của nàng lên.

Giữa sân mọi người ngây ra như phỗng, bao quát nàng kia, nàng cả người trong nháy mắt hóa đá!

Một kiếm!

Một kiếm kia, nàng xem thấy, chính là rất thông thường một kiếm, thế nhưng, nàng không có tránh rơi!

Kiếm tu nhìn thoáng qua nữ tử, "Ngươi không biết mình yếu bao nhiêu sao?"

Nói rơi, kiếm thu, kiếm tu xoay người rời đi .

Ở nữ tử đám người ánh mắt phía dưới, kiếm tu dần dần biến mất ở tại xa chỗ phía chân trời .

Tại chỗ, nữ tử đám người khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Quá hồi lâu, nữ tử hai mắt chậm rãi đóng lại, "Lập tức làm cho ngũ giới cường giả tới rồi, nói cho bọn họ, như cho phép, tốt nhất là làm cho ngũ giới trên cường giả tới."

Lúc này đây, nàng là thật sự có chút sợ .

Cái này Vĩnh Hằng chi giới, không có nàng nghĩ đơn giản như vậy!

Bên kia, Dương Diệp cùng cái kia Hoang Doanh ở nhất chỗ dãy núi đỉnh ngừng lại, Hoang Doanh ngồi xếp bằng ở đỉnh núi bên biên giới chỗ, mắt nhìn phía trước .

Dương Diệp đứng ở một bên, mà cái kia lão giả thì tại hai người thân sau không xa chỗ .

Hoang Doanh chỉ chỉ xa chỗ, "Dương huynh, cái này thế giới qua không được bao lâu sẽ chiến hỏa liền thiên, nhưng sau biến mất ở lịch sử bên trong ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Cùng ta có quan hệ gì đâu ?"

Hoang Doanh ngây cả người, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cười ha ha một tiếng, "Dương huynh quả nhiên không phải người bình thường! Vậy nói điểm cùng ngươi có liên quan, tỷ như bên trong cơ thể ngươi con kia tiểu gia hỏa! Dương huynh, ngươi cảm thấy ngươi có thể bảo trụ nàng sao?"

Dương Diệp nói: "Không bảo đảm, cũng muốn đảm bảo!"

Hoang Doanh cười nói: "Theo ta được biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ đã xuất hiện vĩnh hằng chi chủ, đối phương đã tụ tập Vĩnh Hằng Quốc Độ hết thảy thế lực . Nhóm qua một thời gian ngắn, Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Vĩnh Hằng chi giới vách ngăn bài trừ, ngươi sẽ phát hiện, tứ giới, ngũ giới, sẽ thêm như con kiến hôi ."

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn rất tinh tường, Hoang Doanh cũng không phải là ở hù hắn . Một ngày Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc đều quyết tâm thời điểm, hai bên thế lực, không phải hắn có thể đủ chống lại .

Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu cười, tình cảnh của hắn, chưa từng tốt hơn ?

Thực lực càng ngày càng mạnh, gặp phải địch nhân liền càng ngày càng mạnh, đời này của hắn, rất thiếu bình tĩnh quá .

]

Hoang Doanh đột nhiên nói: "Xem ra, Dương huynh cũng rất tinh tường tình cảnh của mình ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Ngươi nói một chút ý đồ đến đi!"

Hoang Doanh cười nói: "Hợp tác ."

Hợp tác!

Dương Diệp nhíu mày, "Hợp tác thế nào ?"

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, kỳ thực, ta Hoang Tộc đối với Linh Tổ cũng không có Vĩnh Hằng Quốc Độ nhìn như vậy trọng . Ta Hoang Tộc sở dĩ xuất hiện, đó là không hy vọng Linh Tổ rơi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ trong tay, dù sao, chúng ta không muốn làm năm lịch sử tái diễn nhất lần . Đương nhiên, nếu như có thể thu được Linh Tổ, vậy thì càng tốt hơn . Bất quá, coi như không thể thu được, chỉ cần Linh Tổ không rơi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng có thể tiếp thu!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía xa chỗ, "Cho nên, tộc trung mới có không chiếm được, là được giết chết cái này mệnh lệnh ."

Dương Diệp nói: "Nói một chút hợp tác đi!"

Hoang Doanh cười nói: "Rất đơn giản, giúp ta thu được Hoang Tộc thế điện hạ, chỉ cần ta trở thành Hoang Tộc thế điện hạ, ta để Hoang Tộc triệt để buông tha Linh Tổ, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi không thể để cho cái kia tiểu gia hỏa đi giúp Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà ta như trở thành thế điện hạ, ngày khác ta Hoang Tộc tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, tuyệt không tổn thương Vĩnh Hằng Quốc Độ bất luận cái gì nhất linh!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Theo ta được biết, Hoang Tộc còn có một cái tộc trưởng!"

Hoang Doanh cười nói: "Thế điện hạ, chính là hạ nhất đảm nhiệm tộc trưởng, có rất rất nhiều quyền lợi! Hơn nữa, chúng ta cái kia vị tộc trưởng, sẽ chỉ ở thời khắc mấu chốt xuất hiện, đối với hắn mà nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng hoặc gì gì đó, đều không trong mắt hắn . Không phải, Dương huynh, hắn hiện tại xuất hiện đoạt cái này Linh Tổ, ngươi cảm thấy có ai có thể cản dừng hắn sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Hoang Doanh nhẹ cười cười, "Ánh mắt của hắn, sớm đã không ở Vĩnh Hằng Quốc Độ . Năm đó một trận chiến chi về sau, hắn liền đã không có đang quản quá gia tộc sự tình . Cho nên, thế điện hạ có rất lớn ngữ quyền ."

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi muốn như thế nào mới có thể trở thành là thế điện hạ ?"

Hoang Doanh đứng lên, hắn nhìn về phía xa chỗ, "Ở ta gia tộc bên trong, có tư cách cạnh tranh thế điện hạ liền ba người, ta đại ca kia, ta, còn có cái kia Hoang Dạ . Gia tộc cho ra điều kiện là, người nào thu được Linh Tổ, người đó chính là thế điện hạ . Bất quá, chỉ cần ta đại ca kia cùng cái kia Hoang Dạ bại xuống, coi như không có Linh Tổ, ta cũng là thế điện hạ ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Hơn nữa, ngươi đứng ở ta bên này, theo trình độ nào đó đi lên nói, chính là Linh Tổ đứng ở ta bên này, cho nên, chỉ cần ngươi bằng lòng đứng ở ta bên này, đồng thời ta an toàn trở lại Hoang Tộc, ta coi như thắng ."

Dương Diệp nói: "Đơn giản như vậy sao ?"

"Đơn giản ?"

Hoang Doanh lắc đầu cười, "Dương huynh, ở Hoang Tộc bên trong, bởi vì tộc trưởng bế quan, ở Hoang Tộc bên trong, cũng có rất nhiều tiểu tập đoàn, tỷ như, có người ủng hộ ta, có người ủng hộ ta đại ca kia, có người chống đỡ cái kia Hoang Dạ . Chính là bởi vì như đây, cái kia vị tộc trưởng mới hội tự thân đứng ra, cũng chính là, người nào thu được Linh Tổ, người đó chính là thế điện hạ ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Câu nói này phần lượng nhưng là cực kỳ trọng, chỉ cần ta trở lại Hoang Tộc, đồng thời Dương huynh đứng ở ta bên này, ta chính là thế điện hạ, cái kia lúc, ta đại ca kia cùng cái kia Hoang Dạ, bọn họ chỉ có ngoan ngoãn nghe lệnh phần . Nếu không phải như vậy, một lời có thể định bọn họ sinh tử ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nói cách khác, làm ta đứng ở ngươi bên này lúc, ngươi muốn bình yên trở về, đó là không có khả năng sự tình, đúng không ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Bọn họ hội điên cuồng phản công, mà ta đây đại ca cùng cái này Hoang Dạ, hai người bọn họ thực lực cùng nội tình, nhưng là rất đáng sợ."

Nói đến đây, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, "Dương huynh, có quyết định sao?"

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Được, hợp tác!"

Hoang Doanh mỉm cười, nhưng sau đưa bàn tay ra mặt hướng Dương Diệp .

Dương Diệp đưa tay ra .

Vỗ tay hoan nghênh vì liên minh!

Đối với Dương Diệp mà nói, một điểm hư chỗ không có . Hắn bang Hoang Doanh, mặc dù sẽ đối mặt cái kia Hoang Thiên Hành cùng cái kia Hoang Dạ, còn có hai người sau lưng thế lực . Thế nhưng, hắn không giúp, hắn được đối mặt, hơn nữa, còn phải thêm lên một cái Hoang Doanh . Không chỉ có Hoang Tộc, hắn còn phải đối mặt Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng với Vĩnh Hằng chi giới một ít cường giả .

Tuyển trạch cùng Hoang Doanh hợp tác, chẳng khác nào kéo trên(lên) Hoang Doanh, đơn giản mà nói chính là, hắn cùng với Hoang Doanh hai cái cộng đồng đối mặt tất cả!

Cái này với hắn mà nói, tự nhiên là một chuyện tốt!

Dương Diệp trước mặt, Hoang Doanh cười nói: "Vậy làm phiền Dương huynh tiễn ta đoạn đường!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh sau lưng tên kia lão giả, sau đó nói: "Doanh huynh hẳn còn có chuẩn bị ở sau chứ ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Tự nhiên là có, bất quá, ta đại ca kia cùng cái kia Hoang Dạ cũng có, ngươi đứng ta bên này, hai người bọn họ vô cùng có khả năng liên thủ . Cho nên, Dương huynh, phải có chuẩn bị tâm lý ."

Dương Diệp không nói gì thêm, hắn lấy ra vạn giới đồ, khi nhìn thấy vạn giới đồ, Hoang Doanh nhãn tình sáng lên, "Này nhưng là vạn giới đồ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Doanh gật đầu, "Không nghĩ tới Dương huynh cái này nhóm bảo bối đều có!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn ở cái kia bên phải nhất thấy được Hoang giới hai chữ .

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, "Chúng ta có thể đi!"

Hoang Doanh lắc đầu, "Dương huynh có thể thử xem!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, nhưng sau tay phải đặt ở cái kia Hoang giới chi lên, khi hắn để tay ở phía trên kia cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, tay phải trực tiếp rụt trở về .

Dương Diệp khóe miệng, một cái tiên huyết đột nhiên tràn ra .

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, Hoang Doanh trầm giọng nói: "Quả nhiên là như vậy!"

"Có ý tứ ?" Dương Diệp nhíu mày .

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Năm đó có một vị lão giả đã tới ta Hoang Tộc, yêu cầu đem Hoang Tộc cũng vẽ ở nơi này vạn giới đồ lên, đương thời ta Hoang Tộc cũng không đồng ý, bất quá, nhất sau không biết cái gì nguyên nhân, tộc trưởng tự thân đứng ra, đáp ứng rồi cái kia lão giả . Thế nhưng, lại có một cái yêu cầu, đó chính là chỉ có thể cái kia vị lão giả chính mình lợi dụng cái này vạn giới đồ tiến nhập Hoang Tộc, những người còn lại không được . Có thể nói, đây là cái kia vị lão giả đơn độc giấy thông hành!"

Dương Diệp chau mày, "Ý là, chúng ta không thể truyền tống đi qua ?"

Hoang Doanh gật đầu .

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, "Vậy đi thôi!"

Hoang Doanh cười nói: " Được !"

Thanh âm rơi xuống, ba người tiêu thất ngay tại chỗ .

Hoang Tộc!

Dương Diệp cùng Hoang Doanh hợp tác, cũng không có đầy quá người khác, hai người cũng không có nghĩ giấu diếm . Bởi vì toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới nhân ánh mắt đều nhìn chầm chầm Dương Diệp, Dương Diệp bất kỳ động tác gì, những người đó đều rõ rõ ràng ràng.

Nào đó chỗ hư không bên trong, Hoang Thiên Hành đột nhiên ngừng lại, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, hắn đột nhiên mở miệng, "Giết!"

Nhất chỗ mịt mờ bên trong dãy núi, cái kia đang hướng về xa chỗ đi tới Hoang Dạ đột nhiên ngừng lại, tại chỗ dừng lại một hồi, đột nhiên, hắn nở nụ cười, "Cửu Đệ a Cửu Đệ, ngươi tâm thật là lớn. Ngươi có thể nghĩ tới, ta cùng với đại ca như thế nào lại không nghĩ tới ? Muốn lấy được, không dám làm như vậy a! Ngươi nhưng thật ra tốt, thật làm như vậy . Đã làm, vậy hãy để cho ta nhìn ngươi một chút thực lực chân chính đi!"

Thanh âm rơi xuống, một người đi đường đột nhiên xoay người, biến mất ở cuối chân trời .

Vạn giới sơn .

Dương Diệp ba người đi tới vạn giới sơn, ba người mới vừa gia nhập vạn giới sơn, một gã mặc áo dài trắng người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp ba người liếc mắt, nhưng sau cười nói: "Đợi lâu ."

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ta gọi Tiêu Thần Vũ, ngươi có thể nghe qua, cái kia Linh Tổ, ta muốn mượn tới dùng một chút . Ngươi không có ý kiến chớ ?"

Dương Diệp nhìn thẳng Tiêu Thần Vũ, "Số một, lão tử chưa từng nghe qua ngươi, thứ hai, lão tử ý kiến rất đại!" (Cvt: Lại chiến thôi)

. . ..

PS: Hiện tại mọi người vậy cũng nên đi làm, mọi người chú ý an toàn!

------oOo------

Chương 2411: Địa Ngục Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Ha ha ..."

Tiêu Thần Vũ đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười khoảng khắc, hắn lắc đầu, "Rất nhiều năm chưa từng tới Vĩnh Hằng chi giới, không nghĩ tới cái này Vĩnh Hằng chi giới vãn bối đều như thế điên sao? Xem ra, vẫn phải là nắm tay nói mới được ."

Dứt lời, Tiêu Thần Vũ đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, chỉ một quả đấm trực tiếp đánh về phía Dương Diệp đầu .

Một đấm xuất ra, Dương Diệp không gian chung quanh trong nháy mắt nổ tung, cường đại lực lượng sẽ đem Dương Diệp tê liệt nát bấy .

Tứ giới đỉnh phong cường giả!

Gần một quyền này, Dương Diệp liền đối với cái này Tiêu Thần Vũ thực lực có một cái đại khái hiểu rõ .

Tiêu Thần Vũ thực lực, cùng cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ nữ tử chênh lệch không bao nhiêu .

Dương Diệp giơ tay lên chính là một kiếm .

Kiếm Vực!

Tứ kiếm điệp gia, một kiếm rơi xuống, cái kia Tiêu Thần Vũ trong nháy mắt bị rung động đến ngoài mấy trăm trượng .

Hắn hiện tại, thi triển tứ kiếm Kiếm Vực, căn bản không cần tốn hao quá lớn khí lực . Đương nhiên, chủ yếu nhất nguyên nhân là bởi vì hắn có Vĩnh Hằng giới tinh .

Có Vĩnh Hằng giới tinh ở, ở lớn tiêu hao đều có thể bù đắp lại .

Xa chỗ, cái kia Tiêu Thần Vũ nhìn xem quả đấm của mình, tại hắn nắm tay chi lên, có một đạo sâu đậm vết máu!

Đó là vết kiếm!

Tiêu Thần Vũ nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay, "Hảo kiếm! Ngươi ...."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Tiêu Thần Vũ trước mặt .

Một kiếm rơi hạ!

Lại là tứ kiếm điệp gia!

Tiêu Thần Vũ hai mắt híp lại, nhãn trung không có khinh thị lúc trước, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, trong cơ thể huyền khí điên cuồng bắt đầu khởi động, nhưng sau đấm ra một quyền .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Tiêu Thần Vũ lần nữa bị chấn động bay ra ngoài, mà đang ở cái này lúc, lưỡng đạo phi kiếm đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên!

Phi kiếm!

Xuy xuy!

Lưỡng đạo kiếm quang ở cái kia giao thoa mà qua!

Mà giờ khắc này, cái kia Tiêu Thần Vũ đã hướng lui về sau đủ đủ nghìn trượng! Thế nhưng, tại hắn cái cổ hai thanh, có lưỡng đạo cực kỳ thấy được vết máu!

Đó là phi kiếm sở trí!

Một bên, cái kia Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn trong lòng có chút khiếp sợ . Dương Diệp luôn là cho hắn ngoài ý muốn, tỷ như phía trước vạn giới đồ cùng tru, còn có bây giờ cái này hai thanh phi kiếm!

Dương Diệp đối diện, cái kia Tiêu Thần Vũ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Quả nhiên là Trường Giang sóng sau đè sóng trước!"

Dứt lời, Tiêu Thần Vũ đột nhiên bay lên trời, trong nháy mắt, bên ngoài không gian chung quanh trực tiếp vặn vẹo thành cái quỷ dị độ cung, sau một khắc, hắn đưa tay phải ra, cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là đè một cái .

Dương Diệp chỗ ở không gian trong nháy mắt lõm, một cường đại lực lượng sẽ đem Dương Diệp cắn giết, này cổ lực lượng mạnh mẽ, cho dù là Dương Diệp cũng có chút khiếp sợ, có thể nói, này cổ lực lượng không hề yếu hắn tứ kiếm Kiếm Vực!

Không đơn giản!

Không dám khinh thường, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, giơ kiếm chính là đâm một cái .

Xuy!

Một kiếm xỏ xuyên qua toàn bộ không gian!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên đổ nát nổ tung, cường đại lực lượng chấn động toàn bộ thiên địa . Ngay sau đó, cái kia Tiêu Thần Vũ lần nữa bị đẩy lui đủ đủ sấp sỉ trăm trượng khoảng cách . Mà Dương Diệp cũng hướng lui về sau trăm trượng khoảng cách .

Chia đều Thu sắc!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang từ cái này Tiêu Thần Vũ đỉnh đầu nhất trảm mà xuống.

Ngũ Kiếm Kiếm Vực!

Đệ Ngũ Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian trong nháy mắt nổ bể ra đến, trong nháy mắt liền là trở thành Tử Tịch Chi Địa .

Mà cái kia Tiêu Thần Vũ tắc thì hướng lui về sau vạn trượng!

]

Mới vừa dừng lại một cái, Tiêu Thần Vũ khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết, chuyển chớp mắt, hắn chính cái tay trái trực tiếp từ bả vai chỗ rơi xuống .

Tiêu Thần Vũ lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ở xa chỗ .

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, lúc này tình huống của hắn cũng không hề tốt đẹp gì, Ngũ Kiếm Kiếm Vực, đối với hắn tiêu hao vẫn là phi thường lớn vô cùng .

Vừa rồi trận chiến kia, hắn chiếm thượng phong, cũng có thể nói thắng . Thế nhưng, thắng là một chuyện, giết chết đối phương lại là một chuyện . Hắn có thể thắng đối phương, thế nhưng giết không được đối phương .

Một bên, Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương huynh không có sao chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Vô sự ."

Hoang Doanh gật đầu, "Chúng ta đây thì đi đi! Đi trước địa ngục giới!"

"Địa ngục giới ?" Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh cười nói: "Được theo địa ngục giới đi ngang qua, chỉ có đi qua nơi ấy, chúng ta mới có thể đến Hoang giới ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Dương huynh thật không có việc gì ?"

Dương Diệp phản vấn, "Ngươi cảm thấy ta có chuyện gì ?"

Hoang Doanh cười nói: "Không có việc gì là tốt rồi, tiếp nếu như có chuyện gì tình, ta bên này tới xử lý ."

Dương Diệp cười nói: "Cái kia đương nhiên tốt!"

Hoang Doanh gật đầu, nhưng sau thân hình run lên, tiến nhập một cái truyền tống trận bên trong .

Dương Diệp cũng theo đó đi vào .

Đang ở Dương Diệp cùng Hoang Doanh hai người tiến nhập truyền tống trận không lâu về sau, một đám người đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ đám người kia, cầm đầu là tên kia mặc khôi giáp nữ tử .

Nữ tử nhìn cái kia chỗ truyền tống trận hồi lâu, sau đó nói: "Theo . Đừng phải ra tay!"

Thanh âm rơi xuống, ba gã mặc khôi giáp cường giả trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia truyền tống trận, nhưng sau đó xoay người biến mất .

Nữ tử đám người ly khai về sau, cái kia Hoang Dạ đột nhiên xuất hiện ở cái này vạn giới sơn lên, Hoang Dạ nhìn thoáng qua nữ tử đám người rời đi phương hướng, "Có ý tứ ."

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia truyền tống trận, "Cửu Đệ a Cửu Đệ, ta sẽ nhìn ngươi muốn thế nào trở về Hoang Tộc! Phải biết, đế gia nhưng là cũng muốn cái này Linh Tổ đó a! Cửa ải này, ta muốn nhìn ngươi như thế nào quá!"

Nói rơi, hắn cùng với thân sau mọi người tiến nhập cái kia truyền tống trận bên trong .

Hoang Dạ đám người tiến nhập cái kia truyền tống trận về sau, một gã mặc hoa bào nam tử cũng xuất hiện ở giữa sân, hoa bào nam tử thân về sau, theo nhất danh người đàn ông trung niên, tại hắn bên cạnh, theo một con đen nhánh Tiểu Hắc thú .

Người này, chính là cái kia Hoang Thiên Hành .

Hoang Thiên Hành nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, bốn phía một ít khí tức hướng phía sau thối lui .

"Đại điện hạ!" Hoang Thiên Hành sau lưng cái kia Việt Câu đột nhiên nói: "Nếu để cho cái kia Hoang Doanh trở lại Hoang Tộc ..."

Hoang Thiên Hành lắc đầu, "Hắn không thể quay về . Người nào tiếp cận Dương Diệp, người đó phải chết!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp xuất hiện ở cái kia truyền tống trận lên.

Cái kia Tiểu Hắc thú cùng Việt Câu cũng liền vội vàng đi theo .

Địa ngục giới .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp trợn mở con mắt, lúc này, hắn đã không ở đường hầm vận chuyển bên trong .

Lúc này hắn cùng với Hoang Doanh hai người thân chỗ một mảnh mịt mờ dãy núi bên trong, ở ba người bọn họ thân về sau, là nhất tọa truyền tống trận .

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt, người đàn ông trung niên ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Là ngươi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung nam tử, rất nhanh, hắn ký đứng lên .

Hắn trước đây cùng Vũ Nghịch tới đây địa ngục giới lúc, cái này người đàn ông trung niên xuất hiện ngăn cản quá, cái này người đàn ông trung niên chính là địa ngục giới thủ giới người .

Người đàn ông trung niên ánh mắt theo thân trên(lên) chuyển tới Hoang Doanh thân lên, Hoang Doanh bấm tay một điểm, một viên lệnh bài màu đen xuất hiện ở người đàn ông trung niên trước mặt, ở cái kia lệnh bài màu đen lên, có một cái đen nhánh đại tự: Hoang .

Hoang Tộc!

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, nhưng sau bấm tay một điểm, lệnh bài kia bay trở về đến rồi Hoang Doanh trước mặt .

Hoang Doanh thu hồi lệnh bài, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, chúng ta đi thôi!"

Dương Diệp gật đầu .

"Chậm đã!"

Ở nơi này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Các hạ tựa hồ cũng không phải là Hoang Tộc người ."

Dương Diệp gật đầu, "Không phải!"

Người đàn ông trung niên đạm thanh nói: "Đã không phải, vậy thì mời ly khai địa ngục giới ."

Dương Diệp đang muốn nói, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Hắn là bằng hữu ta, phải cùng ta đi tranh Hoang Tộc ."

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Các hạ, địa ngục giới có địa ngục giới quy củ!"

"Quy củ ?" Hoang Doanh đi tới người đàn ông trung niên trước mặt, "Ngươi theo ta đàm luận quy củ ?"

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, "Các hạ, nơi này là địa ngục giới, cũng không phải là Hoang Tộc, mà các hạ, cũng không phải là Hoang Tộc thế điện hạ ."

Hoang Doanh cười nói: "Các hạ muốn sảm cùng ta Hoang Tộc thế điện hạ tranh sao?"

Người đàn ông trung niên đạm thanh nói: "Ta không biết các hạ là có ý gì ."

Hoang Doanh mỉm cười, chuyển chớp mắt, cái này lau tiếu dung đột nhiên lạnh xuống, "Giết!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, lưỡng đạo bóng đen đột nhiên tự cái kia người đàn ông trung niên thân sau chợt lóe lên, ngay sau đó, cái kia người đàn ông trung niên trong cơ thể đột nhiên bạo phát ra nhất cỗ kinh khủng uy áp cùng khí tức .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo muộn hưởng tiếng vang lên, cái kia người đàn ông trung niên cả người trực tiếp té bay ra ngoài, không trung, lại là một đạo hắc quang phóng lên cao, trực tiếp đánh vào cái kia người đàn ông trung niên thân lên.

Thình thịch!

Cái kia người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp nổ bể ra đến, thế nhưng linh hồn nhưng không có nổ tung, bất quá, lại là một đạo hắc quang phóng lên cao, hướng cái kia linh hồn bắn nhanh đi .

Nhìn thấy một màn này, cái kia người đàn ông trung niên linh hồn con ngươi chợt co rụt lại, mà đang ở cái này lúc, một điểm hàn quang đột nhiên đánh vào đạo hắc quang kia chi lên.

Ầm!

Hai người vừa mới tiếp xúc chính là trực tiếp nổ bể ra tới.

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở giữa sân, lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Hoang Doanh, sau đó nói: "Cửu điện hạ, quấy rầy!"

Hoang Doanh mỉm cười, "Các hạ đây là đang xin lỗi sao?"

Lão giả trầm giọng nói: "Cửu điện hạ, việc này khả năng liền này bỏ qua ?"

Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, lắc đầu .

Xuy!

Mấy đạo hắc quang đột nhiên phóng lên cao, cái kia lão giả hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, mấy đạo khí tức trực tiếp đặt ở hắn thân lên.

Liền cái này một trận, xa chỗ cái kia người đàn ông trung niên linh hồn trong nháy mắt bị một đạo hắc quang nổ nát .

Thần hồn câu diệt!

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả khuôn mặt sắc tức thì âm trầm .

Phía dưới, Hoang Doanh cười nói: "Muốn đứng thành hàng, đáng tiếc, làm sai bên ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, chúng ta đi thôi!"

Nói xong, hắn vung tay phải lên, bốn phía mấy đạo bóng đen kia phi thẳng đến bốn phía thối lui, chỉ chốc lát chính là vô thanh vô tức biến mất ở trong tầm mắt mọi người .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, trong lòng có chút kinh ngạc, những người đó, hắn đều không có cảm giác được!

Chút nào không có cảm giác được!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp đang muốn lên đường, ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, hắn không gian chung quanh đột nhiên nứt ra, chuyển chớp mắt, bốn con đen nhánh nắm tay từ cái này nứt ra không gian bên trong đánh xuất hiện .

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, rút kiếm chính là đảo qua .

Xuy!

Một kiếm quét ra, cái kia bốn con nắm tay bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng trong nháy mắt đem Dương Diệp đánh bay, mà tìm bay ngược quá trình bên trong, một thanh trường thương đột nhiên nứt khoảng không mà tới.

Dương Diệp lần nữa giơ kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, cái kia cây trường thương trong nháy mắt bị kiếm trong tay hắn đánh thành hai nửa, mà đang ở cái này lúc, một đạo hàn quang lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xoay người, khi nhìn thấy người phía sau, Dương Diệp hai mắt híp lại, "Là ngươi!"

.....

------oOo------

Chương 2412: Dương Ca, Ta Đói Bụng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, một đạo kiếm quang chấn động mà ra . Dương Diệp trước mặt đạo nhân ảnh kia trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài . Bất quá, đạo hàn quang kia cũng là tại hắn hầu trên(lên) để lại một đạo vết máu, không sâu, mới vừa rách da!

Dương Diệp đối diện, cái kia người hắn nhận thức, ở ban đầu Thần Vũ Giới hắn từng thấy, chính là tên kia gọi A Lãnh nữ tử một gã thuộc hạ, Thiên Lão!

Cái kia Thiên Lão trước đây còn cùng An Nam Tĩnh đã giao thủ!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Thiên Lão, không cần phải nói, cái kia thần bí nữ tử A Lãnh bên kia thế lực khẳng định cũng muốn hắn Linh Tổ .

Niệm tới đây, Dương Diệp nhãn trung sát ý bạo dũng .

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, một cước này rơi xuống, giữa sân mấy vạn dặm bên trong không gian giống như lọt vào thiết chùy trọng kích, kịch liệt run lên . Mà Dương Diệp bản thân cũng đã trải qua tại chỗ biến mất, ngay sau đó, một đạo sáng như tuyết kiếm quang giống như một đạo thiểm điện ở trong sân bắn nhanh mà qua!

Kiếm quang qua chi chỗ, không gian từng khúc văng tung tóe yên diệt!

Xa chỗ, cái kia Thiên Lão sắc mặt đại biến, hai tay hắn hướng phía trước đè một cái, một cường đại hắc quang giống như như thủy triều tịch quyển mà ra, cường đại hắc quang liên tục không ngừng chấn động mà ra, toàn bộ phương viên không gian dường như nấu sôi nước sôi một dạng kịch liệt chấn động lên .

Cái này lúc, kiếm đã tới!

Xuy!

Một kiếm kia, giống như cắt đậu hủ một dạng, dễ như trở bàn tay cắt ra cái kia vô số hắc quang .

Chuyển chớp mắt, đạo kiếm quang kia từ cái này Thiên Lão thân thể xuyên qua .

Giữa sân yên tĩnh lại .

Thiên Lão thân về sau, Dương Diệp kiếm trong tay vào vỏ kiếm, kiếm vào vỏ cái kia nhất chớp mắt, cái kia Thiên Lão cả người trực tiếp phân ra, ngũ tạng tiên huyết vung vãi nhất địa.

Mà một bên khác, lúc trước ra tay với hắn cái kia bốn cái thần bí nhân ở Hoang Doanh đám người ngăn cản xuống, dồn dập rút đi, sớm đã không thấy tăm hơi .

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Đế gia!"

"Đế gia ?" Dương Diệp không giải khai .

Hoang Doanh gật đầu, "Vừa rồi đối với Dương huynh xuất thủ, chính là cái kia đế gia, cái này đế gia, là một cái gia tộc . Dương huynh khả năng không biết, cái này đế gia ở năm đó, là Vĩnh Hằng Quốc Độ Tam Đại Gia chủ một trong, bất quá, theo ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến, Vĩnh Hằng Quốc Độ đại loạn, mà đế gia ở năm đó đối kháng ta Hoang Tộc thời khắc mấu chốt, bị mặt khác hai gia liên thủ theo Vĩnh Hằng Quốc Độ bức xuất hiện ."

Nói đến đây, hắn mỉm cười, "Bọn họ muốn cái này Linh Tổ, có thể lý giải, mà bọn họ xuất thủ, đã ở ta dự liệu bên trong ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Đế gia cùng ngươi Hoang Tộc nhưng có liên thủ ?"

Hoang Doanh cười nói: "Không tính là liên thủ, chỉ có thể nói là tạm thời hợp tác . Năm đó xua đuổi thù, cái này đế gia nhưng là vẫn luôn muốn báo . Còn Linh Tổ, bọn họ tự nhiên là muốn nắm giữ ở trong tay mình, dù sao, sở hữu một vị Linh Tổ, bọn họ cùng sự hợp tác của chúng ta trung, là có thể nắm giữ càng đại quyền lên tiếng, không chỉ có cùng chúng ta, cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng vậy, chỉ cần có Linh Tổ ở tay, vô số Vĩnh Hằng Quốc Độ thế lực tiếp theo đứng ở hắn nhóm bên này!"

Linh Tổ!

Dương Diệp lắc đầu, Tiểu Bạch a Tiểu Bạch, ngươi tưởng chừng như là một cái hương bột bột a, ai cũng muốn nâng trong tay!

Làm như cảm nhận được Dương Diệp cách nghĩ, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, làm Tiểu Bạch xuất hiện một khắc kia, ở bốn phía, vô số thần thức tức thì giống như bạo vũ một dạng hướng hắn cùng với Tiểu Bạch bên này vọt tới .

Minh mục trương đảm, không kiêng nể gì cả!

Dù cho Dương Diệp cùng Hoang Doanh thực lực rất là cường đại, thế nhưng, làm Tiểu Bạch xuất hiện về sau, chung quanh những người đó cũng không có ở cố kỵ Dương Diệp cùng Hoang Doanh!

Một bên, Hoang Doanh lắc đầu cười, "Dương huynh, ngươi chính là làm cho nàng vào đi thôi . Nàng vừa ra tới , tương đương với cho chung quanh những người đó hít thuốc lắc, đây đối với chúng ta cũng không phải cái gì chuyện tốt!"

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Đi vào chơi đi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa .

Một lát sau, Dương Diệp trên mặt có vui sắc, "Thật ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục .

Dương Diệp cười nói: "Tốt, ngươi lập công!"

]

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ôm Dương Diệp dùng sức cọ xát chà xát, đón lấy, nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Tại chỗ, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Lợi hại Tiểu Bạch!"

Hoang Doanh đi tới Dương Diệp bên cạnh, cười nói: "Dương huynh, đi thôi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Có bao nhiêu nắm chặt đến Hoang Tộc ?"

Hoang Doanh cười nói: "Nói thật ra, không có niềm tin chắc chắn gì, bất quá, thành sự ở người, mưu sự ở thiên, ta muốn liều mạng, ráp thành, cái gì cũng có, liều mạng thua, cùng lắm thì chết . Dương huynh, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Chúc ngươi nhiều may mắn!"

Hoang Doanh mỉm cười, ba người tiếp tục đi tới . Bất quá, còn chưa đi bao lâu, tại hắn nhóm phía trước không xa chỗ, đột nhiên xuất hiện một gã lão giả, một gã mặc trường bào màu đen lão giả .

Hoang Doanh cười khẽ, "Nửa bước khó đi a!"

Xa chỗ, lão giả hướng về phía Hoang Doanh ôm quyền, "Cửu điện hạ, tại hạ có một lời, không biết cửu điện hạ có thể nguyện ý nghe hay không ."

Hoang Doanh nói: "Nói nghe một chút ."

Lão giả nói: "Cửu điện hạ tính toán, thế nhân đều biết, thế nhưng, thứ cho lão hủ nói thẳng, cửu điện hạ cùng cái này Dương Diệp liên thủ, không thể nghi ngờ là tự chịu diệt vong . Người này thân lên, sở hữu Linh Tổ, lại cùng Linh Tổ quan hệ cực kỳ thân cận, bất kể là cái nào nhất phương thế lực, chỉ cần thu được Linh Tổ, đều sẽ tru diệt hắn . Có thể nói, hắn Dương Diệp là kẻ chắc chắn phải chết!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, không nói gì . Hiển nhiên, những thứ này thế lực muốn giết hắn Dương Diệp, muốn Linh Tổ, thế nhưng, lại có điểm kiêng kỵ Hoang Doanh, dù sao, hắn thân sau nhưng là Hoang Tộc, cái này siêu cấp đồ vật to lớn .

Hoang Doanh cười nói: "Nói tiếp ."

Lão giả trầm giọng nói: "Cửu điện hạ, cái này Dương Diệp tàn nhẫn thị sát, ngươi cùng hắn hợp mưu, không thể nghi ngờ là bảo hổ lột da . Cửu điện hạ hiện tại bốn phía, không biết nhiều thiếu thế lực đang ngó chừng, có thể nói, cửu điện hạ bây giờ là nguy cơ tứ phía, hơi không cẩn thận, sẽ vạn kiếp bất phục ."

Hoang Doanh cười nói: "Ở nơi này địa ngục giới, có nhất đại thế lực, địa ngục tông, các hạ phải là địa ngục tông a ! . Bất quá, các hạ chỉ là tứ giới, khí tức cũng không tính đỉnh phong, cho nên, các hạ hẳn là chỉ là một trưởng lão hoặc phó tông chủ, đúng không ?"

Lão giả nhìn thoáng qua Hoang Doanh, không nói gì .

Hoang Doanh lại nói: "Nghe ngươi nói nhiều như vậy, ta cũng nói hai câu, muốn sảm cùng ta chuyện tình, địa ngục tông còn chưa đủ tư cách!"

Lão giả nhìn Hoang Doanh hồi lâu, sau đó nói: "Vậy chúc cửu điện hạ may mắn ."

Nói xong, lão giả xoay người rời đi .

Theo lão giả xoay người rời đi, đột nhiên, cả toà sơn mạch trên(lên) khoảng không đột nhiên xuất hiện ở điểm điểm tinh quang, những thứ này tinh quang giống như một tấm to lớn Thiên Võng che lấp phía dưới . Không chỉ có như đây, cả vùng đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, cả vùng chi trên(lên) xuất hiện vô số màu vàng kim sợi tơ .

Ngoại trừ này bên ngoài, chung quanh những thứ kia đại sơn dãy núi trong lúc đó đột nhiên xuất hiện từng ngọn kim sắc vòng sáng, những thứ này vòng sáng dài rộng đạt đến trăm trượng, mỗi một tòa vòng sáng trong lúc đó đều có một vệt sáng liên tiếp .

Trận pháp!

Nhất tòa trận pháp!

Cái tòa này trận pháp che lấp phương viên hơn mười vạn bên trong không gian!

Hoang Doanh nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Dương huynh, xem ra nay thiên chúng ta là không pháp bình yên ly khai ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Vậy giết chứ sao."

Dương Diệp là nhìn rất minh bạch, tình cảnh của hắn vẫn luôn rất không xong, bất kể là cái nào nhất phương thế lực, cũng sẽ không buông quá hắn . Với hắn mà nói, liền một chữ: Giết!

Nhiều địch nhân, vậy giết đến không có!

Đây chính là Dương Diệp bây giờ cách nghĩ!

Hoang Doanh ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, sau đó nói: "Chúng ta đây liền nghỉ ngơi một chút đi!"

"Nghỉ ngơi ?" Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh cười nói: "Bọn họ cái này trận pháp là ở vây khốn ta nhóm, nếu như ta không có đoán sai, bọn họ mấy phương thế lực hẳn là đạt thành hiệp nghị gì . Hiện tại cái kia mấy phương thế lực, hẳn là ở tụ tập cường giả, ngoại trừ này bên ngoài, ta cái kia hai cái đại ca khẳng định đã ở triệu tập người của bọn họ ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Vậy ngươi còn nghỉ ngơi ?"

Hoang Doanh nói: "Hiện tại chúng ta nếu như phá trận, chánh hợp bọn họ ý . Trận này, khốn mười cái tứ giới cường giả cũng không có vấn đề, chúng ta nếu như phá trận, coi như phá, đối với chúng ta mà nói, cũng là một cái cực đại tiêu hao . Cho nên, chúng ta không bằng nghỉ ngơi một chút, làm cho bọn họ chủ động xuất thủ, chúng ta dùng khoẻ ứng mệt!"

Dương Diệp nhún vai, "Theo liền!"

Vừa nói, hắn ngồi xếp bằng xuống, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Tông sau sơn, từng đạo khí tức cường đại không ngừng chấn động mà ra, toàn bộ Kiếm Tông cũng vì đó run rẩy .

Dương Diệp vội vã đi tới sau sơn, cũng chính là Tiểu Ngưu địa bàn, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng tiểu trảo chỉ chỉ bên phải, đó là Tiểu Ngưu vị trí .

Dương Diệp theo Tiểu Bạch tiểu trảo nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, Tiểu Ngưu ngồi trên mặt đất, từng đạo khí tức cường đại cùng uy áp không ngừng tự trong cơ thể nó chấn động mà ra .

Muốn lên cấp!

Tiểu Bạch tiểu trảo vung nhanh, khắp khuôn mặt là kích thích màu sắc .

Không chỉ có Tiểu Ngưu, cái kia Thái Cổ Lệ Hổ, Thái Cổ Chân Long, Vũ Kỳ Lân, đều là muốn tấn cấp!

Không cần phải nói, đây là cái kia Hỗn Nguyên quả công lao!

Rất nhanh, ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn kỹ xuống, cái kia Tiểu Ngưu đột nhiên trợn mở con mắt .

Ầm!

Một cường đại khí tức tự Tiểu Ngưu trong cơ thể phóng lên cao!

Tam giới!

Lúc này, cái này Tiểu Ngưu ở thôn phệ một viên Hỗn Nguyên quả chi về sau, trực tiếp đạt tới tam giới!

Hơn nữa còn là tam giới đỉnh phong!

Có thể nói, Tiểu Ngưu cầm trong tay Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, coi như là tứ giới cũng có thể một trận chiến .

Không chỉ có Tiểu Ngưu, cách đó không xa cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cùng với Thái Cổ Chân Long còn có cái kia Vũ Kỳ Lân đều là đạt tới tam giới đỉnh phong!

Cái này vài đầu Thái Cổ đại yêu toàn bộ chiếm được đề thăng, thật to đề thăng!

Điều này làm cho Dương Diệp đối với Tiểu Bạch bồi dưỡng cái kia Hỗn Nguyên quả có một cái nhận thức hoàn toàn mới!

Nghịch thiên!

Cái này Hỗn Nguyên quả là chân chánh nghịch thiên, là chân chánh thiên địa thần vật!

Ở nơi này lúc, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, hắn cùng với Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha đại điện bên trong, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch vừa định đi vào, đột nhiên, một cường đại uy áp tự cái kia đại điện bên trong chấn động mà ra .

Ầm!

Này cổ uy áp trong nháy mắt đem Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đẩy lui đủ đủ trăm trượng!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, cái này Nhị Nha đang giở trò quỷ gì ?

Tiểu Bạch cũng là chớp chớp nhãn, nhãn trung tràn đầy không giải khai màu sắc .

Cứ như vậy, quá không biết bao lâu, tòa kia đại điện đột nhiên nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, tòa kia đại điện đột nhiên tiêu thất vô ảnh vô tung!

Cái này lúc, một đạo tiếng đột nhiên tự xa chỗ vang lên, "Dương ca, ta đói bụng!"

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Nhị Nha trong hốc mắt, hai mắt đỏ đậm!

Đột nhiên, Nhị Nha trực tiếp ôm lấy Dương Diệp bắp đùi, nhưng sau một khẩu cắn!

Dương Diệp: "...."

Cvt: Chén thôi

------oOo------

Chương 2413: Ta Rất Muốn Ăn Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch cùng Dương Diệp đều ngẩn ra .

Cái này Nhị Nha giở trò quỷ gì ?

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cảm giác bắp đùi truyền đến đau đớn một hồi, vừa định cần lực, lại sợ chấn thương Nhị Nha, vội vã dừng lực .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên ôm lấy Nhị Nha một tay, nhưng sau dùng sức kéo về phía sau .

Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, Nhị Nha ngây cả người, rất nhanh, trong mắt nàng đỏ đậm dần dần ảm đạm xuống, chỉ chốc lát, nàng buông lỏng ra hàm răng, lui qua một bên, nhưng sau ngồi chồm hổm ngồi xuống .

Ở Dương Diệp bắp đùi lên, có một loạt sâu đậm dấu răng .

Như đang dùng lực một điểm, khối thịt kia phỏng chừng đều phải bị cắn xuống .

Dương Diệp vận chuyển trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí chữa trị, cũng là kinh hãi phát hiện, Hồng Mông Tử Khí đối với căn bản chữa trị không được nơi đó trên(lên) khoảng không!

Nhất về sau, lợi dụng Vĩnh Hằng Chi Khí mới đưa nơi đó vết thương cho chữa trị .

"Dương ca!"

Cái này lúc, Nhị Nha đi tới Dương Diệp trước mặt, cúi đầu, "Thật xin lỗi!"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, hắn xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, tay vừa vặn bao trùm ở Nhị nha đầu đỉnh cái kia hai cái góc nhỏ, Nhị Nha đột nhiên ngẩng đầu, nàng cứ như vậy nhìn Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Làm sao vậy ?"

Nhị Nha nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Không có gì."

Dương Diệp ngồi xổm xuống, "Nhị Nha, đến cùng chuyện gì xảy ra ?"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Ta dường như đạt được tứ giới!"

Tứ giới!

Dương Diệp quan sát liếc mắt Nhị Nha, quả nhiên, Nhị Nha đã đạt đến tứ giới!

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, Nhị Nha sức chiến đấu đây chính là phi thường hung hãn, nàng đạt được tứ giới, cái kia tuyệt đối không phải một dạng tứ giới cường giả có thể chống lại!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp lại hỏi, "Nhị Nha, ngươi vừa rồi vì sao cắn ta ?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Ta đói bụng!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch vội vã lấy ra một căn mứt quả đưa tới Nhị Nha trước mặt, Nhị Nha lắc đầu, "Ăn không đủ no!"

Tiểu Bạch: "..."

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Nhị Nha, ngươi tình huống vừa rồi có cái gì không đúng . Ngươi trước đây coi như là đói, cũng sẽ không cắn ta, thế nhưng vừa rồi, ta cảm giác ngươi không phải trước kia Nhị Nha ."

Nhị Nha cúi đầu xuống .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, đến cùng chuyện gì xảy ra ?"

Nhị Nha lắc lắc đầu nhỏ, "Ta cũng không biết, ta, ta vừa rồi chính là đói bụng, nhìn thấy cái gì đã nghĩ ăn, đặc biệt Dương ca ngươi, thịt của ngươi rất thơm, ta, ta rất muốn ăn ngươi ."

Nói đến đây, nàng khiếp khiếp nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương ca, ngươi sẽ không đánh ta đi ?"

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Nhị Nha, ta không biết ngươi là nhân vật gì, thế nhưng, ngươi được bằng lòng ta, không thể ở nơi này tháp nội thương hại còn lại người còn có Tiểu Ngưu chúng nó, chúng ta, bao quát Tiểu Ngưu chúng nó, đều là bằng hữu của ngươi, ngươi nói đúng sao?"

Nhị Nha gật đầu, chân thành nói: "Ta sẽ không làm thương tổn các ngươi, tuyệt đối sẽ không đấy!"

Dương Diệp mỉm cười, "Như vậy cũng tốt, còn ngươi nói ngươi đói, ngươi yên tâm, chờ liền có rất nhiều người muốn tới giết chúng ta, đến lúc, những người đó tùy ngươi ăn ."

Nhị Nha nhãn tình sáng lên, "Thật ?"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên là thật đấy!"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Dương ca, ta nhưng là ăn thịt người ai!"

Dương Diệp cười nói: "Có vài người, coi như chết đói, cũng không có thể ăn, có vài người, nên ăn ."

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Ta hiểu được!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau cùng Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, cái kia Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhìn Hoang Doanh, chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng giơ giơ tiểu trảo, hiển nhiên, là ở chào hỏi . Dưới cái nhìn của nàng, cái này Hoang Doanh cùng Dương Diệp cùng một chỗ, cũng không tính là địch nhân .

]

Nhìn thấy Tiểu Bạch chào hỏi, Hoang Doanh ngây cả người, cái này Linh Tổ đang cùng chính mình chào hỏi ? Rất nhanh, hắn phục hồi tinh thần lại, nhưng sau khẽ gật đầu, xem như là đáp lại .

Cái này Linh Tổ, với hắn trong tưởng tượng có không quá giống nhau!

Thu hồi tâm tư, Hoang Doanh nhìn về phía Dương Diệp, cười khổ, "Dương huynh, ngươi làm cho nàng xuất hiện, chu vi những người đó sẽ nổi điên đấy!"

Dương Diệp nói: "Ta cảm thấy, chúng ta hay là nên chủ động xuất kích!"

"Dương huynh có cái gì cách nghĩ ?" Hoang Doanh hỏi .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt bốn phía, rất nhanh, nàng mũi nhẹ nhàng hút một cái .

Xuy!

Trong sát na, cả vùng những thứ kia thần bí năng lượng đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, những thứ kia năng lượng cùng vô số linh khí giống như vỡ đê hướng Tiểu Bạch vọt tới . Không chỉ có như đây, chu vi những thứ kia quần sơn cũng cùng rung động theo lên, rất nhanh, cái kia quần sơn trong linh khí cũng đột nhiên hướng Tiểu Bạch vọt tới!

Rút ra linh khí!

Xa chỗ, Hoang Doanh hai mắt nhỏ bé híp lại . Hắn nhớ tới một việc, ở năm đó, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến lúc, Hoang Tộc cũng là có vô số cường đại trận pháp, nhưng mà, ở cái kia vị Linh Tổ xuất thủ về sau, những thứ kia cường đại trận pháp toàn bộ mất hiệu lực .

Rút ra linh khí!

Thế gian bất luận cái gì trận pháp, đều phải cần linh khí để duy trì cùng vận chuyển, không có linh khí, trận pháp một điểm trứng dùng cũng không có . Mà Linh Tổ, nàng tuy là không hiểu trận pháp, thế nhưng, nàng hiểu linh khí, nàng có thể trực tiếp rút đi trong trận pháp linh khí, không có linh khí, trận pháp dĩ nhiên phá!

Mà Tiểu Bạch, tuy là còn chưa trở thành chân chính Linh Tổ, thế nhưng, nàng đã có rút ra linh khí năng lực .

Cứ như vậy, ở Dương Diệp đám người nhìn kỹ xuống, vô số linh khí bị Tiểu Bạch thôn phệ, chỉ chốc lát, tòa kia đại trận pháp trực tiếp vô thanh vô tức tiêu thất .

Tiểu Bạch ợ một cái, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, xán lạn cười .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Cực khổ, nhanh đi nghỉ ngơi một chút đi ."

Tiểu Bạch gật đầu, nàng cọ xát chà xát Dương Diệp đầu, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, "Doanh huynh, đi thôi!"

Hoang Doanh gật đầu, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, "Dương huynh, khả năng không đi được ."

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã thanh niên chính chậm rãi mà tới.

Chính là cái kia Hoang Dạ!

Ở Hoang Dạ thân về sau, còn theo sáu người, trong đó, cái kia Thủy Nguyên Đế, Bắc Xuyên Tú, Hàn Viện Đình, Lạc Ly Minh đều ở đây . Mà ba người, này thì đều là đã đạt đến tứ giới . Cái này cũng bình thường, bốn người này đều là kỳ tài ngút trời, thực lực bản thân liền cực kỳ cường hãn, hiện tại có Hoang Dạ tài nguyên dẫn, đạt được tứ giới, đối với bốn người mà nói, dễ dàng .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có hai danh người đàn ông trung niên, đều là tứ giới cường giả .

Bảy tên tứ giới cường giả!

Hoang Dạ đi tới Dương Diệp cùng Hoang Doanh trước mặt không xa chỗ, mỉm cười, "Cửu Đệ, từ lúc từ biệt đến giờ vẫn khỏe chứ? ."

Hoang Doanh cười nói: "Đại ca đâu ? Nếu như ta không có đoán sai, hắn vậy cũng đến rồi đi."

Hoang Dạ nhìn một chút bên phải, "Không phải là ở cái kia sao?"

Hoang Doanh quay đầu , bên kia, một người đàn ông chậm rãi mà đến, người tới chính là cái kia Hoang Thiên Hành . Hoang Thiên Hành thân về sau, theo cái kia Việt Câu .

Ở Hoang Thiên Hành bên phải không xa chỗ, còn có con kia Tiểu Hắc thú . Lúc này, cái này Tiểu Hắc thú đang ở căm tức nhìn Dương Diệp, nhãn trung không che giấu chút nào lấy sát ý cùng lệ khí . Hiển nhiên, nó còn nhớ rõ Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Tiểu Hắc thú chính là thu hồi ánh mắt, không nhìn thẳng!

Bị Dương Diệp không nhìn, cái kia Tiểu Hắc thú tức thì giận không thể nuốt, hướng về phía Dương Diệp một hồi nhe răng trợn mắt . Không đủ, làm như kiêng kỵ cái gì, hắn không dám hướng Dương Diệp tiến lên .

Hoang Doanh nhìn thoáng qua cái kia Hoang Thiên Hành, Dương Diệp phát hiện, cái này Hoang Doanh nhãn trung, có một cái ngưng trọng .

Cái này lúc, cách đó không xa Hoang Dạ đột nhiên nói: "Cửu Đệ, ta cùng với đại ca là thật không có nghĩ đến, ngươi cũng dám đi cái này không cờ . Cùng Dương Diệp kết giao, không những được kết bạn một vị siêu cấp cường giả, vẫn có thể có Linh Tổ tương trợ . Chỉ là, ngươi cái này tính toán có phải hay không đánh thật tốt quá ?"

Hoang Doanh đạm thanh nói: "Liều mạng mà thôi!"

Hoang Dạ cười nói: "Cũng vậy, ba huynh đệ chúng ta giằng co không xuống, cũng quả thực đến rồi phân ra thắng bại lúc . Đến đây đi, để cho ta cùng đại ca nhìn ngươi những năm này con bài chưa lật . Dù sao, ngươi nếu như mỗi cái lớn con bài chưa lật, nhất định là không dám làm như vậy, không phải sao?"

Hoang Doanh cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, ta đây đại ca liền giao cho ngươi, như thế nào ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Thiên Hành, không nói gì .

Trực giác nói cho hắn, cái này nghiêm túc người, không phải một cái hiền lành, phải nói là một kẻ hung ác .

Hoang Doanh lại nói: "Dương huynh, ngươi nếu có thể áp hạ ta đây đại ca, nay thiên cái này nhất kiếp, chúng ta là có thể quá khứ ."

Dương Diệp trầm mặc như trước .

Hoang Doanh cười khổ, "Dương huynh, như vậy như thế nào, ngươi áp hạ ta đây đại ca, coi như ta thiếu ngươi một cái ân huệ, ta Hoang Doanh không phải một cái tiểu nhân, nhân tình này, ta vĩnh viễn nhớ kỹ ."

Dương Diệp cười nói: "Có điểm không minh bạch, Hoang Doanh huynh tựa hồ không muốn đối mặt mình ngươi cái này đại ca ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Quả thực, ngược lại không phải là sợ ."

"Như vậy là vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh cười khổ, "Bởi vì hắn là ta thân đại ca, ruột thịt cùng mẹ sinh ra! Ta như giết hắn đi, ta cái kia mẫu thân nhất định là không thể tha thứ cho ta, mà hắn như giết ta, giống nhau như đây."

Ruột thịt cùng mẹ sinh ra!

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Thiên Hành, "Hắn giao cho ta, còn dư lại ngươi tự mình giải quyết, như thế nào ?"

Hoang Doanh hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Đa tạ!"

Nói rơi, Hoang Doanh nhìn về phía cái kia Hoang Dạ, "Hoang Dạ huynh, ngươi ta ân oán giữa, nay thiên liền giải quyết chung đi ."

Thanh âm rơi xuống, Hoang Doanh tay phải nhất chiêu, "Dưỡng binh Thiên Nhật, dùng ở nhất lúc, ra đi!"

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong sát na, mấy cái bóng đen lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở bốn phía, ngay sau đó, cái này mấy đạo bóng đen phi thẳng đến cái kia Hoang Dạ đám người chợt hiện vút đi .

Toàn bộ là tứ giới cường giả!

Xa chỗ, Hoang Doanh nhìn Hoang Dạ mỉm cười, "Hoang Dạ huynh, ngươi là mười đại thể chất một trong, nhưng là, ta một mạch cũng không biết ngươi đến tột cùng là người nào thể chất, đến, nay thiên lộ hai tay, để cho ta nhìn mười đại thể chất đến tột cùng có gì lợi hại chi chỗ!"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Doanh đột nhiên tại chỗ biến mất .

Chuyển chớp mắt, một đạo cực kỳ khí tức cường đại cùng uy áp hướng cái kia Hoang Dạ tịch quyển đi .

Tứ giới đỉnh phong!

Chân chính tứ giới đỉnh phong khí tức cường giả, khí tức qua, không gian trực tiếp bị xé nứt ra!

Không xa chỗ, cái kia Hoang Dạ cười cười, "Vậy lộ hai tay!"

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người bạo xạ mà ra, người trên(lên) tản mát ra uy áp cùng khí tức, không hề yếu cái kia Hoang Doanh .

Mà đổi thành một bên, một khí tức đột nhiên phong tỏa lại Dương Diệp, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chính là cái kia Hoang Thiên Hành bên cạnh cái kia Tiểu Hắc thú .

Dương Diệp đưa ra một căn chỉ hướng về phía cái kia Tiểu Hắc thú ngoéo ... một cái, cái kia Tiểu Hắc thú muốn rách cả mí mắt, chuyển chớp mắt, bên ngoài phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Cái kia Tiểu Hắc thú hình thể càng ngày càng lớn, khí tức càng ngày càng mạnh, đến Dương Diệp trước mặt mấy trượng lúc, cái kia Tiểu Hắc thú hình thể đã tăng trưởng thập bội tả hữu!

Tứ giới đỉnh phong!

Cái kia Tiểu Hắc thú há hốc miệng ra, phi thẳng đến Dương Diệp cắn .

Miệng máu cực lớn, răng nanh thật dài!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Nhị Nha nhìn cái kia Tiểu Hắc thú, nở nụ cười .

Cười thật vui vẻ, cười thật là chân thành!

Cái nụ cười này, nhìn Dương Diệp có chút rợn cả tóc gáy .

Cvt: Nụ cười kiểu đồ ăn đến rồi chứ sao nữa =))

------oOo------

Chương 2414: Phong Ma Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà cái kia Tiểu Hắc thú khi nhìn đến Nhị Nha lúc, khuôn mặt sắc trong nháy mắt thốt nhiên đại biến, trong lòng càng là kinh hãi gần chết .

Đối với cái này cái Nhị Nha, nó tự nhiên là sợ . Trước đây, như không phải Hoang Thiên Hành, nó khả năng đã bị Nhị Nha đánh chết tươi . Bây giờ đang ở ăn nhìn thấy Nhị Nha, trong lòng tự nhiên là có sợ lại hư . Chẳng qua lúc này, nó đã không có đường lui .

Hơn nữa, cái này Tiểu Hắc thú bản tính hung lệ, vừa kinh vừa sợ nó, ở không có đường lui tình huống xuống, trực tiếp tuyển trạch liều mạng đánh cuộc .

Tiểu Hắc thú quanh thân, hung lệ khí hơi thở mạnh hơn!

Mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên thả người nhảy, đi tới cái kia Tiểu Hắc thú trước mặt, nhưng sau một quyền hướng cái kia Tiểu Hắc thú đánh tới .

Nắm tay rất nhỏ, lực lượng cũng là rất lớn.

Thình thịch!

Một quyền rơi vào cái kia Tiểu Hắc thú đầu lên, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Tiểu Hắc thú đầu trực tiếp rạn nứt ra, vô số tiên huyết bắn tung toé, không chỉ có như đây, cái kia Tiểu Hắc thú toàn thân cũng ở đây nhất chớp mắt tét ra, tiên huyết như trụ!

Ầm!

Cái kia Tiểu Hắc thú bay ra đủ số túc nghìn trượng!

Tiểu Hắc thú mới vừa dừng lại một cái, cái kia Nhị Nha chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của nó, không xa chỗ, cái kia Hoang Thiên Hành chân mày hơi nhíu lại, nhưng sau thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ . Chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Kiếm quang tê liệt, ngay sau đó, một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Hoang Thiên Hành lại trở về tại chỗ .

Hắn nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, Dương Diệp chính thu hồi kiếm .

Mà lúc, bên kia đột nhiên truyền đến từng đạo tiếng kêu thảm thiết, Hoang Thiên Hành quay đầu nhìn lại, nơi ấy, cái kia Tiểu Hắc thú lúc này đã nằm trên đất, mà cái kia Nhị Nha đang ở cái kia Tiểu Hắc thú thân lên, Nhị Nha chính từng quyền từng quyền hướng cái kia Tiểu Hắc thú thân trên(lên) rơi đi .

Mỗi một quyền rơi vào cái kia Tiểu Hắc thú thân lên, Tiểu Hắc thú sẽ phát ra một đạo thê thảm tiếng kêu thảm thiết, bởi vì Nhị Nha mỗi một quyền đều sẽ đánh cái kia Tiểu Hắc thú tiên huyết văng khắp nơi!

Từng cú đấm thấu thịt!

Từng quyền rách da .

Không xa chỗ, cái kia Hoang Thiên Hành gắt gao nhìn Nhị Nha, lúc này đây, hắn đối với cái này Nhị Nha thân phận có chút tò mò .

Hắn có thể đủ cảm giác được, Nhị Nha cùng cái kia Tiểu Hắc thú đồng dạng là tứ giới . Thế nhưng , đồng dạng tứ giới, cái kia Tiểu Hắc thú ở Nhị Nha trước mặt hầu như liền sức đánh trả cũng không có .

Huyết mạch áp chế!

Chân chính huyết mạch áp chế, ở nơi này huyết mạch áp chế xuống, cái kia Tiểu Hắc thú hầu như không có sức đánh trả .

Hoang Thiên Hành trong lòng là khiếp sợ, Tiểu Hắc thú huyết mạch cũng không thấp, phải nói rất cao, cái này tiểu cô nương cũng là có thể đơn giản trấn áp Tiểu Hắc thú huyết mạch, cái này tiểu cô nương rốt cuộc là một cái nhân vật gì ?

Ầm!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu rên .

Lúc này, cái kia Tiểu Hắc thú đã bị Nhị Nha đánh về nguyên bản thể hình, Nhị Nha một tay dẫn theo cái kia Tiểu Hắc thú đầu, đi tới Nhị Nha trước mặt, nàng xem xem Dương Diệp, nhếch miệng cười, "Dương ca, nó cho ta ."

Dương Diệp gật đầu .

Đạt được Dương Diệp gật đầu, Nhị Nha cười hắc hắc, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía cái kia Tiểu Hắc thú, nhìn thấy Nhị Nha ánh mắt, Tiểu Hắc thú nhãn trung tràn đầy hoảng sợ, thân thể run lẩy bẩy, nó xin giúp đỡ tựa như nhìn về phía bên phải cái kia Hoang Thiên Hành .

Ở nơi này lúc, Nhị Nha một cước đá vào cái kia Tiểu Hắc thú phần bụng, Tiểu Hắc thú tức thì kêu rên một tiếng, ngay sau đó, Nhị Nha há hốc miệng ra .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Tiểu Hắc thú sắc mặt đại biến, thân thể chiến lợi hại hơn . Nó điên cuồng tru lên .

Cầu xin tha thứ!

Lúc này, ở nơi này Tiểu Hắc thú nhãn trung, đã có cầu xin màu sắc, lúc này đây, nó là chân chánh sợ .

Nhưng mà, Nhị Nha cũng là không lưu tình chút nào, phi thẳng đến cái kia Tiểu Hắc thú cắn .

Cái kia Tiểu Hắc thú trực tiếp kêu thảm lên .

Ăn sống!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Tiểu Hắc thú cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị Nhị Nha cho ăn sống rồi .

Chân chính ăn sống .

Nhìn một màn này, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Tàn nhẫn ?

Lấy nhân loại góc độ mà nói, đây đúng là tàn nhẫn . Thế nhưng, lấy Yêu Giới góc độ mà nói, cái này không có chút nào tàn nhẫn .

Kỳ thực, lấy nhân loại góc độ mà nói, cũng không tính là tàn nhẫn . Xã hội pháp tắc chính là như vậy, đặc biệt ở Yêu Giới, cá lớn nuốt cá bé, loại này sự tình cũng không tính đặc biệt ngạc nhiên .

Rất nhanh, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia Tiểu Hắc thú cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị Nhị Nha cùng ăn sống rồi .

]

Một lát sau, Nhị Nha liếm môi một cái, có chút chưa thỏa mãn .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ăn no ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Không có, bất quá, không phải như vậy đói bụng . Còn nữa, cái kia nhục thân không phải ăn thật ngon, không có con rồng kia ăn ngon ."

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, "Ngươi ăn xong cái kia Rồng?"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Không có, bất quá, hắn ngửi không sai, ân, Dương ca ngươi nên là ăn ngon nhất, thịt của ngươi rất thơm . Ngon vô cùng, ta muốn ăn nhất đúng là ngươi ."

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn không nghĩ tới, cái này Nhị Nha dĩ nhiên là đang có chủ ý này .

Cái này lúc, Nhị Nha lại nói: "Đáng tiếc, không có thể ăn Dương ca ngươi, không phải, tư vị kia ..."

Vừa nói, nàng liếm môi một cái!

Dương Diệp ở Nhị Nha ót trên(lên) nhẹ nhàng gõ một cái, "Nhất thiên cũng biết đoán mò, lấy sau đang có ý đồ xấu với ta, ta đánh liền cái mông của ngươi!"

Cái mông!

Nhị Nha le lưỡi một cái đầu, nhưng sau vội vã thối lui đến Dương Diệp thân sau .

Đối với Dương Diệp, Nhị Nha vẫn là rất kính úy .

Dương Diệp xoa xoa Nhị Nha đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, Hoang Doanh đám người cũng vẫn còn ở đại chiến .

Không thể không nói, cái này Hoang Doanh cùng cái kia Hoang Dạ thực lực của hai người làm cho hắn có chút khiếp sợ cùng ngoài ý muốn . Cái này Hoang Doanh cùng Hoang Dạ thực lực của hai người, rất mạnh, không thể so với cái kia Tiêu Thần Vũ cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ nàng kia yếu.

Phải nói, so với hắn Dương Diệp đều không kém . Làm cho hắn cùng với hai cái bất kỳ một cái nào trong đó giao thủ, hắn cũng không có nắm chắc chiến thắng, tối đa chia năm năm!

Chân chính thiên tài!

Cái này Hoang Tộc không đơn giản!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Thiên Hành, Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua bên phải Hoang Doanh cùng Hoang Dạ, "Ta đây Cửu Đệ, tâm tư lớn, can đảm cũng rất đại!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đáng giá kết giao, đáng tiếc, trên người có cái Linh Tổ, cái này Linh Tổ, nhường ngắm mà dừng lại ."

Linh Tổ!

Dương Diệp trên người có Linh Tổ, cái này ý nghĩa, vô số người ánh mắt đều sẽ rơi vào hắn thân lên, người nào cùng Dương Diệp cùng một chỗ, phải mặt đối với ánh mắt của những người này .

Hoang Dạ không dám làm như thế, Hoang Thiên Hành cũng không dám làm như thế . Thế nhưng, Hoang Doanh làm như vậy rồi.

Mà bây giờ, phàm là muốn Linh Tổ người, đều là Hoang Doanh cùng Dương Diệp địch nhân .

Dương Diệp cầm kiếm hướng cái kia Hoang Thiên Hành đi tới, "Lời nói nhảm cũng không muốn nói nhiều, ra tay đi ."

Hoang Thiên Hành gật đầu, hắn đưa tay hướng phía trước nắm chặt, một thanh trường thương tức thì xuất hiện ở trong tay hắn . Chuyển chớp mắt, Hoang Thiên Hành đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, ngay sau đó, một điểm hàn quang đâm thẳng Dương Diệp giữa chân mày .

Nhanh, chuẩn, tàn nhẫn!

Một thương đâm thẳng Dương Diệp giữa chân mày .

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ .

Xuy!

Một kiếm tàn nhẫn phách mà xuống.

Ầm!

Cái kia Hoang Thiên Hành trực tiếp liền người đeo thương hướng sau liên tục lui trăm trượng! Nhưng mà, Dương Diệp cũng hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng khoảng cách!

Hai người mới vừa dừng lại một cái, Hoang Thiên Hành trong tay cái kia cây trường thương đột nhiên xoạt xoạt một tiếng gãy thành vô số chặn .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên một cái bước xa, trăm trượng khoảng cách, một bước tới, ngay sau đó, một đạo kiếm quang từ cái này Hoang Thiên Hành đỉnh đầu nhất trảm mà xuống.

Năm đạo Kiếm Vực!

Ngũ Kiếm!

Vừa ra tay, Dương Diệp trực tiếp xuất toàn lực! Hắn rất tinh tường, cái này Hoang Thiên Hành căn bản không phải đơn giản hàng sắc, như không ra toàn lực, chính là ở lãng phí thời gian .

Làm Dương Diệp đệ Ngũ Kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, cái kia Hoang Thiên Hành con ngươi chợt co rụt lại, cái này một kiếm, làm cho hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Không dám ở ẩn giấu, Hoang Thiên Hành hai chân hơi nhất ngồi chồm hổm, chắp tay trước ngực, nhưng sau hướng trên(lên) chính là chấn động .

Ầm!

Trong sát na, một cường đại lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng từ cái này Hoang Thiên Hành song chưởng bên trong chấn động mà ra .

Toàn bộ thiên địa trở nên sợ run!

Cái này hai chưởng lực lượng, không hề yếu Dương Diệp một kiếm này uy lực!

Hai người vừa chạm vào mà phân!

Ầm!

Cái kia Hoang Thiên Hành đất đai dưới chân trong nháy mắt đổ nát, mà bên ngoài bản thân tắc thì là trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng ra ngoài một tòa đại sơn chi lên, tòa kia đại sơn trong nháy mắt hóa thành bột mịn, không chỉ có như đây, đại sơn phía sau vô số tọa đại sơn cũng trong nháy mắt này đổ nát yên diệt!

Dương Diệp cũng không dễ chịu, cả người mang kiếm hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui hơn nghìn trượng mới dừng lại .

Mới vừa dừng lại một cái, khóe miệng hắn chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Vừa rồi một kích kia, hai người đều là đem hết toàn lực, có thể nói là lấy cứng chọi cứng, loại này liều mạng pháp, đối với hai bên đều là cực thương .

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha nhìn về phía xa xa cái kia Hoang Thiên Hành, liền muốn ra tay, chẳng qua lại bị Dương Diệp cho ngăn trở .

Nhị Nha không thể ra tay, bởi vì cái kia Hoang Thiên Hành còn không có ra con bài chưa lật, chu vi còn có rất nhiều người, Nhị Nha như xuất thủ, rất có thể sẽ bị quần khởi công chi!

Phải biết, muốn hắn Dương Diệp chết, cũng không chỉ cái này Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ, đây chính là địa ngục giới, ngoại trừ địa ngục giới, còn có Vĩnh Hằng chi giới, cùng với cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Những thứ này người nhưng là thời khắc đang ngó chừng hắn .

Xa chỗ, cái kia Hoang Thiên Hành theo cái kia bụi hư bên trong đi ra, lúc này, cái này Hoang Thiên Hành so trước đó cũng chật vật rất nhiều, toàn thân mang huyết, song chưởng càng là đã tiêu thất . Chính là bị vừa rồi Dương Diệp một kiếm ngạnh sinh sinh lột bỏ.

Dương Diệp kiếm trong tay, Thần khí đều có thể hủy!

Hoang Thiên Hành nhẹ ho khan vài tiếng, nhưng sau chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, hắn mỗi đi một bước, toàn bộ hư không sẽ kịch liệt run lên!

Ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, cái kia Hoang Thiên Hành thân hình càng ngày càng lớn, khí tức càng ngày càng mạnh!

"Dương huynh cẩn thận!"

Cái này lúc, Dương Diệp trong đầu, vang lên Hoang Doanh thanh âm, "Còn đây là ta Hoang Tộc huyết mạch chi lực, này huyết mạch chi lực, có thể nhường cho ta Hoang Tộc đệ tử thực lực bạo tăng, ta đại ca huyết mạch đã giác tỉnh tám phần mười, Ngũ Cảnh phía dưới, hầu như vô địch, cẩn thận!"

Ngũ Cảnh phía dưới, hầu như vô địch!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hoang Thiên Hành, ở nơi này lúc, chỉ một quả đấm xông tới mặt!

Dương Diệp giơ kiếm chính là nhất trảm!

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp cả người mang kiếm hướng sau bay đủ đủ vạn trượng!

Hắn mới vừa dừng lại một cái, lại là chỉ một quả đấm hướng đầu hắn đánh tới!

Dương Diệp con ngươi hơi co lại, không dám khinh thường, hai tay cầm kiếm nhất trảm .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp lần nữa bay rớt ra ngoài .

Tại chỗ, Hoang Thiên Hành lúc này hình thể đã tăng gấp hai có thừa .

Không trung, hắn sâu hấp một hơi, hai tay chậm rãi nắm chặt, trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời chợt run lên, nhưng sau rạn .

Hoang Thiên Hành mở mắt nhìn về phía Dương Diệp, "Rất yếu!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Không xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn .

Đột nhiên từng cái

Ầm!

Một cường đại lực lượng tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cả người run rẩy động .

Phong Ma ý!

Phong Ma!

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào, trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, điểm quan tâm là đủ. Quan tâm chung hào, đến thì ta sẽ lộng rất nhiều ảnh chụp ở phía trên, tỷ như Nhị Nha, An Nam Tĩnh, Tiểu Bạch chờ ảnh chụp . Đương nhiên, quan trọng nhất là còn có ta đấy! ! Ta!

------oOo------

Chương 2415: Huyết Mạch, Phong Ma Huyết Mạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối mặt cái kia kích hoạt huyết mạch chi lực Hoang Thiên Hành, Dương Diệp rốt cục không ở bảo lưu .

Phong Ma ý!

Làm Phong Ma ý xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp cả người thân thể tức thì dường như co giật vậy run rẩy động .

Mà lúc, cái kia Hoang Thiên Hành đã tới trước mặt hắn .

Dương Diệp hai tay giơ kiếm chính là nhất trảm mà xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm, dường như muốn đem cái này thiên địa xa nhau!

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt cái kia Hoang Thiên Hành cả người trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ vạn trượng mới dừng lại .

Cái kia Hoang Thiên Hành mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, lại là một kiếm rơi hạ!

Hoang Thiên Hành trong lòng kinh hãi, hai cánh tay đan chéo cản lại .

Ầm!

Thiên địa sợ run!

Cái kia Hoang Thiên Hành cả người trong nháy mắt lần nữa bay ra ngoài, người tuy là bay ra ngoài, thế nhưng Hoang Thiên Hành hai cái tay cánh tay cũng là lưu ngay tại chỗ!

Một kiếm đoạn hai tay!

Không xa chỗ, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, kìm lòng không đậu hướng lui về sau một bước .

Phong Ma!

Ở bình thường, nàng còn không thế nào sợ Dương Diệp, bởi vì Dương Diệp ở tình huống bình thường hạ vẫn là phi thường giảng đạo lý, thế nhưng, một ngày Dương Diệp thả ra Phong Ma ý, tiến nhập Phong Ma trạng thái, cái kia nàng cũng rất sợ rất sợ .

Ở Vĩnh Hằng Tiên thôn lúc, nàng cũng đã gặp qua Dương Diệp loại trạng thái này .

Ai cũng muốn chém! Ai cũng dám chém!

Không xa chỗ, một đạo hồng mang đột nhiên nhảy lên, chuyển chớp mắt, cái kia Hoang Thiên Hành lần nữa bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, cái kia Hoang Thiên Hành toàn bộ nhục thân trực tiếp nổ bể ra tới!

Hai kiếm!

Một kiếm đoạn hai tay, một kiếm hủy nhục thân!

Mà đang ở cái này lúc, đã tiến nhập Phong Ma trạng thái Dương Diệp lần nữa biến mất ngay tại chỗ, xa chỗ, đó đã là linh hồn thể Hoang Thiên Hành con ngươi chợt co rụt lại, cái này một kiếm, hắn tiếp không được .

Cái này lúc, Hoang Thiên Hành hai tay đột nhiên kết một cái kỳ dị dấu tay, trong sát na, ở trước mặt hắn, không gian đột nhiên nứt ra, chuyển chớp mắt, một khí tức cường đại từ cái này trong đó chấn động mà ra, này cổ khí tức cường đại, căn bản không phải tứ giới cường giả khí tức!

Cổ hơi thở này trực tiếp đem cái kia Dương Diệp chấn động trở về nguyên lai vị trí!

"Ha ha ..."

Cái này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên cái kia Hoang Doanh tiếng cười to, "Đại ca a Đại ca, không nghĩ tới, ngươi phải dùng ngươi Bảo Mệnh Phù, ha ha ..."

Theo Hoang Doanh thanh âm rơi xuống, cái kia Hoang Thiên Hành trước mặt, một đạo chùm sáng màu xanh lam đột nhiên bọc lại Hoang Thiên Hành, chuyển chớp mắt, Hoang Thiên Hành tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, Hoang Thiên Hành lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hoang Tộc chờ ngươi!"

Dương Diệp đang muốn xuất kiếm, nhưng mà cái kia Hoang Thiên Hành đã hoàn toàn biến mất không thấy .

Không có Hoang Thiên Hành, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia cách đó không xa Việt Câu, sau một khắc, một ánh kiếm bắn tung toé mà ra .

Việt Câu sắc mặt đại biến, thân hình run lên, trong sát na, vô số tàn ảnh hướng Dương Diệp bắn mạnh tới, nhưng mà, vừa mới tiếp xúc Dương Diệp đạo kiếm quang kia chính là trực tiếp bị xé nứt ra, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trong nháy mắt bay ra ngoài .

Chính là cái kia Việt Câu thanh âm, mà Việt Câu, nhục thân đã không rồi!

Ở thời khắc mấu chốt, Việt Câu trực tiếp bỏ chính mình nhục thân, linh hồn trốn ra, tốc độ của hắn cực nhanh, xoay người chính là biến mất ở xa chỗ mịt mờ phía chân trời .

Dương Diệp cũng không có truy, mà là dẫn theo kiếm hướng cái kia Hoang Dạ đám người vọt tới . Đang cùng Hoang Doanh kịch chiến Hoang Dạ nhận thấy được Dương Diệp đuổi theo, sắc mặt đại biến, trực tiếp buông tha Hoang Doanh, hướng lui về sau mấy ngàn trượng .

Nhưng mà cái này lúc.

Xuy!

Không xa chỗ, một cái đầu lâu trực tiếp bay ra ngoài!

Cái đầu kia, là Vĩnh Hằng chi giới một gã cường giả, bởi vì lui không kịp lúc, trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm lột bỏ đầu .

]

Tứ giới cường giả, một kiếm giết chết!

Nhìn thấy một màn này, Hoang Dạ đám người thần sắc tức thì có chút khó coi . Cái này Dương Diệp làm sao cường đại đến loại trình độ này ?

Uống thuốc đi ?

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, cái kia Hoang Dạ con ngươi chợt co rụt lại, hắn hướng phía trước một trượng, hai tay khẽ nâng lên, nhưng sau hướng hạ chính là đè một cái, cái này đè một cái, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên đọng lại .

Cái này lúc, một thanh kiếm đâm vào cái kia ngưng cố không gian chi lên.

Ầm!

Cái kia nhất chỗ ngưng cố không gian ầm ầm sắp vỡ, chuyển chớp mắt, kiếm tiến quân thần tốc, cho đến cái kia Hoang Dạ giữa chân mày .

Đang ở cái kia thanh kiếm muốn để ở Hoang Dạ giữa chân mày lúc, cái kia Hoang Dạ hai tay kẹp một cái, trực tiếp kẹp lấy cái kia thanh kiếm .

Kiếm không pháp đang động bắn ra mảy may!

Hoang Dạ trước mặt, cái kia đã tiến nhập Phong Ma trạng thái Dương Diệp tay phải đột nhiên xoay tròn .

Cái kia Hoang Dạ sắc mặt đại biến!

Xuy!

Kiếm tiến quân thần tốc .

Một kiếm mà qua, bất quá, cái kia Hoang Dạ người đã trải qua biến mất .

Dương Diệp hai tay cầm kiếm hướng phía trước chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái này nhất trảm, Dương Diệp trước mặt không gian giống như một tấm vải giòn một dạng trực tiếp bị cái này một kiếm vỡ ra tới.

Hoang Dạ hai mắt híp lại, hướng phía trước bước ra một bước, ở trước mặt hắn, đột nhiên xuất hiện một viên màu vàng Kim Ấn .

Hoang Dạ hai tay kết một cái dấu tay, chuyển chớp mắt, ở trước mặt hắn cái viên này Kim Ấn đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, một đạo cường đại kim quang tự trong đó rung xuất hiện . Đạo kiếm quang này, trong nháy mắt đem Dương Diệp chấn địa hướng sau liên tiếp lui về phía sau .

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp lần nữa hướng cái kia Hoang Dạ vọt tới, cái kia Hoang Dạ muốn lần nữa xuất động cái kia Kim Ấn, mà đang ở cái này lúc, một viên màu đen ấn không có dấu hiệu nào xuất hiện ở cái kia Hoang Dạ đỉnh đầu .

Trấn Giới ấn!

Dương Diệp Phong Ma, thế nhưng hắn cũng không ngốc . Chí ít, bản năng chiến đấu ý thức vẫn còn ở đó. Ngăn cản này cái Trấn Giới ấn xuất hiện ở cái kia Hoang Dạ đỉnh đầu lúc, cái kia Hoang Dạ khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi!

Trấn Giới!

Cái kia Hoang Dạ cảnh giới trực tiếp bị cái này Trấn Giới ấn trấn áp đến rồi tam giới!

Mà lúc, kiếm đã tới .

Ầm!

Cái kia Hoang Dạ cả người trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài, mới vừa dừng lại một cái, thân thể trong nháy mắt nổ bể ra đến, chỉ còn linh hồn .

Nhìn thấy một màn này, chung quanh cái kia Thủy Nguyên Đế đám người nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ .

Lúc này Dương Diệp, nhất định không nên quá mạnh mẽ .

Cái kia Hoang Dạ lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Rút lui!"

Nói rơi, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà cái kia Thủy Nguyên Đế mấy người cũng là dồn dập xoay người biến mất ở xa chỗ .

Bỏ chạy!

Tạm thời tránh mũi nhọn!

"Dương huynh!"

Ở nơi này lúc, cái kia Hoang Doanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đang muốn nói cái gì, cái này lúc, cái kia Dương Diệp hai tay nắm kiếm hướng về phía cái kia Hoang Doanh chính là vừa bổ .

Hoang Doanh sắc mặt đại biến, hắn vung tay phải lên, một đạo cường đại lực lượng chấn động mà ra .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, cái kia Hoang Doanh trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp kiếm lại tới .

Hoang Doanh sắc mặt đại biến, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, một thanh trường thương ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp kiếm .

Xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chính là cái kia An Nam Tĩnh .

Ở An Nam Tĩnh bả vai lên, là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch vẻ mặt lo lắng nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp giơ kiếm sẽ lần nữa chặt xuống, chẳng qua kiếm hạ xuống mấy chục cm chính là ngừng lại .

Sau một lúc lâu, Dương Diệp hai tay chậm rãi buông lỏng ra kiếm, không chỉ có như đây, trong mắt hắn cũng từ từ khôi phục lại sự trong sáng .

Tại hắn chu vi, những thứ kia Phong Ma ý đều trào trở về trong cơ thể hắn .

Rất nhanh, Dương Diệp khôi phục bình thường .

Nhìn thấy Dương Diệp khôi phục bình thường, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch ôm Dương Diệp cái cổ dùng sức cọ xát Dương Diệp gương mặt .

Nàng cũng là có chút điểm sợ, sợ loại trạng thái kia Dương Diệp .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Không sao ."

Tiểu Bạch liền ôm Dương Diệp dùng sức cọ xát .

Dương Diệp lắc đầu cười, kỳ thực, loại kết cục này đã rất khá .

Hắn sở dĩ dám thả ra Phong Ma ý, là bởi vì An Nam Tĩnh, có An Nam Tĩnh ở, hắn cũng sẽ không triệt để mê thất chính mình, An Nam Tĩnh cùng Tiểu Bạch có thể làm cho hắn khôi phục thanh tỉnh . Bởi vì ... này hai cái, là hắn vĩnh viễn sẽ không làm thương tổn người.

Dù cho hắn thương tổn tới mình, cũng sẽ không làm thương tổn hai người kia!

Cái này lúc, cái kia Hoang Doanh đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn cười khổ cười, "Dương huynh, vừa rồi ngươi nhưng là kém chút một kiếm giết ta!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, cười nói: "Nơi nào, ngươi không bị thương ta thì tốt rồi ."

Ở nơi này Hoang Doanh cùng Hoang Dạ còn có cái kia Hoang Thiên Hành trong ba người, để cho hắn có chút kiêng kỵ là cái này Hoang Doanh .

Đây là trực giác!

Mà trực giác của hắn, vẫn luôn rất chính xác .

Hoang Doanh lắc đầu cười, "Nói thật, Dương huynh thực lực để cho ta mở rộng tầm mắt, đặc biệt vừa rồi loại trạng thái kia xuống, coi như là ta, cũng không lòng tin tiếp Dương huynh mấy kiếm . Dương huynh kiếm, lợi hại!"

Dương Diệp nói: "Không nói những thứ này, Doanh huynh, bây giờ có thể trở về Hoang Tộc đi ?"

Hoang Doanh cười nói: "Hiện tại mới bắt đầu ."

"Hiện tại mới bắt đầu ?" Dương Diệp nhíu mày, "Ý gì?"

Hoang Doanh cười cười, "Dương huynh, ta cái kia hai cái huynh đệ cũng không có chết, hơn nữa, phía sau bọn họ những thứ kia lão gia hỏa còn không có đứng ra . Những thứ kia lão gia hỏa mới là khó giải thích nhất, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái đế gia, nghe nói Vĩnh Hằng chi giới một cái gia tộc cùng cái này đế gia còn muốn liền khối, hai cái này thế lực nếu như làm cùng một chỗ, cũng là một cái phiền phức a . Còn có cái này địa ngục giới địa ngục tông, cũng không phải một cái đơn giản hàng sắc a ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi Hoang Tộc không phải là rất lợi hại sao ?"

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, ngươi cũng không biết, ta còn chưa phải là thế điện hạ, nếu như ta là thế điện hạ, những thứ này thế lực, đều không dám cua ta . Đáng tiếc a, hiện tại ta không phải ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta cảm giác mình tìm một cái đại phiền toái ."

Hoang Doanh cười khổ, "Liên lụy Dương huynh!"

Dương Diệp lắc đầu, "Không tính là, chúng ta xem như là lẫn nhau liên lụy!"

Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, "Dương huynh đủ thẳng bạch . Vừa rồi một trận chiến, Dương huynh nói vậy cũng tiêu hao quá mức lớn, trước tiên có thể nghỉ ngơi một chút, ta cũng muốn chờ một người ."

"Chờ người ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh gật đầu, "Mời một cái giúp đỡ, lần này nếu không mời thêm vài cái giúp đỡ, ta sợ là khó có thể sống trở lại Hoang Tộc ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, lấy ra một viên giới tinh phục xuống.

Tiếp đó, hắn thần thức tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha cũng theo đó đi vào theo .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu điên cuồng hấp thu chung quanh Hồng Mông Tử Khí, vừa rồi cái kia mấy trận chiến, đặc biệt tiến nhập Phong Ma trạng thái về sau, hắn cảm ngộ thâm hậu .

Còn nữa, hắn có một trọng đại phát hiện, Phong Ma trạng thái hạ sở dĩ mạnh, đó có thể là bởi vì huyết mạch duyên cớ vì thế!

Huyết mạch!

Phong Ma huyết mạch!

. . ..

------oOo------

Chương 2416: Dương Ca, Ta Lại Đói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, Dương Diệp xem như là chân chính cảm nhận được huyết mạch chi lực cường đại lực lượng!

Hắn Phong Ma ý sở dĩ mạnh, chủ yếu nhất nguyên nhân là cái này huyết mạch chi lực . Bởi vì huyết mạch chi lực gia trì, làm cho hắn cái này Phong Ma ý uy lực chiếm được thật to đề thăng . Có thể nói, huyết mạch mới là hắn hạch tâm!

Huyết mạch chi lực!

Loại này lực lượng, trước đó, hắn hiểu cũng không nhiều .

Dương gia có Phong Ma huyết mạch, hắn là biết đến, bất quá, đến rồi cha hắn cái này nhất đại, bởi vì Phong Ma duyên cớ vì thế, cha hắn đem cái này huyết mạch chi lực cho sửa lại .

Là sửa chữa! Cũng không phải là nghịch chuyển!

Nghĩ tới đây, Dương Diệp đột nhiên nghĩ tới Uyên giới cái kia vị cầm thương người đàn ông trung niên.

Bất kể là người, vẫn là yêu, đều có huyết mạch chi lực, mà huyết mạch chi lực, đều chịu tổ huyết ảnh hưởng .

Cái gọi là tổ huyết, chính là hắn nhóm Dương gia mạch này thành tựu lớn nhất người kia . Đơn giản mà nói, hắn hiện tại cũng không có thể chân chính nghịch chuyển chính mình huyết mạch, là bởi vì tại hắn Dương gia lịch sử bên trong, có tổ tiên thành tựu so với hắn Dương Diệp cao hơn!

Như hắn có thể đủ nghịch chuyển cái kia vị tổ tiên huyết mạch, như vậy ngày sau hắn Dương Diệp huyết mạch sẽ trở thành Dương gia tổ huyết!

Dương gia tổ tiên!

Dương Diệp không khỏi có chút tò mò, Dương gia còn có cường đại tổ tiên ? Mà cái kia vị hiện tại, đến tột cùng là chết hay là sống đâu?

Bất kể là chết hay là sống, không hề nghi ngờ, cái kia vị tổ tiên so với hắn muốn cường đại hơn rất nhiều, bởi vì hắn hiện tại, tuy là ở bắt đầu chậm rãi nghịch chuyển huyết mạch, thế nhưng, hắn còn không có chân chính nghịch chuyển huyết mạch thành công!

Chỉ có tại hắn chân chính nghịch chuyển huyết mạch thành công một khắc kia, thực lực của hắn mới xem như chân chính siêu việt cái kia vị Dương gia tổ máu tổ tiên!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp thu hồi tâm tư, không nhớ tới Dương gia tổ tiên sự tình, hiện tại với hắn mà nói, là như thế nào tốt hơn lợi dụng cái này Phong Ma huyết mạch cùng Phong Ma ý . Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp cũng không có một tốt biện pháp, đây là một cái vô giải đề .

Phong Ma!

Bất kể là Phong Ma huyết mạch, cũng hoặc Phong Ma ý, ý tứ đều là Phong Ma hai chữ, chỉ có tiến nhập loại trạng thái này, thực lực của hắn mới có thể có được tối đại hóa đề thăng, mà như hắn bảo trì thanh tỉnh, thực lực của hắn liền không thể đề thăng bấy nhiêu!

Cho nên, hắn cái này huyết mạch hiện tại chính là, càng Phong Ma, càng khủng bố hơn!

Có tốt có xấu!

Bất quá, tại hắn không có chân chính nghịch chuyển cái này huyết mạch phía trước, hắn cũng bất lực, bởi vì ... này chính là cái kia Phong Ma huyết mạch đặc tính .

Chỉ có thể nói, Dương gia cái kia vị tổ tiên là một vị người điên, chỉ có người điên mới hội làm ra loại này huyết mạch!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp bắt đầu điều tức tự thân, đồng thời nhớ lại lúc trước hai trận chiến đấu . Vừa rồi cái kia mấy lần giao thủ, hắn vẫn có thật nhiều không đủ chỗ . Đặc biệt Thần khí giữa lợi dụng, hắn không có thể rất tốt dùng đến vị .

Như dùng đến vị, muốn lưu hạ cái kia Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ, vẫn có rất đại cơ hội!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, An Nam Tĩnh đang luyện thương, một lần chỉ điểm một thương!

Một thương này, là tín niệm chi thương, tín niệm càng mạnh, uy lực càng mạnh . Đương nhiên, An Nam Tĩnh không chỉ có riêng là ở luyện thương, nàng hầu như cái gì đều luyện!

Võ đạo bất đồng kiếm đạo, võ đạo bao hàm rất nhiều!

Có thể nói, An Nam Tĩnh cũng là hắn Dương Diệp một trong những lá bài tẩy, thời khắc mấu chốt, An Nam Tĩnh lên sân khấu, tuyệt đối có thể cho những người đó một bất ngờ lớn cùng kinh hỉ.

Kiếm Tông dưới nền đất .

Kiếm Kinh ngồi xếp bằng ở cái kia mười vạn chuôi chính giữa kiếm trận, nàng ngọc thủ vung nhanh, mỗi một lần huy động, những thứ kia kiếm trận sẽ nhanh chóng vận chuyển .

Kiếm trận!

Gây dựng lại kiếm trận!

Trong khoảng thời gian này tới nay, Kiếm Kinh đều ở đây nghiên cứu cái này kiếm trận, phải nói là tăng mạnh kiếm trận . Bắc Hoang Kiếm Tông kiếm trận, cách cục cùng uy lực tự nhiên không so sánh được trên(lên) chính cô ta ở Vĩnh Hằng Quốc Độ tông môn, nguyên nhân đây, trong khoảng thời gian này tới nay, nàng không ngừng ở cải thiện toà kiếm trận này .

Nàng vẫn là có lòng tin, muốn linh khí, có Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tháp, có cái này tiểu gia hỏa ở, kiếm trận linh khí nàng căn bản không cần lo lắng, muốn mắt trận, có cái kia tru cùng Kiếm Tổ còn có Kiếm Thủ . Có thể nói, muốn cái gì có cái đó .

]

Đặc biệt Dương Diệp cái kia thanh kiếm, tru!

Có thanh kiếm này làm mắt trận, cái này kiếm trận uy lực sẽ thay đổi tăng thêm sự kinh khủng!

Bên kia .

Kiếm Tông sau sơn, rừng rậm sâu chỗ, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây này thì đã có cao đến hai trượng .

Ở cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây lên, kết bảy viên nho nhỏ trái cây .

Hỗn Nguyên quả!

Ở hai khỏa Hỗn Nguyên ngọn cây bưng, tùy thời có sóng linh khí chảy ra .

Cái này lúc, hai khỏa Hỗn Nguyên cây đột nhiên run rẩy động .

Kích động, kích thích!

Nguyên lai là không xa chỗ, một cái tiểu gia hỏa chính nhún nhảy một cái hướng chúng nó bên này nhảy tới.

Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch đi tới cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trước cây, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây chiến kịch liệt hơn .

Tiểu Bạch trao cho chúng nó sinh mệnh, trao cho chúng nó linh trí, thế nhưng, bọn họ sinh mệnh cùng linh trí cũng còn không kiện toàn . Có thể nói, như Tiểu Bạch đứt đoạn tiếp theo đến, tối đa không cao hơn ba thiên, chúng nó sẽ héo rũ, nhưng sau hoàn toàn biến mất .

Cái này thế giới, là nuôi không nổi chúng nó loại này tồn tại .

Hỗn Nguyên cây sinh trưởng điều kiện, phi thường vô cùng hà khắc, không phải, cũng không trở thành nhanh tuyệt tích .

Có thể nói, chúng nó muốn triệt để lớn lên, chỉ có dựa vào Tiểu Bạch . Cái này Thiên Địa Linh Tổ, cái này có vô số bảo bối tiểu gia hỏa!

Tiểu Bạch nhảy tới cái kia hai khỏa trước cây, nhìn cái kia trái trên cây, nàng meo meo cười, nàng rất yêu mến trái cây này, Tiểu Ngưu nhóm liền càng thích . Giống như Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Lệ Hổ chúng nó, có thể nói là có thiên đại số mệnh .

Bình thường đại yêu, có thể có được một viên, cái kia cũng đã là thiên đại phúc nguyên . Mà chút theo Tiểu Bạch yêu thú, lấy sau khả năng thường thường ăn!

Rất nhanh, làm như cảm nhận được cái gì, Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo sờ sờ cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây chiến kịch liệt hơn .

Tiểu Bạch tiểu trảo giơ giơ, hiển nhiên là đang cùng cái này Hỗn Nguyên cây giao lưu .

Đáng tiếc, cái này Hỗn Nguyên Thụ Linh trí cũng không kiện toàn, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào bản năng . Cứ như vậy run, đây chính là khổ Tiểu Bạch, bởi vì nó căn bản không hiểu nổi cái này hai khỏa Hỗn Nguyên cây ý tứ .

Cứ như vậy, Tiểu Bạch cùng cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây trao đổi nửa thiên, nhất về sau, Tiểu Bạch mở miệng nhẹ nhàng vừa phun, vô số linh khí tức thì hướng cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây vọt tới, giờ khắc này, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây chiến càng thêm kịch liệt .

Tiểu Bạch minh bạch cái này hai khỏa cây ý tứ!

Tiểu Bạch ói ra một hồi linh khí, nhưng sau lại lấy ra hai quả Vĩnh Hằng giới tinh đặt ở hai khỏa Hỗn Nguyên cây gốc cây xuống, cái này hai khỏa Vĩnh Hằng giới tinh bên trong, liên tục không ngừng giới khí hướng hai khỏa cây hội tụ đi .

Không chỉ có như đây, nàng còn làm cho Hồng Mông Tháp thả ra rất nhiều Hồng Mông Tử Khí hướng cái này hai khỏa Hỗn Nguyên cây vọt tới .

Giờ khắc này, cái này hai khỏa Hỗn Nguyên cây hưng phấn nhất định khó có thể diễn tả bằng ngôn từ .

Cứ như vậy, quá hồi lâu, ở cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây chậm rãi bình tĩnh trở lại về sau, Tiểu Bạch vỗ vỗ tiểu trảo, nhưng sau đó xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở không xa chỗ .

Rất nhanh, nàng đi tới trong phòng tu luyện, đi tới phòng tu luyện về sau, nàng tiểu trảo nhất chiêu, Dương Diệp hết thảy Thần khí đều xuất hiện ở trước mặt nàng .

Thăng linh!

Hắn hiện tại vừa có thời gian sẽ đem những bảo bối này tụ chung một chỗ, nhưng sau thăng linh .

Những thứ này Thần khí cùng siêu Thần khí vẫn có chênh lệch không nhỏ, bất quá, nếu như có thể thu nhỏ lại chênh lệch này, ngày sau một ngày có một cơ duyên, chúng nó có thể tiến nhập siêu Thần khí hàng ngũ .

Đây chính là Tiểu Bạch kinh khủng nhất địa phương, nàng có thể mang Thần khí cùng siêu Thần khí sự chênh lệch vô hạn kéo tiểu!

Có thể nói, ở Tiểu Bạch bồi dưỡng xuống, những thứ này Thần khí ngày sau đều có rất đại cơ hội tiến nhập siêu thần khí hàng ngũ!

Mà ở Tiểu Bạch như thế bồi dưỡng xuống, những thứ kia Thần khí, còn có cái kia vài đầu đại yêu cùng Tiểu Bạch quan hệ ... Đơn giản mà nói, nếu ai dám động Tiểu Bạch, sẽ rước lấy nhiều người tức giận!

Bên kia, một gian trong đại điện .

Một gã mặc tử sắc váy nữ tử tọa ngồi ở trong đại điện, ở nàng bốn phía, vô số tử quang tìm tha .

Tử Nhi!

Ở thôn phệ cái viên này Hỗn Nguyên quả về sau, Tử Nhi biến hóa có thể nói là lớn nhất . Tử Nhi huyết mạch không bằng Thái Cổ Chân Long, thế nhưng, thế cũng được liền nàng, bởi vì nàng nghịch chuyển huyết mạch độ khó sẽ so với Thái Cổ Chân Long thấp rất nhiều rất nhiều .

Đương nhiên, đây là bởi vì Hỗn Nguyên quả duyên cớ vì thế, nếu như không có Hỗn Nguyên quả, Tử Nhi là tuyệt đối không thể cùng

Thái Cổ Chân Long so sánh .

Trong đại điện, Tử Nhi xếp bằng ngồi dưới đất, ở nàng da thịt phía dưới, huyết quản hơi rung động, làm như đang phát sinh nào đó thuế biến .

Quá hồi lâu, Tử Nhi trợn mở mắt nhìn hướng xa chỗ, dần dần, ánh mắt của nàng có chút ngây dại đứng lên .

Huyền giả đại lục .

Nàng nhớ lại đã từng tất cả tất cả, ban đầu thấy Dương Diệp lúc, cùng Dương Diệp một đường tới từng ly từng tí ...

Dần dần, Tử Nhi khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung .

Năm đó Dương Diệp, hôm nay Dương Diệp, một dạng Dương Diệp .

Quá hồi lâu, Tử Nhi hai mắt chậm rãi đóng lại, một tử mang tự trong cơ thể nàng chấn động mà ra, trong nháy mắt, Tử Nhi khí tức càng ngày càng mạnh ...

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch xuất hiện ở Tử Nhi trong đại điện, hắn nhìn Tử Nhi, cứ như vậy nhìn, ánh mắt nhu hòa .

Tử Nhi, hắn làm sao có thể quên ?

Không nói, không niệm, không có nghĩa là không thương . Có vài người, một ngày ghi tạc tâm lý, trọn đời không quên .

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cứ như vậy nhìn Tử Nhi, quá hồi lâu, Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau mang theo Tiểu Bạch thối lui ra khỏi đại điện .

Một bên khác, một gian trong đại điện, một gã tiểu cô nương ngồi chồm hổm ngồi ở trên đất, liếm mứt quả .

Tên này tiểu cô nương dĩ nhiên chính là cái kia Nhị Nha .

Nhị Nha nhìn cửa đại điện, chậm dằng dặc liếm mứt quả, lỗ tai của nàng vừa dài chút, ngoại trừ này bên ngoài, nàng con mắt một hồi màu đỏ tươi, một hồi thanh minh, vô cùng quỷ dị .

Một lát sau, Nhị Nha đột nhiên đứng lên, nàng xem xem tay trái, tay trái năm cái chỉ chỉ đỉnh nhọn bưng, không biết bực nào thì xuất hiện dài gần tấc móng tay, nói là móng tay, kỳ thực càng giống như là móng vuốt .

Nàng tay trái nhẹ nhàng vung lên .

Xuy!

Trong sát na, tay qua chỗ, không gian giống như giấy một dạng trực tiếp bị xé nứt ra, mà cái kia bị xé nứt không gian đã triệt để yên diệt, biến thành Tử Tịch Chi Địa .

Cái kia không gian, vĩnh viễn tiêu thất!

Xem cùng với chính mình tay trái, Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhẹ giọng nói, " lợi hại như vậy sao ?"

Nói đến đây, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài đại điện la lớn: "Dương ca, ta lại đói . Ta muốn ăn thịt người!"

Cvt: Nại na . . ....

PS: Lập tức nguyên tiêu, trước giờ chúc mọi người Tết Nguyên Tiêu vui sướng . Hôm qua thiên có bằng hữu nói xem ta ảnh chụp liền miễn ..... Ta rất muốn nói, có đôi lời không biết các ngươi nghe qua không, vừa thấy Thanh Loan say mê cả đời!

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người cùng khen thưởng còn có bỏ phiếu tháng, cảm tạ những thứ kia yên lặng chống đỡ bằng hữu của ta . Mặc dù không nhận thức, nhưng hiểu nhau, cảm tạ mọi người!

Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên.

Lập tức lái xe, mời mọi người quan tâm lên xe!

------oOo------

Chương 2417: Một Kiếm Chuyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp nghe được Nhị Nha thanh âm, hắn đầu tiên là ngây cả người, nhưng sau vội vã ôm Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp .

Hắn là có điểm sợ cái này Nhị Nha .

Nàng đói bụng, nàng muốn ăn thịt người!

Hắn đi nơi nào cho nàng tìm người đến ăn ?

Chạy mau!

Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha tìm khắp nơi Dương Diệp, tìm một hồi, làm phát hiện Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp về sau, nàng vội vã ra Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp chứng kiến Nhị Nha, biểu tình tức thì cương cứng . Hắn cười mỉa cười, "Nhị Nha, làm cái gì."

Nhị Nha đi tới Dương Diệp trước mặt, "Dương ca, ta đói, ngươi nói làm sao bây giờ ?"

Dương Diệp cười khổ .

Nhị Nha đói, cùng bình thường yêu thú đói hoàn toàn khác nhau . Thế tục bên trong, có dê bò nhục thân, chỉ cần bạc, mấy thứ này phải nhiều thiếu có bao nhiêu. Thế nhưng, Nhị Nha không ăn những thứ này a! Nàng muốn ăn loại nào cấp bậc cao đại yêu, giống như Thái Cổ Chân Long cùng Thái Cổ Lệ Hổ loại này .

Ăn thịt người cũng phải cần chọn cái kia loại siêu cấp cường giả tới ăn!

Nàng ăn là có thể lượng! Nàng là muốn hấp thu năng lượng!

Nhị Nha kéo lại Dương Diệp tay, sau đó nói: "Dương ca, ngươi đã đáp ứng ta gia gia phải chiếu cố thật tốt ta, hiện tại, ta mỗi ngày đều đói bụng, ngươi phải cho ta ăn a!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, ngươi đây không phải là ăn, ngươi đây là ăn thịt người a!

Không nhịn được Nhị Nha vướng víu, Dương Diệp chỉ phải bằng lòng nàng, mau sớm cho nàng tìm ăn . Ở Dương Diệp vỗ bộ ngực cam đoan xuống, Nhị Nha lúc này mới bỏ qua tiếp tục vướng víu Dương Diệp .

Chứng kiến Nhị Nha trở về Hồng Mông Tháp, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi, hắn là thật có chút sợ nha đầu này .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Doanh, ở Hoang Doanh bốn phía, có ngũ người quần áo đen, cái này ngũ người quần áo đen đem cái kia Hoang Doanh vây vào giữa, bảo vệ vô cùng tốt .

Mà cái kia Hoang Doanh thân lên, từng cổ một khí tức không ngừng chấn động mà ra, lại tựa như là đang làm gì .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, ở bốn phía, có thật nhiều đạo cực kỳ mịt mờ khí tức .

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở không trung chợt lóe lên .

Ở cái kia cuối chân trời hư không bên trong, nhất danh người đàn ông trung niên ở nhìn thấy Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, bởi vì đạo kiếm quang kia chính là hướng hắn bên này mà tới.

Bị phát hiện .

Người đàn ông trung niên xoay người sẽ trốn, nhưng mà, kiếm đã tới .

Không thể trốn đi đâu được!

Người đàn ông trung niên hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng trước mặt chính là oanh một cái . Song quyền ra, hắn chỗ ở không gian trong nháy mắt nổ bể ra tới.

Nhưng mà cái này một kiếm qua đây, cái kia người đàn ông trung niên trực tiếp bị một kiếm cắt thành hai nửa!

Một kiếm miểu sát cái kia người đàn ông trung niên về sau, Nhị Nha lập tức xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng cũng không có đang ăn người, mà là mở miệng hút một cái, đem cái kia danh người đàn ông trung niên linh hồn cùng với tinh khí thần toàn bộ hút vào trong bụng .

Hắn hiện tại không ăn thịt người nhục thân, thịt người không có mùi vị, thịt của yêu thú có mùi vị, đối với người, nàng chỉ hấp năng lượng cùng linh hồn .

Cái này cùng Dương Diệp phệ hồn thuật có chút cùng loại .

Cứ như vậy, quá một hồi lâu, Nhị Nha vỗ vỗ chính mình bụng nhỏ, nhưng sau hài lòng tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Một vị tứ giới linh hồn của cường giả cùng tinh khí thần, tuy là không thể tràn đầy bụng của nàng, thế nhưng, nhưng cũng không để cho nàng tại làm sao đói bụng .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt cỗ thi thể kia, đang muốn xoay người rời đi, cái này lúc, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên phải, nơi ấy, một nữ tử chậm rãi mà tới.

]

Cô gái này không là người khác, chính là trước đây theo Thần Vũ Giới rời đi cái kia A Lãnh .

Dương Diệp đạm thanh nói: "Có việc ?"

A Lãnh đi tới Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Dương huynh, đã lâu không gặp!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "A Lãnh cô nương, ngươi là đế gia ?"

A Lãnh lắc đầu, "Ta cũng không phải đế gia, phía trước chết ở trong tay ngươi cái kia Thiên Lão, cũng không phải đế gia, hắn cũng không phải là ta phái đi, mà là ta gia tộc phái đi . Ta gia tộc, tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Dương Diệp nhíu mày, "Ngươi tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

A Lãnh gật đầu, "Nghĩ đến ngươi cũng theo cái kia Hoang Doanh trong miệng đạt được một chút tin tức, ta gia tộc muốn liên hợp đế gia làm chút chuyện tình, bất quá, bọn họ vì để cho hai gia quan hệ thay đổi càng vững chắc, cho nên, quyết định hi sinh ta ."

Nói đến đây, nàng mỉm cười, "Ta không yêu thích bị người bài bố ."

Cái này lúc, cái kia Hoang Doanh đột nhiên đã đi tới, Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, giới thiệu cho ngươi một cái, cái này vị, là A Lãnh cô nương, tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ Viên gia ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Nàng chính là ngươi chờ cái kia giúp đỡ ?"

Hoang Doanh cười nói: "Đúng vậy."

Dương Diệp gật đầu, "Đi bây giờ ?"

Hoang Doanh quay đầu nhìn thoáng qua phía dưới, phía dưới cái kia năm tên hắc y nhân đột nhiên biến mất tại chỗ không thấy . Một lát sau, một gã hắc y nhân đi tới Hoang Doanh trước mặt, chẳng qua rất nhanh lại biến mất theo .

Hoang Doanh ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, cười nói: "Dương huynh, đã tới nơi này địa ngục giới, như không mang theo ít đồ đi, làm sao đều không thể nào nói nổi, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cười nói: "Đúng hợp ý ta!"

Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, nhưng sau cùng Dương Diệp còn có A Lãnh tiêu thất ngay tại chỗ .

Địa ngục tông .

Địa ngục tông có thể nói là địa ngục giới lớn nhất thế lực, có một không hai, nó chính là lớn nhất thế lực . Ở nơi này địa ngục giới bên trong, địa ngục tông chính là mạnh nhất cái kia một cái, cho dù là Thủ Hộ Giả, cũng là ra từ này địa ngục tông .

Địa ngục tông ở vào nhất chỗ sơn cốc bên trong, bên trong sơn cốc, là một tòa huyết màu đỏ đại điện, sơn cốc bốn phía, là từng ngọn dãy núi, những thứ này dãy núi chi lên, đều có lấy cường giả trấn thủ, không chỉ có cường giả, còn có trận pháp trấn áp .

Mà ở cái này địa ngục tông hậu phương một tòa sơn mạch bên ngoài, là một tòa liếc mắt không nhìn thấy bờ mộ địa . Ở mảnh này mộ địa chi lên, phần mộ một tòa tiếp lấy một tòa, rậm rạp, nhìn sấm nhân vô cùng.

Ở mảnh này vô biên vô tận mộ địa bên trong, vô số tử khí tụ tập, những thứ này tử khí cùng âm khí che lấp toàn bộ phía chân trời, liền ánh mặt trời đều thấm không vào đi .

Mảnh này mộ địa thật có thể nói là người lạ chớ tới gần!

Đừng nói ngoại nhân, cho dù là địa ngục tông một ít tông môn đệ tử, đều không dám tùy tiện bước vào mảnh này mộ địa .

Đột nhiên, ba người lặng yên không tiếng động xuất hiện ở mảnh này mộ địa bên trong .

Ba người này chính là Dương Diệp ba người .

Mà ở ba người quanh thân, có một thần bí lực lượng ẩn nấp, nguyên nhân đây, ba người bọn họ khí tức không hề có một chút nào bên ngoài tiết .

Kiếm Vực!

Này cổ thần bí lực lượng, chính là Dương Diệp Kiếm Vực .

Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Dương huynh cái này Kiếm Vực, không giống bình thường ."

A Lãnh cũng là cười nói: "Quả thực như đây, cái này ẩn nấp công phu, ta rất hiếm thấy đến ."

Kiếm Vực ẩn nấp, tự thành nhất giới, trừ phi thực lực siêu ra Dương Diệp nhiều lắm, không phải, căn bản không cảm giác được hơi thở của hắn .

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Doanh huynh, ngươi dẫn chúng ta tới nơi đây làm cái gì ?"

Hoang Doanh cười nói: "Nơi đây, có một món bảo vật, địa ngục tông bảo vật, đã muốn đi, tự nhiên muốn mang một ít bảo vật đi . Đương nhiên, trước đó nói xong, thiên địa thần vật, hữu duyên giả cư chi, món đó thần vật cuối cùng hội rơi vào trong tay của người nào, từ món đó thần vật tự lựa chọn, miễn tổn thương giữa chúng ta hòa khí, các ngươi cảm thấy thế nào ?" (Cvt: Tự đào hố a)

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, " Được !"

A Lãnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng nói: " Được !"

Hoang Doanh mỉm cười, nhưng sau hướng đi về phía trước đi, vừa đi vừa nói: "Hai vị đối với cái này nơi đây khả năng biết đến không nhiều lắm, nơi đây, là địa ngục tông hạch tâm chi địa . Năm đó địa ngục tổ tông sư là một vị siêu cấp cường giả, tu luyện của hắn chi đạo, là tử đạo . Hay là tử đạo, nói trắng ra là chính là người chết đạo."

Vừa nói, tay phải hắn hướng phía trước chỉ chỉ, "Cái này một mảng lớn mộ địa, là địa ngục tông cố ý gây nên, mỗi một thiên, mỗi một khắc, bọn họ đều sẽ lộng rất nhiều người chết đi tới nơi này, đương nhiên, ngay từ đầu vì giết chết người, bọn họ là trực tiếp sát nhân, chẳng qua loại này hành vi chọc giận rất nhiều thế lực, trải qua mấy lần đại chiến, địa ngục tông thu liễm chút ."

Dương Diệp hỏi, "Bọn họ lộng nhiều như vậy người chết ở chỗ này, dùng làm cái gì ?"

Hoang Doanh cười nói: "Tụ tập tử khí cùng âm khí, cái này địa ngục tông tu luyện chi pháp có chút đặc thù, bọn họ không chỉ có tu luyện huyền khí, còn tu luyện cái này tử khí cùng âm khí, đơn giản mà nói, cái này địa ngục tông tông môn đệ tử rất là tà khí ."

Nói đến đây, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Cái này địa ngục tông năm đó vị tổ sư kia, tu luyện ra một loại siêu cấp huyền diệu huyền khí, Tử Âm Chi Khí, loại này khí, ở mười đại huyền khí bên trong, chỉ có Vĩnh Hằng Chi Khí có thể áp chế, còn lại huyền khí, coi như là cái kia Hồng Mông Tử Khí đều không ép được nó ."

Tử Âm Chi Khí!

Dương Diệp gật đầu, không có ở hỏi cái gì, bất quá, nhưng trong lòng thì đem cái này Tử Âm Chi Khí ghi xuống .

Cứ như vậy, ba người đi về phía trước lấy, chẳng qua rất nhanh, bốn phía xuất hiện rất nhiều mịt mờ khí tức .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, không nói gì .

Rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở ba người trước mặt, tên này lão giả, Dương Diệp từng thấy, chính là trước đây xuất hiện ở hắn cùng với Hoang Doanh trước mặt cảnh cáo bọn họ tên kia địa ngục tông lão giả .

Lão giả nhìn Dương Diệp ba người liếc mắt, nhất về sau, hắn nhìn về phía Hoang Doanh, "Cửu điện hạ, ngươi là có ý gì!"

"Có ý tứ ?" Hoang Doanh cười nói: "Ta không minh bạch ý tứ của ngươi ."

Lão giả trầm giọng nói: "Cửu điện hạ có thể tự động rời đi, của ta ngục tông quyết không ở ngăn cản, đây là ta địa ngục tông tông chủ nói ."

Hoang Doanh lắc đầu, "Ta tạm thời còn không muốn đi, muốn ở chỗ này đi dạo một chút, làm sao, không thể được sao ?"

Lão giả khuôn mặt sắc có chút âm trầm, "Cửu điện hạ, nơi đây là của ta ngục tông nơi cấm kỵ, ngoại nhân không được tư nhân tự tiến nhập, cũng xin cửu điện hạ lý giải ."

"Nơi cấm kỵ ?" Hoang Doanh ngây cả người, sau đó nói: "Ta làm sao không biết ? Ta ..."

Ở nơi này lúc, tại hắn bên cạnh Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, ở Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, cái kia lão giả khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hắn hướng lui lại ra một bước, nhưng sau hai tay chất chồng, hướng phía trước chính là đè một cái .

Cái này đè một cái, trước mặt hắn không gian trực tiếp nhăn nhó, một cường đại lực lượng từ cái này vặn vẹo không gian bên trong chấn động mà ra .

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay ra khỏi vỏ .

Ngũ Kiếm Kiếm Vực!

Đệ Ngũ Kiếm rơi xuống.

Xuy!

Dương Diệp trước mặt cái kia một vùng không gian dường như giống như giấy bị xé nứt ra .

Một hơi thở sau .

Dương Diệp đã xuất hiện ở lão giả kia thân về sau, mà ở Dương Diệp thân về sau, cái kia lão giả đã biến thành hai nửa .

Một kiếm miểu sát!

Kiếm thu .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hoang Doanh, "Một kiếm chuyện, ma kỷ làm cái gì!"

Hoang Doanh: "...." (Cvt: Dương ca dạy phải)

. . ...

hai tiếng huynh đệ.

------oOo------

Chương 2418: Tiểu Bạch, Có Bảo Bối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Doanh nhìn cỗ thi thể kia, lắc đầu cười, "Dương huynh, ngươi tính cách này ... Thật hào sảng ."

Kỳ thực hắn là muốn nói thật có thể gây họa!

Không khoảnh khắc lão giả, chẳng khác nào là không có có cùng địa ngục tông vạch mặt, vạn sự có chừa chỗ thương lượng . Mà bây giờ, Dương Diệp một kiếm giết cái kia lão giả, không thể nghi ngờ cùng địa ngục tông triệt để không nể mặt mũi .

Sát nhân nhất thì thoải mái, phía sau phiền phức nhiều a!

Bất quá, hắn vẫn còn có chút ước ao Dương Diệp.

Ước ao Dương Diệp tùy tâm sở dục, ước ao Dương Diệp nhất niệm không thuận có thể rút kiếm chém chi!

Tính tình người!

Từ cổ chí kim, kiếm tu nhất phong lưu!

Thu hồi tâm tư, Hoang Doanh cười nói: "Chúng ta đi thôi, đi xem cái kia bảo vật ."

Vừa nói, Hoang Doanh bước nhanh hơn .

Hoang Doanh thân về sau, Dương Diệp hai người đi theo .

Một lát sau, A Lãnh đột nhiên nói: "Dương huynh, ngươi thật muốn bảo hộ cái kia Linh Tổ ?"

Dương Diệp nói: "Làm sao ?"

A Lãnh thấp giọng thở dài, không có đang nói cái gì, bước nhanh hơn .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Linh Tổ!

Tiểu Bạch, ai cũng có thể không bị thương!

Dương Diệp bước nhanh hơn .

Rất nhanh, ba người đi tới cái kia mộ địa chính trung tâm, mảnh này chính giữa, tử khí cùng âm khí là nồng nặc nhất địa phương .

Hoang Doanh hai mắt híp lại, "Ra đi!"

Đột nhiên, ở ba người bốn phía, xuất hiện bốn gã hắc bào nhân, tứ giới cường giả! Lại khí tức hồn hậu, không phải bình thường tứ giới cường giả!

Mà ở ba người chân xuống, đột nhiên xuất hiện một cái màu đen vòng sáng, theo cái này vòng sáng xuất hiện, không gian bốn phía đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, vô số tử khí cùng âm khí đột nhiên hướng Dương Diệp ba người tụ đến .

Nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở ba người cách đó không xa không trung, người đàn ông trung niên mặc trường bào màu đen, đầu đầy bạch phát, diện vô biểu tình .

Hoang Doanh cười nói: "Nghĩ đến các hạ phải là địa ngục tông tông chủ Vưu Thiên ."

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Là ta!"

Hoang Doanh nói: "Có việc ?"

Vưu Thiên quay đầu nhìn thoáng qua phía chân trời xa xôi phần cuối, "Cửu điện hạ , có thể hay không lưu lại một đường ?"

Hoang Doanh nhẹ cười cười, "Không được!"

Vưu Thiên thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Hoang Doanh, nhìn hồi lâu, hắn mở miệng, "Ta địa ngục tông vĩnh viễn không ở dính vào Hoang Tộc thế tử tranh ."

Hoang Doanh cười nói: "Đã muộn!"

Nghe vậy, Vưu Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ở nơi này lúc, Hoang Doanh bên cạnh A Lãnh đột nhiên nói: "Vưu Thiên tông chủ, các hạ là tứ giới đỉnh phong cường giả, như đơn đả độc đấu, ta ba người bất kỳ người nào cũng không có nắm chắc chiến thắng các hạ . Thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, ta ba người liên thủ, ngũ giới phía dưới, người nào không thể giết ?"

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, "Đương nhiên, quý tông còn có rất nhiều con bài chưa lật, bất quá, chúng ta cũng chưa có sao? Đơn giản mà nói, Vưu Thiên tông chủ nếu là muốn động thủ, cái này địa ngục tông ở nơi này địa ngục giới, coi như không xoá tên, cũng muốn luân lạc làm tam lưu thế lực ."

Tam lưu thế lực!

A Lãnh lại muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta có thể nói hai câu sao?"

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, cái kia Vưu Thiên cũng nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn thẳng cái kia Vưu Thiên, "Sự kiên nhẫn của ta hữu hạn, không muốn lãng phí thời gian . Mười hơi, mười hơi bên trong, lần nữa như còn có địa ngục tông người, ta liền giết sạch, ta nói được thì làm được!"

A Lãnh cùng cái kia Hoang Doanh ngây ngẩn cả người .

Cái kia Vưu Thiên đám người ở nghe được Dương Diệp lời nói lúc, khuôn mặt sắc tức thì âm trầm xuống .

Cái này Dương Diệp có điểm khinh người quá đáng!

Rất nhanh, mười hơi đã qua!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên .

]

Xuy!

Ở Dương Diệp bên phải, một đạo kiếm quang không có dấu hiệu nào xuất hiện ở tên kia hắc bào nhân đỉnh đầu .

Hắc bào nhân kinh hãi, thân thể một cái xoay tròn, trong sát na, vô số hắc sắc lưu quang chấn động mà ra, trực tiếp đánh về phía Dương Diệp đạo kiếm quang kia .

Nhưng mà người, những thứ này hắc sắc lưu quang cũng không có khả năng ngăn cản Dương Diệp đạo kiếm quang kia!

Thình thịch!

Hắc sắc lưu quang trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà hắc bào nhân kia bản thân trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng, mới vừa dừng lại một cái, thân thể trong nháy mắt bạo liệt .

Một kiếm hủy nhục thân!

Dương Diệp cũng không có dừng tay, giơ kiếm chính là đâm một cái .

Xuy!

Một cái kiếm quang như tia chớp tự Dương Diệp kiếm nhọn chỗ bắn nhanh mà ra!

Không trung, cái kia Vưu Thiên liền muốn ra tay, mà lúc, A Lãnh cùng cái kia Hoang Doanh xuất hiện ở Vưu Thiên trước mặt .

Hai người thần thức trực tiếp khóa lại cái kia Vưu Thiên!

Vưu Thiên nhìn hai người, do dự một cái, mà như vậy một cái do dự, xa chỗ, tên kia hắc bào nhân đã bị Dương Diệp một kiếm xuyên thủng linh hồn .

Thần hồn câu diệt!

Không trung, Vưu Thiên thần sắc cực kỳ âm trầm .

Thật là nhớ sát nhân!

Đây là Vưu Thiên thời khắc này cách nghĩ, cái này Dương Diệp không thể nghi ngờ là khinh người quá đáng .

Còn đối với Dương Diệp mà nói, cái này địa ngục tông đã dám đánh Tiểu Bạch chủ ý, vậy đáng chết!

Giết một gã địa ngục tông cường giả chi về sau, Dương Diệp cũng không có muốn thu tay, đang muốn rút kiếm, mà lúc, cái kia Vưu Thiên đột nhiên nói: "Chúng ta đi!"

Nhưng mà, Dương Diệp kiếm vẫn là rút ra .

Xuy!

Một đạo kiếm quang tự một gã khác hắc bào cường giả đỉnh đầu nhất trảm mà xuống. Tên kia hắc bào cường giả sớm có phòng bị, hai tay nắm một thanh huyết hồng đại đao hướng phía trước chính là vừa bổ .

Một đao phách xuống, ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp đạo kiếm quang kia, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia hắc bào cường giả con ngươi chợt co rụt lại, chuyển chớp mắt hướng hai bên trái phải liên tục vừa bổ .

Phi kiếm!

Ở cái kia hắc bào cường giả hai bên, không biết bực nào thì xuất hiện lưỡng đạo phi kiếm!

Thình thịch!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, tên kia hắc bào cường giả trực tiếp té bay ra ngoài .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái này lúc, một khí tức cường đại trực tiếp khóa lại hắn, cổ hơi thở này, chính là cái kia Vưu Thiên!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Vưu Thiên, Vưu Thiên gắt gao nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi thật sự cho rằng ta địa ngục tông sợ ngươi ?"

Dương Diệp trường kiếm trong tay đột nhiên nhắm thẳng vào cái kia Vưu Thiên, "Ngươi nghĩ rằng ta Dương Diệp sợ ngươi địa ngục tông ? Của ngươi ngục tông không phải muốn Linh Tổ sao? Không phải muốn giết ta Dương Diệp sao? Ta hiện tại đứng ở nơi này, Linh Tổ đang ở thân ta lên, ngươi qua đây a!"

Vưu Thiên sắc mặt tái xanh!

Chiến ?

Hắn không thể so Dương Diệp, Dương Diệp là cô gia quả nhân, hắn thân sau còn có một cái địa ngục tông, hắn nhất định phải vì địa ngục tông suy nghĩ .

Một khi tuyển trạch chiến, như A Lãnh nói, địa ngục tông coi như thắng, bọn họ cũng muốn trở thành tam lưu thế lực . Trước mắt ba người này, ngoại trừ Dương Diệp, bất kể là cái kia Hoang Doanh, vẫn là cái kia A Lãnh, thân sau có thể đều là còn có thế lực .

Coi như thắng, hắn cũng không dám giết hai người này .

Còn Dương Diệp, đừng xem Dương Diệp thân sau không có ai, kỳ thực, hắn càng kiêng kỵ Dương Diệp . Cái này Dương Diệp, hoàn toàn chính là một cái người điên a! Một cái dám làm loạn người điên!

Vưu Thiên gắt gao nhìn Dương Diệp, quá mấy hơi thở, hắn xoay người biến mất ở xa chỗ .

Chung quanh địa ngục tông cường giả cũng dồn dập rời đi .

Không chiến!

Vưu Thiên cũng không sợ Dương Diệp, địa ngục tông càng không sợ Dương Diệp, thế nhưng, địa ngục tông cùng Vưu Thiên cũng không muốn cùng Dương Diệp ngọc thạch câu phần .

Dương Diệp dám ngọc thạch câu phần, địa ngục tông không dám!

Thêm trên(lên) Dương Diệp bên cạnh, còn có một cái Hoang Tộc cửu điện hạ, cùng với tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ thần bí nữ tử!

Không dám đánh!

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, thu hồi kiếm, mà lúc, Hoang Doanh cùng A Lãnh đều ở đây nhìn hắn .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh cười khổ, "Dương huynh, như ngươi vậy, sợ là sẽ phải có rất nhiều địch nhân a!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Địch nhân của ta vẫn luôn rất nhiều, bất quá, những địch nhân kia mộ phần thảo phỏng chừng đều đã cao khoảng một trượng ."

Hoang Doanh biểu tình cứng đờ, quá mấy hơi thở, hắn lắc đầu cười, "Chúng ta đi thôi!"

Ba người tiếp tục đi tới .

Dương Diệp nhìn thoáng qua chung quanh những thứ kia tử khí cùng âm khí, không nói gì .

Cứ như vậy, đi không biết bao lâu, Hoang Doanh đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt bọn họ không xa chỗ, là nhất tòa kim sắc quan tài .

Quan tài cực lớn, so với phổ thông quan tài muốn đại chí ít gấp năm lần .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh cười nói: "Địa ngục tông lão tổ lưu lại, là địa ngục tông nhất thần bí nhất kiện bảo khí, bởi vì ... này quan tài, cho tới bây giờ, còn không có bất kỳ người nào mở ra . Cái kia Vưu Thiên biết mục đích của chúng ta, vừa rồi hắn mặc dù có thể nhẫn nhịn như vậy, còn có một bộ phận nguyên nhân phải là hắn cũng muốn nhìn chúng ta một chút có thể hay không mở ra cái này quan tài ."

Quan tài!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái kia quan tài nhìn từ ngoài, cũng không có gì đặc thù chi chỗ .

"Các ngươi người nào tới trước ?" Cái kia Hoang Doanh đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía A Lãnh, A Lãnh cười cười, nhưng sau đi tới cái kia quan tài trước, nàng nhìn cái kia quan tài hồi lâu, đột nhiên, nàng hai tay hư chiêu, trong sát na, vô số kim sắc huyền khí hướng cái kia quan tài hội tụ đi .

Mạnh mẽ phá quan tài!

Khi này chút kim sắc huyền khí va chạm vào cái kia kim sắc quan tài lúc, toàn bộ kim sắc quan tài đột nhiên rung động kịch liệt lên, chẳng qua chuyển chớp mắt, cái kia kim sắc quan tài liền bình tĩnh lại, yên lặng nhất chớp mắt, cái kia kim sắc quan tài chợt run lên .

Ầm!

Cái kia quan tài bốn phía những thứ kia kim sắc huyền khí trực tiếp bị đánh tan, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng đột nhiên từ cái này quan tài bên trong chấn động mà ra, này cổ lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp ba người chấn địa hướng sau liên tục lui sấp sỉ trăm trượng!

Ba người nhìn nhau liếc mắt, nhãn trung đều có chút khiếp sợ .

Vừa rồi cái kia cỗ lực lượng, ba người bọn họ toàn lực ngăn cản hạ đều không có thể ngăn trở .

Rất mạnh!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia quan tài, quan tài đã khôi phục bình tĩnh .

Hoang Doanh do dự xuống, thân hình run lên, xuất hiện ở cái kia quan tài trên(lên) khoảng không, nhưng mà, hắn còn chưa xuất thủ, cái kia quan tài bên trong đột nhiên tuôn ra một cường đại lực lượng, này cổ lực lượng trực tiếp đem cái kia Hoang Doanh cho chấn động bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm trượng!

Hoang Doanh mới vừa dừng lại một cái, khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Hoang Doanh lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, xem ngươi rồi . Ta là không muốn thử ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đem hai tay đặt ở thân về sau, lúc này, hai tay của hắn đã máu thịt be bét .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn đi tới cái kia quan tài trước, nhìn cái kia quan tài, Dương Diệp vỗ vỗ lồng ngực của mình .

Không có động tĩnh!

Một chút động tĩnh cũng không có!

Dương Diệp biểu tình có chút xấu hổ, hắn thần thức tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong, lúc này, cái kia Tiểu Bạch chính ghé vào cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trên cây khò khò ngủ say .

Hai khỏa Hỗn Nguyên cây bên trong, một tia linh khí liên tục không ngừng truyền tống đến Tiểu Bạch trong cơ thể .

Dương Diệp đi tới Tiểu Bạch bên cạnh, vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch cái mông, "Tiểu Bạch, tỉnh lại đi!"

Không có động tĩnh!

Dương Diệp có chút xấu hổ, lại vỗ nhè nhẹ một cái, nhưng mà, vẫn là không có động tĩnh!

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, sau đó nói: "Tiểu Bạch, có bảo bối!"

Bảo bối!

Tiểu Bạch cả người một cái giật mình, nàng đột nhiên trợn mở con mắt, sau đó cái ót hướng bốn phía không ngừng bày ngắm! (Cvt: Đâu, đâu??)

Dương Diệp: "...."

CVt: Cả nhà ơi tháng này mụi cầu nguyệt phiếu cho bộ Vạn Thú Chiến Thần này. Cả nhà ai có nguyệt phiếu thì ủng hộ giúp mụi với nhé. Bộ này thuộc loại hàng hiếm đấy ạ. Cầu đừng bỏ qua.....

PS: Mọi người nếu có cái gì muốn nói với ta, hoặc đối với sách có đề nghị gì, có thể chú ý ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Ta mỗi ngày đều sẽ ở phía trên xem mọi người nhắn lại!

hai tiếng huynh đệ.

------oOo------

Chương 2419: Ác Linh Tử Dực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn lướt qua bốn phía, Tiểu Bạch cái gì cũng không phát hiện .

Bị gạt!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng trừng mắt một cái Dương Diệp, nhưng sau ôm Dương Diệp đầu một hồi loạn chà xát, không theo!

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch cái mông nhỏ, cười nói: "Bảo bối ở bên ngoài!"

Bên ngoài!

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, chớp chớp nhãn, nhưng sau một cái liền tiêu thất ngay tại chỗ .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn xa chỗ cái kia quan tài, có chút ngạc nhiên .

Dương Diệp mỉm cười, lẳng lặng chờ .

Hắn Dương Diệp đối với năng lực của mình vẫn là phi thường rõ ràng, cái kia A Lãnh cùng Hoang Doanh đều cầm cái kia quan tài cũng không có biện pháp, hắn Dương Diệp thực lực cùng hai người này không sai biệt lắm, nếu như hắn đi, hạ tràng khẳng định cùng cái này A Lãnh còn có Hoang Doanh không sai biệt lắm .

Tiểu Bạch!

Đối với cái này chủng vật ly kỳ cổ quái, tốt nhất biện pháp chính là gọi Tiểu Bạch đứng ra!

Giữa sân, theo Tiểu Bạch xuất hiện, cái kia Hoang Doanh cùng A Lãnh ánh mắt đều là rơi vào người của nàng lên.

Hiếu kỳ!

Đối với cái này cái tương lai Thiên Địa Linh Tổ, A Lãnh cùng Hoang Doanh hai người nhãn trung đều là xuất hiện hiếu kỳ màu sắc . Dương Diệp đem cái này tiểu gia hỏa gọi ra, hiển nhiên, là muốn cho cái này tiểu gia hỏa thu phục cái kia quan tài .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên thả người nhảy, nàng đi tới cái kia trên quan tài .

Cái kia quan tài tức thì run rẩy động .

Không xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, âm thầm đề phòng, vỏ trong kiếm theo thì chuẩn bị ra khỏi vỏ!

Cái kia quan tài ở trên Tiểu Bạch đột nhiên một cái tát vỗ vào quan tài chi lên.

Ầm!

Theo một đạo nhẹ - vang lên tiếng vang lên, cái kia quan tài trong nháy mắt bình tĩnh lại . Nhưng mà sau một khắc, một cường đại lực lượng từ cái này quan tài bên trong chấn động mà ra .

Tiểu Bạch hai mắt trợn tròn, đã quên trốn, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia quan tài chi lên, hắn nhất cái vớt lên Tiểu Bạch, tay phải giơ kiếm hướng quan tài chính là đâm một cái .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm còn có Tiểu Bạch trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng có hơn!

Dương Diệp hai chân rơi xuống đất, cả vùng trực tiếp rạn thành mạng nhện trạng!

Tay phải của hắn, đang run!

Bất quá, ở cái kia quan tài chi lên, có một phi thường thấy được kiếm động!

Tru!

Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm, lại cũng không sóng lớn được hư danh ?

Dương Diệp gắt gao nhìn xa chỗ cái kia quan tài, cái này đồ chơi gì ?

Liền Tiểu Bạch mặt mũi cũng không cho ?

Xa chỗ, cái kia quan tài đã khôi phục lại bình tĩnh!

Nhưng mà, Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch cũng là nổi giận . Nàng sẽ bay qua, chẳng qua bị Dương Diệp ngăn cản . Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo thần tốc vung múa, biểu thị giao cho nàng!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Có nắm chắc không ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục .

Dương Diệp có chút hoài nghi, cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia quan tài, nhưng sau tiểu trảo ở Dương Diệp trước mặt thần tốc huy vũ .

Nàng rất có nắm chặt!

]

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Cẩn thận một chút!"

Đạt được Dương Diệp trả lời thuyết phục, Tiểu Bạch xoay người lại đến rồi cái kia quan tài trước mặt, nhìn trước mặt cái kia quan tài, Tiểu Bạch mở miệng chính là hút một cái .

Xuy!

Trong nháy mắt, cái kia quan tài bên trong làm như có cái gì bị Tiểu Bạch hút xuất hiện .

Linh!

Tiểu Bạch năng lực đặc thù một trong: Hấp linh!

Cái này hút một cái, trực tiếp làm cho cái kia quan tài điên cuồng run rẩy động .

Đột nhiên, cái kia quan tài trực tiếp hóa thành một đạo hắc quang hướng Tiểu Bạch bắn tới . Tiểu Bạch cũng là không sợ chút nào, bởi vì Nhị Nha đã xuất hiện ở trước mặt nàng, ở Nhị Nha bả vai lên, khiêng một khối mộ bia!

Nhị Nha hai tay ôm khối kia mộ bia hướng phía trước chính là đập một cái .

Ầm!

Cái này đập một cái, ngạnh sinh sinh đem cái kia quan tài đập dừng ngay tại chỗ .

Nhưng mà, Nhị Nha khuôn mặt sắc cũng là trắng như tờ giấy, cái này lúc, đang chuẩn bị xuất thủ Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì cái kia Tiểu Bạch xuất thủ trước . Chỉ thấy Tiểu Bạch thả người nhất càng, đi tới cái kia quan tài đỉnh, nhưng sau nhất trảo vỗ vào cái kia quan tài chi lên, cùng này đồng thời, nàng mở miệng chính là hút một cái .

Ầm!

Cái kia quan tài kịch liệt run lên, vô số linh khí từ cái này quan tài bên trong tiêu tán .

"A!"

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên gầm lên giận dữ, nhưng sau chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một cái giậm này, chu vi đại địa trong nháy mắt nứt toác ra, mà cái kia quan tài tắc thì trực tiếp bị Nhị Nha đánh bay đến rồi nghìn trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, trong sân Dương Diệp trong lòng ba người đều là khiếp sợ không thôi . Cái này Nhị Nha lực lượng, quá kinh khủng chút! Cho dù là nhục thân cực kỳ cường hãn Dương Diệp, đều mặc cảm!

Bị Nhị Nha cùng Tiểu Bạch liên thủ một kích, cái kia quan tài không dám ở tùy tiện xuất thủ, nó đứng ở nghìn trượng bên ngoài, làm như có chút kiêng kỵ Tiểu Bạch cùng Nhị Nha .

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia quan tài, sau đó nói: "Tiểu Bạch, đồ chơi này liền mặt của ngươi tử cũng không cho, xem ra không phải một cái đơn giản hàng sắc!"

Vừa nói, nàng hai tay ôm khối kia mộ bia hướng cái kia quan tài chợt liền đập tới .

Xuy!

Mộ bia qua chi chỗ, không gian từng khúc đổ nát yên diệt!

Xa chỗ, cái kia quan tài cũng không phải một cái hiền lành, ngay sau đó phi thẳng đến Nhị Nha cái kia mộ bia đụng tới .

Ầm!

Nhị Nha cái kia mộ bia trực tiếp bị cái kia quan tài đụng bay ngược mà quay về .

Nhị Nha tay phải hướng phía trước một chống, chính là chỗ này một cái tay nhỏ, ngạnh sinh sinh chặn khối kia mang theo người lực lượng kinh khủng mộ bia, bất quá, Nhị Nha cũng bị chấn địa hướng lui về sau chừng mười bước!

Nhị Nha tay phải buông lỏng, cái kia mộ bia tức thì rơi trên mặt đất lên, đại địa kịch liệt run lên! Vô số bụi khói phóng lên cao!

Nhị Nha vỗ vỗ tay nhỏ bé, nhưng sau nàng hai tay chậm rãi khúc lên, thành chộp! Liền muốn ra tay, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên vỗ vỗ bả vai nàng, nàng quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình! Biểu thị làm cho nàng tới!

Nhị Nha lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô liếm liếm, sau đó nói: "Tiểu Bạch, người này, ngươi khả năng đánh không lại ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng xem hướng xa chỗ cái kia quan tài, nhưng sau lại nhìn một chút chính mình tiểu trảo, đánh lộn, nàng dường như thật không quá am hiểu! Thế nhưng, nàng Tiểu Bạch cần đánh lộn sao?

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, đưa ra đầu lưỡi, Nhị Nha cầm mứt quả đưa tới Tiểu Bạch đầu lưỡi lên, Tiểu Bạch liếm liếm, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia quan tài, ở mọi người chung quanh ánh mắt bên trong, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến cái kia quan tài trước mặt, lúc này đây, cái kia quan tài không có ở xuất thủ . Đối với cái này cái có thể hấp nó linh trí tiểu gia hỏa, cái này quan tài cũng là phi thường kiêng kỵ . Có thể nói, giữa sân để cho nó kiêng kỵ, là cái này Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch không có ở hấp cái kia quan tài linh, mà là mở miệng vừa phun, trong sát na, vô số linh khí hướng cái kia quan tài hội tụ đi .

Linh khí!

Tiểu Bạch dành riêng linh khí! Có thể thăng linh linh khí!

Những thứ kia linh khí dũng mãnh vào quan tài bên trong, toàn bộ quan tài rung động nhè nhẹ lên!

Thăng linh!

Đây là hết thảy thiên địa vạn vật đều mong mỏi chuyện tình, đặc biệt loại này cấp bậc cao vô cùng thiên địa thần vật . Bởi vì chúng nó cấp bậc càng cao, tăng lên độ khó lại càng lớn. Tựu giống với Thần khí, nếu để cho chính bọn chúng tu luyện, không có thiên đại cơ duyên nói, muốn đạt được siêu Thần khí, cái kia căn bản là không thể sự tình . Mà Tiểu Bạch, đối với những thứ này thiên địa thần vật coi như một cái cơ duyên, thiên đại cơ duyên!

Đây cũng chính là Linh Tổ vì sao chịu thiên địa yêu mến cùng ủng hộ nguyên nhân!

Bởi vì nàng có thể thăng linh a!

Cái kia quan tài có chút mộng, cái này tiểu gia hỏa rốt cuộc muốn làm gì ?

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên ngừng lại, nàng nhìn cái kia quan tài chớp chớp nhãn, nhưng sau lui qua một bên .

Cái kia quan tài tức thì ngây ngẩn cả người . Nó đột nhiên trôi dạt đến Tiểu Bạch trước mặt, nó run rẩy, làm như ở biểu đạt cái gì .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia quan tài, nhưng lần sau bày tiểu trảo, biểu thị đừng tới .

Cái kia quan tài lại đến gần rồi hạ Tiểu Bạch, nhưng mà Tiểu Bạch cũng là làm như không thấy .

Vô luận cái kia quan tài như thế nào, Tiểu Bạch đều không nhìn thẳng .

Một bên mọi người thấy chính là mục trừng khẩu ngốc, người sáng suốt cũng nhìn ra được, cái này quan tài là ở cầu Tiểu Bạch . Nhưng mà, Tiểu Bạch nhưng bây giờ là cao ngạo rất, căn bản không nhìn thẳng xem cái kia quan tài .

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Tiểu Bạch thay đổi tốt tặc!"

Dương Diệp: "..."

Cứ như vậy, quá không biết bao lâu, cái kia quan tài đột nhiên rung rung xuống, đang ở Dương Diệp đám người lấy vì cái kia quan tài muốn động thủ lúc, cái kia nắp quan tài đột nhiên động một cái, đón lấy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia quan tài chậm rãi trượt ra .

Nắp quan tài mở ra!

Ở Dương Diệp đám người nhìn kỹ xuống, nhất đôi cánh từ cái này quan tài bên trong chậm rãi bay ra, cánh toàn thân đen nhánh, giống như Đại Bằng giương cánh, ở cái kia cánh bốn phía, lưu động vô số khí lưu màu đen cùng âm phong . Đôi cánh này dễ thấy nhất, vẫn là cái kia cánh lưng, lưng giống như một bộ xương người sở ngưng .

Khí tức tà ác!

Chứng kiến đôi cánh này, một bên cái kia A Lãnh con ngươi chợt co rụt lại, "Ác Linh Tử Dực!"

A Lãnh bên cạnh cái kia Hoang Doanh nhãn trung cũng đầy là khó có thể tin màu sắc! Hiển nhiên, hắn cũng nhận ra đôi cánh này lai lịch!

Dương Diệp nhìn về phía A Lãnh cùng Hoang Doanh, Hoang Doanh cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hoang Doanh trầm giọng nói: "Đôi cánh này, đã từng là siêu Thần khí!"

Siêu Thần khí!

Nghe vậy, Dương Diệp ngây cả người, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia đôi cánh, thảo nào chiếc cánh này phía trước không bán Tiểu Bạch mặt mũi! Thân phận đặc thù a!

Cái này lúc, Hoang Doanh lại nói: "Chẳng qua đáng tiếc, bây giờ nó, hẳn là đã không phải là siêu thần khí ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Cái này đôi Ác Linh Tử Dực, ở năm đó cực kỳ nổi danh, là địa ngục tông lão tổ bảo vật . Nó là từ vô số ác linh còn có tử khí cùng với âm khí ngưng tụ mà thành, theo ta được biết, địa ngục tông lão tổ vì để cho nó ngưng tụ mà thành, đủ đủ hoa chí ít mấy vạn năm thời gian, ở nơi này mấy vạn năm trong thời gian, hắn góp nhặt vô số ác linh, tử khí, âm khí, có thể nói, vì nó, địa ngục tông lão tổ nhưng là hoa rất nhiều tâm huyết ."

Nói đến đây, hắn dừng một chút, lại nói: "Khi nó ngưng tụ mà thành chi về sau, lại tốn đủ đủ mấy vạn năm thời gian bản thân tu luyện, rốt cục, nó có đạo của mình, lên cấp làm siêu Thần khí . Một lần kia, vạn giới rung động! Nhưng mà, nhắc tới cũng là nó số mệnh không tốt, mới vừa tấn thăng đến siêu Thần khí, cũng không biết cái gì nguyên nhân, nó bị mạnh mẽ đánh rớt đến Thần khí phạm vi, linh trí tức thì bị đánh tan! Nếu như ta không có đoán sai, mảnh này mộ địa, chính là trước đây cái kia địa ngục tông lão tổ vì nó làm, ở nơi này vô số âm khí cùng tử khí bên trong, nó mới có cơ hội khôi phục linh trí, lần nữa tấn thăng làm siêu Thần khí ."

Hoang Doanh bên cạnh, A Lãnh nhẹ giọng nói: "Cái kia quan tài, chắc là cái kia địa ngục tông tông chủ lấy ra bảo hộ nó, như không phải chính nó xuất hiện, lấy thực lực của chúng ta, sợ là khó có thể phá vỡ cái này quan tài, nhìn thấy nó chân thân!"

"Dương ca, ngươi xem Tiểu Bạch!" Cái này lúc, Dương Diệp bên tai đột nhiên vang lên Nhị Nha thanh âm .

Dương Diệp ba người ngẩng đầu nhìn lại, khi thấy xa chỗ lúc, ba người đều là ngây ngẩn cả người . Chỉ thấy cái kia Tiểu Bạch đang ngồi ở cái kia Ác Linh Tử Dực phía trên, nàng tiểu trảo không ngừng nhẹ nhàng gõ cái kia Ác Linh Tử Dực .

Mà cái kia Ác Linh Tử Dực không chỉ không có phản kháng, ngược lại còn tụ tập vô số tử khí còn có âm khí bảo vệ Tiểu Bạch .

Mọi người: "..."

Cvt: Giờ Tiểu Bạch có cả cánh để bay rồi

hai tiếng huynh đệ.

------oOo------

Chương 2420: Cút Về!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy bị thu phục rồi hả?

Dương Diệp ba người vẫn còn có chút mộng .

Ngay mới vừa rồi, cái kia siêu Thần khí còn không ai bì nổi, mà bây giờ, lại ngoan ngoãn đứng ở cái kia tùy ý Tiểu Bạch dằn vặt lung tung!

Không hề nghi ngờ!

Tiểu Bạch đã thành công hàng phục cái này Ác Linh Tử Dực .

Cái này lúc, Tiểu Bạch mang theo cái kia Ác Linh Tử Dực đi tới Dương Diệp đám người trước mặt, theo Ác Linh Tử Dực tới, một cực kỳ cường đại âm khí cùng tử khí hướng Dương Diệp đám người đập vào mặt .

Loại này tử khí cùng âm khí nhường cực kỳ khó chịu!

Cái kia đối với Ác Linh Tử Dực lên, Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Ác Linh Tử Dực .

Ý của nàng là, cái này Ác Linh Tử Dực bây giờ cùng nàng!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ngươi lợi hại!"

Đạt được Dương Diệp khích lệ, Tiểu Bạch tiếu dung càng thêm xán lạn .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia đối với Ác Linh Tử Dực đột nhiên run rẩy động, theo nó rung động, ở nơi này một mảnh vô biên vô tận mộ địa bên trong, những thứ kia tử khí đột nhiên hướng Dương Diệp đám người bên này tụ đến .

Dương Diệp ba người thần sắc đề phòng!

Siêu Thần khí!

Như lấy cảnh giới tới luận, siêu thần khí cấp bậc, tuyệt đối ở ngũ giới chi lên. Hắn tru, là chân chánh siêu Thần khí, bất quá, chỉ giải phong hai thành lực lượng, nó uy lực cũng không có được chân chính thả ra ngoài . Mà trước mắt cái này Ác Linh Tử Dực, tuy là cũng là siêu Thần khí, thế nhưng, đó là đã từng . Bây giờ nó, chỉ có thể nói là đến gần vô hạn siêu Thần khí . Chính xác một điểm nói, nó thấp hơn siêu Thần khí, cao hơn một dạng Thần khí!

Dù cho như đây, Dương Diệp mấy người cũng là không dám chút nào sơ suất!

Bởi vì bây giờ cái này đối với Ác Linh Tử Dực, tương đương với đến gần vô hạn ngũ giới cường giả, tuyệt đối không phải một dạng tứ giới cường giả có thể chống lại .

Những thứ kia tử khí cùng âm khí cũng không có công kích Dương Diệp đám người, mà là toàn bộ hội tụ đến Ác Linh Tử Dực bên trong

.

A Lãnh bên cạnh, cái kia Hoang Doanh lắc đầu, "Địa ngục tông, tổn thương nguyên khí nặng nề a!"

A Lãnh gật đầu!

Những thứ này tử khí cùng âm khí, đối địa ngục tông trợ giúp đó là to lớn, đây chính là không biết đã trải qua bao nhiêu năm mới có thể có nhiều như vậy tử khí cùng âm khí, mà bây giờ, cái này Ác Linh Tử Dực phải ly khai, nó liền toàn bộ mang đi . Địa ngục tông tâm, không thể nghi ngờ là đang rỉ máu!

A Lãnh nhìn lướt qua bốn phía, mỉm cười nói, "Không dám ra tay sao?"

Hoang Doanh cười nói: "Phía trước cũng không dám, hắn hiện tại nhóm, lại không dám ."

Hiện tại, cái kia Ác Linh Tử Dực rõ ràng đứng ở Dương Diệp bên này . Có cái này Ác Linh Tử Dực tương trợ, địa ngục tông tứ giới cường giả ở Dương Diệp trước mặt, căn bản không có sức đánh trả!

Dương Diệp thân lên, một đống Thần khí a!

Cứ như vậy, không biết quá bao lâu, cái này một mảnh mộ địa trong tử khí cùng với âm khí toàn bộ bị cái kia Ác Linh Tử Dực hấp thu sạch sẽ . Ở cái kia Ác Linh Tử Dực đem những thứ kia tử khí cùng âm khí hấp thu sạch sẽ về sau, cái kia Ác Linh Tử Dực bên trong ẩn chứa cường đại tử khí cùng với âm khí, làm cho Dương Diệp ba người đều là trở nên kiêng dè không thôi . Dương Diệp còn tốt, hắn có Vĩnh Hằng Chi Khí cùng Hồng Mông Tử Khí, nhiều thiếu có thể khắc chế một cái những thứ này tử khí cùng với âm khí!

Mà cái kia A Lãnh cùng Hoang Doanh cũng là không có Vĩnh Hằng Chi Khí cùng với Hồng Mông Tử Khí!

Hai người nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung đều là mang theo một tia kiêng kỵ . Đương nhiên rất nhanh, hai người trong mắt kiêng kỵ lại hóa thành vinh hạnh . Đặc biệt cái kia Hoang Doanh, lúc này đây, hắn có thể nói là áp được rồi bảo!

Thế nhân đều là muốn giết Dương Diệp, đều là muốn cùng Dương Diệp là địch, mà hắn Hoang Doanh, hết lần này tới lần khác muốn phản kỳ đạo hành trình! Đương nhiên, kết quả cuối cùng như thế nào, còn phải xem bọn họ trở về Hoang Tộc sau!

Ở nơi này lúc, cái kia đối với Ác Linh Tử Dực đột nhiên biến mất, rất nhanh, ở Dương Diệp ba người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia Tiểu Bạch thân về sau, xuất hiện nhất đôi nho nhỏ cánh!

Chính là cái kia Ác Linh Tử Dực!

Mọi người: "..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau một cái chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha vội vã đi vào theo .

Hồng Mông Tháp bên trong thế giới trên(lên) khoảng không, một đạo màu đen ảnh ở chân trời đám mây bên trong không ngừng xẹt qua, từng đạo tàn ảnh trải rộng toàn bộ phía chân trời!

Phía dưới, mọi người nhìn về chân trời hư không .

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, "Thật nhanh a!" Vừa nói, nàng xem hướng một bên đã tứ giới Thái Cổ Chân Long, "Tiểu long, ngươi có thể đuổi trên(lên) sao?"

Trải qua trước đây Kiếm Khư chi địa một trận chiến, Nhị Nha cùng cái này tiểu long quan hệ đã đã khá nhiều . Trước đây, cái này Thái Cổ Chân Long không sợ chết bảo hộ Tiểu Bạch, làm cho Nhị Nha đối với nó nhiều hơn rất nhiều hảo cảm .

Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhưng sau lắc đầu .

]

Tiểu Bạch bây giờ cái tốc độ này, coi như là nó, cũng truy không lên, hoàn toàn truy không tiến lên!

Nhị Nha liếm mứt quả, nhìn về chân trời, "Tiểu Bạch, cái kia cánh có thể hay không cho ta mượn vui đùa một chút a!"

Thanh âm vừa dứt xuống, một đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, chính là Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau sau lưng nàng cái kia đôi cánh lặng yên xuất hiện ở Nhị Nha thân sau . Nhị Nha nhìn một chút chính mình sau lưng cánh, đột nhiên, nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Một đạo hắc ảnh phóng lên cao, thẳng vào cái kia vân tiêu .

Tốc độ là thật nhanh a!

Cứ như vậy, quá không biết bao lâu, một bên cái kia Thái Cổ Chân Long đột nhiên nói: "Ta có thể vui đùa một chút sao?"

Nó cuối cùng là một cái Ấu Long, chơi tâm vẫn rất lớn!

Nhị Nha xuất hiện ở Tiểu Bạch cùng Thái Cổ Chân Long trước mặt, Thái Cổ Chân Long vẻ mặt mong đợi nhìn cái kia đôi cánh, mà đang ở cái này lúc, cái kia đôi cánh đột nhiên hóa thành một đạo hắc quang đánh về phía Thái Cổ Chân Long .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Thái Cổ Chân Long trực tiếp bị đánh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài .

Điều này làm cho một bên nguyên bản cũng muốn thử một chút Tiểu Ngưu tức thì thu hồi cái ý nghĩ này pháp!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha đạm thanh nói: "Có lẽ là nó quá xấu!"

Nghe thấy lời ấy, Thái Cổ Chân Long tức thì bi phẫn gần chết!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp thu hồi thần thức, hắn nhìn về phía A Lãnh cùng Hoang Doanh, "Đi thôi!"

Hoang Doanh cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau gật đầu . Hai người thân người hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp đang muốn rời đi, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn thoáng qua bên phải, "Ta bắt đi cái này Ác Linh Tử Dực, địa ngục tông không có ý kiến chứ ?"

Không có trả lời!

Dương Diệp lại nói: "Có thành kiến, ta cũng muốn lấy đi ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở ba người rời đi về sau, cái kia địa ngục tông tông chủ Vưu Thiên xuất hiện ở giữa sân .

Nhìn cái kia mảnh nhỏ phía chân trời, Vưu Thiên diện vô biểu tình .

Bị người trước mặt cầm địa ngục tông chí bảo, đồng thời tháo nước mảnh này nghĩa địa hết thảy tử khí cùng với âm khí . Theo địa ngục tông thành lập đến bây giờ, địa ngục tông chẳng bao giờ bị như này vô cùng nhục nhã! Có thể nói, Dương Diệp lời sau cùng chính là ở trước mặt đánh địa ngục tông khuôn mặt .

Dương Diệp!

Vưu Thiên hai mắt chậm rãi đóng lại!

Lúc này đây, hắn xem như là chân chính nhận thức được cái này sở hữu Linh Tổ người thiếu niên .

Báo thù ?

Vưu Thiên trong đầu từng có cái ý nghĩ này pháp, nhưng mà, địa ngục tông lấy cái gì khu báo thù ? Dựa vào khác thế lực ? Như vậy nhưng thật ra cũng có thể . Nhưng là, đáng giá không ? Người thiếu niên này, không dễ chọc a! Một ngày không giết chết được hắn, như vậy địa ngục tông cũng sẽ bị điên cuồng trả thù .

Quá hồi lâu, Vưu Thiên thấp giọng thở dài, "Sư Tổ, ta nhóm vô năng a!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi . Bối ảnh có chút cô đơn, có chút thê lương .

...

Lúc này đây, không có ai ở xuất hiện ngăn cản Dương Diệp ba người . Dương Diệp ba người liên thủ, tuy là đem đối mặt càng nhiều địch nhân hơn, thế nhưng, nhưng cũng làm cho càng nhiều địch nhân hơn trở nên kiêng kỵ . Tình huống bình thường xuống, Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ nếu như liên thủ, Hoang Doanh tuyệt đối không phải đối thủ . Nhưng mà, thêm lên một cái Dương Diệp cùng A Lãnh, tình huống kia lại không giống nhau . Mà những thứ kia nếu muốn giết Dương Diệp thế lực, không thể không nhìn kỵ Hoang Doanh cùng A Lãnh!

Đồng dạng, A Lãnh gia tộc muốn ép buộc A Lãnh, liền không thể không đối mặt Dương Diệp cùng Hoang Doanh!

Ở loại tình huống này xuống, đặc biệt lúc trước ba người chiến thắng Hoang Thiên Hành cùng với Hoang Dạ liên thủ sau , bất kỳ cái gì nhất phương thế lực cũng không dám ở tùy tiện ra tay .

Địa ngục giới thế lực, lại không dám!

Không thấy được liền địa ngục tông đều phục nhuyễn sao?

Cứ như vậy, ba người phi thường thuận lợi rời đi địa ngục giới .

Ở nhất chỗ không gian đường hầm truyền tống bên trong, Dương Diệp đột nhiên hỏi, "Không có ngũ giới cường giả xuất thủ sao?"

Ngũ giới!

Hắn một mạch không giải khai, ở cái này thế giới, tuyệt đối là có ngũ giới cường giả, thế nhưng, cho tới bây giờ, cũng không có ngũ giới cường giả đi đối phó bọn họ!

A Lãnh cười nói: "Dương huynh có thể không biết, cái này ngũ giới cường giả, không thể theo liền xuất hiện!"

Hoang Doanh gật đầu, giải thích: "Ngũ giới cường giả, là một cái điểm tới hạn, bọn họ là cái này thế giới điểm tới hạn, mượn Vĩnh Hằng chi giới cùng địa ngục giới mà nói, một ngày ngũ giới cường giả hàng lâm, bọn họ xuất thủ, vô cùng có khả năng làm cho cái này thế giới vỡ nhỏ yên diệt . Bọn họ lực lượng, là chân chánh có thể phá một giới này ."

Dương Diệp nhíu mày, "Đó cũng không phải bọn họ không thể ra tay nguyên nhân, không phải sao?"

Hoang Doanh cười nói: "Đương nhiên . Bọn họ sở dĩ không thể ở một dạng trong thế giới xuất thủ, là bởi vì bị hạn chế ."

"Bị người nào ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Một cái hư vô phiêu miểu tồn tại ."

"Thiên mệnh ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh gật đầu, "Đã từng, từng có ngũ giới cường giả hàng lâm một dạng thế giới tình huống quá, nhưng mà, cái kia vị cường giả mới vừa ra tay, đã bị một đạo thiên lôi đánh thành tro cặn bả . Đường đường ngũ giới cường giả, liền trốn chạy cơ hội đều không a!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Rất nhiều người e rằng không biết, năm đó ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trận chiến kia, mạnh mẽ như ta tổ tiên Hoang Đế, cũng không có ở Vĩnh Hằng chi giới xuất thủ . Không phải, cái này Vĩnh Hằng chi giới, hắn tiện tay có thể phá hủy ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hắn là ở kiêng kỵ cái kia thiên mệnh ?"

Hoang Doanh cười nói: "Ta đây cũng không biết . Bất quá, ta tổ tiên đã từng nói . Cường giả tuy là có thể tùy hứng, thế nhưng, có chút quy củ, dù cho ngươi ở đây mạnh, vẫn phải là tuân thủ . Đương nhiên, trừ phi ngươi cường đại đến vô địch chân chính loại trình độ đó!"

Nghe vậy, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại .

Tuân thủ!

Những lời này, hắn cũng nghe qua người nói qua .

Thiên Tú!

Thiên Tú cũng từng nói với hắn những lời này .

Thiên Tú đã là ngũ giới rồi không ?

...

Vĩnh Hằng chi giới, Vĩnh Hằng Chi Hà phần cuối .

Ở mảnh này mặt sông lên, một gã kiều tiểu nữ tử hai tay thả lỏng thân về sau, đạp mặt nước mà tới. Nữ tử thân thể kiều nhỏ, bình tĩnh, hai chân rơi vào mặt nước lên, mặt nước tức thì nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Rất nhanh, kiều tiểu cô nương đi tới cái kia nhất chỗ quang bích trước .

Vĩnh Hằng chi giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ vũ trụ vách ngăn!

Kiều tiểu nữ tử nhìn thoáng qua bên cạnh, nơi ấy, có hai cỗ thi thể .

Kiều tiểu nữ tử nhìn thoáng qua chính là thu hồi ánh mắt, nàng xem hướng cái kia quang bích, ở nơi này lúc, cái kia quang bích đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, một gã hoa bào lão giả tự trong đó chậm rãi đi ra .

Theo tên này hoa bào lão giả xuất hiện, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà nước sông đột nhiên sôi trào lên!

Không chỉ có như đây, trong sân không gian cũng theo đó hư ảo .

Ngũ giới cường giả!

Chân chính ngũ giới cường giả!

Hoa bào lão giả khẽ lắc đầu, "Hạ đẳng thế giới a!"

Thanh âm rơi xuống, hoa bào lão giả khí tức càng ngày càng yếu, rất nhanh, hắn cảnh giới bị hắn ngạnh sinh sinh đè lên tứ giới đỉnh phong!

Cái này lúc, hoa bào lão giả ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cuối chân trời, "Dương Diệp ? Có chút ý tứ, lại muốn làm cho lão phu tự thân ra ngựa!" Đột nhiên, lão giả nhíu mày, nhìn về phía trước mặt kiều tiểu cô nương .

Đây là hắn lần đầu tiên nhìn thẳng vào cái này kiều tiểu cô nương!

Kiều tiểu cô nương nhìn thẳng lão giả, "Cút về!"

Cvt: Boss ở khắp nơi a. ...

PS: Nay thiên Tết Nguyên Tiêu, chúc mọi người Tết Nguyên Tiêu vui sướng! Gần nhất cảm cúm vấn đề, thân thể có điểm khó chịu, chẳng qua không có quan hệ, lão nương sẽ kiên trì nỗ lực gõ chữ đấy! !

hai tiếng huynh đệ.

------oOo------

Chương 2421: Để Cho Ngươi Ngũ Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cút về!

Ba chữ vang vọng ở nơi này Vĩnh Hằng Hà bờ, thanh âm bình tĩnh không gì sánh được!

Lão giả nhìn kiều tiểu nữ tử, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Ngươi biết ngươi đang nói chuyện với ai sao?"

Thật cao ở tiến lên!

Lão giả đi tới nơi này Vĩnh Hằng chi giới, tựu giống với một vị đại phú hào đi khu bình dân, trong lòng khó tránh khỏi có cao nhân nhất đẳng cách nghĩ . Bất quá, cái này cũng bình thường . Ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, ngũ giới cường giả, thật là lông phượng và sừng lân tồn tại .

Kiều tiểu nữ tử không nói gì, nàng đột nhiên đưa tay phải ra cách khoảng không hướng về phía cái kia lão giả, "Quy Khư!"

Răng rắc .

Cái kia lão giả chỗ ở không gian đột nhiên tầng tầng tê liệt!

Lão giả khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, "Làm sao có thể ..."

Hành gia vừa ra tay, đã biết có hay không!

Lão giả trong lòng kinh hãi, triệt để thu hồi khinh thị trong lòng . Hai tay hắn chậm rãi nâng lên, trong sát na, từng đạo lưu quang xuất hiện ở chung quanh hắn, dù cho lão giả không gian chung quanh đã triệt để yên diệt nát bấy, thế nhưng, lão giả cùng cái kia từng đạo lưu quang cũng là vẫn như cũ tồn tại .

Mà đang ở cái này lúc, kiều tiểu nữ tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Lão giả bỗng nhiên ngẩng đầu, đấm ra một quyền!

Rất thông thường một quyền!

Nhưng mà như vậy một quyền, làm cho một mảnh kia nước sông trở nên sôi trào lên, đáy sông bên trong, vô số đạo khí tức run lẩy bẩy!

Một quyền này, đã là lão giả áp chế thực lực của chính mình gây nên . Như hắn không áp chế chính mình, một quyền này, có thể cho cái này một mảnh Vĩnh Hằng Chi Hà triệt để hóa thành hư vô .

Một con kiều tiểu bàn tay đột nhiên chặn lão giả nắm tay!

Trong nháy mắt, giữa sân không gian trực tiếp đọng lại!

Hết thảy tất cả toàn bộ đọng lại!

Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm đủ đủ chừng mười hơi thở, cái kia lão giả đột nhiên hướng sau liên tục chợt lui, khi hắn thân thể dán tại cái kia vũ trụ vách ngăn trên(lên) thì mới dừng lại .

Nhưng mà, hắn sau lưng cái kia vũ trụ vách ngăn cũng là kịch liệt run lên, ngay sau đó, phía trên xuất hiện vô số vết rạn .

Lão giả ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa kiều tiểu nữ tử, "Ngươi đến tột cùng là ai!"

Kiều tiểu nữ tử không nói gì, nàng hướng phía trước bước ra một bước, tay phải cách khoảng không hướng về phía cái kia hoa bào lão giả chính là nắm chặt . Trong sát na, vô số u quang xuất hiện ở cái kia hoa bào lão giả bốn phía .

Lão giả hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, kiều tiểu nữ tử một cái bước xa đi tới lão giả trước mặt, đấm ra một quyền!

Lão giả con ngươi chợt co rụt lại , đồng dạng đấm ra một quyền!

Từng quyền chạm vào nhau, vô số u quang hướng lão giả ép xuống!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia hoa bào lão giả thân thể lần nữa đụng vào cái kia vũ trụ vách ngăn chi lên, cái kia vũ trụ vách ngăn kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số vết rạn hướng bốn phía lan ra kéo dài đi .

Mà cái kia hoa bào lão giả khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra .

Ở nơi này lúc, kiều tiểu nữ tử đột nhiên nâng tay phải lên hướng về phía lão giả cách khoảng không chính là đè một cái .

Ầm!

Nhất cái này đè một cái, cái kia lão giả thân thể trực tiếp vặn vẹo, mà ở hắn sau lưng cái kia vũ trụ vách ngăn đột nhiên tét ra, ngay sau đó, cái kia vũ trụ vách ngăn chậm rãi biến mất .

Thông đạo mở ra!

Lão giả lau khóe miệng tiên huyết, ngẩng đầu nhìn về phía kiều tiểu nữ tử, "Thực sự là long du chỗ nước cạn bị tôm đùa giỡn a! Ngươi ..."

]

Mà đang ở cái này lúc, xa xa kiều tiểu nữ tử đột nhiên xuất thủ lần nữa .

Ầm!

Cái kia lão giả toàn thân trực tiếp tét ra, tiên huyết văng khắp nơi!

Lão giả trong lòng hoảng hốt, vội vã thân hình lóe lên, trốn vào cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ . Cùng này đồng thời, một giọng nói từ cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong truyền ra, "Nữ nhân, có dám tiến đến một trận chiến!"

Tiến đến một trận chiến!

Ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, hoa bào lão giả bởi vì kiêng kỵ có chút tồn tại, chỉ có thể áp chế cảnh giới của mình . Thế nhưng, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ loại này thế giới, ngũ giới cũng là cho phép tồn tại . Có thể nói, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, thực lực của hắn mới có thể chân chính thi triển ra!

Lão giả trong lòng tự nhiên là không phục, hắn làm sao sẽ thua ở một cái Vĩnh Hằng chi giới nhân ?

Vũ trụ vách ngăn trước, kiều tiểu nữ tử không để ý đến cái kia lão giả, nàng xoay người nhìn về phía phía chân trời, nàng ánh mắt xuyên qua mịt mờ cuối chân trời, nhất về sau, hắn thấy được một đạo thân ảnh quen thuộc, ở đạo thân ảnh kia bả vai lên, còn có một cái bạch sắc tiểu gia hỏa .

Làm như cảm nhận được cái gì, cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa còn quay đầu nhìn thoáng qua . Bất quá, ở trong mắt nàng là mờ mịt màu sắc .

Một lát sau, kiều tiểu cô nương thu hồi ánh mắt, nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ thấy!"

Thanh âm rơi xuống, kiều tiểu cô nương xoay người tiến nhập cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, khi nàng tiến nhập cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia nhất chớp mắt, ở sau lưng nàng cái kia vũ trụ vách ngăn đột nhiên lại xuất hiện . Đồng thời hoàn hảo như lúc ban đầu!

Kiều tiểu cô nương con đường đi thẳng về phía trước lấy, mỗi đi một bước, khí tức của nàng thì sẽ càng cường đại một phần, dần dần, kiều bé gái khí tức càng ngày càng mạnh, đến rồi nhất về sau, kiều bé gái khí tức đã tới tứ giới đỉnh phong . Lại qua mấy hơi thở, kiều bé gái khí tức đã đạt đến ngũ giới!

Toàn bộ không gian kịch liệt chấn động lên!

Nhưng mà, hơi thở này vẫn còn ở điên cuồng tăng vọt!

Khí thế như hồng!

Rất nhanh, kiều tiểu cô nương thấy được phía trước tên kia hoa bào lão giả, tên kia hoa bào lão giả lúc này đã là ngũ giới, chân chính ngũ giới!

Khi thấy kiều tiểu cô nương khí tức lúc, hoa bào lão giả ngẩn một hồi lâu, nhưng sau khó có thể tin nói: "Làm sao có thể ... Cái kia loại thế giới, làm sao có thể xuất hiện ngươi hạng nhân vật này ....."

Kiều tiểu cô nương nhìn thoáng qua hoa bào lão giả, sau một khắc, nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

"A a ..."

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên .

Quá hồi lâu, kiều tiểu cô nương trước mặt, nằm một cỗ thi thể, chính là cái kia ngũ giới lão giả thi thể!

Kiều tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, "Đây chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ à..."

Thanh âm rơi xuống, kiều tiểu cô nương chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, càng chạy càng xa .

Không sai biệt lắm mười hơi về sau, một gã bạch phát lão giả cùng ba danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, bạch phát lão giả nhìn cái kia hoa bào lão giả thi thể, trầm mặc không nói . Rất nhanh, bạch phát lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, tại hắn ánh mắt bên trong, tên kia kiều tiểu cô nương vẫn còn ở đó. Làm như đã nhận ra bạch phát lão giả ánh mắt, tên kia kiều tiểu cô nương đột nhiên ngừng lại, quay đầu nhìn về phía bạch phát lão giả .

Kiều tiểu cô nương hai tay cõng ở thân về sau, lạnh lùng nhìn cái kia bạch phát lão giả, "Thử xem ?"

Thử xem!

Bạch phát lão giả hai mắt híp lại, sau một lúc lâu, bạch phát lão giả vẫn không có xuất thủ, kiều tiểu cô nương khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, xoay người rời đi .

Tự tin rời đi!

Bạch phát lão giả thân về sau, nhất danh người đàn ông trung niên không giải khai, "Tần lão ?"

Bạch phát lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, "Mười đại thể chất chi ba, Hậu Thiên Đạo Thể!"

Hậu Thiên Đạo Thể!

Nghe vậy, bạch phát lão giả sau lưng hai danh người đàn ông trung niên con ngươi hơi co rụt lại, nhãn trung tràn đầy kinh hãi màu sắc .

Ở cực kỳ lâu phía trước, có một loại thể chất, gọi Tiên Thiên Đạo Thể, loại thể chất này, cổ kim hiếm thấy, có thể nói, loại thể chất này là được trời xanh chiếu cố, ở phương diện tu luyện, người khác một trăm năm, hắn khả năng liền một năm! Lại không có bất kỳ gông cùm xiềng xiếc! Cũng không chịu thiên địa áp chế!

Loại thể chất này, phi thường vô cùng khủng bố!

Nhưng mà, cái này Tiên Thiên Đạo Thể, ở nơi này mười đại thể chất bên trong, chỉ bài danh thứ năm!

Hậu Thiên Đạo Thể, vẫn còn ở Tiên Thiên Đạo Thể phía trước!

Hay là Hậu Thiên Đạo Thể, chính là mình tu luyện ra được thể chất, cũng không phải là tiên thiên hình thành . Đơn giản mà nói, hai loại thể chất tựu giống với một cái phú nhị đại cùng một cái giàu nhất đại . Phú nhị đại sinh ra liền sở hữu tất cả, ngày sau có thể kế thừa ức Vạn gia sinh, người như thế, là hàm chứa chìa khóa vàng ra đời . Mà giàu nhất đại, là thông qua hai tay mình chậm rãi giàu lên. Cái này hai người, có bản chất khác biệt!

Hầu hết thời gian, giàu nhất đại là tay trắng khởi nghiệp, thế nhưng, phú nhị đại, thường thường rất khó tay trắng khởi nghiệp . Tựu giống với khai quốc Hoàng Đế cùng kế thừa ngôi vị hoàng đế Hoàng Đế, thường thường, khai quốc Hoàng Đế cơ bản không có một cái bọc mủ, thế nhưng, kế thừa ngôi vị hoàng đế những thứ kia Hoàng Đế, ngu ngốc vô năng, nhiều không kể xiết .

Nguyên nhân đây, Hậu Thiên Đạo Thể càng thêm khó có được, cũng càng thêm cường đại! Đây là từng bước một luyện được!

Bạch phát lão giả không có dám động thủ, chính là bởi vì hắn nhìn thấu cái kia kiều bé gái thể chất! Có thể tu luyện ra Hậu Thiên Đạo Thể người, người như thế, không dễ chọc a!

Cứ như vậy, ở bạch phát lão giả đám người nhìn kỹ xuống, xa chỗ cái kia kiều tiểu cô nương càng chạy càng xa, cho đến hoàn toàn biến mất ở trong tầm mắt bọn họ .

Bạch phát lão giả thu hồi ánh mắt, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía cỗ kia lão giả thi thể, hắn lắc đầu, nhìn về phía cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ ra Vĩnh Hằng chi giới, "Linh Tổ ..... Nhưng chớ có rơi vào cái kia Hoang Tộc trong tay a ."

Nói xong, hắn cùng với sau lưng hai người đang muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Vĩnh Hằng chi giới xuất khẩu chỗ, nơi ấy, cái kia vũ trụ vách ngăn đột nhiên xuất hiện một đạo nứt khe!

Nhìn thấy cái này đạo nứt khe, lão giả con ngươi chợt rúc thành châm nhọn trạng!

Cứ như vậy, ở ba người nhìn kỹ xuống, một gã mặc mây trường bào màu trắng kiếm tu đột nhiên từ cái này trong đi ra .

Kiếm tu chậm rãi hướng bạch phát lão giả đám người đi tới!

Bạch phát lão giả hai mắt híp lại, vũ trụ vách ngăn lúc nào kém như vậy rồi hả? Ai cũng có thể tiến đến Vĩnh Hằng Quốc Độ rồi hả?

Rất nhanh, kiếm tu cùng bạch phát lão giả đám người càng ngày càng gần, trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua bạch phát lão giả đám người chính là thu hồi ánh mắt .

Bình tĩnh!

Ở kiếm tu nhãn trung là bình tĩnh, ý vị này hắn đối với cái này bạch phát lão giả mấy người không có hứng thú!

Nhưng mà, bạch phát lão giả đối với cái này kiếm tu cũng là thấy hứng thú, ba người chắn kiếm tu trước mặt .

Kiếm tu thần sắc bình tĩnh, hắn nhìn về phía bạch phát lão giả ba người, bạch phát lão giả quan sát liếc mắt kiếm tu, chuẩn xác mà nói là quan sát liếc mắt kiếm tu kiếm trong tay .

Không phải Thần khí, càng không phải là siêu Thần khí!

Thông thường kiếm!

Phi thường thông thường kiếm!

Đối với cái này điểm, bạch phát lão giả rất tự tin, thanh kiếm này chính là một thanh phi thường thông thường kiếm .

"Có việc ?" Kiếm tu đột nhiên hỏi .

Kiếm tu bình tĩnh như thế thần tình, bình tĩnh như thế giọng điệu, làm cho lão giả có chút khó chịu . Người bên ngoài đi vào nơi này, không nên hạ thấp một ít tư thế sao? Hơn nữa, bên ngoài cũng không có ngũ giới cường giả, thế nhưng, hắn chính là thứ thiệt ngũ giới cường giả!

Kỳ thực, nói cho cùng là bình tĩnh này kiếm tu làm cho hắn khó chịu .

Không nhìn!

Hắn có một loại hầu như hoang đường trực giác, chính là chỗ này kiếm tu hình như là ở không nhìn hắn!

Vì vậy, bạch phát lão giả đạm thanh nói: "Xuất kiếm!"

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, bạch phát lão giả lại nói: "Để cho ngươi Ngũ Kiếm, tới!"

Cvt: Đây người ta gọi là gì vậy mn??? :)) . . ..

PS: Cảm tạ gần nhất khen thưởng bằng hữu, điện thoại di động đổi mới, không phương tiện dán ra đến, lần sau dán ra đến, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, cũng cảm tạ Trần Đông huynh lần nữa khen thưởng, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! !

------oOo------

Chương 2422: Ngươi Vì Sao Không Xuất Kiếm ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngũ Kiếm!

Kiếm tu ngây cả người, nhưng sau lắc đầu, vòng qua bạch phát lão giả ba người, hướng xa chỗ đi tới .

Hắn một kiếm cũng không muốn ra!

Ở Vĩnh Hằng chi giới, thế nhân đều áp chế chính mình cảnh giới, kiếm tu cũng không ngoại lệ . Hắn áp chế cảnh giới của mình, thì không muốn phá hủy Vĩnh Hằng chi giới .

Vô tình kiếm đạo, cũng không phải là muốn hủy diệt thế giới!

Như kiếm tu cùng Thiên Tú nhân vật như vậy, cảnh giới đã không pháp ước lượng thực lực của bọn họ . Phải nói, thực lực của bọn họ, đã siêu thoát rồi cảnh giới hạn chế . Như vậy cũng tốt so với thế tục trong một ít thiên tài, những thứ này thiên tài không lọt vào mắt tuổi tác hạn chế .

Tuy là đều là người, đều là giống nhau niên kỷ, thế nhưng không thể phủ nhận, hầu hết thời gian, người giống vậy, một dạng niên kỷ, cũng là có khác biệt trời vực nhân sinh .

Kiếm tu cùng Thiên Tú chính là nhân vật như vậy, mà giống như bọn họ người như thế, ở nơi này thế gian mặc dù không nhiều, thế nhưng, cũng không phải như vậy thiếu .

Đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, kiếm tu cùng Thiên Tú thực lực cũng không có thay đổi yếu, tương phản, ngược lại thay đổi còn mạnh hơn .

Bởi vì ở chỗ này, có chút quy củ không cần ở tuân thủ .

Nhìn thấy kiếm tu hướng xa chỗ đi tới, bạch phát lão giả thần sắc tức thì âm trầm xuống .

Không nhìn!

Hắn lần nữa bị người không có nhìn kỹ .

Bạch phát lão giả thân hình lóe lên, kiếm tu ngừng lại, bởi vì bạch phát lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Kiếm tu nhíu mày, có chút không vui .

Bạch phát lão giả nhìn kiếm tu, "Vì sao không xuất kiếm!"

Kiếm tu thẳng thắn, "Ngươi yếu!"

Ở kiếm tu trong lòng, địch nhân của hắn chắc là cùng loại người . Tỷ như, Uyên giới tên kia cầm thương người đàn ông trung niên, tỷ như, Hư Linh tộc vương Hư Linh nữ loại này!

Nghe vậy, bạch phát lão giả thần sắc tức thì khó coi!

Yếu!

Hắn đường đường ngũ giới đỉnh phong cường giả, lại bị người nói yếu ? Hắn yếu sao?

Bạch phát lão giả giận quá mà cười, "Ta yếu ? Đến, lão phu để cho ngươi Ngũ Kiếm, không, để cho ngươi mười kiếm! Đến, xuất kiếm!"

Xuất kiếm!

Kiếm tu gật đầu, không có ở lời nói nhảm, kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ .

Kiếm ra, một luồng kiếm quang chấn động mà ra .

Khi kiếm quang xuất hiện một khắc kia, bạch phát lão giả con ngươi trong nháy mắt rúc thành châm nhọn hình. Cái này một kiếm, thật nhanh!

Nhanh đến hắn căn bản không có biện pháp né tránh, chỉ có thể ngạnh kháng . Giờ khắc này, bạch phát lão giả sử xuất sức toàn thân . Bởi vì trực giác nói cho hắn, như ngăn cản không hạ cái này một kiếm, hắn sẽ chết!

Làm bạch phát lão giả xuất thủ một khắc kia, kiếm tu kiếm trong tay đã như kiếm vỏ, ngay sau đó, kiếm tu hướng xa chỗ đi tới, chỉ chốc lát chính là biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Tại chỗ .

Cái kia bạch phát lão giả tại chỗ ngẩn rất lâu sau đó, đột nhiên, hắn nhục thân trực tiếp phân ra!

Tiên huyết bắn nhanh!

Bất quá, bạch phát lão giả linh hồn vẫn còn ở!

]

Chỉ bất quá, cái này sợi linh hồn rất là trong suốt, phảng phất theo thì muốn tiêu thất .

Tại chỗ, bạch phát lão giả linh hồn đờ đẫn nhìn xa chỗ, "Làm sao có thể ... Không thể ..."

Bạch phát lão giả sau lưng cái kia hai danh người đàn ông trung niên sớm đã ngây ra như phỗng!

...

Nhất chỗ truyền tống trận thông đạo bên trong .

Dương Diệp ba người còn chưa ra cái kia truyền tống trận, ba người song song, ở Dương Diệp bả vai lên, là cái kia Tiểu Bạch . Tiểu Bạch tiểu trảo ôm Dương Diệp cổ, đầu dán vào Dương Diệp gò má khò khò ngủ say .

Nhìn thấy Linh Tổ đối với Dương Diệp như này ỷ lại, bất kể là cái kia A Lãnh vẫn là Hoang Doanh đều có chút kinh ngạc cùng ước ao .

Đây chính là Linh Tổ, nhưng mà, lại đối với một nhân loại như này ỷ lại!

Ở nơi này lúc, một gã bóng đen người đột nhiên xuất hiện ở Hoang Doanh trước mặt, bóng đen người hướng về phía Hoang Doanh hơi thi lễ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cửu điện hạ ..."

Hoang Doanh đạm thanh nói: "Nói thẳng!"

Bóng đen người trầm giọng nói: "Phía trước dò đường một gã huynh đệ đã vẫn lạc!"

Nghe vậy, Hoang Doanh chân mày cau lại, "Chuyện gì xảy ra ?"

Bóng đen người lắc đầu, "Không biết, chính là đột nhiên cùng cái kia vị huynh đệ mất đi liên hệ, nhưng sau hắn Hồn Bài liền vỡ vụn . Có muốn hay không bọn người thuộc hạ lại đi thăm dò một chút ?"

Hoang Doanh trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu, "Không cần ."

Bóng đen người gật đầu, lui xuống .

Hoang Doanh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng A Lãnh, "Hai vị, phiền phức của chúng ta sợ là lại muốn bắt đầu ."

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Là phương nào thế lực ?"

Hoang Doanh cười nói: "Chỉ có hai phe thế lực, nhất phương thế lực chính là ta Hoang Tộc nội bộ, còn có nhất phương thế lực, chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ . Đến rồi hiện ở vào thời điểm này, chỉ có ta Hoang Tộc còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ dám ở nhúng tay chuyện của chúng ta . Hoang Tộc không muốn để cho ta trở về, không phải là có người không muốn để ta làm thế điện hạ; Vĩnh Hằng Quốc Độ không muốn để cho ta trở về Hoang Tộc, tự nhiên là không muốn để cho Linh Tổ theo ta trở về Hoang Tộc ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, ta cam đoan với ngươi, ngươi cùng ta trở về Hoang Tộc, ngươi cùng Linh Tổ an toàn, ta Hoang Doanh đem dùng sinh mạng để bảo vệ ."

Dương Diệp đi theo hắn trở về Hoang Tộc, không thể không nói, đây là một kiện phi thường phi thường mạo hiểm sự tình .

Bởi vì hắn chuyến đi này, có thể là dê vào miệng hổ, ở cũng ra không được .

Thế nhưng, Dương Diệp cũng không có cái khác biện pháp . Hiện tại hắn như ly khai, Hoang Tộc như trước sẽ tìm đến hắn, không chỉ có như đây, không có A Lãnh cùng Hoang Doanh, Vĩnh Hằng chi giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, phải nói vạn giới thế lực cũng sẽ tìm đến hắn . Mà bây giờ, hắn chỉ cần đối mặt Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc . Còn tiến nhập Hoang Tộc sau có thể không thể đi ra, Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều .

Cùng cái này Hoang Doanh lẫn nhau chỗ mấy ngày qua, hắn cảm thấy cái này Hoang Tộc cửu điện hạ cũng không tệ lắm, đã không sai, vậy cùng bên ngoài liều mạng . Bất kể là hắn vẫn Hoang Doanh, cũng hoặc A Lãnh, tình cảnh hiện tại đều là giống nhau . Hơn nữa, hắn cũng muốn đi xem xem đã từng cái kia đem Vĩnh Hằng Quốc Độ đánh cho hoa rơi nước chảy Hoang Tộc .

Ba người tiếp tục đi tới, khoảng chừng quá nửa canh giờ về sau, ba người trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một đạo sáng chói ánh sáng môn .

Ba người xuyên qua cánh cửa kia, đi tới nhất chỗ bình nguyên chi lên.

Dương Diệp cùng A Lãnh bên cạnh, Hoang Doanh cười nói: "Này địa danh Sinh Tử Giới, có thể tính là ta Hoang Tộc địa giới, ta Hoang Tộc hàng năm, đều sẽ có vô số Hoang Tộc thanh niên bị đưa lên tới nơi này lịch lãm, ở chỗ này, có vô số Thái Cổ Hoang Thú, còn có vô số sinh linh khác, những sinh linh này cùng Hoang Thú đều ở đây thuần phục ta Hoang Tộc . Ta Hoang Tộc đệ tử tới nơi đây, đã là tôi luyện bọn họ, cũng là tôi luyện những thứ này Hoang Thú cùng vô số sinh linh ."

"Tự giết lẫn nhau ?" A Lãnh đột nhiên hỏi một câu .

Hoang Doanh lắc đầu, "Cũng không phải . Loại này tôi luyện, mặc dù sẽ phân sinh tử . Thế nhưng, lại nhất đúc luyện người, cũng đúc luyện những thứ kia Hoang Thú cùng với những thứ kia thần bí sinh linh . A Lãnh cô nương, Dương huynh, các ngươi hẳn rất tinh tường cái này thế giới tính tàn khốc, nếu như bọn họ không ở nơi này hảo hảo lịch lãm chính mình, đi ra ngoài bên ngoài, là khó có thể tự vệ . Đặc biệt ta Hoang Tộc, như người trong tộc cùng dựa vào ta Hoang Tộc những thứ kia Hoang Thú còn có những sinh linh kia bọn họ không mạnh, ta đây Hoang Tộc nhất định sẽ từ nơi này lịch sử bên trong tiêu thất . Từ cổ chí kim, rất nhiều cường đại thế lực cùng cường đại gia tộc biến mất ở lịch sử trường hà bên trong ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hoang Doanh huynh, cái này Hoang giới không bằng cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Hoang Doanh hơi ngẩn ra, lập tức cười nói: "Như đem vạn giới phân chia đẳng cấp nói, chúng ta cái này Hoang giới, xem như là trung đẳng thế giới, mà cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ, xem như là cao đẳng thế giới . Còn Vĩnh Hằng chi giới cùng những thứ khác một ít đặc thù thế giới, xem như là hạ đẳng thế giới, mà còn có một số thế giới, toán bất nhập lưu đi."

Dương Diệp: "..."

Hoang Doanh lại nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ sở dĩ là cao đẳng thế giới, là bởi vì nơi đó có Vĩnh Hằng Chi Khí, ngoại trừ Vĩnh Hằng Chi Khí, còn có một chút, đó chính là cái kia thế giới, có vô số thế giới cùng với ta Hoang Tộc cũng không có linh mạch ."

"Linh mạch ?" Dương Diệp không giải khai .

Hoang Doanh gật đầu, "Một cái linh mạch to lớn, che lấp toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ . Vĩnh Hằng Thế Giới có ba đại chí bảo, này tên là thần linh linh mạch, Linh Tổ, Vĩnh Hằng Chi Khí . Có thể nói, chính là bởi vì cái này ba loại, làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ vẫn luôn so với khác thế giới cao nhất đẳng . Người thường đi chỗ cao, Vĩnh Hằng Quốc Độ, tự nhiên là mọi người chúng ta muốn đi địa phương . Bởi vì nơi ấy, là hiện nay đã biết duy nhất một cái có thể làm cho người đột phá ngũ giới địa phương!"

"Không đúng!"

Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngươi Hoang Tộc, không có ngũ giới trên cường giả ?"

"Có!" Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Theo ta tổ tiên!"

"Liền một cái ?" Dương Diệp kinh ngạc nói .

Hoang Doanh gật đầu, "Chính xác mà nói, tổ tiên là cái kia loại thuộc về không chịu cảnh giới hạn chế người ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhưng là, nếu như ta không có đoán sai, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, phải có rất nhiều ngũ giới trên cường giả, đúng không ?"

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Bên kia có, thế nhưng, cũng không phải đặc biệt nhiều, đương nhiên, nhất định phải so với ta Hoang Tộc còn có khác thế giới nhiều."

Dương Diệp nói: "Nói như vậy, Vĩnh Hằng Quốc Độ thực lực, nếu so với Hoang Tộc mạnh mẽ ?"

Hoang Doanh cười nói: "Vốn chính là như đây. Ta minh bạch Dương huynh nghi hoặc, Vĩnh Hằng Quốc Độ thực lực tổng hợp so với chúng ta Hoang Tộc mạnh, thế nhưng, ta Hoang Tộc cũng có cùng với chính mình con bài chưa lật hắc hắc "

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, rất thức thời không có ở hỏi .

Hoang Doanh cười cười, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Nơi đây không thể phi hành, một ngày phi hành, sẽ bị này Địa Trận pháp công kích . Cái này trận pháp, cũng không phải bình thường trận pháp ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp cùng A Lãnh, "Dương huynh, A Lãnh cô nương, xuyên qua nơi đây, chính là ta Hoang Tộc . Cha ta, thân ta sau ủng hộ ta những thứ kia trưởng lão lúc này đều ở đây Sinh Tử Giới phần cuối chờ ta, chỉ cần ta vượt qua cái này Sinh Tử Giới, ta Hoang Doanh chính là Hoang Tộc thế điện hạ, cái kia lúc, ngoại trừ ta Hoang Tộc Hoang Đế lão tổ bên ngoài, ta chính là Hoang Tộc có quyền nhất người. Ta có quyền điều động Hoang Tộc ngoại trừ Hoang Đế tổ tiên bên ngoài hết thảy cường giả!"

A Lãnh nhìn thoáng qua Hoang Doanh, trầm mặc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hoang Doanh huynh, thứ cho ta nói thẳng, lòng người phức tạp ."

Hoang Doanh cười nói: "Lời ấy ta tán thành ."

Vừa nói, hắn đi tới Dương Diệp cùng A Lãnh trước mặt, sau đó nói: "Dương huynh, A Lãnh cô nương, hôm nay, có thể là ta ba người sau cùng thời gian . Không bằng như vậy, ta ba người kết nghĩa Kim Lan, thế nào ?"

"Kết nghĩa Kim Lan ?"

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, lập tức, hai người nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh dựng lên bàn tay, "Ta Hoang Doanh lấy chính mình thần hồn lập thệ, kiếp này kiếp này, tuyệt không phụ hai vị hôm nay ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, "Không cần ."

Hoang Doanh cùng A Lãnh nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Bất kể là huynh đệ vẫn là bằng hữu, nhìn là tâm, nhìn là người, mà không phải lời thề . Ta ba người nếu như chung đụng đến, dĩ nhiên chính là bằng hữu, dĩ nhiên chính là huynh đệ . Mà nếu quả như thật là bằng hữu cùng huynh đệ, lại cần gì lời thề ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hoang Doanh, "Hoang Doanh huynh, là huynh đệ, vẫn là địch nhân, đến rồi Hoang giới, tự nhiên sẽ biết . Không phải sao?"

A Lãnh đột nhiên nói: "Có lý ."

Hoang Doanh ha ha phá lên cười, "Hảo một cái nhìn là tâm, nhìn là người, tốt một người bạn cùng huynh đệ không cần lời thề, là ta Hoang Doanh lấy lẫn nhau ."

Bằng hữu chân chính cùng huynh đệ, xưa nay không cần những thứ kia cái gì lời thề .

...

PS: Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, một đường đến, cảm tạ có mọi người làm bạn! !

------oOo------

Chương 2423: Hoang Tộc Tử Thị!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Doanh nói lên kết nghĩa Kim Lan chỉ là nhất việc nhỏ xen giữa, ba người rất nhanh tiếp tục đi tới .

Sinh Tử Giới!

Đường lên, Hoang Doanh không chém làm Dương Diệp cùng A Lãnh giới thiệu cái này Sinh Tử Giới tình huống .

Ở nơi này Sinh Tử Giới, bọn họ không chỉ có phải phòng bị nhân loại, còn muốn phòng bị những thứ kia sinh tồn ở chỗ này Hoang Thú cùng với một ít thần bí sinh linh .

"Hoang Tộc, là đoàn kết . Thế nhưng, cái kia phải là thế điện hạ xuất hiện tình huống hạ!"

Đường lên, Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Chỉ cần thế điện hạ xuất hiện, Hoang Tộc bất luận kẻ nào không được tại có tiểu tâm tư . Có thể nói, nếu như ta cái kia hai vị đại ca một vị trong đó trở thành thế điện hạ, coi như ta ở không cam, ta cũng chỉ có thể cúi đầu xưng thần, không phải, cử tộc diệt. Nhưng là bây giờ, thế điện hạ không có xuất hiện, tộc trong những thứ kia trưởng lão, Tôn Giả, hộ pháp, đều muốn người của chính mình đương thế điện hạ . Ta cái kia hai cái đại ca quyền lợi khả năng không phải như vậy lớn, thế nhưng phía sau bọn họ có vài người, quyền lợi vẫn là lớn vô cùng ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia mảnh nhỏ mịt mờ dãy núi, "Ta đại ca sau lưng một vị trưởng lão, trông coi cái này Sinh Tử Giới vô số Hoang Thú . Cái kia vị trưởng lão, là ta đại ca có lực nhất chống đỡ người . Lúc này đây, hắn sẽ không không nhúng tay vào ."

"Ủng hộ của ngươi người đâu?" Dương Diệp đột nhiên hỏi . Hoang Doanh có thể ở Hoang Tộc loại này địa phương chỗ đứng, đồng thời cùng cái kia Hoang Thiên Hành cùng với Hoang Dạ tranh đoạt thế điện hạ, làm sao có thể không có hậu đài dựa vào sơn ?

Hoang Doanh cười nói: "Trước bán cái tiểu quan tử, đến thì Dương huynh tự nhiên thì sẽ biết ."

Dương Diệp gật đầu, cũng không có đang hỏi .

Đột nhiên, ba người ngừng lại .

Ở ba người trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một gã hư ảo lão giả .

Nhìn thấy người này, Hoang Doanh nụ cười trên mặt thu liễm, hướng về phía hư ảo lão giả hơi thi lễ, "Gặp qua nhân tôn ."

Lão giả khẽ gật đầu, rất nhanh, ánh mắt của hắn bình di, rơi vào Dương Diệp thân lên, Dương Diệp không yếu thế chút nào cùng với đối diện .

Quá mấy hơi thở, lão giả gật đầu, "Mặc dù không phải ta Hoang Tộc người, nhưng cũng toán một nhân kiệt ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hoang Doanh, "Sống lại ."

Nói rơi, lão giả thân thể càng ngày càng hư huyễn, cho đến biến mất .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "A Lãnh cô nương, Dương huynh, chúng ta đi thôi ."

Ba người tiếp tục đi tới, rất nhanh, ba người đi tới một vùng núi bên trong . Vừa bước vào dãy núi kia, cả vùng đột nhiên run rẩy động . Chuyển chớp mắt, một đạo đen nhánh ảnh đột nhiên xuất hiện ở ba người trong tầm mắt .

Đây là một đầu yêu thú, không đúng, chuẩn xác mà nói là một đầu Hoang Thú, ngoại hình như lang, quanh thân đen nhánh, tứ chi tráng kiện, thân thượng tán phát ra một cực kỳ hung lệ khí tức . Mà ở đầu này Hoang Thú lưng lên, ngồi một gã thanh niên .

Cái kia Hoang Thú cũng không có ý dừng lại, cường đại uy áp trực bức Dương Diệp ba người .

Tứ giới Hoang Thú!

Mà ở cái kia Hoang Thú trên lưng nam tử, Dương Diệp ba người đều là nhìn không ra sâu cạn .

Nhìn thấy nam tử kia, Hoang Doanh hơi cúi đầu, "Dương huynh, A Lãnh cô nương, cẩn thận . Bọn họ là ta Hoang Tộc thầm bồi dưỡng Tử Thị, đừng xem bọn họ đều là thanh niên dáng dấp, cơ bản đều đã sống vô số năm . Ngàn vạn lần không thể sơ suất ."

Thanh âm rơi xuống, Hoang Doanh đột nhiên thân hình run lên, hóa thành một đạo hắc quang hướng nam tử kia cùng cái kia Hoang Thú bắn tới .

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, đột nhiên, cái kia A Lãnh hướng bên trái nàng chính là một quyền .

Ầm!

Một đấm xuất ra, A Lãnh bản thân cũng là trực tiếp bị chấn địa hướng phía sau lui đủ số túc trăm trượng!

Mà ở A Lãnh nguyên bản sở đứng vị trí, không biết bực nào thì xuất hiện một gã hai tay mang theo Huyết Hồng Quyền Sáo nam tử . Nam tử mặt không thay đổi nhìn A Lãnh, tay trên(lên) một đôi Quyền Sáo máu đẹp đẽ .

Đang ở A Lãnh bị đánh bay cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp cũng là đột nhiên rút kiếm hướng thân sau chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái này một kiếm rơi xuống, Dương Diệp tay phải kịch liệt run lên, cả người hướng sau liên tục chợt lui . Lui đủ đủ chừng ba mươi bước tả hữu, hắn mới dừng lại .

Ở trước mặt hắn không xa chỗ, đứng một gã cầm trong tay trường đao nam tử . Trong tay nam tử đao so với bình thường đao dài hơn rất nhiều, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là vừa rồi Dương Diệp một kiếm kia, cũng không có chặt đứt đối phương đao, phải biết, kiếm trong tay hắn, nhưng là siêu Thần khí, tuy là bị phong ấn tám phần mười lực lượng, nhưng, đó cũng là siêu Thần khí! Nhưng mà, cái kia trong tay nam tử đao cũng là chút nào phát không hư hại!

Trong tay nam tử đao, liền Thần khí đều không phải là!

Rất nhanh, Dương Diệp nhìn về phía nam tử kia, không phải đao vấn đề, là nhân vấn đề!

Nam tử một tay cầm đao, nhàn nhạt nhìn Dương Diệp .

]

"Ha ha ..."

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Hoang Doanh đột nhiên phá lên cười, "Ngay cả ta Hoang Tộc Tử Thị cũng có thể mời được, xem ra ta đây hai cái đại ca người sau lưng hoa giá không nhỏ a!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Hoang Doanh đột nhiên liên tục chợt lui, tại hắn khóe miệng, có một cái tiên huyết .

Hoang Doanh lau khóe miệng tiên huyết, cùng Dương Diệp còn có A Lãnh đứng chung một chỗ .

Ba đối với ba!

Không đúng, là ba đối với bốn! Một tên trong đó Hoang Tộc Tử Thị, nhưng là còn có một đầu Hoang Thú.

Hoang Doanh lau khóe miệng tiên huyết, cười nói: "Không hổ là ta tổ tiên đã từng hạ lệnh bồi dưỡng Tử Thị, thật rất mạnh a!"

Rất mạnh!

Đối với cái này điểm, bất kể là Dương Diệp vẫn là A Lãnh đều biểu thị tán thành . Hành gia vừa ra tay đã biết có hay không, trước mặt bọn họ ba người này, tuy là cũng chỉ là tứ giới, thế nhưng, tuyệt đối không phải một dạng tứ giới cường giả có thể so với.

Muốn đối với ba người này khiêu chiến vượt cấp, khó!

Hoang Doanh bên cạnh, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi đã từng Dương gia . Dương gia ở bồi dưỡng con em gia tộc trên(lên) cũng là tàn nhẫn như vậy, mà bây giờ, cái này Hoang Tộc cũng là như đây. Thế nhưng, hắn rất tinh tường, ở loại tình huống này hạ còn sống sót gia tộc người thừa kế, hàm kim lượng thật rất cao rất cao .

Tàn nhẫn, là vì tốt hơn sinh tồn! Dù sao, một cái gia tộc người dẫn đầu, làm sao có thể là một cái người ngu ngốc ?

Tàn nhẫn, đây chính là những thứ này đại gia tộc sinh tồn chi đạo!

Hoang Doanh đột nhiên cười nói: "Dương huynh, A Lãnh huynh, các ngươi là khách nhân, các ngươi trước chọn một cái đối thủ ."

A Lãnh quay đầu nhìn về phía phía trước cái kia đưa nàng đánh bay nam tử kia, sau một khắc, nàng trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang nổ bắn ra mà ra .

Ầm!

Xa chỗ, cái kia hai tay mang theo Huyết Hồng Quyền Sáo nam tử trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi trăm trượng có hơn!

A Lãnh chân phải chợt giẫm một cái, cả người lần nữa nổ bắn ra mà ra .

Khí tức cường đại, chấn động thiên địa!

Thực lực chân chính!

Hiển nhiên, cái này A Lãnh cũng không có ở ẩn giấu thực lực của mình .

Dương Diệp cùng Hoang Doanh thu hồi ánh mắt, Hoang Doanh tắc thì nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp mỉm cười, hắn cầm kiếm hướng cách đó không xa tên kia cầm đao nam tử đi tới .

Hoang Doanh lắc đầu cười khổ, "Đều là chút thông minh tên!"

Hắn phải đối mặt cái này, nhưng là còn có một đầu tứ giới Hoang Thú a!

Không có suy nghĩ nhiều, Hoang Doanh thân hình run lên, phi thẳng đến cái kia cưỡi Hoang Thú nam tử vọt tới .

Đại chiến bắt đầu!

Dương Diệp cầm kiếm đi hướng cái kia lấy đao nam tử, lấy đao nam tử nhìn Dương Diệp, diện vô biểu tình, bình tĩnh giống như một bãi tử thủy .

Làm Dương Diệp đi tới cái kia cầm đao nam tử trước mặt hơn một trượng lúc, cầm đao nam tử đột nhiên động .

Dương Diệp không có xem rõ ràng đối phương là làm sao động, hắn chỉ biết là, đỉnh đầu của mình xuất hiện một thanh đao .

Đao thật là nhanh!

Dương Diệp kiếm xuất vỏ .

Kiếm cũng không có đi ngăn cản chuôi đao kia, mà là trực tiếp đâm về phía nam tử ngực .

Lấy mạng đổi mạng!

Nhưng mà, nam tử kia cũng không có thu hồi đao , đồng dạng tuyển trạch lấy mạng đổi mạng!

Tử Thị!

Cái gì gọi là Tử Thị ? Sợ chết còn có thể giáo Tử Thị sao?

Xuy xuy!

Lưỡng đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra, ngay sau đó, hai người đã xuất hiện ở mỗi bên tự thân sau ngoài trăm trượng .

Dương Diệp cái trán chỗ, có một vết máu đỏ sẫm, tiên huyết không ngừng tự trong đó tràn ra; mà ở Dương Diệp đối diện, cái kia cầm đao nam tử trước ngực, có một đạo kiếm động .

Vừa rồi tại cái kia thời khắc mấu chốt, hai người vừa chạm vào mà phân .

Không sợ chết, không có nghĩa là thật muốn đồng quy vu tận!

Lúc này đây, Dương Diệp xem như là gặp phải đối thủ . Bởi vì trước mắt cái này vị, là thật không sợ chết . Ở nơi này lúc, cái kia cầm đao nam tử đột nhiên một cái cất bước, cái này cất bước trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt, ngay sau đó, bên ngoài hai tay nắm trong tay trường đao hướng về phía Dương Diệp vừa bổ mà xuống.

Khí phách!

Một đao này phách xuống, cho người cảm giác chính là khí phách, cái kia loại có thể một đao đánh nát hết thảy khí phách!

Dương Diệp cũng là học đao, không thể không nói, ở đao đạo phía trên, hắn quả thực không bằng trước mắt nam tử này . Bất quá, hắn chủ tu kiếm! Đao chỉ là phụ trợ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, làm đao đi tới hắn giữa chân mày mấy tấc lúc, hắn trong vỏ kiếm kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ!

Kiếm Vực!

Ngũ Kiếm Kiếm Vực!

Làm đệ Ngũ Kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, cái kia cầm đao nam tử cả người trực tiếp cả người lẫn đao té bay ra ngoài, bất quá, Dương Diệp bản thân cũng bị đao kiếm đụng nhau lực lượng chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui sấp sỉ trăm trượng!

Cầm đao nhân đao đã vỡ vụn, thế nhưng, Dương Diệp tay phải cũng đã rạn, toàn bộ tay phải ở rung động kịch liệt!

Lực lượng, quá mạnh mẽ!

Hai người lực lượng đều quá mạnh mẽ, loại này liều mạng, chính là lưỡng bại câu thương kết quả!

Ở Hồng Mông Tử Khí trị liệu xuống, Dương Diệp đỉnh đầu tổn thương cùng trên tay tổn thương đang ở khôi phục nhanh chóng lấy . Cái kia cầm đao nam tử hiển nhiên cũng nhìn thấy điểm này, ngay sau đó, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, một thanh hư ảo trường đao xuất hiện ở trong tay hắn .

Nam tử nhãn trung, một luồng sát ý lặng yên ngưng hiện .

"Chém!"

Nam tử đột nhiên một tiếng phẫn nộ quát, sau một khắc, hắn hai tay nắm trong tay trường đao hướng về phía Dương Diệp cách khoảng không chính là nhất trảm . Cái này nhất trảm, đao trong tay của hắn trực tiếp biến mất, trong nhấp nháy, đã tới Dương Diệp trước mặt .

Muốn tránh cũng không được!

Xuyên toa không gian một đao!

Nhanh đến cực hạn một đao!

Dương Diệp chân phải hướng sau tìm non nửa bước, sau một khắc, hắn hai tay nắm trong tay tru hướng về phía trước mặt chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái này một kiếm rơi xuống, kiếm qua chỗ không gian trực tiếp bị xé nứt ra, mà cái kia chuôi hư ảo trường đao thì bị hắn cái này một kiếm ngạnh sinh sinh phách dừng ngay tại chỗ, nhưng mà ở nơi này lúc, cái kia cầm đao nam tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một mảnh ánh đao giống như bạo vũ hướng hắn rơi đập mà tới.

Chỉ là nhất chớp mắt, Dương Diệp chính là bị cái này một mảnh ánh đao bao phủ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người lần nữa bị chấn động bay ra ngoài, hắn hai chân vừa dứt nhất, cái kia A Lãnh cùng Hoang Doanh chính là rơi vào bên cạnh hắn .

Hai người khuôn mặt sắc thương bạch, khóe miệng mang huyết .

Dương Diệp bên cạnh, Hoang Doanh lau khóe miệng tiên huyết, "So với ta nghĩ còn mạnh hơn, không hổ là đã từng đi theo tổ tiên sát nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ thị vệ!"

. . .. . .

------oOo------

Chương 2424: Yếu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạnh mẽ!

Không thể không nói, một lần này giao phong, Dương Diệp ba người hoàn toàn là ở hạ phong .

Tứ giới!

Trước mắt ba người này nhất Hoang Thú, so với phía trước bọn họ gặp phải những thứ kia tứ giới, thật là một cái thiên, một cái địa . Phải biết, lúc trước, một cái tứ giới cường giả, căn bản khó có thể tiếp Dương Diệp năm cái Kiếm Vực!

Nhưng mà, vừa rồi Dương Diệp đối thủ kia, tiếp nhận . Chẳng những tiếp nhận, còn nghĩ hắn chấn thương .

Không có hơi nước tứ giới cường giả!

Dương Diệp khóe miệng đột nhiên hơi cuộn lên, sau một khắc, hắn dẫn theo kiếm chậm rãi hướng cái kia cầm đao nam tử đi tới .

Cường giả!

Hắn Dương Diệp chính cần loại này không có hơi nước cường giả, chỉ có như đây, hắn có thể có đủ áp lực, có áp lực, mới có thể thả ra chính mình, cũng mới có thể theo đối thủ thân trên(lên) tìm được chính mình không đủ để cùng đối phương ưu điểm!

Chiến!

Cho tới nay, hắn đều khát vọng thống khoái đầm đìa một trận chiến!

Cùng An Nam Tĩnh tự nhiên có thể, thế nhưng, cùng An Nam Tĩnh chỉ có thể điểm đến thì ngưng, dù sao, hai người bọn họ là không thể cuộc chiến sinh tử đấy! Thế nhưng, trước mắt cái này lại bất đồng .

Trước mắt cái này, đã phân thắng phụ, cũng sinh tử!

Xa chỗ, cái kia Đao Tu Tử Thị nhìn Dương Diệp, diện vô biểu tình, thế nhưng, trong tay hắn cũng là xuất hiện một thanh hư ảo trường đao .

Cường giả giao thủ, hầu hết thời gian, so là tâm tình, thông tục một điểm, chính là tâm tính . Tâm tính như bật, khí thế dĩ nhiên yếu. Dương Diệp cầm kiếm đi hướng Đao Tu Tử Thị, trên người có một khó có thể hình dung tự tin cùng khí thế .

Nhưng mà, tên này Tử Thị cũng là bình tĩnh không lay động, tuyệt không chịu Dương Diệp khí thế ảnh hưởng!

Cường giả ?

Hoang Tộc Tử Thị, cái gì cường giả chưa từng thấy qua ? Dương Diệp tuy là mạnh, thế nhưng, so với Hoang Tộc Hoang Đế cùng với năm đó một ít Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả, còn thì kém rất nhiều . Dương Diệp muốn lấy khí thế áp đối phương, hiển nhiên là không thể sự tình .

Dương Diệp trong tay tru đột nhiên tiêu thất, thay vào đó là Kiếm Tổ .

Lúc này đây, hắn không phải muốn giết người, mà là muốn chiến!

Ở A Lãnh cùng Hoang Doanh nhìn kỹ xuống, Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở nơi ấy .

Cái này lúc, cái kia Đao Tu Tử Thị đao trong tay đột nhiên động .

Một đao phách hạ!

Ánh đao sâm lãnh, cường đại lại nhanh!

Đao kiếm chạm nhau!

Ầm!

Trong sân không gian chợt run lên, ngay sau đó, trong vòng phương viên mấy chục dặm không gian trong nháy mắt rạn nứt ra, như một tấm to lớn mạng nhện, kinh người không gì sánh được!

Chẳng qua rất nhanh, nơi này không gian đột nhiên khôi phục bình thường, cùng này đồng thời, một cổ vô hình lực lượng xuất hiện ở cái này Sinh Tử Giới! Theo này cổ vô hình lực lượng xuất hiện, toàn bộ Sinh Tử Giới không gian thay đổi càng kiên cố hơn .

Không xa chỗ, Hoang Doanh ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, "Có người xuất thủ củng cố nơi này không gian!"

A Lãnh đạm thanh nói: "Hoang Tộc cao tầng đang nhìn nơi đây ?"

Hoang Doanh gật đầu .

A Lãnh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta ở Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc, ta gia tộc bên trong đối với cái này Hoang Tộc Tử Thị từng có ghi chép, nghe đồn các ngươi, mỗi người là thân kinh bách chiến Tử Thị, thà rằng chết trận, cũng sẽ không bỏ cho hàng . Năm đó chính là các ngươi nhảy vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số cường giả nghe tin đã sợ mất mật! Đến, để cho ta nhìn, có phải hay không các người thật như nghe đồn vậy mạnh như vậy!"

Thanh âm rơi xuống, A Lãnh thân thể dần dần hư ảo!

Sau một khắc, A Lãnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia hai tay mang theo Huyết Hồng Quyền Sáo Tử Thị đỉnh đầu .

Một chưởng rơi hạ!

Một chưởng này, phảng phất mang theo người thiên địa chi uy, nhường không dám nhìn thẳng .

Tên kia Tử Thị đột nhiên ngẩng đầu, đấm ra một quyền .

Tại hắn nắm tay lên, là một huyết hồng quyền mang!

Quyền chưởng chạm vào nhau, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, nhưng mà ở nơi này lúc, A Lãnh đã biến mất, sau một khắc, một bàn tay hướng về phía cái kia Tử Thị mặt ấn đi qua ...

]

Cứ như vậy, ngắn ngủi không đến một hơi thở thời gian, A Lãnh đối với tên kia Tử Thị chí ít phát khởi không hạ ngàn chưởng!

Mà tên kia Tử Thị, tuy là bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, thế nhưng, A Lãnh mỗi một chưởng hắn đều tiếp . Bất quá, A Lãnh khí thế không chỉ không có yếu, ngược lại là càng ngày càng mạnh!

Quyết tâm!

Hoang Doanh thu hồi ánh mắt, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt mình cách đó không xa cái kia cưỡi Hoang Thú thanh niên, "Đến, chúng ta cũng tốt hiếu chiến trên(lên) một trận chiến!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo cầu vòng hướng cái kia thanh niên bắn tới .

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp lần nữa cùng cái kia Đao Tu Tử Thị chiến đấu .

Giữa sân chiến đấu kịch liệt nhất không ai bằng Dương Diệp cùng cái này Đao Tu Tử Thị, hai người đánh pháp, là liều mạng nhất, hai người mỗi một lần xuất thủ, cũng sẽ ở đối phương thân trên(lên) lưu lại một đạo huyết ngân!

Cứ như vậy, trong thời gian thật ngắn, Dương Diệp cùng cái kia cầm đao Đao Tu chính là đã vết thương trải rộng .

Miệng lưỡi sắc sảo, kiếm kiếm vào da!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch mang theo Tiểu Ngưu còn có Nhị Nha cùng với Kiếm Kinh nhìn thiên không, Tiểu Bạch nhãn trung, tràn đầy lo lắng màu sắc .

Ở không xa chỗ, là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh diện vô biểu tình .

Một lát sau, Tiểu Bạch liếc một cái An Nam Tĩnh, nhưng sau nàng bay đến An Nam Tĩnh trước mặt, tiểu trảo chỉ chỉ đỉnh đầu . Ý là, nàng có thể hay không mang theo Tiểu Ngưu bọn họ đi ra ngoài bang Dương Diệp .

Ngay từ đầu, nàng liền chuẩn bị mang theo thân sau nhóm này yêu thú đi giúp Dương Diệp, bất quá, bị An Nam Tĩnh chặn .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ngoan ngoãn nhìn ."

Tiểu Bạch có chút do dự, cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên đi hướng nàng, Tiểu Bạch vội vã bay đến Nhị Nha bả vai lên, nhưng sau ngoan ngoãn ngồi ở phía trên .

Không xa chỗ, Kiếm Kinh thấy như vậy một màn, có chút buồn cười, cái này vô pháp vô thiên Tiểu Bạch, vẫn có sợ a!

Kiếm Kinh tự nhiên minh bạch An Nam Tĩnh ý tứ, Dương Diệp bây giờ là ở đi qua chiến đấu đề thăng chính mình, như các nàng xuất thủ, muốn giết tên kia Tử Thị, cũng không phải là cái gì việc khó . Thế nhưng, cứ như vậy, Dương Diệp lại không thể có thể đề thăng chính mình, hơn nữa, kéo dài như thế, Dương Diệp cuối cùng hội dừng bước không tiến lên . Bình thường chiến đấu, Dương Diệp được bản thân đến, cái này cũng là chính hắn yêu cầu .

Kiếm Kinh đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, nàng ngẩng đầu nhìn phía chân trời, "Cái kia Tử Thị, rất mạnh ."

An Nam Tĩnh đạm thanh nói: "Còn có thể!"

Còn có thể!

Kiếm Kinh cười khổ, "An cô nương, bọn họ cũng không phải là còn có thể, ở năm đó, Hoang Tộc những thứ này Tử Thị, nhưng là làm cho vô số Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả nghe tin đã sợ mất mật. Năm đó trận chiến kia, những thứ này Tử Thị tạo thành cái kia nhánh quân đoàn, khi tiến vào Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, bọn họ tiến quân thần tốc, thiếu chút xíu nữa liền giết đến rồi Vĩnh Hằng Quốc Độ thủ đô . Những thứ này người, là chân chánh thân kinh bách chiến, không đúng, là trải qua vô số chiến!"

Nói đến đây, nàng xem hướng An Nam Tĩnh, "Đương nhiên, nếu như gặp phải An cô nương, bọn họ là chiếm không đến bất luận cái gì tiện nghi!"

Võ thần thân thể!

Loại thể chất này, cũng không phải là đùa giỡn, tại phương diện chiến đấu , người bình thường căn bản không so sánh được lên, cho dù là Dương Diệp, tại phương diện chiến đấu, cũng muốn khiêm tốn sắc An Nam Tĩnh .

Kỳ thực, Kiếm Kinh vô cùng hiếu kỳ, nếu để cho Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chân chính cuộc chiến sinh tử, ai sẽ thắng ?

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Chiến đấu vẫn còn ở duy trì liên tục!

Mấy người giao thủ cường đại lực lượng làm cho bốn phía không gian từng đợt kích chiến, chẳng qua này lúc, mặc kệ mấy người như thế nào chiến đấu, cái kia không gian cũng không có phá toái, không chỉ không có phá toái, liền rạn cũng không có!

Nơi này không gian, đủ để thừa nhận ngũ giới cường giả lực lượng!

Ầm!

Ở nơi này lúc, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cùng cái kia cầm đao Tử Thị phân ra, hai người đang bay ra mấy trăm trượng chi sau đập rơi trên mặt đất, đập rơi trên mặt đất sau lại mỗi bên tự hướng phía sau lăn sấp sỉ trăm trượng khoảng cách!

Bọn họ lăn xuống địa phương, huyết hồng nhất địa!

Đó là tiên huyết nhuộm đỏ!

Chẳng qua rất nhanh, hai người lại đều đứng lên, hai người hai tay đều ở đây run rẩy!

Cách xa nhau mấy trăm trượng, hai người xa xa đối diện, sau một khắc, hai người đột nhiên tại chỗ biến mất .

Ầm!

Nào đó chỗ không gian đột nhiên kịch liệt run lên!

Hai người lần nữa bay ra, bất quá, đang ở Dương Diệp bay ra cái kia nhất chớp mắt, cái kia cầm đao Tử Thị đột nhiên hai tay nắm trường đao hướng trước mặt mình không gian chính là cắm xuống .

Xuy!

Cái này cắm xuống, cái kia chuôi hư ảo đao trực tiếp chui vào cái kia không gian bên trong, cái kia cầm đao Tử Thị mượn củng cố sau không gian ngạnh sinh sinh dừng ngay tại chỗ! Sau một khắc, hắn hai tay nắm trường đao hướng về phía xa xa Dương Diệp chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Trường đao xẹt qua không gian, toàn bộ không gian tức thì nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Xa chỗ, vẫn còn ở bay ngược Dương Diệp nhãn trung hiện lên một vẻ dữ tợn, giờ khắc này, thân thể hắn đột nhiên hư ảo .

Kiếm Vực!

Theo Kiếm Vực xuất hiện, cái kia đã tới trước mặt hắn cái kia chuôi trường đao tốc độ tức thì chậm lại, thế nhưng, đao này bên trong ẩn chứa lực lượng nhưng vẫn là rất mạnh, có phá vực xu thế!

Dương Diệp hai tay nắm kiếm hướng phía trước chính là đâm một cái!

Xuy!

Kiếm quá, không gian một hồi xao động!

Ầm!

Đao kiếm vừa mới tiếp xúc, trong sân không gian chính là trong nháy mắt sôi trào lên, giống như đại địa chấn.

Cái kia chuôi hư ảo đao kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp tiêu thất, cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên tránh thoát tay của mình, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, đâm thẳng cái kia cầm đao Tử Thị!

Xa chỗ, cái kia cầm đao Tử Thị lạnh lùng nhìn cái kia thanh kiếm, làm kiếm đi tới trước mặt hắn mấy trượng lúc, hắn đột nhiên lấy tay làm đao hướng phía trước chính là vừa bổ .

Ánh đao trận trận!

Rầm rầm rầm!

Không trung, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên .

Mấy hơi thở về sau, một đạo nhân ảnh hướng phía sau ném bay ra ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia cầm đao Tử Thị .

Nghìn trượng bên ngoài, cầm đao Tử Thị đập rơi trên mặt đất, chẳng qua rất nhanh, hắn đứng lên, khi hắn đứng lên về sau, hắn thần sắc sớm đã không có phía trước bình tĩnh, thay vào đó là dữ tợn cùng hung lệ!

Cầm đao Tử Thị hai tay nắm chặt, da thịt phía dưới, huyết quản rung động .

Dần dần, cầm đao Tử Thị khí tức càng ngày càng mạnh, ngắn ngủi thục hơi thở thời gian, bên ngoài khí tức chính là mấy lần với phía trước!

"Huyết mạch bí pháp!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên cái kia Hoang Doanh thanh âm, "Dương huynh cẩn thận, còn đây là huyết mạch bí pháp, bọn họ có thể mạnh mẽ đề thăng thực lực của chính mình, ngươi ..."

Hoang Doanh còn chưa có nói xong, cái kia cầm đao Đao Tu đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ . Chuyển chớp mắt, một đạo trường đao trăm trượng đao khí ở trong sân chợt lóe lên .

Nhanh đến cực hạn!

Xa chỗ, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, hai tay cầm kiếm theo bản năng hướng phía trước chính là nhất ngăn .

Ầm!

Cái kia đạo đao khí trực tiếp đem Dương Diệp oanh đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài!

Dương Diệp đập rơi trên mặt đất, trong miệng tinh huyết liên phun, tại hắn toàn thân, đã triệt để rạn, tiên huyết văng khắp nơi!

Cầm đao Đao Tu lạnh lùng nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, "Yếu!"

Cái này lúc, cái kia Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu . Chuyển chớp mắt, một cường đại ý cảnh tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao!

Phong Ma ý!

Phong Ma huyết mạch! CVt: Lại nhờn rồi. ....

PS: Xin lỗi, đổi mới muộn thêm vài phút đồng hồ, mời mọi người thứ lỗi một cái! !

------oOo------

Chương 2425: Thương Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phong Ma huyết mạch!

Đánh tới hiện ở vào thời điểm này, không thể nghi ngờ song phương đều đã đánh ra chân hỏa . Bất kể là Dương Diệp, vẫn là cái kia cầm đao Đao Tu, cũng không có ở bảo lưu thực lực của chính mình .

Phong Ma ý xuất hiện về sau, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Chuyển chớp mắt .

Ầm!

Theo một đạo huyết hồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cái kia cầm đao Đao Tu cả người trực tiếp bị đánh bay ra đủ đủ vạn trượng!

Vạn trượng bên ngoài, cầm đao Đao Tu đập rơi trên mặt đất, vừa hạ xuống, hắn toàn thân chính là trực tiếp rạn nứt ra, vô số tiên huyết từ hắn quanh thân bắn ra tung tóe, kinh người không gì sánh được .

Cầm đao Đao Tu ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia đã tiến nhập Phong Ma Dương Diệp, tại đây nhãn trung, là dữ tợn cùng lệ khí .

Cầm đao Đao Tu bất cố thân ở trên trọng thương, chân phải chợt đạp một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo đao khí hướng Dương Diệp bắn tới .

Ầm!

Vừa xong Dương Diệp trước mặt, tên kia cầm đao Đao Tu cả người chính là lần nữa bay ngược mà quay về .

Lúc này đây, tên kia cầm đao Đao Tu nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, chỉ còn linh hồn thể!

Nhưng mà, cái kia cầm đao Đao Tu cũng không có như dĩ vãng những thứ kia cường giả vậy bỏ chạy, mà là hai tay hư cầm, ngưng kết ra nhất cái hư huyễn trong suốt trường đao .

Cầm đao Đao Tu gắt gao nhìn Dương Diệp, vô số linh hồn chi lực hướng hắn hai tay trong đao hội tụ đi .

Hoang Tộc Tử Thị, chỉ có chết trận, không có chạy trốn!

Dần dần, cầm đao Đao Tu linh hồn thể đột nhiên xuất hiện một chút hỏa diễm!

Thiêu đốt linh hồn!

Hiển nhiên, cái này cầm đao Đao Tu muốn lấy thiêu đốt linh hồn đem đổi lấy chính mình một kích mạnh nhất!

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Lui xuống."

Thanh âm rơi xuống, một tia sáng trắng trực tiếp chui vào cái kia cầm đao Đao Tu linh hồn bên trong, trong sát na, cái kia cầm đao Đao Tu quanh thân hỏa diễm trực tiếp biến mất . Cái kia cầm đao Đao Tu không có ở xuất thủ, hắn hướng về phía phía chân trời quỳ một gối xuống hành lễ một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Bất quá, thời khắc này Dương Diệp đã tiến nhập Phong Ma trạng thái, hắn hiện tại, căn bản không hiểu cái gì gọi thu tay lại .

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người giống như một con bay lên Đại Bằng phóng lên cao, ở trong tay hắn, cái kia chuôi Kiếm Tổ mang theo từng đạo huyết hồng tàn ảnh từ mặt đất xẹt qua không trung, đẹp đẽ mà huyết tinh!

Đang ở Dương Diệp muốn xuất kiếm một khắc kia, một gã mặc hoa bào người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, khóe miệng lộ ra một vẻ ngoạn vị tiếu dung, "Có chút ý tứ!"

Dương Diệp cũng không có quản người trước mặt là ai, một kiếm phách xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem được giữa sân củng cố không gian cho bổ ra .

Rơi vào Phong Ma chi về sau, Dương Diệp thực lực tổng hợp tăng lên rất nhiều, đặc biệt kiếm đạo . Kỳ thực, ở thế tục bên trong, một cái người làm một chuyện nếu như lâm vào Phong Ma, mặc kệ chuyện này là chuyện gì, cái kia đều là phi thường khủng bố.

Nhưng mà, chính là chỗ này đơn giản tê liệt không gian một kiếm, nhưng là bị hai cây chỉ cho kẹp lấy!

Người đàn ông trung niên tay chỉ!

Dương Diệp kiếm trong tay, rung động kịch liệt lấy, thế nhưng rất nhanh, cái kia thanh kiếm bình tĩnh lại, bất quá, mặc kệ Dương Diệp dùng lực như thế nào, cái kia thanh kiếm đều không pháp động mảy may!

Dương Diệp đơn giản buông lỏng ra kiếm, lấn người tiến lên chính là một quyền .

Một quyền này thẳng đến người đàn ông trung niên mặt!

Người đàn ông trung niên mỉm cười, hắn tiện tay nhận lấy Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ, nhưng sau lấy kiếm đưa lưng về phía Dương Diệp nắm đấm chính là vỗ .

]

Ầm!

Cái vỗ này, Dương Diệp cả người trực tiếp bay ngược mà ra, cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ vạn trượng!

Dương Diệp rơi xuống đất, bất quá, hắn cũng không có thụ thương, một điểm tổn thương cũng không có! Thế nhưng, hắn sau lưng một mảng lớn không gian cũng là không biết thần bí thời điểm trở thành đen kịt một màu .

Mảnh không gian này, đã phá toái yên diệt!

Cái này lúc, người đàn ông trung niên tay hơi run lên, trong tay hắn thanh trường kiếm kia trực tiếp rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Người đàn ông trung niên cười nói: "Tiếp tục!"

Đã rơi vào Phong Ma Dương Diệp cầm lên Kiếm Tổ, bất quá, hắn cũng không có đi tìm người đàn ông trung niên, mà là thân hình run lên, hướng bên kia vẫn còn ở cùng Hoang Doanh kịch chiến tên kia Tử Thị vọt tới!

Dương Diệp tuy là Phong Ma, thế nhưng, đánh thắng được vẫn là đánh không lại, hắn vẫn có thể cảm thụ được.

Đánh không lại, bỏ chạy!

Cái này ném sao? E rằng ném đi, bất quá, dù sao cũng hơn bỏ mệnh được!

Nhìn thấy Dương Diệp như đây, cái kia người đàn ông trung niên hơi ngẩn người, rất nhanh, hắn lắc đầu cười, "Cái này không thể được!" Thanh âm rơi xuống, đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau một chỉ điểm hướng Dương Diệp .

Rất thông thường chỉ một cái!

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm ra . Bất quá, kiếm trong tay hắn đã đổi thành tru!

Năm cái Kiếm Vực!

Làm Dương Diệp đệ Ngũ Kiếm rơi xuống một khắc kia, cái kia người đàn ông trung niên trong mắt lóe lên vẻ kinh ngạc, bất quá, tay hắn chỉ vẫn chưa thu hồi .

Ầm!

Người đàn ông trung niên hướng lui về sau mấy bước, bất quá, Dương Diệp bản thân cũng đã đã tại vạn trượng có hơn . Như phía trước vậy, hắn vẫn là không có thụ thương!

Không trung, người đàn ông trung niên nhìn nhìn mình chỉ, chỉ lên, có một đạo huyết hồng . Đó là tru lưu lại!

Người đàn ông trung niên cười khẽ, "Không hổ là Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm, liền ta nhục thân cũng có thể phá vỡ ."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở người đàn ông trung niên trước mặt, sau một khắc, Dương Diệp hai tay nắm kiếm hướng cái kia người đàn ông trung niên điên cuồng chém tới .

Phong Ma Kiếm Pháp!

Dương Diệp mỗi một kiếm, đều rơi vào cùng một cái vị trí, ở một hơi thở trong lúc đó, hắn chính là vung ra không dưới trăm kiếm, nhưng mà, toàn bộ đều lưng cái kia người đàn ông trung niên cản lại .

Mà người đàn ông trung niên, chỉ hướng lui về sau một bước .

Bất quá, Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, mà là tiếp tục điên chém, như cùng ở tại phát tiết. Mà cái kia người đàn ông trung niên cũng chỉ ngăn cản không đánh trả, cứ như vậy, giằng co sấp sỉ một canh giờ về sau, Dương Diệp kiệt sức .

Bất quá, hắn vẫn còn ở phách!

Một giờ này bên trong, một hơi thở sấp sỉ trăm kiếm, một canh giờ, cái kia được bổ nhiều thiếu kiếm ?

Một giờ này bên trong, người đàn ông trung niên từ đầu đến cuối không có hoàn thủ , mặc cho Dương Diệp như thế phách .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, hắn nằm ở mặt đất lên, từng ngụm từng ngụm thở dốc lấy . Mà giờ khắc này, trên người của hắn Phong Ma ý đã biến mất . Hắn hiện tại đã khôi phục bình thường!

Mặt đất lên, Dương Diệp hai mắt nhắm, hắn hiện tại, chân chính sức cùng lực kiệt .

Thế nhưng, nhưng cũng thống khoái lâm ly, chân chính thống khoái lâm ly . Bởi vì hắn chưa từng như trận chiến này đấu thẳng, lúc trước, gặp phải địch nhân, cơ bản đều là một kiếm, hoặc hai kiếm giải quyết rồi . Nhưng là bây giờ, cái này trung niên nhân chỉ phòng bất công, làm cho hắn có thể tận tình thả ra chính mình . Loại này thả ra, hắn đã cực kỳ lâu chưa từng có .

Mà lúc, một bên A Lãnh cùng Hoang Doanh đều ngừng lại, không phải bọn họ dừng lại, là đối thủ của bọn họ ngừng lại .

Ba gã Hoang Tộc Tử Thị an an lẳng lặng đứng ở cái kia người đàn ông trung niên thân sau .

Hoang Doanh nhìn thoáng qua cái kia người đàn ông trung niên, do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Các hạ nhưng là thương chủ ?"

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Hoang Doanh, cười nói: "Cái này mấy đảm nhiệm công tử bên trong, ngươi tuy là không tính là đỉnh nhọn, nhưng coi như không tệ ."

Nhìn thấy người đàn ông trung niên thừa nhận, Hoang Doanh thần sắc tức thì ngưng trọng .

Thương chủ!

Đây chính là cùng Hoang Đế người cùng một thời đại a! Toàn bộ Hoang Tộc Tử Thị, đều là cái này thương chủ ở điều giáo cùng quản lý . Có thể nói, cái này thương chủ chính là chỗ này chút Tử Thị đầu! Mà thương chủ thân phận cũng cực kỳ đặc thù, có thể nói, ở Hoang Tộc, hắn chỉ nghe lệnh Hoang Đế . Cho dù là Hoang Tộc thế điện hạ, đều không có quyền lợi làm cho hắn nghe lệnh . Đương nhiên, mặc dù không có quyền lợi điều động cái này thương chủ, thế nhưng, Hoang Tộc thế điện hạ cũng là có thể điều động Hoang Tộc Tử Thị!

Hoang Doanh cười khổ, "Như thương chủ ngươi xuất thủ, ta đây Hoang Doanh cũng chỉ có thể nhận thua!"

Như hắn nói, như trước mắt cái này vị cùng Hoang Tộc Tử Thị chọn đội, hơn nữa không phải hắn bên này nói, vậy hắn cũng chỉ có thể nhận thua . Trừ phi cái kia vị Hoang Đế hoặc Hoang Tộc một người khác đứng ở hắn bên này, không phải, hắn không có bất kỳ phần thắng!

Không trung, cái kia thương chủ lắc đầu, "Các ngươi việc này tình, ta không giống dính vào . Ta những huynh đệ này sở dĩ xuất hiện, là muốn nhìn ngươi một chút ba người thực lực . Đơn giản mà nói, cái này chính là một cái khảo nghiệm . Ta Hoang Tộc, chỉ tôn trọng cường giả, ngươi hai người bạn này không có được Hoang Tộc cho phép tự ý vào giới, tình huống bình thường xuống nói, là nên chết . Bất quá, nếu là ngươi mang tới, có thể mở một mặt lưới . Thế nhưng, cần thiết khảo nghiệm hay là muốn có ."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua A Lãnh cùng Dương Diệp, "Hoan nghênh hai vị tới Hoang giới ."

A Lãnh khẽ gật đầu, không nói gì .

Mà Dương Diệp vẫn còn ở nằm .

Cái kia thương chủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Ngươi cùng ta Hoang Tộc Tử Thị giao thủ, vốn là chiến đấu công bình, mà ngươi cũng vô ích ngoại vật, có thể nói, là ngươi thắng . Thế nhưng, ta xuất thủ . Đối với ngươi mà nói, không công bình . Ta nghĩ nghĩ, quyết định bồi thường một cái, cho nên, cho ngươi làm một cái rưỡi canh giờ bồi luyện, nghĩ đến ngươi sẽ có một chút thu hoạch . Sau này còn gặp lại!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hoang Doanh, "Thế điện hạ, không phải dễ làm như thế . Phía sau một cửa ải kia, ngươi ba người sợ là khó có thể quá khứ ."

Hoang Doanh cười khổ, "Đi đến nơi này, chẳng lẽ còn muốn buông tha ?"

Thương chủ cười nói: "Thế điện hạ, không phải một loại quyền lợi, mà là một loại trách nhiệm . Hắn gánh vác ta Hoang Tộc tương lai trách nhiệm, cho nên , người bình thường là không có thể trở thành thế điện hạ, ngươi hiểu ý của ta không ?"

Hoang Doanh lắc đầu, "Không phải đặc biệt minh bạch!"

Thương chủ cười ha ha một tiếng, "Được rồi, không cùng các ngươi nói . Chúc các ngươi may mắn!"

Nói xong, thương chủ cùng sau lưng Hoang Tộc Tử Thị trực tiếp biến mất .

Tại chỗ, Hoang Doanh trầm mặc khoảng khắc, sau đó trở lại Dương Diệp bên cạnh, "Dương huynh, không có sao chứ ?"

Dương Diệp trợn mở con mắt, nhìn thoáng qua A Lãnh cùng Hoang Doanh, khẽ lắc đầu .

Cái kia thương chủ chỉ phòng không thủ, nguyên nhân đây, hắn ngoại trừ sức cùng lực kiệt bên ngoài, cũng không có bị cái gì tổn thương . Mà cùng cái kia cầm đao Đao Tu chiến đấu bị thương, sớm đã ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị hạ hoàn hảo như lúc ban đầu .

Hoang Doanh gật đầu, "Chúng ta tạm thời nghỉ ngơi một chút!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện .

Hấp thu!

Vừa rồi trận chiến kia, hắn cảm xúc quá nhiều... .

Huyết mạch chi lực!

Hắn mơ hồ có điểm hiểu cái này hay là huyết mạch chi lực!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản vị trí .

An Nam Tĩnh cầm trong tay trường thương, diện vô biểu tình .

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, vẫn có chút nguy hiểm, loại thời điểm này, nếu có người đối với hắn chỗ ở mảnh không gian kia xuất thủ, hắn rất có thể bị đánh nhất trở tay không kịp .

An Nam Tĩnh xuất hiện, hiển nhiên là đang cho hắn hộ pháp!

.....

------oOo------

Chương 2426: Ngươi Chính Là Vô Sỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Doanh cùng A Lãnh nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, không nói gì .

An Nam Tĩnh, bọn họ tự nhiên là biết đến, trước mắt cái này vị, nhưng là võ thần thân thể . Đặc biệt A Lãnh, nàng nhưng là lĩnh giáo qua An Nam Tĩnh thực lực . Có thể nói, An Nam Tĩnh so với ba người bọn họ bất kỳ người nào đều không kém .

An Nam Tĩnh vốn không thiện ngôn từ, cũng không nói gì, giữa sân yên tĩnh lại .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp tọa ngồi trong phòng tu luyện trung, hắn giờ phút này, một mực đang nghĩ một vấn đề!

Đó chính là huyết mạch chi lực!

Phía trước hắn điên cuồng thi triển Phong Ma Kiếm Pháp lúc, đương thời hắn không có cảm nhận được cái gì, thế nhưng quá sau hồi tưởng, hắn phát hiện, mình làm lúc huyết dịch tựa hồ đang phát sinh nào đó thuế biến . Hơn nữa, tại hắn chém hưng phấn nhất một khắc kia lúc, huyết dịch của hắn lại có chút sôi trào, chẳng qua rất nhanh thì bình tĩnh lại .

Sôi trào!

Huyết dịch sôi trào!

Đây chính là Dương Diệp bắt được một cái cứ điểm .

Dương gia lịch sử tới nay thì có Phong Ma huyết mạch, bất quá, cái này huyết mạch sẽ cho người rơi vào Phong Ma, mê thất chính mình, nguyên nhân đây, người nhà họ Dương mình cũng rất ít khi dùng, thêm trên(lên) Dương Diệp vốn là không ở Dương gia, nguyên nhân đây, như thế nào chân chính kích phát huyết mạch chi lực, đề thăng chính mình, Dương Diệp căn bản cũng không biết . Cha hắn Dương Vô Địch nhất định là biết đến, thế nhưng, cha hắn cũng không có truyền thụ cho hắn, hơn nữa, cha hắn còn nghĩ Phong Ma huyết mạch cải thiện .

Cải thiện!

Nói là cải thiện, kỳ thực có thể nói là đem Phong Ma nhân tố áp chế . Đến rồi Dương Diệp nơi đây, theo thực lực của hắn đề thăng, thêm trên(lên) hắn lại lĩnh ngộ Phong Ma ý, có thể nói, hắn hiện tại, đã đột phá phụ thân hắn cải thiện huyết mạch, hồi quy đến rồi Dương gia nhất thuần chánh Phong Ma huyết mạch .

Mà hắn hiện tại phải làm, là như thế nào kích phát chính mình huyết mạch chi lực!

Hắn hiện tại, còn không có chân chính nắm giữ Phong Ma huyết mạch, chỉ là đang giải phóng Phong Ma ý về sau, hội thu được từng chút một huyết mạch chi lực gia trì, dù cho như đây, cũng đem thực lực của hắn tăng lên rất nhiều!

Nhưng là, như thế nào chân chính kích phát chính mình huyết mạch chi lực đâu?

Đối với cái này cái, Dương Diệp hoàn toàn không có môn đạo, hết thảy đều chỉ có thể dựa vào chính mình sờ tìm . Nhưng mà lục lọi nửa thiên, hắn cũng không lấy ra cửa nói tới.

"Ngươi nghĩ kích phát chính mình huyết mạch chi lực ?" Cái này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên một giọng nói .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chính là cái kia Kiếm Kinh .

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Phía trước ngươi trận chiến kia, ta cũng nhìn rồi . Ta tỉ mỉ quan sát qua, ở cái kia một trận chiến bên trong, thực lực ngươi nhất tột cùng một khắc kia, ngươi da thịt xuống huyết quản run lên, phải nói, máu của ngươi vào thời khắc ấy sôi trào lên, thế nhưng rất nhanh lại bình yên lặng xuống ."

"Có ý tứ ?"Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Ý của ta là, ngươi nếu như muốn kích phát chính mình huyết mạch, khả năng cũng chỉ có chiến, điên cuồng chiến đấu, làm chiến tới trình độ nhất định, phải nói, làm Phong Ma đến rồi trình độ nhất định về sau, ngươi huyết mạch chi lực mới có thể kích hoạt . Mỗi một chủng huyết mạch kích hoạt phương thức rất bất đồng, mà ngươi Phong Ma huyết mạch, có thể là cần chiến đấu, chuẩn xác mà nói là cần Phong Ma, ngươi càng Phong Ma, thần trí càng không tỉnh táo, càng có thể kích hoạt nó!"

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp trầm mặc .

Phong Ma!

Càng Phong Ma, càng không tỉnh táo mới có thể chân chính kích phát chính mình huyết mạch! Hắn dường như tìm được rồi một điểm môn đạo!

Chiến đấu!

Như phía trước cái kia loại chiến đấu, thống khoái đầm đìa chiến đấu, duy có loại này chiến đấu, mới có khả năng nhất kích hoạt hắn huyết mạch!

Cái này lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Ngươi bây giờ đã có điểm nghịch chuyển huyết mạch ý tứ . Như ở ngươi nghịch chuyển huyết mạch phía trước, ngươi nắm giữ cái này Phong Ma huyết mạch, đối với ngươi mà nói, tốt chỗ cũng là có rất lớn . Hơn nữa, nghịch chuyển huyết mạch cũng không phải sớm chiều có thể làm thành . Trong thời gian này, như ngươi nắm giữ Phong Ma huyết mạch, đối với ngươi cá nhân thực lực, cũng là một loại rất lớn đề thăng!"

Dương Diệp gật đầu, quả thực, nếu như có thể ở nghịch chuyển huyết mạch phía trước nắm giữ cái này Phong Ma huyết mạch, đối với hắn hiện tại mà nói, không thể nghi ngờ là một cái rất lớn tốt chỗ . Đáng tiếc là, cái này nắm giữ huyết mạch sự tình không gấp được .

Dương Diệp lắc đầu, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh hiện tại cảm giác như thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Tốt ."

Hoang Doanh gật đầu, hắn quay đầu nhìn thoáng qua xa chỗ phần cuối, sau đó nói: "Hai vị, kế tiếp còn có nhất quan, cửa ải này, là hắn nhóm sau cùng phản công . Lúc này, phàm là muốn làm ta Hoang Tộc thế điện hạ cũng sẽ không để cho chúng ta quá khứ . Cái này hội là một hồi chân chính ác chiến a!"

]

"Hoang Doanh huynh sợ sao?" A Lãnh đột nhiên cười nói .

Hoang Doanh lắc đầu, "Ta là muốn nói, mặc kệ kết quả như thế nào, ta Hoang Doanh vinh hạnh chính mình đi ra chuyến này, bởi vì ... này một chuyến, biết hai vị . Ngược lại không phải là già mồm, hai vị có thể không biết, ở ta Hoang Tộc chúng thiên tài nhãn trung, chúng ta chỉ có tự chúng ta, trước đây ở chúng ta trong lòng, phía ngoài thế giới đều là hạ đẳng thế giới, bên ngoài hay là thiên tài, đều là cứt chó . Cho dù là Vĩnh Hằng Quốc Độ, chúng ta đều không tiết tháo chi!"

Nói đến đây, hắn cười khổ cười, "Biết hai vị, ta mới phát hiện, tự ta cách nghĩ là biết bao vô tri nực cười . Đối nhân xử thế a, thật không thể mù quáng tự tin cùng tự đại!"

Dương Diệp cùng A Lãnh trầm mặc .

Kỳ thực, ở hai người bọn họ trong lòng , đồng dạng có nghĩ như vậy pháp . Lúc trước, Dương Diệp cảm thấy tuổi trẻ nhất đại, có thể sánh vai cùng hắn, chỉ có An Nam Tĩnh, nhưng mà, cái này Hoang Tộc mấy vị này thế tử, không có chút nào so với hắn yếu. Còn có cái này A Lãnh, cái này tự Vĩnh Hằng Quốc Độ nữ tử, thực lực cũng là mạnh đáng sợ a . Vẫn là câu nói kia, đê điều làm người, cao điều làm việc .

Mặc kệ đến trình độ nào, theo thì bảo trì một viên khiêm tốn tâm là không có có chỗ xấu!

Ba người nhìn nhau cười, tiếp tục đi tới .

Ba người bay qua dãy núi này nhất sau một tòa cao sơn, cao sơn phía dưới, là một mảnh mênh mông vô bờ đại thảo nguyên, đại thảo nguyên phần cuối, mơ hồ có thể thấy được từng ngọn huyền không kiến trúc hùng vĩ .

Hoang Tộc!

Thảo nguyên phần cuối, liền là chân chánh Hoang Tộc!

Cái này đã từng kém chút làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ thần phục cường đại Hoang Tộc!

Hoang Doanh chỉ chỉ xa chỗ, "Hai vị, nơi đó chính là ta Hoang Tộc Hoang Thành!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Các loại đi đi dạo một chút!"

A Lãnh gật đầu, "Có thể!"

Đi dạo một chút!

Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, tiếng cười trực thấu thiên địa, nở nụ cười khoảng khắc, hắn nhìn về phía xa chỗ, "Hoang Tộc các huynh đệ, có bản lãnh gì sử hết ra đi!"

Thanh âm rơi xuống, ba người hướng cái kia Hoang Thành đi tới .

Ở nơi này lúc, một gã lão giả không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Nhìn thấy người này, Hoang Doanh thần sắc tức thì trầm xuống .

Dương Diệp cùng A Lãnh thần sắc cũng là ngưng trọng .

Trước mắt cái này vị lão giả, cũng không phải là tứ giới, mà là ngũ giới!

Chân chính ngũ giới cường giả!

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Nhân tôn trưởng lão, ngươi muốn tự thân xuất thủ sao?"

Lão giả đạm thanh nói: "Không thể được sao ?"

Hoang Doanh cười nói: "Tự nhiên là có thể, bất quá, tộc trưởng đã từng nói, ngũ giới cường giả không được nhúng tay tộc trung nội bộ sự vụ ."

Cái này lúc, cái kia lão giả khí tức đột nhiên biến yếu, càng ngày càng yếu, rất nhanh, bên ngoài khí tức đã không phải là ngũ giới cường giả khí tức, mà là tứ giới đỉnh phong cường giả khí tức!

Áp chế!

Cái này Hoang Tộc nhân tôn trưởng lão ngạnh sinh sinh đem cảnh giới của mình theo ngũ giới đè lên tứ giới!

Lão giả nhìn về phía Hoang Doanh, "Bây giờ có thể đi ?"

Hoang Doanh nhìn lão giả hồi lâu, sau đó nói: "Vô sỉ!"

Lão giả khóe miệng mang theo châm chọc, "Chuyển miệng lưỡi lợi hại người, trong mắt của ta, chính là một phế vật! Một cái phế vật, làm sao có thể đủ làm ta Hoang Tộc thế điện hạ ?"

"Hắn không phải chuyển miệng lưỡi lợi hại!"

Ở nơi này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngươi chính là vô sỉ, chân chính vô liêm sỉ ."

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, vung tay phải lên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng chấn động mà ra, này cổ lực lượng như bài sơn đảo hải đánh phía Dương Diệp . Cái này thuận tay một kích, so với phía trước cái kia Hoang Tộc Tử Thị một kích toàn lực không hề yếu .

Chân chính lão quái vật!

Dương Diệp không sợ chút nào, hướng phía trước bước ra một bước, hai tay nắm trong tay tru hướng trước mặt chính là vừa bổ .

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, kiếm qua chỗ không gian trực tiếp xuất hiện từng vết nứt .

Cái này một kiếm, ngạnh sinh sinh đem lão giả thả ra cái kia cỗ lực lượng cho đánh thành hư vô, bất quá, Dương Diệp nhưng là bị chấn địa hướng sau liên tục lui mấy trượng!

Ngũ giới cường giả!

Cái này lão giả mặc dù bây giờ là tứ giới, thế nhưng, ai sẽ coi hắn là tứ giới ?

Xa chỗ, lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Quả thực thật sự có tài . Bất quá, còn chưa đủ!"

Thanh âm rơi xuống, lão giả đột nhiên tại chỗ biến mất, chuyển chớp mắt, chỉ một quả đấm thẳng đến Dương Diệp đầu .

Xuất thủ cực nhanh, hoàn toàn không phải tứ giới cường giả nên có!

Cho dù là phía trước cái kia vài tên Hoang Tộc Tử Thị, tốc độ cũng xa xa không so sánh được trên(lên) cái này lão giả .

Một quyền!

Đơn giản, trực tiếp!

Ở lão giả tiêu thất một khắc kia, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, hắn căn bản không dám lưu thủ, hai tay nắm trong tay tru hướng phía trước chính là nhất trảm mà xuống.

Kiếm Vực!

Ngũ Kiếm Kiếm Vực!

Làm đệ Ngũ Kiếm rơi xuống, tru chỗ đi qua không gian trực tiếp bị cắt ra!

Kỳ thực, lấy Dương Diệp lực lượng, là không pháp mở ra nơi đây không gian . Thế nhưng, kiếm trong tay hắn lại bất đồng, đây chính là Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm!

Chuẩn xác mà nói, ngoại trừ phàm kiếm bên ngoài, nó chính là vạn giới đệ nhất kiếm!

Cái này một kiếm bổ vào lão giả kia nắm tay chi lên, nhưng mà, Dương Diệp cũng là cả người mang kiếm trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng xa .

Vừa hạ xuống, Dương Diệp khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết!

Dương Diệp đối diện, lão giả bật cười một tiếng, "Kiếm không sai, đáng tiếc, người quá yếu . Đến, ở tiếp lão phu một quyền!"

Thanh âm rơi xuống, lão giả hướng phía trước bước ra một bước, cách khoảng không chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Xa chỗ, Dương Diệp trong nháy mắt lần nữa bị chấn động bay ra ngoài . Không trung, Dương Diệp hai tay nắm kiếm chợt hướng phía trước cắm xuống, kiếm nhập không gian tấc hơn, hắn ngạnh sinh sinh ngừng lại .

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, mà lúc, cái kia lão giả đột nhiên nói: "Sát ý ? Ở lão phu nhãn trung, ngươi chính là một cái truyện cười ."

Thanh âm rơi xuống, lão giả đột nhiên liền muốn ra tay, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên nhe răng cười, "Một kiếm! Một kiếm bại ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, một màu máu đỏ hồng mang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Phong Ma ý!

Cùng này đồng thời, nhất đôi đen nhánh sắc cánh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp thân sau!

Ác Linh Tử Dực!

. . ..

PS: Rất nhiều người đều ở đây đoán Nhị Nha lai lịch, như vậy, Nhị Nha lai lịch đến cùng là cái gì chứ ? Có hay không độc giả đã đoán được ?

------oOo------

Chương 2427: Là Một Nam Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm!

Lão giả mặc dù bây giờ là tứ giới, thế nhưng, hắn là một dạng tứ giới sao?

Hiển nhiên không phải!

Lúc này lão giả thực lực, căn bản không thể lấy tứ giới tới ước lượng!

Dương Diệp nói một kiếm bại lão giả, ở lão giả nhãn trung, cái này chính là một cái truyện cười .

Lão giả khóe miệng châm chọc đã nổi lên, sẽ khuếch tán, chẳng qua rất nhanh, khóe miệng hắn cái này lau châm chọc đọng lại .

Bởi vì ở Dương Diệp sau lưng, xuất hiện nhất đôi cánh màu đen!

Dương Diệp căn bản không có cho lão giả muốn quá nhiều thời gian, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Giữa sân có vật gì bị xé nứt, cùng này đồng thời, cái kia lão giả cả người đột nhiên khom người hướng lui về sau đủ số túc ngàn trượng khoảng cách!

Trong sân cái kia A Lãnh cùng Hoang Doanh đã ngây ngẩn cả người .

Mạnh như vậy ?

Không thể không nói, Dương Diệp cái này một kiếm cũng là làm cho A Lãnh cùng Hoang Doanh trở nên chấn động lay động .

Một kiếm kia, bất kể là uy lực, hay là tốc độ, so trước đó đều mạnh chí ít nhiều cái đẳng cấp! Cũng chính là bởi vì như đây, cho dù là cái kia lão giả, cũng không có thể tránh rơi Dương Diệp kiếm, ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp một kiếm bổ đi ra ngoài .

Bất quá, cái kia lão giả cũng chưa chết!

Mặc dù không có chết, thế nhưng, ở trán của lão giả kia đến cái bụng chỗ, có một đạo cực kỳ sâu vết kiếm, phi thường sâu! Có thể nói, như phía trước lão giả hơi chút chậm một chút xíu, dù cho chính là một chút, hắn cỗ này nhục thân liền không giữ được .

Bởi vì một kiếm kia, sẽ trực tiếp đưa hắn chém thành hai khúc!

Phải biết, Dương Diệp trong tay thanh kiếm này, nhưng là tru! Đừng nói ngũ giới, coi như là ngũ giới trên cường giả bị nó bổ tới, cũng phải cần thấy đỏ!

Lão giả lau mặt một cái ở trên tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, lúc này, lão giả khuôn mặt trên(lên) không nói ra được dữ tợn!

Hắn! Đường đường ngũ giới cường giả, dĩ nhiên kém chút bị một cái từ bên ngoài tới con kiến hôi một kiếm cho giết trong nháy mắt!

Sỉ nhục!

Vô cùng nhục nhã a!

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Hai kiện siêu Thần khí, không thể không nói, ngươi để cho ta thật bất ngờ . Bất quá, ngươi bây giờ, trong cơ thể huyền khí hẳn là đã tiêu hao hết sạch, ta nói đúng không ?"

Xa chỗ, Dương Diệp thân thể không ngừng rung động, hắn hai tay nắm kiếm, cả người đã rơi vào Phong Ma trạng thái .

Bất quá, chẳng biết tại sao, hắn cũng không có xuất thủ .

Lão giả bật cười một tiếng, thân hình run lên, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Siêu Thần khí, không phải tốt như vậy dùng . Dương Diệp thực lực, căn bản không đủ để đi vận dụng siêu Thần khí, huống chi còn là hai . Nguyên nhân đây, lão giả kết luận Dương Diệp không pháp ở ra vừa rồi mạnh như vậy một kiếm!

A Lãnh cùng Hoang Doanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ .

Rầm rầm!

Hai cổ khí tức cường đại hướng cái kia lão giả bắn tới .

Chứng kiến A Lãnh cùng Hoang Doanh xuất thủ, lão giả hừ lạnh một tiếng, hai tay hướng phía trước chính là đè một cái .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia A Lãnh cùng Hoang Doanh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, nhưng mà ở nơi này lúc, cái kia lão giả con ngươi chợt co rụt lại, bởi vì, hắn lại thấy được một đạo kiếm quang!

Cùng vừa rồi cái kia một đạo kiếm quang giống nhau như đúc kiếm quang!

Cái này một đạo kiếm quang quá nhanh, nhanh đến cho dù là lão giả cũng không pháp né tránh .

Xuy!

Cái kia lão giả lần nữa té bay ra ngoài, lúc này đây, đủ đủ bay vạn trượng .

]

Lão giả vừa hạ xuống, hắn song chưởng chính là trực tiếp nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, hắn nhục thân bắt đầu từng khúc văng tung tóe, tiên huyết văng khắp nơi!

Cảm nhận được một màn này, lão giả trong lòng hoảng hốt, giờ khắc này, hắn ở cũng bất chấp cái gì .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự lão giả trong cơ thể tịch quyển mà ra, trong sát na, trong sân không gian trực tiếp kịch liệt kích đống đứng lên .

Ngũ giới!

Ở thời khắc mấu chốt này, lão giả ở cũng không dám nâng lớn, khôi phục được ngũ giới, lúc đạt tới ngũ giới chi về sau, lão giả mạnh mẽ trấn áp lại Dương Diệp ở lại trên người của hắn cái kia cỗ kiếm mang . Mà lão giả cái kia hầu như vỡ nhỏ nhục thân cũng phải để bảo đảm ở!

Ngũ giới!

Làm lão giả khôi phục thực lực ngũ giới chi về sau, bên ngoài đệ nhất chính là nhìn về phía xa xa Dương Diệp ba người .

Nhãn trung, không che giấu chút nào lấy sát ý!

Mà đang ở cái này lúc, một gã cầm trong tay bạch ngọc quải trượng lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Nhìn thấy người đến, Hoang Doanh trong lòng vui vẻ, vội vàng nói: "Thiên Tôn trưởng lão!"

Hoang Tộc có ba Đại Tôn trưởng lão, Thiên Tôn trưởng lão, Địa Tôn trưởng lão, nhân tôn trưởng lão! Địa Tôn cùng nhân tôn đều không đứng tại hắn bên này, thế nhưng, Thiên Tôn cũng là đứng ở hắn bên này . Bởi vì Thiên Tôn cùng hắn Hoang Doanh là cùng thuộc về một mạch!

Cái kia Thiên Tôn nhìn thoáng qua nhân tôn trưởng lão, đạm thanh nói: "Hư quy củ!"

Nhân tôn thần sắc cực kỳ xấu xí!

Ngũ giới cường giả không thể ra tay, thế nhưng, tứ giới cũng là có thể! Mà bây giờ, cái này nhân tôn đã khôi phục được ngũ giới .

Nghiêm chỉnh mà nói, là xấu quy củ . Bởi vì như hắn không khôi phục lại ngũ giới, vừa rồi Dương Diệp một kiếm kia, có thể hủy diệt rồi hắn nhục thân .

Một khi nhục thân bị siêu Thần khí sở hủy, cái kia với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện phi thường thương sự tình!

"Không tính là dở quy củ!"

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở nhân tôn bên cạnh .

Tới người, chính là ba đại Tôn Giả trưởng lão trong Địa Tôn!

Cũng là nhất trẻ tuổi một cái!

Nhìn thấy người đến, Hoang Doanh thần sắc trầm xuống . Hiển nhiên, cái này một mạch chưa tỏ thái độ Địa Tôn cũng không đứng tại hắn bên này!

Không xa chỗ, cái kia Địa Tôn cười nói: "Thiên Tôn trưởng lão, tộc trưởng nói qua, ngũ giới không được nhúng tay bổn tộc việc, cũng không thể đối bản tộc nhân xuất thủ . Nhưng là ..."

Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Theo ta được biết, trước mắt cái này vị, cũng không phải là bổn tộc người!"

Lúc này, Dương Diệp đã khôi phục thanh tỉnh, hắn thanh tỉnh, tự nhiên là bởi vì Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh . Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Địa Tôn, không nói gì .

Nghe được Địa Tôn, cái kia nhân tôn ngây cả người, nhưng sau cười nói: "Là vậy, người này cũng không phải ta Hoang Tộc người, ta ra tay với hắn, có thể nào toán hư quy củ ?"

Nghe vậy, cái kia Thiên Tôn chân mày tức thì nhíu lại .

Cái này lúc, Hoang Doanh đi tới Thiên Tôn bên cạnh, sau đó nói: "Lão tổ, cái này Dương Diệp, là ta làm quen bằng hữu, lần này cùng ta trở về Hoang Tộc, là tín nhiệm ta, cũng xin lão tổ ..."

Thiên Tôn đột nhiên lắc đầu, "Ta không bảo đảm hắn!"

Địa Tôn cùng cái này nhân tôn liên thủ, hắn căn bản không bảo đảm Dương Diệp! Không phải khó giữ được, mà là không bảo đảm! Đây chính là Thiên Tôn ý tứ!

Nghe vậy, Hoang Doanh thần sắc tức thì có chút khó coi .

Không bảo đảm!

Hoang Doanh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Mọi người không biết, ở nơi này lúc, ở nhất chỗ dưới nền đất sâu chỗ, đại điện bên trong, một gã không tay không chân người đàn ông trung niên đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, quá một chút, người đàn ông trung niên mỉm cười, "Hoang Tộc, rất lợi hại phải không ..."

Hoang Tộc .

Dương Diệp tay trái nắm thật chặc kiếm, tuy là bị hai gã ngũ giới cường giả nhằm vào, thế nhưng, Dương Diệp thần sắc lại là vô cùng bình tĩnh .

Chết ?

Dương Diệp không có chút nào sợ! Hơn nữa, hắn thấy, cho dù chết, cũng không có thể uất ức chết.

Hắn Dương Diệp, hắn kiếm, xưa nay sẽ không uất ức!

Cái kia nhân tôn đã không kịp đợi, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Chậm đã!"

Mọi người nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh đi tới cái kia nhân tôn cùng Địa Tôn trước mặt, "Hai vị thật muốn xuất thủ ?"

Nhân tôn bật cười một tiếng, "Ngươi nghĩ rằng ta là ở đùa giỡn với ngươi ?"

Hoang Doanh hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một lúc lâu, tay phải hắn đột nhiên mở ra, bàn tay, là một quả kim sắc Ngọc Bài .

Nhìn thấy một quả này Ngọc Bài, cái kia Địa Tôn cùng nhân tôn chân mày tức thì nhíu lại .

Hoang Doanh nhìn lệnh bài trong tay, nói: "Hoang Hành Lệnh! Ta 24 tuổi lúc, ở gia tộc thi đấu bên trong đoạt được . Này lệnh có một đặc quyền, cái kia chính là có thể làm cho trong gia tộc một gã ngũ giới cường giả tương trợ ."

Nhân tôn khuôn mặt sắc có chút khó coi!

Loại này Hoang Hành Lệnh, kỳ thực chính là gia tộc một cái khen thưởng chế độ, là vì khen thưởng những thứ kia đặc biệt ưu tú Hoang Tộc công tử . Hắn năm đó cũng có một viên, chẳng qua cái kia một viên ở năm đó hắn liền đã dùng hết! Ở không phải ngũ giới thời điểm, một cái ngũ giới cường giả trợ giúp, đối với hắn nhóm mà nói, ý nghĩa quá lớn! Hắn không nghĩ tới, cái này Hoang Doanh nhiều năm như vậy đều vô dụng, bảo lưu cho tới bây giờ .

Ở nơi này lúc, cái kia Địa Tôn đột nhiên cười nói: "Ngươi tựa hồ quên mất, gia tộc là không cho phép ngũ giới cường giả nội đấu ."

Nội đấu!

Bây giờ Hoang Doanh đám người tranh đấu, ở Hoang Tộc xem ra, đó là tiểu đả tiểu nháo, là đúc luyện nhân . Thế nhưng, như Hoang Tộc liền ngũ giới cường giả đều nội đấu nói, vậy thì không phải là tiểu đả tiểu nháo, mà là bên trong hao tổn . Nguyên nhân đây, một ngày đạt được ngũ giới, liền không thể tham gia gia tộc sự vật, cách xa quyền lợi bên viền, càng không thể lẫn nhau nội đấu!

Không người nào dám vi phạm! Năm đó có người vi phạm, vì vậy, cái kia người đến bây giờ đều còn ở bị giam!

Có thể nói, như không phải lúc này đây Hoang Tộc muốn làm một cái gì thế điện hạ, bọn họ những thứ này ngũ giới cường giả căn bản là sẽ không ra được.

"Nội đấu ?"

Hoang Doanh cười nói: "Ta đương nhiên biết ta Hoang Tộc ngũ giới cường giả không cho phép nội đấu ! Bất quá, nếu như ta chỉ làm cho Thiên Tôn lão tổ cùng gia tộc một gã khác trưởng lão hộ tống ta đây bằng hữu ly khai Hoang Tộc đâu? Như các ngươi xuất thủ, đó chính là các ngươi muốn nội đấu!"

Địa Tôn hai mắt híp lại, "Một viên Hoang Hành Lệnh, chỉ có thể làm cho một gã ngũ giới cường giả làm một chuyện, nếu như ngươi làm như thế, chờ một hồi ta cùng với nhân tôn áp chế cảnh giới, cái kia lúc, ngươi Hoang Doanh khả năng liền phải chết ở chỗ này ."

Hoang Doanh cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương huynh, Hoang Thành ta không có biện pháp dẫn ngươi đi đi dạo . Bảo trọng!"

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ lên cái viên này Hoang Hành Lệnh, đang muốn nói, cái này lúc, cái kia Thiên Tôn đột nhiên nói: "Thật muốn kiếm củi ba năm thiêu một giờ ?"

Hoang Doanh một ngày dùng cái này Hoang Hành Lệnh, thêm không phải giúp mình nói, như vậy thì ý nghĩa, Hoang Doanh đường đến cuối . Bởi vì hắn không thể có thể đỡ nổi Địa Tôn hai người!

Hoang Doanh cười nói: "Như thế chôn giết Dương huynh, ta thực sự làm không được, thấy chết mà không cứu được, ta đồng dạng làm không được ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Nguyên bản cái này Hoang Hành lệnh, là của ta một cái con bài chưa lật, chuẩn bị ở thời khắc mấu chốt dùng, giúp bọn ta vượt qua nhất quan . Nhưng là ta không nghĩ tới, ta Hoang Tộc ba đại Tôn Giả, có hai vị đều đã đứng ở ta đối diện . Thiên ý trêu người a! Dương huynh, bảo trọng!"

Vừa nói, Hoang Doanh trực tiếp bóp nát như vậy Hoang Hành Lệnh .

Xuy!

Hoang Hành Lệnh hóa thành một đạo bạch quang phóng lên cao, cùng này đồng thời, Hoang Doanh thanh âm ở trong sân vang lên, "Thương chủ, ta cần ngươi nhất trợ!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia phía trước đã tiêu thất thương chủ xuất hiện ở Hoang Doanh trước mặt .

Hoang Doanh hướng về phía thương chủ hơi thi lễ, "Cũng xin thương chủ hộ tống ta hai người bạn này ly khai Hoang giới!"

Ly khai Hoang giới, chỉ cần ly khai Hoang giới, coi như là cái này Địa Tôn cùng nhân tôn cũng không dám ở đi tìm Dương Diệp phiền phức . Ở bên ngoài, bọn họ chính là không thể khôi phục ngũ giới. Hơn nữa, bên ngoài còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả!

Thương chủ nhìn Hoang Doanh hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Chúc mừng, ngươi hợp cách ."

Một bên, cái kia Địa Tôn nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Không phải lang tâm cẩu phế hạng người, ta không có ý kiến ."

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Cái kia nhân tôn ở nhìn thoáng qua Hoang Doanh chi về sau, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đối với cường địch mà không lùi, lạ mặt chết mà không sợ hãi, là một nam nhân! Hoan nghênh tới Hoang Tộc ."

Dứt lời, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

....

------oOo------

Chương 2428: Ta Sợ Đánh Chết Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân mấy người đều là ngây ngẩn cả người .

Chuyện gì xảy ra ?

Hoang Tộc đến cùng đang làm cái gì ?

Dương Diệp ba người nhìn về phía cái kia thương chủ, thương chủ cười nói: "Vẫn là một cái khảo nghiệm, một cái liên quan tới nhân phẩm khảo nghiệm ."

"Nhân phẩm ?" Hoang Doanh nhíu mày .

Thương chủ cười nói: "Làm ta Hoang Tộc thế điện hạ, không chỉ cần phải thực lực cường đại, còn cần nhân phẩm . Có phải hay không cảm thấy có chút nực cười ?"

Dương Diệp gật đầu, "Quả thực!"

Thương chủ cười ha ha một tiếng, lại nói: "Quyền lợi! Hoang Tộc thế điện hạ có rất lớn quyền lợi, mà quyền lợi, là Hoang Tộc cho thế điện hạ tới phục vụ Hoang Tộc, mà không phải khoe tư dục. Chúng ta những thứ này lão gia hỏa đây, là muốn nhìn cửu điện hạ ở bằng hữu cùng thế điện hạ trong lúc đó hội lựa chọn thế nào ."

Dương Diệp nói: "Như hắn tuyển trạch thế điện hạ cái này vị trí đâu?"

Thương chủ cười nói: "Hai người các ngươi quả thực sẽ chết, đây không phải là đùa giỡn ."

Dương Diệp nhíu mày, thương chủ lại nói: "Đương nhiên, chết còn có hắn Hoang Doanh . Chúng ta Hoang Tộc, có cạnh tranh, thế nhưng, cạnh tranh không có nghĩa là muốn vô tình vô nghĩa . Một cái người vô tình vô nghĩa, chỉ thích hợp làm chiến tướng, mà không thích hợp làm ta Hoang Tộc tương lai vương! Lại người, một cái liền bằng hữu mình đều bán đứng người, ai biết ngày khác sau có thể hay không liền gia tộc của mình đều bán đứng ? Ngươi cứ nói đi ?"

Vô tình vô nghĩa!

Dương Diệp nhìn thoáng qua thương chủ, không nói gì, cái này Hoang Tộc cùng hắn tưởng tượng có điểm không giống với!

Thương chủ nhìn về phía Hoang Doanh, "Đương nhiên, cuối cùng ngươi có phải hay không thế điện hạ, còn phải xem tộc trưởng quyết định . Phải biết, còn có một tên thực lực cùng thiên phú, nhưng là ở ngươi chi lên a...!"

"Hai người bọn họ ?" Hoang Doanh hỏi . Dĩ nhiên là chỉ Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ .

Thương chủ lắc đầu, "Không phải, mà là một cái ẩn núp phi thường phi thường sâu tên, như không phải tộc trưởng, coi như là ta, sợ là đều bị hắn lừa gạt! Ngươi chờ một hồi sẽ biết . Đi thôi!"

Thanh âm rơi xuống, thương chủ xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp ba người nhìn nhau liếc mắt, Hoang Doanh cười nói: "Hai vị, ta mang bọn ngươi đi dạo một chút Hoang Thành!"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, hướng xa chỗ bước nhanh .

Hoang Doanh thân về sau, A Lãnh đột nhiên nói: "Hoang Tộc, không bình thường!"

Dương Diệp gật đầu, "A Lãnh cô nương, ngươi ở đây Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngươi cảm thấy bên kia cùng bên này như thế nào ?"

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, đã không phải là năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ . Vô số năm qua, bọn họ một mực chuẩn bị chiến đấu ."

"Một mạch chuẩn bị chiến đấu ?" Dương Diệp không giải khai .

A Lãnh gật đầu, "Năm đó Hoang Tộc rút đi, Vĩnh Hằng Quốc Độ người đều biết, Hoang Tộc sớm muộn có nhất thiên sẽ trở lại . Theo khi đó bắt đầu, Vĩnh Hằng Quốc Độ liền đã ở bắt đầu chuẩn bị chiến đấu . Ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, có một cái địa phương, danh vĩnh hằng chiến giới . Mỗi một năm, Vĩnh Hằng Quốc Độ xuất hiện thiên tài, chỉ cần hợp cách, đều sẽ bị điều chỉnh đến cái này vĩnh hằng chiến giới, ở nơi ấy, bọn họ ủng có dùng không hết tài nguyên, có Vĩnh Hằng Quốc Độ nhất tột cùng cường giả tự thân giáo dục! Như không phải xảy ra chút ngoài ý muốn, ta cũng tiến nhập cái kia mảnh nhỏ chiến giới!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Như đánh lên, là một hồi ác chiến, đúng không ?"

A Lãnh nói: "Vạn giới tai nạn!"

Vạn giới tai nạn!

Lúc này, hai người phảng phất đã thấy vạn giới phá toái, vô số sinh linh chết thảm cảnh tượng .

Rất nhanh, hai người theo Hoang Doanh đi tới Hoang Thành thành xuống.

Hoang Thành là huyền phù ở giữa không trung, cũng không phải là rất lớn, phải nói rất phổ thông, phi thường thông thường một tòa thành .

Hoang Doanh đột nhiên cười nói: "Tổ tiên từng nói qua, ta Hoang Tộc người nếu như không mạnh, coi như là dùng siêu Thần khí chế tạo một tòa thành cũng vô dụng. Mà nếu như ta Hoang Tộc người quá mạnh, coi như là dùng đầu gỗ làm bằng thành, thì có ai dám xâm phạm ?"

Hoang Đế!

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, không thể không nói, Hoang Tộc sở dĩ như thế cường đại, vẫn là có nguyên nhân .

Ba người bay lên trời, rất nhanh, ba người tiến nhập Hoang Thành bên trong .

Bình thường!

Cái này chính là một cái phi thường bình thường thành, cùng khác thành cũng không có gì lưỡng dạng . Ở trong thành, có người thường, cũng có huyền giả, có yếu cũng có mạnh . Bất đồng duy nhất là, thành trong bầu không khí cùng khác thành bất đồng! Không khí nơi này, rất sung sướng, rất thiếu lệ khí!

]

Đây là Dương Diệp cảm giác!

Nhóm ba người bước đi lên, tùy thời có người hướng về phía Hoang Doanh gật đầu, mà Hoang Doanh cũng nhất nhất hoàn lễ .

Mà có vài người tuy là đang đánh lượng hắn cùng với A Lãnh, thế nhưng, cũng không có địch ý, chỉ có hiếu kỳ!

Đường lên, Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Ở ta Hoang Tộc, tất cả bình đẳng!"

"Tất cả bình đẳng ?" Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Tộc trưởng từng nói, ỷ mạnh hiếp yếu người, nhưng thật ra là người yếu . Bởi vì chân chính cường giả, chắc là sẽ không lấn phụ người yếu, bọn họ chỉ biết đi tìm cường giả, còn mạnh hơn bọn họ cường giả . Chỉ có cái kia loại người yếu, mới sẽ đi lấy lấn phụ người yếu mà cầu được trong lòng vui vẻ . Đã từng gia tộc lên, có một vị Hoang Tộc công tử, ỷ vào cùng với chính mình phụ thân là Hoang Tộc trưởng lão, ở trong thành làm mưa làm gió, hắn giết một cái người, các ngươi biết kết quả cuối cùng sao?"

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn Hoang Doanh, chậm đợi đoạn dưới .

Hoang Doanh cười nói: "Ở đương thời, tộc trưởng đang bế quan, chưởng quản ta Hoang Tộc cái vị kia thế điện hạ bởi vì muốn mượn hơi cái kia vị Hoang Tộc công tử phụ thân, tuyển trạch mở một con mắt nhắm một con nhãn, mà kết quả sau cùng là, cái kia vị Hoang Tộc công tử càng phát kiêu hoành bạt hỗ . Ở trong thành, tùy ý làm bậy, rốt cục, vô số Hoang Tộc con dân đi tộc trưởng bế quan chi chỗ quỳ xuống đất cầu tộc trưởng chủ trì công đạo . Tộc trưởng đi ra!"

"Hắn làm như thế nào ?" A Lãnh hỏi .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Cái kia vị Hoang Tộc công tử cùng thế điện hạ bị tộc trưởng tự thân phong ấn tu vi, trở thành một cái chân chính người thường . Hai người bị giáng chức đến thành trung mưu sinh, theo thiên đường tới địa ngục, cái loại cảm giác này, sợ là chỉ có bọn họ mới có thể lĩnh hội . Kết quả cuối cùng là, cái kia vị Hoang Tộc công tử không nhịn được loại này to lớn mức nước chênh lệch của lòng sông so với mặt biển, tự sát . Liền tự sát ở trước cửa thành, mà hắn, thì bị ta Hoang Tộc coi là sỉ nhục!"

"Tên còn lại đâu?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh cười nói: "Tên còn lại, ở đã trải qua hơn mười năm về sau, cái kia người nghịch chuyển . Hắn đỉnh phong chính mình đã từng đi đường, phải nói, hắn chân chính nhận thức được đạo và đường của mình, vì vậy, chính hắn phá khai rồi tộc trưởng phong ấn, trở thành ta Hoang Tộc Chí Cường giả một trong . Cái kia người, các ngươi quen nhau!"

"Nhận thức ?" Dương Diệp cùng A Lãnh nhất tề nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh cười nói: "Chính là thương chủ!"

Thương chủ!

Dương Diệp trong đầu xuất hiện cái kia người đàn ông trung niên dáng dấp!

Cái này lúc, Hoang Doanh lại nói: "Từ cái này chi về sau, ta Hoang Tộc ở cũng không có ai dám ở thành trung tùy ý làm bậy . Cường giả tùy hứng, ở ta Hoang Tộc nơi đây, không tồn tại . Còn có một chút, đó chính là tài nguyên, ta Hoang Tộc hết thảy tài nguyên, đối với mọi người mở ra, đương nhiên, là có yêu cầu, đó chính là được tranh thủ, tỷ như cái này thế điện hạ, tất cả mọi người có thể tranh thủ, cho dù là một người bình thường Hoang Tộc con dân, đều có thể tới tranh thủ!"

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Thảo nào năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ bại bởi ngươi Hoang Tộc! Năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ, vì tư lợi, bành trướng, tự cao tự đại, ở trong mắt bọn hắn, ngoại trừ Vĩnh Hằng Quốc Độ bên ngoài, còn lại vạn giới đều là hạ đẳng thế giới, vạn giới nhân cũng là hạ đẳng sinh mệnh . Đỉnh phong chi về sau, thường thường chính là suy sụp, thịnh cực mà suy a!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Hoang Doanh, "Năm đó như không phải là các ngươi lạm sát linh vật, có thể, các ngươi thành công!"

Hoang Doanh cười khổ .

Lạm sát linh vật, đây không thể nghi ngờ là Hoang Tộc làm ngu xuẩn nhất một cái quyết định!

Linh Tổ!

Một vị Linh Tổ lực hiệu triệu, thật sự là quá kinh khủng!

Nghĩ vậy, Hoang Doanh nhịn không được nhìn thoáng qua Dương

Diệp, người này thân lên, nhưng chỉ có có một con Linh Tổ.

Rất nhanh, ba người ngừng lại .

Ở ba người trước mặt, là một gian đại điện .

Hoang Điện!

Ở cái kia Hoang Điện cửa, đứng hai người, chính là cái kia đã khôi phục thân thể Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ .

Hoang Doanh đi tới, cười nói: "Còn muốn tới sao ?"

Hoang Dạ đạm thanh nói: "Chúc mừng!"

Chúc mừng!

Lời vừa nói ra, hiển nhiên chính là nhận thua . Tuy là song phương sau lưng đều có người, thế nhưng, chân chính vẫn là dựa vào chính bọn hắn . Bởi vì người sau lưng bọn họ, là không thể nội đấu lên .

Ngũ giới cường giả, không được bên trong hao tổn!

Hoang Doanh nhìn thoáng qua Hoang Dạ cùng Hoang Thiên Hành, khẽ gật đầu, nhưng sau hướng cái kia đại điện đi tới, mà đang ở ba người muốn đi vào đại điện lúc, một giọng nói đột nhiên ở ba người thân sau vang lên, "Chậm đã ."

Ba người xoay người .

Ở nơi ấy, đứng một nữ tử .

Một gã ăn mặc da thú nữ tử, niên kỷ không lớn, chỉ có mười tám mười chín, nhưng nhìn cũng là rất thành thục . Nữ tử thần sắc băng lãnh, diện vô biểu tình .

Nhìn thấy này nữ, Hoang Doanh đám người chân mày đều là nhíu lại, bởi vì hắn nhóm cũng không nhận ra cái này người .

Nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi phải làm thế điện hạ ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Ngươi là ?"

Nữ tử tay phải chậm rãi chặt nắm lại, "Hoang Thương Nguyệt!"

Hoang Thương Nguyệt ?

Hoang Doanh ngây cả người, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Hoang Dạ, Hoang Dạ trầm giọng nói: "Mang thương chữ, chắc là thương chủ dòng dõi kia."

Hoang Tộc cùng sở hữu Cửu Mạch, cái này Cửu Mạch, là Hoang Tộc nhất thuần chánh huyết mạch truyền thừa người, người còn lại, chỉ có thể coi là Hoang Tộc con dân, mặc dù có Hoang Tộc huyết mạch, nhưng là lại rất hiếm thiếu, đương nhiên, nếu như có thể giác tỉnh huyết mạch chi lực, vậy chớ bàn những thứ khác .

Hoang Doanh thu hồi tâm tư, nhìn về phía nữ tử, "Có việc ?"

Nữ tử đạm thanh nói: "Không có chuyện gì, chính là muốn nhìn ngươi một chút có tư cách gì làm ta Hoang Tộc thế điện hạ ."

Thanh âm rơi xuống, nữ tử đột nhiên xuất thủ .

Nắm tay!

Một quyền!

Nữ tử không biết bực nào thì xuất hiện ở Hoang Doanh trước mặt, nhưng sau một quyền đánh về phía Hoang Doanh .

Nhìn thấy một quyền này, giữa sân mọi người thần sắc đều là thay đổi .

Cái kia Hoang Doanh càng là sắc mặt đại biến, hắn một chưởng đánh ra, lòng bàn tay bên trong, một mênh mông lực lượng chấn động mà ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Hoang Doanh cả người bay thẳng đến lui về sau đủ số túc ngàn trượng khoảng cách!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Hoang Thương Nguyệt lần nữa biến mất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia Hoang Doanh trước mặt, chẳng qua lúc này đây, quả đấm của nàng cũng không có đánh phía Hoang Doanh, mà là đánh phía Hoang Doanh đầu bên phải .

Ầm!

Một quyền rơi xuống, cái kia một vùng không gian trong nháy mắt đổ nát yên diệt!

Mọi người ngây người!

Nơi này không gian, có thể nói, lấy thực lực của bọn họ, nếu như không có siêu thần khí, căn bản không phá được! Nhưng mà, cái này Hoang Thương Nguyệt một quyền liền đánh bể!

Cái này lực lượng được khủng bố đến trình độ nào ?

"Man Hoang thân thể!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong đầu vang lên Kiếm Kinh thanh âm, "Cùng An cô nương võ thần thân thể nổi danh!"

Cái này lúc, Hoang Thương Nguyệt đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Làm cho cái kia võ thần thân thể nữ nhân xuất hiện, ta muốn nhìn, rốt cuộc là nàng võ thần thân thể lợi hại, vẫn là của ta Man Hoang thân thể lợi hại!"

Dương Diệp còn chưa nói, An Nam Tĩnh liền xuất hiện ở trước mặt của hắn .

An Nam Tĩnh nhìn cái kia Hoàng Thương nguyệt, thần sắc bình tĩnh, "Không muốn cùng ngươi đánh!"

"Vì sao!" Hoang Thương Nguyệt cười nhạt, "Là sợ sao?"

An Nam Tĩnh đạm thanh nói: "Ta sợ đánh chết ngươi!"

Dương Diệp; "...."

Cvt: Tỷ cũng ngưu bức chả kém ai a.

------oOo------

Chương 2429: Ta nhất định sẽ đánh chết ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ta sợ đánh chết ngươi!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nói liền không thể uyển chuyển một chút sao ? Như vậy rất dễ dàng chiêu hận a!

Quả nhiên, theo An Nam Tĩnh những lời này rơi xuống đất, xa chỗ cái kia Hoang Thương Nguyệt thần sắc trong nháy mắt liền băng lạnh xuống, sau một khắc, nàng thả người nhảy, cái này nhảy trực tiếp xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt!

Quyền ra!

Một quyền này, dễ như trở bàn tay liền đem không gian chung quanh cho đánh nứt .

Cái này lúc, An Nam Tĩnh trong tay cường đột nhưng động .

Một thương ra!

Cường đại, tự tin một thương!

Ở nơi này một thương bên trong, mọi người cảm nhận được một sự tự tin mạnh mẽ, vô địch tự tin, cái kia loại một thương bại địch tự tin!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Hoang Thương Nguyệt trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn .

Hoang Thương Nguyệt mới vừa dừng lại một cái, nàng toàn bộ tay chính là trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành một đống huyết thủy! Cùng này đồng thời, bên ngoài đất đai dưới chân càng là tầng tầng rạn!

Mọi người khiếp sợ!

Cái này An Nam Tĩnh dĩ nhiên như vậy mạnh mẽ ?

Bao quát Dương Diệp đều hơi khiếp sợ . Hắn mặc dù không có cùng An Nam Tĩnh giao thủ, thế nhưng hắn biết, An Nam Tĩnh rất mạnh, nhưng mà, hắn không nghĩ tới, An Nam Tĩnh dĩ nhiên như vậy mạnh mẽ!

An Nam Tĩnh cầm trong tay trường thương đứng tại chỗ, nàng nhìn thoáng qua cái kia Hoang Thương Nguyệt, "Non nớt một chút!"

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong!

Non nớt một chút!

Dương Diệp lắc đầu, kỳ thực, giữa sân sợ là chỉ có hắn mới minh bạch An Nam Tĩnh ý tứ, An Nam Tĩnh có ý tứ là Hoang Thương Nguyệt trẻ hơn một chút, mà không phải khinh thường Hoang Thương Nguyệt . Như khinh thường, lấy An Nam Tĩnh tính cách, một câu nói cũng là sẽ không nói nhiều . Như An Nam Tĩnh nói, cái này Hoang Thương Nguyệt so với hắn cùng với An Nam Tĩnh, quả thực trẻ hơn một chút . Hơn nữa, An Nam Tĩnh không chỉ có cái kia Võ Tổ Vũ Nghịch tự thân giáo sư, còn có cái kia thần bí cầm thương người đàn ông trung niên .

Ba người này, vậy cũng đều không phải người bình thường a!

Xa chỗ, cái kia Hoang Thương Nguyệt thần sắc có chút dữ tợn, hiển nhiên, nàng cho rằng An Nam Tĩnh là ở vũ nhục nàng, ngay sau đó, bên ngoài thả người nhảy, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Cường đại lực lượng trực tiếp làm cho không gian chung quanh kịch liệt kích đống đứng lên!

Nhìn thấy cái kia Hoang Thương Nguyệt xuất thủ, Dương Diệp chân mày cau lại .

Ở nơi này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên đặt ở cái kia Hoang Thương Nguyệt thân lên, cổ hơi thở này ngạnh sinh sinh đem cái kia Hoang Thương Nguyệt áp ngay tại chỗ .

Ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên, chính là cái kia thương chủ!

Thương chủ đi tới cái kia Hoang Thương Nguyệt trước mặt, "Không thua nổi ?"

Hoang Thương Nguyệt gằn giọng nói: "Ta không có thua! Ta "

"Câm miệng!" Thương chủ đột nhiên nói . Không giận tự uy .

Hoang Thương Nguyệt nhìn thoáng qua thương chủ, chung quy vẫn là không có dám ở phản bác .

Thương chủ đạm thanh nói: "Ngươi ẩn nhẫn nhiều năm như vậy, nghĩ đến một cái nhất minh kinh nhân, ta có thể lý giải . Người mà, đều muốn bị người ngưỡng mộ, đều muốn bị nhân tôn kính . Thế nhưng, như vô cùng chấp nhất điểm này, vậy hoàn toàn ngược lại ."

Hoang Thương Nguyệt mặt âm trầm, không nói gì .

Thương chủ lắc đầu thở dài, "Thượng thiên cho ngươi một bộ tốt thể chất, ngươi lại không hiểu quý trọng!"

Hoang Thương Nguyệt nhìn thẳng thương chủ, "Thương chủ, ta không phục . Vì sao ngươi liền khẳng định như vậy ta không địch lại nữ nhân kia ? Chỉ bằng vừa rồi ta tạm rơi hạ phong ?"

Thương chủ lắc đầu, "Vị cô nương kia cùng ngươi, tựa như đại nhân cùng tiểu hài tử, nàng nói không sai, ngươi chính là nộn một điểm ."

Hoang Thương Nguyệt gắt gao nhìn thương chủ, "Ta muốn cùng nàng ở chiến một lần, nếu như ta thua , mặc cho nàng xử trí ."

Thương chủ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương tiểu hữu , có thể hay không làm cho cái kia An cô nương xuất hiện ở chiến một lần ? Coi như ta thương chủ thiếu hai người ngươi một cái nhân tình!"

]

Dương Diệp nhìn thoáng qua thương chủ, hiển nhiên, cái này thương chủ là muốn bang cái kia Hoang Thương Nguyệt .

Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt nhân tình này, hắn gật đầu, rất nhanh, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Nhìn thấy An Nam Tĩnh, cái kia Hoang Thương Nguyệt thần sắc tức thì hung lệ lên .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Hoang Thương Nguyệt, "Xuất thủ!"

Mọi người chung quanh dồn dập lui lại, cho hai người dành ra không gian .

Hoang Thương Nguyệt hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Răng rắc!

Bên ngoài không gian chung quanh trong nháy mắt chính là tét ra!

Lực lượng!

Man Hoang lực!

Man Hoang thân thể loại thể chất này, mang theo một loại lực lượng, đó chính là Man Hoang lực, bẩm sinh lực lượng, loại này lực lượng, so với một ít viễn cổ đại yêu còn kinh khủng hơn rất nhiều .

Không thể phủ nhận, hầu hết thời gian là không có cái gọi là công bình, có vài người, hắn liền thật gặp may mắn một ít .

Hoang Thương Nguyệt thân thể bên trong, vô số Man Hoang lực tụ tập, loại này lực lượng tụ tập, giống như hỏa sơn muốn bạo nổ phát một dạng, còn chưa xuất thủ, chỉ là cái kia cỗ uy áp cũng làm người ta có chút không thở nổi!

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên.

Nhị Nha ngồi ở phi thăng đài lên, nàng ngước đầu nhìn về chân trời hư không, trong miệng liếm nhất chuỗi đường hồ lô . Một lát sau, nàng đột nhiên nói: "Tiểu Bạch, ta muốn ăn người nữ nhân này!"

Nhị Nha không xa chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng tiểu trảo quán quán, hiển nhiên, là ở hỏi vì sao .

Nhị Nha len lén liếc liếc mắt bốn phía, nhưng sau nhỏ giọng nói: "Tiểu Bạch, ta nói cho ngươi một cái bí mật!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lặng lẽ trôi dạt đến Nhị Nha trước mặt, vểnh tai lắng nghe .

Nhị Nha làm như nghĩ đến cái gì, lại nói: "Ngươi nhưng không cho nói cho người khác biết!"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Nhị Nha lần nữa liếc một cái bốn phía, thấy bốn phía không có ai, Nhị Nha mới nói: "Tiểu Bạch, ta nói cho ngươi biết, ta rất muốn ăn nữ nhân này, bởi vì nàng thân thể cùng người bình thường không giống với, còn có cái kia An tỷ, ta nói cho ngươi biết, nhiều lần ta đều muốn ăn An tỷ, trực giác nói cho ta, nếu như ta ăn luôn nàng đi, ta khẳng định có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn! Còn nữa, còn có cái kia thanh tú tỷ, ta cảm thấy nàng cũng tốt ăn, Dương ca cũng coi như một cái!"

Tiểu Bạch sửng sốt một hồi lâu, nàng tiểu trảo đặt ở Nhị Nha cái trán trên(lên) nhẹ nhàng sờ sờ, không có phát sốt a!

Nhị Nha đảo cặp mắt trắng dã, "Ta cũng không phải là đang gạt ngươi, ta là thật muốn ăn bọn họ . Bất quá, ta không có thể ăn a! Số một, bất kể là thanh tú tỷ vẫn là An tỷ, còn có Dương ca, ta đều đánh không lại hắn nhóm a! Đặc biệt thanh tú tỷ cùng An tỷ, hai người bọn họ thật là đáng sợ, ta chỉ có thể nghĩ, không dám làm! Ân, Dương ca, ta muốn là liều mạng với hắn, không đúng có thể ăn hắn đây, nhưng là, hắn là Dương ca ai, coi như đánh thắng được hắn, cũng không có thể ăn hắn a! Ai, thật là thống khổ!"

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, sau đó lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô đưa tới Nhị Nha trước mặt, ý của nàng là: Ngươi chính là ăn kẹo hồ lô đi!

Nhị Nha bi phẫn gần chết!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cái kia Hoang Thương Nguyệt ở tụ tập vô số Man Hoang lực về sau, thả người nhảy, hướng An Nam Tĩnh vọt tới .

Hoang Thương Nguyệt thân thể bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng trực tiếp làm cho bên ngoài chỗ đi qua không gian từng khúc rạn, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng uy áp trực tiếp dẫn đầu đánh về phía An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh diện vô biểu tình, tay nàng cầm hướng tiền triều bước về phía trước một bước, sau một khắc, trường thương trong tay của nàng hướng phía trước chính là đâm một cái!

Rất thông thường đâm một cái, không có bất kỳ hoa lệ kỹ xảo, cũng không có bất kỳ dị tượng ba động!

Chính là rất đơn giản một thương!

Nhưng mà, chính là chỗ này đơn giản một thương, trực tiếp đem cái kia Hoang Thương Nguyệt thả ra cường đại uy áp diệt sạch sẽ! Mà lúc, cái kia Hoang Thương Nguyệt quyền đã tới!

Quyền thương chạm vào nhau!

Ầm!

Giữa sân mấy vạn dặm bên trong không gian chợt run lên, vô số không gian bắt đầu rạn!

Một bên, cái kia thương chủ nhíu mày, tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, chung quanh những thứ kia không gian trực tiếp khôi phục bình thường!

Mà ở xa chỗ, An Nam Tĩnh cùng cái kia Hoang Thương Nguyệt vẫn còn ở giằng co!

Hoàng Thương nguyệt nhãn trung hiện lên một vẻ dữ tợn, trong cơ thể Man Hoang lực điên cuồng dũng mãnh vào tay phải bên trong, nhưng sau giống như vỡ đê theo tay phải thả thả ra .

Nhưng mà, ở trước mặt nàng An Nam Tĩnh như trước không chút sứt mẻ!

Hoang Thương Nguyệt khuôn mặt lên, là điên cuồng cùng dữ tợn, nàng tay phải chợt xoay tròn .

Ầm!

An Nam Tĩnh hướng sau liên tục lui chừng mười bước!

Giờ khắc này, An Nam Tĩnh chân mày đột nhiên nhíu lại, đột nhiên, nàng buông lỏng ra trường thương, lấn người tiến lên chính là một quyền, một quyền này trực tiếp đánh vào cái kia Hoang Thương Nguyệt mặt tiến lên!

Ầm!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Cái kia Hoang Thương Nguyệt hướng sau liên tục chợt lui, nhưng mà, cái kia An Nam Tĩnh cũng là ở cái kia Hoang Thương Nguyệt lui về phía sau một khắc kia bắt được Hoang Thương Nguyệt tay phải, còn không chờ cái kia Hoang Thương Nguyệt phản ứng kịp, An Nam Tĩnh tay phải chợt chính là lôi kéo, cái kia Hoang Thương Nguyệt trong nháy mắt bị nàng kéo đến trước mặt, sau một khắc, nàng nâng lên đầu gối hướng về phía cái kia Hoang Thương Nguyệt phần bụng chính là đỉnh đầu .

Phốc!

Hoang Thương Nguyệt thân thể trực tiếp cong lên, một ngụm tinh huyết tự trong miệng phun tới!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, ở An Nam Tĩnh đầu gối đè ở Hoang Thương Nguyệt bụng cái kia nhất chớp mắt, nàng đột nhiên một cái xoay người, tay phải trực tiếp một khuỷu tay chỉa vào Hoang Thương

Nguyệt gò má lên.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Hoang Thương Nguyệt cả người trực tiếp ném bay ra ngoài . Không trung, một đạo tiên huyết vạch ra một đạo tuyệt vời biên độ .

Một khuỷu tay đánh bay Hoang Thương Nguyệt chi về sau, An Nam Tĩnh trong tay xuất hiện một thanh trường thương, sẽ ném đi, như một thương này ném đi, không cần phải nói, cái kia đã bị đánh bất tỉnh Hoang Thương Nguyệt chắc chắn phải chết!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một bên thương chủ đột nhiên nói: "Thỉnh an cô nương thủ hạ lưu tình!"

An Nam Tĩnh hơi ngừng lại, lập tức thu hồi trường thương, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt, "Lợi hại sao?"

Dương Diệp hướng về phía An Nam Tĩnh dựng lên hai ngón tay cái!

Lợi hại!

Thật lợi hại!

Đây là Dương Diệp nhất chân thật cách nghĩ!

An Nam Tĩnh khóe miệng hơi nhấc lên một góc, Dương Diệp ngây cả người, còn chưa xem đủ, An Nam Tĩnh chính là đã tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp: "

Xa chỗ, cái kia Hoang Thương Nguyệt nằm trên đất, ánh mắt đờ đẫn, như mất hồn vậy thì thào tự nói, "Làm sao có thể làm sao có thể "

Nàng thất bại!

Triệt triệt để để thất bại!

Ở cái kia An Nam Tĩnh trước mặt, nàng liền hoàn thủ cơ hội đều không!

Chính mình này yếu sao?

Cái này lúc, cái kia thương chủ đi tới Hoang Thương Nguyệt trước mặt, "Man Hoang thân thể, rất lợi hại phải không ? Tuyệt không lợi hại . Ngươi muốn minh bạch, lợi hại là người, người như không nỗ lực, không đi phấn đấu, coi như cho ngươi vô địch thân thể, cũng không có tác dụng gì. Ngươi cùng nàng chênh lệch, không phải thiên phú chênh lệch, càng không phải là tư nguyên chênh lệch, mà là tâm tình ở trên chênh lệch . Đơn giản điểm tới nói chính là, nàng là trong rừng rậm hổ, mà ngươi, là nuôi trong nhà hổ tuy là đều là hổ, thế nhưng, bất kể là từng trải, tâm tình, hay là thực lực, đều có khác nhau trời vực ."

Cái kia Hoang Thương Nguyệt ngẩn đã lâu, đột nhiên, nàng xem hướng thương chủ, "Ta không phục!"

Thương chủ chân mày cau lại .

Mà đang ở cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên để ở tại cái kia Hoang Thương Nguyệt giữa chân mày, kiếm vào tấc hơn, tiên huyết chảy ròng .

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, xuất thủ là Dương Diệp .

Dương Diệp không nhìn mọi người chung quanh, hắn nhìn cái kia Hoang Thương Nguyệt, "Không phục ? Như không phải xem ở thương chủ mặt mũi lên, Tĩnh nhi nàng sớm giết chết ngươi . Ngươi còn không phục ? Không phục ngươi nãi nãi! Đến, ngươi theo ta đánh, ta không phải là cái gì mười đại thể chất, thế nhưng, ta dám cam đoan, ta nhất định sẽ đánh chết ngươi!"

------oOo------

Chương 2430: Hoang Tộc tê liệt, vạn giới giúp ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đối với Hoang Thương Nguyệt này, Dương Diệp thật sự là không nhìn nổi!

Thua không đáng xấu hổ, thua không nổi mới là đáng xấu hổ!

Mà Hoang Thương Nguyệt này hiển nhiên là thua không nổi!

Bị Dương Diệp như thế nhục mạ, Hoang Thương Nguyệt kia lập tức giận không thể nuốt, tức giận mắng, “ngươi là cái thá gì? Ngươi”

Mà đúng lúc này, Dương Diệp một cước đá vào phần eo của Hoang Thương Nguyệt kia.

Ầm!

Hoang Thương Nguyệt kia trực tiếp bị đá ngoài mấy trăm trượng.

Một cước này, Dương Diệp chút nào không có nương tay, đau đớn kịch liệt, trực tiếp làm cho Hoang Thương Nguyệt kia bộ mặt đều nhăn nhó.

Mà lúc này, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt của nàng.

Một bên, Hoang Doanh do dự một chút, đang muốn mở miệng, nhưng lại bị Thương Chủ kia ngăn cản.

Hoang Doanh không hiểu nhìn về phía Thương Chủ, Thương Chủ nói khẽ: "Nha đầu này, thiên vốn có, nhưng mà, thái quá mức tâm cao khí ngạo, nếu như không đem nàng điểm này lòng kiêu ngạo xóa, ngày sau nàng, sẽ chẳng khác người thường."

Hoang Doanh nhẹ gật đầu, không nói gì.

Hoang Thương Nguyệt bên cạnh, Dương Diệp châm chọc nói: "Man Hoang Chi Thể? Cái này là niềm kiêu ngạo của ngươi? Nói cho ta biết, ngươi ngoại trừ Man Hoang Chi Thể, ngươi còn có cái gì?"

Hoang Thương Nguyệt căm tức nhìn Dương Diệp, trong mắt dường như có thể phun ra lửa!

Dương Diệp mắt nhìn xuống Hoang Thương Nguyệt, "biết rõ nàng không như ngươi chỗ sao? Các ngươi chỗ bất đồng chính là, không có Võ Thần kia thể chất, nàng An Nam Tĩnh hay vẫn là An Nam Tĩnh! Nàng mạnh, không chỉ là cái kia thể chất, còn có tâm của nàng, còn có ý chí của nàng. Ngươi xem một chút ngươi, đã bị một điểm ngăn trở liền cam chịu, hơn nữa, còn không thấy rõ sự thật, như ngươi loại này mặt hàng, không có Hoang Tộc phù hộ, ra ngoài sợ là chết thế nào cũng không biết!"

Nói đến đây, Dương Diệp trực tiếp quay người đi tới trước mặt của Hoang Doanh, "Hoang Doanh Huynh, làm chính sự đi!"

Hoang Doanh nhẹ gật đầu, sau đó cùng Dương Diệp còn có A Lãnh tiến nhập trong đại điện kia.

Trong tràng, chỉ còn Thương Chủ kia cùng Hoang Thương Nguyệt.

Qua hồi lâu, Hoang Thương Nguyệt hai mắt chậm rãi đóng lại, qua hồi lâu, nàng đột nhiên mở miệng, "nàng thật sự là lợi hại!"

Hảo lợi hại!

Hồi tưởng lúc trước một trận chiến, Hoang Thương Nguyệt ý thức được, nàng cùng An Nam Tĩnh kia căn bản không phải cùng một cấp bậc.

Thương Chủ nói khẽ: “Thực lực của ngươi cùng nàng có chênh lệch, nhưng mà, sự chênh lệch này cũng không lớn. Ngươi biết ngươi vì sao trong nháy mắt liền bị thua sao?”

Hoang Thương Nguyệt nhìn về phía Thương Chủ.

Thương Chủ nói khẽ: “Ngươi sở dĩ trong nháy mắt bị thua, nguyên nhân chủ yếu là tâm cảnh của ngươi, còn có ngươi chiến đấu ý thức. Trong đó, tâm tình chiếm được tám phần. Tại ngươi dốc hết toàn lực nhất kích cũng không thể đánh bại nàng lúc, khi đó, tâm của ngươi đã bắt đầu dao động. Chuẩn xác mà nói chính là ngươi có chút luống cuống, hoảng hốt, liền rối loạn thần. Mà nàng, từ lúc bắt đầu đến kết thúc, tâm tình không có nửa điểm chấn động.”

Hoang Thương Nguyệt đã trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: “Nếu như không hoảng hốt, ta có thắng cơ hội sao?”

Thương Chủ lắc đầu, “nàng võ đạo tạo nghệ đã đè ép ngươi một cảnh giới, hơn nữa, nàng chiến đấu ý thức, dù cho so với Hoang Tộc ta mạnh nhất chết tùy tùng cũng không kém. Nha đầu, ngươi phải nhớ kỹ, Man Hoang Chi Thể, cũng không phải ngươi đáng giá kiêu ngạo vốn liếng, mà là gánh nặng của ngươi, ngươi muốn cho nó là là phiền toái. Như vừa rồi Dương Diệp kia nói, chính ngươi ngẫm lại, không có Man Hoang Chi Thể, không có Man Hoang Chi Lực, ngươi còn có cái gì?”

Nghe thấy lời ấy, Hoang Thương Nguyệt tay run rẩy, sắc mặt trắng bệch!

Thương Chủ lại nói: “Ngươi cũng đã biết, Hoang Tộc ta đã biết rõ Linh Tổ kia trên người Dương Diệp, nhưng lại vì sao không cưỡng đoạt sao?”

Hoang Thương Nguyệt lắc đầu.

Thương Chủ cười nói: “Bởi vì Hoang Tộc ta xưa nay sẽ không gởi gắm hy vọng trên người người khác, chúng ta, phải dựa vào chính mình, hết thảy đều phải dựa vào chính chúng ta! Hơn nữa, Vĩnh Hằng Quốc Độ muốn giết Dương Diệp kia, cướp lấy Linh Tổ, đối diện làm như thế, không thể nghi ngờ là cùng Dương Diệp trở thành tử địch. Địch nhân của địch nhân, liền là bằng hữu, Hoang Tộc ta nguyện ý cùng Dương Diệp trở thành bạn. Còn Linh Tổ, ngươi cảm thấy, Dương Diệp sẽ đứng ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên kia sao?"

Hoang Thương Nguyệt trầm giọng nói: "Linh Tổ nắm giữ ở chính chúng ta trong tay, không phải là càng tốt sao? Dương Diệp kia hai người, tuy rằng thiên túng kỳ tài, nhưng mà, cũng không phải Hoang Tộc ta đấy, không phải sao?"

Thương Chủ cười nói: "Hắn có người sau lưng!"

Có người sau lưng!

Hoang Thương Nguyệt chân mày cau lại, còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà Thương Chủ nhưng là lắc đầu, "sau khi thương thế lành, sẽ tới ta chết tùy tùng doanh đi, đối với ngươi mới có lợi!"

Nói xong, kia quay người biến mất ngay tại chỗ.

Tại chỗ, Hoang Thương Nguyệt nói khẽ: "Khó trách"

Nếu như Dương Diệp sau lưng không có có người, không hề nghi ngờ, Hoang Tộc không lại bởi vì Dương Diệp mà đi buông tha cho Linh Tổ kia! Thực lực của Dương Diệp rất mạnh, nhưng mà, quyết định chỉnh đốn Hoang Tộc trước mặt, hay vẫn là còn thiếu rất nhiều!

Như vậy vấn đề đã đến, Dương Diệp người sau lưng đến tột cùng là ai? Lại có thể làm cho Hoang Tộc chịu thỏa hiệp, buông tha cho Linh Tổ, sau đó cùng Dương Diệp giao hảo!

Truyện Của Tui . net

Dương Diệp ba người tiến nhập đại bọc hậu, tại đại điện trên không, đứng đấy một tên trên mặt có vết đao lão giả.

Hoang Doanh đối với lão giả có chút thi lễ, "Xin chào Đại trưởng lão!"

Hoang Doanh thần sắc rất tôn kính.

Đại trưởng lão!

Trước mắt lão giả này tại Hoang Tộc địa vị gần thứ tộc trưởng, cùng một dạng với Thương Chủ kia, trước mắt Đại trưởng lão này chỉ nghe lệnh tộc trưởng. Hơn nữa, trước mắt Đại trưởng lão này còn là tất cả Trưởng lão đứng đầu, cấp bậc, vẫn còn Thiên Tôn kia cùng Địa Tôn còn có Nhân Tôn ba vị trưởng lão phía trên!

Đại trưởng lão kia nhìn thoáng qua Hoang Doanh, khẽ gật đầu, sau đó ánh mắt của hắn đã rơi vào trên thân Dương Diệp, “có thể lại để cho lão phu nhìn nàng một cái?”

Nàng, dĩ nhiên là chỉ Tiểu Bạch!

Dương Diệp do dự một chút sau đó nhẹ gật đầu, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch sau khi ra ngoài, nàng liếc một cái bốn phía, không phát hiện bảo bối, nàng lắc đầu, sau đó lại chạy tới trong Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp: “”

‘Linh Tổ’

Lúc này, Đại trưởng lão kia đột nhiên nói khẽ: “Thật là Linh Tổ!”

Nói đến đây, Đại trưởng lão kia trong mắt có một vòng vẻ phức tạp.

Năm đó Hoang Tộc sắp thành lại bại, có thể nói chính là bại Linh Tổ ban tặng. Hôm nay lại gặp được một vị Linh Tổ, lão giả trong nội tâm tự nhiên là có chút phức tạp.

Hận Linh Tổ sao?

Kỳ thật, bình tĩnh mà xem xét, hắn không thế nào hận Linh Tổ. Lúc trước, Hoang Tộc có một số việc làm xác thực hơi quá. Đặc biệt là tại đồ sát Vĩnh Hằng Quốc Độ Linh vật trong chuyện này, kỳ thật ngay lúc ấy, Hoang Tộc chính mình bên trong rất nhiều người đều không tán thành làm như thế. Đáng tiếc là, lúc trước vị kia, cũng liền là tộc trưởng thân đệ đệ khư khư cố chấp, không phải muốn làm như thế, cuối cùng đưa đến Linh Tổ tham chiến!

Mà vị Linh Tổ kia năm đó phong thái, hắn là tận mắt nhìn đến đấy. Vị Linh Tổ kia, đối với này thiên địa nói một câu nói, chính là một câu nói kia, làm cho Hoang Tộc do thắng bị thua!

Lão giả khẽ lắc đầu, thu hồi suy nghĩ, sau đó nhìn về phía Hoang Doanh, hắn bấm tay một điểm, một quả lệnh bài màu tím đã rơi vào trước mặt Hoang Doanh, “giờ phút này lên, ngươi chính là Hoang Tộc ta thế điện hạ, Hoang Tộc ta trừ ngũ giới cường giả ra, còn lại tất cả, ngươi đều có quyền điều khiển. Trừ lần đó ra, ngũ giới cường giả mặc dù không được ngươi điều khiển, nhưng mà, chúng ta cũng không thể can thiệp ngươi.”

Nói xong, lão giả trực tiếp hư không tiêu thất ngay tại chỗ.

Thế điện hạ!

Hoang Doanh nhìn thoáng qua trong tay cái kia tấm lệnh bài, im lặng không nói.

“Chúc mừng!” A Lãnh đột nhiên cười nói.

Hoang Doanh cười khổ, “ngươi biết sao? Tại không có được này tấm lệnh bài lúc trước, ta vô cùng khát vọng được này tấm lệnh bài, nhưng mà, hiện tại có được về sau, ta nhưng cảm giác này tấm lệnh bài nặng nề!”

Nặng nề!

Thế điện hạ chức vị này tuy rằng nắm giữ rất nhiều quyền hành, nhưng cùng lúc cũng tương đương gánh vác rất nhiều trách nhiệm!

A Lãnh nói: “Trách nhiệm trọng, là chuyện rất bình thường.”

Hoang Doanh cười cười, “được rồi, không nói trước cái này. Dương Huynh, A Lãnh Cô Nương, tại Hoang Tộc ta, có một chỗ Võ Các cùng đạo các, võ trong các, có Hoang Tộc ta nhiều năm qua bắt được Võ Học Điển Tịch, các tộc loại hình đều có; Mà đạo này các, thì là Hoang Tộc ta Lịch Đại Tổ Tiên một ít ngộ đạo tâm được, trong đó, còn có rất cường đại đạo pháp bí thuật, đều là Hoang Tộc ta chí bảo. Hai vị có hứng thú hay không đi dạo một chút?”

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn nhau, sau đó gật đầu!

Đầu đất mới có thể cự tuyệt!

Hoang Doanh cười ha ha một tiếng, chính yếu nói, lúc này, Dương Diệp đột nhiên nói: “Hoang Tộc có ghi chép năm đó trận đại chiến kia sao?” Đối với năm đó trận đại chiến kia, hắn vẫn có chút tò mò.

Hoang Doanh nhẹ gật đầu, “Dương Huynh cảm thấy hứng thú, ta trước hết mang bọn ngươi đi một chỗ, tại đó, các ngươi có thể chứng kiến năm đó trận đại chiến kia.”

A Lãnh đột nhiên nói: “Ngươi Hoang Tộc còn ghi lại?”

Hoang Doanh gật đầu, “tộc trưởng đã từng nói qua, thất bại cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là không thể đối mặt thất bại. Hoang Tộc ta năm đó là đã thất bại, cho nên, hắn đem năm đó đại chiến một ít tình cảnh lợi dụng Vô Thượng Bí Thuật làm lại xuống, để cho Hoang Tộc ta hậu nhân quan sát.”

Dương Diệp gật đầu, “như thế vừa vặn!”

Hoang Doanh nhẹ gật đầu, sau đó mang theo Dương Diệp cùng A Lãnh đã đi ra đại điện, rất nhanh, được Hoang Doanh dẫn dắt, ba người đi tới một tòa hồ nước trước, trong hồ nước, chỉ có một Xùy~~ thanh tịnh thấy đáy nước ao, khác chẳng có cái gì cả!

Hoang Doanh đi tới bên hồ nước, sau đó bấm tay một điểm, bốn mai Vĩnh Hằng Thần Tinh đã rơi vào hồ nước tứ giác trên cây cột, rất nhanh, cái kia trong hồ nước ai bắt đầu rung động bắt đầu chuyển động.

Tại ba người nhìn chăm chú, cái kia trong hồ nước nước đột nhiên bay lên, cuối cùng, tại Dương Diệp ba trước mặt người, xuất hiện một trương to lớn màn nước, màn nước bên trong, một cái thật lớn thế giới xuất hiện.

Nhìn thấy cái thế giới này, A Lãnh hai mắt lập tức hơi híp lại.

Cái thế giới này, đúng là Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Thế giới kia ngay từ đầu có chút mơ hồ, nhưng mà theo Hoang Doanh ném ra mấy mai Vĩnh Hằng Thần Tinh về sau, thế giới kia càng ngày càng rõ ràng.

Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Một mảnh hỗn độn Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Khắp nơi là thi thể, khắp nơi là máu tươi, khắp nơi là chân tay cụt đoạn xương cốt! Mà cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ càng là cảnh hoàng tàn khắp nơi!

Ngay tại lúc này, Dương Diệp đồng tử bỗng nhiên co rụt lại, ở đằng kia Vĩnh Hằng Quốc Độ trên không, một tên đang mặc quần trắng nữ tử xuất hiện ở chỗ đó.

Linh Tổ!

Cô gái này, đúng là hắn tại Thái Cổ Chiến Trường đã gặp Linh Tổ kia.

Linh Tổ kia nhìn lướt qua bốn phía, tại bốn phía, ngoại trừ Nhân Tộc cùng Yêu Tộc thi thể bên ngoài, còn có rất nhiều linh vật thi thể, Thiên Địa Linh Vật!

Mà ở Bạch Quần Nữ Tử đối diện cách đó không xa, một tên đầu đầy tóc đỏ trung niên nam tử chính đang điên cuồng hành hạ đến chết lấy, người này tóc đỏ trung niên nam tử, không gần như chỉ ở hành hạ giết nhân loại cùng có một chút lớn yêu, vẫn còn hành hạ đến chết một ít Thiên Địa Linh Vật, những Thiên Địa Linh Vật kia, đều là bị bắt tới đấy!

Sát ý!

Dương Diệp ánh mắt đã rơi vào cái kia tóc đỏ trên thân trung niên nam tử, ở đằng kia tóc đỏ trên thân trung niên nam tử, tản ra đậm đặc mà lại vô cùng sát ý cường đại!

Trung niên nam tử một bên giết, một bên gào thét, “giết, giết sạch Vĩnh Hằng Quốc Độ hết thảy, ha ha”

Xa xa, Bạch Quần Nữ Tử kia thần sắc dần dần băng lạnh xuống, đột nhiên, nữ tử hướng bước về phía trước một bước, “Hoang Tộc tê liệt, vạn giới giúp ta, trừ chi!”

Trong chốc lát ——

------oOo------

Chương 2431: Thiên địa cộng tru chi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoang Tộc bất nhân, vạn giới giúp ta, ngoại trừ chi!

Theo cái kia vị nữ tử váy trắng thanh âm rơi xuống, trong sát na, toàn bộ thiên địa dị biến cao ngất . Đầu tiên là Hoang Tộc chúng cường giả bên này linh khí trong nháy mắt toàn bộ tiêu thất vô ảnh vô tung, ngoại trừ này bên ngoài, trong thiên địa vô số lực lượng bắt đầu hướng vùng không gian này tụ đến . Những thứ này lực lượng bên trong, có Ngũ Hành Chi Lực, có không gian chi lực, đại địa chi lực, còn có lôi điện chi lực nói chung, giờ khắc này, trong thiên địa tất cả thiên địa tự có lực lượng đều xuất hiện .

Uy áp!

Phô thiên cái địa uy áp không biết từ đâu tới đây, những thứ này uy áp toàn bộ áp hướng về phía Hoang Tộc cường giả!

Thiên địa uy áp!

Trong lúc nhất thời, thiên thời, địa lợi, toàn bộ đều đứng ở Vĩnh

Hằng Quốc Độ bên này!

Còn có một người hòa!

Ở nữ tử váy trắng thanh âm rơi xuống một khắc kia, vạn giới đều cảm nhận được nữ tử váy trắng hô hoán, vì vậy, vô số thiên địa thần vật điên cuồng hướng Vĩnh Hằng Quốc Độ vọt tới . Mà ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, một ít nguyên bản ẩn núp cường giả cũng dồn dập đứng dậy . Những thứ này cường giả, đại thể đều là thiếu nữ tử váy trắng nhân tình cường giả .

Mà nguyên bản bảo trì trung lập một ít thế giới, ở Linh Tổ phát sinh triệu hoán một khắc kia, dồn dập tỏ thái độ .

Toàn bộ chỗ đứng Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Bao quát cái kia nguyên bản trung lập Vĩnh Hằng chi giới, thậm chí còn có địa ngục giới, Bắc Hoang giới

Những thứ này thế giới, toàn bộ đều đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này!

Một câu nói, cải biến toàn bộ chiến trường thế cục!

Giờ khắc này, thiên thời, địa lợi, nhân hòa, toàn bộ đều đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này .

Đáng sợ nhất một điểm, là Hoang Tộc những thứ kia Đại Hoang thú, còn có dựa vào Hoang Tộc vô số sinh linh thần bí, lúc này, những thứ này Hoang Thú cùng sinh linh thần bí dồn dập ngừng lại . Toàn bộ đều nhìn cái kia nữ tử váy trắng!

Không có một dám ra tay!

Bẩm sinh kính nể!

Thế cục trong nháy mắt xoay!

Nữ tử váy trắng đối diện, tên kia đầu đầy tóc đỏ nam tử nhìn lướt qua bốn phía, khi hắn phát hiện Hoang Tộc thời khắc này tình cảnh lúc, bên ngoài nguyên bản diện mục dữ tợn càng thêm dữ tợn . Hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo hồng mang hướng cái kia nữ tử váy trắng vọt tới!

"Lớn mật!"

Ở nơi này lúc, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, vô số tiếng hét phẫn nộ vang lên, ngay sau đó, từng đạo khí tức kinh khủng phóng lên cao, nhưng sau hướng cái kia nam tử tóc đỏ vọt tới .

"Cút ngay!"

Nam tử tóc đỏ gầm lên giận dữ, lấy tay làm đao hướng trước mặt chính là vừa bổ!

Xuy!

Cái này vừa bổ, một đạo dài đến gần nghìn trượng huyết hồng đao khí tự phía chân trời bổ xuống . Một đao này, nhất định muốn đem cái này thiên địa đánh nát! Mà cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, vô số phóng lên cao cường giả trực tiếp bị đạo này đao khí thả ra cường đại uy áp ngạnh sinh sinh ép xuống!

Nữ tử váy trắng diện vô biểu tình nhìn cái kia đạo đao khí, ở cái kia đạo đao khí đi tới đỉnh đầu nàng mấy trượng lúc, một vệt kim quang đột nhiên đánh vào cái kia đạo đao khí chi lên.

Ầm!

Cái kia tia máu hồng đao khí trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành khắp nơi thiên huyết vũ rơi mà xuống.

Kim quang tán đi, ở nữ tử váy trắng trước mặt, là một đầu màu vàng long!

Thái Cổ Chân Long!

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch còn có con kia Thái Cổ Chân Long không biết bực nào thì đã xuất hiện . Thái Cổ Chân Long thẳng thẳng nhìn cái kia thủy mạc trong Thái Cổ Chân Long, đôi mắt bên trong, có một tia mê man cùng nghi hoặc .

Mà Tiểu Bạch tắc thì nhìn cái kia nữ tử váy trắng, nàng hai tiểu trảo nắm thật chặc, không biết đang suy nghĩ gì .

Thủy mạc bên trong, cái kia nam tử tóc đỏ khi nhìn đến cái kia Thái Cổ Chân Long chi về sau, khuôn mặt sắc có chút âm trầm, "Chân Long bộ tộc cũng muốn nhúng tay ta Hoang Tộc chuyện tình sao?"

Cái kia Thái Cổ Chân Long mắt nhìn xuống nam tử tóc đỏ, "Ta Chân Long bộ tộc thiếu Linh Tổ một cái nhân tình, nên hoàn ."

Nam tử tóc đỏ gằn giọng nói: "Theo ta được biết, ngươi Thái Cổ Chân

Long còn dư lại Chân Long dường như không nhiều lắm, ngươi sẽ không sợ tuyệt hậu sao?"

Thái Cổ Chân Long coi thường nói: "Có bản lĩnh liền tới!"

Nam tử tóc đỏ khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo huyết quang phóng lên cao .

Mà cái kia Thái Cổ Chân Long cũng không sợ hãi chút nào, trực tiếp lao xuống mà xuống, hướng cái kia nam tử tóc đỏ đụng tới .

Phía dưới, cái kia vĩnh hằng thủ đô trong, hơn mười người chính giống như một thanh kiếm sắc tiến quân thần tốc, qua chi chỗ, thây phơi khắp nơi!

]

Đánh đâu thắng đó; không gì cản nổi!

Cái này mấy chục người, chính là đám kia Hoang Tộc Tử Thị!

Không trung, nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua phía dưới cái kia một đám Tử Thị, trầm mặc nhất chớp mắt, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía bên phải, "Mời tương trợ!"

"Như ngươi mong muốn!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo kiếm quang từ cái này phía chân trời xa xôi bắn nhanh mà tới. Phía dưới, ở đám kia Tử Thị trước mặt, xuất hiện một gã cõng Kiếm Hạp người đàn ông trung niên . Mà ở người đàn ông trung niên thân về sau, còn có mấy mươi tên kiếm tu!

Hiện thực bên ngoài, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Kiếm Kinh nhìn thủy mạc trong đám kia kiếm tu, nhãn thần có chút phức tạp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, không nói gì .

"Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp bên cạnh, Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Một cái thần bí kiếm tu tông môn, có thể nói, là Vĩnh Hằng Quốc Độ kiếm tu đại biểu . Nguyên bản, bọn họ không tranh quyền thế, đệ tử trong môn cũng cơ bản đều ở đây bên ngoài du lịch, thế nhưng, theo cái này Linh Tổ một câu nói, toàn bộ tông môn người đến chín thành . Như không phải bọn họ, ta Hoang Tộc Tử Thị sớm đã đánh tới Vĩnh Hằng Quốc Độ Vĩnh Hằng Thần Điện ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, đám kia Hoang Tộc Tử Thị ngạnh sinh sinh bị cản lại!

Nhưng mà, đám kia Hoang Tộc Tử Thị cũng là áp chế đám kia kiếm tu!

Kiếm tu một mình đấu năng lực, đó là không thể nghi ngờ, thế nhưng, những thứ này Hoang Tộc Tử Thị càng đáng sợ hơn! Từng cái đều là không sợ chết Tử Thị, ở sự điên cuồng của bọn hắn công kích xuống, đám kia kiếm tu không đến một hồi chính là bắt đầu liên tục bại lui .

Không trung, cái kia nữ tử váy trắng chân mày to nhíu lại .

Ở nơi này lúc, phía dưới cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên bay lên trời, hắn kháp một cái kiếm quyết, trong sát na, tại hắn thân sau xuất hiện một tòa lấy kiếm đắp đại điện!

Kiếm điện!

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn chợt quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhìn cái kia thủy mạc, diện vô biểu tình!

Làm tòa kia kiếm điện xuất hiện chi về sau, ở cái kia kiếm điện trên(lên) khoảng không, lơ lững một bản thật dầy điển tịch .

Kiếm Điển!

Phía dưới, người đàn ông trung niên hai tay bấm kiếm quyết, tại hắn thân về sau, tòa kia kiếm điện đột nhiên rung động kịch liệt lên, sau một khắc, vô số kiếm quang từ cái này kiếm điện bên trong bắn nhanh mà ra .

Rậm rạp chằng chịt kiếm khí!

Theo những thứ này kiếm khí xuất hiện, người đàn ông trung niên phía dưới những thứ kia kiếm tu dồn dập lui lại .

Xa chỗ, đám kia Hoang Tộc Tử Thị ở đối diện với mấy cái này kiếm khí lúc, cũng không có né tránh, bởi vì căn bản không chỗ có thể trốn!

Chỉ có thể ngạnh kháng!

Rầm rầm rầm rầm!

Giữa sân, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên . Đám kia Tử Thị liên thủ ngạnh sinh sinh chặn những thứ này kiếm khí, nhưng mà, bọn họ nhưng là bị oanh hướng sau liên tục chợt lui, không chỉ có như đây, ở cái kia kiếm điện bên trong, kiếm khí giống như vô cùng vô tận một dạng không ngừng tuôn ra .

Chân chính vô cùng vô tận, phảng phất không có phần cuối!

Đám kia Tử Thị vừa lui ở lui, đến rồi nhất về sau, đã lui đủ số túc vạn trượng, không chỉ có như đây, trong đó vài danh Tử Thị tức thì bị vạn kiếm xuyên tim mà chết! Ngoại trừ này bên ngoài, Hoang Tộc còn lại cường giả cũng bị những thứ này kiếm khí mạnh mẽ bức lui .

Mà vạn giới cường giả cùng thiên địa linh vật cũng dồn dập chạy tới Vĩnh Hằng Quốc Độ, ở nơi này chút cường giả bên trong, không chỉ có nhân loại, còn có một số Thái Cổ Thần Thú .

Hoang Tộc tuy mạnh, thế nhưng, nhưng cũng không chống nổi vạn giới liên thủ!

Vì vậy, Hoang Tộc bắt đầu liên tục bại lui, cái này vừa lui, trực tiếp theo Vĩnh Hằng Quốc Độ thối lui đến Vĩnh Hằng chi giới!

Hoang Tộc bại, tự hồ chỉ là vấn đề thời gian!

Bởi vì, còn có rất rất nhiều cường giả chính hướng bên này tới rồi .

Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng vạn giới cường giả vào giờ khắc này xuất kỳ đồng lòng!

Vô số người đã bắt đầu đang hoan hô!

Nhưng mà, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, tất cả mọi người mộng tan vỡ!

Ở cái kia Vĩnh Hằng chi giới trên(lên) khoảng không, nơi đó không gian rung động kịch liệt lên, rất nhanh, nơi ấy xuất hiện một cỗ thi thể .

Một gã lão giả thi thể!

Lão giả thi thể tự phía chân trời chậm rãi rơi .

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người .

Vĩnh hằng chi chủ!

Tên này lão giả, chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ chủ!

Bỏ mình ?

Ở ánh mắt mọi người bên trong, một gã tóc dài xõa vai người đàn ông trung niên xuất hiện ở cái kia không trung .

Hoang Đế!

Đại Hoang Chi Địa tối cường người!

Thủy mạc bên ngoài, ánh mắt mọi người đều rơi vào cái kia Hoang Đế thân lên. Người trước mắt này, chính là năm đó kém chút bị diệt Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân!

Ở Dương Diệp trong lòng, đột nhiên dâng lên một cái ý niệm trong đầu, cái này Hoang Đế cùng Vũ Nghịch, Võ Tổ, Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất xuống cái kia vị thần bí kiếm tu, còn có cái kia rương trúc lão giả, cùng với Tiêu Dao Tử, còn có Thiên Tú, những thứ này người, đến tột cùng ai mạnh hơn một ít đâu?

Những thứ này người, đều là đỉnh phong cường giả a!

Dương Diệp lắc đầu cười, muốn những thứ này không có ý nghĩa sự tình làm cái gì ? Chính mình mạnh mẽ mới là vương đạo!

Dương Diệp tiếp tục xem hướng cái kia thủy mạc, thủy mạc bên trong, theo Hoang Đế xuất hiện, giữa cả thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại .

Triệt triệt để để yên tĩnh lại!

Tất cả mọi người đang nhìn cái kia Hoang Đế!

Hoang Tộc bên này, vô số người mừng như điên, vô số người hô to, "Tộc trưởng! Tộc trưởng!"

Thanh âm xông thẳng lên trời!

Mà ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này, bầu không khí rất thiếu kiềm nén .

Vĩnh hằng chi chủ ở trong lòng mọi người, đây chính là sự tồn tại vô địch, mà bây giờ, trong lòng bọn họ vô địch cái này vị vĩnh hằng bên trong, bỏ mình!

Bị Hoang Tộc Hoang Đế giết!

Cái này Hoang Tộc tộc trưởng cường đại đến trình độ nào ?

Không trung, Hoang Đế nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Vì sao tham chiến!"

Vì sao tham chiến!

Linh Tổ không tranh quyền thế, bất kể là Hoang Tộc vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ vẫn là cái gì khác thế lực, cũng sẽ không đi nhằm vào Linh Tổ, bởi vì đều biết nàng tính đặc thù, hơn nữa, mặc kệ người nào thế lực, đều cần Linh Tổ trợ giúp, Hoang Tộc cũng không ngoại lệ!

Nữ tử váy trắng đạm thanh nói: "Hoang Tộc bất nhân, thiên địa cộng tru chi!"

Hoang Đế nhíu mày, hắn quay đầu nhìn về phía phía dưới, rất nhanh, hắn khuôn mặt sắc trầm .

Hắn thấy được vô số linh vật thi thể!

Hoang Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, trong đầu hắn xuất hiện một canh giờ trước một màn!

Khoảng khắc về sau, Hoang Đế nhìn về phía cái kia nam tử tóc đỏ, "Ta nhưng có giao cho, thiên địa linh vật, không cùng ta Hoang Tộc là địch người, không thể phạm ?"

Nam tử tóc đỏ trầm giọng nói: "Giết đỏ mắt!"

Hoang Đế hai mắt híp lại, "Ngươi đáng chết!"

Nam tử tóc đỏ khuôn mặt biến sắc, hắn đang muốn nói cái gì, Hoang Đế cũng là không có ở quản hắn, mà là nhìn về phía phía dưới cái kia trung niên kiếm tu, "Ta Hoang Tộc người tốt giết sao?"

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ tay phải lên hướng về phía cái kia người đàn ông trung niên chính là một chưởng .

Ông!

Một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Trung niên kiếm tu phản kích!

Nhưng mà, cái kia Hoang Đế nhẹ bỗng một chưởng cũng là trong nháy mắt đem cái kia người đàn ông trung niên ép xuống, người đàn ông trung niên vừa hạ xuống, thân thể trực tiếp nổ bể ra đến, cùng với tạc liệt, còn có người đàn ông trung niên sau lưng tòa kia kiếm điện!

------oOo------

Chương 2432: Song Kiếm Lưu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, Dương Diệp rốt cuộc biết Kiếm Kinh bản thể là bực nào không có .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên cạnh Kiếm Kinh, Kiếm Kinh diện vô biểu tình, không nói gì thêm, nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thủy mạc, mà lúc, thủy mạc đã tiêu thất .

"Đã không có sao?" A Lãnh hỏi .

Hoang Doanh gật đầu, "Chỉ ghi vào nơi đây, bất quá, chuyện kế tiếp tình nghĩ đến các ngươi cũng đã biết . Tộc trưởng thực lực tuy là cường đại, thế nhưng, như hắn tiếp tục đánh, kết quả chính là Hoang Tộc cử tộc chôn cùng . Hơn nữa, ở đương thời, tựa hồ còn có một vị thần bí cường giả ra mặt ."

"Thần bí cường giả ?" Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh .

Hoang Doanh gật đầu, "Bất quá, ta cũng không biết là người nào . Biết, cũng đều sẽ không nói ."

Vừa nói, Hoang Doanh lắc đầu, "Không nói cái này . Dương huynh, A Lãnh cô nương, ta mang bọn ngươi đi Vũ Điện đi."

Dương Diệp cùng A Lãnh gật đầu .

Rất nhanh, ba người đi tới Vũ Điện, Hoang Doanh cười nói: "Ba thiên! Các ngươi chỉ có ba ngày! Bởi vì gia tộc của ta độ cống hiến chỉ có thể để các ngươi ở bên trong đối đãi ba thiên!"

A Lãnh cười nói: "Ngươi bây giờ nhưng là thế điện hạ!"

Hoang Doanh cười khổ, "Ngoại trừ tộc trưởng , bất kỳ người nào tới nơi này, đều cần gia tộc độ cống hiến, bao quát thế điện hạ! Đối xử bình đẳng! Còn tộc trưởng, hắn còn sống, chính là đối với gia tộc lớn nhất cống hiến! Không nói nhiều, ta còn có chút việc, Dương huynh, A Lãnh cô nương, các ngươi từ từ xem, ta nghĩ, mặt chính những thứ kia đối với các ngươi cũng còn là có trợ giúp ."

Nói xong, Hoang Doanh hướng về phía hai người ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp cùng A Lãnh nhìn nhau liếc mắt, sau đó tiến vào Vũ Điện bên trong .

Hoang Doanh cùng Dương Diệp còn có A Lãnh phân biệt chi về sau, hắn đi tới thành trong một tòa cao sơn chi lên.

Cái tòa này cao sơn, là Hoang Thành bên trong cao nhất một tòa sơn . Hoang Doanh cũng không có lên đỉnh núi, mà là đi tới giữa sườn núi, nhưng sau hướng về phía đỉnh núi hơi thi lễ .

Quá hồi lâu, một giọt tinh huyết đột nhiên từ đỉnh núi trôi xuống, nhất về sau, giọt máu tươi này rơi vào Hoang Doanh trước mặt .

Hoang Doanh vội vã lấy ra cái viên này lệnh bài màu tím, giọt kia tinh huyết tiến nhập lệnh bài chi sau , lệnh bài khẽ run lên, chuyển chớp mắt, lệnh bài màu tím biến thành hồng sắc!

Bùa hộ mệnh!

Muốn thực sự trở thành thế điện hạ, nhất định phải thu được một người tán thành, đó chính là Hoang Đế!

Mà bây giờ, Hoang Đế không thể nghi ngờ là nhận rồi Hoang Doanh .

Hoang Doanh hướng về phía đỉnh núi hơi thi lễ, sẽ xoay người rời đi, mà lúc, một lực lượng đột nhiên bao phủ ở Hoang Doanh, sau một khắc, Hoang Doanh trực tiếp xuất hiện ở đỉnh núi .

Ở Hoang Doanh ngay phía trước mấy trượng chỗ, ngồi một gã tóc dài xõa vai nam tử .

Hoang Doanh tự nhiên biết người trước mắt này là ai, ngay sau đó cung kính thi lễ một cái, "Gặp qua tộc trưởng!"

Trước mắt cái này vị, chính là Hoang Tộc Hoang Đế!

Sau một lúc lâu, Hoang Đế đột nhiên nói: "Cũng biết ta vì sao phải lựa chọn sử dụng một vị thế điện hạ ?"

Hoang Doanh lắc đầu, "Mời tộc trưởng báo cho!"

Nam tử đứng lên, hắn mắt thấy cuối chân trời, "Năm đó trận chiến kia, ta Hoang Tộc thất bại . Ta mang theo Hoang Tộc rút đi, nghỉ ngơi lấy sức . Cho tới bây giờ, mọi người khẳng định đều đang nghĩ, chúng ta khẳng định còn muốn lần nữa tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, đúng không ?"

Hoang Doanh do dự xuống, sau đó nói: "Chẳng lẽ không đúng sao?"

Hoang Đế nhẹ giọng nói: "Đại chiến, không thể tránh né . Chẳng qua lúc này đây, ta Hoang Tộc không ở nắm giữ tiên cơ . Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng quả thực không phải năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ . Đương nhiên, cái này cũng bình thường, như năm đó trận đại chiến kia cũng còn không cách nào để cho bọn họ tỉnh ngộ, vậy hắn nhóm cũng quá phế vật! Ngươi đi xuống đi, Hoang Tộc chi sau nội bộ sự tình, đều giao cho ngươi . Chuyện bên ngoài tình, năng lực của ngươi còn chưa đủ, những thứ này ta tới là được rồi . Còn nữa, kết giao Dương Diệp cái này sự tình, ngươi làm rất có quyết đoán . Ta Hoang Tộc, cần phải có quyết đoán người, còn thực lực, kém một chút không có quan hệ, có thể chậm rãi tu luyện, thế nhưng , một bộ tộc chi trưởng, không thể không có quyết đoán . Đem so với xuống, đại ca của ngươi cùng Hoang Dạ còn kém một chút!"

Hoang Doanh hướng về phía Hoang Đế hơi thi lễ, không nói gì .

Hoang Đế nhẹ nhàng phất phất tay .

Hoang Doanh lần nữa thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Đỉnh núi chi lên, làm Hoang Doanh rời đi chi về sau, một gã không tay không chân người đàn ông trung niên bằng khoảng không xuất hiện ở Hoang Đế trước mặt!

]

Như Dương Diệp ở nơi này, sẽ nhận thức cái này không tay không chân nam tử .

Chính là cái kia tru nguyên bản chủ nhân!

Hoang Đế nhìn thoáng qua nam tử, "Xưng hô như thế nào ?"

Nam tử nhẹ giọng nói: "Bọn họ đều thích gọi ta Kiếm Si! Còn tự ta vốn là tên, Trần Huyền An!"

Hoang Đế nói: "Dương Diệp là ngươi đệ tử ?"

Trần Huyền An lắc đầu, "Chưa tính là . Bất quá, hắn rất hợp khẩu vị của ta ."

Hoang Đế nói: "Phong mang tất lộ, tuy là đã bắt đầu biết thu liễm, thế nhưng, trong xương vẫn là như vậy phong mang tất lộ ."

Trần Huyền An cười nói: "Thanh niên nhân, như không phong mang một điểm, tại sao gọi thanh niên nhân ? Ngươi ta năm đó so với hắn, sợ là càng thêm phong mang, không phải sao?"

Hoang Đế khẽ gật đầu, " Cũng đúng."

Vừa nói, bên ngoài ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Tuy là ngươi đã vẫn lạc, thế nhưng, ta vẫn có thể cảm giác được ngươi đã từng cường đại . Nó, cho là thật đã cường đại đến loại trình độ đó rồi không ?"

Trần Huyền An cười nói: "So với ngươi tưởng tượng, còn muốn cường đại!"

Hoang Đế trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi tới tự người nào thời đại ?"

Trần Huyền An nói: "Thượng cổ!"

Thượng cổ!

Hoang Đế nhãn trung xuất hiện nhè nhẹ sóng lớn, "Bị người quên lãng một cái thời đại!"

Trần Huyền An khẽ lắc đầu, "Quên liền quên đi, đối với ta chờ đến nói, râu ria ."

Nói đến đây, Trần Huyền An nhìn về phía Hoang Đế, "Đa tạ!"

Cái này tạ ơn, là hắn thay Dương Diệp tạ ơn, bởi vì Hoang Tộc đã bỏ đi Dương Diệp trên người Linh Tổ! Có thể nói, như Hoang Tộc cái này vị Hoang Đế thật muốn Linh Tổ, cho dù là hắn, cũng không ngăn cản được . Dù sao, hắn đã bỏ mình . Đương nhiên, hắn cũng không phải là không có chuẩn bị ở sau . Hắn hiện tại, không đối kháng được Hoang Đế, thế nhưng, ngoại trừ Hoang Đế bên ngoài, Hoang Tộc có thể không có người nào là đối thủ của hắn!

Lại người, Dương Diệp thân về sau, còn có cái kia Võ Tổ cùng Vũ Nghịch .

Tuy là ba người bọn họ đều là vẫn lạc thân, nhưng nếu là liên thủ, coi như không diệt được cái này Hoang Tộc, muốn làm tàn cái này Hoang Tộc thật đúng là không phải là cái gì việc khó!

Hoang Đế hiển nhiên cũng hiểu điểm này, hắn tự nhiên không phải sợ, mà là không có tất muốn làm như thế .

Thêm một người bạn dù sao cũng hơn thêm một kẻ địch mạnh, không phải sao?

Trần Huyền An không có đang nói cái gì, xoay người sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, Hoang Đế đột nhiên nói: "Ta một luồng phân thân ở Thái Cổ chiến trường gặp được một vị kiếm tu, một vị rất cường đại kiếm tu!"

Trần Huyền An dừng bước lại, "Chúng ta thấy qua ."

"Thấy thế nào ?" Hoang Đế hỏi .

Trần Huyền An cười nói: "Ngươi là muốn hỏi ta cùng với hắn người nào càng tốt hơn, đúng không ?"

Hoang Đế gật đầu .

Trần Huyền An cười nói: "Kỳ thực, ta cũng rất muốn biết . Đáng tiếc, không ở một cái thời đại ."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung .

Tại chỗ, quá hồi lâu, Hoang Đế cũng biến mất theo .

Đỉnh núi khôi phục bình tĩnh .

.....

Vũ Điện .

Bạn sẽ có thể kiếm 40 triệu đồng mỗi ngày khi học được mẹo này

by Mgid

Dương Diệp cùng A Lãnh tiến nhập Vũ Điện chi về sau, hai người phát hiện, cái này Vũ Điện so với hắn nhóm tưởng tượng còn muốn lớn, nho nhỏ nhất điện, kỳ thực có khác động thiên . Mà để cho hai người không hiểu là, cái này trong võ điện, cũng không có người coi chừng, cũng không có cường giả ở Vũ Điện bên ngoài .

A Lãnh nhẹ giọng nói: "Cái này Hoang Tộc, không bình thường!"

Dương Diệp gật đầu, theo huyền giả đại lục đi tới nơi đây, hắn cũng đã gặp rất nhiều gia tộc, mà Hoang Tộc không thể nghi ngờ là đặc biệt nhất một cái . Đương nhiên, cũng là hắn hiện nay gặp qua nhất cường đại một cái gia tộc .

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lại nói: "A Lãnh cô nương, ngươi cùng đế gia sự tình ..."

A Lãnh cười nói: "Làm sao ?"

Dương Diệp nói: "Nếu có cần, thông báo một tiếng ."

A Lãnh cười nói: "Đa tạ!"

Dương Diệp gật đầu, không đang nói cái gì, đi hướng một bên, A Lãnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không có nói gì, xoay người đi về phía nhất cách đó không xa một cái giá sách!

Ở cái này đại điện bên trong, xếp đặt không sai biệt lắm mười ngọn giá sách, mỗi một tòa giá sách lên, có mười tầng, mỗi một tầng, đều có không sai biệt lắm mười cái quyển trục .

Đều là võ học Thánh Điển!

Hơn nữa, không có một quyển là kém .

Có thể nói, đây là Hoang Doanh đối với Dương Diệp cùng A Lãnh hồi báo .

Dương Diệp đem An Nam Tĩnh kêu lên, An Nam Tĩnh xuất hiện về sau, nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thuận tay cầm lên một cái quyển trục, làm nhìn đệ nhất về sau, An Nam Tĩnh chính là trầm mê .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biết, nơi này võ học Thánh Điển, khẳng định đều là hàng hiếm, không phải, lấy An Nam Tĩnh khẩu vị , bình thường võ học điển tịch, nàng căn bản khinh thường . Mà An Nam Tĩnh thuận tay cầm lên một bản, là có thể nhìn tiếp, hiển nhiên, nơi này võ học điển tịch hàm kim lượng là rất cao .

Dương Diệp không có để ý cái kia đã mê li An Nam Tĩnh, hắn đi tới một bên, rất nhanh, hắn đi tới một tòa giá sách, giá sách phía trên, có một cái đen nhánh đại tự: Kiếm!

Hiển nhiên, cái tòa này giá sách ở trên những thứ này quyển trục là kiếm kỹ!

Dương Diệp cầm lên một cái quyển trục mở ra, quyển trục mở ra, vừa mắt vài cái chữ to: Song Kiếm Thuật!

Song Kiếm Thuật ?

Dương Diệp ngây ngẩn cả người . Là như thế nào nghịch pháp ? Ôm tò mò tâm tư, Dương Diệp tiếp tục nhìn xuống, dần dần, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng . Nhìn một chút, ở khoảng chừng nhìn một canh giờ về sau, Dương Diệp trực tiếp buông xuống cái kia quyển trục, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Song Kiếm Thuật!

Dương Diệp khuôn mặt lên, là mừng như điên .

Bởi vì hắn đột nhiên nghĩ đến một điểm, đó chính là song kiếm!

Hắn Phong Ma Kiếm Pháp, một hơi thở trăm kiếm, thế nhưng, như sử dụng song kiếm đâu?

Cái kia uy lực chẳng phải là tăng gấp bội ?

Hiện thực sao?

Dương Diệp không biết cái này có hiện thật hay không, thế nhưng, hắn phải thử một chút! Phản chính, hắn không thiếu kiếm!

Dương Diệp cũng không có dùng cái kia chuôi tru, cái kia chuôi tru trực tiếp bị hắn bỏ vào Kiếm Hồ bên trong, tại hắn tay lên, là Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ!

Trực giác nói cho hắn, cái này hai thanh kiếm thích hợp hơn!

Tại hắn phía trước nhìn cái kia quyển trục bên trong, có cặn kẽ miêu tả như thế nào sử dụng song kiếm, còn có thật nhiều kỹ xảo cùng phương pháp . Dương Diệp cũng chưa hoàn toàn dựa theo phía trên kia đến, đơn giản mà nói, hắn là đang mượn trợ cái này Song Kiếm Thuật tới hoàn thiện chính mình Phong Ma Kiếm Pháp!

Song Kiếm Lưu!

. . ..

PS: Gần nhất có người hỏi ta là nam là nữ ..., các ngươi xem ta thư lâu như vậy rồi, còn không biết ta là nam là nữ ????

Cảm tạ: Vĩ đại vĩ đại là ta tên, bạn đọc 552 827 92, trừng, bạn đọc 552 6 6420, G En E Suvi Ew, bạn đọc 552 659 76, bạn đọc 3600 991 7, tuyệt vị nấu đậu phộng nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! !

------oOo------

Chương 2433: Nhị Nha khủng bố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai tay sử kiếm khó sao?

Đối với Dương Diệp mà nói, cũng không khó!

Bởi vì đã từng hắn dùng quá đao và kiếm, hắn đem hai người kết hợp hoàn mỹ quá . Mà bây giờ, đem đao đổi thành kiếm, với hắn mà nói, càng có khả năng thuận buồm xuôi gió . Dù sao, hắn là một cái kiếm tu! Chân chính kiếm tu!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, ở trong đầu hắn, là cái kia Song Kiếm Thuật tâm pháp khẩu quyết cùng các loại kỹ xảo!

Hắn muốn đem những thứ này toàn bộ hiểu rõ!

02:07

02:07

Tả Thủ Kiếm!

Dương Diệp quyết định từng bước một đến, hắn muốn nhìn tay trái mình dùng kiếm hiệu quả như thế nào .

Nhất thiên về sau, Dương Diệp ly khai phòng tu luyện, tìm được rồi Nhị Nha!

Tìm Nhị Nha làm bồi luyện!

Nhị Nha cửa cung điện, Nhị Nha liếm mứt quả, "Làm bồi luyện ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nhị Nha đưa ra một cái tay nhỏ, "Ta muốn tốt chỗ!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, cái này Nhị Nha lúc nào học được Tiểu Bạch một chiêu kia ?

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Dương ca, bồi luyện rất cực khổ, cho điểm khổ cực phí, bình thường chứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Nhị Nha, chúng ta là cái gì quan hệ ? Nói chuyện gì khổ cực phí, tổn thương cảm tình a, ngươi nói có đúng hay không ?"

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Dương ca nói cũng có đạo lý, bất quá, nhân loại các ngươi không phải có đôi lời sao? Gọi tiền bạc phân minh ái tình dứt khoát, ta cảm thấy lời này nói rất có lý a, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp giang tay ra, "Ngươi nói đi, ngươi muốn gì!"

Nhị Nha nhãn tình sáng lên, "Ta muốn ăn thịt người, giống như Dương ca ngươi cùng An tỷ loại này!"

Dương Diệp trừng mắt một cái Nhị Nha, "Ngươi có phải hay không muốn tìm đánh!"

Nhị Nha bĩu môi, "Ta đây muốn ăn yêu, giống như tiểu long cái kia loại, cái kia loại ăn mới ngon ."

Dương Diệp đầu hơi lớn . Cái này Nhị Nha rốt cuộc là cái nhân vật gì ? Ăn thịt người, muốn ăn tốt nhất cái kia loại, ăn yêu cũng muốn ăn Thái Cổ Chân Long loại này cấp bậc! Nàng làm sao không thượng thiên đâu?

Nhị Nha trơ mắt nhìn Dương Diệp, ở chờ Dương Diệp trả lời thuyết phục .

Dương Diệp thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Nhị Nha, như vậy như thế nào, lấy sau ta tận khả năng cho ngươi tìm kĩ ăn, bất quá, ngươi được bằng lòng ta, ngươi mình không thể đi ra ngoài xằng bậy . Đối với cái này thế giới mà nói, bất kể là ngươi chính là ta, đều vẫn là yếu đi chút ."

Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu . Như Dương Diệp nói, cái này thế giới vẫn là rất nguy hiểm . Đặc biệt đi tới nơi này Hoang Tộc về sau, nàng càng có loại này cảm giác . Nghĩ vậy, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, bỗng nhiên trong lúc đó, nàng cảm thấy ở nơi này Hồng Mông Tháp trong rất hạnh phúc a . Bởi vì ở chỗ này, nàng không cần lo lắng cái gì, đương nhiên, như mỗi ngày đều có một con đại yêu ăn thì tốt hơn .

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Yên tâm đi, ngươi Dương ca địch nhân rất nhiều, lấy sau a, có ngươi ăn!"

Nhị Nha do dự xuống, sau đó nói: "Dương ca, lần này ly khai Hoang Tộc về sau, có thể hay không mang ta trở về gặp mặt gia gia ? Ta thật là nhớ hắn!"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên có thể! Chờ chúng ta từ nơi này ly khai, phải đi Vĩnh Hằng Tiên thôn, ta cũng muốn nhìn Thái Thẩm cùng sư phó ."

Nhị Nha nhếch miệng cười, cười rất xán lạn .

Dương Diệp mang theo Nhị Nha đi tới phi thăng đài lên, cái này địa phương, dùng để chiến đấu không còn gì tốt hơn nhất . Bởi vì ... này phi thăng đài vô cùng cứng rắn, có thể thừa nhận cường đại lực lượng!

Nhị Nha tay phải chậm rãi chặt nắm lại, "Dương ca, ngươi thật muốn ta xuất toàn lực sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Đương nhiên, đừng xả nước, đến đây đi!"

Nhị Nha do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Nhưng là, ta sợ đánh chết ngươi ai!"

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, "Đến, dùng sức dùng sức, nếu thật là đánh chết ta, không cần ngươi phụ trách!"

Nhị Nha gật đầu, không ở do dự, nàng hướng phía trước một cái cất bước, một quyền hướng Dương Diệp liền đánh tới .

Vô cùng đơn giản một quyền!

Đối với Nhị Nha lực lượng, Dương Diệp vẫn là rõ ràng, không dám khinh thường, trong cơ thể huyền khí vận chuyển, tay trái cầm kiếm một kiếm đâm ra!

Kiếm Vực!

Bất quá, cái này dùng tứ kiếm Kiếm Vực!

Đối với Nhị Nha, hắn hay là không dám xuất toàn lực, sợ làm bị thương nàng! Nhưng mà rất nhanh, hắn liền hối hận .

Ầm!

]

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người cả người mang kiếm hướng sau ném bay ra ngoài, cái này vừa bay, trực tiếp bay ra phi thăng đài!

Không xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra . Mà hắn toàn bộ tay trái, đang run!

Phi thăng đài lên, Nhị Nha ngây cả người, nhưng sau nàng vội vã bay đến Dương Diệp trước mặt, "Dương ca, ngươi làm sao cái này không trải qua đánh a! Ta còn không có xuất toàn lực đây!"

Nghe vậy, Dương Diệp tức thiếu chút nữa phun ra một khẩu lão huyết!

Dương Diệp thả người nhảy, đi tới phi thăng đài lên, hắn nhìn Nhị Nha, "Đến, tiếp tục tới!"

Nhị Nha có chút do dự, "Dương ca, vẫn là chớ, đem ngươi đánh chết, ta sẽ áy náy, thật đấy!"

Dương Diệp trừng Nhị Nha liếc mắt, "Ngươi không được, lấy sau cũng đừng nghĩ ăn no!"

Dương Diệp thanh âm vừa dứt xuống, cái kia Nhị Nha chính là thả người nhảy, đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau đấm ra một quyền!

Nhị Nha lực lượng có điểm đặc thù, cùng hắn nhục thân lực lượng, còn có cái kia Hoang Thương Nguyệt nhục thân lực lượng rất không giống với, đây là một loại khác thuần túy lực lượng! Loại này lực lượng, rất đáng sợ!

Lúc này đây, Dương Diệp là thật không dám ở có vừa rồi cái kia loại ngây thơ ý nghĩ . Đả thương Nhị Nha ? Chớ bị Nhị Nha đả thương thì tốt rồi!

Dương Diệp không có tuyển trạch đón đỡ cái này một kiếm, bởi vì Nhị Nha tốc độ kém hắn một chút!

Làm Nhị Nha nắm tay đi tới hắn mặt lúc, hắn đột nhiên một cái nghiêng người, tránh thoát một quyền này, cùng này đồng thời, kiếm trong tay hắn trực tiếp cắt ngang hướng về phía Nhị Nha bụng .

Nhanh như thiểm điện!

Nhị Nha căn bản né tránh không kịp, trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm cắt ở tại phần bụng, bất quá, Dương Diệp cũng không có dùng mũi kiếm, mà là dùng sống kiếm . Nhưng mà sau một khắc, hắn sẽ rất hối hận!

Sống kiếm vỗ vào Nhị Nha phần bụng, Dương Diệp cảm giác mình kiếm vỗ vào nhất kiện siêu Thần khí lên, mà cái kia Nhị Nha, bị hắn một kiếm vỗ trúng, cũng là không chút sứt mẻ! Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhưng sau nâng lên đầu gối liền húc về phía Dương Diệp bụng .

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, hướng lui về sau hơn một trượng, nhưng mà cái này lúc, một cường đại lực lượng hướng hắn đánh tới .

Chính là Nhị Nha!

Dương Diệp một kiếm phách hạ!

Năm cái Kiếm Vực!

Lúc này đây, Dương Diệp là không có nương tay . Bởi vì hắn phát hiện, trước mắt cái này Nhị Nha so với hắn tưởng tượng mạnh hơn nhiều lắm!

Nhưng mà, Nhị Nha cử động cũng là làm cho Dương Diệp ngoài ý muốn . Bởi vì Nhị Nha cũng không có đi phòng cái này một kiếm, cũng không có né tránh, mà là tùy ý Dương Diệp một kiếm kia bổ vào nàng đầu tiến lên!

Cùng này đồng thời, nàng quả đấm nhỏ trực tiếp đánh vào Dương Diệp bụng!

Phốc!

Một ngụm tinh huyết tự Dương Diệp trong miệng phun tới, ngay sau đó, cả người hắn lần nữa té bay ra ngoài!

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp dừng ngay tại chỗ, hắn cúi đầu nhìn xem bụng của mình, lúc này, hắn phần bụng đã triệt để rạn nứt ra, không chỉ có phần bụng, toàn thân đều xuất hiện nhè nhẹ vết rạn! Cũng may có Hồng Mông Tử Khí chữa trị, những thứ này vết rạn rất nhanh chính là phục hồi như cũ . Những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là trong tay hắn Kiếm Tổ mũi kiếm lên, có một chút vết rạn .

Vết rạn!

Hắn cái này kiếm nhưng là Thần khí a!

Vừa thấy bổ vào Nhị Nha đầu lên, chính hắn chuôi này Thần khí dĩ nhiên tét!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn đi tới Nhị Nha trước mặt, lúc này, Nhị Nha đang ở sờ đầu mình ở trên cái kia hai cây sừng . Dương Diệp ánh mắt cũng rơi vào cái kia hai cây sừng lên, vừa rồi hắn kiếm chính là phách ở trên mặt này. Cái kia góc đối, ngạnh sinh sinh đối phó hắn kiếm!

Dương Diệp nói: "Ta có thể sờ sờ sao?"

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp sờ sờ cái kia góc đối, vào tay có chút băng lãnh, có điểm dày, ngoại trừ này bên ngoài, không có khác gì đặc thù chi chỗ .

"Đây là cái gì sừng ?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha lắc đầu, "Không biết, chính nó mọc ra!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Nhị Nha lại nói: "Dương ca, còn đánh nữa thôi ?"

"Đánh!"

Dương Diệp vội vàng nói: "Đương nhiên muốn đánh!"

Vì vậy, hai người lại chiến đấu!

Lúc này đây, Dương Diệp là không có chút nào bảo lưu lại! Bởi vì hắn phát hiện, coi như lưỡi kiếm của hắn bổ vào Nhị Nha thân lên, Nhị Nha nhục thân cũng chút nào phát không hư hại!

Nhị Nha nhục thân cường đại làm cho Dương Diệp đều nhanh tuyệt vọng! Hắn biết, có thể chỉ có dùng tru mới có thể phá vỡ Nhị Nha phòng ngự! Hắn đương nhiên sẽ không đi dùng tru, hắn bây giờ là muốn đúc luyện chính mình!

Phách, đâm, chọn, chém, cắt ...

Phi thăng đài lên, Dương Diệp nhất lần lại một lần thi triển những cơ sở này kỹ xảo . Không thể không nói, cùng Nhị Nha đối chiến, rất đúc luyện chiến đấu của hắn ý thức cùng chiến đấu phản ứng . Hắn chỉ cần hơi chút không chú ý, tiếp theo bị Nhị Nha một quyền đánh bay ra ngoài!

Nguyên nhân đây, đang cùng Nhị Nha giao thủ lúc, hắn phá lệ cẩn thận .

Mà Nhị Nha đã ở cùng Dương Diệp chiến đấu bên trong phát hiện một ít kỹ xảo, không ở lại tựa như phía trước vậy chỉ biết dùng man lực, nàng cũng sẽ né tránh, cũng sẽ dùng kỹ xảo, mà không phải giống như phía trước vậy chỉ biết dùng man lực!

Có thể nói, hai người thu hoạch đều rất lớn.

Cứ như vậy, một ngày đi qua, hai ngày trôi qua, một tháng quá khứ ... Một tháng về sau, Dương Diệp bắt đầu dùng song kiếm!

Làm Dương Diệp bắt đầu dùng song kiếm về sau, Dương Diệp cùng Nhị Nha đối chiến, Dương Diệp dần dần chiếm thượng phong!

Dương Diệp song kiếm, quá nhanh, nhanh đến Nhị Nha chỉ có thể bị động phòng ngự . Tuy là nàng nhục thân ngạnh sinh sinh đối phó Dương Diệp vô số kiếm, thế nhưng, nàng vẫn không có cơ hội phản kích, hai thanh kiếm vào giống như cuồng phong bạo vũ không ngừng ở nàng thân trên(lên) cắt! Tuy là như đây, thế nhưng, Nhị Nha thân trên(lên) một điểm tổn thương cũng không có!

Nàng cái này nhục thân, đã so với Thần khí còn kinh khủng hơn!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có dùng Phong Ma ý, một ngày dùng Phong Ma ý, chiến lực của hắn hội tăng gấp bội, hơn nữa, khi đó hắn căn bản không có thể khống chế chính mình, một cái sơ sẩy, vô cùng có khả năng lộng thương Nhị Nha .

Phải biết, hắn chính là còn có một thanh kiếm đấy!

Rầm rầm rầm ...

Phi thăng đài lên, Nhị Nha điên cuồng bị áp chế, mặc dù không có thụ thương, thế nhưng, cái này lại làm cho được Nhị Nha rất là biệt khuất, vô cùng biệt khuất!

Mà Dương Diệp cũng là càng đánh càng hung, song kiếm càng đánh càng tiện tay!

Theo Dương Diệp điên cuồng chém, tại hắn da thịt phía dưới, huyết quản dần dần run rẩy động, mà theo huyết quản rung động, Dương Diệp lực lượng biến càng kinh khủng hơn!

Mỗi một kiếm, cũng có thể ở Nhị Nha thân trên(lên) lưu lại một đạo dấu vết mờ mờ!

"A!"

Ở nơi này lúc, phi thăng đài lên, đột nhiên vang lên Nhị Nha tiếng rống giận dữ!

Thời khắc này Nhị Nha, hai mắt đã đỏ ngầu, nàng hai tay đột nhiên chợt hướng hạ chính là vỗ .

Ầm!

Toàn bộ thế giới kịch liệt run lên!

Sau một khắc, Nhị Nha hai tay chi lên, cái kia nhàn nhạt móng tay càng ngày càng dài, rất nhanh, cái kia hai tay lên, xuất hiện mười cái dài đến mấy chục centi mét móng vuốt!

Dưới cơn thịnh nộ Nhị Nha thả người nhảy, phi thẳng đến Dương Diệp nhào tới, nàng nhất trảo phách xuống, một trảo này, trực tiếp vỗ vào Dương Diệp trong tay Kiếm Thủ chi lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người té bay ra ngoài, mà ở trong tay hắn, cái kia chuôi Kiếm Thủ, tầng tầng rạn, phảng phất sau một khắc sẽ triệt để vỡ nhỏ!

Nhưng mà, Nhị Nha vẫn chưa dừng tay, nàng lần nữa hướng Dương Diệp nhào tới!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, không dám ở dùng Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ, vội vã sử dụng tru!

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Chính là cái kia tru!

Rất nhanh, Dương Diệp ngẩn người tại chỗ!

Xa chỗ, Nhị Nha tay phải bắt được cái kia chuôi tru, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, Nhị Nha hai tay nắm cái kia chuôi tru chợt dùng sức!

Cái kia chuôi tru trực tiếp cong đứng lên!

Nàng muốn bẻ gẫy chuôi này siêu Thần khí ?

Dương Diệp hoàn toàn bối rối!

Cvt: Lại ta sợ đánh chết ngươi a

------oOo------

Chương 2434: Vô địch nhục thân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiết kiếm!

Ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, Nhị Nha sử xuất bú sữa mẹ khí lực, sẽ đem cái kia chuôi tru cho bẻ gẫy!

Nhưng mà, siêu Thần khí chính là siêu Thần khí, lại làm sao có thể bị bẻ gãy ?

Thấy không pháp bẻ gẫy chuôi này siêu Thần khí, Nhị Nha nhãn trung, lệ khí tẫn hiện! Nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, tay phải cầm cái kia chuôi tru hướng Dương Diệp chính là ném một cái .

Xuy!

Kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Cường đại nhục thân lực lượng thêm trên(lên) tru sắc bén, chỗ đi qua không gian giống như giống như giấy giòn, trực tiếp bị xé nứt ra .

Dương Diệp không dám khinh thường, hướng phía trước bước ra một bước .

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một khắc kia, cái kia chuôi tru tốc độ tức thì chậm lại, rất nhanh, hắn đưa tay nắm một cái, trực tiếp cầm cái kia thanh kiếm .

Nhưng mà, hắn khuôn mặt sắc cũng là có chút tái nhợt đứng lên!

Nhị Nha lực lượng, thật quá kinh khủng!

Cái này lúc, cái kia Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ . Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, vội vàng nói: "Nhị Nha, ngươi tĩnh táo một chút ..."

Nhị Nha đối với Dương Diệp, mắt điếc tai ngơ!

Nàng đi tới Dương Diệp trước mặt về sau, trực tiếp nhất trảo hướng Dương Diệp đầu vỗ xuống phía dưới .

Dương Diệp không có ở đón đỡ, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, nhân theo bay về sau mười mấy trượng! Nhìn thấy Dương Diệp rút đi, Nhị Nha gầm lên giận dữ, chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Cái kia phi thăng đài kịch liệt run lên, ngay sau đó, Nhị Nha đột nhiên thối lui đến phi thăng đài bên viền, nhưng sau một cước đá vào phi thăng đài bên biên giới chỗ .

Ầm!

Cái kia phi thăng đài trực tiếp bị Nhị Nha một cước này đá đập về phía Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, hướng phía trước một cái bước xa, kiếm trong tay hướng phía trước chính là đâm một cái, một nhát này, ngạnh sinh sinh chặn to lớn kia phi thăng đài!

Phi thăng đài bên kia, Nhị Nha đột nhiên thả người nhảy, một cước đá vào phi thăng đài tiến lên!

Rầm rầm rầm ...

Một cước này rơi xuống, Dương Diệp cùng cái kia phi thăng đài lần nữa hướng sau liên tục chợt lui .

Nhị Nha sẽ xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, An Nam Tĩnh mặt không thay đổi nhìn Nhị Nha!

"Đừng muốn đả thương nàng!"

Một bên, vang lên Dương Diệp thanh âm!

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, cái kia Nhị Nha đột nhiên nhất trảo hướng An Nam Tĩnh vỗ xuống phía dưới .

Thương ra!

An Nam Tĩnh cầm thương chính là đâm một cái, một thương này trực tiếp đâm vào Nhị Nha lòng bàn tay chi lên.

Ầm!

An Nam Tĩnh liền người đeo thương trực tiếp bị đẩy lui sấp sỉ trăm trượng!

An Nam Tĩnh tay phải, đang run!

Ngoài trăm trượng, An Nam Tĩnh chân mày to cau lại, cái này Nhị Nha cái gì lực lượng ?

An Nam Tĩnh bên cạnh, Dương Diệp trầm giọng nói: "Nàng lực lượng vẫn còn ở tăng cường! Còn nữa, cẩn thận nàng móng vuốt, cái kia móng vuốt, Thần khí đều có thể tê liệt!"

An Nam Tĩnh hơi trầm ngâm, "Liên thủ!"

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp để trong tay xuống trường thương, nhưng sau chạy nhanh hướng về phía cái kia Nhị Nha!

Trong chớp mắt, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, một đấm xuất ra!

Nhìn thấy An Nam Tĩnh ra quyền, Nhị Nha không sợ hãi chút nào, trực tiếp nhất trảo chộp tới An Nam Tĩnh nắm đấm, bất quá, đang ở An Nam Tĩnh nắm đấm muốn đánh vào Nhị Nha móng vuốt trên(lên) lúc, An Nam Tĩnh nắm đấm đột nhiên đổi thành chưởng, nàng tay phải hướng bên phải hơi dời một cái, Nhị Nha cái kia nhất trảo trực tiếp rơi khoảng không, mà còn chưa chờ Nhị Nha thu tay về, An Nam Tĩnh tay đột nhiên bắt được Nhị Nha cổ tay, An Nam Tĩnh chợt hướng cùng với chính mình phương hướng chính là lôi kéo, nhưng sau một quyền đánh vào Nhị Nha lồng ngực tiến lên!

Ầm!

]

Nhị Nha trực tiếp bị chấn địa hướng lui về sau mười trượng trở lại, nhưng mà, An Nam Tĩnh lui càng nhiều, đủ đủ trăm trượng!

Nhị Nha mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt nàng, nhìn thấy Dương Diệp, Nhị Nha nhãn trung lệ khí càng đậm! Nàng không nói hai lời, trực tiếp thả người nhảy, hướng Dương Diệp đụng tới!

Dương Diệp nheo mắt, hắn cũng không dám đón đỡ Nhị Nha một cái đụng này, nha đầu kia nhục thân, thật là đáng sợ!

Kiếm quang lóe lên, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ!

Rất nhanh, ba người chiến với nhau!

Bất kể là Dương Diệp, vẫn là An Nam Tĩnh, cũng không dám tới thật, bởi vì như bọn họ tới thật, rất có thể sẽ thương tổn đến cái này Nhị Nha . Thế nhưng, không đến thật, bọn họ lại đem cái này Nhị Nha không có biện pháp! Cái này Nhị Nha nhục thân lực lượng cùng nhục thân phòng ngự, đơn giản là biến thái! Đặc biệt cái kia đối với móng vuốt, bất kể là Dương Diệp vẫn là An Nam Tĩnh, cũng không dám làm cho Nhị Nha cái kia đối với móng vuốt đụng tới! Chỉ cần đụng tới, tuyệt đối không chết cũng bị thương!

Liền Thần khí đều có thể hủy tồn tại a!

Ở bên kia, là Tiểu Ngưu, Kiếm Kinh, Thái Cổ Lệ Hổ, Vũ Kỳ Lân, Thái Cổ Chân Long . Lúc này, bọn họ đều ở đây nhìn phía xa Dương Diệp ba người .

Phải nói, vài đầu đại yêu ánh mắt đều ở đây Nhị Nha thân lên.

Thật là đáng sợ Nhị Nha!

Cho dù là cái kia Thái Cổ Chân Long, ở trong lòng đối với Nhị Nha cũng là cực kỳ phục tùng . Nhị Nha bất kể là lực lượng, vẫn là phòng ngự, hoàn toàn ở nó chi tiến lên! Nếu để cho nó cùng Nhị Nha đánh nhau, đặc biệt loại này không bình thường Nhị Nha, nó một điểm phần thắng cũng không có!

Nhị Nha đối với yêu thú, nhưng là có huyết mạch áp chế!

Đừng xem Nhị Nha rất nhỏ, thế nhưng ở nơi này chút yêu thú trong lòng, đây là đại tỷ, không thể mạo phạm đại tỷ .

Còn Tiểu Bạch, đó là đại gia! Càng thêm không thể mạo phạm!

Nhìn xa chỗ ba người giằng co không xuống, hơn nữa cái kia Nhị Nha còn càng đánh càng mạnh, Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Ngưu, "Tiểu Bạch đâu? Nhanh làm cho nàng tới khuyên cái!"

Tiểu Bạch! Tiểu Bạch đâu?

Lúc này, mọi người mới phát hiện, cái kia vị đại gia dường như không ở!

Mà lúc, Tiểu Ngưu cũng là đã biến mất . Hắn biết đại gia ở đâu!

Tiểu Ngưu chạy vội đi tới Kiếm Tông sau sơn, cái kia mảnh nhỏ tiểu rừng cây bên trong, Tiểu Ngưu thấy được Tiểu Bạch . Lúc này, Tiểu Bạch đang ở cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây trên(lên) khò khò ngủ say . Cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây đỡ Tiểu Bạch, nhưng sau dường như nôi một dạng nhẹ nhàng diêu động .

Ở hai khỏa Hỗn Nguyên cây lên, có sáu viên quả đấm lớn Hỗn Nguyên quả!

Lập tức phải thành thục!

Tiểu Ngưu ánh mắt phi thường gian nan theo cái kia Hỗn Nguyên quả phía trên dời ra, nó đi tới Tiểu Bạch trước mặt, vươn một căn chỉ nhẹ nhẹ gật gật Tiểu Bạch đầu .

Tiểu Bạch thờ ơ, vẫn còn ở khò khò ngủ say .

Tiểu Ngưu do dự xuống, nhưng sau mở miệng, "Bảo ... Bối ..." (Cvt: Vừng ơi mở cửa ra)

Trong nháy mắt, Tiểu Bạch cả người một cái giật mình, nhưng sau trợn mở con mắt!

Tiểu Ngưu: "..."

.....

Phi thăng đài chỗ, ba người vẫn còn ở đại chiến .

Kỳ thực, như An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp đùa thật nói, Nhị Nha sợ là sớm lành lạnh . Tuy là nàng nhục thân vô cùng cường đại, lực lượng cũng mạnh, thế nhưng, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhưng cũng không kém! An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp đang cùng Nhị Nha trong lúc giao thủ, căn bản không dám hạ tử thủ, cũng không dám nhằm vào Nhị Nha yếu hại chi chỗ . Thế nhưng, bọn họ không đến thật, lại phát hiện cái này Nhị Nha thật sự là quá khó khăn lắm!

Nhị Nha là càng đánh càng kích thích, càng đánh càng dũng cảm!

Hiển nhiên, nàng đã đem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cho rằng bồi luyện!

Một bên, Tiểu Bạch ngồi ở Tiểu Ngưu bả vai lên đây .

Chứng kiến Nhị Nha đang cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh đại chiến, Tiểu Bạch con mắt tức thì trợn tròn lên, bên trong, là kích thích màu sắc .

Lũ yêu: "..."

Tiểu Bạch không có khuyên can, dưới cái nhìn của nàng, Dương Diệp ba người kỳ thực chính là đang đùa náo!

Xa chỗ, Nhị Nha càng đánh càng kích thích, ở nàng song quyền đánh bay Dương Diệp An Nam Tĩnh lúc, nàng đột nhiên hưng phấn nói: "Đến, đến, An tỷ, Dương ca, tiếp tục tới....." (Cvt: Tới đi bác tài)

Nói vừa ra, Nhị Nha lại tựa như là nghĩ đến cái gì, vội vã câm miệng! Nàng chớp chớp nhãn, nhìn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, có một loại cảm giác xấu .

Không xa chỗ, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp nhìn nhau liếc mắt, không cần phải nói, cái này tiểu vương bát đản sớm đã thanh tỉnh!

An Nam Tĩnh đột nhiên nhìn về phía Nhị Nha, ở trong tay nàng, là cái kia cây trường thương, sau một khắc, An Nam Tĩnh hướng phía trước bước ra một bước, bước này, trong nháy mắt đi tới Nhị Nha trước mặt hơn một trượng chỗ .

Một thương ra!

Tín niệm một thương!

Một thương này, kẹp theo An Nam Tĩnh vô địch võ đạo tín niệm!

Nhị Nha sắc mặt đại biến, tay phải lắc lắc, nhưng sau nhất trảo đánh ra!

Thương trảo chạm vào nhau!

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Nhị Nha trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, nhưng mà, An Nam Tĩnh cũng là không chút sứt mẻ!

Mà ở Nhị Nha bay ra ngoài trong nháy mắt đó, một đạo kiếm quang ở chân trời chợt lóe lên!

Đạo kiếm quang này trực tiếp đánh vào Nhị Nha thân tiến lên!

Ầm!

Nhị Nha phi nhanh hơn!

Giữa sân, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp đồng thời tiêu thất . Không xa chỗ, tức thì vang lên Nhị Nha tiếng kêu rên, "An tỷ, Dương ca, ta sai rồi, không đánh, đau, thật đau ..."

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ngừng lại .

Nhị Nha tuy là lợi hại, thế nhưng, một ngày hai người bọn họ nghiêm túc, coi như không phá được Nhị Nha nhục thân, đánh đau nhức nàng vẫn là có thể . Hơn nữa, như hạ tử thủ nói, bọn họ cũng là có thể phá Nhị Nha thân thể . Đương nhiên, bọn họ đương nhiên sẽ không hạ tử thủ, bất quá, giáo huấn một cái vẫn là có thể .

Xa chỗ, Nhị Nha ngồi ở trên đất, từng ngốn từng ngốn thở dốc .

Đánh mệt mỏi!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới Nhị Nha trước mặt, Dương Diệp nói: "Nhị Nha, ngươi vừa rồi là chuyện gì xảy ra ?"

Nhị Nha nhìn về phía Dương Diệp, "Cái gì chuyện gì xảy ra ?"

Dương Diệp nói: "Chính là ngươi vừa rồi nổi điên thời điểm!"

Nổi điên thời điểm!

Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, "Ta cũng không biết! Phản đang ở vừa rồi, ta chính là rất muốn đánh cái, đặc biệt muốn đánh Dương ca ngươi!"

Dương Diệp: "..."

"Có thể là nàng huyết mạch duyên cớ vì thế!" Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Huyết mạch duyên cớ vì thế!

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Nhị Nha rốt cuộc là cái gì huyết mạch ?"

Kiếm Kinh trầm mặc, "Ta cũng không dám khẳng định ."

Dương Diệp chính muốn nói cái gì, cái này lúc, tại hắn bên cạnh An Nam Tĩnh đột nhiên đi tới Nhị Nha trước mặt, "Lấy sau theo ta học!"

Nhị Nha ngây ngẩn cả người .

Mọi người nhìn về phía An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh nhìn Nhị Nha, "Man lực, không tốt ."

Man lực!

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "An cô nương nói cực phải, Nhị Nha có vô địch phòng ngự, vô địch nhục thân lực lượng, còn có có thể tê liệt thần khí móng vuốt, thế nhưng, lại không hiểu chiến đấu kỹ xảo, vừa đánh nhau, chỉ biết man lực liều mạng, tuy là nhất lực hàng thập hội, thế nhưng, nếu như gặp phải cùng giai đối thủ, tỷ như giống như Dương Diệp ngươi cùng An cô nương loại này, nàng là phải bị thua thiệt. Như nàng có thể học tập một ít chiến đấu kỹ xảo, đó không thể nghi ngờ là phi thường khủng bố."

Chiến đấu kỹ xảo!

Như Nhị Nha có An Nam Tĩnh loại chiến đấu này kỹ xảo ... Ngẫm lại đều khủng bố a!

Nhị Nha đột nhiên đứng lên, "Ta không học! Ta muốn cùng Tiểu Bạch chơi, Tiểu Bạch, ngươi nói có đúng hay không ?"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, đang muốn gật đầu Tiểu Bạch liền vội vàng lắc đầu, biểu thị nàng không chơi, nàng thần sắc không gì sánh được đứng đắn!

Nhị Nha: "..." (Cvt: Bị bán đứng rồi)

....

PS: Nằm mộng, đoạn càng nhất thiên, nhưng sau bị độc giả buộc lại gác ở đầu gỗ trên(lên) nướng ... Làm tỉnh lại ta!

------oOo------

Chương 2435: Giết chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, Nhị Nha thống khổ thời gian bắt đầu rồi .

Nguyên bản tự do tự tại nàng, hiện tại mỗi thiên nhất định phải xuất ra một bộ phận thời gian tới cùng An Nam Tĩnh học tập chiến đấu kỹ xảo . Ngay từ đầu, Nhị Nha rất là không tình nguyện, bất quá, học một hồi về sau, Nhị Nha đột nhiên có hứng thú .

Bởi vì nàng phát hiện, này nhân loại một ít cách nghĩ cùng chiến đấu kỹ xảo rất có ý tứ!

Mà Dương Diệp đã ở điên cuồng tu luyện .

Song Kiếm Lưu!

Đến rồi hắn loại này cấp bậc, thuần túy lực lượng, thuần túy tốc độ, mới là đáng sợ nhất . Đương nhiên, kiếm kỹ cùng vũ kỹ cũng là phi thường hữu dụng. Kiếm kỹ cùng vũ kỹ, chính là lực lượng cùng tốc độ một loại kéo dài!

Dương Diệp bây giờ con bài chưa lật, ngoại trừ cái kia một đống Thần khí, còn có hai cái, chính là Kiếm Vực cùng phi kiếm!

Kiếm Vực là gia trì, phi kiếm là kiếm kỹ!

Hắn Kiếm Vực, có thể mang hắn kiếm uy lực đề thăng vô số lần, như ở thêm trên(lên) tru, cái kia uy lực tăng thêm sự kinh khủng!

Có thể nói, Dương Diệp thực lực chân chính chính là, Phong Ma dưới trạng thái hắn thi triển Kiếm Vực cùng Phong Ma Kiếm Pháp cùng với phi kiếm!

Loại trạng thái này xuống hắn, là kinh khủng nhất!

Đương nhiên, lớn nhất con bài chưa lật, vẫn là cảnh giới của hắn tu vi!

Hắn hiện tại, nhưng vẫn là đang áp chế cảnh giới của mình . Như hắn không áp chế, cảnh giới của hắn hội bạo tăng tới trình độ nào ?

Hắn không biết!

Bất quá, chỉ cần hắn còn có thể áp chế, hắn thì sẽ một thẳng áp chế xuống! Áp đến không thể áp mới thôi!

Ở trong võ điện, Dương Diệp đem hết thảy kiếm kỹ đều thấy hết sạch, bất quá, hắn cũng không có đi luyện! Đến rồi hắn loại trình độ này, bất kể là kiếm đạo, vẫn là kiếm kỹ, đều có chính mình dành riêng phong cách, hắn cần không phải đi đi con đường của người khác, mà là học, tham khảo, hoàn thiện . Những thứ kia kiếm kỹ sự giúp đỡ dành cho hắn chính là, hoàn thiện hắn kiếm đạo của mình, kiếm kỹ . Bao quát cái kia Song Kiếm Thuật, hắn cũng chỉ là mượn bên ngoài ưu điểm, tới hoàn thiện kiếm kĩ của mình! Mà không phải rập khuôn trích dẫn!

Không chỉ có hắn, chính là An Nam Tĩnh cũng là như đây.

Thời gian một ngày một ngày trôi qua, rất nhanh, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp! Bởi vì hôm nay là hắn ở nơi này trong võ điện sau cùng một ngày!

Ly khai Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp phát hiện, cái kia A Lãnh đã không ở .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó rời đi Vũ Điện .

Ở Vũ Điện cửa, là cái kia Hoang Doanh .

"Như thế nào ?" Hoang Doanh cười nói .

Dương Diệp nói: "Thu hoạch tốt nhiều!"

"Như vậy cũng tốt!" Hoang Doanh cười nói: "Đi Đạo điện xem một chút đi, nơi ấy, thật nhiều võ đạo thần thông cùng với ta Hoang Tộc đã từng vô số cường giả ngộ đạo tâm đắc, còn có các loại bí pháp ."

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Cái kia A Lãnh cô nương đâu?"

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Gia tộc của nàng gởi thư, làm cho nàng lập tức trở về gia tộc, hình như là có chuyện gì ."

Dương Diệp nhíu mày, "Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Chắc là cái gì việc gấp, không phải, nàng cũng sẽ không gấp như vậy đi trở về . Yên tâm đi, nàng bây giờ cùng ngươi còn có ta giao hảo, gia tộc của nàng chỉ cần không phải quá ngu, cũng sẽ không đang buộc nàng làm cái gì chuyện ngu xuẩn tình ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta có thể ở Đạo điện bên trong đối đãi mấy thiên ?"

Hoang Doanh cười khổ, "Nhất thiên! Xin lỗi, gia tộc của ta độ cống hiến là thật thấy đáy ."

Dương Diệp cười nói: "Đã đủ rồi!"

Hoang Doanh cười nói: "Chúc ngươi có tốt thu hoạch!"

Nói xong, Hoang Doanh xoay người rời đi .

Dương Diệp theo Hoang Doanh đi tới Đạo điện .

Đạo điện bên trong, Dương Diệp gặp được một cái người quen, chính là cái kia Hoang Thiên Hành . Chứng kiến Dương Diệp tiến đến, Hoang Thiên Hành hơi gật đầu, Dương Diệp cũng gật đầu đáp lại xuống.

]

Hai người không cùng xuất hiện!

Dương Diệp đi tới một bên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sách của nơi này quỹ chỉ có năm tòa, trên tủ sách quyển trục cũng rất ít, chỉ có vẻn vẹn chừng hai mươi cái ! Bất quá, phân loại cũng rất minh xác, cái nào là võ đạo cảm ngộ, cái nào là thần thông bí thuật, phía trên đều có viết rõ rõ ràng ràng .

An Nam Tĩnh cũng xuất hiện ở giữa sân, An Nam Tĩnh mỗi một bản đều xem, bởi vì nàng có thể hấp thu . Thế nhưng Dương Diệp thì không được, thiên phú phương diện, hắn là thật không bằng An Nam Tĩnh . Hắn chỉ nhìn thích hợp hắn!

Dương Diệp đi tới một tòa trước tủ sách, hắn cầm lên một cái trong đó quyển trục, quyển trục chi lên, hai chữ to: Kiếm đạo!

Dương Diệp tìm bốn phía, chỉ phát hiện một bản kiếm đạo cảm ngộ!

Cái này lúc, một bên đột nhiên truyền đến một giọng nói, "Ở ta Hoang Tộc lịch sử bên trong, kiếm tu cũng có rất nhiều, thế nhưng, chân chính có đại thành tựu, cũng chỉ có một . Mà cũng chỉ có kiếm đạo của hắn cảm ngộ, mới có tư cách ở lại chỗ này ."

Dương Diệp quay đầu, nói chuyện chính là cái kia Hoang Thiên Hành .

Hoang Thiên Hành nói: "Bất quá, ta cảm thấy kiếm đạo của hắn cảm ngộ cũng không thích hợp ngươi!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Thiên Hành nói: "Bởi vì kiếm đạo của hắn phong cách cùng kiếm đạo của ngươi phong cách hoàn toàn khác nhau, hắn là vương đạo kiếm, đường đường chính chính! Mà ngươi, thứ cho ta nói thẳng, kiếm đạo của ngươi chủ sát phạt, kiếm đạo của các ngươi, hoàn toàn khác biệt . Cho nên, kiếm đạo của hắn cảm ngộ đối với ngươi mà nói, dùng chỗ cũng không đại!"

Dương Diệp mở ra quyển trục nhìn thoáng qua, quyển trục hàng ngũ nhứ nhất: Kiếm, quân tử vậy, sử kiếm người, tâm cần chính, phẩm giá cần ...

Nhìn một hồi, Dương Diệp lắc đầu, thu hồi cái kia quyển trục .

Như Hoang Thiên Hành nói, cái này kiếm đạo cảm ngộ cùng kiếm đạo của hắn, hoàn toàn bất đồng!

Kiếm đạo!

Kiếm đạo của mình là cái gì ?

Là thà chết chớ khom, là dẫu có chết không nạo, là bất khuất ... Thật là những thứ này sao?

Dương Diệp lắc đầu, kỳ thực những thứ này đều là giả .

Kiếm đạo!

Kỳ thực, ở trong lòng hắn, kiếm chính là dùng để giết người . Cùng bên ngoài nói là kiếm đạo, không bằng nói là sát đạo . Sát đạo cùng kiếm đạo, cũng không có cái gì khác biệt . Nói ở cao lớn lên, đều không che giấu được hắn kiếm là dùng để giết người sự thật này!

Kiếm, chính là dùng để giết người! Chẳng qua thế nhân cho kiếm phi trên(lên) nhiều thiếu tầng hoa lệ áo khoác, đều không che giấu được nó cũng chỉ là một cái công cụ, một cái giết người công cụ .

Đương nhiên, ở người bất đồng trong tay, cái này công cụ có bất đồng ý nghĩa .

Thế nhưng, nó bản chất liền là được sáng tạo ra giết người!

Nghĩ vậy, Dương Diệp nở nụ cười .

Hắn mục tiêu, không phải là truy cầu kiếm đạo, mà là truy cầu sát nhân!

Sát nhân, không phải vì giết mà giết, mà là vì thủ hộ mà giết!

Thiên đại địa lớn, thân nhân nhất lớn, ai dám phạm ta thân nhân người, giết chết!

Niệm tới đây, Dương Diệp phía trước một chút mờ mịt đảo qua mà khoảng không .

Thần thanh khí sảng!

Ý niệm trong đầu thông suốt, tâm niệm thông suốt, đối với kiếm tu tốt chỗ tự nhiên là to lớn .

Một bên, Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì . Hiện tại Hoang Doanh đã là thế điện hạ, mà Hoang Doanh cùng Dương Diệp là bằng hữu, có thể nói, Hoang Tộc đã tán thành Dương Diệp, mà Hoang Tộc, cũng tôn trọng cường giả, hắn đương nhiên sẽ không ngu xuẩn đến tiếp tục tìm Dương Diệp phiền phức! Dù sao cũng là Hoang Tộc thế tử, mà không phải cái kia loại vô não ngu xuẩn nhị đại .

Võ đạo cùng kiếm đạo một đường, đường trường xa xôi, đều cần thời thời khắc khắc kiên định đạo của mình tâm, kiên định chính mình phải đi đường. Bởi vì rất nhiều nhân đi tới nửa đường liền bị lạc chính mình, hoặc bỏ qua chính mình phải đi đường.

Dương Diệp rất minh bạch đạo lý này, nguyên nhân đây, hắn thời thời khắc khắc đều cần rõ ràng chính mình tâm, rõ ràng con đường của mình .

Đại nghị lực người, mới vừa khả năng đi tới cái kia trong nhân thế đỉnh phong!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp lại tìm một môn thần thông bí thuật!

Thần phân thuật!

Hay là thần phân thuật, kỳ thực chính là Phân Thân Thuật, loại này phân thân rất đặc thù, bởi vì ... này thần phân thuật phân ra tới phân thân sở hữu bản thể chín thành rưỡi chiến lực! Đương nhiên, có thời gian hạn chế, chỉ có thể tồn tại mười hơi thời gian, tối đa có thể tồn ở trăm hơi thở! Cái này cùng thực lực cá nhân có quan hệ!

Chín thành rưỡi chiến lực, cái kia ý vị như thế nào ?

Ý nghĩa trong nháy mắt bên trong, hắn có thể hai đánh một!

Thử nghĩ một cái, hai cái Dương Diệp đồng thời thi triển Phong Ma Kiếm Pháp, hoặc Kiếm Vực Ngũ Kiếm, đó là kinh khủng cỡ nào!

Nhưng mà, một bên Hoang Thiên Hành cũng là cho hắn văng một chậu nước lạnh, "Thần phân thuật, ở nơi này hết thảy bí pháp bên trong, xem như là đứng đầu nhất, thế nhưng, ta Hoang Tộc cũng là có rất ít người tu luyện, ngươi cũng biết vì sao ?"

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Thiên Hành, "Vì sao ?"

Hoang Thiên Hành nói: "Phân thân phân thân, không chỉ có muốn phân thân, còn muốn phân hồn . Phân thân đơn giản, thế nhưng, phân hồn khó . Phân thân ra một điểm sai lầm, vấn đề không phải rất lớn, nhiều lắm chính là đau khổ chút . Thế nhưng, phân hồn nếu như xảy ra chuyện không may, cái kia vấn đề cũng không phải là bình thường lớn, có chút sai lầm, vô cùng có khả năng thần hồn câu diệt! Nguyên nhân đây, ở ta Hoang Tộc, vô số người đối với môn này bí thuật đều ngắm mà dừng lại, không dám tu tập!"

Phân hồn!

Dương Diệp chân mày cau lại, "Lẽ nào sẽ không có người tu luyện thành công quá ?"

Hoang Thiên Hành nói: "Có, hai người, một cái sáng tạo ra môn này bí thuật cái kia vị tổ tiên, còn có một cái, cũng là ta Hoang Tộc tổ tiên, hắn mặc dù có thể tu luyện thành công, là bởi vì hắn có nhất thần vật có thể trấn áp thần hồn, không cho thần hồn xảy ra vấn đề . Chính là loại tình huống này, hắn mới đưa cái này thần phân thuật học được . Mà người còn lại, ở gia tộc ghi chép bên trong, từng có hai người, một người thần hồn câu diệt, một người thần hồn chịu đến trọng thương, thành ngu ngốc ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Như ngươi muốn tu luyện, nếu là không có chí bảo trấn áp thần hồn, tốt nhất vẫn là đừng nếm thử! Không đả thương nổi đấy!"

Trấn áp thần hồn!

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi một vật .

Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp không chính là có thể trấn áp thần hồn sao?

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng vén lên, trời giúp chính mình a!

Một bên, Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Chúc mừng!" Hắn biết, trước mắt cái này Dương Diệp, nhất định là sở hữu trấn áp thần hồn chí bảo .

Bất quá, cái này cũng bình thường . Người này thân lên, nhưng là có một con Linh Tổ. Có cái kia Linh Tổ ở, bảo bối còn có thể thiếu sao? Coi như không có, cái kia Linh Tổ cũng có thể tìm nhất kiện tới!

Gặp may mắn!

Hoang Thiên Hành lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

"Đa tạ!" Cái này lúc, thân sau truyền đến Dương Diệp thanh âm .

Hoang Thiên Hành cước bộ hơi ngừng lại, hắn gật đầu, nhưng sau đi ra ngoài .

Điện bên ngoài, Hoang Thiên Hành ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, hắn đột nhiên phát hiện, cái này Dương Diệp cũng không có như nghe đồn vậy như vậy ngang ngược kiêu ngạo, không cùng là địch, vẫn là rất dễ chung sống!

Đạo điện bên trong .

Dương Diệp trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong, phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại hắn đỉnh đầu, lơ lững một tòa kim sắc Tiểu Tháp!

Chính là cái kia Hồng Mông Tháp!

Tu luyện!

Điên cuồng tu luyện!

Lúc này đây ly khai Hoang Tộc chi về sau, hắn không muốn ở bị người đuổi giết!

Bị đuổi giết thời gian, quá lâu, quá oan uổng . Là thời điểm đổi hắn Dương Diệp giơ lên Đồ Đao theo đuổi giết người khác!

. . .. . .

PS: Xin lỗi, sớm trên(lên) đi ra ngoài làm chút chuyện tình, trở về chậm .

Cảm tạ: Địch địch _ huynh trở thành đệ 28 cái minh chủ, cảm tạ hào thưởng . Cũng cảm tạ: Bạn đọc 54 13550 8, Nguyên lai không phải ngươi nha, 10480 394 97 A A, vĩ đại vĩ đại là ta tên, bạn đọc 552 9860 9, Lăng đường nhỏ chủ rõ ràng long, tới mảnh nhỏ lli, bạn đọc 552 858 96, trừng, Hà Nam Phong tung, bạn đọc 552 6 6420 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ .

Cảm tạ mọi người khen thưởng còn có rất nhiều bằng hữu vé tháng chống đỡ!

------oOo------

Chương 2436: Tử Nhi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bắt đầu tu luyện thần phân thuật!

Không thể không nói, cái này thần phân thuật quả thật có độc đáo chi chỗ, thế nhưng, như cái kia Hoang Thiên Hành nói, rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm!

Phân nhục thân, vấn đề không phải như vậy lớn, thế nhưng, phân thần hồn cũng là phi thường phi thường khó khăn .

Đem thần hồn một phân thành hai!

Nếu như không có Hồng Mông Tháp trấn áp, có chút sai lầm, liền thật hội vạn kiếp bất phục! Dù cho có Hồng Mông Tháp trấn áp, Dương Diệp cũng không dám vô cùng sơ suất .

Tu luyện là khô khan, cũng là nhàm chán .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp nhất lần lại một lần nếm thử, ban đầu lúc, nhiều lần thất bại, không phải nơi đây ngoại trừ vấn đề, chính là nơi ấy xảy ra vấn đề . Bởi vì dù cho phân ra một bộ phân thân, cũng cần hắn tới khống chế .

Cái kia lúc, hắn tương đương với muốn khống chế hai cái chính mình!

Lúc này mới là khó khăn nhất địa phương!

Một lần lại một lần thất bại, một lần lại một lần cho tới bây giờ

Ở Dương Diệp tu luyện đồng thời, An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha đã ở tu luyện, phải nói, còn có cái kia Tiểu Ngưu .

Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha đều ở đây cùng An Nam Tĩnh học tập chiến đấu kỹ xảo!

Còn Thái Cổ Chân Long cùng Thái Cổ Lệ Hổ cái này vài đầu đại yêu, bọn họ hình thể quyết định bọn họ không pháp tới học tập nhân loại chiến đấu kỹ xảo! Tiểu Ngưu cùng Nhị Nha, nhưng là đều chỉ có hai cái chân, bọn họ cùng nhân loại hình thể, cũng không có khác biệt!

Mà Thái Cổ Chân Long bọn họ thì lại khác! Tuy là bọn họ có thể hóa thành hình người, thế nhưng kể từ đó, ngược lại sẽ mất đi bọn họ vốn là ưu thế!

Ở An Nam Tĩnh giáo dục xuống, Nhị Nha thực lực càng phát kinh khủng!

Nàng bây giờ, đã không đơn thuần là chỉ có một thân man lực, cùng nàng đối luyện lúc, coi như là An Nam Tĩnh cũng phải thận trọng đối đãi!

Còn Tiểu Ngưu, An Nam Tĩnh bắt hắn là thật hết cách rồi, người này giáo tới giáo đi, đều chỉ hội cái kia mấy chiêu . Nhất về sau, An Nam Tĩnh cũng hết cách rồi, chỉ có thể làm cho hắn điên cuồng luyện tập cái kia mấy chiêu .

Phách, quét, chém chéo!

Ở nơi này ba chiêu, Tiểu Ngưu liền điên cuồng luyện ba chiêu này .

Hiệu quả tự nhiên cũng là có, đặc biệt Tiểu Ngưu cầm vẫn là nhất kiện Thần khí, đối với trên(lên) một dạng đại yêu, cho dù là Thái Cổ Chân Long loại này đại yêu, Tiểu Ngưu đều hoàn toàn có thể cùng đánh một trận . Thái Cổ Chân Long ở lợi hại, cái kia búa cũng có thể phá vỡ phòng ngự của nó! Còn Nhị Nha loại này cấp bậc, Tiểu Ngưu cũng đừng nghĩ chiến . Vài đầu đại yêu cùng Nhị Nha chênh lệch vẫn còn có chút lớn, cái kia vài đầu đại yêu hiển nhiên cũng ý thức được điểm ấy, đều ở đây bắt đầu cần cù tu luyện!

Không thể cản trở!

Đây là Tiểu Bạch nói .

Hơn nữa, ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, chúng nó cũng không muốn tụt lại phía sau . Không có thực lực, không có chiến lực, ăn hết bạch cơm, chúng nó cũng là ngượng ngùng .

Yêu cũng là có tự ái!

Còn Tiểu Bạch, nàng căn bản không hiểu tu luyện là cái gì, phải nói, nàng mỗi ngày đi ngủ chính là đang tu luyện .

Kiếm Tông sau sơn, tiểu rừng cây bên trong, Tiểu Bạch trơ mắt nhìn cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trái trên cây .

Muốn chín!

Bồi dưỡng!

Trái cây này, tuy là tốt, thế nhưng, đối với Tiểu Bạch mà nói, vẫn là không có trọng yếu như vậy, nàng sở dĩ như này nhọc lòng bồi dưỡng cái này Hỗn Nguyên cây, mục đích thực sự vẫn là Tiểu Ngưu chờ vài đầu đại yêu . Không riêng là bởi vì cái này vài đầu đại yêu có thể giúp Dương Diệp, cũng bởi vì nàng thật đem cái này vài đầu đại yêu cho rằng là người thân . Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long lấy mạng bảo hộ nàng tràng cảnh, nàng vẫn luôn nhớ kỹ!

Kỳ thực, tất cả đều là lẫn nhau . Tiểu Bạch đối với vài đầu đại yêu tốt, chúng nó cũng vẫn luôn nhớ kỹ . Đặc biệt Tiểu Ngưu, như không phải Tiểu Bạch, nó là tuyệt đối đi không đến bây giờ loại trình độ này .

Hầu hết thời gian, yêu tộc giữa cảm tình càng thêm đơn thuần . Ngươi tốt với ta, ta đối với ngươi tốt ——

Hỗn Nguyên cây trước, Tiểu Bạch đợi không kém hơn nửa canh giờ về sau, rốt cục, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây rung rung một cái, ngay sau đó, cây kia ở trên sáu miếng trái cây tự động bóc ra, nhưng bay về sau đến rồi Tiểu Bạch trước mặt!

]

Đây là Hỗn Nguyên cây hồi báo!

Kỳ thực, Tiểu Bạch cũng không biết . Lịch sử trong một ít Hỗn Nguyên cây, ngoại nhân muốn có được trên người bọn họ Hỗn Nguyên quả, không thể nghi ngờ là so với đăng thiên còn khó hơn . Chỉ có cái kia loại đứng đầu nhất siêu cấp cường giả, mới có thể theo bọn nó thân trên(lên) trích hạ trái cây . Thế nhưng ở chỗ này nói thực tế một chút, như chúng nó không muốn cho, chọc giận Tiểu Bạch, không chỉ có trái cây không bảo đảm, liền chính bọn chúng đều không bảo đảm!

Mà Hỗn Nguyên cây cũng rất thông minh, chủ động cho Tiểu Bạch .

Chỉ cần có Tiểu Bạch trợ giúp, tương lai của bọn nó sẽ tốt hơn, đi hội xa hơn, cũng không phải mấy viên trái cây có thể so với.

Tiểu Bạch thu hồi cái kia sáu trái cây, nàng hướng về phía cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây nhếch miệng cười, nhưng sau đó xoay người nhanh như chớp biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, hai khỏa Hỗn Nguyên cây theo phong khẽ đung đưa .

Tiểu Bạch mang theo sáu viên trái cây chạy a chạy, rất nhanh, nàng đi tới một gian trước đại điện, cửa đại điện mở ra .

Một gã quần tím nữ tử đi ra!

Chính là Tử Nhi!

Lúc này, Tử Nhi đã đạt đến Phá Giới cảnh!

Có thể nói, Tử Nhi cảnh giới là Tiểu Bạch dùng Hỗn Nguyên quả mạnh mẽ đề thăng đi lên . Cho dù là tử điêu nhất tộc tổ tiên, thành tựu sợ là cũng không kịp Tử Nhi . Tử Nhi đã đột phá chính mình huyết mạch, tổ tiên nàng, có mới huyết mạch! Đương nhiên, sức chiến đấu của nàng so với Tiểu Ngưu cùng Thái Cổ Chân Long chờ còn thì kém rất nhiều . Bất quá, Tử Nhi đã rất hài lòng . Sống càng lâu, liền ý nghĩa cùng Dương Diệp thời gian lại càng lâu!

Có một niềm hạnh phúc, gọi làm bạn!

Có thể làm bạn cùng với chính mình thích người, cũng rất hạnh phúc!

Trước đại điện, Tiểu Bạch đang cầm một viên Hỗn Nguyên quả đưa tới Tử Nhi trước mặt, ở nàng tròn đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy nụ cười xán lạn .

Nàng, Tử Nhi, Kiếm Tổ, các nàng ba cái là làm bạn Dương Diệp sớm nhất, cũng lâu nhất đấy! Đặc biệt Tử Nhi, ở Dương Diệp vẫn là một cái tiểu tạp dịch mà bắt đầu cùng Dương Diệp .

Tử Nhi nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Ta gia Tiểu Bạch không ở giống như lấy trước như vậy ngang bướng!"

Đã từng Tiểu Bạch, tưởng chừng như là một cái Hùng hài tử, nghịch ngợm không được . Mặc dù bây giờ hầu hết thời gian cũng nghịch ngợm, bất quá, đã tốt quá nhiều... . Chí ít, nàng sẽ không ở loạn trò đùa dai .

Tiểu Bạch đem trái cây đưa cho Tử Nhi về sau, nàng ôm Tử Nhi đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát, nhưng sau đó xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Tử Nhi lắc đầu cười, nhìn trong tay trái cây, tâm lý rất ấm .

Ở Tiểu Bạch ly khai chi về sau, một giọng nói đột nhiên tự một bên truyền đến, "Tử Nhi!"

Tử Nhi thân thể mềm mại khẽ run lên, nàng quay đầu nhìn lại, Dương Diệp không biết bực nào thì xuất hiện ở nơi ấy .

Tử Nhi nhìn Dương Diệp, đột nhiên, nàng nhoẻn miệng cười, giống như trăm hoa nở rộ, đẹp không sao tả xiết .

Dương Diệp đi tới Tử Nhi bên cạnh, hai người cứ như vậy ngồi ở đại điện trước thềm đá, Dương Diệp tay phải lôi kéo Tử Nhi tay!

Dương Diệp nhìn về chân trời, nhẹ giọng nói: "Còn nhớ rõ chúng ta ban đầu thấy lúc thời điểm sao?"

Tử Nhi gật đầu, cái kia thì nàng nhìn thấy Dương Diệp đệ nhất, cảm giác đầu tiên là: Cái này người tốt yếu!

Dương Diệp không có ở nói, nhẹ nhàng ôm Tử Nhi, hai người cứ như vậy ngồi ở thềm đá lên.

Đã từng nhất mộ mộ lặng yên hiện lên hai người trong đầu .

Dần dần, Dương Diệp nhãn thần theo nhu hòa biến thành băng lãnh .

Ở nơi này người mạnh là vua thế giới, muốn mình cùng bên người thân nhân sống khỏe mạnh, có tôn nghiêm sống, liền nhất định nắm tay đủ cứng .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua dựa vào ở chính mình trên bả vai Tử Nhi, đây hết thảy, hắn không cho phép bất luận kẻ nào tới phá hư .

Mỹ mặt tốt, để lại cho mình người thân nhất, tàn khốc một mặt, chính mình đi đối mặt!

Thềm đá lên, hai người gắt gao ôm nhau!

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch đem Tiểu Ngưu chờ yêu cũng gọi đi qua!

Tiểu Ngưu chờ yêu nhìn chằm chằm vào Tiểu Bạch, chuẩn xác mà nói là Tiểu Bạch trước mặt cái kia bốn viên trái cây .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ trước mặt trái cây, nhưng sau vừa chỉ chỉ Tiểu Ngưu chờ yêu, ý là nhất yêu một cái!

Tiểu Ngưu do dự xuống, nhưng sau hắn thứ nhất đi tới, đón lấy, ở Thái Cổ Chân Long chờ yêu nhìn kỹ xuống, Tiểu Ngưu cầm lên một quả trái cây, an tĩnh đi tới một bên . Nếu là Tiểu Bạch gọi cầm, hắn mượn! Đương nhiên, hắn trong lòng cũng rất muốn cầm .

Nhìn thấy Tiểu Ngưu đều cầm, Thái Cổ Chân Long chờ yêu cũng không khách khí, dồn dập tiến lên cầm thuộc về mình cái kia một viên .

Trong đó, kích động nhất không ai bằng cái kia Vũ Kỳ Lân cùng Thái Cổ Lệ Hổ . Hai cái đại yêu như không phải gặp phải Tiểu Bạch, sợ là cả đời đều ăn không đến loại này Hỗn Nguyên quả .

Nhìn thấy lũ yêu cầm trái cây về sau, Tiểu Bạch xoay người nhún nhảy một cái biến mất ở xa chỗ . Hiển nhiên, đây là cho Nhị Nha tiễn trái cây đi .

Phi thăng đài lên, lũ yêu nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau dồn dập xoay người rời đi .

Nếu như là ở sâu sơn bên trong, mấy vị đại yêu nhất định sẽ vì cái này Hỗn Nguyên quả đánh đập tàn nhẫn . Thế nhưng ở chỗ này, chúng nó cũng không có . Cũng không phải là bởi vì Dương Diệp kinh sợ, cũng không phải là bởi vì Tiểu Bạch, mà là bởi vì ... này một đường tới cộng đồng chiến đấu .

Mấy vị đại yêu trong lúc đó, nghiễm nhiên đã trở thành bằng hữu!

Bên kia, Nhị Nha vẫn còn ở cùng An Nam Tĩnh chiến đấu, An Nam Tĩnh huấn luyện phương pháp chính là chiến đấu , vừa chiến đấu bên chỉ đạo! Hơn nữa, chiến đấu một hồi về sau, sẽ dừng lại, nhưng sau vạch Nhị Nha nơi nào không đủ!

Ở loại tình huống này xuống, Nhị Nha tiến bộ tự nhiên là rất lớn . Hơn nữa, Nhị Nha năng lực học tập rất mạnh .

Nhìn thấy Tiểu Bạch đến, Nhị Nha cùng An Nam Tĩnh đều ngừng lại, hai người nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo ném đi, cái viên này Hỗn Nguyên quả tức thì rơi vào Nhị Nha trước mặt .

Nhị Nha lau mặt một cái ở trên mồ hôi hột, sau đó nói: "Tiểu Bạch, ngươi có muốn ăn một chút hay không ?"

Tiểu Bạch lắc đầu .

Trái cây này, cũng không mỹ vị . Tiểu Bạch ăn cái gì, chỉ thấy được hay không ăn, mà không phải xem cấp bậc!

Nhị Nha liếm môi một cái, nhưng sau nhìn về phía An Nam Tĩnh, "An tỷ, ta ăn trước trái cây này có thể hay không ?"

Đối với An Nam Tĩnh, Nhị Nha là tôn kính phát ra từ nội tâm .

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

An Nam Tĩnh đi về sau, Nhị Nha trực tiếp từng ngụm từng ngụm ăn, vừa ăn vừa nói: "Tiểu Bạch, An tỷ nói, ta muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, bởi vì bên ngoài dường như có rất nhiều người muốn cua ngươi . Tiểu Bạch, ngươi biết bọn họ tại sao muốn cua ngươi sao?"

Tiểu Bạch lắc đầu .

Nhị Nha hung hăng cắn một khẩu, sau đó nói: "An tỷ nói ngươi là Linh Tổ, ngươi biết cái gì là Linh Tổ à?"

Linh Tổ ?

Tiểu Bạch lần nữa lắc đầu!

Nhị Nha hừ một tiếng, "Ta cũng không biết" vừa nói, nàng len lén liếc liếc mắt bốn phía, sau đó nói: "Tiểu Bạch, ta len lén nói cho ngươi biết, ta gần nhất lão nằm mộng, ta mơ tới tự ta thật là lợi hại, ân, lợi hại tới trình độ nào đây, giống như Dương ca loại này, ta nhất trảo là có thể đập chết! Ngươi có thể đừng nói cho Dương ca, không phải, ta sẽ bị hắn đánh ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng lấy ra nhất chuỗi đường hồ lô đưa tới Nhị Nha bên mép .

Nhị Nha liếm liếm, sau đó nói: "Yên tâm đi Tiểu Bạch, trước đây Đồ Tể nói, xuất hiện hỗn, phải nói nghĩa khí! Tiểu Bạch, ngươi là ta Nhị Nha bằng hữu tốt nhất, ai dám đánh ngươi chủ ý, phải theo lão tử thi thể trên(lên) dẫm lên!"

Nói đến nhất sau câu, Nhị Nha thần sắc vô cùng đứng đắn .

Nàng không đang nói đùa!

PS: Lần nữa nói lời xin lỗi, đổi mới chậm . Xin lỗi!

------oOo------

Chương 2437: Ngực lớn nhưng không có đầu óc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu chờ đại yêu sau khi ăn xong Hỗn Nguyên quả về sau, dồn dập về tới địa bàn của mình . Rất nhanh, từng đạo khí tức cường đại từ này một vùng núi bên trong tràn ra .

Đề thăng!

Hỗn Nguyên quả lại một lần nữa cho thấy nó cường đại công hiệu!

Mà ở trong phòng tu luyện Dương Diệp, tại hắn điên cuồng tu luyện xuống, hắn thần phân thuật cũng dần dần có hiệu quả .

Một tháng sau .

Một đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này Kiếm Tông sau sơn phóng lên cao, cổ hơi thở này thẳng vào vân tiêu, chấn động toàn bộ thiên địa .

Tứ giới yêu thú khí tức!

Tiểu Ngưu!

Lúc này đây đột phá chính là Tiểu Ngưu!

Tiểu Ngưu đề thăng nhất lớn, trực tiếp bước chân vào tứ giới!

Đột phá chi về sau, Tiểu Ngưu cõng Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đi tới phi thăng đài lên, lúc này, Tiểu Bạch đang ở nơi ấy . Tiểu Bạch nhìn Tiểu Ngưu, meo meo cười, Tiểu Ngưu lại biến lợi hại!

Tiểu Ngưu khẽ gật đầu, nhưng sau cung kính kính đứng ở Tiểu Bạch thân sau .

Ầm!

Cái này lúc, lại là một đạo khí tức cường đại tự xa chỗ dãy núi kia bên trong phóng lên cao . Cổ hơi thở này bên trong, kẹp theo nồng nặc bạo lệ khí hơi thở .

Thái Cổ Lệ Hổ!

Rống!

Ở cái kia mịt mờ dãy núi bên trong, một đạo tiếng hổ gầm đột nhiên vang lên, ngay sau đó, một đạo hắc ảnh rơi vào phi thăng đài lên.

Chính là cái kia Thái Cổ Lệ Hổ!

Tứ giới đại yêu!

Giờ này khắc này, đầu này Thái Cổ Lệ Hổ cũng đạt tới tứ giới, hơn nữa còn là tứ giới đỉnh phong!

Đầu này Thái Cổ Lệ Hổ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Tiểu Ngưu, khẽ gật đầu, nhưng sau cung kính kính đứng qua một bên . Lúc này, trên người nó lệ khí thiếu rất nhiều .

Phi thăng đài lên, hai đầu Thái Cổ đại yêu cùng Tiểu Bạch ánh mắt một mạch chờ xa chỗ cái kia mảnh nhỏ mịt mờ dãy núi, đợi một hồi lâu, rốt cục, một đạo khí tức cường đại đột nhiên tự xa chỗ tản ra, theo cổ hơi thở này tản ra, xa chỗ dãy núi kia không gian tức thì rung động kịch liệt lên .

Rất nhanh, một đầu đại yêu rơi vào phi thăng đài lên, chính là cái kia Vũ Kỳ Lân!

Đầu này Vũ Kỳ Lân khí tức trên người rất là cường thế, có điểm cả vú lấp miệng em cảm giác . Bất quá, ở đi tới phi thăng đài về sau, hơi thở của nó dần dần bình tĩnh lại . Nó hướng về phía Tiểu Bạch cùng Tiểu Ngưu hai đầu đại yêu gật đầu, nhưng sau an tĩnh đi tới một bên .

Ba cái tứ giới đại yêu!

Tiểu Bạch trên mặt tiếu dung càng thêm xán lạn!

Bất quá,, còn có một cái!

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, còn có một con rồng! Tiểu Bạch cùng tam đầu đại yêu hãy đợi a chờ, chờ thật lâu cũng không thấy con rồng kia xuất hiện! Nhất về sau, Tiểu Bạch thật sự là không chờ được . Nàng đi tới Thái Cổ Chân Long địa bàn, khi thấy cái kia Thái Cổ Chân Long lúc, Tiểu Bạch tức thì nổi giận!

Ngủ!

Giờ này khắc này, cái kia Thái Cổ Chân Long dĩ nhiên nằm nhất chỗ đá lớn trên(lên) ngủ!

Tiểu Bạch bay qua hướng về phía Thái Cổ Chân Long vòi nước chính là một cước .

Lũ yêu: "..."

Thái Cổ Chân Long lắc lắc đầu, tiếp tục ngủ .

Tiểu Bạch càng thêm nổi giận!

Đầu này long quá không cãi cọ!

Tiểu Bạch tiểu trảo nhất chiêu, Tiểu Ngưu sau lưng cái kia chuôi Hồng Hoang Khai Thiên Phủ tức thì bay đến Tiểu Bạch trảo trung, Tiểu Bạch ôm cái kia chuôi búa kẹp ở tiểu long đầu lên, bất quá, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng tiểu trảo một phen, đổi thành phủ đưa lưng về phía cái kia Thái Cổ Chân Long . Đón lấy, nàng ôm búa hướng về phía tiểu long đầu một hồi ma sát .

Rất nhanh, Thái Cổ Chân Long trợn mở con mắt, khi thấy Tiểu Bạch lúc, Thái Cổ Chân Long vội vã bò dậy .

]

Tiểu Bạch trừng mắt Thái Cổ Chân Long, nàng tiểu trảo chỉ chỉ một bên Tiểu Ngưu chờ, nhưng sau vừa chỉ chỉ Thái Cổ Chân Long . Ý tứ này rất rõ ràng!

Thái Cổ Chân Long nhìn thoáng qua cách đó không xa Tiểu Ngưu chờ yêu, lúc này, những thứ này đại yêu đều đã đạt được tứ giới, cùng nó cùng một giai cấp!

Thái Cổ Chân Long rất bất đắc dĩ!

Tam giới đến tứ giới dễ dàng, thế nhưng, tứ giới đến ngũ giới sẽ rất khó a!

Nó cắn nuốt cái kia Hỗn Nguyên quả về sau, đã tới tứ giới đỉnh phong, nó thay đổi cũng so trước đó càng thêm lợi hại! Thế nhưng, nó không có biện pháp đột phá chính mình, đạt được ngũ giới!

Ngũ giới, không phải tốt như vậy đạt tới!

Đáng tiếc, Tiểu Bạch không hiểu đạo lý này, Tiểu Bạch tưởng nó lười biếng!

Vì vậy, Thái Cổ Chân Long bi kịch . Bị Tiểu Bạch cầm Hồng Hoang Khai Thiên Phủ đuổi theo bốn chỗ chạy!

Một bên Tiểu Ngưu chờ đại yêu nhìn cái kia chạy trốn bốn phía Thái Cổ Chân Long, rất đồng tình, thế nhưng, cái này cùng bọn họ lại có cái gì quan hệ đâu?

Bên kia .

An Nam Tĩnh ngồi xếp bằng ở nhất chỗ đầm nước trước, ở nàng bên cạnh, cắm một thanh trường thương .

Chính là vô danh kia!

Trong khoảng thời gian này, không chỉ có cái kia vài đầu đại yêu tăng lên rất nhiều, An Nam Tĩnh cũng thu hoạch rất nhiều . Cái kia trong võ điện cùng Đạo điện bên trong võ học điển tịch còn có võ học tâm pháp, đều đã bị nàng nhớ xuống, đồng thời dung hợp .

Đi tạp cầu tinh!

Có thể nói, trong khoảng thời gian này tới nay, An Nam Tĩnh đề thăng cũng là to lớn!

Chỉ bất quá, An Nam Tĩnh thực lực đến tột cùng đến trình độ nào, sợ là chỉ có chính cô ta đoán tinh tường .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, liền ngồi như thế . Không biết quá bao lâu, hắn đột nhiên trợn mở con mắt, trong sát na, tại hắn bên phải, lại xuất hiện một cái Dương Diệp.

Hai cái Dương Diệp nhìn nhau liếc mắt, chuyển chớp mắt, một cái trong đó Dương Diệp biến mất!

Dương Diệp đứng lên!

Thành công!

Chân chính thành công!

Trải qua mấy tháng khổ tu, hắn rốt cục đem cái này thần phân thuật triệt để tu luyện được rồi!

Có thể nói, hiện tại hắn lại đem nhiều lá bài tẩy!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng mới xuất hiện thân, ly khai Hồng Mông Tháp .

Là thời điểm nên rời đi!

Hoang Thành cửa .

Hoang Doanh đi tới Dương Diệp trước mặt, "Dương huynh, ngươi nhất định phải hiện tại ly khai ?"

Dương Diệp cười nói: "Làm sao ?"

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Dương huynh, nếu như ta không có đoán sai, Vĩnh Hằng Vũ Trụ nhân khẳng định chờ ngươi ở ngoài . Ngươi bây giờ đi ra ngoài, bọn họ nhất định sẽ không bỏ qua cho ngươi! Đặc biệt hiện tại ngươi cùng ta Hoang Tộc còn giao hảo, bọn họ càng thêm sẽ không bỏ qua cho ngươi! Đợi ở chỗ này, ngươi sẽ rất an toàn!"

Dương Diệp cười nói: "Hoang Tộc có thể che chở ta một đời sao?"

Hoang Doanh trầm mặc .

Dương Diệp nói: "Hoang Doanh huynh, hảo ý của ngươi ta xin tâm lĩnh . Ta một mạch tin tưởng, người, chỉ có thể dựa vào chính mình! Như đem tương lai hy vọng ký thác vào người khác thân lên, đó là ngu xuẩn . Còn Vĩnh Hằng Quốc Độ, đánh không lại, ta chạy vẫn là có thể, ngươi cứ nói đi ?"

Hoang Doanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi đã quyết định, ta liền không ở khuyên . Bảo trọng ."

Dương Diệp gật đầu, "Bảo trọng!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi . Mà đang ở cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên cong ngón búng ra, một viên Phù Lục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Doanh cười nói: "Nếu có cần, bóp nát bùa này ."

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Ở Hoang Doanh nhìn kỹ xuống, Dương Diệp càng chạy càng xa, rất nhanh, hắn chứng kiến, ở Dương Diệp bả vai lên, xuất hiện một con màu trắng tiểu gia hỏa!

Linh Tổ!

Hoang Doanh khẽ lắc đầu, "Huyết vũ tinh phong a!"

Hắn biết, Dương Diệp một ngày ly khai Hoang Tộc, sẽ lần nữa nhấc lên huyết vũ tinh phong .

Nhưng mà, bây giờ Dương Diệp, đã không phải là năm đó Dương Diệp!

...

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai Hoang giới, trải qua truyền tống, bọn họ đi tới địa ngục giới .

Ác Linh Tử Dực!

Đi tới địa ngục giới, Dương Diệp liền là nghĩ đến Ác Linh Tử Dực, vừa nghĩ tới Ác Linh Tử Dực, hắn tâm cũng có chút đau nhức . Bởi vì ... này Ác Linh Tử Dực cũng không có bị hắn bỏ vào trong túi, mà là rơi vào rồi Nhị Nha trong túi . Dựa theo Nhị Nha thuyết pháp chính là, nàng chạy chậm, cần cái này Ác Linh Tử Dực!

Chạy chậm!

Dương Diệp kém chút một cái tát đánh bay cái này Nhị Nha! Loại này mượn cớ cũng có thể nói ra!

Bất quá, hắn cuối cùng vẫn đem Ác Linh Tử Dực cho Nhị Nha .

Bởi vì hắn phát hiện, chỉ có Nhị Nha mới có thể đem cái này Ác Linh Tử Dực uy lực phát huy đến cực hạn!

Ác Linh Tử Dực tốc độ quá nhanh quá nhanh, cho dù là hắn Dương Diệp nhục thân cũng không chịu nổi, trước đây hắn tuy là dùng qua một lần Ác Linh Tử Dực, thế nhưng, một lần kia hắn cũng không có dám thoả thích thôi động cái này Ác Linh Tử Dực!

Bởi vì Ác Linh Tử Dực tốc độ, quá nhanh quá nhanh, nhanh đến đủ để tê liệt hắn nhục thân! Trước đây thi triển một lần, hắn nhục thân thiếu chút nữa thì bị ngạnh sinh sinh xé nát!

Nhưng mà Nhị Nha cũng là sẽ không!

Nàng nhục thân thật quá kinh khủng!

Khủng bố đến dù cho nàng toàn lực thôi động cái này Ác Linh Tử Dực, tốc độ kia cũng không pháp tê liệt nàng nhục thân! Hơn nữa, sở hữu cái này Ác Linh Tử Dực Nhị Nha, sức bật nhất định có thể dùng khủng bố để hình dung . Tưởng chừng như là một viên thịt người đạn pháo! Còn huyền khí, tuy là Nhị Nha không có huyền khí, thế nhưng, nàng có rất đại giới tinh, mỗi một lần, nàng(hắn) hội trước cho cái này Ác Linh Tử Dực chính mình thôn phệ giới tinh, Ác Linh Tử Dực thôn phệ giới tinh về sau, sẽ đem linh khí để dành . Chờ Nhị Nha cần lúc, nó sẽ tự động thôi động những cái kia huyền khí ...

Nói chung, Nhị Nha so với hắn càng thêm thích hợp cái này Ác Linh Tử Dực!

Mặc dù có chút đau lòng, nhưng may mắn thay, Nhị Nha là người một nhà!

Còn Tiểu Bạch, kỳ thực, hết thảy Thần khí đều là nàng, nàng muốn dùng cái nào hay dùng người nào, cho nên, cái này Ác Linh Tử Dực cuối cùng về người nào, nàng cũng không có ý kiến, phản chính trong lòng hắn, đều là nàng!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hướng Vĩnh Hằng chi giới phương hướng chạy đi .

Lúc này đây, hắn trước phải mang Nhị Nha trở về một chuyến Vĩnh Hằng Tiên thôn!

Hắn cũng muốn gặp mặt cái kia Đồ Tể cùng Thái Thẩm còn có cái kia thường thường uống rượu lão đầu!

Đương nhiên, còn có cái kia Vĩnh Hằng Tiên thôn bên trong cái kia đại yêu: Cửu U đế!

Làm Dương Diệp đi tới cái kia Vĩnh Hằng chi giới cửa vào lúc, đột nhiên, hắn không gian bốn phía chợt run lên, ngay sau đó, một đạo lục màn đột nhiên bao phủ ở tại chung quanh hắn!

Theo cái này đạo lục màn xuất hiện, tại hắn chung quanh mảnh không gian kia bắt đầu rung động kịch liệt lên! Ở đọng lại!

Dương Diệp không gian bốn phía bắt đầu đọng lại, không chỉ có như đây, tại không gian bốn phía, còn xuất hiện nhất giống như lao tù lục sắc lao lung!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Không nghĩ tới các ngươi còn thật mau!"

Không xa chỗ, một nữ tử chậm rãi mà đến, ở nữ tử thân về sau, là sáu gã mặc khôi giáp thần bí cường giả!

Chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ cái đám kia người!

Nữ tử đám người đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Không nghĩ tới Hoang Tộc không chỉ không có giết ngươi, cướp đi Linh Tổ, ngược lại còn nghĩ ngươi phóng xuất, thật để cho ta thật bất ngờ . Có thể nói cho ta bọn họ vì sao làm sao như vậy ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử trước ngực, nhưng sau lắc đầu, "Không phải nói ngực lớn nhưng không có đầu óc sao? Ta nhìn ngươi ngực cũng không lớn a! Làm sao cũng như vậy ngốc nghếch ?"

Nữ tử thần sắc trong nháy mắt âm trầm xuống .

------oOo------

Chương 2438: Nhanh lên cho lão tử cút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử nhìn Dương Diệp, cười nhạt, "Dương Diệp, không nghĩ tới miệng của ngươi cũng như vậy tiện . Bất quá, hy vọng các loại diệp có thể hèn như vậy!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên khẽ run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Theo một đạo tê liệt tiếng vang lên, Dương Diệp chung quanh cái kia lục sắc lao lung trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung .

Nhìn thấy một màn này, nàng kia con ngươi chợt co rụt lại, "Làm sao có thể ..."

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng .

Một kiếm đâm ra!

Xuy!

Một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra!

Nữ tử thân về sau, sáu người kia trực tiếp ngây ngẩn cả người .

Nữ tử đỉnh đầu, không biết bực nào thì xuất hiện một viên ấn, này cái ấn ngạnh sinh sinh đem nữ tử cảnh giới trấn áp đến rồi tam giới!

Nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, "Đi!"

Những lời này, là đúng sau lưng nàng mọi người nói, cũng là nàng câu nói sau cùng . Câu này vừa mới dứt lời xuống, nàng đầu chính là trực tiếp tự cái cổ trên(lên) rớt xuống .

Tiên huyết như trụ!

Nữ tử mới vừa nhất vẫn lạc, Nhị Nha liền xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng mở miệng hút một cái, nàng kia tinh khí thần hồn trong nháy mắt chính là bị nàng hút vào vào trong miệng . Mà lúc, Dương Diệp đã hướng sáu người kia vọt tới!

Sáu người kia, đều là tứ giới cường giả! Nhưng mà, làm cái viên này Trấn Giới ấn rơi vào của người nào đầu lên, của người nào đầu người lại biết bay đi ra ngoài! Trong khoảnh khắc, thì có ba gã cường giả đầu cùng thân thể mình mang gia . Mà còn dư lại cái kia ba gã cường giả, đã chạy trốn tới cuối chân trời .

Dương Diệp cũng không có truy, thế nhưng, bên hông hắn Kiếm Hồ cũng là chợt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang thẳng vào cuối chân trời .

A!

Rất nhanh, một đạo tiếng kêu thảm thiết ở cái kia phần cuối vang vọng dựng lên .

Miểu sát!

Bất quá, hai gã khác tứ giới cường giả cũng là đã đào tẩu .

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha hì hì cười, nhưng sau bắt đầu hưởng thụ bắt đầu nàng bữa tiệc lớn.

Rất nhanh, ở Nhị Nha hưởng thụ xong bữa tiệc lớn về sau, Dương Diệp tiếp tục lên đường .

Vĩnh Hằng chi giới .

Dương Diệp trở lại Vĩnh Hằng chi giới về sau, cũng không có đi trước Vĩnh Hằng Tiên thôn, mà là đi tới Nam Ly tộc .

Vừa mới đến Nam Ly tộc trên(lên) khoảng không, một gã lão giả liền là xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, lão giả thần sắc đề phòng, "Các hạ người phương nào!"

Dương Diệp ôm quyền, "Cũng xin các hạ thông báo một cái quý tộc Nam Ly Mộng, đã nói bạn cũ tới gặp!"

"Bạn cũ ?" Lão giả nhíu mày, "Ngươi là người phương nào, vì sao phải thấy tộc trưởng!"

Tộc trưởng ?

Dương Diệp hơi ngẩn người, cái này Nam Ly Mộng lúc nào trở thành tộc trưởng ?

Dương Diệp thu hồi tâm tư, lại nói: "Tại hạ Dương Diệp, là quý tộc tộc trưởng bằng hữu! Cũng xin ..."

"Dương Diệp!"

Lão giả đột nhiên thất thanh nói: "Ngươi, ngươi là Dương Diệp ?"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, tự có đáng sợ như vậy sao ?

Khi lấy được Dương Diệp thừa nhận về sau, lão giả thần sắc biến đổi tôn kính xuống, hắn ôm quyền, "Các hạ, ta gia tộc tộc trưởng cũng không ở trong tộc, về phần đang bực nào chỗ, ta cũng không biết, bất quá, ta có thể liên hệ nàng, làm cho nàng trở về ."

]

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vậy thì làm phiền!"

Lão giả khẽ gật đầu, "Các hạ có thể tiến đến tạm thời nghỉ ngơi khoảng khắc!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Cứ như vậy, ở lão giả dẫn dắt xuống, Dương Diệp tiến nhập Nam Ly tộc .

Lão giả đem Dương Diệp dẫn tới một gian phòng khách, dâng lên nước trà thượng hạng chi sau chính là lui xuống .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại, đang muốn tiến nhập Hồng Mông Tháp, cái này lúc, hắn đột nhiên mở con mắt, nhìn về phía cửa đại điện chỗ . Nơi ấy, đứng một gã quần tím mỹ phụ .

Mỹ phụ thần sắc bình tĩnh, đầu tóc bên trong mang theo một ít bạch ti, nhưng cái này cũng không hề ảnh hưởng mỹ phụ dung mạo .

Dương Diệp nhìn mỹ phụ, không nói gì .

Mỹ phụ đi tới Dương Diệp ngồi đối diện xuống, "Ngươi chính là Dương Diệp!"

Dương Diệp gật đầu .

Mỹ phụ nói: "Lúc trước, ta cùng với Nam Ly Mộng từng có phân kỳ, chúng ta phân kỳ là ngươi . Ta muốn giết ngươi, mà nàng, tuyển trạch cùng ngươi làm bạn ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Các hạ là Nam Ly tộc lão tổ Nam Ly Âm ?"

Mỹ phụ gật đầu, "Là ta ."

Dương Diệp nói: "Nàng so với ngươi thích hợp hơn làm gia chủ!"

Mỹ phụ nhìn thẳng Dương Diệp, "Nghe nói ngươi đi Hoang Tộc ."

Dương Diệp gật đầu, "Có cái gì liền nói thẳng đi, ta không thích vòng vo tam quốc lãng phí thời gian!"

Mỹ phụ trầm giọng nói: "Ngươi nên biết năm đó trận đại chiến kia, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến, một lần kia, chúng ta Vĩnh Hằng chi giới đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Mỹ phụ nói: "Năm đó cái kia vị Linh Tổ, chết ở Hoang Tộc trong tay ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không có quan hệ gì với ta, cùng Tiểu Bạch cũng không quan!"

Nam Ly Âm chân mày to cau lại, "Dương Diệp, năm đó Vĩnh Hằng chi giới vô số người chết trận, bao quát cái kia vị Linh Tổ ..."

Dương Diệp cắt đứt Nam Ly Âm, "Ngươi là muốn cho ta đứng thành hàng Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Nam Ly Âm phản vấn, "Lẽ nào ngươi chớ nên làm sao như vậy ?"

Dương Diệp bật cười một tiếng, "Đầu ngươi có phải hay không bị lừa đá ?"

Nam Ly Âm khuôn mặt sắc âm trầm xuống, "Ngươi có ý tứ!"

Dương Diệp cười nhạt, "Có ý tứ ? Thứ cho ta nói thẳng, ta đứng cái nào biên quan ngươi đánh rắm! Nhanh lên cho lão tử biến, không phải một kiếm kết liễu ngươi ."

Nam Ly Âm sắc mặt tái xanh, "Dương Diệp, ngươi cho rằng Vĩnh Hằng chi giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ hiếm ngươi ? Nếu không phải cái kia Linh Tổ, Vĩnh Hằng Quốc Độ xem đều chẳng muốn nhìn ngươi liếc mắt, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Nam Ly Âm trước mặt, chuyển chớp mắt, một thanh kiếm đâm thẳng Nam Ly Âm giữa chân mày .

Nam Ly Âm sắc mặt đại biến, trong cơ thể nàng huyền khí vận chuyển, một âm hàn chi khí tức thì tự trong cơ thể nàng tuôn ra, nhưng mà, này cổ âm khí trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm kia đâm toái, ngay sau đó, kiếm để ở tại Nam Ly Âm giữa chân mày!

Nam Ly Âm thân thể tức thì cương cứng!

Dương Diệp nhìn thẳng Nam Ly Âm, "Không giết ngươi, là cho Nam Ly Mộng mặt mũi . Còn nữa, ta theo Nam Ly Mộng là bằng hữu, thế nhưng, với ngươi không phải bằng hữu!"

Nói xong, Dương Diệp lui trở về tại chỗ, nhưng sau ngồi xuống .

Nam Ly Âm thần sắc vô cùng xấu xí, đang muốn nói cái gì, cái này lúc, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, "Dương huynh, đã lâu không gặp!"

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, cửa nơi ấy, chính là Nam Ly Mộng!

Dương Diệp cười nói: "Đã lâu không gặp!"

Đối với Nam Ly Mộng, hắn vẫn có hảo cảm, phải nói, cái này Nam Ly Mộng cũng coi là bằng hữu . Ở trước đây, Nam Ly Mộng nhưng là bốc lên nguy hiểm cực lớn cho hắn nhắc nhở rất nhiều chuyện tình .

Nhân tình này, được nhớ kỹ!

Nam Ly Mộng đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thoáng qua Nam Ly Âm, "Tổ tiên, ta có thể cùng hắn đơn độc nói chuyện sao?"

Nam Ly Âm mồ hôi lạnh một tiếng, xoay người rời đi .

Nam Ly Mộng ngồi xuống, "Ở ngươi ly khai Vĩnh Hằng chi giới trong khoảng thời gian này, Vĩnh Hằng chi giới xảy ra một việc tình . Vĩnh Hằng Quốc Độ đối với Vĩnh Hằng chi giới cường giả ném ra cành ô-liu, đối với Vĩnh Hằng chi giới cường giả mà nói, đây không thể nghi ngờ là một cái thiên đại hảo sự, bởi vì hắn nhóm không dùng tại đau khổ ở Vĩnh Hằng Chi Hà giãy dụa . Chuyện này với hắn nhóm mà nói, không thể nghi ngờ là một bước lên trời ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi nghĩ muốn biết ta xem pháp sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Nói một chút!"

Dương Diệp nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ loại này biện pháp, chính là muốn nhân thời điểm thái độ sẽ đối với ngươi rất tốt, thế nhưng, không muốn nhân thời điểm, bọn họ sẽ đem cái này Vĩnh Hằng chi giới nhân cho rằng là con kiến hôi, cho rằng là hạ đẳng người . Bọn họ biện pháp, kỳ thực chính là đang lợi dụng, lợi dụng Vĩnh Hằng chi giới người. Mà Vĩnh Hằng chi giới những này sống nhiều năm như vậy người bọn họ không có thể không biết điểm này, thế nhưng, bọn họ vẫn là nguyện ý đi làm!"

Nói đến đây, Dương Diệp lắc đầu, "Vì cái gọi là đại đạo, vì cái gọi là trường sinh, thật liền một điểm cốt khí cũng bị mất a!"

Đại đạo, trường sinh!

Như vậy cũng tốt so với thế tục trong một số người, vì đạt được mục đích nào đó, bọn họ có thể quăng đi tất cả, lễ nghi, đạo đức ? Ở trong mắt một số người, những thứ này chả là cái cóc khô gì, trong mắt bọn họ, chỉ có tiền giấy!

Mà tu luyện giả nhãn trung, chỉ có đại đạo cùng trường sinh!

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Dương huynh, như ngươi nói, bọn họ cái gì đều nhìn minh bạch . Thế nhưng, ngươi có từng nghĩ tới, ở Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, Vĩnh Hằng chi giới nhân lại có nhiều thiếu tuyển trạch đâu? Vĩnh Hằng chi giới người, thực lực so với người khác yếu, yếu, liền ý nghĩa không có có nhiều hơn quyền lựa chọn ."

Dương Diệp cười cười, "Không nói cái này . Lần này tới tìm ngươi, là muốn giống như ngươi hỏi thăm một số người hạ lạc ."

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Trường Sinh Môn, Tung Hoành Đạo, Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo ?"

Dương Diệp gật đầu, "Còn có một cái, Tiêu Thần Vũ!"

Nam Ly Mộng trầm mặc .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Nam Ly Mộng nhẹ giọng nói: "Dương huynh, những thứ này người đã trải qua đối với ngươi không có thành tựu . Giết cùng không giết, đối với ngươi mà nói, vấn đề không lớn . Không phải sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Rất lớn."

Nam Ly Mộng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta là một cái người hẹp hòi! Phi thường hẹp hòi! Ai đúng ta tốt, ta cả đời hội nhớ kỹ, thế nhưng, người nào muốn hại ta, ta cũng sẽ cả đời nhớ kỹ . Ân, muốn gấp trăm lần báo, thù, cũng muốn gấp trăm lần báo ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, thấp giọng thở dài, "Như ngươi giết những người đó, như vậy Vĩnh Hằng chi giới liền thật không có nhiều thiếu cường giả . Vĩnh Hằng chi giới ở Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, lại càng không có quyền phát biểu ."

Vừa nói, nàng đứng lên, "Dương huynh, Vĩnh Hằng chi giới, vẫn phải là có điểm người a!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi đây là đang cho hắn nhóm cầu tình sao?"

Nam Ly Mộng nói: "Coi là vậy đi!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cái này coi như có điểm không hiền hậu . Năm đó bọn họ đuổi giết ta lúc, ngươi cũng không xuất hiện cầu tình quá . Hiện tại ta muốn giết hắn nhóm, ngươi lại đưa cho hắn nhóm cầu tình, hơn nữa, còn làm cho hình như là ta Dương Diệp bất cận nhân tình tựa như . Mộng cô nương, đây cũng không phải là bằng hữu chuyện nên làm tình, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nam Ly Mộng nói: "Bởi vì ta với hắn nhóm không phải bằng hữu, thế nhưng, ta với ngươi là bằng hữu ."

Dương Diệp khẽ cười nói: "Thật là bằng hữu sao?"

Nam Ly Mộng còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Ta còn có việc, sẽ không quấy rầy . Cáo từ!"

Nói xong, Dương Diệp đứng dậy rời đi .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Dương huynh, cái này Vĩnh Hằng chi giới, nhưng là có hàng tỉ sinh mệnh! Ngươi giết những thứ này đỉnh nhọn cường giả, như vậy thì ở cũng không có ai vì những thực lực này yếu sinh mệnh nói chuyện ."

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Bọn họ giết ta lúc, thật không nghĩ quá cái gì hàng tỉ sinh mệnh, làm sao, đến ta giết hắn nhóm, liền các loại tâng bốc muốn đắp đến ta đầu trên(lên) ? Mộng cô nương, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, những thứ này người, ta đều muốn giết . Không giết bọn họ, làm sao không làm ... thất vọng ta chạy trối chết đoạn cuộc sống kia ?"

...

PS: Hôm qua thiên có bằng hữu nói ta sẽ sẽ không đoạn càng! Sẽ không biết, trừ phi biển gầm địa chấn gì ngoại lực nguyên nhân, không phải, sẽ không đoạn canh, đương nhiên, có việc có đặc thù sự tình có thể sẽ muộn càng! ! !

------oOo------

Chương 2439: Tiên thôn thay đổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ly khai Nam Ly tộc .

Bên trong phòng khách, chỉ còn Nam Ly Mộng một người .

Nam Ly Mộng ngồi ở cái ghế lên, từ từ thưởng thức chén kia thượng hạng linh trà . Cái này lúc, Nam Ly Âm tiến nhập đại sảnh .

Nam Ly Âm ngồi ở Nam Ly Mộng đối diện, "Hắn không muốn đứng ở Vĩnh Hằng chi giới bên này ?"

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Là ngươi ngươi nguyện ý không ?"

Nam Ly Âm trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Lấy thực lực của hắn bây giờ, như đứng ở Vĩnh Hằng chi giới, như vậy Vĩnh Hằng chi giới liền sẽ nhiều hơn một chút quyền phát biểu ."

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Tính cách của hắn ta vẫn hiểu, hắn sẽ không đứng ở Vĩnh Hằng chi giới."

Nam Ly Âm nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Vậy ngươi còn nói lời khuyên hắn ?"

Nam Ly Mộng đứng lên, nàng nhìn ra phía ngoài phía chân trời, nơi ấy, có khối bạch vân, "Nơi đây, dù sao cũng là ta lớn lên địa phương!"

Nam Ly Âm trầm giọng nói: "Hiện tại, ta Nam Ly gia cũng chỉ có một con đường, đó chính là đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Nam Ly Mộng lắc đầu .

Nam Ly Âm chân mày cau lại, "Vì sao ?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Nam Ly Âm, "Vĩnh Hằng Quốc Độ, bất quá là muốn đem Vĩnh Hằng chi giới nhân làm vũ khí sử dụng, ngươi không phải không biết điểm này . Đứng ở hắn nhóm bên kia, chúng ta chết nhanh hơn!"

Nam Ly Âm trầm giọng nói: "Vậy ngươi muốn thế nào ?"

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Ta Nam Ly gia, không đứng đội!"

Nam Ly Âm lắc đầu, "Không thể thực hiện được . Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ một ngày đánh lên, Vĩnh Hằng chi giới nhất định sẽ bị lan đến, mà cái kia lúc, nếu như chúng ta không có đứng thành hàng, sợ là hai mặt đều không được cám ơn . Ngươi nên minh bạch điểm này!"

Nam Ly Mộng thấp giọng thở dài, "Gia tổ, ta biết ngươi đã đến tự thân cực hạn, muốn đột phá chính mình, mà Vĩnh Hằng Quốc Độ là ngươi hi vọng cuối cùng . Ta cũng không ngăn cản ngươi, thế nhưng, Nam Ly gia sự tình, ngươi liền đừng nhúng tay, được không ?"

Nam Ly Âm nhìn thẳng Nam Ly Mộng, "Ngươi có ý tứ ?"

Nam Ly Mộng đi tới Nam Ly Âm trước mặt, "Ta ý tứ chính là, Nam Ly gia bây giờ là ta làm chủ . Còn nữa, như không phải là bởi vì cha ta duyên cớ vì thế, ta sẽ không quản Nam Ly gia . Hắn suốt đời đều ở đây vì gia tộc này phụng hiến, ta không muốn nó cứ như vậy trên thế gian không có . Nhất sau đang nói nhất lần, ngươi có quyền lựa chọn, ta sẽ không ngăn ngươi đầu nhập vào bất luận kẻ nào, thế nhưng, Nam Ly tộc, sẽ không theo ngươi bước chân đi ."

Nói xong, Nam Ly Mộng trực tiếp xoay người ly khai đại sảnh .

Trong đại sảnh, Nam Ly Âm âm trầm đáng sợ .

Nàng một người phần lượng hữu hạn nhẹ, chỉ có mang trên(lên) toàn bộ Nam Ly tộc, nàng mới có thể ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia đạt được coi trọng, sở hữu có một chút điểm địa vị! Mà bây giờ, Nam Ly gia đã không phải là nàng làm chủ!

...

Dương Diệp ly khai Nam Ly tộc về sau, đi tới Vĩnh Hằng Tiên thôn cửa vào chỗ .

Vĩnh Hằng Tiên thôn bị một cái kết giới ẩn đắp, chỉ có ở đặc điểm thời điểm mới hội lộ ra hiện . Nhưng mà, lấy thực lực của hắn bây giờ, đủ để phá vỡ cái này vô số kết giới .

Cửa vào chỗ, Dương Diệp rút kiếm nhất trảm .

Xuy!

Một kiếm vung ra, kiếm quang một mảnh .

Rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt, cái kia một vùng không gian rung động kịch liệt lên, dần dần, cái kia một vùng không gian phảng phất có vật gì ở tiêu thất . Chỉ chốc lát, một mảnh mịt mờ dãy núi xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt!

Vĩnh Hằng Bí Cảnh!

Dương Diệp mỉm cười, hướng xa chỗ đi tới . Cái này lúc, Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu còn có Tiểu Bạch đều xuất hiện ở giữa sân .

]

Nhị Nha khắp khuôn mặt là nụ cười xán lạn, nơi đây, nhưng là nàng gia! Lúc trước, nàng phi thường chán ghét nơi đây, bởi vì nơi này đều bị nàng chơi chán . Mà đợi nàng đi ra ngoài chi về sau, lại phi thường tưởng niệm nơi đây .

Còn Tiểu Ngưu, nhìn ra được, nó cũng rất hoài niệm nơi đây!

Nhị Nha hai tay đặt ở bên mép, la lớn: "Gia gia, ta đã trở về!"

Nói xong, nàng phi thẳng đến xa chỗ chạy đi .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau cũng đi theo .

"Dương ca!"

Ở nơi này lúc, ở xa như vậy chỗ, đột nhiên truyền đến Nhị Nha tiếng thét chói tai!

Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một luồng kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ .

Vĩnh Hằng Tiên thôn cửa thôn, Dương Diệp đứng ở cửa thôn trước, khuôn mặt sắc thương bạch, nhãn trung mang theo một tia hoảng sợ, ở trước mặt hắn, cái kia đã từng tiểu thôn xóm đã tiêu thất . Hiện tại, ở trước mặt hắn, chỉ có đổ nát thê lương, một mảnh hỗn độn!

"Gia gia!"

Nhị Nha chạy tới cái kia mảnh phế tích chi lên, điên cuồng hét to . Nàng hai tay không ngừng đào cái kia mảnh phế tích, ở trong mắt nàng, nước mắt không ngừng tuôn ra .

Giờ khắc này, Nhị Nha không phải là một vị thần bí đại yêu, mà là một cái tiểu cô nương!

Chuyện gì xảy ra ?

Dương Diệp có chút đờ đẫn nhìn lướt qua bốn phía, ở nơi này lúc, ở cái kia phế tích trong nào đó chỗ đột nhiên run một cái!

Dương Diệp tức thì hướng cái kia vị trí nhìn lại, hắn vung tay phải lên, nơi đó phế tích trực tiếp bị hắn quét một bên . Rất nhanh, hắn thấy được một người .

Đồ Tể!

Ở nơi ấy, nằm một người, chính là Đồ Tể! Nhưng mà, Đồ Tể nhục thân đã nhừ rồi ..... Như không phải còn có nửa bên mặt, sợ là hắn đều không nhận ra đây chính là Đồ Tể!

Dương Diệp đi tới, cái này lúc, Đồ Tể nhục thân lên, một luồng hư ảo hồn phách bay lên .

Tàn hồn!

Đây là bị bị thương nặng tàn hồn, liền hồn phách cũng không tính .

Đồ Tể chứng kiến Dương Diệp, mỉm cười, "Ngươi ở đây không đến, ta thật có thể không chịu đựng nổi!"

Dương Diệp rung giọng nói: "Sao, chuyện gì xảy ra ?"

Đồ Tể lắc đầu, "Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân tới ."

Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Dương Diệp gằn giọng nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ ? Vì sao ? Bọn họ vì sao ra tay với các ngươi ?"

Đồ Tể lắc đầu, "Đây không phải là trọng điểm! Tiểu tử, ngươi hãy thành thật nói cho ta, ngươi có phải hay không sở hữu một vị Linh Tổ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nhìn thấy Dương Diệp thừa nhận, đột nhiên thấp giọng thở dài, "Không nghĩ tới ngươi thật sở hữu một vị Linh Tổ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Sư phụ, nói cho ta, đến cùng là chuyện gì xảy ra!"

Sư phụ!

Đồ Tể nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung có một cái phức tạp, "Tiểu tử, ta biết ngươi là kiếm tu, đao đạo đối với ngươi mà nói, chẳng qua là phụ trợ, là ngươi vì hoàn thiện chính mình kiếm đạo sở học . Bằng lòng ta một việc, ngày sau nếu như gặp phải một vị người tốt, đem ta Cổ Đao Tông đao pháp truyền xuống . Không phải, tiểu tử ngươi đi học kiếm đi, ta Cổ Đao Tông sợ là sẽ tuyệt hậu ."

Dương Diệp nói: "Bọn họ tại sao muốn ra tay với các ngươi ?"

Đồ Tể trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ở không lâu, có ba người đi tới Vĩnh Hằng Tiên thôn, bọn họ nói bọn họ tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ . Mục đích của bọn họ, là muốn cho chúng ta thuần phục bọn họ, mà để báo đáp lại, bọn họ nguyện ý để cho chúng ta đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Nói đến đây, Đồ Tể cười khổ, "Đây vốn là chuyện tốt, dù sao có thể rời đi cái này địa phương, còn có thể đi Vĩnh Hằng Quốc Độ . Chúng ta không có lý do gì cự tuyệt!"

"Vậy hắn nhóm tại sao còn muốn xuất thủ ?" Dương Diệp trầm giọng nói .

Đồ Tể cười khổ, "Ta nói có thể hay không mang một người, bọn họ nói có thể, bất quá, muốn thực lực quá mạnh, hoặc thiên phú rất tốt ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Các ngươi nói ta, đúng không ?"

Đồ Tể gật đầu, "Chỉ là không nghĩ tới, đang nói ngươi chi về sau, bọn họ biến sắc . Nhất về sau, bọn họ xuất thủ . Ba người bọn họ, tuy là đều là tứ giới cường giả, thế nhưng, ta có thể cảm giác được, bọn họ là áp chế chính mình cảnh giới, bọn họ đều là ngũ giới!"

Dương Diệp thấp giọng nói: "Vẻn vẹn chỉ là bởi vì các ngươi quen nhau ta, bọn họ liền muốn giết các ngươi ?"

Đồ Tể cười khổ, "Bọn họ nói ngươi đi Hoang Tộc, đã cùng Hoang Tộc cấu kết cùng một chỗ . Cho nên, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, đối với ngươi hạ cao cấp nhất Truy Sát Lệnh, phàm là cùng ngươi có liên quan tất cả, đều phải chết ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Bọn họ ở mượn hơi Vĩnh Hằng chi giới cường giả, ở chúng ta cái này Vĩnh Hằng Bí Cảnh trong, cái kia Cửu U đế đã đứng ở bọn họ bên kia, mà cái kia sau sơn dãy núi trong một ít cường đại yêu thú đều đi theo bọn họ ly khai . Còn nữa, cái này Vĩnh Hằng chi giới cái kia phong ấn chi linh cũng đi theo hắn nhóm ly khai, không chỉ có chúng ta Vĩnh Hằng Tiên thôn, sợ là cái khác giới cường giả cũng bị bọn họ mượn hơi, ngươi muốn cẩn thận!"

"Đồ Tể!"

Cái này lúc, Nhị Nha đi tới Đồ Tể trước mặt, "Bọn họ đem ta gia gia cũng giết sao?"

Nhị Nha viền mắt bên trong, nước mắt không ngừng tuôn ra .

Đồ Tể nhìn thoáng qua Nhị Nha, thấp giọng thở dài, hắn do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Kỳ thực, lão thần côn là vì Nhị Nha mà chết . Thế nhưng, hắn không muốn để cho cái này tiểu nha đầu hổ thẹn trọn đời . Có chút gánh nặng nặng nề, đặc biệt tâm lý gánh vác, đó là có thể đem người ép vỡ. Nhị Nha không nên đi gánh vác loại này gánh vác! Hơn nữa, coi như lão thần côn không có vẫn lạc, sợ là cũng khó trốn cái này nhất kiếp .

Nhị Nha lau nước mắt trên mặt, "Liền bởi vì các ngươi nhận thức Dương ca, bọn họ liền muốn giết các ngươi ?"

Đồ Tể thấp giọng thở dài, "Nha đầu, cái này thế giới, hầu hết thời gian, ngươi yếu, đáng chết . Còn những cái này lý do gì, kỳ thực đều là giả, chân chính nguyên nhân là yếu, chúng ta vài cái lão gia hỏa yếu, đánh không lại người khác, cho nên đáng chết . Ngươi phải cố gắng mạnh mẽ, trở nên mạnh mẽ, mới không người dám lấn, hiểu chưa ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi muốn minh bạch mình bây giờ tình cảnh, bọn họ bây giờ là đang trả thù ngươi, hoặc có lẽ là, bọn họ là đang giết gà dọa khỉ . Bọn họ ở nói cho thế nhân, phàm là dám cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đối nghịch hạ tràng . Bọn họ ở lập uy, bắt ngươi tới lập uy ."

Dứt lời, Đồ Tể càng ngày càng hư ảo .

Liền tại đây muốn hoàn toàn biến mất lúc, đột nhiên lại tựa như là nghĩ đến cái gì, lại nói: "Đem ba người chúng ta chôn ở cùng nhau đi, không phải, ba người chúng ta hội tịch mịch . Tuy là chúng ta đều đã không có kiếp sau, thế nhưng kiếp này lại có thể một mực cùng nhau, ngẫm lại cũng không cái gì tiếc nuối . Còn nữa, không muốn hổ thẹn!"

Nói xong, Đồ Tể thân thể triệt để trong suốt đứng lên .

Giữa sân, Dương Diệp thần sắc bình tĩnh lạ thường, hắn theo phế tích bên trong tìm được rồi mặt khác hai cỗ thi thể .

Chính là cái kia Thái Thẩm cùng lôi thôi lão giả .

Đều máu thịt be bét, khó có thể phân biệt!

Dương Diệp đem ba người chôn ở Hồng Mông Tháp bên trong, song song chôn ở cùng nhau, hắn ở ba người mộ trước chậm rãi quỳ xuống .

Tại hắn bên cạnh, là Bạch Chỉ Tiên .

Bạch Chỉ Tiên cũng quỳ theo ở trước mộ, hai người liền quỳ như vậy .

Ở nơi này lúc, Nhị Nha chạy tới Dương Diệp bên cạnh, rung giọng nói: "Dương ca, ta, ta tìm không được gia gia thi thể, hắn, bọn họ nhất định là đem ta gia gia ăn, ta, ta muốn ăn sạch bọn họ, ta, ta muốn cho gia gia còn có Đồ Tể, còn có Thái Thẩm bọn họ báo thù, ta muốn cho người trong thôn báo thù, a ... Bọn họ tại sao muốn giết gia gia cùng Đồ Tể bọn họ, tại sao muốn giết người trong thôn, bọn họ liền Tiểu Vũ còn có Nhị Đản bọn họ giết tất cả, bọn họ thật nhỏ đó a!"

Vừa nói, nàng quỵ ngồi ở tại mặt đất, khóc rống, "Nhân loại vì sao tàn nhẫn như vậy!"

Cvt: Nhân loại tàn nhẫn nhất mà

------oOo------

Chương 2440: Sát nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, Nhị Nha nhưng là thương tâm phá hủy .

Nàng tuy là không phải nhân loại, thế nhưng, lại là bị nhân loại nuôi lớn . Tiểu Vũ cùng Nhị Đản là nàng đã từng ở trong thôn bằng hữu, nhân loại bằng hữu . Mà bây giờ, đều chết hết . Bị loài người giết!

Trước mộ bia, Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, hắn ngồi chồm hổm xuống, nhẹ nhàng lau sạch Nhị Nha nước mắt trên mặt, "Chúng ta đi ."

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Đi đâu!"

Dương Diệp nói: "Sát nhân!"

Sát nhân!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đó xoay người rời đi!

Bạch Đế thành!

Dương Diệp dẫn đầu đi tới Bạch Đế thành, giờ này khắc này, Bạch Đế thành sớm đã không thoải mái năm phồn hoa, phải nói có chút thê lương!

Bạch Đế thành trung, người rất ít, cả tòa thành giống như một tòa thành trống không .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, cái này Bạch Đế thành cũng đã xảy ra chuyện ?

Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Bạch Đế điện trước, Dương Diệp chau mày, Bạch Đế thành lão thành chủ đã không ở!

Bạch Chỉ Tiên xuất hiện ở giữa sân, Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt lên, vô cùng nhợt nhạt .

Dương Diệp quay đầu, tay phải vồ một cái, vài dặm bên ngoài, một gã thanh niên trực tiếp bị Dương Diệp chộp được trước mặt .

Thanh niên kinh hãi nhìn Dương Diệp, "Ngươi ..."

"Chuyện gì xảy ra!" Cái này lúc, một bên Bạch Chỉ Tiên đột nhiên hỏi .

Thanh niên nhìn về phía Bạch Chỉ Tiên, khi thấy Bạch Chỉ Tiên lúc, thanh niên vội vàng nói: "Ngươi, ngươi là thành chủ!"

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Đến tột cùng chuyện gì xảy ra ?"

Thanh niên nói: "Lão, lão thành chủ bị người bắt đi ."

Bạch Chỉ Tiên khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống, không cần phải nói, đây tuyệt đối là Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả làm!

Thanh niên lại nói: "Ở biết Dương Diệp cùng thành, thành chủ ngài đắc tội Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, người trong thành cũng không dám ở lại trong thành, bọn họ đều sợ bị liên lụy, cho nên, dồn dập thoát đi Bạch Đế thành ."

Bạch Chỉ Tiên nói: "Ngươi đi đi!"

Thanh niên do dự xuống, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cái này Bạch Đế thành là tuyệt đối không thể tiếp tục đợi, bởi vì nghe đồn, Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ đem cùng Dương Diệp hết thảy có liên quan người giết chết . Bạch Đế thành lão thành chủ đã bị bắt, ai biết Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân có thể hay không đối với Bạch Đế thành hạ thủ ?

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất a!

Bạch Đế thành người bên trong dồn dập đào tẩu, bây giờ Bạch Đế thành, không thể nghi ngờ là một tòa thành trống không!

Dương Diệp đi tới Bạch Chỉ Tiên bên cạnh, "Không có chuyện gì, bọn họ mục tiêu là ta, mà không là phụ thân ngươi!"

Bạch Chỉ Tiên khẽ lắc đầu, "Lúc này đây, bọn họ là tới thật . Như Đồ Tể nói, bọn họ ở ghim ngươi, cũng là ở bắt ngươi giết gà dọa khỉ!"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Không có việc gì, châm đối người của ta, cơ bản đều chết sạch . Bọn họ cũng không ngoại lệ!"

Bạch Chỉ Tiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên nhoẻn miệng cười, "Ngươi vẫn là như vậy khí phách, như vậy tự tin, ta liền thích ngươi như vậy!"

Vừa nói, nàng nhẹ nhàng ôm vào Dương Diệp trong lòng, "Trong gió trong mưa, ta cùng ngươi!"

Dương Diệp ôm chặt Bạch Chỉ Tiên, cưới vợ như đây, được rồi!

Nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp ly khai Bạch Đế thành .

Thành bên ngoài, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Bạch Đế thành, nhưng sau thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Có một số việc tình, tự nhiên không thể tính như vậy, có chút sổ sách, ở muộn cũng muốn toán!

Vô tận hư không bên trong .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn xoay cổ tay một cái, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

]

Một kiếm vung ra!

Xuy!

Một đạo kiếm quang trực tiếp đem cái kia một vùng không gian tê liệt nát bấy!

Cái này một kiếm, triệt triệt để để phá hủy cái kia một vùng không gian!

Phá giới!

Cái này một kiếm vung ra, tảng lớn tảng lớn không gian vỡ vụn yên diệt, triệt triệt để để yên diệt!

Ở vô tận hư không bên trong, Dương Diệp một kiếm lại một kiếm!

Rốt cục, ở Dương Diệp vung ra chừng mười kiếm lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Chính là cái kia thủ giới người Thanh Hình!

Thanh Hình nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì ?" Kỳ thực, ở Thanh Hình trong nội tâm, hắn là không quá nghĩ đến thấy Dương Diệp, đặc biệt ở vào thời điểm này . Thế nhưng hết cách rồi, như hắn không ra, Dương Diệp coi như không hủy cái này Vĩnh Hằng chi giới, cũng nhất định sẽ trọng thương Vĩnh Hằng chi giới .

Dương Diệp thu hồi kiếm, "Ta còn tưởng rằng các ngươi những thứ này hay là thủ giới người không ra!"

Thanh Hình trầm giọng nói: "Dương Diệp, ta biết ngươi tâm lý không thoải mái . Thế nhưng, ngươi lại nhìn, chúng ta Vĩnh Hằng chi giới bây giờ là tình cảnh nào ? Trước có Vĩnh Hằng Quốc Độ, sau có

Hoang Tộc . Nếu như chúng ta Vĩnh Hằng chi giới bây giờ còn muốn nội loạn, cái kia lúc, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến, chúng ta Vĩnh Hằng chi giới ..."

"Là của các ngươi Vĩnh Hằng chi giới!"

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Thanh Hình, "Không phải của ta Vĩnh Hằng chi giới ."

Thanh Hình gắt gao nhìn Dương Diệp, "Bọn họ nói vẫn là đúng, ngươi Dương Diệp căn bản cũng không có đem chính mình cho rằng là Vĩnh Hằng chi giới người. Ngươi nếu như muốn cứu Bạch Đế thành lão thành chủ, ngươi Dương Diệp nếu như muốn báo thù, vậy đi Vĩnh Hằng Chi Hà phần cuối, nơi đó là Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả đi ra địa phương chắc chắn phải đi qua ."

Thanh âm rơi xuống, Thanh Hình thân thể dần dần hư ảo!

Cũng không phải bản thể!

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này Thanh Hình tới chỉ là một luồng phân thân!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Xuất hiện!"

Không xa chỗ, một nữ tử lặng yên ngưng hiện!

Chính là Nam Ly Mộng!

Nam Ly Mộng chính muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Nói cho ta ta muốn biết, ta đảm bảo Nam Ly tộc bình an vô sự!"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nếu như ta không thì sao ?"

Dương Diệp nhìn về phía Nam Ly Mộng, "Tùy ngươi!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, một bó bạch quang rơi vào Dương Diệp trước mặt .

"Đều ở nơi này!" Nam Ly Mộng đột nhiên nói .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, cái kia bó buộc bạch quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày . Rất nhanh, Dương

Diệp trong đầu xuất hiện rất nhiều tin tức .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng lại nói: "Bảo trọng ."

Dương Diệp xoay người nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Ngươi nguyên bản có thể sớm một chút cho ta, kể từ đó, chúng ta giao tình vẫn còn, không phải sao?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Ta Nam Ly Mộng, không yêu thích đi nghênh hợp người khác, càng không thích vui mừng đi đút lót người khác ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta bắt ngươi làm bằng hữu ."

Nam Ly Mộng nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta là Vĩnh Hằng chi giới người, tuy là ta sẽ không lấy mạng đi bảo hộ cái này phương thế giới, thế nhưng, cũng không hy vọng nó hủy diệt . Dương Diệp, ngươi muốn báo thù, ta có thể lý giải, thế nhưng, còn xin ngươi đối với Vĩnh Hằng chi giới thủ hạ lưu tình . Dù cho có nhất thiên, cái này Vĩnh Hằng chi giới bị hủy diệt, ta cũng không hy vọng là bị ngươi Dương Diệp hủy diệt ."

Nói rơi, Nam Ly Mộng xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Hủy diệt Vĩnh Hằng chi giới ?

Hắn Dương Diệp còn không có điên cuồng như vậy, oan có đầu, khoản nợ có chủ . Không đáng chết, hắn Dương Diệp sẽ không đi giết, thế nhưng, đáng giết, hắn một cái cũng sẽ không buông quá!

Bên kia, Nam Ly Mộng thấp giọng thở dài, nàng biết, như không nói cho Dương Diệp những thứ kia thế lực hạ lạc, lấy Dương Diệp tính cách, còn không biết sẽ tạo ra chuyện gì nữa .

Hư không bên trong, Nam Ly Mộng nhìn lướt qua bốn phía, thấp giọng thở dài . Ở năm đó, Thái Cổ thời đại có vô số cường giả, cũng chính là bởi vì như đây, Vĩnh Hằng chi giới mới có thể ở Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc trong lúc đó bảo lưu xuống, bởi vì một lần kia những thứ kia Thái Cổ cường giả rất đồng lòng, vô số cường giả là Vĩnh Hằng chi giới mà chết trận . Cũng chính là bởi vì như đây, một lần kia Vĩnh Hằng chi giới chiếm được cái kia vị Linh Tổ phù hộ, mà Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng nổi lên lòng trắc ẩn, mặc dù không có triệt để vì Vĩnh Hằng chi giới mở ra, thế nhưng, vẫn là giấy phép đặc biệt một ít danh ngạch cho Vĩnh Hằng chi giới người.

Bố thí ?

Cái này quả thật có chút bố thí mùi vị, thế nhưng, thì tính sao ? Ai kêu Vĩnh Hằng chi giới so với Vĩnh Hằng Quốc Độ yếu đâu? Cho dù là bố thí, Vĩnh Hằng chi giới cũng đầy chân .

Đã từng có vô số cường giả là Vĩnh Hằng chi giới mà chiến, nhưng là bây giờ, Vĩnh Hằng chi giới vẫn còn muốn nội chiến!

Vĩnh Hằng chi giới vận mệnh kham ưu a!

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Tự gây nghiệt!"

Dứt lời, Nam Ly Mộng tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Đây là một mảnh mịt mờ dãy núi, ở dãy núi này sâu chỗ, có một tòa một tòa huy hoàng đại điện, cửa điện lớn trước, có một tòa cao tới trăm trượng cự môn .

Trường Sinh Môn!

Đây chính là Trường Sinh Môn!

Trường Sinh Môn, Vĩnh Hằng chi giới số ít vài cái thần bí thế lực một trong . Có thể nói, Thái Cổ thời đại chi về sau, Trường Sinh Môn, Tung Hoành Đạo, Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo, chính là Vĩnh Hằng chi giới đứng đầu nhất bốn cái thế lực .

Kỳ thực, đã từng Tiên Phủ cũng một lần kém chút trở thành cái thứ năm siêu cấp thế lực, chẳng qua đáng tiếc, tự Tiên Phủ Sư Tổ Dịch Thủy Hàn chi về sau, Tiên Phủ sẽ không có ở xuất hiện cái kia loại thiên tài siêu cấp .

Đột nhiên, một gã nam tử áo xanh đi tới cái kia Trường Sinh Môn trước .

Nam tử áo xanh chính là cái kia Dương Diệp, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia Trường Sinh Môn, môn này, thật cao a!

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, "Các hạ là người phương nào!"

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, đột nhiên, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái này một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt cái kia đạo Trường Sinh Môn trực tiếp phân ra, mà đang ở cái này lúc, lưỡng đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy xuy!

Vậy cũng tháp Trường Sinh Môn trực tiếp bị cắt thành vô số chặn!

Người đàn ông trung niên kinh hãi nhìn Dương Diệp, "Ngươi, ngươi là Dương Diệp ..."

Ngay từ đầu, hắn nhìn có chút quen mắt, làm Dương Diệp rút kiếm một khắc kia, hắn xác định .

Trước mắt cái này thanh niên, chính là Dương Diệp!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía người đàn ông trung niên, "Trường Sinh Môn, nên từ nơi này thế thượng tiêu thất ."

Thanh âm rơi xuống, kiếm ra!

Kiếm vừa ra, một viên ấn trực tiếp xuất hiện ở cái kia trung niên đỉnh đầu .

Trấn Giới ấn!

Dương Diệp cũng không muốn lãng phí thời gian! Làm Trấn Giới ấn xuất hiện một khắc kia, cái kia người đàn ông trung niên cảnh giới trực tiếp bị trấn áp đến rồi tam giới .

Giờ khắc này, người đàn ông trung niên sắc mặt như tro tàn . Đừng nói tam giới, coi như là tứ giới, hắn đều không có lòng tin tiếp Dương Diệp cái này một kiếm, còn tam giới, liền càng không cần phải nói .

Xuy!

Một đạo kiếm quang tự cái kia người đàn ông trung niên đỉnh đầu nhất trảm mà hạ!

Kiếm thu!

Dương Diệp cầm kiếm đi hướng chỗ xa kia đại điện .

Dương Diệp thân về sau, một hơi thở về sau, cái kia người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp phân ra, tiên huyết vung vãi nhất địa.

. . ..

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được!

------oOo------

Chương 2441: Lão tử không biết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm miểu sát!

Không huyền niệm chút nào miểu sát!

Có thể nói, bây giờ Dương Diệp, thêm trên(lên) Trấn Giới ấn, có thể dễ như trở bàn tay chém giết một dạng tứ giới cường giả!

Dù cho không cần Trấn Giới ấn, hắn chính là có thể chém giết tứ giới cường giả . Chỉ bất quá, không có như vậy dễ dàng . Dùng trên(lên) Trấn Giới ấn, có thể thoải mái hơn chút, cũng có thể càng tiết kiệm thời gian chút!

Xa chỗ, Dương Diệp cầm kiếm đi tới cái kia Trường Sinh Điện cửa đại điện .

Một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Tên này lão giả, chính là Trường Sinh Điện bên trong còn dư lại không nhiều tứ giới một trong cường giả .

Lão giả trầm giọng nói: "Dương Diệp, muốn phải chém tận giết tuyệt sao? Ta ..."

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Ở Dương Diệp xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, lão giả khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, hắn sớm có đề phòng, ngay sau đó một mặt đen nhánh lớn bỗng nhiên trực tiếp chắn đỉnh đầu hắn .

Nhưng mà, cái kia đạo kiếm trực tiếp cắt ra cái kia mặt khiên, Kiếm bút rơi thẳng xuống.

Xuy!

Lão giả thân thể trực tiếp cương cứng, chuyển chớp mắt, lão giả thân thể phân ra, tiên huyết vung vãi nhất địa.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Trường Sinh Điện, một kiếm chém ra .

Xuy!

Một luồng kiếm quang trực tiếp đem cái kia Trường Sinh Điện đánh thành hai nửa!

Trường Sinh Điện bên trong, hơn mười đạo bóng người hướng bốn phía điên cuồng bỏ chạy .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt, sau một khắc, bên hông hắn Kiếm Hồ kịch liệt run lên, một đạo kiếm quang điện xạ mà ra .

Xuy!

Nghìn dặm bên ngoài, nhất chỗ đám mây bên trong, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên ngừng lại, hắn chợt xoay người, một chưởng vung ra .

Răng rắc!

Một chưởng này, trực tiếp đưa hắn không gian chung quanh chấn địa tét ra . Nhưng mà, một chưởng này cũng không có khả năng ngăn trở một kiếm kia .

Xuy!

Cái kia một thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng người đàn ông trung niên tay, nhưng sau thuận thế xuyên qua nam tử giữa chân mày, nhưng sau quẹo cua một cái, đường cũ trở về .

Nghìn dặm bên ngoài, một luồng kiếm quang tiến nhập Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Trường Sinh Điện, thân hình run lên, trực tiếp phóng lên cao, sau một khắc, vô số đạo kiếm quang tự phía chân trời như lưu tinh bắn nhanh mà xuống.

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong nháy mắt, cái kia Trường Sinh Điện trực tiếp hóa thành một vùng phế tích .

Theo này thế gian này, ở không Trường Sinh Điện .

Phía chân trời xa xôi phần cuối, từng đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên, không có vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết, sẽ có một cái đầu lâu tự phía chân trời rơi mà hạ!

Giết!

Phàm là đạt được Phá Giới cảnh, tất cả đều bị Dương Diệp chém giết sạch sẽ! Còn Phá Giới cảnh dưới, Dương Diệp cũng không có đuổi theo giết . Những thứ này người, giết cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Ở xa chỗ phía chân trời bên trong, Dương Diệp mỗi giết một người, sẽ có một cái tiểu cô nương đi thôn phệ những thứ kia người bị chết tinh khí thần hồn .

Cái này tiểu cô nương dĩ nhiên chính là Nhị Nha!

Từ Vĩnh Hằng Tiên thôn xuất hiện, Nhị Nha liền biến biến lạnh, đặc biệt chứng kiến nhân loại lúc, cái kia trong mắt sát ý, làm cho Dương Diệp cũng vì đó có chút tâm kinh sợ! Chẳng qua Nhị Nha đang nhìn hướng hắn cùng với An Nam Tĩnh chúng nữ lúc, cũng là như trước kia độc nhất vô nhị .

Nửa khắc đồng hồ về sau, Nhị Nha đi tới Dương Diệp bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Dương ca, ăn no!"

Dương Diệp xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Chớ suy nghĩ quá nhiều, thôn xóm tất cả mọi người thù, ta Dương Diệp sẽ cho bọn họ báo ."

Nhị Nha hơi cúi đầu, "Dương ca, ta rất không minh bạch!"

"Không minh bạch cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha nhìn về phía Dương Diệp, "Bọn họ truy sát ngươi, là bởi vì muốn Tiểu Bạch, có thể Tiểu Bạch rõ ràng sẽ là của ngươi a, không đúng, Tiểu Bạch là muốn theo ngươi, bọn họ dựa vào cái gì muốn cướp Tiểu Bạch ?"

Dương Diệp nói: "Bởi vì Tiểu Bạch rất lợi hại, có thể giúp hắn nhóm rất nhiều vội vàng ."

"Cứ như vậy, bọn họ sẽ đoạt Tiểu Bạch ?" Nhị Nha hỏi .

]

Dương Diệp gật đầu .

Nhị Nha nói: "Ta đây đói bụng, có phải hay không có thể giết hắn đi nhóm, nhưng sau ăn bọn họ ?"

Dương Diệp xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Nhị Nha, ngươi với hắn nhóm không giống với, ngươi xem, ngươi rõ ràng có thể ăn Tiểu Ngưu còn có tiểu long bọn họ, thế nhưng, ngươi cũng không biết đi ăn, đúng hay không ?"

Nhị Nha gật đầu .

Dương Diệp nói: "Vậy thì đúng rồi . Ở chúng ta thế giới bên trong, ngươi muốn phân tinh tường 2 điểm, ai là bằng hữu, ai là địch nhân, bằng hữu, là không thể ăn, thế nhưng, địch nhân là có thể ăn ."

Có chút đạo lý, hắn cũng khó mà cùng Nhị Nha nói tinh tường, đã như đây, không bằng trực tiếp tới đơn giản một chút!

Địch nhân! Bằng hữu!

Nhị Nha gật đầu, nàng tâm lý có một cái tiêu chuẩn . Nàng nhìn lướt qua bốn phía, "Chúng ta khi nào đi giết những thứ kia đồ sát chúng ta thôn xóm nhân ?"

Dương Diệp mỉm cười, "Rất nhanh!"

Nhị Nha tự nhiên là tin tưởng Dương Diệp, nàng không có đang nói cái gì, tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ .

Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch nhún nhảy một cái tiến nhập Nhị Nha đại điện bên trong . Nàng đi tới Nhị Nha trước mặt, nhưng sau đưa cho Nhị Nha nhất chuỗi đường hồ lô .

Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, gia gia chết rồi, Đồ Tể cũng đã chết, Thái Thẩm cũng đã chết, còn có cái kia lôi thôi lão đầu cũng đã chết, Tiểu Vũ Nhị Đản cũng đã chết . Bọn họ đều chết hết ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu .

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, "Ta nhất định sẽ giết sạch bọn họ, nhất định sẽ!"

...

Dương Diệp đi tới nhất chỗ chân núi xuống, ở cái kia chân núi trên(lên) khoảng không, đứng vững vàng chừng mười tọa kiến trúc hùng vĩ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia vách núi chi lên, có ba chữ to: Tung Hoành Đạo .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Dương Diệp, chúng ta có thể nói chuyện, ta Tung Hoành Đạo rất có thành ý, chúng ta ..."

Ở nơi này lúc, một viên màu đen ấn xuất hiện ở người đàn ông trung niên đỉnh đầu!

Trấn Giới ấn!

Người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến, thân hình run lên, hướng sau chợt lui, mà lúc, một luồng kiếm quang đã tới bên cạnh hắn!

Đang ở thời khắc mấu chốt này, một căn màu đen chỉ đột nhiên một chút ở tại cái kia sợi kiếm quang chi lên.

Ầm!

Cái kia sợi kiếm quang trực tiếp bị đánh bay!

Kiếm quang ở xa chỗ bay một vòng, lại trở về Dương Diệp Kiếm Hồ bên trong .

Lúc này, ở cái kia người đàn ông trung niên trước mặt, đứng một gã lão giả .

Tứ giới đỉnh phong cường giả!

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Nói chuyện, cũng phải cần xây dựng ở song phương thực lực chênh lệch không bao nhiêu trụ cột lên. Nếu như chúng ta không cho thấy một chút thực lực, hắn là sẽ không theo chúng ta đàm phán ."

Thanh âm rơi xuống, ở lão giả thân về sau, xuất hiện một gã hắc bào nhân .

Đồng dạng tứ giới đỉnh phong!

Cùng này đồng thời, ở cái kia Dương Diệp thân sau không xa chỗ, đột nhiên xuất hiện một đạo màn sáng to lớn, màn sáng vừa vặn hướng về phía Dương Diệp!

Trận pháp!

Lão giả đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Ngươi thân sau toàn bộ, là ta Tung Hoành Đạo tung hoành trận, năm đó ta Tung Hoành Đạo Sư Tổ lưu lại, bên ngoài uy lực, có thể đơn giản đánh chết một vị tứ giới cường giả! Ở thêm trên(lên) ta cùng với sư huynh của ta, còn có ta cái này tiểu Sư Điệt, chúng ta nhất cùng sở hữu ba vị tứ giới cường giả . Dương Diệp, ta Tung Hoành Đạo đã từng quả thực truy sát quá ngươi, thế nhưng, đó đã là đã từng, chúng ta nguyện ý vì đã từng sự tình xin lỗi!"

"Xin lỗi!"

Dương Diệp nở nụ cười, "Ngươi thấy nói áy náy hữu dụng ?"

Lão giả trầm giọng nói: "Dương Diệp, liều cái lưỡng bại câu thương đối với tất cả mọi người không có tốt chỗ ."

"Lưỡng bại câu thương ?"

Dương Diệp cười nhạt, "Các ngươi xứng sao ?"

Dứt lời, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ chợt run lên, một đạo kiếm quang trực tiếp đâm vào hắn sau lưng màn sáng kia chi lên.

Ầm!

Toàn bộ màn sáng kịch liệt run lên, trong khoảnh khắc chính là xuất hiện rất nhiều vết rạn!

Nhưng mà ở nơi này lúc, một cường đại lực lượng từ cái này màn sáng bên trong chấn động mà ra, Dương Diệp cái kia thanh kiếm trực tiếp bị chấn bay ngược mà quay về .

Kiếm vào Kiếm Hồ, Dương Diệp liên tiếp lui về phía sau, lui mười trượng trở lại mới dừng lại!

Không xa chỗ, cái kia lão giả gằn giọng nói: "Ngươi đã muốn lưỡng bại câu thương, vậy thì tới đi!"

Thanh âm rơi xuống, lão giả trực tiếp hóa thành một đạo chùm sáng màu đen hướng Dương Diệp bắn tới . Ở lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt một khắc kia, một viên ấn bằng khoảng không xuất hiện ở đỉnh đầu của ông lão!

Khi này miếng ấn xuất hiện ở lão giả đỉnh đầu cái kia nhất chớp mắt, lão giả lẳng lặng trong nháy mắt bị trấn áp đến rồi tam giới!

Lão giả trong lòng hoảng hốt, sẽ rút lui, nhưng mà đã muộn .

Một thanh kiếm bút thẳng mà rơi!

Xuy!

Không gian ở nơi này thanh kiếm trước mặt giòn giống như giấy, trực tiếp bị xé nứt ra!

Ầm!

Tên kia lão giả trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm đánh cho té bay ra ngoài, ở bay ngược quá trình bên trong, lão giả nhục thân từng khúc văng tung tóe!

Chỉ còn linh hồn!

Đã là linh hồn thể lão giả sẽ rút lui, mà đang ở cái này lúc, một luồng kiếm quang trực tiếp từ cái này lão giả giữa chân mày nhất truyền mà qua!

Lão giả hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy dại ra .

Cứ như vậy thất bại ?

Dương Diệp đã không có đi quản cái kia lão giả, bởi vì tại hắn một kiếm chém giết cái kia lão giả lúc, xa chỗ cái kia nứt ra màn sáng đột nhiên thả ra một cường đại lực lượng hướng hắn chấn động mà tới.

Này cổ lực lượng rất mạnh!

Dương Diệp không dám khinh thường, giơ kiếm chính là đâm một cái .

Ầm!

Một nhát này, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn địa hướng sau té bay ra ngoài, nhưng sau đập vào cái kia vách núi chi lên.

Bất quá, một thanh kiếm lặng yên đâm vào màn sáng kia chi tiến lên!

Phi kiếm!

Chuôi này phi kiếm, chính là cái kia kiếm siêu Thần khí!

Tru!

Một kiếm đâm vào màn sáng kia chi lên, màn sáng trong nháy mắt nổ bể ra đến, hóa thành vô số mảnh nhỏ bắn ra tung tóe!

Mà còn dư lại hai người kia đã đào tẩu!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhẹ giọng nói: "Vẫn không thể sơ suất a!"

Sơ suất!

Vừa rồi hắn vẫn là khinh thường!

Những thứ này tông môn truyền thừa vài vạn năm, không phải đơn giản như vậy .

Thu hồi lòng khinh thị, Dương Diệp thân hình run lên, đi tới đỉnh núi kia chi lên. Nhìn phía dưới cái kia Tung Hoành Đạo đạo môn, Dương Diệp diện vô biểu tình, đột nhiên, ở trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm!

Một kiếm thế trực tiếp áp hướng về phía phía dưới!

Dương Diệp hai tay giơ lên kiếm, kiếm qua đỉnh đầu!

Đang ở Dương Diệp giơ kiếm muốn phách hạ lúc, một luồng bóng trắng đột nhiên tự phía dưới bay lên, rất nhanh, một gã bạch mi lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Một luồng hồn phách!

Bạch mi lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lão phu Tung Hoành Đạo lão tổ, lão phu ..."

"Lão tử không biết!"

Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một kiếm bổ ra .

Xuy!

Một đạo kiếm quang trực tiếp từ cái này bạch mi lão giả thân thể bên trong xuyên toa mà qua, bạch mi lão giả thân thể triệt để hư ảo .

Kiếm quang vẫn chưa dừng xuống, trực tiếp chui vào phía dưới đỉnh núi kia chi lên.

Xuy!

Cả tòa đại sơn, ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp cái này một kiếm phân ra!

. . ..

------oOo------

Chương 2442: Mũi kiếm chi linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm đến cùng!

Cả tòa đại sơn trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm cắt thành hai nửa, vô số bụi khói phóng lên cao, thẳng vào vân tiêu .

Còn cái kia Tung Hoành Đạo lão tổ tàn hồn, sớm đã tiêu thất vô ảnh vô tung!

Vô số Tung Hoành Đạo cường giả điên cuồng hướng bốn phía bỏ chạy .

Mà Dương Diệp cũng không có buông tha những thứ này người, bên hông Kiếm Hồ bên trong, một đạo kiếm quang điện xạ mà ra . Rất nhanh, ở cái kia phía chân trời xa xôi bên trong, từng đạo tiếng kêu thảm thiết vang lên theo .

Cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở giữa sân .

Dương Diệp mỗi giết một người, nàng sẽ chạy tới hấp .

Ăn càng nhiều, nàng thì sẽ càng lợi hại!

Nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp xoay người rời đi .

Dương Diệp thân về sau, một vùng phế tích, vô số thi thể .

Tung Hoành Đạo Phá Giới cảnh cường giả, cơ hồ bị hắn tru tẫn!

Rất nhanh, Dương Diệp tàn sát Trường Sinh Môn cùng Tung Hoành Đạo chuyện tình truyền ra tới.

Toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới khiếp sợ!

Kinh hãi nhất không ai bằng còn dư lại cái kia hai cái thế lực: Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo!

Bọn họ cũng không nghĩ tới, theo trở về Vĩnh Hằng chi giới Dương Diệp, thực lực dĩ nhiên đạt tới loại trình độ này!

Đơn giản tru diệt tứ giới cường giả!

Không chỉ có Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới cường giả đều kinh hãi .

Thậm chí có nghe đồn, Dương Diệp đã đạt đến trong truyền thuyết ngũ giới .

Có người hoan hỉ có người ưu, vui mừng người, tự nhiên là những thứ kia muốn người xem náo nhiệt; mà buồn những người đó, dĩ nhiên chính là Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo loại này thế lực . Bởi vì hắn nhóm rất tinh tường, Dương Diệp nhất định sẽ tới tìm bọn hắn .

Quả nhiên, một canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Tạo Hóa Tông .

Nhưng mà, khi hắn đi tới Tạo Hóa Tông lúc, Tạo Hóa Tông đã không có một bóng người, không có bất kỳ ai!

Chạy thoát ?

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn lướt qua phía dưới, thần thức đảo qua, không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức .

Thật chạy thoát!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, tay phải cầm kiếm vung lên .

Xuy Xuy Xuy!

Từng đạo kiếm quang chui vào phía dưới Tạo Hóa Tông, trong khoảnh khắc, toàn bộ Tạo Hóa Tông trực tiếp trở thành một vùng phế tích!

Dương Diệp xoay người rời đi . Rất nhanh, hắn đi tới Vô Sinh Giáo . Nhưng mà, như Tạo Hóa Tông gặp phải tình huống một dạng, nơi đây, cũng không có một người!

Tất cả trốn!

Trốn ?

Dương Diệp cười nhạt, "Coi như các ngươi chạy trốn tới chân trời góc biển cũng không dùng!"

Thanh âm rơi xuống, hắn xoay người ly khai tại chỗ . Bất quá, một cái kiếm quang cũng là chỉ phía chân trời điện xạ mà xuống, thẳng vào cái kia Vô Sinh Giáo .

Ầm!

Toàn bộ Vô Sinh Giáo trực tiếp trở thành một vùng phế tích!

Dương Diệp lần nữa đi tới Nam Ly tộc, bên trong phòng khách, Dương Diệp lấy ra mười miếng giới tinh đặt ở Nam Ly Mộng trước mặt, "Ta cần tình báo, những người đó hạ lạc!"

Nam Ly Mộng nói: "Vì sao không đi trực tiếp tìm Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Sẽ đi, bất quá, ở trước đó, ta muốn trước giải quyết cái này Vĩnh Hằng chi giới những người đó ."

Nam Ly Mộng thấp giọng thở dài, "Ngươi nên biết, bọn họ đối với ngươi, thật một điểm uy hiếp cũng không có . Đương nhiên, ta không phải đang cho hắn nhóm cầu tình, ngươi bây giờ báo thù, hợp tình hợp lý, cho dù là ta, ta làm có thể cùng ngươi cũng không kém, thế nhưng ..."

]

"Không cần nhưng là!"

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Nam Ly Mộng, "Mộng cô nương, Vĩnh Hằng chi giới có đặc thù tình báo tổ chức, nghĩ đến không ngừng các ngươi . Ta chỉ là không muốn đi phiền phức, cho nên tới tìm ngươi . Như ngươi không muốn giúp, nói thẳng, ta khác tìm kẻ khác, chúng ta đều đừng lãng phí thời gian . Nói thật, ta một điểm kiên trì cũng không có . Cũng đừng tại nói với ta những thứ kia đạo lý lớn, ta sợ ta một cái nhịn không được, làm ra cái gì không tốt sự tình tới!"

Nam Ly Mộng chân mày to cau lại, "Ngươi là đang uy hiếp sao?"

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nhìn Nam Ly Mộng, nàng đi tới Nam Ly Mộng trước mặt, "Hắn, ta, tàn sát Nam Ly tộc, không có bất kỳ độ khó, phải thử một chút sao?"

Dương Diệp: "..."

Nam Ly Mộng hai mắt híp lại, đang muốn nói, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, "Mộng cô nương, còn có một việc, ta muốn biết, sau lưng ngươi cái kia thần bí tổ chức, năm đó đến cùng có hay không vây giết quá ta!"

Nam Ly Mộng khuôn mặt sắc tức thì có chút khó coi .

Dương Diệp cười nhạt, "Xem ra là có . Chẳng qua cái này cũng bình thường, năm đó ta, thực lực nhỏ yếu, thân trên(lên) lại có Linh Tổ, bọn họ làm sao có thể không cua ta đâu?"

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi thật muốn một mạch đánh tiếp sao?"

Dương Diệp đi tới Nam Ly Mộng trước mặt, "Mộng cô nương, nói thật, ta không muốn đang nghe ngươi cho ta tức tức oai oai . Chúng ta ở Vĩnh Hằng Bí Cảnh thiết lập về điểm này tình hữu nghị, hiện tại, đã bị ngươi cho léo nha léo nhéo oai không có . Ta cũng không muốn đang cùng ngươi lời nói nhảm, ta mở rộng cửa thấy sơn nói thẳng, sau lưng ngươi cái kia thế lực, ta có thể không đi tính toán, thế nhưng, ta cần biết ta muốn biết . Khó khăn sao?"

Sự kiên nhẫn của hắn, thật không có!

Nam Ly Mộng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau nàng bấm tay một điểm, một viên Phù Lục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, "Truyền âm phù, những người đó hạ lạc, chúng ta sẽ lập tức truy tra, tìm được một cái, sẽ thông báo ngươi!"

Dương Diệp thu hồi truyền âm phù, "Không muốn để ta chờ quá lâu!"

Dứt lời, hắn xoay người rời đi, đi tới cửa đại sảnh, hắn đột nhiên ngừng lại, nói: "Mộng cô nương, thứ cho ta nói thẳng, ngươi lời nói nhảm thật quá nhiều... . Ta hy vọng lấy sau ngươi ở đây đối mặt ta lúc, không muốn đang cùng ta tức tức oai oai . Thật, ta không có thời gian như vậy nghe ngươi cho ta nói vài thứ kia ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Trong đại sảnh, Nam Ly Mộng trầm mặc không nói, không biết đang suy nghĩ gì .

...

Dương Diệp ly khai Nam Ly tộc, đi tới một mảnh hư không bên trong, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên.

Dương Diệp đứng ở ở giữa nhất, ở chung quanh hắn, là Tiểu Ngưu, Nhị Nha, Kiếm Kinh, Tiểu Bạch, Thái Cổ Chân Long, Thái Cổ Lệ Hổ, còn có con kia Vũ Kỳ Lân!

Có thể đánh đều ở nơi này!

Dương Diệp quét lũ yêu liếc mắt, hắn bây giờ những thứ này đại yêu, thực lực đều là tứ giới, hơn nữa, còn không phải bình thường tứ giới . Đặc biệt Nhị Nha cùng Thái Cổ Chân Long, có thể nói, coi như là cái kia loại ngũ giới cường giả, bọn họ cũng có thể một trận chiến, đương nhiên, là chỉ đối phương tự tiếp cận giới tình huống xuống, chân chính ngũ giới cường giả, còn chưa phải là Nhị Nha cùng Thái Cổ Chân Long có thể chống lại . Kỳ thực, Dương Diệp trong lòng cũng không chắc chắn .

Nhị Nha cùng hắn còn có An Nam Tĩnh, như đối mặt chân chính ngũ giới cường giả, có lực đánh một trận sao?

Vấn đề này, Kiếm Kinh trả lời .

Có!

Ba người bọn họ liên thủ, coi như một gã ngũ giới cường giả, đều là có rất đại cơ hội đánh chết . Bất kể là Dương Diệp vẫn là An Nam Tĩnh, cũng hoặc Nhị Nha, bọn họ đều không phải bình thường cường giả, hai người nhất yêu, thân trên(lên) không phải Thần khí chính là siêu Thần khí, hơn nữa, đều có các loại cường đại truyền thừa .

Ba người liên thủ, chặn đánh giết một gã thứ thiệt ngũ giới cường giả, vấn đề thật không lớn. Thế nhưng, đơn đả độc đấu, liền có chút treo . Tối đa chỉ có ba thành phần thắng!

Mà Thái Cổ Chân Long chờ đại yêu, ngũ giới cường giả còn chưa phải là chúng nó có thể chống lại . Thế nhưng , bình thường tứ giới cường giả cũng không pháp cùng chúng nó đối kháng .

Đề thăng những thứ này đại yêu chiến lực!

Đây chính là Dương Diệp phải làm!

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Có hay không phương pháp, có thể đề cao bọn họ chiến lực ? Bình thường cái kia loại phương pháp, mà không phải cái kia loại có hậu di chứng phương pháp ."

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Hữu hiệu nhất phương pháp chính là làm cho Tiểu Bạch nhiều bồi dưỡng điểm Hỗn Nguyên quả xuất hiện, chúng nó ăn nhiều một ít Hỗn Nguyên quả, chiến lực liền lên rồi!"

Nói đến đây, Kiếm Kinh trong lòng là có chút phức tạp . Những thứ này đại yêu, không thể nghi ngờ là phi thường hạnh phúc . Đem Hỗn Nguyên quả làm trái cây ăn ... Từ cổ chí kim, sợ là cũng chỉ có chúng nó có thể như vậy .

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau vội vã gật đầu, bất quá, làm như muốn đánh cái gì, nàng hung ác trợn mắt nhìn liếc mắt cách đó không xa cái kia Thái Cổ Chân Long! Trước đây Tiểu Ngưu đều lên cấp, chính là chỗ này đầu long không có . Ở Tiểu Bạch trong lòng, đầu này long chính là điển hình người làm biếng! Ăn ngon không làm việc người làm biếng!

Một bên, tiểu long chứng kiến Tiểu Bạch trừng mắt, trong lòng kêu rên không ngớt .

Đại gia a, tứ giới đến ngũ giới cùng tam giới đến tứ giới hoàn toàn không phải một cái khái niệm a! Chẳng qua đáng tiếc, Tiểu Bạch căn bản không hiểu những thứ này, nàng chỉ biết là, tiểu long ăn trái cây, không có thăng cấp!

Tiểu long cũng rất bất đắc dĩ!

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, "Nhị Nha, còn có Tiểu Ngưu, hai người các ngươi theo An Nam Tĩnh học tập cho giỏi, biết không ?"

Nhị Nha gật đầu, "Ta hiểu rồi."

Theo An Nam Tĩnh học tập tới nay, Nhị Nha chính mình cũng cảm giác mình biến hóa tốt lớn, phải nói thay đổi thật mạnh . Nàng không ở giống như trước vậy chỉ biết dùng man lực!

Có thể nói, như Nhị Nha thi triển cái kia Ác Linh Tử Dực, coi như là Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đều không dám khinh thường .

Kỳ thực, Thái Cổ Chân Long cũng mạnh, chỉ bất quá, ánh sáng của nó hoàn toàn bị Nhị Nha che lại .

Ở an bài hết Hồng Mông Tháp bên trong sự tình về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, sau đó lấy ra vạn giới đồ, đi tới Bắc Hoang giới .

Bắc Hoang giới!

Hắn còn có một việc tình muốn làm!

Dương Diệp đi tới Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất, hắn đi tới cái kia đại điện bên trong, cái kia nam tử thần bí vẫn còn ở đó.

Cái này thần bí kiếm tu, chính là cái kia Trần Huyền An!

Trần Huyền An nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đến rồi!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối biết ta muốn tới ?"

Trần Huyền An gật đầu, "Vì cái kia thanh kiếm mà đến đây đi ?"

Dương Diệp gật đầu .

Tru!

Tru hiện nay chỉ có hai thành uy lực, đối với Dương Diệp mà nói, hoàn toàn không đủ . Hơn nữa, làm siêu Thần khí, hiện tại nó loại trạng thái này, thật sự là có chút không thể nào nói nổi a!

Siêu Thần khí, làm sao cũng có siêu thần khí dáng vẻ a!

Nói thật, bây giờ tru, ngoại trừ sắc bén một điểm, hoàn toàn không có cái khác đặc biệt!

Trần Huyền An khẽ gật đầu, "Quả thực, nó cũng nên trở nên càng mạnh mẽ hơn một chút ."

Dương Diệp Kiếm Hồ bên trong, tru đột nhiên ra hồ, nhưng bay về sau đến rồi Trần Huyền An trước mặt .

Trần Huyền An nhìn cái kia thanh kiếm, hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, cái kia thanh kiếm bắt đầu rung động kịch liệt .

Giải phong!

Dương Diệp biết, cái này Trần Huyền An là ở giải phong thanh kiếm này!

Cứ như vậy, quá không biết bao lâu, cái kia thanh kiếm đột nhiên bạo phát ra một đạo sáng chói tiếng kiếm reo!

Tiếng kiếm reo chấn động toàn bộ thiên địa!

Cường đại tiếng kiếm reo, làm cho toàn bộ Bắc Hoang Kiếm Tông trong phạm vi mấy triệu dặm đích thực không gian kịch liệt run lên!

Rất nhanh, tru, trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt .

Ở cái kia chuôi tru mũi kiếm chi lên, Dương Diệp phát hiện, có một luồng nhỏ như sợi tóc kiếm quang ở theo mũi kiếm chậm rãi du động .

"Năm phần mười!"

Một bên, Trần Huyền An nói: "Ta giải phong nó năm phần mười uy lực, lấy thực lực của ngươi bây giờ, vừa vặn có thể nắm giữ ."

Dương Diệp gật đầu, hắn chỉ chỉ cái kia mũi kiếm ở trên cái kia sợi kiếm quang, "Đây là ?"

Trần Huyền An cười nói: "Tru nhận linh, phía trước không dám phóng nó xuất hiện, sợ ngươi nắm giữ không nổi, hiện tại, lấy thực lực của ngươi cũng có thể!"

Mũi kiếm cũng có linh ?

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

. . .

PS: Ta muốn mua cái xe máy thay đi bộ, mọi người đề cử một bảng biểu a! Nhãn hiệu gì tương đối khá ?

Con ông cháu cha hoành thành thiên hạ , bệnh bẩn bựa đều ở trong Tiểu Lý Phi Đao Huyền Y Hành

------oOo------

Chương 2443: Lão tử cần ngươi hoan nghênh ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mũi kiếm cũng có linh!

Dương Diệp cái này là lần đầu tiên nghe nói, cũng là lần đầu tiên nhìn thấy!

Trần Huyền An mỉm cười, "Nó dù sao đặc biệt . Ngươi lại nhớ kỹ, kiếm này phong mang quá, hăng quá hoá dở, cẩn thận sử dụng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay tru, hắn nhẹ nhàng vung lên .

01:33

01:33

Xuy!

Kiếm qua chỗ, không gian trực tiếp bị xé nứt ra .

Tê liệt rất dễ dàng!

Thật mạnh!

Dương Diệp trong lòng có chút khiếp sợ, thanh kiếm này trình độ sắc bén, so trước đó chí ít đề cao gấp mấy lần! Có thể nói, thanh kiếm này hiện tại hoàn toàn có thể phá vỡ Nhị Nha phòng ngự!

Trần Huyền An đột nhiên nói: "Thanh kiếm này đích thực chính linh trí, ta đã phong ấn, cái này nhận linh, chỉ là nó một phần nhỏ linh . Sở dĩ phong ấn, là bởi vì lấy thực lực của ngươi bây giờ, căn bản không hàng phục được nó . Ngày sau làm thực lực ngươi đạt đến tới trình độ nhất định về sau, ở tới tìm ta, ta giúp ngươi triệt để giải phong kiếm này . Không để cho ta lâu chờ!"

Dương Diệp thu hồi kiếm, hướng về phía Trần Huyền An hơi thi lễ, "Đa tạ!"

Nói đến đây, hắn do dự xuống, lại nói: "Tiền bối tính toán là cái gì ?"

Hắn cho tới bây giờ cũng không tin trời sập tốt sự tình, nếu như là phát sinh ở Tiểu Bạch thân lên, hắn nhưng thật ra tin tưởng, thế nhưng tại hắn Dương Diệp thân lên, hắn không tin .

Trần Huyền An khẽ lắc đầu, "Không được suy nghĩ nhiều, ta cũng không có tính kế ngươi cái gì, cũng không cần phải vậy . Sở dĩ giúp ngươi, là bởi vì ngươi kiếm đạo rất hợp ta khẩu vị . Không hơn!"

Dương Diệp hướng về phía Trần Huyền An hơi thi lễ, "Tiền bối bảo trọng!"

Dứt lời, Dương Diệp xoay người rời đi .

Tại chỗ, Trần Huyền An khẽ lắc đầu, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Kỳ thực, Dương Diệp không có phát hiện, Trần Huyền An thân thể, lại hư ảo rất nhiều! Đó là giải phong tru duyên cớ vì thế! Nếu như là tại hắn thời kỳ tột cùng, loại này sự tình kỳ thực chính là việc nhỏ, tiểu nhân không thể ở tiểu nhân sự tình . Nhưng là bây giờ, mỗi một chủng tiêu hao với hắn mà nói, đều là trí mạng!

Dương Diệp ly khai Bắc Hoang Kiếm Tông, vừa ly khai Bắc Hoang Kiếm Tông, tại hắn Nạp Giới trong cái viên này truyền âm phù chính là run rẩy động .

Dương Diệp xuất ra truyền âm phù, quá hồi lâu, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Vĩnh Hằng chi giới, Vĩnh Hằng Chi Hà .

Muốn đến Vĩnh Hằng Chi Hà, trước hết qua được Vĩnh Hằng Sơn Mạch, ở nơi này Vĩnh Hằng Sơn Mạch sâu chỗ, lúc này tụ tập sấp sỉ chừng ba mươi người! Cái này chừng ba mươi người, chính là Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo cường giả!

Cầm đầu là nhất danh người đàn ông trung niên cùng lão giả, người đàn ông trung niên danh: Triệu Vũ Cực, là Tạo Hóa Tông hiện đảm nhiệm tông chủ, cũng là hiện tại Tạo Hóa Tông thực lực tối cường người, tứ giới đỉnh phong! Mà cái kia lão giả, tắc thì là Vô Sinh Giáo giáo chủ: Mạc Liên Sanh, cũng là tứ giới đỉnh phong cường giả . Mà ở hai người thân về sau, cái kia chừng ba mươi người, toàn bộ đều là Phá Giới cảnh cường giả, trong đó, tam giới cường giả có chín tên, còn lại đều là hai giới cùng nhất giới Phá Giới cảnh cường giả!

Lúc này, mọi người thần sắc đều có chút âm trầm cùng xấu xí . Bởi vì hắn nhóm đã nhận được tin tức, Dương Diệp đi qua Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo .

Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo sào huyệt không rồi!

"Khinh người quá đáng!"

Ở nơi này lúc, Vô Sinh Giáo giáo chủ Mạc Liên Sanh đột nhiên trầm giọng nói: "Cái này Dương Diệp, thật là sẽ đối chúng ta đuổi tận giết tuyệt a!"

Đuổi tận giết tuyệt!

Tất cả mọi người biết Dương Diệp ý đồ, đó chính là Dương Diệp muốn chém tận giết tuyệt!

]

Cái này lúc, cái kia Triệu Vô Cực trầm giọng nói: "Chúng ta bây giờ, chỉ có hai con đường, điều thứ nhất, chính là đi đầu quân Vĩnh Hằng Quốc Độ, khi chúng ta gia nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, Dương Diệp mới có nơi kiêng kỵ!"

"Điều thứ hai là đầu nhập vào Hoang Tộc ?" Mạc Liên Sanh hỏi .

Triệu Vũ Cực lắc đầu, "Theo tin tức ta lấy được, Dương Diệp cùng cái kia Hoang Tộc thế điện hạ Hoang Doanh chính là bạn thân, chúng ta đi đầu nhập vào Hoang Tộc, sợ là tự chui đầu vào lưới ."

Mạc Liên Sanh tự định giá khoảng khắc, sau đó nói: "Đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ ... Vấn đề là, bọn họ chỉ cần đứng đầu nhất cường giả, ngươi cùng ta ngược lại là có thể gia nhập vào trong đó, thế nhưng, chúng ta thân sau những thứ này người nên như thế nào ? Hơn nữa, chúng ta đi đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ vốn là khinh thường chúng ta Vĩnh Hằng chi giới, hiện tại chúng ta đưa đi lên cửa, sợ là càng thêm khinh thường . Coi như bọn họ để cho chúng ta gia nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng sẽ không để cho chúng ta tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà là để cho chúng ta ở chỗ này làm pháo hôi ngăn cản Hoang Tộc!"

Triệu Vũ Cực gật đầu, "Mạc Lão nói không sai, chúng ta nếu như đi đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ sẽ không hiếm, chúng ta kết quả cuối cùng, không phải là bị Dương Diệp giết chết, coi như bị cho rằng là pháo hôi, mà Hoang Tộc cũng không được . Như vậy, chúng ta cũng chỉ thừa lại một cái địa phương có thể!"

"Nơi nào ?" Mạc Liên Sanh hỏi .

Triệu Vũ Cực cười nói: "Đế gia! Cùng Hoang Tộc liên thủ cái kia đế giới!"

Đế gia ?

Mạc Liên Sanh nhíu mày, "Bọn họ nguyện ý đắc tội Dương Diệp mà thu lưu chúng ta ?"

Làm Vĩnh Hằng chi giới đứng đầu nhất vài cái thế lực, bọn họ tự nhiên biết đế gia, cái này đã từng là Vĩnh Hằng Quốc Độ đứng đầu nhất một trong những gia tộc .

"Khẳng định nguyện ý!" Triệu Vũ Cực trầm giọng nói: "Lúc trước, đế gia liền phái người đuổi theo giết quá Dương Diệp, chẳng qua đáng tiếc, bọn họ thất bại . Bọn họ phái đi người, đều bị Dương Diệp tru diệt . Hơn nữa, còn có điểm trọng yếu nhất: Theo ta được biết, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, có một thế gia vốn là chuẩn bị cùng quân địch đám hỏi, thế nhưng đáng tiếc, gia tộc kia nữ tử không muốn, nhưng sau cô gái này cùng Dương Diệp còn có cái kia Hoang Doanh đi rất gần, đế gia đương nhiên sẽ không đi tìm cái kia đã trở thành Hoang Tộc thế tử Hoang Doanh phiền phức, thế nhưng, Dương Diệp đâu? Dương Diệp cũng không phải là Hoang Tộc thế tử!"

Nói đến đây, Triệu Vô Cực cười nói: "Hơn nữa, bọn họ cũng phái người tới tiếp xúc quá ta, hi vọng chúng ta đứng thành hàng đế gia . Tất cả mọi người biết, đại chiến chẳng mấy chốc sẽ lại tới . Trong tương lai trận đại chiến này bên trong, phương nào thế lực cường giả tối đa, lại càng khả năng cười nói nhất sau . Chúng ta nơi đây, đều là Phá Giới cảnh cường giả, đi đế gia, nhất định đạt được coi trọng . Dù sao, bọn họ cũng không có Vĩnh Hằng Quốc Độ còn có Hoang Tộc như vậy cường đại ."

"Bọn họ tiếp xúc qua ngươi ?" Mạc Liên Sanh hỏi .

Triệu Vũ Cực gật đầu, "Bất quá khi thì ta cũng không có trực tiếp bằng lòng . Mạc Lão, ta đã quyết định mang theo ta Tạo Hóa Tông đầu nhập vào đế gia, ngươi có bằng lòng hay không cùng đi ?"

Mạc Liên Sanh có chút do dự .

Triệu Vũ Cực trầm giọng nói: "Mạc Lão, như Vĩnh Hằng Quốc Độ nguyện ý vì ta chờ mở ra Vĩnh Hằng Quốc Độ, để cho chúng ta tiến vào bên trong, ta đây Tạo Hóa Tông nguyện ý đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ . Nhưng vấn đề là, bọn họ sẽ không nguyện ý để cho chúng ta tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ. Mà chúng ta không tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngươi cảm thấy chúng ta an toàn sao? Hiện tại, chỉ có Hoang Tộc cùng đế gia có thể bảo vệ chúng ta, Hoang Tộc là không cần suy nghĩ, chỉ còn đế nhà!"

Mạc Lão suy nghĩ hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Được, đi đế gia!"

Rất nhanh, đoàn người trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Mà đang ở Mạc Liên Sanh đám người ly khai không sai biệt lắm nhất khắc đồng hồ về sau, một đạo kiếm quang rơi vào rồi mảnh này mịt mờ dãy núi bên trong .

Kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở phía trước Mạc Liên Sanh đám người vị trí, chu vi, không có một bóng người, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn lấy ra truyền âm phù . Rất nhanh, một giọng nói tự trong đó truyền ra, "Ngươi tới đã muộn!"

Dương Diệp nói: "Bọn họ đi bực nào chỗ!"

Truyền âm phù bên kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đế giới, đế gia!"

"Đế gia ?" Dương Diệp chân mày cau lại, chính là A Lãnh gia tộc buộc nàng phải gả chính là cái kia thế gia ?

Truyền âm phù bên trong, truyền đến Nam Ly Mộng thanh âm, "Đế gia, đã từng là Vĩnh Hằng Quốc Độ một cái thế gia, năm đó bị gạt ra khỏi Vĩnh Hằng Quốc Độ, trải qua vô số năm phát triển, thực lực bọn hắn so với năm đó, chắc chắn mạnh hơn! Hơn nữa, theo ta sở tra, bọn họ hiện tại cùng Hoang Tộc tựa hồ còn liên thủ ."

Hoang Tộc, đế gia!

Dương Diệp gật đầu, sau đó lấy ra vạn giới đồ, rất nhanh, hắn ở vạn giới đồ trên(lên) tìm được rồi đế giới . Mà đang ở cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên truyền âm mà đến, "Ngươi làm thật muốn đi?"

Dương Diệp nói: "Làm sao ?"

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Đế gia không phải đơn giản như vậy, bọn họ tuy là không bằng Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, cũng tuyệt đối không phải ngươi bây giờ có thể đối kháng . Như thế nói cho ngươi hay, đế gia tuyệt đối có ngũ giới cường giả, hơn nữa tuyệt đối không chỉ một vị!"

Ngũ giới cường giả!

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ nhắc nhở!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp tay phải trực tiếp nhấn xuống phía dưới .

Xuy!

Một đạo bạch quang trong nháy mắt đem Dương Diệp bao vây, trong nhấp nháy, Dương Diệp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Bên kia, Nam Ly Mộng thấp giọng thở dài .

Ở Nam Ly Mộng bên cạnh không xa chỗ, một gã hắc bào nam tử đột nhiên nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ đã tới tiếp xúc chúng ta, muốn cho chúng ta gia nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ! Không chỉ có Vĩnh Hằng

Quốc Độ, đế gia cũng tới tiếp xúc qua chúng ta ."

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Thương lão thấy thế nào ?"

Hắc bào nhân trầm giọng nói: "Thương lão nói muốn nghe một chút ý kiến của ngươi!"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Nói cho hắn, không muốn gia nhập vào đế gia, cũng đừng gia nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Hắc bào nhân nói: "Sợ là không được, đế gia còn tốt, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, rất bá đạo, không phải bọn họ bằng hữu, chính là hắn nhóm địch nhân, đây là hắn nhóm nói ."

Nam Ly Mộng cười nhạt, "Là rất bá đạo . Không có việc gì, không thể trêu vào bọn họ, còn không trốn thoát sao?"

Hắc bào nhân có chút do dự, đang muốn nói cái gì, Nam Ly Mộng nói: "Ngươi trở về như thực chất nói cho thương lão là đủ."

Hắc bào nhân gật đầu, "Thuộc hạ xin cáo lui!"

Dứt lời, hắc bào nhân xoay người rời đi .

Nam Ly Mộng nhìn lướt qua bốn phía, "Đoàn kết ? Đó là không có khả năng nữa à!"

Nguyên bản, nàng là muốn liên hợp Vĩnh Hằng chi giới những thứ này cường giả, làm cho mọi người đoàn kết nhất trí, chỉ có như đây, Vĩnh Hằng chi giới mới có tư cách cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng đế gia còn có cái kia Hoang Tộc cò kè mặc cả . Thế nhưng, theo Dương Diệp đến, hết thảy đều bị hẫng .

Nàng không dám ở đi đoàn kết những người đó, bởi vì nếu như nàng làm như thế, lấy Dương Diệp tính cách, khẳng định liền Nam Ly gia đều giết .

Nàng cùng Dương Diệp trong lúc đó, nghiêm chỉnh mà nói, cũng không tính bằng hữu chân chính . Chỉ có thể nói nhất định có giao tình! Mà điểm giao tình, không đủ để làm cho Dương Diệp phóng hạ cừu hận trong lòng, nàng đã thử qua, nhưng sau nàng thất bại!

Tại chỗ, Nam Ly Mộng lắc đầu thở dài, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ .

Có một số việc, nàng đã tận lực .

Đế giới .

Nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp xuất hiện ở đế giới .

Mà đang ở Dương Diệp vừa bước vào đế giới một khắc kia, một gã bạch phát lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Tứ giới đỉnh phong cường giả!

Dương Diệp đang muốn nói, bạch phát lão giả đột nhiên nói: "Dương Diệp, nơi đây, không chào đón ngươi, mười hơi bên trong, rời đi nơi này, nếu không thì, hậu quả tự phụ!"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau lắc đầu cười, "Lão tử cần ngươi hoan nghênh sao?"

. . ....

PS: Chương 02: Hội muộn hai phút mới biểu hiện, hệ thống nguyên nhân!

------oOo------

Chương 2444: Ngươi Thật Sự Rất Tốt Vô Sỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bạch phát lão giả hiển nhiên là biết Dương Diệp thân phận, đối với Dương Diệp, đế gia không sợ, thế nhưng, cũng không muốn ở vào thời điểm này trêu chọc người này . Người này thực lực, cho dù là đế gia cũng không dám không lọt vào mắt.

Đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, bạch phát lão giả khuôn mặt sắc tức thì âm trầm xuống, "Dương Diệp, ngươi có ý tứ ? Ngươi ..."

Dương Diệp khoát tay áo, "Không muốn cùng ngươi lời nói nhảm, làm cho Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo nhân xuất hiện ."

Bạch phát lão giả hai mắt híp lại, "Bọn họ bây giờ là ta đế gia khách nhân, Dương Diệp, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ông!

Tiếng kiếm reo chợt hí .

Ầm!

Cái kia bạch phát lão giả trực tiếp bị một đạo kiếm quang đánh trúng! Lão giả nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, thế nhưng linh hồn cũng là ở thời khắc mấu chốt thoát (Phát hiện vật phẩm LỤM) đi nhục thân, xuất hiện ở ngoài mấy trăm trượng .

Linh hồn thể lão giả căm tức nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ai cho ngươi can đảm, để cho ngươi ..."

Xuy!

Một luồng kiếm quang trực tiếp từ cái này bạch phát lão giả giữa chân mày xuyên qua .

Bạch phát lão giả linh hồn trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Thần hồn câu diệt!

Dương Diệp thu hồi trường kiếm, Nhị Nha xuất hiện ở bên cạnh hắn, Nhị Nha trừng mắt một cái Dương Diệp, Dương Diệp cười mỉa cười, " Xin lỗi, dùng sức quá độ!"

Nhị Nha là muốn hấp linh hồn, thế nhưng, hắn vừa rồi cái này một kiếm, trực tiếp đem cái kia lão giả diệt sạch sẽ, Nhị Nha liền sợi lông đều hấp không tới .

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, "Dương ca, ngươi biết, ta gần nhất lão là đói, ta, ta ăn bữa cơm no dễ dàng sao? Ta ..."

Vừa nói, Nhị Nha nhãn trung lại có nước mắt lóe lên!

"Cô nãi nãi!"

Dương Diệp vội vã xin tha, "Là ta sai rồi, ta cam đoan, cam đoan lần sau xuất thủ nhẹ một tí, có được hay không!"

Nhị Nha hừ một tiếng, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Thật là một tiểu tổ tông a!"

Vừa nói, hắn cầm kiếm hướng xa chỗ đi tới . Chỉ chốc lát, hắn gặp được một tòa thành lớn hùng vĩ, cự thành tường thành cao lớn trăm trượng, hai bên trái phải vô biên vô hạn, căn bản nhìn không thấy phần cuối . Mà ở cái kia cửa thành to lớn chi lên, Dương Diệp thấy được hai cái thiếp vàng đại tự: Đế thành!

Đế thành!

Dương Diệp cầm kiếm đi tới cái kia trước cửa thành, đại môn đóng chặc . Dương Diệp chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái, một cái giậm này, toàn bộ cự thành chợt run lên!

Cái này lúc, một gã thanh niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Thanh niên mặc một bộ hoa lệ cẩm bào, tóc dài xõa vai, trong tay, nắm một thanh đen nhánh trường thương .

Thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tuy là chưa thấy qua, thế nhưng, ta nghe quá ngươi . Đúng, tự giới thiệu một cái, ta gọi Đế Thanh, đế gia thế tử ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên, "A Lãnh vị hôn phu ?"

Đế Thanh lắc đầu, "Hai chúng ta gia sự tình, đã bị hẫng . Trong này, có ngươi một bộ phận công lao ."

Dương Diệp nói: "Được rồi, chúng ta liền không lãng phí thời gian . Ta tới đế gia mục đích, ngươi nên rất tinh tường . Như vậy, là chiến, vẫn là giao người đâu?"

Đế Thanh cười nói: "Bọn họ đã đầu nhập vào ta đế gia, hiện tại đã là ta đế gia người, cho nên, tự nhiên là chiến!"

Dương Diệp gật đầu, "Cái này thì dễ làm!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia Đế Thanh trước mặt, mà đang ở Dương Diệp xuất hiện ở Đế Thanh trước mặt cái kia nhất chớp mắt, Đế Thanh trường thương trong tay đột nhiên xuất động, giống như sấm sét, nhanh đến cực hạn!

Mà lúc, Dương Diệp trong tay tru đột nhiên ra khỏi vỏ!

Xuy!

Cái kia Đế Thanh trường thương trong tay trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chẻ thành hai nửa!

Đế Thanh con ngươi chợt co rụt lại, thân hình run lên, hướng bay về sau trăm trượng, tốc độ rất nhanh, nguyên nhân đây, tránh rớt Dương Diệp chiêu kiếm trí mạng kia . Nhưng mà, hắn hai chân vừa xuống đất, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn .

]

Một kiếm phách hạ!

Đế Thanh hai mắt híp lại, tay phải hơi xoay tròn, đấm ra một quyền!

Một quyền này, so với Dương Diệp kiếm còn muốn mau hơn rất nhiều!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị đánh bay đến rồi trăm trượng có hơn!

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút bụng mình, hắn phần bụng đã lõm, không chỉ có như đây, hắn ngũ tạng còn mơ hồ làm đau .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Đế Thanh, "Nguyên lai ngươi không phải dùng thương, mà là dụng quyền đấy!"

Đế Thanh mỉm cười, "Không thể được sao ?"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên có thể!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, mà xa chỗ, cái kia Đế Thanh đột nhiên hướng lui về sau một bước, sau một khắc, thân thể hắn đột nhiên bay lên trời, thân thể nghiêng, ngay sau đó, hắn một quyền oanh xuống.

Một quyền này, không chỉ có nhanh, lực lượng còn rất mạnh!

Nhưng mà, Đế Thanh một quyền này cũng là đánh phía Dương Diệp kiếm, Dương Diệp kiếm trong tay, là tru!

Một quyền rơi hạ!

Xuy!

Chỉ một quả đấm trực tiếp bay ra ngoài!

Bất quá, Dương Diệp cũng bị chấn địa hướng sau liên tục lui mười mấy trượng!

Không xa chỗ, cái kia Đế Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay, châm chọc nói: "Tốt một thanh siêu Thần khí, thật là tru diệt tất cả a ! Bất quá, ta rất ngạc nhiên, Dương Diệp, nếu là không có cái này kiếm, ngươi Dương Diệp lại coi là một cái gì chứ ?"

Hiển nhiên, Đế Thanh có chút không phục . Hắn đương nhiên không phục, Dương Diệp nếu như không có cái kia chuôi tru, Dương Diệp căn bản không thể chặt đứt cánh tay hắn!

Dương Diệp lắc đầu cười, "Kích tướng pháp sao? Nói thật, ta tính là gì, không cần hướng ngươi chứng minh . Nếu như ngươi cảm thấy ta bắt siêu Thần khí là khi dễ người, không có quan hệ, ngươi cũng có thể cầm siêu Thần khí a, ngươi lấy!"

Đế Thanh thần sắc có chút khó coi! Siêu Thần khí ? Toàn bộ đế gia cũng không có siêu Thần khí a! Hắn nơi nào trở về có ?

Đế Thanh cười nhạt, "Dương Diệp, ngươi để cho ta đổi mới vô sỉ hai chữ này ."

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Ngươi không có siêu Thần khí, liền không cho phép ta bắt siêu Thần khí, là ngươi vô sỉ, hay là ta vô sỉ ? Ngươi đã không có siêu Thần khí, ta đây đổi lại cho ngươi cái công bình biện pháp, ta không cần siêu Thần khí, thế nhưng, ngươi được đem cảnh giới của mình áp đến Hư Chân kỳ, bởi vì ta hiện tại mới Hư Chân kỳ, chúng ta tương đồng cảnh giới, tay không một mình đấu, như vậy đủ công bằng chứ ?"

Hư Chân kỳ!

Đế Thanh khuôn mặt sắc càng thêm khó coi!

Hắn bây giờ là tứ giới cường giả, mà Dương Diệp, cảnh giới quả thực chỉ là Hư Chân kỳ! Thế nhưng, kẻ ngu si đều biết, căn bản không thể lấy cảnh giới tới ước lượng Dương Diệp! Như hắn đem chính mình cảnh giới áp đến Hư Chân, không hề nghi ngờ, hắn không có bất kỳ phần thắng!

Đế Thanh gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi thật sự rất tốt vô sỉ!"

Dương Diệp lắc đầu, hắn thu hồi tru, hạ nhất, hắn trực tiếp xuất hiện ở Đế Thanh trước mặt, Đế Thanh hai mắt híp lại, đấm ra một quyền!

Cái này lúc, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ nhất trảm mà hạ!

Kiếm Vực Ngũ Kiếm!

Cái này một kiếm phách xuống, cái kia Đế Thanh khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, cái kia Đế Thanh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà đang ở Đế Thanh bay ra ngoài trong nháy mắt đó, một đạo phi kiếm đột nhiên tự Dương Diệp Kiếm Hồ bên trong điện xạ mà ra .

Phi kiếm trong nháy mắt tới cái kia Đế Thanh trước mặt!

Đế Thanh sắc mặt đại biến, tuy là thân thể đã mất đi cân bằng, thế nhưng ở thời khắc mấu chốt này, hắn vẫn mạnh mẽ đánh một quyền, mà vội vàng một quyền, so với phía trước một quyền kia, yếu đi không thiếu!

Quyền ra!

Xuy!

Cái kia đạo phi kiếm trực tiếp tự Đế Thanh nắm tay bên trong xuyên qua, Đế Thanh cả người trực tiếp bay ngược mà ra, nhưng sau đụng vào cái kia Đế thành tường thành chi lên.

Cái kia Đế Thanh còn chưa phục hồi tinh thần lại, hai thanh phi kiếm đột nhiên phân biệt cắm vào hai vai của hắn chỗ, cái này hai thanh kiếm, trực tiếp đưa hắn đóng vào tường thành tiến lên!

Hoàn bại!

Dương Diệp đi tới cái kia Đế Thanh trước mặt không xa chỗ, hắn ngẩng đầu nhìn Đế Thanh, Đế Thanh gắt gao nhìn Dương Diệp, nhãn trung không sợ hãi chút nào màu sắc .

Dương Diệp cười nói: "Ngươi sở dĩ không có sợ hãi, đơn giản cũng là bởi vì ngươi có người sau lưng, có đế gia ngũ giới cường giả, thật sao?"

Đế Thanh cười nhạt, "Dương Diệp, chẳng lẽ ngươi cảm giác mình liền ngũ giới cường giả đều có thể chém giết ? Còn là nói, ngươi cho rằng Hoang Tộc sẽ đứng ở ngươi bên này ? Là không có sai, Hoang Doanh là ngươi bằng hữu, thế nhưng, ở ngươi cùng ta đế gia trong lúc đó, ngươi cảm thấy, hắn sẽ chọn người nào ? Coi như hắn lựa chọn là ngươi, hắn Hoang Tộc trong những thứ kia trưởng lão cũng sẽ không đồng ý . Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm chính là nhất trảm .

Cái này một kiếm rơi xuống, cái kia Đế Thanh thanh âm hơi ngừng .

Cũng chưa chết, bởi vì một gã lão giả xuất hiện ở Đế Thanh trước mặt, mà Dương Diệp kiếm, bị một đạo màn ánh sáng màu xanh lam gắt gao ngăn trở!

Ngũ giới cường giả!

Thứ thiệt ngũ giới cường giả!

Bất quá, cái này lão giả hiện tại chỉ là tứ giới, sở dĩ chỉ là tứ giới, là bởi vì cái này đế giới, căn bản chưa tính là trung đẳng thế giới . Ở nơi này vạn giới bên trong, Vĩnh Hằng chi giới không tính là, chỉ có Hoang giới là trung đẳng thế giới, miễn cưỡng có thể dung nạp ngũ giới cường giả! Mà đế giới, chưa tính là!

Lão giả vung tay phải lên, màn sáng nổ bể ra đến, Dương Diệp xuất hiện ở ngoài mười mấy trượng .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Dương Diệp, ta đế gia cùng ngươi cũng không có quá lớn ân oán, mà ngươi thứ nhất là giết ta đế gia một gã tứ giới cường giả, có phải hay không có điểm quá khinh người quá đáng rồi hả?"

Dương Diệp cười nói: "Nhiều lời nói nhảm ta không muốn nói, chỉ hỏi một câu, cái kia Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo người, ngươi đế gia là trả là không giao!"

Lão giả hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ngươi hẳn là cho là ta đế gia sợ ngươi ? Lão phu cùng ngươi ..."

Lão giả thanh âm hơi ngừng, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Một kiếm chém hạ!

Kiếm trong tay, chính là cái kia chuôi tru!

Kiếm Vực Ngũ Kiếm!

Làm đệ Ngũ Kiếm rơi xuống một khắc kia, vùng không gian này trực tiếp tét ra, cái này chờ thế giới, căn bản không chịu nổi Dương Diệp cái này một kiếm!

Lão giả mặc dù là ngũ giới, thế nhưng lúc này, hắn đem chính mình cảnh giới trấn áp đến rồi tứ giới, hắn hiện tại, căn bản không dám đón đỡ Dương Diệp cái này một kiếm, Dương Diệp kiếm trong tay, nhưng là Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm tru a!

Lão giả hai tay khẽ nâng lên, trong sát na, một khí tức cường đại từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, khi hắn song chưởng rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, giữa sân không gian trực tiếp sôi trào lên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng giống như vạn năm hỏa sơn bạo nổ phát một dạng rung ra!

Ầm!

Cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp cả người mang kiếm chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Cái này lui, đủ đủ lui trăm trượng!

Lão giả không có ở xuất thủ, mà chỉ nói: "Dương Diệp, cái kia Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo đã là ta đế gia phụ thuộc thế lực, ngươi động đến hắn nhóm, chính là đụng đến ta đế gia! Nay thiên lão phu đem lời lược ở chỗ này, coi như Thiên Vương lão tử đến, hai người bọn họ tông, ta đế gia chắc chắn bảo vệ!"

Xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên gằn giọng nói: "Đã như vậy, cái kia lão tử nay thiên liền tiêu diệt ngươi đế gia!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Một cường đại ý cảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao!

Phong Ma ý!

Mà Dương Diệp trong tay tru lặng yên tiến nhập Kiếm Hồ bên trong, mà ở hắn hai tay bên trong, là cái kia Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ .

Song kiếm!

....

PS: Mọi người đề cử xe máy, rất nhiều bảng biểu đều không nghe qua, có hay không cái kia loại giàu nhân ái, giá không phải đặc biệt cao, thế nhưng dùng bền ?

------oOo------

Chương 2445: Nhị Nha Vào Thành!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tru vào Kiếm Hồ, Dương Diệp cầm trong tay song kiếm phi thẳng đến cái kia lão giả vọt tới .

Xa chỗ, tên kia ngũ giới cường giả nhãn thần dần dần lạnh như băng .

Nội tâm sâu chỗ, đế gia cũng không muốn ở vào thời điểm này trêu chọc Dương Diệp, dù sao, Dương Diệp không phải người bình thường, hơn nữa, lại là một người điên . Thế nhưng, cái này không có nghĩa là đế gia chỉ sợ Dương Diệp, Dương Diệp khiêu khích như vậy đế gia, không để cho đế gia mặt mũi, như đế gia còn muốn nhẫn, không thể nghi ngờ là muốn cho vạn giới chế nhạo .

Đại thế gia, để ý nhất mặt mũi!

Dương Diệp đã tới lão giả trước mặt, một thanh kiếm trực tiếp quét về lão giả hầu .

Kiếm quang như điện!

Lão giả hai mắt híp lại, thân hình run lên, bay thẳng đến lui về sau mười trượng, tránh thoát Dương Diệp cái này một kiếm . Sau một khắc, lão giả tay phải cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp, nhưng sau nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Dương Diệp đỉnh đầu không gian đột nhiên giống như đại sơn áp đính một dạng, tầng tầng hướng Dương Diệp nghiền ép mà tới.

Cái này lúc, Dương Diệp trong tay song kiếm hướng trước mặt chính là nhất trảm .

Xuy xuy!

Cái kia một vùng không gian trong nháy mắt bị xé nứt ra .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên tại chỗ biến mất, chuyển chớp mắt, Dương Diệp trước mặt, một con quả đấm to lớn bằng khoảng không xuất hiện, thẳng đến Dương Diệp đầu .

Quyền chưa đến, cường đại lực lượng chính là trực tiếp đem Dương

Diệp sau lưng cái kia một vùng không gian cho đánh rách tả tơi thành mạng nhện hình.

Lão giả mặc dù là tứ giới, thế nhưng, một quyền này đã có phá năm giới lực! Vô cùng cường đại!

Dương Diệp cũng không có né tránh, cũng không pháp né tránh, một quyền này thả ra lực lượng là bao trùm tính, đừng nói hắn, hắn thân chỗ cái kia một vùng không gian đều bị che kín .

Dương Diệp đột nhiên tại chỗ một cái xoay tròn, ngay sau đó, song kiếm tàn nhẫn chém mà xuống.

Kiếm Vực!

Kiếm Vực Ngũ Kiếm!

Mà lần này bất đồng, là hai thanh kiếm, hai thanh kiếm Kiếm Vực Ngũ Kiếm!

Hai kiếm rơi xuống.

Ầm!

Lão giả thả ra cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt phá toái! Cùng này đồng thời, lão giả cả người trực tiếp bị rung động đến mấy trăm trượng có hơn! Mà lão giả còn chưa dừng lại, một thanh phi kiếm ở trong sân (Phát hiện vật phẩm LỤM) chợt lóe lên .

Xa chỗ, lão giả hai mắt híp lại, tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn, cái này xoay tròn, cái kia không gian trực tiếp thành một cái vòng xoáy, mà vòng xoáy này, vừa vặn ngăn trở cái kia thanh kiếm!

Chỉ là nhất chớp mắt!

Nhất chớp mắt chi về sau, cái kia thanh kiếm trong nháy mắt đâm rách mảnh không gian kia, tiến quân thần tốc!

Lão giả chau mày, đấm ra một quyền .

Ngũ giới lực!

Ầm!

Cái kia chuôi phi kiếm bay ngược mà quay về, nhưng mà, lão giả cũng là lần nữa hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng khoảng cách .

Lão giả còn chưa phản ứng kịp, Dương Diệp chính là đã xuất hiện ở trước mặt hắn .

Song kiếm nhất tề chém hạ!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Cứ như vậy, lão giả liên tục chợt lui!

Làm lão giả lui về phía sau một khắc kia, lão giả thầm nghĩ trong lòng không xong, quả nhiên, Dương Diệp song kiếm giống như mưa dông gió giật hướng hắn bổ tới, kiếm kiếm trí mạng! Điều này làm cho hắn chỉ có thể uể oải ứng phó, căn bản không pháp đánh trả . Dù cho đánh trả, nhưng mà hắn lại phát hiện, Dương Diệp lực lượng không thể so với hắn yếu!

Áp chế!

Dương Diệp trực tiếp đem lão giả cho áp chế gắt gao!

Nhưng mà, đây mới là mới vừa bắt đầu, theo không ngừng chiến đấu, Dương Diệp da thịt phía dưới, huyết quản dần dần run rẩy động, mà trên người của hắn Phong Ma ý cũng càng ngày càng điên, càng ngày càng ma .

Phong Ma!

]

Rất nhanh, Dương Diệp lâm vào hoàn toàn Phong Ma .

Mà giờ khắc này, cái kia lão giả đã lui chí ít mấy vạn trượng! Mà ở trong sân không gian, là từng đạo đen nhánh nứt khe, những thứ kia nứt khe trải rộng không gian xung quanh, toàn bộ là bị Dương Diệp Phong Ma Kiếm Pháp chém ra tới!

Mà ở lão giả thân lên, sớm đã trải rộng vết kiếm!

Thảm!

Giờ này khắc này, lão giả trong lòng đã kinh hãi đến rồi mức độ không còn gì hơn, bởi vì Dương Diệp càng đánh càng mạnh, so trước đó mạnh nhiều lắm, nếu như nói lúc trước hắn còn có thể ứng đối nói, hắn hiện tại, chỉ có thể bị động chịu đòn, chỉ có thể bị động phòng ngự! Liền hoàn thủ cơ hội cũng không có!

Cứ như vậy, lão giả liên tục bại lui, rất nhanh, lão giả nhanh không tiếp tục kiên trì được . Bởi vì hắn hai cánh tay, hắn toàn thân, trải rộng vết kiếm, có chút vết kiếm xỏ xuyên qua hắn cả người, có thể nói, hắn cỗ này nhục thân, sớm đã tan tành .

Như tiếp tục tiếp tục như thế, vẫn lạc chỉ là vấn đề thời gian!

"Xuất thủ!"

Ở nơi này lúc, lão giả thanh âm đột nhiên ở vùng chân trời này hư không vang lên .

Theo lão giả thanh âm vang lên, năm đạo khí tức cường đại đột nhiên từ cái này thành trung phóng lên cao, rất nhanh, cái kia năm đạo khí tức phi thẳng đến Dương Diệp đánh tới .

Ầm!

Dương Diệp ngạnh sinh sinh bị cái này năm đạo khí tức rung động đến nghìn trượng có hơn!

Cái này lúc, ở cái kia lão giả trước mặt, đứng năm tên siêu cấp cường giả, toàn bộ đều là tứ giới đỉnh phong cường giả! Dựng lên, năm người thân trên(lên) tản mát ra khí tức so với cái kia tự hạ cảnh giới lão giả không hề yếu!

Từng cái siêu cấp thế gia đều sẽ có địa bàn của mình, đế gia cũng không ngoại lệ!

Mà những người này, chính là đế gia một trong những lá bài tẩy!

Lão giả gắt gao nhìn xa chỗ đã rơi vào Phong Ma Dương Diệp!

Tâm kinh sợ!

Cái này Dương Diệp làm cho hắn có chút tâm kinh sợ . Hắn chính là ngũ giới, tuy là áp cảnh giới của mình, nhưng này cũng là ngũ giới a! Nhưng mà, vừa rồi hắn kém chút bị Dương Diệp chém giết! Cái này Dương Diệp thực lực dĩ nhiên cường đại đến loại trình độ này!

Hắn giờ phút này, đã thanh tỉnh nhận thức đến, tứ giới cường giả đối với Dương Diệp căn bản không có uy hiếp! Đừng nói tứ giới cường giả, coi như là ngũ giới cường giả tự tiếp cận giới đều đã không phải là cái này Dương Diệp đối thủ!

Có thể nói, ngũ giới phía dưới, Dương Diệp đã hầu như vô địch!

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ!

Lão giả sắc mặt đại biến, "Dương Diệp, ngươi ..."

Lão giả còn chưa có nói xong, xa chỗ, một gã cường giả chính là đã bị Dương Diệp song kiếm chém thành mấy khối! Song kiếm thuấn sát tên kia cường giả chi về sau, Dương Diệp phi thẳng đến một người khác vọt tới, tại hắn bên hông, Kiếm Hồ khẽ run lên, một đạo kiếm quang điện xạ mà ra, cái này đạo phi kiếm so với hắn bản thân còn nhanh hơn, trực tiếp chém về phía cách đó không xa một gã tứ giới cường giả .

Nhìn thấy phi kiếm chém tới, tên kia cường giả sắc mặt đại biến, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng, nhưng mà, Dương Diệp tốc độ so với hắn còn nhanh hơn, hắn mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp liền là xuất hiện ở trước mặt hắn .

Song kiếm chém hạ!

Một hơi thở 200 kiếm!

Kiếm kiếm cùng một cái vị trí!

Tên kia cường giả tuy là làm sắp chết phản công, nhưng mà vẫn là không có dùng, trực tiếp bị Dương Diệp chém thành vô số khối .

Cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lặng lẽ lui qua một bên, an tĩnh bắt đầu thôn phệ . Dương Diệp hiện tại rất không bình thường, là không thể trêu .

Dương Diệp không có để ý cái kia ở một bên len lén ăn Nhị Nha, hắn song kiếm chém giết tên kia cường giả về sau, hắn quay đầu nhìn về phía một bên, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Lưỡng đạo kiếm quang ở trong sân song song hiện lên!

Tên kia cường giả hai mắt híp lại, hắn cũng không có đào tẩu, bởi vì hắn biết, chính mình căn bản trốn không thoát .

Liều mạng đánh cuộc!

Tên kia tứ giới cường giả hai tay chậm rãi nắm chặc thành quyền, sau một khắc, hắn hai quyền đấm nhau, nhưng sau hướng phía trước chính là oanh một cái .

Ầm!

Một sóng lửa đột nhiên từ cái này cường giả song quyền bên trong chấn động mà ra, trong nháy mắt, ở trước mặt hắn không gian liền là trở thành một mảnh biển lửa, triệt triệt để để biển lửa!

Nhưng mà mảnh này biển lửa trực tiếp bị lưỡng đạo kiếm quang vỡ ra đến, chuyển chớp mắt, hai thanh kiếm đi tới tên kia cường giả đỉnh đầu!

Tên kia trong mắt cường giả lệ khí tẫn hiện, sau một khắc, hắn phần bụng trực tiếp bành trướng lên, trong nháy mắt, hắn cả người nổ ra .

Ầm!

Một cường đại lực lượng chợt bộc phát ra, chu vi mấy trăm ngàn dặm bên trong không gian chợt run lên, nhưng sau rạn!

Mà cái kia đứng mũi chịu sào Dương Diệp trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Tự bạo!

Một gã tứ giới đỉnh phong cường giả tự bạo, đó là bực nào nó khủng bố ? Cho dù là Dương Diệp, cũng bị cái này tự bạo chấn toàn thân rạn nứt ra! Cũng may hắn có Hồng Mông Tử Khí, không phải, lúc này đây hắn không chết cũng phải lột một lớp da, bởi vì hắn cách tên kia cường giả gần quá quá gần!

Còn một bên Nhị Nha, hoàn toàn một chút việc cũng không có, nàng chỉ bị chấn địa hướng lui về phía sau mấy bước liền ổn lại, sau đó tiếp tục thôn phệ!

Không xa chỗ, tên kia đế gia ngũ giới cường giả thần sắc vô cùng xấu xí!

Ba gã tứ giới đỉnh phong cường giả lại chết như vậy!

Lão giả lòng đang rỉ máu!

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, tại hắn tổn thương khá hơn một chút chi về sau, hắn phi thẳng đến cái kia lão giả hai người vọt tới .

Lão giả thần sắc vô cùng dữ tợn, hắn nhìn thoáng qua một bên đang ở cắn nuốt Nhị Nha, sau đó nói: "Ngươi đi bắt cái kia tiểu cô nương, để ta ở lại cản hắn!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, trực tiếp hóa thành một vệt sáng hướng vọt tới .

Mà còn dư lại tên kia tứ giới cường giả tắc thì là hướng một bên Nhị Nha vọt tới!

Hiển nhiên, lão giả đám người là muốn cho bắt lại Nhị Nha lấy này tới áp chế Dương Diệp!

Đang ở cắn nuốt Nhị Nha đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hướng nàng vọt tới tứ giới cường giả, "Ngươi muốn làm à?"

Tên kia tứ giới cường giả gằn giọng nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Tên này tứ giới cường giả thanh âm vừa hạ xuống xuống.

Ầm!

Tên này cường giả trực tiếp té bay ra ngoài, xa chỗ, tên này cường giả trực tiếp rơi đập ở cái kia Đế thành chi lên, cái kia thành tường thật dầy ầm ầm sụp đổ!

Phế tích bên trong, tên kia cường giả bò ra, hắn liên phun mấy cái tinh huyết về sau, hắn cúi đầu nhìn xem bụng của mình, hắn phần bụng đã bị đánh xuyên qua!

Triệt triệt để để đánh xuyên qua!

Tên này cường giả trong lòng hãi tới cực điểm, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia tiểu cô nương, "Ngươi ... Ngươi đến tột cùng là ai!"

Nhị Nha vỗ vỗ tay nhỏ bé, nhưng sau đi tới tên này cường giả trước mặt, "Ta là Nhị Nha, Tiểu Bạch bằng hữu, hiểu chưa ? Không minh bạch cũng không quan hệ, còn nữa, ta muốn ăn ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, Nhị Nha một cái tát vỗ vào tên kia cường giả đầu lên.

Ầm!

Tên kia cường giả trực tiếp bị Nhị Nha một tát này đánh thành thịt nát!

Nhị Nha ngồi chồm hổm xuống, bắt đầu thôn phệ, khoảng chừng nhất khắc đồng hồ về sau, Nhị Nha vỗ vỗ bụng nhỏ lắc đầu, "Còn có chút đói!"

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua bên phải cách đó không xa tên kia lão giả, kỳ thực, nàng là có chút thôn phệ tên này lão giả, thế nhưng, nàng không dám quá khứ a! Dương ca hiện tại không bình thường, nàng sợ qua đi về sau, Dương Diệp liền nàng(hắn) đánh!

Nhị Nha do dự xuống, đột nhiên, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thành trung, đón lấy, nàng nhếch miệng cười, "Thật là nhiều người!"

Vừa nói, nàng đi tới cái kia trước cửa thành, cửa thành là tắt!

Nhị Nha một cước đá vào cái kia cửa thành lên.

Ầm!

Không chỉ có cửa thành, cả tòa tường thành trực tiếp đổ nát!

Cứ như vậy, Nhị Nha nghênh ngang đi vào Đế thành bên trong!

Nhị Nha vào thành!

Cvt: Cọp vào bầy dê a . . ..

------oOo------

Chương 2446: Cách Thủy Thịt Rồng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi nhìn đến Nhị Nha vào thành một khắc kia, đang cùng Dương Diệp giao thủ tên kia lão giả trong lòng có thể nói là hãi tới cực điểm!

Hắn không nghĩ tới, cái kia bé gái thực lực dĩ nhiên khủng bố đến rồi loại trình độ này!

Tứ giới cường giả, một quyền liền đánh chết!

Nàng so với Dương Diệp còn yêu nghiệt ?

Nhưng mà, hắn giờ phút này căn bản không có thời gian đi quản cái kia đã vào thành Nhị Nha . Bởi vì ở Dương Diệp điên cuồng công kích xuống, hắn nhục thân, hầu như đã vỡ nhỏ!

Nhiều lần, lão giả muốn thoát đi, mà Dương Diệp cũng là giống như ròi trong xương, dán thật chặt hắn cuồng chém!

Xuy Xuy Xuy!

Giữa sân, Dương Diệp kiếm kiếm tận xương, kiếm kiếm mang huyết, rốt cục, lão giả nhục thân triệt để không rồi!

Linh hồn thể!

Ở lão giả thân thể vỡ nhỏ cái kia nhất chớp (Phát hiện vật phẩm LỤM) mắt, hắn quả đoán bỏ chính mình nhục thân, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ .

Đào tẩu!

Lão giả trực tiếp trốn vào thành trung!

Ngoài cửa thành, Dương Diệp lấy ra một viên giới tinh nuốt xuống, nhưng sau dẫn theo kiếm hướng cửa thành đi tới .

...

Nhị Nha vào thành về sau, nàng nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, Tiểu Bạch xuất hiện ở nàng bả vai lên.

Nhị Nha nói: "Tiểu Bạch, ở đâu có bảo bối ?"

Bảo bối!

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, nàng xem hướng về phía xa chỗ, tiểu trảo chỉ vào nơi ấy .

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau thần tốc hướng cái kia chạy đi . Không biết Nhị Nha là cố ý hay là vô tình, ở nàng chạy trốn thời điểm, cả tòa Đế thành dĩ nhiên điên cuồng run rẩy động, mà nàng đặt chân chỗ mặt đất, trực tiếp đổ nát hạ xuống!

Cả tòa thành giống như ở đại địa chấn!

Nhị Nha càng chạy càng nhanh, nàng chạy qua địa phương, đã trở thành một vùng phế tích!

Ở nơi này lúc, vô số đạo quang trụ đột nhiên tự bốn phương tám hướng hướng Nhị Nha bắn nhanh mà đến, những thứ này quang tổ giống như bạo vũ một dạng dày đặc, bao phủ Nhị Nha chỗ ở không gian . Nhị Nha cũng không có dừng bước lại, bất quá, ở nàng trên bả vai Tiểu Bạch cũng là vội vã dấu đi .

Rất nhanh, những thứ kia quang trụ rơi xuống.

Quang trụ toàn bộ rơi vào Nhị Nha thân lên, nhưng mà, Nhị Nha vẫn còn ở chạy nhanh! Phàm là rơi vào nàng trên người những thứ kia quang trụ, trực tiếp nổ bể ra đến, giống như pháo hoa một dạng xán lạn . Mà cái kia quang trụ trong tiểu cô nương, không chỉ không có giảm bớt tốc độ, ngược lại tốc độ còn nhanh hơn .

Rốt cục, những thứ kia quang trụ đều tiêu thất . Chẳng qua rất nhanh, một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này xa chỗ phóng lên cao, ngay sau đó, một đầu quái vật lớn xuất hiện ở không trung .

Long!

Đây là một đầu to lớn long, toàn thân đen nhánh, thân thể che lấp toàn bộ phía chân trời, từng đạo khí tức không ngừng tự nó quanh thân tràn ra, những khí tức này, trực tiếp làm cho bên ngoài không gian chung quanh sôi trào lên .

Mà ở đầu này cự long đỉnh đầu, đứng nhất danh người đàn ông trung niên!

Người này, chính là đế gia hiện đảm nhiệm tộc trưởng, Đế Liêm!

Thứ thiệt ngũ giới cường giả!

Long đầu bên trên, Đế Liêm nhìn thoáng qua phía dưới Nhị Nha, nhíu mày, "Ngươi là lai lịch ra sao!"

Lai lịch!

Cho dù là hắn, dĩ nhiên cũng nhìn không ra trước mắt cái này bé gái lai lịch!

Nhị Nha đang muốn nói, đột nhiên, Dương Diệp xuất hiện ở nàng bên cạnh, Nhị Nha chớp chớp nhãn, nhưng sau lặng lẽ hướng bên cạnh lui một điểm, Dương ca hiện tại không thể rước lấy a!

Đế Liêm ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, Dương Diệp ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên phóng lên cao, một đạo kiếm quang thẳng chém cái kia Đế Liêm!

Nhìn thấy Dương Diệp trực tiếp xuất thủ, Đế Liêm chân mày tức thì nhíu lại . Cái này lúc, kiếm đã tới!

Đế Liêm chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái đầu rồng kia, chuyển chớp mắt, hắn một quyền hướng Dương Diệp đánh tới, tại hắn nắm tay đánh ra trong nháy mắt đó, nắm tay đỉnh chóp, nhất cổ cuồng bạo lực lượng chấn động mà ra .

Một quyền này, trực tiếp đem Dương Diệp đạo kiếm quang kia nổ nát, ngay sau đó, Dương Diệp cả người bị chấn động về tới tại chỗ!

Nhưng mà, mới vừa trở lại nguyên địa Dương Diệp đột nhiên lần nữa phóng lên cao .

Không trung, cái kia Đế Liêm chân mày cau lại, bên trong tròng mắt, sát ý nghiêm nghị .

Chân chính khinh người quá đáng a!

]

Đế Liêm đột nhiên biến mất ở cái kia long đầu bên trên, ngay sau đó, bên ngoài phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

Khí tức cường đại giống như như thủy triều tự Đế Liêm trong cơ thể tràn ra, toàn bộ Đế thành trở nên sôi trào!

Mà Dương Diệp, càng ngày càng Phong Ma! Nhưng mà, hai người mới vừa giao thủ một cái, Dương Diệp cũng là nằm ở hạ phong!

Chứng kiến Dương Diệp cùng cái kia Đế Liêm chiến đấu, phía dưới Nhị Nha ánh mắt cũng là rơi vào cái kia Hắc Long thân lên, mà giờ khắc này, cái kia Hắc Long đã ở nhìn Nhị Nha!

Hai cái cấp bậc giống nhau, Nhị Nha là tứ giới đỉnh phong, đầu này Hắc Long cũng phải !

Nhị Nha liếm môi một cái, đột nhiên, nàng phóng lên cao, trực tiếp đánh về phía cái kia Hắc Long!

Không trung, Hắc Long một con Long Trảo phi thẳng đến Nhị Nha vị trí vỗ xuống phía dưới!

Cái vỗ này, dường như muốn đem cả vùng đập nát!

Nhị Nha không sợ hãi chút nào, một quyền đánh vào cái kia Long Trảo chi lên.

Ầm!

Ở vô số người nhìn kỹ xuống, cái kia Hắc Long thân thể kịch liệt run lên, ngay sau đó, bên ngoài trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Mà cái kia Hắc Long Long Trảo, đã triệt để rạn, tiên huyết văng khắp nơi!

Nhị Nha còn chưa thu tay lại, thân thể run lên, phóng lên cao, sau đó dùng nàng cái kia đầu nhỏ trực tiếp đụng vào cái kia Hắc Long thân tiến lên!

Ầm!

Nhị Nha cái này đỉnh đầu, dĩ nhiên trực tiếp đội xuyên cái kia Hắc Long thân thể!

Cường đại lực lượng càng đem cái kia Hắc Long rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài! Mà ở Hắc Long bụng, có một cái to lớn lỗ máu!

Chính là chỗ này hai cái nón, cái kia Hắc Long chính là đã trọng tàn!

Nhìn thấy một màn này, chung quanh những thứ kia đế gia cường giả toàn bộ bối rối!

Đầu này Hắc Long, nhưng là đế gia Thủ Hộ Thần Thú, hơn nữa, còn là tới tự Thái Cổ thời đại, tuy là cấp bậc so với Thái Cổ Chân Long kém một chút, thế nhưng, ở Yêu Giới, đây tuyệt đối là thuộc về bá chủ cấp bậc!

Mà bây giờ, đầu này bá chủ cấp bậc Hắc Long nhưng là bị cái này tiểu cô nương như này hành hạ!

Là hành hạ!

Phía chân trời không trung, Nhị Nha vẫn chưa ngừng tay, nàng lần nữa hướng cái kia Hắc Long vọt tới, mà lần này, cái kia Hắc Long nhãn trung, đã sợ hãi màu sắc!

Mới vừa giao thủ một cái, nó cũng có chút sợ hãi!

Bẩm sinh sợ hãi!

Mặc dù có chút sợ hãi, thế nhưng, hắn cũng không có đào tẩu, cũng không pháp trốn, hơn nữa, làm Long Tộc, cũng là có tôn nghiêm đấy!

Kỳ thực, như nó biết cái kia tiểu long, nó liền sẽ không nghĩ cái gì tôn nghiêm!

Ở Tiểu Bạch cùng Nhị Nha trước mặt, ngàn vạn đừng nói cái gì tôn nghiêm không tuân theo nghiêm, mạng nhỏ là trọng yếu nhất!

Không trung, cái kia Hắc Long nhãn trung lệ khí tẫn hiện, đột nhiên, thân thể hắn một cái xoay tròn, nó cái kia cự đại Long Vĩ phi thẳng đến Nhị Nha quét tới . Cường đại lực lượng, trực tiếp đem phía chân trời nửa bên không gian cho quét không rồi!

Cái này đảo qua, có thể thấy được kỳ lực lượng kinh khủng đến cỡ nào!

Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng xem hướng cái kia quét tới Long Vĩ, sau một khắc, nàng thả người nhất càng, phi thẳng đến cái kia Long Vĩ đụng tới!

Cứng đối cứng!

Nhị Nha cũng không có tuyển trạch né tránh cái này Hắc Long cường lực một kích, mà là tuyển trạch lấy cứng chọi cứng!

Ở vô số người nhìn kỹ xuống, hai người đụng vào nhau!

Ầm!

Nhị Nha trực tiếp đụng thủng cái kia Hắc Long Long Vĩ, cùng này đồng thời, cái kia Hắc Long trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài! Mà ở không trung, cái kia Hắc Long phát ra một đạo tiếng kêu rên!

Hắc Long Long Vĩ, xuất hiện một cái to lớn lỗ máu! Chính là bị Nhị Nha đụng xuyên chính là cái kia lỗ máu!

Lúc này đây, Nhị Nha vẫn chưa dừng tay, nàng thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Hắc Long lưng lên, nhưng sau một quyền hướng Hắc Long đánh xuống .

Hắc Long kinh hãi gần chết, một cường đại long uy tự trong cơ thể nó chấn động mà ra, nhưng mà, Nhị Nha cũng là không nhìn thẳng này cổ long uy, long uy gì, ở Nhị Nha xem ra, một điểm trứng dùng cũng không có!

Đừng nói Hắc Long, chính là sở hữu tinh khiết chính huyết mạch tiểu long long uy ở Nhị Nha xem ra đều là một truyện cười . Loại này long uy, còn không bằng An Nam Tĩnh một cái nhãn thần!

Đối với An Nam Tĩnh, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch giống nhau, đều là kính trọng bên trong mang theo một tia sợ!

Nhị Nha nắm đấm cuối cùng vẫn rơi vào cái kia Hắc Long thân lên.

Ầm!

Cái kia Hắc Long trực tiếp bị Nhị Nha đập tự phía chân trời rơi mà xuống, nhưng sau nhập vào Đế thành bên trong .

Ầm!

Toàn bộ Đế thành kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số bụi khói phóng lên cao!

Không trung, Nhị Nha đột nhiên vọt xuống, nhưng sau một cước dẫm nát cái kia Hắc Long đầu rồng lên.

Ầm!

Một cước này, trực tiếp đem cái kia Hắc Long đầu cho giẫm nát!

Tựa như cầu bạo nổ giống nhau ...

Ngay sau đó, ở vô số người nhìn kỹ xuống, Nhị Nha đột nhiên bắt đầu ăn! Lúc này đây, nàng là ăn sống, mà không phải thôn phệ năng lượng!

Nhân loại nhục thân, Nhị Nha không phải đặc biệt yêu mến, hơn nữa, quá nhỏ, ăn đã dậy chưa cảm giác, thế nhưng thịt của yêu thú cũng không đồng dạng, không chỉ có ăn ngon, còn có năng lượng! Yêu thú một thân tinh tuý, đều ở đây nhục thân bên trong, mà nhân tinh tuý, tắc thì là tinh khí thần!

Cứ như vậy, ở vô số đế gia cường giả nhìn kỹ xuống, Nhị Nha cứ như vậy ăn!

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở một bên không xa chỗ, Nhị Nha ăn vài miếng, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, "Muốn ăn sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn ...

Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau tiểu trảo hướng cái kia Hắc Long bụng một trảo, rất nhanh, một viên quả đấm lớn hạt châu màu trắng xuất hiện ở nàng móng vuốt trung .

Long Nguyên!

Đây là đầu này Hắc Long thân trên(lên) tốt nhất một vật!

Nhị Nha bấm tay một điểm, viên kia Long Nguyên rơi vào Tiểu Bạch trước mặt, "Cái này cho ngươi ăn, ăn thật ngon!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua vậy còn dính huyết dịch Long Nguyên, nàng lắc đầu, đồ chơi này, quá máu tanh . Nàng thích ăn sạch sẻ đồ đạc!

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tiểu Bạch, "Vật kia có thể là đồ tốt, ăn ngon lắm ."

Tiểu Bạch lau viên kia Long Nguyên, rất nhanh, một linh khí đem cái kia Long Nguyên tắm sạch sẽ, nàng đem Long Nguyên thu vào, nhưng sau chỉ chỉ cách đó không xa Dương Diệp .

Nhị Nha xem ra liếc mắt xa chỗ Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp đang cùng cái kia đế gia tộc trưởng Đế Liêm giao thủ .

Dương Diệp nằm ở hạ phong!

Nhị Nha thu hồi ánh mắt, "Ngươi liền đừng lo lắng Dương ca, Dương ca càng đánh càng lợi hại, hắn khẳng định có thể đánh thắng được cái tên đó!"

Kỳ thực, nàng là không dám đi nhúng tay .

Dương Diệp loại trạng thái này xuống, thật là thấy người nào chém của người nào . Đặc biệt hiện tại, Dương Diệp kiếm thay đổi lợi hại về sau, là có thể phá vỡ nàng phòng ngự .

Yêu quý sinh mệnh, cách xa Dương ca!

Đây là Nhị Nha cách nghĩ!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên đứng lên, nàng kéo cái kia Hắc Long Long Vĩ, "Không có mùi vị, chúng ta trở về trong tháp từ từ ăn!"

Cứ như vậy, cái kia Hắc Long bị Nhị Nha kéo tới Hồng Mông Tháp trong .

Phi thăng đài lên.

Lũ yêu vây quanh!

Ăn!

Nhìn cái kia khổng lồ Hắc Long, lũ yêu đều ở đây chảy nước miếng .

Theo Dương Diệp quá lâu, chúng nó đều nhanh quên mình là đầu yêu .

Nhị Nha vây quanh cái kia Hắc Long chuyển động, sau đó nói: "Dùng dùng lửa đốt, nướng xong ăn chung . Tiểu Ngưu, ngươi tới lộng hỏa, tiểu long, ngươi tới cho nó phân thây, phân nhỏ hơn một chút, Tiểu Hổ, ngươi đi tìm Thanh Thi tỷ các nàng muốn điểm muối gì gì đó, cái kia Kỳ Lân, ngươi đi tìm một đầu nồi tới..."

Vũ Kỳ Lân: "..."

Nồi ?

Nơi nào tìm lớn như vậy nồi a!

....

Cvt: Cầu np + kim đậu ạ ^^

------oOo------

Chương 2447: Sát Nhân! Sát Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chứng kiến Vũ Kỳ Lân biểu tình, Nhị Nha cũng ý thức được vấn đề . Nàng suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tìm thiết chính mình chế tạo một cái thôi!"

Chính mình chế tạo một cái!

Vũ Kỳ Lân gật đầu, cái này ngược lại là có thể!

Vũ Kỳ Lân xoay người rời đi .

Chỉ chốc lát, phi thăng đài lên, xuất hiện một cái to lớn nồi, so với phòng ở còn đại!

Thiết oa cách thủy Hắc Long!

Cứ như vậy, ở Nhị Nha chỉ huy xuống, cái kia Hắc Long bị tháo thành tám khối, nhưng sau cất vào thiết oa bên trong .

Bắt đầu cách thủy!

Mà ở Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp vẫn còn ở cùng cái kia Đế Liêm đại chiến!

Giờ này khắc này, Dương Diệp cùng cái kia Đế Liêm đã chia đều Thu sắc!

Càng đánh càng mạnh!

Chiến đến thời khắc này, Đế Liêm trong lòng kỳ thực đã có thối ý .

Đế gia cùng Dương Diệp cũng không thâm cừu đại hận, dù cho đế gia có thể giết Dương Diệp, thế nhưng, vậy cũng tuyệt đối phải trả giá thê thảm . Đế gia truyền thừa vài vạn năm, con bài chưa lật không ngừng một chút, còn có con bài chưa lật!

Thế nhưng, Đế Liêm cũng không muốn dùng!

Những thứ kia con bài chưa lật, là dùng để cùng Hoang Tộc còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ đối kháng . Trận đại chiến kia, là đế gia then chốt .

Hơn nữa, đế gia có bài tẩy, Dương Diệp sẽ không có lá bài tẩy sao? Không nói, chính là vừa rồi cái kia tiểu cô nương, để Đế Liêm có chút kiêng kỵ!

Cái kia Hắc Long thực lực, hắn là phi thường rõ ràng, đây chính là tu luyện trên vạn năm Thái Cổ đại yêu, ở Thái Cổ đại yêu bên trong, cận thứ Thái Cổ Chân Long, nhưng mà, cái kia Hắc Long cứ như vậy bị cái kia tiểu cô nương cho đánh chết tươi!

Hắn mặc dù không biết Nhị Nha lai lịch, thế nhưng, hắn biết, Nhị Nha không phải nhân loại!

Một cái thần bí đại yêu!

Đế Liêm đã có thối ý, nhưng mà, Dương Diệp cũng là loại trạng thái này, loại trạng thái này xuống Dương Diệp, căn bản không pháp nói chuyện với nhau! Hơn nữa, Dương Diệp càng đánh càng mạnh!

Rầm rầm rầm!

Đế thành trên(lên) khoảng không, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên .

Theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, lúc này, cái kia Đế Liêm ngược lại bị Dương Diệp áp chế . Bởi vì Dương Diệp kiếm mạnh hơn, nhanh hơn!

"Khởi trận!"

Ở nơi này lúc, ở cái kia trên(lên) khoảng không, đột nhiên vang lên Đế Liêm thanh âm .

Theo Đế Liêm thanh âm rơi xuống, Đế thành phía dưới, một vệt sáng tự dưới nền đất sâu chỗ phóng lên cao, trực tiếp đánh trúng Dương Diệp .

Ầm!

Dương Diệp cả người bị đẩy lui đủ đủ nghìn trượng!

Cái này vừa lui, hắn trực tiếp lui ra Đế thành .

Mà Đế thành bốn phía, đột nhiên xuất hiện một cái màn sáng to lớn, cái này màn sáng đem toàn bộ Đế thành gắt gao bao phủ, cùng này đồng thời, ở Đế thành trên(lên) khoảng không, đột nhiên xuất hiện ở một cái bạch quang vòng xoáy, từng đạo khí tức kinh khủng không ngừng từ cái này bạch quang vòng xoáy bên trong chấn động mà ra .

Đế thành trên(lên) khoảng không, Đế Liêm lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Công!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia bạch quang vòng xoáy đột nhiên xoay tròn, ngay sau đó, từng đạo mang theo người lực lượng kinh khủng chùm tia sáng từ cái này vòng xoáy bên trong điện xạ mà ra .

Cực nhanh!

Thành bên ngoài phía chân trời, Dương Diệp song kiếm nhất tề chém hạ!

Xuy Xuy Xuy!

Dương Diệp mỗi một kiếm rơi xuống, đều sẽ cắt nhỏ một vệt sáng, nhưng mà, quá nhiều..., hơn nữa, những quang thúc này trong lực lượng quá quá mạnh! Như một mạch tiếp tục như vậy, hắn sẽ bị tươi sống dây dưa đến chết!

Đột nhiên, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ chợt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang xẹt qua chân trời, trực tiếp đâm vào cái kia bạch quang vòng xoáy chi lên.

Ầm!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem cái kia bạch quang vòng xoáy đâm nổ bể ra tới!

Tru!

Phía trước, Dương Diệp cũng không có sử dụng tru!

]

Chiến đấu!

Dùng Kiếm Kinh lời nói mà nói chính là, hắn cần điên cuồng chiến đấu, mới có thể làm cho chính mình huyết mạch mau sớm kích phát! Một dạng tứ giới cường giả, căn bản không cách nào để cho hắn tiến nhập cái kia loại Phong Ma trạng thái, thật vất vả gặp phải Đế Liêm loại này có thể áp chế hắn cường giả, hắn đương nhiên sẽ không buông tha cái này cơ hội . Nguyên nhân đây, hắn không có tuyển trạch dùng tru!

Nhưng mà, cái này Đế Liêm lại không cùng hắn một mình đấu, mà là cần trận pháp!

Lúc này, Dương Diệp bản năng sử dụng ra tru!

Một đạo phi kiếm, trong nháy mắt phá trận!

Đế thành trên(lên) khoảng không, cái kia Đế Liêm khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống!

Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm! Hắn tự nhiên là biết!

Xa chỗ, Dương Diệp một kiếm phá trận chi về sau, hắn thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia Đế Liêm vọt tới!

Khi đi tới Đế Liêm đỉnh đầu lúc, song kiếm bút thẳng chém hạ!

Kiếm Vực Ngũ Kiếm!

Lúc này đây, hắn tới thật!

Đế Liêm hai mắt híp lại, thân thể nửa ngồi, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay, ấn thành, một cường đại vô cùng khí tức đột nhiên từ trong cơ thể chấn động mà ra!

Kiếm rơi xuống, Đế Liêm dấu tay hướng đỉnh đầu chính là đỉnh đầu! Cái này đỉnh đầu, những thứ kia khí tức cường đại cùng lực lượng tức thì có một cái mục tiêu, trong nháy mắt, đều phóng lên cao!

Ầm!

Ở Đế thành trên(lên) khoảng không, một đạo tiếng nổ vang giống như sấm sét nổ vang!

Hai người phân ra!

Dương Diệp về tới tại chỗ, cái kia Đế Liêm hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng! Hắn mới vừa dừng lại một cái, đột nhiên, một đạo phi kiếm lặng yên tới!

Phi kiếm!

Đế Liêm hai mắt híp lại, hai tay chặp lại!

Cái này hợp lại, trực tiếp hợp ở Dương Diệp cái kia chuôi phi kiếm, thế nhưng, phi kiếm bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng cũng là làm cho cái kia Đế Liêm hướng sau liên tục chợt lui!

Đột nhiên, Đế Liêm hai tay buông lỏng, đầu hơi phiến diện!

Xuy!

Cái kia chuôi phi kiếm trực tiếp dán vào hắn hai gò má xuyên toa mà qua!

Cái kia chuôi phi kiếm vòng vo một vòng tròn về sau, lại Phi Trảm mà quay về . Chẳng qua lúc này đây, lực lượng so với theo Kiếm Hồ bay ra một kiếm kia kém rất nhiều!

Đế Liêm đấm ra một quyền, cường đại lực lượng ngạnh sinh sinh đem cái kia chuôi phi kiếm bức dừng ngay tại chỗ!

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở hắn thân về sau, hai kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Đế Liêm hai mắt híp lại, chân phải nhẹ nhàng xoay tròn, nhưng sau chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một cường đại lực lượng lấy hắn làm trung tâm chợt chấn động ra tới! Này cổ lực lượng ngạnh sinh sinh đem Dương Diệp bức cho lui, mà ở Dương Diệp lui cái này nhất chớp mắt, một đạo phi kiếm trực tiếp xuất hiện ở cái kia Đế Liêm giữa chân mày!

Còn kém nửa tấc liền có thể đâm vào Đế Liêm giữa chân mày!

Đế Liêm hai tay lần nữa hợp ở cái này trí mạng một kiếm!

Nhưng mà ở nơi này lúc, Dương (Phát hiện vật phẩm LỤM) Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia tru phía sau, ngay sau đó, Dương Diệp tay phải trực tiếp cầm cái kia tru, nhưng sau chợt xoay tròn .

Xuy!

Đôi bàn tay trực tiếp bay ra ngoài! Mà cái kia Đế Liêm bản thân, càng là trong nháy mắt bị cái kia tru thả ra lực lượng rung động đến nghìn trượng có hơn!

Một kiếm đoạn hai tay!

Xa chỗ, Đế Liêm gắt gao nhìn Dương Diệp, diện vô biểu tình!

Dương Diệp đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên từ hắn thân sau vang lên, "Dương huynh, cũng xin dừng tay!"

Dương Diệp cũng không có nghe đạo thanh âm này, tiếp tục hướng cái kia Đế Liêm vọt tới!

"Cũng xin An cô nương ra gặp một lần!" Đạo thanh âm kia lại vang lên .

An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp một kiếm chém về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh không có xuất thủ, nàng cứ như vậy nhìn Dương Diệp!

Cái kia thanh kiếm chung quy không có rơi hạ!

Ở cách An Nam Tĩnh đỉnh đầu còn có chừng mười cm thì ngừng lại!

Dần dần, Dương Diệp trên người Phong Ma ý đều trào trở về trong cơ thể hắn, mà hắn da thịt dưới huyết quản cũng vào giờ khắc này dần dần khôi phục bình thường .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, hắn xoay người, ở trước mặt hắn, chính là cái kia Hoang Tộc thế tử Hoang Doanh .

Hoang Doanh cười nói: "Chúc mừng, Dương huynh thực lực lại tăng lên không thiếu! Dương huynh , có thể hay không nghe ta một lời ?"

Dương Diệp nói: "Nói!"

Hoang Doanh cười nói: "Mục đích của ngươi, là cái kia Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo, có đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Phải, bất quá, ta không ngại thêm lên một cái đế gia!"

Không xa chỗ, cái kia Đế Liêm nghe được Dương Diệp những lời này, diện vô biểu tình .

Hoang Doanh lắc đầu cười, hắn nhìn về phía Đế Liêm, "Tiền bối, ngươi đế gia cùng Dương huynh trong lúc đó, cũng không thâm cừu đại hận, thế nhưng, cái kia Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo lại bất đồng, hai cái này thế lực đã từng vô số lần truy sát quá Dương huynh, tiền bối có thể hay không làm cho hai cái này thế lực xuất hiện, bọn họ chuyện chính bọn hắn giải quyết, có thể ?"

Đế Liêm nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Bọn họ đã dựa vào ta đế gia!"

Hoang Doanh cười nói: "Tiền bối, ta biết đế gia còn có rất nhiều con bài chưa lật, cũng biết tiền bối còn có rất nhiều con bài chưa lật, thế nhưng, đế gia có, Dương huynh cũng chưa có sao? Không nói, cái kia tiểu cô nương, còn có An cô nương, cũng đủ để cho đế gia phi thường nhức đầu, không phải sao?"

An cô nương!

Đế Liêm nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, như Hoang Doanh nói, trước mắt nữ nhân này mang đến cho hắn một cảm giác, rất nguy hiểm, so với Dương Diệp còn nguy hiểm hơn!

Còn có phía trước cái kia tiểu cô nương, cái kia bé gái nhục thân lực lượng, so với Long Tộc còn khủng bố! Nàng đến tột cùng là lai lịch gì ?

Cái này lúc, Hoang Doanh lại nói: "Đế Liêm tiền bối, ta Hoang Tộc cùng quý tộc có nhất định hợp tác, lời nói lời thật lòng, ta Hoang Tộc cũng không hy vọng quý tộc xuất hiện cái gì đại phiền toái . Đương nhiên, ta cũng không muốn Dương huynh ra phiền toái gì, cho nên ta mới tự thân đến đây!"

Đế Liêm nhìn thẳng Hoang Doanh, "Ngươi Hoang Tộc đứng chỗ nào?"

Hoang Doanh cười nói: "Hoang Tộc bên kia đều không đứng! Bất quá..." Nói đến đây, hắn lắc đầu cười, "Bất quá, ta bản thân, đứng ở Dương huynh bên này ."

Nghe vậy, Đế Liêm hai mắt híp lại .

Câu trả lời này, rất có môn đạo a!

Người nào không biết ngươi Hoang Doanh bây giờ là Hoang Tộc thế điện hạ ? Ngươi đứng ở Dương Diệp bên này, không phải ý nghĩa Hoang Tộc đứng ở Dương Diệp bên này sao?

Hoang Tộc đứng ở Dương Diệp bên này!

Đế Liêm đương nhiên sẽ không cho là đây là Hoang Doanh ở nghĩa khí nắm quyền! Hoang Tộc ở Dương Diệp cùng đế gia trong lúc đó lựa chọn Dương Diệp, hiển nhiên, Hoang Tộc càng coi trọng Dương Diệp! Vì sao Hoang Tộc càng coi trọng Dương Diệp ? Còn nữa, vì sao Hoang Tộc sẽ buông tha Dương Diệp trên người con kia Linh Tổ ? Coi như Hoang Doanh cùng Dương Diệp là bằng hữu, nhưng cái này cũng không đủ làm cho Hoang Tộc buông tha con kia Linh Tổ a!

Đây chính là Linh Tổ!

Nghĩ lượng hồi lâu, Đế Liêm nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lúc này đây, là ta đế gia ngã xuống . Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo ta đã đem bọn họ khu trục ra đế giới!"

Nói xong, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Đế gia nhận tài!

Giữa sân, Hoang Doanh nhìn về phía Dương huynh, "Dương huynh không trách ta đi ?"

Dương Diệp lắc đầu, hắn đương nhiên sẽ không quái Hoang Doanh, bởi vì hắn lúc đầu không có ý định cùng đế gia cùng chết!

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Đế gia tuy là không bằng ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, bọn họ cũng không đơn giản . Làm dự tính xấu nhất, một ngày cái này Đế Liêm không áp chế chính mình cảnh giới, Dương huynh phần thắng tối đa chỉ có ba thành, mà đế gia, ngũ giới cường giả cũng không chỉ hắn một vị, hơn nữa, đế gia năm đó cái kia vị tộc trưởng còn ở, hắn cũng chưa ra, nếu như hắn xuất hiện, sự tình hội phiền toái hơn! Ta tổ tiên Hoang Đế cùng đế gia cái kia vị tổ tiên đấu qua!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngoại trừ này bên ngoài, đế gia còn có một số từ năm đó sống sót lão quái vật, một ngày đế gia xuất hiện diệt tộc oai, bọn họ đều sẽ ra tới, mà một khi bức bách bọn họ, lấy Dương huynh thực lực của ngươi bây giờ, căn bản đỡ không được bọn họ!"

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn thoáng qua cái kia Đế thành, sau đó nói: "Các ngươi lúc nào khai chiến ?"

Dĩ nhiên là chỉ Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Hoang Doanh cười nói: "Nhanh!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi!

"Đi đâu ?" Hoang Doanh hỏi!

"Sát nhân!"

Dương Diệp cũng không quay đầu lại!

....

------oOo------

Chương 2448: Con Bà Nó!!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sát nhân!

Tại chỗ, Hoang Doanh lắc đầu cười . Cùng Dương Diệp tiếp xúc không nhiều lắm, bất quá, đối với Dương Diệp tính khí hắn vẫn là rất rõ ràng .

Có thù tất báo!

Đây tuyệt đối là một cái người hẹp hòi, phạm vào hắn, có thể đừng nghĩ hắn khoan dung độ lượng!

Hoang Doanh xoay người sẽ rời đi, mà lúc, Đế thành bên trong đột nhiên truyền đến một giọng nói, "Thế điện hạ có thể tiến đến tụ họp một chút!"

Đế Liêm thanh âm!

Hoang Doanh nhưng thật ra không do dự, tiến nhập Đế thành .

Thời khắc này Đế thành, một mảnh hỗn độn!

Thành trung, nào đó chỗ đường phố lên, Hoang Doanh cùng Đế Liêm song song đi tới .

Hoang Doanh dẫn đầu mở miệng trước, "Tiền bối là muốn hỏi lai lịch của hắn ?"

Đế Liêm gật đầu, "Lúc này đây, ta đế tộc ăn như thế một cái lớn thua thiệt, dù sao cũng phải để cho chúng ta ăn minh bạch ?"

Hoang Doanh cười nói: "Kỳ thực, lai lịch của hắn, ta cũng không phải đặc biệt tinh tường . Ta Hoang Tộc sở dĩ buông tha Linh Tổ, tự nhiên không phải là bởi vì ta duyên cớ vì thế, bất quá, đến tột cùng là vì sao, ta cũng không tinh tường, đây là lời nói thật!"

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, lại nói: "Kỳ thực, Đế Liêm tộc trưởng hẳn là muốn tiêu tan . Hắn như này tuổi trẻ, liền đã có thực lực như thế, đế gia tuyển trạch đối địch với hắn, đúng là bất trí, ngươi cứ nói đi ?"

Đế Liêm trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Lúc này đây, là ta đế gia cân nhắc không chu toàn!"

Nguyên bản ở đế gia nhãn trung, Dương Diệp thực lực mặc dù không tệ, thế nhưng cũng liền như vậy . Nhưng mà, bọn họ sai rồi . Dương Diệp thực lực không phải không sai, mà là rất mạnh!

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Vì thì không muộn!"

"Có người nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ bắt hắn cha vợ, hơn nữa, còn giống như đối với hắn phát ra tối cao lệnh truy nã!" Đế Liêm đột nhiên nói .

Hoang Doanh nhìn thoáng qua Đế Liêm, "Tiền bối tin tức nhưng thật ra rất nhanh nha!"

Đế Liêm đạm thanh nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ nhưng là không còn ta đế gia dễ nói chuyện như vậy!"

Hoang Doanh cười nói: "Vậy cũng được ."

Vừa nói, hắn ngừng lại, "Tộc trung còn có rất nhiều việc vặt vãnh, vãn bối liền cáo từ trước!"

Đế Liêm nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ, không phải trước kia Vĩnh Hằng Quốc Độ! Bọn họ chờ cái này nhất thiên, rất lâu rồi!"

Hoang Doanh mỉm cười, "Ta Hoang Tộc, cũng không phải đã từng Hoang Tộc!"

Nói xong, hắn cười ha ha một tiếng, xoay người rời đi .

Tại chỗ, Đế Liêm hai mắt chậm rãi đóng lại, bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, thực lực đều ở đây đế gia chi lên a...!

Đế gia đến tột cùng dựa vào chỗ nào?

Lịch sử tới nay, phàm là đứng sai đội, cơ bản đều lành lạnh nữa à!

...

Dương Diệp ly khai đế giới chi về sau, nhanh chóng liên lạc Nam Ly Mộng, lúc này đây, Nam Ly Mộng không có ở lời nói nhảm, rất mau trở lại nói!

Dương Diệp thu hồi truyền âm phù, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Vĩnh Hằng Chi Hà .

Này lúc, ở Vĩnh Hằng Chi Hà chi lên, có một đám người đang ở điên cuồng chạy gấp!

Nhóm người này, chính là cái kia Tạo Hóa Tông cùng Vô Sinh Giáo đám người!

Nhóm người này chính hướng Vĩnh Hằng Quốc Độ chạy đi!

Bị đế gia theo đế giới đuổi ra về sau, Triệu Vũ Cực đám người cũng rất minh bạch, bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ là hắn nhóm hy vọng duy nhất! Như không thể để cho Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân thu lưu bọn họ, bọn họ liền hoàn toàn xong!

Dương Diệp thực lực, đã cường đại đến cho dù là đế gia cũng phải nhường bước trình độ!

Trốn!

Đối với Triệu Vô Cực bọn người tới nói, hắn hiện tại nhóm chỉ có trốn, điên cuồng trốn, chạy trốn tới Vĩnh Hằng Chi Hà bên kia!

Bên kia, nhất chỗ hư không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, kiếm quang ở mịt mờ phía chân trời nhanh thoi mà qua .

]

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, nhưng sau hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp!

Phi thăng đài lên.

Dương Diệp đi tới phi thăng đài lên, ở cái kia phi thăng đài lên, vài đầu đại yêu chính ngồi vây chung một chỗ, ở cái kia vài đầu đại yêu ở giữa, là một đầu to lớn nồi, rất lớn, Dương Diệp gặp qua lớn nhất một cái chảo!

Trong nồi, là từng khối nhục thân!

Nhị Nha vẫn còn ở cái kia chỉ huy, "Tiểu Ngưu, đem còn dư lại nhục thân cắt ít một chút, Tiểu Hổ, nhiều phóng chút dầu, còn có cái kia loại hương liệu, nhiều phóng một điểm, tiểu long, ngươi, ngươi đi hỏi một chút An tỷ các nàng, hỏi các nàng có muốn ăn hay không thịt rồng!"

Tiểu long: "..."

Cái này lúc, Nhị Nha thấy được Dương Diệp, nàng nhãn tình sáng lên, tay nhỏ bé hướng về phía Dương Diệp vẫy vẫy, "Này, Dương ca ngươi thanh tỉnh!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha đi tới Dương Diệp trước mặt, lôi kéo Dương Diệp đi tới chiếc kia bát tô trước, "Dương ca, phương diện này là thịt rồng, rất thơm, ngươi có muốn hay không nếm thử ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia nồi thịt rồng, "Cái kia Hắc Long ?"

Nhị Nha gật đầu, "Kỳ thực, tiểu long nhục thân khẳng định so với cái này Hắc Long hoàn hảo ăn, thế nhưng hết cách rồi, cũng không thể cầm nó chứ ? Chẳng qua còn tốt, cái này Hắc Long nhục thân miễn cưỡng cũng được, trước đem liền một chút đi!"

Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua Nhị Nha, cách thủy thịt rồng, cũng liền nha đầu kia có thể làm được! Thảo nào Đồ Tể sẽ để cho nha đầu này vì Phong nha đầu!

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chạy tới Dương Diệp trước mặt, nàng tiểu trảo bên trong, đang cầm một viên hạt châu!

Chính là cái kia Long Nguyên!

Một bên, Nhị Nha nói: "Dương ca, cái này có thể là đồ tốt, ngươi ăn chi về sau, thực lực hội tăng rất nhiều!"

Long Nguyên!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau tiếp nhận cái viên này hạt châu, hắn nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, "Các ngươi từ từ ăn, ta muốn đi ra ngoài làm ít chuyện!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp!

Tại chỗ, Nhị Nha đánh giá thấp nói: "Nhất định là đi giết người!"

Tiểu Bạch: "..."

Nhị Nha lôi kéo Tiểu Bạch đi tới cái kia bát tô trước, lúc này, cái kia bát tô trong canh đã sôi trào .

Chu vi, Tiểu Ngưu cùng cái kia Tiểu Hổ còn có Vũ Kỳ Lân con mắt gắt gao nhìn chằm chằm cái kia thịt trong bát .

Nước bọt đều muốn lưu lại!

Kỳ thực, đối với hắn nhóm mà nói, đun sôi cùng ăn sống cũng không có gì khác biệt . Bất quá, Nhị Nha là bị nhân loại nuôi lớn, nàng càng khuynh hướng đun sôi tới ăn! Hết cách rồi, được chấp nhận đại tỷ mới được a! Hơn nữa, Tiểu Bạch cái này đại gia cũng là không yêu thích ăn sống, ăn sống nói, nàng là hoàn toàn cự tuyệt . Thế nhưng, nấu chín nói, nàng sẽ nếm thử!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp tăng nhanh tốc độ, rất nhanh, hắn đi tới Vĩnh Hằng Chi Hà, nhìn trước mắt mịt mờ nước sông, Dương Diệp không chút do dự nào, trực tiếp ngự kiếm qua sông đi .

Vĩnh Hằng Chi Hà chia làm ba cái khu vực, hạ du, vùng trung du, thượng du, thượng du cũng chính là Vĩnh Hằng Chi Hà phần cuối, cũng xưng là Vĩnh Hằng Hà bờ, quá Vĩnh Hằng Chi Hà bờ sông, có thể chứng kiến vũ trụ vách ngăn, phá vỡ vũ trụ vách ngăn, cũng liền đến rồi Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Dương Diệp rất nhanh vượt qua hạ du, hạ lưu Vĩnh Hằng Chi Hà không có bất kỳ nguy hiểm . Thế nhưng, khi hắn đi tới vùng trung du lúc, phiền phức xuất hiện!

Hắn gặp một đầu khổng lồ yêu thú!

Thủy hạ yêu thú!

Đầu này yêu thú hắn khá quen, hắn đã từng thấy qua một loại yêu thú, Đế Ngạc! Đầu này yêu thú hình dạng cùng cái kia Đế Ngạc không sai biệt lắm, bất quá, trước mắt đầu này yêu thú là màu đen tuyền, hơn nữa, hình thể so với hắn đã từng thấy qua cái kia Đế Ngạc lớn gấp mấy lần! Ngoại trừ này bên ngoài, bên ngoài lưng bộ trưởng từng hàng mọc gai, đủ đủ dài khoảng bảy thước, mà số lượng, có ít nhất mấy trăm!

"Thái Cổ Đế Ngạc!"

Dương Diệp trong đầu vang lên Kiếm Kinh thanh âm, "Đây là một đầu thuần chánh Thái Cổ Đế Ngạc, trong nước bá chủ, cho dù là Thái Cổ Chân Long loại này Thần Thú, cũng không dám tùy tiện hạ thuỷ cùng chúng nó vật lộn, chúng nó trong nước sức chiến đấu phải nhận được thật to tăng phúc!"

Thái Cổ Đế Ngạc!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia đang ở nhìn kỹ hắn Thái Cổ Đế Ngạc, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Để cho ta quá khứ!"

Cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đột nhiên mở miệng vừa hô .

Ầm!

Một cột nước đột nhiên hướng Dương Diệp bắn nhanh mà đến!

Dương Diệp hai mắt híp lại, giơ tay lên một kiếm chém ra .

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem cái kia đạo cột nước cắt thành hai nửa, chẳng qua ở nơi này lúc, một đầu quái vật lớn phi thẳng đến (Phát hiện vật phẩm LỤM) hắn đánh tới!

Chính là cái kia Thái Cổ Đế Ngạc!

Dương Diệp nhíu mày, giơ kiếm nhất trảm!

Thình thịch!

Cái này nhất trảm xuống, Dương Diệp trực tiếp bị cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đụng bay ra ngoài! Cái này vừa bay, đủ đủ bay nghìn trượng!

Bất quá, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đầu lên, xuất hiện một đạo to lớn rãnh máu!

Bị Dương Diệp một kiếm chém tổn thương, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc tức thì nổi giận!

Bên ngoài ngửa đầu rít lên một tiếng, sau đó sẽ lần hướng Dương Diệp vọt tới! Cái này một mảnh thuỷ vực trực tiếp sôi trào lên, ngay sau đó, từng đạo thủy lãng hướng Dương Diệp oanh khứ! Những sóng nước này xuất hiện, nhất định che khuất bầu trời!

Chân chính phiên giang đảo hải!

Xa chỗ, Dương Diệp nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương ca, ngươi nghỉ ngơi một cái, loại người này, giao cho ta là được rồi!"

Nói xong, nàng phi thẳng đến xa chỗ vọt tới!

Dương Diệp: "..."

Ầm!

Xa chỗ, đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, vô số thủy lãng ầm ầm nổ bể ra đến, nhưng sau hóa thành bạo vũ tự không trung trút xuống mà hạ!

Dương Diệp nhìn về phía xa chỗ, chỉ thấy cái kia Nhị Nha một quyền đánh vào cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đầu lên, sau người tức thì giống như diều đứt dây một dạng hướng phía sau bay ra ngoài! Nhưng mà, Nhị Nha vẫn chưa thu tay lại, nàng đột nhiên thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đụng tới!

Xa chỗ, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc nhãn trung, tràn đầy lệ khí, bên ngoài hoàn toàn bị chọc giận!

Rống!

Cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đột nhiên rít lên một tiếng, ngay sau đó, bên ngoài phi thẳng đến Nhị Nha đụng tới!

Tuyển trạch cùng Nhị Nha cứng rắn phanh cứng rắn!

Một bên, Dương Diệp nhịn không được hai mắt nhắm nghiền! Đầu này Thái Cổ Đế Ngạc sợ là điên rồi!

Cứ như vậy, Nhị Nha cùng cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đụng vào nhau .

Ầm!

Một cái đụng này, chung quanh uống nước tức thì phóng lên cao, thẳng vào vân tiêu! Mà cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trực tiếp phát ra một đạo tiếng kêu rên, sau đó sẽ lần bay ra ngoài!

Lúc này đây, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đầu đã triệt để rạn nứt ra, bên trong huyết nhục, có thể thấy rõ ràng, không chỉ có như đây, Thái Cổ Đế Ngạc toàn thân đều xuất hiện ở rậm rạp chằng chịt vết rạn!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Bên ngoài chỗ đi qua uống nước, trong nháy mắt chính là biến thành huyết hồng một mảnh!

Mà xa chỗ, Nhị Nha vỗ nhè nhẹ một cái đầu của mình, nàng có điểm cháng váng đầu, vừa rồi cái kia va chạm, đụng có chút quá mạnh!

Rất nhanh, Nhị Nha lắc lắc đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, nàng đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở nàng trước mặt, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, nhưng sau chỉ chỉ chính mình!

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Tiểu Bạch, ta cảm thấy, chúng ta cũng không muốn cái gì hàng người, giết chết, nhưng sau ăn tươi, lúc này mới là phong cách của chúng ta a!"

Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, nhưng sau liền vội vàng lắc đầu, nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, biểu thị người này có thể chiêu qua đây làm tay chân!

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, "Ta có thể muốn ăn nó!"

Tiểu Bạch lấy ra một căn mứt quả đưa tới Nhị Nha trước mặt, biểu thị ngươi có thể ăn kẹo hồ lô!

Nhị Nha vỗ vỗ chính mình đầu nhỏ, "Tiểu Bạch, mứt quả không có thịt ngon ăn a! Hơn nữa, nó làm một con đại yêu, nhất định là rất có cốt khí, tin tưởng ta, nó sẽ không đầu hàng, cũng sẽ không thần phục ngươi!"

Ở nơi này lúc, một bên cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đột nhiên nói: "Ta nguyện ý đầu hàng, ta, ta nguyện ý thần phục!"

Nhị Nha ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, "Con bà nó! ..."

....

Cvt: Lại 1 vô sỉ hàng

------oOo------

Chương 2449: Thần Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần phục!

Cái kia Thái Cổ Đế Ngạc không phải ngu xuẩn, hắn rất tinh tường, chính mình lần này là đá trúng thiết bản . Có thể nói, như không chọn đầu hàng nói, không hề nghi ngờ, hắn sẽ bị trước mắt cái này tiểu cô nương ăn sống rồi!

Đương nhiên, quan trọng nhất là, không xa chỗ cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa, hình như là Linh Tổ!

Linh Tổ!

Thái Cổ Đế Ngạc trong lòng vẫn còn có chút không quá xác định!

Nghe được Thái Cổ Đế Ngạc, Tiểu Bạch đại hỉ, vội vã bay đến cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trước mặt, vỗ vỗ cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đầu, nàng rất hài lòng!

Cự ly gần chứng kiến Tiểu Bạch, Thái Cổ Đế Ngạc trong lòng tức thì xác định .

Linh Tổ, trước mắt cái này tiểu gia hỏa thật là Linh Tổ!

Tiểu Bạch tiểu trảo khoa tay múa chân một cái, ý là làm cho Thái Cổ Đế Ngạc nhỏ đi một điểm .

Thái Cổ Đế Ngạc hiển nhiên hiểu Tiểu Bạch ý tứ, ngay sau đó thân hình run lên, nhưng rúc về phía sau nhỏ chừng mười lần .

Tiểu Bạch meo meo cười, càng rót đầy hơn ý!

Cứ như vậy, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc bị Tiểu Bạch dẫn tới Hồng Mông Tháp bên trong, vì đây, Tiểu Bạch còn chuyên môn cho nó nhảy một mảnh hải vực, cái kia mảnh nhỏ hải vực, hiện tại chỉ có Thái Cổ Đế Ngạc cái này một đầu đại yêu!

Đối với đây, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc nhất định không nên quá vui vẻ!

Nó khống chế được cái này thế giới hết thảy hải vực!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Nhị Nha đi tới Dương Diệp trước mặt, ngữ trọng tâm trường nói: "Dương ca, Tiểu Bạch như vậy là không được! Nàng làm như thế, ta sẽ ăn ít rất nhiều rất nhiều thịt!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha thấp giọng thở dài, "Dương ca, ngươi có thể dài một chút yên tâm đi! Tiểu Bạch như thế yêu mến mời chào tiểu đệ, vậy cũng cũng là vì ngươi a! Nếu như ngươi mạnh mẽ một điểm, nàng cũng sẽ không ở mời chào cái gì tiểu đệ! Nàng không chiêu lãm tiểu đệ, ta có thể ăn xong thật tốt nhiều thịt . Cho nên, ta cuối cùng kết xuống, cho nên ta không có thể ăn rất nhiều rất nhiều người, căn bản nguyên nhân đều ở đây ngươi thân lên, là ngươi, không thể để cho ta ăn rất nhiều rất nhiều thịt, ngươi phải bồi thường, bồi thường, biết không ?"

Dương Diệp trừng mắt một cái Nhị Nha, "Ngươi có phải hay không muốn tìm đánh!"

Nhị Nha le lưỡi một cái đầu, nhưng sau vội vã chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha đi tới cái kia Thái Cổ Đế Ngạc hải vực, nguyên bản nổi mặt nước cái kia Thái Cổ Đế Ngạc tức thì trầm xuống, rất nhanh, nó triệt để chìm vào đáy biển .

Không dám mạo hiểm theo đuổi!

Cái kia tiểu cô nương, quá kinh khủng!

Nhị Nha hừ lạnh một tiếng, nhưng sau đó xoay người rời đi, tiếp tục cách thủy thịt rồng!

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp tiếp tục tiến lên, lúc này đây, hắn không có ở gặp phải cái gì đại yêu, đương nhiên, giữa sông vẫn có rất nhiều đại yêu, đều là tứ giới đỉnh phong . Hiện tại hắn rốt cuộc biết vì sao cái này Vĩnh Hằng Chi Hà khó như vậy đi!

Ở nơi này Vĩnh Hằng chi giới, không có ngũ giới cường giả, tứ giới chính là đỉnh phong! Mà ở trong đó mặt, đều là tứ giới đỉnh phong yêu thú! Nơi này số lượng không chỉ có nhiều, hơn nữa thực lực cũng còn rất mạnh, có thể nói , người bình thường loại tứ giới cường giả căn bản không pháp cùng những thứ này đại yêu đối kháng!

Bình thường tứ giới cường giả tới nơi này, không thể nghi ngờ là tìm đường chết!

Thế nhưng, hắn đoạn đường này đến, cũng không nhìn thấy cái kia Triệu Vũ Cực đám người!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt .

Dương Diệp tiếp tục đi tới, rất nhanh, hắn đi tới Vĩnh Hằng Chi Hà thượng du . Thượng du nước sông rất bình tĩnh, giống như cục diện đáng buồn!

LỤM) /> Chớ nên bình tĩnh như vậy đấy!

Bất quá, Dương Diệp nghệ cao nhân can đảm lớn, cũng không để bụng . Phản chính trong cơ thể có cái Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, mặc kệ yêu thú gì, không hàng phục được đánh liền . Phải nói đánh trước một trận nhưng sau ở hàng phục! Nhị Nha hát mặt đen, Tiểu Bạch vai phản diện, các nàng phối hợp rất tốt!

Đột nhiên, Dương Diệp trước mặt run rẩy động, ngay sau đó, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, ở trước mặt hắn kia hà thủy hướng hai bên phân ra . Rất nhanh, một gã nhân ngư nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn thẳng tên kia nhân ngư nữ tử, "Tránh ra, không nói đệ nhị lần!"

Nhân ngư nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Nàng là Linh Tổ sao?"

]

Dương Diệp gật đầu .

Nhân ngư nữ tử trầm mặc một lát, sau đó nói: "Không phải đi tiếp!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Nhân ngư nữ tử nhẹ giọng nói: "Ngươi muốn theo đuổi những người đó, vừa rồi đúng là theo chúng ta nơi đây đi qua, bất quá, có người ở bảo hộ bọn họ, đồng thời muốn chúng ta Vĩnh Hằng Chi Hà những thứ này đại yêu ngăn cản ngươi ."

"Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân ?" Dương Diệp hỏi .

Nhân ngư nữ tử gật đầu, "Rất mạnh! Hơn nữa, bọn họ đang ở chờ ngươi ."

Chờ!

Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười . Giờ này khắc này, hắn xem như là hiểu . Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân bắt Bạch Đế thành lão thành chủ, là vì hấp dẫn hắn tới bên này, mà Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân tiếp dẫn Triệu Vũ Cực đám người, cũng là vì chờ hắn tới!

Đơn giản mà nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân cố ý đang để cho hắn Dương Diệp tới!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía nhân ngư nữ tử, "Ngươi vì sao phải nói cho ta biết những thứ này ?"

Nhân ngư cô gái nói: "Năm đó, nếu không phải cái kia vị Linh Tổ nhân từ, chúng ta những thứ này đại yêu đều chết ở trận kia hạo kiếp bên trong . Ngươi trên người có Linh Tổ, trực giác nói cho ta, ngươi không phải cái kia loại thập ác bất xá người . Bất kể như thế nào, còn có đi hay là không, ngươi tự quyết định đi!"

Nói xong, nhân ngư nữ tử sẽ bỏ chạy!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Đi theo ta đi!"

Nhân ngư nữ tử ngây cả người, nhất thì đã quên trả lời .

Dương Diệp tiếp tục nói: "Cái này thế giới, chẳng mấy chốc sẽ không yên ổn . Ngươi ở lại chỗ này, rất nguy hiểm, đương nhiên, cùng cùng không cùng, chính ngươi làm quyết định!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở cái kia nhân ngư nữ tử trước mặt không xa chỗ, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, ở nàng tiểu trảo trung, đang cầm một quả trái cây!

Hỗn Nguyên quả!

Nhìn thấy trái cây này, nhân ngư nữ tử hầu lăn lăn, "Cho ta sao?"

Tiểu Bạch gật đầu, nhưng sau đem trái cây đưa cho nhân ngư nữ tử .

Nhân ngư nữ tử nhận lấy trái cây, tay có chút run!

Nàng tự nhiên là biết hàng!

Một lát sau, nhân ngư nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ta và các ngươi đi!"

Dương Diệp bất đắc dĩ, vẫn là cái này Tiểu Bạch dễ dùng a!

Cứ như vậy, Dương Diệp đại yêu quân đoàn bên trong lần nữa nhiều hơn một vị thành viên!

Cái này vị nhân ngư đại yêu đi tới Hồng Mông Tháp về sau, rất nhanh thì cùng Thái Cổ Chân Long chờ đại yêu đánh thành một mảnh, cùng Nhị Nha quan hệ cũng cũng không tệ lắm, bởi vì người này ngư mang đến rất nhiều đáy biển ăn ngon, còn có một số ẩn chứa cực kỳ tinh thuần linh khí trân châu, Nhị Nha rất yêu mến những thứ kia trân châu, nàng tìm nhân ngư muốn hơn mười khỏa! Nhưng sau nàng mời nhân ngư cùng nhau hưởng thụ thịt rồng bữa tiệc lớn!

Thịt rồng!

Nhìn thấy cái kia một nồi thịt rồng, còn có chính mình giấu viên kia Hỗn Nguyên quả, nhân ngư nữ tử lần đầu tiên tin tưởng người tốt có hảo báo!

Nguyên bản nàng chỉ là đối với đã từng cái kia vị Linh Tổ cảm ơn, nguyên nhân đây, mở miệng nhắc nhở Dương Diệp cùng cái kia vị Linh Tổ, nhưng mà, lại không nghĩ tới, chính cô ta một cái thiện ý cử động, làm cho nàng tương lai của mình xảy ra long trời lỡ đất biến hóa!

Nguyên bản nàng, tứ giới đã là chấm dứt!

Nhưng là bây giờ, có viên kia trái cây, có cái kia Linh Tổ, ngũ giới dường như cũng không có gì khó khăn a!

Phi thăng đài lên, một đám đại yêu vây quanh một khẩu to lớn nồi bắt đầu ăn thịt .

Tiểu Bạch cũng tùy thời nếm một khối nhỏ, cảm thấy mùi vị không tệ, vì vậy lại nếm nếm .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp tăng nhanh tốc độ, tiếp tục đi tới!

Hắn biết, ở phía trước, có cái gì ở chờ hắn, cũng rất rõ ràng bản thân phải đối mặt là cái gì .

Rất nhanh, Dương Diệp thấy được nước sông phần cuối, ở nước sông phần cuối, có một cây cầu, cầu trường năm dặm tả hữu, theo mặt sông nối thẳng xa chỗ phần cuối .

Dương Diệp xuất hiện ở cầu kia lên, cầu lên, có một hàng chữ .

"Vĩnh Hằng Quốc Độ chờ ngươi, Thiên Tú!"

Thiên Tú!

Dương Diệp đi tới hàng chữ kia trước, nhìn hàng chữ kia hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, "Ngươi quả nhiên đi Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Khi biết Thiên Tú vẫn chưa vẫn lạc về sau, Dương Diệp cũng biết, nàng chắc là đi trước Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, mỉm cười, bước nhanh hơn .

Dương Diệp mới vừa đi tới phân nửa, đột nhiên, hai bên nước sông sôi trào lên, rất nhanh, những thứ này nước sông vén lên, tạo thành một đạo thủy mạc, cái này đạo thủy mạc, đem cầu kia, cùng với cầu ở trên Dương Diệp triệt để bao phủ .

Mà ở những thứ này thủy mạc chi lên, xuất hiện vô số thần bí Phù Lục, những thứ này Phù Lục theo dòng nước dần dần lưu động .

Không chỉ có như đây, thủy mạc trong thế giới, biến thành một mảnh hư không thế giới .

Tự thành nhất giới!

Ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một người, chính là cái kia Triệu Vũ Cực!

Triệu Vũ Cực cười nhạt, "Dương Diệp, ngươi biết đây là cái gì ư ? Chuyện này. .."

Dương Diệp đột nhiên một kiếm chém ra .

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cái này sợi kiếm quang trực tiếp từ cái này Triệu Vũ Cực thân thể bên trong chợt lóe lên!

Nhưng mà, cái kia Triệu Vũ Cực vẫn còn đang!

Không phải bản thể!

Dương Diệp chân mày hơi nhíu lại!

Xa chỗ, Triệu Vũ Cực cười nhạt, "Không nên uổng phí khí lực . Đây cũng không phải là ta bản thể, chỉ là của ta một luồng hình chiếu . Dương Diệp, cái này là Vĩnh Hằng Quốc Độ một vị siêu cấp cường giả thiết trí Huyễn Thiên thủy mạc giới. Đây là một cái độc lập thế giới, đương nhiên, trọng yếu hơn chính là, đây là một cái trung đẳng thế giới, một cái tạm thời trung đẳng thế giới . Ha ha ... Một cái tạm thời trung đẳng thế giới, có thể cho một vị ngũ giới cường giả không cần áp chế cảnh giới của mình!"

Lâm thời trung đẳng thế giới!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, Triệu Vũ Cực ý tứ hắn tự nhiên là hiểu, nói cách khác, tới chặn giết hắn Dương Diệp, là Vĩnh Hằng Quốc Độ một vị ngũ giới cường giả!

Thứ thiệt ngũ giới cường giả!

Triệu Vũ Cực lại nói: "Dương Diệp, Vĩnh Hằng Quốc Độ cái vị kia ngũ giới cường giả lập tức sẽ tới, ta Tạo Hóa Tông, Vô Sinh Giáo mọi người sẽ ở bên ngoài nhìn ngươi chết , chờ đợi tử vong đi!"

Thanh âm rơi xuống, Triệu Vũ Cực ở cười to bên trong dần dần biến mất không thấy .

Thủy mạc kết giới bên trong, chỉ còn Dương Diệp một người .

Dương Diệp cũng không có phá giới, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại, cầm kiếm mà đứng!

Rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên bằng khoảng không xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Ngũ giới cường giả!

Khí tức thâm trầm như biển, vô biên vô hạn, một cổ vô hình lực áp bách xuất hiện ở Dương Diệp thân tiến lên!

Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia nhân ngư đột nhiên nói: "Muốn đi ra hỗ trợ sao?"

Nhị Nha hung hăng cắn một miếng thịt, nhưng sau lắc đầu, "Không cần, Dương ca lợi hại chưa, như Dương ca đều đánh không lại, chúng ta đi ra ngoài khẳng định càng đánh không lại! Hơn nữa, coi như muốn đánh, cũng muốn ăn no mới có thể đánh a! Đến, chúng ta ăn trước ..."

Lũ yêu hai mặt nhìn nhau, nhất về sau, nhìn về phía Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, đang muốn nói, đột nhiên, Nhị Nha xé một khối nhỏ nhục thân đưa tới Tiểu Bạch cái miệng nhỏ nhắn trước, "Khối này ăn ngon!"

Tiểu Bạch: "..."

. . ...

------oOo------

Chương 2450: Chiến Ngũ Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch cũng ăn xong rồi nhục thân!

Bởi vì ở Tiểu Bạch trong lòng, Dương Diệp là lợi hại nhất, trừ phi nàng chính mắt thấy được Dương Diệp bị đánh gục xuống, không phải, ở nàng trong thế giới, Dương Diệp liền là lợi hại nhất, đứng đầu vô địch đấy!

Còn Dương Diệp thực lực gì gì đó, nàng là hoàn toàn không có khái niệm đấy!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp cùng người đàn ông trung niên đối lập nhau, hai người khoảng cách chẳng qua mấy trượng, rất gần!

Người đàn ông trung niên nói: "Ngươi giết nữ nhân kia, là của ta thuộc hạ! Nói thật, khi biết nàng bị ngươi chém giết lúc, ta càng nhiều hơn vẫn là khiếp sợ . Ngươi bây giờ là Đạo Chân Cảnh, đương nhiên, ngươi là đang tận lực áp chế cảnh giới của mình, thế nhưng, hãy để cho ta rất khiếp sợ . Chúng ta biết, ngoại trừ ngũ giới, phái tứ giới đến, đơn giản chính là chịu chết . Cho nên, ta tới ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười, "Gặp lại ngươi, ta biết, cho dù là ta tự thân đến đây, cũng không hoàn toàn chắc chắn giết ngươi . Tối đa bảy thành! Thế nhưng, với ta mà nói, cái này đã đủ rồi ."

Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, "Ta đi quá Hoang Tộc, bọn họ để cho ta thật bất ngờ . Ta cảm thấy, bọn họ trong đó có một chút phi thường tốt, đó chính là, bọn họ Hoang Tộc, chỉ tin tưởng chính mình, chỉ biết dựa vào chính mình! Bọn họ sẽ không đem hy vọng ký thác vào người khác thân lên, càng đem hy vọng ký thác vào một vị tương lai Linh Tổ lên. (Phát hiện vật phẩm LỤM) Các ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ đâu?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Kỳ thực, ngươi sai rồi . Chúng ta cũng không có đem hy vọng ký thác vào Linh Tổ thân lên, chúng ta muốn Linh Tổ, có rất nhiều phương diện nguyên nhân, tỷ như, không nghĩ nàng rơi vào Hoang Tộc trong tay! Hơn nữa, Linh Tổ, hẳn là đứng ở chánh nghĩa bên này, không đúng sao ?"

"Chính nghĩa ?"

Dương Diệp bật cười một tiếng, "Vĩnh Hằng Quốc Độ chính nghĩa ? Hoang Tộc vì sao xâm lấn các ngươi, chính các ngươi tâm lý không có điểm số sao?"

Người đàn ông trung niên đi tới một bên, hắn nhìn xa chỗ, hắn thấy được Triệu Vũ Cực đám người, "Vĩnh Hằng Quốc Độ không cho vạn giới nhân tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, vạn giới hội phản kháng, cái này kỳ thực sớm đã ở các đời trước dự liệu bên trong . Thế nhưng, ngươi cảm thấy chúng ta nên như thế nào ? Mở ra Vĩnh Hằng Quốc Độ đại môn, làm cho tất cả mọi người đi vào ?"

"Không thể được sao ?" Dương Diệp phản vấn .

Người đàn ông trung niên lắc đầu cười, "Quá tuổi trẻ . Dương Diệp, ngươi theo tiểu thế giới đi tới hiện tại, đã trải qua rất nhiều rất nhiều . Ta xin hỏi ngươi, một cái thế giới sở dĩ diệt vong, hầu hết thời gian là bởi vì cái gì ?"

Thế giới diệt vong!

Dương Diệp nhíu mày, chậm đợi đoạn dưới .

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, "Hầu hết thời gian, một cái thế giới sở dĩ hủy diệt, cũng không phải là bởi vì ngoại lực, cũng không phải là bởi vì thiên mệnh . Hầu hết thời gian, kỳ thực là bởi vì ta nhóm nhân loại tự mình tìm đường chết . Cướp đoạt, mỗi một cái thế giới nhân loại đều ở đây điên cuồng lại không hề tiết chế cướp đoạt bọn họ chỗ ở thế giới . Một cái thế giới tài nguyên, nó cũng không phải là vô cùng vô tận, cho dù là cao đẳng thế giới, tỷ như Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng không phải vô cùng vô tận."

Nói đến đây, hắn cười cười, "Ngươi có thể không biết, trước đây sớm nhất vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ những người đó, kỳ thực, bọn họ tới tự vạn giới . Khi hắn nhóm tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, bọn họ tụ chung một chỗ, làm ra một cái quyết định, đó chính là đóng cửa Vĩnh Hằng Quốc Độ, đồng thời không ngừng tăng mạnh Vĩnh Hằng Quốc Độ vũ trụ vách ngăn . Vì vậy, vạn giới người không pháp ở đơn giản tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ . E rằng ngươi cảm thấy ích kỷ, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, như trước đây bọn họ không làm như vậy, hôm nay Vĩnh Hằng Quốc Độ sợ là từ lâu trải qua tiêu thất, coi như không có tiêu thất, khẳng định cũng đã tiến nhập Mạt Pháp thời đại!"

Dương Diệp nói: "Cho nên, các ngươi làm như thế, vẫn là chánh nghĩa rồi hả?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Không có gì chính nghĩa không chính nghĩa, chính nghĩa, cho tới bây giờ đều là thắng lợi người viết, người thắng nhất phương, chính là chính nghĩa, phản chi tắc thì là tà ác . Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ sở dĩ làm như vậy, mặc dù là có tư tâm, thế nhưng, cái này tư tâm cũng là làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ trường tồn đến bây giờ . Hơn nữa, ở Vĩnh

Hằng Quốc Độ bên trong, còn có một cái cường giả công ước!"

"Cường giả công ước ?" Dương Diệp hỏi .

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Phàm là thực lực đạt đến tới trình độ nhất định cường giả, một ngày bọn họ vẫn lạc, hoặc đại nạn đến rồi, bọn họ sẽ bản thân phân giải, đem tự thân tất cả năng lượng cùng với huyền khí toàn bộ trả mảnh thiên địa này . Trước đây Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia tiền bối, đều là ở vẫn lạc thì làm như thế . Không chỉ có như đây, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, thật nhiều Phù Lục đại sư, trận pháp đại sư, không ngừng đang nghiên cứu làm sao làm cho linh khí cùng tài nguyên tuần hoàn tái sinh. Ngươi nên nghe qua, ở chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ, có một cái siêu cấp linh mạch, cũng chính là thần linh. Chính là bởi vì có sự tồn tại của nó, Vĩnh Hằng Quốc Độ mới có thể ở vô kỳ hạn trì hoãn Vĩnh Hằng Quốc Độ Mạt Pháp thời đại đến! Để bảo hộ nó, ta Vĩnh Hằng Quốc Độ bỏ ra rất nhiều tâm huyết cùng thời gian!"

Dương Diệp lắc đầu, "Xin lỗi, những thứ này không có quan hệ gì với ta!"

Người đàn ông trung niên nói: "Ta với ngươi nói nhiều như vậy, tự nhiên là bởi vì ... này chút là cùng ngươi có liên quan. Ta Vĩnh Hằng Quốc Độ cần Linh Tổ, chỉ có Linh Tổ cùng thần linh kia phối hợp, mới có thể đúng nghĩa làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí cùng tài nguyên thực hiện vô hạn tái sinh . Chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ mọi người, đều cần Linh Tổ . Cho nên, Linh Tổ đối với chúng ta mà nói, cần phải không thể!"

Dương Diệp cười nhạt, "Các ngươi cần Linh Tổ, cho nên liền đoạt, cho nên liền giết ? Phía trước các ngươi đuổi giết ta, ta liền không nói gì, dù sao chúng ta đã là kẻ thù sống còn . Các ngươi đuổi giết ta, không gì đáng trách . Thế nhưng, Vĩnh Hằng Tiên thôn những người đó bọn họ lại có lỗi gì ? Cũng bởi vì bọn họ nhận thức ta Dương Diệp, cho nên các ngươi sẽ giết hắn nhóm ? Thật sao?"

Người đàn ông trung niên nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngoại trừ ta chủ bên ngoài, còn lại phía dưới, có rất nhiều loại thanh âm bất đồng, có vài người rất cực đoan, việc này ..."

"Cực đoan ?"

]

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Lão tử so với các ngươi còn cực đoan!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp không ở lời nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia người đàn ông trung niên bắn tới .

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, cũng không có nói gì, tay phải hắn hướng phía trước một đỡ, cái này một đỡ, trực tiếp lấy lòng bàn tay chặn Dương Diệp một kiếm kia! Nhưng mà ở nơi này lúc, Dương Diệp hai tay nắm kiếm chợt xoay tròn .

Mà cùng này đồng thời, người đàn ông trung niên lòng bàn tay bên trong, một cường đại lực lượng chấn động mà ra .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trong nháy mắt bị rung động đến trăm trượng có hơn, nhưng sau cả người đụng vào cái kia thủy mạc chi lên.

Ầm!

Thủy mạc chợt run lên, nhưng là lại rất nhanh bình tĩnh lại .

Xa chỗ, người đàn ông trung niên nhìn xem lòng bàn tay của mình, lòng bàn tay bên trong, có một thật nhỏ lỗ máu!

Đó là bị kiếm đâm xuyên đấy!

Mới vừa rồi, hắn đã dùng sức lượng bao gồm bàn tay của mình, nhưng mà, vẫn bị đâm xuyên qua .

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, "Không hổ là ta Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm, rất sắc bén, đáng tiếc, ngươi thực lực bây giờ còn chưa đủ, không pháp chân chính phát huy nó uy lực ."

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau một khắc, một cường đại lực lượng trực tiếp hướng Dương Diệp nghiền ép đi .

Này cổ lực lượng giống như trời sập đặt ở Dương Diệp thân trên(lên) một dạng, cái kia loại trầm trọng làm cho được Dương Diệp khí tức cứng lại, ngũ tạng lục phủ sẽ nổ tung!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp thân thể đột nhiên hư ảo, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân nhất trảm mà hạ!

Kiếm Vực!

Ở thời khắc mấu chốt này, Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực!

Ngũ Kiếm chi về sau, còn có một kiếm!

Sáu kiếm Kiếm Vực!

Kiếm thứ sáu rơi hạ!

Ầm!

Toàn bộ thủy mạc thế giới kịch liệt run lên, cùng này đồng thời, cái kia người đàn ông trung niên trực tiếp bị chấn hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ thối lui đến cái kia người đàn ông trung niên thân thể đánh vào thủy mạc kết giới chi trên(lên) mới dừng lại!

Lúc này đây, người đàn ông trung niên bàn tay là trực tiếp nứt ra rồi!

Người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, đột nhiên, một đạo phi kiếm Phi Trảm mà tới.

Người đàn ông trung niên giơ tay lên chính là đảo qua .

Ầm!

Cái này đảo qua, trực tiếp đem cái kia chuôi phi kiếm cho quét bay ra ngoài, cùng này đồng thời, người đàn ông trung niên tay trái nắm chặc thành quyền, một quyền hướng về phía Dương Diệp đánh ra .

Một quyền này, giữa sân thủy mạc kết giới trong không khí trong nháy mắt toàn bộ bị xé nứt nổ nát vụn, từng đạo khí bạo tiếng không ngừng vang lên . Cùng với đồng thời, một cường đại lực lượng tràn đầy toàn bộ thủy mạc thế giới!

Những thứ này lực lượng, không ngừng nát bấy lấy cách đó không xa Dương Diệp!

Nếu không phải Dương Diệp ở thời khắc mấu chốt thả ra kiếm ý cùng kiếm quang ngăn cản, hắn khả năng trực tiếp bị những thứ này lực lượng tê liệt thành nhục thân bọt!

Thế nhưng, này cổ lực lượng, quá quá mạnh, Dương Diệp kiếm ý cùng kiếm quang không ngừng bị những thứ này lực lượng cắn giết!

Người đàn ông trung niên chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Ngươi chi thực lực, quả thực rất tốt, nếu như ta tự tiếp cận giới, hoàn toàn chính xác không phải đối thủ của ngươi, đáng tiếc, ở chỗ này, ta không cần tự tiếp cận giới ."

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên giơ tay phải lên, giữa sân, an tâm lực lượng đột nhiên hội tụ ở tại Dương Diệp đỉnh đầu, đang ở người đàn ông trung niên bàn tay muốn rơi hạ lúc, nguyên bản đau khổ chống đỡ Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, một kiếm hướng người đàn ông trung niên tàn nhẫn phách mà đến!

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, tay phải tự trên(lên) mà hạ nhất chèo .

Phía trước bị hắn cự tuyệt cái kia cỗ lực lượng trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, nhưng sau tàn nhẫn oanh mà hạ!

Kiếm tới!

Ầm!

Dương Diệp kiếm vừa hạ xuống xuống, cả người hắn chính là trực tiếp té bay ra ngoài, chẳng qua lúc này đây, cái kia người đàn ông trung niên cũng bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, dừng lại về sau, ở người đàn ông trung niên khóe miệng, tràn ra một cái tiên huyết!

Kiếm Vực sáu kiếm!

Vừa rồi một kiếm kia, là sáu kiếm Kiếm Vực điệp gia, một kiếm này uy lực, cho dù là người đàn ông trung niên cũng không pháp hoàn toàn gánh vác!

Bất quá, Dương Diệp thảm hại hơn!

Thi triển Kiếm Vực sáu kiếm, là phải trả giá thật lớn, mà hắn trong thời gian thật ngắn liền thi triển hai lần, cái giá này, vẫn có chút nghiêm trọng! Dương Diệp khuôn mặt sắc thương bạch, quanh thân xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết rạn, tiên huyết trong nháy mắt đem Dương Diệp biến thành một người toàn máu!

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, "Án suy đoán của ta, giống như vừa rồi một kiếm kia, ngươi ít nhất phải thi triển hai mươi lần mới có thể chém giết ta, đáng tiếc là, ngươi liền một lần đều thi triển không được, đúng không ?"

Vừa nói, người đàn ông trung niên chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới .

Cái này lúc, Dương Diệp quanh thân, đột nhiên xuất hiện từng cổ một nhàn nhạt sát khí, cổ sát khí kia cùng sát ý càng ngày càng mạnh ...

Phong Ma ý!

Mà Dương Diệp đang thi triển ra Phong Ma ý về sau, hắn da thịt phía dưới, huyết quản đột nhiên run rẩy động, cùng này đồng thời, hắn trên người Phong Ma ý cùng khí tức càng ngày càng mạnh!

Toàn bộ thủy mạc kết giới rung động kịch liệt lên!

.....

PS: Chương 6! Cầu kim đậu a

Hết thảy bản thảo đều bộc phát ra . Có phiếu phiếu cho tấm vé phiếu, không có phiếu phiếu cho một khen thưởng, không có khen thưởng, cho một môi thơm cũng có thể!

------oOo------

Chương 2451: Huyết Mạch Kích Hoạt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đối diện không xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, "Huyết mạch chi lực!"

Huyết mạch chi lực!

Lấy nhãn lực của hắn, tự nhiên có thể nhìn ra, Dương Diệp sở dĩ khí tức tăng vọt, chân chính nguyên nhân không phải ý cảnh kia, mà là cái kia huyết mạch!

Đối với huyết mạch chi lực, người đàn ông trung niên tự nhiên hiểu rõ . Đây là một loại cùng loại thần thông thuật tồn tại, tổ tiên thực lực càng mạnh, huyết mạch lại càng cao, bên ngoài ẩn chứa lực lượng tự nhiên cũng liền càng mạnh . Đương nhiên, còn phải xem cái này sở hữu huyết mạch người có thể kích phát mấy thành!

Mà trước mắt Dương Diệp, tựa hồ còn chưa chân chính kích hoạt cái này huyết mạch chi lực!

Người đàn ông trung niên thu hồi tâm tư, hai tay hắn hướng phía trước lộ ra, nhưng sau nhẹ nhàng phất một cái .

Xuy!

Ở Dương Diệp trước mặt, không gian giống như nước gợn sóng liên tiếp, trong đó, từng đạo dâng trào cường đại lực lượng liên tục không ngừng chấn động mà ra!

Này cổ lực lượng mạnh mẽ, như là xuất hiện ở bên ngoài, đủ để đơn giản phá hủy toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà cùng với bên ngoài trong phạm vi mấy triệu dặm không gian!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, hai cánh tay hắn chi lên, nổi gân xanh, huyết quản cực kỳ to lớn, còn có ánh sáng đỏ ngòm tự trong đó tràn ra!

Dương Diệp chân phải đột nhiên giẫm địa.

Ầm!

Toàn bộ thủy mạc thế giới kịch liệt run lên, chuyển chớp mắt, Dương Diệp hai tay cầm kiếm tàn nhẫn phách mà xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm, đủ để mở thiên!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt không gian trực tiếp bị xé nứt ra, cùng với cùng nhau bị xé nứt còn có người đàn ông trung niên thả ra cái kia cỗ lực lượng!

Không xa chỗ, người đàn ông trung niên chân mày cau lại, Dương Diệp thực lực này tăng phúc có điểm nằm ngoài dự đoán của hắn!

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đã tới trước mặt của hắn, người đàn ông trung niên hai ngón tay nhẹ nhàng kẹp một cái, cái này kẹp một cái, trực tiếp kẹp lấy đạo kiếm quang kia . Người đàn ông trung niên cũng không có ở lời nói nhảm, bước chân hắn xê dịch, thân hình một cái nghiêng người, thân thể trực tiếp đánh về phía Dương Diệp, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đầu gối hướng phía trước chính là đỉnh đầu .

Ầm!

Một đạo nhân ảnh bay ra ngoài, chính là Dương Diệp!

Hắn lực lượng cùng người đàn ông trung niên so sánh với, còn thì kém rất nhiều!

Bất quá, đang bay ra đi chi về sau, Dương Diệp cũng là trong nháy mắt bắn lên, sau đó sẽ lần hướng người đàn ông trung niên vọt tới! Lúc này đây, Dương Diệp trong tay tru đột nhiên vào Kiếm Hồ, mà ở hắn hai tay bên trong, phân biệt xuất hiện hai thanh kiếm!

Kiếm Thủ, Kiếm Tổ!

Song kiếm!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Một hơi thở 200 kiếm rơi hạ! Đó là bực nào nhanh ? Bực nào dày đặc ?

Bất quá, những thứ này đối với người đàn ông trung niên cũng không có tạo thành phiền toái gì, bởi vì hắn trực tiếp lấy cường đại lực lượng đem Dương Diệp đánh lui .

Nhất lực hàng thập hội!

Nhưng mà, mỗi một lần thối lui, Dương Diệp đều sẽ lần nữa xông lên, một lần lại một lần bại xuống, một lần lại một lần xông lên!

Dần dần, người đàn ông trung niên nhãn trung, xuất hiện ngưng trọng màu sắc .

Dương Diệp không chỉ là song kiếm, mà là ba kiếm, bởi vì hắn bên hông Kiếm Hồ trong cái kia thanh kiếm tùy thời sẽ bay ra tới!

Người đàn ông trung niên chân chính đem Dương Diệp cho rằng đúng rồi cùng cấp bậc đối thủ!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Một đám yêu thú cùng Tiểu Bạch còn có Nhị Nha liền ngồi ở phi thăng đài lên, bọn họ đều ở đây nhìn bên ngoài, cái này tự nhiên là bởi vì Hồng Mông Tháp duyên cớ vì thế, chỉ cần Hồng Mông Tháp nguyện ý, người ở bên trong, theo thì đều có thể quan sát phía ngoài thế giới .

Khẩn trương!

Tiểu Bạch là rất khẩn trương, bởi vì cái kia người đàn ông trung niên thoạt nhìn rất mạnh, hơn nữa, Dương Diệp mỗi một lần đều lưng đánh bay ra ngoài!

Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch, an ủi: "Đừng sợ đừng sợ, Dương ca sẽ không xảy ra chuyện ."

]

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, nàng tiểu trảo giơ giơ, ý là làm cho Nhị Nha hỗ trợ .

Nhị Nha cười khổ, "Tiểu Bạch, hiện tại không thể đi hỗ trợ, Dương ca điên rồi, hiện tại đi hỗ trợ, hắn khả năng ngay cả ta đều đánh!"

Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, đột nhiên, nàng tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, nàng ở Kiếm Tông sau sơn tìm được rồi An Nam Tĩnh, lúc này, An Nam Tĩnh đã ở nhìn bên ngoài, ở trong tay nàng, là cái kia chuôi vô danh!

Nàng đã chuẩn bị xong theo thì xuất thủ!

Tiểu Bạch lo lắng nhìn An Nam Tĩnh, tiểu trảo chỉ vào đỉnh đầu .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Hắn không có việc gì, đi ăn thịt!"

Ăn thịt ?

Tiểu Bạch biểu tình khổ xuống, hắn hiện tại nào có tâm tình ăn thịt à?

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Hắn rất mạnh, còn có thể mạnh hơn, tin tưởng hắn!"

Rất mạnh!

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, vừa vặn, Dương Diệp bị cái kia người đàn ông trung niên một quyền đánh vào phần bụng, nhưng về sau, Dương Diệp bay ra ngoài .

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch oa một tiếng trực tiếp khóc lên .

.....

Phi thăng đài lên, Nhị Nha vẫn còn ở ăn trong nồi nhục thân, bất quá, nàng tùy thời hội ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời . Nàng Nhị Nha tự nhiên không phải là không có lương tâm người, nàng đã chuẩn bị xong!

Chỉ cần Dương Diệp có nguy hiểm tánh mạng, nàng sẽ lập tức xuất thủ!

Nàng đang ở Dương Diệp trong cơ thể, phải ra tay, rất nhanh!

Mà đổi thành bên ngoài vài đầu đại yêu liền chỉ có thể nhìn, đối với ngũ giới cường giả, cũng chỉ có Thái Cổ Chân Long còn có khả năng chiến trên(lên) một trận chiến, giống như Tiểu Ngưu chúng nó, là hoàn toàn không pháp cùng ngũ giới cường giả chống lại .

Cảnh giới áp chế!

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp lại một lần nữa bay ra ngoài, thế nhưng sau một khắc, hắn (Phát hiện vật phẩm LỤM) lại hướng cái kia người đàn ông trung niên vọt tới!

Người đàn ông trung niên cùng mọi người cũng không có phát hiện, quanh người hắn hồng mang càng ngày càng nhiều!

Mà ở Dương Diệp trong cơ thể, huyết dịch của hắn giống như bị nấu sôi bắt đầu một dạng sôi trào lên .

Dương Diệp thân lên, lực lượng càng ngày càng mạnh!

Cái kia người đàn ông trung niên hiển nhiên cũng phát hiện điểm này, hắn biết, như ở mang xuống, thì không phải là hắn áp chế Dương Diệp, mà là Dương Diệp áp chế hắn!

Người đàn ông trung niên chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người bay thẳng đến sau tung bay, sau một khắc, ở trong tay hắn, xuất hiện một vòng kim sắc vòng tròn, vòng tròn cực mỏng, như cánh ve, tiếp cận trong suốt! Đột nhiên, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay, chuyển chớp mắt, từng đạo ánh sáng màu vàng từ cái này vòng tròn bên trong chấn động mà ra!

Những thứ này kim mù mịt, như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, đó là hàng ngàn hàng vạn thật nhỏ lưỡi dao, những thứ này lưỡi dao, mỏng hầu như nhìn không thấy!

Hàng ngàn hàng vạn lưỡi dao giống như giống như cuồng phong bạo vũ hướng Dương Diệp bắn nhanh đi!

Thần khí!

Này cái kim sắc vòng tròn, cũng là nhất kiện Thần khí! Một vị ngũ giới cường giả sử dụng nhất kiện Thần khí, đó là tuyệt đối có thể mang thần khí uy lực nhất đại hóa phát huy ra được!

Hồng Mông Tháp bên trong, An Nam Tĩnh chân mày to nhíu lại, trong tay trường thương rung động nhè nhẹ lên, làm như cảm nhận được chủ nhân chiến ý!

Mà bay thăng trên đài Nhị Nha cũng ngừng ăn thịt, nàng chân nhọn đang nhẹ nhàng ma sát phi thăng đài!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Lúc này rơi vào Phong Ma Dương Diệp, bản năng ý thức được nguy hiểm! Hắn hướng lui về sau một bước, đột nhiên, hắn song kiếm chậm rãi giơ lên, cùng này đồng thời, cả người hắn bắt đầu hư huyễn, chuyển chớp mắt, trong tay hắn song kiếm chợt rơi hạ!

Song kiếm Kiếm Vực!

Mười kiếm! Tuy là không phải chồng mười kiếm, thế nhưng, hai người cùng nhau bộc phát ra, cái kia lực lượng không thể nghi ngờ là phi thường phi thường khủng bố đấy!

Xuy xuy!

Hai kiếm rơi xuống, giữa sân tức thì vang lên một đạo bén nhọn chói tai tê liệt âm thanh, đó không phải chỉ là không gian bị xé nứt, còn có một cường đại lực lượng bị xé nứt!

Rầm rầm rầm!

Toàn bộ thủy mạc bên trong kết giới, không gian từng khúc đổ nát yên diệt, mà cái kia nhốt hai người thủy mạc kết giới cũng vào giờ khắc này rung động kịch liệt lên, đồng thời xuất hiện ở rất nhiều vết rạn!

Thủy mạc bên ngoài kết giới, Triệu Vũ Cực đám người thấy như vậy một màn, khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm, mà trong lòng bọn họ, càng là hãi tới cực điểm!

Ngũ giới!

Thủy mạc bên trong cái kia vị trung niên nam nhân, nhưng là thứ thiệt ngũ giới cường giả a! Nhưng mà, chính là một vị ngũ giới cường giả, đều không pháp gạt bỏ Dương Diệp sao? Cái này Dương Diệp rốt cuộc là cường đại đến trình độ nào ?

"Đi sao?" Triệu Vũ Cực bên cạnh, Mạc Liên Sanh đột nhiên nói .

"Đi ?"

Triệu Vũ Cực khuôn mặt sắc có chút thương bạch, "Chạy đi đâu ? Vĩnh Hằng Quốc Độ tuy là bằng lòng thu lưu chúng ta, thế nhưng, ngươi xem được sao? Bọn họ căn bản không có mở ra cái kia vũ trụ vách ngăn, mà lấy thực lực của chúng ta, ngươi cảm thấy chúng ta có thể mở ra sao? Căn bản không thể! Như cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả giết không được Dương Diệp, vậy chúng ta tự mình động thủ, khi đó, chính là hắn Dương Diệp suy yếu nhất thời điểm, chúng ta cùng nhau liên thủ, tuyệt đối có thể tru diệt hắn!"

Nghe vậy, Triệu Vũ Cực sau lưng mọi người dồn dập gật đầu, biểu thị tán thành!

Thời khắc này Dương Diệp, đã là nỏ mạnh hết đà, đang đánh xuống phía dưới, Dương Diệp coi như thắng, vậy cũng tuyệt đối là thân thể bị trọng thương! Bọn họ tuyệt đối có thực lực này!

Triệu Vũ Cực đám người trận địa sẵn sàng đón quân địch, theo thì chuẩn bị xuất thủ!

Thủy mạc bên trong, không gian từng khúc đổ nát yên diệt, thế nhưng cái kia thủy mạc kết giới cũng là vẫn như cũ tồn tại ! Bất quá, cũng xuất hiện rất nhiều vết rạn!

Mà ở thủy mạc bên trong kết giới Dương Diệp cùng cái kia người đàn ông trung niên đều hứng chịu tới bất đồng trình độ tổn thương, Dương Diệp chịu càng trọng, người đàn ông trung niên bị thương tương đối nhẹ, thế nhưng, Dương Diệp hắn khôi phục nhanh! Phải nói là rất nhanh!

Hai người chiến đấu, đã chuẩn bị kết thúc!

Thủy mạc bên trong kết giới, Dương Diệp bò tới trên đất, mà đổi thành một bên, người đàn ông trung niên thân thể dựa vào tường, tại hắn thân lên, trải rộng vết kiếm!

Dương Diệp ngoan cường hoàn toàn nằm ngoài dự đoán của hắn!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên bò dậy, nhìn thấy một màn này, người đàn ông trung niên hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, cùng này đồng thời, hai tay hắn cũng chậm rãi chặt nắm lại, chỉ bất quá, cầm không phải chặc như vậy .

Rất nhanh, Dương Diệp hai tay nắm kiếm hướng người đàn ông trung niên đi tới, tại hắn thân lên, cái kia cỗ Phong Ma ý không chỉ không có giảm thiếu, ngược lại là càng ngày càng nhiều!

Mà ở hắn thân lên, tản ra một hồng mang, này cổ hồng mang, cũng không phải là sát ý, mà là tia máu!

Tại hắn da thịt phía dưới, những thứ kia huyết dịch sôi trào so trước đó càng thêm sôi trào!

Đã tại bắt đầu chất biến!

Xa chỗ, người đàn ông trung niên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không giết ngươi, ta Vĩnh Hằng Quốc Độ lâm nguy!"

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên đột nhiên đứng lên, sau một khắc, một cực kỳ khí tức cường đại đột nhiên tự người đàn ông trung niên trong cơ thể tịch quyển mà ra! Nhưng sau hắn phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

Răng rắc!

Chu vi cái kia đạo thủy mạc kết giới trong nháy mắt rạn, vết nứt càng ngày càng lớn!

Tiêu hao!

Giờ khắc này, người đàn ông trung niên sử dụng ra cường đại bí pháp chi nhiều hơn thu thân thể của chính mình!

Một kích này, so với hắn phía trước bất luận cái gì một kích đều muốn tới cường đại!

Mà xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ .

Ầm!

Một cường đại tia máu đột nhiên từ hắn quanh thân tản ra!

Huyết mạch chính thức kích hoạt!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh gắt gao nhìn Dương Diệp, "Để cho ta nhìn, ngươi Dương gia cái kia vị tổ tiên đến cùng có nhiều cường đại!"

. . ..

------oOo------

Chương 2452: Không Nên Đánh Chết Là Tốt Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết mạch chi lực!

Dương Diệp trong cơ thể, huyết dịch giống như nham tương một dạng sôi trào, từng cổ một huyết dịch lực trải rộng Dương Diệp toàn thân! Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp trường kiếm trong tay lên, không biết bực nào thì xuất hiện một tầng thật mỏng huyết sắc hồng mang .

"A!"

Một đạo tâm thần tiếng rống giận dử đột nhiên từ cái này thủy mạc kết giới bên trong vang vọng dựng lên, ngay sau đó, Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt hướng xa chỗ bổ tới .

Xuy!

Cái này vừa bổ, Dương Diệp chung quanh cái kia thủy mạc kết giới ầm ầm nổ bể ra tới.

Kết giới tiêu thất!

Mà cái kia người đàn ông trung niên thả ra cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này một kiếm bổ ra, Dương Diệp cả người mang kiếm tiến quân thần tốc!

Một luồng kiếm quang tự cái kia người đàn ông trung niên trước ngực xuyên toa mà qua .

Người đàn ông trung niên thân thể cương cứng .

Người đàn ông trung niên thân về sau, chính là cái kia tay cầm trường kiếm Dương Diệp, chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp cũng ngã xuống .

Sức cùng lực kiệt!

Chiến đến bây giờ, hắn chân chính đến rồi cực hạn, bất kể là thần hồn vẫn là nhục thân phương diện . Giờ khắc này, hắn liên thủ chỉ đều không động được! Vừa rồi, toàn bộ nhờ một hơi dẫn theo, hiện tại, khẩu khí này không rồi!

Mà đang ở cái này lúc, chu vi đột nhiên hơn mười người hướng hắn vọt tới!

Chính là Triệu Vũ Cực đám người!

Dương Diệp hai mắt nhắm, hắn cảm nhận được chung quanh những thứ này người, thế nhưng, hắn đã không có cái năng lực kia xuất thủ .

Đau nhức cũng vui sướng lấy!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm giác, đau nhức cũng không phải đau đớn trên thân thể, mà là thống khoái! Vừa rồi một trận chiến, hắn chiến thống khoái lâm ly, hắn không giữ lại chút nào!

Loại chiến đấu này, thật vui sướng lâm ly!

Triệu Vũ Cực đám người gắt gao nhìn cái kia nằm dưới đất Dương Diệp, nhãn trung là kích thích, là dữ tợn . Dương Diệp đang ở trước mắt, giết hắn đi, gối cao không ưu! Hơn nữa, bọn họ nhìn ra, thời khắc này Dương Diệp đã là nỏ mạnh hết đà .

Giết Dương Diệp, không chỉ có gối cao không ưu, còn có thể được Linh Tổ, còn có Dương Diệp trên người hết thảy Thần khí!

Mọi người càng nghĩ càng kích thích!

Rất nhanh, Triệu Vũ Cực đám người đi tới Dương Diệp trước mặt, mà đang ở cái này lúc, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Chính là An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh nhìn Triệu Vũ Cực đám người liếc mắt, "Giao cho các ngươi!"

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Nhị Nha nhếch miệng cười, "Tiểu long, các ngươi ăn uống miễn phí Dương ca lâu như vậy, nên xuất lực! Những tiểu lâu la này ta không có hứng thú, giao cho các ngươi!"

Tiểu long chờ đại yêu đạt được mệnh lệnh, tức thì ly khai Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, khi thấy vài đầu Thái Cổ đại yêu lúc, cái kia Triệu Vũ Cực đám người tức thì mộng bức! Đặc biệt trước mắt còn có một đầu thứ thiệt Thái Cổ Chân Long thì!

An Nam Tĩnh bả vai lên, làm Tiểu Bạch chứng kiến Dương Diệp bây giờ dáng dấp lúc, nàng tức thì khóc lên, rất nhanh, nàng xem hướng xa xa cái kia Triệu Vũ Cực đám người, nhãn trung tràn đầy tức giận, nàng tiểu trảo hướng về phía cái kia Triệu Vũ Cực đám người, nhưng sau làm một cái cắt đầu động tác .

Tiểu Ngưu dẫn đầu thứ nhất liền xông ra ngoài!

Nó vĩnh viễn là Tiểu Bạch trung thành nhất chấp hành người!

Mà tiểu long chờ đại yêu tốc độ cũng không chậm, dồn dập hướng Triệu Vũ Cực đám người vọt tới .

Triệu Vũ Cực đám người khuôn mặt sắc trắng bệch như tờ giấy! Chẳng qua lúc này, bọn họ đã không có đường lui, chỉ có thể nghênh chiến!

An Nam Tĩnh cùng Tiểu Bạch còn có Nhị Nha không có để ý Triệu Vũ Cực đám người, mà là nhìn về phía trước mặt Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp dáng dấp cũng là cực thảm, Dương Diệp cỗ này nhục thân, đã sắp đến tan tành trình độ .

Cũng chính là Hồng Mông Tử Khí, không phải, Dương Diệp sớm chơi xong!

Nhị Nha chỉ đặt ở Dương Diệp mũi lên, một lát sau, nàng quay đầu hướng về phía Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh nhếch miệng cười, "Còn có khí đây!"

]

Tiểu Bạch tức thì trừng mắt một cái Nhị Nha, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, sau người tức thì vội vã xin tha, "Không không, không dám loạn nói giỡn!" Vừa nói, nàng vội vã ngoan ngoãn đứng ở Tiểu Bạch thân sau .

An Nam Tĩnh đương nhiên sẽ không cùng Nhị Nha tính toán, nàng chính là một cái hài tử, cùng ai cũng đại đại liệt liệt .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc nhẹ nhõm, rất nhanh, nàng xem hướng về phía một bên, cái kia người đàn ông trung niên thân thể còn chưa hoàn toàn biến mất .

Người đàn ông trung niên đang muốn nói cái gì, một thanh trường thương đột nhiên cắm vào đầu hắn tiến lên!

Một bên, Nhị Nha nhìn sợ mất mật, Tiểu Bạch cũng là có chút hơi sợ sợ .

Có thể nói, Hồng Mông Tháp bên trong, đáng sợ nhất không phải Dương Diệp, cũng không phải Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, mà là trước mắt cái này vị An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh ngồi xổm xuống, nàng đang muốn đem Dương Diệp mang tới Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng mà, khi nàng tay mới vừa đụng tới Dương Diệp thân thể lúc, một cường đại hồng mang đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động mà ra, này cổ hồng mang đem An Nam Tĩnh chấn địa hướng sau liên tục lui nhiều trượng!

An Nam Tĩnh nhìn nhìn mình tay, tay nàng, dĩ nhiên cởi một tầng thật dầy da!

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "Huyết mạch chi lực ?"

"Là huyết mạch chi lực!"

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở An Nam Tĩnh bên cạnh .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Hắn huyết mạch đã kích hoạt, phải nói triệt để kích hoạt, hiện tại, hắn huyết mạch đã biến thành hắn Dương gia tổ tiên cái kia loại nhất thuần chánh Phong Ma huyết mạch! Hắn huyết mạch đang cải tạo hắn nhục thân, mà bây giờ, là ở bản năng hộ tống chủ . Bất quá, đến tột cùng như thế nào, chính hắn nhất tinh tường, chúng ta đợi chút đi!"

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau nàng xem phía bên phải một bên, nơi ấy, vài đầu đại yêu đã cùng Triệu Vũ Cực đại đánh nhau .

Nghiền ép!

Ở Thái Cổ Chân Long dẫn dắt xuống, những thứ kia đại yêu đối với Triệu Vũ Cực đám người đơn giản là nghiền ép! Trong đó, phần lớn nhân loại cường giả đều đã bị tiểu long bọn họ giết, không đúng, là sống sờ sờ nuốt trọn!

An Nam Tĩnh thu hồi ánh mắt, nàng xoay người nhìn, ở không xa chỗ, cầu phần cuối, có một khối kỳ dị vách, đó chính là vũ trụ vách ngăn!

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Đánh vỡ cái này vách, liền đến Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

An Nam Tĩnh đạm thanh đạo; "Cái này hội là bắt đầu, vẫn là kết thúc ?"

Hiển nhiên là chỉ Dương Diệp chuyện tình .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Bắt đầu! Theo cái kia ngũ giới cường giả phía trước đối với Dương Diệp theo như lời nói đến xem, Vĩnh Hằng Vũ Trụ rất cần Linh Tổ, bọn họ muốn lợi dụng Linh Tổ tới làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí tuần hoàn tái sinh, cái này quan hệ đến Vĩnh Hằng Vũ Trụ nghìn thu vạn đại, bọn họ sẽ không bỏ qua . Bất quá, lúc này đây Dương Diệp tru diệt một vị ngũ giới cường giả, bọn họ sẽ không ở đơn giản phái người tới, coi như phái người đến, cũng chỉ sẽ phái mạnh hơn ."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua không xa chỗ ghé vào Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch, ánh mắt khó có được nhu hòa xuống, "Ngươi nói, bán đứng nàng, có thể bán cái gì giá ?"

Kiếm Kinh, "..."

Đem Linh Tổ bán ?

Cái này là bảo vật vô giá a!

Rất nhanh, Kiếm Kinh nở nụ cười, cái này An Nam Tĩnh cũng bắt đầu ngang bướng!

"A!"

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tâm thần tiếng kêu thảm thiết .

An Nam Tĩnh cùng Kiếm Kinh quay đầu nhìn lại, chỉ thấy cái kia Triệu Vũ Cực trực tiếp bị tiểu long ngạnh sinh sinh xé thành hai nửa, nhưng sau bị nó một khẩu nuốt vào .

Kết thúc chiến đấu!

Triệu Vũ Cực đám người, không có một sống sót!

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua tiểu long chờ đại yêu, "Chúng nó cần chiến đấu!"

Kiếm Kinh gật đầu, những thứ này đại yêu như không thường thường chiến đấu, sớm (Phát hiện vật phẩm LỤM) muộn sẽ biến thành bị chuồng nuôi cọp giấy.

An Nam Tĩnh nhìn về phía một bên Nhị Nha, "Lấy về sau, những thứ này đại yêu về ngươi quản, ngươi điều giáo bọn họ . Ân, chính là đánh chúng nó, không nên đánh chết là tốt rồi ."

Nhị Nha: "..."

Chiến đấu!

Bất kể là Tiểu Ngưu vẫn là Thái Cổ Chân Long chúng nó, đều cần chiến đấu liên miên, chỉ có chiến đấu liên miên, mới có thể làm cho chúng nó bảo trì lực chiến đấu mạnh mẽ . Không phải, lâu dài xuống phía dưới, đám này đại yêu sợ là làm sao chiến đấu cũng sẽ không!

Cứ như vậy, Thái Cổ Chân Long bi thảm thời gian bắt đầu rồi .

Đặc biệt cái kia Thái Cổ Đế Ngạc ... Bởi vì Nhị Nha xem nó khó chịu nhất! Hiện tại rốt cục có một cái quang minh chánh đại mượn cớ có thể đánh!

Nhị Nha vừa nghĩ tới đó, liền dị thường kích thích, nhưng sau nàng trực tiếp đem tiểu long chờ đại yêu cũng gọi đến rồi Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, Nhị Nha chắp hai tay sau lưng, nàng theo tiểu long chờ trước mặt chậm rãi đi qua, "Nghĩ đến các ngươi cũng biết, không sai, An tỷ cho ta một cái nhiệm vụ, chính là đánh các ngươi, ah không đúng, là huấn luyện các ngươi, huấn luyện, các ngươi hiểu không ? Không hiểu cũng không quan hệ, phản chính, các ngươi chỉ cần minh bạch, trong cuộc sống sau này, các ngươi, đều muốn giống như ta tiếp thu huấn luyện . An tỷ hội huấn luyện ta, ta sẽ huấn luyện các ngươi! Ta huấn luyện các ngươi, các ngươi không có ý kiến chớ ? Như có ý kiến nói, liền xuất hiện, ta cam đoan sẽ không đánh chết ngươi, ah không đúng, ta sẽ hảo hảo với các ngươi giảng đạo lý, ta Nhị Nha, là một cái giảng đạo lý người!"

Phi thăng đài lên, chúng đại yêu hai mặt nhìn nhau, cái này lúc, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đột nhiên nói: "Ta không cần huấn luyện!"

Bạch!

Tiểu long chờ đại yêu dồn dập nhìn về phía cái kia Thái Cổ Đế Ngạc!

Thái Cổ Đế Ngạc có chút tê cả da đầu, tự sai cái gì sao?

Tiểu Ngưu lắc đầu, đầu này ngu xuẩn cá sấu ai . Chính là nó Tiểu Ngưu đều nhìn ra, cái này Nhị Nha là muốn tìm một yêu xuất hiện giết gà dọa khỉ a! Hắn hiện tại đang lo không có yêu xuất hiện làm chim đầu đàn, ngươi nhưng thật ra tốt, chính mình chạy đến!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên đi lại cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trước mặt, "Ngươi vì sao không cần huấn luyện ?"

Thái Cổ Đế Ngạc hiển nhiên có chút kiêng kỵ Nhị Nha, nó do dự xuống, sau đó nói: "Không cần, ta, ta ..."

Ở nơi này lúc, Nhị Nha một quyền đánh vào cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đầu lên.

Ầm!

Tại chúng yêu nhìn kỹ xuống, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trực tiếp ném bay ra ngoài .

Xa chỗ, Thái Cổ Đế Ngạc bò dậy, nó căm tức nhìn Nhị Nha, "Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Nhị Nha bay qua chính là một cước đá vào Thái Cổ Đế Ngạc đầu lên, sau người lần nữa bay ra ngoài .

Lũ yêu: "..."

Không xa chỗ, Thái Cổ Đế Ngạc đột nhiên bò dậy, Thái Cổ Đế Ngạc nhãn trung, tràn đầy lệ khí, nó phi thẳng đến Nhị Nha vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, tiểu long chờ đại yêu lắc đầu liên tục, không đành lòng nhìn thẳng!

Rất nhanh, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc đi tới Nhị Nha trước mặt, nhưng sau một khẩu hướng Nhị Nha cắn!

Hiển nhiên, cái này Thái Cổ Đế Ngạc yêu thú bản tính bị Nhị Nha kích phát ra!

Nhị Nha diện vô biểu tình, phóng lên cao, một quyền đánh vào cái kia Thái Cổ Đế Ngạc miệng lên, cường đại lực lượng trực tiếp đem cái kia Thái Cổ Đế Ngạc oanh bay ra ngoài . Không chỉ có như đây, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trong miệng, vô số viên răng nanh trực tiếp bay ra, còn có tiên huyết!

Cái kia Thái Cổ Đế Ngạc bay ra ngoài về sau, Nhị Nha vẫn chưa dừng tay, vọt tới, một cước đá vào cái kia Thái Cổ Đế Ngạc thân lên.

Ầm!

Thái Cổ Đế Ngạc một tiếng kêu rên, lần nữa bay ra ngoài!

Trên đất, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc vừa muốn đứng lên, cái này lúc, Nhị Nha một chân dẫm nát nó đầu lên, Thái Cổ Đế Ngạc nhãn trung, vẫn là lệ khí cùng hung quang, nhìn thấy một màn này, Nhị Nha không nói hai lời trở tay chính là một cái tát vỗ vào nó đầu lên.

Ầm!

Một tát này, trực tiếp đem cái kia Thái Cổ Đế Ngạc miếng vảy đều đập nứt!

Nhị Nha một cước đá vào Thái Cổ Đế Ngạc bụng, sau người trực tiếp xoa xoa mặt đất trượt đến trăm trượng có hơn .

Nhị Nha đi tới cái kia Thái Cổ Đế Ngạc trước mặt, một cước dẫm nát Thái Cổ Đế Ngạc đầu lên, "Không cần huấn luyện ? Ngươi cho lão tử nói một chút, ngươi dựa vào cái gì không cần huấn luyện ? Lão tử lợi hại như vậy, đều phải bị An tỷ đánh, không đúng, đều phải bị An tỷ huấn luyện, ngươi kém như vậy, ngươi còn muốn không huấn luyện, ngươi là nghĩ tại cái này ăn uống miễn phí sao? Hiện tại, ta cho ngươi lần nữa một lần sắp xếp ngôn ngữ cơ hội, trả lời ta, ngươi có muốn hay không huấn luyện ?"

Cvt: Bó tay với Nhị Nha, bắt chước Dương Diệp phong cách a. ....

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Là đủ.

Cảm tạ hôm qua thiên khen thưởng các bằng hữu .

Thật cảm tạ sự ủng hộ của mọi người, viết sách hơn hai năm, cảm tạ một mạch có mọi người làm bạn, ta nguyện ý vì các ngươi phụng dâng ra cây hoa cúc!

------oOo------

Chương 2453: Tiểu Bạch Mau Ra Đây Đánh Cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tĩnh!

Giữa sân rất an tĩnh .

Hết thảy đại yêu đều ở đây nhìn Nhị Nha cùng cái kia Thái Cổ Đế Ngạc!

Ở Nhị Nha nhãn trung, hết thảy đại yêu đều thấy được một vật, đó chính là sát ý! Lạnh lẽo sát ý! Cái này tiểu cô nương, nhãn trung có sát ý!

Cho nên đại yêu không rõ sợ!

Mà cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, nhãn trung cũng nữa không có lệ khí cùng hung quang . Lúc này ở Nhị Nha trước mặt cậy mạnh, kết quả của nó tuyệt đối sẽ rất thảm . Ở yêu tộc bên trong, người yếu tuyệt đối không thể khiêu khích cường giả, nếu không thì, sẽ chết rất thê thảm rất thảm .

Người yếu phải có người yếu giác ngộ!

Nhị Nha lạnh lùng nhìn cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, "Ngươi vẫn không trả lời ta!"

Chứng kiến Nhị Nha cái này nhãn thần, cái kia Thái Cổ Đế Ngạc run lên trong lòng, không dám ở có do dự chút nào, liền vội vàng gật đầu, "Huấn luyện, huấn luyện, hảo hảo huấn luyện ..."

Nhị Nha xoay người đi tới phi thăng đài lên.

Lũ yêu không dám nói lời nào!

Nhị Nha nhìn thoáng qua chúng đại yêu, "Các ngươi nhìn thấy không ? Chính là vừa rồi cùng Dương ca đại chiến cái kia người đàn ông trung niên, ta hỏi các ngươi, các ngươi bên trong, ai có thể đánh thắng cái tên kia ? Phản chính để cho ta đi đánh, ta khẳng định không đánh lại ."

Ngũ giới cường giả!

Nhị Nha thực lực tuy là vô cùng cường đại, thế nhưng, thực lực của nàng so với chân chính ngũ giới cường giả, vẫn có một điểm chênh lệch, đương nhiên, có thể một trận chiến . Bất quá, phần thắng thật rất nhỏ .

Cho dù là Dương Diệp, cũng là ở huyết mạch kích phát chi sau mới đưa bên ngoài chém giết! Hơn nữa, Dương Diệp còn sở hữu một thân Thần khí!

Nhị Nha lại nói: "Giống như cái kia loại tên, lấy sau tuyệt đối sẽ không chỉ có một, khẳng định còn rất nhiều cái, ta hỏi các ngươi, đụng tới bọn họ, các ngươi sẽ như thế nào ? Trốn ? Chiến ? Còn là nói, toàn bộ đều muốn Dương ca cùng An tỷ đi giải quyết ? Vậy chúng ta thì sao ? Chúng ta ở nơi này mặt nhìn ?"

Lũ yêu trầm mặc .

Nhị Nha lạnh lùng nói: "Dương ca cùng An tỷ còn có Tiểu Bạch để cho chúng ta ở chỗ này, các ngươi cảm thấy đây là chuyện đương nhiên sự tình sao? Tiểu Bạch cho các ngươi trái cây, các ngươi cũng sẽ cảm thấy là chuyện đương nhiên sự tình sao?"

Nói đến đây, nàng xem hướng tiểu long cùng Tiểu Ngưu, "Tiểu long, Tiểu Ngưu, Tiểu Hổ, các ngươi trước đây vì Tiểu Bạch, kém chút chết, hai người các ngươi tên, vẫn là cảm ân . Thế nhưng, các ngươi muốn minh bạch, có rất rất nhiều người đang đánh Tiểu Bạch chủ ý, tựa như vừa mới cái kia nhân loại nam tử, hắn cũng là bởi vì Tiểu Bạch tới . Mà giống như cái kia loại cường giả, lấy sau khẳng định còn biết được càng nhiều, thậm chí tới mạnh hơn . Các ngươi như không mạnh mẽ, kết quả cuối cùng hoặc là chính là bị giết chết, hoặc là chính là cùng không trên(lên) An tỷ cùng Dương ca bước chân, bị ném bỏ!"

Tiểu long cùng Tiểu Ngưu trầm mặc .

Bị ném bỏ!

Đây là chúng nó tuyệt đối không thể nhịn được! Dương Diệp có thể sẽ không để cho bọn họ ly khai Hồng Mông Tháp, thế nhưng, khi đó bọn họ, giống như Nhị Nha nói, biến thành chân chính ăn uống chùa .

Nhị Nha nhìn về phía cái kia Đế Ngạc cùng nhân ngư còn có cái kia Vũ Kỳ Lân, "Mấy người các ngươi mới tới tên phải nhớ lấy, Dương ca cùng An tỷ không phải muốn phải các ngươi không thể, thực lực của các ngươi là rất không tệ, thế nhưng, mạnh hơn An tỷ cùng Dương ca sao? Không muốn đem Tiểu Bạch còn có Dương ca đối với các ngươi sở tác sở vi cho rằng là đương nhiên, nhưng sau yên tâm thoải mái hưởng thụ! Còn có tiểu long, Tiểu Hổ, Tiểu Ngưu, cái kia Kỳ Lân, các ngươi cũng vậy, tâm tính đều bãi chánh!"

Nhất, cái kia nhân ngư nữ tử trầm mặc một lát, nhưng sau hướng về phía Nhị Nha hơi thi lễ, "Tiền bối dạy phải!"

Ở nhân ngư nữ tử trong lòng, cái này Nhị Nha không thể nghi ngờ chính là tiền bối!

Nhị Nha khoát tay áo, "Gọi Nhị Nha là được rồi ."

Vừa nói, nàng ngồi xuống, "Ta tới hỏi một chút các ngươi, ở bên trong này, thoải mái không ? An nhàn không ?"

]

Lũ yêu gật đầu .

Ở bên trong này, chúng nó đều cải biến vận mạng của mình!

Nhị Nha lại (Phát hiện vật phẩm LỤM) nói: "Nhưng là, các ngươi nhưng có nghĩ tới, như Dương ca cùng An tỷ ngã xuống, cái kia lúc, các ngươi còn có thể ở bên trong này sao?"

Lũ yêu sửng sốt, bởi vì hắn nhóm căn bản không có nghĩ tới vấn đề này!

Nhị Nha nói: "Các ngươi muốn hiểu rõ một chút, nơi đây, không chỉ là An tỷ cùng Dương ca còn có Tiểu Bạch gia, cũng là của chúng ta gia!" Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Dương ca lúc này đây đánh thảm như vậy, thiếu chút nữa thì bị người giết chết, các ngươi liền không có một chút cái gì khác cách nghĩ sao? Ta là có, như Dương ca cái nào thiên ngã xuống, chúng ta vẫn có thể ngồi ở chỗ này mặt ăn thịt, ở bên trong vô ưu vô lự sao?"

Cái này lúc, Tiểu Ngưu đi tới Nhị Nha trước mặt, hắn giơ giơ lên trong tay Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, biểu thị muốn huấn luyện!

Một bên, cái kia tiểu long cũng đột nhiên mở miệng, "Nhị Nha, trước đây, ta không phục ngươi, cũng nhìn ngươi khó chịu, cảm thấy ngươi chỉ biết khi dễ chúng ta, nhưng là bây giờ, hiện tại ta phục rồi ."

Nhị Nha nhìn lướt qua tiểu long nhóm đại yêu, sau đó nói: "Từ hôm nay trở đi, chúng ta muốn ma quỷ huấn luyện . Ở bên trong này, có tốt nhất linh khí, có tốt nhất trái cây, còn có Tiểu Bạch, nếu như chúng ta vẫn không thể đột phá chính mình, trở nên càng mạnh mẽ hơn, chúng ta đây liền thật là phế vật trong phế vật . Đến, hiện tại mà bắt đầu ..."

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới nha đầu này trong lòng cất giấu nhiều chuyện như vậy!"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, nàng cũng là có chút ngoài ý muốn, ngoài ý muốn Nhị Nha có thể nói ra vừa rồi cái kia mấy câu nói . Ngoài ý muốn hơn, là vui mừng!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, dần dần, Dương Diệp quanh thân những thứ kia tia máu lùi về đến rồi trong cơ thể hắn, mà trên người của hắn những vết thương kia, cũng biến mất .

Chữa khỏi!

Rất nhanh, Dương Diệp trợn mở con mắt .

"Như thế nào ?" An Nam Tĩnh hỏi .

Dương Diệp đứng lên, hắn hoạt động một cái, sau đó nói: "Không có gì đáng ngại!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ta cảm giác mình toàn thân tràn đầy lực lượng!"

"Huyết mạch chi lực!"

Cái này lúc, một bên Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi huyết mạch đã bị triệt để kích hoạt, ngươi bây giờ huyết mạch, chính là nhất thuần chánh Phong Ma huyết mạch, cái này Phong Ma huyết mạch bên trong, ẩn chứa cực kỳ cường đại Phong Ma lực . Mà ngươi, tùy thời có thể vận dụng những thứ này Phong Ma lực . Ngươi bây giờ, có thể nói, ở kích phát huyết mạch chi lực về sau, hoàn toàn không thua một vị ngũ giới cường giả . Ta kiến nghị, ngươi không dùng tại áp chế cảnh giới của mình ."

"Không dùng tại áp chế ?" Dương Diệp không giải khai, "Vì sao ?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Ngươi không áp chế chính mình cảnh giới, cảnh giới đề thăng, sẽ để cho thực lực ngươi toàn phương vị đề thăng, tỷ như cái này huyết mạch chi lực, ngươi bây giờ tuy là kích hoạt rồi cái này Phong Ma huyết mạch, thế nhưng, ngươi không thể hoàn toàn đem cái này huyết mạch chi lực lực lượng phát huy ra được, giống như cái kia tru, ngươi cũng chỉ có thể phát huy năm phần mười thực lực, đối với ngươi mà nói, chiến lực bị rất lớn hạn chế!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta hiện tại đột phá ?"

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không cần, ngươi bây giờ chỉ cần không tận lực đi áp chế là được! Hơn nữa, ngươi áp chế lâu lắm lâu lắm, một cái liền bộc phát ra, ngươi nhục thân tuyệt đối không chịu nổi, không chỉ có nhục thân không chịu nổi, tâm tình khả năng cũng không chịu nổi . Cho nên, việc này vẫn không thể cấp bách, cần từ từ tiến dần, từ từ tới. Mà mấu chốt nhất là, ngươi cần phải có một bộ tốt nhục thân, nhục thân đủ cường đại, mới có thể thừa nhận càng cường đại lực lượng!"

Nhục thân!

Dương Diệp nhìn một chút thân thể mình, gật đầu, hắn hiện tại, nhục thân quả thực quá yếu một chút, đặc biệt đối với ngũ giới cường giả, hắn bây giờ nhục thân căn bản không chịu nổi ngũ giới cường giả lực lượng!

Kiếm Kinh cười nói: "Cần phải đi Vĩnh Hằng Quốc Độ sao?"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh chỉ chỉ cái kia vũ trụ vách ngăn, "Đánh vỡ vách ngăn này, có thể đến Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Tạm thời không đi ."

"Vì sao ?" Kiếm Kinh hỏi .

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Bọn họ khẳng định còn có thể phái người đi ra . Ta liền thủ tại chỗ này giết!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi nghĩ quá khứ ?"

Kiếm Kinh gật đầu .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Trễ giờ có thể ?"

Kiếm Kinh cười nói: "Không vội, là ta nóng lòng chút . Ngươi bây giờ, không thích hợp qua bên kia, không phải, một khi bị bọn họ phát hiện, vậy ngươi liền thật là dê vào miệng cọp . Ở bên cạnh, bọn họ còn muốn bận tâm Hoang Tộc, còn muốn bận tâm thiên mệnh, thế nhưng ở bên kia, đây chính là lá bài tẩy của bọn hắn, bọn họ cái gì cũng sẽ không chiếu cố đến . Ngươi bây giờ, việc cấp bách là đề thăng chính mình nhục thân! Đề thăng cảnh giới của mình!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía trước mặt không xa chỗ, nơi ấy, cái kia người đàn ông trung niên thi thể còn huyền phù ở nơi ấy!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, một vệt kim quang tức thì rơi vào trước mặt hắn .

Chính là cái kia thật mỏng kim sắc vòng tròn!

Thần khí!

Lúc trước, cái này Thần khí nhưng là cho hắn lỗ mãng phiền toái rất lớn . Ngũ giới cường giả thôi động Thần khí, cái kia uy lực quả thực rất mạnh!

Dương Diệp đem cái kia Thần khí thu vào, nhưng sau đi tới cái kia vũ trụ vách ngăn trước, ở vũ trụ vách ngăn trước bên cạnh, có hai cỗ thi thể, Dương Diệp nhìn thoáng qua, đang muốn thu hồi ánh mắt, đột nhiên, bên cạnh hắn Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Là hắn!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Người nào ?"

Kiếm Kinh chỉ vào trong đó một cỗ thi thể, nhẹ giọng nói: "Kiếm Thiên Thành Sư Tổ, cũng chính là đã từng ta chọn cái kia vị kiếm chủ!"

Dương Diệp nhìn về phía cỗ thi thể kia, lúc này hắn nhớ tới một việc, Kiếm Thiên Thành hiện đảm nhiệm thành chủ đã từng xin nhờ hắn một việc, chính là làm cho hắn tới Vĩnh Hằng Chi Hà về sau, xem bọn họ Sư Tổ có hay không vẫn lạc!

Vẫn lạc!

Dương Diệp đi tới cái kia hai cỗ trước thi thể, trầm giọng nói: "Bọn họ đã tới cái này vĩnh hằng vách ngăn trước, vì sao còn có thể bỏ mạng ở nơi đây ?"

"Không phá nổi vũ trụ vách ngăn!" Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Vũ trụ này vách ngăn, coi như là một vị ngũ giới cường giả đều khó phá hỏng . Có thể nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ cho cái này cửa vào, nhưng thật ra là không có . Chẳng qua cũng bình thường, bọn họ vốn là không hy vọng có người tiến vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ dành riêng quốc độ!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Lịch sử tới nay, không có người có thể đi vào sao?"

Kiếm Kinh khẽ lắc đầu, "Chỉ có hai loại người, một loại trong đó, là hắn nhóm chọn người, những thứ này người tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, sẽ biến thành người của bọn họ, bọn họ cũng sẽ đem mình làm làm là Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân; còn có một loại người, người như thế, tỷ như Thiên Tú, tỷ như Tiêu Dao Tử, thực lực của bọn họ đã đạt đến trình độ nhất định, bọn họ có thể mạnh mẽ đi vào . Thế nhưng, người như thế, bực nào nó thiếu ?"

Nói đến đây, nàng xem hướng cái kia hai cỗ thi thể, "Bọn họ đến nơi này, nhưng mà, cũng là phát hiện, nguyên bản hy vọng biến thành tuyệt vọng!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, có một người chính thần tốc mà đến, nhìn thấy người đến, Dương Diệp tức thì sửng sốt, "Không phải đâu ... A, Tiểu Bạch, Tiểu Bạch mau ra đây, mau ra đây đánh cướp, ah không đúng, mau ra đây thấy lão bằng hữu, nhanh!"

Cvt: Lại cướp lão giả trúc chứ gì . . ..

------oOo------

Chương 2454: Rương Trúc Lão Giả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, người tới là một gã lão giả .

Một gã lưng rương trúc lão giả!

Lão giả cầm trong tay một căn Trúc Trượng, Trúc Trượng phía trên, treo một khối vải trắng, vải trắng chi trên có hai cái đen nhánh đại tự: Công bằng!

Rương trúc lão giả!

Nhìn thấy người này, Dương Diệp vội vã đem Tiểu Bạch kêu lên .

Tiểu Bạch xuất hiện về sau, ở nàng tiểu trảo lên, còn cầm một khối tiểu nhục thân, mới vừa nàng, đang ở ăn thịt! Khi thấy xa chỗ cái kia rương trúc lão giả lúc, Tiểu Bạch cả người một cái giật mình, mà cái kia lão giả ở nhìn thấy Dương Diệp cùng Tiểu Bạch lúc, tức thì ngây ngẩn cả người . Sau một khắc, hắn xoay người rời đi, bất quá, Dương Diệp tay mắt lanh lẹ, trực tiếp ngự kiếm xuất hiện ở lão giả trước mặt, nhưng sau vội vã thi lễ một cái, "Xin ra mắt tiền bối!"

Mà cái kia Tiểu Bạch, đã bay đến rương trúc lão giả thân về sau, hai tiểu trảo gắt gao nắm lấy rương trúc lão giả cái rương . Mà cái kia Tiểu Trúc trong rương, làm như có cái gì trở về ứng với Tiểu Bạch, nghĩ ra được .

Lão giả khuôn mặt sắc rất đen, "Chúng ta quen biết sao?"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Tiền bối nói đùa!"

Lão giả khuôn mặt như trước đen, "Tiểu tử, ta cũng không nói giỡn, chúng ta không biết!"

Vừa nói, hắn xoay người liền lắc đi, mà đang ở cái này lúc, tại hắn sau lưng Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo vỗ một cái cái kia rương trúc, rương trúc tức thì run một cái, có vật gì muốn chạy ra tới!

Rương trúc lão giả quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo chỉ chỉ rương trúc, ý là làm cho lão giả đem rương trúc lưu hạ!

Rương trúc lão giả vẻ mặt hắc tuyến, "Ta!"

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ rương trúc, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình .

Rương trúc lão giả tức thì nhảy dựng lên "Cái gì ? Ngươi ? Ngươi nói cho ta tinh tường, ngươi nói một chút, nó làm sao sẽ là của ngươi ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ rương trúc, nhưng sau vừa chỉ chỉ rương trúc lão giả, ý là: Ngươi nói một chút, nó tại sao là ngươi ?

Lão giả ngây ngẩn cả người, một lát sau, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ý của nàng là muốn ta chứng minh cái này rương trúc là của ta ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả nhảy dựng lên, "Đây chính là ta đó a! Ta chứng minh cái quỷ a!"

Tiểu Bạch cũng đột nhiên nhảy dựng lên, nàng tiểu trảo chỉ chỉ rương trúc, nhưng sau chỉ chỉ chính mình, biểu thị cái kia chính là nàng!

Lão giả tức giận râu mép trực chiến, "Tiểu gia hỏa, ngươi đùa giỡn lưu manh có phải hay không!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, ta cảm thấy cái này có chút không công bình!"

Không công bình!

Lão giả quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu tử ngươi có ý tứ ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau chỉ vào Tiểu Bạch, nói: "Tiền bối nên biết thân phận của nàng chứ ?"

Lão giả bĩu môi, "Biết đến cho là nàng là Linh Tổ, không biết, còn tưởng rằng nàng là lưu manh đây!"

Tiểu Bạch: "..."

Dương Diệp cười mỉa cười, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Ở Linh Tổ trong lòng, thiên địa vạn vật, đều là có sinh mạng, chúng nó, đều là vật vô chủ, phải nói, chúng nó tuyển trạch với ai, nó chính là của người đó, cái này Tiểu Trúc rương đây, là tiền bối, bất quá, cái này tiểu gia hỏa cảm thấy là của nàng, như vậy như thế nào, tiền bối làm cho cái này Tiểu Trúc rương tự chọn, nhìn nó muốn với ai, như thế nào ?"

Lão giả tức giận phản tiếu, "Ta nói nàng làm sao sẽ lưu manh như vậy, nguyên lai là theo một cái đại lưu manh a! Dựa vào cái gì bắt ta gì đó xuất hiện chọn ? Ngươi làm sao không cầm vật của ngươi xuất hiện chọn ? Ngươi ....."

Nói đến đây, Dương Diệp đã đem chính mình hết thảy Thần khí, bao quát cái kia chuôi siêu Thần khí tru cũng đem ra .

]

Lão giả ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Tiền bối nói đúng lắm, để cho công bằng, là hẳn là lấy trước chúng ta xuất hiện chọn!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía đống kia Thần khí, "Các ngươi chọn đi, ta Dương Diệp bằng vào ta nhân phẩm cam đoan, như các ngươi muốn đi theo tiền bối, ta Dương Diệp tuyệt không ngăn trở! Ta sẽ thành toàn các ngươi, nói được thì làm được!"

Những thứ kia Thần khí khẽ run lên, rất nhanh, ở cái kia rương trúc lão giả ánh mắt kinh ngạc bên trong, toàn bộ bay đến Tiểu Bạch trước mặt .

Toàn bộ tuyển trạch Tiểu Bạch!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch tức thì nhếch miệng cười, cười tốt xán lạn . Những thứ này Thần khí đương nhiên sẽ chọn nàng, bởi vì nàng mỗi ngày đều sẽ cho chúng nó đề thăng linh tính a!

Tiểu Bạch cùng Dương Diệp nhìn về phía rương trúc lão giả, ý bảo nên lão giả .

Lão giả chỉ chỉ Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, "Lưu manh, hai người các ngươi không phải bình thường lưu manh a!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên lấy ra một quả trái cây, nàng đem trái cây đưa tới lão giả trước mặt, tiểu trảo chỉ chỉ trái cây .

Hỗn Nguyên quả!

Lão giả ngây cả người, sau đó nói: "Vẫn còn ở ? Không đúng, viên này so với ta đưa cho ngươi cái kia hai khỏa muốn lớn hơn nhiều, cũng muốn càng thành thục hơn chút, không phải ta đưa cho ngươi cái kia hai khỏa, ngươi từ đâu ngõ tới ?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ chính mình!

Lão giả không nói, trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Là nàng dùng cái kia trái cây nhiệt hạch gặp hạn!"

"Không thể! Lão giả đầu thẳng rung, "Tuyệt đối không thể, đây tuyệt đối ..."

Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía Tiểu Bạch, không đúng, người khác là tuyệt đối không thể, thế nhưng, trước mắt cái này tiểu bất điểm là rất có thể a! Đây chính là Linh Tổ a!

Lão giả do dự xuống, sau đó nói; "Ta có thể nhìn một chút không ?"

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Trước mắt cái này lão giả, biết hắn tất cả con bài chưa lật, biết hắn tất cả bí mật, thực lực đối phương càng là viễn siêu hắn, như muốn gây bất lợi cho hắn, hắn căn bản đỡ không được! Đây là trực giác của hắn!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch mang theo rương trúc lão giả đi tới Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Tông sau sơn, làm rương trúc lão giả chứng kiến cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây lúc, lão giả tấm tắc xưng bên ngoài, "Khó có thể tưởng tượng, dĩ nhiên thật là Hỗn Nguyên cây, thiên hạ chi lớn, không thiếu cái lạ a!" Nói đến đây, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, giơ ngón tay cái lên, "Lợi hại, thật lợi hại!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, con mắt len lén liếc liếc mắt lão giả sau lưng rương trúc .

Rương trúc lão giả nhìn lướt qua bốn phía, lại nói: "Đây là một cái tiểu thế giới, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua trước mặt cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Chúng nó cấp bậc quá cao, ở lại chỗ này, cái này thế giới căn bản không pháp dung nạp chúng nó, ở qua một đoạn thời gian, bọn họ lực lượng, sẽ phá hư mảnh này thế giới .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở viên kia Hỗn Nguyên cây trước, tiểu trảo chỉ chỉ cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, biểu thị đây là nàng!

Rương trúc lão giả mỉm cười, "Yên tâm, ta sẽ không mang đi chúng nó . Chúng nó ly khai ngươi, qua không được bao lâu cũng thì sẽ hoàn toàn héo rũ, không có ngươi, coi như dẫn chúng nó đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, chúng nó cũng không sống nổi!"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cái này thế giới, có thể thay đổi vững chắc hơn một ít!"

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn khẽ nâng lên, trong sát na, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới bắt đầu rung động kịch liệt lên, dần dần, ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch ánh mắt kinh ngạc bên trong, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong không gian bắt đầu phát sinh long trời lỡ đất biến hóa .

Không gian kết cấu, vật sở hữu tính chất kết cấu đều ở đây cải biến!

Một màn này, làm cho Hồng Mông Tháp bên trong tất cả mọi người chấn kinh rồi!

Bao quát Dương Diệp An Nam Tĩnh còn có Kiếm Kinh, Kiếm Kinh gắt gao nhìn cái kia rương trúc lão giả, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin! Bởi vì nàng phát hiện, cái này thế giới ở thuế biến! Theo tiểu thế giới bắt đầu chậm rãi ở thuế biến!

Mà bây giờ, cái này thế giới, đã biến thành hạ đẳng thế giới . Mà cái này thế giới, vẫn còn tiếp tục thuế biến!

Khoảng chừng nửa canh giờ về sau, lão giả thu hồi hai tay .

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, khẽ gật đầu, "Trung đẳng thế giới, có thể miễn cưỡng khiến chúng nó trưởng thành ."

Trung đẳng thế giới!

Lấy sức một mình, đem cái này tiểu thế giới biến thành như Hoang Tộc cái kia loại trung đẳng thế giới, cái này lão giả đến tột cùng lai lịch ra sao ? Đến tột cùng thực lực gì ?

Dương Diệp đám người trong lòng khiếp sợ tột đỉnh!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp đám người, sau đó nói: "Đều là một ít đem đùa giỡn, (Phát hiện vật phẩm LỤM) không có đáng giá gì khiếp sợ ."

Dương Diệp cười khổ, "Tiền bối, những thứ này cũng không phải cái gì tiểu đem đùa giỡn!"

Trung đẳng thế giới!

Dương Diệp cười khổ, cái này lão giả thực lực, nhất định vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn . Đến tột cùng muốn cường đại trình độ nào, mới có thể rất cứng sinh cải biến một cái thế giới ?

Lão giả không có đang nói cái gì, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, thấp giọng thở dài, "E rằng, đây chính là hay là duyên phận . Còn cái này Tiểu Trúc rương, ta là không pháp đưa cho ngươi . Bất quá, đã có duyên cớ, hơn nữa, ngươi cũng là Chí Thiện Chí Thuần chi linh, không lưu hạ điểm cái gì, ta không thể nào nói nổi, ngươi cũng sẽ không để ta quá khứ ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một luồng bạch quang chui vào Tiểu Bạch giữa chân mày .

"Đây là ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Lão giả nói: "Đây là một luồng lực lượng, sẽ ở nàng gặp phải không thể địch nguy hiểm thì thả ra ngoài, khả năng đối nàng có trợ giúp!"

Nhưng mà, Tiểu Bạch ánh mắt vẫn như cũ nhìn chằm chằm lão giả sau lưng cái kia Tiểu Trúc rương!

Nhìn thấy một màn này, rương trúc lão giả cười khổ, "Ngươi cái này tiểu gia hỏa, liền lo lắng ta những vật này ." Vừa nói, tay phải hắn đưa đến phía sau vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Trúc rương .

Rất nhanh, một viên đỏ ngầu trái cây xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, sờ sờ trái cây, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía lão giả .

Lão giả cười nói: "Đây là Thiên Dựng Quả, chính là trời sinh đất dưỡng một loại trái cây . Hiệu quả, so với Hỗn Nguyên quả còn tốt hơn, ta cũng không nhiều, cái này cho ngươi, nếu như có thể mà nói, ngươi có thể mang nó bồi dưỡng ra ."

Tiểu Bạch mũi nghe nghe trái cây kia, nhưng sau nàng thu hồi trái cây, thế nhưng, nàng ánh mắt vừa nhìn về phía lão giả sau lưng cái kia Tiểu Trúc rương .

Lão giả cười khổ, "Đại gia, ta nhỏ như vậy của cải, ngươi liền xin thương xót, bỏ qua cho ta đi!"

Tiểu Bạch: "..."

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau nhẹ nhàng sờ sờ Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Nhanh cảm tạ tiền bối!"

Đối nhân xử thế muốn một vừa hai phải!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua rương trúc lão giả, nhưng sau tiểu trảo hướng về phía rương trúc lão giả nhẹ nhàng giơ giơ . Rương trúc lão giả cười nói: "Mà thôi mà thôi, liên tục hai lần gặp phải các ngươi, duyên phận này, mặc dù có chút không bình thường, nhưng cũng là một cái duyên cớ ."

Vừa nói, hắn buông xuống Tiểu Trúc rương, mở ra Tiểu Trúc rương về sau, hắn từ bên trong lấy ra một viên quả đấm lớn ấn .

"Đây là ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Lão giả cười nói: "Chư Thiên Ấn, có thể phá thế gian hết thảy trận pháp, kết giới, cùng với, ta đã biết hết thảy vũ trụ vách ngăn, đương nhiên, quan trọng nhất là ..."

Cvt: Khổ thân lão giả ấy. Bị gặp bang ác tặc trôm cắp của Bạch Tỷ . . ..

PS: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được! !

------oOo------

Chương 2455: Chúng Ta Làm Một Chuyến Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Trọng yếu hơn chính là cái gì ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Rương trúc lão giả mỉm cười, "Này ấn, sở hữu Thập Giới lực, nơi đây nói Thập Giới lực, là chân chánh mười cái trung đẳng Thế Giới Chi Lực, nếu như ngươi một cái thả ra ngoài, coi như là một vị ngũ giới cường giả đều có thể bị ngươi trong nháy mắt đập chết!"

Thập Giới lực!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối, ngũ giới chi về sau, là Lục Giới sao?"

Rương trúc lão giả lắc đầu, "Không phải!"

"Đó là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Rương trúc lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Phá Giới cảnh phân vừa đến ngũ, mà ngũ chi sau ... Một vị cường giả, ở có thể một kích phá năm cái thế giới về sau, bọn họ lực lượng sẽ đạt được một cái thuế biến, phải nói là một cái chất biến, sau đó tiến vào một cái lĩnh vực hoàn toàn mới, lãnh vực này , thế người xưng là: Chủ "

"Chủ ?" Dương Diệp không giải khai .

Rương trúc lão giả gật đầu, "Giới Chân chi lên, là Giới Chủ, ngươi hẳn biết chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Biết!"

Rương trúc lão giả nói: "Giới Chủ kỳ, ý tứ là một người nắm giữ nắm giữ một cái Thế Giới Chi Lực, trong cơ thể tự thành một cái tiểu thế giới loại này . Thế nhưng, ngũ giới chi về sau, bọn họ lực lượng sẽ đạt tới một cái thuế biến, cái này thuế biến chi về sau, liền không vẻn vẹn chỉ là một cái giới, mà có thể là vô số giới . Cho nên, giới chữ xóa, chủ kỳ! Đến, ta biểu diễn cho ngươi một cái cái này ba cái cảnh giới giữa khác biệt!"

Dứt lời, lão giả đưa tay nắm chặt, cái này nắm chặt, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới đột nhiên rung rung một cái .

Lão giả nhìn về phía Dương Diệp, "Giới Chủ kỳ, ta đây một tay, chân chính nắm giữ một cái Thế Giới Chi Lực, đương nhiên, chỉ có thể coi là hạ đẳng thế giới ."

Vừa nói, tay hắn mở ra, hóa chưởng, nhẹ nhàng hướng hạ đè một cái .

Cái này đè một cái, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới trực tiếp hư ảo!

Lão giả thu tay lại, "Đây là phá giới, một chưởng lực, có thể phá nhất giới ."

Tiếp đó, lão giả hai tay hướng phía trước nhẹ nhàng đẩy .

Cái này đẩy, dường như muốn đem cái này thế giới cho đẩy ngã!

Dương Diệp đám người chính là loại cảm giác này! Hơn nữa, bọn họ tin tưởng, như lão giả nguyện ý, hoàn toàn có thể mang cái này thế giới đẩy ngã!

Lão giả thu hồi tay, toàn bộ thế giới tức thì khôi phục bình thường!

Rương trúc lão giả nói: "Chủ kỳ, ngươi có thể cho là như thế, đạt được chủ kỳ người, bọn họ không đơn thuần là sở hữu man lực người, mà là lĩnh ngộ cao hơn thế giới pháp tắc, đồng thời hiểu được vận dụng một ít thế giới pháp tắc . Bọn họ chân chính siêu thoát rồi lực cùng tốc độ phạm vi này, trừ phi ngươi sở hữu tuyệt đối tốc độ hoặc tuyệt đối lực lượng! Mà có thể có được tuyệt đối tốc độ cùng tuyệt đối lực lượng người, người như thế, cũng một dạng đều là đạt tới chủ kỳ trên người ."

Dương Diệp lắc đầu, "Vẫn còn có chút không quá minh bạch!"

Lão giả cười nói: "Cũng vậy, ta nói phức tạp chút . Đơn giản mà nói chính là, chủ kỳ, mình chính là lực lượng chủ tể, mình chính là thế giới chủ tể . Tỷ như ngươi, ngươi ở đây Vĩnh Hằng chi giới, ngươi kỳ thực chính là ở nơi này vòng vòng trong, ngươi tuy là có thể một kiếm phá hư cái này thế giới, thế nhưng, ngươi chính là ở nơi này vòng vòng trong . Mà chủ kỳ, nó đã nhảy ra cái vòng này quay vòng, thậm chí tự hắn có thể vẽ hơi quét một vòng xuất hiện, đương nhiên, người như thế rất ít . Một câu nói khái quát chính là, trong vòng ngoài vòng tròn!"

Trong vòng ngoài vòng tròn!

]

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Người trong vòng, có thể giết chết ngoài vòng tròn người sao ?"

Lão giả cười nói: "Tự nhiên có thể . Ngoài vòng tròn người, bọn họ chỉ là so với người trong vòng giành trước một ít, nhưng cái này không có nghĩa là bọn họ liền nhất định sẽ so với người trong vòng mạnh mẽ . Còn có một chút, ta phát hiện, ngươi đối với cảnh giới có một chút mơ hồ, cái này mơ hồ, là chỉ đối với bọn nó chân chính hàm nghĩa có chút hiểu lầm, hoặc có lẽ là hiểu rõ không đúng!"

Dương Diệp cung kính thi lễ, "Xin tiền bối chỉ giáo!"

Lão giả nói: "Tỷ như phá giới, phá một cái tiểu thế giới, cũng là phá, phá một cái trung đẳng thế giới, cũng là phá, mà phá một cái cao đẳng thế giới , đồng dạng là phá . Phá một cái tiểu thế giới người, tuyệt đối không thể giết chết một vị ngoài vòng tròn người, thế nhưng, Phá Giới cảnh bên trong, có thể phá một cái cao đẳng thế giới người, hắn là hoàn toàn có thể đánh chết một vòng tròn bên ngoài người . Đồng dạng một cảnh giới, kỳ thực có tốt có xấu, tựa như thế tục trong một ít học đường, đọc đồng dạng thư , đồng dạng học sư, thế nhưng, nhất ban bên trong, thành tích lại cao có thấp có!"

Nói đến đây ngạch, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Có vài người, bọn họ áp chế chính mình cảnh giới, kỳ thực, bọn họ mục đích thực sự, là muốn đem chính mình đề thăng tới cực hạn, tỷ như, hắn là Phá Giới cảnh, hắn muốn đem chính mình lực lượng đề thăng tới có thể phá một cái cao đẳng thế giới, nhưng sau đang tiếp (Phát hiện vật phẩm LỤM) tục đi bước tiếp theo, mà không phải là vì đề thăng mà đề thăng . Tựa như thế tục trong những thứ kia học tử, học một môn bài học, có người, là liều mạng học thuộc, vì thành tích đi học tập, mà có người, là chân chánh đi tìm hiểu, đi nắm giữ, đi hiểu rõ . Cái này hai người, có bản chất khác biệt! "

Thiên Tú!

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới Thiên Tú . Không hề nghi ngờ, Thiên Tú chính là thuộc về sau người, cái kia Tiêu Dao Tử sợ là cũng là sau người!

Rương trúc lão giả đột nhiên nhìn về phía một bên An Nam Tĩnh, cười nói: "Kỳ thực, ngươi cũng là sau người . Ngươi đi mỗi một bước, rất an bình, loại này kiên định, có thể cho ngươi đi xa hơn ."

"Ta ư ?"

Dương Diệp liền vội vàng hỏi, "Tiền bối có thể nói một chút khuyết điểm của ta!"

Lão giả lắc đầu .

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Lão giả có chút bất đắc dĩ, "Bởi vì nhiều lắm, nhất thì nói không hết!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, một bên Tiểu Bạch chỉ chỉ chính mình, biểu thị, nàng đâu?

Lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Khuyết điểm của ngươi chính là quá lưu manh, cái gì đều là ngươi, toàn bộ thiên hạ đều là ngươi, ngươi làm sao có thể có lưu manh như vậy cách nghĩ ?"

Tiểu Bạch: "..."

"Uy, "

Ở nơi này lúc, một bên Nhị Nha đi tới lão giả trước mặt, Nhị Nha nhìn thoáng qua lão giả, "Lão đầu, ngươi cũng cho hắn nhóm bảo bối, cũng cho ta nhất kiện thôi!"

Lão giả nhìn Nhị Nha, hai mắt nhỏ bé híp lại .

"Ngươi đây là cái gì nhãn thần!" Nhị Nha có chút bất mãn nói .

Một lát sau, lão giả thấp giọng thở dài, "Ngươi bây giờ, tâm tính hồn nhiên, thiện lương, ta ... Ai, hy vọng ngươi có thể đủ vĩnh viễn như đây."

Vừa nói, hắn do dự xuống, nhưng sau bấm tay một điểm, một giọt ngón cái lớn huyết châu trực tiếp chui vào Nhị Nha giữa chân mày . Trong sát na, một khí tức cường đại trực tiếp tự Nhị Nha trong cơ thể tịch quyển mà ra, ngay sau đó, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, Nhị Nha quanh thân, xuất hiện từng cục đen nhánh miếng vảy, ngoại trừ này bên ngoài, Nhị nha đầu đỉnh, cái kia hai cây sừng vừa dài chút, giống như sừng hươu, hai sừng nhọn nhọn, thoạt nhìn ngược lại có chút khả ái .

Mà Nhị Nha phía sau cái mông, còn nhiều hơn ra một cái cái đuôi thật dài, đuôi toàn thân đen nhánh, đuôi phía trên, là từng khối thật nhỏ miếng vảy, mà cái đuôi cuối cùng, rất nhọn, phi thường nhọn!

Dễ thấy nhất vẫn là Nhị Nha móng vuốt!

Lúc này, hai trảo của nàng giống như một đôi Long Trảo, mỗi một cây móng vuốt đều vô cùng bén nhọn , vừa duyên cớ càng là mỏng như cánh ve, nhìn nhường sợ run lên!

Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Lão đầu, đây, đây là cái gì ?"

Lão giả nói: "Một giọt rất lớn huyết dịch, có thể giúp ngươi trước giờ giác tỉnh một ít năng lực . Nha đầu, ta lời kế tiếp, ngươi tốt nhất nghe . Nếu là lúc trước, ta coi như không tru sát ngươi, cũng sẽ không tương trợ ngươi . Thế nhưng, luận sự, ngươi bây giờ, thân trên(lên) không có lệ khí, không có cái kia loại cuồng vọng cách nghĩ, hơn nữa, ngươi ở nơi này, còn có bằng hữu của mình, cho nên, cũng nguyện ý giúp ngươi nhất cái, tiếp tục xem xem, nhìn ngươi ngày sau sẽ đi dạng gì đường . Đương nhiên, ta hy vọng ngươi có thể có được đi bây giờ đường ."

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Lão đầu, ta nghe không hiểu nhiều lắm . Bất quá, cái kia huyết, có thể hay không cho nhiều ta mấy trăm tích à?"

Vừa nói, nàng liếm môi một cái, vừa rồi giọt máu kia, thật rất đẹp a, có thể đỉnh mấy chục con Thái Cổ Chân Long!

"Mấy trăm tích!"

Rương trúc lão giả tức giận râu mép trực chiến, "Ngươi cho rằng đó là thủy đâu? Đây chính là một vị thượng cổ ..." Nói đến đây, rương trúc lão giả lắc đầu, "Không nói cho ngươi những thứ này, phản chính đã không có . Ngươi nhớ kỹ, ngươi bây giờ tuy là trước giờ có một ít bản lĩnh, thế nhưng, học thêm học nhân loại chiến đấu kỹ xảo, đối với ngươi tốt chỗ vẫn có rất lớn, đừng chỉ hội man lực xông tới ."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiền bối, Nhị Nha nàng đến tột cùng là lai lịch gì ?"

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua Nhị Nha, đạm thanh nói: "Nàng lai lịch có thể lớn đây, lấy sau nhất định sẽ ngươi một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng."

"Rất đại sao?" Nhị Nha nhãn tình sáng lên, "Ta làm sao không biết đâu?"

Rương trúc lão giả đạm thanh nói: "Ngươi biết cái cây búa, ngươi nếu như đã biết, tiểu tử này bọn họ sớm đã bị ngươi giết chết!"

Nhị Nha có chút bất mãn nói: "Lão đầu, ngươi làm sao có thể nói như vậy? Dương ca theo ta Nhị Nha nhưng là có quá mệnh giao tình, ta Nhị Nha làm sao có thể giết chết hắn đâu? Ta nói cho ngươi biết a, ngươi không muốn gây xích mích ta cùng với Dương ca chi giữa quan hệ, không phải ta đánh ngươi nha!"

Dương ca là tuyệt đối không thể đắc tội, phải biết, nàng có thể ăn được hay không ăn no, liền toàn bộ nhờ Dương ca! Đây chính là bát ăn cơm của nàng!

Rương trúc lão giả khuôn mặt có chút co lại, "Không thèm nghe ngươi nói nữa ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Cái này Chư Thiên Ấn đây, chỉ có thể coi là nửa cái siêu Thần khí, bất quá, cũng chỉ cận thứ bên trong cơ thể ngươi cái kia thanh kiếm còn có cái kia Ác Linh Tử Dực . Phương diện này ẩn chứa lực lượng rất cường đại, cẩn thận sử dụng

. Ta đây, còn muốn đi một chuyến Vĩnh Hằng Quốc Độ, nơi ấy gần nhất sóng linh khí rất lợi hại, đám người kia khẳng định đang làm cái gì sự tình, phải đi nhìn một chút . Chúng ta đây, ân, cũng không cần ở gặp mặt . Ngươi tiểu tử này, vô sỉ rất, các nàng hai cái tiểu gia hỏa cũng bị ngươi dạy vô sỉ, điểm này, ngươi phải thật tốt xét lại mình một cái!"

Nói xong, lão giả ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp vừa muốn nói gì, rương trúc lão giả cũng là thần tốc biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch trơ mắt nhìn cái kia lão giả sau lưng rương trúc . Nhìn một chút, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, tiểu trảo gắt gao nắm chặt, khuôn mặt nhỏ nhắn trên(lên) tràn đầy kiên nghị màu sắc .

Ý của nàng là: Chúng ta đoạt đi! Làm một chuyến!

Dương Diệp: "..."

. . ..

------oOo------

Chương 2456: Hống ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm một chuyến!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, tiểu tổ tông của ta, trước mắt cái này lão đầu, chúng ta đánh không lại a!

Tiểu Bạch quả đấm nhỏ lần nữa huy vũ một cái!

Dương Diệp cười xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ngươi đối với thực lực của chúng ta, hoàn toàn không biết gì cả a!"

Cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Tiểu Bạch, cái này lão đầu rất lợi hại, chúng ta đánh không lại, cho nên, cướp đoạt khẳng định là không được ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn tức thì khổ đứng lên!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Đừng lo lắng, lấy sau chúng ta còn có thể gặp phải hắn!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, hiện tại cũng chỉ có thể như vậy .

Nhị Nha đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, ta ta cảm giác biến lợi hại!"

Dương Diệp nói: "Cho nên ?"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Phải không, chúng ta đánh một chút ?"

Dương Diệp nói: "Tại sao không đi tìm ngươi An tỷ ?"

Nhị Nha bĩu môi, tìm An tỷ ? Nàng vẫn còn có chút sợ An Nam Tĩnh, không chỉ là thực lực lên, còn có tâm lý lên. An Nam Tĩnh trong lòng hắn, liền cùng gia gia là nhất cái cấp bậc . Mà Dương Diệp ở trong lòng hắn, liền cùng cái đại ca ca hoặc giả nói là bằng hữu giống nhau!

Đương nhiên, Dương Diệp như rơi vào Phong Ma nói, nàng hay là không dám trêu chọc!

Dương Diệp trực tiếp cự tuyệt Nhị Nha, "Không đánh, ngươi có thể đi tìm An tỷ, hoặc tiểu long chúng nó!"

Cái này Nhị Nha hiện tại thăng cấp, thực lực kia so trước đó tuyệt đối mạnh không chỉ một điểm hai điểm, nàng bây giờ, sợ là có thể đánh ngũ giới cường giả! Điểm trọng yếu nhất là, cái này Nhị Nha lực phòng ngự, đặc biệt hiện tại nàng thân trên(lên) nhiều những thứ kia miếng vảy, tuy là hắn không biết những thứ kia là cái gì miếng vảy, thế nhưng, hắn rất tinh tường một điểm, coi như là trong tay mình chuôi này tru sợ là cũng khó mà phá vỡ những thứ này miếng vảy!

Phản chính, cùng người này đánh, trở về đánh mệt chết đi!

Mà đang ở cái này lúc, một bên Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Cùng với nàng đánh một chút!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nói: "Ngươi huyết mạch chi lực đã kích phát, ngươi có thể thử xem ngươi huyết mạch chi lực, mà Nhị Nha cũng tăng lên phòng ngự của mình cùng thực lực, thế nhưng, đến cùng đề thăng đến trình độ nào, nàng cũng không biết, hai người các ngươi, vừa vặn có thể lẫn nhau thử xem!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Cũng tốt!"

Hai người tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài lên.

Nhị Nha xoa tay, nhìn Dương Diệp, vẻ mặt cười xấu xa, nếu như có thể mà nói, nàng là không ngại đánh một trận Dương Diệp đấy! Lý do ? Nàng Nhị Nha đánh người còn cần cái gì lý do ?

Phi thăng đài xuống, là chúng đại yêu .

Còn Tiểu Bạch, nàng đã ôm phía trước rương trúc lão giả cho nàng trái cây kia chạy tới Kiếm Tông sau sơn đi, không biết đang làm gì .

Phi thăng đài lên, Nhị Nha đột nhiên nói: "Dương ca, cẩn thận rồi!"

Thanh âm rơi xuống, Nhị Nha thả người nhảy, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

Nhìn thấy Nhị Nha vọt tới, Dương Diệp hai mắt híp lại, đối mặt cái này tiểu gia hỏa, hắn cũng không dám chút nào sơ suất, tâm niệm vừa động, một thanh phi kiếm tự bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong Phi Trảm mà ra!

Chứng kiến cái kia chuôi phi kiếm, Nhị Nha không sợ chút nào, nâng lên móng vuốt chính là vỗ, cái vỗ này, trực tiếp đem kia kiếm quang đập nát, mà kiếm cũng bị đánh bay ra ngoài . Nhưng ở nơi này lúc, một thanh kiếm đột nhiên đâm vào Nhị Nha trước ngực!

Không đâm vào được!

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt xoay tròn .

]

Ầm!

Nhị Nha trực tiếp bị rung động đến phi thăng đài bên viền!

Nhị Nha mới vừa dừng lại, Dương Diệp kiếm lần nữa đi tới trước mặt nàng, Nhị Nha phản ứng rất nhanh, né người như chớp, tránh thoát cái (Phát hiện vật phẩm LỤM) này cũng kiếm, ngay sau đó, nàng cả người trực tiếp ngang đụng phải Dương Diệp thân lên.

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị một cái đụng này đụng bay ra ngoài!

Còn chưa kết thúc, Nhị Nha một cái cất bước, áp sát tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau một cước đá về phía Dương Diệp .

Dương Diệp thân thể đột nhiên hư ảo, sau một khắc, Dương Diệp hai tay nắm kiếm chợt chính là vừa bổ!

Kiếm Vực sáu kiếm! ,

Lúc này đây, Dương Diệp hiển nhiên là tới thật . Cùng Nhị Nha tỷ thí, nếu như hắn không đến thật, tuyệt đối sẽ bị Nhị Nha đánh đến thổ huyết!

Nhận thấy được Dương Diệp một kiếm này uy lực, Nhị Nha chớp chớp nhãn, nàng cũng không có né tránh, mà là dùng đầu của nàng phi thẳng đến Dương Diệp cái này một kiếm đỉnh quá khứ!

Chuẩn xác mà nói là dùng nàng cái kia góc đối!

Cứ như vậy, tại chúng yêu nhìn kỹ xuống, Dương Diệp kiếm bút rơi thẳng ở tại Nhị nha đầu đỉnh cái kia góc đối lên.

Ầm!

Toàn bộ không gian kịch liệt run lên!

Nhưng về sau, nhưng sau Dương Diệp té bay ra ngoài!

Cái này vừa bay, đủ đủ bay đến Kiếm Tông sau sơn, chuẩn xác mà nói là Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau bay đến Dương Diệp trước mặt, nhãn trung tràn đầy quan tâm màu sắc!

Dương Diệp cố nén trong lòng khó chịu tư vị, hắn khuôn mặt trên(lên) miễn cưỡng nặn ra một cái tiếu dung, "Không có việc gì, không có việc gì!"

Vừa nói, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, sau đó tiếp tục đàn tìm kiếm trong lòng nàng nơi lý tưởng! Nàng Tiểu Bạch muốn trồng trái cây!

Phi thăng đài lên, Dương Diệp tiếp tục cùng Nhị Nha đại chiến .

Ăn phía trước thua thiệt về sau, Dương Diệp lần nữa cải biến phương thức chiến đấu, tuyệt đối không thể cùng Nhị Nha cứng đối cứng! Nhị Nha cái kia góc đối, nhất định không nên quá khủng bố! Ngay mới vừa rồi, cái kia góc đối ngạnh kháng hắn một kiếm, nhưng mà một chút việc cũng không có!

Hắn cầm nhưng là tru a!

Phi thăng đài lên, Nhị Nha né người như chớp, trực tiếp tránh thoát Dương Diệp cái kia cường đại một kiếm, đón lấy, nàng chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Toàn bộ phi thăng đài kịch liệt run lên, Nhị Nha giống như một viên đạn pháo một dạng bắn ra mà ra, phi thẳng đến Dương Diệp đụng tới!

Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, một tia máu đột nhiên xuất hiện ở quanh người hắn!

Huyết mạch chi lực!

Dương Diệp phát hiện, như không dùng tới cái này huyết mạch chi lực, hắn căn bản cầm cái này Nhị Nha không có biện pháp, cái kia nhục thân, quá kinh khủng!

Thân thể kia, là dùng siêu Thần khí làm!

Theo huyết mạch chi lực kích phát, Dương Diệp tức thì cảm giác mình toàn thân tràn đầy lực lượng, sau một khắc, thân thể hắn hư ảo, chuyển chớp mắt, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ!

Kiếm Vực sáu kiếm!

Kiếm thứ sáu rơi xuống, giữa sân không gian chợt run lên, như không phải cái này thế giới bị rương trúc lão giả tăng lên cấp bậc, hắn cái này một kiếm, đủ để phá hỏng cái này Hồng Mông Tháp bên trong không gian!

Nhị Nha vẫn không có né tránh, cũng không pháp né tránh, Dương Diệp lực lượng mặc dù không có nàng mạnh, thế nhưng, tốc độ cũng là so với nàng phải nhanh một chút, hơn nữa lúc này như nàng tránh né nói, sẽ thảm hại hơn!

Nhị nha đầu thực cứng!

Bởi vì nàng lại dùng đầu của nàng hướng về phía Dương Diệp kiếm đụng tới!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Nhị Nha cả người trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà Dương Diệp cả người cũng liền liền chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui trăm trượng, mà hắn lui quá trình bên trong, cường đại lực lượng ở cái kia không gian chi trên(lên) để lại một đạo dấu vết mờ mờ!

Toàn thân tê dại!

Đây chính là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Hắn vừa rồi một kiếm kia, tuy là đánh bay Nhị Nha, thế nhưng cái kia cường đại lực phản chấn, làm cho cả người hắn cũng không tốt!

Cái này lực lượng, quá mẹ hắn mạnh! Nếu như hắn không cần huyết mạch chi lực tăng cường chính mình, cái này một kiếm, Nhị Nha sẽ bị đánh bay, thế nhưng hắn sẽ bị đánh chết!

Không xa chỗ, Nhị Nha nằm nhất chỗ trên đất, không ngừng kêu thảm .

Đau nhức!

Dương Diệp đau nhức, nàng cũng đau nhức! Vừa rồi Dương Diệp một kiếm kia, không có lưu lực, hơn nữa tăng thêm huyết mạch chi lực, coi như là ngũ giới cường giả cũng đừng nghĩ đơn giản tiếp tục chống đỡ, thế nhưng nàng ngạnh sinh sinh gánh xuống, hơn nữa còn là dùng đầu gánh!

Quá một hồi lâu, Nhị Nha bò dậy, nàng đi tới phi thăng đài lên, có chút bất mãn nói: "Dương ca, ngươi hạ thủ cũng không biết điểm nhẹ, ta đầu thật là chóng mặt!"

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, "Hạ thủ nhẹ một chút ? Ngươi cái này tiểu vương bát đản đánh ta thời điểm xuất thủ cũng không nhẹ . Còn đánh nữa hay không ?"

Nhị Nha vội vã xua tay, "Không đánh không đánh, ta muốn cùng An tỷ học tập cho giỏi làm sao chiến đấu!" Nàng phát hiện, cùng Dương Diệp chiến đấu, hầu hết thời gian, nàng chỉ có thể bị động chịu đòn, tuy là nàng thật rất có thể chịu đánh, thế nhưng, nàng thật không muốn một mạch bị đánh a! Mà Dương Diệp cũng là trơn cùng cá chạch giống nhau, nàng một thân man lực căn bản không chỗ khiến cho! Không phải, nàng có lòng tin, nàng một quyền có thể đem Dương Diệp đánh ngã hạ!

Dương Diệp cười cười, "Ngươi là nên học tập cho giỏi ."

Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng xem hướng một bên xem cuộc chiến tiểu long nhóm đại yêu, "Còn có các ngươi, các ngươi cũng muốn hảo hảo học, ân, theo ta học, đi, chúng ta bây giờ phải đi huấn luyện!"

Lũ yêu một mảnh kêu rên .

Nhị Nha hay là huấn luyện, kỳ thực đánh liền, đối với hắn nhóm dùng sức đánh ... Những tháng ngày đó, thật là thống khổ a ! Bất quá, hiệu quả cũng vẫn phải có, hai điểm đặc biệt xông ra, đó chính là những thứ này đại yêu đang bị đánh nhiều chi về sau, học được tránh né . Chúng nó ở cũng không đi cùng Nhị Nha cứng đối cứng, còn có một chút chính là, bọn họ da càng dày!

Nhị Nha mang theo một đám đại yêu rời đi chi về sau, An Nam Tĩnh cùng Kiếm Kinh có mặt ở tại bên cạnh hắn, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nhị Nha nha đầu kia, như sẽ nhiều hơn một chút chiến đấu kỹ xảo, hoặc, nàng vừa rồi dùng Ác Linh Tử Dực, coi như là ta, cũng không nhất định có thể chiến thắng nàng!"

"Tứ thành phần thắng!"

Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Nếu như nàng thi triển cái kia Ác Linh Tử Dực, ngươi chỉ có tứ thành cơ hội, ngươi Thần khí, ngươi hết thảy ngoại vật, đối nàng, căn bản không có hiệu quả!"

Không có hiệu quả!

Dương Diệp gật đầu, ngay mới vừa rồi, hắn tru đã bổ Nhị Nha vài kiếm, nhưng mà kết quả thế nào ? Kết quả là Nhị Nha hoàn hảo vô khuyết, một chút việc cũng không có! Cái này nhục thân, cũng quá kinh khủng chút!

"Ta cũng không nắm chặt!" Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên lên tiếng .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam

Tĩnh nhẹ giọng nói: "Yêu thú, lợi hại nhất hình thái là bọn họ bản thể, như nó có thể biến thân, cũng chính là khôi phục chính mình bản thể, thực lực của nó, hội tăng thêm sự kinh khủng . Bây giờ nó, chỉ nằm ở nửa biến thân trạng thái!"

Biến thân!

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Kiếm Kinh, Nhị Nha bản thể rốt cuộc là cái gì ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu, "Nguyên bản, ta tưởng ta phỏng đoán chính là cái kia, cũng chính là Hống, bởi vì theo cổ tịch ghi chép, cái này Hống liền yêu mến thôn phệ yêu thú, đặc biệt Chân Long bộ tộc, là Chân Long bộ tộc tử địch . Thế nhưng Nhị Nha, ngươi cũng thấy đấy, nàng có thể không chỉ là muốn ăn long, nàng là cái gì đều muốn ăn, như nàng không phải cùng Tiểu Bạch là sinh tử bạn tri kỉ, phỏng chừng nàng liền Tiểu Bạch đều muốn ăn! Phải biết, cho dù là Hống, đối với Thiên Địa Linh Tổ cũng là tâm tồn kính úy, thế nhưng Nhị Nha đối với Tiểu Bạch, chỉ có tình hữu nghị, không có kính nể . Bỏ qua một bên giữa các nàng tình hữu nghị, ngươi sẽ phát hiện, nàng không có chút nào sợ Tiểu Bạch!"

...

PS: Làm tiểu du đùa giỡn, tới đoán một chút Nhị Nha bản thể, mọi người nhắn lại, ta xem một chút có hay không đoán đúng đấy!

------oOo------

Chương 2457: Lão Tử Không Có Gì Nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không sợ Tiểu Bạch!

Nghe được Kiếm Kinh, Dương Diệp chợt nhớ tới một việc, đó chính là hắn mang theo Tiểu Bạch sơ ngộ Nhị Nha cùng Tiểu Ngưu lúc, cái kia lúc, Tiểu Ngưu đối với Tiểu Bạch đó là có thiên nhiên kính nể, thế nhưng, Nhị Nha không có!

Nhị Nha chỉ có hiếu kỳ!

Nhị Nha không có như cái khác yêu thần vậy chỗ chỗ lấy lòng Tiểu Bạch, nàng cùng Tiểu Bạch quan hệ, là phi thường tốt vô cùng bằng hữu, là bằng hữu chân chính .

Sau một lúc lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, "Mặc kệ những thứ này, đối với chúng ta mà nói, Nhị Nha chính là Nhị Nha, nàng cũng sẽ vẫn là Nhị Nha, không phải sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, Nhị Nha là một tiểu hài tử, hơn nữa còn là bị loài người nuôi lớn hài tử, nàng thế giới quan, nhân sinh quan, thiện ác quan cùng nhân loại cơ bản không có gì khác biệt . Cái này hoặc giả chính là cái kia rương trúc lão giả vì sao nguyện ý giúp trợ Nhị Nha duyên cớ vì thế!

Bất kể là yêu thú vẫn là nhân loại, cũng hoặc gì khác sinh linh, ở các nàng ngây thơ vô tri thời điểm, chính là một tấm giấy trắng, cái này tờ giấy trắng, nếu như là nhân loại đến vẽ, chúng nó lấy sau tự nhiên sẽ tiếp cận nhân loại tam quan, nhưng như nàng là ở yêu thú trung trưởng lớn, như vậy là một loại khác tính tình .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Nhiều giáo Nhị Nha một ít chiến đấu kỹ xảo, nếu như nàng có chiến đấu của ngươi ý thức, thêm trên(lên) nàng cái kia biến thái nhục thân, hai chúng ta chung vào một chỗ sợ là đều đánh không lại nàng!"

Cái này không đang nói đùa, mà là lời thật lòng!

Nhị Nha lực lượng, nhục thân, đã cường đại đến hắn đều nhanh tuyệt vọng trình độ . Như ở thêm trên(lên) An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu, không hề nghi ngờ, bất kể là hắn, vẫn là An Nam Tĩnh, đều đánh không lại Nhị Nha!

Đánh không lại Nhị Nha, cũng không cảm thấy ném, ở trong lòng hắn, Nhị Nha là bằng hữu, An Nam Tĩnh liền càng không cần phải nói . Bất kể là Nhị Nha vẫn là An Nam Tĩnh mạnh hơn hắn, hắn đều vui vẻ, phát ra từ nội tâm vui vẻ!

Hắn Dương Diệp không phải cái kia loại không thể gặp bằng hữu so với chính mình người càng tốt hơn!

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh cùng với An Nam Tĩnh phân biệt về sau, đi tới trong phòng tu luyện, trong phòng tu luyện, lấy ra cái viên này Chư Thiên Ấn!

Sở hữu Thập Giới lực!

Còn có thể phá bất luận cái gì trận pháp , bất kỳ cái gì kết giới!

Kỳ thực, cái này đã tương đương với nhất kiện siêu thần khí .

Như lấy sau cùng người giao thủ, hắn đột nhiên phóng xuất cái này vật, tuyệt đối sẽ cho đối thủ một cái kinh ngạc vui mừng vô cùng.

Dương Diệp bấm tay một điểm, một giọt tinh huyết chui vào cái kia Chư Thiên Ấn bên trong, rất nhanh, hắn cùng với cái này Chư Thiên Ấn có liên hệ nào đó, mà Chư Thiên Ấn thao túng chi pháp cũng xuất hiện ở trong đầu hắn!

Hắn hiện tại, Thần khí hơi nhiều, mà hắn phải làm, chính là đem các loại Thần khí hoàn mỹ lợi dụng .

Ngoại vật, cũng là thực lực một loại!

Một canh giờ về sau, nguyên bản đang tu luyện Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, hắn ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài . Trước mặt hắn cách đó không xa cái kia vũ trụ vách ngăn đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, một gã mặc khôi giáp nam tử tự trong đó đi ra .

Khôi giáp nam tử nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là người phương nào ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi đoán một chút!"

Khôi giáp nam tử nhãn thần băng lạnh xuống, "Là muốn cho sang năm nay thiên thành vì ngày giỗ của ngươi sao?"

Sưu!

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia khôi giáp nam tử thân thể cứng ngắc ngay tại chỗ, hắn hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin .

Chuyển chớp mắt, khôi giáp nam tử đầu trực tiếp theo cái cổ trên(lên) rớt xuống .

]

Tiên huyết như suối phun!

Khôi giáp nam tử nhãn trung, như trước mang theo khó có thể tin, đến chết hắn đều không tin mình lại chết như vậy! Hắn chính là tứ giới đỉnh phong cường giả, nhưng mà, hắn liền một kiếm cũng không có tiếp hạ!

Mà ở hắn chết một khắc kia, hắn cũng hiểu một việc, trước mắt cái này vị, chính là cái kia Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia vũ trụ vách ngăn, chỉ cần hắn nguyện ý, hiện tại có thể tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ . Cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn tự nhiên là muốn đi một chuyến. Phải biết, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trong, Tiểu Bạch nhưng là còn có di sản đấy!

Lúc trước cái kia Linh Tổ từng cùng Tiểu Bạch nói qua, Tiểu Bạch đi Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, có thể trở thành cái gì đó Linh Cung chủ nhân, không đúng, là chủ linh . Hơn nữa, hắn cũng muốn nhìn cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ rốt cuộc là hình dáng gì! Lại người, Thiên Tú cũng đi Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Bất quá, ở trước khi đi, thực lực của hắn được càng mạnh một ít mới được . Không phải, lấy thực lực của hắn bây giờ đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, khả năng này chính là có vào không ra . Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, kiêng kỵ Hoang Tộc, còn không dám làm cho càng nhiều hơn ngũ giới cường giả qua đây, coi như đến, cũng chỉ có thể ở nơi này vũ trụ vách ngăn trước, mà không dám xuất hiện ở Vĩnh Hằng chi giới . Bởi vì Vĩnh Hằng Quốc Độ ngũ giới cường giả một ngày xuất hiện ở Vĩnh Hằng chi giới, Hoang Tộc nhất định phải giết chết bọn họ đấy!

Thế nhưng, hắn nếu như bây giờ phải đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, không cần phải nói, mười cái mệnh cũng không đủ hắn chết .

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong, hắn tìm được rồi Kiếm Kinh, "Thỉnh giáo một cái, hiện tại ta muốn như thế nào đề thăng chính mình nhục thân ?"

Nhục thân!

Hắn hiện tại, nhất định đem chính mình nhục thân tăng lên, sau đó mới có thể đề thăng cảnh giới của mình, chỉ có như đây, mới có thể cam đoan chính mình không ra cái gì sai lầm . Thế nhưng, đề thăng nhục thân, là một cái chuyện rất phiền toái .

Hắn bây giờ nhục thân cảnh giới, chỉ là Giới Chân kỳ, muốn đề thăng tới Phá Giới cảnh chi lên, vẫn rất có khó khăn!

Kiếm Kinh suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi nhục thân trụ cột tốt, muốn đề thăng chính mình nhục thân, vấn đề cũng không lớn. Trừ ngươi ra nhục thân bên ngoài, còn có một chút, ta cảm thấy, ngươi có thể khai phát ngươi một chút Kiếm Vực!"

Kiếm Vực!

Dương Diệp gật đầu, quả thực, Kiếm Vực cần khai phát một chút . Tuy là hắn hiện tại thi triển Kiếm Vực một kiếm, uy lực rất là cường đại, thế nhưng, địch nhân của hắn cũng so với trước đây càng cường đại rồi a!

Nhục thân, cảnh giới, Kiếm Vực!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Trước đề thăng nhục thân!"

Đề thăng nhục thân chi về sau, mới có thể đề thăng cảnh giới của mình, cái kia lúc, nhục thân cùng cảnh giới đủ cường đại về sau, mới có thể tốt hơn nghiên cứu Kiếm Vực!

Từng bước một tới!

Kiếm Kinh gật đầu, "Quả thực nên từng bước một đến, ngươi bây giờ trụ cột tốt, đây là của ngươi này ưu thế, chờ ngươi nhục thân đề thăng đi lên, cảnh giới sẽ nước chảy thành sông . Chỉ bất quá, cái này nhục thân phải như thế nào đề thăng, còn cần phải nghiên cứu một chút một cái . Đúng, trước đây cái kia rương trúc lão giả không phải cho ngươi một cái bạch sắc bình ngọc sao? Ở trong đó nhưng là còn có thần huyết đấy!"

Thần huyết!

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn dĩ nhiên kém chút quên chuyện này! Rương trúc lão giả trước đây cho hắn bình kia thần huyết, hắn chỉ dùng một giọt, cũng chính bởi vì giọt kia, hắn nhục thân mới đánh đến Giới Chân cảnh, thế nhưng chi về sau, bởi vì rất nhiều chuyện tình, hắn dĩ nhiên đem cái này sự tình quên mất .

Dương Diệp vội vã lấy ra cái kia bạch ngọc bình, bên trong, còn có vài tích thần huyết!

Dương Diệp trực tiếp đem những thứ kia thần huyết nuốt xuống!

Hắn hiện tại trong cơ thể, có chính mình Phong Ma huyết mạch bảo hộ, căn bản không sợ những thứ này thần huyết lực lượng .

Thần huyết vào cơ thể, một cực kỳ tinh thuần lực lượng tức thì ở Dương Diệp trong cơ thể tản ra .

Một hừng hực cảm giác tự Dương Diệp trong cơ thể tản ra!

Dương Diệp thân thể bắt đầu thần tốc hấp thu những thứ này lực lượng, mà ở thân thể hắn hấp thu những thứ này lực lượng về sau, dần dần xảy ra nào đó biến hóa!

Thuế biến!

Mà đã từng tòa kia đau tê tâm liệt phế, cũng không có, bởi vì huyết dịch của hắn chặn cái kia thần huyết bên trong ẩn chứa cuồng bạo lực lượng, những thứ này cuồng bạo lực lượng đều bị huyết dịch của hắn ngăn cản! Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, không biết quá bao lâu, Dương Diệp nhục thân bắt đầu run rẩy động, như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, hắn nhục thân ở chặt lại!

Càng ngày càng gấp!

Ba thiên sau .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự Dương Diệp thân thể bên trong chấn động xuất hiện, hắn không gian chung quanh tức thì nổi lên nhất từng cơn sóng gợn, giống như cục đá vào (Phát hiện vật phẩm LỤM) thủy đàm .

Thuần túy nhục thân lực lượng!

Dương Diệp đều hấp thu những thứ kia thần huyết lực lượng, mà giờ khắc này, hắn nhục thân cũng trực tiếp đạt tới Giới Chủ kỳ!

Giới Chủ cảnh nhục thân! Cái này đối với Dương Diệp mà nói, hoàn toàn chưa đủ! Chí ít cũng nhận được đạt được Phá Giới cảnh mới được!

Hoang Tộc!

Dương Diệp quyết định đi một chuyến Hoang Tộc tìm Hoang Doanh hỗ trợ, Hoang Tộc như thế đại một cái thế lực, tuyệt đối có cái kia loại đề thăng thân thể biện pháp.

Đối với hắn hiện tại mà nói, chủ yếu nhiệm vụ là tăng thực lực lên!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, hắn nhìn thoáng qua cái kia vũ trụ vách ngăn trước hai cỗ thi thể, do dự xuống, hắn thu hồi trong đó một cỗ thi thể, thi thể này, chính là cái kia Kiếm Thiên Thành Sư Tổ thi thể .

Hắn cùng với Kiếm Thiên Thành trong lúc đó, quan hệ vẫn là có thể .

Dương Diệp đang muốn rời đi, đột nhiên, cái kia vũ trụ vách ngăn lần nữa run rẩy động, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại . Rất nhanh, một giọng nói đột nhiên tự trong đó truyền ra, "Ngươi chính là Dương Diệp đi!"

Không ra ?

Dương Diệp nói: "Là ta!"

Vũ trụ vách ngăn trung, thanh âm kia nói: "Cái kia Bạch Đế thành lão thành chủ, ở ta Vĩnh Hằng Quốc Độ trong tay!"

Dương Diệp nói: "Thì tính sao ?"

Thanh âm kia nói: "Ngươi không muốn cứu hắn sao?"

Dương Diệp cười nói: "Ta tự nhiên là muốn cứu, thế nhưng, ta càng tinh tường, chỉ có người sống mới có thể cứu người . Hiện tại ta đi tìm các ngươi, kết quả chính là ta cùng với hắn cùng chết ."

"Ngươi không đến! Hắn hẳn phải chết!" Thanh âm kia đột nhiên nói .

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ngươi cũng không cần uy hiếp ta, như thế nói cho ngươi hay, phàm là ta Dương Diệp người bên cạnh, theo ta có quan hệ người, ở chết một người, ta liền mang theo Linh Tổ đầu nhập vào Hoang Tộc, làm cho nàng triệu hoán vạn giới chi linh cùng Hoang Tộc cùng nhau đánh ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

"Ngươi dám!" Thanh âm kia đột nhiên lạnh xuống .

Dương Diệp bật cười một tiếng, "Lão tử có cái gì không dám ? Nói cho các ngươi biết Vĩnh Hằng Quốc Độ kia cái gì vĩnh hằng chi chủ, Bạch Đế thành lão thành chủ nếu là có sơ xuất, ta tuyệt đối mang theo Linh Tổ cùng Hoang Tộc cùng nhau đánh ngươi vĩnh hằng quốc đúng ! Còn ta có dám hay không, con mẹ nó ngươi đi điều tra điều tra ta Dương Diệp, ta Dương Diệp sống cả đời, sợ qua cái gì ? Có cái gì là ta không dám làm ? Nếu như các ngươi cảm thấy ta không dám, vậy giết!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

"Dương Diệp!"

Cái này lúc, thanh âm kia đột nhiên nói: "E rằng chúng ta có thể nói chuyện, ta ..."

"Lão tử không có gì với các ngươi nói!"

Dương Diệp cũng không quay đầu lại, chỉ chốc lát chính là biến mất ở không xa chỗ .

. . ..

PS: Cảm tạ gần nhất khen thưởng bằng hữu, còn có vi tín khen thưởng bằng hữu, cùng với vé tháng ủng hộ bằng hữu! Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 2458: Thiên Mệnh Luận!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không có gì để nói!

Như ngay từ đầu Vĩnh Hằng Quốc Độ nguyện ý cùng hắn hảo hảo nói một chút nói, hắn cũng không ngại cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ hảo hảo nói chuyện, nhưng là bây giờ, đã muộn!

Đã quá muộn!

Hắn cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, không có gì để nói!

Dương Diệp ly khai Vĩnh Hằng Chi Hà, lợi dụng vạn giới đồ, đi tới Hoang giới .

Bởi vì Hoang Doanh cho phép, hắn đã có thể trực tiếp truyền tống tới Hoang giới .

Hoang Điện bên trong, Dương Diệp ngồi ở cái ghế lên, tại hắn đối diện, là Hoang Doanh .

Hoang Doanh nghĩ một lát, sau đó nói: "Ngươi nghĩ đề thăng nhục thân ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, thứ cho ta nói thẳng, ngươi bây giờ nhục thân đã đạt được Giới Chủ kỳ, nhân loại thân thể đạt được loại trình độ này, kỳ thực đã phi thường khủng bố . Muốn ở đề thăng, có điểm khó khăn . Hơn nữa, ngươi bây giờ, mỗi đề thăng nhất kỳ, sợ là muốn thừa nhận khó có thể hình dung thống khổ ."

Dương Diệp giang tay ra, "Không có biện pháp! Thống khổ, dù sao cũng hơn không liều mạng mà được!"

Hoang Doanh do dự xuống, sau đó nói: "Dương huynh, không bằng ở lại ta Hoang Tộc, như thế nào ? Đương nhiên, tuyệt đối không phải muốn Dương huynh phụ trợ ta, trở thành là thuộc hạ của ta . Ngươi ta cùng nhau, chúng ta là bình đẳng, là bằng hữu, chúng ta có thể cùng nhau đồng lõa đại sự!"

"Đại sự ?" Dương Diệp nói: "Chinh phục Vĩnh Hằng Quốc Độ sao?"

Hoang Doanh nói: "Coi như là đi. Dương huynh, ta hỏi ngươi một vấn đề, ngươi cảm thấy Vĩnh Hằng Quốc Độ bên ngoài, nhưng còn có cao hơn vũ trụ ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Vĩnh Hằng Quốc Độ, là hiện nay đã biết lớn nhất vũ trụ, cao cấp nhất vũ trụ, văn minh cũng là cao nhất một cái vũ trụ . Thế nhưng, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ bên ngoài, còn có khác vũ trụ sao?

Dương Diệp lắc đầu, "Ta đối với dò xét tìm tinh không vũ trụ, không có gì lớn hứng thú . Ta đối với chinh phục, cũng không có hứng thú quá lớn . Hơn nữa, ngươi cũng biết chúng ta kiếm tu, đều yêu mến tự do, tùy tâm sở dục tự do . Đương nhiên, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, ta nhất định là ngươi đứng lại nhóm bên này . Dù sao, ta xem Vĩnh Hằng Quốc Độ khó chịu rất . Bất quá, ta sẽ dùng ta phương thức của mình tới trả thù bọn họ!"

Hoang Doanh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Dương huynh, ngươi thiếu ít một chút tinh thần trọng nghĩa, còn có lòng trung thành, nói như vậy, ngươi không ngại chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không ngại!"

Không ngại, bởi vì Hoang Doanh nói là sự thật .

Hoang Doanh đi tới cửa đại điện, "Dương huynh, ngươi cũng đã biết, tổ tiên loại thực lực đó, hắn đã có thể quăng đi Hoang Tộc, phải nói, Hoang Tộc đã là gánh nặng của hắn . Thế nhưng, hắn còn đang là Hoang Tộc xuất lực . Bao quát ta, như có thể, ta nguyện ý vì Hoang Tộc chết trận . Bởi vì, cái này Hoang giới, cái này Hoang Tộc, chính là của chúng ta gia, là chúng ta muốn bảo vệ ."

Dương Diệp nói: "Đại ca, ngươi làm tinh tường một điểm, không phải Vĩnh Hằng Quốc Độ muốn xâm lược các ngươi, mà là các ngươi muốn đi xâm lược Vĩnh Hằng Quốc Độ . Cái này dường như không phải hay là chính nghĩa chứ ?"

Hoang Doanh lắc đầu cười, "Ngươi cái tên này!"

Dương Diệp nói: "Kỳ thực, hay là chính nghĩa, chia rất nhiều chủng, thế nhưng, đại đa số người chính nghĩa, tức là quyền lợi . Lại người, hầu hết thời gian, chính nghĩa bất quá là người thắng một cái lấy cớ mà thôi . Tuyệt đối chính nghĩa, tuyệt đối công bằng, là không tồn tại . Đương nhiên, thế giới phân thiện ác, có ác, tuyệt đối là có thiện . Được rồi, mấy thứ này rất phức tạp, ta không muốn đi giải khai ."

Hoang Doanh gật đầu, đang muốn nói cái gì, cái này lúc, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, rất nhanh, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Tộc trưởng muốn gặp ngươi!"

Hoang Đế!

Dương Diệp hai mắt híp lại, Hoang Đế thấy hắn làm cái gì ?

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp gật đầu, rất nhanh, hắn xuất hiện ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên.

Ở trước mặt hắn không xa chỗ, ngồi xếp bằng một gã tóc dài xõa vai người đàn ông trung niên .

Người trước mắt này, dĩ nhiên chính là Hoang Đế!

"Chúng ta gặp qua!" Hoang Đế đạo.

Dương Diệp gật đầu, "Lần kia kém chút bị ngươi giết!"

Vừa nói, hắn đi tới Hoang Đế bên cạnh, cùng Hoang Đế song song ngồi xuống .

Hoang Đế nói: "Ngươi nghĩ đề thăng nhục thân ?"

]

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Đế nói: "Ngươi áp chế cảnh giới, một ngày bộc phát ra, nhục thân hội không chịu nổi, cho nên muốn đề thăng nhục thân, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Như vậy có thể chứ ?"

Hoang Đế nói: "Có thể . Ta có thể giúp ngươi đề thăng nhục thân, bất quá, ngươi được bằng lòng ta một cái yêu cầu!"

"Bang Hoang Tộc đối kháng Vĩnh Hằng Quốc Độ ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Đế lắc đầu, "Tiểu tử, ngươi quá để ý mình ."

Dương Diệp: "..."

Hoang Đế nói: "Ngươi thật sự cho rằng ngươi bây giờ thêm trên(lên) cái kia vị còn chỉ biết bán manh Linh Tổ, có thể đối kháng Vĩnh Hằng Quốc Độ ? Năm đó cái kia vị Linh Tổ, nàng không chỉ có riêng là thân phận đơn giản như vậy, nói chung, nói ngươi cũng không hiểu . Dù sao thì là, ngươi bây giờ, còn có cái kia bán manh gia hỏa, bất kể là ở ta Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ nhãn trung, trong nháy mắt có thể diệt đấy!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Tiền bối hội sẽ không nói khoa trương ?"

"Khoa trương ?"

Hoang Đế nhẹ cười cười, "Đến, ta hỏi một chút ngươi, nếu như ta hiện tại muốn giết ngươi, ngươi cảm thấy ngươi có thể sống sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Nhất định là không thể sống đấy!

Hoang Đế lại nói: "Ta lại hỏi ngươi, như Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia vị vĩnh hằng chi chủ yếu giết ngươi, hắn có thể trực tiếp xuyên toa vũ trụ vách ngăn, đi tới trước mặt ngươi, cái kia lúc, ngươi có thể sống sao ?"

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Đế, "Hắn vì sao không làm như vậy ?"

Hoang Đế nói: "Muốn biết ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Đế nói: "Bởi vì ngươi còn không trong mắt hắn . Tựa như thế tục bên trong, ngươi nói, một cái quốc vương sẽ đi bắt một cái tên trộm sao? Hắn cũng không phải là rảnh rỗi trứng đau!"

Dương Diệp nói: "Nói như vậy, là ta quá yếu ?"

Hoang Đế lắc đầu, "Cũng không phải đều là, chủ yếu nhất là hắn nhóm chân chính chú ý lực ở ta Hoang Tộc thân lên, như không phải ta Hoang Tộc ở phía trước chống đỡ, ngươi chết một vạn lần!"

Dương Diệp lắc đầu, "Tiền bối vẫn là chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao!"

Hoang Đế đứng lên, hắn nhìn về phía phía dưới, phía dưới, toàn bộ Hoang Thành thu hết vào mắt .

Hoang Đế nhẹ giọng nói; "Ngươi biết cái gì gọi là trách nhiệm chứ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Đế nói: "Ta trách nhiệm chính là thủ hộ cái này Hoang giới, thủ hộ những thứ này người . Còn năm đó phát động đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ xâm lược, chân chính nguyên nhân, cũng không muốn cùng ngươi nói, nói cũng vô dụng. Yêu cầu của ta rất đơn giản, trong tương lai không lâu sau, tỷ như, ta không ở về sau, Hoang Tộc nếu có trắc trở, ngươi được ra tay giúp bang Hoang Tộc . Tuy là ngươi bây giờ vẫn còn tương đối yếu, thế nhưng, không có nghĩa là ngươi lấy sau cũng yếu a!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: " Được !"

Hoang Doanh là hắn bằng hữu, ngày sau Hoang Doanh nếu là có khó, hắn sẽ không không giúp.

Hoang Đế nhìn về phía Dương Diệp, "Ban đầu ở cái kia Thái Cổ chiến trường bí cảnh, sở dĩ muốn giết ngươi, là bởi vì ngươi cùng cái kia tiểu gia hỏa cùng cái kia Linh Tổ tiếp xúc . Trong mắt của ta, ngươi khả năng chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ. Nếu là Vĩnh Hằng Quốc Độ, đứng ở lập trường của ta, vì giảm thiếu ngày sau phiền phức, muốn giết ngươi, cũng là bình thường, ngươi cứ nói đi ? Bất quá bây giờ, ngươi nếu là Hoang Doanh bằng hữu, cùng ta Hoang Tộc mà, quan hệ cũng cũng tạm được, thêm một người bạn, tự nhiên muốn so với thêm một kẻ địch mạnh hơn ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Đế, "Ngươi cùng ta nghĩ không quá giống nhau ."

Cường giả!

Trước mắt cái này vị, tuyệt đối là trong trời đất này một trong mấy người mạnh nhất . Thế nhưng, đối phương mang đến cho hắn một cảm giác cũng là cùng người thế tục cũng không có quá lớn khác biệt, không có cái giá, không có cao cao tại thượng cái kia loại cảm giác về sự ưu việt!

Một người rất bình thường!

Đây chính là hắn cảm giác!

Hoang Đế quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Kỳ thực, ta rất hâm mộ các ngươi ."

" Hử ?" Dương Diệp không giải khai .

Hoang Đế cười nói: "Bởi vì các ngươi cái gì cũng đều không hiểu, hầu hết thời gian, vô tri chính là một niềm hạnh phúc, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên, trực tiếp cùng Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ .

Chỉ chốc lát, Hoang Đế cùng Dương Diệp đi tới một mảnh hư không chi lên.

Cái này hư không, cùng Dương Diệp đã từng thấy qua hư không cũng không giống nhau, không chỉ có với hắn nhìn thấy hư không không giống với, với hắn nguyên bản chỗ ở thế giới cũng không giống với, đến cùng nơi nào không giống với, hắn cũng không nói lên được, dù sao thì là rất quái lạ, lạ vô cùng .

"Cảm thấy rất quái ?" Hoang Đế đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Nơi này không gian ..."

Hoang Đế mỉm cười, "Ngươi biết không gian có mấy loại không ?"

Dương Diệp nói: "Không gian còn rất nhiều chủng ?"

Hoang Đế cười nói: "Không phải ngươi cho rằng đâu? Chúng ta chỗ ở mình thế giới, được gọi là không gian ba chiều . Không gian ba chiều, ngươi hiểu không ?"

Dương Diệp: "..."

Hoang Đế lắc đầu, "Ngươi nhất định là không biết . Ngươi bây giờ, còn không có tiếp xúc được cái này tầng thứ ."

Dương Diệp vội vã cung kính thi lễ, "Cũng xin tiền bối chỉ giáo!"

Không hiểu, thế nhưng, hắn có thể học a!

Trước mắt vị này chính là trong thiên địa Chí Cường giả một trong, bỏ qua thôn này, nhưng là không còn cái tiệm này a!

Hoang Đế suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hiện tại, đã biết không gian có rất nhiều loại, thế nhưng, cách chúng ta gần nhất chỉ có lưỡng chủng, loại thứ nhất chính là không gian ba chiều, chúng ta chỗ ở cái này thế giới ."

"Loại thứ hai đâu?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Đế cười khẽ, "Không gian bốn chiều!"

"Không gian bốn chiều ?" Dương Diệp nhíu mày, "Đó là cái gì không gian ?"

Hoang Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Chúng ta xưng là thiên mệnh! Loại này trong không gian sinh linh, cao hơn chúng ta bây giờ sở nhận thức tất cả, cũng chính (Phát hiện vật phẩm LỤM) là thiên mệnh . Ngươi bây giờ còn không cảm giác được thiên mệnh tồn tại, là bởi vì ngươi quá yếu, ngươi lực lượng, ngươi đại não, còn không có đạt tới cái này cái không gian ba chiều cực hạn, chờ ngươi lực lượng, đại não, nhận thức, đạt tới không gian ba chiều cực hạn về sau, là có thể cảm nhận được không gian bốn chiều tồn tại, cũng chính là thiên mệnh ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối, có điểm phức tạp!"

Hoang Đế đạm thanh nói: "Phức tạp là được rồi . Ngươi bây giờ, cách nó còn có cự ly rất dài, chậm rãi đi thôi!"

Dương Diệp nói: "Bất quá, ta có một điểm không giải khai . Dựa theo tiền bối nói, cái này thiên mệnh, tại chỗ gọi là không gian bốn chiều trong, thế nhưng, cái này cùng chúng ta không có quan hệ a! Bọn họ ở không gian bốn chiều, chúng ta ở không gian ba chiều, mọi người không xâm phạm lẫn nhau, cái này không phải thật tốt sao ?"

Hoang Đế nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi là óc heo ai! Biết một chiều không gian cùng không gian hai chiều bên trong sinh vật sao? Tỷ như thực vật, tỷ như con kiến, chúng nó liền sinh tồn ở một chiều không gian cùng không gian hai chiều, ta hỏi một chút ngươi, vận mệnh của bọn nó có thể chính mình chủ tể sao? E rằng nhân loại một cái không cẩn thận, đạp phải một cọng cỏ, một con kiến, bọn họ sinh mệnh cũng liền đến rồi cuối . Hiểu chưa ?"

Dương Diệp ngẩn người .

Cvt: Vậy chắc còn không gian 5D,...10D .....

PS: Nói điểm lời nói nhảm, bàn luận cuộc sống . Viết sách ba năm, buôn bán lời ít tiền, thêm trên(lên) trước đây đi làm tích súc, ở lão gia giúp ta ba mẹ đắp đống phòng ở, cũng là của ta phòng ở, nông thôn nhà dân, không phải biệt thự, biệt thự đắp không dậy nổi . Còn xe, lập tức chuẩn bị vào tay một chiếc tiểu mô-tơ, cũng có thay đi bộ . Ta cũng coi như có xe có phòng chứ ?

Ai, không xa cầu nhiều lắm, chủ yếu là xa cầu cũng không có a!

Nhất về sau, cảm tạ chư vị đại lão khen thưởng cùng chống đỡ!

Ân, cái kia gì, ta chưa tính là ở khoe giàu chứ ?.....

------oOo------

Chương 2459: Chúng Sinh, Đều Là Như Con Kiến Hôi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe đến đó, Dương Diệp đã đại khái hiểu .

Không gian bốn chiều sinh vật, cũng chính là thế nhân sở xưng là thiên mệnh, là có thể chủ tể không gian ba chiều trong sinh linh vận mạng .

Không gian ba chiều trong, giống như Hoang Đế nhân vật như vậy, bọn họ làm sao có thể cam tâm bị người chủ tể, bị người thao túng ?

Kỳ thực, nói khó nghe một điểm, đây chính là cao cấp sinh linh đối với cấp thấp sinh linh chưởng khống . Tựu giống với sinh hoạt tại thế giới trong nhân loại, đối với con kiến, đối với thực vật, bọn họ lại có nhiều thiếu lòng thương hại đâu?

Ngươi giết chết một con kiến, ngươi sẽ thảo nào sao?

Chắc chắn sẽ không đấy!

Tựu giống với, không gian bốn chiều bên trong cái kia cái gọi là thiên mệnh, nhân gia giết chết một nhân loại, nhân gia hội khổ sở sao? Nhân gia hội chú ý sao?

Ai nguyện ý bị người chưởng khống ? Bị người thao túng ?

Dương Diệp lắc đầu, thu hồi tâm tư, với hắn mà nói, những thứ này cách hắn quá xa vời . Hơn nữa, kia cái gì thiên mệnh, đến tột cùng ở vẫn là không ở, cũng không có ai dám trăm phần trăm xác định a!

Hoang Đế cũng không có muốn cùng Dương Diệp nói quá nhiều phương diện này sự tình, hắn mang theo Dương Diệp tiếp tục hướng trên(lên) thổi đi .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Tiền bối, cái này vậy là cái gì không gian ?"

Hoang Đế đạm thanh nói: "Minh hư không!"

"Minh hư không ?"

Dương Diệp chính muốn hỏi cái gì, Hoang Đế đột nhiên nói: "Đừng hỏi, nói ngươi cũng không hiểu ."

Nói xong, Hoang Đế tăng thêm tốc độ, rất nhanh, hai người phảng phất đi tới phần cuối, ở cái kia phần cuối chỗ, thỉnh thoảng có đen nhánh sắc lôi điện xẹt qua .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Nhìn những thứ kia Hắc Sắc Lôi Điện, Dương Diệp cảm giác lòng của mình có chút run!

Nguy hiểm!

Đây là hắn đệ nhất trực giác!

Hoang Đế cười nói: "Biết đây là cái gì ư ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Hoang Đế nói: "Ám hư thần lôi, một loại cường đại thần lôi, sở hữu Phấn Toái Hư Không uy lực! Loại này thần lôi, từ thông thường thần lôi tiến hóa mà đến, mà một đạo thông thường lôi muốn tiến hóa thành loại này ám hư thần lôi, chí ít cần mười vạn năm! Có thể nói như vậy, cái này đạo lôi điện yêu thần rơi vào Hoang Tộc, có thể trong nháy mắt đem toàn bộ Hoang Tộc đều nổ nát bấy ."

Dương Diệp hầu lăn lăn, sau đó nói: "Tiền bối không phải là muốn để cho ta đi bị cái này sét đánh chứ ?"

Hoang Đế nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp cười khổ, "Tiền bối, ngươi đây là muốn kiếm chết ta đi ?"

"Giết chết ngươi ?"

Hoang Đế đạm thanh nói: "Ta cần phiền toái như vậy? Một cái tát có thể đập chết ngươi . Loại này thần lôi, uy lực cực lớn, đương nhiên, cũng rất nguy hiểm . Bất quá, như ngươi có thể đủ bị nó lôi lực thanh tẩy, nhục thân nhất định sẽ đạt được thật to tăng mạnh, nói không chừng còn sẽ có rất nhiều kinh hỉ . Đương nhiên, thì nhìn ngươi dám không dám!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối, cái này lôi uy lực, đã hoàn toàn vượt ra khỏi thân thể ta có thể thừa nhận cực hạn, đừng nói rèn luyện, ta vừa đi lên, sợ là trực tiếp thành cặn bả!"

Hoang Đế nói: "Ngươi không đi thử thử làm sao biết mình nhất định sẽ trở thành cặn bã ?"

Dương Diệp: "

Hoang Đế đạm thanh nói: "Thử cùng không thử, chính ngươi làm quyết định ."

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta thử!"

Như Hoang Đế nói, đối phương nếu như muốn hại hắn, căn bản không cần phiền toái như vậy.

Không phải là lôi điện sao? Sợ cái cây búa!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phần cuối, đang muốn đi tới, mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở bên cạnh hắn .

Nhị Nha nhìn thoáng qua chân trời những thứ kia lôi điện, nhưng sau nhìn về phía Hoang Đế, "Đại thúc, ta có thể không thể cũng đi à?"

Hoang Đế nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Theo liền!"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, ta trước đi nhìn thử một chút, ngươi trước đừng nóng vội ."

Dương Diệp chính muốn nói cái gì, Nhị Nha cũng là chân nhỏ nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người phóng lên cao, ở nơi này lúc, một đạo thiểm điện đột nhiên từ cái này phần cuối rơi xuống, nhưng sau trực tiếp đánh vào Nhị Nha thân lên.

Ầm!

]

Vô số văng lửa khắp nơi!

Nhị Nha trực tiếp bị cái kia một tia chớp oanh đến rồi Dương Diệp cùng Hoang Đế trước mặt .

Nhị Nha khuôn mặt nhỏ nhắn thương bạch, toàn thân trên dưới, điện quang thiểm thước, thân thể càng là như sốt một dạng rung động .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp có chút không muốn làm .

Nhị Nha đây là cái gì thân thể, hắn là phi thường rõ ràng, siêu Thần khí đều có thể gánh a! Mà bây giờ, cái này một tia chớp đem nàng đánh cho

Cái này lúc, Nhị Nha thần tốc thở hổn hển mấy cái, nhưng sau tham lam hít hít, "Thật thoải mái a!"

Dương Diệp: "

Tiếp đó, ở Hoang Đế cùng Dương Diệp ánh mắt bên trong, Nhị Nha lại hướng những thứ kia lôi điện xông tới .

Ầm!

Lại là một tia chớp bổ vào Nhị Nha thân lên, cái này đạo lôi điện, lần nữa đem Nhị Nha đánh cho rớt xuống .

Nhị Nha thân thể trực đả bệnh sốt rét!

Thế nhưng Dương Diệp cũng là phát hiện, ở Nhị Nha khuôn mặt lên, tràn đầy kích thích màu sắc!

Kích thích!

Cái này Nhị Nha không sẽ là một cái thụ ngược đãi cuồng chứ ?

Nhị Nha lần nữa xông tới .

Một bên, Dương Diệp nhìn về phía Hoang Đế, "Tiền bối, ngươi biết lai lịch của nàng ?"

Hoang Đế đạm thanh nói: "Biết, thế nhưng không nói cho ngươi!"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, "Vì sao ?"

Hoang Đế nói: "Ta yêu mến nhử, được chưa ?"

Dương Diệp: "

Không xa chỗ, Nhị Nha mỗi một lần bị đánh xuống, lại sẽ lần nữa xông lên . Bề ngoài, Nhị Nha rất chật vật, hơn nữa, nàng đã da tróc thịt bong, nàng trên người miếng vảy cũng bắt đầu xuất hiện vết rạn, còn có vết máu!

Thế nhưng, Nhị Nha cũng là càng ngày càng kích thích!

"Biết tại sao không ?" Hoang Đế đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, lắc đầu .

Hoang Đế nói: "Này lôi, có một cái đặc thù địa phương, chính là ẩn chứa cực kỳ tinh thuần lôi tinh hoa, là tinh tuý, nó mỗi một lần phách nàng, sẽ có bộ phận tinh tuý tiến nhập trong cơ thể nàng, đơn (Phát hiện vật phẩm LỤM) giản mà nói chính là, nàng hấp thu càng nhiều tinh hoa, nàng tự thân phòng ngự cũng sẽ lợi hại . Loại này lôi tinh hoa, một ngày tiến nhập các ngươi trong cơ thể, sẽ mạnh mẽ hóa các ngươi da thịt, xương cốt, kinh mạch, ngươi hiểu chưa ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau thân hình run lên, phóng lên cao .

Rất nhanh, một tia chớp tự phía chân trời đánh tới, nhìn cái kia đạo lôi điện, Dương Diệp tê cả da đầu, nhưng vẫn là kiên trì đỉnh đi tới .

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đánh tự không trung rơi mà xuống.

Hoang Đế trước mặt, Dương Diệp ghé vào không gian trên(lên) rung động kịch liệt lấy, cả người đen nhánh, da tróc thịt bong, tiên huyết chảy ròng .

Trọng thương!

Một tia chớp, trực tiếp làm cho Dương Diệp nhục thân văng tung tóe, toàn thân tê liệt!

Thống khổ a!

Đây chính là Dương Diệp bây giờ cảm thụ, bị điện giật tư vị, hắn không thể không hưởng qua, thế nhưng, lúc này đây bất đồng, loại đau này, còn kèm theo một loại tê tâm liệt phế tê liệt cảm giác, loại này tê liệt cảm giác, không phải nhất chỗ hai chỗ, mà là toàn thân!

Cũng may, ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, hắn nhục thân bắt đầu chậm rãi khôi phục bình thường .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đứng lên, nhưng sau hắn lần nữa hướng xa chỗ phần cuối vọt tới .

Phía dưới, Hoang Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Nhị Nha, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, hắn xuất hiện ở Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất, cũng chính là cái kia Trần Huyền An trước mặt .

"Ngươi nói với hắn nhiều lắm!" Trần Huyền An đột nhiên nói .

Hoang Đế nói: "Hắn sớm muộn phải tiếp xúc, hiện tại tâm lý có cái cuối cùng, chưa chắc là hư chỗ ."

Trần Huyền An khẽ gật đầu, "Tìm ta, có việc ?"

Hoang Đế nói: "Có một chuyện ."

"Nói!" Trần Huyền An đạo.

Hoang Đế đi tới một bên, nhẹ giọng nói: "Thượng cổ thời đại, so với bây giờ võ đạo văn minh mạnh hơn rất nhiều sao?"

Trần Huyền An gật đầu, "Chỉnh thể mạnh mẽ rất nhiều ."

"Vì sao vẫn lạc tiêu thất ?" Hoang Đế lại hỏi .

Trần Huyền An lắc đầu, "Nguyên nhân có rất nhiều, tỷ như chiến tranh . Rất nhiều văn minh, đều là ở chiến tranh bên trong tiêu thất. Thượng cổ thời đại phía trước, còn có càng cổ xưa văn minh, nhưng mà, chúng nó cũng đã biến mất . Ngay như bây giờ, ngươi Hoang Tộc nếu như cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ tử chiến, rất có thể ở vài vạn năm về sau, hậu nhân cũng không có ai hội nhớ kỹ các ngươi cái thời đại này văn minh ."

Hoang Đế cười nói: "Chiến tranh là tội khôi họa thủ, chẳng qua hầu hết thời gian, chiến tranh không cách nào tránh khỏi ."

Trần Huyền An nói: "Ta ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, cảm nhận được một đạo khí tức cường đại, không kém ngươi ."

Hoang Đế nói: "Chuyện nơi đây tình, chẳng mấy chốc sẽ kết thúc .

Tới tìm ngươi, là muốn hỏi một cái, nó, thật rất mạnh sao?"

Trần Huyền An nói: "Mạnh mẽ cùng không mạnh, ngươi cũng phải đi, không phải sao?"

Hoang Đế cười ha ha một tiếng, tiếng cười trực thấu toàn bộ Bắc Hoang Kiếm Tông .

Khoảng khắc về sau, Hoang Đế đi nha.

Điện bên trong, chỉ còn Trần Huyền An!

Điện bên trong trầm mặc hồi lâu, một giọng nói đột nhiên vang lên, "Chúng sinh, đều là như con kiến hôi ."

Minh hư không bên trong, Dương Diệp cùng Nhị Nha vẫn còn ở người trước ngã xuống người sau tiến lên hướng những thứ kia thần lôi phóng đi .

Nhị Nha còn tốt, những thứ kia thần lôi đối với nàng nhục thân mặc dù có rất lớn trùng kích, thế nhưng, nàng có thể gánh nổi! Nàng ngạnh sinh sinh đối phó cái kia từng đường thần lôi!

Thế nhưng Dương Diệp bất đồng, Dương Diệp gánh không được, mỗi một đạo thần lôi oanh xuống, đều sẽ đưa hắn oanh da tróc thịt bong, nhưng sau cần nghỉ ngơi đã lâu mới có thể tiếp tục tiếp theo .

Bất quá, hiệu quả vẫn phải có, hắn đã cảm giác được trong cơ thể mình nhiều một thứ gì đó . Ngoại trừ này bên ngoài, hắn dường như càng có thể gánh!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Nhị Nha một lần lại một lần bị sét đánh

Hồng Mông Tháp bên trong .

Lũ yêu có chút nhìn có chút hả hê, Nhị Nha cái này đại ma đầu rốt cục bị chế tài!

Nhị Nha ở chúng nó trong lòng, là đại tỷ, càng là nhất tôn ma đầu .

Bất quá, còn không có nhìn có chút hả hê bao lâu, Nhị Nha lại đột nhiên tiến nhập Hồng Mông Tháp, nàng đi tới phi thăng đài lên.

Chứng kiến cái kia cả người là trên(lên) thương Nhị Nha, lũ yêu trong lòng đột nhiên dâng lên một không hảo cảm!

Nhị Nha nhìn thoáng qua tiểu long chờ yêu, sau đó nói: "Các ngươi, theo ta cùng đi ."

Lũ yêu: "

Nhìn thấy lũ yêu không có động tĩnh, Nhị Nha lạnh lùng nói: "Thế nào, các ngươi là cho rằng so với ta còn lợi hại hơn, cho nên không cần đi tu luyện, đúng không ?"

Lũ yêu liền vội vàng lắc đầu .

Nhị Nha nói: "Đã không phải, vậy hãy cùng ta đi, không có ý kiến chớ ?"

Nói đến đây, nàng xem hướng tiểu long, "Ngươi có ý kiến gì không ?"

Tiểu long liền vội vàng lắc đầu .

Nhị Nha vừa nhìn về phía Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu liền vội vàng lắc đầu .

Nhị Nha nhìn về phía cái kia Thái Cổ Đế Ngạc, sau người do dự xuống, nhưng sau lắc đầu .

Mặt mũi ? Cốt khí ?

Đi tới nơi này về sau, nó học xong một vật, cái kia thì là không thể sĩ diện, còn cốt khí, muốn cốt khí kết quả chính là đầu khớp xương bị cắt đứt!

Nhị Nha hài lòng gật đầu, "Đi, mọi người cùng nhau đi bị sét đánh ."

Vừa nói, nàng ly khai Hồng Mông Tháp, không trung, Nhị Nha hừ một tiếng, đánh giá thấp nói: "Cái này Phá Lôi, chờ ngươi phách hết ta, ta liền ăn ngươi, cũng không biết có thể ăn được hay không, ân, chờ làm cho Dương ca ăn trước ăn xem, có thể ăn đang ăn "

------oOo------

Chương 2460: Nhục Thân Phá Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Nhị Nha cưỡng bức xuống, Hồng Mông Tháp bên trong những thứ kia đại yêu đều chạy ra, sau đó dùng thân thể đi đụng những thứ kia thiểm điện .

Trong lúc nhất thời, ở mảnh này Minh Hư Không bên trong, tiếng kêu rên không ngừng vang lên .

Sống không bằng chết!

Đây chính là những thứ này yêu thú thời khắc này cảm giác!

Mà Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch tắc thì là ở bồi dưỡng cái kia rương trúc lão giả cho nàng cái kia Thiên Dựng Quả .

Trái cây bị nàng ăn, bởi vì chỉ có một viên, nàng cũng không biết phân cho người nào, nhất về sau, nàng nghe nghe trái cây, dường như rất ngọt, đơn giản liền chính mình ăn .

Thiên Dựng Quả!

Thiên Sinh Địa Dưỡng!

Kỳ thực, rương trúc lão giả sở dĩ cho Tiểu Bạch trái cây này, mục đích thực sự chính là hy vọng Tiểu Bạch có thể bồi dưỡng được mới Thiên Dựng Thần Thụ .

Rất nhiều cổ lão vật cổ xưa, đều theo một ít chiến tranh mà tiêu thất .

Tỷ như Hỗn Nguyên cây, thiên dựng cây, những thứ này cổ xưa thần vật, nguyên bản đều ở trong thiên địa bình yên sinh tồn, thế nhưng, chiến tranh bạo nổ phát, khắp nơi sinh linh cướp đoạt, kết quả sau cùng chính là, những thứ này cổ xưa thần vật một cái lại một cái tiêu thất!

Mà Tiểu Bạch, có thể lần nữa bồi dưỡng được những thần vật này!

Đây cũng chính là rương trúc lão giả vì sao cho Tiểu Bạch cái này Thiên Dựng Quả cùng với cho Hồng Mông Tháp bên trong thế giới tăng lên nguyên nhân!

Tiểu Bạch mỗi ngày đều sẽ đến cho loại mầm mống này đổ linh khí, đáng giá nhất nói đúng lắm, cái kia Vĩnh Hằng Chi Khí, ở Tiểu Bạch trong cơ thể, đã biến dị! Cũng chính là thay đổi càng lúc càng lớn, này cái khí chủng so với đã từng lớn không chỉ gấp mười lần!

Nàng bây giờ, chỉ cần muốn, tùy thời có thể lộng rất nhiều rất nhiều Vĩnh Hằng Chi Khí xuất hiện!

Một lát sau, Tiểu Bạch đi tới cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây trước, cảm nhận được Tiểu Bạch đến, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây tức thì run rẩy động, ngay sau đó, từng luồng khí lưu phiêu hướng Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ những thứ kia khí lưu, nhưng sau ánh mắt rơi vào cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên trái trên cây phía trên .

Mỗi khỏa Hỗn Nguyên cây có năm miếng Hỗn Nguyên quả!

Tổng cộng mười miếng Hỗn Nguyên quả!

Giống như tiểu long chúng nó những thứ này đại yêu, mặc dù có Nhị Nha không ngừng đang huấn luyện, thế nhưng, chúng nó cũng là cần tư nguyên, cái này Hỗn Nguyên quả, không thể nghi ngờ là chúng nó hiện nay tốt nhất tài nguyên .

Lại cho hai khỏa Hỗn Nguyên cây đổ vô số linh khí về sau, Tiểu Bạch lần này nhất bính nhất khiêu rời đi .

Trong phòng tu luyện .

Tiểu Bạch ngồi chồm hổm ngồi ở trên đất, ở trước mặt nàng, là một kiện món Thần khí, cái kia chuôi tru cùng Ác Linh Tử Dực đã ở, bất quá, cái khác Thần khí đều cách chúng nó rất xa .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua trước mắt những thứ này Thần khí, tốt nhất, nàng ánh mắt rơi vào Hồng Mông Tháp lên.

Nàng một trong những bằng hữu tốt nhất!

Nàng cũng không quên, ở năm đó, nhất chiếu cố nàng Tiểu Bạch, chính là chỗ này Hồng Mông Tháp!

Tiểu Bạch ôm cái kia Hồng Mông Tháp, liên tục không ngừng linh khí cùng Vĩnh Hằng Chi Khí tiến nhập Hồng Mông Tháp, trong sát na, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới đột nhiên run rẩy động .

Rất nhanh, Kiếm Kinh cùng Tô Thanh Thi xuất hiện ở trong phòng tu luyện, Tô Thanh Thi đang muốn ngăn cản Tiểu Bạch, nhưng là bị Kiếm Kinh ngăn cản .

Tô Thanh Thi quay lại hỏi Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Cái này Hồng Mông Tháp có thể phải thăng cấp!"

Thăng cấp!

Tô Thanh Thi có chút khiếp sợ, cái này Hồng Mông Tháp nhưng là

Thần khí, như nó ở thăng cấp, chẳng phải là muốn đạt được siêu Thần khí ?

Tô Thanh Thi quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Tiểu Bạch, lúc này, cái kia tiểu gia hỏa đang ở dùng sức cho Hồng Mông Tháp đưa vào linh khí, những linh khí này bên trong, có Hồng Mông Tử Khí, Vĩnh Hằng Chi Khí, còn có một số khác đặc thù khí độ, loại này đặc thù khí độ, là Tiểu Bạch dành riêng huyền khí, đây cũng là mấu chốt nhất một loại khí .

Thăng linh!

]

Loại này khí, có thể cho vạn vật thăng linh!

Cứ như vậy, ở Kiếm Kinh cùng Tô Thanh Thi nhìn kỹ xuống, cái kia Hồng Mông Tháp bắt đầu run rẩy động, dần dần, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới đều run rẩy động, không chỉ có như đây, Hồng Mông Tháp bên trong linh khí cũng đều thay đổi bắt đầu có điểm hỗn loạn .

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, đột nhiên, cái kia Hồng Mông Tháp bạo phát ra một đạo sáng chói ánh sáng màu tím, một khí tức cường đại từ cái này Hồng Mông Tháp bên trong tịch quyển mà ra, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới kịch liệt run lên!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ cái kia Hồng Mông Tháp, nhưng sau thân thể nàng lệch một cái, trực tiếp nằm lên trên đất .

Kiếm Kinh cùng Tô Thanh Thi trong lòng cả kinh, vội vã đi tới .

Mà một bên những thứ kia Thần khí cũng dồn dập vây lại!

"Nàng, nàng không sao chứ ?" Tô Thanh Thi liền vội vàng hỏi .

Kiếm Kinh kiểm tra rồi một cái Tiểu Bạch, thần sắc nhẹ nhõm, "Chính là quá mệt mỏi, không có việc gì . Làm cho nàng nghỉ ngơi một ngày cho khỏe hạ!"

Tô Thanh Thi trong lòng buông lỏng, nàng khom lưng đem Tiểu Bạch ôm ở trong lòng, lúc này, Tiểu Bạch viên kia đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy uể oải màu sắc . Lúc này đây đối với nàng tiêu hao, không thể nghi ngờ là rất lớn .

Tô Thanh Thi nhìn về phía Kiếm Kinh, "Cái này Hồng Mông Tháp ..."

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Không tính là siêu Thần khí, chỉ có thể coi là nửa cái siêu Thần khí . Tuy là chưa tính là siêu Thần khí, thế nhưng, nàng linh trí đạt tới trình độ nhất định, ngày sau chỉ cần nó ủng có chính mình đạo, nó là có thể đạt được siêu Thần khí . Tiểu Bạch khiến nó chân chính ý nghĩa trên(lên) đến gần vô hạn siêu thần khí!"

Hồng Mông Tháp khẽ run lên, nhưng sau tới gần Tiểu Bạch, không ngừng ma sát Tiểu Bạch tiểu trảo .

Đối với Tiểu Bạch, nàng tự nhiên là cảm kích, một lần này đề thăng, đối với nó mà nói, tương đương với chân chính cải biến vận mệnh! Đã từng nó, không có tư cách đi ủng có chính mình đạo, nhưng là bây giờ, nó có! Nó đã đạt đến thần khí cực hạn, chỉ cần đột phá cái này điểm tới hạn, mà cái điểm tới hạn, là Tiểu Bạch tiễn nó tới!

Ở Kiếm Kinh cùng Tô Thanh Thi chu vi, những thứ kia Thần khí cũng đều ở vây quanh Tiểu Bạch, dồn dập rung động, làm như ở biểu đạt cái gì .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua những thứ kia Thần khí, sau đó nói: "Các ngươi đừng có gấp, mỗi một lần đề thăng, đối với nàng tiêu hao đều rất lớn, việc này được từ từ sẽ đến, phản chính các ngươi đều có cơ hội, không phải sao?"

Nghe vậy, những thứ kia Thần khí dần dần bình tĩnh lại .

Tuy là chúng nó cũng hy vọng đề thăng chính mình, thế nhưng, Tiểu Bạch tối trọng yếu!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua cái kia nằm Tô Thanh Thi trong lòng khò khò ngủ say Tiểu Bạch, lắc đầu cười, "Thật là một yêu nghiệt!"

Vừa nói, nàng xem hướng về phía cái kia Hồng Mông Tháp, "Ngươi khẳng định có năng lực mới chứ ?"

Hồng Mông Tháp khẽ run lên, rất nhanh, ở Kiếm Kinh thân lên, xuất hiện một tòa hư ảo kim sắc Tiểu Tháp, cái tòa này Tiểu Tháp thả ra người một kim quang bao phủ Kiếm Kinh, đạo kim quang này che lấp Kiếm Kinh toàn thân, dày không ra phong, giống như nhất kiện khôi giáp!

Không gần như chỉ ở Kiếm Kinh thân lên, ở Tô Thanh Thi, chu vi những thứ kia Thần khí thân lên, cũng xuất hiện một tòa kim sắc

Tiểu Tháp, Tiểu Tháp thả ra từng đạo kiếm quang không ngừng bao vây lấy Tô Thanh Thi cùng chúng Thần khí!

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua trên người những thứ kia hơi mỏng kim quang, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Hồng Mông hộ giáp ..."

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Ở Nhị Nha dẫn dắt xuống, lũ yêu không ngừng hướng những thứ kia lôi điện phóng đi, thế nhưng mỗi một lần đều sẽ bị oanh xuống, chẳng qua rất nhanh, chúng nó lại vọt tới .

Cứ như vậy, bầy yêu một lần lại một lần bị cái kia ám hư thần lôi thanh tẩy .

Còn Dương Diệp, Dương Diệp sớm đã nằm úp sấp xuống, hắn nhục thân, so với Tiểu Ngưu chúng nó còn thì kém rất nhiều . Cái này chút có thể đều là Thái Cổ đại yêu, đều có tiên thiên ưu thế . Mà hắn Dương Diệp, nhục thân mặc dù so sánh lại người bình thường mạnh hơn nhiều, nhưng so với những thứ này có tiên thiên ưu thế đại yêu, còn thì kém rất nhiều . Nguyên nhân đây, ở đã trải qua không sai biệt lắm mấy mươi lần thần lôi oanh kích về sau, hắn gánh không được!

Không trung, Dương Diệp nằm tại mặt đất cũng không nhúc nhích, tại hắn quanh thân, còn có điện quang văng khắp nơi .

Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng chữa trị hắn nhục thân!

Khoảng chừng một canh giờ về sau, Dương Diệp bò dậy, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Nhị Nha, cái kia Nhị Nha đã điên rồi .

Nhị Nha liền huyền phù ở cái kia không trung , mặc cho những thứ kia thần lôi không ngừng oanh kích nàng, mà nàng đã toàn bộ ngạnh sinh sinh đối phó!

Biến thái!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cách nghĩ!

Cái này Nhị Nha là thật biến thái a, cái kia thần lôi uy lực, hắn là tự thân lãnh giáo qua, nhưng là bây giờ, cái này Nhị Nha lại có thể ngạnh kháng, nàng nhục thân mạnh mẽ đến trình độ nào ?

Cái này lúc, Nhị Nha ở xa như vậy chỗ đột nhiên đấm ra một quyền!

Ầm!

Tại chúng yêu cùng Dương Diệp ánh mắt bên trong, Nhị Nha một quyền này dĩ nhiên ngạnh sinh sinh đánh bể cái kia một tia chớp! Chẳng qua Nhị Nha cũng bị oanh té bay ra ngoài!

Lực lượng là lẫn nhau!

Xa chỗ, Nhị Nha trên không trung liền quăng ngã nhiều cái bổ nhào . Chẳng qua rất nhanh nàng lại bò dậy, nàng xem xem thân thể của chính mình, ở thân thể nàng quanh thân, lóe ra một chút tinh điểm sáng màu xanh lam!

Lôi tinh hoa!

Toàn bộ đều là lôi tinh hoa!

Những thứ này lôi tinh hoa không ngừng ở cường hóa Nhị Nha nhục thân, còn mạnh hơn hóa thành nàng những thứ kia miếng vảy!

Nàng nhục thân cùng miếng vảy đang ở thuế biến!

Nhị Nha nhếch miệng cười, sau đó sẽ lần hướng những thứ kia lôi điện vọt tới . Bất quá, nàng cũng không dám vọt tới những thứ kia lôi điện sâu chỗ, những thứ kia lôi điện sâu chỗ, uy lực quá tốt đẹp lớn, đủ để đem tất cả mọi người bọn họ đều đánh thành tro cặn bã!

Đây cũng là Hoang Đế giao phó, không thể thâm nhập cái kia phiến lôi khu!

Tại chỗ, những thứ kia đại yêu hai mặt nhìn nhau, không biết nên như thế nào .

Cái này lúc, Dương Diệp đi tới trước mặt của bọn nó, hắn nhìn lũ yêu liếc mắt, "Đây là một cái rất tốt đề thăng cơ hội, như các ngươi không quý trọng, vậy kết quả chính là, các ngươi cùng Nhị Nha chênh lệch càng ngày càng lớn, như đại tới trình độ nhất định, nàng sợ là cũng sẽ không bao giờ đánh các ngươi, bởi vì khi đó, các ngươi không đáng giá ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người phóng lên cao!

Giữa sân, những thứ kia đại yêu đang trầm mặc khoảng khắc về sau, cái kia tiểu long dẫn đầu liền xông ra ngoài, thứ nhì là Tiểu Ngưu, ngay sau đó, hết thảy đại yêu đều rối rít xông tới .

Đều là Thái Cổ đại yêu, đều có cốt khí cùng tôn nghiêm, chúng nó không muốn để cho mình cùng Nhị Nha sự chênh lệch càng ngày càng lớn, chúng nó sẽ cố gắng truy trên(lên) Nhị Nha bước chân . Đây là đại tỷ, cũng là mục tiêu, truy đuổi mục tiêu!

Có thể được đại tỷ đánh, tuy là đau nhức, nhưng là vui (Phát hiện vật phẩm LỤM) sướng lấy, nếu có nhất thiên, chúng nó cùng Nhị Nha chênh lệch càng ngày càng lớn, đó mới là bi ai nhất!

Cứ như vậy, một ngày một ngày trôi qua .

Thời gian trôi qua rất nhanh, một cái nguyệt về sau, Nhị Nha đã hoàn toàn không sợ những thứ kia thần lôi . Nàng bây giờ, đứng ở nơi ấy, những thứ kia thần lôi làm sao phách nàng(hắn) không có việc gì . Ngược lại, nàng còn nuốt một tia chớp, bất quá, mùi vị đó thực sự không được tốt lắm, cái kia đạo thần lôi ở trong cơ thể nàng không ngừng nổ vang, khiến cho nàng vô cùng phiền .

Nhị Nha ly khai Minh Hư Không, về tới Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau trốn vào nàng tiểu điện bên trong, không biết đang làm cái gì .

Mà bên ngoài, Dương Diệp cùng lũ yêu vẫn còn tiếp tục .

Cứ như vậy, lại qua không sai biệt lắm một cái nguyệt .

Không trung, Dương Diệp đột nhiên bị một tia chớp đánh bay, nhưng mà đột nhiên, ở trong cơ thể hắn đột nhiên tản mát ra một cực kỳ tinh thuần lực lượng!

Không gian rung động!

Phá Giới cảnh nhục thân!

Đi ngang qua sấp sỉ hai tháng tử vong tôi luyện về sau, hắn nhục thân rốt cuộc đã tới Phá Giới cảnh!

Nhục thân Phá Giới cảnh, cũng liền ý nghĩa, hắn có thể mang chính mình cảnh giới đề thăng tới Phá Giới cảnh!

....

PS: Cảm tạ chư vị bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! Gần nhất mỗi ngày đều có thừa đùi gà, cám ơn lão bản nhóm chống đỡ! ! !

------oOo------

Chương 2461: Ta Bạch Uy Vũ, Ta Bạch Ngưu Bì!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhục thân Phá Giới cảnh!

Dương Diệp nằm ở hư không bên trong từng ngốn từng ngốn thở dốc lấy, tại hắn quanh thân, còn tràn ngập điện quang hỏa hoa .

Quá hồi lâu, trên người của hắn những thứ kia điện quang hỏa hoa mới dần dần biến mất .

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại hắn quanh thân, từng cổ một khí tức cường đại không ngừng chấn động mà ra .

Cổ hơi thở này, càng ngày càng cường đại .

Đột nhiên .

Ầm!

Phòng tu luyện bên trong, không gian trở nên kịch liệt run lên!

Hư Chân kỳ!

Dương Diệp cảnh giới trực tiếp đạt tới Hư Chân kỳ, nhưng mà còn chưa kết thúc, không đến nửa canh giờ, hắn theo Hư Chân lại đạt tới Giới Chân kỳ, mà một canh giờ về sau, hắn cảnh giới trực tiếp đạt tới Giới Chủ kỳ!

Ngắn ngủi không đến hai canh giờ, hắn trực tiếp theo Hư Chân đạt tới Giới Chủ!

Nhưng mà còn chưa kết thúc, hơi thở của hắn còn đang tăng trưởng .

Lại qua một canh giờ!

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, toàn bộ phòng tu luyện kịch liệt run lên!

Phá Giới cảnh!

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn thoáng qua hai tay mình, hai tay chậm rãi nắm chặc thành quyền, trong sát na, một cường đại lực lượng từ hắn song quyền bên trong không ngừng tràn ra .

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở trước mặt hắn, hỏi, "Có cảm giác gì ?"

Cảm giác ?

Dương Diệp sâu hấp một hơi, khóe miệng hơi cuộn lên, "Cảm giác toàn thân tràn đầy lực lượng, bây giờ ta, mới có thể thi triển bảy kiếm Kiếm Vực, bát kiếm cũng không phải không thể! Còn phi kiếm, cũng có thể thi triển nhanh hơn, uy lực càng mạnh ."

Dứt lời, tâm niệm vừa động .

Sưu!

Hai sợi kiếm quang đã tại cân nhắc nghìn dặm bên ngoài!

Phi kiếm!

Tốc độ cùng uy lực so trước đó chí ít tăng lên gấp năm lần không ngừng!

Thực lực đại tăng!

Kiếm Kinh hỏi, "Là không phải vẫn có thể đề thăng ?"

Dương Diệp gật đầu, hắn cảnh giới kỳ thực vẫn có thể đề thăng, thế nhưng hắn không có . Cảnh giới tốt nhất cùng nhục thân đồng bộ, hơn nữa, hắn hiện tại, không thích hợp một cái vượt qua nhiều lắm giai . Từ từ sẽ đến vững hơn một ít!"

"Có thể đi Vĩnh Hằng Quốc Độ rồi không ?" Kiếm Kinh hỏi .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ngươi rất muốn đi ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi nên biết ta bản thể, ta bản thể, Tam Vị Nhất Thể, Kiếm Các, Kiếm Điển, Kiếm Kinh . Mà năm đó, Kiếm Các cùng Kiếm Điển bị đánh toái, thế nhưng bọn họ mảnh nhỏ vẫn còn ở ta chỗ ở cái kia tông môn, ta cần tìm về những mãnh vụn kia, nhưng sau làm cho Tiểu Bạch giúp ta khôi phục, tụ linh, khôi phục bản thể ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Được, ta xử lý tốt Vĩnh Hằng chi giới chuyện tình, chúng ta liền đi trước Vĩnh Hằng

Quốc Độ!"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đa tạ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Là ta nên cám ơn ngươi, ngươi giúp so với giúp ngươi nhiều."

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Chúng ta đây liền giúp lẫn nhau đi!"

Dương Diệp cười nói: "Rất tốt!"

"Dương ca ....."

Ở nơi này lúc, bên ngoài truyền đến Nhị Nha thanh âm .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh ly khai phòng tu luyện, đi tới Nhị Nha trước mặt, khi thấy Nhị Nha lúc, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh đều ngẩn ra .

Nhị Nha vẫn là phía trước Nhị Nha, thế nhưng, ở Nhị Nha trong miệng, nhiều hai cây răng nanh .

Có điểm giống Tiểu Cương Thi!

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha sờ sờ hai cây tiểu răng nanh, lắc đầu, "Không biết, phản chính vừa rồi liền đi ra . Ân, hơi ngứa chút, muốn cắn đồ đạc!"

]

Dương Diệp: "..."

Kiếm Kinh đi tới Nhị Nha trước mặt, nàng nhẹ nhàng sờ sờ cái kia hai khỏa răng nanh, nhưng mà, mới vừa vừa chạm vào sờ cái kia răng nanh, tay nàng chỉ chính là trực tiếp bị cắt ra một đạo vết máu!

Kiếm Kinh vội vã thu tay về, nhãn trung tràn đầy khiếp sợ, "Như này sắc bén!"

Sắc bén!

Dương Diệp cũng có chút khiếp sợ, hắn đi tới Nhị Nha trước mặt, nhìn một chút cái kia hai khỏa răng nanh, không phải đặc biệt dài, chỉ là so với phổ thông hàm răng dài hơn một chút . Dương Diệp do dự xuống, sau đó lấy ra Kiếm Thủ, "Nhị Nha, cắn nhìn!"

Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Dương ca, ta cảm thấy ta có thể đem cắn đứt!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, hắn không cảm thấy Nhị Nha là đang nói dối, vì vậy, hắn đem kiếm đổi thành tru, "Cái này đâu?"

Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau tiếp nhận tru, một khẩu cắn .

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, cái kia chuôi tru trực tiếp tránh thoát Nhị Nha tay, bay đến Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp cùng Kiếm Kinh phát hiện, ở tru thân kiếm lên, có hai cái nho nhỏ dấu răng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là hiện ra vẻ khiếp sợ màu sắc . Chuôi này tru, nhưng là Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm! Nhưng mà, nhưng vẫn là bị Nhị Nha cắn ra hai cái răng cửa ấn!

Cái này cần mẹ hắn bao nhiêu lực cắn à?

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, "Nhị Nha, nhiều cái này hai khỏa răng nanh, ngươi là cảm giác gì ?"

"Cảm giác ?" Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Chúng nó hơi ngứa chút, ta muốn cắn đồ đạc ."

Dương Diệp vội vàng nói: "Ngươi, ngươi đừng làm loạn cắn, nhịn một chút, dù sao, nơi đây là của chúng ta gia, đừng cắn hỏng, ngươi nói là không ?"

Nếu để cho Nhị Nha cắn, sợ là liền mảnh này thế giới cũng có thể bị nàng cắn!

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, "Nhưng là thật có chút ngứa ai!"

Dương Diệp cười nói: "Ăn thịt, thịt rồng không phải còn rất nhiều sao? Có thể ăn ..."

Con rồng kia, đủ để cho Nhị Nha chúng nó ăn mười ngày nửa tháng!

Nhị Nha rất là bất đắc dĩ .

Cái này lúc, Dương Diệp lại hỏi, "Nhị Nha, ngươi nhục thân thế nào ?"

Nhục thân!

Nhị Nha nhìn một chút thân thể mình, sau đó nói: "Cảm giác so với trước đây lợi hại hơn, Dương ca, ta cảm giác trong tay ngươi cái kia kiếm chém không đau ta, phải không thử xem ?"

Dương Diệp: "..."

Sự thực chứng minh, Nhị Nha nói không sợ, nàng nhục thân quả thật có thể phòng được giết . Đương nhiên, có một chút không thể quên, đó chính là tru hiện tại chỉ có năm phần mười uy lực . Dù cho như vậy, cái này Nhị Nha nhục thân phòng ngự, cũng phi thường khủng bố!

Có thể nói, Nhị Nha nhục thân đã đạt đến ngũ giới! Coi như không có, cũng tuyệt đối kém không xa!

Hắn hiện tại, hoàn toàn có thể dùng nhục thân ngạnh kháng ngũ giới cường giả!

Mà hàm răng của nàng, cái kia góc đối, móng vuốt, đuôi, mỗi một dạng, đều so với Thần khí còn kinh khủng hơn a! Càng chưa nói, nàng còn muốn nhất đôi cánh, siêu Thần khí!

Nàng mới thật sự là một thân Thần Trang a!

Nhị Nha duy nhất có một điểm không tốt địa phương chính là, quá tham ăn, quá muốn ăn, cái gì đều muốn ăn . Mà Tiểu Bạch tắc thì là, muốn, bảo bối gì đều muốn, cái này hai cái tiểu gia hỏa tụ chung một chỗ, thật là tuyệt phối!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, tháp bên ngoài, Dương Diệp gặp được Hoang Đế .

Hoang Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Phá Giới cảnh!"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Ngươi là muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối có đề nghị gì sao?"

Hoang Đế đạm thanh nói: "Đi đê điều làm người!"

Nói xong, Hoang Đế trực tiếp xoay người rời đi .

Dương Diệp: "..."

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu cười, đang muốn rời đi, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở bả vai hắn lên, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Không có sao chứ ?"

Tiểu Bạch lắc lắc đầu nhỏ, nàng phía trước chỉ thì hơi mệt chút, ngủ một giấc thì tốt rồi .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chỉ chỉ đỉnh đầu cái kia phiến lôi khu .

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Ngươi xem trên(lên) cái kia ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Có thể dọn đi sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo giơ giơ, nhãn trung tín tâm mười đủ!

Dương Diệp cười nói: "Thử xem!"

Tiểu Bạch gật đầu, nhưng bay về sau đến rồi cái kia trên(lên) khoảng không, Dương Diệp cũng vội vàng đi theo, hắn đương nhiên lo lắng Tiểu Bạch một cái người đi .

Nhị Nha cũng xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nhị Nha liếm mứt quả, nàng nhìn thoáng qua phần cuối cái kia phiến lôi khu, "Dương ca, Tiểu Bạch có phải hay không thổ phỉ ?"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, "Ngươi cảm thấy Tiểu Bạch là thổ phỉ sao ?"

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có điểm ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Nàng là thổ phỉ, ngươi là kẻ tham ăn, các ngươi tổ cùng nhau, tuyệt phối!"

Nhị Nha bất mãn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cuối Tiểu Bạch, "Dương ca, những thứ kia đánh Tiểu Bạch chủ ý người là không phải sẽ không bỏ qua ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nhị Nha hừ lạnh một tiếng, "Những thứ kia vương bát đản, ta sớm muộn có nhất thiên muốn ăn sạch bọn họ ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Xa chỗ phần cuối, Tiểu Bạch trôi dạt đến cái kia phiến lôi khu trước, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp cùng Nhị Nha đều đề phòng rồi lên .

Tiểu Bạch cái kia thân thể nhỏ, có thể không nhịn được cái kia lôi vừa bổ a!

Phần cuối chỗ, Tiểu Bạch nhìn cái kia phiến lôi khu, tiểu trảo nhẹ nhàng huy động . Rất nhanh, cái kia phiến lôi khu trong những thứ kia lôi điện lăn lộn .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng tiểu trảo vung lên, trong sát na, vô số linh khí hướng cái kia phiến lôi khu vọt tới .

Rất nhanh, những thứ kia linh khí che lấp một mảnh kia lôi khu .

Đùng đùng!

Trong nháy mắt, cái kia lôi khu bên trong vô số lôi điện điên cuồng lăn lộn .

Tiếng sấm rền rĩ!

Thăng linh!

Tiểu Bạch đây là đang cho cái kia phiến lôi khu trong những thứ kia lôi thăng linh!

Đối với Tiểu Bạch cử động, cái kia phiến lôi khu những thứ kia lôi có chút mộng, thế nhưng rất nhanh, thay vào đó là cao hứng!

Chẳng qua còn không có vui vẻ bao lâu, Tiểu Bạch đột nhiên thu hồi tiểu trảo, nàng nhìn cái kia phiến lôi khu chớp chớp nhãn, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Chẳng qua đi có chậm, làm như đang chờ cái gì .

Xa chỗ, linh khí tiêu thất về sau, những thứ kia lôi tức thì mộng bức . Làm sao không có ?

Rất nhanh, những thứ kia lôi hướng Tiểu Bạch đuổi theo, cũng không có oanh Tiểu Bạch, mà là theo thật sát Tiểu Bạch thân về sau, làm như ở biểu đạt cái gì .

Tiểu Bạch tiếp tục chậm dằng dặc đi tới, mà những thứ kia lôi điện tắc thì theo .

Cứ như vậy, ở Nhị Nha cùng Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch phi thường phi thường thuận lợi đem những thứ kia lôi điện đều dẫn tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Vì vậy, Hồng Mông Tháp thế giới hư không bên trong, xuất hiện một mảnh lôi khu . Phiến lôi khu này bên trong, trú đóng chí ít trên trăm đầu ám hư thần lôi!

Tiểu Bạch nhìn một mảnh kia lôi khu, phi thường thoả mãn .

Thế nhưng cái kia tiểu long chờ đại yêu tắc thì rất thống khổ, bởi vì ý vị này, ở sau đó một đoạn thời (Phát hiện vật phẩm LỤM) gian rất dài trong, chúng nó đều muốn tiếp tục bị những thứ này sét đánh .

Gian khổ thời gian gần đến!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp cùng Nhị Nha vẫn còn ở ngẩn ra .

Cứ như vậy theo Tiểu Bạch đi ?

Những thứ kia ám hư thần lôi liền không có cốt khí như vậy ? Tốt xấu cũng phản kháng một cái a! Nhưng mà, cũng không có phản kháng!

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, "Ta bạch uy vũ, ta Bạch Ngưu Bì!"

. . ..

PS: Cảm tạ khen thưởng sự ủng hộ của các bạn, còn có phiếu hàng tháng chống đỡ, cùng với vi tín chung hào khen thưởng các bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người cùng khen thưởng . Chương 02: Hội muộn cái một phút đồng hồ tả hữu, bởi vì hiện tại muốn xét duyệt!

------oOo------

Chương 2462: Vĩnh Viễn Không Thần Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong, nhiều hơn một mảnh nhỏ Lôi Trì .

Những thứ này Lôi Trì cấp bậc, Dương Diệp cũng không biết, phản chính, hắn chỉ biết là, coi như là Nhị Nha, cũng không qua nổi mảnh này Lôi Trì oanh kích!

Nhị Nha có thể gánh vác một đạo lôi, thế nhưng, nàng gánh không được một mảnh lôi .

Mà bây giờ, cái kia phiến lôi khu đều là Tiểu Bạch .

Hoang Thành cửa thành, Hoang Doanh vì Dương Diệp tống biệt .

Hoang Doanh hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Dương huynh, lần này đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, vạn sự cẩn thận ."

Dương Diệp gật đầu, "Cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp đi về sau, Hoang Thiên Hành cùng cái kia Hoang Dạ xuất hiện ở Hoang Doanh thân về sau, hiện tại, cái này Hoang Thiên Hành cùng Hoang Dạ đều là Hoang Doanh đắc lực trợ thủ .

Hoang Tộc người, vẫn là rất đoàn kết!

"Hẳn là giữ hắn lại!" Hoang Dạ đột nhiên nói .

Hoang Thiên Hành gật đầu, biểu thị tán thành .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Các ngươi là sợ hắn cùng cái kia Linh Tổ rơi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ trong tay ?"

Hoang Dạ hai người gật đầu .

Dương Diệp thân lên, nhưng là còn có Linh Tổ, như Linh Tổ rơi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ trong tay, không hề nghi ngờ, đối với Hoang Tộc là cực kỳ bất lợi .

Hoang Doanh khẽ cười nói: "Sẽ không biết, hắn sẽ không rơi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ trong tay ."

Hoang Dạ cùng Hoang Thiên Hành không có đang nói cái gì .

Hoang Doanh xoay người nhìn hai người liếc mắt, "Lúc này đây, ta Hoang Tộc không thể ở giống như đã từng vậy mù quáng tự đại, lung lạc vạn giới chuyện tình, liền dựa vào hai người ngươi ."

Hoang Dạ gật đầu, "Ta bên này, đã được đến vài giới chống đỡ, bao quát địa ngục giới, bọn họ đã đứng ở chúng ta bên này . Bất quá, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia đã ở mời chào vạn giới cường giả, đồng thời mở ra điều kiện so với chúng ta còn hậu đãi ."

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Cố gắng hết sức tranh thủ thêm một ít . Còn nữa, đế gia bọn họ thái độ như thế nào ?"

Hoang Thiên Hành trầm giọng nói: "Bọn họ thái độ có chút mơ hồ, nguyên bản bọn họ có khuynh hướng đứng ở chúng ta bên này, thế nhưng, tự Dương Diệp lần kia sự kiện về sau, bọn họ thái độ thay đổi có chút mơ hồ . Theo ta được biết, bọn họ đã cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia bắt đầu tiếp xúc ."

Hoang Doanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Đại ca, đi theo bọn họ muốn một cái xác định trả lời thuyết phục . Làm cho thương chủ đại nhân cùng ngươi đi!"

Hoang Thiên Hành nhìn thoáng qua Hoang Doanh, sau đó nói: "Hiểu!"

Rất nhanh, Hoang Dạ cùng Hoang Thiên Hành biến mất .

Tại chỗ, Hoang Doanh nhìn về phía xa như vậy chỗ phần cuối, "Dương huynh a, bằng hữu không nhiều lắm, không muốn ngươi cái này cũng mất đi, đi Vĩnh Hằng Đế Quốc, cố gắng hết sức khiêm tốn một điểm đi!"

Nói xong, Hoang Doanh xoay người rời đi .

...

Vĩnh Hằng chi giới, Kiếm Thiên Thành .

Dương Diệp đem Kiếm Thiên Thành Sư Tổ, cũng chính là cái kia kiếm chủ thi thể giao trả lại cho Kiếm Thiên Thành .

Khi thấy cỗ thi thể kia lúc, Kiếm Thiên Thành thành chủ Phần Thiên Dư thần sắc có chút phức tạp . Quá hồi lâu, Phần Thiên Dư bình phục một cái tâm tình, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đa tạ tiểu hữu!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Việc nhỏ ."

Phần Thiên Dư do dự xuống, sau đó nói: "Tiểu hữu, bây giờ loạn thế tương lâm, ta Kiếm Thiên Thành nên như thế nào tự bảo vệ mình ?"

Hoang Tộc hiện, đã không phải là bí mật gì . Ngoại trừ Hoang Tộc, còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng với một ít bừa bộn thế lực . Ở loại tình huống này xuống, bọn họ những thứ này tiểu thế lực phải như thế nào sinh tồn, nhưng thật ra một cái lớn vô cùng vấn đề .

Kiếm Thiên Thành!

]

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nếu có cần, ngươi có thể đi trước Hoang Tộc, tìm kiếm cái kia Hoang Doanh, cũng chính là Hoang Tộc hiện đảm nhiệm thế điện hạ, chỉ cần ngươi nói là ta cho ngươi đi, hắn liền sẽ hiểu . Bất quá, ta cũng với ngươi nói thẳng, các ngươi đi tìm hắn, cũng liền ý nghĩa các ngươi phải đứng ở Hoang Tộc bên này . Bình tĩnh mà xem xét, ta cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ có không thể điều tiết mâu thuẫn, ta không hi vọng các ngươi gia nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Phần Thiên Dư cười khổ, "Ta tự nhiên hiểu, chỉ là, cái kia, ta sợ Hoang Tộc xem không trên(lên) chúng ta những thứ này tiểu thế lực ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thực lực của các ngươi, quả thực nhỏ yếu chút, bất quá, còn có tấn thăng không gian . Đương nhiên, các ngươi đi vào, cũng không thể không có một điểm con bài chưa lật ."

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên, mười vạn thanh kiếm đột nhiên huyền phù ở tại Kiếm Thiên Thành trên(lên) khoảng không .

Mười vạn kiếm trận!

Toàn bộ là Ngụy Thần Khí kiếm!

"Đây, đây là ?" Phần Thiên Dư kinh ngạc nói .

Dương Diệp nói: "Cái này mười vạn thanh kiếm, xem như là ta đưa các ngươi Kiếm Thiên Thành, cái này kiếm trận đối với Phá Giới cảnh cường giả vẫn có lớn vô cùng sức uy hiếp, các ngươi mang theo toà kiếm trận này đi, không coi là phải đi ăn cơm trắng ."

Nghe vậy, Phần Thiên Dư hướng về phía Dương Diệp cung kính thi lễ, "Đa tạ!"

Câu này tạ ơn, phát tự phế phủ!

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Bảo trọng ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Phần Thiên Dư nhìn về phía cái kia cuối chân trời, giờ khắc này, hắn rất vinh hạnh, vinh hạnh mình ban đầu một cái quyết định . Ban đầu ở Vĩnh Hằng chi giới, vô số thế lực muốn lộng Dương Diệp, muốn đoạt Dương Diệp cái kia vài món Thần khí, thế nhưng, hắn Kiếm Thiên Thành lại tuyển trạch cùng Dương Diệp giao hảo .

Kết quả sau cùng là, trước đây nhằm vào Dương Diệp những thứ kia thế lực cơ bản đều chết hết . Mà Kiếm Thiên Thành còn rất tốt, không chỉ có còn rất tốt, thế nhân đều biết Dương Diệp cùng Kiếm Thiên Thành có nhất định giao tình, nguyên nhân đây, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, cơ bản không có người nào thế lực, bao quát cái kia thủ giới người không dám tùy tiện tìm đến Kiếm Thiên Thành phiền phức .

Lúc trước thiện ý, biến thành bây giờ thiện quả!

...

Nam Ly tộc .

Đại điện bên trong, chỉ có Dương Diệp cùng Nam Ly Mộng .

"Ngươi muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Mau chân đến xem ."

Nam Ly Mộng khẽ gật đầu, "Cẩn thận!"

Dương Diệp nói: "Lúc này đây tới tìm ngươi, là muốn cho ngươi giúp ta hỏi thăm một số người ."

"Ngươi theo Đại Thiên vũ trụ tới những bằng hữu kia ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Hắn tự nhiên không có quên Dương Liêm Sương cùng Thiên Nữ đám người .

Nam Ly Mộng do dự xuống, sau đó nói: "Có vài người ta đã thay ngươi tìm được, mà có vài người, không có . Tỷ như, cái kia U Minh Điện những thứ kia kỳ dị nữ tử, ta không có tin tức của các nàng."

Dương Diệp nhíu mày, "Vì sao ?"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi thật cho là chúng ta là không gì không thể ? U Minh Điện những cô gái kia, đều không đơn giản, các nàng có các nàng chính mình kỳ ngộ cùng bất phàm . Ta cảm thấy, ngươi không cần lo lắng các nàng, những thứ này người, đều không phải là phàm nhân, dù cho không bằng ngươi Dương Diệp cùng An cô nương, cũng sẽ không kém quá nhiều!"

Dương Diệp thần sắc nhẹ nhõm, cũng vậy, U Minh Điện cái kia mấy người tỷ muội, cũng đều không phải người bình thường, làm cho các nàng đi con đường của mình, có lẽ là tốt nhất .

Dương Diệp nói: "Còn dư lại những người đó, bọn họ ở Vĩnh Hằng chi giới sao?"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Cái kia gọi Dương Liêm Sương nữ tử mang theo bọn họ ở nhất chỗ tên là Nguyên Giới địa phương . Cái kia Dương Liêm Sương, là một cái kỳ nữ, nàng ở nơi ấy thành lập một cái Tiểu Vương Quốc, bên trong chế độ, rất, rất đặc biệt, ngươi có thể đi nhìn ."

Nguyên Giới!

Dương Diệp gật đầu, đứng dậy, sẽ rời đi .

Cái này lúc, Nam Ly Mộng đột nhiên nói: "Theo ta được biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ bây giờ cái kia vị vĩnh hằng chi chủ, thật không đơn giản . Mà Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, làm như còn đang chờ cái gì, cụ thể đang chờ cái gì ta không biết, thế (Phát hiện vật phẩm LỤM) nhưng ta biết, một ngày đã đến giờ, hai bên hội lập tức đánh lên . Còn nữa, Vĩnh Hằng Quốc Độ đối với Tiểu Bạch thái độ là, nhất định phải được, chính ngươi nhiều bảo trọng đi!"

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, "Ngươi đứng chỗ nào?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Ai có thể làm cho Nam Ly tộc sống, ta đứng bên kia!"

Dương Diệp không có đang nói cái gì, xoay người biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Ở Dương Diệp ly khai về sau, cái kia Nam Ly tộc lão tổ Nam Ly Âm xuất hiện ở giữa sân, Nam Ly Âm giễu cợt, "Hắn lại vẫn muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, thực sự là không biết lượng sức! Ta ....."

Ở nơi này lúc, Nam Ly Mộng tay phải đột nhiên hướng về phía Nam Ly Âm cách khoảng không một trảo, một trảo này, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở cái kia Nam Ly Âm, Nam Ly Âm trong lòng kinh hãi, vừa muốn phản kháng, nhưng mà lại là kinh hãi phát hiện, nàng mới vừa vừa phản kháng, cái kia cỗ lực lượng sẽ nát bấy thân thể của hắn!

"Nam Ly Mộng, ngươi muốn làm gì!" Nam Ly Âm nộ quát .

Nam Ly Mộng lạnh lùng nhìn Nam Ly Âm, "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi là muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, sau đó cùng bọn họ nói, Dương Diệp muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, đúng không ?"

Nam Ly Âm lạnh lùng nói: "Không thể được sao ?"

Nam Ly Mộng lắc đầu, "Thật quá ngu xuẩn . Nam Ly gia nếu như ở trong tay ngươi, chỉ làm cho nó mang đến diệt vong . Từ giờ trở đi, ta tù ngươi trăm năm, trong vòng trăm năm, thế thượng không có ngươi người như vậy!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải đè một cái, trong nháy mắt, một cái hư ảo chuông lớn tột cùng đem Nam Ly Âm cho bao phủ .

Chuông lớn bên trong, Nam Ly Âm điên cuồng tức giận mắng .

Nam Ly Mộng cũng là căn bản không quản, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, "Bảo trọng!"

Xa chỗ cuối chân trời, một luồng kiếm quang biến mất .

Chính là Dương Diệp!

Phía trước Nam Ly Âm đang ở giữa sân, bất quá, Dương Diệp cũng không có ngăn cản đối phương, thế nhưng, như Nam Ly Âm ly khai Nam Ly gia, như vậy đầu của nàng nhất định sẽ ngã xuống!

Nam Ly Mộng thoạt nhìn là ở nghiêm phạt Nam Ly Âm, thực ra là ở đảm bảo nàng một mạng!

Trong đại điện, Nam Ly Mộng hai mắt chậm rãi đóng lại .

...

Ly khai Nam Ly gia về sau, Dương Diệp lấy ra vạn giới đồ, nhưng sau thông vạn giới đồ đi tới Nguyên Giới .

Nguyên Giới rất nhỏ, ở trên mặt này, thật nhiều thế lực, mà dựa theo Nam Ly Mộng cung cấp tin tức, Dương Liêm Sương đám người ở Nguyên Giới nhất phía nam, thành lập một cái cái gì gọi là Đại Hoa quốc quốc gia!

Xây một cái quốc gia!

Nghe thế, Dương Diệp không khỏi có chút buồn cười .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới nhất chỗ trước cửa thành .

Cửa thành trên(lên) khoảng không, có ba chữ: Đại Hoa quốc .

Nói là một cái quốc, kỳ thực chính là một cái thành!

Không hề nghi ngờ, đây chính là Dương Liêm Sương làm ra cái kia quốc gia .

Dương Diệp đang muốn vào thành, ở nơi này lúc, thành bên ngoài đột nhiên truyền đến mấy đạo khí tức cường đại, một uy áp bao phủ ở toàn bộ thành .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, không xa chỗ tới một đám người, cầm đầu là nhất danh người đàn ông trung niên, Phá Giới cảnh!

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua phía dưới cái kia thành, sau đó nói: "Dương Liêm Sương, ta cho ngươi cuối cùng một cái cơ hội, ngươi cùng ngươi cái này đồ bỏ Đại Hoa quốc, đến cùng có nguyện ý hay không thần phục ta Nguyên Thiên tông ?"

Thành trung, một giọng nói đột nhiên truyền ra, "Ta Đại Hoa quốc, vĩnh viễn không thần phục!"

. . .. . .

------oOo------

Chương 2463: Rất Mạnh, Thâm Bất Khả Trắc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh viễn không thần phục!

Ngoài cửa thành, Dương Diệp lắc đầu cười, cái này Dương Liêm Sương, thực sự là sẽ làm sự tình .

Rất nhanh, Dương Liêm Sương tự thành trung đi ra, nàng nhìn thấy Dương Diệp, đầu tiên là ngẩn người, lập tức nhẹ giọng nói: "Đến đây lúc nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Vừa xong ."

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên đám người, "Xuất phát từ chủ nghĩa nhân đạo, xin khuyên một câu, các ngươi tốt nhất mau rời đi!"

Không trung, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc âm trầm xuống, "Dương Liêm Sương, thực sự là cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng phía dưới hơi đè một cái, cái này đè một cái, một cường đại uy áp trực tiếp nghiền ép hướng toàn bộ Đại Hoa thành .

Phá Giới cảnh cường giả uy áp!

Mà đang ở cái này lúc, một thanh phi kiếm đột nhiên tự phía dưới phóng lên cao .

Xuy!

Cái kia người đàn ông trung niên tay phải không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Người đàn ông trung niên đám người ngây ngẩn cả người, ngẩn đủ đủ hai hơi mới hồi phục tinh thần lại . Người đàn ông trung niên trong lòng kinh hãi, dồn dập nhìn về phía Dương Liêm Sương bên cạnh Dương Diệp .

Dương Diệp không có để ý cái kia Nguyên Thiên tông đám người, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, cười nói: "Không mời ta vào xem sao?"

Dương Liêm Sương nói: "Ta nghĩ đến ngươi sẽ trực tiếp chém giết bọn họ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Chờ một hồi đang nhìn xem, như có cần phải, một lưới bắt hết tốt nhất!"

Dương Liêm Sương gật đầu, "Đi thôi, đi gặp một chút Viên Lão!"

Vừa nói, nàng mang theo Dương Diệp đi hướng cái kia Đại Hoa thành .

Thành bên ngoài không trung, người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, quá hồi lâu, hắn trầm giọng nói: "Đi, chúng ta trở về thông báo tông chủ!"

Rất nhanh, mọi người biến mất ở Đại Hoa thành trên(lên) khoảng không .

....

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương tiến nhập thành trung, thành bên trong, người không phải đặc biệt nhiều, cả tòa thành chỉ có mấy trăm ngàn người . Trong đó có thật nhiều là từ Đại Thiên vũ trụ theo tới, những thứ này người tự nhiên cũng còn nhận được Dương Diệp, ở nhìn thấy Dương Diệp lúc, dồn dập ngừng lại, vì vậy, cả tòa thành đột nhiên nóng động .

Dương Diệp đến rồi!

Người càng ngày càng nhiều hướng Dương Diệp cùng với Dương Liêm Sương bên này tới rồi .

Vô số người đối với Dương Diệp, vẫn là tâm tồn cảm kích, trước đây như không phải Dương Diệp, bọn họ bên trong rất nhiều nhiều người sợ rằng đều đã chết ở Đại Thiên vũ trụ .

Người càng ngày càng nhiều .

Dương Diệp dừng bước lại, hắn nhìn lướt qua bốn phía đoàn người, "Chư vị từ lúc từ biệt đến giờ vẫn khỏe chứ?!"

Mọi người hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ .

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, những thứ này người, cảnh giới đều không cao lắm, thế nhưng hắn có thể đủ cảm giác được, những người này ở đây nơi đây qua rất vui vẻ .

]

Hòa bình!

Hầu hết thời gian, không cầu phú quý một đời, không cầu trường sinh đại đạo, chỉ cầu nhân gian hòa bình, kỳ thực, nhân gian hòa bình, đối với một ít người mà nói liền đã rất hạnh phúc . Đặc biệt theo Đại Thiên vũ trụ tới những thứ này người, chỉ có trải qua chiến tranh người, mới hội càng quý giá hòa bình!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đi tới một gian đại điện, kỳ thực, cũng chính là hay là hoàng cung, bất quá, thật sự là có chút nhỏ, cùng một gian đại điện mỗi gì khác biệt .

Dương Diệp bên cạnh, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Buồn chán, cho nên liền làm chút sự tình xuất hiện vui đùa một chút ."

Dương Diệp gật đầu, "Ngươi bây giờ cảnh giới là ?"

Dương Liêm Sương giang tay ra, "Vừa vặn phá giới . Không thể không nói, bên này linh khí quả thực so với Đại Thiên vũ trụ muốn tốt rất nhiều, như vẫn còn ở Đại Thiên vũ trụ, ta không biết vẫn còn ở cảnh giới gì đây. Thảo nào người nhiều như vậy muốn đi cao hơn thế giới!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đúng rồi, lần này ngươi đã đến rồi, ta vừa vặn có chuyện muốn muốn nói với ngươi ."

"Cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Dương Liêm Sương nói: "Ta muốn trở về quê nhà ta!"

Dương Diệp hơi ngẩn người, "Ngươi phải về gia hương ngươi ?"

Dương Liêm Sương gật đầu, "Xuất hiện lâu lắm quá lâu, bây giờ cũng không biết bên đó như thế nào . Lúc trước, ta một mạch không dám trở về, bởi vì ta ở bên cạnh đã vô số năm, bây giờ đi về , bên kia sợ là liền sợi lông cũng không có . Thế nhưng không lâu, một cái thần bí lão đầu nói cho ta, ta có thể đi trở về, thời gian, bên này thời gian cùng bên kia thời gian không giống với, phải nói hai cổ vũ trụ giữa thời gian trôi qua không giống với . Phản chính, ta cũng không phải đặc biệt minh bạch, chỉ biết là, ta bây giờ đi về, thì tương đương với là ta trước khi rời đi mười năm sau ."

"Thần bí lão đầu ?" Dương Diệp nhíu mày, "Dạng gì lão đầu ?"

Dương Liêm Sương nói: "Một cái cõng rương trúc lão đầu!"

Cõng rương trúc lão đầu!

Dương Diệp triệt để ngây ngẩn cả người .

Dương Liêm Sương cũng nhìn thấy cái kia thần bí lão đầu .

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cũng nhìn thấy cái kia lão giả ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hắn, hắn cũng đi qua gia hương ngươi ?"

Dương Liêm Sương trầm giọng nói: "Ta không phải đặc biệt tinh tường, bất quá, hắn chắc là biết quê nhà ta, hắn nói, quê nhà ta là một cái rất tốt địa phương, muốn chúng ta người quý trọng nơi ấy!"

Dương Diệp không giải khai, "Có ý tứ ?"

Dương Liêm Sương nói: "Hắn có ý tứ là, ở chúng ta nơi ấy, tuy là không thể có tuyệt đối công bằng, thế nhưng, so sánh với cái khác thế giới, chúng ta cái kia thế giới đã coi như là phi thường công bằng . Ở quê hương chúng ta, có quyền, có tiền người, vẫn là trong xã hội thượng tầng người, thế nhưng, chỉ cần ngươi nỗ lực, là có thể làm được có quyền người, có tiền người . Hơn nữa, ở chúng ta cái kia thế giới, còn có Luật pháp, tuy là không thể nào làm được tuyệt đối công bằng, thế nhưng, cái này Luật pháp vẫn có thể ước thúc rất nhiều rất nhiều người ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Còn có một chút, ở chúng ta nơi ấy, chiến tranh mặc dù có, thế nhưng rất ít, hơn nữa đều là tiểu quy mô chiến tranh . Dù sao cũng phải mà nói, tuy là chúng ta người ở đó thọ mệnh đều rất ngắn, thế nhưng, lại sinh hoạt tại một cái hòa bình, có Luật pháp ước thúc thời đại . So sánh với cái này thế giới rất nhiều người, tuy là thiếu rất nhiều thọ mệnh, thiếu rất nhiều kinh thiên động địa năng lực, thế nhưng, lại không cần mỗi ngày đều qua sợ mất mật."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi nơi ấy, Luật pháp có thể ước thúc người ?"

Dương Liêm Sương cười nói: "Tự nhiên, ở chúng ta nơi ấy, Luật pháp trước mặt, người người bình đẳng, đương nhiên, những lời này nghe một chút là tốt rồi . Bất quá, Luật pháp quả thực ước thúc rất nhiều rất nhiều người . Kỳ thực, cái này cũng bình thường, lại có người nào thế giới có thể làm được hay là tuyệt đối công bằng ? Chúng ta cái kia thế giới có thể làm được như vậy, đã phi thường tốt vô cùng . Nói thật, ta càng ngày càng tưởng niệm gia hương của ta . Lần này ngươi đã đến rồi, chúng ta vừa vặn có thể nói từ biệt!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cần ta tiễn ngươi trở về sao ?"

Dương Liêm Sương lắc đầu, "Cái kia thần bí lão đầu cho ta nhất kiện bảo bối, ta có thể đi qua món đó bảo bối trực tiếp trở lại chúng ta cái kia Tinh Hệ ." Nói đến đây, nàng do dự xuống, sau đó nói: "Ngày sau ngươi rảnh rỗi về sau, có thể hay không mang theo Tiểu Bạch tới chúng ta cái kia thế giới một chuyến ?"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Dương Liêm Sương liếc một cái Dương Diệp, "Liền không thể đến xem ta ? Còn vì cái gì ?"

Dương Diệp cười nói: "Đó là tự nhiên, bất quá, ta bây giờ còn muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ một chuyến, gia hương ngươi, ta chỉ có (Phát hiện vật phẩm LỤM) thể lấy sau ở đi ."

Dương Liêm Sương gật đầu, "Sở dĩ làm cho Tiểu Bạch đi chúng ta cái kia thế giới, là bởi vì ta nhóm cái kia thế giới người đem quê hương của chúng ta phá hư rất nghiêm trọng, đặc biệt linh khí phương diện này, cơ hồ không có . Tiểu Bạch quá khứ, có thể giúp một tay tu tu chúng ta cái kia cầu . Còn muốn, chúng ta cái kia địa phương rất thật tốt đồ chơi, nàng đi, nhất định sẽ rất vui vẻ ."

"Có ăn ngon sao?" Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng còn liếm mứt quả .

Dương Liêm Sương ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Vị tiểu muội muội này là ?"

Dương Diệp đang muốn nói, Nhị Nha đột nhiên nói: "Ta gọi Nhị Nha, Tiểu Bạch cùng Dương ca bằng hữu . Cái này vị tiểu tỷ tỷ, ngươi nói các ngươi gia hương có rất nhiều chơi thật khá, vậy có hay không ăn ngon ?"

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhưng sau gật đầu, "Rất nhiều rất thật tốt ăn, đủ ngươi ăn cả đời!"

Nhị Nha nhãn tình sáng lên, một bên, Dương Diệp cũng là lắc đầu cười khổ, "Nàng có thể ăn mất các ngươi cái kia cầu!"

Nhị Nha bất mãn trừng mắt một cái Dương Diệp, sau đó nói: "Dương ca, ta có thể hay không cùng cùng cái này tiểu tỷ tỷ đi đi dạo một chút ?"

Dương Diệp có chút do dự .

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, sau đó nói: "Cái kia lão giả đưa cho ngươi món đó bảo vật, có thể mang các ngươi ở truyền tống qua đây sao?"

Dương Liêm Sương gật đầu, "Có thể, đó là một cái truyền tống trận , ấn tiền bối kia nói, chúng ta toàn bộ vũ trụ bên trong, chỉ có hắn sở hữu cái này truyền tống trận, đó là hắn đã từng thiết lập ở chúng ta nơi đó, cũng chỉ có đi qua cái này truyền tống trận quá khứ, mới tương đối an toàn! Bởi vì hắn nói, ở chúng ta cái kia thế giới, có cường đại kết giới, cái kia kết giới, khốn trụ chúng ta cái kia Tinh Hệ, nhưng là bảo vệ chúng ta cái kia Tinh Hệ ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi biết không ? Cảm giác của ta chính là, chúng ta cái kia thế giới rất không bình thường, ở nơi này vũ trụ bên trong, không có một thế giới là giống chúng ta nơi ấy . Hơn nữa, so sánh với cái khác thế giới, chúng ta nơi ấy nhất định không nên quá yếu. Thế nhưng, chúng ta cái kia thế giới lại một mạch tồn tại . Đúng, cái kia rương trúc lão giả thực lực như thế nào ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Rất mạnh, mạnh phi thường, thâm bất khả trắc!"

Dương Liêm Sương nói: "Vậy thì đúng rồi . Chúng ta cái kia thế giới, khả năng thật không đơn giản . Bởi vì cái kia rương trúc lão giả đang nói tới chúng ta cái kia thế giới lúc, thần sắc có chút phức tạp, hơn nữa, cho ta cảm giác là, hắn còn giống như có điểm kiêng kỵ chúng ta cái kia thế giới, đây là trực giác của ta ."

Không đơn giản!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, "Nhị Nha, ngươi theo Liêm Sương tỷ tỷ trở về một chuyến, nhớ kỹ, ngươi nhiệm vụ cũng không phải là đi ăn, mà là bảo vệ tốt nàng, nhưng về sau, nhưng sau chơi một đoạn thời gian sau trở về ."

Nhị Nha mừng rỡ như điên, mà lúc, Dương Diệp lại nói: "Thế nhưng, ngươi nhất định bằng lòng ta, được nghe Liêm Sương tỷ tỷ nói, còn nữa, ở bên kia không thể xằng bậy, không thể phát cuồng, phản chính, nhất định phải nghe Liêm Sương tỷ tỷ nói!"

Nhị Nha đầu nhỏ gật liên tục, lúc này nàng đương nhiên sẽ không phản đối .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, chớp mắt, Dương Liêm Sương nói bên kia chơi rất khá, nàng nghe được .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi cũng muốn đi?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau dựng lên tiểu trảo, ý của nàng là chơi nhiều như vậy thiên liền sẽ trở lại .

Kỳ thực, nàng chính mình cũng không biết chính mình tiểu trảo là mấy thiên .

Dương Diệp đang muốn nói, cái này lúc, Dương Liêm Sương nói: "Làm cho nàng theo ta trở về một chuyến đi, nàng có thể giúp chúng ta tịnh hóa một cái chúng ta bên kia không khí, chúng ta bên kia không khí, hỏng bét ."

Nhị Nha cũng nói: "Dương ca ngươi cứ yên tâm đi, có ta Nhị Nha ở, không có người nào có thể thương tổn đến Tiểu Bạch . Hơn nữa, Tiểu Bạch trong cơ thể còn có cái kia lão đầu lưu lại đồ chơi gì, phản chính ta là cảm giác đồ chơi kia rất nguy hiểm, cho nên, Tiểu Bạch rất an toàn ."

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc . Chẳng qua rất nhanh, vừa nghĩ tới hắn lần này đi địa phương là Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn chính là không ở do dự .

Theo Dương Diệp gật đầu bằng lòng, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha tức thì nhảy dựng lên .

Cvt: Chỉ bằng những lời dụ dỗ đơn giản thế là đã bắt cóc đc 2 đứa trẻ con =_=

------oOo------

Chương 2464: Ly Biệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm cho Tiểu Bạch cùng Nhị Nha theo Dương Liêm Sương trở về một chuyến, Dương Diệp tự nhiên là có nhiều phương diện suy tính .

Đầu tiên, Dương Liêm Sương thực lực hơi yếu, hắn lo lắng làm cho Dương Liêm Sương một cái người trở về . Như hắn đưa nói, nhưng thật ra cũng được, thế nhưng, hắn bây giờ là vô số thế lực chú ý tiêu điểm, hắn cùng với Dương Liêm Sương trở về, không làm được, sẽ cho Dương Liêm Sương gia hương mang đến tai nạn .

Thứ nhì, hắn lúc này đây muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, đi Vĩnh Hằng Quốc Độ mục đích, đầu tiên là bang Kiếm Kinh tìm về bản thể, Kiếm Kinh giúp hắn như vậy nhiều, hiện tại Kiếm Kinh cần hắn hỗ trợ, hắn tự nhiên không thể cự tuyệt . Thứ hai, hắn cũng muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ nhìn, nhìn Vĩnh Hằng Quốc Độ thực lực .

Hắn đối với cái này thế lực bây giờ còn là hoàn toàn không biết gì cả!

Còn nữa, lúc này đây đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, là nguy hiểm, không mang theo Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, đối với các nàng mà nói, là một chuyện tốt . Bởi vì coi như hắn Dương Diệp xảy ra chuyện gì, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha các nàng cũng là an toàn .

Coi như cho cái này hai cái tiểu gia hỏa phóng cái giả!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch về tới Hồng Mông Tháp, hai cái tiểu gia hỏa tự nhiên là muốn đi cùng Hồng Mông Tháp đám người kia cáo cái biệt .

Trong đại điện, chỉ còn Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương .

Dương Liêm Sương nhẹ giọng nói: "Ngươi không quá yên tâm ?"

Dương Diệp gật đầu .

Cái này lúc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nói: "Ta cùng với các nàng cùng đi!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cũng tốt!"

Có An Nam Tĩnh cùng đi, hắn an tâm .

Hiển nhiên, An Nam Tĩnh cũng không quá yên tâm Nhị Nha cùng Tiểu Bạch hai cái này tiểu ma đầu theo Dương Liêm Sương đi, một là cái này hai cái tiểu gia hỏa có điểm vô pháp vô thiên, Dương Liêm Sương sợ là căn bản không dọa được hai cái này tiểu ma đầu, hai là lo lắng an toàn của các nàng, cũng sợ các nàng làm ra cái gì không tốt sự tình tới.

Một bên, Dương Liêm Sương cười nói: "Có An cô nương cùng nhau, cái kia tự nhiên là tốt nhất ."

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, ba người đột nhiên quay đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, nơi ấy, một cường đại uy áp nghiền ép mà tới.

Dương Liêm Sương nói: "Chắc là Nguyên Thiên tông!"

Dương Diệp chân mày cau lại .

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương đi ra đại điện, mà An Nam Tĩnh tắc thì về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Điện bên ngoài, ở Đại Hoa thành trên(lên) khoảng không, lơ lửng một gã mặc ngân bào người đàn ông trung niên, theo bên ngoài tản mát ra khí tức đến xem, là một gã tứ giới cường giả . Mà ở cái này danh người đàn ông trung niên thân về sau, còn đứng một gã lão giả, tên này lão giả là tam giới cường giả!

Dương Diệp cùng Dương Liêm Sương xuất hiện ở tên kia ngân bào người đàn ông trung niên đối diện, người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương cùng Dương Diệp, cuối cùng, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, "Các hạ là ?"

Dương Diệp nói: "Các ngươi là Hoang Tộc phụ thuộc thế lực ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Đúng!"

Dương Diệp gật đầu, "Đi thôi, tòa thành này ta che phủ, lấy sau các ngươi đừng tới quấy rầy ."

Người đàn ông trung niên hai mắt híp lại, "Các hạ giọng điệu có phải hay không quá lớn một chút ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, "Xem ở Hoang Doanh mặt mũi lên, nhất sau hỏi một câu, xác định không đi ?"

Người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Ngươi biết Hoang Doanh điện hạ ?"

Dương Diệp nói: "Là bằng hữu, ân, ta gọi Dương Diệp, ngươi nghe qua sao?"

"Dương Diệp ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Chưa từng nghe qua ."

Dương Diệp có chút xấu hổ, hắn nhìn thoáng qua Dương Liêm Sương, chê cười nói: "Cái này thế giới quá lạc hậu, theo ta không có quan hệ!"

Ở nơi này lúc, cái kia trung niên nhân đột nhiên nói: "Chẳng cần biết ngươi là ai, đã dám nhúng tay ta Nguyên Thiên tông sự tình, sẽ ..."

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo chợt vang lên, chuyển chớp mắt, cái kia người đàn ông trung niên thanh âm hơi ngừng .

Sau một khắc, cái kia người đàn ông trung niên đầu trực tiếp theo cái cổ trên(lên) rớt xuống, tiên huyết như suối thủy phun .

Người đàn ông trung niên thân về sau, cái kia lão giả đã ngây dại, chẳng qua rất nhanh, hắn lấy lại tinh thần . Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau trực tiếp xoay người biến mất ở cuối chân trời .

]

"Không giết ?" Dương Liêm Sương hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Bọn họ sẽ không nghỉ, chờ chân chính có thể chủ sự người đến đi, ta lười đi tìm bọn họ!"

Dương Liêm Sương gật đầu .

Dương Diệp nói: "Khi nào thì đi ?"

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tùy thời có thể!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta đi nhìn cái kia hai cái tiểu gia hỏa!"

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp .

Lúc này, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đã cùng chúng đại yêu cáo biệt hoàn tất, đối với Tiểu Bạch cùng Nhị Nha tạm thời rời đi, chúng đại yêu đều rối rít không nỡ . Đây là thật không nỡ, tuy là Nhị Nha thường thường huấn luyện chúng nó, thế nhưng, nàng đột nhiên phải ly khai một đoạn thời gian, chúng nó vẫn là phi thường không thói quen . Còn Tiểu Bạch, chúng nó càng thêm không thôi, có thể nói, ngay từ đầu chúng nó là bởi vì Tiểu Bạch mới nguyện ý ở lại chỗ này, mà bây giờ Tiểu Bạch phải ly khai, chúng nó tự nhiên là phi thường không bỏ được.

Chẳng qua còn tốt, chỉ là ly khai một đoạn thời gian!

Tiểu Bạch dựng lên tiểu trảo, đi nói nhiều như vậy thiên liền sẽ trở lại .

Nhưng là, không có yêu biết cái kia móng vuốt rốt cuộc là nói mấy thiên, ngũ thiên ? Năm cái nguyệt ? Năm năm ? Đương nhiên, coi như là năm mươi năm, đối với lũ yêu mà nói, đều là một cái rất ngắn thời gian rất ngắn .

Dương Diệp đem Nhị Nha cùng Tiểu Bạch gọi tới trước mặt của mình, nhìn trước mặt hai cái hưng phấn tiểu gia hỏa, Dương Diệp lắc đầu cười, hai người này, vẫn là hài đồng tâm tính a!

Dương Diệp thu hồi tiếu dung, nghiêm mặt nói: "Không gây họa, biết không ?"

Hai cái tiểu gia hỏa liền vội vàng gật đầu .

Lúc này, Dương Diệp nói cái gì, các nàng đều sẽ đáp ứng .

Nhất về sau, Dương Diệp lại giao cho rất nhiều, hai cái tiểu gia hỏa đều toàn bộ bằng lòng .

Kỳ thực, Dương Diệp cũng không làm sao lo lắng, dù sao còn có An Nam Tĩnh, có An Nam Tĩnh ở, an toàn của các nàng nhất định là sẽ không có vấn đề, phải biết, Nhị Nha thực lực cũng là phi thường khủng bố.

Rời đi Hồng Mông Tháp thời điểm, Tiểu Bạch cố ý đi cho cái kia Hỗn Nguyên cây cùng với thiên dựng cây tưới một cái, lúc này đây, nàng ở hai khỏa cây hạ chôn xuống hơn mười khỏa giới tinh, ngoại trừ này bên ngoài, nàng còn giao cho Hồng Mông Tháp, trong khoảng thời gian này mỗi thiên cấp cho chúng nó Hồng Mông Tử Khí .

Ở giao phó xong có chuyện tình về sau, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn có An Nam Tĩnh cùng với Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Ở cái kia phi thăng đài lên, lũ yêu đưa mắt nhìn Nhị Nha cùng Tiểu Bạch .

Điện bên ngoài .

Đại điện bên trong nhiều hơn một danh lão giả, chính là cái kia Viên Lão .

Dương Diệp cười nói: "Viên Lão, từ lúc từ biệt đến giờ vẫn khỏe chứ?!"

Viên Lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, lắc đầu cười, "Ngươi bây giờ, đã sâu không lường được ."

Dương Diệp cười cười, "Viên Lão tiến bộ cũng mau, đã là hai giới cường giả!"

Viên Lão lắc đầu, "Kéo dài hơi tàn mà thôi . Ta biết mình tư chất, tam giới hoặc tứ giới là cực hạn của mình . Nhưng thật ra ngươi, tương lai không thể giới hạn lượng a ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Ngươi muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Viên Lão trầm giọng nói: "Ta đối với Vĩnh Hằng chi giới cùng cái kia Hoang Tộc còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyện tư tưởng điều tra, hiểu rõ một ít, ngươi bây giờ đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, sợ là có chút nguy hiểm!"

Dương Diệp cười nói: "Ta sẽ không quang minh chính đại đi, len lén đi ."

Viên Lão do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Thôi được, ngươi chính mình tâm lý phải có đếm ."

Cái này lúc, điện trung mọi người đột nhiên quay đầu nhìn về phía điện bên ngoài, điện bên ngoài, một giọng nói truyền đến, "Tại hạ Hoang Tộc phó thống lĩnh, cầu kiến Dương công tử!"

Hoang Tộc!

Dương Diệp đi ra ngoài, ở ngoài điện thềm đá hạ không xa chỗ, đứng ở một gã mặc khôi giáp màu đen người đàn ông trung niên . Nhìn thấy Dương Diệp, khôi giáp nam tử hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Gặp qua Dương công tử ."

Dương Diệp nói: "Cái kia Nguyên Thiên tông là chuyện gì xảy ra ?"

Khôi giáp nam tử nói: "Là ta Hoang Tộc một cái phụ thuộc thế lực, phía trước, chúng ta cũng không biết này quốc là Dương công tử bằng hữu tạo dựng, đây là một cái hiểu lầm, phía trước có đắc tội chi chỗ, cũng xin Dương công tử thứ lỗi!"

Dương Diệp lắc đầu, "Việc nhỏ . Cái thành nhỏ này, đối với các ngươi Hoang Tộc cũng không có tác dụng gì, đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ càng không có tác dụng gì, để nó ở chỗ này trung đứng thẳng, không có quan hệ chứ ?"

Khôi giáp nam tử vội vàng nói: "Tự nhiên! Thành này lấy sau chịu ta Hoang Tộc che chở, nếu có bất luận cái gì cần, chỉ cần phái người đến Nguyên Thiên tông thông báo một tiếng là được!"

Dương Diệp gật đầu, "Cái kia liền đa tạ!"

Khôi giáp nam tử hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, nói: "Tại hạ cáo từ ."

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở không xa chỗ .

"Mặt mũi ngươi rất đại nha!" Một bên, Dương Liêm Sương đột nhiên nói .

Dương Diệp nói: "Cùng bọn họ thế điện hạ là bằng hữu, không nói cái này, nói chính sự, ngươi đem trong thành này chuyện tình sắp xếp xong xuôi chưa?"

Dương Liêm Sương gật đầu, "Nên an bài cơ bản đều an bài, hơn nữa cũng không có chuyện gì, có Viên Lão ở, cái này thành loạn không được . Chủ yếu chính là Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, hai cái này siêu cấp thế lực nếu như đánh lên, ta sợ nơi đây sẽ gặp nạn . Bất quá, gặp lại ngươi lực ảnh hưởng, ta có chút yên lòng ."

Nói đến đây, nàng xem hướng một bên Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, "Các ngươi hai cái tiểu tử đâu, đi với ta bên kia, nhất định phải nghe lời, hiểu chưa ?"

Nghe lời!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, bây giờ lúc này, nói cái gì các nàng đều sẽ đáp ứng .

Dương Liêm Sương cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Chính ngươi cũng muốn nhiều bảo trọng, đặc biệt ngươi cái này xú tính cách, thời điểm thích hợp vẫn là có thể sửa đổi một chút. Đặc biệt đi Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, có thể khiêm tốn nói, cố gắng hết sức khiêm tốn một điểm đi."

Dương Diệp cười nói: "Ta hiểu rồi."

"Dương ca!"

Cái này lúc, một bên Nhị Nha đột nhiên nói: "Ta theo (Phát hiện vật phẩm LỤM) Tiểu Bạch phải đi chơi mấy thiên, chờ chúng ta chơi thích hơn, liền sẽ trở lại tìm ngươi, ngươi có thể nhất định phải sống khỏe mạnh, đừng đến thì chúng ta trở về ngươi mất, ta đây cùng Tiểu Bạch hội rất thương tâm, chẳng qua ngươi yên tâm, chúng ta hội báo thù cho ngươi đấy!"

Dương Diệp gõ một cái Nhị Nha đầu nhỏ, "Đã nói những thứ này không cát lợi ."

Nhị Nha nhếch miệng cười, le cái lưỡi nhỏ một cái .

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, nàng đầu tiên là ôm Dương Diệp hôn một cái, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa, ý tứ đại khái chính là làm cho Dương Diệp muốn cẩn thận, muốn bảo trọng, phải chú ý ....

Quá hồi lâu, Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Đừng lo lắng, ta rất lợi hại, không phải sao?"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, lần nữa ôm Dương Diệp đầu cọ xát chà xát .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Cẩn thận!"

An Nam Tĩnh gật đầu, "Ngươi cũng phải !"

Một bên, Dương Liêm Sương hai tay kết một cái kỳ dị dấu tay, trong sát na, một cái to lớn lam sắc quang trận xuất hiện ở bên ngoài đại điện .

Ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, Dương Liêm Sương mang theo An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha cùng với Tiểu Bạch xuất hiện ở cái kia quang trận chi lên.

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp vẫy tay, Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, nhìn một chút, trong mắt nàng nước mắt đột nhiên đi ra . Nàng muốn đổi ý!

Nàng không muốn đi!

Nhưng mà hơi trễ .

Trận pháp khởi động, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, Dương Liêm Sương các nàng toàn bộ biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt .

Tại chỗ, Dương Diệp ngây người hồi lâu .

Ly biệt!

Loại tư vị này, thật là khó chịu a!

Cvt: Lần này ly biệt chắc chắn là rất lâu ...

PS: Khởi động một cái phiên ngoại series, chính là « Ngân Hà Hệ » . Phiên ngoại chỉ biết phát tại công chúng hào lên, mời mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Hoan nghênh mọi người ta vi tín chung hào! ! !

------oOo------

Chương 2465: Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn có An Nam Tĩnh đi!

Dương Diệp cảm giác có chút vắng vẻ, hiện tại hắn mới phát hiện, hắn sớm đã thành thói quen có An Nam Tĩnh, có Nhị Nha, có Tiểu Bạch, có bên cạnh bất cứ người nào!

Người thường thường là như vậy, chỉ có ở mất đi lúc, mới hiểu được đi quý trọng .

Chẳng qua còn tốt, đối với Dương Diệp mà nói, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha chỉ là theo An Nam Tĩnh đến Dương Liêm Sương quê hương đi chơi một chút mà thôi!

Bình phục một cái tâm tình, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Viên Lão, "Viên Lão, chuyện nơi đây tình liền nhờ ngươi . Nếu có cần, có thể tìm Hoang Tộc ."

Viên Lão khẽ gật đầu, "Tất cả cẩn thận!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cũng phải !"

Nói xong, Dương Diệp không ở dừng lại, xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Ở Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha rời đi, hiện tại tiểu long chính là lão đại rồi .

Phi thăng đài lên, lũ yêu tâm tình có chút trầm thấp .

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha rời đi, bọn họ cũng là rất không nỡ, bọn họ cũng đã quen rồi có Nhị Nha cùng Tiểu Bạch thời gian .

Bất quá, thời gian hay là muốn tiếp tục!

Tiểu long đột nhiên mở miệng, "Huấn luyện!"

Huấn luyện!

Lũ yêu cả người một cái giật mình!

Giờ khắc này, bọn họ nghĩ tới rồi Nhị Nha.

Nhị Nha trước khi đi, đối với bọn nó để lại một câu nói: Nàng Nhị Nha trở về chuyện thứ nhất, chính là tìm bọn họ luận bàn .

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là mặt khác một câu nói: Đánh chết bao chôn!

Rất nhanh, lũ yêu dồn dập ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau hướng cái kia phiến lôi khu phóng đi .

Tuy là rất thống khổ " thế nhưng, không thể không nói, hiệu quả kia vẫn là phi thường hết sức rõ ràng, ở trước đây, không cũng chỉ có Dương Diệp cùng Nhị Nha chiếm được to lớn đề thăng, bọn họ những thứ này đại yêu cũng đồng dạng như đây.

Có thể nói, bọn họ đã hoàn toàn siêu vượt cùng giai đại yêu .

Đây là một đám chiến lực phi thường đáng sợ đại yêu!

Mà bọn họ, sẽ càng ngày càng đáng sợ!

...

Dương Diệp cũng không có đi trước Vĩnh Hằng Chi Hà, mà là đi tới Vĩnh Hằng chi giới . Ở Vĩnh Hằng chi giới một mảnh hư không bên trong, Dương Diệp đi tới một tòa đen nhánh trước cung điện .

Ở phía trên cung điện kia, có ba chữ: Thủ Hộ Giả .

Vĩnh Hằng chi giới trước đây truy sát quá hắn Dương Diệp người, cơ bản đều đã bị hắn giết sạch sẽ, bất quá, còn có một cái thế lực, đó chính là cái này Thủ Hộ Giả . Hắn đương nhiên sẽ không quên những thứ này Thủ Hộ Giả!

Dương Diệp đi tới cái kia trước đại điện, nhưng mà, đại điện bên trong đã không có một bóng người .

Dương Diệp lợi dụng thần thức quét nhất lần toàn bộ đại điện, không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức .

Đi!

]

Dương Diệp nhìn thoáng qua gian kia đại điện, giơ tay lên một kiếm vung ra .

Xuy!

Gian kia hắc sắc đại điện trực tiếp bị vô số kiếm quang cắt thành mảnh nhỏ .

Dương Diệp xoay người rời đi .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất .

Trần Huyền An nói: "Muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Trần Huyền An khẽ gật đầu, "Đi xem một chút cũng tốt, nơi đó võ đạo văn minh, đúng là hiện tại cái vũ trụ này cao nhất một cái văn minh ."

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Tiền bối, thế nhân đều nói võ đạo văn minh, lẽ nào liền không có cái gọi là người đạo văn minh sao? Hoặc tinh thần văn minh, vật chất văn minh ?"

Trần Huyền An cười nói: "Ngươi muốn nói cái gì!"

Dương Diệp nói: "Lần này tới tìm tiền bối, là có một việc muốn mời tiền bối thỉnh giáo . Theo cá nhân ta đến xem, hầu hết thời gian, người sống càng lâu, lại càng sợ chết, lại càng không muốn chết, mà sống càng lâu, dã tâm cũng liền càng lớn, bởi vì dưới cái nhìn của bọn họ, ngoại trừ sống, những thứ khác, đều có thể không cần, đều có thể bỏ qua . Không có gì so với đại đạo trường sinh càng trọng yếu hơn, ở đại đạo trường sinh trước mặt, tất cả đều là con kiến hôi . Rất nhiều người đều nghĩ như vậy!"

Trần Huyền An nói: "Nghĩ như vậy, có lỗi sao? Người đều là có tư dục, ngươi một cái nguyệt có một vạn Tiên Tinh thạch, qua một đoạn thời gian, ngươi sẽ muốn có hai vạn, ở qua một đoạn thời gian, sẽ muốn mười vạn! Nhân dã tâm cùng dục vọng, là vô cùng vô tận, có tốt, sẽ muốn tốt hơn . Đây chính là lòng người, mà nghiêm chỉnh mà nói, cái này cũng không sai ."

Dương Diệp trầm mặc .

Dã tâm, dục vọng!

Ai có thể thoát khỏi hai thứ này ?

Trần Huyền An lại nói: "Ý tứ của ngươi, ta đại khái minh bạch . Ngươi là cảm thấy, chúng ta cái này thế giới đều là người mạnh là vua, quá mức tàn khốc . Thế nhưng, ngươi muốn minh bạch, mọi người tu luyện, sở dĩ sẽ thành tàn khốc, đơn giản chính là tranh đoạt tài nguyên, mà tranh đoạt, không chỉ là ở chúng ta cái này thế giới, ở bất luận cái gì thế giới đều có . Ta sống tương đối lâu, theo thượng cổ thời đại sống đến bây giờ, nhìn rất nhiều người, rất nhiều chuyện . Tổng kết câu nói đầu tiên là: Người hợp thời thì sinh tồn, người yếu đấu loại!"

Dương Diệp cười khổ, không có đang nói cái gì .

Trần Huyền An nói: "Ngươi là kiếm tu, một vị trọng tình kiếm tu, bất quá, tình này, là tiểu tình, mà không phải đại tình, ngươi kiếm, chỉ vì thân nhân mình mà chiến, đây là một loại cực hạn, ngươi kiếm đạo bản thân cực hạn, chẳng qua không có quan hệ, vạn sự cũng phải từ từ sẽ đến, kiếm đạo cũng là như đây, dù sao vẫn cần một cái quá trình . Nhất về sau, tặng ngươi một câu: Chân chính tu luyện giả, chân chính cường giả, sẽ không coi thường người yếu sinh mệnh, sẽ không lấy giết người yếu hoặc khi dễ người yếu tới thu được hay là vui vẻ . Nếu có nhất thiên ngươi cường đại đến trình độ nhất định, ta hy vọng ngươi vẫn có thể bảo trì bây giờ loại này bản tâm!"

Dương Diệp hướng về phía Trần Huyền An thi lễ một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp ly khai về sau, Trần Huyền An lắc đầu cười, "Tâm, cuối cùng là nhân từ ."

Đây chính là hắn xem trọng Dương Diệp địa phương, như Dương Diệp là cái kia loại vì tư lợi, là cái kia loại vì cầu mục đích mà không chọn thủ đoạn người, hắn là tuyệt đối sẽ không tương trợ . Dương Diệp rất tàn khốc, rất sát lục, rất tàn nhẫn, thế nhưng, hắn cũng không vô tình, hoặc có lẽ là, trong lòng hắn vẫn có tình.

Mà hắn thấy, đối với địch nhân tàn khốc, đối với địch nhân tàn nhẫn, điều này cũng không có gì sai .

Đối với địch nhân lấy ơn báo oán ? Nhân từ đối với địch nhân ?

Người như thế , bình thường đều là sống không lâu .

...

Dương Diệp ly khai Bắc Hoang Kiếm Tông, đi tới Vĩnh Hằng Chi Hà, lúc này đây, hắn không có gặp phải bất luận cái gì đại yêu ngăn cản, phải biết, cái này địa phương, nhưng là nhân ngư cùng Thái Cổ Đế Ngạc địa bàn, trước đây Dương Diệp cùng Nhị Nha thu phục cái kia Thái Cổ Đế Ngạc lúc, rất nhiều đại yêu đều là chính mắt thấy được.

Cái kia thần bí tiểu cô nương! Không có một yêu thú là không sợ .

Dương Diệp thuận lợi đi tới cái kia vũ trụ vách ngăn trước, nhìn trước mắt vũ trụ vách ngăn, Dương Diệp lấy ra Chư Thiên Ấn .

Tâm niệm vừa động, cái kia Chư Thiên Ấn tức thì run rẩy động, rất nhanh, cái kia Chư Thiên Ấn dính vào cái kia vũ trụ vách ngăn chi lên, dần dần, cái kia vũ trụ vách ngăn tự động hướng hai bên mở ra!

Theo cái kia vũ trụ vách ngăn mở ra, một cực kỳ mênh mông linh khí tự bên kia bừng lên!

So với Vĩnh Hằng chi giới càng thêm tinh thuần linh khí!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà cũng bắt đầu sôi trào .

Ở trong đó những yêu thú kia, nghe thấy được tới tự Vĩnh Hằng Vũ Trụ khí tức .

Dương Diệp đi vào, vũ trụ vách ngăn đóng cửa, trong lúc nhất thời, cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà tức thì vang lên vô số yêu thú tiếng gầm gừ .

Ở cái kia vũ trụ vách ngăn trước cách đó không xa bên kia, một nữ tử lẳng lặng đứng ở nơi ấy, người đến, chính là cái kia Nam Ly Mộng .

Nam Ly Mộng nhìn cái kia vũ trụ vách ngăn hồi lâu, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn về phía một bên, nơi ấy, một gã hắc y nhân lặng yên ngưng hiện .

Hắc y nhân hướng về phía Nam Ly Mộng cung kính thi lễ, "Mộng cô nương, Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc tìm khắp đến rồi chúng ta, hiện tại, chúng ta không thể không làm ra lựa chọn, chủ nhân gọi tới hỏi hỏi ý kiến của ngươi ."

Nam Ly Mộng đạm thanh nói: "Hắn ý tứ đâu?"

Hắc y nhân lắc đầu, "Thuộc hạ không biết, thuộc hạ chỉ phụ trách truyền lời!"

Nam Ly Mộng trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Có thể tiếp tục kéo sao?"

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Sợ là không thể . Bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, đều đã không có kiên trì, nếu như chúng ta còn muốn kéo, hội hai bên đều đắc tội, đến lúc, cái được không bù đắp đủ cái (Phát hiện vật phẩm LỤM) mất ."

Nam Ly Mộng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Bọn họ đối với Vĩnh Hằng chi giới là thái độ gì!"

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Vĩnh Hằng chi giới, hội là mới nhất chiến trường, bởi vì bất kể là Hoang Tộc, vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng sẽ không ở chính mình bản thổ đại chiến, trừ phi đến rồi quyết thắng thời khắc . Nói cách khác, trận chiến này chi về sau, cái này Vĩnh Hằng chi giới, sợ là muốn không tồn tại nữa . Năm đó là bởi vì có Linh Tổ, cho nên cái này Vĩnh Hằng chi giới có thể may mắn tránh khỏi, nhưng là bây giờ, cái kia Linh Tổ ..."

Nói đến đây, hắc y nhân có chút không nói .

Ở điều tra của hắn trung, cái kia Linh Tổ, chỉ biết bán manh a!

Nàng có thể cứu vớt thế giới ? Chớ dóc, nàng thế giới chính là Dương Diệp, nàng chỉ biết cứu vớt Dương Diệp, mà Dương Diệp đối với cái này Vĩnh Hằng chi giới căn bản không có cảm tình gì . Làm cho Dương Diệp tới cứu vớt thế giới ? Càng chớ dóc, hắn không hủy diệt thế giới cũng rất không tệ .

Cho nên, ở hắc y nhân trong lòng, Vĩnh Hằng chi giới căn bản là muốn lành lạnh!

Một bên, Nam Ly Mộng gật đầu, "Ta hiểu được . Trở về nói cho hắn, bất kể là đầu nhập vào Hoang Tộc, vẫn là đầu nhập vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, đối với hai cái này đại thế lực mà nói, chúng ta đều là pháo hôi, chân chính pháo hôi . Cho dù có lối ra, kết quả là, chỉ sợ cũng một con đường máu ."

Hắc y nhân cười khổ, "Mộng cô nương, chúng ta cũng hết cách rồi, bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, chúng ta đều không thể trêu vào, loại thời điểm này, bọn họ tuyệt đối sẽ không cho phép chúng ta loại này thế lực trung lập, dù sao, bọn họ không nghĩ rằng chúng ta ngồi thu ngư ông thủ lợi . Cho nên, chúng ta không chọn cũng phải chọn ."

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua hắc y nhân, " không thể trêu vào, chẳng lẽ còn không trốn thoát sao?"

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Hướng cái nào tránh ?"

Nam Ly Mộng nói: "Đi Nguyên Giới, đi cái kia Đại Hoa quốc, nói cho hắn, đi chi về sau, thái độ phóng bưng chính nhất điểm, cố gắng hết sức hạ thấp một chút, tranh thủ làm cho người ở đó đồng ý các ngươi ở lại nơi ấy ."

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Tốt lắm giống như là Dương Diệp địa phương ."

Nam Ly Mộng gật đầu, "Như các ngươi có thể làm cho người ở đó bằng lòng các ngươi ở lại nơi ấy, Hoang Tộc cái kia vị thế điện hạ có lẽ sẽ xem ở Dương Diệp mặt mũi trên(lên) đối với các ngươi trợn một con nhắm một con mắt, đương nhiên, đến tột cùng có thể hay không, ta cũng không dám xác định, thử một chút đi ."

Hắc y nhân suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thuộc hạ cáo từ ."

Nói xong, hắc y nhân tại chỗ biến mất .

Giữa sân, Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia vũ trụ vách ngăn, "Bảo trọng!"

Nói xong, nàng cũng xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

. . ..

------oOo------

Chương 2466: 2462:đến, Đừng Đánh Cướp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Dương Diệp tiến nhập cái kia vũ trụ vách ngăn chi về sau, đi tới nhất chỗ đường hầm vận chuyển bên trong, rất nhanh, hắn lại tiến nhập một mảnh bụi mịt mờ thế giới .

Ở khoảng chừng quá một canh giờ về sau, Dương Diệp trước mắt thế giới mới biến được bình thường .

Đây là một mảnh tinh không, Dương Diệp đứng ở tinh không bên trong, tại hắn thân về sau, là vũ trụ vách ngăn .

Mịt mờ tinh không, vô cùng vô tận, thâm thúy lại thần bí .

Dương Diệp lợi dụng Kiếm Vực đem chính mình khí tức triệt để ẩn nấp lên, nhưng sau đi tới .

Trong lòng, Dương Diệp hỏi, "Kiếm Kinh, giải thích một cái cái này thế giới ."

Sau một lúc lâu, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Vĩnh Hằng Quốc Độ, chủ yếu có năm cái khu vực, theo thứ tự là đông giới, nam giới, bắc giới, tây giới, trung giới . Có thể nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ chủ yếu là có cái này ngũ giới hợp lại, cái này ngũ giới, cũng là Vĩnh Hằng Quốc Độ lớn nhất vài cái giới . Mỗi một giới, đại biểu cho một cái đại thế lực . Năm đó đế gia, chính là nam giới chi chủ, đáng tiếc, bọn họ bị gạt ra khỏi đi, hiện tại không biết là người nào thế lực thay thế bọn họ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Tiếp tục!"

Kiếm Kinh tiếp tục, "Ngoại trừ ngũ giới, còn có một số tiểu giới cùng với một ít thần bí địa phương, tỷ như năm đó Linh Giới, hay là Linh Giới, chính là Linh Tổ ở ở địa phương, cái kia địa phương tuy là không lớn, thế nhưng địa vị cũng là siêu nhiên, vẫn còn ở ngũ giới chi lên. Nguyên nhân mà, tự nhiên là bởi vì nơi ấy cư trụ một vị Linh Tổ . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số địa phương, cũng thuộc về cấm kỵ, ta cũng không phải đặc biệt tinh tường!"

Linh Giới!

Dương Diệp nhớ kỹ cái này địa phương, có cơ hội phải đi nhìn, bởi vì dựa theo đã từng cái kia vị Linh Tổ từng nói, cái kia địa phương hiện tại nhưng là Tiểu Bạch!

Nếu là Tiểu Bạch, vậy cũng là hắn!

Dương Diệp nói: "Ngươi có thể cảm ứng được ngươi bản thể mảnh nhỏ sao?"

Kiếm Kinh nói: "Có thể, ở tây giới, Cổ Kiếm Tông ."

"Cổ Kiếm Tông ?" Dương Diệp gật đầu, "Nói một chút cái này Cổ Kiếm Tông ."

Kiếm Kinh nói: "Cổ Kiếm Tông, đã từng Vĩnh Hằng Quốc Độ đứng đầu nhất mấy đại thế lực một trong, cũng là Vĩnh Hằng Quốc Độ duy nhất một cái kiếm tu Kiếm Tông, bất quá, năm đó trận đại chiến kia làm cho Cổ Kiếm Tông tổn thương nguyên khí nặng nề, chỉ là không biết bây giờ có hay không khôi phục nguyên khí ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Kiếm Kinh, ngươi vì sao ly khai cái kia Cổ Kiếm Tông, đi đến Vĩnh Hằng chi giới ?"

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Năm đó ta, cũng thuộc về siêu Thần khí, tuy là bản thể bị đánh nát, thế nhưng, bản linh vẫn còn ở . Bất quá, năm đó Linh Tổ vẫn lạc, căn bản không có người có thể cho ta chữa trị bản thể, ở vĩnh hằng Kiếm Tông nhãn trung, ta không thể ở ngoài thành siêu thần khí . Vì vậy, bọn họ muốn luyện hóa ta!"

"Luyện hóa ngươi ?" Dương Diệp chân mày cau lại, "Có ý tứ ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Chính là muốn thôn phệ ta bản linh, nếu như thôn phệ ta bản linh, bọn họ không những được thu được đại lượng kiếm đạo tri thức, vẫn có thể thực lực đại tăng, dù sao, ta là siêu Thần khí chi linh, hơn nữa, còn là Kiếm Linh ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không địa đạo!"

Kiếm Kinh nói: "Có cái gì địa đạo không chính gốc, bây giờ ta, liền Thần khí đều toán không lên, đã hồi quy siêu Thần khí vô vọng, vậy đối với hắn nhóm mà nói, liền đã không có gì dùng . Không đúng, còn có một cái dùng chỗ, đó chính là thôn phệ ta ."

Dương Diệp nói: "Không ai ngăn cản sao?"

Kiếm Kinh bật cười một tiếng, "Ngăn cản ? Người nào cản dừng ? Muốn thôn phệ ta, chính là ta đã từng cái kia vị chủ nhân, cũng chính là bị Hoang Đế một chưởng vỗ toái thân thể cái kia vị, trước đây như không phải hắn nhục thân bị hủy, thực lực đại giảm, thêm trên(lên) ta ở lâu một cái tâm nhãn, sợ là ta sớm đã không ở nơi này thế gian ."

Dương Diệp lắc đầu, loại này sự tình, hắn Dương Diệp là không làm được, thảo nào Kiếm Kinh oán khí như thế lớn.

Cũng vậy, bị người tín nhiệm nhất phản bội, cho dù ai cũng sẽ có oán khí!

Dương Diệp nói: "Chúng ta đây đi trước cái này Cổ Kiếm Tông đi!"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Được cẩn thận chút, tuy là thực lực của ngươi bây giờ đã không sợ ngũ giới cường giả, thế nhưng, thân phận ngươi đặc thù, ở chỗ này làm ra đại động tĩnh, sợ là lại muốn bị đuổi giết ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hiểu được!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tây giới .

Ở Kiếm Kinh chỉ dẫn xuống, Dương Diệp rất mau tới đến rồi tây giới, khi tiến vào tây giới về sau, Dương Diệp tức thì cảm thấy nồng nặc kiếm ý cùng kiếm khí .

]

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó trở lại cái kia Cổ Kiếm Thành .

Cổ Kiếm Thành!

Cổ Kiếm Tông phụ thuộc thành!

Bình thường lớn thế lực, đều sẽ có chính mình bên trong phụ thuộc thành, hoặc nước phụ thuộc . Bất kể là người nào thế lực, đều cần có máu tươi huyết dịch, mà thiên tài cùng yêu nghiệt, chính là những thứ này thế lực tất tranh đối tượng .

Ở đã từng, vì tranh đoạt nhân tài tài nguyên, rất nhiều thế lực đánh đập tàn nhẫn, mà kết quả chính là, song phương lưỡng bại câu thương! Nhất về sau, những thứ này thế lực liền ước định, tự mình tiến tới bồi dưỡng . Cứ như vậy, mỗi một cái thế lực cơ bản đều có chính mình phụ thuộc thành cùng nước phụ thuộc, bởi vì ... này có thể vì hắn nhóm liên tục không ngừng mang đến nhân tài .

Cổ Kiếm Thành cửa thành, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cùng chúng ta Vĩnh Hằng chi giới dường như cũng không có quá lớn khác biệt!"

Kiếm Kinh nói: "Khác biệt rất lớn. Ngươi tỉ mỉ cảm thụ một cái, nơi này linh khí, người nơi này, cùng bên ngoài đều là khác biệt rất lớn . Đương nhiên, đối với ngươi mà nói là không có có khác biệt . Ngươi bản thân liền là siêu cấp yêu nghiệt, hơn nữa thân trên(lên) còn có Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch, cho nên, ngươi không cảm giác được nơi này tốt chỗ, bởi vì cho dù là Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí, cũng không có chính ngươi tốt. Thay cái góc độ tới cảm thụ nhìn xuống xem!"

Dương Diệp nhìn một chút dưới nền đất, lại nhìn một chút xa chỗ thành trung, rất nhanh, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng .

Quả thực bất đồng!

Nơi này linh khí, không so sánh được trên(lên) Hồng Mông Tử Khí cùng vĩnh hằng Tử Khí, thế nhưng, cũng kém không được nhiều thiếu!

Hơn nữa, những linh khí này bên trong, còn ẩn chứa Vĩnh Hằng Chi Khí khí tức, không phải đặc biệt tinh thuần cái kia loại, thế nhưng, cũng so với Vĩnh Hằng chi giới linh khí thật tốt hơn nhiều . Mà người nơi này, cũng so với Vĩnh Hằng chi giới phổ thông huyền giả còn có linh tính chút .

Khu bình dân, phú hào khu!

Dương Diệp nghĩ tới hai cái này từ, Vĩnh Hằng Quốc Độ chính là phú hào khu, mà ra vạn giới, chính là khu bình dân .

Người bên ngoài muốn chui vào, thế nhưng người nơi này lại khinh thường bên ngoài, liều mạng xa lánh bên ngoài, cứ như vậy, mâu thuẫn đi ra .

Dương Diệp lắc đầu, hắn đối với mấy cái này không có cảm giác gì, còn cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, ở trong mắt hắn, thật không có có gì tốt, như Kiếm Kinh nói, tại hắn Dương Diệp trước mặt, không có cái gọi là phú hào .

Ai có thể so với hắn Dương Diệp phong phú hơn ?

Bất quá, Dương Diệp đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ loại này biện pháp vẫn còn có chút không ưa, phải nói, hắn đối với cái kia loại thật cao ở trên có cảm giác về sự ưu việt người đều rất phản cảm!

Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân liền cảm giác về sự ưu việt mười đủ!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp tiến nhập Cổ Kiếm Thành, thành trung, hầu như người người đều cõng trường kiếm, lại rất nhiều người tu vi còn không thấp, mà ở Cổ Kiếm Thành trên(lên) khoảng không, tùy thời có người ngự kiếm lăng không tới, hoặc ngự kiếm lăng không mà đến, rất là đồ sộ!

Đường lên, Dương Diệp trong lòng hỏi, "Kiếm Kinh, ngươi vẫn có thể cảm nhận được chính mình bản thể mảnh nhỏ sao?"

Kiếm Kinh nói: "Có thể, bất quá, ngươi không thể cứ như vậy đi vào Cổ Kiếm Tông . Cổ Kiếm Tông có cường đại cấm chế, coi như ngươi dùng Kiếm Vực, cũng không thể có thể lặng yên không một tiếng động lẻn vào đi vào, ngươi nhất định thông qua chính đáng phương pháp tiến nhập Cổ Kiếm Tông ."

"Giữa lúc phương pháp ?" (Phát hiện vật phẩm LỤM) Dương Diệp chân mày cau lại, "Cái gì giữa lúc phương pháp ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Gia nhập vào Cổ Kiếm Tông, nhưng sau đang tìm cơ hội đi trộm ta bản thể, chỉ có như vậy . Không phải, nếu như ngươi len lén đi, quá nguy hiểm . Ngươi bây giờ, một ngày bại lộ chính mình, nhất định sẽ lọt vào vô số người truy sát . Nơi đây không thể so với ngươi bên ngoài, nơi này ngũ giới cường giả đều có thể xuất thủ, thậm chí ngũ giới trên đều sẽ xuất hiện ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, " Được. Chỉ là, làm sao gia nhập vào Cổ Kiếm Tông đâu? Tự ta đi tự đề cử mình ?"

Kiếm Kinh nói: "Chính ngươi đi, sẽ chọc cho người hoài nghi, đến thì bọn họ điều tra cũng không đến phiên ngươi, liền càng biết hoài nghi ."

Dương Diệp lắc đầu, "Có chút phiền phức!"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ngươi nếu như cảm thấy phiền phức, ngươi có thể vọt thẳng đi vào cường đoạt!"

Dương Diệp có chút ý động .

Cái này lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Nơi đây, ngũ giới cường giả có ít nhất năm vị, ngoại trừ ngũ giới cường giả, chủ kỳ cường giả cũng có, khả năng còn không chỉ một vị!"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta cảm thấy tuyệt không phiền phức, đi, chúng ta gia nhập vào cái này Cổ Kiếm Tông, ta vừa lúc cũng muốn nhìn cái này Cổ Kiếm Tông kiếm đạo, học tập một chút!"

Nói xong, Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh lắc đầu cười .

Dương Diệp tìm một cái khách sạn ở ở , dựa theo Kiếm Kinh thuyết pháp là, hắn nhất định chờ, chờ Cổ Kiếm Tông nhân chủ động tới Cổ Kiếm Thành tìm người, nhưng sau đến thì hắn hơi chút lộ hai tay hấp dẫn đối phương, đón lấy, đối phương liền mang theo hắn đi trước Cổ Kiếm Tông, ở nhưng về sau, hắn lẻn vào Cổ Kiếm Tông nội bộ về sau, đang tìm cơ hội trộm đi Kiếm Kinh bản thể .

Kịch bản là như thế viết!

Dương Diệp tới đến khách sạn quầy hàng, quản sự là một gã lão giả, cảnh giới không thấp, dĩ nhiên đạt tới Hư Chân kỳ!

Tên kia quản sự nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có việc ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hỏi thăm một cái, cái này Cổ Kiếm Tông lúc nào tới thu người ?"

Cái kia quản sự quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi nghĩ gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đúng thế."

Quản sự trầm mặc .

Dương Diệp nói: "Làm sao vậy, không thể được sao ?"

Quản sự nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cúi đầu tiếp tục làm chuyện của mình tình .

Cái này lão đầu có ý tứ ?

Dương Diệp có chút không giải khai, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Trả thù lao!"

Trả thù lao!

Dương Diệp bừng tỉnh đại ngộ, sau đó lấy ra một viên vĩnh hằng Thần Tinh đặt ở lão giả trước mặt .

Nhìn thấy này cái vĩnh hằng Thần Tinh, cái kia lão giả trực tiếp ngây ngẩn cả người!

Vĩnh hằng Thần Tinh!

Dương Diệp đồ tốt nhất là giới tinh, giới tinh bị Tiểu Bạch mang đi phân nửa, hắn còn lại một ít, bất quá, đồ chơi này quá trân quý, hắn luyến tiếc đưa người, cho nên, cũng chỉ có thể tiễn vĩnh hằng Thần Tinh .

Nhưng mà hắn không biết, cái này vĩnh hằng Thần Tinh đối với người thường mà nói, cũng là phi thường trân quý!

Phải biết, Hư Chân kỳ loại này cường giả , bình thường dùng có thể đều là Vĩnh Hằng Tiên Tinh!

Lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau một khắc, trong sân khách sạn đột nhiên hư ảo, rất nhanh, giữa sân tràng cảnh một hồi biến ảo, hắn cùng với toàn bộ khách sạn đã tới một mảnh mịt mờ hư không bên trong .

Bị mạnh mẽ dẫn tới hư không bên trong!

Cái này lúc, một gã xinh đẹp nữ tử đột nhiên tự xa chỗ mà đến, xinh đẹp nữ tử cười duyên nói: "Vị tiểu huynh đệ này, tự báo một cái gia môn đi."

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía, nhiều vài cái hắc y cường giả, đều là Phá Giới cảnh!

Tài bất ngoại lộ!

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Các ngươi có thể hay không có một chút truy cầu ? Một viên vĩnh hằng Thần Tinh mà thôi, các ngươi quá rơi phần ."

Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, những người áo đen kia cùng xinh đẹp nữ tử trước mặt, nhiều hơn một khối vĩnh hằng Thần Tinh .

Xinh đẹp nhất nữ tử tức thì ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp nói: "Đến, đừng đánh cướp, một mình ta tiễn các ngươi một khối, gặp các ngươi nghèo, ta đều có điểm không đành lòng ."

Xinh đẹp nữ tử đám người: "..."

...

PS: Phiên ngoại đã viết một ít, vẫn còn ở sửa chữa bên trong, tối đa mấy thiên có thể hoàn thành, mọi người có thể quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Lần này phiên ngoại là một cái series, sẽ không chỉ có một phần, cũng xin mọi người chú ý một chút! ! !

Cảm tạ gần nhất khen thưởng các bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

Vĩnh Hằng chi giới thiên xem như là quá khứ, đã tại bắt đầu chậm rãi kết thúc .

------oOo------

Chương 2467: Khai Phát Kiếm Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xinh đẹp nữ tử thần sắc đã dần dần ngưng trọng .

Do dự xuống, xinh đẹp cô gái nói: "Xin hỏi các hạ là ?"

Nàng không phải một cái kẻ ngu dốt, trước mắt nam tử này có thể ở trước mặt các nàng trấn định như thế, không cần phải nói, tuyệt đối không phải người bình thường, hoặc là ẩn núp siêu cấp cường giả, hoặc là chính là sau lưng có cường đại dựa vào sơn .

Dương Diệp cười nói: "Ta chính là một cái thông thường kiếm tu ."

Thông thường kiếm tu ?

Xinh đẹp nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, hiển nhiên là không tin .

Dương Diệp nhìn thoáng qua xinh đẹp nữ tử đám người, "Còn phải tiếp tục đánh cướp sao?"

Xinh đẹp nữ tử do dự xuống, nhưng sau vung tay phải lên, rất nhanh, giữa sân khôi phục bình thường, Dương Diệp lại trở về cái kia khách điếm, bất quá, trước mặt hắn lão giả biến thành xinh đẹp nữ tử .

Xinh đẹp nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Khi trước sự tình chỉ là một cái hiểu lầm, cũng xin công tử đừng tính toán!"

Nhìn không thấu!

Nàng xem không ra nam tử trước mắt, đã nhìn không thấu, vậy thì không thể hạ thủ .

Cẩn thận chạy được vạn năm thuyền!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Các ngươi mở là hắc điếm ?"

Xinh đẹp nữ tử thần sắc có chút không tự nhiên, nói có thể không muốn như thế thẳng bạch sao?

Dương Diệp cười nói: "Hỏi thăm chuyện này, Cổ Kiếm Tông lúc nào tới cái này thành nhận người ?"

"Ngươi nghĩ gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ?" Xinh đẹp nữ tử hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Ta là một gã kiếm tu!"

"Cảnh giới ?" Xinh đẹp nữ tử hỏi .

"Hư Chân!" Dương Diệp đạo. Hắn hiện tại đã đem chính mình cảnh giới đè lên Hư Chân, thêm trên(lên) Hồng Mông Tháp cái này nửa cái siêu Thần khí hỗ trợ ẩn nấp trấn áp, coi như là ngũ giới cường giả đều nhìn không ra tới . Còn ngũ giới trên có thể hay không nhìn ra, hắn cũng không biết .

Xinh đẹp nữ tử khẽ gật đầu, "Cảnh giới nhưng thật ra được rồi . Bất quá, kiếm đạo của ngươi đâu?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Kiếm đạo cũng đẳng cấp sao?"

Xinh đẹp cô gái nói; "Kiếm ý, ngươi kiếm ý cũng đạt được Hư Chân rồi không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đạt được Hư Chân ."

Thực lực của hắn bây giờ chính là, cảnh giới Hư Chân, kiếm ý cũng Hư Chân . Bất quá, hắn kiếm ý vốn chính là Hư Chân! Đương nhiên, chân chính cảnh giới chắc là Giới Chân kỳ, hắn của ban đầu, nhưng là liền kiếm ý cũng đè lên Hư Chân.

Xinh đẹp nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi nên là có thể gia nhập vào Cổ Kiếm Tông, bất quá, hàng năm Cổ Kiếm Tông chỉ biết vẫy tay năm cái danh ngạch, cái này năm cái danh ngạch bên trong, có ít nhất bốn cái đã bị thành trong một ít thế gia mua đứt . Nói cách khác, ngươi không sai biệt lắm chỉ có một cơ hội ."

Một chỗ!

Dương Diệp nói: "Ta có thể mua một chỗ sao?" Hắn Dương Diệp chính là không bao giờ thiếu tiền!

Tiểu Bạch lưu lại bàng đại gia sản, hắn có thể bại cả đời!

Thử nghĩ, một viên Hỗn Nguyên quả, có thể bán nhiều thiếu giới tinh ? Hắn Hồng Mông Tháp trong, có mười viên Hỗn Nguyên quả! Còn có so với Hỗn Nguyên quả tốt hơn Thiên Dựng Quả!

Hắn Dương Diệp, phú khả địch quốc!

Xinh đẹp nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi rất nhiều Thần

Tinh ?"

Dương Diệp gật đầu, "Còn có thể đi, như có thể mua, ta không ngại mua một cái . Chỉ là không biết muốn nhiều thiếu Thần Tinh!"

Xinh đẹp nữ tử suy nghĩ hai, nhưng sau dựng thẳng lên một căn chỉ .

"Một vạn miếng ?" Dương Diệp hỏi .

Xinh đẹp nữ tử biểu tình cứng ngắc ở, "Ngươi cho rằng đó là tảng đá sao? Một vạn miếng ? Là 100 miếng, 100 miếng là đủ rồi! 100 miếng, thì tương đương với một viên giới tinh, hơn nữa vẫn là có tiền mà không mua được! Một viên giới tinh, có thể trong nháy mắt làm cho một vị Phá Giới cảnh cường giả huyền khí khôi phục, còn có thể trợ bọn họ phá giới, đề thăng chính mình, cho nên, như ngươi xuất nổi một viên giới tinh, vấn đề chắc là không lớn!"

Giới tinh!

]

Dương Diệp tra xét một cái Hồng Mông Tháp bên trong giới tinh, còn có hơn bảy mươi miếng, có thể dùng rất lâu rồi .

"Ngươi có không ?" Xinh đẹp nữ tử đột nhiên hỏi một câu .

Dương Diệp gật đầu, "Có hơn một trăm miếng Thần Tinh ."

Xinh đẹp nữ tử gật đầu, "Như vậy như thế nào, ngươi bây giờ cái này ở xuống, theo ta được biết, còn có không sai biệt lắm một cái nguyệt, Cổ Kiếm Tông nhân sẽ tới nhận người, đến thì ta đi cấp ngươi liên hệ, chúng ta ở bên cạnh, vẫn có một điểm thế lực, có thể cùng Cổ Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão nói chuyện, chỉ bất quá, cái này trên(lên) hạ cần chuẩn bị, cho nên cái kia "

Dương Diệp không ngốc, tự nhiên minh bạch xinh đẹp nữ tử ý tứ, hắn cười nói: "Mười miếng đủ chưa ?"

Xinh đẹp nữ tử nhoẻn miệng cười, "Tự nhiên được rồi!"

Dương Diệp cũng không lo lắng, bấm tay một điểm, mười miếng vĩnh hằng Thần Tinh rơi vào xinh đẹp nữ tử trước mặt .

Xinh đẹp nữ tử có chút kinh ngạc, nàng không nghĩ tới Dương Diệp rộng lượng như vậy, như này quả đoán!

Không có suy nghĩ nhiều, xinh đẹp nữ tử thu hồi cái kia mười miếng

Thần Tinh .

Dương Diệp nói: "Ta nghỉ ngơi trước một cái, một tháng sau chờ tin tức tốt của ngươi!"

Xinh đẹp nữ tử cười nói: "Nhất định!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau về tới gian phòng của mình .

Dương Diệp rời đi về sau, xinh đẹp nữ tử trước mặt đột nhiên xuất hiện một gã lão giả, chính là phía trước tên kia quản sự .

Xinh đẹp nữ tử vung tay phải lên, không gian chung quanh khẽ run lên, ngay sau đó, một đạo thật mỏng màn sáng khóa lại nàng cùng lão giả sở đứng vị trí .

Phong đều xuyên thấu qua không tiến vào!

Xinh đẹp nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi phương hướng, đang xác định Dương Diệp về đến phòng về sau, nàng hỏi, "Tra được chưa ?"

Lão giả lắc đầu, "Không tra được, chỉ biết là hắn theo thành ngoại lai, còn lại cái gì đều không tra được!"

"Thành ngoại lai!"

Xinh đẹp nữ tử hai mắt híp lại, "Hắn không phải tây giới người!"

Lão giả gật đầu, "Hẳn không phải là tây giới người, không phải, lấy ánh mắt của chúng ta, không thể không tra được cái gì! Thế nhưng, người này tuyệt đối không phải người bình thường, mây quản sự, muốn "

Nói đến đây, lão giả không có ở nói nữa .

Xinh đẹp nữ tử trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, bả vai nàng lên, xuất hiện một con màu đen tiểu yêu thú .

Tầm Bảo Thử!

Con yêu thú này, chính là Tầm Bảo Thử!

Lúc trước, nàng cũng không phải là bởi vì Dương Diệp lấy ra mấy viên Thần Tinh sẽ đối với Dương Diệp xuất thủ, chân chính xuất thủ nguyên nhân là cái này Tầm Bảo Thử, cái này Tầm Bảo Thử ngửi được Dương Diệp thân trên(lên) bảo bối khí tức!

Xinh đẹp nữ tử nhìn Tầm Bảo Thử, nghiêm mặt nói: "Thần khí ?"

Tầm Bảo Thử gật đầu, nhưng sau truyền ra từng đạo sóng gợn .

Quá hồi lâu, xinh đẹp nữ tử hai mắt híp lại, "So với Thần khí còn tốt, nhưng lại rất nhiều ?"

Tầm Bảo Thử gật đầu, nó thần sắc có chút kích động, như không phải ngửi được Dương Diệp thân trên(lên) khí tức nguy hiểm, nó sớm đã xông tới .

Xinh đẹp nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Cái này nhất đơn, chúng ta đơn độc khả năng ăn không xuống, phiêu lưu cũng có chút lớn, được tìm người hợp tác!"

Lão giả gật đầu, "Quả thực, người này tuyệt không phải người bình thường!"

Xinh đẹp nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Gan nhỏ chết đói, chết no gan lớn, cùng lắm thì làm cái này một chuyến sau liền Kim Bồn tân thủ, mai danh ẩn tích!"

Nói xong, xinh đẹp nữ tử vung tay phải lên, kết giới tiêu thất, bên ngoài xoay người đi ra khách sạn

Gian phòng bên trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp trung .

Dương Diệp đi tới cái kia phiến lôi khu phía dưới, lúc này, tiểu long vẫn còn ở mang theo chúng đại yêu không ngừng hướng cái kia phiến lôi khu phóng đi .

Cái kia phiến lôi khu cũng không có đem tiểu long chờ đại yêu vào chỗ chết phách, không phải, hơn một trăm đạo thần lôi hạ xuống, đừng nói tiểu long chúng nó, chính là Nhị Nha sợ là cũng phải đánh chết . Đương nhiên, có thể hay không đánh chết Nhị Nha, Dương Diệp tâm lý cũng không có một cuối cùng .

Phải biết, Nhị Nha nhục thân cực hạn, hắn cũng không biết!

Ai biết Nhị Nha cực hạn là ở đâu ?

Tiểu long chờ đại yêu cũng chịu khó, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch ly khai về sau, chúng nó ngược lại càng phát chăm chỉ . Nhị Nha phải đi chơi, thế nhưng chúng nó đang tu luyện, ở chúng nó trong lòng, cũng là muốn ở ngày sau gặp nhau thì làm cho Nhị Nha nhìn với cặp mắt khác xưa!

Dương Diệp cười cười, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện .

Kiếm Vực!

Dương Diệp chuẩn bị xong nghiên cứu kỹ một cái cái này Kiếm Vực, phải nói, dùng cái này Kiếm Vực khai phát ra càng nhiều hơn có khả năng, mà không phải đơn thuần dùng để phách kiếm!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, Kiếm Vực thi triển ra, trong sát na, toàn bộ phòng tu luyện đều bị hắn Kiếm Vực bao trùm .

Trong cả phòng tu luyện, hắn cảm giác dị thường linh mẫn, phải nói, cái này không gian đã cùng hắn hòa làm một thể! Cũng có thể nói, hắn siêu thoát rồi mảnh không gian này, đạt tới một loại khác không gian!

Một loại khác không gian!

Dương Diệp con mắt đột nhiên sáng lên!

Hắn còn nhớ rõ Hoang Đế đã từng nói, không gian cũng có vô số loại, vậy chính hắn hiện tại chỗ ở cái không gian này vậy là cái gì không gian đâu?

Không gian bốn chiều ?

Hiển nhiên không phải, liền Hoang Đế loại này cường giả đều chỉ có thể mơ hồ cảm nhận được không gian bốn chiều tồn tại, hắn làm sao có thể tiến nhập không gian bốn chiều ?

Như không phải không gian bốn chiều, vậy thì là cái gì không gian ?

Thì có ích lợi gì ?

Dương Diệp trầm tư hồi lâu, đột nhiên, hắn đứng lên, rất nhanh, hắn ly khai Hồng Mông Tháp, đi tới cái kia phiến lôi khu phía dưới, hắn Kiếm Vực thi triển ra, trực tiếp bao phủ ở xa xa tiểu long .

Bắc một thần bí lực lượng bao phủ, tiểu long tức thì ngừng lại, nó nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung mang theo nghi hoặc màu sắc .

Dương Diệp gắt gao nhìn chằm chằm tiểu long, Dương Diệp ánh mắt, làm cho tiểu long có chút đầu hơi tê tê .

Đối với Dương Diệp, chúng nó những thứ này đại yêu vẫn là tôn kính vô cùng, đầu tiên, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch hai cái này đại gia đều sợ Dương Diệp, chúng nó tự nhiên cũng bò, thứ nhì, cũng là điểm trọng yếu nhất, đó chính là Dương Diệp thực lực bản thân rất mạnh, so với chúng nó còn mạnh hơn! Hơn nữa, Dương Diệp tính khí không phải tốt, nổi cơn giận, Nhị Nha cũng phải biết nge lời Bảo Bảo .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp hai mắt đột nhiên chậm rãi đóng lại .

Cảm tạ!

Hắn thần thức triển khai, cảm thụ được tiểu long tất cả, lúc này, ở hắn cảm giác bên trong, cái này tiểu long hết thảy đều nhìn một cái không sót gì!

Tiểu long có chút thấp thỏm!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ra tay với ta!"

Tiểu long ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp lại nói: "Mau ra tay!"

Tiểu long do dự xuống, nhưng sau lắc đầu, nó vẫn có chút không dám!

Dương Diệp tiếp tục nói: "Ta đang tu luyện, mau ra tay, không phải, ta liền nói cho Nhị Nha ngươi ở đây sau lưng mắng nàng, ân, còn nữa, ta chờ một hồi phải đi đem cái kia Hỗn Nguyên quả ăn tươi, sau đó nói là ngươi ăn!"

Tiểu long tức thì nổi giận, nó căm tức nhìn Dương Diệp, ngươi làm sao có thể vô liêm sỉ như vậy?

Nó không dám nghĩ, như Dương Diệp thật làm như thế, ngày sau Nhị Nha cùng cái kia Tiểu Bạch

PS: Cảm tạ khen thưởng các bằng hữu, còn có chống đỡ phiếu hàng tháng các bằng hữu, cùng với vi tín khen thưởng ủng hộ các huynh đệ, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! !

------oOo------

Chương 2468: Có Không Có Thiên Lý ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thái Cổ Chân Long xuất thủ!

Tại chúng yêu ánh mắt bên trong, Thái Cổ Chân Long phi thẳng đến Dương Diệp đụng tới!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt khép hờ, cả người triệt để hư huyễn, phảng phất không tồn tại mảnh không gian này .

Rất nhanh .

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp bị đụng bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng!

Tiểu long trực tiếp bối rối!

Không hoàn thủ ?

Nhìn xa chỗ miệng kia sừng mang theo máu tươi Dương Diệp, tiểu long có chút tâm thần bất định, nếu để cho Tiểu Bạch cùng Nhị Nha biết nó đem Dương Diệp đụng đổ máu, nó sẽ bị rút gân lột da đấy!

Mà đang ở tiểu long tâm thần bất định bất an lúc, xa xa Dương Diệp lại bò dậy, sau đó tiếp tục nói: "Đến, tiếp tục!"

Tiểu long: "..."

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nói: "Đến, đừng lo lắng, chỉ là theo ta cùng nhau tu luyện một chút ."

Thấy Dương Diệp không giống nói giả, tiểu long gật đầu, sau đó sẽ lần hướng Dương Diệp vọt tới .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, con mắt gắt gao nhìn chằm chằm tiểu long, rất nhanh, tiểu long lại một lần nữa đụng vào Dương Diệp thân lên.

Ầm!

Dương Diệp lại một lần nữa bị đụng bay ra ngoài!

Lúc này đây, Dương Diệp quá thật lâu mới đứng lên, mà lần này, hắn không chỉ có khóe miệng mang theo tiên huyết, khuôn mặt sắc càng là trắng bệch như tờ giấy .

Thấy như vậy một màn, tiểu long thật không dám ở xuất thủ, bất quá, ở Dương Diệp kiên trì xuống, hắn chỉ có thể tiếp tục xuất thủ .

Cứ như vậy, một lần lại một lần, Dương Diệp bị đánh bay đi ra ngoài, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp lại sẽ đứng lên, sau đó tiếp tục làm cho tiểu long xuất thủ .

Đến rồi nhất về sau, lũ yêu đều cảm thấy Dương Diệp hữu thụ ngược khuynh hướng!

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, khách sạn dòng người vẫn có chút nhiều, thường thường có người đến, thường thường có người đi ra ngoài .

Trước quầy, xinh đẹp nữ tử nhìn sổ sách, ở trước mặt nàng, là tên kia quản sự lão giả .

"Như thế nào ?" Xinh đẹp nữ tử hỏi .

Quản sự lão giả nhẹ giọng nói: "Đã đồng ý, chẳng qua được chuyện chi về sau, bọn họ muốn thiếu niên kia thân trên(lên) bảy thành bảo vật!"

Bảy thành!

Xinh đẹp nữ tử cười nhạt, "Bọn họ có thể hay không lòng quá tham ?"

Quản sự lão giả cười khổ, "Bọn họ một mạch rất lòng tham!"

Xinh đẹp nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Lục thành, tối đa lục thành, như ở nhiều, cuộc mua bán này chúng ta liền không làm ."

Quản sự lão giả gật đầu, " Được !"

"Đúng rồi ." Xinh đẹp nữ tử đột nhiên hỏi, "Bọn họ phái bao nhiêu người, nhiều thiếu cường giả tới ?"

Quản sự lão giả trầm giọng nói: "Là hắn bản thân, hắn bây giờ là tam giới, hắn thấy, thêm trên(lên) chúng ta, tuyệt đối không sơ hở tí nào . Kỳ thực, xem bộ dáng kia của hắn, hắn khả năng cảm thấy hắn tự mình một người như vậy đủ rồi ."

Tam giới!

Xinh đẹp nữ tử hai mắt híp lại, "Sợ là không đủ a!"

Quản sự lão giả nói: "Cái kia người bất quá là Hư Chân kỳ, cho dù có vài con bài chưa lật, chúng ta thêm trên(lên) một vị tam giới cường giả, vậy cũng đủ chứ ?"

Xinh đẹp nữ tử lắc đầu, "Thiếu niên kia cho ta cảm giác rất uy hiếp, không đơn giản . Đi hỏi một chút hắn, có thể hay không nhiều liên hệ chút Cổ Kiếm Tông cao tầng cường giả . Tốt nhất là vạn vô nhất thất mới tốt a!"

Quản sự lão giả gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

]

Quản sự lão giả ly khai về sau, xinh đẹp nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt lầu đỉnh, nhẹ giọng nói: "Làm giữa lúc sinh ý, nào có đánh cướp tới nhanh ? Chỉ có thể trách mạng ngươi không được!"

...

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp vẫn còn ở tu luyện, hắn hiện tại, nhục thân đã tiếp cận tan vỡ .

Tiểu long đều không đành lòng xuất thủ lần nữa .

Mười thiên sau .

Như thường ngày một dạng, tiểu long lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới . Tuy là bị Kiếm Vực bao phủ, thân trên(lên) không hiểu nhiều hơn một cỗ lực áp bách, thế nhưng, cái này cũng không ảnh hưởng tiểu long tốc độ cùng lực lượng!

Rất nhanh!

Hầu như trong chớp mắt đã đến Dương Diệp trước mặt!

Mà đang ở tiểu long muốn đụng vào Dương Diệp một khắc kia, đột nhiên từng cái

Ầm!

Tiểu long phảng phất lọt vào thiết chùy trọng kích, trực tiếp tự không trung rơi mà hạ!

Phía dưới, tiểu long ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, khuôn mặt mộng bức!

Không trung, Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhãn trung tràn đầy kích thích màu sắc, hắn hướng về phía tiểu long vẫy vẫy tay, "Tiếp tục!"

Tiểu long do dự xuống, sau đó sẽ lần hướng Dương Diệp vọt tới .

Nhưng mà, ở nó mới vừa vọt lên tới trong nháy mắt đó, nó còn chưa kịp phản ứng chính là lần nữa đập rơi trên mặt đất .

Tiểu long hoàn toàn bối rối!

Không trung, Dương Diệp nhãn trung tiếu ý càng đậm!

Kiếm Vực!

Trong khoảng thời gian này đến, hắn vẫn đang làm một việc, đó chính là lợi dụng Kiếm Vực đến phân tích, phân tích đối thủ xuất thủ, phân tích đối thủ kẽ hở, phân tích đối thủ ra chiêu quỹ tích, phân tích đối thủ tất cả!

Đơn giản mà nói chính là, hắn sẽ ở trong thời gian ngắn ngủi đem Kiếm Vực bên trong đối thủ hết thảy đều phân tích ra được, nhưng sau châm chích xuất kích!

Ở Kiếm Vực bên trong, hắn có thể đủ cảm nhận được tất cả! Có thể nói như vậy, Kiếm Vực giống như là một cái siêu cấp đại não, cái này đại não giúp hắn phân tích tất cả, cảm giác tất cả . Đối thủ tại hắn Kiếm Vực bên trong, giống như là không có mặc quần áo người, với hắn mà nói, đối phương là trong suốt, không có bất kỳ bí mật!

Ở ngay từ đầu, hắn muốn trong vòng thời gian ngắn phân tích ra tiểu long kẽ hở, đối phương ra chiêu chỗ rơi các loại những thứ này lúc, có chút khó khăn, bởi vì tiểu long tốc độ rất nhanh, nhục thân cũng rất mạnh, hắn căn bản không biện pháp trong nháy mắt làm được những thứ này. Thế nhưng, trải qua thời gian dài tu luyện, một lần lại một lần nếm thử, chính hắn sáng tạo ra một bộ phương pháp, một bộ có thể thần tốc tra tìm đến đối thủ kẽ hở, cùng với thôi toán ra đối thủ ra chiêu chỗ rơi phương pháp!

Cái này phương pháp chính là hắn dung nhập không gian, lợi dụng không gian biến hóa tới cảm thụ đối thủ biến hóa!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn nghĩ phi kiếm cải biến hạ!

Nghĩ đến phi kiếm, Dương Diệp nhìn về phía tiểu long, cười nói: "Đến, tiếp tục!"

Tiểu long nhìn thoáng qua Dương Diệp, thả người nhảy, mà đang ở tiểu long thả người nhảy cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên run lên, sau một khắc, một thanh phi kiếm trực tiếp xuất hiện ở tiểu long đỉnh đầu, kiếm nhọn vừa vặn để ở tiểu long giữa chân mày chỗ .

Tiểu long: "..."

Dương Diệp hai mắt khép hờ, rất nhanh, ở Kiếm Vực bên trong, phi kiếm tùy thời xuất hiện ở đây, tùy thời xuất hiện ở vậy, nó không phải dùng phi, mà là trực tiếp theo không gian bên trong chui ra ngoài!

Kiếm Vực bên trong phi kiếm, không phải dùng phi, mà là lợi dụng không gian trực tiếp tiến hành không gian khiêu dược, không chỉ có như đây, phi kiếm uy lực không chỉ không có giảm thiếu, ngược lại còn gia tăng rồi . Bởi vì, cái này phi kiếm, lợi dụng là không gian cường đại đẩy trợ lực, còn có Kiếm Vực gia trì, cùng với Kiếm Hồ sức bật .

Có thể nói, hắn phi kiếm uy lực cùng tốc độ đều lần nữa lên một nấc thang!

Mà lợi dụng Kiếm Vực tìm kiếm kẽ hở một chiêu này, đối với Dương Diệp mà nói, cũng là một cái to lớn đề thăng!

Nếu để cho hắn lần nữa cùng trước đây tên kia ngũ giới cường giả đối chiến nói, hắn không dám nói mình có thể cho đơn giản đánh chết đối phương, thế nhưng, tuyệt đối sẽ không giống như trước đây thảm như vậy! Mà hắn, có chắc chắn tám phần mười có thể chiến thắng đối phương!

Không cần bất luận cái gì vạn vật!

Tinh khiết thực lực!

Hiện tại, hắn thầm nghĩ chiến! Đặc biệt cùng An Nam Tĩnh một trận chiến! Bởi vì An Nam Tĩnh ý thức chiến đấu siêu cường, hắn muốn biết, chính mình tại lợi dụng Kiếm Vực chi về sau, có thể hay không tại ý thức phương diện vượt trên An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh!

Dương Diệp triệt hồi Kiếm Vực, ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, cũng không biết An Nam Tĩnh cùng Tiểu Bạch còn có Nhị Nha ở bên đó như thế nào!

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, cùng bên ngoài lo lắng các nàng, còn không bằng lo lắng cho mình . Nhị Nha cùng An Nam Tĩnh thực lực, hắn là rõ ràng, ngũ giới cường giả ở trước mặt các nàng sợ là đều phải bị đánh thành cẩu!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, hắn ly khai Hồng Mông Tháp .

Gian phòng bên trong, ngoài cửa truyền đến một giọng nói, "Công tử, bên ta liền vào tới sao ?"

Là cái kia xinh đẹp nữ tử thanh âm!

Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng vung lên, môn mở ra, xinh đẹp nữ tử hướng về phía Dương Diệp mỉm cười, sau đó tiến vào gian phòng, khóe mắt nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Công tử là ở tu luyện ?"

Dương Diệp gật đầu, "Thế nào, Cổ Kiếm Tông nhân tới sao ?"

Xinh đẹp nữ tử cười nói: "Là, trước chúc mừng Dương công tử, bởi vì chúng ta đã cùng cái kia vị Cổ Kiếm Tông Lý trưởng lão lấy được liên hệ, mà đối phương cũng đã bằng lòng thấy công tử, công tử bản thân nội tình liền không kém, đến thì như đang đối với cái kia vị Lý trưởng lão ý tứ ý tứ một cái, việc này a, cơ bản là được!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau đó nói: "Cái kia liền đa tạ!"

Xinh đẹp nữ tử cười nói: "Nơi nào, chúng ta cũng theo công tử nơi đây được không ít tốt chỗ . Ân, công tử nếu như dễ dàng, có thể cùng chúng ta cùng đi gặp thấy cái kia vị Lý trưởng lão ."

"Hắn không tới sao?" Dương Diệp hỏi một câu .

Xinh đẹp nữ tử trắng Dương Diệp liếc mắt, "Công tử, nhân gia là thân phận bực nào, huống chi lại là chúng ta đi cầu nhân gia, làm sao có thể khiến người ta tới tìm chúng ta ? Tự nhiên là chúng ta đi cầu kiến người ta, ngươi nói có đúng hay không ?"

Dương Diệp đứng lên, "Vậy đi gặp một chút đi!"

Xinh đẹp nữ tử do dự xuống, sau đó nói: "Công tử xưng hô như thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Diệp!"

Xinh đẹp nữ tử suy nghĩ khoảng khắc, sau đó nói: "Ở nam giới, có một thế gia, chính là diệp gia, lẽ nào công tử là cái kia người của Diệp gia ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không phải, bất quá là nhất giới tán tu mà thôi ."

Xinh đẹp nữ tử mặc dù có chút không tin, thế nhưng, cũng không có ở hỏi nhiều .

Rất nhanh, hai người ly khai khách sạn, ly khai khách sạn về sau, ở xinh đẹp nữ tử dẫn dắt xuống, hai người trực tiếp ra khỏi thành, hướng thành bên ngoài một tòa sơn mạch bay đi .

"Ở ngoài thành ?" Dương Diệp hỏi một câu .

Xinh đẹp nữ tử cười nói: "Cái kia vị Lý trưởng lão yêu mến an tĩnh địa phương, cho nên, tới bên này sau liền trực tiếp ở tại thành bên ngoài ."

Yêu mến an tĩnh địa phương!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xinh đẹp nữ tử, cười cười, không nói gì thêm .

Nhưng mà, xinh đẹp nữ tử tâm quả thực không rõ run sợ một hồi!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng xinh đẹp nữ tử đi tới một mảnh sâu sơn bên trong, bốn phía mấy trăm ngàn dặm cũng không có người .

Ở xinh đẹp nữ tử dẫn dắt xuống, Dương Diệp cùng nàng đi tới nhất chỗ rừng rậm bên trong, ở cái kia rừng rậm bên trong, Dương Diệp gặp được một gã mặc áo bào tro người đàn ông trung niên .

Hiển nhiên, đây chính là cái kia Lý trưởng lão!

Cái kia Lý trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi nghĩ gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ?"

Dương Diệp gật đầu, "Cũng xin tiền bối ..."

Lý trưởng lão đột nhiên khoát tay áo, "Ta liền không cùng ngươi nhiều lời, Tầm Bảo Thử ở ngươi thân trên(lên) nghe thấy được Thần khí cùng các tộc bảo vật khí tức, ngươi là chính mình giao ra đây, vẫn là ta tự mình tới lấy ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa xinh đẹp nữ tử, lúc này, cái kia xinh đẹp nữ tử khuôn mặt trên(lên) đã không có tiếu dung, rất lạnh .

Dương Diệp khuôn mặt sắc thương bạch, tay run rẩy chỉ chỉ lấy xinh đẹp nữ tử, "Ngươi, các ngươi đây là muốn làm cái gì!"

Xinh đẹp nữ tử đạm thanh nói: "Làm cái gì ? Ngu xuẩn, còn không nhìn ra được sao ? Chúng ta muốn cướp cướp!"

"Cướp đoạt!"

Dương Diệp đột nhiên cả giận nói: "Ngươi, các ngươi nhãn trung có còn hay không vương pháp ? Có không có thiên lý ? Lang lảnh càn khôn phía dưới, các ngươi lại muốn cướp đoạt, ngươi, các ngươi, các ngươi còn đứng ngây đó làm gì ? Mau tới đoạt a!"

Xinh đẹp nữ tử: "..."

Cvt: Diễn viên hạng 3 quá

------oOo------

Chương 2469: Không Thể!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không phải kẻ ngu dốt, xinh đẹp nữ tử không thích hợp, hắn làm sao có thể cảm thụ không ra!

Bất quá, hắn cũng lười đi nói toạc, hoặc có lẽ là, hắn cũng muốn cho đối phương một cái cơ hội, một cái sửa đổi ăn năn hối lỗi cơ hội . Đáng tiếc, đối phương cũng không có quý trọng cái này cơ hội . Lại người, hắn cũng quả thực muốn gặp một lần cái này Lý trưởng lão!

Đối phương sở hữu danh ngạch, hắn muốn danh ngạch này!

Nghe được Dương Diệp, xinh đẹp nữ tử cùng cái kia Lý trưởng lão chân mày đều nhíu lại .

Đặc biệt xinh đẹp nữ tử, trong mắt nàng, đã có đề phòng màu sắc .

Dương Diệp cười cười, "Các ngươi không phải muốn cướp cướp sao? Còn chưa ?"

Xinh đẹp nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau vung tay phải lên, rất nhanh, ba gã hắc y nhân xuất hiện ở Dương Diệp chu vi .

Toàn bộ là Phá Giới cảnh!

Xinh đẹp nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Giết!"

Thanh âm vừa dứt xuống.

Xuy Xuy Xuy!

Ở xinh đẹp nữ tử cùng cái kia Lý trưởng lão ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia ba gã hắc y nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Cho dù là cái kia xinh đẹp nữ tử cùng Lý trưởng lão cũng không có thấy những thứ kia đầu là thế nào bay ra ngoài!

Giờ khắc này, xinh đẹp nữ tử mặt sắc trắng bệch như tờ giấy, nàng biết, lúc này đây, đá trúng thiết bản!

Mà cái kia Lý trưởng lão, thần sắc cũng là không gì sánh được ngưng trọng .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nếu như ta không có đoán sai, các ngươi tuyển trạch nơi đây, là bởi vì nơi này không có ai, dù cho làm chuyện gì tình, cũng không có biết, đúng không ?"

Nói đến đây, hắn đột nhiên nhìn về phía cái kia Lý trưởng lão, "Ngươi cũng không cần không gian truyền tống tin tức, ta đã phong tỏa mảnh không gian này, ngươi cái gì cũng không truyền ra đi!"

Lý trưởng lão hai mắt híp lại, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta cũng không muốn nói với ngươi lời nói nhảm, ta muốn một chỗ, cho ta một chỗ tượng trưng thân phận!"

"Ngươi nghĩ lẻn vào Cổ Kiếm Tông!" Lý trưởng lão khuôn mặt sắc âm trầm, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Dương Diệp lắc đầu .

Hưu!

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia Lý trưởng lão một cánh tay trực tiếp bay ra ngoài, tiên huyết trực phún!

Nhìn thấy một màn này, một bên cái kia xinh đẹp nữ tử khuôn mặt sắc càng thêm tái nhợt . Mới vừa rồi, nàng còn ôm lòng chờ may mắn lý . Cảm thấy cái này Lý trưởng lão tuyệt đối có thực lực cùng trước mắt vị thiếu niên này có một trận chiến!

Nhưng mà sự thật tàn khốc nói cho nàng, căn bản không có!

Cái kia Lý trưởng lão nhãn trung cũng đầy là kinh hãi màu sắc, ngay mới vừa rồi, hắn dĩ nhiên có không có cảm nhận được cái kia sợi kiếm quang tồn tại!

Trước mắt thực lực của người này đạt tới ngũ giới rồi không ?

Dương Diệp chậm rãi đi hướng cái kia Lý trưởng lão, "Ta muốn một chỗ, còn cần ta nói lần thứ hai sao ?"

Lý trưởng lão gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi, mơ tưởng!"

Dương Diệp lắc đầu cười, cái này lúc, Kiếm Kinh ở trong đầu hắn vang lên, "Hắn trên người có Cổ Kiếm Lệnh, bắt được cái kia Cổ Kiếm Lệnh là được!"

Dương Diệp gật đầu, cái này lúc, cái kia Lý trưởng lão đột nhiên xoay người hướng xa chỗ phía chân trời bỏ chạy . Tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã đến mấy ngàn trượng bên ngoài, nhưng mà, một luồng kiếm quang nhanh hơn hắn!

Xuy!

Kiếm quang xẹt qua phía chân trời, cái kia Lý trưởng lão đầu trực tiếp tự không trung rớt xuống .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia Lý trưởng lão Nạp Giới tức thì bay đến trước mặt hắn, quả nhiên, ở Nạp Giới bên trong, hắn tìm được rồi một viên lệnh bài .

Cổ Kiếm Lệnh!

]

Dương Diệp thu hồi cái viên này Cổ Kiếm Lệnh, còn thứ khác, tại hắn Dương Diệp nhãn trung, cùng rác rưởi không thể nghi ngờ . Theo Tiểu Bạch, khác không có học được, nhãn quang nhưng thật ra thay đổi cao .

Ở Tiểu Bạch nhãn trung, cái này thế giới cũng không có nhiều thiếu là nàng có thể thấy ở trên!

Thu hồi Cổ Kiếm Lệnh về sau, Dương Diệp nhìn về phía một bên cái kia xinh đẹp nữ tử, "Ngươi làm sao không trốn ?"

Xinh đẹp nữ tử thê thảm cười, "Chạy thoát sao?"

Vừa nói, nàng sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Ở ta trước khi chết, có thể hay không nói cho ta, ngươi đến tột cùng là ai!"

Dương Diệp lắc đầu, "Không thể!"

Thanh âm rơi xuống, một kiếm chém ra, một viên xinh đẹp đầu trực tiếp ném bay ra ngoài!

Dương Diệp vung tay phải lên, xinh đẹp nữ tử cùng cái kia Lý trưởng lão cùng với chu vi cái kia ba gã người quần áo đen thi thể trực tiếp hóa thành tro tàn .

Dương Diệp lắc đầu, "Đánh cướp có nguy hiểm, cần cẩn thận!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp lần nữa về tới Cổ Kiếm Thành, lúc này đây, hắn không có trở về cái kia khách sạn, mà là đi tới nhất chỗ tên là cổ kiếm đường địa phương, tại hắn giao ra cái viên này lệnh bài về sau, trước cửa quản sự lập tức đem hắn đón vào!

Ở đại sảnh bên trong, Dương Diệp gặp được hai người, nhất nam một nữ .

Nam tử mặc trường bào màu trắng, chứng kiến Dương Diệp tiến đến, ngay sau đó nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó liền thu hồi ánh mắt, còn cô gái kia tắc thì hướng về phía Dương Diệp khẽ gật đầu, xem như là lên tiếng chào .

Dương Diệp đồng dạng gật đầu, nhưng sau ngồi xuống một bên .

Ba người đều không nói gì .

Quá không biết bao lâu, tên nam tử kia đột nhiên nói: "Từ quản sự, Lý trưởng lão lúc nào tới ?"

Một gã lão giả đi đến, lão giả cười khổ nói: "Hồi Mạc Dư công tử, cái này lão hủ cũng không biết ."

Tên gọi là Mạc Dư nam tử chân mày cau lại, "Cũng không thể để cho chúng ta một mực cái này chờ chứ ?"

Quản sự lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Lão phu đi liên lạc một cái!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Đại điện bên trong, chỉ còn Dương Diệp ba người .

Cái kia Mạc Dư nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Hư Chân kỳ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hư Chân!"

Mạc Dư thu hồi ánh mắt, không nói gì, bởi vì hắn đã là Giới Chân .

Không phải nhất cái cấp bậc, tự nhiên không có hoa nói.

Nhưng thật ra một bên nàng kia đột nhiên cười nói: "Ta cũng là Hư Chân kỳ ."

Dương Diệp hướng về phía nữ tử mỉm cười, "Xưng hô như thế nào ?"

"Việt Thanh Vũ!"

Nữ tử cười nói: "Ngươi đây?"

Dương Diệp nói: "Diệp Dương ."

Diệp Dương!

Nữ tử gật đầu, lại hỏi, "Ngươi là nam giới bên kia cái kia diệp nhà sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chỉ là một cái tiểu tán tu!"

Tiểu tán tu!

Việt Thanh Vũ ah một tiếng, cũng không có đang nói chuyện .

Dương Diệp cũng không có nói gì, an tĩnh chờ .

Trong lòng, Dương Diệp hỏi, "Kiếm Kinh, Cổ Kiếm Tông vì sao còn phải bảo lưu ngươi bản thể mảnh nhỏ ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Dầu gì cũng là siêu thần khí bản thể mảnh nhỏ, không bảo lưu, lẽ nào ném sao?"

Dương Diệp nói: "Năm đó cái kia vị Cổ Kiếm Tông tông chủ còn sống ?"

Kiếm Kinh nói: "Còn sống, bất quá, năm đó hắn, bị Hoang Đế trọng thương, liền nhục thân đều lưng đánh rớt, có thể nói, thực lực của hắn đã không có năm đó mạnh, đương nhiên, cũng không biết những năm gần đây, hắn khôi phục mấy thành . Cho nên ta mới để cho ngươi lặng lẽ lẻn vào Cổ Kiếm Tông, tiến nhập Cổ Kiếm Tông, nhưng sau đang tìm cơ hội lén ra ta bản thể mảnh nhỏ ."

Dương Diệp gật đầu, "Chỉ có thể như vậy ."

Cứ như vậy, ba người ở trong đại điện đợi không sai biệt lắm một canh giờ về sau, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở đại điện bên trong . Ba người nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên nói: "Ta gọi Cổ Hưu, là Cổ Kiếm Tông trưởng lão, hiện tại, các ngươi từ ta phụ trách ."

Ba người đứng dậy hướng về phía Cổ Hưu hơi thi lễ, cái kia Mạc Dư hỏi một câu, "Tiền bối, cái kia Lý trưởng lão đâu?"

Cổ Hưu đạm thanh nói: "Hắn xảy ra chuyện rồi, tông môn đã bắt đầu đang điều tra, hiện tại, các ngươi theo ta trở về Cổ Kiếm Tông . Ân, đem các ngươi Cổ Kiếm Lệnh lấy ra!"

Ba người lấy ra Cổ Kiếm Lệnh!

Xác nhận không có lầm về sau, Cổ Hưu gật đầu, "Đi thôi!"

Cứ như vậy, ở Cổ Hưu dẫn dắt xuống, ba người ly khai Cổ Kiếm Thành .

Đám mây bên trong, bốn người ngự kiếm mà đi, Dương Diệp kiếm là khí kiếm, hắn cũng không có xuất ra chính mình kiếm, hắn kiếm, không phải Thần khí chính là siêu Thần khí, lấy ra thật sự là quá chói mắt .

Mạc Dư nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau bấm tay một điểm, một thanh phi kiếm rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Là một thanh Ngụy Thần Khí!

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Mạc Dư, Mạc Dư đạm thanh nói: "Tặng cho ngươi!"

Lần này đi Cổ Kiếm Tông, hắn tự nhiên muốn kết giao một số người, người trước mắt này, tuy là không đáng kết giao, nhưng là lại có thể mượn hơi, ở Cổ Kiếm Tông bên trong, có cái người hầu, có cái chân chạy, cũng không phải chuyện xấu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mạc Dư, lắc đầu, "Không cần!"

Nghe vậy, Mạc Dư chân mày cau lại, hắn thu hồi cái kia thanh kiếm, bỏ lại một câu, "Không biết điều!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp tăng thêm tốc độ, đem Dương Diệp cùng cái kia Việt Thanh Vũ rất xa vứt ở thân sau .

Cái kia Việt Thanh Vũ ngự kiếm bay đến Dương Diệp bên cạnh không xa chỗ, cười nói: "Đây chính là Ngụy Thần Khí! Làm sao không muốn ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không cần, làm sao vậy ?"

Việt Thanh Vũ quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Có chút ý tứ . Nói, ngươi cũng là vì Cổ Kiếm Tông cái kia nổi tiếng Vĩnh Hằng Quốc Độ cổ Kiếm Kinh tới chứ ?"

"Cổ Kiếm Kinh ?" Dương Diệp không giải khai .

"Ngươi không biết ?" Việt Thanh Vũ phản vấn .

Dương Diệp đang muốn nói, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Một bản Kiếm Kinh, năm đó ta chế tạo ra, đối với ngươi mà nói, một cái rác rưởi, ngươi bây giờ Kiếm Vực thêm trên(lên) ngươi phi kiếm, đã hoàn toàn vượt ra khỏi kiếm kỹ phạm trù . Còn nữa, cái này Cổ Kiếm Tông gì đó ta cơ bản đều biết, những lão bất tử kia không biết, ta cũng biết . Có thích hợp ngươi cần, ta sẽ nói cho ngươi biết!"

Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Cái này lúc, cái kia Việt Thanh Vũ lại hỏi, "Ngươi không biết cổ Kiếm Kinh sao?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đương nhiên biết, đây chính là thần vật, chúng ta chắc là không có có cơ hội chứ ?"

Việt Thanh Vũ cười nói: "Không thử một chút làm sao biết không có cơ hội đâu? Hơn nữa, nghe nói, Cổ Kiếm Tông bên trong còn có một cái siêu Thần khí, cũng chính là cái kia kiếm điện, Kiếm Điển, Kiếm Kinh, Tam Vị Nhất Thể, nếu có cơ hội có thể nhìn thì tốt hơn . Đây chính là siêu Thần khí!"

Dương Diệp chân mày cau lại, trong lòng trầm giọng nói; "Xem ra, Cổ Kiếm Tông cũng không có đưa ngươi chuyện tình công bố ra ngoài!"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Nhất kiện siêu Thần khí, đủ để kinh sợ rất nhiều người . Bọn họ đương nhiên sẽ không đem sự tình công bố ra ngoài, bây giờ thế nhân đều cho là ta vẫn còn ở Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp nói: "Mặc kệ chúng nó, chờ lấy được ngươi bản thể, chúng ta liền rời đi cái này Cổ Kiếm Tông . Đến thì Tiểu Bạch trở về về sau, làm cho Tiểu Bạch thay ngươi chữa trị bản thể ."

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đa tạ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Là ta nên cám ơn ngươi . Được rồi, không nói cái này ."

Thanh âm rơi xuống, hắn trợn mở con mắt, xa chỗ phía chân trời, lơ lững một thanh to lớn kình thiên cự kiếm!

Nhưng mà, khi nhìn đến thanh kiếm này lúc, hắn ngây ngẩn cả người .

Chuôi này kình thiên cự kiếm, không phải là trong cơ thể hắn cái kia chuôi tru sao?

Đây là cái gì quỷ ?

PS; sớm trên(lên) bị kêu lên đi làm một chút sự tình, trở về hơi trễ, xin lỗi!

------oOo------

Chương 2470: Chúng Ta Đối Nhân Xử Thế, Phải Nói Đạo Lý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tru!

Ở xa như vậy chỗ không trung, lơ lững cự kiếm, chính là trong cơ thể hắn cái kia chuôi tru . Đương nhiên, đây chẳng qua là từ không biết tên Thần Thiết làm bằng hàng giả, hàng thật ở trong cơ thể hắn đây!

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Tru, từng tại Cổ Kiếm Tông đối đãi quá, bất quá, đó là ở ta phía trước thời đại kia . Cũng chính là thượng cổ thời đại, cho nên, cái này cũng không kỳ quái!"

Dương Diệp nhíu mày, "Tru ở Cổ Kiếm Tông đối đãi quá ?"

Kiếm Kinh nói: "Là, bất quá, cụ thể ta cũng không biết, nó sớm hơn ta hai cái thời đại!"

Dương Diệp còn muốn hỏi vì sao, mà lúc, ở trước mặt hắn cách đó không xa cái kia Cổ Hưu đột nhiên nói: "Đến rồi!"

Đến rồi!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía không xa chỗ, ở xa chỗ, đứng vững vàng một tòa ngọn núi chống trời khổng lồ, cự phong chi về sau, là liên miên bất tuyệt dãy núi, mà ở cái kia ngọn núi chống trời khổng lồ chi lên, mơ hồ có thể thấy được từng ngọn cung điện hùng vĩ .

Mà ở cung điện kia trên(lên) khoảng không, thỉnh thoảng có người ngự kiếm lăng không tới .

Cả tòa ngọn núi chống trời khổng lồ chi lên, tản ra cường đại kiếm ý!

Không đơn giản!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên!

Ở Cổ Hưu dẫn dắt xuống, ba người đi tới cái kia ngọn núi chống trời khổng lồ chi lên, trong lúc, mấy đạo thần thức hướng bọn họ quét tới .

Một loại trận pháp!

Loại này trận pháp tác dụng chính là, có thể thấy rõ người tới cảnh giới cùng tuổi tác, để phòng ngừa có người len lén lẻn vào Cổ Kiếm Tông .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, cái này trận pháp chính là năm đó Kiếm Kinh làm cho . Nguyên nhân đây, Dương Diệp rất thuận lợi liền thông qua cái kia trận pháp quét hình .

Cổ Hưu đem ba người bọn họ dẫn tới nhất chỗ tiểu phong chi lên, cũng chính là ngoại môn sơn .

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông, chia làm ngoại môn, nội môn, đã chân truyền .

Ngoại môn , bình thường là chỉ Đạo Chân Cảnh cùng Giới Chủ kỳ người ở cảnh giới này, mà nội môn, tắc thì là Phá Giới cảnh một đến ba đoạn người ở cảnh giới này, còn chân truyền, chỉ có đạt được tứ giới, mới có thể trở thành là Chân Truyền Đệ Tử, mà Chân Truyền Đệ Tử, cũng tương đương với đệ tử nòng cốt .

Tông môn nhân vật trọng yếu, đương nhiên, chưa tính là cốt lõi nhất, cốt lõi nhất chắc là ngũ giới cùng ngũ giới chi tiến lên!

Cổ Hưu đem ba người mang tới ngoại môn sơn sau chính là xoay người rời đi, ba người phải đi báo danh .

Mạc Dư ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ phía chân trời sâu chỗ, khóe miệng hắn nổi lên một cái nụ cười tự tin, "Chân Truyền Đệ Tử, ta Mạc Dư nhất định sẽ trở thành Chân Truyền Đệ Tử!"

Nói xong, hắn trực tiếp ngự kiếm tiêu thất ngay tại chỗ .

"Hắn rất có tự tin!" Dương Diệp bên cạnh, Việt Thanh Vũ đột nhiên nói .

Dương Diệp nhún vai, "Đây là chuyện tốt, không phải sao?"

Việt Thanh Vũ cười nói: "Vậy còn ngươi ? Ngươi hy vọng trở thành Chân Truyền Đệ Tử sao?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Để cho ta làm Cổ Kiếm Tông tông chủ, ta có lẽ sẽ có điểm hứng thú!"

Việt Thanh Vũ ngây ngẩn cả người, mà lúc, Dương Diệp đã hướng xa chỗ đi tới .

Tại chỗ, Việt Thanh Vũ lắc đầu cười, "Vậy đại khái chính là hay là si tâm vọng tưởng chứ ?"

]

Nói xong, nàng đi theo .

Ngoại môn báo danh chỗ, Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ ở báo danh về sau, thu được một viên lệnh bài, ngoại môn đệ tử lệnh bài . Dựa theo Việt Thanh Vũ lời nói chính là, bọn họ bây giờ là Cổ Kiếm

Tông đệ tử . Ngày sau đi ra ngoài, nếu như gặp phải địch nhân, có thể lấy ra thân phận , bình thường tình huống xuống, người bên ngoài đều sẽ cho Cổ Kiếm Tông vài phần mặt mũi. Cho nên, này cái lệnh bài tương đương với một viên Bảo Mệnh Phù!

Bất quá, ở Dương Diệp xem ra, cái này cũng có thể là một đạo bùa đòi mạng . Hầu hết thời gian, báo ra thân phận, quả thực có thể cho đối phương ném chuột sợ vỡ bình, thế nhưng nếu như gặp phải hung ác loại người, cũng có có thể sẽ làm cho đối phương hoặc là không làm, đến cái giết người diệt khẩu!

Trở thành Cổ Kiếm Tông ngoại môn đệ tử về sau, bọn họ thì có tư cách nghe lớp, hay là nghe giảng bài, chính là do một gã ngũ giới trưởng lão tự thân truyền thụ kiếm đạo tri thức, bất quá, một cái nguyệt chỉ có một lần .

Ba người bọn họ vận khí không tệ, vừa vặn hôm nay chính là một vị ngũ giới kiếm tu giảng bài thời gian .

Giảng bài đài .

Một vị lão giả ngồi xếp bằng ở nhất chỗ sân khấu chi lên, sân khấu phía dưới, là cân nhắc Thập Giai thềm đá, thềm đá phía dưới, xếp đặt không dưới trăm cái bồ đoàn .

Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ đi tới phía trước, nơi đây hầu như đã ngồi đầy, chẳng qua còn tốt, còn có vị trí .

Chỉ là cái này vị trí hữu hạn đặc thù, bởi vì là ở trước mặt nhất, cũng chính là cao nhất vị trí, hơn nữa còn là ba cái!

Dương Diệp thấy không ai ngồi, liền mang theo Việt Thanh Vũ hướng ba cái kia vị trí đi tới, rất nhanh, chu vi vô số người ánh mắt hướng Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ đầu qua đây .

Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ nhìn nhau liếc mắt, hiển nhiên, cái này có điểm không đúng . Bất quá, lúc này nếu như lui về chẳng phải là rất mỹ mặt mũi ? Dương Diệp kiên trì đi tới!

Cái này lúc, Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ trong đầu vang lên cái kia Mạc Dư thanh âm, "Bạn bè nhắc nhở một cái, đây là ngoại môn đệ tử Lục Vân Tiên vị trí, các ngươi tốt nhất đừng đi ngồi ."

Lục Vân Tiên ?

Dương Diệp lắc đầu, sau đó trong lòng hỏi, "Kiếm Kinh, ngươi biết nhân vật như thế sao?"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh liếc một cái Dương Diệp, "Ngươi có thể không thể đừng hỏi loại này để cho ta hoài nghi ngươi chỉ số thông minh vấn đề ? Ta là cái gì thời đại nhân vật ? Ngoại trừ Cổ Kiếm Tông cái kia mấy cái lão quái vật bên ngoài, ngươi cảm thấy ta sẽ nhận thức người còn lại sao? Huống chi còn là một cái ngoại môn đệ tử ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, nhưng sau hắn do dự xuống, nhìn về phía Việt Thanh Vũ, "Ngươi còn ngồi sao?"

Việt Thanh Vũ do dự xuống, nhưng sau lắc đầu .

Người nhiều như vậy đều không đi làm, hiển nhiên, cái kia vị Lục Vân Tiên tuyệt đối là một nhân vật không tầm thường! Nàng không muốn đi tiếp xúc cái rủi ro này, càng không muốn làm thứ nhất xuy con cua người!

Thấy Việt Thanh Vũ lắc đầu, Dương Diệp lắc đầu cười, "Kiếm đạo, vô cùng vô tận, trên con đường này, đau khổ quá nhiều ? Một cái tên người để ngươi kiếm tâm dừng bước không tiến lên, ngươi lấy sau làm sao còn đi xuống ?"

Vừa nói, Dương Diệp trực tiếp đi về phía ba cái kia vị trí .

Với hắn mà nói, một cái vị trí mà thôi, ngồi không ngồi đều không có cái gì quan hệ . Bất quá, hắn cảm thấy cái này Việt Thanh Vũ còn có thể, đã quen biết, coi như là có điểm duyên phận, cho nên mở miệng chỉ điểm một cái . Đương nhiên, có thể hay không nghe vào, liền là đối phương chuyện .

Cứ như vậy, ở ánh mắt mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp ngồi ở ba cái kia vị trí bên trong ở giữa nhất cái kia!

Mà ở Dương Diệp thân về sau, Việt Thanh Vũ ngẩn khoảng khắc, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, có chút kích thích, có chút kích động, thế nhưng rất nhanh, nàng lại bình tĩnh lại . Bởi vì nàng nghĩ tới rồi rất nhiều chuyện tình, tỷ như hậu quả, tỷ như phiền phức ..... Quá hồi lâu, nàng phức tạp nhìn liếc mắt xa xa Dương Diệp .

Nàng chưa cùng quá khứ!

Phía trước, Dương Diệp trong lòng thấp giọng thở dài, bất quá hắn cũng không có nói gì .

Có lo lắng, cũng rất bình thường .

Kiếm đạo, kỳ thực, giống như thế tục bên trong rất nhiều người hay là tiền đồ . Rất nhiều người bình thường trọn đời, vì sao ? Bởi vì hắn nhóm không dám xông vào, không dám liều mạng, ở làm một chuyện phía trước, còn chưa làm, bọn họ sẽ nghĩ thất bại, sẽ nghĩ đến như thất bại ta nên làm cái gì bây giờ ? Như không kiếm được tiền ta nên làm cái gì bây giờ ? Như lỗ vốn, ta lại đổi làm sao bây giờ ?

Phủ định!

Hầu hết thời gian, sự tình còn chưa bắt đầu, bọn họ liền đã bản thân hủy bỏ chính mình!

Ở Dương Diệp xem ra, không liều mạng, bình thường trọn đời, liều mạng một cái, coi như thất bại, nhưng thì tính sao ? Ở nghèo chẳng qua ăn mày, bất tử luôn luôn xuất đầu! Người nếu như sợ thất bại, vạn sự úy thủ úy cước, vậy còn có cái trym ý tứ ?

Tựa như hiện tại, Việt Thanh Vũ không dám qua đây, bởi vì nàng sợ, sợ cái kia Lục Vân Tiên, người khác cũng không dám tới ngồi, nàng dựa vào cái gì dám ? Nhưng là nàng vẫn chưa nghĩ tới, hà tất cần phải sợ ? Tới ngồi, coi như đến thì bị đánh, bị ngược, phản chính chỉ cần bất tử, có thể nỗ lực mạnh mẽ, có thể báo thù, có thể phản đánh lại! Đều là người, người nào lại so với ai khác kém ?

Hồng Mông Tháp, Kiếm Kinh thấp giọng thở dài, nàng sống vài vạn năm, dạng gì thiên tài nàng(hắn) từng thấy, thế nhưng Dương Diệp loại này tâm tính, nàng rất hiếm thấy . Có thể nói, Dương Diệp thiên phú so với An Nam Tĩnh, kém cách xa vạn dặm, thế nhưng, hắn lại tuyệt không thua An Nam Tĩnh, cũng là bởi vì ý chí của hắn, hắn tâm tính, không chịu thua tâm tính, không sợ thua tâm tính .

Như Dương Diệp đã từng nói, cả đời này, hắn Dương Diệp thua quá, bị ngược quá, kém chút chết qua, cũng đã khóc, thế nhưng hắn Dương Diệp, chưa từng có kinh sợ quá!

Lúc này, Dương Diệp không thể nghi ngờ trở thành trong sân tiêu điểm .

Ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, tên kia ngũ giới cường giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tiếp tục giảng bài .

Dương Diệp cũng chăm chú nghe, không thể không nói, cái này lão giả nói vẫn rất có tài nghệ, cũng để cho hắn có một ít thu hoạch . Quá hồi lâu, lão giả ngừng lại, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp đám người, "Có thể đề ba cái vấn đề, nhấc tay ý bảo!"

Trong lúc nhất thời, vô số người nhấc tay!

Lão giả ánh mắt rơi vào một gã khóe miệng mang nốt ruồi thanh niên thân lên, bởi vì mới vừa rồi, tên này thanh niên nghe được hết sức chăm chú, nhưng lại khi thì trầm tư .

Nhìn thấy lão giả ánh mắt rơi đến, tên kia khóe miệng mang nốt ruồi thanh niên vội vã đứng lên, hắn hướng về phía lão giả thi lễ một cái, sau đó nói: "Tân trưởng lão, ta tu tập một môn kiếm kỹ, cùng Lục Vân Tiên sư huynh một dạng kiếm kỹ, thế nhưng vì sao hắn uy lực so với ta lớn hơn rất nhiều ?"

Tân trưởng lão nhìn thanh niên liếc mắt, sau đó nói: "Ngươi tu luyện nhiều thiếu lần ?"

Thanh niên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Một cái nguyệt, mỗi ngày trăm lần ."

Tân trưởng lão nói: "Trở về, mỗi ngày tu luyện ba nghìn lần, kiên trì nửa năm, đến thì đang nhìn xem!"

Nói xong, hắn nhìn về phía phía dưới mọi người, "Tiếp tục!"

Rất nhanh, tân trưởng lão lại trả lời hai gã ngoại môn đệ tử vấn đề . Mọi người ở đây lấy vì cái kia tân trưởng lão muốn ly khai lúc, cái kia tân trưởng lão ánh mắt cũng là đột nhiên rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ngươi ngồi cái này vị trí, là một vị gọi Lục Vân Tiên ngoại môn đệ tử dành riêng vị trí, bên cạnh hai cái này không, là bởi vì không người nào dám ngồi ở bên cạnh hắn, ngươi biết không ?"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, hắn không nghĩ tới cái này tân trưởng lão hội đột nhiên nói chuyện với hắn . Dương Diệp phản vấn, "Thì tính sao ?"

Tân trưởng lão nói: "Lục Vân Tiên, đã đạt được Phá Giới cảnh, lập tức liền có thể lấy trở thành nội môn đệ tử, tuy là hắn là Phá Giới cảnh, thế nhưng, đã đã đánh bại nhị giới cường giả ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối, cái này ba cái vị trí, là Cổ Kiếm Tông chuyên môn cho cái kia Lục Vân Tiên dành riêng vị trí sao?"

Tân trưởng lão lắc đầu .

Dương Diệp cười nói: "Vậy thì đúng rồi, đã không phải của hắn dành riêng vị trí, vậy tại sao ta không thể ngồi ? Chúng ta đối nhân xử thế, phải nói đạo lý, ngươi nói có đúng hay không ?"

"Giảng đạo lý ?" Tân trưởng lão khóe miệng nổi lên một cái ngoạn vị tiếu dung, "Ngươi yêu mến cùng người giảng đạo lý ?"

Dương Diệp gật đầu, nghiêm mặt nói: "Ta một mạch tin tưởng vững chắc, câu thông cùng giảng đạo lý mới là giải quyết vấn đề cùng mâu thuẫn đường tắt duy nhất!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh lắc đầu, Dương Diệp giảng đạo lý phương pháp là có chút đặc biệt , người bình thường cũng không biết!

....

PS; nói, các ngươi chơi ham chơi Lam Nguyệt sao? Chính là cái kia, đại két tốt, ta hệ đống cặn bã huy du đùa giỡn .....

------oOo------

Chương 2471: Con Mẹ Nó Ngươi Nhưng Thật Ra Cười A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mấy câu nói, làm cho giữa sân mọi người đều là nở nụ cười .

Đạo lý ?

Ở cái này thế giới, đạo lý tự nhiên là có, bất quá, cái kia được ở ngươi có thực lực điều kiện tiên quyết chi xuống. Bởi vì hầu hết thời gian, cường giả chắc là sẽ không cùng người yếu giảng đạo lý! Tựu giống với, nhân loại sẽ đi cùng một con heo giảng đạo lý sao?

Cá lớn nuốt cá bé!

Nhân loại triển hiện nhất!

Dương Diệp trước mặt, cái kia tân trưởng lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi hoặc là một cái ngu xuẩn, hoặc là chính là một cái siêu cấp thiên tài ."

Nói xong, bên ngoài ngự kiếm rời đi .

Ở tân trưởng lão rời đi về sau, giữa sân mọi người đều là nhìn về phía Dương Diệp, nhãn thần bên trong, lộ ra nhìn có chút hả hê, cũng có hiếu kỳ, đương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là nhìn có chút hả hê .

Thứ nhất ăn con cua (làm liều mà được lợi) người, cuối cùng sẽ đưa tới người khác ánh mắt khác thường .

Dương Diệp không nhìn mọi người chung quanh ánh mắt, xoay người rời đi .

Không xa chỗ, Việt Thanh Vũ do dự xuống, sau đó cùng lên Dương Diệp .

Đường lên, Việt Thanh Vũ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Chúng ta hẳn là khiêm tốn một điểm ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cảm thấy ta rất kiêu ngạo sao?"

Việt Thanh Vũ gật đầu, "Rất kiêu ngạo!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Thanh Vũ cô nương, ta không cảm thấy ta đây là cao điệu đây, được rồi, không nói những thứ này, ta còn có chút việc phải làm, cáo từ trước ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Việt Thanh Vũ dừng bước, nàng hơi cúi đầu, trầm tư, không biết đang suy nghĩ gì .

Quá hồi lâu, bên ngoài thấp giọng thở dài, xoay người rời đi

Dương Diệp đi tới sau sơn dãy núi bên trong, cái này một vùng núi, đều là Cổ Kiếm Tông địa bàn, trong đó, có yêu thú cường đại, bất quá, đều là Cổ Kiếm Tông chính mình nuôi, hoặc có lẽ là, đều là dựa vào Cổ Kiếm Tông.

Tìm hồi lâu, Dương Diệp tìm nhất cái an tĩnh địa phương, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Tu luyện!

Hắn hiện tại, vừa có chút thời gian sẽ tu luyện, tu luyện Kiếm Vực, tu luyện cái kia phi kiếm .

Hắn hiện tại, muốn tối đại hóa lợi dụng cái này Kiếm Vực, phải nói, tối đại hóa khai phát ra cái này Kiếm Vực uy lực .

Đặc biệt lợi dụng Kiếm Vực phân tích đối thủ kẽ hở điểm này, hắn muốn luyện đến mức tận cùng, chỉ cần đối phương không phá ngoại trừ hắn Kiếm Vực, hắn Dương Diệp ở nơi này Kiếm Vực bên trong, chính là vô địch!

Đương nhiên, vẫn có tình huống đặc biệt, tỷ như An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha loại này, An Nam Tĩnh thực lực đến tột cùng bao sâu, hắn không có cuối cùng, mà Nhị Nha là, nhục thân quá biến thái, cùng giai bên trong, nàng bản thân liền đã đứng ở bất bại chi địa .

Còn tốt, hai cái này yêu nghiệt, đều là với hắn Dương Diệp một phe!

Tầng thứ nhất thế giới bên trong, Dương Diệp đứng tại chỗ, ở trước mặt hắn, là tiểu long còn có Tiểu Ngưu .

Dương Diệp nhìn tiểu long cùng Tiểu Ngưu, "Các ngươi, cùng nhau tiến lên!"

Tiểu Ngưu có chút do dự, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp lại nói: "Như không ra toàn lực, ta liền nói cho Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, các ngươi ở các nàng sau lưng nói các nàng nói bậy, các ngươi nói, các nàng hội sẽ không tin tưởng ta ?"

Nghe nói như thế, Tiểu Ngưu không còn có nửa điểm do dự, nhắc tới Khai Thiên Phủ liền hướng Dương Diệp vọt tới .

Giờ khắc này, hắn thầm nghĩ đánh chết Dương Diệp!

Cái kia tiểu long cũng là thả người nhảy, phi thẳng đến Dương Diệp xông đụng tới .

]

Dương Diệp gắt gao nhìn tiểu long cùng Tiểu Ngưu, giờ khắc này, đi qua không gian cảm thụ, hắn rõ ràng cảm nhận được tiểu long cùng Tiểu Ngưu kẽ hở, cùng với bọn họ ý đồ! Đặc biệt Tiểu Ngưu, thân trên(lên) tràn đầy kẽ hở .

Như lấy mệnh tương bác, hắn hoàn toàn có thể ở Tiểu Ngưu búa không có rơi hạ phía trước, liền một kiếm cắt mất Tiểu Ngưu đầu . Còn tiểu long, tốc độ rất nhanh, lực lượng sức bật rất mạnh, thế nhưng, nó điểm chịu lực cũng là không gian, nó đang mượn trợ không gian đẩy trợ lực tới bạo nổ phát tốc độ của mình cùng lực lượng! Đồng thời, nó yếu nhất địa phương, là cái kia mảnh nhỏ nghịch lân nơi, mà ở tiểu long xuất thủ trong nháy mắt, Dương Diệp chính là liền đã suy tính ra chí ít ba loại phương pháp đánh tới cái kia mảnh nhỏ nghịch lân!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có xuất thủ!

Khi làm ra phân tích chi về sau, hắn dễ như trở bàn tay chặt rớt Tiểu Ngưu cùng tiểu long công kích, giờ khắc này, ở ý thức của hắn bên trong, tiểu long cùng Tiểu Ngưu tốc độ cùng với phản ánh trở nên chậm .

Thực ra không phải vậy, là Kiếm Vực giúp hắn ý thức chiến đấu đề cao!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, rất nhanh, Dương Diệp bắt đầu xuất thủ .

Xuất kiếm!

Phi kiếm!

Ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong, Dương Diệp phi kiếm nhất định có thể dùng xuất quỷ nhập thần để hình dung, ở nơi này Kiếm Vực bên trong, phi kiếm không phải dùng phi, mà là dùng truyền tống, dùng Kiếm Vực bên trong không gian truyền tống . Có thể nói, bởi vì Dương Diệp duyên cớ vì thế, cái này phi kiếm đã cùng không gian triệt để hòa làm một thể!

Ở Kiếm Vực bên trong, không gian ba chiều hoàn toàn bị hắn hiểu rõ!

Dần dần, Tiểu Ngưu cùng tiểu long đã hoàn toàn không có chống đỡ lực, ở nơi này Kiếm Vực bên trong, chúng nó đánh phi thường biệt khuất, phi thường vô cùng biệt khuất, bởi vì chúng nó luôn là bị động chịu đòn, liền Dương Diệp y phục đều không mò lấy quá!

Một lát sau, tiểu long cùng Tiểu Ngưu dường như phát hiện cái gì, rất nhanh, chúng nó không ở công kích Dương Diệp, mà là công kích Dương Diệp Kiếm Vực!

Phá kiếm vực!

Man lực ép buộc!

Theo tiểu long cùng Tiểu Ngưu bắt đầu mãnh liệt công kích Kiếm Vực, Dương Diệp mặt sắc trong nháy mắt trắng bệch, hắn không có ở xuất thủ, mà là triệt hồi Kiếm Vực . Triệt hồi Kiếm Vực về sau, nhìn tiểu long cùng Tiểu Ngưu, Dương Diệp khổ sáp cười .

Không có Kiếm Vực, cái kia loại năng lực phân tích tức thì tiêu thất, bởi vì hắn không pháp ở đi qua không gian cảm nhận được tiểu long cùng Tiểu Ngưu bọn họ tất cả .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái khuyết điểm trí mạng, đó chính là cùng cái kia loại đối thủ cường đại ở Kiếm Vực giao thủ lúc, hắn nhất định đánh nhanh thắng nhanh, không phải, đối phương nếu như cường công Kiếm Vực, sẽ cho hắn tạo thành tổn thương cực lớn, thần hồn ở trên thương tổn!

Kỳ thực, ở tiểu long cùng Tiểu Ngưu phá kiếm vực một khắc kia, hắn là có thể ở chúng nó xuất thủ phía trước liền cho tiểu long cùng Tiểu Ngưu một kích trí mạng . Thế nhưng, tiểu long cùng Tiểu Ngưu cử động làm cho hắn thấy được chính mình Kiếm Vực không đủ chi chỗ .

Bất quá, cái này cũng bình thường, không có gì là thật chính hoàn mỹ!

Dương Diệp ly khai giữa sân, nhìn thấy Dương Diệp ly khai về sau, tiểu long cùng Tiểu Ngưu tức thì thả lỏng một hơi . Chúng nó là thật có sợ Dương Diệp!

Dương Diệp uy hiếp, thật là đáng sợ!

Nhân loại đều là vô sỉ như vậy sao ?

Phi thăng đài lên, Dương Diệp tìm được rồi Kiếm Kinh .

"Ngươi được trở thành Chân Truyền Đệ Tử!" Kiếm Kinh đột nhiên nói .

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Chỉ có Chân Truyền Đệ Tử, mới có cơ hội tiến nhập Cổ Kiếm Tông nhất thần bí địa phương, cũng chính là cổ kiếm động . Đó là năm đó Cổ Kiếm Tông Sáng Thế Sư Tổ rơi xuống địa phương, cũng là Cổ Kiếm Tông nhất thần bí địa phương, ta bản thể, đang ở nơi ấy . Mà nơi ấy, tuyệt đối có siêu cấp cường giả trấn thủ, ngươi nhất định quang minh chính đại tiến nhập, chỉ có ngươi tiến vào bên trong, chúng ta mới có cơ hội xuất ra ta bản thể mảnh nhỏ ."

Chân Truyền Đệ Tử!

Dương Diệp có chút đau đầu, "Quá phiền toái . Ta không muốn ở nơi này lãng phí quá nhiều thời gian a, có hay không khác biện pháp ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Cường đoạt ? Ngươi có muốn thử một chút hay không ?"

Cường đoạt!

Dương Diệp cười mỉa cười, hay là thôi đi, hắn cũng không muốn bị đuổi giết! Hơn nữa, còn chưa nhất định có thể cướp được a!

Kiếm Kinh nói: "Lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, không bao lâu liền có thể trở thành Chân Truyền Đệ Tử . Còn nữa, ta bản thể nếu như khôi phục, thêm trên(lên) ngươi Kiếm Vực, ta dám cam đoan, chúng ta có thể đơn giản miểu sát một vị ngũ giới cường giả! Thậm chí ngũ giới trên chủ kỳ cũng có thể đơn giản chém giết!"

"Mạnh như vậy ?" Dương Diệp một cái nhảy dựng lên .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Cái kia Ác Linh Tử Dực cùng tru linh, không phải ngủ say chính là trọng thương hôn mê, mà ta bất đồng, ta linh hoàn hoàn chỉnh chỉnh ở, ta bản thể nếu như khôi phục, ngươi liền là chân chánh có một kiện siêu Thần khí, nhất kiện có linh siêu

Thần khí, cái khái niệm này là bất đồng ."

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn tự nhiên minh bạch Kiếm Kinh ý tứ, bây giờ tru, căn bản không có phát huy ra toàn bộ uy lực, hơn nữa, tru linh cũng không có nhận thức hắn vì chủ, càng chủ động phụ trợ hắn . Thế nhưng, Kiếm Kinh bất đồng, như nàng bản thể khôi phục, Kiếm Kinh sẽ phối hợp hắn, có một cái siêu Thần khí toàn tâm toàn ý phối hợp cùng hỗ trợ, thêm trên(lên) chính hắn lại là kiếm tu, cái kia bộc phát ra uy lực tuyệt đối là mạnh vô cùng!

Qua nửa ngày, Dương Diệp lắc đầu cười, "Kiếm Kinh, ngươi là sợ ta không vì ngươi thu hồi bản thể, đúng không ?"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc .

Dương Diệp nói: "Ta không phải là vì nhất kiện siêu Thần khí mới cùng ngươi tới đây Cổ Kiếm Tông, đúng, ta Dương Diệp hầu hết thời gian là một cái duy lợi là đồ gia hỏa, thế nhưng, ta cũng người . Tới giúp ngươi thu hồi ngươi bản thể, xem như là ta ở báo đáp ngươi đi, báo đáp trước ngươi trợ giúp ta . Còn ngươi bản thể khôi phục về sau, là lưu hạ vẫn là muốn rời đi, ta tuyệt không cưỡng cầu . Ta không phải đang cùng ngươi phiến tình, hoặc là ở lạt mềm buộc chặt, đây chính là ta cách nghĩ ."

Nói xong, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài lên, Kiếm Kinh trầm mặc không nói .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp về tới Cổ Kiếm Tông, từng cái ngoại môn đệ tử, đều sẽ có chính mình dành riêng dừng chân, hắn Dương Diệp cũng có .

Chân Truyền Đệ Tử!

Hắn hiện tại phải nghĩ biện pháp trở thành kia cái gì Chân Truyền Đệ Tử, mà muốn trở thành Chân Truyền Đệ Tử, phải trước trở thành nội môn đệ tử, mà chút, chỉ có thể từng bước một đến, tới quá nhanh, dễ dàng bị hoài nghi, dễ dàng gặp chuyện không may!

Hắn lần này tới, nhưng là tới trộm đồ! Không đúng, những thứ kia siêu Thần khí mảnh nhỏ vốn chính là Kiếm Kinh, hắn cái này không tính là trộm, chỉ có thể nói, hắn là tới làm cho những thứ kia siêu Thần khí mảnh nhỏ vật Quy Nguyên chủ!

Nội môn đệ tử!

Dương Diệp ly khai gian phòng của mình, hắn tìm được rồi Việt Thanh Vũ .

"Ngươi nghĩ trở thành nội môn đệ tử ?" Việt Thanh Vũ kinh ngạc nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp gật đầu, "Không thể được sao ?"

Việt Thanh Vũ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Muốn trở thành nội môn đệ tử, nhất định phải đi qua khảo nghiệm, mà cái kia khảo nghiệm, chỉ có phá giới cường giả mới có thể đi qua, mà ngươi bây giờ "

Dương Diệp hiện tại mới Hư Chân!

"Cái gì khảo nghiệm ?" Dương Diệp hỏi .

Việt Thanh Vũ đang muốn nói, ở nơi này lúc, một bên đột nhiên truyền đến một đạo tiếng cười, "Nhìn một cái, chúng ta vị tiểu sư đệ này mới vừa thành vì ngoại môn đệ tử, liền muốn trở thành nội môn đệ tử, tấm tắc, ghê gớm a!"

Dương Diệp cùng Việt Thanh Vũ quay đầu nhìn lại, người tới là một gã tay cầm trường kiếm nam tử, nam tử mặc một bộ thư giãn đại trường bào, sau lưng còn đeo một thanh Kiếm Hạp .

Dương Diệp phản vấn, "Không thể được sao ?"

Nam tử hơi ngẩn ra, lập tức cười nói: "Đương nhiên có thể, chỉ bất quá cảm thấy có chút buồn cười . Ta kể cho ngươi một cái cố sự, từ trước đây, có mấy con kiến, chúng nó dĩ nhiên muốn mang ngược lại một cây đại thụ, ngươi nói, nực cười không buồn cười, ngươi "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, giữa sân mọi người ngây dại .

Chỉ thấy Dương Diệp không biết bực nào thì đã giữ lại nam tử kia hầu!

Dương Diệp tay phải chậm rãi xiết chặt, hắn nhìn thẳng nam tử, "Cười, đến, cười một cái cho gia nhìn, hả? Làm sao không cười, con mẹ nó ngươi nhưng thật ra cười a!"

------oOo------

Chương 2472: Diễn, Ngươi Nhất Định Diễn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân mọi người, ngây ra như phỗng!

Đặc biệt nam tử kia đi theo phía sau những thứ kia ngoại môn đệ tử!

Mà kinh hãi nhất không ai bằng Việt Thanh Vũ, bởi vì bị Dương Diệp nắm cổ họng tên kia thanh niên, nhưng là thứ thiệt Giới Chân kỳ!

Một gã Giới Chân kỳ cường giả ở một gã Hư Chân kỳ trong tay cường giả, liền sức đánh trả cũng không có ?

Dương Diệp nhìn thẳng trước mặt mình cái kia thanh niên, "Ngươi làm sao không cười ?"

Vừa nói, tay phải hắn càng ngày càng gấp!

Giờ khắc này, cái kia thanh niên nơi nào còn cười được ? Hắn đều nhanh tắt thở! Toàn bộ khuôn mặt sắc, tái nhợt đáng sợ!

"Diệp Dương!"

Cái này lúc, một bên một gã ngoại môn đệ tử đột nhiên cả giận nói: "Đây là Hứa Phàm sư huynh, ngươi ..."

Tên kia ngoại môn đệ tử lời còn chưa rơi xuống xuống, Dương Diệp đột nhiên đem trong tay mình tên nam tử kia hướng mặt đất chợt chính là đập một cái .

Ầm!

Mặt đất nứt ra, tiên huyết văng khắp nơi!

Dương Diệp vỗ tay một cái, nhưng sau quay đầu nhìn về phía tên kia nói chuyện ngoại môn đệ tử, "Ngươi mới vừa nói cái gì ? Ta không có nghe tinh tường! Ngươi lại nói nhất lần ?"

Tên kia ngoại môn đệ tử khuôn mặt sắc có chút khó coi, hắn rất muốn lấy dũng khí lại nói nhất lần, bất quá, khi nhìn đến một bên cái kia Hứa Phàm thảm trạng lúc, hắn tức thì bỏ đi chính mình trong đầu ý nghĩ kia .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn mình trước mặt cái kia đã đứng lên Hứa Phàm, đứng lên sau Hứa Phàm chuyện thứ nhất chính là rút kiếm!

Xuất kiếm!

Như này vô cùng nhục nhã, đã để được đầu hắn đều bất tỉnh .

Tình huống bình thường xuống, hắn chắc là xin lỗi, bởi vì có ánh mắt người cũng nhìn ra được, trước mắt cái này vị, không phải hắn có thể địch .

Mà giờ khắc này, cái này Hứa Phàm đầu đã bị lửa giận chiếm hết, một tia lý trí cũng không!

Cứ như vậy, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Hứa Phàm kiếm mới vừa rút ra một cái xuất hiện chính là trực tiếp bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm trượng .

Không trung, cái kia Hứa Phàm trong miệng tiên huyết liên phun, nhục thân càng là từng khúc rạn, chỉ thiếu một chút xíu liền trực tiếp nhục thân vỡ nhỏ!

Có thể thấy được Dương Diệp hạ thủ ra sao chờ trọng!

Ầm!

Cái kia Hứa Phàm rơi đập trên mặt đất, giờ khắc này, đầu hắn hoàn toàn bị đập thanh tỉnh .

Chính mình căn bản không phải đối thủ!

Đây là hắn cho ra kết luận!

Dương Diệp đi tới cái kia Hứa Phàm trước mặt, chu vi, những thứ kia ngoại môn đệ tử kiêng kỵ nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp không nhìn những người đó, cúi người nhìn Hứa Phàm, "Không có vô duyên vô cố hận, cũng không có vô duyên vô cố mâu thuẫn, ngươi tới tìm ta gốc, đến nói một chút, vì sao ?"

Hứa Phàm gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta đếm ba tiếng, ngươi không trả lời, ta đánh liền toái ngươi nhục thân!"

"Diệp Dương!"

Một bên, một gã ngoại môn đệ tử đột nhiên nói: "Ngươi đây là xúc phạm tông quy!"

Dương Diệp sau lưng Việt Thanh Vũ nhẹ giọng nói: "Diệp huynh, tông môn nội không khỏi luận bàn, thế nhưng, không thể quá mức, ngươi đánh hư hắn nhục thân, là sẽ bị trục xuất tông môn!"

Trục xuất tông môn!

Dương Diệp nhìn cái kia Hứa Phàm, cười nói: "Đây là của ngươi này dựa sao? Không có việc gì, ngươi có thể thử xem, thử nhìn một chút ta có dám hay không đánh nát ngươi nhục thân!"

Vừa nói, hắn dựng lên ba cái chỉ!

Hứa Phàm coi như là có cốt khí người, làm Dương Diệp đếm tới hai thì đều không nói gì .

Dương Diệp lắc đầu cười, ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp trực tiếp một cước đá vào cái kia Hứa Phàm bụng .

Ầm!

Cái kia Hứa Phàm nhục thân trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Không rồi!

]

Nhục thân không rồi!

Tất cả mọi người ngây dại, cũng bao quát cái kia Hứa Phàm, đã là linh hồn thể chính hắn, không nghĩ tới người trước mắt này dĩ nhiên thật dám hủy diệt hắn nhục thân!

Nhục thân không rồi!

Hứa Phàm trong đầu một mảnh khoảng không bạch!

Tuy là nhục thân có thể trọng tố, Cổ Kiếm Tông bên trong cũng có thiên tài địa bảo có thể vì hắn trọng tố nhục thân, thế nhưng, cái kia được bao lâu ? Hơn nữa, bản thể nhục thân phá toái, đối với ảnh hưởng của hắn là phi thường lớn vô cùng!

Tiền đồ không rồi!

Có thể nói, tiền đồ của hắn là thật không rồi!

Hứa Phàm sắc mặt như tro tàn!

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh một gã khác ngoại môn đệ tử, "Ngươi nên biết hắn tại sao tới tìm ta phiền phức, đúng không ?"

Tên kia ngoại môn đệ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự xuống, sau đó nói: "Lục Vân Tiên sư huynh ..."

"Hắn chỉ điểm ?" Dương Diệp hỏi .

Tên kia ngoại môn đệ tử lắc đầu, "Là Hứa Phàm sư huynh biết ngươi, ngươi ngồi Lục Vân Tiên sư huynh vị trí sau chủ động tới tìm ngươi, hắn, hắn cảm thấy ngươi không có tư cách ngồi cái kia vị trí, cho nên, muốn thay Lục Vân Tiên sư huynh giáo huấn ngươi một chút!"

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn nhìn về phía xa chỗ đó đã là linh hồn thể Hứa Phàm, "Ngươi thực sự là Hoàng Đế không vội thái giám gấp, nghĩ như vậy đi lấy lòng nhân gia ?"

Hứa Phàm gắt gao nhìn Dương Diệp, nhãn trung, tràn đầy oán độc màu sắc .

"Muốn báo thù ?"

Dương Diệp cười cười, nhưng sau chậm rãi hướng cái kia Hứa Phàm đi tới .

Nhìn thấy một màn này, trong lòng mọi người hoảng hốt, cái này Diệp Dương thật muốn chém tận giết tuyệt ?

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Nhìn thấy người đến, những thứ kia ngoại môn đệ tử vội vã cung kính thi lễ, "Gặp qua Không Minh trưởng lão!"

Không minh!

Ngoại môn trưởng lão một trong, chủ yếu quản lý ngoại môn đệ tử!

Không minh nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Cần xuống tay nặng như vậy ?"

Dương Diệp nói: "Là hắn tới trước tìm ta phiền toái!"

Không minh lạnh lùng nói: "Cho nên ngươi sẽ phá hủy hắn nhục thân, đồng thời muốn chém tận giết tuyệt ?"

Dương Diệp nói: "Ngươi thấy được hắn ánh mắt sao? Hắn lấy sau nhất định phải trả thù ta, ta hiện tại không giết hắn, hắn lấy sau nhất định sẽ tới ta sau lưng đâm ta một đao, trưởng lão ngươi nói có đúng hay không ?"

Không minh lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Đều là đồng môn, một điểm tình không nói, ngươi không thích hợp ở ta ngoại môn, ngươi hiểu ý của ta không ?"

Nghe được không minh, cách đó không xa cái kia Việt Thanh Vũ khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, đây là muốn trục xuất Cổ Kiếm Tông a!

Một bên những thứ kia ngoại môn đệ tử tắc thì là trong lòng buông lỏng, người như thế, vẫn là trục xuất Cổ Kiếm Tông tương đối khá!

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Được, đã ta không thích hợp ở ngoại môn, ta đây phải đi nội môn, như vậy có thể chứ ?"

Không minh hai mắt híp lại, "Ngươi cảm giác mình rất mạnh ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không minh trưởng lão, ngươi đầu tiên muốn lộng minh bạch một việc, không phải ta Diệp Dương trước gây chuyện, mà là hắn tới trước gây chuyện, ta là tự vệ! Ta cái này cũng không sai chứ ?"

Không minh cười nhạt, "Ngươi phá hủy hắn nhục thân, đồng thời còn muốn chém tận giết tuyệt, ngươi lại vẫn nói mình không có sai ? Ngươi thật đúng là rất có tài a! Ta là ngoại môn trưởng lão, hiện tại, ta tuyên bố, ngươi Diệp Dương, không phải là ta Cổ Kiếm Tông đệ tử, trong nửa canh giờ, ngươi như vẫn còn ở ta Cổ Kiếm Tông, ta tự tay chém giết ngươi!"

Dương Diệp nhún vai, nhưng sau nhìn về phía Việt Thanh Vũ, "Nội môn khảo hạch ở đâu?"

Việt Thanh Vũ do dự xuống, sau đó nói: "Ở nội môn sơn ."

Vừa nói, nàng chỉ một cái phương hướng .

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ!"

Nói xong, Dương Diệp đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, hướng cái kia nội môn sơn đi tới .

Một bên ngoại môn đệ tử đám người trực tiếp ngây dại .

Xấu như vậy sao ?

Liền ngoại môn trưởng lão còn không sợ ?

Không xa chỗ, cái kia không minh thần sắc không gì sánh được âm trầm, đột nhiên, tay phải hắn cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là một trảo, một trảo này, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp nhăn nhó .

Tứ giới!

Cái này không minh là một vị tứ giới cường giả!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn cái này bạo tính khí thật sự là có chút không nhịn được . Đang ở hắn phải ra tay lúc, đột nhiên, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Làm cho hắn tới!"

Nghe vậy, cái kia không minh chân mày cau lại, quá mấy hơi thở, hắn vẫn thu tay về .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia không minh, nhưng sau hướng nội môn sơn đi tới .

Tại chỗ, không minh trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đi theo, người chung quanh cũng đi theo .

Nội môn sơn .

Dương Diệp đi tới nội môn đệ tử khảo hạch chỗ, tiếp đãi hắn là một gã lão giả, một gã bạch phát lão giả, cũng là một vị ngũ giới cường giả, chỉ bất quá có chút thương lão, đầu tóc tuyết bạch, khuôn mặt trên(lên) da thịt nếp nhăn trải rộng! Kỳ thực, đến rồi bọn họ loại này cường giả, cải biến dung mạo cũng không phải là cái gì việc khó, bất quá, cái này cần xem bọn họ cá nhân yêu thích . Có người yêu thích thuận bên ngoài tự nhiên, có người yêu mến chính mình tuổi nhỏ hơn một chút!

Mà ở Dương Diệp thân về sau, là cái kia ngoại môn trưởng lão không minh cùng với rất nhiều ngoại môn đệ tử .

Cái kia Việt Thanh Vũ cùng trước đây cái kia Mạc Dư đều ở đây!

Bạch phát lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi dám như này không kiêng nể gì cả, đồng thời không sợ một vị ngoại môn trưởng lão, chỉ có hai loại khả năng, đầu tiên là, ngươi hậu trường cường đại, đệ nhị là chính mình cường đại! Đương nhiên, cũng có thể là lưỡng dạng đều có!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cảm tạ tiền bối cho vãn bối cái này cơ hội!"

Bạch phát lão giả lắc đầu, "Cơ hội có, bất quá, như ngươi không có đi qua nội môn khảo hạch, ta sẽ tự thân hủy diệt ngươi nhục thân, nhưng sau sẽ ngươi giao cho ngoại môn trưởng lão phụ trách ."

Dương Diệp nói: "Nhưng nếu như ta thông qua đâu?"

Bạch phát lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Như vậy ngươi chính là ta nội môn đệ tử, ngoại môn trưởng lão không có quyền can thiệp ."

Một bên, cái kia không minh thần sắc có chút khó coi .

Dương Diệp cười nói: "Vậy liền bắt đầu đi!"

Bạch phát lão giả đạm thanh nói: "Rất đơn giản một cái khảo hạch, muốn trở thành nội môn đệ tử, phải là Phá Giới cảnh, đương nhiên, như cảnh giới không tới, thực lực cũng đã trải qua trước giờ đến, ta nội môn càng thêm hoan nghênh ."

Vừa nói, hắn vung tay phải lên, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp xuất hiện một đạo to lớn lao lung, lao lung từ không biết tên hắc thiết làm bằng mà thành, bất quá, là hư ảo, người bên ngoài vẫn như cũ có thể chứng kiến bên trong tràng cảnh .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, có chút không giải khai, mà đang ở cái này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, ngay sau đó, một đầu hình thể to lớn yêu thú xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Yêu thú hình dạng như lang, toàn thân tím đen, đầu lại như sư tử, răng nanh thật dài, đã lê đất .

Đầu này yêu thú nhãn trung, tràn đầy hung quang cùng lệ khí màu sắc!

"Là nhị giới đại yêu Thái Cổ sư tử lang!"

Lao lung bên ngoài, có người kinh hô .

Hai giới!

Giờ khắc này, những thứ kia ngoại môn đệ tử bắt đầu có chút đồng tình Dương Diệp . Phải biết, đại yêu thực lực bản thân liền siêu ra cùng giới nhân loại một chút!

Đương nhiên, bọn họ càng nhiều hơn chính là nhìn có chút hả hê!

Trong lồng giam, bạch phát lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có chuyện sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Hắn nhất định là có vấn đề, hắn hiện tại, rất khó khăn, rốt cuộc muốn làm sao đối đãi đầu này yêu thú đâu? Một quyền trực tiếp đánh ngã hạ ? Không được, như vậy quá kiêu căng, hội dọa hỏng người chung quanh .

Đánh ngươi chết ta sống, bất phân cao thấp ?

Nhưng là hắn lại không muốn lãng phí quá nhiều thời gian!

Khó!

Thật làm khó dễ a!

Ở nơi này lúc, cái kia Thái Cổ sư tử lang đã hướng Dương Diệp vọt tới .

Dương Diệp vừa muốn xuất thủ, trong đầu hắn tức thì vang lên Kiếm Kinh thanh âm, "Diễn, ngươi nhất định diễn!"

Dương Diệp: "..."

. . ..

------oOo------

Chương 2473: Diễn Đế!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Diễn!

Lúc này đây, hắn không thể không diễn . Bởi vì như nếu là hắn liền hai giới đại yêu cũng có thể ung dung đánh bại nói, vậy thật liền quá không bình thường .

Không bình thường hơi quá!

Lúc này, cái kia Thái Cổ sư tử lang đã tới!

Dương Diệp tay phải nắm chặc thành quyền, đấm ra một quyền!

Chỉ dùng ba thành lực lượng!

Một quyền này, trực tiếp đánh vào cái kia Thái Cổ sư tử đầu sói lên.

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Thái Cổ sư tử lang phi thẳng đến phía sau liên tục chợt lui .

Mà hầu như ở cùng một viên, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Lui!"

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người tức thì giống như chặt đứt dây diều một dạng hướng phía sau té bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đang bay đến lồng giam kia vách trên(lên) mới dừng lại .

Nhìn thấy một màn này, cũi bên ngoài cái kia không minh đám người khuôn mặt sắc tức thì nổi lên cười nhạt, nhưng mà rất nhanh, cái này lau tiếu dung cứng ngắc ở . Bởi vì cái kia đập rơi trên mặt đất Dương Diệp cư nhiên bò dậy!

Bò dậy!

Mọi người ngây dại!

"Thể tu!" Không minh gắt gao nhìn Dương Diệp, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên là một vị thể tu .

Mọi người cũng không nghĩ tới dĩ nhiên là một vị thể tu!

Phải biết, thể tu bất kể là ở người nào thế giới đều là cực ít, bởi vì nhân loại nhục thân tiên thiên tính bạc nhược, trừ phi là cái kia loại gặp may mắn người, không phải, sẽ rất ít có người đi tu luyện nhục thân!

Quá thống khổ, quá khó khăn tu!

Mà bây giờ, bọn họ đụng phải một vị .

Lao lung bên trong, Dương Diệp bò dậy, hắn nắm chặt nắm tay, nhãn trung, đề phòng không gì sánh được, cả người như lâm đại địch!

Xa chỗ, cái kia Thái Cổ sư tử lang nhìn thoáng qua Dương Diệp, bản năng nói cho nó biết, nam tử trước mắt rất nguy hiểm . Thế nhưng, khi nhìn thấy Dương Diệp biểu tình lúc, hắn lại hơi nghi hoặc một chút, cái này hội có nguy hiểm gì ? Bất quá là một vị thể tu mà thôi!

Vì vậy, cái kia Thái Cổ sư tử lang lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới!

Tốc độ rất nhanh, lực lượng càng là vô cùng cường đại!

Một đường chạy nhanh, không gian trở nên chấn động!

Dương Diệp cắn cắn nhất nha, một bộ nhìn kỹ chết như về dáng dấp, rất nhanh, hắn cũng hướng cái kia Thái Cổ sư tử lang vọt tới .

Cứ như vậy, ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp lần nữa cùng cái kia Thái Cổ sư tử lang đụng vào nhau .

Ầm!

Một người nhất yêu lần nữa phân ra .

Dương Diệp trực tiếp bay rớt ra ngoài, nhưng sau đánh vào lồng giam kia lên, toàn bộ cũi cũng vì đó run lên, mà cái kia Thái Cổ sư tử lang cũng là liên tục chợt lui, nhất sau đụng vào lồng giam kia lên.

Thật là mạnh lực lượng!

Thái Cổ sư tử lang thần sắc có chút đề phòng rồi lên, nó ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, mà xa xa Dương Diệp tắc thì nằm tại mặt đất không ngừng rung động, phảng phất tại chịu nhịn nào đó một loại thống khổ to lớn!

Thái Cổ sư tử lang ngây ngẩn cả người, không sẽ cho mình đánh chết chứ ?

Mà đang ở cái này lúc, cái kia rung động kịch liệt Dương Diệp chậm rãi bò dậy, hắn đứng lên về sau, phảng phất liền đường cũng đứng bất ổn, một cái lảo đảo kém chút té ngã trên đất .

Cái kia Thái Cổ sư tử lang nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó sẽ lần hướng Dương Diệp vọt tới .

Lúc này đây, nó xông nhanh hơn, lực lượng càng thêm cường đại rồi!

Nhìn thấy một màn này, mọi người bên cạnh lắc đầu, không đành lòng nhìn thẳng, ở mọi người nhìn lại, lúc này đây sợ là muốn trở thành một bãi thịt nát!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Thái Cổ sư tử lang trực tiếp bay ra ngoài, đương nhiên, Dương Diệp trước bay ra ngoài, phi rất nhanh, trực tiếp đụng vào cái kia lao lung lên, kém chút vững chãi lồng đều đụng toái .

Dương Diệp bò tới trên đất, thân thể so trước đó rung động càng thêm lợi hại, giống như là phát dê điên như điên .

]

Cái kia Thái Cổ sư tử lang cũng cực kỳ không dễ chịu, lực là lẫn nhau, nó cường đại lực lượng cùng Dương Diệp lực lượng chạm vào nhau, cái kia sinh ra cường đại va chạm lực, coi như là nó cũng gánh không được mấy lần . Hơn nữa, ngoại nhân có thể không biết, thế nhưng nó lại rất biết rõ, xa chỗ cái kia nằm thanh niên, lực lượng không phải bình thường đại! Hơn nữa, nó có một loại cảm giác, đó chính là cái kia thanh niên dường như không có ngoại trừ toàn lực!

Là ảo giác sao ?

Cái này lúc, xa chỗ nằm Dương Diệp chiến nguy nguy bò dậy, đứng lên về sau, hắn thiếu chút nữa ngã xuống .

Lại bò dậy!

Giữa sân mọi người thần sắc có chút cổ quái!

Bò dậy!

Cái kia Thái Cổ sư tử lang nhãn thần có chút cổ quái, cái này còn có thể đứng lên ? Bất quá, chắc là thuộc về nỏ hết đà!

Không có suy nghĩ nhiều, cái kia Thái Cổ sư tử lang thân hình run lên, lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới . Lúc này đây, hắn dùng sức toàn thân, thế tất yếu đem Dương Diệp vỡ thành nhất quán thịt nát .

Xa chỗ, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp cắn chặt răng, nhìn kỹ chết như về dáng dấp, hắn đồng dạng thả người nhảy, hướng cái kia Thái Cổ sư tử lang vọt tới .

Cứ như vậy, một người nhất yêu lại đụng vào nhau!

Ầm!

Toàn bộ trong lồng giam, vang lên một đạo kinh thiên tiếng nổ vang, ngay sau đó, toàn bộ lao lung rung động kịch liệt lên .

Làm trong lồng giam khôi phục lại bình tĩnh về sau, Dương Diệp nằm úp sấp ở tại mặt đất, mà cái kia Thái Cổ sư tử lang cũng nằm úp sấp ở tại mặt đất .

Mọi người: "..."

Rất nhanh, cái kia Thái Cổ sư tử lang bò dậy, như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, toàn thân nó đã rạn, xuất hiện ở rất nhiều vết rạn . Mà Dương Diệp, như phía trước một dạng, thân thể không ngừng rung động, phảng phất đã không chịu đựng nổi .

Cái kia đại yêu đứng lên không lâu sau, ở trước mặt nó xa xa Dương Diệp cũng theo đó bò dậy .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thái Cổ sư tử lang hoàn toàn ngây ngẩn cả người .

Còn có thể đứng lên ?

Vừa rồi một kích kia, nó thật đích thực dùng hết toàn lực, dưới cái nhìn của nó, một kích này, tuyệt đối có thể ung dung đem trước mắt này nhân loại đụng chết! Bởi vì trước mắt tên nhân loại này thật đã là nỏ hết đà!

Nhưng mà, sự thật tàn khốc nói cho nó biết, trước mắt này nhân loại lại bò dậy!

Bò dậy!

Cái kia Thái Cổ sư tử lang triệt để nổi giận!

Hung tính kích phát!

Cái kia Thái Cổ sư tử lang nhãn trung, tràn đầy lệ khí cùng hung quang, rất nhanh, nó hướng Dương Diệp vọt tới .

Giờ khắc này, tất cả mọi người cảm nhận được cái này Thái Cổ sư tử lang tức giận, cũng cảm nhận được nó tàn nhẫn!

Xa chỗ, Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau một khắc, hắn toàn bộ khuôn mặt đều phồng lên, dường như muốn dùng hết sức toàn thân, rất nhanh, hắn cũng liền xông ra ngoài .

Cứ như vậy, một người nhất yêu lại đụng vào nhau .

Ầm!

Một cường đại lực lượng ở lao lung bên trong bộc phát ra, toàn bộ lao lung đều xuất hiện rất nhiều vết rạn . Lúc này đây, một người nhất yêu không có ở xa nhau, mà là trật đánh với nhau .

Không sai!

Một người nhất yêu trực tiếp vật lộn đứng lên!

Cận chiến vật lộn!

Ngươi một quyền, ta nhất trảo ...

Mọi người chung quanh nhìn là mục trừng khẩu ngốc, một vị Hư Chân cảnh nhân loại, dĩ nhiên cùng một vị hai giới đại yêu vật lộn ?

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, tiểu long chờ đại yêu hai mặt nhìn nhau, Dương ca đây là đang làm hắc ? Dương Diệp thực lực, chúng nó tự nhiên là nhất rõ ràng, hướng bên ngoài cái kia đại yêu , ấn đạo lý mà nói, Dương ca một quyền có thể đánh ngã xuống!

Nhưng là, Dương ca nhưng bây giờ dường như có điểm không đánh lại dáng vẻ!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, một người nhất yêu vẫn còn ở đại chiến!

Quá hồi lâu, Dương Diệp trong lòng hỏi, "Kiếm Kinh, có thể hay không không diễn ?"

Sau một lúc lâu, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Không được, ngươi phải là thắng thảm, không phải, sẽ khiến Cổ Kiếm Tông cao tầng hoài nghi ."

Thắng thảm!

Dương Diệp lắc đầu, việc này làm . Bất quá, vì Kiếm Kinh bản thể, hắn còn phải tiếp tục diễn thôi a!

Cứ như vậy, một người nhất yêu chiến không kém hơn nửa canh giờ sau rốt cục cũng ngừng lại, Dương Diệp tiếp tục nằm tại mặt đất, mà cái kia Thái Cổ sư tử lang cũng nằm tại mặt đất .

Đánh mệt mỏi!

Lúc này đây, nó là thật đánh mệt mỏi, nó đã sử xuất cả người lực, nhưng mà, đối diện cái kia phải ngã phải ngã nhân loại chính là không ngã!

Hắn chính là không ngã a! Coi như ngã lại sẽ đứng lên!

Tựa như hiện tại, loài người kia nằm tại mặt đất không ngừng rung động, phảng phất đã không đứng lên nổi, thế nhưng, nó rất tinh tường, chỉ cần nó tiến lên, nhân loại kia lại sẽ đứng lên, sau đó cùng nó đánh một trận!

Nó không muốn đánh!

Làm như cảm thấy Thái Cổ sư tử lang ý tứ, cũi bên ngoài cái kia bạch phát lão giả đột nhiên nói: "Được rồi!"

Được rồi!

Tiến nhập nội môn ? Vẫn là thất bại ?

Giữa sân mọi người đều là nhìn về phía cái kia bạch phát lão giả .

Bạch phát lão giả phất phất tay, Diệp Dương lưu xuống, những người còn lại rời đi .

Cái kia ngoại môn trưởng lão không minh do dự xuống, nhưng sau đi tới cái kia bạch phát lão giả trước mặt, "Từ lão, người này vô tình vô nghĩa, căn bản không nói tình đồng môn, làm cho hắn ở lại ta Cổ Kiếm Tông, ngày sau nhất định sẽ xông đại họa ."

Bạch phát lão giả nhìn thoáng qua xa chỗ nằm dưới đất Dương Diệp, sau đó nói: "Là một khối thép tốt, có thể hảo hảo cải tạo cải tạo . Cải tạo được rồi, cũng có thể là ta Cổ Kiếm Tông một vị tốt thiên tài, vài chục năm về sau, càng có thể trở thành ta Cổ Kiếm Tông trụ cột vững vàng ."

Không minh suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Tất cả nghe Từ lão an bài!"

Từ lão khẽ gật đầu, "Ngươi cũng chớ quên tâm lý đi, cái này thế giới, người có thực lực cùng người có thiên phú , bình thường đều là có điểm tính khí, hơn nữa, thanh niên nhân, có điểm tính khí rất bình thường, yên tâm, đến rồi nội môn, ta sẽ làm cho sửa đổi một chút hắn thân trên(lên) cái này tính xấu, phải biết, nội môn những thứ kia thiên tài, từng cái từng cái, có thể không có một tính khí tốt ."

Không minh gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Những thứ kia ngoại môn đệ tử tự nhiên không dám ở lâu, dồn dập rời đi .

Từ lão đi tới Dương Diệp trước mặt, "Còn giả trang sao?"

Dương Diệp nằm tại mặt đất cũng không nhúc nhích!

Từ trưởng lão đạm thanh nói: "Cần ta thay ngươi giãn gân cốt sao?"

Dương Diệp biết, không giả bộ được, hắn bò dậy, cười mỉa cười, "Làm cho Từ lão chê cười!"

Từ lão nhìn chằm chằm Dương Diệp, đạm thanh nói: "Phá Giới cảnh ?"

Dương Diệp cũng không ở giấu diếm, trực tiếp khôi phục cảnh giới .

"Nhục thân cũng phá giới ?" Từ lão lại hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Từ lão khẽ gật đầu, " khó có được, nói đi, tại sao tới Cổ Kiếm Tông ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta muốn học Cổ Kiếm Tông thượng thừa nhất kiếm đạo tâm pháp cùng với kiếm đạo thần kỹ, tỷ như cái kia cổ Kiếm Kinh, thiên hạ Kiếm Điển ."

Thiên hạ Kiếm Điển, cũng là Kiếm Kinh đã từng sáng chế, một môn cường đại kiếm kỹ . Với hắn mà nói, tác dụng không phải đặc biệt lớn, sở dĩ nói như vậy, không phải là vì tốt hơn làm cho cái này Từ lão tin tưởng!

Từ lão hai mắt híp lại, "Biết cổ Kiếm Kinh người, không thiếu, thế nhưng, biết thiên hạ Kiếm Điển, cũng không bao nhiêu người!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta rất muốn học!"

"Ngươi là nam giới người của Diệp gia ?" Từ lão hỏi .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Phải, bất quá, chỉ là chi nhánh một cái con tư sinh, nói tóm lại, ta cùng với diệp gia cũng không có cái gì quan hệ, bọn họ cũng không biết ta!"

Con tư sinh!

Từ lão nhíu mày, "Ngươi một cái con tư sinh, làm sao có thể đi tới loại trình độ này!"

Dương Diệp do dự xuống, "Cái kia tiền bối, ta lại không thể có điểm kỳ ngộ sao? Tiền bối hỏi ta nhiều như vậy, đơn giản chính là sợ ta có cái gì bất lương tiền đồ, tiền bối, ngươi thử nghĩ, ta có thể đối với Cổ Kiếm Tông có cái gì bất lợi ? Mục đích của ta rất đơn giản, chính là vì cổ Kiếm Kinh cùng thiên hạ Kiếm Điển tới . Như tiền bối không cho học, ta sẽ ly khai Cổ Kiếm Tông!"

Từ lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi rất thẳng thắn, còn cổ Kiếm Kinh cùng thiên hạ Kiếm Điển, chỉ cần ngươi có bản lĩnh, nghĩ thế nào học học thế đó . Từ giờ trở đi, ngươi chính là ta Cổ Kiếm Tông nội môn đệ tử ."

------oOo------

Chương 2474: Một Căn Lông Cũng Không Có!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nội môn đệ tử!

Cứ như vậy, Dương Diệp trở thành Cổ Kiếm Tông nội môn đệ tử, nội môn đệ tử đãi ngộ so với ngoại môn đệ tử tốt rất nhiều, mỗi nguyệt không chỉ có chủ kỳ cường giả giảng bài, còn có 100 miếng Vĩnh Hằng Tiên Tinh! Ngoại trừ này bên ngoài, còn có các loại các dạng phúc lợi .

Bất quá, cũng có rất nhiều nhiệm vụ .

Nội môn đệ tử người cũng cũng không nhiều lắm, không đến chừng năm mươi danh, mà Chân Truyền Đệ Tử càng thiếu, sợ là chỉ có chừng mười danh tả hữu!

Chân Truyền Đệ Tử, là Cổ Kiếm Tông chân chính hạch tâm, bởi vì ... này những người này, hội là Cổ Kiếm Tông tương lai trụ cột vững vàng, cho nên, đối với Chân Truyền Đệ Tử, Cổ Kiếm Tông bồi dưỡng là lớn vô cùng .

Đơn giản mà nói chính là, Chân Truyền Đệ Tử là có cơ hội tiến nhập cổ kiếm động, cũng chính là bản thể chỗ ở địa phương!

Mà hắn hiện tại, hiển nhiên không thể trực tiếp yêu cầu đi trở thành Chân Truyền Đệ Tử, bởi vì như vậy liền quá điên cuồng, nhất định sẽ dẫn tới Cổ Kiếm Tông cao tầng chú ý .

Không thể quá kiêu căng!

Được chậm rãi!

Bên trong gian phòng, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên nghĩ tới: "Ngươi có thể đi kiếm nhai nhìn!"

"Kiếm nhai ?" Dương Diệp hỏi, "Cái gì địa phương ?"

Kiếm Kinh nói: "Đã từng Cổ Kiếm Tông người sáng lập rơi xuống địa phương, cái kia vị, là thượng cổ thời đại nhân vật, cùng Vũ Nghịch bọn họ là người cùng một thời đại ."

"Bên kia có cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta cũng không tinh tường, bất quá, ngươi có thể tới thử thời vận, hơn nữa , bên kia còn sót lại hắn năm đó lưu lại kiếm ý cùng với kiếm đạo ý chí, có thể đối với ngươi sẽ có trợ giúp ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu .

Cùng Vũ Nghịch bọn họ là người cùng một thời đại, khẳng định sẽ không đơn giản như vậy, hơn nữa còn là kiếm tu, khẳng định có đáng giá học tập địa phương!

Nghĩ vậy, Dương Diệp rời khỏi phòng, đi trước kiếm nhai .

Bởi vì kiếm nhai tính đặc thù, Cổ Kiếm Tông cũng không có hạn chế Cổ Kiếm Tông đệ tử tới nơi này, bởi vì nơi này có Cổ Kiếm Tông tổ sư lưu lại kiếm ý cùng kiếm đạo ý chí, Cổ Kiếm Tông đệ tử đều có thể tới nơi này tham quan học tập cảm ngộ, đương nhiên, chỉ hạn nội môn đệ tử cùng Chân Truyền Đệ Tử .

Đây cũng tính là một trong phúc lợi!

Dương Diệp đi tới kiếm nhai về sau, phát hiện, kiếm nhai đã có một số người, có ở diện bích trầm tư, có xếp bằng ngồi dưới đất, làm như ở cảm ngộ cái gì, còn có trực tiếp ở trong sân bắt đầu luyện bắt đầu kiếm tới.

Có chút náo nhiệt!

"Đi cái kia vách đá, nơi đó có Cổ Kiếm Tông tổ sư lưu lại một luồng kiếm ý!" Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, đi tới cái kia vách đá trước, ở nơi này vách đá trước, đã có hai người, nhất nam một nữ, đều rất tuổi trẻ, cùng hắn một dạng lớn. Nam tử mặc một bộ trường bào màu tím, cõng ở sau lưng một thanh Kiếm Hạp, xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt khép hờ, làm như đang trầm tư; nữ tắc thì là quần áo mặc lục sắc quần dài, quần dài chi lên, vẽ nhất bức tranh sơn thủy, nữ tử dung mạo thanh tú, nói không trên(lên) tuyệt thế, nhưng rất có khí chất, thanh nhã!

Làm như cảm nhận được Dương Diệp, nàng kia đột nhiên quay đầu nhìn hắn một cái, Dương Diệp khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi, bất quá, nữ tử cũng là trực tiếp thu hồi ánh mắt .

Dương Diệp cũng không để ý, cái này thế giới, hầu hết thời gian vốn là rất không hữu hảo, phản chính hắn không sao cả!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia vách đá lên, vách đá chi lên, trơn truột trong như gương, giống như một chiếc gương, ở phía trên, Dương Diệp chẳng có cái gì cả chứng kiến . Hơi trầm ngâm, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Rất nhanh, Dương Diệp cảm nhận được một kiếm ý!

Kiếm ý!

Cái này sợi kiếm ý không mạnh, trải qua vô số năm về sau, ở mạnh kiếm ý, cũng sẽ bị thời gian ăn mòn ăn mòn . Chân chính làm cho Dương Diệp động dung chính là cái này sợi kiếm ý bên trong ẩn chứa đồ đạc!

Ý chí!

Đi qua cái này sợi kiếm ý, Dương Diệp cảm nhận được cái kia Cổ Kiếm Tông tổ sư kiếm đạo ý chí!

Bất khuất!

Ý chí bất khuất, hắn đã từng cũng thấy qua, thế nhưng, hai người hoàn toàn bất đồng . Cái này sợi kiếm ý trong bất khuất, là đúng thế giới, là đúng trên(lên) thiên, là đúng vạn vật, là đúng vận mạng bất khuất .

Cực kỳ lâu phía trước, khi đó nhân loại mới vừa xuất hiện ở đây vùng đất lên, so sánh với chủng tộc khác, tỷ như yêu tộc, nhân loại tiên thiên phương diện cũng có chút yếu, khi đó nhân tộc, có thể nói là là bị nô dịch nhất phương .

]

Nhân tộc hôm nay địa vị, là vô số người phục vụ quên mình đổi lấy .

Giống như nhân tộc cái này hệ thống tu luyện, như không phải năm đó những thứ kia tiền bối sáng tạo ra hệ thống tu luyện, bây giờ nhân loại, sợ là sớm đã ở lịch sử bên trong tiêu thất . Mà ở cái kia thời đại có thể còn sống người, tuyệt không phải người bình thường .

Bất khuất!

Cái thời đại kia người, thân trên đều có một bất khuất tinh thần . Kỳ thực, nghĩ kỹ lại, cái kia Vũ Nghịch, Võ Tổ, Trần Huyền An thân trên(lên) bọn họ làm sao không phải là không có có loại này ý chí bất khuất ?

Bất khuất, không cúi đầu, bất khuất gãy!

Đây là một loại kiếm đạo tín niệm!

Kỳ thực, cái này Cổ Kiếm Tông tổ sư cùng hắn Dương Diệp kiếm đạo có chút cùng loại, đại thể cùng loại, nhưng y nguyên vẫn là có khác biệt .

Kiếm đạo tín niệm!

Dương Diệp trong đầu đột nhiên nghĩ đến một việc, An Nam Tĩnh có thể mang võ đạo tín niệm gia nhập vào trường thương của mình bên trong, vậy mình vì sao không thể đem kiếm đạo của mình tín niệm gia nhập vào kiếm đạo của mình bên trong đâu?

Tín niệm!

Hầu hết thời gian, tín niệm là phi thường vô cùng trọng yếu, thậm chí nó hội trở thành một nhân lực lượng nguồn suối, cũng chính là Tín Niệm Chi Lực .

Cổ Kiếm Tông tổ sư kiếm ý, cũng không phải bất khuất kiếm ý, mà là hắn kiếm ý bên trong ẩn chứa chính mình Tín Niệm Chi Lực!

Đây là Dương Diệp lý giải, mà hắn lý giải, chiếm được Kiếm Kinh nhận đồng!

"Ngươi là cái kia Diệp Dương ?" Ở nơi này lúc, một giọng nói cắt đứt Dương Diệp mạch suy nghĩ .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh cách đó không xa nàng kia, nói chuyện chính là nàng kia .

Dương Diệp gật đầu .

Nữ tử đạm thanh nói: "Nghe nói ngươi mới vừa gia nhập vào ngoại môn, nhưng sau lại ở ngắn ngủi thời gian trực tiếp trở thành nội môn đệ tử ."

Dương Diệp cười nói: "Không phạm pháp chứ ?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi rất kiêu ngạo!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi sai rồi, ta chỉ là không nghênh hợp rất nhiều người, không nghênh hợp một ít quy tắc, cho nên, các ngươi cảm thấy ta kiêu ngạo ."

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Có cái nhiệm vụ, cùng nhau ?"

"Nhiệm vụ ?" Dương Diệp lắc đầu, "Không có hứng thú!"

"Không muốn trở thành Chân Truyền Đệ Tử sao?" Nữ tử đột nhiên nói .

Dương Diệp cười nói: "Ngươi có thể đừng gạt ta, muốn trở thành Chân Truyền Đệ Tử, ít nhất phải tứ giới, đồng thời còn muốn có ngũ giới chiến lực, lại tuổi tác cũng có rất lớn yêu cầu ."

Nữ tử lắc đầu, "Đó là trước đây, hiện tại, có một cái cơ hội!"

" Hử ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử đạm thanh nói: "Biết chiến giới chứ ?"

Chiến giới!

Dương Diệp gật đầu, "Biết một ít!"

Cô gái nói: "Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sớm muộn có một trận chiến, cái kia lúc, chúng ta đều sẽ bị mộ binh . Mà bây giờ, chiến giới làm như muốn mở rộng người, hiện tại đã đối ngoại mở ra, có muốn hay không đi thử một chút ?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiến nhập chiến giới yêu cầu, không thể so chúng ta trở thành Chân Truyền Đệ Tử thấp chứ ?"

Nữ tử lắc đầu, "Hiện tại yêu cầu thấp xuống chút, hoặc có lẽ là, bọn họ muốn chiêu thê đội thứ hai, cũng chính là thay thế bổ sung. Chỉ cần chúng ta thành công tiến nhập chiến giới, tông môn tiếp theo hội trước giờ để cho chúng ta trở thành Chân Truyền Đệ Tử, bởi vì mỗi bên đại thế lực trong lúc đó, có một ước định, đó chính là Chân Truyền Đệ Tử chịu bảo hộ, nói cách khác, không thể có lão quái vật đối với mỗi bên đại thế lực đệ tử nòng cốt xuất thủ . Chúng ta nếu như tiến nhập chiến giới, tông môn vô cùng có khả năng để cho chúng ta trở thành Chân Truyền Đệ Tử, bởi vì theo chiến giới đi ra, có thể sánh bằng mỗi bên đại thế lực Chân Truyền Đệ Tử mạnh hơn nhiều!"

Chiến giới!

Dương Diệp tự nhiên biết cái này địa phương, cái này địa phương, chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyên môn bồi dưỡng cường giả tới đối kháng Hoang Tộc địa phương!

Đừng nói, hắn thật đúng là muốn đi xem!

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, "Vì sao tìm ta ?"

Nữ tử đạm thanh nói: "Không chỉ có ngươi, chúng ta nội môn đệ tử rất nhiều người đều sẽ đi thử một chút, phải nói, có thực lực đều sẽ đi thử một chút, mà như cũng có thể tiến nhập, mọi người sẽ có thể chiếu ứng lẫn nhau . Có người địa phương, sẽ có tranh đấu, nơi ấy, so với chúng ta phía ngoài thế giới còn tàn khốc hơn gấp trăm lần!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi xác định chúng ta chỉ cần gia nhập chiến giới, sẽ trở thành Chân Truyền Đệ Tử ?"

Nữ tử lắc đầu, "Không dám trăm phần trăm xác định ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Được, chúng ta đi thử xem ."

"Một cái nguyệt!"

Cô gái nói: "Một cái nguyệt về sau, chúng ta đi qua tông môn truyền tống trận trực tiếp truyền tống đến chiến giới, cái này nguyệt ngươi chuẩn bị thật tốt một cái . Đúng, ta gọi Mặc Nhã ."

Mặc Nhã!

Dương Diệp gật đầu, "Một tháng sau thấy!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Hắn hiện tại, phải đi về suy nghĩ thật kỹ cái kia tín niệm sự tình .

Dương Diệp đi về sau, một bên nam tử đột nhiên trợn mở con mắt, "Mặc ma nữ, làm sao, xem trên(lên) người ta ?"

Mặc Nhã đạm thanh nói: "Không thể được sao ?"

Nam tử nói: "Ma nữ, cho ngươi câu lời khuyên, người này thật không đơn giản, ngươi tốt nhất đừng có ý đồ với hắn, không phải, ngươi chết như thế nào cũng không biết!"

"Ồ?"

Mặc Nhã đột nhiên có một ít hứng thú, "Tiết Y Nhân, đến nói một chút, hắn là như thế nào không đơn giản pháp ?"

Tên gọi là Tiết Y Nhân nam tử chậm rãi đứng lên, "Nói tẫn ở đây, tin hay không, là chính mình chuyện tình ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Mặc Nhã khóe miệng hơi cuộn lên, "Nếu là hắn đơn giản, ta còn liền không tìm hắn! Cường đại thể tu, nhưng là rất lâu sau đó chưa thấy qua nữa à!"

Dương Diệp về tới gian phòng của mình bên trong, xếp bằng ngồi dưới đất, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Kiếm Kinh đi tới trước mặt của hắn, nói: "Nữ nhân kia hình như là nội mị thân thể, cùng Chỉ Tiên một loại thể chất!"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, lập tức cười nói: "Cùng ta có cái gì quan hệ ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Các nàng hoan hỷ nhất vui mừng tìm cái kia loại thể tu, còn có cái kia loại đặc thù tính chất đặc biệt người, bởi vì ... này loại người, Tinh Nguyên mười đủ, hơn nữa còn có hiệu quả đặc biệt, nếu như ta không có đoán sai, nàng là coi trọng ngươi . Đương nhiên, cái này xem lên, có thể là muốn hút XXX ngươi ."

Nội mị thân thể!

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hỏi, "Nàng cùng Chỉ Tiên một dạng thể chất ?"

Kiếm Kinh gật một chút đầu .

Dương Diệp thật dài ah một tiếng, giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi nhất hình ảnh .

Một căn lông cũng không có!

. . .

PS: Cảm tạ: Bạn đọc 390 349 10, bạn đọc 554 709 11, ba viên răng vàng, vĩ đại vĩ đại là ta tên, bạn đọc 53 1362 81, bạn đọc 554 5840 9, bạn đọc 552 827 92, lĩnh trên(lên) Thanh Tuyền, bạn đọc 552 827 92, quái già tiểu thanh niên 0 4 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! !

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người cùng khen thưởng!

------oOo------

Chương 2475: Chiến Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghĩ đến cái kia hình ảnh, Dương Diệp thân thể đột nhiên có chút xao động!

Chẳng qua rất nhanh, hắn đè xuống xao động trong lòng .

Chính sự quan trọng hơn, chính sự xong xuôi mới có thể đi làm tà sự tình a!

Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tín niệm!

An Nam Tĩnh cái kia vô địch một thương, cũng là bởi vì có nàng võ đạo tín niệm, hay là niềm tin vô địch, có thể nói là khí thế! Cái kia loại khí thế chưa từng có từ trước tới nay! Một thương giết địch khí thế!

Cũng có thể nói là lòng tin, cường đại lòng tin, vô địch lòng tin!

Ra thương phải giết người!

An Nam Tĩnh khí thế loại này, thiếu có người có thể ngăn cản!

Mà tín niệm của mình là cái gì ?

Dương Diệp nghĩ tới cái này, đột nhiên có chút bối rối . Bởi vì, hắn chưa từng có nghĩ tới vấn đề này!

Quá hồi lâu, Dương Diệp để tay lên ngực tự hỏi, chiếm được hai chữ: Thủ hộ!

Thủ hộ, đã trách nhiệm!

Trách nhiệm, có đại trách nhiệm, cũng có tiểu trách nhiệm . Thế tục trong tiểu nhân vật, bọn họ trách nhiệm chính là thủ hộ thê nhi phụ mẫu, bọn họ một ngày lại một ngày tân khổ lao làm, là vì cái gì ?

Kỳ thực chính là thủ hộ vợ con của chính mình phụ mẫu .

Vì một cái gia, một người nam nhân thường thường hội một lần lại một lần ép mình!

Mà hắn Dương Diệp thủ hộ, kỳ thực cùng thế tục trong tiểu nhân vật cũng không có gì khác biệt .

Bảo vệ cẩn thận người bên cạnh!

Phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp cứ như vậy ngồi yên lặng sấp sỉ một ngày một đêm, đệ nhị thiên, hắn đột nhiên đứng lên, sau một khắc, Kiếm Vực xuất hiện ở trong cả phòng tu luyện, ngay sau đó, Dương Diệp da thịt phía dưới, huyết mạch đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, từng cổ một cường đại huyết mạch chi lực hội tụ hắn toàn thân, cùng này đồng thời, Phong Ma ý tự động tuôn ra, chẳng qua rất nhanh lại bị hắn trấn áp trở về!

Đơn thuần huyết mạch chi lực!

Dương Diệp cầm kiếm mắt nhìn phía trước, đột nhiên, hắn giơ kiếm chính là đâm một cái .

Cái này một kiếm, không vì trường sinh, không vì đại đạo, chỉ vì thủ hộ .

Tín niệm, cùng kiếm ý một dạng, hầu hết thời gian là một cái hư vô phiêu miểu tồn tại . Thế nhưng, nó xác thực tồn tại!

Nhất lần lại một lần!

Kỳ thực, nhìn từ ngoài, Dương Diệp mỗi một kiếm cũng không có gì biến hóa, thế nhưng, Kiếm Kinh cảm thụ được xuất hiện, Dương Diệp kiếm đã biến hóa . Ở bên trong biến hóa!

Dương Diệp hiện tại mạnh nhất vài cái con bài chưa lật, Kiếm Vực, phi kiếm, huyết mạch chi lực, đương nhiên, còn có cái này Tín Niệm Chi Lực, cái này Tín Niệm Chi Lực là kiên định Dương Diệp xuất kiếm quyết tâm . Dương Diệp nguyên bản xuất kiếm liền phi thường quả đoán, tàn nhẫn, không có do dự, thế nhưng, có cái này Tín Niệm Chi Lực về sau, hắn xuất kiếm, đem nhanh hơn, cùng quả đoán, càng tàn nhẫn .

Như vậy cũng tốt so với, một cái người, tại hắn cho rằng một việc đúng về sau, hắn sẽ không chút do dự đi làm .

Tín Niệm Chi Lực, làm cho Dương Diệp kiếm nhanh hơn, ác hơn, đây chính là cái này Tín Niệm Chi Lực tốt chỗ! Thực tế tốt chỗ!

Kiếm Vực, phi kiếm, huyết mạch chi lực, Tín Niệm Chi Lực!

Có thể nói, bây giờ Dương Diệp, muốn chiến thắng một gã ngũ giới cường giả, căn bản không phải việc khó gì!

Huống chi, hắn bây giờ còn đang áp chế cảnh giới của mình , ấn suy đoán của hắn, như hắn nhục thân cường hãn độ đầy đủ, hắn có lòng tin trực tiếp đạt được tứ giới!

]

Đối với người khác mà nói, tốc độ này không thể nghi ngờ là siêu cấp nghịch thiên, thế nhưng với hắn mà nói, tốc độ này coi như có thể . Dù sao, hắn là sở hữu một đống Thần khí, còn có các loại thiên tài địa bảo .

Như vậy cũng tốt so với một cái phú nhị đại cùng người thường, một người bình thường tay trắng khởi nghiệp muốn trở thành ngàn vạn phú ông, đó là bực nào khó ? Thế nhưng, một cái phú nhị đại nếu là đi gây dựng sự nghiệp, đừng nói ngàn vạn phú ông, ức vạn phú ông đều không phải là cái gì việc khó .

Dù sao, hai người có tài nguyên là hoàn toàn không thể so được!

Thời gian một tháng trong, Dương Diệp điên cuồng tu luyện, tu luyện Kiếm Vực, tu luyện phi kiếm, tu luyện chính mình huyết mạch chi lực, hắn muốn đem những thứ này làm được chính mình hiện nay đang làm được cực hạn!

Trong phòng tu luyện một tháng, bên ngoài tương đương với một năm!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng điều tra Hồng Mông Tháp trong phòng tu luyện không gian, cái không gian này cùng phía ngoài không gian, quả thực bất đồng, loại này nhân vật nghịch thiên, hắn không pháp nhìn thấu bên ngoài bản chất, thế nhưng hắn biết, trong phòng tu luyện không gian cùng phía ngoài không gian có liên hệ, nhưng là vừa có khác biệt!

Cái này khác biệt, hắn vẫn còn có chút ăn không ra! Chẳng qua cũng không quan hệ, dù sao cũng hắn!

Một tháng thời gian trong nháy mắt mà qua .

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, mới ra gian phòng, liền gặp cái kia Mặc Nhã, hiển nhiên, đối phương sớm chờ đợi ở đây .

Mặc Nhã quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Nói chuyện trước, cái kia địa phương, nhưng là sẽ chết người đấy, dù cho chết rồi, tông môn cũng sẽ không vì ngươi làm cái gì. Cho nên, ngươi nếu muốn tinh tường!"

Dương Diệp gật đầu, "Đi thôi!"

Hắn cũng muốn đi Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến giới nhìn, nhìn cái này chuyên môn vì Hoang Tộc mà tồn tại địa phương!

Mặc Nhã cười nói: "Vậy thì tốt, chúng ta đi truyền tống đài đi!"

Đường lên, Mặc Nhã đột nhiên hỏi một câu, "Ngươi là nam giới người của Diệp gia ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không phải!"

Mặc Nhã nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì .

Rất nhanh, hai người tới truyền tống đài, lúc này, truyền tống đài bên cạnh, đã tụ tập chừng mười người, toàn bộ đều là Phá Giới cảnh cường giả, cao nhất là một vị tam giới cường giả, là một gã bưu hãn nam tử, thân phía sau lưng lấy một thanh đại thiết kiếm!

Mặc Nhã mang theo Dương Diệp đi tới đám người kia trước mặt, nàng xem hướng cái kia bưu hãn nam tử, "Giới thiệu một cái, đây là chúng ta nội môn thủ tịch sư huynh, Thiết Nguyên ."

Cái kia thô cuồng nam tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, lắc đầu, "Mới vừa đạt được phá giới, đi quá nguy hiểm, hay là trở về tu luyện mấy năm đi!"

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, ta không sợ chết!"

Thiết Nguyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, " Được rồi, ngươi chính mình lựa chọn . Đã như vậy, vậy chúng ta đi!"

Mà đang ở cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, người đến, chính là nội môn trưởng lão Từ lão!

Cái này Từ lão có thể nói là ngoại môn lão đại rồi!

Mọi người hướng về phía Từ lão hơi thi lễ, Từ lão gật đầu, "Lần này đi chiến giới, các ngươi đại biểu là ta Cổ Kiếm Tông, ghi nhớ kỹ, không thể nội chiến, làm cho ngoại nhân chế giễu ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng một gã khác áo bào trắng nam tử .

Dương Diệp bên cạnh, Mặc Vũ huyền khí truyền âm, "Cái kia người chính là Lục Vân Tiên, trở thành ta nội môn đệ tử, danh tiếng rất thịnh, nghe nói hai người các ngươi ... Phản chính được cẩn thận một chút!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia áo bào trắng nam tử, nhưng sau thu hồi ánh mắt .

Không phải là ngồi một cái vị trí ? Đối phương không đến mức đưa hắn Dương Diệp cho rằng là cừu nhân đi!

Cái này lúc, cái kia Từ trưởng lão lại nói: "Chuyện này với các ngươi mà nói, là một cái cơ hội, đối với ta Cổ Kiếm Tông mà nói, các ngươi nếu là có thể tiến nhập chiến giới, cũng là có chỗ tốt . Phía trên đã có giao phó, chỉ cần các ngươi có thể tiến nhập chiến giới, tông môn tất có trọng thưởng ."

"Cái gì thưởng ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Mọi người đều là nhìn về phía Dương Diệp!

Cái kia Từ trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hỏi nhiều như vậy làm cái gì ? Chờ ngươi tiến nhập chiến giới tự nhiên thì sẽ biết ."

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, cái này lão đầu đối với mình ý kiến có điểm lớn a!

Từ trưởng lão lại nói: "Lúc này đây, không chỉ có ta Cổ Kiếm Tông, nam giới Diệp gia, đông giới Lãnh gia, đông giới Việt gia, khẳng định đều sẽ phái người đi vào, các ngươi đi chi về sau, đừng yếu nhược ta

Cổ Kiếm Tông danh tiếng, minh bạch ?"

Mọi người gật đầu .

Từ trưởng lão gật đầu, "Đi thôi!"

Cứ như vậy, ở Từ trưởng lão mắt thấy xuống, mọi người tiến nhập truyền tống trận bên trong .

Tại mọi người ly khai về sau, cái kia ngoại môn trưởng lão xuất hiện ở Từ lão bên cạnh .

"Tra được chưa ?" Từ trưởng lão hỏi .

Không minh lắc đầu, "Ta vừa mới bắt đầu tìm hiểu người của Diệp gia, Diệp gia đã có người tới cùng ta tiếp xúc, vì phiền toái không cần thiết, ta không có ở tra được, hết thảy, thân phận của hắn, ta cũng không dám xác định có phải hay không Diệp gia chi nhánh cái gì con tư sinh! Duy nhất biết thân phận của hắn, chắc là lão Lý, bất quá, lão Lý đã vẫn lạc, cho nên, ta cảm thấy, người này thân phận có chút khả nghi!"

Khả nghi!

Từ lão hai mắt híp lại, "Quả thực khả nghi a!"

Không minh trầm giọng nói: "Lấy thực lực của hắn, giết không được Lý lão, ta sợ chỉ sợ hắn thân sau còn có thế lực, có thế lực đang đánh chúng ta Cổ Kiếm Tông chủ ý ."

Từ lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Người này ẩn núp sâu đậm, mục đích của hắn, sợ không phải đơn thuần cổ Kiếm Kinh cùng thiên hạ Kiếm Điển ."

"Muốn không nên ra tay ?" Không minh hỏi .

Từ lão lắc đầu, "Chờ xem một chút, như hắn sau lưng thật sự có người, hiện tại xuất thủ, chính là đánh rắn động cỏ, nếu như không có người, là chúng ta hiểu lầm, ta đây Cổ Kiếm Tông chẳng khác nào thiếu một thiên tài . Hiện ở cái này thế giới, người mới trọng yếu nhất a! Huống chi hắn còn ẩn núp sâu như vậy, theo suy đoán của ta, hắn khả năng có tam giới, thậm chí là tứ giới chiến lực!"

Không minh con ngươi chợt co rụt lại, "Không thể nào đâu ?"

Từ lão đạm thanh nói: "Hắn trước đây tuyệt không sợ ngươi, chỉ có một giải thích, hắn có lòng tin đánh với ngươi một trận . Lại người, ta đi hỏi qua cái kia Thái Cổ sư tử lang, hắn nói với ta, loài người kia, rất nguy hiểm, vô cùng nguy hiểm . Người này, không đơn giản a . Trước bất kể, lại xem một chút đi, như đối với ta Cổ Kiếm Tông tai hại, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn như thế nào đối phó ta Cổ Kiếm Tông, nếu như không có hại, ta Cổ Kiếm Tông tự nhiên hẳn là toàn lực bồi dưỡng, làm cho hắn trở thành ta Cổ Kiếm Tông trụ cột vững vàng!"

Không minh gật đầu, tạm thời cũng chỉ có thể như vậy!

...

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đám người đã trải qua ly khai đường hầm vận chuyển, xuất hiện ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên.

"Đây là chiến giới ?" Dương Diệp hỏi .

Mặc Nhã lắc đầu, "Nơi này là chiến giới cửa vào chỗ, chúng ta được ở nơi này chờ, chờ chiến giới người đến cùng chúng ta tiếp xúc . Nhưng sau đang nhìn xem, như thế nào mới có thể tiến nhập chiến giới!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Ngươi đối với Hoang Tộc hiểu rõ không ?"

Mặc Nhã nói: " giải khai một ít, nghe nói đã từng rất cường đại, bất quá, chung quy chỉ là chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ thủ hạ bại tướng, lúc này đây nghe nói bọn họ muốn ngóc đầu trở lại, ha hả, bọn họ đây là ở tự tìm tử lộ!"

Dương Diệp ngẩn một hồi lâu, sau đó nói: "Ở các ngươi nhãn trung, Hoang Tộc không đáng sợ ?"

Mặc Nhã phản vấn, "Ngươi cảm thấy Hoang Tộc rất đáng sợ sao? Đương nhiên, không thể phủ nhận, bọn họ nhất định là có chút thực lực, không phải trước đây cũng không sẽ dám tới tiến công chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ . Thế nhưng, ngươi nên biết kết cục, kết cục chính là hắn nhóm thất bại, không phải sao?"

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Quả nhiên, lịch sử là do thắng lợi người viết a!"

Hiển nhiên, Vĩnh Hằng Quốc Độ ở giáo dục hậu nhân phía trên, yếu hóa Hoang Tộc!

Ngoại trừ số ít những người đó bên ngoài, sợ là toàn bộ Vĩnh Hằng

Quốc Độ người đều cảm thấy, Hoang Tộc tuyệt không đáng sợ!

.....

------oOo------

Chương 2476: Ta Là Rất Biết Đánh Nhau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chuyện tốt ? Chuyện xấu ?

Phản đang ở Dương Diệp xem ra, đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ mà nói, khẳng định toán chuyện xấu . Những thứ này người không biết Hoang Tộc thực lực chân chính, tuy là rất có tự tin, thế nhưng, chờ chân chính đối mặt Hoang Tộc lúc, cái kia lúc, tuyệt đối là bọn họ ác mộng!

Đối với hắn Dương Diệp mà nói, coi là chuyện tốt đi!

Đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn chính là không có hảo cảm, cái này thế giới, nhưng là không ngừng đang đánh hắn cùng với Tiểu Bạch chủ ý .

Ở Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó, hắn nhất định là đứng Hoang Tộc đấy!

Cái này lúc, cái kia Mặc Nhã quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi cảm thấy Hoang Tộc rất đáng sợ sao?"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Không nói cái này, chỉ là tùy tiện hỏi một chút mà thôi, không ngại chứ ?"

Mặc Nhã không có đang nói cái gì .

Cái này lúc, xa chỗ phía chân trời đột nhiên xuất hiện một đạo lưu quang, lưu quang xẹt qua phía chân trời, rất nhanh, cái kia đạo lưu quang rơi vào Dương Diệp đám người không xa chỗ trên(lên) khoảng không, lưu quang tán đi, là một gã mặc hắc bào thanh niên .

Thanh niên nhìn lướt qua Dương Diệp đám người, sau đó nói: "Cổ Kiếm Tông ?"

Cầm đầu Thiết Nguyên đứng dậy, hắn hướng về phía thanh niên ôm quyền, "Tại hạ đám người chính là Cổ Kiếm Tông nội môn đệ tử!"

Thanh niên nhíu mày, "Làm sao kém như vậy ?"

Nghe vậy, giữa sân Cổ Kiếm Tông chờ ngoại môn đệ tử khuôn mặt sắc đều có chút khó coi .

Cái này có điểm vẽ mặt!

Mà cái kia thanh niên cũng là căn bản không quản Cổ Kiếm Tông các đệ tử mặt sắc, lại nói: "Vốn cho là các ngươi Cổ Kiếm Tông những thứ này kiếm tu hội không sai, không nghĩ tới, cao nhất một cái mới tam giới, liền vừa xong Phá Giới cảnh đều có, các ngươi lấy làm cho này chiến giới là sân chơi sao? Các ngươi là tới chơi ?"

Thiết Nguyên trầm giọng nói: "Các hạ, ta chờ tuy là không phải là cái gì siêu cấp yêu nghiệt cùng thiên tài, nhưng tự nhiên, cũng không thể so với người khác kém!"

"Là sao?"

Thanh niên cười nhạt, "Thứ cho ta nói thẳng, các ngươi chính là rất kém cỏi!"

Nghe vậy, Cổ Kiếm Tông các đệ tử khuôn mặt sắc đều là âm trầm, đây là đang trần trụi khỏa thân vẽ mặt a!

Thiết Nguyên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thanh niên, lạnh lùng nói: "Tại hạ bất tài, muốn hướng các hạ lãnh giáo mấy chiêu!"

Như này cũng còn có thể nhẫn, cái kia Cổ Kiếm Tông không thể nghi ngờ là muốn trở thành toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ chê cười .

"Lãnh giáo ?"

Phía chân trời, cái kia thanh niên cười nhạt, "Nói thật, không quá muốn cùng các ngươi chơi, bất quá, các ngươi đã muốn chơi, vậy tới chơi chơi đi, cũng tốt trước giờ cho các ngươi xem rõ ràng bản thân chênh lệch ."

Thiết Nguyên bắt lại sau lưng cái kia đem đại thiết kiếm, hắn tay phải cầm cái kia kiếm nhìn thẳng cái kia thanh niên, sau một khắc, trong tay hắn đại thiết kiếm tuột tay mà ra, phi thẳng đến phía chân trời bắn tới .

Đại khai đại hợp, dũng mãnh không ai bằng!

Đây là lúc này mọi người cảm giác!

Nhưng mà rất nhanh, mọi người khuôn mặt biến sắc, bởi vì cái kia chuôi cự đại thiết kiếm trực tiếp bị cái kia thanh niên một tay nắm được kiếm nhọn!

Kiếm vẫn còn ở run rẩy, một tay cũng không pháp ở vào mảy may!

Phía dưới, cái kia Thiết Nguyên nhãn trung hiện lên lau lệ khí, sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia chuôi đại thiết kiếm thân về sau, cùng này đồng thời, vô số đạo kiếm khí giống như bạo vũ một dạng hướng cái kia thanh niên bắn nhanh đi .

Giờ khắc này, toàn bộ phía chân trời trải rộng kiếm khí!

Có hoa không quả!

]

Phía dưới, Dương Diệp lắc đầu, đừng xem những thứ này kiếm khí rất nhiều, thế nhưng, rất hư, phi thường hư, chính là đẹp mà thôi .

Quả nhiên, không trung tên kia thanh niên tay phải trực tiếp đấm ra một quyền, một cường đại lực lượng chấn động ra đến, trực tiếp đem cái kia kiếm khí đầy trời đánh thành bã vụn, mà cái kia Thiết Nguyên cả người cũng trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, rơi xuống đất về sau, cái kia Thiết Nguyên lần nữa hướng sau liền lùi lại trăm trượng khoảng cách mới dừng lại, mà ở khóe miệng hắn, đã mang theo tiên huyết .

Không trung, cái kia thanh niên nắm bắt thanh cự kiếm kia cười nhạt, "Kiếm tu ? Không thể phủ nhận, thế gian vẫn có rất nhiều cường đại kiếm tu, thế nhưng, nói thật, các ngươi rất yếu, các ngươi căn bản không thích hợp tới đây chiến giới!"

Thanh âm rơi xuống, hắn cong ngón búng ra .

Ông!

Thiết kiếm kịch liệt run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia Thiết Nguyên bắn tới .

Thiết kiếm qua chi chỗ, trực tiếp tại không gian chi trên(lên) để lại một đường thật dài vết trầy . Đủ thấy sự mạnh mẽ!

Xa chỗ đối diện, cái kia Thiết Nguyên con ngươi chợt co rụt lại, như lâm đại địch, đối phương lực lượng quá mạnh, như hắn tiếp không xuống, hắn không chết cũng phải trọng thương!

Thiết Nguyên đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một người đàn ông xuất hiện ở Thiết Nguyên trước mặt, ngay sau đó, ở ánh mắt mọi người bên trong, tên nam tử kia một tay trực tiếp tiếp nhận cái kia chuôi thiết kiếm!

Người này, chính là Dương Diệp!

Thiết kiếm ở Dương Diệp trong tay, không chút sứt mẻ!

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, cái kia Mặc Vũ nhìn Dương Diệp, nhãn trung quang mang chớp thước, không biết đang suy nghĩ gì .

Mà cái kia Lục Vân Tiên tắc thì nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thiết kiếm, nhưng sau đó xoay người đem kiếm giao cho Thiết Nguyên trước mặt, Thiết Nguyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đa tạ!"

Dương Diệp cười cười, "Việc nhỏ!"

Cái này Thiết Nguyên thực lực tuy là không thế nào mạnh, thế nhưng mới vừa rồi dám đứng ra, vẫn có tâm huyết, loại này có tâm huyết người, là có thể giúp một tay đấy!

Không trung, cái kia thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Thể tu!"

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia thanh niên, gật đầu, "Coi là vậy đi ."

"Muốn thử sao ?" Thanh niên hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Ta chỉ muốn nói hai câu, ta cảm thấy, ngươi cảm thấy thực lực chúng ta không đủ, không có tư cách tiến nhập chiến giới, có chút quá với phiến diện, như vậy như thế nào, ngươi để cho chúng ta thử xem, nếu như chúng ta thực lực thực sự không được, chúng ta tự nhiên sẽ buông tha, không có ai sẽ đi làm không tự lượng sức sự tình, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Thanh niên khẽ lắc đầu, "Nói thật, thực lực các ngươi là thật không đủ, cho các ngươi Cổ Kiếm Tông Chân Truyền Đệ Tử đi thử một chút đi. Còn nữa, tuy là chúng ta thu là chuẩn bị chiến viên, thế nhưng, cũng là có yêu cầu thấp nhất, rất đáng tiếc, các ngươi không đạt được yêu cầu thấp nhất!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Các ngươi yêu cầu thấp nhất là cái gì ?"

Thanh niên chỉ chỉ chính mình, "Ta là yếu nhất một trong mấy người, đánh bại ta, hoặc cùng ta chia năm năm, các ngươi có thể tiến nhập chiến giới ."

Nghe vậy, giữa sân Cổ Kiếm Tông chờ ngoại môn đệ tử khuôn mặt sắc đều là có chút khó coi .

Trước mắt cái này thanh niên, thấp nhất đều là tứ giới, hơn nữa, rõ ràng cho thấy không có hơi nước cái kia loại tứ giới!

Mà bọn họ bên trong, mạnh nhất là cái kia Thiết Nguyên, mà Thiết Nguyên đã bị đánh bại! Không có bất kỳ khó khăn liền bị đánh bại!

Đánh bại thanh niên chính là tiêu chuẩn!

Dương Diệp trầm mặc mấy hơi thở, nhưng sau nhìn về phía giữa sân Cổ Kiếm Tông chờ ngoại môn đệ tử, "Có phải thử một chút chưa?"

Thanh niên nói rất ngạo, thế nhưng, không có nghĩa là nhân gia sai rồi . Đã đối phương đưa ra một cái tiêu chuẩn, có thể hay không đạt được tiêu chuẩn, đó chính là hắn nhóm chuyện của mình .

Mọi người trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, một người đàn ông đứng dậy, người đi ra ngoài, chính là cái kia Lục Vân Tiên .

Tất cả mọi người nhìn về phía Lục Vân Tiên, Lục Vân Tiên ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thanh niên, "Ta thử xem!"

Thanh âm rơi xuống, trong tay hắn đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, sau một khắc, một luồng kiếm quang phóng lên cao!

Cái này sợi kiếm quang cực nhanh, lực lượng cũng rất mạnh, rất thuần túy một luồng kiếm quang!

So trước đó cái kia Thiết Nguyên cái kia sợi kiếm quang còn mạnh hơn!

Là mạnh mẽ rất nhiều!

Một bên, Dương Diệp khẽ gật đầu, không thể không nói, cái này Lục Vân Tiên thực lực vẫn là khá vô cùng, cái này kiếm khí rất sắc bén, cũng cực kỳ thuần túy, so với Thiết Nguyên hoa lệ kia kiếm khí thật tốt hơn nhiều .

Phía chân trời, cái kia thanh niên đạm thanh nói: "Cái này còn ra dáng ."

Thanh âm rơi xuống, hắn bấm tay một điểm, điểm này, giống như chơi cờ, cái kia một nơi không gian chợt run lên, ngay sau đó, từng đạo không gian cuộn sóng giống như nước gợn sóng hướng cái kia sợi kiếm quang chấn động đi!

Lực lượng mạnh phi thường!

Ở những thứ kia không gian cuộn sóng phía dưới, cái kia sợi kiếm quang ngạnh sinh sinh bị buộc ngừng trên không trung, không chỉ có như đây, mỗi một đạo cuộn sóng đánh vào kia kiếm quang chi lên, kia kiếm quang sẽ ảm đạm vài phần, ở đệ thứ năm cuộn sóng chi về sau, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp bị đánh toái!

Mà lúc, một thanh trường kiếm đột nhiên xuất hiện ở cái kia thanh niên trước mặt, kiếm nhắm thẳng vào cái kia thanh niên giữa chân mày .

Nhanh như thiểm điện, xảo quyệt như độc xà xuất kích!

Tuyển trạch cận chiến!

Cái kia thanh niên khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Cận chiến, cùng giai bên trong, ta cũng không sợ qua ai!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đấm ra một quyền, một cường đại Quyền Ý giống như hồng thủy một dạng chấn động mà ra, toàn bộ không gian đều là trở nên kịch liệt run lên!

Mà ngay một khắc này, Lục Vân Tiên hai mắt đột nhiên nhỏ bé híp lại, ngay sau đó, tay phải hắn run lên .

Ông!

Một đạo vang dội tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, từng luồng nhỏ như tóc tia kiếm đột nhiên từ hắn kiếm nhọn bên trong bắn nhanh mà ra, những thứ này tia kiếm trong nháy mắt chính là phá hết cái kia thanh niên lực lượng, nhưng sau sẽ cái kia thanh niên bao phủ .

Yên lặng một hơi thở .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, một cường đại lực lượng ở chân trời chấn động ra đến, này cổ lực lượng trực tiếp đem cái kia Lục Vân Tiên đẩy lui đủ đủ trăm trượng khoảng cách, chẳng qua rất nhanh, một đạo cường đại kiếm khí xẹt qua phía chân trời, nhưng sau sẽ cái kia thanh niên cũng đẩy lui mười mấy trượng!

Rất nhanh, phía chân trời dần dần bình tĩnh lại!

Thanh niên hơi chiếm thượng phong!

Không xa chỗ, thanh niên không có ở xuất thủ, hắn nhìn thoáng qua Lục Vân Tiên, "Rất thuần túy kiếm khí, uy lực không tệ, ngươi miễn cưỡng hợp cách ."

Lục Vân Tiên hướng về phía thanh niên ôm quyền, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lui qua một bên!

Không trung, thanh niên nhìn thoáng qua phía dưới mọi người, sau đó nói: "Chiến giới so với các ngươi tưởng tượng muốn tàn khốc nhiều, nơi đây, không phải yên vui ổ, nơi này là Vĩnh Hằng Quốc Độ nguy hiểm nhất, tàn khốc nhất địa phương . Đừng đem nơi đây cho rằng là các ngươi tăng thực lực lên ngôi cao, tuy là nó đúng là, nhưng là,là đối với cái kia loại có thực lực, người không sợ chết mà nói . Được rồi, ta cũng không nói thêm cái gì . Có còn hay không muốn lưu lại ? Nếu như mà có, liền ra đi!"

Nói đến đây, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ta cảm thấy ngươi thật có thể đánh, đi thử một chút ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cải chính một cái, ta không phải thật có thể đánh, ta là rất biết đánh nhau!"

Mọi người: "..."

. . ..

PS: Rõ ràng thiên sẽ có một phần phiên ngoại tuyên bố tại công chúng hào lên, mời mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên. Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Phiên ngoại đúng, cho nên, chỉ có thể phát chung hào lên, mời mọi người quan tâm . Cám ơn đã ủng hộ!

------oOo------

Chương 2477: Dương Diệp ? Người Thế Nào ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất biết đánh nhau!

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, lớn lối như vậy?

Không trung, cái kia thanh niên ngây cả người, nhưng sau cười ha ha một tiếng, "Được, tốt, đến xem, ngươi đến cùng có đa năng đánh!"

Phía dưới, Dương Diệp không có ở lời nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia thanh niên trước mặt, đấm ra một quyền!

Thanh niên hai mắt híp lại , đồng dạng đấm ra một quyền!

Cùng giai bên trong, đánh nhau cận chiến, hắn thật đúng là chưa sợ qua ai!

Nhưng mà, khi hắn nắm tay cùng Dương Diệp nắm tay đụng nhau một khắc kia, bên ngoài khuôn mặt sắc thốt nhiên kịch biến .

Ầm!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia thanh niên cả người trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn .

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, lần nữa xuất hiện ở cái kia thanh niên trước mặt, nâng lên chính là một cước hướng cái kia thanh niên tàn nhẫn đá đi .

Thanh niên không dám khinh thường, hắn hướng lui về sau một bước, sau một khắc, thân thể đột nhiên bay lên trời, ngay sau đó, một quyền đánh về phía Dương Diệp .

Ầm!

Một cường đại lực lượng tự thanh niên nắm tay bên trong chấn động mà ra, toàn bộ không gian trở nên kịch liệt run lên . Không chỉ có như đây, ở thanh niên nắm tay chi lên, còn xuất hiện một cường đại quyền mang!

Mà Dương Diệp không chút nào tránh lui!

Ầm!

Phía chân trời không trung theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, toàn bộ không gian chợt một hồi kích chiến, phảng phất đại địa chấn.

Đủ đủ quá mấy chục giây, không trung mới dần dần bình tĩnh lại .

Hai người không có ở xuất thủ!

Thanh niên nhìn một chút chính mình run tay, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi hợp cách!"

Hợp cách!

Dương Diệp nhìn nhìn mình tay, tay hắn giống nhau có chút run . Không thể không nói, cái này chiến giới bên trong cường giả hàm kim lượng vẫn là cao vô cùng, không phải cái kia loại thủy hóa . Nếu như hắn dùng đơn thuần nhục thân lực lượng, sợ là rất khó đánh bại trước mắt cái này người .

Chẳng qua cũng bình thường, những thứ này người ngày sau nhưng là phải cùng Hoang Tộc đối chiến, làm sao có thể yếu ?

Không trung, thanh niên nhìn phía dưới mọi người liếc mắt, "Còn có ai ?"

Cái này lúc, cái kia Mặc Nhã đột nhiên đứng dậy, cười nói: "Ta tới thử xem!"

Thanh âm rơi xuống, nàng chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, trong sát na, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao .

Không trung, cái kia thanh niên đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, cái kia Mặc Nhã cả người đột nhiên biến mất . Nhìn thấy một màn này, cái kia thanh niên khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, hai tay hắn hướng hai bên nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Một cường đại lực lượng lấy hắn làm trung tâm chấn động ra tới!

Giờ khắc này, cái kia một khu vực không gian trực tiếp hư ảo!

Mọi người căn bản xem không rõ ràng bên trong tràng cảnh!

Mấy hơi thở về sau, mảnh không gian kia khôi phục bình thường, mà giờ khắc này, cái kia Mặc Nhã đã về tới nàng phía trước sở đứng vị trí .

Thanh niên nhìn thật sâu liếc mắt Mặc Nhã, "Ta ngược lại thật ra nhìn lầm!"

Mặc Nhã khẽ gật đầu, không nói gì thêm .

Mà giữa sân mọi người cũng là có chút mộng, làm sao cái này Mặc Nhã liền thông qua đâu?

]

Không xa chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua Mặc Nhã, mới vừa rồi, người khác không có xem tinh tường, hắn là xem rõ ràng, cái này Mặc Nhã một kiếm liền chế trụ cái kia thanh niên!

Rất quỷ dị một kiếm!

Có điểm không đơn giản!

"Ta cũng tới thử xem!"

Cái này lúc, lại một người đàn ông đứng dậy .

Đứng ra nam tử, chính là cái kia Tiết Y Nhân!

Tiết Y Nhân hướng về phía thanh niên ôm quyền, chuyển chớp mắt, một thanh trường kiếm đột nhiên tự bên hông hắn vỏ kiếm bên trong điện xạ mà ra, trường kiếm giống như một đạo thiểm điện bắn thẳng đến cái kia thanh niên .

Phi kiếm!

Ở phi kiếm xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, cái kia thanh niên một chỉ điểm ra, cái này chỉ một cái, trực tiếp làm cho trước mặt hắn không gian chấn động lên .

Ầm!

Cái kia chuôi phi kiếm bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng trực tiếp đem cái kia thanh niên chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, mà cái kia chuôi phi kiếm cũng là thần không biết quỷ không ngờ xuất hiện ở cái kia thanh niên thân về sau, bất quá, thanh niên phản ứng cũng cực nhanh, xoay người chính là đấm ra một quyền .

Một cường đại quyền mang tự thanh niên nắm tay bên trong chấn động mà ra, nhưng mà, một quyền này cũng không có đẩy lùi cái kia chuôi phi kiếm, tương phản, thanh niên chính mình ngược lại bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Lúc này đây, cái kia chuôi phi kiếm không có ở thừa thắng xông lên, mà là một cái xoay người, bay trở về cái kia Tiết Y Nhân vỏ kiếm bên trong .

Tiết Y Nhân hướng về phía cái kia thanh niên ôm quyền, "Đa tạ!"

Không trung, thanh niên nhìn thoáng qua Tiết Y Nhân, nhưng sau nhìn về phía còn lại Cổ Kiếm Tông đệ tử, "Còn nữa không ?"

Giữa sân, còn dư lại những người đó không có ai ở xuất hiện .

Thanh niên đạm thanh nói: "Đã không có, vậy đều trở về đi . Không phải, các ngươi tiến nhập chiến giới, chính là đi chịu chết!"

Nghe vậy, giữa sân những thứ kia Cổ Kiếm Tông ngoại môn đệ tử thần sắc đều có chút uể oải, nguyên bản mang theo hy vọng mà đến, nhưng là bây giờ, chiến giới cũng còn đi đến vào liền phải trở về, chẳng ai sẽ dễ chịu .

Dương Diệp mấy người cũng không nói gì thêm, như thanh niên nói, thực lực không đủ, tốt nhất vẫn là trở về, không phải, tiến vào, sợ là cũng sẽ hại chính mình .

Cái này lúc, cái kia Thiết Nguyên đứng dậy, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp mấy người, "Chúc mừng các ngươi, đi vào chi về sau, vạn sự cẩn thận ."

Dương Diệp gật đầu, "Bảo trọng!"

Thiết Nguyên cười cười, "Ngày sau tông môn gặp nhau!"

Nói xong, hắn mang theo sau lưng những thứ kia ngoại môn đệ tử xoay người ngự kiếm rời đi .

Không trung, thanh niên nói: "Các ngươi bốn người đi theo ta!"

Vừa nói, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay, rất nhanh, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một cái truyền tống trận, rất nhanh, năm người tiến nhập truyền tống trận bên trong .

Chiến giới!

Truyền tống trận thông đạo bên trong, thanh niên nói: "Các ngươi gia nhập chiến giới, đương nhiên, các ngươi cũng là Cổ Kiếm Tông đệ tử . Bất quá, ngày sau nếu như cùng Hoang Tộc đại chiến, chiến giới chiến lệnh vừa đến, các ngươi cũng phải lập tức đến đây chiến giới, nghe lệnh điều khiển ."

"Chiến giới sẽ cùng tông môn phát sinh xung đột sao?" Mặc Nhã đột nhiên hỏi .

Thanh niên đạm thanh nói: "Chiến giới, là vĩnh hằng chi chủ cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cộng đồng ước định sáng lập một cái địa phương, cái này địa phương, chí cao vô thượng! Tình huống bình thường xuống, chiến giới không sẽ cùng các ngươi tông môn có mâu thuẫn gì, bởi vì ta kiểu mục tiêu, là Hoang Tộc!"

"Hoang Tộc ?"

Mặc Nhã nhíu mày, "Một cái Hoang Tộc mà thôi, cần ta Vĩnh Hằng Quốc Độ đối đãi như vậy sao?"

Thanh niên nhìn thoáng qua Mặc Nhã, "Thu hồi ngươi cái ý nghĩ này pháp, không phải, ngày sau ngươi chết như thế nào cũng không biết!"

Mặc Nhã chân mày to như trước nhíu chặt, chẳng qua nàng không có đang nói cái gì, hiển nhiên, nàng cũng ý thức được một ít vấn đề .

Hoang Tộc nếu quả như thật yếu như vậy, Vĩnh Hằng Quốc Độ còn có thể tốn hao vô số tài nguyên làm ra cái này thần bí chiến giới tới sao ?

Hiển nhiên là không thể!

Cái này lúc, thanh niên lại nói: "Nghe nói các ngươi Cổ Kiếm Tông đệ nhất thiên tài Cổ Nhạc Tiên đã đạt được ngũ giới ?"

Tiết Y Nhân nói: "Các ngươi chiến giới người cũng nghe qua Cổ sư huynh ?"

Thanh niên gật đầu, "Đối với Vĩnh Hằng chi giới thiên tài, chúng ta đều rất hiểu rõ . Chúng ta chiến giới đã từng đối với Cổ Nhạc Tiên ném ra cành ô-liu, nhưng là hắn không có tới!"

"Vì sao ?" Tiết Y Nhân hỏi .

Thanh niên đạm thanh nói: "Đương thời lý do của hắn là ở phá giới mấu chốt kỳ, nhưng là bây giờ, hắn không có có lý do gì đừng tới ."

"Các ngươi mạnh mẽ mộ binh sao?" Tiết Y Nhân hỏi .

Thanh niên nhìn thoáng qua Tiết Y Nhân, "Vĩnh Hằng Quốc Độ, không là một người Vĩnh Hằng Quốc Độ, là tất cả mọi người Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn Cổ Nhạc Tiên có trách nhiệm, có nghĩa vụ tới thủ hộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, không chỉ có hắn Cổ Nhạc Tiên, mọi người chúng ta đều có trách nhiệm cùng nghĩa vụ . Có quốc mới có gia, nếu như chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ bị Hoang Tộc đánh bại, cái kia lúc, các ngươi hay là cái gì Cổ Kiếm Tông cũng hoặc chính mình thế gia cũng còn hội tồn tại sao?"

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Năm đó, ngươi Cổ Kiếm Tông tông chủ tự thân suất lĩnh hơn mười vị cường đại kiếm tu ngăn cản Hoang Tộc cường giả, trận chiến kia, ngươi Cổ Kiếm Tông hơn mười vị kiếm tu chết trận, nhất kiện siêu Thần khí bị hủy, ngươi Cổ Kiếm Tông tông chủ càng là nhục thân bị hủy . Cũng chính bởi vì cái này nguyên nhân, ngươi Cổ Kiếm Tông mới có hôm nay danh ngạch . Mà ngươi Cổ Kiếm Tông, cũng bởi vì chuyện năm đó thu được thế nhân tôn trọng . Không phải sao?"

Không thể không nói, thanh niên nói không sai!

Năm đó trận chiến kia, Cổ Kiếm Tông tổn thất thảm trọng, kém chút trực tiếp diệt tông, thế nhưng, sự tình sau lại không có bất kỳ nhất phương thế lực tới đánh Cổ Kiếm Tông chủ ý, không chỉ có như đây, trận chiến kia chi về sau, Cổ Kiếm Tông địa vị ở Vĩnh Hằng Quốc Độ ngược lại cao hơn .

Ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trung giới, có một khối chiến bia, chiến bia cao tới trăm trượng, phía trên, ghi chép năm đó vì Vĩnh Hằng Quốc Độ chết trận cường giả, mà ở phía trên, Cổ Kiếm Tông liền chiếm gần trăm cái vị trí, rất thấy được một mảng lớn!

Cái này lúc, cái kia thanh niên đột nhiên nói: "Nói lên kiếm tu, ta ngược lại thật ra nhớ lại một cái người, một cái gọi Dương Diệp nhân!"

Nghe vậy, Dương Diệp hơi ngẩn người, hắn nhìn về phía thanh niên, người này nhận biết mình ?

"Dương Diệp ?" Mặc Nhã hỏi, "Người thế nào ?"

Thanh niên nói: "Cũng là một vị kiếm tu, một vị ở Hư Chân kỳ liền chém giết quá ngũ giới cường giả kiếm tu!"

Hư Chân kỳ chém giết ngũ giới!

"Làm sao có thể ?" Mặc Nhã kinh ngạc nói .

Thanh niên gật đầu, "Ta cũng cảm thấy không thể, bất quá, truyền về tin tức chính là như vậy ."

"Như này thiên tài, chúng ta làm sao chưa từng nghe qua ?" Tiết Y Nhân đột nhiên nói .

Thanh niên nói: "Bởi vì hắn là Vĩnh Hằng chi giới, cũng chính là chúng ta nói người bên ngoài!"

Mặc Nhã nhíu mày, "Người bên ngoài ? Làm sao có thể ? Cái kia loại thế giới, linh khí mỏng manh, cũng không có Vĩnh Hằng Chi Khí, làm sao có thể yêu nghiệt như thế, là lấy lừa truyền lừa sao?"

Thanh niên nói: "E rằng đi, bất quá, cái này người thật không đơn giản, tại hắn thân lên, còn có một con Linh Tổ, có chút không minh bạch, một con Linh Tổ làm sao sẽ theo hắn đâu?"

Linh Tổ!

Lời vừa nói ra, trong sân Mặc Nhã đám người là thật đang bị khiếp sợ đến .

Linh Tổ!

Các nàng không biết Hoang Tộc, không biết Dương Diệp, thế nhưng, Linh Tổ các nàng biết!

Đây chính là đã từng Vĩnh Hằng Quốc Độ tượng trưng a!

Vạn linh chi tổ!

Một bên, thanh niên nói: "Không nói cái kia Linh Tổ, đã nói cái kia Dương Diệp bản thân, nếu quả thật như đồn đãi vậy, hắn có thể đủ ở Hư Chân kỳ chém giết một vị ngũ giới, vậy xác thực có từng điểm từng điểm kinh khủng . Người như thế, đối với ta Vĩnh Hằng Quốc Độ có địch ý, không thể lưu a . Đương nhiên, cũng sẽ không lưu, ta chiến giới bên trong đã có người chờ lệnh đi giết hắn ."

Không xa chỗ, Dương Diệp trầm mặc không nói .

....

------oOo------

Chương 2478: Diệp Dương, Dương Diệp, Dương Diệp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Cái này Dương Diệp cũng là một vị kiếm tu ?" Mặc Nhã đột nhiên hỏi .

Dẫn đầu thanh niên gật đầu, "Là một vị kiếm tu!"

Mặc Nhã khóe miệng hơi cuộn lên, "Cái này cũng có chút ý tứ . Không nghĩ tới bên ngoài cái kia loại thế giới, lại vẫn hội xuất hiện loại này thiên tài, cũng không biết đưa hắn phóng tới ta Cổ Kiếm Tông đến, hắn còn có thể hay không thể tính là thiên tài!"

"Nhất định là một phế vật!" Cái này lúc, có người đột nhiên nói .

Mọi người đưa mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, bởi vì nói chuyện, chính là Dương Diệp!

Dương Diệp nói: "Các ngươi nghĩ, một vị Hư Chân kỳ chém giết ngũ giới, loại này sự tình khả năng sao? Tuyệt đối là không thể! Cho nên, trong mắt của ta, nói cái kia Dương Diệp là cái gì siêu cấp kiếm đạo thiên tài, nhất định là lấy lừa truyền lừa ."

Nói đến đây, hắn nắm chặc nắm tay, "Nếu để cho ta đụng tới hắn, tuyệt đối hai quyền đánh chết hắn!"

Thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có lòng tin này là chuyện tốt!"

Dương Diệp cười cười, "Nói, không biết xưng hô như thế nào các hạ!"

Thanh niên đạm thanh nói: "Lý Mộc . Nhớ kỹ, chờ một hồi còn muốn một số người khác hội tiến nhập chiến giới, ở chiến giới, không cấm chỉ nội đấu, thế nhưng, không thể đánh người chết, cũng không có thể đem người đánh phế, nếu không thì, hậu quả rất nghiêm trọng ."

"Là như thế nào nghiêm trọng pháp ?"Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Nghe vậy, mọi người nhịn không được nhìn thoáng qua Dương Diệp, người này, có bạo lực khuynh hướng a!

Lý Mộc nói: "Cái này nghiêm trọng, không phải đưa ngươi trục xuất chiến giới, mà là sẽ đem ngươi đưa đến một cái địa phương đi, tin tưởng ta, ngươi sẽ không muốn đi cái kia địa phương, cái kia địa phương, so với chết còn kinh khủng hơn vô số lần!"

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, mà lúc, bọn họ đã ly khai đường hầm vận chuyển .

Dương Diệp đám người xuất hiện ở một mảnh bụi mịt mờ thế giới, toàn bộ thế giới âm u, mà ở bọn họ bốn phía, tràn ngập thi thể hư thối vị cùng với mùi máu tươi . Mà ở mấy người bốn phía, tùy thời gặp được một ít phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài, có yêu thú, cũng có nhân loại.

"Chiến trường!"

Cái này lúc, Lý Mộc đột nhiên nói: "Các ngươi hiện tại đã đạt được chiến giới, nơi đây, là một mảnh chiến trường, cũng là các ngươi sau cùng một đạo khảo nghiệm . Đi qua mảnh chiến trường này, ở bên kia triệu dặm bên ngoài, chính là Chiến Thành . Các ngươi chỉ có thể đi tới, đương nhiên, các ngươi cũng không pháp ngự kiếm phi hành . Nhớ kỹ, các ngươi bây giờ không có đường lui, duy nhất đường lui chính là cái chết, mà các ngươi nếu như chết ở chỗ này, các ngươi tông môn sẽ không báo thù cho các ngươi, các ngươi là chết vô ích . Như các ngươi đầu hàng, các ngươi hội là chính mình tông môn, chính mình thế gia sỉ nhục, đương nhiên, chúng ta cũng không chấp nhận đầu hàng . Cho nên, chúc các ngươi may mắn!"

Nói xong, Lý Mộc xuất ra một tấm màu vàng Phù Lục bóp nát, sau một khắc, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, chỉ còn Dương Diệp bốn người .

Đi tới!

Đang trầm mặc khoảng khắc chi về sau, một bên cái kia Tiết Y Nhân đột nhiên nói; "Ba vị, ta cảm thấy chúng ta hẳn là cùng nhau liên thủ, các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp gật đầu, không có gì ý kiến . Hắn không quá nghĩ ra kiếm, có thể khiêm tốn cố gắng hết sức khiêm tốn một điểm . Mà không xuất kiếm tình huống xuống, hắn muốn đi đến kia cái gì Chiến Thành, sợ là độ khó vô cùng lớn a!

Bởi vì ở bên phải, có một cỗ thi thể, yêu thú thi thể, đó là ngũ giới yêu thú thi thể!

Mặc Nhã cùng cái kia Lục Vân Tiên gật đầu, biểu thị không thành vấn đề .

Loại thời điểm này, cũng không phải là đơn đả độc đấu thời điểm!

Tiết Y Nhân gật đầu, "Đi thôi! Chúc chúng ta vận may!"

Bốn người hướng xa chỗ đi tới, trên đường, bốn người thần sắc đề phòng không gì sánh được, Dương Diệp cũng là ở thời khắc đề phòng bốn phía, bởi vì hắn cảm giác bốn phía luôn luôn một đôi con mắt ở nhìn chòng chọc cùng với chính mình .

Nhất khắc đồng hồ về sau, bốn người trước mặt đại địa đột nhiên run rẩy động, bốn người thuận tay chuẩn bị xuất thủ, bất quá, khi hắn nhóm chứng kiến cảnh tượng trước mắt lúc, bốn người khuôn mặt sắc tức thì thay đổi, rất nhanh, bốn người không hẹn mà cùng hướng phía sau chạy đi!

Đoàng đoàng đoàng đoàng ...

Ở bốn người thân về sau, là một đám đại yêu, một đám hình dạng như sư tử, hình thể so với sư tử lớn mấy lần quái vật lớn, có chừng mười mấy con, mỗi một con đều là tứ giới!

Đây là muốn mệnh a!

Bốn người điên cuồng trốn!

Dương Diệp tự nhiên cũng muốn theo trốn, nếu như hắn xuất kiếm, có thể đơn giản chém giết những yêu thú kia, bất quá, cái kia quá kinh thế hãi tục . Thân phận của hắn, có thể không qua nổi nhân gia tinh tế cân nhắc!

Bốn người chạy trốn tốc độ có thể nói là thật nhanh, thế nhưng, đám kia đại yêu tốc độ nhanh hơn!

]

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chúng ta không thể như thế trốn xuống phía dưới, nơi đây, khẳng định còn có khác đại yêu, chúng ta như thế trốn, chờ chạy trốn tới khác đại yêu trong ổ đi, chúng ta liền ngừng ."

"Ý của ngươi là đánh ?" Mặc Nhã đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Không phải ngươi còn có khác biện pháp ?"

Mặc Nhã trầm mặc .

Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Ta đếm xuống, nhất cộng mười hai con đại yêu, chúng ta bốn người, một người ba con, các ngươi có vấn đề hay không ?"

Mặc Nhã đám người trầm mặc mấy hơi thở về sau, Tiết Y Nhân dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, "Có thể!"

Cái này lúc, Lục Vân Tiên cũng nói: "Có thể!"

Mặc Nhã sâu hấp một hơi, "Vậy đánh đi!"

Thanh âm rơi xuống, bốn người ngừng lại, xoay người, nhìn cái kia mười hai con đại yêu, bốn người thần sắc ngưng trọng không gì sánh được . Cái này mười hai con đại yêu vọt tới, tựa như thiên quân vạn mã vọt tới, cổ khí thế này, dường như muốn đạp phá cái này thiên địa!

Nhìn đám này đại yêu, Dương Diệp lắc đầu, lấy Nhị Nha thực lực, loại này yêu thú, nàng có thể đánh hơn mấy chục cái! Mà như Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đều ở chỗ này, bầy yêu thú này hoặc là bị đánh nằm úp sấp xuống, hoặc là sẽ tự động nằm úp sấp hạ!

Nghĩ đến Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, Dương Diệp đột nhiên có điểm tưởng niệm các nàng! Cũng không biết cái kia hai cái tiểu gia hỏa có nhớ hay không chính mình! Còn có An Nam Tĩnh!

Dương Diệp lắc đầu, không có ở suy nghĩ nhiều, phi thẳng đến đám kia đại yêu vọt tới!

Nhìn thấy Dương Diệp dẫn đầu vọt tới, cái kia Tiết Y Nhân ba người cũng không ở do dự, phi thẳng đến bầy yêu thú kia vọt tới .

Dương Diệp ánh mắt đầu tiên rơi vào đối diện cái kia xông lên phía trước nhất một đầu đại yêu, lúc này, cái kia đại yêu đã ở nhìn kỹ hắn, đại yêu nhãn trung, không che giấu chút nào lấy hung lệ .

Rất nhanh, một người nhất yêu càng ngày càng gần!

Đột nhiên, Dương Diệp thả người nhảy, đi thẳng tới cái kia đại yêu đỉnh đầu, mà ở trong tay hắn, nhiều hơn một khối mộ bia!

Khối này mộ bia, chính là trước đây Nhị Nha lấy được món đó mộ bia . Nhị Nha lúc đi quên mang đi, đơn giản hiện tại liền trở thành hắn Dương Diệp .

Không trung, Dương Diệp hai tay nắm cái kia Kiếm Mộ bia hướng phía dưới chợt chính là đập một cái .

Mà cái kia đại yêu cũng không có tránh né, mà là phi thẳng đến Dương Diệp khối kia mộ bia xông đụng tới .

Ầm!

Không trung, một đạo tiếng nổ vang giống như sấm sét nổ vang, cái kia đại yêu một tiếng kêu rên, trực tiếp tự không trung rơi đập trên mặt đất, mà Dương Diệp cả người cũng là trực tiếp té bay ra ngoài, bất quá, ở bay rớt ra ngoài thời điểm, hai tay hắn ôm khối kia mộ bia hướng trước mặt chính là đập một cái, bởi vì, đã có một đầu đại yêu vọt tới trước mặt hắn tới!

Ầm!

Cái kia đại yêu ngạnh sinh sinh đã trúng Dương Diệp cái này đập một cái, trực tiếp từ không trung rớt xuống!

Huyết mạch chi lực!

Dương Diệp mặc dù không có dùng kiếm, nhưng là lại dùng huyết mạch chi lực, có huyết mạch chi lực gia trì, hắn lực lượng có thể tuyệt không so với cái này chút tứ giới đại yêu yếu . Bất quá, đang đập phi con thứ hai đại yêu lúc, con thứ ba đại yêu trực tiếp đụng vào hắn thân lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp bay ra ngoài, giờ khắc này, đầu hắn ông ông tác hưởng, phảng phất có vô số con ong mật ai ong ong gọi!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia đại yêu lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau nhất trảo vỗ về phía Dương Diệp đầu .

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, nhìn thấy một màn này, Tiểu Ngưu dẫn theo búa sẽ lao tới, chẳng qua lại bị Kiếm Kinh ngăn cản .

Tiểu Ngưu có vẻ hơi lo lắng, ở nó bên cạnh tiểu long chờ đại yêu cũng là có chút lo lắng . Dứt bỏ Nhị Nha cùng Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, đối với Dương Diệp, bọn họ mặc dù không có quá lớn cảm tình, thế nhưng, lẫn nhau chỗ lâu như vậy, bọn họ cũng đã đem Dương Diệp cho rằng là người một nhà, phải nói, bọn họ đã tiềm thức đem Dương Diệp cho rằng là người một nhà .

Như Tiểu Ngưu có uy hiếp, tiểu long chúng nó là tuyệt đối sẽ không khoanh tay đứng nhìn, chúng nó mặc dù là không cùng loại loại đại yêu, nhưng là bây giờ, đều là Hồng Mông Tháp bên trong một phần tử!

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Vô sự, hắn không có việc gì!"

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Nhận thấy được một cường đại lực lượng chấn động mà đến, Dương Diệp chợt lắc lắc đầu, sau một khắc, hắn trực tiếp một quyền hướng cái kia đại yêu đánh tới .

Ầm!

Dương Diệp lại một lần nữa bay ra ngoài!

Mà cái kia đại yêu cũng bị Dương Diệp một quyền này oanh rơi đập ở địa!

Bất quá, đối với bọn nó mà nói, điểm ấy lực lượng, vẫn là gánh nổi đấy!

Rất nhanh, cái kia tam đầu đại yêu đứng lên, nhưng sau nhìn về phía xa xa Dương Diệp, lúc này đây, tam đầu đại yêu nhãn trung, sát ý mười đủ!

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp triệt để làm tức giận bọn họ!

Xa chỗ, Dương Diệp phun trong miệng tiên huyết, lúc này đây hắn mới phát hiện, mình nguyên lai mẹ hắn là một cái kiếm tu, ở không cần kiếm tình huống xuống, thực lực dĩ nhiên yếu đi nhiều như vậy!

Cái này lúc, cái kia tam đầu đại yêu đột nhiên hướng Dương Diệp vọt tới, lúc này đây, ở tam đầu đại yêu quanh thân, xuất hiện nhàn nhạt hồng mang, trong nháy mắt, tam đầu đại yêu thể tu lại lớn hơn chút, thân trên(lên) tản mát ra lực lượng cũng so trước đó mạnh rất nhiều!

Tam đầu đại yêu mục tiêu, chính là Dương Diệp!

Tại chỗ, Dương Diệp nheo mắt, ba tên này là tới thật đó a!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, tay phải hắn nhất chiêu, khối kia mộ bia bay đến trong tay hắn, hắn ôm mộ bia phi thẳng đến cái kia tam đầu đại yêu vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, cái kia tam đầu đại yêu ngược lại là ngẩn người, tên trước mắt này mạnh như vậy sao?

Tam đầu đại yêu đương nhiên sẽ không nhường đường, xông về phía trước!

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Ngươi muốn làm gì!"

Làm cái gì ?

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái nhe răng cười, "Lão tử nhục thân cũng là rất lợi hại, nay thiên, ta sẽ dùng nhục thân lực lượng giết chết ba tên này!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh lắc đầu, "Hoa ngược!"

Dương Diệp nhục thân ở cùng giới bên trong đã tốt vô cùng, thế nhưng, đây chính là tứ giới đại yêu, còn cao hơn hắn vài giai, hắn dùng nhất giới nhục thân đi theo tứ giới nhục thân, hơn nữa còn là đại yêu liều mạng, đây không phải là hoa ngược sao?

Chẳng qua rất nhanh, Kiếm Kinh lại tựa như là nghĩ đến cái gì, bừng tỉnh đại ngộ, "Nguyên lai như này!"

Dương Diệp là muốn đi qua lúc này đây kịch chiến, đề thăng chính mình nhục thân!

Hồng Mông Tháp bên ngoài!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trực tiếp té bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp trong miệng tiên huyết liên phun, giống như suối phun, rất là đồ sộ!

Mà trong đó một đầu đại yêu cũng bị Dương Diệp nhất mộ bia đập đầu đều nứt ra, thế nhưng, ảnh hưởng không phải đặc biệt đại!

Vì vậy, tam đầu đại yêu lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới, mà Dương Diệp cũng theo mặt đất bò dậy, nhưng sau lại hướng cái kia tam đầu đại yêu vọt tới!

Nào đó chỗ âm thầm, ba người đang nhìn khu vực này, hai nam một nữ .

Trong đó, cầm đầu nam tử đột nhiên nói: "Người này có chút ý tứ, là kiếm tu, lại dùng man lực đánh, hắn tên gọi là gì ?"

"Diệp Dương!" Một gã nam tử khác đạo.

"Diệp Dương ?"

Một bên, nữ tử chân mày to cau lại, "Diệp Dương ... Dương diệp ... Dương Diệp ..."

Cvt: Khổ, cái tên tốn nhiều IQ để nghĩ ra quá đây mà...

PS: Mới phiên ngoại đã tuyên bố: Mọi người có thể quan tâm ta vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm quan sát . Mới chú ý bằng hữu, đang chăm chú về sau, có thể điểm phiên ngoại tần đạo quan sát . Có ý kiến gì, cũng có thể ở vi tín chung hào đưa ra, ta đều hội từng cái quan sát!

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 2479: Ngoại: Ngân Hà Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

Địa điểm: Truyền tống trận thông đạo .

Thời gian: Không biết .

Thông đạo bên trong, Dương Liêm Sương An Nam Tĩnh song song mà đứng, ở các nàng bên cạnh, là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha .

Tiểu Bạch ngồi ở An Nam Tĩnh bả vai lên, có chút rầu rĩ không vui .

Như Dương Diệp một dạng, Tiểu Bạch cũng không yêu thích phân biệt, đặc biệt cùng Dương Diệp phân biệt . Đang cùng Dương Diệp phân biệt một khắc kia, nàng liền đã hối hận . Đáng tiếc, cái kia thì truyền tống trận đã khởi động .

Nhị Nha nhưng thật ra không có tim không có phổi, phản chính dưới cái nhìn của nàng, chính là đi chơi mấy ngày mà thôi, rất nhanh thì có thể đi về.

"Còn bao lâu ?" An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi .

Dương Liêm Sương lắc đầu, "Ta cũng không tinh tường, bất quá, cũng sẽ không lâu lắm ."

An Nam Tĩnh gật đầu, không có đang nói cái gì .

Dương Liêm Sương do dự xuống, sau đó nói: "Ở còn chưa tới phía trước, ta được nói cho các ngươi một chút quê nhà ta một ít quy tắc ."

"Quy tắc ?" An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Liêm Sương .

Dương Liêm Sương gật đầu, "Quê nhà ta cùng Đại Thiên vũ trụ còn có Vĩnh Hằng chi giới quy tắc không quá giống nhau, các ngươi đến rồi bên kia chi về sau, ngàn vạn lần không thể xằng bậy, không phải, sẽ cho quê nhà ta mang đến hủy diệt tính tai nạn!"

Đối với nàng gia hương mà nói, trước mắt cái này ba cái, chính là thần!

Cái này không có chút nào khoa trương!

An Nam Tĩnh gật đầu, "Không xằng bậy!"

Dương Liêm Sương nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Liêm Sương tỷ, ta theo Tiểu Bạch nhỏ như vậy, chúng ta thiện lương như vậy, làm sao có thể xằng bậy đâu? Ngươi yên tâm, lần này đi các ngươi gia hương, chúng ta cũng chỉ làm hai chuyện, chơi, ăn . Tiểu Bạch phụ trách chơi, ta phụ trách ăn ."

Dương Liêm Sương do dự xuống, sau đó nói: "Nhị Nha, Dương Diệp nói ngươi có bạo lực khuynh hướng, gọi được cẩn thận ngươi ."

Bạo lực khuynh hướng!

Nhị Nha vẻ mặt hắc tuyến, "Cái gì gọi là bạo lực khuynh hướng, Dương ca thật là, lão là nói xấu ta ."

Dương Liêm Sương lắc đầu cười, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Nhị Nha, tỷ tỷ là theo ngươi nói thật, chúng ta cái kia thế giới người đối với ngươi mà nói, rất nhỏ yếu, đi bên kia về sau, ngươi ngàn vạn lần ** chớ làm loạn ."

"Vạn nhất bọn họ muốn chọc ta làm sao bây giờ ?" Nhị Nha hỏi .

Dương Liêm Sương do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi trước tiên có thể với hắn nhóm giảng đạo lý ."

Nhị Nha liếm liếm mứt quả, "Dương ca nói, giảng đạo lý vô dụng, được nói nắm tay ."

Dương Liêm Sương nghiêm mặt nói: "Ở chúng ta nơi ấy, ngươi được giảng đạo lý ."

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Lúc cần thiết, có thể nói nắm tay sao?"

Dương Liêm Sương suy nghĩ khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi có thể cam đoan không đánh chết người sao ?"

Nhị Nha gật đầu, "Cái này có thể, ta có thể hạ thủ nhẹ một chút!"

Dương Liêm Sương thấp giọng thở dài, nàng đột nhiên có chút bận tâm . Nàng luôn cảm giác cái này Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đi tới nàng gia hương về sau, sẽ làm sự tình, làm đại sự tình!

Làm như biết Dương Liêm Sương gánh ưu, một bên An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Ta nhìn!"

Nghe vậy, Dương Liêm Sương tâm tình hơi chút khá hơn một chút, nàng coi như là đã nhìn ra, bất kể là cái này Tiểu Bạch vẫn là Nhị Nha, đều rất nghe An Nam Tĩnh.

Một bên, Nhị Nha đi tới Tiểu Bạch bên cạnh, nàng đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch bên mép, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua mứt quả, nhưng sau lắc đầu, nàng muốn Dương Diệp .

Nhị Nha chính mình liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Tiểu Bạch, chúng ta cũng chỉ phải đi chơi mấy ngày mà thôi, chờ ngươi chơi chán, ta chán ăn, chúng ta sẽ trở lại tìm Dương ca ."

Chơi!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng đột nhiên có chút tinh thần .

Nhị Nha lần nữa đem mứt quả đưa tới Tiểu Bạch bên mép, Tiểu Bạch lần này không có cự tuyệt, liếm liếm mứt quả, rất ngọt, vì vậy, nàng trực tiếp cắn một viên ngậm trong miệng, cái miệng nhỏ nhắn phồng .

Nhị Nha nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "An tỷ, ngươi ăn không ?"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha trong bàn tay nhỏ mới nhiều hơn mứt quả, nàng do dự xuống, nhưng sau gật đầu, Nhị Nha vội vã chuyển trên(lên) mứt quả .

An Nam Tĩnh liếm liếm mứt quả, mùi vị có điểm ngọt, lại có một chút chua xót, còn giống như không sai, vì vậy nàng lại liếm liếm .

Dương Liêm Sương: "..."

Một canh giờ sau .

Dương Liêm Sương đám người trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một cánh cửa ánh sáng .

Phải đến!

Dương Liêm Sương sâu hấp một hơi, không rõ có chút kích động .

Rất nhanh, mấy người xuyên qua cái kia đạo truyền tống môn .

Một mảnh tinh không bên trong, tinh không rất an tĩnh, tĩnh giống như đọng lại .

Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha cùng với Tiểu Bạch không ngừng đánh giá bốn phía, cái này lúc, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Đây là Ngân Hà Hệ ."

"Ngân Hà Hệ ?" An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Liêm Sương .

Dương Liêm Sương chỉ vào xa xa một viên Tinh Cầu, cười nói: "Đó là Mộc Tinh, còn có cái kia, cái kia là kim ngôi sao, ân, viên kia là Hỏa Tinh ..."

Dương Liêm Sương nói một hơi thật nhiều ngôi sao . Nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào xa xôi một viên thủy lam sắc Tinh Cầu lên, "Nơi ấy, chính là ta gia hương ."

Nhị Nha nhìn thoáng qua viên kia thủy lam sắc Tinh Cầu, sau đó nói: "Thật nhỏ, ta một quyền có thể đánh bể! Ta ..."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, Nhị Nha không nói, chuyên tâm ăn mứt quả .

An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chu vi những thứ này, chỉ có viên kia thủy lam sắc Tinh Cầu có sinh mệnh khí tức ."

Nói đến đây, nàng nhíu mày, nhìn về phía viên kia Hỏa Tinh .

"Làm sao vậy ?" Dương Liêm Sương hỏi .

An Nam Tĩnh trầm giọng nói: "Ở viên kia Hỏa Tinh lên, ta cảm nhận được sinh mệnh khí tức, thế nhưng rất nhanh lại ẩn dấu đi ."

Hỏa Tinh!

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn thoáng qua viên kia Hỏa Tinh, Hỏa Tinh có sinh mệnh ?

"Đi xem sao?" An Nam Tĩnh hỏi .

]

Dương Liêm Sương suy nghĩ một chút, sau đó nói: " Được rồi, trước theo ta về nhà đi!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Cứ như vậy, nửa canh giờ về sau, các nàng đến đến rồi viên kia thủy lam sắc Tinh Cầu trước .

Tinh không bên trong, Nhị Nha đột nhiên chỉ vào xa chỗ một ít trôi vật, "Liêm Sương tỷ, những thứ kia là cái gì ?"

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua Nhị Nha chỉ, lập tức cười nói: "Đó là vệ tinh ."

"Có thể ăn không ?" Nhị Nha hỏi .

Dương Liêm Sương: "..."

"Không thể được sao ?" Nhị Nha lại hỏi .

Dương Liêm Sương nói: "Đương nhiên không thể, đó là vệ tinh, ân, lấy sau ở giải thích với ngươi, trước theo ta xuống phía dưới, đến rồi ta gia, ta làm cho ngươi ăn ngon!"

Nghe được Dương Liêm Sương, Nhị Nha ánh mắt lần này theo những cái được gọi là vệ tinh trên(lên) thu hồi lại .

Rất nhanh, mấy người tiến nhập viên kia Tinh Cầu, bất quá, làm tiến nhập viên kia tinh cầu tầng khí quyển về sau, bất kể là An Nam Tĩnh vẫn là Dương Liêm Sương khuôn mặt sắc đều là đại biến!

Bởi vì trong nháy mắt, các nàng trong cơ thể huyền khí toàn bộ trở nên yên lặng, không chỉ có như đây, các nàng tự thân cảnh giới trong nháy mắt bị đè lên điểm thấp nhất!

Không có huyền khí có thể điều động, An Nam Tĩnh cùng Dương Liêm Sương trực tiếp tự không trung rơi mà xuống, còn tốt, Nhị Nha bắt được các nàng .

Nàng Nhị Nha dùng không phải huyền khí, mà là nhục thân chi lực, tinh khiết nhục thân lực lượng!

"Chuyện gì xảy ra ?" Dương Liêm Sương trầm giọng nói .

An Nam Tĩnh nhìn lướt qua bốn phía, thần sắc có chút ngưng trọng, "Kết giới, nơi đây sở hữu cường đại kết giới ."

Kết giới!

Dương Liêm Sương kinh ngạc nói: "Nơi đây còn có kết giới ?"

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Hoặc có lẽ là, là nào đó cường đại pháp tắc . Nơi đây, không đơn giản!"

"Chẳng lẽ có đại thần ở phù hộ chúng ta Trái Đất ?" Dương Liêm

Sương đột nhiên nói .

"Cái gì Trái Đất!"

Một bên, Nhị Nha đột nhiên nói: "Ta xem chính là một cái Thủy Cầu, phía trên này, thật nhiều thủy!"

Dương Liêm Sương: "..."

Tiểu Bạch nhìn lướt qua bốn phía, đầu lắc đầu, nàng không phải rất yêu mến nơi đây, nơi đây dường như không có linh khí, hoặc có lẽ là, linh khí quá quá ít .

Cái này lúc, Dương Liêm Sương nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi không thành vấn đề chứ ?"

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, "Vô sự!"

Tuy là không thể điều động huyền khí, thế nhưng đối với nàng mà nói, vấn đề cũng không lớn, nàng tuy là không chủ tu nhục thân, nhưng này cũng tuyệt đối không phải cái này thế giới người có thể gây tổn thương cho.

Dương Liêm Sương gật đầu, "Chúng ta đây đi xuống đi!"

Mấy người giảm xuống, rất nhanh, mấy người càng ngày càng tiếp cận mặt đất, lúc này, giới hạn đêm tối, vô số ngọn đèn giống như tinh thần một dạng trải rộng cả vùng .

"Oa sắt!"

Một bên, Nhị Nha đột nhiên nói: "Những thứ này là cái gì ? Rất xinh đẹp a!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng đối với những thứ kia ngọn đèn cũng rất tò mò, đủ mọi màu sắc, xem thật kỹ! Trong lòng nàng đã đem những thứ kia ngọn đèn nhỏ đèn cho rằng là vật trong túi .

Dương Liêm Sương cười cười, "Xuống phía dưới các ngươi sẽ biết, đầu tiên nói trước, các ngươi giống như lấy ta, không thể tư nhân tự đi khắp nơi!"

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch theo bản năng gật đầu, các nàng đã bị những thứ kia ngọn đèn hấp dẫn .

Rất nhanh, mấy người rơi xuống đất, rơi chỗ, là ở nhất chỗ đường phố lên.

Cũng may ban đêm muộn, người thiếu, lại tương đối vắng vẻ, nguyên nhân đây, cũng không có người chú ý tới các nàng .

Dương Liêm Sương nhìn lướt qua bốn phía, thần sắc có chút phức tạp, "Yến Kinh ... Cha, mẹ, các ngươi đã hoàn hảo ?"

"Oa sắt ..... Tiểu Bạch ngươi mau nhìn, cái vật kia đang chạy ai, oa, ngươi thấy không, nó không có sóng linh khí cũng có thể chạy ai, thật là lợi hại!"

"Tiểu Bạch ngươi xem ngươi xem, nhà kia thật cao ai, còn có thể phát quang, bất quá, dường như rất yếu ai, ta một quyền có thể đánh ngã!"

"Tiểu Bạch ngươi xem bên này, ngươi xem nữ nhân kia, nàng y phục mặc tốt thiếu, ngực đều lộ phân nửa đi ra, thật là mắc cở, phải không ta đánh chết nàng đi!"

Một bên, Dương Liêm Sương nhanh lên lôi kéo tầng tầng không ngớt Nhị Nha còn có Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới .

Bởi vì vừa rồi Nhị Nha nói rất lớn tiếng, đã bị cái kia y phục mặc rất ít nữ nhân nghe được, đối phương quăng tới ánh mắt phẫn nộ .

Một đường lên, Dương Liêm Sương đám người vẫn rước lấy không thiếu ánh mắt, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn tốt, An Nam Tĩnh cùng Dương Liêm Sương đây chính là hoạt thoát thoát mỹ nhân, đại mỹ nhân! Đặc biệt hai người mặc, giống như là trong kịch ti vi cái kia loại cổ đại nữ tử giống nhau, thật rất mỹ . Cho dù là một ít nữ nhân, cũng không nhịn được xem vài lần Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh .

Đường lên, Nhị Nha liếm liếm mứt quả, sau đó nói: "Liêm Sương tỷ, các ngươi nơi này nữ nhân vì sao mặc quần áo như vậy thiếu ?"

Dương Liêm Sương vẻ mặt hắc tuyến, nàng muốn giải thích thế nào ?

Cái này lúc, Nhị Nha lại nói: "Các nàng là không phải cố ý vì hấp dẫn ánh mắt của nam nhân ?"

Dương Liêm Sương nói: "Chưa tính là đi, yêu mỹ là nữ nhân thiên tính ."

"Lộ ngực lộ cái mông liền đẹp không ?" Nhị Nha lại hỏi . (=_=)

Dương Liêm Sương không nói, cái này giải thích thế nào ? Không có pháp giải thích!

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên lại nói: "Liêm Sương tỷ, ta đói!"

Đói bụng!

Dương Liêm Sương do dự xuống, cái này lúc, Nhị Nha đã chạy đến một bên tiểu bán hàng rong, một cái bán thuộc về hoa quả bán hàng rong .

Nhị Nha trực tiếp cầm lên một quả chuối, nhưng sau cắn xuống một cái . Rất nhanh, nàng lại phun ra, "Phi phi, thật là khó ăn ."

Nói xong xoay người muốn đi, cái này lúc, bán thuộc về hoa quả lão bản đột nhiên ngăn ở Nhị Nha trước mặt, lão bản là một cái trung niên mập mạp, phi thường mập, là Nhị Nha dáng gấp mấy lần!

Lão bản đưa ra một tay, "Tiểu nha đầu, ngươi còn không có trả thù lao ."

"Trả thù lao ?" Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Cho cái gì tiền ?"

Lão bản chỉ chỉ bị Nhị Nha vứt trên đất cái kia tiêu, "Ngươi ăn một khẩu, được trả thù lao ."

Nhị Nha nhìn lão bản kia, chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng nắm chặc nắm tay, "Ngươi bán khó ăn như vậy gì đó, còn muốn tiền, ngươi da mặt tỷ thí thế nào Dương ca còn dày hơn ?"

Lão bản ngây ngẩn cả người, đây là cái gì lưu manh Logic ?

Cái này lúc, Dương Liêm Sương đã đi tới, chứng kiến Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh, lão bản đang muốn nói, Dương Liêm Sương dẫn đầu nói: "Lão bản, có thể hay không mượn điện thoại dùng một lát ?"

Lão bản có chút phòng bị nhìn Dương Liêm Sương, "Làm cái gì ?"

Dương Liêm Sương cười nói: "Chúng ta ví tiền cùng điện thoại di động đều rơi vào quán rượu, hiện tại, ta cần liên hệ một cái bọn họ, làm cho người nhà ta tới đón chúng ta!"

Vừa nói, nàng đem trên tay mình khối kia bề ngoài cởi ra, nhưng sau đưa cho lão bản kia, "Trước làm mượn nợ, yên tâm, chúng ta không phải gạt tử!"

Lão bản nhìn thoáng qua khối kia bề ngoài, do dự xuống, sau đó nói:

"Gặp các ngươi cũng không giống là tên lừa đảo, đến, điện thoại di động cho ngươi mượn gọi điện thoại, còn cái này bề ngoài, ta cũng không cần ."

Nói đến đây, hắn đem điện thoại di động của mình đưa cho Dương Liêm Sương .

Dương Liêm Sương mỉm cười, "Đa tạ!"

Vừa nói, nàng bấm một số điện thoại, rất nhanh, điện thoại thông .

"Người nào ?" Bên kia truyền đến một giọng nói . Là một nữ sĩ .

Dương Liêm Sương sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Mẹ, là ta!"

Bên kia ở ngẩn đại khái mấy hơi thở về sau, một đạo thanh âm run rẩy truyền tới, "Sương, Sương nhi ?"

Dương Liêm Sương gật đầu, "Là ta, ta bây giờ đang ở ..."

Một lát sau, Dương Liêm Sương cúp điện thoại, nhưng sau sẽ điện thoại trả lại cho lão bản kia .

Lão bản kia nhìn thoáng qua một bên liếm mứt quả Nhị Nha, hắn do dự xuống, nhưng sau theo chính mình quầy hàng trên(lên) cầm lấy một quả chuối, hắn đẩy ra chi sau đưa cho Nhị Nha, "Cho ngươi ăn, không lấy tiền!"

Nhị Nha nhìn thoáng qua lão bản, "Khó ăn!"

Lão bản có chút không nói, "Ngươi liền da đều không lột, có thể không khó ăn không ?"

Nhị Nha còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Tiểu Bạch đã tiếp nhận cái kia tiêu, nàng nhẹ nhàng liếm liếm, nhưng sau nhìn về phía lão bản, lão bản cười nói: "Cắn ăn!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhẹ nhẹ cắn một khẩu, nhai một hồi, còn giống như không sai, vì vậy, nàng đưa tới Nhị Nha bên mép, Nhị Nha tự nhiên muốn cho Tiểu Bạch mặt mũi, cũng cắn một khẩu, mùi ngon giống như có thể!

Rất nhanh, hai cái tiểu gia hỏa đem cái kia tiêu ăn xong rồi, nhưng sau hai cái tiểu gia hỏa nhìn về phía lão bản kia .

Một bên, Dương Liêm Sương cười nói: "Lão bản, làm cho các nàng ăn, chờ một hồi ta tính tiền ."

Lão bản có chút do dự, hắn làm là vốn nhỏ sinh ý a, vạn liếc mắt trước mấy tên này là tên lừa đảo, vậy hắn liền thật muốn khóc không ra nước mắt a! Mặc dù coi như không quá giống, thế nhưng hắn vẫn còn có chút gánh ưu .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên đang cầm một viên giới tinh đưa tới lão bản kia trước mặt, nàng Tiểu Bạch không phải ăn cơm chùa người.

Nhìn Tiểu Bạch móng vuốt trong viên kia giới tinh, lão bản ngây ngẩn cả người, tuy là hắn không biết giới tinh, thế nhưng, hắn liếc mắt liền nhìn ra cái này giới tinh bất phàm, so với kim cương còn chói mắt a!

Phi phú tức quý!

Đây là lão bản đối trước mắt Dương Liêm Sương đám người đánh giá .

Lão bản khoát tay áo, sau đó nói: "Ngươi, các ngươi muốn ăn cái gì, theo liền cầm, chờ một hồi, chờ một hồi vị cô nương này tính tiền!"

Tiểu Bạch đang cầm giới tinh lại đi lão bản nơi ấy đưa chuyển, lão bản cũng là lắc đầu cự tuyệt, hắn tuy là không có đọc bao nhiêu sách, thế nhưng hiểu một cái đạo lý, người a, hầu hết thời gian không thể quá tham lam, không phải , bình thường hạ tràng đều sẽ không quá tốt!

Một bên Dương Liêm Sương đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Nhận lấy đi, vật này cho lão bản, rất có thể mang đến cho hắn không tốt sự tình!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau thu hồi giới tinh, mà giờ khắc này, Nhị Nha chạy tới cái kia trước gian hàng, nhìn cái kia quầy hàng ở trên những thứ kia hoa quả, Nhị Nha rất có hứng thú .

Tiểu Bạch cũng rất có hứng thú .

Linh quả gì gì đó, các nàng đã chán ăn . Loại trái này, các nàng vẫn là lần đầu tiên thấy!

Hai cái tiểu gia hỏa bắt đầu ăn .

Tiểu Bạch hai tiểu trảo phân biệt cầm hai cây hương tiêu, cái miệng nhỏ nhắn liếm một khối nửa bên dưa hấu, liếm một hồi, lại cắn hai cái hương tiêu .

Nhị Nha tương đối bạo lực, thấy cái gì liền ăn cái gì, cái kia tốc độ ăn cùng bạo lực, đã đem lão bản kia hù được!

Ngươi gặp qua mở miệng một tiếng quả táo tiểu cô nương sao? Ngươi gặp qua ăn dưa hấu liền da đều ăn người sao ?

Trước mắt lão bản gặp được!

"Ta cái rãnh!"

Cái này lúc, một đạo một chút bối rối tự một bên truyền đến, "Hắn đây mụ là quỷ chết đói đầu thai sao?"

Nghe vậy, Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh chân mày cau lại, hai nữ quay đầu nhìn lại, người đến là một gã ăn mặc ngắn tay quần cụt thanh niên, thanh niên cạo lấy bình thường, khuôn mặt trên(lên) có một vết sẹo, mà tại đây thân lên, mơ hồ có thể thấy được một cái xăm long hình xăm .

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia thanh niên, sau đó tiếp tục gặm cùng với chính mình trước mặt viên kia dưa hấu, Dương Liêm Sương làm cho nàng khiêm tốn một điểm, không phải, nàng trực tiếp nuốt sống .

Cái kia thanh niên ánh mắt lại rơi vào cái kia Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh thân lên, chứng kiến hai nữ, bên ngoài nhãn tình sáng lên, nhưng sau chu môi huýt sáo một tiếng, cái này lúc, một bên lão bản kia đột nhiên cả giận nói: "Ngươi lại tới làm cái gì!"

Thanh niên thu hồi ánh mắt, nhìn về phía lão bản kia, nhưng sau đốt một điếu thuốc, "Gần nhất khuyết điểm tiền tiêu!"

"Thiếu tiền ?" Lão bản cả giận nói: "Ngươi còn thiếu tiền ? Ngươi con bất hiếu này, lần trước đem ngươi mụ chữa bệnh bệnh tiền đều trộm đi, ngươi, ngươi có còn hay không một điểm lương tri ? Ngươi còn ....."

Thanh niên đem khói phun ra, "Đừng mẹ hắn cùng lão tử nói những thứ này, liền một câu, có hay là không có!"

Lão bản cả giận nói: "Không có, ngươi cái này ..."

Cái này lúc, thanh niên đột nhiên đi tới trái cây kia trước sạp, một cước đá vào trái cây kia quán lên.

Xoạt!

Toàn bộ hoa quả quán ầm ầm ngã xuống đất, phía trên những thứ kia hoa quả trong nháy mắt vung vãi nhất, đang ở gặm thuộc về hoa quả Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đều ngẩn ra . Bởi vì các nàng trước mặt hoa quả tất cả cút tới đất lên!

Tiếp đó, cái kia thanh niên trực tiếp một tay lấy lão bản kia đẩy ngã trên mặt đất, nhưng sau hắn trực tiếp đoạt lấy lão bản kia hông giữa ví tiền, xoay người rời đi .

Tiểu Bạch ngây cả người, nhưng sau qua tay đã đem hữu trảo trong vỏ chuối ném ở cái kia thanh niên mặt lên.

Lúc này đây, cái kia thanh niên ngây ngẩn cả người, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lại đem móng trái hương tiêu bì ném ra ngoài, rất chính xác, vừa vặn nhét vào cái kia thanh niên mặt lên.

Cái kia thanh niên trong nháy mắt nổi giận, trực tiếp rút ra một bên nhất cái dưa hấu đao, "Ta cái rãnh mẹ nó, lão tử chém chết ngươi ..."

Vừa nói, bên ngoài trực tiếp nắm dưa hấu khảm đao hướng Tiểu Bạch bổ tới .

Cái này lúc, một bên Nhị Nha đột nhiên nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, người địa cầu có điểm không hữu hảo a!"

Cvt: Mụi đang cố tìm phiên ngoại về Tiêu Dao Tử, nhưng khó tìm quá, cầu mn ủng hộ nguyệt phiếu và kim đậu ạ. Mụi cảm ơn....

------oOo------

Chương 2480: Ngoại: Tới Tự Thiên Tuyền Hệ Kiếm Tu

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngân Hà Hệ, Trung Thiên Vũ Trụ .

Ngân Hà bảng .

Ngân Hà bảng là Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ một cái bảng xếp hạng, cũng là duy nhất một cái bảng xếp hạng . Có thể lên bảng, đều là Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ nhất kiệt xuất nhất siêu cấp thiên tài . Cái này bảng, là Ngân Hà Hệ hết thảy thiên tài trong lòng thánh địa, cũng là hết thảy thiên tài hướng tới địa phương .

Bởi vì có thể lên bảng người, kỳ danh đều chắc chắn truyền khắp toàn bộ Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ .

Vinh quang!

Ngoại trừ vinh quang, vẫn có thể đề thăng thực lực của chính mình, bởi vì ở nơi này bảng lên, ngươi có thể đủ gặp phải các loại các dạng siêu cấp thiên tài, những thứ này siêu cấp thiên tài bên trong, có kiếm tu, Đao Tu, thể tu chờ!

Chiến đấu!

Chỉ có chiến đấu mới có thể mau hơn đề thăng thực lực của chính mình, cũng chỉ có chiến đấu, mới có thể tốt hơn tôi luyện một người tâm tính cùng tính cách .

Cho nên, cái này Ngân Hà bảng ở trên bài danh cạnh tranh, đó là không gì sánh được kịch liệt cùng tàn khốc . Bởi vì có thể ngươi nay ngày trước vào một gã, ngày mai sẽ khả năng có người đến khiêu chiến ngươi, nhưng sau đem ngươi làm tiếp, thậm chí cũng không cần rõ ràng thiên, sau một khắc liền sẽ có người tới khiêu chiến ngươi!

Kịch liệt, tàn khốc!

Đây chính là Ngân Hà bảng!

Tần gia .

Tần gia là Ngân Hà Hệ Bát Đại Thế Gia một trong, cũng là Ngân Hà bảng tạo dựng người .

Ở Tần gia chủ thế giới, cũng chính là Thiên Vũ Đại Lục lên, có một tòa thành, danh Thiên Vũ Thành, thành trung không có phòng ốc kiến trúc, chỉ có một cái thời không luận võ đài, những thứ này luận võ đài, đều là do Tần gia tiêu hao nhiều tiền chế tạo, mỗi một tòa luận võ đài đều là do đạt được chí cảnh cấp thần bí không gian thạch cùng Kim Cương chế tạo, có thể thừa nhận chân cảnh cường giả lực lượng!

Thiên Vũ Thành là thiên tài tụ tập trung tâm, bởi vì mỗi ngày đều có vô số thiên tài đến đây đánh bảng, ngoại trừ đánh bảng, còn có người là muốn tìm cao thủ đúc luyện chính mình!

Cái này nhất thiên, Thiên Vũ Thành phá lệ náo nhiệt . Bởi vì bài danh thứ tư Khô gia siêu cấp thiên tài Khô Mệnh muốn đánh bảng!

Ngân Hà bảng thứ tư!

Đây là khái niệm gì ?

Ở toàn bộ Ngân Hà Hệ Trung Thiên Vũ Trụ, nhân khẩu đâu chỉ ức ức vạn, ở những thứ này người bên trong bài danh thứ tư, đó là kinh khủng cỡ nào ?

Không, khủng bố đều không đủ để hình dung cái này vị Khô gia thiên tài .

Bởi vì ở Luân Hồi Cảnh lúc, liền đã có thể giết nửa bước chân cảnh như giết chó, không chỉ có như đây, bên ngoài vẫn có thể đối kháng chân cảnh cường giả!

Mà vị Khô gia thiên tài, chẳng qua mới 31 tuổi!

Ở Thiên Vũ Thành chính trung ương, có ba cái lớn đặc biệt thời không luận võ đài, cái này ba cái luận võ đài, chính là Ngân Hà bảng trước ba dành riêng luận võ đài .

Lúc này, chu vi đã tụ tập vô số thiên tài, những thứ này thiên tài, có nửa bước chân cảnh, có chí cảnh, cũng có Luân Hồi Cảnh . Kỳ thực, cảnh giới rất khó ước lượng những thứ này thiên tài thực lực chân thật, bởi vì hắn nhóm hầu như đều có khiêu chiến vượt cấp năng lực!

Ở cái kia bên phải nhất luận võ đài lên, đứng một gã thanh niên, thanh niên mặc quần áo ma y, chân hạ là một đôi dép vải gai, hắn hai tay thả lỏng thân về sau, hai mắt khép hờ, lẳng lặng cùng đợi .

Người này, chính là Khô gia siêu cấp thiên tài, Khô Mệnh!

Khoảng chừng quá nhất khắc đồng hồ về sau, luận võ đài trên(lên) đột nhiên xuất hiện một vệt sáng xanh, rất nhanh, một gã thân mặc trường bào màu đen thanh niên xuất hiện ở luận võ đài lên.

Vũ Phong!

Vũ gia siêu cấp thiên tài, cũng là lúc này Ngân Hà bảng thứ ba!

Vũ Phong quan sát liếc mắt Khô Mệnh, sau đó nói: "Ra tay đi!"

"Ba chiêu!"

Khô Mệnh đột nhiên dựng lên ba cái chỉ, "Ba chiêu bại không được ngươi, ta từ hôm nay lấy sau không ở đánh Ngân Hà bảng!"

Luận võ đài xuống, một mảnh xôn xao!

Ba chiêu!

]

Cái này Vũ Phong nhưng là chí cảnh, 31 tuổi chí cảnh, càng là Vũ gia đương đại đệ nhất thiên tài, khả năng đủ đánh tới Ngân Hà bảng thứ ba, cái này đã đủ để chứng minh thực lực khủng bố . Phải biết, một cái người muốn đánh Ngân Hà bảng nói, đó là nhất định phải theo mặt sau cùng bắt đầu đi phía trước đánh .

Bởi vì Ngân Hà bảng ở trên vũ giả, chỉ có thể khiêu chiến cao hơn chính mình hai gã người.

Từ này có thể thấy được, Vũ Phong có thể đạt được thứ ba, đó là kinh khủng cỡ nào!

Mà bây giờ, Khô Mệnh dĩ nhiên nói ba chiêu đánh bại Vũ Phong, đây là bực nào tự tin!

Luận võ đài lên, Vũ Phong nhìn Khô Mệnh hồi lâu, nhưng sau gật đầu, nói: "Tới để cho ta nhìn, thực lực ngươi đến tột cùng mạnh mẽ đến trình độ nào, để cho ngươi có sự tự tin như thế!"

Vũ Phong khẽ gật đầu, "Như ngươi mong muốn, giải quyết ngươi về sau, ta còn muốn đi tìm xếp hàng thứ hai cái tên kia ."

Nói xong, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Khô Mệnh tiêu thất một khắc kia, Vũ Phong đột nhiên cũng tiêu thất ngay tại chỗ . Ở hai người tiêu thất một khắc kia, cái kia luận võ đài đột nhiên tiêu thất .

Thời không luận võ đài!

Bởi vì ... này chút thiên tài lực lượng thực sự quá cường đại, chỉ là dựa vào luận võ đài đều khó có thể chịu đựng những thứ này thiên tài lực lượng, nguyên nhân đây, Tần gia ngay tại những này luận võ đài trên(lên) thiết lập truyền tống trận, làm luận võ bắt đầu lúc, luận võ đài sẽ tự động tiến nhập hư không chiến trường, cái kia hư không chiến trường cũng không phải bình thường chiến trường, mà là từ Tần gia chân cảnh cường giả cộng đồng củng cố hư không chiến trường!

Giữa sân, mọi người ánh mắt nhất chớp mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm cái kia luận võ đài vị trí .

Chờ, chờ luận võ kết thúc!

Kỳ thực, tình huống bình thường xuống, mọi người là có thể xem cuộc chiến, bất quá, chủ ý này xem tỷ võ hai người có nguyện ý hay không, mà giờ khắc này, Khô Mệnh hai người hiển nhiên không muốn nhường quan sát .

Kỳ thực cái này cũng bình thường, bởi vì luận võ lúc, song phương khẳng định đều sẽ thi triển ra lá bài tẩy của mình, đối với lá bài tẩy của mình, song phương khẳng định cũng không muốn để cho người khác nhìn thấy, con bài chưa lật để cho người khác nhìn thấy, vậy không gọi lá bài tẩy .

Ở hai người luận võ lúc, một người đàn ông đi tới Thiên Vũ Thành bên ngoài .

Nam tử mặc quần áo mây trường bào màu trắng, cầm trong tay một thanh không có vỏ kiếm trường kiếm, tại đây trước ngực bên trái vị trí, có khắc một cái nho nhỏ kiếm chữ .

Khi người đàn ông muốn vào cửa thành lúc, một gã hắc giáp sĩ binh đột nhiên chắn trước mặt của hắn, "Lần đầu tiên tới ?"

Nam tử khẽ gật đầu .

Hắc giáp sĩ binh chỉ vào một bên một cái thạch trụ, nói: "Phàm lần đầu tiên tới người, nhất định phải trải qua khảo hạch, khảo hạch qua cửa người, mới có thể vào thành ."

Nam tử quay đầu nhìn về phía bên phải cái kia thạch trụ, "Trắc thí trụ ?"

Hắc giáp sĩ binh gật đầu, "Chứng kiến thạch trụ ở trên cái kia mấy viên màu sắc bất đồng hòn đá sao? Trong đó, hòn đá màu tím tối cao, thứ nhì là kim sắc, hồng sắc, hắc sắc, sau đó là lam sắc, nếu muốn vào thành, chỉ cần ngươi lực lượng có thể làm cho đá màu đen sáng lên mới có thể ."

Nam tử khẽ gật đầu, nhưng sau hỏi, "Tối cao ghi lại người là ai ?"

"Vũ Mục!"

Hắc giáp sĩ binh thần tình thay đổi tôn kính lên, "Vũ gia tổ tiên, hắn từng tại Luân Hồi Cảnh lúc, một kích để được hòn đá màu tím sáng lên, đồng thời sáng đủ đủ ba ngày ba đêm!"

Nghe được hắc giáp lời của binh lính, nam tử nhãn trung hiện lên vẻ khác thường màu sắc, "Hắn hiện tại ở đâu ?"

Hắc giáp sĩ binh khẽ lắc đầu, "Không biết . Người nhà họ Vũ nên biết!"

Nam tử khẽ gật đầu, "Lần sau tự ta đi tìm ."

Nói hắn quay đầu nhìn về phía một bên trắc thí trụ, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn đột nhiên cầm kiếm nhất trảm .

Xuy!

Kiếm quang hiện lên .

Kiếm thu .

Nam tử thu hồi ánh mắt, nhưng sau hướng thành trung đi tới .

Hắc giáp sĩ binh ngây cả người, sẽ ngăn lại nam tử, mà đang ở cái này lúc, xa xa khảo nghiệm kia trụ ở trên hòn đá màu tím đột nhiên sáng lên .

Nhìn thấy một màn này, hắc giáp sĩ binh hai mắt tức thì trợn tròn lên, nhưng mà ở nơi này lúc, tại hắn nhìn kỹ xuống, khảo nghiệm kia trụ đột nhiên nhẹ run lên, run một hồi từng cái

Ầm!

Ở hắc giáp binh lính nhìn kỹ xuống, khảo nghiệm kia trụ ầm ầm vỡ vụn, hóa thành vô số mảnh nhỏ tán lạc tại trên đất .

Nhìn thấy một màn này, hắc giáp sĩ binh cả người trực tiếp thạch hóa tại chỗ .

....

Thành trung, tỷ thí vẫn còn tiếp tục .

Khoảng chừng quá sấp sỉ nhất khắc đồng hồ về sau, đột nhiên, luận võ đài nguyên lai không gian đột nhiên rung động nhè nhẹ lên . Lại qua mấy hơi thở, luận võ đài xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người . Mà này lúc, cái kia Vũ Phong cũng là quỳ một gối xuống lấy .

Vũ Phong thất bại!

Bởi vì một bên Khô Mệnh là đứng!

Vũ Phong thất bại!

Khô Mệnh hai tay thả lỏng thân về sau, hắn nhàn nhạt nhìn Vũ Phong, "Ngươi thất bại ."

Vũ Phong lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Khô Mệnh, "Nửa bước chân cảnh, ngươi đã chạm tới chân cảnh cánh cửa, cách chân cảnh phỏng chừng cũng liền một lớp giấy, chúc mừng ."

Khô Mệnh hai mắt chậm rãi đóng lại, một lát sau, hắn sâu hấp một hơi, nhưng sau mở hai mắt ra, tại đây nhãn trung, có vẻ điên cuồng, "Chân cảnh ? Chân cảnh tính là cái gì ? Ta Khô Mệnh, chắc chắn siêu việt ta Khô gia tổ tiên, nghịch cải huyết mạch . Ta muốn để cho ta Khô gia, trọng hiện năm đó tổ tiên lúc huy hoàng, không, ta muốn để cho ta Khô gia siêu việt năm đó tổ tiên ở lúc huy hoàng!"

Vừa nói, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, nhưng sau xuất hiện ở mặt khác một cái luận võ đài lên.

Cái này luận võ đài, chính là xếp hạng thứ hai dành riêng luận võ đài!

Khô Mệnh nhìn lướt qua phía dưới, sau đó nói: "Ba chiêu, ba chiêu đánh bại Doanh gia tên kia, làm không được, ta Khô Mệnh tên viết ngược lại!"

Mọi người: "..."

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Ai là Ngân Hà bảng đệ nhất?"

Mọi người nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy xa chỗ, một gã tay cầm trường kiếm nam tử chính hướng bên này chậm rãi đi tới .

Luận võ đài lên, Khô Mệnh nhìn về phía nam tử, "Ngươi là ai ?"

"Thiên Tuyền Hệ, huyền giả đại lục, Kiếm Tông, Tiêu Dao Tử ."

Nam tử chậm rãi hướng luận võ lên trên bục đi, khi hắn đi tới luận võ đài hạ lúc, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Khô Mệnh, lại nói: "Đến đây tìm kiếm thế gian nhất người cường đại!"

"Thiên Tuyền Hệ ? Huyền giả đại lục ? Tiêu Dao Tử ?"

Khô Mệnh nhíu mày, nhưng sau lắc đầu, nói: "Chưa từng nghe qua, ngươi tìm đệ nhất làm cái gì ?"

Nam tử thân hình khẽ động, xuất hiện ở Khô Mệnh đối diện, sau đó nói: "Làm cho hắn tiếp ta một kiếm!"

"Ha ha ..."

Luận võ đài xuống, vô số người tức thì nở nụ cười .

Tiếp một kiếm ?

Lúc này, mọi người nhìn về phía nam tử lúc, ánh mắt kia, giống như là đang nhìn một người ngu ngốc .

Luận võ đài lên, Khô Mệnh quan sát liếc mắt nam tử, nhưng sau lắc đầu, nói: "Nực cười, một cái Luân Hồi Cảnh, ngươi dĩ nhiên làm cho đệ nhất cái tên kia đón ngươi một kiếm, vô tri, can đảm!"

Nam tử nhìn thẳng Khô Mệnh, "Biết hắn ở đâu sao?"

Khô Mệnh nhẹ cười cười, nhưng sau đưa tay hướng về phía nam tử vẫy vẫy tay, nói: "Đến, ta đón ngươi một kiếm, không, ta để cho ngươi ba kiếm, ba kiếm, đủ chưa ?"

Vừa nói, hai tay hắn trương ra, một bộ ngươi mau ra kiếm dáng dấp .

Cvt: Đây mới là vô tri a, còn kết quả ra sao mọi người đều đã biết rồi nhỉ. Ai chưa rõ có thể đọc lại chương Dương Diệp đến Khô gia. Hì cuối cùng cũng tìm được phiên ngoại của lão Tiêu, sắp tới là lão tác sẽ cho 1 series phiên ngoại luôn đó. Cái này lão đăng ở QQ cá nhân. Cầu mọi người ủng hộ, mụi sẽ liên tục update cho mọi người. Và mụi xin đề xuất thêm 1 dịch vụ cho mọi người đó là ai đã từng đọc truyện nào mà cũng có phiên ngoại nhưng cvt ko up được cũng do lão tác đăng ở trang cá nhân như truyện này thì cứ bảo mụi, mụi tìm free cho ^^

------oOo------

Chương 2481: Ngoại Chi: Đạo Bào Lão Giả Thiên

Nguồn: EbookTruyen.VN

...

Thiên Vân Tinh Vực, Thiên Vân phong .

Thiên Vân thành ở vào Thiên Vân Tinh Vực phía sau, theo Thiên Vân thành xây . Thiên Vân phong cực cao, đỉnh núi thẳng vào vân tiêu, người từ phía dưới hướng nhìn lên, căn bản nhìn không thấy đỉnh núi . Ở sườn núi trở lên vị trí, mây mù lượn quanh, giống như tiên cảnh .

Đỉnh núi, một vị mười bốn mười lăm tuổi tiểu cô nương đang tu luyện .

Tiểu cô nương mặc quần áo tinh khiết bạch sắc quần trắng, tuy là tiểu cô nương còn có chút non nớt, thế nhưng đã nghiêng nước nghiêng thành, cái kia dung nhan tuyệt thế lệnh đỉnh núi những thứ kia Bách Hoa cũng vì đó buồn bã mất sắc .

Ở bé gái trong tay, là một thanh trắng phao Phương Thiên Họa Kích .

Tiểu cô nương cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích không ngừng mà ở đâm, chọn, chém, phách, ở bé gái huy động xuống, đỉnh núi trên(lên) vang lên từng đạo bén nhọn chói tai tiếng xé gió .

Dần dần, tiểu cô nương cái trán trên(lên) đã có mồ hôi hột, thế nhưng tiểu cô nương vẫn như cũ kiên trì .

"Di ?"

Một khắc nào đó, một tiếng kêu kinh ngạc đột nhiên ở nơi này đỉnh núi chi trên(lên) vang lên .

Cái kia nguyên bản đang luyện tập tiểu cô nương lông mi giật mình, quát lạnh: "Người phương nào!"

Tiểu cô nương thanh âm vừa dứt xuống, một gã người xuyên đạo bào, cầm trong tay phất trần lão giả bằng khoảng không xuất hiện ở bé gái trước mặt .

Tiểu cô nương đầu tiên là ngẩn ra, lập tức nàng trong tay Phương Thiên Họa Kích chợt xuất kích, nhanh, chuẩn, tàn nhẫn, chạy theo làm nhìn lên, không hề xoi mói .

Nhưng mà, cái kia Phương Thiên Họa Kích đi tới đạo bào lão giả trước mặt còn có mấy mười cm thì cũng không pháp ở vào một tấc .

Tiểu cô nương trong lòng kinh hãi, nhưng là lại rất tỉnh táo, "Ngươi là ai!"

Đạo bào lão giả quan sát liếc mắt tiểu cô nương, nhãn trung hiện lên vẻ thất vọng . Nghe được lời của bé gái, hắn lại quan sát liếc mắt tiểu cô nương, trầm mặc mấy hơi thở, hắn nói: "Thôi được, quen biết tức thì có duyên cớ ." Vừa nói, hắn cong ngón búng ra, một quả trái cây xuất hiện ở bé gái trước mặt, nói: "Này quả danh Tạo Hóa Quả, tuy là không phải chân chính Tạo Hóa Quả, nhưng là lại cũng cũng không tệ lắm, đối với ngươi có trợ giúp, tặng cho ngươi!"

Tiểu cô nương cũng không có nhận Tạo Hóa Quả, nàng nhìn đạo bào lão giả hồi lâu, đột nhiên, nàng hướng về phía đạo bào lão giả làm một đại lễ, "Xin tiền bối thu ta làm đồ đệ!"

Đạo bào lão giả hơi ngẩn ra, hắn lại quan sát liếc mắt tiểu cô nương, lập tức cười nói: "Hảo một cái thông tuệ tiểu nha đầu . Bất quá, ngươi được cho ta một cái lý do, ta tại sao muốn thu ngươi làm đồ đệ đâu?"

Tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn thẳng đạo bào lão giả, "Tiền bối nếu là có ý, nếu là có tâm, hà tất cần lý do ? Tiền bối nếu như vô ý, nếu như vô tâm, mười vạn cái lý do cũng vô ý nghĩa . Thu cùng không thu, tất cả tiền bối một ý niệm, không phải sao?"

Đạo bào lão giả nhìn tiểu cô nương hồi lâu, sau đó nói: "Khá lắm thông minh tiểu nha đầu . Cũng được, tuy là không thể thu ngươi làm đồ đệ, nhưng là lại có thể chỉ điểm ngươi một phen, phản chính đoạn thời gian gần nhất cũng trong lúc rãnh rỗi ."

Cứ như vậy, Thiên Vân phong nhiều hơn một tương lai khách .

Tiểu cô nương ở có đạo bào lão giả chỉ điểm về sau, tu vi là đột nhiên tăng mạnh . Mỗi thiên, tu luyện hơn, tiểu cô nương cuối cùng sẽ nghĩ trăm phương ngàn kế hỏi thăm đạo bào lão giả lai lịch .

"Tiền bối, ngươi là đang tìm người ?" Tu luyện hơn, tiểu cô nương hỏi .

"Ừm, tìm một cái với ngươi không lớn bao nhiêu tiểu gia hỏa, bất quá, nàng không có ngươi hiểu chuyện, nàng phi thường vô cùng bướng bỉnh ."

]

"Nàng ở chúng ta Thiên Vân Tinh Vực sao?" Tiểu cô nương hỏi .

"Ta cũng không xác định, ta chỉ có thể cảm ứng được nàng ở các ngươi vùng vũ trụ này, đến tột cùng là ở cái gì địa phương, không pháp xác định ."

"Tiền bối tới tự nơi nào đâu?" Tiểu cô nương lại hỏi .

"Đã từng là Ngân Hà tinh vực, hiện tại ... Ha hả, nha đầu đừng tại hỏi, nhanh tu luyện đi, ta cũng phải rời đi ."

"..."

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt, một tháng quá khứ, mà lúc, đạo bào lão giả đã ly khai Thiên Vân phong .

Minh Ngục Tinh Vực .

Đạo bào lão giả ly khai Thiên Vân Tinh Vực chi về sau, đi tới Minh Ngục Tinh Vực .

Minh Ngục trên đại lục khoảng không, đạo bào lão giả hai mắt khép hờ, rất lâu sau đó, hắn trợn mở con mắt, nhãn trung có vẻ thất vọng . Hắn lắc đầu, định rời đi . Mà đang ở cái này lúc, xa chỗ đột nhiên xuất hiện nhất đạo lục quang, rất nhanh, cái kia đạo lục quang rơi vào đạo bào lão giả trước mặt, lục quang tán đi, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở đạo bào lão giả trước mặt .

Người đàn ông trung niên vết thương chằng chịt, đặc biệt trước ngực, có không hạ mười cái vết thương .

Rất nhanh, ở không xa chỗ lại xuất hiện hơn chục chùm sáng, những quang thúc này cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới đạo bào lão giả trước mặt không xa chỗ, chùm tia sáng tán đi, hơn mười người hắc bào trung niên nhân xuất hiện ở giữa sân .

Toàn bộ là Thần Giả!

"Cứu, cứu ta!" Cái kia vết thương chằng chịt người đàn ông trung niên nhìn về phía đạo bào lão giả, nhãn trung tràn đầy cầu xin màu sắc, này lúc, hắn đã vô lực đang chạy trốn .

Đạo bào lão giả nhìn đối phương liếc mắt, nhưng sau lắc đầu, "Có nhân tất có quả, ngươi ..."

"Cùng nhau giết!"

Ở nơi này lúc, xa xa một gã hắc bào lão giả đột nhiên nói, ngay sau đó, hơn mười người hắc bào người đàn ông trung niên toàn bộ hướng đạo bào lão giả cùng cái kia mang thương nam tử vọt tới .

Nhìn đám kia xông tới hắc bào nhân, đạo bào lão giả khẽ lắc đầu, trong tay hắn phất trần nhẹ nhàng đảo qua, sau một khắc, cái kia hơn mười người hắc bào nhân trực tiếp hư không tiêu thất ở tại giữa sân, thì dường như cho tới bây giờ không có xuất hiện qua .

Một bên, cái kia mang thương nam tử thạch hóa ngay tại chỗ .

"Là người nào, cũng dám giết ta Ma Tiêu tông người!"

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên tự phía dưới truyền đến, ngay sau đó, hơn mười đạo chùm tia sáng phóng lên cao .

Đạo bào lão giả nhíu mày, sau một khắc, hắn vung tay phải lên, chính là chỗ này này vung lên, cái kia hơn mười đạo chùm tia sáng trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung .

Đạo bào lão giả xoay người rời đi, mà đang khi hắn phải ly khai Minh Ngục Tinh Vực lúc, một gã ma bào lão giả xuất hiện ở đạo bào lão giả trước mặt .

Ma bào lão giả gắt gao nhìn đạo bào lão giả, "Tại hạ Minh Ngục đại lục Thủ Hộ Giả, các hạ làm Luân Hồi Cảnh cường giả, tới ta Minh Ngục đại lục tùy ý sát nhân, là ở lấn ta Minh Ngục đại lục không người sao?"

Đạo bào lão giả khẽ lắc đầu, "Chỉ là đi ngang qua, vô ý ..."

Ầm!

Ở nơi này lúc, tầng mây trên(lên) khoảng không, đột nhiên xuất hiện nhất cỗ kinh khủng uy áp, ngay sau đó, một gã cầm trong tay một căn gậy đầu rồng lão giả tự trong đó đi ra .

Luân Hồi Cảnh cường giả, đương nhiên, lúc này cảnh giới bị áp chế thành Âm Dương Cảnh!

"Không biết ta Ma Tiêu tông nơi nào đắc tội các hạ, làm cho các hạ ra như này ngoan thủ, diệt ta toàn bộ Ma Tiêu tông!" Ba tong lão giả gắt gao nhìn đạo bào lão giả .

Đạo bào lão giả lắc đầu, "Nhiều lời đã mất ý ."

Thanh âm rơi xuống, trong tay hắn phất trần đột nhiên nhẹ nhàng đảo qua, chính là chỗ này này đảo qua, tên kia ba tong lão giả trực tiếp biến mất ở không trung .

Minh Ngục Tinh Vực Thủ Hộ Giả đã triệt để thạch hóa!

Luân Hồi Cảnh cường giả trực tiếp bị giết trong nháy mắt!

Đạo bào lão giả không để ý tới tên kia Minh Ngục Tinh Vực Thủ Hộ Giả, mà là xoay người định rời đi, thế nhưng ở nơi này lúc, một con to lớn con mắt xuất hiện ở phía chân trời .

Trung Thế Giới Thiên Đạo Chi Nhãn!

Phía trước đạo bào lão giả xuất thủ, đã vượt xa khỏi cái này thế giới lực lượng, cho nên, Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện .

Thiên Đạo Chi Nhãn xuất hiện về sau, lập tức giáng xuống vô số thần lôi hướng đạo bào lão giả rơi đi .

Đạo bào lão giả nhìn thoáng qua cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn, sau một khắc, tay hắn hướng phía trước duỗi một cái, nhưng sau nhẹ nhàng một cái, chính là chỗ này một cái, cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn hàng xuống những thứ kia thần lôi toàn bộ đều không thấy . Không chỉ có những thứ kia thần lôi, tựu liền cái kia Thiên Đạo Chi Nhãn đều trực tiếp biến mất không thấy .

Một bên, cái kia Minh Ngục đại lục Thủ Hộ Giả toàn thân đã bắt đầu còn run rẩy .

Mà đang ở Thiên Đạo Chi Nhãn tiêu thất không đến hai hơi về sau, một gã tiểu cô nương đột nhiên từ phía chân trời đi ra .

Khi thấy tên này tiểu cô nương lúc, đạo bào lão giả hơi ngẩn ra, nhãn trung có một tia kinh ngạc, "Ghê gớm, không nghĩ tới cái này chờ thế giới, vẫn còn có ngươi cái này chờ tồn tại ."

Tiểu cô nương gắt gao nhìn đạo bào lão giả, "Ngoại lai người ?"

Đạo bào lão giả khẽ gật đầu .

Tiểu cô nương quan sát liếc mắt đạo bào lão giả, sau đó nói: "Một luồng phân thân ."

Đạo bào lão giả mỉm cười, nói: "Đúng vậy."

Tiểu cô nương nhìn đạo bào lão giả hồi lâu, đột nhiên, nàng ngọc thủ duỗi một cái, nhưng sau chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, thanh âm của tiểu cô nương ở trong sân đột nhiên vang lên: "Nhân danh ta, gọi thiên địa vạn vật lực ..."

Thanh âm rơi xuống, toàn bộ đất trời vào giờ khắc này cũng bắt đầu hư ảo .

------oOo------

Chương 2482: Xen Vào Việc Của Người Khác!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ?

Nghe được nữ tử, cái kia hai gã nam tử tức thì ngây ngẩn cả người . Thế nhưng rất nhanh, cầm đầu tên kia bên hông phiết đao nam tử lắc đầu cười, "Liên An, ngươi cảm thấy hắn hội là cái kia Dương Diệp sao?"

Tên gọi là Liên An nữ tử đạm thanh nói: "Chính là tùy tiện nói một chút ! Bất quá, cũng không phải là không thể được, vạn sự đều có khả năng, không phải sao?"

Vì thủ nam tử cười nói: "Cái kia Dương Diệp là kiếm tu không sai, bất quá, theo tin tức ta lấy được, hắn tự hồ chỉ là Hư Chân kỳ, hơn nữa, thân trên(lên) còn sở hữu ta Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm tru! Mà trước mắt cái này vị, cảnh giới là Phá Giới cảnh, mặc dù không có chứng kiến hắn kiếm, nhưng trong mắt của ta, hắn hẳn không phải là cái kia Dương Diệp, cái kia Dương Diệp coi như ở cuồng, ở có tự tin, cũng không thể có thể như thế nghênh ngang tới ta Vĩnh Hằng Quốc Độ, đồng thời còn tiến nhập ta chiến giới, ngươi cứ nói đi ?"

Liên An nhìn thoáng qua xa chỗ đại chiến Dương Diệp bốn người, "Không có ý gì ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Vì thủ nam tử lắc đầu cười, cái này lúc, bên cạnh hắn tên nam tử kia đột nhiên nói: "Mạc Du huynh, lúc này đây phía trên giảm bớt thu nhập tiêu chuẩn, là cái kia đại chiến rốt cuộc đã tới sao?"

Tên gọi là Mạc Du nam tử lắc đầu, cười nói: "Ai biết được ? Đi thôi, đi xem khác vài cái thế gia cái gọi là thiên tài, nhìn hơi nước đại không đại!"

Nói xong, hai người xoay người rời đi .

Xa chỗ, Dương Diệp bốn người vẫn còn ở đại chiến .

Nói là đại chiến, không bằng là ở bị ngược!

Bất kể là Dương Diệp vẫn là Mặc Nhã ba người, đều là bị những thứ kia tứ giới đỉnh phong đại yêu hoàn toàn nghiền ép .

Hoàn toàn không có hy vọng thắng lợi!

Trong đó thảm nhất vẫn là Dương Diệp, Dương Diệp nhưng là dùng nhục thân đang cùng những thứ này tứ giới đại yêu liều mạng, như không phải có Hồng Mông Tháp liên tục không ngừng chữa trị, hắn sợ là chết mấy trăm lần!

Mà bây giờ, hắn nhục thân giống như là một khối thiết, một khối bị bất ngờ luyện thiết, không ngừng bị gõ, không ngừng được chữa trị .

Ở loại tình huống này xuống, Dương Diệp nhục thân dần dần bắt đầu xảy ra nào đó biến hóa .

Bất quá, loại này biến hóa là dùng mệnh đổi lấy!

"Ngươi không thể ở kéo, bọn họ nhịn không được!"

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên .

Nghe vậy, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Mặc Nhã đám người, lúc này, Mặc Nhã ba người đều đã mình đầy thương tích, bọn họ đã toàn diện bị áp chế!

Ba người kiếm ở Cổ Kiếm Tông nội môn đều là nổi bật người, thế nhưng, kiếm của bọn hắn cũng không thể đối với mấy cái này cường đại yêu thú tạo thành cái gì thực chất tính thương tổn . Phải biết, những thứ này đại yêu cảnh giới nhưng là viễn siêu bọn họ đấy!

Hơi trầm ngâm, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía những yêu thú kia, chợt vừa hô .

Một nhàn nhạt long uy từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra!

Long uy!

Hắn là ăn xong Long Nguyên, cái này long uy tự nhiên là có điểm, thế nhưng ...

Những thứ kia đại yêu đang cảm thụ đến này cổ Thái Cổ Chân Long long uy lúc, đầu tiên là ngẩn người, thế nhưng rất nhanh, chúng nó lại hướng Dương Diệp vọt tới . Cái kia cỗ long uy, quá yếu!

Dương Diệp biểu tình có chút xấu hổ, rất nhanh, hắn nói: "Tiểu long, ngươi xuất hiện một chuyến, nhỏ đi một điểm, giống như Nhị Nha như vậy đại là được rồi!"

Rất nhanh, tiểu long xuất hiện ở trước mặt của hắn, hình thể như Nhị Nha một dạng lớn, tiểu long ngẩng đầu nhìn về phía đám kia đại yêu, chợt vừa hô .

Một long uy chấn động mà ra!

Này cổ long uy, nhưng là chân chính long uy, mà không phải Dương Diệp cái kia loại thủy hóa!

Cường đại long uy ngạnh sinh sinh đem cái kia tam đầu nhằm phía Dương Diệp tam đầu đại yêu bức dừng ngay tại chỗ!

Tiểu long lạnh lùng nhìn cái kia vài đầu đại yêu, nói thật, đời này, nó cũng liền bị Nhị Nha trị quá, hoặc có lẽ là, ngoại trừ Nhị Nha, nó thật đúng là chưa sợ qua người nào . Đương nhiên, là chỉ yêu thú . Trước mắt cái này vài đầu đại yêu, càng không trong mắt hắn!

]

Cái kia vài đầu đại yêu nhìn thoáng qua tiểu long, nhãn trung mang theo ngưng trọng màu sắc, thế nhưng rất nhanh, cái kia tam đầu đại yêu lại hướng tiểu long vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp có chút nhìn có chút hả hê, "Tiểu long, ngươi uy lực không đủ a!"

Tiểu long thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, nó trực tiếp xông ra ngoài .

Ầm!

Không xa chỗ, một đầu đại yêu trực tiếp bị đụng bay ra ngoài!

Bị đụng bay ra ngoài cái kia đại yêu, toàn thân nhục thân dĩ nhiên trực tiếp rạn!

Mà còn dư lại hai đầu đại yêu tắc thì là đụng vào tiểu long thân lên, bất quá, tiểu long ngược lại đưa chúng nó đụng bay ra ngoài!

Đồng dạng là tứ giới đại yêu, thế nhưng, tiểu long chiến lực, coi như là ngũ giới đều có thể một trận chiến, không chỉ có như đây, trải qua ám hư thần lôi bất ngờ luyện, tiểu long nhục thân đã cường đại đến một cái cận thứ Nhị Nha tồn tại, có thể nói, hắn nhục thân, căn bản không phải loại này một dạng đại yêu có thể chống lại!

Tiểu long vẫn chưa dừng tay, phi thẳng đến cái kia tam đầu đại yêu vọt tới, nhìn thấy một màn này, cái kia tam đầu đại yêu sắc mặt đại biến, lúc này đây, chúng nó đầu xem như là triệt để thanh tỉnh . Không nói hai lời trực tiếp xoay người bỏ chạy!

Tiểu long còn muốn truy, chẳng qua bị Dương Diệp ngăn lại .

Tiểu long gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa đám kia đại yêu, đám kia đại yêu lúc này cũng cảm nhận được tiểu long ánh mắt, dồn dập quay đầu nhìn về phía tiểu long, tiểu long chợt vừa hô .

Ầm!

Một cường đại long uy chấn động mà ra!

Cảm nhận được này cổ long uy, những thứ kia đại yêu dồn dập lui lại, kiêng dè không thôi .

Tiểu long sẽ hướng những thứ kia đại yêu tiến lên, nhìn thấy một màn này, đám kia đại yêu ở nhìn thật sâu liếc mắt tiểu long về sau, dồn dập xoay người rời đi .

Long uy!

Yêu tộc Kim Tự Tháp đứng đầu nhất một trong sinh vật!

Không thể rước lấy!

Hiển nhiên, những thứ kia đại yêu đã đoán được tiểu long thân phận, nguyên nhân đây, dồn dập nhường đường . Thái Cổ Chân Long bộ tộc, có tư cách này! Cũng không phải là hết thảy đại yêu đều cùng Nhị Nha giống nhau dám ăn long!

Tiểu long thành công xua đuổi đám kia đại yêu!

Mà cái kia Mặc Nhã ba người ánh mắt tắc thì là rơi vào tiểu long thân lên, mà tiểu long cũng không có quản hắn nhóm, trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp .

Mặc Nhã ba người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Trước chữa thương đi!"

Ba người gật đầu, không hỏi cái gì . Đều là người trưởng thành, Dương Diệp không nói, bọn họ dĩ nhiên không sẽ hỏi .

Dương Diệp chữa thương vẫn là thật nhanh, chỉ chốc lát hắn liền đã khỏi hẳn, ngoại trừ này bên ngoài, đáng giá nhất nói đúng lắm, hắn cảm giác mình nhục thân đã đạt đến một cái bên viền! Cũng chính là sắp lần nữa phá giới!

Chỉ thiếu chút xíu nữa!

Dương Diệp lắc đầu thở dài, như vừa rồi hắn đang kiên trì một cái, hắn khả năng thì thành công đạt được nhị giới thân thể . Bất quá, như như vậy, bên người mấy người này sợ là sẽ bỏ mạng lại ở đây!

Một lát sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Ba vị, thứ cho ta nói thẳng, cái này địa phương quả thật có chút nguy hiểm ."

Tiết Y Nhân lắc đầu, "Nguy hiểm là khẳng định, bất quá, hiện tại cũng không có đường lui, không phải sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Đây cũng là, nói chung, mọi người cẩn thận một chút đi!"

Tiết Y Nhân ba người gật đầu .

Nửa canh giờ về sau, bốn người lần nữa lên đường, triệu dặm lộ trình, bốn người tuy là không thể ngự kiếm phi hành, thế nhưng, lấy cước lực của bọn họ cùng tốc độ, muốn đi đến cái gì đó Chiến Thành, tối đa cũng liền hai ba ngày mà thôi .

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đường trên(lên) không có đại yêu ngăn cản!

Đường lên, cái kia Mặc Nhã đột nhiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Diệp huynh, vừa mới cái kia là long sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mặc Nhã, Mặc Nhã xán lạn cười, "Ta đã thấy long, nó cho ta cảm giác chính là long!"

Long!

Kỳ thực, những thứ này người cơ bản đều chưa từng thấy qua Thái Cổ Chân Long, đừng nói bọn họ, sợ là Cổ Kiếm Tông những thứ kia lão quái vật đều không vài cái gặp qua chân chính Thái Cổ Chân Long .

Dương Diệp nói: "Ta cảm thấy, ngươi cần phải nghĩ thêm đến tiếp làm sao sống nổi! Lần này là trọng yếu nhất, không phải sao?"

Mặc Nhã cười cười, không có ở hỏi cái gì .

Bất quá, ở Mặc Nhã trong lòng ba người, Dương Diệp có vẻ hơi thần bí!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa xa kia cái gì Chiến Thành, phải là chiến giới hạch tâm . Nơi ấy, mới có thể chứng kiến cái này chiến giới thực lực tổng hợp . Nhìn trước mắt, cái này chiến giới là thật có không đơn giản a!

Hoang Tộc đâu?

Hoang Tộc hắn tuy là tiếp xúc không nhiều lắm, thế nhưng, Hoang Tộc cũng không đơn giản a! Hai cái này đại thế lực đánh lên, không thể nghi ngờ là rất khủng bố.

Sau một lúc lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, mình bây giờ, vẫn là lo lắng nhiều lo lắng cho mình đi!

Còn Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, theo hắn nhóm đi náo!

Khoảng chừng một canh giờ về sau, ở xa chỗ đột nhiên truyền đến một hồi chiến đấu tiếng .

Dương Diệp mấy người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Tiết Y Nhân nói: "Chúng ta đi nhìn ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đi xem một chút đi!"

Bốn người tăng thêm tốc độ, rất nhanh, ở xa chỗ một mảnh bình nguyên ra, bốn người thấy được ba người đàn ông đang cùng một đám yêu thú kịch chiến, mà bầy yêu thú này, chính là phía trước ra tay với bọn họ bầy yêu thú kia!

Bốn người nhìn nhau liếc mắt, đây cũng quá đúng dịp đi!

"Giúp một tay sao ?" Mặc Nhã đột nhiên hỏi .

Tiết Y Nhân nhìn về phía Dương Diệp, "Diệp huynh, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Bang đi, bọn họ chắc cũng là khác địa phương tới, giống như chúng ta mục đích ."

Tiết Y Nhân gật đầu, nhưng sau bốn người thân hình run lên, phi thẳng đến bầy yêu thú kia vọt tới .

Bầy yêu thú kia hiển nhiên cũng đã nhận ra Dương Diệp bốn người, hướng Dương Diệp bốn người xem ra, khi thấy Dương Diệp bốn người lúc, bầy yêu thú kia tức thì ngây ngẩn cả người!

Bầy yêu thú kia mặc dù không có chứng kiến tiểu long, thế nhưng, nằm ở phòng bị, cũng không có xuất thủ, mà là kết đàn lui qua một bên, thời khắc đề phòng . Bất quá, chúng nó cũng không hề rời đi, hiển nhiên, thì không muốn buông tha . Thế nhưng, cũng không dám lên, hiển nhiên, vẫn có chút sợ cái kia tiểu long . Dù sao cũng là một đầu Thái Cổ Chân Long!

Thấy bầy yêu thú kia không có ý xuất thủ, Dương Diệp bốn người cũng không có đi chủ động xuất thủ, dù sao, vừa rồi bọn họ nhưng là bị ngược kia mà .

Cái này lúc, phía trước cái kia ba người đàn ông đi tới Dương Diệp bốn người trước mặt, Tiết Y Nhân đang muốn nói, cái này lúc, cái kia ba người bên trong, cầm đầu một gã mặc hắc bào nam tử đột nhiên nói: "Các ngươi là người phương nào!"

Ngữ khí rất lạnh, cũng có chút xông!

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại .

Tiết Y Nhân khuôn mặt sắc cũng là có chút khó coi, hắn đang muốn nói, cái này lúc, cái kia hắc bào nam tử đột nhiên đi tới Tiết Y Nhân trước mặt, "Chúng ta cho các ngươi xuất thủ sao?"

Tiết Y Nhân: "..."

Hắc bào nam tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp đám người, "Thực sự là bắt chó đi cày xen vào việc của người khác!"

. . ..

------oOo------

Chương 2483: Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, Dương Diệp đám người ngây ngẩn cả người .

Cái quỷ gì ?

Nhóm người mình hảo tâm hỗ trợ, lại đổi đối xử như vậy ?

Tiết Y Nhân đang muốn nói, ở nơi này lúc, Dương Diệp đi tới một bên, hắn nhìn về phía bầy yêu thú kia, tay phải chỉ vào cái kia ba gã hắc bào nhân, "Đánh cho ta, các ngươi đánh không chết bọn họ, ta đánh chết các ngươi!"

Lúc này, Dương Diệp bạo tính khí tới .

Bầy yêu thú kia nhìn thoáng qua Dương Diệp, cái này lúc, cầm đầu con yêu thú kia đột nhiên nói; "Ngươi không ra tay ?"

Chúng nó tiểu long vẫn là phi thường kiêng kỵ!

Dương Diệp nói: "Tuyệt đối không ra tay ."

"Ngươi là cái thá gì ?"

Ở nơi này lúc, không xa chỗ cái kia cầm đầu hắc bào nam tử đột nhiên nói: "Ngươi ....."

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ầm!

Tên kia hắc bào nam tử cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm trượng xa!

Nhìn thấy một màn này, mọi người đều là ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp vỗ tay một cái, "Mặc kệ các ngươi là cái gì nguyên nhân, chúng ta tới hỗ trợ, có lẽ là phá hủy chuyện tốt của các ngươi, thế nhưng, trong mắt của ta, các ngươi không nên ... Được rồi, lão tử không với các ngươi nhiều lời . Hiện tại, lão tử gặp các ngươi rất khó chịu, đừng tìm đến ta phiền phức, không phải, ta nhất định sẽ đánh chết các ngươi!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Mặc Nhã đám người, "Chúng ta đi ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp xoay người rời đi .

Mặc Nhã ba người do dự xuống, nhưng sau cũng đi theo .

Tại chỗ, còn dư lại cái kia hai gã nam tử thần sắc có chút khó coi . Xuất thủ ? Bọn họ tự nhiên là không dám ra tay . Dương Diệp mới vừa xuất thủ, đã chấn nhiếp bọn họ . Hơn nữa, hiện tại hắn nhóm bên cạnh không xa chỗ còn có một đám đại yêu!

Đang xác định Dương Diệp đám người rời đi về sau, đám kia đại yêu nhìn về phía cái kia hai gã nam tử, đám này đại yêu đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, ở xa như vậy chỗ, một bạch hồng giống như một đạo thiểm điện đánh tới .

Tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đi tới bầy yêu thú kia trước mặt, sau một khắc, một mặt rộng lớn cái gương trực tiếp xuất hiện ở bầy yêu thú kia đỉnh đầu .

Rầm rầm rầm!

Vô số đạo quang trụ giống như bạo vũ một dạng từ cái này cái gương bên trong nghiêng mà hạ! Trong nháy mắt, đám kia đại yêu trực tiếp bị những thứ kia cường đại quang trụ oanh liên tục chợt lui, nhưng mà còn chưa kết thúc, một đạo bóng trắng đột nhiên tiến vào đàn đại yêu bên trong .

Ba!

Theo một căn bạch sắc trường tiên ở đám kia đại yêu bên trong chợt lóe lên, trong đó một đầu đại yêu thân thể trực tiếp từ trung gian tét ra!

Mà còn lại đại yêu cũng trong nháy mắt này bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, chúng nó còn chưa dừng lại, lại có vài đầu đại yêu trực tiếp bị cái kia roi màu trắng đánh trúng .

Xuy Xuy Xuy!

Trong nháy mắt, vài đầu đại yêu thân thể trực tiếp nổ bể ra tới!

Nhìn thấy một màn này, còn lại những thứ kia đại yêu ở cái kia cầm đầu đại yêu dẫn dắt hạ dồn dập hướng phía sau bỏ chạy .

Làm những thứ kia đại yêu rời đi về sau, giữa sân bạch quang tán đi, một gã mặc hắc bạch sắc trường bào nữ tử xuất hiện ở giữa sân . Nữ tử nhìn thoáng qua bốn phía những yêu thú kia thi thể, vung tay phải lên, trực tiếp đem những thi thể này thu vào .

Cái này lúc, một người đàn ông vội vã nghênh đón, "Diệp Huyên tỷ ngươi đã đến rồi!"

Tên gọi là Diệp Huyên nữ tử khẽ gật đầu, nàng xem hướng về phía không xa chỗ cái kia nằm dưới đất hắc bào nam tử, chân mày to cau lại, "Chuyện gì xảy ra ?"

Nam tử nói: "Vừa rồi, ngươi gọi chúng ta ngăn chặn bầy yêu thú kia, chúng ta cũng kéo lại bầy yêu thú kia, bất quá, ngay mới vừa rồi, có bốn người đột nhiên xuất hiện, bọn họ, bọn họ muốn đối với chúng ta thừa dịp hỏa đánh cướp, muốn đánh lén chúng ta, chúng ta ..."

Sau một lúc lâu, nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nhưng mà, đã nhìn không thấy người .

Diệp Huyên thần sắc dần dần lạnh xuống, "Truy!"

]

Nói xong, mấy người bắt đầu hướng Dương Diệp đám người đuổi theo .

....

Một vùng núi chi về sau, Dương Diệp đám người bước nhanh đi nhanh .

"Sợ là có phiền phức!" Tiết Y Nhân đột nhiên nói .

Mặc Nhã gật đầu, "Mấy người kia cũng không phải bình thường người, ai, lần sau gặp phải loại này sự tình, vẫn là bàng quan đi, việc này gây, chúng ta xuất phát từ hảo tâm, lại gặp phải người như thế ."

Lục Vân Tiên đột nhiên nói: "Mấy người kia chắc là con em thế gia ."

"Làm sao mà biết ?" Tiết Y Nhân đột nhiên hỏi .

Lục Vân Tiên đạm thanh nói: "Mấy người không coi ai ra gì, cao ngạo tự đại, căn bản không giống như là tông môn đệ tử cùng tán tu . Bình thường mà nói, coi như là con em thế gia, vậy cũng không thể như này thiếu chỉ số thông minh . Như vậy cũng chỉ có một giải thích, bọn họ tới tự đại gia tộc, có một loại thiên nhiên cảm giác về sự ưu việt ."

Mặc Nhã đột nhiên cười nói: "Lục Vân huynh, nếu như ta nhớ không lầm, ngươi chắc cũng là con em thế gia chứ ?"

Lục Vân Tiên gật đầu, "Một cái Tiểu Thế Gia ."

Mặc Nhã cười cười, không có ở hỏi cái gì .

Cái này lúc, Lục Vân Tiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Diệp huynh là tới tự nam giới Diệp gia sao?"

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, hắn không nghĩ tới cái này Lục

Vân Tiên lại đột nhiên hỏi hắn chuyện này tình, hắn thấy, đối phương không thì phải tìm hắn phiền toái sao? Rất nhanh, Dương Diệp lắc đầu cười, tự có chút coi thường người khác .

Dương Diệp chính là như vậy, người khác thái độ tốt, hắn cũng sẽ không thái độ kém . Hắn cười cười, "Coi là vậy đi ! Bất quá, chỉ là Diệp gia một cái chi nhánh con tư sinh, nói đúng ra, cũng không tính là Diệp gia."

Con tư sinh!

Mặc Nhã ba người hơi kinh ngạc, bọn họ không nghĩ tới, cái này Dương Diệp dĩ nhiên là một cái con tư sinh .

Con tư sinh, cái thân phận này cũng không làm sao quang thải!

Cái này lúc, Tiết Y Nhân đột nhiên cười nói: "Diệp huynh, ngươi có thực lực như thế, thiên phú như vậy, ở thêm trên(lên) ngươi bây giờ lại tiến nhập chiến giới, trong mắt của ta, đến lúc Diệp gia nhất định sẽ đối với ngươi mở rộng đại môn, để cho ngươi trở thành chủ gia người ."

Dương Diệp cười cười, "Đây cũng là không có gì khẩn yếu, thực lực của chính mình mạnh mẽ mới là chủ yếu nhất!"

Tiết Y Nhân cười nói: "Có lý ."

Bốn người tăng nhanh tốc độ, một đường lên, không có ở gặp phải yêu thú, bất quá, bốn người cũng không dám thả lỏng đề phòng, đặc biệt Dương Diệp, hắn luôn cảm giác bốn phía có cái gì đang nhìn chăm chú bọn họ . Hắn nhưng thật ra muốn mở mở Kiếm Vực kiểm tra xem, thế nhưng suy nghĩ một chút vẫn là không có dùng Kiếm Vực, một ngày vận dụng Kiếm Vực, như bị phát hiện, cũng là một cái phiền phức sự tình . Không thể không nói, đi tới nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, hắn có điểm bó tay bó chân!

Bất quá, đây cũng là không có biện pháp sự tình . Hắn hiện tại, một ngày bại lộ chính mình, sợ là mười cái mệnh cũng không đủ chết a!

Hiện tại việc cấp bách là vội vàng đem Kiếm Kinh bản thể cầm trở về!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên thay đổi . Hắn bỗng nhiên quay đầu, tại hắn thân về sau, không biết bực nào thì xuất hiện một cái bóng, sau một khắc, một đạo hàn quang phi thẳng đến hắn hầu cắt qua đây .

Dương Diệp phản ứng cực nhanh, né người như chớp, bay thẳng đến bên trái lui trăm trượng, nhưng mà, bóng đen kia lại như ròi trong xương, áp sát vào trước mặt hắn .

Dương Diệp đấm ra một quyền!

Ầm!

Một cường đại lực lượng tự Dương Diệp nắm tay bên trong chấn động mà ra, cái kia bôi đen ảnh trực tiếp bị đánh bay, Dương Diệp sẽ thừa thắng xông lên, nhưng mà, cái kia bôi đen ảnh cũng là trực tiếp biến mất, thật giống như cho tới bây giờ không có xuất hiện qua!

Dương Diệp quay đầu, Mặc Nhã ba người cũng với hắn gặp tình huống giống nhau, ba người thần sắc xấu xí, bởi vì mới vừa rồi, ba người đều là bị bất đồng trình độ tổn thương, đặc biệt Lục Vân Tiên, bên ngoài một cánh tay đã biến mất!

Mà vừa rồi, như hắn chậm một chút xíu, rơi thì không phải là cánh tay, mà là đầu!

"Những thứ này là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

"Chắc là quỷ linh!" Mặc Nhã trầm giọng nói; "Không có nghĩ tới đây mặt dĩ nhiên có loại này sinh linh!"

"Quỷ linh ?" Dương Diệp nhíu mày, hắn vẫn là lần đầu tiên nghe vật này .

Mặc Nhã gật đầu, "Một loại linh hồn thể, có vài người, ở nhục thân mất đi về sau, hội tu luyện linh hồn, bọn họ chuyên tu linh hồn, rất quỷ dị . Lúc trước, ta cũng chỉ là nghe nói, không nghĩ tới lần này nhìn thấy chân thật!"

Quỷ dị!

Dương Diệp gật đầu, quả thật có chút quỷ dị, như không phải hắn phản ứng nhanh, thêm trên(lên) bản năng chiến đấu phản ứng, sợ là muốn bị thua thiệt lớn!

"Đây là một cái khảo nghiệm sao?" Một bên Lục Vân Tiên đột nhiên nói .

Tiết Y Nhân gật đầu, "Chắc là, bọn họ sẽ không như vậy mà đơn giản để cho chúng ta đi tới chiến trường kia, mọi người được cẩn thận một chút!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía chiến trường kia phương hướng, hắn có điểm không muốn ở nơi này lãng phí thời gian .

Thật quá vết mực!

Làm như nhận thấy được Dương Diệp ý đồ, một bên Tiết Y Nhân đột nhiên cười nói: "Diệp huynh nếu có lòng tin, có thể chính mình đi trước một bước, chúng ta có thể ."

Ở ba người bọn họ xem ra, Dương Diệp có chút thần bí, phải nói, ẩn tàng rồi chính mình thực lực chân thật . Phải biết, cho tới bây giờ, Dương Diệp đều không dùng qua kiếm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mặc Nhã ba người, suy nghĩ một chút, hắn lắc đầu cười, "Cùng đi đi!"

Lời nói khó nghe, nếu như không có hắn, ba người này sợ là rất khó đi tới cái kia Chiến Thành . Ngược lại không phải là hắn coi thường Mặc Nhã ba người, mà là cái này địa phương, quả thực không phải người bình thường có thể tới .

Mới vừa xuất thủ những thứ kia quỷ linh, xuất quỷ nhập thần, đều là tứ giới! Vừa rồi, là hắn trước đánh lui một cái quỷ linh, còn lại quỷ linh mới dồn dập rút đi. Án hắn suy đoán, có thể là cái kia quỷ linh cảm nhận được thực lực của hắn!

Tu luyện tới loại trình độ này, người nào nguy hiểm cùng không nguy hiểm, cũng là có thể cảm thụ được đấy!

Nghe được Dương Diệp, Tiết Y Nhân mấy người cũng không nói gì thêm, như Dương Diệp lưu lại cùng hắn nhóm cùng nhau, vậy không thể tốt hơn nữa . Có Dương Diệp ở, bọn họ vẫn là an tâm một điểm!

Bốn người tiếp tục lên đường!

Đi không bao lâu, đột nhiên, bốn người thân sau đột nhiên truyền đến từng đạo không khí tê liệt tiếng .

Bốn người dừng bước lại, xoay người nhìn, có bốn người chính hướng bọn họ bên này vọt tới!

Cầm đầu là một gã mặc hắc bạch sắc trường bào nữ tử! Chính là cái kia Diệp Huyên!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bốn người chân mày cau lại, cái này có điểm lai giả bất thiện a!

Rất nhanh, Diệp Huyên bốn người rơi vào Dương Diệp đám người trước mặt, cái kia Diệp Huyên nhìn lướt qua Dương Diệp bốn người, "Ai!"

Ở nàng thân về sau, tên kia hắc bào nam tử đứng dậy, chỉ chỉ Dương Diệp, "Chính là hắn!"

Diệp Huyên ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp hóa thành một đạo bạch quang nổ bắn ra mà ra, tốc độ cực nhanh, lực lượng mạnh mẽ, trực tiếp làm cho không gian xung quanh một hồi kịch liệt kích chiến!

Xa chỗ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay trăm trượng!

Dương Diệp mới vừa dừng lại một cái, một mặt cự đại cái gương đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, sau một khắc, một đạo bạch quang trút xuống mà xuống, trong nháy mắt đem Dương Diệp bao phủ!

Mặc Nhã ba người sắc mặt đại biến, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền ra một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, cái kia cái gương bay ngược về tới Diệp Huyên trong tay .

Diệp Huyên chân mày to cau lại!

Không xa chỗ, Dương Diệp theo mặt đất hố sâu bên trong nhảy ra ngoài, hắn nhìn thoáng qua cái kia Diệp Huyên, "Biết bông hoa vì cái gì mà hồng như vậy sao?"

Diệp Huyên dựng thẳng lên một căn chỉ hướng về phía Dương Diệp ngoéo ... một cái, "Tới dạy ta biết!"

Dương Diệp tay phải hướng về phía Tiết Y Nhân bên hông kiếm nhất chiêu, "Tới!"

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, Tiết Y Nhân bên hông kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở Dương Diệp trong tay!

.....

------oOo------

Chương 2484: Ta Thay Đổi Chủ Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm tới tay, Dương Diệp toàn bộ nhân khí chất trong nháy mắt xảy ra long trời lở đất biến hóa!

Đây là một cái không thể địch nổi kiếm tu!

Lúc này, mọi người trong đầu dĩ nhiên xuất hiện loại này dưới cái nhìn của bọn họ là hoang đường ý niệm trong đầu .

Mà cái kia Diệp Huyên cũng vào giờ khắc này thần sắc ngưng trọng .

Đến rồi nàng loại trình độ này, một cái người mạnh mẽ cùng không mạnh, nàng vẫn có thể cảm thụ được.

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người sưu một tiếng hóa thành một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Thật nhanh kiếm!

Nhìn thấy cái này một kiếm, cái kia Diệp Huyên con ngươi chợt co rụt lại, cái này một kiếm, thật là nguy hiểm!

Không dám chút nào sơ suất, Diệp Huyên ngọc thủ nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, một mặt to lớn cái gương trực tiếp xuất hiện ở trước mặt nàng, ngay sau đó, một cường đại lực lượng từ cái này cái gương bên trong chấn động mà ra .

Cái này lúc, kiếm tới .

Xuy!

Một kiếm mà qua!

Ầm!

Cái kia cái gương kịch liệt run lên, ngay sau đó, bên ngoài lên, vết rạn trải rộng .

Diệp Huyên trong lòng kinh hãi, vội vã thu hồi cái kia cái gương, đây chính là nhất kiện Thần khí, nàng cũng không muốn cái gương này hủy ở nơi đây . Ngay sau đó, nàng tay phải hướng phía trước một trảo, một căn bạch sắc trường tiên xuất hiện ở nàng trong tay .

Tay nâng, roi rơi!

Ba!

Một roi này rơi xuống, toàn bộ không gian trực tiếp bị quăng ra một đường thật dài vết trầy .

Mà lúc, Dương Diệp kiếm quang nhanh hơn!

Ầm!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Diệp Huyên cả người đột nhiên té bay ra ngoài, ngay sau đó, một thanh kiếm trực tiếp xuyên thủng Diệp Huyên thân thể .

Hình ảnh đọng lại!

Tất cả mọi người ngây dại!

Không xa chỗ, Dương Diệp nhìn xa như vậy chỗ sắc mặt tái nhợt Diệp Huyên, tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi cắm ở trước ngực nàng kiếm đột nhiên bay ngược mà ra, về tới trong tay hắn . Mà cái kia Diệp Huyên trước ngực, tiên huyết văng khắp nơi!

Kinh người không gì sánh được!

Dương Diệp nhìn Diệp Huyên, "Bây giờ biết rồi không ?"

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, kiếm trong tay tức thì bay trở về đến rồi Tiết Y Nhân bên hông vỏ kiếm bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía Mặc Nhã ba người, "Chúng ta đi thôi!"

Ba người gật đầu, đang muốn rời đi, cái này lúc, một bên Lục Vân Tiên đột nhiên nhìn về phía cái kia Diệp Huyên, "Ngươi là Diệp gia Diệp Huyên ?"

Người Diệp gia nhìn về phía Lục Vân Tiên .

Xa chỗ, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia Diệp Huyên bộ ngực kiếm động dĩ nhiên chậm rãi khỏi hẳn, không chỉ có như đây, tại đây trước ngực chỗ, còn xuất hiện một đoàn màn ánh sáng màu xanh lục .

Lại khỏi rồi!

Diệp Huyên nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía cái kia Lục Vân Tiên, "Ngươi là người phương nào ."

Lục Vân Tiên hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Lục gia!"

Lục gia!

]

Diệp Huyên quan sát liếc mắt Lục Vân Tiên, "Lục gia thế tử ?"

Lục Vân Tiên lắc đầu, "Không phải!"

Diệp Huyên ah một tiếng, thu hồi ánh mắt . Lục gia, là nam giới một cái thế gia, xem như là Diệp gia phụ thuộc gia tộc, thuộc về theo Diệp gia ăn cơm một cái thế gia .

Cái này lúc, Lục Vân Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Kỳ thực, khả năng này là một cái hiểu lầm, bởi vì Diệp huynh cũng là Diệp gia đấy!"

Diệp Huyên chân mày to cau lại, nàng xem hướng Dương Diệp, "Hắn ?"

Lục Vân Tiên gật đầu .

"Làm sao có thể!" Diệp Huyên chân mày nhíu sâu hơn .

Lục Vân Tiên nói: "Diệp huynh là Diệp gia một cái chi nhánh thành viên gia tộc, không phải Diệp gia thành viên trung tâm!"

"Không thể!"

Diệp Huyên trầm giọng nói: "Nếu như là ta Diệp gia chi nhánh thành viên, lấy thực lực của hắn, hắn cái kia nhánh chi nhánh nhất định sẽ đăng báo gia tộc, làm cho hắn tiến nhập Diệp gia hạch tâm ."

Lục Vân Tiên nói: "Diệp huynh thân phận, thân phận có chút đặc thù, hắn, hắn là một cái con tư sinh ."

Con tư sinh!

Diệp Huyên chân mày nhíu sâu hơn!

Diệp gia có vô số cái chi nhánh, ở nàng ấn tượng bên trong, sợ là có trên trăm nhiều . Những thứ này chi nhánh, lý luận đi lên nói, cũng còn thuộc về Diệp gia, thế nhưng, bọn họ lại bị xa lánh ở Diệp gia quyền lợi trung tâm bên ngoài .

Còn con tư sinh, đừng nói ở chi nhánh bên trong, coi như là ở Diệp gia chủ nhánh bên trong, địa vị đều là tương đối lúng túng . Bởi vì sẽ bị khinh thường, sẽ bị xa lánh! Ở hoàn cảnh này bên trong lớn lên thiên tài, đối với gia tộc tuyệt đối là có oán niệm .

Diệp Huyên trầm tư một chút, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là người nào chi nhánh ?"

Người nào chi nhánh ?

Dương Diệp có chút không nói, hắn đều muốn biết mình là người nào chi nhánh . Hắn lắc đầu, không chọn trả lời vấn đề này, xoay người rời đi .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diệp Huyên chân mày to nhíu lại, phải biết, chi nhánh người nhìn thấy các nàng chủ nhà người, thái độ đều là cực kỳ nhún nhường!

Bất quá, vừa nghĩ tới Dương Diệp thực lực kinh khủng, Diệp Huyên chính là có chút bình thường trở lại . Loại thật lực này, là có cao ngạo vốn liếng .

Rất nhanh, Dương Diệp bốn người biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Diệp Huyên bên cạnh hắc bào nam tử nói: "Diệp tỷ, hắn, hắn bất quá là một cái chi nhánh con tư sinh, chúng ta ..."

Diệp Huyên lạnh lùng nhìn thoáng qua tên kia hắc bào nam tử, "Lấy thực lực của hắn, lấy thiên phú của hắn, ngươi cảm thấy gia tộc sẽ tiếp tục làm cho hắn ở chi nhánh sao?"

Hắc bào nam tử không dám đang nói cái gì .

Diệp Huyên trầm giọng nói: "Ta Diệp gia chi nhánh rất nhiều, mà hắn hiển nhiên đối với ta Diệp gia không có lòng trung thành, không chỉ có đối với ta Diệp gia không có lòng trung thành, sợ là đối với hắn chính mình cái kia một chi cũng không có lòng trung thành, phải biết, hắn loại thân phận này, nhất định là ở chính mình chủ gia bên trong xa lánh trung lớn lên . Hắn thân lên, lệ khí cùng sát khí quá nặng ."

Nói đến đây, Diệp Huyên trầm mặc .

Ở nàng thân về sau, vài tên nam tử không có dám nói thêm cái gì .

Quá hồi lâu, Diệp Huyên nói: "Truyền âm về gia tộc, làm cho bọn họ đi điều tra một chút ta Diệp gia chi nhánh bên trong có ai gọi là Diệp Dương. Hắn rất mạnh, thiên phú cũng cực cao, nếu để cho hắn ly khai ta Diệp gia, là ta Diệp gia tổn thất!"

Cái kia hắc bào nam tử do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Bên kia, Lục Vân Tiên đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Xin lỗi, không có trải qua ngươi đồng ý liền bại lộ thân phận của ngươi!"

Dương Diệp nói: "Có cái gì nguyên nhân đi!"

Ở hắn ấn tượng bên trong, Lục Vân Tiên không phải một người lỗ mãng, càng không phải là một cái bát quái người .

Lục Vân Tiên trầm giọng nói: "Ngươi vừa rồi kém chút giết cái này người gọi Diệp Huyên, là Diệp gia chủ gia gia chủ chính nữ, ở Diệp gia tuổi trẻ nhất đại bên trong, thuộc về nhân vật số hai . Nàng bên cạnh mấy người kia cũng là chủ nhà người, mấy người kia tâm nhãn có chút nhỏ, như vừa rồi chúng ta cứ như vậy rời đi, bọn họ nhất định sẽ bởi vì ngươi tổn thương Diệp Huyên chuyện tình báo phục ngươi . Bọn họ tuy là đánh không lại ngươi, thế nhưng, Diệp gia có một thiên tài, là Diệp Huyên tỷ tỷ, gọi Diệp Tri Bắc, người này ở chúng ta Vĩnh Hằng Quốc Độ coi là lên một cái siêu cấp thiên tài, mà nàng, từ lúc rất nhiều năm trước liền đã bị chiến giới chiêu mộ!"

Mộ binh!

Dương Diệp nghe qua A Lãnh nói qua, cái này chiến giới hội chủ động tuyển nhận Vĩnh Hằng chi giới những thứ kia siêu cấp thiên tài, với hắn nhóm những thứ này người cũng không đồng dạng, nhân gia là chủ động đi chiêu, đồng thời không cần khảo hạch, mà bọn họ cần khảo hạch!

Dương Diệp nói: "Ngươi là sợ cái kia Diệp Tri Bắc tìm đến ta phiền phức ?"

Lục Vân Tiên gật đầu, "Bất kỳ một gia tộc nào, đều là phi thường đoàn kết . Đương nhiên, đối phương cũng có khả năng không tìm đến Diệp huynh, bất quá, vì phiền toái không cần thiết, Diệp huynh bại lộ một cái thân phận của mình, vẫn có tốt chỗ, hơn nữa, ngươi tầng này thân phận ở, ngày sau tiến vào Chiến Thành về sau, có thể còn có một số tiện lợi, bởi vì cái kia Diệp Tri Bắc, thật rất mạnh . Đối phương ở năm năm trước liền đã đạt được ngũ giới ."

"Ta cũng nghe qua nàng!"

Cái này lúc, Mặc Nhã đột nhiên nói: "Năm đó Diệp Tri Bắc trở thành ngũ giới một khắc kia, Diệp gia còn rộng phát thiệp mời, mời Vĩnh Hằng Quốc Độ có khuôn mặt có mặt thế gia cùng thế lực đi trước nam giới, ngoại trừ này bên ngoài, ở cái kia nhất thiên, chiến giới đối với Diệp Tri Bắc ném ra cành ô-liu ."

Dương Diệp cười nói: "Diệp gia lộ liễu như vậy?"

Lục Vân Tiên nói: "Bọn họ sở dĩ lộ liễu như vậy, vẫn là có nguyên nhân . Diệp gia ngoại trừ cái kia Diệp Tri Bắc, đã rất nhiều năm không có xuất hiện qua thiên tài siêu cấp . Một cái đại gia tộc, đặc biệt bọn họ loại gia tộc này, nếu như không có một cái tuổi trẻ nhất đại đứng ra, là rất dễ dàng lọt vào khác thế gia mơ ước . Tựu giống với cực kỳ lâu phía trước đế gia, bọn họ cũng là bởi vì tuổi trẻ nhất đại không có ý chí tiến thủ, cho nên mới bị đứng hàng chen ra ngoài . Cạnh tranh tàn khốc a!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Diệp huynh, thế gia phi thường xem trọng nhân tài, lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, Diệp gia nhất định sẽ đại lực bồi dưỡng ngươi!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không muốn đi Diệp gia!"

Một bên, Mặc Nhã nói: "Diệp huynh, ngươi biết vừa rồi Diệp Huyên bên cạnh mấy tên kia bọn họ vì cái gì có thể đạt được hai giới sao? Không chỉ có bọn họ, bao quát chúng ta . Chúng ta những người này mặc dù có thể ở từng tuổi này đạt được Phá Giới cảnh, ngoại trừ tự thân thiên phú bên ngoài, gia tộc tài nguyên cũng là điểm trọng yếu nhất, nếu như không có tài nguyên, ngươi thiên phú ở cao, thành tựu khả năng cũng rất thấp . Có thể nói, chúng ta những thế gia tử đệ này, cảnh giới chính là dùng tiền chất đống đấy!"

Tiết Y Nhân khẽ gật đầu, cũng nói: "Mặc Nhã cùng Lục Vân Tiên nói không sai, Diệp huynh, nhất năng lực cá nhân chung quy hữu hạn . Lấy thực lực của ngươi cùng thiên phú, chỉ cần có Diệp gia đại lực bồi dưỡng, ngày sau thành tựu nhất định sẽ rất cao ."

Dương Diệp có chút không nói, Diệp gia Diệp gia, hắn chỉ là một cái giả a!

Lúc này, Dương Diệp ngược lại có chút hối hận, trước đây vì ứng phó Cổ Kiếm Tông trưởng lão theo liền tìm một cái lấy cớ, mà bây giờ, nói láo này nói, hắn cần vô số lời nói dối để đền bù . Thật là một cái phiền phức sự tình!

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp cười nói: "Ta biết các ngươi đều là hảo ý, bất quá, chuyện của ta tình có điểm phức tạp, việc này, lấy sau đang nhìn đi."

Mặc Nhã ba người gật đầu, cũng không có nói gì . Việc này, còn phải xem Dương Diệp mình tại sao tuyển trạch .

Bốn người bước nhanh hơn, rốt cục, ở nhất thiên về sau, một tòa cổ thành xuất hiện ở bốn người trong tầm mắt .

Cổ thành rất lớn, dựa lưng vào một tòa sơn mạch, ở cổ thành hai bên trái phải, là vừa nhìn vô tận bình nguyên .

Chiến Thành!

Nhìn thấy cái này tòa cổ thành, Mặc Nhã ba người thần sắc buông lỏng, tại hắn nhóm toàn lực gia tốc xuống, rốt cục trước giờ đi tới cái tòa này Chiến Thành trước .

Vào thành!

Chỉ cần đi vào cái kia Chiến Thành, bọn họ coi như là chân chánh gia nhập vào chiến giới!

Bốn người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau hướng tòa kia chiến trường thần tốc đi tới .

Rất nhanh, bốn người tới cái kia Chiến Thành trước cửa thành, mà đang ở bốn người muốn đi vào thành trung lúc, một gã nam tử đầu trọc cùng một gã khiêng đại đao nam tử xuất hiện ở bốn người trước mặt .

Cái kia nam tử đầu trọc quan sát liếc mắt Dương Diệp bốn người, nhất về sau, bên ngoài ánh mắt rơi vào Mặc Nhã thân lên, khóe miệng lộ ra một vẻ tà khí, "Bốn vị là muốn vào thành ?"

Tiết Y Nhân gật đầu, "Chúng ta tới tự Cổ Kiếm Tông, chúng ta ..."

Nam tử đầu trọc khoát tay áo, "Chớ cùng ta nói những thứ kia, lão tử nghe không hiểu . Muốn vào thành, có thể, một người một viên giới tinh, hoặc 150 miếng Thần Tinh cũng là có thể!"

Nghe vậy, Tiết Y Nhân chân mày cau lại, mà lúc, Dương Diệp cũng là bấm tay một điểm, bốn viên giới tinh rơi vào cái kia nam tử đầu trọc trước mặt .

Nhìn thấy một màn này, Mặc Nhã ba người ngây ngẩn cả người, cái kia nam tử đầu trọc cùng cái kia đại đao nam tử cũng ngây ngẩn cả người .

Dương Diệp nhìn về phía Mặc Nhã ba người, "Không lãng phí thời gian, chúng ta vào đi thôi!"

Hắn không muốn gây chuyện, xem như là rủi ro miễn sự tình đi!

Mặc Nhã ba người gật đầu, nhưng sau cùng Dương Diệp đang muốn tiến nhập thành trung, mà đang ở cái này lúc, cái kia nam tử đầu trọc đột nhiên nói: "Ta đột nhiên thay đổi chủ ý . Một viên không đủ, mỗi người chí ít cần năm miếng!"

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, cười híp mắt đưa tay ra .

....

PS: Rất nhiều độc giả nói ta mỗi thiên chỉ biết hai càng hai càng, ta không phục, cho nên, nay thiên ba càng!

------oOo------

Chương 2485: Xấu Cũng Có Sai ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được nam tử đầu trọc, Mặc Nhã ba người khuôn mặt sắc đều là âm trầm, đây là thừa dịp hỏa đánh cướp a!

Bất kể là Mặc Nhã vẫn là cái kia Tiết Y Nhân cũng hoặc Lục Vân Tiên, lúc này nhãn trung không che dấu chút nào lấy lửa giận .

Mà cái kia nam tử đầu trọc hai người cũng là không nhìn ba người trong mắt lửa giận, hai người ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, nhãn trung không che giấu chút nào lấy trêu tức cùng tham lam .

Dê béo!

Bọn họ tới cửa thành nơi đây, nhưng là hoa không nhỏ giá cao, thật vất vả nhìn thấy một con dê béo, có thể nào không làm thịt ?

Tại chỗ, Dương Diệp lắc đầu thở dài .

Hầu hết thời gian chính là như vậy, ngươi lùi một bước, không sẽ là cái gì biển rộng thiên không, cũng không sẽ là cái gì gió êm sóng lặng, mà là đối phương được một tấc lại muốn tiến một thước! Ngươi không muốn gây chuyện, thế nhưng, đối phương lại nghĩ đến ngươi sợ phiền phức, cảm thấy ngươi tốt lấn!

Rất nhiều người chính là như vậy, đều có bị coi thường tâm lý, ngươi cho hắn điểm nhan sắc, hắn sẽ xán lạn .

Dương Diệp lắc đầu, hắn nhìn về phía cái kia nam tử đầu trọc, hắn vung tay phải lên, hơn mười miếng giới tinh xuất hiện ở trước mặt hắn .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Tới bắt a!"

Nam tử đầu trọc hai mắt híp lại, " Được !"

Vừa nói, hắn sẽ đưa tay đi lấy, bất quá, đang ở tay hắn mới vừa đưa đến Dương Diệp trước mặt cái kia nhất chớp mắt, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Cái kia nam tử đầu trọc toàn bộ cánh tay phải trực tiếp theo bả vai trên(lên) rớt xuống!

Tiên huyết như trụ!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, một thanh kiếm trực tiếp để ở tại cái kia nam tử đầu trọc giữa chân mày . Kiếm vào nửa tấc, một tiên huyết từ cái này nam tử đầu trọc giữa chân mày bắn nhanh mà ra, tiên huyết trong nháy mắt đem cái kia nam tử đầu trọc cả khuôn mặt nhuộm đỏ!

Mọi người sửng sốt!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp vung tay phải lên, một luồng kiếm quang trực tiếp đem cái kia nam tử đầu trọc cánh tay trái cũng chém tới .

Chém là nhẹ như vậy mà một cử chỉ!

Giờ khắc này, nam tử đầu trọc hai cánh tay cũng bị mất!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Cầm a, ngươi làm sao không cầm ?"

Nam tử đầu trọc gắt gao nhìn Dương Diệp, "Không nghĩ tới, gặp phải một cái tàn nhẫn vai trò . Muốn chém giết muốn róc thịt, tùy ý!"

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, nam tử đầu trọc cụt tay trên Nạp Giới bay thẳng đến rồi trong tay hắn, ở bên trong, có giới tinh hai quả, vĩnh hằng Thần Tinh hơn hai trăm miếng . Hiển nhiên, đối phương làm không ít loại này đánh cướp sự tình!

Mà đang ở cái này lúc, một bên cái kia cầm đao nam tử đột nhiên xuất thủ, bên ngoài trong tay đại đao trực tiếp bổ về phía Dương Diệp, hiển nhiên, là muốn cứu hạ cái kia nam tử đầu trọc .

Nhưng mà, một thanh kiếm đột nhiên đem cái kia cầm đao nam tử đánh bay, nhất sau sẽ bên ngoài đóng vào thành tường kia chi lên.

Cầm đao nam tử kinh hãi xem cùng với chính mình đao trong tay, hắn đao, đã rạn thành vô số mảnh nhỏ .

Thật là mạnh một kiếm!

Một bên Mặc Nhã ba người đồng dạng vô cùng khiếp sợ, bọn họ biết Dương Diệp kiếm rất mạnh, thế nhưng không nghĩ tới Dương Diệp kiếm đã cường đại đến loại trình độ này! Trước mắt hai người này, có thể đều là tam giới cường giả a! Hơn nữa, hai người này nhìn một cái chính là loại kinh nghiệm này quá vô số chiến đấu người, chiến lực tuyệt đối cường hãn vô cùng!

Nhưng mà, một kiếm đều không có thể tiếp được!

"Đây là một cái hiểu lầm!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự một bên truyền đến, rất nhanh, một gã cầm trong tay quạt xếp nam tử đi ra . Chiết phiến nam tử đi tới Dương Diệp đám người trước mặt, cười nói: "Mấy vị, hai người này là bằng hữu của ta, trong mắt của ta, chuyện vừa rồi tình, là một cái hiểu lầm, việc này liền này bỏ qua, như thế nào!"

"Hiểu lầm ?"

Dương Diệp nhìn về phía cái kia cầm trong tay quạt xếp nam tử, cười nói: "Ta cảm thấy, cũng có thể là một cái hiểu lầm . Ân, ngươi hai người bạn này vừa rồi theo ta đây cầm đi 20 miếng giới tinh, ngươi làm cho bọn họ trả lại cho ta, được không?"

20 miếng giới tinh!

Mặc Nhã ba người thần sắc có chút cổ quái, người này lúc này cư nhiên làm bắt đầu đánh cướp đến rồi!

Nghe được Dương Diệp, cái kia chiết phiến nam tử hai mắt nhỏ bé híp lại, tiếu ý tuy là vẫn còn, nhưng là lại có chút sâm lạnh .

"Thả ngươi cmn chó má!"

Cái này lúc, Dương Diệp trước mặt tên kia nam tử đầu trọc đột nhiên nổi giận mắng: "Con mẹ nó ngươi lại còn nói ta bắt "

Xuy!

]

Ở nơi này lúc, tên kia nam tử đầu trọc đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Tiên huyết như trụ!

Trực tiếp giết!

Tất cả mọi người ngây dại!

Cũng không nghĩ tới, Dương Diệp dĩ nhiên trực tiếp đem cái kia nam tử đầu trọc giết!

Cái kia chiết phiến nam tử tiếu dung triệt để sâm lạnh xuống!

Tên kia nam tử đầu trọc tuy là đầu rớt, thế nhưng ở thời khắc mấu chốt, linh hồn thoát khỏi nhục thân, nhưng mà, Dương Diệp cũng là vẫn không có buông tha hắn, đang muốn xuất kiếm, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia chiết phiến nam tử đột nhiên cầm trong tay chiết phiến triển khai, một cường đại lực lượng từ cái này chiết phiến bên trong nghiêng mà ra .

Tứ giới lực!

Dương Diệp một kiếm chém ra .

Xuy!

Cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt bị phách tiêu tan thành mây khói, mà cái kia chiết phiến nam tử càng là trong nháy mắt bị rung động đến thành tường kia chi xuống.

Dương Diệp bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang bắn nhanh mà ra, trực tiếp đem cái kia nam tử đầu trọc linh hồn đóng vào tường chi lên.

Giờ khắc này, cái kia nam tử đầu trọc là thật sợ!

Bởi vì linh hồn như không có, vậy hắn coi như là chân chánh từ nơi này thế thượng tiêu thất .

Hắn còn muốn nói cái gì, nhưng mà, Dương Diệp vẫn chưa cho hắn cơ hội, một luồng kiếm quang trực tiếp đem linh hồn nổ nát!

Chân chính thần hồn câu diệt!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia chiết phiến nam tử khuôn mặt sắc cực kỳ khó coi, "Các hạ hội không biết làm quá tuyệt ?"

"Quá tuyệt ?"

Dương Diệp nhìn về phía cái kia chiết phiến nam tử, "Lão tử hiện tại tâm tình rất khó chịu, ba hơi, ba hơi bên trong, ngươi còn ở trước mặt ta, lão tử liền ngươi cũng giết chết . Được rồi, trực tiếp giết chết được."

Thanh âm rơi xuống, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Cái kia chiết phiến nam tử sắc mặt đại biến, bên ngoài hướng lui về sau một bước, trong tay chiết phiến trực tiếp vứt ra ngoài, trong sát na, cái kia cây quạt xếp đón gió căng phồng lên, nhưng mà, cái kia quạt xếp uy lực còn chưa bày ra chính là trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm đánh thành nát bấy!

Kiếm tiến quân thần tốc, trong nháy mắt đem xuyên qua cái kia chiết phiến nam tử giữa chân mày .

Chiết phiến nam tử thân thể cương cứng, trong mắt hắn, tràn đầy khó có thể tin màu sắc, không phải tại đàm phán sao? Làm sao lại đột nhiên động thủ đâu? Làm sao lại mạnh như vậy đâu?

Chiết phiến nam tử sau cùng ý niệm trong đầu, mang theo vô tận nghi hoặc .

Nghi ngờ nhất chính là, lúc đầu Dương Diệp là muốn đánh cướp bọn họ, thế nhưng, hắn không biết vì sao Dương Diệp đột nhiên liền trực tiếp động thủ!

Đến chết cũng không có muốn minh bạch!

Một kiếm chém giết cái kia chiết phiến nam tử về sau, Dương Diệp xoay người chính là một kiếm, cái này một kiếm, trong nháy mắt đem vách tường kia ở trên đại đao nam tử đầu cắt xuống!

Ba người thần hồn câu diệt!

Mặc Nhã ba người có chút kiêng kỵ nhìn Dương Diệp, thời khắc này Dương Diệp, trên người có một cực kỳ bức người sắc bén sát ý!

Giờ khắc này Dương Diệp, có điểm đáng sợ!

Quá mấy hơi thở, Dương Diệp tâm tình dần dần bình tĩnh lại, tay phải hắn nhất chiêu, xa chỗ cái kia chiết phiến nam tử cùng đại đao nam tử Nạp Giới bay đến trong tay hắn, hắn nhìn lướt qua, Nạp Giới bên trong, phân biệt có năm miếng giới tinh cùng ba miếng giới tinh! Còn lại đồ đạc cũng thật nhiều, bất quá, không có nhất kiện là hắn thấy ở trên!

Hắn toàn thân không khỏe Thần khí chính là siêu Thần khí , bình thường đồ đạc, hắn là thật nhìn không thuận mắt!

Thu hồi Nạp Giới, Dương Diệp nhìn về phía Mặc Nhã ba người, "Chúng ta vào đi thôi!"

"Có thể sẽ có phiền phức!" Lục Vân Tiên trầm giọng nói

Dương Diệp mỉm cười, "Không có việc gì, ta khiêng!"

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt, lên đỉnh đầu bên thành tường duyên cớ chỗ, ngồi một nữ tử, một gã ngồi ở tường thành lên, hai chân đặt ở tường thành bên ngoài, ăn một căn dưa leo nữ tử .

Nữ tử nhìn thoáng qua hắn, không nói gì .

Dương Diệp cũng không nói gì thêm, thu hồi ánh mắt, theo Mặc Nhã đám người tiến nhập thành trung .

Tường thành lên, nữ tử cắn một khẩu dưa chuột, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, rất nhanh, xa chỗ, xuất hiện mấy người, người đến, chính là cái kia Diệp Huyên đám người .

Nữ tử nhảy xuống tường thành, Diệp Huyên nhìn thấy người này, vội vã chạy tới, "Tỷ!"

Trước mắt nữ nhân này, chính là Diệp gia đại tiểu thư, cũng là Diệp gia hạ đảm nhiệm gia chủ Diệp Tri Bắc!

Diệp Tri Bắc quan sát liếc mắt Diệp Huyên, nhưng sau nàng xem hướng Diệp Huyên sau lưng mấy người, mấy người vội vã cung kính thi lễ, "Gặp qua đại tỷ!"

Diệp Tri Bắc cắn một khẩu dưa chuột, đạm thanh nói: " các ngươi tới làm cái gì!"

Nghe vậy, hắc bào nam tử bốn người khuôn mặt trên(lên) tức thì nổi lên lãnh đổ mồ hôi !©¸®!

Chưa có tiếp xúc qua cái này vị đại tiểu thư người, là không biết nàng đáng sợ!

Cái này lúc, Diệp Huyên đột nhiên nói: "Là cha làm cho bọn họ theo ta qua lai lịch luyện một cái ."

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Trở về!"

Nghe vậy, Diệp Huyên biểu tình có chút xấu hổ, mà cái kia hắc bào nam tử bốn người khuôn mặt sắc tắc thì càng thêm khó coi .

Cái này lúc, Diệp Tri Bắc cắn một khẩu dưa chuột, "Nếu ta nói đệ nhị lần ?"

Hắc bào nam tử đám người chỉ có thể nhờ giúp đở nhìn về phía Diệp Huyên .

Diệp Huyên do dự xuống, sau đó nói: " Tỷ, hiện tại chỉ có thể vào không thể ra, nếu như bọn họ ra, trở về sẽ bị gia tộc còn lại người chế nhạo . Ngươi yên tâm, bọn họ tuyệt đối sẽ không quấy rối ngươi, ngươi làm cho bọn họ làm cái gì bọn họ sẽ làm cái gì!"

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Diệp Huyên, "Bọn họ hội chết ở chỗ này ."

Cái này lúc, hắc bào nam tử vội vàng nói: "Đại tỷ, chúng ta không sợ chết, thật, mời đại tỷ cho chúng ta một cái cơ hội . Nếu quả như thật chết ở chỗ này, chúng ta không oán không hối!"

Diệp Tri Bắc trầm mặc không nói, làm như ở nghĩ lượng .

Cái này lúc, Diệp Huyên vội vã nói sang chuyện khác, "Đại tỷ, ta vừa rồi gặp được một cái kiếm tu, rất mạnh!"

"Mặc áo xanh trường bào ?" Diệp Tri Bắc hỏi .

Diệp Huyên liền vội vàng gật đầu, "Chính là hắn, đúng, đại tỷ làm sao ngươi biết!"

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Mới vừa vào thành!"

Diệp Huyên dựng thẳng lên một căn chỉ, "Lúc trước hắn một kiếm, một kiếm thiếu chút nữa giết ta, như không phải trong cơ thể có cha cho ta món đó Thần khí, ta khả năng chỉ thấy cũng không đến phiên ngươi!"

"Giết ngươi ?" Diệp Tri Bắc chân mày cau lại, trong tay nàng nửa đoạn dưa chuột đột nhiên hóa thành hư vô!

Diệp Huyên gật đầu, sau đó nói: "Đại tỷ ngươi đừng nóng giận, bởi vì hắn cũng không phải là ngoại nhân, mà là chúng ta người của Diệp gia!"

"Diệp gia ?" Diệp Tri Bắc chân mày to súc sâu hơn .

Diệp Huyên gật đầu, "Hắn là chúng ta Diệp gia chi nhánh một cái con tư sinh, hiện tại gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ."

Con tư sinh!

Diệp Tri Bắc nói: "Chắc chắn chứ?"

Diệp Huyên gật đầu, "Xác định ."

Kỳ thực, nàng cũng không phải là đặc biệt xác định, bất quá, vì để cho tỷ tỷ mình ánh mắt không ở rơi ở sau lưng hắc bào nam tử đám người thân lên, nàng chỉ có thể như vậy .

Diệp Tri Bắc trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Tiên tiến thành ."

Nói xong, mấy người xoay người hướng thành trung đi tới .

Khi các nàng đi tới trước cửa thành, cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở các nàng trước mặt, người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia ba bộ thi thể, nhưng sau nhìn về phía Diệp Tri Bắc, khi thấy Diệp Tri Bắc lúc, bên ngoài hơi biến sắc mặt, sau đó nói: "Gặp qua Diệp tiểu thư!"

Diệp Tri Bắc khẽ gật đầu, đang muốn vào thành, cái này lúc, người đàn ông trung niên nói: "Xin hỏi Diệp tiểu thư, mới vừa rồi là người phương nào ra tay!"

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Ngươi hỏi ta ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Đúng vậy!"

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, "Ngươi dáng dấp quá xấu, không muốn nói cho ngươi biết!"

Nói xong, bên ngoài cùng sau lưng Diệp Huyên đám người trực tiếp tiến nhập thành trung .

Tại chỗ, người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc có chút khó coi, xấu cũng có sai sao?

Cvt: lại 1 dị nhân

------oOo------

Chương 2486: Ta Giết Chết Bọn Họ Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người đàn ông trung niên đương nhiên sẽ không tin tưởng Diệp Tri Bắc lý do này, đương nhiên, hắn cũng không dám lại đi tìm Diệp Tri Bắc, cái này Diệp Tri Bắc, nhưng là cái này Chiến Thành thiếu cân nhắc không thể trêu một trong mấy người!

Người đàn ông trung niên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Đi điều tra một chút ."

"Đúng!"

Trong góc phòng, một đạo hắc ảnh lặng yên rời đi .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua cái kia ba bộ thi thể, thần sắc có chút ngưng trọng, "Một kiếm bị mất mạng, thật là sắc bén kiếm!"

...

Dương Diệp bốn người vào thành về sau, cũng không lâu lắm, cái kia Lý Mộc xuất hiện ở Dương Diệp bốn người trước mặt .

Lý Mộc nhìn thoáng qua bốn người, "Chúc mừng! Hiện tại lên, các ngươi xem như là chân chính gia nhập vào chiến giới, ta đã truyền âm cho các ngươi tông môn cùng thế gia! Tiếp đó, các ngươi phải làm là tuyển trạch một cái thế lực gia nhập vào, sống khỏe mạnh ."

"Có ý tứ ?" Tiết Y Nhân hỏi .

Lý Mộc cũng là không nói gì thêm, sẽ rời đi, mà lúc, Dương Diệp bấm tay một điểm, một viên giới tinh rơi vào Lý Mộc trước mặt .

Lý Mộc nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn thu hồi giới tinh, sau đó nói: "Các ngươi hẳn là tinh tường, người tới nơi này, là Vĩnh Hằng Quốc Độ từng cái cao nhất nhọn thế lực thiên tài, bọn họ tiến đến về sau, đều sẽ hình thành từng cái đoàn thể . Đơn giản mà nói, bên ngoài cùng nơi đây, cũng không có khác biệt . Mà các ngươi như phải thật tốt sống sót, tuyển trạch một cái đáng tin thế lực gia nhập vào, là không còn gì tốt hơn nhất ."

Mặc Nhã nói: "Ta Cổ Kiếm Tông có người ở nơi đây sao?"

Lý Mộc gật đầu, "Theo ta được biết, có, bất quá, người rất ít, hơn nữa, bọn họ cũng không có tổ kiến thế lực, các ngươi kiếm tu đều yêu mến độc lai độc vãng, đương nhiên, đó là sở hữu thực lực cường đại điều kiện tiên quyết xuống, không phải, tự do ? Nằm mơ mới có tự do!"

Nói xong, Lý Mộc sẽ rời đi, bất quá, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Nhìn ngươi rất chu đáo, nhắc nhở một cái, mới đến, tốt nhất khiêm tốn hành sự . Nơi đây, xưa nay không thiếu hung ác loại người, cũng xưa nay không thiếu cường giả cùng với đại bối cảnh người."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp xoay người rời đi .

Lý Mộc đi về sau, Dương Diệp nhìn về phía Mặc Nhã ba người, "Các ngươi có đi chỗ sao?"

Ba người lắc đầu, bọn họ đi tới nơi này, cũng là chưa quen cuộc sống nơi đây!

Ở nơi này lúc, một người đàn ông đột nhiên đi tới Dương Diệp đám người trước mặt, nam tử cười nói: "Chư vị vừa tới Chiến Thành ?"

Dương Diệp bốn người nhìn về phía nam tử, nam tử cười nói: "Tự giới thiệu xuống, tại hạ Hứa Hiền, là Thính Vân lâu một cái đối ngoại người phụ trách!"

"Quan Vân lâu ?" Tiết Y Nhân nói: "Có thể giải thích một chút ?"

Hứa Hiền cười nói: "Chư vị vừa tới, đối với nơi này không hiểu rõ cũng là bình thường, ta tới cho các ngươi giới thiệu một cái cái này Chiến Thành . Các ngươi hẳn là đều biết, ta Vĩnh Hằng Quốc Độ phân ngũ giới, thì tương đương với năm cái thế lực, theo thứ tự là: Nam giới Diệp gia: Bắc giới Lãnh gia! Tây giới Cổ Kiếm Tông, đông giới Cổ gia, cùng với trung giới Hình gia . Trong đó, không hề nghi ngờ, Hình gia thực lực tối cường, dù sao Hình gia gia chủ nhưng là nhóm Vĩnh Hằng Quốc Độ vĩnh hằng chi chủ . "

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Cái này năm cái đỉnh nhọn thế lực, ngoại trừ Cổ Kiếm Tông bên ngoài, đều có ở chỗ này thành lập chính mình tiểu thế lực, nơi đây, cũng có tranh đoạt, cũng có tranh đấu gay gắt . Mà trừ cái này bốn cái thế lực bên ngoài, còn có một cái tiểu thế lực, chính là chúng ta Thính Vân lâu, chúng ta Thính Vân lâu, không thuộc về cái này bốn cái thế lực bất kỳ một cái, chúng ta là một đám tán tu nhân sĩ ."

Tán tu nhân sĩ!

Nghe thế, Mặc Nhã đám người có chút động lòng .

Hứa Hiền lại nói: "Nói thật, cho nên ta tìm đến chư vị, là bởi vì chư vị tiến đến cũng không có người tiếp, như chư vị là cái kia mấy cái thế lực đệ tử, các ngươi vừa tiến đến, bọn họ khẳng định sẽ phái người tới đón, mà không có người đến tiếp chư vị, nghĩ đến, chư vị không phải Cổ Kiếm Tông đệ tử chính là tán tu . Mà chư vị thân trên(lên) mang kiếm, khẳng định chính là Cổ Kiếm Tông đệ tử ."

Tiết Y Nhân gật đầu, "Chúng ta chính là Cổ Kiếm Tông đệ tử!"

Hứa Hiền cười nói: "Vậy không biết chư vị có nguyện ý hay không gia nhập vào ta Thính Vân lầu ."

Mặc Nhã ba người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, bọn họ nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cười nói: "Ta yêu mến một cái người!"

Cái kia Hứa Hiền nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Vị huynh đài này, thứ cho ta nói thẳng, cá nhân ở chỗ này, vẫn còn có chút không dễ giả mạo."

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, ta yêu mến một cái người, tự do chút!"

Hứa Hiền gật đầu, không đang nói cái gì .

Nhất về sau, Mặc Nhã ba người vẫn là quyết định gia nhập vào cái này Thính Vân lầu .

Phân biệt thời khắc, Tiết Y Nhân hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Diệp huynh, sau này gặp lại!"

]

Dương Diệp gật đầu, "Bảo trọng!"

Mặc Nhã đột nhiên nói: "Thật không cùng chúng ta cùng nhau ?"

Dương Diệp lắc đầu . Như hắn nói, hắn tương đối yêu mến tự mình một người, như vậy tự tại tự tại!

Mặc Nhã do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Cái kia nhiều bảo trọng!"

Mặc Nhã ba người theo Hứa Hiền rời đi, giữa sân chỉ còn Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Đây chính là chiến giới sao?"

Chiến giới!

Hắn đối với cái này địa phương, cũng là vô cùng hiếu kỳ, bởi vì tương lai đối kháng Hoang Tộc quân chủ lực chính là chỗ này . Hiện tại đến xem, còn nhìn không ra nơi này có gì đặc thù chi chỗ .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp xoay người hướng xa xa đường phố đi tới, rất nhanh, Dương Diệp tìm được rồi nhất gia tửu lầu sang trọng, tửu lâu này diện tích cực lớn, mấy trăm trượng chi thư giãn, cao cũng có số mười trượng .

Túy Khách Cư .

Dương Diệp đi vào, rất nhanh, một gã mạo mỹ nữ tử đã đi tới, nữ tử hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Khách quan có gì cần!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, có chút khiếp sợ, bởi vì tên nữ tử này dĩ nhiên là một gã tam giới cường giả!

Tam giới cường giả!

Dương Diệp quan sát liếc mắt nữ tử, sau đó nói: "Một gian phòng, an tĩnh một chút!"

Nữ tử mỉm cười nói: "Mười miếng Thần Tinh nhất thiên, như công tử bao tháng nói, có thể giảm 10% ."

Mười miếng Thần Tinh!

Một cái nguyệt chính là 300 miếng Thần Tinh, thì tương đương với ba miếng giới tinh!

Tốt mẹ hắn kiếm tiền!

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp nói: "Ta ở ngũ thiên!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, 50 miếng Thần Tinh rơi vào nữ tử trước mặt .

Nữ tử thu hồi Thần Tinh, nhưng sau cười nói: "Công tử, chúng ta nơi này có phân phổ thông gian phòng, trung đẳng gian phòng, xa hoa gian phòng, phổ thông gian phòng là mười miếng Thần Tinh nhất thiên, trung đẳng gian phòng là mười năm miếng nhất thiên, xa hoa gian phòng là 30 miếng Thần Tinh nhất thiên, công tử cần đổi phòng gian sao?"

Dương Diệp chỉ chỉ chính mình, sau đó nói: "Ngươi xem ta rất giống thổ hào sao?"

Nữ tử tiếu dung hơi cứng đờ, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, "Công tử nói đùa, đến, ta hiện tại liền mang công tử đi phòng của ngài!"

Ở nữ tử dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới tầng lầu thứ ba, sau đó tiến vào gian phòng bên trong .

"Công tử cần song tu bạn bè sao?" Cái này lúc, nữ tử đột nhiên hỏi .

"À?" Dương Diệp trực tiếp ngây ngẩn cả người .

Nữ tử lại nói: "Song tu bầu bạn, trung đẳng tư sắc người, một viên giới tinh nhất muộn, cao đẳng tư sắc người, đồng thời hiểu được song tu công pháp người, năm miếng giới tinh nhất muộn, còn có thông thường, giá tiền là hai quả giới tinh, công tử cần không ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có người làm loại này sự tình ?"

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Công tử cảm thấy loại này sự tình rất mắc cở sao?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Chẳng lẽ còn rất quang vinh ?"

Nữ tử đạm thanh nói: "Các nàng cướp đoạt sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Cô gái nói: "Các nàng lừa gạt sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử lại nói: "Các nàng trộm sao?"

Dương Diệp vẫn lắc đầu .

Cô gái nói: "Các nàng không ăn trộm, không đoạt, không lừa gạt, vậy ngươi dựa vào cái gì cảm thấy các nàng cảm thấy thẹn ?" (Cvt: Triết lý a =))

"Ta ..." Dương Diệp nghẹn lời .

Nữ tử lại nói: "Còn bán đứng chính mình, đó là các nàng chuyện của mình tình, ta cảm thấy, người khác không nên đứng ở đạo đức cao điểm đi bình phán các nàng ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi hiểu sai ý tứ của ta, ta không có khinh thường của người nào ý tứ, ý của ta là, các nàng đều là tứ giới cường giả, loại này cường giả, chắc là không thiếu giới tinh các loại chứ ?"

"Vì sao không thiếu ?"

Nữ tử phản vấn, "Ta bây giờ là tam giới đỉnh phong, nếu như muốn đạt được tứ giới, liền cần rất nhiều tài nguyên, nếu như ta có bốn năm mươi miếng giới tinh, ta tùy thời có thể đạt được tứ giới, thế nhưng ta không có! Chém giết ? Có không có nguy hiểm ? Sơ sót một cái, mình cũng nhập vào . Đi giết yêu thú ? Những yêu thú kia người nào lại đơn giản ?"

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta xem các hạ hẳn là lai lịch không đơn giản, hoặc có lẽ là, các hạ chắc là nào đó cái thế lực thiếu gia gì, đối với ngươi mà nói, có ít thứ dễ như trở bàn tay, thế nhưng đối với chúng ta những thứ này không có người, không có bối cảnh mà nói, võ đạo một đường ở trên mỗi một bước, chúng ta đều dùng hoàn toàn khí lực đi leo . Như ngươi có cái kia cần, liền liên hệ ta, ta sẽ an bài cho ngươi người!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời khỏi phòng .

Gian phòng bên trong, Dương Diệp trầm mặc .

Giới tinh!

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi ban đầu ở huyền giả đại lục ban đầu cùng mẫu thân cùng nhau sinh hoạt thời gian . Khi đó, hắn Dương Diệp làm sao không phải là vì một viên tuyết hoa ngân mà làm ngưu làm ngựa ? Mà từ hắn gặp phải Tiểu Bạch về sau, hắn tài nguyên căn bản cũng không có thiếu!

Có thể nói, có Tiểu Bạch chi về sau, hắn Dương Diệp muốn Thần khí có Thần khí, muốn giới tinh có giới tinh!

Mà người khác thì lại khác, e rằng một viên giới tinh, người khác liền cần kiếm rất lâu sau đó mới có thể có được!

Quá hồi lâu, Dương Diệp cảm khái thở dài, "Nên quý trọng a!"

Có ít thứ, vốn có lúc, không nên tiêu xài, mà là hẳn là quý trọng!

Còn có Tiểu Bạch!

Không thể không nói, hắn là thật có chút tưởng niệm cái này tiểu tử, cũng tưởng niệm cái kia có bạo lực khuynh hướng Nhị Nha, cũng không biết cái tên kia ở bên kia có thể hay không gặp rắc rối a! Còn có An Nam Tĩnh, cũng không biết hắn hiện tại như thế nào!

Lắc đầu, Dương Diệp đang muốn quan môn, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong tu luyện, mà lúc, phía trước rời đi cô gái kia lại xuất hiện ở cửa!

Dương Diệp cười nói: "Ta không cần đặc thù phục vụ!"

Nữ tử nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Phía dưới có người tìm ngươi, thứ cho ta nói thẳng, đối phương lai giả bất thiện ."

Lai giả bất thiện!

Dương Diệp hai mắt híp lại, rất nhanh, hắn nghĩ tới rồi một việc tình, cửa bị hắn giết mấy người kia! Nghĩ đến, đối phương bây giờ là đã tìm tới cửa!

Cô gái nói: "Như ngươi nguyện ý ở cao cấp khách phòng, tửu lâu chúng ta nguyện ý đảm bảo ngươi ."

"Đảm bảo bao lâu ?" Dương Diệp cười hỏi .

Nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi ở bao lâu liền đảm bảo bao lâu!"

Dương Diệp lắc đầu, " Được rồi, có điểm đắt, ta đi kiếm chết bọn họ đi!"

Vừa nói, Dương Diệp trực tiếp đi ra gian phòng .

Nữ tử: "..."

. . .

PS: Hướng các đại lão cúi đầu, ta cũng không tiếp tục trang bức!

Cvt: Mai mụi bận đi về quê xa cả ngày cùng họ hàng chắc tối mới về cv đc. Mn ai yêu quý có thể chờ mụi, hoặc ko được có thể đọc ở trang khác. Mụi rất xin lỗi và cũng mong mn thông cảm. _ _

------oOo------

Chương 2487: Không Cần Thiết Nhiều Lời!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắn Dương Diệp, cho tới bây giờ còn không sợ sự tình!

Cứ như vậy, Dương Diệp đi tới nhất lầu, ở nhất lầu, hắn gặp được nhất danh người đàn ông trung niên . Người đàn ông trung niên ngồi ở một tấm trước bàn rượu, chứng kiến Dương Diệp, hắn làm một cái thủ hiệu mời .

Dương Diệp ngồi ở người đàn ông trung niên trước mặt, "Đây là muốn theo ta giảng đạo lý sao?"

"Đạo lý ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Đó là cái gì ? Có thể ăn không ?"

Dương Diệp nói: "Ta sẽ mở cửa thấy núi! Cần, ta với các ngươi đàm luận, muốn đánh, ta tùy thời có thể cùng các ngươi đánh, đồng thời có thể phụng bồi tới cùng . Đàm luận, đánh, các ngươi chọn!"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Các hạ rất tự tin!"

Dương Diệp nói: "Nhiều lời lời nói nhảm, không có bất kỳ ý nghĩa gì . Cho ta đáp án đi!"

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Lúc này đây, các hạ ở cửa thành công nhiên giết ta Lãnh gia người, rất nhiều thế lực đều thấy ở trong mắt, như cứ như vậy được rồi, ta Lãnh gia mặt thật sự là khó coi a!"

"Lãnh gia ?" Dương Diệp nhíu mày .

Người đàn ông trung niên gật đầu, cười nói; "Các hạ cũng nghe qua ta Lãnh gia sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Nghe qua ."

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Vậy không biết các hạ thuộc về cái nào nhất phương thế lực ."

Dương Diệp cười nói: "Tán tu một cái, không có bất kỳ bối cảnh hậu trường, cho nên, các ngươi cứ việc yên tâm xuất thủ ."

Nghe vậy, người đàn ông trung niên nhãn thần dần dần băng lạnh xuống .

Người gây sự a!

Giờ khắc này, người đàn ông trung niên trong lòng đã có sát ý . Nê Bồ Tát còn có ba phần hoả khí đây, Dương Diệp hùng hổ dọa người như vậy, đây cũng không phải là đơn thuần trong mắt không người .

Đây là đang coi rẻ!

Coi rẻ hắn, coi rẻ Lãnh gia!

Nghĩ tới này chỗ, người đàn ông trung niên đứng lên, "Đã như vậy, vậy thì do ta bồi các hạ qua mấy chiêu đi!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía một bên quầy một gã lão giả, "Hình lão, mượn nơi đây hư không gian dùng một lát!"

Không xa chỗ, tên kia Hình lão đạm thanh nói: "Một viên giới tinh!"

Người đàn ông trung niên cười cười, bấm tay một điểm, một viên giới tinh rơi vào cái kia Hình lão trước mặt .

Hình lão thu hồi cái viên này giới tinh về sau, vung tay phải lên, trong sát na, Dương Diệp cùng người đàn ông trung niên trước mặt không gian khẽ run lên, rất nhanh, Dương Diệp cùng người đàn ông trung niên biến mất . Hai người lần nữa xuất hiện lúc, đã tại một mảnh không gian ảo bên trong .

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp, hai tay hắn khẽ nâng lên, thân lên, một khí tức cường đại chấn động mà ra .

Tứ giới!

Tứ giới đỉnh phong cường giả!

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, "Mặc kệ các hạ là thân phận như thế nào, tới tự cái nào một cái thế lực, đã dám ..."

Dương Diệp đột nhiên nói: "Không cần phải ... Nhiều lời!"

Thanh âm rơi xuống, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên tại chỗ biến mất, ở Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Chứng kiến cái này sợi kiếm quang, cái kia người đàn ông trung niên con ngươi chợt co rụt lại .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã tại người đàn ông trung niên thân sau .

Người đàn ông trung niên ánh mắt đờ đẫn nhìn về phía trước, một kiếm kia, thật nhanh thật nhanh, nhanh đến đang cắt mở cổ hắn một khắc kia hắn mới phản ứng được .

Thật là mạnh kiếm tu!

Đây là người đàn ông trung niên trong đầu sau cùng một cái ý niệm trong đầu!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, người đàn ông trung niên trên ngón tay Nạp Giới rơi vào trong tay hắn, bên trong, giới tinh có chừng mười miếng!

Thu hoạch rất tốt!

Dương Diệp thu hồi Nạp Giới, ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, "Có thể kết thúc rồi à ?"

]

Yên lặng nhất chớp mắt, không gian một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp về tới chính mình nguyên bản sở ngồi vị trí .

Mà ở trước mặt hắn, cái kia người đàn ông trung niên đầu đã không cách nhìn, thế nhưng thân thể còn ngồi .

Dương Diệp cầm lấy cái bàn dâng trà chén nhẹ nhẹ nhấp một khẩu, "Có chút đắng!"

Nói xong, hắn đứng dậy, xoay người đi hướng gian phòng của mình .

Xa chỗ trước quầy, cái kia Hình lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "A Bích, thu thập một cái!"

Một nữ tử đi ra, chính là phía trước chiêu đãi Dương Diệp cô gái kia, nữ tử đi tới cái kia người đàn ông trung niên trước thi thể .

"Cho Lãnh gia đưa trở về!" Hình lão đạo: "Nhớ kỹ, muốn một viên giới tinh làm vận chuyển phí!"

A Bích khẽ gật đầu, nhưng sau mang theo cỗ thi thể kia ly khai tửu lâu này .

Trước quầy, cái kia Hình lão hai mắt chậm rãi đóng lại, trong đầu, là vừa rồi một kiếm kia!

Quá hồi lâu, Hình lão đột nhiên mở miệng, "Rất nhanh!"

...

Dương Diệp về đến phòng về sau, trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hồi tưởng phía trước trận chiến kia, Dương Diệp cảm thấy vẫn còn có chút chưa đủ địa phương, tuy là hắn một kiếm giết trong nháy mắt cái kia người đàn ông trung niên, thế nhưng, hắn cảm giác vẫn là thiếu đi một chút gì .

"Tín niệm!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở trước mặt của hắn, "Phía trước trận chiến kia, ngươi tin niệm còn chưa đủ mạnh, còn chưa đủ kiên định, ở ngươi nội tâm sâu chỗ, ngươi cảm giác mình khả năng không pháp một kiếm đánh chết một vị đỉnh phong tứ giới cường giả . Ngươi sâu trong nội tâm điểm ấy dao động, làm cho ngươi kiếm cũng không có đạt được chính mình cực hạn ."

Tín niệm!

Nghe vậy, Dương Diệp bừng tỉnh đại ngộ .

Như Kiếm Kinh nói, vừa rồi một kiếm kia, hắn cái này tín niệm còn chưa đủ kiên định! Cho dù hắn không pháp một kiếm chém giết một gã tứ giới cường giả, thế nhưng, ở đã nhất định sẽ xuất kiếm tình huống xuống, hắn hẳn có cái kia loại vô địch tín niệm!

Ta đây một kiếm, muốn giết người!

Hay là tín niệm, kỳ thực người thường đều có, tựu giống với rất nhiều người ở tuyệt cảnh lúc, thường thường hội bộc phát ra vô cùng lực lượng . Bởi vì khi đó, bọn họ nhìn kỹ chết như về, bọn họ muốn sống!

Đây chính là bọn họ tín niệm!

Cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Như nếu không có chuyện gì khác tình, sớm một chút rời nơi này đi!"

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ngươi tính cách này quá xông, ở chỗ này sống lâu, đối với ngươi mà nói cũng không phải là chuyện tốt!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Sẽ không ở cái này đợi quá lâu, chờ làm rõ ràng nơi này thực lực cụ thể sau sẽ ly khai ."

"Vì Hoang Tộc sao?" Kiếm Kinh hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Lấy Hoang Tộc thực lực, bọn họ nếu như làm không tinh tường cái này chiến giới thực lực, vậy hắn nhóm còn đánh cây búa . Ta làm như vậy, vì là ta . Ngươi cũng thấy đấy, Vĩnh Hằng Quốc Độ đối với Tiểu Bạch đó là tình thế bắt buộc, ta phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất a . Đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ hiểu rõ hơn một ít, đối với ta lại càng có tốt chỗ!"

Kiếm Kinh suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Cố gắng hết sức đừng đợi quá lâu!"

Nàng là thật có chút lo lắng!

Dương Diệp tính khí có chút hỏa bạo, ở cái này địa phương một ngày ồn ào, hậu quả rất nghiêm trọng .

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp không ngừng đang suy nghĩ chính mình Kiếm Vực cùng với chính mình phi kiếm, đặc biệt phi kiếm, hắn phi kiếm bây giờ đang ở Kiếm Vực bên trong thật có thể dùng xuất quỷ nhập thần để hình dung!

Cho dù là Kiếm Kinh, đã cùng cái kia phi kiếm khen không dứt miệng!

Mà bây giờ, hắn nhục thân lập tức liền có thể lấy đạt được hai giới, chỉ cần đạt được hai giới, cảnh giới của hắn cũng thì sẽ theo đạt được hai giới, cái kia lúc, thực lực của hắn lại sẽ tăng cường rất nhiều .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ly khai Hồng Mông Tháp, ngoài cửa, tiếng đập cửa vang lên .

Dương Diệp nói: "Tiến đến!"

Cửa mở ra, người tới chính là cái kia A Bích .

A Bích nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Diệp Công Tử, nơi này có một cái hội giao dịch ngầm, ngươi có hứng thú đi xem sao?"

"Hội giao dịch ngầm ?" Dương Diệp nói: "Có siêu Thần khí sao?"

A Bích biểu tình cương cứng .

Siêu Thần khí ?

A Bích hồ nghi nhìn thoáng qua Dương Diệp, người này đầu óc không sẽ là phá hủy chứ ? Siêu Thần khí, coi như là ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, sợ là đều sẽ không vượt qua hai cái tay . Loại này thần vật, đều nắm giữ ở những thứ kia siêu cấp thế lực bên trong, nhân gia làm sao có thể đem ra bán ?

"Không có siêu thần khí, Thần khí có không ?" Dương Diệp lại hỏi .

A Bích suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thần khí, có lúc đó có, có thì không có, hoàn toàn xem vận khí ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đây đi xem!"

Mà lúc, A Bích lại nói: "Diệp Công Tử, muốn tham gia cái này hội giao dịch ngầm, phải có đủ tiền tài sản chứng minh, ân, chỉ có Diệp Công Tử sở hữu 50 miếng giới tinh, có thể tham gia!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Bích, "Nói, các ngươi không sẽ là bắt đầu hãm hại tiệm chứ ? Muốn gạt ta đi, nhưng sau đánh cướp ta ?"

A Bích vẻ mặt hắc tuyến, "Diệp Công Tử, ngươi đi hỏi thăm một chút chúng ta Túy Khách Cư tín dự, chúng ta là làm lâu dài buôn bán ."

Dương Diệp cười mỉa cười, "Xin lỗi, là ta hắc điếm gặp rất nhiều hiện tại có điểm sợ ."

A Bích khẽ gật đầu, "Diệp Công Tử lo lắng cũng là bình thường, bất quá, chúng ta Túy Khách Cư xưa nay không làm loại chuyện đó tình . Ân, Dương công tử nếu là muốn đi, cũng xin chứng minh ngươi là có hay không có 50 miếng giới tinh, hoặc, sở hữu thần kỳ cũng hoặc cái gì khác bảo vật ."

Dương Diệp vung tay phải lên, 50 miếng giới tinh xuất hiện ở trước mặt hắn .

Dương Diệp cười nói: "Đủ rồi sao?"

A Bích nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đủ rồi! Diệp Công Tử mời đi theo ta!"

Dương Diệp theo A Bích đi tới dưới nền đất, chuẩn xác mà nói là tới đến rồi một cái địa hạ đường phố, đường phố thư giãn mười mấy trượng, trường cũng bất quá trăm trượng .

Ở chỗ này, mọi người đều là mặc áo bào đen, thân trên(lên) khí tức nội liễm, ai cũng không biết ai!

Dương Diệp ở A Bích kiến nghị xuống, cũng lấy nhất kiện hắc bào mặc, án A Bích thuyết pháp chính là, rất nhiều người sở dĩ tới nơi này giao dịch, là bởi vì bọn họ cái gì cũng không thấy được ánh sáng!

Tỷ như, giết người cướp của có được đồ đạc!

Đem Dương Diệp đưa đến nơi đây về sau, A Bích liền xoay người rời đi . Cái này địa phương, không phải nàng có thể chờ lâu. Nàng ly khai lúc, thu Dương Diệp một viên giới tinh làm vào bàn phí!

Giờ khắc này, hắn mới phát hiện, chính mình thật còn chỉ có thể là một cái người nghèo, những thứ này làm ăn, mới thật sự là thổ hào a!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, người không phải đặc biệt nhiều, chỉ có vẻn vẹn chừng ba mươi người, hơn nữa, thỉnh thoảng có người ly khai, bất quá, cũng có người từ phía trên đi xuống .

Ngoại trừ này bên ngoài, đường phố này rất an tĩnh, một điểm thanh âm cũng không .

Một lát sau, Dương Diệp đi tới trước mặt hắn cách đó không xa một gã hắc bào nhân trước, ở hắc bào nhân trước mặt, xếp đặt một cái bạch sắc Ngọc Điệp, Ngọc Điệp chi lên, có nhàn nhạt bạch quang lượn lờ .

Ngụy Thần Khí!

Dương Diệp lắc đầu, đối với cái này không có hứng thú gì, vì vậy, hắn lại đi tới kế tiếp hắc bào nhân trước mặt, hắc bào nhân này trước mặt, trưng bày là một thanh dao găm, rất ngắn, nhưng là lại rất sắc bén!

Bất quá, cũng là một thanh Ngụy Thần Khí!

Loại này dao găm, nếu để cho tru đụng một cái, trong nháy mắt sẽ trở thành hư vô!

Dương Diệp lắc đầu, tiếp tục nhìn xuống, nhưng mà, đang nhìn bốn năm cái quầy hàng về sau, cũng không có phát hiện đồ tốt .

Có chút thất vọng!

Dương Diệp lắc đầu, đang muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, Kiếm

Kinh đột nhiên nói: "Bên trái, thứ hai."

Nghe vậy, Dương Diệp dừng bước lại, quay đầu nhìn về phía bên trái cái kia thứ hai quầy hàng, hắc bào nhân kia trước mặt, xếp đặt một viên quả đấm lớn hạt châu .

Nội đan!

"Đây là chủ kỳ giai cấp yêu thú nội đan!" Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Nghe vậy, Dương Diệp mắt sáng rực lên!

...

------oOo------

Chương 2488: Một Kiếm Giết Trong Nháy Mắt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chủ kỳ cấp bậc nội đan!

Hắn Dương Diệp hiện tại thiếu nhất chính là nhục thân cường hãn độ, chỉ cần nhục thân tăng lên, hắn có thể không cần áp chế cảnh giới của mình . Mà muốn đề thăng nhục thân, nội đan nhưng là một cái tốt!

Đặc biệt loại này cường đại nội đan!

Hầu hết thời gian, hắn đều muốn đem tiểu long làm thịt, như đem tiểu long nội đan ăn, hắn tuyệt đối có thể đạt được tứ giới nhục thân! Dù sao người này nhưng là chân chính Thái Cổ Chân Long!

Đương nhiên, chỉ có thể tưởng tượng!

Còn nữa, Dương Diệp trong đầu một mạch có một nghi hoặc, đó chính là Nhị Nha cái kia bạo lực tiểu nha đầu có hay không nội đan đâu?

Có khoảng không phải hỏi một chút Nhị Nha!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp đi tới hắc bào nhân kia trước mặt, chỉ vào cái viên này nội đan, "Nhiều thiếu ?"

"120 miếng giới tinh!" Hắc bào nhân đạo. Thanh âm khàn giọng, hiển nhiên là làm đổi giọng xử lý .

120 miếng giới tinh!

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, đây chính là rất quý giá! Hắn hiện tại chỉ có 70 tới miếng giới tinh!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, "Hơi rẻ ?"

Hắc bào nhân đạm thanh nói: "Chắc giá!"

Chắc giá!

"Ta muốn!"

Cái này lúc, một giọng nói tự một bên truyền đến .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, người đến là một gã mang theo cái khăn che mặt quần dài nữ tử, chỉ có thể nhìn được hai mắt, bất quá, theo hai mắt cùng với vóc người đến xem, đối phương dung mạo hẳn rất đẹp!

Cái khăn che mặt nữ tử đi tới hắc bào nhân kia trước mặt, bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới xuất hiện ở hắc bào nhân kia trước mặt .

Hắc bào nhân nhìn lướt qua, rất nhanh, bên ngoài thu hồi Nạp Giới, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Mà cái viên này nội đan thì tại tại chỗ .

Nội đan tuy là trân quý, đặc biệt loại này chủ cảnh nội đan, thế nhưng, nó đối với yêu thú cùng một ít thể tu mà nói, đối với người bình thường mà nói, nó có điểm gân gà . Không phải, giá cả tuyệt đối sẽ không chẳng qua là 120 miếng!

Dương Diệp cảm thấy có chút đáng tiếc, nhưng là hết cách rồi, ai kêu nhân gia so với hắn có tiền đâu?

Lúc này đây, hắn cảm nhận được tiền chỗ tốt rồi!

Lắc đầu, Dương Diệp đang muốn rời đi, mà lúc, này diện sa nữ tử đột nhiên nói: "Các hạ hơi chờ "

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía này diện sa nữ tử, " Hử ?"

Cái khăn che mặt nữ tử bấm tay một điểm, cái viên này nội đan rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Đưa cho các hạ!"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Vì sao ?"

Cái khăn che mặt cô gái nói: "Thay cái địa phương ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái khăn che mặt nữ tử, nhưng sau gật đầu .

Hai người về tới tửu lâu, ở nhất lầu, hai người tìm một tấm bàn rượu tọa hạ, cái kia A Bích vội vã qua đây dâng lên hai chén thượng đẳng linh trà, so trước đó trà tốt rất nhiều!

Cái khăn che mặt cô gái nói: "Ta gọi Bỉ Thanh, người Hình gia, cái này Túy Khách Cư chính là ta Hình gia mở ."

Hình tộc!

Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất tộc!

Dương Diệp uống một khẩu linh trà, sau đó nói: "Bỉ Thanh cô nương, nói ngươi ý đồ đến đi!"

Hình Bỉ Thanh đem nội đan bỏ vào Dương Diệp trước mặt cái bàn lên, "Ngươi rất mạnh, ta muốn kết giao ngươi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, "Ngươi thẳng thắn để cho ta có chút ngoài ý muốn!"

Hình Bỉ Thanh nói: "Cường giả tôn trọng cường giả, cũng muốn cùng cường giả kết giao . Viên này nội đan là thiện ý của ta . Đương nhiên, ngươi không chấp nhận, cũng không ảnh hưởng cái gì, ngươi vẫn là ngươi, ta vẫn là ta, không làm được bằng hữu, cũng không phải thành địch nhân, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp nhìn trước mặt viên kia nội đan hồi lâu, sau đó nói: "Lấy không, không phải ta Diệp Dương phong cách, thế nhưng, không cầm, càng không phải phong cách của ta ."

]

Vừa nói, hắn thu hồi cái viên này nội đan, "Bỉ Thanh cô nương, đa tạ ."

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Nàng muốn mượn hơi Dương Diệp, thế nhưng, đối đãi Dương Diệp, không thể giống như đối đãi phổ thông cường giả vậy, kiếm tu, đặc biệt cường đại kiếm tu, cái kia cũng không phải bình thường ngạo . Như vô cùng cầu cấp bách, ngược lại sẽ chuyện xấu!

Trước giao hảo, nhưng sau chậm rãi đồ chi!

Nàng, không có chút nào cấp bách!

Giữa sân, Dương Diệp lần nữa uống một miệng trà, sau đó nói: "Kiếm Kinh, cái này chiến giới bên trong những thứ này thiên tài, thật có chút không đơn giản a!"

Vừa rồi nữ nhân kia, là ngũ giới!

Chân chính ngũ giới cường giả!

Mà đối phương cùng hắn tuổi tác không sai biệt lắm! Đáng sợ nhất chính là đối phương làm người xử thế!

Có thực lực, có cổ tay!

"Vì sao không cự tuyệt ?" Kiếm Kinh hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Tại sao muốn cự tuyệt ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Nhân tình, là một cái phiền phức sự tình!"

Dương Diệp cười nói: "Hiếm có người đối với ta thả ra thiện ý, ta ngược lại thật ra có điểm không thói quen . Cho nên, không có quan hệ, nhân tình mà, người sống một đời, ai có thể không nợ hai cái nhân tình đây!"

Kiếm Kinh không có đang nói cái gì .

Thu được nội đan về sau, Dương Diệp về tới gian phòng của mình, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp trực tiếp đem cái viên này nội đan nuốt xuống.

Nội đan mới vừa vào thể, một cực kỳ tinh thuần năng lượng chợt từ hắn trong cơ thể tán phát ra, này cổ lực lượng trong nháy mắt tịch quyển hắn cả người!

Tốt tinh thuần năng lượng!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Mà Dương Diệp nhục thân giống như là một cái hấp thu khí, điên cuồng hấp thu những thứ này nội đan tản mát ra năng lượng . Cứ như vậy, hắn bắp thịt toàn thân xương cốt bắt đầu tầng tầng co rút lại!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Túy Khách Cư tầng cao nhất, một gian gian phòng rộng rãi bên trong, một nữ tử đứng ở bên cửa sổ, mắt thấy xa chỗ . Theo cái này vị trí, có thể chứng kiến Chiến Thành hơn phân nửa bộ phận phong cảnh!

Này nữ, chính là cái kia biếu tặng Dương Diệp nội đan Hình Bỉ Thanh!

Ở nàng thân về sau, là cái kia Hình lão!

"Như thế nào ?" Hình Bỉ Thanh đột nhiên hỏi .

Hình lão đạo: "Thân phận có chút khả nghi ."

" Hử ?" Nữ tử nhìn về phía Hình lão, "Nói một chút!"

Hình lão đạo: "Người này tới tự Cổ Kiếm Tông, là Cổ Kiếm Tông nội môn đệ tử . Đáng giá nhất nói đúng lắm, hắn mới gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ngoại môn không có mấy thiên, liền lập tức đi khiêu chiến nội môn khảo hạch, mà hắn thành công . Theo Cổ Kiếm Tông bên kia truyền về tin tức là, hắn là Diệp gia chi nhánh một cái con tư sinh . Diệp gia chi nhánh rất nhiều, con tư sinh việc này ..... Không thể nào tra được . Hơn nữa, ánh mắt của chúng ta vừa tiến vào Diệp gia con bài chưa lật, cũng sẽ bị đối phương giám thị, trừ phi vận dụng càng cao cấp bậc quyền hạn ."

"Không cần!"

Hình Bỉ Thanh đạm thanh nói: "Không dùng tại tra lai lịch của hắn, loại này sự tình, sẽ chỉ làm người phản cảm . Đặc biệt, như hắn thực sự là một vị con tư sinh, điều tra ra, hắn hội càng thêm phản cảm ."

Hình lão gật đầu, " Cũng đúng. Nói, như hắn thực sự là Diệp gia một vị con tư sinh, vậy chuyện này tình khả năng liền rất có ý tứ . Người này tính cách cực kỳ hỏa bạo, sát phạt cực kỳ quả đoán, làm việc cũng cực kỳ tàn nhẫn, trong mắt của ta, hắn sợ thực sự là Diệp gia chi nhánh một cái con tư sinh, bởi vì chỉ có cái kia loại thân phận, cái kia loại hoàn cảnh, mới có thể tạo nên loại này cực đoan tính cách!"

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Là có chút cực đoan, người như thế, trả thù tâm rất mạnh, lại là kiếm tu, hơn nữa ..."

Nói đến đây, nàng xem hướng Hình lão, "Trước đây trận chiến kia, Hình lão nhìn ra sâu cạn của hắn rồi không ?"

Hình lão lắc đầu, "Nhìn không ra, người này, tuyệt đối sở hữu ngũ giới chiến lực! Hơn nữa, khi hắn xuất kiếm một khắc kia, cho dù là ta, đều cảm giác được nguy hiểm . Nói thật, nếu để cho lão hủ cùng hắn đối chiến ..."

"Như thế nào ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Hình lão trầm giọng nói: "Chia năm năm đi!"

Chia năm năm!

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Lấy thiên phú của hắn cùng thực lực, sớm hẳn là nổi tiếng toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, lại không có nửa điểm danh tiếng, nghĩ đến, hắn là ở ẩn nhẫn . Vì sao ẩn nhẫn ? Chẳng lẽ là sợ Diệp gia hãm hại sao? Cũng không đúng lấy thiên phú của hắn, đừng nói hắn là con tư sinh, chính là ở đê tiện thân phận, Diệp gia đều sẽ đại lực bồi dưỡng hắn ."

Nói đến đây, nàng lần nữa nhìn về phía Hình lão, "Diệp Tri Bắc bên kia có không có động tĩnh gì ?"

Hình lão lắc đầu, "Tạm thời còn không có, bất quá, nàng vậy cũng đang chăm chú hắn ."

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Trước như vậy đi, ta đi một chuyến phía tây nhìn, trở về đang cùng hắn tiếp xúc một chút!"

"Phía tây ?"

Hình lão trầm giọng nói: "Lại có động tĩnh ?"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Hình lão vẻ mặt ngưng trọng!

...

Tại chiến trường nào đó chỗ cao lầu bên trong, một nữ tử ngồi ở cao lầu đỉnh, trong tay cầm một căn dưa chuột, tùy thời gặm trên(lên) hai cái, rất là tự thỏa mãn!

Này nữ, chính là cái kia Diệp Tri Bắc .

Cái này lúc, một gã hắc y nhân xuất hiện ở Diệp Tri Bắc thân sau .

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Tiểu thư, hắn không có gia nhập cái kia Tán Tu Liên Minh, mà là đi Túy Khách Cư, theo ta sở tra, Túy Khách Cư Hình Bỉ Thanh đã cùng hắn tiếp xúc ."

Diệp Tri Bắc cắn một khẩu dưa chuột, mớm, nuốt xuống, sau đó nói: "Gia tộc có hay không tới tin ?"

"Có!"

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Gia chủ đã tra rõ, ta Diệp gia chủ gia cùng phân gia bên trong, là con tư sinh, nhất cùng sở hữu 172 vị, trong đó, 150 vị đều còn ở, cũng đều ở gia tộc bên trong, bất quá, không có một gọi Diệp Dương."

Diệp Tri Bắc nói: "Còn dư lại 20 vị đâu?"

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Chết rồi."

"Chết như thế nào!" Diệp Tri Bắc hỏi .

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Chết thảm, là bị bọn họ chi nhánh chủ gia thế tử hãm hại mà chết, trong đó có một, không chỉ có bị hại chết, còn bị băm cho chó ăn!"

Diệp Tri Bắc ngừng động tác trong tay, trầm mặc một hồi, nàng nói: "Truyền lệnh trở về, làm chuyện này cái kia người, xử tử!"

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Đại tiểu thư, chủ gia một dạng mặc kệ tách ra sự tình, cái này ..."

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Phân gia không phải Diệp gia sao ?"

Hắc y nhân nói: "Tự nhiên là, bọn họ chịu chúng ta chủ gia bảo hộ, tự nhiên là người của Diệp gia ."

Diệp Tri Bắc nói: "Nếu là người của Diệp gia, ta quản, có chuyện sao?"

Hắc y nhân gật đầu, "Được, chờ một hồi ta đi trở về làm việc này ."

Diệp Tri Bắc đứng lên, "Ở gia chủ những thứ kia con tư sinh, cũng là ta người Diệp gia, trở về lập tức mở một cái Võ Đường, cái này Võ Đường chuyên môn vì những thứ kia con tư sinh đứng, hết thảy con tư sinh, mặc kệ nam nữ đều có thể trực tiếp tiến nhập cái này Võ Đường , bất kỳ người nào dám can đảm ngăn trở, giết! Cho hắn nhóm một cái cách, nói cho bọn họ, chỉ cần đạt được yêu cầu, ta Diệp Tri Bắc làm cho bọn họ tiến nhập chủ gia, trở thành chúng ta Diệp gia chủ gia một thành viên ."

Hắc y nhận thức gật đầu, "Tuân mệnh! Đại tiểu thư còn có gì phân phó sao ?"

Diệp Tri Bắc ăn tươi nhất sau một khẩu dưa chuột, sau đó nói: "Diệp Dương chuyện tình, không dùng tại tra xét ."

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Vạn nhất hắn bằng vào ta Diệp gia danh nghĩa ở bên ngoài ..."

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Vừa rồi, Lãnh gia một vị tứ giới đỉnh phong cường giả đi tìm hắn, ở tửu lầu bên trong bị hắn một kiếm miểu sát ."

Nghe vậy, hắc y nhân sắc mặt đại biến, "Làm sao có thể ...."

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua hắc y nhân, sau đó nói: "Hắn không cần giả mạo ta Diệp gia, lấy thực lực của hắn, hắn cũng không cần giả mạo bất luận cái gì thế lực . Mà hắn đã nói là ta Diệp gia một cái con tư sinh, vậy được rồi ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía phía chân trời xa xôi, "Coi như không phải, chúng ta cũng muốn làm hắn là!"

Cvt: Xe trễ giờ nên có cơ hội làm vội ....

PS: Cái này hai thiên cho mình đặt một cái giả, mang theo người nhà đi ra ngoài đi dạo một chút, lễ mừng năm mới chi về sau, sinh hoạt nhịp điệu quá nhanh quá nhanh . Buông lỏng một chút!

------oOo------

Chương 2489: Phá Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp thân trên(lên) khí tức càng ngày càng mạnh, dần dần, tại hắn không gian chung quanh cũng bắt đầu nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Cứ như vậy, không biết quá bao lâu, một cường đại uy áp đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Ầm!

Toàn bộ phòng tu luyện trở nên kịch liệt run lên!

Dương Diệp đứng lên, nắm tay xiết chặt, không gian tức thì một hồi xao động!

Hai giới!

Ở thôn phệ cái viên này nội đan chi về sau, hắn nhục thân rốt cục đạt tới hai giới!

Hai giới nhục thân!

Giờ khắc này, hắn lực lượng lại tăng mạnh rất nhiều .

Bất quá, vẫn chưa kết thúc, hắn bắt đầu bắn vọt cảnh giới của mình!

Tại hắn không tận lực áp chế xuống, hắn thân trên(lên) khí tức càng ngày càng mạnh, không đến một hồi, hắn trực tiếp theo nhất giới đạt tới hai giới!

Nhục thân cùng cảnh giới song song đề thăng!

Thực lực đại tăng!

Phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau đó trở lại tầng thứ nhất thế giới bên trong .

Đám mây chi lên, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh!

Nhanh!

Hắn Ngự Kiếm Thuật đã sắp đến rồi một cái cực hạn, ngoại trừ này bên ngoài, hai thanh phi kiếm không ngừng ở cái kia đám mây bên trong bắn nhanh mà qua, mỗi một đạo phi kiếm cũng sẽ ở đám mây bên trong lưu hạ một đường thật dài vết kiếm!

Thả ra!

Vừa mới tăng lên Dương Diệp, nghĩ hết tình thả ra chính mình, hắn hiện tại, cả người tràn đầy lực lượng!

Ở khai mở Kiếm Vực chi về sau, hắn phi kiếm tốc độ so với thường ngày càng thêm nhanh.

Không trung, Dương Diệp lấy ra tru, nhìn thoáng qua trong tay tru, Dương Diệp cười nói: "Xem ra, được tìm thời gian đi làm cho Trần Huyền An tiền bối để cho ngươi triệt để giải phong!"

Triệt để giải phong!

Hắn hiện tại có lòng tin có thể chưởng khống triệt để giải phong tru!

Như tru triệt để giải phong, thực lực của hắn sẽ càng thêm khủng bố!

Bất quá, còn là xa xa không đủ, bởi vì địch nhân của hắn, là Vĩnh Hằng Quốc Độ! Cái này thế lực, không chỉ có rất nhiều ngũ giới cường giả, còn có chủ kỳ, thậm chí chủ kỳ trên cường giả . Lấy thực lực của hắn bây giờ, vẫn là xa xa không pháp cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chống lại!

Cho nên, mạnh mẽ vẫn là không mạnh, phải xem hắn đem ai làm đối thủ!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ly khai Hồng Mông Tháp, ngoài cửa chính là cái kia A Bích .

Dương Diệp nói: "Tiến đến!"

A Bích tiến vào phòng về sau, sau đó nói: "Diệp Công Tử, ngươi được lên thành đi nghênh địch!"

"Nghênh địch ? Hoang Tộc đánh tới ?" Dương Diệp theo bản năng hỏi .

A Bích cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Làm sao có thể! Là đại quân yêu thú đột kích!"

Đại quân yêu thú!

Dương Diệp chân mày cau lại, "Nơi này chính là chiến giới, còn có yêu thú xâm phạm ?"

A Bích giải thích: "Yêu Giới cũng là chúng ta chiến giới, bọn họ trách nhiệm, cũng là vì đối kháng Hoang Tộc . Mà ở nơi đây, vì đúc luyện mọi người chiến lực, phía trên cũng không hạn chế các loại tranh đấu, cũng không hạn chế Yêu Giới cùng chúng ta bên này tranh đấu . Đơn giản mà nói, chính là tranh đoạt tài nguyên, ở chỗ này, chúng ta cần vì mình tranh đoạt tài nguyên tu luyện, cũng chính là giới tinh, yêu thú xâm phạm, là vì giới tinh, mà nhân loại chúng ta có thời gian cũng sẽ đi đánh lén yêu tộc, phản chính, có điểm phức tạp!"

Thoáng suy nghĩ xuống, Dương Diệp chính là hiểu!

]

Tranh đấu!

Vĩnh Hằng Quốc Độ bồi dưỡng những thứ này chiến giới thiên tài phương pháp chính là, phóng đảm nhiệm tự do, cao độ tự do, làm cho bọn họ ở chỗ này sinh tồn được . Đi qua không ngừng tranh đấu cùng chiến đấu, tới bảo trì trong này những thứ này thiên tài chiến lực cùng đề thăng bọn họ!

Loại này phương pháp có chút tàn khốc, thế nhưng tuyệt đối hữu hiệu!

Hiển nhiên, năm đó Vĩnh Hằng Quốc Độ cao tầng là bị Hoang Tộc làm sợ!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, sau đó nói: "Không đi được không ?"

A Bích gật đầu, "Có thể, bất quá, được giao nộp 50 miếng giới tinh ."

Dương Diệp: "..."

A Bích đạm thanh nói: "Diệp Công Tử, yêu thú đột kích, không phải đùa giỡn, tuy là chúng ta ở chỗ này là bị cho rằng thiên tài ở bồi dưỡng, thế nhưng, nơi này là sẽ chết người đấy . Yêu thú đột kích, chúng nó sẽ không đối với chúng ta hạ thủ lưu tình . Một ngày thành phá, chúng ta phương diện này sẽ có vô số người chết thảm . Đoàn kết! Ở vào thời điểm này, phương diện này tất cả thế lực, dù cho nguyên bản tranh đấu rất lợi hại hai cái thế lực cũng sẽ cùng nhau liên thủ kháng địch!"

Dương Diệp gật đầu, "Vậy đi ra xem một chút đi!"

Vừa nói, Dương Diệp ly khai Túy Khách Cư, lúc này, đã là đêm muộn, phồn ngôi sao đầy thiên . Thành trung, có một cổ vô hình không khí khẩn trương .

Dương Diệp một mình tới tường thành chi lên, lúc này, tường thành trên(lên) đã tụ tập một số người, những thứ này người bên trong, thấp nhất đều là Phá Giới cảnh, mà tứ giới cường giả, rất nhiều, rất nhiều! Hơn nữa, những thứ này nhân khí hơi thở hồn hậu, không phải cái kia loại có chỗ vô ích tứ giới cường giả!

Ngoại trừ này bên ngoài, Dương Diệp còn cảm nhận được mấy đạo khí tức cường đại!

Cái này mấy đạo khí tức cường đại rất mịt mờ, liền ẩn giấu ở đoàn người bên trong!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cũng không thấy Mặc Nhã đám người .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa chỗ phần cuối, một mảnh đen nhánh, cái gì cũng không nhìn thấy .

Đột nhiên .

Đoàng đoàng đoàng đoàng ...

Xa chỗ đại địa đột nhiên run rẩy động, đại địa càng ngày càng run rẩy, rất nhanh, một cường đại uy áp hướng bọn họ bên này phô diện nhi lai!

Đại yêu!

Ở xa chỗ phần cuối, mấy trăm đầu cường đại duyên cớ vì thế đại yêu giống như thiên quân vạn mã một dạng hướng bên này chạy nhanh mà đến, không chỉ có bọn họ bên này, mặt khác hai bên cũng xuất hiện đàn yêu thú!

Dương Diệp nhìn lướt qua, đám kia đại yêu bên trong, thấp nhất dĩ nhiên đều là Phá Giới cảnh!

Phá Giới cảnh!

Dương Diệp chân mày cau lại, cái này có phải hay không có điểm quá dọa người ?

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi một cái từ: Phá Giới cảnh như cẩu đi đầy đất!

Có điểm không bình thường!

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện một ít mờ ám, hắn phát hiện, những yêu thú này cảnh giới hơi có chút hư! Khí tức cũng không phải là như vậy trầm ổn, không giống như là tình huống bình thường hạ đề thăng đi lên .

Bầy yêu thú kia bên trong, có vài đầu yêu thú là tứ giới đại yêu, thế nhưng, cái này vài đầu đại yêu so với Tiểu Ngưu chúng nó kém rất nhiều!

"Là cảm thấy chúng nó cảnh giới phù phiếm ?" Cái này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp vang lên bên tai .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chính là này diện sa nữ tử, cũng chính là Hình Bỉ Thanh!

Dương Diệp gật đầu, "Có điểm hư!"

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Ở ta Vĩnh Hằng Quốc Độ, có một loại trái cây, phá giới quả, loại trái này, có thể giúp những thứ này đại yêu phá giới . Loại này phương pháp mạnh mẽ đề thăng đi lên, cảnh giới tự nhiên có chút hư . Thế nhưng, đây là có thể bù đắp ."

"Chiến đấu!" Dương Diệp đạo.

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Yêu tộc dẫn đầu vị kia là cái khó lường gia hỏa! Cái này Vĩnh Hằng chi giới phá giới cây đều bị hắn nắm trong lòng bàn tay, không chỉ có như đây, phía trên đối với hắn nhóm còn có rất nhiều phụ .

Bọn họ mỗi lần tới đánh chúng ta chiến trường, ngoại trừ tài nguyên là một cái nguyên nhân, còn có một cái nguyên nhân, cũng là hắn nhóm mục đích chủ yếu nhất, đó chính là cầm với chúng ta những nhân loại này luyện binh .

Những thứ này đại yêu, phàm là có thể ở từng trải chừng mười lần chiến dịch sau sống sót, đều sẽ biến thành yêu tộc chân chính tinh anh .

"Không sợ bên trong hao tổn sao?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Vĩnh hằng chi chủ có một câu nói, là nói như vậy: Hoặc là chết ở người chúng ta trong tay, hoặc là chết ở Hoang Tộc trong tay người . Chúng ta bây giờ không nỗ lực đề thăng chính mình, ngày sau chính là Hoang Tộc đao hạ hồn!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trên tường thành những thứ kia cường giả, ở trong mắt những người này, hắn không nhìn thấy sợ hãi hoặc kiêng kỵ, chỉ có kích thích, nóng bỏng!

Chiến đấu!

Những thứ này người khát vọng chiến đấu!

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh lại nói: "Mỗi một lần chiến đấu về sau, bọn họ sẽ có chiến lợi phẩm, tỷ như đại yêu nội đan, đại yêu huyết dịch chờ, ngoại trừ này bên ngoài, mỗi một lần tham gia chiến đấu người sống sót, đều có hai quả giới tinh khen thưởng . Như tầng thứ hai tham gia, lại có thể còn sống sót, chính là ba miếng, cứ thế mà suy ra, vô tuyến xuống phía dưới!"

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Ta đã lần thứ chín . Như lần này ta có thể còn sống sót, sẽ được mười miếng giới tinh khen thưởng!"

"Chết đâu?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh nói: "Thi thể trục xuất trở về, mà gia tộc của bọn họ, hội thu được một chỗ, một cái có thể tiến nhập chiến giới danh ngạch, đương nhiên, muốn đạt tới nhất định yêu cầu ."

Lúc này, đám kia đại yêu đã tới thành hạ không xa chỗ, mà lúc, trên tường thành những người đó sớm đã không nhẫn nại được, trực tiếp nhảy hạ tường thành, hướng những thứ kia đại yêu vọt tới .

Những thứ này người, đã đem những thứ kia đại yêu cho rằng là con mồi, mà những thứ kia đại yêu nhãn trung , đồng dạng mang theo kích thích cùng cuồng nhiệt . Bởi vì chúng nó như sống sót, không những được đạt được người nhân loại này trên người giới tinh, vẫn có thể trở về được đến tốt hơn tưởng thưởng!

Sống sót, liền có thể có được càng tốt hơn!

Rất nhanh, nhân loại phía dưới cùng những yêu thú kia . Giao chiến với nhau . Không thể không nói, người nhân loại này chiến lực hay là phi thường khủng bố, cùng giai bên trong, bọn họ tuyệt không thua những thứ kia cùng hắn nhóm cùng giai đại yêu!

Tường thành lên, Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Hình Bỉ Thanh, "Ngươi không đi sao ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Những thứ này đều không phải là yêu tộc chân chính tinh anh, đối thủ của ta, là những thứ kia đạt được ngũ giới cường giả . Ta nếu như xuống phía dưới giết những thứ này ngũ giới dưới, chính là hư quy củ ."

"Quy củ ?" Dương Diệp nói: "Còn có quy củ ?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Vương đối Vương, binh đối với binh! Đây chính là quy củ . Không phải, một cái ngũ giới đi đối kháng một cái tứ giới, ngươi cảm thấy cái kia tứ giới có đường sống sao? Đó không phải là lịch lãm, đó là tàn sát! Không có bất kỳ ý nghĩa gì! Chỉ có cùng Yêu Tộc ngũ giới cường giả đại chiến, đối với chúng ta mới có tốt chỗ!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Bất quá, ngươi có thể xuống phía dưới . Đương nhiên, chỉ hạn nay thiên, lần sau ngươi xuống phía dưới, yêu tộc nhất định sẽ phái ra cùng đẳng cấp cường giả cùng ngươi giao thủ!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới, hắn lắc đầu, "Ta không có hứng thú ."

Hình Bỉ Thanh gật đầu, không có đang nói cái gì .

Chẳng qua rất nhanh, làm như nghĩ đến cái gì, nàng lại nói: "Lần này sự tình kết thúc về sau, cẩn thận Lãnh gia!"

Lãnh gia!

Dương Diệp nói: "Hỏi thăm sự kiện ."

"Nói!" Hình Bỉ Thanh đạo.

Dương Diệp nói: "Lãnh gia có không có một gọi A Lãnh nữ tử ?"

A Lãnh!

Hình Bỉ Thanh trầm mặc khoảng khắc, "Xác thực tên biết không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta chỉ biết nàng gọi A Lãnh, là Lãnh gia một vị tiểu thư ."

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Đến thì ta trở về nhường giúp ngươi tra một chút!"

Dương Diệp nói: "Đa tạ!"

Hình Bỉ Thanh đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Tới một vị Yêu Vương ."

Xa chỗ cuối chân trời, một đầu quái vật lớn giống như một tòa như núi lớn hướng bên này xông tới mà tới.

Thật là mạnh khí tức!

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này chiến giới thực lực, so với hắn tưởng tượng mạnh hơn rất nhiều rất nhiều a!

. . ....

------oOo------

Chương 2490: Không Có Ý Tứ, Dùng Sức Quá Mạnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, cái kia vị Yêu Vương cũng không phải là bản thể hiện thân, mà là lấy nhân loại dáng dấp xuất hiện ở trước mặt mọi người, cái này vị Yêu Vương ngoại trừ hình thể hơi chút khôi ngô một ít bên ngoài, cùng nhân loại cũng không có gì lưỡng dạng .

Cái này vị Yêu Vương mới vừa thứ nhất, ánh mắt liền trực tiếp rơi vào Hình Bỉ Thanh thân lên, mà lúc, Hình Bỉ Thanh thân hình run lên, trực tiếp lướt ra ngoài thành .

Một người nhất yêu trực tiếp đại chiến .

Mà Dương Diệp cũng là đã xoay người rời đi .

Kỳ thực, cái này thì tương đương với là chiến giới nội bộ một hồi diễn đùa giỡn, chỉ bất quá cái này diễn đùa giỡn có điểm tàn khốc, bởi vì nó là tới thật.

Hắn đối với mấy cái này không có hứng thú gì .

Dương Diệp trở lại Túy Khách Cư lúc, ở cửa, gặp một gã thanh niên .

Dương Diệp nhìn thoáng qua thanh niên, thanh niên thần thức khóa tại hắn thân lên, hiển nhiên, là tới tìm hắn .

"Lãnh gia ?" Dương Diệp hỏi .

Thanh niên khẽ gật đầu, "Lãnh gia, Lãnh Hiên!"

Dương Diệp nói: "Ta không quá muốn cùng các ngươi lãng phí thời gian ."

Thanh niên cười nói: "Chúng ta cũng không quá muốn lãng phí thời gian ."

Thanh âm rơi xuống, tại hắn thân về sau, xuất hiện một gã lão giả .

Ngũ giới cường giả!

Hiển nhiên, Lãnh gia lần này là phải đánh thật .

Dương Diệp nhìn thoáng qua tên kia lão giả, sau đó nói: "Quả nhiên là đánh con thì cha tới ."

Thanh niên cười nói: "Các hạ có thể thuấn sát một vị tứ giới cường giả, mặc kệ các hạ là dùng bí pháp cũng hoặc cái gì khác, thế nhưng, không phải không thừa nhận, các hạ rất mạnh, mạnh phi thường . Chúng ta phía trước khinh thị các hạ rồi, nhưng là bây giờ, chúng ta sẽ không ."

Dương Diệp đi tới thanh niên trước mặt, nhìn thẳng thanh niên, khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngươi làm sao lại dám khẳng định, ngươi bây giờ, không phải ở khinh thị ta ?"

Nghe vậy, thanh niên hai mắt híp lại, "Ngươi như thế nào dám khẳng định, đây chính là chúng ta sau cùng con bài chưa lật ?"

Dương Diệp cười nói: "Nguyên bản, ta muốn thấy ở người khác mặt mũi lên, không đang cùng ngươi Lãnh gia phát sinh cái gì chuyện không vui tình . Bất quá, ta về sau suy nghĩ một cái, bằng vào ta đã từng cùng nàng tiếp xúc, nàng ở Lãnh gia tựa hồ qua cũng không phải cực kỳ tốt . Cho nên, ngươi đã Lãnh gia không bỏ qua cái này sự tình, chúng ta đây thì tới làm kết thúc đi."

Vừa nói, hắn tiến nhập Túy Khách Cư .

Thân về sau, là cái kia thanh niên cùng lão giả .

Dương Diệp nhìn về phía thanh niên, "Giao giới tinh đi."

Thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không thể không nói, ngươi rất có tự tin, ngươi ..."

Dương Diệp khoát tay áo, hắn bấm tay một điểm, một viên giới tinh rơi vào cái kia Hình lão trước mặt .

Hình lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, do dự xuống, sau đó nói: "Diệp Công Tử ở là cao đẳng khách phòng, ở ta Túy Khách Cư có hưởng thụ bảo vệ phúc lợi, Diệp Công Tử cần không ?"

Cao đẳng khách phòng ?

Dương Diệp ngây cả người, mình không phải là phổ thông khách phòng sao? Rất nhanh, Dương Diệp đã hiểu . Đối phương đây là đang đối với hắn thả ra thiện ý! Dương Diệp lắc đầu cười, "Không cần, bọn họ Lãnh gia muốn chiến, vậy đánh đi . Sát nhân gì gì đó, ta được nhất!"

Hình lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì, hắn vung tay phải lên, giữa sân tràng cảnh một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp cùng cái kia lão giả xuất hiện ở một mảnh hư không bên trong .

Chiến ngũ giới!

Dương Diệp đối diện, cái kia lão giả nhìn Dương Diệp, không nói một lời, thâm trầm như biển, thân trên(lên) cũng là tản ra một cực kỳ cường đại uy áp!

Thế!

Uy thế!

Dương Diệp nhìn lướt qua đỉnh đầu, "Hình lão, ta không muốn có người quan sát một trận chiến này ."

]

Tửu lâu bên trong, Hình lão hơi trầm ngâm, rất nhanh, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay, ngay sau đó, cái kia hư không thế giới trực tiếp bị một thần bí lực lượng bao trùm, cái này một cái, trong sân Hình lão cùng cái kia thanh niên đều nhìn không thấy hư không chiến trường trong cảnh tượng .

Bất quá, Dương Diệp cũng không yên tâm, ở Hình lão thả ra cái kia thần bí kết giới phong ấn hư không chiến trường về sau, hắn lại lấy ra vạn giới đồ trực tiếp khóa lại mảnh này hư không thế giới . Nếu có người lấy thần thức rình mảnh này thế giới, hắn hội thứ nhất cảm nhận được .

Cái kia lão giả cũng đã nhận ra một màn này, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ta đây là muốn dữ nhiều lành ít sao?"

Hắn thấy, người trước mắt phong tỏa mảnh này hư không, hơn nữa vừa ra tay chính là nhất kiện Thần khí, không hề nghi ngờ, lá bài tẩy của đối phương khẳng định rất đại! Phi thường đại!

Chẳng qua không có quan hệ, hắn đã làm xong tốt nhất chuẩn bị tâm lý!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, đột nhiên, tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Toàn bộ hư không chiến trường kịch liệt run lên, mà cái kia lão giả cả người trực tiếp bị một cường đại lực lượng đẩy lui đủ số túc trăm trượng khoảng cách!

Lão giả kinh hãi nhìn về phía xa chỗ, phía trước hắn sở đứng vị trí, lơ lững một viên ấn!

Chư Thiên Ấn!

Sở hữu ngũ giới lực Chư Thiên Ấn!

Lại là nhất kiện Thần khí!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc vô cùng ngưng trọng, cư nhiên sở hữu hai kiện Thần khí! Thần khí mặc dù không có siêu Thần khí trân quý, nhưng là không phải là cái gì rau cải trắng, theo liền đều có thể gặp được đấy!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bấm tay một điểm, cái viên này Chư Thiên Ấn đột nhiên xuất hiện ở lão giả đỉnh đầu, không chỉ có Chư Thiên Ấn, còn có một viên Trấn Giới ấn!

Đôi ấn!

Trấn Giới ấn trực tiếp trấn áp cảnh giới của ông lão, thiếu chút nữa, Trấn Giới ấn đã đem cái kia lão giả cảnh giới theo ngũ giới áp đến tứ giới, phải nói, đã trấn áp đến rồi tứ giới, thế nhưng không biết cái gì nguyên nhân, lão giả rốt cuộc lại đem chính mình cảnh giới xách lên, chẳng qua cái kia Chư Thiên Ấn lực lượng cũng là hoàn toàn rơi vào lão giả thân lên.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, lão giả lại một lần nữa bị chấn động bay ra ngoài .

Mà lão giả mới vừa dừng lại, hai thanh phi kiếm ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, hai thanh phi kiếm đã tới lão giả hầu hai bên . Nhận thấy được một màn này, lão giả trong lòng hoảng hốt, trong sát na, một khí tức cường đại từ trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, một căn màu máu đỏ bút đột nhiên xuất hiện ở Dương

Diệp đỉnh đầu .

Phòng ngự, phản kích!

Một mực phòng ngự, chỉ biết đổi địch nhân vô cùng tiến công!

Lão giả ở nơi này chiến giới sinh tồn nhiều năm như vậy, tự nhiên minh bạch điểm này, nguyên nhân đây, tuy là vừa rồi cực kỳ nguy hiểm, thế nhưng, hắn vẫn trong nháy mắt làm ra các loại phản ứng!

Dương Diệp đỉnh đầu, cái kia màu máu đỏ bút đột nhiên xoay tròn, sau một khắc, một luồng tinh mang bút thẳng mà xuống, cái này sợi tinh mang, so với hắn cái kia đạo phi kiếm tốc độ cùng lực lượng không kém chút nào!

Căn này huyết hồng sắc bút, cũng là Thần khí!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia sợi tinh mang, sau một khắc, lại một thanh kiếm phóng lên cao, trực tiếp đâm vào cái kia sợi tinh mang chi lên.

Xuy!

Thanh kiếm này trực tiếp đem cái kia sợi tinh mang tê liệt nát bấy! Kiếm cũng không có dừng xuống, mà là hướng cái kia màu máu đỏ bút đâm tới!

Chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia bút đột nhiên biến mất .

Dương Diệp nhíu mày, căn này bút là mình chạy! Hiển nhiên, là cảm nhận được tru đáng sợ!

Vừa rồi hắn sử dụng thanh kiếm này, chính là tru!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, lúc này, cái kia lão giả đã tại mấy trăm trượng có hơn, tại hắn trước ngực có hai cái màu máu đỏ kiếm động, lão giả khuôn mặt sắc vô cùng nhợt nhạt, không có một chút huyết sắc .

Bất quá, giờ khắc này ở chung quanh hắn, tầng không gian tầng co rút lại, đã tạo thành một đạo không gian bích chướng!

Lão giả thần sắc vô cùng đề phòng, phải nói, như lâm đại địch!

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Sáu cái Thần khí, một thanh siêu Thần khí, hay là ta Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm, ngươi rốt cuộc là ai!"

Giờ khắc này, lão giả thanh âm đều có chút khàn khàn!

Hắn bị áp chế!

Thế nhưng, hắn bị áp chế có chút bực bội! Phi thường vô cùng biệt khuất! Trước mắt cái này điêu lông dĩ nhiên sở hữu sáu cái Thần khí! Sáu cái Thần khí a! Đây là rau cải trắng sao? Thần khí thì cũng thôi đi, còn có một cái siêu Thần khí!

Siêu Thần khí!

Cho dù là Lãnh gia, cũng mới nhất kiện a! Món này còn đều là Lãnh gia đã từng theo thượng cổ thời đại truyền thừa xuống đấy! Thế nhưng, trước mắt cái này điêu lông, dĩ nhiên có một kiện siêu Thần khí, sáu cái Thần khí thêm trên(lên) nhất kiện siêu Thần khí, hắn đây mụ là so với thực lực sao? Đây là so với trang bị a!

Mà ở trang bị phương diện, hắn không nghi ngờ chút nào bị nghiền ép .

Dương Diệp cũng không có cùng lão giả lời nói nhảm, tại hắn khu động xuống, hai quả kia ấn lại một lần nữa hướng cái kia lão giả vọt tới, không chỉ có như đây, hắn Kiếm Hồ bên trong, lưỡng đạo phi kiếm bay vụt mà ra, hai thanh phi kiếm giống như lưỡng đạo thiểm điện, mới vừa ra tới, để được cái kia lão giả sắc mặt đại biến .

Trong nhấp nháy, lão giả chung quanh tầng kia tầng không gian bích chướng trực tiếp bị cắt thành hư vô, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia lão giả đỉnh đầu huyết hồng sắc bút đột nhiên trên không trung lóe lên, rất nhanh, một màu máu đỏ hồng mang trong nháy mắt trải rộng toàn bộ chiến trường hư không .

Sát ý!

Cường đại giết cùng mùi máu tươi trong nháy mắt tràn ngập toàn bộ chiến trường hư không, mà những thứ kia hồng mang tắc thì không ngừng chống đỡ Dương Diệp hai quả ấn cùng cái kia hai thanh phi kiếm mãnh liệt công kích!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia màu máu đỏ bút, "Công phòng nhất thể sao?"

Căn này bút cùng hắn phi kiếm còn có ấn đều là Thần khí, thế nhưng, giờ khắc này, căn này bút cư nhiên chặn hắn hai quả ấn cùng hai thanh phi kiếm . Ngoại trừ bút vấn đề, còn có một cái là tối trọng yếu nguyên nhân, đó chính là lão giả thực lực!

Lão giả là ngũ giới cường giả, hắn loại thật lực này tới thôi động Thần khí, có thể mang thần khí uy lực đề cao đến mức tận cùng! Hơn nữa, cái này lão giả cùng căn này bút trong lúc đó, khẳng định phối hợp vô số năm, đối với khoản này đặc tính, lão giả sớm đã rõ như lòng bàn tay .

Niệm tới đây, Dương Diệp trong lòng quyết định một ý kiến, đó chính là lấy sau phải nhiều hơn luyện tập một cái những thứ này Thần khí, hết khả năng đem bọn họ uy lực nhất đại hóa phát huy được!

"Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Ở nơi này lúc, xa xa lão giả đột nhiên khàn giọng đạo. Hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, dường như muốn đem Dương Diệp xem thấu!

Có nhiều như vậy Thần khí, còn có siêu Thần khí, cái này hội là một người bình thường sao?

Hiển nhiên không phải!

Lãnh gia đang không có làm tinh tường tình trạng phía trước liền trêu chọc loại này không rõ lai lịch yêu nghiệt, rất có thể sẽ cho Lãnh gia mang đến ngập đầu chi tai họa!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, "Nên kết thúc!"

Thanh âm rơi xuống, hắn hướng phía trước bước ra một bước .

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một khắc kia, lão giả cả người trực tiếp ngây ngẩn cả người .

Kiếm Vực!

Sau một khắc, lão giả chung quanh những thứ kia hồng mang lặng yên không một tiếng động bị một thanh kiếm cắt thành hư vô, ngay sau đó, hai thanh phi kiếm từ cái này lão giả cái cổ chỗ Phi Trảm mà qua!

Xuy!

Lão giả đầu trực tiếp theo cái cổ trên(lên) rớt xuống!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, lão giả Nạp Giới cùng cái kia màu máu đỏ bút tức thì bị hắn thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

Hắn triệt hồi vạn giới đồ, về tới tửu lâu bên trong .

Dương Diệp dẫn theo đầu của ông lão đi tới cái kia thanh niên trước mặt, nhưng sau sẽ cái đầu kia bỏ vào thanh niên trước mặt, " Xin lỗi, dùng sức quá mạnh, một không cẩn thận đem hắn đầu cắt bỏ, ngươi không ngại chứ ?"

.....

PS: Ta cảm thấy ta được u buồn chứng, bởi vì gần nhất lão nghĩ vé tháng vé tháng, cả người đều gầy, lo được lo mất..... Nghe nói u buồn chứng là bệnh nan y a, cái kia, các ngươi có thể cho điểm vé tháng cho ta trị trị à....

------oOo------

Chương 2491: 36 Môn Âm Dương Kỹ Năng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, tửu lâu bên trong rất an tĩnh .

Thanh niên nhìn cái đầu kia, rơi vào trầm mặc .

Cái kia Hình lão cũng rơi vào trầm mặc .

Trong lòng hai người, sớm đã phiên giang đảo hải!

Chết!

Một gã ngũ giới cường giả lại chết như vậy!

Quá hồi lâu, tên gọi là Lãnh Hiên thanh niên nhận lấy cái đầu kia, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Quấy rầy ."

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Nói gì vậy chứ, cảm tạ Lãnh gia đưa tới cho ta nhất kiện Thần khí còn có chừng năm mươi miếng giới tinh, ta vô cùng cảm kích ."

Lãnh Hiên khẽ gật đầu, "Cũng xin vui vẻ nhận!"

Dương Diệp cười nói: "Không tiễn ."

Lãnh Hiên dẫn theo đầu đi ra tửu lâu, bên ngoài quán rượu, Lãnh Hiên tay tại run rẩy .

Run rẩy!

Cứ như vậy, Lãnh Hiên dẫn theo cái đầu kia biến mất ở xa chỗ .

Tửu lâu bên trong .

Dương Diệp hướng về phía cái kia Hình lão khẽ gật đầu, nhưng sau về tới gian phòng của mình bên trong .

Trước quầy, Hình lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Thông báo tiểu thư ."

...

Về đến phòng về sau, Dương Diệp trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Ở trước mặt hắn, là cái kia màu máu đỏ bút, Dương Diệp lấy được Kiếm Kinh trước mặt, "Đây là cái gì bút ?"

Kiếm Kinh quan sát liếc mắt cái kia bút, sau đó nói: "Quản nó thần bí bút, có thể sử dụng là được!"

Dương Diệp cười khổ, "Thì là không thể dùng!"

" Hử ?" Kiếm Kinh không giải khai .

Dương Diệp nói: "Ta lấy một cái, khoản này có linh, nó rất chống cự ta, đồng thời bản thân lựa chọn phong ấn chính mình, không cùng ngoại bộ tiếp xúc, nếu như không có trợ giúp của nó, ta coi như cầm nó, cũng không cái gì trứng dùng . Trừ phi ta hủy diệt nó linh, làm cho khoản này lần nữa làm một linh xuất hiện . Thế nhưng, ta không có năng lực này a, Tiểu Bạch nhưng thật ra có, chẳng qua người này không ở ..."

Nói đến đây, Dương Diệp càng phát tưởng niệm cái kia tiểu tử . Hiện tại hắn mới phát hiện, nguyên lai cái này tiểu gia hỏa không chỉ có chỉ là bán đấu giá manh mà thôi, nàng còn có thể làm rất nhiều chuyện tình!

Cái này lúc, Kiếm Kinh nói: "Để trước lấy đi, đến thì làm cho Tiểu Bạch tới làm việc này ."

Dương Diệp gật đầu, tạm thời cũng chỉ có thể như vậy .

Điều tức một hồi về sau, Dương Diệp rời khỏi phòng, lần nữa đi tới cái kia hội giao dịch ngầm . Hắn hiện tại, cần dùng tất cả biện pháp tới đề thăng chính mình nhục thân . Có thể nói, hắn hiện tại, nhục thân là trọng yếu nhất .

Cái này cũng hết cách rồi, đây chính là hắn mình chọn phương thức tu luyện!

Đi dạo một vòng cái kia đường phố, hắn cũng không có phát hiện cái gì hữu dụng .

Có chút thất vọng .

Dương Diệp ly khai cái kia đường phố, đi tới chiến trường bên trong, lúc này, yêu tộc đại quân đã rút đi, để lại đầy đất thi thể, có đại yêu, cũng có nhân loại. Mà sống sót, đều được các tộc tưởng thưởng, thêm trên(lên) bọn họ chiến lợi phẩm của mình, có thể nói, thu hoạch tương đối khá .

Tường thành lên, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua chiến trường này, chiến trường này vẫn như cũ có chút thần bí, bởi vì cho tới bây giờ, hắn chỉ gặp qua một cái siêu cấp yêu nghiệt, cũng chính là cái kia Hình Bỉ Thanh, đối phương cùng hắn một dạng niên kỷ, cũng đã trải qua đạt được ngũ giới, hơn nữa, cũng không có gì hơi nước ngũ giới!

Hắn biết, ngoại trừ cái kia Hình Bỉ Thanh, trong thành này khẳng định còn có rất nhiều thiên tài yêu nghiệt cùng với một ít lão quái vật!

Quá hồi lâu, Dương Diệp về tới Túy Khách Cư, hắn đi tới trước quầy .

]

Hình lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nói: "Các ngươi gia tiểu thư đâu?"

"Công tử có việc ?" Hình lão hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Trước đây ta theo nàng nơi ấy bạch được một viên nội đan, nhân tình này, phải trả a!"

Hình lão đạo; "Việc nhỏ ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta muốn ly khai chiến giới, trở về tông môn một đoạn thời gian . E rằng sẽ không ở trở lại rồi, với các ngươi tiểu thư nói một tiếng, nhân tình này hắn hiện tại không quan tâm ta trả, lấy nghĩ mà sợ là không có cơ hội trả lại nàng!"

Hình lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Chính các ngươi đàm luận, ta đi thông báo nàng!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, ngồi xuống một bên, rất nhanh, tên gọi là A Bích nữ tử đưa tới một ly linh trà .

Dương Diệp uống một khẩu linh trà, chỉ chốc lát, cái kia Hình Bỉ Thanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Diệp Công Tử phải ly khai chiến giới ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta là Cổ Kiếm Tông đệ tử, tự nhiên là phải về Cổ Kiếm Tông."

Hình Bỉ Thanh nói: "Ở chỗ này, so với ở Cổ Kiếm Tông phát triển tốt rất nhiều ."

Dương Diệp cười nói: "Ta có việc phải đi về ."

Hình Bỉ Thanh suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Diệp Công Tử, ta muốn mời ngươi cùng ta đi một cái địa phương ."

"Nơi nào ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh nói: "Chiến giới nguy hiểm nhất một cái địa phương ."

"Nguy hiểm nhất một cái địa phương ?" Dương Diệp chân mày cau lại .

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Ở chiến giới, cũng chính là nhất phía nam, nơi đó có một cái vực sâu, vực sâu cuối cùng, có giới tinh, rất nhiều . Thế nhưng, nơi ấy rất nguy hiểm, rất nhiều người đi, đều không thể đủ trở về ."

Dương Diệp nói: "Chỉ có giới tinh sao?"

Hình Bỉ Thanh trầm mặc khoảng khắc, "Còn có thứ khác ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta cần người giúp đỡ, Diệp huynh rất thích hợp . Nếu như chúng ta có thể còn sống trở về, ta ở tặng Diệp huynh một viên chủ kỳ yêu thú nội đan . Hơn nữa, ta xem Diệp huynh là tu luyện thân thể, ta còn có thể vì Diệp huynh tìm tới cái khác thiên tài địa bảo, làm cho Diệp huynh nhục thân đạt được tứ giới, hẳn không phải là vấn đề gì ."

Tứ giới!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Bỉ Thanh, lắc đầu cười, "Các ngươi những thứ này đại thế gia người của đại gia tộc, thật gặp may mắn!"

Tài nguyên!

Hắn hiện tại mới chân chính minh bạch, tài nguyên thật rất trọng yếu, giống như lúc này, hắn hiện tại như có đầy đủ tài nguyên, muốn đạt tới tứ giới nhục thân, là không có gì khó. Tuy là hắn có Tiểu Bạch, thế nhưng, so với những thứ này đại thế gia, đại thế lực, nội tình vẫn là kém rất nhiều .

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Người của đại gia tộc, tuy là gặp may mắn, thế nhưng, cũng có rất nhiều bất đắc dĩ . Diệp huynh, nơi này cạnh tranh cũng rất tàn khốc, hiện tại bởi vì Hoang Tộc xuất hiện hơi chút khá hơn một chút, thế nhưng, cạnh tranh vẫn phải có . Hơn nữa, đều là cái kia loại giết người không thấy máu tranh đấu . Không chỉ có bên ngoài, tựu liền gia tộc của chính mình đều là như đây, một cái sơ sẩy, vạn kiếp bất phục! Bởi vì có vô số người đang phía sau chờ ngươi theo cái này vị trí xuống!"

Dương Diệp cười cười, "Ta đối với gia tộc không có khái niệm, một cái người tự do, tốt!"

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cái kia Diệp huynh là đã đồng ý sao ?"

Dương Diệp gật đầu, "Bỉ Thanh cô nương đưa ra tốt như vậy điều kiện, ta không có lý do gì không đáp ứng . Khi nào thì đi ?"

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua bên ngoài quán rượu, hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Diệp huynh, chuyến này nhưng là rất nguy hiểm, Diệp huynh cần cân nhắc kỹ ."

Dương Diệp cười nói: "Phú quý hiểm trung cầu!"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Hai thiên về sau, ta tới tìm Diệp huynh ."

Vừa nói, nàng đứng lên, đang muốn rời đi, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng lại nói: "Diệp huynh giết Lãnh gia một vị ngũ giới cường giả, Lãnh gia tiếp khả năng phải làm như vậy , thứ nhất, phái ra mạnh hơn cường giả tới giết Diệp huynh, thứ hai, đối phương tạm thời buông tha Diệp huynh, nhưng sau tìm kiếm cơ hội nhằm vào Diệp huynh . Loại thứ nhất tương đối trực tiếp, loại thứ hai tương đối âm hiểm . Bất kể là loại nào, Diệp huynh cũng phải cẩn thận cho thỏa đáng . Như thực sự không được, Diệp huynh cũng không cần ra thử lâu, chỉ cần Diệp huynh không ra thử lâu, Lãnh gia cũng không dám tiến đến cường sát Diệp huynh . Thế nhưng, như Diệp huynh ra thử lâu, ta Hình gia liền không thể đang nhúng tay . Cũng xin Diệp huynh ghi nhớ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

....

Tại chỗ, Dương Diệp uống xong còn dư lại linh trà, nhưng sau về tới gian phòng của mình bên trong .

Hắn đi tới một mảnh kia Lôi Trì, lúc này, tiểu long chờ đại yêu đều ở đây lợi dụng những thứ này ám hư thần lôi bất ngờ luyện thân thể . Chỉ bằng vào nhục thân cường hãn độ nói, hắn là tuyệt đối so với không trên(lên) tiểu long chờ đại yêu . Đừng nói hắn, sợ sẽ xem như là một ít ngũ giới đại yêu cũng không sánh bằng trên(lên) tiểu long chúng nó .

Cái này vài đầu đại yêu ăn là tốt nhất thiên tài địa bảo, hô hấp, là thời gian tốt nhất huyền khí một trong, thêm trên(lên) ám hư lôi bất ngờ luyện, bây giờ chúng nó, nhục thân đã cường hãn đến rồi một loại trình độ đáng sợ!

Kỳ thực, tiểu long chờ đại yêu sở dĩ như thế cần mẫn tu luyện, chủ yếu nhất nguyên nhân vẫn là Nhị Nha . Nhị Nha trước khi đi nói qua, nàng trở về lúc, sẽ tìm chúng nó luận bàn một chút!

Cái kia thì như chúng nó quá yếu, nhất định sẽ bị Nhị Nha quần ẩu một trận!

Hiện tại chặt tu luyện, ngày sau thiếu chịu đòn a!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia mảnh nhỏ ám hư thần lôi, Lôi Trì bên trong, có sấp sỉ 100 miếng ám hư thần lôi , ấn suy đoán của hắn, như đem mảnh này Lôi Trì ra bên ngoài, coi như là ngũ giới cường giả đều sẽ trong nháy mắt bị đánh thành đống cặn bã!

Coi như là hắn, đều gánh không được mảnh này Lôi Trì, đừng nói hắn, coi như là Nhị Nha sợ là đều khó có thể chịu đựng cả phiến Lôi Trì oanh kích!

Cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì trung tâm lực lượng, làm cho hắn tâm kinh sợ!

Đáng tiếc là, mảnh này Lôi Trì chỉ bán Tiểu Bạch sổ sách!

Chỉ có Tiểu Bạch có thể điều động nhóm người này, hết cách rồi, Tiểu Bạch có thể trợ giúp chúng nó đề thăng chính mình .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia phiến lôi khu, lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Tu luyện!

Sau đó hai ngày thời gian trong, Dương Diệp bắt đầu tu luyện, mỗi thiên ngoại trừ tu luyện, hắn cũng sẽ tìm thời gian bồi bồi Tô Thanh Thi chúng nữ, đặc biệt Tuyết Nhi, Bảo Nhi Tiểu Dao các nàng . Thời gian của hắn vẫn luôn rất ít, đặc biệt làm bạn người nhà thời gian, càng là thiếu chi lại thiếu, cũng may các nàng cũng không có oán giận quá hắn .

Cái này nhất thiên, Dương Diệp đi tới Bạch Chỉ Tiên cung điện, đại điện bên trong, Bạch Chỉ Tiên đang tu luyện . Cảm nhận được Dương Diệp đến, nàng đứng lên, Dương Diệp đi tới trước mặt nàng, cười nói: "Phá Giới cảnh ?"

Bạch Chỉ Tiên đã đạt được Phá Giới cảnh!

Bạch Chỉ Tiên gật đầu, "Tự cấp ta một ít thời gian, có thể đạt được hai giới!"

Dương Diệp cười nói: "Từ từ sẽ đến!"

Bạch Chỉ Tiên khẽ gật đầu, muốn nói lại thôi .

"Cha ngươi sự tình ?" Dương Diệp hỏi .

Bạch Chỉ Tiên lắc đầu .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Yên tâm đi, chỉ cần Tiểu Bạch ở thân ta lên, Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng không dám thương tổn phụ thân ngươi, như bọn họ làm như vậy, ta nhất định làm cho bọn họ trả giá bằng máu . Bọn họ dám buộc ta, ta liền dám xằng bậy!"

Bạch Chỉ Tiên ôm vào Dương Diệp trong lòng, nhẹ giọng nói: "Ta biết ."

Dương Diệp gật đầu, cứ như vậy ôm lấy Bạch Chỉ Tiên .

Quá hồi lâu, Bạch Chỉ Tiên nhẹ giọng nói: "Tu luyện sao?"

Thanh âm nhỏ như văn nột .

Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, thế nhưng rất nhanh, hắn hiểu được .

Mà lúc, hạ thân đột nhiên mát lạnh .

36 môn Âm Dương kỹ năng, kỹ năng kỹ năng phệ hồn tận xương phi, nhân gian phong cảnh bực nào chỗ mỹ ? Thân hạ người ngọc đem Tiêu thổi .

. . ..

PS: Còn nay thiên vì sao hội ba càng, là bởi vì ta đột nhiên vang lên, hai càng dĩ nhiên cũng không cảm thấy ngại muốn vé tháng ... Ta Loan nào đó người da mặt không thể dầy như vậy a! ! !

------oOo------

Chương 2492: Ngươi Xuống A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian trôi qua rất nhanh, hai ngày đảo mắt liền qua .

Thứ ba sáng sớm lên, Hình Bỉ Thanh đúng hẹn tới .

Dương Diệp đi ra khỏi phòng, đi tới lầu xuống, Hình Bỉ Thanh đi tới Dương Diệp trước mặt, "Đi thôi!"

Dương Diệp gật đầu, cứ như vậy, hai người ly khai Túy Khách Cư .

Dương Diệp theo Hình Bỉ Thanh đi tới ngoài cửa thành, ra khỏi thành về sau, Dương Diệp gặp được một cổ xe ngựa, bất quá, không phải bình thường mã xa, bởi vì xe tải cũng không phải là ngựa, mà là một đầu hình thể giống như như ngọn núi lớn yêu thú, ở nó thân về sau, là một tòa cực kỳ sang trọng tiểu điện .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh giải thích: "Thay đi bộ, lần này đi có điểm xa, chúng ta được bảo lưu thể lực ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu .

Hai người tiến nhập cái kia tiểu điện bên trong, cái này lúc, cái kia đại yêu đột nhiên thả người nhất càng, trực tiếp xuất hiện ở cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Tốc độ rất nhanh, giống như thiểm điện tật phong!

Điện bên trong, không gian rất lớn, xếp đặt một tấm bàn trà .

Hai người đối lập nhau mà ngồi, ở trong điện, còn có một nữ tử, chính là cái kia A Bích .

Dương Diệp nhìn thoáng qua A Bích, "A Bích cô nương cũng muốn đi ?"

A Bích khẽ gật đầu .

Hình Bỉ Thanh nói: "Diệp huynh, ngươi cảm thấy A Bích cô nương như thế nào ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Không kiêu ngạo không siểm nịnh, khí độ bất phàm, rất tốt ."

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Nàng là ta Hình gia một cái chi nhánh!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, sau đó nói: "Hình cô nương, ta có một chuyện không giải khai, các ngươi những thứ này đại gia tộc, đều có phân gia cùng chủ gia chi tranh, tại sao muốn như thế phân ? Lẽ nào phân gia cùng các ngươi chủ gia thì không phải là một nhà sao?"

Hình Bỉ Thanh nhẹ nhàng uống một khẩu linh trà, sau đó nói: "Diệp Công Tử, ta lấy một thí dụ, một cái thế tục Hoàng Đế, hắn phía dưới có mười cái nhi tử, thế nhưng, chỉ có một người có thể trở thành là Hoàng Đế, mà khi cái này người trở thành Hoàng Đế về sau, còn lại những người đó đều sẽ như thế nào ? Đương nhiên, hướng phương diện tốt nghĩ, còn dư lại những người đó, đều sẽ bị dần dần gạt ra khỏi quyền lợi hạch tâm vòng tròn . Mà ở trải qua mấy đời chi về sau, bọn họ con cháu cùng Hoàng Đế cái này một chi thì càng thêm sơ viễn . Đừng nói cảm tình, chính là huyết duyên cớ đều mờ nhạt rất nhiều rất nhiều ."

Hình Bỉ Thanh vừa nói như thế, hắn có chút hiểu . Giống như là nhất gia hai cái huynh đệ, hai huynh đệ huyết duyên cớ thuộc về chí thân, bọn họ hạ nhất đại, thuộc về đường thân, cũng rất thân, thế nhưng, hạ hạ nhất đại đâu? Ở hướng hạ đâu?

Chi nhánh chính là chỗ này này tới!

Lý luận lên, bọn họ vẫn là thuộc về Hình gia, thế nhưng, huyết duyên cớ cùng chủ gia đã rất đạm bạc . Bởi vì đã sinh sôi nảy nở quá vô số đời, thân nhất, là mới bắt đầu hai huynh đệ kia, cái kia lúc, có thể mới không có gì chủ gia cùng phân gia chi tranh .

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói: "Đương nhiên, vì để cho gia tộc có nhiều hơn nhân tài, ta Hình gia, cũng sẽ theo những thứ kia phân gia bên trong chọn những thiên phú kia người ưu tú . Phàm là ưu tú, chúng ta chủ gia đều sẽ đưa tới tiến hành bồi dưỡng ."

"Thế nhưng, bọn họ vị vẫn như cũ không bằng chủ gia, đúng không ?" Dương Diệp cười nói .

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, nàng xem hướng A Bích, "Như A Bích thực lực vượt qua ta, hoặc thiên phú vượt qua ta, gia tộc làm sao đối đãi ta, sẽ làm sao đối đãi nàng . Đương nhiên, tách ra người muốn nắm quyền, độ khó nếu so với chủ gia lớn hơn nhiều rất nhiều ."

Nói đến đây, nàng lần nữa uống một khẩu linh trà, lại nói: "Ta điều tra qua Diệp gia, bọn họ phân gia rất loạn, phi thường loạn, bởi vì chủ gia đối với tách ra thái độ là không quản không hỏi, chỉ cần tách ra người không làm ra quá mức sự tình, bọn họ cũng sẽ không quản, còn phân gia nội bộ sự tình, bọn họ càng là không có hứng thú đi quản . Bất quá..."

"Tuy nhiên làm sao ?" Dương Diệp cười hỏi .

Hình Bỉ Thanh khẽ cười nói: "Các ngươi hạ đảm nhiệm gia chủ Diệp Tri Bắc đại tiểu thư là một cái người rất lợi hại, hắn hiện tại đã tại bắt đầu quản lý phân gia ."

Dương Diệp cười nói: "Hình Bỉ Thanh, ngươi nói, nếu như ta muốn trở thành Diệp gia gia chủ có khả năng hay không đâu?"

Nghe vậy, Hình Bỉ Thanh hai mắt nhỏ bé híp lại, nàng nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Diệp Công Tử là nghiêm túc sao?"

Dương Diệp cười nói: "Chỉ là tùy tiện hỏi một chút ."

Hình Bỉ Thanh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Rất khó, rất khó!"

]

Dương Diệp khẽ cười nói: "Là như thế nào khó pháp ?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Bởi vì ngươi không phải chủ gia thành viên trung tâm, bọn họ chủ gia cơ bản không thể đem quyền lợi giao cho một cái tách ra người, hơn nữa, hơn nữa còn là một vị con tư sinh ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nếu như ta tuyệt đối nghiền ép Diệp Tri Bắc cùng với Diệp gia tuổi trẻ nhất đại đâu?"

Nghe thế, Hình Bỉ Thanh cầm chén trà tay khẽ run lên, nàng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Cái này lúc, Dương Diệp cười ha ha một tiếng, "Nói đùa, dù cho Diệp gia mời ta trở về làm gia chủ, ta cũng sẽ không trở về, ta hiện tại, nhưng là Cổ Kiếm Tông người!"

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Diệp Công Tử, ta có chút nhìn không thấu được ngươi!"

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói: "Mạo muội vừa hỏi, Diệp Công Tử nhưng có trả thù Diệp gia cách nghĩ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không có!"

Hình Bỉ Thanh nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười nói: "Thật không có . Ta cùng với Diệp gia, đã không có gì quan hệ . Hơn nữa, theo ta có chút ân oán là Diệp gia phân gia, cũng không phải là chủ gia, cho nên, ngươi cảm thấy ta theo bọn họ Diệp gia có thể có cái gì ?"

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Như vậy thì tốt!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, nhưng sau cười nói: "Vì sao nói như vậy ?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Thật không dám giấu giếm, ta cùng với Diệp gia đại tiểu thư Diệp Tri Bắc quan hệ coi như không tệ . Năm đó ta cùng với nàng cùng nhau tiến vào chiến giới, hai người cộng đồng đã trải qua rất nhiều . Nàng là một cái người tốt, cũng là một cái người có năng lực . Diệp Công Tử nếu là có thể trở về Diệp gia phụ trợ nàng, Diệp gia trong tương lai, nhất định quật khởi mạnh mẽ ."

Dương Diệp cười cười, "Ngươi Hình gia không sợ ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Hiện tại Vĩnh Hằng Quốc Độ địch nhân lớn nhất, là Hoang Tộc ."

Hoang Tộc!

Ở Hoang Tộc trước mặt, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong hết thảy thế gia, hết thảy thế lực đều sẽ đoàn kết!

Dương Diệp trầm mặc, trầm tư hồi lâu, hắn cho ra một cái kết luận, đó chính là, nỗ lực tăng thực lực lên!

Đừng nghĩ Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ như thế nào như thế nào, chính mình mạnh mẽ mới là vương đạo a!

"Đến rồi!" Cái này lúc, một bên A Bích đột nhiên nói .

Dương Diệp cùng Hình Bỉ Thanh đứng lên, hai người ly khai tiểu điện, lúc này, bọn họ ở nhất chỗ bình nguyên chi lên, mà ở hai người xa chỗ cuối tầm mắt, có một mảnh vụ khí trôi, cái kia đám sương mù bao phủ xa chỗ, căn bản xem không rõ ràng bên trong .

Ở nơi này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên quay đầu , bên kia, một Bạch Mã chính vội vàng chạy tới, Bạch Mã chi lên, là một nữ tử, nữ tử trong tay, cầm một căn nửa đoạn dưa chuột! (Cvt: lại dưa chuột)

Diệp Tri Bắc!

Dương Diệp gặp qua đối phương, ở Chiến Thành tường thành hạ gặp qua một lần .

Dương Diệp nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Bỉ Thanh cô nương còn mời người khác sao ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Không có, bất quá, hôm nay tới nhân sẽ có chút nhiều. Bởi vì hôm nay là duy nhất có thể lấy đi vào cái kia địa phương thời gian ."

Dương Diệp gật đầu, không có đang nói cái gì .

Cái này lúc, cái kia Diệp Tri Bắc cưỡi ngựa tới đến rồi Dương Diệp cùng Hình Bỉ Thanh trước mặt, Diệp Tri Bắc xoay người hạ ngựa, vỗ nhè nhẹ một cái cái kia ngựa, sau người tức thì xoay người hóa thành một đạo bạch quang biến mất ở xa chỗ cuối tầm mắt .

Diệp Tri Bắc xoay người nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, khẽ gật đầu .

Hình Bỉ Thanh nói: "Hai người bọn họ vậy cũng đến rồi!"

Diệp Tri Bắc nói: "Đã tiến vào ."

Tiến vào!

Hình Bỉ Thanh hai mắt híp lại, nàng nhìn thoáng qua cái kia đám sương mù thế giới, sau đó nói: "Vậy chúng ta đi!"

Vừa nói, nàng xem hướng cái kia A Bích, bấm tay một điểm, mười miếng Nạp Giới xuất hiện ở A Bích trước mặt, "Đạt được tứ giới, gia tộc sẽ phái người tới đón ngươi!"

A Bích có chút phức tạp nhìn liếc mắt cái kia bốn miếng giới tinh, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tạ ơn, cảm tạ!"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, nhưng sau cùng Dương Diệp cùng với Diệp Tri Bắc biến mất ở không xa chỗ .

Ba người tiến nhập cái kia mảnh nhỏ vụ khí bên trong, vụ khí có chút quỷ dị, bởi vì thần thức dĩ nhiên không pháp mở rộng ra đến, mà ánh mắt, cũng chỉ có thể nhìn thấy mấy trượng .

"Cái này là cái gì địa phương ?" Dương Diệp hỏi . Đồng thời, có chút đề phòng .

Nơi đây lộ ra một quỷ dị, được cẩn thận một chút!

"Chiến trường thượng cổ di tích!" Hình Bỉ Thanh đạo.

Chiến trường thượng cổ di tích!

Dương Diệp nhíu mày, "Thật là thượng cổ thời đại di tích ?"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Liên quan tới thượng cổ thời đại chuyện tình, ghi chép rất thiếu rất ít, nơi đây, là trước mắt mới chỉ, duy nhất một cái xuất hiện thượng cổ thời đại di tích ."

Dương Diệp nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ cao tầng không có phái cường giả đến điều tra sao?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Nơi này có cường đại cấm chế, xuất hiện chủ kỳ trên cường giả, sẽ khiến nơi đây cường liệt bắn ngược, tuy là bọn họ có thể lực phá nơi đây, thế nhưng, cũng sợ phá hủy nơi đây . Cho nên, tạm thời chỉ là phong tỏa khu vực này, nhưng sau để cho chúng ta tiểu bối đi vào thử thời vận, xem xem có thể hay không phát hiện cái gì! Cho tới bây giờ, phát hiện nhiều nhất đồ đạc, chính là giới tinh . Chúng ta mỗi lần tới, đều có thể không sai biệt lắm mang đi một trăm khối giới tinh trở về!"

Một trăm khối!

Rất nhiều!

Dương Diệp đột nhiên có chút lửa nóng!

Hiện tại, hắn phát hiện giới tinh thật là một cái tốt, có thể đổi rất nhiều rất nhiều thứ .

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Diệp huynh cần giới tinh ?"

Dương Diệp gật đầu, "Nhục thân có điểm khiếm khuyết, cần rất nhiều tài nguyên tu luyện!"

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Diệp huynh tại sao lại đi thể tu con đường này ? Ta không có làm thấp đi thể tu, tương phản, còn kính nể thể tu, đặc biệt Dương huynh có thể đem nhục thân tu luyện tới loại trình độ này, ta xác thực kính nể!"

Tu luyện nhục thân!

Dương Diệp cười nói: "Ngay từ đầu đây, tu luyện nhục thân nhất không cần tài nguyên tu luyện, chỉ cần có thể chịu khổ là được . Đến rồi nhất về sau, ta phát hiện, tu luyện nhục thân giống nhau cần khổng lồ tài nguyên tu luyện . Hơn nữa, ta cảm thấy, nhục thân là một người căn bản, đề thăng đi lên, tốt chỗ cũng là có rất nhiều ."

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "So sánh với nhục thân, ngươi kiếm mới là có điểm đáng sợ ."

Dương Diệp cười nói: "Hai người các ngươi theo ta niên kỷ một dạng lớn, cũng đã trải qua đạt được ngũ giới, hơn nữa cảnh giới trầm ổn, các ngươi mạnh hơn ta hơn nhiều."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì .

Cái này lúc, ba người ngừng lại, bởi vì ở ba người trước mặt, là nhất chỗ vực sâu, vực sâu bên trong, xen lẫn sương mù màu trắng cùng hắc khí, còn có một khí tức âm trầm .

Nhìn cái kia mảnh nhỏ vực sâu khoảng khắc, Dương Diệp đột nhiên đi tới bên biên giới chỗ, nghiêng tai lắng nghe, vực sâu cuối cùng, làm như có tiếng gì đó đang gầm thét hô hoán!

"Ngươi xuống a ..."

Hắn nghe được một câu nói như vậy .

.....

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2493: Nguy Hiểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngươi xuống a!

Nghe được câu này, Dương Diệp tâm thần trở nên hoảng hốt, thiếu chút nữa thì nghĩ tiếp, chẳng qua rất nhanh, hắn lắc đầu, trong đầu cái kia cỗ hoang đường cách nghĩ trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung .

Lần nữa nhìn về phía phía dưới lúc, trong mắt hắn nhiều hơn một sợi đề phòng .

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh đồng thời nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong lòng thoáng khiếp sợ, cũng không nghĩ tới Dương Diệp đã vậy còn quá nhanh khôi phục lại .

"Đây là ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Hình Bỉ Thanh nói: "Cổ Ma, chúng ta xưng là Cổ Ma, một loại có thể mê hoặc lòng người ma đầu, tới tự thượng cổ thời đại ."

Mê hoặc lòng người!

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Phía dưới có điểm không đơn giản!"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Chúng ta không cần xuống phía dưới quá sâu, quá sâu, không biết nhiều lắm, chúng ta cũng không có nắm chắc ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta tới trước mở đường đi!"

Vừa nói, hắn muốn đi xuống, mà đang ở cái này lúc, cái kia vực sâu bên trong, lại truyền tới đạo thanh âm kia .

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, nhưng sau hắn trực tiếp hướng về phía vực sâu hô: "Ngươi đi lên a!"

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cười mỉa cười, "Hắn đã bảo chúng ta xuống phía dưới, trứng đau rất!"

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Chúng ta đi thôi!"

Ba người nhảy xuống vực sâu, chậm rãi giảm xuống .

Càng đi xuống, tầm nhìn lại càng thấp .

Đang giảm xuống không sai biệt lắm trăm trượng chi về sau, Dương Diệp phát hiện, trên không trung nổi lơ lửng một ít cặn, trong đó vẫn còn có giới tinh, chẳng qua số lượng rất ít, chỉ có không đến mấy khối!

Hình Bỉ Thanh tay phải nhất chiêu, đem những thứ kia giới tinh thu vào, "Đến thì cùng nhau phân phối, có thể ?"

Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc tự nhiên không có ý kiến gì .

Ba người tiếp tục giảm xuống, bất quá, tốc độ so với phía trước chậm rất nhiều, cũng đề phòng rất nhiều .

Quá không sai biệt lắm nửa khắc đồng hồ, đột nhiên, ở ba người phía dưới, thỉnh thoảng có bóng đen xẹt qua .

"Những thứ này là ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh nói: "Oán linh, một ít đi tới cái này địa phương người bị chết . Ở chỗ này người bị chết, linh hồn ra không được, cũng không pháp tự hủy diệt, lâu ngày, là được oán linh . Cẩn thận một chút, chúng nó oán khí phi thường lớn."

Hình Bỉ Thanh vừa dứt lời, đột nhiên, mấy đạo oán linh phi thẳng đến bọn họ vọt tới .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Hình Bỉ Thanh bấm tay một điểm, mấy đạo kim sắc Phù Lục bắn nhanh mà ra, cái này mấy đạo kim sắc Phù Lục trực tiếp hóa thành mấy đạo kim quang hướng những thứ kia oán linh bắn tới .

Rầm rầm rầm!

Theo mấy đạo những thứ này tiếng vang lên, những thứ kia oán linh trực tiếp bị những thứ kia kim quang đánh lui, chẳng qua ở nơi này lúc, một tấm đen nhánh sắc mặt khuôn mặt đột nhiên xuất hiện ở ba người trước mặt không xa chỗ .

Tấm kia đen nhánh sắc khuôn mặt gắt gao nhìn Dương Diệp ba người, bất quá, không có xuất thủ .

Hình Bỉ Thanh đạm thanh nói: "Tránh ra!"

Tấm kia màu đen khuôn mặt đột nhiên há miệng ra, trong sát na, một cường đại hắc khí tự bên ngoài trong miệng tịch quyển mà ra, này cổ hắc khí chấn động mà ra, phi thẳng đến Hình Bỉ Thanh ba người bao phủ mà đến!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhíu mày, bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang điện xạ mà ra .

Xuy!

Cái này sợi kiếm quang trực tiếp đem cái kia mảnh nhỏ hắc khí vỡ ra đến, rất nhanh, xa chỗ truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó, cái kia mảnh nhỏ hắc khí tiêu thất vô ảnh vô tung .

]

Dương Diệp trầm giọng nói: "Bọn họ nên biết, bọn họ không là đối thủ của chúng ta, thế nhưng vì sao còn phải tới tìm chúng ta ?"

"Muốn chết!" Hình Bỉ Thanh đạm thanh nói: "Đối với hắn nhóm những thứ này bị vây ở chỗ này linh hồn, chết là bọn họ duy nhất giải thoát đường ."

Dương Diệp đạo; "Bọn họ vì sao không thể đi ra ngoài ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu cười, "Cụ thể ta cũng không phải đặc biệt tinh tường, bất quá, theo ta phỏng chừng, chắc là bởi vì nơi này có nào đó đặc biệt nhằm vào linh hồn kết giới hoặc trận pháp đi!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía oán linh còn có một số, bất quá, có oán linh vẫn chưa ở ra tay với bọn họ, có tuy là muốn chết, thế nhưng, cũng có muốn sống .

Ba người tiếp tục hướng hạ giảm xuống, theo hướng xuống thâm nhập, chu vi lơ lửng giới tinh càng ngày càng nhiều, cho tới bây giờ, bọn họ đã lượm không sai biệt lắm chừng hai mươi miếng giới tinh, ngoại trừ này bên ngoài, còn chứng kiến vài món tàn binh, những thứ này tàn binh, tốt nhất dĩ nhiên là Thần khí, số lượng rất ít, chỉ có một hai kiện, mà còn lại thấp nhất, đều là Ngụy Thần Khí . Bất quá, đều là tàn binh, tác dụng rất nhỏ!

"Các ngươi xem!" Ở nơi này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên chỉ vào xa xa vách núi, nơi ấy, có một hang núi .

"Đi xem ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, nhưng sau gật đầu, ba người đi tới cái kia vách núi trước, sau đó tiến vào cái kia sơn động bên trong, bên trong sơn động, một mảnh đen nhánh, Hình Bỉ Thanh bấm tay một điểm, mấy quả Nguyệt Quang Thạch bay ra ngoài, toàn bộ sơn động tức thì sáng lên .

Ba người hướng sơn động đi tới, rất nhanh, ở sơn động sâu nhất chỗ, Dương Diệp ba người ngừng lại, ở ba người trước mặt không xa chỗ, ngồi xếp bằng một gã tóc dài xõa vai người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên ngồi xếp bằng ở bồ đoàn lên, cũng không có có sinh mệnh khí tức .

Ở người đàn ông trung niên trước mặt, xếp đặt một viên Nạp Giới, một bản thật dầy sách cổ, cùng với một căn nhỏ như lông phát kim sắc châm dài .

Châm rất nhỏ, mắt thường khó có thể thấy!

"Đã bỏ mình!" Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, tại hắn thần thức càn quét xuống, trước mắt cái này người đàn ông trung niên, đã không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức .

"Chủ kỳ!" Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Có thể là chủ kỳ chi lên, không biết đối phương là thân phận gì, tại sao lại bỏ mạng ở nơi đây ."

Một bên, Diệp Tri Bắc quan sát liếc mắt cái kia người đàn ông trung niên, sau đó nói: "Thọ mệnh tới!"

Trước mắt cái này người đàn ông trung niên, không phải là bị người giết chết, mà là đại nạn tới, tại chỗ tọa hóa .

Chết!

Nhìn trước mắt người đàn ông trung niên, ba người đều trầm mặc .

Vẫn lạc!

Bất luận kẻ nào đều sẽ có như vậy nhất ngày! Một cái người, sống càng lâu, khả năng lại càng không muốn chết, người đều là có dục vọng cầu sinh. Thế nhưng, làm đại nạn đến, ngươi không muốn chết cũng phải chết lúc, cái kia thì là biết bao bất đắc dĩ, là biết bao sợ hãi ?

Sinh tử đã thấy ra, lại có bao nhiêu người có thể chân chính làm được ?

Một lát sau, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Vị tiền bối này đem cái này ba cái đồ đạc để ở chỗ này, hiển nhiên, là muốn lưu cho tương lai hữu duyên giả . Cái này cũng chứng minh, vị tiền bối này có lẽ có ít không cam, có chút không nỡ, thế nhưng, vẫn là là nhìn thoáng được."

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Hắn có thể đủ đi tới loại trình độ này, tuyệt đối không phải người bình thường . Đáng tiếc, vẫn là bại bởi đại đạo, bại bởi thời gian!"

Ba người hướng về phía người đàn ông trung niên di thể hơi thi lễ, đón lấy, Hình Bỉ Thanh nói: "Ba cái đồ đạc, làm sao chia ?"

Làm sao chia ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Nạp Giới, quét một cái, bên trong, không sai biệt lắm có 150 miếng tả hữu giới tinh . Hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta chỉ cần giới tinh, còn lại, các ngươi phân, như thế nào ?"

Giới tinh!

Hắn thiếu kỳ thực chính là giới tinh, còn bảo vật gì, hắn một thân Thần Trang, không có chút nào thiếu .

Hắn thiếu nhất chính là giới tinh!

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua cái kia châm dài cùng cái kia thượng cổ quyển trục, sau đó nói: "Hai thứ này nếu như cầm đi bán đấu giá, có thể chí ít bán đấu giá 600 miếng giới tinh, thêm trên(lên) Diệp huynh ngươi cái kia trong nạp giới 150 miếng giới tinh, cộng lại 750 miếng giới tinh, cho nên, ngươi nên được 250 miếng giới tinh ."

Vừa nói, bên ngoài bấm tay một điểm, 50 miếng giới tinh rơi vào Dương Diệp trước mặt, mà một bên Diệp Tri Bắc cũng lấy ra 50 miếng giới tinh đặt ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, thu hồi cái kia 100 miếng giới tinh!

Nhìn thấy Dương Diệp thu, Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh cũng thu hồi chính mình muốn gì đó .

Lúc này đây phân phối, tất cả mọi người rất hài lòng .

Ba người lần nữa hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, nhưng lui lại ra khỏi sơn động, đồng thời ở sơn động cửa vào bày ra từng đạo kết giới .

Phương diện này, đã từng bỏ mình một vị cường giả .

Làm cho hắn yên giấc!

Ba người ly khai sơn động về sau, tiếp tục hướng xuống.

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói: "Mục đích của ta, là phía dưới nhất kiện Thần khí, món đó Thần khí, là một kiện giáp, siêu việt Thần khí, tương đương với nửa cái siêu Thần khí ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Ngươi đây?"

Diệp Tri Bắc nói: "Cũng là vật kia!"

Dương Diệp hơi ngẩn người, lập tức cười nói: "Hai người các ngươi không biết đánh nhau chứ ?"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "sẽ không. Chúng ta dùng hòa bình phương pháp giải quyết ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi đây? Ngươi không động tâm sao?"

Dương Diệp nói: "Có điểm đồ đạc, bất quá, các ngươi đã muốn, ta đây liền bỏ những thứ yêu thích đi!"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Là thật, hay là giả ?"

Dương Diệp nói: "Vậy không bằng các ngươi đem nhường cho ta ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu cười, "Cái này không thể được!"

Dương Diệp cười nói: "Trước ngươi tặng ta nội đan một viên, hiện tại lại dẫn ta tới này chỗ, ta đã buôn bán lời rất nhiều . Đối nhân xử thế, không thể lòng quá tham ."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, thế nhưng tâm lý đối với Dương Diệp cũng là nhiều một chút tán thành .

Không có ai yêu mến lòng tham không đáy nhân!

Hơn nữa, tiếp xúc xuống, nàng phát hiện, trước mắt cái này vị Diệp gia con tư sinh, ở bình thường thời điểm, vẫn là rất dễ nói chuyện, là một cái đáng giá kết giao người .

Mà cái kia Diệp Tri Bắc cũng nhìn thoáng qua Dương Diệp, chẳng qua nàng cũng không nói gì thêm .

Cứ như vậy, ba người tiếp tục giảm xuống, rất nhanh, ở trước mặt nhất Hình Bỉ Thanh đột nhiên ngừng lại .

Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, ở cái kia cuối tầm mắt chỗ, hắn thấy được nhất kiện lơ lửng giáp, màu lửa đỏ giáp .

Nơi ấy, liền nổi lơ lửng nhất kiện giáp, chu vi cũng không có thứ gì khác .

Dương Diệp phát hiện, lúc này, Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc hai nữ khuôn mặt sắc có chút ngưng trọng .

Dương Diệp lần nữa cúi đầu nhìn tiếp, rất nhanh, hắn thần sắc cũng dần dần ngưng trọng, ở cái kia địa phương, hắn mơ hồ thấy được một đạo hắc ảnh đang lặng lẽ phiêu dật . Mà ở chứng kiến đạo hắc ảnh kia lúc, hắn cảm giác đầu tiên chính là: Nguy hiểm!

Giờ khắc này, hắn rốt cục minh bạch vì sao Hình Bỉ Thanh không có nắm chắc tự mình một người đến rồi!

Cái này địa phương, thật là rất nguy hiểm a!

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói: "Đã từng ta tới qua một lần, bất quá, mệnh kém chút bỏ ở nơi này . Vật kia, ta cũng không biết là cái gì, rất mạnh, không chỉ có mạnh, còn rất quỷ dị, tuy là bây giờ thực lực ta so với trước đây mạnh không thiếu, thế nhưng, vẫn là không có nắm chặt ."

Dương Diệp nhìn về phía phía dưới món đó hỏa giáp, giờ khắc này, hắn đột nhiên nghĩ đến Tiểu Bạch, Tiểu Bạch như ở nơi này, nàng chỉ cần tiểu trảo nhẹ nhàng nhất câu, món đó bảo vật tuyệt đối sẽ ngoan ngoãn chạy đến trước mặt hắn tới!

Đáng tiếc, cái kia tiểu gia hỏa không ở!

. . ..

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2494: Ngươi Là Tiện Tu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bên cạnh, Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói: "Chờ một hồi ba người chúng ta đồng loạt ra tay!"

Đồng loạt ra tay!

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới đạo hắc ảnh kia, nhưng sau gật đầu .

Không biết mới là đáng sợ nhất!

Phía dưới đạo hắc ảnh kia, hắn cũng không biết là cái gì, nguyên nhân đây, cũng không có nắm chắc có thể áp chế bóng đen kia, ba người liên thủ, cơ hội lớn hơn rất nhiều!

"Bắt đầu ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Diệp huynh, một mạch không biết ngươi thực lực chân chính , có thể hay không để cho chúng ta nhìn ?"

Thực lực chân chính!

Nàng chỉ biết là Dương Diệp chém giết một vị ngũ giới cường giả, thế nhưng, nàng không biết cái này có phải hay không dùng ngoại vật, hoặc có lẽ là, nàng muốn biết có phải hay không Dương Diệp thực lực của chính mình chém giết! Phải biết, phàm là loại này yêu nghiệt, đều sẽ có một ít lá bài tẩy, bởi vì chính nàng thì có, mà cái kia loại con bài chưa lật, không phải là các nàng thực lực của chính mình, mà là tới tự gia tộc thực lực .

Diệp Tri Bắc cũng nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới bóng đen, đột nhiên, hắn bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang trực tiếp điện xạ mà xuống.

Nhưng mà, cái kia sợi kiếm quang còn chưa tới gần bóng đen kia liền trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày tức thì nhíu lại .

Thật quỷ dị!

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc thần sắc cũng là ngưng trọng .

Nhất về sau, Dương Diệp nói: "Ta cùng với Diệp tiểu thư kiềm chế nó, Bỉ Thanh cô nương ngươi nhân cơ hội cướp đoạt món đó hỏa giáp . Chúng ta không muốn cùng nó ham chiến!"

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Ta cùng với Tri Bắc đi kiềm chế, ngươi đi cướp đoạt cái kia hỏa giáp đi, dù sao, muốn cái kia hỏa giáp chính là chúng ta ."

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, Hình Bỉ Thanh cùng cái kia Diệp Tri Bắc cũng là đã hướng phía dưới vọt xuống .

Rầm rầm!

Hai cổ cường đại uy áp tịch quyển mà xuống, cái này hai cổ uy áp trong nháy mắt khóa lại cái kia lơ lửng bóng đen, giờ khắc này, cái kia lơ lửng bóng đen ngừng lại!

Mà Dương Diệp tắc thì ngự kiếm xuất hiện ở cái kia hỏa giáp bên cạnh, hắn đang muốn đi cầm món đó hỏa giáp, đột nhiên, một con đen nhánh bàn tay khổng lồ đột nhiên hướng hắn đảo qua mà tới. Dương Diệp hai mắt híp lại, giơ tay lên một kiếm chém ra .

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp bản thân cũng là trực tiếp té bay ra ngoài!

Mà cùng với bay ngược, còn có Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh .

Lúc này, hai nữ khóe miệng, đều là lộ ra một vẻ cực kỳ thấy được đỏ thẫm!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía bóng đen kia, lúc này, đạo hắc ảnh kia lại ở cái kia trôi .

"Quá mạnh mẽ!" Cái này lúc, một bên Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói .

Dương Diệp nói: "Biết nó là cái gì không ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Ta cùng với Tri Bắc thậm chí không biết mới vừa rồi là làm sao bị nó đẩy lùi. Nó thật là quỷ dị, xuất thủ cũng cực kỳ quỷ dị ."

"Chủ kỳ! Thấp nhất!" Diệp Tri Bắc lấy ra một căn dưa chuột gặm một khẩu, đạo.

Chủ kỳ cấp bậc cường giả!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Các ngươi giúp ta ngăn chặn nó năm hơi!"

Năm hơi!

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm, hai người phi thẳng đến phía dưới vọt xuống, mà ở hai nữ lao xuống về sau, Dương Diệp cũng là biến mất theo ngay tại chỗ .

Lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia hỏa giáp trước, tay phải hắn hướng cái kia hỏa giáp dò xét quá khứ, mà đang ở cái này lúc, khi trước con kia bàn tay lớn màu đen lần nữa hướng hắn quét tới!

]

Dương Diệp hai mắt híp lại, rút kiếm chính là nhất trảm mà hạ!

Lúc này đây, hắn dùng chính là tru!

Một kiếm rơi hạ!

Xuy!

Con kia hắc thủ trong nháy mắt nứt ra, ngay sau đó, ở cái kia phía dưới không xa chỗ truyền đến một đạo quỷ dị thanh âm .

Con kia hắc thủ rụt trở về, mà Dương Diệp tắc thì bắt lại cái kia hỏa giáp, nhưng mà, cái kia hỏa giáp cũng là đột nhiên tuôn ra một ngọn lửa màu đỏ ngòm trong nháy mắt đem Dương Diệp bao vây!

Cái kia cỗ ngọn lửa màu đỏ như máu sẽ đem Dương Diệp đốt hóa!

Dương Diệp trong lòng cả kinh, liền vội vàng đem bên ngoài ném Hồng Mông Tháp bên trong!

Hỏa giáp bị ném Hồng Mông Tháp về sau, còn muốn phản kháng, một hỏa diễm đột nhiên phóng lên cao, sẽ đốt hóa toàn bộ Hồng

Mông Tháp thế giới . Nhưng mà, nó hành động này, không thể nghi ngờ là phạm vào nhiều người tức giận .

Một tòa hư ảo Kim Tháp đột nhiên ngút trời mà hàng, trực tiếp đánh vào cái kia hỏa giáp lên, không chỉ có như đây, cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, Trấn Giới ấn, Chư Thiên Ấn, hai thanh phi kiếm chờ Thần khí đều là hướng cái kia hỏa giáp vọt tới ...

Hồng Mông Tháp là bọn họ gia, người này mới vừa vào tới liền nổi điên, chúng nó tự nhiên là nhìn không được đấy!

Chỉ có hai người có thể ở chỗ này nổi điên mà không cần trả giá thật lớn, đó chính là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha!

Còn Dương Diệp, Dương Diệp một dạng đều là ở bên ngoài nổi điên, chúng nó mặc kệ!

Dương Diệp không có để ý cái kia hỏa giáp, hắn thu hồi hỏa giáp về sau, sẽ xoay người rời đi, mà đang ở cái này lúc, phía dưới đột nhiên truyền đến một cực kỳ khí tức cường đại, mà cái kia Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh đang muốn rút lui, nhưng là lại bị một cường đại sương mù màu đen bao phủ .

Cơ hồ không có suy nghĩ, Dương Diệp tín niệm khẽ nhúc nhích, bên hông Kiếm Hồ khẽ run lên, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà xuống, trực tiếp phá khai rồi cái kia đám sương mù, nhưng mà, cái kia mảnh nhỏ sương mù màu đen đang bị phá vỡ chi về sau, cũng là càng nhiều!

Không chỉ có càng nhiều, còn phóng lên cao, che lại đỉnh đầu hắn mảnh không gian kia!

Dương Diệp không có trước quản cái kia mảnh nhỏ hắc khí, mà là ngự kiếm hướng xuống, rất nhanh, hắn thấy được Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh, lúc này, hai nữ dựa lưng vào nhau, thần sắc vô cùng ngưng trọng, mà ở các nàng thân lên, xuất hiện từng đạo vết máu!

Nhìn thấy Dương Diệp, hai nữ có chút ngoài ý muốn!

Dương Diệp đi tới hai nữ trước mặt, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Không có sao chứ ?"

Hình Bỉ Thanh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cẩn thận một chút, nó phong tỏa khu vực này, hiện tại chúng ta ra không được!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chờ một hồi các ngươi đi trước!"

Hai nữ không hiểu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp không nói gì thêm, lấy ra một viên ấn, này cái ấn, chính là cái kia Chư Thiên Ấn!

Có thể giải khai bất luận cái gì phong ấn , bất kỳ cái gì kết giới , bất kỳ cái gì trận pháp!

Dương Diệp muốn nhìn một chút cái kia rương trúc lão đầu có phải hay không đang khoác lác!

Dương Diệp thúc giục cái kia ấn, trong nháy mắt, một cổ vô hình lực lượng đột nhiên tự Chư Thiên Ấn bên trong tản ra, rất nhanh, ở chung quanh, cái kia cổ vô hình kết giới trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung!

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc trong lòng vui vẻ, sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, một cường đại lực lượng đột nhiên tự phía dưới phóng lên cao, phi thẳng đến ba người bọn họ đánh tới .

Dương Diệp tay phải hướng hạ đè một cái, cái viên này Chư Thiên Ấn trực tiếp rơi mà hạ!

Ngũ giới lực!

Chư Thiên Ấn cùng cái kia cỗ lực lượng mới vừa tiếp xúc đụng nhau, toàn bộ vực sâu tức thì sôi trào lên, từng đạo cường đại lực lượng cùng tiếng nổ vang không ngừng ở trong sân vang vọng dựng lên!

Mà ở Dương Diệp ba người phía dưới, làm như có cái gì đang lăn lộn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải hắn nhất chiêu, cái kia Chư Thiên Ấn vừa muốn bay trở về, nhưng mà cái này lúc, một hắc khí trực tiếp khóa lại cái kia Chư Thiên Ấn, cái kia Chư Thiên Ấn tức thì không pháp nhúc nhích, không chỉ có như đây, cái kia cỗ hắc khí trong nháy mắt liền đem Chư Thiên Ấn kéo xuống .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhãn trung, một luồng hàn mang chợt lóe lên .

Ong ong!

Lưỡng đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên, rất nhanh, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà xuống.

Mà lúc, một con màu đen bàn tay đột nhiên phóng lên cao, nhưng sau trực tiếp cầm cái kia hai thanh phi kiếm, rất nhanh, con kia màu đen tay trực tiếp đem cái kia hai phi kiếm đoạt xuống phía dưới!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng cả kinh, người này còn có thể cướp bảo bối ?

Rất nhanh, một cái bóng mờ xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt, mà ở đạo hư ảnh này thân về sau, nổi lơ lửng ba vật, chính là cái kia Chư Thiên Ấn, còn có Dương Diệp hai thanh phi kiếm!

Hư ảnh đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, "Lưu hạ!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày hơi nhíu lại, "Làm cái gì ?"

Cái này lúc, hư ảnh đột nhiên vung tay phải lên .

Ầm!

Một khí lưu màu đen chấn động mà ra, này cổ khí lưu màu đen trong nháy mắt đem Dương Diệp ba người chấn động bay ra ngoài . Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp ba người thân trên(lên) càng là xuất hiện ba cổ khí lưu màu đen, cái này ba cổ khí lưu màu đen trực tiếp đem Dương Diệp ba người lui gắt gao!

Ầm!

Ở nơi này lúc, Hình Bỉ Thanh trên người cái kia cỗ khí lưu màu đen đột nhiên nổ bể ra đến, mà ở Hình Bỉ Thanh thân lên, không biết bực nào thì nhiều hơn nhất đạo khí lưu màu vàng óng, cái kia khí lưu màu vàng óng vây quanh Hình Bỉ Thanh chậm rãi chuyển!

Cơ hồ là ở cùng lúc này, Diệp Tri Bắc trên người cái kia cỗ khí lưu màu đen cũng biến mất theo không cách nhìn, mà ở trong tay nàng, nhiều hơn một căn đen nhánh sắc trường tiên .

Đó là từ đầu khớp xương sở ngưng trường tiên!

Hai nữ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp quanh thân, mấy đạo kiếm quang phi chợt hiện mà qua, những thứ kia khí lưu màu đen tức thì tiêu thất vô ảnh vô tung!

"Coi khinh các ngươi!" Cái bóng mờ kia đột nhiên nói .

Diệp Tri Bắc đột nhiên thả người nhảy, trong sát na, vô số đạo hắc sắc bóng roi trong nháy mắt đem cái bóng mờ kia gói, cùng này đồng thời, cái kia Hình Bỉ Thanh cũng đột nhiên xuất thủ, một luồng ánh sáng màu vàng trong nháy mắt đánh vào cái bóng mờ kia thân lên.

Nhưng mà, hư ảnh kia cũng là không tránh không né , mặc cho những thứ kia bóng roi cùng ánh sáng màu vàng đánh vào hắn thân tiến lên!

Kết quả là hư ảnh chút nào phát không hư hại!

Cái này lúc, hư ảnh đột nhiên tại chỗ biến mất .

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp ba người bay thẳng đến rồi ngoài mấy trăm trượng!

Ba người đồng thời dừng lại, mới vừa dừng lại một cái, ba người khóe miệng đồng thời tràn ra một cái tiên huyết .

Hư ảnh còn muốn xuất thủ, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên dựng lên một tay, "Ta cảm thấy, chúng ta có thể nói chuyện!"

Hai nữ: "..."

Hư ảnh ngừng lại, đạm thanh nói: "Nói chuyện gì ? Không bằng đang đánh đánh ? Ba người các ngươi con bài chưa lật đều chưa ra, đặc biệt hai cái này nữ oa, cách chủ kỳ chỉ còn nửa bước, không đúng, phải nói, các ngươi như không cưỡng ép ngăn chặn chính mình cảnh giới, hiện tại đã là chủ kỳ . Ba người các ngươi cùng nhau ra hết toàn lực, e rằng các ngươi có thể đánh thắng đây!"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Chúng ta không phải cái kia loại người không nói phải trái, câu thông, có mâu thuẫn, phải câu thông!"

Hư ảnh vung tay phải lên, hắn sau lưng cái kia hai thanh kiếm cùng Chư Thiên Ấn tức thì bay đến Dương Diệp trước mặt, "Ta cũng không phải một cái người không nói phải trái, các ngươi đã muốn câu thông, chúng ta đây liền tới câu thông!"

Dương Diệp cười mỉa cười, thu hồi chính mình ba cái bảo vật, sau đó nói: "Không biết các hạ muốn thế nào cái câu thông!"

Hư ảnh đạm thanh nói: "Các ngươi cái kia hỏa giáp là của ta."

Ba người: "..."

Hư ảnh lại nói: "Bất quá, ta có thể tặng tặng cho các ngươi ."

Dương Diệp vội vàng nói: "Cái kia sao được ? Bất quá, nếu là tiền bối đưa tặng, chúng ta đây liền từ chối thì bất kính . Dù sao, người lớn ban thưởng, không dám từ!"

Hai nữ: "..."

Một lát sau, hư ảnh kia đột nhiên nói: "Ngươi nơi nào là kiếm tu, ngươi rõ ràng chính là tiện tu!"

. . ....

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2495: Thay Cái Cầu Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiện tu!

Một bên, Hình Bỉ Thanh hai nữ không nhịn được muốn cười .

Không thể không nói, Dương Diệp một phen ngôn luận, làm cho Dương Diệp ở hình tượng trong lòng các nàng trong nháy mắt sụp đổ!

Nguyên bản, Dương Diệp ở các nàng nhãn trung, là cái kia loại nói năng thận trọng, tàn nhẫn quả quyết người . Nhưng mà các nàng phát hiện, hắn không chỉ có tàn nhẫn quả đoán, còn co được dãn được! Ân, quan trọng nhất là, các nàng phát hiện, Dương Diệp da mặt rất dầy!

Vô cùng dày!

Nghe được hư ảnh nói, Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, da mặt ? Đó là cái gì ? Có thể ăn không ?

"Bây giờ là cái gì thời đại!" Hư ảnh đột nhiên hỏi .

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Tiền bối tới tự thượng cổ thời đại ?"

"Đúng!" Hư ảnh đạo.

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Đó đã là nhiều cái thời đại chuyện lúc trước!"

"Quả nhiên!" Hư ảnh kia nhẹ giọng nói .

Hai nữ không có ở nói, đều ở đây âm thầm đề phòng .

Nhưng nên có tâm phòng bị người!

Cái này lúc, hư ảnh kia đột nhiên mặt ngó Dương Diệp, "Ngươi biết Trần Huyền An!"

Trần Huyền An!

Dương Diệp biến sắc, trước mắt cái này vị cùng Trần Huyền An tiền bối dĩ nhiên là tới tự cùng một cái thời đại .

Hoàn hảo không có đánh, không phải, sợ là cũng bị người gia đánh chết!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp gật đầu, "Nhận thức ."

Hư ảnh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: " hắn hiện tại như thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Đã vẫn lạc, hiện tại chỉ còn một luồng tinh phách còn sót lại ."

Hư ảnh nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới, mạnh mẽ như hắn, cũng thua ở cái kia vị trong tay . Xem ra, cái này thiên, là thật không pháp nghịch a!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối cùng Trần tiền bối là bằng hữu ?"

Hư ảnh nói: "Chưa tính là, bất quá, ta rất kính nể hắn . Đây cũng là vì sao ta nguyện ý với ngươi ở nơi này câu thông nguyên nhân, không phải, ba người các ngươi cả ngày nay phải chết ở đây."

Dương Diệp trầm mặc, kỳ thực, hắn cũng tò mò, hiếu kỳ đối phương vì sao sẽ tốt như thế nói, hiện tại hắn hiểu . Đối phương nhận ra tru, phải nói, đối phương phát hiện hắn cùng với Trần Huyền An có quan hệ!

Xem ra, Trần tiền bối ở năm đó danh tiếng rất lớn a!

"Tiền bối, nơi đây đến tột cùng là cái gì địa phương ?" Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên hỏi .

Hư ảnh nói: "Nhất chỗ lao tù ."

Nghe vậy, trong lòng ba người cả kinh, lao tù ?

Dương Diệp nói: "Tiền bối, có ý tứ ?"

Hư ảnh nói: "Các ngươi nói, hai nước giao chiến, như nhất phương thua, kết cục sẽ như thế nào ?"

Diệp Tri Bắc trầm giọng nói: "Chết, hoặc tù!"

Hư ảnh khẽ gật đầu, "Năm đó, đã có rất nhiều người chết rồi, mà chúng ta, chính là bị tù một nhóm kia!"

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Có thể đi ra ngoài sao?"

Hư ảnh lắc đầu, "Tù đến chết!"

Tù đến chết!

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "E rằng ta có thể mang các hạ đi ra ngoài ."

Đối phương đã cho thấy thiện ý, hắn cũng có thể thả ra thiện ý, kết giao một vị cường giả, loại này sự tình, không lỗ!

"Ha ha ..." Hư ảnh kia đột nhiên nở nụ cười .

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư ảnh kia, người này không phải điên rồi sao ?

Sau một lúc lâu, hư ảnh nói: "Tiểu tử, ta biết bên trong cơ thể ngươi có món tốt bảo vật, ngươi muốn cho ta tiến nhập bên trong, nhưng sau mang theo chúng ta đi ra ngoài, có đúng không ?"

]

Dương Diệp cũng không giấu diếm, gật đầu .

Hư ảnh nói: "Nếu như ngươi làm như vậy, kết quả chính là, ngươi sẽ thần hồn câu diệt, liền sợi lông cũng sẽ không thừa lại hạ!"

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Hư ảnh nói: "Có chút tồn tại, Trần Huyền An có thể đã nói với ngươi, chưa nói qua cũng không quan hệ, ngươi chỉ cần hiểu rõ một chút, có ít thứ, là không thể đụng vào, vừa chạm vào sẽ chết . Chí ít đối với ngươi bây giờ mà nói là như vậy!"

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn biết, đối phương nói, phải là cái gì đó thiên mệnh .

Không gian bốn chiều ?

Dương Diệp lắc đầu, những đại lão này thế giới, hắn là thật không hiểu nhiều . Tại sao muốn đi theo thiên mệnh liều mạng đâu? Có cái gì không thể hảo hảo nói một chút đâu? Phản chính hắn đã quyết định chủ ý, ngày sau nếu như đụng tới cái gì đó thiên mệnh, nhất định phải hòa bình câu thông, đả đả sát sát, quá dã man!

Cái này lúc, hư ảnh kia đột nhiên nói: "Có hứng thú hay không đi xuống dưới vừa đi ?"

Hướng hạ!

Dương Diệp cổ quái nhìn thoáng qua hư ảnh kia, "Tiền bối, ngươi có phải hay không muốn mượn đao giết người ?"

Hư ảnh nói: "Món đó hỏa giáp, chỉ là nửa cái siêu Thần khí, thế nhưng phía dưới, nhưng là có một cái thứ thiệt siêu Thần khí . Đương nhiên, nhất định là bị tổn thương, hoàn hảo siêu Thần khí, hiện tại chắc là cực kỳ hiếm thấy ! Bất quá, cho dù là bị tổn thương siêu Thần khí, đối với các ngươi mà nói, trợ giúp cũng là lớn vô cùng . Thế nào, có hứng thú hay không đi xuống một chuyến ?"

"Vì sao ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Hư ảnh nói: "Ta cũng không cùng các ngươi che che giấu giấu, ở ta phía dưới, có một con nghiệt súc, cùng ta tranh đấu đã lâu vô số năm, thực lực của nó, hiện tại chắc là chủ kỳ, các ngươi cùng ta liên thủ, muốn trảm sát nó, vấn đề cũng không lớn."

Dương Diệp ba người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Dương Diệp lắc đầu, "Ta còn có việc, liền không nổi nữa ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh, "Các ngươi thì sao ?"

"Không đi!" Diệp Tri Bắc rất trực tiếp .

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Ta cũng không đi ."

Ba người cũng không ngu ngốc!

Một bên, hư ảnh kia trầm mặc .

Mà Dương Diệp ba người cũng trầm mặc không nói, sau một lúc lâu, hư ảnh nói: "Cũng không bắt buộc, các ngươi đi thôi ."

Đi!

Dương Diệp ba người cũng không do dự, xoay người rời đi .

Ở Dương Diệp ba người rời đi không lâu sau về sau, hư ảnh cúi đầu nhìn về phía phía dưới, phía dưới, sâu không thấy đáy . Quá hồi lâu, hư ảnh nói: "Chủ nhân, vì sao buông tha hắn ?"

Không biết quá bao lâu, một đạo ba động từ cái này vực sâu sâu nhất chỗ truyền ra .

Hư ảnh vội vã quỳ một gối xuống xuống, "Thuộc hạ biết sai ."

Vực sâu cuối cùng khôi phục bình tĩnh .

Quá hồi lâu, hư ảnh quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng hai nữ rời đi phương hướng, nhãn trung tràn đầy không giải khai màu sắc .

Ở vực sâu dưới nền đất, một cái khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương đang ở nhất bính nhất khiêu đá cầu .

Như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, đó không phải là một viên cầu, mà là một cái đầu lâu, một viên máu dầm dề đầu, mà khỏa đầu, hai mắt còn mở to, chết không nhắm mắt!

Cái đầu kia ở kiều tiểu cô nương trần trụi chân trên nhất lên một cái, nàng tùy thời sẽ đem cái đầu kia đá ra, cái đầu kia bắn ra ở xa xa tường trên lại sẽ bắn trở về .

Tiểu cô nương cứ như vậy chơi, bất diệc nhạc hồ .

Đột nhiên, nàng dựng thẳng lên một căn chỉ, "Nhân tình của ngươi, ta trả sạch ."

Ở xa xôi một mảnh mù mịt không gian bên trong, một gã cõng rương trúc lão giả đột nhiên ngừng lại, hắn nghiêng đầu nhìn thoáng qua, khẽ gật đầu, "Không ai nợ ai!"

Nói xong, rương trúc lão giả biến mất ở không xa chỗ .

Vực sâu dưới nền đất, tiểu cô nương đột nhiên một cước đá vào trước mặt mình cái đầu kia lên, lúc này đây, nàng lực dùng rất lớn.

Ầm!

Cái đầu kia trực tiếp nổ bể ra tới!

Tiểu cô nương ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ vách núi lên, phía trên, vẽ lấy một đầu dữ tợn yêu thú . Yêu thú nửa bộ sau bị bóng đen sở che lấp, căn bộ (phần gốc) xem không rõ ràng . Chỉ có thể nhìn được một cái đầu bộ phận!

Như Dương Diệp ở nơi này, nhất định sẽ vô cùng khiếp sợ!

Bởi vì con yêu thú kia đỉnh đầu, có hai cây sừng, cái kia hai cây sừng, cùng Nhị nha đầu đỉnh cái kia hai cây sừng một màn đồng dạng!

Tiểu cô nương nhìn con yêu thú kia, quá hồi lâu, nàng quay đầu, "Thay cái cầu tới."

Giờ khắc này, toàn bộ vực sâu toàn bộ sinh linh đều là đang run rẩy .

...

Dương Diệp ba người ly khai vực sâu, về tới bên bờ .

Ba người khuôn mặt trên(lên) đều là xuất hiện lãnh đổ mồ hôi !©¸®!

Tìm được đường sống trong chỗ chết!

Lúc này đây, có thể dùng bốn chữ này để hình dung . Bởi vì mới vừa rồi, bọn họ rõ ràng cảm nhận được một đáng sợ hơn đồ đạc đang nhìn chăm chú bọn họ . Đặc biệt Dương Diệp, hắn cảm giác có một đôi mắt đang nhìn hắn, mà ở cái này hai mắt trước mặt, hắn cảm giác mình một điểm che lấp cũng không có .

Nguy hiểm!

Vừa rồi tại phía dưới, chớ nhìn hắn thần sắc bình tĩnh, kỳ thực trong lòng sớm đã cuồn cuộn nổi lên kinh đào hãi lãng .

Ở phía dưới, có nhân vật cực kỳ nguy hiểm!

"Hữu kinh vô hiểm!" Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau bấm tay một điểm, món đó hỏa giáp xuất hiện ở Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc trước mặt .

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Diệp huynh, vừa rồi ngươi đã được đến cái này hỏa giáp, đồng thời có thể tự động rời đi, vì sao còn phải xuống phía dưới cứu ta cùng Tri Bắc ?"

Kỳ thực, vấn đề này các nàng rất sớm đã muốn hỏi .

Dương Diệp có vẻ quá có chút vô tư! Hắn rõ ràng có thể đi! Mang theo món bảo vật này đi! Thế nhưng hắn không có, hắn giữ lại, không chỉ có lưu lại, bây giờ còn chủ động đem cái này hỏa giáp giao ra!

Dương Diệp lắc đầu, không có giải thích cái gì . Đối nhân xử thế, có thể lòng tham, nhưng có dã tâm, thế nhưng, không thể không có nguyên tắc, không thể không có điểm mấu chốt .

Tựu giống với, người có thể phong lưu, thế nhưng, không thể hạ lưu!

Thấy Dương Diệp không nói gì thêm, Hình Bỉ Thanh hai nữ cũng không có đang hỏi cái gì, Hình Bỉ Thanh thu hồi cái kia hỏa giáp, sau đó nói: "Diệp huynh đạt đến một trình độ nào đó, chờ một hồi trở về Túy Khách Cư về sau, ta sẽ làm cho Diệp huynh hài lòng ."

Dương Diệp cười nói: "Cái kia liền đa tạ!"

"Có thể nói chuyện ?" Cái này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Hình Bỉ Thanh nói: "Các ngươi đàm luận, ta ở bên kia chờ các ngươi!"

Nói xong, một thân đã tại ngoài mấy trăm trượng .

Diệp Tri Bắc lấy ra một căn dưa chuột gặm gặm, sau đó nói: "Hồi Diệp gia một chuyến!"

Diệp gia!

Dương Diệp có chút đau đầu, hắn cười khổ cười, đang muốn nói, cái này lúc, Diệp Tri Bắc nói: "Cổ Kiếm Tông đang tra ngươi tới trải qua, không chỉ có Cổ Kiếm Tông, Hình gia đã ở tra ."

Dương Diệp trầm mặc .

Diệp Tri Bắc quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đến cùng là đúng hay không ta Diệp gia con tư sinh, ta không muốn đi miệt mài theo đuổi, nhưng là bây giờ, ngươi phải là ta Diệp gia con tư sinh, đối với chúng ta Diệp gia có tốt chỗ, đối với ngươi cũng có tốt chỗ, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Cổ Kiếm Tông vẫn đang tra sao?"

Diệp Tri Bắc gật đầu, "Không chỉ có bọn họ, còn có một số thế lực, bất quá, đều bị ta chắn bên ngoài . Ngươi theo ta trở về một chuyến Diệp gia, những thứ này, đều sẽ biến mất ."

Dương Diệp nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Ngươi cảm thấy ta là không phải người Diệp gia đâu?"

Diệp Tri Bắc nói, " vấn đề là ngươi có muốn trở thành hay không người Diệp gia, ngươi nếu muốn, ngươi chính là, ngươi nếu không nghĩ, thì không phải là!"

Dương Diệp nhìn Diệp Tri Bắc hồi lâu, sau đó nói: "Được, ta với ngươi trở về Diệp gia!"

Hắn cần một thân phận, một cái ở Vĩnh Hằng Quốc Độ thân phận!

. . ..

PS: Cảm tạ gần nhất khen thưởng các bằng hữu, đặc biệt minh chủ soàn soạt, lại thưởng . Còn có một số bằng hữu, các ngươi lại thưởng . Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người . Gần nhất thanh minh, có điểm vội vàng, chờ trong khoảng thời gian này quá, ta sẽ bùng nổ!

Chỉ có bạo nổ phát, chỉ có viết xong thư, mới đúng được rất tốt các ngươi khen thưởng, mới đúng được rất tốt ủng hộ của các ngươi!

Lần nữa cảm tạ!

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2496: Diệp Gia Ta Làm Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba người về tới Chiến Thành, trở lại Chiến Thành về sau, Diệp Tri Bắc rời đi, chỉ chốc lát, Hình Bỉ Thanh đưa tới một món lễ lớn .

200 miếng giới tinh, hai khỏa chủ cảnh nội đan .

Xem như là thù lao!

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, nhận phần đại lễ này .

Dương Diệp nuốt vào một viên nội đan, mà ở trước mặt hắn, là năm miếng giới tinh, năm miếng giới tinh đang thiêu đốt, liên tục không ngừng giới chi huyền khí hướng Dương Diệp vọt tới .

Mà Dương Diệp ở nuốt hạ viên kia nội đan về sau, ở trong cơ thể hắn, lại là một tinh thuần linh khí bộc phát ra .

Bắn vọt!

Hắn hiện tại, chính là muốn bắn vọt tam giới, chỉ cần nhục thân đạt được tam giới, hắn cảnh giới là có thể đạt được tam giới, cái kia lúc, thực lực của hắn lại sẽ toàn diện đề thăng một nấc thang .

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có cầu cấp bách, mà là tinh tế cảm thụ thân thể tình trạng .

Đang hấp thu những thứ kia năng lượng chi về sau, hắn cảm giác, những thứ này năng lượng ở bổ sung hắn nhục thân . Hiện tại hắn nhục thân, kỳ thực đã đạt đến trình độ nhất định, muốn đạt được chất biến, nếu như không có lớn đặc biệt cơ duyên, căn bản là không thể sự tình .

Hắn hiện tại duy nhất có thể làm chính là ở hiện hữu trụ cột nâng lên thăng chính mình nhục thân!

Cảm thụ được trên thân thể tinh tế biến hóa, Dương Diệp không gì sánh được sung sướng, loại cảm giác này, giống như là gió xuân hiu hiu, bình tĩnh mà ấm áp, vô cùng thoải mái .

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng mấy thiên về sau, một khí tức đột nhiên tự Dương Diệp thân trên(lên) tản ra!

Dương Diệp đứng lên, mới vừa đứng lên, cổ khí tức kia chính là tiêu thất vô ảnh vô tung .

Tam giới!

Hắn hiện tại, nhục thân đã đạt được tam giới, không chỉ có nhục thân, cảnh giới cũng đạt tới tam giới .

Tam giới lực!

Kỳ thực, không thể dùng một dạng tam giới để hình dung hắn, phải biết, hắn không chỉ có riêng là cảnh giới đạt tới tam giới, nhục thân cũng đạt tới tam giới .

Dương Diệp ly khai phòng tu luyện, hắn đi tới đám mây chi lên, tâm niệm vừa động .

Sưu sưu!

Lưỡng đạo kiếm quang lặng yên xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài!

Phi kiếm!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nhục thân cùng cảnh giới đột phá về sau, hắn bất kể là ở thần hồn phương diện, vẫn là nhục thân phương diện, chiếm được thật to tăng cường . Hiện tại, hắn phi kiếm so với phía trước nhanh chí ít ba thành!

Chớ xem thường cái này ba thành, cái này ba thành ý nghĩa, hắn nếu như bây giờ đối mặt một vị ngũ giới cường giả, không cần đống kia Thần khí, không cần Kiếm Vực, chỉ bằng vào cái này hai thanh phi kiếm có thể chém giết đối phương!

Thậm chí là miểu sát!

Kiếm tu bất đồng khác tu luyện giả, hầu hết thời gian, kiếm tu sát nhân, chỉ cần một kiếm! Đương nhiên, cũng có rất đại thời điểm, ra một kiếm, giết không được người khác, chính là mình chết!

Mà hắn Dương Diệp bất đồng, không có kiếm, hắn còn có nhục thân!

Kiếm thể cùng tu!

Ngoại trừ phi kiếm, hắn còn thử một cái Kiếm Vực Chiến Thiên Rút Kiếm Thuật, hắn hiện tại, đã có thể điệp gia mười đạo Kiếm Vực Chiến Thiên Rút Kiếm Thuật!

Ở Kiếm Vực trạng thái hắn, liền đem mười kiếm chém xuống, vậy uy lực, không nên quá mạnh mẽ!

Hắn hiện tại, đối mặt ngũ giới cường giả, không có chút nào hư!

Cái này lúc, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, bên ngoài phòng, truyền đến tiếng đập cửa .

Dương Diệp mở cửa, tới người chính là Diệp Tri Bắc!

Diệp Tri Bắc quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tam giới ?"

Dương Diệp gật đầu .

]

Diệp Tri Bắc khẽ gật đầu, "Ta đã thông báo gia tộc người, ngươi nay thiên phải đi về!"

Dương Diệp nói: "Nhận tổ quy tông ? Nếu là như vậy, ta không thể tiếp thu ."

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Không cần, chính là trở về gặp mặt, gia tộc thừa nhận thân phận ngươi, làm cho thế nhân biết ngươi Diệp Dương là ta người Diệp gia là được rồi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, nhưng sau cười nói: "Có một chút không minh bạch, đó chính là, vì sao muốn phải ta trở về

Diệp gia ? Diệp gia tựa hồ cũng không thiếu ta một người như vậy, ngươi cứ nói đi ?"

Diệp Tri Bắc khẽ lắc đầu, "Ngươi sai rồi ."

Vừa nói, nàng đi tới một bên tọa hạ, gặm gặm trong tay dưa chuột, "Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế gia cùng mỗi bên đại thế lực trong lúc đó, so không chỉ là nội tình, còn có tuổi trẻ nhất đại . Bởi vì tuổi trẻ nhất đại, đại biểu cho cái này thế gia tương lai . Năm đó đế gia, tuổi trẻ nhất đại quái dị nhất người chết thảm, chính là bởi vì cái này nguyên nhân, bọn họ mới sẽ bị xa lánh . Đương nhiên, còn có khác một ít nguyên nhân . Thế nhưng, chủ yếu nhất nguyên nhân chính là cái này, bởi vì, người khác cảm thấy bọn họ không có tương lai . Thiếu niên mạnh, tắc thì gia tộc mạnh mẽ!"

Dương Diệp nói: "Nói như vậy, như Diệp gia không có ngươi, cũng rất nguy hiểm, đúng không ?"

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Thế hệ trước trong lúc đó, sẽ rất ít đánh đập tàn nhẫn, bởi vì có vĩnh hằng chi chủ ở . Thế nhưng, tranh đấu không thể tránh né . Nguyên nhân đây, mỗi bên đại thế lực cùng mỗi bên đại gia tộc giữa tranh đấu chuyển tới hạ một lần thân lên. Dù cho mạnh mẽ như Hình gia, nếu như không ra Hình Bỉ Thanh, bọn họ Hình gia cũng phải kinh sợ lấy, dù cho vĩnh hằng chi chủ thực lực rất mạnh . Bởi vì một ít quyền lợi phân phối, là tuổi trẻ nhất đại tới tranh thủ ."

Nghe thế, Dương Diệp đại khái hiểu!

Vĩnh Hằng Quốc Độ bởi vì phải đối kháng Hoang Tộc, nguyên nhân này có một cái như vậy phương pháp, thế hệ trước không đánh, không cạnh tranh, các loại quyền lợi tranh cãi từ tuổi trẻ nhất đại để giải quyết . Hiển nhiên, Vĩnh Hằng Quốc Độ mỗi bên đại thế lực trong lúc đó đều đồng ý cái này phương pháp .

Dù sao, bên ngoài còn có một cái Hoang Tộc, như bọn họ tranh quá mức, nhất sau chỉ biết tiện nghi Hoang Tộc, nhưng sau chẳng có cái gì cả!

Mà tuổi trẻ nhất đại tới cạnh tranh, tới đấu, đều ở đây khống chế của bọn hắn phạm vi, sẽ không để cho riêng mình gia tộc tổn thương nguyên khí nặng nề!

Không thể không nói, cái này phương pháp vẫn là có thể! Thế nhưng, thì nhìn từng cái gia tộc thiên tài yêu nghiệt .

Diệp Tri Bắc lại nói: "Ta Diệp gia thừa nhận ngươi là người Diệp gia, mỗi bên đại thế lực sẽ cho rằng ngươi là người Diệp gia, bởi vì chúng ta thừa nhận ."

Nghe thế, Dương Diệp hiểu .

Xem như là một cái giao dịch đi!

Chỉ có hắn Dương Diệp đến cùng là đúng hay không người Diệp gia, đã không trọng yếu như vậy!

Đương nhiên, ở Diệp gia xem ra, nếu quả như thật là người Diệp gia, vậy không thể tốt hơn nữa . Nhưng như không phải, vậy cũng không có quan hệ, phản chính hắn đi Diệp gia, thì tương đương với Diệp gia nhiều hơn một cái siêu cấp thiên tài, có thể kinh sợ chu vi khác thế gia!

Không lỗ!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Vậy đi thôi!"

Diệp Tri Bắc hiểu Dương Diệp ý tứ, gật đầu, nhưng sau cùng Dương Diệp ly khai Túy Khách Cư .

Ly khai Túy Khách Cư về sau, ngoài cửa thành, Hình Bỉ Thanh mặc dù không có đến, thế nhưng cái kia A Bích cũng là thay thế nàng tới đưa tiễn Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc .

A Bích nói: "Hai vị, tiểu thư về gia tộc, muốn cách mấy ngày mới trở về chiến giới . Nàng để cho ta tới tiễn hai vị!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Không cần!"

"Dùng tốt!" Diệp Tri Bắc đột nhiên nói .

Dương Diệp không giải khai, cái này lúc, cái kia A Bích đột nhiên lấy ra hai tờ kim sắc Phù Lục, nàng đem hai tờ kim sắc Phù Lục đưa tới Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc trước mặt, Diệp Tri Bắc cũng không khách khí, cầm hai tờ kim sắc Phù Lục, nhưng sau bóp nát một tấm Phù Lục .

Hưu!

Trong sát na, không xa chỗ xuất hiện một cái kim sắc truyền tống trận!

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Không có cái này Phù Lục, chúng ta không xuất ra chiến giới!"

Vừa nói, nàng tiến nhập một cái trong đó truyền tống trận, Dương Diệp cũng đi vào, rất nhanh, hai người tiêu thất ngay tại chỗ .

Chiến giới ngoại .

Nhất chỗ đám mây bên trong, Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc bằng khoảng không xuất hiện .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng mà, hắn cũng không có phát hiện chiến giới tồn tại, phải nói, hắn căn bản không cảm giác được chiến giới tồn tại .

Làm như biết Dương Diệp nghi hoặc, Diệp Tri Bắc giải thích: "Chiến giới, chỉ có đặc thù nhân tài có thể đi vào, bình thời là ẩn nấp trạng thái, chính là một gã chủ kỳ cường giả ở không có được mời xuống, cũng đừng nghĩ mạnh mẽ đi vào . Cái này hai tờ Phù Lục, là truyền tống trận, chiến giới bên trong người nếu muốn xuất hiện, nhất định phải mua cái này chỉ truyền tống phù, một tấm không sai biệt lắm mười miếng giới tinh, mà bọn họ mỗi lần xuất hiện, phải mua hai tờ, một tấm xuất hiện, một tấm đi vào!"

"Thật là tối!" Dương Diệp đột nhiên nói một câu .

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Hình gia giàu có nhất, bởi vì các nàng năm đó thắng cái này chiến giới rất nhiều đặc quyền, giàu chảy mỡ ."

Dương Diệp cười nói: "Vậy ta phải ôm thật chặc Bỉ Thanh cô nương căn này bắp đùi!"

Diệp Tri Bắc không nói gì, nàng hướng xa chỗ phía chân trời lao đi .

Dương Diệp nhún vai, nhưng sau đi theo .

Đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, tại hắn bên cạnh không xa chỗ, là Diệp Tri Bắc .

Đường lên, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Lúc này đây, ngươi trở về, chỉ là một cái quá trình, ngoại trừ ta Diệp gia gia chủ, ngươi không cần thấy bất luận kẻ nào, cũng không cần thấy bất luận kẻ nào ."

"Chi sau đâu?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Nhưng sau liền rời đi, lượt chiến đấu giới . Còn lấy về sau, chuyện sau này tình sau này lại nói, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, " Được !"

Diệp Tri Bắc nói: "Hiện tại, mỗi bên đại thế lực đã bắt đầu ở chú ý ngươi, đặc biệt Lãnh gia, ngươi theo ta trở về Diệp gia, ý vị này đây là ta Diệp gia cùng Lãnh gia sự việc của nhau tình . Bọn họ nhất định sẽ tới ta Diệp gia, đến lúc, ngươi cái gì đều đừng động, ta sẽ xử lý tốt ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Sẽ không cho Diệp gia mang đến phiền toái gì chứ ? Như rất phiền phức, ta có thể tự mình giải quyết!"

Diệp Tri Bắc lắc đầu, "Đơn giản chính là đánh một chút nước bọt chiến, nếu quả thật muốn đánh, ta cũng không sợ bọn họ Lãnh gia cái kia vị Lãnh đại công tử ."

Dương Diệp nói: "Ta không quá yêu mến phiền phức người khác ."

Diệp Tri Bắc gật đầu, sau đó nói: "Cái kia đến thì như muốn đánh nhau nói, ngươi tới đánh!"

Dương Diệp: "..."

Hai người tăng thêm tốc độ, rất nhanh, hai người tiến nhập nam giới, mới vừa gia nhập nam giới, một gã áo xám lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt hai người, áo xám lão giả là một gã ngũ giới cường giả!

Áo xám lão giả hướng về phía Diệp Tri Bắc hơi thi lễ, "Đại tiểu thư, gia chủ có lệnh, ngươi một cái người trở về liền có thể đi!"

Nghe vậy, một bên Dương Diệp nhìn thoáng qua áo xám lão giả, không nói gì, đối phương hiển nhiên là đang nói hắn a!

Diệp Tri Bắc chân mày to cau lại, "Có ý tứ ?"

Áo xám lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Lãnh gia gia chủ đã tới Diệp gia!"

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Sau đó thì sao ?"

Áo xám lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, muốn nói lại thôi .

Dương Diệp cười nói: "Diệp Cô Nương, đã Diệp gia không chào đón, ta đây liền đi!"

Nói xong, hắn muốn đi, mà lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Không cần!"

Dương Diệp nhìn về phía Diệp Tri Bắc, Diệp Tri Bắc nói: "Diệp gia, ta làm chủ!"

Dương Diệp: "..."

Áo xám lão giả cười khổ cười, sau đó nói: "Đại tiểu thư, gia chủ nói, Diệp gia không cần thiết vì một cái, một ngoại nhân mà gây thù hằn Lãnh gia, không đáng ."

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua áo xám lão giả, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta đi!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Đã Diệp gia không chào đón, chúng ta đây liền ..."

Diệp Tri Bắc đột nhiên cắt đứt Dương Diệp, "Ta nói, Diệp gia ta làm chủ ."

Vừa nói, nàng xem hướng cái kia áo xám lão giả, "Từ giờ trở đi, ta bãi miễn cha ta Diệp gia chức gia chủ!"

Dương Diệp: "..."

Cvt: Hay lắm dưa chuột tỷ. Cảm thấy Dương Diệp lại mờ đi 1 chút.

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2497: Ngươi Nghe Không Hiểu ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, bất kể là cái kia lão giả, vẫn là Dương Diệp đều mộng tại chỗ!

Bãi miễn gia chủ ?

Dương Diệp ngẩn một hồi lâu, sau đó nói: "Tri Bắc cô nương, cái này, cái này ... Gia chủ còn có thể bãi miễn ?"

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có thể!"

Dương Diệp: "..."

"Đại tiểu thư!"

Một bên, cái kia áo xám lão giả đang muốn nói cái gì, Diệp Tri Bắc lại khoát tay áo, "Hồi tộc ."

Nói xong, Diệp Tri Bắc không nhìn thẳng cái kia áo xám lão giả, mang theo Dương Diệp biến mất ở không xa chỗ cuối tầm mắt .

Tại chỗ, áo xám lão giả lắc đầu thở dài .

Cái này đại tiểu thư cái gì cũng tốt, duy nhất không tốt chính là có thời điểm quá mức bá đạo!

Bãi miễn gia chủ ?

Nói nhẹ a!

Bất quá, hắn rất tinh tường, như trước mắt cái này vị đại tiểu thư quyết tâm muốn làm như thế, thật vẫn có thể!

Áo xám lão giả lần nữa thở dài, nhưng sau vội vã đi theo .

...

Mịt mờ đám mây bên trong, Dương Diệp đi tới Diệp Tri Bắc bên cạnh, "Diệp Cô Nương, bây giờ không có cần phải bởi vì ta mà để cho ngươi cùng gia tộc người phát sinh mâu thuẫn, ta ..."

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, cắt đứt Dương Diệp, "Không hoàn toàn đúng bởi vì ngươi!"

"Đây là vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Ta mang ngươi về nhà sự tình, Chiến Thành bên trong, còn có bên ngoài thế giới một số người nghĩ đến đều biết . Như vào lúc này ta Diệp gia bởi vì Lãnh gia đến tuyển trạch quăng đi ngươi, thế nhân nhìn ta như thế nào Diệp gia ? Ta Diệp gia những thứ kia chi nhánh nhìn ta như thế nào chủ gia ?"

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cuối chân trời, "Cha ta, hắn già rồi."

Kỳ thực, nàng còn muốn một điểm cũng không nói gì . Nàng sở dĩ làm như thế, là bởi vì nàng cùng Dương Diệp đã trải qua một việc tình, đối với Dương Diệp thực lực so với người của Diệp gia biết đến nhiều. Có thể nói như vậy, bất kể là nàng, vẫn là Hình Bỉ Thanh, cũng không có nắm chắc chiến thắng Dương Diệp .

Dương Diệp là kiếm tu!

Một cái tam giới kiếm tu, hơn nữa còn là kiếm thể song tu .

Ở hai giới thì có thể giết ngũ giới, mà bây giờ, Dương Diệp đã tam giới, thực lực kia lại sẽ như thế nào ?

Diệp Tri Bắc vừa rồi nói như vậy, cũng không phải qua loa cử chỉ, mà là nàng đã muốn rõ ràng khắp mọi mặt quyền lợi . Tiếp nhận Dương Diệp, đắc tội Lãnh gia, thế nhưng, cũng không biết cùng Lãnh gia lưỡng bại câu thương, mà Diệp gia lại có một siêu cấp thiên tài vào ở .

Là kiếm, rất kiếm!

Rất nhanh, ở Diệp Tri Bắc dẫn dắt xuống, hai người tới Diệp gia .

Diệp gia ở một cái đặc thù kết giới bên trong, đây là một cái mở ra tới thế giới, nói là bộ tộc, không bằng nói là nhất thành .

Ở cửa thành, đã có hai gã lão giả đang đợi!

Lại là ngũ giới cường giả!

Ngược lại không phải là nói Diệp gia ngũ giới nhiều như chó, mà là Diệp Tri Bắc thân phận đặc thù, nguyên nhân đây, Diệp gia mới sẽ phái ngũ giới cường giả tới đón tiếp .

Diệp Tri Bắc mang theo Dương Diệp đi tới trước cửa thành, cái kia hai gã lão giả hướng về phía Diệp Tri Bắc hơi thi lễ .

Diệp Tri Bắc nói: "Lãnh gia nhân vẫn còn ở ?"

Một tên trong đó lão giả gật đầu, "Vẫn còn ở chủ điện cùng gia chủ thương nghị!"

"Thương nghị cái gì ?" Diệp Tri Bắc hỏi .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút do dự .

]

Diệp Tri Bắc thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống, đột nhiên, nàng bấm tay một điểm, một luồng lam quang phóng lên cao .

Nhìn thấy cái này lau lam quang, Diệp Tri Bắc trước mặt hai gã lão giả khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi!

Một tên trong đó lão giả kinh hãi nói: "Đại tiểu thư, ngài ..."

Diệp Tri Bắc không nói gì, mà là nhìn về phía thân về sau, rất nhanh, tại hắn thân sau xuất hiện một gã hắc bào nhân, hắc bào nhân hắc bào rất rộng lớn, đem cả người đều bao phủ ở trong đó, căn bản nhìn không thấy một thân .

Thế nhưng, bên ngoài khí tức cũng là không giữ lại chút nào triển khai hiện trong mắt mọi người .

Không phải ngũ giới, mà là chủ kỳ!

Chân chính chủ kỳ cường giả!

Dương Diệp cũng là có chút khiếp sợ, cái này Diệp Tri Bắc muốn làm gì ?

Cái này lúc, hắc bào nhân kia hướng về phía Diệp Tri Bắc hơi thi lễ .

Diệp Tri Bắc nhìn trước mặt hai gã lão giả, "Xuống ngay, triệu tập gia tộc mọi người, bao quát tách ra một cái gia chủ tới chủ điện, ta có việc tình muốn tuyên bố!"

Cái kia hai gã lão giả nhìn nhau liếc mắt, một tên trong đó lão giả do dự xuống, đang muốn nói, cái này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên đi tới lão giả kia trước mặt, "Ta cho ngươi đi, ngươi nghe không hiểu ?"

Nghe vậy, cái kia lão giả trong lòng cả kinh, giờ này khắc này hắn mới minh bạch, trước mắt cái này vị đại tiểu thư là tới thật!

Không dám ở khiêu chiến trước mắt Đại tiểu thư quyền uy, hai gã lão giả hướng về phía Diệp Tri Bắc thi lễ một cái, nhưng sau lui xuống .

Diệp Tri Bắc ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, sau đó nói: "La Di, ngươi sẽ đứng ở ta bên này sao?"

Hắc bào nhân nói: "Như không thì sao ?"

Diệp Tri Bắc đột nhiên nở nụ cười, "Vậy thật là tốt a! Phản chính Diệp gia cái này gia chủ, ta cũng không có lớn như vậy hứng thú ."

"Ngươi là đang buộc chúng ta sao?" Hắc bào nhân đạo.

Diệp Tri Bắc xoay người nhìn về phía hắc bào nhân, "Là Diệp gia đang buộc ta . Các ngươi đã coi ta là Diệp gia hạ đảm nhiệm gia chủ tới bồi dưỡng, muốn ta gánh chịu gia tộc phục hưng đại đảm nhiệm, có thể, ta tiếp thu . Nhưng là bây giờ, ta muốn quyền, ta muốn gia tộc đại quyền!"

Hắc bào nhân nói: "Thời điểm chưa tới ."

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Ta cảm thấy đến rồi!"

Hắc bào nhân bình tĩnh nói: "Mấy người chúng ta lão bất tử, chỉ biết đứng ở đối với Diệp gia có lợi phía kia . Cho nên ta xuất hiện, là bởi vì ngươi không phải một người lỗ mãng, ta muốn thấy xem . Nhìn ngươi vì sao bởi vì một cái phân gia sản sinh mà muốn bãi miễn cha của mình, thậm chí không tiếc cùng Lãnh gia là địch ."

Diệp Tri Bắc khẽ gật đầu, "Vậy liền hảo hảo hãy chờ xem!"

Hắc bào nhân nói: "Ngươi đem sự tình làm tuyệt . Nếu như không có một hợp lý giải thích, ngươi biết hậu quả."

Diệp Tri Bắc nhẹ cười cười, "Đương nhiên biết ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đi thôi!"

Nói xong, nàng xoay người tiến nhập thành trung .

Tại chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt trước mặt Diệp thành . Gia chủ ? Cái này vị trí có thể mang đến rất đại đông tây, quyền lợi, tài nguyên, danh tiếng, thế nhưng, làm sao không phải là một cái ràng buộc ?

Vẫn là một người được!

Một người một kiếm!

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau đi vào theo .

Diệp Tri Bắc mang theo Dương Diệp đi tới Diệp gia chủ điện, mà giờ khắc này, Diệp gia trong chủ điện, đã tụ tập không dưới trăm người, những thứ này người bên trong, có phân gia, cũng có chủ nhà, đều là Diệp gia nhân vật trọng yếu .

Mà ở cái kia chủ điện bên trong, có ba tấm cái ghế, nhất ở lên chức là nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên thần sắc bình tĩnh, nói năng thận trọng, trên trán mang theo một văn nhã khí tức . Cái này người đàn ông trung niên, chính là hiện đảm nhiệm Diệp gia gia chủ Diệp Nho Huyền!

Ở Diệp Nho Huyền bên phải, đang ngồi là một gã áo bào trắng lão giả, đây là Diệp gia một gã đại trưởng lão, thuộc về Diệp gia tuyệt đối nhân vật trọng yếu .

Mà ở Diệp Nho Huyền bên trái, tắc thì ngồi nhất danh người đàn ông trung niên, người này cũng không phải là người Diệp gia, mà là Lãnh gia một gã trưởng lão!

Nhìn thấy Diệp Tri Bắc ba người tiến đến, giữa sân ánh mắt mọi người đều rơi vào Diệp Tri Bắc thân lên, thế nhưng rất nhanh, vừa nhìn về phía Diệp Tri Bắc bên cạnh Dương Diệp .

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh, không nói gì .

Diệp Tri Bắc nhìn lướt qua giữa sân mọi người, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào Lãnh gia tên kia trưởng lão thân lên, "Không nghĩ tới người nhà họ Lãnh cũng ở đây!"

"Ta làm cho Lãnh Cố huynh lưu lại!" Diệp Nho Huyền đột nhiên lên tiếng .

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua cha của mình, "Diệp huynh là ta người của Diệp gia, hiện tại, ta muốn làm cho hắn hồi quy ta Diệp gia!"

"Không được!"

Diệp Nho Huyền lắc đầu, "Thân phận của hắn còn chưa điều tra rõ, không thể coi như ta người Diệp gia!"

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Ta nói hắn là, hắn chính là "

Diệp Nho Huyền đạm thanh nói: "Ta hiện tại mới là gia chủ ."

Diệp Tri Bắc đi tới Diệp Nho Huyền đối diện, rất nhanh, có người đưa tới một cái ghế .

Diệp Tri Bắc ngồi xuống, sau đó nói: "Chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao, Lãnh gia khai ra điều kiện gì ."

Cái này lúc, Lãnh gia tên kia trưởng lão cười nói: "Diệp tiểu thư, ta Lãnh gia cùng Diệp gia lúc trước cũng rất hữu hảo, ta Lãnh gia hi vọng chúng ta hai gia có thể một mạch như thế hữu hảo xuống phía dưới! Hơn nữa, ta Lãnh gia gia chủ đã hứa hẹn, tương lai Diệp gia đang cùng đông giới Lục gia trong lúc đó, chúng ta đứng Diệp gia!"

Nghe thế, Diệp Tri Bắc hiểu .

Diệp gia cùng đông giới Lục gia cũng không phải là cái gì kẻ thù sống còn, thế nhưng, lại có quyền lợi tranh cãi, như Lãnh gia đứng ở Diệp gia bên này, không hề nghi ngờ, đối với Diệp gia là có chỗ tốt cực lớn .

Phải biết, Lãnh gia cùng Hình gia phía trước đối với hắn nhóm hai gia sự tình nhưng là ôm tọa sơn quan hổ đấu.

Cái này lúc, Lãnh gia trưởng lão cười nói: "Diệp Cô Nương, bên cạnh ngươi cái này người, không rõ lai lịch, liền giết ta Lãnh gia mấy tên cường giả, việc này, hiện tại tất cả mọi người nhìn đây, ta Lãnh gia nếu như không làm điểm cái gì, sợ là không thể nào nói nổi a! Diệp gia làm ta Lãnh gia bằng hữu, nhất định sẽ đứng ở chúng ta bên này, đúng không ?"

Diệp Nho Huyền đứng lên, hắn nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, nhãn trung có chút phức tạp, "Ngươi làm việc tình, hầu hết thời gian chỉ bằng cá nhân yêu thích, thế nhưng, ta là đứng ở cả gia tộc góc độ đối đãi sự tình . Ngươi còn tuổi trẻ, ngươi bây giờ, còn chưa có tư cách làm Diệp gia gia chủ!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc sau lưng hắc bào nhân kia, "La trưởng lão cảm thấy thế nào ?"

Hắc bào nhân trầm mặc không nói .

Cái này lúc, Dương Diệp đứng dậy, "Ta cảm thấy ngươi làm không đúng!"

Giữa sân tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp .

Hắc bào nhân kia cũng nhìn về phía Dương Diệp!

Diệp Nho Huyền nhìn về phía Dương Diệp, đạm thanh nói: "Ta cũng không hỏi ngươi!"

Dương Diệp đi tới Diệp Tri Bắc bên cạnh, cười nói: "Không có hỏi ta, ta liền không thể nói sao?"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Gia tộc vì quyền lợi, quăng đi tộc nhân của mình, ở Diệp gia, ở Lãnh gia, tuyệt đối là một cái rất thường gặp người . Đặc biệt đối với những thứ kia không có gì địa vị, không có thân phận gì, không có thiên phú gì đệ tử . Ở chư vị nhãn trung, loại này đệ tử, kỳ thực chính là phế vật, giữ lại cũng chính là ăn cơm trắng, có đúng không ?"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc, cười nói: "Đừng xem, còn có ngươi, Tri Bắc cô nương, thứ cho ta nói thẳng, nếu như không có bởi vì một việc tình, ngươi sẽ mang ta trở về sao? Ngươi sẽ bởi vì ta mà đối kháng phụ thân ngươi, đối kháng gia tộc ngươi, đối kháng Lãnh gia sao?"

Diệp Tri Bắc nhìn Dương Diệp, trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên, các ngươi làm như thế, cũng không có thể nói có lỗi . Dù sao, lợi ích của gia tộc nhất đại chứ sao. Thế nhưng ..."

Nói đến đây, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, tiếu dung có chút lạnh, "Nói thật, ta thật khinh thường các ngươi . Quyền lợi quyền lợi, ở các ngươi nhãn trung, quyền lợi so với hết thảy đều lớn, so với tộc nhân mình mệnh còn muốn lớn. Tộc nhân đối với các ngươi mà nói là cái gì ? Là người thân! Rất nhiều vẫn là huyết duyên cớ chí thân, cũng bởi vì bọn họ thiên phú không được, thực lực không đủ, vì vậy, ở các ngươi những thứ này người cầm lái nhãn trung, mạng của bọn họ liền không bao nhiêu tiền, đúng không ? Không đúng, phải nói, gia tộc không thân tình, tất cả toàn bằng thiên phú đến xem, ngươi có thiên phú, gia tộc liền đối với ngươi có ái, ngươi không có thiên phú, địa vị của ngươi ở gia tộc bên trong có thể còn không bằng một con chó!"

Diệp Nho Huyền lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Cầm hạ!"

Rất nhanh, hai gã ngũ giới cường giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp thân sau không xa chỗ .

Diệp Tri Bắc chính muốn nói cái gì, đột nhiên, một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên .

Theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, một thanh phi kiếm ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, Dương Diệp thân về sau, một gã Diệp gia trưởng lão đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Giờ khắc này, toàn bộ đại điện an tĩnh dường như đọng lại!

Cái kia Diệp Nho Huyền càng là hai tay run lên, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin!

Dư bcl ko bik làm j, tìm truyện đào hố mn chơi /win

------oOo------

Chương 2498: Rời Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thuấn sát ngũ giới cường giả!

Mọi người kinh hãi nhìn về phía Dương Diệp, trước mắt cái này vị chỉ là tam giới thanh niên, dĩ nhiên một kiếm giết trong nháy mắt một vị ngũ giới cường giả!

Đây chính là ngũ giới cường giả a!

Mà một vị ngũ giới cường giả bị một vị tam giới huyền giả giết trong nháy mắt!

Cái kia vị ngũ giới cường giả đầu tuy là rớt xuống, bất quá, đối phương linh hồn cũng là ở thời khắc mấu chốt trốn ngoại trừ thân thể .

Đã là linh hồn thể lão giả, nhìn Dương Diệp, trong mắt tràn đầy kinh hãi màu sắc!

Vừa rồi cái kia một thanh phi kiếm, thật nhanh!

Sắp tới hắn đều không có phản ứng kịp!

Một cái tam giới kiếm tu, làm sao có thể có nhanh như vậy kiếm ?

Không chỉ có lão giả, một bên cái kia Lãnh gia trưởng lão lúc này cũng không có thể bình tĩnh . Lúc trước, bọn họ tổn thất một vị ngũ giới cường giả, thế nhưng, bọn họ không cảm thấy đây là Dương Diệp gây nên .

Dù sao, cái kia thì Dương Diệp chẳng qua nhị giới!

Hai giới chém giết ngũ giới ?

Thiên phương dạ đàm!

Nhưng mà, sự thật trước mắt nói cho hắn, thiếu niên trước mắt này thật có thể giết ngũ giới, hơn nữa còn là miểu sát!

Đại điện bên trong, Dương Diệp đi tới cái kia Diệp Nho Huyền trước mặt, "Ta lời còn chưa nói hết ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía thân sau cách đó không xa hắc bào nhân kia, "Thân là người Diệp gia, ở chỗ này nói mấy câu, cũng có thể chứ ?"

Hắc bào nhân trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Có thể!"

Nghe vậy, một bên cái kia Lãnh gia trưởng lão mặt sắc tức thì không gì sánh được khó coi .

Trước mắt cái này vị những lời này, không thể nghi ngờ là thừa nhận Dương Diệp là người Diệp gia thân phận!

Đương nhiên, cũng bình thường, đừng nói Diệp gia, coi như là Lãnh gia, đều sẽ không chút do dự thừa nhận!

Tam giới chém giết ngũ giới, đây là bực nào yêu nghiệt ? Hơn nữa còn là một vị kiếm tu!

Như một cái gia tộc có một vị siêu cấp kiếm tu thủ hộ, đó là bực nào đáng sợ ?

Phải biết, thông thường, kiếm tu chiến lực là so với phổ thông tu sĩ mạnh hơn rất nhiều rất nhiều! Hơn nữa trước mắt cái này vị, vẫn là kiếm thể song tu!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, người xung quanh đều ở đây nhìn hắn, ánh mắt của những người này cùng lúc trước nhìn về phía hắn lúc ánh mắt, đã hoàn toàn khác biệt!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lắc đầu, "Không muốn đang nói gì . Ta Diệp Dương, là người Diệp gia, cũng không tính là người Diệp gia ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Tri Bắc cô nương, bất kể như thế nào, hay là muốn đối với ngươi nói một tiếng cám ơn, ta có một câu nói, ngươi có thể nghe một chút, hết khả năng làm cho tộc nhân của mình qua khá một chút, làm cho những thứ kia không công bình ít một chút ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Mặc kệ, ở đi tới cửa lúc, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Lãnh gia trưởng lão, "Ta Diệp Dương là Cổ Kiếm Tông đệ tử, ngươi Lãnh gia muốn báo thù, theo thời cơ đến Cổ Kiếm Tông tìm ta!"

"Ha ha ..."

Cái này lúc, một đạo tiếng cười to đột nhiên tự xa chỗ phía chân trời vang lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang ở chân trời xuất hiện, rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở xa chỗ trên(lên) khoảng không .

Chủ kỳ kiếm tu!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi chính là cái kia nội môn đệ tử Diệp Dương ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả nói: "Lão phu là Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão, chính là ngoại trừ tông chủ lớn nhất cái kia, hiện tại, ta tuyên bố, ngươi Diệp Dương chính thức trở thành ta Cổ Kiếm Tông Chân Truyền Đệ Tử . Bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì chủ kỳ cường giả làm tư nhân tự ra tay với ngươi, chính là cùng ta Cổ Kiếm Tông là địch, dù cho ngươi bị ám sát, ta Cổ Kiếm Tông cũng sẽ điên cuồng trả thù ."

Cái này thanh minh, không thể nghi ngờ là cho Lãnh gia trưởng lão nghe .

Ở nơi này lúc, Diệp Tri Bắc sau lưng hắc bào nhân kia đột nhiên nói: "Lãnh trưởng lão, trở về đi . Nói cho Lãnh gia gia chủ, Diệp Dương là ta người Diệp gia, ta Diệp gia đối với hắn làm tất cả sự tình phụ trách . Hiện tại lên, hắn Diệp Dương chính là ta Diệp gia con em nồng cốt, địa vị cận thứ Tri Bắc, đãi ngộ cùng Tri Bắc tương đồng ."

Cái kia Lãnh trưởng lão trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Không trung, cái kia Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão cười nói: "Diệp tiểu tử, chúng ta đi thôi!"

"Đi đâu trong đi?"

Cái này lúc, hắc bào nhân kia xuất hiện ở cái kia trước mặt Đại trưởng lão, "Hắn là ta Diệp gia đệ tử, tự nhiên hẳn là ở lại ta Diệp gia ."

Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão nhìn thoáng qua hắc bào nhân kia, "Ngươi Diệp gia cái này có điểm không biết xấu hổ, phía trước ghét bỏ nhân gia là một cái con tư sinh, lại là chi nhánh, đã nghĩ đem hắn bán cho Lãnh gia, làm một ân tình . Hiện tại, chứng kiến nhân gia thiên phú, lại thừa nhận hắn là người Diệp gia . Da mặt làm sao có thể dầy như vậy chứ ?"

Hắc bào nhân đạm thanh nói: "Hắn thân lên, chảy xuôi là ta Diệp gia huyết, hắn chính là ta người Diệp gia ."

Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão nói: "Hắn bây giờ là ta Cổ Kiếm Tông Chân Truyền Đệ Tử!"

"Hắn là ta Diệp gia con em nồng cốt!" Hắc bào nhân không cam tỏ ra yếu kém .

Giữa sân, hai người đã giương cung bạt kiếm .

Cái này lúc, Diệp Tri Bắc đứng dậy, "Hắn đã là Cổ Kiếm Tông đệ tử, lại là ta người Diệp gia, cái này cũng không mâu thuẫn!"

Không mâu thuẫn!

Nghe vậy, Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão chân mày hơi nhíu lại, mấy đại gia tộc bên trong, cũng có người gia nhập vào Cổ Kiếm Tông học kiếm . Quả thực không mâu thuẫn, dù sao bây giờ là thời kỳ hòa bình, Cổ Kiếm Tông căn bản không thể cùng mấy đại gia tộc trong lúc đó phát sinh cái gì chuyện không vui tình .

Phải biết, bên ngoài nhưng là còn có một cái Hoang Tộc!

Trầm tư khoảng khắc, cái kia Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu tử ngươi thấy thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta là Cổ Kiếm Tông Chân Truyền Đệ Tử ."

Nghe vậy, Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Như vậy cũng tốt, đương nhiên, ngươi cũng là người Diệp gia, ta Cổ Kiếm Tông cũng không có cái kia loại cưỡng chế tính yêu cầu, dù cho có, cũng có thể vì ngươi ngoại lệ ."

Ngoại lệ!

Đang xác định Dương Diệp theo Diệp Tri Bắc đi tới Diệp gia về sau, Cổ Kiếm Tông liền lập tức phái hắn tới . Bởi vì ở chiến giới bên trong phát sinh một việc tình, Cổ Kiếm Tông cũng là biết đến .

Bọn họ thu nhận cái này vị nội môn đệ tử, so với hắn nhóm tưởng tượng còn yêu nghiệt hơn!

Không thể bỏ qua!

Không trung, Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão nói: "Hiện tại cùng ta trở về Cổ Kiếm Tông ?"

Dương Diệp đang muốn bằng lòng, cái này lúc, một bên Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Hắn còn phải trở về chiến giới!"

Chiến giới!

Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão trầm ngâm khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Đây cũng là!"

Dương Diệp nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Vì sao ?"

Diệp Tri Bắc nói: "Chúng ta chỉ có ba thiên kỳ hạn, trong vòng 3 ngày nếu như không quay về, hậu quả rất nghiêm trọng ."

Dương Diệp chân mày cau lại, còn có cái này quy củ ?

Hắn hiện tại, đã không muốn trở về chiến giới, hắn thầm nghĩ trở về Cổ Kiếm Tông, trợ giúp Kiếm Kinh tìm về nàng bản thể .

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, Diệp Tri Bắc đột nhiên truyền âm, "Chiến giới quy củ không thể làm trái, không phải, ngươi vô cùng có khả năng bị chiến giới xoá tên, không chỉ có như đây, còn có thể bọn họ sẽ muốn cầu Cổ Kiếm Tông đưa ngươi trục cách . Cái kia địa phương, không phải bất luận kẻ nào muốn vào liền vào, nghĩ ra liền ra . Cho dù là Hình gia Hình Bỉ Thanh, cũng phải tuân thủ nơi đó quy củ . Ngươi nếu muốn xuất hiện, đến thì có thể dùng khác phương pháp, nhưng là bây giờ, ngươi nhất định cùng ta trở về ."

Không trung, Dương Diệp nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, Diệp Tri Bắc thần sắc chăm chú, không có đang nói đùa hắn!

Dương Diệp có chút không nói, nhất về sau, hắn gật đầu .

Hắn hiện tại, đã trở thành Cổ Kiếm Tông Chân Truyền Đệ Tử, không vội ở nhất lúc.

Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão ở để lại một tấm kim sắc Phù Lục cho Dương Diệp sau chính là ngự kiếm rời đi, mà Diệp gia cũng lập tức cho hắn ở trong thành tìm một tòa dành riêng nơi ở, không chỉ có như đây, Diệp gia còn đưa tới một viên Nạp Giới, Nạp Giới bên trong, có một viên chủ kỳ cấp bậc yêu thú nội đan, còn có 150 miếng giới tinh!

Án Diệp Tri Bắc thuyết pháp, đây là đệ tử nòng cốt phúc lợi, nửa năm nhất phát!

Rất phong phú!

Dương Diệp cũng không cự tuyệt, chiếu đơn thu xuống. Hắn không thu, Diệp gia ngược lại sẽ có thành kiến . Hắn thu xuống, Diệp gia càng cao hứng!

Tại hắn nhóm rời đi trước nhất thiên, Dương Diệp bị Diệp Tri Bắc dẫn tới Diệp gia phía sau núi nhất chỗ vách núi trước, ở cái kia vách núi không xa chỗ, ngồi xếp bằng một gã lão giả, lão giả đưa lưng về phía hai người .

Diệp Tri Bắc hướng về phía lão giả hơi thi lễ, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, "Ông tổ nhà họ Diệp, hắn muốn nhìn ngươi một chút!"

Xem ta ?

Dương Diệp nhìn về phía xa xa lão giả, cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên nói: "Ngươi nội tình rất đục dày, trụ cột rất vững chắc, ngươi là đang áp chế cảnh giới của mình!"

Áp chế cảnh giới!

Dương Diệp gật đầu, "Đúng!"

Lão giả nói: "Phía trước ngươi ở đây trong đại điện nói, gia tộc đem quyền lợi nhìn cao hơn tất cả, ngươi cảm thấy đây là sai sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Trong mắt của ta là sai, thế nhưng, ở người khác xem ra, đấy là đúng ."

"Vì sao cảm thấy là sai ?" Lão giả hỏi .

Dương Diệp nói: "Một cái gia tộc, như cái gì đều theo quyền lợi suy nghĩ, sẽ thiếu thân tình, không có tình, một cái gia tộc nội bộ chính là lạnh như băng, lại càng không có cái gì lòng trung thành cùng cảm giác tự hào . Quan trọng nhất là, mọi người làm việc, đối nhân xử thế, đều sẽ lấy quyền lợi làm trụ cột điều kiện tiên quyết đi làm . Đương nhiên, làm như thế, cũng là có chỗ tốt, có thể cho gia tộc bảo trì phồn vinh, thế nhưng, loại gia tộc này, quá băng lãnh . Tựa như ta, ta đối với gia tộc này sẽ không có lòng trung thành, với ta mà nói, có phải hay không người Diệp gia đều không trọng yếu!"

Diệp Tri Bắc nhìn nhất Dương Diệp, không nói gì .

Lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi rất thẳng thắn . Tri Bắc rất tuổi trẻ, nàng còn kinh sợ không được một số người, ngươi nhiều trợ giúp nàng, Diệp gia tương lai sẽ thành vì sao, các ngươi tới quyết định ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta chí không ở Diệp gia! Cũng không ở Cổ Kiếm Tông!"

Lão giả nói: "Nhưng là ngươi bây giờ cần Diệp gia cùng Cổ Kiếm Tông, có Diệp gia cùng Cổ Kiếm Tông ở, ngươi sẽ đạt được một ít vô hình che chở, không phải, Lãnh gia sẽ lập tức xuất động chủ kỳ, thậm chí chủ kỳ trên cường giả tới tuyệt sát ngươi ."

Dương Diệp trầm mặc, như lão giả nói, như Lãnh gia thật quyết tâm muốn giết hắn, lấy thực lực của hắn bây giờ, có thể chống đỡ được Lãnh gia điên cuồng đuổi giết sao?

Cái này lúc, lão giả lại nói: "Ngươi đối với chức gia chủ không có hứng thú, đối với ta Diệp gia mà nói, là một chuyện tốt . Việc ngươi cần không nhiều lắm, chính là ở thời khắc mấu chốt đứng ở Tri Bắc bên này như vậy đủ rồi . Để báo đáp lại, Tri Bắc có tài nguyên, ngươi đã có . Cổ Kiếm Tông bên kia, phỏng chừng cũng là ý tứ này . Một cái gia tộc, phải có một Thủ Hộ Giả . Cổ Kiếm Tông cần, ta Diệp gia cũng cần, mà ngươi, rất thích hợp!"

Dương Diệp trầm mặc, không có cự tuyệt, cũng không có bằng lòng .

Phải biết, hắn là Dương Diệp, mà không phải Diệp Dương!

Mà cái kia lão giả cũng không nói gì thêm, đã rời đi .

Cái này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Chiến giới đã xảy ra chuyện, chúng ta được lập tức trở về chiến giới!"

. . ..

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2499: Liền Như Vậy Đi Ra Ngoài?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến giới gặp chuyện không may!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Chuyện gì ?"

Diệp Tri Bắc nói: "Không phải chiến giới gặp chuyện không may, mà là Chiến Thành đã xảy ra chuyện . Chiến Thành bị phá!"

Chiến trường bị ép!

"Yêu tộc ?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Tri Bắc gật đầu, "Chiến trường đã bắt đầu triệu tập hết thảy chiến trường bên trong nhân tộc tu sĩ trở về thành, chúng ta cũng phải lập tức chạy trở về ."

"Thành phá sẽ như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Tri Bắc đạm thanh nói: "Rất nhiều người sẽ chết, rất nhiều người sẽ bị nô dịch!"

"Phía trên mặc kệ ?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Tri Bắc trầm giọng nói: "Chỉ cần là quy tắc bên trong, phía trên cũng sẽ không quản . Tỷ như, phá thành đại yêu, cũng không phải chủ kỳ, mà là chủ kỳ dưới đại yêu . Kể từ đó, cũng chỉ có thể trách chúng ta chiến trường người không có bản lãnh! Chiến Thành bên trong, tất cả tranh đấu đều là chân thật, không phải quá gia gia!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua chiến giới phương hướng .

Tàn khốc!

Không thể không nói, cái này chiến giới bồi dưỡng phương thức vẫn còn có chút tàn khốc, chẳng qua cái này cũng bình thường, như không tàn khốc, còn như năm đó vậy an dật nói, Vĩnh Hằng Quốc Độ lấy cái gì khu đối kháng Hoang Tộc ?

Năm đó có Linh Tổ tham chiến, Vĩnh Hằng Quốc Độ may mắn tránh khỏi nhất khó .

Thế nhưng bây giờ, Vĩnh Hằng Quốc Độ nhưng là không có Linh Tổ!

Hơn nữa, con kia Linh Tổ còn không chừng bang bên kia đây!

Diệp gia trong chủ điện .

Điện bên trong chỉ có hai người, Diệp Tri Bắc, Diệp Nho Huyền .

Diệp Nho Huyền nói: "Hắn thực sự là ta Diệp gia con tư sinh ?"

Diệp Tri Bắc nói: "Bây giờ còn có trọng yếu không ?"

Diệp Nho Huyền lắc đầu cười, "Quả thực không trọng yếu . Hiện tại, ngươi là Diệp gia gia chủ . Chúc mừng!"

Diệp Tri Bắc xoay người rời đi, đi tới cửa đại điện, nàng đột nhiên ngừng lại, "Hắn nói không sai, bên trong gia tộc, chỉ có quyền lợi tranh đấu, không có thân tình . Trước đây như không phải ta cho thấy thiên phú cường đại, ngươi tuyệt đối sẽ không đem ta cùng ta mẫu thân tiếp trở về Diệp gia, đúng không ?"

Diệp Nho Huyền hơi cúi đầu, trầm mặc .

Diệp Tri Bắc khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, sau đó rời đi đại điện bên trong .

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc ly khai Diệp gia .

Mà bây giờ, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ mỗi bên đại thế lực đều biết một cái tên: Diệp Dương!

Tam giới chém ngũ giới!

Có thể nói, Dương Diệp làm cho Diệp Dương hai chữ này trong nháy mắt danh chấn toàn bộ vĩnh hằng đại lục .

Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc về tới chiến giới, khi hắn nhóm đi tới Chiến Thành lúc, chiến trường đã cáo phá, ở trong thành, là một đám đàn đại yêu . Hiện tại, toàn bộ thành đã bị đàn yêu thú chiếm lĩnh! Mà nhân loại các tộc tài nguyên, cũng tận số bị yêu tộc giữ lấy!

Thành bên ngoài, Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc nhìn nhau liếc mắt, hai người cũng không nghĩ tới, bọn họ chỉ là ly khai một hồi, chiến trường này dĩ nhiên cũng làm cáo phá!

Cái này lúc, một nữ tử xuất hiện ở bên cạnh hai người, người đến, chính là cái kia Hình Bỉ Thanh .

Hình Bỉ Thanh nhìn hai người liếc mắt, "Đi theo ta!"

Ở Hình Bỉ Thanh dẫn dắt xuống, ba người đi tới một mảnh mịt mờ dãy núi bên trong, ở bên trong dãy núi này, Dương Diệp nhìn thấy hơn một trăm tên nhân loại cường giả, trong đó phần lớn còn bản thân bị trọng thương!

Hình Bỉ Thanh mang theo hai người tới nhất chỗ tảng đá lớn chi lên, cái này lúc, mọi người chung quanh ánh mắt hướng bọn họ bên này nhìn lại .

Ở đoàn người bên trong, Dương Diệp gặp được hai người, chính là cái kia Lục Vân Tiên cùng với Tiết Y Nhân, khi thấy Dương Diệp lúc, hai người vội vã đã đi tới!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Mặc Nhã không có cùng các ngươi cùng nhau sao?"

Tiết Y Nhân trầm giọng nói: "Nàng, nàng khả năng bị vây ở thành trong đó rồi!"

Bị vây ở thành trung ?

Dương Diệp chân mày cau lại, "Nàng vẫn còn ở cái kia thành trung ?"

Tiết Y Nhân gật đầu, "Yêu tộc đột nhiên công phá thành lúc, nàng cũng không có cùng chúng ta cùng một chỗ, khi chúng ta trốn tới lúc, bốn chỗ cũng không có tìm được nàng, nhưng sau có người nói nàng vẫn còn ở thành trung!"

Vẫn còn ở thành trung!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Chiến Thành phương hướng, hắn suy nghĩ một chút, nhưng sau nhìn về phía bên cạnh Hình Bỉ Thanh, "Ta đi tiếp nàng xuất hiện!"

"Đừng xung động!"

Hình Bỉ Thanh nói: "Diệp huynh, hiện tại cái kia thành đã bị yêu tộc chiếm lĩnh, ngươi bây giờ như đi vào, vô cùng nguy hiểm ."

Cái này lúc, một gã thanh niên xuất hiện ở Hình Bỉ Thanh bên cạnh, thanh niên hướng về phía Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc gật đầu, sau đó nói: "Bỉ Thanh cô nương nói không sai, yêu tộc không đơn giản, đặc biệt được kêu là Yêu Dạ nam tử, thực lực phi thường, phía trước ta cùng với Bỉ Thanh cô nương liên thủ đều không thể bắt hắn lại ."

"Đến tột cùng chuyện gì xảy ra ?" Diệp Tri Bắc hỏi .

Thanh niên cười khổ, "Phía trước yêu tộc xâm phạm, cùng thường ngày, đánh một hồi, bọn họ chính là rút lui . Thế nhưng, chúng ta cũng không nghĩ tới, rất nhanh bọn họ lại tới . Hơn nữa, tới đại yêu so trước đó mạnh mẽ quá nhiều... . Bọn họ trực tiếp đánh chúng ta nhất trở tay không kịp! Ai, điều này cũng tại chúng ta, những năm gần đây, mọi người bình an vô sự, thế cho nên chúng ta đều khinh thường ."

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Đều khinh thường . Mặc Vân, ngươi có hay không thông báo Lãnh Ngạo, còn có Lục Tuyệt ?"

Tên gọi là Mặc Vân nam tử gật đầu, "Thông tri . Hiện tại, bọn họ đã tại chạy về trên đường, nhất hơn nửa canh giờ có thể đạt tới đến nơi đây ."

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, đang muốn nói cái gì, ở nơi này lúc, một người đàn ông đột nhiên tự xa chỗ chạy tới, rất nhanh, nam tử kia xuất hiện ở Hình Bỉ Thanh đám người trước mặt .

Nam tử khuôn mặt sắc có chút khó coi!

"Làm sao ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Nam tử trầm giọng nói: "Yêu tộc ở tẩy rửa thành trong nhân loại cường giả, bọn họ là tới thật."

Cái này lúc, Dương Diệp xoay người hướng chiến trường đi tới .

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh vội vã ngăn ở Dương Diệp trước mặt, hai nữ đang muốn nói, Dương Diệp nói: "Cùng cái kia vị Mặc Nhã cô nương, nói là bằng hữu đây, cũng vẫn không tính là là, thế nhưng, nói không phải bằng hữu đi, chúng ta lại cùng thuộc về nhất tông, hơn nữa một đường tới cùng chung hoạn nạn quá . Bây giờ đang ở cái này thấy chết mà không cứu được, ta cảm giác lương tâm có chút quá không đi . Cho nên, ta phải đi một chuyến ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp ngự kiếm biến mất ở xa chỗ .

Không xa chỗ, cái kia Lục Vân Tiên cùng Tiết Y Nhân nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, hai người đồng thời ngự kiếm biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Đó là Chiến Thành phương hướng!

Tại chỗ, Hình Bỉ Thanh nhìn chăm chú vào xa chỗ phía trước, không biết đang suy nghĩ gì .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Chiến Thành cửa thành, đang muốn vào thành, đột nhiên, hắn xoay người nhìn, rất nhanh, lưỡng đạo kiếm quang rơi vào trước mặt của hắn, chính là cái kia Lục Vân Tiên cùng Tiết Y Nhân .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ở nơi này tiếp ứng ta!"

Hai người còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là nói thẳng: "Ta có thể lặng lẽ đi vào!"

Nói xong, cả người hắn trực tiếp hư không tiêu thất không cách nhìn, Tiết Y Nhân hai người vội vàng dùng thần thức quét nhất lần bốn phía, nhưng mà vẫn chưa phát hiện Dương Diệp tung tích!

Hai người nhìn nhau liếc mắt, nhãn trung không che giấu chút nào lấy khiếp sợ!

...

Dương Diệp lặng yên không tiếng động tiến nhập thành trung, thành bên trong, theo chỗ có thể thấy được nhân loại cường giả thi thể . Những thứ này người, đều là từ bên ngoài ngàm dặm chọn một chọn tới, nhưng mà, đều chết ở nơi đây!

Nhìn những thi thể này, Dương Diệp bắt đầu có chút vì Hoang Doanh lo lắng .

Có thể tưởng tượng, đến thì cái này chiến giới nhất sau có thể còn sống những người đó, những thứ kia yêu, ra sao chờ cường đại!

Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc này đây, là thật dự định cùng Hoang Tộc ăn thua đủ a!

Mà ở trong ấn tượng của hắn, Hoang Tộc nhưng cũng không đơn giản a! Đây là một cái thần bí tộc, cái kia Hoang Đế, thực lực càng là thâm bất khả trắc . Năm đó bọn họ có thể kém chút tiêu diệt Vĩnh Hằng Quốc Độ, bây giờ, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ chống đỡ được bọn họ sao?

Kỳ thực, mặc kệ bên kia thắng lợi, nhất sau gặp họa đều là cái này vạn giới sinh linh!

Lắc đầu, Dương Diệp xoay người biến mất ở xa chỗ .

Ở Kiếm Vực ẩn nấp xuống, một đường ở trên những thứ kia đại yêu cũng không có phát hiện hắn, tại hắn thần thức càn quét xuống, rất nhanh, hắn phát hiện Mặc Nhã .

Ở nhất chỗ bỏ hoang phòng ốc bên trong!

Lúc này, Mặc Nhã ở bên trong phòng, chỉ có một mình nàng, mà cánh tay phải của nàng cũng đã trải qua không cách nhìn, thân trên(lên) còn có mấy đạo vết thương, sâu đậm, có thể thấy được ngũ tạng!

Không chỉ có như đây, mặt nàng sắc vô cùng nhợt nhạt, hiển nhiên là đã bị trọng thương .

Dương Diệp mới vừa gia nhập căn phòng này, Mặc Nhã trong nháy mắt nhảy dựng lên, khi nhìn thấy là Dương Diệp lúc, Mặc Nhã thần sắc nhẹ nhõm, sau đó nói: "Ngươi, tại sao là ngươi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mặc Nhã bụng, nơi ấy, hiển nhiên bị một đạo móng vuốt nắm, có một đạo phi thường sâu vết cào, tiên huyết đang không ngừng từ trong cơ thể tràn ra .

Dương Diệp đi tới Mặc Nhã trước mặt, "Nằm hạ!"

Mặc Nhã nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nằm xuống .

Dương Diệp tay phải đặt ở vết thương kia chỗ, rất nhanh, vô số Hồng Mông Tử Khí dũng mãnh vào Mặc Nhã trong cơ thể, chỉ chốc lát, Mặc Nhã phần bụng vết thương kia chính là nhanh chóng khôi phục .

Cái này tốc độ khôi phục, trực tiếp đem Mặc Nhã sợ ngây người!

Ở Dương Diệp thu tay về lúc, nàng mới hồi phục tinh thần lại, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đây, đây là cái gì huyền khí ? Dĩ nhiên kinh khủng như vậy ?"

Dương Diệp không trả lời vấn đề này, mà chỉ nói: "Nghỉ ngơi một cái, chúng ta rời đi nơi này!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một viên giới tinh rơi vào Mặc Nhã trước mặt .

Mặc Nhã nhìn thoáng qua cái viên này giới tinh, sau đó nói: "Ngươi là cố ý tới cứu ta ?"

Dương Diệp nói: "Không phải ngươi nghĩ rằng ta là tới tìm ngươi đùa ?"

Mặc Nhã trầm giọng nói: "Vì sao ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi ta liền đừng ở chỗ này làm những thứ này phiến tình gì đó, mau chóng điều trị một cái, khôi phục huyền khí, theo ta rời đi nơi này mới là nghiêm chỉnh ."

Mặc Nhã nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì, nàng bắt đầu hấp thu cái viên này giới tinh, đang hấp thu hết giới tinh năng lượng về sau, Mặc Nhã trong cơ thể huyền khí đã triệt để khôi phục .

Dương Diệp nói: "Đi thôi!"

"Cứ như vậy đi ?" Mặc Nhã kinh ngạc nói .

Dương Diệp phản vấn, "Không phải ngươi nghĩ đi như thế nào ?"

Hắn tự nhiên là có thể đem Mặc Nhã đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, thế nhưng, Hồng Mông Tháp bên trong, hắn sẽ chỉ làm người thân nhất đi vào, ngược lại không phải là không tin tưởng Mặc Nhã, mà là có một số việc tình, vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng .

Thân phận của hắn bây giờ, cũng không thể bị lộ ra!

Không phải, bất kể là yêu tộc, vẫn là nhân tộc gì, đều sẽ thứ nhất tới giết hắn!

Mặc Nhã suy nghĩ một cái, sau đó nói: "Liền như vậy đi ra ngoài?"

Dương Diệp gật đầu, "Chúng ta cùng nhau xông ra, xông nhanh một chút, tại hắn nhóm còn chưa phản ứng kịp liền xông ra!"

Mặc Nhã còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là trực tiếp nắm cánh tay của nàng, thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, nhưng sau hướng thành bên ngoài bắn nhanh đi .

Giờ khắc này, thành trong hết thảy đại yêu dồn dập hướng bên này nhìn lại, rất nhanh, một ít đại yêu phóng lên cao, hướng đạo kiếm quang kia vọt tới!

Đáng tiếc, đạo kiếm quang kia quá nhanh, trong chớp mắt liền đã ra khỏi thành .

Thế nhưng, ở nơi này lúc, một con to lớn nắm tay đột nhiên một quyền đánh vào đạo kiếm quang kia lên, trực tiếp đem đạo kiếm quang kia oanh trở về Chiến Thành!

...

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2500: Không Đi, Không Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến Thành bên trong, Dương Diệp dừng ở không trung, tại hắn thân về sau, là cái kia Mặc Nhã, gương mặt ngưng trọng .

Mà ở Dương Diệp đối diện, là một gã thanh niên, thanh niên trần trụi lấy trên(lên) thân, hạ thân chỉ có một thứ quần dài màu đen, nam tử cả người thoạt nhìn đặc biệt tráng .

Đương nhiên, trước mắt cái này vị cũng không phải là người, mà là một vị đại yêu!

Nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Có ý tứ, lần đầu tiên thấy có người như này quang minh chính đại ra khỏi thành, làm sao, là ở khiêu khích ta yêu tộc sao?"

Dương Diệp mỉm cười, "Chỉ là muốn mang ta bằng hữu ra khỏi thành, chính là đơn giản như vậy!"

"Ra khỏi thành ?"

Nam tử khẽ cười nói: "Vậy thì phải nhìn ngươi có bản lãnh này hay không ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Mặc Nhã, "Ngươi trước đi!"

Mặc Nhã ngây cả người, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, đang muốn nói, Dương Diệp lại nói: "Đi trước!"

Mặc Nhã thần sắc có chút cổ quái, người này lẽ nào không thấy được, chu vi nhưng là có rất nhiều đại yêu đang nhìn bọn họ đấy! Đi trước đi ? Đi như thế nào ?

Dương Diệp lại nói: "Đi thôi!"

Mặc Nhã do dự xuống, nhưng sau gật đầu, đón lấy, nàng cứ như vậy hướng cửa thành xuất khẩu chỗ đi tới .

Dương Diệp đối diện, tên kia thanh niên hai mắt híp lại, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, tức thì, một đầu đại yêu phi thẳng đến Mặc Nhã vọt tới .

Nhìn thấy cái kia đại yêu vọt tới, Mặc Nhã ngọc thủ nhẹ nhàng nắm chặt, một thanh kiếm tức thì xuất hiện ở nàng trong tay, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một thanh phi kiếm ở trong mắt nàng chợt lóe lên .

Xuy!

Ở Mặc Nhã trước mặt cái kia đại yêu đầu trực tiếp bay ra ngoài .

Tiên huyết phóng lên cao, giống như địa hạ suối phun, thật là kinh người!

Một màn này, làm cho giữa sân hết thảy đại yêu đều kinh trụ .

Dương Diệp đối diện, tên kia thanh niên cũng là chau mày lên, vừa rồi một kiếm kia, hắn thấy được, thế nhưng, tốc độ quá nhanh quá nhanh, nhanh đến hắn căn bản không biện pháp xuất thủ ngăn cản cái kia thanh kiếm!

Thật nhanh kiếm!

Thanh niên thần sắc so trước đó ngưng trọng rất nhiều!

Mặc Nhã quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó tiếp tục hướng cửa thành đi tới .

Chu vi, vô số đại yêu nhìn, hết thảy đại yêu đều mắt lộ ra hung quang, nếu để cho trước mắt tên nhân loại này nghênh ngang đi ra chiến trường, đối với yêu tộc mà nói, không thể nghi ngờ là một cái vô cùng nhục nhã!

Thanh niên nhìn Dương Diệp, đột nhiên, hắn dựng lên tay, trong sát na, mấy đầu tứ giới đại yêu thả người nhảy, hướng cái kia Mặc Nhã vọt tới .

Cùng này đồng thời, thanh niên cả người càng là phi thẳng đến Dương Diệp bắn tới, một cường đại lực lượng uy áp trong nháy mắt bao phủ ở Dương Diệp .

Thế nhưng, theo một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, tên kia thanh niên cả người trực tiếp bay ngược mà ra, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy trăm trượng, đã tại Chiến Thành bên ngoài! Mà Mặc Nhã trước mặt cái kia bốn đầu đại yêu, bốn đầu đại yêu thân thể vẫn còn ở nhằm phía Mặc Nhã, thế nhưng đầu cũng đã trải qua không ở .

Không có đầu bốn đầu đại yêu lao xuống hướng Mặc Nhã, tiên huyết một đường bắn nhanh bay lả tả .

Nhìn một màn này, vô số đại yêu trở nên sợ!

Giữa sân, chúng đại yêu căn bản không thấy tinh tường cái kia vài đầu đại yêu đầu là thế nào bay ra ngoài!

Mặc Nhã lần nữa quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau bước nhanh hướng thành đi ra ngoài, lúc này đây, chu vi không có gì đại yêu ngăn trở . Thế nhưng, đang ở Mặc Nhã muốn ra thành một khắc kia, một gã cụt một tay nam tử xuất hiện ở phía trên tường thành .

Nhìn thấy tên này cụt một tay nam tử, chu vi những thứ kia đại yêu dồn dập lạy xuống phía dưới .

Mặc Nhã thần sắc cũng là trong nháy mắt ngưng trọng, trước mắt cái này cụt một tay nam tử cho nàng phi thường cảm giác hết sức nguy hiểm!

Cụt một tay nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nhân tộc cường giả bên trong, có Diệp gia Diệp Tri Bắc, Hình gia Hình Bỉ Thanh, Lãnh gia Lãnh Ngạo, Lục gia Lục Tuyệt, Cổ Kiếm Tông Cổ Nghiệt, còn có một hai tán tu, mà ngươi, cũng không phải là mấy người này ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Cổ Kiếm Tông, Diệp Dương!"

Cổ Kiếm Tông!

Cụt một tay nam tử nhìn thoáng qua bốn phía cái kia vài đầu đại yêu thi thể, sau đó nói: "Giết người thì thường mạng, đây là nhân loại các ngươi thuyết pháp, ta cảm thấy có lý, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi muốn lộng tinh tường, là các ngươi muốn giết chúng ta, mà không phải ta muốn giết các ngươi, ta, chỉ có thể coi là tự vệ, tự vệ, không phạm pháp, đúng không ?"

Cụt một tay nam tử mỉm cười, "Ta cảm thấy, vẫn là chiến một trận chiến cho thỏa đáng!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta cũng cho là như vậy ."

Cụt một tay nam tử hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, giờ khắc này, toàn bộ chiến trường phảng phất đều rung rung một cái! Sau một khắc, một cường đại đại yêu uy áp tự cụt một tay nam tử thân trên(lên) tịch quyển mà ra .

Ngũ giới đỉnh phong đại yêu!

Cụt một tay nam tử cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là một quyền!

Một đấm xuất ra, trước mặt hai người không gian đột nhiên sôi trào lên, từng đạo cường đại lực lượng trực tiếp thẩm thấu không gian, tịch quyển tới Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp thần sắc động dung, một quyền này oai, làm cho hắn có một loại cảm giác, đó chính là cái này thiên địa hướng hắn áp qua đây!

Rất mạnh thế, rất mạnh uy!

Dương Diệp không lùi mà tiến tới, hướng phía trước bước ra một bước, rút kiếm một trận chiến mà hạ!

Cửu kiếm Kiếm Vực!

Làm nhất sau một đạo kiếm rơi hạ thì!

Xuy!

Chiến trường trên(lên) khoảng không đột nhiên xuất hiện một đạo to lớn vết rách, cái này một kiếm, trực tiếp đem cái kia không gian mở ra! Cùng với cùng nhau bị cắt mở, còn có cái kia cụt một tay nam tử một quyền oai!

Nhìn thấy một màn này, cụt một tay nam tử hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, hai thanh phi kiếm Phi Trảm tới!

Tốc độ cực nhanh, cái kia cụt một tay nam tử còn chưa phản ứng kịp, hai thanh phi kiếm chính là trực tiếp chém vào hắn hầu hai bên .

Nhưng mà, hai thanh phi kiếm cũng không có khả năng mở ra cụt một tay nam tử da thịt!

Cụt một tay nam tử ngạnh sinh sinh đối phó cái này hai kiếm!

Xa chỗ, Dương Diệp nhíu mày, tâm niệm vừa động, hai thanh kiếm tức thì bay ngược trở về bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp đối diện, cụt một tay nam tử lau cổ họng của mình, hầu lên, mặc dù không có huyết, nhưng là lại có lưỡng đạo vết kiếm!

Trầm mặc nhất chớp mắt, cụt một tay nam tử đột nhiên hướng

Dương Diệp vọt tới, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp bấm tay một điểm, một viên to lớn ấn trực tiếp đập về phía cái kia cụt một tay nam tử!

Chư Thiên Ấn!

Cái này ấn bên trong, nhưng là ẩn chứa ngũ giới lực!

Đối mặt cái này nhất ấn, cái kia cụt một tay nam tử cũng không có né tránh, mà là một quyền đánh về phía cái viên này Chư Thiên Ấn!

Ầm!

Hai cổ cường đại lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là chợt nổ bể ra đến, cụt một tay nam tử cả người bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, Dương Diệp cái viên này Chư Thiên Ấn cũng là bay ngược mà ra, cái này vừa bay, kém chút bay ra phía chân trời!

Chẳng qua rất nhanh, cái viên này Chư Thiên Ấn lại trở về trước mặt của hắn .

Cùng với đồng thời, Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, cụt một tay nam tử đỉnh đầu, một thanh kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Dương Diệp cũng không có dùng tru, chẳng qua lúc này đây, hắn dùng lên chính mình huyết mạch chi lực, ở huyết mạch chi lực gia trì xuống, hắn kiếm lực lượng lại tăng lên một cấp bậc .

Cụt một tay nam tử không sợ chút nào, giơ tay lên chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp một kiếm rơi xuống, cái kia cụt một tay nam tử cả người trong nháy mắt chợt lui sấp sỉ trăm trượng, mà Dương Diệp cũng theo đó bị chấn động bay ra ngoài, thế nhưng sau một khắc, một viên to lớn ấn từ cái này cụt một tay nam tử đỉnh đầu tàn nhẫn đập mà hạ!

Ầm!

Cụt một tay nam tử trực tiếp bị cái này nhất ấn rơi đập ở địa!

Cụt một tay nam tử vừa xuống đất, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, còn có hai thanh phi kiếm

Phi Trảm tới .

Rầm rầm rầm!

Theo mấy đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia cụt một tay nam tử trực tiếp bị đánh bay ra chiến trường bên ngoài, mà trong lúc, mấy đạo kiếm quang tự thành trung điện xạ mà ra, những thứ này kiếm quang tốc độ cực nhanh, đều rơi vào cái kia cụt một tay nam tử thân lên.

Rầm rầm rầm

Theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia cụt một tay nam tử liên tục chợt lui, làm nhất sau một đạo kiếm quang tiêu thất lúc, cái kia cụt một tay nam tử đã thối lui đến cân nhắc trăm trượng bên ngoài . Tại hắn thân lên, có không hạ mười đạo vết máu!

Hiển nhiên, hắn nhục thân cũng không thể hoàn toàn ngăn trở Dương Diệp kiếm!

Lúc này, Dương Diệp cùng Mặc Nhã đã ra khỏi chiến trường, hai người liền đứng ở cửa thành . Thế nhưng ở hai người bốn phía, là vô số đầu nhìn chằm chằm đại yêu .

Dương Diệp bày ra thực lực tuy là vô cùng cường đại, thế nhưng hiển nhiên, những thứ này đại yêu cũng không muốn Dương Diệp cùng Mặc Nhã cứ như vậy rời đi, nếu để cho Dương Diệp hai người cứ đi như thế, yêu tộc mặt làm sao phóng ?

Đây là đang vẽ mặt a!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía những thứ kia đại yêu, sau đó nói: "Không muốn ta đi ? Tới a!"

Ầm!

Cái này lúc, xa chỗ cái kia cụt một tay nam tử đột nhiên hướng Dương Diệp bắn tới, cường đại lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng, thẳng làm thiên địa rung động .

Mặc Nhã bên cạnh, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên vẻ lạnh như băng độ cung, sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm chính là nhất trảm, cái này nhất trảm, trực tiếp chém vào cái kia cụt một tay nam tử nắm đấm chi lên, quyền kiếm chạm nhau, không gian xung quanh tức thì kịch liệt run rẩy, ngay sau đó, hai người không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra!

Mà Dương Diệp cùng cái kia cụt một tay nam tử giờ khắc này ai cũng không có lui nửa bước!

Hai người giằng co!

Thế nhưng, bọn họ không gian chung quanh càng là rung động lợi hại, phảng phất theo thì muốn đổ nát!

Dương Diệp cùng cụt một tay nam tử bốn mắt nhìn nhau, đột nhiên, Dương Diệp chân phải chợt đạp một cái .

Xuy!

Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp cắt ra cái kia cụt một tay nam tử nắm đấm, bất quá, ở mới vừa mở ra trong nháy mắt đó, cái kia cụt một tay nam tử chính là thu tay về, nhưng sau phi thẳng đến Dương Diệp đụng tới!

Man lực chạm vào nhau!

Trước mắt vị này chính là đại yêu, Dương Diệp đương nhiên sẽ không dùng nhục thân đi cùng với đụng nhau, ở đối phương đánh tới trong nháy mắt đó, hắn né người như chớp, trực tiếp tránh thoát một cái đụng này, cùng này đồng thời, hắn Kiếm Hồ trong hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra .

Xuy xuy!

Cái này hai thanh phi kiếm trực tiếp ở cái kia cụt một tay nam tử thân trên(lên) để lại mấy đạo vết máu!

Thế nhưng, không nguy hiểm đến tính mạng!

Dương Diệp thu hồi kiếm, hắn nhìn lướt qua bốn phía, lúc này, những thứ kia đại yêu cùng cái kia cụt một tay nam tử đều ở đây nhìn hắn, những thứ này đại yêu ánh mắt bên trong, là hung quang, là sát ý!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nhãn thần cũng dần dần băng lạnh xuống, "Lão tử nhất sau hỏi nhất lần, các ngươi có nhường hay không ta đi!"

Bởi vì Tiểu Bạch Tử Nhi Nhị Nha duyên cớ vì thế, còn có tiểu long chúng nó, đối với yêu tộc, hắn một mạch đều là không có gì ác cảm, nguyên nhân đây, hắn xưa nay sẽ không chủ động đi tàn sát yêu thú đổi lấy nội đan gì gì đó .

Thế nhưng, như hắn đã từng nói, nhân loại nếu là muốn giết hắn, vậy hắn liền giết người, yêu nếu là muốn giết hắn, vậy hắn liền giết yêu!

Chu vi những thứ kia đại yêu không nói gì, thế nhưng khí tức của bọn họ cũng là tràn, nhưng sau phong tỏa lại Dương Diệp cùng Mặc Nhã!

Hiển nhiên, bọn họ đã cho ra đáp án!

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hướng Chiến Thành đi tới, "Không đi, không đi . Các ngươi muốn chơi, nay thiên ta liền theo các ngươi cố gắng vui đùa một chút!"

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2501: Ta Sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng chiến trường đi tới, ở trước mặt hắn không xa chỗ, là cái kia cụt một tay nam tử!

Mà Dương Diệp ánh mắt rơi chỗ, chính là cái kia cụt một tay nam tử .

Lúc này, cái kia cụt một tay nam tử gắt gao nhìn Dương Diệp, làm Dương Diệp đi tới trước mặt hắn không sai biệt lắm mười trượng trở lại lúc, cụt một tay nam tử đột nhiên chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Bên ngoài phóng lên cao, thân hình trên không trung một hồi biến ảo, rất nhanh, một đầu đen nhánh sắc cự lang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Thái Cổ Ma Lang!"

Một bên không xa chỗ, Mặc Nhã kinh hô!

Không trung, cái kia Thái Cổ Ma Lang lạnh lùng nhìn chăm chú vào phía dưới Dương Diệp, "Nhân loại, ngươi bức ra ta chân thân ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia Thái Cổ Ma Lang, đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, "Ngươi chắc chắn chứ?"

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Một vệt kim quang phóng lên cao .

Cùng với đồng thời, một đạo tiếng rồng ngâm vang vọng toàn bộ Chiến Thành!

Một đầu quái vật lớn xuất hiện ở toàn bộ chiến trường chi lên, thân thể chi lớn, hầu như che lấp nửa chiến trường . Không chỉ có như đây, một cường đại long uy tự phía chân trời trút xuống mà xuống, này cổ long uy làm cho giữa sân vô số đại yêu trở nên đảm chiến!

Thái Cổ Chân Long!

Thái Cổ Chân Long xuất hiện, làm cho toàn bộ yêu tộc đều ngẩn ra!

Hàng này nhưng là chân chính Thái Cổ Chân Long a!

Không trung, cái kia Thái Cổ Ma Lang gắt gao nhìn tiểu long, "Ngươi là yêu tộc đại yêu, ngươi "

Nhưng mà, tiểu long cũng là căn bản không có cùng hắn lời nói nhảm, phi thẳng đến cái kia Thái Cổ Ma Lang vọt tới .

Cái này vọt một cái, toàn bộ phía chân trời trở nên một hồi kích chiến!

Ầm!

Ở vô số đại yêu ánh mắt bên trong, tiểu long một cái đụng này trực tiếp đem cái kia Thái Cổ Ma Lang đụng té bay ra ngoài, nhưng mà còn chưa kết thúc, tiểu long cái kia siêu đại Long Vĩ đảo qua, trực tiếp đem cái kia Thái Cổ Ma Lang quăng mấy ngàn trượng bên ngoài!

Bất quá, cái kia Thái Cổ Ma Lang cũng tiến hành rồi phản kích .

Cứ như vậy, hai đầu đại yêu trên không trung bắt đầu đại chiến .

Tiểu long mặc dù là tứ giới, nhưng so với cái này ngũ giới Thái Cổ

Ma Lang, không hề yếu! Không chỉ có không yếu, thậm chí còn áp chế cái kia Thái Cổ Ma Lang . Mà tiểu long nhục thân, rõ ràng nếu so với cái này Thái Cổ Ma Lang mạnh mẽ trên(lên) rất nhiều!

Đây chính là cấp bậc bất đồng duyên cớ!

"Đầu này long là của ngươi ?" Dương Diệp bên cạnh, Mặc Nhã đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Mặc Nhã, sau đó nói: "Bằng hữu của ta!"

Bằng hữu!

Ở Dương Diệp trong lòng, hắn đúng là đem tiểu long bọn họ cho rằng là bằng hữu .

Yêu tộc cùng nhân loại là bằng hữu! Loại này sự tình, kỳ thực cũng không hiếm thấy, thế nhưng, một nhân loại cùng một đầu Thái Cổ Chân Long là bằng hữu, vậy thì có điểm bất khả tư nghị . Phải biết, Long Tộc vốn là cực kỳ cao ngạo, đặc biệt Thái Cổ Chân Long loại này Long Tộc, càng là cao ngạo đến trong xương .

Ở Mặc Nhã xem ra, loại này Thái Cổ Chân Long là tuyệt đối không thể cùng nhân loại làm bạn đấy!

Không trung, tiểu long đã đem cái kia Thái Cổ Ma Lang áp chế gắt gao, chiến thắng, có thể chỉ là vấn đề thời gian!

Tứ giới chiến ngũ giới!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng có thể chém giết cái kia Thái Cổ Ma Lang, chỉ bất quá, hắn không thể bại lộ rất nhiều thực lực, không phải, muốn đơn giản chém giết đối phương, cũng không có gì khó khăn . Tựa như cho tới bây giờ, hắn tru đều không lấy ra quá, như dùng tru, tuyệt đối có thể đơn giản cắt hạ cái kia Thái Cổ Ma Lang đầu!

Đáng tiếc, ở chỗ này, hắn bị hạn chế nhiều lắm, căn bản không pháp phát huy ra toàn bộ thực lực của mình!

Ầm!

Ở nơi này lúc, không trung đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, cái kia Thái Cổ Ma Lang tự không trung rơi mà xuống, trực tiếp rơi đập ở tại Chiến Thành thành bên ngoài .

Tiểu long hình thể nhỏ đi, về tới Dương Diệp bên cạnh .

"Cảm giác như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu long lắc đầu, "Hơi yếu, không đủ đánh!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Không đủ đánh!

Dương Diệp lắc đầu cười, người này hiện tại làm sao có Nhị Nha giọng điệu .

Nhị Nha!

Cái này tiểu gia hỏa nhưng là so với tiểu long còn kinh khủng hơn đó a! Như nàng ở nơi này, cái kia Thái Cổ Ma Lang phỏng chừng sẽ bị chùy đến hoài nghi lang sinh!

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia đã khôi phục hình người Thái Cổ Ma Lang, sau đó nói: "Ngươi yêu tộc, còn muốn chơi sao?"

Thái Cổ Ma Lang gắt gao nhìn Dương Diệp, tại hắn khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra!

"Đã muốn chơi, vậy liền hảo hảo vui đùa một chút đi!" Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự một bên tường thành chi bên trên truyền đến .

Dương Diệp quay đầu, tường thành chi lên, không biết bực nào thì xuất hiện một gã đầu có hai sừng nam tử .

Nam tử là bộ dáng nhân loại, đầu có hai sừng, mặc một bộ rộng lớn trường bào màu xanh sẫm, hai tay giấu ở trong tay áo .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, nhưng sau gật đầu, "Ta phụng bồi tới cùng!"

Nam tử đột nhiên tiêu thất .

Ầm!

Dương Diệp cả người bay ngược mà ra, cái này vừa bay, đủ đủ bay đến thành bên ngoài nghìn trượng bên ngoài!

Mà cái kia đầu có hai sừng nam tử lúc này đã đứng ở Dương Diệp nguyên lai vị trí!

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp nhìn xem bụng của mình, lúc này, hắn cả người đã triệt để rạn!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ cái kia đầu có hai sừng nam tử, rốt cục gặp phải một cái hay là siêu cấp yêu nghiệt!

Chiến ý dâng cao!

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng xoay tròn .

Xuy!

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Không xa chỗ, nam tử kia nhíu mày, thân hình tránh về phía sau một cái, bên ngoài mới vừa mau tránh ra, hai thanh phi kiếm quỷ dị từ hắn phía trước sở đứng vị trí nhất trảm mà qua!

Mà đang ở cái này lúc, thanh niên giơ tay lên đấm ra một quyền!

Cái này đấm ra một quyền, vừa vặn đánh vào một thanh trường kiếm chi lên.

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, nam tử hướng lui về sau mười trượng trở lại, nhưng mà bước chân hắn còn chưa dừng xuống, lại là hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà đến!

Hàm tiếp hoàn mỹ!

Căn bản không để cho hắn một điểm thở dốc cơ hội!

Nam tử nhíu mày, sau một khắc, hai tay hắn hóa chưởng, nhưng sau hướng hạ nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Cái này đè một cái, một cổ vô hình lực lượng uy áp đột nhiên từ hắn chu vi chợt bộc phát ra, cường đại lực lượng uy áp trong nháy mắt đem cái kia chuôi phi kiếm cho bắn ra ngoài!

Sau một khắc, nam tử hướng phía trước một cái cất bước, một đấm xuất ra!

Ầm!

Cái này đấm ra một quyền, phía chân trời bầu trời bạch vân trong nháy mắt này tiêu thất vô ảnh vô tung!

Không chỉ có bạch vân, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không khí đều bị một quyền này cho hút khô, khu vực này trực tiếp biến thành một mảnh khu vực chân không!

Giờ khắc này, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, một quyền này bên trong ẩn chứa lực lượng, hắn chỉ ở một cái thân người trên(lên) từng thấy, đó chính là Nhị Nha! Chỉ có Nhị Nha mới có thể đủ thuần túy nhục thân đạt được thứ hiệu quả này!

Không dám khinh thường, Dương Diệp tay trái khẽ nhúc nhích, vỏ kiếm xuất hiện, sau một khắc, hắn rút kiếm chính là nhất trảm!

Trong nháy mắt, hắn liền rút mười lần!

Mười đạo Kiếm Vực điệp gia!

Nhất sau một kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, tại hắn không gian chung quanh đột nhiên đọng lại, sau một khắc từng cái

Răng rắc!

Cả vùng không gian trực tiếp nổ bể ra đến, tạo thành một cái to lớn đen nhánh không gian lỗ đen!

Ầm!

Hai cổ lực lượng ở đen nhánh kia không gian lỗ đen bên trong tịch quyển cùng một chỗ, trong sát na, mảnh không gian kia lỗ đen trực tiếp sôi trào, vô số ám vật chất vào giờ khắc này rung động kịch liệt, nhưng sau bạo tạc . Cường đại uy áp càng là kém chút trực tiếp phá hủy cái kia Chiến Thành, bất quá, ở thời khắc mấu chốt, một thần bí lực lượng bao phủ ở cái kia Chiến Thành, điều này làm cho cái kia Chiến Thành may mắn tránh khỏi với khó!

Ở mảnh này đen nhánh không gian lỗ đen bên trong, từng đạo tiếng kiếm reo cùng tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên .

Giờ khắc này, toàn bộ chiến giới vì thế mà chấn động!

Cứ như vậy, giằng co đủ đủ không kém hơn nửa canh giờ về sau, mảnh không gian kia lỗ đen mới bình tĩnh trở lại .

Ở mảnh không gian kia bên trong, Dương Diệp cùng cái kia đầu có hai sừng nam tử đứng đối diện nhau, hai người cách xa nhau không đến mười trượng khoảng cách!

Đột nhiên, Dương Diệp bên hông, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra!

Xuy xuy!

Hai thanh phi kiếm tốc độ cực nhanh, trong nháy mắt chính là đã tại nam tử kia trước mặt, bất quá, nam tử kia phản ứng cũng mau, ở phi kiếm còn chưa tới một khắc kia, chính là né người như chớp, nhưng sau đấm ra một quyền!

Quả đấm của hắn, là bao trùm tính công kích!

Một quyền, chính là một khu vực!

Một quyền này, trực tiếp đem Dương Diệp phi kiếm đánh bay, nhưng mà, tại hắn đỉnh đầu, lại là một thanh kiếm bút thẳng mà hạ!

Thanh kiếm này, cũng không phải là tru, mà là một thanh thông thường kiếm!

Hắn hiện tại, đi tới chiến giới về sau, ngoại trừ ở Túy Khách Cư giết cái kia lão giả bên ngoài, còn lại thời điểm căn bản là vô dụng quá tru, cũng không dám dùng . Đồ chơi này dùng một lát, kinh thế hãi tục, mà thân phận của hắn cũng có khả năng bại lộ!

Đối mặt Dương Diệp cái này một kiếm, nam tử kia gặp nguy không loạn, bấm tay một điểm, điểm này, nam tử bắp thịt toàn thân trong nháy mắt cố lấy, không chỉ có như đây, đầu đỉnh hai sừng đột nhiên bạo phát ra một cường đại lực lượng .

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy trăm trượng!

Mà hai người chung quanh đen nhánh không gian lại một lần nữa nổ tung!

Nam tử đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị tiêu thất, nam tử nhíu mày, giơ tay lên chính là đấm ra một quyền .

Thuần túy lực lượng!

Không thể không nói, trước mắt nam tử này lực lượng, có thể nói không kém chút nào Nhị Nha . Ở Dương Diệp xem ra, Nhị Nha cùng nam tử này đánh nhau nói, Nhị Nha phần thắng vẫn là cao một chút . Phải biết, Nhị Nha lực lượng là làm cho hắn tim đập nhanh, mà trước mắt nam tử này lực lượng, chỉ là rất khủng bố, còn chưa tới làm cho hắn tâm kinh sợ . Mặc dù đối phương không có khôi phục bản thể, thế nhưng, Nhị Nha cũng có bản thể a!

Hơn nữa, trời mới biết Nhị Nha bản thể là một cái gì khủng bố đến mức nào

Dương Diệp đã tới nam tử trước mặt, một kiếm chém hạ!

Lúc này đây, kiếm trong tay hắn biến thành Kiếm Tổ!

Mười kiếm chi về sau, còn có một kiếm!

Mười một kiếm!

Mười một đạo Kiếm Vực điệp gia, cái này một kiếm rơi xuống, thiên địa biến sắc! Mà Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng trong nháy mắt nhăn nhó, đó là thừa nhận rồi thống khổ cực lớn sở trí!

Đối mặt cái này mười một kiếm, nam tử kia song quyền nắm thật chặt đứng lên, sau một khắc từng cái

Ầm!

Một thao thiên oai tự nam tử trong cơ thể tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, chỉ một quả đấm từ cái này cỗ uy áp bên trong đánh ra!

Một quyền này, vừa vặn đánh vào Dương Diệp cái kia nhất sau một kiếm chi tiến lên!

Ầm!

Một quyền một kiếm, vừa chạm vào mà phân .

Dương Diệp bay ngược mà ra, mà nam tử kia cũng là bay ngược mà ra, cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi chiến trường bên trong, bên ngoài chỗ đi qua không gian, trực tiếp bị xé nứt nát bấy yên diệt!

Lúc này đây giao phong, không phân thắng phụ!

Thành trung, nam tử kia ngừng lại về sau, ngẩng đầu nhìn về phía

Dương Diệp, "Cảm giác được, ngươi không có đem hết toàn lực, là ở cố kỵ cái gì, hay là tại cảm thấy ta không tư cách nhường ngươi xuất toàn lực ?"

Xuất toàn lực ?

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhếch nhếch miệng, "Ta xuất toàn lực, ta sợ ta đem cái này Chiến Thành tàn sát hết sạch ."

PS: Xin lỗi, muộn canh một chút, gần nhất ngày lễ, có điểm vội vàng, xin thứ lỗi!

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2502: Miểu Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, cái kia thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Là sao?"

Dương Diệp khóe miệng kéo kéo, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

Cả người hóa thành một cái kiếm quang bắn nhanh mà ra .

Ở Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, cái kia thanh niên đột nhiên xuất thủ, hắn một tay dò xét đi ra ngoài, nhưng sau nắm chặt, cái này nắm chặt, trực tiếp cầm Dương Diệp kiếm nhọn .

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt xoay tròn .

Xuy!

Kiếm trực tiếp tránh thoát cái kia thanh niên tay, cắm vào thanh niên ngực, thế nhưng, cái này một kiếm lại căn bản đâm không đi xuống!

Thanh niên nhục thân ngạnh sinh sinh đối phó cái này một kiếm!

Dương Diệp lập tức chuyển biến kiếm thế, một cái vót ngang, trực tiếp chém vào thanh niên cổ lên.

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, bắn ngược mà quay về .

Cái này lúc, thanh niên lấn người mà lên, đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt rút lui trăm trượng khoảng cách!

Mà ở hắn lui trong nháy mắt đó, hai thanh phi kiếm trực tiếp chém vào thanh niên cổ chỗ, bất quá, phi kiếm vào nửa tấc sau đã bị cái kia thanh niên hai tay nắm ở phi kiếm, tới đây, phi kiếm cũng nữa không pháp vào tấc hơn!

Mà đang ở cái này lúc, một thanh trường kiếm nhắm thẳng vào thanh niên giữa chân mày .

Thanh niên nhíu mày, thân hình run lên, bay thẳng đến lui về sau mười trượng trở lại khoảng cách, mà bên ngoài hai tay nắm hai thanh phi kiếm hướng Dương Diệp chợt chính là ném một cái .

Xuy xuy!

Hai thanh phi kiếm bắn ngược mà quay về!

Không có kiếm ý, không có kiếm quang, thế nhưng, có thuần túy tốc độ cùng lực lượng!

Uy lực cũng rất mạnh!

Cái này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ khẽ run lên, trong sát na, cái kia hai thanh kiếm bay thẳng về tới Kiếm Hồ bên trong .

Xa chỗ, cái kia thanh niên nhìn thoáng qua Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ, "Ngươi Thần khí rất nhiều!"

Dương Diệp lắc lắc tay, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt bốn phía, ở bốn phía, hắn không cảm giác được bất kỳ khí tức gì, cái này không có nghĩa là không ai, mà là ý nghĩa, thực lực của đối phương viễn siêu hắn! Thậm chí là chủ kỳ cũng hoặc trên cường giả!

Nếu như hắn thi triển vạn giới đồ phong tỏa khu vực này, trước mắt cái này người nhất định khôi phục bản thể, không chỉ có như đây, người trong bóng tối cũng vô cùng có khả năng xuất thủ!

Cái kia lúc, coi như hắn giết trước mắt cái này người, cũng đi không nổi a!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, hà tất suy nghĩ nhiều như vậy ? Trước hết giết lại nói!

Niệm tới đây, Dương Diệp vung tay phải lên, vạn giới đồ bằng khoảng không mà hiện, đang ở Dương Diệp rung thôi động vạn giới đồ phong tỏa khu vực này lúc, thành bên ngoài cách đó không xa phía chân trời, gần trăm đạo khí tức đột nhiên từ trên trời giáng xuống .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, tới người chính là Hình Bỉ Thanh đám người .

Mà lúc, Chiến Thành trong vô số đại yêu dồn dập ra khỏi thành, những thứ này đại yêu trực tiếp lấy vây quanh hình thức đem Dương Diệp chờ nhân loại tu sĩ vây quanh với nhau .

Đại chiến vừa chạm vào tức thì phát!

Dương Diệp đối diện, cái kia đầu có hai sừng nam tử khẽ gật đầu, "Đều tới sao?"

Hình Bỉ Thanh đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Người này tên gọi là Yêu Kình, là hiện đảm nhiệm yêu tộc thế hệ trẻ nhị đầu lĩnh ."

Nhị đầu lĩnh!

Dương Diệp nói: "Còn có nhất cái tay ?"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Cái kia vị đại yêu, so với trước mắt cái này vị còn lợi hại hơn vài phần, bất quá, trước đây chẳng bao giờ thấy hắn xuất thủ quá, lúc này đây đánh bất ngờ Chiến Thành mới thấy được hắn xuất thủ, rất mạnh ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia Chiến Thành, hiện tại bắt đầu, cái này chiến giới những thứ kia ẩn giấu yêu nghiệt thiên tài cũng bắt đầu trồi lên mặt nước nữa à!

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh nói: "Chúng ta rút lui trước!"

Vừa nói, Hình Bỉ Thanh đám người sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, xa chỗ tên kia gọi Yêu Kình nam tử đột nhiên chỉ vào Dương Diệp, "Những người còn lại, có thể đi, ngươi, không được!"

Nghe vậy, Hình Bỉ Thanh đám người khuôn mặt sắc tức thì âm trầm .

Hình Bỉ Thanh đang muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên bấm tay một điểm, tấm kia vạn giới đồ trực tiếp bao phủ ở bốn phía, chuẩn xác mà nói là đem thành bên ngoài vô số đại yêu cùng với cái kia Yêu Kình lồng chụp vào trong!

Vạn giới đồ bên trong, Dương Diệp cười gằn nói: "Hồng Mông Tháp, Kiếm Kinh, muốn làm pháp cho ta phong tỏa cái này vạn giới đồ bên trong tất cả thiên cơ, đừng muốn cho ngoại nhân thần thức dò vào tới!"

Thanh âm rơi xuống, một tòa hư ảo tháp đột nhiên xuất hiện ở cái này vạn giới đồ bên trong thế giới bên trong, vô số kim quang tán phát mà ra, nhưng sau bao trùm ở vạn giới đồ bốn phía .

Hồng Mông Tháp là ngụy siêu Thần khí, nó bao phủ nơi đây , người bình thường muốn dùng thần thức lặng yên không một tiếng động tiến đến, căn bản là không thể sự tình!

Đặc biệt thêm trên(lên) Kiếm Kinh hỗ trợ về sau, có thể nói, trừ phi có người mạnh mẽ vọt vào cái này vạn giới đồ đến, không phải, người bên ngoài cơ bản không thể nào thấy được vạn giới đồ bên trong tình huống . Đương nhiên, sự thực không có tuyệt đối, chẳng qua lúc này, Dương Diệp đã bất chấp nhiều như vậy .

Trước làm thịt lại nói!

Hắn chính là chỗ này bạo tính khí!

Dương Diệp đối diện, cái kia Yêu Kình nhìn Dương Diệp, đạm thanh nói: "Rốt cuộc phải quyết tâm rồi không ? Đến, để cho ta nhìn, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở bốn phía .

Kiếm Vực!

Lúc này, toàn bộ vạn giới đồ bên trong không gian trực tiếp bị Kiếm Vực bao phủ!

Nhận thấy được một màn này, cái kia Yêu Kình khuôn mặt sắc tức thì thay đổi . Chu vi những thứ kia đại yêu vào thời khắc này thần sắc cũng là có chút ngưng trọng, hiển nhiên, bọn họ đã cảm nhận được nguy hiểm .

Ở nơi này lúc, hai thanh phi kiếm không có dấu hiệu nào chém vào cái kia Yêu Kình cổ hai bên!

Xuy ăn!

Kiếm vào nửa tấc, tiên huyết văng khắp nơi!

Yêu Kình sắc mặt đại biến, một khí tức cường đại từ trong cơ thể tịch quyển mà ra, thân hình tăng vọt, sẽ khôi phục bản thể, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, một thanh kiếm bút thẳng mà hạ!

Ở thời khắc mấu chốt này, Yêu Kình cũng không có đình chỉ biến thân, bởi vì hắn thấy, hắn là có thể dùng nhục thân ngăn trở Dương Diệp một kiếm này, bởi vì vừa rồi đã vô số lần ngăn trở Dương Diệp kiếm!

Nhưng mà, lúc này đây hắn cũng không có nghĩ qua, nơi đây không phải bên ngoài, mà Dương Diệp kiếm trong tay, cũng không phải phía ngoài kiếm!

Đó là tru!

Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm!

Dương Diệp một kiếm chém xuống, Yêu Kình không tránh không né, không chỉ có như đây, yêu thú bản thể đã lộ ra hiện .

Nhưng mà, đang ở hắn bản thể muốn triệt để lộ ra hiện lúc, kiếm rơi xuống.

Xuy!

Tựa như dao bầu cắt đậu hủ giống nhau, một kiếm đến cùng!

Ở chung quanh vô số đại yêu ánh mắt bên trong, cái kia thanh kiếm trực tiếp đem cái kia khôi phục một dạng bản thể Yêu Kình đánh thành hai nửa .

Hai nửa!

Cái kia Yêu Kình thi thể phân tán nhất, cặp mắt vẫn là trợn tròn, có thể nói là chết không nhắm mắt!

Đến chết hắn đều không nghĩ minh bạch, vì sao bên ngoài cùng bên trong, trước mắt cái này kiếm tu thực lực sai biệt nhiều như vậy ?

Có thể dùng thiên địa cách biệt để hình dung a!

Mà chung quanh những thứ kia đại yêu lúc này cũng triệt để bối rối!

Lại chết như vậy ?

Rất nhanh, những thứ kia đại yêu phục hồi tinh thần lại, sẽ đào tẩu, nhưng mà, hai thanh phi kiếm cũng là lặng yên không tiếng động xuất hiện ở trước mặt bọn họ ...

Không đến mấy hơi thở thời gian, giữa sân sấp sỉ 30 con đại yêu đầu toàn bộ bị các xuống!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, những thứ kia nội đan đều bị hắn bỏ vào trong túi!

Vạn giới đồ cùng Hồng Mông Tháp tiêu thất, rất nhanh, Dương Diệp cùng cái kia đầy đất thi thể xuất hiện ở trước mặt mọi người .

Khi thấy cái kia đầy đất thi thể lúc, giữa sân tất cả nhân loại tu sĩ hoàn toàn bối rối!

Bao quát Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc đều là là sững sờ ngay tại chỗ!

Chết sạch rồi hả?

Cái kia Yêu Kình nhưng là ngũ giới đại yêu, mà chung quanh những thứ kia đại yêu, cũng đều là tam giới cùng tứ giới, mà không ngã nửa khắc đồng hồ thời gian, bọn họ toàn bộ chết sạch rồi hả?

Tất cả mọi người bị trước mắt một màn này cho kinh trụ!

Giữa sân xuất hiện yên tĩnh như chết!

Cái này lúc, Dương Diệp nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Chúng ta đi thôi!"

Hình Bỉ Thanh ngây cả người, sau đó nói: "Còn đi cái gì, chúng ta vào thành a!"

Vào thành!

Giờ khắc này, Hình Bỉ Thanh thân về sau, vô số nhân loại sôi trào lên .

Vào thành!

Toàn bộ yêu cầu vào thành!

Dương Diệp đã đem khí thế đánh ra, có thể nói, bây giờ là yêu tộc khí thế thời điểm yếu nhất! Hiện tại không vào thành, còn đợi đến khi nào ?

Nhưng mà ở nơi này lúc, một cường đại uy áp đột nhiên từ cái này thành trung tịch quyển mà ra, ngay sau đó, mấy đầu đại yêu trực tiếp tự thành trung nhảy mà ra!

Mỗi một con đại yêu toàn bộ đều là ngũ giới đỉnh phong!

Có chừng tám con đại yêu!

Ngoại trừ ngoài ra, còn có vô số con đại yêu theo thành trung liên tục không ngừng lao tới!

Không chỉ có như đây, Dương Diệp đám người còn cảm nhận được một như có như không uy áp, này cổ uy áp bao phủ ở tất cả mọi người bọn họ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Chiến Thành sâu chỗ, sau đó nói: "Rút lui trước!"

Hắn ngược lại không sợ hãi, thế nhưng, trực giác nói cho hắn, như bọn họ những thứ này người vọt vào, trừ hắn ra cùng Hình Bỉ Thanh còn có Diệp Tri Bắc các nàng loại này cấp bậc cường giả bên ngoài, người còn lại sợ là có vào không ra .

Hình Bỉ Thanh trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, cứ như vậy, Dương Diệp đám người thối lui .

Mà đám kia đại yêu làm như ở kiêng kỵ cái gì, cũng không có ngăn cản!

Ở Dương Diệp đám người đi về sau, đám kia đại yêu sẽ trở thành những thi thể này mang trở về .

Cái này lúc, một người đàn ông đi lên tường thành chi lên.

Nam tử mắt thấy xa chỗ Dương Diệp đám người rời đi vị trí, mỉm cười: "Có chút ý tứ ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía thành hù dọa không xa chỗ cái kia Yêu Kình hai nửa thi thể, "Sư tử vồ thỏ, cũng nên dùng toàn lực!"

Thanh âm rơi xuống, hắn quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Cũng xin tương trợ!"

Dứt lời, hắn bấm tay một điểm, 200 miếng giới tinh phóng lên cao .

Rất nhanh, ở thành hạ phía dưới, cái kia nguyên bản đã trở thành hai nửa Yêu Kình thi thể dĩ nhiên tại lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục! Không đến chừng mười hơi thở thời cơ, cái kia Yêu Kình thi thể chính là đã hợp lại cùng nhau, không chỉ có như đây, cái kia Yêu Kình hồn phách cũng trong nháy mắt ngưng tụ mà thành .

Khoảng chừng quá nửa canh giờ về sau, cái kia Yêu Kình trợn mở con mắt .

Yêu Kình đứng lên, nhưng sau đi tới nam tử bên cạnh, "Ta khinh địch!"

Nam tử đạm thanh nói: "Nhìn thấy gì ."

Yêu Kình đang muốn nói cái gì, nam tử đột nhiên lại nói: "Nhìn thấy gì cũng không thể nói!"

"Vì sao ?" Yêu Kình không giải khai .

Nam tử ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Hắn đã biết ta tiến nhập cái kia kết giới bên trong, cho nên tuyển trạch lưu ngươi một mạng, đây là hắn cùng ta làm điều kiện trao đổi . Như ngươi nói, chính là phá hủy quy củ!"

"Nhưng là Yêu Dạ đại nhân ..." Yêu Kình muốn nói cái gì .

Nam tử lắc đầu, "Đối nhân xử thế, làm yêu quái, đều muốn coi trọng chữ tín . Huống chi, chúng ta cùng hắn, không phải tử địch, sự tình không cần thiết làm tuyệt ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tại chỗ, Yêu Kình trầm mặc hồi lâu, nhưng sau cũng xoay người rời đi .

Mà ở cân nhắc nghìn dặm bên ngoài, Dương Diệp hướng Yêu Thành phương hướng nhìn thoáng qua .

. . ..

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2503: Bán Mình Chứ ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Như cái kia Yêu Dạ nói, lúc trước, Dương Diệp cũng không có triệt để chém giết cái kia Yêu Kình, cho đối phương để lại một đường sinh cơ!

Đây là hắn cùng Yêu Dạ giữa điều kiện trao đổi!

Yêu Dạ đột nhiên xông vào, kỳ thực làm cho hắn có chút trở tay không kịp, chẳng qua vào lúc đó, hắn đã bất chấp nhiều như vậy .

Bại lộ liền bại lộ!

Đang ở hắn chuẩn bị lưỡng bại câu thương tàn sát cái sảng khoái lúc, cái kia Yêu Dạ cũng là đột nhiên đề ra điều kiện .

Điều kiện này chính là hắn phóng Yêu Kình nhất ngựa, nhưng sau hắn cái gì cũng không biết!

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp cuối cùng vẫn đáp ứng điều kiện này .

Phải biết, hắn tới Vĩnh Hằng Quốc Độ mục đích chủ yếu nhưng là bang Kiếm Kinh khôi phục bản thể!

Mà bây giờ, hắn có thể đủ bình yên ly khai, hiển nhiên, cái kia Yêu Dạ tuân thủ lời hứa!

Dương Diệp đoàn người lần nữa về tới dãy núi bên trong, cái này lúc, chiến giới bên trong người còn sống loại cơ bản đều chạy tới nơi này . Ở nhân tộc bên trong, có ngũ đại cường giả, theo thứ tự là Hình Bỉ Thanh, Diệp gia Diệp Tri Bắc, Lãnh gia Lãnh Ngạo, Lục gia Lục Tuyệt, cùng với Cổ Kiếm Tông Cổ Nghiệt!

Mấy người này, có thể nói là nhân tộc tuổi trẻ nhất đại tối cường người mấy người!

Mà giờ khắc này, năm người này đều tụ với nhau .

Mà nhân tộc những thứ kia cường giả cũng dồn dập lấy năm người này vì thủ!

Còn Dương Diệp, hắn căn bản không muốn quản việc này tình, ở thu xếp ổn thỏa Mặc Nhã ba người chi về sau, hắn liền muốn rời đi . Bất quá, bị Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh giữ lại . Dựa theo hai người thuyết pháp là, phải ly khai chiến giới, phải có cái kia kim sắc Phù Lục, cũng chính là truyền tống phù, mà truyền tống phù hiện tại các nàng không có .

Kỳ thực, chắc là có, bất quá, hai nữ lúc này thực sự không muốn Dương Diệp ly khai!

Ngược lại không phải là nói muốn lợi dụng Dương Diệp, mà là các nàng cảm thấy, bây giờ nhân tộc tu sĩ, rất cần Dương Diệp trợ giúp!

Suy tính một hồi, Dương Diệp tạm thời vẫn là giữ lại .

Phản chính hắn hiện tại cũng quả thực ra không được, bất quá, nếu là muốn hắn hỗ trợ đánh Chiến Thành, hắn là tuyệt đối sẽ không làm .

Hắn tới nơi này, có thể không phải là vì cuốn vào những thứ này bừa bộn sự tình .

Dương Diệp độc tự tại một bên, mà Hình Bỉ Thanh năm người chính đang thương nghị cái gì .

Quá hồi lâu, năm người tan họp, cái này lúc, Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc đi tới Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp nhìn về phía hai nữ, trong đó, Hình Bỉ Thanh nói: "Diệp huynh thật muốn rời đi chiến giới ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Ta ngược lại là có thể cho Diệp huynh lộng cái kia truyền tống phù, bất quá, đi ra ngoài chi về sau, Diệp huynh còn có thể trở về sao?"

Trở về sao!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Không xác định ."

Nói đến đây, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Bỉ Thanh cô nương, nơi này có bán cái kia loại có thể giúp yêu thú tăng lên thần vật sao?"

Bang yêu thú đề thăng!

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, tiểu long chờ đại yêu đều đã đạt được tứ giới đỉnh phong, nếu để cho bọn họ hiện tại ăn Hỗn Nguyên quả cùng Thiên Dựng Quả, muốn đạt tới ngũ giới, vấn đề cũng không lớn. Nhưng vấn đề là, Tiểu Bạch ly khai về sau, cái kia Thiên Dựng Quả cùng Hỗn Nguyên quả trưởng thành xuất kỳ chậm . Càng làm cho hắn buồn bực sự tình là, cái kia hai khỏa cây, ngoại trừ Tiểu Bạch bên ngoài , bất kỳ người nào đều không thể tới gần, người nào tới gần, chúng nó sẽ công kích ai!

Chỉ nhận Tiểu Bạch!

Nguyên nhân đây, tiểu long chờ đại yêu nếu muốn dựa vào cái kia Hỗn Nguyên quả cùng Thiên Dựng Quả trưởng thành đến ngũ giới, cũng chỉ có thể chờ Tiểu Bạch trở lại rồi!

Mà Tiểu Bạch cùng Nhị Nha hai cái tiểu gia hỏa, mới đi không bao lâu a! Cũng không biết các nàng bây giờ đang ở bên kia qua như thế nào!

Nghe được Dương Diệp, Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh mỉm cười, "Diệp huynh là muốn cho cái kia Thái Cổ Chân Long đạt được ngũ giới ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Ngược lại thật có một biện pháp . Nguyên giới đan!"

"Nguyên giới đan ?" Dương Diệp hỏi, "Vật gì vậy ?"

Hình Bỉ Thanh giải thích: "Một loại ta Vĩnh Hằng Quốc Độ đặc biệt nhằm vào yêu tộc luyện chế đan dược, có thể giúp yêu thú phá giới . Bất quá, loại vật này, phi thường phi thường trân quý, cho dù là ở yêu tộc bên trong, có thể thu được cái này nguyên giới đan, không phải siêu cấp yêu nghiệt, chính là thân phận phi thường đặc thù . Nhân loại muốn thu được loại này, càng là khó khăn không được ."

Dương Diệp cười khổ, "Ngươi đây không phải là ở nói vô ích sao?"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Tuy là rất khó, thế nhưng, không có nghĩa là không có biện pháp ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, "Cái gì biện pháp ?"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Mua! 300 miếng giới tinh, không sai biệt lắm có thể mua được một viên nguyên giới đan ."

300 miếng!

Dương Diệp tra xét hạ Hồng Mông Tháp, tháp bên trong, giới tinh có sấp sỉ 400 miếng! Phía trước Tiểu Bạch lưu lại một chút, hắn cùng với Hình Bỉ Thanh đi một chuyến vực sâu lại được một ít, còn có chút tắc thì là hắn sát nhân chi sau đoạt được!

400 miếng, vừa vặn có thể mua một viên nguyên giới đan!

Thật là đắt!

Dương Diệp lần đầu tiên phát hiện, mình có chút nghèo rớt dái a!

Tuy là đắt, thế nhưng Dương Diệp vẫn là quyết định mua, hắn nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Mua ở đâu ?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Hội giao dịch ngầm!"

"Vào thành ?" Dương Diệp nhíu mày .

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Yên tâm đi, cái kia hội giao dịch ngầm, yêu tộc là không dám đi phá hư, bảo hộ nơi đó, không phải ta Hình gia, mà là một vị người thần bí tộc tu sĩ, người này đã ở chiến giới bên trong, bất quá, là một cái so sánh tồn tại đặc thù . Hơn nữa, cái kia hội giao dịch ngầm, yêu tộc đã ở tham dự trong đó . Ở cái kia địa phương, xuyên trên(lên) hắc bào, không có ai hội không cần biết ngươi là ai!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đây đi một chuyến!"

Hình Bỉ Thanh nói: "Hai chúng ta cùng ngươi đi thôi!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Cái kia đa tạ!"

Cứ như vậy, ba người lần nữa tiến nhập Chiến Thành, đương nhiên, là len lén lẻn vào đi vào .

Ba người đi tới cái kia hội giao dịch ngầm, con phố kia lên, còn có người ở bày quán, đương nhiên, là nhân hay là yêu, hắn liền không dám xác định .

Lúc này đây, hắn cùng với Diệp Tri Bắc ba người vẫn là mặc một bộ hắc bào, đây là nơi này quy củ .

Dương Diệp ba người tìm một vòng, nhưng mà cũng không có phát hiện nguyên giới đan . Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đi tới cái kia cuối đường phố, nơi ấy, đứng một gã lưng còng hắc bào nhân .

Hình Bỉ Thanh bấm tay một điểm, ba miếng giới tinh rơi vào tên kia lưng còng hắc bào nhân trước mặt .

Lưng còng hắc bào nhân thu hồi cái kia ba miếng giới tinh, "Nói!"

"Nguyên giới đan!" Hình Bỉ Thanh đạo.

Lưng còng hắc bào nhân trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "350 miếng giới tinh, chắc giá!"

350 miếng!

Hình Bỉ Thanh chân mày to cau lại, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp . Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi có bấy nhiêu!"

"Ngươi có nhiều thiếu ?" Lưng còng hắc bào nhân phản vấn .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Bỉ Thanh cô nương, còn có Tri Bắc cô nương, ta có món đồ, không biết các ngươi có hứng thú hay không!"

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Vật gì vậy ?"

Dương Diệp ba người ly khai giữa sân, đi tới một cái góc chỗ, Dương Diệp xoay tay phải lại, một căn màu máu đỏ bút xuất hiện ở trong tay của hắn, căn này màu máu đỏ bút chính là trước đây nàng chém giết cái kia vị Lãnh gia cường giả đạt được cái kia bút!

Thần khí!

Nhìn thấy căn này bút, hai nữ thần sắc có chút động dung!

Thần khí xem như là phi thường phi thường trân quý tồn tại .

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "500 miếng giới tinh ."

Thần khí tuy là rất trân quý, thế nhưng, kỳ thực tối đa chỉ trị giá hơn bốn trăm miếng giới tinh, hơn bốn trăm miếng giới tinh, có thể bồi dưỡng rất nhiều Phá Giới cảnh cường giả, thậm chí, bồi dưỡng được hai ba danh ngũ giới cường giả đều vậy là đủ rồi!

Đương nhiên, Thần khí là thuộc về có tiền mà không mua được cái kia loại tồn tại, cho nên, 400 miếng ngươi không nhất định có thể mua được nhất kiện Thần khí, mà Hình Bỉ Thanh ra giá 500 miếng, xem như là Dương Diệp chiếm một cái tiện nghi nhỏ!

Dương Diệp cũng không có mặc cả, trực tiếp đem món đó Thần khí đưa cho Hình Bỉ Thanh, Hình Bỉ Thanh nhận món đó Thần khí, nhưng sau bấm tay một điểm, một tấm màu vàng tạp phiến xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh nói: "Giới thẻ, Vĩnh Hằng Quốc Độ một loại chứa đựng giới tinh thẻ, ngươi có thể yên tâm, cái này trương giới thẻ, chỉ cần ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, dùng tới mua đồ, cũng hoặc ngươi nghĩ thể hiện giới tinh, đều có thể . Bởi vì ... này chủng thẻ, là Vĩnh Hằng Quốc Độ hết thảy thế lực tham dự làm ra, hết thảy thế lực đều tán thành nó, ngươi cũng có thể ở bất luận cái gì thế lực dùng nó tới thể hiện, cũng hoặc mua đồ!"

Dương Diệp gật đầu, "Có chút phương tiện!"

500 miếng giới tinh, thêm trên(lên) trên người của hắn 400 miếng, cũng chính là 900 miếng!

900 miếng mới có thể đổi không sai biệt lắm ba miếng nguyên giới đan!

Dương Diệp oán giận nói: "Cái này nguyên giới đan làm sao đắt như vậy ?"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Thứ này, sở dĩ trân quý, là bởi vì nó có thể làm cho đại yêu đột phá tứ giới, đạt được ngũ giới . Phải biết, tứ giới cùng ngũ giới trong lúc đó, nhưng là nhất đạo hào rộng to lớn, rất nhiều đại yêu trọn đời đều phá cái này hồng câu, mà hắn, có rất đại cơ hội có thể giúp đại yêu đạt được ngũ giới . Đây chính là nó vì sao trân quý!"

Ba miếng nguyên giới đan!

Dương Diệp nhìn một cái Hồng Mông Tháp bên trong, vẫn còn có chút không đủ a!

Đồ chơi này, hắn nhất định phải làm được đối xử bình đẳng a, không phải, làm cho trong đó vài cái đạt được ngũ giới, mấy cái khác nhìn, mấy cái khác nhất định sẽ rất khó chịu!

Suy nghĩ một chút, Dương Diệp tra xét mình một chút Hồng Mông Tháp, hiện tại hắn Thần khí còn có rất nhiều, Trấn Giới ấn, vạn giới đồ, Chư Thiên Ấn, Kiếm Tổ, Kiếm Thủ, chân nguyên kính, tru, Hồng Mông Tháp ....

Đương nhiên, những thứ này là không thể bán, hắn đều hữu dụng, hơn nữa, những thứ này Thần khí không thể so chiếc bút đó, những thứ này Thần khí ở Tiểu Bạch đề thăng một cái, đã siêu vượt một dạng thần khí! Làm Thần khí bán, quá phá của!

Hơn nữa, mấy thứ này với hắn cùng Tiểu Bạch đều có nhất định cảm tình, cấp như vậy, Tiểu Bạch nhất định sẽ thương tâm, chính hắn cũng sẽ không bỏ được!

Bán trái cây ?

Khẳng định là không được, trái cây so với cái gì đó nguyên giới đan có thể trân quý nhiều!

Tuy là cái kia trái cây bây giờ còn không có thể ăn, thế nhưng, một ngày thành thục, đây tuyệt đối là vô giá, phải biết, trái cây nhưng là có thể đề thăng huyết mạch, mà nguyên giới đan, chỉ có thể đề thăng cảnh giới!

Suy nghĩ hồi lâu, Dương Diệp phát hiện, hắn hiện tại dường như không có gì bán!

Phải không, bán mình chứ ?

Bán mình!

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía cái kia Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc!

Cvt: Diệp ca bán thân kìa . '. . .. .

PS: Gần nhất khí trời biến hóa quá nhanh, hôm qua thiên ta còn ăn mặc ngắn tay, nay thiên phải xuyên áo khoác ngoài! Mọi người nhất định phải chú ý hâm nóng, đừng cảm mạo . Ân, nay thiên liền không đánh quảng cáo! Lấy sau cách mấy thiên đánh một lần quảng cáo!

Có độc giả hỏi ta tại sao muốn làm quảng cáo .... Vấn đề này ta lúc đầu không muốn trả lời, thế nhưng một mạch hỏi, vậy trả lời một chút đi . Bởi vì ta nghèo! Làm quảng cáo là vì kiếm chút đùi gà tiền .....

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2504: Nuốt Không Hạ Khẩu Khí Này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc tự nhiên không biết Dương Diệp trong lòng đang suy nghĩ gì, không phải, tuyệt đối sẽ cho hắn vài cái xem thường!

"Ba miếng nguyên giới đan đối với Diệp huynh mà nói còn chưa đủ sao ?" Hình Bỉ Thanh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp cười khổ, "Quả thực kém một chút ."

"Còn kém mấy viên ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Dương Diệp suy nghĩ một cái, sau đó nói: "Ba miếng!"

Tại hắn Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng là có sáu con tứ giới đỉnh phong đại yêu!

Ba miếng!

Hình Bỉ Thanh có chút hơi khó, như thiếu nói, nàng ngược lại là có thể mượn một điểm xuất hiện, thế nhưng, ba miếng, cũng chính là sấp sỉ 1000 miếng giới tinh, thực sự quá nhiều... .

Làm như biết Hình Bỉ Thanh suy nghĩ, Dương Diệp cười nói: "Bỉ Thanh cô nương không cần suy nghĩ nhiều, ba miếng liền ba miếng, tạm thời đủ ."

Hình Bỉ Thanh bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Không chỉ có Hình Bỉ Thanh, Diệp Tri Bắc cũng là bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hai quả Nạp Giới bên trong, vừa vặn 1000 miếng giới tinh!

"Các ngươi ?" Dương Diệp sửng sốt .

Hình Bỉ Thanh nói: "Xem như là cho ngươi mượn, ngươi có thể nhất định phải trả . Hai chúng ta đều là gia tộc người thừa kế, có một ít quyền lực, tận lực điều động một vài gia tộc tài sản, thế nhưng, cho dù là chúng ta, cũng không thể không trả ."

Nói đến đây, Hình Bỉ Thanh cười khổ cười, "Một cái nguyệt, trong một tháng, chúng ta nếu như không tu bổ rơi cái này lỗ thủng, sẽ bị gia pháp làm cho!"

Dương Diệp lắc đầu, nhưng sau sẽ hai quả Nạp Giới đẩy trở lại hai nữ trước mặt, "Ba miếng với ta mà nói, tạm thời được rồi . Không có thể để các ngươi làm khó dễ!"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Như ngươi có thể ở trong vòng một tháng còn chúng ta, chúng ta liền không nguy nan!"

Một cái nguyệt!

Dương Diệp cười khổ, như Tiểu Bạch ở đây, một cái nguyệt còn rõ ràng, vấn đề vẫn là không lớn . Nhưng vấn đề là, Tiểu Bạch không ở a! Không có Tiểu Bạch, hắn muốn ở trong vòng một tháng kiếm lấy 1000 miếng giới tinh, ngoại trừ đoạt, hắn thật nghĩ không ra biện pháp khác! Coi như là đoạt, cũng không nhất định có thể cướp được nhiều như vậy giới tinh a!

Cái này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Dùng trước đi, đến thì đang nói."

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Trước đem nguyên giới đan thu vào tay rồi hãy nói!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, hắn đã nghĩ kỹ, đến thì như bây giờ không có giới tinh, hay dùng trái cây bồi thường!

Phản chính quả tử nhiều như vậy, hơn nữa, Tiểu Bạch còn có thể bồi dưỡng càng nhiều!

Ba người lần nữa về tới cái kia lưng còng lão giả trước mặt, Hình Bỉ Thanh nói: "Sáu miếng nguyên giới đan, nhất tiền trao cháo múc!"

Sáu miếng!

Lưng còng lão giả khẽ ngẩng đầu, trầm mặc một hồi lâu, sau đó mới nói: "Xem!"

Hình Bỉ Thanh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp lấy ra ba miếng Nạp Giới, bên trong, sấp sỉ 2000 miếng giới tinh! Không thể không nói, đây tuyệt đối xem như là một khoản lớn tài!

Lưng còng lão giả nói: "Hơi chờ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi!

Tại chỗ, Dương Diệp thu hồi Nạp Giới, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, "An toàn sao?"

"An toàn!" Hình Bỉ Thanh đạo.

"Khẳng định như vậy?" Dương Diệp có chút ngoài ý muốn .

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Nơi này quy củ, chưa bao giờ có người phá qua!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "E rằng phá qua, thế nhưng người biết đều đã chết đâu?"

Nghe vậy, Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc hai nữ chân mày to nhíu lại .

Dương Diệp cười nói: "Không phải ta miên man suy nghĩ, chỉ là, qua nhiều năm như vậy, từng cái tàn khốc sự thực nói cho ta, không có cái gọi là tuyệt đối quy củ, hơn nữa, cho dù có quy củ, đó cũng là xây dựng ở song phương thực lực đồng đẳng tình huống xuống, thực lực không đúng chờ, các ngươi cảm thấy, lão hổ sẽ đi cùng một đầu dê nói cái gì quy củ không ?"

Hình Bỉ Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Vậy hãy để cho chúng ta nhìn, nhìn nơi này có không có quy củ đi!"

Dương Diệp gật đầu .

Bất cứ lúc nào, hắn đều hội chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất, chỉ có làm dự tính xấu nhất, mới sẽ không bị nhân gia đánh trở tay không kịp, cũng mới sẽ không thất vọng!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, khoảng chừng nửa canh giờ về sau, người trên đường phố càng ngày càng thiếu, lại qua nửa canh giờ, đường phố ngược lên đi người đã trải qua không cách nhìn, chỉ còn hai gã bày sạp hắc bào nhân .

Lại qua mấy hơi thở, một tên trong đó hắc bào nhân tay phải nhất chiêu, làm như thu hồi cái gì, hài lòng xoay người rời đi .

Giữa sân chỉ còn một gã hắc bào nhân!

Tại chỗ, Hình Bỉ Thanh hai nữ khuôn mặt sắc âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Cái thế gian này, có thiện ý, thế nhưng, hầu hết thời gian, ác ý càng nhiều a!

Cái này lúc, phía trước tên kia lưng còng hắc bào nhân lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Hình Bỉ Thanh hai nữ đã âm thầm đề phòng, theo thì chuẩn bị xuất thủ!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia lưng còng hắc bào nhân bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn lướt qua, nhưng sau cho Hình Bỉ Thanh xem, Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Vừa vặn sáu miếng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lưng còng hắc bào nhân, nhưng sau bấm tay một điểm, ba miếng Nạp Giới rơi vào lão giả kia trước mặt .

Lưng còng lão giả cũng không nói gì, nhìn thoáng qua, thu vào .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Đi thôi!"

Mà đang ở cái này lúc, một cổ vô hình kết giới đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, cái này kết giới trực tiếp đem toàn bộ đường phố phong khóa .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nở nụ cười .

Tại hắn bên cạnh, Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc khuôn mặt sắc triệt để âm trầm .

Hiển nhiên, có vài người muốn hư quy củ .

Hình Bỉ Thanh nhìn về phía cái kia lưng còng hắc bào nhân, "Thế nào, muốn hư nơi này quy củ ?"

Lưng còng hắc bào nhân đạm thanh nói: "Ta với các ngươi công bằng giao dịch, công bằng buôn bán, ta hư quy củ sao?"

Hình Bỉ Thanh lạnh lùng nói: "Vậy ngươi bây giờ là có ý gì ?"

Lưng còng hắc bào nhân lắc đầu, "Không liên quan gì đến chúng ta, chuyện của chính các ngươi tình!"

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Nơi đây là của các ngươi quản hạt, các ngươi mặc kệ ? Ngươi đang nói đùa sao?"

Lưng còng hắc bào nhân đạm thanh nói: "Là của chúng ta quản hạt, thế nhưng, bây giờ là rạng sáng, khoảng thời gian này, mặc kệ nơi đây phát sinh cái gì, chúng ta cũng sẽ không quản!"

Dương Diệp nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Có cái này thuyết pháp sao?"

Hắc bào xuống, Hình Bỉ Thanh thần sắc cực kỳ xấu xí, nàng dĩ nhiên quên mất điểm này, nơi này có một cái quy định, đó chính là lúc rạng sáng, nơi đây hội quan môn, thì tương đương với phía ngoài cửa hàng giống nhau, đã đến giờ bọn họ cần nghỉ ngơi giống nhau!

Thế nhưng, vẫn là không bình thường . Phía trước đường phố trên(lên) những người đó rời đi, cũng không phải là đến giờ rời đi, mà là trước giờ rời đi, nói trước một canh giờ rời đi, hiển nhiên, đây là có người đang thanh tràng! Hơn nữa, trước mắt cái này lão giả cố ý kéo nửa canh giờ, đây là có quỷ a!

Trầm mặc khoảng khắc, Hình Bỉ Thanh nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là đúng!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, không xa chỗ, còn ngồi xếp bằng một gã không có rời đi hắc bào nhân, Dương Diệp cũng không có quản đối phương, mà chỉ nói: "Sáu miếng nguyên giới đan, là một khoản lớn tài ."

Vừa nói, tay phải hắn nhất chiêu, cái viên này giả trang sáu miếng nguyên giới đan Nạp Giới xuất hiện ở trước mặt hắn .

Dương Diệp chỉ chỉ trước mặt mình cái viên này Nạp Giới, "Ở nơi này, các ngươi tới cầm a!"

"Được, cái này tới!"

Một giọng nói đột nhiên đang âm thầm vang lên, ngay sau đó, một gã cầm trong tay trường thương hắc bào nhân đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp ba người trước mặt .

Ngũ giới đỉnh phong cường giả!

Không chỉ một người, ở nơi này cầm trong tay trường thương hắc bào nhân thân về sau, còn có ba gã hắc bào nhân,

Đều là ngũ giới đỉnh phong!

Cầm đầu cái kia cầm trong tay trường thương hắc bào nhân vừa dứt lời, trường thương trong tay điện xạ mà ra, nhắm thẳng vào Dương Diệp .

Một thương này, giống như lôi đình xuất kích, một cường đại uy áp trực bức Dương Diệp ba người!

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân chợt vang vọng dựng lên, ngay sau đó, hai thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua!

Xuy xuy!

Hai thanh phi kiếm trong nháy mắt chính là phá khai rồi cái kia cây trường thương sở tạo nên uy áp, không chỉ có như đây, cái kia cây trường thương càng là trực tiếp bị hai thanh phi kiếm chém bay, hai thanh phi kiếm tốc độ không chỉ có, trong nháy mắt tới cái kia cầm thương hắc bào nhân trước mặt!

Ở nơi này lúc, hắc bào nhân đột nhiên hướng lui về sau một bước, một bước lui, trước mặt hắn không gian đột nhiên tạo thành một cái vòng xoáy màu đen, hai thanh phi kiếm trong nháy mắt bị cái này vòng xoáy màu đen quấn vào trong đó!

Cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên tới .

Xuy!

Cái này một kiếm trực tiếp phá khai rồi cái kia vòng xoáy màu đen, không chỉ có như đây, hắc bào nhân kia tức thì bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Hai thanh phi kiếm về tới Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong, thế nhưng chuyển chớp mắt, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra .

Xa chỗ .

Xuy xuy!

Cái kia cầm đầu hắc bào nhân trong lòng hoảng hốt, ở thời khắc mấu chốt này, tay phải hắn hướng phía trước nắm chặt, một thanh trường thương ngưng tụ mà hiện, ngay sau đó, tay hắn cầm trường thương hướng trước mặt chợt một cái quét ngang!

Cái này đảo qua, quét ra không có gì sánh kịp cường đại khí thế, giống như có thể càn quét thiên quân!

Keng keng!

Cái này đảo qua, trực tiếp ngăn trở Dương Diệp cái kia hai thanh phi kiếm, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp lại xuất hiện ở trước mặt của hắn, cái này lúc, Dương Diệp cầm hai thanh phi kiếm, nhưng sau hai thanh phi kiếm mạnh mẽ chém mà hạ!

Song kiếm!

Hắn Dương Diệp, nhưng là sẽ song kiếm đấy!

Không muốn bại lộ quá nhiều con bài chưa lật, nguyên nhân đây, Dương Diệp không có thi triển Kiếm Vực cùng huyết mạch chi lực, cũng không có dùng tru!

Song kiếm nhất trảm mà hạ!

Xuy!

Cái kia cầm thương hắc bào nhân trường thương trong tay trực tiếp bị chém thành hai đoạn, mà hắc bào nhân kia cũng ở đây song kiếm phía dưới, trở thành ba nửa!

Liền linh hồn đều không có thể chạy trốn!

Miểu sát hắc bào nhân kia chi về sau, Dương Diệp cũng không có dừng tay, hai thanh kiếm vào Kiếm Hồ, sau một khắc, hai thanh phi kiếm bắn nhanh mà ra, không xa chỗ, cái kia hai gã hắc bào nhân trong lòng kinh hãi, sẽ trốn, nhưng mà, phi kiếm so với tốc độ của bọn họ nhanh hơn .

Xuy ăn!

Hai thanh phi kiếm trực tiếp xuyên thủng hai gã hắc bào nhân giữa chân mày!

Cái này hai kiếm, trực tiếp làm cho ba người kia thần hồn câu diệt!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, ba miếng vậy xuất hiện ở trong tay hắn, cũng không có xem cái kia Nạp Giới, mà là quay đầu nhìn về phía phía trước tên kia lưng còng hắc bào nhân .

Lưng còng hắc bào nhân đứng ở nơi ấy, không nói gì!

Dương Diệp chậm rãi đi hướng cái kia lưng còng hắc bào nhân, ở nơi này lúc, cái kia lưng còng hắc bào nhân thân trên(lên) đột nhiên tản mát ra một khí tức cường đại .

Căn bản không phải ngũ giới cường giả, nhưng là không phải chủ kỳ, phải nói, đến gần vô hạn chủ kỳ, hoặc có lẽ là, đối phương áp chế chính mình cảnh giới!

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc đi tới Dương Diệp bên cạnh, Hình Bỉ Thanh khẽ lắc đầu, " Được rồi, chúng ta cũng không có thua thiệt!"

Không xa chỗ, cái kia lưng còng hắc bào nhân xoay người rời đi .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm cắm vào mặt đất .

Ầm!

Toàn bộ mặt đất trong nháy mắt nứt ra!

Lưng còng hắc bào nhân dừng bước!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia lưng còng hắc bào nhân, cười gằn nói: "Tính ? Không không, lão tử nuốt không hạ khẩu khí này . Đã lão tử nuốt không hạ một hơi này, vậy cũng chỉ có thể làm cho một ít người tắt thở!"

.....

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2505: Cầu Các Ngươi Giết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quy củ!

Hầu hết thời gian, công bình quy củ, người khác tuân thủ, hắn Dương Diệp cũng sẽ tuân thủ . Thế nhưng, người khác nếu như không tuân thủ, hắn Dương Diệp tuyệt đối sẽ không tuân thủ!

Song trọng tiêu chuẩn đối đãi hắn Dương Diệp ?

Không tồn tại!

Dương Diệp dẫn theo kiếm chậm rãi hướng cái kia lưng còng hắc bào nhân đi tới, không chỉ có như đây, một tấm màu đen đồ tự Dương Diệp trong cơ thể lẻn ra ngoài, cái này trương đồ trong nháy mắt đem lưng còng hắc bào nhân cùng Dương Diệp bao phủ .

Ngăn cách bên ngoài!

Vạn giới đồ bên trong, chỉ còn Dương Diệp cùng cái kia lưng còng hắc bào nhân .

"Muốn giết ta ?" Lưng còng hắc bào nhân đột nhiên nói .

Dương Diệp cũng không nói nhảm, thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một luồng kiếm quang điện xạ mà ra .

Xa chỗ, cái kia lưng còng hắc bào nhân đột nhiên đưa tay phải ra, hắn cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp nhẹ nhàng nắm chặt, trong sát na, một đạo ngọn lửa màu đỏ thẫm trong nháy mắt đem Dương Diệp bao vây, không chỉ có như đây, toàn bộ vạn giới đồ bên trong không khí đều là trong nháy mắt bị này cổ hỏa diễm bốc hơi phát sạch sẽ .

Ngoại trừ này bên ngoài, khi này cỗ hỏa diễm xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, bao phủ khu vực này vạn giới đồ đột nhiên run rẩy động, phảng phất không chịu nổi này cổ hỏa diễm uy áp!

Mà đang ở cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên từ cái này hỏa diễm bên trong đâm xuất hiện!

Khi này thanh kiếm xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, cái kia bọc lại Dương Diệp hỏa diễm trực tiếp bị cắt thành vô số Hỏa Tinh .

"Tru!"

Xa chỗ, lưng còng hắc bào nhân đột nhiên nói một câu, thanh âm bên trong, không che giấu chút nào dụng tâm bên ngoài .

Mà lúc, hai thanh phi kiếm chém ngang mà đến, phi kiếm tốc độ nhanh vô cùng, bất quá, còn chưa tới gần cái kia lưng còng hắc bào nhân chính là bị một cổ vô hình lực lượng cho bắn ra!

Lưng còng hắc bào nhân chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Một cái giậm này, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên cổn động, giống như gầm thét nước sông, liên tiếp hướng Dương Diệp chấn động đi .

Dương Diệp không lùi mà tiến tới, hai tay cầm kiếm một kiếm phách hạ!

Cái này một kiếm phách xuống, trước mặt hắn không gian trong nháy mắt bị cắt ra, nhưng mà, cái kia cỗ lực lượng vẫn chưa tiêu thất, không chỉ có như đây, tại hắn chu vi, sau lưng không gian đều là nhuyễn động, phảng phất có cái gì ở trong đó .

Rầm rầm rầm!

Từng đạo tiếng nổ vang ở nơi này vạn giới đồ bên trong vang vọng dựng lên!

Vạn giới đồ bên trong, Dương Diệp liên tục chợt lui, tại hắn khóe miệng, đã mang theo tiên huyết!

Xa chỗ, lưng còng hắc bào nhân đột nhiên mở miệng, "Giết ta ? Ngươi tựa hồ còn không được, ngươi ..."

Lưng còng hắc bào nhân nói đến đây, thanh âm đột nhiên hơi ngừng .

Bởi vì nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở giữa sân!

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, toàn bộ Kiếm Vực bên trong không gian đột nhiên trong nháy mắt bị Dương Diệp mạnh mẽ trấn áp xuống, cùng này đồng thời, hai thanh phi kiếm không có dấu hiệu nào xuất hiện ở cái kia lưng còng hắc bào nhân trước mặt . Mà đang ở cái này lúc, hắc bào nhân quanh thân, đột nhiên xuất hiện hai bôi đen ảnh, cái này hai bôi đen ảnh trực tiếp ngăn trở Dương Diệp cái kia hai thanh phi kiếm, ở nơi này hai bôi đen ảnh ngăn cản xuống, Dương Diệp hai thanh phi kiếm căn bản không pháp ở vào nửa tấc!

Nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở hắc bào nhân kia trước mặt .

Một kiếm chém hạ!

Mười một đạo chồng chém thiên rút kiếm, không chỉ có như đây, trong đó còn tăng thêm huyết mạch chi lực, Kiếm Vực, nhục thân lực lượng!

Cái này một kiếm rơi xuống, cái kia lưng còng hắc bào nhân hai tay tức thì chậm rãi nắm lại .

Kiếm rơi!

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo hắc ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, chính là cái kia lưng còng hắc bào nhân!

Mà ở cái kia lưng còng hắc bào nhân bay ra ngoài trong nháy mắt đó, hai thanh phi kiếm Phi Trảm tới .

Xuy xuy!

Hai thanh phi kiếm trực tiếp xuyên thấu cái kia lưng còng hắc bào nhân thân thể, thế nhưng, cái kia lưng còng hắc bào nhân cũng là quỷ dị hư ảo!

Giả thân!

Dương Diệp đột nhiên xoay người, tại hắn thân về sau, vô số khí lưu màu đen giống như vạn mũi tên hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, "Toái!"

Thanh âm rơi xuống, Kiếm Vực bên trong, tất cả phảng phất đều cấm, sau một khắc, vô số kiếm quang ở nơi này Kiếm Vực bên trong giăng khắp nơi .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Theo từng đạo làm người ta da đầu tê dại thanh âm, những thứ kia khí lưu màu đen trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói .

Mà lúc, hai thanh phi kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên phải trong một cái góc!

Bang bang!

Nơi ấy truyền đến lưỡng đạo muộn hưởng âm thanh, ngay sau đó, một cái bóng mờ bay thẳng đến sau liên tục chợt lui, thế nhưng rất nhanh lại biến mất .

Mà lúc, Dương Diệp né người như chớp, một kiếm chém hạ!

Cái này một kiếm chém xuống, trực tiếp chém ra một đạo hắc ảnh!

Bóng đen này, chính là cái kia lưng còng hắc bào nhân .

Không thể không nói, cái kia lưng còng hắc bào nhân tốc độ rất nhanh, thân pháp cũng cực kỳ quỷ dị, thế nhưng, đối phương có điểm khả năng không nghĩ tới, đó chính là, đây là đang Dương Diệp Kiếm Vực trong!

Ở Kiếm Vực trong, Dương Diệp có thể hiểu rõ tất cả, lưng gù này hắc bào nhân thân pháp với tốc độ, ở Dương Diệp xem ra, chính là một cái truyện cười!

Trong nháy mắt, Dương Diệp trực tiếp đem cái kia lưng còng hắc bào nhân áp chế .

Hai thanh phi kiếm thêm trên(lên) tru, thêm trên(lên) Kiếm Vực phân tích, cái kia lưng còng hắc bào nhân ở nơi này Kiếm Vực bên trong căn bản không có sức đánh trả, vẻn vẹn mấy hơi thở thời gian chính là vết thương trải rộng, không chỉ có như đây, trong đó một cánh tay tức thì bị Dương Diệp chém tới!

Bất quá, thực lực cũng là được , mặc cho Dương Diệp như thế nào, cũng không pháp đem bên ngoài chém giết!

Ở nơi này Kiếm Vực bên trong, Dương Diệp hai thanh phi kiếm thêm trên(lên) tru, lại thêm trên(lên) Kiếm Vực phân tích, hắc bào nhân kia có thể nói ngoại trừ phòng ngự vẫn là phòng ngự, căn bản không có bất luận cái gì sức hoàn thủ!

Vạn giới đồ bên ngoài .

Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc khuôn mặt sắc âm trầm, các nàng nhìn chăm chú vào trước mặt không xa chỗ mảnh khu vực kia, mảnh khu vực kia bị thần bí kết giới bao phủ, các nàng cái gì cũng không nhìn thấy . Bất quá, các nàng có thể cảm nhận được bên trong cuồng bạo năng lượng ba động .

Không hề nghi ngờ, bên trong khẳng định đánh rất kịch liệt!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ tọa ngồi dưới đất tên kia không có rời đi hắc bào nhân đột nhiên đứng lên .

Hai nữ tức thì nhìn về phía tên kia hắc bào nhân, phía trước cái này người không có rời đi, liền có vẻ hơi quỷ dị . Nguyên nhân đây, các nàng nhưng là thời khắc ở đề phòng tên này hắc bào nhân .

"Hắn thắng!" Hắc bào nhân đột nhiên mở miệng .

Hai nữ bỗng nhiên quay đầu, cái kia vạn giới đồ thả ra kết giới biến mất, ngay sau đó, Dương Diệp cùng cái kia lưng còng hắc bào nhân xuất hiện ở ba người trước mặt .

Chẳng qua lúc này, cái kia lưng còng hắc bào nhân bị hai thanh kiếm đinh ở tại mặt đất, mà bên ngoài đầu lại không ở cái cổ lên, mà là tại thân thể một bên!

Thần hồn câu diệt!

Còn lưng còng lão giả cái viên này Nạp Giới, cũng đã tiến nhập Dương Diệp túi tiền bên trong, ở trong đó, nhưng là có 2,700 miếng giới tinh! Trong đó 2000 miếng là chính bản thân hắn, còn dư lại 700 miếng, phải là cái kia lưng còng lão giả chính mình .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một thanh Thần khí, một thanh đen nhánh cái gương, phía trước những thứ kia hắc khí đều là theo kính này bên trong xông ra .

Kiếm rất đủ!

Nhìn thấy cái kia lưng còng hắc bào nhân thi thể, một bên hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhãn trung không che giấu chút nào lấy khiếp sợ màu sắc .

Cái kia lưng còng hắc bào nhân coi như không chết chủ kỳ, cũng tuyệt đối kém không xa . Mà bây giờ, đối phương liền an tĩnh như vậy nằm ở nơi này , thần hồn câu diệt! Vô số năm khổ tu, cũng bởi vì một cái tham niệm cứ như vậy không rồi!

Tục ngữ nói phú quý hiểm trung cầu, thế nhưng, lại lại có bao nhiêu người chết ở cái kia trong nguy hiểm ?

Dương Diệp thu hồi chính mình hai thanh kiếm, không có để ý cỗ thi thể kia, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Hình Bỉ Thanh hai nữ, "Đi thôi!"

Hai nữ khẽ gật đầu, ba người sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, một bên hắc bào nhân kia đột nhiên nói: "Nạp Giới lưu hạ!"

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía hắc bào nhân kia, hắc bào nhân kia nói: "Hắn phá hủy quy củ, các ngươi giết hắn đi, hắn đáng chết . Thế nhưng, trong nạp giới, 700 miếng giới tinh, cái kia chuôi Thần khí, là tổ chức chúng ta, cũng không phải là cá nhân hắn . Còn nữa, cái kia 2000 miếng giới tinh, là tổ chức chúng ta cùng các hạ làm nơi giao dịch thu được vật, chúng ta cùng các hạ là công bằng giao dịch, nguyên giới đan đã giao cho các hạ, nguyên nhân đây, cái kia 2000 miếng giới tinh, cũng là của chúng ta ."

Dương Diệp cười nói: "Hắn là của các ngươi người, hắn làm như thế, phá hủy quy củ, các ngươi cũng là mặc kệ, đúng hay không ?"

Hắc bào nhân nói: "Đoạn thời gian đó, không phải kinh doanh thời gian, đoạn thời gian đó, chúng ta không có quyền quản hắn!"

Dương Diệp cười nói: "Hiện tại thế nào ? Bây giờ là kinh doanh thời gian, cho nên, các ngươi tới tìm ta ? Các ngươi có quyền quản ta ?"

Hắc bào nhân đi tới Dương Diệp ba người trước mặt, sau đó nói: "Chúng ta làm việc rất công bằng, sẽ không hư nơi này quy củ, thế nhưng, điều kiện tiên quyết là người khác bất phôi nơi này quy củ!"

"Ha ha ..."

Dương Diệp đột nhiên phá lên cười, "Ngươi nói lời này không cảm thấy buồn cười không ? Người của các ngươi xảy ra vấn đề, chính là hắn vấn đề cá nhân, chúng ta những người này, ân, toán là của các ngươi khách hàng đi, dựa vào cái gì người của các ngươi xảy ra vấn đề, muốn chúng ta những thứ này khách hàng tới phụ trách ? Còn là nói, các ngươi cảm thấy chúng ta những thứ này Tiểu Cố khách dễ bắt nạt phụ, coi như bị các ngươi lấn phụ, cũng phải nhịn lấy, nhường, đúng hay không?"

Hắc bào nhân đạm thanh nói: "Ngươi đã giết hắn đi! Chúng ta cũng không có muốn báo thù cho hắn, cái này đã rất công bằng!"

Dương Diệp cười nói: "Ta giết hắn đi, được đồ trên người hắn, cái này thuộc về chiến lợi phẩm của ta, ta cảm thấy, cái này cũng rất công bằng ."

"Không có đàm luận ?" Hắc bào nhân đạo.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc, "Các ngươi đi ra ngoài trước, ta cùng với bọn họ hảo hảo nói chuyện!" Hai nữ ở chỗ này, hắn ngược lại có chút cố kỵ, ngược lại không phải là nói hai nữ yếu, hai nữ thực lực tuyệt đối không yếu, như hai nữ vận dụng thực lực chân chính, coi như là hắn cũng không có nắm chắc có thể chiến thắng, dù sao cũng là hai cái đại thế gia tương lai gia chủ, con bài chưa lật tuyệt đối là có, hơn nữa, khẳng định rất mạnh!

Sở dĩ làm cho hai nữ rời đi, là bởi vì hắn muốn không cố kỵ chút nào xằng bậy!

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau lắc đầu .

Hình Bỉ Thanh nhìn về phía Dương Diệp, "Đã cùng đi, vậy cùng đi ."

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, thế nhưng suy nghĩ một chút chính là không có ở nói xong, trước mắt cái này hai nữ đều có cùng với chính mình chủ kiến, ở nhiều lời, chính là lãng phí thời gian .

Dương Diệp đi tới hắc bào nhân kia trước mặt, hai người cách rất gần, hắn nhìn thẳng hắc bào nhân, "Giết ta, Nạp Giới chính là của các ngươi, hiện tại, chúng ta liền đứng ở chỗ này, ta, cầu các ngươi giết!"

. . ..

PS: Ta trước kia mộng tưởng là làm một cái thi nhân, nhưng không nghĩ đến nhất sau thành ẩm ướt người! Trước đây ở nhà xưởng đi làm lúc, trả lại cho một nữ hài tử làm thơ, bây giờ nghĩ lại, chính mình thật khờ bức a ...

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2506: Đánh Trước Đang Nói!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiêu ngạo!

Không thể không nói, Dương Diệp là phi thường vô cùng kiêu ngạo!

Kiêu ngạo phải nhường được bên cạnh hai nữ cũng không nhịn được nhìn hắn một cái!

Cầu giết!

Hai nữ xem như là đối với Dương Diệp có một cái nhận thức mới, đó chính là, đừng xem Dương Diệp bình thường dễ nói chuyện, đối nhân xử thế cũng phúc hậu, thế nhưng, hắn một ngày không dễ nói chuyện, nhất định cùng người điên không có khác biệt!

Ở hai nữ xem ra, Dương Diệp chính là loại người như vậy, cái kia loại ngươi tốt nói, hắn thì dễ nói chuyện, ngươi khó mà nói, hắn liền phi thường khó mà nói nhân!

Dương Diệp tính cách là nóng nảy, đặc biệt gặp phải chuyện không hợp lý tình thời điểm .

Gặp chuyện không hợp lý, tự nhiên là dùng kiếm chém chi!

Giảng đạo lý, hắn Dương Diệp hội, thế nhưng, hắn rất tinh tường, hầu hết thời gian, ngươi được trước nói nắm tay, đối phương mới hội nguyện ý với ngươi giảng đạo lý!

Dương Diệp trước mặt, hắc bào nhân kia trong lúc nhất thời trầm mặc .

Cầu giết!

Trước mắt cái này người, tuyệt đối không phải một người bình thường, thế nhưng, bọn họ tổ chức chính là một cái thông thường tổ chức sao?

Hơn 2,700 miếng giới tinh, cái này thua thiệt, không có thể ăn a!

Vì vậy, hắc bào nhân xuất thủ .

Xuy!

Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên tầng tầng rạn, một nồng nặc tê liệt cảm giác tức thì trải rộng Dương Diệp toàn thân!

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, tại hắn bên cạnh Diệp Tri Bắc đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, cái này bước ra một bước, không gian chung quanh một hồi biến ảo, ngay sau đó, một căn tuyết màu trắng trường tiên tự ba người đỉnh đầu thiểm điện đánh tới!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt tên kia hắc bào nhân trực tiếp bị căn này tuyết bạch sắc trường tiên chấn động bay ra ngoài, nhưng mà, cây trường tiên kia lại dường như ròi trong xương, lấy tốc độ cực nhanh xuất hiện ở hắc bào nhân kia trước mặt!

Trong đó, ẩn chứa một cực kỳ bá đạo lực lượng!

Hắc bào nhân hướng lui về sau một bước nhỏ, tay phải hướng phía trước hơi xoay tròn, một mặt đen nhánh tấm chắn nhỏ tức thì xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Diệp Tri Bắc cây trường tiên kia trực tiếp bị cái kia mặt cái khiên bắn trở về . Mà lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên ném ra cái viên này cái khiên .

Xuy xuy!

Cái khiên cao tốc xoay tròn, dường như muốn đem cái này thiên địa tê liệt!

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, nhưng là bị Hình Bỉ Thanh ngăn cản, Hình Bỉ Thanh nói: "Tin tưởng nàng!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, hắn nhìn về phía cái kia Diệp Tri Bắc, ở nơi này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên lăng không nhảy lên, mà trong tay, cái kia bạch sắc trường tiên giống như một đạo thiểm điện bắn nhanh mà ra .

Xuy!

Trường tiên tê liệt trường khoảng không, mang theo người một đường thật dài Hồ Quang hướng hắc bào nhân kia bắn nhanh đi .

Mà lúc, cái kia mặt đen nhánh cái khiên lần nữa xuất hiện, cái khiên đón gió căng phồng lên, đi tới không trung thì đã phóng đại chừng mười lần tả hữu! Lúc này đây, cái kia mặt cái khiên vẫn chưa ngăn trở cái kia bạch sắc trường tiên, trường tiên tiến quân thần tốc, trực tiếp đem cái kia mặt cái khiên đánh bay, nhưng sau rơi vào hắc bào nhân kia thân lên.

Ầm!

Hắc bào nhân trực tiếp bay ra ngoài, nhưng mà còn chưa kết thúc, Diệp Tri Bắc ngọc thủ nhẹ nhàng khẽ múa, trường tiên giống như một cái linh hoạt độc xà, trong khoảnh khắc xuyên thủng hắc bào nhân kia ngực!

Bất quá, hắc bào nhân kia cũng là trong nháy mắt này tiêu thất vô ảnh vô tung!

Diệp Tri Bắc khuôn mặt sắc không thay đổi, nàng đột nhiên buông lỏng ra hai tay, sau một khắc, một kim quang tự nàng phía sau lưng tịch quyển mà ra!

Ầm!

Một đạo hắc ảnh trực tiếp té bay ra ngoài, chính là hắc bào nhân kia!

Diệp Tri Bắc còn muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một cổ vô hình uy áp đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, ngay sau đó, không gian chung quanh đột nhiên nồng rụt!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng mang theo cười nhạt!

Người trong bóng tối cũng không có ở xuất thủ, đang ngăn trở Diệp Tri Bắc về sau, đối phương chính là ngừng lại, ngay sau đó, một gã mặc trường bào màu tím nam tử xuất hiện ở ba người trước mặt!

Trường bào nam tử hướng về phía ba người khẽ gật đầu, "Nguyên lai là Diệp gia đại tiểu thư, Hình gia đại tiểu thư, còn có cái này vị Diệp huynh, tại hạ Chu Nguyên Huyền, người phụ trách nơi này!"

Hình Bỉ Thanh đạm thanh nói: "Các hạ chính là chỗ này trung hoà giao dịch hội chủ nhân ?"

Chu Nguyên Huyền khẽ lắc đầu, "Chỉ là một cái nho nhỏ người phụ trách!"

Hình Bỉ Thanh nhìn đối phương liếc mắt, sau đó nói: "Vậy các ngươi muốn xử lý như thế nào ?"

Chu Nguyên Huyền cười nói: "Việc này chân tướng, ta đã tra rõ ràng . Việc này, là tổ chức chúng ta nhân thấy hơi tiền nổi máu tham, nồi này, nên tổ chức chúng ta lưng . Còn ba vị, ba vị có thể rời đi ."

Dương Diệp nói: "Nạp Giới các ngươi từ bỏ sao?"

Chu Nguyên Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Vốn là muốn, bất quá, ta gia chủ đã nói, nếu là Diệp huynh, vậy coi như biếu tặng cho Diệp huynh!"

Dương Diệp nhíu mày, "Ngươi chủ thượng nhận thức ta ?"

Chu Nguyên Huyền cười nói: "Ta đây cũng không biết ."

Dương Diệp không có đang nói cái gì, hắn nhìn về phía Hình Bỉ Thanh hai nữ, "Chúng ta đi thôi!"

Hai nữ khẽ gật đầu, cứ như vậy, ba người ly khai con phố kia, mà cái kia Chu Nguyên Huyền vẫn chưa ngăn cản!

Ở Dương Diệp ba người ly khai về sau, Chu Nguyên Huyền hơi trầm ngâm, nhưng sau đó xoay người mặt hướng nào đó chỗ, "Chủ thượng, chúng ta cái này ăn một lần cái này thua thiệt, có điểm lớn a!"

"Không phải đâu?" Một giọng nói từ cái này đen nhánh góc đường truyền đến .

Chu Nguyên Huyền muốn nói lại thôi .

Cái này lúc, đạo thanh âm kia lại nói: "Không cho bọn họ đi, bọn họ khả năng liền nơi đây đều nổ ."

Chu Nguyên Huyền nhíu mày, "Bọn họ dám ?"

Thanh âm kia nói: "Hai vị kia đại tiểu thư có lẽ sẽ cố kỵ một ít, đối với các nàng mà nói, các nàng tuy là không sợ chúng ta, thế nhưng, cũng không muốn cho mình thế gia chiêu địch . Thế nhưng, đối với một vị khác nhưng là khác rồi . Hắn là sẽ không quản những chuyện này, ở hắn thế giới trong, không có chữ sợ này!"

Chu Nguyên Huyền chân mày nhíu sâu hơn, "Chủ thượng biết hắn ?"

Thanh âm kia trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nhận thức, còn đã từng quen biết ! Bất quá, đó là thật lâu chuyện lúc trước!"

...

Dương Diệp ba người ly khai về sau, cũng không có lập tức ly khai Chiến Thành, mà là đi tới nhất chỗ bỏ hoang đại điện bên trong .

Điện trung, Dương Diệp bấm tay một điểm, hai quả Nạp Giới rơi vào hai nữ trước mặt .

Hai nữ nhìn thoáng qua Nạp Giới, trong lòng kinh hãi, bởi vì ... này hai gã Nạp Giới bên trong, theo thứ tự là 1000 miếng giới tinh!

Hai nữ không hiểu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta đã được sáu miếng nguyên giới đan, lại nói tiếp, kiếm lợi lớn . Các ngươi lúc này đây theo ta tới nơi này, lại vay tiền, lại xuất lực, các ngươi cũng kiếm chút!"

Cái này lúc, Hình Bỉ Thanh bấm tay một điểm, trong tay nàng Nạp Giới rơi vào Dương Diệp trước mặt, "1000 miếng, ta cùng với Tri Bắc một người 500 miếng là đủ rồi . Như bằng hữu trong lúc đó hỗ trợ cũng còn cần thù lao nói, vậy còn toán bằng hữu gì ? Trừ phi ngươi không có đem chúng ta cho là bằng hữu!"

Nghe vậy, Dương Diệp lắc đầu cười, cũng không đang kiên trì, thu hồi cái viên này Nạp Giới . Nhìn thấy Dương Diệp thu hồi Nạp Giới, hai nữ thần sắc lúc này mới dễ nhìn một ít .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Các ngươi muốn đánh trở về ?"

Hình Bỉ Thanh khẽ gật đầu, "Cái này Chiến Thành bên trong, có một cái linh mạch, có thể nói là cái này chiến giới bên trong tốt nhất địa phương . Hơn nữa, chúng ta một ít sản nghiệp đều ở chỗ này, không muốn mất đi những thứ này sản nghiệp!"

Dương Diệp trầm mặc .

Cái này lúc, Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Ngươi khác biệt cách nghĩ ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Ta nói một ít lời, ngươi sẽ không tức giận chứ ?"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Phải xem ngươi nói gì ."

Dương Diệp cười nói: "Thứ cho ta nói thẳng, cảnh giới của các ngươi, hơi nước còn có một chút ."

Hai nữ trầm mặc .

Hai nữ có thể nói là ở ngũ giới đỉnh phong, phải nói là nửa bước chủ kỳ! Thế nhưng, ở Dương Diệp xem ra, cảnh giới này hơi nước là thật có .

"Ngươi nói tiếp!" Hình Bỉ Thanh đạo.

Nếu như là người khác nói lời này, các nàng nhất định là không phục, thế nhưng, Dương Diệp nói ra được, các nàng không thể không phục . Dương Diệp chỉ có tam giới, thế nhưng, thực lực không có chút nào so với các nàng yếu!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cũng không phải là muốn nói với các ngươi giáo, thì cá nhân ta mà nói, các ngươi nhất định là phục dụng rất nhiều thiên tài địa bảo, những thứ này thiên tài địa bảo bản thân là không có vấn đề, ta cũng dùng, thế nhưng, như quá nhiều dùng, vậy thì tương đương với dục tốc bất đạt . Bất quá, nhìn ra được, các ngươi tộc trung trưởng bối hẳn là đã biết trong này lợi hại quan hệ, không phải các ngươi cũng sẽ không áp chế chính mình cảnh giới!"

Hai nữ nhìn Dương Diệp, chậm đợi đoạn dưới .

Dương Diệp lại nói: "Ta một điểm cảm tưởng, các ngươi thân trên(lên) lưng đeo một cái gia tộc, mọi chuyện cũng nghĩ gia tộc, bản thân này cũng không có vấn đề, thế nhưng cá nhân ta cảm thấy, mọi việc không thể quá, các ngươi như quá mức xem trọng gia tộc, ngược lại làm việc hội úy thủ úy cước, cái được không bù đắp đủ cái mất . Các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Hai nữ trầm mặc hồi lâu về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Ngươi là nói vừa rồi tại cái kia hội giao dịch ngầm chuyện tình ?"

Đương thời, các nàng cũng không muốn ra tay, bởi vì các nàng cũng không muốn đi vì gia tộc trêu chọc một chút phiền toái .

Dương Diệp cũng không giấu diếm, gật đầu, "Ta muốn nói là, các ngươi là các ngươi, các ngươi không phải vì gia tộc mà sinh, cũng không phải vì gia tộc mà sống. Tương phản, chỉ có các ngươi sống tốt, các ngươi gia tộc mới sẽ tốt hơn . Ràng buộc! Các ngươi có trách nhiệm, đấy là đúng, thế nhưng, không nên làm cho một thứ gì đó trở thành một loại ràng buộc, vô hình ràng buộc, trói buộc mình bản tính, trói buộc mình tâm! Như vậy cũng tốt so với một con hổ, như nó là bị người nuôi lớn, nó dù cho có con cọp hung tính, thế nhưng, cũng sẽ không có sơn dã con cọp bản lĩnh . Tán tu không có rất nhiều thiên tài địa bảo, thế nhưng, chân chính lớn lên tán tu, chiến lực thường thường đều vô cùng đáng sợ!"

Ràng buộc!

Dương Diệp theo phía trước thấy được hai nữ trên người có một loại ràng buộc!

Có trách nhiệm, tuyệt đối không có sai, thế nhưng, như vô cùng trách nhiệm, vạn sự úy thủ úy cước, vậy thì đồng nghĩa với là mình ở ràng buộc chính mình, cho đạo của mình tâm làm ra một đạo gông xiềng!

Như vậy cũng tốt so với, người khác chỉ vào lổ mũi của ngươi chửi nương lúc, mà khi đó, ngươi vẫn đang suy nghĩ: Tự mình ra tay, sẽ bị sẽ bị đối phương đánh ? Sẽ bị sẽ bị cha mẹ mình thân mắng ? Có thể hay không đánh không lại ?

Cũng hoặc, ở làm một chuyện tình lúc, còn chưa bắt đầu làm, ngươi lại liền đã đang suy nghĩ: Vạn nhất thất bại đâu? Ta thật có thể làm xong sao? Thất bại sau ta làm sao bây giờ ? Ta ...

Hầu hết thời gian, ràng buộc chính là một loại phủ định, bản thân phủ định!

Đột phá nội tâm của mình , bất kỳ cái gì sự tình ở trước mặt ngươi, đều sẽ thay đổi rất đơn giản!

Tựa như trước đây hắn Dương Diệp ở Kiếm Tông lúc, cái kia thì hắn vẫn một cái tạp dịch, thế nhưng, hắn lại muốn trở thành vì ngoại môn đệ tử, mà ở ngay lúc đó nhóm kia đệ tử tạp dịch nhãn trung, hắn không thể nghi ngờ là ở người si nói mộng!

Mà bây giờ đã nhiều năm như vậy, năm đó những thứ kia đệ tử tạp dịch cơ bản đều đã không ở nhân gian, mà hắn Dương Diệp còn sống!

Hắn Dương Diệp, tùy tâm làm, ngươi dám mắng ta, ta liền dám đánh ngươi, còn đánh thắng được vẫn là đánh không lại, quản hắn mụ nhiều như vậy chứ, đánh trước lại nói .

Vẫn là câu cách ngôn kia: Ở nghèo chẳng qua ăn mày, bất tử luôn luôn xuất đầu thiên!

Dương Diệp nói xong lời nói kia sau chính là tiến nhập Hồng Mông Tháp, hắn hiện tại việc khẩn cấp trước mắt, là làm cho tiểu long chờ đại yêu đột phá đến ngũ giới!

...

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2507: Là Hắn Sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Dương Diệp đem hết thảy đại yêu cũng gọi đi qua!

Hắn bấm tay một điểm, sáu miếng nguyên giới đan rơi vào tiểu long chờ đại yêu trước mặt .

Lũ yêu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Đây là nguyên giới đan, có người nói có thể làm cho các ngươi đột phá tự thân, đạt được ngũ giới, đương nhiên, đến tột cùng có thể hay không đột phá, toàn bộ nhìn chính các ngươi ."

Lũ yêu nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, chúng nó cầm lên trước mặt mình nguyên giới đan, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Chẳng qua rất nhanh, Tiểu Ngưu lại đi trở về, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, sau đó nói: "Nhỏ, Tiểu Bạch ..."

Dương Diệp cười nói: "Nàng sẽ trở lại thật nhanh!"

Tiểu Ngưu khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi!

Nhìn lũ yêu rời đi, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, rất nhanh, hắn phương diện này sẽ nhiều một đám ngũ giới đại yêu!

Một lát sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, đại điện bên trong, hai nữ đều còn ở .

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai nữ, sau đó nói: "Chúng ta rời đi nơi này đi!"

Ngay mới vừa rồi, hắn đã cảm nhận được mấy đạo thần thức hướng bên này quét tới, hiển nhiên, là yêu tộc đang truy xét nhân loại cường giả .

Hai nữ gật đầu, nhưng sau ba người ly khai Chiến Thành, đón lấy, đi tới cái kia một vùng núi khu vực .

Nhưng mà, khi các nàng đi tới dãy núi này lúc, người trong sân cũng là lác đác không có mấy!

Nhìn thấy một màn này, Hình Bỉ Thanh hai nữ chân mày tức thì nhíu lại .

"Chuyện gì xảy ra ?" Hình Bỉ Thanh nhìn về phía cái kia Lãnh gia Lãnh Ngạo cùng Lục gia Lục Tuyệt .

Lục Tuyệt đạm thanh nói: "Đều sợ chết, cho nên ly khai!"

"Sợ chết ?" Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Không thể, người ở chỗ này, sợ chết không có mấy người!"

Vừa nói, nàng xem hướng Lãnh Ngạo, "Đến tột cùng cái gì nguyên nhân ?"

Lãnh Ngạo nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, sau đó nói: "Đang ở phía trước, mọi người thảo luận một cái vào thành sau quyền lợi phân phối, phân phối không chia, cho nên, rất nhiều người ly khai!"

"Quyền lợi phân phối!" Hình Bỉ Thanh chân mày nhíu sâu hơn, "Cái gì quyền lợi phân phối ?"

Lãnh Ngạo đạm thanh nói: "Rất nhiều người cảm thấy thành trung phần lớn tài nguyên đều ở đây trong tay chúng ta, bọn họ giúp chúng ta đánh vào thành trung, hẳn là muốn thu lấy thù lao, không phải cũng quá thua thiệt . Đại khái chính là như vậy!"

Nghe thế, Hình Bỉ Thanh đại khái hiểu .

Lắc đầu thở dài!

Hình Bỉ Thanh đi tới một bên, Diệp Tri Bắc cũng trầm mặc .

Dương Diệp nhìn thoáng qua giữa sân, giữa sân chỉ còn lại không tới chừng ba mươi người, nghĩ đến, cái này chừng ba mươi người, cơ bản đều là ở trong thành có sản nghiệp tồn tại, đối với hắn nhóm mà nói, trở lại thành trung, bọn họ mới có thể có được lợi ích lớn nhất!

Thế nhưng, còn dư lại những người đó đâu? Những người đó ở trong thành không có sản nghiệp, bọn họ là tán tu!

Người đều là có tư tâm, ở những người đó xem ra, liều mạng giết bằng được, cũng là để cho người khác sử dụng, loại này sự tình, bọn họ là tuyệt đối sẽ không làm!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đi tới Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh trước mặt, "Thứ cho ta nói thẳng, yêu tộc là một đoàn thể, nhân loại tuy là cũng là một đoàn thể, thế nhưng, ở cái đoàn thể này bên trong, còn có vô số cái đoàn thể nhỏ . Chỉ có quyền lợi mới có thể đem các loại đoàn thể nhỏ buộc chung một chỗ ... Ta thẳng thắn hơn, các ngươi không có vốn liếng đi cùng yêu tộc liều mạng ."

Yêu Tộc thực lực, hắn đã đại khái rõ ràng một ít, như nhân loại những thứ này người đoàn kết nhất trí, vẫn là cùng với không kém cạnh, thế nhưng, muốn cho những thứ này người đoàn kết cùng nhau, liền phải có lợi ích!

Có tiền có thể ma xui quỷ khiến!

Quyền lợi đủ rồi, những người tài giỏi này sẽ liều mạng đấy!

Kỳ thực, cái này cũng rất bình thường!

Hình Bỉ Thanh ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ Chiến Thành phương hướng, quá hồi lâu, nàng lắc đầu cười, "Chúng ta trở về không được!"

Trở về không được!

Cái kia Chiến Thành, cái kia vị Yêu Dạ đã đem Yêu Tộc đại yêu thống trị, ở yêu tộc, chỉ có một thanh âm . Ở loại tình huống này xuống, nhân tộc muốn đánh bại bọn họ, cũng chỉ có thể chỉ có một thanh âm!

Nhưng mà, nhân tộc bên này, hết thảy đều lấy quyền lợi làm trung tâm! Hơn nữa, không có người nào có thể chân chính phục chúng, làm cho mọi người cam tâm tình nguyện theo!

Quá hồi lâu, Hình Bỉ Thanh lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi không phải phải ly khai sao?"

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, hai quả kim sắc Phù Lục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Truyền tống phù!

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Phía trước không lấy ra, là muốn lưu ngươi xuống, để cho ngươi giúp chúng ta đánh vào Chiến Thành, nhưng là bây giờ, không cần như thế . Ngươi đi làm chuyện của ngươi tình đi!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vậy các ngươi đâu?"

Hình Bỉ Thanh nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Bọn họ kỳ thực không biết, tuy là chúng ta ở Chiến Thành bên trong có rất nhiều sản nghiệp, thế nhưng, đối với chúng ta mà nói, không vào chiến trường, như chúng ta có dùng không hết tài nguyên tu luyện, thế nhưng bọn họ bất đồng, không tiến nhập thành trung, bọn họ chỉ có thể chạy trốn tứ phía, hơn nữa, không có Chiến Thành linh mạch, bọn họ tốc độ tu luyện hội đại phúc độ giảm xuống!"

Dương Diệp do dự xuống, cuối cùng vẫn không nói gì thêm, chuyện nơi đây tình, hắn là thật không muốn nhúng tay .

Bởi vì, đây vốn chính là nhân gia Vĩnh Hằng Quốc Độ nội bộ sự tình!

Dương Diệp thu hồi hai quả kia Phù Lục, sau đó nói: "Nếu có cần, cứ việc liên hệ ta, chỉ cần ta vẫn còn ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, nhất định tới rồi ."

Nói xong, hắn không ở nét mực, bóp nát trong đó một viên kim sắc Phù Lục, trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Dương Diệp ly khai chi về sau, Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Là hắn sao?"

Diệp Tri Bắc trầm mặc .

Hình Bỉ Thanh cũng theo đó trầm mặc .

...

Dương Diệp ly khai chiến giới về sau, cũng không có lập tức đi trước Cổ Kiếm Tông, mà là tìm một cái địa phương ẩn dấu đi, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp trung, Dương Diệp đi tới Kiếm Tông sau sơn tiểu long địa bàn, lúc này, tiểu long nằm tại mặt đất, tại hắn quanh thân, có một kim sắc quang mang nhàn nhạt, không chỉ có như đây, bên ngoài khí tức chợt mạnh chợt yếu, có tấn thăng dấu .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau đó xoay người ly khai . Đón lấy, hắn đi tới cái kia Hỗn Nguyên cây trước, Hỗn Nguyên cây lên, có mười viên Hỗn Nguyên quả, bất quá, cũng không có triệt để thành thục .

Không có Tiểu Bạch, bọn họ thành thục chậm rất nhiều!

Dương Diệp vừa muốn đến gần, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây đột nhiên thả ra hai cổ cường đại uy áp đem Dương Diệp đẩy lui!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hơi ngẩn người, nhưng sau hắn cả giận nói: "Các ngươi có tin ta hay không làm cho Tiểu Bạch đem các ngươi vứt xuống tháp bên ngoài đi?"

Cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây giận tím mặt, từng cổ một khí tức cường đại không ngừng chấn động mà ra, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên cầm tru gác ở cái kia trong đó một gốc cây lên, "Con mẹ nó, các ngươi ở tại ta địa phương, ăn của ta, dùng của ta, các ngươi thần khí cái gì ? Đều cho lão tử khiêm tốn một điểm, không phải, ta một kiếm chém các ngươi làm tài đốt!"

Vừa nói, một cường đại kiếm ý trực tiếp bao phủ ở cái kia hai khỏa

Hỗn Nguyên cây!

Cái này hai khỏa cây ngạo khí rất, ngoại trừ Tiểu Bạch, cơ bản trên(lên) của người nào mặt mũi cũng không cho!

Cái bệnh này, được trị trị!

Làm cho Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây cũng không có khuất phục, lẫn nhau, hai cổ cường đại uy áp đột nhiên bao phủ ở Dương Diệp, ngay sau đó, cái kia hai khỏa cây một hồi lắc lư!

Rầm rầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị hai cổ thần bí lực lượng đẩy lui đủ đủ sấp sỉ trăm trượng khoảng cách!

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp ngây ngẩn cả người . Cái này hai khỏa cây thật dám động thủ với hắn a!

Dương Diệp đang muốn xuất kiếm, cái này lúc, cái kia Hồng Mông Tháp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Hồng Mông Tháp thần tốc xoay tròn, làm như ở biểu đạt cái gì!

Dương Diệp hiển nhiên nghe hiểu được, hắn chỉ vào cái kia hai khỏa cây, "Ngươi nhưng khi nhìn, là chúng nó trước động thủ với ta đấy!"

Hồng Mông Tháp hơi rung động, ý là ngươi đại nhân không chấp tiểu nhân các loại ý tứ!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Tiểu Tháp, ta nể mặt ngươi!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây, "Ta nói cho các ngươi biết, nay thiên ta cho Tiểu Tháp mặt mũi, ta, ta không không so đo với các ngươi, không phải, không phải các ngươi chết chắc rồi các ngươi!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Ở rời đi trong nháy mắt, Dương Diệp nhịn không được nhìn thoáng qua cái kia hai khỏa cây, cái này hai cây thực lực làm cho hắn có điểm chấn kinh rồi! Vừa rồi một kích kia, không có chút nào yếu ngũ giới cường giả a!

Biến thái như vậy sao ?

Chỉ là hai khỏa cây a! Hơn nữa, còn là chưa trưởng thành đấy!

Ghê gớm! Ghê gớm!

Dương Diệp lắc đầu ly khai hai khỏa Hỗn Nguyên cây địa bàn!

Ở Dương Diệp ly khai chi về sau, cái kia Hồng Mông Tháp đột nhiên trôi dạt đến cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây trước, đối với Hồng Mông Tháp, hai khỏa Hỗn Nguyên cây hiển nhiên không chống cự, Hồng Mông Tháp bắt đầu rung rung, tự cấp hai khỏa Hỗn Nguyên cây làm chuẩn bị tư tưởng .

Ý tứ đại khái là, cái tên kia không thể rước lấy, các ngươi phải khiêm tốn một điểm, không phải, lấy sau Tiểu Bạch sẽ sống bổ các ngươi...

Đáng tiếc, hai khỏa Hỗn Nguyên cây căn bản không nghe được đi, đối với bọn nó mà nói, tất cả chỉ bằng bản năng!

Ở bọn họ bản năng trung, chỉ nhận Tiểu Bạch!

...

Dương Diệp ly khai cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây về sau, lại tới cái kia thiên dựng cây địa bàn . Đối với cái này mấy gốc cây, Dương Diệp tự nhiên là muốn chiếu nhìn một chút, đây cũng là Tiểu Bạch trước khi đi thì giao phó!

Hắn cũng không hy vọng Tiểu Bạch trở về về sau, cái này mấy cây đều nửa chết nửa sống, không phải, Tiểu Bạch nhất định sẽ thương tâm .

Dương Diệp đi tới viên kia thiên dựng cây trước, thiên dựng cây chỉ có nửa trượng tới cao, quanh thân chuyển mặc lục sắc, toàn bộ đều là mặc lục sắc! Ở phía trên, có hai khỏa màu xanh đậm trái cây!

Chính là không có thành thục Thiên Dựng Quả!

Ở nơi này lúc, viên kia thiên dựng cây đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, một màu xanh đậm khí lưu phiêu hướng Dương Diệp, này cổ hắc khí lưu màu xanh lục bao phủ ở Dương Diệp, làm cho Dương Diệp tức thì toàn thân ấm áp!

Phi thường phi thường thoải mái!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia thiên dựng cây, người này là ở thả ra thiện ý sao?

Cái này lúc, cái kia thiên dựng cây đột nhiên một trận rung động, ngay sau đó, một căn màu xanh đậm cành cây phiêu hướng Dương Diệp, cái kia mặc lục sắc cành cây chạm vào Dương Diệp trước ngực, ngay sau đó, một chất lỏng màu xanh sẫm tức thì trào vào Dương Diệp trong cơ thể!

Dương Diệp nhịn không được sâu hấp một hơi, rất thư thái!

Một lát sau, cái kia mặc lục sắc cành cây nhẹ nhàng gãi Dương Diệp, ý lấy lòng, đã phi thường hết sức rõ ràng!

Dương Diệp đi tới cái kia thiên dựng cây trước mặt, nhưng sau nhẹ nhàng sờ soạng lau cái kia thiên dựng cây, nghiêm mặt nói: "Tốt, ngươi rất thượng đạo, rất có tiền đồ, chờ Tiểu Bạch trở về, ta nhất định ở trước mặt nàng thay ngươi nói tốt vài câu!"

Nghe vậy, cái kia thiên dựng cây càng vui vẻ!

Dương Diệp cũng không có phát hiện, ở thiên dựng cây chu vi, là một mảnh thiên chân vô tà tinh thuần không gian .

Rửa lực!

Tẩy trừ thân người trên(lên) tạp chất, tẩy trừ thiên địa tạp chất!

Thiên dựng!

Thế gian tinh khiết nhất mấy vật một trong!

....

Cvt: Đến cái cây cũng khôn nữa

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2508: Đều Sẽ Thật Tốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên dựng cây trí tuệ hiển nhiên cao hơn cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên cây!

Bởi vì nó biết lấy lòng Dương Diệp, sở dĩ hội lấy lòng Dương Diệp, là bởi vì nó phi thường nhận thức rõ ràng trước mắt hiện thực .

Ở bên trong này, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhất đại!

Hỗn Nguyên cây hội lấy lòng Tiểu Bạch, nó cũng đã biết, thế nhưng, Hỗn Nguyên cây sẽ không lấy lòng Dương Diệp, bởi vì ở Hỗn Nguyên cây bản năng bên trong, cảm thấy Dương Diệp đối với bọn nó không có trợ giúp . Thế nhưng, thiên dựng cây lại không cho là như vậy!

Nó cho rằng, lấy lòng Dương Diệp chính là lấy lòng Tiểu Bạch!

Đây chính là cảnh giới, đây chính là cấp bậc!

Thiên dựng cây cấp bậc hiển nhiên cao hơn Hỗn Nguyên cây!

Dương Diệp trước khi rời đi, thả một đống giới tinh ở thiên dựng dưới cây, mấy thứ này đối với nó vẫn rất có trợ giúp!

Ly khai thiên dựng cây về sau, hắn lại đi xem hạ Tiểu Ngưu chờ đại yêu, nhìn thấy chúng nó cũng không có vấn đề, hắn lúc này mới ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thân hình run lên, ngự kiếm ly khai tại chỗ .

Đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, trường kiếm xẹt qua mịt mờ phía chân trời, để lại một đường thật dài vết trầy, cực kỳ thấy được!

Kiếm lên, Dương Diệp hai mắt khép hờ, cảm thụ được bốn phía khí lưu, tâm tư trôi dạt đến thiên ngoại!

Theo huyền giả đại lục đi tới nơi đây, hắn đã trải qua rất nhiều, nhưng mà, đối với cái vũ trụ này, hắn vẫn cảm thấy chính mình biết quá quá ít!

Rương trúc lão giả, Hoang Đế, Trần Huyền An, còn có kia cái gì thiên mệnh, còn có kia cái gì không gian bốn chiều tồn tại ... Những thứ này đều là siêu ra trước mắt hắn nhận thức đấy!

Thân chỗ cái vũ trụ này, lại đối với cái vũ trụ này là mờ mịt!

Còn có một cái vấn đề, hắn rốt cuộc muốn tu luyện tới trình độ nào mới xem như điểm kết thúc ?

Còn là nói, thật không có điểm kết thúc ?

Còn có A Tú, hắn hiện tại lại đi bực nào chỗ ? U Minh Điện đại tỷ các nàng lại ở bực nào chỗ đâu?

Quá hồi lâu, Dương Diệp sâu hấp một hơi, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, "Đều sẽ thật tốt!"

Thanh âm rơi xuống, tốc độ của hắn nhanh hơn .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông!

Hắn vừa xong, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, chính là cái kia Cổ Kiếm Tông nội môn trưởng lão Từ lão!

Dương Diệp hướng về phía Từ lão hơi thi lễ, không nói gì .

Từ lão quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ở chiến giới một việc tình ta cũng nghe nói, ngươi ra tay trợ giúp cái kia Lục Vân Tiên bọn họ!"

Dương Diệp cười nói: "Đều là một cái tông môn, hẳn là hỗ trợ!"

Từ lão khẽ gật đầu, "Ngươi có thể nghĩ như vậy, tốt . Hiện tại, ngươi đã là đệ tử chân truyền, đi đại trưởng lão nơi ấy báo danh đi!"

Dương Diệp hướng về phía Từ lão hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Từ lão nhìn thoáng qua Dương Diệp bối ảnh, thần sắc có chút phức tạp, loại này thiên tài, nếu quả như thật quy tâm tông môn, đối với tông môn mà nói, tuyệt đối là nhất kiện thiên đại hảo sự!

Nhưng mà, trực giác nói cho hắn, trước mắt vị thiếu niên này, chí không ở Cổ Kiếm Tông!

...

Dương Diệp nghe một cái về sau, đi tới một gian trước cung điện, ở cửa cung điện, hắn bị ngăn lại!

Ngăn lại hắn là một gã người xuyên áo xanh thanh niên kiếm tu, thanh niên kiếm tu quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Người phương nào ? Chuyện gì ?"

Dương Diệp ôm quyền, "Tại hạ Diệp Dương, đến đây bái kiến đại trưởng lão, mong rằng thông báo một cái!"

"Diệp Dương!"

Thanh niên kiếm tu kinh ngạc nói: "Ngươi chính là Diệp Dương ?"

Dương Diệp vô cùng kinh ngạc, "Ngươi biết ta ?"

Thanh niên kiếm tu quan sát liếc mắt Dương Diệp, khẽ gật đầu, "Nghe qua ngươi ở đây chiến giới một việc tình, ân, ngươi hơi chờ một chút, đại trưởng lão đang bế quan, ta đi thông báo một cái!"

Dương Diệp nói: "Đa tạ!"

Thanh niên kiếm tu khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Kiếm Kinh, có thể cảm nhận được ngươi bản thể chỗ sao?"

Trầm mặc khoảng khắc, Kiếm Kinh nói: "Có thể mơ hồ cảm nhận được, bất quá, không rõ, nghĩ đến là bị cái gì ngăn cách ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa xa tòa cung điện kia, lúc này đây, mục đích của hắn chính là Kiếm Kinh bản thể, chỉ cần tìm được Kiếm Kinh bản thể, hắn sẽ ly khai .

Hy vọng tất cả thuận lợi a!

Hắn thật sự là không muốn đang bị đến chỗ đuổi giết!

Cũng không lâu lắm, phía trước tên kia thanh niên kiếm tu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hắn làm một cái thủ hiệu mời!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó tiến vào đại điện bên trong, trong đại điện có vẻ hơi trống trải, phía dưới không có bất kỳ cái ghế, hơn nữa, điện trung tia sáng ảm đạm, làm cho một loại vô hình cảm giác áp bách .

Cũng không lâu lắm, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chính là cái kia trước đây đi Diệp gia tìm hắn Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão!

Dương Diệp hướng về phía cái kia đại trưởng lão hơi thi lễ, "Gặp qua đại trưởng lão!"

Đại trưởng lão quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Vì sao bây giờ trở về tới ?"

Dương Diệp nói: "Chiến giới Chiến Thành bị phá, nhân loại tu sĩ chạy trốn tứ phía, ta ở lại nơi ấy, cảm giác cũng không có ích lợi gì, cho nên, muốn về tới mài tu kiếm đạo!"

Đại trưởng lão khẽ lắc đầu, "Ngươi là cảm thấy ở bên trong không có gì lịch luyện, đúng không ?"

Dương Diệp: "..."

Đại trưởng lão bấm tay một điểm, một tấm kim sắc thiếp giấy xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, phía trên, ghi chép hắn ở chiến giới một việc tình, trong đó bao quát hắn chém giết ngũ giới cường giả sự tình!

Đương nhiên, ở vạn giới đồ bên trong sự tình, phía trên cũng không có!

Dương Diệp trầm mặc .

Đại trưởng lão nói: "Ngươi là kiếm tu, trước đây chưa từng nghe qua ngươi! Ta Cổ Kiếm Tông điều tra qua hồi lâu lai lịch của ngươi, không có tra được, phải nói, chỉ tra được ngươi là Diệp gia một cái con tư sinh . Mà Diệp gia tựa hồ cũng thừa nhận, thế nhưng, theo chúng ta, vẫn có rất nhiều khả nghi chi chỗ ."

Dương Diệp nhìn về phía đại trưởng lão, "Không phải đại trưởng lão cho là ta là ai đâu?"

Đại trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Đây cũng là chúng ta muốn biết!"

Dương Diệp cười nói: "Ta chính là Diệp gia một vị con tư sinh, đây chính là ta thân phận ."

Đại trưởng lão nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp quay đầu nhìn lướt qua, sau đó nói: "Đại trưởng lão, ở chỗ này, có ít nhất ba vị ngũ giới cường giả, hai vị chủ kỳ, thậm chí còn có mạnh hơn . Bọn họ núp trong bóng tối, đến, để cho ta đoán một chút, các ngươi là muốn động thủ với ta ?"

Đại trưởng lão tay phải giơ giơ, tức thì, âm thầm những người đó toàn bộ biến mất .

Nhánh lui những người đó chi về sau, đại trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, thần sắc có chút phức tạp, "Tiểu tử, ngươi là một cái tán tu kiếm tu, có thể đi tới nay thiên tình trạng này, dựa vào là không phải thiên phú, là lực ý chí, là kiếm tâm . Cái này chính là chúng ta xem trọng, bởi vì thiên phú gì gì đó, ở hầu hết thời gian, thật không có loại người như ngươi có cường đại lực ý chí nhân tới trân quý . Thế nhưng, chúng ta Cổ Kiếm Tông từ xưa đến nay, truyền thừa vô số năm, thực sự không muốn dẫn sói vào nhà ."

Dương Diệp cười nói: "Như Cổ Kiếm Tông không tin ta, ta có thể rời đi ."

Nghe vậy, cái kia đại trưởng lão tức thì hai mắt nhỏ bé híp lại, mà Dương Diệp cũng không có nói gì, xoay người rời đi!

Lúc này, hắn là tuyệt đối không thể biểu hiện muốn ở lại Cổ Kiếm Tông, hắn càng biểu thị muốn để lại, đối phương lại càng cho là hắn có chuyện . Tương phản, hắn càng phải ly khai, đối phương tiếp theo càng phải hắn lưu hạ!

Quả nhiên, tại hắn đi tới cửa đại điện lúc, cái kia đại trưởng lão đột nhiên lên tiếng, "Ngươi bây giờ chính là ta Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền ."

Dương Diệp nhìn về phía đại trưởng lão, đại trưởng lão cười nói: "Lâu ngày mới biết lòng người!"

Nói xong, hắn bấm tay một điểm, một viên lệnh bài xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Lệnh bài chi lên, có khắc một cái nho nhỏ thật chữ .

Đệ tử chân truyền lệnh bài!

Dương Diệp thu hồi lệnh bài, cái này lúc, đại trưởng lão lại nói: "Ở Cổ Kiếm Tông bên trong, ngươi có thể đi ba cái địa phương, kiếm động, kiếm bảo các, kiếm bảo các bên trong, có Thần khí, ngươi có thể đi thử thời vận, ở cái kia địa phương, ngươi không thể tuyển trạch chúng nó, chỉ có thể chúng nó tuyển trạch ngươi, nếu có Thần khí nguyện ý theo ngươi, vậy sẽ là của ngươi tạo hóa! Ngoại trừ này bên ngoài, còn có thể đến ta Cổ Kiếm Tông mỗi bên đại chỗ tu luyện tu luyện, những thứ kia địa phương, có nhất tinh thuần linh khí, đối với tu luyện của ngươi có trợ giúp rất lớn!"

"Kiếm động ?" Dương Diệp cố ý hỏi .

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đó là một cái ta Cổ Kiếm Tông bí cảnh, bên trong, có ta Cổ Kiếm Tông năm đó rất nhiều tiền bối tọa hóa, ở tọa hóa thời gian, bọn họ có sẽ đem truyền thừa của mình lưu lại, đương nhiên, truyền thừa xuống còn có bọn họ một thân bảo bối, đối với cái này chút, chúng ta Cổ Kiếm Tông từ trước tới giờ không mạnh mẽ bắt lấy! Tất cả tùy duyên!

Phàm là đệ tử chân truyền, hoặc đang đứng công lớn đệ tử đều có thể đi vào đụng đụng cơ hội, ngươi cũng có thể đi thử một chút!"

Dương Diệp gật đầu, "Được, có thời gian ta đi thử xem!"

Đại trưởng lão lại nói: "Ở chúng ta cái này địa phương, bình thường không có gì hạn chế, thế nhưng, một ngày tông môn có khẩn cấp lệnh triệu hoán, mặc kệ ở thần bí địa phương đều nhất định toàn lực chạy về, nếu không thì, sẽ phải chịu cực nghiêm trọng xử phạt, ghi nhớ kỹ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Điện trung, Dương Diệp nhìn thoáng qua lệnh bài trong tay, nhưng sau đó xoay người rời đi .

"Đi trước kiếm bảo các!" Kiếm Kinh đột nhiên nói .

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ngươi bây giờ nếu là đi kiếm động, hành vi hội khá là quái dị, rất có thể gây nên sự hoài nghi của bọn họ!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, đón lấy, hắn hướng kiếm bảo các phương hướng đi tới .

Ở Dương Diệp ly khai chi về sau, cái kia đại trưởng lão xuất hiện ở cửa vào đại điện, hắn nhìn chăm chú vào xa chỗ Dương Diệp bối ảnh, trầm mặc .

Không biết bực nào lúc, ở đại trưởng lão bên cạnh, xuất hiện một gã bạch phát mỹ phụ!

Mỹ phụ thoạt nhìn chỉ có chừng ba mươi tuổi, cái kia một đầu tuyết đầu bạc phát cũng không có làm cho nàng xem ra càng thương lão, bởi vì nàng da thịt tuyết bạch, không có một tia nếp nhăn, tương phản, cái kia một đầu tuyết đầu bạc phát ngược lại làm cho mỹ phụ thoạt nhìn có một phen đặc biệt ý nhị .

"Ngươi vẫn là có chút không yên lòng ?" Mỹ phụ đột nhiên nói .

Đại trưởng lão gật đầu, "Tuy là Diệp gia đã thừa nhận, thế nhưng, lai lịch của hắn, thiên phú của hắn, thực lực của hắn, thật quá không tầm thường! Hơn nữa, hắn đi tới bây giờ, nhất định có chính mình kỳ ngộ, nói hắn muốn gia nhập ta Cổ Kiếm Tông là vì cái gì kiếm kỹ, ta cũng là không tin!"

Mỹ phụ lắc đầu, "Ngươi suy nghĩ nhiều quá!"

Đại trưởng lão nhìn về phía mỹ phụ, "Người này tinh khiết chi tâm, cho dù có vài mục đích, cũng sẽ không là cái kia loại lòng muông dạ thú người, không phải, hắn cũng sẽ không đi tới bây giờ loại trình độ này . Ta Cổ Kiếm Tông hảo hảo đợi hắn, về phần hắn ngày sau đối đãi ta Cổ Kiếm Tông, đó là chuyện của hắn tình, nhưng là bây giờ, ta Cổ Kiếm Tông không thể trước bất nhân ."

Đại trưởng lão trầm mặc hồi lâu, nhưng sau khẽ gật đầu, "Hiểu ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía mỹ phụ, "Không nghĩ tới ngài sẽ tự thân xuất hiện xem hắn!"

Mỹ phụ ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Hắn thân lên, không đơn giản a!"

. . .

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2509: Chúng Ta Có Thể Nói Chuyện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi tới kiếm bảo các, ở lấy ra đệ tử chân truyền lệnh bài về sau, hắn thuận lợi tiến nhập kiếm bảo các .

Kiếm bảo các rất lớn, vô cùng lớn, giống như một cái thành nhỏ, cái này vượt ra khỏi Dương Diệp tưởng tượng . Rất nhanh, hắn phát hiện, nơi đây nhưng thật ra là nhất chỗ không gian độc lập .

Tu Du Không Gian!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ở bốn phía âm thầm, có một ít mịt mờ khí tức, không cần phải nói, đều là những thứ kia Thần khí!

Hơn nữa, số lượng dĩ nhiên cũng không ít, không sai biệt lắm có chừng ba mươi đạo, đây vẫn chỉ là hắn cảm nhận được!

Dương Diệp có chút kinh hãi, nơi này Thần khí dĩ nhiên như vậy nhiều!

"Không cần chấn kinh rồi!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Những thứ này là Cổ Kiếm Tông truyền thừa vô số năm truyền thừa xuống, đây chính là nội tình ."

Nội tình!

Dương Diệp khẽ gật đầu, có chút hiểu .

Đi một hồi, Dương Diệp phát hiện, cũng không có gì Thần khí tuyển trạch hắn, điều này làm cho hắn có chút xấu hổ!

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, hơi xúc động, như Tiểu Bạch ở nơi này, khả năng cái này toàn bộ kiếm bảo các Thần khí đều sẽ bị Tiểu Bạch làm đi . Đừng nói, nàng tuyệt đối có năng lực này!

Đáng tiếc, cái kia tiểu gia hỏa hiện tại không biết ở bên kia như thế nào tiêu sái đây!

"Đi vào bên trong!" Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp thu hồi tâm tư, tiếp tục hướng phía trước, rất nhanh, Kiếm Kinh thanh âm vang lên lần nữa, "Bên phải!"

Dương Diệp quay đầu, nơi ấy, vắng vẻ, chẳng có cái gì cả!

"Kiếm Vực!" Kiếm Kinh đạo.

Dương Diệp khẽ gật đầu, lặng lẽ thi triển ra Kiếm Vực, rất nhanh, ở Kiếm Vực bao phủ xuống, hắn thấy được một thanh kiếm!

Một thanh trong suốt kiếm!

Chân chính trong suốt, giống như là không khí đúc thành kiếm!

Nhìn thấy thanh kiếm này, Dương Diệp con mắt tức thì sáng lên, thanh kiếm này rất có ý tứ a!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia thanh kiếm sẽ trốn, Dương Diệp vội vàng dùng Kiếm Vực trấn áp lại cái kia thanh kiếm, ngay sau đó, hắn bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang trực tiếp bao phủ ở cái kia thanh kiếm, không ngờ, cái kia thanh kiếm dĩ nhiên phản kháng kịch liệt!

Không cho mặt mũi như vậy ?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó dùng Trấn Giới ấn trực tiếp đem bên ngoài trấn áp, không chỉ có như đây, hắn còn vận dụng Chư Thiên Ấn .

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở nơi này điện trung vang lên, "Đừng muốn hư quy củ!"

Quy củ!

Dương Diệp ngây cả người, cái này thì hắn đột nhiên vang lên, ở chỗ này, không thể dùng mạnh a!

Do dự xuống, Dương Diệp thu hồi hai quả ấn, cũng triệt hồi Kiếm Vực .

Cái kia thanh kiếm tức thì tiêu thất vô ảnh vô tung!

Dương Diệp nhún vai, cũng không đi cưỡng cầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn xoay người rời đi, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói; "Trước chờ một chút !"

Dương Diệp dừng bước lại, đang muốn nói, cái này lúc, hắn phát hiện, Kiếm Kinh đang cùng cái kia thanh kiếm liên hệ .

Quá không bao lâu, đột nhiên, phía trước cái kia chuôi trong suốt kiếm bay thẳng đến rồi Dương Diệp trước mặt, nhưng sau hóa thành một luồng kiếm quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày!

Cái kia thanh kiếm trực tiếp tiến nhập Dương Diệp thức hải!

"Cái này ?" Dương Diệp vẻ mặt kinh ngạc .

Kiếm Kinh nói: "Ta cùng với nó làm một vụ giao dịch!"

"Cái gì giao dịch ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh nói: "Trong vòng mười năm, trợ nó trở thành siêu Thần khí!"

Dương Diệp: "..."

Kiếm Kinh lại nói: "Đừng lo lắng, ngươi làm không được, thế nhưng, Tiểu Bạch làm được . Ở nơi này trong vòng mười năm, nó sẽ phối hợp ngươi ."

Dương Diệp cười hắc hắc, sau đó nói: "Kiếm Kinh, ngươi có thể hay không để cho trong này Thần khí đều cái kia gì, cái kia ...."

"Đừng suy nghĩ!"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ngươi thật sự cho rằng bọn họ sẽ để cho ngươi không kiêng nể gì cả lấy đi những thứ này Thần khí ? Không thể! Những thứ này là nội tình, lấy đi một thanh, đã để bọn họ có chút đau lòng . Đừng muốn lòng tham!"

Dương Diệp cười mỉa cười, sau đó rời đi đại điện, trong đại điện, vang lên một đạo tiếng thở dài!

Ly khai kiếm bảo các về sau, Dương Diệp cũng không có lập tức đi trước kia cái gì kiếm động, mà là về tới chính mình ở ở địa phương . Gian phòng bên trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tháp trung, Dương Diệp đem cái kia thanh kiếm kêu lên!

"Nó gọi: Vạn minh, là Cổ Kiếm Tông đã từng một vị thượng cổ cường giả để lại một thanh kiếm, đã từng cùng ta có qua mấy mặt chi duyên cớ . Nó đặc tính chính là trong suốt, đơn giản mà nói, nó xẹt qua không gian, là sẽ không tạo thành không gian ba động, nó là chân chánh không có dấu vết mà tìm kiếm . Như xứng trên(lên) ngươi Kiếm Hồ, ở thêm trên(lên) ngươi Kiếm Vực, làm phi kiếm chém ra, vậy thật xem như là quỷ thần khó lường ." Kiếm Kinh đạo.

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi vạn minh tức thì bay vào bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong .

Tâm niệm vừa động .

Nghìn dặm bên ngoài, một đóa bạch mây lặng yên một phân thành hai!

Vô thanh vô tức!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, thanh kiếm này thật rất có ý tứ, vừa rồi cái này một kiếm, không có kiếm quang, không có quỹ tích, liền một điểm khí tức cũng không có, đây là phi thường khủng bố đó a!

Như ở thêm trên(lên) Kiếm Vực, vậy kinh khủng hơn!

Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn xa chỗ, "Thanh kiếm này thêm trên(lên) ngươi Kiếm Vực, không đúng, coi như không cần Kiếm Vực, đều vô cùng có khả năng đơn giản miểu sát một vị ngũ giới cường giả! Ngươi lực lượng, tốc độ của ngươi, ngươi cái này phi kiếm uy lực, đã đạt đến trình độ nhất định, làm tốc độ cùng lực lượng đạt đến tới trình độ nhất định lúc, bọn họ những thứ kia ngũ giới cường giả lĩnh ngộ cái gì pháp tắc, còn có cái gì khác, đều là giả ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi cũng muốn nhớ kỹ, nếu có nhân lực lượng tốc độ đại phúc độ siêu việt ngươi, ngươi Kiếm Vực, cũng vô dụng. Bởi vì, đối phương vô cùng có khả năng ở ngươi Kiếm Vực còn chưa thi triển ra thì liền miểu sát ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, đạo lý này hắn tự nhiên là hiểu . Hơn nữa, cho dù có Kiếm Vực, cũng không có thể khinh thị bất kỳ người nào!

Một khi hắn Kiếm Vực bị đối phương mạnh mẽ phá vỡ, hậu quả kia là phi thường vô cùng nghiêm trọng!

Đang quen thuộc một cái cái kia chuôi không minh về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau đi trước kiếm động .

Kiếm động ở vào Cổ Kiếm Tông phía sau núi một mảnh quần sơn dãy núi sâu chỗ, nói là kiếm động, không bằng nói là Cổ Kiếm Tông Kiếm Mộ, nơi ấy, bỏ mình Cổ Kiếm Tông từ xưa đến nay vô số cường giả . Những thứ này cường giả ở năm đó, không có chỗ nào mà không phải là siêu cấp thiên tài, siêu cấp yêu nghiệt!

Bởi vì người bình thường, là không có tư cách tiến nhập kiếm động an nghỉ đấy!

Còn chưa tới gần kiếm động, Dương Diệp chính là phát hiện mấy đạo thần thức quét hắn thân lên, bất quá, ở đối phương thần thức đảo qua bên hông hắn lệnh bài lúc, đều là dồn dập thối lui!

Hiển nhiên, đối phương nhận ra thân phận của hắn!

Như hắn không phải đệ tử chân truyền, sợ là sớm đã bị đuổi đi!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới nhất chỗ cái động khẩu, cái động khẩu rất lớn, giống như một tòa cửa thành lớn, trường khoảng không có chừng mười mấy trượng!

Cửa động, nằm một gã ma y lão giả .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia ma y lão giả, hơi thi lễ, nhưng sau hướng bên trong động đi tới, cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên huyền phù ở tại Dương Diệp trước mặt, rất nhanh, kiếm đưa ngang một cái, chỉ vào Dương Diệp!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia ma y lão giả, sau đó lấy ra chính mình đệ tử chân truyền lệnh bài .

Nhưng mà cái kia thanh kiếm lại để ngang nơi ấy, cũng không nhúc nhích!

Dương Diệp nhíu mày, hắn lần nữa nhìn về phía cái kia lão giả, "Tiền bối, ta là đệ tử chân truyền!"

Ma y lão giả lật cả người, đưa lưng về phía Dương Diệp, không nói gì!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Một kiếm chém xuống, trước mặt hắn cái kia thanh kiếm trực tiếp bị chém bay, mà lúc, cách đó không xa cái kia lão giả đột nhiên đứng lên, Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, không nhìn thẳng lão giả, hướng bên trong sơn động đi tới!

Cho ngươi mặt mũi không biết xấu hổ, vậy hắn Dương Diệp khả năng liền sẽ không cho!

Đang ở Dương Diệp rung vào sơn động lúc, cách đó không xa cái kia lão giả bấm tay một điểm .

Xuy!

Một thanh kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, kiếm quang đâm thẳng Dương Diệp giữa chân mày .

Tốc độ cực kỳ nhanh, làm cho Dương Diệp đều kém chút không phản ứng kịp!

Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, tâm niệm vừa động, bên hông Kiếm Hồ bên trong, một thanh kiếm điện xạ mà ra .

Ầm!

Ở Dương Diệp trước mặt, một đạo rực rỡ kiếm quang đột nhiên bắn nhanh dựng lên, ngay sau đó, một thanh kiếm bay ngược mà ra!

Không xa chỗ, cái kia lão giả nhãn trung hiện lên vẻ kinh ngạc, "Có chút ý tứ!"

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở lão giả trước mặt, sau một khắc, một kiếm chém hạ!

Lão giả khẽ lắc đầu, "Không biết tự lượng sức mình a!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên kháp một cái kiếm quyết, trong sát na, từng đạo kiếm quang đột nhiên khóa ở tại Dương Diệp bốn phía .

"Khóa kiếm quyết!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Như ngươi vậy, tay phải đâm trước, tay trái ..."

Dương Diệp cũng không có hoài nghi Kiếm Kinh, trực tiếp nghe theo, tay phải giơ kiếm đâm ra .....

Xuy Xuy Xuy xuy!

Theo Dương Diệp nhất series động tác, khóa ở chung quanh hắn những thứ kia kiếm tức thì tiêu thất vô ảnh vô tung, không chỉ có như đây, cái kia lão giả càng là hướng sau liên tục lui mấy trượng khoảng cách!

"Làm sao có thể!"

Lão giả kinh ngạc nhìn Dương Diệp, "Ngươi làm sao có thể phá giải ta cái này khóa kiếm quyết! Chuyện này. .."

Lão giả thanh âm hơi ngừng, bởi vì Dương Diệp đã xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, một thanh kiếm bút thẳng hướng lấy lão giả chém xuống. Cùng này đồng thời, ở Dương Diệp bên hông, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra!

Hắn cũng không có dùng cái kia chuôi không minh, hắn sợ cái này lão đầu không phòng được, nhưng sau trực tiếp bị giết trong nháy mắt!

Ở chỗ này, đánh lộn có thể, náo một cái cũng được, thế nhưng, như ở chỗ này sát nhân, vậy thì có điểm không nói được! Hơn nữa, cái này lão đầu đối với hắn cũng không có sát ý!

Chứng kiến cái kia hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà đến, lão giả nhãn trung hiện lên vẻ kinh ngạc, thế nhưng động tác lại không chậm, bấm tay gật liên tục .

Xuy xuy!

Dương Diệp liền mang cái kia hai thanh kiếm trực tiếp bị một cường đại kiếm quang đẩy lui đủ đủ trăm trượng khoảng cách!

Dương Diệp sẽ xuất thủ lần nữa, mà lúc, cái kia lão giả tay phải hướng phía trước một trảo .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở Dương Diệp bốn phía vang vọng dựng lên, ngay sau đó, Dương Diệp không gian bốn phía bên trong đột nhiên nhiều vô số chuôi khí kiếm, những thứ này khí kiếm tầng tầng lớp lớp, kiếm nhọn toàn bộ bao phủ Dương Diệp!

Không chỉ có như đây, còn có một cường đại kiếm ý trấn áp Dương Diệp chỗ ở vị trí!

"Làm sao phá ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Một lát sau, Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Không phá được, siêu ra thực lực của ngươi bây giờ phạm vi, trừ phi vận dụng Kiếm Vực ."

Dương Diệp chớp chớp nhãn, nhưng sau hắn thu hồi kiếm, nhìn về phía xa chỗ cái kia lão giả, "Tiền bối, ta cảm thấy, chúng ta có thể hảo hảo nói chuyện!"

Lão giả: "..."

. . ..

PS: Hôm qua thiên gửi bản thảo đi mất, muốn đi đại bảo vệ sức khoẻ ..... Có hay không cùng nhau ? Ta mời khách!

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2510: Ngũ Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Nói chuyện ?"

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Không đánh ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không đánh không đánh, tổn thương hòa khí!"

Lão giả đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn lần nữa quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi là tân tấn thăng đệ tử chân truyền ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đúng vậy."

Lão giả khẽ gật đầu, "Thảo nào nhìn ngươi lạ mặt vô cùng."

Dương Diệp cười nói: "Lần đầu tiên tới!"

Lão giả quay đầu nhìn thoáng qua cái kia kiếm động, sau đó nói: "Biết quy củ không ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Lão giả nói: "Đi vào chi về sau, không thể xằng bậy, quấy rối đời trước nhóm nghỉ ngơi, minh bạch ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu!"

Lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau đi tới một bên tiếp tục nằm xuống.

Dương Diệp không có ở quản cái kia lão giả, tiến nhập kiếm động bên trong .

Ở Dương Diệp tiến nhập kiếm động về sau, cái kia lão giả đột nhiên hướng hắn bối ảnh nhìn thoáng qua, thần sắc có chút phức tạp!

...

Trong kiếm động không gian rất lớn, thế nhưng tia sáng có chút tối, có một loại mịt mờ không rõ cảm giác .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cái gì cũng không phát hiện .

Hắn đi một hồi về sau, sau đó nói: "Phát hiện chưa?"

Một lát sau, Kiếm Kinh thanh âm vang lên, "Hướng mặt trước đi!"

Đi về phía trước!

Dương Diệp gật đầu, tiếp tục thâm nhập sâu, đi cũng không lâu lắm, đột nhiên, ở trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một vị hư huyễn trong suốt nam tử!

Linh hồn thể ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, sau đó nói: "Tiền bối có việc ?"

Nam tử kia trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Sát khí quá nặng . Đáng tiếc, đáng tiếc!"

Nói xong, hắn xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Hắn có ý tứ ?"

Kiếm Kinh nói: "Hắn cảm nhận được ngươi trên người kiếm đạo khí tức, cho nên đi ra . Thế nhưng, ngươi trên người sát ý quá trọng quá trọng, cùng kiếm đạo của hắn không hợp ."

Dương Diệp lắc đầu cười, không có ở suy nghĩ nhiều, tiếp tục hướng xa chỗ đi tới .

Toàn bộ kiếm động phi thường vô cùng sâu, một đường lên, hắn lại gặp vài cái kiếm tu hồn phách, bất quá, những thứ này Cổ Kiếm Tông cường giả cũng không có tuyển trạch hắn .

Dương Diệp sẽ không để ý, phản chính, kiếm đạo của hắn đã hình thành, hắn không cần đi người khác đạo.

"Dừng hạ!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên vang lên .

Dương Diệp dừng bước lại, Kiếm Kinh thanh âm vang lên lần nữa, "Bên phải!"

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, ở bên phải phần cuối chỗ, xếp đặt một khối quang trụ . Mà ở cái kia quang trụ bên trong, xếp đặt một ít mảnh nhỏ, một ít xốc xếch mảnh nhỏ!

Kiếm Kinh bản thể!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, đang muốn đi tới, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Cẩn thận chút!"

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, đi tới cột sáng kia trước, bất quá, mới vừa đi tới quang trụ trước, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Lão giả vóc người kiều nhỏ, giống như một đứa bé, dung nhan thương lão, khuôn mặt trên(lên) nếp nhăn sâu dọa người!

Lão giả cũng không ngẩng đầu lên, "Ly khai!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói; "Cổ Nam!"

"Cổ Nam ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Hắn là thủ hộ cái này siêu thần khí người, không phải ngươi bây giờ có khả năng địch!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lão giả, cái này lúc, lão giả kia thần thức đột nhiên bao phủ ở hắn, không chỉ có như đây, một cổ vô hình uy áp trực tiếp áp hướng về phía hắn .

Dương Diệp chống cự lại này cổ uy áp, trong lòng hỏi, "Có biện pháp không ?"

Kiếm Kinh trầm mặc hồi lâu, "Không có biện pháp!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, cái kia Cổ Nam ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ly khai!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hắn nói: "Đại trưởng lão nói qua, ta có thể đợi ở chỗ này mặt tìm kiếm chính mình cơ duyên ."

Cổ Nam nói: "Đi chỗ khác tìm ."

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta ta cảm giác cơ duyên chính là ở đây!"

Nghe vậy, cái kia Cổ Nam chân mày cau lại .

Dương Diệp chân thành nói; "Tiền bối, không đùa giỡn với ngươi, ta cảm thấy cái kia bên trong cột ánh sáng đồ đạc đang kêu gọi ta, thật đấy!"

Cổ Nam gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi có phải muốn chết hay không ?"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, thế nhưng rất nhanh chính là khôi phục bình thường, "Tiền bối, đại trưởng lão nói, ta có thể ở nơi này thu được chính mình cơ duyên, ngươi bây giờ lại tới ngăn cản ta thu được cơ duyên, ngươi, ngươi có tin ta hay không đi nói cho đại trưởng lão ?"

Cổ Nam đạm thanh nói: "Ngươi đi cáo a! Nhanh đi!"

Không sợ ?

Dương Diệp có chút mộng, cái này lão đầu liền đại trưởng lão cũng không sợ ?

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm ở trong đầu hắn vang lên, "Hắn ở ta cái kia thời đại chính là Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão, ngươi cảm thấy hắn biết sợ sao?"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, cái kia Cổ Nam nhãn thần đã dần dần băng lạnh xuống .

Dương Diệp trầm mặc không nói, Kiếm Kinh bản thể ở nơi này, cứ như vậy rời đi, hắn là thật có chút không cam lòng a!

"Rời đi trước, lấy sau đang làm dự định!" Kiếm Kinh đạo.

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau nhìn về phía cột sáng kia, "Tiền bối , ta muốn những thứ này, muốn thế nào mới có thể có được những thứ này ?"

Rất thẳng bạch!

Cổ Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Tông chủ, hoặc trở thành ta Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, như thế nào đây?"

Tông chủ! Thiếu tông chủ!

Dương Diệp nhíu mày, quá con mẹ nó phiền toái!

"Đừng xung động!"

Kiếm Kinh thanh âm vang lên lần nữa, "Người này thực lực, không phải ngươi bây giờ có khả năng địch, dù cho ngươi thi triển Kiếm Vực, cũng không phải hắn địch thủ . Lại người, coi như ngươi chiến thắng hắn, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông cái khác cường giả ngươi muốn như thế nào ứng đối ? Rời đi trước, ngày sau ở mưu chèo ."

Dương Diệp nỗ lực để cho mình bình tĩnh lại, hắn gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cổ Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp bối ảnh, ở xác nhận Dương Diệp ly khai chi về sau, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp trực tiếp rời đi kiếm động, ở cửa, hắn nhìn thoáng qua cái kia nằm cách đó không xa lão giả, nhưng sau đó xoay người rời đi

.

Dương Diệp về tới trụ sở của mình, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Vô cùng không cam lòng a!

Dương Diệp rất là không cam lòng, Kiếm Kinh bản thể đang ở gang tấc, cũng là không pháp thu được!

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nói: "Kiếm Kinh, ngươi có thể hiện thân sao?"

Kiếm Kinh từng tại Cổ Kiếm Tông địa vị tuyệt đối là cao vô cùng, như nàng hiện thân, Cổ Kiếm Tông chắc là sẽ không làm khó nàng .

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Ta như hiện thân, khả năng phải cả đời ở lại chỗ này ."

Dương Diệp trầm mặc không nói .

Kiếm Kinh nói: "Không bằng ngươi trực tiếp trở thành thiếu tông chủ được rồi!"

Dương Diệp: "..."

Kiếm Kinh nói: "Ở Cổ Kiếm Tông, thiếu tông chủ quyền lợi khá lớn, bởi vì tông chủ cơ bản đều là đang bế quan tu luyện, cho nên, bên trong tông tất cả cao thấp sự vật cơ bản đều là thiếu tông chủ đang làm . Như ngươi trở thành thiếu tông chủ, ngươi có thể danh chánh ngôn thuận lấy đi ta bản thể ."

Dương Diệp cười khổ, "Kiếm Kinh, cái này thiếu tông chủ rất dễ thực hiện sao? Ngươi không thấy được sao? Cổ Kiếm Tông cao tầng đối với ta vốn là có chút phòng bị, ta hiện tại lại đi cạnh tranh cái gì thiếu tông chủ, bọn họ tuyệt đối sẽ hoài nghi ta, cái kia lúc, cái được không bù đắp đủ cái mất a!"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp xuất hiện ở Kiếm Kinh trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, sau đó nói: "Ta Dương Diệp không chơi những thứ kia giả, ta đúng là muốn giúp ngươi đoạt lại ngươi bản thể, nhưng là bây giờ ..."

Nói đến đây, hắn lắc đầu cười khổ, việc này, thật quá phiền toái .

Kiếm Kinh gật đầu, không nói gì thêm .

Dương Diệp thấp giọng thở dài, cứ như vậy ly khai, mặc kệ Kiếm Kinh, việc này hắn vẫn có chút không làm được tới. Thế nhưng, muốn trở thành cái gì đó Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, tuyệt đối không phải nhất chuyện đơn giản tình .

Phải nói vô cùng không đơn giản!

Phải biết, hiện tại Cổ Kiếm Tông nhưng là đều ở đây phòng bị hắn!

Mà hắn nếu như bây giờ còn muốn đi cạnh tranh cái gì thiếu tông chủ, không hề nghi ngờ, Cổ Kiếm Tông nhất định sẽ càng thêm hoài nghi hắn . Hơn nữa, một ngày trở thành thiếu tông chủ, cái kia lúc, hắn phải nên làm như thế nào đối mặt Cổ Kiếm Tông ? Phải biết, hắn chính là Dương Diệp, mà không phải Diệp Dương!

Đến lúc, sợ là chỉ biết càng thêm phiền phức a!

Bất quá, hắn vẫn muốn đi thử xem!

Người cả đời này, làm việc chỉ cầu một cái vấn tâm không thẹn, cứ như vậy mặc kệ Kiếm Kinh, buông tay rời đi, hắn là thật không làm được tới!

Thế nhưng, hắn không thể tự kiềm chế chủ động đưa ra muốn làm thiếu tông chủ, nhất định phải làm cho Cổ Kiếm Tông cảm thấy hắn là thiếu tông chủ một lòng nhân tuyển, làm cho Cổ Kiếm Tông chính mình đưa ra!

Ầm!

Ở nơi này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên từ cái này Kiếm Tông sau sơn dãy núi phóng lên cao .

Cái này đạo khí tức tiếng tức thì cắt đứt Dương Diệp cùng Kiếm Kinh tâm tư, hai người nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, hai người tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm Tông sau sơn dãy núi, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh đi tới tiểu long địa bàn, lúc này, tiểu long nằm tại mặt đất, ở nó thân lên, từng đạo khí tức cường đại không ngừng chấn động mà ra .

Những khí tức này không ngừng chấn động không gian chung quanh, như không phải cái này thế giới bị rương trúc lão giả tăng mạnh quá, những khí tức này đủ để chấn vỡ cái này Hồng Mông Tháp bên trong thế giới!

Mà tiểu long hình thể đã ở dần dần biến đại!

Muốn tấn cấp!

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, cái này tiểu long đang phục dụng cái kia nguyên giới đan về sau, hiển nhiên là muốn đề thăng mình .

Hiện tại tiểu long là tứ giới, ở đề thăng, vậy coi như là ngũ giới!

Hơn nữa, còn không phải bình thường ngũ giới!

Cứ như vậy, ở Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn kỹ xuống, ở khoảng chừng quá nửa canh giờ về sau, tiểu long quanh thân đột nhiên truyền đến từng đạo thanh thúy thanh, ngay sau đó, tiểu long mở hai mắt ra!

Mắt rồng bên trong, kim quang thiểm thước!

Tiểu long đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, một cái quái vật lớn để ngang phía chân trời đám mây bên trong, ngay sau đó, từng đạo tiếng rồng ngâm không ngừng ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong vang vọng dựng lên .

Ngũ giới!

Tiểu long rốt cục đột phá chính mình một cửa ải kia, đạt tới ngũ giới!

Dương Diệp cười cười, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Tiểu Ngưu phương hướng, rất nhanh, hắn đi tới Tiểu Ngưu địa bàn, Tiểu Ngưu ngồi trên mặt đất lên, hai mắt nhắm nghiền . Tại hắn quanh thân, cũng là tản ra từng đạo khí tức cường đại ba động!

Cổ hơi thở này, căn bản không phải tứ giới đại yêu khí tức!

Ngoại trừ Tiểu Ngưu bên ngoài, Dương Diệp còn phát hiện, còn lại vài đầu đại yêu quanh thân khí tức đều so với trước đây mạnh rất nhiều!

Trong đoạn thời gian này, Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, bởi vì hắn sợ những thứ này đại yêu xuất hiện cái gì ngoài ý muốn . Phải biết, tấn cấp cho tới bây giờ đều không phải là thuận buồm xuôi gió đấy! Hắn nhất định tự thân nhìn!

Cứ như vậy, nhất thiên về sau, Tiểu Ngưu đột phá tứ giới, đạt tới ngũ giới!

Hai thiên về sau, cái kia Thái Cổ Lệ Hổ cũng đạt tới ngũ giới!

Mười thiên về sau, Hồng Mông Tháp bên trong hết thảy đại yêu toàn bộ đều đạt tới ngũ giới!

Sáu con ngũ giới đại yêu!

. . ..

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2511: Trong Vòng Ba Năm, Có Ta Ở Đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phi thăng đài lên, vài đầu đại yêu tề tụ!

Lúc này, chúng nó đã không phải là tứ giới, mà là ngũ giới!

Ngũ giới cùng tứ giới khái niệm là hoàn toàn bất đồng, có thể nói, bây giờ Dương Diệp, sở hữu một chi cường đại quân đoàn!

Phi thăng đài lên, Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu long chờ đại yêu, sau đó nói: "Tuy là các ngươi đã đạt được ngũ giới, thế nhưng, tu luyện không được có thể buông lỏng xuống . Tiểu long, Nhị Nha không ở, hiện tại ngươi chính là đại ca, ngươi phải dẫn bọn họ cùng nhau tu luyện, mang theo bọn họ cùng đi lão Lôi Trì đúc luyện nhục thân, nếu có người nào lười biếng, hoặc không phục, ngươi hẳn biết phải làm sao chứ ?"

Tiểu long liền vội vàng gật đầu, hắn đương nhiên biết phải làm sao!

Ở giao cho tiểu long chờ đại yêu nhất series sự tình về sau, Dương Diệp chính là ly khai Hồng Mông Tháp .

Cổ Kiếm Tông!

Đi dạo một vòng Cổ Kiếm Tông!

Nguyên bản hắn là nghĩ tại đạt được Kiếm Kinh bản thể sau liền lập tức rời đi nơi này, nhưng là bây giờ, hắn không được không ở nơi này dừng lại một chút!

Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông sau sơn, ở sau sơn chỗ, có một khối to lớn thác nước, dòng nước tự đỉnh núi trút xuống mà xuống, nhất sau rơi vào cái kia đàm trung, văng lên bọt sóng vạn vạn đóa, rất là đồ sộ .

Dương Diệp đi tới cái kia thác nước cuối cùng, đột nhiên, bên hông hắn Kiếm Hồ khẽ run lên, một cái kiếm quang điện xạ mà ra .

Xuy!

Xa chỗ, cái kia thác nước trong nháy mắt bị vươn người chặt đứt!

Một kiếm đoạn thủy lưu!

Hắn bây giờ kiếm, có thể nói là phi thường nhanh vô cùng!

"Rất nhanh kiếm!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp phía sau vang lên .

Dương Diệp xoay người, người tới chính là cái kia Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão .

Dương Diệp hướng về phía đại trưởng lão hơi thi lễ, "Gặp qua đại trưởng lão!"

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Ngươi đi kiếm động ."

Dương Diệp gật đầu .

Đại trưởng lão đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ta nghe nói, ngươi muốn cái kia bên trong cột ánh sáng mảnh nhỏ ."

Dương Diệp lần nữa gật đầu .

Đại trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi biết những thứ kia là cái gì ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không biết, bất quá, ta có thể cảm giác được, vài thứ kia bất phàm ."

Đại trưởng lão nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười nói: "Đại trưởng lão có chuyện sao?"

Đại trưởng lão nói: "Vài thứ kia, là ta Cổ Kiếm Tông chí bảo ."

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ngươi nói để cho ta có thể đi vào bên trong tìm kiếm mình cơ duyên!"

Đại trưởng lão đạm thanh nói: "Vài thứ kia, chỉ có tông chủ cùng thiếu tông chủ có quyền sử dụng ."

Dương Diệp nhìn về phía đại trưởng lão, "Đại trưởng lão đối với ta một mạch rất đề phòng, phải nói, Cổ Kiếm Tông một mạch đối với ta có đề phòng, nguyên nhân đây, mặc kệ ta ở Cổ Kiếm Tông làm cái gì, Cổ Kiếm Tông đều sẽ một mạch nhìn chằm chằm ta, đúng không ?"

Đại trưởng lão gật đầu, rất thẳng bạch!

Dương Diệp cười nói: "Cái kia đại trưởng lão các ngươi vì sao còn phải ta tiến nhập Cổ Kiếm Tông ?"

Đại trưởng lão đi tới một bên, nhìn cái kia thác nước, nhẹ giọng nói: "Diệp Dương, ngươi biết, chúng ta không có pháp cự tuyệt ngươi . Bởi vì, ngươi thật rất yêu nghiệt, chúng ta Cổ Kiếm Tông tuổi trẻ nhất đại cần phải có ngươi một người như vậy . Thế nhưng, đối với ngươi, chúng ta vẫn luôn có cảnh giác, điểm ấy ta ta cũng không gạt ngươi ."

Nói đến đây, hắn xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi tới Cổ Kiếm Tông, đến cùng là vì cái gì ?"

Hiển nhiên, cái này đại trưởng lão là muốn cùng Dương Diệp mở rộng cửa thấy núi .

Dương Diệp đi tới đại trưởng lão bên cạnh, hắn vỗ vỗ bên hông mình Kiếm Hồ, ba thanh phi kiếm huyền phù ở tại trước mặt của hắn, ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn lấy ra hai ấn, cùng với vạn giới đồ .

Sáu cái Thần khí!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đại trưởng lão, "Đại trưởng lão, ngươi thấy được, Thần khí, ta không thiếu, kiếm kỹ, ta cũng không thiếu ."

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Cái này ta biết, cho nên, chúng ta mới tốt kỳ, ngươi đến tột cùng muốn cái gì!"

Dương Diệp cười nói: "Nếu như ta nói ta muốn phá vỡ Cổ Kiếm Tông, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Đại trưởng lão khẽ lắc đầu, "Mục đích của ngươi hẳn không phải là cái này, ta cảm giác được, ngươi đối với Cổ Kiếm Tông cũng không có địch ý ."

Dương Diệp đi tới trước thác nước, "Đại trưởng lão, ngươi nên cảm thụ được ta kiếm tâm cùng kiếm đạo, trái lương tâm việc, ta sẽ không đi làm . Ta tới Cổ Kiếm Tông, đúng là có chút nhỏ mục đích, thế nhưng, ta có thể bảo đảm, ta đối với Cổ Kiếm Tông không có ác ý ."

Đối với Cổ Kiếm Tông không có ác ý!

Đại trưởng lão nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Vậy ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì ?"

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì .

Kiếm Kinh chuyện tình, hắn hội tận lực đi làm, cố gắng hết sức của mình, thế nhưng, như vẫn là không được, đó cũng là không có cách nào .

Còn cường đoạt, vậy khẳng định là không được, bởi vì hắn căn bản đoạt không qua cái này Cổ Kiếm Tông!

Đại trưởng lão cũng không có đang hỏi .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta nghĩ muốn cái kia bên trong cột ánh sáng những mãnh vụn kia!"

Nghe vậy, đại trưởng lão hai mắt nhỏ bé híp lại .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía đại trưởng lão, "Có thể chứ ?"

Đại trưởng lão nói: "Đây chính là mục đích thật sự của ngươi ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là ta mục đích thực sự!"

Đại trưởng lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi biết những mãnh vụn kia lai lịch, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Biết ."

"Ngươi đến tột cùng là người phương nào!" Đại trưởng lão hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Diệp Dương . Sở dĩ biết những mãnh vụn kia lai lịch, là bởi vì một ít kỳ ngộ!"

Hắn cuối cùng vẫn tuyển trạch cùng Cổ Kiếm Tông chân chính khai môn kiến sơn đàm luận một lần, không phải, Cổ Kiếm Tông cao tầng phòng bị hắn, hắn cả đời đều không có có cơ hội tìm được Kiếm Kinh bản thể mảnh nhỏ!

Cùng cái này dạng, không bằng mở ra nói!

Đại trưởng lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nhất thiên sau cho ngươi trả lời thuyết phục, như thế nào ?"

Dương Diệp gật đầu .

Đại trưởng lão xoay người rời đi!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn xa chỗ cái kia thác nước, rơi vào trầm tư .

Đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, hắn phát hiện, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng không có xấu như vậy, phải nói, một cái địa phương, có người tốt, cũng có phần tử xấu . Thế nhưng, như Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc đại chiến bắt đầu, cái kia lúc, bất kể là người tốt hay là người xấu, sợ là đều phải chết a!

Mà Cổ Kiếm Tông, sợ là cũng sẽ có vô số kiếm tu vẫn lạc, thậm chí Mặc Nhã các nàng đều sẽ vẫn lạc!

Dương Diệp tự giễu cười, chính mình dĩ nhiên đi quan tâm những thứ này.

Lắc đầu, Dương Diệp ly khai tại chỗ, về đến phòng về sau, hắn lập tức tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Tu luyện!

Với hắn mà nói, hiện tại vừa có thời gian sẽ tu luyện .

Đặc biệt cái kia chuôi vạn minh phi kiếm, hắn bây giờ còn không pháp hoàn toàn vận dụng cái kia chuôi phi kiếm, phải nói, không pháp đem cái kia chuôi phi kiếm uy lực nhất đại hóa .

Đám mây bên trong, Dương Diệp hai mắt khép hờ, Kiếm Vực thi triển ra, ở Kiếm Vực trợ giúp xuống, hắn có thể đủ rõ ràng cảm nhận được chu vi trong ngàn dặm tất cả, cho dù là một con kiến một cái nhỏ bé động tác, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được .

Đột nhiên, hắn Kiếm Hồ biết ở vạn minh ra Kiếm Hồ .

Nghìn dặm bên trong, chỉ cần Dương Diệp nghĩ, thanh kiếm này sẽ xuất hiện ở đâu có!

Đây là bực nào tốc độ ?

Như hắn khai mở Kiếm Vực, hắn có chín mươi phần trăm chắc chắn, có thể dùng chuôi này vạn minh ở lặng yên không một tiếng động hạ miểu sát một vị ngũ giới cường giả, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là đối phương không có đối với hắn tiến hành phòng bị! Một gã ngũ giới cường giả toàn lực phòng bị xuống, muốn miểu sát, vẫn là phi thường phi thường khó khăn!

Nhất thiên về sau, một gã thanh niên kiếm tu đi tới Dương Diệp được chỗ .

Cửa, thanh niên kiếm tu hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Diệp Sư Huynh, đại trưởng lão cho đòi ngươi!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Làm phiền dẫn đường!"

Thanh niên kiếm tu lần nữa thi lễ, nhưng sau mang theo Dương Diệp xoay người rời đi .

Nghị Sự Điện .

Thanh niên kiếm tu đem Dương Diệp mang tới Nghị Sự Điện sau chính là xoay người rời đi, Dương Diệp đi vào điện trung, ở trong đại điện, Dương Diệp gặp được cái kia đại trưởng lão, còn có một gã mỹ phụ .

Đại trưởng lão giới thiệu tên kia mỹ phụ, "Vị này chính là tuyết trưởng lão! Chúng ta Cổ Kiếm Tông ngoại trừ tông chủ ra đệ nhất nhân ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua mỹ phụ kia, nhưng sau hơi thi lễ, "Gặp qua tuyết trưởng lão!"

Tuyết trưởng lão khẽ gật đầu, nhưng sau đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Ngươi tới ta Cổ Kiếm Tông mục đích là vì những mãnh vụn kia ?"

Dương Diệp gật đầu .

Tuyết trưởng lão nói: "Ngươi nên biết những mãnh vụn kia lai lịch, đây chính là siêu Thần khí ."

Dương Diệp cười nói: "Ở trân quý, cũng bất quá là một kiện Thần khí

."

Tuyết trưởng lão mỉm cười, "Ngươi nói ngược lại cũng đúng . Ta cũng không cùng ngươi vòng vo, ngươi muốn món đó phá toái siêu Thần khí, nhất định là có mục đích của ngươi, ta không hỏi tới, bất quá, món đó siêu Thần khí là ta Cổ Kiếm Tông, có đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiện tại cũng là Cổ Kiếm Tông đệ tử!"

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Như ngươi thật là ta Cổ Kiếm Tông đệ tử, đừng nói nhất kiện phá toái siêu Thần khí, coi như là nhất kiện hoàn chỉnh siêu Thần khí ta Cổ Kiếm Tông cũng cam lòng cho nhường ra đi! Nhưng tiếc là, ngươi cũng không phải là, đúng không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Tiền bối, các ngươi cứ việc nói thẳng đi."

Tuyết trưởng lão cười cười, "Được, vậy nói thẳng . Chúng ta đây, có chút cố kỵ, cố kỵ ngươi được những mãnh vụn kia chi về sau, liền rời đi Cổ Kiếm Tông, đến lúc, chúng ta Cổ Kiếm Tông nhưng là cả người cả của hai mất a! Không chỉ có như đây, còn khả năng sẽ bị thiên hạ chế nhạo . Ngươi cảm thấy, chúng ta cái này gánh ưu có nên hay không đâu?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Hẳn là!"

Tuyết trưởng lão nói: "Ngươi muốn món đó siêu Thần khí mảnh nhỏ, liền nhất định trở thành ta Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, hơn nữa còn là thật tâm thật ý trở thành ta Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, có thể ?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Năm năm, ta tối đa chỉ có thể ở Cổ Kiếm Tông đối đãi năm năm!"

"Vì sao ?" Tuyết trưởng lão hỏi .

Dương Diệp nhìn thẳng tuyết trưởng lão, "Ba năm về sau, Cổ Kiếm Tông dung không hạ ta!"

Tuyết trưởng lão cùng cái kia đại trưởng lão ngây ngẩn cả người .

Chuyển chớp mắt, tuyết trưởng lão đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười rất lớn, sau một lúc lâu, nàng lắc đầu, "Ngươi thật là tự tin a! Phải nói tự đại!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Thứ cho ta nói thẳng, khả năng không dùng được ba năm!"

Tuyết trưởng lão thu hồi tiếu dung, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi dựa vào cái gì nói như vậy ?"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía cái kia bên phải, trong góc kia, đứng một gã lão giả kiếm tu, là một gã ngũ giới đỉnh phong cường giả .

Làm Dương Diệp nhìn về phía cái kia lão giả lúc, đại trưởng lão thần sắc tức thì đề phòng không gì sánh được, sau một khắc, hai thanh phi kiếm tự bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong Phi Trảm mà ra, tốc độ cực nhanh, làm cho trong sân đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão vì đó động dung .

Xa chỗ, cái kia lão giả phản ứng cực nhanh, ở phi kiếm chém ra cái kia nhất chớp mắt, lưỡng đạo kiếm quang tức thì bắn nhanh mà ra, trực tiếp ngăn trở Dương Diệp cái kia hai thanh phi kiếm .

Nhưng mà ở nơi này nhất chớp mắt, cái kia trưởng lão thân thể trực tiếp cương cứng .

Bởi vì một thanh kiếm vô hình đã để ở tại bộ ngực hắn!

Nhìn thấy một màn này, cái kia tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão thần sắc tức thì ngưng trọng .

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia chuôi vạn minh bay ngược trở về hắn Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia tuyết trưởng lão, "Trong vòng ba năm, có ta ở đây, Cổ Kiếm Tông tuổi trẻ nhất đại, lỗ mũi có thể hướng thiên hết giận!"

.....

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2512: Ngươi Muốn Vô Địch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cao điệu!

Cuồng vọng!

Cái này ngay tại lúc này Dương Diệp!

Mà hắn muốn chính là như vậy, lúc này như còn khiêm tốn nói, Cổ Kiếm Tông dựa vào cái gì tin tưởng hắn ? Cổ Kiếm Tông dựa vào cái gì làm cho hắn làm thiếu tông chủ ?

Nên khiêm tốn lúc, được khiêm tốn, thế nhưng, nên cao điệu lúc, phải cao điệu!

Nghe được Dương Diệp, toàn bộ đại điện bên trong đột nhiên yên tĩnh lại .

Quá hồi lâu, tuyết trưởng lão nói: "Đi theo ta!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau đi theo .

Dương Diệp theo tuyết trưởng lão đi tới một tòa trống rỗng đại điện bên trong, ở cái tòa này trống rỗng đại điện bên trong, xếp đặt từng cục linh bài!

Những thứ này người, đều là đã từng Cổ Kiếm Tông cường giả .

Tuyết trưởng lão hướng về phía những thứ kia linh bài hơi thi lễ, sau đó nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ, cạnh tranh rất lớn, ta Cổ Kiếm Tông có thể theo thượng cổ đi tới bây giờ, toàn bộ nhờ từng vị đời trước nỗ lực cùng hi sinh ."

Nói đến đây, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi biết Hoang Tộc chứ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Tuyết trưởng lão nói: "Hoang Tộc hiện, điều này đại biểu bọn họ nhất định sẽ lần nữa quyển thổ mà tới. Mà lần này, ta Cổ Kiếm Tông còn có thể hay không thể lưu lại, còn có thể hay không thể tiếp tục truyền thừa tiếp, là nhất ẩn số!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hoang Tộc rất mạnh sao?"

Tuyết trưởng lão cười nói: "So với ngươi tưởng tượng còn mạnh hơn! Đặc biệt cái kia vị Hoang Đế, hắn hiện tại, có thể nói là trong trời đất này một trong mấy người mạnh nhất!" Nói đến đây, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp cũng trầm mặc .

Quá hồi lâu, tuyết trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, "Hết thảy thế lực đều sẽ vì mình tìm kiếm một cái đường lui, ta Cổ Kiếm Tông cũng không ngoại lệ . Chúng ta những thứ này lão gia hỏa, một mạch đang tìm một người, một cái có thể mang theo ta Cổ Kiếm Tông hạ nhất đại tiếp tục đi tới đích người."

"Có ý tứ ?" Dương Diệp không giải khai .

Tuyết trưởng lão cười nói: "Ta ý tứ chính là, đại chiến bắt đầu, chúng ta những thứ này lão gia hỏa khả năng đều sẽ chết trận . Thế nhưng, tông môn truyền thừa không thể mất đi . Lão một đời khả năng đều sẽ tiêu thất, thế nhưng, tuổi trẻ nhất đại nhất định sống sót . Ta đơn giản nói với ngươi đi, nếu như chúng ta thua, chúng ta càng cần nữa tuổi trẻ nhất thay thế chúng ta Cổ Kiếm Tông truyền thừa tiếp, mà nếu như chúng ta thắng, cái kia lúc, chúng ta đồng dạng cần tuổi trẻ nhất đại tới đảm đương nổi truyền thừa đại đảm nhiệm!"

Nghe thế, Dương Diệp có chừng chút hiểu .

Hỏa chủng!

Bất kể là Cổ Kiếm Tông, cũng hoặc cái gì khác thế lực, đều sẽ cho mình bảo lưu một điểm hỏa chủng, cứ như vậy, dù cho chiến bại, Cổ Kiếm Tông cũng không trở thành hoàn toàn biến mất ở thế gian này .

Ở nói đơn giản một chút chính là, đây là Cổ Kiếm Tông chờ thực lực lưu chuẩn bị ở sau .

Một cái chuẩn bị ở sau!

Cái này lúc, tuyết trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, "Bất kể là thắng vẫn thua, chúng ta đều cần một cái thực lực mạnh mẽ thanh niên nhân dẫn theo ta Cổ Kiếm Tông tuổi trẻ nhất đại tiếp tục đi tới đích . Mà ta Cổ Kiếm Tông nhiều năm như vậy sở dĩ không thiếu tông chủ cái này vị trí, cũng là bởi vì ở chờ một người như vậy . Ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn tự nhiên minh bạch tuyết trưởng lão ý tứ, đảm đương nổi cái này thiếu tông chủ, chính là gánh vác một cái trách nhiệm, thật to trách nhiệm!

Tuyết trưởng lão đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi rất thích hợp, ngươi là ta đã thấy tuổi trẻ nhất đại quái dị nhất nhân một trong, ta Cổ Kiếm Tông Cổ Nghiệt tuy là cũng cực kỳ yêu nghiệt, thế nhưng, hắn đối với thiếu tông chủ cái này vị trí không có hứng thú, hơn nữa, hắn tính cách chất phác, chỉ học kiếm, nhân tình thế cố đều không hiểu nhiều, hắn không thích hợp làm người dẫn đầu . Thế nhưng ngươi bất đồng, ngươi hiểu nhân tình thế cố, hầu hết thời gian, da mặt còn rất dầy, đương nhiên, chính là tính cách có chút quá kích, dễ dàng gặp rắc rối, bất quá, còn tuổi trẻ, có thể lý giải!"

Dương Diệp đầu đầy hắc tuyến, đây là đang khen hắn sao?

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi có thể làm được không ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Như hắn bằng lòng, vậy thì đồng nghĩa với khơi mào một cái trọng trách a!

Cái này trọng trách, không có chút nào nhẹ.

Cái này lúc, tuyết trưởng lão lại nói: "Có chỗ tốt, trở thành ta Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, chính là ta Cổ Kiếm Tông tông chủ dưới đệ nhất nhân, coi như là ta, hầu hết thời gian cũng phải nghe lệnh của ngươi . Không chỉ có như đây, ta Cổ Kiếm Tông hết thảy tài nguyên đều sẽ nghiêng ngươi, toàn lực giúp ngươi đề thăng ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta suy nghĩ!"

Nói xong, hắn xoay người đi ra đại điện .

Làm Dương Diệp đi ra đại điện một khắc kia, tuyết trưởng lão cũng là nở nụ cười .

Cái này lúc, Cổ Kiếm Tông đại trưởng lão xuất hiện ở tuyết trưởng lão trước mặt .

"Ngươi là đang khảo nghiệm hắn ?" Đại trưởng lão hỏi .

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Hắn gánh chịu nổi ! Bất quá, ta thật cao hứng, vui vẻ hắn cũng không có lập tức bằng lòng . Như hắn lập tức bằng lòng, ý vị này hắn tâm lý căn bản không có Cổ Kiếm Tông, không có có trách nhiệm . Thế nhưng, hắn cự tuyệt . Ý vị này, hắn đang do dự, bởi vì hắn rất tinh tường, một ngày hắn bằng lòng, hắn sẽ gánh vác cái này trách nhiệm . Sự do dự của hắn, lo nghĩ của hắn, đều ở đây nói cho chúng ta biết, hắn rất coi trọng mình hứa hẹn!"

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Quả thực ."

Tuyết trưởng lão đi tới điện bên ngoài, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, "Cái kia vị Hoang Đế, hắn chẳng mấy chốc sẽ mang theo Hoang Tộc tới Vĩnh Hằng Quốc Độ . Lúc này đây, không phải Hoang Tộc vong, chính là ta Vĩnh Hằng Quốc Độ vong, hoặc có lẽ là, hai bên đều vong ."

"Cổ Nghiệt hắn ..." Đại trưởng lão muốn nói lại thôi .

Tuyết trưởng lão nhẹ giọng nói: "Hắn thuở nhỏ ở ta Cổ Kiếm Tông trưởng lớn, là thích hợp nhất thiếu tông chủ nhân chọn người, thế nhưng, hắn tính tình thiên lãnh, ở Cổ Kiếm Tông đều không có một bằng hữu . Ở Cổ Kiếm Tông đệ tử trong lòng, hắn thật cao ở lên, quá có khoảng cách cảm . Hắn không thích hợp làm người dẫn đầu, mà Diệp Dương lại bất đồng, hắn hiểu nhân tình thế cố, mặc dù có chút cực đoan, thế nhưng bình thường thời điểm, vẫn hiểu phân tấc . Hắn thích hợp hơn!"

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Như hắn tâm ở ta Cổ Kiếm Tông, vậy thì càng tốt hơn!"

Tuyết trưởng lão ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, giữa chân mày mang theo một ưu sầu .

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ một mảnh yên tĩnh, thế nhưng tất cả mọi người rất tinh tường, phần này bình tĩnh chẳng mấy chốc sẽ tiêu thất .

Thay vào đó chính là hủy diệt!

Hoang Tộc đến, sẽ cho Vĩnh Hằng Quốc Độ tạo thành hủy diệt tính đả kích!

Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân đã chuẩn bị sẵn sàng chiến đấu, thế nhưng, bọn họ cũng chuẩn bị chuẩn bị ở sau .

Mỗi cái thế lực đều sẽ cho mình lưu lại một chút hỏa chủng!

Tông môn có thể diệt, thế nhưng, truyền thừa được lưu hạ a!

...

Dương Diệp đi tới nhất chỗ thềm đá xuống, hắn ngồi xuống .

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm ở trong đầu hắn vang lên, "Không cần miễn cưỡng chính mình, thật, ngươi đã tận lực ."

Dương Diệp cười khổ .

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Các ngươi người có một vận mệnh nói, đối với chúng ta những thứ này linh mà nói, cũng có, cái này hoặc giả chính là ta mệnh . Hơn nữa, ta hiện tại mặc dù không có bản thể, thế nhưng linh vẫn còn, coi như không có những thứ kia bản thể, muốn một lần nữa tu luyện ra một cái mới bản thể đến, cũng không phải là không thể được!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi liền đừng muốn gạt ta!"

Một lần nữa tu luyện một cái bản thể ?

Như vậy cũng tốt so với nhân loại nhục thân, nhục thân như phá hủy, quả thực có thể tu luyện ra một cái nhục thân, thế nhưng, đó đã không phải là mình nguyên lai thân thể . Đây chính là rất nhiều người vì sao sẽ không đi đơn giản đoạt xác nguyên nhân, bởi vì, cái kia không phải là mình chân chính nhục thân .

Hơn nữa, Kiếm Kinh muốn tu luyện ra một cái mới bản thể, bực nào nó khó ? Siêu thần khí bổn nguyên, há là có thể đơn giản tu luyện ra được ?

Kiếm Kinh ý tứ hắn tự nhiên cũng minh bạch, đối phương là không muốn hắn miễn cưỡng chính mình, lưu lại nơi này Cổ Kiếm Tông . Phải biết, hắn Dương Diệp không thích nhất chính là ước thúc, ở lại chỗ này, ít nhiều đều sẽ ước hẹn bó buộc.

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau cười nói: "Tuyết trưởng lão, ta đáp ứng!"

Thanh âm vừa dứt xuống, cái kia tuyết trưởng lão liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Chắc chắn chứ?"

Dương Diệp gật đầu, "Xác định!"

Tuyết trưởng lão khẽ gật đầu, "Đi theo ta!"

Vừa nói, nàng xoay người rời đi .

Dương Diệp lập tức đi theo, theo tuyết trưởng lão, Dương Diệp lần nữa đi tới cái kia kiếm động .

Kiếm động bên trong, tuyết trưởng lão mang theo Dương Diệp đi tới cái kia Kiếm Kinh bản thể mảnh nhỏ trước mặt .

Cái này lúc, cái kia Cổ Nam lão giả lần nữa xuất hiện ở trước mặt hai người .

Tuyết trưởng lão nhìn về phía cột sáng kia, "Làm phiền Cổ Nam huynh!"

Cổ Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm, hắn bấm tay một điểm, cột sáng kia ầm ầm vỡ vụn, ngay sau đó, vô số mảnh nhỏ bay xuống ở tại Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhẹ nhàng sờ sờ những mãnh vụn kia, nhưng sau vung tay phải lên, trong sát na, những mãnh vụn kia trực tiếp bị hắn thu vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía tuyết trưởng lão, "Đa tạ!"

Tuyết trưởng lão khẽ gật đầu, sau đó nói: "Đi theo ta!"

Lúc này đây, tuyết trưởng lão mang theo Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông một tòa đại điện bên trong .

Trong đại điện chỉ có nhất tôn điêu khắc, nhất danh người đàn ông trung niên điêu khắc .

"Cổ Kiếm!"

Cái này lúc, Dương Diệp trong đầu vang lên Kiếm Kinh thanh âm, "Tới tự thượng cổ thời đại một vị kiếm tu, cũng là ta Cổ Kiếm Tông tổ sư . Cổ Kiếm Tông từ hắn sáng chế, Cổ Kiếm Tông tên từ hắn danh sở lấy ."

Cổ Kiếm!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Cổ Kiếm, trước mắt vị này điêu khắc, chỉ là nhất tôn điêu khắc, cũng không có gì thần hồn nấp trong trong đó!

Tuyết trưởng lão hướng về phía vị kia điêu khắc hơi thi lễ, ngay sau đó, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Diệp Dương, lúc này lên, ngươi chính là ta Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, một viên cổ sắc nhẫn xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Trừ cái này miếng cổ sắc nhẫn, còn có một bản quyển trục .

Dương Diệp thu hồi chiếc nhẫn kia, nhẫn rất phổ thông, chỉ là một cái tượng trưng của thân phận .

Hiện tại lên, phàm là Cổ Kiếm Tông đệ tử nhìn thấy hắn, đều muốn tôn hắn làm một tiếng sư huynh .

Còn những người đó có phục hay không, không ở tuyết trưởng lão đám người suy nghĩ bên trong, phản chính dưới cái nhìn của bọn họ, như Dương Diệp mình không thể phục chúng, cái kia là chính bản thân hắn không có bản lãnh!

Về phần hắn nhóm cửa ải này, Dương Diệp đã thông qua!

Dương Diệp đeo lên cái viên này Nạp Giới, nhưng sau hắn nhìn về phía trước mặt cái kia đạo quyển trục, "Đây là ?"

Tuyết trưởng lão đạm thanh nói: "Ngay lập tức!"

"Ngay lập tức ?" Dương Diệp không giải khai .

Tuyết trưởng lão giải thích: "Ta Cổ Kiếm Tông cao cường nhất một môn bí thuật, một môn có thể gia trì kiếm kỹ tốc độ bí thuật, chỉ có hai người có thể học, một là tông chủ, hai là thiếu tông chủ ."

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "Ngươi muốn vô địch!"

. . ..

Tiếu Vô Thường là tà nhân, nhưng hắn tà một cách quân tử, tà mà không mất đạo đức

------oOo------

Chương 2513: Có Thể Tiền Trảm Hậu Tấu Sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Muốn vô địch!

Dương Diệp sửng sốt một chút, nhưng sau hỏi, "Vì sao ?"

Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Chờ một hồi ngươi sẽ biết!"

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhưng sau thu hồi cái kia quyển trục, hắn nhìn về phía tuyết trưởng lão, tuyết trưởng lão bấm tay một điểm, lại một quyển quyển trục rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Tuyết trưởng lão nói: "Đây là ta Cổ Kiếm Tông các loại nhân sự ghi chép, phía trên ghi lại ta Cổ Kiếm Tông nội môn đệ tử, ngoại môn đệ tử, đệ tử chân truyền, còn có một số đặc thù người, những thứ này người, ngươi đã có quyền có thể điều khiển, bất quá, điều khiển những người đó phía trước, ngươi cần cùng ta còn có đại trưởng lão thương lượng . Bất luận kẻ nào , bất kỳ cái gì sự tình, chuyên quyền độc đoán đều không là một chuyện tốt, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hẳn là!"

Tuyết trưởng lão gật đầu, sau đó nói: "Ở Cổ Kiếm Tông sau sơn mười đại động phủ bên trong, có một tòa thuộc về ngươi dành riêng động phủ, nơi ấy, mỗi thiên sẽ có ba gã ngũ giới cường giả là ngươi âm thầm hộ pháp . Ngươi ly khai tông môn chi về sau, cũng sẽ có ta tông môn cường giả âm thầm bảo hộ, ngươi ..."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Những thứ này đều không cần ."

" Hử ?" Tuyết trưởng lão không giải khai .

Dương Diệp cười nói: "Tuyết trưởng lão, ta không cần ở các ngươi che chở hạ trưởng thành, cái kia loại che chở hạ lớn lên người, ít nhiều sẽ có tính ỷ lại, ta không muốn tự có tính ỷ lại ."

Tuyết trưởng lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Được, ta sẽ an bài! Ngươi còn có cái gì khác cần không ?"

Dương Diệp cười nói: "Đã không có!"

Không thể không nói, hắn vẫn là lần đầu tiên thu được loại đãi ngộ này, loại cảm giác này còn rất khá đấy!

Tuyết trưởng lão gật đầu, "Ngươi bây giờ là thiếu tông chủ, ở tông môn nội, có rất nhiều đặc quyền, ngày sau ngươi chậm rãi thì sẽ biết . Còn nữa, ngươi ghi nhớ kỹ một điểm, trở thành thiếu tông chủ về sau, cũng sẽ có tương ứng một vài sự vật cùng sự tình muốn ngươi xử lý, đương nhiên, chúng ta sẽ không để cho ngươi chỉnh thiên đều lưng việc này tình quấn quanh mà làm lỡ tu luyện, chỉ có một ít đặc thù sự tình cần ngươi xử lý thì mới sẽ để cho ngươi đứng ra!"

Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Tuyết trưởng lão không có đang nói cái gì, cùng cái kia đại trưởng lão xoay người rời đi .

Hai người đi về sau, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Kiếm Kinh, bọn họ là tới thật vậy chăng ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Liền ngay lập tức môn này bí thuật đều cho ngươi, chắc là tới thật đấy!"

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau cười nói: "Kiếm Kinh, ta nhưng là vì ngươi làm tới cái này cái gì thiếu tông chủ, ngươi lấy sau nếu như khôi phục bản thể, có thể nhất định không thể bội tình bạc nghĩa a!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh lắc đầu cười, nàng tự nhiên biết Dương Diệp đang nói đùa . Kỳ thực, nàng nội tâm bên trong vẫn là phi thường cảm kích . Nàng rất tinh tường Dương Diệp tính cách, Dương Diệp là không yêu thích bị ước thúc, thế nhưng, vì thu được nàng bản thể, Dương Diệp tuyển trạch ở lại chỗ này, làm cái gì đó thiếu tông chủ!

E rằng ở trong mắt người khác, thiếu tông chủ là vô số kiếm tu tha thiết ước mơ chức vị, thế nhưng, ở Dương Diệp nhãn trung, đừng nói thiếu tông chủ, coi như làm cho hắn làm tông chủ hắn đều không có hứng thú gì!

Một cái người, tiêu diêu tự tại, bực nào nó thoải mái ?

Xem cùng với chính mình trước mặt những mãnh vụn kia, Kiếm Kinh trầm mặc .

Những thứ này là nào đó người dùng chính mình tự do đổi lấy!

...

Dương Diệp ly khai đại điện, sau đó trở lại Cổ Kiếm Tông sau sơn, ở Cổ Kiếm Tông sau sơn, có mười ngọn động phủ, cái này mười ngọn động phủ, là Cổ Kiếm Tông linh mạch linh khí nồng nặc nhất địa phương, chỉ có Cổ Kiếm Tông cao tầng cùng một ít đặc thù đệ tử mới có tư cách sở hữu .

Mà bây giờ, hắn có một tòa .

Đi tới chính mình động phủ, động phủ giống như một cái tiểu cung điện, bất quá, cung điện bên trong cũng không khác trang sức, rất đơn giản . Thế nhưng, linh khí lại vô cùng đầy đủ, cận thứ hắn Hồng Mông Tháp!

]

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Dương Diệp cùng Kiếm Kinh nhìn trước mặt một đống mảnh nhỏ .

Trước mắt những mảnh vỡ này, chính là Kiếm Kinh bản thể!

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Những mảnh vỡ này bổn nguyên đã tổn hại, ta chỉ có thể chữa trị kỳ hình, không thể chữa trị bên ngoài thần!"

"Tiểu Bạch có thể, đúng không ?" Dương Diệp hỏi .

Kiếm Kinh gật đầu, "Nàng có thể! Chờ chữa trị khỏi hình dạng về sau, nhưng sau ở giao cho nàng, nàng sẽ có thể giúp ta chữa trị những mảnh vỡ này bổn nguyên, nhưng sau ta là có thể cùng bên ngoài dung hợp ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đa tạ!"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Kỳ thực, ta cũng là có tư tâm, ngươi có thể đủ khôi phục bản thể, trợ giúp ta cũng là lớn vô cùng, cho nên, không cần phải nói tạ ơn chữ ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp lấy ra cái kia ngay lập tức bí pháp, sau đó nói: "Cái này bí pháp gọi ngay lập tức, có thể gia trì kiếm khí ?"

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Rất trân quý một môn bí pháp, ngươi bây giờ phi kiếm tốc độ coi như là ngũ giới cường giả đều khó ngăn cản, thế nhưng, như thêm trên(lên) cái này ngay lập tức bí pháp, đừng nói ngũ giới cường giả, coi như là chủ kỳ cường giả sợ là đều khó ngăn cản ."

"Lợi hại như vậy?" Dương Diệp kinh ngạc nói .

Kiếm Kinh gật đầu, "Không phải lợi hại, là phi thường lợi hại, ở Cổ Kiếm Tông, chỉ có hai người có tư cách tu luyện, coi như tông chủ cùng thiếu tông chủ . Đương nhiên, nếu có đệ tử có lớn đặc biệt cống hiến, cũng là có thể tu luyện . Môn này bí pháp nhất lợi hại địa phương chính là, có thể tăng bạo nổ phát, tỷ như ngươi bây giờ phi kiếm, nó có thể ở ngươi bây giờ phi kiếm tốc độ trên(lên) đang gia tăng cái tứ thành tả hữu!"

Tứ thành!

Dương Diệp thần sắc động dung, hắn bây giờ phi kiếm đã phi thường nhanh vô cùng!

Như đang tăng nhanh cái tứ thành, vậy sẽ là kinh khủng cỡ nào ? Có thể nói, cái tốc độ kia, sợ là chính bản thân hắn đều không khống chế được! Quá nhanh!

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Thế nhưng, ngươi cũng muốn cẩn thận, cái này bí pháp tương đương với đem tiềm năng của ngươi trong nháy mắt kích thích ra, dùng qua chi về sau, thân thể ngươi nhất định sẽ xuất hiện uể oải, thậm chí khác tình trạng, nói chung, khẳng định không phải là cái gì trạng huống tốt . Cho nên, coi như tu luyện thành công, không phải vạn bất đắc dĩ thời điểm, tốt nhất vẫn là đừng thi triển loại này bí pháp ."

Dương Diệp gật đầu, giống như bí pháp loại này bí thuật , bình thường đều là hậu di chứng, khác biệt chính là hậu di chứng lớn hay nhỏ .

Dương Diệp ly khai phi thăng đài, không ở quấy rối Kiếm Kinh chữa trị chính mình bản thể . Hắn đi tới phòng tu luyện của mình bên trong, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống .

Hắn mở ra cái kia bí thuật quyển trục, trong sát na, cái kia bí thuật quyển trục trực tiếp chui vào hắn giữa chân mày!

Duy nhất!

Dương Diệp lắc đầu cười, xem ra cái này Cổ Kiếm Tông đối với cái này bí thuật thật rất xem trọng a!

Hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, cái kia ngay lập tức bí thuật toàn bộ xuất hiện ở trong đầu hắn, ngoại trừ này bên ngoài, còn có rất nhiều tâm đắc tu luyện cùng với một ít chú ý sự hạng, phi thường vô cùng cặn kẽ cùng toàn diện!

Kể từ đó, Dương Diệp tu luyện thì càng thêm đơn giản!

Hay là ngay lập tức, cũng chính là trong nháy mắt!

Cổ Kiếm Tông đều là kiếm tu, mà kiếm tu kiếm nhất định phải nhanh, phi thường nhanh vô cùng, nguyên nhân đây, Cổ Kiếm Tông đã từng tiền bối cường giả liền sáng tạo ra cái môn này bí thuật, có thể trong vòng thời gian ngắn đề thăng chính mình kiếm tốc độ! Thế nhưng, ở bí thuật bên trong, cái kia vị người sáng lập lần nữa cường điệu, không thể quá độ ỷ lại bản bí thuật, mà muốn ỷ lại tự thân tốc độ, tự thân tu luyện ra được tốc độ mới là nhất chân thực, chân thật nhất đấy!

Điểm này, Dương Diệp là phi thường tán đồng!

Mà giống như bí thuật cùng siêu Thần khí chờ, đều là ngoại vật, có thể dùng, thế nhưng, không thể ỷ lại!

Thời gian kế tiếp, Dương Diệp cũng là không có đi, liền chuyên tâm nghiên tập cái này bí thuật, ngoại trừ nghiên tập bí thuật bên ngoài, hắn vẫn còn ở tu luyện chính mình một môn Độc Môn Bí Quyết, đó chính là thần phân thân . Môn này thần kỹ, là hắn theo Hoang Tộc lấy được, hắn tự nhiên không có quên . Môn này thần phân thân, có thể nói cũng là lá bài tẩy của hắn một trong!

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt mười ngày trôi qua .

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, hắn đi tới Nghị Sự Điện, lúc này, cái kia đại trưởng lão đã đợi chờ ở đây.

Hắn vốn định tiếp tục tu luyện, chẳng qua hết cách rồi, cái này đại trưởng lão tìm hắn!

Đại trưởng lão hướng về phía Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Có một sự tình cần ngươi tới xử lý!"

"Ta không có khoảng không a!" Dương Diệp bật thốt lên mà ra .

Đại trưởng lão nheo mắt, cái này lúc, Dương Diệp ý thức được chính mình nói lỡ, hắn kém chút quên, mình bây giờ nhưng là thiếu tông chủ . Ngay sau đó, hắn cười mỉa cười, sau đó nói: "Có khoảng không, có khoảng không, đại trưởng lão mời nói ."

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, "Dựa vào chúng ta một ít thế gia ra một vài vấn đề ."

"Dựa vào chúng ta Cổ Kiếm Tông thế gia ?" Dương Diệp hỏi, "Xảy ra vấn đề gì ?"

Đại trưởng lão nói: "Nhiều cái thế gia gia chủ ly kỳ tử vong, ngoại trừ này bên ngoài, gia tộc bọn họ bên trong, một ít thiên phú cực đệ tử giỏi đều chết thảm . Chúng ta Cổ Kiếm Tông cảm thấy khả năng này là ở nhằm vào chúng ta!"

Dương Diệp nói: "Hữu tuyến tìm sao?"

Đại trưởng lão khẽ lắc đầu, "Ta đi nhìn một cái, chẳng có cái gì cả tra được . Ta cùng với tuyết trưởng lão cảm thấy, đối phương có thể là biết chúng ta vài cái lão gia hỏa, cho nên, ở chúng ta ly khai Cổ Kiếm Tông về sau, bọn họ chính là triệt để ẩn nặc đứng lên . Hơn nữa ..."

Dương Diệp nói tiếp, "Đại trưởng lão là cảm thấy, chúng ta Cổ Kiếm Tông khả năng còn có nội gián ?"

Đại trưởng lão gật đầu, "Không bài trừ khả năng này!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hỏi một cái cùng cái này không liên quan vấn đề ."

Đại trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi hỏi ."

Dương Diệp nói: "Quyền lợi của ta đến tột cùng nhiều đến bao nhiêu? Ta thẳng thắn hơn, ta có thể đối với trong tông môn trưởng lão, đệ tử tiến hành tiền trảm hậu tấu sao?"

Nghe vậy, đại trưởng lão nheo mắt, "Ngươi muốn làm gì ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta chính là hỏi một câu!"

Đại trưởng lão trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nghiêm chỉnh mà nói, cho dù là tông chủ, cũng không có quyền lợi tùy ý chém giết trong tông môn bất luận cái gì đệ tử, tông môn nội tự có Hình Phạt viện, phàm là bị xử phạt đệ tử, đều muốn ở nơi ấy chịu đến thẩm lí và phán quyết . Thế nhưng, cũng không bài trừ tình huống đặc biệt, tỷ như, có đệ tử mưu hại tông môn, mưu hại đồng môn, mưu hại ngươi, ở loại tình huống này xuống, ngươi có thể không cần trải qua Hình Phạt viện, tiến hành tiền trảm hậu tấu!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được!"

Đại trưởng lão thấp giọng thở dài, "Diệp Dương, ngươi tính cách táo bạo, hành sự càng là quả đoán tàn nhẫn, bất quá, ta hy vọng ngươi ở đây đối mặt đồng môn lúc, có thể đoạt một ít kiên trì, nhiều một ít khí lượng, ngươi dù sao cũng là thiếu tông chủ ."

Dương Diệp cười nói: "Đại trưởng lão yên tâm, ta sẽ không lạm sát kẻ vô tội."

Đại trưởng lão khẽ gật đầu, hắn bấm tay một điểm, một viên quyển trục rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Đây là chu vi dựa vào ta Cổ Kiếm Tông vài cái thế gia, trong đó có bọn họ cặn kẽ tư liệu, ngươi có thể đi nhìn . Nếu như gặp phải không thể địch nguy hiểm, có thể lập tức thông báo tông môn, chúng ta sẽ lập tức chạy tới!"

Dương Diệp gật đầu, thu hồi quyển trục, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Nhìn Dương Diệp bối ảnh, đại trưởng lão thấp giọng thở dài, "Ta thế nào cảm giác người này hội xằng bậy a ..."

...

PS: Cái này hai thiên không đánh quảng cáo, chờ hai thiên các ngươi không phiền ta đang đánh ...

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2514: Ta Rất Sợ Đó!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Kiếm Tông làm tây giới đệ nhất đại tông môn, phía dưới tự nhiên là có rất nhiều phụ thuộc thế lực, có thể nói, toàn bộ tây giới những thứ kia thế gia, tông môn, tiểu thế lực cơ bản trên(lên) đều là lấy Cổ Kiếm Tông như Thiên Lôi sai đâu đánh đó!

Trong này số lượng nhiều, sợ là không hạ mấy trăm!

Đương nhiên, Cổ Kiếm Tông cũng chỉ xem trọng lớn nhất mấy cái, còn lại những thứ kia thế gia, tông môn, tiểu thế lực, Cổ Kiếm Tông là không nhìn trong mắt .

Ly khai Cổ Kiếm Tông về sau, Dương Diệp đi tới một tòa tên là Thượng Vân Thành cổ thành .

Ở chỗ này, có một cái dựa vào Cổ Kiếm Tông thế gia!

Tiến nhập thành trung sau , dựa theo đại trưởng lão cho tin tức, Dương Diệp đi tới một tòa phủ đệ .

Thượng Vân Phủ!

Dương Diệp gõ cửa một cái, rất nhanh, một gã lão giả mở cửa, đối phương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Các hạ là ?"

Dương Diệp nói: "Cổ Kiếm Tông, ta muốn gặp các ngươi gia chủ!"

Cổ Kiếm Tông!

Lão giả trong lòng cả kinh, vội vàng nói: "Cũng xin hơi chờ, lão nô cái này đi thông báo!"

Nói xong, hắn cũng không dám quan môn, cứ như vậy xoay người rời đi .

Giống như Cổ Kiếm Tông loại này tông môn đệ tử, ở trong mắt những người này, không thể nghi ngờ cùng Tiên Nhân không hai .

Chỉ chốc lát, nhất danh người đàn ông trung niên đi ra, khi thấy Dương Diệp lúc, người đàn ông trung niên hơi ngẩn người, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, hắn hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, sau đó nói: "Tại hạ Thượng Vân gia đại trưởng lão Thượng Vân Hiền, không biết các hạ xưng hô như thế nào ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Diệp Dương ."

Diệp Dương!

Thượng Vân Hiền thần sắc có chút cổ quái, bởi vì Dương Diệp cũng không có báo ra thân phận của mình . Bất quá, hắn cũng không dám thờ ơ, ngay sau đó đem Dương Diệp mời đi vào .

Đại điện bên trong, Thượng Vân Hiền đem Dương Diệp mời được ghế trên, mà hắn lại đứng .

Dương Diệp cười nói: "Vân Hiền trưởng lão không cần khách khí, cũng mời ngồi đi!"

Thượng Vân Hiền do dự xuống, nhưng sau gật đầu, ngồi ở Dương Diệp đối diện .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nói với ta nói!"

Thượng Vân Hiền nói: "Ở không lâu, chúng ta gia chủ đột nhiên chết bất đắc kỳ tử ở gian phòng bên trong, ngay từ đầu, chúng ta cho là là gia chủ tu luyện ra vấn đề, thế nhưng nhất sau mới phát hiện, chúng ta tông chủ hồn phách đều bị người kéo ra ."

"Hồn phách bị rút ra ?" Dương Diệp nhíu mày .

Thượng Vân Hiền khẽ gật đầu, "Hồn phách bị rút đi ."

Dương Diệp lại hỏi, "Những người còn lại đâu ?"

Thượng Vân Hiền nói: "Người còn lại nhưng thật ra không có xảy ra vấn đề, thế nhưng, ta tra xét xuống, thành trung phàm là đạt được ngũ giới, cơ bản đều vô thanh vô tức tiêu thất ."

Ngũ giới!

Dương Diệp uống một khẩu linh trà, hiển nhiên, đối phương chỉ nhằm vào ngũ giới cường giả!

Dương Diệp nói: "Có thể mang ta đi nhìn Thượng Vân gia chủ thi thể sao?"

Thượng Vân Hiền gật đầu, nhưng sau mang theo Dương Diệp ly khai đại điện, rất nhanh, hai người tới nhất chỗ Linh Đường, Linh Đường bên trong, Dương Diệp gặp được cái kia Thượng Vân gia chủ thi thể .

Thi thể cũng không có đả thương vết, có thể nói, nhục thân là hoàn hảo vô khuyết, thế nhưng, linh hồn cũng đã trải qua mất!

Dương Diệp đến gần cẩn thận nhìn một chút, nhưng mà, cũng không có phát hiện cái gì .

"Phía trước có thể nghe được tiếng đánh nhau ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Thượng Vân Hiền lắc đầu, "Một chút cũng không!"

"Người nào thứ nhất nhìn thấy Thượng Vân gia chủ ?" Dương Diệp lại hỏi .

]

Thượng Vân Hiền nói: "Là cháu ta nữ, cũng chính là đại ca ta nữ nhi ."

Dương Diệp nói: "Ta muốn gặp mặt nàng!"

Thượng Vân Hiền do dự xuống, nhưng sau gật đầu, rất nhanh, một gã khoảng chừng chừng hai mươi tuổi cô gái xinh đẹp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Nữ tử mệnh Thượng Vân Tiên, là Thượng Vân gia chủ nữ nhi .

Thượng Vân Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp hỏi, "Vân Tiên tiểu thư ở nhìn thấy Thượng Vân gia chủ lúc, cái kia thì đã xảy ra vấn đề, đúng không ?"

Thượng Vân Tiên gật đầu .

"Ở cái gì địa phương ?" Dương Diệp lại hỏi .

Thượng Vân Tiên trầm giọng nói: "Trong phòng tu luyện!"

Dương Diệp nói: "Ta mau chân đến xem!"

Một bên, Thượng Vân Hiền muốn nói lại thôi, mà cái kia Thượng Vân Tiên cũng là nói thẳng: "Các hạ, thứ cho ta nói thẳng, làm những thứ này thuần túy là lãng phí thời gian mà thôi . Bởi vì cái kia địa phương, chúng ta đã điều tra vô số lần, bao quát Cổ Kiếm Tông trước kia cũng có trưởng lão tới chỗ này, bọn họ cũng điều tra . Thế nhưng, cũng không có tra được cái gì . Cùng ở nơi đây lãng phí thời gian, các hạ không bằng "

"Không bằng như thế nào đây?" Dương Diệp hỏi .

Thượng Vân Tiên đạm thanh nói: "Không bằng đi khác địa phương nhìn ."

Dương Diệp cười nói: "Mang ta đi xem một chút đi!"

Thượng Vân Tiên còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Thượng Vân Hiền đột nhiên nói: "Mang Diệp Công Tử nhìn!"

Thượng Vân Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp đi theo, bất quá, ở đi tới cửa lúc, hắn đột nhiên quay đầu nhìn về phía Thượng Vân Hiền, "Thượng Vân Hiền trưởng lão tựa hồ cũng đạt được ngũ giới!"

Nói xong, hắn xoay người ly khai Linh Đường .

Tại chỗ, cái kia Thượng Vân Hiền thân thể cứng ngắc ngay tại chỗ, quá hồi lâu, hắn sâu hấp một hơi, nhưng sau đi theo .

Rất nhanh, ở Thượng Vân Tiên dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới một gian phòng tu luyện, Dương Diệp nhìn lướt qua phòng tu luyện, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, nhất cỗ thần bí lực lượng bao phủ ở tại bốn phía .

Kiếm Vực!

Ở Kiếm Vực bao phủ xuống, bốn phía hết thảy đều độn ở vô hình!

Rất nhanh, Dương Diệp cảm nhận được một lưu lại khí tức tà ác, hắn bắt được cổ khí tức kia, cái này lúc, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Rút hồn thuật!"

"Rút hồn thuật ?" Dương Diệp hỏi, "Kiếm Kinh ngươi biết ?"

Một lát sau, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Một loại Thượng Cổ Tà Thuật, ở ta cái kia thời đại cũng xuất hiện qua, cái kia lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ có một Tà giáo, tên gọi là « Hồn Giáo » . Là một cái phi thường tà ác giáo, bởi vì hắn nhóm liền yêu mến rút ra huyền giả sinh hồn, hơn nữa còn là cái kia loại cường giả sinh hồn, còn công dụng, không có ai biết . Nhất về sau, bọn họ chọc giận Vĩnh Hằng Quốc Độ một ít thế lực, ở năm đó vĩnh hằng chi chủ hạ lệnh xuống, mỗi bên đại thế lực bắt đầu đối với cái này Tà giáo bắt đầu bao vây tiễu trừ, cũng không lâu lắm, cái này Tà giáo liền biến mất ở Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Dương Diệp nói: "Là tiêu thất, mà không phải diệt vong, đúng không ?"

Kiếm Kinh nói: "Phải, bọn họ cũng không có diệt vong, chỉ là tiêu thất! Mà bây giờ, bọn họ lại đi ra . Vấn đề này, có điểm nghiêm trọng, bởi vì hiện tại xem ra, bọn họ có thể là giấu ở cái này tây giới . Ngươi được đem việc này đăng báo cho Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp gật một cái, nhưng triệt thoái phía sau đi Kiếm Vực .

Hắn nhìn thoáng qua cửa phòng tu luyện cái kia Thượng Vân Tiên, sau người đã ở nhìn hắn, Dương Diệp nói: "Ngươi là kiếm tu ?"

Thượng Vân Tiên gật đầu .

Dương Diệp tỉ mỉ quan sát liếc mắt Thượng Vân Tiên, Thượng Vân Tiên là hai giới cường giả, thân trên(lên) kiếm ý ngưng tụ không tan, kiếm đạo tu vi không tính là thấp, là có tư cách gia nhập vào Cổ Kiếm Tông.

"Tại sao không có gia nhập vào Cổ Kiếm Tông ?" Dương Diệp lại hỏi .

Thượng Vân Tiên đạm thanh nói: "Không có giới tinh hiếu kính Cổ Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão!"

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn hiểu . Hắn vào Cổ Kiếm Tông, không phải là dựa vào hiếu kính tới sao?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Như ngươi còn muốn gia nhập vào Cổ Kiếm Tông, chờ việc này quá chi về sau, ngươi có thể đi ngoại môn báo danh, đã nói là ta cho ngươi đi!"

Thượng Vân Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi là Cổ Kiếm Tông tông chủ nhi tử sao?"

Dương Diệp: "

Thượng Vân Tiên lại nói: "Ngươi ở đây Cổ Kiếm Tông địa vị không thấp chứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Hoàn hảo ."

Thượng Vân Tiên trầm giọng nói: "Ta hiện tại không muốn những thứ này, ta chỉ muốn biết người nào giết cha ta, ngươi tra được cái gì không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Tra được một ít gì đó ."

Vừa nói, hắn lấy ra một viên truyền âm phù bóp nát, rất nhanh, truyền âm phù hóa thành một luồng quang mang biến mất ở trước mặt hắn .

Truyền âm!

Thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, bởi vì hắn truyền âm phù còn chưa ra Thượng Vân Thành đã bị nhất cỗ thần bí lực lượng cho cắt đứt!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Có chút ý tứ!"

"Làm sao ?" Thượng Vân Tiên hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Không có gì, chúng ta đi ra ngoài đi!"

Hai người ly khai phòng tu luyện, đi tới đại điện bên trong, cái kia Thượng Vân Hiền cũng tới đến rồi Dương Diệp trước mặt, chẳng qua lúc này, tại hắn mang trên mặt rõ ràng lo lắng màu sắc .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Thượng Vân Hiền trầm giọng nói: "Thành trung xảy ra chuyện tình, cả tòa thành bị một tòa trận pháp khốn trụ . Ai cũng ra không được, ai cũng vào không được, liền truyền âm phù đều truyền tống không đi ra!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn cùng với bên cạnh hai người ly khai đại điện, đi ra phía ngoài, lúc này, ở cả tòa Thượng Vân Thành trên(lên) khoảng không, là một mảnh bụi mịt mờ, thế nhưng, nếu như từ bên ngoài xem, sẽ phát hiện, nơi đây cũng không có gì dị dạng!

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, thành trung bốn phía, xuất hiện vụ khí, những sương mù này bao phủ toàn bộ Thượng Vân Thành, khiến cho toàn bộ Thượng Vân Thành sương mù mông mông, nhìn không rõ lắm!

Cả tòa thành trong nháy mắt lâm vào khủng hoảng!

"Chuyện gì xảy ra ?" Dương Diệp hỏi .

Thượng Vân Hiền lắc đầu, "Không biết, mới vừa rồi đột nhiên liền biến như vậy . Nhất định là có người thi triển thần thông, đem trận pháp bao phủ ở tòa thành này ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Đối phương có thể là biết các hạ tới nơi này Thượng Vân Thành ."

Dương Diệp nhìn về phía Thượng Vân Hiền, "Ngươi là nói, bọn họ là nhằm vào ta tới ?"

Thượng Vân Hiền khẽ gật đầu, "Khả năng còn không ngừng, e rằng, bọn họ mục tiêu là cả tòa thành, hắn, bọn họ đến tột cùng muốn làm cái gì ?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hướng xa chỗ đi tới, Thượng Vân Tiên hai người do dự hạ sau cũng vội vàng đi theo .

Dương Diệp ba người đi tới trước cửa thành, cửa thành miệng lớn, thế nhưng bên ngoài cũng là vô tận vụ khí, cái gì cũng nhìn không rõ lắm, trong lúc, thỉnh thoảng có người lao ra thành bên ngoài, thế nhưng chỉ chốc lát sẽ truyền đến từng đạo tiếng kêu thảm thiết!

Thượng Vân Hiền trầm giọng nói: "Ra không được!"

Nói đến đây, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Các hạ có thể hay không thông báo Cổ Kiếm Tông trưởng lão ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Truyền âm phù không truyền ra đi ."

Nghe vậy, Thượng Vân Hiền khuôn mặt sắc tức thì khó coi .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía quả thực có vẻ vô cùng quỷ dị a! Ở nơi này lúc, xa chỗ ngoài cửa thành, một gã mặc bạch sắc áo dài nhân đột nhiên hướng bọn họ bên này bay tới, Bạch Y Nhân trường phát che mặt, treo khoảng không trôi, tại đây quanh thân, còn có trận trận âm phong .

Không thể không nói, ở trường hợp này, ở vào thời điểm này, nhìn thấy một màn này, vẫn còn có chút sấm nhân .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Bạch Y Nhân, nhưng sau nắm tay nhẹ nhàng đấm đấm bộ ngực mình, "Ta rất sợ đó ."

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2515: Biến Cố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thượng Vân Tiên cùng Thượng Vân Hiền nhịn không được nhìn thoáng qua Dương Diệp, hai người nghĩ thầm, người trước mắt này tâm không khỏi cũng quá lớn chút chứ ?

Cái này lúc, cái kia Bạch Y Nhân đã phiêu tiến vào trong thành, nhưng lại hướng Dương Diệp ba người nhẹ nhàng qua đây .

Thượng Vân Hiền do dự xuống, sau đó nói: "Phải không, chúng ta rời đi trước ?"

Xa chỗ cái kia Bạch Y Nhân, hắn căn bản nhìn không ra sâu cạn!

Dương Diệp cười nói: "Đừng nóng vội, xem hắn nhóm muốn làm cái gì ."

Thượng Vân Hiền nhìn thoáng qua trấn định Dương Diệp, trong lòng cũng là buông lỏng, hắn thấy, trước mắt cái này vị Cổ Kiếm Tông thiếu niên nhất định là có bài tẩy gì.

Cái này lúc, cái kia Bạch Y Nhân trôi dạt đến Dương Diệp ba người trước mặt hơn một trượng chỗ .

Bạch Y Nhân ngừng lại .

Bạch Y Nhân đột nhiên mở miệng: "Vào ta Hồn Giáo, Vĩnh Sinh bất hủ!"

Hồn Giáo!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Không vào sẽ như thế nào ?"

Bạch Y Nhân rất trực tiếp, "Chết!"

Bạch Y Nhân thanh âm rơi xuống, một âm hàn âm phong trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp ba người .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ta là Cổ Kiếm Tông đệ tử, vào ngươi Hồn Giáo, Cổ Kiếm Tông khẳng định không đồng ý!"

Bạch Y Nhân nói: "Cổ Kiếm Tông, vong!"

Nghe được Bạch Y Nhân, Dương Diệp trong lòng rùng mình, cái này hay là cái gì Hồn Giáo là ở nhằm vào Cổ Kiếm Tông a!

Cũng không biết Cổ Kiếm Tông thực lực như thế nào!

Cái này lúc, Kiếm Kinh đạm thanh nói: "Chỉ cần Cổ Kiếm Tông tông chủ bất tử, những thứ này người liền không diệt được Cổ Kiếm Tông ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhưng là hắn năm đó đã trọng thương, không phải sao?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Cái này lúc, cái kia Bạch Y Nhân lại nói: "Vào ta Hồn Kỹ, Vĩnh Sinh bất hủ!"

Kiếm Kinh thanh âm cũng vang lên theo, "Lập tức trở về thông báo Cổ Kiếm Tông, làm cho bọn họ làm chuẩn bị ."

Dương Diệp gật đầu, "Bất quá, trước tiên cần phải đem nơi đây xử lý tốt a, không phải, cái này nhất thành người sợ là gặp nguy hiểm!"

Nói đến đây, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, tự giễu cười . Trước đây hắn Dương Diệp là chuyên môn đồ thành, mà bây giờ, lại thay đổi .

"Vào ta ..." Cái này lúc, cái kia Bạch Y Nhân lại lên tiếng .

Nhưng mà, Bạch Y Nhân thanh âm còn chưa rơi xuống, một thanh phi kiếm đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, cái kia Bạch Y Nhân đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Lúc này đây, không phải giả quỷ, mà là thật biến thành quỷ!

Thượng Vân Tiên hai người sững sờ ngay tại chỗ!

Dương Diệp không có để ý hai người, hắn xoay tay phải lại, một viên ấn xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong, chính là cái kia Chư Thiên Ấn!

Rương trúc lão giả cũng đã có nói, này ấn có thể giải hết thảy trận pháp, kết giới!

Hắn bấm tay một điểm, Chư Thiên Ấn hóa thành một ánh hào quang phóng lên cao, rất nhanh, nhất cỗ thần bí lực lượng ở không trung tán phát ra, chỉ chốc lát, thành trong những thứ kia vụ khí dần dần biến mất không thấy .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia Chư Thiên Ấn rơi vào trong tay hắn, đón lấy, hắn bấm tay một điểm, một viên truyền âm phù phóng lên cao, thế nhưng rất nhanh, cái kia truyền âm phù trực tiếp biến mất!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp thần sắc tức thì âm trầm .

Lại có người đang ngăn trở hắn truyền âm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, cái này lúc, một thanh đen nhánh trường thương đột nhiên từ cái này đám mây bên trong bắn nhanh mà xuống, uy lực một thương, trực tiếp làm cho toàn bộ Thượng Vân Thành trở nên run rẩy động!

Nếu để cho một thương này rơi xuống, không hề nghi ngờ, toàn bộ Thượng Vân Thành sợ là đều sẽ hóa thành bột mịn!

]

Dương Diệp vỗ nhẹ nhẹ một cái bên hông Kiếm Hồ, trong sát na, một thanh kiếm phóng lên cao, thanh kiếm này trực tiếp chỉa vào cái kia cây trường thương, trên không trung, cái kia cây trường thương không pháp ở rơi nửa tấc!

Dương Diệp ngón tay nhập lại nhẹ nhàng khẽ quấn, trong sát na, lại là một thanh phi kiếm phóng lên cao, ngay sau đó, cái kia cây trường thương trực tiếp bay ngược mà quay về đám mây bên trong .

Đám mây chi lên, đứng một gã cầm trong tay trường thương hắc bào nhân!

Hắc bào nhân mắt nhìn xuống phía dưới, "Có ý tứ, không nghĩ tới Cổ Kiếm Tông vẫn còn có ngươi hạng nhân vật này, nhưng thật ra chúng ta thất sách ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Xưng hô như thế nào ?"

Hắc bào nhân xuất hiện ở Thượng Vân Thành trên(lên) khoảng không, "Ngươi rất tốt, không bằng vào ta Hồn Giáo, như thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Để cho ta làm giáo chủ sao? Nếu quả là như vậy, ta có thể suy nghĩ một chút!"

Hắc bào nhân lắc đầu, "Xem ra ngươi là muốn chết, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, hắc bào nhân thanh âm hơi ngừng, ở Thượng Vân Tiên cùng Thượng Vân Hiền ánh mắt kinh ngạc bên trong, trên không trung hắc bào nhân kia đầu đột nhiên liền rớt xuống!

Thượng Vân Tiên hai người bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp!

Ở Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ lên, một cái kiếm quang ảm đạm xuống!

Thượng Vân Hiền trong lòng hai người lúc này đã rung động tột đỉnh!

Miểu sát!

Lại là miểu sát!

Dương Diệp tay phải nhất triều, hắc bào nhân kia Nạp Giới tức thì bay đến trong tay hắn, Nạp Giới bên trong, giới tinh có chừng chừng một trăm miếng!

Thu hoạch rất tốt!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Thượng Vân Tiên cùng Thượng Vân Hiền, "Xuất thủ là một cái gọi Hồn Giáo tổ chức, không phải là các ngươi có thể đối kháng, ta đã truyền âm thông báo Cổ Kiếm Tông, rất nhanh, Cổ Kiếm Tông liền sẽ có người tới nơi đây ."

Thanh âm hắn vừa dứt xuống, cái này lúc, mấy đạo kiếm quang đột nhiên từ cái này phía chân trời thiểm điện đánh tới, rất nhanh, hai danh người đàn ông trung niên cùng một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Ba người nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút cổ quái .

Trong này, có danh người đàn ông trung niên chính là ban đầu ở ngoại môn cùng Dương Diệp có một điểm nho nhỏ đụng chạm không minh, làm thủ tới người tắc thì là cái kia nội môn trưởng lão Từ lão!

"Không minh trưởng lão!" Phía dưới, Thượng Vân Hiền vội vã nghênh đón .

Tại hắn nhóm những thứ này thế gia nhãn trung, Cổ Kiếm Tông ngoại môn trưởng lão nhưng là nhân vật thực quyền, bởi vì hắn nhóm có thể tuyển nhận ngoại môn đệ tử .

Không minh trưởng lão gật đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía Dương Diệp, hơi thi lễ, "Gặp qua thiếu tông chủ!"

Không chỉ có không minh, cho dù là cái kia Từ trưởng lão cùng một gã khác trưởng lão cũng là dồn dập hành lễ .

Có thể nói, ở Cổ Kiếm Tông bên trong, ngoại trừ tông chủ cùng cái kia đại trưởng lão cùng với một hai vị số ít lão quái vật bên ngoài, những người còn lại nhìn thấy Dương Diệp cái này thiếu tông chủ, cũng là muốn hành lễ!

Cổ Kiếm Tông là tới thật đấy!

Chứng kiến không minh ba người hướng về phía Dương Diệp hành lễ, cái kia Thượng Vân Tiên cùng Thượng Vân Hiền đã ngây ra như phỗng .

Thiếu tông chủ!

Hai người kinh ngạc nhìn về phía Dương Diệp, cũng không nghĩ tới, bọn họ trước mắt cái này vị, dĩ nhiên là Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ!

Rất nhanh, Thượng Vân Hiền khổ sáp cười, kỳ thực cái này cũng bình thường, như này thực lực cường đại, như này tuổi trẻ, tại sao có thể là người bình thường ?

Hữu nhãn vô châu a!

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Đại trưởng lão nói như thế nào ?"

Từ trưởng lão trầm giọng nói: "Đúng là Hồn Giáo, tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão đã bắt đầu liên hệ còn lại mấy đại thế gia còn có trung giới Hình gia, hiện tại kết quả còn chưa xuất hiện ."

Dương Diệp nhíu mày, "Như vậy không được, cái này Hồn Giáo mục tiêu chắc là Cổ Kiếm Tông, chúng ta không thể đem hy vọng ký thác vào khác vài cái thế gia chi tiến lên!"

Không minh cùng Từ trưởng lão nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Từ trưởng lão nói: "Chúng ta đây nên như thế nào ?"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Truyền lệnh cho Cổ Kiếm Tông hệ thống tình báo, làm cho bọn họ lập tức cho ta điều tra, điều tra toàn bộ tây giới, ở toàn bộ tây giới bên trong, chỉ cần xuất hiện Hồn Giáo người, lập tức thông báo cho ta . Đã bọn họ là tới nhằm vào chúng ta Cổ Kiếm Tông, vậy cũng không cần mềm tay, xuất hiện một cái chúng ta trước hết giết một cái . Khí thế, chúng ta khí thế muốn đánh xuất hiện, muốn cho bọn họ minh bạch, chúng ta Cổ Kiếm Tông cái mông là không sờ được, sờ soạng, là muốn trả giá thảm thống giá cao!"

Dương Diệp mấy câu nói, làm cho Từ trưởng lão ba người huyết dịch đều có chút sôi trào!

Khí phách!

Ba người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Từ trưởng lão nói: "Ta đây đi làm ngay ."

Nói xong, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Hồn Giáo không đơn giản, thiếu tông chủ ngàn vạn muốn cẩn thận!"

Dương Diệp gật đầu, "Các ngươi cũng vậy."

Ba người hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Ở ba người rời đi về sau, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Thượng Vân Tiên hai người, "Các ngươi cũng cẩn thận chút!"

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Thượng Vân Tiên thân lên, "Như nguyện ý, có thể đi Cổ Kiếm Tông ngoại môn báo nói, "

Thượng Vân Tiên gật đầu, "Ta, ta biết rồi!"

Dương Diệp không có đang nói cái gì, xoay người ly khai thành trung!

"Nhị thúc, hắn thật là lợi hại!" Thượng Vân Tiên đột nhiên nói .

Thượng Vân Hiền lắc đầu cười, "Không lợi hại có thể làm thiếu tông chủ sao? Bất quá, ta có chút ngạc nhiên, phải biết, cái này Cổ Kiếm Tông phía trước nhưng là không có thiếu tông chủ, làm sao đột nhiên nhiều hơn một cái thiếu tông chủ đâu?"

Thượng Vân Tiên nhẹ giọng nói: "Không biết, bất quá, cái này thiếu tông chủ, rất có quyết đoán đây!"

Thượng Vân Hiền cười cười, không nói gì thêm .

...

Đám mây bên trong, Dương Diệp vòng tại trên không trung, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở bên cạnh hắn, "Không nên xem thường Hồn Giáo!"

Dương Diệp nói: "Ta không có xem nhẹ bọn họ!"

Kiếm Kinh gật đầu, "Cái tổ chức này rất cực đoan, cũng rất tà ác, bọn họ thường thường lợi dụng sinh hồn tế luyện, lúc này đây, bọn họ đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ, nhất định là có nguyên nhân, không phải, Cổ Kiếm Tông làm cổ lão thế lực một trong, bọn họ tuyệt đối không dám tùy tiện xuất thủ!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi nói không sai, hoặc là Cổ Kiếm Tông xảy ra vấn đề, bọn họ thừa cơ mà vào, hoặc là chính là thực lực bọn hắn so với trước đây mạnh hơn, kinh khủng hơn, cho nên quyết định cầm Cổ Kiếm Tông khai đao!"

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "Ta mới vừa tiếp nhận, liền cho ta tới những phiền toái này sự tình, đây thật là để mắt ta à!"

Kiếm Kinh cười nói: "Ngươi a, nếu như Hồn Giáo biết ngươi bây giờ là Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ, phỏng chừng bọn họ liền không dám tùy tiện đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ!"

Dương Diệp tính cách, là nàng gặp qua nhất cổ quái, cái này người bình thường tuyệt đối là một người bình thường, phi thường tốt nói . Thế nhưng, một ngày hắn không bình thường về sau, đó là phi thường không bình thường .

Dương Diệp lắc đầu cười, sau đó nói: "Ngươi bản thể như thế nào ?"

Kiếm Kinh nói: "Đã chữa trị hình dáng, thế nhưng, bổn nguyên không có, cái này ta bất lực, hoặc có lẽ là, như muốn ta tới, ít nhất phải mấy ngàn năm thời gian . Chỉ có thể nhìn Tiểu Bạch ."

Tiểu Bạch!

Dương Diệp gật đầu, "Các nàng cũng đi một đoạn thời gian, hẳn là sắp trở về rồi . Đến thì ta làm cho nàng giúp ngươi khôi phục bản thể bổn nguyên!"

Kiếm Kinh đang muốn nói cái gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ly khai Hồng Mông Tháp, tháp bên ngoài, một đạo truyền âm xuất hiện ở Dương Diệp trong đầu .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng .

Cổ Kiếm Tông tông chủ bỏ mình!

Đây là tuyết lão cho hắn truyền âm! Muốn hắn lập tức chạy trở về chủ trì đại cuộc!

. . .. . . Cvt: Nhọ thật đc bảo kê chưa đc bao lâu lại phải gánh vác trọng trách.

PS: Chúng ta bên này khí trời thật là có bệnh ..... Hôm qua thiên rất nóng, nay thiên lại rất lãnh . Cũng bị đùa chơi chết!

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2516: Ngươi Biết Ta Là Ai Không ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Kiếm Tông tông chủ vẫn lạc!

Dương Diệp chau mày, "Chuyện gì xảy ra ?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Trở về nhìn, có điểm không bình thường!"

Dương Diệp gật đầu, ngự kiếm tiêu thất ngay tại chỗ .

Mịt mờ đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh .

Dương Diệp thần sắc có chút âm trầm, đối với Cổ Kiếm Tông tông chủ, hắn tự nhiên là không có gì tình cảm, tương phản, bởi vì Kiếm Kinh duyên cớ vì thế, hắn đối với cái kia Cổ Kiếm Tông tông chủ rất không ưa . Thế nhưng, lúc này đối phó đột nhiên truyền đến rơi xuống tin tức, đây là phi thường không bình thường .

Hơn nữa, một ngày cái này Cổ Kiếm Tông tông chủ vẫn lạc, vậy hắn Dương Diệp chẳng phải là muốn theo thiếu tông chủ biến thành chân chính tông chủ ?

Hay là thiếu tông chủ, kỳ thực chính là đồ dự bị tông chủ, một ngày chân chính tông chủ xảy ra vấn đề, cái kia thiếu tông chủ dĩ nhiên hội danh chánh ngôn thuận trở thành chân chính tông chủ!

Nếu như là người khác làm thiếu tông chủ, đối với cái này một cái biến cố, có thể sẽ vui vẻ, thế nhưng hắn Dương Diệp cũng sẽ không vui vẻ!

Nói đùa, hắn Dương Diệp có thể không muốn trở thành Cổ Kiếm Tông tông chủ!

Ở nơi này lúc, ở Dương Diệp đối diện không xa chỗ, đột nhiên xuất hiện một gã nam tử mặc áo bào đen .

Hắc bào nam tử quanh thân quấn vòng quanh từng cái đen nhánh khí lưu, giống như độc xà, có chút sấm nhân .

Hắc bào nam tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Các hạ chính là Cổ Kiếm Tông thiếu tông chủ Diệp Dương ?"

Dương Diệp nói: "Các ngươi động tác nhưng thật ra nhanh, nhanh như vậy liền nghe được chuyện của ta tình ."

Hắc bào nam tử nói: "Hai gã ngũ giới cường giả đều bị ngươi chớp mắt giây, như còn không tra ngươi, chúng ta đây chẳng phải là là ngu si sao ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta có chút vội vàng, nếu có chuyện gì cũng nhanh chút nói."

Hắc bào nam tử nói: "Diệp Dương, Cổ Kiếm Tông cái kia vị đã vẫn lạc, các ngươi Cổ Kiếm Tông đại thế đã mất, như đoán không lầm, các ngươi Cổ Kiếm Tông nhất định sẽ rất nhanh bị gạt ra khỏi mấy đại thế lực, tựa như năm đó đế gia từng cái dạng ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hắc bào nam tử nói: "Chúng ta hồn chủ rất xem trọng ngươi, hắn để cho ta tới mời ngươi gia nhập vào chúng ta Hồn Giáo, chỉ cần ngươi nguyện ý, gia nhập vào chúng ta Hồn Giáo về sau, ngươi chính là Phó Giáo Chủ, một người chi hạ vạn người chi tiến lên!"

Dương Diệp cười nói: "Cứ như vậy ?"

Hắc bào nam tử lắc đầu, "Xem ra, như hồn chủ nói, ngươi là không thể gia nhập vào chúng ta Hồn Giáo!"

Dương Diệp cười nói: "Muốn ta tiễn ngươi lăn sao?"

Trước mắt cái này vị, chỉ là một luồng phân thân, căn bản không phải bản thể, nếu như là bản thể, hắn sớm xuất thủ .

"Chúng ta lập tức sẽ gặp mặt!"

Hắc bào nam tử thanh âm rơi xuống, thân thể trực tiếp hư ảo .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau biến mất ở đám mây bên trong .

Lúc này đây, hắn trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực ẩn nấp hơi thở của mình!

Đồng thời, đối với cái này Hồn Giáo, hắn lại đề phòng một ít . Đối phương lại có thể tìm được hắn vị trí, thế lực không phải bình thường lớn a!

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, nhất khắc đồng hồ về sau, hắn về tới Cổ Kiếm Tông, Cổ Kiếm Tông bên trong, bầu không khí rất bình thường, cùng thường ngày cũng không có gì khác biệt . Hiển nhiên, Cổ Kiếm Tông tông chủ rơi xuống sự tình, cũng không có truyền tới .

Dương Diệp mới vừa trở lại Cổ Kiếm Tông, đại trưởng lão liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp trầm giọng nói: "Đến tột cùng chuyện gì xảy ra ?"

Đại trưởng lão lắc đầu, "Quá đột nhiên . Đột nhiên đến mọi người chúng ta đều trở tay không kịp, đi theo ta, hắn muốn gặp ngươi!"

]

Vừa nói, đại trưởng lão mang theo Dương Diệp xoay người rời đi .

Đại trưởng lão mang theo Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông sau sơn đỉnh núi chi lên, một tòa phòng trúc bên trong, ở trong nhà trúc, Dương Diệp thấy được hai cái quen thuộc mặt mũi, chính là cái kia tuyết trưởng lão còn có cái kia Cổ Nam trưởng lão, ngoại trừ hai người bên ngoài, còn có hai gã lão giả .

Tại hắn tiến đến về sau, cái kia hai gã trưởng lão hướng hắn bên này nhìn thoáng qua, chẳng qua không nói gì .

Dương Diệp hướng về phía mấy người khẽ gật đầu, nhưng sau nhìn về phía không xa chỗ, ở cái kia phòng trúc chỗ sâu trúc sập lên, ngồi xếp bằng nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên quanh thân da thịt lỏng, thỉnh thoảng có mồ hôi tràn ra, cả người thoạt nhìn giống như gần đất xa trời lão nhân .

Đại nạn buông xuống!

Dương Diệp biết, trước mắt cái này vị người đàn ông trung niên, chính là Cổ Kiếm Tông tông chủ, cũng là Kiếm Kinh từng theo theo nhân!

Làm như cảm ứng được Dương Diệp, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cùng với đối diện, hai người cứ như vậy nhìn nhau, một lát sau, người đàn ông trung niên phất phất tay, rất nhanh, mọi người chung quanh dồn dập thối lui ra khỏi phòng trúc .

Phòng trúc mặc dù không có bố trí cái gì kết giới, thế nhưng, ở phòng trúc bên trong, không có bất kỳ thần thức cùng khí tức .

"Tới!" Người đàn ông trung niên đột nhiên mở miệng .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau đi tới người đàn ông trung niên trước mặt, người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Nàng theo ngươi, đúng không ?"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt híp lại, "Tông chủ là đang nói người nào ?"

Người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Kiếm Kinh!"

Nghe vậy, Dương Diệp sầm mặt lại, đối phương dĩ nhiên biết Kiếm Kinh tồn tại! Làm sao có thể ?

Người đàn ông trung niên lại nói: "Nàng theo ta nhiều năm như vậy, ta tự nhiên có thể cảm ứng được . Hơn nữa, ngươi tới Cổ Kiếm Tông về sau, yêu cầu thu được nàng bản thể lúc, ta liền biết, nàng tới ."

Dương Diệp trầm mặc .

Người đàn ông trung niên thần sắc có chút phức tạp, "Có thể cho nàng đi ra không ?"

Dương Diệp hỏi thăm một cái Kiếm Kinh, rất nhanh, hắn lắc đầu .

Kiếm Kinh cự tuyệt xuất hiện!

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Ta hiểu ."

Vừa nói, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi là nàng chọn người sao ?"

Dương Diệp nói: "Coi là vậy đi!"

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, sau đó nói: "Ở năm đó, nàng bản thể phá toái, cái kia lúc, ta tổn thương nguyên khí nặng nề, Cổ Kiếm Tông ở Vĩnh Hằng Quốc Độ địa vị tràn ngập nguy cơ, ta "

Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, "Mượn cớ!"

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nói: "Mặc kệ các hạ năm đó xuất phát từ mục đích gì, thế nhưng, ngươi muốn thôn phệ nàng việc này là thật, đúng không ? Trong mắt của ta, mặc kệ ngươi có nhiều thiếu cái lý do, đều không đủ để cải biến ngươi là một cái rất tồi người ."

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp đi tới một bên, nói: "Nàng theo ngươi, vì ngươi, vì Cổ Kiếm Tông, bản thể phá toái, kém chút thần hồn câu diệt, nàng nhưng có nói qua cái gì ? Oán quá cái gì ? Không có chứ ? Còn là nói, ở trong lòng ngươi, nàng cũng chỉ là một kiện siêu Thần khí ? Nhất kiện có thể theo thì mất đi siêu Thần khí ? Như ngươi là muốn như vậy, cái kia thứ cho ta nói thẳng, ngươi thật rất dở . Xin lỗi, ta người này nói thẳng bạch!"

Người đàn ông trung niên trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta không có coi nàng là làm là một kiện siêu Thần khí, nàng là ta Cổ Kiếm Tông một phần tử, cũng là của ta chiến hữu ."

Dương Diệp cười nói: "Vậy ngươi thôn phệ nàng ?"

Người đàn ông trung niên hai mắt chậm rãi đóng lại, Dương Diệp lại nói: "Ta cảm thấy, chúng ta kiếm tu cả đời này, không riêng gì kiếm tu, ta cảm thấy đối nhân xử thế đều phải làm đến vấn tâm không thẹn! Được rồi, ta cũng không muốn kéo những thứ này . Đây là ngươi cùng nàng sự việc của nhau tình!"

Nói thật, hắn đối với Kiếm Kinh tao ngộ vẫn còn có chút bất bình, trước mắt cái này người đàn ông trung niên năm đó cử động không thể nghi ngờ là phản bội! Cho dù ai bị phản bội, tâm lý tuyệt đối cũng sẽ không dễ chịu .

Giữa sân, người đàn ông trung niên không có đang nói cái gì, hắn lấy ra một viên chiếc nhẫn màu đen, hắn nhẹ nhàng điểm một cái, chiếc nhẫn kia tung bay ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nheo mắt, "Làm cái gì vậy ?"

Người đàn ông trung niên mỉm cười, "Chuyện năm đó tình, ta suy tính chính mình, suy tính Cổ Kiếm Tông, suy tính rất nhiều rất nhiều người cùng sự tình, thế nhưng duy chỉ có không có suy nghĩ qua nàng, xin lỗi!"

Nói xong, bên ngoài khí tức trên người đột nhiên sẽ không có .

Vẫn lạc!

Lúc này đây, Cổ Kiếm Tông tông chủ là thật bỏ mình!

Cái này lúc, tuyết trưởng lão đám người đi vào phòng trúc bên trong, khi thấy trước mắt một màn này lúc, tuyết trưởng lão đám người đều là hơi cúi đầu, trầm mặc .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt mình nhẫn, hắn do dự xuống, nhưng sau sẽ nhẫn đưa tới tuyết trước mặt trưởng lão, đang muốn nói, cái này lúc, tuyết trưởng lão nói: "Ngươi bây giờ chính là ta Cổ Kiếm Tông tông chủ!"

"Cái gì!" Dương Diệp kém chút nhảy dựng lên .

Giữa sân, mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, mọi người hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, đồng nói: "Gặp qua tông chủ ."

Dương Diệp vội vàng nói: "Không không, cái giới chỉ này không phải cho ta, là cho tuyết trưởng lão, thật, thật không phải là cho ta "

Mọi người vẫn như cũ thành thạo lễ!

Hẳn đây mụ là một âm mưu a!

Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút khó coi, "Các ngươi đây không phải là không trâu bắt chó đi cày sao? Hơn nữa, các ngươi xem, ta như thế tuổi trẻ, ta, thực lực ta kém như vậy, ta sao có thể làm tông chủ đâu?"

Tuyết trưởng lão nói: "Tông chủ yếu nhìn ngươi, chúng ta cũng biết, hắn chắc là có chút giao phó, quả nhiên, hắn đem tông chủ nhẫn giao cho ngươi, ngươi chính là hắn nhận định người, mà chúng ta đối với ngươi, vậy, cũng không có ý kiến, cho nên, ngươi chính là Cổ Kiếm Tông tông chủ!"

Dương Diệp nghẹn họng nhìn trân trối, còn có thể như vậy ?

Một lát sau, Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta muốn cùng tuyết trưởng lão đơn độc nói chuyện!"

Nghe vậy, mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp ngồi ở một bên, sau đó nói: "Tuyết trưởng lão cùng ta nói rõ đi!"

Tuyết trưởng lão thấp giọng nói: "Nói cái gì ?"

Dương Diệp nói: "Có thể đừng cầm ta làm đứa trẻ ba tuổi!"

Tuyết trưởng lão trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Kỳ thực, ngươi làm thiếu tông chủ, là tông chủ bổ nhiệm."

Dương Diệp nói: "Tiếp tục!"

Tuyết trưởng lão nói: "Chỉ có rất ít người biết tông chủ kỳ thực đại nạn buông xuống, ở thật lâu phía trước, chúng ta liền đã ở tìm kiếm mới nhất đảm nhiệm tông chủ . Ở trước ngươi, chúng ta lựa chọn Cổ Nghiệt, cũng là ta Cổ Kiếm Tông một vị yêu nghiệt thiên tài, bất quá, làm ngươi xuất hiện về sau, chúng ta ánh mắt rơi vào ngươi thân lên. Ngay từ đầu, chúng ta cũng không dám cho ngươi quyền lợi, bất quá, tông chủ đột nhiên giao cho, có thể tin tưởng ngươi, vì vậy, chúng ta để cho ngươi trở thành thiếu tông chủ . Mà bây giờ, hắn đem nhẫn cho ngươi, hiển nhiên, là để cho ngươi làm tông chủ . Tuy là ta không biết hắn chân chính ý đồ, thế nhưng, hắn sẽ không hại ta Cổ Kiếm Tông, vì Cổ Kiếm Tông, hắn mạnh mẽ để cho mình sống lâu như vậy, vì Cổ Kiếm Tông, hắn bỏ ra rất nhiều rất nhiều ."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Ta không thể làm Cổ Kiếm Tông tông chủ!"

Tuyết trưởng lão nhìn về phía Dương Diệp, "Lý do ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi biết ta là ai không ?"

"Ngươi không phải là Dương Diệp sao?" Tuyết trưởng lão đột nhiên nói .

Dương Diệp trực tiếp cứng ngắc ngay tại chỗ .

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2517: Chuyên Trị Không Phục!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không phải là Dương Diệp sao?

Dương Diệp lúc này đây thật là ngây dại, trước mắt cái này tuyết trưởng lão đã biết thân phận của mình ?

Quá hồi lâu, Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi biết ?"

Tuyết trưởng lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, "Không phải ngươi cho rằng đâu?"

Dương Diệp lại hỏi, "Lúc nào biết đến ?"

Tuyết trưởng lão đạm thanh nói: "Mới vừa biết không lâu sau ."

Dương Diệp nói: "Lại có bao nhiêu người biết ?"

Tuyết trưởng lão nói: "Cổ Kiếm Tông bên trong, theo ta cùng đại trưởng lão biết ."

Làm như biết Dương Diệp suy nghĩ, tuyết trưởng lão cười nói: "Chớ suy nghĩ quá nhiều, ngươi ở đây Vĩnh Hằng chi giới tuy là phi thường phi thường nổi danh, thế nhưng, ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng không có danh tiếng của ngươi . Ngoại trừ đứng đầu nhất cái kia mấy cái thế lực người cầm lái bên ngoài, người còn lại căn bản là không biết ngươi Dương Diệp là sao nhân vật. Mà ta cùng với đại trưởng lão sở dĩ biết ngươi, cũng không phải là bởi vì ngươi, mà là bởi vì cái kia Linh Tổ!"

Dương Diệp cười nói: "Nói như vậy, ta vẫn còn an toàn ?"

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Lai lịch của ngươi quá khả nghi, bởi vì lúc trước, Vĩnh Hằng Quốc Độ chẳng bao giờ xuất hiện qua ngươi cái này nhân vật số một . Nguyên nhân đây, chúng ta lợi dụng Cổ Kiếm Tông tài nguyên đối với ngươi tiến hành điều tra, thế nhưng, vẫn là không thu hoạch được gì, vì vậy, tông chủ nhường đi Vĩnh Hằng chi giới một chuyến ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua tuyết trưởng lão, "Ta nhưng là Dương Diệp, các ngươi còn muốn ta làm Cổ Kiếm Tông tông chủ ?"

Tuyết trưởng lão khẽ lắc đầu, "Ngươi muốn minh bạch, Vĩnh Hằng Quốc Độ có người muốn giết ngươi, muốn thu được Linh Tổ, thế nhưng, đây chỉ là rất ít người, cũng không phải là toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ người đều muốn giết ngươi, không phải sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Tuyết trưởng lão lại nói: "Cổ Kiếm Tông cho tới bây giờ, cũng không có phái ra bất kỳ người nào đi giết quá ngươi . Đối với ngươi, lúc trước, chúng ta một mạch nằm ở quan vọng trạng thái, dù sao, ngươi trên người có Linh Tổ, mà Linh Tổ, quan hệ toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Nói đến đây, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi muốn hiểu rõ một chút, Vĩnh Hằng Quốc Độ, không phải người khác không bán hai giá, cũng không phải nào đó cái thế lực không bán hai giá, nơi đây, có thanh âm bất đồng . Ở ngươi không cùng Hoang Tộc cùng nhau đánh Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc, chúng ta Cổ Kiếm Tông, còn có những thứ khác một ít thế lực, cũng sẽ không đem ngươi cho rằng là địch nhân . Dù sao, một vị Linh Tổ nguyện ý đi theo người, theo chúng ta, tuyệt đối không phải một cái mất trí người!"

Dương Diệp cười nói: "Tuy là như đây, thế nhưng, các ngươi để cho ta làm Cổ Kiếm Tông tông chủ, sẽ không sợ bị cái khác thế lực nhằm vào sao?"

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Cái này nhìn chính ngươi . Ngươi nói không sai, có lẽ sẽ bị cái khác thế lực nhằm vào, thế nhưng, cũng có khả năng bị cái khác thế lực lấy lòng . Đến tột cùng là kết quả gì, không có người có thể dự đoán ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía phòng trúc bên ngoài, trong lúc nhất thời, hắn có chút mê mang .

Mà tuyết trưởng lão đã ly khai phòng trúc, hiển nhiên, là cho hắn thời gian tự cân nhắc!

Gian phòng bên trong, Kiếm Kinh có mặt ở tại Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua phía trước cái kia Cổ Kiếm Tông tông chủ rơi xuống vị trí, diện vô biểu tình, không có một tia ba động .

Sau một lúc lâu, nàng xem hướng Dương Diệp, "Nàng nói không sai, ghim ngươi chỉ là Vĩnh Hằng Quốc Độ một cái thế lực, mà không phải toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, giống như cái này Cổ Kiếm Tông, bọn họ sẽ không có ghim ngươi, không chỉ không có ghim ngươi, ngược lại là muốn tụ tập ở bên cạnh ngươi ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không muốn làm cái gì tông chủ, hơn nữa, ta cũng không phải nguyên liệu đó!"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Nếu như ngươi không làm cái này Cổ Kiếm Tông tông chủ, để cho người khác làm, như vậy, làm người khác cầm lái cái này Cổ Kiếm Tông về sau, đối phương liền có thể trở thành địch nhân của ngươi . Ta biết ngươi không sợ, thế nhưng, như ngươi nắm giữ cái này Cổ Kiếm Tông, chẳng khác nào chính mình nhiều hơn một trợ lực . Ngươi cũng thấy đấy cái này Cổ Kiếm Tông nội tình, nếu có Cổ Kiếm Tông ở ngươi thân về sau, dù cho ngươi cho hấp thụ ánh sáng ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, những thứ kia muốn động ngươi thế lực cũng cần ước lượng lượng ước lượng lượng!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, cười nói: "Ngươi rất nhớ ta trở thành Cổ Kiếm Tông tông chủ ?"

Kiếm Kinh gật đầu .

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên .

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ngươi đối với nơi này, vẫn còn có chút không nỡ, đúng không ?"

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Ta đã từng là Cổ Kiếm Tông tiền bối cường giả tụ tập toàn bộ Cổ Kiếm Tông lực chế tạo thành, nơi đây có thể nói là ta gia, hơn nữa, năm đó những thứ kia đời trước tạo nên chi ân, ta một mạch chưa . Năm đó bọn họ thành tựu ta, thế nhưng, cũng không có lợi dụng ta, ta ở Cổ Kiếm Tông địa vị rất cao, cận thứ tông chủ, cho dù là tông chủ, cũng cần khách khách khí khí với ta . Ta, ta không muốn Cổ Kiếm Tông liền này xuống dốc, đặc biệt lúc này, hắn bỏ mình, Cổ Kiếm Tông không thể nghi ngờ lâm vào một hồi nguy cơ bên trong ."

Dương Diệp cười khổ, "Ngươi cảm thấy ta có thể cứu vớt Cổ Kiếm Tông ? Hoặc có lẽ là, ngươi cảm thấy ta có thể làm cho Cổ Kiếm Tông quật khởi ?"

]

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Có ngươi ở đây, chí ít, Cổ Kiếm Tông sẽ không uất ức! Coi như xuống dốc, cũng sẽ không uất ức xuống dốc!"

Dương Diệp nhìn Kiếm Kinh, không nói gì .

Cái này lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Phản chính Tiểu Bạch các nàng vẫn chưa về, Hoang Tộc cũng còn không có đánh tới, coi như khi này tông chủ thì như thế nào, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nghe thế, Dương Diệp có chút ý động .

Mặc dù mình không yêu thích ràng buộc, thế nhưng, phản muốn một cái, dường như khi này tông chủ cũng không có gì hư chỗ a! Tuy là phải đối mặt một ít vấn đề trước mắt, thế nhưng, tốt chỗ cũng rõ ràng a!

Cái này lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Như ngươi nắm giữ Cổ Kiếm Tông, đến thì thì có thể làm cho U Minh Điện những cô gái kia tới Cổ Kiếm Tông, không chỉ có các nàng, còn có thể để cho mình vài bằng hữu thân nhân, tỷ như Mạc Lão bọn họ những người đó tới Vĩnh Hằng Quốc Độ, Cổ Kiếm Tông là một cái siêu cấp thế lực, có thể trở thành bọn họ một cái an ổn gia ."

Nhìn trước mắt chiếc nhẫn kia, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn đeo lên cái viên này Nạp Giới .

Cứ như vậy, Dương Diệp trở thành Cổ Kiếm Tông nhất trẻ tuổi tông chủ!

Tông chủ!

Cái này lúc, tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão đám người tiến nhập phòng trúc, chứng kiến Dương Diệp mang trên(lên) cái viên này Nạp Giới về sau, mấy người thần sắc đều là hơi buông lỏng, đương nhiên, còn có một số phức tạp .

Kỳ thực, tại hắn nhóm nội tâm bên trong, Dương Diệp cũng không quá thích hợp, phải nói hiện tại không thích hợp, thế nhưng, ban đầu đảm nhiệm tông chủ hạ tử lệnh, đối với cái kia vị tông chủ trước khi lâm chung chọn lựa người, bọn họ mặc dù có chút do dự, nhưng vẫn là quyết định tuân bên ngoài mệnh lệnh!

Bởi vì cái kia vị tông chủ đối với Cổ Kiếm Tông cống hiến quá to lớn!

Mà bây giờ, nhìn thấy Dương Diệp mang trên(lên) cái viên này Nạp Giới về sau, mọi người không khỏi đối với Cổ Kiếm Tông tương lai có chút mê mang .

Người trước mắt này ở trong mắt bọn hắn, cùng tiểu hài tử không khác a!

Dương Diệp nhìn mọi người một cái, sau đó nói: "Thượng nhiệm tông chủ vẫn lạc việc, cần giấu diếm sao?"

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Dấu không được."

Dương Diệp khẽ gật đầu, sau đó nói: "Hồn Giáo chuyện tư tưởng tra như thế nào ?"

Tuyết trưởng lão nói: "Trước không vội cái này, hiện tại, chúng ta việc cấp bách là làm hai chuyện, đầu tiên là đem tông chủ vẫn lạc việc công bố ra ngoài, đệ nhị chính là ngươi!"

"Ta ?" Dương Diệp không phải rất minh bạch .

Tuyết trưởng lão gật đầu, "Ngươi bây giờ là ta Cổ Kiếm Tông tông chủ, thế nhưng, còn cần đi một cái lưu trình, cũng chính là tổ chức đăng vị đại điển, cái kia lúc, còn lại mấy đại thế lực, còn có chúng ta tây giới một số người sẽ đến cung chúc mừng ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Có thể không đi những thứ này giả lưu trình sao?"

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Nhất định đi, bởi vì chỉ có như đây, mới thật sự danh chính ngôn thuận, hơn nữa, nếu như không cử hành đăng vị đại điển, ta Cổ Kiếm Tông cùng với ta Cổ Kiếm Tông vô số phụ thuộc thế lực sợ là cũng không nhận ra ngươi ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vạn nhất không người đến cung chúc mừng, đây chẳng phải là rất xấu hổ ?"

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Cũng sẽ không thảm như vậy!"

Dương Diệp: "..."

Cứ như vậy, ba thiên về sau, một cái kinh bạo tin tức nhanh chóng truyền khắp toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ vẫn lạc!

Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ, nhưng là trải qua năm đó đại chiến, hơn nữa, cái này vị cùng Cổ Kiếm Tông món đó siêu Thần khí nhưng là kinh sợ tiêu tiểu tồn tại, mà bây giờ, hắn bỏ mình .

Cổ Kiếm Tông tương lai sẽ như thế nào ?

Thế nhưng rất nhanh, lại một cái tin truyền ra đến, đó chính là Cổ Kiếm Tông mới đảm nhiệm tông chủ thượng vị!

Diệp Dương!

Tên này đối với toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân mà nói, không thể nghi ngờ là phi thường xa lạ . Đương nhiên, cái này không là vấn đề trọng yếu nhất, vấn đề trọng yếu nhất là cái này Diệp Dương rất tuổi trẻ!

Cổ Kiếm Tông từ trước tới nay nhất trẻ tuổi một cái tông chủ!

Còn có càng kính bạo, đó chính là cái này vị Diệp Dương tông chủ, cũng chỉ là tam giới cường giả!

Tam giới!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Cổ Kiếm Tông hầu như trở thành Vĩnh Hằng Quốc Độ đàm luận trò cười .

Đều ở đây nói cái này Diệp Dương là tiền nhiệm Cổ Kiếm Tông con tư sinh!

Có thể nói, Cổ Kiếm Tông công bố hai chuyện này tình không thể nghi ngờ ở Vĩnh Hằng Quốc Độ đưa tới chấn động không nhỏ!

Cái này nhất thiên, Dương Diệp mặc một bộ hoa lệ trường bào màu tím, đầu tóc áo choàng ... Cái này tạo hình, là tuyết trưởng lão tự thân làm cho, ý là thoạt nhìn tương đối có vẻ thành thục!

Dương Diệp rất là trứng đau!

Ở Cổ Kiếm Tông chủ điện bên trong, Dương Diệp ngồi ở phía trên nhất, theo hắn cái này vị trí nhìn một cái, có thể chứng kiến điện bên ngoài thềm đá xuống. Nay thiên, hắn liền phải ở chỗ này tiếp đãi tới tự khắp nơi thế lực cung chúc mừng!

Rất không được tự nhiên!

Loại này đối với Dương Diệp mà nói, vô cùng không được tự nhiên, bất quá, ngoại trừ không được tự nhiên, hắn cũng cảm thấy dường như chơi thật vui!

Ở bên ngoài lăn lộn nhiều năm như vậy, hắn còn không có trải qua loại này sự tình đây!

Rất nhanh, ở đại trưởng lão dẫn dắt xuống, một đám kiếm tu đột nhiên tiến nhập đại điện bên trong, đám này kiếm tu số lượng có 200 nhiều, đều không yếu, ngũ giới đều có vài vị!

Mọi người nhất tề hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Gặp qua tông chủ!"

Dương Diệp gật đầu, lão khí hoành thu nói: "Không nên đa lễ!"

Chúng kiếm tu nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút cổ quái!

Tốt trẻ tuổi tông chủ!

Đương nhiên, càng nhiều hơn chính là trong lòng có chút không phục, tam giới coi như tông chủ ? Vậy hắn nhóm những thứ này tứ giới ngũ giới chẳng phải là có thể làm vĩnh hằng chi chủ đâu?

Tuy là rất nhiều người nghĩ như vậy, nhưng là lại không dám nói ra, dù sao tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão còn ở đây!

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử, nhưng sau cười nói: "Ta biết trong lòng các ngươi đang suy nghĩ gì, đã trong lòng không phục, vậy vì sao không đứng xuất hiện nói ra ?"

Vừa nói, hắn đi tới trước mặt mọi người, "Trong lòng không phục, sẽ giống như một đàn ông giống nhau nói ra!"

Giữa sân, chúng người đưa mắt nhìn nhau .

Đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười nói: "Thế nào, ta Cổ Kiếm Tông đệ tử đều là chút không có chủng sao?"

Cái này lúc, một người đàn ông đứng dậy, hắn nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta không phục!"

Dương Diệp gật đầu, "Đây là một cái bệnh, chẳng qua không có quan hệ, ta cả đời này chuyên trị không phục!"

....

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2518: Tới Chúc Mừng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp rất tinh tường, hắn cái tuổi này làm Cổ Kiếm Tông tông chủ, tuyệt đối có thật nhiều người không phục, dù cho những thứ này người mặt ngoài không nói cái gì, thế nhưng ngầm hạ tuyệt đối vẫn là không phục .

Hắn nhất định phải phục chúng!

Như không phục chúng, lấy sau ai sẽ đem hắn cái này tông chủ để vào mắt ?

Không thích đáng liền không thích đáng, thế nhưng, đã cầm cố, vậy sẽ phải làm ra dáng!

Dương Diệp trước mặt, tên kia nói chuyện đệ tử là ngũ giới cường giả, là một vị đệ tử chân truyền .

Chính là bởi vì là đệ tử chân truyền, cho nên mới dám ở vào thời điểm này đứng ra nói không phục .

Nghe được Dương Diệp, tên kia đệ tử chân truyền đạm thanh nói: "Ta hy vọng ngươi có thể giúp ta trị trị!"

Dương Diệp gật đầu, "Xuất thủ!"

Tên kia đệ tử chân truyền nhìn thoáng qua bốn phía, "Thay cái địa phương ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không cần . Ra tay đi!"

Cái kia đệ tử chân truyền nhìn Dương Diệp, "Ngươi là tam giới, ta là ngũ giới, vì công bằng, trước hết để cho ngươi ba kiếm!"

Lời vừa nói ra, giữa sân tức thì vang lên một chút tiếng cười .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đây sẽ không khách khí!"

Thanh âm rơi xuống, giữa sân hoàn toàn yên tĩnh!

Bởi vì không biết bực nào lúc, tên kia đệ tử chân truyền cổ hai bên, hoành hai thanh phi kiếm!

Hai thanh phi kiếm!

Giữa sân tất cả mọi người kinh trụ, bao quát tên kia đệ tử chân truyền, bởi vì mới vừa rồi, hắn đều không có phản ứng kịp, phải nói, hắn chính mình cũng không biết cổ mình trên(lên) lúc nào nhiều hai thanh kiếm!

Giữa sân an tĩnh giống như đọng lại!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia hai thanh phi kiếm bay trở về đến rồi hắn Kiếm Hồ bên trong, hắn nhìn về phía tên kia đệ tử chân truyền, "Phải không, ngươi trước xuất thủ ?"

Tên kia đệ tử chân truyền nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau bấm tay một điểm .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một luồng kiếm mang điện xạ mà ra .

Nhưng mà rất nhanh, tên kia đệ tử chân truyền biểu tình lại một lần nữa đọng lại, bởi vì tại hắn giữa chân mày, thấp một thanh phi kiếm!

Mà ánh kiếm của hắn, mới dừng lại ở hắn cùng với Dương Diệp ở giữa .

Lúc này đây, giữa sân rất nhiều kiếm tu thần sắc ngưng trọng!

Dương Diệp đối diện, tên kia đệ tử chân truyền hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Ta phục rồi!"

Hắn là ngũ giới, mà trước mắt cái này vị tông chủ chỉ là tam giới, nhưng mà, hắn ở nơi này tam giới trước mặt liền sức đánh trả cũng không có!

Lúc này đây, hắn biết, Cổ Kiếm Tông khiêu khích tông chủ cũng không phải như đồn đãi vậy là thượng nhiệm tông chủ con tư sinh!

Cho dù là con tư sinh, cũng là có tư cách đấy!

Dương Diệp nhìn chung quanh giữa sân bốn phía, bốn phía kiếm tu đều là dồn dập hành lễ .

Dương Diệp gật đầu, về tới chính mình vị trí, hắn nhìn về phía cái kia tuyết trưởng lão, tuyết trưởng lão mỉm cười, rất là thoả mãn .

Nàng cùng đại trưởng lão sợ nhất cũng là Dương Diệp không thể phục chúng, nhưng là bây giờ xem ra, chí ít những đệ tử này là dùng . Còn những thứ kia lão, không có quan hệ, có nàng cùng đại trưởng lão đè nặng đây! Hơn nữa, nàng tin tưởng, ở quá nhiều cái hai ba năm, khi đó, Cổ Kiếm Tông không người nào dám không phục!

"Diệp gia thế tử Diệp Tri Bắc đến!"

]

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự điện ngoài truyền tới, rất nhanh, lại một giọng nói theo sát vang lên, "Hình gia đại tiểu thư Hình Bỉ Thanh đạo!"

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, hắn đứng lên, chẳng qua cái này lúc, tuyết trưởng lão nhìn hắn một cái, Dương Diệp cười nói: "Ta hai cái bằng hữu, có thể tùy ý một chút!"

Vừa nói, hắn đi xuống, cái này lúc, Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Hai nữ trong tay, ôm một cái tuyệt đẹp hộp .

Dương Diệp cười nói: "Tới thì tới mà, còn tiễn cái gì lễ, thật là, ta nhiều không có ý tứ a!"

Vừa nói, hắn trực tiếp đem cái kia hai cái hộp nhận lấy, nhưng sau thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

Mọi người: "

Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh khẽ lắc đầu, người này, làm tông chủ da mặt vẫn là dầy như vậy, cũng không biết hàm súc điểm sao?

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Chúc mừng!"

Dương Diệp cười nói: "Chính là không trâu bắt chó đi cày, không có gì mừng . Nói, các ngươi không phải ở chiến giới sao? Sao lại tới đây ?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Biết ngươi làm tông chủ, chúng ta liền tạm thời trước đi ra, làm sao cũng phải tới cho ngươi đạo chúc mừng a, không phải sao?"

Dương Diệp cười nói: "Đạt đến một trình độ nào đó, lần sau các ngươi nếu như trở thành gia chủ, ta nhất định sẽ đi cho các ngươi đạo chúc mừng, đồng thời tiễn trên(lên) một phần thật to hậu lễ!"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Tâm lĩnh ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, "Lãnh gia, Lục gia không có ai tới ?"

Dương Diệp nói: "Khả năng vẫn còn ở đường trên(lên) hắc hắc "

Hai nữ khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì .

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp tiếp đãi tới chúc mừng rất nhiều thế gia, những thứ này thế gia cơ bản đều là tây giới, bọn họ đều dựa vào Cổ Kiếm Tông, đương nhiên sẽ không không đến. Tới kết thúc lúc, Lục gia cùng Lãnh gia vẫn không có tới.

Kỳ thực, Hình gia cùng Diệp gia chỉ Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh cũng là có chút điểm không thích hợp, phải biết, hai nữ bây giờ còn chưa phải là mỗi cái gia tộc người cầm lái .

Mà Dương Diệp cũng rất minh bạch, cái này hai gia ngoại trừ Diệp gia bên ngoài, Hình gia Hình Bỉ Thanh chắc là xuất phát từ cùng hắn tình hữu nghị mà tư nhân từ trước đến nay . Bất quá, bất kể như thế nào, hắn đều nhận chuyện này!

Hai nữ cũng không có đợi bao lâu, đang cùng Dương Diệp nói chuyện với nhau khoảng khắc chi sau chính là xoay người rời đi .

Dương Diệp cũng không có giữ lại, hắn biết, hai nữ bây giờ là phi thường vội vàng .

Rất nhanh, người càng tới càng thiếu, sẽ kết thúc lúc, một gã hắc bào nam tử đột nhiên xuất hiện ở bên ngoài đại điện .

Nhìn thấy tên này hắc bào nhân, đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão hai người chân mày tức thì nhíu lại .

Hắc bào nhân đi tới đại điện phía dưới, hắn ngẩng đầu mặt hướng Dương Diệp, "Ta Hồn Giáo chuyên tới để chúc mừng các hạ trở thành Cổ Kiếm Tông tông chủ . Đây là hạ lễ!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, sáu cái hộp sắt xuất hiện ở đại điện bên trong, hộp sắt bên trong, là sáu viên đầu!

Nhìn thấy cái này sáu viên đầu, tuyết trưởng lão hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, bên trong tròng mắt, là sâm lãnh sát ý!

Hộp sắt bên trong, có ba người là Cổ Kiếm Tông trưởng lão, mà trong đó có một viên, Dương Diệp còn nhận thức, chính là cái kia ngoại môn trưởng lão không minh.

Còn có ba viên tắc thì là dựa vào Cổ Kiếm Tông những thứ kia thế gia cường giả!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc bào nhân, sau đó nói: "Xem ra, các ngươi Hồn Giáo đối với ta làm Cổ Kiếm Tông tông chủ rất có ý kiến a!"

Hắc bào nhân cười nói: "Làm sao sẽ, chúng ta không phải tới cung chúc mừng, đồng thời còn tặng quà tặng sao?"

Dương Diệp mỉm cười, sau đó nói: "Không có việc gì, các ngươi đã Hồn Giáo muốn chơi, chúng ta đây Cổ Kiếm Tông liền theo các ngươi cố gắng vui đùa một chút ."

Hắc bào nhân gật đầu, "Hy vọng ngươi có khả năng!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể dần dần hư ảo!

Đối phương không ngốc, đương nhiên sẽ không chân thân tới!

Tới, chỉ là một luồng phân thân!

Hắc bào nhân rời đi về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Đại trưởng lão, tuyết trưởng lão, có thể tra được tung tích của bọn họ sao?"

Đại trưởng lão do dự xuống, sau đó nói: "Ta đã thông tri còn lại mấy đại thế lực, bọn họ chẳng mấy chốc sẽ cho trả lời thuyết phục, không bằng "

Dương Diệp khoát tay áo, "Nhân gia đều giết đến chúng ta đầu lên đây, còn chờ cái kia chút làm cái gì ? Chúng ta bây giờ cần phải làm là ăn miếng trả miếng . Truyền cho ta lệnh xuống phía dưới, toàn lực lục soát tung tích của bọn họ, vận dụng chúng ta Cổ Kiếm Tông hết thảy tài nguyên ."

Đại trưởng lão suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Tuân mệnh!"

Dương Diệp ly khai đại điện, đi tới thuộc về chính mình động phủ, ở nơi này động phủ bốn phía, có cường giả âm thầm thủ hộ .

Tuyết trưởng lão đi theo Dương Diệp thân sau .

Động phủ bên trong, tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Lúc này đây, ngoại trừ Diệp gia bên ngoài, còn lại mấy nhà thái độ rất mơ hồ, bọn họ cũng không có phản đối, thế nhưng, cũng không có tới cung chúc mừng!"

Dương Diệp nói: "Cái kia Hồn Giáo chuyện tình đâu?"

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Không có trả lời!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Tuyết trưởng lão, ta Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ là cái gì kỳ ?"

Tuyết trưởng lão nói: "Ở mảnh này Vĩnh Hằng Vũ Trụ, đạt được tông chủ loại cảnh giới đó, không cao hơn mười cái ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Bọn họ có thể hay không muốn đối đãi năm đó đế gia vậy đối đãi Cổ Kiếm Tông ?"

Nghe vậy, tuyết trưởng lão chân mày cau lại, "Ta Cổ Kiếm Tông tuy là tông chủ đã vẫn lạc, thế nhưng, chúng ta nội tình vẫn còn, có thể nói, coi như là còn lại mấy gia liên thủ, cũng không thể có thể dễ dàng đem chúng ta tiêu diệt!"

"Hồn Giáo xuất hiện!" Dương Diệp đột nhiên nói, " bọn họ vào lúc này xuất hiện, tuyệt đối không phải vừa khớp!"

Tuyết trưởng lão thấp giọng thở dài, "Thời buổi rối loạn!"

Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Không cần quá lo lắng, mặc kệ bọn họ mục đích gì, tính toán gì, đối với chúng ta mà nói, tự chúng ta mạnh mẽ như vậy đủ rồi . Còn cái này Hồn Giáo, chúng ta trước hết cầm cái này Hồn Giáo khai đao!"

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Ta là sợ Hồn Giáo cùng có chút thế lực đạt thành một hiệp nghị nào đó, khả năng này vô cùng lớn, không phải, bọn họ tuyệt đối không dám như thế quang minh chính đại xuất hiện ở ta tây giới, nhưng lại vừa lúc là tông chủ rơi xuống thời điểm ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi bây giờ, tuyệt đối không thể ly khai Cổ Kiếm Tông, bởi vì bọn họ mục tiêu đã rơi vào ngươi thân lên, chỉ cần ngươi không ly khai Cổ Kiếm Tông, ta Cổ Kiếm Tông là có thể cam đoan an toàn của ngươi!"

"Rụt đầu Ô Quy sao?" Dương Diệp cười nói .

Tuyết trưởng lão chân mày to cau lại, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Tuyết trưởng lão, ta đi quá Hoang Tộc!"

Tuyết trưởng lão nói: "Ngươi muốn nói cái gì ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hoang Tộc người, ta tiếp xúc không nhiều lắm, thế nhưng, bọn họ rất có tâm huyết, không chỉ là Hoang Tộc trong những đệ tử nòng cốt kia, bọn họ phổ thông con dân đều rất có tâm huyết . Hơn nữa, đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ không có một chút sợ hãi, không chỉ có như đây, bọn họ còn rất đoàn kết, vô cùng đoàn kết ."

Tuyết trưởng lão trầm mặc .

Dương Diệp đi tới tuyết trưởng lão trước mặt, "Đã ta đáp ứng khi này Cổ Kiếm Tông tông chủ, như vậy, ta sẽ hảo hảo làm nhất làm . Mà ta Dương Diệp phong cách chính là, nếu có người muốn đối địch với ta, như vậy, hoặc là hắn chết, hoặc là chính là ta chết . Chết có thể, thua cũng được, thế nhưng, tuyệt đối không thể kinh sợ, tuyệt đối không thể nạo ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía động phủ ra phía chân trời, "Tuyết trưởng lão, ta muốn ngươi giúp ta làm hai chuyện, chuyện thứ nhất, giúp ta khiêu khích vài tên đệ tử chân truyền, nội môn đệ tử cũng được, bất quá, thực lực nhất định đạt được ngũ giới, cảnh giới không có đạt được, chiến lực đạt tới cũng được, những thứ này người từ ta dẫn dắt, ta muốn tự thân mang theo bọn họ đi ra ngoài truy sát Hồn Giáo người. Chuyện thứ hai, ngươi tổ chức ta Cổ Kiếm Tông mạnh nhất những thứ kia trưởng lão a gì gì đó, các ngươi trấn thủ Cổ Kiếm Tông, nhưng sau theo thì đợi mệnh ."

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Không được, quá nguy hiểm, ngươi "

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt tuyết trưởng lão nói, "Một cái hợp cách kiếm tu, một cái cường đại kiếm tu, nên là từ vô số nguy hiểm bên trong tuôn ra tới . Chúng ta Cổ Kiếm Tông những thứ này đệ tử chân truyền còn có nội môn đệ tử gì, ở tông môn nội an dật quá lâu ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía tuyết trưởng lão, "Ở đại điện bên trong, cái kia vị ngũ giới đệ tử chân truyền, ngay cả ta một kiếm đều tiếp không xuống, điểm này, ta cảm thấy các ngươi đều hẳn là cần xét lại mình một cái!"

Tuyết trưởng lão: "

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2519: Bị Một Món Lễ Lớn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Dương Diệp, tuyết trưởng lão triệt để trầm mặc .

Như Dương Diệp nói, Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền liền hắn một kiếm đều không tiếp được, cái này bình thường sao?

Nhất định là không bình thường!

Tại sao sẽ như vậy đâu?

Bởi vì những thứ kia đệ tử chân truyền có chỗ vô ích!

Thật to hơi nước!

Dương Diệp nói: "Tuyết trưởng lão, đi làm ta giao phó sự tình đi!"

Tuyết trưởng lão khẽ gật đầu, xoay người rời đi .

Ngoài động phủ, tuyết trưởng lão ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, Cổ Kiếm Tông có thể chân chính cần một lần biến cách nữa à!

Động phủ bên trong, Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp đem tiểu long chờ đại yêu tụ tập với nhau, những thứ này đại yêu đều đi tới phi thăng đài lên, Dương Diệp ánh mắt từng cái đảo qua bọn họ, rất vui mừng!

Bởi vì ... này chút đại yêu thật rất nỗ lực!

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, những thứ này đại yêu cũng không có bởi vì các loại thiên tài địa bảo cùng với Hồng Mông Tháp bên trong chất lượng tốt linh khí mà thay đổi lười biếng, tương phản, bọn họ càng thêm khắc khổ .

Đặc biệt ở mảnh này Lôi Trì bất ngờ luyện xuống, những thứ này đại yêu nhục thân, đã cường đại đến một cái nhân vật cực kỳ khủng bố, có thể nói, coi như là hắn, như không dùng tới tru, đều khó đơn giản phá vỡ phòng ngự của bọn họ!

Tuy là bọn họ cũng chỉ là ngũ giới đại yêu, thế nhưng, bọn họ nhục thân tuyệt đối không thể so chủ kỳ đại yêu kém, cùng chủ kỳ đại yêu bọn họ đều có lực đánh một trận!

Đặc biệt cầm đầu tiểu long, tuyệt đối tuyệt không so với chủ kỳ kém!

Trước mặt hắn những thứ này đại yêu, nhưng là tuyệt không so với Cổ Kiếm Tông những thứ kia trưởng lão yếu a!

Như Nhị Nha còn ở đó, vậy càng ghê gớm!

"Đừng quên Hồng Mông Tháp!"

Cái này lúc, Kiếm Kinh thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp bên cạnh vang lên .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Hồng Mông Tháp có thể cho hắn nhóm gia trì Hồng Mông Tử Khí hộ giáp, cái này Hồng Mông Tử Khí hộ giáp có thể nói đến gần vô hạn nhất kiện thần khí! Có Hồng Mông hộ giáp gia trì, sức chiến đấu của bọn họ sẽ thành tăng thêm sự kinh khủng!"

Nghe vậy, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, Hồng Mông Tháp tức thì xuất hiện ở trước mặt của hắn, ở Dương Diệp ý bảo xuống, rất nhanh, Hồng Mông Tháp run rẩy động, ngay sau đó, nhất đều đến tử mang trùm lên tiểu long chờ đại yêu thân lên.

Những thứ này tử mang tạo thành một đạo hộ giáp, rất kiên cố!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp mỉm cười, "Đám người kia phòng ngự hội làm cho địch nhân của bọn họ tuyệt vọng!"

Tiểu long chờ đại yêu bản thân phòng ngự đã phi thường biến thái, bây giờ đang ở thêm trên(lên) những thứ này hộ giáp, có thể nói, phòng ngự của bọn họ tuyệt đối sẽ để bọn họ cùng giai những thứ kia đối thủ hoài nghi nhân sinh!

Dương Diệp cùng tiểu long chờ đại yêu tụ một hồi về sau, nhưng sau hắn đi tới cái kia phiến lôi khu, lôi khu bên trong, trên trăm đạo ám hư thần lôi không ngừng lóe lên lăn lộn, cường đại lôi lực uy áp nhường khó có thể thở dốc!

Ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, chỉ có hai vị này có thể tiếp cận cái kia phiến lôi khu .

Cái thứ nhất là Tiểu Bạch, thứ hai là Lôi Lâm!

Lôi Lâm bản thân liền là Lôi Linh, đối với ám hư thần lôi, nàng chỉ có thân cận, mà cái kia mảnh nhỏ ám hư thần lôi đối nàng cũng không mâu thuẫn, nguyên nhân đây, Lôi Lâm thường thường chạy đến cái kia phiến lôi khu sâu chỗ chơi đùa!

Mà mỗi chơi đùa một lần, nàng sẽ đề thăng một lần!

Ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, có năm đó theo Đại Thiên vũ trụ mang tới rất nhiều linh, những thứ này linh ở đi tới Hồng Mông Tháp thế giới về sau, Dương Diệp cũng không có quản chúng nó, cũng không cần quản, bởi vì chúng nó cũng sẽ không làm thương tổn cái này thế giới .

Những thứ này linh tán lạc tại các nơi trên thế giới, bởi vì sự tồn tại của bọn họ, làm cho cái này Hồng Mông Tháp thế giới càng thêm hoàn thiện .

Cái này lúc, một cái đầu nhỏ đột nhiên từ cái này phiến lôi khu bên trong chui ra, chính là cái kia Lôi Lâm .

Chứng kiến Dương Diệp, Lôi Lâm nhếch miệng cười, nhưng sau nhảy xuống tới .

Vẫn là như vậy tiểu!

]

Dương Diệp xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, "Chơi thật khá sao?"

Lôi Lâm gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng chỉ chỉ cái kia phiến lôi khu, "Tỷ tỷ cho ta ăn xong ăn!"

Vừa nói, nàng tiểu trảo huy vũ một cái, rất nhanh, một đoàn Lôi Mang xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Lôi tinh hoa!" Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh đột nhiên nhẹ giọng nói .

"Lôi tinh hoa ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Một loại tinh khiết năng lượng, đối với Lôi Lâm có rất lớn dùng chỗ ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia phiến lôi khu, hiển nhiên, phiến lôi khu này đã có chính mình linh .

Dương Diệp cũng không có đi cùng cái kia linh tiếp xúc, như bây giờ đã tốt, đối phương nguyện ý giúp trợ hắn cùng với những thứ kia đại yêu bất ngờ luyện thân thể, cái này đã đủ rồi . Còn chỉ biết phiến lôi khu này, coi như hết, hắn cũng không phải là Tiểu Bạch!

Đám mây bên trong, Dương Diệp mắt nhìn xuống phía dưới tất cả, từ nơi này nhìn tiếp, vừa vặn chứng kiến toàn bộ Kiếm Tông toàn cảnh!

Nơi đây, không có tranh đấu, không có âm mưu, vạn vật sinh tồn, vạn vật bình đẳng!

Đây chính là hắn muốn bảo vệ địa phương!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Ngoài động phủ, truyền đến tuyết trưởng lão thanh âm, "Cầu kiến tông chủ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Tiến đến!"

Tuyết trưởng lão tiến đến về sau, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Chúng ta đã tra được nhất chỗ Hồn Giáo cứ điểm, ở nơi ấy, khả năng có chủ kỳ cường giả trấn thủ ."

Dương Diệp nói: "Chuyện thứ hai đâu?"

Tuyết trưởng lão nghiêng đầu nhìn thoáng qua, "Tiến đến!"

Rất nhanh, chín người đi vào động phủ bên trong!

Chín người, trong đó bảy người là ngũ giới, mà hai người là tứ giới!

Chín người hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Gặp qua tông chủ!"

Tuyết trưởng lão nói: "Bọn họ bên trong, ngoại trừ Phong Hàn bên ngoài, còn lại tám người đều là đệ tử chân truyền ."

"Phong Hàn ?"

Dương Diệp nhìn về phía chín người kia, cái này lúc, một gã thanh niên đi ra, "Phong Hàn gặp qua tông chủ!"

Dương Diệp quan sát liếc mắt cái kia Phong Hàn, bên ngoài khí tức tuyệt không so với cái kia đệ tử chân truyền yếu!

Làm như biết Dương Diệp suy nghĩ, tuyết trưởng lão nói: "Hắn là nội môn đệ tử chi thủ, sở dĩ không phải đệ tử chân truyền, là bởi vì hắn chính mình cũng không muốn trở thành đệ tử chân truyền ."

Không muốn trở thành đệ tử chân truyền!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Phong Hàn, "Vì sao ?"

Phong Hàn nói: "Ở nội môn sống lâu, có một đám anh em, không muốn ly khai bọn họ . Hơn nữa, phản chính bất kể là đệ tử chân truyền vẫn là nội môn đệ tử, đều là ta Cổ Kiếm Tông đệ tử, cũng không có gì khác biệt!"

Dương Diệp mỉm cười, "Nói rất hay!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Đệ tử chân truyền, ngoại môn đệ tử, bản chất là không có có khác biệt, tuy là giữa hai người có một thân phận khác biệt, thế nhưng ta hi vọng các ngươi nội tâm không cần có cái này khác biệt, không muốn cho là mình là đệ tử chân truyền hoặc là nội môn đệ tử liền cảm giác mình cao nhân nhất đẳng . Được rồi, ta cũng không cùng các ngươi thuyết giáo, tuyết trưởng lão hẳn là đều cùng các ngươi nói chúng ta một lần này mục đích chứ ?"

Mọi người nhất tề gật đầu .

Dương Diệp lại nói: "Lúc này đây, ta sẽ không để cho tông môn nội bất luận cái gì cường giả theo, lúc này đây, có thể còn sống trở về, là bản lãnh của chúng ta, như không thể sống lại, đó là chúng ta đáng đời! Đi thôi!"

Vừa nói, Dương Diệp mang theo mọi người ly khai động phủ, động phủ cửa, hắn đột nhiên dừng nhìn xuống hướng tuyết trưởng lão, "Không cần phái người theo, tuyết trưởng lão, chuyện thứ ba muốn làm tốt, bởi vì ta cảm thấy, bọn họ có thể sẽ theo kim đồng hồ đối với ta Cổ Kiếm Tông ."

Tuyết trưởng lão có chút do dự!

Dương Diệp cười nói: "Đã là đệ tử chân truyền, như còn cần ở các ngươi cánh chim hạ trưởng thành, thật là có nhiều phế a!"

Nói xong, hắn xoay người mang theo mọi người trực tiếp biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Ở Dương Diệp ly khai chi về sau, tuyết trưởng lão cũng là đột nhiên nở nụ cười .

Đám mây bên trong, mười đạo kiếm quang xẹt qua mịt mờ phía chân trời, ở cái kia đám mây bên trong để lại từng đạo vết kiếm .

Cầm đầu tự nhiên là Dương Diệp!

Bọn họ lúc này đây phải đi là một cái gọi Nhạc thành cổ thành, nơi ấy, có vài cái Tiểu Thế Gia, đã từng cũng là Cổ Kiếm Tông phụ thuộc thế gia, mà bây giờ cũng không biết!

Ở Dương Diệp đám người ly khai chi về sau, Cổ Kiếm Tông lập tức tiến nhập tình trạng giới bị, không chỉ có như đây, Cổ Kiếm Tông còn hạ lệnh cấp bách cho đòi những thứ kia bên ngoài Cổ Kiếm Tông đệ tử!

Loại tình huống này, chỉ có ở thời khắc nguy cơ mới hội xuất hiện!

Phàm là nhận được ra lệnh Cổ Kiếm Tông đệ tử đều sẽ ngay đầu tiên gấp trở về, cho dù là ở chiến giới, cũng phải gấp trở về!

Theo Cổ Kiếm Tông nhất series động tác, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ có chút không bình tĩnh .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đám người đã trải qua xuất hiện ở

Nhạc thành .

Nhưng mà, khi hắn nhóm chạy tới Nhạc thành lúc, toàn bộ Nhạc thành đã không có một bóng người .

Là một tòa thành trống không!

Trước cửa thành, nhận thấy được một màn này, Dương Diệp đám người khuôn mặt sắc tức thì âm trầm .

Lẽ nào đối phương sớm đã biết, cho nên toàn bộ rút lui ?

"Sợ là có mai phục!"

Cái này lúc, Dương Diệp bên cạnh một gã kiếm tu đột nhiên nói . Nói chuyện tên gọi là Thanh Việt, là đệ tử chân truyền bên trong thực lực nổi bật người!

Dương Diệp nhìn thoáng qua tòa kia thành trống không, sau đó nói: "Các ngươi ở chỗ này, ta vào xem!"

Thanh Việt vội vàng nói: "Tông chủ, cái này sợ là không thích hợp, như, như tông chủ muốn phải đi vào, chúng ta đây đi vào chung!"

Thanh Việt thân về sau, mọi người gật đầu, biểu thị đi vào chung!

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì, các ngươi ở nơi này chờ ."

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, Thanh Việt đám người cũng chưa đứng ở tại chỗ, mà là vội vã đi theo .

Thành trung, Dương Diệp đi tới trung tâm thành, hắn thần thức tản đi ra ngoài, rất nhanh, hắn thần thức thu hồi lại, quả thực, một cái người cũng không có!

Dương Diệp cũng là đột nhiên mỉm cười, "Các ngươi không phải là muốn ta đi vào sao ? Ta vào được, các ngươi có thể đi ra!"

Nghe được Dương Diệp, Thanh Việt đám người tức thì như lâm đại địch, toàn bộ thần giới bị!

"Ha ha "

Một đạo quỷ dị tiếng cười đột nhiên ở trong sân vang lên, ngay sau đó, toàn bộ Nhạc thành trực tiếp run rẩy động, rất nhanh, toàn bộ Nhạc thành trên(lên) khoảng không xuất hiện một đóa to lớn hắc sắc đám mây, đóa này hắc sắc đám mây bao phủ toàn bộ Nhạc thành .

Mà ở cái kia mảnh nhỏ đám mây bên trong, mơ hồ có thể thấy được vô số trương sấm nhân mặt quỷ .

Không chỉ có như đây, toàn bộ Nhạc thành bên trong đột nhiên âm phong trận trận, này cổ âm phong, lạnh lẽo đến xương!

Dương Diệp sau lưng Thanh Việt đám người vội vã thả ra tự thân kiếm ý chống cự lại những thứ kia âm phong!

Cái này lúc, phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo khàn giọng âm thanh, "Diệp tông chủ, biết ngươi muốn tới, chúng ta cho ngươi bị một món lễ lớn, hy vọng ngươi có thể đủ thoả mãn!"

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hắn phải tới sự tình, chỉ có bọn họ mười người cùng tuyết trưởng lão biết!

.

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2520: Chủ Kỳ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này Dương Diệp càng thêm xác định, Cổ Kiếm Tông là thật có nội gián a!

Là tuyết trưởng lão sao?

Để tay lên ngực tự hỏi, hắn đầu tiên nghĩ tới chính là tuyết trưởng lão . Thế nhưng rất nhanh, hắn lại hủy bỏ chính mình cách nghĩ .

Bản năng nói cho hắn, tuyết trưởng lão không thể làm như vậy!

Như không phải tuyết trưởng lão, chẳng lẽ là đại trưởng lão ? Cũng hoặc là cái này đệ tử chân truyền trong một người ?

Cái này có điểm không thể, những thứ này đệ tử chân truyền căn bản không biết hắn muốn tới cái này Nhạc thành, hơn nữa, bọn họ muốn tại hắn mí mắt địa hạ mật báo, rất khó!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp lắc đầu, không ở suy nghĩ vấn đề này, hắn ngẩng đầu nhìn về phía đám mây bên trong, nơi ấy, xuất hiện một gã khô gầy lão giả .

Khô gầy lão giả gầy như que củi, gầy dường như da bọc xương, thế nhưng đôi mắt già nua lại là vô cùng sắc bén!

Khô gầy lão giả đứng ở đám mây bên trong, hắn cúi đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nghe nói ngươi không muốn Cổ Kiếm Tông cường giả theo!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi đây đều biết, thật ghê gớm!"

Khô gầy lão giả đạm thanh nói: "Ta còn biết càng nhiều hơn, tỷ như, ngươi tới tự Vĩnh Hằng chi giới . Nhiều không ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta có một điểm hiếu kỳ, các ngươi là chỉ ở ta Cổ Kiếm Tông bố trí nội tuyến, còn là nói, còn lại mấy đại thế lực, còn có Vĩnh Hằng chi giới đều có cơ sở ngầm của các ngươi ?"

Khô gầy lão giả nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Không thể không nói, ta có chút xem thường các ngươi cái này Hồn Giáo ."

Khô gầy lão giả nói: "Ngay từ đầu, chúng ta cũng có chút xem thường ngươi . Hiện tại, lão phu tự thân ra ngựa, ngươi cho dù chết, cũng nên quang vinh may mắn!"

Ở nơi này lúc, hai thanh phi kiếm lặng yên không tiếng động xuất hiện ở cái kia khô gầy lão giả bên cạnh hai bên!

Bất quá, hai thanh phi kiếm còn chưa tới gần khô gầy lão giả, hai đen nhánh tay liền trực tiếp nắm cái này hai thanh phi kiếm!

Khô gầy lão giả cười nhạt, "Sớm biết ngươi phi kiếm sắc bén, ta nhưng là sớm đề phòng, ngươi "

Mà đang ở cái này lúc, khô gầy lão giả thanh âm hơi ngừng, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Ở lão giả đứng chỗ vị trí, không gian đột nhiên xuất hiện một đạo nứt khe, đó là bị kiếm đâm đi ra!

Vạn minh!

Một bên ngoài mấy trăm trượng, cái kia khô gầy lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Không nghĩ tới còn có một kiếm, nếu không phải lão phu thời khắc đề phòng, sợ là sẽ phải ngươi đạo!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên bấm tay một điểm, trong sát na, một thanh đen nhánh sắc ô huyền phù ở tại Dương Diệp đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, một cường đại lực lượng từ cái này ô trung chấn động mà xuống, cường đại lực lượng trực tiếp làm cho Dương Diệp chu vi mảnh không gian này sôi trào lên!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tâm niệm vừa động, hai thanh phi kiếm hướng cái kia chuôi dù đen chém bay đi, nhưng mà, hai thanh phi kiếm mới vừa tới gần cái kia chuôi dù đen chính là trực tiếp bị bắn ra!

Căn bản không pháp tới gần!

Cái này lúc, cái kia từng đạo cường đại lực lượng đã chấn động mà xuống.

Dương Diệp sau lưng Thanh Việt đám người liền muốn ra tay, bất quá, Dương Diệp nhanh hơn, một mảnh sáng như tuyết kiếm quang đột nhiên phóng lên cao, mảnh này kiếm quang trực tiếp ngăn trở cái kia dù đen bên trong thả ra cường đại lực lượng .

Chẳng qua rất nhanh, cái kia mảnh nhỏ kiếm quang chợt bắt đầu dần dần tiêu tán .

Cái này lúc, không trung cái kia khô gầy lão giả đột nhiên một chưởng vỗ hạ!

Ầm!

Phía dưới toàn bộ Nhạc thành chợt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp không gian bốn phía một hồi kịch liệt xao động, từng đạo cường đại lực lượng từ cái này chút không gian bên trong chấn động mà ra!

]

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, chu vi những thứ kia lực lượng căn bản không phải hắn bây giờ nhục thân có thể thừa nhận!

Một khi tới gần, hắn có thể sẽ thịt nát xương tan!

Không dám ở ẩn giấu thực lực của chính mình, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở tại bốn phía!

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện về sau, chung quanh những thứ kia lực lượng đột nhiên dừng lại một cái, mà lúc, một thanh kiếm lặng yên không một tiếng động chém vào cái kia chuôi dù đen chi lên.

Ầm!

Cái kia chuôi dù đen trực tiếp bị cái này một kiếm chém bay!

Cùng này đồng thời, hai thanh phi kiếm trực tiếp chém về phía cái kia khô gầy lão giả, lúc này đây, cái này hai thanh phi kiếm tốc độ cùng lực lượng đều không phải là phía trước có thể so sánh .

Nhận thấy được một màn này, cái kia khô gầy lão giả trong lòng kinh hãi, thân hình hắn lóe lên, sẽ chợt hiện rời chỗ, nhưng mà, hai thanh phi kiếm thật sự là quá nhanh quá nhanh!

Xuy xuy!

Hai thanh phi kiếm trực tiếp từ cái này khô gầy lão giả trước ngực xuyên qua!

Nhưng mà, Dương Diệp chân mày cũng là nhíu lại, bởi vì cái kia khô gầy lão giả thân thể trong khoảnh khắc đó đột nhiên nổ bể ra đến, ngay sau đó, toàn bộ Kiếm Vực bên trong đột nhiên nhiều hơn vô số hắc khí!

Những thứ này hắc khí che lấp toàn bộ Kiếm Vực!

Rất nhanh, toàn bộ Kiếm Vực đột nhiên run rẩy động, dường như muốn bạo tạc!

Dương Diệp nhíu mày, sau một khắc, ở trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm!

Tru!

Dương Diệp tay phải cầm tru hướng về phía trước mặt chợt chính là nhất trảm!

Mười một kiếm Kiếm Vực điệp gia!

Làm nhất sau một kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, Kiếm Vực trong vô số hắc khí trong nháy mắt trong nháy mắt tan mất, cùng này đồng thời, một đạo hắc ảnh phi thẳng đến phía sau té bay ra ngoài!

Bóng đen này, chính là cái kia khô gầy lão giả!

Vừa rồi một kiếm kia, ở gia trì Kiếm Vực chi về sau, trực tiếp đem cái kia lão giả chém bay ra ngoài!

Khô gầy lão giả đang bay ra đi chi về sau, lập tức thân hình lóe lên, ly khai Dương Diệp Kiếm Vực phạm vi, bất quá, Dương Diệp tốc độ cực nhanh, lập tức dán lên khô gầy lão giả!

Xuy Xuy Xuy!

Ba thanh phi kiếm dẫn đầu bay ra, bởi vì có Kiếm Vực duyên cớ vì thế, ba thanh phi kiếm tốc độ nhanh đến cho dù là cái kia chủ kỳ khô gầy lão giả cũng khó mà tránh né, chỉ có thể ngạnh kháng!

Khô gầy lão giả đôi mắt bên trong, một cái sâm lãnh sát ý chợt lóe lên, đột nhiên, tay phải hắn hướng phía trước vung lên, cái kia chuôi đen nhánh ô lần nữa xuất hiện, chuyển chớp mắt, chuôi này đen nhánh ô trực tiếp bao phủ ở hắn .

Xuy Xuy Xuy!

Mà lúc, ba thanh phi kiếm Phi Trảm tới!

Bất quá, ba thanh phi kiếm đều không có thể phá vỡ cái kia chuôi màu đen ô, cái kia chuôi màu đen ô cũng thần khí cấp bậc, Thần khí muốn phá Thần khí, vẫn rất có khó khăn!

Nhưng mà ở nơi này lúc, lại một thanh kiếm chém vào cái kia chuôi dù đen chi tiến lên!

Thanh kiếm này vừa rơi xuống xuống, cái kia chuôi ô tức thì kịch liệt run lên, một đạo tiếng kêu thảm thiết tự ô trung vang vọng dựng lên, ngay sau đó, chỉnh chuôi ô trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành khắp nơi thiên năng lượng mảnh nhỏ hướng bốn phía bắn nhanh đi!

Mà ô trong cái kia khô gầy lão giả cũng là trực tiếp bị cái này một kiếm chém mất đi ra ngoài!

Không trung, khô gầy lão giả tiên huyết liên phun, ở thu hút trung, là khó có thể tin màu sắc!

Hắn chính là chủ kỳ, ở lực lượng hay là các phương diện, là tuyệt đối có thể nghiền ép trước mắt Dương Diệp, thế nhưng, một phen giao thủ xuống, hắn lại phát hiện, chính mình thủ đoạn tẫn thi, nhưng mà như trước cầm Dương Diệp không có biện pháp!

Không chỉ có như đây, Dương Diệp cái kia ba thanh phi kiếm còn có trong tay cầm thanh kiếm kia, thật sự là quá kinh khủng!

Đối với Dương Diệp trong tay cầm cái kia thanh kiếm, khô gầy lão giả tự nhiên là nhận được!

Đây chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất kiếm a!

Khô gầy lão giả đã có thối ý, không có chút nào do dự, khi này cái lui ý niệm trong đầu xuất hiện về sau, hắn quả đoán xoay người hướng phía chân trời bỏ chạy!

Nhưng mà cái này thì Dương Diệp làm sao sẽ phóng hổ về sơn đâu?

Hai thanh phi kiếm đột nhiên phóng lên cao, ngay sau đó, hai thanh phi kiếm trực tiếp xuất hiện ở cái kia khô gầy lão giả trước mặt, ngạnh sinh sinh đem bên ngoài bức ngừng lại!

Khô gầy lão giả vừa muốn xuất thủ, cái này lúc, một thanh kiếm trực tiếp tự đầu đỉnh nhất trảm mà hạ!

Tru!

Nhìn thấy cái này thanh kiếm này, khô gầy lão giả trong lòng hoảng hốt, ở nơi này sống chết trước mắt, hắn lại cũng không kịp cái gì, hắn lấy ra một tấm màu đen Phù Lục bóp nát, trong sát na, một cái bóng mờ xuất hiện ở khô gầy lão giả trước mặt, sau một khắc, cái bóng mờ kia hướng Dương Diệp phương hướng nhẹ nhàng một chỉ điểm ra!

Ầm!

Cái này chỉ một cái rơi xuống, toàn bộ Nhạc thành bầu trời không gian chợt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp cả người giống như chặt đứt dây diều một dạng té bay ra ngoài, không chỉ có như đây, hắn cái kia ba thanh phi kiếm cũng trong nháy mắt bay ngược đến rồi nghìn dặm bên ngoài, bất quá, kiếm có linh, nhất sau lại tự động bay trở về đến rồi hắn Kiếm Hồ bên trong!

Cân nhắc trăm trượng bên ngoài, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, khô gầy lão giả còn đứng ở nơi ấy, mà không phải là ở khô gầy lão giả trước mặt, là một cái bóng mờ, xem không rõ ràng bản thể cần!

Cái bóng mờ kia đối mặt với Dương Diệp, mà ở hư ảnh sau lưng lão giả gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Diệp Dương, chúng ta chẳng mấy chốc sẽ ở gặp mặt ."

Nói xong, bên ngoài xoay người trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Lúc này, khô gầy lão giả lòng đang rỉ máu . Cái bóng mờ kia, là của hắn một đạo đòn sát thủ, đó là phía trên để lại cho hắn, chỉ có một lần cơ hội, mà bây giờ, hắn đem cái này đạo đòn sát thủ dùng! Không chỉ có đem đòn sát thủ dùng, còn chưa hoàn thành nhiệm vụ, có thể nói, lúc này đây hắn là bồi phu nhân lại gãy binh a!

Nhạc thành trên(lên) khoảng không, Dương Diệp lạnh lùng nhìn trước mặt cách đó không xa cái bóng mờ kia, hư ảnh kia cũng không nói lời nào, ở khô gầy lão giả tiêu thất về sau, hư ảnh chính là dần dần biến mất không thấy .

Cái này lúc, Thanh Việt đám người vội vã vây quanh, nhìn thấy Dương Diệp không có chuyện quá lớn tình, trong lòng mọi người tức thì buông lỏng .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ở Kiếm Vực bao phủ xuống, phía dưới Nhạc thành tất cả hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Đột nhiên, Dương Diệp nói: "Đi theo ta!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đi thẳng tới thành trung, hắn hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, đoàn người đi tới thành nam trong một cái góc, khi hắn nhóm đi tới nơi ấy lúc, mọi người khuôn mặt sắc đều là thay đổi!

Ở cái kia thành sừng góc chỗ, chất đống vô số thi thể, một tầng tiếp lấy một tầng điệp gia, có chừng mấy chục tầng cao! Những thứ này thân người trên(lên) cũng không có bất kỳ vết thương!

Hồn phách tiêu thất!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Đi xem!"

Rất nhanh, tại hắn sau lưng vài tên kiếm tu tiêu thất ngay tại chỗ, chỉ chốc lát, vài tên kiếm tu ngự kiếm về tới Dương Diệp trước mặt .

Một tên trong đó kiếm tu trầm giọng nói: "Tường thành bốn phía góc đều là loại này, những thứ này người, chắc là cái này Nhạc trong thành người, hồn phách của bọn họ toàn bộ bị rút ra!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Bọn họ đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Cái này lúc, Thanh Việt đột nhiên nói: "Bọn họ khả năng còn muốn đối với cái khác thành hạ thủ!"

Dương Diệp đang muốn nói, đột nhiên, trước mặt hắn không gian đột nhiên rung rung một cái, ngay sau đó, tuyết trưởng lão thanh âm tự trong đó truyền ra, rất nhanh, Dương Diệp khuôn mặt sắc âm trầm!

: Trong nhà ở xây nhà, gần nhất ta chạy loạn khắp nơi, có thì đổi mới muộn, xin mọi người thứ lỗi! ! Điện thoại di động người sử dụng xem lướt qua M . Xem,.

Cvt: Đã đủ 5c. Cầu kim đậu ạ

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2521: Làm, Cái Gì Cũng Làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"Làm sao vậy ?"

Dương Diệp bên cạnh, Thanh Việt hỏi .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, "Toàn bộ tây giới, không sai biệt lắm có chừng năm mươi tòa thành đều đã như cái này Nhạc thành như vậy!"

Thanh Việt trầm giọng nói: "Bọn họ thu thập nhiều như vậy hồn phách đến tột cùng muốn làm gì ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không biết!"

Thanh Việt trầm giọng nói: "Chúng ta nhất định ngăn cản bọn họ, không phải, đến lúc đó sợ là toàn bộ tây giới chỉ biết thừa lại hạ chúng ta Cổ Kiếm Tông!"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại!

Chỉ còn Cổ Kiếm Tông!

Lẽ nào đối phương chính là chỗ này này mục đích ?

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nói: "Đi theo ta!"

Nói xong, mọi người ngự kiếm ly khai Nhạc thành .

Cổ Kiếm Tông .

Nghị Sự Điện bên trong, điện trung chỉ còn Dương Diệp cùng đại trưởng lão còn có tuyết trưởng lão .

Dương Diệp nói: "Ta cảm thấy, nhất cử nhất động của chúng ta đều ở đây bọn họ chưởng khống bên trong!"

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi là cảm thấy chúng ta Cổ Kiếm Tông có nội gián ?"

Dương Diệp cười nói: "Tuyết trưởng lão không ngờ sao?"

Tuyết trưởng lão nói: "Nếu quả như thật có nội gián, như vậy nội gián ở ta Cổ Kiếm Tông cấp bậc cũng không thấp!"

Dương Diệp trầm mặc không nói .

Đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão cũng không nói gì, trong lúc nhất thời, đại điện bên trong rơi vào trầm mặc .

Dương Diệp đi tới đại điện bên ngoài, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ, theo cái này vị trí, có thể chứng kiến Cổ Kiếm Tông phần lớn phong cảnh . Kỳ thực, hắn thật không quá nghĩ đến dính vào loại này âm mưu quỷ kế chuyện tình!

Với hắn mà nói, hắn yêu mến trực tiếp!

Cổ Kiếm Tông cái này trọng trách, so với hắn tưởng tượng còn muốn nghiêm trọng!

Cổ Kiếm Tông tuyệt đối là có nội gián, thậm chí có thể là tuyết trưởng lão, cũng có thể là đại trưởng lão, có lẽ là khác nhân vật thực quyền . Thế nhưng, đang không có chứng cớ xác thật xuống, hắn căn bản không làm sao được!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta muốn ly khai một cái, không muốn bất luận kẻ nào theo!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp ngự kiếm tiêu thất ngay tại chỗ .

Đại điện bên trong, đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão trầm mặc không nói .

Đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, tại hắn Kiếm Vực ẩn nấp xuống, hơi thở của hắn đã hoàn toàn biến mất không thấy .

"Ngươi muốn đi đâu ?" Kiếm Kinh đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nói: "Ta muốn trước nhảy ra Cổ Kiếm Tông, ta mặc dù là tông chủ, thế nhưng ngươi không cảm thấy, ta đối với cái này tông môn kỳ thực rất xa lạ sao?"

Kiếm Kinh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta nghĩ đến ngươi phải ly khai Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp cười nói: "Làm việc có thể nào bỏ vở nửa chừng ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh mỉm cười, không có ở nói .

Chiến giới!

Dương Diệp lại một lần nữa đi tới chiến giới!

Nếu như từ bên trong trị Cổ Kiếm Tông, nhất định sẽ làm cho cả tông môn phát sinh nội loạn, thậm chí là lòng người bàng hoàng, hầu hết thời gian, sát nhân không nhất định có thể giải quyết vấn đề, hơn nữa, hắn bây giờ còn chưa có người có thể giết!

Hắn lấy mượn ngoại lực!

]

Hai cái lão bằng hữu!

Dương Diệp ở một vùng núi bên trong tìm được rồi Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc, ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên, ba người ngồi xếp bằng mà ngồi .

Hai nữ trầm mặc, lẳng lặng nghe Dương Diệp nói.

Quá hồi lâu, Dương Diệp giang tay ra, "Nói xong, các ngươi nói như thế nào ?"

Hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh nói: "Nếu ta nói nói thật sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Ly khai Cổ Kiếm Tông đi!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh do dự xuống, sau đó nói: "Ta cũng không giấu diếm ngươi, ta được đến một ít tin tức là, có người đúng là ở nhằm vào Cổ Kiếm Tông . Phía trước không nhằm vào, là bởi vì ngươi nhóm Cổ Kiếm Tông cái kia vị tông chủ vẫn còn, hắn ở, chính là một cái lực uy hiếp . Thế nhưng, hắn bỏ mình, mà ngươi Cổ Kiếm Tông lại không có người có thể đạt được hắn trình độ . Đơn giản mà nói, các ngươi Cổ Kiếm Tông địa vị bây giờ cùng thực lực căn bản không thất!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Bên ngoài bây giờ còn có Hoang Tộc, cái kia vị vĩnh hằng chi chủ hội mắt thấy Vĩnh Hằng Quốc Độ nội loạn sao?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Sẽ không nội loạn, như ngươi Cổ Kiếm Tông cái kia vị tông chủ vẫn còn, đồng thời thực lực hay là trạng thái tột cùng, bọn họ như thế động thủ, có thể sẽ gây nên Vĩnh Hằng Quốc Độ đại nội loạn, nhưng là bây giờ, các ngươi Cổ Kiếm Tông đỉnh cao nhất lực lượng mất, ngươi hiểu ý của ta không ?"

Quần long vô thủ!

Dương Diệp tự nhiên minh bạch Hình Bỉ Thanh ý tứ, bây giờ Cổ

Kiếm Tông đã là quần long vô thủ, không có một vị có lực uy hiếp cường giả!

Về phần hắn Dương Diệp, khả năng căn bản không ở một ít người nhãn trung!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Các ngươi Hình gia cùng Diệp gia thái độ là quan vọng sao?"

Hai nữ gật đầu .

"Hồn Giáo chuyện tình đâu?" Dương Diệp hỏi .

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Cái này chúng ta không biết, bất quá, theo suy đoán của ta, Hồn Giáo khẳng định cùng chúng ta mấy nhà người cầm lái tiếp xúc qua ."

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Diệp Tri Bắc .

Bây giờ Diệp Tri Bắc nói theo một ý nghĩa nào đó, chính là Diệp gia gia chủ .

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Tiếp xúc qua, bất quá, là cùng ta Diệp gia vị lão tổ kia tiếp xúc, về phần hắn nhóm nói chuyện cái gì, ta cũng không thể nào biết được ."

Nói đến đây, hắn do dự xuống, lại nói: "Chắc là đạt thành một hiệp nghị nào đó ."

Dương Diệp trầm mặc .

Hình Bỉ Thanh nói tiếp: "Diệp huynh , ấn ta xem pháp, ta cảm thấy, đây là Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực quyết định muốn chia cắt ngươi Cổ Kiếm Tông . Phải biết, ngươi Cổ Kiếm Tông nhưng là chiếm cứ một cái tây giới!"

Chia cắt Cổ Kiếm Tông!

Dương Diệp cười khổ, hắn cái này tông chủ làm, thật là đồ phá hoại a! Mới vừa thượng vị, liền có nhiều như vậy thế lực nhằm vào, lẽ nào hắn Dương Diệp thật là Thiên Sát Cô Tinh ?

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn hai nữ liếc mắt, "Làm bằng hữu, ta cũng không có thể quá làm cho các ngươi làm khó dễ, thế nhưng, các ngươi là ta ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ duy nhất hai cái bằng hữu, không làm khó dễ các ngươi, ta vừa không có người có thể vì khó khăn . Cho nên, vẫn là làm khó dễ các ngươi đi!"

Hai nữ: "..."

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Chỉ cho ta một con đường sáng đi! Ta hiện tại không thể vận dụng Cổ Kiếm Tông lực lượng, bởi vì ta không biết ai là địch nhân, ai là bằng hữu!"

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Ngươi thật muốn tiếp tục lưu lại Cổ Kiếm Tông ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hình Bỉ Thanh nói: "Ngươi không giống như là một cái tham luyến quyền lợi người!"

Dương Diệp cười nói: "Ta là tùy tính làm, đã ta lựa chọn khi này Cổ Kiếm Tông tông chủ, vậy sẽ phải tận lực làm tốt. Không phải, nếu như gặp phải trắc trở liền buông tha, cái kia lấy sau làm sao còn tu kiếm ? Kiếm đạo đường, có thể sánh bằng khi này Cổ Kiếm Tông tông chủ khó hơn nhiều! Hơn nữa, lấy sau có thể sẽ gặp phải một chút việc tình sẽ lùi bước ."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút phức tạp, "Ngươi cái tên này!"

Dương Diệp cười nói: "Ta cũng không thể nhượng các ngươi quá làm khó dễ, chỉ cho ta con đường đi!"

"Ngươi nghĩ điều tra Cổ Kiếm Tông nội gián ?" Diệp Tri Bắc đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Không chỉ có muốn điều tra Cổ Kiếm Tông nội gián, hơn nữa, ta còn muốn điều tra cái kia Hồn Giáo, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông hệ thống tình báo vĩnh viễn so với đối phương chậm một chút!"

Diệp Tri Bắc khẽ gật đầu, "Ta hiểu được ."

Vừa nói, nàng cùng Hình Bỉ Thanh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Đi cái kia hội giao dịch ngầm!"

"Hội giao dịch ngầm ?" Dương Diệp nhíu mày, "Bọn họ không phải chỉ bán đồ đạc sao?"

Hình Bỉ Thanh nói: "Bọn họ còn bán tình báo cùng với khác một ít gì đó . Tuy là hai chúng ta gia đều có chính mình một bộ hệ thống tình báo, thế nhưng, chúng ta không thể điều động những tin tình báo này hệ thống giúp ngươi, gia tộc đã không cho chúng ta dính vào Cổ Kiếm Tông chuyện tình, coi như chúng ta có thể điều động, thế nhưng, cũng tuyệt đối sẽ đánh rắn động cỏ, đối với ngươi không có tốt chỗ ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Hiểu!"

Nói đến đây, làm như nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Đi tìm bọn họ hỗ trợ, giá cả chắc không ít đâu ?"

Hình Bỉ Thanh đạm thanh nói: "Ngươi bây giờ là Cổ Kiếm Tông tông chủ, không có giới tinh, trực tiếp theo Cổ Kiếm Tông trong cầm a! Chớ cùng ta nói, ngươi điểm ấy quyền lợi cũng không có!"

Theo Cổ Kiếm Tông cầm!

Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn kém chút quên việc này, phải biết, hắn hiện tại nhưng là Cổ Kiếm Tông tông chủ, theo Cổ Kiếm Tông lộng điểm giới tinh gì gì đó, vẫn không phải là dễ chuyện tình ?

Bất quá, hắn cũng không định về trước Cổ Kiếm Tông, mà là đang cùng hai nữ phân biệt về sau, đi tới cái kia hội giao dịch ngầm .

Đường phố lên, hay là có người, chẳng qua có chút thiếu, rời rạc bảy tám cái .

Dương Diệp đi tới cái kia cuối đường phố, phần cuối chỗ, đứng một gã hắc bào nhân, này hắc bào nhân đã không phải là ban đầu hắc bào nhân .

Dương Diệp trực tiếp mở rộng cửa thấy sơn, "Hồn Giáo, Cổ Kiếm Tông ."

Hắc bào nhân trầm mặc khoảng khắc, "Không làm ."

Không làm!

Dương Diệp chân mày cau lại, "Vì sao ?"

Hắc bào nhân nói: "Không có quyền trả lời!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc bào nhân, nhưng sau hắn lấy ra một quả trái cây, trái cây này, chính là cái kia Hỗn Nguyên quả

Hết thảy hắc bào nhân ánh mắt dồn dập hướng Dương Diệp xem ra, khi thấy Dương Diệp trong tay trái cây kia lúc, giữa sân có người kinh hô, "Hỗn Nguyên quả! Ta lão thiên, đây thật là Hỗn Nguyên quả, cái này, cái này chỉ làm sao có thể ? Đây không phải là thượng cổ thời đại mới có sao?"

"Hỗn Nguyên quả ... Đùa gì thế, thật là Hỗn Nguyên quả ..."

"Thứ tốt a!"

"..."

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay Hỗn Nguyên quả, đây là hắn mạnh mẽ theo cái kia Hỗn Nguyên cây trên(lên) lấy được, Hỗn Nguyên cây tự nhiên không đồng ý, đây là hắn làm cho Hồng Mông Tháp phải tới .

Hồng Mông Tháp chưởng quản Hồng Mông Tử Khí, cái kia Hỗn Nguyên cây chút mặt mũi này hay là muốn cho, không phải, Hồng Mông Tháp khả năng sẽ muốn cho nó tắt thở! Không chỉ có như đây, Hồng Mông Tháp nhưng là còn có mạnh mẽ đem làm ra Hồng Mông Tháp năng lực!

Ở nhân gia địa bàn sinh tồn, tự nhiên là muốn cho chút mặt mũi cho người ta!

Làm Dương Diệp xuất ra viên kia Hỗn Nguyên quả về sau, toàn bộ đường phố tức thì không bình tĩnh, chu vi những hắc bào nhân kia đều vây quanh, nhãn trung đều là hừng hực, còn có tham lam . Bất quá, không người nào dám động thủ!

Nhân gia dám đảm đương nhiều người như vậy xuất ra cái này thần vật, chính là dùng đầu ngón chân nghĩ cũng biết, đây không phải bình thường người a!

Hơn nữa, ở nơi này con phố lên, còn không có ai dám ban ngày ban mặt ở kinh doanh trong lúc cướp đoạt!

Dương Diệp trước mặt, hắc bào nhân kia hiển nhiên cũng có chút không đạm định, đây chính là Hỗn Nguyên quả, phi thường phi thường khó gặp tồn tại!

Dương Diệp nói: "Có làm hay không ?"

Hắc bào nhân trầm mặc .

Cái này lúc, Dương Diệp lại lấy ra một viên Hỗn Nguyên quả .

Hắc bào nhân vội vàng nói: "Làm, làm, cái gì cũng làm ."

. . ..

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2522: Sẽ Chém Hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm!

Hắc bào nhân mang theo Dương Diệp ly khai con phố kia, bọn họ đi tới đường phố cạnh một gian phòng nhỏ bên trong .

Bên trong cái phòng nhỏ, chỉ có nhàn nhạt hỏa quang, có đen một chút ám .

Ở gian phòng bên trong, chỉ có một tấm chiếc ghế .

Hắc bào nhân nhẹ giọng nói: "Mời các hạ hơi chờ!"

Vừa nói, hắn lấy ra một tấm Phù Lục bóp nát .

Khoảng chừng quá nửa khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp trước mặt tấm kia chiếc ghế trên(lên) xuất hiện một gã người .

Cái kia người ngồi ở cái ghế lên, cả người một mảnh đen nhánh, căn bản xem không rõ ràng dáng dấp .

Làm cái kia người xuất hiện về sau, Dương Diệp bên cạnh hắc bào nhân kia tức thì lui ra ngoài .

Một lát sau, cái kia người đột nhiên mở miệng, "Hỗn Nguyên quả, loại vật này ngươi cũng có, ta thật bất ngờ!"

Thanh âm có chút khàn giọng, hiển nhiên là làm qua biến thân xử lý .

Dương Diệp cười nói: "Ta cũng không vòng vo . Cổ Kiếm Tông, Hồn Giáo, các ngươi biết nhiều thiếu ?"

"Đều biết!" Người kia nói .

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Lợi hại như vậy ?"

Cái kia người gật đầu, "Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, tình báo chúng ta tối cường . Không riêng gì Vĩnh Hằng Quốc Độ, Hoang Tộc chuyện tình chúng ta đều biết, Vĩnh Hằng chi giới chuyện tình, chúng ta cũng biết, đương nhiên, chuyện của ngươi tình, chúng ta cũng biết!"

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi biết nhiều như vậy, còn có thể tồn tại, không đơn giản a!"

"Ngươi cũng không đơn giản!" Thanh âm kia đạo.

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Người kia nói: "Bởi vì ở ngươi thân lên, có chúng ta không biết tồn tại ."

Dương Diệp nhìn cái kia người hồi lâu, sau đó nói: "Có thể nói một chút sao?"

Cái kia người lắc đầu, "Không có ý nghĩa . Hai quả Hỗn Nguyên quả, quả thực rất trân quý, bất quá, Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo chuyện tình, nói thật, chúng ta không quá muốn nhúng tay ."

Dương Diệp nói: "Vì sao ?"

Người kia nói: "Bởi vì Hồn Giáo rất biết làm người, rất biết làm việc . Bọn họ cái này vừa đảm nhiệm giáo chủ, nhưng là so với năm đó cái kia vị thông minh quá nhiều... . Thứ cho ta nói thẳng, có một số việc tình, là khắp nơi thế lực ngầm đồng ý, thậm chí, cũng là ngươi Cổ Kiếm Tông một ít người cam tâm tình nguyện nhìn thấy . Ngươi không thay đổi được cái gì, ngươi có thể làm chính là ly khai Cổ Kiếm Tông, càng sớm ly khai càng tốt . Cái này cục diện rối rắm, ngươi không thu nổi ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta muốn biết Cổ Kiếm Tông ai là nội gián, ta muốn nắm giữ Hồn Giáo một ít tư liệu!"

Cái kia người lắc đầu, "Những thứ này, chúng ta có một ít, thế nhưng, không thể cấp ngươi ."

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi cũng sợ ?"

Người kia nói: "Không phải sợ, thì không muốn dính vào, hoặc có lẽ là, không đáng chúng ta dính vào ."

Nói đến đây, cái kia người đứng lên, "Tiễn ngươi một cái tin tức, thân phận của ngươi, đối với một ít người mà nói, cũng không phải là cái gì bí mật . Hiện tại, ly khai Vĩnh Hằng Quốc Độ, lập tức ly khai, có thể còn kịp ."

Dương Diệp cười nói: "Là có người muốn nhằm vào ta sao ?"

Người kia nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ? Nói thật, Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ tuyển trạch ngươi làm tông chủ, bất quá là đang lợi dụng ngươi ."

"Lợi dụng ta ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Người kia nói: "Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ tự biết hắn đại nạn vừa đến, Cổ Kiếm Tông sẽ phát sinh biến cố, mà hắn tuyển trạch ngươi làm tông chủ, ngoại trừ xem trọng ngươi tiềm lực cùng thiên phú bên ngoài, còn có một cái nguyên nhân, vậy sẽ là của ngươi không xác định nhân tố, ngươi là một cái không xác định tồn tại, ở ngươi thân lên, chuyện gì tình đều có thể phát sinh, tốt, hư, thiện, ác, cũng có thể! Hắn muốn nhất sau đánh cuộc!"

Dương Diệp không nói gì, hắn suy nghĩ một chút, nhưng sau xoay tay phải lại, ở trong tay hắn, là một quả Thiên Dựng Quả .

Thiên Dựng Quả!

Dương Diệp nhìn cái kia người, không nói gì .

Quá hồi lâu, cái kia người đột nhiên cười nói: "Ngươi thật đích thực để cho ta thật bất ngờ, loại này thần vật, cho dù là ở thượng cổ thời đại đều khó nhìn thấy a!"

Dương Diệp nói: "Ngươi nên biết ta muốn biết cái gì!"

]

Người kia nói: "Ngươi làm thật muốn tiếp tục tại Cổ Kiếm Tông chuyến nước đục này ?"

Dương Diệp cười nói: "Đã đáp ứng làm, cái kia tự nhiên muốn làm tốt."

Cái kia người gật đầu, nhưng sau bấm tay một điểm, một cái quyển trục rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Công bằng giao dịch, một viên Thiên Dựng Quả, giá trị ngươi nói lên yêu cầu kia . Đây là chúng ta biết ."

Dương Diệp thu hồi quyển trục, bấm tay một điểm, cái viên này Thiên Dựng Quả rơi vào người kia trước mặt .

Dương Diệp xoay người muốn đi, mà lúc, cái kia người đột nhiên nói: "Cái kia Linh Tổ không ở đây ngươi thân lên, đúng không ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi đoán ?"

Cái kia người lại nói: "Chúng ta đối với Linh Tổ không có gì mưu đồ ."

Dương Diệp không có đang nói cái gì, ly khai phòng nhỏ .

Bên trong cái phòng nhỏ, cái kia người nhẹ giọng nói: "Tội gì cuốn vào cái này phân tranh ..."

...

Dương Diệp ly khai cái kia hội giao dịch ngầm, hắn mở ra trong tay quyển trục, nhìn quyển trục, Dương Diệp diện vô biểu tình .

Quá hồi lâu, hắn thấp giọng thở dài, sau đó rời đi chiến giới .

Ly khai chiến giới về sau, hắn hoả tốc chạy về Cổ Kiếm Tông .

Trở lại Cổ Kiếm Tông về sau, hắn đi tới kiếm động, kiếm động ngoài cửa, còn nằm một gã lão giả .

Có người nói cái này lão giả đã từng là Cổ Kiếm Tông một gã trưởng lão, bởi vì phạm vào một ít sai, cho nên bị phạt tới nơi này trông coi kiếm động .

Dương Diệp đi tới lão giả kia trước mặt, cái này lúc, lão giả trợn mở con mắt, lão giả cũng không có đứng dậy hành lễ .

Dương Diệp cười nói: "Ngươi gọi Cổ Hám, là Cổ Kiếm Tông đệ Cửu Đại tông chủ, bởi vì năm đó âu yếm nữ tử vẫn lạc, nản lòng thoái chí phía dưới, từ đi Cổ Kiếm Tông vị trí Tông chủ, nhưng sau ẩn cư ở chỗ này, Thủ Hộ Giả vị nữ tử kia ."

Lão giả hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt lộ ra một vẻ băng lãnh .

Dương Diệp ngồi ở bên người lão giả, trước mắt thân phận của lão giả này, cũng không phải là hắn theo hội giao dịch ngầm nơi ấy lấy được, mà là Kiếm Kinh nói cho hắn biết . Kiếm Kinh ở Cổ Kiếm Tông chờ quá lâu quá lâu, Cổ Kiếm Tông lịch sử, nàng so với Cổ Kiếm Tông bất luận kẻ nào đều muốn tinh tường .

Theo thời kỳ thượng cổ đến đã từng nàng vẫn còn ở Cổ Kiếm Tông thời điểm, nàng chính là lấy một cái người thứ ba thân phận ở Thủ

Hộ Giả Cổ Kiếm Tông, đương nhiên, cũng đang quan sát Cổ Kiếm Tông .

Nơi này tất cả, nàng rất quen thuộc .

Lão giả đột nhiên mở miệng, "Nàng lựa chọn ngươi, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả thấp giọng thở dài, "Là ta Cổ Kiếm Tông có lỗi với nàng, là Cổ Bổng năm đó quỷ mê tâm khiếu ."

Cổ Bổng, chính là trên(lên) đảm nhiệm Cổ Kiếm Tông tông chủ!

Dương Diệp nói: "Ngươi biết Cổ Kiếm Tông tình cảnh trước mắt sao?"

Cổ Hám lắc đầu, "Ta không muốn quản những thứ này ."

Dương Diệp nói: "Ta cũng không muốn quan tâm những chuyện này!"

Cổ Hám nói: "Vậy ngươi còn muốn làm cái này tông chủ, lời nói khó nghe, ngươi cái này tông chủ làm, thật sự là có chút đồ phá hoại, muốn thực quyền, không có chân chính hạch tâm thực quyền, muốn danh phận, căn bản không có đạt được toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực thừa nhận! Ngươi a, chính là có những người này đẩy ra quá độ nhân vật! Ta nói như thế thẳng bạch, ngươi không ngại chứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Không ngại, không có chút nào chú ý, bởi vì ngươi nói đều là thật ."

Cổ Hám gật đầu, "Vậy sao ngươi không đi ? Ngươi cũng coi như một nhân vật, rời đi nơi này, ngày sau sẽ có rất tốt tiền đồ ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi biết cái gì gọi là trách nhiệm sao?"

Cổ Hám quay đầu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cười nói: "Ta không phải ngươi, ta Dương Diệp trách nhiệm, ta sẽ đi tẫn ta hết thảy nỗ lực đi gánh vác! Đã ta đáp ứng Kiếm Kinh khi này Cổ Kiếm Tông tông chủ, ta đây sẽ nỗ lực, còn ngày sau là bị người gia kéo xuống, vẫn là trốn chết Thiên Nhai, đó là chuyện sau này tình, trước lúc này, ta sẽ cố gắng làm xong!"

Cổ Hám nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Cũng bởi vì bằng lòng nàng, cho nên phải hạn chết ở chỗ này ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Như trước đó để cho ta biết Cổ Kiếm Tông có nhiều như vậy môn môn đạo đạo, ta nhất định là sẽ không nhận cái này sự việc khó giải quyết, thế nhưng hết cách rồi, ta đã cuốn vào vòng xoáy này . Lâm trận lùi bước sự tình, ta thật sự là không làm được tới."

Kỳ thực, hắn cũng muốn ly khai, không muốn để ý tới việc này tình .

Thế nhưng, hắn đột nhiên phát hiện, nếu như có thể chân chính chưởng khống cái này Cổ Kiếm Tông, đối với hắn tốt chỗ cũng là có .

Đương nhiên, chân chính nguyên nhân là, quá oan uổng!

Đệ nhất thiên làm tông chủ, hơn nữa còn là lớn như vậy nhất cái thế lực tông chủ, thì có người nhiều như vậy muốn đem hắn kéo xuống, cái này quá không cho hắn Dương Diệp mặt mũi! Lúc này nếu là hắn rút đi, chẳng phải là quá mất mặt ?

Tông chủ!

Không phải là các ngươi muốn ta Dương Diệp làm ta coi như, không cần ta làm ta phải ngoan ngoãn rời đi!

Đã cầm cố, vậy sẽ phải làm danh chính ngôn thuận, làm thật thật tại tại!

"Ta không giúp được ngươi cái gì!" Cái này lúc, Cổ Hám đột nhiên nói .

Dương Diệp cười nói: "Ngươi biết Cổ Kiếm Tông tương lai sẽ như thế nào sao? Hội từ nơi này tây giới tiêu thất, Cổ Kiếm Tông vô số đệ tử có thể sẽ chết, coi như không chết, cũng sẽ không gia có thể về . Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, chỉ có tây Giới Chủ kiếm tu, không có Cổ Kiếm Tông, bọn họ chính là không có rễ chi thảo ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ cái kia kiếm động, "Còn có những thứ này, những thứ này Cổ Kiếm Tông đã từng tiền bối anh linh đều sẽ tiêu thất, nơi đây, sẽ bị người giẫm đạp, không chỉ có như đây, Cổ Kiếm Tông vô số đệ tử linh hồn đều có thể bị Hồn Giáo sinh rút ra ."

Cổ Hám diện vô biểu tình!

Dương Diệp cười cười, hắn đứng lên, sau đó nói: "Nghe nói năm đó ngươi thích nữ nhân kia cũng không thích ngươi!"

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên đánh vào Dương Diệp thân lên.

Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui trăm trượng khoảng cách!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nứt ra trước ngực, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ thân thượng tán phát ra sâm lãnh sát ý Cổ Hám, "Ta không yêu thích đi bình luận người khác, nhưng là bây giờ, ta muốn lấy Cổ Kiếm Tông tông chủ thân phận tới đánh giá ngươi một chút cái này đã từng Cổ Kiếm Tông tông chủ, ngươi chính là một cái người nhu nhược, năm đó ngươi trốn tránh, qua nhiều năm như vậy, ngươi chính là đang trốn tránh, ngươi một mực trốn tránh ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp xoay người đi vào kiếm động bên trong .

Tại chỗ, lão giả trầm mặc không nói .

Trong kiếm động, Dương Diệp tìm được rồi cái kia Cổ Nam .

"Ngươi biết cái gì!" Cổ Nam nhìn thấy Dương Diệp câu nói đầu tiên .

Dương Diệp cười nói: "Nên biết đều biết một ít ."

"Cái kia không ly khai ?" Cổ Nam lại hỏi .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi đã bỏ đi, đúng không ?"

Cổ Nam đạm thanh nói: "Không buông tha lại có thể thế nào ? Tông bên trong không có một vị siêu cấp cường giả kinh sợ, sẽ trở thành thịt cá , mặc người chém giết . Không riêng gì ta Cổ Kiếm Tông, năm đó đế gia, còn có sớm hơn, đều là như vậy ."

Dương Diệp nhìn Cổ Nam hồi lâu, nhất về sau, hắn xoay người rời đi .

Khi đi đến cái động khẩu lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, "Hiện thực rất tàn khốc, thế nhưng ta Dương Diệp kiếm, xưa nay sẽ không đối với nó khuất phục!"

"Bọn họ so với ngươi tưởng tượng còn muốn cường đại! Rất nhiều!" Cổ Nam đột nhiên nói .

Dương Diệp phản vấn, "Sau đó thì sao ?"

Cổ Nam nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp lại nói: "Đánh đều không đánh, các ngươi cũng đã bắt đầu chịu thua, bắt đầu khuất phục, các ngươi đúng là mẹ nó ném!"

Cổ Nam thấp giọng thở dài, "Không đánh lại!"

Dương Diệp đột nhiên xoay người, cả giận nói: "Người khác một cái tát vỗ vào ngươi má phải lên, ngươi nhưng bởi vì đánh không ăn đối phương, sẽ đem má trái cũng thiếp quá khứ làm cho hắn đánh, đúng hay không?"

Vừa nói, thanh âm hắn càng phát lớn, "Chúng ta là kiếm tu, chúng ta cầm là kiếm, không phải bùn, tu kiếm tới làm cái gì ? Tới chém đầu gỗ ? Không là,là tới giết nhân, có người muốn làm chúng ta, chúng ta đây sẽ chém hắn! Chém bất quá, không có quan hệ, thế nhưng, như xuất liên tục kiếm dũng khí cũng không có, chúng ta đây còn lấy cái gì kiếm ? Trở về gia cầm châm thêu hoa đi!"

Nói xong, hắn xoay người liền muốn rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, toàn bộ trong kiếm động đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, từng đạo tiếng kiếm reo liên tiếp vang vọng dựng lên, rất nhanh, từng đạo linh hồn thể xuất hiện ở kiếm động bên trong ...

Vì cái gì 1 cái mỹ nữ lại thích chiếm tiện nghiMột cái nam sinh không có công cụ gây án, lý do là

------oOo------

Chương 2523: Cho Nên, Mời Cút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng cái kia Cổ Nam trưởng lão đều là ngây ngẩn cả người .

Trong kiếm động, từng đạo linh hồn thể đại biểu cho từng vị Cổ Kiếm Tông tiền bối cường giả . Bọn họ từng tại nơi đây bình yên vẫn lạc, thế nhưng, đều sẽ lưu lại một sợi anh linh hoặc cái gì khác, mục đích tự nhiên là vì lưu hạ truyền thừa của mình .

Những thứ này người cùng Dương Diệp bất đồng, bọn họ đối với Cổ Kiếm Tông là phi thường có quy chúc cảm .

Giống như Kiếm Kinh, rất nhiều người kỳ thực đều là ở Cổ Kiếm

Tông trưởng thành, bọn họ sớm đã đem Cổ Kiếm Tông cho rằng là một cái gia .

Lúc này, giữa sân hết thảy kiếm tu hồn thể đều ở đây nhìn Dương Diệp .

Cái này lúc, một vị trung niên kiếm tu hồn thể trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, "Ngươi, rất tốt!"

Dương Diệp đang muốn nói, mà lúc, trong sân những thứ kia linh hồn thể đột nhiên hóa thành từng đạo kiếm ý hướng Dương Diệp tịch quyển đi .

Mỗi một đạo hồn thể hóa thành kiếm ý đều ít nhất là chủ kỳ kiếm ý!

Mà kiếm động bên trong, có chừng sấp sỉ năm mươi đạo linh hồn thể!

Những thứ này kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào Dương Diệp!

Mà một bên, cái kia Cổ Nam đã ngây dại .

Chung quanh những thứ này Cổ Kiếm Tông tiền bối đang lấy loại này xả thân phương thức trợ giúp Dương Diệp, bọn họ đem chính mình suốt đời kiếm ý, toàn bộ dâng hiến cho Dương Diệp, làm cho Dương Diệp thôn phệ, làm cho Dương Diệp hấp thu .

Bởi vậy, Dương Diệp không chỉ có thể đại phúc độ đề thăng tự thân kiếm ý, còn có thể cảm nhận được hơn năm mươi chủng bất đồng kiếm ý, bất đồng kiếm đạo ý chí .

Cái này đối với Dương Diệp mà nói, không thể nghi ngờ có thiên đại tốt chỗ!

Cổ Nam trầm mặc .

Không hề nghi ngờ, những thứ này Cổ Kiếm Tông tiền bối tán thành Dương Diệp biện pháp, đồng thời ủng hộ hắn biện pháp!

Không xa chỗ, khoảng chừng nhất khắc đồng hồ về sau, giữa sân chỉ còn hạ một bộ linh hồn thể, là một gã ăn mặc hoa bào người đàn ông trung niên .

Hắn vẫn chưa tiêu thất!

Ở Dương Diệp hấp thu hết những thứ kia kiếm ý chi về sau, người đàn ông trung niên đột nhiên mở miệng, "Cổ Kiếm Tông theo thượng cổ đến nay, lịch sử tối thiểu mười vạn năm ."

Dương Diệp nhìn về phía hoa bào nam tử, chậm đợi đoạn dưới .

Người đàn ông trung niên nói: "Theo khai tông đến bây giờ, Cổ Kiếm Tông trải qua vô số nguy hiểm, những nguy hiểm này hầu hết thời gian đều kém chút để cho chúng ta Cổ Kiếm Tông diệt vong, thế nhưng, chúng ta đều tới đĩnh . Cổ Kiếm Tông, không phải là không thể được vong, vô số năm qua, không có người nào thế lực có thể vạn cổ trường tồn . Ta Cổ Kiếm Tông nếu quả như thật có mất cái kia nhất thiên, cũng là bình thường . Thế nhưng, chúng ta không hi vọng chúng ta Cổ Kiếm Tông vong, là khuất nhục, là đầu hàng . Có thể vong, thế nhưng, chúng ta hy vọng nó có cốt khí, có tôn nghiêm vong ."

Vừa nói, hắn trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, "Ta nhóm không biết còn tuổi nhỏ ngươi vì sao liền trở thành Cổ Kiếm Tông tông chủ, thế nhưng, ngươi mới vừa mấy câu nói, chúng ta cảm thấy rất đúng. Bây giờ Cổ Kiếm Tông trưởng lão, mỗi bên đại kiếm tu không ủng hộ ngươi, thế nhưng, chúng ta những thứ này đã từng Cổ Kiếm Tông người ủng hộ ngươi ."

Thanh âm rơi xuống, cái kia sợi linh hồn thể đột nhiên tản ra, ngay sau đó, một kiếm ý trực tiếp trào vào Dương Diệp trong cơ thể .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Tại hắn quanh thân, từng luồng kiếm ý không ngừng chấn động mà ra . Những thứ này kiếm ý rất tạp, phi thường tạp, các loại các dạng đều có .

Một bên, Cổ Nam chân mày cau lại, chuyện này cũng không hề tốt đẹp gì cho cam! Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp thân trên(lên) tản mát ra cái kia cỗ kiếm ý đột nhiên bắt đầu ở thuế biến!

Nó chẳng phải tạp!

Dần dần, một mang theo huyết tinh sát ý kiếm ý xuất hiện ở bốn phía!

Dương Diệp vốn là Sát Lục Kiếm Ý!

Mà cỗ kiếm ý này, là chủ kỳ!

Không chỉ có như đây, cỗ kiếm ý này độ tinh thuần, đại đại vượt ra khỏi Cổ Nam tưởng tượng . Cỗ kiếm ý này, phi thường vô cùng cô đọng, căn bản không giống như là mạnh mẽ đề thăng đi lên!

]

Kỳ thực, cái này cùng Dương Diệp còn có Cổ Kiếm Tông những thứ kia tiền bối kiếm tu có quan .

Đầu tiên, Dương Diệp tự thân kiếm ý cũng rất cô đọng, phải biết, hắn ngay từ đầu nhưng là một mực áp chế kiếm ý của mình, mà Cổ Kiếm Tông những thứ kia tiền bối, có thể ở chỗ này, đều không phải là cái gì người tầm thường, kiếm ý của bọn họ tự nhiên cũng là phi thường ngưng luyện . Mà làm kiếm ý của bọn họ bị Dương Diệp kiếm ý hấp thu về sau, có thể nói là cường cường liên hợp, mà Dương Diệp bản thân kiếm đạo của mình cùng kiếm tâm vốn là cực kỳ kiên cố, căn bản không thể chịu những người này kiếm đạo ý chí ảnh hưởng, nguyên nhân đây, tại hắn hấp thu những thứ này kiếm ý về sau, kiếm ý của mình ở mạnh mẽ về sau, cũng không có xuất hiện cái kia loại tạp nhạp hiện tượng!

Chủ kỳ kiếm ý!

Mà còn chưa phải là hạn mức cao nhất, kỳ thực, còn có thể ở tăng lên, bất quá, bị Dương Diệp ngạnh sinh sinh đè ở!

Hắn hiện tại mới tam giới, kiếm ý liền đã đạt được chủ kỳ, cái này chiều ngang đã phi thường lớn. Như ở đề thăng, kiếm ý cùng chênh lệch cảnh giới quá lớn, nhất định sẽ xuất hiện đại vấn đề .

Vạn sự, từng bước một tới ổn thỏa nhất!

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau đó xoay người ly khai kiếm động, mà ở hắn thân về sau, nhiều hơn một danh lão giả, chính là cái kia Cổ Nam!

Kiếm động bên ngoài, Dương Diệp nhìn thoáng qua phía trước cái kia Cổ Hám vị trí, nơi ấy, đã rỗng tuếch, một cái người cũng không có!

Dương Diệp không nói gì thêm, đi nhanh biến mất ở không xa chỗ .

Cổ Kiếm Tông, Nghị Sự Điện trung .

Ngồi ở phía trên cung điện, là Dương Diệp, mà tại hạ mặt, là Cổ Nam, đại trưởng lão, tuyết trưởng lão, còn có ba gã lão giả, cái này ba gã lão giả theo thứ tự là chưởng quản Hình Phạt viện Mạt Ngạn trưởng lão, cùng với một gã chưởng quản Cổ Kiếm Tông ám thế lực Thiên Huyền trưởng lão, còn có một gã chưởng quản Cổ Kiếm Tông tình báo thế lực Lý Tương trưởng lão .

Thêm trên(lên) cái kia trấn thủ kiếm động Cổ Nam, còn có hai gã khác trưởng lão, có thể nói, Cổ Kiếm Tông cao tầng cơ bản đều ở nơi này .

Ở cái này đại điện bên trong, chủ kỳ cường giả có chừng bảy tên!

Bảy tên chủ kỳ!

Mà Cổ Kiếm Tông âm thầm còn có một số thế lực, những thứ này thế lực Dương Diệp còn chưa phải là đặc biệt tinh tường, có thể nói, Cổ Kiếm Tông tuy là không có cái kia vị siêu nhất lưu cường giả tiền nhiệm tông chủ, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông chủ yếu nồng cốt đều còn ở đấy!

Đại điện bên trong rất an tĩnh, bầu không khí có vẻ hơi quỷ dị!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nay thiên đem mọi người mời tới, là muốn làm một việc tình ."

Mọi người trầm mặc như trước .

Dương Diệp cười nói: "Ta biết, các ngươi để cho ta khi này cái tông chủ a, có điểm vò đã mẻ lại sứt ý tứ, hoặc có lẽ là, các ngươi chỉ hy vọng tìm ta một cái như vậy quá độ phẩm giá . Có phải thế không vậy ?"

Giữa sân mấy vị trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nói: "Ta bất kể các ngươi là nghĩ như thế nào, đã ta lựa chọn khi này tông chủ, dĩ nhiên chính là muốn đem cái này tông chủ làm tốt. Hiện tại Cổ Kiếm Tông, ngoài có mỗi bên đại thế lực mơ ước, bên trong có một số người mưu chèo, có thể nói, Cổ Kiếm Tông đến rồi thời khắc nguy hiểm nhất . Mà tương bên ngoài trước phải an nội, lúc này đây đem mọi người tìm đến, chính là muốn trước an nội ."

Tất cả mọi người vẫn là trầm mặc .

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão, "Đại trưởng lão, tuyết trưởng lão, không đúng, hẳn là xưng hô hai vị hồn hộ pháp mới là!"

Đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão trầm mặc khoảng khắc, nhất về sau, tuyết trưởng lão đạm thanh nói: "Ngươi đều biết!"

Dương Diệp gật đầu, "Nên biết đều biết ."

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua bốn phía, "Tông chủ bỏ mình . Hồn Giáo đột kích, chúng ta Cổ Kiếm Tông căn bản không pháp ngăn cản ."

Dương Diệp cười nói: "Cái này chính là các ngươi đầu hàng nguyên nhân sao?"

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hồn Giáo đáp ứng qua chúng ta, Cổ Kiếm Tông mọi người đều có thể tiếp tục lưu lại Vĩnh Hằng Quốc Độ, không chỉ có như đây, ta Cổ Kiếm Tông vẫn là Cổ Kiếm Tông ."

Dương Diệp cười nói: "Chỉ bất quá Cổ Kiếm Tông sẽ trở thành vì bọn họ phụ thuộc thế lực, đúng không ?"

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Không phải ngươi cảm thấy chúng ta nên như thế nào ? Cùng Hồn Giáo liều chết ? Hiện tại, ta Cổ Kiếm Tông tối cường người, bất quá là chủ kỳ tam phẩm cường giả, mà Hồn Giáo, có chủ kỳ chi lên, chúng ta lấy cái gì đi cùng hắn nhóm liều mạng ? Cầm vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử mệnh sao?"

Dương Diệp nói: "Dựa vào Cổ Kiếm Tông những thứ kia thế gia đâu?"

Tuyết trưởng lão nói: "Bọn họ cũng không có nhằm vào Cổ Kiếm Tông đệ tử, không phải sao?"

Dương Diệp cười nói: "Ý của ngươi là, hi sinh những thứ kia dựa vào Cổ Kiếm Tông thế gia đem đổi lấy Cổ Kiếm Tông bình an ?"

Tuyết trưởng lão hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đây đã là kết cục tốt nhất!"

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua giữa sân chư vị trưởng lão, "Các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Mọi người trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Nếu đã mở ra nói, ta đây cũng liền không vòng vo . Muốn tiếp tục lưu lại Cổ Kiếm Tông, đứng ở ta bên này tới."

Giữa sân trầm mặc khoảng khắc, nhất về sau, chỉ có Cổ Nam cùng một tên trong đó hắc bào trưởng lão đứng ở Dương Diệp thân sau .

Chỉ có Cổ Nam cùng cái kia hắc bào trưởng lão!

Mà Cổ Kiếm Tông nhân vật thực quyền, một cái cũng không có!

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Cho ngươi một lần cuối cùng cơ hội, ngươi có thể rời đi Cổ Kiếm Tông ."

Dương Diệp cười nói: "Cổ Nam trưởng lão, giúp ta triệu tập toàn tông đệ tử! Ta có việc tình tuyên bố!"

Cổ Nam khẽ gật đầu, xoay người rời đi, chẳng qua còn chưa xuất môn, đã bị mấy đạo khí tức ngăn chặn .

Dương Diệp đi tới cái kia tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão trước mặt, hắn nhìn thẳng hai người, "Ta chỉ nói nhất sau nhất lần, hiện tại, ta còn không muốn động thủ, các ngươi cũng đừng ép ta động thủ, không phải, ta không ngại đem hai vị đầu bẻ xuống đặt ở Cổ Kiếm Tông ngoài cửa làm biểu diễn phẩm giá ."

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp lạnh lùng nhìn giữa sân chúng trưởng lão liếc mắt, "Cổ Kiếm Tông là của mọi người Cổ Kiếm Tông, như Cổ Kiếm Tông các đệ tử đều lựa chọn đầu hàng Hồn Giáo, tuyển trạch theo các ngươi, ta Dương Diệp lập tức xoay người ly khai, vĩnh viễn không dính vào các ngươi Cổ Kiếm Tông bất cứ chuyện gì tình . Hiện tại, ta muốn cho hắn nhóm quyền lựa chọn . Các ngươi tốt nhất đừng ngăn cản ta thực hành cái này nhất quyền lợi, không phải, ta có thể hướng các ngươi cam đoan, các ngươi đợi không được Hồn Giáo tới Cổ Kiếm Tông các ngươi đầu thì sẽ cùng cái cổ mang gia!"

Thanh âm rơi xuống, một thanh kiếm huyền phù ở tại Dương Diệp bên cạnh .

Chính là cái kia chuôi tru!

Nhìn thấy thanh kiếm này, giữa sân mọi người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được!

Vĩnh Hằng Vũ Trụ đệ nhất kiếm!

Cũng đã từng là Cổ Kiếm Tông đệ nhất kiếm!

Hiện tại Cổ Kiếm Tông bên ngoài nhưng là còn có thanh kiếm này điêu khắc đấy!

Cổ Nam ly khai đại điện, Dương Diệp liền ngồi ở đại điện vị trí Tông chủ lên, đại điện bên trong không có một người dám động thủ .

Dương Diệp ở Nhạc thành kém chút đánh chết cái kia vị Hồn Giáo chủ kỳ cường giả sự tình, bọn họ tự nhiên là biết đến, đối với trước mắt cái này vị bọn họ phù lên chức thiếu niên tông chủ, bọn họ bắt đầu kiêng kỵ!

Rất nhanh, Cổ Kiếm Tông ngoại môn đệ tử, nội môn đệ tử, đệ tử chân truyền đều đi tới đại điện bên trong, đại điện không đủ đứng, những người đó đứng đến rồi Cổ Kiếm Tông bên ngoài đại điện .

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông mọi người đều ở nơi này!

Dương Diệp nhìn về phía những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử, "Nghĩ đến Cổ Nam trưởng lão đã cùng các ngươi nói . Hiện tại, các ngươi có quyền tuyển trạch tương lai của mình! Tuyển trạch ta, liền đại biểu tiếp các ngươi muốn chiến, khả năng chiến đến chết . Như các ngươi tuyển trạch đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão bọn họ, ta sẽ ly khai, không ở nhúng tay Cổ Kiếm Tông bất cứ chuyện gì tình ."

Điện trung, trầm mặc khoảng khắc, đột nhiên, cầm đầu chín tên đệ tử chân truyền đột nhiên quỳ xuống, "Ta nhóm thề chết theo tông chủ!"

Rất nhanh, phía sau từng cái Cổ Kiếm Tông đệ tử dồn dập quỳ xuống, "Ta nhóm nguyện đi theo tông chủ!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đại trưởng lão, tuyết trưởng lão, còn có chư vị Hồn Giáo trưởng lão, nơi đây không chào đón các ngươi, cho nên, mời cút!"

...

------oOo------

Chương 2524: Không Không, Không Phải Của Ngươi Sai !

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mời cút!

Dương Diệp thanh âm ở trong sân đại điện vang lên, không chứa một tia tình cảm!

Tuyết trưởng lão nhìn thẳng Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy đây là đối với Cổ Kiếm Tông được không ?"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn thoáng qua giữa sân Chúng Cổ Kiếm Tông đệ tử, "Chúng ta Cổ Kiếm Tông lấy cái gì khu đối kháng Hồn Giáo ? Lấy cái gì khu đối kháng tây giới ra những thứ kia thế lực ? Lẽ nào các ngươi thật muốn làm cho Cổ Kiếm biến mất ở cái này lịch sử bên trong sao?"

Cái này lúc, một bên Cổ Nam đột nhiên thấp giọng thở dài, "A Tuyết, mục đích của ngươi cũng là đối với Cổ Kiếm Tông tốt, thế nhưng, ngươi nhưng có nghĩ tới, nếu như chúng ta thật thần phục Hồn Giáo, khác thế lực nhìn chúng ta như thế nào ? Chúng ta Cổ Kiếm Tông tiền bối sợ là chân chánh chết không nhắm mắt a!"

Tuyết trưởng lão cười nhạt, "Chí ít chúng ta còn có cơ hội, có cơ hội Đông Sơn tái khởi, có cơ hội một lần nữa quật khởi! Nhưng là bây giờ ..."

Vừa nói, nàng chỉ vào Dương Diệp, "Hắn chẳng qua tam giới, mặc dù có chém giết chủ kỳ cường giả lực, thế nhưng, hắn có chém giết chủ kỳ trên cường giả năng lực sao? Các ngươi đi theo hắn, kết quả sau cùng chính là Cổ Kiếm Tông toàn bộ chết thảm, ngày sau liền quật khởi cơ hội cũng không có ."

Cổ Nam còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Dương Diệp đi tới cái kia tuyết trưởng lão trước mặt, "Tuyết trưởng lão, ta muốn hỏi một câu, lòng tin của ngươi chính là thượng nhiệm tông chủ sao? Thượng nhiệm tông chủ nhất vẫn lạc, ngươi liền triệt để mất đi đối với Cổ Kiếm Tông lòng tin ?"

Tuyết trưởng lão nhìn Dương Diệp, "Ngươi quá trẻ . Bây giờ Cổ Kiếm Tông, không chỉ là Hồn Giáo ở nhằm vào, khác thế lực đã ở mơ ước Cổ Kiếm Tông, đã ở tính toán Cổ Kiếm Tông . Thượng nhiệm tông chủ mạnh mẽ kéo dài tánh mạng nhiều năm như vậy, chính là hy vọng đợi được ta Cổ Kiếm Tông có người có thể đột phá chủ kỳ, đáng tiếc, hắn thất vọng rồi, ta Cổ Kiếm Tông qua nhiều năm như vậy, không có một người có thể đột phá chủ kỳ!"

Dương Diệp nói: "Nhưng sau ngươi đã cảm thấy Cổ Kiếm Tông không có thuốc nào cứu nổi ?"

Tuyết trưởng lão nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp lắc đầu, "Tuyết trưởng lão, cho nên ta còn nguyện ý đứng ở ngươi nói chuyện với ngươi, là bởi vì ta cảm giác được, ngươi đầu nhập vào Hồn Giáo, khả năng thật là vì Cổ Kiếm Tông .

Thế nhưng, ngươi nhưng có nghĩ tới, chúng ta là kiếm tu, chúng ta là kiếm tu a!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, "Kiếm tu, chúng ta tu chính là kiếm, nếu như chúng ta thật vì tham sống sợ chết mà đầu hàng, vậy chúng ta kiếm còn có cốt khí sao ? Còn có tôn nghiêm sao? Một thanh không có cốt khí, một thanh không có tôn nghiêm kiếm, nó còn như thế nào sắc bén ?"

Tuyết trưởng lão phản kích, "Cốt khí ? Tôn nghiêm ? Nhưng là ngươi nghĩ quá mạng của bọn họ sao?"

Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía phía dưới những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử, "Ta hỏi các ngươi, các ngươi là nguyện ý đứng chết, vẫn là quỳ mà sống ? Trả lời ta!"

"Đứng chết!"

Giữa sân, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử tiếng như sấm rền nổ vang, vang vọng toàn bộ Cổ Kiếm Tông!

Dương Diệp trước mặt, tuyết trưởng lão mặt sắc nhỏ bé bạch .

Còn lại những thứ kia trưởng lão mặt sắc cũng là có chút khó coi!

Dương Diệp về tới chính mình vị trí, "Tuyết trưởng lão, đại trưởng lão, còn có các ngươi những thứ này gia nhập vào Hồn Giáo trưởng lão, bao quát phía dưới đứng chư vị Cổ Kiếm Tông đệ tử, mỗi người đều có chính mình lựa chọn, ta sẽ không mạnh mẽ các ngươi giống như chúng ta tuyển trạch . Hiện tại, các ngươi đều có thể rời đi, an toàn ly khai, ta Cổ Kiếm Tông tuyệt không ngăn trở . Thế nhưng, ở gặp mặt lúc, ta Cổ Kiếm Tông cũng tuyệt không thủ hạ lưu tình!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ đại điện lâm vào an tĩnh!

Đi!

Một bên, Cổ Nam trưởng lão muốn nói lại thôi .

Như tuyết trưởng lão bọn người ly khai, không hề nghi ngờ, Cổ Kiếm Tông đem yếu hơn . Phải biết, tuyết trưởng lão nhóm trưởng lão nhưng là Cổ Kiếm Tông trụ cột a! Bọn họ một ngày ly khai, Cổ Kiếm Tông tình cảnh thì không phải là không xong, mà là chân chánh thành tuyệt cảnh!

Tuyết trưởng lão nhìn Dương Diệp hồi lâu, "Ta có chút hối hận ."

Nói xong, nàng cùng chu vi chúng trưởng lão xoay người rời đi .

Rất nhanh, đại điện trong người đều là dồn dập thối lui, chỉ còn Dương Diệp cùng Cổ Nam, còn có xuất hiện Kiếm Kinh!

Cổ Nam nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, hơi thi lễ, không nói gì .

Kiếm Kinh ở Cổ Kiếm Tông địa vị, không thể so với một vị tông chủ thấp!

Đây là một cái đối với Cổ Kiếm Tông có vô số đóng góp siêu Thần khí!

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Ta chớ nên để cho ngươi tiếp hạ cái này phỏng tay Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta cũng là có tư tâm, bằng lòng trở thành Cổ Kiếm Tông tông chủ, ta cảm thấy có thể chưởng khống Cổ Kiếm Tông, thành vì mình một sự giúp đỡ lớn, đáng tiếc, ta không nghĩ tới sự tình so với ta nghĩ muốn nhiều phức tạp!"

Kiếm Kinh muốn nói lại thôi!

Dương Diệp cười nói: "Đừng lo lắng, đã tuyển trạch cầm cố, vậy liền hảo hảo làm nhất làm ."

Kiếm Kinh thấp giọng nói: "Ngươi có đối sách gì sao?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Ta Dương Diệp cũng là có dựa vào sơn!"

Nghe vậy, Kiếm Kinh lại tựa như là nghĩ đến cái gì, trên mặt u buồn đảo qua mà khoảng không!

Thế gian này, so với Dương Diệp dựa vào sơn mạnh, thật đúng là không có vài cái!

Dương Diệp nhìn về phía Cổ Nam, "Cổ Nam tiền bối, hiện tại ta Cổ Kiếm Tông sự vụ lớn nhỏ, đều cần ngài hỗ trợ vất vả ."

Cổ Nam nhìn thoáng qua Dương Diệp, gật đầu, " Được !"

]

Dương Diệp vừa nhìn về phía Kiếm Kinh, "Ta Cổ Kiếm Tông hệ thống tình báo hiện tại từ ngươi chưởng quản, ta cần biết ta muốn biết ."

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Minh bạch!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Cổ Nam cũng là lui ra ngoài .

Trong đại điện, chỉ còn Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua điện bên ngoài phía chân trời, "Được tìm một chút giúp đỡ mới được a!"

Rất nhanh, hắn ly khai Cổ Kiếm Tông .

Đi rất bí ẩn, không có bất kỳ người nào biết .

Lúc này đây, hắn lần nữa đi tới chiến giới cái kia hội giao dịch ngầm .

Ở cái kia phòng tối nhỏ bên trong, hắn thấy lần nữa cái kia thần bí nhân .

Dương Diệp bấm tay một điểm, một quả trái cây xuất hiện ở cái kia thần bí nhân trước mặt, là Hỗn Nguyên quả .

Dương Diệp nói: "Hỗ trợ tìm vài cái người, không thành vấn đề chứ ?"

"Nói một chút coi!" Người kia nói .

Rất nhanh, Dương Diệp nói ra nhất series tên người .

Quá hồi lâu, người kia nói: "Nếu như có người không ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, vậy muốn tăng giá!"

Dương Diệp gật đầu, "Có thể!"

"Tìm được chi sau đâu?" Cái kia người lại hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Làm cho các nàng mọi người tới Cổ Kiếm Tông tìm ta!"

Cái kia người khẽ gật đầu, "Có thể ."

Dương Diệp xoay người muốn đi, cái này lúc, cái kia người đột nhiên nói: "Có khoản buôn bán, có làm hay không ?"

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía cái kia thần bí nhân .

Người kia nói: "Ta được đến quá tin tức, ngươi cùng Hình gia đại tiểu thư đi qua cái kia vực sâu!"

Dương Diệp nhíu mày, "Các ngươi đánh cái kia vực sâu chủ ý ?"

Cái kia người lắc đầu, "Sao dám!"

Sao dám ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thần bí nhân, "Các ngươi biết cái kia vực sâu cuối cùng có cái gì ?"

Cái kia người lần nữa lắc đầu, "Đó là một cái thần bí địa phương, cũng là thế gian duy nhất vài cái chúng ta không pháp tùy thuộc địa phương . Ngươi đi qua, còn sống lại . Chúng ta muốn cho ngươi đi một chuyến nữa, để báo đáp lại, chúng ta ..."

Dương Diệp đột nhiên xua tay, "Xin lỗi, không làm!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, hắc y nhân kia thấp giọng thở dài, rất nhanh, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại phòng nhỏ bên trong .

Dương Diệp ly khai vậy cái kia gian phòng tối nhỏ, nói đùa, đi cái kia vực sâu ? Hắn cũng không phải là chán sống! Năm đó hắn theo nơi ấy xuất hiện lúc, bây giờ suy nghĩ một chút cũng còn có chút nghĩ mà sợ . Đây tuyệt đối là một cái phi thường vô cùng nguy hiểm địa phương!

Ly khai hội giao dịch ngầm về sau, Dương Diệp lần nữa ly khai chiến giới, nhưng sau về tới Cổ Kiếm Tông .

Lúc này, tại hắn hạ lệnh xuống, Cổ Kiếm Tông bên ngoài đệ tử đều đã chạy về Cổ Kiếm Tông .

Không chỉ có như đây, Cổ Kiếm Tông còn làm cho tây giới những thứ kia dựa vào Cổ Kiếm Tông thế gia cùng thế lực đều đuổi tới Cổ Kiếm Tông tị nạn .

Ở Kiếm Kinh nắm giữ Cổ Kiếm Tông hệ thống tình báo về sau, rất nhanh, bọn họ tìm được rồi một ít Hồn Giáo sợi tơ nhện, dấu chân ngựa .

Rất nhanh, Dương Diệp mang theo Cổ Kiếm Tông chín tên đệ tử chân truyền lặng lẽ ly khai Cổ Kiếm Tông .

Ở Dương Diệp đám người ly khai Cổ Kiếm Tông về sau, Kiếm Kinh một mình tới cái kia kiếm động bên trong .

Nàng đi tới kiếm động sâu nhất chỗ, kiếm động sâu nhất chỗ, là một gian mật thất, mật thất bên trong, chỉ có một xanh sắc bồ đoàn, bồ đoàn chi lên, xếp đặt một khối Thanh Mộc, chuẩn xác mà nói là một khối Hồn Mộc!

Kiếm Kinh đi tới cái kia bồ đoàn trước, cầm lên khối kia Hồn Mộc, nhìn trước mắt Hồn Mộc hồi lâu về sau, Kiếm Kinh cầm khối kia Hồn Mộc ly khai căn mật thất kia .

...

Lúc này, toàn bộ tây giới đột nhiên có chút quỷ dị, vô số thành nhân khẩu không giải thích được tiêu thất, trong lúc nhất thời, toàn bộ tây giới phảng phất cũng chỉ thừa lại hạ Cổ Kiếm Tông!

Mà đối với tây giới chuyện phát sinh tình, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ cái khác giới cũng không có bất kỳ phản ứng!

Cái này nhất thiên, Dương Diệp mang theo chín tên kiếm tu đi tới một tòa cổ thành, thành trung, thỉnh thoảng có hoảng sợ tiếng vang lên!

Dương Diệp bên cạnh, Thanh Việt trầm giọng nói: "Chưa có tới muộn!"

Dương Diệp gật đầu, "Cẩn thận chút ."

Thanh Việt đám người gật đầu, nhưng sau hóa thành từng đạo kiếm quang xông vào thành trung, lúc này, ở cái kia thành trung, một ít hắc bào nhân chính đang điên cuồng rút ra lấy thành trung linh hồn của con người!

Sinh rút ra!

Thanh Việt đám người tiến nhập thành về sau, từng đạo tiếng kiếm reo tức thì vang vọng dựng lên .

"Làm càn!"

Ở nơi này lúc, ở cái kia phía chân trời xa xôi đám mây bên trong, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên truyền đến, ngay sau đó, một con đen nhánh tay tự phía chân trời ló ra, nhưng sau chộp tới cái kia thành trong Thanh Việt đám người .

Cái này lúc, thành bên ngoài Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái tay kia, chuyển chớp mắt, một thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra!

Xuy!

Phía chân trời, con kia hắc thủ đột nhiên trực tiếp bị cái này một kiếm chém thành hai đoạn!

Rất nhanh, một đạo kinh hãi tiếng tự phía chân trời truyền đến, "Ngươi ... Thật nhanh kiếm ..."

Thanh âm rơi xuống, một gã hắc bào lão giả xuất hiện ở tòa thành cổ kia trên(lên) khoảng không, hắc bào lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi chính là cái kia Cổ Kiếm Tông mới đảm nhiệm tông chủ!"

Dương Diệp gật đầu, "Là ta!"

Hắc bào lão giả cười nhạt, "Nghe nói ngươi mới vừa làm trên(lên) Cổ Kiếm Tông tông chủ!"

Dương Diệp lần nữa gật đầu, "Ngươi nói không sai, có cái gì chỉ giáo sao?"

Hắc bào lão giả khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Ta đổ ngươi cái này tông chủ không đảm đương nổi một cái nguyệt, ngươi đánh cuộc không ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đổ đầu ngươi lập tức sẽ cùng cái cổ mang gia, ngươi đánh cuộc hay không ?"

Hắc bào lão giả hai mắt híp lại, "Nghe nói ngươi muốn trảm sát chủ cảnh thực lực, ta có chút không tin lắm, đến, ta còn chưa phải là chủ kỳ, chỉ là ngũ giới đỉnh phong, để cho ta nhìn, ngươi có hay không ...."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bên hông, Kiếm Hồ khẽ run lên, sau một khắc, một thanh kiếm Phi Trảm mà ra!

Phía chân trời đám mây bên trong, cái kia hắc bào lão giả thanh âm hơi ngừng!

Hắc bào lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, bên trong tròng mắt, tràn đầy khó có thể tin màu sắc .

Tại hắn hầu chỗ, một đạo vết kiếm dần dần nứt ra, lỗ hổng kia càng ngày càng lớn. . .

Dương Diệp nhìn cái kia hắc bào lão giả, "Ngũ giới, rất yếu ... Không đúng không đúng, không phải của ngươi sai, là ta quá mạnh mẽ ."

Hắc bào lão giả: "..."

. . .

PS: Hôm qua muộn phát hiện Vương Giả vinh quang cùng Liên Minh Anh Hùng người ái mộ đang chửi nhau .... Hai bên mắng tốt kê nhi huynh, kỳ thực, hai cái du đùa giỡn đã từng đều chơi, phía trước đao tháp, Tam Quốc vô song, trừng hải chờ. Cũng đều chơi đùa . « lấy hạ là một câu nói là trọng điểm » chi sau thành gõ chữ, những thứ này đều từ bỏ .

Kỳ thực, du đùa giỡn không có phân biệt giàu nghèo, chơi thật khá là được .

Ta rất hâm mộ những thứ kia du đùa giỡn tuyển thủ người ái mộ, còn có truyền trực tiếp người ái mộ ..... Một ngày có người chọc bọn họ phấn người, bọn họ sẽ giống như Dương Diệp giống nhau khởi động Phong Ma huyết mạch . '... Thứ cho ta nói thẳng, khả năng bọn họ cha mẹ bị người đánh, bọn họ đều sẽ không như thế kích thích kích động! Không phải trào phúng, chỉ là một cái tỷ dụ . Đặc biệt một ít muội tử các loại ..... Rất đáng sợ .

Sở dĩ ước ao là bởi vì, chúng ta giới Internet văn đàn tác giả cũng rất thiếu có loại này đãi ngộ, tỷ như ta, ta muốn là chậm càng, không càng, đoạn càng, ta tuyệt đối sẽ bị phún hoài nghi nhân sinh!

Độc giả thường thường là như vậy, một tay cầm vé tháng, một tay cầm đại bổng, ngươi đổi mới, nhiều càng, hắn liền cho phiếu phiếu, ngươi không càng, đoạn càng, không bạo nổ phát, hắn liền cho đại bổng .....

Chỉ cần ngươi đổi mới, nhiều càng, không thủy, đẹp, độc giả chính là độc giả, bọn họ cũng là yêu ngươi, thế nhưng, chỉ cần ngươi nước, đoạn càng, không bạo nổ phát, bọn họ liền không đơn thuần là độc giả . Bọn họ sẽ để cho ngươi cảm nhận được cái này thế giới sâu nhất ác ý! ! !

Mà những thứ kia Chủ Bá người ái mộ, du đùa giỡn tuyển thủ người ái mộ .... Còn có những thứ kia minh tinh người ái mộ " bọn họ là điên cuồng!

Tựa như đã từng võng lên một cái tân văn, đây là một cái chuyện thật, có người có thể thấy qua: Một cái nữ cùng nam đi xem chiếu bóng, nam nữ bằng hữu, nữ nhìn bên trong một cái Nam Minh Tinh mê gái mà nói, ta muốn bị hắn ngủ .... Hắn nam hỏi một câu, ngươi là nói thật sao? Nữ nói là ....

Các ngươi muốn biết nam là làm sao làm sao? Đừng nóng vội, ta minh thiên nói cho các ngươi biết!

Còn nữa, ta đây chút lời nói nhảm là không lấy tiền, các đại ca chớ mắng ta! !

------oOo------

Chương 2525: Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm miểu sát cái kia vị hắc bào lão giả chi về sau, Dương Diệp bên hông, Kiếm Hồ bên trong, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra .

Cái này hai thanh phi kiếm trực tiếp chém vào thành trung, rất nhanh, thành trung từng viên một hắc sắc đầu phóng lên cao .

Hơn mười đạo cột máu giống như suối phun một dạng vọt lên!

Rất nhanh, Thanh Việt đám người về tới Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp nhìn thoáng qua tòa thành cổ kia, cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên ra đón, người đàn ông trung niên hướng về phía Dương Diệp đám người hơi thi lễ, "Nhiều, đa tạ!"

Người này chính là cái này tòa cổ thành thành chủ, cũng là Cổ Kiếm Tông phụ thuộc thế lực .

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Các ngươi có thể đi trước Cổ Kiếm Tông, cũng có thể tiếp tục lưu lại nơi đây, như bọn họ ở xâm phạm, trước giờ cho chúng ta biết ."

Nói xong, Dương Diệp mang theo Thanh Việt đám người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Cũng không trở về Cổ Kiếm Tông!

Dương Diệp mang theo Thanh Việt đám đệ tử chân truyền đi tới nhất chỗ mịt mờ dãy núi bên trong .

Mịt mờ dãy núi, mênh mông vô bờ, căn bản nhìn không thấy phần cuối .

Tự đám mây bên trong nhìn xuống, căn bản xem không ra bất kỳ dị dạng!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Thanh Việt đám người, "Các ngươi chờ tông môn tin tức thông báo!"

Thanh Việt do dự xuống, sau đó nói: "Chúng ta theo tông chủ đi!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không có quan hệ . Nhớ kỹ, các ngươi đều là ta Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền, là ta Cổ Kiếm Tông tương lai trụ cột, các ngươi cần có thể một mình đảm đương một phía ."

Nghe vậy, Thanh Việt đám người đối với Dương Diệp hơi thi lễ .

Dương Diệp không có đang nói cái gì, thân hình hắn run lên, tiến nhập dãy núi kia bên trong .

Mà ở sau một lúc lâu chi về sau, Thanh Việt mấy người cũng dồn dập tiêu thất ngay tại chỗ .

Phía dưới dãy núi bên trong, Dương Diệp đi tới dãy núi sâu chỗ . Rất nhanh, hắn ngừng lại, hắn nhìn xa chỗ, xa chỗ chính là từng ngọn đại sơn .

Sau một lúc lâu, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trước mặt hắn, xuất hiện một viên ấn .

Chư Thiên Ấn!

Chư Thiên Ấn phóng lên cao, xông thẳng lên trời, rất nhanh, nhất cỗ thần bí lực lượng tự phía chân trời đám mây trút xuống mà xuống.

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Trong thiên địa đột nhiên vang lên từng đạo quỷ dị âm thanh, chỉ chốc lát, một tòa đen nhánh lão thành xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Mà trong nháy mắt, mấy đạo thần thức trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp .

"Nguyên lai là Diệp tông chủ giá lâm!"

Cái này lúc, cái kia thành trung đột nhiên vang lên một giọng nói, ngay sau đó, một gã mặc Tử Hắc trường bào người đàn ông trung niên tự thành trung đi ra .

Chủ kỳ!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Các ngươi nhưng thật ra ẩn núp rất sâu ."

Người đàn ông trung niên cười nói: "Hết cách rồi, đại sự chưa thành phía trước, dù sao cũng phải khiêm tốn một điểm, ngươi cứ nói đi ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua tòa thành kia, cười nói: "Ta cảm thấy, chúng ta có thể không dùng tại lãng phí thời gian ."

Thanh âm rơi xuống, hai thanh phi kiếm đột nhiên Phi Trảm mà ra .

Ở chủ kỳ kiếm ý gia trì xuống, cái này hai thanh phi kiếm tốc độ cùng lực lượng càng thêm kinh khủng!

Mà cái kia người đàn ông trung niên cũng sớm có phòng bị, hai thanh phi kiếm còn chưa tới gần, người đàn ông trung niên thân lên, một căn đen nhánh xiềng xích đột nhiên điện xạ mà ra, căn này đen nhánh xiềng xích trực tiếp biến thành một cái to lớn hắc sắc xích sắt hộ thuẫn!

Keng keng!

Theo lưỡng đạo thanh âm chói tai vang lên, Dương Diệp hai thanh phi kiếm bay ngược mà trở lại hắn Kiếm Hồ bên trong!

Xích sắt kia hộ thuẫn chi về sau, người đàn ông trung niên cười nói: "Diệp tông chủ, Cổ Kiếm Tông lui hạ lịch sử võ đài, đây là đại thế sở hướng, giống như năm đó đế gia một dạng, không phải năng lực cá nhân có thể thay đổi . Hơn nữa, theo ta được biết, Diệp tông chủ vốn cũng không phải là Cổ Kiếm Tông người, hoàn toàn có thể tự động rời đi, ta Hồn Giáo tuyệt sẽ không nhằm vào Diệp tông chủ ."

"Sẽ không nhằm vào ta ?"

Dương Diệp cười nói: "Phía trước các ngươi cùng ta Cổ Kiếm Tông mấy vị trưởng lão tính kế ta lúc, như không phải ta còn thật sự có tài, sợ là hiện tại sớm đã hài cốt không còn chứ ?"

Vừa nói, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước một cái cất bước, một kiếm chém ra!

]

Cái này một kiếm trực tiếp chém vào cái kia người đàn ông trung niên trước mặt xích sắt hộ thuẫn chi lên, kiếm rơi xuống, xích sắt kia hộ thuẫn trong nháy mắt bị chém thành mảnh nhỏ!

Tru!

Tru là có phá thần khí năng lực!

Dương Diệp một kiếm chém vỡ cái kia đen nhánh xích sắt lúc, cái kia người đàn ông trung niên cũng là đã thối lui đến tường thành chi lên, mà đang ở cái này lúc, mấy đạo cường đại lực lượng đột nhiên tự thành trung chấn động mà ra .

Thành xuống, Dương Diệp hướng phía trước một cái cất bước, lần nữa một kiếm chém hạ!

Xuy!

Cái này một kiếm chém xuống, dường như muốn đem cái này thiên địa cho bổ ra.

Mà ở trước mặt hắn cái kia mấy đạo cường đại lực lượng trực tiếp bị hắn cái này một kiếm cho đánh nát, thế nhưng sau một khắc, mấy cái bóng đen tự thành trung nhảy mà ra, chuyển chớp mắt từng cái

Rầm rầm rầm!

Theo mấy đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bay ngược đến rồi cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Dương Diệp mới vừa dừng lại, một thanh trường thương trực tiếp xỏ xuyên qua không gian, trong nháy mắt tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp trong tay tru một kiếm chém hạ!

Ầm!

Cái kia cây trường thương kịch liệt run lên, trực tiếp rạn nứt ra, mà Dương Diệp bản thân cũng là lần nữa té bay ra ngoài, vừa xuống đất, một con kình thiên bàn tay khổng lồ đột nhiên từ trên trời giáng xuống .

Ầm!

Dương Diệp chỗ ở vị trí trong nháy mắt nổ bể ra đến, hóa thành một mảnh hư vô!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, một cái bóng mờ ở trong sân chợt lóe lên, ngay sau đó, một cầu vồng khí lãng ở ngoài thành tịch quyển mà qua, này cổ cầu vồng khí lãng trong nháy mắt đánh vào cái kia mảnh nhỏ hư vô không gian bên trong .

Ầm!

Toàn bộ hư vô không gian chợt run lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh khom người hướng phía sau té bay ra ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp ngừng lại, mà ở trước mặt hắn mảnh không gian kia đã ở Thiên Địa Pháp Tắc chữa trị hạ đã khôi phục bình thường .

Dương Diệp đối diện, tòa kia lão thành tường thành chi lên, cái kia Tử Hắc trường bào trung niên nhân tả hữu bên cạnh, không biết bực nào thì nhiều bốn gã hắc bào nhân .

Toàn bộ là chủ kỳ!

Năm tên chủ kỳ cường giả!

Dương Diệp đối diện, cái kia người đàn ông trung niên cười nói: "Diệp tông chủ, ngươi quá mức tự tin ."

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, cười nói: "Quả thực ."

Người đàn ông trung niên đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Diệp tông chủ, luận một mình đấu, nói thật, ở nơi này toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, chủ kỳ phía dưới, ngươi tuyệt đối toán đệ nhất nhân, đừng nói chủ kỳ phía dưới, coi như là chủ kỳ đều đã không phải là đối thủ của ngươi . Thế nhưng, không có ý tứ, chúng ta không sẽ cùng ngươi một mình đấu . Vốn định chờ giáo chủ xuất quan chi sau ở đi Cổ Kiếm Tông lấy mạng của ngươi, hiện tại xem ra, không cần chờ khi đó ."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài cùng sau lưng bốn người đột nhiên thả ra bốn đại cường đại khí tức bao phủ ở Dương Diệp .

Dương Diệp một người đối với một gã chủ kỳ, có ưu thế tuyệt đối, dù sao, hắn hiện tại thực lực của bản thân không có chút nào so với chủ kỳ yếu, hơn nữa, hắn kiếm ý đã đạt được chủ kỳ, thân trên(lên) còn có một thân Thần Trang!

Thế nhưng trước mắt, là năm tên chủ kỳ!

Dương Diệp còn không có cường đại đến có thể lấy một địch năm tình trạng!

Bất quá, hắn Dương Diệp cũng không phải là chỉ có một người!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt năm người, sau một khắc, một đạo tiếng rồng ngâm đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một cái quái vật lớn đột nhiên xuất hiện ở lão thành trên(lên) khoảng không .

Thái Cổ Chân Long!

Thái Cổ Chân Long thân thể cao lớn che lấp toàn bộ lão thành, không chỉ có như đây, một long uy không ngừng tự không trung chấn động mà xuống, đè nặng phía dưới toàn bộ lão thành .

Ngũ giới đỉnh phong đại yêu!

Nhìn thấy đầu này Thái Cổ Chân Long, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì âm trầm, nhưng mà, còn chưa kết thúc, lại là một yêu thú cường đại khí tức đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, ở Dương Diệp thân sau không xa chỗ, đứng nhất tôn cầm trong tay búa đại yêu, vị này đại yêu ngay từ đầu như nhân loại hình thể một dạng lớn, thế nhưng rất nhanh, hình thể của nó càng ngày càng lớn, không đến một hồi, cơ thể hình chính là đã đạt đến cao trăm trượng!

Kình thiên cự yêu a!

Vị này đại yêu, dĩ nhiên chính là Tiểu Ngưu!

Mà ở Tiểu Ngưu bên cạnh, còn có nhất tôn đại yêu, chính là vị kia Thái Cổ Lệ Hổ!

Dương Diệp cũng không có đem còn dư lại những thứ kia đại yêu cũng gọi xuất hiện, có tiểu long cùng Tiểu Ngưu còn có Tiểu Hổ như vậy đủ rồi!

Hoàn toàn vậy là đủ rồi!

Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung tiểu long, "Giúp ta đem tòa thành kia cho nổ!"

Không trung, theo một đạo tiếng rồng ngâm vang lên, tiểu long phi thẳng đến tòa kia lão thành đụng phải xuống phía dưới .

Nhìn thấy một màn này, cái kia người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến, "Ngăn cản nó!"

Tại hắn thân về sau, hai gã hắc bào nhân trực tiếp phóng lên cao, hướng tiểu long vọt tới!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, cái này bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng tức thì xuất hiện ở bốn phía!

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, người đàn ông trung niên trong lòng hoảng hốt, ngay sau đó, hai thanh phi kiếm lặng yên không tiếng động xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Xuất hiện một điểm dấu hiệu cũng không có!

Mà đang ở cái này thế ngàn cân treo sợi tóc, người đàn ông trung niên nhục thân đột nhiên biến mất, chỉ còn linh hồn, mà khi hắn chỉ còn linh hồn chi về sau, một cường đại hồn lực tự linh hồn thân trên(lên) chấn động ra tới.

Bang bang!

Hai thanh phi kiếm trực tiếp bị đánh văng ra, không chỉ có như đây, toàn bộ Kiếm Vực bên trong không gian sôi trào lên!

Dương Diệp nhíu mày, đây là cái gì lực lượng ?

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, một kiếm chém về phía cái kia người đàn ông trung niên, xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên tay phải hướng phía trước cách khoảng không chính là nắm chặt, trong sát na, một con từ hắc sắc khí thể ngưng tụ hắc thủ trực tiếp nắm Dương Diệp trong tay tru!

Thế nhưng chuyển chớp mắt, con kia màu đen tay chính là trực tiếp bị tru xoắn nát .

Sau một khắc, Dương Diệp tay thả tru, tru hóa thành một đạo kiếm quang ở Kiếm Vực bên trong chợt lóe lên .

Ầm!

Một cường đại kiếm khí ở Kiếm Vực bên trong chợt bộc phát ra, ngay sau đó, một đạo hồn thể trong nháy mắt bị cái kia đạo kiếm khí oanh đến rồi thành trung .

Dương Diệp còn muốn xuất thủ, bất quá, hai gã khác hắc bào nhân cũng không nhàn rỗi, hai cổ hắc sắc khí sóng lớn đột nhiên ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong bộc phát ra, cái này hai cổ khí lãng mục tiêu cũng không phải là Dương Diệp, mà là Dương Diệp Kiếm Vực!

Muốn phá Dương Diệp Kiếm Vực!

Bất quá, hai người hiển nhiên là coi trọng chính mình, cái kia hai cổ khí lãng mới vừa bộc phát ra, lưỡng đạo phi kiếm chính là trực tiếp đem bên ngoài chém thành hư vô!

Dương Diệp triệt hồi Kiếm Vực, tại hắn thân về sau, Tiểu Ngưu đột nhiên hướng phía trước một cái bạo xông .

Một búa rơi hạ!

Ầm!

Một tên trong đó chủ kỳ cường giả trực tiếp bị đánh bay ra ngoài!

Mà không trung, tiểu long bị cái kia hai gã chủ kỳ cường giả kéo lại, thế nhưng, bằng vào cường đại nhục thân, tiểu long lại có thể lấy một chọi hai mà không bị thua!

Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung cái kia tiểu long, sau một khắc, hắn nhìn về phía Tiểu Ngưu, Tiểu Ngưu khẽ gật đầu, trong tay búa phi thẳng đến tòa thành kia ném tới .

Xuy!

Hồng Hoang Khai Thiên Phủ qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy!

Mà đang ở cái kia chuôi búa muốn đi vào thành trung lúc, đột nhiên, một luồng hắc khí từ cái này thành trung điện xạ mà ra, cái này sợi hắc khí trực tiếp đem cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ chấn bay ngược mà quay về .

Tiểu Ngưu vội vã tiếp nhận cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, nhưng mà, tay hắn vừa mới tiếp xúc cái kia Hồng Hoang Khai Thiên Phủ, bên ngoài trong nháy mắt chính là bị đánh bay đến rồi nghìn trượng bên ngoài!

Lúc này, Tiểu Ngưu toàn thân rạn, đặc biệt tay phải, tiên huyết văng khắp nơi, đầu khớp xương có thể thấy được!

Cái này lúc, một gã mặc hắc sắc trường quần nữ tử xuất hiện ở tường thành chi lên.

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới Dương Diệp, chuyển chớp mắt, nàng hai tay hư mang, trong sát na, nhất cỗ thần bí lực lượng trực tiếp bao phủ ở tại phía dưới Dương Diệp!

Trong nháy mắt, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, nhãn trung, mang theo một tia khó có thể tin!

Vực!

Đây là Vực Chi Lực Lượng!

------oOo------

Chương 2526: Ta Sẽ 36 Loại Âm Dương Kỹ Năng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vực!

Dương Diệp cảm nhận được vực lực lượng, thế nhưng, hắn không tinh tường đây rốt cuộc là cái gì vực!

Mà cái kia quần đen nữ tử cũng không có ra tay với hắn, mà là ngẩng đầu nhìn về phía không trung không trung tiểu long, sau một khắc, nàng tay phải cách khoảng không hướng về phía tiểu long chính là nắm chặt .

Ầm!

Không trung, tiểu long như bị thiết chùy trọng kích, trực tiếp tự không trung rơi mà xuống.

Không gian lực lượng!

Dương Diệp hai mắt híp lại, lúc này đây, hắn minh bạch cái này quần đen nữ tử lực lượng . Đây là không gian, hoặc có lẽ là, đây là không gian vực!

Vừa rồi nữ tử một ngón kia, đã không phải là đơn thuần khống chế không gian, có thể nói, đối phương lực lượng, đã hoàn toàn vượt ra khỏi cái này không gian ba chiều, ở chuẩn xác một điểm nói là, đối phương nắm giữ siêu ra không gian ba chiều không gian .

Đó là không gian khác lực lượng!

Tường thành chi lên, quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới Dương Diệp, đột nhiên, nàng ngón tay ngọc hướng về phía Dương Diệp chỗ ở vị trí nhẹ nhàng điểm một cái .

Điểm này, giống như thạch rơi trong hồ, Dương Diệp chỗ ở không gian đột nhiên nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt đại biến, bởi vì tại hắn chung quanh những thứ kia không gian dĩ nhiên trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Tự cháy!

Không gian tự cháy!

Cái kia cỗ thiêu đốt lực lượng, làm cho Dương Diệp có chút tâm kinh sợ, không dám khinh thường, thân hình hắn lóe lên, hướng lui về sau mười mấy trượng khoảng cách, nhưng mà, hắn thối lui đến nơi nào, cái kia mảnh nhỏ thiêu đốt không gian liền cùng đến đâu trong!

Phải nói, hắn đã bị vây ở cái kia một vùng không gian bên trong!

Thật quỷ dị năng lực!

Dương Diệp biết, hắn chỉ có thể tuyển trạch lực phá!

Hắn rung cổ tay, trong tay tru trực tiếp mang theo một mảnh kiếm quang!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, hắn chỗ ở không gian trong nháy mắt chính là bị tru cắt thành vô số mảnh .

Đã không pháp mau tránh ra, vậy lực PHÁ...!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem mảnh không gian kia phá vỡ, nhưng mà, cái kia quần đen nữ tử cũng là quỷ dị xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp bên hông, một thanh phi kiếm Phi Trảm mà hạ!

Mà cái kia quần đen nữ tử cũng là không tránh không né , mặc cho cái kia đạo phi kiếm chém hạ!

Dương Diệp cái này một kiếm rơi xuống!

Theo quần đen nữ tử đỉnh đầu nhất trảm đến cùng!

Không gian đều lưng xé nát!

Nhưng mà, cái kia quần đen nữ tử cũng là như trước đứng ở tại chỗ, một chút việc tình cũng không có .

Rất một màn quỷ dị!

Quần đen nữ tử đứng ở nơi ấy, nàng hình như là ở vùng không gian này bên trong, lại hình như không phải ở mảnh không gian này bên trong!

Mà lúc, quần đen nữ tử đột nhiên xuất thủ . Nàng liền như vậy nhẹ nhàng một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp, giống như là tiểu hài tử chơi đùa một dạng một chưởng, không có bất kỳ lực lượng, cũng không có bất kỳ không gian ba động!

Đối mặt quỷ dị này một chưởng, Dương Diệp hướng lui về sau mười trượng trở lại, nhưng mà, cái bàn tay kia như trước ở trước mặt hắn, chuyển chớp mắt, Dương Diệp một kiếm rơi xuống, thế nhưng, cái này một kiếm vẫn là rơi vào khoảng không!

Hắn kiếm xuyên qua quần đen tay của cô gái, xé rách không gian, thế nhưng, quần đen tay của cô gái chút nào phát không hư hại!

Tương phản, quần đen tay của cô gái cuối cùng khắc ở trước ngực của hắn!

]

Ầm!

Dương Diệp không gian xung quanh trong nháy mắt phá toái, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay đến rồi nghìn trượng bên ngoài, mà hắn ở bay ngược quá trình bên trong, những thứ kia không gian dĩ nhiên tầng tầng co rút lại, một cỗ thần bí lực lượng không ngừng tàn phá lấy Dương Diệp nhục thân!

Mà chút lực lượng, dĩ nhiên không nhìn hắn kiếm ý!

Dương Diệp vội vã thi triển ra Kiếm Vực, làm Kiếm Vực xuất hiện về sau, hắn tức thì cảm nhận được hơi khác nhau, những thứ này lực lượng bất đồng, phải nói những thứ này lực lượng căn nguyên chi chỗ!

Xuy xuy!

Theo hai thanh phi kiếm ở Kiếm Vực bên trong Phi Trảm mà qua, Kiếm Vực bên trong làm như có cái gì bị chém đứt, mà cái kia quần đen nữ tử cũng vào giờ khắc này lui trở về tường thành chi lên.

Ở lòng bàn tay của nàng bên trong, có thể thấy rõ ràng một đạo vết kiếm!

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua lòng bàn tay của mình, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Khó trách hắn nhóm không phải đối thủ của ngươi!"

Xa chỗ, Dương Diệp hoạt động thân thể một cái, ở Hồng Mông Tử Khí trị liệu xuống, thân thể hắn đã khôi phục như lúc ban đầu!

Cái này tốc độ khôi phục, đã không thể dùng nghịch thiên để hình dung!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía trên tường thành nữ tử, "Không gian vực ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Cổ Kiếm Tông, sẽ rời đi lịch sử võ đài, ai cũng không ngăn cản được ."

Nói xong, bên ngoài cùng chung quanh những thứ kia chủ kỳ cường giả xoay người về tới thành trung .

Mà lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở tòa thành kia, ngay sau đó, ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, tòa thành kia dần dần hư ảo, cho đến sau cùng tiêu thất .

Cứ như vậy biến mất!

Không có dấu vết mà tìm kiếm!

Dương Diệp nhìn trước mặt dãy núi này, rất nhanh, hắn thi triển ra Kiếm Vực, nhưng mà, cho dù là ở Kiếm Vực bao trùm xuống, hắn cũng không có phát hiện cái gì .

Ly khai!

Hắn biết, trước mắt tòa thành này đã dời đi địa phương!

Không có ngừng lưu, Dương Diệp mang theo tiểu long cùng Tiểu Ngưu xoay người rời đi .

Dương Diệp về tới Cổ Kiếm Tông, thời khắc này Cổ Kiếm Tông, đã là tình trạng giới bị!

Đại điện bên trong chỉ có vẻn vẹn mấy người, đều là Cổ Kiếm Tông vì số không nhiều cao tầng!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta đi quá một tòa lão thành, không biết nơi ấy có phải là hắn hay không nhóm đại bản doanh, nếu quả là như vậy, vậy còn không làm sao có thể sợ, thế nhưng, như nơi ấy cũng không phải là bọn họ đại bản doanh nói, như vậy Hồn Giáo khả năng sẽ so với chúng ta tưởng tượng còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!"

Cổ Nam trầm giọng nói: " kỳ thực, đáng sợ nhất còn chưa phải là Hồn Giáo, mà là còn lại mấy nhà thế lực . Hồn Giáo nhất định là cùng hắn nhóm đạt thành có chút hiệp nghị, cho nên, ở Hồn Giáo cùng chúng ta Cổ Kiếm Tông trong tỷ đấu, những thứ kia thế lực rất có thể sẽ âm thầm tương trợ Hồn Giáo . Đây đối với chúng ta mà nói, mới là trí mạng nhất ."

Dương Diệp gật đầu, "Chúng ta cần người giúp đỡ!"

Cổ Nam cười khổ, "Ở đâu có giúp đỡ . Nếu là lúc trước, thượng nhiệm tông chủ còn ở đó, có lẽ sẽ có người đứng ở chúng ta bên này, nhưng là bây giờ, tông chủ nhất vẫn lạc, năm đó rất nhiều tình cảm chính là đã biến mất rồi . Người đang, tình cảm ở, người vong, tình này phân nhưng là không còn!"

Dương Diệp không nói gì, hắn đứng dậy đi tới cửa đại điện, ngẩng đầu nhìn cuối chân trời, nhẹ giọng nói: "Sẽ có!"

Cổ Nam đám người nhìn nhau liếc mắt, đối với trước mắt cái này vị tông chủ, bọn họ cũng là ăn không cho phép, bởi vì ... này vị quá thần bí!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Kiếm Kinh, "Hiện tại thế cục như thế nào ?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Hoang Tộc không có động tĩnh, Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến giới cũng không có bất cứ động tĩnh gì, Hồn Giáo bên kia, vẫn còn ở không ngừng thu linh hồn, bất quá, chỉ ở chúng ta tây giới, còn lại mấy giới không có xuất hiện Hồn Giáo người. Hiển nhiên, bọn họ là ở nhằm vào chúng ta ."

Dương Diệp cười nói: "Nói, chúng ta Cổ Kiếm Tông có gì đặc biệt tốt bảo bối sao?"

Cổ Nam đám người thần sắc có chút cổ quái! Cái này gia hỏa muốn mang Cổ Kiếm Tông bảo bối bỏ trốn mất dạng chứ ?

Kiếm Kinh hiển nhiên minh bạch Dương Diệp ý tứ, lập tức nói: "Chúng ta Cổ Kiếm Tông chiếm giữ tây giới, cái này địa phương, nhưng là một cái đại địa tọa! Hơn nữa, ngươi nên biết, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ có một cái linh mạch chứ ? Cũng chính là thần linh kia!"

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Đông Tây Nam Bắc giới, vừa vặn ở nơi này cái thần linh linh mạch lên, mà toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, nói cho cùng chính là chỗ này cái thần linh linh mạch . Hồn Giáo xem trọng không phải Cổ Kiếm Tông bảo bối gì, mà là này linh mạch địa bàn . Phải biết, nắm giữ mảnh đất này, thì tương đương với chưởng khống này thần linh linh mạch một bộ phận, mà chỉ có nắm giữ này thần linh linh mạch, mới có thể ở Vĩnh Hằng Quốc Độ lời nói có trọng lượng! Đây mới là bọn họ xem trọng ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, lại nói: "Cái khác thế lực sở dĩ sẽ chọn cùng hắn nhóm làm bạn, tự nhiên là bởi vì Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ rơi xuống duyên cớ vì thế . Thêm trên(lên) Hồn Giáo lại kêu gọi đầu hàng tuyết trưởng lão đám người, có thể nói, như không phải ngươi xuất hiện, bọn họ có thể dùng giá thấp nhất thu được Cổ Kiếm Tông, mà còn lại những thứ kia thế lực cũng có thể không cần trả giá cái gì liền có thể được rất nhiều quyền lợi!"

Dương Diệp cười nói: "Cổ Kiếm Tông tình cảnh hiện tại là tuyệt cảnh a!"

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi mới có thể cảm thụ tới đây linh khí, nơi này linh khí, đặc biệt tông chủ động phủ, nơi đó là linh khí nồng nặc nhất địa phương, nơi đó là không có chút nào thua Hồng Mông Tháp thế giới ."

Dương Diệp cười khổ, hắn đột nhiên phát hiện, chính mình theo trước đây đến bây giờ, sẽ không thoải mái quá a!

Ở làm trên(lên) Cổ Kiếm Tông tông chủ một khắc kia, hắn còn cảm giác mình là thời cơ đến vận chuyển, thượng thiên bắt đầu quan tâm hắn! Nhưng mà, hắn không nghĩ tới, không phải thượng thiên ở quan tâm hắn, mà là thượng thiên muốn chơi chết hắn a!

Kiếm Kinh đi tới Dương Diệp trước mặt, nhẹ giọng nói: "Mặc kệ ngươi làm quyết định gì, ta đều đứng ở ngươi bên này!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, hắn biết, Kiếm Kinh là ở nói cho hắn, cho dù hắn chọn rời đi Cổ Kiếm Tông, nàng cũng sẽ theo .

Ly khai Cổ Kiếm Tông ?

Dương Diệp lắc đầu, lúc này ly khai, liền thật là nhận túng a! Hơn nữa, Cổ Kiếm Tông nhiều người như vậy lưu lại theo người hắn, hắn hiện tại ly khai, đưa những thứ này người ở chỗ nào ?

Có ít thứ, có chút trách nhiệm, một ngày cầm lên, vậy sẽ phải cầm xong!

Hơn nữa, trực giác nói cho hắn, cho dù hắn ly khai Cổ Kiếm Tông, cũng không thể rời bỏ phiền phức vòng xoáy này . Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia thế lực, những người đó, đối với lai lịch của hắn chắc là biết!

Có thể nói, hiện tại hắn chỉ cần muốn rời đi Vĩnh Hằng Quốc Độ, tuyệt đối vô số cường giả ngăn cản ở trước mặt hắn!

E rằng, những người đó còn chưa nghĩ ra làm sao ghim hắn!

Thế nhưng, sớm muộn cái kia nhất thiên sẽ tới!

Ở nơi này lúc, một gã quần đen nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không .

Trong sát na, Cổ Kiếm Tông bên trong, vô số kiếm ý phóng lên cao, trong nháy mắt bao phủ ở cái kia quần đen nữ tử .

Cổ Kiếm Tông kiếm trận!

Không trung, quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới, những thứ kia kiếm ý bao phủ quần đen nữ tử, nhưng mà, quần đen nữ tử cũng là một chút việc tình cũng không có!

Không lọt vào mắt những thứ kia kiếm ý!

Cái này lúc, Dương Diệp ly khai đại điện, đi tới trên(lên) khoảng không, hắn nhìn thoáng qua cái kia quần đen nữ tử, không thể không nói, cái này quần đen nữ tử cái này không gian vực quả thực rất quỷ dị!

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lãnh gia gia chủ, Diệp gia gia chủ, Hình gia gia chủ, Lục gia gia chủ, còn có ta Hồn Giáo Giáo tôn cho mời!"

"Mời ta ?" Dương Diệp kinh ngạc .

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Đúng!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, "Không đi được chưa ?"

Quần đen nữ tử cười nhạt .

Dương Diệp lắc đầu, "Ta nhìn ngươi rất khó chịu!"

Quần đen nữ tử diện vô biểu tình, "Ta cũng nhìn ngươi khó chịu!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, "Phải không, luận bàn một chút ? Nói, ta sẽ 36 loại Âm Dương kỹ năng, chúng ta có thể hảo hảo luận bàn một chút ..."

...

PS: Minh thiên sẽ có một phần phiên ngoại tại công chúng hào tuyên bố, mọi người không có chú ý vi tín công chúng hào quan tâm một cái, trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là đủ. Phiên ngoại là lần trước phiên ngoại phần tiếp theo!

Còn nữa, cảm tạ hôm qua thiên khen thưởng bằng hữu, tạm thời không dán ra tới, chiếm độ dài . Ân, bình luận khu bình luận, ta cũng sẽ thường thường nhìn, mọi người có muốn nói cái gì, đều có thể ở vi tín chung hào cùng tung hoành bình luận khu nhắn lại!

Lần nữa cảm tạ hôm qua thiên khen thưởng cùng bỏ phiếu tháng sự ủng hộ của các bạn! ! !

------oOo------

Chương 2527: Cố Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

"36 loại Âm Dương kỹ năng ?"

Quần đen nữ tử chân mày to cau lại, "Đồ chơi gì ?"

Dương Diệp mặt không thay đổi sắc, "Một loại phi thường lợi hại kiếm kỹ, phải thử một chút sao?"

Quần đen nữ tử đang muốn nói, đột nhiên, nàng quay đầu nhìn thoáng qua, rất nhanh, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Đổi thiên đang thử, hiện tại, ngươi xác định không đến ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vậy thì đi xem một chút đi!"

Quần đen nữ tử xoay người rời đi .

Cổ Nam xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, "Cẩn thận chút!"

Dương Diệp gật đầu, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại hỏi, "Cổ Hám tiền bối đâu?"

Cổ Hám, dĩ nhiên chính là cái kia kiếm động cái vị kia đã từng Cổ Kiếm Tông tông chủ!

Lúc trước hắn theo kiếm động xuất hiện, đối phương liền tiêu thất!

Cổ Nam lắc đầu, "Không có tung tích của hắn!"

Dương Diệp gật đầu, "Mặc kệ hắn, các ngươi cẩn thận một chút . Còn nữa, gần nhất cũng không để cho Cổ Kiếm Tông đệ tử đi ra . Đúng, chiến giới bên trong Cổ Nghiệt, Mặc Nhã cùng Tiết Y Nhân bọn họ trở về chưa ?"

Cổ Nam gật đầu, "Đã toàn bộ chạy về, ngươi muốn gặp bọn họ sao?"

Dương Diệp nói: "Chờ ta trở lại ở thấy đi!"

Nói xong, hắn xoay người ngự kiếm biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Theo quần đen nữ tử, Dương Diệp đi tới một mảnh mịt mờ đám mây bên trong, ở cái kia đám mây sâu chỗ, có một tấm to lớn bàn trà, bàn trà bốn phía, ngồi năm người .

Cái này năm người bên trong, có bốn người Dương Diệp mặc dù không biết, thế nhưng đều biết tên của bọn họ . Bởi vì ... này bốn người, chính là cái kia Diệp gia gia chủ Diệp Nho Huyền, Lãnh gia gia chủ Lãnh Thiên, Lục gia gia chủ Lục Ngôn Danh, Hình gia gia chủ Hình Nhân!

Vị cuối cùng không nhận biết, chính là cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Chứng kiến Dương Diệp đến, giữa sân ánh mắt của mọi người đều rơi vào Dương Diệp thân lên.

Diệp gia gia tộc Diệp Nho Huyền hướng về phía Dương Diệp khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi, đối với Dương Diệp, Diệp gia vẫn là cầm thân mật thái độ .

Dương Diệp hướng về phía Diệp Nho Huyền ôm quyền, đáp lễ!

Hắn đi tới chính mình cái kia vị trí, nhưng sau ngồi xuống .

Mọi người thấy Dương Diệp, không thể không nói, đối với Dương Diệp vẫn là phi thường tán thưởng, có thể ở trước mặt bọn họ vẫn có thể biểu hiện như này đạm nhiên, phần khí độ này, thanh niên nhân bên trong ít có!

Dương Diệp không nói gì, phản chính hắn không vội!

Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên mở miệng, "Cổ Kiếm Tông nên rời khỏi lịch sử võ đài!"

Dương Diệp cười nói: "Trực tiếp chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao!"

Hồn Giáo Giáo tôn gật đầu, "Được, ta đây sẽ mở cửa thấy sơn . Cổ Kiếm Tông chỉ có hai con đường, đệ nhất thiên, thần phục ta Hồn Giáo, điều thứ hai, mang theo người của các ngươi, ly khai tây giới, còn đi đâu trong, vậy là các ngươi chuyện tình ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau nhìn thoáng qua mọi người chung quanh, "Chư vị cũng là thấy như vậy sao?"

Lãnh gia gia chủ Lãnh Thiên đạm thanh nói: "Là thấy như vậy!"

Dương Diệp cười nói: "Nếu như chúng ta không đồng ý đâu?"

Hồn Giáo Giáo tôn đạm thanh nói: "Ngươi là muốn chọn con đường thứ nhất sao?"

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, "Ta Dương Diệp là một cái thẳng tính, ta không yêu thích quanh co lòng vòng, cũng không yêu thích lãng phí thời gian . Cổ Kiếm Tông, tuyệt sẽ không khuất nhục ly khai, cũng sẽ không đầu hàng bất luận kẻ nào ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hồn Giáo Giáo tôn, "Mặc kệ các ngươi ra chiêu gì, ta Cổ Kiếm Tông đều tiếp nhận ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, một cường đại uy áp đột nhiên đè lại Dương Diệp .

]

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Hồn Giáo Giáo tôn, cười nói: "Muốn động thủ sao?"

Hồn Giáo Giáo tôn lắc đầu, "Chỉ là muốn nói cho ngươi biết, rất nhanh ngươi sẽ hối hận hiện tại làm quyết định . Đến lúc, ngươi sẽ phát hiện mình bây giờ quyết định là có ngu xuẩn cỡ nào!"

Dương Diệp nhìn thẳng Hồn Giáo, "Chúng ta mỏi mắt mong chờ!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Ở Dương Diệp ly khai chi về sau, giữa sân mọi người cũng dồn dập rời đi .

Chỉ còn Hồn Giáo cùng cái kia quần đen nữ tử .

Hồn Giáo Giáo tôn đạm thanh nói: "Loại chuyện nhỏ này liền không cần làm phiền giáo chủ hắn lão nhân gia, truyền lệnh xuống, Giới Chủ kỳ trở lên Hồn Giáo giáo đồ lập tức tới rồi tây giới ."

Nói đến đây, hắn quay đầu nhìn thoáng qua xa chỗ Dương Diệp tiêu thất địa phương, cười nhạt không ngớt .

...

Bên kia, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn, là cái kia Diệp Nho Huyền .

"Có việc ?" Dương Diệp hỏi .

Diệp Nho Huyền trầm giọng nói: "Vì sao phải cự tuyệt ?"

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi thật thoả đáng ta là người ngu sao? Nếu như ta mang theo Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử ly khai, đến thì Hồn Giáo đổi ý, bọn họ nữa đối chúng ta tiến hành tàn sát, khi đó, Cổ Kiếm Tông lòng người tan rả, lại đường ai nấy đi, vẫn không được vì Hồn Giáo bản trên(lên) thịt cá ?"

Bây giờ Cổ Kiếm Tông, lòng người ngưng tụ, Hồn Giáo là khó có thể đơn giản gặm xuống đến . Thế nhưng, một ngày Dương Diệp tuyển trạch chủ động nhường ra Cổ Kiếm Tông, mang theo Cổ Kiếm Tông ly khai, khi đó, Cổ Kiếm Tông lòng người tan rả, như Hồn Giáo ở cầm lấy Đồ Đao, Cổ Kiếm Tông đệ tử không có Cổ Kiếm Tông các tộc đại trận trợ giúp, thêm trên(lên) lòng người tan rả, nhất định là cũng bị tàn sát sạch sẻ!

Hồn Giáo không phải thật muốn buông tha Cổ Kiếm Tông đấy!

Hắn so với ai khác đều tinh tường!

Phải nói, những thứ này thế lực cũng sẽ không bỏ qua cho hắn!

Hắn Dương Diệp một thân chí bảo, còn có Linh Tổ, có thể nói giá trị của hắn so với Cổ Kiếm Tông giá trị cũng cao hơn, mà bây giờ, hắn cùng với Cổ Kiếm Tông chung vào một chỗ, những thứ này người làm sao có thể bỏ qua ?

Vĩnh viễn đừng đi tin tưởng địch nhân của ngươi sẽ đối với ngươi nhân từ!

Dương Diệp trước mặt, Diệp Nho Huyền thấp giọng thở dài, sau đó nói: "Nhiều ta cũng không có thể nói cái gì, ta chỉ muốn nói, lúc này đây, ta Diệp gia chỉ là có một thái độ, hết thảy tốt chỗ, ta Diệp gia giống nhau cũng không cần, mà chúng ta, cũng sẽ không đối với Cổ Kiếm Tông có bất kỳ động tác gì ."

Dương Diệp nói: "Là Tri Bắc ý tứ sao?"

Diệp Nho Huyền khẽ gật đầu, "Nàng cường lực yêu cầu!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Thay ta cảm tạ nàng! Cũng cảm tạ Diệp gia!"

Diệp Nho Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút phức tạp, "Ngươi, ngươi nhiều bảo trọng . Còn nữa, Tri Bắc để cho ta mang câu cho ngươi, lưu được núi xanh!"

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Ở Diệp Nho Huyền ly khai chi về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cuối chân trời, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ .

Cổ Kiếm Tông .

Ở nhất chỗ diễn vũ tràng lên, Dương Diệp đứng tại diễn võ trường trước, ở trước mặt hắn, là Cổ Kiếm Tông các đệ tử, hai bên tắc thì là Cổ Kiếm Tông trưởng lão cùng các quản sự .

Kiếm tu!

Nhìn trước mắt còn có nhiều như vậy kiếm tu, Dương Diệp là vui mừng . Cuối cùng là kiếm tu, biết rõ đối đầu kẻ địch mạnh, nhưng không có người tuyển chọn lùi bước, đều là phi thường có cốt khí .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào phía dưới cầm đầu một gã nam tử khôi ngô thân lên, nam tử thân trên(lên) cõng một thanh to lớn thiết kiếm!

Trước mắt cái này người, chính là Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền chi thủ, Cổ Nghiệt!

Lúc trước, Cổ Nghiệt hàng năm ở bên ngoài, từ trước tới giờ không quản Cổ Kiếm Tông chuyện tình, hiện tại, chịu cho đòi mà quay về!

Mà trước mắt cái này Cổ Nghiệt, chính là ly khai Kiếm Tông đại trưởng lão đệ tử . Có thể nói, Cổ Nghiệt cũng là cái này đại trưởng lão một tay nuôi lớn!

Dương Diệp hướng về phía Cổ Nghiệt khẽ gật đầu, nhưng sau thu hồi ánh mắt, hắn nhìn lướt qua phía dưới giữa sân, "Ta có thể minh xác nói cho các ngươi biết, tiếp đó, Hồn Giáo sẽ đối với chúng ta xuất thủ, không chỉ có Hồn Giáo, thậm chí còn có khác thế lực . Có thể nói, chúng ta chặn Hồn Giáo, đổi lấy không phải là cùng bình, mà là mãnh liệt hơn Bạo Phong Tuyết . Ta thẳng thắn hơn, bọn họ ăn chắc chúng ta Cổ Kiếm Tông!"

Vừa nói, hắn chỉ chỉ sơn xuống, "Hiện tại, nếu có phải ly khai Cổ Kiếm Tông, hiện tại có thể đi, ta tuyệt không ngăn trở . Các ngươi có quyền lợi tuyển trạch chính mình phải đi đường , bất kỳ người nào đều giống nhau ."

Hắn sẽ không cưỡng cầu những thứ này người ở lại chỗ này, đều có thể chọn rời đi!

Giữa sân, vô số kiếm tu nhìn Dương Diệp, không nói gì, cũng không có một người ly khai .

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Vậy ở lại đây đi, theo ta cùng Hồn Giáo, cùng cái này chư thế lực một trận chiến ."

"Một trận chiến!"

Giữa sân, vô số người đột nhiên giận dữ hét lên, cùng này đồng thời, từng đạo tiếng kiếm reo vang vọng toàn bộ phía chân trời đám mây .

Tan họp!

Chúng kiếm tu dồn dập thối lui, mỗi bên .

Thế nhưng, cái kia Cổ Nghiệt cùng Mặc Nhã còn có Tiết Y Nhân ba người cũng là không có rời đi, bọn họ đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp quan sát liếc mắt Cổ Nghiệt, "Ngươi nghĩ như thế nào ?"

Cổ Nghiệt nhìn thẳng Dương Diệp, "Sư tôn hắn không thể phản bội tông môn!"

Dương Diệp lắc đầu, "Bọn họ không tính là phản bội, chỉ bất quá lựa chọn một con đường khác mà thôi, như ngươi nghĩ, cũng có thể tuyển chọn bọn họ con đường kia ."

Cổ Nghiệt trầm mặc hồi lâu, sau đó nói; "Bọn họ vì Cổ Kiếm Tông cống hiến, rất nhiều rất nhiều!"

Dương Diệp cười nói: "Ta không có phủ định bọn họ cống hiến, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, ngươi là muốn ta Cổ Kiếm Tông giống như bọn hắn tuyển trạch đầu hàng Hồn Giáo sao?"

Cổ Nghiệt trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Bọn họ muốn bảo toàn Cổ Kiếm Tông, làm cho Cổ Kiếm Tông lưu hạ hương hỏa truyền thừa, thế nhưng, bọn họ cũng không có nghĩ qua, đem tương lai của mình cùng vận mệnh giao ở trong tay người khác, là một kiện phi thường phi thường chuyện ngu xuẩn tình . Cổ Kiếm Tông vận mệnh, hẳn là nắm giữ ở Cổ Kiếm Tông người một nhà trong tay ."

Cổ Nghiệt trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

"Kỳ thực, khó vượt qua nhất chính là hắn!" Một bên, Tiết Y Nhân đột nhiên nói .

Mặc Nhã khẽ gật đầu, "Cổ Nghiệt là ta Cổ Kiếm Tông nổi bật nhất đệ tử, hắn chính là đại trưởng lão một tay nuôi lớn, có thể nói, hắn sớm đã nhìn kỹ đại trưởng lão như cha, hiện tại đại trưởng lão ly khai Cổ Kiếm Tông, hắn tâm lý nhất định là không dễ chịu ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ Cổ Nghiệt bối ảnh, sau đó nói: "Không dễ chịu cũng phải chịu a ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Mặc Nhã ba người, "Các ngươi thì sao ? Các ngươi cũng muốn lưu lại sao? Ta trước cho các ngươi nói, không phải cùng các ngươi nói đùa, lưu lại, thật khả năng chiến đến chết!"

Chiến đến chết!

Hắn kỳ thực đã làm tốt cái này chuẩn bị tâm tư!

Đây tuyệt đối là một hồi ác chiến!

Mặc Nhã ba người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Tiết Y Nhân cười nói: "Lúc này như ly khai, chúng ta lấy sau còn tu cái cây búa kiếm ?

Tu kiếm chính là tu tâm, hiện tại ly khai, chúng ta viên này tâm cả đời cũng sẽ không tha thứ chính mình ."

Cái này lúc, Mặc Nhã nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đây? Theo ta được biết, ngươi là hoàn toàn có thể rời đi, vì sao lưu lại tiếp cái này cục diện rối rắm ?"

Ta ?

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau cười nói: "Chỉ cần là ta Dương Diệp gánh vác trách nhiệm, ta sẽ gánh được! Đương nhiên, như thời gian đảo lưu, ta tuyệt đối sẽ không khi này Cổ Kiếm Tông tông chủ, ta là bị gài bẫy a!"

Mọi người:..."

Ở nơi này lúc, một nữ tử đột nhiên đi tới Cổ Kiếm Tông bên ngoài sơn môn .

Chân trần, quần bố!

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía Cổ Kiếm Tông phương hướng, "Ta là người thứ nhất đến sao?"

. . .. . .

------oOo------

Chương 2528: Lão Tử Có Thần Khí!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Kiếm Tông bên trong, Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía chân núi xuống, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Chân núi xuống, Dương Diệp đi tới nàng kia trước mặt .

Nhìn cô gái trước mắt, Dương Diệp mỉm cười, "Đã lâu không gặp!"

Trước mắt cái này người, chính là cái kia Minh Nữ .

Cực kỳ lâu không có thấy!

Minh Nữ quan sát liếc mắt Dương Diệp, đột nhiên, nàng hướng phía trước đưa tay ra, trong sát na, nhất cỗ thần bí lực lượng trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp!

Không đúng!

Phải nói, cái kia cỗ lực lượng là theo Dương Diệp bên trong thân thể đột nhiên dâng lên!

Sinh cơ biến mất!

Vào giờ khắc này, Dương Diệp cả người lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được thương lão lấy, cái kia già nua tốc độ vô cùng nhanh, tình huống gian bắt đầu từ một cái thanh niên dáng dấp biến thành mặt đầy nếp nhăn lão giả!

Thế nhưng rất nhanh, theo Minh Nữ ngọc thủ nhẹ nhàng nhất chuyển, Dương Diệp quanh thân sinh cơ rồi lại bắt đầu khôi phục, rất nhanh, hắn dáng dấp khôi phục bình thường .

Minh Nữ thu tay về!

Mà Dương Diệp lại vô cùng khiếp sợ!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp nói: "Nghịch chuyển sinh cơ ?"

Minh Nữ lắc đầu, "Nghịch chuyển sinh tử!"

Nghịch chuyển sinh tử!

Dương Diệp hầu lăn lăn, "Đây là pháp tắc chi lực ?"

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta căn cứ pháp tắc chi lực tự nghĩ ra, cảnh giới so với ta thấp người, nhất chuyển chết ngay lập tức!"

Dương Diệp: "..."

"Một chút người ngoại lệ!"

Minh Nữ lại nói: "Ngươi như thi triển Kiếm Vực, có thể ngăn cách ta đây nghịch chuyển lực ."

"Ngươi bây giờ cảnh giới gì ?" Dương Diệp hỏi .

"Ngũ giới!" Minh Nữ trả lời .

Dương Diệp hầu lần nữa lăn lăn, điều này có ý vị gì ? Ý vị này ngũ giới nhân ở trước mắt vị đại tỷ này trước mặt sợ là liền sức đánh trả cũng không có a!

"Đánh thắng được chủ kỳ sao?" Dương Diệp lại hỏi .

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có thể đánh hai cái!"

Dương Diệp thần sắc đột nhiên không gì sánh được nghiêm chỉnh, "Từ giờ trở đi, ngươi chính là ta Cổ Kiếm Tông vinh dự trưởng lão, có thể theo thì xuất nhập Cổ Kiếm Tông, ở Cổ Kiếm Tông bên trong, ngươi không cần nghe bất luận kẻ nào ..."

Minh Nữ cắt đứt Dương Diệp, "Không có hứng thú!"

Dương Diệp: "..."

Minh Nữ lại nói: "Có người nói cho ta, ngươi gặp nạn, ta tới . Còn lại, không có hứng thú!"

Nghe vậy, trong lòng hơi ấm, hắn cười cười, "Cảm tạ các loại ta không nói, đi một chút, chúng ta đi Cổ Kiếm Tông ."

Cứ như vậy, Dương Diệp đem Minh Nữ mời vào Cổ Kiếm Tông .

Phiền phức!

Bằng hữu chân chính trong lúc đó, nhưng thật ra là không cần sợ phiền phức đến đối phương . Bằng hữu ? Cái gì gọi là bằng hữu ? Định nghĩa rất nhiều! Thế nhưng, ở Dương Diệp thế giới trung, bằng hữu chính là dùng để phiền toái .

Cho nên, ở phát hiện mình địch nhân rất nhiều, rất cường đại lúc, hắn trước tiên nghĩ tới Minh Nữ đám người .

Đương nhiên, đây là chỉ cái kia loại bằng hữu chân chính!

Dương Diệp mang theo Minh Nữ đi dạo Cổ Kiếm Tông!

Đường lên, Dương Diệp hỏi, "Đại tỷ các nàng đâu ?"

Minh Nữ lắc đầu, "Không biết!"

"Các ngươi không có ở cùng nhau ?" Dương Diệp lại hỏi .

Minh Nữ lắc đầu, "Trước đây phân biệt chi về sau, chúng ta chính là ra đi . Án đại tỷ lời nói chính là, chúng ta nhất định phải có cuộc sống của mình, thế giới rất lớn, chúng ta cần chính mình đi xông xáo . Ta ở Vĩnh Hằng chi giới, gặp một cái rương trúc lão giả, hắn dường như nhận thức ngươi!"

"Rương trúc lão giả ?"

Dương Diệp nhìn về phía Minh Nữ, "Ngươi cũng nhìn thấy hắn ?"

Minh Nữ khẽ gật đầu, "Hắn đem ta truyền đến một cái không biết tên địa phương, nơi ấy, tràn đầy vô tận tử khí cùng Sinh Linh Chi Khí, ta ở nơi ấy tìm hiểu nghịch chuyển pháp tắc, ta có thể nghịch chuyển rất nhiều thứ ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Xuất kiếm!"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau một khắc, hắn một kiếm chém về phía Minh Nữ .

Kiếm rơi xuống.

]

Minh Nữ hướng lui về sau một bước, cái này vừa lui, phi thường vô cùng chậm, chính là chân truyền một cái lui về sau, thế nhưng, chính là chỗ này một cái bình thường lui về sau, tránh thoát Dương Diệp cái kia mau lẹ như sấm một kiếm!

Dương Diệp khó tin nhìn Minh Nữ, "Ngươi ..."

Minh Nữ đột nhiên đưa tay một chưởng vỗ hướng về phía Dương Diệp, Dương Diệp đang muốn lui về phía sau, thế nhưng, vào giờ khắc này, hắn cảm giác thế giới tất cả đều tĩnh lặng lại!

Rất nhanh, Minh Nữ tay khắc ở trước ngực hắn!

Cũng không dùng lực!

Minh Nữ thu tay về, "Nghịch chuyển thời gian!"

Nghịch chuyển thời gian!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Ngươi có thể nghịch chuyển thời gian ?"

Minh Nữ dựng lên một căn chỉ, "Một hơi thở, ta có thể nghịch chuyển một hơi thở thời gian ."

Nghe vậy, Dương Diệp cái trán tức thì nổi lên một giọt lãnh đổ mồ hôi !©¸®!

Nghịch chuyển thời gian!

Đây là khái niệm gì ?

Khái niệm chính là Minh Nữ vĩnh viễn so với người khác sắp một bước!

Đây là nghịch thiên năng lực a!

Minh Nữ quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi cũng mạnh!"

Dương Diệp cười mỉa cười, "So với ngươi kém hơn nhiều!"

Minh Nữ lắc đầu .

Dương Diệp không có tiếp tục cái đề tài này, "Vậy ngươi có đại tỷ, còn có nhị tỷ tin tức của các nàng sao?"

Minh Nữ lần nữa lắc đầu .

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Không có quan hệ, ta đã phái người đi tìm các nàng, nếu có các nàng tin tức, các nàng hội đuổi tới chỗ của ta."

Minh Nữ nhìn thoáng qua bốn phía, "Làm sao thành tông chủ ?"

Dương Diệp cười khổ, "Một lời khó nói hết, đi, chúng ta vừa đi vừa nói!"

Hai người là từ huyền giả đại lục tới bằng hữu, đã lâu không gặp, lúc này đây gặp nhau, vẫn là trò chuyện phi thường tới, tuy là Minh Nữ hầu hết thời gian đều không nói lời nào, thế nhưng nhìn ra được, nàng cũng là cao hứng vô cùng!

Ngày yên tĩnh cũng không qua bao lâu!

Cổ Kiếm Tông phía dưới, có một tòa cổ thành, cái này tòa cổ thành chính là lấy Cổ Kiếm Tông tên đặt tên: Cổ Kiếm Thành!

Cái tòa này Cổ Kiếm Thành là Cổ Kiếm Tông danh hạ đại thành đệ nhất, cũng là tây giới đệ nhất thành!

Bởi vì Hồn Giáo duyên cớ vì thế, Cổ Kiếm Thành đã phong bế cửa thành, có thể ra không thể vào!

Mà ở Cổ Kiếm Thành bên trong, rất nhiều người đã nghe được tiếng gió thổi, nguyên nhân đây, rất nhiều người đều rối rít ly khai Cổ Kiếm Thành, đi đến chỗ khác .

Bây giờ Cổ Kiếm Thành, người cực thiếu, chỉ có số ít vài cái dựa vào Cổ Kiếm Tông thế gia .

Giống như thành trống không!

Cái này nhất thiên, một đám hắc bào nhân đột nhiên xuất hiện ở Cổ Kiếm Thành thành bên ngoài .

Cầm đầu hắc bào nhân cầm trong tay một thanh trường thương, tại hắn thân về sau, có mười tên hắc bào nhân, mười người này, đều là cầm trong tay hắc sắc trường câu .

Cầm trong tay trường thương hắc bào nhân đột nhiên thả người nhảy, trực tiếp xuất hiện ở tường thành chi lên, theo cái này vị trí, hắn có thể nhìn xa đến Cổ Kiếm Tông .

Hắc bào nhân tham lam sâu hấp một hơi, "Tốt cường đại linh hồn!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên cúi đầu nhìn về phía thành trung, ở trong thành, người tuy là cực thiếu, thế nhưng, còn có một số .

Hắc bào nhân đạm thanh nói: "Ở nơi này tây giới, ngoại trừ ta Hồn Giáo, các ngươi đều có thể hấp!"

Thanh âm rơi xuống, sau lưng mười người đột nhiên xông tiến vào trong thành, chẳng qua ở nơi này lúc, mười đạo kiếm quang tự phía chân trời điện xạ mà đến, trực tiếp chắn mười người kia trước mặt!

Mười người này, chính là Cổ Kiếm Tông mười tên đệ tử chân truyền!

Cầm trong tay trường thương hắc bào nhân ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, đứng một gã thanh niên kiếm tu .

Chính là Dương Diệp!

Hắc bào nhân tay phải dựng thẳng lên, chuyển chớp mắt rơi xuống, rất nhanh, cái kia mười tên hắc bào nhân phi thẳng đến Cổ Kiếm Tông cái kia mười tên đệ tử chân truyền vọt tới .

Rất nhanh, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng ở trong sân vang vọng dựng lên .

Hắc bào nhân đột nhiên hướng về phía Dương Diệp đưa tay phải ra, nhưng sau ngón trỏ nhẹ nhàng nhất câu .

Xa chỗ, Dương Diệp chỉ chỉ cái kia cầm trong tay trường thương hắc bào nhân, "Ngươi yếu để cho ta không có một chút hứng thú ."

Hắc bào nhân nhe răng cười, "Là sao? Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, xa chỗ hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà đến!

Hắc bào nhân phản ứng rất nhanh, trường thương trong tay trực tiếp một thương quét dọn! Một thương này quét dọn, có sấm sét tiếng!

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo rực rỡ hỏa quang văng lên, hắc bào nhân kia liền người đeo thương trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

Mà ở bị đánh bay ra ngoài trong nháy mắt đó, hắc bào nhân hắc bào xuống, bên ngoài sắc mặt đại biến, sau một khắc, cặp mắt trợn tròn, thân thể trực tiếp cứng ngắc ở tại không trung, bởi vì một thanh kiếm vô hình trực tiếp xuyên thấu bên ngoài hầu!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Miểu sát!

Bất quá, bên ngoài vẫn chưa chân chính vẫn lạc, bởi vì linh hồn ở thời khắc mấu chốt chui ra khỏi nhục thân!

Không chỉ có như đây, không có nhục thân, linh hồn tản mát ra khí tức còn muốn càng thêm cường đại!

Linh hồn so với nhục thân còn cường đại!

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc bào nhân kia linh hồn, "Lợi hại! Đem linh hồn tu luyện tới loại trình độ này, các ngươi Hồn Giáo vẫn là thật sự có tài đấy!"

"Mấy lần ?"

Xa chỗ, hắc bào nhân kia linh hồn cười nhạt, "Thực sự là vô tri a! Ngươi dĩ nhiên cho là ta Hồn Giáo chỉ thật sự có tài mà thôi ? Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, hai thanh phi kiếm giống như lưỡng đạo điện quang hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Hắc bào nhân hơi biến sắc mặt, đang muốn rút đi, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Kiếm Vực!

Hắc bào nhân trong lòng hoảng hốt, trường thương trong tay chợt hướng trước mặt chính là đâm một cái, một nhát này, dùng hắn sức lực cả đời!

Bởi vì hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Nguy hiểm trí mạng!

Cái này lúc, một thanh đâm vào thanh trường thương kia chi lên.

Tru!

Cái này một kiếm đâm xuống, cái kia cây trường thương trong nháy mắt nổ bể ra đến, ngay sau đó, ba thanh kiếm trực tiếp xuyên qua hắc bào nhân kia linh hồn thể!

Ầm!

Hắc bào nhân linh hồn trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành khắp nơi thiên mảnh vụn linh hồn!

Kiếm thu!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía phía dưới, đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, những thứ kia mảnh vụn linh hồn dĩ nhiên toàn bộ tụ lại, nhưng sau lại hội tụ với nhau!

Hắc bào nhân kia linh hồn thể lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt! Chẳng qua có chút hư huyễn!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày sâu đậm nhíu lại, đây là cái gì quỷ ?

Hắc bào nhân kia gắt gao nhìn Dương Diệp, nhãn trung nhiều hơn một sợi kiêng kỵ!

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía phía dưới, phía dưới không xa chỗ, Cổ Kiếm Tông đệ tử thắng, thế nhưng, những thứ kia Hồn Giáo cường giả cũng là căn bản không có chết, giống như trước mặt hắn hắc bào nhân kia một dạng, dù cho chém giết bọn họ hồn thể, bọn họ cũng có thể tại chỗ ngưng tụ sống lại!

"Ngươi là không giết chết được chúng ta đấy!" Dương Diệp đối diện, hắc bào nhân kia cười nhạt .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên lần nữa xuất kiếm, kiếm rất nhanh, trực tiếp xuyên thủng hắc bào nhân kia linh hồn, linh hồn thể trong nháy mắt nổ bể ra đến, thế nhưng chỉ chốc lát, linh hồn thể lại khôi phục bình thường!

Đương nhiên, hắc bào nhân linh hồn so trước đó càng thêm hư ảo!

Lúc này đây, hắc bào nhân trong mắt kiêng kỵ đã biến thành sợ hãi!

Bọn họ tự nhiên không phải thật vô địch!

Rất nhanh, hắc bào nhân hướng lui về sau mấy trăm trượng, ngay sau đó, hắn nhếch miệng cười, "Diệp tông chủ, chúng ta cho ngươi bị một món lễ lớn, hy vọng ngươi cười nạp!"

Bên ngoài thừa ra rơi xuống, đột nhiên, ở Cổ Kiếm Thành trên(lên) khoảng không, một mảnh Hắc Vân đột nhiên ngưng hiện, ngay sau đó, từng đạo âm phong đột nhiên xuất hiện ở bốn phía .

Trận pháp!

Dương Diệp đối diện, hắc bào nhân cười nói: "Diệp tông chủ, đây chính là liền chủ kỳ cũng có thể đơn giản nháy mắt giết đại trận, ta ..."

Cái này lúc, Dương Diệp lấy ra một viên ấn!

Chư Thiên Ấn!

Dương Diệp tay phải hướng trên(lên) ném đi, trong khoảnh khắc, thiên địa khôi phục bình thường!

Hắc bào nhân mục trừng khẩu ngốc .

Dương Diệp nhìn về phía hắc bào nhân kia, "Cái gì trận không trận, lão tử có Thần khí, ngươi có không ?"

. . ..

PS: Nay thiên có thiên phiên ngoại tại công chúng hào tuyên bố, mọi người đừng quên quan sát!

Vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được!

------oOo------

Chương 2529: Lão Tử Là Tông Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, hắc bào nhân kia thần sắc cực kỳ xấu xí!

Trận pháp!

Vừa mới cái kia trận pháp nhưng là Hồn Giáo vì tru diệt Dương Diệp mà mời ra một tòa siêu cấp trận pháp, có thể đơn giản chém giết chủ kỳ cường giả!

Thế nhưng, mới vừa ra tới sẽ không có!

Thần khí!

Bọn họ bỏ quên điểm này!

Dương Diệp trong tay, có phá bất luận cái gì trận pháp, kết giới Thần khí!

Rương trúc lão giả đưa tặng Thần khí, há lại sẽ là bình thường Thần khí ?

Chư Thiên Ấn không phải nhất kiện sát phạt Thần khí, mà là nhất kiện công năng tính Thần khí!

Dương Diệp nhất ấn phá vỡ cái kia trận pháp chi về sau, hắn giơ tay chính là một kiếm .

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp xuyên thủng hắc bào nhân kia giữa chân mày, trong nháy mắt, hắc bào nhân linh hồn nổ bể ra đến, thế nhưng rất nhanh, những thứ kia mảnh vụn linh hồn lại muốn tụ tập . Chẳng qua lúc này đây Dương Diệp không có cho đối phương cơ hội!

Xuy Xuy Xuy!

Mấy đạo kiếm quang ở Dương Diệp giăng khắp nơi chém qua!

Trong khoảnh khắc, hắc bào nhân kia linh hồn liền là trở thành một đống như bụi trần thật nhỏ mảnh nhỏ!

Lúc này đây, hắc bào nhân kia linh hồn không có thể ở tụ tập!

Hắn cúi đầu nhìn về phía phía dưới, "Nhìn thấy không ?"

Phía dưới, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền nhất tề gật đầu, nhưng sau xuất kiếm!

Dương Diệp tiến nhập tường thành bên trong, không có để ý những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền cùng những thứ kia Hồn Giáo cường giả!

Một trận chiến này, vừa vặn có thể cho Cổ Kiếm Tông đệ tử luyện tập!

Dương Diệp đi tới thành trung, lúc này, thành trung đã rỗng tuếch, đại đa số người đều đã rời đi .

Dương Diệp đi về phía trước, rất nhanh, hắn đi tới một tòa trước phủ đệ .

Dương Diệp tiến lên gõ cửa!

Rất nhanh, cửa mở ra!

Là một gã nhỏ gầy lão giả, chứng kiến Dương Diệp, nhỏ gầy lão giả nhãn trung mang theo hoảng sợ màu sắc .

Dương Diệp cười nói: "Từ gia gia chủ có ở đây không?"

Nhỏ gầy lão giả do dự xuống, nhưng sau gật đầu, " Có mặt. Các hạ là ?"

"Mời Diệp tông chủ vào đi!"

Cái này lúc, một giọng nói tự phủ đệ sâu chỗ truyền đến .

Nhỏ gầy lão giả kinh ngạc nhìn Dương Diệp, Dương Diệp mỉm cười, rất nhanh, nhỏ gầy lão giả vội vã mở ra đại môn, đem Dương Diệp mời đi vào .

Tiến nhập phủ về sau, Dương Diệp phát hiện, cái tòa này phủ đệ trong người rất ít, dạ đạt đến một tòa phủ đệ, chỉ có không đến chừng hai mươi người!

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập một gian đại điện bên trong, trong đại điện, Dương Diệp thấy được một gã già nua lão giả .

Từ gia gia chủ Từ Chấn!

Dương Diệp hướng về phía Từ Chấn ôm quyền, "Từ gia gia chủ có mạnh khỏe ?"

Từ Chấn quan sát liếc mắt Dương Diệp, thần sắc có chút phức tạp, "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a!"

Vừa nói, hắn làm một cái thủ hiệu mời .

Dương Diệp cũng không khách khí, ngồi ở một bên .

Giữa sân trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Từ gia chủ vì sao không rời đi ?"

Từ Chấn nhìn thoáng qua Dương Diệp, tự giễu cười, "Diệp gia chủ tính tình người, ta cũng liền không chơi những thứ kia giả . Sở dĩ không đi, là bởi vì Hồn Giáo căn bản xem không trên(lên) ta Từ gia! Bọn họ tìm thành trung sáu đại thế gia, thế nhưng, không có tới tìm chúng ta Từ gia ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai, "Từ gia chủ tựa hồ cũng là một vị ngũ giới cường giả, mà Từ gia, ta cũng cảm nhận được hai vị tam giới cường giả ."

Từ Chấn cười nói: "Bởi vì ta đã sắp đến cuối!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Từ Chấn, hắn có chút hiểu!

]

Phần cuối!

Trước mắt cái này vị Từ gia gia chủ, đại nạn buông xuống!

Từ Chấn cười nói: "Đối với hắn nhóm mà nói, thôn phệ chúng ta Từ gia hồn phách so với mời chào chúng ta Từ gia phải tới tính toán nhiều."

Dương Diệp đột nhiên nói: "Như bọn họ đối với các ngươi tung cành ô-liu, Từ gia hội tiếp sao?"

Từ Chấn nhìn thẳng Dương Diệp, "Hội!"

Dương Diệp cũng không tức giận, "Vì sao ?"

Từ Chấn nhẹ giọng nói: "Đối với Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, ta cũng biết một ít . Thứ cho ta nói thẳng, ở ta chờ xem ra, Cổ Kiếm Tông cũng không có bất kỳ cơ hội . Cái này không đơn thuần là Hồn Giáo muốn nhằm vào Cổ Kiếm Tông, còn có khác thế lực cũng dính vào trong đó . Đương nhiên, lần này chứng kiến Diệp tông chủ, ta cách nghĩ có chút cải biến . Diệp tông chủ không phải nhất một người đơn giản, Cổ Kiếm Tông có Diệp tông chủ ở, có thể còn có cơ hội!"

Dương Diệp đứng lên, "Đã không có đi chỗ, vậy mang theo Từ phủ nhân đi Cổ Kiếm Tông đi. Đương nhiên, các ngươi cũng có thể không đi, toàn bộ nhìn chính các ngươi ý tứ ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người ly khai đại sảnh .

Đại sảnh bên trong, Từ Chấn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nửa khắc đồng hồ về sau, Từ gia mọi người dồn dập ly khai Từ phủ, đi trước Cổ Kiếm Tông!

Dương Diệp đi tới cửa thành, nơi ấy, Cổ Kiếm Tông mười tên đệ tử chân truyền vẫn còn ở cùng Hồn Giáo cường giả đại chiến!

10 đôi mười!

Phi thường công bằng!

Dương Diệp liền ngồi ở một bên, không chút nào nhúng tay ý tứ!

Không thể không nói, Hồn Giáo cường giả hàm kim lượng vẫn là cao vô cùng, cái này mười tên hắc bào nhân hiện tại cũng đã là hồn thể! Ngay từ đầu, song phương giằng co không xuống, thế nhưng rất nhanh, Cổ Kiếm Tông đệ tử đám người dần dần ở hạ phong .

Bởi vì những thứ kia Hồn Giáo cường giả giết không chết!

Dù cho Cổ Kiếm Tông đệ tử chém giết một vị Hồn Giáo cường giả, thế nhưng đối phương hồn thể sẽ lập tức phục hồi như cũ, ở loại tình huống này xuống, lâu ngày, Cổ Kiếm Tông đệ tử ở hạ phong .

Dương Diệp không có xuất thủ, bởi vì tại hắn đối diện không xa chỗ, đứng một gã quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử cũng không có xuất thủ!

Hai người cứ như vậy nhìn!

Cái này lúc, xa chỗ một gã Kiếm Tông đệ tử cùng một gã Hồn Giáo cường giả phân ra thắng phụ .

Tên kia Hồn Giáo cường giả một cái sơ sẩy, trực tiếp bị tên kia Kiếm Tông đệ tử chân truyền chém vỡ nhục thân linh hồn, mà lần này, tên kia kiếm tu không có cho tên này Hồn Giáo cường giả cơ hội, thi triển ra một loại cường đại kiếm kỹ, trăm đạo kiếm khí đủ phát, chém về phía cái kia Hồn Giáo cường giả, như chém trúng, tên kia Hồn Giáo linh hồn của cường giả tuyệt đối sẽ bị cắt thành vô số khối!

Mà đang ở cái này lúc, xa chỗ cái kia quần đen nữ tử đột nhiên đưa tay ra, trong sát na, cái kia trăm đạo kiếm khí trực tiếp đọng lại ngay tại chỗ, rất nhanh, cái kia trăm đạo kiếm khí cứ như vậy vô thanh vô tức tiêu thất!

Mà cái kia Hồn Giáo cường giả linh hồn lại thừa dịp cái này cơ hội trực tiếp khôi phục!

Một bên, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, nhất cỗ thần bí lực lượng trực tiếp bao phủ ở tại giữa sân!

Giờ khắc này, giữa sân tất cả mọi người ngừng lại!

Cái kia quần đen nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cũng không có quản cái kia quần đen nữ tử, tâm niệm vừa động, trong sát na, hai thanh phi kiếm lặng yên ở Kiếm Vực nội thiểm hiện .

Xuy xuy!

Trong đó hai gã Hồn Giáo cường giả hồn thể trực tiếp nổ bể ra tới!

Mà lúc, cái kia quần đen nữ tử đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, sau một khắc, tay phải phi thẳng đến Dương Diệp trước ngực ấn đi qua!

Quỷ dị năng lực!

Quỷ dị lực lượng!

Trong nháy mắt, toàn bộ Kiếm Vực bên trong không gian đột nhiên run rẩy động, phảng phất theo thì muốn vỡ nhỏ Dương Diệp Kiếm Vực!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhe răng cười, "Cho lão tử trấn!"

Thanh âm rơi xuống, hắn chân phải chợt giẫm một cái, toàn bộ Kiếm Vực bên trong không gian chợt run lên, cường đại Kiếm Vực làm cho nữ tử cái kia cỗ thần bí lực lượng hơi ngừng lại, sau một khắc, tay phải hắn rút kiếm đi phía trước chính là nhất trảm .

Mười một kiếm Kiếm Vực!

Nhất sau một kiếm rơi hạ!

Ầm!

Cái này một kiếm, hắn trực tiếp bổ ra chính mình Kiếm Vực, cùng với cùng nhau bổ ra, còn có cái kia quần đen nữ tử!

Một kiếm rơi xuống, cái kia quần đen nữ tử đã ở nghìn trượng bên ngoài!

Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, bên hông hắn, Kiếm Hồ khẽ run lên, ngay sau đó, lưỡng đạo kiếm quang bắn nhanh mà ra .

Giữa sân .

Xuy xuy!

Mấy đạo linh hồn thể trực tiếp nổ bể ra đến, đồng thời tùy theo bị những thứ kia phi kiếm chém thành mảnh nhỏ!

Những thứ kia linh hồn vừa định ngưng tụ chính là lần nữa bị hai thanh phi kiếm chém vỡ, lúc này đây, những thứ kia linh hồn trực tiếp bể đống cặn bã, nhưng sau dần dần biến mất ở tại giữa sân!

Nhìn thấy một màn này, chu vi những thứ kia Hồn Giáo cường giả trong lòng hoảng hốt!

Xa chỗ, cái kia quần đen nữ tử đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, nhưng mà, nàng chân vừa dứt xuống...

Ầm!

Quần đen nữ tử còn chưa phản ứng kịp chính là trực tiếp té bay ra ngoài!

Ngay lập tức bí pháp!

Lúc này đây, Dương Diệp hiển nhiên vận dụng ngay lập tức cái này nhất bí pháp, tốc độ kia, đã không phải là chủ kỳ có thể so với!

Nhanh đến cái kia quần đen nữ tử liền xuất thủ cơ hội cũng không có!

Giữa sân, theo mấy đạo nhanh đến mắt thường không thể nhận ra kiếm quang hiện lên, thời gian phảng phất dừng hình ảnh!

Kiếm thu!

Ở Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử chân truyền ánh mắt kinh ngạc bên trong, những thứ kia Hồn Giáo cường giả hồn thể dĩ nhiên cũng liền như vậy vô thanh vô tức hư ảo, nhưng sau cho đến tiêu thất!

Toàn bộ bị giết trong nháy mắt!

Nửa hơi thời gian cũng không có!

Tám gã ngũ giới cường giả cứ như vậy không rồi!

Xa chỗ, cái kia quần đen nữ tử khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đã nhìn về phía nàng, sau một khắc, quần đen nữ tử khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến .

Ầm!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, cái kia quần đen nữ tử cả người đã té bay ra ngoài, cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi nghìn trượng có hơn!

Nhanh!

Cái này đã không đơn thuần là nhanh!

Quần đen nữ tử khoảng không có vô số thần thông, vô số thủ đoạn, thế nhưng, ở Dương Diệp cái này tốc độ khủng khiếp cùng lực lượng phía dưới, hoàn toàn không có cơ hội thi triển!

Nghìn trượng bên ngoài, nữ tử khóe miệng hai bên chậm rãi tràn ra hai lau tiên huyết, nàng lau khóe miệng tiên huyết, mà lúc, Dương Diệp lại đã tại chỗ biến mất .

Nữ tử con ngươi chợt co rụt lại, nàng hai tay đột nhiên chắp tay trước ngực, trong sát na, không gian chung quanh nàng dĩ nhiên một trận rung động, nhưng sau quỷ dị nhăn nhó!

Ngay sau đó, nữ tử thân thể đã triệt để hư huyễn!

Cái này lúc, kiếm đã tới!

Ầm!

Cái kia một vùng không gian trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chém đổ nát, nhưng mà, cái kia ở không gian trong quần đen nữ tử cũng là chút nào phát không hư hại!

Chuẩn xác mà nói, nàng cùng Dương Diệp Kiếm Vực có dũng khí cùng loại, giờ phút này quần đen nữ tử đã nhảy ra hiện hữu không gian, bao quát không gian lỗ đen, nàng độc lập với mảnh này thế giới bên ngoài!

Quỷ dị tồn tại!

Quần đen nữ tử đúng không, Dương Diệp lạnh lùng nhìn cái kia quần đen nữ tử, hắn thi triển ra Kiếm Vực, hắn có thể đủ cảm nhận được sự tồn tại của đối phương, thế nhưng, hắn lại phát hiện, chính mình đối phương dường như căn bản không có cái gì biện pháp .

Bất quá, quần đen nữ tử cũng không có xuất thủ, bởi vì nàng một ngày trở lại trạng thái bình thường xuống, nàng là đánh không lại Dương Diệp đấy!

Sự thực chứng minh, Dương Diệp tuyệt đối lực lượng cùng tuyệt đối tốc độ, là nàng cái kia loại quỷ dị thủ đoạn thần thông không làm gì được!

Bởi vì Dương Diệp nhanh đến nàng căn bản không có cơ hội thi triển loại thần thông kia thủ đoạn!

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cứ như vậy biến mất ở tại giữa sân .

Dương Diệp thu hồi kiếm, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, "Lão tử là tông chủ, Cổ Kiếm Tông ta che phủ!"

Nói rơi, Dương Diệp cùng thân sau mười tên Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền trực tiếp biến mất ở phía chân trời .

. . ....

------oOo------

Chương 2530: Uyên Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở một mảnh đám mây bên trong, quần đen nữ tử ngừng lại, mới vừa dừng lại một cái, khóe miệng hắn chính là lần nữa tràn ra một cái tiên huyết!

Vừa rồi cái kia hai kiếm, không phải tổn thương nàng, mà là trọng thương nàng!

Năng lực của nàng rất quỷ dị, thế nhưng, còn không có quỷ dị đến không nhìn hết thảy tình trạng . Tuy là nàng độc lập với mảnh này thế giới bên ngoài, thế nhưng, nàng còn không có nhảy ra mảnh này thế giới, nàng chỉ là mượn chính mình vực ngắn ngủi nhảy ra mà thôi .

Mà cái ngắn ngủi nhảy ra, cũng là có giá cao!

Quần đen nữ tử nhìn xa chỗ cuối chân trời, nhãn thần băng lãnh lại mang theo sát ý!

"Trở về đi!"

Cái này lúc, một giọng nói ở quần đen nữ tử trong đầu vang lên, "Chúng ta còn đánh giá thấp người này thực lực!"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ta có thể giết hắn!"

Thanh âm kia nói: "Ta biết, bất quá, ngươi cũng không sống nổi, không phải sao?"

Quần đen nữ tử trầm mặc .

Thanh âm kia nói: "Chúng ta người đã tiến nhập tây giới, liền chờ hai vị hộ pháp trở về, trong lúc này, đừng muốn ở tới tìm cái này Cổ Kiếm Tông, đến lúc, chúng ta cùng ra tay, trực tiếp tuyệt sát cái này Cổ Kiếm Tông ."

Quần đen nữ tử trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Cổ Kiếm Tông .

Dương Diệp mang theo những thứ kia đệ tử chân truyền về tới Cổ Kiếm Tông, trở lại Cổ Kiếm Tông về sau, Dương Diệp lập tức trở về chính mình động phủ, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Kiếm Kinh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, hỏi, "Làm sao vậy ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vừa rồi cùng Hồn Giáo nàng kia giao thủ, ta phát hiện, ta có thật nhiều không đủ chi chỗ . Nàng kia ở Hồn Giáo bên trong, hẳn là còn chưa phải là tối cường, thế nhưng cùng nàng giao thủ, ta lại không làm gì được nàng, như ..."

"Ngươi sai rồi!"

Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ngươi không muốn nghĩ như vậy!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Nàng không là một người, nàng phía sau là Hồn Giáo, nếu để cho nàng cùng ngươi đơn đả độc đấu, ngươi thắng được tỷ lệ rất lớn. Ngươi sở dĩ có đè xuống, là bởi vì nàng thân sau có một cái Hồn Giáo, thế nhưng, ngươi đừng quên, ngươi cũng không là một người, ngươi thân sau cũng có một cái Cổ Kiếm Tông . Ở Cổ Kiếm Tông bên trong, từ trên xuống dưới đệ tử cộng lại có chừng chừng ba ngàn danh kiếm tu . Cái này ba nghìn kiếm tu, cũng không phải cái gì hạng người vô năng! Hơn nữa, Cổ Kiếm Tông qua nhiều năm như vậy, vẫn có một ít nội tình thủ đoạn ."

Nói đến đây, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Đương nhiên, ngươi cũng cần đề thăng mình một chút . Ngươi bây giờ kiếm ý đã đạt được chủ kỳ, khắp mọi mặt thực lực đều rất mạnh, thế nhưng, cảnh giới cùng nhục thân hay yếu chút . Tam giới, hoàn toàn không đủ ."

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, cười khổ, "Ta cũng không biện pháp! Cảnh giới này cùng nhục thân không phải nói đề thăng liền tăng lên! Đề thăng chậm, thực lực yếu, đề thăng nhanh, cảnh giới không yên!"

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Quả thực không gấp được!"

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, sau đó nói: "Ta Cổ Kiếm Tông có nhiều thiếu đem Thần khí ?"

Kiếm Kinh nói: "Theo cổ đến bây giờ, có 26 thanh kiếm, đây là Cổ Kiếm Tông theo thời kỳ thượng cổ truyền đến bây giờ, là chúng ta Cổ Kiếm Tông lớn nhất của cải ."

26 chuôi!

Dương Diệp gật đầu, không thể không nói, cái này phi thường nhiều vô số . Phải biết, hắn bây giờ còn không đến mười cái!

Nếu để cho Cổ Kiếm Tông các đời tông chủ biết Dương Diệp cách nghĩ, nhất định sẽ bị tức giận thổ huyết bỏ mình . Cổ Kiếm Tông từ xưa đến nay cất bao lâu mới có nhiều như vậy thần khí ? Mà Dương Diệp mới bao nhiêu năm thì có nhiều như vậy Thần khí ?

"Ngươi hỏi cái này làm gì ? "Kiếm Kinh đột nhiên nói .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi đi làm một cái, đem các loại Thần khí toàn bộ lấy ra, nhưng sau phân cho Cổ Kiếm Tông kiệt xuất nhất những đệ tử kia ."

"Chuyện này. .." Kiếm Kinh có chút do dự .

Dương Diệp cười khổ, "Kiếm Kinh, như Cổ Kiếm Tông đều mất, vậy những thứ này Thần khí còn có ý nghĩa sao? Hiện tại không tiện nghi người một nhà, lẽ nào đến thì tiện nghi Hồn Giáo sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Hiểu!"

Dương Diệp lại nói: "Ta Cổ Kiếm Tông hiện tại cần phấn chấn quân tâm, phấn chấn quân tâm, chỉ là hô khẩu hiệu là không có ích gì, chúng ta được xuất ra một ít thực tế đồ đạc tới mới được a! Khẩu hiệu là giả, Thần khí là chân thật . Không riêng gì Thần khí, còn có một số cái gì khác bảo vật đều lấy ra đi! Xuất ra những thứ này, không đơn thuần là tăng cường thực lực của bọn họ, cũng là vì làm cho bọn họ biết, bọn họ cùng Cổ Kiếm Tông nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn!"

]

Kiếm Kinh gật đầu, "Được, chờ một hồi ta đi làm ngay!"

Dương Diệp gật đầu, lại nói: "Còn có một chuyện, hiện tại Vĩnh Hằng Quốc Độ những người khác thế lực không có động tác gì chứ ?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Không có, hiển nhiên, bọn họ chỉ là chia xong chỗ, sẽ không tham dự Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình . Thậm chí, bọn họ ước gì Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo đại chiến, nhưng sau lưỡng bại câu thương, nhất sau đã suy yếu Hồn Giáo, bọn họ lại có thể phân quyền lợi! Đương nhiên, như Hồn Giáo cầm không hạ chúng ta, bọn họ khả năng sẽ xuất thủ, dù sao, Cổ Kiếm Tông nhưng là một cái lợi ích rất lớn, bọn họ đều muốn gặm vài hớp đấy!"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Những thứ này thế gia thế lực a, bọn họ lấy cái gì đi cùng một đoàn kết Hoang Tộc đối kháng ?"

Kiếm Kinh trầm mặc .

Dương Diệp lại nói: "Hoang Tộc thực lực tổng hợp ta không biết, thế nhưng ta biết, gia tộc này vô cùng đoàn kết, chân chính trên(lên) hạ chuyên tâm a! Mà Vĩnh Hằng Quốc Độ cho tới bây giờ, đều còn ở lẫn nhau tính kế! Chính là ứng câu cách ngôn kia, nhân loại, là am hiểu nhất tự giết lẫn nhau chủng tộc a!"

Kiếm Kinh khẽ lắc đầu, "Không đến sống còn thời khắc, bọn họ sẽ không đoàn kết, tựa như năm đó, ở đêm trước đại chiến, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong hay là tại tranh đấu, cái kia đế gia chính là ở đêm trước đại chiến bị đuổi ra Vĩnh Hằng Quốc Độ. Muốn chết rất nhiều rất nhiều người, tổn thất rất nhiều rất nhiều quyền lợi, bọn họ mới hội đoàn kết, mới sẽ buông tha chính mình nội tâm trong về điểm này tư dục ."

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn không phải đem hy vọng ký thác vào Hoang Tộc thân lên, mà chính là đơn giản cảm khái một cái .

Theo huyền giả đại lục đến bây giờ, hắn gặp phải rất nhiều loại chuyện như vậy .

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp bắt đầu điên cuồng tu luyện .

Tu luyện nhục thân!

Cùng tiểu long chờ đại yêu giống nhau, hắn đi tới cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì, nhưng sau lợi dụng ám hư thần lôi bất ngờ luyện chính mình nhục thân .

Bất kể là hắn vẫn tiểu long chờ đại yêu, bọn họ đều cần càng mạnh!

Ở Dương Diệp câu thông xuống, cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì hàng xuống thần lôi so với thường ngày càng mạnh cũng nhiều hơn!

Một tia chớp xuống, thật là thoải mái đến mức tận cùng a!

Cho dù là tiểu long, ngay từ đầu cũng là nhịn không được trận trận kêu rên!

Dương Diệp liền càng không cần phải nói, hoàn toàn thì sống không bằng chết!

Lôi Trì sâu chỗ, Lôi Lâm ngồi ở một tia chớp lên, chính từng ngụm từng ngụm ăn một đoàn lôi tinh hoa .

Ăn một hồi, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đem đoàn kia lôi tinh hoa bỏ qua một bên, nhưng sau hai tay nâng cằm lên, "Tiểu Bạch, Nhị Nha, các ngươi lúc nào trở về đâu?"

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cổ Kiếm Tông sơn xuống, cái này nhất thiên, một nữ tử đi tới Cổ Kiếm Tông chân núi xuống.

Nữ tử khiêng một thanh đại đao, chỉ có một tay!

Vai trái của nàng chỗ, rỗng tuếch!

Ở nữ tử trong miệng, ngậm một căn cỏ dại!

Nữ tử thoạt nhìn, có vẻ hơi treo binh sĩ lằm!

Nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt Cổ Kiếm Tông phương hướng, "Cái quỷ gì, cư nhiên làm tông chủ!"

Cái này lúc, một gã kiếm tu đột nhiên xuất hiện ở nữ tử trước mặt, kiếm tu nhìn thoáng qua nữ tử, "Các hạ là ?"

Nữ tử khoát tay áo, "Cho các ngươi tông chủ xuất hiện, ta muốn hảo hảo đánh hắn một trận, yên tâm, ta sẽ không đánh chết hắn!"

Tên kia kiếm tu nhíu mày, "Các hạ đến tột cùng là người phương nào ?"

Nữ tử nhìn thoáng qua cái kia kiếm tu, "Đến, để cho ta xem một chút các ngươi Cổ Kiếm Tông kiếm tu thực lực như thế nào!"

Thanh âm rơi xuống, nàng trên bả vai cái kia chuôi đại đao đột nhiên bay ra ngoài!

Cái kia kiếm tu sắc mặt đại biến, trong cơ thể, kiếm ý phóng lên cao, ngay sau đó, kiếm trong tay hắn hướng phía trước chính là đâm một cái!

Kiếm đao chạm nhau .

Xuy!

Răng rắc!

Ở kiếm tu ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia thanh kiếm dĩ nhiên trực tiếp rạn nứt ra, ngay sau đó, kỳ hữu cánh tay cảm giác một cự lực truyền đến, nhưng sau cả người hắn trực tiếp bay ra ngoài .

Nữ tử lắc đầu, thu hồi đại đao, "Có điểm thủy!"

Cái này lúc, Cổ Nam xuất hiện ở nữ tử trước mặt, Cổ Nam quan sát liếc mắt nữ tử, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, Minh Nữ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt cô gái kia, chứng kiến Minh Nữ, nàng kia ngây cả người, sau đó nói: "Tiểu Cửu, người cũng tới rồi ?"

Minh Nữ khuôn mặt trên(lên) cũng là hiếm thấy nở một nụ cười, "Heo muội!"

Trước mắt vị nữ tử này, chính là U Minh Điện cái kia vị kỵ heo thiếu nữ, cũng là một vị Đao Tu!

Cái này lúc, Minh Nữ thấy được heo muội vai trái, nhìn thấy cái kia rỗng tuếch, Minh Nữ thần sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, "Chuyện gì xảy ra ?"

Heo muội nhếch miệng cười, "Không có gì, chính là cùng người đánh một trận, sau đó tay cánh tay không có . Ân, ta đầu heo kia cũng mất ."

Nói đến đây, bên ngoài nụ cười trên mặt có chút đọng lại .

Minh Nữ đi tới heo muội bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Đi lên trước đi!"

Nói xong, hai nữ biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Cổ Nam nhẹ giọng nói: "Tông chủ bằng hữu ?"

...

Giới .

Một mảnh vực sâu chỗ .

Một gã hắc bào nhân đứng ở vực sâu bên viền, hắc bào nhân hướng về phía vực sâu hơi thi lễ, "Tại hạ Hồn Giáo Giáo tôn, cầu kiến Uyên Chủ đại nhân một mặt!"

Trầm mặc nhất chớp mắt, phía dưới truyền đến một đạo thanh âm lạnh như băng, "Cút!"

Hắc bào nhân do dự xuống, đang muốn nói, cái này lúc, một vật tự phía dưới phóng lên cao, trực tiếp đánh vào cái kia Hồn Giáo Giáo tôn trước ngực .

Ầm!

Hồn Giáo Giáo tôn hướng sau liền lùi mấy bước, nhưng sau nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, chỉ còn hồn thể!

Đã hồn thể Hồn Giáo Giáo tôn vẻ mặt kinh hãi, nhãn trung tràn đầy sợ hãi!

Ở trước mặt hắn, vừa rồi bắn trúng hắn thân thể là một viên mở to hai mắt đầu!

Hồn Giáo Giáo tôn không dám đang nói cái gì, hướng về phía phía dưới thi lễ một cái, nhưng sau sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, tại hắn bên cạnh không xa chỗ, đi tới một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu nam tử!

Hồn Giáo Giáo tôn nhíu mày, "Cút."

Hiển nhiên, là muốn lấy lòng phía dưới cái kia vị đại lão .

Trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, không có để ý hắn, tiếp tục hướng vực sâu chỗ đi tới, nhìn thấy một màn này, Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc âm trầm, sau một khắc, một con hồn tay trực tiếp chộp tới trung niên kiếm tu!

Rất nhanh, rất mạnh!

Chiêu thức ấy, tuyệt đối có thể đơn giản chém giết một vị chủ kỳ cường giả!

Cái này lúc, kiếm tu ngừng lại!

. . ..

Cvt: Lại nhờn

------oOo------

Chương 2531: Ngoại: Ngân Hà Thiên Chương 02:

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hoa quả trước sạp, thanh niên nhặt lên dưa hấu đao liền hướng Tiểu Bạch chém tới, tốc độ rất nhanh, cầm đao tư thế rất lão luyện, hiển nhiên, không có thiếu làm chuyện loại này tình .

Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha nhìn cái kia thanh niên, quả đấm nhỏ đã chậm rãi nắm chặt .

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh chắn Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trước mặt .

Chính là Dương Liêm Sương!

Rất nhanh, cái kia thanh niên cả người lẫn đao bay ra ngoài!

Dương Liêm Sương cũng không có hạ tử thủ, cái kia thanh niên chỉ bay ra ngoài hơn một trượng!

Thanh niên nằm trên đất, hai tay ôm cùng với chính mình bụng không ngừng kêu thảm .

Dương Liêm Sương quay đầu nhìn thoáng qua Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, mỉm cười .

Nhị Nha buông lỏng ra nắm tay!

Nhìn thấy một màn này, Dương Liêm Sương trong lòng thả lỏng một hơi .

Nhị Nha xuất thủ, đó là muốn xảy ra án mạng!

"Tào mẹ nó!"

Ở nơi này lúc, cái kia trên mặt đất thanh niên đột nhiên tức giận mắng, "Ngươi cho lão tử chờ, chờ ..."

Dương Liêm Sương chân mày to cau lại, mà cái kia thanh niên đã sắp tốc độ biến mất ở không đường phố xa xa lên.

Dương Liêm Sương không có đi truy, chỉ là thấp giọng thở dài .

Chính hắn một gia hương cùng cái kia thế giới kỳ thực cũng không có gì quá lớn khác biệt!

"Hai vị!"

Một bên hoa quả quán lão bản đã đi tới, "Xin lỗi, đó là của ta nhi tử, ai, đều là của ta sai, năm đó không có hảo hảo quản giáo hắn, làm cho hắn trở thành xã hội người ."

Dương Liêm Sương nhìn thoáng qua hoa quả quán lão bản, không nói gì thêm .

Cái này lúc, hoa quả quán lão bản lại nói: "Hai vị cô nương, ngươi, các ngươi đi nhanh đi! Cái kia con bất hiếu nhận thức một ít xã hội người, ta sợ ..."

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến phía trước cái kia chạy trốn thanh niên tiếng hét phẫn nộ, "Chính là các nàng!"

Dương Liêm Sương quay đầu, không xa chỗ, tới hơn mười người thanh niên, những thứ này thanh niên cạo lấy bình thường cùng đầu trọc, thân trên(lên) các loại các dạng hình xăm, mà trong tay bọn hắn, có cầm ống thép, cũng có cầm dao phay!

Khí thế hung hung!

Cầm đầu cái kia thanh niên trường đao nhắm thẳng vào Dương Liêm Sương, "Các huynh đệ, cho lão tử chém chết nàng ..."

Mười mấy người phi thẳng đến Dương Liêm Sương vọt tới!

Dương Liêm Sương nhãn thần dần dần băng lạnh xuống .

Ở nơi này lúc, cách đó không xa đường phố ven đường, đột nhiên tới một chiếc hắc sắc xe con, Rolls-Royce!

Ở nơi này hai hắc sắc xe con chi về sau, còn có mười lượng hắc sắc xe con!

Đậu xe ở tại ven đường, rất nhanh, một gã người mặc âu phục thanh niên thần tốc đi tới trước cửa xe mở cửa xe ra, ngay sau đó, một gã ăn mặc hắc sắc đường trang lão giả tự trong đó đi ra .

Mà ở cái này lão giả thân về sau, đứng chừng hai mươi người, những thứ này người ăn mặc đồ rằn ri, tay trên đều ôm từng cái súng máy .

Đứng phi thường chỉnh tề!

Một bên, những tên côn đồ cắc ké kia hoàn toàn ngây dại .

Cái kia Đường Trang lão người cũng không có quản những tên côn đồ kia thanh niên, hắn nhìn về phía Dương Liêm Sương, khi thấy Dương Liêm Sương lúc, lão giả hai tay bắt đầu run rẩy động .

Hai người cứ như vậy nhìn đã lâu, nhất về sau, lão giả nặn ra một cái tiếu dung, "Ngươi nha đầu kia, còn biết trở về gia a!"

Dương Liêm Sương nhếch miệng cười, "Phụ thân, ngươi già rồi!"

Lão giả khẽ gật đầu, "Có thể ngươi vẫn là như vậy tuổi trẻ, tốt, tốt! Ta, chúng ta trở về gia!"

Trở về gia!

Dương Liêm Sương viền mắt trong nháy mắt ươn ướt, nàng nhoẻn miệng cười, " Được !"

Lão giả nhìn thoáng qua những tên côn đồ kia, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng vung lên, rất nhanh, hắn sau lưng những người đó vọt thẳng đi tới đem những tên côn đồ kia toàn bộ cho dẫn theo xuống phía dưới .

Căn bản không có người dám phản kháng!

Những thứ này người, đều là bắt nạt kẻ yếu, khi có người so với hắn nhóm yếu lúc, bọn họ cảm giác mình là Thiên Vương lão tử, thế nhưng, khi có người mạnh hơn bọn họ lúc, bọn họ kinh sợ liền tôn tử cũng không bằng!

]

Cái này lúc, lão giả nhìn về phía An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha cùng với Tiểu Bạch .

"Bằng hữu ta!"

Dương Liêm Sương vội vàng nói: "Bạn rất thân, trong khoảng thời gian này các nàng liền ở chúng ta gia!"

Lão giả khẽ gật đầu, "Được, mụ mụ ngươi hội an bài tốt!"

Dương Liêm Sương gật đầu, nhưng sau tìm một tên trong đó bảo tiêu muốn ví tiền, nàng đi tới hoa quả quán lão bản trước, đem trong bao tiền tiền đều đưa cho lão bản, lão bản không có tiếp tiền, mà là vội vã quỵ xuống, "Tiểu, tiểu thư, ta, ta nhi tử hắn còn tuổi trẻ, hắn ..."

Dương Liêm Sương nhẹ giọng nói: "Yên tâm, sẽ không cần mạng hắn. Ở nơi ấy, có người sẽ để cho hắn lần nữa làm người ."

Nói xong, nàng phóng hạ ví tiền, nhưng sau mang theo An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Từng hàng ô tô nghênh ngang mà đi!

Trong một chiếc xe, Nhị Nha quan sát liếc mắt bốn phía, nhất về sau, nàng ánh mắt rơi vào tài xế kia phương hướng tọa lên, "Ta có thể vui đùa một chút sao?"

Tài xế: "..."

Nhị Nha bên cạnh, Dương Liêm Sương lắc đầu, "Không thể chơi!"

"Vì sao ?" Nhị Nha không giải khai .

Dương Liêm Sương nói: "Ngươi nếu như chơi nó, hội đem chúng ta đùa chơi chết đấy!"

Nhị Nha bĩu môi, "Keo kiệt!"

Dương Liêm Sương cười khổ, "Không phải keo kiệt, như vậy như thế nào, đến thì ta cho ngươi tìm một trống trải địa phương, đơn độc cho ngươi một chiếc xe cho ngươi chơi ?"

"Thật không ?" Nhị Nha nhãn tình sáng lên .

Dương Liêm Sương cười nói: "Thật!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch chỉ chỉ chính mình, biểu thị nàng cũng muốn một chiếc!

Dương Liêm Sương cười nói: "Được, đều cho các ngươi mua!"

Hai cái tiểu gia hỏa tâm thoả mãn đủ!

Rất nhanh, xe ngừng lại, ba người đi tới nhất đống sang trọng trước biệt thự, Dương Liêm Sương vừa ra cửa xe, một gã phụ nữ chính là đón, khi thấy Dương Liêm Sương lúc, cái kia phụ nữ trực tiếp khóc lên .

"Đi vào lại nói!" Một bên, lão giả đột nhiên lên tiếng .

Phụ nữ khẽ gật đầu, nhưng sau mang theo Dương Liêm Sương cùng An Nam Tĩnh các nàng tiến nhập biệt thự bên trong .

Gian phòng rất lớn, phi thường đại!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch tò mò đánh giá tất cả!

Lão giả nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, sau đó nói: "Phúc lão, cho vị cô nương này, còn có cái này vị tiểu bằng hữu các nàng an bài gian phòng ."

Cái này lúc, Dương Liêm Sương đột nhiên nói: "Đơn độc cho các nàng một cái nhà!"

Lão giả nhìn về phía Dương Liêm Sương, Dương Liêm Sương nói: "Nghe ta!"

Lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau làm cho cái kia Dương gia quản gia phúc lão mang theo An Nam Tĩnh các nàng đi khác một cái nhà biệt thự .

Rất nhanh, đại sảnh bên trong chỉ còn Dương Liêm Sương cùng cái kia lão giả, còn có phụ nhân kia .

"Các nàng là ?" Lão giả hỏi .

Dương Liêm Sương trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Phụ thân, mụ mụ, chứng kiến ta, các ngươi hẳn là nghĩ tới một ít chứ ?"

Lão giả khẽ gật đầu .

Dương Liêm Sương nhẹ giọng nói: "Ta gặp một việc tình, cũng thu được một ít không tầm thường năng lực, đơn giản mà nói, ta không là người bình thường, các nàng càng không là người bình thường, đặc biệt cái kia tiểu cô nương còn có cái kia tiểu gia hỏa!"

"Cái kia sủng vật ?" Phu nhân đột nhiên hỏi .

Dương Liêm Sương cười khổ, "Nàng không phải sủng vật, nàng gọi Tiểu Bạch, nàng, nàng là một cái rất hiền lành tiểu gia hỏa, lần này mang nàng đến, cũng là muốn làm cho nàng giúp chúng ta một tay Trái Đất ."

"Bang Trái Đất ?" Lão giả tay khẽ run lên, "Ý gì?"

Dương Liêm Sương nói: "Nhiều ta cũng không có thể cùng các ngươi nói, các ngươi chỉ cần biết cái kia tiểu gia hỏa rất lợi hại là được. Còn nữa, cái kia tiểu cô nương, các ngươi phải nhớ kỹ, không nên để cho người phía dưới đi trêu chọc nàng, cái này tiểu cô nương có bạo lực khuynh hướng, nàng nếu như bão nổi đứng lên, sợ là mười viên bom nguyên tử đều không đánh chết nàng!"

Lão giả cùng phu nhân đã ngây ra như phỗng!

Dương Liêm Sương tay phải nhất chiêu, lão giả trước mặt một thanh súng ngắn đột nhiên bay đến trong tay nàng, đón lấy, nàng trực tiếp đối với cùng với chính mình đầu tới một thương!

Lão giả hai người hoảng hốt!

Nhưng mà sau một khắc, hai người sững sờ ngay tại chỗ!

Súng vang lên, Dương Liêm Sương cũng là một chút việc tình cũng không có!

Quá hồi lâu, lão giả nói: "Liêm Sương, ngươi, ngươi là Tu Tiên Giả sao?"

Dương Liêm Sương khẽ gật đầu, "Coi là vậy đi . Thân phận các nàng rất đặc thù, trong khoảng thời gian này liền ở chúng ta gia ."

Lão giả vội vàng nói: "Hảo hảo, ta sẽ làm cho hạ nhân chiếu cố thật tốt các nàng ."

Dương Liêm Sương gật đầu, "Ta với các ngươi nói một chút mấy năm nay ta gặp phải sự tình đi...."

...

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch còn có An Nam Tĩnh được đưa tới một cái nhà đơn độc biệt thự, rất lớn, bên trong cái gì cũng có!

An Nam Tĩnh chính mình đơn độc giữa một căn phòng, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch một gian .

Nhị Nha nằm giường của mình lên, nàng nhìn đỉnh đầu trần nhà, nơi ấy, có một đèn, nàng chỉ cần án bên người cách đó không xa cái kia cái nút, cái kia đèn sẽ sáng lên , ấn xuống, đèn sẽ ám!

Nhị Nha đùa bất diệc nhạc hồ .

"Tiểu Bạch, thứ này không có sóng linh khí, vì sao hội hiện ra đâu?" Nhị Nha đột nhiên hỏi .

Tiểu Bạch ôm một hộp khoai tây chiên, nàng nhìn cái kia đèn, nhưng sau lắc đầu, đón lấy, nàng tiểu trảo đưa đến trong hộp xuất ra một mảnh miếng khoai tây chiên đưa tới Nhị Nha bên mép .

Nhị Nha cũng không khách khí, trực tiếp cắn phân nửa, thừa lại nửa dưới là lưu cho Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch ăn nửa khối miếng khoai tây chiên về sau, tiểu trảo chỉ chỉ không xa chỗ bộ kia siêu lớn Tivi LCD, hiển nhiên là đang hỏi đó là cái gì .

Nhị Nha đi tới cái kia trước ti vi, từ bên trong, có thể thấy được nàng cùng Tiểu Bạch!

Nhị Nha khe khẽ gõ một cái, sau đó nói: "Ta đoán nó là một khối thủy tinh thiết!"

Thủy tinh thiết!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn một chút, chứng kiến một cái nút, nàng nhẹ nhàng đè xuống .

Trong nháy mắt, cái kia TV sáng lên, ngay sau đó, một giọng nói tự trong đó truyền ra, "Người a, nhất đã có tuổi liền dễ dàng thiếu Canxi . Quá khứ ta thường thường tu bổ Canxi, nhưng là nhất thiên ba lần ăn, phiền phức! Hiện tại, có mới đắp trung đắp cao Canxi mảnh nhỏ, một mảnh đỉnh quá khứ năm mảnh, phương tiện! Người xem ta, một hơi trên(lên) năm tầng, không lao lực ..."

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha nhất chớp mắt không chớp mắt nhìn chằm chằm trước mặt cái kia TV .

Quá một hồi lâu, Nhị Nha nhẹ nhàng sờ sờ, dường như không có phản ứng gì .

Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cảm thấy vô cùng bất khả tư nghị, "Bọn họ cư nhiên ở bên trong!"

Tiểu Bạch gật đầu, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ cái kia TV, thế nhưng rất nhanh lại rụt trở về .

Nhị Nha tỉ mỉ quan sát liếc mắt cái kia TV, sau đó nói: "Bọn họ có phải hay không bị cái gì trận pháp nhốt ở bên trong rồi hả?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng biểu thị không hiểu!

Nhị Nha chân thành nói: "Bọn họ tuyệt đối là bị nào đó cường đại trận pháp vây ở bên trong, ta đoán cái này giống như thủy tinh đồ đạc nhất định là nhất kiện Thần khí!"

Thần khí!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia TV, có chút mờ mịt, nàng không có cảm nhận được thần khí khí tức a!

Nhị Nha tấm tắc thở dài nói: "Tiểu Bạch, cái này Trái Đất vẫn là không đơn giản, dĩ nhiên có loại này Thần khí tồn tại, ngươi xem, bọn họ ở bên trong, bên trong còn tự thành thế giới, cùng Hồng Mông Tháp giống nhau ai . Không biết chúng ta có thể hay không đi vào!"

Vừa nói, nàng đi tới lui hai bước, làm như đang suy nghĩ biện pháp!

Một bên, Tiểu Bạch tùy thời nhìn Nhị Nha, tùy thời nhìn TV, ở trong đó, một con mèo ở truy chuột, nhưng là con kia miêu làm sao cũng bắt không được chuột, ngược lại bị chuột trêu đùa, nàng cảm thấy con kia miêu đồ ngu . Nếu như là nàng, nàng khẳng định có thể bắt được con kia chuột .

Nhiều lần chứng kiến con kia miêu thất bại, nàng tức thiếu chút nữa chính mình tự thân đi vào động thủ!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên nói: "Tiểu Bạch, ngươi tránh ra!"

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha gắt gao nhìn cái kia TV, "Ta muốn mạnh mẽ đi vào!"

Mạnh mẽ đi vào!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn .

Cái này lúc, Nhị Nha hướng lui về sau hết mấy bước, nhưng sau ở Tiểu Bạch ánh mắt bên trong, Nhị Nha thả người va chạm, trực tiếp đụng vào TV lên.....

.....

PS: Phía sau hội lần lượt đổi mới một ít cái này series phiên ngoại, mời mọi người quan tâm! ! Nhiều hơn khen thưởng chống đỡ, cảm tạ!

------oOo------

Chương 2532: Quá Hai Chiêu ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồn Giáo Giáo tôn rất tự tin, phi thường vô cùng tự tin .

Bởi vì ở trong thiên địa này, có thể làm cho hắn kiêng kỵ người, tuyệt đối không cao hơn một bàn tay số lượng .

Cường giả, làm một cái cường giả đạt đến tới trình độ nhất định về sau, đặc biệt loại này đứng hàng cao vị cường giả, ở trong mắt bọn họ, sinh mệnh thường thường đều là đê tiện, liếc mắt không thuận, giết chết!

Tựu giống với thế tục một ít Hoàng Đế, sát nhân, bọn họ là không cần gì lý do hợp lý.

Nhìn ngươi khó chịu, có thể giết ngươi!

Cường giả tùy hứng!

Trước mắt cái này Hồn Giáo Giáo tôn cũng thuộc về như vậy!

Đương nhiên, lúc này đây hắn sát nhân, vẫn có một cái lý do . Trung niên kiếm tu mới vừa nhãn thần, làm người rất đau đớn, bởi vì đó là không nhìn nhãn thần!

Bị người không có nhìn kỹ!

Hồn Giáo Giáo tôn rất không yêu thích cái kia loại nhãn thần!

Cho nên, hắn xuất thủ!

Xa chỗ, trung niên kiếm tu tay trái ngón cái đột nhiên nhẹ nhàng một cái .

Kiếm xuất vỏ!

"A!"

Theo một đạo tiếng kêu thảm thiết vang vọng dựng lên, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn cánh tay trực tiếp bị một phân thành hai!

Hồn Giáo Giáo tôn kinh hãi nhìn trước mắt kiếm tu, "Ngươi, ngươi là người phương nào!"

Kiếm tu nhìn thoáng qua Hồn Giáo Giáo tôn, nhưng sau đó xoay người tiến nhập cái kia vực sâu bên trong .

Không nhìn!

Lần nữa không nhìn!

Chẳng qua lúc này đây, Hồn Giáo Giáo tôn không có phía trước cái kia loại bị không để ý tới sau tức giận, có, là sâu đậm kiêng kỵ!

Một kiếm kia, đủ để đòi mạng hắn đấy!

Trong trời đất này, còn có kiếm tu có thể một kiếm liền lấy mạng của hắn, mà hắn lại chưa từng có nghe qua như thế một người!

Từ đâu tới kiếm tu ?

Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt nghi hoặc!

Không dám chờ lâu, Hồn Giáo Giáo tôn rất nhanh xoay người rời đi .

Kiếm tu một đường truy xuống, rất nhanh, hắn đi tới vực sâu cuối cùng .

Trong lúc, không có chịu đến bất kỳ ngăn cản!

Ở vực sâu dưới nền đất, hắn thấy được một cái đang ở đá cầu tiểu cô nương, ở cô bé tả hữu hai bên, đứng hai gã lưng gù hắc y lão giả . Kỳ thực như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, cái này hai gã lão giả cũng không phải lưng còng, bọn họ là khom lưng, hướng về phía cái kia cách đó không xa tiểu cô nương khom lưng!

Tiểu cô nương đá cầu vẫn là một viên máu dầm dề đầu, ở nàng thân sau cách đó không xa vách núi lên, là một bộ yêu thú bích họa .

Kiếm tu nhìn thoáng qua cái kia bích họa, có chút quen mắt, rất nhanh, hắn hồi tưởng lại một cái tiểu cô nương, thoải mái!

"Xưng hô như thế nào ?" Xa chỗ, tiểu cô nương đột nhiên mở miệng .

Kiếm tu thu hồi ánh mắt, nhìn về phía tiểu cô nương, "Tên với ta, đã mất dị nghị ."

Tiểu cô nương đá cái đầu người kia, hời hợt nói: "Ngươi để cho ta cảm nhận được nguy hiểm!"

Kiếm tu nhìn thoáng qua giữa sân bốn phía, sau đó nói: "Nơi đây để cho ta cảm giác được bất phàm ."

Tiểu cô nương nhếch miệng cười, "Đây là một cái đặc thù thế giới!"

Kiếm tu khẽ gật đầu, "Loại không gian khác! Ngươi ở đây mượn cái không gian này áp chế chính mình một thân tu vi!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía nữ hài, "Quả thực, bên ngoài thế giới chứa không nổi ngươi ."

Tiểu cô nương hướng về phía kiếm tu giơ ngón tay cái lên, "Biết hàng người . Ta rất không yêu thích có người đến nơi đây quấy rối ta, qua nhiều năm như vậy, cũng liền hai người có thể đến nơi đây, ngươi là thứ hai!"

]

Kiếm tu ánh mắt rơi vào cái kia bé gái thân lên, "Quá hai chiêu ?"

Tiểu cô nương gật đầu, " Được !"

Dứt lời, nàng đột nhiên xuất thủ

Cổ Kiếm Tông .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp nằm phi thăng đài lên, lúc này, hắn cả người đã cháy đen, đó là bị lôi điện đen .

Ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, chỉ chốc lát, Dương Diệp thân thể khôi phục bình thường . Đáng tiếc là, hắn nhục thân vẫn chỉ là tam giới, cũng không có đạt được tứ giới!

Bất quá, thu hoạch vẫn phải có, đó chính là hắn nhục thân so trước đó mạnh hơn lên vài phần, cách tứ giới cũng càng ngày càng gần chút .

Không có ở tu luyện, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, ở Cổ Kiếm Tông trong đại điện, Dương Diệp gặp được kỵ heo thiếu nữ, cũng chính là heo muội .

Heo muội chứng kiến Dương Diệp, đang đánh đo liếc mắt Dương Diệp về sau, trong tay nàng đại đao phi thẳng đến Dương Diệp bổ tới .

Rất nhanh đao!

Dương Diệp thân hình lóe lên, vội vã lui ra, hắn cười nói: "Ta chịu thua, chịu thua hắc hắc "

Heo muội có chút bất mãn, "Thế nào, cảm thấy ta không có tư cách cùng ngươi giao thủ!"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Nơi nào, chủ yếu là heo muội ngươi thực lực bây giờ mạnh như vậy, như khắp nơi nơi đây đánh, ta sợ ngươi đem ta Cổ Kiếm Tông cho đánh hư!"

Heo muội liếc mắt một cái Dương Diệp, không có tiếp tục xuất thủ . Nàng quan sát bốn phía, sau đó nói: "Ngươi cái tên này không sai mà, lại còn lăn lộn cái tông chủ, cái này Cổ Kiếm Tông còn giống như không đơn giản, không giống như là tam lưu thế lực!"

Dương Diệp cười khổ, "Nói đến một lời khó nói hết!"

Heo muội nhìn về phía Dương Diệp, "Cái kia Hồn Giáo lúc nào đánh tới ?"

Dương Diệp nói: "Cũng không sai biệt lắm nhanh."

Heo muội gật đầu, "Ngươi có đại tỷ các nàng hạ lạc sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Tạm thời không có, bất quá, ta đã để người đi tìm kiếm các nàng, nếu như tìm được, các nàng sẽ đến nơi đây tìm ta ."

Heo muội nhẹ giọng nói: "Cũng không biết các nàng thế nào!"

Dương Diệp cười cười, đang cùng heo muội ôn chuyện một chút về sau, hắn chính là ly khai đại điện, bắt đầu xử lý chuyện của mình tình .

Mặc dù bây giờ Cổ Kiếm Tông có Kiếm Kinh cùng Cổ Nam trưởng lão đám người xử lý, bất quá, hắn cái này tông chủ diệp không là chẳng có chuyện gì.

Cổ Kiếm Tông đem trong bảo khố Thần khí, bảo vật, toàn bộ đều phát xuống phía dưới về sau, hành động này không thể nghi ngờ làm cho toàn bộ Cổ Kiếm Tông sôi trào .

Đặc biệt những thứ kia đệ tử chân truyền cùng những thế lực kia xuất chúng đệ tử, có một kiện Thần khí, nhưng là bọn họ tha thiết ước mơ chuyện tình a!

Dương Diệp hành động này, làm cho những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử vô cùng cảm kích . Mặc dù bây giờ Cổ Kiếm Tông tình cảnh không được, thế nhưng, toàn bộ Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử cũng là khí thế như hồng, chiến ý mười đủ!

Cổ Kiếm Tông thượng thượng hạ hạ có chừng ba ngàn danh kiếm tu, cái này ba nghìn danh kiếm tu, có thể nói chiếm cứ toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ kiếm tu trong chín thành .

Phải biết, trở thành kiếm tu điều kiện vẫn tương đối hà khắc, bởi vì phải trở thành kiếm tu, phải trước lĩnh ngộ kiếm ý, mà kiếm ý loại này hư vô phiêu miểu tồn tại, không phải nói lĩnh ngộ liền lĩnh ngộ, nguyên nhân đây, rất nhiều người trực tiếp ở kiếm ý cái này quan đã bị cản lại! Mà có thể trở thành kiếm tu, đặc biệt gia nhập vào Cổ Kiếm Tông loại này cường đại tông môn, thực lực cùng thiên phú bình thường đều không yếu đấy!

Có thể nói, cái này ba nghìn kiếm tu chiến lực hay là phi thường khả quan!

Phải biết, năm đó Cổ Kiếm Tông, nhưng là bằng vào mấy trăm kiếm tu ngăn cản quá Hoang Tộc Tử Thị đấy!

Cái này nhất thiên, ở Cổ Kiếm Tông bên ngoài trên(lên) khoảng không, đột nhiên xuất hiện một gã hắc bào nhân .

Ngay sau đó, một giọng nói tự phía chân trời truyền đến, "Phàm Cổ Kiếm Tông người, hàng người không giết!"

Thanh âm rơi xuống, trên trăm hắc y nhân xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông bên ngoài sơn môn .

Từng đạo khí tức cường đại cùng thần thức hướng Cổ Kiếm Tông lan ra kéo dài đi!

Cổ Kiếm Tông, đại điện bên trong, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía điện bên ngoài, "Tới sao ?"

Ong ong ong

Từng đạo tiếng kiếm reo đột nhiên tự Cổ Kiếm Tông quần sơn trong lúc đó vang vọng dựng lên, rất nhanh, từng đạo kiếm quang phóng lên cao, cuối cùng lại đến Cổ Kiếm Tông chủ sơn .

Cổ Kiếm Tông đệ tử tụ tập!

Dương Diệp đi ra đại điện, tại hắn thân về sau, là Kiếm Kinh, Cổ Nam, còn có hai vị Cổ Kiếm Tông trưởng lão .

Mà ở mấy người trước mặt thềm đá xuống cái kia mảnh nhỏ diễn vũ tràng lên, là cân nhắc ngàn Cổ Kiếm Tông đệ tử, những đệ tử này mỗi người người đeo trường kiếm, thân thượng tán phát ra sắc bén kiếm ý cùng chiến ý!

Hiển nhiên, đối mặt Hồn Giáo, những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử không sợ hãi chút nào!

Nhìn tràng hạ những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử, Dương Diệp mỉm cười, cũng hơi xúc động!

Đây chính là kiếm tu!

Đây mới là kiếm tu!

Dương Diệp đi tới chúng kiếm tu, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời không trung cái kia mấy trăm hắc bào nhân, cười ha ha một tiếng, "Chúng ta Cổ Kiếm Tông sợ qua người nào ?"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao, đi tới đám kia hắc bào nhân trước mặt .

Cầm đầu hắc bào nhân là một gã chủ kỳ, là Hồn Giáo một vị hộ pháp, địa vị cận thứ Giáo tôn cùng Hồn Giáo giáo chủ!

Ở nơi này Hồn Giáo hộ pháp thân về sau, là cái kia quần đen nữ tử, lúc này, cái này quần đen nữ tử chính gắt gao nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp quan sát liếc mắt trước mặt đám này hắc bào nhân, "Xem ra, các ngươi lần này là muốn một trận chiến định thắng bại!"

Hồn Giáo hộ pháp lắc đầu, "Ngươi sai rồi . Lời nói khó nghe, Cổ Kiếm Tông vẫn chưa bị chúng ta để vào mắt . Cùng chúng ta quyết thắng phụ, Cổ Kiếm Tông còn chưa đủ tư cách!"

Dương Diệp cười nói: "Có đủ hay không tư cách, thử xem chẳng phải sẽ biết sao ?"

Hồn Giáo hộ pháp tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, một cái to lớn lỗ đen xuất hiện ở người sau không xa chỗ, cái này lỗ đen càng ngày càng lớn, nhất về sau, cái này lỗ đen trực tiếp bao trùm ở nửa phía bầu trời .

Trận pháp!

Dương Diệp đang muốn xuất ra Chư Thiên Ấn, nhưng mà cái kia Hồn Giáo hộ pháp khí tức cũng là phong tỏa lại Dương Diệp, "Vương đối Vương, đối thủ của ngươi là ta!"

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên .

Xuy Xuy Xuy!

Dương Diệp xung quanh bị không gian đột nhiên một hồi biến ảo, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở một mảnh hư vô chi địa, mà ở trước mặt hắn, chỉ còn cái kia Hồn Giáo hộ pháp!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo hộ pháp, "Ngươi là phải cùng ta một mình đấu sao?"

Hồn Giáo hộ pháp trong tay xuất hiện một thanh trường kiếm, "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Thanh âm rơi xuống, Hồn Giáo hộ pháp trường kiếm trong tay nhẹ nhàng run lên, trong sát na, vô số ánh kiếm màu đen phi thẳng đến Dương Diệp chấn động đi .

Dương Diệp hai mắt híp lại, bên hông Kiếm Hồ bên trong, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra

Bên ngoài, Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không .

Cái kia cự đại lỗ đen đột nhiên tản mát ra nhất từng chùm sáng hướng Cổ Kiếm Tông dày đặc rơi đi!

Phía dưới, Kiếm Kinh ngẩng đầu nhìn liếc mắt những thứ kia chùm sáng màu đen, "Mở trận!"

Thanh âm rơi xuống, toàn bộ Cổ Kiếm Tông chợt run lên, ngay sau đó, vô số kiếm quang phóng lên cao!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên .

Không trung, cái kia quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới, đột nhiên, nàng hư không tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Cổ Kiếm Tông phía dưới, mà nàng thân về sau, cái kia mấy trăm hắc bào nhân cũng là hướng phía dưới vọt xuống!

Mấy trăm đối số ngàn!

Hồn Giáo sở dĩ dám làm như thế, là bởi vì ở cái kia mấy trăm trong hắc y nhân, có không hạ mười vị chủ kỳ cường giả, ngũ giới cường giả càng là có chừng hai mươi vị .

Chất lượng bù đắp số lượng!

Mà Cổ Kiếm loại này, ở đại trưởng lão đám người ly khai chi về sau, chủ kỳ cường giả chỉ còn không đến ba vị!

Xông lên phía trước nhất là cái kia Hồn Giáo quần đen nữ tử, nàng xung trận ngựa lên trước, dẫn đầu đi tới Cổ Kiếm Tông phía dưới, chẳng qua rất nhanh, một nữ tử chắn trước mặt nàng .

Ma y, quần bố!

Minh Nữ!

Minh Nữ nhìn quần đen nữ tử, diện vô biểu tình .

Hai nữ nhìn nhau!

------oOo------

Chương 2533: Đại Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đột nhiên, quần đen nữ tử xuất thủ .

Nàng vô thanh vô tức xuất hiện ở Minh Nữ trước mặt, sau một khắc, Minh Nữ xung quanh bị không gian trực tiếp một hồi quỷ dị phập phồng xao động, ngay sau đó, từng đạo quỷ dị lực lượng từ cái này chút không gian bên trong chấn động mà ra!

Những thứ này lực lượng làm cho Minh Nữ căn bản không chỗ có thể trốn!

Minh Nữ cũng không có tránh, nàng đưa tay phải ra, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn .

Răng rắc!

Không gian chung quanh nàng trong nháy mắt nứt toác ra, cùng với vỡ nhỏ, còn có cái kia cỗ thần bí lực lượng!

Nhưng mà cái này vẻn vẹn chỉ là bắt đầu!

Một cường đại thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở Minh Nữ!

Vực!

Quần đen nữ tử không gian vực!

Tại không gian vực xuất hiện một khắc kia, quần đen nữ tử hai tay nhẹ nhàng chắp tay trước ngực, trong sát na, Minh Nữ chung quanh cái kia mảnh nhỏ phá toái không gian dĩ nhiên quỷ dị áp súc!

Không gian, thế nhân là không nhìn thấy, thế nhưng, lại có thể cảm nhận được!

Minh Nữ cảm nhận được một cường đại lực áp bách!

Cái này không đơn thuần là cái này thế giới không gian lực lượng, còn có không gian khác lực lượng!

Minh Nữ chân mày to cau lại, nàng tay phải hướng hạ nhẹ nhàng đè một cái, cái này đè một cái, không gian xung quanh chợt run lên, một cường đại nghịch chuyển lực lượng xuất hiện ở giữa sân .

Nghịch chuyển không gian!

Minh Nữ đi qua nàng nghịch thiên kia năng lực đang ở nghịch chuyển trong sân không gian, hay là nghịch chuyển không gian, chính là để trong này không gian khôi phục như lúc ban đầu!

Bây giờ không gian ở cái kia quần đen nữ tử thôi động xuống, đã không bình thường!

Cường đại nghịch chuyển lực xuất hiện về sau, Minh Nữ không gian chung quanh dĩ nhiên dần dần khôi phục nguyên ban đầu, nhìn thấy một màn này, cái kia quần đen nữ tử chân mày cau lại .

Lại có thể nghịch chuyển nàng vực ?

Quần đen nữ tử chắp tay trước ngực hai tay đột nhiên hướng hai bên nhẹ nhàng đè một cái!

Ầm!

Giữa sân không gian đột nhiên trong lúc đó nổ bể ra đến, một cường đại khí lãng vòng xoáy bằng không bạo phát, nguyên ban đầu Minh Nữ trong lúc đó bị đẩy lui đủ số túc mười trượng!

Minh Nữ mới vừa dừng lại một cái, quần đen nữ tử chính là trực tiếp xuất hiện ở trước mặt nàng, nhưng sau tay nàng trực tiếp vỗ vào Minh Nữ trước ngực .

Quần đen nữ tử mặc dù có thể như đây, là bởi vì hắn hiện tại cùng Minh Nữ đã không ở một cái không gian!

Hai người, hai cái không gian!

Ở quần đen nữ tử tay phải vỗ vào Minh Nữ bộ ngực một khắc kia, một cường đại quỷ dị lực lượng đột nhiên đánh vào Minh Nữ thân lên, thế nhưng, khuôn mặt biến sắc quả thực quần đen nữ tử, bởi vì vào giờ khắc này, nàng kinh hãi phát hiện, trong cơ thể mình sinh cơ đang ở nhanh chóng tiêu thất, từng cổ một tử khí bằng khoảng không xuất hiện ở nàng trong cơ thể!

Ầm!

Minh Nữ cùng cái kia quần đen nữ tử vừa chạm vào mà phân!

Hai nữ cách xa nhau mười mấy trượng, mà giờ khắc này, cái kia quần đen nữ tử nguyên bản dung mạo tuyệt mỹ đã xuất hiện nếp nhăn, không chỉ có như đây, bên ngoài đầy đầu tóc đen cũng xuất hiện một chút bạch phát! Hơn nữa còn là càng ngày càng nhiều!

Quần đen nữ tử trong lòng hoảng hốt, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp hư ảo!

Lúc này đây, Minh Nữ chân mày cau lại, bởi vì nàng triệt để không cảm giác được quần đen nữ tử hơi thở!

Có thể chứng kiến, không cảm giác được!

Đã không cảm giác được, tự nhiên không pháp ở nghịch chuyển quần đen nữ tử sinh cơ!

Hai nữ đều cực kỳ quỷ dị!

Hai nữ nhìn đối phương, nhãn trung đều tràn đầy kiêng kỵ .

Minh Nữ cũng không dám khinh thường, cô gái trước mắt này nắm giữ không gian vực, một tay không gian thần thông thuật cực kỳ quỷ dị, hơi không cẩn thận, nàng khả năng sẽ tại chỗ bạo tạc!

Mà cái kia quần đen nữ tử đồng dạng không dám khinh thường, vừa rồi trong nháy mắt đó, như không phải nàng phản ứng nhanh, hắn hiện tại sợ là liền đã tại chỗ bỏ mình!

Bất quá, cái này cũng không giằng co bao lâu, rất nhanh, hai nữ lần nữa hướng kia này vọt tới

Lúc này đây, hai nữ cũng không có thi triển riêng mình cái kia loại quỷ dị năng lực, bởi vì các nàng phát hiện, như các nàng song phương thi triển cái kia loại quỷ dị năng lực, kết quả chính là không đánh nổi!

Minh Nữ kiêng kỵ quần đen nữ tử không gian vực, mà quần đen nữ tử tắc thì kiêng kỵ Minh Nữ nghịch chuyển lực, như Minh Nữ thi triển nghịch chuyển lực, nàng cũng chỉ có thể trốn ra mảnh không gian này nhưng sau ai cũng đánh không đến ai!

Vì vậy, hai người lựa chọn vật lộn!

]

Đánh nhau cận chiến!

Mà đổi thành một bên, Cổ Kiếm Tông kiếm tu cùng những thứ kia Hồn Giáo cường giả cũng chiến đến cùng một chỗ .

Heo muội chọn một cái chủ kỳ Hồn Giáo cường giả!

Tam Đao!

Chỉ là Tam Đao, heo muội liền đem cái kia Hồn Giáo chủ kỳ cường giả đánh bay đến rồi Cổ Kiếm Tông bên ngoài!

Mỗi một đao, đều có hủy thiên diệt địa cường đại lực lượng, cái kia lực lượng, đủ để có thể so với tiểu long lực lượng! Hơn nữa, thêm trên(lên) heo muội tự mình dùng chính là đao, cái kia uy lực, thật phảng phất liền cái này thiên cũng có thể cho nó chém thành hai khúc!

Mà Cổ Kiếm Tông những thứ kia đệ tử chân truyền vốn có Thần khí chi về sau, bọn họ đối mặt những thứ kia chủ kỳ cường giả, không có chút nào hư!

Sự thực chứng minh, Dương Diệp quyết định là phi thường chính xác, bởi vì nếu như không có những thứ kia Thần khí, những thứ kia Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền căn bản là không pháp cùng Hồn Giáo những thứ kia chủ kỳ cường giả đối kháng!

Nhưng là bây giờ, có những thứ kia Thần khí chi về sau, Cổ Kiếm Tông những thứ kia đệ tử chân truyền chiến lực có thể nói tăng lên rất nhiều!

Kiếm Kinh cũng không có xuất thủ, nàng đứng ở trước đại điện, lạnh lùng nhìn phía xa đại chiến!

Mỗi một khắc, mỗi một hơi thở đều sẽ có người vẫn lạc!

Ở Kiếm Kinh trong tay, là nhất nhanh Hồn Mộc!

Dần dần, Hồn Giáo bên này xuất hiện hoàn cảnh xấu!

Ngay từ đầu, ở Hồn Giáo xem ra, toàn bộ Cổ Kiếm Tông ở đại trưởng lão đám người ly khai về sau, có thể có chiến lực, chính là Cổ Nam mấy người, còn có Dương Diệp, chỉ cần ngăn chặn Dương Diệp, toàn bộ Cổ Kiếm Tông có thể nói căn bản không có gì đặc biệt mạnh người!

Thế nhưng, bọn họ cũng không nghĩ tới, Dương Diệp lấy ra Cổ Kiếm Tông hết thảy của cải phát xuống phía dưới, làm cho Cổ Kiếm Tông những đệ tử kia chiến lực tăng lên rất nhiều, nhất không nghĩ tới chính là Minh Nữ cùng heo muội!

Minh Nữ chặn quần đen nữ tử, mà heo muội tắc thì là lấy một chọi hai căn bản không kinh sợ!

Ở Cổ Kiếm Tông bên ngoài, một mảnh hư không bên trong, một gã hắc y nhân lạnh lùng nhìn Cổ Kiếm Tông phương hướng .

Người này, chính là Hồn Giáo Giáo tôn!

Hồn Giáo Giáo tôn cười khẽ một tiếng, "Minh ngoan bất linh ."

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên, trong sát na, mười mấy tên hắc bào nhân xuất hiện ở giữa sân .

Hồn Giáo Giáo tôn đạm thanh nói: "Vốn không muốn các ngươi lộ diện, bất quá bây giờ xem ra, vẫn phải là cho các ngươi đi lộ hai tay!"

"Tuân!"

Cái kia mười mấy tên hắc bào nhân hướng về phía Hồn Giáo Giáo tôn hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người hướng Cổ Kiếm Tông phương hướng vọt tới .

Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ra đi!"

Thanh âm rơi xuống, ở Hồn Giáo Giáo tôn sau lưng, xuất hiện một gã quần đỏ nữ tử .

Hồn Giáo Giáo tôn lắc đầu cười, "Không nghĩ tới cái này Dương Diệp còn có thể có nhiều như vậy giúp đỡ! Ngươi ở đây âm thầm theo ta, thì không muốn để cho ta xuất thủ, đúng không ?"

Quần đỏ nữ tử không nói gì, thế nhưng chu vi đã xuất hiện một cái biển máu!

Vực!

Huyết Vực!

Đây không phải là ngụy vực, mà là chân chánh vực!

Cảm nhận được một màn này, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn nhãn trung xuất hiện một màn ngưng trọng .

Cổ Kiếm Tông, cái kia mảnh nhỏ hư vô chi địa không gian bên trong .

Dương Diệp cùng cái kia Hồn Giáo hộ pháp xa xa đối lập nhau!

Thế nhưng, ở hai người bốn phía, vô số phi kiếm Phi Trảm mà qua!

Kiếm tu!

Cái kia vị Hồn Giáo hộ pháp là một vị kiếm tu, hơn nữa còn là một vị cường đại kiếm tu!

Kiếm ý đạt tới chủ kỳ đỉnh phong, so với Dương Diệp kiếm ý còn mạnh hơn nhiều!

Hơn nữa, đối phương kiếm rất là đặc thù quỷ dị, bởi vì đối phương kiếm cũng không phải là nhục thân thôi động, mà là linh hồn thôi động!

Kiếm Hồn, hoặc có lẽ là Hồn Kiếm!

Kiếm Hồn kỹ năng, Dương Diệp đã từng cũng tiếp xúc qua, thế nhưng, trước đây những thứ kia Kiếm Hồn kỹ năng cùng trước mắt cái này vị so với, thật không thể so sánh!

Trước mắt cái này vị Hồn Giáo hộ pháp mới thật sự là Kiếm Hồn kỹ năng!

Ầm!

Ở mảnh này hư vô chi địa bên trong, theo lưỡng đạo kiếm quang đánh vào cùng nhau, toàn bộ hư vô chi địa chợt run lên, ngay sau đó, vô số kiếm quang mảnh nhỏ hướng bốn phía bắn ra tung tóe!

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, Kiếm Vực bao phủ ở toàn bộ hư vô chi địa!

Hiển nhiên, hắn cũng không muốn lãng phí thời gian!

Mà Dương Diệp đối diện không xa chỗ, cái kia Hồn Giáo hộ pháp đột nhiên mở miệng, "Kiếm Vực sao? Đến, để cho ta lãnh giáo một chút!"

Thanh âm rơi xuống, linh hồn hắn đột nhiên ly khai chính mình nhục thân!

Ông!

Một đạo bén nhọn chói tai tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên!

Linh hồn thể Hồn Giáo hộ pháp thân trên(lên) tản mát ra kiếm ý so trước đó càng thêm kinh khủng!

Dương Diệp nhìn cái kia Hồn Giáo hộ pháp, đột nhiên, hắn tiêu thất ngay tại chỗ, theo Dương Diệp biến mất, một đạo kiếm quang ở trong sân tê liệt mà qua!

Kiếm quang qua, toàn bộ hư vô chi địa không gian bắt đầu từng khúc đổ nát!

Mà Dương Diệp đối diện, cái kia Hồn Giáo hộ pháp hai mắt đột nhiên chậm rãi đóng lại, sau một khắc, kiếm trong tay hắn chui vào hắn mi tâm bên trong!

Kiếm Hồn hợp nhất!

Ầm!

Một đạo rực rỡ kiếm quang giống như mặt trời chói chang nở rộ đồng dạng tại mảnh này hư vô chi địa nở rộ ra .

Hư vô chi địa không gian trong nháy mắt này triệt để đổ nát!

Mười hơi chi về sau, ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, xuất hiện hai người .

Chính là Dương Diệp cùng cái kia Hồn Giáo hộ pháp!

Hai người cách khoảng không đúng cách xa nhau không đến mười trượng khoảng cách .

Hồn Giáo hộ pháp nhục thân đã không ở, chỉ còn hồn thể, trong suốt hồn thể!

Mà Dương Diệp khóe miệng, có một cái thấy được đỏ thẫm!

Xa chỗ, Hồn Giáo hộ pháp gắt gao nhìn Dương Diệp, "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên a! Đến, ở tiếp ta một kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài giữa chân mày bên trong, một thanh kiếm lặng yên bắn ra, cái kia thanh kiếm mới vừa nhất xuất hiện, toàn bộ Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không trực tiếp xuất hiện một mảnh khí lưu màu đen!

Kiếm khí!

Chỉ bất quá, cái này kiếm khí là màu đen!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tại hắn tay trái bên trong, nhiều hơn một thanh kiếm vỏ, vỏ kiếm bên trong, là cái kia chuôi tru!

Không trung, Dương Diệp rút kiếm chính là nhất trảm!

Tru ra khỏi vỏ!

Một kiếm chém xuống, Dương Diệp trước mặt cái kia mảnh nhỏ ánh kiếm màu đen ầm ầm vỡ vụn!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Hồn Giáo hộ pháp đột nhiên quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, lại là một kiếm đâm ra, nhanh như tia chớp một kiếm!

Dương Diệp đang muốn xuất kiếm, nhưng mà ở nơi này lúc, tại hắn thân về sau, lặng yên xuất hiện một gã hắc bào nhân, ở tên này hắc bào nhân trong tay , đồng dạng nắm một thanh kiếm!

Hai kiếm đều xuất hiện!

Hai gã chủ kỳ cường giả!

Chuẩn xác mà nói là hai gã Hồn Giáo hộ pháp!

Hai kiếm phía dưới, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi . Phía sau một kiếm kia, là hắn không có nghĩ tới!

Đối phương đánh lén quá đột nhiên!

Mà đang ở thời khắc mấu chốt này, một đạo vô hình kết giới đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp thân về sau, cái này đạo vô hình kết giới trực tiếp đem Dương Diệp cùng sau lưng hắn một kiếm kia ngăn cách!

Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, thế nhưng rất nhanh, hắn nở nụ cười .

Xa chỗ phía chân trời không xa chỗ, đứng một gã mặc lục sắc quần dài nữ tử .

Cvt: Thanh niên núp váy của năm là đây chứ đâu =))

------oOo------

Chương 2534: Quần Đỏ Nữ Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lục sắc quần dài nữ tử không là người khác, chính là U Minh Điện Giới Nữ!

Cái kia không quá yêu mến nói chuyện nữ tử!

Ở thời khắc mấu chốt này, Giới Nữ lợi dùng chính mình năng lực đặc thù thay Dương Diệp ngăn trở lại sau lưng cái kia thanh kiếm!

Không có lo toan chi ưu, Dương Diệp không chút do dự một kiếm chém xuống.

Mười một đạo điệp gia Kiếm Vực!

Cái này một kiếm rơi xuống, ở trước mặt hắn cái kia vị hộ pháp trực tiếp cả người mang kiếm bay ra ngoài .

Lúc này đây, cái kia vị Hồn Giáo hộ pháp hiển nhiên là bị trọng thương, hồn thể hư huyễn trong suốt, phảng phất theo thì muốn tiêu thất!

Mà Dương Diệp vẫn chưa dừng tay như vậy, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại!

Xuy!

Một thần bí lực lượng đột nhiên từ hắn trong cơ thể mọc lên!

Ngay lập tức bí pháp!

Xa chỗ cái kia vị Hồn Giáo hộ pháp làm như cảm nhận được cái gì, sắc mặt đại biến, sẽ lui về phía sau đi, nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhanh!

Nhanh vô cùng!

Cái kia Hồn Giáo hộ pháp trong lòng hoảng hốt, tuy là trong lòng kinh hãi gần chết, bất quá, hắn phản ứng cũng không chậm, cũng không có nghển cổ đợi giết, bên ngoài hai tay nắm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là đâm một cái! Một nhát này, vô số hồn lực dũng mãnh vào trong kiếm, nhất về sau, những thứ này hồn lực hóa thành trận trận kiếm quang chấn động mà ra .

Toàn bộ phía chân trời đều bị những thứ này hồn lực kiếm quang bao trùm, kinh người không gì sánh được!

Mà lúc, Dương Diệp đã tới .

Xuy!

Phía chân trời hư không, theo một luồng kiếm quang chợt lóe lên, phảng phất có cái gì bị xé nứt nát bấy .

Khoảng chừng ba hơi về sau, phía chân trời bình tĩnh lại, mà ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, cái kia Hồn Giáo hộ pháp đã không tồn tại, chỉ có vô số mảnh vụn linh hồn rơi!

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại tay khẽ vẫy, trong sát na, những thứ kia mảnh vụn linh hồn toàn bộ hướng hắn vọt tới, nhất về sau, những linh hồn này mảnh nhỏ đều bị hắn hấp thu!

Phệ hồn thuật!

Hắn cũng không quên, hắn còn có thể cái này phệ hồn thuật, chuyên môn hấp thu linh hồn!

Mà Hồn Giáo hộ pháp linh hồn, thật đích thực chính là vật đại bổ a! Cái này mảnh vụn linh hồn thắng được hắn mấy năm khổ tu a!

Đột nhiên, Dương Diệp có chút hưng phấn!

Hắn bỗng nhiên xoay người nhìn về phía thân sau tên kia Hồn Giáo hộ pháp, mà giờ khắc này, tên kia Hồn Giáo hộ pháp đã trăm trượng có hơn!

Tên kia Hồn Giáo hộ pháp gắt gao nhìn Dương Diệp, đề phòng không gì sánh được .

Dương Diệp bật cười một tiếng, không có đi giết tên kia Hồn Giáo hộ pháp, mà là thân hình run lên, hướng phía dưới những thứ kia Hồn Giáo cường giả vọt tới .

Hắn hiện tại thân lên, ngay lập tức bí pháp còn chưa tiêu thất, đúng là hắn nhất ưu việt thời điểm!

Có ngay lập tức bí pháp gia trì Dương Diệp đơn giản là một vị siêu cấp sát thần, ở tế xuất Kiếm Vực bao phủ Cổ Kiếm Tông chi về sau, ba thanh phi kiếm không ngừng ở Kiếm Vực bên trong Phi Trảm mà qua, mỗi một đạo phi kiếm hiện lên, đều sẽ có một gã Hồn Giáo cường giả đầu bay ra ngoài!

Mà ở chém giết một vị Hồn Giáo cường giả chi về sau, tên kia Hồn Giáo linh hồn của cường giả hội ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp hấp thu ...

Tàn sát!

Khai mở ngay lập tức bí pháp cùng Kiếm Vực Dương Diệp ở trong sân đơn giản là ở tàn sát, giữa sân những thứ kia Hồn Giáo cường giả, ngoại trừ những thứ kia chủ kỳ cường giả bên ngoài, những người còn lại căn bản liền Dương Diệp một kiếm cũng không đỡ nổi!

Ở Kiếm Vực bên trong, cái kia phi kiếm thật sự là quá nhanh quá nhanh!

Nhanh đến cho dù là ngũ giới cường giả cũng không có sức phản kháng!

Kỳ thực, nếu như là lúc bình thường, hắn là không dám dùng Kiếm Vực bao trùm nhiều người như vậy, bởi vì như như vậy, là vô cùng nguy hiểm . Phải biết, như giữa sân mấy trăm Hồn Giáo cường giả đồng loạt ra tay phá vực, hắn tuyệt đối xong đời!

Nhưng là bây giờ bất đồng, ở Kiếm Vực bên trong còn có Kiếm Tông cường giả, những thứ này người kiềm chế những thứ kia Hồn Giáo cường giả, làm cho những thứ kia Hồn Giáo cường giả căn bản không pháp đồng lòng phá vực, nguyên nhân đây, Dương Diệp trực tiếp ở Kiếm Vực bên trong tiến hành điên cuồng tàn sát!

]

Ngắn ngủi hơn mười hơi thở thời gian, Hồn Giáo chính là đã tổn thất hơn mười vị cường giả!

Mà Hồn Giáo mạnh nhất tên kia Hồn Giáo hộ pháp còn có cái kia quần đen nữ tử đã bị Cổ Nam cùng Minh Nữ còn có heo muội cuốn lấy!

Bây giờ là vương đối với binh!

Ở khác một mảnh hư không bên trong, một gã quần đỏ nữ tử đang cùng một gã hắc bào nhân đại chiến .

Đột nhiên, hắc bào nhân ngừng lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Cổ Kiếm Tông phương hướng, rất nhanh, bên ngoài khuôn mặt sắc triệt để âm trầm!

Cái này vị Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc một hồi biến ảo, nhất về sau, hắn lạnh lùng nói: "Rút lui!"

Rút lui!

Thanh âm rơi xuống, Cổ Kiếm Tông bên trong, những thứ kia Hồn Giáo cường giả dồn dập phóng lên cao, hướng phía chân trời bỏ chạy .

Quần đen nữ tử cùng đang ở giao thủ Minh Nữ vừa chạm vào mà phân, sự lạnh lùng nhìn thoáng qua Minh Nữ, "Lần sau giao thủ, phải giết ngươi!"

Minh Nữ khẽ gật đầu, "Chờ ngươi!"

Quần đen nữ tử hừ lạnh một tiếng, xoay người hướng phía chân trời bỏ chạy!

"Muốn đi ?"

Ở nơi này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp thanh âm, "Hỏi qua ta sao ?"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một tấm to lớn đồ đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, cái này trương đồ bao phủ ở toàn bộ Cổ Kiếm Tông, còn có những thứ kia ở chân trời Hồn Giáo cường giả!

Vạn giới đồ!

Theo vạn giới đồ xuất hiện, những thứ kia nguyên bản muốn bỏ chạy Hồn Giáo cường giả đều bị lưu tại Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc tức thì âm trầm, mà cái kia Hồn Giáo hộ pháp mấy người cũng là khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí!

Vạn giới đồ bên trong, Dương Diệp nhìn Hồn Giáo đẳng cấp cường giả, cười nhạt, "Muốn tới thì tới, muốn đi thì đi ? Làm sao, đem nơi đây cho rằng là nhà của các ngươi ?"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra, trừ cái này hai thanh phi kiếm bên ngoài, còn có một thanh vạn minh phi kiếm!

Ba thanh phi kiếm kỳ ra!

Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp thân về sau, đám kia Cổ Kiếm Tông kiếm tu cũng là dồn dập hướng những thứ kia Hồn Giáo cường giả vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, Hồn Giáo cường giả mọi người lần đầu tiên có chút luống cuống!

Xuy Xuy Xuy!

Mấy viên đầu đột nhiên ở vạn giới đồ bên trong phóng lên cao!

Tiên huyết văng khắp nơi!

Mà đang ở cái này lúc, ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, cũng chính là vạn giới đồ trên hư không bên trong, một thanh hắc sắc cái dùi đột nhiên từ cái này mảnh nhỏ hư không bên trong rơi mà hạ!

Rất nhanh, cái kia chuôi hắc sắc cái dùi trực tiếp đâm vào Dương Diệp vạn giới đồ chi tiến lên!

Ầm!

Toàn bộ vạn giới đồ kịch liệt run lên, ngay sau đó, toàn bộ vạn giới đồ trực tiếp rạn nứt ra!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, vội vã thu hồi vạn giới đồ!

Ở Dương Diệp thu hồi vạn giới đồ về sau, những thứ kia Hồn Giáo cường giả như được đại xá, vội vã trốn ra Cổ Kiếm Tông phạm vi!

Mà cái kia chuôi hắc sắc cái dùi còn huyền phù ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không!

Nhìn chuôi này hắc sắc cái dùi, Dương Diệp nhãn trung nhiều hơn một sợi ngưng trọng .

Siêu Thần khí!

Trước mắt cái này vật dĩ nhiên là siêu Thần khí!

Cũng chỉ có siêu Thần khí, mới có thể dễ dàng như vậy phá hỏng hắn vạn giới đồ!

Cái kia chuôi siêu Thần khí ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) không huyền phù chỉ chốc lát chi sau chính là hóa thành một đạo hắc quang biến mất ở hư không bên trong!

Mà giờ khắc này, Hồn Giáo những người đó đều đã dồn dập rời đi!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không, thần sắc âm trầm .

Quá hồi lâu, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía phía dưới Cổ Kiếm Tông, phía dưới, một mảnh hỗn độn, thây phơi khắp nơi!

Dương Diệp chậm rãi giảm xuống, đi tới mặt đất, nhìn trước mắt cái kia đầy đất thi thể, có chừng mấy trăm tên kiếm tu thi thể!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ở ta Cổ Kiếm Tông lập nhất nhanh bia, liền phóng ở ta Cổ Kiếm Tông sơn môn trước mặt nhất, đem tên của bọn họ đều khắc lên . Còn nữa, bọn họ thân sau nếu có thế gia, hoặc thân nhân, toàn bộ đều nhớ kỹ! Phía sau bọn họ tất cả, ta Cổ Kiếm Tông đều gánh chịu ."

Kiếm Kinh gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên kia, nơi ấy, ngồi một gã Cổ Kiếm Tông kiếm tu, người này, chính là cái kia Cổ Nghiệt, ở Cổ Nghiệt chân xuống, là một bộ Hồn Giáo cường giả thi thể!

Chủ kỳ cường giả!

Mà Cổ Nghiệt bản thân toàn thân trên dưới cũng là vết thương trải rộng!

Bất quá, hắn là Cổ Kiếm Tông các đệ tử bên trong, duy nhất một cái đã sức một mình chém giết một gã chủ cảnh người!

Dương Diệp đi tới Cổ Nghiệt bên cạnh, Cổ Nghiệt nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp bấm tay một điểm, mười miếng giới tinh rơi vào Cổ Nghiệt trước mặt, "Chữa khỏi tổn thương, chiến đấu còn chưa kết thúc!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Cổ Nghiệt nhìn trước mặt cái kia mười miếng giới tinh, trầm mặc .

Ở Cổ Kiếm Tông bên ngoài, một mảnh đám mây bên trong, một gã quần đỏ nữ tử cùng cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đang đối diện lấy .

Hồn Giáo Giáo tôn gắt gao nhìn quần đỏ nữ tử, "Nhưng thật ra chúng ta tính sai, không nghĩ tới hắn Dương Diệp lại còn muốn nhiều như vậy giúp đỡ!"

Quần đỏ nữ tử không nói gì .

Hồn Giáo Giáo tôn cười lạnh một tiếng, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, quần đỏ nữ tử cúi đầu nhìn thoáng qua Cổ Kiếm Tông phương hướng, nàng cũng không có xuống phía dưới, mà là xoay người biến mất ở đám mây bên trong .

Lúc này đây, Cổ Kiếm Tông thành công chặn Hồn Giáo tiến công, có thể nói là một lần hành động chấn kinh rồi toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Phải biết, bây giờ Cổ Kiếm Tông nhưng là thiếu vài vị chủ kỳ cường giả, chuẩn xác mà nói, không tính là trên(lên) Dương Diệp, toàn bộ Cổ Kiếm Tông chủ kỳ cường giả không cao hơn ba vị!

Mà Hồn Giáo phái tới chủ kỳ cường giả đủ đủ chừng mười vị a!

Thế nhưng, Cổ Kiếm Tông thắng!

Mà Minh Nữ, heo muội, Giới Nữ ba nữ cũng xuất hiện ở thế nhân nhãn trung!

Cổ Kiếm Tông tuy là chủ kỳ cường giả rất ít, thế nhưng, thiên tài yêu nghiệt rất nhiều, rất nhiều!

Đặc biệt Dương Diệp, bây giờ Dương Diệp, đã không phải là Vĩnh Hằng chi giới tuổi trẻ nhất đại đệ nhất nhân, cũng là toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ tuổi trẻ nhất đại đệ nhất nhân!

Hiện tại Dương Diệp danh tiếng có thể nói là chân chính như mặt trời giữa trưa!

Đại chiến chi về sau, Cổ Kiếm Tông đệ tử đều có chiến lợi phẩm của mình, những thứ kia Hồn Giáo cường giả trên người bảo vật cũng là không ít, đặc biệt những thứ kia chủ kỳ cường giả thân lên, đều là thứ tốt, một tên trong đó Cổ Kiếm Tông đệ tử còn thu được một thanh Thần khí!

Còn lại một ít chém giết khá nhiều Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng là thu được không ít bảo vật!

Không chỉ có như đây, trải qua một trận chiến này, Cổ Kiếm Tông nội bộ cũng càng thêm đoàn kết! Mà những thứ kia sống sót Cổ Kiếm Tông kiếm tu đệ tử, ở kiếm đạo trên(lên) cũng thu được rất nhiều thu hoạch!

Có thể nói, lúc này đây đại chiến, không chỉ không có phá vỡ Cổ Kiếm Tông, ngược lại làm cho Cổ Kiếm Tông càng thêm đoàn kết, cũng càng thêm có lòng tin!

Dương Diệp đem tất cả mọi chuyện tình đều giao cho Kiếm Kinh cùng Cổ Nam trưởng lão, mà chính hắn tắc đến rồi Hồng Mông Tháp bên trong!

Mới vừa rồi, hắn hấp thu vô số Hồn Giáo linh hồn của cường giả chi về sau, hắn lợi dụng những thứ kia chủ kỳ cường giả cùng ngũ giới linh hồn của cường giả bổ dưỡng nhục thân, mà bây giờ, hắn nhục thân đã có đột phá dấu hiệu ...

Đột phá!

. . ..

------oOo------

Chương 2535: Có Người Ở Truy Sát Nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong!

Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện, nhưng sau xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Lúc trước, hắn hấp thu nhưng là chủ kỳ cường giả linh hồn!

Hơn nữa, những linh hồn này đều không phải bình thường linh hồn, bởi vì Hồn Giáo cường giả chủ tu linh hồn, bọn họ linh hồn độ tinh thuần cùng cường hãn độ, căn bản không phải một dạng chủ kỳ cường giả linh hồn có thể so .

Có thể nói, Hồn Giáo một vị chủ kỳ cường giả linh hồn có thể bù đắp được trên(lên) ba cái một dạng chủ trải qua cường giả linh hồn!

Mới vừa rồi, hắn nhất cộng hấp thu bốn vị chủ kỳ cường giả, còn có bảy vị ngũ giới cường giả linh hồn!

Những linh hồn này đang bị hắn thôn phệ sau nhanh chóng bị hắn hấp thu!

Mà hắn đem những linh hồn này năng lượng toàn bộ dùng để tăng cường nhục thân!

Nhục thân đột phá, hắn cảnh giới mới có thể đề thăng!

Dương Diệp đang tu luyện, Cổ Kiếm Tông đã ở Kiếm Kinh cùng Cổ Nam trưởng lão xử lý hạ dần dần khôi phục bình tĩnh .

Kiếm Kinh đối với cái này chút sự tình vẫn tương đối am hiểu, hoặc có lẽ là, nàng là phi thường lưu ý Cổ Kiếm Tông, dù sao nơi này là nàng đã từng ra đời địa phương, hơn nữa, nàng mặc dù đối với phía trước cái kia đảm nhiệm Cổ Kiếm Tông tông chủ không có hảo cảm gì, thế nhưng, đối với Cổ Kiếm Tông đã từng những thứ kia sáng tạo ra nàng tiền bối, nàng vẫn là tâm tồn cảm kích .

Một câu nói, nàng đem nơi đây đương gia!

Mà nàng cũng có chút tư tâm, hy vọng Dương Diệp đem nơi đây đương gia, đương nhiên, trước đây cái hố Dương Diệp làm Cổ Kiếm Tông tông chủ, làm cho Dương Diệp rơi vào như vậy tình cảnh, nàng cũng là có chút áy náy .

Bất quá, Dương Diệp có đôi lời làm cho nàng những thứ này hổ thẹn đều tan thành mây khói!

Dương Diệp nói qua: Bằng hữu chính là dùng để cái hố!

Vừa nghĩ tới Dương Diệp nói qua những lời này, nàng nội tâm bên trong sẽ không có cái gì hổ thẹn không hổ thẹn ...

Nếu để cho Dương Diệp biết Kiếm Kinh suy nghĩ, hắn nhất định sẽ tức đến hộc máu!

Cổ Kiếm Tông sau sơn, sau sơn chi lên, có một tòa phòng trúc, trong nhà trúc, ở ba nữ nhân!

Minh Nữ, heo muội, Giới Nữ!

Ba nữ không yêu thích người nhiều ồn ào địa phương, nguyên nhân đây, Dương Diệp cho các nàng đơn độc tuyển một cái như vậy địa phương .

Phòng trúc trước, ba nữ ngồi ở trúc giai lên,

Minh Nữ nói chính mình một ít kỳ ngộ, bao quát gặp phải tên kia rương trúc lão giả, khi nàng nói xong về sau, nhìn về phía heo muội cùng Giới Nữ .

Giới Nữ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đang xông Vĩnh Hằng Chi Hà lúc, gặp một đầu đại yêu, nó muốn ăn ta, ta không cho nó ăn, nhưng sau liền đánh nhau ... Nhất về sau, ta không cẩn thận tiến nhập cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà đáy sông, gặp một nữ nhân, một cái tự xưng là Vĩnh Hằng Quốc Độ cái gì tông nữ nhân, nàng đã từng đối kháng Hoang Tộc thì bị Hoang Tộc tộc trưởng tiêu diệt ..."

Vừa nói, nàng lấy ra một bản quyển trục .

Quyển trục chi trên(lên) chẳng có cái gì cả viết!

"Đây là ?" Minh Nữ hỏi .

Giới Nữ nói: "Nàng cho ta vật này, đạo chi nguyên . Nói là các nàng tông môn vô thượng Bí Điển, ta xem một cái, cảm giác cũng không tệ lắm ."

"Sau đó thì sao ?" Heo muội hỏi .

Giới Nữ nói: "Ta liền tu luyện, nhưng sau đạt tới ngũ giới, nhưng sau ở nàng chỉ đạo xuống, ta giới lực đề thăng rất lớn."

Vừa nói, nàng xem hướng trước mặt cái kia quyển trục, "Ta tới Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngoại trừ đến giúp Dương Diệp bên ngoài, còn muốn làm một chuyện, đó chính là muốn đem bản này Bí Điển trả lại đến vị tiền bối kia tông môn bên trong . Nhưng là ta không biết cái kia tông môn ở đâu!"

"Cái gì tông môn ?" Heo muội lại hỏi .

Giới Nữ suy nghĩ kỹ một hồi, sau đó nói: "Hình như là gọi: Đạo Nguyên Tông ."

]

Heo muội khẽ gật đầu, "Không có chuyện gì, Dương Diệp bây giờ là Cổ Kiếm Tông tông chủ, đến thì làm cho hắn hỗ trợ tìm, khẳng định có thể tìm được!"

Giới Nữ gật đầu, nhưng sau nhìn về phía heo muội, "Ngươi đây? Ngươi so với trước đây cũng lợi hại rất nhiều đây!"

Heo muội khiêm tốn nói: "Nơi nào nơi nào, cũng liền bình thường thôi mà thôi!"

Lời tuy là nói như thế, thế nhưng nàng nụ cười trên mặt lại là vô cùng xán lạn!

Giới Nữ: "..."

Heo muội cười cười, sau đó nói: "Ta đây, kỳ ngộ không có gặp phải cái gì, chính là nỗ lực tu luyện, tuy là thiên phú của ta không có tiểu thập còn có Dương Diệp cái người điên kia tốt, thế nhưng, còn nói còn nghe được đi! Khổ tu phía dưới, vẫn có một chút tiểu thành liền, bất quá, so với Dương người điên vẫn là kém một ít, tên kia thực sự là biến thái a! Lúc đầu ta đều nghĩ xong, lần này gặp phải hắn, nhất định phải đánh hắn một trận, thế nhưng ai có thể nghĩ, tên kia đã biến thái đến loại trình độ này! Hơn nữa, còn tưởng là lên tông chủ!"

Nói đến đây, nàng có chút rẽ rẽ bất bình, "Trước đây ta không biết nghe ai nói hắn là một cái Thiên Sát Cô Tinh, trọn đời phiền phức không ngừng, đây hoàn toàn là vô nghĩa, hắn kỳ thực chính là thiên tuyển người, ngươi xem một chút hắn, hắn thực lực này tăng lên, chính là ăn gian cũng không có lợi hại như vậy a!"

Minh Nữ khẽ gật đầu, không nói gì .

Nàng cùng Dương Diệp biết xem như là sớm nhất một cái, theo huyền giả đại lục nhận biết . Một đường đến, Dương Diệp tuy là phiền phức không ngừng, thế nhưng, kỳ ngộ cũng không ngừng, đương nhiên, Dương Diệp cũng là một cái phi thường nỗ lực người!

Nỗ lực!

Dương Diệp là từ tầng dưới chót lên, hắn không có rất nhiều người khởi điểm cao, nguyên nhân đây, hắn rất tinh tường một điểm, đó chính là hắn cần so tài một chút người khác càng thêm nỗ lực mới được . Mà qua nhiều năm như vậy, hắn vẫn luôn rất nỗ lực .

Nỗ lực nghiêm túc người, coi như lẫn vào không phải tốt nhất, thế nhưng, cũng sẽ không quá kém đấy!

"Đại tỷ các nàng đâu ?" Giới Nữ đột nhiên hỏi .

Heo muội lắc đầu, "Ta biết, đại tỷ hình như là đi một cái gọi U Yên Giới địa phương, thế nhưng còn lại tỷ muội, ta không biết ."

"U Yên Giới ?" Giới Nữ nhíu mày, "Cái gì địa phương ?"

Heo muội liếc mắt, "Ngoại trừ Vĩnh Hằng Quốc Độ, còn có vạn giới, cái này vạn giới cũng không phải cái gì khoa trương thuyết pháp, nhiều như vậy giới, ta nơi nào mỗi cái đều biết . Phản chính, phản chính đại tỷ lợi hại như vậy, nàng sẽ không có nguy hiểm ."

Giới Nữ gật đầu, thần sắc nhẹ nhõm .

Đại tỷ rất lợi hại!

"Nhưng thật ra Dương Diệp người này ..."

Heo muội đột nhiên nói: "Người này làm cái này tông chủ, ta cảm giác hắn có thể sẽ có đại phiền toái, cái kia Hồn Giáo, ta cảm giác không đơn giản . Ai, bất kể . Trước lưu lại giúp hắn đi, đến thì như thực sự đánh không lại, liền mang theo hắn chạy trốn!"

Giới Nữ mỉm cười, "Cái chủ ý này không sai!"

Ba nữ kề bên ngồi, tùy thời thảo luận một cái Vĩnh Hằng chi giới, tùy thời thảo luận Dương Diệp, tùy thời thảo luận một cái Vĩnh Hằng Quốc Độ, dù cho bầu trời tối đen, ba nữ như trước ngồi ở kia trong, phảng phất có chuyện nói không hết!

Kiếm Kinh đang xử lý hết Cổ Kiếm Tông chuyện tình về sau, nàng đi tới Cổ Kiếm Tông diễn vũ tràng, ở trước mặt nàng, là Cổ Kiếm Tông mười vị đệ tử chân truyền, phải nói là mười một vị, cầm đầu Cổ Nghiệt!

Đối với Kiếm Kinh thân phận, Chúng Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng là nhiều ít có chút ít giải khai . Nguyên nhân đây, đối với Kiếm Kinh, Cổ Kiếm Tông mọi người đều là tôn kính vô cùng .

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Cổ Nghiệt đám người, sau đó nói: "Phía trước cùng Hồn Giáo một trận chiến, các ngươi có gì cảm tưởng ?"

Cổ Nghiệt trầm giọng nói: "Rất mạnh!"

Rất mạnh!

Có thể nói, như không phải Dương Diệp mở ra Cổ Kiếm Tông bảo khố, lấy ra Cổ Kiếm Tông những thứ kia Thần khí, bọn họ tuyệt đối không pháp cùng những người đó đối kháng!

Kỳ thực, những thứ kia chủ kỳ cường giả cũng không nên bọn họ tới đối kháng, dù sao những người đó nhưng là cao hơn bọn họ nhất giai, thế nhưng hết cách rồi, đại trưởng lão đám người trốn đi, chỉ có thể bọn họ lên .

Kiếm Kinh gật đầu, sau đó nói: "Ta đối với Cổ Kiếm Tông hết thảy kiếm kỹ, còn có các loại tâm pháp đều có hiểu biết, hiện tại, ta sẽ mỗi thiên giành thời gian xuất hiện chỉ đạo các ngươi, các ngươi có nghi vấn gì, hoặc không hiểu, đều có thể hỏi ta ."

Nghe vậy, trong lòng mọi người đại hỉ, Kiếm Kinh có thể nói là Cổ Kiếm Tông xưa nhất tồn tại! Nàng biết đến đồ đạc thật sự là quá nhiều...! Nếu có nàng chỉ đạo, bọn họ nhất định sẽ có rất lớn thu hoạch!

Kiếm Kinh ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, thần sắc có chút phức tạp .

Cổ Kiếm Tông có thể nói là ở mạnh mẽ kéo dài tánh mạng!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Phòng tu luyện, Dương Diệp chỗ ở gian kia phòng tu luyện đột nhiên run rẩy động! Đó là bởi vì hắn thân trên(lên) tản mát ra hơi thở duyên cớ vì thế!

Từng đạo khí tức giống như triều sóng lớn một dạng tự Dương Diệp trong cơ thể không ngừng chấn động mà ra!

Ở nơi này trong phòng tu luyện, hắn đã tĩnh tọa nửa tháng!

Trong vòng nửa tháng, hắn cũng không có làm gì, liền ngồi ở chỗ này tiêu hóa những thứ kia linh hồn năng lượng!

Ở đem những thứ kia linh hồn năng lượng triệt để hấp thu tiêu hóa về sau, hắn nhục thân bắt đầu xảy ra thuế biến ... Cứ như vậy, khoảng chừng lại qua nửa tháng, hắn nhục thân cuối cùng từ tam giới đạt tới tứ giới!

Tứ giới nhục thân!

Nhục thân đề thăng chi về sau, Dương Diệp cũng không có lập tức ly khai Hồng Mông Tháp, mà là không ở áp chế cảnh giới của mình, làm cho cảnh giới của mình đề thăng!

Trong lúc, hắn phục dụng sấp sỉ 50 miếng giới tinh, 50 miếng giai tinh thả ra giới lực đều bị hắn hấp thu, thêm trên(lên) hắn vốn chính là đang áp chế chính mình, bây giờ không ở áp chế, nguyên nhân đây, rất thuận lợi thì đạt đến tứ giới!

Nhục thân tứ giới, cảnh giới tứ giới!

Ngoại trừ này bên ngoài, Dương Diệp còn phát hiện một điểm, đó chính là hắn bây giờ linh hồn cùng lúc trước linh hồn dĩ nhiên có chút không giống!

Chuẩn xác mà nói là hắn bây giờ linh hồn so trước đó muốn càng thêm cường đại!

Cái này không đơn thuần là cảnh giới tăng lên duyên cớ vì thế, thôn phệ những thứ kia linh hồn cũng có tác dụng rất lớn!

Phải biết, Hồn Giáo đề thăng chi pháp chính là thôn phệ linh hồn của con người, càng cường đại linh hồn hiệu quả càng tốt!

Mà lúc trước hắn cắn nuốt nhiều như vậy chủ kỳ cùng ngũ giới cường giả linh hồn, những linh hồn này năng lượng tuy là đều bị hắn cầm đi cường hóa nhục thân, thế nhưng hắn tự thân linh hồn cũng là có rất nhiều chỗ tốt .

Nói tóm lại, một lần này thu hoạch rất đại!

Mà hắn chân chính mục tiêu là ngũ giới!

Ngũ giới!

Ngũ giới là một nấc thang, cái này khảm vượt qua chi về sau, hắn có thể đủ đạt được chủ kỳ, mà chủ kỳ, ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ mới thật sự toán lời nói có trọng lượng!

Bất quá bây giờ, những thứ này đều không gấp được, cần từng bước một tới!

Ở nơi này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Kiếm Kinh nói: "Có người muốn gặp ngươi, nói là tới tự chiến giới hội giao dịch ngầm!"

Hội giao dịch ngầm!

Dương Diệp nhíu mày, rất nhanh, hắn ly khai Hồng Mông Tháp, ở Cổ Kiếm Tông đại điện bên trong, hắn gặp được một gã hắc y nhân!

Hắc y nhân hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, sau đó nói: "Diệp tông chủ, ngươi để cho chúng ta tìm người, chúng ta lần nữa tìm được một vị, chẳng qua hắn hiện tại gặp phải phiền toái, chúng ta chủ thượng để cho ta tới hỏi ý kiến của ngươi ."

Phiền phức!

Dương Diệp chau mày lên, "Phiền toái gì ?"

Hắc y nhân nói: "Có người ở truy sát nàng!"

. . ..

------oOo------

Chương 2536: Hoặc Là Ta Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Truy sát!

Dương Diệp chân mày sâu đậm nhíu lại, "Ở bực nào chỗ ?"

"Đông giới!" Hắc y nhân đạo.

Đông giới!

Dương Diệp đi tới hắc y nhân trước mặt, "Cho ta xác thực địa chỉ!"

Hắc y nhân bấm tay một điểm, một cái bạch quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Rất nhanh, Dương Diệp trực tiếp rời đi Cổ Kiếm Tông .

Cổ Kiếm Tông bên ngoài, đám mây chi lên, Minh Nữ cùng heo muội còn có Giới Nữ xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Heo muội đang muốn nói, Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Cổ Kiếm Tông cần các ngươi, nàng bên kia ta tự mình đi, ta hướng các ngươi cam đoan, nhất định đem nàng hoàn hảo mang về, có được hay không ?"

Minh Nữ ba nữ nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, heo muội gật đầu, "Mang nàng trở về!"

Dương Diệp gật đầu, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Chứng kiến Dương Diệp biến mất ở cuối chân trời, ba nữ thật lâu chưa rời đi!

...

Nhất chỗ dãy núi, một gian đen nhánh đại điện bên trong, một gã hắc bào nhân quỳ một chân cái kia Hồn Giáo Giáo tôn trước mặt .

"Xác định hắn ly khai Cổ Kiếm Tông ?" Hồn Giáo Giáo tôn hỏi .

Hắc bào nhân gật đầu, "Đã xác định, hơn nữa, chắc là đi trước đông giới!"

Hồn Giáo Giáo tôn khẽ gật đầu, "Đi xuống đi!"

Hắc bào nhân xoay người rời đi .

Hồn Giáo Giáo tôn trầm mặc hồi lâu, sau đó tay chỉ nhẹ nhàng gõ một cái bên cạnh bàn gỗ .

Rất nhanh, tại đây trước mặt xuất hiện hai luồng đen nhánh sắc khí thể .

Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Không thể khinh thường ."

Hai luồng khí thể không có trả lời, trực tiếp biến mất .

Hồn Giáo Giáo tôn ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, đạm thanh nói: "Đã là chính mình muốn chết, thì nên trách không được người khác!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài hư không tiêu thất ở tại đại điện bên trong!

Đông giới .

Ở nhất chỗ cổ thành bên trong, một nữ tử ôm nhất chỉ tiểu hồ ly ngồi ở trong một cái góc, con kia Hồ Ly chân lên, có một đạo phi thường sâu vết kiếm, đang nhỏ máu .

Mà cô gái kia thân lên, cũng là có mấy đạo vết kiếm, tiên huyết chính tràn đầy!

Ở nữ tử không xa chỗ, đứng nhất danh người đàn ông trung niên, trong tay nam tử cầm một thanh trường kiếm!

Chủ kỳ!

Mà ở nam tử thân về sau, còn có ba gã lão giả!

Cái này ba gã lão giả khí tức đều cực kỳ không yếu, đều là ngũ giới cường giả!

Trung niên kiếm tu nhìn xa chỗ cái kia ôm hồ ly nữ tử, nhãn trung mang theo một tia ngưng trọng cùng kiêng kỵ, "Các hạ đến tột cùng là người phương nào!"

Nữ tử không nói gì, chỉ là thận trọng dùng một tấm bạch sắc khăn lụa cho cái kia Hồ Ly chà lau vết thương .

Trung niên kiếm tu chân mày cau lại, "Các hạ, ngươi tới đến ta Lục gia địa bàn, không chỉ có không chào hỏi một tiếng, còn giết ta Lục gia một vị thiếu gia, cái này có điểm không thể nào nói nổi chứ ?"

Nữ tử nhìn thoáng qua trung niên kiếm tu, "Hắn đáng chết, cho nên giết ."

Trung niên kiếm tu hai mắt híp lại, con ngươi bên trong, vẻ lạnh như băng chợt lóe lên, "Ta cảm thấy các hạ cũng nên chết, cho nên, xin lỗi ."

Thanh âm rơi xuống, trung niên kiếm tu trường kiếm trong tay đột nhiên tuột tay mà ra, sau một khắc, một cái hình cung kiếm khí đi thẳng tới nữ tử trước mặt .

Nữ tử đem Hồ Ly bỏ vào thân về sau, nàng tay phải khẽ nâng lên, sau một khắc, cái kia sợi kiếm quang dĩ nhiên trực tiếp cứ như vậy bắt đầu tiêu tán yên diệt!

]

Không chỉ có như đây, cái kia trung niên kiếm tu kiếm trong tay cũng chợt bắt đầu dần dần yên diệt!

Trung niên kiếm tu đôi mắt bên trong, một cái âm lãnh chợt lóe lên, sau một khắc, một cường đại kiếm ý từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra, chuyển chớp mắt, ngàn vạn kiếm quang giống như bạo vũ một dạng hướng nàng kia bắn nhanh đi .

Nữ tử lạnh lùng nhìn cái kia ngàn vạn kiếm quang bắn nhanh mà đến, nàng diện vô biểu tình, ở những thứ kia kiếm quang đi tới đỉnh đầu nàng cái kia nhất chớp mắt, nàng đột nhiên mở miệng, "Diệt!"

Thanh âm rơi xuống, vào giờ khắc này, tất cả dường như đều cấm chỉ!

Ở cái kia trung niên kiếm tu ba người ánh mắt khiếp sợ bên trong, những thứ kia kiếm quang dĩ nhiên tầng tầng yên diệt, không chỉ có kiếm quang, liền nữ tử không gian chung quanh đều vào giờ khắc này bắt đầu yên diệt, phảng phất vạn vật điêu linh!

Trung niên kiếm tu nhãn trung, ngưng trọng biến thành kiêng kỵ, thế nhưng rất nhanh, lại biến thành sâm lãnh sát ý!

Đột nhiên, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, mấy đạo kiếm quang chuyển lấy một cái quỷ dị góc độ hướng nữ tử chém tới .

Nữ tử cái kia cường đại năng lực tuy là làm cho trung niên kiếm tu kiêng kỵ, thế nhưng, nơi này là Lục gia địa bàn!

Ở trung niên kiếm tu xuất thủ một khắc kia, sau lưng cái kia hai gã lão giả cũng dồn dập xuất thủ, không chỉ có như đây, còn có một gã chủ kỳ lão giả cũng đã gia nhập chiến trường .

Tên này chủ kỳ cường giả tự nhiên cũng là Lục gia cường giả!

Hai gã chủ kỳ cường giả, thêm trên(lên) hai gã ngũ giới cường giả, trong nháy mắt liền đem nữ tử áp chế gắt gao .

Mà nữ tử quỷ dị kia năng lực tuy là cường đại, thế nhưng, song quyền nan địch tứ thủ .

Xuy!

Đột nhiên, cái kia trung niên kiếm tu tay phải cùng trong tay kiếm đột nhiên hóa thành một đống bụi bặm, trung niên kiếm tu trong lòng kinh hãi, hướng sau liên tục chợt lui, mà đang ở cái này nhất chớp mắt, tên kia chủ kỳ cường giả một chưởng vỗ ở tại nữ tử sau lưng, cường đại lực lượng trong nháy mắt đem nữ tử chấn động bay ra ngoài .

Nữ tử diện vô biểu tình, gắt gao ôm trong ngực Hồ Ly!

Cuối cùng .

Ầm!

Nữ tử trực tiếp đụng vào thành tường kia chi lên, một cái đụng này, ở thành tường kia đụng lên ra một cái to lớn lỗ thủng .

Tường thành bên ngoài, nữ tử rơi trên mặt đất lên, khóe miệng hắn tiên huyết không ngừng tràn ra, bất quá, nàng trong ngực Hồ Ly cũng là không có chịu đến tổn thương gì, cái kia Hồ Ly lo lắng nhìn nữ tử, nhãn trung nước mắt không ngừng tràn ra .

Nữ tử hướng về phía cái kia Hồ Ly mỉm cười, chỉ là nụ cười này hơi có chút thê thảm, nàng nhẹ nhàng sờ sờ hồ ly đầu nhỏ, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, lúc này, cái kia trung niên kiếm tu mấy người chính hướng nàng đi tới, không chỉ có như đây, ở cái kia mấy người bên trong, lại nhiều thêm một vị chủ kỳ cường giả!

Hiển nhiên, việc này đã kinh động Lục gia cao tầng!

Trung niên kiếm tu lạnh lùng nhìn nữ tử cùng Hồ Ly, "Còn tuổi nhỏ đạt được loại trình độ này, tuyệt không phải người bình thường, ngươi là người nào thế gia!"

Nữ tử không nói gì .

Trung niên kiếm tu đang muốn nói, bên người hắn cái kia vị chủ kỳ lão giả đột nhiên nói: "Không nên muốn nói gì, nàng giết ta người Lục gia, đáng chết . Còn nàng sau lưng thế lực, hừ, ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta Lục gia tuy là không phải Đệ Nhất Thế Gia, thế nhưng, chúng ta Lục gia sợ qua người nào ?"

Trung niên kiếm tu khẽ gật đầu, tâm niệm vừa động, hắn trong tay trái cái kia thanh kiếm phi thẳng đến nữ tử cùng Hồ Ly bắn nhanh đi .

Nữ tử lạnh lùng nhìn cái kia chuôi bay tới phi kiếm, nàng cũng không có thúc thủ chịu trói, nàng đang muốn xuất thủ, nhưng mà cái này lúc, lưỡng đạo cường đại chủ kỳ khí tức giống như hai tòa như núi lớn trực tiếp đặt ở nàng thân lên.

Cái này hai cổ khí tức làm cho nàng động tác trong nháy mắt chậm chậm lại, mà như vậy cái chậm chạp, cái kia chuôi phi kiếm tự trước ngực nàng xuyên qua!

Xuy!

Tiên huyết bắn tung toé mà ra!

Nữ tử thân thể cương cứng!

Mà cái kia chuôi phi kiếm ở xuyên qua nữ tử thân thể chi về sau, lại một cái đi vòng vèo, hướng nữ tử đầu Phi Trảm mà đến!

Hiển nhiên, đây là muốn Tuyệt Sát Nữ tử!

Đang ở cái kia chuôi phi kiếm cách nữ tử đầu chỉ có nửa tấc lúc, cái kia phi kiếm đột nhiên ngừng lại, làm như bị cái gì cản trở!

Nhìn thấy một màn này, cái kia trung niên kiếm tu đám người chân mày cau lại .

Rất nhanh, trung niên kiếm tu phát hiện . Ngăn cản hắn phi kiếm, là một thanh kiếm!

Một thanh trong suốt kiếm!

Trung niên kiếm tu bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nơi ấy, một luồng kiếm quang chợt lóe lên, rất nhanh, một gã nam tử áo xanh xuất hiện ở trước mặt mọi người .

Trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua nam tử áo xanh, "Tới người giúp đỡ rồi không ?"

Dương Diệp không nói gì, hắn đi tới nàng kia trước mặt, nữ tử còn chưa triệt để tắt thở, chẳng qua đã hấp hối .

Chứng kiến Dương Diệp, nữ tử hung hăng trợn mắt nhìn liếc mắt Dương Diệp, "Vì, tại sao tới, đến như vậy, như thế muộn!"

Vừa nói, trong miệng nàng lại tràn ra một tiên huyết .

Dương Diệp đang muốn nói, nữ tử đột nhiên đem trong ngực Hồ Ly đưa tới trước mặt hắn, "Bang, giúp ta chiếu cố nó!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hồ Ly, sau đó nói: "Ta xem một cái, ngươi còn chưa chết . Cho nên, ngươi chính là chính mình chiếu cố đi!"

Cô gái trước mắt này, không là người khác, chính là cái kia Yên Nữ!

Đối với cái này Yên Nữ, hắn chính là khắc sâu ấn tượng rất, năm đó chính là nàng đuổi giết hắn nhiều cái vực!

Dương Diệp không nói thêm gì, sẽ đem Yên Nữ đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, bất quá, Yên Nữ cũng là cự tuyệt!

" Hử ?" Dương Diệp không hiểu nhìn Yên Nữ .

Yên Nữ quay đầu nhìn thoáng qua cái kia trung niên kiếm tu đám người, "Hắn, bọn họ đả thương A Ly, ngươi không biểu hiện một chút không ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước ngực còn đang chảy máu Yên Nữ, không biết vì sao, giờ khắc này, hắn cảm giác lòng của mình không rõ xúc động một cái . Hắn mỉm cười, "Đi vào trước chữa thương được không ? Chuyện kế tiếp tình, ta tới xử lý!"

Yên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp đem Yên Nữ cùng A Ly đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, Yên Nữ cùng A Ly tổn thương tức thì chiếm được khôi phục nhanh chóng .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn về phía cái kia trung niên kiếm tu, trung niên kiếm tu quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy ngươi có thể mang theo nàng rời đi nơi này ?"

Dương Diệp chậm rãi hướng trung niên kiếm tu đám người đi tới, "Nàng là bằng hữu ta!"

"Sau đó thì sao ?"

Trung niên kiếm tu cười nói: "Ngươi là muốn nói, chúng ta phải bỏ ra thê thảm, đúng không ?"

Dương Diệp nhìn thẳng trung niên kiếm tu, "Ta không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, thế nhưng, ta không muốn biết . Ta chỉ biết, các ngươi muốn giết nàng, nhưng lại kém chút giết nàng ."

Trung niên kiếm tu cười cười, "Ta không muốn cùng ngươi nhiều lời . Nay thiên, hai người các ngươi đều đi không nổi!"

Thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay hắn đột nhiên Phi Trảm mà ra .

Nhưng mà rất nhanh, cái kia chuôi phi kiếm trực tiếp bị một thanh phi kiếm chém bay!

Nhìn thấy một màn này, trung niên kiếm tu con ngươi hơi co lại, "Ngươi ..."

Mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Kiếm Vực!

Theo Kiếm Vực xuất hiện, lưỡng đạo phi kiếm ở Kiếm Vực bên trong chợt lóe lên!

Nhanh đến mức cực hạn!

Cái kia trung niên kiếm tu còn chưa phản ứng kịp, hai thanh phi kiếm chính là từ hắn cái cổ chỗ chợt lóe lên!

Xuy!

Trung niên kiếm tu đầu trong nháy mắt ném bay ra ngoài!

Bất quá, bên ngoài vẫn chưa thần hồn câu diệt, bởi vì tại đây nhục thân biến mất một khắc kia, linh hồn hắn chui ra khỏi nhục thân!

"Ngươi, ngươi là Dương Diệp!" Trung niên kiếm tu kinh hãi nhìn Dương Diệp, giờ khắc này, hắn nhận ra Dương Diệp thân phận!

Giữa sân mấy tên khác Lục gia cường giả trong lòng cũng là kinh hãi, kinh ngạc nhìn Dương Diệp!

Ở nơi này lúc, một gã bạch phát lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Bạch phát lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đây là Lục gia, không phải Cổ Kiếm Tông!"

Dương Diệp đi hướng bạch phát lão giả, "Lão tử mặc kệ, động ta người, chính là đụng đến ta Dương Diệp, đụng đến ta Dương Diệp, chỉ có hai cái kết quả, hoặc là ta chết, hoặc là ngươi chết!"

. . ..

------oOo------

Chương 2537: Tạm Thời Không Cần Tiêu Thất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp kiếm trong tay đã ra khỏi vỏ!

Mà cái kia bạch phát lão giả cũng vào giờ khắc này đột nhiên ra quyền!

Chính là một quyền!

Một quyền này khinh phiêu phiêu, không có bất kỳ khí thế, giống như là ông già bình thường ra một quyền .

Nhưng mà, khi này một quyền đánh vào Dương Diệp trong tay cái kia kiếm trên(lên) lúc.

Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng là thay đổi!

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mười trượng trở lại khoảng cách!

Ở Dương Diệp tru lên, có một đạo rõ ràng quyền ấn!

Chẳng qua cái này quyền ấn chỉ dừng lại khoảng khắc chính là biến mất .

Bạch phát lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp kiếm trong tay, "Tru!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua chính mình tê dại cánh tay, giờ khắc này, trong mắt hắn nhiều hơn một sợi ngưng trọng . Trước mắt cái này lão giả vừa rồi một quyền kia, rất mạnh!

Đối phương lực lượng đều hội tụ ở quyền trung, ở va chạm vào hắn kiếm thì mới bộc phát ra, mà trong nháy mắt đó bạo nổ phát, giống như là một tòa vạn năm hỏa sơn bạo nổ phát một dạng, đủ để hủy thiên diệt địa!

Không đơn giản!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia bạch phát lão giả, bạch phát lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Diệp tông chủ, lão phu lần nữa cường điệu nhất lần, nơi này là Lục gia, không phải Cổ Kiếm Tông, mong rằng Diệp tông chủ tự trọng!"

"Lục gia ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua giữa sân, nhưng sau cười cười, thế nhưng rất nhanh, hắn cái nụ cười này lạnh xuống, chuyển chớp mắt, hắn Kiếm Vực lần nữa trùm lên giữa sân!

Cái kia bạch phát lão giả hai mắt híp lại, tay phải nắm chặc thành quyền, mà lúc, Dương Diệp hai tay cầm kiếm đã tới trước mặt hắn, nhưng sau một kiếm phách hạ!

Mười hai kiếm Kiếm Vực!

Nhục thân cùng cảnh giới còn muốn linh hồn đề thăng, làm cho hắn đã có thể điệp gia mười hai đạo Kiếm Vực, làm nhất sau một kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, bạch phát lão giả quyền cũng ra!

Ầm!

Quyền ra, kiếm rơi .

Kiếm Vực đột nhiên tiêu thất!

Mà cái kia bạch phát lão giả cả người trực tiếp bị đánh bay đến rồi trăm trượng có hơn!

Làm bạch phát lão giả dừng hạ kia vậy cái kia nhất chớp mắt, hắn khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi, bởi vì không xa chỗ cái kia trung niên kiếm tu linh hồn đã hóa thành vô số mảnh vụn linh hồn!

Ngay mới vừa rồi, Dương Diệp ở một kiếm đẩy lui lão giả cái kia nhất chớp mắt, bên hông hắn Kiếm Hồ hai thanh phi kiếm cũng Phi Trảm mà ra, bất quá, cái này hai thanh phi kiếm đối tượng không phải bạch phát lão giả, mà là cách đó không xa cái kia trung niên kiếm tu!

Cái kia trung niên kiếm tu cũng không nghĩ tới Dương Diệp đang đối mặt chính mình một vị lão tổ thì lại vẫn dám phân tâm ra tay với hắn, chính là cái này không nghĩ tới, làm cho hắn không phòng bị chút nào đã bị Dương Diệp phi kiếm chém giết!

Ở Kiếm Vực bên trong, Dương Diệp phi kiếm nhanh đến coi như là chủ kỳ cường giả đều khó ngăn cản! Huống chi là cũng không có gì phòng bị chủ kỳ cường giả! Hơn nữa, cái này trung niên kiếm tu chỉ còn hồn thể, thực lực càng là không bằng chính mình tột cùng phân nửa .

Trung niên kiếm tu hồn thể bị Dương Diệp chém giết chi về sau, Dương Diệp trực tiếp cắn nuốt cái kia trung niên kiếm tu linh hồn!

Mà Dương Diệp đối diện, cái kia bạch phát lão giả thần sắc không gì sánh được khó coi, cái này Dương Diệp ở trước mặt hắn chém giết Lục gia cường giả, đồng thời còn thôn phệ Lục gia cường giả linh hồn, đây là đang đánh Lục gia khuôn mặt a!

Bạch phát lão giả không có ở muốn cái khác cái gì, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước này rơi xuống, Dương Diệp đất đai dưới chân đột nhiên nổ bể ra đến, một cường đại lực lượng tự dưới nền đất phóng lên cao, thẳng oanh Dương Diệp!

Dương Diệp không dám khinh thường, thân hình run lên, bay lên trời, nhưng sau một kiếm cắm hạ!

Xuy!

Cái này một kiếm rơi xuống, giữa sân tức thì vang lên một đạo chói tai tê liệt tiếng!

Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa cái kia bạch phát lão giả đột nhiên một cái bước xa, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

]

Cái này đấm ra một quyền, Dương Diệp chỗ ở mảnh không gian kia trong nháy mắt hóa thành đen kịt một màu!

Mà Dương Diệp bản thân tắc thì là trong nháy mắt bay ngược ra mấy trăm trượng!

Như không phải hắn nhục thân còn có thể miễn cưỡng, đồng thời sở hữu kiếm ý hộ thể, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn khả năng liền cùng mảnh không gian kia cùng nhau hóa thành hư vô!

Lão giả vẫn chưa dừng tay, hắn lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, mà đang ở cái này lúc, hai thanh phi kiếm đột nhiên Phi Trảm mà đến!

Lão giả lạnh rên một tiếng, giơ bàn tay lên nhưng sau nhẹ nhàng đè một cái, cái này đè một cái, trước mặt hắn không gian giống như bạo phong một dạng tịch quyển mà ra .

Rầm rầm!

Dương Diệp hai thanh phi kiếm trong nháy mắt bị đánh bay ngược mà quay về!

Cái này lúc, lão giả đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhưng sau một chưởng hướng Dương Diệp vị trí vỗ xuống phía dưới!

Thuần túy lực lượng!

Dương Diệp không có thi triển Kiếm Vực, bởi vì như dùng Kiếm Vực, Kiếm Vực căn bản không chịu nổi này cổ lực lượng, vừa rồi hắn Kiếm Vực thiếu chút nữa bị cái này lão giả một quyền cho nổ nát!

Cái này lão giả căn bản không phải một dạng chủ kỳ cường giả!

Dương Diệp vẫn chưa lùi bước, ở lão giả ra quyền rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, cả người hắn đột nhiên run lên, chuyển chớp mắt, hai cái Dương Diệp xuất hiện ở lão giả trước mặt!

Phân thân!

Thần phân thân!

Đây là hắn ở Hoang Tộc lấy được cường đại bí pháp, cỗ này phân thân nhưng là sở hữu hắn chín thành chiến lực!

Lưỡng đạo kiếm quang bút thẳng mà rơi!

Rầm rầm!

Cái này hai kiếm, ngạnh sinh sinh chặn cái kia lão giả một quyền khinh khủng, thế nhưng Dương Diệp cùng phân thân của hắn cũng là lần nữa hướng lui về sau đủ đủ chừng trăm trượng khoảng cách!

Mà cái kia lão giả chẳng qua lui mười trượng trở lại mà thôi!

Thế nhưng, khi hắn mới vừa dừng lại, lại là hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà đến!

Lúc này đây, cái này hai thanh phi kiếm tốc độ so trước đó nhanh nhiều lắm! Không chỉ có nhanh nhiều lắm, lực lượng cũng muốn so trước đó mạnh mẽ nhiều lắm!

Ngay lập tức bí pháp!

Lúc này đây, Dương Diệp liền ngay lập tức bí pháp đều thi triển ra!

Phi kiếm sắp tới hắn mình bây giờ có khả năng đạt tới cực hạn!

Nhưng mà, cái kia lão giả cũng là như trước bắt được cái này hai thanh phi kiếm quỹ tích, hai tay hắn một tấm, nhưng sau một trảo, trực tiếp đem cái kia hai thanh phi kiếm bắt lại, thế nhưng, hắn đánh giá thấp phi kiếm bên trong ẩn chứa cường đại kiếm ý cùng lực lượng, hơn nữa, cái này hai thanh phi kiếm là Thần khí!

Mới vừa tiếp được phi kiếm, lão giả chính là lập tức buông tay, nhưng sau cả người hướng bay về sau mười mấy trượng .

Thế nhưng, hắn mới vừa dừng lại một cái, trước ngực hắn đột nhiên nứt ra, nguyên lai, là một thanh kiếm vô hình chém tới!

Kiếm vào tấc hơn, lão giả một tay chính là bắt được cái kia chuôi vạn minh!

Hắn còn chưa đem bạt kiếm ra, Dương Diệp cũng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, Dương Diệp hai tay cầm kiếm hướng hạ chợt chính là vừa bổ!

Giờ khắc này, Dương Diệp thân thể là hư ảo!

Kiếm Vực!

Mười hai kiếm trong nháy mắt chém liên tục mà hạ!

Trong nháy mắt đó bộc phát ra uy lực trực tiếp làm cho thành bên ngoài nghìn dặm bên trong không gian trong nháy mắt trở thành một mảnh hư vô!

Mà cái kia bạch phát lão giả cũng trong nháy mắt này bị chém bay ra ngoài, cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi thành trung, không chỉ có như đây, lão giả một cánh tay càng là xuất hiện vô số vết rạn, tiên huyết bắn tung toé!

Thành bên ngoài, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, tại hắn quanh thân, tản ra sắc bén vô cùng cường đại kiếm ý!

Mà ở đối diện hắn, thành trung, tên kia lão giả tuy là bị hắn chém rách cánh tay, thế nhưng, hiển nhiên vấn đề không phải rất lớn, lão giả thân trên(lên) tản mát ra cường đại khí tức càng đem mấy ngàn dặm không gian chấn không ngừng phập phồng!

Lão giả nhìn thoáng qua cánh tay của mình, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, hắn bật cười một tiếng, "Quả thật là Trường Giang sóng sau đè sóng trước a! Không hổ là ta Đại Thiên vũ trụ tuổi trẻ nhất đại đệ nhất nhân, tự cấp ngươi một chút thời gian, sợ là chúng ta những thứ này lão gia hỏa đều không phải là đối thủ của ngươi ."

Vừa nói, hai tay chậm rãi chặt nắm lại!

Kinh hãi!

Lúc này lão giả trong lòng là không gì sánh được kinh hãi, bởi vì Dương Diệp thật sự là quá trẻ! Như này tuổi trẻ liền sở hữu chiến lực như vậy! Cái này có điểm giống trong truyền thuyết cái kia loại không chịu cảnh giới hạn chế thiên tài a!

Trên đời có một loại thiên tài, bọn họ không chịu cảnh giới hạn chế!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong tay hắn, tru rung động kịch liệt lấy!

Đại chiến vừa chạm vào tức thì phát!

Chẳng qua ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, xa chỗ cái kia bạch phát lão giả chân mày đột nhiên nhíu lại, chuyển chớp mắt, hắn khí tức trên người tán đi, lại qua khoảng khắc, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau mang theo Lục gia mọi người xoay người rời đi!

Đột nhiên!

Đi rất đột nhiên!

Dương Diệp nhìn thoáng qua tòa thành kia, cái này Lục gia lại không đánh ?

Không có suy nghĩ nhiều, hắn xoay người biến mất ở cuối chân trời!

Muốn đánh, hắn phụng bồi, không đánh, vậy cũng tốt, phản chính hắn hiện tại chủ yếu địch nhân là Hồn Giáo!

Ở Dương Diệp rời đi chi về sau, thành trung, nào đó chỗ, phía trước tên kia Lục gia bạch phát lão giả xem cùng với chính mình trước mặt cách đó không xa một tòa đại điện, "Vì sao ?"

Đại điện bên trong, một giọng nói truyền đến, "Hắn không đơn giản!"

Bạch phát lão giả trầm giọng nói: "Hắn vị bằng hữu kia giết ta người Lục gia, mà hắn lại chém giết Lục Tu!"

Sau một lúc lâu, cái kia đại điện bên trong một giọng nói truyền đến, "Ta Lục gia hiện tại nếu như giết hắn đi, chẳng khác nào là đem Cổ Kiếm Tông kiếm theo Hồn Giáo thân trên(lên) chuyển dời đến chúng ta Lục gia thân đi lên, cái kia lúc, Hồn Giáo sẽ tọa sơn quan hổ đấu . Tuy là hôm nay Cổ Kiếm Tông đã không bằng trước đây, thế nhưng, bọn họ cũng không có rất yếu, tương phản, theo bọn họ có thể đẩy lùi Hồn Giáo việc này đến xem, bọn họ không chỉ có không yếu, ngược lại còn rất mạnh . Việc này, ta Lục gia trước không dính vào, làm cho bọn họ cùng Hồn Giáo liều cái lưỡng bại câu thương, chúng ta theo trung chiếm tiện nghi là tốt rồi . Còn cái kia Dương Diệp, không sao cả, đến lúc đó có hắn con đường cuối cùng thời điểm!"

Bạch phát lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Người Lục gia bị người đang môn trước giết chết, gia chủ ngươi vẫn còn phải cân nhắc cái này, suy nghĩ cái kia nói thật, ta tuy là muốn giết cái kia Dương Diệp, thế nhưng, đối với hắn, còn muốn hắn làm những chuyện như vậy tình, ta là đánh tâm lý bội phục . Hắn là nhất cái thanh niên nhân, là một cái có tâm huyết thanh niên nhân, nếu như ta Lục gia có như thế nhất cái thanh niên nhân tồn tại, coi như ta Lục gia ngày sau không có trở thành hàng vạn hàng nghìn thế giới Đệ Nhất Thế Gia, thế nhưng chí ít sẽ không biệt khuất, không sẽ sống uất ức!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Tộc trưởng ?

Lão giả tự nhiên là không sợ, bởi vì cho dù là Lục gia tộc trưởng, cũng muốn tôn xưng hắn trọn đời tộc thúc .

Cái này lão giả chính là năm đó danh chấn vĩnh hằng đại lục Lục Vô Úy!

Ở năm đó, tên này có thể nói là nổi tiếng đấy!

Đại điện bên trong, một đạo tiếng thở dài vang lên .

Dương Diệp lúc này đây như này làm nhục Lục gia mặt mũi, làm Lục gia gia chủ, hắn làm sao không muốn chém giết Dương Diệp, lấy chấn động Lục gia uy danh ?

Thế nhưng

Ở đại điện bên trong, Lục gia gia chủ Lục Ngôn Danh ngồi ở chủ vị, tại hắn phía dưới không xa chỗ, đứng một gã kiều tiểu nữ tử .

Kiều tiểu nữ tử hình thể hư hư thực thực, nhìn kỹ phía dưới, sẽ phát hiện, đây chỉ là một sợi phân thân!

Nhưng mà, chính là chỗ này một luồng phân thân, làm cho Lục gia cái này vị gia chủ như lâm đại địch, đề phòng không gì sánh được!

Mà phía trước cái kia Lục Vô Úy, cũng không có phát hiện tên này kiều tiểu cô nương!

Lục Ngôn Danh nhìn kiều tiểu cô nương, không nói gì!

Kiều tiểu cô nương xoay người, "Lục gia, tạm thời có thể không cần tiêu thất!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ

Cvt: Đây mới là Tú tỷ nhé

------oOo------

Chương 2538: Chạy ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ly khai Lục gia chi về sau, cũng không có lập tức trở về Cổ Kiếm Tông, mà là tìm một cái địa phương bắt đầu chữa thương .

Vừa rồi trận chiến kia, cùng lão giả giao thủ lúc, hắn chính là bị nghiêm trọng thương, đặc biệt hắn còn thi triển bí pháp . Hắn hiện tại, cần một chút thời gian khôi phục thân thể, để cho mình đạt được trạng thái tột cùng .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp đi tới Yên Nữ trước mặt, lúc này, Yên Nữ ở Hồng Mông Tử Khí trợ giúp xuống, vết thương trên người đã được rồi bảy tám phần, cái kia hồ ly tổn thương cũng là khỏi hẳn .

Nhìn thấy Yên Nữ cùng Hồ Ly không có chuyện, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi .

Không có việc gì là tốt rồi!

Nếu như có chuyện, đừng nói hướng Minh Nữ các nàng giao cho, liền là chính bản thân hắn đều không pháp cho mình giao cho!

Chứng kiến Dương Diệp đến, Yên Nữ nói: "Không phải ta gây họa, ta đến rồi cái kia thành, hướng người hỏi thăm tung tích của ngươi, cái này lúc, một tên đi tới trước mặt của ta, hắn nói năng lỗ mãng "

Dương Diệp lắc đầu cười nói: "Không cần giải thích ."

Yên Nữ nhìn Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Chỉ cần ngươi không có việc gì thì tốt rồi!"

Yên Nữ khẽ gật đầu, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp cùng Yên Nữ tán gẫu một hồi về sau, hắn chính là về tới phòng tu luyện của mình, nhưng sau bắt đầu chữa thương .

Vừa rồi một trận chiến, hắn toàn thân đều là tổn thương a!

Không chỉ có nhục thân, linh hồn trên(lên) cũng là được trọng thương, bởi vì hắn thi triển lưỡng chủng bí pháp .

Đi qua một trận chiến này, Dương Diệp thu hoạch vẫn là rất nhiều .

Những thứ này cổ xưa thế gia, cường giả thật rất nhiều a!

Mà Hồn Giáo không kém những thứ này thế gia, điều này đại biểu, Hồn Giáo khẳng định có so trước đó cái kia Lục gia lão giả còn mạnh hơn cường giả, thậm chí mạnh hơn đều có!

Mà Cổ Kiếm Tông, trước mắt mới chỉ, là hắn tối cường!

Một khi hắn ngược lại xuống, Cổ Kiếm Tông sợ là sẽ phải bị người dễ như trở bàn tay vậy tiêu diệt!

Không dễ chơi a!

Lắc đầu, Dương Diệp không ở suy nghĩ những thứ này vấn đề, chuyên tâm chữa thương, một canh giờ về sau, ở Hồng Mông Tử Khí trợ giúp xuống, vết thương trên người hắn đã khỏi hẳn .

Chữa trị xong về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau hướng phía chân trời bỏ chạy!

Lúc này đây hắn rất đê điều, lợi dụng Kiếm Vực ẩn nấp hơi thở của mình .

Mịt mờ cuối chân trời, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, ở đám mây bên trong xuyên toa mà qua .

Tại hắn vừa ly khai đông giới một khắc kia, bất ngờ xảy ra chuyện, ở hắn không gian bốn phía đột nhiên hư ảo .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, bên hông hắn, Kiếm Hồ khẽ run lên, ngay sau đó, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra, cái này hai thanh phi kiếm ở trong sân tung hoành Phi Trảm!

Nhưng mà, cái này hai thanh cường đại phi kiếm cũng là không biết bị cái gì cường đại lực lượng cho bắn trở về!

Rất nhanh, chung quanh tràng cảnh biến thành một mảnh bụi mịt mờ, vô biên vô hạn!

Không gian chung quanh bị một cái to lớn kết giới bao trùm!

Dương Diệp lấy ra Chư Thiên Ấn, đang muốn dùng Chư Thiên Ấn phá giới, chẳng qua ở nơi này lúc, hai gã hắc bào nhân xuất hiện ở Dương Diệp đối diện không xa chỗ .

Hai gã hắc bào nhân quanh thân, tản ra quỷ dị khí lưu màu đen!

Như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, những thứ này khí lưu màu đen kỳ thực đều là linh hồn, từng đạo áp súc sau linh hồn!

Hồn Giáo cường giả!

Dương Diệp quan sát liếc mắt cái kia hai gã hắc bào nhân, "Có bản lĩnh một mình đấu a!"

Cái này lúc, một tên trong đó hắc bào nhân hướng lui lại đi, cái này vừa lui, trực tiếp thối lui đến nghìn trượng bên ngoài!

"Thật muốn một mình đấu ?" Dương Diệp vẻ mặt kinh ngạc .

Dương Diệp đối diện, tên kia hắc bào nhân tay phải khẽ nâng lên, cái này vừa nhấc, vô số khí lưu màu đen đột nhiên tự hắn lòng bàn tay bên trong bắn nhanh mà ra, những thứ này khí lưu màu đen giống như từng cái độc xà hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, những thứ kia khí lưu màu đen kỳ thực chính là từng đạo linh hồn thể!

]

Ngự hồn ?

Dương Diệp không dám khinh thường, tay phải nhẹ nhàng vỗ bên hông Kiếm Hồ, trong sát na, lưỡng đạo kiếm quang tự Kiếm Hồ bên trong Phi Trảm mà ra, nhưng thật ra là ba đạo kiếm quang, chỉ bất quá còn có một đạo kiếm quang là vô hình!

Ba đạo kiếm quang Phi Trảm tới, nhưng mà, cái này ba thanh phi kiếm ở tiếp xúc được những thứ kia khí lưu màu đen lúc, kiếm quang trong nháy mắt chính là bị những thứ kia linh hồn hủ thực! Mà cái kia ba thanh phi kiếm cũng bị từng đạo khí lưu màu đen cuốn lấy, không thể động đậy!

Trực tiếp xóa sạch Dương Diệp cùng cái này ba thanh phi kiếm liên hệ!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp chân mày sâu đậm nhíu lại!

Sau một khắc, những thứ kia khí lưu màu đen đã tới trước mặt của hắn, lúc này đây, hắn nhìn càng thêm rõ ràng . Những thứ này khí lưu màu đen bên trong, thật là từng đạo linh hồn thể!

Đây thật là ngự hồn!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước nhỏ, chuyển chớp mắt, hắn rút kiếm chính là nhất trảm!

Trong tay hắn cầm là tru!

Cái này một kiếm rơi xuống, cầm đầu cái kia đạo khí lưu màu đen trực tiếp bị chém thành hoàn toàn không có cân nhắc mảnh nhỏ, mà

Dương Diệp tắc thì là lập tức thi triển phệ hồn thuật, đem những thứ kia hắc sắc mảnh vụn linh hồn đều hấp thu!

Mà đang ở cái này lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Giữa sân đột nhiên vang lên từng đạo làm người ta da đầu tê dại thanh âm!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, tránh về phía sau một cái, sẽ rút đi, nhưng mà lại đã muộn!

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp cong thậm chí hướng sau ném bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay nghìn trượng! Mà hắn mới vừa dừng lại một cái, quanh người hắn không gian đột nhiên nứt ra, ngay sau đó, từng đạo khí lưu màu đen tự trong đó bay ra, những thứ này khí lưu màu đen trong nháy mắt liền đem hắn bao phủ .

Thôn phệ!

Những thứ này khí lưu màu đen cắn nuốt không phải của hắn nhục thân, mà là linh hồn của hắn!

Nhằm vào linh hồn!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác linh hồn của chính mình dường như muốn ly thể mà ra, hắn cũng không phải là hồn tu, một ngày linh hồn ly thể, chiến lực tuyệt đối sẽ đại đả gãy khấu! Hơn nữa, cái này còn không là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là một ngày linh hồn ly thể, linh hồn của hắn sợ là trong nháy mắt cũng sẽ bị những thứ này khí lưu màu đen thôn phệ!

Dương Diệp vội vã ổn định tâm thần, nhưng sau thi triển ra Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực nhất chỗ, chung quanh hắn những thứ kia khí lưu màu đen tốc độ tức thì chậm lại!

Áp chế một cách cưỡng ép!

Chính là cái này cơ hội, Dương Diệp cầm trong tay tru ở Kiếm Vực bên trong một hồi vung chém, mỗi một lần kiếm rơi xuống, đều sẽ có một đạo khí lưu màu đen nổ tung!

Những thứ này khí lưu màu đen không phải đơn giản vật, thế nhưng, kiếm trong tay hắn càng không đơn giản!

Có thể nói, nếu như không có tru, hắn tuyệt đối không pháp như này dễ như trở bàn tay chém vỡ những linh hồn thể này!

Thế nhưng, trong tay hắn có như thế một thanh siêu Thần khí!

Đừng nói những linh hồn thể này, coi như là Thần khí, cái này tru đều có thể đem bên ngoài chém vỡ!

Từng đạo linh hồn thể ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong vỡ nhỏ, mà mỗi vỡ nhỏ một đạo linh hồn thể, Dương Diệp sẽ lập tức thi triển phệ hồn thuật đem bên ngoài hấp thu! Những linh hồn này độ tinh thuần làm cho Dương Diệp mừng rỡ như điên, như nhiều hấp một ít, linh hồn của hắn không những được đại phúc độ đạt được đề thăng, mà chính hắn muốn đạt tới ngũ giới cũng không phải là cái gì vấn đề a!

Bất quá, hắn hiển nhiên quá mức cao hứng!

Không xa chỗ, tên kia hắc bào nhân đột nhiên hóa thành một đoàn khí lưu tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, Dương Diệp Kiếm Vực bên trong không gian đột nhiên bị vô số hắc sắc khí thể bao trùm .

Rầm rầm rầm!

Từng đạo kinh khủng lực lượng ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong giống như hỏa sơn phun phát một dạng bộc phát ra!

Cường đại lực lượng làm cho Dương Diệp Kiếm Vực trong nháy mắt rời ra phá toái!

Dương Diệp tâm thần trở nên hoảng hốt, vội vã triệt hồi Kiếm Vực, hướng lui về sau trăm trượng, lúc này, hắn mặt sắc thương bạch, khóe miệng tiên huyết chảy ròng!

Mà xa xa hắc bào nhân kia vẫn chưa dừng tay, thân hình run lên, hóa thành một đạo u quang hướng Dương Diệp bắn tới .

U quang qua chi chỗ, không gian trực tiếp sôi trào thiêu đốt, nhưng sau hóa thành hư vô .

Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp bốn phía, từng đạo khí lưu màu đen giống như như rắn độc lặng yên di chuyển hiện, nhưng sau hướng hắn bắn nhanh đi!

Dương Diệp nhãn trung, một cái lệ khí chợt lóe lên, sau một khắc, một khí tức cường đại từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Bí thuật!

Ngay lập tức bí pháp!

Cùng này đồng thời, quanh người hắn, da thịt dưới huyết quản dần dần run rẩy động, nhưng về sau, từng đạo cường đại huyết mạch chi lực ở Dương Diệp quanh thân ngưng tụ!

Huyết mạch chi lực!

Lúc này đây, Dương Diệp là thật không có chút nào bảo lưu lại!

Tên trước mắt này liền hắn Kiếm Vực cũng có thể mạnh mẽ phá vỡ, thực lực của đối phương so với phía trước Lục gia cái kia lão giả, chắc chắn mạnh hơn a!

Làm kích phát huyết mạch chi lực về sau, Dương Diệp quanh thân tản mát ra cường đại khí tức đã căn bản không phải tứ giới, giờ khắc này, hơi thở của hắn có thể so với chủ kỳ cường giả!

Hơn nữa, Dương Diệp lần nữa thi triển ra ngay lập tức bí pháp!

Xuy!

Dương Diệp trong nháy mắt tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Nhanh!

Cái này sợi kiếm quang so trước đó nhanh chí ít mấy lần!

Nhanh đến hắc bào nhân kia cũng vì đó kiêng kỵ!

Xuy Xuy Xuy xuy!

Theo cái này sợi kiếm quang ở trong sân hiện lên, toàn bộ hư huyễn tràng cảnh bên trong, làm như có vật gì bị xé nứt nát bấy!

Bị xé nứt nát bấy, chính là những thứ kia linh hồn thể, còn có trong sân hư huyễn không gian!

Rất nhanh, giữa sân những thứ kia linh hồn thể bị xé nứt nát bấy, mà không gian chung quanh cũng vào giờ khắc này rời ra phá toái

Mà hắc bào nhân kia lúc này đây cũng không có xuất thủ, mà là hướng lui về sau mấy trăm trượng!

Dương Diệp cái kia một đạo kiếm quang, hắc bào nhân cũng không có tuyển trạch ngạnh kháng, mà là tuyển trạch tạm thời tránh mũi nhọn!

Dương Diệp bản nhân thực lực, hắn là không sợ, thế nhưng, Dương Diệp trong tay cầm cái kia thanh kiếm, hắn không thể không kiêng kỵ!

Đó là một thanh siêu Thần khí a!

Cứ như vậy, Dương Diệp một kiếm vỡ vụn trước mặt hắn những thứ kia linh hồn thể, đồng thời trực tiếp lực phá cái này kết giới thế giới . Không chỉ có như đây, hắn vẫn còn ở phá toái cái kia thế giới nhất chớp mắt, thu hồi chính mình ba thanh Thần khí!

Dương Diệp cùng cái kia hai gã hắc bào nhân về tới trong hiện thực!

Mà ở trở lại trong thực tế về sau, tên kia hắc bào nhân lấy vì Dương Diệp lại muốn xuất thủ, toàn bộ thần giới dự sẵn, nhưng mà, Dương Diệp cũng không có xuất thủ, mà là trực tiếp xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời!

Ở ngay lập tức gia trì xuống, giờ khắc này tốc độ của hắn so với chủ kỳ đều muốn nhanh rất nhiều!

Cái kia hai gã hắc bào nhân trực tiếp ngây dại!

Chạy ?

Chạy ?

Đối với Dương Diệp mà nói, tự nhiên là muốn chạy, đánh không lại nhất định là muốn chạy chuyện chứng minh thực tế minh, hắn đối với trên(lên) cái này hai gã hắc bào nhân căn bản không có cái gì phần thắng, đừng nói hai gã hắc bào nhân, chính là đối với trên(lên) một gã đều không có gì phần thắng!

Đánh không lại, không có gì mất mặt!

Đánh không lại còn muốn mạnh mẽ đi đánh, vậy thì không phải là ném, mà là bỏ mệnh!

Dương Diệp quả đoán tuyển trạch chạy trốn!

Mà cái kia hai gã hắc bào nhân cũng là tại chỗ ngây người, không phải nói người này rất kiên cường, rất tâm huyết sao ?

Cư nhiên chạy trốn ?

Cvt: Cứ ở đó mà chậm chậm giải khai vô sỉ thân thể của ca nha =))

------oOo------

Chương 2539: Thanh Âm Quen Thuộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trốn!

Ở ngay lập tức bí pháp cùng huyết mạch chi lực gia trì xuống, Dương Diệp tốc độ bây giờ có thể nói chân chính đạt tới chính hắn đỉnh phong!

Ngự kiếm nhất thoi mà qua!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp ở nhất chỗ dãy núi bên trong ngừng lại, hắn tiến nhập bên trong dãy núi, nhưng sau sẽ chính mình triệt để ẩn dấu đi .

Hồng Mông Tháp bên trong!

Dương Diệp tọa ngồi trong phòng tu luyện trung, điên cuồng lợi dụng Hồng Mông Tử Khí chữa trị cùng với chính mình .

Nhưng mà, hắn mới vừa ngồi xuống không bao lâu, hai gã hắc bào nhân liền là xuất hiện ở hắn trong hiện thực chỗ ở vị trí không xa chỗ!

Dương Diệp trong lòng cả kinh, vội vã thối lui ra khỏi Hồng Mông Tháp .

Vừa ra Hồng Mông Tháp, lưỡng đạo hắc sắc khí thể bàn tay chính là hạ xuống từ trên trời, hướng hắn vị trí bút thẳng mà rơi!

Dương Diệp nheo mắt, căn bản không có đi phản kích, mà là trực tiếp thân hình run lên, hóa thành một luồng kiếm quang biến mất ở cuối chân trời!

Tại hắn thân về sau, lưỡng đạo khí tức theo sát mà đến!

Không trung, Dương Diệp chau mày, hai người này là thế nào phát hiện mình ?

Phải biết, hắn hiện tại nhưng là có Kiếm Vực hỗ trợ che giấu!

Tuy là không đáng đối phương đến tột cùng là làm sao phát hiện mình, thế nhưng, điều này làm cho Dương Diệp hiểu một việc, đó chính là, Kiếm Vực cũng không phải là vạn năng!

Cũng để cho hắn minh bạch, cái này Hồn Giáo năng lực so với hắn tưởng tượng còn mạnh hơn!

Bởi vì có bí pháp cùng huyết mạch chi lực gia trì, nguyên nhân đây, cái kia hai gã hắc bào nhân cũng không có khả năng truy trên(lên) Dương Diệp, thế nhưng, Dương Diệp cũng không thể đủ cùng hắn nhóm kéo dài khoảng cách!

Song phương vẫn duy trì khoảng cách nhất định!

Thế nhưng, Dương Diệp bí pháp là hội tiêu thất đấy!

Một khi không có bí pháp gia trì, cái kia hai gã hắc bào nhân sẽ ở trong nháy mắt truy trên(lên) hắn, không chỉ có như đây, bí pháp tiêu thất, thân thể hắn cùng linh hồn chính là suy yếu nhất thời điểm, khi đó, càng không phải là hai gã hắc bào nhân đối thủ!

Tuy là Hồng Mông Tháp bên trong có Yên Nữ còn có tiểu long chúng nó, thế nhưng, tác dụng cũng không đại!

Làm cho bọn họ xuất hiện, kết quả chính là không có bất kỳ ý nghĩa gì hi sinh!

Cái kia hai gã hắc bào nhân thực lực quá mạnh mẽ, coi như là hắn đều không đối kháng được, huống chi tiểu long bọn họ ?

Trốn!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có hướng Cổ Kiếm Tông bỏ chạy!

Theo Cổ Kiếm Tông phương hướng trốn, vẫn là vô cùng nguy hiểm, bởi vì đối phương khẳng định cho là hắn hội hướng Cổ Kiếm Tông bỏ chạy, nguyên nhân đây, vô cùng có khả năng phái cường giả trước khi đến Cổ Kiếm Tông yên tâm đường trên(lên) chặn hắn lại!

Cho nên, Dương Diệp cũng không có hướng Cổ Kiếm Tông yên tâm trốn, mà là chạy trốn tới chiến giới!

Chiến giới!

Lợi dụng truyền tống Phù Lục, Dương Diệp đi tới chiến giới, nhưng mà, làm cho hắn không có nghĩ tới là, cái kia hai gã hắc bào nhân dĩ nhiên cũng tới đến rồi chiến giới!

Đối phương cũng có chiến giới truyền tống phù!

Điều này có ý vị gì ?

Ý nghĩa đối phương đã từng cũng là chiến giới người!

Đối phương đã từng cũng là chiến giới!

Nghĩ vậy, Dương Diệp chính là đối với hai người thực lực cường đại hữu hạn bình thường trở lại . Cái này chiến giới, nhưng là Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả hàm kim lượng cao nhất một cái địa phương .

Dương Diệp tiến nhập Chiến Thành!

Chiến Thành bây giờ còn là yêu tộc chiếm lĩnh, thành trung, cất dấu mấy đạo cường đại yêu tộc khí tức . Bởi vì hắn là len lén đi vào, thêm trên(lên) lại Kiếm Vực ẩn nấp, nguyên nhân đây, cũng không làm kinh động Yêu Tộc cường giả!

Thế nhưng, cái kia hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân ở đi tới Chiến Thành lúc, trực tiếp bị lưỡng đạo cường đại khí tức cản lại!

Một gã thương lão lão giả xuất hiện ở chiến trường tường thành trên(lên) khoảng không, lão giả nhìn thoáng qua hai gã hắc bào nhân, "Hồn Giáo ?"

Một tên trong đó hắc bào nhân gật đầu .

]

Lão giả đạm thanh nói: "Chiến giới thân phận!"

Cái này lúc, một gã hắc bào nhân bấm tay một điểm, một viên đen nhánh lệnh bài xuất hiện ở lão giả trước mặt .

Nhìn cái viên này lệnh bài hồi lâu về sau, lão giả ngẩng đầu nhìn về phía hai gã hắc bào nhân, "Nguyên lai là các ngươi, mà các ngươi dĩ nhiên là Hồn Giáo, thật để cho nhận thức ngoài ý muốn a!"

Hai gã hắc bào nhân không nói gì!

Lão giả cũng không có nói gì, thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Chiến giới cũng có chiến giới ân oán, mà chút ân oán, chỉ cần không liên quan đến chiến giới căn bản, bọn họ sẽ không đi quản!

Giống như lúc này!

Đang xác định Hồn Giáo hai người là chiến giới một phần tử về sau, lão giả chính là không có ở quản .

Phía ngoài thân phận ở chỗ này, là không có ích lợi gì, như hai gã Hồn Giáo cường giả không pháp chứng minh chính mình, là sẽ bị lập tức trục xuất chiến giới, bao quát Dương Diệp cũng giống như vậy .

Nhưng là bây giờ, đều là chiến giới người, vậy ai cũng đừng để ý đến!

Dương Diệp tiến nhập Chiến Thành chi về sau, lập tức đi tới cái kia hội giao dịch ngầm, nhưng sau xếp bằng ngồi dưới đất, theo liền lấy ra một kiện đồ vật phóng ở tại mặt đất .

Rất nhanh, cái kia hai gã hắc bào nhân cũng xuất hiện ở cái này hội giao dịch ngầm .

Tuy là Dương Diệp xuyên nhất kiện trường bào màu đen, thế nhưng cái kia hai gã hắc bào nhân vẫn là đệ nhất liền khóa lại Dương Diệp .

Dương Diệp diện vô biểu tình, chuyên tâm chữa thương .

Hắn hiện tại cần trước đem tổn thương chữa khỏi!

Không cần quá nhiều thời gian, nhiều nhất một cái canh giờ có thể lần nữa khôi phục lại trạng thái tột cùng!

Có thể nói, bởi vì có Hồng Mông Tử Khí, cho nên, cái kia bí pháp tệ đoan hầu như có thể bất kể . Đương nhiên, nếu như là người khác, thi triển nhất này bí pháp, không có mấy ngày mấy đêm là không thể khôi phục như lúc ban đầu đấy!

Hai gã hắc bào nhân khí tức cường đại trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp, nhận thấy được một màn này, chu vi những hắc bào nhân kia tức thì hướng cái kia hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân nhìn tới.

Muốn đánh nhau ?

Chu vi những người đó có chút kinh ngạc, cái này địa phương chính là không thể đánh nhau!

Hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân không chỉ có thả ra hơi thở của mình, tại hắn nhóm quanh thân, vô số khí lưu màu đen đột nhiên ngưng hiện

Đây là thật muốn đánh nhau!

Chu vi có vài người ly khai, thế nhưng, cũng có chút người giữ lại .

Hiển nhiên, là muốn xem đùa giỡn!

Mà đang ở cái này lúc, đã từng cùng Dương Diệp từng có một mặt chi duyên cái kia Chu Nguyên Huyền xuất hiện ở giữa sân .

Cái này Chu Nguyên Huyền xem như là hiện tại hội giao dịch ngầm người phụ trách!

Chu Nguyên Huyền đi tới cái kia hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân trước mặt, "Hai vị phải ở chỗ này động thủ ?"

Một tên trong đó Hồn Giáo cường giả chỉ chỉ cách đó không xa Dương Diệp, "Hắn!"

Chu Nguyên Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp, tuy là Dương Diệp mặc áo bào đen, thế nhưng hắn vẫn nhận ra Dương Diệp, chứng kiến Dương Diệp, hắn rất là đau đầu!

Người này là tới nơi này tị nạn a!

Chu Nguyên Huyền đi tới Dương Diệp trước mặt, cười khổ, "Diệp huynh "

"Ta là tới bán một số thứ đấy!"

Dương Diệp đột nhiên nói: "Thế nào, nơi đây không cho bán không ?"

Chu Nguyên Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp trước mặt, ở trước mặt hắn, xếp đặt ba thanh kiếm, ba thanh Thần khí!

Chu Nguyên Huyền do dự xuống, sau đó nói: Bán thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Một thanh kiếm, ba miếng Thiên Dựng Quả! Chắc giá!"

Nghe vậy, Chu Nguyên Huyền khuôn mặt sắc tức thì đen xuống, ba miếng Thiên Dựng Quả!

Ngược lại không phải là nói cái kia kiếm không đáng đồng tiền, mà là cái này Thiên Dựng Quả hiện tại cơ bản đều đã tuyệt tích a! Bọn họ tổ chức duy nhất một viên vẫn là Dương Diệp bán cho bọn hắn

Chu Nguyên Huyền cười khổ, "Diệp tông chủ, quý tông cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, chúng ta không dính vào, mong rằng Diệp tông chủ "

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu! Các ngươi sợ Hồn Giáo, cho nên, cái gì cũng không dám để cho ta ở chỗ này bán . Đúng hay không?"

Chu Nguyên Huyền: "

Dương Diệp cũng là thu hồi đồ đạc, "Không có quan hệ, các ngươi không cho ta ở chỗ này bán, ta đi chính là . Bất quá, ai, không nghĩ tới, các ngươi đã như thế sợ Hồn Giáo! Ai ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không đem việc này nói ra, ta tuyệt đối sẽ không, ta lấy Hồn Giáo giáo chủ nhân phẩm cam đoan!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Tại chỗ, cái kia Chu Nguyên Huyền khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, sau một lúc lâu, Chu Nguyên Huyền đột nhiên nói: "Diệp tông chủ hơi chờ!"

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía cái kia Chu Nguyên Huyền, "Làm sao ? Ngươi yên tâm, ta tuyệt đối sẽ không nói ra đâu, cách làm người của ta ngươi còn không biết không ?"

Chu Nguyên Huyền cười cười, "Diệp tông chủ nói đùa, chúng ta làm sao sẽ không cho Diệp tông chủ ở chỗ này bán một số thứ đâu? Diệp tông chủ có thể ở nơi này bán!"

"Thật ?" Dương Diệp hỏi .

Chu Nguyên Huyền cười nói: "Tự nhiên!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta đây thì bán!"

Vừa nói, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng sau lại lấy ra cái kia ba thanh kiếm trưng bày ở nơi ấy .

Nói là bán một số thứ, kỳ thực chính là ở chữa thương!

Cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả tự nhiên cũng biết điểm này, nguyên nhân đây, ở nhìn thấy Chu Nguyên Huyền thỏa hiệp chi về sau, hai gã Hồn Giáo cường giả chính là trực tiếp muốn động thủ .

Nhìn thấy hai gã Hồn Giáo cường giả muốn động thủ, Chu Nguyên Huyền thần sắc tức thì lạnh xuống, rất nhanh, tại hắn thân sau , đồng dạng xuất hiện hai gã lão giả .

Hai gã lão giả trực tiếp chắn hai gã Hồn Giáo cường giả trước mặt!

Hai gã lão giả khí tức tuyệt không so với cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả yếu!

Giữa sân bầu không khí có chút giằng co!

Cái này lúc, Chu Nguyên Huyền đột nhiên nói: "Hai vị, ở kinh doanh trong lúc, chúng ta nơi đây không thể động thủ, thế nhưng, ở không tiếp tục kinh doanh chi về sau, chúng ta sẽ quan môn, cái kia lúc, chuyện của các ngươi tình chính các ngươi xử lý . Bây giờ cách quan môn còn có một canh giờ, một canh giờ, hai vị mới có thể chờ chứ ?"

Chu Nguyên Huyền đương nhiên sẽ không cùng Hồn Giáo liều chết, đây là Dương Diệp cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, bọn họ cũng không muốn dính vào!

Nghe được Chu Nguyên Huyền, cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả đang trầm mặc khoảng khắc chi về sau, nhưng sau gật đầu!

Một canh giờ!

Bọn họ vẫn là nguyện ý chờ!

Đồng dạng, bọn họ cũng không muốn cùng cái này hội giao dịch ngầm liều chết, tuy là không sợ, thế nhưng không đáng giá!

Như bọn họ cùng cái này hội giao dịch ngầm liều chết, nhất sau tiện nghi sẽ chỉ là Dương Diệp!

Nhìn thấy hai gã Hồn Giáo cường giả bằng lòng, Chu Nguyên Huyền khẽ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua một bên ngồi dưới đất Dương Diệp, "Diệp tông chủ tự giải quyết cho tốt!"

Nói xong, hắn cùng với cái kia hai gã lão giả biến mất ở giữa sân .

Giữa sân chung quanh một ít hắc bào nhân cũng là dồn dập rời đi, toàn bộ đường phố trên(lên) chỉ còn Dương Diệp cùng cái kia hai gã hắc bào nhân!

Dương Diệp không có để ý cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả, tiếp tục chữa thương .

Mà cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả cũng không có vào lúc này xuất thủ, bọn họ ở chờ, chờ đã đến giờ!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, rất nhanh, một canh giờ trôi qua .

Hai gã hắc bào nhân liền muốn ra tay, mà ngay tại lúc này, một gã hắc bào nhân đột nhiên tới nơi này con đường, chuẩn xác mà nói là tới đến rồi Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hắc bào nhân, hắc bào nhân nói: "Cái này kiếm bán thế nào ?"

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Tốt thanh âm quen thuộc!

------oOo------

Chương 2540: Cầu Cái An Lòng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm quen thuộc!

Dương Diệp kinh ngạc nhìn trước mắt hắc bào nhân này, trước mắt hắc bào nhân này toàn thân đều bị hắc bào bao phủ, hắn căn bản không cảm giác được đối phương tất cả, càng thêm nhìn không thấy!

Người kia là ai ?

Cái này lúc, hắc bào nhân cầm lấy một thanh kiếm, thưởng thức một cái, lại nói: "Bán thế nào ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Thiên Dựng Quả hai quả một thanh ."

Hắc bào nhân lắc đầu, "Không có!"

Dương Diệp giang tay ra, biểu thị không làm sao được .

Hắc bào nhân đột nhiên cầm lên cái kia chuôi không minh, "Thanh kiếm này có chút ý tứ ."

Vừa nói, bên ngoài trực tiếp đem kiếm thu vào .

Dương Diệp: "..."

Hắc bào nhân nói: "Để báo đáp lại, thanh kiếm này tạm thời cho ta mượn ."

Nói đến đây, bên ngoài đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt gang tấc chi chỗ, nhưng sau nhẹ giọng nói; "Chạy mau!"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, sau một khắc, hắn xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Đường phố lên, hắc bào nhân kia thân về sau, cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả sẽ truy, mà đang ở cái này lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên giơ tay lên vung lên .

Cái này vung lên, một mảnh ngân quang chấn động mà ra .

Ngân quang bên trong, cường đại lực lượng làm cho hai gã Hồn Giáo cường giả vì đó động dung, bất quá, hai người cũng không hề từ bỏ Dương Diệp, một tên trong đó hắc bào cường giả trực tiếp phóng lên cao, hướng Dương Diệp đuổi theo .

Mà đổi thành một gã hắc bào nhân tắc thì là thân hình run lên, hóa thành vô số khí lưu màu đen hướng cái kia mảnh nhỏ ngân quang chấn động đi!

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Hai cổ cường đại lực lượng chạm vào nhau, trong sân tất cả tất cả tức thì bắt đầu bị xé nứt nát bấy, mà hai gã hắc bào nhân đặt mình vào mảnh này lực lượng vòng xoáy bên trong cũng là chút nào phát không hư hại .

Cái này lúc, Hồn Giáo cường giả đối diện, tên kia hắc bào nhân đưa tay nắm chặt, cái này nắm chặt, trước mặt không gian đột nhiên tạo thành một cái vòng xoáy, giờ khắc này, không gian chung quanh bắt đầu hướng cái này bên áp súc .

Hắc bào nhân hiện tại giống như là một cái lỗ đen, cắn nuốt hết thảy chung quanh!

Cường đại Thôn Phệ Chi Lực, không chỉ có muốn thôn phệ con đường này, càng là liền toàn bộ Chiến Thành đều muốn thôn phệ!

Giờ khắc này, toàn bộ Chiến Thành trở nên kinh động!

Rất nhanh, mấy đạo khí tức cường đại xuất hiện ở đường phố chi lên...

Chỉ chốc lát, Hồn Giáo cường giả cùng tên kia hắc bào nhân được mời ra Chiến Thành, chuẩn xác mà nói là mời ra chiến giới!

Hai người đều không phản kháng!

Không pháp phản kháng!

...

Bên kia, Dương Diệp một đường chạy như điên, rất nhanh, hắn ly khai chiến trường .

Hắn vẫn chưa đi tìm Hình Bỉ Thanh cùng Diệp Tri Bắc, việc này tự nhiên là không có thể đưa các nàng kéo vào được, hai nữ đều có gia tộc của mình, nếu để cho các nàng dính vào, sẽ chỉ làm các nàng làm khó dễ!

Còn vừa rồi tên kia hắc bào nhân, kỳ thực, hắn đã đoán được một ít, thế nhưng, không phải đặc biệt dám xác định!

Bất kể như thế nào, chỉ cần là người một nhà là tốt rồi!

Chạy ra Chiến Thành chi về sau, Dương Diệp phát hiện, phía sau hay là có người đuổi theo, thế nhưng rất nhanh, hắn ngừng lại, bởi vì chỉ có một người đuổi theo!

Một người!

Dương Diệp quả đoán ngừng lại!

Ở một mảnh hư không đám mây bên trong, Dương Diệp nhìn trước mặt hắc bào nhân, hắn biết, chủ kỳ phân tam phẩm, mà trước mắt cái này vị, tuyệt đối không phải nhất phẩm, đối phương có thể là hai phẩm giá, nói không chừng là tam phẩm!

Thực lực rất mạnh!

Đây là hắn đối với cái này Hồn Giáo cường giả đánh giá!

Lúc trước, hắn con bài chưa lật ra hết, nhưng mà y nguyên vẫn là không làm gì được đối phương, một lần kia, hắn là chân chánh tận lực! Hắn liền huyết mạch chi lực đều kích phát rồi! Nhưng mà, trước mắt hắc bào nhân này cũng là vẫn như cũ thành thạo .

]

Như không phải dựa vào tru, hắn căn bản không pháp cùng đối phương một trận chiến!

Mặc kệ hắn có thừa nhận hay không, thế nhưng, hắn cùng với đối phương căn bản không phải một cái tầng thứ, đây là sự thực!

Dương Diệp đối diện, tên kia Hồn Giáo cường giả thân thể đột nhiên hư ảo, dần dần, toàn bộ phía chân trời đám mây xuất hiện một mảnh khí lưu màu đen, mỗi một đạo khí lưu màu đen, đều là một cái linh hồn thể!

Dưỡng hồn!

Đây là Hồn Giáo đặc hữu một loại bí pháp thủ đoạn!

Có thể nói, như không phải Dương Diệp trong tay vừa vặn có siêu thần khí, hắn đối diện với mấy cái này hồn thể, không có biện pháp nào! Bởi vì ... này chút hồn thể, cho dù là Thần khí cũng khó thương tổn đến!

Cái này một mảnh linh hồn thể xuất hiện về sau, chúng nó toàn bộ phong tỏa lại Dương Diệp, chuyển chớp mắt, vô số linh hồn thể hướng Dương Diệp hội tụ đi .

Từng đạo khí tức cường đại cùng uy áp cuốn tới, điều này làm cho Dương Diệp cả người cảm giác chính mình ngũ tạng lục phủ đều muốn nổ tung!

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Chủ kỳ kiếm ý!

Làm cỗ kiếm ý này xuất hiện về sau, cái kia cỗ tới tự tiếng lòng lực áp bách tức thì thiếu rất nhiều, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cầm trong tay tru trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, một luồng nhỏ như lông phát kiếm quang chợt lóe lên!

Xuy!

Theo cái này sợi kiếm quang hiện lên, giữa sân tức thì vang lên một đạo tê liệt âm thanh, sau một khắc, cái kia sợi kiếm quang đi tới hắc bào nhân trước mặt .

Cường đại kiếm ý trực tiếp đem bào người hết thảy trước mặt linh hồn thể nát bấy tê liệt!

Hắc bào nhân thân thể đột nhiên dừng lại đứng lên!

Cái này lúc, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp tự hắc bào nhân kia thân thể bên trong xuyên qua!

Hắc bào nhân thân về sau, Dương Diệp mới vừa dừng lại một cái chính là sắc mặt đại biến, ngay sau đó, một con linh hồn tay trực tiếp xuất hiện ở hắn phía sau lưng .

Dương Diệp xoay người chính là một kiếm chém hạ!

Ầm!

Con kia hồn tay ầm ầm nổ bể ra đến, nhưng mà Dương Diệp bản thân cũng là trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài .

Mà lúc, hai thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua!

Hai thanh phi kiếm mang theo lưỡng đạo rực rỡ kiếm quang thẳng chém cái kia Hồn Giáo hắc bào nhân, bất quá, hai thanh phi kiếm còn chưa tới gần cái kia Hồn Giáo hắc bào nhân cường giả chính là bị mấy đạo linh hồn thể đánh bay!

Ngoại trừ tru, còn lại tất cả phi kiếm căn bản không pháp tới gần cái kia Hồn Giáo hắc bào nhân!

Hai người cách xa nhau mấy trăm trượng, đột nhiên, cái kia Hồn Giáo hắc bào nhân đưa tay phải ra, ngay sau đó, ở Dương Diệp đỉnh đầu xuất hiện đen kịt một màu vòng xoáy, chuyển chớp mắt, một con kình thiên cự đại hồn tay từ cái này mảnh nhỏ vòng xoáy bên trong ló ra!

Theo cái này chỉ cự đại hồn tay xuất hiện, một cường đại đến làm người ta hít thở không thông khí tức xuất hiện ở giữa sân!

Mà cổ khí tức kia, đều bao phủ Dương Diệp!

Giờ khắc này, Dương Diệp căn bản không thể thở nổi!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, thân thể hắn dần dần hư ảo, sau một khắc, bên hông hắn tru đột nhiên ra khỏi vỏ!

"PHÁ...!"

Theo Dương Diệp một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, một thanh kiếm đột nhiên phóng lên cao!

Thanh kiếm này giống như mặt trời chói chang một dạng tịch quyển mà lên, cái kia cỗ bao phủ ở Dương Diệp trên người cường đại khí tức trong nháy mắt chính là bị thanh kiếm này nát bấy, mà thanh kiếm vẫn chưa dừng xuống, tiếp tục phóng lên cao, nhất sau đâm vào cái bàn tay kia chi tiến lên!

Mà lúc, cái tay kia đột nhiên đem Dương Diệp cái kia thanh kiếm nắm!

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời trên(lên) khoảng không rung động kịch liệt lên, mà bàn tay khổng lồ kia cũng vào giờ khắc này kích run lên, dần dần, con kia hồn tay xuất hiện rất nhiều vết rạn, vết nứt càng ngày càng lớn, mấy hơi thở chi về sau, con kia hồn tay đột nhiên nổ bể ra tới!

Rầm rầm ...

Từng đạo kinh khủng lực lượng dư uy ở chân trời chấn động ra đến, giờ khắc này, Dương Diệp cùng cái kia Hồn Giáo cường giả đều là bị tru dư uy khí lãng chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Bất đồng chính là cái kia Hồn Giáo cường giả rất nhanh thì ngừng lại, thế nhưng Dương Diệp cũng là đủ đủ lui mấy ngàn trượng!

Ở lui quá trình bên trong, Dương Diệp trong miệng, tiên huyết liên phun!

Lúc này đây giao phong, hiển nhiên là Dương Diệp nằm ở hạ phong!

Dương Diệp đối diện, cái kia Hồn Giáo cường giả đứng lơ lửng giữa không trung, tại hắn quanh thân, tản ra vô số khí lưu màu đen, những khí lưu này càng ngày càng nhiều, đến rồi nhất về sau, toàn bộ phía chân trời trải rộng những khí lưu này!

Mà Dương Diệp kiếm ý trực tiếp bị những linh hồn thể này áp chế, chèn ép gắt gao!

Đây là cảnh giới ở trên áp chế, tu vi ở trên áp chế!

Ở nơi này lúc, tên kia hắc bào nhân đột nhiên hóa thành một đạo sóng đen hướng Dương Diệp tịch quyển đi!

Giờ khắc này, toàn bộ phía chân trời trực tiếp sôi trào lên!

Cái kia cỗ sóng đen bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng đủ để hủy thiên diệt địa!

Xa chỗ, Dương Diệp con ngươi hơi co lại, đối phương đây là tới thật nữa à!

Tại chỗ, Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau một khắc, hắn hai tay nắm ở tru!

Tru rung động kịch liệt lên, trận trận kiếm quang không ngừng tự trong đó chấn động mà ra!

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Chân xuống, cái kia một vùng không gian trực tiếp vỡ nhỏ!

Mà Dương Diệp bản thân cũng là trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia mảnh nhỏ sóng đen bắn tới!

Xuy!

Vùng thế giới này, bắt đầu tầng tầng đổ nát yên diệt .

Căn bản không chịu nổi hai người cường đại lực lượng!

Mà Dương Diệp giờ khắc này, cảm giác toàn thân đều ở đây bị xé nứt, bởi vì hắn đã đặt mình vào ở cái kia Hồn Giáo cường giả trong sức mạnh!

Rầm rầm rầm rầm ....

Toàn bộ phía chân trời không trung, từng đạo tiếng nổ vang cùng tê liệt tiếng không ngừng vang vọng dựng lên .

Bên này đại chiến hấp dẫn chiến giới vô số người, không chỉ có Nhân tộc cường giả, tựu liền Yêu Tộc cường giả cũng bị hấp dẫn qua đây!

Chiến Thành tường thành lên, hai gã lão giả đang ở mắt thấy Dương Diệp cùng cái kia Hồn Giáo cường giả đại chiến địa phương .

Một tên trong đó áo bào trắng lão giả đột nhiên nhẹ giọng nói: "Cổ Kiếm Tông vị thiếu niên kia tông chủ ?"

Tại hắn bên cạnh áo bào tím lão giả khẽ gật đầu, "Là hắn ."

Áo bào trắng lão giả nhẹ giọng nói: "Không đơn giản a! Bằng chừng ấy tuổi, có thể cùng chủ kỳ Nhị Phẩm đỉnh phong cường giả một trận chiến, thiếu thấy!"

Áo bào tím lão giả nói: "Cái này Hồn Giáo cũng không đơn giản, phía trên nhất định phải phóng mặc hắn nhóm ?"

Áo bào trắng lão giả khẽ cười nói: "Hồn Giáo quả thực không đơn giản, bất quá, đây không phải là năm đó, có cái kia vị trí tại, bọn họ lật không nổi cái gì sóng lớn tới!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía xa chỗ cái kia mảnh nhỏ bừa bãi phía chân trời, "Kỳ thực, chớ nên đối đãi như vậy Cổ Kiếm Tông . Năm đó trận đại chiến kia, Cổ Kiếm Tông cũng là hết lực . Tuy là cái kia vị kiếm chủ vẫn lạc, thế nhưng, bọn họ Cổ Kiếm Tông đối với cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, vẫn có công."

Áo bào tím lão giả khẽ lắc đầu, "Đây là một cái tàn khốc xã hội! Như tên kia vẫn còn, mỗi bên đại thế gia, bao quát phía trên cái kia vị đều sẽ cho hắn chút mặt mũi, cho dù là ngươi ta, nếu như hắn mở miệng, chúng ta cũng không pháp cự tuyệt . Thế nhưng đáng tiếc, ai, Người chạy Trà nguội ..."

Áo bào trắng lão giả nói: "Nếu không phải ngươi ta thân phận đặc thù, không phải, giúp hắn nhóm nhất cái cũng là không sao, thế nhưng ... Ai!"

Áo bào tím lão giả trầm mặc khoảng khắc, "Vậy bang nhất cái đi!"

Áo bào trắng lão giả nhìn về phía áo bào tím lão giả, áo bào tím lão giả nhẹ giọng nói: "Cầu cái an lòng đi."

Thanh âm rơi xuống, áo bào trắng lão giả đột nhiên nâng tay phải lên, sau một khắc, xa chỗ cái kia mảnh nhỏ phía chân trời đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một cường đại lực lượng tự tường thành chi trên(lên) tịch quyển đi!

Áo bào tím lão giả hơi trầm ngâm, sau một khắc, hắn vung tay phải lên, một tia sáng tím bắn thẳng đến cuối chân trời!

. . ..

------oOo------

Chương 2541: Tiểu Bạch Phù Hộ Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ phía chân trời không trung, nguyên bản đã nằm ở tuyệt đối thượng phong Hồn Giáo cường giả đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại hắn bên phải, lưỡng đạo cường đại lực lượng chính hướng hắn xao động mà đến!

Đối mặt cái này hai cổ lực lượng, tên này Hồn Giáo cường giả không dám khinh thường, xoay người, hai tay hư mang, trong sát na, vô số hồn thể tự hắn lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra .

Rầm rầm!

Toàn bộ phía chân trời, lưỡng đạo tiếng nổ vang giống như sấm sét nổ vang!

Những thứ kia hồn thể đều nổ tung, mà cái kia Hồn Giáo cường giả cũng bị chấn địa hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng!

Dừng lại về sau, cái kia Hồn Giáo cường giả bỗng nhiên quay đầu , bên kia, Dương Diệp đã không thấy tăm hơi .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hồn Giáo hắc bào nhân hai tay chậm rãi chặt nắm lại, hắn xoay người nhìn về phía cái kia Chiến Thành trên tường thành hai gã lão giả!

Tường thành lên, hai gã lão giả không sợ chút nào, cùng với đối diện!

Đây chính là địa bàn của bọn họ!

Cái kia Hồn Giáo cường giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, một cường đại chùm sáng màu đen phi thẳng đến cái kia Chiến Thành đánh tới!

Tường thành lên, hai gã lão giả diện vô biểu tình!

Áo bào tím lão giả đột nhiên đưa tay phải ra, nhưng sau hướng trên(lên) chính là một phen.

Cái này một phen, dường như muốn đem cái này thiên đều cho xốc đi .

Ầm!

Cái kia cỗ chùm sáng màu đen trực tiếp bị cái kia cỗ cường đại lực lượng nổ nát, chẳng qua cái này lúc, cái kia Hồn Giáo cường giả đã xuất hiện ở tường thành trên(lên) khoảng không, sau một khắc, một con kình thiên bàn tay khổng lồ đột nhiên tự Chiến Thành trên(lên) khoảng không chợt phách hạ!

Một chưởng này nếu như rơi xuống, toàn bộ Chiến Thành sợ là muốn ầm ầm nổ bể ra tới!

Áo bào tím lão giả diện vô biểu tình, tay phải hắn nhất chiêu, một thanh trường thương đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, chuôi này trường thương phóng lên cao, trực tiếp đánh vào bàn tay khổng lồ kia chi lên.

Ầm!

Toàn bộ bàn tay khổng lồ ở đột nhiên nổ tung yên diệt, thế nhưng, bàn tay khổng lồ kia tản mát ra khí lãng cũng là chấn động mà xuống, những khí lãng này nếu như cuốn vào thành trung, chỉnh tọa Chiến Thành sợ là cũng muốn tan tành mây khói!

Mà lúc, cái kia áo bào trắng lão giả đột nhiên xuất thủ .

Áo bào trắng lão giả nâng lên chính là một chưởng vung ra!

Ầm!

Một chưởng này vung ra, một cổ vô hình lực lượng chấn động mà ra, phía chân trời cái kia cổ khí lãng trong nháy mắt chính là hóa thành hư vô .

Toàn bộ Chiến Thành trên(lên) khoảng không khôi phục bình thường!

Tường thành chi lên, cái kia Hồn Giáo cường giả còn muốn xuất thủ, chẳng qua ở nơi này lúc, một gã mặc hắc bào người đàn ông trung niên xuất hiện ở Chiến Thành trên(lên) khoảng không .

Người tới chính là cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Nhìn thấy cái này Hồn Giáo Giáo tôn, tên kia Hồn Giáo hắc bào nhân ngừng lại, lui qua một bên!

Hồn Giáo Giáo tôn nhìn phía dưới Chiến Thành trên tường thành hai gã lão giả, "Thế nào, Chiến Thành là muốn công nhiên đứng ở Cổ Kiếm Tông bên kia sao?"

Tường thành lên, hai gã lão giả diện vô biểu tình .

Hồn Giáo Giáo tôn lạnh lùng nhìn hai người liếc mắt, "Còn là nói, hai vị muốn cùng ta Hồn Giáo luận bàn một chút ? Nếu như là như vậy, ta cùng với hai vị vui đùa một chút như thế nào ?"

Thanh âm rơi xuống, tay phải đột nhiên nâng lên, nhưng sau hướng phía dưới Chiến Thành nhẹ nhàng đè một cái!

Cái này đè một cái, toàn bộ Chiến Thành đột nhiên sôi trào lên, toàn bộ Chiến Thành trong nháy mắt này bắt đầu kích chiến, phảng phất địa chấn! Nhưng thật ra là một cường đại lực lượng đang ở phá hủy Chiến Thành, như không phải Chiến Thành có cường đại lực lượng thủ hộ, chỉ là một chưởng này, cũng đủ để cho toàn bộ Chiến Thành tan tành mây khói!

Mà cái kia Hồn Giáo Giáo tôn hiển nhiên không có nương tay, từng cổ một cường đại lực lượng không ngừng tự phía chân trời chấn động mà xuống, phía dưới, Chiến Thành mở ra cường đại hộ thành đại trận, nhưng mà, cho dù là đại trận này, cũng khó mà ngăn cản cái này Hồn Giáo Giáo tôn lực lượng!

Tường thành chi lên, hai gã lão giả thần sắc cực kỳ ngưng trọng, bọn họ tự nhiên không thể nhìn cái này Chiến Thành hủy diệt, dù cho trước mắt cái này Hồn Giáo Giáo tôn là một vị chủ kỳ tam phẩm cường giả!

Hai gã lão giả thân hình run lên, phóng lên cao!

Phía chân trời hư không, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn cười nhạt, hai tay lần nữa hướng hạ đè một cái!

]

Rầm rầm!

Cái này đè một cái, trực tiếp đem cái kia hai gã lão giả ngạnh sinh sinh áp về tới tường thành chi lên.

Mặc dù chỉ là kém nhất phẩm, thế nhưng, cái này nhất phẩm nhưng là có thiên địa cách biệt!

Hai gã lão giả bị áp trở về trên tường thành cái kia nhất chớp mắt, những tòa tường thành trực tiếp ầm ầm sụp đổ, hóa thành một mảnh bột mịn!

Mà hai gã lão giả nhục thân càng là bắt đầu rạn, tiên huyết văng khắp nơi!

Ở nơi này lúc, một gã mặc xanh sắc quần dài nữ tử xuất hiện ở Chiến Thành trên(lên) khoảng không, nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, nàng vung tay phải lên .

Ầm!

Cái kia Hồn Giáo Giáo tôn thả ra cái kia cỗ lực lượng trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung, toàn bộ Chiến Thành dần dần khôi phục bình tĩnh!

Hồn Giáo Giáo tôn ánh mắt rơi xuống nữ tử thân lên, cười nhạt, "Không nghĩ tới Lưu Uyên đại nhân đều tự thân ra mặt!"

Nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Hồn Giáo Giáo tôn, sau một khắc, nàng hai tay đột nhiên chậm rãi nâng lên, chuyển chớp mắt, một tiếng rống giận dử ở trong sân vang vọng dựng lên .

Ầm!

Một rực rỡ bạch quang ở Chiến Thành trên(lên) khoảng không chấn động ra tới!

Này cổ bạch quang trực tiếp đem cái kia Hồn Giáo Giáo tôn hai người bao phủ, toàn bộ Chiến Thành trên(lên) khoảng không vang lên lần nữa từng đạo tiếng oanh minh .

Cái này lúc, nàng kia đột nhiên biến mất .

Thứ lạp!

Chiến Thành trên(lên) khoảng không đột nhiên xuất hiện một đạo nứt ra, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị đánh bay ra Chiến Thành bên ngoài .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Chiến Thành trên(lên) khoảng không, nữ tử lạnh lùng nhìn cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, đột nhiên, nàng lần nữa giơ tay lên cách khoảng không chính là chấn động .

Ầm!

Mọi người còn chưa xem tinh tường, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn chính là lần nữa bị rung ra đủ đủ nghìn trượng!

Đều là chủ kỳ tam phẩm, thế nhưng, tam phẩm bên trong, cũng mạnh yếu!

Chiến Thành bên ngoài, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn nhìn thoáng qua trước ngực mình, tại hắn trước ngực, có một đạo dấu bàn tay rành rành!

Hồn Giáo Giáo tôn lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ Chiến Thành nàng kia, "Không hổ là đã từng chiến giới biết đánh nhau nhất nhân!"

Chiến giới biết đánh nhau nhất nhân!

Tên gọi là Lưu Uyên nữ tử đứng ở Chiến Thành trên(lên) khoảng không, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, "Nơi đây, không phải Hồn Giáo có thể giương oai địa phương ."

Vừa nói, nàng dựng lên một căn chỉ, "Ở có lần sau, coi như ngươi Hồn Giáo giáo chủ tự thân, ta cũng phải tự tay chém giết ngươi . Hiện tại, lập tức cút cho ta ."

Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, "Thế nào, chiến giới hiện tại không nói quy củ thật sao?"

Lưu Uyên hướng phía trước bước ra một bước, bước này, đi thẳng tới cái kia Hồn Giáo Giáo tôn trước mặt, "Quy củ ? Ta muốn nói liền nói, ta không muốn nói, liền không nói, ngươi có chuyện sao?"

Ngang ngược!

Hồn Giáo Giáo tôn thần sắc vô cùng xấu xí!

Lưu Uyên cũng là căn bản không quản hắn, xoay người hướng Chiến Thành lăng không đi tới, "Hồn Giáo thôn phệ Cổ Kiếm Tông, đây là chuyện bên ngoài tình, cùng nơi đây không có quan hệ . Thế nhưng, theo cá nhân ta góc độ mà nói, bên ngoài mấy cái thế gia làm sự tình, là đúng là mẹ nó không địa đạo! Nếu không phải năm đó cái kia vị kiếm chủ mang theo trên trăm kiếm tu ngăn trở Bất Tử Tộc Tử Thị, hiện tại Vĩnh Hằng Quốc Độ mấy đại thế gia còn lại mấy gia sợ đều là nhất ẩn số! Mà năm đó, hắn nếu không xuất thủ, lấy thiên phú của hắn, ở sống vạn năm căn bản không phải vấn đề gì ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại, nhưng sau quay đầu nhìn thoáng qua Hồn Giáo Giáo tôn, "Ở năm đó, ngươi Hồn Giáo ngoại trừ thừa dịp hỏa đánh cướp, còn làm qua cái gì ? Không hề làm gì cả quá! Lúc này lên, phàm ngươi Hồn Giáo người, nếu như dám can đảm bước vào Chiến Thành một bước, ta tất phải giết!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Tường thành bầu trời cái kia hai gã lão giả vừa xoay người rời đi .

Xa chỗ, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc âm trầm đáng sợ .

Quá hồi lâu, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn cùng hắc bào nhân xoay người rời đi .

Ở nhất chỗ dãy núi bên trong, Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt khép hờ, tại hắn thân sau không xa chỗ, là hắc bào nhân kia!

Hắc bào nhân đứng ở không xa chỗ, trầm mặc không nói .

Quá hồi lâu, Hồn Giáo Giáo tôn trợn mở con mắt, "Tìm được rồi!"

Hắc bào nhân kia trầm giọng nói: "Người này niên kỷ tuy nhỏ, chiến lực lại mạnh, thuộc hạ kiệt lực, cũng khó mà đem bên ngoài chém giết, Giáo tôn sao không tự thân xuất thủ ?"

Hồn Giáo Giáo tôn ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, "Chúng ta đánh giá thấp hắn, người này sau lưng có một ít thần bí nhân, ở trước đây ta Hồn Giáo tiến công Cổ Kiếm Tông lúc, những người đó liền đi ra ."

Thần bí nhân!

Hắc bào nhân kia trầm giọng nói: "Phía trước ở hội giao dịch ngầm ngăn cản Tả Lãnh nhân ?"

Hồn Giáo Giáo tôn khẽ gật đầu, "Con kia là một cái trong số đó ."

Hồn Giáo Giáo tôn nhìn lướt qua bốn phía, cười nhạt, "Chúng ta chu vi khả năng liền có một . Ngươi đi giết hắn, ta điều tra được, hắn đã bản thân bị trọng thương, chạy không bao lâu!"

Hắc bào nhân khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Ở hắc bào nhân ly khai chi về sau, Hồn Giáo Giáo tôn đạm thanh nói: "Ra đi ."

Không có động tĩnh!

Hồn Giáo Giáo tôn cười nhạt, "Ta thật rất tốt kỳ, hiếu kỳ ngươi vì sao chỉ là ngăn trở ta, mà không cùng ta chân chính chiến trên(lên) một hồi ?"

Giữa sân, trầm mặc khoảng khắc, đột nhiên, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Ta muốn thay hắn nuôi đầu heo, làm cho chính hắn tới làm thịt!"

Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, bên trong tròng mắt, sát ý nghiêm nghị!

....

Dương Diệp rời đi Chiến Thành chi về sau, một đường ngự kiếm cuồng bạo, quanh người hắn da thịt rạn, tiên huyết chính tràn đầy .

Vừa rồi trận chiến kia, hắn quả thực bị trọng thương . Hắn hiện tại, cùng hắc bào nhân kia vẫn có chênh lệch rất lớn, cho dù là hắn con bài chưa lật ra hết, cũng chỉ có thể miễn cưỡng cùng đối phương đối kháng!

Muốn chiến thắng đối phương, rất khó!

Mà bây giờ, hắn cần tìm một địa phương chữa thương!

Nhưng mà, hắn dừng lại còn không có nửa khắc đồng hồ, hắn chính là cảm nhận được một khí tức hướng hắn đuổi tới!

"Thực sự là âm hồn bất tán a!"

Dương Diệp lắc đầu, vội vã ra Hồng Mông Tháp, nhưng sau thân hình run lên, biến mất ở mịt mờ cuối chân trời!

Dương Diệp phát hiện, sau lưng cái kia vị Hồn Giáo cường giả cũng là chết truy không nỡ!

Tiếp tục như vậy không được!

Đám mây bên trong, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, hắn chau mày, dù cho muốn chiến, hắn hiện tại cũng cần trước chữa khỏi tổn thương, sau đó mới có thể tiếp tục chiến!

Không cần lâu lắm, chỉ cần cái đem canh giờ là đủ rồi!

Nhưng mà, thân sau cái kia Hồn Giáo cường giả cũng là càng ngày càng gần!

Không trung, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp thần sắc có chút quấn quýt, nhưng là khi thân sau cái kia Hồn Giáo cường giả càng ngày càng gần lúc, cái kia lau quấn quýt không rồi!

Dương Diệp tăng nhanh tốc độ, rất nhanh, tại hắn tốc độ cao nhất phía dưới, hắn đi tới một mảnh vực sâu tiền!

Một mảnh kia vực sâu!

Nhìn trước mặt cái kia mảnh nhỏ vực sâu, Dương Diệp sâu hấp một hơi, "Tiểu Bạch phù hộ ta!"

Vừa nói, hắn trực tiếp thả người nhảy, nhảy xuống cái kia vực sâu .

. . ..

PS: Lần này không tìm mượn cớ ..... Ngủ quên . Vạn phần xin lỗi! ! ! Mời mọi người mắng điểm nhẹ ....

------oOo------

Chương 2542: Ác Linh Thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vực sâu!

Đang nhảy hạ vực sâu lúc, Dương Diệp đã nghĩ phi thường rõ ràng!

Như không nhảy xuống, hắn phải cùng thân sau cái kia Hồn Giáo cường giả liều chết, lấy hắn hiện tại loại trạng thái này, tuyệt đối là không có gì phần thắng!

Mà nhảy xuống, cũng nguy hiểm!

Hắn tự nhiên không có quên ban đầu ở phía dưới gặp phải nguy hiểm, càng không có quên trước đây cái loại cảm giác này!

Thế nhưng, phía dưới tất cả cũng là không biết!

Thử một lần!

Ôm cái ý niệm này, hắn nhảy xuống vực sâu .

Đang nhảy hạ vực sâu không lâu sau, cái kia Hồn Giáo cường giả liền là xuất hiện ở vực sâu bên cạnh, nhìn phía dưới vực sâu, hắc bào nhân có chút do dự .

Cái này địa phương, nhưng là nơi cấm kỵ!

Ở toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đều là nơi cấm kỵ!

Càng mạnh người xuống phía dưới, càng dễ chết!

Mà hắn loại này cường giả nếu như xuống phía dưới, tuyệt đối sẽ không có chuyện gì tốt tình!

Xuống phía dưới vẫn là không đi xuống ?

Tên này Hồn Giáo cường giả trong lúc nhất thời hơi lúng túng một chút!

Rất nhanh, bên ngoài vẫn là quyết định xuống phía dưới thử xem .

Bởi vì phía dưới ngăn cách tất cả thần thức, hắn thần thức căn bản không pháp thẩm thấu xuống phía dưới, như Dương Diệp từ phía dưới đào tẩu, vậy hắn liền phải thất bại trong gang tấc .

Không có ở do dự, hắc bào nhân trực tiếp nhảy xuống .

Nhưng mà rất nhanh, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp tự vực sâu bên trong bay ra .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Hồn Giáo hắc bào cường giả!

Cái kia hắc bào cường giả trực tiếp rơi đập ở tại một bên mặt đất lên, vừa xuống đất, bên ngoài nhục thân trong nháy mắt chính là nổ bể ra đến, mà linh hồn hắn cũng là trong nháy mắt triệt để hư ảo!

Kém chút thần hồn câu diệt!

Hắc bào cường giả kinh hãi nhìn cái kia mảnh nhỏ vực sâu, tâm đang run!

...

Dương Diệp nhảy hạ vực sâu chi về sau, rất nhanh, hắn gặp cùng Diệp Tri Bắc còn muốn Hình Bỉ Thanh gặp phải cái kia danh người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên nhìn Dương Diệp, không nói gì!

Dương Diệp cười mỉa cười, "Tiền bối, đã lâu không gặp!"

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua đỉnh đầu, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đi xuống đi, Uyên Chủ muốn gặp ngươi!"

Uyên Chủ!

Dương Diệp trong lòng rùng mình, lại là người nào đại nhân vật ?

Người đàn ông trung niên nói xong câu đó sau chính là xoay người hướng phía dưới rơi đi .

Dương Diệp do dự một cái, nhưng sau cũng đi theo .

Hắn hiện tại, tựa hồ không có gì dư thừa tuyển trạch .

Cái này vực sâu so với Dương Diệp tưởng tượng muốn lớn rất nhiều, mà càng đi xuống, Dương Diệp tắc thì là càng kinh ngạc, ở nơi này hạ xuống quá trình bên trong, hắn nhìn thấy vô số thi thể, vô số lơ lửng thi thể, ngoại trừ thi thể, hắn còn gặp được một ít chí bảo!

Thần khí!

Toàn bộ là Thần khí!

Những thứ này Thần khí nổi bồng bềnh giữa không trung, cứ như vậy lẳng lặng bay .

Dương Diệp nhìn là lòng ngứa ngáy, bất quá, hắn cũng không có động thủ cầm, ở nhân gia địa bàn, vẫn là cố gắng hết sức khiêm tốn một điểm!

Khiêm tốn!

Rốt cục, rốt cuộc .

Ở đến cùng về sau, cái kia trung niên nhân hướng về phía xa chỗ hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

]

Dương Diệp nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, đứng một gã ăn mặc một gian hắc ô vuông váy tiểu cô nương, tiểu cô nương so với Nhị Nha lớn một chút, ở tiểu cô nương bên cạnh không xa chỗ, xếp đặt từng viên một máu dầm dề đầu .

Lúc này, tiểu cô nương chính đá một viên máu dầm dề đầu, cái đầu kia ở bé gái chân trên(lên) nhún nhảy một cái, rất có nhịp điệu .

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, rất nhanh, nàng chân ngừng lại, cái đầu kia lăn đến một bên .

Tiểu cô nương đi tới trước mặt nàng không xa chỗ tấm kia chiếc ghế lên, nàng ngồi ở cái ghế lên, mắt nhìn xuống Dương Diệp, cứ như vậy mắt nhìn xuống, cũng không nói lời nào!

Dương Diệp bị nàng nhìn có chút không tự nhiên, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Cái kia ..."

"Nàng không có theo ngươi ?" Tiểu cô nương đột nhiên hỏi .

" Hử ?" Dương Diệp không hiểu nhìn tiểu cô nương .

Tiểu cô nương chỉ chỉ bên cạnh không xa chỗ cái kia tường, Dương Diệp theo bé gái chỉ nhìn lại, rất nhanh, hắn ngây dại .

Tường lên, hắn thấy được thục hơi thở một màn!

Ở vách tường kia lên, có một đầu yêu thú, yêu thú nửa bộ sau giấu ở đen nhánh bên trong, nửa bộ phận trước hắn thấy được . Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là yêu thú kia đỉnh đầu cái kia hai cây sừng, cùng Nhị Nha sừng nhất định một màn đồng dạng!

Nhị Nha cái kia hai cây sừng hắn chính là sờ qua, thật một màn đồng dạng!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia tiểu cô nương, "Chuyện này. .."

"Nàng không có theo ngươi ?" Tiểu cô nương lại hỏi .

Hiển nhiên, đây là chỉ Nhị Nha!

Dương Diệp gật đầu, "Nàng đi khác chỗ chơi ."

"Chơi ?" Tiểu cô nương chân mày to cau lại .

Dương Diệp gật đầu .

Tiểu cô nương nói: "Chơi cái gì ? Chơi thật khá sao?"

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương đột nhiên đứng lên, sau một khắc, nàng trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Xuất hiện không có dấu hiệu nào!

Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt không gì sánh được ngưng trọng!

Cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên đưa tay chỉ Dương Diệp trước ngực, "Đừng sợ, ta không giết ngươi ."

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương bàn tay đột nhiên dính vào Dương Diệp trước ngực, rất nhanh, Dương Diệp cảm giác mình cả người đều bị định trụ, không chỉ có như đây, Hồng Mông Tháp bên trong thế giới trong nháy mắt này phảng phất bị cái gì lực lượng khóa lại!

Toàn bộ Hồng Mông Tháp đều cấm chỉ!

Cho dù là cái kia phiến lôi khu, cũng vào giờ khắc này lặng yên ẩn dấu đi, một tia lôi điện cũng không .

Sau một lúc lâu, tiểu cô nương thu bàn tay về, "Ngươi không có gạt ta, nàng quả thực không ở!"

Vừa nói, nàng về tới cái ghế của mình lên.

Dương Diệp thân thể khôi phục bình thường, Hồng Mông Tháp bên trong tất cả cũng khôi phục bình thường . Hắn nhìn thật sâu liếc mắt cái kia tiểu cô nương, sau đó nói: "Ngươi biết Nhị Nha ?"

"Nhị Nha ?" Tiểu cô nương có chút ngạc nhiên, "Nàng gọi Nhị Nha sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Tiểu cô nương gật đầu, "Nàng trước đây không gọi Nhị Nha đấy!"

"Được kêu là cái gì ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Đối với Nhị Nha lai lịch, hắn một mạch thật tò mò, đáng tiếc, có rất ít người biết Nhị Nha lai lịch!

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Trước đây nàng gọi ác linh, nàng không có nói ngươi sao ?"

"Ác linh ?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Nàng không phải yêu thú sao?"

Tiểu cô nương phản vấn, "Ta nói nàng không phải yêu thú sao?"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Ác linh là một loại yêu thú ?"

Tiểu cô nương khẽ gật đầu, "Ác linh, vạn ác chi tổ, cũng xưng vạn ác bổn nguyên, nàng thật không đơn giản đấy! Nàng vốn là một loại yêu thú, chuẩn xác mà nói là một loại ác thú, cái kia thời đại, còn không có yêu thú ."

"Ác thú ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Tiểu cô nương nói: "Cái này thế giới, ân, là mảnh này vũ trụ ba chiều, có một loại quy tắc, gọi vạn vật phân Âm Dương, vạn sự có Chính có Phản, cái này ngươi hiểu không ?"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Không phải đặc biệt hiểu!"

Tiểu cô nương lắc đầu, tiếp tục nói: "Có âm tất có dương, tựu giống với nam nữ, nam chính là dương, nữ chính là âm, đây là mảnh này không gian ba chiều pháp tắc, cũng là các ngươi nói cái gì đại đạo . Ngoại trừ Âm Dương, còn có thiện ác, nàng là ác thú, vạn vật chi ác Thủy Tổ . Có thể nói, nàng bản thân liền là cái này vũ trụ ba chiều một bộ phận, phải nói, nàng là cái này vũ trụ ba chiều phép tắc một bộ phận ."

"Ác thú!"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nói như vậy, chúng ta người thường có phải hay không cũng là cái này vũ trụ ba chiều một bộ phận ?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Ngươi là cuộc sống, nàng là cái này vũ trụ ba chiều chính mình tà ác chi niệm đản sanh, ngươi hiểu chưa ?"

Nghe thế, Dương Diệp lại càng hoảng sợ, "Ngươi, ngươi là nói, nàng chính là chỗ này vũ trụ ba chiều ?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Là cái này vũ trụ ba chiều tà ác chi niệm!"

Dương Diệp hầu lăn lăn ... Cái này Nhị Nha lai lịch ... Lấy sau có phải hay không rất đúng Nhị Nha tốt một chút à?

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp lại hỏi, "Có ác niệm, thì có thiện niệm, vậy có phải hay không còn có một cái gì thiện linh ?"

Tiểu cô nương chớp chớp nhãn, "Thiện linh không theo ngươi sao?"

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn kinh ngạc nói: "Ngươi, ngươi là nói, Tiểu Bạch, Tiểu Bạch là thiện niệm ?"

"Tiểu Bạch ?"

Tiểu cô nương chân mày to cau lại, "Ta không biết nàng tên gì, ta chỉ biết, ta ở ngươi thân trên(lên) cảm nhận được khí tức của nàng . Bất quá, nàng là không hoàn chỉnh ."

"Có ý tứ ?" Dương Diệp không giải khai .

Tiểu cô nương nói: "Theo ta được biết, nàng năm đó bị đánh tan, chia làm vài bộ phận, trong đó mấy bộ phân tiêu diệt, còn dư lại nhất hạ lưu rơi đến khu này vũ trụ ba chiều các nơi!"

Dương Diệp: "..."

Không thể không nói, Dương Diệp lúc này trong lòng vẫn là phi thường rung động, Nhị Nha là cái này vũ trụ ba chiều cái gì ác niệm, mà Tiểu Bạch tắc thì là thiện niệm!

Cái kia vấn đề đến rồi!

Cái này hai cái tiểu gia hỏa không phải hẳn là ngươi chết ta sống sao ? Vì sao các nàng quan hệ tốt như vậy ? Tốt đến mức có thể cùng nhau liếm một viên mứt quả!

Còn là nói, sai lầm chỗ nào ?

Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương lại nói: "Như ngươi lần sau đến, xin nhớ dẫn các nàng cùng đi, ta muốn nhìn một chút các nàng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua tiểu cô nương, do dự xuống, hắn hỏi, "Cái kia, ngươi biết các nàng ?"

Tiểu cô nương giang tay ra, "Ta biết lời ngươi nói chính là cái kia Nhị Nha, không biết cái kia Tiểu Bạch . Bất quá, đã Nhị Nha có thể cùng với nàng làm bạn, ta khẳng định cũng là có thể!"

"Ngươi cùng Nhị Nha là bằng hữu ?" Dương Diệp lại hỏi .

Tiểu cô nương phản vấn, "Không thể được sao ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau liền vội vàng lắc đầu, "Đương nhiên có thể, chỉ là, chỉ là, ta rất ngạc nhiên, các ngươi là thế nào nhận thức đâu?"

Tiểu cô nương nói: "Năm đó ta đánh lộn, ta đánh thua, kém chút bị giết, nàng giúp ta nhất cái, nàng đối với ta là có ân ."

Dương Diệp hiếu kỳ nói: "Các ngươi với ai đánh đâu?"

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi vấn đề hơi nhiều!"

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương đi tới một bên, tiếp tục đá cầu , vừa đá vừa nói: "Ta không quá yêu mến người khác tới nơi đây quấy rối ta, người tới, đều sẽ trở thành như vậy ...."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ không xa chỗ cái kia một bên đầu .

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, còn tốt, hoàn hảo có Nhị Nha, như không phải Nhị Nha, hắn sợ là cũng phải trở thành như vậy!

Tiểu cô nương lại nói: "Như để ngươi đi như vậy, ngươi đi ra ngoài có thể hay không bị nhân sát chết đâu? Như bị người giết chết, người nào dẫn các nàng tìm đến ta ư ? Ân, không được!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta được đem ngươi mạnh mẽ một điểm, như vậy mới có thể thả ngươi đi!"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Cái này, cái này, cái này sao được đây..."

Cvt: Hỏi nhiều mode: Off. Vô sỉ mode: On . . .

------oOo------

Chương 2543: Đây Là Ta Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy là miệng trên(lên) nói như vậy, thế nhưng Dương Diệp tâm lý cũng đã trải qua vui nở hoa rồi!

Trợ giúp chính mình mạnh mẽ!

Thiên!

Đây là trời sập a! Chính mình thời cơ đến vận chuyển a!

Hắn làm sao có thể bỏ qua cái này ngàn năm một thuở cơ hội đâu?

Không chờ tiểu cô nương nói tiếp, Dương Diệp chính là vội vàng nói: "Ngươi nói quá đúng, ta hiện tại quá yếu, chỉ cần đi ra ngoài, sợ là liền ngày mai Thái Dương đều không thấy được . Ta, cần mạnh mẽ!"

Cái kia Uyên Chủ quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ăn khổ sao?"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Có thể! Phi thường có thể!"

Uyên Chủ khẽ gật đầu, nàng hai tay hư khoa tay múa chân một cái, "Các ngươi nhân thể rất kỳ diệu, nó chính là một cái tiểu vũ trụ, mà các ngươi mạnh và yếu, quyết định bởi cho các ngươi có thể khai phát bao nhiêu."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Có thể nói kỹ càng một chút sao?"

Tiểu cô nương bên đá cầu vừa nói: "Một người thành tựu có thể có nhiều lớn, quyết định bởi cho hắn có thể đem chính mình đại não khai phát tới trình độ nào . Đơn giản một điểm nói, các ngươi tu đạo, kỳ thực chính là tu não, khai phát chính mình đại não, đương nhiên, cũng không hoàn toàn đúng, bất quá, đại khái chính là như vậy đi."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi đại não, không có khai phát nhiều thiếu, ngươi nhục thân nhưng thật ra mở mang không thiếu ."

Dương Diệp: "

Cái này lúc, tiểu cô nương lại nói: "Ngươi là muốn mở phát đại não, hay là muốn khai phát nhục thân ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể đều khai phát sao?"

Tiểu cô nương đột nhiên ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Rất thống khổ ."

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta không sợ!"

Tiểu cô nương khẽ gật đầu, "Ngươi mạnh nhất thủ đoạn là cái gì ?"

Dương Diệp vội vàng nói: "Kiếm Vực!"

"Vực ?"

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút ngạc nhiên, "Nhìn ?"

Dương Diệp vội vã thi triển ra Kiếm Vực .

Kiếm Vực trực tiếp bao phủ ở toàn bộ vực sâu!

Nhưng mà, hắn lại kinh hãi phát hiện, hắn căn bản không cảm giác được trước mắt cái này vị tiểu cô nương! Một chút cũng không cảm giác được!

Dương Diệp đang muốn hỏi, mà đang ở cái này lúc, cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói; "Đồ chơi gì "

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Giữa sân phảng phất có cái gì phá toái nổ tung!

Mà Dương Diệp cảm giác mình đầu một mảnh khoảng không bạch, nhưng sau thẳng thẳng ngã xuống

Phá vực!

Hắn Kiếm Vực trực tiếp bị cái này tiểu cô nương một cước phá!

Theo vực bị phá, Dương Diệp trực tiếp ngất đi!

Không xa chỗ, tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, khẽ lắc đầu, "Như này yếu đuối!"

Vừa nói, nàng tiếp tục đá cùng với chính mình cầu .

Khoảng chừng một canh giờ về sau, Dương Diệp thanh tỉnh lại, bất quá, khi hắn thanh tỉnh về sau, tức thì cảm giác mình đầu óc phình to, giống như bị đổ chì.

Tựa như muốn nổ tung!

Dương Diệp chợt lắc lắc đầu, nhưng sau hắn liền muốn ngồi dậy, thế nhưng, hắn lại kinh hãi phát hiện, chính mình dĩ nhiên toàn thân vô lực!

"Thức dậy ?"

Cái này lúc, một bên truyền đến cái kia thanh âm của tiểu cô nương .

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, lúc này, cái kia tiểu cô nương đang xem lấy hắn .

]

Dương Diệp lần nữa dùng sức lắc đầu, sau đó nói: "Vì sao ?"

"Cái gì vì sao ?" Tiểu cô nương hỏi .

Dương Diệp nói: "Vì sao ra tay với ta ?"

Tiểu cô nương đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ta là muốn cho ngươi minh bạch, ngươi kia cái gì hay là vực là biết bao bất kham ."

Dương Diệp chân mày cau lại, "Có ý tứ ?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Ngươi biết chân chính vực là cái gì không ?"

"Cái gì ?" Dương Diệp vô ý thức hỏi .

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Hay là vực, là một loại độc lập với không gian ba chiều còn có không gian bốn chiều ra tồn tại, mà chủng vực, cũng có bất đồng, tỷ như, ngươi là Kiếm Vực, mà người khác có thể là cái gì Đao Vực, thương vực, cũng hoặc cái gì khác . Đơn giản mà nói, vực, nó nhảy ra không gian ba chiều, cũng không tồn tại không gian bốn chiều, thế nhưng, ngươi vực "

Nói đến đây, tiểu cô nương lắc đầu .

"Ta vực làm sao vậy ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Liền không gian ba chiều cũng không có siêu thoát!"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Nói như vậy, ta vực là giả ?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Không phải giả, chỉ là cấp bậc không đủ . Cái này cùng kiến thức của ngươi cùng tu vi của mình có quan, ngươi kiến thức quá cạn, tu vi quá cạn, không pháp đạt được chân chính vực, cũng rất bình thường ."

Dương Diệp liền vội vàng hỏi, "Ta đây muốn như thế nào mới có thể đủ đạt được chân chính cái kia loại vực ?"

Tiểu cô nương giang tay ra, "Ta làm sao biết ?"

Dương Diệp: "

Tiểu cô nương ngồi xuống cái ghế của mình lên, "Điều này cần xem chính ngươi, bất quá, ta có thể đem ngươi cái này vực thêm mạnh hơn một chút, hoặc có lẽ là, đem thay đổi kiên cố một ít!"

Kiên cố một ít!

Dương Diệp vội vã thi lễ, "Xin chỉ giáo!"

Tiểu cô nương nói: "Ngươi vực, quá giòn, cùng người đối địch, nó là ngươi một sự giúp đỡ lớn, thế nhưng, cũng là ngươi khuyết điểm trí mạng, như đem thay đổi kiên cố một chút, ngươi khuyết điểm này sẽ không dễ dàng như vậy bị người cho rằng đột phá khẩu ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Thi triển vực!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó sẽ lần thi triển ra Kiếm Vực .

Mà lúc, tiểu cô nương chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp Kiếm Vực trong nháy mắt phá toái, mà Dương Diệp cả người phi thẳng đến phía sau té bay ra ngoài, cùng này đồng thời, đầu hắn cảm giác bị người dùng thiết chùy trọng kích, theo một đạo trọng đau nhức cảm giác, hắn trực tiếp ngất đi!

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua ngất đi Dương Diệp, khẽ lắc đầu, "Giòn!"

Khoảng chừng quá một canh giờ về sau, Dương Diệp lần nữa tỉnh táo lại, thế nhưng, cái kia loại trầm thống cảm giác vẫn tồn tại .

Đặc biệt đầu, hắn cảm giác mình đầu muốn nổ tung một dạng, căng đau không gì sánh được, rất khó chịu!

Đi ngang qua nửa canh giờ về sau, Dương Diệp trong đầu cái kia cỗ trầm thống cảm giác mới dần dần biến mất, mà lúc, một bên cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói: "Tiếp tục!"

Dương Diệp: "

Chứng kiến Dương Diệp biểu tình khổ sở, cái kia tiểu cô nương đạm thanh nói: "Thế nào, ngươi không phải nói không sợ thống khổ sao?"

Dương Diệp cười khổ, "Vậy, cái kia, cứ như vậy phá vực, là có thể tăng cường sao?"

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Một thanh kiếm, ở nó trở thành tuyệt thế hảo kiếm lúc, nó được thừa nhận bao nhiêu lần thiết chùy trọng kích ? Nó được thừa nhận bao nhiêu lần lửa cháy bừng bừng đốt cháy ? Ngươi bây giờ chính là kiếm, ta phương pháp chính là phá ngươi vực, phá lấy phá lấy, ngươi vực bị phá tập quán về sau, nó một cách tự nhiên sẽ thay đổi kiên cố, mà ngươi năng lực chịu đựng cũng sẽ thật to tăng, ngươi không có phát hiện sao? Ngươi bây giờ so trước đó thanh tỉnh nhanh hơn chút!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người này là muốn để cho mình chịu đòn a!

Tiểu cô nương đột nhiên nói: "Như ngươi không muốn, có thể theo thì ly khai, bất quá, không được tại bước vào ta chỗ này . Ta "

"Ta đương nhiên nguyện ý!"

Dương Diệp đột nhiên nghiêm mặt nói: "Ta tin tưởng tiền bối, tiền bối bằng lòng lãng phí thời gian trợ giúp ta, đây là ta thiên đại quang vinh may mắn, ta làm sao có thể không tin tiền bối đâu?"

Vừa nói, hắn thi triển ra Kiếm Vực .

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau một khắc, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp Kiếm Vực trực tiếp phá toái, nhưng sau cả người hắn lần nữa té bay ra ngoài

Sống không bằng chết!

Cái kia loại cảm giác thật quá khó tiếp thu rồi!

Phi thường vô cùng khó chịu, bởi vì Kiếm Vực phá toái, linh hồn của hắn, tinh thần, bao quát nhục thân đều sẽ chịu đến trọng thương!

Có thể nói, toàn diện bị thương!

Thế nhưng, hắn phát hiện, mỗi một lần bị phá chi về sau, hắn thanh tỉnh tốc độ nếu so với phía trước nhanh hơn một chút . Tỷ như hiện tại, đang bị phá sấp sỉ trăm lần chi về sau, hắn nửa canh giờ sẽ thanh tỉnh, so với ngay từ đầu thiếu nửa canh giờ!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn phát hiện, chính mình dường như không có thống khổ như vậy!

Thật sự hữu hiệu quả ?

Cứ như vậy, trong khoảng thời gian kế tiếp, hắn ở nơi này địa hạ vực sâu cuối cùng một lần lại một lần bị phá vực

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt bảy ngày trôi qua!

Cái này bảy thiên đến, hắn mỗi thiên ngoại trừ hôn mê chính là hôn mê, hắn đã quên mình bị phá bao nhiêu lần vực, hắn chỉ biết là, bây giờ không có phía trước thống khổ như vậy, hơn nữa, mỗi lần chết ngất chi về sau, hắn chỉ cần nửa khắc đồng hồ sẽ thanh tỉnh .

Hắn thời gian thanh tỉnh càng lúc càng ngắn!

Mà cứ như vậy, lại qua mười thiên!

Cái này mười thiên đến, Dương Diệp đã không biết mình chết ngất qua bao nhiêu lần . Thế nhưng dần dần, hắn phát hiện, chính mình dường như không có phía trước thống khổ như vậy! Không chỉ có như đây, hắn hiện tại hôn mê một hồi sẽ thanh tỉnh!

Ba thiên sau!

Dương Diệp Kiếm Vực phá toái chi về sau, hắn đã sẽ không hôn mê, mặc dù sẽ không hôn mê, nhưng là vẫn khuôn mặt sắc vô cùng nhợt nhạt, cả người thoạt nhìn thật không tốt!

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Cảm giác như thế nào ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Rất khó chịu ."

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Ngươi vực, hiện tại năng lực chịu đựng so trước đó mạnh mẽ quá nhiều... . Nó năng lực chịu đựng đạt được tăng mạnh, phương diện khác cũng sẽ mạnh mẽ, ngươi có thể xem thử xem!"

Phương diện khác ?

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, hắn thi triển ra vực!

Đang thi triển ra vực về sau, hắn cảm nhận được chu vi rất nhiều thứ, tỷ như ở không xa chỗ trong bóng tối hai gã lão giả, cái kia hai gã lão giả một mạch tồn tại ở nơi ấy, bất quá, đối phương cũng không có đi ra!

Ngoại trừ cái kia hai gã lão giả bên ngoài, hắn còn cảm nhận được một ít khí tức âm lãnh!

Thế nhưng, hắn vẫn không cảm giác được tiểu cô nương!

Tiểu cô nương liền ở trước mặt hắn, hắn vực bao trùm ở tiểu cô nương, như trước không cảm giác được tiểu cô nương!

Làm như biết Dương Diệp suy nghĩ, cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói: "Không cảm giác được ta là bình thường, bởi vì ngươi hiện tại, ở ta thế giới trung!"

"Ở ngươi thế giới trung ?" Dương Diệp không giải khai .

Tiểu cô nương tay phải nhấc lên một chút, trong sát na, giữa sân không gian chợt run lên, Dương Diệp vực trực tiếp biến mất!

Dương Diệp: "

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đây là ta vực!"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, sau đó nói: "Ngươi, ngươi cũng biết vực ?"

Tiểu cô nương phản vấn, "Có chuyện sao?"

Dương Diệp: "

Cái này lúc, tiểu cô nương tay nhỏ bé nhẹ nhàng vung lên, cái này vung lên, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên trực tiếp nhăn nhó, sau một khắc, cái kia chỗ không gian dần dần hư ảo, ở đón lấy, cái kia chỗ không gian lộ ra một bức quỷ dị hình ảnh!

Phốc!

Dương Diệp trong miệng đột nhiên phun ra một ngụm tinh huyết, nhưng sau thân thể hắn lệch một cái, trực tiếp ngã xuống .

Cái này lúc, một giọng già nua ở tiểu cô nương thân sau vang lên, "Chủ nhân, lấy cảnh giới bây giờ của hắn, vẫn không thể tiếp xúc cái kia thế giới ."

Tiểu cô nương nhún vai, tiếp tục đá cùng với chính mình cầu .

Cvt: Ngậm hành mode: On

-------oOo------

Chương 2544: Đi Bên Ngoài Vui Đùa Một Chút ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp thanh tỉnh lại!

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, cái kia tiểu cô nương vẫn còn ở nơi ấy đá cầu .

Hắn phát hiện, cái này tiểu cô nương một mực cái kia đá cầu, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, đang ở cái kia đá cầu .

Một mực đá, nàng dường như rất buồn chán!

"Thức dậy ?" Tiểu cô nương đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Vừa rồi, vừa mới cái kia là ?"

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Không gian bốn chiều!"

Không gian bốn chiều!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Thật sự có ?"

Tiểu cô nương gật đầu .

Dương Diệp nói: "Có không gian bốn chiều, vậy có phải hay không có không gian năm chiều, không gian sáu chiều ? Không gian bảy chiều ?..."

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không gian bốn chiều, là đã biết vũ trụ cấp bậc cao nhất không gian, còn có hay không không gian năm chiều, ta không biết, ân, cái kia lưng rương trúc lão đầu có thể biết, như hắn cũng không biết nói, cái kia phỏng chừng cũng chỉ có không gian bốn chiều cái kia vị đã biết ."

Rương trúc lão đầu!

Dương Diệp hỏi, "Cái kia, ngươi biết cái kia lai lịch của lão đầu sao?"

Tiểu cô nương lắc đầu, "Chỉ biết là, hắn rất sớm rất sớm trước liền tồn tại . So với ta còn sớm, ân, khả năng so với Nhị Nha còn sớm ."

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Hắn dường như nhìn có chút tốt ngươi, đương nhiên, theo ta được biết, hắn trợ giúp quá rất nhiều người, ngươi chỉ là một cái trong đó ."

Dương Diệp trầm mặc .

Rương trúc lão giả!

Không gian bốn chiều!

Nhị Nha, còn có cái này Uyên Chủ ... Những thứ này hết thảy tất cả, dường như đều vượt ra khỏi hắn nhận thức .

Dương Diệp cười khổ, theo trước đây đến bây giờ, hắn phát hiện, chỉ cần mình càng mạnh, sẽ cảm kích chính mình càng nhỏ bé . Vũ trụ mịt mờ, thật không có phần cuối sao? Thật vô cùng vô tận ?

Không có suy nghĩ nhiều, cũng không có đang hỏi, có ít thứ, có một số việc tình, mình bây giờ đã biết cũng không có ý nghĩa gì!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, bắt đầu chữa thương, nửa canh giờ về sau, hắn trạng thái khôi phục, nhưng sau hắn thi triển ra Kiếm Vực!

Cảm thụ được Kiếm Vực bất đồng chi chỗ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn tế tế cảm thụ được hết thảy chung quanh, nhưng mà, hắn cũng không có phát hiện cùng lúc trước không hề có sự khác biệt .

Do dự xuống, Dương Diệp bên hông hai thanh kiếm đột nhiên Phi Trảm mà ra .

Xuy xuy!

Hai thanh kiếm ở Kiếm Vực bên trong Phi Trảm mà qua ...

Dương Diệp khóe miệng đột nhiên hơi cuộn lên, nổi lên một cái tiếu dung!

Tốc độ cùng lực lượng!

Hắn phát hiện, hắn cái này phi kiếm tốc độ cùng lực lượng so trước đó mạnh rất nhiều, ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn cảm nhận được, chính mình Kiếm Vực dường như có một loại dày cảm giác! Đơn giản mà nói chính là, hắn cái này Kiếm Vực lực phòng ngự tăng cường!

Hiện tại, hắn cái này Kiếm Vực, chủ kỳ nhị phẩm cường giả tuyệt đối không thể phá, đừng nói chủ kỳ Nhị Phẩm, coi như là chủ kỳ tam phẩm cường giả sợ là đều khó phá vỡ hắn Kiếm Vực!

Ý vị này nếu như hắn ở gặp phải cái kia Hồn Giáo cường giả nói, hắn có thể không dùng tại cố kỵ Kiếm Vực bị đối phương phá hết!

Này bằng với biến hình tăng lên thực lực của hắn a!

"Ngươi nghĩ đề thăng nhục thân sao?" Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương đột nhiên hỏi .

Đề thăng nhục thân!

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, vội vàng nói: "Đương nhiên!"

Hắn hiện tại nhục thân đã đạt được tứ giới, ở đề thăng, chính là ngũ giới, chỉ cần đạt được ngũ giới, hắn cảnh giới có thể theo đạt được ngũ giới, cái kia lúc, hắn cách chủ kỳ liền chỉ thiếu chút nữa! Mà hắn cùng với chủ kỳ sự chênh lệch, cũng sẽ thu nhỏ lại rất nhiều rất nhiều!

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, vội vàng nói: "Cái kia, cái kia đề thăng nhục thân, không phải là dùng bị đòn phương thức chứ ? Ta, ta thanh minh trước một cái, ta nhục thân đã từng bị đánh nhiều lần lắm, hiện tại sợ là không hiệu quả gì . Cho nên, dùng cái gì thiên tài địa bảo tới đề thăng mới là tốt nhất ."

Tiểu cô nương nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp có chút tâm thần bất định, "Ta không, không có lừa ngươi!"

]

Tiểu cô nương nói: "Ngươi nhục thân, rất yếu, phi thường yếu!"

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương chân thành nói: "Như vậy cũng tốt so với một thanh kiếm, như chùy chưa tới mức, nó cũng sẽ không sắc bén! Mà ngươi nhục thân, chính là không có chùy đáo vị kiếm, ngươi hiểu chưa ?"

Dương Diệp hầu lăn lăn, sau đó nói: "Cái kia, ý của ngươi là, ngươi có thể giúp ta chùy đến vị ?"

Tiểu cô nương gật đầu, "Đúng thế."

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi có hay không đem ta đập chết ?"

Đây là hắn lo lắng nhất!

Cái này bé gái thực lực tuyệt đối là phi thường phi thường khủng bố, như nàng hạ thủ không có nhẹ trọng, hắn nói không chừng sẽ bị đập chết!

Tiểu cô nương chớp chớp nhãn, "Ta làm sao sẽ đập chết ngươi đây!"

Dương Diệp trong lòng thả lỏng một hơi, "Như vậy cũng tốt!"

Ở nơi này lúc, tiểu cô nương xuất hiện ở trước mặt hắn, "Ngươi chuẩn bị xong chưa ?"

Dương Diệp do dự xuống, lại nói: "Ngươi thật sẽ không đập chết ta ?"

Tiểu cô nương phi thường chân thành nói: "Sẽ không!"

Dương Diệp sâu hấp một hơi, "Đến đây đi!"

Thanh âm rơi xuống, tiểu cô nương ra quyền .

Nàng một quyền đánh vào Dương Diệp bụng, chính là như vậy nhẹ nhàng một quyền ...

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt té bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp nhục thân tầng tầng rạn, tiên huyết văng khắp nơi!

Bất quá, hắn nhục thân ở rạn đến muốn vỡ nhỏ bên viền thì ngừng lại, hiển nhiên, tiểu cô nương hạ thủ vẫn rất có phân tấc ...

Xa chỗ, Dương Diệp đập vào cái kia Uyên vách lên, toàn bộ Uyên vách kịch liệt run lên, nhưng sau hắn rơi đập trên mặt đất, hai mắt một phen, trực tiếp ngất đi!

Hắn nhục thân, tiên huyết văng khắp nơi, toàn bộ nhục thân rời ra phá toái, hiện tại, chính là theo liền tới cái tiểu hài tử cũng có thể đem hắn nhục thân triệt để đánh nát!

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Không chết, ta không có lừa gạt hắn đi!"

Tiểu cô nương thân về sau, một giọng già nua vang lên, "Không có lừa gạt, sống không bằng chết mà thôi!"

Cứ như vậy, Dương Diệp cái này một cái hôn mê, trực tiếp hôn mê một ngày một đêm .

Khi hắn tỉnh lại lúc, thân thể hắn đã khôi phục 7-8 thành, thế nhưng, trên người cái kia loại tê liệt cảm giác vẫn tồn tại như cũ, không hiếm hoi còn sót lại ở, còn phi thường kịch liệt, giờ khắc này, hắn tình nguyện chính mình đã hôn mê!

Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói: "Ta dùng một loại đặc thù lực lượng, loại này lực lượng hội ở lại ngươi thân lên, không ngừng tê liệt ngươi nhục thân tế bào, đương nhiên, chỉ là tê liệt, cũng sẽ không phá hủy . Chỉ là một chút tiểu đau nhức, ngươi chịu được một cái là được rồi!"

Một điểm nhỏ đau nhức ?

Dương Diệp kém chút nhảy dựng lên mắng chửi người!

Đây chẳng qua là tiểu đau không ?

Cái kia thì sống không bằng chết a!

Hắn cảm giác bây giờ thân thể, giống như là có người ở lấy đao đang chậm rãi cắt một dạng, không, so với cái này chủng còn khủng bố, là lấy châm ở một cái một cái đâm!

Châm châm tận xương!

Quá kinh khủng!

Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói: "Như ngươi không kiên trì nổi, có thể nói với ta, ta sẽ không miễn cưỡng ngươi ."

Dương Diệp: "..."

Giờ khắc này, Dương Diệp bãi chánh tâm tính của mình, đây là chính mình cầu người khác, không là người khác cầu chính mình a!

Cắn cắn răng kiên trì một chút đi!

Nếm trải trong khổ đau mới là nhân thượng nhân a!

Cổ Kiếm Tông còn ở chờ cùng với chính mình Vương Giả trở lại đây!

Cứ như vậy, những ngày kế tiếp trở thành Dương Diệp suốt đời khó quên thời gian .

Tiểu cô nương xuống tay với hắn là thật tàn nhẫn a!

Mỗi một lần xuất thủ, hắn nhục thân đều sẽ rạn đến triệt để phá toái bên viền, mà chờ hắn lợi dụng Hồng Mông Tử Khí chữa trị khỏi chính mình nhục thân về sau, tiểu cô nương sẽ xuất thủ lần nữa ...

Phá toái, chữa trị!

Hắn cứ như vậy tuần hoàn!

Như chỉ là đơn thuần nhục thân rạn, hắn vẫn có thể chịu được, dù sao loại này sự tình, hắn đã từng không có thiếu trải qua . Nhưng vấn đề là, không chỉ là như vậy a! Cái kia tiểu cô nương mỗi ra quyền, đều sẽ có một loại thần bí lực lượng phụ gia tại hắn thân lên, loại này lực lượng sẽ không ngừng tê liệt hắn nhục thân tất cả, không chỉ có nhục thân, liền đầu khớp xương, kinh mạch cũng sẽ không buông quá!

Một lần lại một lần tê liệt!

Còn hiệu quả, hắn hiện tại không quan tâm hiệu quả gì không hiệu quả, hắn chỉ quan tâm mình tới đầu tới là không phải còn sống ...

Nửa tháng thời gian đến, tiểu cô nương mỗi thiên liền làm hai chuyện, chuyện thứ nhất chính là đá cầu, nàng phảng phất vĩnh viễn cũng đá không ngán, hoặc có lẽ là, nàng căn bản không có chuyện gì khác tình làm .

Một chuyện khác chính là đối với Dương Diệp ra quyền!

Có một lần, nàng tâm tình tựa hồ có điểm không được, lực đạo không thu cẩn thận, một quyền này kém chút đem Dương Diệp cho trực tiếp đánh chết ... Còn tốt, Dương Diệp mệnh cứng rắn, lưu một hơi, bị Hồng Mông Tử Khí treo trở về!

Tiểu cô nương làm như có chút ngượng ngùng, phía sau ra quyền hơi chút nhẹ một ít .

Cứ như vậy, Dương Diệp mỗi ngày đều ở sống không bằng chết lấy .

Một cái nguyệt sau .

Ầm!

Vực sâu cuối cùng, theo bé gái ra quyền, Dương Diệp trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi cái kia Uyên vách chi lên.

Dương Diệp rơi đập trên mặt đất, thế nhưng rất nhanh, hắn chậm rãi bò dậy .

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có ở xuất thủ .

Không xa chỗ, Dương Diệp đứng lên về sau, chính mình đều ngây dại .

Chính mình cư nhiên không có ngất đi ?

Chính mình lại còn có thể đứng lên ?

Hắn nhìn về phía cái kia tiểu cô nương, "Cái kia, tiền bối ngươi nhường sao?"

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Ngươi nhục thân đã đột phá ."

Đột phá!

Dương Diệp lần nữa ngây ngẩn cả người!

Một lát sau, Dương Diệp vội vã tra xét một cái chính mình nhục thân, quả nhiên, hắn nhục thân đã đạt đến ngũ giới!

Như thế chịu đòn thì đạt đến ngũ giới ?

Dương Diệp lần nữa cẩn thận cảm thụ một cái chính mình nhục thân, lúc này đây, hắn có bất đồng phát hiện, đó chính là hắn chính mình nhục thân phi thường vô cùng rắn chắc, cái này rắn chắc không phải nói thân thể căng thẳng, mà là nội bộ huyết nhục tổ chức đã chất biến!

Như vậy cũng tốt so với nhất nhanh sắt vụn, đi ngang qua ngàn chùy vạn chùy về sau, nó sẽ biến thành lợi kiếm!

Mà hắn cái này nhục thân, không phải bình thường rắn chắc .

Có thể nói, hắn nhục thân ngưng thật độ cùng cường hãn độ, khả năng đã vượt qua tiểu long, không phải khả năng, mà là đã vượt qua tiểu long . Bất quá, so với Nhị Nha hắn là phải kém một chút ... Nhưng thật ra là kém rất nhiều!

Nhị Nha nhục thân, biến thái đến làm người ta giận sôi!

"Ngươi có thể đi!" Tiểu cô nương đột nhiên nói .

"Đi ?" Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Tiểu cô nương đạm thanh nói: "Hiện tại ngươi trải qua ở đánh, không dễ dàng như vậy chết, đi thôi!"

Dương Diệp: "..."

Tiểu cô nương tiếp tục đá cùng với chính mình cầu, không có để ý Dương Diệp .

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Có muốn hay không cùng đi ? Đi bên ngoài vui đùa một chút ?"

"Bên ngoài vui đùa một chút ?"

Tiểu cô nương ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Có đá cầu chơi thật khá sao?"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "So với đá cầu chơi thật khá nhiều!"

. . ..

Cvt: Dụ dỗ trẻ con a

------oOo------

Chương 2545: Kỳ Bỉ Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đi ra ngoài!

Dương Diệp có chút kích động, bởi vì nếu như có thể đem trước mắt cái này tiểu cô nương mang đi ra ngoài nói, cái gì Hồn Giáo đều là đống cặn bã a!

Một cái tát chuyện tình!

Siêu cấp đại dựa vào sơn a!

Mà cái kia tiểu cô nương đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, cũng có chút ý động .

Nhưng mà cái này lúc, ở cái kia tiểu cô nương thân sau không xa chỗ, một giọng nói vang lên, "Không thể!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh hắc ám chỗ, nơi ấy, một gã lão giả chậm rãi đi ra, lão giả đi tới bé gái trước mặt, hơi thi lễ, "Chủ nhân, ngài như đi ra ngoài, bên ngoài thế giới không chịu nổi ngươi, ngươi hiểu!"

Cái này lúc, Dương Diệp vội vàng nói: "Ta, trong cơ thể ta có một cái thế giới, gọi Hồng Mông Tháp!"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cái kia thế giới, bất quá là trung đẳng thế giới, mà phía ngoài thế giới, là cao đẳng vũ trụ, liền cao đẳng vũ trụ đều không chịu nổi chủ nhân, huống chi ngươi trong lúc này chờ thế giới ?"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên nói: "Ta có thể áp chế chính mình cảnh giới sao?"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Có thể a!"

Cái kia lão giả sửng sốt .

Tiểu cô nương khẽ gật đầu, "Cũng không có vấn đề đấy!"

Vừa nói, nàng xem hướng cái kia lão giả .

Lão giả khẽ lắc đầu, "Quá nguy hiểm!"

Nguy hiểm!

Dương Diệp nheo mắt, cái này lão đầu nói là lấy tiểu cô nương nguy hiểm, còn là nói nàng đi ra ngoài về sau, sẽ cho bên ngoài tạo thành nguy hiểm ?

Tiểu cô nương giang tay ra, "Ở chỗ này, lâu lắm quá lâu . Rất buồn chán!"

Lão giả hơi thi lễ, "Chủ nhân, ngài nhiều năm như vậy đều nhịn xuống, chẳng lẽ còn kém điểm ấy thời gian sao?"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiền bối, nàng cùng ta đi ra ngoài, ta sẽ chiếu cố tốt nàng, ta ..."

"Chiếu cố ?"

Đột nhiên, một khí tức cường đại bao phủ ở Dương Diệp, "Ngươi làm sao chiếu cố ? Ngươi ngay cả mình đều chiếu cố không được . Còn nữa, chớ có cho là ta không biết ngươi tâm tư, ngươi cũng đã biết, chủ nhân nếu như đi ra ngoài, sẽ tạo thành hậu quả gì ? Ngươi căn bản không biết!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương đột nhiên nói: "Ta cam đoan không ra tay còn không được sao?"

Lão giả còn muốn nói điều gì, cái này lúc, một gã khác lão giả đột nhiên đi ra, "Sát Tịch, làm cho chủ thượng đi ra ngoài đi dạo một chút đi."

Dương Diệp nhìn về phía cái kia lão giả, hai gã lão giả đều mặc áo bào đen, căn bản phân không rõ ràng ai là ai .

Tên gọi là Sát Tịch lão giả nhìn về phía cái kia đi ra hắc bào nhân, "Thương Mộ, ngươi chẳng lẽ không biết hậu quả kia sao? Chủ thượng nàng ..."

Tên gọi là Thương Mộ lão giả khẽ lắc đầu, "Chủ thượng không ra tay là được rồi . Vô số năm, nàng ở nơi này cùng hai chúng ta lão bất tử làm bạn, khổ nàng, làm cho nàng đi ra xem một chút đi . Hơn nữa, cái này thời đại, cái vũ trụ này, cường giả liên tiếp xuất hiện, ra đi xem một chút, cũng không phải chuyện xấu!"

Tên kia gọi Sát Tịch lão giả còn muốn nói điều gì, thế nhưng, cái kia tiểu cô nương cũng là đã tại bắt đầu áp chế cảnh giới của mình .

Cái này áp chế, đủ đủ áp chế sấp sỉ một canh giờ!

Một yếu yếu hơn nữa!

Thẳng đến cái kia hai gã lão giả gật đầu, cái kia tiểu cô nương mới dừng lại!

Mà Dương Diệp đã ngây ra như phỗng, áp cái cảnh giới đều muốn áp lâu như vậy ? Cái này tiểu cô nương đến tột cùng là cái gì kỳ ?

Cảnh giới áp chế chi về sau, tiểu cô nương nhìn về phía Dương Diệp, nàng chỉ chỉ Dương Diệp trong cơ thể, "Ta tiến vào ?"

Nói xong, cũng không chờ Dương Diệp trả lời, nàng trực tiếp tiến nhập Dương Diệp Hồng Mông Tháp .

Nàng mới vừa gia nhập Hồng Mông Tháp, Dương Diệp trong nháy mắt tức thì một cái lảo đảo, kém chút ngã ngửa trên mặt đất .

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn cảm giác mình bị người trọng kích, một trầm trọng cảm giác tập kích lần hắn toàn thân trên dưới .

Cái kia bé gái duyên cớ vì thế!

]

Dương Diệp nhìn về phía cái kia hai gã lão giả, lúc này, cái kia hai gã lão giả đã ở nhìn hắn .

Cái này lúc, cái kia Thương Mộ lão giả đột nhiên nói: "Nàng chỉ là đi ra ngoài chơi một chút, ngươi hiểu chưa ?"

Dương Diệp gật đầu, "Minh bạch!"

Thương Mộ lão giả lại nói: "Như ngươi làm cho nàng ở bên ngoài xuất thủ, người khác sẽ chết, thế nhưng, ngươi cũng sẽ chết ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Thương Mộ lắc đầu, "Rất nhiều chuyện tình, cùng ngươi không pháp giải thích tinh tường . Ngươi chỉ phải biết, không phải vạn bất đắc dĩ, không nên để cho nàng xuất thủ là được. Đây là đối nàng tốt, cũng là đối với ngươi được!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp cũng không có lập tức ly khai, mà là ở nơi này vực sâu cuối cùng tấn thăng đến ngũ giới sau mới rời khỏi .

Trước khi rời đi, cái kia hai gã lão giả lần nữa đi tới trước mặt của hắn .

Thương Mộ chỉ chỉ đỉnh đầu, "Chứng kiến những thứ kia thần khí sao?"

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, mừng rỡ trong lòng, đây là muốn cho hắn Thần khí sao?

Mà lúc, Thương Mộ lời nói giống như một chậu nước lạnh theo đỉnh đầu hắn tưới xuống, "Đợi nàng chơi chán về sau, mang nàng trở về, những thứ kia sẽ là của ngươi! Hiện tại, không thể cầm, minh bạch ?"

Dương Diệp: "..."

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo rẽ rẽ bất bình tâm tình ly khai vực sâu .

Vốn tưởng rằng mang đi nhất tôn đại thần, có thể coi bảo hộ phù, mà bây giờ, vị này đại thần có thể không phải bảo hộ phù, mà là bùa đòi mạng!

Nàng không thể ra tay a!

Nàng xuất thủ chính mình sẽ chết a!

Đây con mẹ nó là chuyện gì ai!

Vực sâu cuối cùng .

Hai gã lão giả nhìn cái kia rời đi Dương Diệp, trầm mặc . Quá hồi lâu, cái kia Sát Tịch lão giả đột nhiên nói: "Vì sao ?"

Thương Mộ nhẹ giọng nói: "Chứng kiến trước đây cái kia vị kiếm tu rồi không ?"

Sát Tịch trầm mặc .

Thương Mộ nhẹ giọng nói: "Cái này thời đại, không phải chúng ta thời đại, cũng không phải chủ nhân thời đại, thế nhưng, chúng ta không thể khinh thị cái này thời đại . Làm cho chủ thượng đi ra ngoài tiếp xúc nhiều một cái, cũng không phải là cái gì chuyện xấu . Hơn nữa, coi như người này nhỏ yếu, không có tư cách trong tương lai giành giật một hồi cái kia nhập môn tư cách, thế nhưng, đừng quên, người này thân lên, còn có cái kia ác linh chi tổ cùng cái kia Linh Tổ . Chủ thượng cùng các nàng quen biết một chút, cũng không phải là cái gì chuyện xấu!"

Sát Tịch khẽ lắc đầu, "Ta sợ là, tuy là không phải là cái gì chuyện xấu, nhưng cũng có thể cũng không phải là cái gì chuyện tốt!"

Thương Mộ trầm mặc .

Cái này vực sâu cuối cùng, theo chủ nhân rời đi, biến thành hoàn toàn tĩnh mịch .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu cô nương tò mò đánh giá tất cả, rất nhanh, nàng đi loạn đến rồi tiểu long địa bàn, tiểu long ghé vào nơi ấy, nhận thấy được có người đi tới, nó mở ra long nhãn nhìn thoáng qua tiểu cô nương, tiểu cô nương cũng nhìn thoáng qua tiểu long, sau đó nói: "Ngươi là long sao?"

Tiểu long: "..."

Tiểu cô nương đi tới tiểu long trước mặt, nàng chậm rãi quan sát liếc mắt tiểu long, nhưng sau lắc đầu, "Rất yếu long, rất yếu huyết mạch, so với năm đó con rồng kia, kém quá nhiều...!"

Nghe vậy, tiểu long tức thì nổi giận!

Đây là đang vũ nhục nó a!

Một cường đại long uy đột nhiên tự tiểu long thân trên(lên) tịch quyển mà ra, này cổ long uy phi thẳng đến tiểu cô nương nghiền ép đi!

Tiểu long vẫn chưa hạ tử thủ, mặc dù không biết cái này tiểu cô nương vì sao hội xuất hiện ở nơi này, thế nhưng, đã xuất hiện ở nơi này, khả năng chính là cùng Dương Diệp nhận thức, nguyên nhân đây, nó vẫn là thủ hạ lưu tình.

Cái kia tiểu cô nương không tránh không né , mặc cho cái kia cỗ long uy áp ở nàng thân lên, chuẩn xác mà nói là, cái kia cỗ long uy mới vừa xuất hiện ở nàng thân trên(lên) chính là trực tiếp biến mất .

Tiêu thất sạch sẽ!

Nhìn thấy một màn này, tiểu long ngây dại .

Tiểu cô nương lắc đầu, xoay người rời đi .

Tại chỗ, tiểu long ngơ ngác nhìn không xa chỗ .

Ly khai tiểu long địa bàn về sau, tiểu cô nương đi tới viên kia Hỗn Nguyên cây trước, nhìn viên kia Hỗn Nguyên cây, tiểu cô nương rất là tò mò, "Trái cây có thể miễn cưỡng ."

Vừa nói, nàng tay phải nhất chiêu, một viên Hỗn Nguyên quả bay thẳng đến rồi trong tay nàng, nhưng sau nàng cắn một khẩu ....

Giờ khắc này, cái kia Hỗn Nguyên cây tức thì nổi giận!

Chính là Dương Diệp đều không dám tùy ý trích nó trái cây đấy!

Một cường đại lực lượng trực tiếp từ cái này Hỗn Nguyên thân cây trên(lên) chấn động mà ra, này cổ cường đại lực lượng mục tiêu, chính là cái kia tiểu cô nương .

Tiểu cô nương cắn một khẩu trái cây, thản nhiên nhìn liếc mắt cái kia Hỗn Nguyên cây, nàng đứng ở nơi ấy , mặc cho cái kia cỗ lực lượng đánh vào nàng thân lên.

Một hơi thở về sau, tiểu cô nương như trước đứng ở nơi ấy, như trước ăn trái cây .

Hỗn Nguyên cây rung rung một hồi lâu, dần dần, nó khôi phục bình tĩnh .

Tiểu cô nương lại tháo xuống một quả trái cây, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Tại chỗ, cái kia Hỗn Nguyên cây không rên một tiếng .

Tiểu cô nương ly khai viên kia Hỗn Nguyên cây về sau, nàng đi tới cái kia thiên dựng cây trước, nhìn viên kia thiên dựng cây, tiểu cô nương ánh mắt rơi vào cái kia Thiên Dựng Quả lên. Rất nhanh, trong tay nàng cái kia hai khỏa Hỗn Nguyên quả đã bị nàng ăn xong . Nàng đang muốn đi trích cái kia Thiên Dựng Quả, mà lúc, một viên Thiên Dựng Quả đột nhiên tự động bóc ra cái kia thiên dựng cây, nhưng bay về sau đến rồi bé gái trước mặt .

Tiểu cô nương phi thường đương nhiên tiếp nhận cái kia Thiên Dựng Quả ăn, rất nhanh, nàng ăn xong rồi . Cái này lúc, lại một viên Thiên Dựng Quả trôi dạt đến trước mặt nàng .

Tiểu cô nương tiếp nhận Thiên Dựng Quả, nàng nhìn thoáng qua cái kia thiên dựng cây, sau một khắc, nàng vung tay phải lên, nhất cỗ thần bí lực lượng bao phủ ở viên kia thiên dựng cây!

Tự thành nhất chỗ không gian!

Tự thành nhất giới!

Giờ khắc này, viên kia thiên dựng cây trực tiếp sôi trào!

Bởi vì ... này nhất khắc, nó đã không chịu mảnh này vũ trụ ba chiều hạn chế, tuy là nó không có siêu thoát vũ trụ ba chiều phạm vi, thế nhưng, nó đã không chịu cái này vũ trụ ba chiều pháp tắc hạn chế, nó có thể tự do sinh trưởng, nó không có hạn mức cao nhất!

Mừng rỡ như điên!

Đây là thiên dựng cây thời khắc này cảm giác!

Có thể nói, như chờ Tiểu Bạch trở về, Tiểu Bạch ở hảo hảo bồi dưỡng nó một cái, nó sẽ triệt triệt để để siêu thoát chính mình, trở thành cái kia loại thuộc về siêu thần khí tồn tại .

Đây là vô số sinh linh tha thiết ước mơ chuyện tình a!

Sự thực chứng minh, biết làm cây chính là không giống với!

Tiểu cô nương liền ăn nhân gia hai quả trái cây, hơn nữa nhân gia còn thức thời như vậy, nàng cảm giác mình nếu là không biểu thị một cái, có điểm không thể nào nói nổi a!

Tiểu cô nương ăn trái cây xoay người rời đi, rất nhanh, nàng đi tới cái kia phiến lôi khu .

Ở lôi khu lên, bò một cái tiểu cô nương, chính là Lôi Lâm .

Lôi Lâm ghé vào nơi ấy chính gặm một đoàn lôi tinh hoa!

Chứng kiến tiểu cô nương đến, Lôi Lâm nhìn thoáng qua tiểu cô nương, nhưng sau nàng chỉ chỉ trước mặt mình lôi tinh hoa, thúy thanh nói: "Ăn không ?"

Tiểu cô nương nhìn thoáng qua Lôi Lâm, lắc đầu .

Vừa nói, nàng do dự xuống, nhưng sau đưa chuyển trong tay mình trái cây, "Ăn không ?"

Lôi Lâm lắc đầu, nhưng sau nàng bò đến bé gái trước mặt, hiếu kỳ nói: "Ngươi tên gì ?"

Tên gì ?

Tiểu cô nương suy nghĩ kỹ một hồi, sau đó nói: "Kỳ ..."

"Kỳ ?" Lôi Lâm chớp chớp nhãn .

Tiểu cô nương cau mày suy nghĩ kỹ một hồi, sau đó nói: "Kỳ Bỉ Thiên, vũ trụ ba chiều, thiên có cửu trọng, ta cao ngất một điểm ."

Kỳ Bỉ Thiên!

. . ....

PS: Ta gần nhất đang tu luyện một môn thần công, mọi người đoán một chút là cái gì! ! !

------oOo------

Chương 2546: Khá Quen!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu cô nương cùng Lôi Lâm hiển nhiên nói đến, hai cái tiểu gia hỏa nói chuyện đã lâu đã lâu .

Mà cái kia phiến lôi khu hiển nhiên đối với tiểu cô nương có chút kiêng kỵ, ở tiểu cô nương xuất hiện về sau, lôi khu triệt để bình tĩnh lại, một tia lôi điện cũng không .

Cứ như vậy, tiểu cô nương Kỳ Bỉ Thiên cứ như vậy ở Hồng Mông Tháp bên trong đợi xuống .

Mà Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp rời đi vực sâu chi về sau, hắn cũng không có phát hiện tên kia Hồn Giáo hắc bào nhân .

Hiển nhiên, đối phương đã rời đi!

Dương Diệp cảm thấy có chút đáng tiếc, bởi vì hắn hiện tại đã là ngũ giới, không chỉ là cảnh giới ngũ giới, nhục thân cũng đạt tới ngũ giới, hơn nữa, hắn nhục thân cường hãn độ, so với tiểu long đều không kém!

Hắn rất muốn cùng đối phương ở tới đại chiến một trận!

Chiến!

Hắn hiện tại rất muốn vui sướng đầm đìa một trận chiến!

Đáng tiếc, cái kia Hồn Giáo cường giả cũng đã trải qua ly khai!

Dương Diệp không có ở vực sâu chỗ ở lâu, hắn xoay người ly khai vực sâu .

Lúc này đây, hắn đi tới Chiến Thành .

Bất quá, hắn còn chưa tiến nhập chiến trường, đã bị một gã lão giả cho ngăn lại .

Tên này lão giả chính là phía trước trước đây thay hắn ngăn cản quá Hồn Giáo cường giả cái kia hai gã lão giả một trong, trước đây hắn có thể đủ theo cái kia Hồn Giáo trong tay cường giả đào tẩu, ít nhiều cái này hai gã lão giả xuất thủ!

Dương Diệp hướng về phía lão giả hơi thi lễ, "Phía trước đa tạ tiền bối tương trợ!"

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi không thể vào thành!"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Vì sao ?"

Lão giả đạm thanh nói: "Ngươi đã bị trục xuất chiến giới!"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Ta bị trục xuất chiến giới rồi hả? Ai làm ? Ai làm ?"

Lão giả đạm thanh nói: "Người của phía trên làm!"

Dương Diệp không phục nói: "Làm cho bọn họ xuất hiện, ta muốn với hắn nhóm một mình đấu, ta "

Ở nơi này lúc, một đạo bạch quang đột nhiên ngút trời mà hàng, đạo bạch quang kia tốc độ cực nhanh, làm cho Dương Diệp đều không có phản ứng kịp liền trực tiếp đánh vào hắn thân trên(lên)

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người bay thẳng đến rồi ngoài mấy trăm trượng .

Mặt đất lên, Dương Diệp nằm tại mặt đất một hồi run rẩy .

Cái này lúc, cái kia lão giả đi tới Dương Diệp trước mặt, "Còn muốn một mình đấu sao?"

Dương Diệp chậm rãi bò dậy, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt, hắn cảm giác được, có một đôi con mắt chính đang nhìn chăm chú hắn .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nghiêm mặt nói: "Hiểu lầm, chỉ là một cái hiểu lầm!"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, thấp giọng thở dài, "Ly khai đi. Chúng ta phía trước nhúng tay một lần, đã phá hủy quy củ . Hơn nữa, ngươi Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, chiến giới không hy vọng mang đến trong này đến, cho nên, Hồn Giáo người, bao quát ngươi Cổ Kiếm Tông chiến giới đệ tử, đều đã bị tạm thời trục xuất chiến giới, ở các ngươi sự tình không có giải quyết phía trước, các ngươi bị cấm chỉ vào chiến giới!"

Dương Diệp trầm mặc .

Lão giả lại nói: "Như Cổ Kiếm Tông cuối cùng vẫn khó thoát vận rủi, cái kia lúc, ngươi có thể tới nơi đây, chỉ cần ngươi khôi phục chiến giới thân phận, phía trên sẽ có người đảm bảo ngươi một mạng ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, nhưng sau cười nói: "Tâm lĩnh ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía lão giả, "Ta có thể ở vào thành một chuyến sao? Yên tâm, ta sẽ không nháo sự, chỉ là đi cái kia hội giao dịch ngầm làm ít chuyện tình, làm tốt về sau liền sẽ ly khai chiến giới ."

Lão giả do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

]

Dương Diệp ôm quyền, "Đa tạ!"

Nói xong, hắn tiến nhập chiến trường bên trong .

Tại chỗ, lão giả thấp giọng thở dài .

Dương Diệp lần nữa đi tới cái kia hội giao dịch ngầm, hắn đi tới gian kia phòng tối nhỏ, gặp được cái kia thần bí nhân .

"Người ta muốn tìm đâu?" Dương Diệp trực tiếp mở rộng cửa thấy sơn .

Thần bí nhân nói: "Có hai vị không có hạ lạc, còn dư lại, cơ bản đã xác định tung tích của các nàng , không bao lâu, như các nàng nguyện ý, sẽ tới tìm ngươi!"

Hai vị không có hạ lạc!

Dương Diệp nhíu mày, "Cái nào hai vị ?"

Thần bí nhân nói: "Cái kia Thiên Nữ, Huyết Nữ . Cái kia Huyết Nữ, chúng ta đã từng tìm được quá tung tích của nàng, thế nhưng rất nhanh nàng lại biến mất . Còn cái kia Thiên Nữ, chúng ta sẽ cố gắng thử xem, bất quá, cơ hội cũng không đại!"

Thiên Nữ! Huyết Nữ!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Phiền toái!"

Nói xong, hắn xoay người liền muốn rời đi .

Mà lúc, thần bí nhân đột nhiên nói: "Ngươi theo cái kia vực sâu đi ra ."

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía cái kia thần bí nhân, "Các ngươi nhưng thật ra lợi hại, này cũng biết ."

Thần bí nhân nói: "Ngươi đi qua cái kia vực sâu cuối cùng sao?"

Dương Diệp cười nói: "Làm sao ?"

Thần bí nhân trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta cũng không cùng ngươi vòng vo, như ngươi biết cái kia vực sâu cuối cùng có cái gì, có thể cùng ta làm trao đổi, ta "

Dương Diệp lắc đầu, "Xin lỗi, ta không biết ."

Trao đổi ?

Dương Diệp biết, Kỳ Bỉ Thiên cùng cái kia hai gã thần bí lão giả tuyệt đối sẽ không hy vọng hắn tiết lộ tình huống của bọn họ .

Thần bí nhân còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Các hạ liền đừng muốn làm người khác khó chịu ."

Thần bí nhân thấp giọng thở dài, "Được rồi . Các hạ bảo trọng!"

Dương Diệp ôm quyền, nhưng sau đó xoay người ly khai phòng tối nhỏ .

Ở Dương Diệp ly khai không lâu sau về sau, một giọng nói ở cái kia phòng tối nhỏ bên trong vang lên, "Hắn nhất định đi quá!"

Thần bí nhân nói: "Ta biết!"

Đạo thanh âm kia lại nói: "Người này lại có thể tiến nhập cái kia vực sâu cuối cùng, đồng thời sống xuất hiện hắn thân lên, còn có rất nhiều là chúng ta không biết!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Vũ trụ vô hạn lớn, chúng ta có thể lộng tinh tường nhiều thiếu đâu? Cái kia vực sâu cuối cùng, không phải vũ trụ ba chiều, nhưng là không nhất định là vũ trụ bốn chiều từ từ sẽ đến đi, chúng ta có thể hiểu rõ ."

Phòng tối nhỏ bên trong rơi vào trầm mặc .

Dương Diệp ly khai hội giao dịch ngầm, hắn cũng không có lập tức ly khai chiến giới, mà là tìm được rồi Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh .

Tụ họp một chút!

Nhất chỗ đỉnh núi chi lên, ba người xếp bằng ngồi dưới đất .

Hai nữ trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Đừng làm như thế ngưng trọng, lần này tới tìm các ngươi, là cùng các ngươi tụ họp một chút, bởi vì chờ đi ra ngoài về sau, khả năng sẽ không cơ hội vào được ."

"Ngươi bị trục xuất chiến giới rồi hả?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Ta đã đoán được!"

"Đoán được ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên, "Ngươi làm sao đoán được ?"

Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Thân phận ngươi tương đối đặc thù, phía trước ngươi cùng Hồn Giáo cường giả đi tới chiến giới về sau, các ngươi liền đánh đập tàn nhẫn, ta biết, chiến giới chắc chắn sẽ không như thế ngồi xem bất kể . Nơi này mục đích, chỉ có một, đó chính là nhất trí đối ngoại, dù cho nội bộ chiến đấu huấn luyện, thế nhưng, đó cũng là ở phía trên có thể trong phạm vi khống chế. Ngươi cùng Hồn Giáo chuyện tình, hiển nhiên đã không chịu phía trên đã khống chế . Cho nên, tốt nhất biện pháp chính là cho các ngươi đều ly khai chiến giới, chuyện của các ngươi tình đi ra bên ngoài giải quyết, mà không phải đem chiến hỏa dẫn đạo phương diện này tới!"

Dương Diệp cười nói: "Như ngươi đoán, chờ một hồi ta ly khai chi về sau, sợ là thật không có cái gì cơ hội ở đi tới nơi này ."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi kỳ thực có thể không dùng tại trở về Cổ Kiếm Tông đấy! Lấy thiên phú của ngươi cùng thực lực, chỉ cần ngươi nguyện ý ở lại chỗ này, không ở nhúng tay Cổ Kiếm Tông chuyện tình, người của phía trên tuyệt đối sẽ đảm bảo ngươi . Coi như bọn họ khó giữ được ngươi, ta có thể cho ta Hình gia đứng ra, ngươi đi ta Hình gia, chỉ cần ngươi đi ta Hình gia, Hồn Giáo mượn ngươi không có biện pháp ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Hảo ý, thật chân thành ghi nhớ . Thế nhưng, ngươi cũng biết, Cổ Kiếm Tông những thứ kia kiếm tu bây giờ đối với ta vô cùng tín nhiệm, nếu như ta hiện tại ly khai, bọn họ làm sao bây giờ ? Bọn họ đều sẽ trở thành Hồn Giáo thủ hạ vong hồn."

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi trở về khả năng cũng không thay đổi được cái gì . Hồn Giáo cái này thế lực, bọn họ kinh doanh vô số năm, cho dù là ta Hình gia cũng không pháp hoàn toàn nhìn thấu bọn họ . Mà lần này, Cổ Kiếm Tông đối với hắn nhóm mà nói, tình thế bắt buộc, bọn họ hội không tiếc bất cứ giá nào cầm hạ Cổ Kiếm Tông, chiếm giữ cái kia chỗ linh địa, trở thành Vĩnh Hằng Quốc Độ mấy đại thế lực một trong ."

Dương Diệp cười nói: "Ta đây liền cùng hắn nhóm chiến trên(lên) một trận chiến ."

Hình Bỉ Thanh thấp giọng thở dài, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp nhìn hai nữ liếc mắt, "Ngược lại là các ngươi, các ngươi muốn một mạch đối đãi ở nơi này chiến giới sao?"

Hình Bỉ Thanh nói: "sẽ không. Gia tộc rất nhiều chuyện tình chúng ta cũng sẽ giúp đỡ xử lý ."

Nói đến đây, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, dừng một chút, lại nói: "Ngươi đi qua Hoang Tộc ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, hiển nhiên, đối phương đã biết rồi thân phận của hắn . Dương Diệp cười nói: "Đi qua!"

"Ngươi thấy thế nào ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hoang Tộc, rất mạnh . Hoang Tộc cái kia vị tộc trưởng, càng là thâm bất khả trắc ."

Hình Bỉ Thanh hai nữ trầm mặc .

Dương Diệp lại nói: "Hơn nữa, Hoang Tộc nội bộ, chỉ có một thanh âm, bọn họ rất đoàn kết . Thế nhưng Vĩnh Hằng Quốc Độ, có rất nhiều loại thanh âm bất đồng ."

Cái này lúc, một bên một mạch trầm mặc Diệp Tri Bắc đột nhiên nói: "Kỳ thực, Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng rất đoàn kết!"

Dương Diệp nhìn về phía Diệp Tri Bắc, Diệp Tri Bắc nhẹ giọng nói: "Vĩnh hằng chủ lệnh!"

"Vĩnh hằng chủ linh ?" Dương Diệp không giải khai .

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Là một loại lệnh bài, lệnh bài kia vừa ra, Vĩnh Hằng Quốc Độ bất luận cái gì thế lực , bất kỳ cái gì tổ chức , bất kỳ người nào, cũng phải nghe lệnh . Bao quát Hồn Giáo, cho dù là Hồn Giáo nhìn thấy cái này lệnh, bọn họ cũng phải nghe lệnh . Đây là hắn nhóm cất ở đây Vĩnh Hằng Quốc Độ chủ yếu nguyên nhân, bởi vì như bọn họ không thừa nhận cái này vĩnh hằng lệnh nói, bọn họ là không thể ở chỗ này sinh tồn . Đương nhiên, vĩnh hằng chi linh không được can thiệp nhân gia nội bộ sự tình, nó tác dụng duy nhất chính là đối kháng Hoang Tộc ."

Vĩnh hằng chủ lệnh!

Dương Diệp hỏi, "Cái kia vị vĩnh hằng chi chủ ở đâu ? Ở Hình gia sao?"

Hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau lắc đầu, các nàng cũng không biết .

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, cái này lúc, hắn nhíu mày, rất nhanh, hắn đứng lên .

"Đã xảy ra chuyện ?" Hình Bỉ Thanh hỏi .

Dương Diệp gật đầu, trầm giọng nói: "Cổ Kiếm Tông đã xảy ra chuyện . Ta được lập tức chạy trở về, hai vị, sau này gặp lại ."

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau thấp giọng thở dài .

Ở Dương Diệp ly khai chiến giới lúc, Hồng Mông Tháp bên trong .

Cái kia tiểu cô nương Kỳ Bỉ Thiên đi tới tòa kia phi thăng đài, nàng nhìn thoáng qua cái kia phi thăng đài, nhẹ giọng lẩm bẩm nói: "Làm sao nhìn khá quen đây!"

------oOo------

Chương 2547: Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Bỉ Thiên quan sát khoảng khắc chi về sau, vẫn là không có nhớ tới, cuối cùng, nàng bỏ qua, chân nhỏ nhẹ nhàng đá đá cái kia phi thăng đài, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cái kia phi thăng đài ở hơi một trận rung động sau khôi phục bình tĩnh .

Kỳ Bỉ Thiên đối với Hồng Mông Tháp bên trong tất cả đều rất tò mò, hiếu kỳ vô cùng, nàng cái gì đều muốn nhìn .

Mà đối với cái này thần bí tiểu cô nương, ở nàng nói ra mình là Nhị Nha bằng hữu về sau, Hồng Mông Tháp bên trong những yêu thú kia còn có những thứ kia linh đối nàng tức thì biểu thị hoan nghênh .

Khi biết mọi người lũ yêu đều có địa bàn của mình về sau, Kỳ Bỉ Thiên lập tức tìm một khối Phong Thủy bảo địa làm vì địa bàn của mình, cũng chính là nhất chỗ cách Kiếm Tông không xa thiên nhiên thác nước . Ở nơi ấy, chính cô ta lấy một tòa phòng trúc, hơn nữa, nàng còn đem cái kia thiên dựng cây cùng Hỗn Nguyên cây dời đến chính mình phòng trúc trước .

Hai khỏa cây tự nhiên là không có năng lực phản kháng đấy!

Một tòa phòng trúc, dựa lưng vào thác nước, môn trước hai khỏa cây!

Dương Diệp đối với Kỳ Bỉ Thiên hoàn toàn là để mặc cho, đương nhiên, hắn cũng không thực lực kia quản cái này tiểu cô nương a!

Hơn nữa, hắn hiện tại cũng không có thời gian đi quản cái này tiểu gia hỏa .

Bất quá, tại hắn bằng mọi cách thỉnh cầu xuống, Kỳ Bỉ Thiên đáp ứng rồi hắn một việc, đó chính là huấn luyện tiểu long chờ đại yêu!

Kết quả là, tiểu long chờ đại yêu thống khổ thời gian đến rồi!

Kỳ Bỉ Thiên huấn luyện phương pháp cùng Nhị Nha một dạng bạo lực, đơn giản trực tiếp, đó chính là đánh!

Vào chỗ chết đánh!

Trong lúc nhất thời, Hồng Mông Tháp bên trong, tiếng kêu rên trận trận!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ở thu được Kiếm Kinh truyền tới tin tức về sau, lập tức ly khai chiến giới, nhưng sau hắn nhanh chóng chạy về Cổ Kiếm Tông .

Cổ Kiếm Tông, khi nhìn đến Dương Diệp lúc, Kiếm Kinh cùng Cổ Nam đám người tức thì thả lỏng một hơi .

Bây giờ Dương Diệp nhưng là Cổ Kiếm Tông chủ kiến, hắn là tuyệt đối không thể ra một chút việc tình đấy!

Lúc trước, Dương Diệp giống như là mất tích một dạng, cái kia lúc, bọn họ nhưng là lo lắng vạn phần . Một ngày Dương Diệp gặp chuyện không may, Cổ Kiếm Tông ở Hồn Giáo trước mặt, đây chính là thật không có bất kỳ năng lực chống cự nào!

Dương Diệp trước đem Yên Nữ phóng ra, Yên Nữ đối với Cổ Kiếm Tông chuyện tình cũng không phải đặc biệt cảm thấy hứng thú, nàng trực tiếp xoay người đi tìm Minh Nữ đám người .

Yên Nữ đi về sau, Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Đã xảy ra chuyện gì ?"

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Gần nhất đến, ta Cổ Kiếm Tông có đệ tử ly kỳ tử vong ."

"Ly kỳ tử vong ?" Dương Diệp nhíu mày, "Nói chi tiết một chút!"

Kiếm Kinh gật đầu, "Trước đây không lâu, ta Cổ Kiếm Tông có một vị đệ tử đột nhiên chết thảm, linh hồn hắn không ở, đầu người liền trưng bày ở Cổ Kiếm Tông chân núi hạ! Mà chỉ là bắt đầu, về sau, càng ngày càng nhiều đệ tử chết thảm, cho tới bây giờ, đã có 28 danh Cổ Kiếm Tông đệ tử vô thanh vô tức chết thảm . Hiện tại Cổ Kiếm Tông bên trong, đặc biệt ngoại môn cùng nội môn, đã nhân tâm bất ổn định rồi!"

Dương Diệp nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, không cần phải nói, đây tuyệt đối là Hồn Giáo làm sự tình!

Hiện tại, Hồn Giáo lại bắt đầu xuất thủ . Bất quá, bọn họ thay đổi khác một loại thủ đoạn!

Dương Diệp hỏi, "Cổ Kiếm Tông trận pháp khởi động sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Khởi động, thế nhưng, không có biện pháp, bởi vì dù cho trận pháp khởi động, vẫn như cũ có đệ tử chết đi! Cổ Nam trưởng lão tự thân đứng ra trấn thủ, thế nhưng, cho dù là hắn, cũng không có tìm được người xuất thủ . Rất quỷ dị!"

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, một gã Cổ Kiếm Tông đệ tử đi vào đại điện bên trong, tên này Cổ Kiếm Tông đệ tử chứng kiến

Dương Diệp lúc, đầu tiên là ngây cả người, nhưng sau liên minh hành lễ, "Gặp qua tông chủ!"

"Có chuyện gì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Tên kia Cổ Kiếm Tông đệ tử trầm giọng nói: "Lại, lại một vị sư huynh chết!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Mang ta đi nhìn!"

Cứ như vậy, mọi người đi tới Cổ Kiếm Tông chân núi xuống, nơi ấy, xếp đặt một viên máu dầm dề đầu cùng thi thể, thi thể cùng đầu là tách ra!

Cùng lúc trước giống nhau, linh hồn đã không ở!

"Mới xuất hiện sao?" Dương Diệp hỏi .

Tên kia Cổ Kiếm Tông gật đầu, "Mới vừa xuất hiện không lâu sau!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở bên cạnh, tên kia lão giả là Cổ Kiếm Tông một gã trưởng lão, cũng là số lượng không nhiều chủ kỳ cường giả! Hắn một mạch phụ trách trấn thủ nơi đây!

]

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, lão giả lắc đầu .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhưng sau thi triển ra Kiếm Vực!

Kiếm Vực bao phủ hết thảy chung quanh, nhưng mà, Kiếm Vực phía dưới, hắn chẳng có cái gì cả cảm nhận được!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Mọi người nên liền đi làm cái gì đi. Việc này để ta giải quyết!"

Mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh hỏi, "Ngươi biết ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Đã biết một ít ."

Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Có nắm chắc không ?"

Dương Diệp cười nói: "Xem thử xem đi!"

Kiếm Kinh gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Kiếm Kinh ly khai chi về sau, Dương Diệp về tới chính mình động phủ, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong .

Hắn đi tới cái kia Kỳ Bỉ Thiên phòng trúc trước, này lúc, nàng đang ở đá cầu, bất quá, nàng đá không phải đầu người, mà là một viên cây mây cầu! Sở dĩ không phải đầu người, là bởi vì Dương Diệp nói cho nàng, như nàng tiếp tục đá người đầu nói, hội đem Lôi Lâm các nàng hù dọa chạy .

Kỳ Bỉ Thiên đối với Lôi Lâm hiển nhiên vẫn tương đối để ý, nguyên nhân đây, nàng bỏ qua đá người đầu, mà tuyển trạch đá Dương Diệp chuẩn bị cho nàng cây mây cầu!

Phản chính đều là cầu!

Lôi Lâm liền ngồi ở kia phòng trúc trước trúc giai lên, nàng trong lòng ôm nhất đại đoàn lôi tinh hoa . Từ cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì tới chi về sau, nàng sẽ không thiếu lôi tinh hoa!

Khi nhìn đến Dương Diệp tới lúc, Lôi Lâm nhãn tình sáng lên, vội vã chạy tới Dương Diệp trước mặt, "Ca ca!"

Dương Diệp ôm lấy Lôi Lâm chuyển động, nhưng sau cười nói: "Lôi Lâm dường như trưởng thành chút đây!"

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, "Thật vậy chăng ?"

Dương Diệp hết sức chăm chú gật đầu một cái!

Lôi Lâm tức thì ở Dương Diệp gương mặt trên(lên) hôn một khẩu, bất quá, lại đem Dương Diệp điện một trận rung động!

Hắn vội vã buông xuống Lôi Lâm, cái này tiểu nha đầu từ thiên thiên ăn những thứ kia lôi tinh hoa về sau, nàng thân trên(lên) tùy thời sẽ tự động phát sinh thiểm điện, cái này thiểm điện vẫn có chút kinh khủng, tuy là đối với hắn không nguy hiểm đến tính mạng, thế nhưng, cũng tuyệt đối không chỉ là cù lét!

Một bên, cái kia Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì, tiếp tục đá cầu!

Dương Diệp cười hì hì đi tới Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, "Cái kia, ngài ở lại đây thoải mái không?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Là có việc gì ?"

Dương Diệp tiếu dung cứng ngắc, cái này tiểu cô nương hầu hết thời gian thoạt nhìn không có tim không có phổi, cùng Nhị Nha giống nhau còn giống cái tiểu cô nương, thế nhưng, Dương Diệp biết, nàng kỳ thực thành thục rất! Phi thường vô cùng thành thục!

Bất quá, cùng Nhị Nha có chút giống nhau, hầu hết thời gian có điểm tố chất thần kinh!

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta, ta có việc muốn hướng ngươi thỉnh giáo một chút!"

Kỳ Bỉ Thiên tiếp tục đá cầu, không nói gì .

Dương Diệp lại nói: "Là như vậy, ta gặp một cái người thần bí, đối phương ở ta Cổ Kiếm Tông sát nhân, đối phương mỗi lần cũng có thể làm được vô thanh vô tức, hơn nữa, coi như ta dùng Kiếm Vực, cũng không cảm giác được đối phương bất kỳ tồn tại . Cái này "

Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Hai loại khả năng , thứ nhất, thực lực đối phương siêu ra các ngươi rất nhiều, loại thứ hai, đối phương có đặc thù công pháp, hoặc bí pháp, hoặc khác gì đặc thù thủ đoạn . Bất quá, có thể tránh được ngươi vực, hiển nhiên, đối phương vô cùng có khả năng cũng là một loại vực ."

Vực!

Không gian vực!

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới cái kia quần đen nữ tử!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngài biết không gian vực sao?"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu .

Dương Diệp lại hỏi, "Cái kia, có thể, có thể nói một chút cái này không gian vực sao?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta tại sao muốn nói sao ?"

Dương Diệp: "

Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Các ngươi những đưa bé này thái gia gia sự tình, ta không muốn dính vào!"

Tiểu hài tử quá gia gia!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, Cổ Kiếm Tông cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, ở trước mặt nàng chính là tiểu hài tử quá gia gia ?

Dương Diệp đương nhiên sẽ không bỏ rơi, hiện tại, hắn phát huy đầy đủ lấy không biết xấu hổ là vô địch này pháp tắc .

Nửa canh giờ trôi qua, Dương Diệp vẫn còn ở phòng trúc trước, một canh giờ trôi qua, hắn vẫn còn ở phòng trúc trước

Nhất về sau, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hội đá cầu sao?"

Đá cầu!

Dương Diệp chớp chớp nhãn, nhưng sau liền vội vàng gật đầu, " Biết, hội!"

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Kỳ Bỉ Thiên bắt đầu đá cầu!

Bên đá vừa trò chuyện thiên, ngay từ đầu trò chuyện đá cầu, nhất sau trò chuyện một chút, liền hàn huyên tới không gian vực

"Hay là không gian vực, cũng là một loại vực, loại này vực là lấy vũ trụ ba chiều làm cơ sở, nó là xây dựng ở vũ trụ ba chiều không gian ở trên, đơn giản mà nói, lĩnh ngộ không gian vực người, bọn họ là có thể tạm thời trốn ra cái này không gian ba chiều. Mà ngươi vực, hiện tại chỉ có thể bao trùm không gian ba chiều, không gian ba chiều ra không gian, ngươi vực là không cảm giác được." Kỳ Bỉ Thiên bên đá cầu vừa nói .

Dương Diệp tiếp nhận Kỳ Bỉ Thiên đá tới cầu, nhưng sau mạn bất kinh tâm hỏi "Nói như vậy, không gian vực chẳng phải là vô địch ?"

"Vô địch ?"

Kỳ Bỉ Thiên cười nhạt, "Nho nhỏ một cái không gian vực, vô địch cái gì ? Ngươi biết hết thảy vực bên trong, cái gì vực lợi hại nhất sao?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Kiếm Vực ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi da mặt tốt dày!"

Dương Diệp: "

Kỳ Bỉ Thiên dựng lên một căn chỉ, "Hết thảy vực bên trong, cũng không có mạnh nhất vực, bởi vì vực mạnh mẽ cùng không mạnh, quyết định bởi người, người mạnh, coi như không có vực, hắn cũng có thể chém giết sở hữu vực người . Cho nên, vực nguyên nhân người mà mạnh mẽ . Thế nhưng, có một ít vực, vẫn là phi thường đặc thù quỷ dị, ngươi ngày sau nếu như gặp phải, vẫn là cẩn thận chút cho thỏa đáng ."

"Cái gì vực ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Một loại tên là phệ vực vực, loại này vực có thôn phệ công năng, nó thôn phệ công năng, là có thể thôn phệ vũ trụ ba chiều không gian . Bất quá, ủng có loại này vực người, hắn cũng không dám xằng bậy!"

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Vũ trụ ba chiều lại không phải là đồ ngốc, làm sao có thể cho hắn thôn phệ ?"

Dương Diệp hỏi, "Cái kia "

Ầm!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên một cước giẫm nát dưới chân mình viên kia cây mây cầu!

Nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có thể hay không để cho ta nói hết ?"

Dương Diệp: "

Kỳ Bỉ Thiên tiếp tục nói: "Ngoại trừ phệ vực, còn có một loại phi thường quỷ dị vực, thời không vực, có thể nghịch chuyển thời không, làm cho thời gian xuất hiện đảo lưu, đương nhiên, cái này vực có điểm mơ hồ, khó chưởng khống, một cái không tốt, liền sẽ đem mình đảo lưu không thấy . Ân, còn có một loại, Tử Vực, khả năng khống chế linh hồn, này vực một ngày thi triển ra, ở nó vực trong linh hồn đều muốn chịu khống chế, đúng, còn có một loại, mệnh vực, một loại đặc thù vực, có thể giải khai mệnh, có thể trắc mệnh, có thể vô hình bên trong đoạt mệnh ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Biết ta là cái gì vực sao?"

Dương Diệp lắc đầu, hiếu kỳ hỏi, "Cái gì vực ?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta không nói cho ngươi!"

Dương Diệp: "

------oOo------

Chương 2548: Đầu Lâu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Bỉ Thiên vẫn thật là cũng không nói gì, treo chân Dương Diệp khẩu vị!

Dương Diệp nội tâm bên trong, như một vạn thất ngựa đang lao nhanh!

Nhịn xuống!

Nhịn xuống!

Dương Diệp miễn cưỡng nặn ra một cái tiếu dung, "Chúng ta hồi quy trọng tâm câu chuyện, vậy phải thế nào phá giải cái này không gian vực đâu?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Có thể lực phá, trực tiếp mạnh mẽ phá hỏng đối phương vực!"

"Nhưng là tìm không được đối phương làm sao bây giờ ?" Dương Diệp lại hỏi .

Kỳ thực, hắn ngược lại không phải là sợ cái kia không gian vực, mà vấn đề là hiện tại nhân gia không ra, như nhân gia không ra, hắn căn bản không có biện pháp!

Đây mới là mấu chốt của vấn đề!

Hắn tìm đến cái này Kỳ Bỉ Thiên đích thực chính nguyên nhân cũng vậy, nhìn nàng có hay không biện pháp có thể đem cái kia có không gian vực nữ tử tìm ra!

Kỳ Bỉ Thiên buông xuống cầu, đi tới cái kia trúc giai hạ ngồi, "Lấy thực lực của ngươi bây giờ, nếu như đối phương thật muốn ẩn nấp chính mình nói, ngươi rất khó tìm ra đối phương ."

Dương Diệp trầm mặc .

Thật vô giải rồi hả?

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Bất quá, có một phương pháp ."

"Cái gì phương pháp ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Không nói cho ngươi!"

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác mình muốn điên rồi!

Có như thế làm người khác khó chịu vì thèm sao ??

Thật sự là đánh không ăn đối phương, không phải, hắn nhất định sẽ đem đối phương cái mông cho đánh sưng!

Giờ khắc này, hắn cảm giác Nhị Nha là biết bao khả ái a!

Dương Diệp bình phục hạ tâm tình của mình, đối đãi tên trước mắt này, muôn ngàn lần không thể cứng rắn, ngươi cứng rắn, nàng sẽ lập tức bão nổi, một ngày nàng bão nổi, không có người có thể ngăn cản nàng .

Hống!

Dương Diệp đi tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, cười nói: "Chờ Nhị Nha các nàng trở về, chúng ta mọi người cùng nhau đá cầu như thế nào đây? Nhị Nha cũng phi thường yêu mến đá cầu đấy! Chúng ta còn có thể nhiều gọi một số người cùng đi! Khẳng định chơi rất khá!"

Kỳ Bỉ Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Dường như rất tốt ."

Dương Diệp vội vàng nói: "Khẳng định, đến thì chúng ta chia làm hai đội, nhưng sau nhìn bên kia đá tốt, như thế nào đây?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cái ý nghĩ này pháp, có thể có ."

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nhưng sau thấp giọng thở dài, ngồi xuống một bên .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Làm sao ?"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Ai, ta ở bên ngoài có rất nhiều sự tình phải bận rộn, gần nhất, có một thần bí cường giả làm ta sứt đầu mẻ trán, ta, ta sợ đến thì không có thời gian đá cầu a!"

Kỳ Bỉ Thiên nhíu mày, "Chính là cái kia có không gian vực người!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Chính là nàng, ta bắt nàng không có biện pháp nào ."

"Ngu ngốc một cái!"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Ngươi sẽ không phong kín mảnh không gian này sao?"

"Phong kín không gian ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Có ý tứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ý tứ chính là ngươi phong tỏa các ngươi vùng không gian này, cái kia có không gian vực người, nàng chỉ là có thể ngắn ngủi nhảy ra mảnh không gian này, nói cách khác, nàng là cần tiến nhập mảnh không gian này, ở nàng tiến nhập mảnh không gian này lúc, mảnh không gian này là có thể xuất hiện dị thường, người khác có thể khó có thể phát hiện điểm dị thường này, thế nhưng, sở hữu Kiếm Vực ngươi là có thể phát hiện . Ở đâu có dị thường, nàng đang ở nơi nào ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên đứng lên, "Trừ cái này cái phương pháp, ngươi còn có thể ở nàng xuất hiện qua địa phương phân tích nơi đó không gian, làm sao phân tích, chính là dùng ngươi vực, ngươi can thiệp không đến nàng, vậy hủy diệt nàng xuất hiện qua mảnh không gian kia, nơi đó không gian phá toái, ngươi ở đây cảm thụ, có thể lợi dụng cái kia phá toái không gian cảm nhận được khí tức của nàng . Hiểu chưa ?"

]

Dương Diệp nhìn Kỳ Bỉ Thiên một hồi lâu, sau đó cái ót mạnh mẽ điểm, "Hiểu, hiểu!"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, xoay người rời đi, bất quá, ở nàng muốn đi vào phòng trúc lúc, nàng đột nhiên lại nói: "Đừng quên đá cầu chuyện tình!"

Vừa nói, nàng trực tiếp tiến nhập phòng trúc!

Mà Dương Diệp tắc thì vội vã ra Hồng Mông Tháp!

Cổ Kiếm Tông .

Dương Diệp ở Hồng Mông Tháp bên trong trong khoảng thời gian này, Cổ Kiếm Tông lại có mấy tên đệ tử chết thảm!

Cùng lúc trước giống nhau, những đệ tử này bị phanh thây ở Cổ Kiếm Tông chân núi .

Không thể không nói, việc này đã tại Cổ Kiếm Tông truyền ra . Cổ Kiếm Tông đệ tử, cũng không sợ chính diện cùng Hồn Giáo cường giả liều chết, thế nhưng, loại này không biết mới là đáng sợ nhất, bởi vì hắn nhóm liền địch nhân đều không nhìn thấy!

Dần dần, Cổ Kiếm Tông bên trong, đã xuất hiện khủng hoảng tâm tình!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp về sau, hắn ly khai lợi dụng vạn giới đồ bao phủ ở toàn bộ Cổ Kiếm Tông, nhưng về sau, hắn lợi dụng Kiếm Vực bao trùm ở toàn bộ Cổ Kiếm Tông!

Không gian ba động!

Như cái kia Kỳ Bỉ Thiên nói, hắn bây giờ đang ở tìm cái kia không gian ba động, toàn bộ Cổ Kiếm Tông bên trong, chỉ cần bất luận cái gì nhất chỗ không gian có một tia ba động, hắn đều có thể rõ ràng cảm nhận được!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ ... Một canh giờ về sau, Dương Diệp khóe miệng đột nhiên vén lên, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở nhất chỗ nội môn đệ tử ở chỗ, Dương Diệp bằng khoảng không xuất hiện ở cái kia trong sân, mà lúc, cái kia sân bên trong, một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên vang lên .

Dương Diệp vung tay phải lên, cái kia cửa phòng trực tiếp bị mở ra, mà ở bên trong, một gã Cổ Kiếm Tông đệ tử đã thân và đầu tách biệt!

Bên trong gian phòng, không có một bóng người!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, hắn chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Hắn chỗ ở mảnh không gian này trong nháy mắt trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành đen kịt một màu không gian lỗ đen, Dương Diệp Kiếm Vực thi triển ra, rất nhanh, thân hình hắn run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở mảnh này đen nhánh không gian lỗ đen bên trong, một đạo kiếm quang chợt lóe lên .

Ầm!

Ở mảnh này đen nhánh không gian lỗ đen bên trong, làm như có vật gì bị xé nứt, rất nhanh, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở giữa sân!

Chính là tên kia nắm giữ không gian vực Hồn Giáo quần đen nữ tử!

Hồn Giáo quần đen nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi vì cái gì có thể phát hiện ta!"

Dương Diệp quan sát liếc mắt quần đen nữ tử, "Ta đoán không lầm, quả thật là ngươi ."

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Phát hiện thì đã có sao ?"

Thanh âm rơi xuống, nàng cả người dần dần hư ảo .

"Còn muốn chạy trốn ?"

Dương Diệp cười lạnh một tiếng, sau một khắc, một cường đại lực lượng bao phủ ở bốn phía, chính là cái kia Kiếm Vực!

Chuyển chớp mắt, từng đạo kiếm quang ở trong sân tung hoành chém qua!

Cái này mấy đạo kiếm quang không sai biệt công kích, mục đích đúng là vì nát bấy nơi đây hết thảy tất cả, bao quát cái nào ám vật chất không gian!

Bởi vì cái kia quần đen nữ tử tuy là có thể đoạn đứng nhảy ra cái này vũ trụ ba chiều không gian, thế nhưng, đối phương có thể không có năng lực tiến nhập không gian bốn chiều, nói cách khác, đối phương chung quy hay là muốn trở lại cái này vũ trụ ba chiều không gian, mà bây giờ, hắn không sai biệt công kích, mục đích chỉ có một, đó chính là quản ngươi ở cái gì không gian, lão tử đều chiếu chém không lầm!

Quả nhiên, ở Dương Diệp một hồi điên cuồng hủy diệt xuống, cái kia quần đen nữ tử đột nhiên xuất thủ, ở Dương Diệp trước mặt, một đạo quỷ dị hắc quang đột nhiên chợt hiện .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, rất nhanh, trước mặt hắn cái kia một vùng không gian đột nhiên sôi trào lên, cái kia mảnh nhỏ sôi trào đen nhánh không gian một sóng tiếp theo một làn sóng hướng lấy Dương Diệp chấn động đi .

Cùng này đồng thời, Dương Diệp còn cảm nhận được một lực áp bách!

Một tới tự không gian xung quanh cường đại lực áp bách!

Mà không gian, hiển nhiên cũng không phải là không gian ba chiều, phải nói, không hoàn toàn là không gian ba chiều, còn có chút cái gì khác không gian .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Trấn áp!

Lúc này, hắn đang lợi dụng Kiếm Vực trấn áp, liều mạng trấn áp không gian chung quanh, tại hắn trấn áp xuống, chu vi những thứ kia không gian dần dần bình tĩnh lại . Thế nhưng, cái kia cỗ lực lượng vẫn như cũ vẫn còn ở!

Lưỡng chủng vực giao phong!

Quần đen nữ tử ở trong tối, mà Dương Diệp ở minh .

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp bên hông tru đột nhiên ra khỏi vỏ, nhưng sau ở trong sân Phi Trảm mà qua!

Xuy!

Cái này nhất trảm, giữa sân tức thì vang lên từng đạo bén nhọn chói tai tê liệt tiếng .

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, giữa sân cái kia mảnh nhỏ ám vật chất không gian đột nhiên trong lúc đó muốn nổ tung lên, mà ở cái kia mảnh nhỏ ám vật chất không gian trung tâm, Dương Diệp cùng cái kia quần đen nữ tử đều là bị mãnh liệt lực lượng trùng kích!

Hai người trực tiếp bị đánh phi, cái này vừa bay, song phương đủ đủ bay mấy trăm trượng khoảng cách!

Mà giờ khắc này, hai người đã tại Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, hai người xa xa đối lập nhau .

Quần đen nữ tử khóe miệng đã tràn ra một cái tiên huyết, lúc này, nàng muốn trốn, đó là căn bản không thể nào! Bởi vì ở phía dưới không xa chỗ, ngoại trừ có Cổ Kiếm Tông cường giả, còn có bốn gã nữ tử!

Chính là Minh Nữ bốn người!

Lúc này, bốn người này đều đang nhìn chăm chú nàng .

Bốn nữ ở không có được Dương Diệp ý bảo trước, các nàng sẽ không nhúng tay quần đen nữ tử cùng Dương Diệp giữa đại chiến, thế nhưng, quần đen nữ tử nếu là muốn trốn, các nàng nhất định sẽ xuất thủ ngăn cản!

Ở bốn phía, ngoại trừ có Dương Diệp vạn giới đồ cùng Kiếm Vực phong tỏa, còn có Giới Nữ thần bí kết giới phong tỏa!

Toàn diện phong tỏa, chỉ vì không cho cái này quần đen nữ tử đào tẩu!

Không gian vực cùng Kiếm Vực bất đồng, tác dụng của nó quỷ dị nhiều, đặc biệt đang đào tẩu cùng ẩn nấp phương diện . Phía trước như không phải quần đen nữ tử chính mình xuất thủ lần nữa, cho dù là hắn dùng Kiếm Vực bao trùm Cổ Kiếm Tông, sợ là cũng khó mà tìm được đối phương!

Đối phương cũng không nhúc nhích, chắc là sẽ không có bất kỳ không gian ba động đấy!

Đáng tiếc, quần đen nữ tử quá mức tự tin, đối với mình không gian vực quá có tự tin . Biết rõ Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực đang tìm nàng, vẫn là quyết định phải ra tay!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua phía dưới mọi người, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, châm chọc nói: "Diệp Đại Tông Chủ là muốn quần ẩu sao?"

"Quần ẩu ?"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Giết ngươi, phải dùng tới quần ẩu sao?"

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Vậy dạng này như thế nào, ngươi ta một mình đấu, sinh tử tự phụ, như thế nào ?"

Một mình đấu!

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Được, ta với ngươi một mình đấu . Bất quá, nay thiên ngươi vô luận như thế nào cũng không thể rời bỏ Cổ

Kiếm Tông, đầu của ngươi cần dùng tới lễ tế những thứ kia huynh đệ đã chết!"

"Muốn đầu của ta ?"

Quần đen nữ tử khuôn mặt trên(lên) cười nhạt dần dần khuếch trương lớn, nàng chỉ chỉ đầu của mình, "Đầu lâu ở nơi này, ngươi diệp Đại Tông Chủ nếu là có bản lĩnh, thì tới lấy a!"

. . ..

PS: Cảm tạ: Đơn giản dễ nhớ, may mắn E, bạn đọc 549 534 15, bạn đọc 557 527 52, rừng Lộc sâu, bạn đọc 555 553 92, lĩnh trên(lên) Thanh Tuyền, chỉ vì Thanh Loan, ta 4 1042 3, Trần Đông 663 8, bạn đọc 557 471 68 nhóm bằng hữu đánh một chút thưởng cùng chống đỡ!

Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người!

------oOo------

Chương 2549: Tiểu Dương, Kiếm Không Sai Nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Quần đen nữ tử thanh âm vừa dứt xuống, Dương Diệp chính là trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Ở Cổ Kiếm Tông bầu trời không gian đột nhiên bị một đạo kiếm quang vỡ ra tới.

Cường đại kiếm ý cùng kiếm quang chấn động toàn bộ phía chân trời!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, cái kia quần đen nữ tử thân thể dần dần hư ảo, sau một khắc, không gian chung quanh nàng trong nháy mắt sôi trào lên, chuyển chớp mắt, một cường đại lực lượng sóng xung kích ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không chấn động ra tới.

Cái này lúc, kiếm đã tới!

Xuy!

Ầm!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, một đạo bén nhọn chói tai tiếng nổ vang vang lên theo, ngay sau đó, cái kia một vùng không gian ở nơi này một kiếm chi hạ trong nháy mắt phá toái yên diệt!

Ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài!

Chính là cái kia quần đen nữ tử!

Lực PHÁ...!

Dương Diệp đối với cái này nữ tử không gian vực, lựa chọn chính là lực PHÁ...! Bất luận cái gì vực, bao quát chính hắn vực, cũng có thể bị mạnh mẽ phá, chỉ cần lực lượng đầy đủ cường đại!

Mà Dương Diệp hắn lúc này đã đạt được ngũ giới, các phương diện đều được toàn diện đề thăng, ở thêm trên(lên) lại nắm tru chuôi này Thần khí, nguyên nhân đây, tại hắn toàn lực phía dưới, muốn phá hỏng cái này không gian vực, cũng không làm sao khó!

Một kiếm phá vực!

Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, cái kia quần đen nữ tử ở cân nhắc trăm trượng bên ngoài ngừng lại, lúc này, mặt nàng sắc thương bạch, toàn thân nứt ra, tiên huyết văng khắp nơi!

Vực bị ép, là một kiện cực kỳ thương chuyện!

Quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Ngươi so trước đó mạnh hơn!"

Mạnh hơn!

Lúc trước nàng cùng Dương Diệp đã giao thủ, khi đó, Dương Diệp tuy là thực lực không tệ, thế nhưng, cũng không có hiện tại mạnh như vậy.

Dương Diệp căn bản lười cùng nàng lời nói nhảm, thân hình run lên, phi thẳng đến cái kia quần đen nữ tử vọt tới .

Một kiếm!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt cái kia một vùng không gian trực tiếp yên diệt phá toái, mà ở mảnh không gian kia trong quần đen nữ tử lần nữa té bay ra ngoài!

Cái này vừa bay, trực tiếp bay ra Cổ Kiếm Tông!

Bất quá, vẫn còn ở vạn giới đồ bên trong!

Thế nhưng, cái này vạn giới đồ, căn bản trói không được cái này quần đen nữ tử, đối phương nhưng là có không gian vực .

Mà quần đen nữ tử cũng không có cùng Dương Diệp cùng chết, đang bị đánh bay trong nháy mắt đó, nàng trực tiếp thân hình lóe lên, lợi dụng không gian khiêu dược, hướng phía chân trời bỏ chạy .

Dương Diệp như thế nào bằng lòng buông tha nàng ?

Ở Dương Diệp bên hông, hai thanh kiếm Phi Trảm mà ra .

Cuối chân trời, theo lưỡng đạo kiếm quang Phi Trảm mà qua, tên kia quần đen nữ tử ngạnh sinh sinh bị buộc ngừng lại! Cái này lúc, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia quần đen nữ tử trước mặt, sau một khắc, một thanh kiếm nhất trảm mà hạ!

Mười ba đạo Kiếm Vực điệp gia!

Cái này một kiếm vừa ra, cái kia mảnh nhỏ phía chân trời hư không vào giờ khắc này trực tiếp vỡ nhỏ yên diệt!

Quần đen nữ tử con ngươi chợt co rụt lại, cái này một kiếm, trực tiếp vỡ nhỏ không gian chung quanh, tương đương với vỡ nhỏ nàng không gian vực trụ cột!

Bất quá, quần đen nữ tử cũng không có ngồi chờ chết!

Quần đen nữ tử hai mắt đóng lại, sau một khắc, nàng nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, một cường đại linh hồn lực lượng giống như như thủy triều bộc phát ra .

Ầm!

]

Này cổ cường đại linh hồn lực lượng trong nháy mắt đem Dương Diệp cho rung ra, mà cái kia quần đen nữ tử vẫn chưa tiếp tục xuất thủ, mà là xoay người hướng phía chân trời bỏ chạy . Vừa rồi một kích kia, là nàng dùng chính mình nhục thân làm giá mà thả ra một kích mạnh nhất, nhục thân vỡ nhỏ, chỉ còn linh hồn, hiện tại nàng, căn bản không thể ở chiến thắng tay cầm siêu thần khí Dương Diệp .

Đào tẩu!

Quần đen nữ tử không có chết dập đầu, mệnh mới là trọng yếu nhất!

Đáng tiếc, nàng quên mất đây là đang Cổ Kiếm Tông phạm vi, ở nàng vừa mới chuyển thân còn chưa trốn ra trăm trượng, một nữ tử liền xuất hiện ở trước mặt nàng .

Chính là cái kia Minh Nữ .

Minh Nữ nhìn cái kia quần đen nữ tử, "Không phải muốn một mình đấu sao?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Minh Nữ, "Gạt người nói, ngươi cũng tin ?"

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp bóp nát một tấm hắc sắc Phù Lục .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự quần đen nữ tử trong cơ thể tản ra, rất nhanh, một đạo cái bóng hư ảo xuất hiện ở quần đen nữ tử trước mặt .

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Minh Nữ chúng nữ liếc mắt, "Chúng ta rất nhanh hội lần nữa gặp mặt!"

Thanh âm rơi xuống, nàng xoay người trực tiếp biến mất ở phía chân trời .

Mà Minh Nữ cùng Dương Diệp vừa muốn xuất thủ, đột nhiên, cái kia đạo cái bóng hư ảo đột nhiên hai tay hư mang .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời hư không trực tiếp quỷ dị xoay tròn, ngay sau đó, từng đạo cường đại linh hồn lực lượng ở mảnh này không gian quỷ dị bên trong bộc phát ra, giờ khắc này, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đều hứng chịu tới nghiêm trọng lan đến!

Như không phải Kiếm Kinh vội vã khởi động trận pháp, giờ khắc này Cổ Kiếm Tông sợ là trực tiếp hủy bị cái kia cỗ cường đại lực lượng dư uy chấn vỡ!

Cứ như vậy giằng co sấp sỉ nửa khắc đồng hồ về sau, phía chân trời hư không mới dần dần bình tĩnh lại!

Lúc này, Dương Diệp cùng Minh Nữ đứng sóng vai, lúc này, hai người tình huống đều có chút không tốt lắm . Đặc biệt Dương Diệp, hắn toàn bộ nhục thân đã rạn thành mạng nhện hình. Mà Minh Nữ hơi chút tốt một chút, bởi vì nàng vừa rồi đứng ở Dương Diệp phía sau ...

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhục thân dần dần khôi phục bình thường, hắn quay đầu nhìn về phía Minh Nữ, "Không có sao chứ ?"

Minh Nữ khẽ lắc đầu, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, cái kia đạo cái bóng hư ảo đã không thấy .

Minh Nữ nói: "Cái bóng kia bản thể, càng mạnh ."

Dương Diệp gật đầu, cái kia đạo cái bóng hư ảo bản thể, khả năng chính là Hồn Giáo giáo chủ, coi như không phải Hồn Giáo giáo chủ, cũng tuyệt đối là một cái phi thường người hết sức khủng bố!

Cái này Hồn Giáo thủy, như trước rất sâu a!

Hai người về tới Cổ Kiếm Tông, Dương Diệp về tới chính mình động phủ, chuyện bên ngoài tình đều là Kiếm Kinh cùng Cổ Nam trưởng lão đang quản .

Động phủ bên trong, Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Lúc này đây, hắn cảm giác mình vẫn còn có chút không đủ, phải nói, hắn cần phải mạnh hơn một chút!

Dương Diệp đi tới cái kia phòng trúc trước tìm được rồi Kỳ Bỉ Thiên, lúc này, cái này Kỳ Bỉ Thiên không có ở đá cầu, mà là đang cùng Lôi Lâm chơi một loại cờ năm quân ... Một người năm viên tử, hai người đùa bất diệc nhạc hồ .

Chứng kiến Dương Diệp đến, Lôi Lâm rất vui vẻ, trực tiếp ném hạ quân cờ chạy tới Dương Diệp trước mặt lôi kéo Dương Diệp tay, rất là vô cùng thân thiết .

Một bên, cái kia Kỳ Bỉ Thiên bất mãn nhìn thoáng qua Dương Diệp, người này làm sao như thế phiền đâu? Quấy rối chính mình chơi du đùa giỡn!

Dương Diệp xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, nhưng sau mang theo nàng đi tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, cười nói: "Các ngươi tiếp tục chơi, tiếp tục chơi!"

Hắn biết, đối đãi cái này Kỳ Bỉ Thiên, tuyệt đối không thể quấy nhiễu sự hăng hái của nàng, người này làm việc tình, hoàn toàn là xem tâm tình . Tâm tình tốt, nàng cái gì đều nguyện ý nói, cái gì đều nguyện ý bang, tâm tình không tốt, không bàn gì nữa, nói không chừng còn muốn chịu đòn!

Lôi Lâm lại ngồi ở Kỳ Bỉ Thiên đối diện, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên kinh ngạc nói: "Oa, cờ năm quân, các ngươi thế mà lại chơi cờ năm quân ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cũng biết chơi ?"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Đương nhiên, ta nói cho ngươi biết, ở năm đó không có đạp trên(lên) tu hành con đường này lúc, ước mơ của ta là trở thành một vĩ đại Kỳ Thủ! ! Hơn nữa, ta còn muốn ở chúng ta cái kia thế giới tổ chức một cái cờ năm quân đại thi đấu, đáng tiếc ai, về sau vì sinh tồn, ta không thể không đạp trên(lên) tu hành con đường này, ai!"

"Cờ năm quân đại thi đấu ?"

Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Chính là làm cho rất nhiều rất nhiều người đều tới đánh cờ sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Là đấy!"

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Vậy hẳn là rất có ý tứ chứ!"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Đương nhiên! Nói, ta nhìn ngươi lợi hại như vậy, chúng ta tới ván kế tiếp ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tới!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau cùng Kỳ Bỉ Thiên bắt đầu chơi cờ ... Hai người xuống được kêu là một cái kinh thiên địa Khiếp Quỷ Thần, ở ban đầu, hai người giết là hôn thiên địa ám, nhưng mà, luôn là ở thời khắc mấu chốt nhất, Dương Diệp kỳ soa nhất chiêu, bại bởi Kỳ Bỉ Thiên!

Ngay những lúc này, Kỳ Bỉ Thiên sẽ cười giống như một đứa bé .

Rốt cục, ở thua tám lần về sau, Dương Diệp ủ rũ cúi đầu ngồi xuống một bên .

Mà một bên, cái kia Lôi Lâm tắc thì là con mắt chớp chớp, nàng luôn cảm giác có chút không thích hợp, bởi vì ... này tiểu kỳ tỷ tỷ chơi cờ rất kém cỏi... Liền nàng(hắn) hạ bất quá!

Chẳng lẽ mình rất lợi hại ?

Lôi Lâm nghĩ vậy, một cái thay đổi vô cùng cao hứng .

Chứng kiến Dương Diệp ủ rũ cúi đầu dáng dấp, Kỳ Bỉ Thiên an ủi: "Đừng như vậy, ngươi cũng rất lợi hại!"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Không có ngươi lợi hại ."

Kỳ Bỉ Thiên nở nụ cười, tiếu dung vô cùng xán lạn, khuôn mặt trên(lên) không che giấu chút nào lấy đắc ý .

Làm như không đành lòng đả kích Dương Diệp, nàng vội vã thu liễm một cái tiếu dung, tiếp tục an ủi: "Ngươi thiên phú rất tốt, như tiếp tục nỗ lực lên, vẫn là có hi vọng chiến thắng ta!"

Dương Diệp ngồi dậy, sau đó nói: "Ngươi nói không sai, ta phải tiếp tục cố gắng, đến, chúng ta tiếp tục hạ!"

Kỳ Bỉ Thiên tự nhiên là phi thường nguyện ý .

Vì vậy, hai người lại bắt đầu .

Bắt đầu giết khó khăn chia lìa, đến rồi nhất về sau, Dương Diệp lại là kỳ soa nhất chiêu thua .

Lúc này đây, Dương Diệp không có nhụt chí, tiếp tục cùng Kỳ Bỉ Thiên rơi xuống, bất quá, đều thua!

Kỳ Bỉ Thiên đã cười nở hoa rồi!

Đang ở không biết hai người tại hạ đệ mấy tọa lúc, Dương Diệp đột nhiên khắp nơi không trải qua thầm nghĩ: "Tiểu kỳ, có thể hay không giúp ta một việc à?"

Hạ kỷ bàn cờ, hai người bọn họ quan hệ càng gần . Phía trước gọi tiền bối, Kỳ Bỉ Thiên cảm thấy tiếng xưng hô này khó nghe, cho nên, trực tiếp làm cho hắn gọi tiểu kỳ!

Kỳ Bỉ Thiên tâm tình thật tốt, không hề nghĩ ngợi lên đường: "Gấp cái gì à?"

Dương Diệp lấy ra cái kia chuôi tru bỏ vào bàn cờ bên cạnh, nhưng sau tùy ý nói: "Là như vậy, thanh kiếm này bị người phong ấn, nó lực lượng không có được hoàn toàn thả ra, thực lực ta rất yếu, giải phong không được, ngài có thể hay không giúp ta giải phong một cái à? Đương nhiên, như ngươi cảm thấy làm khó dễ vậy thì, chúng ta tiếp tục chơi cờ!"

Vừa nói, hắn len lén liếc liếc mắt Kỳ Bỉ Thiên, có chút có chút khẩn trương .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua cái kia thanh kiếm, nàng ánh mắt ở kiếm trên(lên) dừng lại không sai biệt lắm một hơi thở, sau đó tiếp tục chơi cờ, "Tiểu Dương, ngươi cái này kiếm không sai chứ sao."

Dương Diệp khiêm tốn nói: "Nơi nào nơi ấy, không ra hồn, không ra hồn!"

Nghe được Dương Diệp, cái kia tru đột nhiên run rẩy động, làm như ở biểu đạt bất mãn!

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên lần nữa nhìn cái kia thanh kiếm, "Cũng còn có thể ."

Vừa nói, nàng rơi hạ cái kia tử, nhưng sau hì hì cười, "Ngươi lại thua rồi!"

Dương Diệp tức thì phàn nàn gương mặt, ủ rũ, phảng phất giống như là đang trùng kích chủ kỳ thất bại.

Kỳ Bỉ Thiên nhìn đều có chút không đành lòng, nàng cầm lấy một bên tru, sau đó nói: "Đến, ta giúp ngươi giải phong ."

Vừa nói, nàng ngón tay nhập lại một chỉ điểm tại cái kia tru chuôi kiếm chỗ .

Ầm!

Một cường đại kiếm ý cùng kiếm quang đột nhiên ở trong sân bộc phát ra ....

Cvt: Siêu diễn là đây chứ đâu. Ủ rũ gì, cũng đang cười thầm nở hoa kìa =))

------oOo------

Chương 2550: Tất Cả Mạnh Khỏe ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm ý cùng kiếm quang cùng nhau bộc phát ra, chẳng qua rất nhanh, Kỳ Bỉ Thiên tay nhỏ bé nhẹ nhàng một cái, cái kia cỗ cường đại kiếm ý cùng kiếm quang chính là trực tiếp biến mất .

Mà Kỳ Bỉ Thiên tay chỉ còn điểm ở cái kia tru thân kiếm chi lên.

Tru kịch liệt rung động!

Quá một hồi lâu, tru dần dần bình tĩnh lại .

" Hử ?"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên vô cùng kinh ngạc, "Có chút ý tứ đây!"

"Cái gì ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ngươi cái này kiếm, phong ấn ngươi cái này kiếm người, thực lực hay là có điểm có thể ."

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên cầm lấy cái kia chuôi tru nhìn một chút, sau đó nói: "Ta đã giải mở thanh kiếm này phong ấn, bất quá, còn có nhất thành không có giải phong . Nó hiện tại chỉ có chính mình chín thành uy lực!"

"Nhất sau nhất thành ?"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Có thể cũng giải phong rồi không ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Không thể!"

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên chỉ chỉ cái kia tru kiếm nhọn chỗ, nơi ấy, chặt đứt nửa đoạn, "Cái này địa phương, là thanh kiếm này uy lực lớn nhất địa phương, nơi đây bị phong ấn, mà phong ấn nơi này, không phải thanh kiếm này đã từng chủ nhân ."

"Cái kia là ai ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Không biết! Hơn nữa, cảm giác của ta là, đối phương không chỉ có phong ấn nơi đây, còn gãy đi thanh kiếm này kiếm nhọn, như cái này kiếm kiếm nhọn vẫn còn, nó cũng có chút lợi hại . Mà bây giờ nó, tuy là không phải nhất cái phá kiếm, nhưng là liền bình thường thôi . Bất quá, cho ngươi dùng là có thể, như cho ta, ta sẽ không muốn, cấp quá thấp!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người này có biết nói chuyện hay không a!

Có như thế tổn hại nhân sao?

Ta nhẫn!

Kỳ Bỉ Thiên thanh kiếm bỏ vào cái bàn lên, "Nhất sau nhất thành, ta là có thể cho ngươi giải phong, thế nhưng, thanh kiếm này chủ yếu lực lượng ở kiếm nhọn chỗ, nếu như ta giải phong nó, ngươi là không khống chế được nó . Đến cái kia lúc, kiếm so với người mạnh, ngươi khả năng liền thảm ."

Kiếm so với người mạnh mẽ!

Dương Diệp cầm lấy cái kia chuôi tru, cái này nhất cầm, cảm giác trong nháy mắt không giống nhau!

Đến cùng nơi nào không giống với, hắn cũng nói không ra, bất quá, cái này kiếm hiển nhiên là so trước đó mạnh hơn rất nhiều rất nhiều! Phải nói, hắn hiện tại nếu so với phía trước mạnh mẽ rất nhiều rất nhiều!

Dương Diệp đem kiếm thu vào, sau đó nói: "Đến, chúng ta tiếp tục chơi cờ ."

Nghe được Dương Diệp, Kỳ Bỉ Thiên tức thì nở nụ cười .

Ngay từ đầu nàng còn tưởng rằng Dương Diệp là vì tìm nàng hỗ trợ mới đến cùng với nàng đánh cờ, nhưng là bây giờ, nàng cảm thấy, Dương Diệp nhất định là thật yêu mến chơi cờ .

Tiểu Dương cái này người, cũng không tệ lắm!

Đây là Kỳ Bỉ Thiên bây giờ cách nghĩ!

Cứ như vậy, Dương Diệp ở Hồng Mông Tháp bên trong cùng Kỳ Bỉ Thiên hạ đủ đủ một giờ cờ, trong lúc, hắn hội mạn bất kinh tâm hỏi một việc tình ... Nói chung, cái này mấy ván cờ hạ xong, hắn thu hoạch phi thường vô cùng đại!

Nhất về sau, khi nhìn đến Kỳ Bỉ Thiên có chút không muốn hạ chi về sau, Dương Diệp vội vã đưa ra đổi thiên tại hạ, Kỳ Bỉ Thiên vui vẻ bằng lòng .

Cứ như vậy, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp lau mặt một cái ở trên mồ hôi, việc này, là thật mệt a! So với cùng người đại chiến 300 hiệp còn mệt hơn!

Động phủ bên trong, Dương Diệp nhìn về phía trong tay tru, tru thân kiếm chi lên, có một cái kiếm quang đang từ từ du động, thế nhưng, khi nó bơi tới kiếm nhọn chỗ thì sẽ lui về .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau một khắc, kiếm ý dũng mãnh vào tru bên trong, chuyển chớp mắt từng cái

]

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở toàn bộ Cổ Kiếm Tông vang vọng dựng lên!

Giờ khắc này, hết thảy kiếm tu dồn dập quay đầu nhìn về phía Dương Diệp động phủ phương hướng .

Động phủ bên trong, Dương Diệp trong tay, cái kia chuôi tru rung động kịch liệt lấy, dường như muốn đâm rách cái này thiên!

Phong mang tất lộ!

Nếu như nói phía trước thanh kiếm này có chút không khí trầm lặng, vậy bây giờ chuôi này chính là phong mang tất lộ, muốn đâm rách Thương Khung! Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn phát hiện, hắn bây giờ đang ở nắm thanh kiếm này lúc, lại có chút cật lực!

Cật lực!

Dương Diệp trong lòng là khiếp sợ, hiển nhiên, thanh kiếm này đã bắt đầu đang dần dần triển lộ nó vốn là phong mang . Cũng còn tốt Kỳ Bỉ Thiên không có triệt để giải phong thanh kiếm này, không phải, hắn khả năng thật chưởng khống không được thanh kiếm này!

Mà một khi kiếm so với người mạnh, đó chính là chủ thứ không phân biệt được!

Dương Diệp đem kiếm thu vào, hắn ly khai chính mình động phủ, đi tới Cổ Kiếm Tông Nghị Sự Điện trung .

Điện bên trong chỉ có hai người, Kiếm Kinh cùng Cổ Nam .

Dương Diệp ngồi xuống, hỏi, "Hồn Giáo gần nhất có động tĩnh sao?"

Kiếm Kinh gật đầu, "Có . Ở chúng ta Cổ Kiếm Tông bốn phía trong vòng ngàn dặm bên trong, xuất hiện thần bí kết giới!"

"Thần bí kết giới ?"

Dương Diệp nhíu mày, "Cái gì kết giới ?"

Kiếm Kinh lắc đầu, "Còn không biết, ngươi đi xem một chút đi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau cùng hai người ly khai đại điện, đi tới Cổ Kiếm Tông bên ngoài .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở Cổ Kiếm Tông phía trước nghìn dặm bên ngoài, là đen kịt một màu sắc, hắn đảo mắt một vòng, hắn phát hiện, toàn bộ Cổ Kiếm Tông bốn phía, giống như là bị một đạo hắc quay vòng bao vây.

Dương Diệp đạm thanh nói: "Bọn họ đây là muốn phong tỏa chúng ta Cổ Kiếm Tông ."

Kiếm Kinh gật đầu, "Bọn họ là muốn phong kín chúng ta, không cho chúng ta người đi ra ngoài . Hơn nữa, trực giác nói cho ta, bọn họ làm như ở chờ!"

"Chờ?" Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh .

Kiếm Kinh gật đầu, "Bọn họ tuyệt đối là ở chờ, chỉ là của ta không biết bọn họ đang chờ cái gì . Thế nhưng, không hề nghi ngờ, một ngày đã đến giờ, bọn họ hội khởi xướng mãnh liệt nhất tiến công ."

Không trung, Dương Diệp nhìn những thứ kia hắc quay vòng, sau một lúc lâu, hắn đột nhiên lấy ra Chư Thiên Ấn, Chư Thiên Ấn chậm rãi thăng khoảng không, sau một khắc, một cường đại thần bí lực lượng tự Chư Thiên Ấn bên trong chấn động mà ra!

Chư Thiên Ấn, có thể phá bất luận cái gì kết giới cùng trận pháp!

Tuy là lời này có chút quá đầy, thế nhưng, nó có thể phá kết giới cùng trận pháp là không có sai .

Nhưng mà, cái kia Chư Thiên Ấn thả ra cái kia cỗ lực lượng còn chưa tới gần những thứ kia hắc sắc vòng vòng chính là trực tiếp bị một cường đại lực lượng cho làm vỡ nát!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, đó là đồ chơi gì ?

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang xẹt qua phía chân trời, trực tiếp chui vào cái kia mảnh nhỏ hắc sắc vòng vòng bên trong . Nhưng mà, cái này sợi kiếm khí tiến nhập chi sau cũng không có cho cái kia mảnh nhỏ hắc sắc vòng vòng tạo thành bất cứ ba động gì!

Một điểm ba động cũng không!

"Cái quỷ gì ?"

Dương Diệp chau mày, hắn lần nữa thôi động ra Chư Thiên Ấn, Chư Thiên Ấn trực tiếp hóa thành một đạo lưu quang hướng cái kia mảnh nhỏ vòng sáng màu đen chấn động đi, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn vội vã thu hồi Chư Thiên Ấn!

Bởi vì ở Chư Thiên Ấn bay qua lúc, cái kia mảnh nhỏ hắc sắc vòng vòng đột nhiên nồng rụt, ngay sau đó, một thanh hắc sắc cái dùi từ cái này hắc sắc vòng vòng bên trong chui ra!

Siêu Thần khí!

Cái kia chuôi cái dùi, hắn đã từng tiếp xúc qua!

Đối phương nhưng là kém chút trực tiếp làm vỡ nát hắn Chư Thiên Ấn!

Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Có siêu Thần khí trấn thủ ."

Dương Diệp gật đầu, "Xem ra bọn họ là nghiêm túc! Đến, để cho ta nhìn, là món đó siêu Thần khí lợi hại, hay là ta cái này siêu Thần khí lợi hại!"

Vừa nói, hắn đã sắp qua đi, chẳng qua lại bị Kiếm Kinh cho ngăn lại .

Kiếm Kinh lắc đầu, "Không nên đi mạo hiểm ."

Một bên Cổ Nam cũng nói: "Kiếm Kinh nói rất đúng, không muốn đơn giản đi mạo hiểm . Ngươi bây giờ quan hệ chúng ta toàn bộ Cổ Kiếm Tông, nếu như ra chút chuyện tình, chúng ta Cổ Kiếm Tông liền thật được không đánh mà hàng!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia mảnh nhỏ vòng sáng màu đen, trong đó quả thật làm cho hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Xem ra lúc này đây Hồn Giáo là thật muốn tới thật .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên rung rung một cái, ngay sau đó, một cái bóng mờ xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, thân trên(lên) kiếm ý chấn động mà ra, trực tiếp bao phủ ở cái bóng mờ kia!

"Dương tông chủ đừng muốn động thủ!"

Cái bóng mờ kia đột nhiên nói: "Tại hạ cũng không phải Hồn Giáo người ."

Dương Diệp quan sát liếc mắt hư ảnh kia, nhưng sau thu hồi kiếm ý, hư ảnh kia hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Tại hạ Hoang Tộc Tử Thị, gặp qua Dương công tử!"

Hoang Tộc Tử Thị!

Dương Diệp hơi ngẩn người, sau đó nói: "Ngươi là Hoang Tộc ?"

Hư ảnh kia gật đầu, "Hoang Tộc Tử Thị, Thiếu Tộc Trưởng làm cho tại hạ ân cần thăm hỏi Dương tông chủ, tất cả có mạnh khỏe ?"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Không phải tốt!"

Hoang Tộc Tử Thị nói: "Nhưng là bởi vì Hồn Giáo chuyện tình ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hoang Tộc Tử Thị nói: "Có thể thay cái địa phương ?"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau mang theo cái kia Hoang Tộc Tử Thị đi tới chính mình động phủ .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt Hoang Tộc Tử Thị, "Ngươi tại sao chạy tới nơi này ?"

Hoang Tộc Tử Thị nói: "Ta Hoang Tộc tuy là không ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng đối với nơi này tất cả, vẫn là hiểu rõ một chút . Thiếu Tộc Trưởng khi biết Dương công tử tình cảnh về sau, làm cho tại hạ lập tức tới rồi ."

"Giúp ta ?" Dương Diệp nhãn tình sáng lên .

Hoang Tộc Tử Thị lắc đầu, "Là làm cho Dương công tử ly khai Cổ

Kiếm Tông!"

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Hoang Tộc Tử Thị nói: "Dương công tử, cái này Hồn Giáo cũng không đơn giản, bọn họ thôn phệ Cổ Kiếm Tông, cũng không phải là hắn nhóm chuyện cá nhân tình, càng là toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyện tình, đơn giản mà nói chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ đỉnh phong những người đó đồng ý, thôn phệ Cổ Kiếm Tông, phù hợp ích lợi của bọn họ, cũng là vì đối kháng ta Hoang Tộc . Cho nên, bọn họ sẽ không dừng tay . Nếu mà bắt buộc, Vĩnh Hằng Quốc Độ phía trên nhất những người đó hội tự thân ra tay trợ giúp Hồn Giáo . Ngươi tiếp tục lưu lại nơi đây, chẳng khác nào là ở cùng toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đối nghịch!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Các ngươi đối với Hồn Giáo biết nhiều thiếu ?"

Hoang Tộc Tử Thị do dự xuống, sau đó nói: "Biết một ít, đây là một cái thần bí tổ chức, đã từng bọn họ xúc động Vĩnh Hằng Quốc Độ một ít người quyền lợi, cho nên bị chế tài, nhưng sau bọn họ quy rụt, chẳng qua lúc này đây, bọn họ học thông minh, nghênh hợp có chút thế lực, cho nên, bọn họ có thể ra đời, hơn nữa, còn nói phục hắn luôn rồi nhóm phân quát Cổ Kiếm Tông . Dương công tử, Thiếu Tộc Trưởng có lời, làm cho Dương công tử không gì sánh được muốn lập tức rời khỏi Cổ Kiếm Tông, đừng tới dính vào lần này nước đục . Hội vạn kiếp bất phục!"

Vạn kiếp bất phục!

Động phủ bên trong, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Trở về nói với hắn, hảo ý tâm lĩnh ."

Hoang Tộc Tử Thị do dự xuống, nhưng sau thấp giọng thở dài, hắn lấy ra một bộ quyển trục cùng một viên đen nhánh lệnh bài bỏ vào Dương Diệp trước mặt, "Thiếu Tộc Trưởng nói Dương công tử như không ly khai, liền đem cái này giao cho ngươi, nói đúng ngươi khả năng có trợ giúp . Cáo từ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở động phủ bên trong .

Nhìn trước mắt hai vật, Dương Diệp trầm mặc .

. . ..

------oOo------

Chương 2551: Thứ Cho Ta Nói Thẳng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mở ra cái kia quyển trục, quyển trục bên trong, là Hoang Tộc ở Vĩnh Hằng Quốc Độ một số bí mật tổ chức .

Những bí mật này tổ chức, là Hoang Tộc ở lại Vĩnh Hằng Quốc Độ, là rất sớm rất sớm đã lưu lại . Những bí mật này tổ chức bình thường không dính vào bất luận cái gì Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyện tình, chỉ nghe Hoang Tộc điều khiển, cũng chỉ vì Hoang Tộc phục vụ .

Mà bây giờ, Dương Diệp cũng có thể điều khiển!

Bởi vì hắn trước mặt có khối kia đen nhánh lệnh bài, đó là Hoang Tộc lệnh, thấy lệnh như thấy Thiếu Tộc Trưởng!

Nhìn trước mắt Hoang Tộc lệnh, Dương Diệp trong lòng dâng lên một dòng nước ấm, hắn không có cự tuyệt phần hảo ý này, bởi vì hắn hiện tại thật rất thiếu giúp đỡ .

Thu hồi lệnh bài cùng quyển trục, Dương Diệp ly khai chính mình động phủ .

Cổ Kiếm Tông bên trong .

Theo Dương Diệp xuất hiện, toàn bộ Cổ Kiếm Tông làm như có chủ kiến, dần dần bình tĩnh lại .

Chẳng qua toàn bộ Cổ Kiếm Tông, bầu không khí như trước ngưng trọng khẩn trương .

Bởi vì này lúc, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đệ tử đã biết, Cổ Kiếm Tông đã bị Hồn Giáo phong tỏa .

Bây giờ Cổ Kiếm Tông đệ tử không thể đi ra ngoài, chỉ có thể ở cái này chờ!

Từ từ chờ!

Đối với tương lai, rất nhiều Cổ Kiếm Tông đệ tử vẫn tương đối mê mang!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng rất có chút mê man!

Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông chính điện trước, ở chính điện trước, đứng vững vàng nhất tôn to lớn điêu khắc!

Vị này điêu khắc mô hình là nhất danh người đàn ông trung niên, tay cầm trường kiếm người đàn ông trung niên .

Nam tử này, chính là Cổ Kiếm Tông người sáng lập .

Còn cái này người sáng lập tên gì, thực lực gì, những thứ này tất cả đều là không biết!

Bởi vì niên đại lâu lắm quá lâu, đừng nói bây giờ Cổ Kiếm Tông đệ tử, coi như là Kiếm Kinh cũng không biết, bất quá, cũng không phải hoàn toàn không biết .

Dương Diệp bên cạnh, Kiếm Kinh nhẹ giọng nói: "Nghe đồn năm đó, người này dẫm vạn giới, dung hợp vạn giới bất đồng kiếm đạo lưu phái, nhưng sau sáng tạo ra kiếm đạo của mình! Vì không cho kiếm tu nhất phái không hạ xuống, hắn sáng tạo ra Kiếm Tông, khai tông thụ nghiệp, đáng tiếc là, về sau không biết chuyện gì xảy ra, thượng cổ thời đại chuyện tình hoàn toàn mất hết ghi chép, đã không có bất kỳ ghi lại nào!"

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Hồng Mông Tháp bên trong cái kia Kỳ Bỉ Thiên, có phải là vì số không nhiều biết cái kia thời đại chuyện người ."

Kỳ Bỉ Thiên!

Nghĩ đến cái kia tiểu cô nương, Dương Diệp chính là có chút không nói .

Chơi cờ, đá cầu!

Đây là hắn hiện tại đặc biệt yêu mến làm sự tình!

"Trước đây ta chớ nên để cho ngươi tiếp hạ cái này cục diện rối rắm đấy!"

Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Xin lỗi, ta không nghĩ tới sự tình hội phát triển trở thành cái dạng này ."

Đối với Dương Diệp tình cảnh hiện tại, Kiếm Kinh vẫn là phi thường áy náy, Dương Diệp sở dĩ khi này cái Cổ Kiếm Tông tông chủ, nàng là có rất đại nhất bộ phận công lao!

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cũng không cần quá nhiều tự trách, việc này, là ta chính mình gánh vác, không có quan hệ gì với ngươi . Hơn nữa, ta ở bên ngoài lăn lộn nhiều năm như vậy, lần đầu như thế phong cảnh hắc hắc Cổ Kiếm Tông tông chủ, danh hiệu này nhưng là rất tôn quý ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, từ nơi này, hắn như trước có thể chứng kiến cái kia mảnh nhỏ màu đen khu vực .

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông chu vi, đã bị mảnh này màu đen khu vực bao trùm .

Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau cười nói: "Giúp ta triệu tập Cổ Kiếm Tông đệ tử ."

Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Nửa khắc đồng hồ về sau, hết thảy Cổ Kiếm Tông đệ tử đều là đi tới Dương Diệp trước mặt, cầm đầu chính là cái kia mười một gã đệ tử chân truyền, mà ở đám này đệ tử chân truyền trước mặt nhất, là cái kia Cổ Nghiệt .

Ở nơi này đàn Cổ Kiếm Tông đệ tử bên trong, Dương Diệp còn gặp được Mặc Nhã Lục Vân Tiên đám người .

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hắn quét mọi người liếc mắt, "Các ngươi hẳn là đã biết rồi chuyện bên ngoài tình, ta cũng bất mãn các ngươi, quả thực, chúng ta Cổ Kiếm Tông bị Hồn Giáo phong tỏa . Ở mảnh khu vực kia bên trong, có siêu Thần khí trấn thủ, ta tạm thời không cách nào phá vỡ!"

]

Mọi người trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi sợ sao?"

Ong ong ...

Từng đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên!

Chiến ý mười đủ!

Đây chính là Cổ Kiếm Tông đệ tử trả lời!

Dương Diệp mỉm cười, "Không sợ sẽ tốt, bởi vì chúng ta tiếp khả năng đều sẽ chết, ta không phải đang gạt các ngươi, tiếp chúng ta bất luận kẻ nào đều có thể sẽ chết . Ta muốn các ngươi làm chính là, nhớ kỹ điểm này, chúng ta có thể sẽ chết! Thế nhưng, trước khi chết, chúng ta nhất định phải kéo một cái người cho mình chôn cùng, ta Cổ Kiếm Tông coi như lấy sau muốn từ Vĩnh Hằng Quốc Độ tiêu thất, thế nhưng, chúng ta Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng muốn nói cho thế nhân, chúng ta không nạo, chúng ta không kinh sợ, chúng ta là đứng chết!"

Dương Diệp trước mặt, đám kia Cổ Kiếm Tông đệ tử hỏi kỳ ngôn, tức thì một hồi nhiệt huyết sôi trào .

Không nạo, không kinh sợ!

Cổ Kiếm Tông đệ tử đều là kiếm tu, đối với kiếm tu mà nói, chỉ có gãy kiếm, không có cong kiếm! Như Cổ Kiếm Tông đầu hàng Hồn Giáo, cái kia Cổ Kiếm Tông đệ tử kiếm liền cong, kiếm khom, vậy hắn nhóm những thứ này kiếm tu đang ở cũng gập cả người cái!

Chết trận!

Dương Diệp cũng không có lừa gạt bọn họ nói bọn họ Cổ Kiếm Tông nhất định sẽ chiến thắng, cũng không nói gì chính nghĩa tất sẽ chiến thắng tà ác, hắn rất thẳng thắn nói cho mọi người, tất cả mọi người có thể sẽ chết!

Đập nồi dìm thuyền!

Dương Diệp mục đích rất đơn giản, hắn muốn chính là mọi người đập nồi dìm thuyền!

Chỉ cần mọi người liền chết còn không sợ, như vậy thế thượng liền không có gì ở có thể làm cho trong tay bọn họ kiếm chần chờ .

Trong lòng can đảm, tự nhiên vô địch!

Nhìn trước mắt đám này kiếm tu, Dương Diệp đột nhiên có chút hiểu . Hiểu chính mình vì sao ở lại chỗ này!

Tín nhiệm!

Những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử, còn có Cổ Nam Kiếm Kinh những thứ kia lưu lại Cổ Kiếm Tông trưởng lão đều tin mặc hắn!

Tuy là rất nhiều người đều biết hắn trở thành tông chủ bất quá là đại trưởng lão đám người âm mưu, thế nhưng, mọi người vẫn là tuyển trạch giữ lại, đồng thời đứng ở hắn bên này . Bởi vì mọi người tín nhiệm hắn!

Tín nhiệm!

Nhóm người này tín nhiệm hắn!

Giống như lúc này, hắn khiến cái này người cùng Hồn Giáo quyết nhất tử chiến, những thứ này người hội không chút do dự cùng Hồn Giáo quyết nhất tử chiến!

Cái này lúc, cái kia Cổ Nghiệt đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Nghiệt, không thể không nói, cái này người đúng là một cái kiếm đạo thiên tài, hắn là Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử chân truyền bên trong số lượng không nhiều lắm có thể chém giết chủ kỳ cường giả!

Cổ Nghiệt nhìn thẳng Dương Diệp, "Như đại chiến đánh lên, ngươi sẽ đào tẩu sao?"

Đào tẩu!

Hết thảy Cổ Kiếm Tông đệ tử đều nhìn về Dương Diệp .

Dương Diệp thực lực bọn họ là phi thường rõ ràng, toàn bộ Cổ Kiếm Tông, có một ít người là có thể không đếm xỉa đến, là có thể sống sót, tỷ như Dương Diệp, tỷ như Cổ Nam chờ chủ kỳ cường giả!

Những thứ này người nếu như chuyên tâm muốn chạy trốn, vẫn có rất đại cơ hội chạy trốn!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Cổ Nghiệt, cười nói: "Sẽ không ."

Cổ Nghiệt nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta đây cái mạng từ giờ trở đi sẽ là của ngươi, ngươi muốn ta làm cái gì ta sẽ làm cái đó!"

Cổ Kiếm Tông!

Cổ Kiếm Tông đối với rất nhiều Cổ Kiếm Tông đệ tử mà nói, chính là một cái gia, đặc biệt đối với những thứ kia ở Cổ Kiếm Tông lớn lên đệ tử mà nói, nơi đây liền thật chính là bọn họ gia!

Đối với cái này cái gia, bọn họ rất nhiều người thì nguyện ý cầm sinh mệnh đi bảo vệ!

Đây là một loại ý thức trách nhiệm, cũng là Cổ Kiếm Tông theo tiểu giáo dục bọn họ, cũng không phải là tẩy não . Phải biết, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ loại này vũ trụ bên trong, tán tu một dạng đều là lẫn vào phi thường thảm!

Lòng trung thành!

Đám này kiếm tu đối với Cổ Kiếm Tông phi thường có lòng trung thành!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trước mặt Cổ Nghiệt, mỉm cười, "Nói như vậy, phía trước ngươi cũng không thừa nhận ta là tông chủ ?"

Cổ Nghiệt thẳng thắn, "Phải, phía trước ta cảm thấy ngươi sớm muộn sẽ đi ."

Dương Diệp cười nói: "Vậy bây giờ đâu?"

Cổ Nghiệt nói: "Là ta sai rồi . Đại trưởng lão bọn họ cũng sai rồi . Chúng ta Cổ Kiếm Tông đệ tử, dẫu có chết cũng không nên đầu hàng Hồn Giáo!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Mọi người đều có chí khác nhau!"

Cổ Nghiệt quay đầu nhìn thoáng qua cái kia phía chân trời xa xôi, trầm mặc không nói .

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp về tới chính mình động phủ, nhưng sau hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tu luyện!

Đối với hắn hiện tại mà nói, mặc kệ Hồn Giáo tiếp sẽ có động tác gì, hắn có thể làm chính là tu luyện, nỗ lực mạnh mẽ, nhưng sau nghênh tiếp Hồn Giáo khiêu chiến!

Đương nhiên, hắn hội tùy thời giành thời gian xuất hiện đi cùng Kỳ Bỉ Thiên hạ chơi cờ, đá đá cầu ... Cái này siêu cấp bắp đùi có thể nhất định phải ôm được rồi!

Mà Kỳ Bỉ Thiên đối với Dương Diệp cũng là càng xem càng thuận mắt, thỉnh thoảng sẽ chủ động chỉ điểm một chút Dương Diệp, Kỳ Bỉ Thiên chỉ điểm đối với Dương Diệp mà nói, có thể nói thật là được lợi vô cùng!

Còn phòng trúc trước cái kia hai cây, Dương Diệp liền làm như không nhìn thấy, việc này, hắn không quản được! Hơn nữa, cũng không muốn quản, bởi vì hắn phát hiện, cái này Kỳ Bỉ Thiên đối với cái kia hai cây cũng là có trợ giúp rất lớn!

Đề thăng!

Kỳ Bỉ Thiên cũng có loại này năng lực, bất quá, cùng Tiểu Bạch bất đồng, năng lực của nàng là ở một loại nào đó trụ cột phía trên đề thăng, tỷ như, cho chúng nó làm ra một cái mới không gian, loại này mới không gian, không có bất kỳ hạn chế nào, có thể cho chúng nó tự do trưởng thành!

Đơn giản mà nói chính là không có hạn mức cao nhất!

Mà Tiểu Bạch năng lực là đề thăng bọn họ tốc độ phát triển!

Nói chung một câu nói, làm cho cái này Kỳ Bỉ Thiên vui vẻ, rất nhiều chỗ tốt đấy!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Hồn Giáo Giáo tôn lạnh lùng nhìn cái kia nghìn dặm ra Cổ Kiếm Tông, cười nhạt không nói .

Tại hắn bên cạnh, là cái kia quần đen nữ tử .

Sau một lúc lâu, Hồn Giáo Giáo tôn nhìn thoáng qua cái kia quần đen nữ tử, "Dạ Oanh, đã nói với ngươi, đừng muốn tự ý xuất thủ, ngươi lệch không tin, chịu thiệt hại lớn đi ?"

Tên gọi là Dạ Oanh nữ tử khuôn mặt sắc băng lãnh, trầm mặc không nói .

Hồn Giáo Giáo tôn lắc đầu, "Ở nơi này coi chừng ."

"Lúc nào xuất thủ ?" Dạ Oanh đột nhiên hỏi .

Hồn Giáo Giáo tôn ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ phía chân trời, "Như không có gì bất ngờ xảy ra, lập tức liền có thể lấy!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Chỉ chốc lát, Hồn Giáo Giáo tôn đi tới một mảnh hư không bên trong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ra đi! Giải quyết rồi ngươi, liền đến Cổ Kiếm Tông!"

Giải quyết Dương Diệp người sau lưng!

Đây chính là Hồn Giáo vì sao không đúng Cổ Kiếm Tông xuất thủ nguyên nhân, mục đích của bọn họ, là muốn trước giải quyết ở Dương Diệp người sau lưng .

Cái này lúc, ở Hồn Giáo Giáo tôn sau lưng, vang lên một đạo tiếng bước chân .

Hồn Giáo Giáo tôn, "Nên làm kết thúc ."

Một giọng nói ở Hồn Giáo Giáo tôn sau lưng vang lên, "Thứ cho ta nói thẳng, loại người như ngươi, ta một tay có thể bóp chết mười cái ."

Cvt: Mình nghĩ chắc là Tú tỷ. . .. .

PS: Có người hỏi ta ngũ vừa để xuống không nghỉ ? Ta ... Muốn hỏi các ngươi .... Ngũ nhất ta có thể không thể ngừng cái càng, phóng cái giả đây... Thế giới như vậy lớn, ta cũng muốn đi xem xem, liếc mắt nhìn cũng được a! ! ! !

------oOo------

Chương 2552: Ta Dạy Cho Ngươi Nhất Chiêu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một gã kiều tiểu nữ tử xuất hiện ở Hồn Giáo Giáo tôn thân sau .

Kiều tiểu nữ tử hai tay cõng ở thân về sau, thần sắc bình tĩnh, nhãn trung là coi thường, coi thường tất cả!

Hồn Giáo Giáo tôn xoay người, nhìn trước mắt kiều tiểu nữ tử, Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt híp lại, "Xưng hô như thế nào ?"

Kiều tiểu nữ tử đi tới Hồn Giáo Giáo tôn trước mặt, "Không phải muốn giết ta sao? Ta chính là ở đây!"

Hồn Giáo Giáo tôn nhìn chân hạ nữ tử một lát, đột nhiên, tay phải hắn khẽ nâng lên, nhưng sau hướng kiều tiểu cô nương nhẹ nhàng đè một cái, trong sát na, từng đạo cường đại linh hồn khí tức tự bên ngoài lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra .

Không chỉ có như đây, ở chân hạ nữ hài thân sau không xa chỗ, còn xuất hiện hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân cường giả!

Hai người này, chính là trước đây truy sát Dương Diệp cái kia hai gã hắc bào nhân!

Ở Hồn Giáo Giáo tôn xuất thủ một khắc kia, hai người này cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Rầm rầm!

Hai cổ cường đại linh hồn khí lãng đột nhiên ở mảnh này hư không bên trong tịch quyển mà qua, mà cỗ linh hồn khí lãng mục tiêu, chính là cái kia kiều tiểu cô nương!

Kiều tiểu cô nương đứng ở vậy, diện vô biểu tình .

Rất nhanh, cái kia ba đạo khí tức cường đại trực tiếp đem cái kia kiều tiểu cô nương bao phủ .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Một đạo tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên .

Ngay sau đó, cái kia ba đạo cường đại linh hồn lực lượng trực tiếp vỡ nhỏ yên diệt, mà lúc, một đạo u quang ở mảnh này hư vô không gian bên trong chấn động ra tới.

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Giữa sân, từng đạo làm người ta da đầu tê dại tê liệt tiếng vang lên .

Giữa sân không gian bị từng khúc tê liệt!

Giờ khắc này, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn ba người sắc mặt đại biến, rất nhanh, cái kia đạo u quang đã tới!

Rầm rầm rầm!

Theo ba đạo những thứ này tiếng vang lên, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn ba người trong lúc đó bị cái này đạo u quang chấn động bay ra ngoài, ở nơi này đạo u quang trước mặt, ba người tất cả ngăn cản đều là phí công!

Nát bấy tất cả!

Không xa chỗ, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn gắt gao nhìn kiều tiểu cô nương, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Sợ hãi!

Giờ khắc này, hắn đã có một ít sợ hãi .

Kiều tiểu cô nương chậm rãi hướng cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đi tới, "Ngươi không phải muốn giết ta sao? Đi thử một chút!"

Hồn Giáo Giáo tôn nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, sau một khắc, hắn nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, chỉ còn linh hồn thể, chỉ còn linh hồn thể về sau, hơi thở của hắn càng kinh khủng hơn!

Đã linh hồn thể Hồn Giáo Giáo tôn tay phải khẽ nâng lên, nhưng sau hướng cách đó không xa kiều tiểu cô nương chợt chính là áp .

Ầm!

Một con cường đại kình thiên linh hồn bàn tay khổng lồ đột nhiên tự hư không chi trên(lên) rơi mà hạ!

Cường đại uy áp giống như là trời sập, kinh người không gì sánh được!

Không xa chỗ, kiều tiểu cô nương cũng không ngẩng đầu lên, theo tay vung lên, một mảnh u quang chấn động mà ra .

Ầm!

Ở cái kia Hồn Giáo Giáo tôn ba người ánh mắt kinh hãi bên trong, con kia kình thiên bàn tay khổng lồ ầm ầm vỡ vụn ra, mà lúc, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên hóa thành một đạo cường đại hắc quang hướng kiều tiểu cô nương bắn tới .

Kiều tiểu cô nương diện vô biểu tình, ở đạo hắc quang kia đi tới trước mặt nàng thì nàng mới ra tay, nàng hướng phía trước bước ra một bước nhỏ, một thần bí u quang đột nhiên bao phủ ở thân thể của hắn, mà cái kia đạo u quang ở chạm được này cổ u quang lúc, giống như tuyết gặp phí dầu trong nháy mắt chính là tiêu thất vô ảnh vô tung .

Kiều tiểu cô nương tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau một trảo, cứ như vậy một trảo, trực tiếp giữ lại cái kia Hồn Giáo Giáo tôn linh hồn hầu!

Giữa sân trong nháy mắt bình tĩnh lại!

Triệt triệt để để nghiền ép!

]

Kiều tiểu cô nương trước mặt, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn gắt gao nhìn cô gái trước mặt, "Ngươi đến tột cùng là ai!"

Kiều tiểu cô nương không trả lời, nàng đang muốn dùng sức, ở nơi này lúc, một đạo quỷ dị lực lượng đột nhiên từ cái này phía chân trời xa xôi truyền đến . Chuyển chớp mắt, kiều tiểu cô nương chân mày to cau lại, ngay sau đó, linh hồn của nàng dĩ nhiên tự chủ xuất khiếu, chẳng qua ở nơi này lúc, theo một đạo u quang phóng lên cao, linh hồn của nàng lần nữa về tới chính mình nhục thân bên trong, thế nhưng trong tay nàng cái kia Hồn Giáo Giáo tôn cũng là đã chạy trốn đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Kiều tiểu cô nương không có để ý cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, mà là ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, nơi ấy, một giọng nói chậm rãi đến, "Ngươi phá hủy quy củ!"

Quy củ!

Ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, vì bảo trì nào đó cân bằng, có chút cường giả là bị hạn chế xuất thủ .

Mà kiều bé gái thực lực, hiển nhiên đã đạt đến bị hạn chế tiêu chuẩn!

"Đàm luận quy củ ?"

Kiều tiểu cô nương cười nhạt, "Thế nào, hiện tại muốn bắt đầu đàm luận quy củ ?"

Cái này lúc, một đạo bóng đen mơ hồ xuất hiện ở mọi người trên(lên) khoảng không, ở nơi này đạo bóng đen mơ hồ bên cạnh, lơ lững nhất kiện đen nhánh sắc cái dùi!

Siêu Thần khí!

Nhìn thấy cái này đạo mơ hồ bóng đen, phía dưới cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đám người vội vã cung kính thi lễ .

Không hề nghi ngờ, trước mắt cái này đạo mơ hồ bóng đen chính là Hồn Giáo giáo chủ!

Sau một lúc lâu, cái kia Hồn Giáo giáo chủ đột nhiên mở miệng, "Ngươi tự bên kia mà đến!"

Kiều tiểu cô nương thân thể chậm rãi thăng khoảng không, rất nhanh, nàng cùng cái kia Hồn Giáo Giáo chủ đối lập, "Cái này không trọng yếu ."

Hồn Giáo giáo chủ đạo: "Cổ Kiếm Tông chuyện tình, tất cả mọi người đã đồng ý, đồng thời chống đỡ ."

Mọi người!

Cái này mọi người, dĩ nhiên là chỉ Vĩnh Hằng Quốc Độ nhất tột cùng mấy người kia .

Kiều tiểu cô nương cười nhạt, "Thì tính sao ? Phải không, mấy người các ngươi đồng loạt ra tay, xem xem có thể hay không chặn giết ta ?"

Hồn Giáo Giáo chủ trầm mặc!

Chặn giết!

Mấy người bọn họ nếu như liên thủ, là có thể làm được, tuyệt đối có thể làm được, nhưng vấn đề là, nhân gia sẽ cùng hắn liên thủ sao? Giết loại này cường giả, tuyệt đối là đả thương địch thủ 1000 tổn hại tám trăm đấy!

Nếu như có thể giết, vậy còn tốt, vạn nhất giết không chết, loại này cường giả một ngày không nói quy củ, xằng bậy, đây tuyệt đối là sẽ đem Vĩnh Hằng Vũ Trụ ném đi thiên!

Phía trước Cổ Kiếm Tông sở dĩ bình yên vô sự, chính là bởi vì Cổ Kiếm Tông có như thế một vị cường giả, cũng chính là cái kia Cổ Kiếm Tông thượng nhiệm tông chủ . Chỉ cần hắn còn sống, Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia thế lực cùng Hồn Giáo những thứ này người cũng không dám xằng bậy, người như thế chỉ cần không có vẫn lạc, cái kia chính là một cái siêu cấp uy hiếp . Một ngày hắn không nói quy củ, liệp sát bọn họ môn hạ những đệ tử kia, những người đó như thế nào ngăn cản ?

Nguyên nhân đây, phía trước Hồn Giáo vẫn không có động Cổ Kiếm Tông .

Tới Cổ Kiếm Tông cái kia vị tông chủ vẫn lạc chi về sau, Hồn Giáo không có kiêng kỵ, chu vi những thứ kia thế lực cũng mất kiêng kỵ, cũng bắt đầu xuất thủ . Nhưng mà bọn họ không nghĩ tới nhiều hơn Dương Diệp một cái như vậy biến cố!

Cái này còn không phải vấn đề lớn nhất, vấn đề lớn nhất là trước mắt cái này tiểu cô nương!

Mà bây giờ, tiễn đã phát sinh, làm cho Hồn Giáo thu tay lại, làm cho bọn họ thu tay lại, đó là tuyệt đối không khả năng!

Sau một lúc lâu, Hồn Giáo giáo chủ đạo: "Như vậy như thế nào, việc này tình, làm cho bọn họ đồng lứa nhỏ tuổi chính mình đi xử lý, chúng ta thế hệ trước đều không nhúng tay, thành bại quyết định bởi với chính bọn hắn, như thế nào ?"

Kiều tiểu cô nương trầm mặc .

Hồn Giáo giáo chủ lại nói: "Ngươi như xuất thủ, phá hủy quy củ, đối với ngươi mà nói, cũng không phải là cái gì chuyện tốt tình . Hơn nữa, như ngươi ta đều không nói quy củ, Hồn Giáo không còn tồn tại, thế nhưng, cái này Cổ Kiếm Tông cũng sẽ tiêu thất sạch sẽ, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Kiều tiểu cô nương trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đó xoay người rời đi, rất nhanh, nàng biến mất ở tầm mắt của mọi người bên trong, bất quá, thanh âm của nàng cũng là chậm rãi truyền đến, "Ngươi giống như là xuất thủ, ta hướng ngươi chờ cam đoan, ta tất làm cho cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ gà chó không tha ."

Hư không bên trong, trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, cái kia Hồn Giáo giáo chủ tay phải hơi vung lên, cái kia chuôi hắc sắc cái dùi tức thì rơi xuống cái kia Hồn Giáo Giáo tôn bên cạnh .

Hồn Giáo giáo chủ xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn nhìn trước mắt hắc sắc cái dùi, rất là kích động!

Siêu Thần khí!

Linh hồn trùy!

Đây chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ vì số không nhiều siêu Thần khí!

Hồn Giáo giáo chủ đem vật ấy lưu xuống, dụng ý tự nhiên là rất rõ ràng!

...

Kiều tiểu cô nương đi tới Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, nàng mắt nhìn xuống phía dưới, "Ra đi!"

Thanh âm rơi xuống, một gã quần đỏ nữ tử xuất hiện ở kiều bé gái thân sau .

Kiều tiểu cô nương đạm thanh nói: "Đều thấy được ?"

Quần đỏ nữ tử gật đầu .

Kiều tiểu cô nương nói: "Có chút quy tắc, ta cũng phải tuân thủ, ta không tuân thủ, bọn họ cũng sẽ không tuân thủ, cái kia lúc, dù cho ta diệt toàn bộ Hồn Giáo, thế nhưng, cái này Cổ Kiếm Tông cùng hắn cũng sẽ bị người diệt . Hiện tại, ta đã để bọn họ lần nữa tuân thủ có chút quy tắc, thế nhưng, ta cũng không có thể ở xuất thủ ."

Quần đỏ nữ tử nhẹ giọng nói: "Đã đủ rồi ."

Kiều tiểu cô nương trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta muốn ly khai một đoạn thời gian, hắn, làm phiền ."

Quần đỏ nữ tử không nói gì .

Kiều tiểu cô nương lại nói: "Ở trong cơ thể hắn cái kia tiểu cô nương, đừng muốn đi trêu chọc, này nữ không đơn giản, nàng đối với hắn cũng không ác ý, như vậy như vậy đủ rồi ."

Quần đỏ nữ tử trầm giọng nói: "Cái kia tiểu cô nương đến tột cùng là người phương nào ?"

Kiều tiểu cô nương lắc đầu, "Không biết, bất quá, chắc là thượng cổ thời đại hoặc sớm hơn người, gần nhất ta phát hiện, những thứ kia đã từng trải qua Sử lão quái vật dồn dập xuất hiện, quần ma loạn vũ thời đại!"

Vừa nói, nàng hướng phía dưới lần nữa nhìn thoáng qua, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Rất nhanh, nàng biến mất ở quần đỏ nữ tử trong tầm mắt .

Quá hồi lâu, quần đỏ nữ tử cũng xoay người rời đi .

Cổ Kiếm Tông, tất cả như thường!

Dương Diệp động phủ bên trong, Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp vẫn như cũ tu luyện, hắn hiện tại nhục thân đã đạt được ngũ giới, cảnh giới cũng đạt tới ngũ giới, Kiếm Vực cũng tăng lên rất nhiều, có thể nói, hắn hiện ở mọi phương diện cơ bản đã đạt đến chính mình đỉnh phong!

Đỉnh phong, cũng là bình cảnh!

Hắn hiện tại chân chính đi tới chính mình bình cảnh kỳ!

Nhục thân cùng cảnh giới tạm thời là đừng suy nghĩ, hắn hiện tại duy nhất có thể làm chính là tu luyện kiếm kĩ của mình, bí thuật, còn có đối với thần khí vận dụng!

Đặc biệt tru!

Bây giờ tru đã bị giải phong chín thành, tuy là uy lực còn không có được nhất đại hóa, thế nhưng, cũng không phải trước đây có thể so! Hắn hiện tại, cần chân chính nắm giữ thanh kiếm này, đem thanh kiếm này uy lực đề thăng tới nhất đại hóa!

Đương nhiên, ngoại trừ tu luyện, hắn còn có thể làm một chuyện, đó chính là cùng Kỳ Bỉ Thiên chơi cờ đá cầu!

Hơn nữa, mỗi lần chơi cờ hết hắn đều sẽ ở Kỳ Bỉ Thiên phòng trúc trước luyện kiếm ... Bởi vì ... này dạng, cái kia Kỳ Bỉ Thiên tùy thời hội chỉ điểm một cái!

Được ích lợi không nhỏ!

Kỳ Bỉ Thiên chỉ điểm, đối với Dương Diệp mà nói, thật là được ích lợi không nhỏ, nàng một ít kiến giải, một ít chỉ điểm, với hắn mà nói thật quá hữu dụng . Mà ở Kỳ Bỉ Thiên chỉ điểm xuống, hắn các phương diện đều có thật to đề thăng .

Quan trọng nhất là, nhãn giới của hắn bị Kỳ Bỉ Thiên đề cao rất nhiều!

Cái này nhất thiên, Dương Diệp đang cùng Kỳ Bỉ Thiên hạ chơi cờ về sau, hắn đi tới một bên tiếp tục luyện kiếm ...

Kỳ Bỉ Thiên vừa mới thua, nàng cố ý thua đấy!

Nàng cảm giác mình thắng nhiều lần như vậy, hẳn là muốn thua một lần, nhưng về sau, nàng liền cố ý bán nhiều cái kẽ hở ... Dương Diệp tự nhiên cũng đã nhìn ra, vì vậy, theo nàng tâm ý thắng cái kia một ván!

Thắng chi về sau, Dương Diệp ghé vào nơi ấy phóng sinh cười to, vui vẻ giống như một 300 cân mập mạp!

Nhìn thấy một màn này, Kỳ Bỉ Thiên lòng hư vinh đại đại chiếm được tự thỏa mãn .

Thật cao hứng!

Phi thường hài lòng!

Chứng kiến Dương Diệp tiếp tục luyện kiếm, cao hứng Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Ngươi cái này phi kiếm cùng kiếm kỹ có điểm lạc hậu, ta dạy cho ngươi nhất chiêu, có học hay không ?"

Dương Diệp: "..."

.....

PS; đề cử một bản tiểu thuyết: « Dị Ma ký », độc giả bằng hữu ở tung hoành viết, mọi người có thể nhìn một chút, thích có thể cất dấu một cái!

------oOo------

Chương 2553: Phương Thốn Kiếm Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mừng rỡ như điên!

Đây chính là Dương Diệp tâm tình của giờ khắc này!

Đây thật là bất ngờ kinh hỉ a!

Kỳ Bỉ Thiên dạy hội là rác rưởi sao? Tuyệt đối sẽ không! Bởi vì nàng nhưng là liền siêu Thần khí đều không thế nào thấy ở trên a!

Có thể ở nàng trong đầu đồ đạc, tuyệt đối đều là phi thường tốt vô cùng đồ đạc!

Tuy là trong lòng đã vui nở hoa rồi, thế nhưng, Dương Diệp mặt ngoài vẫn còn có chút trấn định . Lúc này cũng không thể quá phù khoa, không phải sẽ bị khinh thường đấy!

Dương Diệp đầu tiên là ngẩn một cái, nhưng sau đi tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, cười nói: "Cái chiêu gì ?"

Kỳ Bỉ Thiên ngồi ở trúc giai lên, sau đó nói: "Kiếm kỹ!"

"Ngươi sẽ kiếm kỹ ?" Dương Diệp có chút kinh ngạc .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Liền nhớ kỹ nhất chiêu, trước đây cảm thấy không sai, liền thuận liền ghi xuống! Lúc đầu đều nhanh quên mất, bất quá, gặp lại ngươi luyện kiếm, ta liền lại nghĩ tới ."

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Phương Thốn Luyện Ngục!"

"Phương Thốn Luyện Ngục ?" Dương Diệp nhíu mày, "Kiếm kỹ ?"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, "Chiêu này kiếm kỹ cũng không tệ lắm, trước đây còn thương tổn tới ta . Hay là Phương Thốn Luyện Ngục, chính là một tấc vuông trong lúc đó, tức là luyện ngục! Cái này với ngươi Kiếm Vực có dị khúc đồng công chi diệu, nhưng là vừa có khác biệt . Ngươi muốn học sao?"

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, "Học!"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Phương Thốn Luyện Ngục, chính là lấy tự thân sinh thành một cái một tấc vuông không gian, thì tương đương với ngươi Kiếm Vực phiên bản thu nhỏ, ngươi đem kiếm vực thu nhỏ lại đến chính mình đứng địa phương lớn nhỏ như vậy là được rồi ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói tiếp: "Một tấc vuông có chi về sau, chính là luyện ngục . Các ngươi kiếm tu đều biết dùng kiếm khí, đúng hay không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đương nhiên!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Lúc này, ngươi điên cuồng thả ra kiếm ý của mình cùng kiếm khí, thế nhưng ghi nhớ kỹ, kiếm ý cùng kiếm khí không thể vượt lên trước cái này một tấc vuông không gian, chỉ có thể ở cái phạm vi này, như ngươi có thể đủ làm được, liền luyện thành!"

Dương Diệp vẻ mặt mộng bức, cứ như vậy ?

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy rất đơn giản ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Hẳn là đơn giản đi!"

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Thử xem!"

Dương Diệp đứng qua một bên, nhưng sau thả ra Kiếm Vực đồng thời thu nhỏ lại Kiếm Vực phạm vi, rất nhanh, Kiếm Vực thu nhỏ lại đến rồi hắn đứng cái kia một vùng không gian, cũng chính là một tấc vuông . Nhưng sau hắn dựa theo Kỳ Bỉ Thiên từng nói, bắt đầu điên cuồng thả ra kiếm ý của mình cùng kiếm khí, thế nhưng kiếm khí cùng kiếm ý mới vừa ra tới, liền trực tiếp xông ra hắn kiếm ý ...

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên làm một cái tiếp tục thủ thế .

Dương Diệp sâu hấp một hơi, lúc này đây, hắn tin tưởng chút, tiếp tục thả ra kiếm ý của mình cùng kiếm khí, ngay từ đầu, kiếm ý cùng kiếm khí đều ở đây một tấc vuông bên trong, thế nhưng, theo càng ngày càng nhiều kiếm ý cùng kiếm khí xuất hiện, hắn bắt đầu có chút không khống chế nổi! Rất nhanh, kiếm ý cùng những thứ kia kiếm khí lần nữa xông phá hắn một tấc vuông vực .

Lúc này đây, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng .

Bởi vì hắn phát hiện, đó cũng không phải nhất chuyện đơn giản tình!

Như vậy cũng tốt so với hướng một cái bình đựng nước, giả bộ một chút, thủy tự nhiên là hội tràn ra!

Mà bây giờ, Kỳ Bỉ Thiên muốn hắn làm là vô hạn phóng kiếm ý cùng kiếm khí, thế nhưng, không muốn chúng nó tràn ra tới!

Ngay từ đầu nghĩ còn đơn giản, nhưng là khi làm về sau, hắn phát hiện, đây không phải bình thường khó!

Một bên, Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Không phải nói đơn giản sao? Tiếp tục a!"

]

Dương Diệp cười mỉa cười, hắn đi tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, khiêm tốn thỉnh giáo, "Tiểu kỳ, ta sai rồi! Ngươi chỉ điểm một chút đi!"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Biết vì sao khó khăn như thế sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Bởi vì đây là tự nhiên quy luật, đương nhiên, cái này không phải chân chính nguyên nhân, chân chính nguyên nhân là được..."

Nói đến đây, nàng dừng lại một hồi, sau đó nói: "Ta cũng không biết!"

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên lại nói; "Ngươi ở đây thử xem, ta xem một chút là cái gì nguyên nhân!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người này tâm thật là lớn a!

Không có cự tuyệt, Dương Diệp lần nữa thi triển ra Kiếm Vực, nhưng sau lại bắt đầu ... Cứ như vậy, đang kéo dài ba lần về sau, Kỳ Bỉ Thiên mới để cho hắn dừng lại .

Dương Diệp đứng ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, lẳng lặng nghe .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta biết vấn đề chỗ ở . Hai cái nguyên nhân, thứ nhất, là của ngươi Kiếm Vực một tấc vuông khống chế chưa tới mức, đơn giản mà nói chính là cường hãn độ không đủ, không đè ép được kiếm ý cùng kiếm khí . Thứ hai nguyên nhân là ngươi không đủ chuyên chú, ngươi nhất định phải phi thường phi thường chuyên chú mới được . Ngươi Phương Thốn Kiếm Vực giống như là một cái bình, của ngươi kiếm ý cùng kiếm khí chính là thủy, ngươi được thanh kiếm ý cùng kiếm khí bỏ vào, thế nhưng, bản thân ngươi chính là nắp bình, ngươi phải chết chết đè lại cái này nắp bình, chỉ có như đây, ngươi mới có thể chân chính ngăn chặn chúng nó!"

"Cái kia sau đó thì sao ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Trước đây cái kia người dùng chiêu này đối phó ta lúc, ta bị thương tổn tới . Đương nhiên, đương nhiên, đương nhiên, ta đem hắn giết chết, hơn nữa, còn là một tay giết chết đấy!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, cái này là ý gì ? Đây ý là ta học tốt được cũng không phải đối thủ của ngươi a!

Bất quá, hắn vốn cũng không phải là nàng đối thủ a!

Kỳ Bỉ Thiên đứng lên, "Chất biến! Làm của ngươi kiếm ý cùng kiếm khí đang bị vô số lần áp súc chi về sau, chúng nó hội chất biến, cái này biến, rất khủng bố. Tựu giống với hướng một cái nhân thể bên trong thổi khí, thổi thổi nó thì sẽ nổ!"

Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút khó coi, "Cái kia, ta áp súc đè nặng đè nặng hội không sẽ đem mình đè chết à?"

Kỳ Bỉ Thiên suy nghĩ một chút, "Ta không xác định ai, bất quá, có thể sẽ, đương nhiên, cũng có có thể sẽ không!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, chân thành nói: "Như ngươi có thể đủ làm được, ngươi Phương Thốn Kiếm Vực bên trong, chính là luyện ngục, tới gần người chết! Đương nhiên, làm hay không làm, xem chính ngươi, ta đi cùng Lôi Lâm đá cầu, ngươi chậm rãi chơi!"

Vừa nói, nàng tay phải nhất chiêu, một viên cây mây cầu bay đến trong tay nàng, nhưng sau nàng đi tới một bên, bắt đầu đá nàng cầu ...

Tại chỗ, Dương Diệp khuôn mặt sắc có chút khổ, nãi nãi , cái này có điểm không theo sách a!

Phương Thốn Kiếm Vực ?

Phương Thốn Luyện Ngục ?

Thật không phải là rất theo sách a! Thế nhưng, nàng nói hình như cũng không phải không thể được a!

Làm vẫn là không làm ?

Suy nghĩ khoảng khắc, Dương Diệp cuối cùng vẫn quyết định làm!

Đọ sức!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn cũng không trở về đến phòng tu luyện của mình, mà chính là tiếp tục tại phòng trúc trước, bởi vì như chờ một hồi có ngoài ý muốn gì, có Kỳ Bỉ Thiên ở, cũng an tâm một điểm a!

Nàng chí ít sẽ không thấy chết không cứu!

Dương Diệp đi tới một bên, thi triển ra chính mình Kiếm Vực, áp súc Kiếm Vực, nhưng sau bắt đầu thả ra kiếm ý của mình cùng kiếm khí!

Ngay từ đầu còn tốt, kiếm ý cùng kiếm khí đều ở đây Phương Thốn Kiếm Vực bên trong, thế nhưng dần dần, hắn Phương Thốn Kiếm Vực có chút nhanh không khống chế được những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý! Mà lúc này đây, hắn lại không thể dừng xuống, bởi vì hắn kiếm khí cùng kiếm ý còn chưa đạt được chất biến!

Phải tiếp tục!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn tiếp tục thả ra cùng với chính mình kiếm ý cùng kiếm khí, chẳng qua lúc này đây, hắn thả ra tốc độ biến chậm một chút, thứ này được từ từ sẽ đến, một điểm cũng không gấp được, đặc biệt vừa mới bắt đầu lúc.

Bên kia, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhẹ giọng lẩm bẩm nói: "Ta chắc là nhớ không lầm chứ ? Ân, chắc là nhớ không lầm ..."

Vừa nói, làm như có chút chột dạ, nàng vội vã bắt đầu đá cầu!

Không xa chỗ, Dương Diệp tiếp tục áp súc, chẳng qua đáng tiếc, ở một canh giờ về sau, hắn lần nữa thất bại!

Đồng thời lúc này đây bị phản phệ!

Bị chính mình kiếm khí cùng kiếm ý phản phệ, cái này phản phệ, trực tiếp đưa hắn đánh bay, hoàn hảo một bên Kỳ Bỉ Thiên vội vã xuất thủ, giúp hắn vượt qua cái này nhất kiếp .

Kỳ Bỉ Thiên chân thành nói: "Không có việc gì, từ từ sẽ đến, ngươi nhất định là có thể!"

Nghe được Kỳ Bỉ Thiên, Dương Diệp một hồi cảm động, cái này tiểu cô nương vẫn có lương tâm!

Đang nghỉ ngơi chỉ chốc lát chi về sau, Dương Diệp tiếp tục bắt đầu, lúc này đây, hắn so trước đó có kinh nghiệm, từ vừa mới bắt đầu hắn từ từ! Phía trước hắn là một cái đem thủy trong nháy mắt đổ vào, loại thời điểm này, hắn là không khống chế được, hắn hiểu đạo lý này, nguyên nhân đây, hắn từ vừa mới bắt đầu liền hãm lại tốc độ, từng điểm từng điểm tới!

Lúc này đây so trước đó kiên trì lâu!

Dần dần, Dương Diệp phát hiện, kiếm ý của mình cùng kiếm khí đã tại bắt đầu phát sinh thuế biến, rất nhỏ bé, thế nhưng, đúng là thuế biến . Bởi vì tại hắn Kiếm Vực bên trong, hắn có thể đủ rõ ràng cảm nhận được!

Cảm nhận được một màn này, Dương Diệp mừng rỡ như điên, cái này thật sẽ phát sinh lột xác!

Bất quá, nhưng cũng càng ngày càng nguy hiểm, bởi vì hắn phát hiện, cái kia lực lượng, hắn cảm giác mình có điểm không khống chế nổi! Phải nói, cái kia lực lượng đã có điểm uy hiếp được hắn!

Cũng may không xa chỗ có Kỳ Bỉ Thiên, không phải, hắn là thật không dám tiếp tục hành hạ như thế!

Tiếp tục!

Dần dần, Dương Diệp khuôn mặt trên(lên) đã tràn đầy mồ hôi!

Thế nhưng, tại hắn cái kia Phương Thốn Kiếm Vực bên trong, kiếm ý cùng kiếm khí đã lặng yên phát sinh cải biến, mà hắn chỗ ở cái kia một vùng không gian bắt đầu dần dần run rẩy động, rất không ổn định!

Không xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên liếc một cái Dương Diệp, vẫn còn có chút chột dạ .

Nàng sợ Dương Diệp đem mình cho đùa chơi chết!

Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có đem mình cho đùa chơi chết!

Theo hắn từng điểm từng điểm áp súc cùng trấn áp, cái kia Phương Thốn Kiếm Vực bên trong, tràn đầy kiếm khí cùng kiếm ý, những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý cùng lúc trước đã hoàn toàn khác nhau!

Giống như là Upgrade phiên bản kiếm khí cùng kiếm ý!

Thật chất biến!

Dương Diệp mừng rỡ như điên, tiếp tục!

Hắn thận trọng thả ra cùng với chính mình kiếm ý cùng kiếm khí, nhưng sau một bên cẩn thận trấn áp, không cho những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý ly khai chính mình Phương Thốn Kiếm Vực, cứ như vậy một mạch dần dần tiến dần duy trì liên tục!

Một bên, Kỳ Bỉ Thiên đã ngừng lại, nàng ngồi ở kia trong lẳng lặng nhìn Dương Diệp, khuôn mặt hiếu kỳ .

Rốt cục, không biết giằng co bao lâu, Dương Diệp rốt cục cảm giác đạt tới chính mình chân chính cực hạn .

Nhưng về sau, sự tình xảy ra!

Lấy hắn Phương Thốn Kiếm Vực làm trung tâm, không gian chung quanh chợt bắt đầu ở từng khúc tiêu thất ... Chân chính tiêu thất, mà không phải phá toái!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm giác mình tràn đầy lực lượng!

Có thể hủy thiên diệt địa, có thể miểu sát hết thảy lực lượng!

Vì vậy, hắn nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, nhãn trung, tràn đầy khiêu khích!

Cvt: Thanh niên atsm đây rồi =)). Giới thiệu bộ Tuyệt Thiên Vũ Đế, sắp tới mụi cũng sẽ làm 1 bộ giết người quyết đoán, ko não tàn giống Dương Diệp. Mong mn ủng hộ ạ . .. .

PS: Ngũ một không nghỉ!

------oOo------

Chương 2554: Hữu Dụng Lưu Hạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, Dương Diệp đã hoàn toàn quên mất phía trước Kỳ Bỉ Thiên đã nói .

Năm đó Phương Thốn Luyện Ngục chủ nhân thi triển cái này Phương Thốn Luyện Ngục lúc, chỉ là thương tổn tới Kỳ Bỉ Thiên, mà nàng, một tay liền diệt sát đối phương!

Như Dương Diệp còn nhớ rõ câu nói này nói, hắn liền tuyệt đối sẽ không như vậy!

Đáng tiếc, giờ khắc này, hắn lòng tự tin trước nay chưa có bành trướng!

Giờ khắc này, hắn cảm giác mình đã vô địch!

Không xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta không muốn mất đi một cái theo ta người đánh cờ!"

"Ha ha "

Dương Diệp điên cuồng phá lên cười, nở nụ cười khoảng khắc, hắn nhìn thẳng Kỳ Bỉ Thiên, "Đến, chiến!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, mà hắn cái kia hay là Phương Thốn Luyện Ngục trong kiếm ý cùng kiếm khí, cũng trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung!

Mà Dương Diệp cái này vừa bay, đủ đủ bay vạn trượng!

Này cũng bay ra Kiếm Tông!

Kiếm Tông bên ngoài, nhất chỗ vách núi lên, vách núi trên(lên) có một đen nhánh động, quá không biết bao lâu, một đôi tay theo cái kia đen nhánh động bên trong đưa ra ngoài!

Rất nhanh, một cái đầu chui ra!

Chính là cái kia Dương Diệp!

Cứ như vậy, Dương Diệp chậm rãi bò ra!

Nửa người không toại nguyện!

Giờ khắc này, Dương Diệp đầu triệt để thanh tỉnh . Hồi tưởng phía trước làm những chuyện như vậy tình, Dương Diệp lần đầu cảm giác mình là như vậy ngu!

Ngu tới cực điểm a!

Dương Diệp về tới phòng trúc trước, Kỳ Bỉ Thiên vẫn còn ở đó.

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Lại đến chứ ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không đến, đừng tới ."

Kỳ Bỉ Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, phi thường chân thành nói: "Không phải ngươi yếu, là ta quá mạnh, cho nên, ngươi không cần nổi giận, dù sao, coi như là năm đó cái kia người, cũng bị ta một tay liền giết chết!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, đây là đang thoải mái hay là tại uy hiếp ?

Kỳ Bỉ Thiên ngồi xuống một bên, tiếp tục lại nói: "Ta mới vừa nhìn xuống, ngươi kỳ thực đã rất tốt . Bất quá, ngươi còn chưa chín luyện nắm giữ cái này Phương Thốn Luyện Ngục, muốn ở thực chiến bên trong vận dụng, ngươi liền phải đem rèn luyện luyện . Hiểu chưa ?"

Thuần thục!

Dương Diệp nghiêm túc gật đầu, "Minh bạch ."

Như Kỳ Bỉ Thiên nói, hắn đối với cái này Phương Thốn Luyện Ngục còn không quen luyện, căn bản không pháp trong nháy mắt liền thi triển ra, nguyên nhân đây, hắn nhất định tiếp tục luyện!

Khổ luyện!

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Cổ Kiếm Tông vô sự, mà Dương Diệp vẫn tại Hồng Mông Tháp bên trong tu luyện .

]

Khác một cái thế giới .

Nào đó chỗ, một nữ tử đứng ở nhất chỗ rộng lớn mặt sông lên, ở sông kia mặt xa chỗ, đứng một gã tiểu cô nương, tiểu cô nương bả vai lên, ngồi một cái bạch nhung nhung tiểu gia hỏa, mà ở cái này tiểu cô nương cùng tiểu gia hỏa đối diện, là ba chiếc lớn vô cùng tàu thủy .

Chiến Hạm!

Ba chiếc cường đại Chiến Hạm!

Mỗi một chiến thuyền Chiến Hạm chi lên, đều cắm một căn thật dài cờ, cờ trên(lên) là một cái vòng tròn màu đỏ, giống như một cái thuốc cao bôi trên da chó .

Ở nơi này ba chiếc chiến hạm bên cạnh không xa chỗ, là một tòa đảo!

Tiểu cô nương đứng ở nước biển lên, đầu nàng mang một cái vật kỳ quái, cái kia vật kỳ quái hội vang, như lắng nghe, sẽ phát hiện, bên trong hội truyền đến một hồi tình cảm mãnh liệt lại nhiệt huyết thanh âm

Tiểu cô nương rất có cảm giác tiết tấu, nàng chân nhỏ nhẹ nhàng đạp, ở nàng giáo nhỏ, nước sông nổi lên từng đợt nước gợn hướng bốn phía bập bềnh đi .

Mà ở bả vai nàng lên, cái kia bạch nhung nhung tiểu gia hỏa cũng mang theo một cái căn tiểu cô nương một màn đồng dạng gì đó, nàng con mắt chớp chớp, rất có cảm giác tiết tấu . Mà ở nàng cái kia tiểu trảo trung, cầm nhất cái trống bỏi .

Tùy thời nàng hội rung một cái!

Đông đông đông

Ở nơi này lúc, cái kia cầm đầu một con thuyền Chiến Hạm lên, một gã mặc đồng phục màu xanh da trời người đàn ông trung niên đột nhiên đứng dậy, người đàn ông trung niên cầm trên tay một cái màu đen ống dài quan sát đến cách đó không xa tiểu cô nương .

Khi thấy tiểu cô nương treo không huyền phù tại cái kia mặt nước trên(lên) lúc, cái này người đàn ông trung niên tức thì lại càng hoảng sợ, hắn không thể tin được trước mắt chỗ đã thấy, vội vã lại nhìn một cái, quá hồi lâu, người đàn ông trung niên nhẹ giọng nói: "Ma Thuật ? Ma pháp ?"

Xa chỗ, tiểu cô nương rung đùi đắc ý, chân nhỏ đạp nhanh hơn, tùy thời còn có thể theo hừ ra đến, "Đại hà hướng chảy về hướng đông a, bầu trời tinh tinh tham gia Bắc Đẩu, tham gia cái tham gia Bắc Đẩu gặp chuyện bất bình một tiếng gầm, ta một quyền đấm chết tiểu long cùng Tiểu Ngưu a "

Tiểu cô nương bả vai lên, cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa cầm trống bỏi diêu a diêu!

Chiếc kia Chiến Hạm lên, cái kia người đàn ông trung niên thu hồi trong tay cái kia thật dài ống đồng, trầm mặc khoảng khắc, người đàn ông trung niên nói cái kia kém chất lượng tiếng Hoa, "Nhất định là Đại Hoa người làm ra đem đùa giỡn mặc kệ nàng, hết tốc lực tiến về phía trước, đảo này, là ta Đại Hòa dân tộc "

Phía sau, người đàn ông trung niên nói liền không phải tiếng Hoa .

Thế nhưng, cái kia ba chiếc Chiến Hạm tốc độ tăng nhanh, hướng đảo nhỏ phương hướng!

Vĩnh Hằng chi giới, Hoang Tộc .

Ở một gian đại điện bên trong, Hoang Tộc Thiếu Tộc Trưởng Hoang Doanh ngồi ở một tủ sách trước, ở cái bàn lên, xếp đặt từng cái quyển trục .

Cái này lúc, một cái bóng mờ quỷ dị xuất hiện ở Hoang Doanh đối diện .

Hoang Doanh ngừng lại, nhẹ giọng hỏi, "Hắn không muốn sao?"

Hư ảnh khẽ gật đầu, "Như Thiếu Tộc Trưởng sở liệu, hắn cũng không hề rời đi Cổ Kiếm Tông, mà là lưu tại Cổ Kiếm Tông, mang theo đám kia kiếm tu đối kháng Hồn Giáo!"

Hoang Doanh thấp giọng thở dài, không nói gì thêm .

Hư ảnh kia do dự xuống, sau đó nói: "Thiếu Tộc Trưởng, theo chúng ta điều tra, Hồn Giáo cực kỳ không đơn giản, hơn nữa, bọn họ đã cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia mấy gia thế lực đạt thành hiệp nghị, ngày sau cùng nhau đối kháng chúng ta Hoang Tộc ."

"Đối kháng ta Hoang Tộc ?"

Hoang Doanh lắc đầu cười, "Cái này cũng có chút ý tứ ."

Hư ảnh trầm giọng nói: "Thiếu Tộc Trưởng đừng khinh thị sơ suất ."

Hoang Doanh cười nói: "Ta đương nhiên sẽ không khinh thị cùng sơ suất! Đúng, Hồn Giáo nội tình sờ như thế nào ?"

Hư ảnh nói: "Tối cường người, là cái kia Hồn Giáo giáo chủ, người này có chút thần bí, thân phận thật sự cùng lai lịch, không thể nào biết được . Ở trong tay người này, có một kiện siêu Thần khí, tên là linh hồn trùy . Vĩnh Hằng Quốc Độ đã biết siêu Thần khí, thêm trên(lên) Dương Diệp cái kia chuôi tru, nhất cộng chỉ có năm cái, Dương Diệp cái kia chuôi tru hiện tại đã toán không trên(lên) chân chính siêu Thần khí, chí ít ở nó không có triệt để giải phong trước đó. Thế nhưng, còn dư lại cái kia bốn cái siêu Thần khí, có thể đều là chân chính siêu Thần khí, mà bốn cái, ngoại trừ Dương Diệp cái kia chuôi tru bên ngoài, ngày sau đều có thể sẽ đối với cho phép ta Hoang Tộc! Ta Hoang Tộc không thể không phòng!"

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Hiểu, đi xuống đi!"

Hư ảnh hơi thi lễ, xoay người liền muốn rời đi, mà lúc, Hoang Doanh lại nói: "Trở về Vĩnh Hằng Quốc Độ chi về sau, nhiều chú ý Cổ Kiếm Tông cùng Dương huynh, như hắn có nhu cầu, ngươi không thể cự tuyệt ."

Hư ảnh do dự xuống, sau đó nói: "Thiếu Tộc Trưởng, thứ cho thuộc hạ lắm miệng, việc này, ta Hoang Tộc không thích hợp nhúng tay . Hơn nữa, chúng ta nếu như nhúng tay, làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ thế lực đã biết, đối với hắn càng thêm không được, cái kia lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia thế lực thì có mượn cớ giữa lúc quang minh ra tay với hắn ."

Hoang Doanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Như vậy không tốt sao? Bọn họ càng loạn, đối với ta Hoang Tộc càng có lợi!"

Hư ảnh ngây cả người, nhưng sau ôm quyền, xoay người rời đi .

Hư ảnh ly khai chi về sau, Hoang Doanh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Xin lỗi, ta là Hoang Doanh, nhưng, ta cũng là Hoang Tộc Thiếu Tộc Trưởng "

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Trung giới .

Trung giới, là Vĩnh Hằng Quốc Độ chính trung tâm, cũng là cái kia Thần Mạch đầu rồng chỗ, nơi đây, là Vĩnh Hằng Quốc Độ phồn hoa nhất địa phương, mà ở trong đó, cũng là Hình gia địa bàn, càng là cái kia vị vĩnh hằng chi chủ chỗ ở địa phương!

Cái này nhất thiên, Hình Bỉ Thanh đi tới Hình gia cấm địa, Hình gia cấm địa, kỳ thực chính là một mảnh vườn rau xanh .

Mảnh này vườn rau xanh, bình thường coi như là Hình gia gia chủ cũng không thể tới.

Vườn rau xanh trong, trồng các tộc các dạng rau quả .

Nhất danh người đàn ông trung niên đang ở cái kia mảnh nhỏ vườn rau xanh trong bón phân, nhìn thấy Hình Bỉ Thanh đến, người đàn ông trung niên mỉm cười, "Trước các loại, lập tức xong!"

Hình Bỉ Thanh hơi thi lễ, cung kính đứng qua một bên chờ .

Khoảng chừng quá một canh giờ, người đàn ông trung niên mang theo Hình Bỉ Thanh đi tới tiểu viện bên trong, người đàn ông trung niên ngồi trong sân nhất chỗ trước bàn đá, nhưng sau bưng lên trên bàn trà nhẹ nhàng uống một cái khẩu .

Người đàn ông trung niên đặt chén trà xuống, cười nói: "Tuy là không phải là cái gì thượng đẳng linh trà, nhưng là,là tự ta trồng, thích hợp nhất ta . Uống thoải mái nhất!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Ngươi nha đầu kia nhưng là rất khó được đến xem ta, nói đi, chuyện gì!"

Hình Bỉ Thanh ngồi ở người đàn ông trung niên đối diện, "Thúc, ngươi vì sao phóng đảm nhiệm Hồn Giáo xằng bậy ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Sai rồi, ta không có phóng mặc hắn nhóm ."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua trung nam tử, thấp giọng nói: "Nếu như không có đạt được ngươi cho phép, bọn họ căn bản không dám như thế đối đãi Cổ Kiếm Tông ."

Người đàn ông trung niên cười nói: "Là vì Cổ Kiếm Tông tiểu tử kia tới a!"

Hình Bỉ Thanh trầm giọng nói: "Hắn là bằng hữu ta!"

Người đàn ông trung niên nói: "Gần nhất tiểu tử này danh tiếng rất thịnh, ân, ta đối với hắn cũng biết một chút, đúng là một cái người tốt ."

Hình Bỉ Thanh nhìn về phía người đàn ông trung niên, khẩn cầu: "Thúc, có thể thả hắn nhóm nhất ngựa sao?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Nha đầu, ngươi a, vẫn là không hiểu . Cái này thế giới có cái này thế giới quy tắc, có chút quy tắc, chúng ta không thể đi xúc phạm, một ngày xúc phạm, quy tắc không có, cái này thế giới liền rối loạn . Tựu giống với lang muốn ăn dê, nếu như chúng ta cứu dê, cái kia lang làm sao bây giờ ? Khiến chúng nó chết đói ? Khẳng định là không được ."

Vừa nói, hắn chậm rãi đứng lên, "Nếu như chúng ta cầm đầu hư quy củ, như vậy thế giới liền rối loạn ."

Hình Bỉ Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Thúc, ta Hình gia thật muốn tham dự chia cắt Cổ Kiếm Tông sao?"

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, sau đó nói: "Như Cổ Kiếm Tông đối với chúng ta vĩnh hằng quốc đúng tác dụng so với Hồn Giáo lớn, ta sẽ tuyển trạch Cổ Kiếm Tông, giống như trước đây, ta trấn áp Hồn Giáo, không cho Hồn Giáo xuất hiện. Nhưng là bây giờ, Hồn Giáo so với Cổ Kiếm Tông đối với chúng ta tác dụng lớn. Cho nên, ta tuyển trạch Hồn Giáo ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Hữu dụng lưu hạ! Ngươi hiểu chưa ?"

------oOo------

Chương 2555: Chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hữu dụng lưu hạ!

Hình Bỉ Thanh trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Hắn rất có thiên phú, không phải sao?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Nếu như là bình thường, ta nguyện ý chờ, hiện tại, chúng ta đã không có bao nhiêu thời gian ."

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua trung nam tử, sau đó nói: "Thúc, ta không muốn làm Hình gia gia chủ ."

Người đàn ông trung niên xoay người nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Bởi vì hắn ?"

Hình Bỉ Thanh gật đầu, "Hắn là bằng hữu ta, mà ta là người Hình gia, ta không muốn tương lai tại hắn cùng giữa gia tộc giãy dụa lựa chọn ."

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Ngươi còn chưa phải là rất thành thục!"

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Có lẽ vậy . Hiện tại, ta chỉ nghĩ kỹ tốt tu luyện ."

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Ta tôn trọng ngươi quyết định ."

Hình Bỉ Thanh hướng về phía người đàn ông trung niên thi lễ một cái, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Người đàn ông trung niên tiếp tục trồng cùng với chính mình đồ ăn .

Diệp gia .

Diệp Tri Bắc đã là Diệp gia gia chủ, thế nhưng, nàng cái này gia chủ quyền lợi kỳ thực cũng không phải là rất lớn.

Bất luận cái gì địa phương, đều là phải xem thực lực, quyền lợi cùng thực lực lẫn nhau thất .

Diệp Tri Bắc đi tới Diệp phủ sau sơn, ở nơi ấy, nàng gặp được Diệp gia lão tổ .

Trước mắt cái này vị Diệp gia lão tổ, mới thật sự là Diệp gia người cầm lái .

Diệp Tri Bắc đi tới Diệp gia lão tổ bên cạnh, Diệp gia lão tổ nói: "Ngồi đi ."

Diệp Tri Bắc cũng không có ngồi, đứng nguyên .

Diệp gia lão tổ cười nói: "Bởi vì cái kia Diệp Dương chuyện tình ?"

Diệp Tri Bắc gật đầu .

"Nói đi!" Diệp gia lão tổ đạo.

Diệp Tri Bắc trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta biết, Diệp gia không thể cuốn vào trận này phân tranh, càng không thể có thể trợ giúp Cổ Kiếm Tông . Thế nhưng, ta muốn làm cho Diệp gia buông tha phần này quyền lợi ."

"Ngươi biết quyền lợi có bao nhiêu không ?" Diệp gia lão tổ đột nhiên hỏi .

Diệp Tri Bắc gật đầu, "Biết . Cổ Kiếm Tông nếu là bị diệt, Cổ Kiếm Tông bên trong tiếp tục, chúng ta có thể phân đến một phần tư, giới tinh chí ít ở mấy vạn khối, Thần khí cũng có ít nhất ngũ đến bảy cái, ngoại trừ này bên ngoài, còn có cái kia thần linh linh mạch, để báo đáp lại, Hồn Giáo cần hướng chúng ta thanh toán chí ít ba chục ngàn miếng giới tinh . Những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là chúng ta có thể ở tây giới thành lập chi nhánh, ở bên kia khai chi tán diệp . Mà một khi chiếm giữ bên kia một ít địa bàn, chúng ta Diệp gia hàng năm thu nhập chí ít hội tăng ba thành tả hữu ."

Diệp gia lão tổ khẽ gật đầu, "Ngươi nói đúng, bất quá, còn có một việc ngươi cũng không biết . Đó chính là Cổ Kiếm Tông diệt, Hồn Giáo hội gia nhập vào chúng ta, có sự gia nhập của bọn hắn, ở đối kháng Hoang Tộc lên, chúng ta sẽ nhiều mấy phần tự tin ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Đương nhiên, ngươi cũng có thể nói một chút lý do của ngươi, chống đỡ tiểu tử kia lý do . Như lý do của ngươi chính là hắn là ngươi bằng hữu, như vậy, ta sẽ rất thất vọng!"

Diệp Tri Bắc trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhìn thẳng Diệp gia lão tổ, "Ta lời vừa mới nói chính là thành công chi về sau, thành công về sau, chúng ta Diệp gia sẽ có lợi ích nhiều như vậy . Thế nhưng, lão tổ, như thất bại đâu?"

Lúc này đây, Diệp gia lão tổ trầm mặc .

Diệp Tri Bắc ngồi xuống Diệp gia lão tổ bên cạnh, "Lão tổ , bất kỳ cái gì sự tình, đều là có nguy hiểm, đương nhiên, phú quý hiểm trung cầu, thế nhưng, chúng ta cũng phải xem tình huống không phải sao?"

Diệp gia lão tổ vuốt vuốt trong tay hai khỏa bích lục sắc viên cầu, "Tiếp tục!"

Diệp Tri Bắc tiếp tục nói: "Diệp Dương, hắn chính là Dương Diệp, lão tổ chắc là biết đến . Nhưng là, lão tổ tựa hồ đã quên một việc, đó chính là hắn thân lên, nhưng là còn có một con Linh Tổ."

Linh Tổ!

]

Nghe thế, Diệp gia lão tổ tay ngừng lại .

Diệp Tri Bắc khẽ cười nói: "Lão tổ, ngươi biết cái gì gọi là bản tâm sao?"

Diệp gia lão tổ nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, khẽ cười nói: "Thế nào, muốn cùng lão tổ ta luận đạo ?"

Diệp Tri Bắc lắc đầu, "Ta cùng với Dương Diệp tiếp xúc qua, ngươi biết ta đối với hắn cảm giác sao?"

Diệp gia lão tổ cười nói: "Nói một chút coi!"

Diệp Tri Bắc nói: "Hắn là một cái chí tình chí tính người . Hắn cảm thấy đúng đích, hắn sẽ đi làm, tựa như hắn ban đầu ở chiến giới tiến nhập Chiến Thành đi cứu bạn hắn. Hắn làm việc, đối nhân xử thế, cũng không phải là xem quyền lợi mà làm . Tựa như Cổ Kiếm Tông, hắn hoàn toàn có thể rời đi Cổ Kiếm Tông, thế nhưng, hắn vẫn lưu tại nơi ấy, hắn là bởi vì tham luyến kia cái gì vị trí Tông chủ sao? Hắn là tham luyến Cổ Kiếm Tông bảo vật sao? Ta cảm thấy không phải, quyền thế với hắn mà nói, có thể nói như cặn bã, còn nói Cổ Kiếm Tông bảo vật, chính hắn thân lên, muốn siêu Thần khí có siêu Thần khí, muốn Thần khí có Thần khí, Cổ Kiếm Tông về điểm này bảo vật, với hắn mà nói có cũng được không có cũng được ."

Nói đến đây, nàng chậm rãi đứng lên, mắt nhìn phía trước, "Bản tâm, hắn làm việc, một mực vâng theo bản tâm của mình . Đây chính là ta cùng Hình Bỉ Thanh vì sao nguyện ý cùng hắn làm bạn nguyên nhân, bởi vì chúng ta tin tưởng, hắn sẽ không ở sau lưng đâm chúng ta dao nhỏ, hơn nữa, chỉ cần ta cùng với Hình Bỉ Thanh có nhu cầu, hắn nhất định sẽ ngay đầu tiên tới giúp ta nhóm ."

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, "Ta có thể cùng Bỉ Thanh cũng là làm không được như vậy, bởi vì chúng ta lo lắng nhiều lắm, chúng ta ở làm một chuyện tình thời gian, đầu tiên nghĩ không phải tình cảm, mà là quyền lợi . Làm như thế, đối với gia tộc bọn ta có hay không tốt chỗ, làm như thế, đối với gia tộc bọn ta có hay không hư chỗ "

Diệp gia lão tổ trầm mặc không nói .

Diệp Tri Bắc tiếp tục nói: "Hắn là kiếm tu, hoàn toàn tuân thủ chính mình nội tâm kiếm tu, hắn có thể không phải một người tốt, thế nhưng, cũng tuyệt đối chưa tính là một người xấu ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Diệp gia lão tổ, "Lão tổ, ta muốn tiếp tục cùng hắn làm bạn, cũng muốn mang theo Diệp gia tiếp tục cùng hắn làm bạn . Đương nhiên, gia tộc không phải ta một người gia tộc, là của mọi người gia tộc, thế nhưng, nếu như có thể mà nói, chúng ta coi như không thể đi giúp hắn, cũng không cần đối với hắn bỏ đá xuống giếng, có thể chứ ?"

Diệp gia lão tổ nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, cười nói: "Nha đầu, ngươi nay thiên nói có thể sánh bằng bình thường phải nhiều a!"

Diệp Tri Bắc không nói gì, nàng ở chờ, chờ tự gia lão tổ trả lời .

Diệp gia lão tổ nhìn về phía trước mây mù hồi lâu về sau, "Diệp gia tất cả từ ngươi làm chủ, ngươi cảm thấy làm sao đối với gia tộc mới là tốt nhất, ngươi liền làm sao đi làm ."

Diệp Tri Bắc thần sắc nhẹ nhõm, hướng về phía Diệp gia lão tổ hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Giữa sân, cái kia Diệp gia lão tổ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Nha đầu, tiểu tử kia người phía sau cũng không đơn giản a "

Dương Diệp thân sau nếu như không có người, tất cả đều là phù vân, tất cả đều là giả .

Muốn bóp chết hắn cùng với Cổ Kiếm Tông, dễ dàng!

Đáng tiếc là, Dương Diệp có người sau lưng, hơn nữa, còn vô cùng cường đại . Kết quả là, bọn họ lại được cùng Dương Diệp nói quy củ . Một ngày nói quy củ, cái kia tất cả nguyên bản đã định trước chuyện tình hiện tại lại có biến số!

Cổ Kiếm Tông, Hồng Mông Tháp bên trong .

Đi ngang qua vô số lần khổ tu chi về sau, Dương Diệp cái kia Phương Thốn Luyện Ngục rốt cục có tốt hiệu quả, hắn hiện tại, đã có thể đơn giản thi triển cái kia Phương Thốn Luyện Ngục, bất quá, vẫn có chút không ổn định, hơi chút không chú ý khả năng sẽ tự mình hại mình!

Tuy là nhất định có nguy hiểm, thế nhưng, hiệu quả quả thực tốt vô cùng .

Uy lực!

Cái này Phương Thốn Luyện Ngục uy lực không thể nghi ngờ là phi thường khủng bố, có thể nói, cho dù là một gã chủ kỳ cường giả tới gần hắn, đều không chịu nổi cái kia Phương Thốn Kiếm Vực bên trong kiếm khí!

Đừng nói người khác, chính hắn đều có chút không chịu nổi!

Không có tiếp tục tu luyện, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Hồn Giáo tạm thời cũng không có động tĩnh gì .

Bên ngoài đại điện, nhìn bậy bên ngoài những thứ kia hắc sắc vòng vòng, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Ngồi chờ chết ?

Dương Diệp lắc đầu, hắn cảm thấy tiếp tục như vậy không được, bởi vì ... này chủng áp bách tâm tình càng ngày càng lớn, đối với Cổ

Kiếm Tông khí thế là có thêm đả kích rất lớn đấy!

Dương Diệp nhìn cái kia mảnh nhỏ vòng sáng màu đen hồi lâu, sau đó nói: "Truyền cho ta lệnh, Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền đến trước mặt của ta tới!"

Rất nhanh, Cổ Kiếm Tông đám kia đệ tử chân truyền đi tới Dương Diệp trước mặt, ở nơi này mười người thân về sau, đều là cõng một thanh Thần khí!

Những thứ này Thần khí, nhưng là Cổ Kiếm Tông của cải!

Ngoại trừ Cổ Kiếm Tông những thứ này đệ tử chân truyền bên ngoài, Minh Nữ mấy nữ cũng tới đến rồi Dương Diệp thân sau .

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Đi theo ta!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao .

Tại hắn thân về sau, từng đạo kiếm quang theo sát tới .

Minh Nữ chúng nữ cũng là vội vã đi theo .

Rất nhanh, Dương Diệp đám người đi tới cái kia mảnh nhỏ đen nhánh vòng sáng trước, nhìn cái kia mảnh nhỏ đen nhánh vòng sáng, Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, sau một khắc, bên hông hắn vỏ kiếm chợt run lên, ngay sau đó, cái kia chuôi tru trực tiếp Phi Trảm mà ra!

Mà lúc, ở mảnh này đen nhánh vòng sáng bên trong, cái kia chuôi Hồn Giáo siêu Thần khí linh hồn trùy đột nhiên chui ra!

Cái kia chuôi linh hồn trùy không yếu thế chút nào hướng Dương Diệp tru đánh tới!

Siêu Thần khí giữa quyết đấu!

Hai thanh siêu Thần khí vừa mới tiếp xúc, toàn bộ phía chân trời trong nháy mắt sôi trào lên, từng đạo cuồng bạo lực lượng giống như bạo phong một dạng hướng bốn phía chấn động ra tới.

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia chuôi tru thân về sau, sau một khắc, hắn cầm cái kia chuôi tru trực tiếp tiến nhập cái kia mảnh nhỏ đen nhánh hắc quay vòng bên trong .

Minh Nữ hơi biến sắc mặt, sẽ vọt vào, mà đang ở cái này lúc, ở mảnh này đen nhánh hắc quay vòng bên trong, một đạo những thứ này tiếng đột nhiên nổ vang ra đến, ngay sau đó, vô số kiếm quang một đạo tiếp lấy một đạo tự trong đó chấn động mà ra, nhưng sau ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia mảnh nhỏ đen nhánh vòng sáng rời ra phá toái

Rất nhanh, vây quanh Cổ Kiếm Tông cái kia thần bí vòng sáng màu đen dần dần tiêu thất .

Trận phá!

Mạnh mẽ PHÁ...!

Lúc này Dương Diệp thực lực đã không phải trước đây, phải biết, trong tay hắn thanh kiếm này uy lực nhưng là đã bị giải phong chín thành!

Tuy là nó uy lực không có được toàn bộ thể hiện, thế nhưng, đó cũng không phải là phía trước có thể so với.

Xa chỗ, Dương Diệp đối diện, đứng một đám hắc bào nhân thần bí, cầm đầu chính là cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, mà ở Hồn Giáo Giáo tôn thân về sau, là trước đây truy sát qua hắn cái kia hai gã hắc bào nhân!

Trừ cái này hai gã hắc bào nhân bên ngoài, còn có cái kia quần đen nữ tử!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở nơi này mấy người thân về sau, còn có ba gã cầm trong tay đen nhánh trường thương hắc y nhân, cái này ba gã hắc y nhân là hồn thể, cũng không có nhục thân .

Hồn Giáo Giáo tôn gắt gao nhìn Dương Diệp, hắn cũng không nghĩ tới, tên trước mắt này lại còn dám dẫn đầu xuất thủ!

Lại là hắn xuất thủ trước!

Chẳng qua còn tốt, Hồn Giáo sớm có toàn diện chuẩn bị!

Dương Diệp lắc lắc kiếm trong tay, hắn cũng không muốn lời nói nhảm, đang muốn xuất thủ, ở nơi này thì từng cái

"A.. A.. A.. A "

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên tự phía dưới Cổ Kiếm Tông tông bên trong vang vọng dựng lên .

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, hắn bỗng nhiên quay đầu, Cổ Kiếm Tông bên trong đã xảy ra chuyện .

Không xa chỗ, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên cười nói: "Không hổ là Vĩnh Hằng Quốc Độ đệ nhất sát thủ tổ chức, hiệu suất này quả thực có thể!"

------oOo------

Chương 2556: Cái Quỷ Gì ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tổ chức sát thủ!

Cái này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Là thiên hồn tổ chức, đây là một cái tổ chức sát thủ, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ có chút thần bí, bình thường cũng rất đê điều, không có nhằm vào qua mấy đại thế lực, không nghĩ tới lúc này đây bọn họ cư nhiên đứng ra bang Hồn Giáo!"

Dương Diệp lập tức quay đầu nhìn về phía Minh Nữ, Minh Nữ khẽ gật đầu, "Chúng ta tới giải quyết ."

Thanh âm rơi xuống, Minh Nữ chúng nữ trực tiếp xoay người tiến nhập Cổ Kiếm Tông .

Đối với Minh Nữ chúng nữ, Dương Diệp vẫn là phi thường yên tâm .

Hắn xoay người nhìn về phía cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đám người, mà đang ở cái này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, tại hắn sau lưng không gian đột nhiên xuất hiện một trong suốt người, sau một khắc, một đạo hàn quang trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp gáy ra!

Sát thủ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, phản ứng cực nhanh, sau một khắc, hắn xoay người một kiếm chém hạ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia vị người trong suốt trực tiếp biến mất!

Dương Diệp nhíu mày .

Chủ kỳ cấp bậc sát thủ!

Xem ra cái này Hồn Giáo là động vốn gốc a!

Dương Diệp không có đi quản tên kia sát thủ, mà là quay đầu nhìn về phía cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đám người, Hồn Giáo Giáo tôn cười nhạt, "Kinh hỉ vẫn còn ở phía sau đây!"

Thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp bên phải, xuất hiện một gã mang theo cái khăn che mặt nam tử, trong tay nam tử, là một thanh trường đao, một thân đao ý đã đạt được chủ kỳ!

Không có bất kỳ hơi nước chủ kỳ Đao Tu!

Mà ở Dương Diệp bên trái, không biết bực nào thì xuất hiện một gã cầm trong tay trường thương màu vàng óng nữ tử, nữ tử mặc một bộ kim thân quần đen, mang cái khăn che mặt, nhìn không thấy bên ngoài dung mạo .

Cũng là chủ kỳ cường giả!

Hồn Giáo rất tinh tường, chỉ có cái kia loại chủ kỳ cường giả, mới đúng Dương Diệp có uy hiếp, hơn nữa còn là cái kia loại không có hơi nước chủ kỳ cường giả!

Nguyên nhân đây, lúc này đây đến giúp đỡ, đều là một ít không có hơi nước cùng có thể khiêu chiến vượt cấp đấy!

Dương Diệp nhìn tả hữu hai người kia liếc mắt, nhưng sau cười nói: "Hai vị không phải Hồn Giáo nhân chứ ?"

Hai người trầm mặc .

Dương Diệp gật đầu, "Xem ra, mỗi bên đại thế gia đã không kịp đợi, muốn tự mình động thủ ."

Cái này lúc, tên kia Đao Tu nam tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, Dương Diệp đỉnh đầu không gian trực tiếp bị xé nứt ra, một đạo kinh khủng lực lượng giống như vạn trượng thác nước trút xuống mà xuống.

Nồng nặc lực áp bách trong nháy mắt tập kích trên(lên) Dương Diệp trong lòng!

Rất nhanh, chuôi đao kia đi tới Dương Diệp đỉnh đầu nửa tấc địa phương, bất quá, liền ở cái này địa phương, một thanh kiếm chỉa vào cái kia đại đao lưỡi dao chi lên.

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên theo!

Dương Diệp cùng tên kia Đao Tu trực tiếp phân ra, hai người mỗi bên tự lui đủ đủ trăm trượng khoảng cách, mà Dương Diệp mới vừa dừng lại xuống, tại hắn thân về sau, một khí tức cường đại cuốn tới!

Chính là tên kia cầm trong tay trường thương nữ tử!

Thương như sấm, dắt thiên địa chi uy cuốn tới .

Dương Diệp vội vã ổn định thân hình, sau một khắc, bên hông hắn Kiếm Hồ kịch liệt run lên, hai thanh phi kiếm Phi Trảm mà ra!

Song kiếm tới, tên kia cầm trong tay trường thương nữ tử trong nháy mắt bị đẩy lui, thế nhưng, một bên cái kia Đao Tu nam tử cũng là lại lần nữa vọt tới!

Một bên, Cổ Kiếm Tông những thứ kia đệ tử chân truyền liền muốn ra tay, bất quá, theo Hồn Giáo Giáo tôn một tiếng lệnh xuống, sau lưng những thứ kia Hồn Giáo cường giả phi thẳng đến những thứ kia đệ tử chân truyền vọt tới!

Lấy nhiều đánh thiếu!

Những thứ kia đệ tử chân truyền trong nháy mắt bị áp chế!

Mà Dương Diệp đang cùng hai người kia giao thủ bên trong, cũng dần dần xảy ra hạ phong! Hiển nhiên, hai người này đều không phải người bình thường, cái này cũng bình thường, bọn họ cũng đều biết Dương Diệp khủng bố, làm sao có thể tìm hai người bình thường đi tìm cái chết ?

Hồn Giáo Giáo tôn vẫn chưa xuất thủ, bởi vì một đạo khí tức một mực tập trung hắn, như hắn xuất thủ, đối phương cũng sẽ xuất thủ, có thể nói, hiện tại hắn cùng đối phương là kềm chế lẫn nhau!

]

Hồn Giáo Giáo tôn quay đầu nhìn thoáng qua bên cạnh cái kia hai gã hắc bào nhân, cái kia hai gã hắc bào nhân khẽ gật đầu, sau một khắc, hai cổ khí tức cường đại trực tiếp xác định xa xa Dương Diệp!

Cái này lưỡng đạo hơi thở tập trung, làm cho Dương Diệp thân hình một trận, cái này một trận, hắn trực tiếp bị nam tử kia cùng nữ tử lần nữa chấn động bay ra ngoài .

Mà lúc, hai gã hắc bào nhân đã tại chỗ biến mất .

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được trước nay chưa có nguy hiểm!

Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn cả người trực tiếp hư ảo!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Ầm!

Không xa chỗ, theo một đạo nát bấy âm thanh triệt dựng lên, cái kia hai gã hắc bào nhân còn có nam tử kia cùng thanh trường thương kia nữ tử phi thẳng đến bốn phía té bay ra ngoài!

" Hử ?"

Cái kia Hồn Giáo Giáo tôn nhìn về phía Dương Diệp, lúc này, ở Dương Diệp quanh thân, tản ra một vô cùng kinh khủng kiếm khí cùng kiếm ý!

Ngay mới vừa rồi, hai gã hắc bào nhân cùng thanh trường thương kia nữ tử còn có cái kia Đao Tu chính là ở gần Dương Diệp thân sau trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài!

Trong đó, tên kia Đao Tu toàn thân giống như bị Vạn Tiễn Xuyên Tâm một dạng, rậm rạp chằng chịt kiếm động!

Mà thanh trường thương kia nữ tử phản ứng tương đối nhanh, lui nhanh, nguyên nhân này nàng không có thảm như vậy, thế nhưng bị thương cũng không nhẹ, một nhánh cánh tay phải đã biến mất!

Thụ thương nhẹ nhất là cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả!

Hai người thực lực cao nhất, ở Dương Diệp phóng xuất ra cái kia Phương Thốn Kiếm Vực lúc, hai người chính là đã rút lui, nguyên nhân này bị thương là nhỏ nhất .

Thế nhưng, lúc này trong lòng hai người cũng là vô cùng kinh hãi!

Vừa rồi trong nháy mắt đó, bọn họ cũng là cảm nhận được mãnh liệt nguy hiểm!

Như bọn họ vừa rồi tiếp xúc quá gần, coi như không chết cũng sợ là được trọng tàn!

Kiêng kỵ!

Giờ khắc này, Hồn Giáo đám người đối với Dương Diệp đều có nồng nặc kiêng kỵ!

Không xa chỗ, Dương Diệp thu hồi chính mình Phương Thốn Kiếm Vực, một chiêu này tuy là rất mạnh, thế nhưng, không dễ khống chế! Một cái không khống chế tốt, sợ là sẽ phải trước đem mình cho chơi tàn phế!

Thu hồi Phương Thốn Kiếm Vực chi về sau, Dương Diệp lập tức thúc giục ngay lập tức bí pháp, chuyển chớp mắt, mấy chuôi phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua!

Giữa sân bốn người sắc mặt đại biến, dồn dập lui lại, thế nhưng, cái này bốn chuôi phi kiếm mục tiêu cũng không phải là bọn họ, mà là không xa chỗ đám kia đang cùng Cổ Kiếm Tông đệ tử giao chiến Hồn Giáo cường giả!

Cái này đột nhiên phi kiếm, không có dấu hiệu nào, những thứ kia Hồn Giáo cường giả căn bản không có phòng bị, trong nháy mắt, vài khỏa đầu trực tiếp bay ra ngoài .

Tiên huyết như trụ!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc tức thì âm trầm, "Thế nào, các ngươi bốn cái còn cầm không hạ hắn ?"

Cái này lúc, tên kia cầm trong tay trường thương nữ tử đột nhiên một tiếng phẫn nộ quát, ngay sau đó, trong tay cái kia cây trường thương giống như một tia chớp phi thẳng đến Dương Diệp bắn tới, trường thương chi về sau, là từng đạo sáng chói lôi điện .

Nát bấy tất cả!

Tên kia người bị thương nặng Đao Tu nam tử cũng không có xuất thủ, mà là xoay người biến mất ở mịt mờ phía chân trời!

Hắn chỉ là đến giúp đỡ, thế nhưng, hắn sẽ không lấy mạng đi hỗ trợ!

Không xa chỗ, Dương Diệp nhìn cái kia chuôi bắn nhanh mà đến trường thương, cười lạnh một tiếng, cái này lúc, trong tay hắn tru đột nhiên bay ra .

Xuy!

Một đạo bén nhọn chói tai tê liệt tiếng tức thì ở trong sân vang vọng dựng lên!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia chuôi tru trực tiếp đem cái kia cây trường thương dễ như trở bàn tay chính là cắt ra, tru tốc độ không giảm, trường thương thẳng vào, nhắm thẳng vào nàng kia!

Không xa chỗ, nữ tử hơi biến sắc mặt, cũng may cái này lúc, Hồn Giáo cái kia hai gã cường giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, ngay sau đó, lưỡng đạo cường đại linh hồn lực lượng chấn động mà ra, đem Dương Diệp cái kia chuôi tru cho rung trở về!

Dương Diệp tay phải hướng phía trước tìm tòi, cái kia chuôi tru tức thì bay trở về đến rồi trong tay hắn .

Thấy như vậy một màn, xa chỗ thanh trường thương kia nữ tử nhãn thần trong kiêng kỵ đã biến thành ngưng trọng!

Cái này Dương Diệp thực lực, so với nàng tưởng tượng mạnh hơn quá nhiều...!

Không xa chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo hai gã hắc bào nhân, đang muốn xuất thủ, đột nhiên, trước mặt hắn không gian quỷ dị nhăn nhó!

Không gian vực!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, mà lúc, một đạo hương phong truyền đến, rất nhanh, một nữ tử xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Minh Nữ!

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Phía dưới có hai gã chủ kỳ sát thủ, bảy tên ngũ giới sát thủ!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi đi phía dưới đi, nơi đây ta có thể giải quyết!"

Minh Nữ khẽ lắc đầu, "Heo muội các nàng có thể giải quyết!"

Vừa nói, nàng xem hướng về phía trước mặt, "Lần trước chưa phân sinh tử, lúc này đây, chúng ta ở đã tới!"

Thanh âm rơi xuống, Minh Nữ hai tay hơi hư mang, chuyển chớp mắt, trước mặt nàng không gian dần dần hư ảo ...

Dương Diệp không có ở đi quản Minh Nữ cùng quần đen nữ tử, hắn đối với Minh Nữ có lòng tin, coi như là chính bản thân hắn, cũng không dám nói chiến thắng Minh Nữ!

Dương Diệp nhìn về phía Hồn Giáo cái kia hai gã cường giả cùng nàng kia!

Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng ba người đi tới, kiếm ý giống như như thủy triều từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra!

Đối mặt Dương Diệp, ba người kia cũng là ngưng trọng không gì sánh được, không dám chút nào sơ suất!

Ong ong!

Cái này lúc, theo ba đạo tiếng kiếm reo vang lên, hai thanh phi kiếm đột nhiên ở trong sân Phi Trảm mà qua, hai thanh phi kiếm mục tiêu chính là cái kia hai gã hắc bào nhân, thế nhưng, còn có một thanh vô hình phi kiếm cũng là chém về phía nàng kia!

Ba kiếm đều xuất hiện!

Cùng này đồng thời, Dương Diệp cả người cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Ông!

Cường đại tiếng kiếm reo tê liệt phía chân trời hư không!

Dương Diệp hiện tại nhưng là có ngay lập tức bí pháp gia trì, ở ngay lập tức bí pháp gia trì xuống, tốc độ của hắn so trước đó nhanh vài thành, không chỉ có tốc độ, lực lượng cũng vào giờ khắc này chiếm được thật to đề thăng!

Hai thanh phi kiếm tự nhiên không pháp đối với cái kia hai gã hắc bào nhân tạo thành uy hiếp gì, hai thanh phi kiếm mới vừa khẽ dựa gần chính là trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, thế nhưng, Dương Diệp cũng là đi tới trước mặt bọn họ!

Kiếm Vực ra!

Kiếm rơi!

Mười ba đạo Kiếm Vực điệp gia!

Nhất sau một kiếm rơi xuống, không gian chung quanh trực tiếp không chịu nổi này cổ lực lượng, trong nháy mắt đổ nát yên diệt, mà thực lực kia hơi yếu nàng kia càng là ở ngăn cản cái kia chuôi phi kiếm sau trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài!

Hai gã Hồn Giáo hắc bào nhân cũng không lui lại, cũng không có né tránh, ở hai người bọn họ trước mặt, đột nhiên xuất hiện hai cái màu đen linh hồn vòng xoáy, chuyển chớp mắt, từng đạo linh hồn thể tự trong đó chấn động mà ra!

Vô số linh hồn thể!

Những linh hồn thể này ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp cái này kinh thiên động địa một kiếm, không chỉ có ngăn trở, còn nghĩ Dương Diệp kiếm quanh thân kiếm mang cùng kiếm ý cắn nuốt sạch sẽ!

Ầm!

Theo một đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp té bay ra ngoài!

Ngoài mấy trăm trượng, Dương Diệp ngừng lại, mà nhất khắc, tại hắn chu vi trong vòng mấy trăm trượng không gian bên trong, trải rộng linh hồn thể!

Vô cùng vô tận linh hồn thể!

Mà ở bên kia, nhất chỗ hư không bên trong, một gã bạch phát lão giả nhìn thoáng qua cái kia linh hồn vòng xoáy trong Dương Diệp, sau đó nói: "Điểm ấy lực lượng sợ là còn không đủ để đánh chết hắn . Ngươi đi bang nhất cái!"

Lão giả thanh âm rơi xuống, ở lão giả thân về sau, một đầu đen nhánh quái vật lớn lặng yên ngưng hiện!

Cái này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia đang ở đá cầu Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên ngẩng đầu, nhíu mày, "Cái quỷ gì ?"

....

------oOo------

Chương 2557: Thâm Uyên Hống!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên hơi nhíu mày, nàng ngẩng đầu nhìn hư không, nhưng thật ra là nhìn bên ngoài, nhẹ giọng thì thào, "Thâm Uyên Hống ."

"Tỷ tỷ nhận thức cái kia đại gia hỏa ?" Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, Lôi Lâm tò mò hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Trước đây ta đi ngang qua địa bàn của nó lúc, nó muốn ra tay với ta ."

"Sau đó thì sao ?" Lôi Lâm lại hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Nhưng sau địa bàn của nó chính là của ta . Bất quá, niệm tình nó là vị kia hậu duệ, ta sẽ không có giết nó ."

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, "Nhưng là, nó muốn giết Dương ca đây."

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Cũng không phải là giết chúng ta, quản nó chi!"

Lôi Lâm: "..."

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Tình hữu nghị nhắc nhở một cái, tên kia thật không đơn giản, ngoại trừ Nhị Nha có thể ở huyết mạch chi trên(lên) ổn áp nó bên ngoài, còn lại yêu thú nhìn thấy nó đều được nhượng bộ lui binh, đặc biệt bên trong cơ thể ngươi con rồng kia, nó nhưng là long khắc tinh, cũng là rất nhiều yêu thú khắc tinh, đừng làm cho bọn họ đi ra ngoài muốn chết ."

Nói xong, nàng lôi kéo Lôi Lâm hướng xa chỗ đá cầu đi!

Không có gì sự tình có thể so với chơi cờ cùng đá cầu càng trọng yếu hơn!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Bị vô số hồn thể vây quanh Dương Diệp lúc này cũng cảm nhận được cái kia đạo yêu thú cường đại khí tức, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, ở cái kia cuối chân trời chỗ, một đạo đen nhánh bàng đại bóng đen chính hướng hắn bên này vọt tới!

Theo bóng đen này trùng kích, toàn bộ phía chân trời không gian trực tiếp lăn lộn!

Căn bản không chịu nổi nó lực lượng trùng kích!

Mà Dương Diệp căn bản không pháp né tránh, bởi vì tại hắn chu vi, là vô cùng vô tận hồn thể!

Cái này lúc, cái kia Thâm Uyên Hống càng ngày càng gần!

Hiện tại, Dương Diệp thấy được đối phương đại khái đường nét, hình thể rất lớn, đầu mọc một sừng, dài hơn một trượng, miệng đặc biệt lớn, giống như một khẩu to lớn bồn máu, bên trong, đen nhánh như vòng xoáy .

Đột nhiên .

Một cường đại sức cắn nuốt bao phủ ở Dương Diệp, tại này cổ sức cắn nuốt bao phủ xuống, Dương Diệp kể cả hắn không gian chung quanh chợt bắt đầu hướng tấm kia miệng to như chậu máu di động đi qua!

Đối phương đây là muốn nuốt sống hắn!

"Cẩn thận, bị nó nuốt vào, coi như ngươi cái kia chuôi siêu Thần khí đều không phá nổi nó nội thể!"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm lần nữa ở Dương Diệp trong đầu vang lên .

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, "Vậy ngươi nói cho ta, muốn như thế nào mới có thể không bị hắn nuốt vào!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Đần a, chém hắn a! Nó chân chính lợi hại địa phương là nội thể, bên ngoài thể cũng liền bình thường thôi mà thôi!"

Chém!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau một khắc, một cường đại kiếm ý cùng kiếm khí từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra, chuyển chớp mắt, một đạo kiếm quang ở trong sân tê liệt mà qua .

Mười ba đạo Kiếm Vực điệp gia!

Nhưng mà, đạo kiếm quang này vừa xong cái kia Thâm Uyên Hống trước mặt chính là trực tiếp bị bên ngoài nuốt xuống!

Nuốt sống!

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Dương Diệp thân về sau, lưỡng đạo khí tức cường đại cuốn tới!

Vô số hồn thể giống như giống như cuồng phong bạo vũ tầng tầng lớp lớp hướng Dương Diệp bao phủ mà đến!

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, sau một khắc, trường kiếm trong tay của hắn vung nhanh, từng đạo kiếm quang chấn động mà ra!

Xuy Xuy Xuy xuy!

Toàn bộ phía chân trời hư không, từng đạo tê liệt tiếng không ngừng vang vọng dựng lên!

Nhưng mà, những thứ kia hồn thể cũng là như vô cùng vô tận một dạng, chúng nó điên cuồng cắn nuốt Dương Diệp kiếm khí cùng kiếm ý, cũng cắn nuốt Dương Diệp trong tay cái kia thanh kiếm, có thể nói, như cái này kiếm không phải siêu Thần khí, dù cho coi như là nhất kiện siêu Thần khí đều đã không tồn tại nữa!

Mà ở bên kia, cái kia Thâm Uyên Hống còn ở nhìn chằm chằm Dương Diệp, tùy thời mà phát động!

Thế nhưng rất nhanh, cái kia Thâm Uyên Hống đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Cổ Kiếm Tông!

]

Nhận thấy được một màn này, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì đại biến!

Cái này lúc, cái kia Thâm Uyên Hống phi thẳng đến phía dưới Cổ Kiếm Tông vọt tới!

Một khi khiến nó tới gần Cổ Kiếm Tông, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đều sẽ trở thành nó bụng vật!

Mà đang ở cái này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không!

Dương Diệp trong lòng cả kinh, còn có chủ kỳ cường giả ?

Thế nhưng rất nhanh, hắn ngây ngẩn cả người!

Bởi vì cái kia mấy đạo hơi thở chủ nhân, hắn nhận thức, chính là trước đây ly khai Cổ Kiếm Tông cái kia tuyết trưởng lão còn có đại trưởng lão đám người!

Nhìn thấy những thứ này người, Dương Diệp nhíu mày, bọn họ lại trở lại rồi ?

Cái kia tuyết trưởng lão đám người cũng chưa quản Dương Diệp, mà là phi thẳng đến cái kia Thâm Uyên Hống vọt tới! Tuyết trưởng lão đám người đều là chủ kỳ cường giả, hơn nữa, còn không phải bình thường chủ kỳ, ở mấy người bọn họ cường đại kiếm khí chấn động xuống, cái kia Thâm Uyên Hống ngạnh sinh sinh bị buộc cách Cổ Kiếm Tông .

Thế nhưng, cái này càng kích phát rồi cái kia Thâm Uyên Hống hung tính!

Sau một khắc, một tấm dài rộng có chừng ngàn trượng tuyệt đại bồn máu khẩu xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, cùng này đồng thời, một hấp lực cường đại tự trong đó tịch quyển mà ra, giờ khắc này, toàn bộ Cổ Kiếm Tông phía dưới đệ tử đều cảm giác được thân bất do kỷ phóng lên cao, hướng tấm kia miệng to như chậu máu cuốn tới!

Cho dù là tuyết trưởng lão mấy người cũng có điểm không đỡ được cái kia cỗ hấp lực cường đại!

Cầm đầu tuyết trưởng lão cùng đại trưởng lão nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, hai người cùng phía sau bọn họ Chúng Cổ Kiếm Tông trưởng lão đột nhiên dựng lên trường kiếm, sau một khắc, từng đạo kiếm quang giống như như tia chớp ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không xẹt qua .

Cái này lúc, tuyết trưởng lão đột nhiên nộ quát, "Vạn kiếm trận!"

Thanh âm rơi xuống, trong tay kiếm đột nhiên tuột tay mà ra, mà ở sau lưng nàng những thứ kia Cổ Kiếm Tông chủ kỳ trưởng lão cũng là dồn dập như đây, ngoại trừ này bên ngoài, ở phía dưới Cổ Kiếm Tông bên trong, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử kiếm trong tay trực tiếp phóng lên cao!

Trong sát na, vô số kiếm quang kèm theo vô số kiếm ý phóng lên cao!

Không trung, tuyết trưởng lão hai tay kết kỳ dị dấu tay, rất nhanh, ở cái kia Thâm Uyên Hống phía sau, xuất hiện một cái kiếm thật lớn quay vòng, trong đó, vô số kiếm quang giống như bạo vũ một dạng trút xuống mà hạ!

Mà phía dưới, vô số kiếm quang phóng lên cao!

Nhưng mà, cái kia Thâm Uyên Hống lại không sợ chút nào!

Vô số kiếm quang trực tiếp bị bên ngoài thôn phệ, mà một ít kiếm quang đánh vào nó thân lên, cũng không có tạo thành nửa điểm thương tổn!

Nhìn thấy một màn này, tuyết trưởng lão thần sắc triệt để âm trầm!

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp bị cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả kéo chặt lấy, căn bản không thể phân thân!

Nhưng mà, bết bát hơn chính là, ở cái kia Hồn Giáo Giáo tôn thân về sau, không biết bực nào thì xuất hiện chừng hai mươi danh mặc hắc bào người!

Những thứ này thân người lên, cũng không có Hồn Giáo khí tức, hiển nhiên, không phải Hồn Giáo nhân!

Mà những người này, đều là chủ kỳ cường giả!

Trong đó cầm đầu tên kia cầm trong tay quải trượng hắc bào nhân càng là một gã chủ kỳ tam phẩm cường giả!

Còn lại vài cái thế lực xuất thủ!

Cái này lúc, cái kia chừng hai mươi người đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại tuyết trưởng lão đám người trước mặt!

Không có bất kỳ lời nói nhảm, trực tiếp động thủ!

Hạ tử thủ!

Toàn diện nghiền ép!

Giờ khắc này, ở chúng thế lực liên thủ phía dưới, Cổ Kiếm Tông triệt triệt để để bị nghiền ép!

Phía dưới, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử bắt đầu vẫn lạc!

Một cái lại một cái vẫn lạc!

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông bên trong, thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông!

Mà Dương Diệp, lúc này hắn bị cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả cuốn lấy, cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả tuy là không pháp chém giết Dương Diệp, thế nhưng, Dương Diệp cũng không pháp chém giết bọn họ! Mà bây giờ, Hồn Giáo hai gã cường giả nhiệm vụ hiển nhiên chính là ngăn chặn Dương Diệp là được!

Chỉ cần ngăn chặn Dương Diệp, Cổ Kiếm Tông căn bản đỡ không được Hồn Giáo cùng chúng thế lực liên thủ!

Tựa như hiện tại, Cổ Kiếm Tông tại hắn nhóm liên thủ phía dưới, đã toàn diện tan tác!

Cái này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên.

Tiểu long tụ tập tất cả đại yêu, tiểu long không có bất kỳ lời nói nhảm, nó Long Trảo chỉ chỉ không trung, lũ yêu khẽ gật đầu, biểu thị minh bạch!

Chuyển chớp mắt .

Rầm rầm rầm ...

Ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, đột nhiên xuất hiện từng đạo kinh khủng yêu thú khí tức!

Giờ khắc này, ánh mắt mọi người đều bị hấp dẫn qua đây!

Đại yêu!

Thái Cổ đại yêu!

Chúng đại yêu đều khôi phục bản thể, khôi phục bản thể đại yêu nhóm ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không tưởng chừng như là che khuất bầu trời!

Đặc biệt tiểu long, cả người nó xoay quanh trên không trung, hầu như che lấp toàn bộ phía chân trời!

Mà lúc, cái kia Thâm Uyên Hống ánh mắt trong nháy mắt rơi vào tiểu long thân lên, khi thấy tiểu long lúc, trong mắt hơi không nghiêm túc lấy tham lam cùng kích thích!

Thâm Uyên Hống!

Đây có thể nói là Long Tộc thiên nhiên khắc tinh!

Ở cực kỳ lâu trước, Hống nhất tộc, chính là lấy nuốt long mà sống!

Mà tiểu long ánh mắt cũng rơi vào cái kia Thâm Uyên Hống thân lên, lúc trước hắn liền cảm nhận được cái này Thâm Uyên Hống tồn tại, mà hắn chọn đối thủ, chính là chỗ này Thâm Uyên Hống!

Bởi vì, nếu để cho cái này Thâm Uyên Hống đi đối phó Tiểu Ngưu bọn hắn mà nói, Tiểu Ngưu bọn họ căn bản không có có phản kháng gì năng lực!

Nhị Nha không ở, hắn chính là đại ca, hắn phải đi đánh mạnh nhất cái kia!

Giờ khắc này, hắn nhưng thật ra là rất hoài niệm Nhị Nha, bởi vì Nhị Nha ở thời điểm, hắn không cần đi đối mặt mạnh nhất cái kia!

Tiểu long không có chút nào do dự, phi thẳng đến cái kia Thâm Uyên Hống vọt tới!

Mà cái kia Thâm Uyên Hống nhãn trung, tràn ngập hưng phấn cùng tham lam, giống như là nhìn nhất bữa tiệc lớn!

Cứ như vậy, lưỡng chủng địch thủ cũ cường đại yêu thú chiến với nhau .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua tiểu long, "Ta có chút ngoài ý muốn!"

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên .

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Theo đạo lý mà nói, nó nhìn thấy chính mình thiên nhiên khắc tinh, chắc là phải sợ, thế nhưng, nó cư nhiên không sợ, còn dám dẫn đầu xuất thủ, ân, đầu này long vẫn có chút tiền đồ ."

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, "Cái kia đại gia hỏa tuy là đáng sợ, thế nhưng, ta cảm giác Nhị Nha tỷ tỷ càng đáng sợ hơn!"

Nhị Nha!

Kỳ thực, ở tiểu long chờ đại yêu trong lòng, ở kinh khủng đại yêu cũng không có Nhị Nha khủng bố, mà bọn họ thiên thiên bị Nhị Nha đánh ... Có thể nói, ngoại trừ Nhị Nha, còn lại cái gì đại yêu ở trong lòng bọn họ đã không đáng sợ . Cho dù là cái này Thâm Uyên Hống, ở lấy nó cùng Nhị Nha đối kháng so với về sau, cũng không có đáng sợ như vậy!

Ngoại trừ này bên ngoài, tiểu long chờ đại yêu theo Nhị Nha cùng Dương Diệp, tính cách ít nhiều chịu đến Dương Diệp cùng Nhị Nha ảnh hưởng!

Đánh không lại, không có quan hệ!

Thế nhưng, tuyệt đối không thể kinh sợ!

Tiểu Long nhất nghĩ đến mình nếu là kinh sợ bị Nhị Nha biết sau khinh bỉ, nó trong lòng cũng chưa có nửa điểm sợ hãi!

Nó trước đây sở dĩ thu được Nhị Nha tán thành, cũng là bởi vì không sợ chết bảo vệ Tiểu Bạch!

Chết còn không sợ, còn sợ cái cây búa địch thủ cũ ?

Theo những thứ này đại yêu xuất hiện, Cổ Kiếm Tông cục diện hơi chút khá hơn một chút!

Thế nhưng, đây chỉ là bắt đầu!

Cổ Kiếm Tông mấy ngàn dặm bên ngoài, vài tên đại lão đang ở mắt nhìn xuống Cổ Kiếm Tông phương hướng .

Trong này, có Hình gia gia chủ, Lãnh gia gia chủ, Lục gia gia chủ, còn có một vị mặc hắc sắc da thần bí nhân, người này, chính là cái kia tổ chức sát thủ thiên hồn người dẫn đầu .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có hai người, một tên là mặc cung trang nữ tử, còn có một tên là ăn mặc ma y người đàn ông trung niên .

Vĩnh Hằng Quốc Độ, minh thế lực, ám thế lực đều tới!

------oOo------

Chương 2558: Hồn Giáo Giáo Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Những thứ này người lúc này đều đang nhìn chăm chú cách đó không xa Cổ Kiếm Tông!

Chuẩn xác mà nói là nhìn chăm chú vào Dương Diệp!

Bởi vì Dương Diệp phía trước biểu hiện thật sự là quá mắt sáng!

Không xa chỗ, Hình gia gia chủ Hình Nhân đột nhiên nói: "Chư vị chứng kiến người này rồi không ?"

Mọi người trầm mặc .

Hình Nhân khẽ cười nói: "Không phải không thừa nhận, người này đúng là một cái siêu cấp yêu nghiệt, ta Vĩnh Hằng Quốc Độ tuổi trẻ nhất đại, có thể chiến thắng hắn, không thể nói không có, thế nhưng, tuyệt đối không cao hơn ba vị, mà đổi thành bên ngoài hai người kia, cũng không thể toán chân chính thanh niên nhân a ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Đang cho hắn thời gian mấy năm, ta cảm thấy chúng ta những thứ này lão gia hỏa ở trước mặt hắn, sợ là căn bản không có sức đánh trả!"

Cái này lúc, Lục gia gia chủ đột nhiên nói: "Cổ Kiếm Tông có tồn tại hay không, vấn đề không phải đặc biệt lớn, thế nhưng, nếu để cho người này sống, cái kia vấn đề khả năng liền có chút lớn . Hơn nữa, đạt được tin tức xác thật, người này cùng Hoang Tộc quan hệ không phải bình thường tốt, hắn cùng với cái kia Hoang Tộc Thiếu Tộc Trưởng Hoang Doanh nhưng là hảo hữu chí giao, lúc này đây, Hoang Tộc đã đối với hắn đưa ra viện thủ . Ngày sau ta Vĩnh Hằng Quốc Độ nếu như cùng Hoang Tộc đại chiến, người này đúng là chúng ta nhất có kẻ địch nguy hiểm một trong!"

Lãnh gia gia chủ Lãnh Thiên đột nhiên nói: "Nói như vậy, ý của mọi người nghĩ là giống nhau rồi hả?"

Giữa sân mọi người không nói gì, trầm mặc tức thì cam chịu .

Lãnh Thiên cười nói: "Nhưng là chư vị, các ngươi cũng nhìn thấy, Hồn Giáo hai vị kia Nhị Phẩm siêu cấp cường giả, tựa hồ không giết được hắn . Mà ở những thứ kia thượng cổ đại yêu xuất hiện về sau, Cổ Kiếm Tông sợ là cũng khó mà ở trong thời gian ngắn bị Hồn Giáo diệt tuyệt . Cái này nhất kéo, tức là biến cố a!"

Hình Nhân đạm thanh nói: "Thế nào, muốn chúng ta tiếp tục phái người xuất thủ ?"

Lãnh Thiên lắc đầu, "Vì sao chúng ta không thân tự xuất thủ ?"

Tự thân xuất thủ ?

Nghe vậy, giữa sân mọi người chân mày đều là nhíu lại .

Bọn họ sở dĩ không ra tay, tự nhiên là ở nơi này sự kiện tình trên(lên) làm không phải như vậy quang thải, dù sao, Cổ Kiếm Tông đã từng là Vĩnh Hằng Quốc Độ một phần tử, cùng hắn nhóm mấy đại thế gia cũng là giao hảo!

Nhiều thiếu chừa chút tình cảm!

Đây cũng chính là vì sao bọn họ người phái đi ra ngoài đều là mang cái khăn che mặt!

Lãnh Thiên tiếp tục nói: "Chư vị, thứ cho ta nói thẳng, chúng ta xuất thủ, Cổ Kiếm Tông sớm đã là lòng biết rõ, chúng ta làm như thế, không thể nghi ngờ là bịt tay trộm chuông, làm điều thừa! Đã như đây, vì sao chúng ta không thân tự xuất thủ, trực tiếp tuyệt sát người này cùng Cổ Kiếm Tông, không lưu một điểm hậu hoạn ? Không phải, một ngày làm cho người này đào tẩu, thứ cho ta nói thẳng, ngày sau người này chắc chắn là ta chờ đại họa tâm phúc!"

Cái này lúc, cái kia Hình Nhân khẽ gật đầu, "Không cần thiết giấu giếm . Nhanh chóng giải quyết đi!"

Lời ấy rơi xuống, bên ngoài mọi người chung quanh dồn dập gật đầu, sau một khắc, từng đạo khí tức cường đại hướng Cổ Kiếm Tông tịch quyển đi .

Giờ khắc này, Cổ Kiếm Tông vô số đệ tử dồn dập ngẩng đầu, nhìn không trung, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử mặt sắc thương bạch, nhãn trung còn sống hy vọng cũng vào giờ khắc này tiêu thất vô ảnh vô tung .

Rất nhanh, lấy Hình Nhân cầm đầu mấy đại thế gia chi chủ, còn có cái kia thần bí cung trang nữ tử cùng với ma bào trung nam tử xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không .

Vô cùng vô tận uy áp giống như như thủy triều trút xuống mà xuống, giờ khắc này, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đệ tử liền khí đều khó khăn ra .

Nghiền ép!

Cổ Kiếm Tông cũng không phải là thần, đang đối mặt mấy đại thế lực liên thủ, Cổ Kiếm Tông căn bản không có một điểm hy vọng thắng lợi, cho dù là đã từng cái kia vị Cổ Kiếm Tông tông chủ ở, cũng không có thắng hy vọng!

Mà những người này thời khắc này mục tiêu cũng không phải là Cổ Kiếm Tông, mà là Dương Diệp!

Bởi vì Dương Diệp đối với uy hiếp của bọn hắn mới là lớn nhất, Dương Diệp vừa chết, Cổ Kiếm Tông lập tức vong!

Mỗi bên đại thế gia gia chủ, đều là tam phẩm cường giả, khí tức tuyệt không yếu cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Theo mọi người xuất hiện, cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả lúc này cũng dừng lại, thế nhưng, Dương Diệp chu vi như trước có vô cùng vô tận hồn thể, những thứ này hồn thể thật là vô cùng vô tận, Dương Diệp chém giết một nhóm sau lập tức lại sẽ xuất hiện một mảnh, vĩnh viễn cũng giết không hết!

Cầm đầu Hình Nhân nhìn thoáng qua lúc này đã mình đầy thương tích Dương Diệp, nhãn trung ngoại trừ có thưởng thức, còn có kiêng kỵ cùng sát ý!

Sát ý!

Không cho ta, tức thì đáng chết!

]

Hình Nhân không nói nhảm, hai tay hắn hơi giơ lên, tại hắn động thủ cái kia nhất chớp mắt, chung quanh hắn mấy người kia cũng bắt đầu động thủ .

Rầm rầm rầm rầm ...

Từng đạo khí tức kinh khủng trong nháy mắt bao phủ ở Dương Diệp, mà Dương Diệp chu vi, những thứ kia linh hồn thể cũng vào giờ khắc này tâm thần gào lên .

Dương Diệp căn bản không có một tia phần thắng!

Cái kia mảnh nhỏ linh hồn thể bên trong, Dương Diệp hai tay nắm kiếm cắm ở không gian chi lên, hắn rất mệt mỏi, chiến lâu như vậy, thật rất mệt mỏi!

Đánh không xong chiến!

Không giết xong linh hồn thể!

Giết chết một cái, sẽ đến càng rất mạnh hơn người!

Mà bây giờ, những thứ này người không ở từng bước từng bước đến, mà là tuyển trạch cùng đi, bọn họ đã quang minh chính đại .

Dương Diệp nhếch miệng cười, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia Hình Nhân đám người, giờ khắc này, hắn ánh mắt đều đã có chút mơ hồ .

Phía dưới, Kiếm Kinh đứng ở trước đại điện, ở nàng trong tầm mắt, vô số thi thể, có Cổ Kiếm Tông, cũng có khác thế lực, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là Cổ Kiếm Tông đấy!

Chiến!

Cổ Kiếm Tông không có một kiếm tu đào tẩu, không có một kiếm tu tránh chiến!

Kiếm Kinh mỉm cười, tiếu dung có chút thương bạch, nàng xem hướng về phía Dương Diệp vị trí, nhìn mặt kia sắc thương bạch lại không gì sánh được mệt mỏi Dương Diệp, Kiếm Kinh tiếu dung dần dần làm lớn ra .

Có chút thê lương!

Ở Hình Nhân đám người phải ra tay lúc, Kiếm Kinh lấy ra một khối màu đen Hồn Mộc, nàng nhìn trong tay khối kia Hồn Mộc, nhẹ giọng thì thào, "Xin lỗi, ta không biết ngươi là Cổ Kiếm Tông vị nào tiền bối, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông đã đến sống còn thời khắc, như ngươi cảm thấy có thể trợ giúp ta, xin mời ngài xuất hiện giúp ta chờ giúp một tay, như không thể, ngài tiếp tục ngủ yên, ta không ở quấy rối!"

Khối kia Hồn Mộc không có bất cứ động tĩnh gì!

Kiếm Kinh hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng nhẹ nhàng buông xuống Hồn Mộc, sau một khắc, nàng thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nàng nhìn Dương Diệp, không nói gì!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn nắm thật chặt kiếm trong tay, sau đó nói: "Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử nghe, sang năm hôm nay chính là chúng ta Cổ Kiếm Tông ngày giỗ, các ngươi không có nghe lầm, chúng ta quả thực đánh không thắng bọn họ . Thế nhưng, chúng ta Cổ Kiếm Tông không có thứ hèn nhát, không có kinh sợ, không có người sợ chết . Ta Dương Diệp nếu như chết trận, các ngươi nhớ kỹ, các ngươi chính là Cổ Kiếm Tông tông chủ!"

Nói đến đây, Dương Diệp giơ trong tay lên tru nhắm thẳng vào cái kia Hình Nhân đám người, "Hôm nay, chúng ta Cổ Kiếm Tông đến chết mới thôi!"

"Đến chết mới thôi!"

Phía dưới, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử điên cuồng rống kêu lên .

Bên kia, cái kia tuyết trưởng lão đám người nhìn chỗ xa kia Dương Diệp, viền mắt ửng đỏ, "Đến chết mới thôi!"

Dương Diệp đỉnh đầu, cái kia Hình Nhân đám người nhìn thoáng qua Dương Diệp liếc mắt, sau một khắc, từng đạo kinh khủng lực lượng tự phía chân trời trút xuống mà xuống, mà Dương Diệp chu vi, những thứ kia hồn thể cũng vào giờ khắc này hướng Dương Diệp vọt tới .

Năm tên tam phẩm cường giả, thêm trên(lên) hai gã có thể so với tam phẩm cường giả Hồn Giáo cường giả, tổng cộng tám gã chủ kỳ tam phẩm cường giả!

Như thế nào ngăn cản ?

Dương Diệp cuối cùng là người, không phải thần! Cho dù là tay cầm siêu thần khí hắn đang đối mặt nhiều như vậy cường giả lúc, hắn cũng có vẻ nhỏ bé như vậy, vô lực như vậy!

Mà đang ở cái này lúc, phía dưới Cổ Kiếm Tông bên trong, cái kia trước đại điện, khối kia Hồn Mộc đột nhiên run rẩy động, dần dần, Cổ Kiếm Tông bên trong, vô số thanh kiếm bắt đầu nhất tề run lên, cho dù là Dương Diệp trong tay tru cùng bên hông hắn Kiếm Hồ cũng vào giờ khắc này rung động nhè nhẹ lên!

Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia đang ở đá cầu Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt, khóe miệng hơi cuộn lên, "Kém chút nhìn lầm ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia đôi mắt trông mong nhìn nàng Lôi Lâm, có chút bất đắc dĩ, "Ta không thể giúp hắn, tỷ tỷ ngươi ta nếu như xuất thủ, hậu quả rất nghiêm trọng rất nghiêm trọng ."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ mi tâm của mình, ở cái kia mi tâm bên trong, có một cái chữ nho nhỏ, mệnh

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Nhìn thấy không ? Ta là bị thiên mệnh khâm định muốn giết, ta muốn là ra tay giúp hắn, thiên mệnh thứ nhất, răng rắc, tất cả mọi người không rồi!"

Bị thiên mệnh khâm định muốn giết người!

Nho nhỏ Lôi Lâm căn bản không minh bạch điều này có ý vị gì .

Có thể làm cho thiên mệnh để ý người, bản thân liền là một loại khủng bố, mà làm cho thiên mệnh muốn giết lại không có thể giết, vậy càng là khủng bố trong khủng bố!

Mạnh mẽ như Vũ Nghịch Trần Huyền An chờ thượng cổ cường giả ...

Bọn họ là không có tư cách làm cho thiên mệnh khâm định muốn giết, bởi vì hắn nhóm đã bị giết!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cổ Kiếm Tông bên trong, khối kia Hồn Mộc chậm rãi bay lên, dần dần, khối kia Hồn Mộc trôi dạt đến vị kia điêu khắc trước, vị kia Cổ Kiếm Tông người sáng lập điêu khắc trước .

Một vệt sáng xanh đột nhiên trào vào vị kia điêu khắc bên trong, cứ như vậy, ở vô số người ánh mắt bên trong, vị kia điêu khắc dĩ nhiên sống đi qua!

Vị kia điêu khắc chậm rãi mở hai mắt ra, đôi mắt bên trong, là vô tận tang thương, còn có một tia mê man, thế nhưng rất nhanh lại khôi phục thanh minh .

Vị kia điêu khắc nhìn lướt qua bốn phía, khi thấy Cổ Kiếm Tông bên trong cảnh tượng lúc, bên ngoài chân mày hơi nhíu lại, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ngươi là hiện đảm nhiệm Cổ Kiếm Tông tông chủ ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua vị kia điêu khắc người, khẽ gật đầu, "Là ta, xưng hô như thế nào ?"

Điêu khắc người quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau lắc đầu, "Ngươi cái này đảm nhiệm tông chủ, làm sao như vậy yếu ?"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nãi nãi , ngươi rốt cuộc là đứng chỗ nào?

Cái này lúc, điêu khắc người nhìn về phía Dương Diệp bụng, rất nhanh, cặp mắt híp lại, bên trong tròng mắt, tràn đầy ngưng trọng .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Muốn câm miệng ah, không phải ..."

Vừa nói, nàng làm một cái cắt cổ động tác!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, điêu khắc người nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau hắn nhìn thoáng qua Cổ Kiếm Tông bên trong những thứ kia kiếm tu, khẽ gật đầu, "Thực lực mặc dù yếu, nhưng tâm huyết ngông nghênh vẫn như cũ, còn có thể!"

Dương Diệp đột nhiên nói: "Các hạ là Cổ Kiếm Tông người sáng lập

?"

Cổ Kiếm Tông người sáng tạo!

Nghe vậy, giữa sân mỗi bên đại thế lực cường giả chân mày đều là nhỏ bé nhíu lại, Cổ Kiếm Tông người sáng tạo, đó là cái gì niên đại người ?

Loại này lão quái vật, nhường không thể không sinh ra lòng kiêng kỵ a!

Điêu khắc người nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau hắn nhìn về phía Hồn Giáo mọi người, sau một khắc, hắn vung tay phải lên .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua .

Sau một khắc, Dương Diệp bên cạnh không xa chỗ, cái kia Hồn Giáo trong đó một vị hắc bào nhân đầu trực tiếp ném bay ra ngoài, mới vừa bay ra ngoài trong nháy mắt đó, linh hồn thể trong nháy mắt hóa thành hư vô!

"Hư quy củ!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở mảnh này đám mây chi trên(lên) vang lên .

Một thanh hắc sắc trường trùy chậm rãi rơi!

Hồn Giáo giáo chủ!

...

------oOo------

Chương 2559: Điêu Khắc Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở vô số người ánh mắt bên trong, một cái bóng mờ xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không .

Đạo hư ảnh này trong suốt mơ hồ, căn bản nhìn không rõ lắm, mà ở đạo hư ảnh này bên cạnh, lơ lững một thanh màu đen trường trùy .

Hồn Giáo giáo chủ!

Phía dưới, vị kia điêu khắc người nhìn về phía cái kia Hồn Giáo giáo chủ, hắn quan sát liếc mắt Hồn Giáo giáo chủ về sau, khẽ gật đầu, "Hồn vực nhất thể, đột phá thời không ba chiều, có chút ý tứ!"

Hồn Giáo giáo chủ đạo: "Không ngờ tới, Cổ Kiếm Tông bên trong còn có ngươi cái này chờ linh hồn thể tồn tại . Nếu như thôn phệ ngươi, thắng ta trăm năm khổ tu!"

"Thôn phệ ta!"

Điêu khắc người lắc đầu cười, "Rất có ý tứ ."

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên, một thanh phi kiếm đột nhiên phóng lên cao .

Nhanh!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên, cảm giác thứ hai là mạnh mẽ!

Cái kia chuôi phi kiếm bên trong, ẩn chứa không có gì sánh kịp cường đại lực lượng .

Ở cái kia chuôi phi kiếm bên trong, hắn cảm nhận được rất nhiều chủng mùi vi bất đồng, thế nhưng, chúng nó lại độc chúc nhất thể, rất quỷ dị!

Mà lúc, không trung cái kia chuôi siêu Thần khí linh hồn trùy đột nhiên biến mất .

Xuy!

Giữa sân, theo một đạo chói tai tê liệt tiếng vang lên, cái kia chuôi phi kiếm trực tiếp trên không trung nổ bể ra đến, mà cái kia chuôi linh hồn trùy cũng là mang theo một đường thật dài linh hồn khí lãng bút thẳng mà xuống.

Mục tiêu nhắm thẳng vào cái kia điêu khắc người!

Điêu khắc người mặt không đổi sắc, hắn bấm tay nhẹ nhàng một cái .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một thanh phi kiếm lần nữa phóng lên cao! Nhưng mà, còn chưa kết thúc, theo chuôi này phi kiếm phóng lên cao, phía dưới, vô số phi kiếm theo sát cái kia chuôi phi kiếm xông tới .

Một thanh tiếp lấy một thanh!

Rầm rầm rầm rầm!

Theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia chuôi linh hồn trùy liên tục bại lui, đến rồi nhất về sau, cái kia chuôi linh hồn trùy ngạnh sinh sinh bị đánh đến rồi cái kia Hồn Giáo giáo chủ trước mặt .

Cái này lúc, cái kia Hồn Giáo giáo chủ tay phải đột nhiên hướng phía trước nhẹ nhàng đè một cái, cái này đè một cái, một cường đại hồn lực chấn động mà xuống, tại này cổ hồn lực phía dưới, những thứ kia kiếm quang trong nháy mắt tán loạn, nhưng sau biến mất!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên khẽ lắc đầu, "Chung quy không phải bản thể, chung quy vẫn lạc lâu lắm quá lâu . Ai ..."

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Hồn Giáo giáo chủ một chưởng đánh xơ xác những thứ kia kiếm quang chi về sau, bên cạnh hắn cái kia chuôi linh hồn trùy đột nhiên tự không trung rơi mà hạ!

Cái kia chuôi linh hồn trùy càng ngày càng lớn, ẩn chứa trong đó lực lượng càng ngày càng mạnh!

Giờ khắc này, mọi người không chút nghi ngờ, như cái kia chuôi linh hồn trùy rơi xuống, toàn bộ Cổ Kiếm Tông hội trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Triệt triệt để để hư vô!

Giờ khắc này, cái kia chuôi siêu thần khí uy lực chút nào vô ẩn giấu triển khai lộ ra!

Chân chính hủy thiên diệt địa!

Cái này lúc, Dương Diệp bấm tay một điểm, trong tay hắn tru đột nhiên bay đến cái kia điêu khắc người trước .

Vị kia điêu khắc người nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không có cự tuyệt Dương Diệp chuôi này phi kiếm, hắn đương nhiên sẽ không ở vào thời điểm này cậy mạnh, dù sao, hắn không phải đã từng chính mình!

Điêu khắc người vẫy tay, cái kia chuôi tru bay đến trong tay hắn, nhìn thoáng qua trong tay tru, điêu khắc người mỉm cười, "Tốt kiếm!"

]

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ kiếm hướng thiên chính là đâm một cái .

Xuy!

Một kiếm xông thiên!

Cái này một kiếm, dường như muốn đâm rách cái này Thương Khung! Một cường đại kiếm ý cùng kiếm khí chấn động đi, trực tiếp đánh vào cái kia chuôi linh hồn trùy chi lên.

Rầm rầm ...

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông trên(lên) khoảng không, từng đạo tiếng oanh minh không ngừng vang lên .

Hai thanh siêu thần khí đụng nhau!

Mà đang ở cái này lúc, vị kia điêu khắc người đột nhiên cầm kiếm phóng lên cao, cường đại kiếm ý cùng kiếm khí tràn ngập giữa cả thiên địa, giờ khắc này, giữa cả thiên địa phảng phất đều là cái này điêu khắc nhân kiếm ý cùng kiếm khí!

Những thứ kia Hồn Giáo cường giả cùng mỗi bên đại thế lực nhân sớm đã thối lui ra khỏi Cổ Kiếm Tông, sợ bị lan đến!

Dù sao, đây là hai cái lão quái vật giữa chiến đấu , người bình thường căn bản không thể tham dự!

Toàn bộ phía chân trời hư không, đều bị kiếm ý cùng kiếm khí bao trùm, ở mảnh này kiếm ý cùng kiếm khí bên trong, tùy thời có cái kia linh hồn trùy bay qua .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía bên kia, tiểu long cùng cái kia Thâm Uyên Hống vẫn còn ở đại chiến .

Bất quá, vị tránh khỏi cái kia điêu khắc người cùng Hồn Giáo giáo chủ chiến đấu, bọn họ đã đến vạn dặm ra một mảnh hư không chi lên.

Chứng kiến bên kia chiến đấu, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì âm trầm .

Bởi vì tiểu long đã bị triệt để áp chế!

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "Không cần lo cho hắn!"

" Hử ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Đó là hắn thiên địch, hắn phải tự mình khắc phục . Không phải, Hống Tộc vẫn là hắn Long Tộc ác mộng . Một ngày hắn vượt qua chính mình Long Tộc thiên địch, hắn sẽ có đây không tưởng được thu hoạch!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Hắn cùng Nhị Nha lâu như vậy, cũng không có khắc phục Nhị Nha, cái này ..."

"Ngu ngốc!"

Kỳ Bỉ Thiên thanh âm đột nhiên hơi lớn đứng lên, "Nhị Nha cùng người này bất đồng, Nhị Nha không phải của hắn thiên địch, hắn đối với Nhị Nha, cũng không phải sợ hãi, mà là kính nể, bất đồng, hiểu chưa ?"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Hắn bây giờ là ngũ giới, như hắn có thể đủ đột phá chính mình huyết mạch sợ hãi, đạt được chủ kỳ căn bản không phải vấn đề gì . Như ngươi ra tay giúp hắn, hắn vĩnh viễn quá không được chính mình cái kia một cái khe, như vậy ngược lại là hại hắn, hiểu chưa ?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, tuy là hắn biểu thị không giúp một tay, thế nhưng, như tiểu long thật gặp nguy hiểm tánh mạng, hắn vẫn xuất thủ!

Có mệnh, mới có tất cả khả năng, mất mạng, vậy thì cái gì cũng bị mất!

Mà đổi thành một bên, Minh Nữ cùng cái kia Hồn Giáo quần đen nữ tử đồng dạng tại đại chiến!

Cái này hai nàng giao thủ vô cùng quỷ dị, bởi vì hai người năng lực đều rất quỷ dị đặc thù, là chân chánh quỷ thần khó lường, đối với Minh Nữ, Dương Diệp vẫn là tin tưởng vô cùng, nữ nhân này nhưng là theo huyền giả đại lục đi tới hôm nay! Nàng ý thức chiến đấu cùng các phương diện đều là tốt vô cùng, đối phương muốn đơn giết nàng, không phải nói không thể, là rất có độ khó, mà Minh Nữ muốn đơn giết đối phương, cũng có chút khó!

Hai nữ chia năm năm!

"Ngươi chính là lo lắng nhiều lo lắng cho mình đi!" Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói .

Dương Diệp nói: "Có ý tứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Hai vị kia giữa chiến đấu sẽ phải lập tức kết thúc ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hắn đánh không lại ?"

"Lời nói nhảm!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Hắn đã là vẫn lạc người, làm sao cùng một vị chân chân thực thực tồn tại người đánh ? Hơn nữa, cái này người còn chưa phải là yếu như vậy . Tên kia bại một lần, ngươi khả năng liền phải xong đời . Nói, ngươi bây giờ nếu như trốn nói, vẫn rất có cơ hội ."

Trốn ?

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ta chạy thoát, Cổ Kiếm Tông những thứ này người làm sao bây giờ ?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ngươi chạy thoát, còn có thể cho hắn nhóm báo thù, không phải sao?"

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, "Chết cũng đã chết rồi, báo thù ý nghĩa rất đại sao?"

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung, cái kia không trung, như trước tràn đầy kiếm ý cùng kiếm khí, hắn lần đầu tiên nhìn thấy nhiều như vậy kiếm ý cùng kiếm khí, hơn nữa còn là như vậy cường đại!

Có thể tưởng tượng, cái này điêu khắc nam tử thời kỳ tột cùng là kinh khủng cỡ nào ?

Mà bây giờ, hắn phải thua sao?

Ở nơi này lúc.

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, không trung hư không trong những thứ kia kiếm ý cùng kiếm khí chợt bắt đầu dần dần biến mất, không đến một hồi, hết thảy kiếm khí cùng kiếm ý chính là đã hoàn toàn biến mất không thấy!

Mà cái kia chuôi tru tắc thì bay trở về đến rồi Dương Diệp trước mặt!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân Cổ Kiếm Tông đệ tử khuôn mặt sắc đều là trầm xuống!

Cái này Cổ Kiếm Tông thần bí cường giả cũng thất bại sao?

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia điêu khắc người về tới chính mình vị trí, mà giờ khắc này, tại hắn quanh thân, trải rộng vết rạn .

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng âm trầm xuống!

Không xa chỗ, cái kia điêu khắc người ngẩng đầu nhìn liếc mắt không trung, lúc này, cái kia chuôi siêu Thần khí linh hồn trùy vẫn như cũ nơi ấy, mà cái kia Hồn Giáo giáo chủ đã ở .

Điêu khắc người lắc đầu cười, cũng không nói gì, hắn không phải cái thời đại này người, thua ở cái này người, với hắn mà nói, càng nhiều hơn chính là bất đắc dĩ!

Như hắn còn sống, như hắn còn có năm đó kiếm, như ... Đáng tiếc, hắn đã chết, hắn kiếm ở năm đó cũng bị trời tru đất diệt!

Không có như!

Điêu khắc người thu hồi tâm tư, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cái này đảm nhiệm Cổ Kiếm Tông tông chủ, thực lực quá yếu một chút, đương nhiên, Cổ Kiếm Tông bên trong, cũng không có mạnh hơn ngươi . Không ngờ tới, ta Cổ Kiếm Tông sẽ xuống dốc đến như đây."

Dương Diệp rất là khó chịu, Cổ Kiếm Tông xuống dốc tới này trách hắn rồi ?

Điêu khắc người lần nữa nhìn thoáng qua Dương Diệp bụng, kỳ thực chính là xem trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp, thế nhưng làm như kiêng kỵ cái gì, hắn rất nhanh chính là thu hồi ánh mắt, hắn lần nữa nhìn về phía Dương Diệp, "Thực lực ngươi tuy là yếu đi chút, thế nhưng, làm một tông chi chủ, ngươi không có ném ta Cổ Kiếm Tông trước mặt, cũng không có ném thiên hạ kiếm tu kiếm cốt . Ta có thể làm sự tình không nhiều lắm, mặc kệ Cổ Kiếm Tông tương lai như thế nào, ta hi vọng các ngươi cũng có thể không muốn bôi nhọ kiếm trong tay, cũng đừng muốn bôi nhọ Cổ Kiếm Tông cái này kiếm chữ ."

Thanh âm rơi xuống, điêu khắc người ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cuối chân trời, "Tu luyện mấy vạn năm, hết mức một hồi khoảng không, vận mệnh trêu người!"

Dứt lời, ở vô số người ánh mắt bên trong, vị kia điêu khắc người bắt đầu dần dần rạn, rất nhanh, một luồng kiếm khí tự trong đó lan tràn xuất hiện .

Không trung, cái kia Hồn Giáo giáo chủ đột nhiên nói: "Rút lui!"

Hơi ngừng lại, lại bỏ thêm một câu, "Lập tức!"

Tại đây vừa dứt lời cái kia nhất chớp mắt, vô số kiếm khí cùng kiếm ý giống như như thủy triều từ cái này điêu khắc bên trong cơ thể tịch quyển mà ra, những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý điên cuồng hướng bốn phía bắn nhanh đi, không chỉ có như đây, một cường đại kiếm mang phóng lên cao, nhắm thẳng vào cái kia Hồn Giáo giáo chủ .

Những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý rất quỷ dị, bởi vì hắn nhóm ở xuyên thấu Cổ Kiếm Tông đệ tử thân thể lúc, vẫn chưa cho Cổ Kiếm Tông đệ tử tạo thành bất cứ thương tổn gì . Thế nhưng, ở tiếp xúc được những thứ kia Hồn Giáo cường giả lúc, phàm là bị đánh trúng, đều trong nháy mắt trực tiếp hóa thành hư vô!

Vô cùng vô tận kiếm khí cùng kiếm ý hướng bốn phía tịch quyển, giờ khắc này, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đều bị những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý bao trùm, Hồn Giáo đẳng cấp cường giả cùng cái kia mỗi bên đại thế lực cường giả vừa lui lui nữa ...

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên đạp bước chậm về tới trúc trước bậc, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, "Tu luyện mấy vạn năm ... Đây coi là cái gì ?"

Vừa nói, nàng xem hướng Lôi Lâm, "Ở chúng ta cái kia thời đại, có một loại bi kịch, làm ngươi thiên tân vạn khổ đi tới cánh cửa kia trước lúc, vừa vặn ngươi lại có năng lực mở ra cánh cửa kia, mở ra cánh cửa kia về sau, ngươi lại phát hiện ... Bên trong còn có một cánh cửa!"

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, nàng dựng lên hai cây chỉ, "Hai cánh cửa ?"

....

------oOo------

Chương 2560: Tháp Này Là Của Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Bỉ Thiên khẽ lắc đầu, không nói .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Thời khắc này Cổ Kiếm Tông đã bị kiếm khí cùng kiếm ý bao trùm, những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý che lấp toàn bộ Cổ Kiếm Tông, kỳ thực, chuẩn xác mà nói là bảo vệ lấy toàn bộ Cổ Kiếm Tông .

Cường đại kiếm khí cùng kiếm ý, làm cho Hồn Giáo cùng mấy cái thế lực hoàn toàn không dám xông vào .

Còn cái kia Hồn Giáo giáo chủ, bên ngoài vốn là phải ra tay phá hỏng những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý, thế nhưng chẳng biết tại sao, bên ngoài đột nhiên xoay người biến mất ở không trung .

Bởi Hồn Giáo giáo chủ rời đi, Hồn Giáo đẳng cấp cường giả không có ở xuất thủ, thế nhưng, bọn họ cũng không có rời đi, mà là cùng mấy đại thế gia vây quanh toàn bộ Cổ Kiếm Tông .

Sự tình đã đến loại này phần lên, bọn họ như thế nào có thể có này rời đi ?

Đại hổ bất tử, sẽ trở thành hậu hoạn đấy!

Mà bởi vì cái kia điêu khắc nhân kiếm ý cùng kiếm khí, toàn bộ Cổ Kiếm Tông ngắn ngủi thu được bình tĩnh .

Cái kia Thâm Uyên Hống ở tên kia bạch phát lão giả triệu hoán xuống, rất không tình nguyện bỏ qua tiểu long, mà tiểu long đối với cái kia vực sâu tuy là kiêng kỵ, nhưng là lại không úy kỵ, tương phản, Thâm Uyên Hống kiêu ngạo cùng tham lam, ngược lại là kích thích tiểu long, nguyên nhân đây, cái kia Thâm Uyên Hống rời đi, tiểu long ngược lại có chút chưa thỏa mãn .

Mà đổi thành một bên, Minh Nữ cùng cái kia Hồn Giáo quần đen nữ tử Dạ Oanh chiến đấu cũng dừng lại!

Hai người như trước chưa phân thắng phụ!

Thế nhưng, hai người đều bản thân bị trọng thương!

Cổ Kiếm Tông trước đại điện, Dương Diệp đứng ở phía trước vị kia điêu khắc sở đứng vị trí, ở trước mặt hắn, là đầy đất thi thể!

Những thi thể này, đều là Cổ Kiếm Tông đệ tử thi thể!

Đương nhiên, đây chỉ là một bộ phận, còn có một số Cổ Kiếm Tông đệ tử liền thi thể đều không có thể lưu lại!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, hắn đi tới, nơi ấy, nằm một gã lão giả, nửa người dưới cũng bị mất lão giả!

Tên này lão giả không là người khác, chính là cái kia đại trưởng lão!

Lúc trước trợ giúp quá hắn, cũng là làm cho hắn trở thành tông chủ một người trong .

Thời khắc này đại trưởng lão liền linh hồn đều tàn khuyết không đầy đủ!

Kỳ thực, hắn kém chút bị Hồn Giáo cường giả thôn phệ, bất quá, bị tuyết trưởng lão ở thời khắc mấu chốt cứu lại, thế nhưng, vẫn còn có chút đã muộn . Hắn phần lớn linh hồn đều đã bị thôn phệ, căn bản không pháp phục hồi như cũ .

Ở đại trưởng lão bên cạnh, là cái kia Cổ Nghiệt, Cổ Nghiệt vẫn chưa vẫn lạc, thế nhưng, người cũng bị thương nặng!

Có thể nói, theo lên tới xuống, Cổ Kiếm Tông liền không có một hoàn hảo người .

Chứng kiến Dương Diệp đi tới, đại trưởng lão cái kia hư nhược hai mắt chậm rãi mở ra, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là đúng ."

Dương Diệp trầm mặc .

Tuy là đại trưởng lão đám người phía trước ly khai Cổ Kiếm Tông, nhưng là bây giờ, bọn họ lại trở lại rồi, ở Cổ Kiếm Tông khó khăn nhất thời khắc trở lại rồi .

Đại trưởng lão thẳng thẳng nhìn Dương Diệp, "Ngươi, ngươi sẽ coi chừng Cổ Kiếm Tông, đúng không ?"

Dương Diệp trầm mặc như trước, hắn có thể đủ làm trên(lên) Cổ Kiếm Tông tông chủ, có thể nói chính là chỗ này đại trưởng lão cùng tuyết trưởng lão đào hầm!

Tuy là như đây, thế nhưng hắn lại không câu oán giận nào , thứ nhất, đây là cá nhân hắn tuyển trạch, mỗi người trọn đời đều có các loại tuyển trạch, mỗi một chủng tuyển trạch đều sẽ mang đến một loại kết quả, chính mình lựa chọn, liền phải nhận lãnh tuyển trạch sau hậu quả .

Hơn nữa, ở nơi này Cổ Kiếm Tông bên trong, hắn đồng dạng thu được rất nhiều tốt chỗ!

Đại trưởng lão không có ở nói, bởi vì linh hồn đã hoàn toàn biến mất .

Thần hồn câu diệt!

Tu luyện vô số năm, cuối cùng vì Cổ Kiếm Tông mà thần hồn câu diệt!

Trong lúc nhất thời, Dương Diệp hơi xúc động .

Cổ Nghiệt mang theo đại trưởng lão nửa đoạn thi thể xoay người rời đi, bất quá, hắn đi một hồi đột nhiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Có thể hay không làm cho sư tôn tiến nhập Cổ Kiếm Tông Từ Đường ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu .

Cổ Nghiệt nói: "Đa tạ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía trong sân Cổ Kiếm Tông mọi người, vừa rồi một trận chiến, Cổ Kiếm Tông đệ tử chỉ chí ít chết ba đến bốn thành!

Thật nhiều quen thuộc mặt mũi đều đã không ở!

]

Chiến tranh, cho tới bây giờ đều là tàn khốc!

Phi thường tàn khốc!

Dương Diệp nhìn chúng đệ tử liếc mắt, ở trong đó, hắn thấy được Mặc Nhã cùng Lục Vân Tiên còn có Tiết Y Nhân, ba người bọn họ thực lực yếu kém, nguyên nhân đây, những thứ kia cường đại cường giả, đều không phải là bọn họ đi đối kháng, tuy là như đây, nhưng ba người thân trên(lên) vẫn là mình đầy thương tích .

Đặc biệt Tiết Y Nhân, toàn bộ cánh tay trái đều bị đánh hỏng!

Trong đó, đệ tử chân truyền tử thương thảm nhất trọng!

Mười một gã đệ tử chân truyền, chỉ còn hạ sáu gã!

Mà sáu gã đệ tử chân truyền đều là tàn khuyết không đầy đủ!

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Các ngươi sợ sao?"

Mọi người lắc đầu!

Sợ ?

Cổ Kiếm Tông không có một sợ!

Đây là một đám không sợ chết kiếm tu!

Dương Diệp gật đầu, "Không sợ sẽ tốt, hiện tại, thời gian của chúng ta không nhiều lắm . Các ngươi, có cái gì phải làm, hoặc muốn để lại di ngôn, bây giờ có thể mau sớm đi làm ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ không trung, "Làm những thứ kia kiếm ý cùng kiếm khí tiêu thất lúc, chính là chúng ta cùng Hồn Giáo lại một lần nữa quyết tử chiến thời điểm!"

Giữa sân, vô số kiếm tu nhất tề hướng về phía Dương Diệp thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Hy vọng ?

Dương Diệp theo sẽ không nói cho bọn họ còn có hy vọng gì, bởi vì căn bản cũng không có hy vọng gì!

Dương Diệp rất trực tiếp, hắn nói cho mọi người, tất cả mọi người sẽ chết, muốn rời đi theo thì đều ly khai, lưu lại, vậy sẽ phải làm xong lúc nào cũng có thể sẽ chết chuẩn bị!

Giữa sân, còn có mấy người giữ lại!

Chính là cái kia tuyết trưởng lão đám người!

Dương Diệp nhìn thoáng qua tuyết trưởng lão đám người, khẽ gật đầu, "Hoan nghênh trở về!"

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn thần có chút phức tạp .

Dương Diệp cũng không có nói gì, hắn xoay người rời đi, đi tới Minh Nữ mấy nữ tòa kia phòng trúc .

Minh Nữ, heo muội, Giới Nữ, Yên Nữ, bốn nữ đều ở đây phòng trúc bên trong .

Bốn nữ thực lực cường đại, đang đối mặt đám kia sát thủ lúc, thành thạo! Kỳ thực, lúc này đây cũng toàn bộ nhờ mấy nữ, bởi vì như không phải là các nàng, Cổ Kiếm Tông những đệ tử kia là căn bản đỡ không được những thứ kia sát thủ!

Đặc biệt cái kia vài tên chủ kỳ sát thủ!

Những thứ này sát thủ mục tiêu chính là Cổ Kiếm Tông đệ tử chân truyền cùng nội môn đệ tử, mục đích của bọn họ chính là ở Cổ Kiếm Tông đệ tử cùng Hồn Giáo chờ thế lực cường giả đại chiến lúc, bọn họ xuất thủ đánh lén Cổ Kiếm Tông đệ tử!

Loại tình huống đó xuống, có thể nói nhất giết một cái chuẩn!

Cũng may heo muội chúng nữ xuất thủ!

Có cường đại kết giới lực Giới Nữ tồn tại, các nàng đối với những thứ kia sát thủ có thể nói có nhất định khắc chế!

Chứng kiến Dương Diệp đến, bốn nữ nhìn về phía Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp đi tới bốn nữ trước mặt, "Không có sao chứ ?"

Minh Nữ khẽ lắc đầu, "Ngươi đây?"

Dương Diệp lắc đầu, "Bị thương nhẹ, chẳng qua ngươi cũng biết, ta thể chất biến trạng thái, rất nhanh thì khôi phục ."

Minh Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tiếp làm sao bây giờ ?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cười nói: "Lúc này đây tới tìm các ngươi ..."

"Để cho chúng ta đi ?" Heo muội đột nhiên hỏi một câu .

Dương Diệp khổ sáp cười, "Ngay từ đầu triệu tập các ngươi, ta là cảm thấy chúng ta Cổ Kiếm Tông vẫn là có hi vọng, nhưng là bây giờ xem ra, ta thật to sai rồi . Cái này chính là một cái tuyệt cảnh! Các ngươi không phải Cổ Kiếm Tông đệ tử ..."

Nói đến đây, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì heo muội đã rút đao muốn chém người!

Dương Diệp bất đắc dĩ!

Minh Nữ nói: "Chúng ta đưa ngươi làm bằng hữu mới tới ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết!"

Heo muội bất mãn trừng mắt một cái Dương Diệp, "Biết ngươi còn nói những lời nhảm nhí này . Ngươi để cho chúng ta tới chúng ta liền tới, ngươi làm cho chúng ta đi thì đi ? Ngươi đem chúng ta trở thành cầu sao? Có thể theo liền đá tới đá vào!"

Dương Diệp cười khổ, "Bốn vị đại tỷ, bây giờ Cổ Kiếm Tông, thật đã là tuyệt cảnh, các ngươi ở lại chỗ này theo ta cùng chết sao? Nếu là như vậy, ta sẽ chết không nhắm mắt ."

Kỳ thực, hắn lúc này nội tâm bên trong cũng vô cùng hối hận, hối hận trước đây đi tìm Minh Nữ các nàng!

Giới Nữ đột nhiên nói: "Ngươi cùng chúng ta cùng đi ?"

Cùng đi!

Heo muội gật đầu, "Cùng đi đi! Nơi đây, đúng là không có hy vọng gì!"

Dương Diệp lắc đầu, "Các ngươi cũng nhìn thấy, ta đi theo phía sau một đám tín nhiệm ta kiếm tu, hiện tại ta như ly khai, bọn họ làm sao bây giờ ? Bọn họ thì không phải là ở đối kháng Hồn Giáo, mà là muốn chết chờ tàn sát!"

Heo muội trầm giọng nói: "Ngươi ở lại chỗ này, cũng vô dụng chỗ, không phải sao?"

Dương Diệp cười nói: "Ý ta đã quyết! Ngược lại là các ngươi, bốn vị đại tỷ, ta là nói thật, ta hiện tại sợ nhất lo lắng nhất chính là các ngươi, như các ngươi có mệnh hệ nào, nhị tỷ đại tỷ sẽ xảy ra xé ta, cho nên, các ngươi hiện tại ly khai đi. Coi như ta cầu các ngươi!"

Bốn nữ nhìn nhau liếc mắt, không nói gì!

Dương Diệp bất đắc dĩ, hắn còn muốn nói điều gì, cái này lúc, heo muội đột nhiên đem hắn đẩy ra phòng trúc, "Ngươi chính là phải nghĩ thế nào không cho chúng ta chết mới là nghiêm chỉnh!"

Nói xong, nàng trực tiếp đóng cửa lại .

Dương Diệp nhìn trước mặt cửa trúc, bất đắc dĩ, cũng không lời . Đương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là tâm ấm áp .

Trong nhà trúc .

Heo muội đem đại đao đặt ở cái bàn lên, sau đó nói: "Người này xem ra là sẽ không đi nha. Đem hắn đánh ngất xỉu ? Ta cảm thấy chúng ta bốn cái liên thủ đều không nhất định có thể trong nháy mắt đem hắn đánh ngất xỉu!"

Yên Nữ nhẹ nhàng vuốt trong ngực Hồ Ly, "Hắn rất mạnh, chúng ta đánh không ngất hắn!"

Heo muội đảo cặp mắt trắng dã, "Lời nói nhảm, ý của ta là, chúng ta làm sao bây giờ ?"

Minh Nữ đột nhiên nói: "Chiến!"

Chiến!

Phòng trúc bên trong, tức thì rơi vào trầm mặc .

...

Dương Diệp về tới chính mình động phủ, nhưng sau hắn đi tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Hắn tra xét một cái mỗi bên đại yêu, cơ bản cũng không có vấn đề, bọn họ da dày thịt béo, trừ phi gặp phải cao hơn chính mình hai cấp người mới có khả năng bị chém giết!

Phải biết, bọn họ đều là ngũ giới đại yêu, hơn nữa, nhục thân có thể nói so với chủ kỳ cũng không kém bao nhiêu .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có nhất niềm vui ngoài ý muốn, đó chính là tiểu long lại bắt đầu giấc ngủ!

Hắn bắt đầu ngủ, cái này ý nghĩa hắn có thể phải tấn thăng!

Đối với Dương Diệp mà nói, đây coi như là nhất một tin tức không tồi!

Dương Diệp đi tới cái kia phòng trúc, tìm được rồi Kỳ Bỉ Thiên .

Hai người hạ hai cục cờ .

Dương Diệp rơi hạ nhất tử, "Nếu như ta chết, ngươi là mới có thể bảo vệ được cái này Hồng Mông Tháp, đúng không ?"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Ta ở bên trong này, phương diện này liền không có việc gì!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Cái kia Hồn Giáo giáo chủ nhưng là mạnh vô cùng, như hắn thu ta thi, tìm được rồi cái này Hồng Mông Tháp ..."

Kỳ Bỉ Thiên hời hợt nói: "Yên tâm, ngươi chết, tháp này chính là ta, nếu là hắn dám đoạt ..."

Vừa nói, nàng dựng lên một tay, "Ta một cái tát đập chết hắn! Phách hai chưởng liền coi như ta thua!"

Dương Diệp: "..."

. . ..

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2561: Khởi Nguyên Địa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bất mãn nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, người này dĩ nhiên đã bắt đầu đánh chính mình Hồng Mông Tháp chủ ý, thật không có lương tâm a!

Chẳng qua cũng tốt, Hồng Mông Tháp rơi vào tay nàng trên(lên) dù sao cũng hơn rơi vào người khác trên tay tốt.

Cùng Kỳ Bỉ Thiên chơi vài ván cờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Cổ Kiếm Tông .

Lúc này, Cổ Kiếm Tông bầu trời những thứ kia kiếm ý cùng kiếm khí đã tại bắt đầu dần dần tiêu tán .

Làm những thứ kia kiếm ý cùng kiếm khí hoàn toàn biến mất lúc, chính là Hồn Giáo chờ thế lực lần nữa tiến công ngày, hắn minh bạch điểm ấy, Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng minh bạch điểm ấy!

Duy nhất làm cho hắn có chút áy náy chính là Minh Nữ chúng nữ, hắn rất hối hận, hối hận trước đây đem các nàng liên luỵ vào!

Mời Thần dễ tiễn thần khó a!

Dương Diệp cũng không có đang đi làm Minh Nữ chờ nhân tư tưởng công tác, bởi vì đó là phí công .

Bất quá, ở nơi này lúc, Dương Diệp thu được một cái tốt tin tức .

Đó chính là Hoang Tộc đã đem toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới chiếm lĩnh!

Không chỉ có như đây, Hoang Tộc càng là rõ ràng Vĩnh Hằng Quốc Độ ra hết thảy Vĩnh Hằng Quốc Độ nằm vùng thế lực, có thể nói, ngoại trừ Vĩnh Hằng Quốc Độ, còn lại ra vạn giới phần lớn đã bị Hoang Tộc khống chế!

Lúc này đây, Hoang Tộc không có tuyển trạch đơn đả độc đấu, bọn họ lựa chọn từ từ tiến dần, từng bước một tới!

Tin tức này đối với Dương Diệp mà nói tự nhiên là tin tức tốt, địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, huống hắn cùng với Hoang Tộc quan hệ còn quả thật không tệ!

Hoang Tộc đột nhiên hành động, không thể nghi ngờ làm cho toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ vì chi biến sắc!

So sánh với Cổ Kiếm Tông, Hoang Tộc tự nhiên mới là đáng sợ nhất!

Vì vậy, Lãnh gia, Lục gia, Hình gia chờ thế lực dồn dập ly khai Cổ Kiếm Tông, về tới chính mình tộc trung .

Thế nhưng, Hồn Giáo vẫn chưa rút lui!

Ở Cổ Kiếm Tông bên ngoài, Hồn Giáo cường giả như trước vây quanh Cổ Kiếm Tông .

Hiển nhiên, bọn họ không muốn như thế buông tha Cổ Kiếm Tông, đây chính là dễ như trở bàn tay a!

Thế nhưng rất nhanh, Hồn Giáo Giáo tôn đám người không biết vì sao, dồn dập thối lui ra khỏi Cổ Kiếm Tông địa bàn . Cứ như vậy, Cổ Kiếm Tông bởi vì Hoang Tộc duyên cớ vì vậy giải trừ lần này nguy cơ!

Dương Diệp tự nhiên không có vui vẻ, bởi vì những thứ này thế lực rất có thể hội ngóc đầu trở lại!

Chẳng qua còn tốt, cho hắn cùng Cổ Kiếm Tông mọi người một cái thở dốc cơ hội!

Cổ Kiếm Tông đại điện Nghị Sự Điện trung .

Lúc này đây, Nghị Sự Điện bên trong nhiều một chút người, những thứ này người, chính là trước đây ly khai Cổ Kiếm Tông tuyết trưởng lão đám người . Theo mấy người này hồi quy, Cổ Kiếm Tông các bộ môn tức thì có chủ kiến, Kiếm Kinh cùng Cổ Nam cũng không cần mệt mỏi như vậy!

Chủ yếu nhất là, bọn họ không am hiểu quản lý những thứ này.

Mà tuyết trưởng lão đám người hồi quy, vừa vặn làm cho bây giờ Cổ Kiếm Tông tất cả có thể bình thường tiến hành vận chuyển!

Dương Diệp cũng khôi phục thân phận chân chính của bọn họ cùng quyền lực!

Mặc kệ đã từng như thế nào, bọn họ đã có thể ở Cổ Kiếm Tông sống còn thời khắc trở về cùng Cổ Kiếm Tông đồng sinh cộng tử, cái này đã có thể bù đắp hết thảy!

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Tuy là mỗi bên đại thế lực bởi vì Hoang Tộc mà tạm thời rút đi, thế nhưng, nếu như ta là hắn nhóm, ta sẽ đang cùng Hoang Tộc quyết chiến lúc, trước giải quyết chúng ta Cổ Kiếm Tông cái này lo toan chi ưu . Mà bọn họ cũng vô cùng có khả năng làm như thế, cho nên, chúng ta Cổ Kiếm Tông nguy cơ vẫn chưa giải trừ . Mà chúng ta bây giờ, căn bản không pháp cùng mấy đại thế lực đối kháng!"

Mọi người thấy Dương Diệp, chậm đợi đoạn dưới .

Dương Diệp đứng lên, "Từ giờ trở đi, Cổ Kiếm Tông hết thảy tất cả đối với Cổ Kiếm Tông đệ tử mở ra, làm cho bọn họ học tập đến tốt hơn, làm cho bọn họ dùng tốt hơn, mà bọn họ tu luyện địa phương, bất kể là nội môn vẫn là ngoại môn, cũng hoặc đệ tử chân truyền, đều cho hắn nhóm tốt nhất địa phương, như không đủ, vậy đem ta động phủ lấy ra cho hắn nhóm . Các ngươi không có ý kiến chớ ?"

Điện bên trong, mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau lắc đầu .

]

Đều đến loại thời điểm này, bọn họ làm sao lại có thành kiến ?

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Ngoại trừ này bên ngoài, tuyết trưởng lão, Cổ Nam trưởng lão, các ngươi từ giờ trở đi nhiều một thân phận, đó chính là Truyền Công Trưởng Lão, hiện tại Cổ Kiếm Tông các đệ tử tu luyện, các ngươi hết khả năng tiết kiệm ra thời gian tới chỉ điểm bọn họ ."

Tuyết trưởng lão hai người khẽ gật đầu, biểu thị có thể .

Dương Diệp gật đầu, "Vậy tạm thời trước như vậy đi ."

Rất nhanh, mọi người thối lui, điện trung chỉ còn Kiếm Kinh cùng Dương Diệp .

"Có muốn hay không cùng Hoang Tộc liên hệ ?" Kiếm Kinh hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Không cần ."

"Vì sao ?" Kiếm Kinh không giải khai .

Dương Diệp cười nói: "Cổ Kiếm Tông cùng Hoang Tộc thực lực bất đối đẳng, hơn nữa, chúng ta ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, bọn họ ở Vĩnh

Hằng Quốc Độ bên ngoài, cùng hắn nhóm liên hệ, không có ý nghĩa thực tế gì, trừ phi bọn họ hiện tại liền tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Vậy ngươi sau này chuẩn bị làm như thế nào ?"

Dương Diệp đi tới cửa đại điện, nhẹ giọng nói: "Tăng thực lực lên!"

Cùng Kiếm Kinh nói chuyện với nhau một hồi về sau, Dương Diệp đi tới Hồng Mông Tháp, hắn tìm được rồi cái kia Kỳ Bỉ Thiên .

"Chúc mừng, ngươi thật giống như tạm thời không cần chết!" Kỳ Bỉ Thiên không tim không phổi nói .

Dương Diệp nói: "Ta muốn như thế nào đề thăng thực lực của chính mình ? Tỷ như, đạt được chủ kỳ!"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không thể!"

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ngươi bây giờ như mạnh mẽ đột phá đến chủ kỳ, chính là ở mổ gà lấy trứng, ngươi không có phát hiện ấy ư, ngươi ngũ giới căn bản không phải như vậy ổn, bất kể là tâm tình cũng hoặc nhục thân vẫn là cảnh giới, đều là có điểm nước ."

Thủy!

Dương Diệp nhíu mày, "Ta cảm thấy ta cảnh giới rất ổn a!"

Hắn cảnh giới là đọng lại hồi lâu nhưng sau nước chảy thành sông đột phá, hắn thấy, cảnh giới của hắn chắc là phi thường phi thường ổn đấy!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Ngươi da mặt dày đều sẽ bản thân dối gạt người!"

Dương Diệp: "..."

Kỳ Bỉ Thiên nói: "E rằng ngươi ở cái này thế giới trong mắt người đã rất ổn, thế nhưng trong mắt ta, loại người như ngươi chỉ có thể coi là bình thường, ở ngũ giới bên trong, ngươi còn có rất lớn trên(lên) thăng không gian!"

"Làm sao trên(lên) thăng ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng nổ chớp mắt, nhưng sau tới gần Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Ta hiểu rõ cái địa phương, chơi rất khá, người đi không được đi chơi ?"

Dương Diệp cổ quái nhìn thoáng qua cái này Kỳ Bỉ Thiên, không cần phải nói, người này tuyệt đối là đang đánh ý định quỷ quái gì!

Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Cái kia địa phương, sẽ giúp ngươi vững chắc cảnh giới của ngươi, thậm chí còn khả năng ở ngươi vững chắc cảnh giới chi sau đề thăng, để cho ngươi đạt được chủ kỳ! Chủ kỳ, ngươi không muốn đạt được chủ kỳ sao?"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Tiểu kỳ, ngươi muốn hiểu rõ một chút, ta với ngươi bất đồng, người ta xương yếu, không qua nổi quá lớn làm lại nhiều lần! Cái kia lời ngươi nói tốt đùa địa phương, nguy hiểm không ?"

Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Nguy hiểm không ? Không nguy hiểm đi..."

Nghe cái kia thật dài âm cuối, Dương Diệp tê cả da đầu, cảm tình người này đều không xác định ?

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Ta cảm thấy không nguy hiểm!"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ngươi không nên dùng tiêu chuẩn của ngươi đi ước lượng nơi ấy vì không nguy hiểm, ngươi phải lấy ta làm tiêu chuẩn, ngươi cảm thấy ta đi nơi ấy, nguy hiểm không ?"

Vấn đề này nhất định muốn làm rõ ràng!

Đừng làm cho cùng Tiểu Bạch giống nhau, Tiểu Bạch đối với thực lực của hắn liền hoàn toàn không có chút cân nhắc, ở Tiểu Bạch thế giới bên trong , bất kỳ cái gì nguy hiểm hắn đều có thể giải quyết, cái này vừa vặn mấy lần hại chết hắn!

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt Dương Diệp, nàng suy nghĩ một chút thật lâu, sau đó nói: "Ta cảm thấy đi, nguy hiểm nhất định là có một tí tẹo như thế nguy hiểm, thế nhưng, ngươi cũng không phải yếu như vậy, đi nơi ấy, hẳn không phải là như vậy nguy hiểm như vậy . Hơn nữa, phú quý hiểm trung cầu, không có có nguy hiểm địa phương tại sao có thể có phú quý đâu? Cho nên, ngươi đi không ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Lời ngươi nói cái kia địa phương là một cái gì địa phương đâu?"

Kỳ Bỉ Thiên nhếch miệng cười, nàng có chút kích thích, "Ta không lâu mới phát hiện, ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, cái kia địa phương , ấn suy đoán của ta, chắc là Vĩnh Hằng Quốc Độ khởi nguyên địa ."

"Khởi nguyên địa ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên, "Ngươi là nói, cái kia địa phương là cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ hình thành địa phương ?"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, "Bất kỳ một cái nào thế giới, đều có bọn họ ban đầu lúc đầu dáng dấp, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng không ngoại lệ . Cái kia địa phương tương đối thần bí, ta tìm thật lâu thời gian mới tìm được . Đáng tiếc, Thương Mộ bọn họ không cho ta tự ý ra cái kia vực sâu, sợ ta phá hư cái này thế giới cân bằng . Bất quá bây giờ, ta đã áp chế thực lực của chính mình, đồng thời giấu ở ngươi cái này bên trong tiểu tháp, chúng ta có thể đi!"

Phá hư thế giới cân bằng!

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, cái này tiểu kỳ thực lực đến tột cùng là mạnh mẽ đến trình độ nào ?

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp hỏi, "Tiểu kỳ, ta một mạch thật tò mò, ngươi thật giống như không phải ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân ?"

Tiểu kỳ nói: "Vốn cũng không phải là a!"

Dương Diệp tiếp tục hỏi: "Vậy là ngươi người nào thế giới ?"

Tiểu kỳ suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, "Đã không có ."

Dương Diệp chân mày cau lại, "Đã không có ?"

Tiểu kỳ nhún vai, "Trước đây đại chiến, một cái cho tạc không có ."

Dương Diệp: "..."

"Có đi không ?" Cái này lúc, tiểu kỳ đột nhiên hỏi .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đi!"

Nghe vậy, Kỳ Bỉ Thiên tức thì nụ cười xán lạn lên, mà lúc, Dương Diệp lại nói: "Nói tiểu kỳ, ta đi sẽ không treo chứ ? Gặp nguy hiểm, ta là có thể lý giải, thế nhưng, không quan tâm ta vừa đi liền trực tiếp bị giết trong nháy mắt a!"

Hắn không phải một cái bà mẹ người, thế nhưng, đối với cái này tiểu kỳ, hắn tâm lý thật sự là không có chắc, người này cùng Tiểu Bạch còn có Nhị Nha giống nhau không theo sách!

Vô cùng không theo sách!

Tiểu kỳ liếc mắt một cái Dương Diệp, "Ta đảm bảo ngươi bất tử, được chưa!"

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt nghiêm chỉnh, "Có tiểu kỳ ngươi những lời này, coi như là đao sơn biển lửa ta cũng đi!"

Kỳ Bỉ Thiên mắt liếc nhìn Dương Diệp, cứ như vậy nhìn ...

Bây giờ Dương Diệp, khẩn cấp muốn đề thăng thực lực của chính mình, nguyên nhân đây, hắn sẽ chọn cùng Kỳ Bỉ Thiên đi cái kia cái quỷ gì địa phương nhìn, hắn biết, chuyến này tuyệt đối sẽ không bình tĩnh như vậy, thế nhưng, hắn vẫn tuyển trạch đi!

Hắn không có có nhiều hơn lựa chọn!

Ở giao cho Cổ Kiếm Tông một việc tình về sau, vì vậy, hắn bắt đầu lên đường!

Mục tiêu: Vĩnh Hằng Quốc Độ khởi nguyên địa!

. '. . .. .

PS: Rất nhiều người nói bạo nổ phát, giữa tháng bạo nổ phát a, cái này hai thiên cùng người nhà đi phóng đãng một cái, bởi vì mỗi ngày đều ở bên ngoài, chỉ có thể duy trì hai càng, mọi người thứ lỗi!

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2562: Có Lẽ Là Vậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly khai Cổ Kiếm Tông về sau, Dương Diệp hỏi, "Cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ khởi nguyên địa ở đâu?"

Không trả lời .

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp, hắn đi tới cái kia Kỳ Bỉ Thiên trước mặt .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi không cần nói cho ta ngươi không biết!"

"Ta đương nhiên biết!" Kỳ Bỉ Thiên vội vàng nói .

"Ở đâu ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Chờ ngẫm lại!"

Dương Diệp kém chút té xỉu!

Như không phải kiêng kỵ người này thực lực mạnh nổ, hắn đều muốn đánh người!

Đây là coi hắn là trò khỉ sao?

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta chỉ là tạm thời quên mất, ta các loại sẽ nghĩ tới!"

Dương Diệp không nói hỏi Thương Thiên!

Kỳ Bỉ Thiên ngồi xuống, nàng ngoẹo đầu muốn a nghĩ, mà Dương Diệp đang ở một bên hãy đợi a chờ!

Nhìn trước mắt Kỳ Bỉ Thiên, Dương Diệp rất muốn rất muốn đem nhắc tới một trận đánh tơi bời!

Đương nhiên, hắn vẫn rất lý trí, cũng không có làm như vậy!

Hắn không lấn phụ tiểu cô nương! Cvt: Oa rất cao thượng a

Cứ như vậy, khoảng chừng quá một canh giờ về sau, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên đứng lên, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta biết rồi!"

Vừa nói, nàng hai tay kết một cái kỳ dị dấu tay, rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một cái hình lục giác quang trận .

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Một loại truyền tống trận, cái kia địa phương bị người bảo vệ , người bình thường căn bản làm khó dễ, coi như là một số người có thể cảm nhận được nơi ấy, cũng khó mà quá khứ .

Có cái này, chúng ta có thể đi thẳng đến nơi nào!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Đây là đang Hồng Mông Tháp bên trong!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Không có quan hệ, ở đâu đều giống nhau, vào đi thôi!"

Dương Diệp nhìn một chút cái kia quang trận, lần nữa hỏi, "Cái này trận, không thành vấn đề chứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên trừng mắt một cái Dương Diệp, "Không tin ta là chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta, ta chỉ là hỏi hỏi!"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên vung tay phải lên, Dương Diệp trực tiếp không khỏi tự chủ tiến nhập cái kia quang trận bên trong .

Ở Dương Diệp tiến nhập chi về sau, toàn bộ quang trận đột nhiên dâng lên một đạo rực rỡ lam quang, sau một khắc, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới trực tiếp hư ảo!

...

Trung giới, Hình gia .

Ở mảnh này phía sau núi nhất chỗ đồ ăn vườn bên trong, nhất danh người đàn ông trung niên đang ở đồ ăn vườn bên trong xử lý .

Không biết quá bao lâu, một gã lão giả tới nơi này mảnh nhỏ vườn rau xanh .

Người đàn ông trung niên ngừng lại, "Làm sao ?"

Lão giả trầm giọng nói: "Hồn Giáo cái kia vị nói, Cổ Kiếm Tông, là hắn nhóm Hồn Giáo nên được."

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Ta không có ngăn cản bọn họ ."

Lão giả trầm giọng nói: "Biến cố rất nhiều, hiện tại, bọn họ muốn biết chủ thượng thấy thế nào ."

Người đàn ông trung niên ngừng lại, hắn về tới vườn rau xanh, nhưng sau uống một ly chính mình pha trà, "Hoang Tộc nếu như vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, bất kể là Cổ Kiếm Tông, cũng hoặc cái gì khác, đều là phù vân ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía lão giả, "Cứ như vậy nói cho bọn họ ."

Lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Nhưng vấn đề là, bọn họ hiện tại liền muốn Cổ Kiếm Tông ."

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Chúng ta mục tiêu là Hoang Tộc, còn có cái kia vị không ai bì nổi Hoang Tộc đại đế . Nói cho Hồn Giáo, chúng ta mấy gia không ở tham dự Cổ Kiếm Tông, chí ít ở Hoang Tộc việc chưa giải quyết phía trước, sẽ không ở dính vào Cổ Kiếm Tông việc, như chính bọn hắn phải tiếp tục đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ, đó là bọn họ chuyện tình . Thế nhưng, ngươi nói cho bọn họ, bọn họ Hồn Giáo hao tổn cường giả đã đủ nhiều, tại như vậy hao tổn xuống phía dưới, đến thì sợ là liền phân bánh tư cách cũng không có ."

Lão giả hướng về phía người đàn ông trung niên hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

]

Ở lão giả rời đi chi về sau, người đàn ông trung niên đối diện, bằng khoảng không xuất hiện một gã kiều tiểu cô nương .

Người đàn ông trung niên mỉm cười, "Xưng hô như thế nào ?"

Kiều tiểu cô nương đạm thanh nói: "Thiên Tú!"

A Tú!

Trước mắt cái này kiều tiểu cô nương, chính là Thiên Tú!

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Ngươi tới tự Vĩnh Hằng chi giới, chuẩn xác mà nói, ngươi là đã từng Hư Linh tộc tộc trưởng, đúng không ?"

Thiên Tú nói: "Các ngươi tình báo nhưng thật ra rất cao ."

Người đàn ông trung niên cười nói: "Ở nơi này không mấy năm trong, ngoại trừ Vĩnh Hằng Quốc Độ bên ngoài, phía ngoài thế giới xuất hiện một chút nhân vật không tầm thường, tỷ như cái kia vị Hoang Tộc đại đế, còn có ngươi, đương nhiên, còn có một số ."

Thiên Tú nói: "Không có quan hệ gì với ta ."

Vừa nói, nàng đứng dậy, "Các hạ là vĩnh hằng chi chủ, là đất nước này người chủ sự, có chút quy củ càng là ngươi tự thân đặt xuống, có đúng không ?"

Vĩnh hằng chi chủ!

Trước mắt cái này người đàn ông trung niên, chính là vĩnh hằng chi chủ: Hình Đế!

Cái này đế, không phải phong đế, mà là tên hắn vốn chính là cái này đế chữ!

Hình Đế cười khẽ, "Ta biết ngươi muốn nói cái gì, cho tới nay, ta vẫn chưa hư quy củ, không phải sao?"

Thiên Tú khẽ gật đầu, "Hy vọng các hạ lấy sau cũng đừng hư!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Mà lúc, Hình Đế đột nhiên cười nói: "Nếu như ta hư quy củ đâu?"

Thiên Tú quay đầu nhìn thoáng qua Hình Đế, "Hoang Tộc không diệt được ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta Thiên Tú tới!"

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Tại chỗ, Hình Đế khẽ thưởng thức một ly linh trà, cười nói: "Thực sự là tự tin đây!"

....

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra .

Nhưng mà, hắn tầm mắt đạt tới, đen kịt một màu!

Đen nhánh tới cực điểm, hắn cái gì cũng không nhìn thấy, như không phải xác nhận chính mình tất cả bình thường, hắn đều tưởng chính mình mù!

"Chuyện gì xảy ra ?" Dương Diệp hỏi .

Quá một hồi lâu, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Cái kia, cái kia không có ý tứ, truyền sai rồi, truyền đến Ám Không gian, ân, đừng nóng vội, ta lập tức lần nữa lộng truyền tống trận!"

Nghe vậy, Dương Diệp kém chút phun ra một khẩu lão huyết!

Có thể hay không theo sách một điểm a!

Đáng tin một chút a!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nghe được thoi thoi thanh âm .

Dương Diệp nhíu mày, "Đây là cái gì ?"

Hắn dùng thần thức thi triển ra, nhưng mà, mảnh không gian này vô biên vô hạn, giống như là một cái đại lỗ đen một dạng, hắn thần thức cảm xúc đến, chỉ có hắc ám, bóng tối vô tận!

Đột nhiên, Dương Diệp có chút ngưng trọng .

Bởi vì hắn phát hiện, nếu như không có Kỳ Bỉ Thiên ở đây, một mình hắn khả năng vĩnh viễn chạy không thoát mảnh này Ám Không gian!

"Đây là ám sinh linh!"

Ở nơi này lúc, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Một loại chỉ sinh tồn tại Ám Không Gian sinh vật ."

"Lợi hại sao?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi ra chính mình tương đối quan tâm vấn đề .

"Cũng liền đi như vậy!" Kỳ Bỉ Thiên tùy ý nói .

Dương Diệp trong lòng buông lỏng, mà đang ở cái này lúc, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, chuyển chớp mắt, hắn cảm giác mình ngực truyền đến đau đớn một hồi, ngay sau đó, cả người hắn giống như diều đứt dây một dạng hướng phía sau ném bay ra ngoài!

"A!"

Một đạo tiếng kêu thảm thiết đột nhiên ở nơi này Ám Không gian bên trong vang vọng dựng lên!

Đó là Dương Diệp thanh âm!

Có chút thê lương!

Rất nhanh, Dương Diệp rơi đập, hắn mạnh mẽ để cho mình ngừng lại, hắn cúi đầu nhìn lại, lồng ngực của mình, dĩ nhiên ngạnh sinh sinh thiếu một khối lớn chừng bàn tay nhục thân!

Đó là bị ngạnh sinh sinh đào xuống đến!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, đương nhiên, càng nhiều hơn vẫn là nộ, "Tiểu kỳ, đây chính là lời ngươi nói cũng liền như vậy ?"

Một lát sau, Kỳ Bỉ Thiên đạo; "Cái kia, quên mất, là với ta mà nói cũng liền như vậy, đối với ngươi ... Khả năng có điểm rất mạnh, ân, rất mạnh!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, kém chút bạo tẩu!

Cái này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, hắn không chút nghĩ ngợi rút kiếm chính là nhất trảm, một đạo kiếm quang ở trong sân chấn động mà ra!

Nhưng mà, đạo kiếm quang kia mới vừa nhất xuất hiện chính là trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Chuyển chớp mắt .

Ầm!

Dương Diệp lần nữa té bay ra ngoài!

"Thử ..."

Cái này lúc, một đạo cực kỳ tiếng rít chói tai tiếng đột nhiên ở nơi này Ám Không trong phòng vang vọng dựng lên .

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp tê cả da đầu, hắn biết, đồ chơi này tuyệt đối không phải hắn bây giờ có thể đối kháng, ngay sau đó vội vàng nói: "Tiểu kỳ đại gia, ngươi trận pháp đến cùng làm xong chưa a! Ở không được, ta mạng nhỏ sẽ bỏ mạng lại ở đây!"

Vừa rồi một kiếm kia, hắn cảm nhận được mãnh liệt lực áp bách, hắn kiếm khí cùng kiếm ý căn bản không pháp phát ra, phát ra liền trực tiếp không còn tồn tại!

Hắn liền Kiếm Vực cũng không dám thi triển ra, bởi vì hắn sợ Kiếm Vực xuất hiện hội trong nháy mắt bị nơi này những thứ kia thần bí ám sinh linh phá hỏng!

Đơn giản mà nói, nơi đây không phải hắn nên tới địa phương a!

Kỳ thực, hắn trong lòng cũng khổ a, hắn cũng không nghĩ đến nơi đây a!

Cũng may cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm vang lên, "Được rồi!"

Rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một cái to lớn hình lục giác quang trận, Dương Diệp vội vã đứng đi vào, theo một vệt sáng xanh bao vây Dương Diệp, rất nhanh, hắn trực tiếp biến mất .

Giữa sân, cái kia mảnh nhỏ Ám Không gian bên trong, ở yên lặng nhất chớp mắt chi về sau, đột nhiên, vô số đạo quỷ dị tiếng kêu đột nhiên vang vọng dựng lên!

...

Khoảng chừng nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp cuối cùng không có cái kia loại cảm giác nguy hiểm, mà giờ khắc này, hắn còn đang tiến hành truyền tống .

Dương Diệp bình phục hạ tâm tình của mình, sau đó nói: "Tiểu kỳ, ngươi nên dài một chút tâm a! Vừa rồi ta kém chút bị những thứ kia thần bí ám sinh linh giết chết!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên cười mỉa cười, "Đã lâu vô dụng, vừa rồi toán sai rồi thời không tọa độ, cho nên ra một điểm chút vấn đề nhỏ, không có gì đáng ngại!"

Vấn đề nhỏ!

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Lần này không thành vấn đề chứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên vội vàng nói: "Không, lần này tuyệt đối không có vấn đề ."

Dương Diệp vẫn còn có chút không thể tin được, phản chính lúc này đây hắn đã có chuẩn bị tâm lý, theo thì chuẩn bị xong chiến đấu!

Cứ như vậy, một lát sau chi về sau, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt dần dần xảy ra cải biến .

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở một cây cầu lên, một tòa nhìn không thấy cuối cầu, hai bên trái phải, là vô tận Hắc Thủy, Xích Hắc sắc!

Ở chung quanh, tràn ngập một chút vụ khí, hết thảy đều nhìn không phải như vậy rõ ràng!

Bốn phía lộ ra quỷ dị, Dương Diệp không dám khinh thường, thời khắc đề phòng!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Đây chính là kia cái gì khởi nguyên địa ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Hẳn là, có thể, khả năng, có lẽ là vậy ..."

Dương Diệp: "..."

Cvt: Dự là đến Bỉ Ngạn Cầu thì đúng hơn . . ..

PS: Không có trễ! ! ! !

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2563: Làm Cho Tiểu Bạch Còn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, Dương Diệp là thật bại bởi cái này Kỳ Bỉ Thiên!

Lịch sử thượng đẳng nhất không đáng tin tên!

Dương Diệp ngồi xuống, cười khổ nói: "Tiểu kỳ, ngươi không xác định đây là đâu trong ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên có chút chột dạ, bởi vì nàng quả thực không biết đây là ở đâu trong! Bởi vì cái kia địa phương, nàng cũng chỉ là cảm nhận được quá, không có tự mình đến quá!

Nguyên nhân đây, nàng cũng không phải là phi thường xác định nơi này chính là nơi ấy!

Cầu lên, Dương Diệp không biết nói gì .

Tình nguyện tin tưởng trên đời có quỷ, cũng không thể tin Kỳ Bỉ Thiên miệng!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Phải không ngươi nhìn khắp nơi một chút ? Vạn nhất nơi này chính là cơ chứ?"

Dương Diệp đảo cặp mắt trắng dã, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, ánh mắt của hắn nhìn về phía phía dưới cái kia Hắc Thủy chi lên.

Màu đen thủy!

Mênh mông vô bờ!

"Đây là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên thanh âm vang lên, "Không biết!"

Dương Diệp: "..."

Ở cầu lên, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn đứng lên, nhưng sau đang muốn ngự kiếm phi hành ly khai cây cầu kia, mà đang ở cái này lúc, không xa chỗ, đột nhiên truyền đến tiếng bước chân!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia không xa chỗ, một gã lão phụ đang hướng về hắn bên này chậm rãi mà tới.

Lão phụ chống một căn hắc sắc ba tong, cái kia hắc sắc ba tong đỉnh, quấn vòng quanh một cái đen nhánh con rắn nhỏ .

Lão phụ lưng nhỏ bé cởi, đầu tóc tuyết bạch, quấn vòng quanh một khối hắc sắc khăn lụa, đi rất chậm, phảng phất theo thì phải ngã xuống phía dưới.

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cảm thấy trước mắt vị này chính là một cái gần đất xa trời lão nhân!

Dương Diệp phòng bị nhìn lão phụ, cái này lúc, lão phụ chạy tới trước mặt của hắn . Dương Diệp trong lòng hỏi, "Tiểu kỳ, người này nguy hiểm không ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, tiểu kỳ chớp chớp nhãn, "Án tiêu chuẩn của ngươi vẫn là của ta tiêu chuẩn ?"

Dương Diệp tức giận, "Đương nhiên là án tiêu chuẩn của ta!"

"Vô cùng nguy hiểm!" Kỳ Bỉ Thiên đạo.

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, lão phụ kia ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, bên ngoài chân mày cau lại, "Không nên a!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Cái gì không nên ?"

Lão phụ nói: "Ngươi không nên tới chỗ này, chuẩn xác mà nói là, ngươi không thể đi tới nơi này, quái lạ quái lạ!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Tiền bối, nơi này là ?"

Lão phụ phản vấn, "Ngươi không biết nơi này là chỗ nào trong ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Không, không biết ..."

Lão phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, khẽ lắc đầu, nhưng sau hướng Dương Diệp thân sau đi tới .

Dương Diệp do dự khoảng khắc, hắn đi theo, hỏi, "Tiền bối, cái kia, nơi này là ?"

Lão phụ không có trả lời .

Dương Diệp phát huy đầy đủ lấy da mặt dày kỹ năng, "Tiền bối, cái kia, ta là trời xui đất khiến tới nơi này, đối với nơi này, vãn bối tâm lý thật không có một cái cuối cùng, cũng xin tiền bối tương trợ!"

Lão phụ dừng bước, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Cái này địa phương đây, không phải ngươi nên tới!"

Dương Diệp cười khổ, "Vấn đề là ta hiện tại không biết rõ làm sao trở về ."

Lão phụ lắc đầu, "Thanh niên nhân, ngươi có thể đến nơi đây, tuyệt không phải nhân vật bình thường . Cũng được, coi như cùng ngươi kết cái thiện duyên cớ, nơi đây là Hư Thiên giới, đây là một cái vũ trụ bổn nguyên địa!"

Nói xong, lão phụ xoay người rời đi .

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà, lão phụ cũng là đã biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Vô thanh vô tức tiêu thất!

]

Vũ trụ bổn nguyên địa!

Cầu lên, Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiểu kỳ, lần này ngươi không có truyền sai rồi!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Đó là đương nhiên, ta là ai ? Ta làm sao lại sai ?"

Dương Diệp bĩu môi, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Tiểu kỳ, ta cảm thấy cái này địa phương rất nguy hiểm, phải không, chúng ta ly khai chứ ?"

"Làm sao có thể!"

Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Chúng ta thật vất vả đi tới nơi này, không vui đùa một chút làm sao ... Không đúng, là không xem thật kỹ một chút sao được ? Lẽ nào ngươi liền không muốn biết Vĩnh Hằng Vũ Trụ bổn nguyên mà là một trạng huống gì sao?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta muốn sống!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta cam đoan để cho ngươi sống còn không được sao?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Được rồi, chúng ta đây liền đi dạo một chút đi!"

Có Kỳ Bỉ Thiên cam đoan, vậy ý nghĩa không có nguy hiểm tánh mạng, đã không có nguy hiểm tánh mạng, cái kia đi dạo một chút vẫn là có thể!

Dương Diệp cũng không có tuyển trạch ngự kiếm phi hành, trực giác nói cho hắn, tốt nhất không nên làm như vậy, hắn tuyển trạch tin tưởng trực giác của mình!

Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới, một đường lên, hắn cũng không thấy bất luận kẻ nào, mà hai bên cầu xuống, một mảnh tử thủy, không có có bất cứ động tĩnh gì!

Rất là quỷ dị!

Dương Diệp vô cùng đề phòng, ở cái này địa phương, rất không có cảm giác an toàn!

Nhưng thật ra hắn Hồng Mông Tháp bên trong Kỳ Bỉ Thiên cũng là nồng nhiệt nhìn bốn phía, rất là hiếu kỳ .

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ cầu một bên, đứng nhất danh người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên mặc một bộ rộng lớn áo choàng, ở trước mặt hắn, là một tấm màu đen cái bàn, cái bàn chi lên, xếp đặt từng viên Nạp Giới .

Mà lúc, cái kia người đàn ông trung niên cũng nhìn thấy Dương Diệp, khi nhìn đến Dương Diệp lúc, trong mắt rõ ràng hiện lên một tia kinh ngạc, thế nhưng rất nhanh, cái kia vẻ kinh ngạc tiêu thất, hắn hướng về phía Dương Diệp mỉm cười, "Cần phải mua ít đồ sao?"

Mua đồ!

Dương Diệp đi tới cái kia người đàn ông trung niên trước mặt, ở cái kia trên bàn, phân biệt không nhiều lắm 20 miếng Nạp Giới .

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung nam tử, "Ta có thể nhìn một chút không ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Đương nhiên!"

Dương Diệp nhìn lướt qua, rất nhanh, cả người hắn ngây dại!

Thần khí!

Ở những thứ kia trong nạp giới, thấp nhất đều là Thần khí!

Cái này còn không phải trọng điểm, trọng điểm là, hắn ở miếng kia tử sắc Nạp Giới bên trong, thấy được nhất kiện siêu Thần khí!

Siêu Thần khí!

Món đó siêu Thần khí là một khối lớn chừng bàn tay Kim Chung, quanh thân trải rộng kim sắc Phù Lục, đỉnh là một cái Vạn ấn .

Dương Diệp hầu lăn lăn, sau đó trong lòng hỏi, "Tiểu kỳ, biết đây là cái gì ư ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Không biết, ta cũng không phải là không gì không biết, bất quá, đồ chơi này không phải kém như vậy, cho ngươi dùng nhưng thật ra vừa vặn thích hợp!"

Cho tự mình dùng!

Dương Diệp vội vã bình phục hạ tâm tình của mình, hắn nhìn về phía người đàn ông trung niên, "Cái này, cái này tử sắc Nạp Giới bán thế nào ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Các hạ tốt nhãn quang, còn đây là Thượng Cổ Chung, là một kiện siêu Thần khí, tác dụng của nó là phòng ngự, rất tốt ."

Dương Diệp gật đầu, "Rất tốt, chỉ là cái kia, bán thế nào đâu?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Một viên cổ tiền hoặc một viên hồn tinh "

Dương Diệp biểu tình cứng ngắc ở .

Cổ tiền ? Hồn tinh ? Hắn chưa từng nghe qua a!

Cũng may có một Kỳ Bỉ Thiên!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên giải thích: "Tiểu tử ngươi là không có hy vọng! Cái này cổ tiền, là một loại chìa khoá, khai mở một cái địa phương chìa khoá, ở trong thiên địa này, có thể ủng có loại này chìa khóa, có thể đếm được trên đầu ngón tay . Còn cái này hồn tinh, đây là một loại linh hồn kết tinh, đương nhiên, không phải bình thường linh hồn kết tinh, có thể lấy linh hồn ngưng tụ thành tinh, đều là cái kia loại ... Ân, dù sao thì là kia cái gì Hồn Giáo giáo chủ loại này cường giả ở vẫn lạc về sau, hắn linh hồn mới có thể ngưng tụ thành hồn tinh, là có khả năng, mà không phải nhất định, hiểu chưa ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi nói thẳng ta mua không nổi là được!"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, sau đó nói: "Ngươi quả thực mua không nổi, bên trong cơ thể ngươi, liền thanh kiếm kia đáng giá một điểm . Bất quá, ta mua được a!"

Vừa nói, nàng bấm tay nhẹ nhàng bắn ra, một viên giống như đồng tiền cổ tiền xuất hiện ở nàng lòng bàn tay bên trong .

Cổ tiền!

Kỳ Bỉ Thiên cười hắc hắc, "Đồ chơi này đây, là ta năm đó theo một cái thân người trên(lên) lấy được, lúc đầu ta là muốn đi cái kia địa phương, đáng tiếc, về sau ta chơi quá mức, dẫn lửa thiêu thân, không có cơ hội đi ! Bất quá, đồ chơi này ta không có ném ."

Cổ tiền!

Dương Diệp hầu lăn lăn, nhưng sau hắn trên mặt lộ ra một cái trước nay chưa có xán lạn tiếu dung, "Tiểu kỳ, cái kia, cái này ngươi xem ..."

"Ngươi muốn ?" Kỳ Bỉ Thiên hỏi .

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, thế nhưng rất nhanh, hắn lại liền vội vàng lắc đầu, "Không không, ta là mượn, mượn, lấy sau ta trả lại ngươi, như thế nào đây?"

Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Một viên còn ba miếng, thế nào!"

"Ngươi ăn cướp a!"

Dương Diệp một cái nhảy dựng lên, "Tiểu kỳ, ngươi, ngươi cái này thổ phỉ hành vi a!"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ngươi đã không muốn, vậy thì!"

Dương Diệp cười khổ, "Tiểu kỳ, ngươi xem, chúng ta quen biết cũng coi như có một đoạn thời gian chứ ? Ngươi không thể làm như vậy sinh ý a, cũng phải nói một chút tình cảm không phải?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ta đã rất xem tình cảm . Ngươi suy nghĩ một chút, đồ chơi này ngay cả ta đều không nhưng, ngươi cảm thấy nó là đồ vật bình thường sao? Ngươi đi hỏi một chút chư thiên vạn giới, nhìn ai nguyện ý mượn ngươi vật này!"

Dương Diệp nói: "Ngươi sẽ không sợ ta không trả ?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ngươi đánh không lại ta!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, có thể không như thế thẳng bạch sao?

"Ngươi không sợ ta không trả nổi ?" Dương Diệp lại hỏi .

"Ngươi không phải có Linh Tổ sao?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: Ngươi trả không nổi, nàng lấy sau khẳng định còn bắt đầu, bởi vì nàng là trong thiên địa giàu nhất, chính là cái kia rương trúc lão đầu lấy sau cũng không có nàng giàu!"

"Vì sao ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Nàng có thể thăng linh, cho dù là ta, cũng nguyện ý cùng nàng kết giao, không có hư chỗ a!"

Dương Diệp suy nghĩ khoảng khắc, sau đó nói: "Được, lấy sau làm cho Tiểu Bạch trả lại ngươi!"

Nghĩ đến Tiểu Bạch, Dương Diệp đột nhiên cảm giác mình rất giàu có!

Kỳ Bỉ Thiên bấm tay một điểm, nàng lòng bàn tay bên trong, một viên cổ tiền phóng lên cao, rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện cái viên này cổ tiền!

Nhìn thấy này cái cổ tiền, Dương Diệp trước mặt cái kia người đàn ông trung niên con mắt tức thì sáng lên, bên ngoài tiếu dung cũng càng thêm xán lạn!

Dương Diệp đem cổ tiền đặt lên bàn lên, nhưng sau chỉ chỉ cái kia trên bàn cái viên này Nạp Giới .

Người đàn ông trung niên gật đầu, vội vã hai tay dâng lên cái viên này Nạp Giới, Dương Diệp có chút kích động nhận lấy cái viên này Nạp Giới!

Siêu Thần khí!

Đây chính là siêu Thần khí a!

Hắn cứ như vậy được nhất kiện siêu Thần khí ?

Dương Diệp cảm thấy có chút không chân thực!

Ở nơi này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Các hạ, ta chỗ này còn có một viên tử sắc Nạp Giới, cấp bậc không thể so cái kia Thượng Cổ Chung thấp, ngài có muốn không ?"

Dương Diệp biểu tình cứng ngắc ở!

Một lát sau, Dương Diệp trong lòng hỏi, "Tiểu kỳ, ngươi còn nữa không ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Không có!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiểu kỳ, ngươi trải qua đánh cướp sao?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ngươi người này trước mặt, thực lực không thể so cái kia Hồn Giáo giáo chủ thấp, trải qua ta phán đoán, ngươi như động thủ, ngươi khả năng bị giết tính vì trăm phần trăm!"

Dương Diệp: "....."

Cvt: Lại dụ dỗ con nhà người ta đánh cướp.

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2564: Ra Lần Thứ Hai Tay, Coi Như Ta Thua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Kỳ Bỉ Thiên, Dương Diệp quả đoán bỏ đi trong lòng mình cái kia không thiết thực ý niệm trong đầu!

Đang nói, hắn Dương Diệp làm sao sẽ làm cướp đoạt loại này sự tình ?

Đó không phải là hắn Dương Diệp phong cách!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái viên này tử sắc Nạp Giới, cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên lại nói: "Một viên cổ tiền!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua trung nam tử, trong lòng hỏi, "Tiểu kỳ ..."

"Ta cũng không có!" Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh đạo.

Dương Diệp cười khổ cười, hắn lắc đầu, "Xin lỗi, đã không có!"

Người đàn ông trung niên cũng không có thất vọng, hắn mỉm cười, "Hôm nay thu hoạch đã rất nhiều ."

Vừa nói, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Tiểu hữu là lần đầu tiên tới ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đúng thế. Các hạ xưng hô như thế nào ?"

Người đàn ông trung niên do dự xuống, nhưng sau cười nói: "Diệp Văn Phong! Đương nhiên, người nơi này đều gọi ta là Khổ Hành Giả, cũng gọi là ta diệp hành giả!"

"Khổ Hành Giả ?" Dương Diệp nhãn trung mang theo nghi vấn, không hiểu nhiều lắm .

Diệp hành giả cười nói: "Ngươi lấy sau sẽ đã hiểu ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ phần cuối, sau đó nói: "Cầu kia có phần cuối sao?"

Diệp hành giả nói: "Có, bất quá, thực lực của ngươi bây giờ, khó có thể đi tới cái kia phần cuối chỗ ."

"Đây là cái gì cầu ?" Dương Diệp lại hỏi .

Diệp hành giả nói: "Vô danh cầu, không có ai biết nó chân chính tên, chí ít người ta quen biết bên trong không có ai biết ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau lại nói: "Đừng phải rời đi cầu kia, một ngày ly khai cầu này, ngươi cũng liền không tồn tại nữa ."

Nghe vậy, Dương Diệp nhíu mày, hắn nhìn thoáng qua cầu bên ngoài, "Gặp nguy hiểm ?"

Diệp hành giả cười nói: "Rất nguy hiểm . Cầu trên(lên) sinh, cầu bên ngoài chết."

"Hắn nói không sai ."

Ở nơi này lúc, Kỳ Bỉ Thiên thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Cầu kia ngoài có chút quỷ dị đồ đạc, ngươi đừng đi ra ."

"Vậy ngươi có thể đi ra ngoài sao?" Dương Diệp vô ý thức hỏi .

"Lời nói nhảm!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta nơi nào không thể đi ?"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, cái kia diệp hành giả nhìn thoáng qua Dương Diệp thân về sau, hắn lắc đầu, "Xem ra hôm nay không có khách ."

Vừa nói, hắn thu hồi những thứ kia Nạp Giới, sẽ phải rời khỏi .

Mà lúc, Dương Diệp liền vội vàng hỏi, "Xin hỏi tiền bối biết Vĩnh Hằng Quốc Độ sao?"

Diệp hành giả cước bộ hơi ngừng lại, nhưng sau gật đầu, "Tự nhiên, tiểu huynh đệ tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Diệp hành giả cười nói: "Các ngươi cái kia địa phương, có mấy cái nhân vật ghê gớm ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối không phải tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Diệp hành giả lắc đầu, "Ta tới tự Bà Sa Giới ."

Vừa nói, hắn mỉm cười, "Đã nói quá nhiều, tiểu hữu, có cơ hội ở thấy!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài xoay người hướng Dương Diệp phía sau đi tới, chỉ chốc lát, bên ngoài chính là hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt .

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

"Bà Sa Giới ?" Dương Diệp trong lòng hỏi, "Tiểu kỳ, ngươi biết không ?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Biết!"

"Đó là cái gì giới ?" Dương Diệp lại hỏi .

]

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên ngồi ở phòng trúc trước, "Một cái rất tốt giới, nơi đó có bộ tộc, Bà Sa Tộc, cái này tộc, ân, nói như thế nào đây, có chút ý tứ đi!"

Có chút ý tứ ...

Dương Diệp không biết nói gì, "Cái gì gọi là có chút ý tứ! Có thể nói rõ ràng chút sao?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ở cực kỳ lâu trước, có chút cường giả tuyển trạch đối kháng thiên mệnh, bọn họ muốn đột phá thiên mệnh, thành tựu bản thân, đương nhiên, người như thế, cơ bản đều chết sạch hết! Dù cho không chết, cũng không thể đi ra thấy hết . Thế nhưng, có bộ tộc, bọn họ không chọn đối kháng thiên mệnh, mà là tuyển trạch trốn tránh thiên mệnh, chính là chỗ này Bà Sa Tộc, bọn họ là nổi tiếng nhất bộ tộc, bởi vì bọn họ cái kia Bà Sa Giới, có thể trốn tránh thiên mệnh, đương nhiên, cũng là có giá cao, đại giới chính là, trong tộc bọn họ cường giả, cả đời chỉ có thể đi tới một bước kia, đến rồi một bước kia, liền không thể đi!"

Nói đến đây, Kỳ Bỉ Thiên hít một tiếng, "Kỳ thực, kết cục này đã rất khá ."

Dương Diệp hiểu .

Cái này Bà Sa Tộc, kỳ thực chính là nhận mệnh!

Thế nhưng, Dương Diệp lại không cảm thấy như vậy, hắn không cảm thấy Bà Sa Tộc nhân hội nhận mệnh, bởi vì càng mạnh người, càng tâm cao khí ngạo, bọn họ càng không thể nào biết nhận mệnh!

Ta rõ ràng còn có thể ở sống mười vạn năm, tại sao muốn nhận mệnh ?

Đừng nói người khác, coi như là chính bản thân hắn đều sẽ có loại này cách nghĩ!

Đương nhiên, Bà Sa Tộc chuyện tình không có quan hệ gì với hắn, đây chỉ là một tiểu nhạc đệm, e rằng lấy sau có cơ hội tiếp xúc, nhưng đó là chuyện sau này tình!

Dương Diệp tiếp tục đi tới .

Cầu kia lên, rất lạnh rõ ràng, ngoại trừ phía trước gặp phải lão phụ kia cùng cái kia diệp hành giả bên ngoài, hắn không có khi nhìn đến bất luận kẻ nào .

Cầu bên ngoài, lạnh hơn rõ ràng!

Dương Diệp vừa đi lấy , vừa nhìn cầu bên ngoài . Trong tầm mắt, mênh mông vô bờ hắc sắc thủy, không có bất kỳ ba động, chính là cục diện đáng buồn!

Hỏi Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nói không biết, hơn nữa, Kỳ Bỉ Thiên làm cho hắn đi ra xem một chút chẳng phải sẽ biết!

Dương Diệp quả đoán cự tuyệt yêu cầu này!

Kỳ Bỉ Thiên có thể đi ra ngoài, thế nhưng, hắn có thể sao? Vào lúc này, hắn cần khiêm tốn, vào chỗ chết khiêm tốn!

Kỳ Bỉ Thiên cái này không đáng tin tên, không thể loạn tin!

Cứ như vậy, Dương Diệp đi thẳng, lại đi khoảng chừng nửa canh giờ chi về sau, phía trước đột nhiên truyền đến tiếng đánh nhau .

Dương Diệp vội vã bước nhanh hơn, rất nhanh, hắn ngừng lại, bởi vì cái kia mảnh nhỏ tiếng đánh nhau liền ở trước mặt hắn, thế nhưng, hắn nhưng cái gì cũng không thấy!

Hắn xác định đang ở trước mắt!

Do dự nhất chớp mắt, Dương Diệp vẫn là không có khai mở Kiếm Vực, lúc này hắn nếu như khai mở Kiếm Vực, rất có thể sẽ làm ra sự tình tới.

"Ngươi thấy được sao?" Dương Diệp trong lòng hỏi .

"Thấy được a!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Hai vị này đang đánh nhau! Liền ở trước mặt ngươi không xa chỗ!"

"Ta đây vì sao nhìn không thấy ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Bởi vì ngươi yếu a!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Bọn họ ở chỗ này thiết trí một cái kết giới, cái này bên trong kết giới, không gian vô hạn lớn, có thể cho bọn họ vui sướng đầm đìa chiến đấu, cho nên ngươi xem không đến, mặc kệ bọn họ, tiếp tục đi xuống dưới ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiểu kỳ, những thứ này người đều là những người nào ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Ta làm sao biết, ah, ta minh bạch ý của ngươi . Ngươi là nói, vì sao người nơi này đều như vậy mạnh, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Kỳ Bỉ Thiên trầm mặc mấy hơi thở, sau đó nói: "Tiểu Dương, ngươi đối với cái này thế giới biết nhiều thiếu ? Ngươi đối với cái này vũ trụ mịt mờ khởi nguyên lại biết nhiều thiếu ? Ta trong mắt ngươi, là thuộc về cái kia loại cao không thể chạm nhân vật, bởi vì ngươi cảm thấy ta so với ngươi biết nhiều, mạnh hơn ngươi nhiều, thế nhưng, ta có thể nói cho ngươi biết, cho dù là ta, đối với cái vũ trụ này vẫn là mờ mịt . Ta lấy một thí dụ, bên trong thân thể chúng ta, có phải hay không có rất nhiều thật nhỏ thật nhỏ tổ chức ? Những tổ chức này thật nhỏ đến mắt thường không thể sát . Ta xin hỏi ngươi, như bọn hắn có ý thức, muốn muốn lộng rõ ràng bản thân là một nhân vật gì, ngươi cảm thấy có khó không ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Cái vũ trụ này, rất lớn, cũng rất phức tạp ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Còn tốt, ta mục tiêu không phải điều tra vũ trụ!"

"Cái kia ngươi mục tiêu là cái gì ?" Kỳ Bỉ Thiên hiếu kỳ hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Không người dám lấn!"

Không người dám lấn!

Cái này chính là của hắn mục tiêu, hắn mục đích cuối cùng là cùng người mình yêu mến an an ổn ổn sống là được rồi . Đương nhiên, hắn không có như vậy ngây thơ, nguyên nhân đây, hắn cần không ngừng mạnh mẽ, thế nhưng, hầu hết thời gian, hắn cũng rất mờ mịt, rốt cuộc muốn mạnh đến mức nào mới đầy đủ đâu?

Đương nhiên, còn có một chút, càng mạnh, tiếp xúc thì càng nhiều ... Cái này vũ trụ mịt mờ, nếu như có thể đoạt biết một chút, nhìn nhiều một điểm, kỳ thực cũng không phải là cái gì chuyện xấu!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, sau đó nói: "Không cùng ngươi kéo cái này . Ngươi vừa rồi hỏi nơi này vì sao nhiều như vậy cường giả, ta nói cho ngươi biết, cái này địa phương, là một cái vũ trụ khởi nguyên địa, ở chỗ này, vô cùng có khả năng tồn tại một ít gì đó, một ít vũ trụ đản sanh vết tích, mà chủng hư vô phiêu miểu gì đó, đối với những thứ kia siêu cấp cường giả, không đúng, là đúng ngươi cho là cái kia loại siêu cấp cường giả có rất lớn hấp dẫn . Hiểu chưa ?"

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, Kỳ Bỉ Thiên cũng là hơi không kiên nhẫn nói: "Ngươi cái tên này có thể hay không không hỏi ."

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Ta chỉ là tò mò một chút!"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ngươi cái này hiếu kỳ cũng cấp quá thấp điểm, tẫn hỏi cái này chút ngây thơ sự tình!"

Dương Diệp: "..."

Sau một lúc lâu, Dương Diệp tiếp tục đi tới, thân về sau, cái kia tiếng đánh nhau vẫn còn ở duy trì liên tục!

Dương Diệp đi một hồi, dần dần, hắn chân mày cau lại, "Tiểu kỳ, tại sao ta cảm giác có cái gì không đúng a!"

"Là lạ ở chỗ nào ?" Kỳ Bỉ Thiên hỏi .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tại sao ta cảm giác dường như có người ở theo ta!"

"Vốn là có người ở theo ngươi a!" Kỳ Bỉ Thiên đạo.

Dương Diệp ngẩn người!

Ngẩn một hồi lâu, hắn thần sắc không gì sánh được đề phòng rồi lên, "Tiểu kỳ, ngươi biết có người theo ta, vì sao không nói với ta ?"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ngươi lại nhóm hỏi ta!"

Dương Diệp không nói hỏi Thương Thiên, "Tiểu kỳ a, ngươi liền dài một chút yên tâm đi!"

Hắn là thật hết chỗ nói rồi, người này biết có người đang đi theo hắn, nhưng là lại không nói cho hắn! Có muốn hay không như thế không theo sách a!

"Bị phát hiện sao?"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp thân sau vang lên .

Dương Diệp xoay người, thân sau cái kia người, chính là phía trước lúc trước hắn vừa mới đến cầu kia trên(lên) gặp phải tên kia lão phụ .

Lão phụ đi tới Dương Diệp trước mặt, "Tiểu tử quả thực không đơn giản, lại có thể phát hiện được ta tồn tại, xem ra bí mật trên người của ngươi không thiếu a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão phụ, sau đó nói: "Không biết tiền bối theo ta, ý muốn như thế nào đâu?"

Lão phụ trên mặt lộ ra một cái cực kỳ âm hàn tiếu dung, "Ngươi đoán đi ?"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Đánh cướp ?"

Lão phụ gật đầu, "Đã đoán đúng . Không ngờ tới, tiểu tử thân trên(lên) dĩ nhiên sở hữu cổ tiền loại này tồn tại, hơn nữa, còn thay đổi nhất kiện siêu Thần khí, tiểu tử rất giàu có a!"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không không, ta, ta rất nghèo!"

Lão phụ đi tới Dương Diệp trước mặt, giờ khắc này, nàng cách Dương Diệp chỉ có một bước ngắn .

Lão phụ chỉ chỉ Dương Diệp trước ngực, "Trong cơ thể tự thành thế giới bảo vật, tuy là không phải siêu Thần khí, nhưng cũng không xa, tiểu tử thân trên(lên) bảo vật rất nhiều. Yên tâm, lão thân hội hảo hảo đối xử tử tế những bảo vật này đấy!"

Vừa nói, bên ngoài sẽ động thủ .

Mà lúc, Dương Diệp vội vàng nói: "Tiền bối, cái kia loại cổ tiền, ta còn có nhiều!"

Lão phụ hai mắt híp lại, "Muốn ra vẻ ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Thầm nghĩ mạng sống! Lẽ nào tiền bối liền không muốn sao?"

Lão phụ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ở đâu ?"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau chỉ chỉ trước ngực mình, "Chúng ta đi vào đàm luận ? Nơi đây không phải rất phương tiện!"

Cái này lúc, lão phụ tay phải đặt ở Dương Diệp trước ngực, nàng cảm nhận được rất nhiều rất nhiều tồn tại, thế nhưng, chính là không có cảm nhận được nào đó người .

Lão phụ nhếch miệng cười, "Biết ngươi khẳng định đang đùa hoa chiêu gì, chẳng qua không có quan hệ, lão thân khó có được đánh cướp một lần, liền theo ngươi đùa giỡn một chút . Trước đó nói xong, thủ đoạn bịp bợm đùa bỡn xong, nếu là không có cổ tiền, lão phụ hội cầm linh hồn của ngươi đốt đèn!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cùng Dương Diệp trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp mang theo lão phụ đi tới tòa kia phòng trúc trước, Dương Diệp nhìn không xa chỗ vẫn còn ở đá cầu tiểu cô nương, "Tiểu kỳ, ngươi là thực ngưu bức vẫn là thổi ngưu bức, thì nhìn lần này ."

Kỳ Bỉ Thiên đá cầu, tùy ý nói: "Ra lần thứ hai tay, liền coi như ta thua!"

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2565: Là Tự Sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Bỉ Thiên thực lực đến tột cùng mạnh bao nhiêu ?

Dương Diệp không biết, phản chính người này rất thiếu xuất thủ, đương nhiên, có một chút là có thể xác định, đó chính là nàng quả thực mạnh mẽ!

Bất quá, mạnh đến mức nào, trong lòng hắn không có một cuối cùng!

Thế nhưng, bên cạnh bà lão kia, hắn quả thật có cuối cùng.

Thực lực của đối phương tuyệt đối là ở chủ kỳ trên, bà lão này mang đến cho hắn một cảm giác là, so với cái kia Hồn Giáo giáo chủ loại này cường giả yếu một ít, thế nhưng, so với hắn đã gặp chủ kỳ cường giả đều mạnh!

Nghe được Kỳ Bỉ Thiên lời nói về sau, Dương Diệp vội vã lui qua một bên .

Đây là đại lão giữa quyết đấu!

Không xa chỗ, lão phụ kia ở đi tới Hồng Mông Tháp về sau, ánh mắt vẫn tại Kỳ Bỉ Thiên thân lên, mà Kỳ Bỉ Thiên ánh mắt thì tại cầu lên.

Lão phụ nhãn trung, nhiều một chút đề phòng, dần dần, cái này đề phòng càng ngày càng đậm, đến rồi nhất về sau, lão phụ khuôn mặt sắc đã ngưng trọng không gì sánh được!

Không biết sâu cạn!

Lấy nhãn lực của nàng, cư nhiên nhìn không thấu trước mắt cái kia đá cầu bé gái sâu cạn!

Cái này còn không là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là nàng nhìn tiểu cô nương, hoàn toàn không cảm giác được bé gái tồn tại, nàng thần thức quét vào bé gái vị trí, nơi ấy, rỗng tuếch!

Quỷ dị!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên quay đầu nhìn về phía lão phụ, "Ngươi còn không ra tay ?"

Lão phụ gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Các hạ là ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ngươi không có tư cách biết, còn nữa, ngươi nếu như không ra tay, ta đây có thể liền muốn ra tay . Tình hữu nghị nhắc nhở một cái, ta xuất thủ, ngươi nhưng liền không có xuất thủ cơ hội!"

Lão phụ chán nản phản tiếu, "Khẩu khí thật là lớn, cũng không sợ đau đầu lưỡi!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải khẽ nâng lên, nhưng sau nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong thế giới trong nháy mắt rạn nứt ra!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp nheo mắt, người này là muốn phá cái này trung đẳng thế giới a! Hắn vội vã nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, nhưng mà, cái kia vị trí, rỗng tuếch!

Dương Diệp vội vã quay đầu, ngay sau đó, cả người hắn ngây ngẩn cả người .

Bởi vì giờ khắc này, Kỳ Bỉ Thiên đã tại lão phụ kia trước mặt, mà tay nàng, bấm lão phụ kia hầu!

Lão phụ kia cả người khí thế cường đại vào giờ khắc này căn bản thả ra không ra, cứ như vậy bị bấm liền bấm!

Lão phụ nhãn trung, tràn đầy sợ hãi!

Nhất chiêu!

Nàng khó có thể tin, nàng nhất chiêu đã bị trước mắt cái này tiểu cô nương chế phục!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn lão phụ, lắc đầu, "Giết ngươi, ta rất hổ thẹn, bởi vì ngươi đối với trên(lên) ta, là ta quá khi dễ người ."

Vừa nói, nàng buông lỏng tay ra, nhưng sau hướng về phía lão phụ bả vai nhẹ nhàng vỗ .

Ầm!

Một cường đại lực lượng trực tiếp phong tỏa ngăn cản lão phụ, giờ khắc này, lão phụ giống như bị định thân một dạng, khẽ động cũng không pháp động!

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi tới giết!"

Nói xong, nàng tiếp tục trở về đá cầu .

"Giết ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau lắc đầu .

Giết cái gì giết!

Dương Diệp đi tới lão phụ kia trước mặt, hắn quan sát liếc mắt lão phụ kia, "Muốn sống không ?"

Lão phụ gắt gao nhìn Dương Diệp .

]

Dương Diệp nói: "Ta cũng liền không nhiều lời . Ta đây, là Cổ Kiếm Tông tông chủ, ta tông môn nội đang cần nhân thủ, muốn cho các hạ tới giúp ta, ân, ngươi thấy thế nào ?"

Lão phụ khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Nho nhỏ con kiến hôi, dĩ nhiên muốn nô dịch ta, thực sự là nực cười!"

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, một bên Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Tiểu Dương tử, không cần nhiều lời . Người như thế, thực lực tuy là yếu, thế nhưng, có thể đi tới nơi đây, cũng không phải là cái gì người bình thường, ngươi cũng không cần hao tổn tâm cơ ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau khẽ gật đầu, sau một khắc, tru xuất hiện ở trong tay hắn .

Mà đang ở cái này lúc, lão phụ đột nhiên nói: "Chúng ta có thể hợp tác!"

"Hợp tác ?"

Dương Diệp nhìn về phía lão phụ, "Hợp tác thế nào ?"

Lão phụ trầm giọng nói: "Ta có thể đi ngươi Cổ Kiếm Tông, thế nhưng, được có một kỳ hạn!"

Kỳ hạn!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Ngược lại là có thể . Ngươi cảm thấy ở bao lâu thích hợp ?"

Lão phụ nhìn thoáng qua cách đó không xa Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Mười năm ?"

Mười năm ?

Dương Diệp chớp chớp nhãn, không nói gì .

Lão phụ trầm giọng nói: Hai mươi năm, tối đa hai mươi năm!"

"Thành giao!" Dương Diệp đạo.

Lão phụ do dự xuống, sau đó nói: "Ta có thể rời đi sao?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ngươi bây giờ khởi hành đi Vĩnh Hằng Quốc Độ Cổ Kiếm Tông, có thể ?"

Lão phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi tin tưởng ta ?"

Dương Diệp nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên bĩu môi, nàng bấm tay một điểm, một tia lục quang trực tiếp chui vào lão phụ giữa chân mày .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Hai mươi năm về sau, cái này sợi lục quang sẽ tự động tiêu thất, trong lúc, ta một cái ý niệm trong đầu, dù cho ngươi ở đây bất luận cái gì địa phương, cũng có thể tru sát ngươi!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão phụ, "Ta đương nhiên tin tưởng, tiền bối loại này cường giả, tại sao có thể là cái kia loại tiểu nhân vô sỉ ? Ta đối với tiền bối yên tâm, một vạn cái yên tâm!"

Lão phụ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Da mặt như này dày người, ta lần đầu tiên thấy!"

Dương Diệp: "..."

Lão phụ ly khai Hồng Mông Tháp lúc, vừa liếc nhìn Kỳ Bỉ Thiên, Dương Diệp nhìn ra được, nàng là muốn hỏi Kỳ Bỉ Thiên thân phận, nhưng mà Kỳ Bỉ Thiên căn bản không để ý nàng .

Lão phụ không muốn bị đuổi mà mắc cở, cho nên không hỏi rồi rời đi .

Lão phụ ly khai chi về sau, Dương Diệp cũng là trầm mặc .

"Làm sao ?" Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên hỏi .

Dương Diệp tự giễu cười, "Ta phát hiện, nguyên lai mình thật yếu không muốn không muốn."

"Đúng là!" Kỳ Bỉ Thiên không chút lưu tình đả kích .

Dương Diệp ngồi ở tại mặt đất, xem cùng với chính mình kiếm trong tay, giờ khắc này, hắn nhớ tới cùng Tiêu Dao Tử ước định .

Mình tới thì thật có thể đánh với hắn một trận sao?

Có thể sao ?

Lòng tin đồ chơi này, không phải nói có là có, là làm được!

Đến bây giờ, hắn vẫn chỉ là ngũ giới, các phương diện cũng còn yếu không muốn không muốn đấy! Đến lúc, lấy cái gì đi cùng đối phương đánh một trận?

Kỳ Bỉ Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng chân nhỏ nhẹ nhàng đá Dương Diệp đầu gối một cái, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ta có một loại bí pháp, để cho ngươi lập tức đột phá chủ kỳ, thậm chí là chủ kỳ chi lên, thế nào, có muốn không ?"

Dương Diệp tức thì lắc đầu, trước không nói có không có có loại này bí pháp, dù cho có loại này bí pháp, đó cũng là dục tốc bất đạt!

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Đây không phải là rồi hả? Ngươi biết tu đạo tu đạo, cái gì trọng yếu nhất sao? Trụ cột! Trụ cột bất ổn, càng đến về sau, phiêu lưu lại càng đại! Ngươi bây giờ phải làm là đem cảnh giới của mình vững chắc đến cực hạn ."

Nói đến đây, nàng xem hướng về phía chính mình tay, "Biết ta một chiêu kia mới vừa rồi là cái gì không ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Chiêu này gọi bắt thiên, là nhất chiêu phi thường phi thường thông thường chiêu thức, nó liền phẩm cấp cũng không có . Nhưng là, ngươi biết năm đó ta vì luyện một chiêu này hoa bao lâu thời gian sao? Nhất thiên một vạn lần, ta kiên trì mười năm . Khi đó, ta sẽ một chiêu này, dù cho cho tới bây giờ, ta sống nhiều năm như vậy, thế nhưng, ta chỉ biết ba chiêu ."

Dương Diệp nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Mười năm ? Nhất thiên một vạn lần ?"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Ta ở vực sâu lúc, gặp được một cái kiếm tu, một cái chớ nên xuất hiện ở cái thời đại này kiếm tu, hắn kiếm cùng ngươi kiếm có chút bất đồng, hắn kiếm, rất thuần túy, liền cùng ta chiêu giống nhau, vô cùng thuần túy, hắn thuần túy không pha bất kỳ tạp chất gì . Mà ngươi kiếm, rất tạp, cái này tạp, cũng không phải là chuyện xấu, nguyên do bởi vì cái này tạp, là kiếm đạo của ngươi tín niệm ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không phải đặc biệt minh bạch!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Nếu như ta nhớ không lầm, ngươi sẽ kia cái gì Rút Kiếm Thuật, còn có cái kia phi kiếm, đúng hay không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta vừa rồi tra xét một cái, bên ngoài màu đen kia thủy, phải là trong truyền thuyết vô biên thủy, đây là một loại cùng vũ trụ cùng nhau đản sanh thủy, chúng nó trải qua vô số năm thuế biến, trở thành như bây giờ, chúng nó có cường đại ăn mòn năng lực, tựu liền siêu Thần khí đặt ở bên trong lâu đều sẽ bị ăn mòn, còn Thần khí, ném xuống sẽ biến mất ."

"Sau đó thì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên tiếp tục nói: "Loại nước này, ngoại trừ có cường đại ăn mòn năng lực, còn có một loại năng lực, đó chính là trọng lực, chúng nó vô cùng trọng, cũng xưng vô biên trọng, bởi vì bọn họ trọng, là vô biên vô hạn, là không có có cuối . Ý tứ của ta đó là, như ngươi đi ở trong đó luyện kiếm, ngươi kia cái gì Rút Kiếm Thuật, còn có phi kiếm, nhất định sẽ có chất đề thăng!"

Dương Diệp một cái liền nhảy dựng lên, "Ngươi, ngươi nói với ta nhiều như vậy, chính là muốn cho ta xuống dưới?"

Hắn ngay từ đầu còn tưởng rằng cái này Kỳ Bỉ Thiên là thiện tâm phát hiện, thoải mái hắn như vậy nhiều, hiện tại xem ra, người này chính là muốn cho hắn xuống cầu a!

Cái gì vô biên thủy!

Siêu Thần khí cũng có thể bị ăn mòn, hắn Dương Diệp nhục thân có siêu Thần khí cứng rắn sao? Xuống phía dưới còn không hóa thành nhất quán huyết thủy a!

Kỳ Bỉ Thiên bấm tay một điểm, Dương Diệp quanh thân, xuất hiện điểm điểm lục quang .

Dương Diệp đạo; "Đây là ?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Bùa hộ mệnh, có thể ngắn ngủi phòng ngự những thứ kia vô biên thủy ."

Vừa nói, nàng ngồi xuống một bên, "Có đi không, xem chính ngươi ."

Dương Diệp đi tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, hắn rất nghiêm túc hỏi, "Tiểu kỳ, ngươi nói cho ta, ngươi vì sao nghĩ như vậy ta xuống dưới?"

Tiểu kỳ chớp chớp nhãn, "Ta là vì muốn tốt cho ngươi! Xuống phía dưới tu luyện, hiệu quả rất tốt!"

Dương Diệp tự nhiên không tin, hắn còn muốn hỏi, thế nhưng Kỳ Bỉ Thiên lại khoát tay áo, "Phản chính đó là ngươi chuyện, ngươi yêu xuống không được!"

Nói xong, bên ngoài xoay người đi vào phòng trúc .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau hắn ly khai Hồng Mông Tháp .

Cầu một bên, Dương Diệp nhìn phía dưới những thứ kia màu đen vô biên thủy, xuống dưới?

Nói thật, hắn là thật không có chắc, bởi vì ... này Kỳ Bỉ Thiên thật sự là có điểm không theo sách, thế nhưng, hắn cảm thấy, đối phương cũng sẽ không làm cho hắn đi chịu chết!

Xuống phía dưới vẫn là không đi xuống ?

Dương Diệp nhìn một chút chính mình quanh thân những thứ kia lục quang, hắn sâu hấp một hơi, chính mình cũng không thể cả đời đều dựa vào người khác a!

Hạ!

Dương Diệp thả người nhất càng, trực tiếp nhảy xuống, mới vừa nhất thủy, Dương Diệp tức thì cảm giác như mấy vạn tòa đại sơn đặt ở hắn thân trên(lên) một dạng, cả người hắn trực tiếp trầm xuống phía dưới!

Cái kia cỗ áp lực cường đại càng ngày càng lớn, Dương Diệp cảm giác mình thân thể đều muốn nổ tung!

Mà nhất khắc, hắn căn bản không thể động đậy, dù cho liên căn chỉ đều không nhúc nhích được!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên đứng ở cửa trúc trước, nàng lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Kém như vậy, ngươi sẽ hại Nhị Nha các nàng ."

Vừa nói, nàng ngồi ở trúc giai lên, "Hắn đây coi như là tự sát chứ ? Ân, là tự sát, theo ta không có có quan hệ ..."

....

PS: Đến muộn, ở nhiều nói đều là giải thích, đều là giả . Cho nên, ta nhiều càng chương một, chớ đi ra, còn có chương một .

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2566: Không Có Sợ Hãi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tử vong!

Vô biên trong nước, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, giờ khắc này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong!

Chân chính khí tức tử vong!

Loại này khí tức tử vong hắn cực kỳ lâu không có cảm nhận được!

Tất cả đều là phí công!

Tất cả đều là hư vô!

Mà nhất khắc, hắn nghĩ tới rồi Tô Thanh Thi, nghĩ tới Nhị Nha, nghĩ tới Tiểu Bạch, nghĩ tới Tuyết Nhi, nghĩ tới Trang Vị Nhiên, nghĩ tới Bạch Chỉ Tiên

Một màn, hắn nghĩ tới rồi rất nhiều rất nhiều .

Dần dần, hắn phát hiện mình không muốn chết!

Phải nói, hắn Dương Diệp cũng là sợ chết!

Hắn sợ chính mình chết chi về sau, Tô Thanh Thi các nàng làm sao bây giờ ? Cổ Kiếm Tông làm sao bây giờ ? Tiểu Bạch Nhị Nha nên làm cái gì bây giờ ? Đặc biệt Tiểu Bạch, nàng nên nhiều lắm thương tâm à? Mà mình nếu là chết rồi, ai tới chiếu cố Tiểu Bạch đâu? Ai tới chiếu cố Tô Thanh Thi các nàng đâu ?

Người nào chiếu cố hắn đều lo lắng a!

"Không! Không!"

Dương Diệp trong đầu, một cường đại cầu sinh ý niệm lặng yên xuất hiện .

"Ta không thể chết!"

Dương Diệp điên cuồng giùng giằng, hắn kiếm ý, hắn Kiếm Vực, giờ khắc này, hắn có thể đủ nghĩ tới hết thảy đều dùng . Thế nhưng, bất kể là Kiếm Vực còn là Kiếm ý, cũng hoặc cái gì khác, vào giờ khắc này cũng không có hiệu quả!

Không có hiệu quả!

Dương Diệp tuyệt vọng!

Chân chính tuyệt vọng!

Làm cho hắn tuyệt vọng không phải cái này vô biên thủy, mà là Hồng Mông Tháp bên trong Kỳ Bỉ Thiên, bởi vì hắn cảm nhận được Kỳ Bỉ Thiên sát ý!

Là Kỳ Bỉ Thiên muốn giết hắn!

Hắn không có đường sống!

Đáng chết!

Triệt để tuyệt vọng!

Dương Diệp bắt đầu buông tha đấu tranh, bởi vì tất cả đều là phí công .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên lạnh lùng nhìn Dương Diệp .

Mà ở cái kia vô biên thủy bên trong, Dương Diệp đã sắp nhánh không chịu đựng nổi .

Bây giờ Dương Diệp, đã bị chèn ép lúc nào cũng có thể sẽ nổ tung!

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên thấp giọng thở dài, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp bốn phía những thứ kia vô biên thủy phi thẳng đến bốn phía lui ra, rất nhanh, Dương Diệp không gian chung quanh tạo thành một không gian riêng biệt!

Giờ khắc này, Dương Diệp như nhặt được tân sinh!

Dương Diệp về tới cầu lên, nhưng sau trước tiên tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hắn đứng ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt .

]

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, không có giải thích, cũng không nói gì .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi muốn giết ta!"

Vừa rồi nhảy xuống về sau, hắn mới phát hiện, căn bản không pháp tu luyện, bởi vì những thứ kia thủy làm cho hắn động đều không nhúc nhích được, loại tình huống đó xuống, tu luyện thế nào ?

Hơn nữa, hắn mới vừa rồi, xác xác thật thật cảm nhận được tử vong! Không chỉ có như đây, hắn còn cảm nhận được Kỳ Bỉ Thiên sát ý!

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta muốn giết ngươi, dùng không đến phiền toái như vậy ."

"Vậy thì vì cái gì ?" Dương Diệp rất không minh bạch .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Nói thật, ở ngay từ đầu, ta quả thực muốn giết ngươi, đang ở ngươi lần đầu tiên tới vực sâu lúc, bởi vì cái kia thì ta liền cảm nhận được Nhị Nha khí tức . Chẳng qua một lần kia, bán một người mặt mũi, ta không có xuất thủ . Lần thứ hai nhìn thấy ngươi, ta lại thay đổi chủ ý ."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ Dương Diệp ngực, "Ta rất ngạc nhiên, hiếu kỳ Nhị Nha vì sao sẽ cùng theo ngươi, ân, ta phát hiện, ngươi người quả thực cũng cũng không tệ lắm . Còn vừa rồi, ta muốn giết ngươi, là muốn cho ngươi cảm thụ một cái khí tức tử vong, biết cái gì gọi là khí tức tử vong sao? Không, ngươi không biết . Bao quát phía trước ở Cổ Kiếm Tông đại chiến, ngươi cũng không có cảm nhận được, bởi vì ngươi không có sợ hãi!"

"Không có sợ hãi ?" Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi có ý tứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ cười nói: "Có ý tứ ? Tiểu Dương tử, ngươi bây giờ bắt đầu lừa mình dối người rồi không ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ở ngươi thân về sau, có một thần bí cường giả, chính là cái kia theo ta không lớn bao nhiêu tiểu cô nương đi! Kỳ thực, ngươi sớm đã cảm nhận được sự tồn tại của nàng . Bởi vì nàng tồn tại, cho nên, ngươi cảm thấy Cổ Kiếm Tông là có thể chịu nổi, ngươi cảm thấy ngươi sẽ không chết, bởi vì nàng đang giúp ngươi, giúp ngươi đối kháng mạnh nhất cái kia một cái . Cho nên, ngươi không có sợ hãi . Còn nữa, ngươi cảm thấy ta ở ngươi tháp bên trong, ngươi cảm thấy ta ở thời khắc mấu chốt có thể sẽ xuất thủ, cho nên, ngươi càng không có sợ hãi!"

Nói đến đây, nàng cười cười, tiếp tục nói: "Lúc trước, mặt ngươi đối với vị lão phụ kia lúc, như trước có thể trấn định như thế, chân chính nguyên nhân là bởi vì ngươi không có sợ hãi, ngươi đứng ở chỗ này, ở cái này thần bí địa phương, ngươi xem lại tựa như không sợ hãi, kỳ thực ngươi không có sợ hãi, bởi vì có ta ở đây ."

Dương Diệp trầm mặc như trước .

Kỳ Bỉ Thiên ngồi ở một bên, "Tiểu Dương tử, cái này loại tâm lý, hội hại ngươi . Ngươi ở đây vừa rồi, cảm nhận được khí tức tử vong, đó là bởi vì ngươi cảm nhận được sát ý của ta, một khắc kia, ngươi cảm giác mình thật sẽ chết, bởi vì là ta muốn giết ngươi, nói một chút, kia cái gì cảm giác ?"

Dương Diệp trầm mặc không nói .

Đó là một cảm giác gì ?

Hắn muốn sống!

Hắn có rất nhiều không thôi!

Kỳ Bỉ Thiên tiếp tục nói: "Không lo ngại gì không sợ chết, không phải thật không sợ chết . Ngươi vấn đề lớn nhất, không phải ngươi không đủ mạnh, mà là ngươi kiếm tâm đã xảy ra vấn đề . Ỷ lại, có người có thể cho ngươi ỷ lại, ngươi bất tri bất giác đã có ỷ lại chi tâm ."

Vừa nói, nàng tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi tru xuất hiện ở nàng trong tay .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ta không phải kiếm tu, thế nhưng, ta đã thấy kiếm tu, kiếm tu, liền kiếm trong tay của chính mình cũng không thể ỷ lại, huống chi đi ỷ lại người khác ?"

Vừa nói, nàng dùng kiếm khe khẽ gõ một cái Dương Diệp đầu, "Ta nói ngươi yếu, không phải thực lực của ngươi yếu, mà là nội tâm của ngươi yếu. Biết phía sau ngươi cái kia vị vì sao không ra thấy ngươi sao? Bởi vì ngươi làm cho nàng có chút thất vọng . Thế nhưng đây, nàng đem ngươi làm thân nhân, dù cho thất vọng, cũng phải giúp ngươi . Ngươi không thể nghĩ đến người khác tới giúp ngươi, ở làm một chuyện tình lúc, trước hết nghĩ muốn tự có không có thực lực đó, không có thực lực đó, liền không nên làm, tựu giống với Cổ Kiếm Tông, nếu là không có ngươi thân sau cái kia vị, thứ cho ta nói thẳng, ngươi chết một vạn lần . Mà Nhị Nha các nàng theo ngươi, cũng sẽ bị ngươi hại chết ."

Vừa nói, nàng thuận tay đem kiếm cắm ở tại mặt đất, "Cái này kiếm, ta đã triệt để đưa nó phong ấn, hiện tại, ngươi trên người hết thảy siêu Thần khí cùng Thần khí, toàn bộ bị ta phong ấn . Hiện tại, ta cho ngươi một cái nhiệm vụ, từ nơi này sống mà đi ra đi . Dựa vào thực lực của chính ngươi, ta có thể minh xác nói cho ngươi biết, ở chỗ này, ta sẽ không ở xuất thủ, sẽ không ở giúp ngươi, cũng không có người có thể giúp ngươi . Bao quát phía sau ngươi cái kia vị, trong trời đất này có thể có rất ít người có thể ngăn cản nàng, thế nhưng không khéo, ta vừa vặn toán một cái, hắc hắc!"

Như Kỳ Bỉ Thiên nói, lúc này, Dương Diệp quanh thân tất cả Thần khí cùng siêu Thần khí vào giờ khắc này toàn bộ bị phong ấn!

Triệt triệt để để phong ấn!

Bao quát Kiếm Hồ, còn có cái kia hai thanh phi kiếm!

Hắn bây giờ là trần giả bộ!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta không phải ở đùa giỡn với ngươi ah, ngươi nếu như chết ở nơi này , ta sẽ dẫn lấy Nhị Nha cùng cái kia Linh Tổ, thế nhưng, cái này Hồng Mông Tháp bên trong người cùng yêu thú, bọn họ sẽ cùng theo ngươi cùng nhau táng thân ở chỗ này . Những thứ này, ngươi khả năng không có nghĩ qua, chẳng qua không có quan hệ, ta nói cho ngươi biết, ngươi bây giờ biết . Nhất về sau, ta cam đoan với ngươi, ở chỗ này, không có ai ở sẽ giúp lấy ngươi, nếu như ngươi chết ở chỗ này, cái kia chính là thật chết rồi. Chúc ngươi nhiều may mắn!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên, Dương Diệp cả người trực tiếp rời đi Hồng Mông Tháp!

Phong bế!

Lúc này, Dương Diệp đã không cảm giác được Hồng Mông Tháp tồn tại, bởi vì nó đã bị Kỳ Bỉ Thiên triệt để phong ấn, nói cách khác, hắn hiện tại đã không trở về được trong tháp .

Mà hắn siêu Thần khí, hết thảy Thần khí, toàn bộ đều bị tịch thu!

Hiện tại, hắn chỉ còn hạ chính mình!

Cô độc!

Dương Diệp chưa bao giờ có cô độc, giờ khắc này, hắn cảm giác trong trời đất này chỉ có chính mình!

Hồng Mông Tháp bên trong, phòng trúc trước, Lôi Lâm trơ mắt nhìn Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Trách nhiệm, hắn cũng không có chân chính nhận thức đến cái gì gọi là trách nhiệm, hắn có, chỉ có một lời nhiệt huyết, nói thật dễ nghe gọi một lời nhiệt huyết, nói khó nghe, gọi ngốc nghếch! Mà hắn hiện tại, đã qua nhiệt huyết niên kỷ, muốn tốt hơn sống, bản thân trưởng thành là có cần, ân, phản chính ngươi cũng nghe không hiểu, đi, tỷ tỷ mang ngươi đá cầu đi "

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp đứng ở cầu một bên, trầm mặc .

Phía dưới, những thứ kia vô biên thủy đã khôi phục bình thường!

Quá hồi lâu, Dương Diệp tự giễu cười, nguyên lai, mình quả thật như Kỳ Bỉ Thiên nói vậy, ỷ lại!

Mặc kệ có thừa nhận hay không, mình cũng đã có ỷ lại chi tâm!

Đối với A Tú ỷ lại, đối với Kỳ Bỉ Thiên ỷ lại!

Như không có các nàng đâu ?

Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, hiện tại, hắn chỉ còn hạ chính mình!

Không có siêu Thần khí, không có Thần khí, không có Hồng Mông Tháp!

Đại Thiên vũ trụ đệ nhất kiếm cũng không ở!

Liền thừa lại chính mình một thân một mình!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, tự giễu cười, "Dương Diệp a Dương Diệp, lẽ nào không có siêu Thần khí, không có Thần khí, không có dựa vào sơn, ngươi liền kinh sợ sao?"

Vừa nói, hắn thu hồi tâm tư, hướng xa chỗ đi tới!

Một người!

Liền kiếm cũng không có nhất cái!

Hắn Dương Diệp mục tiêu, rất đơn giản, còn sống rời đi nơi đây!

Hắn muốn cho Kỳ Bỉ Thiên biết, không có siêu Thần khí, không có Thần khí, không có ngoại vật, không có dựa vào sơn, hắn Dương Diệp vẫn là Dương Diệp!

Kỳ Bỉ Thiên lời nói cũng không có đả kích đến Dương Diệp, ngược lại là làm cho Dương Diệp nhận thức được vấn đề của mình! Hắn giờ phút này, cũng rất muốn biết, mình có thể hay không sống mà đi ra cái này địa phương!

Đi không bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn cách đó không xa cầu bên trên, ngồi một gã thanh niên .

Thanh niên trong miệng cắn một căn cỏ dại, gương mặt lên, có lưỡng đạo sâu đậm vết thẹo, lưỡng đạo vết thẹo giao thoa lấy, chuyển x chữ hình .

Ở thanh niên bả vai lên, khiêng một thanh đao gãy!

Thanh niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tuổi trẻ nhất đại có tư cách tới cái này địa phương, không nhiều lắm . Xưng hô như thế nào ?"

Dương Diệp đang muốn nói, cái này lúc, thanh niên đột nhiên nói: "Không không, trước tiếp ta một đao, tiếp nhận, mới có tư cách nói chuyện với ta!"

Thanh âm rơi xuống, đao trong tay của hắn đột nhiên bay ra!

Thẳng chém Dương Diệp!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn đưa tay nắm một cái, một thanh từ kiếm ý ngưng tụ kiếm xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn cầm kiếm vung lên .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trong tay cái kia thanh kiếm ầm ầm nổ bể ra tới

PS: Muộn cũng không ta ý, các đại ca lưu tình .

Cvt: Hôm nay mụi phải lên trường có việc nên ko canh chương thêm đc. thông cảm ạ

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2567: Lão Tử Đánh Không Chết Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Dương Diệp bản thân tức thì bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Cái này vừa lui, đủ đủ lui trăm trượng xa .

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp dừng hạ về sau, hắn nhìn xem tay phải của mình, lòng bàn tay đã rạn, tiên huyết chính tràn đầy!

Dương Diệp lắc đầu tự giễu cười, không có cái kia chuôi tru, chiến lực của mình thiếu thiếu giảm xuống nhiều cái đẳng cấp a!

Nếu có tru ở, vừa rồi cái kia một cái giao phong, hắn tuyệt đối sẽ không nằm ở hạ phong, phải nói, cắt có thể là đối diện nam tử kia đao!

Không xa chỗ, nam tử kia quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Kiếm tu ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu .

Nam tử nhếch miệng cười, "Xuất ra ngươi kiếm, chúng ta hảo hảo so tài!"

Kiếm ?

Dương Diệp lắc đầu cười, "Không có kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang nổ bắn ra mà ra .

Xa chỗ, nam tử kia khóe miệng hơi cuộn lên, tay phải cầm đao chợt hướng phía trước chính là một cái tàn nhẫn phách .

Xuy!

Một đao này rơi xuống, trực tiếp đem Dương Diệp hóa thành cái kia sợi kiếm mang đánh nát, mà lúc, một đôi tay hợp ở cái kia chuôi đao gãy!

Chính là Dương Diệp tay!

Hợp ở nam tử đao cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp hai tay chợt hướng hạ vừa trợt, thân thể hướng phía trước chính là một cái đụng, một cái đụng này, trực tiếp đụng vào nam tử kia thân lên.

Ầm!

Nam tử trực tiếp bị đụng phải cân nhắc bên ngoài hơn mười trượng .

Nam tử mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp cũng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà lúc, nam tử hai tay cầm đao chợt một cái quét ngang .

Xuy!

Một đạo rực rỡ ánh đao giống như bán nguyệt một dạng chấn động ra tới.

Đã không có tru, Dương Diệp căn bản không dám đón đỡ cái này đạo đao khí, ngay sau đó thân hình lóe lên, hướng lui về sau mười trượng trở lại, tránh thoát cái kia đạo đao khí!

Giờ khắc này, Dương Diệp phát hiện, đã không có tru diệt về sau, hắn cũng không thể giống như phía trước vậy liều mạng đón đánh!

Có tru lúc, hắn kiếm có thể cùng bất luận cái gì Thần khí đối kháng, cho dù là cùng siêu Thần khí đụng nhau hắn cũng không sợ, nhưng là bây giờ, hắn được học được tạm thời tránh mũi nhọn, không thể đi ngạnh kháng, không phải, chết nhất định là hắn!

Bó tay bó chân!

Dương Diệp lần đầu tiên có loại cảm giác này!

Không xa chỗ, nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không bắt ngươi kiếm ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, hắn đưa tay nắm một cái, một thanh từ kiếm ý ngưng tụ kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

Nhìn thấy một màn này, nam tử kia khuôn mặt sắc có chút băng lạnh xuống, đây là đang coi thường hắn sao?

Nam tử chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cả người nổ bắn ra mà ra .

Cầu lên, một vệt ánh đao chợt lóe lên!

Không xa chỗ, Dương Diệp đứng bất động, làm cái kia đạo ánh đao đi tới trước mặt hắn nửa trượng chỗ lúc, cả người hắn thân thể trong sát na hư ảo, chuyển chớp mắt, kiếm ra .

Kiếm Vực!

Nhưng mà, hắn quên rồi một việc, đó chính là, kiếm trong tay hắn đã không phải là tru .

Nguyên nhân đây, ở đâm kiếm thứ sáu lúc, hắn kiếm chính là trực tiếp nổ bể ra đến, thêm trên(lên) cái kia cường đại đao khí, cả người hắn trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài .

Ầm!

Dương Diệp rơi xuống đất về sau, lần nữa hướng phía sau lui đủ đủ mười trượng trở lại mới dừng lại .

Mà ở trước ngực hắn, có một đạo sâu đậm đao khí .

Phi thường sâu!

Phải nói, một đao kia đã xuyên thủng thân thể hắn!

Chủ kỳ!

]

Nam tử trước mắt chỉ là chủ kỳ, thế nhưng, ở không có kiếm chi về sau, hắn phát hiện, mình nguyên lai liền chủ kỳ đều khó đối kháng! Mặc dù đối phương không phải bình thường chủ kỳ, nhưng thì tính sao ?

Đúng, như lúc này hắn còn có kiếm, còn có Kiếm Hồ, còn có phi kiếm, hắn hoàn toàn có thể đè nặng đối phương đánh!

Thế nhưng, không có những thứ kia chi về sau, nhân gia đè nặng hắn đánh!

Tại chỗ, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, tiếu dung có chút thật đáng buồn, có chút tự giễu!

Bởi vì giờ này khắc này hắn mới phát hiện, lúc trước hắn thực lực, nguyên lai đều là giả!

Giả!

Những thế lực kia, cũng không thể xem như là hắn thực lực chân chính!

Còn có một chút, đó chính là hắn bây giờ không có vô cùng vô tận Hồng Mông Tử Khí!

Bởi vì Hồng Mông Tháp đã đóng cửa, hắn bị thương, như trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí dùng xong, hắn cũng chưa có, phải lần nữa hấp thu linh khí, đơn giản mà nói, hắn ở cũng không có cái kia loại đánh không chết năng lực khôi phục!

Hắn hiện tại, như huyết chiến, là sẽ bị đánh chết!

Tất cả có khả năng dựa vào cũng không có!

Hiện tại, hắn chỉ có chính mình nhục thân, kiếm ý của mình, chính mình Kiếm Vực!

Dương Diệp không có đi quản bộ ngực vết thương kia, hắn nhìn nhìn mình tay, nguyên lai, mình mới là chân thật nhất, còn lại cái gì Thần khí, cái gì bí pháp, cái gì ngoại vật, đều là giả .

Chân chính giả!

Trước đây chính mình kiếm, có rất nhiều giả dối .

Tiêu Dao Tử kiếm, là thuần túy, Kỳ Bỉ Thiên chiêu đó bắt thiên, cũng là thuần túy, bọn họ cường đại ở chỗ không có bất kỳ giả tồn tại!

Như vậy cũng tốt so với nữ tử, có nữ tử sở dĩ rất rất đẹp mỹ rất có thể là bởi vì hoá trang tới, thế nhưng, như đem trang điểm tháo, nàng khả năng liền người thường cũng không bằng . Mà có nữ tử vẻ đẹp, tắc thì là tự nhiên mỹ dung nhan mỹ không thi phấn trang điểm, thiên nhiên mỹ . Loại này mỹ là thuần túy, là chân thật .

Hư, thật!

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút trong tay mình ngưng tụ ra ý kiếm, lắc đầu cười, bây giờ kiếm, mới là chính mình nhất chân thật kiếm .

Cái ý niệm này mới mọc lên, Dương Diệp trong tay ý kiếm đột nhiên run rẩy động, dần dần, vô số kiếm ý hội tụ, kiếm ý càng ngày càng nhiều, theo kiếm ý càng ngày càng nhiều, trong tay hắn cái kia chuôi ý kiếm càng ngày càng ngưng thật! Đến rồi nhất về sau, kiếm trong tay hắn đã nhìn không ra tới là một thanh giả .

Nó chính là một thanh chân chính kiếm!

Kiếm là Kiếm Tổ dáng dấp!

Không xa chỗ, nam tử kia thấy như vậy một màn, nhãn trung mang theo vẻ nghi hoặc, "Ngươi giở trò quỷ gì ?"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thân hình run lên, sau một khắc, một luồng kiếm quang ở trong sân tàn nhẫn chém mà qua!

Nam tử hai mắt híp lại, không tiến ngược lại thụt lùi, một cái bước xa, hai tay nắm cái kia chuôi đao gãy hướng phía trước chợt chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái này nhất trảm, phảng phất đánh nát mảnh thiên địa này, khí thế kinh người!

Đao, ý tứ chính là một cái khí thế, khí thế càng mạnh, uy lực dĩ nhiên càng mạnh, mà trước mắt nam tử này một đao này khí thế có chút siêu ra Dương Diệp dự liệu, bởi vì ... này không phải chủ kỳ cường giả nên có khí thế!

Chẳng qua Dương Diệp cũng không thèm để ý, kiếm thế không giảm!

Cứ như vậy, đao và kiếm bằng trực tiếp, bạo lực nhất phương thức đụng vào nhau!

Ầm!

Vô số ánh đao cùng kiếm khí chợt giao phó tiếp chỗ bộc phát ra, Dương Diệp cùng nam tử trong nháy mắt bị đánh bay, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp trong tay cái kia chuôi ý kiếm đột nhiên Phi Trảm mà ra!

Phi kiếm!

Cái này phi kiếm bất kể là uy lực hay là tốc độ, cũng không sánh bằng trên(lên) Kiếm Hồ thêm trên(lên) cái kia hai thanh Thần khí!

Không xa chỗ, nam tử kia thuận tay một đao chém xuống, liền đem Dương Diệp cái kia chuôi ý kiếm chém bay!

Dương Diệp rơi xuống đất, đưa tay nắm chặt, cái kia chuôi ý kiếm lần nữa xuất hiện ở trong tay hắn .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nam tử kia, sau một khắc, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở bốn phía .

Kiếm Vực!

Nhận thấy được Kiếm Vực, nam tử kia hơi biến sắc mặt, thế nhưng rất nhanh, đao trong tay của hắn trực tiếp run rẩy động, sau một khắc, hắn chợt hướng bốn phía chính là vừa bổ!

Ầm!

Toàn bộ Kiếm Vực chợt run lên, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt chính là trắng bệch!

Thế nhưng, không hơn!

Kiếm Vực đi ngang qua Kỳ Bỉ Thiên tăng mạnh về sau, chủ kỳ cường giả căn bản khó có thể đơn giản phá hỏng hắn Kiếm Vực!

Nam tử đang còn muốn xuất thủ, thế nhưng, Dương Diệp đã xuất thủ .

Một thanh kiếm không có dấu hiệu nào xuất hiện ở nam tử trước mặt!

Xuất hiện rất đột nhiên, một điểm dấu hiệu cũng không!

Bất quá, nam tử bằng vào cường đại bản năng chiến đấu, một cái nghiêng người, trở tay chính là một đao chém chéo .

Keng!

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, cái kia thanh kiếm biến mất, thế nhưng rất nhanh, ở nam tử kia bốn phía, xuất hiện rậm rạp chằng chịt kiếm quang!

Kỳ thực, chỉ có một đạo kiếm quang, bởi vì tốc độ quá nhanh, cho nên thoạt nhìn có nhiều như vậy!

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Kiếm Vực bên trong, từng đạo tê liệt tiếng không ngừng vang lên!

"PHÁ...!"

Cái này lúc, theo thanh niên một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, một đạo kinh khủng ánh đao đột nhiên ở nơi này Kiếm Vực bên trong bộc phát ra, mà những thứ kia kiếm quang cũng vào giờ khắc này tiêu tan thành mây khói!

Toàn bộ Kiếm Vực rời ra phá toái!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia thanh niên trước mặt, sau một khắc, trong tay hắn ý kiếm điên cuồng phách hạ!

Một kiếm lại một kiếm!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Giờ khắc này, Dương Diệp lần nữa mở ra liều mạng hình thức!

Ở Kiếm Vực bên trong, nam tử kia như không thể phá rơi Dương Diệp cái này Kiếm Vực, cái kia Dương Diệp thì tương đương với đứng ở bất bại chi địa . Bởi vì ở Kiếm Vực bên trong, ý thức của hắn có thể nói bị mạnh mẽ đề cao rất nhiều, phải biết, ở Kiếm Vực bên trong, nam tử nhất cử nhất động Dương Diệp cũng có thể rõ ràng cảm nhận được!

Kiếm Vực là Dương Diệp chính mình, cũng không tính ngoại vật, nguyên nhân đây, Kỳ Bỉ Thiên cũng không có cướp đoạt hắn năng lực này!

Thế nhưng, chỉ cần không phải chính hắn, toàn bộ đều bị Kỳ Bỉ Thiên không thu rồi!

Cầu lên, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, mỗi vang lên một đạo tiếng nổ vang, cái kia thanh niên sẽ chợt lui mười mấy trượng ... Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, cái kia thanh niên liên tục bại lui, đã lui đủ số túc vạn trượng khoảng cách!

Rốt cục, ở một khắc nào đó, Dương Diệp ngừng lại .

Bởi vì ở trước mặt hắn, xuất hiện một gã giữ lại râu dài lão giả .

Lão giả xuất hiện về sau, hắn Kiếm Vực trực tiếp biến mất .

Không phải là bị lực phá, mà là chính bản thân hắn thu .

Trước mắt cái này lão giả, cũng không phải là chủ kỳ!

Lão giả thân về sau, là cái kia thanh niên, mà giờ khắc này, cái kia thanh niên đã nằm trên đất, tại hắn toàn thân trên dưới, trải rộng vết kiếm, có thể nói, trong truyền thuyết thiên đao vạn quả cũng bất quá như này!

Dương Diệp cũng không khá hơn chút nào, khuôn mặt sắc thương bạch, phần bụng còn có một vết thương, tiên huyết liên tục không ngừng tự trong đó tràn ra .

Cái này còn không phải trọng điểm, trọng điểm là hắn hiện tại trong cơ thể một điểm huyền khí cũng không .

Không giống đã từng, có Hồng Mông Tháp ở, Hồng Mông Tử Khí liên tục không ngừng, hắn hiện tại, Hồng Mông Tử Khí dùng một điểm liền ít đi một chút!

Dương Diệp trước mặt, cái kia lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Một cái người đến ?"

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, lắc đầu .

Lão giả nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Lúc này đây, ngươi thắng ."

Nói xong, hắn xoay người dẫn theo cái kia nằm dưới đất Đao Tu nam tử hướng xa chỗ đi tới .

"Ta còn muốn đánh ..."

Xa chỗ, truyền đến cái kia Đao Tu nam tử thanh âm đứt quảng .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Còn muốn đánh ? Lão tử đánh không chết ngươi!"

Nói xong, hắn một cái nằm ở một bên, từng ngốn từng ngốn thở dốc lấy .

Tại hắn bên cạnh không xa chỗ, lơ lững một thanh từ kiếm ý ngưng tụ mà thành kiếm .

Dương Diệp nằm trên đất, khẽ động cũng không muốn động .

Hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, có một loại cảm giác kỳ diệu xông lên trong lòng hắn .

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2568: Thà Làm Ngọc Vỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vui sướng lâm ly!

Hắn thời khắc này cảm giác chính là vui sướng lâm ly, loại này vui sướng lâm ly cùng phía trước cũng không giống nhau, hắn đã từng có loại cảm giác này, nhưng đó là cực kỳ lâu phía trước!

Mà lần này, hắn lần nữa cảm nhận được .

Chiến đấu!

Hồi tưởng phía trước, cho dù là ở Cổ Kiếm Tông thì cùng cái kia Hồn Giáo hai gã siêu cấp cường giả đại chiến lúc, hắn đều không có có loại này cảm giác, khi đó cảm giác, thiếu thiếu đi một chút gì .

Thế nhưng lúc này đây, hắn cảm giác mình chân chính vui sướng lâm ly!

Bởi vì ... này một lần, hắn không có dựa vào bất luận cái gì ngoại vật, hơn nữa, đang không có liên tục không ngừng Hồng Mông Tử Khí bổ sung chi về sau, hắn lần nữa thể nghiệm được cảm giác mệt mỏi, còn có cảm giác nguy cơ, tử vong cảm giác!

Ở đã từng, đang cùng người giao thủ lúc, hắn có thể có sai lầm, bởi vì coi như bị thương, có Hồng Mông Tử Khí ở, hắn cũng không cái gọi là . Chỉ cần không phải bị miểu sát, Hồng Mông Tử Khí đều có thể đem hắn cứu trở về .

Thế nhưng lúc này đây không giống với, hắn không thể có quá nhiều sai lầm , bất kỳ cái gì một sai lầm đều có thể làm cho hắn bị mất mạng!

Tỷ như trước ngực hắn vết thương kia, vết thương này như ở nhiều tới một đạo, hắn khả năng liền sở hữu cũng không đứng lên nổi!

Hắn hiện tại, đang cùng địch nhân giao thủ lúc, cần càng cẩn thận hơn, cũng cần càng thêm chăm chú .

Đem sai lầm làm được nhỏ nhất!

Còn có một chút, một cái người đang chân chính đối mặt tử vong lúc, tiềm lực của hắn cùng dũng khí hội trong khoảnh khắc đó đạt được chính mình đỉnh phong!

Tựu giống với một số người, ở đói bụng đến cực hạn lúc, ngươi coi như cho hắn một khối thịt người, hắn đều hội không chút do dự nuốt vào!

Dục vọng cầu sinh!

Hắn đã từng, cũng không có gì dục vọng cầu sinh, bởi vì hắn không có sợ hãi, hắn thấy, phía sau có người, trong cơ thể có người, hắn cảm thấy, ở thời khắc mấu chốt, những thứ này người sẽ giúp hắn!

Nguyên nhân đây, cho dù ở nguy hiểm, hắn đều không có dục vọng cầu sinh, cũng không có cảm nhận được khí tức tử vong .

Mà lần này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong, mà ở đối mặt tử vong lúc, hắn có mãnh liệt dục vọng cầu sinh!

Cho nên, ở sau cùng, hắn thi triển ra Phong Ma Kiếm Pháp, kỳ thực khi đó, hắn đã là đang liều mạng . Khi đó, không phải đối phương chết, thì sẽ là hắn chết, thì nhìn người nào không kiên trì nổi trước!

Hắn kiên trì chịu đựng .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên vẫn còn ở đá cầu, hướng về phía vách núi đá cầu, mỗi lần bóng đá đi ra ngoài, bắn ra đến vách núi lên, quả banh kia lại sẽ bay trở về .

Ở một bên phòng trúc trước, Lôi Lâm chính ôm một đoàn lôi tinh hoa gặm .

Kỳ thực, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong, đề thăng kinh khủng nhất vô tình là cái này Lôi Lâm .

Nàng cùng Tiểu Bạch quan hệ tốt, cùng Nhị Nha quan hệ tốt, cùng cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì quan hệ tốt, còn theo Kỳ Bỉ Thiên quan hệ tốt, ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, nàng là được sủng ái nhất chính là cái kia!

Bởi vì đều xem nàng như tiểu muội muội, nhỏ nhất nhỏ nhất cái kia!

Ăn một hồi, Lôi Lâm nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Tiểu kỳ tỷ, ta, ta muốn ca ca ."

Nàng mỗi ngày đều hội niệm nhất lần, muốn cho Kỳ Bỉ Thiên phóng Dương Diệp tiến đến!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Lôi Lâm, "Chờ hắn chân chính biết chính mình, ta liền phóng hắn tiến đến ."

"Vậy vạn nhất ca ca hắn làm không được đâu?" Lôi Lâm thúy thanh đạo.

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Ngươi đoán!"

Lôi Lâm phe phẩy đầu nhỏ, "Không biết ."

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ cười cười, không có đang nói cái gì .

Làm không được, thì hắn sẽ chết ở chỗ này!

.....

Hồng Mông Tháp bên ngoài, cầu lên.

Dương Diệp đã ngồi dậy, trước ngực hắn vết thương đã ở dần dần khôi phục .

Tay phải hắn nhất chiêu, cái kia chuôi ý kiếm về tới trước mặt của hắn, hắn nắm kiếm đứng lên, thân thể còn có chút uể oải, hắn lại cũng không có đã từng cái kia loại biến thái năng lực khôi phục!

Bởi vì Hồng Mông Tử Khí hắn cần tiết kiệm một chút dùng!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiếp tục đi tới!

Tại hắn bên hông hai bên, theo thứ tự là hai thanh ngưng thực ý kiếm!

Không có Kiếm Hồ, thế nhưng, không có nghĩa là hắn không thể ngự kiếm!

]

Phi kiếm giống nhau có thể dùng!

Cây cầu này, không có phần cuối, chí ít hắn không nhìn thấy phần cuối .

Khoảng chừng nửa canh giờ về sau, Dương Diệp thần sắc đột nhiên ngưng trọng, bởi vì hắn cảm thấy một hồi âm phong .

Gió nổi lên!

Dương Diệp nhìn lướt qua hai bên, hai bên những thứ kia vô biên thủy đột nhiên nổi lên từng cơn sóng gợn .

Lạnh sưu sưu!

Dương Diệp càng phát đề phòng, bước chân hắn cũng thả chậm .

Cái này địa phương, hạng người gì đều có, hắn không thể không cẩn thận, mà có thể đến nơi đây người, không có một đơn giản . Phía trước cái kia thanh niên Đao Tu, tuy là thực lực một dạng, thế nhưng nhân gia bên người theo một cái siêu cấp cường giả a!

Mà hắn hiện tại, lẻ loi một mình!

Hắn biết, như hắn gặp phải nguy hiểm, Kỳ Bỉ Thiên tuyệt đối sẽ không xuất thủ cứu giúp, hắn có thể đủ cảm giác được, Kỳ Bỉ Thiên không phải đang nói đùa hắn!

Nàng là tới thật đấy!

Ở chỗ này, hắn thật chỉ có thể dựa vào chính mình!

Dương Diệp tiếp tục đi tới, mà cái kia cỗ âm phong càng ngày càng mạnh, đến bây giờ, đã có chút đến xương . Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại .

Ở trước mặt hắn không xa chỗ, nổi lơ lửng một gã người xuyên hắc sắc quần dài nữ tử, nữ tử phiêu phù ở cầu một bên, ngưng mắt nhìn xa xa vô biên thủy .

Dương Diệp nhìn không chớp mắt, tiếp tục đi tới .

Bất quá, đang ở hắn trải qua nữ tử bên cạnh lúc, nữ tử đột nhiên mở miệng, "Ta nghe nói, ngươi xuống phía dưới quá, thế nhưng, ngươi lại nổi lên!"

Dương Diệp có chút đau đầu!

Đối phương mục tiêu quả nhiên là hắn!

Chẳng lẽ mình liền không thể gặp phải chút chuyện tốt ?

Dương Diệp dừng bước, hắn xoay người nhìn về phía cô gái kia, nữ tử dung mạo cũng không tính đặc biệt ra sắc, thế nhưng, cũng tuyệt đối không khó coi, trung đẳng dung mạo . Đương nhiên, hắn hiện tại không quan tâm những thứ này, hắn chỉ quan tâm nữ tử thực lực .

Nhưng mà, hắn thất vọng rồi!

Hắn căn bản xem không rõ ràng thực lực của đối phương!

Như vậy, chỉ có một kết quả . Đối phương mạnh hơn hắn rất nhiều rất nhiều!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Xuống phía dưới quá ."

Nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Còn có thể xuống phía dưới một chút không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Sợ là không thể ."

Nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười khổ nói: "Quả thực không thể đi xuống, hiện tại xuống phía dưới, vãn bối sợ là liền trực tiếp tan xương nát thịt ."

"Vậy ngươi lấy sau có thể xuống dưới?" Nữ tử lại hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi muốn cho ta xuống dưới?"

Nữ tử khẽ gật đầu, nàng chỉ vào cách đó không xa vô biên thủy, "Ở bên kia phía dưới, có hai cỗ thi thể, ngươi có thể giúp ta vớt đi lên sao?"

Dương Diệp nói: "Hiện tại sợ là không thể ."

Nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì ! Bất quá, Dương Diệp có thể rõ ràng cảm nhận được, bốn phía âm phong đột nhiên thay đổi cuồng bạo!

Các nàng này muốn động thủ!

Dương Diệp vội vàng nói: "Thế nhưng lấy sau có thể, ta cần một chút thời gian!"

Chung quanh âm phong đột nhiên bình tĩnh lại .

Nữ tử nhìn Dương Diệp không nói lời nào, chậm đợi đoạn dưới .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đó là một loại bí pháp, một tháng mới có thể thi triển một lần, ta vừa rồi đã thi triển qua, muốn một tháng sau mới có thể lần nữa thi triển, cho nên, một tháng sau ta mới có thể đi xuống!"

Nữ tử trầm mặc không nói .

Dương Diệp giang tay ra, "Tiền bối nếu không tin, ta cũng không biện pháp ."

Cái này lúc, nữ tử đột nhiên bấm tay một điểm, một luồng âm phong trực tiếp chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Cái kia sợi âm phong liền tồn tại Dương Diệp trong óc, Dương Diệp không có bất kỳ không khỏe, nhưng là lại có thể cảm nhận được cái kia sợi âm phong!

Nữ tử nghiêng đầu nhìn về phía xa xa vô biên hải vực, "Một tháng về sau, đến này tìm ta!"

Dương Diệp nhìn thật sâu liếc mắt nữ tử, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Đi cực kỳ lâu, cái kia cỗ âm phong mới biến mất .

Cầu lên, Dương Diệp dựa vào cầu vừa đi lấy, hắn nhìn phía dưới những thứ kia vô biên thủy, rơi vào trầm tư .

Người yếu!

Đây chính là người yếu, mới vừa rồi, nữ tử muốn hắn làm sự tình, hắn liền phải làm, không phải, thì phải chết!

Cường giả có thể theo thì đem ý chí của mình áp đặt cho người yếu, mà người yếu, chỉ có hai con đường có thể tuyển trạch, một là phản kháng, phản kháng chính là cái chết, hai là tuyển trạch tiếp thu, mà tiếp thu, cũng có khả năng chết!

Nếu như là đã từng, hắn không có chút nào lưu ý, bởi vì hắn trong tháp có một kinh khủng tiểu cô nương .

Chỉ cần cái kia tiểu cô nương theo tay vung lên, nàng kia cho hắn thức hải bên trong trồng cái kia sợi âm phong tiện tay có thể từ bỏ!

Nhưng là bây giờ, không có cái kia tiểu cô nương hỗ trợ, hắn căn bản không làm gì được cái kia sợi âm phong, tương phản, hắn tin tưởng, đối phương tùy thời có thể thôi động cái kia sợi âm phong lấy mạng của hắn!

Dương Diệp tự giễu cười, nguyên lai, không có dựa vào sơn, không có hậu trường, chính mình thật là một cái người yếu!

Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn phía chân trời hư không, phía chân trời hư không bụi hoàn toàn mờ mịt, cái gì cũng không nhìn thấy . Sau một lúc lâu, hắn cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay của chính mình, cái kia chuôi từ kiếm ý ngưng tụ mà thành kiếm!

Trầm mặc hồi lâu, Dương Diệp xoay người đi trở về .

Đi một hồi, hắn về tới phía trước cô gái kia trước mặt .

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ta vừa rồi suy nghĩ một cái, ta cảm thấy ngươi thái độ không đúng, cho nên, ta quyết định, ta không muốn giúp ngươi cái kia vội vàng!"

Lời vừa nói ra, Dương Diệp cảm giác ngăn chặn trong lòng mình tảng đá kia trong sát na tiêu thất .

Ung dung!

Từ trên xuống dưới ung dung!

Trong tay hắn, cái kia chuôi ý kiếm rung động kịch liệt lên .

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, khi nhìn đến hắn không đang nói đùa về sau, nữ tử xuất thủ .

Ầm!

Dương Diệp còn chưa xem rõ ràng nữ tử là thế nào xuất thủ, cả người hắn liền trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay nghìn trượng!

Ầm!

Dương Diệp rơi đập trên mặt đất, thân thể hắn rung động kịch liệt lấy, trong miệng, tiên huyết không ngừng tuôn ra .

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là nở nụ cười .

Tiếu dung có chút thương bạch!

"Ha ha ..."

Dương Diệp cười đứng lên, mới vừa cùng đi, trong miệng chính là liên phun mấy cái tinh huyết, hắn lần nữa đi trở về đến rồi nàng kia trước mặt, nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Thế nhưng, chung quanh âm phong càng ngày càng cuồng bạo, cầu hai bên nước sông đã bắt đầu chấn động đứng lên .

Dương Diệp lại đi về phía trước đi, hắn nhìn thẳng nữ tử, "Như ngươi tốt nhất nói với ta, ta có lẽ sẽ giúp ngươi, nếu như ta nguyện ý giúp ngươi, đó là tình cảm, mà ta không giúp ngươi, đó là hẳn là, bởi vì ta không có nghĩa vụ giúp ngươi . Còn nữa, ta Dương Diệp cả đời này, tuyệt không bị người uy hiếp, ta, thà làm ngọc vỡ, không làm ngói lành!"

Thanh âm rơi hạ!

Ầm!

Vô cùng vô tận kiếm ý giống như như thủy triều tịch quyển mà ra!

Cường đại kiếm ý hướng bốn phía chấn động đi, chung quanh vô biên thủy tức thì run rẩy động, dần dần, những thứ kia vô biên thủy trực tiếp nổi lên trận trận cuộn sóng ...

Thao thiên chiến ý!

. . ..

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2569: Kiếm Ý Thiêu Đốt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chiến ý!

Giờ này khắc này, Dương Diệp chiến ý không che giấu chút nào triển khai lộ ra, dù cho cô gái trước mắt này thực lực cao hơn hắn mấy lần, thế nhưng, hắn vẫn như cũ muốn chiến!

Nhiệt huyết ngốc nghếch sao?

Cũng có thể nói là!

Hắn giờ phút này, đã nghĩ xong tất cả hậu quả! Mà bất kể là hậu quả gì, hắn đều hội thản nhiên tiếp thu .

Hầu hết thời gian, khuất nhục sống, còn không bằng chết tới thống khoái!

Bởi vì khuất nhục sống, tâm cả đời bị chặn!

Quá oan uổng!

Giống như lúc này, nữ tử muốn hắn hỗ trợ, thế nhưng, đối phương thái độ chính là, ngươi yếu, ngươi nên phải giúp ta, ngươi không giúp ta, ngươi phải chết!

Đều là người, ngươi dựa vào cái gì thật cao ở trên(lên) ?

Thực lực mạnh ?

Coi như thực lực ngươi mạnh, thì tính sao ?

Lão tử có quyền không chấp nhận .

Giờ khắc này, hắn không nghĩ tới Thiên Tú, cũng không nghĩ tới Kỳ Bỉ Thiên, hắn thầm nghĩ đến chính mình .

Hắn Dương Diệp, quyết không khuất nhục sống!

Có lòng liều chết, hắn tự nhiên không sợ hãi, bởi vì ở kết quả xấu, đơn giản chính là vừa chết .

Kiếm ý vô cùng vô tận, nhưng mà, cái này cũng không là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là hắn huyết dịch của cả người vào giờ khắc này đột nhiên sôi trào lên .

Hắn huyết mạch là Phong Ma huyết mạch, mà Phong Ma huyết mạch tinh túy là cái gì ?

Phong Ma!

Mà Phong Ma bản ý là không sợ chết, hoặc có lẽ là, muốn chết!

Muốn chết, nhất Phong Ma!

Không biết không ngờ bên trong, Dương Diệp kiếm ý đã lặng yên cải biến, những thứ kia tản mát ra kiếm ý lặng yên tụ lại đến rồi Dương Diệp bên người, những thứ này kiếm ý mặc dù không có đột phá, thế nhưng, lại cùng lúc trước đã hoàn toàn khác biệt .

Phía trước hắn kiếm ý hơi có chút không khí trầm lặng, nhưng là bây giờ, những thứ này kiếm ý phong mang tất lộ, muốn đâm phá Lăng Tiêu!

Phong cách đã hoàn toàn khác biệt!

Mà Dương Diệp quanh thân khí tức cũng vào giờ khắc này lớn mạnh, bởi vì hắn da thịt dưới huyết dịch cũng là đã tại thuế biến .

Cũng không có chân chính nghịch chuyển huyết mạch, thế nhưng, không hề nghi ngờ, cái này huyết mạch đã khôi phục được tướng mạo sẵn có!

Chân chính Phong Ma huyết mạch!

Cường đại Phong Ma huyết mạch kích thích Dương Diệp, hơi thở của hắn càng ngày càng mạnh dần dần, ở Phong Ma huyết mạch trợ giúp xuống, hắn trực tiếp đột phá ngũ giới, đi tới chủ kỳ!

Khi đạt tới chủ kỳ chi về sau, huyết dịch của hắn mới dần dần bình tĩnh trở lại!

Mà Dương Diệp trước mặt nàng kia một mạch như vậy nhìn, không nói gì, cũng không có động thủ!

Ở Dương Diệp đạt được chủ kỳ chi về sau, nữ tử mở miệng, "Đây là của ngươi này dựa ?"

"Dựa ?"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ta không có gì dựa ."

Vừa nói, hắn đưa tay nắm một cái, một thanh ý kiếm lặng yên ngưng hiện tại trong tay hắn, lúc này, chuôi này ý kiếm cùng lúc trước cũng hoàn toàn khác biệt, thuộc tính bất đồng!

Hiện tại hắn kiếm ý thuộc tính, chủ công!

Dương Diệp nhìn nữ tử, "Hỗ trợ, có thể, hảo hảo nói, thế nhưng, như ngươi dùng uy hiếp, ta đây xin lỗi ."

Nữ tử nhìn Dương Diệp một lát, sau đó nói: "Ta liền uy hiếp!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên xuất thủ .

Nàng cái tay kia cứ như vậy hướng Dương Diệp chộp tới, một trảo này, Dương Diệp không gian bốn phía trong nháy mắt ngưng kết lại, mà ở trong đó Dương Diệp trực tiếp không pháp nhúc nhích, tay của cô gái, không có dấu hiệu nào giữ lại Dương Diệp hầu!

Nữ tử cứ như vậy đem Dương Diệp xách lên!

Chủ kỳ!

Dù cho Dương Diệp đạt tới chủ kỳ, thế nhưng, hắn cùng với nữ tử sự chênh lệch như trước rất đại!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có thúc thủ chờ bị bắt!

Xuy Xuy Xuy xuy!

]

Vô số chuôi ý kiếm đột nhiên tự Dương Diệp những thứ kia kiếm ý bên trong bắn nhanh mà ra, bởi vì hai người cách rất gần, nguyên nhân đây, Dương Diệp những thứ kia ý kiếm đều chém vào nàng kia thân lên. Thế nhưng, nữ tử cũng là chút nào phát không hư hại!

Những thứ kia kiếm chém ở nữ tử thân trên(lên) lúc, chẳng biết tại sao, dĩ nhiên đều biến mất!

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Còn có chiêu sao?"

Cái này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở giữa sân .

Kiếm Vực!

Theo Kiếm Vực xuất hiện, Dương Diệp có thể động . Chuyển chớp mắt, vô số chuôi từ kiếm ý ngưng tụ kiếm ở trong sân hóa thành từng đạo kiếm quang đem nàng kia bao phủ .

Xuy Xuy Xuy

Từng đạo cắt tiếng không ngừng ở trong sân vang lên .

Những thứ kia ý kiếm chém ở nàng kia quanh thân, lúc này đây, nàng kia không có ở không nhìn những thứ này ý kiếm . Bởi vì ở Kiếm Vực bên trong, những thứ này ý kiếm đã cùng phía trước hoàn toàn khác biệt, ngoại trừ này bên ngoài, một cường đại kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động xuất hiện, cỗ kiếm ý này trực tiếp làm cho nữ tử cùng Dương Diệp phân ra, còn cô gái kia đang bị kiếm ý cùng ý kiếm song trọng công kích xuống, cũng chỉ lui không đến mười trượng!

Không chỉ có như đây, nàng còn chút nào phát không hư hại!

Thực lực của hai người, căn bản không phải nhất cái cấp bậc!

Nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, "Vực ?"

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Dương Diệp, tay phải nhẹ nhàng vừa nhấc .

Xuy

Giữa sân, từng đợt âm phong đột nhiên ngưng hiện, những thứ này âm phong xuất hiện ở Kiếm Vực bên trong về sau, Dương Diệp tức thì cảm giác băng lãnh đến xương, đó không phải là phong, mà là đao!

Cắt!

Những thứ này âm phong không ngừng cắt Dương Diệp Kiếm Vực!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, vội vã thúc giục kiếm ý của mình, trong sát na, từng chuỗi ý kiếm hóa thành từng đạo kiếm quang ở Kiếm Vực bên trong Phi Trảm mà qua .

Từ bên ngoài đến xem, thời khắc này cầu lên, trải rộng âm phong cùng kiếm quang!

Theo tràng diện đến xem, những thứ kia âm phong ổn áp Dương Diệp những thứ kia kiếm quang!

Có thể nói, như không phải dựa vào Kiếm Vực, hắn những thứ kia kiếm quang ở nơi này chút âm phong trước mặt, sợ là căn bản không đáng chú ý! Mà cho dù có Kiếm Vực gia trì, những thứ kia kiếm quang cũng khó mà đối kháng những thứ kia âm phong!

Kiếm Vực bên trong, kiếm quang càng ngày càng thiếu, không chỉ có kiếm quang, tựu liền hắn kiếm ý vào giờ khắc này đều biến được thiếu.

Toàn bộ bị những thứ kia âm phong ăn mòn!

Kiếm Vực bên trong, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, tay hắn cầm một thanh ý kiếm trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại nàng kia trước mặt .

Có Kiếm Vực gia trì, hắn tốc độ này, đã không thể dùng nhanh để hình dung!

Nhưng mà, chính là nhanh như vậy một kiếm, bị nàng kia lấy bàn tay dễ dàng liền cản lại!

Dương Diệp kiếm thấp nữ tử lòng bàn tay, mặc kệ hắn dùng lực như thế nào, như thế nào dùng sức, như trước không pháp vào nửa tấc!

Nữ tử tay phải nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị rung động đến trăm trượng bên ngoài!

Nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Người yếu, nên có người yếu giác ngộ!"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ngươi nói không sai, bất quá, người yếu còn có thể tuyển trạch phản kháng ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở cầu trên(lên) chợt lóe lên!

Còn cô gái kia hai ngón tay nhẹ nhàng kẹp một cái, chính là chỗ này kẹp một cái, trực tiếp kẹp lấy Dương Diệp cái kia sợi kiếm quang, chuẩn xác mà nói là kẹp lấy Dương Diệp kiếm!

Không mảy may có thể cử động!

Mà Dương Diệp quanh thân kiếm ý căn bản không pháp tới gần nàng kia .

Nữ tử hai cây chỉ hơi dùng sức .

Xuy!

Dương Diệp cái kia chuôi ý kiếm trực tiếp nổ bể ra đến, chuyển chớp mắt, Dương Diệp trước ngực như bị trọng kích, cả người té bay ra ngoài .

Nữ tử vung tay phải lên, một hồi âm phong tịch quyển mà ra!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy .

Cầu lên, từng đạo cắt tiếng vang lên theo, ngay sau đó, Dương Diệp quanh thân giống như bị thiên đao vạn quả một dạng, tiên huyết văng khắp nơi .

Ầm!

Dương Diệp rơi đập trên mặt đất, hắn sở rơi chỗ trong nháy mắt bị máu tươi nhiễm đỏ!

Vừa xuống đất, nàng kia bấm tay một điểm, một luồng âm phong trực tiếp chém vào Dương Diệp bụng .

Ầm!

Dương Diệp cả người tức thì xoa xoa mặt đất bay ra ngoài, cái này vừa lui, đủ đủ lui trăm trượng có thừa!

Mà trăm trượng mặt đất, toàn bộ đều là huyết!

Sau một khắc, nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng mắt nhìn xuống Dương Diệp, "Cốt khí ?"

Vừa nói, nàng khẽ lắc đầu, "Có thực lực, mới có thể có cốt khí, không có thực lực, phải kinh sợ lấy, phải khuất nhục lấy, hiểu chưa ? Ta cho ngươi một cái cơ hội, một cái mạng sống cơ hội, đứng lên quỳ ở trước mặt ta, quỳ đến ta hài lòng mới thôi "

Ở nơi này lúc, nguyên bản nằm ở trên mặt đất Dương Diệp đột nhiên bắn lên, sau một khắc, vô số đạo kiếm quang trong nháy mắt đem nàng kia bao phủ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp những thứ kia kiếm quang trực tiếp biến mất, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cả người khom người lần nữa té bay ra ngoài .

Tại chỗ, nữ tử mặt sắc băng lãnh, không chứa một tia cảm tình, ở gò má nàng lên, có một đạo vết kiếm!

Dương Diệp kiếm, cũng không có yếu như vậy!

Xa chỗ, Dương Diệp theo mặt đất trên(lên) bò dậy, hắn giờ phút này, toàn thân đều ở đây đổ máu, thế nhưng, quanh người hắn kiếm ý lại ngưng thật không gì sánh được!

Mặc kệ nàng kia xuất thủ bao nhiêu lần, kiếm ý bị đánh tan bao nhiêu lần, những thứ kia kiếm ý cuối cùng đều sẽ ngưng tụ!

Chỉ cần Dương Diệp bất tử, những thứ kia kiếm ý sẽ vĩnh viễn không tiêu tan!

Dương Diệp đứng lên về sau, hắn lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa nữ tử, mà lúc, nàng kia đã tại chỗ biến mất, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Mười ba đạo Kiếm Vực điệp gia!

Làm nhất sau một kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt .

Ầm!

Hai bên vô biên thủy trực tiếp vén lên!

Nữ tử thần sắc không thay đổi, một âm phong đột nhiên xuất hiện ở nàng đỉnh đầu, Dương Diệp cái kia mười ba kiếm trực tiếp rơi vào này cổ âm phong chi lên.

Rầm rầm rầm

Làm nhất sau một kiếm rơi xuống, cái kia cỗ âm phong vẫn không có tán đi!

Mà lúc, nữ tử tay phải đột nhiên lộ ra, một chưởng trực tiếp rơi vào Dương Diệp bụng chỗ .

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bay ngược đến rồi nghìn trượng bên ngoài, vừa hạ xuống xuống, hắn toàn thân nhục thân trực tiếp rạn thành mạng nhện hình.

Nhục thân rời ra phá toái!

Nhất định có thể dùng vô cùng thê thảm để hình dung!

Kỳ thực, khi đạt tới chủ kỳ chi về sau, như cho hắn tru, cho hắn những thứ kia Thần Trang, hắn vẫn có sức liều mạng, nhưng là bây giờ, hắn trần truồng, loại tình huống này xuống, hắn là căn bản liều mạng bất quá trước mắt nàng kia đấy!

Giữa bọn họ chênh lệch cảnh giới, cũng không phải bình thường đại!

Nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nhìn dưới mặt đất trên(lên) đã chỉ còn một hơi thở Dương Diệp, "Còn tuổi nhỏ, sở hữu Kiếm Vực, kiếm ý ngưng thật không gì sánh được, huyết mạch càng là thuần túy tột cùng, chiến lực càng là so với chủ kỳ đỉnh phong còn hơi mạnh mẽ một ít . Lại chết như vậy, há không đáng tiếc ?"

Vừa nói, nàng cúi người nhìn cái kia đã ý thức mơ hồ Dương Diệp, "Chỉ cần ngươi mở miệng cầu xin tha thứ, ta tạm tha ngươi một mạng, như thế nào ? Một câu cầu xin tha thứ mà thôi!"

Không có gì so với làm cho một cái người có cốt khí dập đầu cầu xin tha thứ tới nhường càng thêm thống khoái!

Vừa rồi Dương Diệp đang đối mặt nàng lúc, cứng bao nhiêu khí, có có nhiều cốt khí, hiện tại, nàng sẽ hết thảy giẫm đạp rơi .

Trên đất, Dương Diệp tay phải run rẩy, đột nhiên, hắn lên tiếng, "Nhỏ, tiểu kỳ, chiếu cố tốt Tiểu Bạch các nàng "

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp quanh thân kiếm ý vào giờ khắc này trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực .

Thiêu đốt kiếm ý!

Cvt: Bài cũ a

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2570: Chớ Ép Bức!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiêu đốt kiếm ý!

Đây là nhất chiêu Dương Diệp cực kỳ lâu phía trước học được chiêu, chiêu này, hắn cơ bản không cần, bởi vì đây là nhất chiêu thương địch tám trăm, tự tổn 1000 chiêu .

Mà hắn sở dĩ thật lâu thật lâu không dùng quá, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là hắn cực kỳ lâu chưa từng có loại này liều mạng quá .

Trước kia hắn, không có sợ hãi!

Mà bây giờ, hắn không có gì dựa vào!

Hắn không liều mạng mệnh, vậy thì phải mất mạng!

Đương nhiên, dù cho liều mạng, hắn cũng không có cái gì còn sống hy vọng . Thế nhưng, hắn vẫn tuyển trạch liều mạng!

Liều mạng!

Thiêu đốt kiếm ý, giờ khắc này, hắn lợi dụng thiêu đốt kiếm ý, thôi động chính mình lớn nhất tiềm năng, vào giờ khắc này, hắn các phương diện đều đạt tới tự thân đỉnh phong!

Nhưng mà, làm cho Dương Diệp có chút không hiểu là .

Cái này thiêu đốt kiếm ý, cùng đã từng thiêu đốt kiếm ý có chút bất đồng!

Còn bất đồng nơi nào, hắn thật sự là không có thời gian suy nghĩ .

Đang thiêu đốt kiếm ý đồng thời, Dương Diệp quanh thân, tự thành Kiếm Vực!

Vô số kiếm ý cùng kiếm khí đột nhiên ngưng hiện, vô cùng vô tận!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Chiêu này nhưng là hắn đại chiêu, vừa rồi không cần, là bởi vì thời cơ không đúng. Mà bây giờ, nữ tử ở trước mặt hắn, đối phương đã nắm chắc phần thắng, có thể nói, đây là nữ tử nhẹ nhàng nhất, nhất không có phòng bị thời khắc!

Quả nhiên, ở Phương Thốn Kiếm Vực hình thành một khắc kia, nữ tử khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi!

Đây là nàng lần đầu tiên khuôn mặt biến sắc, bởi vì đây là nàng lần đầu tiên ở trước mắt nam tử này thân trên(lên) cảm nhận được nguy hiểm!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Phương Thốn Kiếm Vực bên trong, tê liệt tất cả!

Trong nháy mắt, nữ tử thả ra những thứ kia âm phong trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy, cùng này đồng thời, nữ tử cả người tức thì bị vô số kiếm khí cùng kiếm ý cắt .

Kém chút thịt nát xương tan!

Nhưng mà, ở nữ tử nhục thân muốn triệt để nát bấy một khắc kia, nữ tử đã thối lui đến trăm trượng bên ngoài, không chỉ có như đây, một âm phong đem bên ngoài bao phủ, cái kia cỗ âm phong gắt gao bọc nữ tử nhục thân, không cho bên ngoài văng tung tóe .

Giờ khắc này, nữ tử thần sắc vô cùng xấu xí!

Khó coi tới cực điểm!

Lật thuyền trong mương!

Như nàng phía trước có đề phòng, hơi chút chú ý một cái, nàng(hắn) sẽ không rơi vào trình độ như vậy, đáng tiếc là, như Dương Diệp suy nghĩ, mới vừa rồi một khắc kia, nàng đã nắm chắc phần thắng, phải nói, nàng cho tới bây giờ sẽ không đem Dương Diệp để trong lòng lên.

Nhưng mà, nàng lại không nghĩ tới, Dương Diệp còn nín một cái như vậy đại chiêu không có bắn !

Nữ tử không có ở xuất thủ, bởi vì nàng bây giờ, cần cam đoan chính mình nhục thân khôi phục .

Ở cái này địa phương, nàng cần thiết phải chú ý người cùng sự tình, quá nhiều...!

Còn Dương Diệp, đang thi triển ra Phương Thốn Kiếm Vực chi về sau, Dương Diệp chính là đã nằm ở không xa chỗ, khẽ động cũng không pháp động, vừa rồi một kích kia, thật là hắn một kích cuối cùng .

Đem hết toàn lực một kích tối hậu!

Bây giờ Dương Diệp, chân chính sức cùng lực kiệt!

Ở nơi này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở giữa sân, tên này lão giả Dương Diệp nhận thức, lúc trước hắn cùng với cái kia thanh niên Đao Tu giao thủ lúc, thời khắc mấu chốt, chính là chỗ này lão giả xuất thủ ngăn trở hắn, nhưng sau mang đi cái kia Đao Tu nam tử!

Lão giả nhìn thoáng qua cách đó không xa nàng kia, "Âm phu nhân, ngươi là Âm Giới chi chủ phu nhân, cũng coi như nhất phương cự bá, đối đãi như vậy một cái chẳng qua chủ cảnh thiếu niên, có phải hay không có chút quá ?"

Xa chỗ, cái kia âm phu nhân cười nhạt, "Thế nào, lúc nào ngươi Ma Đao Tông cũng yêu xen vào việc của người khác ?"

Lão giả nhìn thoáng qua trên đất Dương Diệp, sau đó nói: "Phía trước người này cùng Tiểu Đồ giao thủ, hai bọn họ công bằng một trận chiến, lão phu lại xuất thủ ngăn cản, việc này là lão phu làm không mà nói, cho nên bây giờ, lão phu muốn cứu hắn một mạng, từ bỏ trong lòng về điểm này hổ thẹn ."

]

Âm phu nhân chỉ chỉ Dương Diệp, "Người này, ta tất phải giết ."

Lão giả nói: "Tùy ngươi, lão phu chỉ cứu hắn lúc này đây ."

Vừa nói, hắn nhấc lên trên mặt đất Dương Diệp, xoay người liền rời đi .

Âm phu nhân vẫn chưa xuất thủ, bởi vì giờ khắc này nàng, nhục thân còn chưa triệt để chữa trị, lúc này xuất thủ, là phi thường không sáng suốt . Đương nhiên, như nàng là hoàn hảo, cái kia lão giả khả năng cũng không nhất định xuất thủ .

Cứ như vậy, lão giả mang theo Dương Diệp biến mất ở cái kia âm phu nhân trong tầm mắt .

Tại chỗ, âm phu nhân lạnh lùng nhìn xa chỗ phần cuối, "Đáng chết con kiến hôi!"

Nói đến đây, nàng bỗng nhiên quay đầu, ở nàng bên phải cách đó không xa cầu bên trên, đứng một gã tiểu cô nương, tiểu cô nương đứng ở cầu lên, ở nàng chân lên, một viên cây mây cầu không ngừng bắn lên .

Chứng kiến tên này tiểu cô nương, âm phu nhân thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng .

Bởi vì cuối cùng, nàng(hắn) không có phát hiện cái này tiểu cô nương là lúc nào xuất hiện, hơn nữa, cho dù là hiện tại, nàng cũng không cảm giác được bé gái tồn tại!

Thật là quỷ dị!

Tên này tiểu cô nương dĩ nhiên chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Âm phu nhân gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Các hạ là ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua âm phu nhân, "Nhanh lên một chút khôi phục nhục thân, như vậy giết ngươi, ta sẽ cảm thấy được không có ý gì ."

Vừa nói, nàng tiếp tục đá cầu!

Nghe được Kỳ Bỉ Thiên, âm phu nhân nở nụ cười lạnh, "Giết ta ? Các hạ thực sự là khẩu khí thật là lớn!"

Kỳ Bỉ Thiên tiếp tục đá cầu, "Ta có một nghi vấn, nói, lấn phụ người yếu, có thể làm cho ngươi được đến vui vẻ sao?"

Âm phu nhân nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, cười nói: "Hiểu, ngươi là vừa rồi cái kia con kiến hôi trưởng bối chứ ?"

"Trưởng bối ?"

Kỳ Bỉ Thiên chớp chớp nhãn, "Ừm, ta là hắn trưởng bối ."

Âm phu nhân khẽ cười nói: "Thế nào, thay hắn ra mặt tới ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta là chưa từng nghĩ xuất thủ, cho dù là ở ngươi vừa rồi muốn giết chết hắn lúc, ta đều chưa từng nghĩ phải ra tay . Hắn là người trưởng thành rồi, muốn vì mình bất luận cái gì hành vi phụ trách . Như ngươi vừa rồi thật giết hắn đi, ta sẽ rời đi nơi này, cũng sẽ không vì hắn báo thù, báo thù cho hắn, đó là người khác làm ."

Âm phu nhân châm chọc nói: "Vậy ngươi bây giờ ra làm gì ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhếch miệng cười, "Bởi vì ta cùng ước định của hắn, hắn coi như ở nguy hiểm, ta cũng sẽ không xuất thủ cứu hắn . Hắn hiện tại, tạm thời an toàn . Ta xuất thủ, cũng không trái với ta cùng với hắn giữa ước định, dù sao, không phải ta cứu hắn . Đương nhiên đương nhiên, cho nên ta xuất hiện, chủ yếu là nhìn ngươi khó chịu, lý do này được chưa ?"

"Xem ta khó chịu ?"

Âm phu nhân ha ha phá lên cười, nở nụ cười khoảng khắc, nàng xem hướng Kỳ Bỉ Thiên, "Nói thật, vạn giới thêm Vĩnh Hằng Vũ Trụ, xem ta âm phu nhân khó chịu quả thực không thiếu, mà ngươi, đáng là gì ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua âm phu nhân, sau một khắc, nàng theo thì một cái tát ném ra .

Ba!

Theo một đạo thanh thúy bạt tai tiếng vang lên, cái kia âm phu nhân đột nhiên bay đến nghìn trượng bên ngoài .

Giờ khắc này, cái kia âm phu nhân trong lúc đó mộng bức .

Nghìn trượng bên ngoài mặt đất lên, âm phu nhân khuôn mặt khó có thể tin, nàng bỗng nhiên quay đầu, cái kia tiểu cô nương vẫn còn ở nàng bên phải!

Lúc này, âm phu nhân nhãn trung đã tràn đầy kiêng kỵ màu sắc .

Mà lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại một cái tát ném ra, mà nhất khắc, cái kia âm phong người sớm có phòng bị, vô số âm phong đột nhiên tụ lại, quay chung quanh ở tại chung quanh nàng, nhưng mà, theo Kỳ Bỉ Thiên một cái tát ném ra, những thứ kia âm phong trong nháy mắt trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung, chuyển chớp mắt, ở cái kia âm phu nhân khuôn mặt lên, nhiều hơn một đạo dấu tay .

Ba!

Thanh thúy lại tiếng tát tai vang dội!

Mà cái kia âm phu nhân trực tiếp bỏ rơi rơi trên mặt đất lên, không chỉ có như đây, toàn bộ cầu vào giờ khắc này cũng vì đó run lên!

Mà cái kia âm phong người giờ này khắc này chân chính mộng bức!

Không còn sức đánh trả chút nào!

Nàng dĩ nhiên phát hiện mình không còn sức đánh trả chút nào!

Cái này căn bản là không thể sự tình!

Âm phong người thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, vô số âm phong giống như đao phong một dạng hướng cái kia tiểu cô nương bắn nhanh đi . Như nàng vừa rồi như thế đối đãi Dương Diệp, Dương Diệp chết sớm một vạn lần!

Mà bây giờ, hắn đối mặt là Kỳ Bỉ Thiên!

Cái này so với thiên cao hơn một chút tiểu cô nương!

Kỳ Bỉ Thiên tay phải nhẹ nhàng vung lên .

Giống như gió thu cuốn hết lá vàng một dạng, những thứ kia âm phong vào giờ khắc này trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Nhìn thấy một màn này, cái kia âm phu nhân nhãn trung đã tràn đầy hoảng sợ màu sắc!

Vô cùng hoảng sợ!

Trước mắt cái này bé gái thực lực, đã cường đại đến vượt ra khỏi nàng nhận thức!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua bốn phía, "Cái này địa phương không sai, có thể chịu được cơ thể của ta, bất quá, cũng không chịu nổi bao lâu, cho nên, ta được lập tức trở lại ."

Vừa nói, nàng xem hướng âm phu nhân, "Ngươi vẫn chưa trả lời vấn đề của ta, lấn phụ người yếu có thể làm cho phi thường thoải mái sao?"

Âm phu nhân gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi, ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ngươi đoán một chút!"

Âm phu nhân như thế nào đoán ra ? Nàng đứng lên, lạnh lùng nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Muốn chém giết muốn róc thịt, tất nghe tôn liền!"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại là theo tay vung lên .

Ba!

Theo một đạo bạt tai tiếng vang lên, cái kia âm phu nhân trực tiếp té ở trên đất .

Âm phu nhân ngẩng đầu căm tức nhìn Kỳ Bỉ Thiên, rống giận, "Vì sao phải như này nhục ta!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Như ngươi vừa rồi cứ như vậy giết chết hắn, ta sẽ không ra được, thế nhưng, ngươi nhưng không có làm như vậy, mà là ở nhục nhã hắn, hiện tại, bị người nhục nhã tư vị, ngươi cảm thấy có dễ chịu hay không ?"

Âm phu nhân vào giờ khắc này khuôn mặt sắc vô cùng khó coi .

Kỳ Bỉ Thiên đi tới âm phu nhân trước mặt, nàng cúi đầu nhìn âm phu nhân, cười nói: "Ngươi hành vi, để cho ta nhìn ngươi rất khó chịu, cho nên, ta muốn nhục nhã nhục nhã ngươi, ngươi có ý kiến gì không ?"

Âm phu nhân nhìn Kỳ Bỉ Thiên, nhãn trung sát ý như thực chất!

Nàng sống nhiều năm như vậy, còn chẳng bao giờ bị người đối đãi như vậy quá!

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn thoáng qua cầu phần cuối, "Ta có thể nhìn hắn chết, có thể ngăn cản bất luận kẻ nào cứu hắn, thậm chí có thể tự thân ra tay giết hắn, bởi vì ta không muốn Nhị Nha cùng Tiểu Bạch bên người theo một cái uất ức người ."

Nói đến đây, nàng cúi đầu nhìn về phía âm phu nhân, "Thế nhưng, tại hắn không có khiến ta thất vọng trước, ta sẽ không để cho người nhục nhã hắn, đặc biệt loại người như ngươi ỷ lớn hiếp nhỏ nhục nhã! Vừa vặn, hắn mới vừa rồi không có khiến ta thất vọng . Chết không đáng sợ, đáng sợ là khuất nhục sống, cái kia loại sống, ta tình nguyện hắn đã chết ."

Thanh âm rơi xuống, Kỳ Bỉ Thiên chân nhỏ nhẹ nhàng đá một cái, tựa như đá cầu giống nhau .

Xuy!

Cái kia âm phu nhân đầu cứ như vậy bị đá bay ra ngoài .

Cái đầu kia bay ra thật là xa thật là xa ...

"Ai!"

Cái này lúc, một đạo tiếng thở dài ở nơi này vô tận không trung vang lên, "Các hạ, ngài hư quy củ ."

Kỳ Bỉ Thiên đứng dậy, ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, "Chớ ép bức, cho lão tử cút xa một chút!"

. . ..

PS: Ta muốn cho mọi người ngâm thơ! !

Lấy luyện thể chi đạo, đúc vạn cổ kim thân , chiến tứ phương ...Vạn Cổ ta Chí tôn #Vạn Cổ Kim Thân

------oOo------

Chương 2571: Xuất Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nói xong, Kỳ Bỉ Thiên đá cầu hướng xa chỗ bật đi .

Chỉ chốc lát, bên ngoài chính là biến mất ở cuối cùng rồi .

Không trung, không có bất cứ động tĩnh gì .

Mà ở xa xôi một cái địa phương, cái này địa phương tên là Âm Giới .

Nhất chỗ tháp cao bên trong, một gã mặc trường bào màu tử kim người đàn ông trung niên đột nhiên mở hai mắt ra, dần dần, nam tử hai mắt bên trong băng lạnh xuống, nhãn trung không che giấu chút nào lấy sát ý, "Mặc kệ ngươi là người phương nào, bản tôn phải giết ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nam tử trực tiếp biến mất ở tháp cao bên trong

Cầu lên, Kỳ Bỉ Thiên đi một hồi về sau, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên phải vô biên thủy chỗ, phía trước cái kia âm phu nhân làm cho Dương Diệp đi xuống một chuyến nơi ấy, nàng nhưng là nhớ .

Nơi đó có cái gì ?

Kỳ Bỉ Thiên hai tay nhẹ nhàng hướng hai bên một phần, cái này một phần, nơi đó vô biên thủy phi thẳng đến hai bên phân ra!

Lúc đầu tĩnh mịch vô biên thủy giống như tường thành một dạng vén lên, chừa lại một đạo cự đại chỗ rách .

Rất nhanh, Kỳ Bỉ Thiên thấy được một cái màu vàng cái rương .

Kỳ Bỉ Thiên tay phải nhất chiêu, cái kia kim sắc cái rương trực tiếp rơi vào trong tay nàng .

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt cái rương, nàng cũng không có mở ra, mà là trực tiếp mang đi .

Nguyên do bởi vì cái này cầu đã tại rung động kịch liệt!

Nếu như nàng ở chờ lâu một hồi, cái này thế giới đều sẽ tùy theo đổ nát!

Ở Kỳ Bỉ Thiên tiêu thất về sau, một gã lão giả xuất hiện ở cầu lên, tên này lão giả mặc một bộ rộng lớn ma bào, lúc này, hắn khuôn mặt trên(lên) đã tràn đầy lãnh mồ hôi .

Sợ mất mật!

Từ vừa mới bắt đầu hắn liền đã ở tại, phải nói, hắn một mạch ở bảo vệ cầu kia, nguyên nhân đây, mới vừa rồi nơi đây phát sinh đại chiến lúc, hắn trước tiên cảm nhận được . Mà ở chứng kiến cái kia vị âm phu nhân trực tiếp bị tru diệt lúc, hắn tâm liền đã đang run .

Hắn cùng với cái kia vị âm phu nhân, cũng bất quá chia năm năm mà thôi!

Mà cái kia vị âm phu nhân ở vừa rồi, liền sức đánh trả cũng không có!

Nhìn không xa chỗ cái kia âm phu nhân thi thể, ma bào lão giả thật lâu không lên tiếng

Bên kia, Ma Đao Tông lão giả ngừng lại, hắn đem Dương Diệp đặt ở trước mặt không xa chỗ .

Ở bên kia, là cái kia Đao Tu nam tử .

"Sư tôn ?" Đao Tu nam tử nhìn về phía lão giả .

Lão giả nhìn về phía Đao Tu nam tử, "Phía trước một màn kia ngươi thấy được chứ ?"

Đao Tu nam tử gật đầu .

Lão giả ngồi ở cầu bên trên, sau đó nói: "Nói một chút coi!"

Đao Tu nam tử trầm mặc .

Lão giả lại nói: "Ta để cho ngươi nói một chút ."

Đao Tu nam tử trầm giọng nói: "Đệ tử cảm thấy hắn tuy là rất có tâm huyết, rất có cốt khí, thế nhưng, hắn là tại tìm chết, hắn cùng với vị kia thực lực sai biệt quá khác xa!"

"Như đổi lại là ngươi, ngươi sẽ làm như thế nào ?" Lão giả hỏi .

Đao Tu nam tử trầm mặc .

Lão giả cười nói: "Ngươi sẽ nhẫn nhục chịu đựng, đúng không ?"

Đao Tu nam tử trầm giọng nói: "Sư tôn, mệnh ở, tất cả mới đều có khả năng, như mệnh mất, tất cả đều là giả . Đương nhiên, đệ tử cũng không phải sợ chết, chỉ là cái kia loại thời điểm, đang đối mặt cái kia loại cường giả lúc, cùng chết thực sự không phải nhất kiện lựa chọn sáng suốt ."

Vừa nói, Đao Tu nam tử nhìn về phía lão giả, có chút tâm thần bất định .

Lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Thiên Diệp, ngươi nói cũng không sai, cái kia loại thời điểm, hắn loại này cùng chết, kỳ thực chính là tại tìm chết . Nam tử hán đại trượng phu, co được dãn được, hắn đúng là tâm huyết hơi quá ."

Nghe vậy, tên gọi là Thiên Diệp nam tử tức thì thả lỏng một hơi, kỳ tâm kỳ cũng vào giờ khắc này bình tĩnh lại .

Lão giả nhìn thoáng qua nằm dưới đất Dương Diệp, kỳ thực, hắn còn có một câu nói cũng không nói gì .

Tâm huyết ?

Không, hắn thấy không phải tâm huyết, mà là càng sâu tầng đồ đạc!

]

Bất khuất!

Trước mắt nằm dưới đất thiếu niên này, đối mặt cường giả bất khuất, đối mặt bất công bất khuất, đối mặt tử vong bất khuất .

Thiếu niên này xương, là cứng rắn, hắn kiếm, là cứng rắn .

Dẫu có chết bất khuất người, nói thật, hắn rất nhiều rất nhiều năm chưa gặp được .

Dẫu có chết bất khuất cũng không phải là không sợ chết, người không sợ chết, hắn thấy qua rất nhiều, tỷ như chính mình cái này vị đệ tử, hắn đồng dạng không sợ chết . Thế nhưng, ở hầu hết thời gian, bọn họ hội cân nhắc, tỷ như vừa rồi, đổi lại là đệ tử của mình, hắn hội thỏa hiệp, bởi vì hắn thấy, đối mặt cái kia loại cường giả lúc, phản kháng cũng không sáng suốt .

Kỳ thực đổi lại là hắn, cũng cảm thấy cái kia loại phản kháng, thật không sáng suốt!

Thế nhưng, thiếu niên trước mắt này cũng là bất khuất đến cùng, cho dù là ở trước khi chết nhất khắc, cũng chưa từng chịu thua .

Đây là làm cho hắn bội phục, cũng chính là bởi vì như đây, hắn mới hội xuất thủ cứu giúp .

Một là thưởng thức, hai là kết cái thiện duyên cớ!

Lại người, hắn xem cái kia âm phu nhân cũng là khó chịu tột cùng . Một vị siêu cấp cường giả, ức hiếp như vậy một vị chủ kỳ thiếu niên, thật sự là có chút rơi phần!

Ở nơi này lúc, nằm ở trên mặt đất Dương Diệp hai tay đột nhiên run rẩy, rất nhanh, hắn chậm rãi trợn mở con mắt .

Nhìn hư không rất lâu sau đó, Dương Diệp đột nhiên nhếch miệng cười, "Còn chưa có chết a!"

Lão giả cười nói: "Là không phải rất vui vẻ ?"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía lão giả, "Đa tạ tiền bối xuất thủ cứu giúp!"

Lão giả lắc đầu, "Thuận tay làm ."

Dương Diệp không có đang nói cái gì cảm tưởng, tình này, hắn nhớ kỹ là tốt rồi .

Hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí điên cuồng chữa trị thân thể hắn, ở Hồng Mông Tử Khí chữa trị xuống, thân thể hắn bắt đầu khôi phục nhanh chóng lấy .

Mà giờ khắc này, hắn lại kinh hãi phát hiện, kiếm ý của mình lại vẫn tồn tại!

Lúc trước, hắn chính là nhớ rõ, hắn thiêu đốt kiếm ý của mình, như dựa theo lấy trước kia vậy, thiêu đốt kiếm ý, kỳ thực chính là chờ với ở tự hủy, tự hủy kiếm ý kích phát tiềm năng của mình, kiếm ý hội tiêu thất, nhưng là bây giờ, hắn rõ ràng cảm nhận được kiếm ý của mình vẫn tồn tại như cũ, không hiếm hoi còn sót lại ở, hơn nữa cùng lúc trước còn giống như không quá giống nhau!

Không chỉ có là Kiếm ý, hắn phát hiện mình toàn thân đều có chút không giống!

Còn nơi nào không giống với, hắn cũng không nói lên được!

Chẳng qua lúc này, hắn cũng không có thời gian đi suy nghĩ nhiều như vậy, bởi vì hắn bị thương thật sự là quá nghiêm trọng quá nghiêm trọng!

Một canh giờ về sau, thương thế của hắn đã khôi phục 4-5 thành!

Hắn hiện tại, đã không có liên tục không ngừng Hồng Mông Tử Khí, nguyên nhân đây, ở chữa thương lúc, hắn cũng chỉ có thể tiết kiệm một chút .

Dương Diệp đứng lên, lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Cảm giác như thế nào ?"

Dương Diệp cười khổ nói: "Được rồi 4-5 thành ."

Lão giả gật đầu, "Đã vô cùng ghê gớm, ngươi cái kia tổn thương, nói thật, lão phu đều cảm thấy ngươi có thể phải chơi xong ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì . Như không phải Hồng Mông Tử Khí, hắn thật chơi xong!

Tốt ở trong cơ thể hắn Hồng Mông Tử Khí là chính mình tu luyện ra được, không phải Hồng Mông Tháp bên trong, không phải, sợ là cũng phải bị tiểu kỳ cho không thu rồi .

Hiện tại, dùng ít đi chút đi!

Lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Tiểu tử, ngươi không phải một cái người đến chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Không phải!"

Lão giả nói: "Ngươi trưởng bối trong nhà mới vừa rồi cũng không có xuất thủ cứu ngươi!"

Dương Diệp cười khổ nói: "Tiền bối nói đùa, chúng ta xuất hiện lịch lãm, đúc luyện chính là mình, như trưởng bối trong nhà xuất thủ tương trợ, kia đúc luyện còn có hiệu quả gì đâu? Bởi vì có trưởng bối xuất thủ, chúng ta sẽ không có sợ hãi, loại tình huống này xuống, chúng ta có thể trưởng thành cái gì ?"

Nghe được Dương Diệp, lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi trưởng bối trong nhà, ghê gớm ."

Nuôi thả!

Cái gì gọi là nuôi thả ?

Loại này mới thật sự là nuôi thả!

Mà hắn mang cùng với chính mình đồ đệ đi tới cái này địa phương, lấy tên đẹp là lịch lãm, mang theo đồ đệ xem xét các mặt của xã hội, làm cho hắn trưởng thành xuống. Nhưng là bây giờ xem ra, cùng trước mắt vị thiếu niên này so với, đơn giản là cực kỳ yếu ớt!

Phải biết, lúc trước, hắn cái này vị đệ tử đang cùng trước mắt vị thiếu niên này giao thủ lúc, như không phải hắn xuất thủ cứu giúp, hắn đệ tử liền đã chết!

Mà bây giờ nghĩ lại, xuất thủ của mình sẽ cho đệ tử của mình tạo thành ảnh hưởng gì đâu?

Ỷ lại!

Bởi vì hắn chính mình cái này vị đệ tử, tại bất cứ lúc nào, đều sẽ không có sợ hãi, bởi vì hắn ở!

Nghĩ vậy, lão giả thấp giọng thở dài, lại nói: "Nhà ngươi vị trưởng bối này, thật, thật lợi hại ."

Lợi hại ?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Là rất lợi hại!"

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên bĩu môi, không nói gì .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Trước chữa thương, chờ một hồi có chuyện muốn mời ngươi giúp một tay!"

Dương Diệp không hỏi chuyện gì, hắn gật đầu, nhưng sau xếp bằng ngồi dưới đất, hắn hướng về phía lão giả đưa tay phải ra, "Tiền bối, cái kia gì, mượn trước một chút giới tinh!"

Giới tinh!

Đồ chơi này, hắn vốn là có rất nhiều, bất quá bây giờ, toàn bộ bị Kỳ Bỉ Thiên tịch thu rồi!

Lão giả lắc đầu cười, bấm tay một điểm, 20 miếng giới tinh rơi vào Dương Diệp trước mặt .

"Đa tạ!"

Dương Diệp thu hồi giới tinh, nhưng sau bắt đầu hấp thu chữa thương!

Một bên, cái kia Thiên Diệp đột nhiên nói: "Sư tôn, muốn, phải không ngài trở về đi ?"

Vừa rồi Dương Diệp, mặc dù không có ghim hắn, nhưng hắn vẫn rất có cảm xúc!

Lão giả lắc đầu, "Tiểu tử đần, hắn bộ kia nuôi thả không thích hợp ngươi ."

"Vì sao ?" Thiên Diệp không giải khai .

Lão giả không nói gì .

Dương Diệp có thể được như thế nuôi thả, là bởi vì hắn đã từng chính là một mạch bị cha hắn nuôi thả, một mình hắn theo tầng dưới chót nhất bò dậy, hắn không phải chuồng nuôi lão hổ, hắn bản thân liền là trong núi lão hổ!

Chỉ bất quá bây giờ, trưởng bối của hắn đem hắn theo trong núi bỏ vào một cái tàn khốc hơn địa phương đến rèn luyện hắn!

Thế nhưng Thiên Diệp bất đồng, hắn là ở tông môn bên trong lớn lên, hắn một mạch chính là ở tông môn cường giả mí mắt đệ tử hạ trưởng thành, hắn liền trong núi hổ đều toán không lên, hiện tại đem hắn bỏ ở nơi này, không phải làm cho hắn muốn chết sao ?

Hai người sinh ra hoàn cảnh bất đồng, nguyên nhân đây, không thể dùng cùng một loại phương thức mà đối đãi!

Thiên Diệp nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Cái này lúc, lão giả đột nhiên nói: "Nếu như ngươi thật muốn lão già ta ly khai, cũng không phải không được., chờ một hồi ngươi cùng hắn giao thủ, chống nổi một trăm hiệp, ta liền phóng ngươi một cái người đang cái này!"

Thiên Diệp khuôn mặt sắc có chút khó coi, "Sư tôn, tuy là đồ đệ phía trước hơi thua hắn một bậc, thế nhưng "

Lão giả đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy đây là đang vũ nhục ngươi ?"

Thiên Diệp nghiêm mặt, không nói gì .

Lão giả cười nói: "Chớ cùng ta nói những thứ kia, dùng sự thực nói cho ta ."

Thiên Diệp hừ lạnh một tiếng, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp tổn thương đã triệt để khôi phục .

Dương Diệp đứng lên, cái này lúc, lão giả nói: "Tiểu hữu, cùng ta đồ đệ này ở luận bàn một chút, như thế nào ?"

Tiểu hữu!

Bất kể là Dương Diệp vẫn là Thiên Diệp, cũng không có phát hiện lão giả xưng hô đã phát sinh cải biến .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Thiên Diệp, khẽ gật đầu, "Được, ta cũng muốn một trận chiến!"

Thiên Diệp không nói gì, hắn rút ra chính mình cái kia chuôi đao gãy, mà lúc, Dương Diệp xuất kiếm .

Lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại, "Quả nhiên "

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên

------oOo------

Chương 2572: Vấn Tâm, Theo Tâm, Thủ Vững Bản Tâm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm!

Dương Diệp kiếm là rất thông thường một kiếm, so với phía trước kiếm, vô cùng phổ thông, không có kiếm mang, không có kiếm ý, càng không có kiếm khí!

Giống như là mới vừa học kiếm người lần đầu tiên cầm kiếm bình đâm!

Nhưng mà, chính là một cái như vậy thông thường bình đâm, lại làm cho được cái kia Thiên Diệp sắc mặt đại biến .

Một kiếm tới!

Thiên Diệp trong tay đao cũng vào giờ khắc này rơi xuống, nhưng mà, kiếm đao vừa mới tiếp xúc, Thiên Diệp đao gãy trên đao mang vào giờ khắc này chính là đều tiêu thất vô ảnh vô tung!

Ầm!

Đao gãy kịch liệt run lên, trong nháy mắt rạn!

Mà cái kia Thiên Diệp càng là trực tiếp bị rung động đến trăm trượng có hơn!

Ngoài trăm trượng, Thiên Diệp khó tin nhìn Dương Diệp, "Làm sao có thể ..."

Dương Diệp cũng là khó tin xem cùng với chính mình ý kiếm, chính mình ý kiếm bực nào thì thay đổi cường hãn như vậy rồi hả?

Hơn nữa, vừa rồi hắn vẫn chưa xuất toàn lực!

"Trở lại!"

Ở nơi này lúc, Thiên Diệp đột nhiên rống giận, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp hóa thành một đạo dài đến mười trượng trở lại ánh đao hướng Dương Diệp tàn nhẫn phách đi .

Hai bên, vô biên thủy chịu ánh đao uy lực ảnh hưởng, trực tiếp chấn động lên!

Dương Diệp cũng rất bình tĩnh!

Bình tĩnh lạ thường!

Bởi vì đang đối mặt cái này đạo ánh đao lúc, hắn nghĩ tới rồi phía trước cái kia âm phu nhân, so sánh với âm phu nhân những thứ kia âm phong, trước mắt cái này đạo ánh đao là như vậy bé nhỏ không đáng kể!

Tâm tình ở trên một loại biến hóa!

Hắn trước đây quen biết quá mạnh tới đâu người, Thiên Tú, Tiêu Dao

Tử, Kỳ Bỉ Thiên ... Thế nhưng, không có lần này tới khắc sâu như vậy .

Bởi vì cái kia âm phong nhân những thứ kia âm phong là giết hắn, mà Thiên Tú bọn họ cường đại, không phải nhằm vào hắn, nguyên nhân đây, đối với Thiên Tú bọn họ cường đại, hắn chỉ có một nhận thức, mà không có một lĩnh hội .

Như vậy cũng tốt so với, rất nhiều chuyện tình, đạo lý người người đều hiểu, thế nhưng, chân chính làm cũng là lại khó như vậy .

Đương nhiên, hắn biến hóa, không chỉ là tâm tình ở trên biến hóa!

Đao khí tới, Dương Diệp lần nữa xuất kiếm!

Lúc này đây, Dương Diệp xuất kiếm, rất tự nhiên, rất tùy ý .

Không có súc lực, không có Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, càng không có thi triển Kiếm Vực .

Một kiếm rơi xuống, cái kia mảnh nhỏ đao khí từng khúc văng tung tóe, nhưng sau trực tiếp hóa thành hư vô!

Sau một khắc, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước này, hắn đi tới cái kia Thiên Diệp trước mặt, ngay sau đó, hắn kiếm ra .

Bình đâm!

Sạch sẽ gọn gàng!

Thiên Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, hai tay cầm đao chợt chính là vừa bổ .

Nếu như là ở bên ngoài, một đao này tuyệt đối có thể dễ dàng phá toái không gian, mà ở nơi đây, một đao này mặc dù không có phá toái nơi này không gian, thế nhưng, cường đại uy lực hãy để cho được cầu bên ngoài vô biên thủy nổi lên trận trận bọt sóng .

Những thứ kia thủy chi trọng, Dương Diệp là có tự mình thể hội, có thể làm cho chúng nó chấn động đứng lên, cái kia uy lực tuyệt đối không nhỏ!

Cứng chọi cứng một lần giao phong!

Keng!

]

Theo một đạo tiếng vang dòn giã lên, Dương Diệp cùng Thiên Diệp liên tiếp lui về phía sau, bất quá, Dương Diệp cái chân không đến hơn một trượng chính là ngừng lại .

Mà cái kia Thiên Diệp, đủ đủ lui mười mấy trượng!

Không chỉ có như đây, trong tay hắn cái kia chuôi đao gãy, đã hoàn toàn bị nát bấy, chỉ còn chuôi đao!

Thiên Diệp giống như mất hồn vậy xem cùng với chính mình trong tay chuôi đao, "Làm sao có thể ..."

Lúc trước, Dương Diệp cùng hắn giao thủ, tuy là hắn nhất sau thua nửa bậc, nhưng này cũng là kịch chiến rất lâu sau đó sau kết quả, hơn nữa, một lần hắn kém chút thắng!

Nhưng là bây giờ, hắn lại có chủng sức đánh trả đều không cảm giác!

Trong khoảng thời gian ngắn, loại này biến hóa, hắn thực sự khó có thể tiếp thu!

Xa chỗ, Dương Diệp trầm mặc, hắn làm như cảm nhận được chút gì, thế nhưng không thế nào minh xác . Hắn nhìn về phía cái kia lão giả, cái kia lão giả thấp giọng thở dài, "Tiểu tử, ngươi là nhân họa đắc phúc!"

Dương Diệp hơi thi lễ, "Xin tiền bối chỉ giáo ."

Lão giả ý bảo Dương Diệp tọa hạ, Dương Diệp ngồi ở cầu bên trên, lão giả đem đệ tử của mình cũng gọi qua đây .

Lão giả nhẹ giọng nói: "Tiểu tử, của ngươi kiếm ý cùng ngươi kiếm tâm xảy ra biến hóa, cái này biến hóa, là thực chất tính biến hóa ."

"Cái gì biến hóa ?" Dương Diệp hỏi .

Lão giả cười nói: "Thuần túy!"

"Thuần túy ?" Dương Diệp nhíu mày, "Cái từ này, hắn nghe Kỳ Bỉ Thiên nói qua ."

Lão giả cười nói: "Của ngươi kiếm ý, vẫn là chủ kỳ kiếm ý, thế nhưng, nó so với ban đầu thấy ngươi thì muốn thuần túy nhiều, cái này thuần túy, đơn giản mà nói, giống như là đúc kiếm, mỗi một chùy hạ xuống, khối kia thiết tạp chất sẽ một chút nhiều, mà bây giờ, của ngươi kiếm ý đã không có bất kỳ tạp chất, đây là chính nó lột xác, đương nhiên, cũng là bởi vì ngươi duyên cớ vì thế, ngươi kiếm tâm duyên cớ vì thế ."

Nói đến đây, hắn thần sắc có chút có chút phức tạp, "Ngươi kiếm tâm bất khuất, chân chính bất khuất, làm cho của ngươi kiếm ý cùng kiếm đạo từ tạp biến thành thuần túy . Ngươi bây giờ mặc dù chỉ là chủ kỳ, thế nhưng, kiếm đạo của ngươi tạo nghệ, đã vượt xa khỏi ngươi mình bây giờ cảnh giới . Hơn nữa, ngươi nên cũng có phát hiện, ngươi bây giờ xuất kiếm, cùng thường ngày không giống với chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, hắn hiện tại xuất kiếm, rất tùy ý, rất tự nhiên, tâm đến kiếm đến .

Kiếm tùy tâm, tất cả là như vậy tự nhiên!

Lão giả tiếp tục nói: "Lúc trước ngươi, kiếm ra, tạp niệm nhiều, tâm nghĩ nhiều, chính là bởi vì như đây, ngươi xuất kiếm rất tạp, cũng không như vậy thuần túy, nói đơn giản một điểm chính là, ở làm một chuyện lúc, cũng không chuyên chú, đây là trí mạng nhất. Mà bây giờ, ngươi xuất kiếm, tự nhiên, dứt khoát, không chứa một tia ướt át bẩn thỉu, tâm đến, kiếm đến, loại này kiếm, là đáng sợ ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Là bởi vì lúc trước nàng kia duyên cớ vì thế ?"

Lão giả cười nói: "Mặt ngươi đối với nàng kia lúc, như tuyển trạch loại thứ nhất, cũng chính là thỏa hiệp, của ngươi kiếm ý cùng kiếm tâm khả năng cũng sẽ không có loại này biến hóa . Các ngươi kiếm tu, tu chính là tâm, ở cái kia loại trước mắt, ngươi tuyển trạch vâng theo nội tâm của mình, không thỏa hiệp, không khuất nhục, ngươi kiếm, của ngươi kiếm ý, ngươi kiếm tâm tự nhiên cũng sẽ theo ngươi không thỏa hiệp, không khuất nhục, đây là chúng nó lột xác chủ yếu nguyên nhân . Nói hư vô phiêu miểu điểm, chính là rõ ràng đạt tới một loại bản thân nhận thức, nhưng sau đạt tới thăng hoa ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Tiền bối ngươi cái này thuyết pháp ..."

Lão giả nói: "Bất kể như thế nào, ngươi nhân họa đắc phúc, không phải sao?"

Vừa nói, hắn khẽ lắc đầu, "Tiểu tử ngươi là không biết, năm đó lão phu đạt được ngươi loại cảnh giới này thì hoa thời gian bao lâu, bây giờ gặp lại ngươi còn tuổi nhỏ chính là có như này lĩnh ngộ, kiếm đạo tạo nghệ như vậy sâu, thật sự là có chút thẹn thùng a!"

Lĩnh ngộ ?

Dương Diệp cười cười, không nói gì .

Nói thật, quả thực đáng giá cao hứng, thế nhưng, loại này lĩnh ngộ cũng không có làm cho hắn cảm thấy cao hứng biết bao nhiêu . Không biết vì sao, ở đã trải qua phía trước cái kia loại tử vong bên viền về sau, hắn xem rất nhiều rất nhiều chuyện tình đều có chút phai nhạt!

Tựu giống với cái này kiếm tâm cùng kiếm ý chuyện tình, hắn cũng không có cái kia loại đặc biệt cao hứng cảm giác, chẳng qua là cảm thấy cũng liền như vậy!

Rất có chủng tâm như chỉ thủy cảm giác!

Đây cũng chính là hắn trận đánh lúc trước cái kia Thiên Diệp lúc, vì sao như vậy bình tĩnh, như vậy tự nhiên duyên cớ vì thế!

"Chúng ta nên rời đi!" Cái này lúc, lão giả đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, lão giả cười nói: "Vốn là muốn mang hắn tới nơi này kiến thức một chút, học hỏi kinh nghiệm, bây giờ thấy ngươi, ta cảm thấy loại này lịch lãm, dùng chỗ tuyệt không lớn, hơn nữa, hắn hiện tại tâm tình xuất hiện một vài vấn đề, ta được dẫn hắn trở về ."

"Ta không thành vấn đề!" Cái này lúc, cái kia Thiên Diệp đột nhiên nói .

Lão giả nhìn nhất nhãn Thiên Diệp, không để ý tới Thiên Diệp, mà là nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu hữu, nếu có duyên cớ, chúng ta ở thấy . Cáo từ!"

Vừa nói, lão giả đứng dậy mang theo cái kia Thiên Diệp hướng một bên khác đi tới .

Dương Diệp do dự xuống, chuẩn bị hỏi có thể hay không đem hắn cũng mang đi, thế nhưng tùy theo vừa nghĩ, vẫn là được rồi. Hắn phải dựa vào chính mình đi ra ngoài, đây là Kỳ Bỉ Thiên cùng ước định của hắn, nếu để cho cái này lão đầu mang cùng với chính mình đi ra ngoài, vạn nhất chọc giận Kỳ Bỉ Thiên, chính mình tao ngộ thì cũng thôi đi, như liên lụy cái này lão giả vậy cũng không tốt!

Ở rời đi lúc, cái kia Thiên Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau làm một cái khoa tay múa chân động tác .

Dương Diệp cười nói: "Có cơ hội chúng ta đang so thử!"

Thiên Diệp khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người theo cái kia lão giả biến mất ở xa chỗ .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu cười, tay phải hắn hơi nhất quán, rất nhanh, một thanh ý kiếm xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong .

Rất nhanh, tại hắn chu vi, xuất hiện một thanh lại một chuôi ý kiếm!

Không chỉ có như đây, dần dần, chung quanh hắn còn xuất hiện rất nhiều khí kiếm!

Lấy khí hóa kiếm!

Chiêu này hắn cực kỳ lâu trước liền đã học xong, thế nhưng lúc này đây, cái này khí kiếm cùng đã từng khí kiếm hoàn toàn khác biệt!

Bất kể là kiếm khí còn là Kiếm ý, đều đã không phải là đã từng kiếm khí cùng kiếm ý!

Ngưng thật, thuần túy!

Ý không cần thiết, kiếm không hủy, khí vĩnh tồn!

Kỳ thực, bất kể là Dương Diệp, cũng hoặc là phía trước cái kia lão giả, đối với cái này chủng thuần túy hiểu cũng không nhiều .

Duy nhất hiểu rõ tương đối nhiều, tương đương Kỳ Bỉ Thiên!

Đây là một loại cảnh giới, một loại tâm tình ở trên cảnh giới, cùng tự thân cảnh giới không có quá đại quan hệ cảnh giới! Dương Diệp rõ ràng nhận biết mình nội tâm, cái này gọi là vấn tâm, đồng thời vâng theo nội tâm, cái này gọi là theo tâm, dù cho đến chết, cũng không buông tha, cái này gọi là thủ vững bản tâm .

Có thể nói, đã từng Dương Diệp, đã bị lạc chính mình, mà hắn mình lại không biết . Ỷ lại Thần khí, ỷ lại cường giả, đây là ỷ lại chi tâm . Đối mặt sinh tử tuyệt cảnh, hắn không sợ hãi chút nào, cái này không sợ hãi chút nào cũng không phải là bởi vì thực lực của hắn cường đại, cũng không phải là bởi vì hắn không sợ chết, mà là bởi vì hắn cảm thấy có người sẽ giúp hắn!

Đây là Kỳ Bỉ Thiên đối với hắn thất vọng, thậm chí kém chút buông tha hắn . Thế nhưng, nàng vẫn là quyết định cho hắn cơ hội .

Vô số năm qua, nàng đã gặp thiên tài, quá nhiều..., thậm chí, nàng mình chính là tiền vô cổ nhân siêu cấp thiên tài, cho nên, như không phải là bởi vì Nhị Nha duyên cớ vì thế, nàng xem cũng sẽ không xem Dương Diệp liếc mắt .

Đừng nói Dương Diệp, thế giới này gian, có thể làm cho nàng xem trọng, một tay cũng có thể đếm ra .

Thế nhưng, nàng vẫn là quyết định cho Dương Diệp một lần cơ hội! Còn đây là bởi vì Nhị Nha vẫn là cái gì khác, chỉ có nàng mình biết rồi .

Cũng may, Dương Diệp cũng không có làm cho nàng quá thất vọng .

Đương nhiên, cũng không có làm cho nàng đặc biệt thoả mãn, hiện tại, chỉ là bắt đầu mà thôi!

Cầu lên.

Dương Diệp vung tay phải lên, chung quanh những thứ kia khí kiếm cùng ý kiếm đều biến mất . Hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cầu phần cuối, khóe miệng hơi cuộn lên, đoạn đường này, chỉ có thể dựa vào chính hắn đã xong .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là biến mất ở không xa chỗ .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Lôi Lâm nhìn trước mắt kim sắc cái rương, tò mò hỏi, "Tiểu kỳ tỷ, đây là cái gì ?"

Kỳ Bỉ Thiên vỗ nhè nhẹ một cái cái rương, "Hình như là một quả trứng!"

"Cái gì đản ?" Lôi Lâm chớp chớp nhãn, hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt hội, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Bại hoại!"

Lôi Lâm: "..."

....

Cvt: ??? Nhiều triết lý quá. phải đọc kỹ để edit cho mn dễ hiểu chút @@

------oOo------

Chương 2573: Vô Tình Gặp Được!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầu lên.

Dương Diệp tiếp tục đi tới .

Lúc này đây, hắn so trước đó lạnh nhạt rất nhiều . Ở ban đầu đi một mình lúc, hắn nhưng thật ra là có chút mê mang, thậm chí có nho nhỏ oán giận .

Bởi vì Kỳ Bỉ Thiên đem hắn phóng ở cái này địa phương, là có chút không công bình .

Cái này địa phương, tuyệt đối không phải hắn hiện tại thực lực này có thể tới!

Thế nhưng, Kỳ Bỉ Thiên lại không suy nghĩ những thứ này, đem một mình hắn bỏ ở nơi này, phong ấn hắn tất cả ngoại vật, bao quát Hồng Mông Tháp .

Cái này phi thường vô cùng không công bình!

Nhưng mà, thế gian lại có chuyện gì là tuyệt đối công bằng đâu?

Cho tới bây giờ, hắn rất bình tĩnh, nội tâm rất bình tĩnh .

Đoạn đường này không dài, nhưng là,là chính hắn đi, chân chính chính mình đi!

Hắn bây giờ là chủ kỳ, cảnh giới ở chỗ này quả thực không cao, phải nói rất thấp, thế nhưng, hắn kiếm tâm cùng kiếm ý lại không thấp .

Thuần túy kiếm tâm, thuần túy kiếm ý!

Loại này thuần túy, cùng Tiêu Dao Tử thuần túy là bất đồng!

Tiêu Dao Tử là thuần túy vô tình, mà Dương Diệp kiếm, như trước ẩn tình, chỉ bất quá ngoại trừ tình ra hết thảy đều đã đã bị xóa .

Hắn càng chuyên chú kiếm!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở bên phải cầu bên ngoài không xa chỗ, một con thuyền thuyền nhỏ chính hướng bên cắt tới .

Thuyền nhỏ trên(lên) có hai người, một người tiều phu trang phục, chính chèo thuyền, tên còn lại tắc thì là nhất danh người đàn ông trung niên, bên hông treo một thanh kiếm, chuôi kiếm chỗ, là một quả hồ lô rượu .

Người đàn ông trung niên hơi say, nhãn thần hơi có chút mê ly .

Nhìn tên kia người chèo thuyền, Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng .

Cái này vô biên thủy, bực nào nó trọng ? Trước mắt cái này người chèo thuyền lại có thể ở cái kia vô biên thủy bên trong nhộn nhạo song tưởng, phần này lực lượng bực nào bên ngoài đại ?

Rất nhanh, thuyền tới đến rồi cầu xuống, cái kia người chèo thuyền ngẩng đầu nhìn liếc mắt Dương Diệp, không nói gì, sẽ tiếp tục tiến lên . Mà lúc, cái kia bội kiếm trung niên kiếm tu cũng là ý bảo dừng xuống.

Người chèo thuyền hai tay dừng xuống, thuyền trong nháy mắt dừng ngay tại chỗ .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Tiểu huynh đệ xuống uống một chén ?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau khẽ gật đầu, hắn nhảy xuống, cái này lúc, tại hắn trước mặt xuất hiện nhất cái hồ lô rượu, cũng không phải là người đàn ông trung niên hồ lô rượu .

Dương Diệp cũng không khách khí, cho mình đổ một khẩu, cửa vào rất cay, cảm giác nóng hừng hực!

Cái này lúc, người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Tiểu huynh đệ là kiếm tu ?"

Dương Diệp gật đầu .

Người đàn ông trung niên cười nói: "Còn tuổi nhỏ, kiếm ý như này cô đọng, kiếm tâm càng là bình tĩnh như nước, nói thật, lão phu hành tẩu nhiều năm như vậy, ở tuổi trẻ nhất đại bên trong, rất hiếm thấy đến . Cho dù là chúng ta sơn trang, ở ngươi từng tuổi này đạt được loại trình độ này, cũng là thiếu có!"

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối quá khen!"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Tiểu tử, như thế khiêm tốn cũng không tốt, niên thiếu, nên khinh cuồng phải khinh cuồng điểm, không phải, làm sao không làm ... thất vọng tuổi của mình ?"

Cái này lúc, Dương Diệp lại cười nói: "Khiêm tốn, ta người này rất đê điều!"

Người đàn ông trung niên uống một ngụm rượu, cười nói: "Tại sao ta cảm giác không ra đâu?"

Dương Diệp lần nữa cho mình đổ một khẩu rượu mạnh, nhưng sau sẽ hồ lô thả lại đến rồi người đàn ông trung niên trước mặt, "Đa tạ tiền bối rượu, vãn bối còn có việc, sẽ không quấy rầy tiền bối ."

Vừa nói, hắn sẽ phải rời khỏi .

Mà lúc, người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Tiểu tử, có hứng thú hay không đi cái kia Thiên Đường Đảo đi dạo một chút ?"

"Thiên Đường Đảo ?" Dương Diệp không giải khai .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lần đầu tiên tới ?"

]

Dương Diệp gật đầu .

Người đàn ông trung niên cười chỉ chỉ phía bắc diện, "Bên kia, có một cái đảo nhỏ, gọi Thiên Đường Đảo, có hứng thú hay không đi đi dạo một chút ?"

"Chơi thật khá sao?" Dương Diệp hỏi .

Người đàn ông trung niên ngây cả người, nhưng sau cười ha ha một tiếng, "Chơi thật khá, chơi rất khá, thế nào, đi chơi một chút không ?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: " Được !"

Đi tới cái này địa phương, có thể quá nhiều kiến thức một cái cũng là chuyện tốt .

"Nhiều một tấm vé tàu!" Cái này lúc, cái kia chèo thuyền người chèo thuyền đột nhiên nói .

Dương Diệp đang muốn nói, người đàn ông trung niên cũng là bấm tay một điểm, một viên Tử Hắc tinh thạch rơi vào người chèo thuyền trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi .

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Ngươi cái tên này là thế nào tới nơi này ? Làm sao cảm giác ngươi đối với nơi này hoàn toàn không biết gì cả!"

Dương Diệp cười khổ, "Bị trưởng bối ném tới nơi này ."

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Ta cũng nghĩ vậy ."

Vừa nói, hắn lấy ra một viên Tử Hắc tinh thạch, "Cái này gọi là Tử Tinh tinh, một loại trân quý tinh thạch, so với giới tinh muốn trân quý nhiều, là nơi này tiền ."

Dương Diệp hướng về phía trung niên kiếm tu ôm quyền, "Đa tạ ."

Người đàn ông trung niên cười nói: "Tiểu tử, nói thật, ngươi bây giờ ở cái này địa phương vẫn còn có chút nguy hiểm ."

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Ta cũng hết cách rồi, nói, đường đi ra ngoài là cầu kia sao?"

Người đàn ông trung niên gật đầu, "Một mạch đi xuống dưới, ở một cái địa phương, có nhất tọa truyền tống trận, đi qua truyền tống trận, ngươi có thể đi ra . Bất quá, cần truyền tống phí dụng, rất đắt, 30 miếng Tử Tinh tinh truyền tống một lần ."

30 miếng Tử Tinh tinh!

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Nhiều thiếu giới tinh có thể đổi một viên Tử Tinh tinh đâu?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "100 miếng! Hơn nữa, rất khó đổi được ."

Dương Diệp lắc đầu, cái kia xong đời .

Mình bây giờ nhất nghèo hai bạch, coi như đến rồi cái kia xuất khẩu cũng ra không được a!

Cùng người đàn ông trung niên nói chuyện với nhau bên trong, Dương Diệp biết được, người đàn ông trung niên tên gọi là Bắc Kiếm, tới tự một cái thách đấu kiếm sơn trang .

Phản chính hắn chưa từng nghe qua!

"Ngươi tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ ?" Bắc Kiếm đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối biết Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Bắc Kiếm gật đầu, "Biết một ít, nói, các ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ có một Cổ Kiếm Tông, Cổ Kiếm Tông bên trong, có một thiếu niên tông chủ, nghe nói ..."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Tên kia không phải là ngươi đi ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, nhưng sau gật đầu .

Phốc!

Bắc Kiếm trực tiếp phun ra trong miệng rượu, có chút kinh ngạc nói: "Thật là ngươi ?"

Dương Diệp gật đầu .

Một lát sau, Bắc Kiếm lắc đầu cười, "Ngươi cái tên này ."

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối đối với Cổ Kiếm Tông hiểu rõ ?"

Bắc Kiếm nghiêng dựa vào mạn thuyền lên, "Không phải hiểu rất rõ, bất quá, nghe nói qua, dù sao Cổ Kiếm Tông cũng ra khỏi một ít đại kiếm tu . Bất quá bây giờ, Cổ Kiếm Tông có chút không được . Ta đây nói gì, ngươi không ngại chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chúng ta Cổ Kiếm Tông thực lực bây giờ quả thực không nhiều bằng lúc trước . Tiền bối là nói thật!"

Bắc Kiếm cười nói: "Bất quá, chứng kiến tiểu huynh đệ ngươi, ta cảm thấy, ở quá cái chừng mười năm, các ngươi Cổ Kiếm Tông nhất định sẽ một lần nữa quật khởi, danh chấn toàn bộ chư thiên vạn giới! Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là tiểu huynh đệ phải có thể từ nơi này sống mà đi ra đi!"

Sống mà đi ra đi!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía bụi hoàn toàn mờ mịt, từ nơi này xem, còn có thể chứng kiến tòa kia cầu, mà tòa kia cầu hai bên, không có phần cuối .

Mình có thể theo cái này địa phương sống đi ra ngoài sao?

Cái này lúc, Bắc Kiếm chỉ chỉ xa chỗ , nói, "Xa chỗ chính là Thiên

Đường Đảo!"

Dương Diệp thu hồi tâm tư, quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, có một hòn đảo nhỏ, không phải rất lớn, chỉnh ngôi đảo tản ra màu xanh đậm ánh sáng, chợt nhìn còn thật đẹp mắt!

Rất nhanh, thuyền sang bên, Dương Diệp cùng trung niên kiếm tu hạ thuyền .

Mà lúc, không xa chỗ đâm đầu đi tới một gã nam tử mặc áo bào đen, hắc bào nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Bắc Kiếm, nhưng sau trực tiếp xuất hiện ở thuyền lên.

Chỉ chốc lát, thuyền cùng hắc bào nam tử chính là biến mất ở không xa chỗ .

Bắc Kiếm cười nói: "Chúng ta đi thôi!"

Đường lên, Bắc Kiếm cười nói: "Nhìn ngươi rất nghi hoặc, ta với ngươi giải thích một chút . Cái này Thiên Đường Đảo, nhưng thật ra là một cái trao đổi lẫn nhau địa phương, ân, đơn giản mà nói, chính là người tới đây, lưu hạ võ đạo của mình cảm ngộ, hoặc cường đại vũ kỹ, ở chỗ này, ngươi lưu lại võ đạo cảm ngộ cùng vũ kỹ càng tốt, ngươi là có thể thu được tương ứng tốt hơn, cũng liền là người khác võ đạo cảm ngộ cùng cường đại vũ kỹ . Đương nhiên, ngươi có thể đủ thu được dạng gì võ đạo tâm đắc cùng vũ kỹ, toàn bộ xem chính ngươi . Ngoại trừ này bên ngoài, nơi đây còn có một số khác đặc thù phục vụ, tỷ như bồi luyện, cũng hoặc khác, ha ha ....."

Rất nhanh, hai người tới một tòa cung điện trước, ở Bắc Kiếm dẫn dắt xuống, hai người tiến nhập bên trong cung điện, cung điện bên trong, người không phải đặc biệt nhiều, ngẫu nhiên mới có thể thấy được một hai người, thế nhưng bên trong cung điện này, gian phòng cũng là không thiếu .

Dương Diệp đánh giá bốn phía, có chút ngạc nhiên .

Rất nhanh, Bắc Kiếm mang theo Dương Diệp tiến nhập một gian đại điện, tiến nhập đại điện về sau, Bắc Kiếm nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Chúc ngươi nhiều may mắn!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt tràng cảnh trực tiếp biến ảo lên, dần dần, Dương Diệp bốn phía một mảnh đen nhánh, chẳng qua cũng không có duy trì liên tục bao lâu, tại hắn trước mặt xuất hiện một cột sáng .

Cái này lúc, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Các hạ là kiếm tu, có thể lưu kiếm đạo cảm ngộ, cũng hoặc kiếm kỹ . Như các hạ không muốn, xoay người là được rời đi ."

Dương Diệp nói: "Có nhiều thiếu kiếm tu đã tới nơi đây ?"

Thanh âm kia vang lên, "29 vị . Trong đó, lưu hạ kiếm đạo cảm ngộ người, mười chín vị, lưu hạ kiếm kỹ người mười vị ."

29 vị!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn đi tới cột sáng kia trước, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh từ ý kiếm ngưng tụ mà thành kiếm, sau một khắc, hắn hướng về phía trước mặt chợt chính là một hồi cấp bách phách!

Mười ba đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Ở Dương Diệp thi triển ra mười ba đạo chiến thiên Rút Kiếm Thuật lúc, cột sáng kia đột nhiên bạo phát ra một đạo ánh sáng sáng chói, thế nhưng rất nhanh, tia sáng kia chính là ảm đạm xuống .

Dương Diệp không giải khai .

Cái này lúc, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Xin lỗi, kiếm này kỹ năng không có tư cách lưu ở nơi đây ."

Không có tư cách!

Nghe vậy, Dương Diệp tức thì có chút lúng túng .

Tuy là hắn mới vừa mười ba đạo Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cũng không có gia trì Kiếm Vực, thế nhưng, cái kia uy lực cũng là không nhỏ nữa à!

Nhưng mà lại là không có tư cách ở lại chỗ này!

Giữa sân rơi vào trầm mặc .

"Mười hơi về sau, các hạ sẽ rời đi nơi này!" Cái này lúc, đạo thanh âm kia lại vang lên .

Hiển nhiên, đây là muốn đuổi người!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đi về phía trước một bước, bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng tức thì xuất hiện ở bốn phía .

Toàn bộ hắc ám thế giới, Dương Diệp có thể rõ ràng cảm nhận được tất cả, bao quát cái kia vị người nói chuyện!

Kiếm Vực!

Cái này lúc, Dương Diệp trước mặt đạo cột sáng kia sáng lên .

Hào quang càng ngày càng mạnh mẽ!

. . ..

------oOo------

Chương 2574: Lấy Kiếm Thành Vực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rốt cục, cột sáng kia tản mát ra quang mang ngừng lại .

"Kiếm Vực!"

Cái này lúc, đạo thanh âm kia ở trong sân vang lên, "Các hạ có thể nguyện thi triển Kiếm Vực, làm cho này ký ức thạch đem các hạ Kiếm Vực ghi chép xuống ? Đồng thời lưu hạ các hạ một ít kiếm đạo cảm ngộ ."

Dương Diệp hỏi: "Cái gì tốt chỗ ?"

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc về sau, sau đó nói: "Các hạ hội thu được tương ứng chỗ tốt ."

Dương Diệp cười nói: "Có thể nói xác thực một chút sao ?"

Thanh âm kia nói: "29 vị kiếm tu bên trong, trong đó có hai người sở hữu Kiếm Vực, cùng các hạ hoàn toàn khác biệt Kiếm Vực, các hạ có thể chọn một vị trong đó, quan sát bên ngoài lưu ở nơi đây Kiếm Vực cùng kiếm đạo cảm ngộ ."

Kiếm Vực!

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn cũng không phải là phần độc nhất!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp gật đầu, "Có thể!"

Cái này lúc, Dương Diệp trước mặt đạo cột sáng kia run rẩy động, ngay sau đó, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở bốn phía .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng sau thi triển ra chính mình Kiếm Vực, đồng thời để lại chính mình một ít cảm ngộ!

Rất nhanh, cái này Kiếm Vực cùng hắn lưu lại những thứ kia cảm ngộ đều bị ghi lại .

Đều bị ghi lại chi về sau, chu vi cái kia cỗ thần bí lực lượng biến mất, cái này lúc, thanh âm kia vang lên lần nữa, "Hai vị kiếm tu Kiếm Vực hoàn toàn khác biệt, một vị chủ công, là sát phạt Kiếm Vực, sát ý rất mạnh, cực dễ dàng nhường mê thất tâm trí; một vị khác kiếm tu Kiếm Vực tương đối chỉ một, hắn Kiếm Vực chủ kiếm, hay là chủ kiếm, kỳ thực chính là của hắn Kiếm Vực tại hắn kiếm chi lên, mà không phải tự thành nhất vực ."

Nói đến đây, thanh âm kia hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Các hạ tuyển trạch vị nào ?"

Sát phạt Kiếm Vực ? Kiếm Vực chủ kiếm ?

Dương Diệp nhíu mày, kỳ thực, hắn đối với hai loại hoàn toàn khác biệt Kiếm Vực đều rất tò mò, vì vậy, hắn hỏi, "Có thể hay không quan sát lưỡng chủng ?"

"Xin lỗi, không thể!" Thanh âm kia đạo.

Dương Diệp bĩu môi, hắn suy nghĩ hồi lâu, nhất về sau, hắn nói: "Chủ kiếm người Kiếm Vực ."

Kỳ thực, ngay từ đầu hắn là có khuynh hướng sát phạt Kiếm Vực, bởi vì hắn bản thân liền sở hữu cực kỳ sát ý, thế nhưng, cuối cùng hắn vẫn là lựa chọn chủ kiếm . Sở dĩ vì sao sẽ chọn chủ kiếm Kiếm Vực, hắn cũng không phải đặc biệt tinh tường, dù sao thì là một loại trực giác đi!

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trước mặt đạo cột sáng kia đột nhiên run rẩy động, dần dần, quang trụ tiêu thất, chỉ chốc lát, một gã tay cầm trường kiếm kiếm tu xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Rất phổ thông!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên!

Dương Diệp chăm chú nhìn, quá mấy hơi thở, kiếm tu kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ ...

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, khuôn mặt kinh hãi cùng kinh ngạc .

Khoảng khắc về sau, cái kia kiếm tu đã tiêu thất .

Mà Dương Diệp vẫn còn ngây tại chỗ .

Hồng Mông Tháp bên trong, phòng trúc trước, Kỳ Bỉ Thiên bĩu môi, "Không phải là lấy kiếm thành vực sao? Phải dùng tới khiếp sợ như vậy sao? Thật là không có từng va chạm xã hội gia hỏa!"

Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, Lôi Lâm hung hăng gặm một đoàn lôi tinh hoa về sau, nhưng sau hỏi, "Tiểu kỳ tỷ, là vừa mới cái kia tên lợi hại, vẫn là Dương ca lợi hại ?"

Kỳ Bỉ Thiên sờ sờ Lôi Lâm đầu nhỏ, "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Lôi Lâm chân thành nói: "Ta cảm thấy Dương ca lợi hại nhất!"

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Vậy hắn lợi hại nhất đi!"

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp còn ngây tại chỗ, vừa rồi một màn kia thật sự là làm cho hắn quá khiếp sợ!

Kiếm!

Lấy kiếm thành vực!

]

Đơn giản mà nói chính là, kiếm chính là một cái vực, cùng hắn tự thành nhất vực hoàn toàn bất đồng .

Nguyên lai như vậy cũng có thể ?

Đây là Dương Diệp thời khắc này cách nghĩ .

Kỳ thực lúc này, hắn rất muốn thỉnh giáo một chút Kỳ Bỉ Thiên, thế nhưng đáng tiếc, Hồng Mông Tháp thủy chung đóng, hắn vào không được, cũng không pháp cùng bên trong giao lưu!

Chỉ có thể dựa vào chính hắn!

Cái này lúc, đạo thanh âm kia lần nữa ở trong sân vang lên, "Cũng xin các hạ rời đi!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Xin hỏi vừa rồi cái kia vị kiếm tu còn tồn tại thế gian ?"

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngày sau nếu là có người hỏi ngươi, ngươi có thể nguyện chúng ta bại lộ tin tức của ngươi ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Có thể!"

Thanh âm kia nói: "Cái kia vị kiếm tu, tới tự chín vạn năm trước ."

Chín vạn năm trước!

Dương Diệp trầm mặc . Cái kia niên đại, chắc là cùng Võ Tổ bọn họ một cái niên đại, thậm chí là cùng Kỳ Bỉ Thiên nàng là một cái niên đại đấy!

Lão quái vật cấp bậc nhân vật!

Dương Diệp không hỏi cái gì, xoay người ly khai .

Cũng không lâu lắm, Dương Diệp về tới trước đại điện, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong đầu vẫn là phía trước cái kia vị kiếm tu xuất kiếm một màn kia .

Kiếm Vực!

Như thế nào Kiếm Vực ?

Kỳ thực, hắn vẫn luôn không pháp cho ra một cái đáp án chuẩn xác, bởi vì sở hữu Kiếm Vực nhân thật sự là quá quá ít . Lúc trước, hắn Kiếm Vực, tác dụng không thể không nói không có, thế nhưng, cũng không có như vậy rõ ràng, chỉ là đơn giản đưa đến một cái tác dụng tăng cường!

Tăng phúc kiếm kỹ, tăng phúc phi kiếm, còn có ẩn nấp chính mình!

Mà ở vừa rồi, hắn thấy Kiếm Vực hoàn toàn không phải như vậy, cái kia không phải tăng phúc, mà là một loại lúc đầu lực lượng!

Cũng không lâu lắm, cái kia Bắc Kiếm xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Bắc Kiếm quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Thu hoạch như thế nào ?"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Còn tốt, nơi này có tu luyện địa phương sao?"

Bắc Kiếm cười nói: "Đương nhiên là có ."

Vừa nói, hắn mang theo Dương Diệp xoay người rời đi, chỉ chốc lát, hai người lần nữa đi tới một tòa trước đại điện, tiến nhập cái kia đại điện về sau, Dương Diệp đi thẳng tới nhất chỗ hư vô không gian .

Bắc Kiếm thanh âm ở trong đầu hắn vang lên, "Đây là một không gian riêng biệt, không có bất luận kẻ nào quấy rối ngươi, bất quá, ngươi chỉ có ba ngày, bởi vì ở chỗ này thuê tu nơi sân vô cùng đắt ."

Dương Diệp ôm quyền, "Đa tạ!"

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng sau ngồi xếp bằng xuống .

Ngộ!

Hay là tu luyện, kỳ thực không chỉ có muốn luyện, còn cần tu, hay là tu, cũng chính là ngộ .

Như vậy cũng tốt so với một cái thế tục người thường, nếu như mỗi thiên cũng biết vùi đầu gian khổ làm ra, cái kia muốn làm giàu, vẫn có chút không thực tế, ngoại trừ vùi đầu gian khổ làm ra, còn cần nghĩ, cần quy chèo, cần phải có mục tiêu ...

Tu luyện giả cũng là như này!

Phía trước kiếm tu xuất kiếm một màn kia không ngừng ở Dương Diệp trong đầu xuất hiện!

Ở kiếm đạo một đường lên, hắn Dương Diệp vẫn là một tân nhân, chí ít hắn cảm giác mình là một tân nhân, nguyên nhân đây, chỉ cần có cơ hội, hắn nguyện ý học tập bất luận cái gì đối với hắn thứ hữu dụng!

Kiếm Vực! Lấy kiếm thành vực!

Cứ như vậy, ở khoảng chừng quá ba canh giờ về sau, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, sau một khắc, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh ý kiếm!

Nhìn trong tay ý kiếm, Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng, mà hắn không gian chung quanh cũng vào giờ khắc này dần dần run rẩy động .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Hắn đã từng luyện thành qua Phương Thốn Kiếm Vực, hay là Phương Thốn Kiếm Vực, chính là đem kiếm khí cùng kiếm ý thu nhỏ lại ở chính mình Kiếm Vực bên trong, nhưng sau đi qua không ngừng đè ép khiến chúng nó đạt được chất biến, mà bây giờ, hắn muốn đem Kiếm Vực co đến kiếm trong tay của chính mình tiến lên!

Hắn phải lấy kiếm thành vực!

Hai người cùng loại, nhưng lại có khác biệt!

Đương nhiên, hai người lại có giống nhau địa phương, cái kia chính là phi thường khó xử đến!

Dương Diệp cả người đều ở rung động kịch liệt lên, trong tay hắn ý kiếm càng là rung động không được, tại hắn khuôn mặt lên, lãnh mồ hôi không ngừng di chuyển hiện, nhưng sau tích xuống.

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng nhất khắc đồng hồ sau từng cái

Ầm!

Dương Diệp trong tay cái kia chuôi ý kiếm đột nhiên nổ bể ra đến, cùng với cùng nhau nổ bể ra tới còn có một cổ vô hình lực lượng, này cổ lực lượng trong nháy mắt liền đem Dương Diệp chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, bay đủ đủ vạn trượng xa!

Cũng may cái này phòng tu luyện vô biên vô hạn xa!

Dương Diệp ghé vào không trung, toàn bộ cánh tay phải tiên huyết không ngừng tràn ra .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép, "Cái này ngu xuẩn tên, lẽ nào ngươi cũng sẽ không thay cái phương hướng muốn sao? Kiếm Vực Kiếm Vực, lấy kiếm thành vực, ngươi cùng kiếm tâm ý tương thông, nó bản thân liền là ngươi kiếm ý sở ngưng, chính là ngươi thân thể một bộ phận, ngươi hà tất cần muốn đi mạnh mẽ lui vực nhưng sau áp đặt cho nó ? Bản thân nó có thể tự thành Kiếm Vực. Tên ngu ngốc này a, đây là đang cởi quần thối lắm!"

Một bên, Lôi Lâm chớp chớp nhãn, hỏi, "Tiểu kỳ tỷ, cái gì gọi là cởi quần thối lắm ?"

Kỳ Bỉ Thiên tức giận nói: "Chính là làm điều thừa, hắn chính là một cái đại ngu ngốc!"

Cái này lúc, Lôi Lâm xoay người chạy, chẳng qua rất nhanh, nàng bị Kỳ Bỉ Thiên kéo lại .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn Lôi Lâm, "Ngươi muốn làm gì!"

Lôi Lâm thúy thanh nói: "Ta muốn đi nói cho ca ca a!"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Không được, đồ chơi này được chính hắn lĩnh ngộ ."

"Vì sao ?" Lôi Lâm rất là không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ngươi nói cho hắn, hắn cảm ngộ sẽ không khắc sâu như vậy . Hơn nữa, quá dễ dàng đạt được, hắn không chỉ có sẽ không sâu như vậy khắc, còn sẽ không như vậy quý trọng, quý trọng chính mình mỗi một phần đoạt được ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dễ được, luôn là sẽ không bị quý trọng ."

Lôi Lâm chớp chớp nhãn, nàng không hiểu nhiều lắm, thế nhưng nàng rất minh bạch, nàng không ra được .

Bây giờ đang ở cái này Hồng Mông Tháp bên trong, tiểu kỳ lợi hại nhất, cho dù là Hồng Mông Tháp, cũng phải ngoan ngoãn nghe lời, nếu là không nghe lời, đó là muốn bị đòn . Phía trước Hồng Mông Tháp liền muốn cho Dương Diệp chữa thương, nhưng sau kết quả chính là bị Kỳ Bỉ Thiên nắm lấy đến, nhưng sau một cước đá phải phía cuối chân trời ... Hơn nữa không phải một lần, mà là qua lại không dưới 100 lần!

Tới cái kia chi về sau, Hồng Mông Tháp đã hoàn toàn không biết Dương Diệp .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, thời khắc này Dương Diệp rõ ràng bị cắn trả không nhẹ, toàn thân vẫn còn ở co quắp, đặc biệt tay phải, kém chút tạc không rồi!

Kiếm Vực nổ tung phản phệ!

Đây mới thật là tự mình hại mình a!

Lôi Lâm vẫn còn có chút không đành lòng, muốn cầu tình, Kỳ Bỉ Thiên làm như biết nàng suy nghĩ, nhẹ nhàng sờ sờ đầu nhỏ của nàng, "Hiện tại không cho hắn chữa chút huyết, không cho hắn biết đau nhức, lấy về sau, người khác sẽ để cho hắn không liều mạng mà ."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhẹ giọng nói: "Ta không dạy hội hắn cái này thế giới chân chính tàn khốc, ngày sau hắn gặp phải người khác lúc, người khác sẽ để cho hắn dùng sinh mệnh tới học được ."

Lôi Lâm hơi cúi đầu, nhẹ giọng nói: "Nhưng là ca ca, ca ca vạn cái chết làm sao bây giờ ..."

Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Chết trong tay ta, dù sao cũng hơn chết ở trong tay người khác tốt, chí ít, ta sẽ vì hắn nhặt xác, vì hắn chiếu cố tốt các ngươi ."

Nói đến đây, nàng nhẹ nhàng xoa xoa rầu rĩ không vui Lôi Lâm, cười nói: "Nha đầu ngốc, so với năm đó ta, hắn đây coi là cái gì ? Nói cho ngươi một cái bí mật, ngươi tiểu kỳ tỷ tỷ ta từng tại một cái tối tăm không ánh mặt trời địa phương đợi đủ đủ 36 năm, cái kia địa phương, không có linh khí, không có ánh mặt trời, không có thức ăn, tỷ tỷ mỗi ngày đều là ăn thịt người mới có thể sống sót . Biết tỷ tỷ vì sao nhỏ như vậy sao? Bởi vì tỷ tỷ nguyên bản nhục thân đã bị tỷ tỷ ăn . Tỷ tỷ không muốn trở lại bộ dáng lúc trước, cho nên vẫn luôn nhỏ như vậy!" Cvt: Kinh dị

. . ..

PS: Viết lên hiện tại, hơi có chút cảm ngộ, coi như là độc giả nhắc nhở đi.

Trước đây xem qua một cái tân văn, một cái, toàn năng hình, đọc sách phi thường phi thường ngưu bức, thế nhưng, liền hệ mang theo cũng không biết, ba mẹ hắn vì để cho hắn chuyên tâm đọc sách, cái gì sống cũng không để cho hắn làm, nhưng sau ra xã hội, bi kịch .

Tự mình cố gắng .

------oOo------

Chương 2575: Thiên Dựng Quả Nhắm Rượu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hư vô không gian bên trong, Dương Diệp lẳng lặng nằm nơi ấy, tại hắn quanh thân, như trước trải rộng vết rạn .

Tới từ kiếm vực phản phệ, cũng không phải là dễ chịu như thế, đặc biệt bây giờ không có liên tục không ngừng Hồng Mông Tử Khí trợ giúp .

Cứ như vậy, Dương Diệp đủ đủ dùng sấp sỉ ba canh giờ mới để cho thương thế của mình khôi phục lại 7-8 thành .

Khôi phục chi về sau, Dương Diệp đứng lên .

Tiếp tục!

Dương Diệp rất tinh tường, lấy kiếm thành vực, người khác có thể làm, hắn cũng nhất định có thể đi!

Vì vậy, Dương Diệp lần nữa bắt đầu rồi .

Nhưng mà đáng tiếc là, mặc kệ hắn như thế nào nếm thử, đều khó như cái kia kiếm tu một dạng để cho mình kiếm thành vực, phải nói, hắn bản thân thu nhỏ lại, thật sự là thật quá khó khăn .

Khó đến làm cho hắn hầu như tuyệt vọng!

Đi ngang qua vô số lần thất bại về sau, Dương Diệp chậm rãi bình tĩnh lại .

Hắn biết, hầu hết thời gian, không thể làm không có ý nghĩa kiên trì, bởi vì cái kia loại kiên trì không chỉ không có bất cứ tác dụng gì, ngược lại sẽ lãng phí thời gian .

Dương Diệp ngừng lại, bắt đầu nghĩ.

Từng điểm từng điểm muốn!

Lấy kiếm thành vực!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía kiếm trong tay của chính mình, rơi vào trầm mặc .

Hư không bên trong, rơi vào trầm mặc .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp trong tay cái kia chuôi từ kiếm ý ngưng tụ mà thành kiếm đột nhiên bắt đầu run rẩy động . Cùng lúc trước không cùng một dạng là, thân thể hắn vẫn chưa rung động!

Kiếm!

Dương Diệp gắt gao nhìn chòng chọc cùng với chính mình kiếm trong tay!

Giờ khắc này, hắn đột nhiên phát hiện, Kiếm Vực Kiếm Vực, chính mình kiếm là kiếm ý của mình lui ngưng, nói cách khác, nó vốn chính là chính mình một bộ phận a! Hơn nữa, Kiếm Vực Kiếm Vực, cũng không phải là tự thành nhất vực, đương nhiên, tự thành nhất vực cũng là có thể, thế nhưng, Kiếm Vực bản thân hạch tâm là kiếm mới là a!

Kiếm!

Cho tới nay, hắn đều bỏ quên điểm này!

Hư không bên trong, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong tay hắn cái kia chuôi ý kiếm ngay từ đầu dần dần hư ảo, đến rồi nhất sau chẳng biết tại sao, lại bắt đầu dần dần ngưng tụ, thế nhưng rất nhanh, cái kia thanh kiếm trực tiếp nổ bể ra tới.

Ầm!

Dương Diệp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Thế nhưng, tại hắn khuôn mặt lên, lại tràn đầy tiếu dung!

Bởi vì hắn nghĩ cũng không sai!

Phải lấy kiếm thành vực, liền nhất định lấy kiếm làm trụ cột, mà không phải lấy người làm trụ cột, đương nhiên, như muốn tự thành nhất vực, liền nhất định lấy người làm trụ cột! Cái này phát hiện làm cho Dương Diệp mừng rỡ như điên!

Hắn hiện tại, tuy là còn không có chân chính làm được lấy kiếm thành vực, thế nhưng, hắn đã có một ít cửa ngõ!

Tiếp tục!

Dương Diệp lần nữa bắt đầu .

Nhưng mà, thời gian trôi qua rất nhanh, ba thiên về sau, vẫn còn ở tu luyện Dương Diệp thu được tin tức, hắn nhất định ly khai cái này Tu Luyện Không Gian!

Dương Diệp có chút buồn bực, hắn vừa mới có chút manh mối, hiện tại thì không thể không tạm dừng xuống, chẳng qua không có biện pháp .

Dương Diệp ly khai phòng tu luyện, mà lần này, hắn không thấy cái kia Bắc Kiếm, cũng không có biện pháp cùng đối phương bắt được liên lạc .

Dương Diệp quyết định chờ một chút Bắc Kiếm!

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, hắn ly khai đại điện, đi tới một mảnh khu rừng bên trong, ở trong rừng sâu chỗ, Dương Diệp đang xác định chu vi an toàn về sau, hắn ngồi xếp bằng xuống, nhưng sau ngưng tụ ra một thanh ý kiếm!

Tiếp tục bắt đầu!

Đang nghĩ thông suốt về sau, Dương Diệp phát hiện, phải lấy kiếm thành vực, cũng không phải là khó như vậy, chí ít không có hắn cái kia Phương Thốn Kiếm Vực khó! Đáng giá nhất nói đúng lắm, theo kiếm đạo của hắn tạo nghệ biến sâu, hắn cái này Phương Thốn Kiếm Vực uy lực cũng không phải ban đầu Phương Thốn Kiếm Vực có khả năng so với . Đương nhiên, hắn bây giờ chủ yếu mục tiêu là ở Kiếm Vực lên.

Lấy Dương Diệp làm trung tâm, hắn không gian chung quanh đột nhiên hư ảo, thế nhưng rất nhanh, những thứ này không gian lại khôi phục bình thường, bất quá, kiếm trong tay hắn nhưng dần dần hư ảo, chẳng qua rất nhanh, cái kia thanh kiếm lại ngưng thật, thế nhưng không bao lâu, lại hư ảo, như này nhiều lần .

Rốt cục, ở không biết quá bao lâu về sau, kiếm trong tay hắn triệt để hư ảo .

Thành công!

Hiện tại, kiếm trong tay hắn, tự thành nhất vực!

]

Dương Diệp mừng rỡ như điên .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Mới bắt đầu mà thôi!"

Dương Diệp vẫn chưa nghe được Kỳ Bỉ Thiên, hắn chỉ biết là, chính mình thật thành công . Tuy là trên đường xảy ra rất nhiều trắc trở, thế nhưng, kết quả là tốt!

Trong tay hắn thanh kiếm này, tự thành nhất vực, tuy là chịu hắn khống chế, nhưng kỳ thật lại độc lập, cái này rất kỳ diệu, hắn cũng không pháp giải thích .

Tay cầm ý kiếm, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn hiện tại rất muốn tìm người đến chiến một trận chiến, thử xem chính mình cái này Kiếm Vực, nhìn bên ngoài uy lực như thế nào!

Đáng tiếc cũng không có người!

Dương Diệp bình phục một cái tâm tình của mình, nhưng sau thu hồi kiếm!

Hắn về tới trước đây lên bờ cái kia bến đò, hắn quyết định ở chỗ này chờ cái kia Bắc Kiếm . Sở dĩ không có đi cung điện kia, là bởi vì hắn không có tiền! Hắn hiện tại, nhất nghèo hai bạch, muốn cái gì không có gì, mà ở bên trong, cái gì đều phải tốn tiền, cho dù là uống chén linh trà hắn đều quát(uống) không dậy nổi .

Nghèo!

Dương Diệp lần đầu tiên phát hiện mình là như vậy nghèo!

Dương Diệp ngồi chung một chỗ đá lớn chi lên, nhìn xa chỗ vô biên vô tận vô biên thủy, hắn tâm tư bình tĩnh .

Nếu như nói hắn hiện tại cùng trước đây vừa tới cái này địa phương hắn so sánh với có cái gì bất đồng nói, đó chính là tâm tình, hắn hiện tại không có trước kia táo bạo, bất kể là làm việc vẫn là tâm tình, đều rất thong dong bình tĩnh .

Đương nhiên, thực lực cũng đã có long trời lở đất biến hóa!

Hắn hiện tại không chỉ là chủ kỳ, kiếm đạo tạo nghệ, đã hoàn toàn không phải trước đây có khả năng so với!

Có thể nói, hiện tại một dạng chủ kỳ đã hoàn toàn không phải là đối thủ của hắn!

Cho dù là chủ kỳ tam phẩm cường giả, bao quát cái kia Hồn Giáo Giáo tôn loại này, hắn đều có lòng tin đem bên ngoài chém giết!

Ở nơi này lúc, xa chỗ xuất hiện một con thuyền thuyền nhỏ, Dương Diệp ngưng mắt đi phía trước, vẫn là cái kia người chèo thuyền, mà thuyền trên(lên) còn có một người, cái này người Dương Diệp có chút quen mắt!

Rất nhanh, Dương Diệp thấy rõ người tới .

Cái kia người chính là cái kia Khổ Hành Giả Diệp Văn Phong, cũng chính là bán hắn Thượng Cổ Chung cái vị kia trung nam tử .

Lúc này, cái kia Khổ Hành Giả cũng nhìn thấy Dương Diệp, bên ngoài hướng về phía Dương Diệp mỉm cười, gật đầu ý bảo .

Rất nhanh, thuyền cặp bờ, Khổ Hành Giả đi tới Dương Diệp trước mặt, "Không nghĩ tới tiểu huynh đệ đã ở nơi đây!"

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối là tới bán một số thứ sao ?"

Nghe vậy, Khổ Hành Giả nhãn tình sáng lên, "Tiểu huynh đệ còn muốn ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Từ bỏ, tiểu đệ ta bây giờ là nhất lông cũng không có!"

Khổ Hành Giả mỉm cười, "Tiểu huynh đệ nói đùa, tiểu huynh đệ liền cái kia loại cổ tiền cũng có thể lấy được, chẳng lẽ không phải là người bình thường ?"

Dương Diệp lắc đầu, người này lại còn không tin!

Hắn hiện tại, liền ngồi thuyền đi ra tiền cũng không có!

Nói đến tiền, hắn đột nhiên phát hiện, không có tiền thật đúng là không được a! Phải biết, muốn ra cái này địa phương ly khai, nhất định phải dùng cái kia Bắc Kiếm nói cái gì truyền tống trận, mà cần cái kia truyền tống trận, hắn liền cần tiền!

Được kiếm tiền!

Đánh cướp ?

Không thể không nói, đang nghĩ đến kiếm tiền lúc, trong đầu hắn ý niệm đầu tiên chính là đánh cướp, không có gì so với đánh cướp tới nhanh hơn!

Thế nhưng rất nhanh, hắn bỏ đi cái này không thiết thực cách nghĩ .

Đánh cướp ?

Ở cái này cái quỷ địa phương, ngoại trừ phía trước cái kia Đao Tu nam tử, hắn còn không có gặp qua so với hắn yếu người! Mà cho dù là cái kia Đao Tu nam tử, nhân gia thân sau cũng theo một cái siêu cấp cường giả!

Đi đánh cướp người nào ?

Không bị người đánh cướp liền đã rất tốt!

Cái này lúc, cái kia Khổ Hành Giả đột nhiên nói: "Tiểu huynh đệ có muốn hay không cùng nhau uống một chén ? Nơi này nghìn năm cất rất tốt ."

Nghìn năm cất!

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Tiền bối mời khách sao?"

Khổ Hành Giả cười ha ha một tiếng, "Được, ta mời khách!"

Dương Diệp ôm quyền, "Vậy tiểu đệ ta liền từ chối thì bất kính!"

Khổ Hành Giả quay đầu nhìn thoáng qua cái kia người chèo thuyền, "Chúc lão, có muốn hay không đi cùng nhau uống một chén ?"

Cái kia người chèo thuyền có chút do dự, cái này lúc, Khổ Hành Giả cười nói: "Chúc lão, cái này nghìn năm cất nhưng là cực kỳ khó được, lần này cái kia Thần Cư bằng lòng lấy ra, đối với chúng ta những thứ này yêu rượu người mà nói nhưng là một cái cơ hội, bỏ lỡ thôn này nhưng là không còn cái tiệm này!"

Cái kia người chèo thuyền buông xuống mái chèo, đi xuống thuyền .

Khổ Hành Giả mỉm cười, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ, chúng ta đi thôi!"

Cứ như vậy, ở Khổ Hành Giả dẫn dắt xuống, ba người tiến nhập cung điện, ở cung điện chỗ sâu phía bắc diện, có một tòa dùng cây trúc kiến tạo Trúc Lâu, cộng ba tầng .

Thần Cư!

Đây chính là Khổ Hành Giả nói Thần Cư!

Ba người mới vừa gia nhập Thần Cư, một gã cô gái xinh đẹp chính là đón, nữ tử thật có thể dùng nghiêng nước nghiêng thành để hình dung, tư thái cao gầy, khí chất càng là xuất chúng, chủ yếu nhất là thực lực của đối phương!

Dương Diệp căn bản không cảm giác được đối phương cảnh giới!

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung, vẻ nghi hoặc chợt lóe lên, rất nhanh, nàng xem hướng về phía cái kia chúc lão, cười nói: "Không nghĩ tới chúc lão quang lâm bản cư, mau mau cho mời!"

Một bên, Khổ Hành Giả cười nói: "Tả Thanh, cũng chỉ mời chúc lão không mời ta sao ?"

Tên gọi là Tả Thanh nữ tử cười nói: "Diệp tiền bối nói đùa, lão nhân gia nhưng là khó có được xuất hiện một lần, đến, hai vị lên lầu hai ."

Khổ Hành Giả cười cười, nhưng sau nhìn về phía cái kia chúc lão, "Vẫn là chúc lão mặt mũi lớn, thứ nhất là có thể lên lầu hai ."

Chúc lão nhìn thoáng qua Khổ Hành Giả, "Nói hình như ngươi không thể đi tới giống nhau!"

Khổ Hành Giả cười cười, không nói gì .

Ở tên kia gọi Tả Thanh nữ tử dẫn dắt xuống, ba người lên lầu hai, ở lầu hai một cái dựa vào giường trước bàn rượu, ba người ngồi xuống .

Tả Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta không thể ngồi sao?"

Tả Thanh lắc đầu cười, "Tự nhiên có thể, chẳng qua "

Nói đến đây, nàng xem hướng về phía Khổ Hành Giả cùng chúc lão .

Khổ Hành Giả cười nói: "Đây là ta mới quen nhất vị tiểu huynh đệ, cảm thấy hắn không sai, cho nên xin hắn tới uống hai chén ."

Tả Thanh có chút do dự, "Khổ tiền bối, lầu hai quy củ lão nhân gia là hiểu được, cái này "

Khổ Hành Giả mỉm cười, "Chút mặt mũi này cũng không cho sao?"

Tả Thanh cười khổ, "Khổ tiền bối, ngài hẳn là biết được, quy củ, vãn bối phải án quy củ làm việc ."

Khổ Hành Giả khuôn mặt trên(lên) đã không có tiếu dung, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ xin lỗi, chúng ta đi nhất lầu uống rượu như thế nào ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Khổ tiền bối, ở nơi này lầu hai uống rượu, cần gì điều kiện là sao?"

Khổ Hành Giả khẽ gật đầu, "Bọn họ công nhận người ."

"Muốn như thế nào mới có thể coi như hắn nhóm công nhận người đâu ?" Dương Diệp lại hỏi .

Khổ Hành Giả lắc đầu, "Bọn họ tiêu chuẩn ta cũng không biết ." Vừa nói, hắn nhìn về phía Tả Thanh, "Tả Thanh cô nương có thể nói một chút sao?"

Tả Thanh hơi ngừng lại, sau đó nói: "Hoặc là mạnh, hoặc là giàu ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp .

Dương Diệp cười khổ, cái này đã rất trực bạch a!

Mạnh mẽ ?

Hắn một cái chủ kỳ có thể mạnh đến mức nào cơ chứ ? Giàu ? Nói thật ra, hắn không có người nào địa phương có thể cho thấy hắn giàu .

Dương Diệp lắc đầu, sẽ phải rời khỏi, mà lúc, một quả trái cây đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nhìn thấy trái cây này, cái kia chúc lão cùng Khổ Hành Giả ánh mắt lập tức liền nhảy vào đến rồi phía trên .

Thiên Dựng Quả!

Thành thục Thiên Dựng Quả!

Cái này lúc, Dương Diệp gãi đầu một cái, "Nguyên bản ta nghĩ, uống rượu dù sao cũng phải có điểm đồ đạc nhắm rượu chứ ? Hiện tại xem ra, ai "

Vừa nói, hắn ôm lấy cái viên này Thiên Dựng Quả xoay người rời đi .

Thiên Dựng Quả nhắm rượu!

Cái kia Tả Thanh biểu tình đã cứng ngắc ở .

------oOo------

Chương 2576: Hồi Lâu Không Thấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thần Cư là một cái thần bí địa phương, ở chỗ này , bình thường bảo vật kỳ thực cũng không thể làm cho bọn họ lưu ý .

Dù cho coi như là siêu Thần khí, ở trong mắt bọn hắn, cũng không phải như vậy trân quý!

Thế nhưng, Thiên Dựng Quả bất đồng!

Đây là một loại hầu như tuyệt tích thần vật!

Loại này càng vật hiếm hoi tự nhiên càng trân quý!

Ở nơi này lúc, cái kia Tả Thanh đột nhiên cười nói: "Tiểu huynh đệ nói đùa, tiểu huynh đệ thâm tàng bất lộ, là ta mắt vụng về ."

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn Tả Thanh, "Nói như vậy, ta có thể ở lại chỗ này uống rượu ?"

Tả Thanh cười nói: "Như tiểu huynh đệ nguyện ý, tự nhiên có thể ."

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, một bên cái kia Khổ Hành Giả đột nhiên nói: "Tiểu huynh đệ chớ nên tức giận, đây là nơi này quy củ, cũng không phải là Tả Thanh cô nương xem nhẹ tiểu huynh đệ, đừng nói tiểu huynh đệ, nếu như ta không phải một cái thương nhân, có điểm tích góp nói, cũng là không có tư cách ở chỗ này ."

Cái kia Tả Thanh mỉm cười, không nói gì thêm .

Thiên Dựng Quả tuy là vô cùng trân quý, thế nhưng, còn không có trân quý đến làm cho Thần Cư ăn nói khép nép cầu một cái người ở lại chỗ này tình trạng!

Nơi này là Thần Cư!

Dương Diệp cũng không có quá nhiều tính toán, hắn ngồi xuống .

Hắn hiện tại, đã không phải là trước đây cái kia một điểm khó chịu liền giẫm lên mặt mũi mao đầu tiểu tử .

Nhiệt huyết, phía trên!

Hắn hiện tại, đối đãi sự tình toàn diện hơn, cũng càng cẩn thận hơn .

Bởi vì hắn hiện tại, chỉ có thể dựa vào chính mình, ở không có đầy đủ thực lực phía trước, có thể khiêm tốn tốt nhất khiêm tốn một điểm! Hơn nữa, cái này xã hội pháp tắc chính là như vậy, rất nhiều vòng tròn, ngươi không có thực lực, liền thật không có tư cách tiến vào, cũng không cần đi mạnh mẽ dung, coi như đi mạnh mẽ dung, nhân gia cũng sẽ không nhận nạp ngươi, thế nhưng, như thực lực ngươi đủ rồi, ngươi không cần đi mạnh mẽ dung, nhân gia một cách tự nhiên sẽ tiếp nhận ngươi!

Tựa như hiện tại!

Tả Thanh hướng về phía ba người khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cái kia Khổ Hành Giả cười nói: "Tiểu huynh đệ đem vật ấy nhận lấy đi ."

Dương Diệp nhìn về phía trong tay Thiên Dựng Quả, mỉm cười, thầm nghĩ: "Đa tạ ."

Không hề nghi ngờ, đây là Kỳ Bỉ Thiên làm ra .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên bĩu môi, "Chỉ là nhìn nàng khó chịu mà thôi! Không phải giúp ngươi!"

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp cũng không có đem cái kia Thiên Dựng Quả thu, hắn bấm tay nhất chèo, cái kia Thiên Dựng Quả phân làm ba cánh hoa, hắn đem bên trong hai bên đưa tới Khổ Hành Giả trước mặt hai người, "Lời nói mới rồi ta cũng không phải là nói đùa, hai vị mời ta uống rượu, ta mời hai vị ăn trái cây!"

Khổ Hành Giả nhìn một chút trước mặt mình cái viên này Thiên Dựng Quả, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ, vật ấy rất trân quý, nó chi trân quý là bởi vì nó hi hữu, nếu như xuất ra đi bán, bán cho người thích hợp, coi như đổi món thần vật cũng không phải là không thể được, ngươi "

Dương Diệp cười nói: "Ta cùng với hai vị gặp nhau, xem như là có duyên cớ, nói thật, ta cũng không có cái gì đem ra được, cũng liền trái cây này . Còn nữa, khổ tiền bối, ta mời ngươi ăn trái cây, nhìn là duyên phận, ngươi lại cùng ta nói những thứ này, cái này cũng không tốt hắc hắc "

Khổ Hành Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì, hắn cười cười, nhưng sau nhìn về phía bên cạnh cái kia chúc lão, "Qua nhiều năm như vậy, thật đúng là chưa ăn qua trong truyền thuyết Thiên Dựng Quả, nếm thử đi!"

Cái kia chúc lão trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau hắn lấy ra ba cái bạch sắc chén ngọc!

Nhìn thấy cái này ba cái bạch sắc chén ngọc, Dương Diệp con mắt tức thì sáng lên .

Trực giác nói cho hắn đây là bảo bối!

]

"Càn khôn chén!"

Khổ Hành Giả cũng là có chút kinh ngạc, "Không nghĩ tới cái này ba món đồ chơi nhỏ ở chúc lão ngươi thân lên."

Cái kia chúc lão khẽ gật đầu, nhưng sau bấm tay một điểm, trong đó hai cái bạch sắc chén ngọc xuất hiện ở Dương Diệp cùng Khổ Hành Giả trước mặt, "Tiễn các ngươi!"

Dương Diệp còn không có gì, cái kia Khổ Hành Giả cũng là lắc đầu liên tục, "Chúc lão, cái này càn khôn chén là "

Chúc lão thản nhiên nhìn liếc mắt Khổ Hành Giả, "Liền thí thoại nhiều, còn nữa, thương nhân trục lợi, tính toán được mất, rất bình thường, thế nhưng, có thể hay không đừng tại lão già ta trước mặt làm những thứ này ? Nói tiễn ngươi sẽ đưa ngươi ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tiểu tử ngươi mặc dù có chút kẻ dối trá, thực lực cũng yếu, thế nhưng, tính cách này không sai, đối với ta lão nhân nhãn!"

Dương Diệp cười mỉa cười, cái này không quá thích nói lão đầu người cũng không tệ lắm .

Một bên, cái kia Khổ Hành Giả cười cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ, ngươi là không biết cái này càn khôn chén, đồ chơi này tương đương với nhất kiện Thần khí, hơn nữa còn là hi hữu Thần khí, chớ xem thường cái ly này, cái này trong chén có khác càn khôn, có thể giả trang một mảnh hải vực . Ngoại trừ này bên ngoài, chén này là đặc thù chất liệu làm bằng, có thể chứa giả trang rất nhiều hiếm hoi tồn tại, tỷ như trong truyền thuyết thiên thượng thủy, ân, cái này vô biên thủy cũng có thể giả trang, đương nhiên, đây là cấm chỉ! Ngươi "

Cái này lúc, cái kia chúc lão bất mãn nhìn thoáng qua Khổ Hành Giả, "Ngươi xong chưa a!"

Khổ Hành Giả nhún vai, không đang nói cái gì .

Cái này lúc, cái kia Tả Thanh lần nữa xuất hiện ở ba người trước mặt, mà ở trong tay nàng, nhiều hơn một cái màu tím bầu rượu .

Tả Thanh mỉm cười, để bầu rượu xuống, "Ba vị từ từ dùng!"

Khổ Hành Giả bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới rơi vào Tả Thanh trước mặt, Tả Thanh thu hồi Nạp Giới, xoay người sẽ rời đi, mà lúc, cái kia Khổ Hành Giả đột nhiên nói: "Tả Thanh cô nương, hôm nay ngươi Thần Cư đột nhiên mở ra nghìn năm cất, nhưng lại đến chỗ thông báo, có thể hay không tiết lộ một cái, quý cư là muốn làm cái gì đâu?"

Tả Thanh cười nói: "Ba vị lập tức hội biết được ."

Nói xong, bên ngoài không ở nói thêm cái gì, xoay người rời đi .

Khổ Hành Giả cầm bầu rượu lên rót ba chén rượu, "Trước mặc kệ bọn họ, tới nếm thử!"

Dương Diệp nhẹ nhàng uống một khẩu, cửa vào ngọt ngào, có rượu vị, nhưng càng nhiều hơn chính là một loại vị ngọt, còn kèm theo một chút cay .

Cứ như vậy ?

Dương Diệp hơi nghi hoặc một chút, mà đang ở cái này lúc, trong cơ thể hắn giống như một đám lửa chợt đốt, toàn bộ ngũ tạng lục phủ vào giờ khắc này sẽ bị đốt thành tro bụi!

Dương Diệp khuôn mặt sắc đỏ bừng, cố nén!

Hắn đối diện, cái kia chúc lão cùng Khổ Hành Giả nhìn nhau cười, hai người không có để ý Dương Diệp, tiếp tục uống rượu, ăn Thiên Dựng Quả!

Khổ Hành Giả cắn một khẩu Thiên Dựng Quả, tham lam hít sâu hấp, "Như không phải sợ sát phong cảnh, trái cây này ta thật muốn xuất ra đi bán! Khẳng định có thể bán ra một cái giá tốt!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía chúc lão, "Ta cảm thấy chúng ta ăn trái cây này, là ở đạp hư trái cây này!"

Chúc lão cắn một khẩu Thiên Dựng Quả, không có phản ứng Khổ Hành Giả .

Mà ở hai người đối diện, Dương Diệp khuôn mặt sắc càng ngày càng đỏ, không chỉ có như đây, vào giờ khắc này, hắn huyết dịch toàn thân càng là trực tiếp sôi trào lên!

Cái này lúc, cái kia Khổ Hành Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hắn cái này huyết mạch chi lực cũng không tệ lắm, hắn cái kia vị tổ tiên chắc là vị nhân vật không tầm thường, đáng tiếc, cái này cũng không xem như là chuyện tốt!"

Tổ tiên quá mạnh, đối với có vài người mà nói là chuyện tốt, bởi vì hắn nhóm có thể được lợi tổ tiên huyết mạch!

Thế nhưng, đối với có vài người mà nói quả thực chuyện xấu, bởi vì hắn nhóm rất khó đột phá tổ tiên huyết mạch, cũng chính là nghịch chuyển huyết mạch!

Dương Diệp đã có loại này dấu hiệu, thế nhưng, cuối cùng có thể thành công hay không, ai cũng không biết!

Dương Diệp huyết dịch toàn thân vào giờ khắc này giống như bị kích phát rồi một dạng, trực tiếp sôi trào lên .

Dương Diệp ngồi ở cái ghế lên, gắt gao đè nặng, thế nhưng, mặc kệ hắn như thế nào đè nặng, hắn trong cơ thể huyết mạch đều ở đây sôi trào, hơn nữa, càng ngày càng phí, giống như là muốn tạc phá hắn huyết quản!

Dương Diệp nhìn về phía Khổ Hành Giả cùng chúc lão, Khổ Hành Giả mỉm cười, "Cái này nghìn năm cất, có thể không đơn thuần là rượu, mặc dù không có ngươi cái này Thiên Dựng Quả trân quý, thế nhưng a, nó có một ít Thiên Dựng Quả không có kỳ hiệu, tiểu tử ngươi cái này huyết mạch, lần này mới có thể nâng cao một bước ."

Dương Diệp thân thể bắt đầu run rẩy động, không chỉ có như đây, hắn da thịt dưới những thứ kia huyết quản dĩ nhiên trực tiếp phồng lên!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, vội vã vận chuyển trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí, những thứ này Hồng Mông Chi Khí đều dũng mãnh vào quanh người hắn huyết quản bên trong, theo Hồng Mông Tử Khí tiến nhập, những thứ kia huyết dịch dần dần bình tĩnh lại .

Khoảng chừng quá nửa canh giờ, Dương Diệp cảm giác trong cơ thể mình huyết dịch triệt để bình tĩnh lại, mà bây giờ, hắn nhất vận lực, tại hắn quanh thân sẽ xuất hiện nhàn nhạt hồng mang!

Dù cho xuất kiếm, này cổ hồng mang đều tồn tại!

"Chúc mừng!"

Cái này lúc, cái kia Khổ Hành Giả cười nói: "Ngươi huyết mạch đã đạt đến tự thân đỉnh phong, cũng chính là tổ tiên của ngươi huyết mạch đỉnh phong, như ngươi có thể đủ nghịch chuyển hắn huyết mạch, huyết mạch chi lực liền sẽ để ngươi lần nữa thuế biến, cái kia thì ngươi mới có thể tính chân chính cường giả ."

Dương Diệp cảm thụ một cái chính mình huyết mạch, giờ khắc này, hắn cảm giác mình cả người tràn đầy lực lượng!

Mà cỗ lực lượng, tới tự hắn huyết mạch!

Chiến!

Giờ khắc này, Dương Diệp thật rất muốn cùng người một trận chiến, chiến hắn long trời lỡ đất!

"Lãnh tĩnh một cái!"

Một bên, Khổ Hành Giả cười nói: "Ngươi bây giờ huyết mạch tuy là đạt tới tự thân đỉnh phong, trong đó huyết mạch chi lực bị ngươi hoàn toàn kích phát, thế nhưng, ngươi còn không có chân chính nghịch chuyển chính mình huyết mạch, hình thành chính mình dành riêng huyết mạch, cho nên, thực lực của ngươi tuy là tăng cường một ít, thế nhưng, cũng không phải là mạnh như vậy."

Dương Diệp tự nhiên minh bạch Khổ Hành Giả, đối phương đây là muốn hắn khiêm tốn một điểm!

Ở cái này cái quỷ địa phương, dù cho hắn nghịch chuyển chính mình huyết mạch cũng phải khiêm tốn một điểm!

Dương Diệp bình phục hạ tâm tình của mình, sau đó sẽ lần uống một khẩu cái kia nghìn năm cất, rượu vào bụng, vẫn là phía trước cảm giác, thế nhưng lúc này đây, hắn huyết mạch không có ở phát sinh cái gì biến hóa!

Khổ Hành Giả cười nói: "Cái này rượu, lần đầu tiên quát(uống) trân quý nhất! Đúng, cái này Thần Cư còn có một loại rượu, gọi vạn năm cất, như ngươi có thể thu được, nói không chừng có thể trực tiếp nghịch chuyển huyết mạch ."

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, "Muốn như thế nào mới có thể được ? Không đúng, bọn họ bán thế nào ?

Khổ Hành Giả cùng chúc quen biết đã lâu cười, hai người không nói gì .

Dương Diệp nhìn hai người liếc mắt, "Không bán ?"

Khổ Hành Giả gật đầu, "Quả thực không bán, ta đã từng bắt ngươi món đó Thượng Cổ Chung đi đổi một ly cũng không có đổi được . Cái này rượu a, rất trân quý đây!"

Cái này lúc, chúc lão đột nhiên nói: "Cái này rượu đây, bọn họ chỉ đổi nhân tình, một ly một cái nhân tình, mà rượu, đối với những thứ kia bọn họ cho rằng có tư cách nhân mở ra . Ở trong ấn tượng của ta, đã từng có một người đi tới nơi này, uống một ly!"

"Người nào ?" Dương Diệp hỏi .

Chúc lão cười cười, đang muốn nói .

Ở nơi này lúc, Tả Thanh mang theo một người đàn ông đi tới lầu hai, ở đi tới lầu hai về sau, bọn họ vẫn chưa dừng bước lại, mà là tiếp tục hướng lên. Chẳng qua ở nơi này lúc, Tả Thanh bên cạnh tên nam tử kia đột nhiên dừng bước, quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp lúc, bên ngoài mỉm cười, "Hồi lâu không cách nhìn, trên(lên) lầu ba uống một chén ?"

Nam tử bên cạnh, Tả Thanh kinh ngạc nhìn Dương Diệp

Dương Diệp: "

Cvt: Ai vậy ta _ _

------oOo------

Chương 2577: Người Nào Kham Địch Thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không chỉ có là Tả Thanh, chính là cái kia Khổ Hành Giả cùng chúc lão đều bị chấn kinh rồi .

Ở nơi này Thần Cư, có thể trên(lên) lầu ba người ...

Có thể nói, coi như là cái kia Tả Thanh cả đời này cũng chưa từng thấy mấy lần có thể trên(lên) lầu ba người, phải nói, nàng đã cực kỳ lâu chưa thấy qua .

Mà ở nay thiên, nàng nhận được một cái mệnh lệnh, đón một người trên(lên) lầu ba .

Cái này người, chính là nàng bên cạnh cái này người .

Mà bây giờ, bên cạnh mình cái này đại nhân vật, cư nhiên mời xa chỗ cái kia chỉ có chủ cảnh tên trên(lên) lầu ba!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng là có chút kinh ngạc, bởi vì hắn người trước mặt này, hắn quả thực nhận thức .

Cái này người, chính là cái kia Hoang Tộc tộc trưởng Hoang Đế!

Hắn không nghĩ tới, đối phương vậy mà lại tới nơi này!

Hoang Đế!

Tả Thanh bên cạnh, Hoang Đế cười nói: "Không đi sao ?"

Dương Diệp cười cười, "Vậy đi đi thôi ! Bất quá, ta liền lầu hai đều kém chút không có tư cách đối đãi, đi lầu ba này ..."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Tả Thanh .

Hoang Đế cũng là cười nói: "Chỉ là một cái lầu mà thôi, đi thôi!"

Nói xong, hắn xoay người lầu ba .

Trước bàn rượu, Dương Diệp hướng về phía Khổ Hành Giả hai người ôm quyền, "Hai vị, xin lỗi không tiếp được một chút ."

Nói xong, hắn đi theo .

Ở trên(lên) lầu ba lúc, cái kia Tả Thanh muốn nói lại thôi, thế nhưng, làm như tiếp nhận được cái gì mệnh lệnh, nàng không có ở do dự, cung kính đi theo Dương Diệp thân sau .

Lầu ba rất rộng, chỉ có không đến hai tờ bàn rượu .

Bàn rượu lên, đã chuẩn bị xong một bầu rượu, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số linh quả .

Toàn bộ là Kỳ Trân Dị Quả, đương nhiên, so với Thiên Dựng Quả còn kém một ít .

Thần Cư còn không có hào đến dùng Thiên Dựng Quả chiêu đãi nhân tình trạng!

Cái này thế giới, chỉ có một người có thể như thế hào, đó chính là Tiểu Bạch!

Dương Diệp cùng Hoang Đế đối lập nhau mà ngồi, cái kia Tả Thanh cung kính đứng ở một bên .

Hoang Đế cũng không có làm cho đối phương xuống phía dưới .

Hoang Đế khẽ cười nói: "Không nghĩ tới ngươi đến nơi này, để cho ta có chút ngoài ý muốn ."

Dương Diệp nói: "Ta cũng không nghĩ tới tiền bối sẽ đến nơi đây ."

Hoang Đế uống một hớp nhỏ rượu, sau đó nói: "Ta có thể tới nơi này, rất bình thường, ngươi tới nơi này, cũng có chút không bình thường . Làm sao, là cái kia vị Hư Linh tộc tộc trưởng mang ngươi tới ?"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Ta vẫn chưa phát hiện sự tồn tại của nàng, hơn nữa, ngươi thân lên, có nhất cỗ thần bí lực lượng bao phủ ."

Dương Diệp lắc đầu, "Hiện tại ở cái này địa phương, chỉ có ta một cái người ."

Hoang Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Như vậy không sai, tới kiến thức một chút, cũng chính mình học hỏi kinh nghiệm . Nói, ngươi bây giờ so trước đó mạnh cũng không chỉ một chút nhỏ. Hiện tại Hoang Doanh khả năng đã không phải là đối thủ của ngươi!"

Dương Diệp uống một hớp nhỏ rượu, sau đó nói: "Tiền bối để cho ta tới lầu ba này, hẳn là không chỉ là vì nói với ta những thứ này chứ ?"

Hoang Đế nói: "Ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sự việc của nhau tình, sợ là muốn tới một cái kết ."

Dương Diệp không nói gì .

Hoang Đế nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Được rồi, không nói những thứ này . Tìm ngươi đến, chủ yếu là muốn hỏi một việc, trước đây ngươi theo ta Hoang Tộc mang đi cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì, hiện tại như thế nào ?"

Lôi Trì!

]

Dương Diệp có chút xấu hổ, trước đây Hoang Đế dẫn hắn đi bất ngờ Luyện Nhục thân, hắn lại làm cho Tiểu Bạch đem người gia Lôi Trì mang đi, việc này có chút không địa đạo a!

Hoang Đế cười nói: "Có cái kia tiểu gia hỏa ở, chúng nó theo ngươi đi, là phúc khí của bọn nó, cho nên, trước đây đối với các ngươi, ta cũng không có nhúng tay quản ."

Dương Diệp cười mỉa cười, "Chúng nó, rất, tốt ."

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Vậy là tốt rồi!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Tiền bối, cái này địa phương dường như rất đặc thù!"

Hoang Đế cười nói: "Ngươi muốn hỏi cái gì ."

Dương Diệp nói: "Cũng xin tiền bối giải thích nghi hoặc ."

Hoang Đế hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Thôi được, ngươi bây giờ, cũng coi như có tư cách biết nơi đây . Nơi đây, là Vĩnh Hằng Quốc Độ Thủy Nguyên Địa, cũng là trước mắt mới chỉ, cuối cùng một cái thượng đẳng vũ trụ Thủy Nguyên Địa ."

"Cuối cùng một cái ?" Dương Diệp nhíu mày .

Hoang Đế cười nói: "Là cuối cùng một cái . Đã từng, tỷ như thời kỳ thượng cổ, quả thật có rất nhiều không kém Vĩnh Hằng Vũ Trụ vũ trụ, thế nhưng nhất sau cũng bị mất . Cái này địa phương, là tương đối đặc thù, bởi vì ở chỗ này, có rất nhiều địa phương đồ không có, tỷ như cái kia vô biên thủy, ở phía ngoài thế giới sẽ không có, ngoại trừ vô biên thủy, còn có một số thần bí tồn tại, một ít thời kỳ thượng cổ, thậm chí sớm hơn thời kì lưu lại người, hoặc vật ."

Vừa nói, hắn khe khẽ gõ một cái trước mặt cái bàn, "Có thể nói như vậy, cái này địa phương, chính là vạn giới vũ trụ một cái ảnh thu nhỏ, phàm là có thực lực gia tộc, người, thế lực, tông môn, đều sẽ đi tới nơi này . Ngươi ở nơi này nhìn thấy người, ở phía ngoài thế giới, đều là cực kỳ thiếu, thậm chí có một cái giới cũng sẽ không có loại này nhân vật tồn tại . Ở chỗ này, mỗi người ở bên ngoài đều là hiếm hoi, cũng là hiếm thấy ."

Dương Diệp cười nói: "Ta cũng không phải là hiếm hoi!"

Hoang Đế khẽ lắc đầu, "Thực lực của ngươi bây giờ, không thể khinh thường . Đương nhiên, ngươi còn tuổi trẻ, còn có một đoạn đường muốn đi ."

Dương Diệp chính muốn nói cái gì, cái này lúc, lầu hạ truyền đến tiếng bước chân, rất nhanh, một gã mặc trường bào màu tím người đàn ông trung niên đi lên, cái kia Tả Thanh nhìn người nọ, vội vã thi lễ, nhưng sau cung kính kính lui qua một bên .

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Hoang Đế cùng Dương Diệp, nhưng sau độc tự đi tới một bên bên cửa sổ, Tả Thanh vội vã đưa tới một bầu nghìn năm cất .

"Các hạ là Hoang Đế ?" Cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên mở miệng .

Hoang Đế mỉm cười, "Làm sao ?"

Người đàn ông trung niên nhìn về phía Hoang Đế, "Có chút ngạc nhiên, một mạch chỉ ở trong truyền thuyết nghe nói các hạ, không ngờ hôm nay gặp được bản tôn ."

Hoang Đế cười nói: "Các hạ chính là cái kia Âm Giới âm chủ đi!"

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, "Ta phu nhân ở cầu trên(lên) bị người giết, cầu linh Thủ Hộ Giả cũng không nói gì là ai, thế nhưng ta cảm thấy, có thể nhẹ nhõm như vậy giết ta phu nhân người, dù cho ở cái này địa phương, cũng không phải rất nhiều, đương nhiên, ngươi Hoang Đế khẳng định toán một cái!"

Âm phu nhân!

Dương Diệp nhíu mày, cái này người đàn ông trung niên nói nữ nhân kia, là cầu trên(lên) cái kia khiến cho âm phong nhân ? Đối phương bị người giết ?

Hoang Đế lắc đầu .

Âm chủ khẽ gật đầu, "Quấy rầy!"

Hắn tự nhiên là tuyển trạch tin tưởng, cùng loại Hoang Đế loại này cường giả là khinh thị nói láo, giết chính là giết, không có giết chính là không có giết!

Loại này cường giả, là có ngạo khí .

Mà lúc, cái kia âm chủ đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Ta phu nhân trước khi chết cùng ngươi tiếp xúc qua, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Kém chút giết ta!"

Âm chủ đạo: "Có thể nàng chết rồi, ngươi còn sống ."

Dương Diệp giang tay ra, "Các hạ cảm thấy ta có thể giết nàng ?"

Âm chủ nhìn Dương Diệp hồi lâu, "Phía sau ngươi trưởng bối đâu? Ta theo lấy ngươi đã lâu, vẫn chưa phát hiện ngươi có người sau lưng ."

Dương Diệp nói: "Ta một cái người đến!"

Âm chủ mỉm cười, "Ngươi không có cái năng lực kia ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiễn ta tới chính là một cái gọi Tiêu Dao Tử người, cũng là một cái kiếm tu, hiện tại khả năng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngươi nếu là có cần có thể đi tìm hắn ."

Âm chủ nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người đi xuống lầu dưới, bất quá, lại đi đến cửa thang lầu lúc, hắn lại nói: "Hy vọng ngươi không có gạt ta, không phải, chân trời góc biển, ta phải giết ngươi!"

Nói xong, bên ngoài xoay người đi xuống thang lầu .

Âm chủ ly khai về sau, Hoang Đế cười nói: "Ngươi nói láo!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta không nói láo, hắn sẽ lộng ta!

Hoang Đế cười cười, hắn nhìn về phía cách đó không xa Tả Thanh, "Còn bao lâu bắt đầu ?"

Tả Thanh nhẹ giọng nói: "Nhất thiên sau!"

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Vậy đợi chút đi!"

"Cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Hoang Đế cười nói: "Thần Cư thu được nhất kiện thần vật, tuy nhiên lại không giải được món đó thần vật bí mật, cho nên mời người trong thiên hạ đi thử một chút ."

Dương Diệp hỏi, "Bọn họ không sợ bị đoạt sao?"

Một bên, Tả Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

"Ha ha!"

Hoang Đế lắc đầu cười, "Như bị cướp, vậy thì không phải là Thần Cư . Tiểu gia hỏa, ngươi a, vẫn là quá trẻ . Nói như thế, hai cái ta chung vào một chỗ, có khả năng đủ cướp đi ."

Tả Thanh nhìn thoáng qua Hoang Đế, đầu nhỏ bé thấp, không nói .

Cái này lúc, Hoang Đế nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cũng ở lại đây đi ."

Dương Diệp cười nói: "Ta sợ là không có tư cách đi!"

Hoang Đế mỉm cười, "Bí mật trên người của ngươi, là ta gặp qua nhiều nhất, không đúng, món đó thần vật liền có thể giải mở, đây là ta một loại trực giác hắc hắc "

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, cái kia Âm Giới ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên ngoài sao?"

Hoang Đế gật đầu, "Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên ngoài, có vạn giới, kỳ thực, Vĩnh Hằng Vũ Trụ cũng thuộc về vạn giới một phần tử, bất quá, chính bọn hắn đem mình độc lập với ngoại giới bên ngoài . Đương nhiên, ta minh bạch ngươi nghĩ hỏi, hay là vạn giới, có chút là minh, thế nhưng có chút cũng là ám, bao quát ta Hoang giới năm đó cũng là đang âm thầm ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Biết vì sao hiện tại ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ còn chưa đánh lên sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Hoang Đế cười nói: "Bởi vì phải giải quyết vạn giới chuyện tình, không phải, hai chúng ta vừa đánh đứng lên, có người tay trái ngư ông thủ lợi có thể sẽ không tốt . Còn có một chút, năm đó ta Hoang

Tộc sở dĩ rời khỏi Vĩnh Hằng Quốc Độ, rất rất nhiều bộ phận nguyên nhân là cái kia vị Linh Tổ nhất sau đứng bên Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà nàng, đáp ứng rồi vạn giới bên trong những thứ kia cường đại thế lực một việc tình, chính là bởi vì những thứ kia thế lực đột nhiên đứng một bên, ta Hoang Tộc mới không được không rời khỏi Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Đế, Hoang Đế nói rất bình tĩnh, giống như là rất thông thường một việc .

Thế nhưng, Dương Diệp cảm giác được, cái này rất không bình tĩnh, đối phương hiện tại cho hắn phi thường cảm giác hết sức nguy hiểm!

Hoang Đế mỉm cười, nhẹ nhàng uống một ly linh trà, "Lúc này đây, bọn họ nếu là ở dám ra tay, ta liền buông tha Hoang Tộc, làm cho vạn giới cho ta Hoang Tộc chôn cùng ."

Năm đó Hoang Đế, làm cho thế nhân kiêng kỵ, như không phải là vì bảo toàn Hoang Tộc, năm đó tham chiến người, đều phải chết .

Vì bảo toàn Hoang Tộc, cái này vị Hoang Đế không có ở xuất thủ, bởi vì như hắn xuất thủ, hắn có thể giết chết mọi người, thế nhưng, Hoang Tộc chỉ biết thừa lại chính hắn!

...

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Theo âm chủ bước vào Vĩnh Hằng Quốc Độ, một ít âm thầm thế lực dồn dập bắt đầu ở tìm kiếm một vị gọi Tiêu Dao Tử kiếm tu . Đến rồi nhất về sau, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đều ở đây tìm kiếm cái này vị Tiêu Dao Tử .

Bởi vì cái kia vị âm chủ tìm được rồi vĩnh hằng chi chủ hỗ trợ!

Âm chủ mặt mũi, cái kia vị vĩnh hằng chi chủ hay là muốn cho điểm .

Ở nhất chỗ không biết tên vách núi trước, một gã kiếm tu nhìn cái kia vách núi, có chút xuất thần .

Ở vách núi chi lên, có một hàng chữ .

Quá hồi lâu, kiếm tu kiếm trong tay đột nhiên ra khỏi vỏ, sau một khắc, cái kia vách núi chi trên(lên) lại thêm một hàng chữ, "Nghìn năm kiếm đạo đã hết đầu, người nào kham địch thủ ? Buồn!"

------oOo------

Chương 2578: Nội Đan Mảnh Nhỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trung niên kiếm tu lưu hạ hàng chữ kia sau chính là xoay người rời đi, bất quá, đi không bao lâu, một gã người xuyên trường bào màu tím người đàn ông trung niên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Người đến chính là cái kia Âm Giới âm chủ!

Âm Giới thế lực cũng không nhỏ, thêm trên(lên) lại có vĩnh hằng chi chủ hỗ trợ, nguyên nhân đây, tìm kiếm một vị kiếm tu, độ khó cũng không lớn, bởi vì cái kia vị kiếm tu cũng không có ẩn nấp hành tung của mình .

Đương nhiên, đối với cái này vị kiếm tu, mọi người hoàn toàn không biết gì cả .

Trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua âm chủ, không nói gì .

Âm chủ vung tay phải lên, một âm phong trực tiếp ngưng tụ thành Dương Diệp dáng dấp .

Âm chủ nhìn về phía trung niên kiếm tu, "Có thể nhận thức người này ?"

Trung niên kiếm tu nhìn thoáng qua cái kia cỗ âm phong ngưng tụ ra bức họa, gật đầu .

Âm chủ chậm rãi đi tới kiếm tu trước mặt, "Trước quá hai chiêu ?"

Kiếm tu nhìn thoáng qua âm chủ, khẽ lắc đầu, "Nhất chiêu là đủ."

Nghe vậy, cái kia âm chủ hai mắt nhỏ bé híp lại .

...

Thiên Đường Đảo, Thần Cư bên trong .

Dương Diệp ly khai tầng lầu thứ ba, đi tới lầu hai, hắn lần nữa cùng Khổ Hành Giả hai người ngồi cùng nhau .

"Hoang Đế!"

Cái kia chúc lão đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Cái kia vị phải là Hoang Đế chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là hắn!"

Chúc lão khẽ gật đầu, "Cực kỳ lâu trước, gặp qua hắn một lần ."

"Hắn rất nổi danh sao?" Dương Diệp hiếu kỳ nói .

Chúc lão cười nói: "Đâu chỉ nổi danh, hắn là một nhân vật không tầm thường . Năm đó trận đại chiến kia, lão hủ xem như là có may mắn gặp qua đồng thời người còn sống . Năm đó hắn, ngạo thị quần hùng, như không phải là vì bảo toàn sau lưng Hoang Tộc, không muốn Hoang Tộc chết hết, năm đó trận đại chiến kia, sẽ không có bên thắng, không chỉ không có bên thắng, còn có thể mang theo vạn giới cường giả cùng nhau chôn cùng . Nếu quả thật là như vậy, không biết nhiều thiếu võ đạo truyền thừa văn minh lại phải biến mất!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Lúc này đây, cũng không biết có hay không lần trước may mắn!"

Bàn rượu trên(lên) rơi vào trầm mặc .

Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sự việc của nhau tình, cũng không phải là cái gì bí mật, lúc này đây, Vĩnh Hằng Quốc Độ tuy là không có Linh Tổ, thế nhưng, đối phương lại chuẩn bị vô số năm, hơn nữa, bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ không ở như năm đó vậy cao ngạo, bọn họ đã ở kéo bè kết phái . Nguyên nhân đây, một lần này chiến tranh vẫn có rất đại biến số.

Cái này lúc, Khổ Hành Giả cười nói: "Uống rượu uống rượu!"

Ba người tiếp tục uống rượu .

Mà đang ở cái này lúc, thang lầu lầu hai khẩu, nhất danh người đàn ông trung niên ở Tả Thanh dẫn dắt hạ đi lên, người đàn ông trung niên mặc một bộ đơn giản tố bào, rất mộc mạc .

Tả Thanh mang theo người đàn ông trung niên sẽ trên(lên) lầu ba, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp một bàn kia, ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên.

Chứng kiến Dương Diệp, người đàn ông trung niên mỉm cười, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, "Có chút ngoài ý muốn!"

Dương Diệp hơi nghi hoặc một chút, "Các hạ là ?"

Người đàn ông trung niên cười nói: "Ta là Hình Bỉ Thanh trưởng bối, nàng gọi ta thúc thúc!"

Người Hình gia!

Dương Diệp đứng dậy, hắn nhìn thoáng qua trung nam tử, Hình gia người ?

Người đàn ông trung niên không có đang nói cái gì, xoay người theo Tả Thanh lên lầu ba .

"Tiểu huynh đệ không đơn giản a!" Cái này lúc, Khổ Hành Giả đột nhiên cười nói .

Dương Diệp lắc đầu, "Khổ tiền bối, hỏi thăm chuyện này, ở chỗ này làm sao kiếm tiền đâu?"

Hắn hiện tại không muốn nhiều, thầm nghĩ ly khai cái này địa phương .

Khổ Hành Giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tiểu huynh đệ cần dùng tiền ?"

]

Dương Diệp cười nói: "Ta tài sản đều bị tịch thu, ta hiện tại hướng đi ra ngoài, cho nên ..."

Khổ Hành Giả do dự xuống, nhưng sau bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp đang muốn nói cái gì, Khổ Hành Giả nói: "Đây coi là ta cho ngươi mượn, đi ra ngoài chi về sau, ngày sau có duyên cớ gặp nhau lúc, ngươi ở đây đưa ta . Ngươi cũng đừng nghĩ đến ở chỗ này kiếm Tử Tinh tinh gì gì đó, dù cho có một ít địa phương có thể kiếm Tử Tinh tinh, cũng không phải ngươi bây giờ có thể đi làm."

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, hắn thu hồi Nạp Giới, có thể mượn được tiền coi như là chính mình một loại bản lĩnh a!

Nửa canh giờ về sau, chúc lão đứng dậy cáo từ, hắn còn muốn trở về chống thuyền, còn Khổ Hành Giả, hắn tuyển trạch lưu hạ đến xem thử Thần Cư món đó cái gì thần vật .

Hắn mặc dù có thể được thỉnh mời đến, chính là bởi vì hắn là một cái thương nhân, kiến thức rộng rãi .

Nhất thiên sau .

Dương Diệp cùng Khổ Hành Giả ở Tả Thanh dẫn dắt xuống, đi tới một chỗ hạ sân rộng, sân rộng chi lên, đã tụ tập một số người, bất quá, những thứ này người khí tức nội liễm, hơn nữa núp trong bóng tối một ít địa phương .

Tả Thanh hướng về phía Dương Diệp cùng Khổ Hành Giả giải thích: "Hai vị, ở chỗ này, không để xằng bậy, bảo trọng!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Dương Diệp cùng Khổ Hành Giả tìm một cái địa phương, ở xa như vậy chỗ giải đất trung tâm, có một cái cao tới mười trượng trở lại sân khấu, thời khắc này sân khấu chi bên trên trống rỗng .

Bốn phía, lần lượt có người tiến vào .

Không biết quá bao lâu, một người đàn ông xuất hiện ở viên kia đài chi lên.

Nam tử mặc một bộ Nguyệt Quang Sắc trường bào, quanh thân tản ra nhàn nhạt ánh huỳnh quang, ở cái kia cổ áo chỗ, càng là có một vòng cùng loại trăng sáng tiêu chí .

Siêu Thần khí!

Chứng kiến bộ trường bào này, Dương Diệp cảm giác đầu tiên chính là siêu Thần khí!

Hắn nhìn về phía bên cạnh Khổ Hành Giả, Khổ Hành Giả gương mặt ngưng trọng, "Tinh Nguyệt bào, siêu Thần khí, không phải bình thường siêu Thần khí ."

Không phải bình thường siêu Thần khí!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa viên kia đài, sân khấu chi lên, nam tử nhìn lướt qua bốn phía, khẽ gật đầu, sau đó nói: Cảm tạ chư vị trăm vội vàng bên trong tới đây, ta cũng không nói nhiều nhiều lời ."

Vừa nói, tay phải hắn nhất chiêu, một cái chiếc hộp màu tím phiêu lên viên kia đài .

Nam tử mở hộp ra, nhưng sau một khối lớn chừng bàn tay mảnh nhỏ xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người .

Mảnh vụn này, óng ánh trong suốt .

Theo ngoại hình đến xem, mảnh vụn này tướng mạo sẵn có chắc là một viên hạt châu .

Mà đang ở cái này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên ngẩng đầu, khi thấy cái viên này mảnh nhỏ lúc, bên ngoài chân mày trong nháy mắt nhíu lại, "Nội đan mảnh nhỏ ..."

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Sân khấu lên, nam tử kia cười nói: "Chư vị, vật ấy là ta Thần Cư ngẫu nhiên đoạt được, theo chúng ta phân tích, mảnh vụn này có thể là một viên yêu thú nội đan, thế nhưng, ta Thần Cư tra lần vạn giới, đều không có tìm được loại nào yêu thú nội đan là này chờ dáng dấp ."

Vừa nói, hắn mỉm cười, "Đang ngồi chư vị, không khỏi là kiến thức rộng rãi, như có người nhận được vật ấy, đồng thời biết được vật này bản thể yêu thú, ta Thần Cư nguyện ra nhất kiện siêu Thần khí làm thù lao!"

Dương Diệp bên cạnh, Khổ Hành Giả khẽ lắc đầu, "Cảm giác có chút không bình thường ."

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp không giải khai .

Khổ Hành Giả nói: "Liền vì tìm này cái nội đan mảnh vụn nguyên bản chủ nhân, bọn họ liền nguyện ý ra nhất kiện siêu Thần khí, ngươi cảm thấy bình thường sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Là có chút không bình thường, bất quá, những thứ này đều chuyện không liên quan tới chúng ta ."

Hắn cũng không nhận ra cái viên này mảnh nhỏ, mà chu vi cũng không có ai đứng ra .

Sân khấu lên, nam tử mỉm cười, "Xem ra là không người! Không có quan hệ, vì không cho mọi người một chuyến tay không, ta Thần Cư hôm nay sẽ ở nơi đây bán đấu giá vài món đồ tốt, chư vị hứng thú có thể lưu lại nhìn một chút ."

Nói xong, nam tử mang theo hộp xoay người rời đi .

Bên kia, Dương Diệp cũng chuẩn bị ly khai, cái này lúc, Khổ Hành Giả đột nhiên nói: "Thế nào, không nhìn ?"

Dương Diệp cười nói: "Ta nhất nghèo hai bạch, ở lại chỗ này xem cũng không có ý nghĩa gì ."

Khổ Hành Giả cười nói: "Vậy ngươi đi trước đi, ta xem một chút có hay không tâm nghi đồ đạc!"

Dương Diệp ôm quyền, "Cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người ly khai giữa sân .

Dương Diệp ly khai Thần Cư, hắn không có ở trong thiên đường dừng, mà là đi thuyền trở về cầu lên.

Dương Diệp cũng không biết, ở trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên đã không thấy .

Thiên Đường Đảo .

Một gã tiểu cô nương tiến nhập Thần Cư, tiểu cô nương đi tới lầu hai, tiếp lấy đi tới lầu ba, trong lúc, không có ai ngăn cản nàng .

Ở lầu ba, tên kia ăn mặc Tinh Nguyệt bào nam tử đột nhiên quay đầu, nơi ấy không biết bực nào lúc, đã đứng một gã tiểu cô nương .

Tên này tiểu cô nương, dĩ nhiên chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Nam tử nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, hai mắt híp lại, "Các hạ là ?"

Kỳ Bỉ Thiên đi tới nam tử trước mặt, ở nam tử trước mặt cái bàn lên, còn xếp đặt cái kia hộp tròn .

Kỳ Bỉ Thiên chỉ chỉ viên kia hộp, "Các ngươi ở đâu đạt được đến ?"

Nam tử cười nói: "Ta có thể không trả lời sao?"

Mà lúc, ở Kỳ Bỉ Thiên thân về sau, đã nhiều hai gã hắc y nhân .

Kỳ Bỉ Thiên ngồi xuống, "Ta có thể ở lại chỗ này thời gian không nhiều lắm, cho nên, ta hy vọng ta sở muốn biết, ngươi cũng nói cho ta, nhưng sau ta mang đi cái hộp này ."

Nam tử khẽ nở nụ cười, "Nguyên lai các hạ đây là tới cướp bóc ."

Vừa nói, hắn vỗ nhẹ nhẹ một cái cái hộp kia, "Cũng không biết các hạ có hay không thực lực này!"

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên tay phải đột nhiên nhất chèo .

Xuy xuy!

Không xa chỗ, cái kia hai gã hắc y nhân thân thể trực tiếp nứt ra, trong nháy mắt, hai gã người quần áo đen nhục thân trực tiếp văng tung tóe thành chí ít hơn vạn khối!

Bất quá, linh hồn hai người vẫn còn, hiển nhiên, Kỳ Bỉ Thiên hạ thủ lưu tình .

Nhìn thấy một màn này, cái kia thanh niên con ngươi chợt co rụt lại, bên trong tròng mắt, tràn đầy kinh hãi màu sắc .

Kỳ Bỉ Thiên không nhìn nam tử, nàng cầm cái rương, mở cặp táp ra, nhìn một chút cái viên này mảnh nhỏ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Một phần ba, nếu như có thể tề tựu mặt khác hai mảnh, nàng nội đan có thể ngưng tụ mà thành ."

Vừa nói, nàng xem hướng nam tử, "Biết mặt khác hai mảnh hạ lạc sao?"

Nam tử gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi, ngươi biết mảnh vụn này lai lịch! Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên đứng lên, "Không muốn ở lãng phí thời gian, cũng không nên nói những thứ này không có ý nghĩa . Cho ta một đáp án ."

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Các hạ như thế tới cướp đồ, không tốt lắm đâu ?"

Kỳ Bỉ Thiên ngồi xuống lại, "Đây vốn chính là bạn ta, ta chỉ là tới giúp hắn cầm lại thứ thuộc về chính mình ."

Thanh âm kia nói: "Vật ấy ta Thần Cư có thể biếu tặng cho các hạ, bất quá, có một cái điều kiện ..."

Kỳ Bỉ Thiên đứng lên, cười nói: "Ngươi không có tư cách cùng ta bàn điều kiện ."

Cái này lúc, nhất kiện hắc sắc trường mâu xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt .

Trường mâu toàn thân đen nhánh, bên ngoài lên, vết rạn trải rộng .

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ nhàng sờ một cái cái kia trường mâu, "Thiên mệnh lực, có chút ý tứ, nguyên lai là cùng thiên mệnh đã giao thủ người, bất quá..."

Nói đến đây, nàng giữa chân mày đột nhiên xuất hiện một cái huyết hồng chữ .

Mệnh!

Trầm mặc nhất chớp mắt, thanh âm kia vang lên lần nữa, "Thất kính, vật ấy các hạ tùy thời có thể mang đi ."

------oOo------

Chương 2579: Đánh Ra ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kỳ Bỉ Thiên thu hồi hộp, sau đó nói: "Mặt khác hai mảnh!"

Thanh âm kia nói: "Vật ấy là ta ở chỗ này vô biên sông đáy sông sâu vị trí, còn mặt khác hai mảnh, ta cũng không biết ."

Kỳ Bỉ Thiên không có đang nói cái gì, ôm hộp xoay người rời đi .

Kỳ Bỉ Thiên đi về sau, nam tử kia tức thì thả lỏng một hơi, hắn liên minh hỏi, "Cư chủ, người này là ?"

Trầm mặc khoảng khắc, đạo thanh âm kia vang lên, "Không thuộc về cái thời đại này người ."

Nam tử còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà, cái kia thanh âm chủ nhân cũng là đã hoàn toàn tiêu thất .

Dương Diệp về tới cầu lên, tiếp tục đi tới!

Hắn hiện tại đã không chuẩn bị ở chỗ này đi lung tung, bởi vì hắn gặp được Hoang Đế, mà Hoang Đế nói cho hắn, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ giữa đại chiến lập tức phải bắt đầu rồi .

Hắn hiện tại, nhất định phải nhanh trở về Cổ Kiếm Tông, nhưng sau an bài thật kỹ một cái, nghênh tiếp tiếp đại chiến!

Đương nhiên, hắn đã nghĩ xong!

Nếu như có thể mà nói, hắn nhất định sẽ ở lưng sau hung hăng đâm cái kia Hồn Giáo còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực một đao!

Dương Diệp tăng nhanh tốc độ .

Khoảng chừng nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, cũng chính là cầu bên phải, có một tòa treo khoảng không di chuyển đài .

Di chuyển đài chi lên, có nhất tọa truyền tống trận .

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, đây chính là đi ra truyền tống trận .

Dương Diệp vội vã đi tới, mà đang ở cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp bấm tay một điểm, một viên Nạp Giới rơi vào lão giả trước mặt, lão giả nhìn lướt qua Nạp Giới, tùy theo cùng Nạp Giới cùng nhau biến mất ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp rơi vào cái kia di chuyển đài chi lên.

Rất nhanh, truyền tống trận khởi động .

Dần dần, Dương Diệp dần dần hư ảo, nhưng mà ở nơi này lúc, một vệt sáng tự cầu phần cuối bắn nhanh mà đến, sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt đại biến, thân hình run lên, trực tiếp rời đi cái kia di chuyển đài, về tới cầu lên.

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, một đạo hắc y nhân chính hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Nhìn thấy Hắc y nhân kia, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống!

Hồn Giáo cường giả!

Tên này hắc bào nhân hắn cũng không xa lạ, đối phương chính là trước đây đuổi giết hắn cái kia hai gã Hồn Giáo cường giả, hai người này, đều là chủ kỳ Nhị Phẩm đỉnh phong . Chẳng qua ở trước đây, một tên trong đó lưng Cổ Kiếm Tông tổ sư chém giết, hiện tại chỉ còn một gã .

Mà Dương Diệp không nghĩ tới, cái này Hồn Giáo nhân dĩ nhiên truy sát đến nơi này!

Hắc bào nhân kia đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, quanh thân đã trải rộng hồn thể .

Dương Diệp tay phải hướng phía trước nắm chặt, một thanh ý kiếm bằng khoảng không xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn hướng phía trước chính là một kiếm đâm ra .

Bình bình đạm đạm một kiếm!

Nhưng mà, chính là chỗ này bình bình đạm đạm một kiếm, cũng là làm cho hắc bào nhân kia sắc mặt đại biến!

Cái này một kiếm, cũng không phải nói uy lực có nhiều lớn, mà là cái này trong kiếm ý nhị cùng đúng lúc tốt chỗ . Kỳ thực, như vậy cũng tốt so với một vị võ đạo tông sư cùng một cái mới vừa học võ thanh niên giống nhau , đồng dạng một quyền, ở võ đạo tông sư trong tay sử xuất ra cùng ở người bình thường trong tay sử xuất ra tuyệt đối là không cùng một dạng .

Hắc bào nhân đối với Dương Diệp ấn tượng vẫn tồn tại ban đầu ở Vĩnh Hằng Quốc Độ thời điểm, nguyên nhân đây, lúc này làm Dương Diệp sử xuất cùng trước đây không cùng một dạng một kiếm chi về sau, hắn chấn kinh rồi!

Một kiếm đâm ra!

Xuy!

Dẫn đầu đi tới Dương Diệp trước mặt những thứ kia hồn thể trực tiếp bị cái này một kiếm nát bấy thành hư vô, sau một khắc, Dương Diệp cầm kiếm nhẹ nhàng đảo qua .

Xuy!

]

Một đạo kiếm quang như hình bán nguyệt chấn động mà ra, qua chi chỗ, những thứ kia hồn thể trực tiếp đều bị tê liệt thành hư vô!

Hắc bào nhân kia hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách!

Xa chỗ, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng .

Phản phác quy chân ?

Không!

Hắn kiếm cũng không phải là phản phác quy chân, mà là đi tạp cầu thật . Hắn đã từng, xuất kiếm đài tạp, có rất nhiều ngoại giới nhân tố, còn có một số ỷ lại tâm lý, dù sao trước đây hắn chính là có vô số

Thần khí tồn tại!

Nhưng là bây giờ, hắn xuất kiếm cũng chỉ là xuất kiếm!

Không xa chỗ, hắc bào nhân kia quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Cách biệt nhiều ngày, phải lau mắt mà nhìn ."

Dương Diệp không cùng đối phương lời nói nhảm, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước này đi thẳng tới hắc bào nhân kia trước mặt, kiếm ra như điện .

Hắc bào nhân không dám khinh thường, hai tay chợt chắp tay trước ngực, trong sát na, vô số hồn thể từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra .

Ầm!

Cường đại hồn thể lực lượng hướng Dương Diệp chấn động đi, Dương Diệp vẫn chưa tránh lui, cầm kiếm nhẹ nhàng đảo qua, trong kiếm, từng đạo kiếm quang chấn động mà ra . Trong khoảnh khắc, những thứ kia hồn thể trực tiếp bị những thứ này kiếm quang tê liệt nát bấy, từng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương tức thì ở nơi này cầu trên(lên) vang vọng dựng lên .

Cái này lúc, Dương Diệp hướng phía trước một cái bước xa, trong sát na, kiếm trong tay hắn trực tiếp hư ảo .

Kiếm Vực!

Lấy kiếm thành vực!

Một kiếm ra .

Ầm!

Hắc bào nhân quanh thân những thứ kia hồn thể trong nháy mắt này bạo phát ra từng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, ngay sau đó, hắc bào nhân hắc bào trong nháy mắt nổ tung, cùng với tạc liệt, còn có cái kia vô số linh hồn thể .

Ầm!

Một thanh kiếm cắm vào hắc bào nhân ngực, cường đại lực lượng trực tiếp đem bào người rung động đến nghìn trượng bên ngoài .

Nghìn trượng bên ngoài, hắc bào nhân tay phải che chở cầu bên cầu lan, hắn giờ phút này, đã không có hắc bào, là nhất danh người đàn ông trung niên, tại hắn trước ngực, cái kia chuôi ý kiếm vẫn tồn tại, tiên huyết đang không ngừng từ cái này vết thương chỗ tràn ra .

Thanh kiếm này, tự thành nhất vực, hắn vừa rồi đem hết toàn lực, nhưng mà, vẫn không có ngăn trở thanh kiếm này .

"Ho khan!"

Người đàn ông trung niên lau khóe miệng tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Không giống nhau ."

Vừa nói, hắn đột nhiên rút ra Dương Diệp cái kia chuôi ý kiếm, sau một khắc, thân thể trực tiếp nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, nhất cổ kinh khủng linh hồn lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng hướng Dương Diệp tịch quyển đi!

Tự bạo!

Hơn nữa còn là tự bạo linh hồn!

Mạng sống ?

Người đàn ông trung niên rất tinh tường, hắn không khả năng sống, lúc này Dương Diệp đã không phải là ban đầu Dương Diệp, hắn muốn chạy trốn, căn bản không thực tế . Vì vậy, hắn tuyển trạch ngọc thạch câu phần .

Chủ kỳ Nhị Phẩm cường giả tự bạo, tự nhiên không phải chuyện đùa!

Không xa chỗ, Dương Diệp không có sơ suất, hắn hướng lui về sau một bước, hai tay hắn giơ lên, rất nhanh, một thanh ý kiếm ngưng tụ mà thành, kiếm hư ảo, sau một khắc, Dương Diệp cầm kiếm chợt phách hạ!

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, cái kia cổ kinh khủng linh hồn lực lượng trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm ngạnh sinh sinh cho bổ ra, cái kia cỗ linh hồn lực lượng hướng bốn phía chấn động đi, bất quá, ở tiếp xúc được những thứ kia vô biên thủy chi sau trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung .

Này cổ linh hồn lực lượng tuy là mạnh, nhưng so với những thứ kia vô biên thủy, cũng có chút không đáng chú ý!

Rất nhanh, những thứ kia linh hồn lực lượng dư ba dần dần biến mất không thấy .

Cầu lên, Dương Diệp buông tay ra, cái kia chuôi ý kiếm trực tiếp biến mất .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đó xoay người hướng cái kia truyền tống lên trên bục đi, bất quá khi hắn muốn đi vào cái kia truyền tống đài lúc, một gã lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn, chính là phía trước tên kia lão giả .

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, "Làm sao ?"

Lão giả đạm thanh nói: " các hạ không thể đi ra ngoài!"

Dương Diệp nhíu mày, "Vì sao ?"

Lão giả lắc đầu, "Bên ngoài có người không muốn để cho các hạ đi ra ngoài, đối phương khai xuất chúng ta không pháp cự tuyệt thù lao, cho nên, các hạ không thể đi ra ngoài . Đương nhiên, chúng ta cũng sẽ không đối với các hạ xuất thủ ."

Người bên ngoài!

Dương Diệp khẽ nở nụ cười, "Hồn Giáo ? Vĩnh Hằng Quốc Độ ? Không đúng, bọn họ vốn chính là một phe ."

Lão giả đạm thanh nói: "Những thứ này lão hủ không biết, lão hủ nhiệm vụ chỉ là không cho các hạ ly khai nơi đây ."

Dương Diệp nhìn thẳng lão giả, "Nếu như ta không phải muốn đi ra ngoài thì sao ?"

Lão giả nói: "Ngươi có thể thử xem ."

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một giọng nói, "Dương tiểu huynh!"

Dương Diệp quay đầu, người tới chính là cái kia Khổ Hành Giả .

Khổ Hành Giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Không nghĩ tới ngươi ở nơi này, ta vừa vặn có chuyện tìm ngươi, thay cái địa phương tâm sự ?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, hai người xoay người rời đi .

Hai người thân về sau, cái kia lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, trầm mặc không nói .

Làm ly khai cái kia truyền tống đài gần trăm dặm về sau, Khổ Hành Giả thấp giọng thở dài, "Dương tiểu huynh cắt không thể xung động!"

Dương Diệp nói: "Vì sao ?"

Khổ Hành Giả khẽ lắc đầu, "Tiểu huynh đệ ngươi đối với hắn nhóm hoàn toàn không biết gì cả a! Ngươi tự suy nghĩ một chút, có thể ở cái này địa phương thành lập một cái truyền tống trận thế lực, hội là bình thường thế lực sao? Cái này truyền tống trận liên thông bên ngoài, trong đó kiến tạo độ khó, viễn siêu ngươi tưởng tượng . Mới vừa rồi, nếu như ngươi động thủ, chẳng khác nào là ở cho hắn nhóm mượn cớ, cho hắn nhóm ra tay với ngươi mượn cớ ."

"Bọn họ không thể theo liền động thủ ?" Dương Diệp không giải khai .

Khổ Hành Giả gật đầu, "Ở cầu lên, bọn họ không thể theo liền động thủ, bởi vì hắn nhóm thuộc về nơi này bản thổ thế lực, ở chỗ này, có một ít quy củ, những thứ kia quy củ ước thúc bọn họ!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Phía trước cái kia âm phu nhân động thủ với ta!"

Khổ Hành Giả cười khổ cười, "Số một, nàng không phải bản thổ người, là người ngoại lai, nàng không cần tuân thủ nơi này có chút quy củ, thứ hai, lão ca ta nói điểm trực bạch, âm phu nhân là Âm Giới chi chủ phu nhân, bản thân liền là nhất phương hào cường, mà ngươi đây, ngươi ở đây một ít người nhãn trong, sợ là một điểm phần lượng cũng không có, cho nên, làm âm phu nhân ra tay với ngươi lúc, phía trên là tuyệt đối mở một con mắt nhắm một con mắt, lại người, âm phu nhân cũng không có giết ngươi ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Ta hiểu được ."

Quy củ ?

Quy củ kỳ thực cũng phân là nhân, ở cùng một loại quy củ xuống, không cùng một dạng người, bị đãi ngộ tuyệt đối không cùng một dạng .

Dương Diệp cũng không biết, Kỳ Bỉ Thiên ở đương thời giết âm phu nhân về sau, nhưng sau nộ ngữ tương hướng phía trên cái kia vị thần bí nhân, chính là cái này nguyên nhân .

Cầu lên, Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta phải mau sớm đi ra ngoài, ta sợ bọn họ đối phó ta Cổ Kiếm Tông!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Khổ Hành Giả, "Tiền bối có thể có cái gì biện pháp ?"

Khổ Hành Giả trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi có ba con đường, điều thứ nhất, đánh ra, con đường này đơn giản nhất trực tiếp, đương nhiên, ta cảm thấy ngươi không có thực lực này; điều thứ hai, chính là làm cho bọn họ thả ngươi đi ra ngoài, cho ra bọn họ làm cho không pháp cự tuyệt tốt chỗ, tỷ như ngươi dùng siêu Thần khí đi đổi đi cơ hội, đương nhiên, ngươi phỏng chừng sẽ không như thế làm!"

"Thứ ba đâu?" Dương Diệp hỏi .

Khổ Hành Giả cười khổ cười, "Cũng là khó khăn nhất, đi cáo bọn họ, hoặc náo, cái này có thể thành công hay không, quyết định bởi với sau lưng ngươi người có đủ hay không cường đại, bởi vì ngươi náo, ngươi đi cáo, kết quả khả năng chính là hắn nhóm giết chết ngươi ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Trước cáo, cáo không được ta liền náo, muốn thực sự không được, ta liền giết đi ra ngoài ."

Vừa nói, hắn sâu hấp một hơi, "Đều muốn làm ta là đi, cũng tốt, sát ý cũng nên đề thăng !"

------oOo------

Chương 2580: Khiêng Đi, Vị Kế Tiếp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp rất tinh tường, lúc này đây, tuyệt đối là Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực còn có Hồn Giáo giở trò quỷ .

Đối phương biết hắn ở chỗ này, nhưng sau muốn đem hắn ở lại chỗ này!

Giết hắn tâm tư vẫn không nguôi!

Ở Khổ Hành Giả dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới một cái tên gọi là thiên điện địa phương .

Cái này hay là thiên điện, thì tương đương với là cái này địa phương một cái quản sự, phụ trách xử lý một ít tranh cãi .

Dù sao ở cái này địa phương, phía trên vẫn có rất nhiều người không hy vọng nơi đây trở thành chiến trường, cái này không phù hợp ích lợi của bọn họ . Vì vậy, thì có một cái như vậy thiên điện xuất hiện .

Thiên điện theo cầu xây lên, huyền phù ở vô biên thủy chi lên.

Hai người tới thiên điện trước, rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở trước mặt hai người .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương Diệp ?"

Dương Diệp có chút kinh ngạc, "Các hạ nhận được ta ?"

Lão giả đạm thanh nói: "Nghe qua ngươi . Ngươi là vì truyền tống trận một chuyện mà đến chứ ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả khẽ lắc đầu, "Việc này, ta thiên điện không dính vào, đi thôi!"

Nói xong, bên ngoài chính là xoay người rời đi .

"Vì sao ?" Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Lão giả dừng bước lại, "Ngươi nên biết!"

Dương Diệp cười nói: "Thế nào, Vĩnh Hằng Quốc Độ thế lực đã có thể tả hữu nơi này sao?"

Lão giả xoay người nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Vĩnh Hằng Quốc Độ thế lực không thể tả hữu nơi đây, thế nhưng, hầu hết thời gian, bán bọn họ một bộ mặt, đối với chúng ta mà nói, không có hư chỗ . Nói thẳng thắn hơn, ngươi mất mặt để cho chúng ta bán, mà bọn họ có, hiểu chưa ?"

Nói xong, bên ngoài xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp bên cạnh, Khổ Hành Giả lắc đầu, "Cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ xem ra là bỏ hết cả tiền vốn nữa à! Liền cái này thiên điện đều lựa chọn không dính vào chuyện của ngươi tình!"

Dương Diệp cười cười, "Xem ra ta không có lựa chọn khác!"

Khổ Hành Giả trầm giọng nói: "Dương huynh, ngươi không nên vọng động, ta xem như là đã nhìn ra, bọn họ những thứ này người chỉ hy vọng ngươi náo sự, như ngươi náo sự, bọn họ vừa vặn có mượn cớ đối phó ngươi!"

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, ngươi còn không có nhìn ra sao ? Mặc kệ ta náo sự vẫn là đừng náo sự tình, bọn họ đều sẽ đối phó ta . Hiện tại sở dĩ còn không có ra tay với ta, có thể là Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hồn Giáo muốn tự mình ra tay, hoặc là bọn họ còn không có đàm luận tốt quyền lợi, cũng hoặc cái gì khác, nhưng bất kể là cái gì, kết quả sau cùng là hắn nhóm nhất định sẽ động thủ với ta ."

Khổ Hành Giả do dự xuống, nhưng sau thấp giọng thở dài . Việc này tình, hắn đã nhìn thấu không tầm thường, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ thế lực đều ở đây nhằm vào Dương Diệp!

Dương Diệp cười cười, "Tiền bối, cáo từ! Chúng ta có duyên cớ tái kiến!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Giữa sân, Khổ Hành Giả khẽ lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp ly khai thiên điện, hắn đi tới cầu một bên, nhìn phía dưới vô biên thủy, Dương Diệp trầm mặc .

Hắn hiện tại nên như thế nào ?

Đánh ra ?

Nói thật, hắn không có thực lực đó . Chớ nhìn hắn thực lực bây giờ chiếm được thật to tăng trưởng, thế nhưng, phải biết, hắn bây giờ đối mặt đều là những người nào!

Không giết đi ra ngoài ? Ở lại chỗ này tiếp tục tu luyện ?

Ở nơi này lúc, ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một gã hắc y nhân .

Hắc y nhân đi tới Dương Diệp trước mặt, hướng về phía Dương Diệp ôm quyền, "Trước hết tin tức, Vĩnh Hằng Quốc Độ chờ thế lực còn có Hồn Giáo, đã bắt đầu sẽ đối Cổ Kiếm Tông xuất thủ ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc y nhân, "Ngươi là ai!"

Hắc y nhân lắc đầu, "Cái này các hạ liền không cần đã biết . Tối đa hai thiên, hai thiên về sau, các hạ nếu như không đi ra, Cổ Kiếm Tông sẽ không còn tồn tại!"

Nói xong, hắc y nhân xoay người biến mất ở giữa sân .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc như trước .

Hắc y nhân ly khai chi về sau, đi tới Thần Cư, ở Thần Cư thứ ba lầu, hắc y nhân hướng về phía nhất danh người đàn ông trung niên một gối quỳ xuống, "Tộc trưởng, đã đem tin tức báo cho cho hắn!"

Trước mắt cái này người, chính là Hoang Đế!

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Đi xuống đi!"

Hắc y nhân xoay người biến mất ở giữa sân .

]

Hoang Đế đi tới bên cửa sổ, nhìn xa chỗ cái kia thật dài cầu, mỉm cười, "Náo đi, gây càng đại càng tốt ."

"Hoang Đế lúc nào cũng chơi bắt đầu loại này bất nhập lưu trò ?" Cái này lúc, một giọng nói ở trong sân vang lên .

Chỉ nghe bên ngoài âm thanh, không thấy một thân .

Hoang Đế lắc đầu, "Ta vẫn chưa tính kế hắn, chỉ là nói cho hắn Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hồn Giáo âm mưu, còn làm như thế nào, tất cả chính hắn ."

"Ngươi cảm thấy hắn hội làm như thế nào ?" Thanh âm kia hỏi .

Hoang Đế cười nói: "Theo ta đối với hắn hiểu rõ, hắn nhất định sẽ náo ."

"Thực lực của hắn chưa đủ!" Thanh âm kia nói: "Không có thực lực kia náo!"

Hoang Đế lắc đầu, "Cái này không có quan hệ gì với ta ."

Thanh âm kia trầm mặc .

Phía dưới, cầu lên.

Dương Diệp đi về phía cái kia truyền tống trận vị trí .

Đi ra ngoài!

Cầu lên, Dương Diệp cầm kiếm đi tới, khóe miệng hắn, lộ ra một vẻ tiếu dung .

Quân cờ!

Hắn biết, lúc này đây, hắn Dương Diệp có thể trở thành một ít người quân cờ, không chỉ có là quân cờ, vẫn là trong mắt một số người nhất định từ bỏ một viên quân cờ .

Hắn có hai lựa chọn, kỳ thực chỉ có một tuyển trạch .

Bởi vì mặc kệ hắn có động thủ hay không, người khác đều là nhất định sẽ động thủ, đã như vậy, vậy còn không như tiên hạ thủ vi cường!

Rất nhanh, Dương Diệp lần nữa đi tới cái kia truyền tống trước đài .

Mặc kệ rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Tên này lão giả thực lực, phản đang ở Dương Diệp xem ra, không có chút nào so với cái kia Hồn Giáo Giáo tôn yếu, thậm chí so với đối phương càng mạnh!

Chủ kỳ đỉnh phong cường giả!

Lão giả nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười nói: "Có thể thả ta đi ra ngoài sao?"

Lão giả lắc đầu, "Không được ."

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ta đây liền từ ngươi thi thể trên(lên) bước qua đi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp người đã trải qua tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, cái kia lão giả tay phải khẽ nâng lên, trong nháy mắt, trước mặt hắn không gian trực tiếp nứt ra, ở nứt ra trong nháy mắt đó, Dương Diệp kiếm vừa vặn đâm vào trong đó .

Chuyển chớp mắt, không gian hợp lên.

Ầm!

Dương Diệp trong tay ý kiếm trong khoảnh khắc chính là biến thành bột mịn, mà lúc, Dương Diệp quanh thân không gian nứt ra rồi, sau một khắc, cái này nứt ra không gian sẽ thôn phệ Dương Diệp .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp hướng lui về sau một bước, bước này lui về sau, tại hắn quanh thân, vô số kiếm quang cùng kiếm ý xuất hiện .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Trong nháy mắt, Dương Diệp chung quanh mảnh không gian kia trực tiếp bị nát bấy tê liệt, chẳng qua rất nhanh, không gian chính là khôi phục bình thường .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả giơ tay lên hướng về phía Dương Diệp nhẹ nhàng đè một cái, nhưng sau nắm chặt .

Ầm!

Dương Diệp trước mặt không gian trực tiếp lõm, một cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp đẩy lui đủ đủ trăm trượng xa .

Còn chưa kết thúc, lão giả đột nhiên hướng phía trước một cái vội xông, sau một khắc, một cường đại lực lượng ở nơi này cầu trên(lên) tịch quyển mà qua!

Cầu hai bên, vô biên thủy tức thì bị này cổ lực lượng chấn khởi xướng nhất từng cơn sóng gợn .

Xa chỗ, Dương Diệp dừng lại về sau, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, hai tay giơ cao khỏi đầu, ở trong tay hắn, một thanh kiếm ngưng tụ mà hiện .

Sau một khắc, Dương Diệp hai mắt đột nhiên mở, nhưng sau chợt phách hạ!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm rơi hạ!

Ầm!

Cầu hai bên, những thứ kia vô biên thủy trực tiếp vén lên, tuy là không cao, chỉ có không đến nửa trượng, thế nhưng, cái này đã cực kì khủng bố .

Cầu lên, theo cái này đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả thả ra cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt chính là nổ bể ra đến, cái kia lão giả càng là trực tiếp bị rung động đến trăm trượng bên ngoài .

Một kiếm rơi xuống, Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, chân phải chợt giẫm một cái, cả người điện xạ mà ra .

Cùng này đồng thời, tại hắn quanh thân, đột nhiên bay ra mấy chuôi từ kiếm ý ngưng tụ mà thành phi kiếm!

Lúc này đây, cái kia lão giả không dám ở chút nào sơ suất, hắn tâm niệm vừa động, rất nhanh, một mặt đen nhánh cái khiên xuất hiện ở trước mặt hắn, sau một khắc, bề mặt này cái khiên một hồi biến ảo, huyễn hóa thành thật dầy thiết giáp bao phủ chung quanh hắn .

Vô số kiếm rơi hạ!

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Theo từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, cái kia lão giả liền người mang khiên hướng sau liên tục chợt lui, bất quá, Dương Diệp kiếm cũng không có khả năng phá hỏng hắn cái khiên!

Mấy hơi thở về sau, Dương Diệp ngừng lại, mà lúc, một mặt đen nhánh cái khiên hướng hắn nhanh như tia chớp đánh tới .

Dương Diệp cầm kiếm hướng phía trước chính là đâm một cái .

Ầm!

Cái này một kiếm, ngạnh sinh sinh bức ngừng cái kia hai mặt cái khiên .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, lão giả một quyền đánh vào tấm thuẫn kia chi lên.

Ầm!

Một cường đại lực lượng chấn động mà ra, Dương Diệp trong tay ý kiếm kịch liệt run lên, sau một khắc, bản thân của hắn trực tiếp bị chấn địa hướng sau liền lùi lại mười mấy trượng khoảng cách . Cái kia lão giả sẽ xuất thủ lần nữa, nhưng mà ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên một cái bước xa đi thẳng tới trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, đâm đầu vào còn có một đạo kiếm quang!

Kiếm Vực!

Nhận thấy được Dương Diệp trong kiếm lực lượng, lão giả không dám khinh thường, vội vã thúc giục trước mặt khiên nghênh đón!

Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Cái kia mặt cái khiên chợt run lên, ngay sau đó, bên ngoài trong nháy mắt rạn, mà cái kia lão giả càng là liền người mang khiên trực tiếp bay ra ngoài!

Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, hướng phía trước một cái cất bước, lần nữa một kiếm đâm tới, cùng này đồng thời, quanh người hắn, vô số chuôi ý Kiếm Kích bắn mà ra, những thứ này ý kiếm giống như Kiếm Vũ một dạng trong nháy mắt đem cái kia lão giả bao phủ!

Rầm rầm rầm rầm!

Cầu lên, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, mà cái kia lão giả tắc thì liền người mang khiên hướng sau liên tục chợt lui, mấy hơi thở gian, bên ngoài chính là đã lui đủ số túc ngàn trượng khoảng cách!

Mà lão giả trong tay cái kia mặt khiên ... Sớm đã rời ra phá toái!

Rốt cục, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, lão giả trong tay cái kia mặt khiên rốt cục nổ bể ra đến, hóa thành khắp nơi thiên bi mảnh nhỏ tản mát!

Không có cái khiên chi về sau, lão giả trong lòng hoảng hốt, muốn kéo mở cùng Dương Diệp khoảng cách!

Nhưng mà hơi chậm một chút!

Dương Diệp kiếm, rất nhanh, rất chính xác, càng mạnh!

Lúc này đây, Dương Diệp kiếm lần nữa rơi xuống, mà cái kia lão giả chỉ có thể tuyển trạch ngạnh kháng!

Một khí tức cường đại tự lão giả trong cơ thể tịch quyển mà ra, cổ hơi thở này giống như bạo phong một dạng tiến lên đón Dương Diệp một kiếm kia!

Kiếm rơi hạ!

Xuy!

Cầu trên(lên) vang lên một đạo tê liệt âm thanh, sau một khắc, Dương Diệp đã xuất hiện ở lão giả thân sau mười trượng chỗ .

Dương Diệp sâu hấp một hơi, kiếm trong tay hắn thì minh thì hư .

Một hơi thở sau!

Xuy!

Dương Diệp thân về sau, cái kia lão giả thân thể trực tiếp phân ra, tiên huyết như suối phun một dạng vung vãi nhất địa.

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau sẽ kiếm trong tay cắm vào mặt đất lên, "Khiêng đi, vị kế tiếp ."

. . .. . .

------oOo------

Chương 2581: Xin Nhờ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh ra!

Dương Diệp rất tinh tường, hắn không thể chỉ ở giết cái này một người về sau liền có thể bình yên rời đi!

Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia thế lực còn có Hồn Giáo sẽ không để cho hắn thoải mái như vậy!

Mà bây giờ, hắn giết cái này người, không cần phải nói, cái này người sau lưng thế lực khẳng định cũng sẽ không để hắn liền như vậy đi ra ngoài.

Cừu hận thứ này, hầu hết thời gian chính là như vậy, lôi một điểm sẽ quả cầu tuyết, nhưng sau càng ngày càng nhiều .

Bất quá hắn cũng không có biện pháp, hắn không có có nhiều hơn lựa chọn!

Chém giết chủ kỳ đỉnh phong cường giả!

Tuy là chính hắn cũng bị thương, thế nhưng lúc này đây, Dương Diệp lại có cảm giác không giống nhau .

Bởi vì ... này một lần, hắn không có sử dụng bất luận cái gì ngoại vật, liền bí pháp đều không hữu dụng!

Lúc này đây, hắn dựa vào chính là mình thực lực chân chính!

Đương nhiên, cái này hoặc giả chỉ là bắt đầu, nguyên nhân đây, hắn cũng không có thả lỏng .

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chu vi một mảnh yên tĩnh, không có bất cứ động tĩnh gì!

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Các ngươi không ra, ta đây có thể liền đi."

Vừa nói, hắn hướng cái kia truyền tống lên trên bục đi .

Hắn còn chưa đi trên(lên) cái kia truyền tống đài, tại hắn thân sau không xa chỗ chính là xuất hiện một người đàn ông .

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía nam tử, cười nói: "Ta còn tưởng rằng các ngươi không ra ngoài đây."

Nam tử nhìn thoáng qua không xa chỗ lão giả thi thể, sau đó nói: "Chủ kỳ chém giết chủ kỳ đỉnh phong, hơn nữa không có dùng bất luận cái gì ngoại vật, thảo nào Vĩnh Hằng Quốc Độ chờ thế lực kiêng kỵ ngươi, ngươi đáng giá bọn họ kiêng kỵ!"

Dương Diệp cười nói: "Đối với cái này ta không có hứng thú, ta cảm giác hứng thú là, nếu như ta giết ngươi, ngươi thân sau còn sẽ có người đi ra không ?"

Nam tử gật đầu, "Hội."

Dương Diệp giang tay ra, "Vậy các ngươi vì tại sao không cùng xuất hiện ? Muốn phải từng bước từng bước xuất hiện một mình đấu ? Chịu chết sao?"

Nam tử vỗ nhè nhẹ một cái mặt mình, "Ở chỗ này hỗn, chung quy hay là muốn mặt, cho nên, ngươi không thấy được sao? Xuất hiện đối phó ngươi, đều ở đây chủ kỳ phạm vi . Như tới chủ kỳ trên, coi như giết ngươi, chúng ta cũng sẽ bị cái khác thế lực nhạo báng ."

Dương Diệp cười nói: "Nguyên lai là muốn khuôn mặt, đúng, Vĩnh Hằng Quốc Độ bọn họ đến tột cùng cho các ngươi mở điều kiện gì đâu? Ta thật có chút ngạc nhiên ."

Nam tử lắc đầu, "Đây là người bề trên chuyện tình, chúng ta nhiệm vụ chính là, ngăn cản ngươi rời đi nơi này . Đương nhiên, hiện tại thay đổi, bây giờ nhiệm vụ là đánh chết ngươi, bởi vì ngươi giết chúng ta người, hiện tại, coi như là Vĩnh Hằng Quốc Độ thả ngươi đi, chúng ta cũng sẽ không đáp ứng ."

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Ta rất sợ đó nha!"

Xa chỗ, nam tử khóe miệng hơi cuộn lên, bất quá, tiếu dung cũng là lạnh!

Ở trong tay hắn, đột nhiên nhiều hơn một thanh trường thương!

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên quỷ dị biến mất ở giữa sân, sau một khắc, Dương Diệp đã tại nam tử kia trước mặt .

Kiếm ra!

Mà lúc, cái kia trong tay nam tử thương cũng nhanh như tia chớp đâm ra .

Nhắm thẳng vào Dương Diệp ngực!

]

Dương Diệp tuy là xuất thủ trước, kiếm cũng mau, thế nhưng, nam tử kia cũng bất mãn, đối phương hậu phát chế nhân, lại thương trường, nguyên nhân đây, nam tử rất có tự tin, hắn có tự tin chính mình một thương hội bức lui Dương Diệp, nhưng sau bàn tay mình cầm chủ động tiên cơ!

Nhưng mà, theo một đạo thân thể tê liệt tiếng vang lên, nam tử bối rối!

Dương Diệp cũng không có tránh một thương này, một thương này chuẩn xác không có lầm mà đâm vào Dương Diệp trước ngực, cái này còn chưa kết thúc, Dương Diệp còn chủ động tới gần hắn, làm cho trong tay hắn thương đâm càng sâu một ít!

Đương nhiên, phục hồi tinh thần lại sau nam tử khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến!

Chẳng qua cái này lúc, hắn thấy được một khuôn mặt tươi cười, sau một khắc, tấm kia khuôn mặt tươi cười có chút lệch rồi, nhất sau càng ngày càng lệch ... Nguyên lai, không phải khuôn mặt tươi cười lệch rồi, mà là đầu hắn ly khai cổ của mình!

Nam tử đầu cứ như vậy bay ra cầu bên ngoài, nhưng sau rơi vào rồi cái kia vô biên thủy bên trong!

Ở cái kia Thần Cư lầu ba chi lên, Hoang Đế nhìn trước mắt một màn này, đột nhiên, hắn vỗ tay, nhãn trung không che giấu chút nào lấy tán thưởng, "Rất có ý tứ, ta vẫn còn có chút xem nhẹ hắn quyết đoán ."

Vừa rồi kia nam tử thực lực kỳ thực một điểm không so với trước lão giả yếu, hoặc có lẽ là, còn có càng mạnh hơn một chút, thế nhưng, Dương Diệp cùng cái kia lão giả đánh nửa thiên, mà cùng nam tử này giao thủ chỉ dùng nhất chiêu!

Chủ yếu nhất nguyên nhân dĩ nhiên chính là Dương Diệp tuyển trạch, Dương Diệp đang đối mặt nam tử này lúc, đánh một cái xuất kỳ bất ý, hắn tuyển trạch lấy tổn thương đổi mệnh, đây tuyệt đối là nam tử không có nghĩ tới, đương nhiên, mặc dù có thể thành công, là bởi vì Dương Diệp kiếm rất nhanh, quá mạnh!

Tự nhiên, còn có một chút không thể quên, đó chính là hắn nhục thân, hắn nhục thân có thể cho hắn thừa nhận một thương này, như hắn chỉ là thông thường kiếm tu, vừa rồi nhát thương kia, đủ để trực tiếp đánh rách tả tơi hắn nhục thân, khi đó, đừng nói là lấy tổn thương đổi mệnh, mà là chịu chết!

Còn có một chút chính là, nam tử phía trước cùng Dương Diệp cách nghĩ là hoàn toàn khác biệt, Dương Diệp cách nghĩ là phân sinh tử, hắn là muốn giết người, mà nam tử cách nghĩ tuy là cũng phải cần sát nhân, thế nhưng, hắn tự tin, hắn không có nghĩ ngay từ đầu liền giết người, hoặc có lẽ là, hắn cũng không có muốn ngay từ đầu là có thể sát nhân, cho nên, đã làm xong vui sướng đầm đìa chiến đấu . Nhưng mà, Dương Diệp cũng không có cho hắn cơ hội!

Cầu lên.

Dương Diệp ngồi ở trên đất, thân thể dựa vào cầu bên viền, trước ngực hắn, tiên huyết không ngừng tràn ra .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lão giả cùng nam tử thi thể, rất thất vọng, bởi vì ... này hai người tay trên(lên) cũng không có Nạp Giới . Nói cách khác, hắn không có chiến lợi phẩm!

Hắn có chút hối hận, hối hận vừa rồi quá bạo lực . Bởi vì hai người này bảo bối khẳng định đều giấu ở chính mình thức hải bên trong, hắn đem đối phương thần hồn câu diệt, đối phương những bảo bối kia vô cùng có khả năng theo tất cả phá hủy .

Đây là những thứ này chủ kỳ cường giả đặc hữu chứa đựng phương thức!

Không có Nạp Giới, cũng không có đồ tiếp tế!

Dương Diệp xem cùng với chính mình trước mặt, ở trước mặt hắn chỉ còn hạ mười hai khối giới tinh, mỗi một lần chiến đấu, hắn đều phải tiêu hao ba khối tả hữu, chớ nhìn hắn vừa rồi sát nhân giết thống khoái như vậy, kỳ thực cái kia tiêu hao là to lớn!

Ở đã từng, hắn xưa nay không cần suy nghĩ huyền khí vấn đề, cũng không cần suy nghĩ thương vấn đề, nhưng là bây giờ, hắn đều phải cân nhắc .

Dương Diệp cầm lấy ba miếng giới tinh thôn phệ, cái này ba miếng giới tinh, là dùng để chữa thương dùng, ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn cần cầm hai quả giới tinh bổ sung chính mình huyền khí!

Nói cách khác, hắn còn lại bảy miếng giới tinh!

Bảy miếng!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, đem giới tinh thu vào, hắn nhìn về chân trời phần cuối, cười nói: "Cuộc sống này qua, thật hoài niệm tiểu gia hỏa ngươi ở đây thời điểm a! Tiểu gia hỏa, Nhị Nha, các ngươi cố gắng chơi, chờ đem chuyện nơi đây tình giải quyết rồi các ngươi trở về ."

Vừa nói, Dương Diệp đứng lên, trước ngực hắn, vết thương vẫn như cũ, vừa rồi nhát thương kia, như nam tử phản ứng ở nhanh một chút, không lăng cái kia một cái, đối phương là có năng lực trực tiếp từ trong tới ngoài hủy diệt hắn thân thể, thậm chí làm cho hắn mất mạng!

Đáng tiếc, đối phương ngẩn một cái, nhưng sau hắn làm cho đối phương mất mạng!

Cao thủ quyết đấu, thắng phụ đang ở tỉ mỉ gian!

Dương Diệp tựa ở cầu một bên, hắn không có chọn rời đi, bởi vì hắn hiện tại, căn bản không thể ly khai .

Ở không xa chỗ, đứng một cái người, một người mặc ma y lão giả .

Lão giả đầu trọc, thân phía sau lưng lấy một khối đá lớn, đá lớn chuyển hình vuông, toàn thân ngăm đen, mà ở lão giả chân xuống, là một đôi dép vải gai, giầy bên viền đã bị hư hại phi thường mỏng, trên của hắn càng là có mấy cái cái động khẩu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, hắn căn bản không biết cái này lão đầu lúc nào xuất hiện ở nơi đó .

Xuất hiện không có dấu hiệu nào!

Đây không phải là chủ kỳ cường giả!

Mà là chủ kỳ chi tiến lên!

Đầu trọc lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, mỉm cười, "Chậm rãi chữa thương, không vội, ta chờ ngươi chữa khỏi tổn thương ."

Dương Diệp thần sắc trước đó chưa từng có ngưng trọng!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Đang ở đá cầu Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua bên ngoài, nhưng sau ngồi xuống một bên đá lớn chi lên, trầm mặc .

Cái này lúc, Lôi Lâm thở phì phò chạy tới Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, "Nhỏ, tiểu kỳ tỷ, hắn, bọn họ lấn phụ ca ca!"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Ta biết!"

Lôi Lâm nước mắt một cái liền đi ra .

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ nhàng xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung, không biết đang suy nghĩ gì .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cầu lên, nửa canh giờ về sau, Dương Diệp tổn thương cơ bản đã tốt lắm rồi .

Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn về phía xa chỗ cái kia đầu trọc lão giả, "Không phải nói muốn mặt sao? Làm sao, chủ kỳ trên đều tới ?"

Đầu trọc lão giả khẽ lắc đầu, "Tiểu huynh đệ nói đùa, tiểu huynh đệ thực lực kinh người, theo chúng ta phân tích, chủ kỳ bên trong, sợ là cơ bản không có ai có thể cùng tiểu huynh đệ chống lại . Tiếp tục phái chủ kỳ đến, bất quá là muốn chết ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Có chuyện này muốn thỉnh giáo một cái ."

Đầu trọc lão giả đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Tiểu huynh đệ có cái gì di ngôn, hoặc có lời gì muốn để lại cho tiểu huynh đệ thân nhân, cứ việc nói, ta cố gắng hết sức làm được!"

Dương Diệp cười nói: "Cũng không có gì, chính là muốn biết, chủ kỳ chi trên(lên) vậy là cái gì kỳ đâu? Tiền bối năng lực giải thích một chút sao?"

Đầu trọc lão giả cười nói: "Nguyên lai là cái này, chủ kỳ chi lên, là mệnh kỳ ."

"Mệnh kỳ ?" Dương Diệp nhíu mày, "Ý gì?"

Đầu trọc lão giả cười nói: "Cái gọi là đại đạo mệnh kỳ, nhưng thật ra là một loại hư vô phiêu miểu thuyết pháp, mà sở dĩ xưng là mệnh kỳ, là bởi vì tự thân cường đại đến có thể cảm nhận được thiên mệnh tồn tại . Như ngươi có thể đủ cảm nhận được sự tồn tại của nó, cũng đã đạt tới mệnh kỳ ."

Dương Diệp lại hỏi, "Cảm nhận được thì như thế nào ?"

Đầu trọc lão giả lắc đầu, "Cảm nhận được, cũng liền cách nó gần hơn từng bước ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta vô ý cuốn vào Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng ngươi ân oán giữa, bất quá, Vĩnh Hằng Quốc Độ mở ra giá cả rất cao, đối phương không chỉ có ra một viên cổ tiền, còn có một viên hồn tiền, cái giá tiền này, chúng ta thật đích thực không pháp cự tuyệt . Đương nhiên, chúng ta cũng biết, bọn họ ra giá cao như vậy tiền, nhất định là có chút không bình thường, hoặc có lẽ là, ngươi thân sau còn có cái gì thế lực, hoặc người nào, chẳng qua không có quan hệ, mặc kệ ngươi thân sau có cái gì, ở giết ngươi chi về sau, chúng ta nguyện ý tiếp hạ tất cả hậu quả ."

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn sâu hấp một hơi, sau đó nói: "Tiểu kỳ, nếu như ta chết rồi, mời đem ta thi thể hỏa hóa, đồng thời nói cho Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, ta đi một cái rất xa rất xa địa phương, đợi các nàng trưởng đại sau ta liền sẽ trở lại tìm các nàng, xin nhờ!"

. . ..

PS: Số 15 ta muốn đi nằm một cái Thái Lan làm một đại sự, cái kia thiên hội không ở, cho nên trước giờ bạo phát .

------oOo------

Chương 2582: Cứ Như Vậy ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tự tin ?

Dương Diệp quả thực không có lòng tin có thể chiến thắng trước mắt cái kia đầu trọc lão giả .

Bởi vì ... này đầu trọc lão giả thực lực, tuyệt đối là Hồn Giáo giáo chủ cái kia loại cấp bậc, loại này cường giả, thực sự không phải hắn cảnh giới bây giờ có thể chống lại .

Cho nên, đây không phải là tự tin không tự tin sự tình .

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, trong mắt hắn, không sợ hãi chút nào .

Chiến!

Dù cho trước mắt cái này người đang mạnh, thì tính sao ?

Hắn Dương Diệp dám cùng đánh một trận!

Dương Diệp xuất thủ .

Một thanh kiếm ở cầu trên(lên) chợt lóe lên .

Mau hơn thiểm điện!

Mà lúc, cái kia đầu trọc lão giả tay phải đột nhiên vươn, nhưng sau cứ như vậy nắm chặt .

Cái này nắm chặt, trực tiếp cầm Dương Diệp trong tay cái kia chuôi ý kiếm!

Lấy chưởng để kiếm!

Dương Diệp kiếm trên cường đại lực lượng vào giờ khắc này căn bản không pháp thả ra ngoài, đều bị đầu trọc lão giả tên này cầm .

Cái này lúc, đầu trọc lão giả tay phải hơi dùng sức .

Ầm!

Dương Diệp trong tay ý kiếm trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành hư vô . Mà cái kia sinh ra cường đại lực lượng càng làm cho được Dương Diệp trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài, cái này cũng phi, đủ đủ bay nghìn trượng xa!

Dương Diệp rơi xuống đất .

Ầm!

Cầu khẽ run lên, mà Dương Diệp trong miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra .

Đầu trọc lão giả mỉm cười, "Cái này kiếm uy lực, không sai, không sai . Đáng tiếc, còn thiếu ít một chút đồ đạc ."

Thanh âm rơi xuống, đầu trọc lão giả hướng phía trước bước ra một bước .

Xa chỗ, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, hai tay hắn giơ kiếm chợt rơi xuống.

Ầm!

Cầu lên, một đạo rực rỡ năng lượng khí lãng chợt bộc phát ra .

Những thứ này năng lượng, toàn bộ đều là do kiếm khí sở hóa!

Theo cái kia đạo năng lượng khí lãng bộc phát ra, một đạo nhân ảnh tùy theo bay ra ngoài .

Chính là Dương Diệp!

Lão giả không có tiếp tục xuất thủ, hắn nhìn xem lòng bàn tay của mình, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một đạo nhàn nhạt vết kiếm .

Chứng kiến cái này đạo kiếm vết, lão giả thần sắc có chút ngưng trọng .

Dương Diệp loại cảnh giới này , ấn đạo lý tới nói là không thể có thể có thể tổn thương được hắn . Nhưng là bây giờ, Dương Diệp quả thực làm bị thương hắn .

Đầu trọc lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Ngươi cái này kiếm đạo tạo nghệ cùng ngươi cảnh giới không hợp!"

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, cười nói: "Đáng tiếc vẫn là không có tác dụng gì, không phải sao?"

Đầu trọc lão giả lắc đầu, "Ngươi có thể đủ ý kiếm làm tổn thương ta, cái này đã vô cùng ghê gớm . Đáng tiếc, còn chưa đủ, còn chưa tới ngươi cực hạn của mình, đương nhiên, đã rất tốt ."

Thanh âm rơi xuống, đầu trọc lão giả tay phải đột nhiên nắm chặt, sau một khắc, hắn cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Một đấm xuất ra, cầu hai bên vô biên thủy tức thì nhấc lên mấy trượng cao .

Dương Diệp trước mặt, không gian một trận rung động, chuyển chớp mắt, một cường đại lực lượng từ cái này không gian bên trong chấn động mà ra .

Dương Diệp không lùi mà tiến tới, hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, hắn cả người trực tiếp hư ảo, chuyển chớp mắt, vô số kiếm khí cùng kiếm ý từ hắn trong cơ thể tuôn ra .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai !

Cầu lên, từng đạo làm người ta da đầu tê dại thanh âm không ngừng vang lên .

Dương Diệp bốn phía, từng cổ một vô hình lực lượng bị nát bấy tê liệt . Mấy hơi thở về sau, cầu trên(lên) lần nữa khôi phục bình thường .

]

Xa chỗ, cái kia đầu trọc lão giả khẽ gật đầu, chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Ngươi chiêu này không sai, cư nhiên phá ta đây một quyền, nói thật, ngươi để cho ta thật bất ngờ ."

Thanh âm rơi xuống, đầu trọc lão giả hai tay đột nhiên nhất chiêu, cái này cũng chiêu, cầu hai bên vô biên thủy đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, hai cổ dòng nước đột nhiên phóng lên cao, sau đó trở lại đầu trọc đỉnh đầu của ông lão trên(lên) khoảng không, sau một khắc, cái này hai cổ dòng nước đột nhiên giống như lưỡng đạo mũi tên nhọn hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Dương Diệp không dám khinh thường, lần nữa thi triển ra Phương

Thốn Kiếm Vực!

Xuy!

Phương Thốn Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, trong đó một đạo dòng nước trực tiếp nổ bể ra đến, tản mát đến rồi cầu xuống, thế nhưng, một đạo khác dòng nước cũng là tiến quân thần tốc, tự Dương Diệp ngực xuyên qua .

Ầm!

Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài .

Mà ở bay rớt ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, hai thanh từ ý kiếm ngưng tụ mà thành phi kiếm đột nhiên xuất hiện ở cái kia đầu trọc lão giả tả hữu hai bên, hai thanh phi kiếm trực tiếp chém về phía đầu trọc lão giả cái cổ!

Đầu trọc lão giả khẽ lắc đầu, hai tay đưa ra, nhưng sau nhẹ nhàng chấn động .

Rầm rầm!

Cái kia lưỡng đạo ý kiếm trực tiếp nổ nát vụn ra, hóa thành hư vô!

Xa chỗ, Dương Diệp trực tiếp rơi đập trên mặt đất, tại hắn trước ngực, có một đạo lỗ máu, cái này tia máu lỗ thủng, chính là phía trước cái kia đạo dòng nước sở trí .

Cái kia đạo dòng nước, trực tiếp xuyên thủng hắn cả người!

Dương Diệp mạnh mẽ đứng lên, mà xa chỗ, cái kia lão giả cũng chưa ở xuất thủ, với hắn mà nói, thắng phụ đã được quyết định từ lâu!

Hắn hiện tại, chỉ là muốn nhìn Dương Diệp cực hạn . Bởi vì Dương Diệp có thể ở loại cảnh giới này làm bị thương hắn, điều này làm cho hắn kinh ngạc hơn cũng tò mò .

Lão giả chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt mấy trượng trước, hắn bấm tay một điểm, một viên Tử Tinh tinh rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Tới chữa thương ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía lão giả, lão giả mỉm cười, "Ta biết, cái này còn chưa tới cực hạn của ngươi, tới làm cho ta nhìn ngươi một chút cực hạn ."

Miêu đùa giỡn chuột!

Dương Diệp nghĩ tới cái từ này, một số thời khắc, miêu bắt được một con chuột lúc, cũng sẽ không trực tiếp ăn tươi nó, mà là sẽ không ngừng trêu chọc nó, đây là một loại cường giả đối với người yếu trêu chọc tâm lý .

Không thể phủ nhận, hắn hiện tại chính là con kia bị trêu chọc chuột!

Dương Diệp nhẹ cười cười, hắn vẫn chưa tiếp cái viên này Tử Tinh tinh, hắn đứng lên, nhìn về phía lão giả, "Ngươi nghĩ xem ta cực hạn, vì sao không tự tiếp cận giới, đem tự thân cảnh giới áp đến chủ kỳ ? Kể từ đó, ngươi không phải có thể chứng kiến cực hạn của ta rồi không ?"

Tự tiếp cận giới!

Đầu trọc lão giả nhíu mày, làm như đang suy nghĩ .

Cái này lúc, Dương Diệp cười nói: "Thế nào, các hạ là sợ tự tiếp cận giới sau bị ta giết chết ?"

Đầu trọc lão giả nói: "Ngươi cũng không cần sử dụng phép khích tướng ."

Dương Diệp nhún vai, "Tùy ngươi liền ."

Đầu trọc lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Được, ta liền tự tiếp cận giới đánh với ngươi một trận ."

Thanh âm rơi xuống, đầu trọc lão giả khí tức đột nhiên bắt đầu biến yếu, dần dần, bên ngoài tòng mệnh kỳ trực tiếp rơi xuống chủ kỳ, bất quá là chủ kỳ đỉnh phong!

"Như vậy đủ chưa ?" Đầu trọc lão giả cười nói .

Dương Diệp gật đầu, "Đủ rồi ."

Dứt lời, kiếm ra!

Cái này một kiếm, ra không có dấu hiệu nào, ra nước chảy mây trôi .

Nhưng mà, theo cái kia đầu trọc lão giả hai tay chặp lại, hắn cái này một kiếm, trực tiếp bị đầu trọc lão giả kẹp lấy, cái kia kiếm ở đầu trọc lão giả trong tay giống như bị định trụ một dạng, căn bản không pháp nhúc nhích .

Đầu trọc lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Cứ như vậy ?"

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn chợt dùng sức .

Ầm!

Cái kia chuôi ý kiếm trực tiếp nổ bể ra đến, mà Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay .

Lúc này đây, đầu trọc lão giả không có dừng tay, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người giống như mãnh hổ chụp mồi hướng Dương Diệp nhào tới, tay phải hắn thành chộp, quanh thân, xuất hiện một đầu hư ảo yêu thú hình thể!

Trong chớp mắt, lúc nào tới đến rồi Dương Diệp trước mặt, nhất trảo rơi xuống.

Một trảo này khí thế, cường đại không ai bằng, trực tiếp đem cầu đều chấn địa run rẩy động, có địa phương càng là xuất hiện một chút nứt khe .

Dương Diệp không dám khinh thường, thân thể hắn trong nháy mắt hư ảo, vô số kiếm ý cùng kiếm khí tịch quyển mà ra .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Nhưng mà, làm cái kia nhất trảo rơi hạ lúc, hắn những thứ kia kiếm khí cùng kiếm ý trong nháy mắt chính là hóa thành hư vô, cái kia trảo tiến quân thần tốc, trực tiếp vỗ vào Dương Diệp ngực .

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp trong tay ý kiếm đột nhiên đâm vào đầu trọc lão giả trước ngực, nhưng mà

Ầm!

Dương Diệp cả người khom người trực tiếp té bay ra ngoài .

Mà đầu trọc lão giả trước ngực, chút nào phát không hư hại .

Giờ khắc này, đầu trọc lão giả món đó ma y lộ ra tướng mạo sẵn có, cái này căn bản không phải nhất kiện thông thường y phục, mà là nhất kiện đến gần vô hạn siêu Thần khí tồn tại Thần khí!

Loại này Thần khí ở đầu trọc trong tay ông lão, cái kia uy lực kỳ thực một điểm không thể so nhất kiện siêu Thần khí ở Dương Diệp trong tay yếu.

Tuy là phẩm cấp của nó không có siêu Thần khí cao, thế nhưng, cũng phải xem người sử dụng nó là ai!

Lúc này đây, Dương Diệp lấy thương đổi thương vẫn chưa thành công!

Đầu trọc lão giả vỗ nhè nhẹ một cái trước ngực mình, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Lấy mệnh bài bạc mệnh, cách nghĩ tốt, đáng tiếc, ta mặc một bộ đến gần vô hạn siêu thần khí Thần khí ."

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn xem thân thể của chính mình, trước ngực hắn, xuất hiện một cái lớn vô cùng dấu móng tay, đây không phải là người trảo, mà là thú trảo, thú dấu móng tay bên biên giới chỗ, nhục thân rạn thành mạng nhện hình.

Toàn thân đều là tổn thương!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đầu trọc lão giả, dù cho đối phương tự hạ cảnh giới, vẫn là cường đại không được a!

Đầu trọc lão giả đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Dương Diệp đỉnh đầu trên(lên) khoảng không, làm Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại lúc, hắn chỉ có thấy được một đầu hư ảo yêu thú hướng hắn cúi xuống đánh mà đến!

Cường đại uy áp làm cho hắn một hồi hít thở không thông!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong tay hắn, một thanh ý kiếm ngưng tụ mà thành!

Sau một khắc, Dương Diệp trong tay cái kia chuôi ý kiếm đột nhiên hư ảo .

Lấy kiếm thành vực!

Dương Diệp kiếm đột nhiên hướng trên(lên) chính là đâm một cái .

Cầu lên.

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, cái kia lão giả ngưng tụ mà thành hư huyễn yêu thú tức thì phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, sau một khắc, bên ngoài trực tiếp nổ bể ra tới.

Không trung, một đạo nhân ảnh vội vàng thối lui mà xuống, nhưng sau vọt đến trăm trượng có hơn .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia đầu trọc lão giả!

Đầu trọc lão giả cúi đầu nhìn xem tay phải của mình, hắn lòng bàn tay phải, có một đạo sâu đậm vết kiếm, ngoại trừ này bên ngoài, hắn toàn bộ cánh tay phải càng là vết rạn vô số!

Một kiếm kia, như không phải hắn thu tay lại nhanh, hắn cái cánh tay này khả năng liền phế đi!

Đầu trọc lão giả nhìn về phía xa xa Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, "Kinh hỉ, kinh ngạc vui mừng vô cùng, không nghĩ tới, ngươi vẫn còn có chiêu này, chiêu này không sai, đã đối với hiện tại ta tạo thành uy hiếp! Ngươi "

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, đầu trọc lão giả đỉnh đầu, một thanh kiếm bút thẳng mà rơi!

Kiếm Vực!

Lấy kiếm thành vực!

Đầu trọc lão giả khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, hắn cũng không có tránh né cái này một kiếm, mà là hai tay hướng trên(lên) chính là hợp lại!

Ầm!

Giữa sân, không gian chợt run lên!

Đầu trọc lão giả hai tay trực tiếp kẹp lấy Dương Diệp kiếm!

Chẳng qua lúc này đây, hắn cũng không nhẹ nhõm như vậy, cái kia thanh kiếm, rung động kịch liệt lấy, cường đại lực lượng không ngừng chấn động đầu trọc lão giả hai tay!

Giờ khắc này, đầu trọc lão giả có chút hối hận . Hắn đánh giá thấp cái này trong kiếm lực lượng! Cái này một cái, hắn đem mình lâm vào cái này cục diện lúng túng!

Không vào được, càng không lui được!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp quanh thân da thịt phía dưới, huyết quản đột nhiên run rẩy động, sau một khắc, Dương Diệp trong tay cái kia chuôi ý kiếm trực tiếp xuất hiện một chút tia máu .

Huyết mạch chi lực!

Xuy!

Lão giả hai tay trực tiếp tét ra!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm bay ra ngoài!

Xa chỗ, đầu trọc lão giả đã khôi phục tự thân cảnh giới!

------oOo------

Chương 2583: Ta Muốn Động Thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cầu lên, Dương Diệp đủ đủ bay ra sấp sỉ ngàn trượng khoảng cách mới dừng lại .

Dừng lại về sau, Dương Diệp một cái lảo đảo, trực tiếp lăn dưới đất, thân thể sở lăn chi chỗ, tiên huyết khắp nơi .

Đáng tiếc!

Này thì Dương Diệp trong lòng không thể nghi ngờ là có chút đáng tiếc, bởi vì vừa rồi một kiếm kia, hắn thiếu chút nữa thì được như ý! Đáng tiếc, ở sau cùng, cái kia lão đầu khôi phục tự thân cảnh giới, thực lực tới một cái bay vọt về chất .

Chênh lệch quá xa!

Xa chỗ, đầu trọc lão giả nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn trước ngực, có cũng nói vết máu, đó là kiếm tạo thành .

Vết kiếm!

Vừa rồi cái kia nhất chớp mắt, như hắn không khôi phục cảnh giới, hắn tiếp không hạ một kiếm kia!

Hắn sẽ bị một kiếm phân thây đấy!

Đầu trọc lão giả ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Không thể không nói, ngươi thật quá làm cho lão phu ngoài ý muốn ."

Dương Diệp mỉm cười, "Ngươi cũng nên cho ta ngoài ý muốn, đương nhiên, cũng không phải đặc biệt ngoài ý muốn ."

Đầu trọc lão giả cười nói: "Ta nói rồi, ta sẽ tự tiếp cận giới bức ra cực hạn của ngươi, cũng không nói qua cần chủ kỳ cùng ngươi quyết nhất tử chiến . Không phải sao?"

Dương Diệp nhún vai, "Chúng ta lời nói nhảm liền không cần nói nhiều, đến đây đi ."

Đầu trọc lão giả khẽ gật đầu, "Cũng nên kết thúc ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải khẽ nâng lên, trong sát na, một cổ vô hình lực lượng tự bên ngoài lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra, không chỉ có như đây, cầu hai bên, lại là mấy đạo vô biên thủy dòng nước phóng lên cao, nhưng sau hướng Dương Diệp bắn nhanh đi!

Còn chưa kết thúc, đầu trọc lão giả đã tại chỗ biến mất .

Lúc này đây, đầu trọc lão giả hiển nhiên không muốn ở nương tay .

Theo từng đạo cường đại lực lượng xuất hiện, cầu bắt đầu run rẩy động .

Đầu trọc lão giả đối diện, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Lui ?

Không, hắn không thể lui được nữa!

Chiến!

Hắn chỉ có thể tuyển trạch chiến!

Dương Diệp trong tay, cái kia chuôi ý kiếm dần dần run rẩy động, rất nhanh, ý kiếm bắt đầu hư huyễn . Cái này lúc, mấy đạo Thủy Tiễn cùng một cường đại lực lượng cuốn tới .

Kiếm ra!

Dương Diệp trong tay, một kiếm đâm ra, cái này một kiếm đâm ra đi, cái kia mấy đạo Thủy Tiễn trực tiếp bị ngạnh sinh sinh bức ngừng, nhưng mà, theo cái kia đầu trọc lão giả đạt được Dương Diệp trước mặt, một cường đại lực lượng trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ .

Ầm!

Kiếm toái, người phi!

Cùng này đồng thời, cái kia nguyên bản bị Dương Diệp Kiếm Vực bức dừng mấy đạo Thủy Tiễn ở trong sân bắn nhanh mà qua, sau một khắc, Dương Diệp thân thể trực tiếp cương cứng, tại hắn trước ngực, xuất hiện mấy cái lỗ máu!

Lão giả vẫn chưa dừng tay, giơ tay lên đấm ra một quyền .

Xa chỗ .

Ầm!

Một mạnh lực lượng đánh vào Dương Diệp bụng, Dương Diệp tức thì khom người bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Ầm!

Dương Diệp rơi đập trên mặt đất, toàn bộ mặt cầu tức thì kịch liệt run lên .

Thần Cư .

Ở thứ ba lầu trung, Hoang Đế nhìn phía dưới Dương Diệp, khóe miệng nổi lên ngoạn vị tiếu dung, "Còn không ra tay, hắn có thể đã chết rồi."

Kỳ thực, không chỉ có Thần Cư, lúc này âm thầm, đã có rất nhiều thế lực đang quan sát phía dưới .

Cầu ở trên chiến đấu, quá kịch liệt, đã kinh động vô số thế lực .

Cầu lên.

Đầu trọc lão giả cõng khối kia đen nhánh đá vuông hướng Dương Diệp đi tới, xa chỗ, Dương Diệp nằm trên đất, tại hắn thân xuống, tiên huyết giống như như nước suối tuôn ra .

]

Hắn tròn mấy trượng phạm vi đã bị tiên huyết triệt để nhuộm đỏ!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên ngừng lại, bởi vì cách đó không xa Dương Diệp chậm rãi bò dậy, hắn đứng lên về sau, tựa vào cầu một bên, ở trong tay hắn, là một thanh ý kiếm, ý kiếm chống đất .

Đầu trọc lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi còn có chiêu sao?"

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, "Dường như đã không có!"

Đầu trọc lão giả cười nói: "Cho nên, chuẩn bị nhận lấy cái chết sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Đột nhiên nghĩ đến, còn giống như có nhất chiêu ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp nhếch miệng cười, sau một khắc, quanh người hắn đột nhiên nổi lên đạo hỏa diễm .

Thiêu đốt linh hồn!

Nhìn thấy một màn này, đầu trọc lão giả hai mắt nhỏ bé híp lại, hắn không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà lại tuyển trạch thiêu đốt linh hồn!

Thiêu đốt linh hồn, đó chính là một điểm sinh cơ đều không để lại cho mình nữa à!

Thần Cư, Hoang Đế hai mắt híp lại, hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp vậy mà lại tuyển trạch trực tiếp thiêu hồn, hắn người phía sau không xuất hiện ?

Hoang Đế hơi nghi hoặc một chút .

Cầu lên, Dương Diệp ngọn lửa trên người càng ngày càng mạnh mẽ, lúc này đây, hắn không đang nói đùa, mà là tới thật!

Hắn là thật ở thiêu đốt linh hồn của chính mình!

Dù cho chết, hắn cũng phải có tôn nghiêm chết.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi rất nhiều rất nhiều chuyện tình, rất nhiều rất nhiều người .

Năm xưa một màn ở trong đầu hắn không ngừng hiện lên .

Sự thực là hắn muốn sống, bởi vì hắn có rất nhiều không thôi . Thế nhưng, làm không thể không chết lúc, vậy cũng hết cách rồi, hắn rất thản nhiên, mặc dù có chút tiếc nuối, có chút bận tâm, thế nhưng hết thảy đều vẫn là tốt đẹp.

Bởi vì cho dù hắn mất, Hồng Mông Tháp cũng sẽ không rơi vào cái này đầu trọc lão giả trong tay, càng rơi vào Hồn Giáo cùng Vĩnh

Hằng Quốc Độ những thứ kia thế lực trong tay .

Như vậy là đủ rồi!

Dương Diệp nắm thật chặc kiếm trong tay, giờ khắc này, hắn cảm giác mình ý thức có chút mơ hồ, hắn biết, đã đến giờ, hắn hiện tại không ra tay, chính là thật ở tự sát .

Hắn đột nhiên có chút mong đợi, chờ mong chính mình cái này một kiếm, bởi vì bây giờ cái này một kiếm, tuyệt đối là hắn trước mắt mới chỉ mạnh nhất một kiếm!

Cầu lên, đầu trọc lão giả song quyền chậm rãi chặt nắm lại, có chút đề phòng .

Tuy là hắn rất tự tin, nhưng là lại sẽ không tự đại, thiếu niên trước mắt này, cho hắn rất nhiều ngoài ý muốn, hắn không muốn chính mình lật thuyền trong mương!

Đầu trọc lão giả liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Dương Diệp quanh thân hỏa diễm đột nhiên tiêu thất, cùng này đồng thời, còn đứng Dương Diệp chậm rãi ngã xuống, bất quá, ngã rất chậm, thẳng đến hắn nhẹ nhàng nằm trên mặt đất lên.

Đầu trọc lão giả hai mắt híp lại, hắn nhìn về phía bên phải, nơi đó cầu lan lên, không biết bực nào thì đang ngồi một gã tiểu cô nương .

Nhìn thấy tên này tiểu cô nương, đầu trọc lão giả thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Tên này tiểu cô nương, dĩ nhiên chính là Kỳ Bỉ Thiên .

Cái này lúc, một gã cột hai cây tóc sừng dê tiểu cô nương đột nhiên xuất hiện ở cầu lên, rất nhanh, cái này tiểu cô nương chạy tới Dương Diệp bên người, khi thấy Dương Diệp thảm trạng lúc, tiểu cô nương một cái liền khóc lên .

Cái này cột tóc sừng dê tiểu cô nương, chính là Lôi Lâm!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua nằm dưới đất Dương Diệp, sau đó nói: "Hắn còn chưa có chết, khóc gì chứ ."

Lôi Lâm lau nước mắt, nhưng sau hai tay vẫy một cái, một cường đại lôi điện chi lực bao phủ ở Dương Diệp, sau một khắc, nàng trực tiếp đem Dương Diệp dẫn tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Ở Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, toàn bộ Hồng

Mông Tháp tức thì sôi trào .

Giờ khắc này, Hồng Mông Tháp bên trong sinh linh mới phát hiện, nguyên lai không biết không ngờ bên trong, Dương Diệp ở trong lòng bọn họ đã có rất trọng yếu vị trí .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, cầu lên.

Kỳ Bỉ Thiên đi tới Dương Diệp nguyên lai chuyến vị trí, ở nơi ấy, Dương Diệp đã không cách nhìn, thế nhưng vết máu vẫn còn ở đó.

Rất nhiều máu!

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta dường như nuốt lời ."

Đầu trọc lão giả phòng bị nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Các hạ đến tột cùng là người phương nào!"

Kỳ Bỉ Thiên vẫn chưa lý đầu trọc lão giả, nàng ngồi xổm xuống, nhìn vũng máu kia hồi lâu, nhưng sau khóe miệng hơi cuộn lên, "Kỳ thực, đã đủ rồi . Ta không nên dùng tiêu chuẩn của ta mà đối đãi hắn, đây là có chút không công bình, dù sao, thời đại không giống với ."

Nói đến đây, nàng đứng lên, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia đầu trọc lão giả, "Kỳ thực, không ra vui đùa, ngay từ đầu ta cũng không có nghĩ qua xuất thủ . Thế nhưng, khi hắn thiêu hồn một khắc kia, ta biết, hắn cũng không có ở đem hy vọng ký thác vào người khác trên người . Hắn ở cố gắng hết sức của mình, hắn cũng chuẩn bị kỹ càng để đón nhận cái chết . Ta cảm thấy, hắn đã làm xong rồi cực hạn của mình . Ta đối với yêu cầu của hắn, cũng không phải là muốn hắn có nhiều ưu tú, thật tốt thật tốt, mà là muốn hắn vạn sự tận lực, làm được cực hạn của mình là được rồi. Mà hắn làm xong rồi!"

"Sau đó thì sao ?"

Đầu trọc lão giả đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Không thể không nói, hắn quả thực làm xong rồi cực hạn của mình, hắn có thể đủ lấy chủ kỳ cùng ta chiến lâu như vậy, quả thực rất khó được . Thế nhưng, ta muốn hỏi các hạ, cái kia sau đó thì sao ? Có ý nghĩa sao? Không có có bất kỳ ý nghĩa gì, hắn sẽ chết, không phải sao?"

Kỳ Bỉ Thiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hầu hết thời gian, ta không phải đặc biệt yêu mến xuất thủ, bởi vì trong mắt của ta, ta xuất thủ, thật sự là có chút khi dễ người, hơn nữa, ta đối với các ngươi, thật không có bất kỳ hứng thú gì, tựa như, tựa như một con voi, hắn là sẽ không đối với một con kiến hứng thú ."

Nghe vậy, đầu trọc lão giả thần sắc trong nháy mắt băng lạnh xuống, "Các hạ thực sự là khẩu khí thật là lớn!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Nhưng là, ta phát hiện, các ngươi thật rất quá đáng . Các ngươi không cho hắn đi ra ngoài, hắn giết người của các ngươi, các ngươi phái lợi hại hơn người đến, nhưng sau bị hắn giết, lại phái lợi hại hơn người, ân, chính là ngươi, cho tới nay, ta cảm thấy hắn không có sợ hãi, nhưng sau ta phát hiện, kỳ thực các ngươi càng không có sợ hãi ."

Nói đến đây, Kỳ Bỉ Thiên chậm rãi hướng lão giả đi tới, "Ta nhớ được ngươi đã nói, các ngươi ở giết hắn đi chi về sau, nguyện ý gánh chịu bất kỳ hậu quả, như vậy, bây giờ nghe được rồi, ta chính là người ở sau lưng hắn, hiện tại, các ngươi cố gắng tiếp lấy!"

Thanh âm rơi xuống, Kỳ Bỉ Thiên tay phải khẽ nâng lên .

Cái kia đầu trọc lão giả hai mắt híp lại, hắn không dám khinh thường, hai tay khẽ nâng, trong sát na, hai bên những thứ kia vô biên thủy trong nháy mắt run rẩy động, ngay sau đó, mấy đạo cột nước phóng lên cao, nhưng mà, theo Kỳ Bỉ Thiên tay phải nhẹ nhàng đè một cái, cái kia mấy đạo cột nước trực tiếp rơi xuống, về tới vô biên thủy bên trong, giờ khắc này, toàn bộ vô biên thủy đều bình tĩnh lại .

Đầu trọc lão giả nhãn trung, tràn đầy kinh hãi màu sắc, "Ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Kỳ Bỉ Thiên cách khoảng không hướng về phía đầu trọc lão giả chính là một trảo .

Ầm!

Cái kia đầu trọc trên người lão giả món đó đến gần vô hạn siêu thần khí ma y trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành hư vô!

Đầu trọc lão giả trong lòng hoảng hốt, giờ khắc này, hắn không dám chút nào bảo lưu, hắn sau lưng, khối kia đen nhánh đá vuông đột nhiên hóa thành một đạo u quang hướng Kỳ Bỉ Thiên bắn tới .

Kỳ Bỉ Thiên tay phải hóa chưởng, khối kia đen nhánh đá vuông ở Kỳ Bỉ Thiên lòng bàn tay tấc hơn thì ngưng lại, mà lúc, khối kia đá vuông bên trong, từng đạo quỷ dị lực lượng không ngừng chấn động mà ra, giờ khắc này, cầu hai bên những thứ kia vô biên thủy trực tiếp sôi trào lên!

Siêu Thần khí!

Cái này đá vuông nhưng là thứ thiệt siêu Thần khí!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên đấm ra một quyền .

Ầm!

Ở cái kia đầu trọc lão giả ánh mắt kinh hãi bên trong, khối kia đá vuông đang kịch liệt run lên về sau, nhưng sau trực tiếp nổ bể ra tới!

Một quyền hủy nhất kiện siêu Thần khí!

Đầu trọc lão giả mặt sắc thương bạch, hoảng sợ nhìn trước mắt tiểu cô nương, giờ khắc này, hắn đã bối rối .

Kỳ Bỉ Thiên tay phải nhẹ nhàng nhất chiêu, ở nàng bên phải, một cột nước phóng lên cao, không, đây không phải là cột nước, mà là một cái Thủy Long, sau một khắc, cái kia dài đến trăm trượng Thủy Long xẹt qua phía chân trời, phi thẳng đến cái kia đầu trọc lão giả đụng phải xuống phía dưới .

"Các hạ, cũng xin thủ hạ lưu tình!"

Cái này lúc, một giọng nói ở chân trời truyền đến .

Nhưng mà, cái kia Thủy Long vẫn chưa dừng xuống, trực tiếp đụng phải xuống phía dưới .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia đầu trọc lão giả trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung, không chỉ có như đây, cái kia nhất chỗ cầu đều trực tiếp bị tạc chặt đứt!

Hủy cầu!

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt không xa chỗ, tên này lão giả, chính là ban đầu ở thiên điện trước cự tuyệt Dương Diệp tên kia lão giả .

Lão giả gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Các hạ, ngươi phá hủy nơi này quy củ, ngươi ..."

"Quy củ ?"

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, sau một khắc, nàng thân hình run lên, chuyển chớp mắt, nàng đi tới lão giả trước mặt, nhưng sau ở cái kia lão giả còn chưa phản ứng lại tình huống xuống, nàng một cước đá vào lão giả kia đầu lên.

Ầm!

Lão giả đầu trong nháy mắt ném bay ra ngoài .

Rơi xuống đất .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn lướt qua bốn phía, "Các ngươi không phải nguyện ý gánh chịu hậu quả sao? Hiện tại, nghe kỹ cho ta, ta muốn động thủ ."

Dứt lời, nàng chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Kỳ cước xuống, cầu kia trực tiếp sụp xuống, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi ...

------oOo------

Chương 2584: Ta Thiếu Chút Nữa Đã Quên Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, không thể nghi ngờ là sợ ngây người âm thầm mọi người!

Miểu sát!

Miểu sát mệnh kỳ!

Tất cả mọi người đã ngây dại!

Nhưng mà, đáng sợ nhất là cái kia tiểu cô nương còn không có dừng tay dấu hiệu!

Nàng muốn làm cái gì ?

Hủy cầu!

Khi nhìn đến cầu sụp xuống lúc, âm thầm mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi .

Cây cầu kia, là cái này thế giới duy nhất một con đường, nếu như không có cái này cầu toàn bộ thế giới đều sẽ bại liệt, nguyên do bởi vì cái này cầu nối liền từng cái địa phương, tỷ như cái kia truyền tống đài, khi mọi người từ bên ngoài truyền tống vào tới lúc, là rơi vào truyền tống trên đài, mà truyền tống đài là theo cầu thiết lập, cầu hủy, cái kia truyền tống đài dĩ nhiên hội tiêu thất . Nói cách khác, ngoại trừ rất ít người bên ngoài, ngày sau bọn họ truyền tống vào đến, có thể sẽ trực tiếp rơi vào vô biên thủy bên trong!

Ngoại trừ này bên ngoài, cái kia truyền tống trận chỉ có một tòa, như bị hủy, bọn họ làm sao đi ra ngoài ?

Ngoại trừ truyền tống trận, còn có rất nhiều rất nhiều thế lực địa bàn đều là theo cầu kia thành lập mà thành, tỷ như cái kia thiên điện, như cầu hủy, cái kia thiên điện tuyệt đối sẽ trong nháy mắt theo vô biên thủy trên(lên) khoảng không rơi xuống dưới .

Cây cầu kia, cũng không phải bình thường cầu!

Nó là nơi đây thiếu cân nhắc có thể huyền phù ở vô biên thủy trên tồn tại, cũng là trấn áp phía dưới vô biên nước tồn tại . Có nó trấn áp, phía dưới những thứ kia vô biên thủy mới có thể bình tĩnh như vậy .

Đương nhiên, trọng yếu hơn chính là, cái này cầu cũng là nơi này một loại tượng trưng!

Nó xuất hiện, không người biết được, thế nhưng, nó không thể nghi ngờ là nơi đây dài lâu nhất tồn tại .

Ở nơi này dòng sông lịch sử bên trong, chưa bao giờ có người dám đối với cầu kia làm ra quá hủy hoại, bởi vì không người nào dám . Dù cho chiến đấu, ngẫu nhiên bị tổn thương, sự tình sau đều sẽ nghĩ hết biện pháp bù đắp .

Mà bây giờ, có người muốn hủy cầu!

Cầu từng khúc đổ nát!

Vẻn vẹn thục hơi thở thời gian, vạn trượng cầu chính là đã tiêu thất, mặc dù so với chỉnh cây cầu chỉ là một phần nhỏ, thế nhưng, tiếp tục như thế, sớm muộn chỉnh cây cầu hội tiêu thất .

Ở cái kia vạn trượng cầu thân tiêu thất lúc, Kỳ Bỉ Thiên chu vi, những thứ kia vô biên thủy dần dần bắt đầu run rẩy động .

Những thứ này vô biên thủy đã bắt đầu không bình tĩnh!

Mà ở âm thầm, những thứ kia thế lực cũng ngồi không yên .

Rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, lão giả mặc một bộ áo bào tro, đầu tóc tuyết bạch, cả người thoạt nhìn cực kỳ thương lão .

Lão giả nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Các hạ khí cũng nên tiêu mất chứ ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Không có tiêu tan!"

Nghe vậy, lão giả khuôn mặt sắc có chút băng lạnh xuống, "Để cho ta lãnh giáo một chút các hạ cao chiêu!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng phía trước nhẹ nhàng vừa để xuống, trong sát na, cái kia chỗ không gian trực tiếp hư huyễn, nhưng sau tạo thành một cái đen nhánh hang lớn, dần dần, cái này hang lớn hướng Kỳ Bỉ Thiên thôn phệ đi .

Kỳ Bỉ Thiên đứng tại chỗ, cũng không nhúc nhích , mặc cho cái kia hang lớn thôn phệ nàng .

Rất nhanh, cái kia hang lớn đã hoàn toàn bao trùm ở Kỳ Bỉ Thiên, nhưng mà, sâu chỗ hang lớn trung ương Kỳ Bỉ Thiên cũng là một chút việc cũng không có!

Nhìn thấy một màn này, cái kia lão giả chân mày cau lại, "Sao, làm sao có thể "

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Thôn phệ ta ? Ngươi không phải bình thường ngây thơ!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Cái kia to lớn lỗ đen trực tiếp biến mất, mà theo cái kia lỗ đen biến mất về sau, Kỳ Bỉ Thiên tay phải cách khoảng không hướng về phía cái kia bạch phát lão giả chính là một trảo .

Bắt thiên!

Nàng hội ba chiêu, đây chính là một!

Một trảo này, phảng phất ngay cả trời cũng có thể nhất trảo bắt!

]

Xa chỗ, cái kia bạch phát lão giả con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, một con hư ảo trảo trực tiếp vỡ vụn hắn thả ra cường đại khí thế cùng tất cả lực lượng, chuyển chớp mắt, bên ngoài trực tiếp hóa thành bột mịn!

Miểu sát!

Không huyền niệm chút nào miểu sát!

Chu vi, hoàn toàn yên tĩnh!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên dựng lên một căn ngón trỏ, "Mười hơi bên trong, ta muốn nhìn thấy cái kia thành lập truyền tống trận thế lực mọi người, không thấy được, ta mà bắt đầu sát nhân, giết sạch cái này bên trong thế giới mọi người ."

Thanh âm rơi xuống, nàng hai tay nhẹ nhàng chấn động .

Rầm rầm!

Ở nàng hai bên trái phải, lại là mấy vạn trượng cầu thân trực tiếp nổ bể ra tới.

Giờ khắc này, toàn bộ vô biên thủy không phải rung động, mà là trực tiếp sôi trào lên .

Nơi này vô biên thủy, đã yên lặng vô số năm, một ngày bạo nổ phát, cái kia đem tịch quyển toàn bộ thế giới . Cường đại vô biên thủy, có thể phá hủy tất cả!

Toàn bộ thế giới, đã có khủng hoảng!

Bởi vì hiện tại xem ra, cái kia đứng ở vô biên thủy thượng tiểu cô nương căn bản không thể địch!

Kỳ quái là, chung quanh vô biên thủy ở bắt đầu sôi trào, thế nhưng Kỳ Bỉ Thiên kiều tiểu mảnh khu vực kia, vô biên thủy bình tĩnh như cũ không gì sánh được!

Nàng đứng ở nơi ấy, ở nàng chân lên, xuất hiện một viên cây mây cầu, nàng cứ như vậy lẳng lặng đá .

Cái này lúc, một đoàn hư ảnh xuất hiện ở nàng trước mặt không xa chỗ, ở nơi này đoàn hư ảnh bên cạnh, lơ lững một căn trường mâu .

Thần Cư chi chủ!

Cái này vị quanh năm không thực tế Thần Cư chủ nhân xuất hiện .

Kỳ Bỉ Thiên không có xem cái kia Thần Cư chủ nhân, "Có thể theo cái kia vị trong tay sống sót, đồng thời sống đến bây giờ, không dễ dàng, đừng đi tìm cái chết ."

Trầm mặc khoảng khắc, Thần Cư chủ nhân trầm giọng nói: "Các hạ, không có khả năng cứu vãn rồi không ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta không đi tìm bọn họ, mà là cho các ngươi đem hắn nhóm giao ra đây, là bởi vì ta nhân từ, không muốn đang khảo nghiệm sự kiên nhẫn của ta, sự kiên nhẫn của ta dùng hết thời gian, các ngươi nơi đây tất cả mọi người phải bồi chôn cất ."

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân, nhếch miệng cười, "Ta có thể cảm nhận được bốn đạo khí tức cường đại, ngươi toán một cái, còn có ba cái, các ngươi có muốn hay không đồng loạt ra tay nhìn ?"

Ở nơi này lúc, cái kia vô biên thủy đột nhiên rung động kịch liệt lên, dần dần, ở xa như vậy chỗ, nơi đó vô biên thủy đột nhiên lăn lộn, rất nhanh, một đầu quái vật lớn ở cái kia vô biên trong nước du động .

Mọi người nhìn về phía nơi ấy!

Vô biên thủy hạ còn có sinh vật ?

Kỳ Bỉ Thiên cũng nhìn về phía cái kia vị trí, nàng nhìn thoáng qua, nhưng sau cười nói: "Có chút ý tứ, một đầu tới tự thời kỳ đó nghiệt súc ."

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải hướng cái kia vị trí cách khoảng không chính là đè một cái .

Rất nhanh, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương tự cái kia vị trí truyền ra, không chỉ có như đây, cái kia mảnh nhỏ vô biên thủy kịch liệt lăn lộn, rất nhanh, cái kia mảnh nhỏ vô biên thủy xuất hiện rất nhiều chất lỏng màu đỏ như máu!

Mấy hơi thở về sau, cái kia vô biên dưới nước quái vật lớn trực tiếp chui vào đáy nước sâu chỗ .

Cũng không dám ... nữa ló đầu!

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân, "Sự kiên nhẫn của ta lập tức phải xong . Ở không thấy được ta muốn nhìn thấy người, ta sẽ phải không khách khí!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải nhất chiêu, trong sát na, nàng bên phải cái kia mảnh nhỏ vô biên thủy trực tiếp vén lên, mảnh này vô biên thủy càng ngày càng lớn, càng ngày càng cao, đến rồi nhất về sau, đã có nghìn trượng cao, dài vạn trượng!

Mà mảnh nhỏ vô biên thủy đi thẳng tới Thiên Đường Đảo trên(lên) khoảng không!

Chỉ cần Kỳ Bỉ Thiên tay rơi xuống, cái này đạo vạn trượng thủy mạc sẽ trút xuống mà xuống, trực tiếp đem cái kia Thiên Đường Đảo bao phủ, không chỉ có Thiên Đường Đảo, cầu kia bên kia thiên điện cũng sẽ tùy theo bị dìm ngập!

Giờ khắc này, rất nhiều thế lực đều không bình tĩnh!

Đặc biệt Thiên Đường Đảo bên trong những thứ kia thế lực, phải biết, Thần Cư chỉ là Thiên Đường Đảo ở trên một cái thế lực một trong, bên ngoài lên, còn có rất nhiều thế lực tồn tại .

Kỳ Bỉ Thiên chu vi, đột nhiên xuất hiện rất nhiều đạo mịt mờ lại khí tức cường đại, những người này toàn bộ khí tức tập trung vào Kỳ Bỉ Thiên!

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu cười, "Sự kiên nhẫn của ta dùng hết rồi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải nhẹ nhàng rơi xuống.

Ầm!

Vạn trượng vô biên thủy trút xuống mà xuống, phi thẳng đến cái kia Thiên Đường Đảo bao phủ đi .

Cái này lúc, cái kia Thần Cư chủ nhân xuất thủ, bất quá hắn cũng không phải là đối với Kỳ Bỉ Thiên xuất thủ, mà là đối với cái kia vạn trượng vô biên thủy mạc!

Một thanh trường mâu xuất hiện ở cái kia vạn trượng vô biên thủy mạc trước, chính là chuôi này trường mâu, ngạnh sinh sinh chĩa vào cái kia mảnh nhỏ vạn trượng thủy mạc .

Không xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu cười, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Cái kia mảnh nhỏ vạn trượng thủy mạc đột nhiên nổ bể ra đến, cùng này đồng thời, một con hư ảo người trảo trực tiếp chộp tới cái kia Thần Cư chủ nhân!

Bắt thiên!

Cái kia Thần Cư chủ nhân không dám khinh thường, hiện ra bản thể, là nhất danh người đàn ông trung niên, tay phải hắn nhất chiêu, trường mâu xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn cử mâu chính là đâm một cái .

Trường mâu chi lên, một rực rỡ hắc quang chấn động ra đến, cường đại lực lượng trực tiếp đem cấp phát những thứ kia vô biên thủy vén lên .

Nhưng mà, làm cái kia nhất trảo rơi hạ sau .

Ầm!

Thần Cư chủ nhân liền người mang mâu trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ vạn trượng xa!

Mà trong khoảnh khắc, cái kia Thiên Đường Đảo trực tiếp bị những thứ kia vô biên thủy bao phủ, trong đó, một số người trốn thoát, thế nhưng, người nhiều hơn cũng là không có trốn tới, nguyên nhân đây, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng tự đảo trên(lên) vang lên .

Nhưng mà còn chưa kết thúc, Kỳ Bỉ Thiên tay phải cách khoảng không chính là một trảo

Ầm!

Ở nàng bên phải, cái kia cầu dài bắt đầu từng khúc đổ nát, không đến một hơi thở gian, cầu kia chính là trực tiếp sụp đổ đủ số túc vạn trượng, đồng thời còn lấy tốc độ cực nhanh hướng phía sau lan ra kéo dài đi!

"Các hạ cũng xin thủ hạ lưu tình!"

Cái này lúc, một đạo trọng thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên .

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn lại, tại hắn bên phải, xuất hiện một gã lưng còng lão giả, lưng còng lão giả trong tay, chống một căn đen nhánh ba tong!

Lão giả không có đang nói cái gì, hắn vung tay phải lên, tại hắn thân sau không xa chỗ, xuất hiện hơn mười người, trong đó, cầm đầu là một gã hoa bào lão giả, mà những người này, toàn bộ đều bị một căn cùng đen nhánh xích sắt buộc .

Lão giả nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Ngăn cản cái kia vị gọi Dương Diệp tiểu hữu đi ra thế lực gọi Tinh Võng Tông, bọn họ ở cái này thế giới mọi người đều ở nơi này, các hạ có thể tùy tiện xử trí ."

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua những người đó, "Xác định sao?"

Lão giả khẽ gật đầu, "Xác định!"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía cái kia Tinh Võng Tông cầm đầu hoa bào lão giả, "Đừng cái biểu tình này, các ngươi nói qua , bất kỳ cái gì hậu quả, các ngươi đều sẽ gánh nổi, cho nên, hiện tại liền gánh chịu đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên .

Rầm rầm rầm

Những người đó bắt đầu từng khúc nổ tung, chỉ chốc lát, vô biên thủy chi lên, nhiều hơn vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài, còn có vô số tiên huyết!

Kỳ Bỉ Thiên vỗ tay một cái, sau đó nói: "Được rồi, giết thư thái . Ta đi, không cần tiễn ."

Nói xong, nàng xoay người trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Nhìn thấy Kỳ Bỉ Thiên tiêu thất, giữa sân vô số người tức thì thả lỏng một hơi .

Cái này tiểu cô nương, thật sự là thật là đáng sợ!

Mà đang ở cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại bằng khoảng không xuất hiện ở giữa sân .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua cái kia lão giả, sau đó nói: "Ta thiếu chút nữa đã quên rồi, còn có một người gọi là thiên điện "

Mọi người: "

------oOo------

Chương 2585: Tru Tâm Hỏi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chứng kiến Kỳ Bỉ Thiên lần nữa xuất hiện, ở trước mặt nàng cách đó không xa cái kia lão giả khuôn mặt sắc tức thì không gì sánh được khó coi .

Cái gì gọi là lấy thế đè người!

Hắn xem như là lĩnh giáo!

Trước mắt cái này tiểu cô nương có thể nói đem thế không tha người làm xong rồi cực hạn a!

Kỳ Bỉ Thiên đối diện, lão giả nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Đến nay về sau, nơi đây sẽ không ở có cái gì thiên điện . Còn người, thiên điện thế lực ở chỗ này chỉ có một người, mà cái kia người, đã chết ở các hạ trong tay ."

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Lúc này đây, là thật rời đi!

Lão giả thần sắc nhẹ nhõm, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, hai bên, cầu đã phá hủy mấy vạn trượng, mà mấy vạn trượng bị hủy cầu xuống, vô biên thủy đã bắt đầu lăn lộn .

Như không có thể khống chế, những thứ này vô biên thủy sợ là sẽ phải gây nên một hồi đại hải khiếu!

Tổn thất thảm trọng!

Lúc này đây, cái này thế giới là chân chánh tổn thất thảm trọng!

Ở nào đó chỗ hư không, Hoang Đế nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên tiêu thất địa phương, khóe miệng hơi cuộn lên, "Không nghĩ tới thế gian này còn có này đám người tồn tại, có chút ý tứ!"

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở giữa sân .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt .

Vừa mắt, là một tấm tuyệt đẹp dung nhan!

Tô Thanh Thi!

Tô Thanh Thi mỉm cười, "Thức dậy ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, hắn kéo Tô Thanh Thi tay, nhẹ giọng nói: "Sống, thật tốt!"

Sống, thật tốt!

Đây chính là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Lúc này hắn mới phát hiện, thế gian này thật ra thì vẫn là có thật nhiều rất nhiều tốt đẹp chuyện tình, mỹ hảo người . Cái này thế giới, không cũng chỉ có sát lục cùng tranh đấu!

Quý trọng!

Không có trải qua tử vong người, hắn là sẽ không thể nghiệm đến cái này thế giới chân chính tốt đẹp.

Tô Thanh Thi nhẹ khẽ vuốt vuốt Dương Diệp gò má, "Còn sống, là tốt rồi, là tốt rồi!"

Dương Diệp nắm thật chặc Tô Thanh Thi tay, không nói gì .

Trong tay có thể nắm, đều phải cẩn thận quý trọng!

Nhất thiên sau .

Dương Diệp rời khỏi phòng, hắn đi tới tòa kia phòng trúc trước, ở phòng trúc cửa, hắn thấy được cái kia tiểu cô nương .

Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Đánh ván cờ ?"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, nàng vung tay phải lên, bàn cờ xuất hiện ở trước mặt nàng .

Hai người bắt đầu .

Dương Diệp rơi hạ nhất tử, sau đó nói: "Cảm tạ!"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Là sao?"

Dương Diệp cười nói: "Cám ơn ngươi phía trước cứu ta ."

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta là cứu ngươi, thế nhưng, thì tính sao ? Ngươi trốn quá nay thiên cái này nhất kiếp, sau này đâu? Không có người có thể cứu ngươi một đời!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta minh bạch!"

]

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ngươi không minh bạch ."

Vừa nói, nàng rơi hạ nhất tử, tiếp tục nói: "Cái này thế giới so với ngươi tưởng tượng còn tàn khốc hơn . Hầu hết thời gian, rất nhiều chuyện tình, không phải ngươi không đi làm, không đi trêu chọc, chúng nó liền sẽ không tới tìm ngươi . Không phải như thế! Không nói khác, ta đã nói một điểm . Mệnh kỳ, ngươi đã biết mệnh kỳ, rất nhiều người cho rằng cái này chính là một cái cảnh giới, kỳ thực cũng không phải là!"

Dương Diệp nói: "Xin lắng tai nghe ."

Kỳ Bỉ Thiên khẽ cười nói: "Như vậy cũng tốt so với thế tục hai cái quốc gia, một cái trong đó quốc gia là đế quốc cổ xưa, chúng nó cường đại, mà đổi thành một cái quốc gia, chúng nó không phải như vậy cường đại, thế nhưng, chúng nó ở dần dần cường đại . Cho nên, ngươi cảm thấy sẽ như thế nào ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cường đại cái kia một cái hội chèn ép không phải như vậy cường đại cái kia, hoặc sẽ trực tiếp đem bên ngoài tiêu diệt!"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, "Ở nơi này thế gian, hầu hết thời gian, rất nhiều người làm rất nhiều chuyện tình, bọn họ cần lý do, thế nhưng, hắn cũng có thể không cần lý do . Làm ngươi càng ngày càng mạnh lúc, cường đại đến đầy đủ uy hiếp có chút tồn tại lúc, chúng nó sẽ trước giờ giết chết ngươi . Đã từng Nhị Nha, rất mạnh rất mạnh, so với ta hiện tại cũng còn mạnh hơn nhiều, không chỉ có nàng, còn muốn một vị ta ấn tượng tương đối sâu khắc, cái kia vị cũng rất mạnh, đáng tiếc, nhất sau cũng chỉ rơi vào một cái thân tử đạo tiêu kết cục ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đã từng cổ nhân, so với bây giờ người muốn cường đại hơn nhiều, đáng tiếc, kết cục đều không phải là tốt đẹp."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nó vì sao không trực tiếp hủy diệt mọi người ? Ngược lại là muốn chờ những thứ này người cường đại lên mới làm ?"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ngươi cho rằng nó không có làm sao như vậy ? Đương nhiên, nó cũng chưa thành công, nó chưa thành công, cũng không phải là bởi vì nó không đủ cường đại, mà là "

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, "Ta với ngươi nói chuyện này để làm gì ."

Dương Diệp: "

Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Lần này chi về sau, ta được ly khai ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Phía trước ta xuất thủ . Ta được tìm một chỗ trốn trốn một chút ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nơi đây không thể được sao ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta ở chỗ này, các ngươi nếu mà biết thì rất thê thảm."

Dương Diệp trầm mặc .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ngươi ở đây cái kia thế giới bề ngoài hiện, rất tốt, nhưng còn còn thiếu rất nhiều . Không phải ta đối với ngươi hà khắc, mà là thật còn chưa đủ ."

Vừa nói, nàng rơi hạ nhất tử, "Ngươi thua!"

Dương Diệp ngây người .

Bởi vì ... này một lần, hắn cũng không có làm cho Kỳ Bỉ Thiên .

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Ta biết, trước đây ngươi một mực để cho ta, đáng tiếc, ta đang lớn lên, mà ngươi không có ."

Vừa nói, nàng đứng lên, nhưng sau đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp đầu, "Sống đến lão, học được lão . Trong những ngày kế tiếp, không có ai thúc giục ngươi, loại thời điểm này, càng cần ngươi hơn chính mình tự hạn chế, lần gặp mặt sau, hy vọng ngươi không có khiến ta thất vọng ."

Nói xong, Kỳ Bỉ Thiên thân thể dần dần hư ảo .

"Tiểu kỳ tỷ!" Cái này lúc, Lôi Lâm từ không xa chỗ chạy tới .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Lôi Lâm, "Có duyên cớ gặp lại sau, tiểu gia hỏa!"

Thanh âm rơi xuống, Kỳ Bỉ Thiên hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Bàn cờ trước, Dương Diệp biểu tình cứng đờ, giờ khắc này, hắn đột nhiên cảm giác nội tâm có chút vắng vẻ .

Đi!

Nàng cứ đi như thế!

Đi không có bất kỳ do dự nào!

Lôi Lâm vẫn là cái kia thích khóc tiểu gia hỏa, chứng kiến Kỳ Bỉ Thiên ly khai, nàng gục Dương Diệp trong lòng khóc như mưa.

Kỳ Bỉ Thiên ly khai Hồng Mông Tháp chi về sau, Hồng Mông Tháp hết thảy bị phong ấn Thần khí đều tự động cởi ra .

Kỳ Bỉ Thiên dậm chân đi tới nhất chỗ mịt mờ hư không bên trong, mà ở xa như vậy chỗ phần cuối, đứng một gã tiểu cô nương, cùng nàng không lớn bao nhiêu tiểu cô nương .

Tên này tiểu cô nương chính là Thiên Tú!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Thiên Tú, "Một luồng phân thân là có thể đạt được loại trình độ này, vô cùng ghê gớm ."

Thiên Tú xoay người nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, nàng quan sát liếc mắt Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Ngươi cường đại, làm cho ta nghĩ tới rồi một cái kiếm tu ."

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Ta đã thấy ."

Thiên Tú khẽ gật đầu, "Cảm giác như thế nào ?"

Kỳ Bỉ Thiên đi tới Thiên Tú trước mặt, cười nói: "Một cái rất cường đại kiếm tu, một cái không nên xuất hiện ở cái thời đại này kiếm tu . Đáng tiếc "

"Đáng tiếc cái gì ?" Thiên Tú hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Người có Thất Tình Lục Dục, hắn đã xá cửu, chỉ còn một . Hắn cường đại, là cực đoan, so sánh với hắn, ta vui hơn vui mừng cái kia Dương tiểu tử . Tuy là Dương tiểu tử kiếm không có hắn cường đại, thế nhưng, đây mới là người, hắn kiếm, hữu tình, có tình vị . Nếu có nhất thiên Dương tiểu tử biến thành cái kia dạng, ta nghĩ, ngươi cũng biết thất vọng chứ ?"

Thiên Tú khẽ cười nói: "Quả thực hội thất vọng . Bất quá, ta có lòng tin, hắn sẽ không biến thành như vậy ."

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Phải đi rồi . Không phải, cái này thế giới liền thật muốn vỡ nhỏ!"

Lúc này chu vi hư không, đã cực kỳ không ổn định . Làm như có cái gì lực lượng ở bốn phía tràn ngập!

Thiên Tú nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Không có sao chứ ?"

Lúc này, Kỳ Bỉ Thiên cái trán chi lên, cái kia mệnh chữ đã sáng lên, hơn nữa còn là màu máu đỏ .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Không có việc gì, nó hiện tại cũng không ở trạng thái, dù cho cảm thấy ta, muốn tru diệt ta, tối đa chỉ có năm phần mười nắm chặt ."

Thiên Tú trầm mặc mấy hơi thở, sau đó nói: "Bảo trọng!"

Kỳ Bỉ Thiên cười cười, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không sâu chỗ, "Đừng, cái này tới."

Rất nhanh, nàng hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Không trung, Thiên Tú cúi đầu nhìn thoáng qua phía dưới, "Chính mình bảo trọng!"

Rất nhanh, nàng cũng dần dần hư ảo .

Phía dưới .

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp ngồi ở bàn cờ trước trầm mặc rất lâu sau đó, làm như nghĩ đến cái gì, hắn khuôn mặt trên(lên) nổi lên một cái tiếu dung, nhưng sau đứng lên .

Mà lúc, tru, Kiếm Hồ, Kiếm Tổ, Kiếm Linh, còn có món đó Thượng Cổ Chung chờ Thần khí toàn bộ đều đi tới trước mặt của hắn .

Dương Diệp đưa tay cầm tru .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân đột nhiên vang vọng dựng lên!

Một dạng kiếm, cảm giác không giống nhau!

Đã từng, thanh kiếm này ở trong tay hắn, là một thanh siêu Thần khí, mà bây giờ, thanh kiếm này ở trong tay hắn, chính là một thanh kiếm!

Đây chính là hắn bây giờ cảm giác!

Đây chính là một thanh kiếm!

Làm như cảm thấy Dương Diệp biến hóa, cái kia chuôi tru bắt đầu rung động kịch liệt lên, dần dần, Dương Diệp quanh thân, kiếm ý không khỏi tự chủ tản ra, nhất về sau, những thứ này kiếm ý đều trào vào cái kia chuôi tru bên trong .

Những thứ này kiếm ý là mình đi ra, phải nói, là tru yêu cầu đi ra!

Cứ như vậy, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, vô cùng vô tận kiếm ý dũng mãnh vào cái kia chuôi tru bên trong, rốt cục, làm như đến rồi cái kia chuôi tru cực hạn, tru điên cuồng run rẩy động, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng tự trong đó phát ra .

Đột nhiên, tru trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Dương Diệp thân thể trực tiếp cương cứng .

Sau một khắc, Dương Diệp hai mắt chợt co rụt lại, tại hắn khuôn mặt lên, xuất hiện cực kỳ vẻ mặt thống khổ, mà lúc, một luồng kiếm quang theo mi tâm của hắn thẳng nhắm xuống, rất nhanh, cái kia sợi kiếm quang đi tới Dương Diệp trước ngực, cũng chính là trái tim của hắn vị trí!

Cái kia sợi kiếm quang ở nơi ấy dừng lại nhất chớp mắt, sau một khắc, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp đâm vào Dương Diệp trái tim!

Trong nháy mắt, Dương Diệp thẳng thẳng ngã xuống!

Ở xa xôi Vĩnh Hằng chi giới, nào đó chỗ địa hạ, một gã không tay không chân nam tử đột nhiên ngẩng đầu, hắn nhìn về phía nào đó chỗ, trầm mặc hồi lâu, hắn đột nhiên nở nụ cười, "Tru kiếm do tâm sinh, tru tâm hỏi, ngươi có thể chịu đựng sao?"

Cvt: Dạo này càng ngày càng gay cấn rồi.Cầu mn chia sẻ và quảng cáo truyện hộ mụi với ạ. Mụi chin cảm ơn ^^

------oOo------

Chương 2586: Ta Đi Một Chút Sẽ Trở Lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hầu hết thời gian, không đơn thuần là nhân tuyển kiếm, kỳ thực, kiếm cũng sẽ chọn người .

Ở đã từng, tru cho nên theo Dương Diệp, cùng Trần Huyền An có rất lớn quan hệ . Nhưng muốn nói, khi đó, tru là vì Dương Diệp sở dụng, nhưng không vì hắn hết thảy .

Thanh kiếm này cũng không có chân chính thần phục Dương Diệp!

Cái này khác biệt vẫn rất lớn!

Cam tâm vì bên ngoài sở dụng cùng bị động vì bên ngoài sở dụng, trong này khác biệt, không phải một điểm hai điểm .

Hồng Mông Tháp bên trong, theo cái kia thanh kiếm thẳng cắm thẳng vào Dương Diệp trái tim, Dương Diệp trực tiếp té ở trên đất .

Tử vong!

Hắn lần nữa cảm nhận được khí tức tử vong .

Tru tâm đau đớn!

Loại đau này, cùng linh hồn còn có nhục thân ở trên đau nhức hoàn toàn khác nhau . Đã từng hắn cũng có đa nghi đau nhức, thế nhưng lúc này đây rất trực tiếp, bởi vì cái kia kiếm cắm chính là của hắn trái tim!

Bất quá, thanh kiếm này cũng không có hủy diệt trái tim của hắn, mà là từng điểm từng điểm tiến nhập .

Giống như là ở lăng trì!

Mà hắn mỗi vào một phần, Dương Diệp đau nhức sẽ tăng mấy lần!

Dương Diệp hai tay nắm thật chặc, thống khổ nói: "Ngươi, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Cái này kiếm đang làm mưu sát a!

Cái kia thanh kiếm không trả lời, hay là tại từng điểm từng điểm tiến nhập .

Rất nhanh, trái tim bên trong, tiên huyết tràn ra, nhưng sau dũng mãnh vào cái kia tru thân kiếm bên trong .

Nhưng mà, nó làm như cảm thấy chưa đủ, lại tiến vào tấc hơn!

Xuy!

Trái tim bên trong, một tiên huyết phun mà ra, trực tiếp chảy vào kiếm bên trong .

Chuyển chớp mắt .

Xuy!

Một thanh kiếm tự Dương Diệp giữa chân mày chậm rãi chui ra .

Thân kiếm đỏ bừng!

Tru lẳng lặng huyền phù tại không trung, cũng không lâu lắm, thân kiếm trên tiên huyết tiêu thất, khôi phục lúc đầu dáng dấp!

Mà Dương Diệp vẫn còn ở nằm trên đất, không biết quá bao lâu, cái kia mặt tái nhợt sắc mới dần dần khôi phục bình thường .

Dương Diệp đứng lên, cái này lúc, cái kia thanh kiếm trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, hắn đưa tay cầm tru!

Dương Diệp hoàn toàn ngây dại .

Bởi vì ... này nhất khắc, hắn nắm chuôi này tru, giống như là nắm chắc cùng với chính mình tay giống nhau, là như vậy tự nhiên! Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn cảm giác mình cùng chuôi này tru dĩ nhiên tâm ý tương thông!

Loại cảm giác này, giống như là chính mình tay, hắn muốn làm cái gì, chỉ cần một cái ý niệm trong đầu, tay hội lập tức làm ra động tác!

Thân thể mình một bộ phận!

Nhận thức chủ!

Giờ khắc này, Dương Diệp biết, chuôi này siêu Thần khí tru, chân chính nhận thức chính mình là chủ!

Bây giờ chuôi này tru, là thật tâm theo hắn, mà hắn dùng đứng lên, cũng đem chân chính thuận buồm xuôi gió, cái kia uy lực, tuyệt đối không phải phía trước có thể so sánh, đặc biệt thực lực của hắn bây giờ đã không phải là trước đây so với!

Dương Diệp nhìn kiếm trong tay mỉm cười, sau một khắc, cái kia thanh kiếm trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở trước ngực hắn!

Thanh kiếm này, trực tiếp tiến nhập trái tim của hắn sâu chỗ!

Cùng hắn trái tim hợp hai thành một!

Lúc này đây, hắn là chân chánh tâm chỗ nghĩ, kiếm chi sở chí!

Dương Diệp nhìn về phía còn dư lại cái kia hai thanh kiếm, một thanh Kiếm Tổ, một thanh Kiếm Linh .

Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng vung lên, sau một khắc, hai thanh kiếm khôi phục hình người .

Kiếm Tổ, Kiếm Linh!

Hai nữ nhìn Dương Diệp, không nói gì .

]

Dương Diệp cười nói: "Trong lòng ta, các ngươi không chỉ là kiếm, càng là thân nhân, không thể phân chia thân nhân ."

Vừa nói, hắn đưa ra hai tay .

Kiếm Linh cùng Kiếm Tổ nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, Dương Diệp đôi tay lòng bàn tay bên trong, nhiều hơn hai thanh kiếm!

Nhìn trong tay hai thanh kiếm, Dương Diệp mỉm cười, "Có các ngươi làm bạn, thật tốt ."

Trải qua một việc tình về sau, hắn phát hiện thế gian này rất nhiều rất nhiều chuyện tình cùng vật là tốt đẹp như vậy, hắn bây giờ còn sống, hắn nghĩ tại chính mình khi còn sống cố mà trân quý chính mình có tất cả!

Bất kể là Kiếm Tổ vẫn là Kiếm Thủ, hắn đều không muốn mất đi!

Còn cấp bậc, hắn hiện tại, kỳ thực đã không nhìn trọng cái gì cấp bậc không cấp bậc .

Siêu Thần khí ?

Trong mắt hắn, người nếu không mạnh, cho ngươi vũ trụ đệ nhất chí bảo cũng không có ích gì, người như mạnh, coi như cho hắn một căn đầu gỗ, hắn vẫn như cũ vô địch! Trước đây hắn cũng minh bạch đạo lý này, thế nhưng, không có hiện tại sâu như vậy khắc!

Cái này tự nhiên được cảm tạ Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp cũng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là đi tới Kỳ Bỉ Thiên phòng trúc bên trong, trong nhà trúc trống rỗng, ở chính trung ương cái bàn lên, xếp đặt hai cái hộp .

Đây là Kỳ Bỉ Thiên lưu cho hắn đấy!

Một cái trong đó hộp, là Kỳ Bỉ Thiên theo Thần Cư bên trong lấy được nội đan mảnh nhỏ, mà miếng nội đan mảnh nhỏ , ấn Dương Diệp suy đoán, chắc là Nhị Nha.

Cái hộp này là cho Nhị Nha đấy!

Một chiếc hộp khác là cho hắn!

Đó là Kỳ Bỉ Thiên theo vô biên trong nước vớt lên.

Dương Diệp đi tới cái hộp kia trước, Lôi Lâm cái này theo đuôi không biết thần bí thời điểm chạy vào, nàng tay nhỏ bé gõ một cái cái hộp kia, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Đản!"

Nàng sớm muốn mở ra, đáng tiếc, Kỳ Bỉ Thiên không cho!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, hắn cười cười, nhưng sau nhìn về phía cái hộp kia, không do dự, hắn mở hộp ra .

Khi thấy trong hộp gì đó lúc, Dương Diệp tức thì ngây dại .

Đúng là một quả trứng!

Bất quá, là một viên hư đản!

Đây là một viên màu vàng kim đản, chỉ có nắm tay lớn, trứng quanh thân, xuất hiện rất nhiều vết rạn, đỉnh thậm chí đã thiếu một khối .

Đản trong có gì ?

Dương Diệp hiếu kỳ nhìn một chút, nhưng mà hắn thất vọng rồi . Trứng kia bên trong, chẳng có cái gì cả!

Khoảng không khoảng không!

"Vô nghĩa!"

Dương Diệp nhịn không được mắng một tiếng .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia kim sắc đản đột nhiên nứt ra, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, bên ngoài tứ phân ngũ liệt, nhưng sau tán lạc tại Dương Diệp trước mặt, có chừng bảy khối!

Dương Diệp cầm lấy một khối, hắn cẩn thận nhìn một chút, nhưng mà cũng không có phát hiện gì đặc biệt chỗ .

Dương Diệp nhíu mày, cái này có điểm không bình thường . Bởi vì như viên này vỏ trứng thật như vậy thông thường nói, Kỳ Bỉ Thiên là tuyệt đối sẽ không mang về . Lấy nhãn lực của nàng , bình thường đồ đạc nàng căn bản coi thường .

Mà nàng đã mang về, đồng thời để ở chỗ này, cái này đủ để chứng minh đồ chơi này tuyệt đối không đơn giản!

Thế nhưng, đến cùng nơi nào không đơn giản đâu?

Dương Diệp lắc đầu, đem trứng kia xác thả trở về, hơi nghi hoặc một chút, "Đây tột cùng là của người nào đản đâu?"

Nhất về sau, Dương Diệp mang theo Lôi Lâm ly khai phòng trúc, còn cái kia hai cái cái rương, hắn đều không mang đi .

Kỳ Bỉ Thiên lưu hạ viên kia vỏ trứng, khẳng định có dụng ý của nàng .

Ở Dương Diệp cùng Lôi Lâm ly khai chi về sau, cái kia trong rương, cái kia nguyên bản đã phân liệt tán lạc vỏ trứng đột nhiên khôi phục nguyên trạng,

Hoàn hảo một quả trứng!

Mà viên kia đản thì tại trong hộp không ngừng bật bật nhảy nhảy .

Đáng tiếc, một màn này Dương Diệp cùng Lôi Lâm vẫn chưa chứng kiến .

Dương Diệp mang theo Lôi Lâm đi tới phi thăng đài lên, lúc này, lũ yêu thú đều ở đây . Trong đó, tiểu long đã là chủ kỳ cấp bậc yêu thú .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Tiểu Ngưu thân lên, Tiểu Ngưu còn cầm búa, thoạt nhìn rất uy vũ .

Tiểu Ngưu nhìn về phía Dương Diệp, "Bạch ... Tiểu ... Bạch ..."

Tiểu Bạch!

Lũ yêu thú đều nhìn Dương Diệp, hiển nhiên, muốn lấy được Dương Diệp trả lời .

Dương Diệp mỉm cười, "Nàng sẽ trở lại thật nhanh! Ân, còn có Nhị Nha!"

Nhị Nha!

Nghe được hai chữ này, giữa sân lũ yêu thú tức thì không kiềm hãm được rùng mình một cái!

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Hắn giờ phút này, cũng không có xuất hiện ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà là ở nhất chỗ không gian đường hầm vận chuyển trung .

Dương Diệp có chút thấp thỏm .

Bởi vì Kỳ Bỉ Thiên có chút không theo sách, nếu như đối phương truyền tống sai, đem hắn truyền tống đến khác địa phương, tỷ như cái gì đó ám thế giới đi, vậy hắn liền thật muốn cách thí .

Còn tốt, lúc này đây Kỳ Bỉ Thiên rất theo sách .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai cái kia không gian đường hầm vận chuyển .

Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Cổ Kiếm Tông, nhưng mà, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đã hóa thành một vùng phế tích!

Về trễ ?

Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, hắn rơi xuống, thần thức nhìn lướt qua bốn phía, nhưng mà, đã là một vùng phế tích Cổ Kiếm Tông không có bất kỳ sóng sinh mệnh!

Chính mình về trễ!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại, chẳng qua ở nơi này lúc, ở Dương Diệp bên phải không xa chỗ, đột nhiên xuất hiện một gã quần đỏ nữ tử!

"Nhị tỷ ..." Dương Diệp kinh ngạc nói .

Trước mắt tên này quần đỏ nữ tử chính là Huyết Nữ!

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đi theo ta!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đi theo .

Huyết Nữ mang theo Dương Diệp đi tới nhất chỗ vô tận dãy núi sâu chỗ, theo Huyết Nữ, hai người tới sơn mạch sâu nhất chỗ .

Rơi xuống đất về sau, Huyết Nữ mang theo Dương Diệp đi tới một vách đá trước, nàng bấm tay một điểm, một cái huyết quang bắn nhanh mà ra, rất nhanh, xa xa vách núi cuối cùng đột nhiên nứt ra, nhưng sau một con đường xuất hiện ở trước mặt hai người .

Tiến nhập thông đạo chi về sau, hai người tới một mảnh thế giới ngầm bên trong,

Ở nơi này thế giới ngầm bên trong, Dương Diệp gặp được rất nhiều quen thuộc mặt mũi!

Minh Nữ, tuyết trưởng lão ...

Cổ Kiếm Tông phần lớn đệ tử đều ở chỗ này, mà Minh Nữ đám người cũng ở nơi đây!

Nhìn thấy những thứ này người, Dương Diệp rốt cục thả lỏng một hơi!

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ đạm thanh nói: "Lúc trước ngươi ly khai không lâu sau về sau, ta chính là cùng Cổ Kiếm Tông chờ trưởng lão thương lượng, kiến nghị bọn họ ly khai Cổ Kiếm Tông, đem cái kia địa phương nhường lại . Lấy bọn họ bây giờ thực lực này, căn bản không thủ được nơi ấy, mạnh mẽ thủ nơi ấy, chỉ biết bạch bạch hi sinh, đặc biệt ngươi không ở tình huống xuống. Cho nên, ta làm cho bọn họ trực tiếp ly khai ."

Một bên, tuyết trưởng lão đã đi tới, "May mà chúng ta trước giờ ly khai . Ở chúng ta ly khai không lâu sau, Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hồn Giáo cường giả chính là đi Cổ Kiếm Tông, lúc này đây, chủ kỳ đỉnh phong cường giả có chừng sáu vị, bọn họ hiển nhiên là tới thật . May mà chúng ta đã ly khai, không phải, sợ là những thứ này người khó có thể may mắn tránh khỏi!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nơi đây an toàn sao?"

Huyết Nữ đang muốn nói, ở nơi này lúc, nàng cùng Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn lại, Huyết Nữ đạm thanh nói: "Sợ là không an toàn!"

Bên ngoài, mấy đạo khí tức cường đại cuốn tới .

Hiển nhiên đã bị phát hiện!

Dương Diệp xoay người nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Ta đi một chút sẽ trở lại!"

Thanh âm rơi xuống, hắn xoay người biến mất ở không xa chỗ ...

. . ..

------oOo------

Chương 2587: Một Cái To Gan Cách Nghĩ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi ra ngoài núi, mà ở ngoài núi trên(lên) khoảng không, xuất hiện chừng mười người .

Cầm đầu là một gã lão giả, đây là người chủ kỳ cường giả, mà Dương Diệp vừa vặn nhận thức tên này lão giả .

Lúc trước hắn ở Lục gia đã gặp tên kia chủ kỳ lão giả!

Người Lục gia!

Lão giả bên người, chỉ có hai gã hắc bào nhân, còn lại những người đó hiển nhiên không phải Hồn Giáo người.

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh . Kiếm Kinh nhìn thoáng qua không trung những người đó, sau đó nói: "Lục gia, Lãnh gia, Hình gia, thiên hồn tổ chức đều tới!"

Lúc này đây, Vĩnh Hằng Quốc Độ mấy đại thế gia là ban ngày ban mặt xuất thủ .

Dương Diệp khẽ gật đầu .

Hình gia đến rồi!

Người của Diệp gia cũng không có!

Dương Diệp trầm tư .

Không trung, khi thấy Dương Diệp lúc, Lục gia tên kia lão giả chân mày tức thì nhíu lại, "Dương Diệp, ngươi dĩ nhiên trở lại rồi!"

Dương Diệp thu hồi tâm tư, ngẩng đầu nhìn về phía Lục gia, cười nói: "Cho các ngươi thất vọng rồi!"

Lão giả lắc đầu, "Ở đâu ra thất vọng, đã trở lại rồi, vậy cùng nhau giải quyết rồi đi! Vừa lúc tiết kiệm thời gian, ngươi "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Dãy núi bên trong, một đạo kiếm quang bút thẳng phóng lên cao .

Không trung, cái kia Lục gia lão giả con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng cùng với chính mình trước mặt chợt chính là oanh một cái .

Ầm!

Một quyền này rơi xuống, một cường đại quyền mang giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng chấn động mà ra .

Toàn bộ phía chân trời cũng vì đó chấn động lên!

Nhưng mà, theo đạo kiếm quang kia đến, này cổ quyền mang trực tiếp bị xé nứt nát bấy, sau một khắc từng cái

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài .

Chính là cái kia Lục gia lão giả!

Mà ở bay ra ngoài quá trình bên trong, theo hai thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua, cái kia lão giả đầu trực tiếp bay ra ngoài .

Tiên huyết trên không trung, rơi vãi ra một đạo tuyệt vời biên độ .

Toàn bộ phía chân trời giống như chết vắng vẻ!

Chúng cường giả kinh hãi nhìn Dương Diệp!

Rất nhanh, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Rút lui trước ."

Thanh âm rơi xuống, không trung còn dư lại những người đó sẽ phải rời khỏi, mà lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, "Một cái cũng chớ đi!"

Dứt lời .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Mấy đạo kiếm quang ở chân trời giống như lưu tinh xẹt qua

"A "

Từng đạo tiếng kêu thảm thiết tức thì không ngừng ở chân trời vang vọng dựng lên .

Ngắn ngủi mấy hơi thở thời gian, toàn bộ phía chân trời đã trải rộng thi thể mảnh nhỏ!

Phía dưới, Kiếm Kinh đã ngây ra như phỗng!

Lúc này Dương Diệp thực lực, đã để nàng xa lạ!

Không trung, Dương Diệp đứng lơ lửng giữa không trung .

Hai thanh kiếm nhẹ nhàng trôi nổi tại hắn bên cạnh!

Cái này hai thanh kiếm, chính là Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ, mà giờ khắc này, cái này hai thanh kiếm đều bị hắn kiếm ý bao trùm bao vây .

Tại hắn kiếm ý gia trì xuống, cái này hai thanh kiếm đều được thật to tăng mạnh, có thể nói, bây giờ cái này hai thanh kiếm nguyên nhân hắn mà mạnh, mà không phải hắn mượn cái này hai thanh kiếm lực lượng!

Kiếm vẫn là đã từng kiếm, thế nhưng, tính chất đã hoàn toàn khác nhau!

Còn tru, hắn còn không có dùng!

Đối phó những thứ này người, chưa dùng tới tru!

]

Không trung, Dương Diệp xoay người về tới chân núi xuống, hắn đi tới Huyết Nữ trước mặt, "Nhị tỷ, giúp ta trông coi nơi này ."

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi muốn đi tìm bọn họ ?"

Dương Diệp gật đầu .

"Không sáng suốt!" Huyết Nữ đạo.

Dương Diệp cười nói; "Việc này tình, vẫn không tính là xong. Ta ở lại chỗ này, nơi này chính là chiến trường, bọn họ càng ngày sẽ càng nhiều cường giả tới. Cho nên, ta nhất định chủ động xuất kích, ta đi ra ngoài, bọn họ ánh mắt thì sẽ thả ở thân ta lên, kể từ đó, nơi đây sẽ an toàn một ít ."

Huyết Nữ trầm mặc .

Dương Diệp làm như nghĩ đến cái gì, lại nói: "Nhị tỷ, mang theo Minh Nữ các nàng rời đi nơi này đi. Cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc trong lúc đó lập tức phải đại chiến bạo nổ phát, không muốn cuốn vào vòng xoáy này ."

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Là ngươi đem chúng ta gọi tới!"

Dương Diệp cười khổ, "Ta có chút hối hận ."

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, "Ngươi đây liền chớ để ý . Ngươi đi giải quyết chuyện của ngươi tình đi, giải quyết về sau tìm ta, ta có việc tình cần ngươi hỗ trợ ."

Nói xong, Huyết Nữ xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau sẽ phải rời khỏi, mà lúc, cách đó không xa Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Ta thu được Liêm Sương tin tức!"

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Kinh, "Liêm Sương tin tức ?"

Kiếm Kinh khẽ gật đầu, "Ta cũng không biết nàng làm sao cho ta tin tức truyền đến . Ý của nàng là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha ở bên kia rất nghịch ngợm, nàng không thể không đem các nàng trả lại!"

"Nghịch ngợm ?"

Dương Diệp kinh ngạc nói: "Các nàng ở bên kia làm cái gì ?"

Kiếm Kinh lắc đầu, "Xác thực không biết, chỉ biết là cái này hai cái tiểu gia hỏa rất nghịch ngợm, ân, còn nữa, các nàng cũng nhớ ngươi, cho nên, khả năng qua không được bao lâu, các nàng liền sẽ trở lại ."

Trở về!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Trở về cũng tốt, ta cũng muốn cái này hai cái tiểu tử . Ngươi ở đây cùng nàng liên hệ liên hệ, đợi các nàng trở về lúc, ta đi tiếp các nàng!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người ngự kiếm rời đi .

Tại chỗ, Kiếm Kinh nhìn thoáng qua Dương Diệp rời đi phương hướng, nàng có chút mong đợi .

Chờ mong Tiểu Bạch trở về!

Tiểu Bạch trở về, liền ý nghĩa nàng có thể khôi phục nguyên bản diện mục .

Khi đó nàng, đem chân chính có thể trợ giúp Dương Diệp, mà không phải giống như bây giờ, chỉ có thể giúp đỡ Dương Diệp xử lý một cái Cổ Kiếm Tông một ít việc vặt vãnh .

Rất chờ mong!

Trong lòng núi, Huyết Nữ đi tới Minh Nữ chúng nữ được chỗ .

Huyết Nữ nhìn chúng nữ liếc mắt, sau đó nói: "Được rồi, bất mãn các ngươi . Đại tỷ khả năng đã xảy ra chuyện ."

Nghe vậy, chúng nữ thần sắc tức thì khó coi .

Dương Diệp ly khai tòa sơn mạch kia, hắn cũng không có trực tiếp đi tìm Hồn Giáo cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực, mà là đi tới chiến giới .

Ở chiến giới, hắn gặp được Diệp Tri Bắc .

Hai người ngồi ở nhất chỗ đỉnh núi bên viền .

"Cảm tạ!" Dương Diệp đột nhiên nói .

Diệp Tri Bắc lắc đầu, "Ta cũng là vì gia tộc suy nghĩ . Sự thực chứng minh, tham dự vây công Cổ Kiếm Tông thế lực, đều không có được tốt chỗ, không chỉ không có đạt được tốt chỗ, còn hao binh tổn tướng, so sánh với bọn họ, chúng ta Diệp gia là buôn bán lời ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Không nên trách Bỉ Thanh, nàng đã thối lui ra khỏi gia tộc người thừa kế ."

Dương Diệp tay phải khẽ run lên, trầm mặc hồi lâu, hắn nói: "Bởi vì Cổ Kiếm Tông sao?"

Diệp Tri Bắc gật đầu, "Ta cùng với nàng tuy là đều là Diệp gia tương lai người thừa kế, thế nhưng, ngươi biết, trong gia tộc lão quái vật chỉ cần vẫn tồn tại, chúng ta lại không thể có thể chân chính nắm giữ gia tộc . Mà nàng, cũng khuyên giới quá Hình gia, đáng tiếc, Hình gia cũng không có nghe nàng. Mà nàng, vì không ở gia tộc cùng bạn trong lúc đó làm khó dễ, bỏ qua chức gia chủ ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hình gia không có làm khó nàng chứ ?"

Diệp Tri Bắc lắc đầu, "sẽ không. Chỉ bất quá hắn hiện tại thối lui ra khỏi gia tộc quyền lợi trung tâm . Đối với nàng mà nói, có thể cũng coi như là một chuyện tốt, dù sao, nàng cũng không phải là nghĩ như vậy làm cái kia hay là cái gì gia chủ ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi đây? Ngươi lần này trở về là muốn làm cái gì ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Giải quyết một việc tình ."

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp cùng Diệp Tri Bắc phân biệt, hắn đi tới Chiến Thành .

Mới vừa gia nhập Chiến Thành, một nữ tử liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Tên nữ tử này, chính là chiến giới cái kia vị Lưu Uyên đại nhân .

Trước mắt vị nữ tử này, trước đây khinh phiêu phiêu chính là đánh lui Hồn Giáo Giáo tôn!

Lưu Uyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta nói rồi, ngươi cùng Hồn Giáo cũng không thể khi tiến vào chiến giới ."

Dương Diệp nói: "Ta không phải tới gây chuyện ."

Lưu Uyên lắc đầu, "Cũng không được, ly khai đi."

Dương Diệp dựng thẳng lên một căn chỉ, "Nhất khắc đồng hồ, nhất khắc đồng hồ sau ta liền rời đi, như thế nào ?"

Lưu Uyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp tiến nhập Chiến Thành, lần nữa đi tới cái kia địa hạ đường phố, ở cái kia phòng tối nhỏ bên trong, hắn gặp được đã từng tên kia thần bí nhân .

"Không biết Diệp tông chủ lần này có gì muốn làm!" Thần bí nhân đạo.

Dương Diệp nói: "Ta muốn Hồn Giáo hết thảy bí mật rơi xuống đất, hoặc có lẽ là, bọn họ đại bản doanh ở đâu trong . Cụ thể!"

Phòng tối nhỏ bên trong đột nhiên trầm mặc .

Quá hồi lâu, thần bí nhân nói: "Nhịn một chút, không tốt sao ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Có chút sổ sách, được tính một chút ."

Thần bí nhân nói: "Nếu như ngươi quá, có thể sẽ lọt vào một ít người xuất thủ ."

Dương Diệp cười nói: "Bọn họ sớm muộn sẽ ra tay, hơn nữa, hiện tại ta không ra tay, bọn họ càng biết xuất thủ ."

Kỳ Bỉ Thiên ở cái kia thế giới làm sự tình, hắn tin tưởng, bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ hẳn là cũng đã biết .

Hắn hiện tại sẽ mượn Kỳ Bỉ Thiên thế làm chút chuyện tình!

Bỏ qua thôn này, nhưng là không còn tiệm này!

Hắn đó cũng không phải ỷ lại Kỳ Bỉ Thiên, mà là đối nhân xử thế một lúc lâu, không hiểu biến báo, cũng phải hiểu dựa thế .

Có tiện nghi không chiếm là vương bát đản!

Nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp ly khai phòng tối nhỏ, hắn ly khai Chiến Thành .

Chiến Thành tường thành lên, Lưu Uyên nhìn Dương Diệp rời đi bối ảnh, diện vô biểu tình!

Ở nàng thân về sau, đứng một gã lão giả, chính là đã từng trợ giúp quá Dương Diệp tên kia lão giả .

Lão giả khẽ lắc đầu, "Đáng tiếc!"

Lưu Uyên hai mắt chậm rãi đóng lại, chiến giới thiếu nhất chính là vĩnh viễn cường đại chiến lực người, mà Dương Diệp, không thể nghi ngờ là thích hợp nhất . Như Dương Diệp vẫn còn ở chiến giới, chiến giới thêm chút bồi dưỡng, ngày sau nhất định trở thành Vĩnh Hằng Quốc Độ nhất cường đại chiến sĩ!

Hắn, thật rất mạnh!

Đặc biệt hắn hiện tại!

Cho dù là nàng, đang đối mặt Dương Diệp lúc, cũng không dám nói mình trăm phần trăm có thể thắng .

Nếu để cho lão giả biết Lưu Uyên hiện tại suy nghĩ, nhất định sẽ khiếp sợ vạn phần .

Bởi vì trước mắt cái này vị Lưu Uyên đại nhân, được khen là chiến giới biết đánh nhau nhất người.

Theo nàng vào chiến giới đến bây giờ, liền vẫn là biết đánh nhau nhất người!

Hai người sở dĩ cảm thấy đáng tiếc, là bởi vì không chỉ có chiến giới mất đi một gã siêu cấp chiến tướng, còn có thể trở thành tên này siêu cấp chiến tướng địch nhân .

Chiến giới, thủ hộ Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Bây giờ Dương Diệp cùng Cổ Kiếm Tông ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, chỉ có thể coi là nội chiến, thế nhưng, ai có thể cam đoan hắn có nhất thiên sẽ không trở thành toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ địch nhân ?

Quá hồi lâu, Lưu Uyên khe khẽ thở dài, xoay người rời đi .

Thành bên ngoài, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, rất nhanh, hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở một cái không biết tên địa phương .

Đường phố lên, người đến người đi .

Một gã buộc tóc đuôi ngựa tiểu cô nương đứng ở bên đường phố lên, tiểu cô nương trên người mặc nhất kiện in hoa đồ án áo phông, hạ thân là một kiện bó sát người quần bò, chân trên(lên) là một đôi khiết bạch vô hạ màu trắng giày .

Tiểu cô nương bả vai lên, ngồi một cái cầm trống bỏi lông xù tiểu gia hỏa .

Lúc này, cái này hai cái tiểu gia hỏa chính nhất chớp mắt nhìn chằm chằm vào không xa chỗ, nơi ấy, có bốn năm người đang ở xếp hàng, xếp hàng lấy tiền .

Cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên chỉ chỉ cái kia xếp hàng chỗ một cái quầy hàng, "Bọn họ giấy chính là theo ở đâu tới, ân, chính là kia cái gì tiền, màu đỏ giấy, có thể mua rất nhiều thứ giấy đỏ ."

Cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa chớp chớp nhãn, nhưng sau gật một cái đầu nhỏ, nàng tinh thạch ở chỗ này không phải rất hữu dụng, cái kia màu đỏ giấy càng hữu dụng!

Cái này lúc, tiểu cô nương nói: "Ta cái kia ngày có hỏi, mua cái kia bốn cái bánh xe xe, dường như muốn 90 vạn hồng sắc giấy, nói cách khác, chúng ta muốn bắt không sai biệt lắm mười vạn tấm cái kia màu đỏ giấy, ân, không muốn màu xanh biếc, lục sắc muốn hai trăm ngàn trương, màu đỏ đáng giá ."

Nói đến đây, nàng chân nhỏ nhẹ nhàng chà chà, nàng chăm chú nhìn cái kia quầy hàng chỗ, "Tiểu Bạch, ta có một cái to gan cách nghĩ . Như thành công "

------oOo------

Chương 2588: Không Muốn Nói Chuyện, Thầm Nghĩ Sát Nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mao nhung nhung tiểu gia hỏa nhìn về phía tiểu cô nương, tiểu cô nương tiếp tục nói: "Như thành công, cái kia bốn cái bánh xe xe là của chúng ta, ngươi đồ vật ưu thích chúng ta đều có thể có ."

Nghe được lời của bé gái, cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa con mắt tức thì sáng .

Rất nhanh, nàng vô điều kiện ủng hộ bé gái bất luận cái gì cách nghĩ cùng biện pháp!

Cứ như vậy, tiểu cô nương mang theo cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa tiến nhập cửa tiệm kia .

Xếp hàng!

Hiểu lắm quy củ xếp hàng!

Rốt cục đến phiên tiểu cô nương, tiếp đãi bé gái là một người dáng dấp thanh tú nữ tử, nữ tử lộ ra mỉm cười, "Tiểu bằng hữu, ngươi cần gì ?"

Tiểu cô nương dựng lên hai cây chỉ, "Ta muốn mười vạn tấm màu đỏ giấy!"

Nữ tử biểu tình cứng ngắc ở .

Rất nhanh, nữ tử mỉm cười, "Tiểu bằng hữu, ngươi là một cái người đến sao? Ngươi đại nhân đâu ?"

Tiểu cô nương chân mày to cau lại, "Ta một cái người không được sao ? Yên tâm, ta mang đi ."

Tiểu cô nương bả vai lên, cái kia bạch sắc lông xù tiểu gia hỏa gật đầu, biểu thị không cần lo lắng, các nàng mang đi!

Ở nhiều đồ vật đều mang đi!

Tiểu cô nương trước mặt, nàng kia nhìn thoáng qua tiểu cô nương cùng cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa, nàng ánh mắt ở cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa thân trên(lên) dừng lại lâu hơn một chút .

Cái này sủng vật thật khả ái đây!

Cái này lúc, cái kia tiểu cô nương hơi không kiên nhẫn nói: "Nhanh cho ta đi, ta còn muốn đi đề cái kia đại gia hỏa!"

Nữ tử thu hồi ánh mắt, nhìn về phía tiểu cô nương, "Tiểu bằng hữu, thẻ của ngươi đâu? Ngươi phải cho ta thẻ, ta mới có thể cho ngươi lấy tiền đây!"

"Thẻ ?"

Tiểu cô nương chân mày cau lại, "Thẻ gì ?"

Giờ khắc này, nữ tử thần sắc có chút đề phòng .

Cái này lúc, tiểu cô nương quay đầu nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, một người đàn ông đưa cho hắn trước mặt một vị nữ tử một tấm thẻ, rất nhanh, nàng kia đem thẻ đưa trả lại cho nam tử, ngoại trừ thẻ, còn có một chồng thật dầy hồng sắc giấy!

Tiểu cô nương chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía cô gái trước mặt, "Cái kia, ta không có thẻ, ân, các ngươi có thể cho ta mượn điểm sao? Không nhiều lắm, liền mười vạn tấm cái kia loại hồng hồng giấy là được rồi . Ta nhất định sẽ trả lại!"

Nữ tử: "..."

...

Vĩnh Hằng Quốc Độ, chiến giới .

Dương Diệp cũng không hề rời đi chiến giới, mà là đi tới chiến giới phía bắc cái kia vực sâu .

Cũng chính là Kỳ Bỉ Thiên đã từng đợi địa phương!

Nhảy hạ vực sâu, rất nhanh, Dương Diệp rơi xuống đất .

Cái này lúc, hai gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Chính là cái kia Sát Tịch cùng Thương Mộ!

"Nàng đi đâu ?" Dương Diệp hỏi .

Thương Mộ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Đi một cái địa phương ."

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, Thương Mộ cũng là lắc đầu, "Cái kia lần xuất thủ, nàng đã bại lộ chính mình hành tung . Hiện tại chủ thượng tình cảnh không phải tốt, ngươi cũng chớ hỏi nhiều, chuyện của ngươi tình, nàng có thể nhúng tay, thế nhưng, sự tình của nàng, ngươi hiện tại căn bản không thể nhúng tay . Ly khai đi."

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, hắn hướng về phía hai lão ôm quyền, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Như Thương Mộ nói, Kỳ Bỉ Thiên nếu có địch nhân gì, cái kia tuyệt đối không phải hắn có thể đủ đi trộn . Hắn đi, sẽ chỉ là trói buộc!

Dương Diệp rời đi chi về sau, Thương Mộ thấp giọng thở dài, "Trước đây chớ nên làm cho chủ nhân ly khai nơi đây!"

Thương Mộ bên cạnh, Sát Tịch lạnh lùng nói: "Như không phải ngươi, hôm nay ta phải giết người này . Nếu không phải hắn, chủ nhân thì đâu đến nổi bị thiên mệnh truy sát . Khổ cực vô số năm ẩn giấu, lại là vì hắn mà kiếm củi ba năm thiêu một giờ, ta thật muốn giết hắn đi!"

Thương Mộ lắc đầu, "Chủ nhân rất rõ ràng bản thân xuất thủ hậu quả, nhưng mà, nàng vẫn là xuất thủ . Cái này chứng minh nàng vẫn là xem trọng người này, ngươi như giết hắn, cái kia chủ nhân chuyện làm, chẳng phải là làm không công ?"

Sát Tịch lắc đầu, "Trước đây hắn tới vực sâu thời gian, ta nên tự thân xuất thủ, ai ..."

...

Dương Diệp ly khai vực sâu .

Không có ở chiến giới dừng, hắn ly khai chiến giới, lúc này đây, hắn đi thẳng tới trung giới .

Hình gia là trung giới lớn nhất một cái gia tộc, có thể nói, Hình gia cũng là Vĩnh Hằng Quốc Độ mạnh nhất một cái thế giới .

Bởi vì ở chỗ này, có một vị vĩnh hằng chi chủ tọa trấn .

Dương Diệp vừa mới đến Hình gia chỗ ở thiên Hình thành bên ngoài, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

]

Chủ kỳ đỉnh phong cường giả!

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Không biết Diệp tông chủ đại giá quang lâm có gì chỉ giáo ?"

Dương Diệp cười nói: "Chỉ giáo không dám nhận, chính là tới gặp một chút lão bằng hữu ."

Lão giả lắc đầu, "Ta Hình gia không có ai cùng Diệp tông chủ là bằng hữu!"

Dương Diệp trực tiếp mở rộng cửa thấy sơn, "Ta muốn gặp mặt Hình Bỉ Thanh ."

Lão giả lắc đầu, "Nàng không phương tiện thấy các hạ, các hạ có thể rời đi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua lão giả, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở lão giả trước mặt, lão giả sắc mặt đại biến, vừa muốn xuất thủ, cái này lúc, Dương Diệp quanh thân một tấc vuông bên trong, vô số kiếm ý kiếm khí đột nhiên ngưng hiện!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Theo Phương Thốn Kiếm Vực vừa ra, tòa thành kia tường trực tiếp trong nháy mắt bị kiếm khí cùng kiếm ý đánh thành mảnh vỡ, mà cái kia lão giả càng là cả người bay ra ngoài, bay ra ngoài là linh hồn, bên ngoài nhục thân đã vỡ thành đống cặn bã!

Xa chỗ, cái kia lão giả linh hồn kinh hãi nhìn Dương Diệp, "Ngươi ..."

Lúc này, bên ngoài tính chất đã kinh hãi đến rồi mức độ không còn gì hơn!

Hắn là chủ kỳ đỉnh phong!

Mà Dương Diệp bất quá là chủ kỳ, nhưng mà mới vừa giao thủ, chỉ là một cái hiệp, hắn chính là trực tiếp thảm bại!

Cái này Dương Diệp đã cường đại đến loại trình độ này sao?

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lão giả, sau đó nói: "Lúc này đây, ta mục đích chủ yếu là tới gặp một chút bằng hữu, đương nhiên, như không thấy được, mục đích của ta khả năng sẽ biến thay đổi . Tỷ như, sát nhân, giết vài cái người chơi chơi!"

Nghe vậy, lão giả khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi .

Cái này lúc, hai thanh phi kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp tả hữu hai bên .

Không có kiếm khí, cũng không có kiếm ý!

Nhưng là lại thịnh khí bức người!

Không trung, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn vẫn là không có nhìn thấy mình muốn nhìn thấy người .

Dương Diệp lắc đầu cười, "Vậy giết chút người đi!"

Thanh âm rơi xuống.

Ong ong!

Theo lưỡng đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên, cái kia hai thanh phi kiếm trực tiếp chém về phía cái kia linh hồn lão giả .

Cái kia lão giả trong lòng hoảng hốt, hắn cũng không phải là Hồn Giáo người, không có nhục thân ngược lại càng cường đại, hắn hiện tại, như thế nào tiếp được hạ cái này hai thanh phi kiếm ?

Ở nơi này lúc, cái kia hai thanh phi kiếm đột nhiên ngừng lại, cách lão giả không sai biệt lắm có nửa trượng khoảng cách .

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn về phía bên phải, bên phải không biết bực nào thì đứng một nữ tử .

Chính là Hình Bỉ Thanh!

Hình Bỉ Thanh cười nói: "Đã lâu không gặp, ngươi so với lúc trước mạnh hơn, chúc mừng!"

Dương Diệp quan sát liếc mắt Hình Bỉ Thanh, "Hình gia không có làm khó ngươi đi ?"

Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Chỉ là không thích đáng gia chủ mà thôi ."

Dương Diệp gật đầu, "Như vậy cũng tốt ."

"Đi vào ngồi ngồi ?" Hình Bỉ Thanh đột nhiên mời .

Dương Diệp lắc đầu, "Ta liền không vào ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía xa như vậy chỗ thành trung, "Xem ở Bỉ Thanh mặt mũi lên, ta cuối cùng một cái tìm đến Hình gia, ta hy vọng ta ở tìm đến Hình gia lúc, Hình gia có thể cho ta một cái hài lòng trả lời thuyết phục, không phải, ta Dương Diệp kiếm, nhất định sẽ dạy các ngươi Hình gia đối nhân xử thế ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Mặc kệ ta cùng với Hình gia như thế nào, ngươi, vĩnh viễn là bằng hữu ta ."

Nói xong, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Tại hắn thân về sau, ba thanh kiếm theo sát .

Cầm đầu, chính là cái kia chuôi tru!

Ba kiếm xẹt qua phía chân trời, toàn bộ phía chân trời đều bị trực tiếp xé rách ra!

Thành trung trên(lên) khoảng không, Hình Bỉ Thanh trầm mặc không nói .

Nàng biết, vừa rồi nếu như nàng không ra, cái kia ba thanh kiếm nhất định sẽ chém vào thành trung .

Lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, thêm trên(lên) cái kia hoàn toàn nhận thức chủ tru ... Hình gia ngoại trừ cái kia vị vĩnh hằng chi chủ, không có người có thể ngăn cản hắn!

Chủ kỳ bên trong, không có người có thể đang ngăn trở hắn!

Thành trên(lên) khoảng không, Hình Bỉ Thanh thấp giọng thở dài, nhãn trung tràn đầy gánh ưu .

Bây giờ Dương Diệp, quá mạnh, quá kinh khủng!

Đặc biệt cầm siêu thần khí hắn, chủ yếu nhất là, cái này siêu Thần khí còn đã nhận thức hắn vì chủ, loại tình huống này hạ , bình thường chủ kỳ cường giả thật không phải là đối thủ của hắn . Phải nói, chủ kỳ ở Dương Diệp trước mặt đã hoàn toàn không đáng chú ý!

Bây giờ có thể áp chế Dương Diệp, chỉ có mệnh kỳ!

Như Dương Diệp đối với Hình gia xuất thủ, ở thêm trên(lên) người ở sau lưng hắn cho hắn chỗ dựa, có thể nói, vậy tuyệt đối đúng là Hình gia ác mộng!

Bởi vì cái kia vị vĩnh hằng chi chủ một ngày không pháp xuất thủ, Hình gia ở Dương Diệp trước mặt, cũng chỉ có bị tàn sát phần!

Không trung, Hình Bỉ Thanh thấp giọng thở dài, xoay người rời đi .

Dương Diệp về tới tây giới, hắn cũng không trở về Cổ Kiếm Tông, mà là đi thẳng tới nhất chỗ vô tận dãy núi bên trong .

Không trung, Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, phía dưới, một vùng núi tiếp lấy một mảnh, căn bản nhìn không thấy phần cuối!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, sau một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên hạ xuống từ trên trời .

Xuy!

Kiếm quang rơi xuống, giữa sân tức thì vang lên từng đạo chói tai tê liệt tiếng .

Toàn bộ phía chân trời phảng phất bị cái này một kiếm chém thành hai khúc!

Rất nhanh, Dương Diệp trước mặt xuất hiện một tòa đen nhánh đại điện .

Tòa kia đại điện liền huyền phù tại không trung, giống như một tòa không trung thành thị .

Chỉnh tọa đại điện quanh thân, tản ra làm người ta thấu xương hàn quang .

Cái này lúc, một gã hắc bào nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Chính là tên kia Hồn Giáo có không gian vực nữ tử!

Quần đen nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi nhưng thật ra có gan, cũng dám tự thân tìm tới cửa, thật..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp đối diện, tên kia có không gian vực nữ tử con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, trước mặt nàng không gian trực tiếp run rẩy động, nhưng sau tầng tầng co rút lại, tạo thành một đạo thật dầy tường không gian!

Không gian thần thông, xuất thần nhập hóa!

Nhưng mà, theo một đạo kiếm quang xẹt qua, cái kia thật dầy tường không gian tức thì tầng tầng vỡ nhỏ!

Rất nhanh, kiếm đi tới quần đen nữ tử trước mặt .

Mà lúc, quần đen nữ tử thân thể trực tiếp hư ảo, cứ như vậy, cái kia thanh kiếm trực tiếp xuyên qua quần đen nữ tử, nhưng mà, quần đen nữ tử cũng là một chút việc cũng không có!

Nàng đã không ở nơi này không gian bên trong!

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp, cười nhạt, "Dương Diệp, ngươi cho rằng liền đang lớn lên ? Ta ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sau một khắc, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh kiếm .

Tru!

Một kiếm đâm ra!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm đâm ra, trực tiếp đâm xuyên qua quần đen nữ tử thân thể, bất quá, quần đen nữ tử vẫn không có cái gì biến hóa, thế nhưng sau một khắc, mặt nàng sắc thốt nhiên đại biến ...

Xuy Xuy Xuy xuy!

Dương Diệp kiếm rơi chỗ, nơi đó không gian theo một hồi kích chiến trực tiếp hư ảo, hư huyễn quá sau là yên diệt, yên diệt chi về sau, là một cái to lớn lỗ đen, nhưng mà, cái này lỗ đen vẫn như cũ yên diệt, cuối cùng, cái này lỗ đen biến thành hư vô .

Mà lúc, cái kia quần đen nữ tử bản thể xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Mà Dương Diệp kiếm, tắc thì gác ở quần đen nữ tử cổ lên.

Lực PHÁ...!

Quần đen nữ tử gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi làm sao có thể ..."

Cái này lúc, kiếm hơi nhất chuyển .

Xuy!

Một viên tuyệt mỹ đầu mang theo một tiên huyết trực tiếp ném bay ra ngoài .

Kiếm thu!

Dương Diệp lắc đầu, "Nay thiên, ta chỉ muốn giết người, không muốn nói chuyện!"

....

------oOo------

Chương 2589: Không Ra Vui Đùa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này đây, cái kia quần đen nữ tử trực tiếp là thần hồn câu diệt!

Chân chính thần hồn câu diệt!

Quần đen nữ tử không gian vực, so với ban đầu tạo nghệ quả thực cao không thiếu, thế nhưng, hắn Kiếm Vực so với trước đây mạnh hơn không biết bao nhiêu.

Ở thêm trên(lên) tru, hắn trực tiếp mạnh mẽ phá quần đen nữ tử không gian vực!

Lúc này đây, hắn là trực tiếp lực PHÁ...!

Bất kể là không gian vực hay là hắn Kiếm Vực, đều không phải là chân chính vô địch, làm lực lượng đạt đến tới trình độ nhất định về sau, là có thể trực tiếp đem kỳ lực phá đấy!

Mà hắn bây giờ lực lượng, đã hoàn toàn có thể lực phá cái này không gian vực!

Theo quần đen nữ tử vẫn lạc, toàn bộ Hồn Giáo kinh ngạc!

Rất nhanh, một đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, ngay sau đó, một gã hắc bào nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hồn Giáo Giáo tôn!

Hồn Giáo Giáo tôn lạnh lùng nhìn Dương Diệp, không nói .

Hắn giờ phút này, trong lòng cũng là khiếp sợ, Dương Diệp trong khoảng thời gian ngắn, thực lực dĩ nhiên đạt tới loại trình độ này!

Cái này tốc độ tăng trưởng, xác thực quá nghịch thiên chút!

Hồn Giáo Giáo tôn thu hồi tâm tư, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Mấy ngày không gặp, ngươi ..."

Xuy!

Cái này lúc, một thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua .

Hồn Giáo Giáo tôn hai mắt híp lại, sau một khắc, một thanh đen nhánh sắc cái dùi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo kiếm quang đột nhiên nổ bể ra đến, kiếm quang bên trong, là một thanh kiếm, mà giờ khắc này, thanh kiếm này bị cái kia chuôi màu đen cái dùi gắt gao chỉa vào, không pháp ở vào nửa tấc!

Siêu Thần khí!

Cái này linh hồn trùy tản ra cường đại Linh Hồn Lực trực tiếp ngăn trở Dương Diệp kiếm, mà Dương Diệp cái kia không ai bì nổi kiếm mang ở nơi này linh hồn trùy trước, không ở như vậy phong mang!

Ở nơi này lúc, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên bấm tay một điểm .

Cái kia linh hồn trùy bên trong, một cường đại linh hồn chi lực đột nhiên bộc phát ra . Này cổ cường đại lực lượng trong nháy mắt liền đem Dương Diệp kiếm chấn động bay ra ngoài! Không chỉ có như đây, cái kia cỗ cường đại lực lượng càng là giống như bạo phong một dạng hướng Dương Diệp tịch quyển đi .

Dương Diệp đứng ở nơi ấy, không tránh không né!

Làm những thứ kia linh hồn lực lượng tới gần Dương Diệp lúc, trực tiếp quỷ dị tiêu thất vô ảnh vô tung!

Từng đạo linh hồn lực lượng căn bản không gần được Dương Diệp thân!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Hắn chiêu này Phương Thốn Kiếm Vực, tuy là chủ sát phạt, thế nhưng, dùng để phòng ngự cũng là có thể .

Xa chỗ, Hồn Giáo Giáo tôn thần sắc cực kỳ ngưng trọng!

Sự thực chứng minh, bây giờ Dương Diệp quả thực không phải ban đầu Dương Diệp!

Dương Diệp kiếm, đối với chủ kỳ cường giả uy hiếp thật sự là quá to lớn!

Cái này lúc, Dương Diệp trong tay, đột nhiên nhiều hơn một thanh kiếm!

Tru!

Hắn đã từng, vô cùng ỷ lại tru thanh kiếm này, cũng chính là cái này nguyên nhân, hắn căn bản không cách nào để cho tru nhận thức chủ . Mà bây giờ, hắn tuy là không pháp chân chính chưởng khống tru, đem bên ngoài uy lực phát huy đến cực hạn, thế nhưng, hắn hiện tại, cũng không phải là ỷ lại tru, hắn kiếm ý gia trì, có thể cho tru thay đổi càng thêm cường đại .

Hiện tại hắn cùng tru quan hệ có thể nói là ngang hàng, ai cũng không có bao trùm người nào, lẫn nhau bù đắp!

Theo thanh kiếm này xuất hiện, Hồn Giáo Giáo tôn mặt sắc càng thêm ngưng trọng!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, một đạo cường đại kiếm mang ở chân trời chợt lóe lên .

Hồn Giáo Giáo tôn con ngươi chợt co rụt lại, chuyển chớp mắt, hai tay đột nhiên hư chiêu, ở trước mặt hắn, cái kia linh hồn trùy đột nhiên xoay tròn, nhưng sau từng đạo bén nhọn chói tai tê liệt tiếng không ngừng trên không trung vang vọng dựng lên!

Cường đại linh hồn lực lượng từ cái này linh hồn trùy bên trong không ngừng phát ra, những linh hồn này liền không gian cũng có thể dễ dàng tê liệt nát bấy!

Mà lúc, Dương Diệp kiếm đã tới .

]

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời, một đạo nổ vang rung trời tiếng đột nhiên nổ vang dựng lên!

Ngay sau đó, vô số kiếm quang cùng linh hồn lực lượng không ngừng hướng bốn phía khuếch tán ra, toàn bộ không trung một mảnh hỗn độn!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp trong tay tru trực tiếp biến mất, sau một khắc, cái kia chuôi tru phi thẳng đến cái kia linh hồn trùy vọt tới!

Cái kia Hồn Giáo Giáo tôn sẽ lần nữa thôi động cái kia linh hồn trùy, bất quá, Dương Diệp cũng là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Dương Diệp nhìn thẳng Hồn Giáo Giáo tôn, "Chúng nó đánh chúng nó, chúng ta đánh chúng ta đấy!"

Siêu Thần khí cùng siêu Thần khí quyết đấu, người với người quyết đấu!

Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên nở nụ cười, "Ghê gớm, Dương Diệp ngươi đi một chuyến cái kia thế giới, thật là từ trong tới ngoài cũng không giống nhau . Trước đây nên không tiếc bất cứ giá nào chém giết ngươi, thật nên không tiếc bất cứ giá nào!"

Dương Diệp gật đầu, "Hiện tại cũng còn có cơ hội, các ngươi có thể thử một chút!"

Thanh âm rơi xuống, tại hắn tả hữu hai bên, đột nhiên xuất hiện hai thanh kiếm!

Chuyển chớp mắt, hai thanh kiếm trực tiếp hóa thành lưỡng đạo kiếm quang hướng cái kia Hồn Giáo Giáo tôn chém bay đi!

Xa chỗ, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, nụ cười dữ tợn, hai tay hắn đột nhiên hư giơ lên, ở hắn lòng bàn tay bên trong, xuất hiện hai thanh dao găm .

Tản ra cường đại linh hồn chi lực dao găm!

Mà lúc, kiếm đã tới!

Mà cái kia Hồn Giáo Giáo tôn trong tay hai thanh dao găm cũng đột nhiên chém ra .

Keng keng!

Theo lưỡng đạo tiếng vang dòn giã lên, Dương Diệp hai thanh phi kiếm trực tiếp bị chém bay, mà hai thanh kiếm còn chưa bay ra mấy trượng, hai cái tay chính là cầm các nàng!

Dương Diệp tay!

Cầm trong tay song kiếm Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Hồn Giáo Giáo tôn trước mặt!

Song Kiếm Lưu!

Dương Diệp lựa chọn cận chiến, bởi vì đây là hắn tuyệt đối cường hạng!

Mới vừa khẽ dựa gần cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, Dương Diệp chính là trực tiếp thi triển ra Phong Ma Kiếm Pháp!

Trận trận kiếm quang ở chân trời không trung chém xuống, vẻn vẹn không đến hai hơi thời gian, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn chính là trực tiếp bị đánh bay đến rồi mấy vạn trượng bên ngoài, mà Dương Diệp giống như ròi trong xương một dạng dính sát hắn, hắn căn bản không pháp né tránh, cũng không pháp cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách!

Rốt cục .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh ở chân trời trực tiếp bay ra ngoài!

Chính là cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Mà ở đạo nhân ảnh này thân về sau, hai thanh phi kiếm theo sát!

Một điểm thở dốc cơ hội cũng không cho đối phương!

Đang ở cái kia hai thanh phi kiếm muốn chém ở cái kia Hồn Giáo Giáo tôn thân trên(lên) lúc, ở cái kia Hồn Giáo Giáo tôn kinh hãi hơn vội vã bóp nát một tấm Phù Lục, sau một khắc, ở trước mặt hắn, một đạo hư ảo ảnh đột nhiên ngưng hiện!

Hư ảo ảnh!

Bảo Mệnh Phù!

Cái kia đạo hư ảo ảnh đột nhiên nâng tay phải lên, một cường đại linh hồn vòng xoáy xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong, chuyển chớp mắt, Dương Diệp hai thanh phi kiếm ngạnh sinh sinh bị trong đó tản mát ra linh hồn lực lượng bức dừng lại!

Hai thanh kiếm đột nhiên bay ngược mà quay về, về tới Dương Diệp tả hữu hai bên!

Dương Diệp nhìn trước mặt cách đó không xa cái bóng mờ kia, diện vô biểu tình .

Trước mắt cái này vị, phải là Hồn Giáo giáo chủ, chẳng qua cũng không phải là bản tôn!

Cái bóng mờ kia đã ở nhìn Dương Diệp, không nói gì, cũng không có động thủ!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp tay phải mở ra, sau một khắc, Kiếm Tổ trực tiếp xuất hiện ở trong tay hắn, chuyển chớp mắt, vô số kiếm ý hội tụ cả người .

Một hơi thở về sau, Dương Diệp đã tại hư ảnh kia trước mặt!

Mà lúc, hư ảnh kia lòng bàn tay trong cái kia vòng xoáy đột nhiên tăng vọt, tạo thành một cái gần nghìn trượng linh hồn vòng xoáy, vòng xoáy này, trực tiếp đem Dương Diệp bao trùm bao phủ!

Toàn bộ không trung, yên lặng nhất chớp mắt chi sau từng cái

Ầm!

Cái kia một cái màu đen linh hồn vòng xoáy đột nhiên nổ ra, ngay sau đó, vô số đạo kiếm quang xuất hiện ở không trung .

Không trung, Dương Diệp vẫn còn, hư ảnh kia cũng vẫn còn ở!

Xa chỗ, Hồn Giáo Giáo tôn gắt gao nhìn xa chỗ .

Ai thắng ai phụ ?

Ở nơi này lúc, Dương Diệp khóe miệng tràn ra một cái tiên huyết .

Xa chỗ, hư ảnh kia đột nhiên mở miệng, "Hảo một cái lấy kiếm thành vực ...."

Thanh âm rơi xuống, cái bóng mờ kia dần dần trong suốt, rất nhanh, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại không trung .

Cùng với tiêu thất, còn có cái kia linh hồn trùy, cũng còn có cái kia Hồn Giáo Giáo tôn!

Không trung, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, cái kia mặt tái nhợt sắc khôi phục thành lúc đầu mặt sắc .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía cái kia phía dưới, phía dưới, tòa kia đen nhánh màu đen đại điện đã biến mất .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, Kiếm Vực thi triển ra, nhưng mà, hắn vẫn không có phát hiện tòa kia đen nhánh màu đen đại điện!

Tòa kia đại điện , liên đới lấy Hồn Giáo đẳng cấp cường giả đã toàn bộ dời đi!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, một gã bóng đen người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Bóng đen người bấm tay một điểm, một cái hộp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hộp bên trong, là một quả Thiên Dựng Quả!

Bóng đen người nói: "Chủ thượng làm cho tại hạ đem vật ấy trao đổi cho các hạ . Chủ thượng nói, các hạ cùng Hồn Giáo sự việc của nhau tình, chúng ta không ở dính vào, các hạ tự giải quyết cho tốt ."

Thanh âm rơi xuống, bóng đen người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Không trung, Dương Diệp thu hồi cái hộp kia, hắn cười cười, "Sự tình còn chưa kết thúc!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Hồn Giáo triệt để ẩn giấu, hắn hết cách rồi, thế nhưng, có chút thế lực cũng không biện pháp ẩn giấu!

Dương Diệp trực tiếp rời đi tây giới, đi tới đông giới!

Bất quá, hắn mới vừa gia nhập đông giới, một gã lão giả liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn . Tên này lão giả, chính là bắc gia gia chủ Lục Ngôn Danh .

Tại đây thân về sau, còn có ba gã tóc bạc hoa râm lão giả!

Toàn bộ đều là chủ kỳ đỉnh phong kỳ cường giả!

Lục Ngôn Danh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi thật muốn gây nên nhiều người tức giận ? Hiện tại, mọi người bởi vì Hoang Tộc duyên cớ vì thế, không có ở đối với ngươi cùng Cổ Kiếm Tông động thủ, cũng không có ý định tại động thủ, nếu như ngươi ở được một tấc lại muốn tiến một thước, hậu quả kia, tuyệt đối không phải ngươi cùng Cổ Kiếm Tông có thể gánh vác. Ngươi coi như không vì mình ngẫm lại, cũng phải vì Cổ Kiếm Tông ngẫm lại, vì ngươi đám bạn kia ngẫm lại ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Lục Ngôn Danh, "Đến, nói tiếp, ngươi làm sao đứt đoạn tiếp theo nói ?"

Lục Ngôn Danh hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ngươi thật cho là cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ không ai có thể chế được ngươi ?"

Dương Diệp chậm rãi hướng Lục Ngôn Danh đi tới, tại hắn tả hữu hai bên, lơ lững hai thanh phi kiếm .

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, Lục gia mọi người thần sắc tức thì ngưng trọng .

Bọn họ kiêng kỵ Dương Diệp, kỳ thực, bọn họ càng kiêng kỵ Dương Diệp người phía sau .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nay thiên, ta là tới xin công đạo . Lục gia phái người cùng Hồn Giáo vây công ta Cổ Kiếm Tông, việc này, các ngươi chuẩn bị tính thế nào ? Ta không tính là, các ngươi tới toán, coi là tốt, ta đi, toán không được, ta đây Dương Diệp hay dùng kiếm trong tay tới giúp các ngươi toán . Cũng đừng có dùng cái gì mệnh kỳ cường giả tới uy hiếp ta, tuy là ta Dương Diệp độc thân một cái, thân sau không có gì dựa vào sơn, ân, thật không có cái gì dựa vào sơn, các ngươi nếu có mệnh kỳ cường giả, cứ việc phái ra, nếu quả như thật xuất hiện, ta nhất định sẽ chạy, không ra vui đùa!"

....

PS: Gần nhất nhìn giọt kia tích sự kiện, rất cảm khái .

Có cái độc giả trước đây hỏi ta, thế gian có nhiều như vậy phần tử xấu sao?

Ta chỉ muốn nói, cho dù là chúng ta cái hiện thực này thế giới, loại này món lòng vẫn là nhiều vô cùng . Cái kia loại hỗn qua độc giả ..... Thì có thể lĩnh hội, cái này thế giới, cũng không phải là nhìn như vậy thái bình . Ám chỗ, máu tanh sự tình nhiều không kể xiết!

Bất kể là nam, vẫn là nữ, đặc biệt nữ, xuất môn nhiều chú ý chú ý đi.

------oOo------

Chương 2590: Kiếm Gãy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dựa vào sơn ?

Không tồn tại!

Hắn hiện tại, chính là ở kéo Kỳ Bỉ Thiên da hổ! Như Lục gia mệnh kỳ cường giả thật xuất hiện, không hề nghi ngờ, hắn nhất định sẽ chạy ra đấy!

Thế nhưng, hắn đang đánh cuộc, đổ cái kia vị không dám ra tới!

Bởi vì hắn rất tinh tường, Kỳ Bỉ Thiên ở cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ Thủy Nguyên Địa làm sự tình, những thứ này thế lực tuyệt đối đều biết!

Có thể miểu sát mệnh cảnh tồn tại!

Bất kể là Hoang Tộc, vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, tuyệt đối không dám chút nào sơ suất cùng khinh thường!

Vạn nhất, vạn nhất cái kia vị Kỳ Bỉ Thiên xuất thủ lần nữa làm sao bây giờ ?

Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất a!

Cái kia vị một ngày xuất thủ, ai có thể ngăn cản nàng ?

Đây cũng chính là Dương Diệp kém chút giết chết cái kia Hồn Giáo Giáo tôn lúc, cái kia vị Hồn Giáo giáo chủ vì sao không ra được nguyên nhân .

Phải biết, ở cái kia Thủy Nguyên Địa thế giới trong, cái kia thần bí thế lực cũng là bởi vì phái ra mệnh kỳ cường giả, mới để cho được cái kia vị tiểu cô nương xuất thủ .

Mà ở cái kia thế lực không có phái ra mệnh kỳ cường giả lúc, dù cho Dương Diệp kém chút bị giết hết, cái kia vị tiểu cô nương cũng không có xuất hiện!

Cái này đã đủ để chứng minh rất nhiều chuyện tình!

Lục Ngôn Danh đám người khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, Dương Diệp đây là rõ ràng muốn lấy thế đè người .

Loại này sự tình, bọn họ từng làm qua rất nhiều lần, hiện tại, nhân gia tới đối với hắn nhóm làm .

Loại tư vị này, chỉ có chính bọn hắn đoán có thể thể hội!

Cái này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Xem ra, các ngươi là không tính cho ta một cái công đạo! Đã như vậy ..."

Thanh âm rơi xuống, tại hắn tả hữu hai bên, hai thanh kiếm đột nhiên rung động kịch liệt lên .

Lục Ngôn Danh đám người thần sắc đề phòng rồi lên .

Công đạo ?

Dương Diệp hay là công đạo, đối với Lục gia mà nói tuyệt đối là nhục nước mất chủ quyền, bọn họ làm sao có thể cho hay là cái gì công đạo ?

Chiến!

Giữa sân dị biến Đột Khởi .

Ở Dương Diệp không gian chung quanh, đột nhiên nhăn nhó, rất nhanh, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt trực tiếp biến ảo .

Một mảnh đen nhánh!

Thời khắc này Dương Diệp cảm giác mình tiến nhập nhất Ám Không gian bên trong, chỉ có bóng tối vô tận .

Không cần phải nói, đây là Lục gia trận pháp!

Lục gia sớm đã chuẩn bị xong trận pháp ở chỗ này chờ hắn!

Dương Diệp bên hông, một thanh kiếm đột nhiên Phi Trảm mà ra .

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở trong sân tê liệt mà qua!

Nhưng mà, chỉ có tê liệt tiếng vang lên, còn lại chẳng có cái gì cả!

Dương Diệp nhíu mày, sau một lúc lâu, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, vô số kiếm khí cùng kiếm ý từ hắn trong cơ thể tản ra .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Theo Phương Thốn Kiếm Vực xuất hiện, trong sân không gian bắt đầu bị xé nứt, lấy thực lực của hắn bây giờ, coi như là Ám Không gian cũng có thể tê liệt nát bấy!

Nhưng mà, chu vi như trước một mảnh đen nhánh!

Không chỉ có như đây, hắn còn cảm thấy một ít quỷ dị thanh âm ...

Nghe đến mấy cái này thanh âm, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại!

Nơi đây căn bản không phải cái gì trận pháp, nơi này chính là Ám Không gian!

Lúc trước Kỳ Bỉ Thiên không cẩn thận đem hắn truyền tống đã đến cái kia địa phương, cái kia kinh khủng thế giới!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, hắn không nghĩ tới, cái này Lục gia dĩ nhiên đem hắn truyền đến tới nơi này!

]

Ám sinh linh!

Dương Diệp không có ở suy nghĩ Lục gia, hắn giờ phút này, nhất định bảo trì hoàn toàn tinh thần tới đối mặt trong cái không gian này những sinh linh kia!

Lúc trước hắn vừa mới đến cái này địa phương lúc, nhưng là kém chút bị nháy mắt giết!

Tuy là hắn thực lực bây giờ tăng nhiều, thế nhưng, ở cái này địa phương, trong lòng hắn vẫn là không có cuối cùng!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xoay người, cùng này đồng thời, hắn hai tay nắm kiếm chợt hướng cùng với chính mình nghiêng người tàn nhẫn phách mà xuống.

Xuy!

Kiếm rơi xuống, phảng phất có cái gì bị xé nứt!

Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, bởi vì hắn cảm giác có cái gì trực tiếp xuyên thấu trước ngực của hắn, ngay sau đó, cả người hắn cả người mang kiếm bay ra ngoài!

Mà ở trước ngực hắn, một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra, bất quá, mới vừa vẩy ra chính là tiêu thất vô ảnh vô tung!

Nhưng mà, sự tình còn chưa kết thúc, một mạch bay ngược Dương Diệp cảm giác mình đã mất trọng, hắn căn bản không có đặt chân địa phương, chính mình nhẹ bỗng, mà bây giờ, hắn liền mượn lực điểm cũng không có!

Dương Diệp vội vã ổn định tâm thần, sau một khắc, hai thanh phi kiếm đột nhiên xuất hiện ở hắn thân về sau, ngay sau đó, lưỡng đạo kiếm quang trực tiếp chống được hắn, làm cho hắn ngừng lại!

Chẳng qua ở nơi này lúc, hắn cảm thấy một khí tức, một hướng hắn đâm đầu vào khí tức!

Dương Diệp không chút nghĩ ngợi liền một kiếm chém ra!

Lúc này đây, hắn sử dụng ra tru thanh kiếm này, cái này một kiếm rơi xuống, giữa sân tức thì vang lên một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, thế nhưng, Dương Diệp còn chưa kịp vui vẻ, một cường đại lực lượng chính là không có dấu hiệu nào đánh vào phía sau lưng của hắn .

Ầm!

Dương Diệp như bị trọng kích, cả người lần nữa té bay ra ngoài, mà trong lúc, mấy đạo tê liệt tiếng tại hắn không gian xung quanh bên trong vang vọng dựng lên, không chỉ có như đây, những thứ kia tê liệt tiếng cách hắn càng ngày càng gần, đến rồi nhất về sau, hắn cảm giác mình nhục thân ở tê liệt!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, vội vã lần nữa thi triển ra Phương Thốn Kiếm Vực!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Ở nơi này ám thế giới bên trong, từng đạo rực rỡ kiếm quang đột nhiên bạo nổ phát, thế nhưng rất nhanh, những thứ này rực rỡ kiếm quang lại bị hắc ám thôn phệ!

Dương Diệp đứng ở chính mình kiếm lên, hắn thần sắc vô cùng đề phòng, mà bây giờ, hắn tuy là không pháp chứng kiến chính mình, thế nhưng, hắn biết, toàn thân mình đều đã xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết thương!

Ở chung quanh hắn, còn có rất nhiều mịt mờ lại khí tức âm lãnh!

Hắn biết, những khí tức này chủ nhân lúc này đều đang nhìn chăm chú hắn!

Lạnh lùng nhìn!

Mà hắn, nhìn không thấy, có thì thậm chí nghe không được!

Ở chỗ này, hắn hoàn toàn trở thành một cái người điếc, một cái người mù!

Hắn bây giờ không có nghĩ thế nào đi ra ngoài, thầm nghĩ sống thế nào lấy!

Hoàn hảo lúc này đây Hồng Mông Tháp không có bị tịch thu, không phải, hắn là mười cái mệnh cũng phải giao phó tại đây!

Dương Diệp thời khắc đề phòng bốn phía, không dám chút nào sơ suất!

Mà ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, đông giới .

Ở Dương Diệp tiêu thất về sau, Lục gia đẳng cấp cường giả tức thì thả lỏng một hơi!

Dương Diệp cho bọn hắn lực áp bách thật sự là quá to lớn!

Không chỉ là bởi vì Dương Diệp thực lực cường đại, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Dương Diệp tính cách! Người này tính cách vậy là chuyện gì tình đều làm được!

Mà bây giờ, Lục gia rõ ràng không trêu chọc Dương Diệp . Đặc biệt Dương Diệp sau lưng, còn có một vị kinh khủng siêu cấp cường giả!

Đưa đi hắn là tốt nhất biện pháp!

Lục Ngôn Danh thân về sau, một gã Lục gia lão giả đột nhiên nói: "Gia chủ, chúng ta tốn hao giá cao như vậy đem bên ngoài đưa vào cái kia ám thế giới, như hắn không chết, chúng ta đây ..."

Lục Ngôn Danh lắc đầu, "Ở cái kia địa phương, hắn tuyệt đối không thể sinh tồn, coi như có thể còn sống, thế nhưng, không có trận pháp truyền tống, hắn tại sao trở về ? Lẽ nào đánh trở lại ? Ha hả, hắn là mạnh, thế nhưng, hắn còn không có cường đại đến loại trình độ đó . Đừng nói hắn, coi như là mệnh kỳ cường giả, cũng không dám nói có thể ở nơi ấy tuôn ra tới!"

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Chúng ta đi thôi! Lúc này đây, hắn chắc chắn phải chết!"

Dứt lời, mọi người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Theo mọi người tiêu thất, nguyên bản đưa đi Dương Diệp chính là cái kia trận pháp cũng trong nháy mắt đóng cửa, Dương Diệp muốn thông qua trận pháp trở về, đó là tuyệt đối không khả năng!

....

Ám thế giới bên trong .

Xuy Xuy Xuy Xuy Xuy Xuy ...

Ở mảnh này đen nhánh thế giới bên trong, không ngừng có khiến người da đầu tê dại thanh âm vang lên, một đạo tiếp lấy một đạo .

Thời khắc này Dương Diệp, tình huống rất là không xong!

Phi thường vô cùng không xong!

Ở cái này thế giới, hắn cảm giác địch nhân của mình vô cùng vô tận, hơn nữa vẫn không giết được!

Mới vừa rồi, một cái ám sinh linh tới gần hắn lúc, hắn trực tiếp thi triển ra Phương Thốn Kiếm Vực, nhưng mà, chỉ là đem đối phương trọng thương, mà hắn, ngược lại bị đối phương trọng kích, nhục thân đều kém chút bị hủy!

Âm thầm .

Những thứ kia ám sinh linh không có ở xuất thủ, bởi vì vừa rồi Dương Diệp mấy lần phản kích, mặc dù không có giết được chúng nó, thế nhưng, cái kia cường đại kiếm khí cùng kiếm ý, chúng nó cũng không dám khinh thường!

Hao tổn!

Hiện tại chúng nó đã nghĩ dây dưa đến chết Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp đứng ở nơi ấy, tại hắn quanh thân, trải rộng kiếm ý cùng kiếm khí!

Những thứ này kiếm ý cùng kiếm khí chính là một đạo lồng bảo hộ, dùng chỗ rất lớn, bởi vì những thứ kia ám sinh linh tới gần hắn lúc, hắn có thể đủ bằng vào kiếm ý cùng kiếm khí trước tiên cảm ứng được!

Ngoại trừ này bên ngoài, tại hắn hai tay trái phải bên trong, phân biệt nắm một thanh kiếm, mà cái kia chuôi tru thì tại đỉnh đầu hắn .

Chuôi này tru phòng ngự lấy hắn nhất trọng yếu địa phương, những thứ kia ám sinh linh yêu mến đánh lén đầu của hắn, cái này đầu không thể so cái khác địa phương, một ngày khiến chúng nó đắc thủ, đây tuyệt đối là phi thường trí mạng!

Có tru ở, những thứ kia ám sinh linh vẫn là phi thường kiêng kỵ, không dám ở giống như phía trước vậy không kiêng nể gì cả!

Dương Diệp nỗ lực để cho mình giữ được tỉnh táo!

Hắn rất rõ ràng bản thân trạng huống trước mắt, hắn hiện tại, ở một cái ngay cả chính hắn cũng không biết địa phương, ở cái này địa phương, không có người có thể trợ giúp hắn, hắn chỉ có thể tự trợ giúp chính mình .

Hắn phải sống!

Hiện tại đừng nghĩ làm sao đi ra ngoài, hiện tại chỉ có thể nghĩ thế nào sống!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, khóe miệng hắn nổi lên một cái tiếu dung, nụ cười dữ tợn, giờ khắc này, hắn hung tính cũng bị kích phát ra!

Hắn Dương Diệp, cho tới bây giờ đều không phải là một cái hiền lành tên .

Ngươi ác, hắn càng ác!

Dương Diệp chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái, sau một khắc, một đạo kiếm quang đột nhiên ở trong sân Phi Trảm mà qua!

Đạo kiếm quang này phía sau, theo sát người ba thanh kiếm!

Chủ động xuất kích!

Dương Diệp rất tinh tường, hắn không thể cùng bọn người kia hao tổn, hắn phải động thủ, hắn được chủ động xuất kích, những thứ này ám sinh linh mỗi người hung lệ không gì sánh được, hắn nhất định so với chúng nó càng hung lệ, rất tàn nhẫn mới được!

Không phải, hắn tuyệt đối không có bất kỳ đường sống!

Âm thầm, những thứ kia ám sinh linh hiển nhiên không nghĩ tới Dương Diệp hội chủ động xuất thủ, bất quá, chúng nó vẫn chưa lùi bước, ngược lại là càng phát tàn bạo .

Rất nhanh, đang âm thầm, từng đạo quỷ dị tiếng kêu không ngừng vang lên, ngay sau đó, Dương Diệp kiếm quang bắt đầu một đạo tiếp lấy một đạo tan biến ...

Khoảng chừng nhất khắc đồng hồ về sau, Dương Diệp cả người đột nhiên theo một đạo kiếm quang bay ra ngoài, bất quá, tại hắn bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, tay trái của hắn đột nhiên bắt được một căn chặt đứt sừng, căn này đen nhánh sừng, đã đâm vào bụng của hắn .

Tiên huyết như suối thủy phun!

Dương Diệp đại não xuất hiện ngắn ngủi khoảng không bạch, thế nhưng rất nhanh, hắn mạnh mẽ cắn lưỡi nhọn, làm cho đầu mình thay đổi thanh tỉnh .

Mà chu vi, càng ngày càng nhiều ám sinh linh không ngừng hướng hắn vọt tới!

Hai thanh kiếm ở tả hữu hai bên không ngừng xẹt qua, ngăn trở những thứ kia ám sinh linh!

Dương Diệp hai tay nắm một thanh ý kiếm chống .

Mà đang ở cái này thì từng cái

Keng!

Một đạo thanh thúy gãy tiếng đột nhiên ở Dương Diệp trong lỗ tai vang lên!

Dương Diệp thân thể cứng đờ .

Ở trước mặt hắn không xa chỗ, một thanh kiếm chặt đứt ...

Cvt: Chưa kịp hổ báo đã bị ăn hành rồi. haiz

------oOo------

Chương 2591: Chiến Giới Xuất Thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm gãy!

Cắt là Kiếm Tổ!

Đang bị vô số ám sinh linh điên cuồng vây công xuống, nàng rốt cục nhịn không được, trực tiếp gảy thành hai đoạn!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, tay phải hắn nhất chiêu, liền vội vàng đem cái kia đã gảy Kiếm Tổ thu được Hồng Mông Tháp bên trong!

Mà lúc, khác một thanh Kiếm Thủ cũng đã sắp không kiên trì nổi!

Dương Diệp không chút do dự nào, trực tiếp đem Kiếm Thủ cũng thu được Hồng Mông Tháp bên trong!

Chỉ còn tru!

Theo hai thanh kiếm tiêu thất, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại!

An tĩnh quỷ dị!

Loại này không tiếng động tâm lý áp bách trí mạng nhất!

Bởi vì ngươi căn bản không biết chúng nó thời điểm sẽ ra tay!

Giữa sân .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Vết thương trên người hắn, khôi phục sau lập tức lại sẽ xuất hiện mới tổn thương, cứ như vậy một mạch theo bắt đầu tuần hoàn đến bây giờ .

Nơi này những thứ này ám sinh linh, đại thể đều là chủ kỳ đỉnh phong .

Mặc dù chỉ là chủ kỳ đỉnh phong, thế nhưng thực lực kia, so với phía ngoài chủ kỳ cường giả mạnh mẽ quá nhiều... . Cái này có lẽ là bởi vì hoàn cảnh duyên cớ vì thế!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, lúc này đây, thật là hắn tuyệt cảnh!

Hắn hữu dụng quá ám chi pháp tắc, ngay từ đầu sẽ dùng . Nhưng mà, cho dù là ám chi pháp tắc, hắn cũng không pháp xem rõ ràng chu vi, hắn ám chi pháp tắc ở chỗ này, cũng không có tác dụng quá lớn!

Nơi này ám đã vượt ra khỏi hắn ám chi pháp tắc!

Đừng nói ám chi pháp tắc, chính là Kiếm Vực xuất hiện, đều không cách nào để cho hắn xem rõ ràng chu vi .

Nơi này vật chất là đen, chúng nó tướng mạo sẵn có chính là như đây, nguyên nhân đây, trừ phi siêu việt cái này thế giới phạm trù, không phải, nơi này chính là đen kịt một màu, lấy cái gì cũng vô hiệu!

Ở nơi này lúc, một đạo sắc bén âm thanh tiếng chợt vang lên!

Không xa chỗ, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, tru trực tiếp xuất hiện ở tay phải hắn trung, ngay sau đó, hắn một cái nghiêng người, nhưng sau chợt một kiếm phách hạ!

Xuy!

Kiếm rơi xuống, phảng phất có cái gì bị xé nứt!

Dương Diệp cảm nhận được một bãi huyết dịch sôi trào!

Bất quá, bản thân của hắn cũng trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, không chỉ có như đây, ở phía sau lưng của hắn cùng trước ngực, nhiều hơn mấy đạo sâu đậm vết trầy!

Ngay cả chính hắn cũng không biết cái này là lúc nào xuất hiện!

Nơi này ám sinh linh cũng không phải là chỉ có một loại, có rất nhiều loại, mà bọn họ công kích thủ đoạn cũng không giống nhau, có rất nhiều thuần lực lượng, mà có tắc thì vô cùng quỷ dị!

Chu vi, lại lâm vào an tĩnh .

Những thứ kia ám sinh linh cũng không dám tùy tiện xuất thủ, Dương Diệp kiếm trong tay sắc bén, bị dính vào, không chết cũng bị thương!

Chúng nó hiện tại chính là muốn chậm rãi hao tổn, dây dưa đến chết Dương Diệp!

Dương Diệp vết thương trên người vĩnh viễn sẽ không khỏi hẳn, bởi vì chỉ cần khá một chút, những thứ kia ám sinh linh sẽ lập tức xuất thủ lần nữa!

Dương Diệp tay phải cầm kiếm, tại hắn quanh thân, tản ra kiếm ý bén nhọn cùng kiếm khí .

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở ngồi chờ chết, như phía trước một dạng, hắn lần nữa lựa chọn chủ động xuất kích!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở nơi này ám thế giới bên trong vang vọng dựng lên, sau một khắc, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, chẳng qua rất nhanh, cái này sợi kiếm quang chính là bị hắc ám bao phủ!

]

Trong bóng tối, chiến đấu một mực duy trì liên tục!

Cũng không biết quá bao lâu, Dương Diệp rốt cục cảm giác được phi thường mệt mỏi!

Ở chỗ này, không có thời gian, hắn mỗi thời mỗi khắc cũng phải bảo trì hoàn toàn tinh thần đối mặt tất cả, mà chu vi, những thứ kia ám sinh linh phảng phất vô cùng vô tận, căn bản giết không hết!

Đương nhiên, cũng có một chút thu hoạch, cái kia ngay tại lúc này chính hắn, đối mặt những thứ kia ám sinh linh công kích càng thêm có kinh nghiệm!

Hắn bây giờ năng lực phản ứng so trước đó mạnh quá nhiều... .

Có thể nói, hắn cái này cường đại năng lực phản ứng là bị những thứ này ám sinh linh ngạnh sinh sinh ép ra ngoài đấy!

Ngay từ đầu, hắn không phản ứng kịp, toàn thân đều là tổn thương! Cứ như vậy, hắn bắt đầu dần dần quen thuộc những thứ này ám sinh linh phương thức công kích! Không chỉ có như đây, chiến đấu của hắn bản năng phản ứng so trước đó càng là mạnh không chỉ một bậc!

Tuy là hắn vẫn bị những thứ này ám sinh linh áp chế, thế nhưng, không ở giống như phía trước thảm như vậy!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ!

Không biết qua bao lâu, đang đối mặt những thứ kia ám sinh linh lúc, Dương Diệp đã bắt đầu có chút thành thạo!

Mà hắn kiếm, cũng càng ngày càng xảo quyệt sắc bén!

Mỗi một lần xuất kiếm, tới gần hắn ám sinh linh không chết cũng bị thương!

Ở hoàn cảnh này xuống, hắn nhất định để cho mình mỗi một lần xuất kiếm đều trực kích chỗ yếu, không phải, hắn chính là ở lãng phí sức lực, mà lãng phí sức lực, ở vào thời điểm này, là phi thường trí mạng .

Giữa sân, Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, hắn hai mắt là nhắm, ở chỗ này, con mắt căn bản không có ích lợi gì .

Hắn hiện tại liền dựa vào lỗ tai cùng tự thân năng lực phản ứng!

Chu vi phi thường an tĩnh!

Những thứ kia ám sinh linh hoan hỷ nhất vui mừng cái này loại tâm lý áp bách .

Dương Diệp cầm kiếm đi khoảng chừng nhất khắc đồng hồ về sau, đột nhiên, Dương Diệp thân thể một cái sườn chuyển, cùng này đồng thời, kiếm trong tay hắn chợt một cái cắt ngang .

Kiếm quang chợt hiện!

Xuy!

Ầm!

Một đạo tiên huyết tự Dương Diệp kiếm nhọn trên(lên) bắn nhanh mà ra, mà Dương Diệp cả người bay thẳng đến lui về sau trăm trượng xa!

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp ngừng lại, kiếm trong tay hắn thân lên, tiên huyết chính chậm rãi tích lạc!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, hai tay hắn cầm kiếm chợt hướng cùng với chính mình trước mặt chính là cắm xuống .

Ầm!

Vô số kiếm khí cùng kiếm ý giống như như thủy triều từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Theo Phương Thốn Kiếm Vực xuất hiện, Dương Diệp chu vi đột nhiên vang lên từng đạo tê liệt âm thanh, còn có vô số tiếng kêu thảm thiết thê lương!

Bất quá, ở Dương Diệp thân lên, cũng xuất hiện từng đạo vết máu, đặc biệt mặt của hắn lên, không biết bực nào thì nhiều bốn năm cái rãnh máu, có thể nói, hắn gương mặt này đã hoàn toàn bị hủy!

Đương nhiên, lúc này hắn sẽ không đi lưu ý cái gì hủy dung không hủy dung, lúc này, mệnh mới là trọng yếu nhất!

Cứ như vậy, Dương Diệp ở chỗ này vô hạn chém giết ... Không có phần cuối!

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Theo Dương Diệp bị Lục gia đưa đến ám thế giới về sau, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ bình tĩnh lại . Lúc trước Dương Diệp vẫn còn ở lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực vẫn còn có chút lo lắng đề phòng .

Cái này chính là một cái không ổn định nhân tố!

Đặc biệt Dương Diệp thân sau còn đứng như vậy người cường đại!

Có thể nói, bọn họ cũng không phải là sợ Dương Diệp, mà là kiêng kỵ Dương Diệp người phía sau!

Bây giờ tây giới, theo Dương Diệp biến mất, Hồn Giáo lần nữa vào chủ tây giới . Bất quá, bọn họ cũng không định buông tha Cổ Kiếm Tông người.

Cổ Kiếm Tông đệ tử chỉ cần vẫn còn, đối với hắn nhóm mà nói, chính là một cái tai hoạ ngầm!

Không chỉ có đối với Hồn Giáo, đối với mấy cái thế gia khác người mà nói cũng là một cái uy hiếp!

Không chỉ có như đây, đang đối mặt Hoang Tộc lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ cần nội bộ không có bất cứ vấn đề gì, mà Cổ Kiếm Tông những thứ này người nếu như không tinh tường sạch sẻ nói, chờ Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc đánh lên, không hề nghi ngờ, những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử vô cùng có khả năng xuất hiện đâm bọn họ một đao!

Lúc trước, Dương Diệp ở, chúng thế lực không thể không buông tha Cổ Kiếm Tông, khi đó, bọn họ là thật không muốn đi trêu chọc Cổ Kiếm Tông cùng Dương Diệp, mà bây giờ, Dương Diệp bị đưa vào ám thế giới, ở cái kia thế giới, coi như là mệnh kỳ cường giả tiến vào, cũng đừng nghĩ dựa vào chính mình xuất hiện!

Chiến giới .

Chiến Thành trên(lên) khoảng không, đứng một nữ tử cùng một gã dáng người khôi ngô thô cuồng nam tử!

Hai người đứng ở tường thành lên, mắt thấy xa chỗ .

Quá không biết bao lâu, một gã lão giả tự phía chân trời ngự không mà đến, rất nhanh, cái kia lão giả xuất hiện ở nữ tử cùng thô cuồng nam tử trước mặt .

Lão giả lấy ra một viên lệnh bài màu vàng óng!

Vĩnh hằng lệnh!

Lão giả nói: "Lưu Uyên đại nhân, chủ thượng mệnh ngươi phái ra năm tên chiến vệ quét sạch Cổ Kiếm Tông tham dự dư nghiệt ."

Lưu Uyên nhìn thoáng qua lão giả, không có nhận lệnh, cũng không nói gì .

Lão giả nhíu mày, "Lưu Uyên đại nhân, lẽ nào ngươi nghĩ kháng mệnh sao?"

Lưu Uyên lắc đầu, "Chiến giới thành lập ước nguyện ban đầu, là bởi vì Hoang Tộc, chúng ta chiến giới chiến tướng cùng chiến vệ, chỉ biết đối chiến Hoang Tộc cùng tất cả ngoại lai xâm lấn người . Chúng ta, không tham dự bất luận cái gì trong quốc gia đấu tranh ."

Lão giả hai mắt híp lại, "Lưu Uyên đại nhân là thật muốn kháng mệnh rồi hả?"

Lưu Uyên cười nói: "Vậy kháng mệnh đi. Chỉ cần ta vẫn còn ở chiến giới bên trong đảm nhiệm nhân tộc Chiến Soái, tay ta xuống người, cũng sẽ không đi đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ . Đương nhiên, chủ thượng hoàn toàn có thể bãi miễn ta!"

Lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Lưu Uyên, "Lưu Uyên đại nhân, chủ thượng đối với ngươi nhất định sẽ rất thất vọng . Ngươi cũng đã biết, nếu chúng ta cùng Hoang Tộc đại chiến phát sinh, Cổ Kiếm Tông vô cùng có khả năng cùng Hoang Tộc nội ứng ngoại hợp, cái kia lúc, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số sinh linh sẽ chết thảm, đây là ngươi muốn thấy sao?"

Lưu Uyên khẽ cười nói: "Cổ Kiếm Tông vì sao bị buộc đến tình cảnh như thế ? Những thứ này, các ngươi tâm lý lẽ nào không có cân nhắc sao? Vẫn là câu nói kia, ta còn là nhân tộc Chiến Soái nhất thiên, ta chiến giới bên trong chiến tướng cùng chiến vệ cũng sẽ không đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ, trừ phi bọn họ thật câu thông Hoang Tộc!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Cái này lúc, lão giả thân trên(lên) đột nhiên tản mát ra một khí tức cường đại, cổ hơi thở này phi thẳng đến Lưu Uyên bao phủ tới .

Ở nơi này lúc, Lưu Uyên ngừng lại, nàng xoay người nhìn về phía cái kia lão giả, "Hiện tại lên, ba hơi bên trong, ngươi như vẫn còn ở chiến giới, ta có thể cam đoan với ngươi, ngươi tuyệt đối sẽ từ nơi này thế thượng tiêu thất, hoàn toàn tiêu thất!"

Lão giả thần sắc có chút khó coi, "Lưu Uyên, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, ở lão giả tả hữu hai bên, quỷ dị xuất hiện ba gã người xuyên áo giáp màu tím nhân!

Nhìn thấy cái này ba gã người xuyên áo giáp màu tím người, lão giả khuôn mặt sắc tức thì thay đổi!

Chiến vệ!

Chiến giới tinh nhuệ nhất chiến tướng!

Lão giả trong lòng hoảng hốt, không có ở cậy mạnh, trực tiếp xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Mà đang ở cái này lúc, tường thành lên, tên kia thô cuồng nam tử đột nhiên nói: "Lưu Uyên, kỳ thực hắn nói cũng không phải không có lý!"

Lưu Uyên nhìn thoáng qua cái kia thô cuồng nam tử, "Yêu Vương, ngươi yêu tộc phải ra tay, đó là ngươi chuyện tình, phản chính ta không ra tay . Ta chỉ vì thủ hộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta, còn có ta thủ hạ chính là những thứ này chiến tướng cùng chiến vệ, tuyệt đối sẽ không trở thành một ít người tranh đấu công cụ . Còn nữa, Yêu Vương, năm đó Cổ Kiếm Tông những thứ kia vì Vĩnh Hằng Quốc Độ chết trận kiếm tu, cùng với cái kia vị Vĩnh Hằng Kiếm chủ vì Vĩnh Hằng Quốc Độ làm những chuyện như vậy tình, ngươi lẽ nào đều quên sao?"

Yêu Vương thấp giọng thở dài, "Bọn họ năm đó quả thực làm ra quá lớn vô cùng hi sinh, nhưng là bây giờ ... Như cái kia vị Vĩnh Hằng Kiếm chủ vẫn còn, ta tuyệt đối sẽ không bàng quan tọa thị Hồn Giáo cùng với bọn họ đối đãi như vậy Cổ Kiếm Tông, thế nhưng, hiện tại Cổ Kiếm Tông tông chủ là cái kia Dương Diệp, người này, không phải ta quốc độ người, hắn cùng với Hoang Tộc quan hệ phi thường tốt, ngày về sau, hắn vô cùng có khả năng cùng Hoang Tộc liên thủ, cùng nhau đối phó ta Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Lưu Uyên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Khi đó, ta sẽ tự thân đứng ra giết hắn . Còn có một chút, ngươi đừng quên, hắn hiện tại thân chỗ ám thế giới, chết tỷ lệ rất đại rất lớn, một ngày hắn chết..... Cổ Kiếm Tông quần long vô thủ . Chém tận giết tuyệt loại này sự tình, xin lỗi, ta không làm được tới."

Nói rơi, bên ngoài xoay người rời đi!

Tường thành lên, Yêu Vương trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, một đạo lệnh bài màu vàng óng rơi vào trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, ở Yêu Vương trong đầu, vang lên một giọng nói .

Sau một lúc lâu, Yêu Vương trầm giọng nói: "Truyền lệnh xuống, làm cho Kình Huyền cùng mười tên yêu tướng đi ra ngoài một chuyến ..."

------oOo------

Chương 2592: Huyết Liệt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ám thế giới bên trong, sát lục vẫn còn ở duy trì liên tục!

Dương Diệp điên cuồng ở giết!

Hắn hiện tại, đã có thể chém giết ám sinh linh, đương nhiên, hội đánh đổi một số thứ .

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, hắn không biết mình giết nhiều thiếu ám sinh linh, thế nhưng hắn biết, những thứ kia ám sinh linh còn có rất rất nhiều!

Theo thời gian trôi qua, ở cái này địa phương, Dương Diệp phát hiện, đáng sợ nhất không phải ám sinh linh .

Mà là sợ hãi!

Đối với tương lai sợ hãi, đối với thời gian sợ hãi!

Bởi vì ở chỗ này, không có thời gian khái niệm, không có ánh rạng đông .

Hắn mỗi lần nhất muốn tới khi nào là một phần cuối lúc, nội tâm sẽ xuất hiện tâm tình tiêu cực!

Phiền táo! Bất an! Mê man!

Dần dần, Dương Diệp phát hiện, chính mình địch nhân lớn nhất không phải những thứ này ám sinh linh, mà là chính bản thân hắn!

Bởi vì ở nơi này bóng tối vô tận bên trong, hắn một cái không cẩn thận sẽ tự bị chính mình đánh bại .

Hầu hết thời gian, một cái người, có thể đánh bại hắn, chỉ có chính hắn .

Nghĩ đến điểm này, Dương Diệp nỗ lực khiến cho chính mình bình tĩnh lại .

Ở chỗ này, hắn không có đường đi ra ngoài, cũng không biết làm sao đi ra ngoài!

Loại thời điểm này, làm sao bây giờ ?

Cầu xin tha thứ ?

Đây tuyệt đối là không được!

Dương Diệp tuyển trạch rất trực tiếp, đó chính là đánh ra!

Giết!

Xác lập một cái mục tiêu chi về sau, Dương Diệp những thứ kia tâm tình tiêu cực tức thì đảo qua mà khoảng không!

Dương Diệp một đường hướng phía trước xông, lúc này đây, không phải những thứ kia ám sinh linh tới tìm hắn, mà là hắn chủ động đi tìm những thứ kia ám sinh linh! Hắn muốn giết chết mình có thể nghe được tất cả tồn tại!

Tuy là mỗi lần đánh chết một đầu ám sinh linh, hắn đều hội đánh đổi một số thứ, thế nhưng, từ từ, Dương Diệp sức chiến đấu càng ngày càng mạnh . Hắn đã quen thuộc những thứ này ám sinh linh các loại phương thức công kích, chiến đấu của hắn bản năng phản ứng tại loại này tuyệt cảnh bên trong càng là chiếm được thật to đề thăng, mà hắn kiếm, so với trước đây càng thêm xảo quyệt, nhanh hơn, càng tàn nhẫn!

Kiếm kiếm trí mạng!

Có thể nói, hắn ngoại trừ cảnh giới không có được đề thăng bên ngoài, còn lại khắp mọi mặt năng lực đều được thật to tăng trưởng! Đặc biệt năng lực phản ứng của hắn, cùng lúc trước so sánh với, hoàn toàn là một cái thiên, một cái địa!

Mà cái phản ứng này năng lực, là ngạnh sinh sinh bị bức ra!

Vĩnh Hằng Quốc Độ, Cổ Kiếm Tông đám người chỗ ẩn thân tòa sơn mạch kia .

Huyết Nữ rời núi mạch, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, lúc này, toàn bộ phía chân trời đột nhiên xuất hiện thật dầy Hắc Vân .

Giờ khắc này, hết thảy Cổ Kiếm Tông đệ tử đều ra địa hạ, đi tới dãy núi chi lên.

Huyết Nữ lạnh lùng nhìn không trung .

Chút nào không sợ hãi!

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Các hạ cũng không phải Cổ Kiếm Tông người, có thể theo thì rời đi, ta chờ tuyệt không ngăn trở!"

Đỉnh núi chi lên, Huyết Nữ bên cạnh, Kiếm Kinh đột nhiên nói: "Tiền bối, ngài mang theo Minh Nữ các nàng ly khai đi, chúng ta "

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Kiếm Kinh, "Trong lòng ta, hắn một mạch là đệ đệ ta, chuyện của hắn tình, chính là ta sự tình . Hiện tại hắn không ở, hắn trách nhiệm, ta đây cái làm tỷ tự nhiên muốn thay hắn gánh vác!"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Muốn chiến, vậy thì tới đi!"

Không trung, mấy đạo cường đại khí tức tịch quyển mà hạ

Vĩnh Hằng Quốc Độ Thủy Nguyên Địa .

Cái này thế giới, trước đây bị Kỳ Bỉ Thiên lấy sức một mình quấy rối nhất long trời lỡ đất, mà bây giờ, nơi đây đã dần dần khôi phục bình tĩnh . Bất quá, bị Kỳ Bỉ Thiên phá hủy cầu kia cũng là không có khôi phục!

Cái kia bị hủy kiều đoạn xuống vô biên thủy khi thì hội sôi trào cuồn cuộn nổi lên kinh đào hãi lãng!

Ở cầu lên, nhất danh người đàn ông trung niên mắt nhìn xuống phía dưới, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này danh người đàn ông trung niên, chính là cái kia Hoang Đế!

Quá hồi lâu, Hoang Đế khóe miệng hơi cuộn lên, "Không hổ là cái thời đại kia người, thực lực cho là thật có thể dùng nghịch thiên để hình dung a!"

]

Ở nơi này lúc, một gã hắc bào nhân xuất hiện ở Hoang Đế thân sau .

Hắc bào nhân nói: "Tộc trưởng, Dương Diệp đã bị cái kia Lục gia đưa vào ám thế giới bên trong, hiện tại không biết sinh tử . Mà Vĩnh Hằng Quốc Độ đã tại bắt đầu bao vây tiễu trừ Cổ Kiếm Tông , ấn chúng ta phân tích, Cổ Kiếm Tông chống đỡ không được bao lâu cũng sẽ bị đều tru diệt . Bởi vì, chiến giới đã xuất thủ!"

Chiến giới!

Hoang Đế khẽ cười nói: "Không nghĩ tới hắn vẫn làm cho chiến giới xuất thủ . Có chút ý tứ!"

Sau một lúc lâu, Hoang Đế lại nói: "Có thể tra được Dương Diệp hiện tại còn sống không ?"

Hắc bào nhân lắc đầu, "Cái kia thế giới, chúng ta không pháp tiếp xúc . Bất quá, ta có một cái cách nghĩ, như hắn còn sống, tộc trưởng có thể ra tay đem bên ngoài cứu ra, làm cho bên ngoài cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực trước đấu một trận, đây đối với chúng ta mà nói, là có rất nhiều chỗ tốt!"

Hoang Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, bên ngoài không gian chung quanh đột nhiên run rẩy động .

Quá không biết bao lâu, Hoang Đế trợn mở con mắt, hắn lắc đầu cười, "Thật ngoan cường a!"

Ám thế giới .

Thời khắc này Dương Diệp vẫn còn ở sát lục!

Hắn không biết hiện tại là lúc nào, chính mình tại cái gì vị trí, hắn hiện tại, đầy đầu cũng chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là giết!

Điên cuồng giết!

Hiện tại, không phải những thứ kia ám sinh linh tới tìm hắn để gây sự, mà là hắn đi tìm những thứ kia ám sinh linh phiền phức .

Con mồi cùng thợ săn sừng sắc thay đổi!

Ngay từ đầu, những thứ này ám sinh linh hung lệ không gì sánh được, đang đối mặt Dương Diệp lúc, lệ khí mười đủ, nhưng mà, bây giờ chúng nó, ở nhìn thấy Dương Diệp là, dồn dập tránh lui!

Chúng nó tàn nhẫn, Dương Diệp so với chúng nó rất tàn nhẫn!

Như vậy cũng tốt so với lò xo, ngươi mạnh, nó yếu, ngươi yếu nó liền mạnh mẽ!

Giữa sân, Dương Diệp bước đi đã có chút không yên . Hắn dẫn theo kiếm, một thanh huyết hồng kiếm đi nghiêm lý tập tễnh hướng xa chỗ đi tới, bởi vì ở bên kia, hắn cảm nhận được năng lượng ba động!

Tại hắn quanh thân, nếu có người đang nơi đây, nhất định sẽ kinh hãi cằm đều ngã xuống!

Quá thảm!

Thời khắc này Dương Diệp, toàn thân trên dưới, trải rộng các loại rãnh máu, đặc biệt khuôn mặt lên, hắn toàn bộ khuôn mặt đã hoàn toàn bị phá hủy! Hoàn toàn thay đổi!

Mặc dù có Hồng Mông Tháp, thế nhưng, bởi vì hắn chủ động xuất kích, hơn nữa không dừng lại xuất kích, nguyên nhân đây, cho dù là Hồng Mông Tháp cái này nhân vật nghịch thiên cũng không pháp đưa hắn tổn thương chữa trị khỏi, bởi vì chữa trị vĩnh viễn không có cái mới tăng nhanh!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên dừng bước, sau một khắc, Dương Diệp một cái nghiêng người, đồng thời, kiếm trong tay hắn một cái chặt nghiêng mà hạ!

Nhanh chuẩn tàn nhẫn!

Hiện tại hắn kiếm, thật đem ba chữ này làm xong rồi chính mình cực hạn!

Theo hắn cái này một kiếm rơi xuống, ở Dương Diệp nghiêng người, làm như có vật gì bị chém rụng, rất nhanh, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương xuất hiện ở hắn bên phải ngoài mấy trăm trượng, rất nhanh, cái kia đạo tiếng kêu thảm thiết càng ngày càng nhỏ, cho đến hoàn toàn biến mất!

Dương Diệp dẫn theo kiếm tiếp tục đi tới!

Mà ở cổ họng của hắn chỗ, không biết bực nào thì nhiều hơn một đạo rãnh máu, như hắn vừa rồi tránh chậm một chút xíu, cổ họng của hắn huyết quản khả năng sẽ tan vỡ!

Vừa rồi, hắn đã làm được cực hạn!

Nơi này ám sinh linh tốc độ cực nhanh, chi quỷ dị, thật sự là vô cùng kinh khủng, cho dù là hắn, cũng không pháp hoàn toàn né tránh, nếu như là trạng thái hoàn mỹ hạ có thể còn có thể, nhưng là bây giờ, hắn chính là bị thương thật nặng!

Dương Diệp dẫn theo cái kia chuôi huyết hồng tru tiếp tục đi tới, hắn không thể ngừng xuống, không phải là không muốn ngừng, mà là không thể ngừng, hắn chỉ có đang đi, chu vi những thứ kia ám sinh linh mới hội kiêng kỵ!

Hắn một ngày dừng lại, chu vi những thứ kia ám sinh linh thì sẽ một ủng mà tiến lên!

Vẫn là câu nói kia, lúc này, hắn hiện tại không tàn nhẫn, không hung lệ, không điên cuồng, cái kia địch nhân của hắn sẽ tàn nhẫn, sẽ điên cuồng!

Kỳ thực, Dương Diệp bây giờ cảm giác cũng không phải là thảm như vậy!

Bởi vì từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, hắn là chân chánh chiến rất sung sướng!

Theo kiếm ý cùng kiếm tâm thuế biến về sau, hắn rất thiếu vui sướng như vậy đầm đìa chiến đấu . Đặc biệt loại này cuộc chiến sinh tử!

Ở bên ngoài, hắn muốn vui sướng đầm đìa chiến đấu, chỉ có tìm mệnh kỳ cường giả!

Đương nhiên, chiến đấu còn chưa kết thúc, hắn rất tinh tường, tuy là chiến thống khoái, thế nhưng, có thể còn sống mới là trọng yếu nhất!

Tiếp tục đi tới!

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp liền bước đi đều có chút khó khăn!

Mà đang ở cái này lúc, mấy đạo mịt mờ khí tức đột nhiên hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Dương Diệp ngừng lại, sau một khắc, một đạo kiếm quang giống như nhất đạo loan nguyệt ở trong sân đột nhiên sáng lên

Một đạo kêu thê lương thảm thiết tiếng đột nhiên vang lên!

Bất quá, một cánh tay cũng là ở cái kia đạo kiếm quang sáng chói bên trong bay ra ngoài!

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên, vô số phi kiếm không ngừng tự đỉnh núi chi trên(lên) phóng lên cao!

Cầm đầu là một gã mặc huyết quần dài màu đỏ nữ tử .

Chính là Huyết Nữ!

Mà ở Huyết Nữ thân về sau, là Minh Nữ đám người .

Bao vây tiễu trừ Cổ Kiếm Tông!

Lúc này, Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực đã tại bắt đầu bao vây tiễu trừ Cổ Kiếm Tông, bất quá, đáng giá nhất nói đúng lắm, cũng không có mệnh kỳ cường giả xuất sơn!

Hiển nhiên, đây là kiêng kỵ Dương Diệp thân sau cái kia vị .

Mặc dù không có mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, lấy hiện tại Vĩnh Hằng Quốc Độ mấy cái gia tộc còn có Hồn Giáo thực lực, muốn tiêu diệt Cổ Kiếm Tông những đệ tử này, vấn đề vẫn là không lớn!

Phải nói rất tinh tường!

Ở Huyết Nữ trước mặt không xa chỗ, là nhất tôn hình thể cao lớn trăm trượng đại yêu .

Đây là một đầu toàn thân đen nhánh vượn người!

Nó còn có một thân phận, chiến giới Yêu Soái!

Ở nơi này tôn cao lớn trăm trượng Yêu Soái trước mặt, Huyết Nữ không thể nghi ngờ có vẻ cực kỳ nhỏ bé .

Một người nhất yêu không có bất kỳ lời nói nhảm!

Vị kia Yêu Soái đột nhiên xuất thủ, quyền ra!

Thiên băng địa liệt!

Mà lúc, một cái biển máu đột nhiên bao trùm ở toàn bộ phía chân trời .

Vạn dặm thiên không, một cái biển máu!

Rầm rầm rầm

Toàn bộ phía chân trời, từng đạo tiếng nổ vang giống như tiếng sấm vậy vang vọng dựng lên, mỗi một đạo tiếng vang vang lên, cái kia mảnh nhỏ biển máu sẽ hư huyễn vài phần

Mà lúc, mấy đầu chiến giới yêu tướng đã hướng phía dưới Cổ Kiếm Tông đệ tử vọt xuống .

Toàn bộ đỉnh núi chi lên, thây phơi khắp nơi!

Ám thế giới .

Dương Diệp tay phải cầm kiếm chống, hắn toàn bộ cánh tay trái đã biến mất, không chỉ có như đây, hắn thân lên, tiên huyết giống như như nước suối tuôn ra!

Huyết đều muốn chảy khô!

Cho dù là Hồng Mông Tháp, cũng không pháp chữa trị .

Dù sao, chảy là huyết, không phải thủy!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhếch miệng cười, cái nụ cười này, có chút sấm nhân .

Hắn không để ý trên người mình tình trạng, hắn đột nhiên đứng dậy, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Xuy!

Dương Diệp rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, tại hắn thân về sau, một đạo tiếng kêu thảm thiết vang vọng dựng lên . Ngay sau đó, làm như có vật gì ngã xuống!

Dương Diệp liếm liếm tru trên thân kiếm huyết dịch, có chút điên cuồng nói: "Tiếp tục tới a!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm hướng xa chỗ vọt tới!

Mà đang ở cái này lúc, ở Dương Diệp thân về sau, những thứ kia nguyên bản tràn ra Dương Diệp bên ngoài cơ thể tiên huyết đột nhiên run rẩy động, không chỉ có như đây, Dương Diệp trong cơ thể hết thảy huyết dịch trong nháy mắt này đột nhiên yên tĩnh trở lại .

Sau một khắc .

Rầm rầm

Dương Diệp trong cơ thể, hết thảy huyết dịch bắt đầu từng khúc nổ tung!

------oOo------

Chương 2593: Nghịch Chuyển!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết dịch nổ tung!

Giờ khắc này, Dương Diệp mình cũng bối rối!

Bởi vì hắn đều không biết mình thân trên(lên) vì sao sẽ phát sinh loại này biến hóa!

Mà vào giờ khắc này, huyết dịch nổ tung trực tiếp làm cho Dương Diệp tâm như tro nguội . Ở vào thời điểm này, thân thể mình xuất hiện tình trạng, đó không phải là đòi mạng hắn sao?

Dương Diệp đứng tại chỗ, mặc kệ trong cơ thể hắn Hồng Mông Tháp như thế nào trấn áp, đều không pháp chế dừng hắn trong cơ thể huyết mạch không ngừng nổ tung .

Rốt cục, Dương Diệp cảm giác mình ý thức có chút mơ hồ .

Cứ như vậy xong chưa ?

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, trong cơ thể hắn những thứ kia huyết dịch ở nổ tung sau vẫn chưa tiêu thất!

Cũng không có tiêu thất!

Không chỉ có như đây, những thứ kia nổ bể ra tới huyết dịch rốt cuộc lại bắt đầu ở ngưng tụ!

"Chuyện gì xảy ra ?"

Nhận thấy được một màn này, Dương Diệp trong lòng kinh hãi, đầy đầu nghi hoặc!

Rất nhanh, trong cơ thể hắn những thứ kia huyết dịch ngưng tụ mà thành, không chỉ có như đây, những thứ này lần nữa ngưng tụ ra cường đại huyết dịch đột nhiên bạo phát ra từng đạo kinh khủng lực lượng đánh thẳng vào trong cơ thể hắn!

Huyết mạch chi lực!

Loại này lực lượng, hắn rất quen thuộc, cùng huyết mạch chi lực giống nhau, bất quá, không hoàn toàn tương tự, một lần này huyết mạch chi lực so trước đó huyết mạch chi lực mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Chuyện gì xảy ra ?

Dương Diệp vẫn là mộng đấy!

Mà ở trong cơ thể hắn, cái kia cỗ cường đại huyết mạch chi lực tắc thì càng ngày càng mạnh, mà ở quanh người hắn, không biết bực nào thì đã tản mát ra từng đạo màu máu đỏ hồng mang!

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp cả người bắt đầu rung động kịch liệt lên!

Giờ khắc này, hắn cảm giác mình giống như là một cái gần bùng nổ tiểu hỏa sơn!

Loại cảm giác này, thật sự là có chút khó chịu!

Mà chu vi, ở trong tối chỗ những thứ kia ám sinh linh đã bắt đầu đang rục rịch!

Bởi vì giờ khắc này chúng nó, tựa hồ đã đã nhận ra Dương Diệp dị dạng!

Dần dần, chu vi rất nhiều đạo mịt mờ khí tức đang từ từ tới gần Dương Diệp!

Dương Diệp đã nhận thấy được những khí tức này, bất quá bây giờ hắn căn bản không dám có bất kỳ động tác!

Bởi vì hắn sợ chính mình nổ bể ra tới!

Trong cơ thể cái kia cổ kinh khủng huyết mạch chi lực giống như sóng triều một dạng ở trong cơ thể hắn không ngừng chấn động!

Dần dần, Dương Diệp phát hiện, sự tình có cái gì không đúng!

Bởi vì cái kia cỗ huyết mạch chi lực đang điên cuồng kích thích hắn nhục thân!

Dường như không phải chuyện xấu!

Bất quá, hắn tình huống hiện tại nhưng là rất không ổn!

Phi thường vô cùng không ổn!

Bởi vì chu vi những thứ kia ám sinh linh càng ngày càng đến gần rồi!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Huyết dịch lão huynh, có thể hay không tạm dừng hạ ?"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kỳ tích xuất hiện, trong cơ thể hắn những thứ kia huyết dịch đột nhiên ngừng lại!

Thật ngừng lại!

Dương Diệp lần nữa bối rối!

Trong cơ thể hắn những huyết dịch này lại có ý thức ?

Ở nơi này lúc, tại hắn bên phải, một đạo nhọn tê liệt tiếng đột nhiên đến!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải hắn cầm kiếm hướng bên phải chợt chính là đâm một cái!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm đâm ra, Dương Diệp thân thể kịch liệt run lên, thế nhưng tại hắn phía bên phải, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương đột nhiên vang lên, ngay sau đó, vô số tiên huyết bắn ra tung tóe!

Miểu sát!

Dương Diệp phía trước cũng không có dùng một chiêu này, bởi vì ... này nhất chiêu tiêu hao thật sự là quá to lớn . Mà ở nơi đây, hắn tuyệt đối không thể có quá nhiều tiêu hao . Nhưng là bây giờ, hắn không thể không tiêu hao!

Hắn nhất định kinh sợ chu vi những thứ kia ám sinh linh!

]

Quả nhiên, cái này một kiếm miểu sát vị kia ám sinh linh về sau, chu vi những thứ kia ám sinh linh tức thì lặng yên thối lui .

Kiêng kỵ!

Giờ khắc này, chúng nó sâu đậm kiêng kỵ, còn có chút kinh sợ!

Đó là miểu sát!

Dương Diệp không để ý tới chu vi những thứ kia ám sinh linh, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại, "Lão huynh, có thể bắt đầu rồi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quanh thân, những thứ kia huyết dịch lần nữa bắt đầu rồi .

Rầm rầm rầm ...

Dương Diệp quanh thân đột nhiên bạo phát ra từng đạo năng lượng ba động, những thứ này ba động giống như sóng triều một dạng hướng bốn phía không ngừng chấn động đi!

Mà vào giờ khắc này, Dương Diệp bốn phía, đã không có ám sinh linh!

Phải nói, những thứ kia ám sinh linh đều cách hắn rất xa!

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu từng cái

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Mà nhất khắc, Dương Diệp huyết dịch của cả người vào giờ khắc này đột nhiên bình tĩnh lại!

Chủ kỳ trung phẩm!

Giờ này khắc này, Dương Diệp cảnh giới đi thẳng tới chủ kỳ trung phẩm!

Quan trọng nhất là huyết dịch của hắn, giờ khắc này, huyết dịch của hắn đã triệt để nghịch chuyển!

Mặc kệ hắn Dương gia tổ tiên như thế nào cường đại, tổ tiên hắn, đã nghịch chuyển Dương gia tổ tiên huyết mạch, có chính mình nhất tinh khiết chính, mới nhất huyết mạch!

Hiện tại, từ hắn phía dưới, hắn mới là Dương gia tân tổ!

Huyết mạch nghịch chuyển, thứ nhất tốt chỗ chính là cường đại huyết dịch lực trực tiếp đưa hắn tăng lên nhất tiểu kỳ, mà thứ hai tốt chỗ chính là tại hắn quanh thân, xuất hiện một đạo thật mỏng huyết mô!

Cái này tia máu màng chính là một đạo thật dầy lồng bảo hộ, còn trình độ cứng cáp, hắn cũng không có đi thử xem, chẳng qua rất nhanh thì sẽ biết .

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn nhục thân đã ở huyết mạch chi lực kích thích hạ đạt đến rồi chủ kỳ!

Chủ kỳ cấp bậc nhục thân!

Mà huyết mạch nghịch chuyển tốt chỗ còn xa xa không chỉ với này!

Giữa sân, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, nhưng sau bắt đầu lợi dụng Hồng Mông Tử Khí điên cuồng chữa trị cùng với chính mình thân thể!

Giờ khắc này, hắn cảm giác mình toàn thân tràn đầy lực lượng!

Cái này lực lượng, cũng không phải là kiếm đạo lực lượng! Mà là đơn thuần huyết mạch lực lượng cùng nhục thân lực lượng!

Hắn cảm giác mình là được là một tòa hỏa sơn, quyền ra chính là hỏa sơn bạo nổ phát!

Loại cảm giác này, thật là quá sảng khoái!

Hắn hiện tại, đang đối mặt chủ kỳ cường giả lúc, có thể nói, coi như không cần kiếm, cũng có thể một tay đánh bể đối phương!

Tự tin!

Trước nay chưa có tự tin!

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương đã khôi phục bình thường .

Khôi phục chi về sau, Dương Diệp đứng lên, hắn dẫn theo kiếm hướng xa chỗ đi tới .

Ở trong mắt hắn, đen kịt một màu, không có thời gian, không có phương hướng!

Dần dần, Dương Diệp cước bộ càng lúc càng nhanh, đến rồi nhất về sau, hắn đã tại bắt đầu chạy hết tốc lực . Rất nhanh, hắn cảm nhận được ám sinh linh khí tức, vì vậy, một đạo nhanh đến mắt thường căn bản không nhìn thấy kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Xuy!

Đen kịt một màu bên trong, một đạo tê liệt tiếng chợt vang lên, tê liệt tiếng chi về sau, là một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương!

Mà Dương Diệp, vẫn như cũ chạy như điên!

Hắn hiện tại, là ở ngự kiếm chạy như điên!

Hắn ở truy, truy những thứ kia ám sinh linh!

Hiện tại, những thứ này ám sinh linh số lượng ở trước mặt hắn, liền thật chỉ là một vài lượng .

Hắn hiện tại, không chỉ có cảnh giới chiếm được thật to đề thăng, lực lượng tốc độ, phản ứng, còn có ở kiếm đạo tạo nghệ lên, đều đã có một cái chất đề thăng! Có thể nói, hiện tại coi như là đối mặt mệnh kỳ cường giả, hắn đều có lực đánh một trận!

Còn những thứ này chủ kỳ ám sinh linh, căn bản không phải là đối thủ của hắn!

Tàn sát!

Ở nơi này ám thế giới trung, Dương Diệp bắt đầu rồi điên cuồng tàn sát!

Cứ như vậy, đang kéo dài sấp sỉ một canh giờ về sau, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt hắn, xuất hiện một vệt sáng!

Chùm tia sáng bên trong, đứng một gã xem không rõ ràng bộ dáng bóng người .

Mà chùm ánh sáng ở nơi này ám thế giới trung, một chút cũng không bị chung quanh những thứ này ám vật chất thôn phệ, phải nói, những thứ này ám vật chất ở gặp phải chùm sáng kia thì đều rối rít tách ra!

Dương Diệp nhìn thoáng qua quang thúc kia bên trong bóng người, không nói gì .

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tay phải nhất chiêu, trong sát na, Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp không khỏi tự chủ bay đến quang thúc kia tiền!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang điện xạ mà ra .

Nhưng mà, cái kia sợi kiếm quang còn chưa tới gần đạo nhân ảnh kia chính là trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Tiêu thất vô ảnh vô tung!

Dương Diệp con ngươi hơi co lại, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một bước, cái này bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng tức thì bao phủ ở tại bốn phía!

Kiếm Vực!

Nhưng mà, làm Kiếm Vực xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, một cổ vô hình lực lượng trọng điệp ở tại hắn Kiếm Vực bên trong!

Dương Diệp ngây dại!

Vực!

Hắn thấy lần nữa vực!

Đây là Vực Chi Lực Lượng!

Quỷ dị này Vực Chi Lực Lượng che lấp hắn vực, hắn vực phảng phất túi chữ nhật lên một tầng thật dầy gông xiềng!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, sẽ thôi động kiếm khí cùng kiếm ý, mà lúc, quang thúc kia bên trong bóng người đột nhiên nói: "Ngươi ta không phải nhất cái cấp bậc, cũng không cần làm không sợ cử động ."

Là giọng của nữ nhân .

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn đối phương liếc mắt, "Các hạ là cái này ám thế giới người ?"

Cái kia thần bí nữ tử đạm thanh nói: "Ám Chủ, đây là ta thống trị thế giới ."

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, cái kia chuôi tru bay trở về đến rồi Dương Diệp trước mặt . Cái kia Ám Chủ thanh âm vang lên lần nữa, "Thanh kiếm này đã từng có ba cái chủ nhân, đệ nhị đảm nhiệm chủ nhân là cái kia thượng cổ thời đại kiếm tu Trần Huyền An, thứ ba dù là Cổ Kiếm Tông một vị kiếm tu . Ngươi bây giờ là cái này kiếm người thứ tư vị chủ nhân!"

Dương Diệp nói: "Như vậy kiếm đệ nhất đảm nhiệm chủ nhân đâu?"

Ám Chủ nói: "Cái kia vị không phải người ."

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, cái kia Ám Chủ cũng là đột nhiên nói: "Ngươi có thể rời đi!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Là bởi vì nàng sao?"

Cái này nàng, dĩ nhiên là chỉ Kỳ Bỉ Thiên!

Ám Chủ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Các ngươi đã từng xông vào quá nơi đây, nàng lưu cho ta một kiện đồ vật, cùng ta có một cái ước định, ở ngươi không có đối với ám thế giới có xâm lấn ý đồ hạ , bất kỳ cái gì thời điểm, ta không được ra tay với ngươi . Hiện tại, ta không ra tay với ngươi, ngươi có thể rời đi ."

Kỳ thực, nàng cũng rất bất đắc dĩ!

Bởi vì nàng không ra tay, Dương Diệp ở chỗ này hội không kiêng nể gì cả, những thứ kia ám sinh linh căn bản đã không phải là Dương Diệp đối thủ!

Chính là bởi vì như đây, nàng không thể không đem Dương Diệp đưa đi!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Cáo từ ."

Mà đang ở cái này lúc, cái kia vị Ám Chủ đột nhiên bấm tay một điểm, một viên đen nhánh lệnh bài rơi vào Dương Diệp trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp không giải khai .

Ám Chủ nói: "Ám thế giới . Giấy thông hành! Ngày sau ngươi có thể theo thời cơ đến, theo thì đi!"

Dương Diệp hiện tại cùng nàng không phải nhất cái cấp bậc, nhưng không có nghĩa là lấy sau không phải . Hành động này, kỳ thực chính là đang giải phóng thiện ý . Nguyên do bởi vì cái này lệnh bài, có thể dùng đến chạy trối chết .

Nếu như gặp phải không thể địch nguy hiểm, hắn có thể trực tiếp tiến nhập ám thế giới!

Dương Diệp không có cự tuyệt cái này thiện ý, hắn thu hồi lệnh bài, "Làm phiền tiền bối tiễn ta đoạn đường ."

Thanh âm hắn vừa dứt xuống, ở Dương Diệp chân hạ đột nhiên xuất hiện một cái vòng sáng, sau một khắc, Dương Diệp trực tiếp biến mất!

Dương Diệp tiêu thất về sau, giữa sân trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, cái kia Ám Chủ đột nhiên nhẹ giọng nói: "Ra đi ."

Thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp nguyên bản sở đứng vị trí, đột nhiên xuất hiện một đạo nhân ảnh ...

------oOo------

Chương 2594: Một Kiếm Thấy Cao Thấp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp như còn ở chỗ này, nhất định sẽ kinh ngạc!

Bởi vì tới cái này người, hắn vừa vặn nhận thức, chính là cái kia vị Hoang Tộc Hoang Đế!

Hoang Đế!

Cái này thế giới đỉnh phong một trong cường giả!

Hoang Đế quan sát liếc mắt bốn phía, nhưng sau cười nói: "Hắn quả thật không tệ, ở cái kia loại hoàn cảnh hạ có thể bản thân trưởng thành, không buông tha trong lòng tín niệm, cũng bản thân đột phá, nghịch chuyển tự thân huyết mạch ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Ám Chủ, "Cái kia vị vĩnh hằng chi chủ để cho ngươi lưu hắn ở chỗ này, ngươi lại thả hắn đi, làm sao, Ám Chủ đại nhân, ngươi là phải đứng ở ta Hoang Tộc bên này sao?"

Ám Chủ đạm thanh nói: "Ta ám thế giới vĩnh viễn bảo trì trung lập, đã từng là như vậy, hiện tại cũng là như vậy ."

Hoang Đế cười nói: "Đã từng cùng bây giờ thì khác . Vĩnh Hằng Quốc Độ liên tiếp Thủy Nguyên Địa thế giới, trông coi nơi ấy, rất đại trình độ trên(lên) chẳng khác nào trông coi Thủy Nguyên Địa thế giới, ngươi "

"Chưởng quản Thủy Nguyên Địa thế giới ?"

Ám Chủ đột nhiên cắt đứt Hoang Đế, "Hoang Đế, ngươi là đang cùng ta nói cười sao? Không thể không nói, ngươi Hoang Đế thực lực kinh người, thế nhưng, ngươi tin không tin, ngươi nếu như dám nhúng chàm cái kia Thủy Nguyên Địa thế giới, ngươi Hoang Tộc cùng ngươi đều muốn từ nơi này thế giới tiêu thất ?"

Hoang Đế cười cười, không nói gì .

Ám Chủ lại nói: "Hoang Đế, ngươi dã tâm quá lớn ."

Hoang Đế cười nói: "Có dã tâm không phải một chuyện xấu, không phải sao? Đúng, ngươi nên biết cái kia thế giới phía trước chuyện phát sinh tình, cái kia tiểu cô nương, cũng không phải bình thường mạnh mẽ ha. Đánh cái kia thế giới Thần Cư chủ nhân còn có nguyên chủ đều tự thân ra mặt, mà mấy cái khác lão bất tử cũng là ra đều không dám ra ngoài ."

Ám Chủ trầm giọng nói: "Ngươi muốn nói cái gì!"

Hoang Đế lắc đầu, "Ám Chủ, ngươi ta loại này, chạy tới tự thân cực hạn, chúng ta nếu như không liều mạng liều mạng, kết quả cuối cùng là cái gì, ngươi nên rất tinh tường . Lại người, trình độ cao vút nếu như không thể tiến hơn một bước, cái kia người còn sống có ý nghĩa gì ?"

Ám Chủ trầm mặc .

Hoang Đế lại nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Ám Chủ nói: "Cái kia thần linh Thần Mạch, là cái này hàng vạn hàng nghìn vũ trụ một điều cuối cùng ."

Hoang Đế lắc đầu, "Thế tục trong Hoàng Đế ở trở thành Hoàng Đế phía trước, bọn họ dưới chân thi thể thiếu sao? Đại đạo trước mặt, tất cả như con kiến hôi ."

Ám Chủ lắc đầu, "Ta ám thế giới không tham dự ."

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Ám Chủ đại nhân, nhớ kỹ ngươi nói, ngươi ám thế giới không tham dự . Ta không hy vọng ngày khác ở Vĩnh Hằng Quốc Độ nhìn thấy các hạ ngươi, ta tôn trọng ngươi, cũng tôn trọng ám thế giới, thế nhưng, ngươi nếu như hư quy củ, hắc hắc "

Thanh âm rơi xuống, Hoang Đế cả người đã biến mất .

Giữa sân, một giọng nói đột nhiên ở Ám Chủ bên cạnh vang lên, "Chủ nhân, người này quá cuồng vọng!"

Ám Chủ đạm thanh nói: "Hắn lần này là quyết tâm . Mà thôi, theo hắn nhóm đi náo đi!"

Thanh âm rơi xuống, chùm sáng kia tiêu thất, giữa sân lâm vào một vùng tăm tối!

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, vừa mắt, một cái ánh mặt trời chói mắt xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía một mảnh sáng tỏ!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, cười nói: "Vẫn là cái này thế giới được!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên run rẩy động, sau một khắc, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt băng lạnh xuống!

Xuy!

Một đạo kiếm quang ở cuối chân trời chợt lóe lên!

Bên kia, ở cái kia đỉnh núi chi lên, đại chiến đã tiến nhập sự nóng sáng hóa!

Không trung, Huyết Nữ vẫn còn ở cùng vị kia lớn vô cùng vượn người đại chiến!

Một người một vượn, chiến lực lượng ngang nhau!

Thế nhưng phía dưới, Cổ Kiếm Tông đệ tử cùng Minh Nữ đám người quả thực đã hoàn toàn bị Hồn Giáo chờ thế lực áp chế . Đặc biệt theo chiến giới đi ra cái kia mấy tôn yêu tướng, thực lực thật vô cùng cường đại, như không phải Minh Nữ chúng nữ, Cổ Kiếm Tông các đệ tử ở nơi này chút yêu tướng trước mặt chỉ có bị tàn sát phần!

Không trung, Hồn Giáo Giáo tôn lạnh lùng nhìn phía dưới, ở phía dưới, khắp mặt thi thể, trong đó phần lớn đều là Cổ Kiếm Tông đệ tử thi thể!

Hồn Giáo Giáo tôn quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, Minh Nữ đang ở đối kháng một gã Hồn Giáo chủ kỳ cường giả!

Chứng kiến cái này Minh Nữ chúng nữ, Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, chính là chỗ này mấy nữ, như không phải cái này mấy nữ, Cổ Kiếm Tông sớm từ nơi này thế giới trên(lên) tiêu thất!

Mà ở trước đây, như không phải cái này mấy nữ đột nhiên xuất hiện, Cổ Kiếm Tông cùng Dương Diệp cũng tuyệt đối đều từ nơi này thế giới trên(lên) tiêu thất!

Niệm tới đây, Hồn Giáo Giáo tôn trong lòng sát ý bạo khởi!

]

Sau một khắc, bên ngoài phi thẳng đến Minh Nữ vọt tới!

Đang ở đại chiến Minh Nữ làm như có cảm giác, bỗng nhiên quay đầu, cái này lúc, một cường đại linh hồn lực lượng đã tới trước mặt nàng!

Minh Nữ con ngươi hơi co rụt lại, sau một khắc, nàng tay trái lấy chưởng kích ra, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn, trong sát na, trước mặt nàng không gian xoay tròn, cùng này đồng thời, cái kia cỗ cường đại linh hồn lực lượng vào giờ khắc này chợt bắt đầu tầng tầng vặn vẹo .

Chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên xuất hiện ở Minh Nữ trước mặt, chuyển chớp mắt, một thanh đen nhánh linh hồn trùy phi thẳng đến Minh Nữ đâm tới!

Siêu Thần khí!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp trên không trung té bay ra ngoài!

Đạo nhân ảnh này, chính là Minh Nữ!

Cái kia Hồn Giáo Giáo tôn sẽ xuất thủ lần nữa, chẳng qua ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "Rút lui!"

Rút lui ?

Hồn Giáo Giáo tôn ngây ngẩn cả người!

Hiện tại rút lui ?

Hồn Giáo Giáo tôn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, khuôn mặt không giải khai!

Bởi vì làm cho hắn rút lui, là cái kia Hồn Giáo giáo chủ!

Không chỉ có như đây, không trung chiến đấu cũng vào giờ khắc này ngừng lại, cái kia người Viên Yêu soái cũng nhận được đồng dạng mệnh lệnh!

Cùng Hồn Giáo Giáo tôn liếc mắt, giờ phút này người Viên Yêu soái cũng là khuôn mặt không giải khai!

Bởi vì hắn nhóm thắng lợi đang ở trước mắt!

Mà đang ở cái này lúc, một luồng kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở cái kia phía chân trời xa xôi phần cuối .

Giờ khắc này, tất cả mọi người nhìn về phía cái kia cuối chân trời, đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, cái kia sợi kiếm quang càng ngày càng lớn, càng lúc càng nhanh

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi!

Dương Diệp!

Cái này người điên trở lại rồi! Hắn theo ám thế giới trở lại rồi!

Giờ khắc này, cái này Hồn Giáo Giáo tôn đã có thối ý!

Bất quá, đã muộn!

Dương Diệp xuất hiện ở không trung, khi thấy Dương Diệp lúc, Minh Nữ cùng Huyết Nữ còn có vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử tức thì thả lỏng một hơi!

Phía trước Dương Diệp không có xuất hiện, bọn họ đều ở đây lo lắng Dương Diệp đã xảy ra chuyện gì tình .

Bây giờ thấy Dương Diệp, bọn họ rốt cục thả lỏng một hơi!

Không trung, Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia vượn người, "Các ngươi tới tự chiến giới ?"

Cái kia người Viên Yêu soái nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Làm sao ?"

Dương Diệp gật đầu, "Tốt, đây chính là các ngươi chiến giới chính mình trước phá hủy quy củ ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Vị kia người Viên Yêu soái con ngươi hơi co lại, sau một khắc, hắn một quyền hướng Dương Diệp đánh tới!

Một quyền này, chân chính trời long đất lở!

Nhưng mà, theo một đạo kiếm quang nhất trảm mà xuống, con kia quả đấm to lớn ở vô số người ánh mắt bên trong rớt xuống .

Tiên huyết vung vãi mà hạ!

Tất cả mọi người ngây dại, đặc biệt cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, lúc này kỳ tâm trung đã chấn kinh tột đỉnh!

Lúc trước Dương Diệp thực lực liền đã phi thường phi thường khủng bố, mà bây giờ, Dương Diệp so trước đó càng thêm khủng bố!

Cái kia người Viên Yêu soái là chủ kỳ đỉnh phong cường giả, cả người nhục thân đồng dạng là chủ kỳ đỉnh phong, mà bây giờ, cánh tay hắn cứ như vậy bị Dương Diệp một kiếm bổ xuống!

Liền giống như là cắt đậu phụ!

Quá khoa trương!

Cái kia người Viên Yêu soái lúc này cũng là gương mặt mộng, hắn vừa rồi đã cảm nhận được Dương Diệp kiếm cường đại, thế nhưng, hắn không nghĩ tới là như vậy cường đại, một kiếm liền tước đoạn cánh tay hắn!

Đây là cái gì kiếm ?

Mà còn chưa kết thúc, Dương Diệp một kiếm rơi hạ chi về sau, vẫn chưa dừng tay, thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Yêu Soái trước mặt, sau một khắc, vô số đạo kiếm quang giống như bạo vũ một dạng hướng cái kia Yêu Soái vọt tới .

Cái kia Yêu Soái trong lòng kinh hãi, hắn hướng lui về sau một bước, sau một khắc, tay trái của hắn đột nhiên nắm chặc thành quyền, nhưng sau một quyền hướng trước mặt đánh ra!

Quyền ra, toàn bộ thiên địa tức thì kịch liệt một hồi xao động!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy

Toàn bộ phía chân trời, từng đạo tê liệt cắt tiếng không ngừng vang lên, ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia Yêu Soái cả người bắt đầu từng khúc văng tung tóe, ngay sau đó, vô số khối huyết nhục tự phía chân trời rơi mà hạ!

Kiếm sắc bén!

Trên không trung, Dương Diệp kiếm không ngừng vung nhanh, mỗi một lần huy động, đều có một khối thật dầy huyết nhục tự phía chân trời rơi mà xuống.

Phía dưới, Hồn Giáo đẳng cấp cường giả cùng chiến giới những thứ kia yêu tướng đã hoàn toàn ngây dại!

Ở nơi này lúc, không trung Dương Diệp ngừng lại, hắn đang ở cái kia Yêu Soái thân về sau, mà cái kia Yêu Soái, hai mắt trống rỗng nhìn về phía trước, nhãn trung không có một tia màu sắc!

Vẫn lạc!

Đường đường một vị chiến giới Yêu Soái cứ như vậy bỏ mình!

Mà lúc, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hồn Giáo Giáo tôn, sau người khuôn mặt trên(lên) nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, ở trước mặt hắn huyền phù cái kia chuôi linh hồn trùy đột nhiên xoay tròn, chuyển chớp mắt, chuôi này linh hồn trùy phi thẳng đến Dương Diệp bắn tới .

Xuy!

Linh hồn trùy quanh thân, tản ra cường đại linh hồn lực lượng!

Giờ khắc này, cái này Hồn Giáo Giáo tôn đã cố gắng hết sức của mình đang thúc giục động cái này siêu Thần khí linh hồn trùy!

Mà lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên xuất kiếm!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm đâm ra, trực tiếp đâm vào cái kia linh hồn trùy chi lên.

Mũi nhọn đấu với đao sắc!

Cái này một kiếm đâm ra, cái kia chuôi linh hồn trùy cùng Dương Diệp trong tay tru tức thì kịch liệt run lên, nhưng mà sau một khắc, cái kia linh hồn trùy quanh thân linh hồn lực lượng trong nháy mắt chính là tán loạn, mà Dương Diệp kiếm khí cùng kiếm ý cũng là vẫn tồn tại như cũ!

Một kiếm thấy cao thấp!

Dương Diệp tay phải chợt xoay tròn .

Ầm!

Cái kia chuôi linh hồn trùy trực tiếp bị chấn địa té bay ra ngoài!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, ở trong tay hắn, nắm chính là vừa rồi bay ra ngoài linh hồn trùy!

Nhìn vậy tới đến trước mặt mình Hồn Giáo Giáo tôn, Dương Diệp diện vô biểu tình, đứng ở nơi ấy, hình như là bị định trụ!

Hồn Giáo Giáo tôn trong lòng dâng lên một cảm giác không ổn, thế nhưng lúc này, hắn đã là tên trên dây cung lên, không phát không được!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp xuất kiếm .

Kiếm ra!

Giữa sân triệt để yên tĩnh lại!

Mà cái kia Hồn Giáo Giáo tôn dừng ngay tại chỗ, cũng không nhúc nhích!

Dương Diệp không biết bực nào thì đã tại cái kia Hồn Giáo Giáo tôn thân sau!

Xuy!

Cái kia Hồn Giáo Giáo tôn đầu đột nhiên bay ra ngoài, linh hồn thể vừa muốn bỏ chạy, chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp qua tay chính là một kiếm, trực tiếp xuyên thủng cái kia linh hồn!

Thần hồn câu diệt!

Kiếm thu!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía vậy tới đến trước mặt hắn Huyết Nữ, chứng kiến Huyết Nữ trong mắt khiếp sợ, Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ở cái kia địa phương đợi trong khoảng thời gian này, phàm là tới gần ta hơn một trượng bên trong, ta đều có thể đơn giản giết chết!"

------oOo------

Chương 2595: Trả ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Gần người!

Dương Diệp đánh cận chiến lực, đã không thể dùng khủng bố để hình dung!

Ở cái kia địa phương, hắn tăng lên không chỉ là huyết mạch cùng cảnh giới, còn có sức phản ứng cùng với kiếm đạo tạo nghệ .

Theo mới bắt đầu bị động chịu đòn đến sau cùng nghịch chuyển tàn sát, cái này trong lúc, Dương Diệp kém chút trả giá cái giá bằng cả mạng sống . Tuy là quá trình là tàn khốc, nhưng kết quả lại là tốt!

Cái kia loại điên cuồng tình huống xuống, phản ứng của hắn lực cùng các phương diện đều được thật to đề thăng!

Cái này Hồn Giáo Giáo tôn là không có có chỗ vô ích chủ kỳ đỉnh phong cường giả, viễn trình giao thủ, hắn căn bản không thể đơn giản miểu sát đối phương!

Thế nhưng gần người, hắn có thể!

Dương Diệp một kiếm tru diệt cái kia Hồn Giáo Giáo tôn về sau, chung quanh những thứ kia Hồn Giáo cường giả còn có chiến giới những thứ kia yêu tướng tức thì dồn dập bỏ chạy .

Dương Diệp vẫn chưa cứ như vậy thả bọn họ đi, rất nhanh, mấy đạo kiếm quang ở chân trời xẹt qua .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy

Toàn bộ phía chân trời hư không, theo từng đạo tê liệt tiếng vang lên, từng viên một máu dầm dề đầu tự phía chân trời rơi mà hạ!

Tàn sát!

Người nhân loại này cường giả cùng Yêu Giới yêu tướng ở Dương Diệp trước mặt căn bản không có lực hoàn thủ gì, kiếm qua chỗ, tất có đầu người rơi hạ!

Cổ Kiếm Tông cùng Huyết Nữ đám người đang ở một bên nhìn, nhìn Dương Diệp tàn sát .

Bọn họ cảm giác mình đi chơi không cần thiết xuất thủ, bởi vì Dương Diệp một cái người là có thể giải quyết!

Cũng quả thực như đây, Dương Diệp một cái người là có thể giải quyết rồi .

Rất nhanh, toàn bộ phía chân trời bình tĩnh lại!

Mà ở không trung, mấy chục khỏa máu dầm dề đầu chậm rãi rơi!

Không trung .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, cái kia chuôi siêu Thần khí linh hồn trùy đã không cách nhìn, hiển nhiên, là bị cái kia Hồn Giáo giáo chủ lấy đi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư không, nhưng sau cúi đầu xuống phía dưới tuyết trưởng lão đám người, "Chúng ta trở về Cổ Kiếm Tông ."

Trở về Cổ Kiếm Tông!

Giờ khắc này, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử huyết dịch bắt đầu sôi trào!

Phía trước như chó nhà có tang vậy bị đuổi ra ngoài, nhưng sau bắt đầu chạy trối chết, đối với Cổ Kiếm Tông đệ tử mà nói, đây không thể nghi ngờ là phi thường biệt khuất, mà bây giờ, bọn họ có thể đi về!

Quang minh chánh đại trở về!

Bọn họ làm sao không kích thích!

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo Cổ Kiếm Tông còn dư lại đệ tử về tới Cổ Kiếm Tông, trở lại Cổ Kiếm Tông về sau, Dương Diệp cũng không có làm cho bọn họ trùng tạo Cổ Kiếm Tông, bởi vì coi như trùng tạo ra những cung điện kia, người khác cũng có thể phá hủy .

Vì vậy, hết thảy Cổ Kiếm Tông đệ tử cứ như vậy ở tại mỗi bên ngọn núi chi lên.

Đối với Dương Diệp cái này biện pháp, ngay từ đầu tuyết trưởng lão đám người vẫn có chút không đồng ý, bất quá, Dương Diệp bây giờ đang ở Cổ Kiếm Tông có quyền uy tuyệt đối, hơn nữa, ở các nàng xem đến, Dương Diệp làm như vậy có lẽ là có thâm ý khác, nguyên nhân đây, cũng không có đang nói cái gì .

Bên trong động phủ .

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp, phi thăng đài lên, hắn nhẹ khẽ vuốt sờ cùng với chính mình trước mặt cái kia chuôi Kiếm Tổ .

Lúc này, Kiếm Tổ ở Hồng Mông Tháp hỗ trợ xuống, đã liền với nhau, thế nhưng, thân kiếm chi trên(lên) cũng là vết rạn trải rộng . Bên trong kiếm, Kiếm Linh đã rơi vào trạng thái ngủ say .

]

Hồng Mông Tháp cũng không thể ra sức, nó có thể làm được liền chỉ có bao nhiêu thôi .

Nếu muốn triệt để khôi phục Kiếm Tổ, cũng chỉ có chờ Tiểu Bạch trở về, chỉ có nàng mới có thể làm được!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, cái này lúc, tuyết trưởng lão cùng Kiếm Kinh đi tới trước mặt của hắn .

Dương Diệp bấm tay một điểm, món đó siêu Thần khí Thượng Cổ Chung xuất hiện ở trước mặt hai người .

Dương Diệp nói: "Vật ấy là siêu Thần khí, là một kiện phòng ngự tính chí bảo, nó có thể bao phủ cái này phương viên mấy ngàn dặm không gian, phạm vi bảo phủ càng nhỏ, nó càng kiên cố ."

Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Vật ấy ở lại ngươi thân lên đi!"

Tuyết trưởng lão gật đầu, "An toàn của ngươi mới là trọng yếu nhất!"

Dương Diệp lắc đầu, "Vật ấy ở lại thân ta lên, dùng chỗ cũng không phải là đặc biệt lớn, ở lại chỗ này, trừ phi đối phương mệnh kỳ cường giả xuất thủ, không phải, các ngươi toàn lực thôi động vật ấy, thêm trên(lên) ta Cổ Kiếm Tông các tộc kiếm trận, mệnh kỳ phía dưới, căn bản không làm sao được, trừ phi đối phương cũng có cường đại siêu Thần khí ."

Tuyết trưởng lão còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là cười nói: "Tuyết trưởng lão không cần lo lắng cho ta, có thể giết ta người, coi như ta có mười cái siêu Thần khí hắn cũng có thể giết ta ."

Tuyết trưởng lão nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc có chút có chút phức tạp!

Ở giao cho một việc tình về sau, Dương Diệp ly khai chính mình động phủ, phải nói, hắn lặng lẽ ly khai Cổ Kiếm Tông, chẳng qua ở nơi này lúc, Huyết Nữ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

"Nhị tỷ!" Dương Diệp cười nói .

Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lại phải đi tìm bọn họ ?"

Dương Diệp cũng không giấu diếm, gật đầu, "Cứ như vậy buông tha bọn họ, ta không cam lòng ."

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Ngươi làm như thế, rất nguy hiểm . Bọn họ từng cái thế lực đều có mệnh kỳ cường giả tồn tại, sở dĩ không ra, là bởi vì kiêng kỵ phía sau ngươi cái kia vị, thế nhưng, cẩu nóng nảy còn nhảy tường đây, nếu như ngươi đem hắn nhóm ép, bọn họ cái gì đều không ở cố kỵ, cái kia lúc, chính là ngươi cùng Cổ Kiếm Tông tai nạn . Quả thực, ngươi bây giờ có khả năng đủ cùng một vị mệnh kỳ cường giả giao thủ, thế nhưng, hai vị mệnh kỳ đâu? Ba vị đâu? Năm vị đâu?"

Nói đến đây, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Mà Cổ Kiếm Tông trên(lên) xuống, trừ ngươi ra còn có ai có thể cùng mệnh kỳ cường giả giao thủ ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Huyết Nữ lại nói: "Ngươi có hết lửa giận, có thể hiểu được . Thế nhưng, ngươi bây giờ đi tìm bọn họ, cũng không thể làm cái gì. Giết vài cái người ? Điều này cũng không có gì ý nghĩa . Tình huống hiện tại cùng cục diện, trừ phi ngươi đem bọn họ mệnh kỳ cường giả đều giết sạch, không phải, căn bản không giải quyết được vấn đề gì . Ngươi bây giờ không phải là một cái người, nếu như là một cái người, giết người ngươi có thể chạy, nhưng bây giờ ngươi không phải, bên cạnh ngươi còn có Cổ Kiếm Tông những thứ này kiếm tu ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó nói: "Hiện tại Cổ Kiếm Tông đệ tử, 1000 cũng chưa tới . Chết quá nhiều... ."

Huyết Nữ nói: "Mà ngươi khả năng làm cho bọn họ đều chết sạch!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cuối chân trời, "Ta chỉ là muốn cho bọn họ trả giá thật lớn ."

Huyết Nữ cười nói: "Ngươi còn sống, bọn họ sẽ trả giá thật lớn, hiện tại, ngươi không ra tay, bọn họ so với ngươi càng sợ, bọn họ sợ ngươi xuất thủ, nếu như ngươi xuất thủ, bọn họ khả năng ngược lại không sợ . Nếu như ta không có đoán sai, bọn họ khẳng định đã làm xong dự tính xấu nhất, thậm chí đã nghĩ kỹ muốn thế nào đối phó phía sau ngươi người, hoặc có lẽ là, bọn họ có thể phải tuyển trạch phá phủ trầm chu ."

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, "Mà ngươi đây? Ngươi đương nhiên cũng có thể đập nồi dìm thuyền, thế nhưng, ngươi lấy cái gì khu cùng hắn nhóm liều mạng ? Ngươi thực lực bây giờ có thể liền mệnh kỳ đều giết không được ngươi, thế nhưng, những thứ này cổ xưa thế gia cùng thế lực, ngươi cảm thấy bọn họ thật không trị được ngươi sao ? Không nói, chính là cái kia vị Hồn Giáo giáo chủ nếu như xuất thủ, ngươi lại có mấy phần chắc chắn cùng với đối kháng ?"

Dương Diệp cười khổ, "Nhị tỷ, ngươi đây là đả kích ta sao ?"

Huyết Nữ lắc đầu, "Ta là muốn ngươi xem rõ ràng hiện thực . Ngươi bây giờ không ra tay, bọn họ so với ngươi gấp hơn . Hơn nữa, ngươi nếu không xuất thủ, bọn họ tuyệt đối không dám lần nữa đối với ngươi cùng Cổ Kiếm Tông xuất thủ, hắn hiện tại nhóm, so với ngươi càng muốn bình tĩnh . Dù sao, bên ngoài còn có một cái cường đại Hoang Tộc ở nhìn chằm chằm . Mà ngươi bây giờ phải làm, chính là để cho mình càng thêm cường đại . Ngươi nhất định phải có chém giết mệnh kỳ cường giả năng lực!"

Không trung, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau hắn nhìn về phía Huyết Nữ, "Được rồi, ta nghe ngươi ."

Huyết Nữ khẽ gật đầu, "Còn có một chuyện, ta cần ngươi hỗ trợ!"

"Chuyện gì ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên .

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Đại tỷ đi một cái gọi Hư Vô Giới địa phương, mà bây giờ, ta không có nàng bất cứ tin tức gì, ta đi trước Hư Vô Giới quá, thế nhưng cũng không có tìm được nàng, thiếu chút nữa chết ở nơi ấy ."

"Hư Vô Giới ? Dương Diệp nhíu mày, "Đó là một cái gì địa phương ?"

Huyết Nữ lắc đầu, "Ta cũng không phải đặc biệt tinh tường, ngươi biết, đại tỷ sở hữu quỷ dị thôn phệ năng lực, mà cái kia Hư Vô Giới khả năng đối với nàng cái này thôn phệ năng lực có trợ giúp . Nhưng là bây giờ, nàng không có bất cứ tin tức gì, nàng khả năng đã đã xảy ra chuyện ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hiện tại đi liền ?"

"Chúng ta cũng đi!"

Cái này lúc, Minh Nữ đám người đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp thân sau .

Huyết Nữ tức thì lắc đầu, "Các ngươi không thể đi!"

"Vì sao ?"

Heo muội chân mày cau lại, " Tỷ, dựa vào cái gì chúng ta không thể đi ?"

Huyết Nữ lắc đầu, "Cái kia địa phương quá mức quỷ dị nguy hiểm, trước đây chính là ta đều kém chút chết ở nơi ấy, các ngươi "

Heo muội có chút bất mãn cắt đứt Huyết Nữ, "Chúng ta rất yếu sao? Phản chính ta bất kể, ta muốn đi, tiểu thập các nàng cũng muốn đi!"

Cái này lúc, Huyết Nữ khuôn mặt sắc lạnh xuống .

Nhìn thấy một màn này, chư nữ tức thì có chút chột dạ . Nàng vội vã nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhìn thoáng qua heo muội, sau đó nói: "Heo muội, theo ta cùng nhị tỷ đi thôi, ngươi, ngươi đừng trừng ta, ngươi trước hãy nghe ta nói, chúng ta là đi tìm đại tỷ, không phải đi đánh lộn, hơn nữa, hiện tại Cổ Kiếm Tông nhân thủ rất ít, ta nghĩ các ngươi ở lại chỗ này giúp ta chăm sóc một cái, các ngươi yên tâm, lần này cùng nhị tỷ đi kia cái gì Hư Vô Giới, chúng ta nhất định sẽ tìm được đại tỷ, đồng thời mang nàng trở về . Ta hướng các ngươi cam đoan, có được hay không ?"

Minh Nữ chúng nữ thực lực quả thực rất mạnh, thế nhưng, Huyết Nữ thực lực mạnh hơn, mà nàng ở nơi ấy đều kém chút vẫn lạc, cái này chứng minh cái kia địa phương tuyệt đối không phải cái gì tốt địa phương .

Heo muội còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Minh Nữ đột nhiên nói: "Được, chúng ta ở lại chỗ này!"

Heo muội không hiểu nhìn về phía Minh Nữ, Minh Nữ nhẹ giọng nói: "Nhị tỷ, các ngươi vạn sự cẩn thận ."

Huyết Nữ khẽ gật đầu, "Các ngươi ở chỗ này cũng muốn cẩn thận, tuy là Hồn Giáo chờ thế lực cũng sẽ không đang đối với Cổ Kiếm Tông xuất thủ, nhưng là không dám hứa chắc bọn họ hội đùa giỡn chút cái gì khác thủ đoạn bịp bợm ."

Minh Nữ gật đầu, "Chúng ta hội bảo vệ tốt chính mình ."

Huyết Nữ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Đi thôi!"

Dương Diệp gật đầu, rất nhanh, Dương Diệp cùng Huyết Nữ trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Một bên, heo muội bất mãn nói: "Chính là chê chúng ta yếu chứ sao. Nói, Dương Diệp người này thực lực làm sao thay đổi mạnh như vậy hắn là uống thuốc đi chứ ?"

Chúng nữ: "

Một cái đường hầm vận chuyển trung, cái này đường hầm vận chuyển trung đột nhiên xuất hiện một nữ tử cùng một gã tiểu cô nương, còn có một tiểu gia hỏa .

Tiểu cô nương liếm tay trong mứt quả, nàng liếm liếm về sau, lại đưa cho chính mình trên bả vai tiểu gia hỏa, cái kia mao nhung nhung tiểu gia hỏa nhìn một chút cái kia mứt quả, nhẹ nhàng liếm liếm, nhưng sau nàng nhìn mình trảo trong cái kia trống bỏi, nhẹ nhàng phe phẩy .

Cái này lúc, tiểu cô nương đột nhiên nói: "An tỷ, chúng ta là không phải cho Liêm Sương tỷ rước lấy phiền phức ?"

Trước mặt nữ tử nhìn thoáng qua tiểu cô nương, không nói gì .

Tiểu cô nương có chút chột dạ nói: "Hẳn không có chứ ? Ta chính là tìm kia cái gì được mượn ít tiền mà thôi, tuy là ta hành vi bạo lực một tí tẹo như thế, thế nhưng, ta thật không có đánh hắn nhóm, ta Nhị Nha không phải cái kia loại người không nói phải trái!"

Nhị Nha bả vai lên, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, các nàng rất giảng đạo lý .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Cầm nhất cái còn cao hơn ngươi đao gác ở nhân gia cái cổ lên, ân, cái này rất giảng đạo lý! Còn nữa, ngươi mượn tiền của người ta, ngươi chuẩn bị khi nào trả ?"

"Trả ?"

Nhị Nha ngây cả người, sau đó nói: "Ta bằng bản lĩnh mượn tiền, ta tại sao muốn trả ?"

An Nam Tĩnh: "

Cvt: Vậy đó là cướp rồi chứ sao =_=

------oOo------

Chương 2596: Ngươi Đáng Là Gì ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng Huyết Nữ ly khai Cổ Kiếm Tông về sau, hai người ra Vĩnh Hằng Quốc Độ, đi tới Vĩnh Hằng chi giới!

Đi trước Hư Vô Giới cửa vào, cũng không ở Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Trở lại Vĩnh Hằng chi giới, Dương Diệp khá hơi xúc động .

Hôm nay Vĩnh Hằng chi giới, sớm đã không phải lúc trước phồn hoa, nơi đây, trải qua ban đầu bên trong hao tổn, ở chư thiên vạn giới bên trong, sớm đã không có bất kỳ lời nói nào quyền!

Bây giờ chỗ này, đã định trước sẽ trở thành Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến trường .

Mà người nơi này, hiển nhiên đều đã biết kết quả này, nguyên nhân đây, rất nhiều người cơ bản đều đã ly khai Vĩnh Hằng chi giới, đi trước khác giới .

Lãnh thanh!

Vô cùng lãnh thanh!

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhẹ giọng nói: "Chiến tranh gần đến ."

Dương Diệp khẽ cười nói: "Đánh đi, đem cái này thế giới đánh không có, mọi người liền đều cao hứng ."

Nói đến đây, Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu, tại hắn bên phải không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện một nữ tử .

Một gã ăn mặc váy đầm dài màu trắng nữ tử .

Chứng kiến tên nữ tử này, Dương Diệp ngây dại .

Mỹ!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên!

Mỹ đến làm người ta hít thở không thông!

Đây là Dương Diệp cảm giác thứ hai!

Hắn không pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung cô gái này vẻ đẹp, phải nói, hắn cảm thấy cái này thế thượng bất kỳ hình dung từ đều không cách nào hình dung ra nữ tử mỹ .

Không chỉ có Dương Diệp, chính là đều là nữ tử Huyết Nữ đều có chút mất thần .

Huyết Nữ dung mạo coi như là nghiêng nước nghiêng thành, thế nhưng, nàng ở nơi này nữ tử trước mặt, lại có một loại xấu hổ hình thẹn cảm giác!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong cơ thể tru đột nhiên rung rung một cái, theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, Dương Diệp tức thì phục hồi tinh thần lại . Hắn lần nữa nhìn về phía nữ tử, trong lòng vô cùng khiếp sợ!

Cô gái trước mắt này dĩ nhiên làm cho hắn mất thần!

Cái này không nên a!

Bản thân hắn là kiếm tu, kiếm đạo cùng kiếm tâm càng là đạt tới thuần túy, tuyệt đối không thể bởi vì đối phương mỹ mà liền mất thần!

Rất không bình thường!

Huyết Nữ cũng phục hồi tinh thần lại, mặt nàng trên(lên) cũng đầy là ngưng trọng màu sắc!

Cái này lúc, cái kia nữ tử váy trắng đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp cùng Huyết Nữ .

Nữ tử váy trắng vóc người cao gầy, ở nàng giữa chân mày, có một giọt màu son, đương nhiên, dễ thấy nhất vẫn là hai mắt của nàng, hai mắt của nàng trong suốt bình tĩnh, nhường liếc mắt nhìn cũng làm người ta khó có thể dời ánh mắt của mình!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, hai con mắt của nàng là bụi bạch sắc đấy!

Dương Diệp cùng Huyết Nữ đều là vô cùng đề phòng!

Nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi lời nói mới rồi ta nghe đến rồi, cái này thế giới bị hủy diệt, ngươi rất nhìn có chút hả hê ?"

Dương Diệp nói: "Không có nhìn có chút hả hê ."

Nữ tử lại nói: "Vậy sao ngươi xem ?"

"Cái gì thấy thế nào ?" Dương Diệp không giải khai .

Nữ tử quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Nơi đây chẳng mấy chốc sẽ trở thành chiến trường, nhưng sau tiêu thất . Ở trên mặt này sinh linh, chín thành hội diệt tuyệt ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, "Các hạ là cái này Vĩnh Hằng chi giới ?"

"Vĩnh Hằng chi giới ?"

]

Nữ tử hơi ngừng lại, nhưng sau nàng gật đầu, "Coi là vậy đi . Ta chứng kiến cái này thế giới sinh ra, nó từ không tới có, nhưng sau ở đến phồn hoa, nhất sau đến xuống dốc "

Dương Diệp nói: "Đây không phải là chơi không quy luật sao? Hoặc có lẽ là, đây chính là kia cái gì Vũ Trụ Pháp Tắc ?"

Nữ tử đột nhiên khẽ nở nụ cười .

Nụ cười này, thẳng làm thiên địa mất sắc .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Sinh tử sinh tử, đúng là Vũ Trụ Pháp Tắc, cũng là vạn vật một loại quy luật . Thế nhưng, bây giờ cái này thế giới, nó gần tiêu thất nguyên nhân cũng không phải là bởi vì Vũ Trụ Pháp Tắc, mà là người làm."

Dương Diệp cười nói: "Các hạ, người vì lúc đó chẳng phải một loại vũ trụ quy luật sao?"

Nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cứ như vậy nhìn đủ số túc hơi thở mới thu hồi ánh mắt .

Quá hồi lâu, nữ tử đi tới phía dưới cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà bên trong, nàng tay phải nhẹ nhàng quét cái kia thủy, sau đó nói: "Ngươi nói không sai, người vì cũng là một loại vũ trụ quy luật ."

Vừa nói, nàng lần nữa nhìn về phía Dương Diệp .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp thân thể trực tiếp cương cứng, sau một khắc, ở trong cơ thể hắn cái kia chuôi tru đột nhiên chạy ra khỏi trong cơ thể hắn, nhưng sau xuất hiện ở nàng kia trước mặt .

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt!

Xa chỗ, nữ tử nhìn trước mặt tru, sau một lúc lâu, nàng hơi đột nhiên ngón tay nhập lại đặt ở tru thân kiếm chi lên, nhưng sau chậm rãi dời xuống động, theo tay nàng chỉ di động, tru quanh thân kiếm ý cùng sát ý vào giờ khắc này trực tiếp tiêu thất sạch sẽ!

Nữ tử ánh mắt ở tru thân kiếm đỉnh dừng lại một cái, nơi ấy, kiếm nhọn đã không ở .

Thiếu một góc!

Nữ tử bấm tay một điểm, tru về tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp không hiểu nhìn về phía nữ tử, cô gái nói: "Thanh kiếm này, nguyên danh cũng không phải là gọi tru, mà gọi là Thiên Tru, nó đã từng có vài cái chủ nhân, ta đối với hắn nhóm đều rất thất vọng . Còn ngươi, để cho ta có một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn . Kiếm này phong ấn lực ta đã thay ngươi toàn bộ giải trừ, nó trong đó phân nửa Kiếm Linh sẽ thức tỉnh, cái kia lúc, kiếm này đem khôi phục nó lúc đầu một tia diện mục ."

"Phân nửa ? Một tia ?" Dương Diệp chau mày, "Có ý tứ ?"

Nữ tử chậm rãi đi hướng xa chỗ, "Ngươi tinh tế cảm thụ một cái!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, nhưng sau đưa tay cầm kiếm, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, Dương Diệp tay phải run rẩy động, sau một lúc lâu, hắn chợt mở con mắt, "Làm sao có thể!"

Thanh kiếm này, cũng không phải chân thật!

Cũng không đúng, phải nói, thanh kiếm này căn bản cũng không hoàn toàn!

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, "Cái kia kiếm nhọn ?"

Cô gái nói: "Thiên Tru, kiếm của nó nhọn là hạch tâm, mà hắn chủ thể Kiếm Linh tắc thì là ở cái kia kiếm nhọn bên trong, thanh kiếm này trong thân kiếm Kiếm Linh, là không hoàn toàn ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nó là bị thiên mệnh gãy, đúng không ?"

Nữ tử gật đầu, "Đúng!"

Dương Diệp nói: "Thiên mệnh vì sao không trực tiếp phá hủy nó ?"

Nữ tử cười nói: "Tội khôi họa thủ người, là người, cũng không phải kiếm, kiếm việc làm, là nhóm người sử dụng . Kiếm này nguyên bản gọi Thiên Tru, đến rồi nhân loại trong tay chi về sau, nó biến thành tru, thành sát phạt khí ."

Dương Diệp nói: "Ở trong tay ta, nó cũng là sát phạt khí ."

Nữ tử cười nói: "Ngươi vẫn là có chút không giống."

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, "Phải đi rồi ."

Vừa nói, thân thể dần dần hư ảo .

"Các hạ xưng hô như thế nào ?" Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nhất ."

Nhất!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Gọi nhất ?

Cái quỷ gì ?

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, nhưng mà, nàng kia cũng là đã biến mất .

Sau một lúc lâu, Dương Diệp trầm giọng nói: "Đại Thiên Thế Giới, nhân ngoại hữu nhân, sơn ngoại hữu sơn a!"

Huyết Nữ gật đầu, "Vừa rồi cái kia người, cho ta cảm giác rất là kỳ quái, ta cũng không nói lên được nơi nào kỳ quái!"

Dương Diệp cười cười, "Bất kể, chúng ta đi tìm đại tỷ đi!"

Huyết Nữ gật đầu, nhưng sau cùng Dương Diệp biến mất ở giữa sân .

Dương Diệp vẫn chưa phát hiện, tại hắn đem tru thu được Hồng Mông Tháp bên trong thế, tru thân kiếm chi trên(lên) lặng yên xuất hiện nhất tiểu vật, cái này nhất tiểu vật hiển nhiên rất kích thích, nó theo thân kiếm hướng thượng du, rất nhanh, nó đi tới kiếm đỉnh, mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở tru kiếm chi lên, cái kia tiểu vật tức thì rung động kịch liệt lên, làm như đang giãy giụa kháng nghị, nhưng mà, chỉ là nhất chớp mắt, bên ngoài chính là triệt để sáp nhập vào thân kiếm bên trong .

Tru phong ấn bị triệt để giải trừ, thế nhưng, nó thân trên(lên) lại thêm một đạo thần bí phong ấn!

Hư Vô Giới .

Dương Diệp cùng Huyết Nữ đi qua vạn giới sơn truyền tống trận, tới nơi này Hư Vô Giới, sở dĩ không cần vạn giới đồ, là bởi vì theo truyền tống đài an toàn một ít .

Vạn giới đồ truyền tống, trời mới biết hội truyền tống đến Hư Vô

Giới người nào địa phương đi!

Hư Vô Giới cái này địa phương, Dương Diệp cũng không phải là hiểu rất rõ, dù sao hắn đã từng chưa có tới . Bất quá, án Huyết Nữ thuyết pháp chính là, nơi này có một ít sinh linh mạnh mẽ .

Huyết Nữ chỉ vào xa xa một tòa sơn mạch, "Ta điều tra qua, cái này Hư Vô Giới có một cái không gian, gọi hư vô không gian, nơi ấy, có vô tận hư không thế giới, ta cảm thấy đại tỷ khả năng đi cái kia địa phương ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Đại tỷ năng lực đặc thù là thôn phệ, mà những thứ kia hư không thế giới, là không có có sinh mạng, ta cảm thấy đại tỷ khả năng đi thôn phệ những thứ kia thế giới . Lúc trước, ta vẫn có thể cùng nàng liên hệ, thế nhưng phía sau không biết đã xảy ra chuyện gì, nàng triệt để không có âm tín ."

Dương Diệp nói: "Ngươi đi qua cái kia địa phương sao?"

Huyết Nữ lắc đầu, "Không đi được, nơi này có một ít hư vô sinh linh, đặc biệt cái kia địa phương, càng là cái này giới cấm địa ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Lần này tìm ngươi đến, kỳ thực chính là tìm ngươi tới đánh nhau ."

Dương Diệp cười nói: "Vậy ngươi cũng không tìm lộn người, đánh lộn, ta vẫn tương đối am hiểu!"

Huyết Nữ cười nói: "Vậy chúng ta đi!"

Thanh âm rơi xuống, hai người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Chẳng qua cũng không lâu lắm, Dương Diệp cùng Huyết Nữ chính là ngừng lại, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chúng ta bị theo dõi!"

Huyết Nữ gật đầu .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau hắn hướng bốn phía ôm quyền, "Tại hạ Dương Diệp, Vĩnh Hằng Quốc Độ Cổ Kiếm Tông tông chủ, cũng xin chư vị cho một phương tiện, thả chúng ta "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên vặn vẹo, sau một khắc, một đạo hắc ảnh trực tiếp tự trong đó cuốn đi ra, bóng đen này trong nháy mắt liền đem Dương Diệp bao vây lại, chuyển chớp mắt, Dương Diệp trực tiếp biến mất!

Đạo hắc ảnh kia cũng biến mất!

Nhìn thấy một màn này, Huyết Nữ sắc mặt đại biến, mà đang ở cái này lúc, trước mặt nàng không gian đột nhiên vỡ ra đến, ngay sau đó, Dương Diệp từ bên trong chui ra .

Dương Diệp nhìn Huyết Nữ, cười mỉa cười, "Mặt của ta tử không được tốt lắm a ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Chư vị, chúng ta là tìm đến nhân, không phải tới đánh nhau ."

"Tìm người ?"

Cái này lúc, một đạo khàn khàn thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, "Nơi đây không chào đón người bên ngoài, lập tức lăn ."

Dương Diệp hai mắt híp lại, ở nơi này lúc, cái kia đạo khàn khàn thanh âm đột nhiên nói: "Chậm đã, ngươi nói ngươi gọi Dương Diệp ?"

Dương Diệp gật đầu, "Chính là tại hạ, không biết có thể hay không cho chút thể diện ?"

"Hừ!"

Cái kia người hừ lạnh một tiếng, "Nể mặt ngươi ? Ngươi Dương Diệp đáng là gì ?"

Dương Diệp: "

------oOo------

Chương 2597: Thử Nhìn Một Chút!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhịn không được bật cười .

Dương Diệp tắc thì là có chút xấu hổ .

Tên của hắn dường như phần lượng còn chưa đủ a!

Cái này lúc, thanh âm kia đột nhiên nói: "Ly khai ly khai Hư Vô Giới!

Không phải "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Rất nhanh, Huyết Nữ trước mặt không gian đột nhiên tét ra, ngay sau đó, Dương Diệp từ trong đó đi ra . Mà ở tay hắn lên, nhiều tối đen như mực gì đó, cái này đoàn đồ đạc bị kiếm ý cùng kiếm mang quấn chặt lại lấy .

Huyết Nữ nhìn thoáng qua đoàn kia đen nhánh đồ đạc, "Chúng ta chỉ là tới tìm người, quý giới có thể hay không cho một phương tiện ?"

Đoàn kia đen nhánh đồ đạc đột nhiên rung động kịch liệt lên, "Nhân loại đáng chết, các ngươi hội vì các ngươi hành vi trả giá thật lớn!"

Huyết Nữ còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là chân mày cau lại, sau một khắc, những thứ kia kiếm mang bắt đầu tầng tầng lục soát tìm .

"A "

Một đạo tiếng kêu thảm thiết tức thì ở trong sân vang vọng dựng lên .

Ở nơi này lúc, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên tự hắn không gian bốn phía tản ra

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn . Hắn hướng phía trước bước ra một bước, trong sát na, từng luồng kiếm quang chấn động mà ra!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Giữa sân, vô số không gian trực tiếp bị xé nứt ra từng đạo lỗ to lớn, mà ở chiếc kia tử bên trong, từng đạo tiếng nổ vang tùy theo vang vọng dựng lên!

Dương Diệp cũng không có chém giết bọn họ, dù sao, hắn là tìm đến nhân, mà không phải tới đánh nhau . Nếu như có thể hòa bình giải quyết, hoàn toàn không cần thiết ở đến chỗ gây thù hằn!

Dương Diệp thu hồi kiếm ý cùng kiếm mang, những thứ kia không gian tức thì bắt đầu tự động khép lại, rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một gã cầm trong tay đen nhánh quải trượng bóng đen .

Cũng không phải nhân loại dáng dấp!

Dương Diệp nhìn về phía bóng đen kia, rốt cuộc đã tới một cái chính chủ .

"Nhân loại, nơi này là Hư Vô Giới!" Bóng đen kia đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết . Chúng ta chỉ là tới tìm người, cũng không có ác ý! Mong rằng cho một phương tiện!"

Bóng đen kia cười nhạt, "Không có ác ý ? Khi các ngươi bước vào giới này lúc, đối với chúng ta mà nói chính là ác ý . Nhân loại, bản tôn không muốn cùng ngươi lời nói nhảm, giới hạn ngươi mười hơi bên trong ly khai giới này, không phải, bản tôn "

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở bóng đen kia trước mặt .

Bóng đen kia thanh âm hơi ngừng!

Nhất cỗ khí tức kinh khủng từ cái này bóng đen trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng mà rất nhanh, cổ hơi thở này trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung .

Giữa sân trong nháy mắt triệt để yên tĩnh lại!

Bởi vì Dương Diệp kiếm đã gác ở bóng đen kia cổ lên.

Dương Diệp nhìn thẳng bóng đen kia, "Ta cảm thấy, chúng ta cần câu thông câu thông, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Trầm mặc nhất chớp mắt, bóng đen kia khẽ gật đầu, "Câu thông, cần câu thông!"

Dương Diệp gật đầu, thu hồi kiếm, sau đó nói: "Ta một cái đại tỷ, nàng đến nơi này, thế nhưng, chúng ta mất đi tin tức của nàng . Lúc này đây, chúng ta là tìm đến nàng, như các ngươi có tin tức của nàng, cái kia tự nhiên tốt nhất, nếu như không có, chúng ta đây có thể chính mình tìm . Đương nhiên, chúng ta có thể bảo đảm, không lại ở chỗ này xằng bậy, không phá hư các ngươi cái này thế giới ."

Đạo hắc ảnh kia trầm giọng nói: "Các hạ bằng hữu cũng là loài người ?"

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ bấm tay một điểm, rất nhanh, Thiên Nữ hình bóng xuất hiện ở đạo hắc ảnh kia trước mặt!

"Là nàng!" Đạo hắc ảnh kia kinh hô .

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, "Các hạ nhận thức ?"

Bóng đen kia trầm mặc .

Dương Diệp nói: "Tìm được nàng, chúng ta sẽ ly khai!"

Bóng đen nói: "Nàng tiến nhập hư không thế giới, cái kia địa phương, ngoại trừ hư chủ bên ngoài, không có người có thể đi vào, đi vào cũng không pháp sống sót, hắn hiện tại hơn phân nửa là đã hung nhiều cát thiếu!"

]

Nghe vậy, Dương Diệp cùng Huyết Nữ sắc mặt trầm xuống .

Cái này lúc, Huyết Nữ nói: "Chúng ta muốn đi cái kia hư không thế giới ."

Dương Diệp nhìn về phía bóng đen, "Hẳn không có vấn đề chứ ?"

Bóng đen nói: "Thứ cho ta nói thẳng, cái kia địa phương rất nguy hiểm, cho dù là tự chúng ta cũng sẽ không dễ dàng tiến vào bên trong, các ngươi nếu như đi vào, rất có thể ra không được ."

Dương Diệp mỉm cười, "Vô sự, chỉ cần để cho chúng ta vào liền có thể đi . Đã xảy ra chuyện gì, tự chúng ta phụ trách ."

Bóng đen đạm thanh nói: "Mời liền ."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, ở Dương Diệp cùng Huyết Nữ trước mặt, một cái đen nhánh động bằng khoảng không xuất hiện .

Bóng đen nói: "Tiến vào bên trong, có thể nối thẳng hư không thế giới ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua bóng đen, nhưng sau cùng Huyết Nữ tiến nhập trong đó .

Hai người mới vừa đi vào, cái kia đen nhánh động chính là trực tiếp khép lại .

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Huyết Nữ xuất hiện ở một cái bụi mịt mờ thế giới bên trong, ở nơi này bụi mịt mờ thế giới trong, Dương Diệp không có cảm nhận được bất kỳ sinh mệnh, chu vi, vô biên vô tận xa, hư vô một mảnh!

Dương Diệp chân mày cau lại, hắn cảm giác khá là quái dị!

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Đây chỉ là vô số hư không thế giới trong một cái! Chúng ta khả năng cần từng cái đi tìm ."

Mà đang ở cái này lúc, toàn bộ thế giới đột nhiên nhăn nhó, rất nhanh, một cổ quỷ dị lực lượng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía!

Nát bấy!

Này cổ lực lượng dường như muốn đem hai người nát bấy!

Huyết Nữ nói: "Là cái này hư không thế giới chi linh!"

Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, hắn hướng phía trước bước ra một không, Kiếm Vực xuất hiện ở bốn phía, theo Kiếm Vực xuất hiện, không gian chung quanh ba động cùng cái kia cỗ thần bí lực lượng tức thì bị hắn mạnh mẽ trấn đè ép xuống!

Nhưng mà, Dương Diệp thần sắc cũng là càng phát ngưng trọng!

Tại hắn cùng Huyết Nữ không gian bốn phía đột nhiên xuất hiện rất nhiều rậm rạp chằng chịt vết rạn, rất nhanh, từng đạo âm phong từ cái này chút vết rạn bên trong rỉ ra .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Theo những thứ này âm phong xuất hiện, bốn phía tức thì vang lên từng đạo tê liệt âm thanh, cùng này đồng thời, Dương Diệp Kiếm Vực bao trùm không gian cũng vào giờ khắc này từng khúc nổ bể ra tới.

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn bấm tay một điểm, vô số kiếm quang lấy hắn làm trung tâm trực tiếp nổ bể ra tới!

Rầm rầm rầm

Giữa sân, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên .

Không biết quá bao lâu, giữa sân bình tĩnh lại, nhưng mà, lúc này hắn cùng với Huyết Nữ đứng cái này hư không thế giới đã không phải là phía trước cái kia hư không thế giới!

Dương Diệp khóe miệng, tiên huyết không ngừng tràn ra!

Huyết Nữ hơi chút tốt một chút, bởi vì vừa mới cái kia hư không thế giới bộc phát ra lực lượng cơ bản đều bị Dương Diệp ngăn trở .

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, không gian bốn phía như phía trước vậy trực tiếp nhăn nhó!

Lại tới!

Dương Diệp nhãn trung hiện lên vẻ sát ý, sau một khắc, bên hông hắn tru đột nhiên ra khỏi vỏ, sau một khắc, thanh kiếm này phóng lên cao .

Xuy!

Cái này vọt một cái, phảng phất đem cái này thiên địa một phân thành hai!

Cường đại tru tê liệt tất cả, nát bấy tất cả . Thế nhưng rất nhanh, cái này thế giới làm ra phản kích, Dương Diệp chu vi, không gian bắt đầu từng khúc nổ tung, những thứ này tạc liệt không gian sinh ra cường đại lực lượng liên tục không ngừng hướng Dương Diệp cùng Huyết Nữ bao phủ đi!

Cái này là đồng quy vu tận đánh pháp ?

Dương Diệp chau mày, những thứ này hư không thế giới đều là như vậy không sợ chết sao?

Không kịp đa tạ, Dương Diệp tâm niệm vừa động, tru về tới trong tay hắn, sau một khắc, một đạo kiếm quang chuyển hình tròn tàn nhẫn chém ra tới!

Ầm!

Giữa sân lần nữa bạo phát ra một đạo sáng chói tiếng nổ vang, toàn bộ thế giới trong nháy mắt hư ảo!

Không biết quá bao lâu, toàn bộ hư không thế giới dần dần bình tĩnh lại .

Dương Diệp cùng Huyết Nữ vẫn còn ở tại chỗ, chỉ bất quá, bọn họ hiện tại thân chỗ một cái mới thế giới!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, "Nhị tỷ, đây là mới bắt đầu cái kia thế giới!"

Huyết Nữ ngưng trọng gật đầu .

Kỳ thực, bọn họ vẫn luôn ở mới bắt đầu cái kia thế giới! Mới vừa cái kia mấy lần, bất quá là giả tượng, không đúng, cũng không thể nói là giả tượng, bởi vì những thứ kia lực lượng còn có hắn bị thương đều là thật!"

Bọn họ, đã lâm vào một loại tuần hoàn!

Vòng lặp vô hạn!

Dương Diệp thần sắc cũng là ngưng trọng, bởi vì hắn thi triển ra Kiếm Vực, mà Kiếm Vực bao trùm xuống, cái này thế giới cũng không có gì dị dạng!

Cái này rất không bình thường!

Quan trọng nhất là, cho dù hắn hủy diệt cái này thế giới, thế nhưng sau một khắc, hắn xuất hiện địa phương vẫn là cái này thế giới!

Hắn cùng với Huyết Nữ đã bị nhốt rồi!

Hư không thế giới khốn trụ được hắn ?

Dương Diệp lắc đầu, đơn thuần một cái hư không thế giới, cũng không có có năng lực lớn như vậy, hắn có thể cảm nhận được, cái này thế giới cũng không phải là như vậy cường đại!

Nói cách khác, vây khốn hắn cùng với Huyết Nữ, vô cùng có khả năng do người khác!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt, cái này lúc, cái này thế giới lại bắt đầu!

Từng khúc nổ tung!

Dương Diệp chắn Huyết Nữ trước mặt, rất nhanh, vô số kiếm ý cùng kiếm khí từ hắn trong cơ thể tuôn ra!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Ở chỗ này, hắn chỉ có thể tuyển trạch lấy cứng chọi cứng, bởi vì như không như thế, hắn hội rơi vào vô tận bị động bên trong! Đang không có tốt giải quyết biện pháp phía trước, hắn chỉ có thể tuyển trạch lực phá cái này thế giới!

Tuy là phá cũng không có ích gì!

Rất nhanh, hai cổ lực lượng chạm vào nhau, toàn bộ thế giới trong nháy mắt rời ra phá toái .

Dương Diệp cùng Huyết Nữ vẫn còn, mà ở mấy hơi thở về sau, bọn họ lại xuất hiện ở giữa sân!

Cùng lúc trước một màn đồng dạng thế giới!

Dương Diệp thân về sau, Huyết Nữ trầm giọng nói: "Chúng ta bị nhốt rồi!"

Dương Diệp gật đầu, quanh người hắn, đã xuất hiện vết rạn, mảnh nhỏ không thể tra vết rạn . Còn tốt, có Hồng Mông Tử Khí ở, chút thương thế này cũng không phải là như vậy nghiêm trọng!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau một khắc, hai tay hắn cầm kiếm chợt hướng trước mặt chính là cắm xuống!

Ầm!

Một cường đại kiếm khí chấn động ra đến, trong nháy mắt, chung quanh thế giới bắt đầu từng khúc tan vỡ!

Mười hơi về sau, chu vi khôi phục bình tĩnh!

Cái kia thế giới vẫn còn, mà Dương Diệp cùng Huyết Nữ cũng vẫn như cũ!

Bị nhốt rồi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hắn lấy ra Trấn Giới ấn, này cái được xưng có thể vượt mười ngàn giới kết giới cùng trận pháp ấn, Trấn Giới ấn phóng lên cao, một cường đại thần bí lực lượng ở chân trời tản ra!

Thế nhưng khoảng khắc chi về sau, cái kia cỗ thần bí lực lượng tiêu thất vô ảnh vô tung!

Trấn Giới ấn tự không trung chậm rãi rơi!

Không có dùng!

Dương Diệp thu hồi Trấn Giới ấn, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Hư vô thế giới chủ nhân, ta rất tức giận, hậu quả rất nghiêm trọng!"

Trầm mặc nhất chớp mắt, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Thử nhìn một chút!"

PS: Gần đây thân thể xảy ra chút vấn đề, cái này hai thiên đổi mới có thể sẽ có chút vấn đề, mọi người thứ lỗi một cái! !

------oOo------

Chương 2598: Luyện Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo đạo thanh âm kia vang lên, trong sân không gian đột nhiên lần nữa quỷ dị nhăn nhó!

Mà lần này, Dương Diệp thần sắc triệt để băng lạnh xuống!

Hắn đi tới cái này địa phương, cũng không có nghĩ gây sự, nhưng mà, cây muốn lặng gió chẳng ngừng!

Hắn không biết cái này hư vô thế giới vì sao phải ghim hắn, thế nhưng, đã không trọng yếu!

Dương Diệp quanh thân huyết mạch vào giờ khắc này đột nhiên sôi trào lên, sau một khắc, từng cổ một cường đại lực lượng không ngừng tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động mà ra .

Huyết mạch chi lực!

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên đâm ra!

Kiếm Vực!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm đâm ra, toàn bộ hư vô thế giới chợt run lên, như bị trọng kích, sau một khắc, toàn bộ hư vô thế giới trực tiếp hư ảo, dần dần, toàn bộ thế giới bắt đầu từng khúc văng tung tóe .

Một lần này văng tung tóe cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau, lúc này đây, cái này toàn bộ hư vô thế giới bổn nguyên đều đã ở vỡ nhỏ!

Bất luận cái gì trận pháp cùng kết giới, bao quát huyễn tượng, đều không qua nổi tuyệt đối lực lượng phá hủy!

Mà bây giờ, Dương Diệp một kích này, đã hoàn toàn vượt ra khỏi cái này thế giới có thể thừa nhận phạm trù!

Một kiếm phá đi!

Mấy hơi thở chi về sau, giữa sân dần dần khôi phục bình tĩnh .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp cùng Huyết Nữ đã ly khai phía trước cái kia thế giới, hắn hiện tại nhóm, ở Hư Vô Giới, mới vừa thế giới là giả, hiện tại hắn nhóm chỗ ở thế giới là chân thật!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Xuất hiện ?"

Không có trả lời .

Ở nơi này lúc, từng đạo kiếm ý cùng kiếm khí đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tản ra, rất nhanh, những thứ này kiếm ý cùng kiếm khí hướng bốn phía chấn động đi .

Lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, như hắn làm loạn, đối với bất kỳ một cái nào thế giới mà nói đều là một cái tai nạn!

Cho dù là Vĩnh Hằng Quốc Độ cái này thế giới, cũng tuyệt đối không qua nổi sự hành hạ của hắn!

Mà cái Hư Vô Giới, vẫn không tính là là cao đẳng thế giới!

Rất nhanh, một cường đại thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, theo cỗ thần bí lực lượng xuất hiện, Dương Diệp tản mát ra những thứ kia kiếm ý cùng kiếm khí tức thì ngạnh sinh sinh bị buộc dừng ngay tại chỗ!

Còn chưa kết thúc!

Cái kia cỗ thần bí lực lượng trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp cùng Huyết Nữ, mà Dương Diệp những thứ kia kiếm khí cùng kiếm tức thì bị bức hướng Dương Diệp cùng Huyết Nữ phản phệ đi!

Cái này lúc, Dương Diệp bên hông tru đột nhiên ở trong sân bút thẳng chém hạ!

Xuy!

Toàn bộ không gian giống như giấy trực tiếp bị xé nứt ra!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo đen nhánh sắc xích sắt đột nhiên bao phủ ở tại tru bốn phía, rất nhanh, những thứ kia xích sắt thần tốc co rút lại, thật chặc đem tru trói lại!

Cùng này đồng thời, một gã người xuyên hắc sắc áo khoác ngoài người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ!

Nhìn thấy người này, Dương Diệp chân mày cau lại, bởi vì đối phương cũng không phải là mệnh kỳ!

Không phải hư vô chi chủ ?

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, giơ tay lên nhất chiêu, xa chỗ, tru kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp tránh thoát đen nhánh kia sắc xích sắt, về tới trong tay hắn!

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt cái kia người, "Không có đàm luận ?"

Cái kia ăn mặc áo khoác ngoài thần bí nhân nói: "Ngươi có hai lựa chọn , thứ nhất, hiện tại lập tức biến, thứ hai, chết ở chỗ này . Đúng, ta Hư Vô Giới, là Vĩnh Hằng Quốc Độ minh hữu . Minh bạch ?"

]

Dương Diệp gật đầu, "Phía trước có chút không minh bạch, hiện tại phi thường hiểu . Minh hữu đúng vậy ? Địch nhân bằng hữu chính là địch nhân, nếu là địch nhân, ta đây liền rất rõ ràng!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà hầu như ở cùng thời khắc đó, cái kia thần bí nhân cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia thần bí nhân trước mặt hơn một trượng vị trí, khi bị Dương Diệp đến gần một khắc kia, cái kia thần bí nhân con ngươi trong nháy mắt rúc thành châm nhọn trạng!

Nguy hiểm!

Đây là hắn cảm giác đầu tiên, phản ứng tự nhiên làm cho hắn sẽ cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách!

Nhưng mà, đã muộn!

Xuy!

Giữa sân, theo một đạo tê liệt tiếng vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài!

Đạo nhân ảnh này là Dương Diệp!

Dương Diệp đủ đủ bay gần trăm trượng mới dừng lại, tại hắn trước ngực, một căn đen nhánh xiềng xích xuyên thủng hắn cả người ! Bất quá, cũng không trí mạng!

Mà xa chỗ, cái kia thần bí đầu người đã không thấy!

Vừa rồi một lần kia giao thủ, Dương Diệp lấy tổn thương đổi mệnh!

Không xa chỗ, Huyết Nữ nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy ngưng trọng!

Nàng phát hiện, Dương Diệp cùng người gần người sau phi thường vô cùng khủng bố, có thể nói, hắn cùng với người gần người lúc, lực chiến đấu của hắn là không có gì sánh kịp!

Một khắc kia Dương Diệp, giống như là một cái không thể chiến thắng tuyệt thế kiếm tu!

Xa chỗ, Dương Diệp thu hồi kiếm, ở trước ngực hắn cái kia hắc sắc xích sắt bị hắn trở tay chính là chém thành vô số chặn!

Chỉ cần không phải siêu Thần khí, trong tay hắn tru liền có thể đơn giản hủy chi!

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, "Nhị tỷ, chúng ta đi thôi!"

"Đi đâu ?" Huyết Nữ vô ý thức hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên là tìm đại tỷ đi, nay thiên, tìm không được đại tỷ, ta liền đem cái này hư vô thế giới cho nó xốc ."

Huyết Nữ liếc một cái Dương Diệp, "Chúng ta là tìm đến nhân, không phải tới đánh nhau, phải nói đạo lý, hiểu hay không ?"

Dương Diệp ngây cả người, "Nhị tỷ, ngươi sẽ không bị người đoạt nhà chứ ?"

Ầm!

Dương Diệp đầu trực tiếp bị Huyết Nữ hung hăng gõ một cái, Dương Diệp đương nhiên không dám hoàn thủ, vội vã xin tha .

Mặc kệ hắn trưởng thành tới trình độ nào, có vài người ở trong lòng hắn, là cả đời cần tôn kính, tôn kính phát ra từ nội tâm!

Rất nhanh, hai người tiếp tục đi tới!

Chu vi, có thật nhiều đạo mịt mờ khí tức không ngừng đi theo hắn nhóm, Dương Diệp cũng không có đối với những thứ kia hư vô sinh linh xuất thủ!

Án Huyết Nữ từng nói, ở xa chỗ dãy núi cuối một tòa treo khoảng không cung điện bên trong, có trực giác tiến nhập vô tận hư không thế giới truyền tống trận . Mà bọn họ, mục đích đúng là cái kia truyền tống trận .

Chỉ chốc lát, Huyết Nữ nói tòa kia treo khoảng không cung điện xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt!

Đây là một tòa sang trọng cung điện, toàn bộ cung điện từ không biết tên kim thạch chế tạo thành, chỉnh tòa cung điện tản ra một cổ vô hình uy áp, làm cho một loại cực kỳ trọng lực áp bách!

Dương Diệp thả ra kiếm ý, theo kiếm ý xuất hiện, cái kia cỗ lực áp bách trực tiếp biến mất!

Dương Diệp mang theo Huyết Nữ lăng không đi về phía tòa cung điện kia, rất nhanh, hai người tới tòa cung điện kia cửa đại điện, mà ở trước mặt bọn họ không xa chỗ, đứng một cái bóng mờ!

Hư ảnh hình dạng cùng loại nhân loại, trong tay cầm một căn đen nhánh ba tong!

"Diệp tông chủ, ta Hư Vô Giới cùng ngươi không oán không cừu, ngươi tự tiện xông vào ta giới, còn tru diệt ta Hư Vô Giới sinh linh, ngươi không khỏi quá bá đạo chứ ?" Hư ảnh kia đạo.

Dương Diệp cười nói: "Thế nào, hiện tại muốn cùng ta giảng đạo lý sao?"

Hư ảnh kia đạm thanh nói: "Vạn sự chẳng qua một chữ lý, Diệp tông chủ, ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, "Xin lỗi, ta hiện tại không muốn giảng đạo lý . Ta cho các ngươi mặt mũi lúc, các ngươi cũng không có quý trọng, hiện tại, các ngươi cho ta mặt mũi, ta cũng sẽ không quý trọng . Hiện tại, ta với các ngươi Hư Vô Giới liền hai cái đường có thể đi , thứ nhất, để cho chúng ta tiến nhập vô tận hư không thế giới, tìm được người về sau, chúng ta lập tức ly khai . Thứ hai, ta giết các ngươi, nhưng sau ở đi vào ."

Hư ảnh kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đều nói Diệp tông chủ bá đạo không gì sánh được, hôm nay ta Hư Vô Giới xem như là thấy được . Ngươi muốn đi vào, vậy vào đi thôi . Bất quá, đã nói trước, ngươi như không thể đi ra, chớ trách ta Hư Vô Giới ."

Dương Diệp cười nói: "Sẽ không biết, các ngươi yên tâm, các ngươi nếu như làm hoa chiêu gì hại chết ta, nhất định sẽ không có chuyện gì. Ân, thân ta sau cái kia vị đại tỷ nói, vạn sự muốn ta tự mình giải quyết, nếu như ta chết rồi, nàng nhiều lắm giúp ta nhặt xác, nàng sẽ không báo thù cho ta, thật, các ngươi hoàn toàn có thể yên tâm!"

Huyết Nữ liếc một cái Dương Diệp, người này, càng ngày càng hoạt đầu .

Hư ảnh kia đạm thanh nói: "Diệp tông chủ cũng không cần ở cường điệu ngươi thân sau có một vị siêu cấp cường giả . Yên tâm, chúng ta Hư Vô Giới sẽ không ở âm thầm đối với ngươi làm tay chân ! Bất quá, hư vô thế giới tự thân liền tồn tại nguy hiểm, ngươi nếu như bỏ mạng ở bên trong, thì nên trách không được chúng ta!"

Dương Diệp cười nói: "Yên tâm, ta sẽ không trách các ngươi."

Vừa nói, hắn trực tiếp cùng Huyết Nữ hướng cung điện kia đi tới!

Mà hư ảnh kia cũng không có ngăn cản!

Thật sự là không dám!

Muốn ngăn cản Dương Diệp, phải động thủ, mà động thủ, toàn bộ Hư Vô Giới, ngoại trừ cái kia chí cao vô thượng hư vô chi chủ bên ngoài, đã không có người có thể chém giết Dương Diệp!

Mà cái kia vị chí cao vô thượng hư vô chi chủ, đã ở kiêng kỵ Dương Diệp thân sau cái kia vị thần bí tiểu cô nương a!

Hơn nữa, Hư Vô Giới tuy là đứng bên Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, muốn bọn họ vì Vĩnh Hằng Quốc Độ đánh trước tay, tới cùng Dương Diệp liều chết, bọn họ là tuyệt đối sẽ không làm!

Đơn giản mà nói, bây giờ lúc này, Dương Diệp cái này đầu sỏ, ai cũng không muốn rước lấy, cho dù là cái kia vị vĩnh hằng chi chủ, còn có cái kia Hồn Giáo cũng sẽ không tới chủ động trêu chọc hắn!

Hiện tại, chỉ cần hắn không cố ý gây sự, cũng rất tốt ...

Hư ảnh thấp giọng thở dài, tiếng thở dài bên trong, mang theo một chút không cam, còn có một tia phẫn nộ!

Phóng Dương Diệp đi vào, đối với Hư Vô Giới mà nói, không thể nghi ngờ là nhất kiện không quang thải chuyện tình, phải nói, đối với Hư Vô Giới mà nói, là một kiện sỉ nhục sự tình!

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở hư ảnh kia trong đầu vang lên, "Thiên Dục Sứ bên ngoài diệt vong, trước phải khiến cho bên ngoài điên cuồng, không cần tại ý, qua không được bao lâu, hắn thân sau cái kia vị thì sẽ từ cái này thế thượng tiêu thất, cái kia lúc, giết hắn, trong nháy mắt chuyện tình!"

Nghe vậy, hư ảnh đảo qua phía trước khó chịu trong lòng!

...

Dương Diệp cùng Huyết Nữ đi tới cung điện bên trong về sau, đi qua bên trong cung điện truyền tống trận, hai người lần nữa tiến nhập vô tận hư không thế giới .

Lúc này đây, cái này vô tận hư không thế giới là chân chánh .

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, "Nhị tỷ, ngươi nhưng có biện pháp tìm kiếm đại tỷ, hoặc có lẽ là, cùng nàng liên hệ ?"

Huyết Nữ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu, "Không được, ta đã không cảm giác được sự tồn tại của nàng ."

Dương Diệp nhíu mày, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nếu như chúng ta một cái như vậy một cái thế giới tìm, sợ là chỉ biết lãng phí thời gian ."

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi có biện pháp ?"

Dương Diệp gật đầu, "Có một không phải biện pháp biện pháp ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt, khóe miệng hơi cuộn lên, "Cái này Hư Vô Giới sinh linh đối với nơi này so với chúng ta muốn quen thuộc nhiều, như bọn họ bằng lòng hỗ trợ, chuyện này tình nhất định sẽ đơn giản nhiều!"

Huyết Nữ lắc đầu, "Ngươi cảm thấy bọn họ sẽ hỗ trợ sao?"

Dương Diệp cười nói: "Bọn họ không giúp một tay, ta liền không đi, ân, ta muốn luyện kiếm, ta phải ở chỗ này luyện kiếm, thật tốt luyện kiếm!"

. . .

------oOo------

Chương 2599: Thôn Phệ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Luyện kiếm!

Dương Diệp nói được thì làm được, rất nhanh, hắn ở nơi này vô tận hư không thế giới bên trong bắt đầu luyện bắt đầu kiếm!

Nói là luyện kiếm không bằng nói là phá hư!

Cường đại kiếm khí cùng kiếm ý điên cuồng chấn động toàn bộ hư không thế giới .

Khi biết cái này Hư Vô Giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ kết minh về sau, hắn đang ở cũng mất cái gì giảng đạo lý cách nghĩ! Bởi vì những thứ này thế lực, những thứ này người, tại hắn nhóm có thực lực nghiền ép ngươi lúc, chắc là sẽ không cùng ngươi giảng đạo lý!

Bọn họ sẽ chỉ ở thực lực ngươi nghiền ép bọn họ thì mới hội giảng đạo lý!

Cường đại kiếm khí cùng kiếm ý điên cuồng phá hư chung quanh những thứ này thế giới, rất nhanh, Hư Vô Giới cũng bắt đầu chịu ảnh hưởng!

Toàn bộ Hư Vô Giới sinh linh cũng không thể bình tĩnh!

Chỉ chốc lát, phía trước hư ảnh kia người lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Lúc này, hư ảnh người quanh thân tản ra mãnh liệt khí tức ba động, hiển nhiên, cái này lần là thật phát hỏa!

"Dương Diệp, ngươi đừng khinh người quá đáng!" Hư ảnh kia gằn giọng nói .

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta luyện kiếm mắc mớ gì tới ngươi!"

Cái này lúc, một khí tức cường đại đột nhiên lồng hướng về phía Dương Diệp .

Thế nhưng rất nhanh, này cổ khí tức cường đại trực tiếp bị Dương Diệp thân trên(lên) tản mát ra kiếm ý nát bấy sạch sẽ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư ảnh kia, "Ngươi là phải bồi ta luyện kiếm sao?"

Hư ảnh kia trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi thật sự cho rằng ta Hư Vô Giới không trị được ngươi ?"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Ta Dương Diệp là một cái sảng khoái người, cũng không cùng các ngươi kéo những thứ kia giả . Ta muốn tìm được ta cái kia đại tỷ, cái này vô tận hư không thế giới quá lớn, ta tìm không được, cho nên, các ngươi hiểu!"

Hư ảnh lạnh lùng nói: "Ngươi tìm không được quản chúng ta đánh rắm! Lại không phải chúng ta đem nàng làm mất đấy!"

Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên lạnh xuống, "Lão tử mặc kệ, các ngươi giúp ta tìm, tìm không được ta liền không đi ."

"Dương Diệp!"

Hư ảnh kia có chút mắc chứng cuồng loạn, "Ngươi thật cho là ta Hư Vô Giới dễ bắt nạt phụ ? Có thể cùng mặc cho ngươi giẫm đạp ?"

Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi nâng lên, chỉ phía xa hư ảnh kia, "Ta nói cho các ngươi biết, nay thiên ta Dương Diệp còn liền không giảng lý . Ta liền một câu nói, các ngươi giúp hay là không giúp!"

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Mà hư ảnh kia tắc thì là tức giận thân thể đang run rẩy!

Khinh người quá đáng!

Cái gì gọi là khinh người quá đáng, đây chính là!

Hư Vô Giới qua nhiều năm như vậy, lúc nào bị như này vô cùng nhục nhã ?

Hư ảnh kia không thể nhẫn nhịn, ngay sau đó, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên trong lúc đó rạn nứt ra, rất nhanh, vô số nhỏ như sợi tóc hắc khí từ cái này không gian bên trong tràn ngập ra, những thứ này như sợi tóc hắc khí giống như một tấm lưới đánh cá trong nháy mắt liền đem Dương Diệp bao trùm .

Ăn mòn!

Giờ khắc này, Dương Diệp y phục cùng nhục thân trong nháy mắt chợt bắt đầu ăn mòn tới!

Dù cho có Hồng Mông Tử Khí chữa trị, cũng không ngừng được cái kia ăn mòn!

Dương Diệp không dám khinh thường, giơ tay lên một kiếm chém ra!

Lấy kiếm thành vực!

Giờ khắc này, trong tay hắn tru giống như có thể khai thiên tích địa, cái này một kiếm rơi xuống, quanh người hắn tấm kia hắc khí võng trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung, sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở cái bóng mờ kia phía trước sở đứng vị trí, mà giờ khắc này, hư ảnh kia đã tại mấy trăm trượng có hơn!

Hư ảnh gắt gao nhìn Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy đề phòng cùng ngưng trọng!

Dương Diệp năng lực cận chiến, lúc trước hắn nhưng là chính mắt thấy được, một ngày làm cho hắn gần người, đây tuyệt đối là hủy thiên diệt địa!

Nguyên nhân đây, ở Dương Diệp vừa rồi xuất kiếm lúc, hắn chính là lập tức lui lại, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách!

Một khi làm cho Dương Diệp gần người, hắn không chết cũng phải tàn!

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua hư ảnh kia, sau một khắc, một thanh phi kiếm ở trong sân Phi Trảm mà qua!

]

Hư ảnh kia kinh hãi, tay phải hắn cầm ba tong hướng phía trước nhẹ nhàng nhất chèo .

Xuy!

Trước mặt hắn không gian trực tiếp nứt ra một đạo nứt khe, mà Dương Diệp phi kiếm trực tiếp chém vào cái kia không gian bên trong, rất nhanh, không gian khép lại, bất quá, cái kia một nơi không gian đột nhiên rung động kịch liệt lên!

Yên lặng nhất chớp mắt!

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, cái kia một nơi không gian trực tiếp nổ bể ra đến, một thanh phi kiếm từ cái này tạc liệt không gian bên trong vọt ra!

Mà lúc, hư ảnh kia trong tay ba tong hướng phía trước chính là một điểm!

Điểm này, trực tiếp một chút ở tại cái kia chuôi phi kiếm kiếm nhọn chi tiến lên!

Ầm!

Dương Diệp cái kia chuôi phi kiếm bị chấn địa bay ngược mà quay về!

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại hư ảnh kia trước mặt, bất quá, Dương Diệp kiếm còn chưa ra, hư ảnh kia chính là đã lui về sau mấy trăm trượng, trực tiếp cùng hắn kéo dài khoảng cách!

Dương Diệp hai mắt híp lại, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang điện xạ mà ra!

Xa chỗ, hư ảnh kia trong tay ba tong đột nhiên hướng phía trước một điểm .

Xuy!

Điểm này, vô số nhỏ như sợi tóc hắc khí đột nhiên ngưng hiện, tạo thành một đạo thật dầy lồng bảo hộ .

Nhưng mà, theo Dương Diệp kiếm trong tay rơi xuống, cái kia đạo thật dầy lồng bảo hộ trực tiếp tiêu tan thành mây khói, bất quá, Dương Diệp chân mày lần nữa nhíu lại, bởi vì cái bóng mờ kia đã thối lui đến nghìn trượng bên ngoài!

Tốc độ của hắn cùng đối phương so sánh với, cũng không có quá nhiều ưu thế . Nếu như đối phương một mạch tránh chiến, hắn cũng không có quá tốt biện pháp!

Hư ảnh kia gắt gao nhìn Dương Diệp, trong mắt ngưng trọng biến thành kiêng kỵ!

Cái này Dương Diệp thực lực của bản thân đã có thể đơn giản chém giết chủ kỳ đỉnh phong cường giả, cái này thì cũng thôi đi, ở trong tay hắn, còn có một thanh vô cùng sắc bén siêu Thần khí!

Cái kia tru ở Dương Diệp trong tay, chân chính như hổ thêm cánh , bình thường chủ kỳ cường giả căn bản không pháp cùng hắn ngang hàng!

Có thể nói, toàn bộ vạn giới, cùng giai bên trong có thể cùng Dương Diệp chống lại, sợ là tìm không ra một bàn tay số lượng!

Dương Diệp cầm kiếm hướng hư ảnh kia chậm rãi đi tới, "Ta không muốn ở lãng phí thời gian, nhất sau hỏi nhất lần, các ngươi giúp hay là không giúp!"

Hư ảnh gắt gao nhìn Dương Diệp, thời khắc này Dương Diệp, quanh thân kiếm ý cùng kiếm mang đã biến mất, mà giờ khắc này Dương Diệp, càng khiến người ta kiêng kỵ!

Hư ảnh kia gằn giọng nói: "Dương Diệp, sĩ có thể chết không thể nhục, ta Hư Vô Giới tuyệt đối sẽ không bị ngươi ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Trong sân không gian đột nhiên từng khúc nổ tung!

Đó là bị kiếm tê liệt!

Hư ảnh kia con ngươi chợt co rụt lại, giờ khắc này, hắn cảm nhận được khí tức tử vong .

Cái này lúc, Dương Diệp đã xuất hiện ở hư ảnh kia trước mặt!

Hai người cách xa nhau không đến hơn một trượng khoảng cách!

Dương Diệp kiếm trong tay ra!

Nhanh đến cực hạn!

Giờ khắc này, Dương Diệp không giống như là kiếm tu, càng giống như một cái sát thủ!

Hư ảnh người sở dĩ không có trốn, là bởi vì lúc này đây, Dương Diệp trực tiếp dùng Kiếm Vực mạnh mẽ trấn áp hắn chỗ ở không gian, ở Kiếm Vực trấn áp xuống, tốc độ của hắn bị thấp xuống, chính là bởi vì cái này giảm bớt, làm cho Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Mà bây giờ, hắn muốn chạy trốn, đã không còn kịp rồi!

Dương Diệp kiếm ra, bất quá, kiếm nhọn ở hư ảnh kia nhân hầu chỗ ngừng lại!

Xa chỗ, Huyết Nữ chân mày cau lại, ở nàng quanh thân, một huyết vụ bằng khoảng không ngưng hiện!

Dương Diệp trước mặt, hư ảnh kia người lặng yên tiêu thất . Sau một khắc, Dương Diệp kiếm thu vào .

Cái này lúc, một đạo đen nhánh truyền tống trận đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Cùng này đồng thời, một giọng nói vang lên, "Vào đi thôi!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Đa tạ!"

Thanh âm rơi xuống, hắn mang theo Huyết Nữ tiến nhập cái kia truyền tống trận bên trong .

Rất nhanh, hai người biến mất ở cái kia truyền tống trận bên trong .

Mà lúc, phía trước hư ảnh kia người lại xuất hiện ở giữa sân, hư ảnh người trầm giọng nói: "Chủ thượng, người này như này nhục ta Hư Vô Giới, ta, ta nhẫn không hạ khẩu khí này!"

"Ngươi đánh thắng được hắn sao?" Thanh âm kia đột nhiên hỏi .

Hư ảnh ngây cả người, nhưng sau khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Thanh âm kia lại hỏi, "Người này mệnh kỳ phía dưới, đã hầu như vô địch, ta nếu không xuất thủ, hắn có thể giết toàn bộ Hư Vô Giới ."

Hư ảnh trầm giọng nói: "Cái kia chủ thượng vì sao không ra tay ?"

Thanh âm kia không có ở nói chuyện .

Thủy Nguyên Địa thế giới chuyện phát sinh tình, rất nhiều người không biết, thế nhưng, bọn họ cái này cái cấp bậc cường giả cơ bản cũng đã biết .

Dương Diệp hắn có thể đủ miểu sát chủ kỳ đỉnh phong cường giả, cái này thật không coi vào đâu, như hắn xuất thủ, có chín thành chín nắm chặt chém giết Dương Diệp . Mà làm cho bọn họ chân chính kiêng kỵ, là Dương Diệp sau lưng cái kia vị, cái kia vị có thể miểu sát mệnh kỳ!

Phải biết, cho dù là cái kia Thần Cư chủ nhân, ở trước mặt nàng, cũng không chịu nổi một kích như vậy . Mà càng là nàng kém chút lấy sức một mình hủy diệt tòa kia cầu, nhưng mà, cái kia thế giới những thứ kia thế lực, bao quát cái kia thiên điện liền rắm cũng không dám phóng một cái, không chỉ có không dám thối lắm, còn tự thân giải quyết cái kia hai cái thế lực, lấy này tới bình tức vị kia lửa giận!

Hắn có thể giết Dương Diệp, thế nhưng, hắn không dám!

Không chỉ có hắn không dám, Vĩnh Hằng Quốc Độ mấy vị kia đại lão đồng dạng không dám ra tay, phải nói, ở Dương Diệp không có đạt được mệnh kỳ lúc, bọn họ những thứ này người cũng không dám xuất thủ .

Bởi vì một ngày cái kia vị xuất thủ, bọn họ không đả thương nổi!

...

Dương Diệp cùng Huyết Nữ xuất hiện ở một cái vô tận hư không thế giới bên trong, mà cái vô tận hư không thế giới lúc này đang ở rung động kịch liệt lấy!

Dương Diệp cùng Huyết Nữ nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, cái này vô tận hư không thế giới chợt bắt đầu hư ảo!

"Thôn phệ!"

Cái này lúc, Huyết Nữ trầm giọng nói: "Là đại tỷ, nàng ở thôn phệ cái này thế giới!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng mà, hắn cũng không có phát hiện Thiên Nữ tung tích!

Mà đang ở cái này lúc, toàn bộ hư không thế giới bắt đầu hư ảo, phải nói, cái này hư không thế giới năng lượng chính lấy tốc độ cực nhanh tiêu thất lấy!

Dương Diệp có chút đề phòng!

Phải nói, có chút ngưng trọng!

Hắn cảm thấy nguy hiểm!

Cái này lúc, toàn bộ hư không thế giới đã càng ngày càng trong suốt!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Không được, cái này thế giới phải biến mất ."

Dương Diệp vội vã thi triển ra Kiếm Vực, cái này Kiếm Vực đưa hắn cùng Huyết Nữ triệt để bao phủ, cứ như vậy, ở hai người ánh mắt kinh hãi bên trong, Kiếm Vực ra thế giới bắt đầu từng điểm từng điểm tiêu thất!

Đúng nghĩa tiêu thất!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, Thiên Nữ là ở thôn phệ cái này thế giới!

Nàng làm sao làm được ?

Phải biết, thôn phệ cùng phá hư không giống với, thôn phệ cái này thế giới cùng phá hư cái này thế giới hoàn toàn hoàn toàn khác nhau đấy!

Cái này lúc, Huyết Nữ đột nhiên ngẩng đầu, "Đại tỷ không ở cái này thế giới ."

Dương Diệp đang muốn nói, chẳng qua ở nơi này lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên thay đổi!

Bởi vì hắn Kiếm Vực chợt bắt đầu run rẩy động!

Cái kia cỗ thần bí Thôn Phệ Chi Lực chợt bắt đầu ở thôn phệ hắn Kiếm Vực!

. . ..

------oOo------

Chương 2600: Một Bản Kinh Thư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thôn phệ Kiếm Vực!

Dương Diệp trong lòng kinh hãi, bởi vì Kiếm Vực nếu là bị thôn phệ, bản thân của hắn là sẽ gặp phải cực kỳ thương tổn nghiêm trọng.

Không dám khinh thường, Dương Diệp vội vã thi triển ra kiếm ý cùng kiếm khí chống cự lại những thứ kia Thôn Phệ Chi Lực!

Nhưng mà, cũng không có gì hiệu quả quá lớn!

Những thứ kia Thôn Phệ Chi Lực vẫn tồn tại như cũ!

Hơn nữa, hắn kiếm khí cùng kiếm ý cũng đồng dạng đang bị điểm điểm tầm ăn lên .

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhíu mày, sau một khắc, Dương Diệp Kiếm Vực bên trong đột nhiên biến thành một cái biển máu!

Huyết Vực!

Hai vực chất chồng!

Có Huyết Nữ Huyết Vực gia nhập vào về sau, những thứ kia Thôn Phệ Chi Lực tức thì cản trở lại!

Nhìn thấy một màn này, bất kể là Dương Diệp vẫn là Huyết Nữ đều là thả lỏng một hơi!

Cái kia cỗ Thôn Phệ Chi Lực thật là đáng sợ, nếu để cho nó tới gần, hai người bọn họ sợ rằng cũng phải xong đời!

Cứ như vậy, hai người vực bên ngoài, thế giới đã hoàn toàn bị thôn phệ, trở thành đen kịt một màu nơi!

Cái kia thế giới, cứ như vậy ở hai người bọn họ trước mặt từng điểm từng điểm bị thôn phệ không có . Hai người nội tâm, tự nhiên là không gì sánh được rung động!

Thôn phệ!

Thiên Nữ thôn phệ cái này thế giới về sau, nàng có thể theo trung hấp thụ mình muốn năng lượng, nói cách khác, nàng cắn nuốt càng nhiều, chính mình lại càng mạnh mẽ .

Nghĩ tới đây, hai người ngưng trọng khuôn mặt sắc dần dần nới lỏng!

Thiên Nữ mạnh mẽ, đối với hắn nhóm mà nói tự nhiên là chuyện tốt!

Đương nhiên, hiện tại mục đích chủ yếu là tìm được trước nàng!

Dương Diệp nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ khẽ gật đầu, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, không gian chung quanh nổi lên trận trận ba động . Quá hồi lâu, Huyết Nữ trợn mở con mắt, nàng tay phải bắt lại Dương Diệp bả vai, ngay sau đó, hai người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp cùng Huyết Nữ ngừng lại, lúc này, bọn họ đã tại một mảnh mịt mờ hư không bên trong, ở cái kia mịt mờ hư không sâu chỗ, bọn họ thấy được một nữ tử!

Thiên Nữ!

Nhìn thấy Thiên Nữ, trong lòng hai người vui vẻ, vội vã bay đi, nhưng mà, còn chưa tới gần Thiên Nữ phạm vi trăm trượng, một cường đại Thôn Phệ Chi Lực phi thẳng đến hai người bao phủ mà đến!

Dương Diệp cùng Huyết Nữ kinh hãi, vội vã hướng sau chợt lui mấy trăm trượng, khi hắn nhóm lui sau chi về sau, cái kia cỗ Thôn Phệ Chi Lực lại trở về Thiên Nữ quanh thân .

Không pháp tới gần!

Dương Diệp cùng Huyết Nữ nhìn nhau liếc mắt, Dương Diệp hỏi, "Nhị tỷ, tình huống nàng bây giờ có cái gì không đúng!"

Huyết Nữ gật đầu, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa xa Thiên Nữ cũng không nhúc nhích, thế nhưng, chu vi cũng là có vô số năng lượng liên tục không ngừng hướng nàng vọt tới!

Hiển nhiên, những thứ này chính là bị nàng cắn nuốt những thứ kia hư không thế giới năng lượng!

"Có thể liên hệ nàng sao?" Dương Diệp hỏi .

Huyết Nữ do dự xuống, sau đó nói: "Ta thử xem!"

Vừa nói, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, từng đạo không gian sóng gợn hướng cái kia Thiên Nữ chấn động đi, nhưng mà những thứ này sóng gợn còn chưa tới gần cái kia Thiên Nữ trăm trượng phạm vi chính là trực tiếp bị thôn phệ vô ảnh vô tung!

Huyết Nữ nhìn về phía Dương Diệp, lắc đầu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Thiên Nữ, trầm giọng nói: "Hắn hiện tại chủ thể ý thức khả năng không ở nơi này, xem ra chúng ta chỉ có thể ở nơi đây chờ nàng một chút ."

Huyết Nữ gật đầu, bọn họ hiện tại chỉ có biện pháp này .

Ngạnh xông quá khứ, đối với tất cả mọi người không được!

Cho nên, bọn họ hiện tại chỉ có thể chờ, chờ Thiên Nữ chủ thể ý thức trở về!

]

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhẹ giọng nói: "Lúc này đây chi về sau, đại tỷ thực lực sợ là sẽ phải thay đổi sâu không lường được ."

Dương Diệp gật đầu .

Thiên Nữ cái kia Thôn Phệ Chi Lực quá kinh khủng! Mà bây giờ, vẫn chưa tới nàng tột cùng thời điểm, một ngày đạt được nàng đỉnh phong thời khắc, khi đó nàng, khả năng có thể theo theo liền liền thôn phệ một cái giới .

Loại này đoàn thể đại chiêu, đối với bất kỳ một cái nào giới mà nói đều là hủy diệt!

Loại năng lực này, thật sự là có điểm nghịch thiên!

Cái này lúc, Huyết Nữ lại nói: "Đại tỷ không kiêng nể gì cả cắn nuốt cái này vô tận hư không thế giới, nhưng mà cái kia hư vô chi chủ lại không ngăn trở, ta cảm thấy có cái gì không đúng!"

Dương Diệp gật đầu, ngay từ đầu hắn cũng nghĩ đến điểm ấy , ấn đạo lý mà nói, hư vô chi chủ cũng sẽ không làm cho Thiên Nữ như thế không kiêng nể gì cả ở nơi này hư không thế giới cắn nuốt mới là, dù sao, cái này vô tận hư không thế giới thuộc về Hư Vô Giới đấy!

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Trước mặc kệ cái này, chờ đại tỷ chủ thể ý thức khôi phục về sau, tất cả liền chân tướng rõ ràng!"

Chờ!

Hiện tại hai người chỉ có thể chờ, chờ Thiên Nữ chủ thể ý thức trở về!

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp, hắn lần nữa đi tới tiểu kỳ cái gian phòng kia phòng trúc, trong nhà trúc cái bàn lên, xếp đặt hai cái hộp .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào viên kia đản lên, trực giác nói cho hắn, viên này đản có chút quỷ dị cùng cổ quái, bất quá, hắn kiểm tra qua rất nhiều lần, chẳng có cái gì cả phát hiện, nhất sau chỉ có thể không giải quyết được gì .

Lắc đầu, Dương Diệp ly khai phòng trúc, ở phòng trúc cửa, hắn gặp được Lôi Lâm .

Từ tiểu kỳ đi về sau, Lôi Lâm liền biến có chút rầu rĩ không vui .

Bởi vì không có người nào theo nàng chơi!

Còn Tuyết Nhi cùng Bảo Nhi còn có Tiểu Thiên, các nàng nhiều thời gian hơn là ở tu luyện, dù sao trưởng thành .

Thời điểm trước kia, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha thì không cần tu luyện, mỗi thiên có thể điên cuồng theo nàng cùng nhau chơi . Nhưng là bây giờ, cái kia hai cái tiểu gia hỏa đều đi nha.

Lôi Lâm ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, "Ca ca, bạch các nàng lúc nào trở về đâu? Còn có tiểu kỳ tỷ tỷ!"

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Lôi Lâm đầu nhỏ, "Sẽ trở lại thật nhanh ."

Hắn đã nhận được tin tức, qua không được bao lâu, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha hai cái này tiểu bất điểm liền sẽ trở lại!

Tuy là hắn cũng không muốn các nàng vào lúc này trở về, thế nhưng, đã các nàng muốn trở về, vậy trở về đi! Nói thật, hắn cũng rất muốn cái này hai cái tiểu tử, còn có An Nam Tĩnh!

Không biết nàng thực lực bây giờ như thế nào!

Nghĩ đến rất nhanh thì có thể nhìn thấy các nàng, Dương Diệp khuôn mặt trên(lên) kìm lòng không đậu nổi lên một cái tiếu dung!

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, rất nhanh, Hồng Mông Tháp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp cười nói: "Ta nhớ được, tháp này còn có mấy tầng chưa khai mở , có thể hay không thả ta nhìn ?"

Hồng Mông Tháp khẽ run lên, rất nhanh, Dương Diệp cảm ứng được .

Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ .

Hồng Mông Tháp cho hắn mở ra trực tiếp là sau cùng tầng kia, hiển nhiên, nó cho rằng trước mặt đối với Dương Diệp mà nói đều không có trợ giúp gì!

Quả thực, hiện tại Dương Diệp thực lực, đã siêu vượt Hồng Mông Tháp bất luận cái gì nhất giới chủ nhân .

Một tầng cuối cùng!

Dương Diệp đi tới trước một cánh cửa, hắn mở ra cánh cửa kia, cửa mở ra, vừa mắt chính là một gã người xuyên đạo bào lão giả .

Đạo tổ!

Dương Diệp ngây dại, hắn không nghĩ tới lại ở chỗ này nhìn thấy đạo tổ, đương nhiên, trước mắt cái này vị chỉ là một luồng phân thân!

Đạo tổ mỉm cười, "Ta hẳn là đã trải qua bỏ mình, có đúng không ?"

Dương Diệp hướng về phía đạo tổ hơi thi lễ, sau đó nói: "Đúng!"

Đạo tổ cười cười, nhưng sau hắn đi ra môn, nhìn phía dưới Hồng Mông Thế Giới, đạo tổ cười nói: "Cái này thế giới thật rất kỳ diệu ."

Dương Diệp lẳng lặng nghe .

Đạo tổ nhìn về phía Dương Diệp cười nói: "Có chút ước ao ngươi, ước ao ngươi có thể đủ nhìn càng nhiều hơn Vũ Trụ Thế Giới, hiểu rõ hơn một ít cái này thế giới ."

Dương Diệp lắc đầu, "Vận khí tốt một chút mà thôi!"

Đạo tổ cười nói: "Cái này có thể không đơn thuần là vận khí duyên cớ vì thế ."

Vừa nói, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Thực lực của ngươi bây giờ cùng kiếm đạo so với trước đây mạnh mẽ quá nhiều... . Đặc biệt kiếm đạo của ngươi tu vi, lại có thể dùng thâm bất khả trắc để hình dung ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Đạo tổ lại nói: "Môn đồ vật bên trong, đối với ngươi bây giờ trợ giúp chắc là lớn vô cùng . Nó có thể không cách nào để cho thực lực ngươi đạt được thật to đề thăng, thế nhưng, đối với ngươi nay sau phải đi đường chắc là có trợ giúp rất lớn! Đáng tiếc, năm đó ta chỉ tìm hiểu một chút . Vào đi thôi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua đạo tổ, do dự xuống, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Sư tôn "

Đạo tổ mỉm cười, "Ta muốn nhất sau liếc mắt nhìn cái này thế giới!"

Dương Diệp hướng về phía đạo tổ cung kính thi lễ, nhưng sau đó xoay người tiến nhập cái kia thiện môn .

Môn bên trong chỉ có một bàn nhỏ, cái bàn lên, xếp đặt một quyển sách .

Một bản kinh thư!

Dương Diệp mở ra kinh thư, "Đạo Khả Đạo, Phi Thường Đạo đạo ở vật trung, vật ở "Đạo" trung, vạn sự vạn vật thù đồ mà cùng về Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Thập Cửu, bỏ chạy một, là vì định số . Cũng là biến số . Đại đạo vô hình . Thiên đạo vô vi, duyên dã, mệnh vậy, là vì định vậy!"

Nhìn một chút, Dương Diệp dần dần si mê .

Chấn động lay động!

Sách này bên trong miêu tả, đỉnh phong hắn một ít nhận thức .

Quá hồi lâu, Dương Diệp khép lại kinh thư, nhưng sau đi ra điện bên ngoài, mà giờ khắc này, đạo tổ đã biến mất .

Hoàn toàn biến mất!

Dương Diệp ngẩn ngơ, nhưng sau hắn nhìn về phía trong tay cái kia kinh thư, nguyên lai, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong, trân quý nhất là bản này kinh thư .

Xem bản này kinh thư, Dương Diệp có chút mờ mịt, bởi vì có thật nhiều rất nhiều thứ hắn cũng không thấy thế nào không hiểu!

Tuy là xem không hiểu, thế nhưng hắn cảm thấy, cái này kinh thư bên trong nói, rất lợi hại, viết cái này kinh thư nhân khẳng định lợi hại hơn!

Dương Diệp đem kinh thư thả lại nguyên lai cái bàn lên, thứ này, ở lại chỗ này không thể nghi ngờ là an toàn nhất .

Đi ra điện bên ngoài, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không .

Đạo ?

Kinh thư trung nói: Sanh thành vạn vật, lại nội hàm với Vạn Vật Chi Trung, "Đạo" ở vật trung, vật ở "Đạo" trung, vạn sự vạn vật thù đồ mà cùng về nói cách khác, hết thảy tất cả, đều ẩn chứa hay là đạo. Bao quát sinh lão bệnh tử, bao quát vạn vật quy luật, đây hết thảy tất cả đương nhiên, cũng bao gồm kiếm đạo của hắn .

Mà Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Thập Cửu, bỏ chạy một, nói cách khác, đạo cũng không phải hoàn mỹ, còn có cái kia bỏ chạy nhất lại là một nhân vật gì ?

Đại đạo vô hình, thiên đạo vô vi là như thế nào giải thích ?

Dương Diệp rất mê man .

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Cái này kinh thư, hắn chỉ có thể từ từ xem, chậm rãi hiểu .

Thời gian sẽ nói cho hắn biết tất cả!

Hoặc có lẽ là, chờ lấy sau đụng phải tiểu kỳ hoặc Thiên Tú, hỏi nàng một chút nhóm, có thể liền có thể biết một chút .

Bất quá, Dương Diệp vẫn là có chút buồn bực, liền không thể nói đơn giản thẳng thắn hơn sao? Muốn phải chỉnh như thế huyền!

Nếu để cho hắn tới viết, hắn khẳng định như thế viết: Người nào nắm tay lớn, người nào ngưu bức!

------oOo------

Chương 2601: Ngươi Chính Là Của Ta !

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô tận hư không thế giới bên trong, Dương Diệp cùng Huyết Nữ vẫn còn ở chờ, chờ Thiên Nữ chủ thể ý thức trở về!

Đối với hắn nhóm mà nói, bọn họ không có lựa chọn nào khác, bởi vì hắn nhóm căn bản không biết Thiên Nữ chủ thể ý thức hiện tại ở đâu cái hư không thế giới thôn phệ .

Đi tìm, còn không bằng ở chỗ này chờ, dù sao nàng bản thể ở chỗ này, nàng sớm muộn sẽ trở lại!

Không biết quá bao lâu, chu vi liên tục không ngừng có năng lượng vọt tới, thế nhưng Thiên Nữ ý thức lại vẫn không có trở về!

Dương Diệp bên cạnh, Huyết Nữ nhẹ giọng nói: "Ngươi đi về trước đi, nơi này có ta như vậy đủ rồi ."

Dương Diệp lắc đầu .

Lúc này hắn tự nhiên lo lắng làm cho Huyết Nữ một cái người đang nơi đây!

Huyết Nữ còn muốn nói điều gì, mà đang ở cái này lúc, chung quanh hư không thế giới đột nhiên run rẩy động, hai người vội vã nhìn về phía cái kia Thiên Nữ, mà lúc, Thiên Nữ chung quanh những thứ kia năng lượng lập tức toàn bộ biến mất không thấy!

Rất nhanh, ở hai người nhìn kỹ xuống, Thiên Nữ chậm rãi trợn mở con mắt!

Làm Thiên Nữ mở con mắt về sau, bên ngoài trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp cùng Huyết Nữ vị trí .

Rất nhanh, Thiên Nữ bằng khoảng không xuất hiện ở trước mặt hai người .

Thiên Nữ quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau nhìn về phía Huyết Nữ, "Các ngươi tại sao sẽ ở nơi đây ."

Huyết Nữ nói: "Phía trước cùng đại tỷ ngươi mất đi liên hệ, cho nên chúng ta liền tới tìm ngươi!"

Thiên Nữ hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Là lỗi của ta, không nghĩ tới cái này gốc . Các ngươi đi thôi! Ta ở chỗ này vô sự!"

"Ngươi không cùng chúng ta cùng đi ?" Huyết Nữ kinh ngạc nói .

Thiên Nữ khẽ lắc đầu, "Chuyện của ta tình còn chưa hoàn thành ."

"Chuyện gì tình ?" Huyết Nữ không giải khai .

Thiên Nữ nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng hơi cuộn lên, "Thôn phệ hết nơi đây tất cả vô tận hư không thế giới!"

"Vì sao ?" Huyết Nữ như trước không giải khai .

Thiên Nữ nói: "Ta cùng với cái kia hư không chi chủ từng có ước định, hắn để cho ta tiến nhập vô tận hư không thế giới, nhưng điều kiện là ta nhất định hấp thu tất cả vô tận hư không thế giới ."

"Vì sao ?" Lúc này đây, câu hỏi là Dương Diệp .

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cái này vô tận hư không thế giới cất ở đây Hư Vô Giới bên trong, thế nhưng, vô tận hư không thế giới hội bành trướng, số lượng càng ngày sẽ càng nhiều, hội uy hiếp được toàn bộ Hư Vô Giới . Như tùy ý bên ngoài vô hạn bành trướng xuống phía dưới, sớm muộn có nhất thiên cái này Hư Vô Giới sẽ bị những thứ này hư không thế giới cắn nuốt hết . Mà cái kia vị hư vô chi chủ lại không thể hủy diệt những thứ này hư không thế giới, bởi vì hắn như mạnh mẽ hủy diệt, những thứ này hư không thế giới sinh ra lực lượng đồng dạng hội uy hiếp được toàn bộ Hư Vô Giới . Nguyên nhân đây, bọn họ thường cách một đoạn thời gian sẽ tiêu hao người cường đại lực cùng các tộc tài nguyên tới trấn áp những thứ này vô tận hư không thế giới!"

Nghe thế, Dương Diệp có chút hiểu!

Thiên Nữ có thể thôn phệ những thứ này vô tận hư không thế giới, hơn nữa không cho Hư Vô Giới chịu ảnh hưởng, cái này đối với Thiên Nữ còn có Hư Vô Giới mà nói không thể nghi ngờ đều là một chuyện tốt!

Đặc biệt đối với Thiên Nữ mà nói, bởi vì thôn phệ những thứ này hư không thế giới, có thể cho nàng mạnh không có biên!

Thiên Nữ lại nói: "Tiểu thập các nàng đâu ?"

Huyết Nữ nói: "Ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, đều an toàn, đại tỷ không cần phải lo lắng ."

Thiên Nữ khẽ gật đầu, làm như nghĩ đến cái gì, nàng xem hướng Dương Diệp, "Các nàng đều ở cùng với ngươi ?"

Dương Diệp gật đầu .

Thiên Nữ nói: "Chiếu cố tốt các nàng ."

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở xa chỗ .

Đi một chút cũng không do dự!

Dương Diệp cười khổ cười, nhưng sau nhìn về phía Huyết Nữ, Huyết Nữ trầm mặc khoảng khắc sau nói: "Đã đại tỷ không có việc gì, chúng ta đây thì đi đi!"

Dương Diệp gật đầu, đang muốn mang theo Huyết Nữ cùng rời đi, cái này lúc, Huyết Nữ đột nhiên nói: "Ngươi trước đi!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Ta chờ ngươi ở ngoài!"

Nói xong, hắn ly khai giữa sân .

Dương Diệp đi về sau, Huyết Nữ đi tới cái kia Thiên Nữ trước mặt .

Huyết Nữ nói: "Đại tỷ, hắn đã ly khai, nói thật ra đi!"

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Huyết Nữ, trầm mặc .

]

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Ngươi ta tỷ muội nhiều năm như vậy, ngươi nói nói thật hay là lời nói dối, ta lẽ nào còn không biết sao ? Ngươi nhất định là có chuyện dấu ta!"

Thiên Nữ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta tiếp xúc một số người, một việc tình, cái này thế giới càng ngày sẽ càng không xong, hắn còn có tình cảnh của các ngươi cũng càng ngày sẽ càng không xong ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Huyết Nữ, "Chúng ta cần thay đổi càng thêm cường đại, ở lại chỗ này, ta có thể càng thêm cường đại ."

Huyết Nữ trầm giọng nói: "Cứ như vậy ?"

Thiên Nữ gật đầu, "Tự nhiên ."

Huyết Nữ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đại tỷ ngươi bảo trọng ."

Nói xong, nàng xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, Thiên Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, ở nàng cái trán lên, xuất hiện một cái huyết hồng chữ: Tru!

Thiên Nữ nhẹ nhàng sờ sờ chữ kia, không nói gì .

Cái này lúc, một cái thần bí nhân xuất hiện ở giữa sân .

Thiên Nữ lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia người, "Ta bất kể ngươi đứng Hoang Tộc cũng hoặc Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, hắn cùng với thân ta sau những tỷ muội kia, không cho ngươi động, không phải, ta kế tiếp cắn nuốt, chính là ngươi Hư Vô Giới ."

"Ngươi thân sau cái kia vị, đến tột cùng là người phương nào!" Hư vô chi chủ trầm giọng hỏi .

Thiên Nữ khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Ngươi không tự mình đi hỏi một chút ?"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Tại chỗ, hư vô chi chủ khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Phía trước, Thiên Nữ đối với Dương Diệp cùng Huyết Nữ nói láo . Nàng tới nơi này, căn bản không phải nàng nói như vậy . Hư vô chi chủ căn bản sẽ không làm cho một ngoại nhân tới nơi này thôn phệ những thứ kia vô tận hư không thế giới, mà những thứ kia vô tận hư không thế giới cũng sẽ không uy hiếp Hư Vô Giới!

Nàng tới nơi này, là bị người đưa tới!

Mà cái kia người cường đại làm cho cái này vị hư vô chi chủ căn bản không dám phản kháng!

...

Dương Diệp cùng Huyết Nữ ly khai Hư Vô Giới, ly khai Hư Vô Giới về sau, hai người lập tức khởi hành trở về Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Cổ Kiếm Tông .

Dương Diệp về tới chính mình động phủ, chuẩn xác mà nói là ở Hồng Mông Tháp bên trong .

Tu luyện!

Với hắn mà nói, hiện tại cần phải làm là tu luyện . Thực lực của hắn, còn có thể càng mạnh!

Mà Cổ Kiếm Tông chuyện tình, đều có Kiếm Kinh cùng với tuyết trưởng lão đám người ở quản lý, nguyên nhân đây, hắn căn bản không cần đi quan tâm . Đương nhiên, Vĩnh Hằng Quốc Độ còn có Hồn Giáo những thứ này thế lực, hắn đều có tại âm thầm quan tâm .

Phải nói những thứ này thế lực đều ở đây quan tâm hắn!

Hiện tại toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, đặc biệt Hồn Giáo, không yên lòng nhất chính là Cổ Kiếm Tông cái này Dương Diệp!

Rất sợ hắn cái nào gân không đúng, lại bắt đầu tìm khắp nơi phiền phức!

Chẳng qua còn tốt, theo Hư Vô Giới trở về về sau, Dương Diệp chính là không hề rời đi quá Cổ Kiếm Tông, điều này làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hồn Giáo cũng vì đó thả lỏng một hơi!

Cứ như vậy, cân nhắc thiên về sau, Kiếm Kinh đột nhiên xuất hiện ở Hồng Mông Tháp bên trong .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp mở hai mắt ra nhìn về phía Kiếm Kinh, Kiếm Kinh trầm giọng nói: "Các nàng trở lại rồi!"

Nghe vậy, Dương Diệp lập tức đứng lên, mà lúc, Kiếm Kinh lại nói: "Bất quá, các nàng có thể sẽ có phiền toái ... Rất nhiều thế lực theo dõi nàng!"

Cái này nàng, dĩ nhiên là chỉ Tiểu Bạch!

Linh Chủ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Ta đi tiếp các nàng!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở Hồng Mông Tháp bên trong .

Sau một khắc, một đạo tiếng kiếm reo tự Cổ Kiếm Tông phóng lên cao, biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

...

Ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên, một gã tiểu cô nương nhẹ nhàng đá đá trước mặt tảng đá, "An tỷ, nơi này là cái cái quỷ gì địa phương a!"

Ở tiểu cô nương trước mặt, một gã cao gầy nữ tử nhìn lướt qua bốn phía, lắc đầu, "Không biết!"

Tiểu cô nương mỗi thiên hơi nhíu lại, "Liêm Sương tỷ cũng thật là, nàng sẽ không đem chúng ta truyền tống sai rồi chứ ?"

Nữ tử lắc đầu, "Mặc kệ sự tình của nàng, là người vì phá hủy truyền tống trận, để cho chúng ta không có chính xác tiến nhập Vĩnh Hằng chi giới!"

Người vì!

Nghe vậy, tiểu cô nương chân mày nhíu sâu hơn . Làm như nghĩ đến cái gì, nàng xem hướng trên bả vai cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa, "Tiểu Bạch, ta dám đánh cuộc một căn kẹo đường, tuyệt đối là tới tìm ngươi!"

Tìm ta ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, sau đó tiếp tục liếm trảo trong kẹo đường . Đây là nàng theo Liêm Sương lão gia mang tới, mềm nhũn, ngọt ngào, tốt ngọt .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, nàng lần này cùng Nhị Nha dẫn theo rất nhiều thứ tới!

Vậy thì thật là nhất tốt đùa địa phương!

Cái này lúc, Nhị Nha lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng thán một hơi, nhưng sau ngồi ở một bên .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Làm sao ?"

Nhị Nha có chút rầu rĩ không vui, "Chính là cái kia giống như chim một dạng đại gia hỏa, có thể bay rất cao cái kia, tên gì, ah, tên gì gà ..."

"Là máy móc!" An Nam Tĩnh cải chính nói .

Nhị Nha gật đầu, " Đúng, chính là kia cái gì máy móc, cái vật kia chơi rất khá a, chính là quá mắc, ta theo kia cái gì đi mượn tới tiền, căn bản mua không được cái kia, đáng tiếc, không phải, mang một cái qua đây chơi, khẳng định chơi rất khá ."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Vậy ngươi vì sao không trực tiếp đem mượn tới đâu?"

Nhị Nha lắc đầu, "Ta Nhị Nha là một cái có nguyên tắc người, nhân gia không tiếc, ta làm sao có thể mạnh mẽ mượn đâu?"

An Nam Tĩnh nói: "Ngươi vay tiền thời điểm cũng không phải là muốn như vậy!"

"Vậy không giống nhau!" Nhị Nha đứng lên .

"Nơi nào không giống với ?" An Nam Tĩnh hỏi .

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Kia cái gì được, bọn họ nhiều tiền, ta điều tra, bọn họ tiền là nhiều nhất, không dùng hết ."

"Sau đó thì sao ?" An Nam Tĩnh hỏi .

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Bọn họ có nhiều như vậy tiền xài không hết, cho ta mượn dùng điểm sẽ như thế nào ?"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành .

An Nam Tĩnh nhíu mày, "Ngươi cái này cái gì cách nghĩ ? Bọn họ lại không nợ ngươi!"

Nhìn thấy An Nam Tĩnh có chút tức giận, Nhị Nha vội vã lấy ra một tấm cùng loại giấy gì đó cho An Nam Tĩnh xem, "An tỷ, ngươi xem, kia cái gì được ở bên ngoài dán cái này, nói có trắc trở tìm bọn họ, bọn họ có thể vay, ah, cho vay, ta là tìm bọn họ vay tiền, là hắn nhóm để cho chúng ta có trắc trở phải đi tìm bọn hắn! Còn có còn nữa, chúng ta cho vay cấp cho bọn họ lợi tức, bọn họ rất kiếm!"

An Nam Tĩnh nhìn một chút cái kia giấy, phía trên đúng là như thế viết!

Một lát sau, An Nam Tĩnh nhìn về phía Nhị Nha, "Ngươi trả, nhân gia mới kiếm, ngươi không trả, nhân gia làm sao kiếm ? Còn nữa, mượn đồ đạc, muốn, biết không ?" Nàng cảm thấy, có cần phải làm cho cái này hai cái tiểu gia hỏa có chính xác nhân sinh quan! Quan niệm của các nàng , thật sự là quá lưu manh!

Nhị Nha có chút chột dạ nói: "Ta đương thời hỏi hắn nhóm, bọn họ nói không cần trả!"

An Nam Tĩnh cười nhạt, "Ngươi cầm nhất cái dài như vậy đao gác ở nhân gia cái cổ lên, nhân gia làm sao dám để cho ngươi trả ?"

Nhị Nha cúi xuống đầu nhỏ, "Vậy, An tỷ, ngươi, ngươi nói chúng ta khi nào trả bọn họ chứ sao."

An Nam Tĩnh suy nghĩ một chút, đang muốn nói, cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng huy động, ý kia là, Dương Diệp theo nàng nơi đây cầm rất nhiều tinh thạch, cũng không có trả qua đấy!

An Nam Tĩnh: "..."

Tiểu Bạch tiểu trảo tiếp tục huy vũ .

Ý kia là: Dương Diệp nói cho nàng, đồ của nàng chính là của hắn, hắn vật hay là hắn. Dựa theo nói như vậy, nàng cùng kia cái gì đi chắc cũng là như vậy, cái kia được tiền chắc là nàng, mà tiền của nàng vẫn là nàng .

Ngươi là của ta, của ta vẫn là của ta .

Tiểu Bạch là muốn như vậy! Bởi vì đây là Dương Diệp dạy!

Biểu đạt hoàn tất về sau, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lẳng lặng nhìn An Nam Tĩnh , chờ đợi trả lời .

An Nam Tĩnh: "..."

------oOo------

Chương 2602: Ngươi Cái Này Người Điên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

An Nam Tĩnh rất đau đầu, nàng phải trả lời thế nào vấn đề này đâu?

Kỳ thực, nàng cũng phát hiện, cái này thế giới một ít gì đó, không thích hợp ở Liêm Sương cái kia thế giới dùng , đồng dạng, cái kia thế giới một ít quy tắc cũng không thích hợp ở chỗ này dùng .

Bất quá, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch cách nghĩ thật sự là lưu manh rất, cái này nhất định cải chính!

Không phải, cái này hai cái tiểu gia hỏa cùng một chỗ, còn không chừng làm xảy ra chuyện gì tình tới!

Thế nhưng, An Nam Tĩnh không trả lời vấn đề này, bởi vì, nàng quyết định làm cho Dương Diệp tự mình tiến tới giáo cái này hai cái tiểu gia hỏa!

Cái này hai cái tiểu gia hỏa hiện tại thay đổi lưu manh như vậy, Dương Diệp có không thể trốn tránh trách nhiệm!

Ở nơi này lúc, ở đỉnh núi không gian bốn phía đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, rất nhiều đạo mịt mờ khí tức xuất hiện ở bốn phía .

Nhìn thấy một màn này, An Nam Tĩnh chân mày cau lại .

Một bên, Nhị Nha nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, "Nhất định là tới tìm ngươi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau liếm liếm trảo trong kẹo đường, nàng không sao cả, thật không sao cả .

"Ngươi không sợ sao ?" Nhị Nha lại hỏi .

Tiểu Bạch lắc đầu, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha, biểu thị có ngươi ở đây!

Nhị Nha đảo cặp mắt trắng dã, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Tiểu Bạch, ta cảm thấy ngươi được học được đánh lộn!"

Đánh lộn!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng có chút hứng thú!

Một bên, An Nam Tĩnh lắc đầu, tốt nhất vẫn là đừng làm cho Tiểu

Bạch học được đánh nhau!

Không phải, nàng cùng Nhị Nha cùng một chỗ, cái này hai cái tiểu gia hỏa hội càng thêm không pháp không thiên!

Các nàng Logic , người bình thường là hoàn toàn sẽ không hiểu!

Cái này lúc, một gã hắc bào nhân xuất hiện ở bên phải không xa chỗ, hắc bào nhân chậm rãi hướng An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch đi tới .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua hắc bào nhân kia, không nói gì .

Nhị Nha liếc đối phương liếc mắt, sau đó lấy ra một cái quả đấm lớn cái chai xuất hiện, bên trong chai, có một căn thật nhỏ ống hút! Đây là nàng theo cái kia thế giới mang tới, sữa chua, tốt uống

Làm như nghĩ đến cái gì, nàng lại vội vã xuất ra một chai đưa cho Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch cũng không cự tuyệt cứ như vậy, hai cái tiểu gia hỏa ngươi một chai ta một chai hút!

Cái này lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên nói: "Ta gia chủ nhân muốn mời ba vị đi một chuyến, không biết ba vị có thể hay không cho chút thể diện ?"

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Hắc bào nhân kia sắc mặt đại biến, tay phải hắn hướng phía trước nhẹ nhàng xoay tròn, trong sát na, một hắc sắc long quyển phong chấn động mà ra!

Nhưng mà cái này lúc, một thanh trường thương đột nhiên đâm tới!

Xuy!

Thương quá!

Cái kia cỗ hắc sắc long quyển phong trực tiếp tiêu tan thành mây khói, cùng này đồng thời, An Nam Tĩnh không biết bực nào thì xuất hiện ở hắc bào nhân kia thân sau . Mà ở hắc bào nhân trước ngực, cắm một thanh trường thương!

Miểu sát!

Không huyền niệm chút nào miểu sát!

An Nam Tĩnh về tới nguyên lai vị trí, cái này lúc, Nhị Nha hướng về phía An Nam Tĩnh giơ ngón tay cái lên, "An tỷ, ta sùng bái ngươi!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Kế tiếp, ngươi tới giải quyết!"

Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, đón lấy, nàng xem hướng về phía bên trái , bên kia, không biết bực nào thì đã xuất hiện mấy tên hắc y nhân .

Thực lực của những người này, đại thể đều là ở chủ kỳ!

Nhị Nha lúc này đây không có dùng nắm tay, mà là lấy ra một cây đao!

Đao rất dài!

So với nàng thân cao còn!

Đây là nàng ở cái kia thế giới mang tới, ở nhất tiệm vũ khí chứng kiến cây đao này lúc, nàng thích . Vì sao ? Bởi vì trường, bởi vì khí phách!

Một bên, An Nam Tĩnh lắc đầu, "Quá giòn!"

Cái này đao là một thanh phi thường phi thường đao thông thường, ở cái kia thế giới có thể dùng một chút, ở chỗ này, là hoàn toàn không thể dùng. Hơn nữa, Nhị Nha cầm cây đao này, thật sự là có chút chẳng ra cái gì cả!

Nhị Nha nhìn một chút trong tay trường đao, nhưng sau thu vào, cây đao này quả thực quá giòn, chém không được người!

Nhị Nha thu hồi đao về sau, nhìn về phía xa xa đám kia hắc bào nhân, sau một khắc, nàng hai tay chậm rãi chặt nắm lại, chuyển chớp mắt, nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ầm!

]

Ở Nhị Nha tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian tức thì kịch liệt run lên, ngay sau đó, không gian xung quanh trực tiếp rạn nứt ra!

Thuần túy lực lượng!

Cái này lực lượng, cường đại làm cho An Nam Tĩnh đều vì đó động dung!

Nhị Nha lực lượng, là nàng gặp qua tối cường kinh khủng nhất!

Cho dù là tu thân thể Dương Diệp đều hoàn toàn không so sánh được tiến lên!

Rầm rầm rầm

Giữa sân, theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, từng đạo bóng người trực tiếp bay ra ngoài!

Mỗi một đạo nhân ảnh đang bay ra mấy trăm trượng sau chính là trực tiếp muốn nổ tung lên!

Triệt để muốn nổ tung lên!

Đó là bị lực lượng ngạnh sinh sinh oanh bạo đấy!

Rất nhanh, chiến đấu đình chỉ!

Nhị Nha vỗ vỗ tay nhỏ bé, nhưng sau về tới An Nam Tĩnh cùng Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiếp đến ngươi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau cúi đầu yên lặng ăn kẹo đường!

An Nam Tĩnh nhìn hai cái kẻ tham ăn tiểu gia hỏa, nhãn trung mang theo mỉm cười, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chúng ta đi thôi!"

Mà đang ở cái này lúc, nàng chân mày lần nữa nhíu lại .

Ở các nàng bốn phía, không biết bực nào thì xuất hiện một đạo thần bí kết giới, cái này đạo kết giới trực tiếp đưa các nàng chu vi trong vòng ngàn dặm không gian phong khóa!

Không cho đi!

An Nam Tĩnh tay phải nhất chiêu, cái kia cây trường thương về tới trong tay nàng, sau một khắc, nàng tay phải cầm thương hướng xa chỗ chợt ném một cái!

Xuy!

Trường thương tê liệt phía chân trời, thế nhưng rất nhanh, trường thương bị nhất cỗ thần bí lực lượng cản trở lại!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người lăng không bắn ra, sau một khắc, nàng một cước đá vào thanh trường thương kia cán thương chỗ .

Ầm!

Toàn bộ trường thương chợt run lên, nhưng sau xuyên qua!

Ầm!

Chu vi làm như có vật gì bể ra, thiên địa trở nên run lên!

Kết giới phá toái!

An Nam Tĩnh thu hồi trường thương, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, "Đi thôi!"

Nhị Nha liền vội vàng gật đầu, mang theo Tiểu Bạch đi theo An Nam Tĩnh!

Nhưng mà nay thiên, các nàng nhất định là không pháp thuận lợi như vậy rời đi!

Dù sao, nơi đây tồn tại một con Linh Tổ!

Một con vô cùng có khả năng cải biến một ít cách cục Linh Tổ!

Ở An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một gã lão giả, một gã đầu râu tóc bạc trắng lão giả . Lão giả mặc một bộ rộng lớn hoa bào, cả người thoạt nhìn có rất là nho nhã hoa lệ!

Lão giả nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, nhưng sau ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân tiến lên!

Làm xác nhận Tiểu Bạch thân phận về sau, bên ngoài quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Lão phu muốn mời ba vị đi một chuyến Thủy Nguyên Địa thế giới, không biết ba vị có thể hay không nể mặt ?"

Thủy Nguyên Địa thế giới!

Cái này thần bí địa phương, chung quy hay là đối với Linh Tổ động tâm!

Kỳ thực, đây cũng là cùng Kỳ Bỉ Thiên có quan!

Bởi vì nàng trước đây cái kia nháo trò, trực tiếp suy giảm tới Thủy Nguyên Địa thế giới bổn nguyên, như Thủy Nguyên Địa thế giới muốn khôi phục nhanh chóng, tốt nhất biện pháp chính là đem cái này Linh Tổ mang đi, làm cho nàng hỗ trợ chữa trị!

Không có so với cái này nhanh hơn biện pháp tốt hơn!

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên nói: "Lão đầu, không đi được chưa à?"

Lão giả lắc đầu, "Sợ là không được!"

Nhị Nha nhìn thoáng qua lão giả, sau đó nói: "Lão đầu, ngươi chính là tránh ra đi, không phải, ta nhưng là sẽ đánh chết ngươi a ."

Nhị Nha bả vai lên, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, Nhị Nha đánh nhau, nhưng là rất khá.

Lão giả quan sát liếc mắt Nhị Nha, có chút kinh ngạc, "Ngươi không phải nhân loại ?"

Nhị Nha quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "An tỷ, ta không phải nhân loại sao?"

An Nam Tĩnh suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hẳn không phải là đi!"

Nhị Nha nhíu mày, "Ta đây là cái gì ?"

An Nam Tĩnh đảo cặp mắt trắng dã, "Ngươi hỏi ai đâu?"

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta không sẽ là yêu thú chứ ? Không không, yêu thú có điểm xấu, ta mới không cần là yêu thú ."

Xa chỗ, cái kia lão giả đạm thanh nói: "Ba vị, suy nghĩ kỹ chưa ?"

An Nam Tĩnh cầm thương đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, một thanh trường thương đâm thẳng lão giả giữa chân mày .

Bất quá, trường thương ở cách lão giả giữa chân mày còn có tấc hơn vị trí thì chính là ngừng lại .

Lão giả tay phải không biết bực nào thì cầm An Nam Tĩnh trường thương trong tay, cường đại lực lượng làm cho An Nam Tĩnh trường thương trong tay không pháp vào nửa tấc!

Cái này lúc, lão giả tay phải chấn động mạnh một cái .

Ầm!

An Nam Tĩnh liền người đeo thương trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Mệnh kỳ cường giả!

Người đến căn bản không phải chủ kỳ cường giả, mà là mệnh kỳ cường giả!

Xa chỗ, Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Tiểu Bạch, cái này lão đầu có điểm lợi hại a!"

Tiểu Bạch: "

An Nam Tĩnh nhìn một chút trường thương trong tay mình, lúc này, trường thương này đã xuất hiện rất nhiều vết rạn!

Trước mắt cái này lão giả thực lực cao có chút vượt ra khỏi tưởng tượng của nàng!

Cái này lúc, cái kia lão giả ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Chư vị, này Linh Tổ đối với ta Thủy Nguyên Địa thế giới có tác dụng rất lớn, yên tâm, ta Thủy Nguyên Địa thế giới sẽ không chiếm đoạt này Linh Tổ, một ngày chữa trị Thủy Nguyên Địa thế giới, ta Thủy Nguyên Địa thế giới sẽ đem nàng giao cho chư vị, làm cho chư vị tự hành xử lý, nhưng là bây giờ, cũng xin chư vị bán ta chờ một bộ mặt ."

Hiển nhiên, bốn phía không ngừng Thủy Nguyên Địa một cái thế lực!

Có chút thế lực, Thủy Nguyên Địa thế giới có thể không nể mặt mũi, thế nhưng, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ mặt mũi hay là muốn cho .

Ít nhất phải đem mặt mũi làm đủ, không phải, hắn cũng đừng nghĩ như thế mang đi trước mắt cái này vị Linh Tổ!

Bốn phía rất bình tĩnh, không có bất kỳ đáp lại!

Cái này lúc, lão giả hướng về phía bốn phía ôm quyền, "Đa tạ ."

Thanh âm rơi xuống, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh các nàng, sau một khắc, nàng vung tay phải lên, ở An Nam Tĩnh các nàng chân hạ bằng khoảng không xuất hiện một đạo lam sắc vòng sáng, An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha sẽ phản kháng, nhưng mà, theo ba đạo cường đại uy áp hàng lâm, các nàng ở cũng không pháp nhúc nhích!

Ba gã mệnh kỳ!

Lúc này đây, để bảo đảm vạn vô nhất thất, Thủy Nguyên Địa thế giới trực tiếp vận dụng ba gã mệnh kỳ cường giả!

Linh Tổ đối với hắn nhóm mà nói, thật quá trọng yếu!

Cứ như vậy, An Nam Tĩnh các nàng cùng lão giả ba người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ!

Ba gã mệnh kỳ cường giả trước mặt, An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha căn bản không có cơ hội phản kháng!

Đang ở An Nam Tĩnh các nàng tiêu thất không đến mấy hơi thở, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên tự phía chân trời đánh tới, rất nhanh, kiếm quang rơi vào cái kia đỉnh núi chi tiến lên!

Kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở đỉnh núi chi tiến lên!

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn thần sắc lạnh xuống!

Chuyển chớp mắt, tay phải hắn cầm kiếm chợt hướng bên phải chính là ném một cái .

"A!"

Xa chỗ phía chân trời, một đạo tiếng kêu thảm thiết chợt vang lên, ngay sau đó, một viên máu dầm dề đầu tự không trung rớt xuống!

Vẫn chưa bỏ qua, Dương Diệp cầm kiếm phóng lên cao, trực tiếp sát nhập vào những thứ kia không gian bên trong!

Rất nhanh, từng đạo tiếng kêu thảm thiết không ngừng trên không trung vang vọng dựng lên!

Không trung, đầu người một viên tiếp lấy một viên rơi hạ!

Rốt cục, một đạo tiếng hét phẫn nộ trên không trung vang vọng dựng lên, "Dương người điên, ngươi nổi điên làm gì, tóm các nàng chính là Thủy Nguyên Địa thế giới người, ngươi có bản lĩnh đi tìm bọn họ a, ở nơi này nổi điên làm gì ?"

Dương Diệp ngừng lại, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua nói chuyện phương hướng, "Thủy Nguyên Địa thế giới làm sao đi!"

Thanh âm kia lạnh lùng nói: Không biết!"

Dương Diệp gật đầu, sau một khắc, hắn trực tiếp cầm kiếm hướng cái kia nguồn thanh âm chỗ vọt tới

"Ngươi, ngươi cái này người điên, ngươi, ta, ta nhóm đưa ngươi đi còn không được sao "

------oOo------

Chương 2603: Đi Thủy Nguyên Địa Thế Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tự nhiên là không biết rõ làm sao đi Thủy Nguyên Địa thế giới, dù sao, ban đầu là Kỳ Bỉ Thiên đưa hắn tới đấy!

Mà chính hắn, chẳng bao giờ đi qua!

Thế nhưng hắn biết, chu vi những thứ này người nhất định là đi qua .

Mà giờ khắc này hắn, bởi vì Tiểu Bạch đám người bị bắt, cả người đều đã có chút không bình thường .

Lúc này, hắn chuyện gì đều làm được!

Chu vi những thứ kia thế lực, những thứ kia cường giả hiển nhiên cũng đã nhìn ra!

Bây giờ Dương Diệp, là không có lý trí điên, loại trạng thái này xuống, Dương Diệp hội làm loạn . Mà bọn họ, hiển nhiên không muốn vì cái kia Thủy Nguyên Địa thế giới gánh chịu hậu quả!

Rất nhanh, âm thầm một ít mệnh kỳ cường giả xuất thủ!

Ở Dương Diệp chân xuống, xuất hiện một cái to lớn truyền tống trận!

Cái này truyền tống trận cực kỳ lớn, có chừng dài trăm trượng thư giãn!

Mấy hơi thở về sau, theo cái kia truyền tống trận một trận rung động, rất nhanh, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở cái kia truyền tống trận bên trong .

Nhìn thấy Dương Diệp tiêu thất, âm thầm rất nhiều người tức thì thả lỏng một hơi!

Cái người điên này đã không bình thường, tiếp tục lưu lại nơi đây, hắn sẽ tìm người chơi mạng!

Kỳ thực, một ít thế lực cũng có chút vinh hạnh, vinh hạnh cái kia Linh Tổ bị Thủy Nguyên Địa thế giới người mang đi . Bởi vì nếu như là bị bọn họ mang đi nói, trêu chọc cái người điên này, chỉ sợ là trọn đời không được an bình!

Mà bây giờ, Thủy Nguyên Địa thế giới người có phiền toái!

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp trợn mở con mắt, lúc này, hắn đã tại Thủy Nguyên Địa thế giới .

Chuẩn xác mà nói là ở tòa kia cầu lên!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía cầu chợt chính là cắm xuống .

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp làm cho toàn bộ cầu rạn nứt ra!

"Làm càn!"

Cái này lúc, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên ở Dương Diệp đỉnh đầu trên(lên) khoảng không vang vọng dựng lên, rất nhanh, một con kình thiên bàn tay khổng lồ hạ xuống từ trên trời, hướng Dương Diệp đầu bắt tới!

Dương Diệp ngẩng đầu sau một khắc, một đạo kiếm quang phóng lên cao .

Ầm!

Bàn tay khổng lồ kia trực tiếp bị nát bấy!

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, khi thấy Dương Diệp lúc, bên ngoài khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, "Là ngươi!"

Hắn tự nhiên nhận thức Dương Diệp!

Lúc trước thì ra là vì vậy tên, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới bị vô vọng chi tai họa!

Một lần kia, tất cả mọi người sợ mất mật a!

Mà bây giờ, người này lại tới!

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi lại tới làm cái gì!"

Dương Diệp cười nhạt, "Tới làm cái gì ? Lão tử là tới giết nhân!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến lão giả vọt tới .

Lão giả nheo mắt, tay phải nhẹ nhàng nhất chiêu, rất nhanh, một đạo đen nhánh sắc cột sáng từ lòng bàn tay hắn chấn động mà ra .

Nhưng mà, cái này đạo đen nhánh sắc quang trụ trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm cho đánh thành hư vô!

Dương Diệp tốc độ không giảm, tiến quân thần tốc, đi tới lão giả trước mặt, sau một khắc, hắn kiếm lần nữa đâm ra!

Lấy kiếm thành vực!

Lão giả con ngươi chợt co rụt lại, chuyển chớp mắt, thân thể hắn trực tiếp hư ảo, cái này một kiếm, trực tiếp đâm xuyên qua cái kia hư ảo thân thể!

Bất quá, đó cũng không phải lão giả bản thể, lão giả bản thể đã tại ngoài mấy trăm trượng!

Giờ khắc này, lão giả thần sắc cũng âm trầm, "Dương Diệp, đây không phải là ngươi nổi điên địa phương . Ngươi bây giờ nếu như rời đi, ta có thể "

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở lão giả trước mặt!

Kiếm nhất trảm mà hạ!

Cùng này đồng thời, mấy đạo phi kiếm trực tiếp chém về phía lão giả .

]

Lão giả sắc mặt cực kỳ khó coi, thế nhưng, hắn không có ở xuất thủ, mà là lần nữa lui đủ đủ ngàn trượng khoảng cách!

Bởi vì hắn là mệnh kỳ cường giả!

Lúc trước ở cái này địa phương, cũng là bởi vì có mệnh kỳ cường giả đối với Dương Diệp xuất thủ, mới đưa đến cái kia vị bé gái xuất hiện, mà cái kia vị tiểu cô nương xuất hiện sau trực tiếp đưa đến hai cái thế lực vĩnh viễn từ nơi này địa phương tiêu thất!

Quan trọng nhất là, cây cầu kia đều kém chút tiêu thất!

Cầu kia xuống vô biên thủy kém chút đem cái này thế giới hủy diệt!

Nguyên nhân đây, cho dù hắn giận không thể nuốt, cũng không dám đối với Dương Diệp xuất thủ .

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Dương Diệp cầm kiếm hướng lão giả đi tới, "Tiểu Bạch, ah không đúng, các ngươi bảo nàng Linh Tổ, như các nàng có một chút sự tình, lão tử phát thệ, nhất định sẽ làm cho các ngươi cái này địa phương chó gà không tha!"

Linh Tổ!

Lão giả hai mắt híp lại, "Ngươi là vì Linh Tổ mà đến!"

Dương Diệp dừng bước, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau nhìn về phía lão giả, "Sự kiên nhẫn của ta thật sự có giới hạn!"

Kỳ thực, hắn hiện tại đã đều nhanh không khống chế được mình .

Tiểu Bạch, An Nam Tĩnh, Nhị Nha, chính là hắn nghịch lân!

Hắn không cho phép bất luận kẻ nào đụng vào!

Lão giả lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, cái kia Linh Tổ cũng không phải là ngươi vật riêng tư, ngươi "

"XXX ngươi tổ tông!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên rống giận, sau một khắc, một đạo huyết hồng kiếm khí ở cầu trên(lên) chợt lóe lên!

Lão giả khuôn mặt sắc trong nháy mắt đen xuống, giờ khắc này, hắn lửa giận cũng là đến .

Lão giả chân phải chợt giẫm một cái, trực tiếp hóa thành một cái bóng mờ nổ bắn ra mà ra!

Ầm!

Cầu lên, một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, chuyển chớp mắt, một đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Đang bay đủ số túc trăm trượng về sau, Dương Diệp ngừng lại, xa chỗ, lão giả lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, cho ngươi một cái cơ hội, hiện tại ly khai ly khai, không phải "

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, âm thanh hung dữ "Ly khai ? Cách ngươi tổ tông 18 đời, nay thiên, các ngươi không giao ra Tiểu Bạch các nàng, lão tử tiễn các ngươi mọi người quy thiên!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia lão giả vọt tới .

Xa chỗ, cái kia lão giả nhãn trung đã có sát ý!

Hắn đường đường mệnh kỳ cường giả, bị Dương Diệp như này nhục mạ, làm sao có thể không có hỏa khí!

Ngay sau đó, lão giả đã không nhớ tới bất kỳ hậu quả gì gì gì đó, hắn phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Rầm rầm

Chỉnh cây cầu lên, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên!

Mà Dương Diệp cùng lão giả giao chiến cũng đưa tới một ít cường giả, khi thấy là Dương Diệp lúc, những thứ này người khuôn mặt sắc đều là khó coi!

Cái này sát tinh lại tới!

Bọn họ tự nhiên không phải kiêng kỵ Dương Diệp, mà là kiêng kỵ Dương Diệp sau lưng cái kia vị!

Rất nhiều người đều có dựa vào sơn, xuất hiện lẫn vào, không có một hậu trường, cơ bản đều là chết sớm, thế nhưng, Dương Diệp cái này hậu trường thật là quá lớn chút!

Cái kia tiểu cô nương nhưng là kém chút phá hủy cái này thế giới!

Cầu lên, chiến đấu vẫn như cũ duy trì liên tục!

Áp chế!

Dương Diệp thực lực tuy là vô cùng kinh khủng, thế nhưng ở mệnh kỳ cường giả, vẫn còn có chút chưa đủ!

Cảnh giới áp chế!

Ầm!

Cầu lên, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bay ra ngoài!

Cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng!

Không trung, lão giả chậm rãi hàng xuống, hắn rơi vào cầu lên, ở bắt đầu quanh thân, từng cổ một hủy thiên diệt địa khí tức không ngừng chấn động mà ra!

Lão giả mặt sắc băng lãnh, hắn lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, hiện tại biến, còn kịp, không phải, coi như ngươi thân sau cái kia vị xuất hiện, cũng không thể nào cứu được ngươi!"

Xa chỗ, Dương Diệp phun trong miệng tiên huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa lão giả, cười gằn nói: "Đi ? Không, hiện tại mới vừa bắt đầu . Đến, đến, tiếp tục tới a!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trong tay tru bắt đầu rung động kịch liệt lên!

Không chỉ có như đây, Dương Diệp quanh thân, huyết dịch bắt đầu sôi trào!

Huyết mạch chi lực!

Giờ khắc này, Dương Diệp hoàn toàn thả ra chính mình huyết mạch chi lực .

Xa chỗ, lão giả lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Là chính mình muốn chết, thì nên trách không được ta!"

Dứt lời, thân thể chậm rãi nhảy khoảng không, hai tay hắn hư chiêu, bốn phía, vô số vô biên thủy phóng lên cao, rất nhanh, những thứ này vô biên thủy ngưng tụ thành từng nhánh tên dài, sau một khắc, lão giả hai tay hướng Dương Diệp nhẹ nhàng chấn động .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy

Vô số Thủy Tiễn xẹt qua phía chân trời, hướng Dương Diệp bao phủ đi!

Cầu lên, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, chuyển chớp mắt, tại hắn quanh thân, vô số kiếm ý cùng kiếm khí đột nhiên ngưng hiện!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Theo Phương Thốn Kiếm Vực xuất hiện, ở chung quanh hắn những thứ kia Thủy Tiễn tức thì bị những thứ này kiếm khí cùng kiếm ý nát bấy!

Mà đang ở cái này lúc, cầu ở trên lão giả hướng về phía Dương Diệp cách khoảng không chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp quanh thân, những thứ kia kiếm khí cùng kiếm ý trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung! Mà Dương Diệp bản thân tức thì bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Lão giả vẫn chưa dừng tay, thân hình hắn run lên, sau một khắc, một cường đại lực lượng ở cầu trên(lên) tịch quyển mà qua!

Giờ khắc này, chỉnh cây cầu cũng vì đó kích run lên!

Xa chỗ, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là chém một cái .

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm, hắn dốc hết hết thảy lực lượng!

Một kiếm rơi xuống, một cường đại tiếng nổ vang đột nhiên ở cầu trên(lên) vang vọng dựng lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh phi thẳng đến cầu hai bên bay ra ngoài!

Chính là lão giả cùng Dương Diệp!

Chẳng qua rất nhanh, cái kia lão giả ngừng lại!

Lão giả cúi đầu nhìn một chút trước ngực mình, tại hắn trước ngực, có một đạo sâu đậm vết kiếm, tiên huyết đang không ngừng từ cái này vết kiếm bên trong tràn ra!

Vừa rồi nếu như hắn chậm một chút, hắn khả năng đã bị một kiếm kia cho phân thây!

Lão giả sắc mặt tái xanh, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời, "Người này thiên phú kinh người, hôm nay nếu không ngoại trừ hắn, ngày khác tất thành ta Thủy Nguyên Địa hậu hoạn!"

Phía chân trời, trầm mặc nhất chớp mắt, một giọng nói đột nhiên vang lên, "Vậy giết đi!"

Đạt được hồi phục, lão giả nhìn về phía xa xa Dương Diệp, cười gằn nói: "Dương Diệp, ngươi hôm nay đáng chết ."

Làm như nghĩ đến cái gì, lão giả đột nhiên bằng khoảng không một trảo, ở trước mặt hắn không gian đột nhiên vỡ ra đến, sau một khắc, ở lão giả trong tay, xuất hiện một cái mao nhung nhung tiểu gia hỏa!

Chính là Tiểu Bạch!

Lúc này, Tiểu Bạch vẻ mặt hoảng sợ, thân thể nho nhỏ không ngừng rung động .

Khi thấy Dương Diệp lúc, nàng một cái liền khóc lên!

Lão giả cười gằn nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi rất quan tâm cái này nghiệt súc ?"

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải bên trong đột nhiên xuất hiện một lôi điện, này cổ lôi điện trong nháy mắt bao phủ ở Tiểu Bạch!

Xuy Xuy Xuy

Tiểu Bạch tức thì phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, nàng điên cuồng rung động, nhãn trung trước nay chưa có hoảng sợ!

Nhưng mà, lão giả vẫn chưa dừng tay, ở lão giả trong tay, xuất hiện một thanh dao găm, lão giả gằn giọng nói: "Dương Diệp, nhìn kỹ!"

Thanh âm rơi xuống, trong tay hắn dao găm ở Tiểu Bạch cái trán nhẹ nhàng nhất chèo .

Xuy!

Tiểu Bạch giữa chân mày trực tiếp nứt ra, một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra

Cvt: Xong

------oOo------

Chương 2604: Phải Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm Dương Diệp nhìn thấy xa chỗ một màn kia lúc, đầu hắn trực tiếp biến thành một mảnh khoảng không bạch!

Khoảng không bạch!

Giờ khắc này, Dương Diệp hoàn toàn ngây dại!

Lão giả trong tay, Tiểu Bạch hoảng sợ, bất lực, thống khổ!

"Ha ha "

Lão giả thần sắc hơi có chút điên cuồng, "Dương Diệp, còn nhớ rõ ban đầu ở cầu trên(lên) bị nữ nhân kia giết cái kia đầu trọc lão giả sao? Không sai, hắn chính là ta đại ca, thân đại ca! Huynh đệ ta hai người cùng nhau tu đạo, cùng nhau tiến nhập cái này Thủy Nguyên Địa, cùng nhau đạt được mệnh kỳ, nhưng mà, hắn lại nguyên nhân ngươi mà chết, hôm nay, ta muốn ngươi gấp trăm lần hoàn lại!"

Thanh âm rơi xuống, lão giả sẽ lần nữa động thủ!

Mà đang ở cái này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Lão giả hai mắt híp lại, thuận tay ném một cái, trực tiếp đem Tiểu Bạch ném vào cái kia nứt ra không gian bên trong .

Mà lúc, Dương Diệp đã tới!

Cùng này đồng thời, một sát ý ngút trời đập vào mặt!

Lão giả trong lòng kinh hãi, hắn chưa từng thấy qua kinh khủng như vậy sát ý!

Đây không phải là chủ kỳ sát ý!

Đây là mệnh kỳ sát ý!

Nhận thấy được một màn này, lão giả hoảng sợ!

Dương Diệp cùng bọn họ chênh lệch là cảnh giới chênh lệch, nhưng mà, một ngày Dương Diệp sát ý đạt được mệnh kỳ, vậy ý nghĩa chênh lệch này đem thu nhỏ lại!

Thu nhỏ lại rất nhiều rất nhiều!

Không dám khinh thường, lão giả hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng phía trước chợt chính là oanh một cái!

Nhưng mà, xen lẫn mệnh kỳ sát ý tru, uy lực đã không phải là phía trước so với .

Xuy!

Cái kia chuôi huyết hồng tru trực tiếp vỡ vụn cái kia hai cổ cường đại lực lượng, chuyển chớp mắt, Dương Diệp đến gần rồi cái kia lão giả, mà lúc, lão giả trong tay, ngưng tụ ra một thanh trường thương, sau một khắc, chuôi này trường thương trực tiếp xuyên thủng Dương Diệp ngực!

Nhưng mà, lão giả cũng là vô cùng kinh hãi!

Bởi vì Dương Diệp cũng không có tránh hắn một thương này, Dương Diệp là cố ý chịu hắn một thương này!

Sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào lão giả trước ngực, chuyển chớp mắt, một tay bóp lão giả hầu!

Cứ như vậy, lão giả bị Dương Diệp ngạnh sinh sinh xách lên!

Mà giờ khắc này, lão giả thấy được một cái cùng lúc trước hoàn toàn khác nhau Dương Diệp!

Huyết hồng Dương Diệp!

Dương Diệp toàn thân đã biến thành huyết hồng, huyết hồng đầu tóc, huyết hồng song đồng, toàn thân trên dưới, tản ra vô cùng vô tận sát ý!

Hắn đạt được mệnh kỳ về sau, đã biết rất nhiều người, đây là hắn lần thứ hai nhìn thấy nồng như vậy sát ý!

Dương Diệp nhắc tới cái kia lão giả nhích lại gần mình, giờ khắc này, hắn khuôn mặt sắc vô cùng dữ tợn khủng bố, đã không pháp diễn tả bằng ngôn từ!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp dùng kiếm đem lão giả đóng vào cầu lên, nhưng sau hắn bắt đầu dùng kiếm từng mảnh từng mảnh gọt lão giả nhục thân!

Mỗi một kiếm rơi xuống, lão giả thân trên(lên) lại biết bay ra một mảnh mỏng như cánh ve nhục thân!

Lão giả cười gằn nói: "Dương Diệp, ngươi sẽ như vậy ?"

Dương Diệp không có để ý lão giả, hắn như trước từng mảnh từng mảnh gọt lấy, cùng này đồng thời, Dương Diệp thanh âm lạnh như băng ở trong sân vang vọng dựng lên, "Ta Dương Diệp, ta Dương Diệp dùng của ta mệnh phát thệ, ta sẽ giết sạch cái này thế giới mỗi người, ta sẽ làm cho cái này thế giới mọi người trả giá thật lớn, nếu như ta làm không được, ta Dương Diệp nguyện ý gặp thế giới trên(lên) tàn nhẫn nhất chết pháp, cũng vĩnh viễn không được siêu sinh!"

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Vô số sát ý điên cuồng tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Giờ khắc này, Dương Diệp sát ý điên cuồng tăng vọt!

Sát ý cùng kiếm ý bất đồng, sát ý đề thăng không phải xem tâm tình, mà là xem sát ý, khi hắn sát ý đạt được tự thân điểm tới hạn lúc, sát ý của hắn sẽ đề thăng! Đây cũng là vì sao sát ý của hắn đến bây giờ đều không nhắc tới thăng quá!

Bởi vì lúc trước sát ý của hắn không có đạt được điểm tới hạn quá!

Mà bây giờ, sát ý của hắn không phải đạt được điểm tới hạn! Mà là đã đột phá cái này điểm tới hạn!

Vô cùng vô tận!

Giết!

Dương Diệp Sát Niệm trước đó chưa từng có!

]

Cái này Sát Niệm cùng sát ý đã cường đại đến vượt ra khỏi Dương Diệp bản thân, hiện tại, cái kia thuần túy kiếm ý cùng kiếm tâm đều hoàn toàn không đè ép được sát ý này cùng Sát Niệm, phải nói, kiếm ý cùng kiếm tâm đã hoàn toàn bị sát ý cùng Sát Niệm trấn áp!

Hắn bây giờ kiếm, là sát lục chi kiếm!

Mà hắn đạo, cũng theo kiếm đạo biến thành sát đạo! Sát Lục Chi

Đạo!

Mà từ nơi này vô tận sát ý bên trong, Dương Diệp cảm nhận được một trước nay chưa có lực lượng!

Dương Diệp ngừng lại, hai tay hắn hư chiêu, trong sát na, ở chung quanh hắn, xuất hiện một cường đại kết giới không đúng

Là vực!

Vực Chi Lực Lượng!

Dương Diệp trước mặt, lão giả kinh hãi nhìn Dương Diệp, "Giết, sát vực ngươi dĩ nhiên lĩnh ngộ sát vực!"

Sát vực!

Không chỉ có lão giả, người chung quanh đều đã kinh trụ!

Dương Diệp đã sở hữu Kiếm Vực, như ở có sát vực, đó chính là song vực!

Song vực!

Kiếm Vực uy lực, bọn họ đã thấy qua, mệnh kỳ chi hạ cơ hồ là bị Dương Diệp nháy mắt giết! Một ngày làm cho Dương Diệp đang nắm giữ cái này sát vực thêm trên(lên) hắn hiện tại lại là mệnh kỳ cấp bậc sát ý!

Giờ khắc này, vô số người thần sắc ở không biết không ngờ bên trong ngưng trọng!

Dương Diệp không để ý tới lão giả, hắn đang cảm thụ, cảm thụ chung quanh cái này vực, ở nơi này vực bên trong, tràn đầy sát ý, vô cùng vô tận sát ý, còn có vô cùng vô tận lực lượng!

Những thứ này sát ý giống như là lực lượng nguồn suối, hắn có thể điên cuồng hấp thu!

Mà ở cái này sát vực bao trùm bên trong, cái kia lão giả cả người cũng không tốt!

Ăn mòn!

Những thứ này sát ý đang điên cuồng ăn mòn hắn thần trí, dần dần, lão giả hai mắt cũng bắt đầu đỏ lên!

Giết!

Lão giả trong đầu cũng xuất hiện cái ý niệm này!

Vô luận lão giả như thế nào trấn áp, như thế nào trấn tâm, đều không có bất kỳ tác dụng!

Chỉ cần ở Dương Diệp Kiếm Vực bên trong, hắn liền không bỏ rơi được cái kia cổ sát ý!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên triệt hồi sát vực!

Lão giả hai mắt tức thì dần dần sáng sủa lên!

Nhưng mà, cái này với hắn mà nói, cũng không phải là cái gì chuyện tốt!

Dương Diệp kiếm rơi xuống!

Một kiếm lại một kiếm gọt lấy thân thể của lão giả, không đến một hồi, lão giả toàn bộ nhục thân cũng chỉ thừa lại hạ một trận đầu khớp xương cùng đầu!

Dương Diệp vẫn chưa bỏ qua, mà là ngạnh sinh sinh rút ra lão giả linh hồn!

"Ngươi, ngươi làm cái gì!" Lão giả hoảng sợ nhìn Dương Diệp!

Linh hồn không thể so nhục thân, hắn có thể đủ kháng trụ nhục thân ở trên thống khổ, thế nhưng, không nhất định có thể kháng trụ về linh hồn thống khổ!

Ở Dương Diệp lòng bàn tay bên trong, không biết bực nào thì xuất hiện một đám lửa, cứ như vậy, Dương Diệp thuận tay ném đi, đoàn kia hỏa diễm trực tiếp đem lão giả linh hồn bao phủ!

"A "

Giữa sân, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương tức thì vang vọng dựng lên!

Ở nơi này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, cổ lực lượng này xuất hiện, cái kia linh hồn lão giả quanh thân hỏa diễm trực tiếp biến mất, cùng này đồng thời, Dương Diệp chung quanh những thứ kia sát ý cũng vào giờ khắc này bị trấn áp!

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp sát vực lần nữa xuất hiện ở giữa sân!

Lúc này đây bao trùm không chỉ là cầu lên, còn có chu vi mấy ngàn trượng bên trong không gian!

Chu vi vô số người hoảng hốt!

Cái kia cỗ sát ý cường đại trực tiếp ăn mòn những người đó đại não!

Phải biết, cái này sát vực bên trong, coi như là mệnh kỳ cường giả đều chống lại không được!

"Giết "

Cầu chu vi, đột nhiên vang lên từng đạo tiếng rống giận dử .

Rất nhanh, chu vi trực tiếp chiến đấu!

Cái này lúc, Dương Diệp vung tay phải lên, cái kia chuôi tru trực tiếp xuyên thủng lão giả kia linh hồn!

Thần hồn câu diệt!

Một vị mệnh kỳ cường giả cứ như vậy thần hồn câu diệt!

Dương Diệp cầm kiếm hướng xa chỗ cầu thượng tẩu đi, giờ khắc này, phàm là Dương Diệp nhìn thấy người, hắn liền giết!

Gặp kẻ nào giết kẻ đó!

Làm kiếm ý cùng kiếm tâm bị trấn áp về sau, đừng nói người khác, kỳ thực chính hắn đều có chút không bình thường!

Âm thầm, những người đó đương nhiên sẽ không làm cho Dương Diệp loạn như vậy đến, dù sao, hắn không phải Kỳ Bỉ Thiên . Rất nhanh, một gã bạch phát lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Chính là phía trước mang đi Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh các nàng tên kia lão giả!

Bạch phát lão giả nhìn đi tới Dương Diệp, thần sắc cũng là có chút ngưng trọng, bây giờ Dương Diệp, coi như là mệnh kỳ cường giả cũng không dám khinh thường hắn .

Sát ý đạt được mệnh kỳ sau Dương Diệp, đã hoàn toàn có chém giết mệnh kỳ cường giả thực lực!

Đặc biệt tay hắn trên(lên) còn có cái kia chuôi siêu Thần khí tru!

Bạch phát lão giả trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi bây giờ nếu như không chống cự những thứ này sát ý, ngươi sẽ bị những thứ này sát ý ăn mòn, ngươi sẽ bị sát ý chưởng khống, mà không phải ngươi "

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở bạch phát lão giả trước mặt .

Xuy!

Một đạo ánh kiếm màu đỏ ngòm chớp mắt tới!

Bạch phát lão giả hai mắt híp lại, tay nâng lên, một cường đại lực lượng tự bên ngoài lòng bàn tay bên trong giống như hồng thủy một dạng chấn động mà ra!

Ầm!

Này cổ cường đại lực lượng ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp cái này một kiếm, thế nhưng, bạch phát lão giả bản thân nhưng là bị chấn địa hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng khoảng cách!

Không chỉ có như đây, làm Dương Diệp cái kia sát vực xuất hiện về sau, hắn chân mày cũng chặt nhíu lại!

Cái kia cổ sát ý quá nồng đậm!

Nồng nặc đến hắn đều có chút khó có thể ngăn cản!

Bạch phát lão giả không thể không ở lui, lui mấy vạn trượng, thối lui ra khỏi Dương Diệp sát vực phạm vi bao trùm!

Nhìn xa chỗ toàn thân huyết hồng Dương Diệp, bạch phát lão giả thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng!

Dương Diệp sát ý này còn đang tăng trưởng!

Sát ý này, cũng không có dừng bước mệnh kỳ!

Nó còn đang tăng trưởng một cách điên cuồng!

Xa chỗ, Dương Diệp cũng không có đối với cái kia bạch phát lão giả xuất thủ, ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp hai tay cầm kiếm hướng về phía cầu kia chợt chính là cắm xuống!

Xuy!

Dương Diệp chân xuống, cầu bắt đầu từng khúc nổ tung!

Nhìn thấy một màn này, bạch phát lão giả nhãn trung sát ý bạo dũng, "Chư vị, người này phải chết, chư vị nếu là ở cố kỵ cái này cố kỵ vậy, ta chờ ngày sau sợ là phải bỏ ra nhất thê thảm!"

Phía chân trời không có trả lời!

Xa chỗ, Dương Diệp vẫn còn ở hủy cầu!

Bạch phát lão giả trầm giọng nói: "Ngươi chờ cho là thật dám để cho hắn lớn lên ? Thứ cho ta nói thẳng, người này một ngày đạt được mệnh kỳ, đạt được ngươi chờ tầng thứ, cái kia lúc, lấy tính cách của hắn, lấy thực lực của hắn, các ngươi cho là thật có thể cản hắn ?"

"Vậy giết đi!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói lần nữa lại phía chân trời vang lên, "Tất cả hậu quả, Thủy Nguyên Địa thế giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cộng đồng gánh chịu!"

Hiển nhiên, hai phe liên thủ!

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, cái này lúc, một căn đen nhánh sắc trường mâu đột nhiên ở cầu trên(lên) chợt lóe lên!

Sau một khắc!

Xuy!

Căn này trường mâu trực tiếp xuyên thủng Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài!

Thế gian nhất tột cùng một trong mấy người xuất thủ!

Thần Cư chủ nhân!

------oOo------

Chương 2605: Đánh Thua!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Dương Diệp rơi vào cầu lên, mà cái kia trường mâu còn cắm ở trước ngực của hắn!

Tuy là, hắn bây giờ có sát vực, sát ý cũng đạt tới mệnh kỳ đỉnh phong, thế nhưng, đối với cái này thế gian nhất tột cùng mấy người kia mà nói, vẫn là còn thiếu rất nhiều!

Dù sao, những thứ này người bên trong, có vài người nhưng là cùng Kỳ Bỉ Thiên là người cùng một thời đại!

Dương Diệp rơi ở tại mặt đất, hắn chậm rãi đứng lên, hắn hai tay nắm ở cái kia trường mâu, muốn đem bên ngoài rút ra, nhưng mà, vô luận hắn dùng lực như thế nào, đều không pháp đem bên ngoài rút ra!

Giống như là sinh trưởng ở hắn trong thịt!

Theo căn này trường mâu xuất hiện, Dương Diệp sát vực cũng trong nháy mắt bị phá đi, chu vi vô số người tức thì khôi phục bình thường!

Bất quá, đã chết một ít!

Những người này ở đây khôi phục bình thường về sau, dồn dập thoát đi giữa sân!

Cái này lúc, ở cầu kia lên, không biết bực nào thì xuất hiện một gã mặc áo bào đen người đàn ông trung niên!

Người đàn ông trung niên chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt!

Người này, chính là cái kia Thần Cư chủ nhân!

Cũng là cái này thế giới, phải nói là cái vũ trụ này nhất tột cùng một trong mấy người!

Thần Cư chủ nhân nhìn thoáng qua cả người huyết hồng Dương Diệp, sau đó nói: "Xem ra, nàng là sẽ không lần nữa xuất hiện! Đương nhiên, dù cho xuất hiện, cũng không sao!"

Lần đầu tiên, bọn họ không có chuẩn bị, nhưng là bây giờ, bọn họ đã làm chuẩn bị xấu nhất!

Lúc này đây, không phải Thủy Nguyên Địa, mà là Thủy Nguyên Địa thêm toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Thần Cư chủ nhân nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Tuy nói có chút ỷ lớn hiếp nhỏ, bất quá, cũng không có biện pháp, bất kể như thế nào, đây hết thảy đều có thể kết thúc ."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài liền muốn ra tay .

Chẳng qua ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nhìn thấy người này, Thần Cư chủ nhân chân mày tức thì nhíu lại!

Người vừa tới không phải là người khác, chính là cái kia Hoang Tộc Hoang Đế!

Thần Cư chủ nhân trầm giọng nói: "Hoang Đế, ngươi có thể muốn tinh tường!"

"Ha ha "

Hoang Đế cười cười, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Hồn Giáo giáo chủ, vĩnh hằng chi chủ, còn có cái này địa phương mấy cái lão bất tử kia, ah, không nghĩ tới liền cái kia vị sợ tiên sinh đều tới . Tấm tắc, ghê gớm, cái này thế giới nổi danh nhất, nhất người cường đại hôm nay tới không sai biệt lắm 7-8 thành ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía bên cạnh Dương Diệp, "Dương tiểu hữu, mặt mũi ngươi thật là là rất lớn a!"

Dương Diệp không có trả lời, hắn đang điên cuồng nhổ cái kia chuôi trường mâu, nhưng mà, mặc kệ hắn như thế nào dùng sức, đều không pháp đem bên ngoài rút ra!

Hoang Đế trước mặt, cái kia Thần Cư chủ nhân đạm thanh nói: "Hắn còn không có lớn như vậy mặt mũi!"

Hoang Đế cười nói: "Đương nhiên, bất quá, ta phải nói một câu, hắn hiện tại mặc dù không có, thế nhưng không có nghĩa là lấy sau không có a!"

Thần Cư chủ nhân đạm thanh nói: "Hắn khả năng không có sau đó! Đương nhiên, như Hoang Đế các hạ nếu như xuất thủ, lấy các hạ thực lực, hắn có thể còn có lấy về sau, chỉ bất quá, các hạ phải suy nghĩ kỹ!"

Hoang Đế gật đầu, "Ta hiểu, ta như xuất thủ, Vĩnh Hằng Quốc Độ cao hứng nhất! Bởi vì cứ như vậy, các ngươi Thủy Nguyên Địa thế giới sẽ đứng ở hắn nhóm bên này, đúng không ?"

Thần Cư chủ nhân không nói gì!

Hoang Đế cười cười, nhưng sau hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, tay phải hắn nhẹ nhàng đè xuống Dương Diệp, rất nhanh, Dương Diệp quanh thân sát ý đều bị hắn trấn áp trở về!

Dương Diệp khôi phục bình thường!

]

Thế nhưng, hắn hai mắt vẫn là huyết hồng!

Sát ý bị trấn áp, thế nhưng, Sát Niệm vẫn còn ở!

Hơn nữa, trong cơ thể hắn sát ý còn đang rục rịch!

Hoang Đế quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Dương tiểu hữu, đã lâu không gặp!"

Dương Diệp không nói gì!

Hoang Đế cười nói: "Ta sẽ mở cửa thấy núi! Ta đây, yêu tài . Như vậy như thế nào, ngươi đáp ứng ta một việc, ta liền mang ngươi đi! Ngươi yên tâm, ta nói mang ngươi đi, liền nhất định có thể mang ngươi đi!"

Nghe vậy, giữa sân mấy đạo khí tức đột nhiên khóa ở tại Hoang Đế thân tiến lên!

Hoang Đế ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau cười ha ha một tiếng, "Chớ khẩn trương, giao dịch của chúng ta còn chưa bắt đầu đây, chờ hắn đã đáp ứng, các ngươi tại động thủ cũng không trễ a!"

Hoang Đế trước mặt, Thần Cư chủ nhân trầm giọng nói: "Hoang Đế, ta biết, ngươi thiên phú dị bẩm, còn đi qua cái kia địa phương, thậm chí cùng đối phương đã giao thủ, thế nhưng, ngươi đối với mình liền thật tự tin như vậy ? Cảm thấy có thể lấy một địch mọi người chúng ta ?"

Hoang Đế cười nói: "Cái này trước không nói ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, huyền khí truyền âm, "Ngươi chỉ cần bằng lòng buông tha cái kia Linh Tổ, cùng ta trở về Hoang Tộc, ta có thể thay ngươi ngăn cản tới tự Vĩnh Hằng Quốc Độ phương diện áp lực . Yên tâm, cái kia Linh Tổ sẽ ở đây Thủy Nguyên Địa thế giới trong tay, hơn nữa, bọn họ cũng sẽ không thương tổn nàng ."

"Sẽ không làm thương tổn nàng ?"

Dương Diệp cười gằn nói: "Hoang Đế, ngươi là đang cùng ta đùa giỡn hay sao ? Bọn họ còn sẽ không làm thương tổn nàng ? Không, bọn họ đã thương tổn nàng!"

Hoang Đế nói: "Dương Diệp, ta có thể vì ngươi cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ là địch, bởi vì ta xem trọng thiên phú của ngươi, ta nguyện ý mạo cái hiểm . Thế nhưng, nếu như ngươi không buông tha Linh Tổ, ta Hoang Tộc sẽ đối mặt Thủy Nguyên Địa thế giới còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ, tuy là ta không sợ hai người bọn họ phương, thế nhưng, cái này thế giới thủy có điểm sâu, ta không muốn rơi vào trong đó . Mà ngươi nếu như bằng lòng buông tha cái kia Linh Tổ, ta mang đi ngươi, cái này thế giới thế lực cũng sẽ không cùng ta vạch mặt, ta không muốn rơi vào vũng nước này trong, bọn họ đồng dạng không muốn rơi vào ta cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ sự tình bên trong . Ngươi có thể minh bạch ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Xin lỗi, ta không thể buông tha nàng!"

Hoang Đế nhíu mày, "Ngươi bây giờ buông tha nàng, còn có mệnh ở, ngươi nếu không buông tha, ngươi sẽ chết, kết quả của nàng cũng sẽ không tốt hơn chỗ nào!"

Dương Diệp lắc đầu, "Cái kia thì cùng chết ."

Cùng chết!

Hắn sẽ không bỏ rơi Tiểu Bạch, sẽ không bỏ rơi Nhị Nha, sẽ không bỏ rơi An Nam Tĩnh! Như cứu không ra các nàng, vậy hắn liền cùng các nàng cùng chết!

Cổ hủ ?

Không!

Dương Diệp rất tinh tường nội tâm của mình, cũng rất tinh tường tình cảnh trước mắt . Buông tha Tiểu Bạch các nàng, đúng, hắn có thể tìm cho mình một cái rất tốt mượn cớ, tỷ như, lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, hoặc: Sống thì có hy vọng!

Nhưng mà, cái này hết thảy tất cả đều là mượn cớ!

Vì mình mạng sống mà tìm mượn cớ!

Hắn hiện tại nếu như rời đi, các nàng làm sao bây giờ ? Các nàng nên bực nào tuyệt vọng ? Tiểu Bạch như vậy tin tưởng hắn, Nhị Nha như vậy tin tưởng hắn, An Nam Tĩnh để ý như vậy hắn, hắn là tất cả của các nàng bộ phận! Cvt: Truyện được làm bởi ❄๖ۣۜSmileӳεїз , đề nghị những trang truyện khác coppy của Truyencv.com hãy ghi lại nguồn.

Nhị Nha không có thân nhân, Tiểu Bạch cho tới nay đều muốn hắn cho rằng là người thân nhất, An Nam Tĩnh cũng mất thân nhân, nàng vì hắn thậm chí có thể buông tha võ đạo!

Mà hắn làm sao có thể vào lúc này buông tha các nàng!

Đã không thể cùng nhau sống, cái kia thì cùng chết đi!

Đây là hắn có thể làm!

Hắn đã tận lực!

Nếu quả như thật không thể cùng đi, cái kia thì cùng chết! Hắn muốn cố gắng hết sức của mình, hết mình lớn nhất lực lượng, cho dù là chết! Mà hắn, tuyệt đối sẽ không buông tha!

Bởi vì như tuyển trạch buông tha nói, hắn không cần phải tới nơi này!

Dương Diệp trước mặt, Hoang Đế nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, hắn nở nụ cười .

Hoang Đế khẽ lắc đầu, tay phải hắn vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ta Hoang Đế cả đời này đã biết vô số thiên tài yêu nghiệt, ta Hoang Tộc trung thì có rất nhiều, nói thật ra, hay là thiên phú gì gì đó, hầu hết thời gian thật không trọng yếu như vậy . Rất nhiều người, thiên phú không tệ, thế nhưng, người lại không được tốt lắm . Ngươi là một cái chí tình chí tính người, tại loại này sống chết trước mắt, ngươi vẫn có thể vâng theo chính mình nội tâm, không lừa gạt mình, không cho mình kiếm cớ, rất tốt, khá vô cùng ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Lời nói khó nghe, nhiều người như vậy lấn phụ một cái vãn bối, các ngươi không sợ bị, ta đều thẹn hoảng sợ ."

Thanh âm rơi xuống, Hoang Đế thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Hoang Đế tiêu thất về sau, Dương Diệp nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân, "Có thể hay không để cho ta thấy các nàng một mặt ?"

Thần Cư chủ nhân trầm mặc nhất chớp mắt, chuyển chớp mắt, hắn vung tay phải lên, rất nhanh, Nhị Nha cùng An Nam Tĩnh cùng với Tiểu Bạch xuất hiện ở giữa sân .

Bất quá, các nàng quanh thân đều bị một thần bí lực lượng trói buộc!

Khi thấy Dương Diệp lúc, Tiểu Bạch một cái liền khóc lên!

Nàng trên trán lỗ hổng kia vẫn tồn tại như cũ, vẫn còn ở tràn máu .

Nhìn Tiểu Bạch, Dương Diệp tâm trước đó chưa từng có qua đau nhức, loại đau này, chỉ có tại hắn mẫu thân chết thì mới có quá!

Dương Diệp mạnh mẽ nặn ra một cái tiếu dung, "Nhị Nha, Tĩnh nhi, Tiểu Bạch, lúc này đây, ta cho các ngươi thất vọng rồi ."

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, nàng biết, Dương Diệp đã tận lực!

Nhị Nha lạnh lùng nhìn bốn phía, "Dương ca, không có việc gì, không phải là chết sao ? Ta Nhị Nha không sợ! Chu vi những thứ này người, các ngươi nghe cho ta, các ngươi cũng dám như thế đối đãi Tiểu Bạch, nếu như ta Nhị Nha có thể sống, ta nhất định phải xé các ngươi! Nhất định phải a!"

Nhị Nha hầu như gào lên!

Nhị Nha cũng là trước nay chưa có nổi giận!

Khi thấy Tiểu Bạch bị như vậy đối đãi lúc, Nhị Nha thậm chí muốn hủy diệt cái này thế giới!

Nhị Nha bên cạnh, Tiểu Bạch không khóc, nàng nhìn Dương Diệp ở sẽ không sợ!

Nàng thật không sợ!

Bởi vì Dương Diệp ở!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Đừng sợ, mặc kệ xảy ra chuyện gì tình, ta nhất định sẽ cùng các ngươi cùng nhau!"

Cái này lúc, Dương Diệp trước mặt cái kia Thần Cư chủ nhân nhìn lướt qua phía chân trời, hắn thần thức thi triển ra, rất nhanh, hắn thần thức bao trùm ở toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới!

Nhưng mà, ở hắn thần thức lục soát tìm xuống, hắn vẫn không có phát hiện người chính mình muốn tìm!

Sau một lúc lâu, Thần Cư chủ nhân thu hồi thần thức, nhưng sau nhìn về phía trước mặt Dương Diệp, "Xem ra, vị kia là không hội xuất hiện . Đã nàng không xuất hiện, vậy ngươi liền thật có thể đi chết rồi."

Thanh âm rơi xuống, Thần Cư chủ nhân tay phải hơi xoay tròn, trong sát na, Dương Diệp bộ ngực cái kia chuôi trường mâu bắt đầu chuyển động!

Trong nháy mắt, Dương Diệp toàn bộ khuôn mặt trực tiếp nhăn nhó!

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Nghe nói các ngươi đang tìm ta!"

Thần Cư chủ nhân hai mắt híp lại, hắn bỗng nhiên quay đầu, tại hắn bên phải cầu lan lên, không biết bực nào thì ngồi một gã tiểu cô nương!

Vẫn là trước đây cái kia tiểu cô nương!

Chỉ bất quá, cái này bé gái tay phải đã không thấy!

Kỳ Bỉ Thiên!

Cái này tiểu cô nương chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Dương Diệp, nhếch miệng cười, "Đánh một trận, đánh thua, đem một tay cho đánh không có "

------oOo------

Chương 2606: Diệt Cái Này Thế Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đánh một trận!

Giữa sân, mọi người ánh mắt đều nhìn về Kỳ Bỉ Thiên!

Cái này đã từng kém chút đem Thủy Nguyên Địa thế giới hủy diệt tiểu cô nương lại xuất hiện!

Nàng lại tới!

Mọi người như lâm đại địch!

Đương nhiên, bọn họ cũng đã làm chuẩn bị xấu nhất!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía một bên Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, khi thấy Nhị Nha lúc, nàng mỉm cười, đi tới Nhị Nha trước mặt, sau đó nói: "Ta gọi Kỳ Bỉ Thiên, ngươi trước đây giúp qua ta!"

Nhị Nha nhìn Kỳ Bỉ Thiên một hồi lâu, nhưng sau lắc đầu, "Ta không biết ngươi, bất quá, vậy ngươi có thể giúp ta sao ?"

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu đầu nhỏ, "Đương nhiên! Dù sao, ngươi là đã từng duy nhất một cái dám vào lúc đó giúp ta!"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Tiểu Bạch, "Cứu nàng!"

Cứu Tiểu Bạch!

Đây là Nhị Nha yêu cầu duy nhất!

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch dáng dấp lúc, Kỳ Bỉ Thiên đầu tiên là ngây cả người, rất nhanh, nàng nở nụ cười!

Nàng nở nụ cười!

Không có ai biết nàng cái này cười là có ý gì!

Cái này lúc, nàng nhìn lướt qua phía chân trời bốn phía, nàng nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm, "Các ngươi biết không ? Các ngươi đem chính các ngươi duy nhất sinh lộ đều gảy! Như nàng không có việc gì, các ngươi có thể còn sẽ có đường sống, bởi vì cái kia vị có thể sẽ không nhìn ta xằng bậy, nhưng là bây giờ, ta có thể rất phụ trách đảm nhiệm nói cho các ngươi biết, coi như ta bỏ qua cho bọn ngươi, cái kia vị khả năng cũng sẽ không bỏ qua cho đám các ngươi ."

Kỳ Bỉ Thiên trước mặt, cái kia Thần Cư chủ nhân khẽ lắc đầu, "Đã từng Hoang Đế chém giết quá một vị Linh Tổ, không như thường sống rất tốt ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, Hoang Đế không biết bực nào thì xuất hiện ở nơi ấy!

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt Hoang Đế, Hoang Đế khẽ gật đầu, xem như là chào hỏi!

Kỳ Bỉ Thiên thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân, "Ngươi a, uổng cho ngươi vẫn là cùng ta người cùng một thời đại, điểm ấy đều nhìn không thấu ."

Thanh âm rơi xuống, tay trái nhấc lên một chút .

Xuy!

Những thứ kia trói lại Nhị Nha các nàng thần bí lực lượng tức thì vào giờ khắc này tiêu thất vô ảnh vô tung!

Tiểu Bạch một cái liền bay đến Dương Diệp trong lòng, nàng không khóc, cứ như vậy ôm thật chặc Dương Diệp .

Nàng vừa rồi, thật sợ phải sợ!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, khuôn mặt sắc vẫn bình tĩnh không gì sánh được, thế nhưng trong đầu Sát Niệm cũng là giống như hồng thủy một dạng tăng vọt!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Nhị Nha còn có Dương Diệp, "Rời đi nơi này!"

Dương Diệp lắc đầu .

Ly khai ?

Không!

Hắn sẽ không rời đi!

Hắn còn có rất rất nhiều việc cần hoàn thành!

Nhị Nha cũng là lắc đầu, nàng nhìn lướt qua bốn phía, "Ta cảm thấy bọn họ đều đáng chết!"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ngươi không phải ban đầu ngươi, không có năng lực đó ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Dẫn các nàng ly khai, không muốn hành động theo cảm tình!"

Dương Diệp lần nữa lắc đầu!

Hành động theo cảm tình ?

Hắn lúc này đây thật muốn hành động theo cảm tình!

Hắn nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha lắc đầu, "Dương ca, ta không vào đi ."

Thanh âm rơi xuống, Nhị Nha thân hình run lên, xuất hiện ở xa xa cầu lên.

Nhị Nha khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, không đúng, phải nói là hung lệ, sau một khắc, nàng song quyền chợt hướng cùng với chính mình dưới chân cầu liền đánh xuống!

]

Hủy cầu!

Xa chỗ, Hoang Đế ánh mắt rơi vào Nhị Nha thân lên, lúc này, ở Nhị Nha thân lên, có một hung lệ khí hơi thở phát ra! Không đúng, là một đã hung lệ, lại tà ác khí tức!

Rất nhiều người đều chú ý tới!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Thiên tính thả ra sao cũng tốt!"

Nói xong, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi xác định không đi ?"

Dương Diệp gật đầu .

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Vậy ngươi là hơn nhiều bảo trọng đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng xem hướng cách đó không xa Thần Cư chủ nhân, "Xem ra các ngươi lần này mục tiêu không chỉ là hắn cùng với cái kia Linh Tổ tiểu gia hỏa, còn có ta, ân, hiện tại ta tới, đến đây đi!"

Ở Thần Cư thân về sau, không biết bực nào thì xuất hiện bốn đạo khí tức cường đại!

Mỗi một đạo đều không kém Thần Cư chủ nhân!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn cái kia mấy đạo khí tức, lắc đầu, "Như thế điểm, làm sao đủ ?"

"Thêm trên(lên) ta ư ?"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Kỳ Bỉ Thiên bên phải vang lên .

Rất nhanh, ở vô số người nhìn kỹ xuống, một gã ăn mặc tố bào lão giả xuất hiện ở cái kia vô biên thủy chi tiến lên!

Hắn cứ như vậy đứng ở vô biên thủy chi tiến lên!

"Thủy Vô Biên!"

Cái này lúc, cách đó không xa Hoang Đế đột nhiên cười nói: "Ngươi không ở đây ngươi vô biên trong nước đợi, chạy ra làm gì ?"

Cái kia tố bào lão giả nhìn thoáng qua Hoang Đế, "Mắc mớ gì tới ngươi ."

Hoang Đế cười cười, cũng không tức giận, hắn nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Cái này Thủy Vô Biên, chính là vô biên thủy chi linh, là một cái chân chính lão quái vật . Ân, ta nói với ngươi nói, trừ hắn ra, còn có cái này Thần Cư chủ nhân, vĩnh hằng chi chủ, Hồn Giáo giáo chủ, cùng với cái kia kinh tiên sinh, cái kia vị kinh tiên sinh đây, tương đối thần bí, chắc là cùng các hạ xuống đây tự người cùng một thời đại ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bên phải không gian, "Còn giấu ở trong không gian cái này vị ta cũng không biết, tấm tắc, hơi thở này, rất mạnh a! Ha ha "

Nói đến đây, Hoang Đế khuôn mặt trên(lên) tiếu ý là càng ngày càng đậm .

Bởi vì sự tình càng ngày càng có ý tứ .

Một bên, cái kia Thủy Vô Biên nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Các hạ cũng không phải cái thời đại này người, bực nào vì thế muốn tới cùng ta chờ đối nghịch đâu?"

Kỳ thực, cái này thế giới liên thủ, bao quát một ít thần bí cường giả xuất hiện, đều là rất dễ hiểu, bởi vì Kỳ Bỉ Thiên xuất hiện, ý nghĩa cái này thế giới có thể phải bị lộng không rồi!

Phàm là không muốn cái này thế giới bị hủy diệt, còn có thực lực, cơ bản đều sẽ xuất hiện!

Thủy Nguyên Địa thế giới thực lực, xa xa không chỉ với này!

Đặc biệt hiện tại Kỳ Bỉ Thiên hiển nhiên là bị thương!

Kỳ Bỉ Thiên thân thể chậm rãi nhảy khoảng không, giữa sân, vô số đạo khí tức tức thì khóa ở tại nàng quanh thân, cùng này đồng thời, ở nàng không trung, xuất hiện một đạo thần bí kết giới, cái này đạo kết giới hiển nhiên là Thủy Nguyên Địa thế giới làm!

Nhưng mà, theo Kỳ Bỉ Thiên tay trái nhẹ nhàng đè một cái, cái kia đạo kết giới trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Cái này lúc, cái kia Thủy Vô Biên đột nhiên nói: "Trước hết để cho ta tới gặp gỡ đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt đột nhiên chậm rãi đóng lại!

Sau một khắc .

Ầm!

Phía dưới vô biên thủy trực tiếp sôi trào lên, ngay sau đó, một đầu dài đạt đến vạn trượng Thủy Long đột nhiên từ cái này vô biên thủy bên trong vọt lên!

Cường đại uy áp chấn động thiên địa!

Không trung, Kỳ Bỉ Thiên chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, mà cái kia vô biên thủy Cự Long trực tiếp ngạnh sinh sinh bị Kỳ Bỉ Thiên một cước này bức dừng ở không trung!

Cái kia Cự Long tâm thần gầm thét, từng đạo cường đại long uy điên cuồng chấn động Kỳ Bỉ Thiên chỗ ở vị trí .

Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Yếu!"

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải lần nữa giẫm một cái .

Ầm!

Ở vô số người nhìn kỹ xuống, cái kia vạn trượng Thủy Long trong nháy mắt chính là nổ bể ra đến, vô số bọt nước tự phía chân trời rơi mà hạ!

Mà lúc, cái kia Thủy Vô Biên tay phải hơi giơ lên trên .

Toàn bộ không trung đột nhiên yên tĩnh trở lại!

Những thứ kia bọt nước lẳng lặng huyền phù tại không trung, chúng nó kịch liệt xoay tròn, từng cổ một cường đại lực lượng không có dấu hiệu nào xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên bốn phía .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn lướt qua bốn phía, "Lợi dụng cái này vô biên thủy tu luyện ra thuỷ vực, quả thật không tệ, khó trách ngươi dám ở trước mặt ta gọi nhịp, bất quá, ngươi vẫn là quá trẻ!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay trái chợt nắm chặt .

Xuy!

Kỳ Bỉ Thiên không gian chung quanh đột nhiên nứt ra, sau một khắc, chung quanh nghìn trượng bên trong không gian trong nháy mắt toàn bộ tiêu thất vô ảnh vô tung, cùng với cùng nhau tiêu thất, còn có phía trước cái kia vô số bọt nước!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thủy Vô Biên lão giả chân mày tức thì nhíu lại!

Lau đi!

Hắn thuỷ vực bao quát những thứ kia vô biên thủy mới vừa rồi trong nháy mắt đều trực tiếp bị lau đi! Bị lau đi, còn có cái kia một vùng không gian!

Thủy Vô Biên gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, hắn vẫn chưa dừng tay, sau một khắc, hắn thuỷ vực lần nữa ngưng tụ thành, thế nhưng, mới vừa nhất xuất hiện, liền trực tiếp bị một thần bí lực lượng cho lau đi!

Lau đi vực!

Giờ khắc này, Thủy Vô Biên chân chính bị kinh hãi đến rồi!

Qua nhiều năm như vậy, hắn chưa bao giờ từng gặp phải có người có thể ngạnh sinh sinh lau đi hắn vực!

Thủy Vô Biên gắt gao nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi đây là năng lực gì!"

Kỳ Bỉ Thiên tay trái đột nhiên hướng về phía cái kia Thủy Vô Biên, sau người trong lòng kinh hãi, sau một khắc, ở chung quanh hắn xuất hiện vô số thủy lãng, những sóng nước này đều là từ vô biên thủy ngưng tụ mà thành, có thể nói, tại hắn thuỷ vực gia trì xuống, những thứ này thủy hiện tại coi như so với siêu Thần khí cũng không kém!

Nhưng mà, theo Kỳ Bỉ Thiên một trảo này rơi xuống, Thủy Vô Biên quanh thân những thứ kia vô biên thủy trực tiếp bắt đầu từng khúc nổ tung!

Chuyển chớp mắt!

Ầm!

Thủy Vô Biên quanh thân những thứ kia vô biên thủy ầm ầm hóa thành hư vô, mà cái kia Thủy Vô Biên bản thân cũng trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài, cái này vừa bay, trực tiếp bay ra ánh mắt bên ngoài .

Kỳ Bỉ Thiên thu hồi tay, nhưng sau nhìn lướt qua bốn phía, "Vị kế tiếp ? Hoặc, các ngươi cùng nhau trên(lên) ?"

"Không hổ là có thể làm cho thiên mệnh người truy sát!"

Cái này lúc, một gã đầu đội trường quan người đàn ông trung niên xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên trước mặt .

Trước mắt cái này vị, chính là Hoang Đế trong miệng nói cái kia vị kinh tiên sinh!

Còn cái này vị kinh tiên sinh, kỳ thân phận cùng lai lịch đều rất thần bí, cho dù là cái này Thủy Nguyên Địa thế giới người không tinh tường . Chỉ biết là, hắn là cái này Thủy Nguyên Địa một phần tử .

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn về phía cái kia kinh tiên sinh, nàng quan sát liếc mắt cái kia kinh tiên sinh chi về sau, nhưng sau xem xuống phía dưới Dương Diệp, "Ta thực lực không pháp toàn bộ phát huy, ta cũng không có thể ở chỗ này dừng lại lâu lắm, ngươi bây giờ nếu như không đi vậy ngươi còn đang chờ cái gì ? Nhanh lên một chút giết a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, nhưng sau quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh song quyền chậm rãi chặt nắm lại, "Ta cùng ngươi cùng nhau diệt cái này thế giới ."

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, "Hay, hay!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, phi thẳng đến xa chỗ tiến lên .

Giờ khắc này, một sát ý ngút trời xuất hiện ở giữa sân .

Giết!

Thủy Nguyên Địa thế giới muốn Tiểu Bạch chữa trị cái này thế giới, thế nhưng, đối với Dương Diệp mà nói, phàm là dám đả thương Tiểu Bạch người, hắn tất gấp trăm lần báo chi!

Sát ý ngút trời điên cuồng hướng bốn phía tịch quyển!

Mà cầu lên, cái kia Nhị Nha vẫn còn ở điên cuồng chủy cầu!

Nhị Nha mặt sắc băng lãnh, thân trên(lên) hung lệ cùng tà ác khí tức càng ngày càng đậm mà ở Hồng Mông Tháp bên trong, Kỳ Bỉ Thiên cái kia phòng trúc bên trong, cái hộp kia bắt đầu run rẩy động .

Tiểu Bạch về tới Hồng Mông Tháp, nàng đi tới phi thăng đài lên.

Nàng ngồi ở phi thăng đài lên, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, tiểu trảo gắt gao . Tổng cộng, quá không biết bao lâu, nàng cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng trương khai, mặc dù không có thanh âm, thế nhưng, từ miệng hình nhìn lên, nàng chắc là ở niệm: Tú!

Tú!

------oOo------

Chương 2607: Tú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới rối loạn!

Hoàn toàn rối loạn!

Dương Diệp sát vực cùng sát ý quá mức khủng bố, mệnh kỳ phía dưới, cơ bản không có bất kỳ năng lực chống cự nào! Cho dù là một dạng mệnh kỳ cường giả, cũng không pháp cùng Dương Diệp đối kháng .

Phải biết, Dương Diệp mặc dù không có đạt được mệnh kỳ, thế nhưng, sát ý của hắn đã đạt được mệnh cảnh! Thêm trên(lên) bản thân hắn thực lực khủng bố, còn có cái kia thanh kiếm, có thể nói , bình thường mệnh kỳ cường giả ở Dương Diệp trước mặt căn bản không có bất kỳ ưu thế nào!

Bây giờ Dương Diệp, hoàn toàn có thể đơn giết một dạng mệnh kỳ cường giả!

Mà mệnh kỳ chi hạ có thể nói như vậy, bây giờ Dương Diệp ở nơi này Thủy Nguyên Địa, ở Thần Cư chủ nhân loại này cường giả không ra tay tình huống xuống, hắn coi như Hổ vào bầy dê!

Có thể xằng bậy!

Đương nhiên, không thể quên cái kia đang ở đập cầu tiểu cô nương!

Tại như vậy làm cho nàng đập xuống, chỉnh cây cầu đều sẽ hóa thành tro tàn!

Nàng có thực lực này!

Đương nhiên, chủ yếu nhất địch nhân, vẫn là Kỳ Bỉ Thiên!

Nữ nhân này không giải quyết, coi như giết sạch Dương Diệp bọn họ, cũng không có quá lớn ý nghĩa . Dù sao, Dương Diệp bọn họ có thể làm bậy như vậy, tất cả đều là bởi vì có nàng ở cái kia chống!

Không có nàng, Dương Diệp đám người trong nháy mắt có thể diệt!

Không trung .

Kinh tiên sinh quan sát liếc mắt Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Các hạ thực lực kinh thiên, ta chờ bất kể là ai, sợ là đều không có năng lực lấy sức một mình cùng các hạ chống lại . Cho nên, các hạ không ngại ta chờ cùng lên đi ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Không ngại . Các ngươi cùng nhau trên(lên) mới có chút ý tứ ."

Kinh tiên sinh khẽ gật đầu, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Chư vị, ta biết các vị đều là người tâm cao khí ngạo, bất quá, người này thực lực chư vị cũng nhìn thấy . Đương nhiên, như người nào cảm giác mình có thể đơn đả độc đấu thắng được nàng, có thể đứng ra, chúng ta cho ngươi cơ hội, để cho ngươi cùng nàng đơn đả độc đấu!"

Đơn đả độc đấu!

Giữa sân rất an tĩnh!

Đơn đả độc đấu ?

Không, giữa sân không có người có thể đơn đả độc đấu quá Kỳ Bỉ Thiên .

Chẳng qua ở nơi này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nhìn về phía cái kia Hoang Đế, "Ngươi không thử một chút ?"

Hoang Đế lắc đầu, "Theo ta cũng rất muốn, bất quá, ta hiện tại tham chiến không có bất kỳ ý nghĩa gì, hơn nữa, ta sẽ không ngu đến mức vì Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng với cái này Thủy Nguyên Địa xuất lực ."

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân đám người, "Vậy thì tới đi!"

Kinh tiên sinh tay phải mở ra, ở trong tay hắn, xuất hiện một sợi dây .

Tử kim sắc tuyến!

Nhìn thấy đường giây này, Kỳ Bỉ Thiên nhíu mày, "Tử Duy Tuyến, không nghĩ tới, ngươi tới cũng tới bản thân cái kia thời đại, hơn nữa, còn không phải bình thường người ."

Kinh tiên sinh mỉm cười, "So với kỳ tiền bối, ta chờ đều là vô danh tiểu tốt ."

Thanh âm rơi xuống, hắn bấm tay một điểm, trong tay hắn cái kia căn tuyến đột nhiên lòe ra .

Sau một khắc .

Xuy!

Toàn bộ phía chân trời phương viên vạn trượng bên trong không gian tức thì xảy ra biến hóa!

Cái này vạn trượng không gian bị cái kia tuyến quấn lấy! Phải nói, cái kia tuyến lõm vào cái này vạn trượng không gian bên trong!

Kinh tiên sinh cười nói: "Kỳ tiền bối thực lực kinh người, muốn hủy diệt này tuyến, cũng không phải việc khó . Bất quá, lấy kỳ tiền bối thực lực bây giờ, nếu như quá nhiều tiêu hao ở nơi này Tử Duy Tuyến lên, sợ là đối với kỳ tiền bối rất bất lợi ."

Kỳ Bỉ Thiên nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau cười nói: "Không muốn ta lau đi mảnh không gian này, không có việc gì, ta không lau đi mảnh không gian này là được."

Vừa nói, nàng xem hướng cái kia kinh tiên sinh đám người, "Các ngươi không phải muốn giết ta sao? Còn đang chờ cái gì ? Tới a!"

Tới!

Kỳ Bỉ Thiên khuôn mặt trên(lên) thủy chung mang theo tiếu ý!

Kinh tiên sinh khẽ gật đầu, "Vậy thì do ta tới đánh trận đầu đi!"

Thanh âm rơi xuống, kinh tiên sinh hướng phía trước bước ra một bước, bước này, giống như thiên sơn rơi xuống đất, Kỳ Bỉ Thiên không gian chung quanh chợt run lên, ngay sau đó, không gian chung quanh nàng bắt đầu tầng tầng đè ép!

Đè ép không gian!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua không gian chung quanh, lắc đầu cười, "Ngươi lợi dụng Tử Duy Tuyến mạnh mẽ hóa nơi này không gian, chính là vì hạn chế năng lực của ta, do đó tăng cường năng lực của ngươi, không thể không nói, ngươi cái này cách nghĩ thật là khá, đáng tiếc, ngươi, quá yếu ."

Thanh âm rơi xuống, Kỳ Bỉ Thiên tay trái nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng phía trước chính là oanh một cái!

Ầm!

Cái này đấm ra một quyền, Kỳ Bỉ Thiên không gian chung quanh bắt đầu điên cuồng kích chiến đứng lên!

]

Một cường đại lực lượng đang ở điên cuồng phá hủy không gian chung quanh nàng!

Mà giờ khắc này, cái kia kinh tiên sinh khuôn mặt sắc có chút khó coi!

Kỳ Bỉ Thiên lực lượng quá quá mạnh!

Cường đại đến hắn lực lượng hoàn toàn không pháp trấn áp Kỳ Bỉ Thiên!

Không dám ở nâng lớn, kinh tiên sinh quay đầu nhìn bốn phía, "Giúp ta phong ấn nàng!"

Phong ấn!

"Vì sao không giết nàng!" Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên .

Chính là cái kia Hồn Giáo giáo chủ thanh âm!

Hắn so với bất luận kẻ nào đều hy vọng Kỳ Bỉ Thiên chết, bởi vì Kỳ

Bỉ Thiên vừa chết, Dương Diệp sẽ không có dựa vào sơn, mà Dương Diệp nếu như không có dựa vào sơn, Hồn Giáo có thể chém giết Dương Diệp!

Hồn Giáo cùng Dương Diệp giữa thù, đã không pháp điều giải!

Phải nói, Dương Diệp cùng Hồn Giáo còn có Vĩnh Hằng Quốc Độ giữa thù đều không pháp điều giải!

Kinh tiên sinh lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Hồn Giáo giáo chủ, "Giết nàng ? Thiên mệnh đều giết không được nàng, ngươi lấy cái gì đi giết ?"

Giết ?

Không!

Kinh tiên sinh ngay từ đầu sẽ không nghĩ tới giết Kỳ Bỉ Thiên, loại này tồn tại, căn bản không giết chết, phải nói, không phải bọn họ có thể giết chết! Dù cho nàng bây giờ không phải là đỉnh phong thời khắc, dù cho nàng phong ấn chính mình bộ phận năng lực, dù cho hắn hiện tại bị thương rất nặng, thế nhưng, đó cũng không phải là bọn họ có thể giết!

Hắn tuy là cùng Kỳ Bỉ Thiên đồng chúc một cái thời đại thế nhưng, như vậy cũng tốt so với, hiện tại rất nhiều cùng Dương Diệp cùng giai người, bọn họ tuy là cùng Dương Diệp đồng chúc một cái thời đại, thế nhưng, cấp bậc căn bản cũng không giống nhau!

Phong ấn!

Kinh tiên sinh ngay từ đầu dự định chính là phong ấn Kỳ Bỉ Thiên!

Đương nhiên, dựa vào một mình hắn năng lực, là hoàn toàn không được, bất quá, bây giờ không phải là một mình hắn!

Rất nhanh, chu vi vô số cỗ cường đại lực lượng xuất hiện ở Kỳ Bỉ Thiên chung quanh những thứ kia không gian chi lên.

Khi này chút lực lượng xuất hiện về sau, Kỳ Bỉ Thiên quanh thân những thứ kia nguyên bản kích chiến không gian bắt đầu dần dần bình tĩnh lại, không chỉ có như đây, ở Kỳ Bỉ Thiên chung quanh những thứ kia khảm nạm tại không gian bên trong Tử Duy Tuyến cũng bắt đầu co rút lại, hướng Kỳ Bỉ Thiên vị trí co rút lại!

Không chỉ có như đây, có ít nhất bốn loại vực xuất hiện ở Kỳ Bỉ

Thiên bốn phía!

Xa chỗ, cái kia Hoang Đế tấm tắc cười nói: "Thuỷ vực hồn vực thời không vực ân, đây là cái gì vực ? Có thể chưa thấy qua!"

Hoang Đế ánh mắt lộ ra hứng thú thật lớn!

"Niệm vực!"

Một bên, Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Một loại tu luyện tinh thần người lĩnh ngộ được vực, vực lấy tinh thần lực chăn đệm, có thể làm cho tạo thành cực đại tinh thần uy áp, phải nói, trấn áp đối thủ tinh thần lực, nhường rơi vào trạng thái ngủ say . Loại này vực, có thể vô hình bên trong sát nhân . Một cái sơ sẩy, sẽ vô thanh vô tức chết!"

Hoang Đế nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi nói lợi hại như vậy, ta có thể nhìn ngươi vẫn chưa chịu ảnh hưởng!"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Thiên đạo ý chí đều không thể gây thương tổn được ta, chính là niệm vực, quá yếu ."

Hoang Đế khẽ gật đầu, "Đại lão lợi hại ."

Vừa nói, hắn lui qua một bên .

Xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên cũng không có phản kích, bất quá, chung quanh những thứ kia không gian, còn có cái kia Tử Duy Tuyến co rúc lại tốc độ cũng là càng ngày càng chậm!

Không chỉ có như đây, càng ngày càng nhiều cường đại lực lượng không ngừng hướng Kỳ Bỉ Thiên vọt tới!

Thân chỗ lực lượng trong vòng xoáy tâm Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua bên phải, nơi ấy, rỗng tuếch .

Rất nhanh, Kỳ Bỉ Thiên thu hồi ánh mắt, nhìn về phía phía dưới .

Phía dưới .

Nhị Nha vẫn còn ở cầu trên(lên) không ngừng chùy cầu, nàng mỗi một lần nắm tay hạ xuống, cũng có thể làm cho cầu run lên một cái, không chỉ có như đây, hắn hiện tại đã phá hủy sấp sỉ ngàn trượng cầu thân .

Mà nàng vẫn còn tiếp tục!

Thủy Nguyên Địa nhân đương nhiên sẽ không làm cho nàng như thế tiếp tục nữa, rất nhanh, ở Nhị Nha hiện tại đứng cầu xuống, vô biên thủy đột nhiên lăn lộn, rất nhanh, một đầu quái vật lớn tự bên ngoài cái kia vô biên thủy bên trong bơi ra!

Khí tức cường đại trong nháy mắt phong tỏa lại Nhị Nha!

Nhị Nha ngừng lại, nàng xoay người nhìn về phía cái kia quái vật lớn!

Xem không rõ ràng cái kia vật khổng lồ chân chính dáng dấp, bởi vì toàn thân đều bị vô biên thủy bao vây lấy, những thứ này vô biên thủy kỳ thực thì tương đương với một đạo hộ giáp!

Thật dầy hộ giáp!

Nhị Nha nắm đấm đột nhiên biến thành trảo .

Nhị Nha hướng cái kia quái vật lớn đi tới, ở trong mắt nàng, là băng lãnh!

Vô tận băng lãnh!

Đây là nộ tới cực điểm Nhị Nha, cũng là trạng thái cuồng bạo Nhị Nha!

Tiểu Bạch cùng Dương Diệp chính là nàng thân nhân, người thân nhất, đặc biệt Tiểu Bạch, nàng cùng Tiểu Bạch quan hệ tốt đến mức có thể cùng ăn một viên mứt quả có thể nói, Tiểu Bạch không chỉ là Dương Diệp nghịch lân, càng là Nhị Nha nghịch lân!

Nhị Nha xông tới!

Xuy Xuy Xuy

Giữa sân, từng đạo bén nhọn chói tai tê liệt tiếng chợt vang lên .

Cái kia thật dầy vô biên thủy hộ giáp, ở Nhị Nha móng vuốt trước mặt, liền cùng giấy dán, nàng dễ như trở bàn tay xé rách những thứ kia vô biên thủy, nhưng sau nàng trực tiếp một khẩu hướng cái kia quái vật lớn cắn

Rất buồn cười một màn!

Bởi vì Nhị Nha quá nhỏ quá nhỏ, miệng của nàng tự nhiên rất nhỏ, nàng cư nhiên dùng cắn!

Thấy như vậy một màn, rất nhiều người đều nở nụ cười!

Nhưng mà rất nhanh, những người đó tiếu dung cứng ngắc ở .

Bởi vì cái kia quái vật lớn phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương!

Hơn nữa, cái kia vật khổng lồ hình thể đang lấy tốc độ cực nhanh thu nhỏ lại!

Nhị Nha ở ăn sống!

Ăn sống cái kia quái vật lớn!

Nàng ăn là năng lượng, là cái kia quái vật lớn bên trong thân thể năng lượng .

Đương nhiên, nhục thân nàng cũng ăn hơn nữa còn là ăn sống!

Cái kia quái vật lớn chỉ có thể ở tại chỗ phát sinh từng đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, nó muốn phản kháng, thế nhưng, nó căn bản không pháp nhúc nhích!

Nó bị áp chế!

Xa chỗ, Hoang Đế hai mắt híp lại, "Huyết mạch áp chế có chút ý tứ, lại có thể áp chế còn mạnh hơn chính mình yêu thú "

Con yêu thú kia, nhưng là mệnh kỳ cấp bậc!

Nhưng mà, Nhị Nha đem áp chế!

Mà Nhị Nha, mới chủ kỳ cấp bậc!

Không trung, Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Huyết mạch chi lực rốt cục thức tỉnh rồi một chút sao "

Bên kia, Dương Diệp bắt đầu ở điên cuồng sát lục, toàn bộ Thủy Nguyên Địa bên trong tràn ngập một sát ý ngút trời!

Hiện tại, hắn kiếm hạ đã không biết chết bao nhiêu người .

Gặp người liền giết!

Hắn đã giết nghiện!

Hắn hiện tại đầy đầu chỉ có một ý niệm trong đầu, đó chính là giết!

Chẳng qua rất nhanh, một đạo ngân quang ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay mấy trăm trượng!

Rất nhanh, ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, xuất hiện sáu người!

Cầm đầu là một gã cầm trong tay trường đao lão giả!

Ma Đao Tông tông chủ: Cổ Ma!

Mệnh kỳ cường giả!

Mà ở cái này lão giả thân về sau, toàn bộ đều là mệnh kỳ cường giả!

Những thứ này, đều là Thủy Nguyên Địa thế giới thế lực!

Cổ Ma lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Sát lục người điên, giống như một đầu súc sinh, hôm nay mạng ngươi nên hiểu rõ!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài liền muốn ra tay, chẳng qua ở nơi này lúc, một cái mao nhung nhung tiểu gia hỏa xuất hiện ở Dương Diệp bả vai tiến lên!

Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Cổ Ma, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa không gian, nàng tiểu miệng há ra

Một chữ bay ra!

Bất quá, không âm thanh!

Tú!

Cvt: Cảm ơn mn đã ủng hộ truyện. Đặc biệt cảm ưn ๖ۣۜℑrống ๖ۣۜ√ắng ca đã tặng mụi đậu ạ. ^^

------oOo------

Chương 2608: Thiên Tú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tú!

Không trung, Hoang Đế quay đầu nhìn lại, ở bên kia vô biên thủy chi lên, một gã tiểu cô nương chính chậm rãi hướng bên này mà đến!

Tên này bé gái hình thể cùng Kỳ Bỉ Thiên không sai biệt lắm đại!

Tiểu cô nương kiều nhỏ, tản ra nhàn nhạt u quang .

Chứng kiến tên này tiểu cô nương, Hoang Đế hai mắt híp lại, "Hư Linh tộc tộc trưởng Thiên Tú!"

Thiên Tú!

Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, cái kia Cổ Ma mấy người cũng nhìn về phía Thiên Tú .

Cổ Ma đám người nhãn trung nhiều hơn một sợi đề phòng, nhưng không sợ hãi chút nào!

Đây là Thủy Nguyên Địa thế giới!

Chỉ cần cái kia Kỳ Bỉ Thiên không ra tay, bọn họ thật đúng là chưa sợ qua ai!

Thiên Tú đi tới Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt, Dương Diệp toàn thân tản ra sát ý nồng nặc, làm Thiên Tú tới gần lúc, hắn trực tiếp giơ kiếm hướng Thiên Tú liền chém xuống!

Thiên Tú nhìn Dương Diệp, không tránh không né!

Dương Diệp kiếm bút rơi thẳng xuống, bất quá, ở cách Thiên Tú đỉnh đầu còn có hơn một trượng lúc, kiếm đột nhiên ngừng lại!

Dương Diệp cái kia huyết hồng hai mắt gắt gao nhìn chằm chằm Thiên Tú, dần dần, hắn kiếm thu hồi lại, nhưng sau đó xoay người hướng cái kia Cổ Ma đám người tiến lên!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một tay đột nhiên đè ở bả vai hắn tiến lên!

Thiên Tú tay!

Bị cái tay này đè lại, Dương Diệp trong nháy mắt không pháp nhúc nhích!

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bay đến trước mặt nàng, nhưng sau một cái liền khóc lên, rất nhanh, nàng tiểu trảo chỉ chỉ trán của mình, nơi ấy, còn có một vết nứt .

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng tay kia nắm thật chặt đứng lên .

Sau một lúc lâu, nàng mở mắt nhìn hướng Tiểu Bạch, mỉm cười, "Ta giúp ngươi giết sạch bọn họ!"

"Bằng ngươi ?" Ở nơi này lúc, cái kia Cổ Ma đột nhiên lạnh lùng nói .

Thiên Tú bỗng nhiên quay đầu, sau một khắc, một đạo u quang ở trong sân chợt lóe lên!

Khi này đạo u quang hiện lên lúc, cái kia Cổ Ma con ngươi chợt rụt!

Giờ khắc này, hắn thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng!

Không dám ở chút nào sơ suất, hai tay hắn cầm đao chợt hướng phía trước chính là vừa bổ, một đao này rơi xuống, hai bên vô biên thủy trong nháy mắt nhấc lên cao trăm trượng!

Cường đại lực lượng tựa như có thể nát bấy tất cả!

Mà lúc, cái kia đạo u quang đến rồi!

Xuy!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia đạo đao mang trong nháy mắt bị cái kia đạo u quang chém vỡ, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh ở trong sân chợt lóe lên!

Sắp tới rất nhiều người đều không nhìn thấy!

Rất nhanh, giữa sân yên tĩnh lại!

Bởi vì Thiên Tú đã xuất hiện ở cái kia Cổ Ma trước mặt, cùng này đồng thời, nàng một tay giữ lại Cổ Ma hầu!

Cổ Ma gắt gao nhìn Thiên Tú, đao trong tay của hắn điên cuồng rung động, một thao thiên ma ý điên cuồng từ cái này chuôi trong ma đao chấn động mà ra! Nhưng mà, những thứ này ma ý đều bị một đạo u quang ngăn cản!

Thiên Tú đôi môi thân khải, "Quy Khư!"

Thanh âm rơi xuống, ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Cổ Ma thân thể đột nhiên bị một đạo u quang bao vây, chuyển chớp mắt, thân thể dần dần hư ảo!

"Không!"

Cổ Ma muốn rách cả mí mắt, phát ra một đạo thê lương tiếng rống giận dữ .

Mà lúc, ở cái kia Cổ Ma thân về sau, còn dư lại cái kia vài tên mệnh kỳ cường giả phi thẳng đến Thiên Tú vọt tới!

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía cái kia vài tên mệnh kỳ cường giả, sau một khắc, trước mặt nàng không gian trực tiếp tét ra, ngay sau đó, vô số u quang giống như từng chuôi đao phong tự trong đó chợt hiện hiện mà ra!

]

Xuy Xuy Xuy xuy!

Giữa sân, không gian bị đơn giản tê liệt nát bấy!

Những thứ kia mệnh kỳ cường giả trong lòng kinh hãi, dồn dập lui lại, nhưng mà, một người trong đó lui chậm một chút, trực tiếp bị trong đó một đạo u quang chém trúng, bên ngoài trong nháy mắt chính là hóa thành hư vô!

Xa chỗ, Hoang Đế nhíu mày, "Đại Đạo Pháp Tắc lực!"

Những thứ kia u quang bên trong, ẩn chứa Đại Đạo Pháp Tắc lực!

Bất quá, hắn cũng không biết đó là loại nào Đại Đạo Pháp Tắc!

Không xa chỗ, Thiên Tú trong tay, cái kia Ma Đao Tông tông chủ thân thể đã dần dần tét ra, cứ như vậy, bên ngoài hoàn toàn biến mất!

Không huyền niệm chút nào áp chế!

Không huyền niệm chút nào miểu sát!

Giờ khắc này, giữa sân còn dư lại những thứ kia mệnh kỳ cường giả hoàn toàn ngây dại!

Thiên Tú chém giết cái kia Ma Đao Tông tông chủ chi về sau, nàng cũng không có lần nữa xuất thủ, mà là ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không Kỳ Bỉ Thiên, "Cần giúp ?"

Nghe được Thiên Tú, Kỳ Bỉ Thiên cũng là lắc đầu, "Không có việc gì, ngươi trước chiếu cố một cái hắn! Hắn sát vực mới vừa hình thành, không pháp chưởng khống, hắn khả năng bị sát ý triệt để ăn mòn!"

Thiên Tú lắc đầu, "Không cần, làm cho hắn thả ra!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên, phía trước bao phủ ở Dương Diệp cái kia đạo u quang đột nhiên biến mất, rất nhanh, Dương Diệp khôi phục tự do!

Sát ý!

Hiện tại Dương Diệp tình cảnh kỳ thực có chút không tốt lắm, hắn Sát Niệm cùng sát ý quá mạnh mẽ, đặc biệt Sát Niệm, quá to lớn!

Cái này đã vượt ra khỏi hắn tự thân cảnh giới phạm trù!

Loại tình huống này xuống, Dương Diệp mình là rất có thể bị tự thân sát ý cùng Sát Niệm cắn nuốt! Mà muốn tránh khỏi cái kia loại hậu hoạn, chỉ có hai cái biện pháp, thứ nhất biện pháp ngay tại lúc này Thiên Tú xuất thủ, trấn áp Dương Diệp sát ý cùng Sát Niệm, làm cho hắn kiếm ý xuất hiện, như vậy, Dương Diệp là có thể bình thường; còn có một loại biện pháp, tương đối nguy hiểm, đó chính là làm cho hắn thả ra! Điên cuồng thả ra sát ý của mình cùng Sát Niệm!

Ngăn không bằng khai thông!

Đây là Thiên Tú biện pháp, bất quá, đây là có nguy hiểm, bởi vì sát ý kia cùng Sát Niệm quá quá mạnh, không áp chế, làm cho hắn điên cuồng thả ra, một cái không lắm, chính hắn sẽ bị chính mình thả ra chết, thế nhưng, cũng có khả năng thành tựu hắn!

Dương Diệp ở không có ràng buộc chi về sau, hắn phi thẳng đến cách đó không xa những thứ kia mệnh kỳ cường giả vọt tới, ngoại trừ này bên ngoài, xa ở một bên An Nam Tĩnh cũng là vọt tới .

Bây giờ Dương Diệp không phải rất bình thường, nàng rất lo lắng, nhất định theo sát!

Thiên Tú bả vai lên, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ xa xa Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy lo lắng màu sắc .

Thiên Tú mỉm cười, "Không lo lắng, hắn hội không có chuyện gì, tin tưởng hắn!"

Tiểu Bạch đầu nhỏ nhẹ nhàng cọ xát chà xát Thiên Tú đầu nhỏ, nhưng sau nàng xem hướng về phía phía dưới Nhị Nha, lúc này, Nhị Nha đã đem phía trước cái kia vô biên dưới nước yêu thú ngạnh sinh sinh ăn sạch!

Nàng là ăn sống quang!

Giờ khắc này Nhị Nha tràn đầy tà ác, tràn đầy tàn nhẫn!

Lệ khí quá đủ!

So với hiện tại Dương Diệp thân trên(lên) tản mát ra lệ khí còn đủ!

Làm như cảm giác được cái gì, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn liếc mắt Tiểu Bạch, khi thấy Tiểu Bạch lúc, nàng cái kia tràn ngập lệ khí hai mắt tức thì khôi phục lại sự trong sáng, nàng hướng về phía Tiểu Bạch nhếch miệng cười, khóe miệng, còn mang theo tiên huyết đón lấy, nàng xoay người tiếp tục đi chùy cầu!

Nàng muốn đem cầu kia triệt để hủy diệt!

Phải nói, nàng muốn hủy diệt cái này thế giới tất cả!

Dương Diệp trong lòng tràn đầy sát ý cùng Sát Niệm, mà trong lòng nàng tắc thì tràn đầy phẫn nộ .

Cái này lúc, Thiên Tú đột nhiên quay đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia Hoang Đế, "Như thế nào dùng nhanh nhất phương pháp phá hủy cái này thế giới ?"

Hoang Đế hai mắt híp lại, "Như các ngươi thật làm như thế, sợ là không tốt lắm ."

"Vì sao ?" Thiên Tú hỏi .

Hoang Đế cười nói: "Rất nhiều thế lực đều có quyền lợi ở chỗ này, tỷ như, Âm Giới, ám thế giới, Hư Vô Giới, Vong Linh giới còn có một số thần bí cường giả, những thứ kia tới từ cách xa thời đại người, bọn họ đều ở cái kia chỗ tu luyện, như mạnh mẽ hủy diệt cái này thế giới, hội lan đến cái kia địa phương, cũng chính là dùng cổ tiền còn có hồn tiền mới có thể đi vào cái kia địa phương, những người đó sẽ không đáp ứng!"

Thiên Tú lắc đầu, "Ta không cần bọn họ bằng lòng ."

Hoang Đế nhìn Thiên Tú hồi lâu, sau đó nói: "Thật lan đến cái kia địa phương, tình cảnh của các ngươi có thể so với hiện tại còn bết bát hơn, thậm chí đã xảy ra là không thể ngăn cản ."

Thiên Tú mỉm cười, "Vậy đã xảy ra là không thể ngăn cản đi!"

Thanh âm rơi xuống, Thiên Tú tay phải nhìn phía dưới nhẹ nhàng đè một cái, trong sát na, phía dưới những thứ kia vô biên thủy trực tiếp sôi trào lên, rất nhanh, ở Thiên Tú cường đại lực lượng thôi động xuống, những thứ kia vô biên thủy đột nhiên lăn lộn!

Rất nhanh, những thứ này vô biên nước hình thành từng đạo thủy lãng hướng bốn phía chấn động đi!

"Làm càn!"

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên tự Thiên Tú bên phải vang lên, rất nhanh, một gã mặc hắc bào lão giả xuất hiện ở Thiên Tú trước mặt không xa chỗ!

"Thiên điện chi chủ: Huyền Lâm!"

Cái này lúc, Hoang Đế đột nhiên nói: "Hắn cũng không phải bình thường mệnh kỳ cường giả!"

Thiên Tú ánh mắt rơi vào cái kia Huyền Lâm thân lên, "Còn có càng càn rỡ, ngươi từ từ xem ."

Dứt lời, nàng vung tay phải lên .

Ầm!

Vô số vô biên thủy hóa thành từng đạo Thủy Tiễn hướng xa chỗ phía chân trời chấn động đi!

Phá hư!

Thiên Tú mục đích liền một cái, đó chính là điên cuồng phá hư, điên cuồng hủy diệt!

Thiên Tú trước mặt, cái kia Huyền Lâm khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi, hắn cũng không có xuất thủ, bởi vì hắn cũng không có thắng nắm chặt . Hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, phía chân trời hư không bên trong, Kỳ Bỉ Thiên vẫn còn ở cùng những người đó giằng co!

Những người đó đang ở từng điểm từng điểm phong ấn Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên tựa hồ là không thể động, nàng cũng không có phản kháng kịch liệt, thế nhưng, bọn họ phong ấn lại nhận được một thần bí lực lượng ngăn cản!

Đơn giản mà nói, hiện tại hắn nhóm song phương là ai cũng không làm gì được người nào!

Kỳ thực, bất kể là Huyền Lâm, vẫn là cái kia Thần Cư chủ nhân đám người lúc này đều là tương đối gấp đấy!

Bởi vì Thiên Tú xuất hiện, làm cho nhiều chuyện biến hóa!

Ngay từ đầu, bọn họ đã làm xong đối phó Kỳ Bỉ Thiên chuẩn bị, nguyên nhân đây, Kỳ Bỉ Thiên xuất hiện, bọn họ cũng không hoảng sợ, thế nhưng, bọn họ không có làm xong Thiên Tú chuẩn bị .

Thiên Tú xuất hiện!

Hơn nữa, còn là như vậy cường đại!

Thiên Tú thấp nhất là mệnh kỳ cấp bậc cường giả, ở cảnh giới lên, có thể không so sánh được trên(lên) Kỳ Bỉ Thiên, thế nhưng, thực lực của nàng cũng là mạnh không có biên .

Thật rất mạnh, dù cho mạnh mẽ như cái kia thiên điện chi chủ, đều không có một phần chắc chắn chiến thắng Thiên Tú!

Cái này lúc, Huyền Lâm nhìn về phía cách đó không xa Hoang Đế, "Hoang Đế, bọn họ nếu là thật phá hủy cái này thế giới, nhất định sẽ lan đến cái kia địa phương, ngươi làm thật không ra tay ?"

Hoang Đế thực lực, nhưng thật ra là làm cho hết thảy Thủy Nguyên Địa thế lực người kiêng kỵ!

Bởi vì trước đây Linh Tổ tham chiến, Thủy Nguyên Địa vì thu được tốt chỗ, đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia, một lần kia, Hoang Đế cường đại, làm cho toàn bộ Thủy Nguyên Địa đều kinh hãi!

Mà qua nhiều năm như vậy, Hoang Đế đến tột cùng mạnh bao nhiêu, kỳ thực bọn họ tâm lý đều không chắc!

Thế nhưng có thể xác định chính là, nếu như hắn xuất thủ, tuyệt đối có thể ngăn cản cô gái trước mắt này! Bao quát Dương Diệp bọn họ!

Hoang Đế lắc đầu cười, "Ta xem náo nhiệt, xem náo nhiệt ."

Huyền Lâm gắt gao nhìn Hoang Đế, "Ngươi sẽ không sợ sự tình sau chúng ta lần nữa đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này ?"

Hoang Đế khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngươi có tin ta hay không hiện tại liền bóp chết ngươi ?"

Huyền Lâm nhìn Hoang Đế hồi lâu, cuối cùng, hắn không có tuyển trạch cùng với cứng rắn cương!

Năm đó trận chiến kia, bọn họ đã đã giao thủ!

Hắn thất bại!

Huyền Lâm quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, "Các ngươi đã muốn hủy diệt cái này Thủy Nguyên Địa thế giới, vậy chuẩn bị xong đón đỡ hậu quả đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn lấy ra một tấm Phù Lục bóp nát, sau một khắc, một đạo tê liệt tiếng phóng lên cao

Không xa chỗ, Hoang Đế cười nói: "Hắn đây là gọi trợ thủ . Sự tình, càng ngày càng tốt chơi!"

------oOo------

Chương 2609: Giác Tỉnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giúp đỡ!

Xa chỗ, Thiên Tú diện vô biểu tình .

Cái này thế giới là nhất định phải hủy!

Đây là nàng Thiên Tú thái độ!

Cũng là Dương Diệp cùng Nhị Nha thái độ của bọn họ!

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới, đã bắt đầu bị suy giảm tới bổn nguyên . Bởi vì theo Nhị Nha không ngừng chùy cầu, vô số vô biên thủy đã bắt đầu hướng bốn phía chấn động đi . Còn có Dương Diệp sát ý, hắn sát vực cùng sát ý qua chi chỗ, nhất định là máu chảy thành sông!

Sát lục!

Nếu như nói Dương Diệp phía trước kiếm ý là thuần túy kiếm ý, thuần túy kiếm tâm, vậy bây giờ hắn coi như thuần túy sát ý, thuần túy Sát Niệm, thuần túy sát tâm!

Thả ra, liền ý nghĩa không áp chế, không áp chế, liền ý nghĩa sát ý của hắn cùng Sát Niệm có thể cường đại đến cực hạn!

Sát ý ngút trời liên tục không ngừng, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới, người càng ngày càng nhiều bị sát ý ăn mòn, nhất về sau, những thứ này người bắt đầu điên cuồng tự giết lẫn nhau!

Mà Dương Diệp đối chiến cái kia vài tên mệnh kỳ cường giả, bọn họ căn bản không dám tới gần Dương Diệp, chỉ có thể một mực tránh lui .

Bởi vì một ngày tới gần, ở Dương Diệp sát vực bên trong, chính bọn hắn đều không biện pháp chống lại cái kia cổ sát ý!

Trừ phi bọn họ chuyên tâm chống lại sát ý, không phân tâm cùng Dương Diệp đối chiến!

Thế nhưng, khả năng này sao?

Còn Hoang Đế, hắn từ vừa mới bắt đầu liền đứng xem, dù cho cho tới bây giờ, hắn vẫn như cũ bàng quan!

Thiên Tú mang theo Tiểu Bạch đứng trên không trung, bất quá, ánh mắt của nàng tùy thời hội rơi vào Dương Diệp thân lên.

Bây giờ Dương Diệp rất không ổn định, nàng cần thời khắc chú ý .

Còn cái kia Huyền Lâm, Thiên Tú không ra tay, hắn lại không dám xuất thủ .

Thiên Tú là cái thời đại này người, nàng mặc dù không có Kỳ Bỉ Thiên như vậy cổ lão, như vậy lai lịch thần bí, thế nhưng, nàng cùng Hoang Đế đều là cái này thế giới ưu tú nhất mấy người kia .

Đơn đả độc đấu, mệnh kỳ bên trong, dù cho coi như là cầm đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, cũng không có ai dám nói mình có một trăm phần trăm tự tin chiến thắng nàng!

Còn nàng đến tột cùng mạnh bao nhiêu, cũng là một điều bí ẩn .

Còn có Kỳ Bỉ Thiên cùng Hoang Đế, bọn họ thêm trên(lên) Thiên Tú, thực lực đến tột cùng đến trình độ nào, đều là một điều bí ẩn!

Thật to mê!

Có thể nói, lúc này đây, mặc kệ kết cục như thế nào, Thủy Nguyên Địa đều là thua thiệt, thua thiệt lớn .

Bởi vì trải qua lúc này đây chi về sau, Thủy Nguyên Địa thực lực tổng hợp chí ít hội giảm xuống năm phần mười! Đương nhiên, nếu như là kết quả xấu nhất, đó chính là Thủy Nguyên Địa triệt để từ nơi này thế giới tiêu thất!

Bất quá, ở Huyền Lâm xem ra, đây là căn bản không thể!

Cái này địa phương, nhưng là quan hệ cái kia thần bí địa phương!

Đương nhiên, hắn lo lắng nhất vẫn là hư không bên trong Kỳ Bỉ Thiên cùng Thần Cư đám người chiến đấu!

Cái kia vị mới thật sự là chỗ mấu chốt!

Như nhiều như vậy siêu cấp cường giả đều không trấn áp được Kỳ Bỉ Thiên vậy hắn nhóm liền thật tuyệt vọng . Bất quá, cũng sẽ không. Dù sao, liền cái kia vị thần bí đại lão đều đã ra mặt Lúc này đây, xuất hiện rất nhiều thần bí cường giả!

Ở nơi này lúc, Thiên Tú hai mắt nhỏ bé híp lại .

Xa chỗ, Dương Diệp sát vực cùng với sát ý cũng vào giờ khắc này đột nhiên bị một thần bí lực lượng trấn áp .

Mà Nhị Nha thân lên, cũng giống như áp vạn tòa như núi lớn, cường đại uy áp cùng lực lượng làm cho nàng ở cũng không pháp sử xuất quả đấm .

Cái này lúc, một gã lưng gù lão giả xuất hiện ở Thiên Tú trước mặt không xa chỗ .

Lão giả mặc một bộ trường bào, rất cũ kỹ rất cũ kỹ, đã mất đi lúc đầu nhan sắc . Hắn rất thương lão, khuôn mặt trên(lên) không chỉ có rất nhiều nếp nhăn, còn có rất nhiều bạch muối tiêu cùng điểm đen, mà đầu của hắn phát càng là hiếm đến thấy thương, chỉ có cô linh linh mấy cây phiêu đãng lên đỉnh đầu .

Kỳ cước xuống, là một đôi giầy rơm .

Lão giả nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, bên ngoài nhíu mày, rất nhanh, hắn thu hồi ánh mắt, nhảy vào đến rồi Nhị Nha thân lên, trong mắt, có một tia ngưng trọng . Ngay sau đó, hắn ngẩng đầu nhìn về phía hư không trong Kỳ Bỉ Thiên!

Chứng kiến Kỳ Bỉ Thiên lúc, bên ngoài thấp giọng thở dài, "Uyên Chủ đại nhân, ngươi thành thành thật thật đối đãi ở cái kia địa phương, nó lại làm sao có thể cảm giác được ngươi ? Hiện tại xuất hiện, coi như ta chờ không thu nổi ngươi, thiên cũng muốn thu ngươi a!" Vừa nói, hắn lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía trước mặt Thiên Tú, khi thấy Thiên Tú lúc, trong mắt có một cái phức tạp, "Mỗi người thời đại đều có kinh diễm người, ngươi cùng Hoang Đế, không thể nghi ngờ là cái này thời đại tươi đẹp nhất người ." "Cảm tạ khen!" Một bên Hoang Đế cười nói .

Lão giả nhìn thoáng qua Hoang Đế, sau đó nói: "Ngươi dã tâm rất lớn."

]

Hoang Đế cười nói: "Hết cách rồi, thực lực càng mạnh, dã tâm dĩ nhiên càng lớn, nhân thiên tính ."

Lão giả nhìn thật sâu liếc mắt Hoang Đế, sau đó nói: "Năm đó ta chờ nên xuất thủ, ở ngươi chưa triệt để lớn lên phía trước nên bóp chết ngươi . Đáng tiếc, năm đó ta chờ cố kỵ cái này cố kỵ vậy, bỏ lỡ cái này cơ hội!" Hoang Đế cười cười, "Ta đây liền cảm tạ năm đó các ngươi ân không giết ."

Lão giả không có ở lý Hoang Đế, mà là nhìn về phía Thiên Tú, "Thủy Nguyên Địa thế giới, lan đến cái kia địa phương, cái kia địa phương, là chúng ta những thứ này lão gia hỏa sau cùng chỗ nương thân . Các hạ có thể hay không giơ cao đánh khẽ ? Đương nhiên, như đám người các hạ nguyện ý dừng tay, đám người các hạ, bao quát cái kia Linh Tổ, cũng có thể bình yên rời đi, ngoại trừ này bên ngoài, đến nay chi về sau, Thủy Nguyên Địa thế giới sẽ không ở dính vào Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng với Linh Tổ chuyện tình ." Dừng tay!

Hiển nhiên, theo cái kia địa phương đi ra lão giả cũng không muốn đánh .

Bởi vì không có ý nghĩa!

Đánh, đối với hắn nhóm kỳ thực không có tốt chỗ, những thứ này người muốn hủy diệt Thủy Nguyên Địa thế giới, mà bọn họ cùng Thủy Nguyên Địa thế giới sự tình, cái kia địa phương người cũng không muốn tham dự . Như không phải Thiên Tú các nàng muốn hủy diệt cái này thế giới, hắn là sẽ không ra được dính vào những thứ này bừa bộn chuyện .

Việc này, quá sốt ruột!

Thiên Tú lắc đầu, "Bỏ qua ? Đương nhiên cũng không phải là không thể được, như vậy như thế nào, các ngươi giúp chúng ta giải quyết cái này Thủy Nguyên Địa thế giới hết thảy thế lực, mọi người, cái này thế giới, chúng ta liền có thể không cần phá hủy, như thế nào ?"

Giết sạch cái này thế giới mọi người!

Lão giả mỉm cười, "Xem ra, là không thể đồng ý . Chẳng qua cũng bình thường, ta cũng không nghĩ tới có thể nói khép, các ngươi đã rất tự tin, muốn chiến, chúng ta đây những thứ này lão gia hỏa liền cùng các ngươi chiến trên(lên) một trận chiến đi!" Thanh âm rơi xuống, lão giả hai mắt chậm rãi đóng lại .

Xuy!

Giữa sân làm như có cái gì bị xé nứt, rất nhanh, ở Thiên Tú quanh thân xuất hiện từng đạo thần bí lực lượng!

Mắt thường không thể nhận ra lực lượng!

Thiên Tú có thể thấy được, phải nói, nàng có thể cảm thụ được!

Là niệm lực!

Một loại Tín Niệm Chi Lực, cùng loại An Nam Tĩnh cái kia loại tín niệm một thương, đương nhiên, lão giả tạo nghệ so với An Nam Tĩnh cao hơn rất nhiều rất nhiều, cho dù là An Nam Tĩnh vị sư phó kia, cũng không kịp cái này lão giả tạo nghệ .

Cường đại Tín Niệm Chi Lực trong nháy mắt đi tới Thiên Tú trước mặt!

Nếu như là bình thường mệnh kỳ, tuyệt đối sẽ bị này cổ Tín Niệm Chi Lực trong nháy mắt miểu sát!

Nó quá mạnh mẽ!

Đáng tiếc, ở nơi này lão giả trước mặt là Thiên Tú, cái này vị đã từng Hư Linh tộc ưu tú nhất người .

Thiên Tú tay phải chậm rãi nâng lên, từng đạo u quang tự nàng lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra .

Mỗi một đạo u quang, đều ẩn chứa một loại Đại Đạo Pháp Tắc!

Xuy Xuy Xuy xuy

Giữa sân, từng đạo âm thanh sắc nhọn chói tai không ngừng vang lên .

Lấy Thiên Tú cùng lão giả làm trung tâm, bọn họ không gian chung quanh bắt đầu từng khúc yên diệt .

Mà đang ở cái này lúc, Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, đôi môi thân khải: "Quy Khư!"

Thanh âm rơi xuống, cái kia lão giả bắt đầu không ngừng hướng lui lại đi, mà ở quanh người hắn, xuất hiện ngọn lửa nhàn nhạt, những ngọn lửa này, ngay từ đầu rất nhỏ bé, thế nhưng dần dần, những ngọn lửa này càng ngày càng lớn. "Đại đạo chân ngôn!"

Xa chỗ, lão giả chau mày, nhãn trung có ngưng trọng màu sắc, "Ngươi cư nhiên nắm giữ loại năng lực này!"

Thanh âm rơi xuống, lão giả trực tiếp hư ảo, chuyển chớp mắt, quanh người hắn ngọn lửa kia bắt đầu mờ đi .

Không xa chỗ, Hoang Đế đột nhiên cười nói: "Tú tộc trưởng, trước mắt ngươi vị này chính là tới từ cái này cái làm cho thiên mệnh cũng vì đó kiêng kỵ thời đại, nếu như ngươi không nghiêm túc điểm, là không có biện pháp giết chết hắn." Ở nơi này lúc, ở Thiên Tú trước mặt, xuất hiện một thanh đao!

Một thanh không biết từ nơi nào đến đao!

Khi này chuôi đao xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, Thiên Tú chung quanh thế giới phảng phất bị đọng lại, hết thảy đều bị đọng lại, mà duy nhất có thể động, chính là chuôi đao kia!

Chuôi đao kia lấy một loại quỷ dị tốc độ hướng Thiên Tú cắt đi!

Một đao này, đã siêu vượt thời gian, thời không, không gian!

Đơn giản mà nói, nó vượt ra khỏi cái này không gian ba chiều thời không, cái này không gian ba chiều thời gian, thời không, không gian, đối với nó đã không có bất kỳ hạn chế nào!

Thiên Tú hiển nhiên cũng đã nhận ra .

Mặt nàng sắc không thay đổi, sau một khắc, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, chuyển chớp mắt, vô số u quang từ trong cơ thể bạo dũng mà ra!

Ầm!

Trong nháy mắt, Thiên Tú chỗ ở không gian trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Xa chỗ, Hoang Đế hai mắt híp lại, "Có chút ý tứ, ta vẫn còn có chút xem thường ngươi!"

Thiên Tú trực tiếp vỡ vụn không gian ba chiều!

Bất kể là đao kia, vẫn là Thiên Tú, mặc dù không có tiến nhập không gian bốn chiều, thế nhưng lúc này, bọn họ không ở không gian ba chiều, đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là Thiên Tú cùng chuôi đao kia thuộc về ở cùng một cái không gian!

Chuôi đao kia ở cách Thiên Tú giữa chân mày còn có một tấc thì ngừng lại!

Thiên Tú hai cây chỉ bóp chuôi đao kia, sau một khắc, nàng hai ngón tay hướng một bên chợt vung .

Xuy!

Cái kia chuôi đại đao bay ngược mà ra .

Thế nhưng rất nhanh, đao ngừng lại, ở đao trước mặt, đứng một gã mặt sắc tái nhợt người đàn ông trung niên, người đàn ông trung niên mặc một bộ trường bào màu trắng như tuyết, dáng dấp anh tuấn, trường phát dựng thẳng thành dựng lên rơi vào não sau .

Người đàn ông trung niên toàn bộ nhân khí chất giống như Thiên Sơn Tuyết Liên, không nhiễm một hạt bụi .

Mà ở người đàn ông trung niên bên phải, là vừa rồi tên kia lão giả .

Áo bào trắng người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp, "Năm đó Trần Huyền An cũng không có sát ý này, đương nhiên, như hắn có ngươi mạnh như vậy sát ý, ta khả năng liền đánh không lại hắn . Tuy là ta cũng không đánh thắng quá hắn, chẳng qua còn tốt, cũng không thua . Đáng tiếc, hắn đã chết ." Vừa nói, hắn thu hồi ánh mắt, nhìn về phía trước mặt Thiên Tú, "Rất lợi hại ."

Thiên Tú nhìn lướt qua bốn phía, "Còn có người sao?"

Áo bào trắng người đàn ông trung niên lắc đầu, "Ta cùng với Lý lão đầu đối với ngươi, ta nghĩ, chúng ta coi như giết không được ngươi, thế nhưng, ngăn trở ngươi nên cũng không thành vấn đề ." Thiên Tú hai mắt nhỏ bé híp lại, "Các ngươi mục tiêu là hắn ."

Áo bào trắng người đàn ông trung niên gật đầu, "Không vội, ngươi, còn có phía trên cái kia vị, nay thiên chúng ta đều muốn giết, chỉ bất quá, trước hết giết phía dưới cái kia hai cái yếu!" Theo người đàn ông trung niên thanh âm rơi xuống, phía dưới từng cái

Xuy xuy!

Theo lưỡng đạo tê liệt tiếng vang lên, hai thanh trường kiếm ở trong sân chợt lóe lên!

Nhanh đến mức cực hạn!

Sau một khắc .

Bang bang!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trực tiếp té bay ra ngoài, ở hai người bọn họ trước ngực, cắm hai thanh kiếm, cái này hai thanh kiếm mang theo hai người đủ đủ bay mấy ngàn trượng, nhất về sau, cái này hai thanh kiếm đem Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cùng nhau đóng vào cầu kia lên.

Tiên huyết văng khắp nơi!

Ở cầu lên, không biết bực nào thì xuất hiện một gã lão giả, một gã người đeo ba thanh trường kiếm lão giả .

Lão giả chậm rãi hướng xa chỗ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới, "Ta gọi Cổ Kiếm Thiên, Cổ Kiếm Tông đệ nhị đảm nhiệm tông chủ . Đương nhiên, đó là đã từng ." Ở nơi này lúc, lão giả cước bộ ngừng lại, ở trước mặt hắn, xuất hiện một cái bạch sắc mao nhung nhung tiểu gia hỏa .

Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua phía dưới Nhị Nha, Nhị Nha đã bị trấn áp lại, nhìn ra được, nàng rất thống khổ đón lấy, nàng vừa liếc nhìn Thiên Tú, lúc này, đã có ba gã siêu cấp cường giả quấn lấy Thiên Tú nhất về sau, nàng xem hướng về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh .

Tiểu Bạch khóc .

Khóc khóc, Tiểu Bạch tiểu trảo hợp lên, từng đạo vô hình linh khí tự trong cơ thể nàng chấn động mà ra, cùng này đồng thời, nàng tiểu miệng há ra

Không âm thanh .

Nàng nói bốn chữ .

"Vạn giới giúp ta "

Trong sát na

Cvt: Ngày 25/05/2018: Tinh chỉnh phần đếm view của chương truyện:

- Các view từ bot hoặc từ tool tải truyện sẽ không được tính nữa

T_T Cầu mn đọc ủng hộ mụi ở web hoặc tránh mấy tool tải truyện ra với nhé. Mụi cảm ơn hic. Nhìn view tụt nhiều nản lắm luôn á.

------oOo------

Chương 2610: Xé Xác Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn giới giúp ta!

Khi thấy Tiểu Bạch hình dáng của miệng khi phát âm lúc, xa xa Hoang Đế đầu tiên là ngây cả người, rất nhanh, hắn điên cuồng phá lên cười!

"Ha ha "

Hoang Đế tiếng cười to giống như tiếng sấm một dạng chấn động toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới!

Mà Tiểu Bạch trước mặt, cái kia Cổ Kiếm Thiên thần sắc thì không so khó coi!

"Ha ha "

Xa chỗ, Hoang Đế cười nước mắt đều mau ra đây . Hắn nhìn về phía cái kia Cổ Kiếm Thiên, "Không nghĩ tới đi! Không nghĩ tới đi! Ha ha thực sự là cười ngạo lão tử ."

Cổ Kiếm Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Hoang Đế, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân đám người, "Các ngươi chính là một đám ngu xuẩn!"

Mà giờ khắc này, Thần Cư chủ nhân mấy người cũng đang quan sát bên này .

Khi thấy Tiểu Bạch một màn kia lúc, Thần Cư chủ nhân đám người khuôn mặt sắc cũng trong nháy mắt khó coi!

Nếu như có thể mà nói, bọn họ hội đem phía trước thương tổn Tiểu Bạch cái kia lão giả ở giết nhất lần, không, là một vạn lần, mười vạn lần!

Ở ngay từ đầu, cái kia lão giả chỉ là muốn làm tức giận Dương Diệp, hoặc có lẽ là, chỉ là muốn hết giận, dù sao năm đó Kỳ Bỉ Thiên tới cái này thế giới lúc, tất cả mọi người bị Kỳ Bỉ Thiên đánh cúi đầu, huynh đệ của hắn càng là chết ở Kỳ Bỉ Thiên trong tay!

Nguyên nhân đây, hắn muốn hết giận!

Thế nhưng, tìm ai hết giận không được, hết lần này tới lần khác muốn tìm Linh Tổ

Tuy là khi đó, nàng còn chưa phải là Linh Tổ, thế nhưng, nàng trở thành Linh Tổ là chắc chắn chuyện tình a!

Mà bây giờ, cái kia cái này tiểu gia hỏa muốn kiểm chứng tổ!

Theo Tiểu Bạch thanh âm rơi xuống, toàn bộ Thủy Nguyên Địa trong nháy mắt sôi trào lên!

Không đúng, là cả vạn giới bắt đầu sôi trào!

Bao quát toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, giờ khắc này, vô số linh vật đều nghe được Tiểu Bạch hô hoán .

Linh Tổ hô hoán!

Vì vậy vạn giới bên trong, vô số linh vật, vô số sinh linh dồn dập hướng Thủy Nguyên Địa thế giới tới rồi .

Bao quát Thủy Nguyên Địa bên trong một ít ẩn giấu sinh linh cũng bắt đầu hướng Tiểu Bạch bên này tới rồi!

Từng đạo linh lực cùng linh khí uy áp bằng khoảng không xuất hiện ở cái này Thủy Nguyên Địa thế giới bên trong .

Cổ Kiếm Thiên thần sắc cực kỳ xấu xí, cái này lúc, hư không bên trong truyền đến Thần Cư chủ nhân thanh âm, "Phong tỏa Thủy Nguyên Địa thế giới, chớ để cho những thứ kia thiên địa chi linh tiến đến!"

Phong tỏa!

Nghe vậy, Cổ Kiếm Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua trước mặt Tiểu Bạch, hắn sau lưng, ba thanh kiếm rung động kịch liệt lấy .

Làm như muốn động thủ!

"Ngươi giết a!"

Không xa chỗ, Hoang Đế đột nhiên cười to nói: "Cổ Kiếm Thiên, ngươi nhanh giết a! Thực lực ngươi như này cường đại, một kiếm, cái kia tiểu gia hỏa sẽ không mệnh ."

Cổ Kiếm Thiên gắt gao nhìn Tiểu Bạch, không có xuất thủ, nhưng cũng không có rời đi .

Cái này lúc, Hoang Đế đột nhiên nói: "Đừng xem, nhanh đi phong tỏa Thủy Nguyên Địa thế giới đi. Cho ngươi mười cái lá gan, ngươi cũng không dám giết chết nàng, người này gặp may mắn, chịu thiên địa phù hộ, ngươi giết nàng, ngươi đời này phải xong ."

Cổ Kiếm Thiên nhìn thoáng qua Hoang Đế, "Ngươi khi đó không giết sao?"

Hoang Đế thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống, "Ngươi một cái rác rưởi xứng sao so với ta ?"

Cổ Kiếm Thiên khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Hoang Đế, ngươi cũng sẽ không có kết quả tốt!"

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở cuối chân trời .

]

Rất nhanh, ở nơi này Thủy Nguyên Địa bên trong, vô số đạo kiếm quang phóng lên cao, nhưng sau hướng Thủy Nguyên Địa thế giới bốn phía chấn động đi .

Phong tỏa Thủy Nguyên Địa thế giới!

Âm thầm, rất nhiều cường giả đều rối rít xuất thủ .

Ở Thủy Nguyên Địa thế giới bên ngoài, càng ngày càng nhiều sinh linh tụ tập kỳ thực, Thủy Nguyên Địa những thứ này cường giả thực lực cũng không sợ những thiên địa này linh vật .

Vấn đề là, những thứ này tuyệt đối không thể động!

Động đó là muốn ra đại phiền toái đấy!

Ở trong thiên địa này, nhân loại tự giết lẫn nhau, bao quát cái khác cái gì tộc tự giết lẫn nhau, lão thiên có thể sẽ không quản! Thế nhưng, như nhân loại hoặc tộc khác dám tàn sát những thiên địa này linh vật, đây tuyệt đối là phải tao ương đấy!

Thiên địa linh vật, Thiên Sinh Địa Dưỡng, những sinh linh này là cái này vũ trụ ba chiều đơn giản mà nói, các nàng theo trình độ nào đó đi lên nói là cùng thiên mệnh một phe .

Giết vài cái, thiên mệnh khả năng không cảm giác được, cũng sẽ không quản .

Thế nhưng, nếu là dám tàn sát, đưa tới thiên mệnh lời nói vậy thì không phải là phiền phức không phiền phức, mà là muốn chết như thế nào vấn đề .

Bọn họ những thứ này người sở dĩ lưu ý cái kia thần bí địa phương, cũng là bởi vì cái kia thần bí địa phương có một trọng yếu công năng, có thể bình mở ra thiên mệnh, làm cho bọn họ mạng sống!

Nguyên nhân đây, bọn họ có thể làm chính là ngăn trở những thứ kia vạn vật chi linh, không cho những thứ kia linh vật tiến đến!

Nhưng mà, đó cũng không phải kế lâu dài . Bởi vì những thứ kia linh hội tụ thiên địa chi lực tuyệt không yếu . Không phải, năm đó Hoang Tộc cũng không thể có thể bị ngạnh sinh sinh đánh lùi!

Khi đó Hoang Đế, nhưng là như mặt trời giữa trưa, nhưng mà, vẫn là không thể không tuyển trạch rút đi .

Bởi vì khi đó, dù cho Hoang Tộc thắng lợi, cũng là chờ với muốn chết, bởi vì đó là xây dựng ở tàn sát vạn linh ở trên thắng lợi .

Rất nhiều người cũng không biết, trận chiến kia, Hoang Đế bị chế tài!

Đây cũng là vì sao hắn cam nguyện ẩn cư nhiều năm như vậy chân chính nguyên nhân!

Cầu lên, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt .

Lúc này, Tiểu Bạch toàn thân trên dưới tản ra một đạo khí tức thánh khiết, nàng dáng dấp cũng không có thay đổi, thế nhưng, khí tức trên người nàng cũng đã trải qua thay đổi!

Rất cường đại!

Không có chút nào yếu mệnh kỳ cường giả khí tức!

Như vạn giới thiên địa chi linh có thể tiến đến, nàng là có thể tụ linh, cái kia lúc, nàng càng thêm cường đại!

Đáng tiếc, vạn giới sinh linh bây giờ bị ngạnh sinh sinh ngăn trở ở Thủy Nguyên Địa bên ngoài .

Đương nhiên, đây là không ngăn nổi, phải biết, cái này Thủy Nguyên Địa bên trong nhưng là cũng có vô số sinh linh .

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt Dương Diệp, còn tốt, có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, Dương Diệp thân thể vẫn chưa xuất hiện vấn đề quá lớn . Thế nhưng An Nam Tĩnh tình huống cũng có chút không xong!

Nàng cũng không có Hồng Mông Tử Khí!

Tiểu Bạch vội vã thúc giục vô số Hồng Mông Tử Khí tiến nhập An Nam Tĩnh trong cơ thể, ở Hồng Mông Tử Khí hỗ trợ chữa trị xuống, An Nam Tĩnh vết thương trên người bắt đầu dần dần khép lại .

Bất quá, Dương Diệp trên người sát ý càng phát nồng nặc .

Quanh người hắn sát ý trước nay chưa có cường đại!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đứng lên, sau một khắc, trường thương trong tay của nàng đột nhiên hướng xa chỗ chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Xa chỗ, Nhị nha đầu đỉnh làm như có cái gì bị xé nứt, trong nháy mắt, Nhị Nha toàn thân nhẹ một chút, nàng về tới An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp trước mặt .

Lúc này, Nhị Nha quanh thân, như trước tràn đầy lệ khí!

Làm như cảm ứng được cái gì, Nhị Nha trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp, sau đó trở lại Kỳ Bỉ Thiên đã từng ở lại cái gian phòng kia phòng trúc, ánh mắt của nàng trực tiếp rơi vào một cái trong đó hộp lên.

Nhị Nha mặt không thay đổi đi tới cái hộp kia trước, rất nhanh, cái hộp kia kịch liệt run lên, chính mình nổ bể ra đến, ngay sau đó, một khối trắng phao mảnh nhỏ trôi dạt đến Nhị Nha trước mặt .

Cái viên này trắng phao mảnh nhỏ trực tiếp chui vào Nhị Nha trong cơ thể!

Ầm!

Trong nháy mắt, Nhị Nha chỗ ở gian kia phòng trúc trực tiếp hóa thành tro tàn!

Ngay sau đó, Nhị Nha con ngươi dần dần bắt đầu thay đổi .

Càng ngày càng đen, đến rồi nhất về sau, nàng một đôi con mắt đều biến thành đen nhánh sắc, đen giống như một cái lỗ đen, thâm bất khả trắc . Ngoại trừ này bên ngoài, Nhị Nha móng vuốt lại thành dài chút, quan trọng nhất là đỉnh đầu nàng cái kia góc đối, hiện tại, cái kia góc đối so trước đó dài quá mấy lần mà hắn, còn đang tăng trưởng!

Cứ như vậy, Nhị Nha các phương diện đều ở đây bắt đầu phát sinh biến hóa đặc biệt khí tức của nàng, càng ngày càng tà ác, càng ngày càng tàn nhẫn!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Tiểu Bạch chính gắt gao ôm Dương Diệp, không cho Dương Diệp chạy loạn .

Thời khắc này Dương Diệp, ở sát ý của hắn cùng Sát Niệm thôi động xuống, hắn liền muốn giết người!

Bất quá, vì Dương Diệp an toàn, Tiểu Bạch không dám ở làm cho Dương Diệp chạy ra ngoài, nàng cứ như vậy gắt gao ôm Dương Diệp cổ, Dương Diệp tuy là Sát Niệm rất mạnh, thế nhưng, đang đối mặt Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh lúc, hắn cũng là thần kỳ bình thường, cũng không thể nói là bình thường, chỉ có thể nói hắn sẽ không đối với các nàng xuất thủ!

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua bốn phía, lúc này, Thiên Tú đã bị sấp sỉ bốn gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả cuốn lấy!

Như cái kia áo bào trắng người đàn ông trung niên nói, bọn họ tuy là giết không được Thiên Tú, thế nhưng, Thiên Tú cũng không làm gì được bọn họ liên thủ!

Kỳ Bỉ Thiên cùng đám người kia vẫn còn ở giằng co .

Nàng vẫn chưa xuất thủ, bất quá, những thứ kia Tử Duy Tuyến cách nàng càng ngày càng gần .

Có thể nói, tình huống hiện tại, đối với hắn nhóm bên này cực kỳ không ổn!

An Nam Tĩnh nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch rất tức giận!

Nàng cảm thấy đều ở đây lấn phụ hắn nhóm!

Vì vậy, Tiểu Bạch treo khoảng không bay lên, sau một khắc, từng đạo sóng linh lực vân không ngừng hướng bốn phía chấn động đi .

Giờ khắc này, toàn bộ vạn giới đều vì thế mà chấn động!

Bởi vì vô số thiên địa linh vật điên cuồng hướng Thủy Nguyên Địa thế giới tới rồi, ngay từ đầu, chúng nó chỉ là muốn đi vào Thủy Nguyên Địa thế giới, nhưng là bây giờ, những thiên địa này linh vật là ở đánh Thủy Nguyên Địa thế giới!

Đánh!

Mà ở cầu bốn phía, không biết bực nào thì lơ lững một ít thiên địa linh vật, những thiên địa này linh vật các loại các dạng đều có, có chút cũng không phải là rất cường đại, thế nhưng, cũng có một chút cường đại .

Tỷ như Tiểu Bạch sau lưng một đóa hỏa diễm, cái này căn bản không biết là ngọn lửa gì, thế nhưng, nó cấp bậc cũng là mệnh kỳ!

Ngọn lửa này cũng là người thứ nhất đi tới Tiểu Bạch bên cạnh!

Không chỉ có như đây, ở Dương Diệp trong cơ thể, ngoại trừ những thứ kia đặc biệt nhược tiểu chính là thiên địa linh vật bên ngoài, một ít cường đại thiên địa linh vật dồn dập ly khai Hồng Mông Tháp, đặc biệt cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì!

Cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì ra Hồng Mông Tháp!

Toàn bộ cầu trên(lên) khoảng không, cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì đột nhiên tập hợp, vô số lôi điện tự trong đó không ngừng hiện lên!

Giống như ngày tận thế tới!

Giờ khắc này, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới không thể nghi ngờ là phạm vào nhiều người tức giận!

Chân chính nhiều người tức giận!

Ở nơi này lúc, cái kia Cổ Kiếm Thiên đột nhiên xuất hiện ở cầu lên, hắn đi tới Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh còn có Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Nữ nhân, làm cho nàng dừng xuống, không phải, lão phu để cho các ngươi hôm nay phải chết!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch thân về sau, cái đóa kia hỏa diễm đột nhiên hóa thành một đạo sóng lửa hướng cái kia Cổ Kiếm Thiên tịch quyển đi!

Cổ Kiếm Thiên khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, một mảnh kiếm quang ở trong sân chấn động mà ra, cái kia mảnh nhỏ biển lửa trong nháy mắt bị phân ra!

Cổ Kiếm Thiên gắt gao nhìn Tiểu Bạch, "Đang không ngừng xuống, lão tử hôm nay liền xé xác ngươi!"

------oOo------

Chương 2611: Là Hắn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cổ Kiếm Thiên lúc này sát ý đã đạt đến cực hạn của mình, bởi vì như Tiểu Bạch ở tiếp tục như thế, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát .

Trời đất bên ngoài linh vật nhiều lắm!

Thủy Nguyên Địa thế giới đã sắp không thủ được!

Hiện tại duy nhất biện pháp chính là làm cho Tiểu Bạch dừng hạ!

Cổ Kiếm Thiên trước mặt, Tiểu Bạch lạnh lùng nhìn cái kia Cổ Kiếm Thiên, ở nàng thân về sau, là tụ tập vô số thiên địa chi linh!

Cái này lúc, Cổ Kiếm Thiên thần sắc dữ tợn, sau một khắc, sau lưng hắn hai thanh kiếm đột nhiên phóng lên cao, phi thẳng đến Tiểu Bạch đâm tới .

Tiểu Bạch bên cạnh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liền muốn ra tay, chẳng qua ở nơi này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo dẫn đầu giơ lên!

Sau một khắc, vô số thiên địa chi lực tự Tiểu Bạch móng vuốt bên trong chấn động xuất hiện!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, Cổ Kiếm Thiên cái kia hai thanh kiếm ngạnh sinh sinh dừng ở Tiểu Bạch trước mặt không xa chỗ .

Không chỉ có như đây, không biết cái gì nguyên nhân, cái kia hai thanh kiếm quanh thân kiếm ý cùng cường đại lực lượng dĩ nhiên trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung, rất nhanh, hai thanh kiếm trực tiếp vững vàng rơi vào Tiểu Bạch trước mặt!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Cổ Kiếm Thiên hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin!

Hắn cái kia hai thanh kiếm dĩ nhiên cùng hắn mất đi liên hệ!

Linh Tổ!

Lúc này, hắn đối mặt không phải một con linh sủng, mà là một con thứ thiệt Linh Tổ!

Cái này hai thanh kiếm có linh, mà linh ở đụng tới Tiểu Bạch lúc, trực tiếp bị Tiểu Bạch thu phục .

Linh Tổ, đối với vạn linh có chấn nhiếp lực đồng thời còn có cường đại lực hấp dẫn!

Tiểu Bạch đem cái kia hai thanh kiếm thu vào, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Cổ Kiếm Thiên, nàng tiểu trảo lần nữa giơ lên .

Ầm!

Một thiên địa chi lực giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng đột nhiên từ cái này Cổ Kiếm Thiên trước mặt bạo phát ra!

Cổ Kiếm Thiên sắc mặt đại biến, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng lui về sau đủ đủ nghìn trượng, cùng này đồng thời, một mảnh kiếm quang ở cầu trên(lên) nhất sơn mà qua!

Ầm!

Chỉnh cây cầu lên, theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, nhất cổ kinh khủng khí lãng chợt tự cầu trên(lên) chấn động ra tới!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng hút một cái, những thứ kia kinh khủng khí lãng cứ như vậy bị Tiểu Bạch hấp không rồi!

Cổ Kiếm Thiên thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng!

Một vị Linh Tổ, chiến lực có thể không phải đặc biệt khủng bố, thế nhưng, nàng năng lực khác tuyệt đối phi thường vô cùng khủng bố .

Hắn biết, sự tình càng ngày càng phiền toái!

Ở nơi này lúc, cầu ở trên Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, nàng ôm Dương Diệp đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát, nhưng sau quay đầu nhìn lướt qua bốn phía, đón lấy, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nâng đứng lên, nho nhỏ mũi nhẹ nhàng hút một cái .

Không có bất cứ động tĩnh gì!

Thế nhưng rất nhanh, xa chỗ cái kia Cổ Kiếm Thiên sắc mặt đại biến, "Làm càn! Ngươi "

Linh khí!

Cái này Tiểu Bạch tại hấp cái này Thủy Nguyên Địa linh khí!

Nếu như nói Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hủy diệt, là lực lượng hủy diệt, là mạnh mẽ hủy diệt, cái kia Tiểu Bạch hủy diệt, chính là hoàn toàn hủy diệt .

Một khi làm cho nàng đem cái này Thủy Nguyên Địa thế giới linh khí triệt để hấp thu, cái kia lúc, cái này toàn bộ Thủy Nguyên Địa sẽ khô kiệt, trở thành phế tích nơi!

Hơn nữa, một ngày không có linh khí chống đỡ, phương diện này các loại trận pháp cùng kết giới đều sẽ biến mất . Đến cái kia lúc, cây cầu kia thì sẽ hoàn toàn mất đi tác dụng của nó, vô biên thủy hội bao phủ toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới!

Nàng là muốn từ căn bản trên(lên) hủy diệt cái này thế giới!

Dương Diệp bọn họ hủy diệt, chỉ là trị phần ngọn, thế nhưng nàng hủy diệt, đó là trị tận gốc a!

Cổ Kiếm Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, gằn giọng nói: "Còn không giải quyết được nàng sao?"

Giải quyết Kỳ Bỉ Thiên!

]

Đây là hắn nhóm hiện tại địch nhân lớn nhất!

Không trung, chiến đấu đã lâm vào thế bí!

Kinh tiên sinh cùng Thần Cư chủ nhân đám người khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí! Bởi vì hắn nhóm lúc này đã cảm thấy không thích hợp!

Bởi vì cái kia Tử Duy Tuyến ở cách Kỳ Bỉ Thiên còn có hơn một trượng vị trí lúc, ở cũng không pháp tới gần nửa bước .

Lúc này, bọn họ đã ý thức được vấn đề .

Cái này Kỳ Bỉ Thiên là cố ý như thế kéo bọn họ đấy!

Hiện tại hắn nhóm cũng không dám triệt hồi chính mình lực lượng, bởi vì một ngày triệt hồi, bọn họ tất bị phản phệ, cái này phản phệ, không phải bọn họ lực lượng phản phệ, mà là tới tự Kỳ Bỉ Thiên phản phệ!

Nàng tuyệt đối sẽ lợi dụng cái này khe hở cho hắn nhóm tạo thành một kích trí mạng!

Không có ai chịu đựng nổi!

Kinh tiên sinh gắt gao nhìn chằm chằm Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi rõ ràng có thể chạy trốn, tại sao còn muốn làm như thế! Ngươi đến tột cùng ý muốn như thế nào!"

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Ngươi đoán a!"

Kinh tiên sinh thần sắc cực kỳ xấu xí .

Mà đang ở cái này lúc, tại hắn nhóm bên phải nào đó chỗ bên trong không gian, một giọng nói lặng yên truyền ra, "Nàng đang áp chế ."

Kỳ Bỉ Thiên quay đầu nhìn thoáng qua cái kia chỗ không gian, cười không nói .

Kinh tiên sinh nhìn thoáng qua cái kia chỗ không gian, trầm giọng nói: "Mời các hạ chỉ giáo!"

Trầm mặc khoảng khắc, thanh âm kia vang lên lần nữa, "Nàng không thể ra toàn lực, hơi xuất toàn lực, tất đưa tới thiên mệnh . Nàng cam nguyện ngăn chặn các ngươi, chính là đang áp chế chính mình, nếu không phải như vậy, ngươi đám người cân nhắc ở nhiều gấp đôi cũng không đè ép được nàng . Ngươi chờ toàn lực phong ấn nàng, quả thật mua dây buộc mình ."

Mua dây buộc mình!

Nghe vậy, giờ khắc này, Thần Cư chủ nhân cùng kinh tiên sinh đám người thần sắc trong nháy mắt không gì sánh được khó coi!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, kinh tiên sinh nhìn về phía cái kia nguồn thanh âm chỗ, "Các hạ cho là thật không ra tay sao?"

Kỳ Bỉ Thiên cũng nhìn về phía cái kia nguồn thanh âm chỗ, "Ngươi so với hắn nhóm đều mạnh, nếu như xuất thủ, có thể thật sự có cơ hội phong ấn ta đây, không thử một chút sao?"

Thanh âm kia cười nói: "Uyên Chủ đại nhân nói nở nụ cười ."

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, nhưng sau cúi đầu xem xuống phía dưới Thiên Tú, lúc này, Thiên Tú cũng bị bốn gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả kéo chặt lấy .

Không đúng, thời khắc này Thiên Tú đã đem cái kia bốn gã đỉnh phong cường giả áp chế!

Lấy sức một mình áp chế bốn gã mệnh kỳ đỉnh phong cường giả!

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu cười, "Rất lợi hại đây!"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt vô tận hư không thế giới, đôi mắt sâu chỗ, có một tia gánh ưu .

Nàng gánh ưu!

Phía dưới, Tiểu Bạch vẫn còn ở hấp linh khí, nàng hấp không phải rất nhanh, nhưng là không chậm .

Dần dần, toàn bộ Thủy Nguyên Địa bắt đầu phát sinh biến hóa rồi!

Thủy Nguyên Địa thế giới linh khí càng ngày càng ít, rất nhiều địa phương đều đã bắt đầu xảy ra vấn đề .

Mà Thủy Nguyên Địa bên trong, càng ngày càng nhiều thiên địa chi linh vào được .

Xa chỗ, Cổ Kiếm Thiên khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, hắn biết, như tiếp tục làm cho Tiểu Bạch hấp xuống phía dưới, lấy Linh Tổ năng lực, nàng là tuyệt đối có thể đem cái này thế giới linh khí triệt để hấp thu quang!

Một khi Thủy Nguyên Địa thế giới linh khí bị triệt để hấp thu ánh sáng, cái kia lúc, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới liền tự sụp đổ .

Phải nói, hội từ nơi này thế giới trên(lên) hoàn toàn tiêu thất!

Cổ Kiếm Thiên ngẩng đầu nhìn lướt qua bốn phía, "Chư vị, ta không biết các ngươi có hay không biện pháp dự phòng, thế nhưng, làm cho nàng tiếp tục làm như vậy xuống phía dưới, cái này thế giới nhất định hủy diệt, một ngày nơi đây hủy diệt, chúng ta chỗ ở cái kia địa phương nhất định gặp lan đến, cái kia lúc, cái này thế thượng lại không có bọn ta chỗ ẩn thân ."

Lúc này, chính hắn là đã không thể ra sức . Bởi vì cái kia Tiểu Bạch, ở vạn linh tương trợ xuống, thực lực đã không phải là mệnh kỳ cường giả có thể đối phó! Ở thêm trên(lên) bên cạnh nàng còn có An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, một mình hắn căn bản không thể làm cái gì!

Xa chỗ, Hoang Đế cười nhìn trước mắt tất cả, mặc kệ bên kia thắng lợi, với hắn mà nói cũng không đáng kể. Bởi vì mặc kệ kết quả như thế nào, Hoang Tộc tuyệt đối là thu được chỗ tốt cái kia vị . Đương nhiên, những thứ này tốt chỗ hắn không phải để ý như vậy .

Hắn hiện tại hướng nhìn là sự tình hội phát triển tới trình độ nào!

Xa chỗ, theo Cổ Kiếm Thiên thanh âm rơi xuống, giữa sân đột nhiên yên tĩnh lại!

Rất nhanh, một đạo cực kỳ âm hàn âm phong xuất hiện ở giữa sân .

Cầu lên, xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên!

Chính là trước đây cùng Dương Diệp gặp mặt qua cái kia vị Âm Giới âm chủ!

Âm chủ lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía hư không trong Kỳ Bỉ Thiên, "Ta phu nhân chính là ngươi giết!"

Vì mượn hơi Âm Giới, thêm trên(lên) Thủy Nguyên Địa cùng Kỳ Bỉ Thiên trở thành hoàn toàn đối địch, nguyên nhân đây, Thủy Nguyên Địa đem trước đây âm phu nhân chết nói cho âm chủ!

Chỉ bất quá âm chủ bị Dương Diệp lừa gạt tìm một cái chớ nên tìm người, kém chút vẫn lạc, hắn tu dưỡng đến bây giờ mới dám xuất hiện báo thù

Hư không bên trong, Kỳ Bỉ Thiên căn bản không thèm đếm xỉa tới cái kia vị âm chủ!

Âm chủ thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sau một khắc, hắn trực tiếp hóa thành một đạo âm phong phóng lên cao!

Hư không bên trong, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua phía dưới, cái này lúc, nàng tay phải khuất thành chộp, nhưng sau hướng về phía phía dưới chính là một trảo!

Ầm!

Một con hư ảo tay đột nhiên đè xuống cái kia đạo âm phong, sau một khắc, cái tay này chợt hợp lại .

Ầm!

Cái kia cỗ âm phong trong nháy mắt hóa thành hư vô, cùng này đồng thời, cái kia âm chủ về tới nguyên lai vị trí .

Âm chủ mặt sắc thương bạch, thần sắc cực kỳ xấu xí .

Hắn lần nữa nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên lúc, nhãn trung càng là tràn đầy ngưng trọng .

Đánh không lại!

Chỉ là giao thủ một cái, âm chủ chính là phi thường xác định hắn cùng với Kỳ Bỉ Thiên sự chênh lệch!

Âm chủ thần sắc một hồi biến ảo, rất nhanh, hắn nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp!

Đã lão đánh không lại, vậy đánh tiểu nhân!

Âm chủ tay phải chậm rãi nắm chặt, sau một khắc, tại hắn quanh thân, một cường đại âm phong lặng yên ngưng tụ .

Dương Diệp nhíu mày, một sát ý cường đại từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, chẳng qua rất nhanh, này cổ sát ý bị Tiểu Bạch hấp thu!

Nàng hấp thu!

Thế nhưng rất nhanh, nàng tiểu chân mày hơi nhíu lại, lại đem những thứ kia sát ý tràn tới trả cho Dương Diệp!

Sát ý này mùi vị, nàng vẫn là không quá yêu mến!

Quá máu tanh!

Đem sát ý trả lại cho Dương Diệp chi về sau, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía cái kia âm chủ, nàng tiểu trảo lặng lẽ nắm lại, một cường đại thiên địa chi lực tự nàng trảo trung lặng lẽ tràn ra!

Tại này cổ thiên địa chi lực trước mặt, âm chủ cái kia cỗ âm phong lại có bị áp chế dấu hiệu!

Âm chủ ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, khi thấy Tiểu Bạch lúc, hắn chân mày trong nháy mắt nhíu lại, "Linh Tổ!"

Thế nhưng sau một khắc, bên ngoài thần sắc dữ tợn, "Coi như ngươi là Linh Tổ, nay thiên lão tử cũng muốn tiêu diệt các ngươi!"

Vừa nói, hắn liền muốn ra tay .

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự cách đó không xa cầu bên trên truyền đến, "Nay thiên nhưng là thật náo nhiệt a!"

Thanh âm rơi xuống, giữa sân vô số người nhìn về phía cầu vị trí .

Không trung, Kỳ Bỉ Thiên nhíu mày, "Là hắn "

------oOo------

Chương 2612: Hoàn Toàn Biến Mất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ cầu lên, tới là một gã lão giả!

Một cái cõng rương trúc lão giả!

Rương trúc lão giả!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua rương trúc lão giả, nhưng sau ánh mắt theo bản năng dời đến rương trúc lão giả sau lưng cái kia rương trúc lên.

Bên kia, Hoang Đế khi nhìn đến rương trúc lão giả lúc, bên ngoài nụ cười trên mặt cũng vào giờ khắc này tiêu thất vô ảnh vô tung .

Mang theo một tia ngưng trọng!

"Là hắn ..."

Kỳ Bỉ Thiên bên phải cái kia chỗ không gian bên trong, cái kia thần bí nhân thanh âm đột nhiên vang lên .

Hiển nhiên, cái này vị thần bí nhân cũng nhận thức cái này rương trúc lão giả .

Cứ như vậy, rương trúc lão giả đi tới Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh còn có Dương Diệp trước mặt .

Rương trúc lão giả mỉm cười, "Tiểu gia hỏa, đã lâu không gặp!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua rương trúc lão giả, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ lão giả sau lưng rương trúc .

Ý kia ... Không cần nói cũng biết!

Rương trúc lão giả cười khổ, "Ngươi cái này tiểu gia hỏa, làm sao một mạch lo lắng rương của ta đây!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, con ngươi tình hình đặc biệt lúc ấy lạc hướng cái kia rương trúc!

Rương trúc lão giả nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Không ngờ tới sự tình hội phát triển tới mức này ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu gia hỏa, có thể không thể bỏ qua cái này thế giới ? Ngươi cũng thấy đấy, như ngươi đem nơi này linh khí đều hút đi nói, cái này thế giới khả năng liền thật muốn hủy diệt . Ngươi làm như thế, có thể sẽ chịu đến trừng phạt ."

Tiểu Bạch lắc lắc đầu nhỏ, nàng chỉ chỉ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhưng sau vừa chỉ chỉ Dương Diệp trước ngực, nàng là chỉ bên trong Nhị Nha! Nhất về sau, nàng chỉ chỉ trán của mình, nơi ấy, vết thương kia đã không sai biệt lắm khép lại, thế nhưng, nàng vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên một màn kia .

Rương trúc lão giả tự nhiên minh bạch Tiểu Bạch ý tứ, ý của nàng là, bọn họ đều kém chút bị giết!

Cái này thế giới người muốn giết hắn nhóm, hơn nữa, không phải nàng động thủ trước!

Hiển nhiên, nàng đây là muốn cùng rương trúc lão giả giảng đạo lý .

Đối với cái này lão đầu, nàng vẫn là rất tôn kính, phải nói, nàng muốn chiếm giữ hữu lý, không phải, cái này lão đầu có thể sẽ ngăn cản nàng .

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, tay phải khẽ nâng lên, rất nhanh, tại hắn trước mặt xuất hiện một đạo màn sáng to lớn, bên trong màn sáng xuất hiện một màn ... Cái này nhất mộ mộ chính là phía trước Tiểu Bạch bị bắt tới cái này Thủy Nguyên Địa cái kia nhất mộ mộ!

Khi thấy Tiểu Bạch bị thương tổn lúc, rương trúc lão giả lắc đầu thở dài .

Nửa khắc đồng hồ về sau, hắn quay đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia Cổ Kiếm Thiên, "Linh Tổ là trong thiên địa chí linh Chí Thiện vật, ngươi Thủy Nguyên Địa muốn nàng tới chữa trị cái này bị phá hư bổn nguyên, không gì đáng trách, thế nhưng, ngươi nhóm liền không thể dùng mời sao? Ngươi nhóm nếu là nguyện ý dùng mời, hoặc dùng phương thức khác tới cùng nàng làm giao dịch, kết quả chẳng phải là tốt hơn ?"

Giao dịch!

Không xa chỗ, Hoang Đế khẽ nở nụ cười . Thủy Nguyên Địa bổn nguyên bị Kỳ Bỉ Thiên phá hư, cần Linh Tổ tới chữa trị, kỳ thực, như Thủy Nguyên Địa những đại lão kia hơi chút biến báo một cái, như cái này rương trúc lão giả nói, dùng mời phương thức, hoặc dùng vật gì vậy tới trao đổi, vẫn rất có khả năng thành công . Dù sao, Dương Diệp cừu hận là Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực, cũng không phải là cái này Thủy Nguyên Địa thế giới!

Thế nhưng, những thứ này đỉnh phong cường giả bọn họ thật cao ở trên(lên) quen!

Thật quen!

Ở bọn họ thế giới trong, thương lượng ? Không! Bọn họ không sẽ cùng người yếu thương lượng, ở thêm trên(lên) trước đây Dương Diệp đi tới nơi này thế giới, đưa tới Kỳ Bỉ Thiên, nguyên nhân đây, bọn họ đối với Dương Diệp đó là một chút hảo cảm cũng không có!

Vì vậy, bọn họ trực tiếp đoạt!

Người mạnh là vua!

Chỉ là bọn họ không nghĩ tới, sự tình sẽ diễn biến thành như vậy, hiện tại, đã không pháp thu tràng .

Không xa chỗ, rương trúc lão giả lần nữa lắc đầu, "Rõ ràng có thể dùng câu thông để giải quyết, ngươi nhóm lại muốn phải dùng quả đấm, bây giờ cái này thế giới, nguyên nhân ngươi nhóm mà tao ương, ngươi chờ, muôn lần chết khó từ a!"

Rương trúc lão giả trước mặt, cái kia Cổ Kiếm Thiên trầm giọng nói: "Ta nhóm muôn lần chết khó từ ? Các hạ, ta nhóm nhưng là ở bảo vệ cái này thế giới, là cái này Dương Diệp cùng cái này vị Linh Tổ muốn hủy diệt cái này thế giới, làm sao hại biến thành ta nhóm muôn lần chết khó từ ?"

Rương trúc lão giả đạm thanh nói: "Ngươi giống như không phải đối đãi như vậy Linh Tổ, nàng cùng cái này Dương tiểu hữu thì như thế nào sẽ như vậy đối đãi cái này thế giới ?"

]

Cổ Kiếm Thiên khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Xem ra, các hạ là tới giúp bọn họ!"

Vừa nói, bên ngoài quanh thân tản mát ra một cường đại kiếm ý!

Mệnh kỳ kiếm ý!

Cỗ kiếm ý này ngưng tụ thành một thanh kiếm nhắm ngay rương trúc lão giả .

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, "Ta đối nhân xử thế rất công bằng . Ngươi phải ra tay, có thể, đến, ngươi trước ra, nhưng sau ta ở ra!"

Cổ Kiếm Thiên cười gằn nói: "Ta đây sẽ không khách khí!"

Thanh âm rơi xuống, tại hắn thôi động xuống, cái kia chuôi ý kiếm trong nháy mắt ngưng thật, sau một khắc, bên ngoài trực tiếp điện xạ mà ra, đâm về phía rương trúc lão giả .

Rương trúc lão giả không tránh không né!

Cái kia chuôi ý kiếm trực tiếp đâm vào rương trúc thân thể của lão giả, nhưng mà, cái này một kiếm giống như giọt nước mưa vào biển, trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung!

Rương trúc lão giả một chút việc cũng không có, thế nhưng, cái kia chuôi ý kiếm cũng là đã biến mất không thấy .

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa cái kia Cổ Kiếm Thiên con ngươi chợt co rụt lại, "Ngươi ... Làm sao có thể ..."

Không chỉ có Cổ Kiếm Thiên, giữa sân vô số người đều đã bị chấn kinh rồi .

Cổ Kiếm Thiên nhưng là mệnh kỳ cường giả, hơn nữa còn không phải bình thường mệnh kỳ cường giả!

Một đòn toàn lực của hắn cứ như vậy không có ?

Rương trúc lão giả trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, cái này lão đầu dường như có điểm lợi hại a!

Cái này lúc, rương trúc lão giả đột nhiên nói: "Tới phiên ta ."

Thanh âm rơi xuống, rương trúc lão giả trong tay, không biết bực nào thì xuất hiện một thanh Trường Xích .

Trắng phao Trường Xích, có dài khoảng ba thước, hai ngón tay thư giãn .

Nhìn thấy chuôi này Trường Xích, phía chân trời trong hư không Kỳ Bỉ Thiên chân mày hơi nhíu lại, trong con ngươi nhiều hơn một sợi ngưng trọng .

Ở cái này địa phương, có thể chỉ có nàng mới nhận thức cái kia chuôi Trường Xích, cũng chỉ có nàng mới biết được đó là cái dạng gì tồn tại!

Nhưng ở nơi này lúc, rương trúc lão giả cũng là đột nhiên thu hồi cái kia chuôi Trường Xích!

Rương trúc lão giả tay phải khẽ nâng lên, nhưng sau hướng về phía cái kia Cổ Kiếm Thiên nhẹ nhàng đè một cái .

Trong nháy mắt, cái kia Cổ Kiếm Thiên cảm giác mình huyết dịch toàn thân đều vào giờ khắc này đều ngưng kết lại, không chỉ có huyết dịch, thân thể hắn đều bị đọng lại!

Sau một khắc, rương trúc lão giả tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái này vung lên, cái kia Cổ Kiếm Thiên thân thể trực tiếp biến mất!

Triệt triệt để để tiêu thất!

Ngạnh sinh sinh bị theo cái này thế giới lau đi!

Giữa sân, tất cả mọi người chấn kinh rồi .

Một bên cái kia vị âm chủ khuôn mặt kiêng kỵ lui qua một bên!

Rương trúc lão giả quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, hắn khuôn mặt lên, như trước mang theo tiếu dung, "Tiểu gia hỏa, các ngươi ác khí cũng nên ra không sai biệt lắm , có thể hay không cứ như vậy buông tha cái này thế giới ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý kia là, nếu như ta không buông tha, ngươi có phải hay không muốn đánh ta ?

Rương trúc lão giả mỉm cười, "Không đánh ngươi, ngươi cũng không sai ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch vội vã quơ lên tiểu trảo, ý kia là, nàng không buông tha!

Rương trúc lão giả: "..."

Sau một lúc lâu, rương trúc lão giả lắc đầu, nhưng sau hắn nhìn về phía Dương Diệp, tay phải hắn nhẹ nhàng đè một cái, Dương Diệp quanh thân sát ý trong nháy mắt đều bị trấn áp về tới trong cơ thể hắn .

Giờ khắc này, Dương Diệp thanh tỉnh .

Rương trúc lão giả quyết định cùng Dương Diệp nói chuyện, cùng cái kia tiểu gia hỏa, thật sự là không tốt đàm luận a!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, trong đầu hắn cái kia cỗ vẫy không ra Sát Niệm mới hơi chút phai nhạt một ít .

Dương Diệp trợn mở con mắt, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch vội vã bay đến bả vai hắn lên, nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp gò má .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, bây giờ Tiểu Bạch thân về sau, xuất hiện vô số thiên địa linh vật, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới, càng ngày càng nhiều thiên địa linh vật .

Chỉ cần Tiểu Bạch nguyện ý, nàng có thể theo thì hủy diệt cái này Thủy Nguyên Địa thế giới!

Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là âm thầm không có ai ngăn cản .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía rương trúc lão giả, "Tiền bối là muốn kết thúc trận này phân tranh ?"

Rương trúc lão giả khẽ gật đầu, "Đối với ngươi, đối với hắn nhóm, đối với cái này thế giới, đều là tốt!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối làm việc rất chú ý công bằng, đúng không ?"

Rương trúc lão giả gật đầu .

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Tiểu Bạch các nàng vừa mới đến Vĩnh Hằng chi giới, đã bị người nơi này chộp tới, đồng thời bị bọn họ thương tổn, tiền bối cảm thấy công bằng sao?"

Rương trúc lão giả trầm mặc .

Dương Diệp lại nói: "Ta Dương Diệp, còn có An Nam Tĩnh, còn có Nhị Nha, chúng ta đều kém chút chết ở chỗ này, đối với chúng ta mà nói, công bằng sao?"

Vừa nói, Dương Diệp lắc đầu cười, "Không công bình . Đương nhiên, cái này thế giới trên(lên) cũng không có cái gọi là cái gì công bằng . Người nào thực lực mạnh, người đó chính là lão đại . Không phải sao?"

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, "Dương tiểu hữu, có một số việc tình đây, ngươi không tinh tường, ta cũng không pháp muốn nói với ngươi . Thế nhưng, hiện tại kết thúc, đối với tất cả mọi người tốt."

"Lần sau đâu?"

Dương Diệp nhìn về phía rương trúc lão giả, "Tiền bối, ta mạo muội hỏi một câu, ngươi có thể quản được nay thiên việc này, thế nhưng, ngươi có thể quản được trái tim tất cả mọi người sao? Nay thiên chuyện này kết, thế nhưng tiếp theo, còn sẽ có cùng loại tình huống của hôm nay phát sinh . Vạn giới phân tranh, không phải một cái người có thể giải quyết ."

Rương trúc lão giả nhìn lướt qua bốn phía, hắn thấy được lòng người, thấy được nhân tính!

Lòng người là tham lam, nhân tính cũng là tham lam .

Như Dương Diệp nói, hắn có thể ngăn cản chuyện ngày hôm nay tình, thế nhưng, hậu thiên, đại hậu thiên đâu?

Mâu thuẫn đã ở chỗ này .

Không chết không thôi!

Chí ít, Dương Diệp bên này thái độ là như vậy . Mà Thủy Nguyên Địa những thứ này người, bọn họ tuyệt đối sẽ không làm cho Dương Diệp lớn lên, bọn họ sẽ không dưỡng hổ vi hoạn. Cái này người thiên phú thật đáng sợ, bên người lại có Linh Tổ, như thế trưởng thành tiếp, ai có thể kềm chế được hắn ?

Kỳ thực, song phương đều sẽ không nghỉ đấy!

Dù cho nay thiên bỏ qua, lấy sau cũng sẽ không nghỉ đấy!

Rương trúc lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau thở dài, "Đã như vậy, vậy các ngươi cứ tiếp tục đi."

Vừa nói, hắn xoay người rời đi .

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, rương trúc lão giả đột nhiên dừng xuống, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt Kỳ Bỉ Thiên vị trí, "Ngươi không nói cái gì không ? Ngươi cũng biết hậu quả ."

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Không có gì, ta lại không sợ ."

Rương trúc lão giả khẽ lắc đầu, nhưng sau nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên bên phải cái kia chỗ không gian, "Ngươi đây? Mưu đồ gì ?"

Sau một lúc lâu, đạo thanh âm kia nói: "Có chút cơ hội, vô cùng khó khăn xuất hiện, hiện ở xuất hiện, ta muốn lưu một cái!"

Rương trúc lão giả không có đang nói cái gì, hắn biến mất ở cầu phần cuối .

Cầu lên, Dương Diệp đạm thanh nói: "Tiểu Bạch, hấp . Cái này thế giới, khiến nó từ nơi này thế thượng hoàn toàn biến mất!"

....

------oOo------

Chương 2613: Đến Rồi! Đến Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đạt được Dương Diệp chỉ lệnh về sau, Tiểu Bạch tự nhiên là không có chút do dự nào!

Nàng cái miệng nhỏ nhắn mở ra, trong sát na, toàn bộ Thủy Nguyên Địa linh khí tức thì điên cuồng hướng nàng bên này vọt tới .

Tiểu Bạch bên cạnh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh toàn bộ thần giới dự sẵn .

Nguyên do bởi vì cái này thời điểm, Tiểu Bạch có thể là thời điểm nguy hiểm nhất .

Cái này Thủy Nguyên Địa thế giới còn có một số thần bí cường giả chắc chắn sẽ không làm cho bọn họ dễ dàng như vậy hủy diệt .

Chẳng qua không có quan hệ, Dương Diệp cũng làm được rồi dự tính xấu nhất .

Còn phía trước rương trúc lão giả nói dừng ở đây, hắn là thật không có nghĩ tới . Hơn nữa, hắn cũng tin tưởng, việc này tình, sẽ không dừng ở đây, cho dù hắn nguyện ý, Thủy Nguyên Địa cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân cũng sẽ không nguyện ý .

Không chết không ngớt!

Bọn họ hiện tại chính là không chết không ngớt, một bên chết, vĩnh viễn sẽ không ngừng nghỉ!

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới linh khí càng ngày càng hiếm thiếu .

Nhất hơn nửa canh giờ, Tiểu Bạch là có thể triệt để đem điều này Thủy Nguyên Địa thế giới hấp sạch sẽ .

Khi đó, toàn bộ Thủy Nguyên Địa hội trong nháy mắt đổ nát, trở thành một vùng phế tích, hoặc Tử Tịch Chi Địa!

Sự tình đương nhiên sẽ không thuận lợi như vậy đấy!

Ở nơi này lúc, ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đối diện không xa chỗ, không biết bực nào thì xuất hiện một người đàn ông!

Một gã người đeo trường thương người đàn ông trung niên!

Người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi là Trần Huyền An đồ đệ ?"

Dương Diệp nhìn đối phương liếc mắt, không nói gì .

Người đàn ông trung niên chậm rãi đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, "Ta gọi Thương Hoa, cùng ngươi sư tôn Trần Huyền An đã từng có có chút giao tình ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Sau đó thì sao ?"

Thương Hoa nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Xem ở ngươi sư phụ mặt lên, ta không muốn ra tay với ngươi, hiện tại thu tay lại, các ngươi đều có thể rời đi . Tiếp tục nữa, kết quả tốt nhất chính là lưỡng bại câu thương!"

Dương Diệp lắc đầu, "Trước đây bọn họ cường đoạt Tiểu Bạch, thương tổn Tiểu Bạch lúc, liền đã định trước mọi người chúng ta kết cục . Không phải ta chết, chính là hắn nhóm chết!"

Thương Hoa nhíu mày, "Ngươi cần gì phải hùng hổ dọa người như vậy ? Thủy Nguyên Địa thế giới người cũng không có giết nàng, chỉ bất quá đả thương nàng mà thôi, mà bây giờ, các ngươi đã để cái này

Thủy Nguyên Địa vô số người chết đi, các ngươi ..."

"Còn chưa đủ!"

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt Thương Hoa, hắn gắt gao nhìn Thương Hoa, "Còn còn thiếu rất nhiều ."

Thương Hoa nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, hắn gật đầu, "Đã như vậy, chúng ta đây cũng không sao nói ."

Thanh âm rơi xuống, hắn lấy ra sau lưng trường thương .

Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh liền muốn ra tay, chẳng qua bị Dương Diệp ngăn lại, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ta tới!"

An Nam Tĩnh do dự xuống, nhưng sau gật đầu .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt, ở phía trên, Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên đều đã bị kiềm chế . Không đúng, phải nói, các nàng kiềm chế những thứ kia cường giả .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Thiên Tú thân tiến lên!

Thiên Tú!

Lúc này đây, hắn gặp được Thiên Tú .

Không trung, Thiên Tú đột nhiên ngừng lại, ở nàng quanh thân, một cường đại u quang chấn động mà ra, cái này đạo u quang chấn động mà ra, tức thì đem cái kia Huyền Lâm bốn người chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Thiên Tú hướng Dương Diệp nhìn thoáng qua, Dương Diệp nhếch miệng cười, "A Tú!"

Thiên Tú không trả lời, nàng thu hồi ánh mắt, nhưng sau thân hình run lên, hóa thành một đạo thật dài u quang hướng cái kia Huyền Lâm đám người vọt tới .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, tay phải hắn nhất chiêu, đem cái kia Thủy Nguyên bầu trời cái kia mảnh nhỏ Lôi Trì thu hồi đến Hồng Mông Tháp bên trong!

Hiện tại, đã không cần nó hủy diệt cái này thế giới .

Cái này thế giới linh khí hoàn toàn biến mất lúc, cũng chính là nó hủy diệt thời điểm!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, thời khắc này Nhị Nha, làm như đang phát sinh nào đó thuế biến .

Không có quấy rầy nàng, Dương Diệp thu hồi thần thức, nhưng sau hướng cái kia Thương Hoa đi tới .

]

Thương Hoa thương ra .

Một thương này ra không có dấu hiệu nào, tốc độ kia, càng là sắp tới thần thức khó bắt lấy!

Mà Dương Diệp cũng là bằng vào cường đại bản năng chiến đấu dùng trong tay tru ngạnh sinh sinh chặn một thương này!

Thế nhưng, hai cánh tay hắn cũng là trong nháy mắt bị đánh nứt ra đến, cùng này đồng thời, hắn trực tiếp bị đánh bay đủ đủ nghìn trượng xa!

Hắn bây giờ là chủ kỳ , bình thường mệnh kỳ đều không phải là đối thủ của hắn!

Nhưng mà, hắn đối mặt cái này vị, cũng không phải là cái thời đại này mệnh kỳ cường giả, càng không phải bình thường mệnh kỳ cường giả!

Thương Hoa lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau tay phải hắn hướng phía trước tìm tòi, trong sát na, ở Dương Diệp bốn phía, xuất hiện vô số hư huyễn trường thương!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Tiểu Bạch đột nhiên huy động tiểu trảo, trong sát na, từng đạo thiên địa chi lực hướng những thứ kia hư ảo trường thương chấn động đi!

Tiểu Bạch lực lượng cũng không phải là nàng một cái lực lượng, ở nàng thân về sau, là vô số thiên địa linh vật, mà nàng, có thể mượn những thiên địa này linh vật!

Cái kia lực lượng là phi thường khủng bố đấy!

Rầm rầm ...

Cầu lên, theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, những thứ kia hư ảo trường thương bắt đầu từng khúc nổ tung .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía cái kia Thương Hoa, sau một khắc, nàng tiểu trảo nắm lại, nhưng sau hướng về phía cái kia Thương Hoa chính là oanh một cái!

Ầm!

Một cường đại thiên địa chi lực giống như một đạo Cự Long hướng cái kia Thương Hoa tịch quyển đi .

Thiên địa chi lực!

Bây giờ Tiểu Bạch, không chỉ có sở hữu vạn linh lực, còn có thiên địa chi lực, có thể nói, mệnh kỳ cường giả hoàn toàn không có nàng lợi hại, phải nói, coi như là Dương Diệp đều không nhất định có thể đánh thắng được nàng!

Hắn hiện tại, không phải là chỉ biết bán manh ăn cái gì, nàng là thật lợi hại!

Cái kia Thương Hoa diện vô biểu tình, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Chuyển chớp mắt .

Xuy!

Giữa sân có cái gì bị xé nứt!

Là Tiểu Bạch thả ra cái kia cỗ cường đại thiên địa chi lực, mới vừa tấn thăng Tiểu Bạch, đối với Thương Hoa loại này mạnh mẽ mà nói, vẫn là còn thiếu rất nhiều.

Thương Hoa thế như chẻ tre, hắn mục tiêu cũng không phải là Dương Diệp, mà là Tiểu Bạch!

Bởi vì chỉ có đem Tiểu Bạch giải quyết, mới có thể giải quyết Thủy Nguyên Địa phiền phức .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt .

Ầm!

Một sát ý cường đại tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, sau một khắc, nhất cỗ thần bí lực lượng bao phủ ở cái kia Thương Hoa!

Sát vực!

Bị sát vực bao trùm, cái kia Thương Hoa chân mày trong nháy mắt nhíu lại, hắn ngừng lại, mà lúc, một thanh huyết hồng kiếm đi tới trước mặt của hắn!

Thương Hoa thương nhanh hơn!

Dương Diệp kiếm mới vừa đến, một thanh trường thương chính là trực tiếp đâm vào hắn kiếm nhọn chi lên.

Ầm!

Trường kiếm kịch liệt run lên, Dương Diệp cả người mang kiếm bị đánh bay!

Mà lúc, Thương Hoa nhìn lướt qua bốn phía, trường thương trong tay chợt một cái quét ngang .

Xuy!

Cái này đảo qua, chung quanh hắn tán phát những thứ kia sát ý trong nháy mắt chính là bị quét thành hư vô . Cùng này đồng thời, Dương Diệp toàn bộ sát vực bắt đầu rời ra phá toái!

Dương Diệp cảnh giới bây giờ quá thấp, muốn đơn thuần dựa vào một cái vực đối phó giống như Thương Hoa loại này cường giả vẫn là phi thường khó khăn, trừ phi hắn có thể đủ để cho mình Kiếm Vực còn có sát vực đồng thời xuất hiện!

Lưỡng chủng vực nếu là có thể đồng thời xuất hiện, có khả năng đủ lấy cảnh giới bây giờ của hắn trấn áp Thương Hoa .

Nhưng tiếc là chính là, hắn sát vực mạnh hơn Kiếm Vực, sát ý xuất hiện thời điểm, Kiếm Vực sẽ bị trấn áp!

Nguyên nhân đây, vào lúc này, hắn căn bản không cách nào để cho lưỡng chủng vực xuất hiện!

Thương Hoa cũng không tiếp tục xuất thủ, mà là nhìn về phía bên phải âm chủ, "Tại sao không cùng xuất thủ, giải quyết triệt để bọn họ ?"

Âm chủ nhìn lướt qua bốn phía, hiển nhiên, vẫn còn có chút kiêng kỵ phía trước tên kia rương trúc lão giả .

Cái này lúc, Thương Hoa lại nói: "Yên tâm, hắn sẽ không ở nhúng tay chuyện nơi này ."

Nghe vậy, âm chủ không ở cố kỵ cái gì, tại hắn quanh thân, một cường đại âm phong đột nhiên ngưng hiện, rất nhanh, này cổ âm phong càng ngày càng lớn, thậm chí giảo động phía dưới vô biên thủy, vô số thủy hướng này cổ âm phong tụ đến!

Mà cái kia Thương Hoa toàn thân khí thế cũng vào giờ khắc này điên cuồng tăng vọt!

Hai người bọn họ, một cái nhất giới chi chủ, một cái cùng Kỳ Bỉ Thiên tới tự cùng một cái thời đại siêu cấp cường giả, bọn họ liên thủ, tuyệt đối không phải Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh còn có Dương Diệp có thể ngăn cản!

Rầm rầm!

Hai cổ cường đại lực lượng hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Tiểu Bạch bao phủ đi!

Tiểu Bạch trước mặt, Dương Diệp hai tay nắm thật chặc trong tay tru, hắn huyết dịch toàn thân vào giờ khắc này điên cuồng sôi trào . Từng đạo huyết mạch chi lực không ngừng từ hắn toàn thân phát ra ...

Hắn nhất khắc lại một khắc đang ép cực hạn của mình!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia hai cổ lực lượng ở cách hắn trước mặt còn có không sai biệt lắm mười trượng trở lại thì đột nhiên ngừng lại .

Một con hư ảo trảo ngạnh sinh sinh chặn cái này hai cổ lực lượng!

Sau một khắc, con kia trảo chợt hợp lại .

Ầm!

Âm chủ cùng cái kia Thương Hoa thả ra hai cổ lực lượng trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Âm chủ cùng cái kia Thương Hoa ngẩng đầu nhìn về phía hư không, Kỳ Bỉ Thiên lại xuất thủ!

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, toàn bộ hư không bên trong chợt run lên, ngay sau đó, vô số đạo nhân ảnh trên không trung bay ngược mà ra!

Sau một khắc, Kỳ Bỉ Thiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Kỳ Bỉ Thiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, Dương Diệp sát ý trong nháy mắt bị trấn áp, khôi phục thanh tỉnh .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn Dương Diệp, mỉm cười, "Không nghĩ tới, vẫn là tới mức độ này . Còn dư lại sự tình, sợ là cần chính ngươi tới gánh ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp phần bụng, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Nhị Nha, "Đáng tiếc, ngươi chưa triệt để giác tỉnh, hy vọng ..."

Ở nơi này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, một cổ vô hình uy áp bằng khoảng không xuất hiện ở giữa sân .

Này cổ uy áp xuất hiện không có dấu hiệu nào, cũng không người nào biết này cổ uy áp là từ đâu tới!

Giữa sân, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người .

Rất nhanh, mọi người khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi!

Bởi vì cái kia cỗ uy áp mạnh, hiếm thấy trên đời!

Dần dần, giữa sân rất nhiều người đều khom người xuống, cho dù là cái kia Hoang Đế, thần sắc cũng trong nháy mắt khó coi, phải nói là trắng bệch! Mặt vô huyết sắc!

Phù phù!

Cái này lúc, toàn bộ Thủy Nguyên Địa bên trong, vô số người trực tiếp quỳ xuống, bao quát rất nhiều mệnh kỳ cường giả!

Cho dù là cái kia âm chủ cùng Thương Hoa cũng vào giờ khắc này cúi xuống thân thể, hai đầu gối càng là kém chút chạm đất!

Nhưng mà, cái kia cỗ uy vẫn còn ở càng ngày càng mạnh!

Giờ khắc này, cho dù là cái kia Hoang Đế, thắt lưng cũng cong một ít, chẳng qua rất nhanh, hắn lại cứng lên, thế nhưng lập tức lại khom xuống phía dưới ... Một mạch tuần hoàn nhiều lần!

Dương Diệp trước mặt, cái kia Thương Hoa khuôn mặt sắc thương bạch, hắn khuôn mặt hoảng sợ, "Tới ... Hắn tới ..."

Mà ở nào đó chỗ không biết địa phương, một vị mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu đang hướng về xa chỗ đi tới, đột nhiên, tên này kiếm tu bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía nào đó chỗ, trong mắt hắn, là trước nay chưa có kích thích, "Tốt cường đại ..."

Thanh âm rơi xuống, tiếng kiếm reo vang lên, người tiêu tán!

------oOo------

Chương 2614: Nhất!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủy Nguyên Địa thế giới .

Thời khắc này Thủy Nguyên Địa thế giới, vô số người ở run lẩy bẩy .

Những thứ này người bên trong, bao quát những thứ kia siêu cấp mệnh kỳ cường giả .

Cái kia cỗ uy áp mạnh, làm cho những thứ này mệnh kỳ cường giả đều không được không vì thấp đầu .

Không trung, Thiên Tú cũng dừng lại, ở trước mặt nàng, cái kia bốn gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả đồng dạng ngừng lại, cầm đầu tên kia Lý lão đầu thần sắc cũng là vô cùng ngưng trọng, phải nói là kiêng kỵ!

Tại hắn bên cạnh, tên kia cầm đao áo bào trắng người đàn ông trung niên đồng dạng khuôn mặt ngưng trọng cùng kiêng kỵ!

Thiên Tú nhìn lướt qua phía chân trời, một cổ vô hình lực lượng tự trong cơ thể nàng chấn động mà ra, nhưng mà, này cổ lực lượng làm đụng tới cái kia cỗ uy áp lúc, trong nháy mắt bị trấn áp!

Dần dần, Thiên Tú hông cũng cong xuống phía dưới, không chỉ có eo, nàng hai đầu gối cũng theo đó cong xuống phía dưới!

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn phía chân trời mịt mờ hư không, mặt nàng lên, một vẻ dữ tợn đột nhiên ngưng hiện .

Sau một khắc, Thiên Tú ngạnh sinh sinh đứng lên, thẳng người .

Mà ở đối diện nàng, cái kia vị Lý lão đầu cùng áo bào trắng người đàn ông trung niên còn có hai gã khác mệnh kỳ đỉnh phong cường giả cũng không pháp làm được . Bao quát cái kia Thần Cư chủ nhân, vĩnh hằng chi chủ, Hồn Giáo giáo chủ cùng với kinh tiên sinh, còn có cái kia Thủy Vô Biên

Những thứ này siêu cấp cường giả, mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, ở này cổ uy áp trước mặt đều là dồn dập khom người xuống .

Bọn họ tự nhiên không phải tự nguyện, mà là bị mạnh mẽ trấn áp!

Còn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, lúc này, hai người hai đầu gối đều đã khom đến một nửa, sẽ quỳ xuống .

Bất quá, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ngạnh sinh sinh chống được . Dù cho toàn thân bọn họ đầu khớp xương vào giờ khắc này đều đã bắt đầu đang run nứt, thế nhưng, bọn họ vẫn không có cúi đầu!

Chỉ là, này cổ uy áp thật sự là quá cường đại rồi!

Đây là Dương Diệp gặp qua nhất kinh khủng uy áp!

Theo này cổ uy áp xuất hiện, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới khó có được xuất hiện hoàn toàn yên tĩnh .

Bởi vì tất cả đều bị trấn áp!

Không đúng!

Còn có ngoại lệ, tỷ như Kỳ Bỉ Thiên, Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch cùng sau lưng nàng vô số thiên địa linh vật cũng không có bị ảnh hưởng, cái kia cổ vô hình uy áp cũng không có trấn áp các nàng . Còn Kỳ Bỉ Thiên, cái kia cỗ uy áp mặc dù không có trấn áp nàng, thế nhưng, một đạo vật vô hình cũng là phong tỏa lại nàng!

Đương nhiên, nàng cũng không cái gọi là .

Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch nhìn chung quanh, nhất về sau, nàng xem hướng về phía bên cạnh Kỳ Bỉ Thiên .

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt Tiểu Bạch, nhưng sau nhếch miệng cười, "Ta gọi Kỳ Bỉ Thiên ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo đưa ra ngoài .

Đây là giúp các nàng, nàng biết!

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, nhưng sau vươn tay cùng Tiểu Bạch nhẹ nhàng cầm .

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt Tiểu Bạch, sau đó nói: "Có thể trưởng thành đến bây giờ như vậy, không dễ dàng . Phải cố gắng lên, biến thành cái kia Linh Tổ chi lên, khôi phục như cũ ngươi . Cái kia lúc, ngươi một lời là được đoạt thiên địa tạo hóa, nói chung, cái kia thì ngươi liền sẽ rất lợi hại lợi hại ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau đầu nhỏ dùng sức điểm .

Hiện tại, nàng đã nghĩ biến lợi hại!

Chỉ có lợi hại, nàng mới có thể bảo vệ tốt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha các nàng!

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp bụng, chuẩn xác mà nói là Hồng Mông Tháp bên trong Nhị Nha . Nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, một cổ vô hình lực lượng trực tiếp phong ấn lại Dương Diệp Hồng Mông Tháp .

Tiếp đó, Kỳ Bỉ Thiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, nhãn trung mang theo một tia ưu sầu, "Hy vọng có thể đầy đi qua đi!"

Cái này lúc, Thủy Nguyên Địa bầu trời không gian đột nhiên tét ra, theo nơi đó không gian nứt ra, tràn ngập ở Thủy Nguyên Địa cái kia cỗ uy áp thay đổi càng thêm cường đại rồi!

]

Càng ngày càng mạnh!

Giữa sân, vô số cường giả đều đã nhánh không chịu đựng nổi, dồn dập ngã xuống đất .

Bất quá, đáng giá nhất nói đúng lắm, mệnh kỳ dưới người lại không có bất kỳ sự tình!

Cái kia cỗ uy áp, chỉ nhằm vào mệnh kỳ cường giả cùng mệnh kỳ trên cường giả!

Không xa chỗ, Hoang Đế nhìn lướt qua bốn phía, sẽ phải rời khỏi, chẳng qua ở nơi này lúc, cách đó không xa Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Thế nào, không gặp gỡ ?"

Hoang Đế nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Ta cũng không phải là chưa thấy qua ."

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, " Cũng đúng. Đáng tiếc, cái kia vị đã khóa được ngươi, ngươi thật giống như cũng trốn không thoát ."

Vừa nói, nàng xem hướng hư không trong nào đó chỗ không gian, cười nói: "Ngươi cũng vậy."

Nàng chỉ tự nhiên là phía trước cái kia vị vẫn không có xuất thủ thần bí nhân!

Không xa chỗ, Hoang Đế thần sắc cũng là vô cùng xấu xí, sự tình phát triển đến siêu ra hắn dự liệu của mình . Phía trước, không quản sự tình phát triển như thế nào, hắn tự tin cũng có thể toàn thân trở ra . Nhưng là bây giờ, lui là không thể lui .

Bởi vì có vật gì đã phong tỏa lại hắn, hắn dù cho đi tới chân trời góc biển, cũng không làm nên chuyện gì!

Trở lại Hoang Tộc, chỉ biết liên lụy Hoang Tộc!

Không chỉ có hắn, giữa sân hết thảy đạt được mệnh cảnh cường giả đều đã bị phong tỏa lại!

Làm như nghĩ đến cái gì, Hoang Đế đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Không đúng, hắn vẫn chưa đạt được mệnh kỳ "

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Hắn sát ý đạt được mệnh cảnh ."

Hoang Đế ngây cả người, nhưng sau có chút đồng tình nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi sợ là muốn càng thảm hơn ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp bên cạnh Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch chính liên tục không ngừng cho Dương Diệp quán thâu linh khí cùng thiên địa chi lực . Nhưng mà, căn bản không có ích lợi gì .

Tiểu Bạch lo lắng nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên cùng cách đó không xa Thiên Tú, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Không có việc gì, với hắn mà nói, khả năng cũng là một cái tốt chỗ, dù sao, hắn nếu là có thể kháng trụ này cổ uy áp nói, đối với hắn tốt chỗ vẫn là phi thường to lớn ."

Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, Thiên Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, ở nàng quanh thân, từng đạo u quang không ngừng chấn động mà ra, chống cự lại cái kia cỗ không biết tới tự nơi nào cường đại uy áp .

"Sắp tới sao?" Thiên Tú nhẹ giọng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên khẽ gật đầu, "Chính là không biết tới là sao một cái hắn!"

Thiên Tú nhíu mày, không hiểu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên .

Mà đang ở cái này lúc, xa xa Hoang Đế đột nhiên thân hình run lên, xé rách trước mặt mình không gian, cùng này đồng thời, quanh người hắn tìm tha cái kia cỗ cường đại uy áp trong nháy mắt bị một cường đại lực lượng đều nát bấy yên diệt!

Ở không có cái kia cỗ uy áp ràng buộc về sau, Hoang Đế thân thể dần dần hư ảo!

Giữa sân, tất cả mọi người nhìn về phía Hoang Đế .

Cầu lên, cái kia Thương Hoa khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Mặc cho ngươi thực lực thông thiên, thì tính sao ?"

Tất cả mọi người xem hiểu, Hoang Đế đây là muốn mạnh mẽ xóa đi cái kia khóa ở đồ trên người hắn .

Nhưng mà, nhất khắc đồng hồ về sau, Hoang Đế khôi phục bình thường, hắn khuôn mặt sắc khá khó xử xem .

Thất bại!

Hoang Đế nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Như không có bị hắn phát hiện phía trước, ngươi làm như thế, là có khả năng tránh thoát, nhưng là bây giờ, ngươi đã bị phát hiện, coi như ngươi nhảy ra cái này không gian ba chiều, cũng không có tác dụng gì, bởi vì hắn, sớm đã siêu thoát cái này không gian ba chiều, không đúng, hắn là liền không gian bốn chiều cũng có thể tiến vào, ngươi có thể đi vào sao? Nếu là có thể đi vào, là có thể tránh né hắn thần thức khóa được ."

Hoang Đế đạm thanh nói: "Lẽ nào chúng ta sẽ ở nơi này chờ hắn ? Chờ hắn tới chế tài chúng ta ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Ngươi có lựa chọn khác sao?"

Hoang Đế diện vô biểu tình, không biết đang suy nghĩ gì .

Lúc này đây đùa lớn rồi, không đi được .

Ở nơi này lúc, phía chân trời hư không bên trong, cái kia nào đó chỗ không gian trong thần bí nhân đột nhiên nói: "Uyên Chủ đại nhân, nếu như ta không có đoán sai, hắn chủ yếu mục tiêu chắc là ngươi mới là!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên!

Chủ yếu mục tiêu!

Kỳ Bỉ Thiên cười nói; "Thế nào, các ngươi là muốn cho hắn tìm đến ta, nhưng sau các ngươi chạy ra ?"

Mọi người không nói gì .

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Là không sai, hắn chủ yếu mục tiêu chính là ta, thế nhưng a, các ngươi có thể không biết một việc, chính là cái tên kia đây, thà giết lầm, không bỏ sót . Phàm là đạt được mệnh cảnh, hắn đều muốn giết chết, về phần tại sao, đừng hỏi ta, ta chỉ cùng hắn đánh lộn, không có cùng hắn tán gẫu qua thiên ."

Không trung, cái kia kinh tiên sinh đột nhiên nói: "Uyên Chủ đại nhân sao không đang cùng hắn đánh một lần ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta theo hắn đánh lộn, các ngươi đào tẩu, nói, lão đầu, ngươi cái này số tuổi có phải hay không sống đến cẩu trên người ? Không đúng không đúng, cẩu như sống ngươi lâu như vậy, cũng sẽ không nói như thế ngu xuẩn!"

Kinh tiên sinh lạnh lùng nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, không nói gì .

Hắn có thể như thế nào ? Đánh lại đánh không lại!

Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, Thiên Tú đột nhiên nói: "Ngươi như thế nào dự định ?"

Kỳ Bỉ Thiên thu hồi ánh mắt, nhìn thoáng qua bên cạnh Thiên Tú, sau đó nói: "Như, nếu quả như thật có gì ngoài ý muốn, mang theo bọn họ đi, không nên để cho hắn phát hiện Nhị Nha cùng Tiểu Bạch tồn tại . Các nàng hai cái tiểu gia hỏa còn nhỏ yếu, không có triệt để giác tỉnh, đối mặt hắn, không có bất kỳ sức đánh trả nào ."

Thiên Tú nhíu mày, "Tiểu Bạch là Linh Tổ "

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Thiện ác đối với hắn mà nói, không có bất kỳ khác biệt, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì ."

Thiên Tú còn muốn nói điều gì, ở nơi này lúc, nàng bên cạnh Dương

Diệp cùng An Nam Tĩnh quanh thân đột nhiên vang lên từng đạo đầu khớp xương gảy lìa thanh âm .

Thiên Tú nhíu mày, đang muốn xuất thủ, Kỳ Bỉ Thiên cũng là ngăn trở nàng, "Làm cho bọn họ thừa nhận thừa nhận cái này uy áp, đối tốt với bọn họ chỗ cực đại ."

Thiên Tú khẽ gật đầu, không có ở xuất thủ .

Ở nơi này lúc, hư không trong cái kia cỗ uy áp đột nhiên biến mất không thấy .

Thế nhưng, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới cũng là điên cuồng run rẩy .

Giờ khắc này, toàn bộ Thủy Nguyên Địa bên trong hết thảy cường giả dồn dập ngẩng đầu, nhìn về phía cái kia hư không chi lên.

Xuy!

Ở nơi này lúc, hư không đột nhiên bị tê liệt, ngay sau đó, một đạo màu máu đỏ ảnh từ cái này bị xé nứt không gian bên trong chậm rãi đi ra .

Ầm!

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa chợt run lên, ngay sau đó, Thủy Nguyên Địa trong nháy mắt hư ảo!

Không chịu nổi!

Căn bản không chịu nổi cái này vị hư ảnh!

Hư ảnh kia hướng phía dưới đi tới, hư ảnh càng ngày càng rõ ràng, rất nhanh, mọi người thấy rõ ràng tên kia hư ảnh bộ dáng .

Nữ tử!

Là một nữ tử!

Một gã cô gái tuyệt mỹ, không pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được tuyệt mỹ nữ tử!

Khi thấy tên nữ tử này lúc, Dương Diệp tức thì ngây dại .

Cô gái này, hắn từng thấy, ở Vĩnh Hằng chi giới Vĩnh Hằng Chi Hà, trước đây chính là nàng tự nói với mình tru gọi Thiên Tru đấy!

Nhất!

Tên này gọi Nhất nữ tử!

------oOo------

Chương 2615: Quần Đen, Hắc Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không đúng!

Dương Diệp đột nhiên phát hiện, tên nữ tử này cùng hắn trước đây nhìn thấy nàng kia không giống với!

Dung mạo giống nhau, thế nhưng ăn mặc hoàn toàn hoàn toàn khác nhau!

Lúc trước cô gái kia mặc là một kiện khiết bạch vô hạ váy đầm dài màu trắng, cả người thoạt nhìn giống như Cửu Thiên Thần Nữ hạ phàm, không dính một hạt bụi .

Thế nhưng trước mắt cái này vị, dung mạo tuy là cùng được kêu là một nữ tử giống nhau, thế nhưng, nàng cùng nàng kia khí chất hoàn toàn khác nhau .

Hơn nữa, cô gái này mặc một bộ đen nhánh sắc quần dài, quần dài đen nhánh, con ngươi đen nhánh, đầu tóc đen nhánh cả người giống như theo hắc trung đi tới.

Giờ khắc này, tên nữ tử này không thể nghi ngờ là hấp dẫn giữa sân ánh mắt mọi người .

Đương nhiên, trong mắt của những người này, ngoại trừ hiếu kỳ bên ngoài, càng nhiều hơn vẫn là kiêng kỵ!

Quần đen nữ tử ánh mắt đầu tiên rơi vào Kỳ Bỉ Thiên thân lên.

Kỳ Bỉ Thiên nhún vai, "Không nghĩ tới là ngươi tới!"

Quần đen nữ tử không nói gì, nàng từng cái đảo qua giữa sân, sau một khắc, nàng giơ tay phải lên .

Xuy!

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới trong nháy mắt kịch liệt run lên, nhưng sau nhất cỗ thần bí lực lượng khóa lại toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới!

Phong tỏa!

Giờ khắc này, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới đều bị phong tỏa .

Nhận thấy được một màn này, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc tức thì không gì sánh được khó coi!

Đây là muốn tận diệt a!

Giữa sân, tất cả mọi người đề phòng rồi lên .

Không trung .

Cái kia quần đen nữ tử ánh mắt lần nữa rơi vào Kỳ Bỉ Thiên thân lên, sau một khắc, một cổ vô hình lực lượng tự phía chân trời rơi mà xuống.

Xuy Xuy Xuy!

Giờ khắc này, toàn bộ Thủy Nguyên Địa không gian bắt đầu dường như thủy sóng lớn một dạng một tầng tiếp lấy một tầng nhộn nhạo .

Cái này lực lượng đã cường đại đến có thể đơn giản lau đi cái này toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới, không đúng, phải nói là lau đi mảnh này vũ trụ ba chiều không gian!

Đúng nghĩa siêu thoát vũ trụ ba chiều không gian!

Toàn bộ không gian ba chiều tất cả, bao quát pháp tắc, cái gì thiên đạo, đối với cái này quần đen nữ tử đều không hữu dụng!

Tồi khô lạp hủ!

Hiển nhiên, quần đen nữ tử mục đích chủ yếu là muốn trước giải quyết Kỳ Bỉ Thiên, ở trong mắt của nàng, Kỳ Bỉ Thiên uy hiếp là lớn nhất .

Phía dưới, Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, chuyển chớp mắt, nàng tay phải khuất thành chộp, nhưng sau hướng trên(lên) khoảng không chính là một trảo .

Bắt thiên!

Một con hư ảo trảo tê liệt không gian, tầng tầng hướng trên(lên) oanh khứ .

Qua chi chỗ, không gian từng khúc nổ tung yên diệt!

Cường đại lực lượng làm cho mọi người vì đó động dung!

Nhưng mà, cái này chỉ hư ảo trảo ở giữa không trung ngừng lại, chuyển chớp mắt, mọi người còn chưa xem rõ ràng, con kia hư ảo trảo chính là ầm ầm nổ bể ra đến, hóa thành hư vô!

Không trung, quần đen nữ tử chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Chuyển chớp mắt .

Ầm!

Dương Diệp bên cạnh, Kỳ Bỉ Thiên cả người trong nháy mắt xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, chung quanh những thứ kia cường giả khuôn mặt sắc tức thì thảm trắng đi .

Lúc này, ở trong lòng bọn họ, đã kinh hãi đến tột đỉnh .

Kỳ Bỉ Thiên thực lực, bọn họ nhưng là tự mình cảm nhận được qua, mà bây giờ

Xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên vỗ nhè nhẹ một cái trước ngực của mình, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia quần đen nữ tử, cười nói: "Cứ như vậy, có thể giết không được ta ."

]

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Kỳ Bỉ Thiên, "Còn không giải phong chính mình ?"

Giải phong!

Mọi người kinh hãi nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, nàng, nàng vẫn còn ở áp chế thực lực của chính mình ?

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu cười, "Giải phong làm cái gì, cứ như vậy đánh đi, dù sao, ngươi cũng không phải hoàn chỉnh, hơn nữa, còn là ngươi yếu nhất một loại hình thái ."

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc .

Một cường đại lực lượng tự cầu trên(lên) phóng lên cao, cường đại lực lượng trực tiếp làm cho toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới kịch liệt kích run lên!

Không trung, một vùng không gian đột nhiên hư không tiêu thất!

Giữa sân, vô số người trong lòng hoảng hốt, dồn dập hướng sau chợt lui, bất quá, khi hắn nhóm lui tới trình độ nhất định lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng chính là hội ngăn trở bọn họ!

Nhận thấy được một màn này, giữa sân rất nhiều người thần sắc có chút do dự .

Phía dưới, Thương Hoa đột nhiên nói: "Chư vị, tại sao không cùng giải quyết rồi cái kia quần đen nữ tử ? Nếu như không giải quyết nàng, chờ một hồi ta chờ đều không đi được!"

Liên thủ ?

Giữa sân, chúng cường giả hai mặt nhìn nhau . Cùng Kỳ Bỉ Thiên liên thủ ?

"Gấp cái gì!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, mọi người hướng thanh âm chỗ nhìn lại, nói chuyện chính là cái kia kinh tiên sinh .

Kinh tiên sinh đạm thanh nói: "Chư vị có thể đừng quên, cái này Kỳ Bỉ Thiên mục đích thực sự của nàng . Chúng ta bây giờ trợ nàng, chờ một hồi nàng giống nhau muốn giết ta chờ đã như vậy, sao không làm cho các nàng trước liều cái lưỡng bại câu thương!"

Nghe vậy, giữa sân rất nhiều cường giả dồn dập gật đầu .

Như Kỳ Bỉ Thiên cùng cái kia quần đen nữ tử có thể liều mạng đó là tốt nhất, coi như liều mạng bất tử, liều cái lưỡng bại câu thương cũng là tốt, cái kia lúc, bọn họ có thể ngồi thu ngư ông thủ lợi!

"Một đám ngu xuẩn!"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Hoang Đế đột nhiên cười nói: "Các ngươi liền chờ ngồi thu ngư ông thủ lợi đi. Tốt nhất các ngươi hội phát hiện, mặc kệ nàng hai người ai thắng ai bại, các ngươi cũng phải ợ ra rắm . Ta cũng không cùng các ngươi chơi!"

Dứt lời, Hoang Đế thân hình run lên, phi thẳng đến Thủy Nguyên Địa bên ngoài chạy gấp đi!

Rất nhanh, một đạo bình chướng vô hình chặn hắn!

Hoang Đế khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, tay phải hắn nắm chặc thành quyền chợt hướng phía trước chính là oanh một cái .

Ầm!

Toàn bộ Thủy Nguyên Địa chợt run lên, Hoang Đế trước mặt, một cái trong suốt vòng xoáy đột nhiên ngưng hiện .

Hủy diệt không gian ba chiều!

Cái kia một nơi không gian ba chiều trực tiếp bị hủy diệt, Hoang Đế sẽ tiến nhập cái kia trong suốt vòng xoáy, chẳng qua ở nơi này lúc, một thanh hư ảo kiếm đột nhiên xuất hiện ở Hoang Đế thân sau .

Hoang Đế con ngươi hơi co lại, hắn không dám khinh thị thanh kiếm này, xoay người một chưởng đánh ra .

Một chưởng này, trước mặt hắn không gian trực tiếp nhăn nhó

"Lớn mật! Ngươi dám dòm ngó mượn tứ duy không gian chi lực "

Ở nơi này lúc, xa chỗ không trung cái kia mảnh nhỏ hư vô không gian bên trong, đột nhiên truyền đến một đạo quát lạnh tiếng .

Hiển nhiên, là cái kia quần đen nữ tử thanh âm .

Xuy!

Theo quần đen nữ tử thanh âm rơi xuống, giữa sân vang lên một đạo cắt âm thanh, ngay sau đó, một cánh tay tự không trung bay ra ngoài!

Đó là Hoang Đế tay phải!

Chẳng qua lúc này, cái kia Hoang Đế đã biến mất!

Lưu!

Kỳ thực, ngay từ đầu Hoang Đế là có thể chạy, bất quá, khi đó như hắn chạy nói, sẽ thừa nhận cái kia quần đen nữ tử lửa giận, khi đó đào tẩu, là không sáng suốt .

Nhưng là bây giờ, quần đen nữ tử cùng Kỳ Bỉ Thiên đánh lên, là hắn chạy trốn thời cơ tốt nhất, tuy là cái này hội bại lộ một ít thực lực của hắn, hơn nữa, sẽ bị cái kia quần đen nữ tử lo lắng trên(lên) ! Bất quá, chỉ cần có thể chuồn mất là được .

Đây là một hồi không có khả năng thắng chiến đấu!

Rất nhiều người đối với cái kia quần đen nữ tử có thể không phải đặc biệt giải khai, thế nhưng, hắn giải khai một ít, phải nói, hắn biết một ít tới tự Kỳ Bỉ Thiên thời đại sự tình .

Năm đó năm đó, Kỳ Bỉ Thiên những thứ này thiên chi kiều nữ, còn có vô số kinh diễm tài tuyệt người, tỷ như cái kia Trần Huyền An, Vũ Nghịch những thứ này người chết thì chết, chạy đã chạy vì sao ?

Bởi vì cái kia vị thật đích thực khủng bố!

Chứng kiến Hoang Đế chạy ra, giữa sân rất nhiều người cũng ý thức được vấn đề, kỳ thực, ngoại trừ Thương Hoa thiếu cân nhắc cùng Kỳ Bỉ Thiên tới tự người cùng một thời đại, một số người cũng không biết cái kia vị quần đen nữ tử khủng bố .

Cứ việc hắn cũng không phải là hoàn chỉnh, thế nhưng, vậy cũng tuyệt đối không phải bọn họ những thứ này người có thể chống lại đấy!

Ở nơi này lúc, không trung chợt run lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh chậm rãi rơi .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, liền vội vàng xông tới, bởi vì đạo nhân ảnh này là Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp ôm Kỳ Bỉ Thiên rơi vào cầu lên, lúc này, Kỳ Bỉ Thiên toàn bộ cánh tay trái cũng mất!

Hai cánh tay nhất tề bị chém!

Không chỉ có như đây, ở Kỳ Bỉ Thiên trước ngực, còn cắm một thanh hư ảo kiếm!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp bên cạnh cách đó không xa Thiên Tú chân mày tức thì nhíu lại, nàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung, sau một khắc, nàng phóng lên cao, hướng phía chân trời bắn tới .

Dương Diệp ôm đã mất đi hai cánh tay Kỳ Bỉ Thiên, rung giọng nói: "Tiểu kỳ, thật xin lỗi"

Kỳ Bỉ Thiên khẽ lắc đầu, "Không cần áy náy, ta thiếu Nhị Nha, nên trả lại nàng ."

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, ở nơi này lúc, toàn bộ phía chân trời rung động kịch liệt lên .

Dương Diệp vội vã nhìn về phía hư không bên trong, cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Nàng phía trước tiêu hao quá tốt đẹp lớn, nàng bây giờ, căn bản không phải hắn đối thủ, làm cho nàng trở về ."

Ở nơi này lúc, toàn bộ hư không bên trong, không gian bắt đầu từng khúc nổ tung, rất nhanh, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, một đạo nhân ảnh tự cái kia hư không bên trong rớt xuống!

Chính là Thiên Tú!

Thiên Tú rơi vào cầu lên, nàng toàn bộ cánh tay trái đã biến mất .

Máu chảy như suối!

Thiên Tú lau khóe miệng tiên huyết, ngẩng đầu nhìn hư không, thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Làm như nghĩ đến cái gì, Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, "Không khôi phục ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta như giải phong thực lực bản thân, chúng ta chết nhanh hơn . Hiện tại, tình trạng của nàng là yếu nhất một loại trạng thái, ta như giải phong, nhất định sẽ làm cho nàng một loại khác trạng thái cảm ứng được, cái kia lúc, triệt để lành lạnh!"

Thiên Tú trầm giọng nói: "Hắn, quá mạnh mẽ!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Một cái sống không biết bao lâu tên, một cái đã từng lau đi một vùng vũ trụ gia hỏa ngươi nói có mạnh hay không!"

Không trung, cái kia quần đen nữ tử lần nữa xuất hiện .

Ở trong tay nàng, nắm một thanh đen nhánh sắc kiếm!

Màu đen tuyền kiếm!

Chính là chỗ này thanh kiếm, chém tới Kỳ Bỉ Thiên hai cánh tay, còn có Thiên Tú cánh tay phải!

Không trung, quần đen nữ tử ánh mắt rơi vào Thiên Tú thân lên, sẽ xuất thủ lần nữa, chẳng qua ở nơi này lúc, làm như phát hiện cái gì, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, chuẩn xác mà nói là nhìn về phía Dương Diệp bụng, "Ác thú!"

Trong nháy mắt, quần đen nữ tử mặt sắc có chút dữ tợn .

Dương Diệp trong lòng, Kỳ Bỉ Thiên nói: "Nàng đã từng bị Nhị Nha đả thương quá, là nàng hoàn toàn trạng thái hạ bị đả thương đấy!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch bắt đầu dùng vô số thiên địa chi lực trị liệu Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Tiểu Bạch, lắc đầu, "Tiểu gia hỏa, vô dụng, trừ phi ngươi có thể đủ khôi phục chính mình tướng mạo sẵn có, không phải, thương thế kia tức giận cái gì đều vô dụng ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau cúi xuống đầu nhỏ, có chút hổ thẹn .

Mà lúc, cái kia quần đen nữ tử ánh mắt rơi vào Tiểu Bạch thân lên, khi thấy Tiểu Bạch lúc, cặp mắt híp lại, "Thiện các ngươi Đáng chết!"

Sau một khắc, hai thanh hư ảo hắc kiếm đột nhiên tự không trung điện xạ mà đến!

Trong đó một thanh, mục tiêu là Dương Diệp, mặt khác một thanh tắc thì là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch lại càng hoảng sợ, sẽ ra trảo, mà đang ở cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này phía chân trời xa xôi truyền đến .

Theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, cái kia hai thanh hư ảo hắc kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau dừng ở Tiểu Bạch cùng Dương Diệp trước mặt mấy trượng chỗ .

Không trung, quần đen nữ tử quay đầu, xa chỗ cầu lên, một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu chậm rãi mà đến

Cvt: Phông bạt căng tốt chưa?? Tránh ra đến giờ ca ra sân rồi... PS: Cảm tạ các bạn khen thưởng cùng vé tháng chống đỡ . Nói đến các ngươi khả năng không tin, ta cảm thấy Ngân Hà Hệ ngoài có một cường đại lực lượng đột kích

------oOo------

Chương 2616: Hồi Lâu Không Thấy!

Giờ khắc này, giữa sân mọi người dồn dập nhìn về phía cầu lên.

Khi thấy cầu ở trên kiếm tu lúc, Dương Diệp cùng Thiên Tú còn có Kỳ Bỉ Thiên dồn dập ngây ngẩn cả người .

Người này, bọn họ tự nhiên là biết!

Chính là cái kia đến chỗ muốn Cầu Bại kiếm tu!

Còn Dương Diệp, hắn tự nhiên càng không quên, người này nhưng là với hắn tới tự cùng một cái thế giới, đồng thời giữa bọn họ còn có một cái ước định .

Mà đổi thành một bên, cái kia âm chủ thần sắc vô cùng xấu xí .

Cái này kiếm tu, hắn cũng nhận thức, trước đây hắn đi đi tìm cái này kiếm tu!

Còn kết quả cả đời đều khó mà quên được!

Giữa sân, rất nhiều người đối với cái này kiếm tu vẫn còn có chút xa lạ .

Phải nói, ngoại trừ Chí Cường giả, chân chính cái kia loại cường giả, tỷ như Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên loại này, có rất ít người biết hắn, bởi vì hắn chỉ biết tìm Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên loại này cường giả .

Cầu lên, kiếm tu chậm rãi mà đến, tại hắn bên hông, liếc một thanh kiếm .

Tại hắn thân lên, không có bất kỳ khí tức ba động, càng không có bất kỳ kiếm ý hoặc kiếm mang .

Giống như là một người bình thường!

Đương nhiên, tất cả mọi người biết, trước mắt cái này vị tuyệt đối không phải một người bình thường!

Người thường dám đến nơi đây ?

Kiếm tu đi tới Dương Diệp chờ người trước mặt không xa chỗ, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, mỉm cười, "Hồi lâu không thấy ."

Kỳ thực, ở trước mắt cái này vị nhãn trung, Dương Diệp là một cái hậu bối, bởi vì hắn nhóm tới tự cùng một cái địa phương, hơn nữa, Dương Diệp càng là gia nhập vào quá Kiếm Tông, ở thêm trên(lên) Dương Diệp phụ thân duyên cớ vì thế, nguyên nhân đây, hắn tuy là đem Dương Diệp cho rằng là tương lai một cái đối thủ, nhưng, hắn cũng đem Dương Diệp cho rằng là vãn bối .

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm tu, khẽ gật đầu, "Không nghĩ tới ngươi sẽ tới!"

Kiếm tu cười nói: "Vốn nên đi nha."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp trong ngực Kỳ Bỉ Thiên, "Trước đây trận chiến kia, có chút tiếc nuối, bởi vì ngươi cũng không phải là trạng thái mạnh nhất . Đối với ta mà nói, không thể cùng đỉnh phong ngươi một trận chiến, quả thật bình sinh tiếc nuối ."

Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Đối với ta mà nói, cũng là như đây."

Kiếm tu gật đầu, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa Thiên Tú, "Hư Linh tộc tộc trưởng, ngươi so với lúc trước mạnh rất nhiều rất nhiều ."

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia quần đen nữ tử, sau đó nói: "Người này mạnh hơn, chắc là ngươi đồ ăn!"

Kiếm tu ngẩng đầu nhìn về phía không trung đứng lơ lửng giữa không trung kiếm tu, "Ta, vì nàng mà tới."

"Ngươi biết nàng là người nào không ?" Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên hỏi .

Kiếm tu lắc đầu, "Không trọng yếu, quan trọng là ..., nàng quá mạnh!"

Vừa nói, kiếm tu chậm rãi hướng phía chân trời đi tới .

Không trung, quần đen nữ tử nhìn phía dưới đi tới kiếm tu, diện vô biểu tình .

Cường giả ?

Vạn vạn năm, nàng cái gì cường giả chưa thấy qua ?

Nàng cả đời này, gặp quá nhiều nhiều lắm kinh diễm tài tuyệt người, coi như là cái kia Kỳ Bỉ Thiên ở trong mắt nàng, cũng không thế nào ngạc nhiên .

Bất quá, theo kiếm tu càng ngày càng đến gần, quần đen nữ tử bộ mặt biểu tình xảy ra một chút biến hóa .

Nàng quan sát liếc mắt kiếm tu, rất nhanh, nàng chân mày hơi nhíu lại .

Cái này lúc, kiếm tu ngừng lại, hắn đứng ở quần đen nữ tử trước mặt mười trượng chỗ vị trí, kiếm tu nhãn trung, là vẻ hưng phấn .

Kích thích!

Hắn đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, chỉ ở nhìn thấy Kỳ Bỉ Thiên lúc đó có quá như vậy, bởi vì cái kia lúc, hắn cảm nhận được Kỳ Bỉ Thiên cường đại . Đáng tiếc, Kỳ Bỉ Thiên không thể giải phong thực lực bản thân, với hắn mà nói, có chút tiếc nuối .

Mà bây giờ, trước mắt cái này vị, vô cùng cường đại!

]

Trong trời đất này, không có một người hiểu rõ hắn tịch mịch .

Thật nhiều biết bao năm, hắn rất thiếu xuất thủ, dù cho xuất thủ, cũng không có xảy ra toàn lực .

Hắn kiếm, một mực không ngừng mạnh mẽ, đáng tiếc là, luyện kiếm chi nhân, lại càng ngày càng ít .

Đỉnh phong, là một loại tịch mịch, cũng là một loại bất đắc dĩ .

Ở nơi này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên đi về phía trước một bước .

Sau một khắc, trong tay nàng cái kia chuôi đen nhánh sắc kiếm nhất trảm mà hạ!

Xuy!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, quần đen nữ tử trước mặt không gian xuất hiện một đạo đen nhánh kiếm quang, cái kia đạo đen nhánh kiếm quang theo không gian hướng kiếm tu tàn nhẫn chém đi . Đáng giá nhất nói đúng lắm, đạo kiếm quang này nó cũng không tồn tại ở cái này không gian ba chiều!

Còn đối với không gian ba chiều nhân mà nói, muốn phòng vệ cái này một kiếm, chỉ có một loại phương pháp, đó chính là hủy diệt không gian ba chiều, mà cho dù hủy diệt cái này không gian ba chiều, cũng không nhất định có thể phòng được cái này một kiếm!

Bởi vì nó tồn tại không gian bốn chiều!

Như vậy cũng tốt so với một nhân loại dùng một cái bình đem một con kiến vây lại, nhân loại có thể từ phía trên công kích cái này con kiến, nhưng mà, con kiến này cũng không có trên(lên) cùng xuống khái niệm, bởi vì nó có thể thấy chỉ có tả hữu . Nguyên nhân đây, làm nhân loại theo trên(lên) công kích cái này con kiến lúc, con kiến là căn bản không có cái gì năng lực phòng ngự.

Đây chính là phía trước Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên vì sao ở hạ phong duyên cớ vì thế!

Thiên nhiên hoàn cảnh xấu!

Bởi vì ... này không gian ba chiều tất cả đại đạo, tất cả pháp tắc, hết thảy tất cả, đối với cái này quần đen nữ tử mà nói, vô hiệu!

Nàng đã siêu thoát cái này không gian ba chiều .

Cái này thế giới thời gian, thời không, Đại Đạo Pháp Tắc, đối nàng không có bất kỳ ý nghĩa gì .

Quần đen nữ tử đối diện, kiếm tu hai mắt chậm rãi đóng lại .

Làm luồng ánh kiếm màu đen kia đi tới trước mặt hắn còn có nửa trượng lúc, kiếm tu đột nhiên trợn mở con mắt, hắn nhìn luồng ánh kiếm màu đen kia, nhưng về sau, một chữ từ hắn trong miệng bay ra, "Dừng!"

Thanh âm rơi xuống, ở vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, luồng ánh kiếm màu đen kia ngừng lại!

Đạo kiếm quang kia dừng lại!

Mọi người ngây ra như phỗng!

Đây là thần thông gì ?

Xa chỗ, quần đen nữ tử hai mắt híp lại, "Kiếm đạo chân ngôn!"

Kiếm đạo chân ngôn ?

Giữa sân vô số người vẻ mặt mộng!

Bao quát Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn về phía trong ngực Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nhìn xa chỗ kiếm tu liếc mắt, sau đó nói: "Hay là kiếm đạo chân ngôn, là một loại phương diện kiếm đạo cảnh giới, một loại vô thượng cảnh giới, cũng là một loại kiếm đạo chân đế, chỉ có cái kia loại mạnh mẽ đến cực hạn kiếm tu, mới có thể lĩnh ngộ . Cảnh giới này, tuy là không phải vô địch, thế nhưng, nó đối với tu kiếm mà nói, chính là tương đương với vô địch . Cảnh giới thấp hơn cái này kiếm đạo chân ngôn, ở trước mặt hắn, liền kiếm cũng không xảy ra, tất cả kiếm, kiếm ý, kiếm khí gì, ở trước mặt hắn hết thảy vô hiệu! Ở ta trong trí nhớ, lịch sử tới nay, chỉ có một người lĩnh ngộ quá đồ chơi này ."

"Người nào ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, không có đang nói cái gì .

Không trung, ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia đạo đen nhánh ánh kiếm màu đen cứ như vậy tan thành mây khói .

Cái này lúc, kiếm tu đột nhiên xuất hiện ở cái kia quần đen nữ tử trước mặt, sau một khắc, một thanh kiếm bút thẳng mà rơi .

Quần đen nữ tử không tránh không né , mặc cho một kiếm kia bút thẳng mà rơi!

Kiếm không tiếng động rơi hạ!

Cái này một kiếm rơi xuống, cái kia quần đen nữ tử sắc mặt biến .

Cái này một kiếm, rất là kỳ diệu, nó không có kiếm khí, cũng không có kiếm mang, càng không có hủy thiên diệt địa năng lượng ba động .

Thế nhưng, nó lại làm cho được cái kia quần đen nữ tử hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng khoảng cách!

Chủ động nhường đường cái này một kiếm!

Quần đen nữ tử cũng không có đón đỡ cái này một kiếm!

Phía dưới, Dương Diệp trong lòng, Kỳ Bỉ Thiên hai mắt híp lại, "Vô tình kiếm đạo cực hạn một kiếm kia, không có cảm tình, vô tình cực hạn, thảo nào nàng không dám đón đỡ, cái này vừa tiếp xúc với, coi như là nàng, sợ là cũng muốn "

Nói đến đây, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng lắc đầu, không có đang nói cái gì .

Xa chỗ không trung, tuyệt đẹp quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua trước mặt cách đó không xa kiếm tu, ở trong tay nàng, cái kia chuôi đen nhánh sắc kiếm bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Kiếm tu cầm kiếm chậm rãi hướng quần đen nữ tử đi tới .

"Kiếm đạo cực hạn!"

Phía dưới, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nhẹ giọng nói: "Bất luận một cái nào sự tình, làm được cực hạn đều là cực kỳ đáng sợ . Hắn bỏ qua tất cả, chỉ vì kiếm trong tay hắn kiếm, đã bị hắn tu luyện đến tự thân cực hạn ."

"Vô địch ?" Dương Diệp hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Chỉ là hắn tự thân cực hạn, không phải kiếm cực hạn, mà hắn như muốn tiếp tục đề thăng, nhanh nhất biện pháp chính là bị người đánh bại, kể từ đó, hắn có thể đủ phát hiện tự thân vấn đề chỗ ở ."

Cái này lúc, không trung kiếm tu đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại hắn chu vi, xuất hiện vô số đen nhánh sắc điểm đen!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Kỳ Bỉ Thiên khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, "Nàng đây là muốn đưa đi ngươi!"

Không trung, kiếm tu bỗng nhiên ngẩng đầu, một kiếm rơi xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm ra, hủy thiên diệt địa!

Lấy kiếm tu vi trung tâm, không gian chung quanh bắt đầu từng khúc tê liệt, mà cùng kiếm tu ở gần nhất cái vị kia quần đen nữ tử thân thể trong nháy mắt hư ảo, chẳng qua rất nhanh, bên ngoài hư ảo thân thể lại ngưng thật lên, thế nhưng sau một khắc, nàng lại hư ảo lòng vòng như vậy nhiều lần .

Nhưng mà, cái kia kiếm tu không gian chung quanh cũng là triệt để yên diệt, cùng này đồng thời, kiếm tu thân thể cũng hư ảo, sau một khắc, kiếm tu trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Mà toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới, không gian bắt đầu từng khúc nổ tung, hết thảy tất cả bắt đầu tự hủy diệt!

Kiếm tu bị truyền tống đi thì phát ra cái kia toàn lực một kiếm, quá kinh khủng!

Khủng bố đến cái này Thủy Nguyên Địa thế giới căn bản không chịu nổi!

Ngoại trừ này bên ngoài, cái kia quần đen nữ tử bày ra thần bí kết giới cũng vào giờ khắc này tiêu tan thành mây khói!

Nhận thấy được một màn này, giữa sân vô số cường giả vội vã hướng bốn phía bỏ chạy .

Trốn!

Giờ khắc này, những thứ này đứng ở nơi này thế giới tột cùng cường giả cực kỳ chật vật điên cuồng chạy trốn!

Thoát đi cái này thế giới!

Bọn họ thật sự là không muốn đợi ở chỗ này!

Một cái so với một cái biến thái, một cái so với một cái khủng bố!

Mà không trung, cái kia quần đen nữ tử vẫn còn ở hư huyễn, nhưng sau ngưng thật

Phía dưới, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Dẫn các nàng đi, rời đi nơi này ."

Vừa nói, không dung Dương Diệp phản bác, nàng quay đầu nhìn về phía Thiên Tú, "Lúc này là nàng cái này sợi phân thân thời điểm yếu nhất, cũng là giết nàng thời cơ tốt nhất ."

Thiên Tú lạnh lùng nhìn thoáng qua phía chân trời cái kia quần đen nữ tử, sau đó nói: "Đi!"

Thanh âm rơi xuống, Thiên Tú đột nhiên phóng lên cao, hướng cái kia quần đen nữ tử bắn tới .

Dương Diệp muốn nói cái gì, thế nhưng cái này lúc, một cường đại lực lượng đột nhiên đè hắn xuống bả vai, sau đó dụng lực vung

Trong sát na, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chờ người trực tiếp bị Kỳ Bỉ Thiên đưa đi .

Cầu lên, Kỳ Bỉ Thiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, sau một khắc, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, phóng lên cao!

------oOo------

Chương 2617: Linh Cung Hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thủy Nguyên Địa thế giới .

Lúc này, cái này thế giới đang ở yên diệt!

Cái này thế giới phía trước đã bị Tiểu Bạch hấp thu vô số linh khí, có thể nói, Tiểu Bạch đã để được cái này thế giới tổn thương nguyên khí nặng nề .

Nhất sau kiếm tu một kiếm kia, không thể nghi ngờ là áp đảo cái này thế giới nhất sau một căn rơm rạ .

Toàn bộ thế giới bắt đầu yên diệt, vô số người bắt đầu chạy trốn .

Mà Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên cũng là không hề rời đi!

Đối với các nàng mà nói, đây là các nàng tốt nhất một cái cơ hội .

Không trung, cầm trong tay hắc kiếm quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn phía dưới xông lên Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên .

Ầm!

Theo một đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới trực tiếp đổ nát, vô số vô biên thủy phóng lên cao, bao phủ tất cả

Vĩnh Hằng chi giới .

Nhất chỗ dãy núi bên trong .

Ầm!

Một đạo hắc ảnh tự phía chân trời rơi mà xuống, toàn bộ vô biên dãy núi chợt run lên, vô số bụi khói phóng lên cao .

Nhất chỗ hố to bên trong, một đạo nhân ảnh bò dậy .

Đạo nhân ảnh này chính là Dương Diệp .

Dương Diệp bò ra ngoài hố to về sau, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cũng không nhìn thấy Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên, trong nháy mắt, hắn khuôn mặt sắc âm trầm xuống .

Nói không lo lắng đó là giả!

Phải biết, cái kia quần đen nữ tử cũng không phải bình thường người .

Bất quá, hắn cũng biết, hắn lo lắng cũng không có ích gì, cái kia loại cấp bậc chiến đấu, hắn bây giờ còn là không pháp tham dự .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Hắn đi tới Kỳ Bỉ Thiên ở gian kia phòng trúc, chỉ bất quá lúc này, gian kia phòng trúc đã biến mất . Nhị Nha vẫn ngồi ở nơi ấy, thời khắc này Nhị Nha, cùng lúc trước đã có một số khác biệt!

Vẫn là bộ dáng nhân loại, nhưng một ít địa phương đã không phải là nhân loại, tỷ như hai tay, cái kia bây giờ không phải là tay, mà là một cặp móng .

Ở Nhị Nha bên cạnh không xa chỗ, là Tiểu Bạch, còn có tiểu long chờ đại yêu .

Tiểu Bạch nhìn Nhị Nha, khuôn mặt lo lắng . Chứng kiến Dương Diệp đến, nàng vội vã bay đến Dương Diệp trước mặt, tiểu trảo chỉ vào Nhị Nha .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Đừng lo lắng, nàng không có việc gì!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng vẫn rất lo lắng .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, rất nhanh, hắn thấy được viên kia Kỳ Bỉ Thiên lưu lại đản .

Phòng trúc tuy là bị hủy, thế nhưng viên này đản vẫn còn ở .

Dương Diệp ôm lấy viên kia đản, nhưng sau đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, như Tiểu Bạch đều không phát hiện được dị thường gì, như vậy trái trứng liền thật chỉ là một cái trứng!

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ viên kia đản, rất nhanh, nàng con mắt trợn tròn đứng lên .

"Làm sao ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ viên kia đản, đón lấy, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, một cực kỳ tinh thuần linh khí tức thì trào vào viên kia trong trứng .

Ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, viên kia đản bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên .

Nhất về sau, viên kia đản dần dần biến mất, thế nhưng Dương Diệp lại phát hiện, trứng kia không gian chung quanh bắt đầu nhuyễn động .

"Đó là cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, lắc lắc đầu nhỏ, nàng tiểu trảo một trảo, một trảo này dường như chộp được cái gì, Tiểu Bạch tỉ mỉ nhìn một chút chính mình móng vuốt, nhưng sau lỏng rồi rời ra, cái này lúc, Tiểu Bạch không gian chung quanh bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, nhãn trung càng là có sát ý hiện lên .

]

Tiểu Bạch cũng là không có gì, nàng nhếch miệng cười, tiểu trảo nhẹ nhàng huy động, cứ như vậy, không gian chung quanh nàng bắt đầu nhăn nhó

Tiểu Bạch trước mặt, Dương Diệp chau mày, đây tột cùng là cái thứ gì ?

Dù cho đến bây giờ, hắn cũng không pháp xem rõ ràng cái này thần bí tên, Tiểu Bạch dường như có thể chứng kiến, mà cái kia thần bí tên, làm như đang lấy lòng Tiểu Bạch .

Lấy lòng Tiểu Bạch là có thể lý giải, bởi vì bây giờ Tiểu Bạch, đã là Linh Tổ!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, Tiểu Bạch theo Thủy Nguyên Địa thế giới mang đến rất nhiều thiên địa linh vật, những thiên địa này linh vật đều đi theo Tiểu Bạch đi tới Hồng Mông Tháp bên trong!

Tỷ như cái kia thần bí mệnh kỳ hỏa diễm, ngọn lửa kia đã hoàn toàn biến thành Tiểu Bạch bảo tiêu, chỉ cần Tiểu Bạch một cái ý niệm trong đầu, cái kia thần bí hỏa diễm liền ra tới, ngoại trừ cái kia thần bí hỏa diễm bên ngoài, còn thật nhiều thiên địa linh vật, trong đó đủ mệnh kỳ cấp bậc!

Có chút thiên địa linh vật ly khai, nhưng, càng nhiều hơn tuyển trạch lưu lại!

Liền ở lại Hồng Mông Tháp bên trong!

Bây giờ Hồng Mông Tháp thế giới là tụ tập thiên địa linh vật thế giới nhiều nhất một cái thế giới!

Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh tòa cung điện kia, bên trong cung điện, An Nam Tĩnh xếp bằng ngồi dưới đất, ở nàng bên cạnh, lơ lững một thanh trường thương .

Cảm giác được Dương Diệp đến, An Nam Tĩnh trợn mở con mắt .

Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Không có sao chứ ?"

An Nam Tĩnh lắc đầu .

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hảo hảo chữa thương ."

Nói xong, hắn xoay người ly khai đại điện .

Điện bên trong, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tu luyện!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau hóa thành một cái kiếm quang biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp về tới Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Cổ Kiếm Tông .

Chứng kiến Dương Diệp trở về, Cổ Kiếm Tông trên(lên) hạ tức thì thả lỏng một hơi, đặc biệt Huyết Nữ, phía trước Dương Diệp rời đi, Huyết Nữ cũng biết, lấy Dương Diệp tính cách, nhất định sẽ gây sự tình . Còn tốt, an toàn trở về!

Bên trong động phủ .

Dương Diệp đem Kiếm Kinh gọi tới Hồng Mông Tháp bên trong, hắn đem Kiếm Kinh gọi tới Tiểu Bạch trước mặt, sau đó nói: "Tiểu Bạch, giúp hắn chữa trị ."

Chữa trị!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Kinh, đầu nhỏ khẽ gật đầu một cái .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Hắn hiện tại, có rất nhiều việc cần hoàn thành .

Nhất chỗ đỉnh núi chi lên, Dương Diệp thân về sau, tuyết trưởng lão nhẹ giọng hỏi, "Tông chủ, đến tột cùng chuyện gì xảy ra ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta cũng không pháp vài ba câu nói rõ ràng ."

Tuyết trưởng lão nhẹ giọng nói: "Đệ tử trong tông bọn họ rất lo lắng ngươi!"

Dương Diệp mỉm cười, hắn nhìn về phía phía dưới, phía dưới, vô số Cổ Kiếm Tông đệ tử chính chăm học khổ luyện!

Bây giờ Cổ Kiếm Tông đệ tử, so với lúc trước phải chuyên cần luyện vô số lần .

Những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử bề ngoài hiện, làm cho hắn rất vui mừng .

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp xoay người nhìn về phía tuyết trưởng lão, "Tuyết trưởng lão, ta Cổ Kiếm Tông Đệ Nhất Đại tông chủ tin tức ta Cổ Kiếm Tông không có ghi chép, thế nhưng đời thứ hai đây này ?"

Hắn cũng không quên cái kia Cổ Kiếm Thiên!

Tuyết trưởng lão hỏi, "Tông chủ vì sao hỏi như thế ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta ở một cái địa phương gặp được hắn ."

Tuyết trưởng lão nhíu mày, "Ta Cổ Kiếm Tông đời thứ hai tông chủ có một chút chút ấn tượng, trong cổ tịch ghi lại không nhiều lắm, chỉ biết là hắn hình như là bị trục xuất Cổ Kiếm Tông . Còn cái gì nguyên nhân, bị người nào trục xuất cũng không biết . Muốn ta đi điều tra một chút sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không cần . Hắn đã chết ."

Ở nơi này lúc, một gã Cổ Kiếm Tông trưởng lão xuất hiện ở giữa sân, tên này trưởng lão hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Tông chủ, Linh Cung người đến, yêu cầu gặp tông chủ!"

"Linh Cung ?"

Dương Diệp nhíu mày, "Cái gì thế lực ?"

Dương Diệp bên cạnh, tuyết trưởng lão nói: "Chính là đã từng cái kia vị Linh Tổ thiết lập thế lực ."

Nghe vậy, Dương Diệp tức thì nghĩ tới .

Lúc trước cái kia vị Linh Tổ còn làm cho hắn cùng với Tiểu Bạch đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ sau đi cái này Linh Cung, ý là làm cho Tiểu Bạch kế thừa cái kia Linh Cung .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta ở nơi này thấy hắn nhóm ."

Tuyết trưởng lão khẽ gật đầu, nhưng sau cùng cái kia trưởng lão xoay người rời đi, chỉ chốc lát, tuyết trưởng lão mang theo một gã quần dài nữ tử đi tới Dương Diệp thân sau .

Quần dài nữ tử mang theo cái khăn che mặt, xem không rõ ràng diện mạo .

Tên nữ tử này cũng không phải nhân loại, cũng không biết là linh vật gì huyễn hóa thành .

Dương Diệp xoay người quan sát liếc mắt nữ tử, đạm thanh nói: "Có gì chỉ giáo ?"

Nữ tử đồng dạng quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Diệp tông chủ, chúng ta muốn tiếp trở về Linh Tổ ."

Vì Tiểu Bạch mà đến!

Dương Diệp lắc đầu, "Không cần, nàng ở ta nơi này tốt!"

Nữ tử trầm giọng nói: "Diệp tông chủ, Linh Tổ hẳn là thuộc về chúng ta Linh Cung!"

Dương Diệp đi tới nàng kia trước mặt, nữ tử chân mày to cau lại, thần sắc bên trong mang theo một tia không vui cùng đề phòng .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ngươi nói nàng thuộc về các ngươi Linh Cung ? Dựa vào cái gì ?"

Nữ tử trầm giọng nói: "Diệp tông chủ, Linh Tổ là thiên địa vạn linh chi thủ, cũng là ta Linh Cung chi thủ, nàng "

"Như nàng không phải Linh Tổ đâu?"

Dương Diệp đột nhiên cắt đứt nữ tử, "Các ngươi cũng sẽ không quan tâm nàng chết sống, đúng không ?"

Nữ tử trầm giọng nói: "Nàng là Linh Tổ!"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Các ngươi Linh Cung hẳn là đã biết từ lâu ta cùng với Tiểu Bạch đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ, bất quá, các ngươi cũng không có ngay từ đầu liền tới tìm nàng, bởi vì khi đó, nàng còn không phải chân chính Linh Tổ, nàng đối với các ngươi dùng chỗ còn chưa phải là như vậy lớn, thêm trên(lên) chúng ta cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ còn có Hồn Giáo trong lúc đó có thật nhiều chuyện không vui tình, nguyên nhân đây, các ngươi không có tuyển trạch tới đón nàng . Bởi vì khi đó, nàng không đáng giá được các ngươi mạo hiểm, cũng không đáng vào chủ Linh Cung . Hiện tại, nàng biến thành Linh Tổ, ở các ngươi xem ra, nàng có tư cách, bởi vì nàng đối với các ngươi có rất đại rất lớn tốt chỗ, ta nói đúng không ?"

Nữ tử nhìn Dương Diệp, "Nói như vậy, Diệp tông chủ là không thả nàng đi nha."

Dương Diệp cười nói: "Thế nào, muốn uy hiếp ta sao?"

Nữ tử trầm giọng nói: "Diệp tông chủ, nàng đi chúng ta Linh Cung, là nàng kết cục tốt nhất, nơi ấy, có thượng nhiệm tông chủ lưu lại truyền thừa, đối nàng mà nói, bách lợi vô nhất hại . Diệp tông chủ không muốn hành động theo cảm tình ."

Dương Diệp cười nói: "Tiểu Bạch hiệu lệnh vạn giới vạn linh tương trợ lúc, ta cũng không thấy ngươi, hoặc ngươi nói cho ta, Linh Cung có ai đến giúp đỡ sao?"

Nữ tử hai mắt híp lại, không nói gì .

Dương Diệp cười nói: "Ta hiểu, cái này thế giới chính là như vậy, cùng chung hoạn nạn khó, cộng phú quý thì dễ . Hiện tại, ta nói cho ngươi biết, cũng nói cho Linh Cung, đã không thể cùng chung hoạn nạn, vậy các ngươi cũng đừng nghĩ đến theo Tiểu Bạch thân trên(lên) thu hoạch chỗ tốt gì . Càng đừng nghĩ lợi dụng nàng để đạt tới các ngươi mục đích gì . Tuyết trưởng lão, tiễn khách ."

Một bên, tuyết trưởng lão nhìn về phía nàng kia, "Xin mời!"

Nữ tử không hề rời đi, nàng nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Diệp tông chủ đây là muốn cùng ta Linh Cung là địch sao? Ta Linh

Cung lửa giận, sợ không phải Diệp tông chủ "

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Một viên đầu lâu trực tiếp bay ra ngoài!

Chính là nàng kia đầu!

Nữ tử hai mắt trợn tròn, nhãn trung tràn đầy khó có thể tin!

Dương Diệp xoay người nhìn về phía phía chân trời, "Tuyết trưởng lão, đem viên này đầu đưa đến Linh Cung đi, nói cho bọn họ, ở dám đánh Tiểu Bạch chủ ý, ta giết bọn họ!"

------oOo------

Chương 2618: Nửa Điên Bán Ma

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuyết trưởng lão mang theo cái đầu kia xoay người rời đi .

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia vô tận hư không chi lên, nhẹ giọng nói: "A Tú tiểu kỳ các ngươi nhất định phải thật tốt ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Tu luyện!

Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện, xếp bằng ngồi dưới đất, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, một sát ý ngút trời xuất hiện ở cái này trong phòng tu luyện!

Thả ra sát ý!

Hắn tuy là lĩnh ngộ sát ý, thế nhưng, sát ý này hắn căn bản không pháp chưởng khống, còn nếu là không pháp chưởng khống sát ý, liền ý nghĩa hắn kiếm ý không pháp thả ra, loại tình huống đó xuống, thực lực của hắn không thể nghi ngờ hội đại đả gãy khấu .

Chỉ có sát ý cùng kiếm ý còn có Kiếm Vực cùng với sát vực đồng thời xuất hiện, thực lực của hắn mới là kinh khủng nhất thời điểm!

Đôi ý thêm song vực!

Mà bây giờ, hắn muốn làm chính là khống chế sát ý, mà không phải bị sát ý khống chế!

Không chỉ có như đây, hắn còn muốn chưởng khống sát vực cùng Kiếm Vực, làm cho hai người kết hợp lại .

Hai người muốn đơn độc phát triển, thế nhưng, khi hắn cần thời điểm, hai người phải kết hợp .

Trong phòng tu luyện, sát ý vô cùng vô tận .

Ở khống chế của hắn xuống, sát ý cũng không có ra phòng tu luyện, toàn bộ tụ tập ở nho nhỏ này phòng tu luyện bên trong .

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn sát vực cũng trùm lên cái này trong phòng tu luyện .

Sát ý, sát vực!

Lúc này, coi như là một gã mệnh kỳ cường giả đều không pháp ở nơi này trong phòng tu luyện sinh tồn .

Cho dù là Dương Diệp bản thân, kiếm tâm thuần túy hắn cũng không chịu nổi sát ý này cùng sát vực .

Cũng chính là hắn kiếm tâm thuần túy, Kiếm Tâm Thông Minh, không phải, sát ý này hắn căn bản không dám thả ra, bởi vì ... này sát ý đã cơ bản có bản năng ý thức, nếu như hắn quá yếu, sát ý này nhất định phản khách vì chủ khống chế hắn!

Trong cả phòng tu luyện, sát ý vô cùng vô tận, đặc biệt ở cái kia sát vực gia trì xuống, sát ý kia ngưng thực đáng sợ, so với hắn bây giờ kiếm ý còn muốn đáng sợ .

Hắn kiếm ý là mệnh kỳ cấp bậc, thế nhưng sát ý này, có thể nói đã sắp đạt được mệnh kỳ đỉnh phong .

Lúc trước ở Thủy Nguyên Địa thế giới, hắn có nhiều hận, hiện tại hắn sát ý liền khủng bố đến mức nào!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp hai tay nắm chặt trong tay tru, lúc này, chuôi này tru ở sát ý ảnh hưởng xuống, đã biến thành huyết hồng sắc .

Cửa phòng tu luyện, là An Nam Tĩnh!

Nhìn trong phòng tu luyện Dương Diệp, An Nam Tĩnh đôi mắt bên trong có một tia gánh ưu .

Dương Diệp cái kia cỗ sát ý cường đại nàng nhưng là đích thân thể nghiệm qua, một ngày hắn không khống chế được, như vậy Hồng Mông Tháp thế giới khả năng liền có chút nguy hiểm .

Mà đang ở cái này lúc, lại một cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở giữa sân .

Kiếm Vực!

Cảm giác được Kiếm Vực lực lượng, An Nam Tĩnh tức thì thả lỏng một hơi .

Còn tốt, Dương Diệp có thể ngăn chặn!

Thế nhưng rất nhanh, mặt nàng sắc lần nữa thay đổi . Bởi vì Kiếm Vực trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung, trong sân sát ý đột nhiên bạo tăng!

Cũng không phải nói Kiếm Vực so với sát vực yếu, mà là ở sát ý ảnh hưởng xuống, Dương Diệp hội khuynh hướng sát vực, loại tình huống này xuống, Kiếm Vực tự nhiên nằm ở hạ phong, như hắn thanh tỉnh xuống, khuynh hướng Kiếm Vực, cái kia sát vực tự nhiên sẽ bị trấn áp .

Mà bây giờ, hắn muốn cân bằng, hắn muốn hai người cùng tồn tại!

Bên kia, phi thăng đài lên, Tiểu Bạch ngồi ở phi thăng đài lên, ở trước mặt nàng, là Kiếm Kinh một đống mảnh nhỏ bản thể .

Lúc này, Tiểu Bạch tiểu trảo chính liên tục không ngừng hướng những mảnh vỡ này rưới vào linh khí .

Kỳ thực, nàng chữa trị đồ đạc rất đơn giản, đó chính là thổi phồng!

Nàng linh khí vẫn còn có chút đặc thù, đặc biệt hắn hiện tại đạt được Linh Tổ chi sau . Ở Tiểu Bạch linh khí rưới vào xuống, Kiếm Kinh những thứ kia bản thể bắt đầu run rẩy động, sau một lúc lâu, những mảnh vỡ này bắt đầu chậm rãi tự động khép lại .

Nhìn thấy một màn này, một bên Kiếm Kinh khuôn mặt trên(lên) nổi lên một cái tiếu dung .

Nàng rốt cục có thể khôi phục tướng mạo sẵn có!

]

Thời gian một ngày một ngày trôi qua .

Không biết qua bao lâu, Dương Diệp chỗ ở vậy tu luyện thất rung động kịch liệt lên, toàn bộ phòng tu luyện bên trong, sát ý thao thiên . Đứng ở cửa phòng tu luyện An Nam Tĩnh thần tình càng ngày càng ngưng trọng!

Nói không lo lắng, đó là giả .

Cứ như vậy, quá khứ ba thiên, ở thứ tư thiên, Dương Diệp đột nhiên đi ra .

Khi thấy Dương Diệp lúc, An Nam Tĩnh ngây ngẩn cả người .

Thời khắc này Dương Diệp, một con nhãn huyết hồng, một cái khác nhãn lại thanh minh, ngoại trừ này bên ngoài, hắn đầu tóc cũng là nửa hồng nửa hắc!

"Ngươi ?" An Nam Tĩnh chân mày to cau lại .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Chỉ có thể như vậy!"

Nửa điên Bán Ma!

Đây chính là trạng thái của hắn bây giờ .

Hắn căn bản không pháp triệt để trấn áp sát ý cùng sát vực, hắn nếu muốn giết ý cùng sát vực còn có Kiếm Vực cùng với kiếm ý cùng tồn tại, liền nhất định chịu sát ý này ảnh hưởng .

Đây là hắn không pháp thay đổi .

Bởi vì ... này chính là sát ý bản chất, sát ý bản chất chính là sát nhân .

Hắn hiện tại, chỉ có phân nửa thanh tỉnh, đơn giản mà nói chính là nửa điên Bán Ma nửa thanh tỉnh .

Đây đã là hắn có thể làm mức cực hạn .

Cũng có thể nói, hắn bây giờ là nguy hiểm nhất trạng thái, bởi vì một cái sơ sẩy, hắn ý niệm thiên hướng Sát Niệm bên này nói, đó chính là muốn giết người . Bất quá, tốt chỗ cũng là thật to .

Hắn hiện tại, có thể đồng thời thi triển kiếm ý cùng sát ý, còn có hai vực .

Song vực gia trì, thêm trên(lên) lưỡng chủng ý cảnh , bình thường mệnh kỳ cường giả ở trước mặt hắn hoàn toàn không đáng chú ý!

"Thật không có việc gì ?" An Nam Tĩnh lại hỏi .

Dương Diệp trợn mở con mắt, khẽ gật đầu, "Vô sự ."

Dương Diệp theo An Nam Tĩnh đi tới phi thăng đài chỗ, lúc này, Tiểu Bạch vẫn còn ở chữa trị, chứng kiến Dương Diệp đến, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, yên tâm những mãnh vụn kia, chạy tới Dương Diệp trước mặt ôm Dương Diệp cổ một hồi mài chà xát .

Không xa chỗ, Kiếm Kinh hơi có chút bất đắc dĩ .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Bang Kiếm Kinh tỷ tỷ tu xong nàng bản thể, khó khăn sao?"

Tiểu Bạch liền vội vàng lắc đầu, chút chuyện này tình đối với nàng mà nói, hoàn toàn không có khó khăn!

Dương Diệp mỉm cười, "Khổ cực tiểu tử ."

Cùng Tiểu Bạch chơi đùa một hồi về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp mắt thấy hư không, hắn có thật nhiều rất nhiều muốn bảo vệ, cũng có rất nhiều rất nhiều ràng buộc.

A Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên hiện tại cũng không có tin tức!

Các nàng đến tột cùng như thế nào ?

Ở nơi này lúc, tuyết trưởng lão đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp thân về sau, khi thấy Dương Diệp dáng dấp lúc, tuyết trưởng lão trong lòng cả kinh, "Tông chủ ngươi "

Dương Diệp thu hồi tâm tư, lắc đầu, "Vô sự, làm sao vậy ?"

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Hoang Tộc bắt đầu động thủ ."

Dương Diệp nhíu mày, "Bọn họ tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ ?"

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Bọn họ cũng không có hiện tại tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, thế nhưng, bọn họ đại quân đã đến Vĩnh Hằng chi giới . Vĩnh Hằng Quốc Độ cửa ra vào, đã bị bọn họ ngăn chặn ."

Dương Diệp gật đầu, "Vĩnh Hằng Quốc Độ phản ứng gì ?"

Tuyết trưởng lão nói: "Vĩnh hằng chi chủ đã hạ lệnh, hết thảy thế lực, hết thảy tán tu cường giả đi trước trung giới tập hợp ."

Nói đến đây, nàng do dự xuống, sau đó nói: "Chúng ta Cổ Kiếm Tông cũng thu được mệnh lệnh!"

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Để cho chúng ta đi đối kháng Hoang Tộc ?"

Tuyết trưởng lão trầm mặc .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, "Tuyết trưởng lão, ngươi thấy thế nào ?"

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Ta chờ Cổ Kiếm Tông trên(lên) hạ cùng tông chủ một lòng, mặc kệ tông chủ làm quyết định gì, ta chờ đều thề chết theo!"

Đi theo Dương Diệp!

Dương Diệp mang theo Cổ Kiếm Tông mọi người theo thời điểm khó khăn nhất đi tới hiện tại, có thể nói, hắn bây giờ đang ở Cổ Kiếm Tông uy vọng, không ai bằng!

Dương Diệp gật đầu, "Làm cho đệ tử trong tông hảo hảo tu luyện, chuyện bên ngoài tình liền không cần lo . Trong khoảng thời gian này, cũng đừng tư nhân tự đi ra ngoài ."

Tuyết trưởng lão gật đầu, "Ngắm tông chủ vạn sự cẩn thận ."

Nói xong, tuyết trưởng lão xoay người rời đi .

Dương Diệp lần nữa ly khai Cổ Kiếm Tông, lúc này đây, hắn đi tới ám thế giới .

Vừa mới đến ám thế giới, hắn liền cảm nhận được chu vi vô số ám sinh linh . Chẳng qua rất nhanh, những thứ này ám sinh linh đều biến mất .

Ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một vệt sáng, chùm tia sáng bên trong, chính là cái kia ám thế giới Ám Chủ .

Cường đại Ám Chủ!

Cho dù là Dương Diệp bây giờ đối mặt đối phương, vẫn như cũ có thể cảm nhận được đối phương cường đại .

Dương Diệp hướng về phía Ám Chủ ôm quyền, "Tiền bối, có một chuyện muốn mời ngươi giúp một tay ."

Ám Chủ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nói!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối, Thủy Nguyên Địa thế giới hiện tại như thế nào ?"

Ám Chủ nói: "Đã triệt để hủy diệt, không còn tồn tại ."

"Hai người kia đâu?" Dương Diệp vội vã lại hỏi .

Ám Chủ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Không biết được ."

"Không biết được ?" Dương Diệp chân mày cau lại .

Ám Chủ nói: "Vị kia xuất hiện, ta chờ đều muốn tránh lui, trước đây ta vẫn chưa tới gần Thủy Nguyên Địa thế giới, chỉ ở xa chỗ quan sát, bất quá, bởi quá xa, nguyên nhân đây, nhất sau nơi ấy chuyện gì xảy ra, ta cũng không biết . Mà bây giờ, toàn bộ Thủy Nguyên Địa cái kia mảnh phế tích nơi, không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức ."

Dương Diệp trầm mặc không nói .

Hắn thân lên, sát ý dần dần có chút nồng nặc .

Cái này lúc, Ám Chủ lại nói: "Ngươi gần nhất tốt nhất cẩn thận ."

Dương Diệp nhìn về phía Ám Chủ .

Ám Chủ nói: "Thủy Nguyên Địa quan hệ cái kia địa phương, hiện tại nơi đó bị hủy, ngươi nhất định là bị cái kia địa phương người ghi hận, bởi vì ... này tương đương với phá hủy bọn họ sau cùng chỗ nương thân . Hiện tại hai vị kia đối kháng cái kia quần đen nữ tử, không biết tung tích, bọn họ vô cùng có khả năng ra tay với ngươi ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cái kia địa phương đến tột cùng là cái gì địa phương ?"

Ám Chủ nói: "Một cái có thể che giấu khí tức, trốn tránh thiên mệnh cảm ứng địa phương . Phàm là thực lực đạt đến tới trình độ nhất định cường giả, đều sẽ đi trước nơi ấy ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối cùng cái kia Hoang Đế tựa hồ cũng không phải tới tự cái kia địa phương!"

Ám Chủ nói: "Ta chờ có thể áp chế chính mình, dùng nhất giới áp chế chính mình cảnh giới, mà bọn họ rất nhiều người, cũng không có điều kiện này ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được . Đa tạ tiền bối giải thích nghi hoặc ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người liền muốn rời đi .

Mà lúc, Ám Chủ lại nói: "Cẩn thận Linh Tổ ."

Dương Diệp nhíu mày, "Cẩn thận Tiểu Bạch ?"

Ám Chủ nói: "Hiện tại cái này thế giới, chỉ có nàng có thể lợi dụng vạn linh lực ẩn nấp thiên cơ, tránh thoát thiên mệnh cảm ứng, những người đó, như không muốn chết, nhất định sẽ đến tìm kiếm cái này Linh Tổ ."

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Tiền bối, cái kia địa phương đi như thế nào ?"

PS: Cảm tạ khen thưởng cùng bỏ phiếu tháng các bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người .

------oOo------

Chương 2619: Không Chết Không Ngớt!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ám Chủ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi nghĩ đi chủ động tìm bọn họ ?"

Dương Diệp thần sắc khôi phục bình thường, "Không có, chính là hỏi một chút ."

Ám Chủ nói: "Nếu như ta không có đoán sai, bọn họ rất có thể sẽ tới tìm ngươi ."

Dương Diệp gật đầu, "Bất kể như thế nào, đa tạ tiền bối lần này giải thích nghi hoặc ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người ly khai ám thế giới .

Vĩnh Hằng chi giới .

Dương Diệp đi tới Vĩnh Hằng chi giới, ở chỗ này, hắn vẫn có cố nhân.

Nam Ly tộc .

Dương Diệp vừa mới đến Nam Ly gia, cái kia Nam Ly Mộng liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nam Ly Mộng quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Đã lâu không gặp!"

Dương Diệp gật đầu, "Đã lâu không gặp ."

"Đi vào ngồi ngồi ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Còn có rất nhiều chuyện phải làm, liền không vào ."

Nam Ly Mộng khẽ gật đầu, "Hoang Tộc muốn ra tay!"

Dương Diệp nói: "Ta biết, ngươi tính thế nào ?"

Nam Ly Mộng cười nói: "Có thể tính thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Không nên dính vào Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng

Quốc Độ chuyện tình ."

"Vì sao ?" Nam Ly Mộng cười hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Nam Ly Mộng, sau đó nói: "Ngươi Nam Ly gia loại chiến đấu này lực, tham dự trong đó, chính là pháo hôi . Trốn đi đi, mang theo Nam Ly gia trốn đi, nếu như có thể mà nói, hỗ trợ chiếu cố một ... hai ... Kiếm Thiên Thành ."

Cái này Kiếm Thiên Thành, dĩ nhiên chính là đã từng trợ giúp qua hắn cái kia Kiếm Thiên Thành .

Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến, những thứ này tiểu thế lực một cái sơ sẩy, vô cùng có khả năng vạn kiếp bất phục, bao quát Nam Ly gia .

Nam Ly Mộng gật đầu, "Hiểu . Ngươi bảo trọng!"

Dương Diệp nói: "Ngươi cũng bảo trọng ."

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Giữa sân, Nam Ly Mộng trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đó xoay người về tới Nam Ly gia, nàng đứng ở đại điện trung ương, quá một hồi lâu, Nam Ly Mộng đột nhiên mở miệng, "Truyền lệnh xuống, gia tộc mọi người trước khi rời đi tới gặp ta, chúng ta ly khai Vĩnh Hằng chi giới ."

"Tộc trưởng ....."

Cái này lúc, âm thầm một giọng nói đột nhiên vang lên, "Ngài đã đạt được cái kia trong truyền thuyết mệnh kỳ, còn ....."

Nam Ly Mộng lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia nguồn thanh âm chỗ, "Ta cho ngươi đi, ngươi phải đi, minh bạch ?"

"Đúng!"

Thanh âm kia không dám ở có chần chờ chút nào, liền vội vàng lui ra ngoài .

Rất nhanh, Nam Ly tộc cử tộc biến mất .

Dương Diệp cũng không có lập tức trở về Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà là đi tới Hoang Tộc .

Lúc này, Hoang Tộc đại quân đã trú đóng ở Vĩnh Hằng chi giới, hắn quang minh chính đại đi tới Hoang Tộc đại quân trước .

Chỉ chốc lát, Hoang Doanh xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Hoang Doanh quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Hồi lâu không thấy!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Các ngươi muốn bắt đầu sao?"

Hoang Doanh cười nói: "Ngươi không phải đã thấy sao?"

Dương Diệp gật đầu, cũng vậy, Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực ở Thủy Nguyên Địa vẫn còn có chút tổn thất, lúc này, có thể nói chính là Hoang Tộc thời cơ tốt nhất .

Cái này vạn giới vũ trụ càng loạn, đối với Hoang Tộc lại càng tốt!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh thân về sau, đó là một mảnh hư vô địa phương, Hoang Tộc đại quân ở nơi này mảnh nhỏ hư vô không gian bên trong .

Còn có thứ gì cường giả, cũng không biết được .

Bất quá, ở Dương Diệp xem ra, toàn bộ Hoang Tộc bên trong, quang Hoang Đế cái này một vị cường giả, liền đầy đủ làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ nhức đầu .

Dương Diệp cũng không có nói gì, xoay người rời đi .

]

Hoang Doanh cũng không nói cái gì, cứ như vậy nhìn Dương Diệp biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Quá hồi lâu, Hoang Doanh xoay người tiến nhập cái kia mảnh nhỏ hư vô không gian .

Dương Diệp về tới Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Cổ Kiếm Tông .

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp, bởi vì Kiếm Kinh bản thể đã bị chữa trị .

Phi thăng đài lên, Kiếm Kinh đang cùng nàng bản thể dung hợp, nàng bản thể là một cái vật dẫn, mà nàng chính là cái này tái thể linh . Hai người dung hợp thành công, nàng là có thể khôi phục như cũ cấp bậc

.

Siêu Thần khí!

Tuy là hắn hiện tại đã có tru, thế nhưng, cái này tru là không hoàn toàn, hơn nữa, hiện tại loại cục diện này, hắn đương nhiên sẽ không ngại siêu Thần khí nhiều.

Tiểu Bạch cũng không hề rời đi, nàng tại bang trợ Kiếm Kinh dung hợp!

Có nàng ở, dung hợp tỷ lệ sẽ lớn hơn nhiều rất nhiều .

Dương Diệp lại tới Nhị Nha chỗ ở địa phương, cái này Nhị Nha vẫn còn ở hấp thu, hấp thu cái viên này nội đan mảnh nhỏ . Mà khí tức của nàng, đã cường đại đến làm cho hắn đều có chút tâm kinh sợ .

Hắn biết, làm Nhị Nha tỉnh lại một khắc kia, nàng khả năng liền đã không phải là phía trước Nhị Nha .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ly khai Hồng Mông Tháp .

Cổ Kiếm Tông, nhất chỗ đã từng Cổ Kiếm Tông bị hủy diễn vũ tràng . Dương Diệp bằng khoảng không xuất hiện ở diễn vũ tràng lên, ở trước mặt hắn, là tuyết trưởng lão .

Tuyết trưởng lão hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, "Linh Cung lại người đến ."

Dương Diệp lắc đầu, "Làm cho bọn họ ly khai ."

Tuyết trưởng lão nói: "Nàng nói nàng không phải tới muốn Linh Tổ."

Tuyết trưởng lão thanh âm vừa dứt xuống, một đạo nhân ảnh chính là đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Rất nhanh, một gã toàn thân tản ra ngọn lửa hừng hực hỏa diễm nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp cùng tuyết trưởng lão trong ánh mắt .

Mệnh kỳ cường giả!

Hơn nữa, còn không phải bình thường mệnh kỳ cường giả .

Hỏa diễm nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, đạm thanh nói: "Muốn gặp ngươi Diệp tông chủ một mặt, còn thật không dễ dàng a ."

Dương Diệp nói: "Ta không muốn lãng phí thời gian ."

Hỏa diễm nữ tử hừ lạnh một tiếng, "Dương Diệp, ngươi cũng đã biết, Linh Tổ hắn hiện tại vô cùng nguy hiểm, theo ta được biết, cái kia địa phương người đã trải qua quyết định sẽ đối Linh Tổ hạ thủ ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết ."

Hỏa diễm nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi biết ? Ngươi biết còn nghĩ nàng giữ ở bên người ?"

Dương Diệp cười nói: "Để cho nàng đi các ngươi Linh Cung ? Các ngươi Linh Cung có thể bảo hộ nàng ?"

Hỏa diễm nữ tử trầm mặc .

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ngươi nói một chút chân thực ý đồ đến đi, đừng ở chỗ này đánh nước bọt chiến, không có bất kỳ ý nghĩa gì ."

Hỏa diễm nữ tử trầm giọng nói: "Dương Diệp, hiện tại chúng ta nhất định cùng nhau liên thủ, ngươi cùng ta Linh Cung cùng nhau liên thủ, mới có thể bảo trụ Linh Tổ ."

Dương Diệp đi tới cái kia hỏa diễm nữ tử trước mặt, cười nói: "Ngươi biết ta cùng với Tiểu Bạch phải đối mặt là những người nào, thế nhưng, ngươi vẫn còn muốn tới tìm chúng ta, nói cho ta, ngươi muốn nàng làm cái gì ? Đừng nói gì với ta các ngươi trời sinh thiện lương, đối với Linh Tổ tử trung . Bất luận cái gì sinh linh đều có thiện ác, các ngươi linh vật cũng không ngoại lệ ."

Như cái này Linh Cung thật đối với Linh Tổ tử trung, trước đây Tiểu Bạch gọi vạn giới tương trợ lúc, các nàng sẽ đi . Nhưng mà, các nàng cũng không có đi!

Linh Cung, bây giờ là một cái thế lực!

Như hắn đem Tiểu Bạch cho Linh Cung, Tiểu Bạch vô cùng có khả năng bị Linh Cung chưởng khống, trở thành con rối .

Đây chính là hắn vì sao đối với Linh Cung không ưa nguyên nhân!

Tiểu Bạch không thành tổ lúc, Linh Cung ngay cả một cái bóng cũng không có, nàng nhất thành Tổ, cái này Linh Cung liền tới tìm nàng . Mục đích này làm sao có thể đơn thuần ?

Hỏa diễm nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Nàng như theo chúng ta trở về Linh Cung, có thể nắm giữ ban đầu đảm nhiệm Linh Tổ truyền thừa, cái kia lúc, nàng có thể khôi phục ra nàng lớn nhất lực lượng . Mà ta Linh Cung, còn có Linh Tổ trước đây lưu lại một ít phòng ngự đại trận, như ở thêm trên(lên) ngươi, muốn bảo trụ nàng, vấn đề hẳn không phải là đặc biệt lớn. Đương nhiên, đây hết thảy phải nhìn ngươi có nguyện ý hay không ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không muốn, ngươi bây giờ, có thể đi ."

Hỏa diễm nữ tử nhìn thật sâu liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người hóa thành một đạo sóng lửa biến mất ở cuối chân trời .

"Các nàng sẽ không từ bỏ ý đồ!" Dương Diệp bên cạnh, tuyết trưởng lão trầm giọng nói .

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía chân trời, "Ta biết ."

Tuyết trưởng lão do dự xuống, làm như muốn nói cái gì, nhưng nàng cuối cùng vẫn cũng không nói gì, xoay người rời đi .

Cái này lúc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua xa chỗ chân trời cái kia đạo hỏa sóng lớn, "Ở trận này trong chiến tranh, ngươi nghĩ sắm vai cái gì góc sắc ?"

Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sự việc của nhau tình, đã không cách nào tránh khỏi .

Dương Diệp lắc đầu, hắn quay đầu nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ta chỉ cần các ngươi hảo hảo ."

Hắn không muốn quản cái gì Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn thầm nghĩ Tiểu Bạch, An Nam Tĩnh, Cổ Kiếm Tông những đệ tử này đều tốt.

An Nam Tĩnh nhẹ nhàng gõ đầu, "Chúng ta đều sẽ thật tốt ."

Ầm!

Ở nơi này lúc, một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên tự phía chân trời xa xôi vang vọng dựng lên .

Giờ khắc này, toàn bộ Cổ Kiếm Tông giống như địa chấn một dạng run rẩy động, không chỉ có Cổ Kiếm Tông, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ cái vũ trụ này đều là run lên .

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Vĩnh Hằng chi giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ giữa cái kia đạo vách ngăn chắc là phá ."

Dương Diệp gật đầu, "Phá ."

Toàn bộ Vĩnh Hằng Vũ Trụ khiếp sợ!

Hoang Tộc lần nữa đã tới!

Đối với Hoang Tộc, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ người đều không có quên, năm đó, chính là cái này thế lực, kém chút tiến đến hủy diệt toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Vô số năm về sau, cái này thế lực lần nữa quyển thổ mà đến!

Sợ hãi sao?

Không!

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, không có sợ hãi, chỉ có báo thù sốt ruột!

Năm đó trận chiến kia, là Vĩnh Hằng Quốc Độ sỉ nhục, bây giờ, bọn họ muốn rửa sạch sỉ nhục!

Cổ Kiếm Tông, đỉnh núi chi lên.

Dương Diệp mang theo An Nam Tĩnh xoay người rời đi .

Hiện tại, nên hắn tọa sơn quan hổ đấu .

Đương nhiên, như có cần phải, hắn sẽ ra tới đâm hai kiếm!

Hồn Giáo, Vĩnh Hằng Quốc Độ chư thế lực trước đây làm sao đối với hắn, hắn cả đời không bao giờ quên .

Chiến giới .

Một nữ tử lặng yên xuất hiện ở Chiến Thành tường thành chi lên, người này, chính là chiến giới cái kia vị Lưu Uyên .

Lưu Uyên nhìn xa chỗ phía chân trời, diện vô biểu tình .

Quá không biết bao lâu, Lưu Uyên đột nhiên nói: "Chiến giới nghe lệnh, mọi người cùng ta xuất chiến, một trận chiến này, ta chờ cùng Hoang Tộc, không chết không ngớt!"

"Không chết không ngớt!"

Toàn bộ chiến giới, vô số thanh âm vang vọng dựng lên .

Rất nhanh, từng đạo khí tức tự Chiến Thành sâu chỗ phóng lên cao, nhưng sau hướng Lưu Uyên tới rồi .

Không chỉ có Chiến Thành, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số địa phương, vô số cường giả đều là hưởng ứng cái kia vĩnh hằng chi chủ hiệu lệnh, dồn dập hướng trung giới chạy đi!

Đương nhiên, ngoại trừ Cổ Kiếm Tông .

Vĩnh Hằng chi giới, Vĩnh Hằng Chi Hà chi lên, Hoang Đế cười nhìn phía xa Vĩnh Hằng Quốc Độ yên tâm, quá không biết bao lâu, hắn tiếu dung càng phát xán lạn, "Lúc này đây, không có Linh Tổ giúp các ngươi ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, "Ngươi trước tới!"

Theo Hoang Đế thanh âm rơi xuống, một thanh cự phủ đột nhiên xẹt qua chân trời ...

. . .. . .

PS: Đột nhiên phát hiện, bất kể thế nào viết, bình xịt đều có vô số . Đặc biệt không có dựa theo bọn họ cách nghĩ viết nói, bọn họ đã cảm thấy ta là ở thủy, ta là đang gạt bọn họ tiền, một quyển sách, làm sao có thể chương chương cao Triều kịch tình ? Rất nhiều chuyện tình, lẽ nào cũng không nên chậm rãi bình phô giao cho biết không ?

Nhịp điệu quá nhanh, các ngươi liền thật nhìn thoải mái không? Bởi vì quá nhanh, rất nhiều người, rất nhiều chuyện tình đều không pháp có một câu trả lời thỏa đáng, rất nhiều độc giả thường thường nói như vậy, thế nhưng, ta muốn nói, có ít thứ, không phải là không muốn giao cho, là không dám giao cho, giao một cái đối đãi, tốn hao một điểm độ dài, sẽ có rất nhiều người xuất hiện nói ta thủy, nói ta lừa gạt hắn tiền, hoặc, đến chỗ kêu gào, quyển sách không đáng xem Chính Bản, đều đi xem sách lậu làm sao thế nào .....

Tựa như hôm qua thiên, một cái độc giả ở chỗ bình luận truyện kêu gào: Cái gì Quý Dương tạp chủng lại lừa gạt tiền, nói cái gì, ta lừa tiền của hắn, toàn bộ gia chết không yên lành ..... Nhưng mà, hắn người ái mộ đẳng cấp chỉ là học đồ, nói cách khác, quyển sách nhiều như vậy chữ, hắn chỉ tốn không đến mấy đồng tiền mà thôi .

Còn nói lừa gạt tiền, chương một nhất mao tiền không đến, ta phân đến chỉ có năm phần, ta còn thực sự không tiết tháo lừa ngươi cái này năm phần!

Nhất về sau, những thứ kia nói ta lừa gạt tiền, các ngươi yên tâm, quyển sách không gian bốn chiều chính là quyển sách điểm kết thúc, không có cái gì không gian năm chiều, hoặc Vô Hạn Thế Giới . Như có thể, ta cũng muốn một hai chương giao cho kết cục . Chỉ là chung quy cảm giác lỗi với một ít thật tình ủng hộ bằng hữu!

Bất kể như thế nào, cảm tạ hơn hai năm qua mọi người làm bạn!

Cvt: Thông báo từ 1/6, đọc truyện trên app là ko tính view, nên rất mong mọi người ủng hộ mụi, đọc trên web hoặc trên điện thoại qua google, hoặc trình duyệt tìm kiếm ko chặn javascript. Mụi xin cảm ơn nhiều ạ. huhu T_T

------oOo------

Chương 2620: Nhìn Đùa Giỡn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cự phủ xẹt qua phía chân trời, thẳng vào Vĩnh Hằng Vũ Trụ!

Ở cái kia đã bị hủy Vĩnh Hằng Vũ Trụ vách ngăn về sau, nhất danh người đàn ông trung niên lặng yên xuất hiện, sau một khắc, cái kia chuôi cự phủ ngạnh sinh sinh bị người đàn ông trung niên đón lấy!

Trước mắt cái này người đàn ông trung niên, chính là vĩnh hằng chi chủ!

Cái này vị Vĩnh Hằng Quốc Độ năm gần đây Chí Cường giả!

Không trung, vĩnh hằng chi chủ bấm tay một điểm, cái kia chuôi cự phủ tức thì bay ngược mà quay về .

Hoang Đế cũng không có xuất thủ, tại hắn bên cạnh không xa chỗ, một gã tóc dài xõa vai nam tử đứng dậy, nam tử tay phải hướng phía trước tìm tòi, cái này tìm tòi, một con kình thiên bàn tay khổng lồ đột nhiên tự trong hư không tê liệt xuất hiện .

Theo cái này chỉ kình thiên bàn tay khổng lồ xuất hiện, cái kia chuôi cự phủ đột nhiên trên không trung ngừng lại .

Sau một khắc, chuôi này cự phủ đột nhiên xuất hiện ở con kia kình thiên bàn tay khổng lồ trong tay . Chuyển chớp mắt, cái cự thủ này giữ phủ hướng xa xa cái kia vĩnh hằng chi chủ chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Thiên địa nứt!

Cái này một búa rơi xuống, một đạo dài đến mấy ngàn trượng nứt khe thình lình xuất hiện ở phía chân trời trong hư không .

Một búa oai, hủy thiên diệt địa!

Xa chỗ, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, cái kia vị vĩnh hằng chi chủ diện vô biểu tình, làm cái kia chuôi cự phủ đi tới đỉnh đầu hắn trăm trượng vị trí lúc, ở trong tay hắn, xuất hiện một căn kim sắc trường bút, sau một khắc, căn này kim sắc trường bút mang theo một đạo quang thúc màu vàng phóng lên cao .

Không trung .

Ầm!

Cái kia chuôi cự phủ kịch liệt run lên, nhưng quay ngược lại phi mà quay về, cùng này đồng thời, cái kia chuôi cự phủ phía sau con kia kình thiên bàn tay khổng lồ đang kịch liệt run lên về sau, trực tiếp tiêu tán với hư không bên trong .

Hoang Đế bên cạnh, cái kia vị tóc dài xõa vai nam tử khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sẽ xuất thủ lần nữa, chẳng qua lại bị Hoang Đế ngăn cản .

Nam tử nhìn về phía Hoang Đế, Hoang Đế cười nói: "Hoang Huyền, ngươi a, coi thường chúng ta cái này vị vĩnh hằng chi chủ ."

Tên gọi là Hoang Huyền trường phát nam tử hừ lạnh một tiếng, không có ở nói .

Xa chỗ, cái kia vĩnh hằng chi chủ ánh mắt rơi vào Hoang Đế thân lên, "Hoang Đế, Thủy Nguyên Địa thế giới bị hủy, cái kia địa phương cũng đem rời ra phá toái, coi như ngươi cướp đoạt Vĩnh Hằng Quốc Độ, lại có gì ý ?"

Hoang Đế cười nói: "Đương nhiên là có ý nghĩa, năm đó bản đế bị các ngươi tính kế, kém chút làm cho Hoang Tộc cử tộc bị diệt, thù này, có thể nào không báo đâu?"

Nói đến đây, hắn nụ cười trên mặt càng phát xán lạn, "Kỳ thực, ta vốn định ở chờ, đáng tiếc a, không nghĩ tới, lúc này đây trời cao cũng đang giúp ta, Thủy Nguyên Địa bị hủy, những lão bất tử kia chết thì chết, chạy đã chạy, hiện tại a, coi như bọn họ muốn làm cái gì đều không làm được . Lúc này đây, ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ không ở có cái gì trợ thủ, lại càng không có Linh Tổ . Đương nhiên, dù cho có cái gì giúp đỡ, cũng không cái gọi là, thuận tay diệt chi chính là, ha ha ..."

Vĩnh hằng chi chủ lạnh lùng nhìn thoáng qua Hoang Đế, "Xem ra, ngươi rất tự tin ."

Hoang Đế cười nói: "Không nói nhảm, ta biết ngươi ở đây Thủy Nguyên Địa có giữ lại thực lực, đến, nay thiên ngươi có thể không cần giữ lại thực lực!"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Đế trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái kia vĩnh hằng chi chủ cũng chặt biến mất theo không thấy .

Xa xôi hư không chiến trường bên trong, một trận đại chiến chấn động thế gian bắt đầu .

Theo Hoang Đế cùng vĩnh hằng chi chủ tiêu thất, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trên(lên) khoảng không, xuất hiện bảy người!

Bảy tên đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Trong đó cầm đầu chính là chiến giới Lưu Uyên, mà ở Lưu Uyên thân về sau, có cái kia Hồn Giáo giáo chủ, ông tổ nhà họ Lục Lục Huyền Cơ, Diệp gia lão tổ Diệp Chí Thiên, ông tổ nhà họ Lãnh Lãnh Thiên Lâm, còn có một vị mặc hắc bào là cái kia thần bí tổ chức sát thủ thiên hồn chi chủ .

Một tên sau cùng là chiến giới yêu tộc Yêu Vương!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở cái kia đã bị hủy vĩnh hằng vách ngăn chi về sau, tụ tập mỗi bên đại gia tộc, mỗi bên đại thế lực tinh nhuệ cường giả, trong đó, bao gồm chiến giới tinh nhuệ!

Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả ra hết!

Đối mặt Hoang Tộc xâm lấn, một lần này Vĩnh Hằng Quốc Độ, có chuẩn bị mà đến!

Mà Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này, theo Hoang Đế biến mất, tựa hồ cũng không có gì cường giả . Đương nhiên, Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ không cho là như thế.

Xa chỗ, tên kia gọi Hoang Huyền người đàn ông trung niên vẫn chưa xuất thủ, hắn cũng không vội, Hoang Tộc đợi nhiều năm như vậy, bọn họ là rất có kiên nhẫn!

Cái này lúc, ở cái kia Hoang Huyền thân về sau, đột nhiên xuất hiện một đám cầm trong tay trường thương hắc y nhân .

]

18 danh hắc y nhân!

Hoang Tộc Tử Thị!

Hoang Tộc chân chính tinh nhuệ một trong, những thứ này Hoang Tộc Tử Thị, đại thể đều là từ năm đó trận đại chiến kia sống sót, ngoại trừ năm đó trận đại chiến kia sống sót, còn có một ít là Hoang Tộc mấy năm nay bồi dưỡng ra được .

Tuy là những thứ này Tử Thị đại thể cũng chỉ là chủ kỳ cấp bậc, thế nhưng, sức chiến đấu của bọn họ không có một tia hơi nước, bọn họ nếu như liên thủ, chém giết mệnh kỳ cường giả chẳng khó khăn gì!

Lúc này, cái kia Lưu Uyên mấy người cũng là nhận ra Hoang Tộc những thứ này Tử Thị .

Mặt sắc ngưng trọng!

Đối với Hoang Tộc Tử Thị, Vĩnh Hằng Quốc Độ tự nhiên là sẽ không quên, năm đó, Hoang Tộc Tử Thị nhưng là kém chút sát nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ nội bộ, cũng là một lần kia, Cổ Kiếm Tông trên trăm kiếm tu chết thảm ở nơi này chút Hoang Tộc Tử Thị chi xuống.

Năm đó một lần kia, như không phải Cổ Kiếm Tông những thứ kia sở hữu cường đại chiến lực kiếm tu, những thứ này Tử Thị sẽ trực tiếp giết đến trung giới!

Những thứ này Tử Thị chính là một thanh kiếm sắc, một thanh có thể đâm thủng hết thảy lợi kiếm!

Ở nơi này lúc, Lưu Uyên hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, nàng chợt quát: "Ta chiến giới chiến vệ ở đâu!"

Bá bá bá ...

Ở Lưu Uyên phía dưới, xuất hiện ba mươi sáu người!

Ba mươi sáu tên người xuyên tử sắc khôi giáp, cầm trong tay trường thương cùng trường đao người, trong đó, có nam cũng có nữ!

Toàn bộ khí tức là chủ kỳ!

Mà ở bọn họ mặc trên người, trong tay cầm, toàn bộ là Thần khí cấp bậc!

Toàn bộ Thần khí!

Cái này ba mươi sáu người, là Vĩnh Hằng Quốc Độ toàn bộ quốc độ tỉ mỉ bồi dục siêu cấp cường giả, đối với hắn nhóm, Vĩnh Hằng Quốc Độ đương nhiên sẽ không keo kiệt . Những thứ này chiến vệ, bọn họ là ăn tốt nhất, dùng tốt nhất, đương nhiên, có thể trở thành chiến vệ người, đều không phải là cái gì bình phàm nhân .

Những thứ này người, đều là Vĩnh Hằng Quốc Độ quái dị nhất nhân!

Theo khí thế nhìn lên, những thứ này chiến vệ không có chút nào thua Hoang Tộc những thứ kia Tử Thị!

Năm đó, Vĩnh Hằng Quốc Độ tự đại, không có bồi dưỡng chính mình thế lực, thêm trên(lên) Hoang Tộc xuất kỳ bất ý, mới để cho được Vĩnh Hằng Quốc Độ tan tác . Mà bây giờ, Vĩnh Hằng Quốc Độ chờ một trận chiến này đã chờ lâu lắm rồi .

Xa chỗ, Hoang Huyền khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, tay phải hắn nhẹ nhàng vung lên, sau một khắc, hắn sau lưng những thứ kia Hoang Tộc Tử Thị phi thẳng đến những thứ kia chiến vệ vọt tới .

18 đối 36!

Ở nhân số lên, những thứ này Hoang Tộc Tử Thị đúng là hoàn cảnh xấu . Nhưng mà, trước khí thế lên, những thứ này Hoang Tộc Tử Thị cũng là không có chút nào thua những thứ kia vĩnh hằng chiến vệ!

Chiến!

Theo phía dưới đại chiến bắt đầu, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà trong nháy mắt bị bốc hơi phát, từng đạo tiếng nổ lớn không ngừng ở thế giới này gian vang vọng dựng lên!

Giờ khắc này, vô số Vĩnh Hằng chi giới cường giả trong lòng khá cảm giác khó chịu .

Bởi vì hắn nhóm rất tinh tường, một trận chiến này chi về sau, bất kể là bên kia thắng lợi, cái này Vĩnh Hằng chi giới căn bản là đã không có .

Năm đó Vĩnh Hằng chi giới là có Linh Tổ phù hộ, đồng thời nàng hỗ trợ chữa trị, mới có thể xuống, mà bây giờ ...

Bất kể như thế nào, cái này Vĩnh Hằng chi giới là muốn hoàn toàn biến mất .

Phía dưới, Hoang Tộc Tử Thị 18 ngăn cản 36, không có chút nào rơi hạ phong, không chỉ có không rơi hạ phong, cái này mười tám người thậm chí còn có áp chế những thứ kia chiến vệ dấu hiệu!

Không trung, Lưu Uyên khuôn mặt sắc âm trầm không gì sánh được . Nàng bây giờ biết chính mình chút chiến vệ khuyết điểm .

Không đủ điên cuồng, không đủ tàn nhẫn!

Những thứ kia Tử Thị, trước không nói thực lực của bọn họ, chính là hắn nhóm dáng vẻ quyết tâm này, liền đã rất đáng sợ .

Loại này ngoan kính, nàng ở một cái thân người trên(lên) thấy qua!

Chính là Cổ Kiếm Tông cái kia vị diệp Đại Tông Chủ!

Lưu Uyên thu hồi tâm tư, nhưng sau nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, "Thế nào, ngươi Hoang Tộc liền chút thực lực ấy ?"

Hoang Huyền giang tay ra, "Chúng ta Hoang Tộc người, quả thực không có các ngươi nhiều, thế nhưng, thì tính sao ? Các ngươi người đang nhiều, cũng bất quá là một đám giá áo túi cơm, ha ha ..."

Lưu Uyên hai mắt híp lại, "Giết!"

Thanh âm rơi xuống, Lưu Uyên thân sau chúng mệnh kỳ cường giả liền muốn ra tay, chẳng qua ở nơi này lúc, ở xa xôi hư không chiến trường bên trong, một cường đại uy áp nghiền ép mà đến!

Này cổ uy áp bao phủ ở cái kia Hồn Giáo giáo chủ, còn có tên kia tán tu mệnh kỳ đỉnh phong cường giả cùng với thiên hồn tổ chức hắc bào nhân!

Bức chiến!

Cái này lúc, một đạo tiếng cười to ở cái kia xa xôi hư không bên trong vang vọng dựng lên, "Một cái mệnh kỳ đỉnh phong làm sao đủ đánh ? Đến, ở tới hai vị, không, ở tới ba vị! Ha ha ..."

Hoang Đế thanh âm!

Giữa sân, Hồn Giáo giáo chủ chờ người khuôn mặt sắc không gì sánh được khó coi .

Hoang Đế còn có thể phân lực đi đối phó bọn họ, điều này có ý vị gì

? Ý nghĩa Hoang Đế thực lực, ở cái kia vĩnh hằng chi chủ chi lên.

Hồn Giáo giáo chủ chờ người nhìn về phía Lưu Uyên, Lưu Uyên ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa xôi hư không chiến trường, trầm mặc hồi lâu, nàng khẽ gật đầu .

Năm đó cái vị kia vĩnh hằng chi chủ, chính là mình nâng đại mà chết ở Hoang Đế trong tay, chuyện năm đó tình, bây giờ tự nhiên không thể bị tái diễn!

Theo Lưu Uyên gật đầu, cái kia Hồn Giáo giáo chủ, thiên hồn hắc bào nhân, cùng với tên kia tán tu mệnh kỳ cường giả phóng lên cao, tiến nhập cái kia xa xôi hư không chiến trường!

Lấy một địch bốn!

Bây giờ, cái này đã từng hàng vạn hàng nghìn vũ trụ tiếng tăm lừng lẫy Hoang Đế rốt cục lộ ra thực lực chân chính của hắn!

Mà bây giờ, Lưu Uyên bên này, còn có bốn gã siêu cấp mệnh kỳ cường giả!

Thế nhưng Hoang Tộc bên này, như trước chỉ có Hoang Huyền một người!

Theo cục diện nhìn lên, vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này chiếm ưu!

Lưu Uyên chậm rãi hướng cái kia Hoang Huyền đi tới, ở nàng thân về sau, mấy đạo khí tức cường đại trực tiếp khóa lại cái kia Hoang Huyền!

Bất quá, Lưu Uyên chờ người thần sắc như trước đề phòng, bởi vì hắn nhóm rất tinh tường, Hoang Tộc không thể liền chút thực lực ấy!

Đương nhiên, bọn họ cũng còn có con bài chưa lật!

Mà ở bên kia, Cổ Kiếm Tông, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở đỉnh núi chi lên, tại hắn bên cạnh, lơ lững một thanh kiếm, chính là cái kia tru!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đỉnh đầu đột nhiên xuất hiện một tòa hư ảo điện!

Kiếm điện!

Một tòa từ vô số kiếm ngưng tụ mà thành kiếm điện!

Giờ khắc này, vô số tiếng kiếm reo đột nhiên tự Cổ Kiếm Tông mỗi bên chỗ vang vọng dựng lên, sau một khắc, Dương Diệp đỉnh đầu tòa kia kiếm điện kịch liệt run lên, vô số kiếm quang huyền phù phía chân trời .

Lấy kiếm phô thiên địa!

Chuyển chớp mắt, một cường đại ý cảnh đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, ngay sau đó, những thứ này kiếm có phân nửa biến thành huyết hồng sắc!

Cái này lúc, tuyết trưởng lão xuất hiện ở Dương Diệp thân sau .

Tuyết trưởng lão nhìn thật sâu liếc mắt bốn phía, kiếm điện!

Cái này đã từng Cổ Kiếm Tông siêu Thần khí lần nữa xuất hiện!

"Chuyện gì ?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Tuyết trưởng lão hơi thi lễ, "Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ đánh lên!"

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, sau đó nói: "Ta đùa giỡn ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp biến mất ở đỉnh núi chi lên.

Xa chỗ phía chân trời, một cái huyết hồng kiếm quang chợt lóe lên!

. . .

------oOo------

Chương 2621: Hiện Tại Thoải Mái Sao?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xem đùa giỡn!

Đỉnh núi chi lên, tuyết trưởng lão khẽ lắc đầu .

Dương Diệp cái này xem đùa giỡn, sợ là muốn xem xảy ra vấn đề a!

...

Vĩnh Hằng chi giới .

Lúc này, đại chiến vẫn như cũ duy trì liên tục .

Lưu Uyên chậm rãi hướng Hoang Huyền đi tới, "Hoang Huyền, nghe nói ngươi là Hoang Tộc ngoại trừ Hoang Đế bên ngoài biết đánh nhau nhất người. Ta muốn kiến thức kiến thức!"

Xa chỗ, Hoang Huyền cười ha ha một tiếng, "Ta cũng muốn kiến thức một chút chiến giới biết đánh nhau nhất nhân!"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Huyền thân thể đột nhiên hư ảo .

Sau một khắc, ở cái kia Lưu Uyên trước mặt, một cường đại lực lượng tê liệt mà đến!

Lưu Uyên hai mắt híp lại, hai tay chợt chắp tay trước ngực!

Ầm!

Ở nàng chắp tay trước ngực một sát na kia, một hủy thiên diệt địa lực lượng chợt nổ ra .

Ầm!

Trong nháy mắt, cái kia Hoang Huyền trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, thế nhưng sau một khắc, cái kia Hoang Huyền cầm trong tay cự phủ lần nữa hướng Lưu Uyên vọt tới .

Một búa rơi .

Ầm!

Thiên địa rúng động, vô số không gian liệt phùng đột nhiên xuất hiện, mà cái kia Lưu Uyên trên không trung bị chấn địa liên tục chợt lui ...

"Ha ha ..."

Xa chỗ, Hoang Huyền không kiêng nể gì cả cười lớn, "Đến, tiếp tục tới!"

Nói xong, bên ngoài lần nữa hướng Lưu Uyên vọt tới .

Ở Lưu Uyên cùng Hoang Huyền đại chiến lúc, một bên cái kia chiến giới Yêu Vương còn có Lục gia các loại thế gia lão tổ phi thẳng đến Hoang Tộc bên kia vọt tới .

Có thể nói, như Hoang Tộc không có mệnh kỳ cường giả xuất hiện, Hoang Tộc không sai biệt lắm có thể diệt vong!

Mấy cái này thế gia lão tổ, tuyệt đối không phải Hoang Tộc những thứ kia Tử Thị có thể ngăn cản! Dù sao, cảnh giới không giống với!

Hoang Tộc tự nhiên không thể liền Hoang Huyền cùng Hoang Đế hai vị mệnh kỳ cường giả!

Cái kia Yêu Vương đẳng cấp cường giả đột nhiên ngừng lại, bởi vì ở trước mặt của bọn họ, xuất hiện một gã cầm trong tay Trúc Trượng lão giả .

Khi thấy tên này cầm trong tay Trúc Trượng lão giả lúc, cái kia ông tổ nhà họ Lục Lục Huyền Cơ thần sắc trong nháy mắt khó coi, "Hoang Bất Nhị, ngươi lại còn sống ."

Hoang Bất Nhị!

Đã từng Hoang Tộc tộc trưởng, phải nói, là Hoang Đế trước nhất đảm nhiệm tộc trưởng, bên ngoài lui đảm nhiệm Hoang Tộc tộc trưởng chi về sau, mới là Hoang Đế lên ngôi.

Đây là một cái cực kỳ lâu phía trước cường giả, bây giờ thế giới, rất nhiều người căn bản không biết cái này vị Hoang Bất Nhị . Thế nhưng, Vĩnh Hằng Quốc Độ một ít lão gia hỏa đối với cái này Hoang Bất Nhị cũng không xa lạ .

Bởi vì ... này Hoang Bất Nhị đã từng đã tiến vào Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Chỉ bất quá, theo Hoang Đế quật khởi mạnh mẽ, cái này Hoang Bất Nhị mới dần dần phai nhạt ra khỏi tầm mắt của mọi người . Không phải hắn không mạnh, mà là năm đó cái kia vị Hoang Đế thật sự là quá chói mắt!

Hoang Bất Nhị nhìn thoáng qua cái kia Lục Huyền Cơ, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Nguyên lai là Lục gia, so với ngươi gia gia, ngươi nhưng là kém không chỉ một điểm ."

Lục Huyền Cơ lạnh lùng nói: "Kém hay không, chỉ có đánh rồi mới biết được ."

Hoang Bất Nhị nhìn lướt qua Lục Huyền Cơ chờ người, sau đó nói: "Cùng lên đi!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải đột nhiên khẽ nâng lên, nhưng sau nhẹ nhàng một hiên .

Ầm!

Lục Huyền Cơ chờ người không gian chung quanh trực tiếp vào giờ khắc này nhăn nhó!

Cùng này đồng thời, Hoang Bất Nhị trực tiếp cầm trong tay Trúc Trượng xông vào cái kia vặn vẹo không gian bên trong .

Cái này lúc, một đạo huyết hồng kiếm quang xuất hiện ở cuối chân trời .

Tới người chính là Dương Diệp .

]

Nhận thấy được Dương Diệp đến, cái kia Hồn Giáo đẳng cấp cường giả cùng với mỗi bên đại thế gia lão tổ khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi!

Dương Diệp!

Bọn họ tự nhiên không có quên tên yêu nghiệt này tên!

Như Dương Diệp hiện tại bang Hoang Tộc, vậy hắn nhóm phiền phức khả năng liền có chút lớn . Người này thực lực bây giờ , bình thường mệnh kỳ cường giả ở trước mặt hắn căn bản không đáng chú ý! Cái này còn không là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là hắn sau lưng còn có cái kia hai cái người khủng bố tồn tại!

Trước không nói có thể nói hay không nói giết hắn, coi như có thể giết, bọn họ cũng là thật không dám giết!

Vạn nhất cái kia hai nữ còn sống làm sao bây giờ ?

Chẳng qua còn tốt, Dương Diệp cũng không có xuất thủ, điều này làm cho bọn họ thả lỏng một hơi!

Dương Diệp tự nhiên là không có xuất thủ, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sự việc của nhau tình, hắn đương nhiên sẽ không bây giờ nhúng tay . Tuy là hắn rất muốn diệt Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực, thế nhưng, hắn hiện tại xuất thủ, không thể nghi ngờ sẽ để cho cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ đem không biết con bài chưa lật dùng ở hắn thân lên.

Hơn nữa, Hoang Đế tính toán cũng có chút lớn, đối với Hoang Đế, Dương Diệp cũng là có chút phòng bị!

Không trung, Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới những thứ kia Hoang Tộc Tử Thị cùng chiến giới chiến vệ, lúc này, nơi đó chiến đấu đã sự nóng sáng hóa . Hoang Tộc 18 danh Tử Thị còn có mười sáu người, thế nhưng, chiến giới những thứ kia chiến vệ lại chỉ còn lại không tới ba mươi người!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, những thứ kia Tử Thị cùng chiến vệ cảnh giới đều không khác mấy, thế nhưng, chiến giới bên này thiếu ít một chút hung tinh thần cùng với ngoan kính, mà những thứ kia Hoang Tộc Tử Thị, là chân chánh không sợ chết, bọn họ có một loại tín niệm!

Vì Hoang Tộc mà chiến tín niệm! Phải chết tín niệm!

Dương Diệp cảm giác được, những thứ này Tử Thị kỳ thực sẽ không muốn sống, ở loại tình huống này xuống, những thứ kia chiến vệ tự nhiên là cũng bị áp chế .

Hầu hết thời gian, đánh lộn không phải xem ai càng cao lớn, người nào lợi hại hơn, mà là xem ai càng không sợ chết!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia xa xôi hư không chiến trường, xa xôi hư không chiến trường bên trong, cái kia vị Hoang Đế chính lấy một địch bốn!

Một người áp chế bốn người đánh!

Giống như ban đầu Thiên Tú!

Không thể không nói, cái này Hoang Đế cùng Thiên Tú đều là cái này thời đại ưu tú nhất người!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên cúi đầu nhìn về phía phía dưới, nơi ấy, sáu gã cầm trong tay lưỡi hái hắc y nhân không biết từ đâu chỗ mà đến, sáu người này cũng không có tham gia phía dưới chiến đấu, mà là hướng xa chỗ Vĩnh Hằng Quốc Độ vọt tới!

Hoang Tộc cường giả!

Sáu người này, so với cách đó không xa những thứ kia Tử Thị cùng với chiến vệ còn kinh khủng hơn!

Khí tức khủng bố!

Sáu người này, đều là chủ kỳ đỉnh phong cường giả, thế nhưng, bọn họ thân trên(lên) tản mát ra khí tức so với một ít mệnh kỳ cường giả còn kinh khủng hơn!

Có thể nói, như sáu người này liên thủ, hắn cũng không có nắm chắc chiến thắng!

Đây là Hoang Tộc con bài chưa lật ?

Ở nơi này lúc, ở nơi này sáu người trước mặt, xuất hiện một đám người, những thứ này người, đều là mấy đại thế gia gia tộc tinh anh, trong đó, có Hồn Giáo cường giả, cũng có yêu tộc yêu tướng, còn muốn chiến giới một ít tinh anh!

Những thứ này người chặn sáu người này!

Mà ở những thứ này người bên trong, Dương Diệp thấy được hai cái quen thuộc tiếng ảnh, chính là cái kia Diệp gia Diệp Tri Bắc còn muốn Hình Bỉ Thanh!

Nhìn thấy hai nữ, Dương Diệp chân mày trong nháy mắt nhíu lại .

Phía dưới, một gã Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả dẫn đầu xông vào phía trước, thế nhưng sau một khắc, theo một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên, Hình Bỉ Thanh khuôn mặt sắc tức thì thay đổi .

Tên kia Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả vẫn còn ở xông, thế nhưng, đầu hắn đã mất .

Thân thể đang hướng, đầu cũng đã không ở!

Ở viên kia rơi xuống đầu về sau, một gã Hoang Tộc liêm đao hắc y nhân thu hồi liêm đao, liêm đao chi lên, một tiên huyết chậm rãi tích lộ!

Miểu sát!

Đều là chủ kỳ, nhưng mà Vĩnh Hằng Quốc Độ tên kia cường giả cũng là trực tiếp bị miểu sát!

Diệp Tri Bắc chờ người thần sắc vô cùng ngưng trọng!

Cho dù là Dương Diệp, thần sắc cũng là có chút ngưng trọng, cái này liêm đao người quần áo đen thực lực, thật sự là có chút kinh người!

Ở nơi này lúc, theo phía chân trời hư không truyền đến một đạo tiếng nổ lớn, cái kia Hoang Huyền cùng Lưu Uyên xuất hiện ở không trung .

Theo mặt ngoài đến xem, hai người hiển nhiên là không phân thắng phụ!

Không trung, Hoang Huyền nhìn thoáng qua phía dưới cái kia sáu gã liêm đao hắc y nhân, nhưng sau cười nói: "Lưu Uyên, ta Hoang Tộc cái này sáu gã đệ tử tạm được ? Ha ha ..."

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì Hoang Huyền quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Ngươi chính là Dương Diệp chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là ta!"

Hoang Huyền khóe miệng hơi cuộn lên, "Nghe nói ngươi cũng đi qua ám thế giới ."

Dương Diệp gật đầu, "Là đi qua, làm sao ?"

Hoang Huyền cười nói: "Ta đây sáu gã Hoang Tộc đệ tử chính là ở trong tối thế giới lịch luyện!"

Nghe vậy, Dương Diệp thoải mái, thảo nào sáu người này thực lực cường hãn như vậy, nguyên lai là ở trong tối thế giới tên biến thái kia địa phương huấn luyện ra .

Không có đi qua cái kia địa phương người là sẽ không biết cái kia cái quỷ địa phương kinh khủng!

Ở nơi này lúc, Hoang Huyền đột nhiên cười nói: "Dương Diệp, nghe nói ngươi là cái này thế giới tuổi trẻ nhất đại quái dị nhất người, nhưng là ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không dám nhận!"

Hoang Huyền cười nói: "Khiêm tốn cái gì, ta cũng không vòng vo . Thế nào, có hứng thú hay không cùng ta Hoang Tộc sáu người này một người trong đó chiến trên(lên) đánh một trận?"

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, "Không có hứng thú ."

Hoang Huyền cười ha ha một tiếng, "Ngươi là sợ rồi không ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia hiêu trương bạt hỗ Hoang Huyền, đạm thanh nói: "Ta là sợ ta nhịn không được đem hắn nhóm đều giết chết ."

Lời vừa nói ra, giữa sân trong nháy mắt yên tĩnh lại .

Vô số người nhìn về phía Dương Diệp .

Bao quát phía dưới cái kia cầm trong tay lưỡi hái sáu gã hắc bào nhân .

Đồng cấp bậc bên trong, bọn họ chưa từng có sợ qua người nào, phải nói, coi như là làm cho bọn họ một trong số đó đi khiêu chiến một gã phổ thông mệnh kỳ cường giả, đều không có gì khó!

Mà Dương Diệp, bất quá là cùng hắn nhóm đồng cấp chủ kỳ cường giả!

Cuồng!

Kiêu ngạo!

Đây là Hoang Huyền đối với Dương Diệp ấn tượng .

Xa chỗ, Lưu Uyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì .

Hoang Huyền không khí phản tiếu, "Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi thật là làm cho ta ngoài ý muốn, bất quá, ta đây Hoang Tộc đệ tử vẫn là muốn hướng ngươi thỉnh giáo một chút ."

Theo Hoang Huyền thanh âm rơi xuống, một gã cầm trong tay lưỡi hái hắc y nhân đứng dậy .

Mà danh người quần áo đen thần thức, trực tiếp xác định Dương Diệp!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, "Ngươi đối với ta tựa hồ có thành kiến ?"

Hoang Huyền nhếch miệng cười, "Là có điểm . Đương nhiên, không phải đặc biệt ghim ngươi, là ta xem phách lối người khó chịu, ngươi để cho ta có điểm khó chịu!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hiểu!"

Sau một khắc, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Một đạo huyết hồng ảnh ở trong sân chợt lóe lên!

Ở Dương Diệp tiêu thất một khắc kia, Hoang Huyền hai mắt tức thì nhỏ bé híp lại, mà ở Dương Diệp đối diện, cái kia cầm trong tay lưỡi hái hắc y nhân cũng biến mất theo không thấy .

Xuy!

Hắc y nhân trong tay liêm đao không biết xé rách cái gì, một đạo chói tai tiếng the thé chợt vang lên!

Giữa sân, đỏ lên tối sầm giao thoa mà qua!

Ba hơi sau!

Hắc y nhân thân về sau, Dương Diệp thu hồi kiếm .

Tại hắn thân về sau, hắc y nhân kia thân thể đột nhiên nứt ra, phân làm hai nửa, tiên huyết ngũ tạng vung vãi nhất địa!

Miểu sát!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa Hoang Huyền, "Hiện tại thoải mái sao?"

. . ..

PS: Hơi sau còn có nhất càng!

------oOo------

Chương 2622: Lão Tử Là Tuôn Ra Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Miểu sát!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người đều là ngây ngẩn cả người .

Những thứ kia liêm đao hắc y nhân có thể miểu sát cùng cấp bậc Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả, nhưng mà, Dương Diệp lại có thể cùng giai miểu sát bọn họ!

Dương Diệp thực lực này đến tột cùng khủng bố đến trình độ nào ?

Xa chỗ, cái kia Hoang Huyền bị Dương Diệp khiêu khích như vậy, khuôn mặt sắc trong nháy mắt âm lạnh xuống, còn mang theo một tia cười, chẳng qua nụ cười này cũng là âm trầm .

Dương Diệp tự nhiên không sợ, hắn nhìn thoáng qua còn dư lại cái kia năm tên liêm đao hắc y nhân, sau đó nói: "Phải không, làm cho bọn họ cùng nhau trên(lên) ?"

Khiêu khích!

Trần trụi trắng trợn khiêu khích!

Hoang Huyền nhãn trung đã có sát ý, đang muốn nói, ở nơi này lúc, hắn chân mày đột nhiên nhíu lại, sau một lúc lâu, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là theo ám thế giới tuôn ra tới!"

Tuôn ra tới!

Lúc này, Hoang Huyền cũng là có chút kinh hãi, bởi vì có người nói cho hắn Dương Diệp là thế nào theo ám thế giới đi ra .

Hoang Tộc những này tử đệ là ở ám thế giới huấn luyện, bọn họ là cùng ám thế giới nói xong rồi .

Thế nhưng Dương Diệp bất đồng, Dương Diệp là trực tiếp theo ám thế giới tuôn ra tới!

Ở nơi ấy, hắn giết làm cho cái kia vị Ám Chủ không thể không đem hắn đưa ra!

Có thể nói, Dương Diệp cùng Hoang Tộc cái này sáu gã đệ tử là có thêm rất lớn khác biệt.

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Hoang Huyền, nhưng sau đi tới một bên Diệp Tri Bắc cùng với Hình Bỉ Thanh trước mặt, "Các ngươi không phải năm người này đối thủ, ly khai đi!"

Hắn sở dĩ xuất hiện, tự nhiên là bởi vì ... này Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh!

Vĩnh Hằng Quốc Độ những người khác chết sống, hắn không quan tâm, cũng sẽ không đi quản, thế nhưng, cái này hai nữ, hắn không thể không quản!

Hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Hình Bỉ Thanh lắc đầu, "Lúc này ta hai người nếu như lui, sẽ để cho gia tộc bọn ta trở thành toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ sỉ nhục ."

Sỉ nhục!

Hiện ở vào thời điểm này, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, người nào lui người đó chính là sỉ nhục . Đặc biệt các nàng loại này đại thế gia đệ tử . Hơn nữa, các nàng nếu như lui, đối với mỗi bên đại thế gia vô tình là một cái đả kích không nhỏ .

Lòng tin!

Loại thời điểm này, lòng tin là trọng yếu nhất!

Dương Diệp nhìn hai nữ hồi lâu, đang muốn nói, ở nơi này lúc, cách đó không xa Hoang Huyền đột nhiên nói: "Đừng ở chỗ này cho lão tử bức bức, lão tử không có thời gian nghe các ngươi ở nơi này chít chít méo méo!"

Theo Hoang Huyền thanh âm rơi xuống, một nhàn nhạt Hồng Mông đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động mà ra, sau một khắc, Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, nhưng sau hắn hướng cái kia Hoang Huyền đi tới, "Ngươi có phải hay không khó chịu ?"

Hoang Huyền khóe miệng hơi cuộn lên, "Là khó chịu!"

Dương Diệp hai mắt trong nháy mắt huyết hồng, chuyển chớp mắt, Dương Diệp xuất hiện ở Hoang Huyền trước mặt, một kiếm ra!

Lấy kiếm thành vực!

Mà lần này cùng đã từng bất đồng, lúc này đây, là lưỡng chủng vực!

Nhận thấy được Dương Diệp trong kiếm lực lượng, cái kia Hoang Huyền hơi biến sắc mặt, không dám khinh thường, bất quá, hắn cũng không có né tránh, mà là cầm trong tay cự phủ hướng trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Lấy cứng chọi cứng!

Cái này một búa rơi xuống, thiên địa nổ tung!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, hai người xung quanh bị không gian trong nháy mắt yên diệt!

Mà một đạo nhân ảnh bay thẳng đến lui về sau đủ số túc trăm trượng!

Đạo nhân ảnh này cũng không phải là Dương Diệp, mà là cái kia Hoang Huyền!

Như chỉ có Kiếm Vực, Dương Diệp là tuyệt đối không pháp cùng loại này mệnh kỳ đỉnh phong cường giả chống lại, thế nhưng, sở hữu lưỡng chủng vực hắn, thêm trên(lên) lưỡng chủng ý cảnh cùng tru, hắn hiện tại, đã hoàn toàn có cùng mệnh kỳ đỉnh phong cường giả thực lực đánh một trận!

Dương Diệp cầm kiếm hướng Hoang Huyền đi tới, nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả trong lòng tức thì vui vẻ .

Như Dương Diệp cùng cái này Hoang Tộc đánh lên, bọn họ tự nhiên là cao hứng nhất .

Có Dương Diệp gia nhập vào, bọn họ bên này phần thắng hội lớn hơn nhiều rất nhiều .

]

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua xa xa những thứ kia Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, nhưng sau thân hình run lên, xuất hiện ở cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Vô số Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả ngây ngẩn cả người .

Không ra tay rồi hả?

Hình Bỉ Thanh thấp giọng thở dài, nàng tự nhiên nhất tinh tường Dương Diệp cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực ân oán, loại thời điểm này, Dương Diệp không ở trong tối mà đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ ra hắc thủ, đã rất tốt .

Làm cho hắn hỗ trợ Vĩnh Hằng Quốc Độ đối kháng Hoang Tộc ?

Cái kia đơn giản là si tâm vọng tưởng!

Không trung Lưu Uyên cũng là khe khẽ thở dài, lúc này đây, Vĩnh Hằng Quốc Độ không chỉ có không thể đem hy vọng ký thác vào Dương Diệp thân lên, làm cho hắn đối kháng Hoang Tộc, còn muốn phòng bị Dương Diệp!

Mà Vĩnh Hằng Quốc Độ cũng đã làm như vậy rồi.

Dương Diệp nếu quả như thật đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ xuất thủ, thì sẽ có người xuất hiện đối phó hắn!

Không xa chỗ, cái kia Hoang Huyền lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, tuy là trong lòng hắn khó chịu rất, thế nhưng, hắn cũng không có ở mở miệng khiêu khích . Ngược lại không phải là nói hắn sợ Dương Diệp, mà là vào lúc này, ở trêu chọc cái này nửa điên Bán Ma người điên, thật sự là không sáng suốt vô cùng.

Hoang Huyền ánh mắt theo Dương Diệp thân trên(lên) thu hồi, hắn giơ tay phải lên, nhưng sau rơi xuống.

Phía dưới, cái kia năm tên cầm trong tay lưỡi hái hắc y nhân phi thẳng đến Hình Bỉ Thanh chờ người vọt tới .

Năm người xếp thành một hàng, trong tay thật dài liêm đao không ngừng vung vẩy, rất nhanh, năm người thân sau xuất hiện thật dài tàn ảnh!

Tốc độ quá nhanh sở trí!

Mà lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia những thứ kia thế gia tinh anh cũng hướng năm người này vọt tới!

Chẳng qua ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, ở nơi này Hoang Tộc năm người xung quanh, xuất hiện hơn mười người hắc y nhân, cái này hơn mười người hắc y nhân mỗi người cầm trong tay dao găm, khí tức hoàn toàn không có, thân pháp quỷ mị!

Sát thủ!

Tới tự thiên hồn tổ chức tinh anh sát thủ!

Không xa chỗ, Dương Diệp lắc đầu, theo ám thế giới người đi ra ngoài, là tuyệt đối sẽ không sợ những thứ này sát thủ . Những thứ này sát thủ ở khủng bố, cũng sẽ không có ám thế giới những sinh vật kia khủng bố . Không chỉ có như đây, ở cái kia loại tuyệt đối hắc ám địa phương, những người này năng lực phản ứng đã thay đổi không biết bao kinh khủng .

Quả nhiên, những thứ này sát thủ mới vừa nhất xuất hiện, cái kia năm tên cầm trong tay lưỡi hái hắc y nhân chính là nhanh chóng làm ra phản ứng .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong nhấp nháy, mấy tên người quần áo đen đầu chính là đã bay ra ngoài!

Những thứ kia sát thủ đối với cái này năm tên hắc y nhân mà nói, chính là một chuyện cười .

Chẳng qua cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đám người đã tới .

Sấp sỉ chừng ba mươi người vây công cái này năm tên hắc y nhân!

Bất quá, cái này năm tên hắc y nhân không chỉ có một người không chết, ngược lại là đè nặng Hình Bỉ Thanh chờ người . Không chỉ có như đây, Hình Bỉ Thanh bên này, mỗi thời mỗi khắc đều có người ở chết.

Xa chỗ, Lưu Uyên cùng Hoang Huyền giằng co .

Hoang Huyền ý cười đầy mặt, mà Lưu Uyên tắc thì vẻ mặt âm trầm .

Bên kia, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Trong lúc, nhiều lần Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh đều kém chút mất mạng .

Giờ khắc này, hắn có chút hơi khó .

Cứu hay là không cứu ?

Như không cứu, tiếp tục tiếp tục như thế, như Vĩnh Hằng Quốc Độ không có khác thủ đoạn nói, Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh đều phải chết .

Mà như cứu, Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh chắc chắn sẽ không đồng ý với hắn đi, bởi vì các nàng có chính mình lựa chọn!

Rất đau đầu!

Giữa sân, chiến đấu vẫn như cũ duy trì liên tục .

Theo cục diện nhìn lên, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này đã bị áp chế!

Tuy là ở số lượng phía trên Hoang Tộc không chiếm ưu, thế nhưng, ở chất lượng lên, Hoang Tộc là tuyệt đối so với Vĩnh Hằng Quốc Độ mạnh hơn rất nhiều.

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp hơi biến sắc mặt, sau một khắc, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, Hình Bỉ Thanh trước mặt, một thanh liêm đao thẳng câu cổ hắn, nhanh đến cực hạn nhất câu, mất đi tiên cơ Hình Bỉ Thanh căn bản không pháp né tránh, cũng không có sức chống cự .

Nàng tuy là tới tự chiến giới, thế nhưng, những người trước mắt này đều tới tự tàn khốc hơn địa phương!

Chẳng qua ở nơi này lúc, Hình Bỉ Thanh cảm giác mình thân thể một hồi lay động, sau một khắc, nàng mở hai mắt ra, lúc này, nàng đã cùng cái kia hắc y liêm đao người cách trăm trượng!

Ở nàng phía sau là Dương Diệp .

Nhìn thấy Dương Diệp xuất thủ, cách đó không xa Hoang Huyền hai mắt nhỏ bé híp lại, bên trong tròng mắt, sát ý chớp động .

Dương Diệp đây là đang khiêu chiến ranh giới cuối cùng của hắn a!

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi chớ nên xuất thủ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Có thể nào nhìn các ngươi chết ở trước mặt ta ."

Hình Bỉ Thanh còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là cắt đứt nàng, "Ngươi đã vì Vĩnh Hằng Quốc Độ chết một lần . Hiện tại, mạng của ngươi là của ta."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp đem Hình Bỉ Thanh đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Không có hắn cho phép, Hình Bỉ Thanh căn bản không pháp xuất hiện!

Ở đưa đi Hình Bỉ Thanh về sau, Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới cái kia Diệp Tri Bắc bên cạnh, sau người còn chưa phản ứng kịp chính là trực tiếp bị hắn đưa đến Hồng Mông Tháp .

Cứ như vậy mắt mở trừng trừng nhìn các nàng chết ở trước mặt mình, Dương Diệp vô luận như thế nào cũng là không làm được .

Ở toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, cái này hai nữ là giúp hắn nhiều nhất người .

Điểm này, hắn vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên!

Cứu ra hai nữ về sau, Dương Diệp lại trở về nguyên lai vị trí, ở trong quá trình này, hắn không thèm để ý người chung quanh .

Hoang Huyền lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cũng không nói gì thêm .

Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này liền càng nói gì .

Đại chiến như trước tiếp tục!

Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này, đã xuất hiện bại thế!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, ở cái kia vô tận hư không bên trong, nơi đó chiến đấu so với cái này phía dưới muốn càng thêm kịch liệt . Đương nhiên, cũng quan trọng hơn .

Như nơi ấy trước giờ phân ra thắng phụ, không hề nghi ngờ, song phương thắng phụ cũng liền đi ra .

Bởi cách quá xa, Dương Diệp cũng không pháp xem tinh tường cái kia hư không trong chiến đấu, bất quá, lấy tiếng kia tới xem, phía trên chiến đấu nhất thì bán hội chắc là sẽ không phân ra thắng bại .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía cái kia Lưu Uyên, như Vĩnh Hằng Vũ Trụ bên này không có phía sau con bài chưa lật, không hề nghi ngờ, Vĩnh Hằng Quốc Độ sợ là muốn lành lạnh!

Bởi vì Hoang Tộc Tử Thị đã sát nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, chỉ cần những thứ này Tử Thị giải quyết rồi những thứ kia chiến vệ, những thứ này Tử Thị liền hội trưởng khu thẳng vào, tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Chỗ hổng một ngày xuất hiện, cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ phiền phức có thể to lắm!

Ở nơi này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, giữa sân linh khí bốn phía đột nhiên thay đổi hiếm mỏng hơn, không chỉ có như đây, ở cái kia Hoang Tộc Tử Thị cùng với cái kia năm cái liêm đao hắc y nhân bốn phía không biết bực nào thì xuất hiện một ít năng lượng thể!

Những thứ này năng lượng thể, có Lôi, Hỏa, Thủy, Thổ, phong, mây ...

Các loại các dạng linh xuất hiện!

Linh Cung xuất thủ!

Theo những thiên địa này linh vật xuất hiện, cái kia Hoang Tộc Tử Thị cùng liêm đao hắc y nhân bốn phía xuất hiện từng đạo vô hình Linh Trận, những thứ này Linh Trận gắt gao đem những người đó vây khốn .

Xa chỗ, Hoang Huyền khóe miệng hơi cuộn lên, "Linh Cung ... Có ý tứ!"

. . ..

PS: Yếu ớt làm điều tra, trong sách các ngươi hoan hỷ nhất vui mừng người nào góc sắc ?

Tiêu Dao Tử, Kỳ Bỉ Thiên, A Tú, Hoang Đế, hắc muội, Tiểu Bạch, Nhị Nha, Dương Vô Địch, An Nam Tĩnh, Tử Nhi .....

Các ngươi có thể ở chỗ bình luận truyện lưu hạ đáp án của các ngươi, đến thì sẽ hữu dụng hắc hắc

Cvt: Thông báo từ 1/6, đọc truyện trên app là ko tính view, nên rất mong mọi người ủng hộ mụi, đọc trên web hoặc trên điện thoại qua google, hoặc trình duyệt tìm kiếm ko chặn javascript. Mụi xin cảm ơn nhiều ạ. huhu T_T

------oOo------

Chương 2623: Vãng Sinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh Cung!

Cái này đã từng từ thượng đại Linh Tổ sáng tạo thế lực xuất hiện .

Ở Linh Cung những thứ kia thiên địa linh vật xuất hiện về sau, giữa sân cục diện tức thì xảy ra một ít nghịch chuyển . Bởi vì những thứ kia thiên địa linh vật lợi dụng một loại Linh Trận khốn trụ Hoang Tộc Tử Thị cùng với một ít Hoang Tộc cường giả!

Không thể không nói, những thiên địa này linh vật vẫn còn có chút lợi hại .

Cùng những thứ kia hoang dại thiên địa chi linh bất đồng, những thứ này linh vật có tổ chức, có huấn luyện, các nàng không chỉ là thiên địa linh vật, các nàng chiến lực cũng là phi thường khủng bố.

Chứng kiến trước mắt một màn này, Dương Diệp có một cái cách nghĩ .

Đó chính là làm cho Tiểu Bạch huấn luyện Hồng Mông Tháp bên trong những thứ kia thiên địa linh vật, không cầu các nàng có thể hủy thiên diệt địa, chỉ cầu các nàng có rất tốt năng lực tự vệ .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, Hoang Huyền mang trên mặt nồng đậm tiếu ý .

Chứng kiến cái này tiếu ý, Dương Diệp biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc này đây sợ là không có nhẹ nhõm như vậy .

Quả nhiên, ở những thứ kia Linh Cung linh vật xuất hiện không bao lâu, ở trong sân bốn phía, không gian đột nhiên dần dần run rẩy động .

Nhận thấy được một màn này, Lưu Uyên thần sắc tức thì đề phòng rồi lên .

Đột nhiên, một đạo quỷ dị tiếng kêu ở trong sân vang vọng dựng lên .

Theo cái này đạo quỷ dị tiếng kêu vang lên, ở những thứ kia thiên địa linh vật bốn phía, xuất hiện từng đạo mơ hồ hư ảnh .

"Hư vô sinh linh!"

Lưu Uyên thần sắc trong nháy mắt khó coi .

Hư vô sinh linh, cũng chính là Hư Vô Giới sinh linh .

Hư Vô Giới đứng ở Hoang Tộc bên này!

Theo những thứ kia hư vô sinh linh xuất hiện, giữa sân cục diện lần nữa nghịch chuyển, Linh Trận bị phá, theo Linh Trận bị phá, rất nhiều thiên địa linh vật trong nháy mắt bị miểu sát!

Những thiên địa này linh vật sức chiến đấu tự nhiên là không sánh bằng Hoang Tộc Tử Thị cùng những người áo đen kia, phải nói chênh lệch có điểm lớn.

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên.

Khi thấy xa chỗ những thứ kia Linh Cung thiên địa linh vật bị giết, Tiểu Bạch khẩn cầu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, kỳ thực, hắn cũng không muốn cứu những thứ kia thiên địa linh vật, bởi vì những thứ kia thiên địa linh vật thuộc về Linh Cung, các nàng cũng không nhất định hội tôn Tiểu Bạch . Bất quá, hắn cũng không nhẫn tâm cự tuyệt Tiểu Bạch .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, cái này lúc, cái kia Hoang Huyền đột nhiên lạnh lùng nói: "Dương Diệp, ngươi như đang nhúng tay ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ sự việc của nhau tình, ta Hoang Tộc ..."

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, "Ngươi cắn ta ?"

Hoang Huyền hai mắt híp lại, cả người khí tức cuồng táo đứng lên .

Dương Diệp quản đều không quản cái kia Hoang Huyền, hắn nhìn về phía xa chỗ những thứ kia thiên địa linh vật, "Nguyện ý theo Tiểu Bạch, qua đây ."

Cái này lúc, rất nhiều thiên địa linh vật nhìn về phía Tiểu Bạch .

Linh Tổ!

Rất nhiều thiên địa linh vật rất là do dự, bất quá, cũng có chút thiên địa linh vật theo bản năng đi tới Tiểu Bạch trước mặt .

Rất thân mật Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ soạng lau trước mặt mình một ít thiên địa linh vật, nhưng sau nàng xem hướng không xa chỗ còn dư lại những thứ kia thiên địa linh vật, nhưng mà, có chút thiên địa linh vật cũng là cũng không đến .

Tiểu Bạch không hiểu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ nhàng sờ soạng lau Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Các nàng, có chính mình cách nghĩ, có đường mình muốn đi, có chính mình lựa chọn, chúng ta không bắt buộc, có được hay không ?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau mang theo những thứ kia tự nguyện theo nàng thiên địa linh vật tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Bên ngoài sân, Hoang Tộc những thứ kia Tử Thị lần nữa giơ lên Đồ Đao .

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Giữa sân, vô số thiên địa linh vật tiêu tán trong thiên địa .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt vô tận hư không, không thể không nói, cái này Linh Cung hiện đảm nhiệm chủ sự vẫn là thật lợi hại, dĩ nhiên có thể cho những thiên địa này linh vật có thể cự tuyệt Tiểu Bạch mê hoặc .

Bất quá, cái này cũng bình thường, một đời vua một đời thần .

Tiểu Bạch tuy là Linh Tổ, nhưng cái này không có nghĩa là thiên địa hết thảy linh vật đều sẽ tôn nàng vì chủ, dù sao, có chút tu luyện vô số năm thiên địa linh vật, sớm đã có bản thân ý thức, các nàng bản thân, cùng nhân loại không có quá lớn khác biệt!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn đã không có hứng thú nhìn xuống .

]

Đang muốn ly khai .

Cái này lúc, hư không bên trong đột nhiên truyền đến từng đạo nổ vang rung trời âm thanh, theo cái này từng đạo nổ vang rung trời tiếng vang lên, giữa cả thiên địa bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Giờ khắc này, mọi người dồn dập ngẩng đầu, nhìn về phía hư không chiến trường .

Phân ra thắng bại sao?

"Ha ha ... Cho các ngươi nếm thử bốn chiều không gian chi lực ..."

Hư không chi trên vang lên Hoang Đế không kiêng nể gì cả tiếng cười to .

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, ở cái kia xa xôi hư không chi lên, xuất hiện nhất cổ kinh khủng lực lượng!

Một không thuộc về mệnh kỳ cường giả nên có lực lượng!

"Bốn chiều không gian chi lực ?"

Phía dưới, Dương Diệp nhíu mày .

Theo cái kia cỗ lực lượng xuất hiện, ở xa xôi hư không chiến trường bên trong, hai đạo nhân ảnh chậm rãi rơi .

Trong đó một đạo chính là cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ một vị tán tu mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, còn có một đạo, chính là cái kia thiên hồn tổ chức lão đại .

Thân thể hai người truỵ xuống không sai biệt lắm trăm trượng sau trực tiếp nổ bể ra tới!

Thần hồn câu diệt!

Không trung, chỉ còn vĩnh hằng chi chủ cùng với cái kia Hồn Giáo giáo chủ!

"Ha ha ..."

Không trung, Hoang Đế tiếng cười to không ngừng vang lên .

Bang bang!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ lớn vang lên, toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, ngay sau đó, toàn bộ hư không chiến trường trên khoảng không, không gian bắt đầu từng khúc yên diệt!

Mượn bốn chiều không gian chi lực diệt không gian ba chiều!

"Lui!"

Không trung vang lên cái kia vĩnh hằng chi chủ thanh âm!

Lui!

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, ý nghĩa một trận chiến này, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này thua .

Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng cường giả không chút do dự nào, dồn dập lui lại, những thứ kia Hoang Tộc cường giả đang muốn truy, chẳng qua ở nơi này lúc, ở cái kia đã từng bị hủy vĩnh hằng vách ngăn chỗ, đột nhiên xuất hiện một đạo màn sáng to lớn .

Màn sáng chuyển Tử Hắc sắc, từng cổ một cường đại lực lượng không ngừng từ cái này màn sáng bên trong chấn động mà ra, những thứ kia Hoang Tộc Tử Thị cùng với năm tên hắc y nhân trực tiếp bị những thứ này lực lượng đánh bay đến rồi vạn trượng bên ngoài, không chỉ có như đây, trong đó hai gã Hoang Tộc Tử Thị phản ứng chậm chút, trực tiếp bị màn sáng kia trong lực lượng nổ cái nát bấy!

Cho dù là cái kia Hoang Huyền, cũng trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài!

Đại trận!

Một cái màn sáng, đem hai bên phân ra!

Mà đang ở cái này lúc, Hoang Đế xuất hiện ở màn sáng kia trước .

Thời khắc này Hoang Đế, tóc dài xõa vai, tại hắn quanh thân, không gian thì ẩn thì hiện, một cường đại lực lượng tràn ngập quanh người hắn .

Tới tự không gian bốn chiều lực lượng!

Giờ khắc này Hoang Đế, mạnh không có biên!

Có thể nói, đơn đả độc đấu, chỉ có hai người có thể cùng với đối kháng . Thứ nhất chính là không có hoàn toàn giải phong Kỳ Bỉ Thiên, còn có một dĩ nhiên chính là Thiên Tú .

Mà có thể ổn áp hắn, sợ là chỉ có hoàn toàn giải phong Kỳ Bỉ Thiên, cái kia quần đen nữ tử, cùng với cái kia rương trúc lão giả, đương nhiên, còn có cái kia cầm trong tay hắc kiếm hắc muội .

Hoang Đế khóe miệng mang theo nồng đậm tiếu ý, hắn nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, cười nói: "Dương tiểu hữu sang đây xem đùa giỡn sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Coi là vậy đi ."

Hoang Đế cười ha ha một tiếng, "Vậy ngươi cần phải xem thật kỹ, nay thiên trận này đùa giỡn, nhưng là rất đặc sắc ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Đế, "Có điểm hiếu kỳ, ngươi không sợ cái kia hắc muội rồi không ?"

Hắc muội, dĩ nhiên là chỉ cái kia cầm hắc kiếm quần đen nữ tử!

Hoang Đế lắc đầu cười, "Lúc trước, ta một mạch không dám ra tay, chính là kiêng kỵ sự tồn tại của nàng, sợ mượn bốn chiều không gian chi lực bị nàng cảm ứng được, nhưng là bây giờ, nàng bị thương, hơn nữa, phía sau ngươi hai vị kia hiện tại nhưng là đang đuổi giết nàng, nàng không có thời gian để ý tới ta ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Đế, không có đang nói cái gì, lui qua một bên .

Như Hoang Đế nói, hiện tại thế gian này, cơ bản không có người có thể chống đỡ được hắn, trừ phi kia cái gì kinh tiên sinh cái kia địa phương thế lực xuất hiện hỗ trợ Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Bất quá, nếu như không có đặc biệt đại lợi ích, cái kia địa phương người cũng sẽ không đến giúp Vĩnh Hằng Quốc Độ.

Dù sao, bây giờ Hoang Đế, lý luận đi lên nói, hắn đã siêu vượt một dạng đỉnh phong mệnh kỳ cường giả . Hiện tại xuất hiện đối phó hắn, là muốn trả giá thảm thống giá cao .

Hoang Đế nhìn về phía trước mặt cái kia màn ánh sáng màu tím, ở cái kia màn ánh sáng màu tím về sau, là Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia cường giả .

Tất cả mọi người đang nhìn Hoang Đế!

Màn sáng phá, Vĩnh Hằng Quốc Độ lưu lạc!

Hoang Đế lắc đầu cười, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, cái kia vĩnh hằng chi chủ đột nhiên nói: "Hoang Đế ."

Hoang Đế nhìn về phía vĩnh hằng chi chủ, cười nói: "Muốn đầu hàng sao? Ha ha ... Xin lỗi, ta Hoang Tộc không chấp nhận đầu hàng!"

Vĩnh hằng chi chủ trầm giọng nói: "Hoang Đế, ngươi mục tiêu là cái kia địa phương, mà bây giờ, cái kia địa phương lập tức phải phá toái, ngươi vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, không có bất kỳ ý nghĩa gì, không phải sao?"

Hoang Đế nhếch miệng cười, "Vĩnh Hằng Quốc Độ có cái kia thần linh Thần Mạch, Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí đầy đủ, đủ để chống ta, để cho ta phá vỡ thời không ba chiều, đạt được không gian bốn chiều ."

Phá ba chiều, đạt đến bốn chiều!

Đây chính là Hoang Đế mục đích thực sự!

Dã tâm rất đại rất đại rất đại!

Bên trong màn sáng, vĩnh hằng bên trong nhìn Hoang Đế hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi đây là đang người si nói mộng!"

"Ha ha ..."

Hoang Đế lắc đầu cười, "E rằng a ! . Bất quá, người a, hay là muốn có điểm truy cầu cùng mộng tưởng mới được, không phải, cùng cá mặn có cái gì khác biệt ? Coi như kết quả là, ta Hoang Đế thất bại, thế nhưng, lão tử sẽ không hối hận, chí ít đã từng ta liều mạng quá, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, hắn nâng tay phải lên hướng về phía màn sáng kia nhẹ nhàng đè một cái .

Xuy!

Cái này đè một cái, toàn bộ màn sáng trong nháy mắt tét ra!

Thế nhưng, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới cũng là vào giờ khắc này có chút hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, Hoang Đế nhíu mày, "Các ngươi lợi dụng cái này Vĩnh Hằng chi giới thành lập cái này phòng ngự đại trận!"

Vĩnh hằng chi chủ lạnh lùng nhìn Hoang Đế, "Ngươi như phá trận này, Vĩnh Hằng chi giới sẽ tiêu thất, cái kia lúc, ngươi sẽ hối hận!"

"Hối hận ?"

Hoang Đế khóe miệng hơi cuộn lên, "Lão tử phá cho ngươi xem!"

Thanh âm rơi xuống, hắn một chưởng rơi xuống.

Ầm!

Màn sáng chợt run lên, trong sát na, toàn bộ màn sáng trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành vô số năng lượng mảnh nhỏ tiêu tán trong thiên địa .

Cùng này đồng thời, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới bắt đầu dần dần hư ảo!

Giờ khắc này, Vĩnh Hằng chi giới vô số sinh linh bắt đầu chết thảm ...

Một cái thế giới hủy diệt, liền ý nghĩa vô số sinh linh cũng bị xóa đi .

Không phải thiên diệt, mà là người vì!

Hoang Tộc nhìn xa chỗ Vĩnh Hằng Quốc Độ mọi người, lạnh lùng nói: "Giết, phản kháng người đều giết! Hết thảy ..."

Ở nơi này lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, quay đầu, lúc này, Dương Diệp cùng vô số Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả cũng quay đầu .

Ở cái kia bên phải, một gã nữ tử váy trắng dậm chân mà tới.

Tên này nữ tử váy trắng, Dương Diệp nhận thức, chính là tên kia gọi nhất nữ tử . Nữ tử váy trắng cùng cái kia hắc muội dáng dấp một màn đồng dạng, bất đồng chính là nàng toàn thân tuyết bạch, không nhiễm một hạt bụi .

Ở trong tay nàng, dẫn theo một thanh như Bạch Tuyết làm bằng bạch kiếm!

Trắng phao kiếm!

Bạch sắc kiếm chuôi kiếm chỗ, có khắc hai chữ: Vãng sinh!

------oOo------

Chương 2624: Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khi nhìn thấy tên này nữ tử váy trắng lúc, Hoang Đế khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Không chỉ có Hoang Đế, Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ kia mệnh kỳ cường giả khuôn mặt sắc ở nhất khắc cũng thay đổi .

Lúc trước cái kia quần đen nữ tử khủng bố, bọn họ tự nhiên là không có quên.

Mà bây giờ, xuất hiện một gã cùng cái kia quần đen nữ tử dáng dấp một màn đồng dạng nữ tử!

Vĩnh hằng chi chủ nhãn trung, là kiêng kỵ, ngưng trọng, thế nhưng, càng nhiều hơn là điên cuồng .

Hoang Đế mặt không thay đổi nhìn nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng chậm rãi đi hướng Hoang Đế, "Nàng nói, thế gian ác, người vì thủ . Ta đã từng không phải đặc biệt tán thành, thiên địa vạn vật vạn linh, đều có thiện, đều có ác . Thiện ác không có tuyệt đối, vạn sự hẳn là thuận bên ngoài tự nhiên ... Thế nhưng, qua nhiều năm như vậy, vô số thế giới một cái lại một cái biến mất, mà những thứ này thế giới, đại thể đều không phải là tự nhiên tiêu thất, mà là người vì tiêu thất ."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Vĩnh Hằng Quốc Độ phương hướng, trầm mặc khoảng khắc về sau, nàng lại quay đầu nhìn về phía Hoang Đế, "Trong mắt ngươi, một cái thế giới vạn vật sinh linh mệnh, chính là như vậy bé nhỏ không đáng kể, thật sao?"

Hoang Đế mỉm cười, "Không nghĩ tới các hạ vẫn là một cái trách trời thương dân người, ngươi cùng cái kia quần đen nữ tử, rất bất đồng hắc hắc "

Nữ tử váy trắng chậm rãi quét mắt liếc mắt bốn phía, sau đó nói: "Nhìn thấy không ? Cái này thế giới, bởi vì ngươi mới vừa một động tác, nó chẳng mấy chốc sẽ tiêu thất . Mà ở cái này thế giới trong vô số sinh linh, đặc biệt những thứ kia không có thực lực sinh linh, chúng nó sẽ cùng theo cái này thế giới cùng nhau tiêu thất . Vô số điều sinh mệnh!"

Hoang Đế cười nói: "Ngươi là đang thẩm vấn xử ta sao ?"

Nữ tử váy trắng ngừng lại, "Ngươi nghèo sức lực cả đời muốn đi vào không gian bốn chiều, muốn đột phá mệnh kỳ ... Đến, ta hiện tại để cho ngươi nhìn chân chính bốn chiều không gian chi lực ."

Thanh âm rơi xuống, nữ tử váy trắng giơ kiếm nhẹ nhàng nhất chèo, trong sát na, ở Hoang Đế trước mặt, không gian nứt ra, một cánh cửa xuất hiện ở nơi ấy .

Môn bên trong, lóe ra nhất cổ quỷ dị quang thiểm .

Không gian bốn chiều!

Nhìn thấy cánh cửa này, vô số người tức thì không thể bình tĩnh . Đặc biệt những thứ kia mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, tỷ như cái kia vĩnh hằng chi chủ, Hồn Giáo giáo chủ ... Những thứ này người lúc này gắt gao nhìn chằm chằm cái kia đạo trong truyền thuyết môn .

Nhãn đều đỏ!

Dương Diệp chỉ là có chút hiếu kỳ, hắn đối với cái kia không gian bốn chiều gì, thật không thế nào cảm thấy hứng thú .

Bất quá, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở bả vai hắn lên, Tiểu Bạch hưng phấn nhìn cánh cửa kia, sẽ lôi kéo Dương Diệp quá khứ!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn vội vã ngăn chặn Tiểu Bạch, nói đùa, cái kia môn khẳng định không phải có thể tùy tiện vào đấy!

Tiểu Bạch không hiểu nhìn Dương Diệp, nhưng sau tiểu trảo chỉ vào xa chỗ cánh cửa kia, dùng sức chỉ ...

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, "Tiểu tổ tông, cái kia địa phương, không thể loạn vào ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất không minh bạch nhìn Dương Diệp, ý kia là ở hỏi vì sao .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Bởi vì ta sợ chết!"

Tiểu Bạch: "..."

Xa chỗ, Hoang Đế nhìn trước mắt cánh cửa kia, trầm mặc .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Làm sao ? Ngươi nghèo sức lực cả đời không phải là muốn đi vào không gian bốn chiều sao? Hiện tại, ngươi không cần sát lục, ngươi không cần phải mượn Vĩnh Hằng Quốc Độ lực lượng, ngươi có thể trực tiếp tiến nhập không gian bốn chiều thời không! Ngươi còn do dự cái gì chứ ?"

Hoang Đế trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn chậm rãi đi hướng cánh cửa kia .

Ở nơi này lúc, ở Hoang Đế sau lưng cái kia Hoang Huyền đột nhiên nói: "Đại ca ..."

Hoang Đế dừng bước lại, sau đó nói: "Lúc này lên, Hoang Tộc tộc trưởng từ Hoang Doanh kế đảm nhiệm , bất kỳ người nào không được có dị nghị ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía cái kia Hoang Huyền .

]

Hoang Huyền khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Hoang Đế cứ như vậy nhìn Hoang Huyền .

Sau một lúc lâu, Hoang Huyền trầm giọng nói: "Ta, ta sẽ hảo hảo phụ trợ hắn ."

Hoang Đế khẽ gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia Hoang Bất Nhị, cũng chính là Hoang Tộc trên nhất đảm nhiệm tộc trưởng .

Hoang Bất Nhị trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu .

Hoang Đế cười ha ha một tiếng, nhưng sau đó xoay người hướng cánh cửa kia đi tới .

Rất nhanh, ở vô số người ánh mắt bên trong, Hoang Đế cứ như vậy tiến nhập cánh cửa kia .

Cửa cũng không có khóa lên, chỉ bất quá, mọi người không pháp thấy cái kia bên trong cửa tình trạng, bởi vì cái kia không gian bên trong, rất quỷ dị, vượt ra khỏi bọn họ nhận thức!

Giữa sân, mọi người chăm chú nhìn cánh cửa kia .

Khoảng chừng nhất khắc chung về sau, cánh cửa kia đột nhiên khẽ run lên, rất nhanh, Hoang Đế tự trong đó đi ra!

Giờ khắc này, mọi người nín thở .

Hoang Đế ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa nữ tử váy trắng, "Vì sao ?"

Thanh âm rơi xuống, Hoang Đế thân thể bắt đầu từng khúc rạn!

Nhìn thấy một màn này, mọi người kinh hãi!

Mà Dương Diệp trong lòng, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng lặng lẽ về tới Hồng Mông Tháp, vẫn là chớ đi tốt!

"Ha ha ..."

Hoang Đế đột nhiên phá lên cười, cái kia tiếng cười bên trong, lộ ra một thê lương, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đi thông không gian bốn chiều môn, "Vạn năm khổ tu, trọn đời sở cầu, nguyên lai hết mức, bất quá là một hồi khoảng không, ha ha .... Trách ta, trách ta, ha ha ..."

Cứ như vậy, ở vô số người ánh mắt bên trong, Hoang Đế thân thể từng khúc nổ tung, nhất về sau, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại ánh mắt của mọi người bên trong .

Hoàn toàn tiêu thất!

Nhất đại kiêu hùng đại đế, cứ như vậy biến mất ở thế gian!

Giữa sân yên tĩnh lại .

Cái này lúc, cái kia Hoang Bất Nhị nhìn thoáng qua cách đó không xa nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Lui!"

Thanh âm rơi xuống, ở Hoang Bất Nhị dẫn dắt xuống, Hoang Tộc đại quân giống như là thuỷ triều thối lui .

Nhìn thấy một màn này, Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng cường giả tức thì thả lỏng một hơi .

Hoang Đế tuy là đã vẫn lạc, thế nhưng, Hoang Tộc thực lực tổng hợp vẫn phải có, tiếp tục liều mạng, coi như là Vĩnh Hằng Quốc Độ thắng, vậy cũng tuyệt đối là thắng thảm!

Hoang Tộc rút đi, kết cục không thể tốt hơn nữa!

Theo Hoang Tộc rút đi, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này cũng dồn dập rút đi, chẳng qua ở rút đi lúc, bọn họ lần nữa lấy một đạo vách ngăn đem Vĩnh Hằng Quốc Độ che lại . Hiển nhiên, là sợ Hoang Tộc ngóc đầu trở lại!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, nữ tử váy trắng cũng không có giết hai bên mệnh kỳ cường giả .

Điều này làm cho hai bên mệnh kỳ cường giả đại đại thả lỏng một hơi, như cái này nữ tử váy trắng như cái kia quần đen nữ tử... Bọn họ là tuyệt đối không ngăn nổi!

Dương Diệp cũng chuẩn bị ly khai, chẳng qua cái này lúc, cái kia nữ tử váy trắng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nheo mắt, nói không tâm thần bất định, đó là giả .

Trực giác nói cho hắn, cái này vị thực lực, sợ là so với cái kia hắc muội còn kinh khủng hơn!

Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, hỏi, "Có việc ?"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, nàng nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cái này thế giới, còn muốn cứu . Ta cần nàng trợ giúp, có thể chứ ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia nữ tử váy trắng, nhưng sau đưa ra tiểu trảo .

Nữ tử váy trắng mỉm cười, đưa tay cùng Tiểu Bạch nhẹ nhàng cầm, "Vậy thì phiền toái . Ngươi cung cấp linh khí là tốt rồi, ta tới chữa trị ."

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp gật đầu, rất nhanh, Tiểu Bạch tiểu miệng há ra, vô số linh khí bằng khoảng không xuất hiện ở cái này đã tan tành Vĩnh Hằng chi giới .

Nữ tử váy trắng kiếm trong tay đột nhiên điện xạ mà ra, cái kia thanh kiếm xuyên qua mịt mờ đám mây, từng cổ một thần bí lực lượng từ cái này chuôi bạch sắc trong kiếm chấn động mà ra ...

Cứ như vậy, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, nguyên bản đã tan tành Vĩnh Hằng chi giới chợt bắt đầu từng điểm từng điểm phục hồi như cũ!

Đây cũng không phải là nhân lực, mà là thần lực!

Phá hư dễ dàng, chữa trị khó a!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng đột nhiên nói: "Cái này kiếm gọi vãng sinh, ý là thoát khỏi qua lại Ác Nghiệp nghiệp lực ràng buộc thu được tân sinh chi bất khả tư nghị quá trình . Nó sở hữu khó có thể hình dung năng lực, cùng trong tay ngươi cái kia thanh kiếm vừa vặn tương phản ."

"Kiếm trong tay của ta ?"

Dương Diệp nhíu mày, hắn lấy ra tru, "Đây, đây là ?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Một cái khác ta bội kiếm, tên gọi là: Tru Thiên ."

"Vì sao gọi Tru Thiên ?"

Dương Diệp rất không minh bạch, "Các ngươi không phải là đại biểu thiên sao? Tru chính mình ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu cười, "Ngươi sai rồi ."

Dương Diệp nói: "Xin lắng tai nghe ."

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Cực kỳ lâu trước đây, vũ trụ sơ khai, cái này vũ trụ ba chiều không gian có ý thức của mình, ở cái kia thời đại ... Ân, ngươi có thể hiểu thành thiên đạo . Nó là cái này vũ trụ ba chiều không gian chủ tể, nó không cho phép cái này thế giới người tu luyện, không cho phép vạn linh bản thân trưởng thành, nó là cái này thế giới duy nhất chủ tể, nó nuôi vạn vật vạn linh, hấp thụ vạn vật vạn linh, vạn vật vạn linh đều là chịu nó nô dịch . Thì tương đương với chăn heo, nuôi cho mập, nó sẽ làm thịt, nhưng sau lớn mạnh chính mình!"

Dương Diệp: "..."

Nữ tử váy trắng nhìn một chút Dương Diệp kiếm trong tay, "Vạn vật vạn linh tự do sinh trưởng, rất nhiều người càng ngày càng cường đại, ta là một cái trong số đó ... Nhất về sau, liền xuất hiện các ngươi thường thường nói nghịch thiên, chúng ta nghịch thiên . Một lần kia, vạn vật vạn linh chết chín thành chín, ta là thiếu cân nhắc sống sót, ta giết nó, dùng trong tay ngươi thanh kiếm này, cho nên, nó gọi Tru Thiên."

Dương Diệp hoàn toàn bối rối .

Phá vỡ!

Hoàn toàn đỉnh phong hắn đối thiên mệnh khái niệm!

Dương Diệp bình phục một cái tâm tình, nhưng sau lại hỏi, "Vậy vì sao ngươi muốn giết Nhị Nha cùng tiểu kỳ các nàng ?"

Nữ tử váy trắng khẽ lắc đầu, "Một cái người, theo hắn lực lượng càng ngày càng mạnh, dã tâm của hắn liền càng ngày sẽ càng lớn, đồng thời, hắn lực lượng càng mạnh, hắn lại càng không cố kỵ gì, tựa như vừa rồi cái kia vị Hoang Đế, thực lực của hắn đạt tới trình độ nhất định, trong mắt hắn, vạn vật vạn linh mệnh giống như là con kiến hôi một dạng không bao nhiêu tiền . Mà thực lực của hắn nếu là ở vào mấy bước, ở trong mắt hắn, toàn bộ vũ trụ ba chiều sinh linh mệnh sợ đều là không đáng giá tiền, có thể thuận tay xóa đi, giống như trước đây cái kia vị thiên đạo . Nó vì đề thăng chính mình, vạn vật vạn linh mệnh có thể thuận tay xóa đi!"

Nói đến đây, nàng nhẹ cười cười, sau đó nói: "Câu cửa miệng thiên đạo bất nhân ... Kỳ thực, không có thiên đạo chi về sau, cái này thế giới cũng không có thay đổi quá tốt . Tương phản, không có thiên đạo trấn áp, nhân loại, còn có rất nhiều sinh linh, bọn họ sẽ thành càng thêm không kiêng nể gì cả . Mà đáng buồn nhất chính là, bọn họ còn tự giết lẫn nhau, biết không ? Từ cổ chí kim, nguyên nhân nhân loại tự giết lẫn nhau mà chết nhân loại, đã là trước đây thiên đạo giết vô số lần ."

Dương Diệp trầm mặc .

. . .

------oOo------

Chương 2625: Chúc Mừng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không lời chống đỡ!

Nữ tử váy trắng mấy câu nói, triệt để lật đổ hắn đối thiên mệnh nhận thức .

Ở ban đầu, hắn cảm thấy, thiên mệnh chính là hay là thiên đạo, mà bây giờ xem ra, thiên mệnh căn bản không phải cái gì thiên đạo .

Nàng là diệt thiên đạo người!

Đương nhiên, có phải là người hay không, hắn còn chưa phải là đặc biệt xác định .

Cái này lúc, nữ tử váy trắng cười nói: "Nếu như bây giờ có người tiến vào không gian bốn chiều, nắm giữ bốn chiều không gian chi lực, hắn thì sẽ cùng ban đầu thiên đạo giống nhau, mượn thiên địa vạn vật vạn linh tới thu hoạch lớn hơn lực lượng, cái kia lúc, ở trong mắt hắn, mạng của ngươi cũng là không đáng giá tiền . Mà hắn có cường đại vô địch lực lượng, có thể theo thì biến mất ngươi . Ngươi cảm thấy tốt như vậy sao?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Vạn sự không có tuyệt đối, đúng không ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi nói rất đúng ."

Dương Diệp trong lòng vui vẻ, cái này thiên mệnh vẫn là rất sáng suốt a!

Nữ tử váy trắng lại nói: "Không có gì tuyệt đối, ta là cho là như vậy, bất quá, khác ta có thể không cho là như vậy ."

Vừa nói, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Không nên gặp phải khác ta, bởi vì các nàng sẽ không cùng ngươi giảng đạo lý ."

"Ngài là nói cái kia hắc muội ?" Dương Diệp hỏi .

"Hắc muội ?"

Nữ tử váy trắng hơi ngẩn ra, lập tức cười nói: "Như ngươi gặp phải mặt khác hai cái ta, ngươi sẽ phát hiện, nàng kỳ thực coi như rất tốt ."

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, nữ tử váy trắng cũng là lắc đầu, "Muốn nói với ngươi những thứ này, là bởi vì ta cảm thấy, sự tình hẳn là phải kết thúc . Còn khác, ngươi cũng đừng hỏi, bởi vì qua không được bao lâu, ngươi sẽ đều biết ."

Vừa nói, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp bụng, rất nhanh, nàng thuận tay nhất chiêu, một bản kinh thư xuất hiện ở nàng lòng bàn tay bên trong .

Nữ tử váy trắng lật một cái, nhưng sau cười nói: "Rất có ý tứ ."

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Viết cái này kinh thư nhân có ý tứ . Có điểm hiếu kỳ, từ cổ chí kim, lợi hại người, ta hẳn là đều biết, thế nhưng người này ..."

"Có thể vì ta nói một chút sao?" Dương Diệp khiêm tốn thỉnh giáo .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Cửu, Nhân Độn một, cái này đã là đang nói thiên địa vạn lý, đại đạo quy tắc, cũng là đang nói ta ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi chính là cái kia nhất ?"

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Vũ trụ ba chiều không gian tất cả, với ta vô hiệu, cái này Nhân Độn một nói tự nhiên là ta ."

Nói đến đây, nàng lật một cái, nhìn vài tờ, nàng khẽ gật đầu, "Viết này kinh thư người, hiểu rõ nhất định vũ trụ vạn vật chân đế, rất đáng gờm ."

Vừa nói, nàng đem kinh thư trả lại cho Dương Diệp, "Có thể hảo hảo học một ít, đối với ngươi có tốt chỗ!"

Dương Diệp thu hồi kinh thư, hắn nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Ta nghe tiểu kỳ nói, hắc muội không phải ngươi lợi hại nhất một loại hình thái, đúng không ?"

"Kỳ Bỉ Thiên ?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Vạn cổ đến nay, nàng là một cái người rất lợi hại, ngươi bây giờ nhìn thấy nàng, còn không đủ nàng thời kỳ tột cùng ba phần mười . Như không phải kiêng kỵ mặt khác hai cái ta, hắc muội sợ là đánh không lại nàng ."

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Mặt khác hai cái ngươi, rất lợi hại ?"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Rất lợi hại ."

"Thật lợi hại ?" Dương Diệp truy vấn .

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, "Ngươi trong tay cầm thanh kiếm này nguyên chủ nhân, ngoại trừ năm đó thua ở cái kia thiên đạo nửa chiêu bên ngoài, nàng trọn đời không bại tích ."

"So với cái kia kiếm tu như thế nào ?" Dương Diệp vô ý thức hỏi .

]

Cái này kiếm tu, dĩ nhiên là chỉ Tiêu Dao Tử!

Cái kia đến chỗ Cầu Bại kiếm tu!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng lắc đầu cười, "Ngươi biết hắn vì sao mạnh như vậy sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Hắn bỏ qua tất cả . Hắn đã từng, có thân nhân, có bằng hữu, có ràng buộc, liền cùng ngươi bây giờ giống nhau, thế nhưng, hắn bỏ qua đây hết thảy, chém tới tất cả ràng buộc, chém tới tất cả ràng buộc, càng chém rụng chính mình nội tâm ngoại trừ kiếm hết thảy ý niệm trong đầu . Hắn đúng là đem kiếm làm xong rồi cực hạn, mà một kiếm phá vạn đạo, hắn kiếm quả thực có thể làm được, thậm chí phá vỡ cái này vũ trụ ba chiều không gian thời không ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Kỳ thực, ngươi cũng có thể làm được . Chỉ cần ngươi buông tha ngươi cái kia bên trong tiểu tháp tất cả, buông tha cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa, buông tha được kêu là Nhị Nha ác thú, buông tha tất cả tất cả, ngươi kiếm cũng có thể làm được thuần túy cực hạn ."

Dương Diệp cười nói: "Ta không buông tha, liền không làm được sao?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Tự nhiên không phải, chỉ bất quá, con đường của hắn so với ngươi tốt đi . Buông tha so với gánh chịu phải tới dễ dàng nhiều."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa bờ sông, "Ngươi biết ta vì sao năm đó không giết Hoang Đế sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Năm đó ta cảm thấy, hắn là vì Hoang Tộc, cho nên, ta thả hắn nhất ngựa . Đáng tiếc, hắn cũng không phải là .

Tư dục, rất nhiều hầu hết thời gian, người càng mạnh, lại càng ích kỷ . Sống lâu, bọn họ chỉ quan tâm chính mình, cái này Hoang Đế chính là như đây. Lúc này đây, hắn lợi dụng Hoang Tộc đánh Vĩnh Hằng Quốc Độ, mục đích thực sự, bất quá là vì chính mình mà thôi ."

Nói đến đây, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ngay từ đầu, ta có chút không quá minh bạch Linh Tổ, ác thú các nàng vì sao sẽ cùng theo ngươi, cũng không quá minh bạch cái kia Kỳ Bỉ Thiên vì sao sẽ tương đối chiếu cố ngươi . Ta bí mật quan sát ngươi một đoạn thời gian, ta cảm thấy, ngươi là một cái người tốt . Bởi vì từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, ngươi đối với ngươi quan tâm người, vĩnh viễn so với ngươi quan trọng hơn ."

Nói xong, nữ tử váy trắng xoay người rời đi .

Theo nữ tử váy trắng rời đi, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới đã hoàn hảo như lúc ban đầu!

Không chỉ có như đây, bởi vì Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, hiện tại Vĩnh Hằng chi giới linh khí so trước đó còn muốn càng thêm nồng nặc .

Chẳng qua Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí cũng là so trước đó muốn mờ nhạt rất nhiều .

Phía trước đại chiến, đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ ảnh hưởng vẫn là phi thường lớn vô cùng .

Giữa sân, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn mịt mờ hư không .

Hoang Đế chết!

Hoang Đế là nhất đại kiêu hùng, cái này không thể phủ nhận, càng là nhất Đại Siêu Cấp cường giả .

Thế nhưng, như nữ tử váy trắng nói, sở hữu như này thực lực cường đại hắn, cũng không phải bình thường tùy tiện làm bậy . Hắn có thể tùy ý xóa đi toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, mà nguyên nhân, khả năng cũng chỉ là hắn nghĩ. Không chỉ có như đây, nếu để cho hắn vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, trong mắt hắn, toàn bộ Vĩnh Hằng Vũ Trụ vạn vạn sinh linh sợ đều là như con kiến hôi một dạng không bao nhiêu tiền .

Cường giả tùy hứng!

Những lời này là không có thượng hạn, bởi vì ngươi không biết một cái cường giả tùy hứng đứng lên hội tới trình độ nào!

Tuy là hắn Dương Diệp không phải là cái gì người tốt, thế nhưng, như muốn hắn tàn sát một giới này, lấy này tới tiến nhập cái gì không gian bốn chiều, hắn là không làm được . Đương nhiên, nếu có người dám thương tổn người đứng bên cạnh hắn, bất kể là bao nhiêu người, hắn giết cũng sẽ không chút nào nương tay .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch ly khai .

Mà ở bên kia, nữ tử váy trắng theo Vĩnh Hằng Chi Hà đi xuống dưới, nàng đi rất chậm, kiếm trong tay của nàng theo nước sông không ngừng xẹt qua .

Ở nước sông phía dưới, có vô số thi thể, cũng có vô số oan hồn cùng với vô số oán linh .

Thế nhưng, theo thanh kiếm này xẹt qua, những thứ kia oan hồn cùng với oán linh đều biến mất theo không thấy .

Nữ tử váy trắng một đường hướng xuống.

Rất nhanh, nữ tử váy trắng đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt nàng không xa chỗ, đứng một gã lão giả!

Một gã cõng rương trúc lão giả!

Nữ tử váy trắng mỉm cười, rương trúc lão giả nói: "Ngươi rất xem trọng hắn ."

Nữ tử váy trắng nói: "Ngươi lúc đó chẳng phải sao?"

Rương trúc lão giả trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đã từng ta lấy vì Hoang Đế là thích hợp nhất, đáng tiếc, hắn mục đích vẫn là vì cái kia không gian bốn chiều, vẫn là cái kia mệnh kỳ chi lên."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Rất bình thường, người đều là có tư tâm."

"Hắn chính là người!" Rương trúc lão giả nói .

Nữ tử váy trắng nói: "Một cái trọng tình người, một cái đem người bên cạnh nhìn so với chính mình mệnh còn người trọng yếu, ta tin tưởng, hắn hội đối xử tử tế cái này thế giới ."

Rương trúc lão giả cười nói: "Hắn nhưng là một cái sát ý đạt được mệnh cảnh tên ."

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Vì tình sở trí, chí tình chí tính vậy. Cái này thế giới, không thể từ thuần túy người tốt để ý tới, bởi vì thuần túy người tốt, là không quản lý tốt cái vũ trụ này vạn vật, có vài người, là nên chết . Đương nhiên, cũng không có thể từ thuần túy phần tử xấu để ý tới, cái kia loại vì tư lợi người, chỉ biết đưa cái này vũ trụ ba chiều sớm hơn mang hướng diệt vong . Hắn sát lục, nhưng không lạm sát, hắn trọng tình, lại không cổ hủ, quan trọng là ..., hắn là một cái có điểm mấu chốt người, càng là một cái đối với hay là cái gì vũ trụ bốn chiều không ưa người."

Nói đến đây, nàng xem hướng rương trúc lão giả, "Năm đó chúng ta cái kia nhất đại liều mạng đổi lấy tự do vũ trụ ba chiều, không thể hủy ở hậu lai nhân trong tay ."

Thanh âm rơi xuống, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia xa xôi Vĩnh Hằng Quốc Độ, "Ta chọn hắn ."

Rương trúc lão giả trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Khó trách ngươi vừa rồi chỉ điểm hắn, chỉ là khác ba cái ngươi ..."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Hy vọng hắn không nên gặp phải các nàng ...."

"Nếu như gặp phải đâu?" Rương trúc lão giả trầm giọng nói .

Nữ tử váy trắng khẽ lắc đầu, "Vậy chúc hắn may mắn . Ngươi cũng biết, không thể đồng thời xuất hiện hai cái ta, dù sao, cái này thiên địa thời không khó có thể chịu đựng hai cái ta..."

Nói xong, nữ tử váy trắng thân thể dần dần hư ảo .

Tại chỗ, rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, nhưng sau đó xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, có thể nói là một mảnh chúc mừng .

Bởi vì Vĩnh Hằng Quốc Độ thắng!

Hoang Đế đã chết, Vĩnh Hằng Quốc Độ uy hiếp lớn nhất mất .

Cổ Kiếm Tông .

Cùng nữ tử váy trắng phân biệt về sau, Dương Diệp lập tức trở về đến rồi Cổ Kiếm Tông .

Dương Diệp ngồi xếp bằng ở đỉnh núi chi lên, tại hắn đầu gối lên, xếp đặt một bản kinh thư .

Dương Diệp hai mắt khép hờ, cảm thụ được tất cả trong trời đất .

Dương Diệp quanh thân, vô số sát ý cùng vô số kiếm ý hướng phía chân trời bốn phía tràn ngập đi, rất nhanh, toàn bộ Cổ Kiếm Tông tràn đầy Dương Diệp sát ý cùng kiếm ý .

Ngay từ đầu, Cổ Kiếm Tông đệ tử rất là không khỏe, sát ý kia cùng kiếm ý, quá quá mạnh!

Nguyên nhân đây, ngay từ đầu Cổ Kiếm Tông đệ tử dồn dập bắt đầu dùng chính mình kiếm ý chống lại .

Thế nhưng, theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, Dương Diệp những thứ kia sát ý cùng kiếm ý thay đổi .

Sát ý không có ăn mòn tính, kiếm ý cũng không có xâm lược tính .

Cứ như vậy giằng co khoảng chừng nửa tháng về sau, Dương Diệp sát ý cùng kiếm ý vẫn như cũ, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng là đã chút nào không cảm giác được .

Hồng Mông Tháp bên trong, Kiếm Kinh khóe miệng hơi cuộn lên, "Chúc mừng ."

...

------oOo------

Chương 2626: Biến Cố!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp chậm rãi đứng lên .

Một khí tức cường đại giống như như thủy triều từ hắn trong cơ thể tản ra, trong nháy mắt, Dương Diệp phương viên trong vòng mấy trăm trượng không gian trực tiếp chập trùng kịch liệt lên .

Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng vừa nhấc, rất nhanh, hắn không gian xung quanh khôi phục lại bình tĩnh .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, khóe miệng hơi cuộn lên .

Mệnh kỳ!

Lúc này đây, hắn trực tiếp theo chủ kỳ đạt tới mệnh kỳ!

Cùng nữ tử váy trắng mấy câu nói, hắn có điều ngộ ra, trở lại Cổ Kiếm Tông về sau, hắn bắt đầu lợi dụng kinh thư còn có chính mình song vực phụ trợ chính mình cảm thụ thiên địa vạn vật vạn linh . Ngay từ đầu, hắn có điểm ỷ lại chính mình vực, nhất về sau, hắn bỏ qua chính mình vực, nhưng mà hắn không có nghĩ tới là, không có vực, hắn có thể siêu thoát cái này vũ trụ ba chiều không gian, mà nếu có vực gia trì, hắn có thể đủ chạm tới rất nhiều không gian .

Những thứ này không gian, xen vào không gian bốn chiều cùng không gian ba chiều trong lúc đó, hoặc có lẽ là, những thứ này không gian có thể là tiến nhập không gian bốn chiều một cái ván cầu .

Bất quá, hắn không dám tiếp tục tiếp tục tìm tòi .

Bởi vì những thứ kia không gian cho hắn một loại cảm giác hết sức nguy hiểm, một cái sơ sẩy, hắn khả năng sẽ ngã xuống!

Mệnh kỳ!

Có người nói, mệnh kỳ đó là có thể cảm nhận được thiên mệnh!

Kỳ thực, ý tứ chân chính là, đạt được mệnh kỳ chi về sau, có thể cảm nhận được một điểm vũ trụ bốn chiều .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, mà cái kia nữ tử váy trắng, các nàng không cho phép người khác bước vào vũ trụ bốn chiều .

Dương Diệp cũng là có chút không giải khai, bởi vì mạnh mẽ như Hoang Đế, khi tiến vào cái kia vũ trụ bốn chiều chi về sau, đều ruồng bỏ một cái thân tử đạo tiêu hạ tràng .

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, hắn hiện tại không quá muốn đi quản những thứ này, hắn thầm nghĩ bên người hết thảy đều tốt tốt . Còn vũ trụ bốn chiều, ai thích đi người đó đi .

Dương Diệp ly khai Cổ Kiếm Tông, hắn đi tới Diệp gia, tiễn Diệp Tri Bắc trở về gia .

Theo Dương Diệp đến, Diệp gia cũng là khá có chút khẩn trương, bây giờ Dương Diệp, thân phận thật sự là có chút đặc thù vô cùng.

Ra nghênh tiếp chính là Diệp gia lão tổ Diệp Chí Thiên .

Chứng kiến Dương Diệp, Diệp Chí Thiên thần sắc có chút phức tạp, Dương Diệp đối với bên ngoài ôm quyền, sau đó nói: "Tri Bắc trở về, nàng không sẽ có phiền toái gì chứ ?"

Diệp Chí Thiên lắc đầu, "Cảm tạ tiểu hữu phía trước tương trợ, tiểu hữu yên tâm, Tri Bắc ở Diệp gia không sẽ có phiền toái gì ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Có thời gian tới Cổ Kiếm Tông đùa giỡn ."

Diệp Tri Bắc khẽ gật đầu, muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng vẫn cũng không nói gì .

Dương Diệp cười cười, sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, Diệp Chí Thiên đột nhiên nói: "Tiểu hữu được cẩn thận cái kia địa phương người, theo lão hủ biết, cái kia địa phương đã lập tức phải sụp đổ . Mà ngươi cũng tinh tường, cái kia địa phương người, có vài người có thể đều là mệnh kỳ đỉnh phong, thậm chí thực lực của bản thân bọn họ đã vượt ra khỏi mệnh kỳ, không có cái kia địa phương làm trấn áp, bọn họ ở cũng dấu không được chính mình, không pháp ẩn giấu, liền ý nghĩa có bị thiên mệnh phát hiện khả năng! Thế nhưng, bên cạnh ngươi cái kia Linh Tổ lại có thể giúp bọn họ, cho nên, bọn họ nhất định sẽ tới đánh cái kia Linh Tổ chủ ý!"

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ nhắc nhở . Cáo từ!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người ngự kiếm biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Tại chỗ, Diệp Chí Thiên thấp giọng thở dài, "Hắn cũng số khổ ...."

.....

Dương Diệp ly khai Diệp gia về sau, lập tức mang theo Hình Bỉ Thanh đi tới Hình gia .

Hình gia trước đại môn, đón đỡ hắn cùng với Hình Bỉ Thanh chính là Hình gia hiện đảm nhiệm gia chủ Hình Nhân, chỉ bất quá đối phương cũng không phải là như vậy thân mật!

Dương Diệp nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, Hình Bỉ Thanh trầm mặc .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hình Nhân, "Nàng ở Hình gia, hội thật tốt, đúng không ?"

Hình Nhân đạm thanh nói: "Cái này không nhọc các hạ quan tâm ."

Hình Nhân thanh âm vừa dứt xuống, Dương Diệp mặt khác nửa bên đầu tóc trong nháy mắt huyết hồng, cùng này đồng thời, một sát ý ngút trời trong nháy mắt bao phủ toàn bộ Hình gia!

Giờ khắc này, Hình gia mọi người kinh hãi!

Cái kia Hình Nhân cũng là biến sắc, "Dương Diệp, ngươi nổi điên làm gì ?"

"Nổi điên làm gì ?"

Dương Diệp thần sắc có chút dữ tợn, "Lão tử một lần cuối cùng hỏi ngươi, nàng ở Hình gia, có thể hay không thật tốt ?"

Hình Nhân thần sắc cực kỳ xấu xí .

Mà đang ở cái này lúc, Hình gia đã có rất nhiều người bị sát ý ăn mòn, toàn bộ Hình gia đã có chút rối loạn .

]

Mặc dù biết tội khôi họa thủ chính là Dương Diệp, nhưng là lại không có một người dám ra tay!

Không dám!

Bây giờ toàn bộ Vĩnh Hằng Vũ Trụ, không có bất kỳ một cái đơn thế lực dám trêu chọc Dương Diệp .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, "Không có quan hệ, bọn ta lên."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp sát ý càng ngày càng nồng đậm, giờ khắc này, coi như là cái kia Hình Nhân đều có chút không chịu nổi .

Hình Nhân trong lòng hoảng hốt, vội vã trấn áp cái kia cổ sát ý, đồng thời, hắn nộ quát, "Dương Diệp, ngươi đừng khinh người quá đáng!"

Dương Diệp quản đều không quản Hình Nhân, tiếp tục thả ra sát ý, cái này lúc, Hình gia rất nhiều người đã tại bắt đầu tự giết lẫn nhau!

Mà đang ở cái này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên kéo lại Dương Diệp, nàng khẽ lắc đầu, nhẹ giọng nói: "Được rồi."

Dương Diệp lắc đầu, hắn chậm rãi đi hướng cái kia Hình gia, gằn giọng nói: "Ngươi biết Hình gia vì cái gì có thể hoàn hảo sao? Bởi vì các ngươi Hình gia có một Hình Bỉ Thanh, không có nàng, lấy các ngươi trước đây đối với ta làm những chuyện như vậy tình, các ngươi Hình gia sớm từ nơi này thế thượng tiêu thất . Đương nhiên, hiện tại tiêu thất cũng không muộn ."

Thanh âm rơi xuống.

Ông!

Một thanh huyết hồng kiếm quang đột nhiên phóng lên cao .

Tru!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hình Nhân rốt cục có chút sợ .

Cái này Dương người điên là tới thật đấy!

Giờ khắc này, hắn lại cũng không kịp cái gì tôn nghiêm, tức giận cái gì khúc . Mạng của mình, Hình gia con cháu mệnh mới là trọng yếu nhất .

Đang ở Dương Diệp muốn giơ lên Đồ Đao lúc, cái kia Hình Nhân vội vàng nói: "Dương Diệp, ta Hình gia sẽ không làm thương tổn nàng, ngươi, ngươi yên tâm chứ ?"

Nhưng mà Dương Diệp kiếm trong tay vẫn là quơ ra ngoài!

Xuy!

Ở cái kia Hình Nhân ánh mắt kinh hãi bên trong, hắn sau lưng tòa kia phủ đệ trực tiếp bị một phân thành hai!

Vô số bụi khói phóng lên cao!

"Ngươi ..." Hình Nhân tức giận sắc mặt tái xanh, nói đều không nói ra được .

Dương Diệp cũng là quản cũng không có quản, hắn nhìn lướt qua xa chỗ bốn phía, sau đó nói: "Hình Bỉ Thanh ở ngươi Hình gia nếu như thật tốt, hết thảy đều còn tốt, nếu để cho ta biết nàng ở ngươi Hình gia bị không công bình đối đãi, lão tử nói cho các ngươi biết, ta nhất định sẽ trở về giết chết các ngươi . Nói thật, kỳ thực ta thật đích thực rất muốn giết các ngươi Hình gia ."

Nói hắn quay đầu nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, "Nếu như Hình gia không tiếp tục chờ được nữa, tới Cổ Kiếm Tông tìm ta, nếu là có trắc trở, cũng có thể theo thời cơ đến tìm ta!"

Hình Bỉ Thanh cười khổ, "Ngươi ..."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia Hình Nhân nói: "Nhớ kỹ, nàng sống rất tốt, Hình gia liền an toàn, nàng nếu không ở, ta lập tức sẽ để cho Hình gia vì chuyện ban đầu tình trả giá thật lớn ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Giữa sân, cái kia Hình Nhân khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Sỉ nhục a!

Hình gia lúc nào bị người đối đãi như vậy rồi hả? Đối với Hình gia mà nói, đây chính là vô cùng nhục nhã!

Nhưng mà, cái kia lại có thể thế nào ?

Với hắn đánh ?

Phía trước cùng Hoang Tộc một trận chiến, Hình gia đã tổn thất thảm trọng, Hình gia cái kia vị người cũng bị thương nặng, bây giờ Hình gia, căn bản không tiêu hao nổi!

Đương nhiên, coi như đánh lên, bọn họ cũng không quá nguyện ý đánh .

Hoang Tộc không có uy hiếp, như vậy vấn đề khả năng liền tới .

Vĩnh Hằng Quốc Độ nội bộ những thứ này thế lực, còn có thể hay không thể hướng phía trước vậy đoàn kết ?

Chúng thế lực cũng bắt đầu đánh lên chính mình nội tâm trong tính toán!

Dương Diệp chưa có trở lại Cổ Kiếm Tông, mà là tiến nhập chiến giới .

Mới vừa gia nhập chiến giới, cái kia Lưu Uyên liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nói: "Ta không phải tới gây chuyện!"

Lưu Uyên nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Kỳ thực, như Dương Diệp không phải phải ở chỗ này làm chuyện, nàng căn bản không ngăn nổi . Bây giờ Dương Diệp, bản thân cảnh giới mặc dù là chủ kỳ, thế nhưng, hắn ý nhưng là đã đạt được mệnh kỳ!

Hơn nữa còn có đôi ý!

Đáng giá nói một cái là Dương Diệp ẩn tàng rồi chính mình cảnh giới!

Hiện tại, còn không có ai biết hắn đã đạt được mệnh kỳ . Ở song vực ẩn giấu xuống, trừ phi thực lực đạt được Kỳ Bỉ Thiên cùng nữ tử váy trắng loại này cấp bậc, không phải, căn bản nhìn không ra hắn chân thực cảnh giới!

Ở chiến giới cực bắc chi địa, có một vực sâu, đây chính là Kỳ Bỉ Thiên đã từng đợi cái kia địa phương .

Dương Diệp lại một lần nữa tới nơi này cái vực sâu, ở nơi này vực sâu cuối cùng, hắn gặp được Thương Mộ cùng Sát Tịch hai gã lão giả .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hai vị tiền bối cũng biết hắn hiện tại ở bực nào chỗ ?"

Hắn hiện tại lo lắng nhất, tự nhiên là Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú, đây là hắn không yên tâm nhất .

Thương Mộ nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Chúng ta cũng không liên lạc được nàng ."

"Nàng cùng A Tú có mấy thành phần thắng ?" Dương Diệp lại hỏi .

Thương Mộ trầm giọng nói: "Chủ nhân cũng không có triệt để giải phong thực lực của chính mình, ở loại tình huống này xuống, nàng cùng cái kia vị Thiên Tú đối với trên cái kia quần đen nữ tử, phần thắng cũng không lớn, tuy là cái kia vị đã bị thương ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Thương Mộ thấp giọng thở dài, "Bởi vì cái kia quần đen nữ tử là rất khó giết chết, ngươi có thể không biết, nàng bốn loại hình thái cũng có bốn loại bất đồng huyền khí, mà mỗi một chủng huyền khí, đều có một cái nghịch thiên công năng, đó chính là chữa thương, nàng chữa thương hiệu quả, so với ngươi Hồng Mông Tử Khí tốt vô số lần, trừ phi nhất kích tất sát, không phải căn bản khó có thể đánh chết các nàng . Mà chủ nhân nếu như giải phong chính mình, nhất định đưa tới mạnh hơn cái kia vị ... Nói chung, tình cảnh của các nàng sẽ không quá tốt."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ta không biết đi đâu tìm các nàng!"

Thương Mộ lắc đầu, "Không cần tìm, ngươi làm xong ngươi chuyện của mình tình là được rồi . Giữa các nàng chuyện tình, ngươi bây giờ còn không nhúng tay vào được ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Chúng ta đi thôi!"

"Chúng ta ?" Dương Diệp không hiểu nhìn về phía Thương Mộ .

Thương Mộ nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Chủ nhân từng nói qua, nếu có nhất thiên nàng không ở nơi này, muốn ta hai người theo ngươi . Theo ta được biết, ngươi tình cảnh hiện tại, so với các nàng đều nguy hiểm . Cho nên, ngươi có tính toán gì không ?"

Dự định ?

Dương Diệp ngẩn một hồi lâu, nhất về sau, hắn lắc đầu cười, "Còn có thể tính thế nào ? Đương nhiên là giết hắn long trời lỡ đất, giết hắn cái máu chảy thành sông!"

Hai người nhìn Dương Diệp, không nói gì .

...

Cổ Kiếm Tông .

Cái này nhất thiên, Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử như thường đang tu luyện, cùng ngày xưa liếc mắt!

Đột nhiên, một gã mặc trường bào màu tím đen người đàn ông trung niên xuất hiện ở Cổ Kiếm Tông trên khoảng không . Hầu như sau một khắc, tuyết trưởng lão đám người xuất hiện ở cái này người đàn ông trung niên trước mặt .

Tuyết trưởng lão nhíu mày, "Các hạ là ?"

Người đàn ông trung niên mỉm cười, "Bọn họ cũng gọi ta kinh tiên sinh, muốn mời chư vị cùng ta đi một chuyến!"

Tuyết trưởng lão lắc đầu, "Sợ là không được!"

Kinh tiên sinh mỉm cười, giơ tay phải lên, nhưng sau hướng hạ đè một cái .

Xuy Xuy Xuy ...

Toàn bộ Cổ Kiếm Tông phía dưới, bắt đầu từng khúc nổ tung . Cùng này đồng thời, toàn bộ Cổ Kiếm Tông mọi người trong nháy mắt bị trấn áp nằm ở tại mặt đất .

Mà đang ở cái này lúc, mấy đạo nhân ảnh phóng lên cao!

Chính là Huyết Nữ cùng Minh Nữ đám người!

Nhưng mà, cái kia kinh tiên sinh bên cạnh, lại xuất hiện hai người, chính là cái kia Thủy Vô Biên cùng với ban đầu ở Thủy Nguyên Địa xuất hiện qua cái kia Thương Hoa .

Ba gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Kinh tiên sinh ánh mắt quan sát liếc mắt Huyết Nữ chúng nữ, mỉm cười, "Tìm chính là các ngươi, có các ngươi ở, hắn nhất định trở về . Còn nữa, tốt nhất chớ phản kháng, không phải, ta không ngại giết hai cái, tới dọa áp cái kia vị người điên kiêu căng phách lối ."

Thanh âm rơi xuống, hắn sau lưng hai người trực tiếp xông ra ngoài .

------oOo------

Chương 2627: Không Nên Xằng Bậy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Huyết Nữ hai mắt híp lại, trực tiếp thi triển ra Huyết Vực .

Nhưng mà, nàng Huyết Vực mới vừa nhất xuất hiện, một cường đại mà thần bí lực lượng chính là trùm lên nàng Huyết Vực bên trong .

Thuỷ vực!

Thủy Vô Biên!

Trong sát na, vô tận vô biên thủy quỷ dị xuất hiện ở Huyết Nữ cái kia Huyết Vực bên trong, cường đại vô biên thủy trực tiếp đem Huyết Nữ Huyết Vực trấn áp gắt gao, Huyết Nữ Huyết Vực vào giờ khắc này, hoàn toàn bị trấn áp!

Cũng không phải nói Huyết Vực so với thuỷ vực kém, mà là cảnh giới kém quá nhiều...!

Trong nháy mắt, Huyết Vực bắt đầu từng khúc nổ tung .

"A nhanh, đi "

Huyết Vực bên trong, truyền đến Huyết Nữ tiếng kêu thê lương .

"Đi ?"

Kinh tiên sinh lắc đầu, tay phải hắn bấm tay một điểm, trong sát na, Minh Nữ chúng nữ không gian chung quanh trực tiếp nhăn nhó .

Chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia vặn vẹo không gian đột nhiên chậm chậm bắt đầu khôi phục bình thường .

" Hử ?"

Kinh tiên sinh ánh mắt rơi vào Minh Nữ thân lên, quan sát liếc mắt Minh Nữ về sau, kinh tiên sinh khẽ cười nói: "Nghịch chuyển lực, có chút ý tứ, đáng tiếc, ngươi quá yếu ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn .

Ầm!

Minh Nữ xung quanh bị không gian trong nháy mắt yên diệt, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng trực tiếp đánh vào Minh Nữ thân lên.

Phốc!

Minh Nữ trực tiếp bay ngược ra vạn trượng xa, không chỉ có như đây, nàng nhục thân càng là trực tiếp nổ bể ra đến, mà linh hồn của nàng còn chưa phản ứng kịp, chính là bị một căn đen nhánh xích sắt tự hai vai xương tỳ bà xuyên qua .

Cái kia đen nhánh xích sắt tản ra lửa cháy hừng hực, trong nháy mắt, Minh Nữ toàn bộ gương mặt nhăn nhó!

Kinh tiên sinh quay đầu nhìn thoáng qua ám chỗ, "Minh Chủ huynh, đây chính là cái kia Dương Diệp bằng hữu, ngươi đối đãi như vậy, lấy tính cách của hắn, đến thì sợ là muốn ngươi Minh Tử Vực chó gà không tha a!"

Không xa chỗ, một gã toàn thân tản ra nồng nặc tử khí người đàn ông trung niên đi ra .

Người đàn ông trung niên đạm thanh nói: "Dương Diệp ? Kinh huynh, ngươi như vậy sợ hắn sao?"

Kinh tiên sinh cười nói: "Nói không trên sợ, bất quá, người này quả thực không thể khinh thường ."

Cái này lúc, cái kia Minh Chủ hai tay đột nhiên trương ra, trong sát na, vô số cùng đen nhánh xiềng xích hướng xa xa Yên Nữ cùng với Cổ Kiếm Tông đệ tử bắn nhanh đi .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy

Phàm là bị những thứ này xiềng xích sở đụng phải, nhục thân đều là trong nháy mắt nổ tung, mà linh hồn thì bị xiềng xích gắt gao khóa lại, căn bản không pháp nhúc nhích!

Thực lực áp chế!

Hoàn toàn áp chế!

Cái này lúc, Minh Chủ tay phải khẽ nâng lên, cái kia khóa lại Minh Nữ xích sắt đột nhiên áp súc, trong sát na, Minh Nữ linh hồn thể trực tiếp hữu hiệu hư ảo .

Minh Chủ mỉm cười, "Đối đãi hung ác loại người, phải so với hắn càng ngoan hơn . Kinh huynh, không bằng những thứ này người toàn bộ giết, như thế nào đây? Linh hồn của các nàng nhưng là rất tinh thuần, đối với ta Minh Vực dùng chỗ cực lớn."

Kinh tiên sinh lắc đầu, "Chúng ta còn cần hắn cùng với cái kia vị Linh Tổ . Mang đi đi."

Minh Chủ nhún vai, nhưng sau đó xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Cùng với tiêu thất, còn có Minh Nữ chúng nữ cùng với Cổ Kiếm Tông chúng đệ tử .

Bất quá, cái kia tuyết trưởng lão cũng không có bị mang đi .

Kinh tiên sinh nhìn về phía vậy còn dư lại tuyết trưởng lão, cười nói: "Lưu hạ ngươi, là muốn cho ngươi nói cho cái kia Dương Diệp, làm cho hắn mang theo Linh Tổ tới Mạt Pháp Chi Địa, trong vòng 3 ngày nếu như không đến, ta sẽ đem Cổ Kiếm Tông đệ tử còn có cái kia mấy người phụ nhân đầu đưa đến trước mặt hắn ."

Thanh âm rơi xuống, kinh tiên sinh sẽ xoay người rời đi .

]

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói ở bên cạnh vang lên, "Lẽ nào đám người các hạ không sợ cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng với cái kia Thiên Tú rồi hả?"

Kinh tiên sinh nhìn thoáng qua bên phải, khóe miệng hơi cuộn lên, "Các nàng chắc là sẽ không lại xuất hiện . Ha ha "

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở xa chỗ .

Âm thầm, cái kia người trầm mặc .

Ở kinh tiên sinh tiêu thất không lâu sau, một gã lão giả đi ra .

Người này chính là Diệp gia lão tổ Diệp Chí Thiên .

Diệp Chí Thiên nhìn thoáng qua phía dưới, lắc đầu thở dài, "Thông báo Dương Diệp đi!"

"Đúng!"

Âm thầm, có người lên tiếng, nhưng lui lại đi .

Diệp Chí Thiên nhìn về phía xa chỗ cuối chân trời, nhãn trung có một tia ưu sầu .

Một lớp vừa mới bình, một lớp lại nổi lên a!

Chiến giới .

Vực sâu bên trong, Dương Diệp trước mặt không gian đột nhiên run rẩy động, sau một khắc, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt nhăn nhó, nhất cổ kinh khủng sát ý từ hắn trong cơ thể chấn động xuất hiện .

Chuyển chớp mắt, một đạo huyết hồng kiếm quang phóng lên cao, biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Phía dưới, cái kia Sát Tịch cùng Thương Mộ nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, hai người tùy theo vội vã đi theo

Cổ Kiếm Tông .

Làm Dương Diệp trở lại Cổ Kiếm Tông về sau, toàn bộ Cổ Kiếm Tông đã chỉ còn tuyết trưởng lão rồi .

Chứng kiến Dương Diệp trở về, tuyết trưởng lão chậm rãi quỳ xuống, "Ta nhóm vô năng ."

Dương Diệp lắc đầu, "Là lỗi của ta, ta biết rõ bọn họ sẽ nhằm vào ta, nhưng không có làm xong vạn toàn chuẩn bị ."

Nói đến đây, hắn nhìn lướt qua bốn phía, "Nói cho ta phía trước chuyện phát sinh tình ."

Tuyết trưởng lão do dự .

"Nói đi!" Dương Diệp lại nói .

Tuyết trưởng lão thấp giọng thở dài, nhưng sau đem chuyện lúc trước tình nói nhất lần .

Xa chỗ, Dương Diệp bình tĩnh lạ thường, cho dù là đang nghe Minh Nữ chúng nữ nhục thân bị hủy, linh hồn bị xuyên lúc, hắn đều rất bình tĩnh .

Tuyết trưởng lão nói xong về sau, nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tông chủ "

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Tuyết trưởng lão, ngươi trước tìm một địa phương ẩn núp đi, không có ta mệnh lệnh, ngươi đừng tư nhân tự đi ra ."

Tuyết trưởng lão trầm giọng nói: "Để cho ta theo tông chủ đi!"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta tự mình tới đi, tuyết trưởng lão, những người đó không phải ngươi có thể đối kháng, ngươi tốt nhất bảo vệ mình, bởi vì tiếp đó, ta khả năng nhìn không trên ngươi ."

Tuyết trưởng lão đi tới Dương Diệp trước mặt, "Tông chủ, tuy là ta cũng quan tâm hắn nhóm, thế nhưng, ngươi ngàn vạn lần ** nhớ kỹ, không muốn hành sự lỗ mãng, thật không muốn lỗ mãng ."

Nàng biết, Dương Diệp nhất định sẽ đi cứu những người đó, thế nhưng, nàng không hy vọng lỗ mãng .

Lỗ mãng không chỉ có cứu không được người, còn sẽ đem mình nhập vào!

Dương Diệp gật đầu, "Ta sẽ không lỗ mãng ."

Vừa nói, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía bên phải, "Tiền bối ra đi!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một gã lão giả cùng nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Chính là cái kia Diệp Chí Thiên cùng Diệp Tri Bắc .

Diệp Chí Thiên cười khổ, "Xin lỗi, lão phu bất lực!"

Dương Diệp gật đầu, "Lý giải ."

Diệp Chí Thiên nhìn thoáng qua tuyết trưởng lão, sau đó nói: "Để cho nàng đi ta Diệp gia đi, an toàn chút ."

Dương Diệp ôm quyền, "Đa tạ ."

Diệp Chí Thiên lắc đầu, "Ngươi khi đó không sợ Hoang Tộc cứu hạ Tri Bắc, nhân tình này, là ta Diệp gia thiếu ngươi, hơn nữa, ngươi cùng Tri Bắc cũng là bằng hữu ."

Kết thiện duyên cớ!

Kỳ thực, Diệp Chí Thiên cách nghĩ cũng rất đơn giản, chính là hết khả năng kết cái thiện duyên cớ . Thêm trên Diệp Tri Bắc cùng Dương Diệp cũng là bạn tốt, Diệp gia kết giao một cái Dương Diệp, cũng không có hư chỗ . Dù sao, lúc trước, Dương Diệp cũng chưa từng nhằm vào quá Diệp gia, không chỉ không có nhằm vào, vẫn còn ở thời khắc mấu chốt trợ giúp quá Diệp gia .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Tiền bối biết Mạt Pháp Chi Địa đi như thế nào sao?"

Diệp Chí Thiên khẽ gật đầu, "Từng theo theo vĩnh hằng chi chủ đi qua một lần, cái kia địa phương, tụ tập chúng ta cái vũ trụ này mạnh nhất những người đó, mà bây giờ, trước đây Thủy Nguyên Địa chạy trốn những thứ kia cường giả cùng thế lực khả năng đều dời đến nơi nào . Bọn họ muốn ngươi mang Linh Tổ đi, mục đích chắc là hai cái , thứ nhất, là muốn cho ngươi cùng Linh Tổ chữa trị cái kia thế giới! Thứ hai, như các ngươi chữa trị không được, bọn họ khả năng sẽ đoạt Linh Tổ, lợi dụng nàng che lấp thiên cơ, tránh thiên mệnh!"

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Như ngươi vậy đi, kết quả duy nhất chính là bị quản chế bọn họ, bởi vì ngươi bây giờ, còn không pháp cùng hắn nhóm đối kháng ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết, ta sẽ không xung động ."

Diệp Chí Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Lưu được núi xanh không lo không có củi đốt, tiểu hữu bảo trọng ."

Diệp Tri Bắc đi tới Dương Diệp trước mặt, "Bất kể như thế nào, cẩn thận, như thực sự không được, liền tới ta Diệp gia!"

Diệp Chí Thiên nhìn thoáng qua Diệp Tri Bắc, không nói gì .

Dương Diệp gật đầu, " Được. Ngươi cũng bảo trọng ."

Diệp Tri Bắc không có đang nói cái gì, xoay người theo Diệp Chí Thiên cùng với tuyết trưởng lão tiêu thất ngay tại chỗ .

Làm Diệp Chí Thiên ba người rời đi về sau, cái kia Sát Tịch cùng Thương Mộ xuất hiện ở Dương Diệp thân sau .

Thương Mộ muốn nói lại thôi .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Hai vị, các ngươi "

Thương Mộ lắc đầu, "Chủ nhân để cho chúng ta theo ngươi, bất quá, cá nhân ta kiến nghị, ngươi đừng xung động, cái kia địa phương, coi như ba người chúng ta đi, đều không chiếm được nửa điểm tốt chỗ ."

Sát Tịch gật đầu, "Cái kia Mạt Pháp Chi Địa chúng ta cũng coi như hiểu rõ một ít, đều là chút tuyệt lộ nhân chỗ nương thân, ba người chúng ta đi, không đáng chú ý . Đương nhiên, như ngươi thật muốn đi, chúng ta cũng sẽ đi theo ngươi ."

Dương Diệp nhìn hai gã lão giả liếc mắt, nhẹ giọng nói: "Đa tạ ."

Hai người gật đầu, sau đó nhìn Dương Diệp , chờ đợi Dương Diệp làm quyết định .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhẹ giọng nói: "Ta nhất định sẽ làm cho bọn họ trả giá thảm nhất đại giới ."

Vừa nói, hắn xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Ở Dương Diệp thân về sau, cái kia hai gã lão giả đi theo .

Dương Diệp không có đi trước kia cái gì Mạt Pháp Chi Địa, mà là đi tới Hư Vô Giới!

Hư vô thế giới!

Dương Diệp vừa mới đến cái này hư vô thế giới, cái kia hư vô chi chủ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, thế nhưng, khi thấy Dương Diệp cùng Dương Diệp sau lưng hai gã lão giả lúc, hư vô chi chủ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Không nên xằng bậy!"

Nói xong, hắn xoay người biến mất .

Dương Diệp mang theo hai gã lão giả đi tới vô tận hư vô không gian, ở cái kia vô tận hư vô không gian bên trong, Dương Diệp thấy được một nữ tử!

Thiên Nữ!

Thiên Nữ ngồi xếp bằng ở nơi ấy, vẫn còn ở không ngừng cắn nuốt bốn phía vô tận hư không thế giới .

Mà giờ khắc này, Thiên Nữ quanh thân khí tức đã thâm trầm như vũ trụ mênh mông tinh không!

Thâm bất khả trắc!

Thương Mộ cùng Sát Tịch nhìn nhau liếc mắt, nhãn trung đều là ngưng trọng màu sắc!

Dương Diệp đi tới cái kia Thiên Nữ trước mặt không xa chỗ, sau đó nói: "Đại tỷ, có người lấn phụ ta ."

Yên lặng nhất chớp mắt, Thiên Nữ trợn mở con mắt

------oOo------

Chương 2628: Sư Tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Nữ nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp đứng ở nơi ấy, cũng không nói gì .

Quá không kém hơn nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hư Vô Giới không gian .

Mà ở Dương Diệp ly khai không lâu sau, Thiên Nữ đứng dậy, chậm rãi hướng xa chỗ đi tới .

Cái này lúc, cái kia hư vô chi chủ xuất hiện ở Thiên Nữ trước mặt không xa chỗ, "Các hạ đây là muốn ly khai ?"

Thiên Nữ nhìn thoáng qua cái kia hư vô chi chủ, "Không được ?"

Hư vô chi chủ trầm giọng nói: "Các hạ, ngươi nhưng là đã đáp ứng cái kia vị "

Thiên Nữ cười nhạt .

Không nói gì, Thiên Nữ xoay người hướng xa chỗ đi tới, đi mấy bước, nàng đột nhiên nói: "Ta muốn lấy vật kia ."

"Không được!"

Hư vô chi chủ cả giận nói: "Vật kia là ta hư vô tộc chí bảo, ngươi "

"Vậy đánh đi!"

Thiên Nữ thanh âm vừa dứt xuống, toàn bộ Hư Vô Giới đột nhiên run rẩy động, nhất cỗ thần bí lực lượng bắt đầu một chút tầm ăn lên toàn bộ Hư Vô Giới .

Nhìn thấy một màn này, hư vô chi chủ khuôn mặt sắc tức thì thay đổi .

Khoảng khắc về sau, hư vô chi chủ trầm giọng nói: "Ngươi mang đi!"

Thiên Nữ xoay người rời đi .

Ở Thiên Nữ rời đi về sau, hư vô chi chủ thấp giọng thở dài, "Cái này điên cuồng nữ nhân "

Dương Diệp ly khai Hư Vô Giới về sau, cũng không có trực tiếp đi trước cái gì đó Mạt Pháp Chi Địa .

Dương Diệp rất rõ ràng bản thân lúc này đây đối mặt là cái gì, hắn không thể khinh thường, cũng không có thể khinh địch . Mục đích của hắn, là cứu người . Hắn có thể chết, thế nhưng, Huyết Nữ chúng nữ còn có Cổ Kiếm Tông các đệ tử không thể chết.

Nguyên nhân đây, cho dù hắn hiện tại đã hận ý thao thiên, thế nhưng, hắn vẫn như cũ muốn khắc chế chính mình .

Dương Diệp ly khai Vĩnh Hằng Quốc Độ, đi tới Vĩnh Hằng chi giới, lợi dụng vạn giới đồ, Dương Diệp đi tới đã từng Bắc Hoang Kiếm Tông .

Dương Diệp đi tới Bắc Hoang Kiếm Tông dưới nền đất .

Trần Huyền An vẫn còn ở đó.

Chứng kiến Dương Diệp đến, Trần Huyền An ngẩng đầu lên nhìn về phía hắn, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay lên.

Thời khắc này tru, đã không phải là ban đầu tru .

"Gặp phải phiền toái sao?" Trần Huyền An hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Trần Huyền An mỉm cười, "Ngươi tới tìm ta, ta có chút ngoài ý muốn, lấy tính cách của ngươi, hẳn là là sẽ không dễ dàng tới để cho ta giúp một tay ."

Dương Diệp nói: "Bọn họ bắt bằng hữu của ta ."

Trần Huyền An gật đầu, "Hiểu ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trần Huyền An, "Sư tôn, ngươi bây giờ phương tiện sao?"

Trần Huyền An nhẹ cười cười, "Ngươi cũng gọi sư tôn, ta không phương tiện cũng phải phương tiện a . Đến, theo ta đi một cái địa phương ."

"Đi đâu ?" Dương Diệp hỏi .

Trần Huyền An cười nói: "Đánh lộn, hơn nữa còn là kéo bè kéo lũ đánh nhau, tự nhiên là không thể ít người. Đem ngươi đồ cho ta ."

Dương Diệp không có cự tuyệt, đem vạn giới đồ đem ra, hắn đem đồ đặt ở Trần Huyền An trước mặt, Trần Huyền An nhìn thoáng qua cái kia vạn giới đồ, sau một khắc, cái kia vạn giới đồ trên nào đó chỗ khẽ run lên .

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp cùng Trần Huyền An trực tiếp biến mất ở cái này lòng đất .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp cảm giác hai chân chạm đất .

Dương Diệp trợn mở con mắt, bọn họ ở một mảnh hoang nguyên, đưa mắt nhìn lại, mênh mông vô bờ thê lương tiêu tác .

"Đây là ?" Dương Diệp quay đầu nhìn về phía bên cạnh Trần Huyền An .

]

Trần Huyền An nhẹ giọng nói; "Ta đã từng học kiếm địa phương!"

Vừa nói, hắn chậm rãi hướng xa chỗ thổi đi!

Học kiếm địa phương ?

Dương Diệp hơi ngẩn ra, nhưng sau vội vã đi theo .

Dương Diệp theo Trần Huyền An một mạch đi phía trước, rất nhanh, ở cách đó không xa nhất chỗ dãy núi đỉnh, Dương Diệp thấy được một gian nhà tranh, đơn sơ nhà tranh .

Hai người tới nhà tranh trước, nhà tranh môn trước, xếp đặt hai thanh Mộc Kiếm .

Một lớn một nhỏ .

Ở nhà tranh môn trước không xa chỗ, còn có một cái bếp lò, bếp lò bên trong, thiêu đốt ngọn lửa hừng hực, ở cái kia liệt hỏa bên trong, còn có một thanh kiếm .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Trần Huyền An, không nói gì .

Trần Huyền An chậm rãi trôi dạt đến cái kia hai thanh Mộc Kiếm trước, hắn nhẹ khẽ vuốt vuốt cái kia hai thanh kiếm, thật lâu không lên tiếng .

Quá hồi lâu, Trần Huyền An đi tới cái kia nhà tranh môn trước, hắn đầu thiên hướng Dương Diệp, "Tới bái kiến Sư Tổ ."

Sư Tổ ?

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Mình còn có Sư Tổ ?

"Lo lắng làm cái gì ?" Trần Huyền An đột nhiên nói .

Dương Diệp hồi quy thần, vội vã đi tới cái kia nhà tranh, hướng về phía cái kia nhà tranh hơi thi lễ, bất quá, cái lễ này còn chưa đi xuống phía dưới, đã bị nhất cổ kinh khủng kiếm ý bao phủ ở toàn thân!

Cỗ kiếm ý này giống như vạn trọng thiên đặt ở Dương Diệp thân lên, tựa như muốn đem hắn thân thể đè cái nát bấy .

Một bên, Trần Huyền An không nói gì .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nhà tranh, sau một khắc, một cường đại kiếm ý từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, thế nhưng trong nháy mắt, cỗ kiếm ý này chính là bị mặt khác một kiếm ý trấn áp .

Cứ như vậy, Dương Diệp kiếm ý bị từng điểm từng điểm trấn trở về trong cơ thể!

Dương Diệp tự nhiên không cam bị trấn áp, ngay sau đó, Kiếm Vực xuất hiện ở giữa sân, khi này Kiếm Vực xuất hiện về sau, hắn toàn thân tức thì không có cảm nhận được áp lực lớn như vậy . Thế nhưng rất nhanh, cái kia cỗ kiếm ý đột nhiên mạnh mẽ, giờ khắc này, hắn Kiếm Vực cũng bắt đầu bị trấn áp .

Dương Diệp nhíu mày, sau một khắc, tru xuất hiện ở trong tay hắn, chuyển chớp mắt, một kiếm đâm ra .

Lấy kiếm thành vực!

Cái này một kiếm bên trong, ẩn chứa đôi ý song vực .

Xuy!

Giữa sân tựa như cái gì bị xé nứt, sau một khắc, cái kia cỗ thần bí kiếm ý giống như như nước thủy triều thối lui tiêu thất .

Dương Diệp khôi phục bình thường .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Trần Huyền An, Trần Huyền An khẽ gật đầu, ý bảo Dương Diệp lui sang một bên .

Dương Diệp gật đầu, lui sang một bên .

Trần Huyền An mặt hướng cái kia nhà tranh môn, cười khổ, "Sư tôn "

"Cút cho ta!"

Cái này lúc, nhà tranh bên trong truyền đến một đạo tiếng hét phẫn nộ .

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại .

Trần Huyền An cũng là không tức giận, "Sư tôn, phản chính hắn hiện tại là đệ tử của ta, đã là đệ tử của ta, vậy sẽ là của ngươi Đồ Tôn, ngươi cũng thấy đấy, ngươi cái này vị Đồ Tôn bây giờ đang ở cái này thiên hạ vạn giới tuổi trẻ nhất đại bên trong, hắn cơ bản không người có thể địch, coi như so với năm đó sư tôn ngươi, không không, là so với năm đó ta, đó là chút nào không kém a, ngươi "

Ở nơi này lúc, một cường đại kiếm mang đột nhiên tự nhà tranh bên trong bắn nhanh mà ra .

Dương Diệp biến sắc, liền muốn ra tay, chẳng qua lại bị Trần Huyền An ngăn cản, cái kia cỗ kiếm mang ở Trần Huyền An giữa chân mày mấy tấc chỗ ngừng lại .

Trần Huyền An cười khổ, "Sư tôn, ta là người đã chết, không sợ triệt để từ nơi này thời gian tiêu thất, cái này tiểu gia hỏa hiện tại gặp phải phiền phức, ngươi cũng biết, bằng vào ta trạng thái bây giờ, căn bản không giúp được hắn cái gì . Đồ đệ ta trọn đời chẳng bao giờ cầu quá sư tôn bất cứ chuyện gì, hôm nay, khẩn cầu sư tôn giúp hắn một tay . Xin nhờ ."

Thanh âm rơi xuống, Trần Huyền An thân thể dần dần hư ảo .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biến sắc, "Sư phụ ngươi "

Trần Huyền An quay đầu mặt hướng Dương Diệp, cười nói: "Ta bản sớm nên tiêu thất, dựa vào một khẩu kiếm khí treo đến hiện tại, mục đích là hy vọng chứng kiến đệ tử của mình có thể đi tới trình độ nào mà bây giờ, cũng quả thực nên tiêu thất ."

Vừa nói, hắn dừng một chút, lại nói: "Trời cao đãi ta cũng không bạc đãi, đối với ngươi, ta một mạch rất hài lòng . Bởi vì dù cho cho tới bây giờ, ở trong lòng ngươi, thân nhân của ngươi như trước xếp hạng ngươi vị thứ nhất . Ngươi so với ta năm đó lợi hại hơn, bởi vì ngươi trước sau như một ban đầu tâm không thay đổi, mà ta lại thay đổi, thay đổi không phải là ta . Vì cái gọi là kiếm đạo, ta phụ rất nhiều rất nhiều người, cũng phụ sư tôn ta, đáng tiếc, hết thảy đều không thể làm lại ."

Thanh âm rơi xuống, thân thể càng ngày càng hư huyễn .

Cái này lúc, một kiếm ý đột nhiên bao phủ ở Trần Huyền An thân thể, Trần Huyền An quay đầu nhìn thoáng qua nhà tranh, "Sư tôn, ta để cho ngươi thất vọng rồi ."

Dứt lời, Trần Huyền An thân thể triệt để hư ảo .

Chân chính tiêu vong ở giữa thiên địa .

Nhà tranh bên ngoài, Dương Diệp ngẩn ngơ, nhất về sau, hắn hướng về phía Trần Huyền An nguyên bản sở đứng vị trí hơi thi lễ, nhưng sau cầm kiếm xoay người rời đi .

Ở Dương Diệp đi không lâu sau, nhà tranh môn mở ra .

Một gã mặc tố bào lão giả đi ra, lão giả nhìn Trần Huyền An tiêu thất vị trí rất lâu sau đó, nhất về sau, hai hàng trong suốt dịch thể tự lão giả khóe mắt chậm rãi tràn ra .

Tuy nói là thầy trò, kỳ thực, trước đây bọn họ tình như cha con .

Tố bào lão giả đi tới cái kia hai thanh Mộc Kiếm trước, hắn nhẹ khẽ vuốt vuốt cái kia chuôi tiểu nhân Mộc Kiếm, quá hồi lâu, lão giả đứng dậy, xoay người đi xuống chân núi .

Ầm!

Phòng trúc trước, cái kia bếp lò đột nhiên nổ bể ra đến, sau một khắc, một thanh lửa đỏ kiếm phóng lên cao, rất nhanh, cái kia chuôi lửa đỏ kiếm giống như một cái hỏa long hạ xuống từ trên trời, hướng phía dưới tố bào lão giả đuổi theo .

Dương Diệp ly khai cái kia thế giới, mà lần này, hắn đi tới ám thế giới .

Vừa mới đến ám thế giới, cái kia Ám Chủ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Ám Chủ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì . Hiển nhiên, nàng đã biết Dương Diệp vì sao mà tới.

Dương Diệp nói: "Đàm luận điều kiện ?"

Ám Chủ lắc đầu, "Ta không dính vào ."

Dương Diệp nhìn về phía Ám Chủ, "Các hạ mục đích là muốn thủ hộ cái này thế giới ?"

Ám Chủ đạm thanh nói: "Mặc kệ bên ngoài như thế nào biến, ta ám thế giới trước sau như một, cũng là bởi vì ta ám thế giới không dính vào bên ngoài phân tranh ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Hiểu ."

Nói xong, hắn sẽ rời đi .

Mà lúc, Ám Chủ đột nhiên nói: "Có người ngươi còn có khả năng đi tìm một chút ."

Dương Diệp dừng bước lại, xoay người nhìn về phía Ám Chủ, "Người nào ?"

Ám Chủ nói: "Chiến giới, nơi giao dịch dưới mặt đất chủ nhân . Đương nhiên, như ngươi muốn cái kia vị xuất thủ, khả năng phải trả ra điểm cái gì ."

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người muốn đi, chẳng qua cái này lúc, cái kia Ám Chủ đột nhiên bấm tay một điểm, một mặt đen nhánh sắc cái gương xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Đây là ?" Dương Diệp không giải khai .

Ám Chủ nói: "Ám kính, có thể khắc chế có chút tồn tại, đối với ngươi sẽ có trợ giúp ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Ám Chủ, "Vì sao ?"

Ám Chủ nói: "Muốn để lại một cái nhân tình ."

Rất thẳng bạch!

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, ngay sau đó ôm quyền, "Đa tạ!"

Nói xong, hắn xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp ly khai về sau, Ám Chủ chậm rãi nhìn lướt qua bốn phía, cái này thế giới, càng ngày càng không yên ổn .

Dương Diệp ly khai ám thế giới về sau, đi thẳng tới chiến giới cái kia hội giao dịch ngầm .

Lúc này, đường phố trên không có một bóng người .

Dương Diệp đi tới gian kia phòng nhỏ, mới vừa đi vào, một giọng nói chính là đột nhiên vang lên, "Ta có thể ra hai vị đỉnh phong mệnh kỳ cường giả ."

------oOo------

Chương 2629: An Tĩnh Dẫn Đường ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hai vị đỉnh phong mệnh kỳ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, lúc này đây, hắn ngược lại có chút đề phòng .

Thế thượng sẽ không có bữa trưa!

Hắn vĩnh viễn nhớ kỹ điểm này .

Dương Diệp trước mặt, cái kia thần bí hắc y nhân cười nói: "Làm sao ? Không muốn sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao ."

Hắc y nhân đứng lên, "Hai điều kiện , thứ nhất, như trận chiến này chúng ta thắng, chúng ta muốn một ít cái kia Mạt Pháp Chi Địa gì đó, yên tâm, vài thứ kia ngươi sẽ không để ý; thứ hai, nếu như chúng ta thắng, tương lai ta giống như là cần Linh Tổ tương trợ, còn hy vọng các hạ không đáng keo kiệt . Đương nhiên, tuyệt đối không phải là tổn thương gì Linh Tổ chuyện tình ."

Dương Diệp đạo; "Cứ như vậy ?"

Hắc y nhân gật đầu, "Cứ như vậy ."

Dương Diệp nói: "Như thất bại đâu?"

Hắc y nhân cười nói: "Ngươi chết, chúng ta sẽ bỏ chạy ."

Dương Diệp nói: "Các ngươi biết ta muốn đi cái gì địa phương sao?"

Hắc y nhân cười ha ha một tiếng, "Không phải là Mạt Pháp Chi Địa sao?"

Dương Diệp nhìn hắc y nhân, không nói gì .

Hắc y nhân đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, sau đó nói: "Có thể lộ ra một chút, đã từng, chúng ta chính là theo Mạt Pháp Chi Địa đi ra ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Có chút ngoài ý muốn ."

Hắc y nhân cười nói: "Nói, ngươi biết Mạt Pháp Chi Địa tình huống sao?"

Dương Diệp nói: "Các ngươi nên biết!"

Hắc y nhân gật đầu, "Ta tới cấp cho ngươi cặn kẽ nói một chút Mạt Pháp Chi Địa, quá về sau, ngươi ở đây quyết định có muốn hay không đi . Đầu tiên, ở Thủy Nguyên Địa thế giới xuất hiện những thứ kia cường giả, tỷ như cái kia kinh tiên sinh, Thương Hoa, Thủy Vô Biên, còn có cái kia một thân tuyết bạch trường bào cầm trong tay trường thương người đàn ông trung niên, chính là đối kháng ngươi cái kia vị Thiên Tú bốn người một trong, cái kia người gọi Lý Tri Uyên, tới tự Uyên Chủ Kỳ Bỉ Thiên cái kia thời đại . Ba người khác, một cái trong đó lão đầu, gọi Từ Nghiêu, thời đại không rõ ràng, thực lực, cũng là đỉnh phong mệnh kỳ, hai người khác, là hai cái tán tu, một người gọi Hư Nhạc, một người gọi Tần Tiêu ."

Nói đến đây, hắc y nhân đi hai bước, hơi ngừng lại, sau đó tiếp tục nói: "Bốn người này, đều là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, tuy là, tuy là bọn họ bốn đánh nhất, thế nhưng, ta có chút nhất định nhắc nhở ngươi, cái kia vị Thiên Tú có thể bốn đánh nhất, thế nhưng không có nghĩa là người khác cũng có thể bốn đánh nhất ."

Dương Diệp nói: "Còn nữa không ?"

Hắc y nhân nói: "Đương nhiên, như ngươi cảm thấy cái kia địa phương liền chút người này, vậy sai hoàn toàn . Trước đây đi Thủy Nguyên Địa, cũng không phải là Mạt Pháp thời đại mọi người . Đặc biệt hiện tại, Thủy Nguyên Địa bị hủy, Thủy Nguyên Địa những thứ kia cường giả, tỷ như cái kia Thủy Vô Biên cùng với Thần Cư chủ nhân, còn có cái kia thiên điện chủ nhân cùng với một ít thế lực lão tổ cơ bản đều đi trước Mạt Pháp Chi Địa . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số cường giả tuy là không ở Mạt Pháp Chi Địa, thế nhưng cùng nơi ấy lại có thiên ty vạn lũ quan hệ, tỷ như ám thế giới Ám Chủ, hư vô thế giới hư chủ, Vĩnh Hằng Quốc Độ vĩnh hằng chi chủ bởi vì cái kia địa phương, ngày sau đều muốn là nơi trở về của bọn họ ."

Nói đến đây, hắc y nhân cười cười, sau đó tiếp tục nói: "Lời nói khó nghe, trước đây như không phải Uyên Chủ còn có ngươi cái kia vị Thiên Tú thực lực thật sự là mạnh có chút quá phân nói, ngươi muốn diệt Thủy Nguyên Địa, thật là người si nói mộng . Bởi vì các nàng mạnh không có biên, làm cho rất nhiều cường giả căn bản không dám ra đến, lại không dám xuất thủ! Nhưng là bây giờ, nếu như ta không có đoán sai, hai vị kia không ở bên người ngươi, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Các ngươi có tin tức của các nàng sao?"

Hắc y nhân khẽ cười nói: "Ngươi quá để mắt chúng ta! Các nàng trước đây đi cùng cái kia vị quần đen nữ tử đối kháng, cái kia loại cấp bậc chiến đấu, chúng ta làm sao dám tới gần . Bất quá, theo chúng ta lấy được tin tức, các nàng tình cảnh khả năng không tốt ."

Dương Diệp tay phải chậm rãi chặt nắm lại, "Nói như thế nào ?"

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Xác thực cũng không biết, thế nhưng, có một chút rất tinh tường, đó chính là, như các nàng tình cảnh rất tốt, Mạt Pháp Chi Địa nhân tuyệt đối không dám ra tay với ngươi, bọn họ nhất định là nắm giữ tin tức gì, cho nên mới dám như này quang minh chính đại tới ra tay với ngươi, bởi vì hắn nhóm đã không có gì có thể cố kỵ ."

]

"Bọn họ vì sao không trực tiếp tới tìm ta ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Hắc y nhân cười nói: "Bọn họ tự nhiên là cố kỵ thiên mệnh . Ngươi Dương Diệp cũng không phải cái gì trái hồng mềm, như đánh lên, ngươi để cho ngươi cái kia Linh Tổ lần nữa gọi vạn giới chi linh tương trợ, làm ra thanh thế lớn như vậy xuất hiện, vô cùng có khả năng làm cho thiên mệnh nhận thấy được, cái kia lúc, bọn họ cũng phải xong đời . Thế nhưng, cho ngươi đi cái kia Mạt Pháp Chi Địa, các ngươi ở làm sao làm lại nhiều lần, thiên mệnh cũng sẽ không cảm nhận được, chí ít ở Mạt Pháp Chi Địa không có triệt để phá toái thì là như vậy ."

Nói đến đây, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, "Hồi đến đề tài mới vừa rồi, Mạt Pháp Chi Địa xa so với ngươi tưởng tượng muốn cường đại, thậm chí khả năng có một ít chúng ta cũng không biết cường giả, tỷ như ban đầu ở Thủy Nguyên Địa làm cho Hoang Đế cùng với Kỳ Bỉ Thiên đều có chỗ cố kỵ cái kia vị, cái kia vị giấu ở ám không gian bên trong, đến bây giờ chúng ta cũng không có hắn bất luận cái gì tin tức . Cho nên, ngươi còn đi không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đương nhiên đi ."

Hắc y nhân khẽ gật đầu, "Vậy ngươi đi đi, thời điểm thích hợp, chúng ta sẽ ra tay ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua hắc y nhân, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Ở Dương Diệp ly khai chi về sau, hắc y nhân chậm rãi ngồi về chính mình vị trí, thật lâu không lên tiếng .

Không biết quá bao lâu, hắc y nhân trước mặt không gian hơi run một chút đứng lên, yên lặng khoảng khắc, hắc y nhân nhẹ giọng nói: "Vậy đánh cuộc một keo đi."

Dương Diệp ly khai chiến giới, chiến giới ngoại, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía mịt mờ phía chân trời .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở bả vai hắn lên, Tiểu Bạch ôm Dương Diệp cổ, đầu nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp gò má .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, mỉm cười, "Chúng ta đều sẽ thật tốt, đừng lo lắng ."

Tiểu Bạch nhẹ nhẹ gật gật đầu nhỏ, nhưng sau nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp thân hình run lên, hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu Bạch nhún nhảy một cái đi tới Kỳ Bỉ Thiên đã từng ở ở địa phương, bây giờ đang ở nơi ấy, chỉ còn hạ Nhị Nha .

Nhị Nha ngồi xếp bằng ở nơi ấy, từng đạo khí tức kinh khủng không ngừng tự trong cơ thể nàng tràn ra .

Giờ khắc này Nhị Nha là đáng sợ, cho dù là tiểu long nhóm đại yêu cũng không dám tới gần nơi này . Nhị Nha thân thượng tán phát cái kia loại khí tức tà ác, chúng nó căn bản không chịu nổi!

Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha trước mặt, nàng trương khai cái miệng nhỏ nhắn, rất nhanh, vô số thiên địa chi lực cùng với vô số tinh thuần linh khí không ngừng tự Tiểu Bạch trong miệng tuôn ra, mà Nhị Nha tắc thì điên cuồng hấp thu những thứ này tinh thuần linh khí cùng với thiên địa chi lực .

Một màn này, sợ là không có người có thể nghĩ tới .

Một cái chí thuần chí thiện, một cái chí tà chí ác, vốn phải là trời sanh đối nghịch, thế nhưng lúc này, hai người nhưng ở giúp đỡ lẫn nhau, hơn nữa, quan hệ tốt đến mức có thể ăn một căn mứt quả .

Tiểu Bạch mục đích rất rõ ràng, đó chính là trợ giúp Nhị Nha thần tốc đề thăng .

Hắn hiện tại so với trước đây cũng hiểu chuyện rất nhiều, nàng biết, Dương Diệp có thể phải đánh nhau, nàng đánh lộn không phải đặc biệt lợi hại, thế nhưng Nhị Nha đánh lộn lợi hại, cho nên, nàng đến giúp Nhị Nha .

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên trợn mở con mắt, Nhị Nha bên trong tròng mắt, là toàn màu đỏ tươi .

Tiểu Bạch cũng là không có chút nào sợ, nàng chớp chớp nhãn, cứ như vậy nhìn Nhị Nha .

Nhị Nha nhìn về phía Tiểu Bạch, ngay từ đầu, bên trong tròng mắt là lạnh nhạt, không chứa chút nào cảm tình, thế nhưng rất nhanh, Nhị Nha trong mắt lạnh nhạt biến thành nhu sắc .

Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Bạch ta còn muốn ."

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, sau đó tiếp tục thả ra linh khí

Nhị Nha nhìn nhìn mình móng vuốt, nhưng sau nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Bạch, ta dường như nhớ lại một việc tình ."

Tiểu Bạch tò mò nhìn Nhị Nha, Nhị Nha tiếp tục nói: "Ta, ta trước đây dường như rất lợi hại, ân, chờ đi ra ngoài về sau, ta muốn đập chết những thứ kia lấn phụ ngươi người, bọn họ một cái đều không sống nổi! Ta muốn ăn sống rồi bọn họ ."

Vừa nói, nàng liếm môi một cái, nhãn trung tràn đầy tham lam cùng hung lệ .

Tiểu Bạch nắm thật chặc quả đấm nhỏ, nhãn trung cũng là mang theo căm giận màu sắc . Bởi vì rất nhiều người lấn phụ hắn nhóm!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ly khai Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, trải qua vạn giới đồ đi tới một cái tên là « Mạt Pháp giới » thế giới .

Cái này Mạt Pháp giới, cũng không phải là Mạt Pháp Chi Địa, thế nhưng, muốn đi Mạt Pháp Chi Địa, liền nhất định từ nơi này đi . Kỳ thực, vạn giới đồ trên cũng có Mạt Pháp Chi Địa điểm truyền tống, bất quá, hắn căn bản truyền tống không qua .

Cái kia địa phương, cấm bất luận cái gì truyền tống!

Trừ phi thực lực của hắn đạt được Kỳ Bỉ Thiên loại trình độ đó, mạnh mẽ quá khứ!

Đi tới Mạt Pháp giới về sau, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hướng không xa chỗ chậm rãi đi tới .

Toàn bộ Mạt Pháp giới rất là hoang vắng, hắn không có cảm nhận được bất kỳ sinh mệnh khí tức .

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp cảm nhận được một đạo thần thức rơi vào hắn thân lên.

Dương Diệp dừng bước lại, nhưng sau ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia không trung, lơ lững một cái bóng mờ .

Hư ảnh kia đạm thanh nói: "Ta tới nghênh tiếp Diệp đại tông chủ, chỉ có một mình ta, Diệp đại tông chủ không ngại chứ ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư ảnh kia, sau đó nói: "Dẫn đường ."

Hư ảnh cười nói: "Diệp đại tông chủ dường như rất gấp ."

Ở nơi này lúc, hai cỗ thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía .

Song vực!

Cùng này đồng thời, hai cổ ý cảnh trực tiếp bao phủ ở hư ảnh kia!

Song vực thêm đôi ý!

Dương Diệp gắt gao nhìn chằm chằm hư ảnh kia, "Ngươi ở đây nói nhảm nhiều một câu, ta có thể cam đoan với ngươi, mặc kệ ta cùng với Mạt Pháp Chi Địa kết cục cuối cùng như thế nào, thế nhưng, ngươi nhất định sẽ chết. Con mẹ nó ngươi có muốn thử một chút hay không ?"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, một thanh huyết hồng kiếm huyền phù ở tại hư ảnh kia đỉnh đầu .

Giờ khắc này, trong thiên địa yên tĩnh lại!

Không trung, hư ảnh kia mặc dù không có nói, thế nhưng bên ngoài khí tức quanh người cáu kỉnh vô cùng.

Dương Diệp đi tới hư ảnh kia trước mặt, "Ta Dương Diệp lúc này đây coi như hội chết ở chỗ này, thế nhưng, cũng không phải loại người như ngươi hàng sắc có thể nhục . Hiện tại, dẫn đường, an tĩnh dẫn đường, có chuyện sao?"

PS: Cảm tạ gần nhất khen thưởng bằng hữu, còn có bỏ phiếu tháng hết thảy bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! Cảm tạ! !

------oOo------

Chương 2630: Nhân Trung Đệ Ngũ Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tuy là nhìn không thấy hư ảnh nhân dáng vẻ, thế nhưng không hề nghi ngờ, thời khắc này hư ảnh người khuôn mặt sắc khẳng định khó coi!

Hắn đánh giá thấp Dương Diệp thực lực đồng thời, càng đánh giá thấp Dương Diệp tính khí!

Hắn cảm thấy hiện tại Mạt Pháp Chi Địa đã khống chế Dương Diệp mệnh môn, nhưng thật không nghĩ tới, Dương Diệp là một cái dám thà làm ngọc vỡ nhân!

Hư ảnh người do dự mãi, chung quy vẫn là không có lại khiêu khích Dương Diệp, tuyển trạch ngoan ngoãn dẫn đường .

Hiện tại Mạt Pháp Chi Địa quả thực chiếm ưu, thế nhưng, đó là toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa, như Dương Diệp thật liều mạng nhằm vào một mình hắn, Mạt Pháp Chi Địa thật đúng là không nhất định có thể bảo vệ hắn . Quan trọng nhất là, hiện tại lãnh tĩnh muốn một cái, hắn như này làm tức giận Dương Diệp, hoàn toàn không có nửa điểm tốt chỗ a!

Hư ảnh người tìm cho mình cái bậc thang về sau, cũng không có như vậy khó chịu .

Cứ như vậy, hư ảnh người mang theo Dương Diệp một đường đi tới .

Rất nhanh, bọn họ đi tới nhất chỗ truyền tống trận .

Hư ảnh người dừng bước lại, đạm thanh nói: "Xin mời!"

Dương Diệp đi tới cái kia bên trong truyền tống trận .

Rất nhanh, toàn bộ truyền tống trận kịch liệt run lên, Dương Diệp biến mất ở giữa sân .

Hư ảnh người cũng chưa cùng đi vào, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp tiêu thất địa phương, "Chậm rãi hưởng thụ đi!"

Hắn cũng không có đi theo vào, bởi vì hắn chỉ là cái này Mạt Pháp giới Thủ Hộ Giả! Hư ảnh người xoay người rời đi, đi tới mịt mờ hư không bên trong, chẳng qua ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, trước mặt hắn không gian đột nhiên nứt ra, chuyển chớp mắt, một thanh lửa đỏ kiếm tự trong đó đâm xuất hiện .

Nhanh đến hư ảnh kia người căn bản không phản ứng kịp!

Xuy!

Hư ảnh đầu người trực tiếp bay ra ngoài .

Kiếm tiêu thất, không gian liệt phùng cũng tiêu thất .

Trong thiên địa một chút động tĩnh cũng không có!

Quá không biết bao lâu, Dương Diệp trợn mở con mắt .

Lúc này, hắn ở nhất chỗ quần sơn trong .

Phóng nhãn bốn phía, đều là cao vút trong mây mịt mờ dãy núi, liếc mắt nhìn không thấy đầu .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, nơi này linh khí phi thường đầy đủ, so với Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí còn muốn đầy đủ một ít . Bất quá, nơi này thế giới cho hắn một loại cảm giác hư ảo, có điểm cùng loại Thủy Nguyên Địa thế giới bị hủy diệt lúc cái kia loại dáng vẻ .

Không đúng, nơi đây vốn là hẳn là hủy diệt mới là! Là có người lợi dụng cường đại năng lực ngạnh sinh sinh giữ gìn ở nơi đây!

Cái này lúc, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi chính là cái kia Dương Diệp ?"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Nơi đây người nào chủ sự ?"

Nữ tử hai mắt híp lại, "Quả nhiên là tuổi trẻ khinh cuồng, không coi ai ra gì a!"

Thanh âm rơi xuống, nhất cỗ kinh khủng uy áp cùng khí thế trực tiếp nghiền ép hướng về phía Dương Diệp .

Nếu là lúc trước, bọn họ cái này địa phương người cũng phải cần kiêng kỵ Dương Diệp năm phần, bởi vì Dương Diệp sau lưng cái kia vị Uyên Chủ Kỳ Bỉ Thiên cũng không phải bình thường người, cho dù là Mạt Pháp Chi Địa, cũng không dám tùy tiện đi trêu chọc nàng .

Lúc trước như không phải Kỳ Bỉ Thiên muốn hủy diệt toàn bộ Thủy Nguyên Địa thế giới nói, cái này Mạt Pháp Chi Địa nhân chắc là sẽ không đi theo Kỳ Bỉ Thiên liều mạng .

Nhưng là bây giờ, Kỳ Bỉ Thiên cùng cái kia Thiên Tú dưới cái nhìn của bọn họ, đã không thể lại xuất hiện, lúc này, bọn họ đương nhiên sẽ không ở cố kỵ Dương Diệp .

]

Nữ tử cũng là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, khí tức cường đại giống như vạn mã bôn đằng, dắt thế không thể đỡ tư thế hướng Dương Diệp nghiền ép đi .

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua nữ tử, sau một khắc, trong tay hắn tru đột nhiên ra khỏi vỏ .

Lấy kiếm thành vực!

Kiếm quá .

Xuy!

Nữ tử cái kia cỗ khí thế kinh khủng trực tiếp bị xé nứt ra một đạo cự đại chỗ rách, kiếm tiến quân thần tốc, nhắm thẳng vào nàng kia .

Nữ tử thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống, ngay từ đầu nàng muốn đón đỡ cái này một kiếm, thế nhưng rất nhanh, ở nhận thấy được một kiếm này khủng bố về sau, nàng lập tức cải biến cái ý niệm này, thân hình lóe lên, hướng lui về sau trăm trượng, tránh thoát Dương Diệp cái này một kiếm!

Tru bay trở về đến rồi Dương Diệp trong tay, Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua nữ tử, "Phải không, chúng ta trước một mình đấu một mình đấu ?"

Nữ tử đang muốn nói, ở nơi này lúc, nàng làm như cảm ứng được cái gì, hướng bên phải nhìn thoáng qua, rất nhanh, nàng thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Dương Diệp, "Trước nhớ kỹ . Muốn cứu ngươi những người đó, liền cùng ta tới!"

Nói xong, nàng xoay người hướng không xa chỗ đi tới .

Dương Diệp lần nữa nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau đi theo .

Mạt Pháp Chi Địa!

Hắn Dương Diệp nhớ kỹ!

Dương Diệp theo nữ tử đi tới nhất chỗ đại sơn phần bụng, cái tòa này vùng bụng núi lớn trực tiếp bị móc rỗng, bên trong, giống như một tòa cung điện, chỉ là không có như vậy xa hoa, phải nói có chút đơn sơ .

Cái này cũng bình thường, cái này Mạt Pháp Chi Địa nhân đều là chút cái này thế giới đỉnh phong người, đối với hay là cái gì vinh hoa phú quý, bọn họ là không hề để tâm, ở trong mắt bọn hắn, sống cùng đại đạo mới là trọng yếu nhất!

Ở bên trong sơn động kia có một tòa thật dài thềm đá, thềm đá chi về sau, là một tấm màu vàng cái ghế .

Lúc này, ở cái ghế kia bên cạnh, đứng nhất danh người đàn ông trung niên .

Chính là cái kia kinh tiên sinh!

Kinh tiên sinh quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Không tệ không tệ, đã đạt được mệnh cảnh, vô cùng ghê gớm . Ân, đừng hiếu kỳ ta vì sao có thể xem thấu ngươi cảnh giới, tuy là ngươi song vực triệt để ẩn nặc khí tức của ngươi, thế nhưng, ngươi lừa dối không được trong bầu trời này . Ah đúng, có một cái chuyện rất trọng yếu tình ngươi hẳn không có quên chứ ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua kinh tiên sinh, "Bằng hữu ta đâu ?"

Kinh tiên sinh cười nói: "Yên tâm, bọn họ hiện tại cũng còn sống ."

Dương Diệp nói: "Thả bọn họ!"

Kinh tiên sinh lắc đầu, "Cái này sợ rằng không được, không có bọn họ, ngươi Dương Diệp làm sao có thể nghe chúng ta ?"

Dương Diệp nhìn kinh tiên sinh, không nói gì .

Kinh tiên sinh đi xuống thềm đá, sau đó nói: "Ngươi nên cũng nhìn thấy cái này địa phương . Cái này địa phương đây, là chúng ta những người này sau cùng chỗ nương thân, không có cái này địa phương, chúng ta liền dễ dàng bị thiên mệnh cảm ứng được, mà cái kia thiên mệnh ngươi cũng thấy đấy, chúng ta những người này ở trước mặt nàng, căn bản không đáng chú ý . Trước đây ngươi cùng cái kia hai nữ hủy diệt rồi Thủy Nguyên Địa, mà Mạt Pháp Chi Địa chính là xây dựng ở Thủy Nguyên Địa bổn nguyên chi lên, hiện tại Thủy Nguyên Địa bị hủy, nơi đây cũng muốn lập tức phá toái, mà chúng ta những người này chẳng mấy chốc sẽ bại lộ ở thiên mệnh mí mắt xuống, ngươi cảm thấy nên làm cái gì bây giờ ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Làm sao bây giờ ? Các ngươi không phải là rất lợi hại sao ? Cùng với nàng đánh a! Giết chết nàng a!"

Kinh tiên sinh nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Xem ra ngươi có điểm không lên đường a! Nếu là như vậy, những bằng hữu kia của ngươi khả năng sẽ chịu khổ ."

"Ngươi có thân nhân bằng hữu sao?" Dương Diệp đột nhiên hỏi .

Kinh tiên sinh cười nói: "Đã không có, ta đi tới bây giờ, đã đúng là không dễ . Còn năm đó những bằng hữu kia thân nhân gì gì đó, cũng đều sớm tiêu thất . Cho nên, ngươi uy hiếp không được ta cái gì, đương nhiên, ngươi cũng không thực lực đó uy hiếp ta ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Nói đi, ta muốn làm cái gì ?"

Kinh tiên sinh khẽ gật đầu, "Rất thức thời . Việc ngươi cần rất đơn giản, lợi dụng Linh Tổ chữa trị cái này địa phương, chúng ta lực lượng chung quy hữu hạn, không pháp chân chính chữa trị cái này thế giới, thế nhưng Linh Tổ còn có khả năng ."

Mạt Pháp Chi Địa thế giới người chung quy hay là không dám đoạt Tiểu Bạch, ngược lại không phải là sợ Dương Diệp, mà là sợ Tiểu Bạch gọi vạn giới chi linh tương trợ .

Đương nhiên, vạn giới chi linh bọn họ cũng không sợ, dù sao, nơi này chính là có một đám thế giới đỉnh phong cường giả . Bọn họ sợ là cái kia nữ tử váy trắng, cái kia nữ tử váy trắng cùng quần đen nữ tử không giống với, nữ tử váy trắng không giống quần đen nữ tử vậy ai cũng giết, tương phản, nàng hầu hết thời gian là đứng ở tốt cái kia một mặt.

Nếu để cho nàng ở Mạt Pháp Chi Địa cùng với Tiểu Bạch trong lúc đó chọn, nàng nhất định là tuyển trạch Tiểu Bạch .

Tuy là nàng không phải tuyệt đối hội xuất hiện, thế nhưng, bọn họ hay là không dám đổ, bởi vì vạn nhất nếu là xuất hiện, cái kia lúc, tất cả mọi người chơi xong .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nếu như chữa trị không được đâu?"

Kinh tiên sinh mỉm cười, "Đến thì ngươi thì sẽ biết ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đó xoay người đi ra khỏi sơn động .

Bên ngoài sơn động, Dương Diệp chậm rãi bay lên trời .

Ở phía dưới, cái kia kinh tiên sinh thân sau xuất hiện hai người, chính là cái kia Thần Cư chủ nhân cùng với Thủy Vô Biên .

"Hắn nhất định sẽ đùa bỡn bịp bợm!" Thần Cư chủ nhân đột nhiên nói .

Kinh tiên sinh khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta biết!"

Thủy Vô Biên đạm thanh nói: "Để chúng ta xem hắn muốn đùa giỡn hoa dạng gì . Không có cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng cái kia Thiên Tú, hắn Dương Diệp loại hàng này sắc, tới một trăm ta nhóm lại có sợ gì ?"

Kinh tiên sinh lắc đầu cười, "Vĩnh viễn đừng đánh giá thấp địch nhân của mình, trước đây chúng ta nếu như đánh giá thấp cái kia Thiên Tú, nếu như đánh giá thấp Kỳ Bỉ Thiên, sợ là chúng ta cũng phải chết ở cái kia Thủy Nguyên Địa ."

Thủy Vô Biên nhìn thoáng qua không trung Dương Diệp, cười nói: "Nếu như chúng ta thật đánh giá thấp hắn, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn còn có cái gì giúp đỡ . Ngoại trừ cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú còn có cái kia Hoang Đế, toàn bộ vũ trụ ba chiều không gian đỉnh phong cường giả cơ bản đều tại ta nhóm nơi đây, còn cái kia Ám Chủ cùng với hư vô chi chủ các loại giới mỗi bên chủ, bọn họ hoàn toàn không có lý do gì đứng ở hắn bên kia ."

Kinh tiên sinh cười nói: "Vậy hãy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ đi!"

Thanh âm rơi xuống, ba người ngẩng đầu nhìn về phía không trung Dương Diệp .

Không trung, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch nhẹ nhàng cọ xát chà xát Dương Diệp gò má, nhưng sau nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, nàng xem hướng Dương Diệp .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn ở chờ, chờ hồi phục .

Mà lúc, phía dưới kinh tiên sinh đột nhiên nói: "Thế nào, không bắt đầu sao?"

Dương Diệp không để ý tới cái kia kinh tiên sinh, mà đang ở cái này lúc, phía dưới cái kia kinh tiên sinh khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, cười nhạt, "Lợi hại lợi hại, cư nhiên nhường Ám Độ Trần Thương . Đáng tiếc, ngươi đánh giá quá thấp chúng ta cái kia vị Minh Chủ ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía bên cạnh Thần Cư chủ nhân, "Thần Cư huynh, làm phiền ngươi đi qua một chuyến ."

Thần Cư khẽ gật đầu, đang muốn rời đi, mà đang ở cái này lúc, Thần Cư trước mặt không gian đột nhiên nứt ra, sau một khắc, một thanh lửa đỏ kiếm từ cái này không gian bên trong đâm xuất hiện .

Thần Cư sắc mặt đại biến!

Bất quá hắn phản ứng cực nhanh, một căn đen nhánh trường mâu không biết bực nào thì xuất hiện ở trong tay hắn, chuyển chớp mắt, căn này trường mâu trực tiếp đâm vào cái kia thanh kiếm chi lên.

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Thần Cư trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Kinh tiên sinh quay đầu, không xa chỗ, một gã mặc tố bào lão giả cầm kiếm chậm rãi mà tới.

Thần Cư nhìn tố bào lão giả hồi lâu, đột nhiên, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn con ngươi chợt co rụt lại, "Nhân trung đệ Ngũ Kiếm, ngươi là Kiếm Vô Địch, ngươi lại còn sống!"

------oOo------

Chương 2631: Đi Lên Vui Đùa Một Chút ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhân trung đệ Ngũ Kiếm!

Dương Diệp ánh mắt cũng rơi vào cái kia mặc tố bào lão giả thân lên, trước mắt cái này vị hiển nhiên chính là Trần Huyền An vị sư phó kia .

Nói thật, hắn cũng không nghĩ đến đối phương sẽ đến .

Phải biết, trước đây bọn họ đi gặp đối phương lúc, đối phương nhưng là liền cửa cũng không có mở ra .

"Nhân trung đệ Ngũ Kiếm ?"

Kinh tiên sinh bên cạnh, Thủy Vô Biên có chút không giải khai .

Kinh tiên sinh gắt gao nhìn chằm chằm xa chỗ cái kia đi tới tố bào lão giả, "Ở cái kia thời đại, sử kiếm người có vô số người, thế nhưng, trong đó có bốn vị, không người có thể siêu việt, bốn người này chính là cái kia thiên mệnh, nàng có bốn loại hình thái, mỗi một chủng hình thái đều là dùng kiếm . Mà ở bốn người này phía dưới, còn có một người, chính là chỗ này Kiếm Vô Địch, bởi vì bên ngoài siêu cao kiếm đạo tạo nghệ, bị đương thời phong làm người trung đệ Ngũ Kiếm!"

Cái kia thời đại, ngoại trừ thiên mệnh bên ngoài, ở kiếm đạo phương diện, cái này Kiếm Vô Địch tương đương tối cường người .

Kinh tiên sinh không nghĩ tới, cái này Kiếm Vô Địch lại còn sống!

Phải biết, ở năm đó cái kia thời đại, vô số cường giả dồn dập vẫn lạc, mà Kiếm Vô Địch đã ở cũng không có xuất hiện qua, tất cả mọi người cảm thấy hắn hẳn là đã bỏ mình!

Mà bây giờ hắn còn sống, không chỉ có sống, còn cái này Mạt Pháp Chi Địa bang Dương Diệp!

Kinh tiên sinh hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Kiếm lão, cái này Dương Diệp đáp ứng rồi ngươi cái gì, ngươi thế mà lại tự thân đứng ra đến giúp hắn ."

Xa chỗ, cái kia Kiếm Vô Địch vẫn chưa nói, cả người hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Một đạo hỏa hồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Nhìn thấy một màn này, cái kia kinh tiên sinh sắc mặt đại biến, bất quá hắn phản ứng cực nhanh, hai tay chợt hợp lại .

Ầm!

Trước mặt hắn không gian trong nháy mắt vặn vẹo đè ép với nhau, tạo thành một đạo thật dầy không gian bích chướng .

Nhưng mà, theo đạo kiếm quang kia đến, cái này không gian bích chướng trong nháy mắt chính là bị phá ra .

Ầm!

Cái kia kinh tiên sinh trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Xa chỗ, cái kia kinh tiên sinh khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Mà lúc, một cổ vô hình uy áp đột nhiên bao phủ ở cái kia Kiếm Vô Địch .

Thuỷ vực!

Cái kia Thủy Vô Biên xuất thủ .

Vô số vô biên thủy xuất hiện ở bốn phía, những thứ này vô biên thủy thêm trên cái kia thuỷ vực giống như vạn trọng thiên trụy lạc, cái kia cường đại uy áp đủ để cho một người bình thường mệnh kỳ cường giả hít thở không thông .

Cái kia tố bào lão giả lạnh lùng nhìn thoáng qua Thủy Vô Biên, sau một khắc, một thanh lửa đỏ kiếm đột nhiên tự tố bào lão giả bên hông chém bay mà ra!

Hỏa Kiếm chém ra, một cường đại sóng lửa từ kiếm trung chấn động mà ra .

Xuy!

Trong nháy mắt, cái kia cường đại thuỷ vực chính là bắt đầu từng khúc nổ tung!

Cái kia Thủy Vô Biên sắc mặt đại biến, vội vã triệt hồi thuỷ vực, nhưng lui về sau nghìn trượng, cùng tố bào lão giả kéo dài khoảng cách .

Tuy là đều là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, cũng mạnh yếu.

Không trung, Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Kiếm Vô Địch, nhưng sau cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, sau một khắc, nàng cái miệng nhỏ nhắn mở ra, nhưng sau bắt đầu điên cuồng hấp thu cái này Mạt Pháp Chi Địa linh khí!

Cái này hút một cái, nhưng là làm cho cái kia kinh tiên sinh đám người sắc mặt đại biến!

Cùng này đồng thời, vô số đạo cường đại uy áp đột nhiên lồng hướng về phía Dương Diệp!

Mỗi một đạo uy áp khí tức đều là đỉnh phong mệnh kỳ!

Dương Diệp không có đếm tới cuối cùng có nhiều thiếu đạo như vậy khí tức cường đại, thế nhưng hắn biết, có rất nhiều, hơn nữa, khả năng còn càng ngày sẽ càng nhiều!

Ở nơi này lúc, cái kia tố bào lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, chuyển chớp mắt, một cường đại kiếm ý tự tố bào lão giả trong cơ thể chấn động mà ra .

Kiếm ý kia giống như là mấy vạn tọa hỏa sơn bạo nổ phát một dạng, trong nháy mắt liền đem những khí tức kia nghiền nát .

]

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng .

Chính hắn một tiện nghi Sư Tổ thực lực cao có điểm dọa người a!

Tuy là tố bào lão giả kiếm ý nghiền nát những khí tức kia, thế nhưng rất nhanh, từng đạo kinh khủng uy áp lần nữa xuất hiện, mà lần này, so trước đó còn mạnh hơn rất nhiều rất nhiều!

Xa chỗ, cái kia kinh tiên sinh trầm giọng nói: "Kiếm lão, việc này không có quan hệ gì với ngươi, ngươi có thể tự động rời đi ."

Kiếm Vô Địch hừ lạnh một tiếng, "Việc này, lão phu còn sẽ quản quản . Đến, các ngươi có bản lãnh gì, sử hết ra, lão phu toàn bộ tiếp xuống."

Nghe vậy, cái kia kinh tiên sinh khuôn mặt sắc âm trầm, "Kiếm lão tuy là tiền bối, thế nhưng, nơi đây quan hệ ta nhóm sinh tử, như kiếm lão ..."

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên .

Cái kia Kiếm Vô Địch giơ giơ kiếm, "Đừng nói nhảm, các ngươi muốn quần ẩu, vậy cùng nhau lên, muốn một mình đấu, liền phái một người xuất hiện, ta ngược lại muốn nhìn một chút, các ngươi những thứ này hậu bối có bao nhiêu cân lượng!"

"Làm cho lão tử tới gặp gỡ ngươi!"

Đột nhiên, một giọng nói ở cái kia phía chân trời xa xôi vang lên, chuyển chớp mắt, một đạo hắc ảnh giống như lưu tinh trụy lạc, đánh thẳng cái kia Kiếm Vô Địch .

Ở đạo hắc ảnh kia bên trong, nhất cổ kinh khủng Quyền Ý không ngừng chấn động mà ra!

Thao thiên Quyền Ý!

Ở nơi này lúc, Kiếm Vô Địch giơ kiếm chính là đâm một cái .

Ầm!

Đạo hắc ảnh kia ngạnh sinh sinh bị cái này một kiếm cản lại, hai người tản mát ra cường đại lực lượng làm cho cái này thiên địa kịch liệt run lên .

Cái này lúc, Kiếm Vô Địch chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Đạo hắc ảnh kia trực tiếp bị cái này một kiếm chấn động bay ra ngoài, sau một khắc, Kiếm Vô Địch kiếm trong tay giống như một chi tên rời cung điện xạ mà ra .

Xuy!

Xa chỗ không trung, một cánh tay mang theo một đạo tiên huyết tự không trung ném bay ra ngoài .

Kiếm Vô Địch tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi lửa đỏ kiếm về tới trong tay hắn .

Kiếm Vô Địch lạnh lùng nhìn thoáng qua xa chỗ cái bóng mờ kia, "Học nghệ không tinh, sư phụ ngươi chắc là cái kia gọi Cư Mang a, hắn một thân Quyền Ý, ngưng tụ không tan, mượn thiên địa ý lại siêu thoát thiên địa phạm trù, mà ngươi, học cái chẳng ra cái gì cả, thật sự là cho hắn mất mặt vô cùng."

"Ngươi ..... Ngươi biết sư tôn ta!" Xa chỗ, hư ảnh kia kinh hãi nói .

Kiếm Vô Địch đạm thanh nói: "Biết ngươi sư tôn chết thế nào không ?"

Hư ảnh kia trầm giọng nói: "Chết như thế nào ?"

Kiếm Vô Địch nói: "Là lão tử một không cẩn thận đánh chết ."

"Ngươi ..." Hư ảnh kia tức đến run rẩy cả người .

Nhưng mà cái kia Kiếm Vô Địch cũng là quản đều quản hắn, mà là nhìn về phía cách đó không xa cái kia kinh tiên sinh, "Còn có người sao?"

Kinh tiên sinh mỉm cười, "Đã kiếm lão muốn chơi, ta đây nhóm liền theo kiếm lão hảo hảo chơi một chút được rồi!"

Kiếm Vô Địch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi không phải muốn đi cứu người sao? Đi trước cứu người, nơi đây để ta chặn lại lấy ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Kiếm Vô Địch, "Đa tạ Sư Tổ ."

Kiếm Vô Địch khoát tay áo, "Ngươi là Huyền An đệ tử, nhưng không phải của ta đồ tôn, hơn nữa, hắn cũng đã cùng ta đoạn tuyệt thầy trò quan hệ, cho nên, ngươi không phải của ta đồ tôn ."

Dương Diệp nói: "Mặc kệ ngươi có nhận hay không ta là đồ tôn, phản chính, ta nhận thức ngươi là Sư Tổ ."

Vừa nói, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp lại trở lại rồi .

Dương Diệp nhìn Kiếm Vô Địch, "Ta sẽ trở lại!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp xoay người hóa thành một luồng kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Kinh tiên sinh nhìn thoáng qua Dương Diệp tiêu thất vị trí, bốn phía, có người muốn đuổi theo Dương Diệp, nhưng mà đều bị Kiếm Vô Địch một kiếm cho ngăn lại .

"Không nghĩ tới hắn là kiếm lão đồ tôn!"

Cái này lúc, cái kia kinh tiên sinh cười nói: "Thật không có nghĩ đến, thật là thế sự vô thường a! Kế hoạch không có đổi hóa đại!"

Kiếm Vô Địch đạm thanh nói: "Thí thoại thì không cần nói, các ngươi có cái gì thủ đoạn, sử hết ra đi."

Kinh tiên sinh quay đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Hoành đại nhân, ngài thấy thế nào ?"

Hư không bên trong, yên lặng nhất chớp mắt, một giọng nói vang lên theo, "Để ta cùng với Kiếm huynh hảo hảo vui đùa một chút đi."

Thanh âm rơi xuống, một thanh hắc sắc Trường Xích tự không trung chậm rãi rơi .

Chứng kiến chuôi này Trường Xích, Kiếm Vô Địch chân mày hơi nhíu lại, "Hoành Vạn Cổ, không nghĩ tới ngươi cũng còn sống ."

Không trung, một đạo tiếng cười khẽ vang lên, "Nghiêu may mắn còn sống, Kiếm huynh, đi lên vui đùa một chút đi!"

Kiếm Vô Địch khẽ gật đầu, "Vậy vui đùa một chút đi."

Dứt lời, một đạo kiếm quang phóng lên cao .

Ở Kiếm Vô Địch tiêu thất về sau, cái kia kinh tiên sinh ngẩng đầu nhìn về phía phía trước Dương Diệp tiêu thất phương hướng, "Thần Cư huynh, vô biên huynh, còn có Hư Nhạc huynh, theo ta đi một chuyến ."

Thanh âm rơi xuống, mấy người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

.....

Bên kia, Dương Diệp rời đi cái kia Mạt Pháp Chi Địa về sau, một gã thần bí hắc y nhân liền là xuất hiện ở trước mặt hắn .

Người tới chính là cái kia hội giao dịch ngầm một trong cường giả!

Hắc y nhân trầm giọng nói: "Cổ Kiếm Tông mọi người cùng ngươi bằng hữu đều ở đây Minh Vực, bọn họ linh hồn bị trấn áp . Ngươi cái kia vị đại tỷ đã tại Minh Vực, nàng kiềm chế cái kia Minh Chủ cùng với một vị Tử Chủ, chúng ta phải nhanh lên một chút!"

Dương Diệp gật đầu, trực tiếp lấy ra vạn giới đồ .

Khi hắn thực lực đạt đến tới trình độ nhất định sau mới phát hiện, cái này vạn giới đồ đúng là một cái tốt, ngoại trừ giống như Thủy Nguyên Địa cùng với Mạt Pháp Chi Địa loại này siêu cấp thần bí địa phương bên ngoài, cơ bản vạn giới cũng có thể đi!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng hắc y nhân kia tiêu thất ngay tại chỗ .

Nửa khắc chung về sau, Dương Diệp cùng hắc y nhân kia xuất hiện ở Minh Vực!

Rầm rầm rầm ...

Mới vừa nhất xuất hiện ở Minh Vực, xa như vậy chỗ phía chân trời chính là truyền đến từng đạo kinh thiên tiếng nổ vang .

Dương Diệp nhìn về phía hắc y nhân, hắc y nhân trầm giọng nói: "Ngươi cái kia vị đại tỷ đang cùng Minh Chủ đám người đại chiến ."

Dương Diệp nói: "Tra được bằng hữu ta tung tích của bọn họ sao?"

Hắc y nhân khẽ gật đầu, "Ở Minh Vực Hồn Ngục bên trong . Đi theo ta!"

Thanh âm rơi xuống, hắc y nhân trực tiếp biến mất ở không xa chỗ .

Tốc độ rất nhanh, Dương Diệp kém chút đều tróc nã không đến tốc độ của đối phương .

Thực lực rất mạnh!

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, thân hình run lên, vội vã đi theo!

Dương Diệp theo hắc y nhân kia một đường đi tới, rất nhanh, bọn họ đi tới nhất chỗ dưới nền đất, ở xuyên qua nhất chỗ dưới nền đất cung điện về sau, bọn họ đi tới một cái cực kỳ âm trầm địa phương .

Bốn phía tản ra nồng nặc tử khí cùng với âm khí!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng hắc y nhân đi tới nhất chỗ địa hạ hắc điện bên trong, khi đi tới cái kia địa hạ hắc điện lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Trong nháy mắt, cả người hắn triệt để huyết đỏ lên!

Ở nơi này địa hạ hắc điện bên trong, có từng cây một tản ra lửa cháy hừng hực đích thực cây cột, mà giờ khắc này, Minh Nữ cùng Huyết Nữ chúng nữ đều bị trói ở những cây cột này lên, mà Huyết Nữ cùng Minh Nữ chúng nữ nhục thân đã hoàn toàn bị hủy!

Linh hồn của các nàng bị những ngọn lửa kia hành hạ đã tiếp cận hư huyễn trong suốt!

. . ..

------oOo------

Chương 2632: Liền Cái Này Phát Niệu Tính ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quanh thân, sát ý vô cùng vô tận lan ra . Không cầm được sát ý! Mặc kệ cái kia Kiếm Vực kiếm ý như thế nào trấn áp, đều không đè ép được những thứ này sát ý . Ở Dương Diệp khóe mắt chỗ, hai hàng trong suốt dịch thể chậm rãi tràn ra . Không có người có thể lĩnh hội hắn bây giờ cảm giác! Hắn cũng không có giống như lúc này như bây giờ vậy tự trách, như vậy hối hận .

Hắn hối hận! Thật đích thực hối hận! Hối hận trước đây chớ nên đem Minh Nữ chúng nữ kéo xuống, chớ nên làm cho các nàng tới dính vào chuyện của mình tình . Là hắn, như không phải hắn, Minh Nữ chúng nữ cũng sẽ không như bây giờ vậy . Lần đầu tiên, hắn cảm giác mình ra sao nó ích kỷ . "Dương huynh, bây giờ không phải là tự trách thời điểm!" Cái này lúc, hắc y nhân kia đột nhiên nói: "Hiện tại phải làm là cứu ra các nàng, mang theo các nàng rời đi nơi này . Các nàng linh hồn bị trọng thương, thế nhưng, còn có thể cứu, bất quá, nếu là ở mang xuống, đối với các nàng cực kỳ bất lợi ." Nghe được người quần áo đen nói, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, những thứ kia sát ý ngạnh sinh sinh bị hắn trấn áp xuống! Dù sao, hiện tại hắn là mệnh kỳ, không phải ban đầu chủ kỳ! Hắn hiện tại, có thể không dễ dàng như vậy đã bị sát ý ăn mòn . Dương Diệp bên hông, một thanh kiếm đột nhiên chém bay mà ra, rất nhanh, những thứ kia thiết trụ ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp kiếm chém thành hư vô, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, đem Huyết Nữ chúng nữ đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong . Tiểu Bạch vội vã bắt đầu lợi dụng Hồng Mông Tử Khí cho chúng nữ chữa thương . Nhục thân tuy là bị hủy, thế nhưng, linh hồn thể vẫn còn ở là tốt rồi . Tuy là điều này làm cho Huyết Nữ chúng nữ lấy sau tu hành hội xuất hiện rất nhiều tệ đoan, nhưng dù sao cũng hơn thần hồn câu diệt tốt! Hắc y nhân lại nói; "Cổ Kiếm Tông đệ tử ở mặt khác một tầng ." Vừa nói, hắc y nhân mang theo Dương Diệp biến mất ở giữa sân . Chỉ chốc lát, hai người tới mặt khác một gian đại điện, ở nơi này gian đại điện bên trong, nhốt Cổ Kiếm Tông các đệ tử, những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử cũng còn chưa bị hủy nhục thân . Đối với cái kia Minh Chủ mà nói, hắn chỉ cần cường giả linh hồn . Dương Diệp cùng hắc y nhân đang muốn ly khai, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp cùng hắc y nhân đồng thời nhìn về phía xa chỗ phía dưới, ở phía dưới đại điện, làm như có cái gì đang rung rung! Hắc y nhân vừa định nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm nhất trảm . Xuy! Toàn bộ đại điện dưới nền đất trực tiếp nứt ra, rất nhanh, ở cái kia mười mấy trượng phía dưới, Dương Diệp cùng hắc y nhân gặp được một gã toàn thân bị đen nhánh xích sắt quấn quanh người đàn ông trung niên . Người đàn ông trung niên đầu tóc thật dài, so với hắn thân thể còn, đã nâng ở tại mặt đất . Mà ở người đàn ông trung niên quanh thân, còn quấn vòng quanh từng đạo linh hồn thể, những linh hồn thể này làm như ở thôn phệ người đàn ông trung niên . Hắc y nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp xoay người rời đi . "Giúp ta!" Cái này lúc, cái kia phía dưới thần bí người đàn ông trung niên đột nhiên mở miệng . Dương Diệp dừng bước lại, "Lý do ." Người đàn ông trung niên trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi bây giờ có thể cần một cái tay chân, ta, rất biết đánh nhau!" "Có đa năng đánh ?" Dương Diệp hỏi . Người đàn ông trung niên ngẩng đầu, "Thả ta, chẳng phải sẽ biết sao ?" Dương Diệp khẽ gật đầu, sau một khắc, kiếm trong tay hắn đột nhiên chém bay mà ra! Mà đang ở cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên chung quanh những thứ kia linh hồn thể đột nhiên hướng Dương Diệp phi kiếm nhào tới, từng đạo hắc sắc khí thể trong nháy mắt bọc lại Dương Diệp kiếm . "Bình thường kiếm có thể không phá được những súc sinh này!" Người đàn ông trung niên đột nhiên nói . Cái này lúc, Dương Diệp tay phải khẽ nâng lên . Sau một khắc, vô số kiếm ý cùng sát ý từ cái này hắn trong kiếm chấn động mà ra, ngay sau đó, những thứ kia linh hồn thể phát ra một đạo tiếng kêu rên, dồn dập hướng sau chợt lui . Kiếm tiến quân thần tốc, trực tiếp chém vào người đàn ông trung niên quanh thân những thứ kia xích sắt chi lên. Xích sắt kịch liệt run lên, vẫn chưa có mảy may tổn thương! "Cái này xích sắt không thể so với siêu Thần khí yếu!" Người đàn ông trung niên đột nhiên nói, " tối trọng yếu là bên trong còn có cường đại Tử Linh lực, bên ngoài trình độ chắc chắn ....."

]

Cái này lúc, tru đột nhiên bay đến Dương Diệp trong tay . Chuyển chớp mắt, Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia người đàn ông trung niên trước mặt, Dương Diệp một kiếm chém xuống. Lấy kiếm thành vực! Răng rắc! Người đàn ông trung niên quanh thân những thứ kia xích sắt tức thì xuất hiện một chút vết rạn . Thế nhưng vẫn chưa PHÁ...! Nhìn thấy một màn này, người đàn ông trung niên nhíu mày, ánh mắt rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay lên, "Ngươi cái này kiếm ... Là Thiên Tru ... Cư nhiên ở trong tay ngươi!" Dương Diệp nhìn thoáng qua người đàn ông trung niên, cái này người cư nhiên nhận biết cái này kiếm lai lịch chân chính! Dương Diệp thu hồi tâm tư, đang muốn lần nữa, mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt hắn . "Linh Tổ!" Người đàn ông trung niên kinh ngạc nói . Tiểu Bạch nhìn thoáng qua trung nam tử, nhưng sau nàng bay đến người đàn ông trung niên trước mặt, nhìn những thứ kia xích sắt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo cầm, rất nhanh, ở ba người ánh mắt bên trong, cái kia quấn chặt lấy người đàn ông trung niên những thứ kia xích sắt cư nhiên tự động lỏng rồi rời ra! Cứ như vậy, Tiểu Bạch đem những thứ kia xích sắt kéo tới Hồng Mông Tháp bên trong! Dương Diệp: "..." Cứ như vậy, người đàn ông trung niên tự do . Không có ràng buộc, người đàn ông trung niên giơ tay lên hướng sau nhất trảm, cái kia một đầu trường phát tức thì xóa hai phần ba . Người đàn ông trung niên hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, người trên tản mát ra mênh mông tử khí cùng với âm khí, còn có một số khác khí, chẳng qua Dương Diệp không nhận ra tới. "Tử Linh Tu!" Cái này lúc, Dương Diệp bên cạnh hắc y nhân đột nhiên nói . Người đàn ông trung niên trợn mở con mắt, hắn nhìn thoáng qua hắc y nhân, "Các hạ cũng biết Tử Linh Tu!" Hắc y nhân khẽ gật đầu, "Chỉ ở cổ tịch bên trong từng thấy, không nghĩ tới các hạ lại là một vị Tử Linh Tu ." Người đàn ông trung niên đạm thanh nói: "Hiện tại cái này thế thượng, Tử Linh Tu sợ là chỉ có ba cái ." "Minh Chủ cùng cái kia Tử Chủ ?" Hắc y nhân đạo. Người đàn ông trung niên cười nhạt, "Hai cái này tạp chủng tự nhiên là, chẳng qua không có việc gì, rất nhanh cái này thế thượng chỉ biết thừa lại hạ ta một cái ." "Các hạ là ?" Hắc y nhân đột nhiên hỏi . Người đàn ông trung niên đạm thanh nói: "Thái Hồn Thiên, đương nhiên, trước đây còn có một cái biệt hiệu, Hồn Kiến Sầu ." Hắc y nhân khẽ gật đầu, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Các hạ phía trước nói, còn chắc chắn ?" Thái Hồn Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tự nhiên chắc chắn ." Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay thân lên, "Ngươi cái này kiếm ..." "Ngẫu nhiên đoạt được!" Dương Diệp đạo. Thái Hồn Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì nữa . Dương Diệp xoay người một kiếm chém ra . Cái này một kiếm, trong nháy mắt đem cái này toàn bộ đại điện chém thành hai nửa! Mà ở cái kia xa xôi Minh Vực Trung Thổ vị trí, một trận đại chiến chấn động thế gian vẫn như cũ duy trì liên tục . Thiên Nữ lấy một chọi hai! Ở cái kia vô tận hư không bên trong, Thiên Nữ độc chiến hai gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, mà hai người, chính là cái kia Minh Chủ cùng với Tử Chủ! Đều là tới từ cách xa thời đại cường giả! Áp chế! Mặc dù là lấy một chọi hai, thế nhưng, Thiên Nữ cũng là đem hai người áp chế gắt gao . Toàn bộ Hư Không Chi Địa, đã bị ba người đánh nát vô số lần . Dương Diệp ba người xuất hiện về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Thiên Nữ phương hướng, liền muốn ra tay, mà đang ở cái này lúc, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện ở ba người bọn họ trước mặt không xa chỗ . Rất nhanh, mấy người xuất hiện ở trước mặt bọn họ . Cầm đầu chính là cái kia kinh tiên sinh! Kinh tiên sinh nhìn Dương Diệp, mỉm cười, "Không nghĩ tới đi, chúng ta nhanh như vậy liền lại gặp mặt ." Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp bên người cái kia Thái Hồn Thiên thân lên, "Không nghĩ tới trong khoảng thời gian ngắn ngươi có nhiều một cái giúp đỡ, khó lường ." Thái Hồn Thiên nhìn thoáng qua cái kia kinh tiên sinh, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Cần ta xuất thủ sao?" Dương Diệp gật đầu, "Lộ hai tay ?" Thái Hồn Thiên cười ha ha một tiếng, sau một khắc, cả người hắn thân hình run lên, phi thẳng đến cái kia kinh tiên sinh bắn tới . Cái kia kinh tiên sinh hai mắt híp lại, đấm ra một quyền! Một quyền này vung ra, trước mặt hắn không gian trực tiếp vặn vẹo thành một cái quỷ dị vòng xoáy, mà vòng xoáy này trực tiếp đem cái kia Thái Hồn Thiên nuốt vào! Kinh tiên sinh khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái tiếu dung, thế nhưng rất nhanh, hắn sắc mặt đại biến . Ầm! Ở ánh mắt của mọi người bên trong, một đạo hắc ảnh trực tiếp đánh vào cái kia kinh tiên sinh thân lên. Ầm! Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một màn quỷ dị xuất hiện, cái kia kinh tiên sinh nhục thân trực tiếp bay ra ngoài, thế nhưng, hắn linh hồn cũng là không có bay ra ngoài! Một tay ngạnh sinh sinh bóp cái kia kinh tiên sinh hầu! Nhìn thấy một màn này, giữa sân tất cả mọi người chấn kinh rồi! Kinh khủng như vậy sao ? Tựu liền cái kia kinh tiên sinh chính mình lúc này cũng đầy là hoảng sợ màu sắc, "Ngươi ..." Thái Hồn Thiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Giết ?" Dương Diệp gật đầu . Thái Hồn Thiên nhếch miệng cười, nhưng sau quay đầu mở miệng hút một cái, cái này hút một cái, cái kia kinh tiên sinh linh hồn trực tiếp bị Thái Hồn Thiên hút vào! Ầm! Nhất cỗ khí tức kinh khủng tự Thái Hồn Thiên trong cơ thể tịch quyển mà ra! Thái Hồn Thiên tham lam hít hít, "Mệnh kỳ đỉnh phong cường giả linh hồn, thật là vật đại bổ a!" Vừa nói, hắn nhìn về phía còn dư lại cái kia Thần Cư chủ nhân đám người . Thần Cư chủ nhân quay đầu nhìn về phía bên cạnh Thủy Vô Biên, "Thông báo Mạt Pháp Chi Địa ." Thủy Vô Biên khẽ gật đầu, nhưng sau trực tiếp bóp nát một tấm Phù Lục . Gọi người! "Gọi người ?" Thái Hồn Thiên nhếch miệng cười, "Tốt tốt, ha ha ..." Dương Diệp đạm thanh nói: "Mấy người bọn họ liền giao cho các hạ rồi, không thành vấn đề chứ ?" Thái Hồn Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta thay ngươi ngăn trở bọn họ, ta thiếu nhân tình của ngươi khả năng liền chấm dứt ." Dương Diệp khẽ gật đầu, "Không thành vấn đề ." Thái Hồn Thiên chỉ chỉ xa chỗ hư không đang cùng Thiên Nữ đại chiến hai người kia, "Hai người kia các ngươi đừng giết chết, giữ cho ta, ta muốn tự mình đến giết chết bọn họ ." Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia Minh Chủ còn có Tử Chủ, sau đó nói: "Cái kia Minh Chủ, ta được tự thân giết chết ." Thái Hồn Thiên nhìn Dương Diệp, "Ngươi là đang cùng ta cò kè mặc cả sao?" Dương Diệp đạm thanh nói: "Các hạ cảm thấy thế nào ?" Thái Hồn Thiên nhếch miệng cười, "Có tin ta hay không đứng ở một bên xem đùa giỡn ?" Dương Diệp nhìn thoáng qua Thái Hồn Thiên, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Cái gì thượng cổ cường giả, liền cái này phát niệu tính ?" Thái Hồn Thiên hai mắt híp lại, "Ngươi muốn chết ?" Dương Diệp đi tới Thái Hồn Thiên trước mặt, "Ngươi dầu gì cũng là một cái thượng cổ cường giả, là một cái người có thân phận, cứ như vậy đem mình lời nói làm rắm phóng ?" Thái Hồn Thiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi có gan, ngươi có tính khí ." Vừa nói, hắn xoay người hướng cái kia Thần Cư chủ nhân đám người đi tới, "Lão tử Thái Hồn Thiên nói lời giữ lời, ngươi nhân tình này, lão tử nay thiên hội thập bội trả lại ngươi!" . . ..

------oOo------

Chương 2633: Tiên Huyết Bắn Tung Toé!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp không có để ý Thái Hồn Thiên đám người, thân hình hắn run lên, xuất hiện ở xa chỗ hư không bên trong .

Ở Dương Diệp tiêu thất tại chỗ về sau, hắc y nhân kia quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa Thái Hồn Thiên, nhưng sau chậm rãi tiêu thất ngay tại chỗ .

Hắn còn có càng chuyện trọng yếu phải làm!

Theo Dương Diệp xuất hiện, hư không trong đại chiến tức thì ngừng lại .

Thiên Nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn mang hỏi màu sắc .

Dương Diệp khẽ gật đầu .

Thiên Nữ thần sắc nhẹ nhõm .

Mục đích của nàng chính là ngăn chặn hai người kia, nhưng sau cho Dương Diệp chế tạo cơ hội, làm cho hắn đi cứu người .

Người cứu được, vậy bây giờ mục đích của nàng chính là giết người .

Thiên Nữ nói: "Mang theo các nàng ly khai!"

Dương Diệp lắc đầu .

Thiên Nữ chân mày to cau lại, "Nghe lời!"

Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa cái kia Minh Chủ, "Đại tỷ, để ta làm chút cái gì đi, không phải, ta cảm thấy ta sẽ nổi điên ."

Thanh âm rơi xuống, từng đạo sát ý bằng khoảng không ngưng hiện .

Thiên Nữ nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau thân hình run lên, hướng cái kia Tử Chủ vọt tới .

Nhìn thấy Thiên Nữ xuất thủ, cái kia Tử Chủ chân mày gắt gao nhíu lại . Hai đánh một bọn họ đều có điểm hư, hiện tại đánh nhất, hắn càng có chút hơn giả dối . Chẳng qua lúc này, hắn cũng không thể chạy trốn, bởi vì trước mắt nữ nhân này sẽ không để cho hắn đi .

Tử Chủ hai mắt chậm rãi đóng lại, trong sát na, tại hắn cùng Thiên Nữ chỗ ở không gian bên trong đột nhiên xuất hiện vô tận tử khí!

Không xa chỗ, Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng cái kia Minh Chủ đi tới, lúc này, quanh người hắn đã không có sát ý, sát ý của hắn cùng kiếm ý đã toàn bộ hội tụ ở kiếm trong tay bên trong .

Minh Chủ nhìn Dương Diệp, vẻ mặt dữ tợn, "Thế nào, muốn đơn giết ta ? Đáng tiếc, ngươi sợ là không đủ tư cách ."

Dương Diệp không nói nhảm, trực tiếp xuất hiện ở cái kia Minh Chủ trước mặt .

Một kiếm chém hạ!

Lấy kiếm thành vực!

Minh Chủ không tránh không né, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh đen nhánh màu đen trường đao, sau một khắc, chuôi này đao mang theo người vô tận tử khí cùng oán linh hướng Dương Diệp mạnh mẽ phách mà hạ!

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, hai người trong nháy mắt xa nhau, cùng này đồng thời, vô số kiếm quang cùng với tử khí còn có oán linh ở chân trời không trung bộc phát ra .

Mà đang ở cái này lúc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Sau một khắc, một thanh kiếm lần nữa từ cái này Minh Chủ đỉnh đầu chém xuống .

Minh Chủ dữ tợn cười, cầm đao trước mặt mà lên.

Ầm!

Theo một đạo thanh thúy tiếng nổ vang vang lên, Minh Chủ cả người trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài!

Mà lúc, Dương Diệp lần nữa vọt tới .

Một kiếm lại một kiếm!

Bị áp chế!

Mọi người cũng không nghĩ tới, Dương Diệp lại có thể áp chế cái kia Minh Chủ, phải biết, cái này Minh Chủ dầu gì cũng là cái này thế giới đỉnh phong mệnh kỳ một trong cường giả a!

Một bên khác .

Cái kia Thái Hồn Thiên đi tới Thần Cư chủ nhân đám người trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Thần Cư chủ nhân đám người, nhưng sau lắc đầu, "Các ngươi cái này mệnh kỳ, hơi nước khá lớn a!"

Thần Cư chủ nhân đạm thanh nói: "Các hạ cùng cái kia Dương Diệp giống như cũng không là rất quen ?"

Thái Hồn Thiên lắc đầu, "Không quen, lão tử thiếu hắn một cái nhân tình, hoàn nhân tình này về sau, đang quyết định xem có muốn hay không giết chết hắn, cái kia kiêu ngạo dáng dấp, lão tử thật sự là nhìn khó chịu ."

Thần Cư chủ nhân khẽ cười nói: "Xem ra các hạ còn không biết tình huống trước mắt ."

Thái Hồn Thiên lắc đầu, "Không muốn biết, trước đây cùng lão tử một cái thời đại, hẳn là đều chết gần hết rồi . Được rồi, không nhiều lời, các ngươi cũng nên chết ."

]

Vừa nói, bên ngoài liền muốn ra tay .

Mà Thần Cư chủ nhân cũng là lui qua một bên .

Cái này lúc, ở Thần Cư chủ nhân bên cạnh, một đạo không gian chậm rãi nứt ra, rất nhanh, một người đàn ông đi ra .

Nam tử từ bên ngoài nhìn vào, khoảng chừng chừng ba mươi tuổi, tóc dài xõa vai, mặc cổ sắc trường bào, hai mắt bị một tấm màu đen bố trí cuốn lấy .

Ở nam tử bên trái bên hông, liếc một thanh trường đao .

Vỏ đao hẹn bốn thước, quanh thân bị từng cây một nhỏ như sợi tóc hắc tuyến quấn quanh . Bên ngoài chuôi đao có chút đặc biệt, phải nói quá đơn giản, giống như là một cái chuôi gỗ, tối đen như mực .

Nam tử tay trái cầm cùng với chính mình vỏ đao .

Theo người này xuất hiện, cái kia Thái Hồn Thiên chân mày tức thì nhíu lại, hắn quan sát liếc mắt cái này mới vừa xuất hiện nam tử, "Có chút ý tứ ."

Nam tử hơi nghiêng đầu, khoảng khắc về sau, hắn lắc đầu, "Các hạ thực lực không đủ thời kỳ tột cùng bảy thành, trận chiến này, không có ý nghĩa, các hạ có thể rời đi ."

Thái Hồn Thiên mỉm cười, "Không đến bảy thành cũng có thể chém giết ngươi!"

Mà lúc, nam tử kia đột nhiên đi về phía trước một bước .

Đao ra một tấc .

Ầm!

Một cổ vô hình đao khí giống như như vỡ đê tịch quyển mà ra .

Ầm!

Xa chỗ, Thái Hồn Thiên trực tiếp bị này cổ đao khí chấn địa hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng!

Ở Thái Hồn Thiên cùng nam tử trước mặt không gian bên trong, có một đạo hình cung không gian liệt phùng, đó là đao khí sở trí .

Đao khí mạnh, đúng là hiếm thấy!

Giờ khắc này, cái kia Thái Hồn Thiên thần sắc cũng ngưng trọng . Nếu như là hắn thời kỳ tột cùng, ngược lại cũng không thế nào sợ, thế nhưng lúc này, hắn cũng không phải là thời kỳ tột cùng .

Nam tử lần nữa hướng phía trước bước ra một bước, giờ khắc này, hắn đao lại ra một tấc .

Xuy!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo bén nhọn chói tai âm thanh, sau một khắc, một luồng đao khí không có dấu hiệu nào xuất hiện ở cái kia Thái Hồn Thiên trước mặt .

Thái Hồn Thiên hai mắt híp lại, giờ khắc này, trong mắt hắn là vô cùng ngưng trọng!

Không có đón đỡ một đao này, Thái Hồn Thiên thân hình run lên, hướng lui về sau trăm trượng, tránh thoát một đao này đao khí!

Nam tử nhìn thoáng qua Thái Hồn Thiên, hắn trong vỏ đao đao rơi xuống .

Thái Hồn Thiên nhìn nam tử hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Không đánh!

Không có phần thắng!

"Thế nào, các hạ không thực hiện ước định ?"

Cái này lúc, phía trước theo Dương Diệp tên quần áo đen kia đột nhiên lại xuất hiện ở giữa sân .

Thái Hồn Thiên lạnh lùng nhìn thoáng qua hắc y nhân, "Ta hiện tại trọng thương chưa lành, không pháp cùng người này đối kháng . Còn ước định, ta phía trước đã thay hắn giết một người "

"Các hạ không phải nói thập bội báo ân sao?" Hắc y nhân lại hỏi .

Thái Hồn Thiên đạm thanh nói: "Lão tử muốn làm sao thì làm vậy, ngươi có chuyện ?"

Hắc y nhân lắc đầu cười, "Không có vấn đề, các hạ có thể rời đi ."

Thái Hồn Thiên hừ lạnh một tiếng, đang muốn xoay người rời đi, mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Thần Cư chủ nhân đột nhiên nói: "Các hạ cũng xin dừng chân ."

Thái Hồn Thiên quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư chủ nhân, "Làm sao ? Muốn lưu hạ ta ?"

Thần Cư chủ nhân lắc đầu, "Các hạ phía trước thực lực tiêu giảm, lại bị vô số tử khí cùng với âm khí bao trùm, trở thành một loại trạng thái chết giả, nguyên nhân này có thể tránh thoát thiên mệnh tồn tại, mà bây giờ, các hạ xuất hiện, lấy các hạ như này thực lực cường đại, rất có thể đưa tới thiên mệnh!"

Thiên mệnh!

Thái Hồn Thiên mỗi thiên vây quanh, một cái kiêng kỵ tự bên ngoài bên trong tròng mắt chợt lóe lên .

Thiên mệnh!

Hắn tại sao lại rơi vào bây giờ loại kết cục này ? Tại sao lại bị đồ đệ của mình tính kế ?

Cũng là bởi vì năm đó hắn học người khác đi cứng rắn một cái thiên mệnh, nhưng sau cái này nhất cương, đem mạng nhỏ đều kém chút mới vừa không rồi!

Thần Cư chủ nhân cười nói: "Các hạ khả năng không biết, cái kia thiên mệnh đã lần nữa xuất hiện . Ta dám cam đoan, lấy các hạ cái này thực lực cường đại, đi ra ngoài có 6-7 thành tỷ lệ sẽ làm cho thiên mệnh cảm ứng được, cái kia thì "

Thái Hồn Thiên gắt gao nhìn Thần Cư chủ nhân, "Ngươi muốn nói cái gì ?"

Thần Cư chủ nhân cười nói: "Ở nơi này thế gian, có một Mạt Pháp

Chi Địa, các hạ có thể cùng chúng ta cùng nhau nơi ấy, cái kia địa phương tạm thời còn không có vỡ nhỏ, có thể ẩn giấu thiên mệnh truy tung . Chúng ta đều ở đây nơi ấy ."

Thái Hồn Thiên nhíu mày .

Thần Cư chủ nhân lại nói: "Ta chờ đều là thiên khiển người, chúng ta cũng không phải là địch nhân, ở nơi ấy, không những được tạm thời trốn tránh thiên mệnh, còn có rất nhiều cùng chung chí hướng người . Các hạ cảm thấy thế nào ?"

Giữa sân, Thái Hồn Thiên trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Vậy thôi! Phản chính cũng không trò chuyện!"

Nghe vậy, Thần Cư chủ nhân khóe miệng hơi cuộn lên, nhưng sau hắn quay đầu nhìn về phía bên cạnh Thủy Vô Biên, "Thủy tiên sinh, làm phiền ngươi mang vị tiền bối này đi trước Mạt Pháp Chi Địa ."

Thủy Vô Biên gật đầu, nhưng sau hắn mang theo cách đó không xa Thái Hồn Thiên biến mất ở giữa sân .

Cái này lúc, Thần Cư chủ nhân nhìn về phía cách đó không xa hắc y nhân, mà giờ khắc này, hắc y nhân kia đã triệt để hư huyễn .

Ly khai!

Thần Cư chủ nhân quay đầu nhìn về phía bên cạnh nam tử kia, "Tá Mạc đại nhân, ngài có thể hay không xuất thủ ?"

Tên gọi là Tá Mạc nam tử khẽ lắc đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở giữa sân .

Thần Cư chủ nhân có chút bất đắc dĩ .

Giống như Tá Mạc cùng với Hoành Vạn Cổ loại này cường giả, thực lực bọn hắn tuy là mạnh không có biên, nhưng cùng với lúc, bọn họ đối với cái này thế giới cũng là vô cùng kiêng kỵ . Bởi vì ngoại trừ ở Mạt Pháp Chi Địa bên ngoài, ở khác địa phương, bọn họ phi thường dễ dàng bị thiên mệnh cảm ứng được!

Càng mạnh càng dễ dàng bị cảm ứng được, đặc biệt hại xuất thủ tình huống hạ!

Lúc trước, mọi người đối thiên mệnh đều đã tương đối nhạt, bởi vì nàng cực kỳ lâu không có xuất hiện qua .

Thế nhưng Thủy Nguyên Địa một trận chiến, thiên mệnh trọng hiện, điều này làm cho vô số Vạn Cổ Cự Đầu là sợ mất mật a! Đặc biệt Hoang Đế một chuyện, Hoang Đế vẫn lạc cùng thiên mệnh là thoát không khỏi liên quan đấy!

Mới vừa rồi, như không phải tình huống khẩn cấp, cái này Tá Mạc căn bản sẽ không đến, hơn nữa, coi như như đây, cái này Tá Mạc cũng không có rút ra đao của mình, không phải sợ cái kia Thái Hồn Thiên, mà là không muốn triển lộ thực lực của chính mình .

Hiện tại, Thần Cư chủ nhân muốn cho cái này Tá Mạc đối phó Thiên Nữ cùng xa xa Dương Diệp, bên ngoài quả đoán cự tuyệt .

Bởi vì hắn đã tại cái này đợi đủ lâu rồi!

Hắn không muốn gặp lại một cái quần đen nữ tử, hoặc nữ tử váy trắng!

Theo Tá Mạc rời đi, Thần Cư chủ nhân quay đầu nhìn về phía không xa chỗ .

Ầm!

Xa chỗ, một đạo tiếng nổ vang đột nhiên vang lên, ngay sau đó, ở cái kia hư không bên trong, một đạo nhân ảnh bay ra ngoài!

Bay ra ngoài chính là cái kia Minh Chủ!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Dương Diệp xuất hiện ở Minh Chủ trước mặt, chuyển chớp mắt, một thanh huyết hồng kiếm nhất trảm mà xuống.

Vô số tử khí cùng với âm khí từ cái này Minh Chủ trong cơ thể tịch quyển mà ra, thế nhưng, những thứ này đều không thể ngăn trở Dương Diệp một kiếm kia!

Song vực đôi ý gia trì kiếm!

Xuy!

Kiếm phá trống rỗng những thứ kia tử khí cùng âm khí, tiến nhanh thẳng xuống.

Cái kia Minh Chủ hoảng hốt, thời khắc mấu chốt mạnh mẽ lóe lên, nhưng mà, vẫn là chậm vài phần .

Kiếm rơi xuống, Minh Chủ nửa người trực tiếp bị cái này một kiếm nạo xuống phía dưới!

Còn chưa kết thúc, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xa chỗ, cái kia Minh Chủ thân thể trực tiếp cương cứng .

Ở bắt đầu ngực, cắm một thanh huyết hồng kiếm!

Minh Chủ thân về sau, Dương Diệp tay phải ấn ở cái kia Minh Chủ đầu, tay trái rút kiếm ra, nhưng sau để ngang cái kia Minh Chủ hầu chỗ chậm rãi cắt

Tiên huyết bắn tung toé!

------oOo------

Chương 2634: Ta Muốn Tố Cáo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, cái kia Minh Chủ đầu cứ như vậy ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp cắt xuống!

Cả đầu đã bị Dương Diệp dẫn theo!

Minh Chủ thân thể máu chảy như suối .

Dương Diệp đem cái đầu kia nhét vào không xa chỗ, nhưng sau ngẩng đầu nhìn phía chân trời hư không bên trong, mà lúc, ở không trung hư không bên trong, một tấm đen nhánh miệng khổng lồ đột nhiên xuất hiện, sau một khắc, một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương vang vọng dựng lên .

Kết thúc!

Không xa chỗ, Thần Cư chủ nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Thiên Nữ, sau đó nói: "Chúng ta đi ."

Dứt lời, bên ngoài xoay người cùng bên cạnh mấy người biến mất ở cái này Minh Vực .

Hư không bên trong, chỉ còn Dương Diệp cùng Thiên Nữ .

Thiên Nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp cũng liền vội vàng đi vào theo .

Phi thăng đài lên.

Dương Diệp cùng Thiên Nữ nhìn trước mặt Minh Nữ chúng nữ linh hồn thể, thật lâu không lên tiếng .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đi tới Dương Diệp cùng Thiên Nữ trước mặt, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, biểu thị Minh Nữ chúng nữ linh hồn đã không có trở ngại .

Thiên Nữ nhìn về phía Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp hơi cúi đầu, "Là lỗi của ta ."

Hắn tuy là rất có tính khí, cũng rất quật cường, thế nhưng ở có vài người trước mặt, hắn là một điểm tính khí cũng không có .

Thiên Nữ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Không có trách ngươi, ngươi cũng không cần tự trách ."

Dương Diệp cười khổ, "Đại tỷ ngươi khẳng định muốn đánh ta!"

Thiên Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Các nàng là tỷ muội của ta, ở trong lòng ta, ngươi cùng các nàng cũng không có khác biệt . Lúc này đây xảy ra loại này sự tình, ngươi không có chính mình đi tìm những người đó, mà là tới trước tìm ta, ta rất vui mừng, ngươi không còn là trước kia tên mao đầu tiểu tử kia ."

Vừa nói, nàng xem hướng cách đó không xa Minh Nữ chúng nữ, "Việc này liền dừng ở đây đi."

Dương Diệp lắc đầu, "Làm sao có thể dừng ở đây!"

Thiên Nữ nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi lại có thể thế nào ? Trả thù ? Ta so với ngươi càng muốn giết cái kia thế giới người, thế nhưng, ngươi thêm trên ta đủ xem sao?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vậy chẳng lẽ cứ như vậy tính sao?"

Thiên Nữ lắc đầu, "Báo thù, cũng có thực lực, mà bây giờ, ngươi không có thực lực này . Mang theo tiểu thập các nàng ly khai, ẩn núp "

"Không!"

Dương Diệp đột nhiên lắc đầu, "Ta sẽ không ẩn núp!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Minh Nữ chúng nữ, "Chờ đem các nàng thu xếp ổn thỏa về sau, ta sẽ với hắn nhóm chậm rãi chơi ."

Thiên Nữ khẽ lắc đầu, "Ngươi liền không thể chân chính đã thành thục sao?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Đại tỷ, ngươi biết không ? Bọn họ quá khi dễ người . Ở Thủy Nguyên Địa thế giới thời điểm, bọn họ muốn giết chết ta, muốn giết chết A Tú, muốn giết chết tiểu kỳ, mà bây giờ, bọn họ thiếu chút nữa giết chết Minh Nữ các nàng . Vì sao ? Bởi vì hắn nhóm cảm thấy tiểu kỳ cùng A Tú mất, ta Dương Diệp mẹ hắn dễ bắt nạt phụ, bọn họ muốn bóp thế nào thì bóp thế đó ."

Thiên Nữ đạm thanh nói: " ngươi bây giờ lẽ nào không dễ bắt nạt phụ sao?"

Dương Diệp cười nói: "Ta biết, thế nhưng, ta sẽ không trốn tránh, cùng lắm thì mọi người ngọc thạch câu phần!"

Thiên Nữ đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi bây giờ không có vốn liếng cùng hắn nhóm ngọc thạch câu phần!"

Dương Diệp hơi cúi đầu, "Đại tỷ, việc này ngươi liền chớ để ý ."

Thiên Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Nghe, ta so với ngươi càng muốn báo thù, thế nhưng, hiện tại ngươi nhất trọng yếu nhiệm vụ là vẫn còn sống, sống thật khỏe, chỉ có sống khỏe mạnh, mới có báo thù vừa nói . Còn có một chút, cái kia vị tiểu kỳ cùng với Thiên Tú các nàng hiện tại cũng không ở, ngươi đại tỷ ta cũng không pháp đánh mười, ngươi bây giờ như bị bọn họ vây quanh, không có người có thể cứu được ngươi, ngươi hiểu chưa ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết ."

Thiên Nữ đạo; "Bây giờ còn báo thù sao?"

]

Dương Diệp gật đầu, "Báo!"

Thiên Nữ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta muốn quất ngươi!"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Đại tỷ, ngươi yên tâm, ta sẽ không ngu xuẩn đi chịu chết . Ngươi xem ta cũng không phải như vậy ngu xuẩn, như lời ngươi nói, ta sẽ bên sống bên báo thù ."

Thiên Nữ đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa Dương Diệp đầu, "Ngươi cùng các nàng sống, mới là tốt nhất ."

Vừa nói, nàng xem hướng Minh Nữ chúng nữ, "Hảo hảo thu xếp ổn thỏa các nàng, trong khoảng thời gian này, ta không pháp ở đi ra ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Thiên Nữ nhẹ giọng nói: "Ở cái kia Hư Vô Giới, ta đã từng cùng người làm một cái ước định, ta hiện tại phải đi hoàn thành . Ngươi cũng đừng hỏi là cái gì, hiện tại ngươi cần chính là, chiếu cố thật tốt các nàng, chiếu cố thật tốt chính mình ."

Vừa nói, Thiên Nữ lần nữa nhìn thoáng qua Minh Nữ chúng nữ, nhưng sau nàng ly khai Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp cũng theo đó ly khai, bên ngoài, Thiên Nữ nhìn lướt qua bốn phía, nàng nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, "Cái này địa phương, không cần thiết tồn tại ."

Thanh âm rơi xuống, một cái miệng khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở cái này Minh Giới trên khoảng không, rất nhanh, toàn bộ Minh Giới bắt đầu bị từng điểm từng điểm tằm ăn lên .

Cái này lúc, Thiên Nữ bắt lại Dương Diệp bả vai thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cái này Minh Giới .

Vĩnh Hằng chi giới .

Thiên Nữ phóng hạ Dương Diệp, nàng nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ta không ngăn cản được ngươi, thế nhưng, ta không hy vọng nghe được ngươi bị người giết chết tin tức ."

Dương Diệp cười nói: "Đại tỷ yên tâm, ta nhất định sống rất tốt."

Thiên Nữ lần nữa xoa xoa Dương Diệp đầu, "Nhất định phải sống khỏe mạnh, ta sẽ mau sớm xong xuôi ở Hư Vô Giới chuyện tình!"

Nói xong, Thiên Nữ xoay người biến mất ở xa chỗ cuối chân trời .

Giữa sân, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau hắn xoay người nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, một gã hắc y nhân lặng yên xuất hiện .

"Dương huynh tính thế nào ?" Hắc y nhân hỏi .

Dương Diệp đạm thanh nói: "Tự nhiên với hắn nhóm tính tới cuối cùng!"

Hắc y nhân lắc đầu, "Thứ cho ta nói thẳng, Dương huynh, chúng ta bây giờ không pháp cùng hắn nhóm đối kháng . Trừ phi Dương huynh sau lưng cái kia vị Uyên Chủ đại nhân cùng với Thiên Tú cô nương xuất hiện, không phải "

Dương Diệp gật đầu, "Ta minh bạch . Như vậy như thế nào, tiếp đó, chúng ta như trước hợp tác, các ngươi không cần ra mệnh kỳ cường giả theo ta, các ngươi chỉ cần cho ta cung cấp tin tức là đủ."

Hắc y nhân trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Ta muốn liều mạng, như đến thì thật liều mạng thẳng, các ngươi trước đây nói yêu cầu, ta như trước bằng lòng . Mà các ngươi, chỉ cần cho ta cung cấp tin tức là được, không cần mạo hiểm!"

Hắc y nhân trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn gật đầu, " Được."

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một khối tảng đá đen kịt xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Hắc y nhân nói: "Truyền âm thạch, ngươi nếu có cái gì muốn biết, dùng này thạch truyền âm, chúng ta biết đến đều sẽ lập tức nói cho ngươi biết, không biết cũng sẽ lập tức giúp ngươi điều tra ."

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ ."

Hắc y nhân do dự xuống, sau đó nói: "Dương huynh bảo trọng ."

Nói xong, thân thể dần dần hư ảo, chỉ chốc lát, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Dương Diệp xoay người ly khai, thế nhưng đi một hồi, hắn rồi lại ngừng lại .

Hắn vốn định bang Minh Nữ chúng nữ tìm một tốt địa phương ẩn núp, thế nhưng hắn lại phát hiện, vũ trụ mịt mờ này, đối với hắn mà nói, dường như cũng không có cái gì an toàn địa phương . Cái kia Mạt Pháp Chi Địa người, đều là mánh khoé thông thiên chi người, hắn có thể đem Minh Nữ chúng nữ giấu đi đâu vậy chứ ?

Nơi nào cũng không an toàn!

Nhất về sau, Dương Diệp lắc đầu cười, hay là đem các nàng đều ở lại Hồng Mông Tháp đi. Ở bên trong, có Hồng Mông Tử Khí còn có Tiểu Bạch, linh hồn của các nàng tốc độ khôi phục cũng sẽ nhanh rất nhiều .

Không có ở do dự, Dương Diệp đem chuyện này định rồi xuống .

Dương Diệp xoay người sẽ rời đi, mà đang ở cái này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kiếm reo, rất nhanh, một gã mặc tố bào lão giả xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Người tới chính là cái kia Kiếm Vô Địch!

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Muốn đi Mạt Pháp Chi Địa ?"

Dương Diệp gật đầu .

Kiếm Vô Địch lạnh lùng nói: "Muốn đi chết ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Kiếm Vô Địch nói: "Thiên có xa lắm không liền cút nhanh lên rất xa!"

Nói xong, bên ngoài xoay người hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Giữa sân, Dương Diệp nhìn cái kia mịt mờ cuối chân trời, toàn bộ phía chân trời có từng đạo thật dài vết kiếm, giống như là bị xé nứt ra một vết thương.

Dương Diệp ngồi xuống .

Đại tỷ làm cho hắn đừng báo thù, cái này Sư Tổ cũng là như đây.

Hắn cũng không có cảm thấy bọn họ sai, chỉ là cứ như vậy buông tha, Dương Diệp thủy chung có điểm không cam lòng, tuy là hắn quả thực không pháp cùng Mạt Pháp Chi Địa đối kháng, thế nhưng, Cổ Kiếm Tông đệ tử, Minh Nữ chuyện của các nàng cứ như vậy tính sao? Nhưng sau chính mình liền điên cuồng chạy trối chết ?

Trốn ?

Có thể chạy trốn tới đâu đây đâu?

Chạy trốn tới không gian bốn chiều đi? Không phải, ở nơi này vũ trụ ba chiều bên trong, hắn còn có thể trốn nơi nào ? Nơi nào lại cho phép hạ hắn ?

Còn là nói, trốn nhất thiên là nhất thiên ?

Dương Diệp lắc đầu .

Không!

Hắn Dương Diệp không muốn chạy trốn, đúng, hiện tại hắn là không biết tự lượng sức mình, là tự tìm tử lộ, thế nhưng, cũng tốt so với uất ức sống được!

Dương Diệp đứng lên, hắn sâu hấp một hơi .

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Lão tử với các ngươi lưỡng bại câu thương!"

Vừa nói, hắn lấy ra cái kia chuôi tru, nhưng sau hắn quét mắt bốn phía, "Ta biết ngươi liền ở phụ cận đây, ra đi, ta muốn nói với ngươi đàm luận ."

Bốn phía không có động tĩnh .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Không thể nói chuyện sao?"

Bốn phía vẫn là không có động tĩnh .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, xoay người rời đi, mà đang ở cái này lúc, trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một nữ tử .

Một gã mặc quần trắng nữ tử!

Chính là cái kia nhất

Nữ tử váy trắng ngồi xổm người xuống, tay phải nhẹ nhàng phủ cùng với chính mình trước mặt mặt nước, "Ngươi cần cái gì ?"

Dương Diệp đi tới nữ tử váy trắng trước mặt, "Ta muốn gặp mặt cái kia hắc muội, ah không đúng, chính là cái kia ăn mặc quần đen một cái khác ngươi!"

"Gặp nàng làm cái gì ?" Nữ tử váy trắng lại hỏi .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta muốn tố cáo!"

"Tố cáo ?"

Nữ tử váy trắng ngừng tay, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi muốn tố cáo cái gì ?"

Dương Diệp chỉ chỉ phía chân trời, "Hắn không phải chuyên giết mệnh kỳ cường giả sao? Ta muốn tố cáo, tố cáo cái kia Mạt Pháp Chi Địa, cái kia địa phương có rất nhiều mệnh kỳ cường giả, nàng không cảm giác được, không có quan hệ, ta mang nàng đi a . Nếu như nàng không phương tiện, ngươi có thể cho ta thấy thấy mặt khác hai cái ngươi, ta có thể dẫn các nàng đi, đám người kia chạy thoát rất lâu rồi, chúng ta không thể để cho bọn họ Tiêu Dao cách ."

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

p: Hoan nghênh mọi người quan tâm ta vi tín chung hào: Trực tiếp lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên, nhưng sau điểm quan tâm là được!

------oOo------

Chương 2635: Môn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một lát sau, nữ tử váy trắng thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía cách đó không xa sông .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Không được sao ?"

Nữ tử váy trắng nói: "Ngươi nghĩ lợi dụng chúng ta, giúp ngươi diệt trừ những người đó, đúng không ?"

Dương Diệp cũng không có giấu diếm, gật đầu, "Đúng là như vậy ."

Nữ tử váy trắng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cũng đã biết, làm cho khác ta thấy ngươi, khả năng thứ nhất chết chính là ngươi!"

Dương Diệp nói: "Ta biết ."

"Vậy ngươi ?" Nữ tử váy trắng có chút không giải khai .

Dương Diệp cười khổ, "Đại tỷ, ta cũng không biện pháp a! Ngươi chẳng lẽ không biết sao? Bọn họ muốn cướp Tiểu Bạch, bọn họ muốn giết chết ta, muốn giết chết bằng hữu của ta, thế nhưng ngươi cũng thấy đấy, bọn họ người đông thế mạnh, hơn nữa đều là tới tự tiểu kỳ cái thời đại kia lão quái vật, ngươi nói cho ta, đối diện với mấy cái này người, ta nên làm cái gì bây giờ ? Ta chính là cầu xin tha thứ đều vô dụng a!"

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Ta không có khác lựa chọn tốt hơn, cho nên, ta chỉ có thể tuyển trạch với hắn nhóm đồng quy vu tận ."

Nữ tử váy trắng trầm mặc .

Dương Diệp đi tới nữ tử váy trắng trước mặt, "Như không phải là bị người bức thực sự không có đường đi, người nào lại nguyện ý đồng quy vu tận đâu?"

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Có thể ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi tại sao lại rơi vào như này tình cảnh ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết, thế nhưng, ta lẽ nào sai lầm rồi sao ?"

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Năm đó các ngươi tàn sát thiên đạo lúc, nghĩ đến cũng không dễ dàng chứ ?"

Nữ tử váy trắng không nói gì .

Dương Diệp tiếp tục nói: "Thiên đạo áp bách các ngươi, các ngươi vì sao phải hăng hái phản kháng ? Như trước đây các ngươi không phải là bị bức thực sự không có đường đi, nghĩ đến, các ngươi những người đó cũng sẽ không đi cùng cái kia loại tồn tại liều mạng chứ ?"

Nữ tử váy trắng đi tới một bên, nàng ngồi ở cách đó không xa một khối đá lớn lên, sau đó lấy ra nhất cái lược nhẹ nhàng lược cùng với chính mình đầu tóc, "Giết những người đó, có thể còn sẽ có càng nhiều những người này xuất hiện . Hơn nữa, thứ cho ta nói thẳng, ngươi cùng giữa bọn họ ân oán, rất khó nói là ai đúng ai sai . Ngươi sở hữu Linh Tổ, bọn họ sở hữu thực lực, ở nơi này người mạnh là vua thế giới, bọn họ muốn đoạt ngươi Linh Tổ, cái này cũng bình thường, mà ngươi phản kháng, cái này cũng bình thường ."

Dương Diệp cười khổ, cái này không phải là cũng không nói gì sao?

Nữ tử váy trắng lại nói: "Ta cũng minh bạch ngươi tình cảnh hiện tại cùng cảm thụ, thực lực cường đại nhất phương, là rất khó đi cùng thực lực yếu nhất phương nói đạo lý gì."

Dương Diệp đi tới nữ tử váy trắng trước mặt, "Ta cũng không vòng vo, cũng không đùa giỡn cái gì lòng dạ . Lần này tới tìm ngài, nội tâm mục đích là hy vọng đại lão có thể chỉ cho ta con đường sáng ."

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái vì không thể tra biên độ .

Cái này vẻ mỉm cười, nhìn Dương Diệp một hồi mất thần .

Cái này nữ tử váy trắng dung mạo là thật mỹ đến nhường hít thở không thông, nói thật, ở nhìn thấy cái này nữ tử váy trắng phía trước, hắn chẳng bao giờ nghĩ tới thế gian lại có như này xinh đẹp người .

Như nữ nhân này không phải thực lực vô cùng cường đại, sợ là sẽ phải ở nơi này thế gian dẫn không nhỏ tai họa .

Thực lực của nàng quá cường đại, ai đi theo đuổi nàng, chỉ sợ là thật ngại sống đủ rồi!

Dương Diệp rất nhanh phục hồi tinh thần lại, hắn thu hồi ánh mắt, nữ nhân này trên người có một loại ma lực kỳ dị, phảng phất có thể hấp nhân, vẫn là thiếu xem cho thỏa đáng . Bởi vì hắn phát hiện, hắn kiếm tâm ở nơi này nữ tử trước mặt cũng không có tác dụng quá lớn .

Kỳ thực, Dương Diệp không cần thiết như đây, bởi vì yêu mỹ là bản tính của con người, người yêu mến xinh đẹp sự vật, đương nhiên, không dậy nổi ác niệm tham niệm là tốt rồi .

Nữ tử váy trắng nói: "Ngươi muốn một con đường sáng ?"

Dương Diệp gật đầu, "Như ngươi nguyện ý chỉ điểm nói!"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, một thanh kiếm xuất hiện ở nàng trong tay, sau một khắc, nàng giơ kiếm nhẹ nhàng nhất chèo, ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một cánh cửa .

Nhìn thấy cánh cửa này, Dương Diệp thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Lúc trước Hoang Đế nhưng chỉ có vào cánh cửa này, nhưng sau xuất hiện liền lành lạnh đấy!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, các nàng này không phải là muốn chính mình vào đi thôi ?

Nữ tử váy trắng nói: "Không dám vào sao?"

]

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vì sao ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Ta không thể nói cho ngươi biết, đi vào, đi vào như còn có thể xuất hiện, sống xuất hiện, ta liền cho ngươi chỉ một con đường sáng ."

"Như không thể đâu?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Rõ ràng vấn đề, vì sao phải hỏi đâu?"

Sẽ chết!

Dương Diệp nhìn xa chỗ cánh cửa kia, trầm mặc .

Nữ tử váy trắng nói: "Thế thượng không có không làm mà hưởng gì đó, muốn được cái gì, phải trả giá cái gì, như ngươi không muốn trả giá, lại nghĩ đến đến, vậy coi như là tham lam . Người như thế , bình thường không có quá kết quả tốt ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta có thể hay không đề một cái yêu cầu nho nhỏ ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Nói nhìn!"

Dương Diệp chỉ chỉ trước ngực mình, "Ta nơi này, có một tòa tháp, ta hy vọng ta đi vào chi về sau, mặc kệ ta gặp phải chuyện gì tình, thế nhưng, ta hy vọng ngài có thể để cho tháp này bên trong mọi người cùng sinh linh không có việc gì, có thể chứ ?"

Nữ tử váy trắng trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Ta làm sự tình, chớ nên làm cho bọn họ gánh chịu hậu quả, không phải sao?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Không, ngươi làm sự tình, nên làm cho bọn họ gánh chịu hậu quả ."

Dương Diệp chân mày cau lại, "Vì sao ?"

Cô gái nói: "Ngươi tất cả hành vi, đều sẽ cho người bên cạnh ngươi mang đến bất đồng nhân quả . Thứ cho ta nói thẳng, như ngươi bây giờ rơi vào những người đó trong tay, ngươi cảm thấy ngươi tháp bên trong những người đó có thể được đối xử tử tế sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Giờ khắc này, hắn cảm giác kiếm trong tay của chính mình có vạn cân chi trọng .

Không chỉ có như đây, hắn càng cảm giác mình hai vai trĩu nặng .

Thật nặng!

Nữ tử váy trắng làm như có thể xem thấu lòng người, "Những thứ này, đều là ngươi muốn gánh nổi . Hiện tại chúng nó hơi trùng xuống, chuyện rất bình thường tình . Biết trong miệng ngươi nói cái kia vị kiếm tu vì sao mạnh như vậy sao? Hiện tại nếu như ngươi nguyện ý phóng hạ đây hết thảy, ngươi kiếm không có các loại nhân quả ràng buộc, ngươi kiếm giống nhau có thể như vậy cường đại . Có mất thì có, cái kia vị kiếm tu quên đi tất cả, hết thảy hắn kiếm trước đó chưa từng có cường đại, ngươi bây giờ chọn lựa phóng xuống, chặt đứt tất cả, ngươi kiếm, không thể so với hắn kém!"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Vậy hay là ta sao ?"

Vừa nói, hắn xoay người hướng cánh cửa kia đi tới .

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Cứ như vậy, Dương Diệp đi tới cánh cửa kia trước, đang ở muốn đi vào lúc, hắn đột nhiên dừng lại, quay đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Đại lão, ngươi không sẽ là cố ý muốn giết chết ta đi ?"

Nói không chột dạ, đó là giả .

Hoang Đế trâu như vậy, đi vào xuất hiện ngay cả cặn cũng không còn .

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Ngươi có thể tuyển trạch không vào ."

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau đó xoay người tiến nhập cánh cửa kia .

Môn về sau, đen kịt một màu .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, đi về phía trước, đi không biết bao lâu, đột nhiên, hắn cảm thấy có chút chói mắt, chậm rãi trợn mở con mắt, ở trước mặt hắn, là một tòa nhà đá .

Bên trong nhà đá, ngồi một gã mỹ phụ, còn có một gã tiểu cô nương .

Chứng kiến hai người này, Dương Diệp viền mắt trong nháy mắt ươn ướt .

Hai người này, đúng là hắn mẫu thân cùng muội muội .

Bàn gỗ trước, tiểu cô nương cầm một chi cũ nát bút đang viết, viết viết, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đối diện may vá quần áo và đồ dùng hàng ngày mỹ phụ, "Nương, ca thật là Kiếm Tông ngoại môn đệ tử sao?"

Mỹ phụ mỉm cười, "Có lẽ vậy, làm sao, ngươi cũng muốn đi Kiếm Tông ?"

Tiểu cô nương liền vội vàng gật đầu, "Ta muốn đi bồi ca ca!"

Mỹ phụ cười nói: "Chờ ngươi trưởng lớn một chút sau cũng có thể đi ."

Tiểu cô nương bĩu môi, nhưng sau cúi đầu tiếp tục viết thơ .

Nửa canh giờ về sau, tiểu cô nương đã ngủ .

Bên giường, mỹ phụ nhẹ nhàng sờ sờ bé gái đầu nhỏ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Hài tử cha hắn, ngươi nói ngươi muốn đi làm nhất kiện quan hệ Diệp nhi tánh mạng sự tình ... Vài chục năm, vì sao ngươi không hề có một chút tin tức nào ?"

Cái này lúc, tiểu cô nương đá hạ chăn .

Mỹ phụ thay tiểu cô nương đắp kín mền, lại nói: "Diệp nhi trưởng thành, rất hiểu chuyện, cũng rất có đảm đương, thế nhưng, hắn tính khí rất quật cường, té ngã ngưu tựa như, ta rất lo lắng hắn, như lấy sau ta mất, ta sợ hắn càng quật ."

Nói đến đây, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Ta càng sợ các ngươi cha con ngày sau gặp nhau, Diệp nhi đối với ngươi nhưng là rất bất mãn, lấy Diệp nhi tính cách ..."

Khoảng khắc chi về sau, mỹ phụ đứng dậy đi tới cửa, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Kiếm Tông phương hướng, "Diệp nhi ..."

Hắc ám bên trong, Dương Diệp cứ như vậy nhìn tên kia mỹ phụ, không cầm được nước mắt hướng hạ lưu .

Dần dần, Dương Diệp trước mặt tràng cảnh tiêu thất .

Rất nhanh, lại một phó tràng cảnh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Đây là đang một gian phòng trúc bên trong .

Trong nhà trúc trống rỗng, ở phòng trúc tường lên, có một tấm nữ tử bức họa .

Ở nữ tử bức họa trước, đứng nhất danh người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên mặc quần áo hoa bào, trường phát tán nhóm với hai vai chi lên, hắn hai tay cõng ở thân về sau, hướng về phía tấm kia bức họa, nam tử nhãn trung, là vô tận nhu tình cùng nhớ .

Quá không biết bao lâu, ngoài cửa vang lên một giọng nói, "Viện trưởng ..."

"Nói!" Người đàn ông trung niên đạo.

Thanh âm kia nói: "Xin lỗi, thủ hạ đi chậm, phu nhân nàng ...."

Người đàn ông trung niên hai tay trong nháy mắt chặt nắm lại, "Nói!"

Thanh âm kia dừng một chút, sau đó nói: "Phu nhân đã vẫn lạc ."

Nghe vậy, người đàn ông trung niên thân thể tức thì cương cứng . Dần dần, người đàn ông trung niên hai mắt khóe mắt chỗ, hai hàng trong suốt dịch thể chậm rãi tràn ra .

Sau một lúc lâu, thanh âm kia nói: "Có thể hay không muốn dẫn trở về thiếu chủ huynh muội bọn họ ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Không cần ."

"Thuộc hạ không giải khai!" Thanh âm kia đạo.

Người đàn ông trung niên nói: "Bây giờ đối với hắn tàn nhẫn một điểm, lấy sau hắn sống tiếp năng lực sẽ mạnh mẽ một điểm ."

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lại nói: "Có thể hay không muốn tiêu diệt cái kia Bách Hoa cung ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Mẫu thù, tự nhiên muốn nhi báo!"

Nói xong, người đàn ông trung niên đi tới bức họa kia trước, hắn nhẹ khẽ vuốt vuốt bức họa kia, "Ngọc nhi, ta sẽ không để cho ngươi chờ quá lâu, chờ Diệp nhi trưởng thành, ta liền tới cùng ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, người đàn ông trung niên xoay người đi ra phòng trúc .

Sau một khắc, một đạo cầu vòng phóng lên cao, thẳng vào mịt mờ hư không bên trong, cùng này đồng thời, một giọng nói ở nơi này vô tận hư không bên trong vang vọng dựng lên, "Tiêu Dao Tử, tới cùng lão tử một trận chiến!"

.....

------oOo------

Chương 2636: Tặng Quân Vãng Sinh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bên ngoài cửa, nữ tử váy trắng ngồi xếp bằng ở tảng đá lên, ở trong tay nàng, là cái kia chuôi vãng sinh kiếm .

Nữ tử váy trắng cầm kiếm nhẹ nhàng lướt qua mặt nước, nhãn trung bình tĩnh như nước, không có nửa điểm sóng lớn .

Cái này lúc, một gã cõng rương trúc tới người xuất hiện ở nữ tử bên cạnh không xa chỗ .

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua môn bên trong, sau đó nói: "Có thể hay không quá gấp ?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Không vội, dù sao, chúng ta cũng không có bao nhiêu thời gian ."

Rương trúc lão giả trầm mặc .

Nữ tử váy trắng nói: "Hy vọng hắn sẽ không khiến ta thất vọng, không phải ... Ta nhưng là thật không có lựa chọn khác nữa à!"

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Như hắn thật để cho ngươi hài lòng ...."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Rất tốt sự tình a ."

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, không có đang nói cái gì .

Mà môn bên trong .

Dương Diệp chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, ánh mắt của hắn có chút dại ra, đi không biết bao lâu, hắn ngừng lại .

Ở trước mặt hắn, lại xuất hiện cảnh tượng này .

Là Tử Nhi!

Ở một mảnh sơn lâm bên trong, một đạo Tử Ảnh từ hắn bên người chợt lóe lên, rất nhanh, cái kia đạo Tử Ảnh lại trở về bên cạnh hắn, là một con toàn thân màu tím tiểu gia hỏa .

Cái kia tiểu gia hỏa nhìn Dương Diệp mấy hơi thở, nhưng sau thân hình run lên, trực tiếp đi vào Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong .

Thấy như vậy một màn, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái vì không thể tra góc độ .

Ngay sau đó, là An Nam Tĩnh, là Tiểu Bạch, là U Minh Điện chúng nữ ...

Ở chỗ này, hắn thấy được chính mình đã từng trọn đời .

Rất hoài niệm!

Hoài niệm tất cả!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, nữ tử váy trắng nói: "Đây là bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền ."

"Có ý tứ ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ý là, ở chỗ này, có thể thay đổi đã từng, thậm chí có thể thay đổi tương lai ."

Dương Diệp hai mắt híp lại, nữ tử váy trắng lại nói: "Như ngươi nguyện ý, ngươi có thể thay đổi mẹ ngươi chết, cũng có thể thay đổi cha ngươi chết, ở chỗ này, ngươi có thể làm được nghịch chuyển đã từng cùng nghịch chuyển tương lai ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Đây là một cái khảo nghiệm ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Coi là vậy đi ."

Dương Diệp nói: "Ta đều biết là khảo nghiệm, kia khảo nghiệm còn có ý nghĩa sao?"

Nữ tử váy trắng nói: "Ngươi thử xem thôi!"

Dương Diệp nhìn nữ tử váy trắng, không nói gì .

Nữ tử váy trắng cười không nói .

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu, "Ta muốn trở về!"

Nữ tử váy trắng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Ta có thể đi trở về sao?"

Nữ tử váy trắng chỉ chỉ xa chỗ, "Ngươi tiếp tục đi về phía trước, có thể chứng kiến tương lai của ngươi, thậm chí vũ trụ ba chiều tương lai, cái kia lúc, ngươi có thể làm rất nhiều rất nhiều chuyện tình, tỷ như, làm sao đối phó những thứ kia Mạt Pháp Chi Địa người, hoặc, biết mình chuyện sau này tình, có thể có chuẩn bị tâm lý ."

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn cho ta tiếp tục đi ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ở hướng tiến tới mấy bước, ngươi có thể chứng kiến tiếp ngươi sẽ là dạng gì kết cục, chẳng lẽ không được sao ?"

]

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa chỗ xuất hiện một màn, một màn này, đúng là hắn hiện tại cùng nữ tử váy trắng phát sinh sự tình, một màn kia trong, chỉ so với bọn họ nơi đây chậm nửa nhịp . Như hắn đi về phía trước một bước, sẽ chứng kiến mình bây giờ tiếp phát sinh sự tình .

Tương lai ?

Dương Diệp lắc đầu, "Tuy là ta cũng có chút hiếu kỳ, thế nhưng ta biết, nếu như ta đi về phía trước một bước, ta nhất định sẽ chết."

Nữ tử váy trắng nhãn trung có vẻ thất vọng .

Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Hơn nữa, đã biết tương lai cũng không có cái gì tốt đẹp."

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ta cảm thấy, ý nghĩa của cuộc sống ở chỗ đối với tương lai tràn đầy vô tri, như ta biết rồi chuyện sau này tình, vậy bây giờ ta tồn tại lại còn có ý nghĩa gì ?"

Hắn không yêu thích cái loại cảm giác này, cái kia loại vạn sự đều đã bị đã định trước cảm giác . Bởi vì như hắn đã biết tương lai rất nhiều chuyện tình, hắn sẽ bởi vì chuyện sau này tình đi làm các loại khả năng vi phạm mình bây giờ ý tưởng tuyển trạch .

Đây là chuyện tốt sao?

Không!

Ở Dương Diệp xem ra, cái này không phải là chuyện tốt, bởi vì khi đó, hắn đã không phải là chính hắn .

Như vậy cũng tốt so với, hắn hiện tại như nghịch chuyển tương lai, cái kia đã từng cái kia mình làm thế nào ? Mình giết hắn ? Có một số việc tình, quá khứ cũng đã là quá khứ, cùng bên ngoài nhớ nhung quá khứ, không bằng hảo hảo bảo vệ tốt mình bây giờ người bên cạnh .

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười khổ, nói: "Đương nhiên, trực giác nói cho ta, ta tiếp tục đi xuống dưới, nhất định sẽ chuyện gì không tốt tình phát sinh, đây là ta chân thật cách nghĩ ."

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau nàng đưa tay ra, sau một khắc, Dương Diệp bên hông tru bay thẳng đến rồi trong tay nàng, nàng ngón tay nhập lại ở cái kia tru kiếm thân kiếm trên nhẹ nhàng một cái .

Tru kịch liệt run lên .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở nơi này vô tận không gian bốn chiều bên trong vang vọng dựng lên, rất nhanh, ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, cái kia chuôi tru kiếm nhọn xuất hiện!

Có kiếm nhọn tru!

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Thiên Tru! Có kiếm nhọn nó, mới có thể được gọi là Thiên Tru ."

Vừa nói, nàng thanh kiếm đưa cho Dương Diệp .

Dương Diệp tiếp nhận kiếm, sau đó nói: "Vì sao ? Cũng bởi vì ta không đi xuống dưới?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Không phải ."

"Đó là ?" Dương Diệp không giải khai .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Quá Khứ, Hiện Tại, Tương Lai . Ngươi không có tuyển trạch quá khứ, bởi vì ngươi biết đó đã là quá khứ; ngươi không có tuyển trạch tương lai, nguyên nhân đây, tương lai đối với ngươi mà nói, là không biết, nếu là không biết, đó chính là biến số , nhân sinh của ngươi không có bị đã định trước, tương lai tất cả đều là biến số . Đơn giản mà nói, ngươi vẫn là ngươi ."

Dương Diệp lắc đầu, "Vẫn là không hiểu nhiều ."

Nữ tử váy trắng nói: "Mệnh kỳ mệnh kỳ, cảnh giới này, là ta định danh....."

Nói đến đây, nàng lắc đầu, "Ngươi bây giờ, không cần biết, chờ đã đến giờ, ngươi hết thảy đều sẽ biết ."

Dương Diệp nói: "Một vấn đề cuối cùng, Hoang Đế tại sao lại chết ?"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Hắn lựa chọn rình tương lai, nhưng sau bị có chút tồn tại giết chết ."

"Có chút tồn tại ?" Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Không phải ngươi ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Nếu như ta muốn giết hắn, hà tất cần chơi những thứ này ? Hắn tuy là rất lợi hại, thế nhưng, hắn không tiếp được ta mấy kiếm ."

Dương Diệp; "..."

"Đi thôi ?" Nữ tử váy trắng hỏi .

Dương Diệp nói: "Còn có một cái vấn đề, sư tôn ta ... Chính là cái kia Trần Huyền An ..."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Người kia, ta có một chút ấn tượng, hắn dường như lựa chọn quá khứ, đáng tiếc, đã từng không có quý trọng, mất đi, cuối cùng là đã từng . Ta niệm tình hắn hữu tình, cho nên lúc ban đầu xuất thủ cứu một cái, đáng tiếc, cũng chưa hoàn toàn cứu được ."

Nói đến đây, nàng tay phải nhất chiêu, Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong cái kia kinh thư xuất hiện ở nàng trong tay, "Nhớ kỹ, Đại Đạo Ngũ Thập, Thiên Diễn Tứ Thập Cửu, Nhân Độn một, kỳ thực, mỗi người đều là cái kia nhất. Chỉ bất quá có thể trở thành cái này nhất, thì nhìn cá nhân mình ."

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên, cùng Dương Diệp trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Bờ sông .

Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng kề vai mà đi, nữ tử váy trắng nói: "Ta tới muốn nói với ngươi nói mấy cái khác ta, xuyên quần màu đen cái vị kia, ngươi đã thấy qua . Nàng tính cách táo bạo, không yêu thích nói, trong tay nàng thanh kiếm kia, gọi Thái U . Rất lợi hại một thanh kiếm, như ngươi gặp phải nàng, muốn cẩn thận một chút, lấy thực lực của ngươi bây giờ, tốt nhất đừng đụng đến nàng . Mặt khác hai cái đây, ân, nói một chút trong tay ngươi Thiên Tru chủ nhân đi."

Nói đến đây, nàng đột nhiên lắc đầu cười, "Dường như cũng không có gì có thể nói, bởi vì nếu là ngươi gặp phải các nàng, kết cục sợ là đều sẽ không quá tốt ."

Dương Diệp: "..."

Nữ tử váy trắng dừng bước, nàng xoay tay phải lại, một thanh kiếm xuất hiện ở nàng trong tay .

Chính là cái kia chuôi vãng sinh kiếm!

Nữ tử váy trắng đem kiếm đưa cho Dương Diệp, "Kiếm này có vãng sinh lực, phàm là bị nó đánh trúng người, linh hồn hội trong nháy mắt tiêu tán trong thiên địa, không chỉ có người , bất kỳ cái gì linh bị nó đụng vào, đều sẽ tiêu tán trong thiên địa, đương nhiên, cũng không phải tuyệt đối, có chút tồn tại, vẫn là thật lợi hại, tỷ như, năm đó cái kia vị Kỳ Bỉ Thiên, nàng nhưng là ngạnh sinh sinh chặn ta đây kiếm vãng sinh lực ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, "Ngươi cho ta ?"

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Cho ngươi ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vậy, ta đây sao được đây..."

Tuy là nói như thế, nhưng hắn động tác cũng không chậm, vội vã nhận lấy kiếm .

Mẹ nó, kẻ ngu si mới hội không muốn a!

Tiếp nhận kiếm về sau, Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ta nhưng là sẽ giết người ."

Nữ tử váy trắng cười không nói .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Cái này, ngươi tốt với ta giống như có điểm thật tốt quá, ta có chút không thích ứng a ."

Nữ tử váy trắng chớp chớp nhãn, "Có không ?"

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, hắn luôn cảm thấy nữ nhân này có âm mưu .

Đây cũng là vì mình giảng giải, lại tiễn chính mình kiếm, chẳng lẽ là coi trọng chính mình ?

"Thế nào, ngươi không muốn ?" Nữ tử váy trắng lại hỏi .

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Muốn, đương nhiên muốn ."

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Vậy đi thôi, ta cũng nên ly khai ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, nhưng sau đó xoay người rời đi, đi một hồi, hắn đột nhiên dừng xuống, sau đó nói: "Bất kể như thế nào, đa tạ ."

Vừa nói, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Dương Diệp ly khai về sau, rương trúc lão giả xuất hiện ở nữ tử váy trắng thân sau không xa chỗ .

Rương trúc lão giả nhãn trung có chút phức tạp, "Thiện lương nhất ngươi, lại lựa chọn một cái sát ý tột cùng tên ..."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Hết cách rồi, ta nhàn nhã thời gian cũng không nhiều . Mà cái này thế giới người, lại là như vậy có thể giày vò!"

Rương trúc lão giả trầm giọng nói: "Cái kia ?"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu .

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, "Cũng tốt, đã không thể tại hòa bình bên trong tân sinh, vậy ở hủy diệt trung bắt đầu đi! Cái tên kia, khác không thông thạo, gây họa sát nhân, hắn vẫn rất được!"

Xa chỗ cuối chân trời, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh .

Tại hắn bên hông, liếc một thanh kiếm, mà ở hắn sau lưng, còn đeo một thanh kiếm!

Một thanh Thiên Tru, một thanh vãng sinh!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới Mạt Pháp giới .

Dương Diệp hướng cái kia Mạt Pháp Chi Địa đi, chỉ chốc lát, hắn đi tới cái kia đi thông Mạt Pháp Chi Địa truyền tống trận chỗ .

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, "Các cháu, lão tử đến tiễn ngươi nhóm đi vãng sinh!"

.....

------oOo------

Chương 2637: Ngươi Vô Sỉ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thù, tự nhiên là phải báo!

Đặc biệt mỗi lần nhìn Minh Nữ chúng nữ bây giờ dáng dấp lúc, Dương Diệp thì có một loại ghim tâm đau nhức .

Dường như đi theo hắn, cũng sẽ không có đặc biệt kết quả tốt .

Thiên Nữ muốn hắn tạm thời buông tha báo thù, Kiếm Vô Địch cũng là như đây, bởi vì hắn nhóm biết, hắn hiện tại, căn bản không pháp cùng Mạt Pháp Chi Địa nhân đối kháng .

Thiên Nữ cùng Kiếm Vô Địch tự nhiên là không có sai, hắn hiện tại quả thực không phải Mạt Pháp Chi Địa đối thủ .

Thế nhưng, hắn vẫn muốn tới .

Không phải tự tìm tử lộ, mà là chỉ vì Minh Nữ đám người xin một cái công đạo . Còn không đánh lại vấn đề này, không có quan hệ, đánh trước lại nói .

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập Mạt Pháp Chi Địa .

Mới vừa gia nhập Mạt Pháp Chi Địa, cái kia Thần Cư chủ nhân chính là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Chứng kiến Dương Diệp, Thần Cư chủ nhân nhíu mày, nhãn trung có đề phòng màu sắc .

Dương Diệp dám một thân một mình đi tới Mạt Pháp Chi Địa, nhất định là có chút không bình thường .

Thần Cư chủ nhân đang muốn nói, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Thần Cư chủ nhân trước mặt, sau một khắc, một thanh kiếm đâm thẳng cái kia Thần Cư chủ nhân .

Thiên Tru!

Thời khắc này Thiên Tru, cũng không phải là ban đầu Thiên Tru .

Cái này kiếm mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi Dương Diệp dự liệu .

Cái này một kiếm đâm ra, trừ hắn ra bản thân kiếm đạo lực lượng bên ngoài, cái này kiếm bản thân còn có một loại thần bí lực lượng .

Thiên Tru, cái này kiếm, đã từng nhưng là tru qua Thiên Đạo .

Vãng sinh kiếm là đúng thiên địa vạn vật vạn linh có tổn thương cực lớn, nó vãng sinh lực có thể làm cho vạn vật vạn linh linh hồn tiêu tán, mà Thiên Tru, tắc thì là đúng thiên địa có tổn thương cực lớn .

Cái này cũng kiếm đâm ra, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa không gian thời không trực tiếp kịch liệt run lên, mà Dương Diệp trong vòng ngàn dặm bên trong không gian càng là trong nháy mắt hư vô đứng lên .

Như sử kiếm người mạnh hơn một chút, cái này một kiếm, có thể trực tiếp hủy diệt toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa bổn nguyên!

Cái này một kiếm sử xuất, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa nhân vì thế mà chấn động .

Mà kinh hãi nhất vẫn là cái kia Thần Cư chủ nhân, Dương Diệp cái này kiếm, hắn tự nhiên là đã gặp, nhưng mà, giờ phút này kiếm phát huy ra được lực lượng căn bản không phải trước đây như vậy!

Thần Cư chủ nhân phản ứng cũng cực nhanh, ở Dương Diệp kiếm trong tay đâm ra cái kia nhất chớp mắt, Thần Cư chủ nhân trong tay trường mâu cũng vào giờ khắc này đâm ra .

Mũi nhọn đấu với đao sắc!

Nếu như là đối mặt Kiếm Vô Địch, hắn có lẽ sẽ tạm thời tránh mũi nhọn, thế nhưng đối mặt Dương Diệp, hắn hoàn toàn không có có loại này cách nghĩ .

Cứ như vậy, kiếm mâu lấy phương thức trực tiếp nhất đối với với nhau .

Xuy!

Theo một đạo cắt tiếng ở trong sân vang lên, Thần Cư chủ nhân khuôn mặt sắc chợt kịch biến, bởi vì trong tay hắn căn này trường mâu trực tiếp bị Dương Diệp kiếm cho cắt ra!

Một kiếm cắt ra!

Thần Cư chủ nhân quả đoán bỏ trường mâu, tránh về phía sau một cái, lui mấy trăm trượng .

Thế nhưng, cái kia nắm mâu tay phải cũng là đã xuất hiện vô số vết rạn, tiên huyết không ngừng tràn ra .

Thần Cư chủ nhân nhìn nhìn mình tay, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp kiếm trong tay, giờ khắc này, hắn thần sắc trước nay chưa có ngưng trọng .

Hắn tự nhiên có thể cảm giác được, Dương Diệp mặc dù là mệnh kỳ, thế nhưng, cùng hắn vẫn có chênh lệch rất lớn, mà vừa rồi một kiếm kia lực lượng, chân chính kinh khủng địa phương là cái kia kiếm tản mát ra lực lượng, mà không phải Dương Diệp kiếm đạo lực lượng!

Lúc này, Dương Diệp cũng phát hiện chính mình kiếm tính đặc thù .

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, đang muốn lần nữa huy kiếm, nhưng ở nơi này lúc, một cường đại uy áp trực tiếp bao phủ ở hắn, rất nhanh, vô số đạo thần thức uy áp tự bốn phương tám hướng nghiền ép mà tới.

Mạt Pháp Chi Địa những người còn lại xuất thủ!

]

Giờ khắc này, Dương Diệp cũng không có ở xuất kiếm, mà là xoay người lợi dụng vạn giới đồ trực tiếp thoát đi Mạt Pháp Chi Địa .

Tuy là vạn giới đồ không thể từ bên ngoài vào Mạt Pháp Chi Địa, nhưng là lại có thể từ bên trong đi ra ngoài bên ngoài .

Theo Dương Diệp đột nhiên tiêu thất, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa nhân đều là ngây ngẩn cả người .

Đây coi là chuyện gì ?

Chỉ chốc lát, một giọng nói ở chân trời vang lên, "Truy!"

Thần Cư chủ nhân trầm giọng nói: "Vạn Cổ đại nhân, người này thân trên cái kia kiếm ..."

"Thiên Tru!"

Không trung, cái kia Hoành Vạn Cổ nói: "Kiếm này là thiên mệnh một trong bội kiếm, không nghĩ tới rơi vào rồi trong tay người này ... Người này nhất định ngoại trừ . Thần Cư, ngươi mang theo bọn họ đi ra ngoài tru diệt người này, "

Thần Cư nhíu mày, tru diệt Dương Diệp ? Nói thật, trước đó, hắn thật đúng là không sợ, nhưng là bây giờ, Dương Diệp cái kia người điên có cái kia kiếm, vậy coi như không dễ giết, không chỉ có không dễ giết, thậm chí có khả năng bị giết ngược!

Cái kia chuôi Thiên Tru cũng không phải cái gì siêu Thần khí có thể ngăn cản!

"Sợ ?" Cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói .

Thần Cư chủ nhân lắc đầu, "Thứ cho ta nói thẳng, hiện tại ta chờ, sợ là đã giết không được người này ."

Vừa rồi một phen giao thủ, hắn biết, bây giờ Dương Diệp đã không phải là phía trước Dương Diệp . Không chỉ có như đây, ở bên ngoài, nhưng là còn có cái kia Kiếm Vô Địch cùng với thần bí Thiên Nữ . Ở Mạt Pháp Chi Địa, bọn họ tự nhiên không sợ Dương Diệp những thứ này người, thế nhưng, đi ra ngoài, vậy coi như là Dương Diệp địa bàn của bọn họ .

Mà Mạt Pháp Chi Địa trong này những đại lão này cũng là bởi vì thiên mệnh duyên cớ vì thế không dám tùy tiện đi ra ngoài!

Đơn giản mà nói, bây giờ Mạt Pháp Chi Địa có chút bực bội rất!

Chân chính có thực lực chém giết Dương Diệp, rồi lại kiêng kỵ thiên mệnh, không dám tùy tiện đi ra ngoài, mà có thể đi ra, lại không nhất định có thể giết được Dương Diệp!

Ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện!

Nhất cỗ thần bí hấp lực đột nhiên xuất hiện ở cái này Mạt Pháp Chi Địa, theo cỗ lực hút này xuất hiện, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa linh khí bắt đầu điên cuồng xói mòn!

Linh Tổ!

Thần Cư chủ nhân sắc mặt đại biến, không cần phải nói, đây nhất định là Dương Diệp cùng con kia Linh Tổ giở trò quỷ!

Rất nhanh, Thần Cư chủ nhân cùng Mạt Pháp Chi Địa một ít đỉnh phong mệnh kỳ cường giả ly khai Mạt Pháp Chi Địa .

Mạt Pháp giới .

Lúc này, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch đứng ở cái kia đi thông Mạt Pháp Chi Địa truyền tống cửa vào, mà Tiểu Bạch tắc thì điên cuồng đang hấp thu .

Cái này lúc, Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn vội vã ôm Tiểu Bạch hướng sau nhanh trăm trượng, rất nhanh, cái kia Thần Cư chủ nhân đám người xuất hiện ở trước mặt hắn không xa chỗ .

Nhất cộng bảy người!

Trong đó có mấy cái quen thuộc mặt mũi, Thần Cư chủ nhân, Thủy Vô Biên, còn có cái kia Thương Hoa cùng với Hư Nhạc ... Ban đầu ở Thủy Nguyên Địa đối chiến hắn cùng với Kỳ Bỉ Thiên còn có Thiên Tú, cơ bản đều tới!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Thật để ý mình a!"

Dương Diệp làm cho Tiểu Bạch tiến nhập Hồng Mông Tháp, hắn nắm tay trong Thiên Tru chậm rãi hướng Thần Cư chủ nhân đám người đi tới .

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thần Cư chủ nhân đám người ngược lại là thần sắc ngưng trọng, phòng bị nhìn bốn phía .

Dưới cái nhìn của bọn họ, Dương Diệp nếu là không có giúp đỡ, tuyệt đối là không dám lớn lối như vậy!

Ông!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang hướng cái kia Thần Cư chủ nhân đám người bắn nhanh đi .

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, Thần Cư chủ nhân đám người khóe miệng đều là nổi lên một cái châm chọc .

Nếu như không có nhân ngoại nhân tương trợ, Dương Diệp làm như thế, không thể nghi ngờ chính là không biết tự lượng sức mình!

Thần Cư chủ nhân đột nhiên mở miệng, "Đồng loạt ra tay, đừng cho hắn bất luận cái gì cơ hội!"

Thanh âm rơi xuống, bảy đạo kinh khủng uy áp tịch quyển mà ra, cái này bảy đạo uy áp trong nháy mắt liền đem Dương Diệp bức dừng ngay tại chỗ, không chỉ có như đây, cường đại uy áp càng là trực tiếp đem Dương Diệp đánh bay ra mấy vạn trượng!

Cho dù là Dương Diệp sử dụng ra song vực đôi ý đều không có thể chống đỡ được!

Cái này cũng bình thường, dù cho mạnh mẽ như Thiên Tú Hoang Đế, cũng không có lấy một địch bảy thực lực kinh khủng, huống chi là vừa xong mệnh cảnh Dương Diệp đâu?

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn nhìn một chút trong tay Thiên Tru, như không phải cái này kiếm, hắn vừa rồi sợ là muốn lành lạnh . Chẳng qua còn tốt, hắn bây giờ đối với thực lực của chính mình còn có thực lực của đối phương có một cái minh xác hiểu rõ .

Đánh không lại!

Dương Diệp xoay người chạy!

Nhìn thấy Dương Diệp chạy, cái kia Thần Cư chủ nhân đám người đầu tiên là ngẩn người, rất nhanh, bọn họ phi thẳng đến Dương Diệp đuổi theo .

Một mình đấu có thể giết không được Dương Diệp, thế nhưng, quần ẩu có thể không có vấn đề!

Cứ như vậy, Dương Diệp một đường điên cuồng trốn, mà cái kia Thần Cư chủ nhân đám người tắc thì một đường đi, chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Mà cái kia Thần Cư chủ nhân mấy người cũng đuổi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Làm Dương Diệp đám người đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ về sau, Vĩnh Hằng Quốc Độ chúng thế lực rõ ràng hợp lý khuôn mặt sắc tức thì không gì sánh được khó coi .

Như Dương Diệp cùng Thần Cư chủ nhân đám người ở Vĩnh Hằng Quốc Độ đại chiến, cái kia đối với Vĩnh Hằng Quốc Độ mà nói, không thể nghi ngờ là một cái thiên đại tai hoạ .

Giờ khắc này, Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số thế lực người hận không thể xé xác Dương Diệp!

Cái người điên này đi đâu không được, hết lần này tới lần khác tới Vĩnh Hằng Quốc Độ ?

Không cần phải nói, hắn tuyệt đối là cố ý!

Thần Cư chủ nhân đám người hiển nhiên cũng biết Dương Diệp mục đích, chẳng qua lúc này, bọn họ không để bụng những thứ này, bọn họ thầm nghĩ giết chết Dương Diệp!

Dương Diệp chạy trốn tới trung giới sau liền ngừng lại, ở trung giới trên khoảng không, Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia hướng hắn đuổi tới Thần Cư đám người .

Thần Cư gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi lại đang làm cái gì đem đùa giỡn!"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Còn nhớ rõ Hoang Đế chết thế nào không ?"

Thần Cư chủ nhân hai mắt híp lại, "Ngươi có ý tứ ?"

"Có ý tứ ?"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, "Thần Cư, Hoang Đế sở dĩ chết, cũng là bởi vì hắn kém chút phá hủy toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, đồng thời muốn hủy diệt cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ . Ân , đợi lát nữa chúng ta đánh lên, các ngươi có thể đừng nương tay, cứ việc đánh, đánh nát cái này thế giới cũng không quan hệ, ân, khẳng định không có có quan hệ, ha ha ..."

Nghe vậy, cái kia Thần Cư chủ nhân đám người thần sắc tức thì thay đổi cực kỳ khó coi .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đã cầm kiếm hướng cái kia Thần Cư chủ nhân đám người vọt tới .

Đánh!

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, Thần Cư chủ nhân đám người tức thì xuất thủ ....

Phải nói, còn không có xuất thủ, bằng vào uy áp liền trực tiếp đem Dương Diệp đẩy lui, mà khi bọn họ xuất thủ lúc, cường đại lực lượng chấn động ra đến, Dương Diệp còn không có thế nào, trong trời đất này cũng là rung động kịch liệt lên .

Toàn bộ thiên địa căn bản không chịu nổi Thần Cư chủ nhân đám người lực lượng .

Ở Mạt Pháp Chi Địa, cái kia địa phương có những thứ kia lão quái vật lực lượng gia trì, không gian không gì sánh được ổn định, hơn nữa, nơi ấy có thể che lấp thiên cơ, thiên mệnh không cảm giác được, thế nhưng ở chỗ này, nơi đây không có gì cả!

Thần Cư đám người bảy người đồng loạt ra tay, cái kia lực lượng bực nào nó đại ?

Thêm trên Dương Diệp trong tay cầm lại là Thiên Tru!

Loại tình huống này xuống, cái này thiên địa căn bản không chịu nổi!

Mà khi chứng kiến trong thiên địa bắt đầu hư ảo lúc, Thần Cư đám người có chút luống cuống .

Cái này vạn nhất mẹ nó cái kia thiên mệnh xuất hiện, làm sao bây giờ ?

Thần Cư sắc mặt khó coi nhìn cái kia vọt tới Dương Diệp, "Ngươi vô sỉ!"

. . .

------oOo------

Chương 2638: Chơi Không Chết Các Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vô sỉ!

Dương Diệp đánh không lại hắn nhóm, hay dùng loại này thủ đoạn tới uy hiếp bọn họ, đây là đáng xấu hổ!

Đừng nói, Thần Cư chủ nhân đám người thật đúng là không dám không kiêng nể gì cả xuất thủ .

Bọn họ chỉ dám dùng uy áp trấn áp Dương Diệp, cũng không dám ... nữa phóng xuất ra chính mình lực lượng, bởi vì như phóng xuất ra lực lượng, cái này thiên địa không chịu nổi, một ngày đem cái này thiên địa lộng vỡ, cái kia nữ tử váy trắng hiện thân, cái kia lúc, bọn họ những thứ này người sợ là cũng phải chết ở cái này .

Bọn họ tuy là tự tin, lại người nhiều, nhưng nếu là làm cho thiên mệnh hiện thân, coi như người đang nhiều gấp bội, cũng phải lành lạnh!

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị bảy người kia uy áp đẩy lui!

Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp lại hướng cái kia Thần Cư đám người vọt tới .

Thần Cư chủ nhân sợ hủy hoại mảnh thiên địa này, Dương Diệp cũng là không sợ, phải nói, hắn chính là đang cố ý hủy hoại mảnh thiên địa này, hắn cái này tỏ rõ chính là muốn cùng Mạt Pháp Chi Địa nhân ngọc thạch câu phần!

Tới là nữ tử váy trắng, hắn có thể còn tốt, nhưng như tới là quần đen nữ tử, hoặc khác hình thái thiên mệnh, bọn họ đều phải chết!

Bất quá, đối với sinh tử, hắn sớm đã coi nhẹ, hiện tại, hắn đã nghĩ làm!

Thần Cư đám người khí thế tuy là rất mạnh, thế nhưng, muốn bằng vào khí thế liền giết chết Dương Diệp, cái này vẫn còn có chút không thực tế, đặc biệt Dương Diệp hiện tại trong tay cầm vẫn là hoàn chỉnh Thiên Tru!

Dương Diệp lần nữa hướng cái kia Thần Cư đám người vọt tới, mỗi một lần huy kiếm, cái này kiếm đều sẽ cho cái này thiên địa tạo thành ảnh hưởng không nhỏ .

Mà mỗi lần nhìn thấy một màn này, cái kia Thần Cư đám người mí mắt chính là một hồi nhảy .

Ở nơi này lúc, cái kia Thủy Vô Biên đột nhiên lạnh lùng nói: "Hắn đều không sợ, chúng ta sợ cái gì!"

Thanh âm rơi xuống, nhất cỗ thần bí lực lượng trực tiếp xuất hiện ở bốn phía .

Thuỷ vực!

Theo thuỷ vực xuất hiện, ở toàn bộ phía chân trời không trung xuất hiện vô số vô biên thủy, cường đại lực lượng chấn động giữa cả thiên địa .

Mà ở cái kia thuỷ vực bên trong, đột nhiên xuất hiện hai cỗ thần bí lực lượng!

Sát vực!

Kiếm Vực!

Khi này lưỡng chủng vực xuất hiện về sau, cái kia Thủy Vô Biên thuỷ vực trong nháy mắt bị phản áp chế, cùng này đồng thời, một luồng kiếm quang trên không trung chợt lóe lên!

Xuy!

Kiếm quang qua, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy!

Xa chỗ, cái kia Thủy Vô Biên biến sắc, căn bản không dám độc tự mình cố gắng tiếp Dương Diệp cái này một kiếm, thân hình hắn lóe lên, hướng lui lại đi mấy trăm trượng, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách .

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là giống như ròi trong xương, hóa thành kiếm quang gắt gao hướng hắn đuổi theo .

Nhìn thấy một màn này, Thủy Vô Biên thần sắc trong nháy mắt âm trầm, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa Thần Cư đám người, "Hắn đều không sợ, chúng ta sợ cái gì ?"

Vừa nói, bên ngoài phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Thần Cư đám người thần sắc một hồi biến ảo, bị Dương Diệp uy hiếp như vậy, bọn họ tự nhiên là khó chịu, thế nhưng, bọn họ lại cố kỵ, như cái kia vị thiên mệnh thật xuất hiện . Đến cái kia lúc, nên làm cái gì bây giờ ?

Thiên mệnh!

Đây chính là treo ở đỉnh đầu bọn họ một cây đao, bọn họ không thể không kiêng kỵ! Không thể không nhìn lo!

Mà xa chỗ, cái kia Thủy Vô Biên đã cùng Dương Diệp chiến đấu .

"Hắn là cố ý muốn hấp dẫn thiên mệnh!"

Thần Cư bên cạnh, tên kia gọi Hư Nhạc mệnh kỳ cường giả trầm giọng nói: "Hắn muốn mượn thiên mệnh thủ diệt trừ chúng ta!"

Thần Cư gật đầu, "Ta biết ."

"Đánh hay là không đánh ?" Hư Nhạc trầm giọng hỏi .

]

Thần Cư trầm mặc hồi lâu, nhưng sau lắc đầu, "Hiện tại không đánh! Hư huynh, làm phiền ngươi trở về mượn món khác tới!"

Nghe vậy, Hư Nhạc ngây cả người, nhưng sau gần nhất nổi lên một cái tiếu dung, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người biến mất ở hư không bên trong .

Xa chỗ, cái kia Thủy Vô Biên cùng Dương Diệp đại chiến, càng đánh càng kinh ngạc, bởi vì Dương Diệp trong tay cái kia kiếm thật sự là quá mức kinh khủng . Dương Diệp mỗi một kiếm, hắn đều không dám đi đón đỡ, cái kia kiếm, có thể đơn giản phá vỡ hắn thuỷ vực!

Nguyên nhân đây, ở Thần Cư đám người không có tham chiến tình huống xuống, cái kia Thủy Vô Biên là hoàn toàn bị Dương Diệp đánh bẹp!

Bất quá, Dương Diệp tuy là sở hữu hoàn chỉnh Thiên Tru kiếm, thế nhưng, muốn chém giết cái kia Thủy Vô Biên, vẫn còn có chút khó khăn . Dù sao, cái kia Thủy Vô Biên thực lực nhưng là đỉnh phong mệnh kỳ, đối phương như không liều mạng mệnh, một mạch cùng hắn chu toàn nói, hắn vẫn khó có thể chém giết đối phương .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp tựa hồ cũng đã cảm thấy đối phương ở kéo kéo dài!

Nghĩ đến, đối phương đã có sau chiêu!

Ở một kiếm đẩy lui cái kia Thủy Vô Biên về sau, Dương Diệp cũng không có tuyển trạch tiếp tục xuất thủ, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau sẽ phải rời khỏi, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia Thần Cư đám người cũng là ngăn cản hắn .

Thần Cư cười nhạt, "Thế nào, muốn chạy trốn rồi hả?"

Vừa nói, hắn cùng với bên cạnh mọi người hai tay hư chiêu, trong sát na, một cổ vô hình lực lượng phong tỏa ngăn cản Dương Diệp bốn phía .

Khốn trụ Dương Diệp!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn bốn phía, diện vô biểu tình .

Thần Cư cười nhạt, "Dương Diệp, hôm nay ngươi là tự tìm tử lộ ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời , bên kia, một đạo nhân ảnh chính hướng bên này bắn nhanh mà tới.

Rất nhanh, đạo nhân ảnh kia xuất hiện ở Dương Diệp đối diện không xa chỗ, người tới chính là phía trước rời đi cái kia Hư Nhạc!

Hư Nhạc cười lạnh nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi ngày tận thế đến rồi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên, trong sát na, một viên màu đỏ ấn huyền phù ở tại Dương Diệp đỉnh đầu, chuyển chớp mắt, trong vòng ngàn dặm bên trong không gian bắt đầu tầng tầng co rút lại, nhưng sau đọng lại!

Củng cố không gian!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp không gian bốn phía đã bị củng cố phòng thủ kiên cố!

Đang ở Thần Cư đám người phải ra tay lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất thủ trước, phải nói trước xuất kiếm!

Dương Diệp hai tay nắm kiếm chợt hướng cùng với chính mình trước mặt chính là cắm xuống .

Xuy!

Kiếm nhập không gian, trong sát na, lấy Dương Diệp làm trung tâm, hắn không gian chung quanh trực tiếp rạn nứt ra, ngay sau đó, không đến nửa hơi thời gian, lấy Dương Diệp làm trung tâm, hắn không gian chung quanh trực tiếp toàn bộ đổ nát yên diệt!

Không chỉ có như đây, cái kia trấn áp bốn phía cái viên này Xích Ấn cũng vào giờ khắc này trong nháy mắt rạn nứt ra, nó thừa nhận rồi Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa chủ yếu lực lượng!

Nhìn thấy một màn này, Thần Cư đám người trực tiếp ngây dại!

Kỳ thực, bọn họ xa xa đánh giá thấp Dương Diệp trong tay thanh kiếm này!

Thanh kiếm này tính đặc thù cùng nó ẩn chứa lực lượng, đó đã không phải là cái gì siêu Thần khí có thể so với, còn trấn áp không gian, kiếm này liền thiên đạo cái này đã từng thiên địa tối cao bổn nguyên đều có thể chém giết, huống chi bốn phía những thứ này không gian ?

Chỉ cần không phải vượt lên trước không gian ba chiều không gian, cũng không đỡ nổi cái này kiếm!

Cũng chỉ có trong truyền thuyết cái kia vũ trụ bốn chiều không gian, có khả năng đủ ngăn cản cái này kiếm phong mang!

Một kiếm phá toái chung quanh những thứ kia không gian chi về sau, Dương Diệp phi thẳng đến cái kia Thần Cư đám người vọt tới, hắn kiếm có thể không có một chút lưu tình, trường kiếm xẹt qua phía chân trời, giữa cả thiên địa cũng vì đó hư ảo .

Mảnh thiên địa này là thật đã không chịu nổi hắn kiếm!

Nhìn thấy một màn này, Thần Cư đám người khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, có thể nói, như bọn họ ở xuất thủ, cái này toàn bộ trung giới sợ cũng là muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát .

Thần Cư đám người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, mấy người dồn dập hướng lui lại đi, mà Dương Diệp cũng là cũng không có dừng tay, mà là dẫn theo kiếm hướng Thần Cư đám người vọt tới .

Cứ như vậy, Dương Diệp lấy sức một mình đuổi theo Thần Cư đám người chạy ...

Một màn này, xem ngây người Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số cường giả .

Cái này quá điên cuồng!

Cứ như vậy, Dương Diệp dẫn theo kiếm đuổi theo Thần Cư đám người tới Mạt Pháp giới, chuẩn xác mà nói là, đem Thần Cư đám người đoạt về Mạt Pháp Chi Địa .

Đuổi tới Mạt Pháp Chi Địa lúc, Dương Diệp đã mất lý trí, còn muốn truy vào đi, mà lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở thân về sau, nhưng sau gắt gao kéo hắn, không cho hắn truy vào đi ...

Đuổi tới nơi đây là được rồi, ở truy, vậy coi như muốn xảy ra chuyện!

Ở bên trong, những người đó nhưng là không sợ cái gì đó thiên mệnh cảm ứng được .

Bị Tiểu Bạch ngăn chặn, Dương Diệp hơi chút tỉnh táo một ít, hắn nhìn thoáng qua trước mặt cái kia truyền tống trận, đúng vậy a, không thể đi vào a! Cái này đi vào, đó là tuyệt đối ra không được đó a!

Tỉnh táo một chút!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi qua một bên, nhưng sau ngồi xuống, hắn nỗ lực để cho mình lãnh tĩnh .

Tiểu Bạch nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp cằm, nhìn Dương Diệp bây giờ dáng dấp, nàng cũng là phi thường đau lòng .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau chậm rãi bình tĩnh lại, hắn nhìn thoáng qua cái kia đi thông Mạt Pháp Chi Địa truyền tống trận, không biết đang suy nghĩ gì .

Quá hồi lâu, Dương Diệp cúi đầu nhìn mình trước mặt, ở trước mặt hắn, lơ lững hai thanh kiếm .

Thiên Tru! Vãng sinh!

Vãng sinh kiếm phía trước hắn vẫn không có dùng, này bằng với là của hắn một cái con bài chưa lật, trước tiên cần phải giữ lại, thời khắc mấu chốt dùng đến, tài năng xuất kỳ bất ý!

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên lôi kéo Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha sở tại, lúc này, Nhị Nha khí tức quanh người đã cường đại đến mức có chút không bình thường .

Cổ khí tức kia, cho dù là Dương Diệp đều cảm giác có chút tâm kinh sợ .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha, nhãn trung tràn đầy lo lắng màu sắc .

Dương Diệp cũng là có chút bận tâm, Nhị Nha như thế trưởng thành, rốt cuộc là có phải hay không bình thường đâu?

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên trợn mở con mắt, trong mắt nàng, là đỏ thẫm!

Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cái nhìn này, làm cho Dương Diệp tâm thần sợ run rẩy!

Cái này lúc, Tiểu Bạch vội vã bay đến Nhị Nha trước mặt, nhưng sau tiểu trảo che lại Nhị Nha con mắt, đầu nhỏ vội vã rung .

Ý kia là Nhị Nha ngươi không muốn dọa người!

Một lát sau, Tiểu Bạch thu hồi tiểu trảo, cái này lúc, Nhị Nha đã bình thường hơn nhiều.

Nhị Nha nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, "Dương ca, đang chờ ta một đoạn thời gian, trong cơ thể ta có món đồ đang ngưng kết, lập tức liền có thể lấy ngưng kết ra một phần ba . Chỉ cần ngưng kết hoàn thành, ta, ta liền xuất hiện giúp ngươi sát nhân!"

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, nhẹ giọng nói: "Ngươi, ngươi đến thì sẽ không không bình thường, nhưng sau ngay cả ta cũng giết đi ?"

Mặc dù là nói đùa, thế nhưng, vừa rồi Nhị Nha cái nhìn kia làm cho hắn hiện tại cũng có chút tâm kinh sợ .

Hắn là thật sợ Nhị Nha không phải bây giờ Nhị Nha!

Nhị Nha bất mãn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương ca ngươi yên tâm, coi như ta Nhị Nha tự sát, cũng sẽ không làm thương tổn ngươi cùng Tiểu Bạch ."

Dương Diệp trong lòng hơi ấm, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Ta tin tưởng ngươi!"

Cùng Nhị Nha hàn huyên một hồi về sau, Dương Diệp theo Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp, Dương Diệp đi tới cái kia đi thông Mạt Pháp Chi Địa trước truyền tống trận, tay phải hắn cầm kiếm đứng ở nơi ấy, tại hắn bả vai lên, là Tiểu Bạch .

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên trương khai cái miệng nhỏ nhắn, rất nhanh, từng đạo linh khí không ngừng từ cái này truyền tống trận bên trong truyền ra ...

Dương Diệp khuôn mặt dữ tợn, "Lão tử chơi không chết các ngươi!"

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, "Thiên mệnh, ta cũng không tin ngươi không ra!"

. . . Cvt: Điểm chấm cvt dạo này bị dìm thấp quá. Mọi người kéo lên giúp mụi với ạ. huhu.

------oOo------

Chương 2639: Ta Đầu Hàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bức thiên mệnh hiện thân!

Đây là Dương Diệp mục đích cuối cùng!

Đương nhiên, là bức nữ tử váy trắng mặt khác vài loại hình thái hiện thân .

Nữ tử váy trắng không gây sự tình, đây là hắn buồn bực nhất, đương nhiên, như nàng gây sự tình, hắn sợ rằng cũng đã chết .

Truyền tống môn trước, Tiểu Bạch điên cuồng đang hấp thu linh khí .

Lần trước ở Mạt Pháp Chi Địa, hắn đã cảm nhận được, bây giờ Mạt Pháp Chi Địa kỳ thực đã là nỏ mạnh hết đà, triệt để yên diệt chỉ là vấn đề thời gian!

Lấy Mạt Pháp Chi Địa loại trạng thái kia, tối đa thời gian mấy năm thì sẽ hoàn toàn yên diệt, mà bây giờ hắn cần phải làm là gia tốc cái này Mạt Pháp Chi Địa hủy diệt!

Đương nhiên, đây là Mạt Pháp Chi Địa nhân tuyệt đối không cho phép!

Rất nhanh, Tiểu Bạch hấp không ra linh khí!

Ở truyền tống trận một chỗ khác, nhất cỗ thần bí lực lượng khóa lại bên kia xuất khẩu, Tiểu Bạch cũng nữa không pháp cảm nhận được Mạt Pháp Chi Địa .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, lại hít hít, nhưng mà, chẳng có cái gì cả!

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khuôn mặt sắc âm trầm, hắn nhìn cái kia truyền tống trận hồi lâu, nhưng sau ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Mạt Pháp Chi Địa nhân hiện tại hiển nhiên là sẽ không ra được!

Bây giờ Mạt Pháp Chi Địa quả thật có chút xấu hổ, bởi vì cho dù là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, cũng chém giết không được Dương Diệp, mà như phái ra cái kia loại chân chính lão quái vật, tỷ như Hoành Vạn Cổ, còn có Tá Mạc loại này siêu cấp cường giả, bọn họ lại sợ đưa tới thiên mệnh .

Thực lực của bọn họ quá mạnh, mọi cử động có thể sẽ đưa tới thiên mệnh .

Có thể nói, như không phải đến rồi vạn bất đắc dĩ thời khắc, cũng chính là ngọc đá cùng vỡ thời điểm, loại này cường giả là sẽ không dễ dàng xuất hiện đồng thời xuất thủ .

Thế nhưng, Mạt Pháp Chi Địa chắc chắn sẽ không như thế bị Dương Diệp uy hiếp .

Coi như Dương Diệp hiện tại dừng tay, Mạt Pháp Chi Địa cũng sẽ không dừng tay, bởi vì hắn nhóm tương lai không lâu liền cần Dương Diệp trong tháp Tiểu Bạch!

Kỳ thực, cục diện bây giờ sẽ chết, người nào không sợ chết người nào chiếm ưu!

Dương Diệp rõ ràng là không sợ chết, sẽ cố ý dẫn thiên mệnh, nhưng sau mọi người cùng nhau lành lạnh! Mà Mạt Pháp Chi Địa người, hiển nhiên là không muốn cùng Dương Diệp liều mạng, bọn họ nếu như muốn chết, cũng sẽ không tránh thiên mệnh tránh đã lâu như vậy!

Dương Diệp ly khai Mạt Pháp giới về sau, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp nguyên bản sở đứng vị trí .

Chính là cái kia Thần Cư!

Thần Cư quay đầu nhìn về phía sau lưng truyền tống trận, "Cứ như vậy ?"

Có thể đạt được bọn họ loại trình độ này, như thế nào lại là không có có tính khí ?

Kỳ thực, Mạt Pháp Chi Địa đã có người chờ lệnh xuất hiện cùng Dương Diệp liều mạng . Dù cho trêu chọc thiên mệnh, bọn họ cũng sẽ không tiếc .

Đáng tiếc là, thiên mệnh một ngày đi tới nơi này, vậy thì không phải là chết một người hai cái chuyện, mà là chết một mảnh, thậm chí là tất cả .

Cái này lúc, cái kia truyền tống trận bên trong, một giọng nói truyền ra, "Hãy để cho hắn kiêu ngạo mấy ngày ."

Thần Cư thần sắc âm trầm, không nói gì .

Quá hồi lâu, hắn xoay người tiến nhập cái kia truyền tống trận bên trong .

Toàn bộ Mạt Pháp giới khôi phục bình tĩnh!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp đi tới phi thăng đài chỗ, lúc này, Minh Nữ chúng nữ đã thanh tỉnh, chỉ là thoạt nhìn vẫn là có chút suy yếu .

Chứng kiến Dương Diệp đến, chúng nữ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp vội vã đi tới, "Các ngươi cảm giác như thế nào ?"

]

Huyết Nữ khẽ lắc đầu, "Vấn đề không phải rất lớn, chỉ là cái này nhục thân "

Nhục thân!

Huyết Nữ chúng nữ nhục thân đã bị hủy, đây là tương đối tổn thương bổn nguyên, tuy là các nàng cũng có thể trọng tố nhục thân, thế nhưng, tương đối không có trời sanh tốt.

Dương Diệp hơi cúi đầu, thầm nghĩ áy náy, nhưng mà, hắn lại phát hiện, xin lỗi cũng không có gì trứng dùng .

Huyết Nữ nhẹ giọng nói: "Không cần tự trách ."

Dương Diệp lắc đầu, "Lần này là ta ngu xuẩn, biết rõ bọn họ muốn nhằm vào ta, nhưng không có làm xong vạn toàn phòng bị, làm cho bọn họ đưa ánh mắt nhắm ngay các ngươi, lúc đầu đây hết thảy đều có thể tránh khỏi, là ta sơ suất, là ta ngu xuẩn ."

Huyết Nữ trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, "Ngươi cũng không phải là thần, làm sao có thể mọi chuyện cân nhắc chu toàn ?"

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, cái này lúc, một bên heo muội đột nhiên nói: "Liền đừng kéo những thứ này, Dương Diệp, ngươi cái tên này có thời gian tới đây hổ thẹn, còn không bằng cố gắng tăng thực lực lên, nhưng sau giúp chúng ta giết chết đám kia món lòng ."

Hiển nhiên, nhục thân bị hủy, heo muội cũng là phi thường vô cùng khó chịu .

Dương Diệp gật đầu, "Thù này, ta tự nhiên là phải báo . Ta "

"Ồ đúng rồi!"

Cái này lúc, heo muội cắt đứt Dương Diệp, "Ta nhớ được ngươi cái tên này có điểm lỗ mãng, tuy là thù phải báo, thế nhưng, đừng đi làm hy sinh vô vị, hiểu chưa ?"

Huyết Nữ nhẹ nhàng gõ đầu, "Heo muội nói cực phải, ngươi không nên làm không tự lượng sức sự tình, minh bạch ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta cũng không xằng bậy."

Huyết Nữ nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười khổ, "Nhị tỷ yên tâm, ta cam đoan cũng không xằng bậy, ta sẽ không đi vô ích chịu chết."

Huyết Nữ lúc này mới gật đầu, "Ngươi có thể nghĩ như vậy, không còn gì tốt hơn nhất ."

Vừa nói, nàng nhìn lướt qua bốn phía, "Trong khoảng thời gian này, chúng ta muốn ở nơi này trọng tố hạ nhục thân, ân, phải nhường Tiểu Bạch cái kia tiểu gia hỏa hỗ trợ mới được ."

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Huyết Nữ trước mặt không xa chỗ, nhìn Huyết Nữ chúng nữ, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, biểu thị đồng ý giúp đỡ!

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Biết được Minh Nữ chúng nữ không có gì đáng ngại chi về sau, trong lòng hắn tảng đá kia mới thật sự là rơi xuống .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, sau đó lấy ra cái kia truyền âm thạch

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp có chút thất vọng .

Cái kia thần bí thế lực cũng không có Thiên Tú cùng tiểu kỳ tin tức!

Thiên Tú! Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, sau một khắc, một luồng kiếm quang phóng lên cao .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới đen kịt một màu thế giới .

Thủy Nguyên Địa thế giới!

Đương nhiên, lúc này Dương Diệp tới là đã bị hủy diệt Thủy Nguyên Địa thế giới, bây giờ cái này địa phương, là đen kịt một màu, bên trong ngoại trừ ám vật chất cùng với ám năng lượng bên ngoài, không có bất kỳ sinh mệnh!

Lúc trước Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú chính là ở chỗ này tiêu thất đấy!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía này có một cường đại Thôn Phệ Chi Lực, chẳng qua còn tốt, này cổ Thôn Phệ Chi Lực đối với hắn ảnh hưởng cũng không phải là như vậy lớn.

Dương Diệp hướng trên khoảng không dời đi, chỉ chốc lát, hắn ngừng lại, hắn Kiếm Vực thi triển ra, ở Kiếm Vực bao phủ xuống, hắn có thể đủ rõ ràng cảm nhận được hết thảy chung quanh .

Dần dần, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng .

Ở nơi này bốn phía, còn còn sót lại một ít lực lượng, mà chút lực lượng, vẫn còn ở nát bấy lấy bốn phía ám không gian!

Dương Diệp tỉ mỉ cảm thụ bốn phía một cái, bốn phía có bốn đạo bất đồng lực lượng, cái này bốn đạo lực lượng đều cực kì khủng bố . Án hắn suy đoán, cái này bốn đạo lực lượng chắc là cái kia thiên mệnh còn có tiểu kỳ cùng với A Tú, đương nhiên, không thể thiếu cái kia Tiêu Dao Tử .

Không trung, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn bắt đầu chậm rãi điều tra cái kia bốn cổ lực lượng, rất nhanh, hắn theo cái kia bốn cổ lực lượng đi phía trước dò xét tìm, chỉ chốc lát, trong đó một đạo lực lượng tiêu thất, cái này đạo lực lượng phải là cái kia bị truyền tống đi Tiêu Dao Tử.

Này cổ lực lượng cực kỳ bá đạo, cũng cực kỳ cường đại, đương nhiên, quan trọng nhất là hắn cảm nhận được kiếm khí mùi vị!

Dương Diệp không có tiếp tục truy tìm Tiêu Dao Tử cái kia đạo kiếm khí, ai biết Tiêu Dao Tử bị truyền tống đi nơi nào! Hắn tiếp tục đuổi lấy Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú lực lượng tung tích, các nàng lưu lại lực lượng quá mạnh, vết tích quá rõ ràng .

Dương Diệp có chút kích thích, bởi vì hắn cảm thấy tiếp tục như thế, hoàn toàn khả năng đuổi tới A Tú còn có tiểu kỳ!

Cứ như vậy, Dương Diệp tiếp tục đi phía trước .

Quá không biết bao lâu, đột nhiên, Dương Diệp quay đầu, ở cái kia vô tận đen nhánh bên trong, một đạo nhân ảnh chợt lóe lên .

Dương Diệp hai mắt híp lại, trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực bao phủ ở đối phương, không chỉ có như đây, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, hóa thành một đạo kiếm quang xuất hiện ở đạo nhân ảnh kia trước mặt .

Bóng người kia phòng bị nhìn Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bóng người kia, "Ngươi là người phương nào!"

Bóng người kia không nói gì, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Dương Diệp nhíu mày, cũng không có đuổi theo .

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, xem ra, không chỉ hắn đang truy xét A Tú còn có Kỳ Bỉ Thiên hạ lạc, còn có một số thế lực đang truy xét tung tích của các nàng. Mà vừa rồi cái kia người, có thể là Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng có thể là Mạt Pháp Chi Địa, hoặc cái gì khác thế lực .

Chính mình trước hết tìm được A Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, tiếp tục điều tra tiếp .

Như A Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên trạng thái không phải kém như vậy, coi như bị người khác tìm được, vấn đề cũng không phải đặc biệt lớn, thế nhưng, vạn nhất các nàng trạng thái không được, cái kia lúc, các nàng đang bị Mạt Pháp Chi Địa nhân tìm được, vậy coi như nguy hiểm!

Dương Diệp tăng nhanh tốc độ, hắn theo cái kia vài cổ lực lượng không ngừng đi phía trước dò xét tìm, càng dò xét tìm xuống phía dưới, hắn thần sắc càng phát ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cái kia ba đạo lực lượng càng ngày càng cường đại rồi!

Có thể tưởng tượng được, ở chỗ này đã từng xảy ra cỡ nào đại chiến kịch liệt! Bởi vì cái kia ba đạo lực lượng giao thoa tung hoành, chung quanh một ít ám vật chất không ngừng đang bị nát bấy lấy, vĩnh vô chỉ cảnh!

Tuy là Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú là hai đánh một, thế nhưng cái kia hắc muội cũng không phải đơn giản hàng sắc a, hơn nữa trong tay còn cầm một thanh kinh khủng kiếm!

Tại chỗ, Dương Diệp sâu hấp một hơi, tiếp tục đi tới .

Cứ như vậy, thăm dò không biết bao lâu, dần dần, Dương Diệp phát hiện, cái kia ba đạo lực lượng vết tích đã có chút yếu đi .

Dương Diệp trong lòng rùng mình, tiếp tục điều tra tiếp, chỉ chốc lát, cái kia ba cổ lực lượng rất nhạt .

Dương Diệp bước nhanh hơn, đột nhiên, hắn ngừng lại, bởi vì trong đó lưỡng đạo lực lượng vết tích đã biến mất rồi .

Dương Diệp sâu hút một khẩu, hắn không muốn suy nghĩ một ít hậu quả, thật không muốn suy nghĩ!

Hắn tiếp tục đi tới, theo cái kia đạo duy nhất lực lượng đi tới, đi không kém hơn nửa canh giờ về sau, Dương Diệp lần nữa dừng bước, ở trước mặt hắn không xa chỗ, nổi lơ lửng một thanh kiếm!

Một thanh đen như mực kiếm!

Cái kia thanh kiếm cứ như vậy huyền phù ở nơi ấy!

Chứng kiến thanh kiếm này, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, nhưng sau biểu tình cứng đờ, "Ta lạnh!"

Cái này lúc, một tay đột nhiên theo Dương Diệp bả vai đi tới Dương Diệp hầu chỗ .

Ở nơi này cái tay muốn bóp nát Dương Diệp hầu lúc, Dương Diệp giơ hai tay lên, "Ta đầu hàng!"

------oOo------

Chương 2640: Không Được ? Ta Giết Chết Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầu hàng

Bình tĩnh mà xem xét, Dương Diệp lần này là thật cảm giác mình muốn lạnh thấu .

Bởi vì hắn đã đoán được chính mình sau lưng vị này chính là người nào

Bất quá, hắn cũng không có tuyển trạch buông tha .

Đang nói ra câu nói kia lúc, cái tay kia hơi ngừng lại, mà lúc, hắn rút kiếm hướng sau chính là đâm một cái .

Lấy kiếm thành vực

Song vực gia trì

Cái này một kiếm mới vừa đâm tới phân nửa, Dương Diệp chính là cảm giác mình cả người bay ra ngoài, cái này vừa bay, hắn không biết bay bao lâu, hắn chỉ biết là, bản thân vào một khắc này đầu ý thức dần dần mơ hồ .

Bắt chước Phật Kinh trải qua một thế kỷ, rốt cục, Dương Diệp cảm giác mình nghe xong xuống, nhưng sau hắn nghe được một đạo tiếng bước chân .

Nhưng mà, hắn đã không có lực lượng đứng lên .

Không chỉ có như đây, hắn cảm giác mình đầu đặc biệt đặc biệt ảm đạm, chỉ chốc lát, hắn nghiêng đầu một cái, trực tiếp hôn mê đi .

Cứ như vậy, không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt .

Đầu giống như quán duyên một dạng trầm trọng

Dương Diệp dùng sức lắc lắc đầu của mình, cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự xa chỗ truyền đến, "Cái này kiếm, làm sao ở trong tay ngươi "

Dương Diệp nghe tiếng nhìn lại .

Lúc này, hắn thấy rõ chỗ ở mình vị trí, hắn đã không phải là ở cái kia vô tận lỗ đen bên trong, mà là một tòa không trọn vẹn cầu lên, ở trước mặt hắn cách đó không xa cầu trung vị trí, đứng một nữ tử

Một gã mặc quần đen nữ tử

Chứng kiến cái này quần đen nữ tử, Dương Diệp mí mắt tức thì giật mình .

Quần đen nữ tử bên trái, lơ lững một thanh đen nhánh sắc kiếm, mà ở trước mặt nàng, lơ lững hai thanh kiếm, chính là Dương Diệp cái kia hai thanh .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thả lỏng một hơi, hiển nhiên, là cái này hai thanh kiếm cứu hắn .

Dương Diệp chậm rãi đi tới, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, ở bốn phía, là hư vô một mảnh, đều không chân thiết, chỉ có cái này không trọn vẹn cầu là thực vật, là chân thật .

Đây rốt cuộc là ở đâu trong

Dương Diệp rất là nghi hoặc .

"Xem ra ngươi còn cần ở thanh tỉnh một cái" cái này thì đột nhiên vang lên quần đen nữ tử.

Sau một khắc .

Phanh

Dương Diệp toàn thân như bị trọng kích, sau đó cái ót lệch một cái, lại đã hôn mê .

Dương Diệp "

Rất lâu sau đó về sau, Dương Diệp lại một lần nữa tỉnh lại, lúc này đây, hắn cảm giác mình toàn thân phảng phất bị người dùng thiết chùy nện cho nhất lần, thật đích thực rất vô lực, không chỉ có như đây, đầu càng là bất tỉnh không được

"Thanh tỉnh sao" cái này lúc, xa chỗ lại truyền tới một giọng nói .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, vẫn là cái kia quần đen nữ tử .

Dương Diệp nheo mắt, hắn do dự xuống, cuối cùng vẫn đè xuống trong lòng có chút không thiết thực cách nghĩ, chậm rãi đứng lên, "Cái này kiếm, là,là các nàng cho ta "

"Thả ngươi chó má "

Quần đen nữ tử đột nhiên xoay người, "Cái này Thiên Tru kiếm chi chủ, căn bản không ở nơi đây vũ trụ, hơn nữa, lấy tính cách của nàng, nàng căn bản không thể đem kiếm cho ngươi, lại người, kiếm này nguyên nhân năm đó một ít duyên cớ vì thế, tự nàng trong tay rơi xuống, nàng làm sao có thể đem kiếm giao cho ngươi ngươi có phải muốn chết hay không "

Thanh âm rơi xuống, bên cạnh hắn cái kia chuôi hắc kiếm đột nhiên run rẩy động .

Sát ý bức người

Dương Diệp hầu lăn lăn, nhưng sau vội vã chỉ vào cái kia chuôi vãng sinh kiếm, "Cái này, cái này kiếm là nàng cho ta, còn cái này Thiên Tru, là chính nó tự nguyện đi theo ta, ngươi không tin, ngươi hỏi chúng nó a "

Ma quỷ, nữ nhân này làm sao như thế táo bạo cùng nữ tử váy trắng tính cách hoàn toàn chính là thiên địa cách biệt a

Động một chút là muốn chém người, liền không thể nói điểm lý sao

]

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia hai thanh kiếm, nàng đưa tay cầm cái kia hai thanh kiếm, cái kia hai thanh kiếm cũng không có phản kháng .

Quá hồi lâu, quần đen nữ tử nhíu mày, nàng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Một cái khác ta thực sự là mắt mù, thế mà lại tuyển trạch ngươi "

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, mẹ nó, làm sao nói chuyện

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp mí mắt một hồi nhảy, bởi vì hắn thấy được cái này quần đen nữ tử trong mắt sát ý, nữ nhân này lại muốn giết hắn

Dương Diệp vội vã đứng lên, sau đó nói "Ta, ta muốn tố cáo "

"Tố cáo" quần đen nữ tử chân mày to cau lại .

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, " Đúng, ta hiểu rõ một cái địa phương, có một đoàn mệnh kỳ tột cùng người, bọn họ lợi dụng một ít phương thức tránh né ngươi cảm ứng, nơi ấy nhiều vô số người như thế ."

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, sau đó nói "Ta nói cho ngươi biết, bọn họ tụ chúng cùng một chỗ, nhất định là muốn gây chuyện, ngươi bây giờ không lộng bọn họ, chờ nhóm ra hồn, đến lúc, bọn họ khả năng liên thủ tạo phản "

"Khí hậu "

Quần đen nữ tử khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Đám kia hàng sắc, có thể thành thành tựu gì "

Dương Diệp nghiêm mặt nói "Lời mặc dù là nói như vậy, thế nhưng, ngươi cũng thấy đấy, những người đó cũng đều không phải đèn cạn dầu . Ngươi như thế phóng mặc hắn nhóm "

"Ngươi nghĩ cho ta mượn tay giết hắn nhóm" quần đen nữ tử đột nhiên cắt đứt Dương Diệp, hỏi .

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, nương, nữ nhân này không ngốc a

Quần đen nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nắm hắc kiếm gõ một cái Dương Diệp đầu, "Thực lực không đủ, đầy đầu suy nghĩ lệch lạc pháp, ta thật không minh bạch, một cái khác ta vì sao hội coi trọng ngươi, ta lần đầu tiên cảm thấy ta là mắt mù "

"Ta con mẹ nó có thể làm sao "

Dương Diệp đột nhiên cả giận nói "Ngươi xem một chút đám kia món lòng, người nào không là sống mấy vạn năm ta lại mới sống bao lâu ta ba mươi tuổi cũng chưa tới, mà bọn họ đâu từng cái sống cùng cái này vũ trụ ba chiều không gian không sai biệt lắm lâu, mẹ hắn, bọn họ chính là một con heo, cũng có thể tu luyện thành thần a ta có thể làm sao ta không muốn chút suy nghĩ lệch lạc pháp, làm sao đi theo bọn họ liều mạng "

Quần đen nữ tử đạm thanh nói ". Vô năng người mới hội oán giận "

Dương Diệp nhún vai, "Ta không cảm thấy ta vận dụng một ít phương thức khác thì không được, trí mưu cũng là thực lực một loại, không phải sao "

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Yếu chính là yếu "

Dương Diệp đạm thanh nói ". Phải phải, đại lão ngươi trời sinh chính là vô địch "

Quần đen nữ tử hai mắt híp lại, "Ngươi có phải hay không không phục a không phục chúng ta một mình đấu a "

Dương Diệp "

Vô sỉ

Người khác đều nói hắn Dương Diệp vô sỉ, hắn rất muốn nói, cái gì gọi là vô sỉ trước mắt đây mới là vô sỉ a

"Không dám" quần đen nữ tử châm chọc nói .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói "Ngươi áp chế cảnh giới, giống như ta cảnh giới, chúng ta một mình đấu, thế nào "

Áp chế cảnh giới

Như cô gái này không áp chế cảnh giới, hắn là tuyệt đối không đánh lại, điểm ấy, hắn lòng biết rõ .

Như áp chế cảnh giới, còn có khả năng thử xem .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Tốt "

Thanh âm rơi xuống, nàng giơ tay lên chính là vung lên, một kiếm thế phi thẳng đến Dương Diệp nghiền ép đi

Dương Diệp biến sắc, tay phải nhất chiêu, tru xuất hiện ở trong tay hắn, sau một khắc, hắn giơ kiếm hướng phía trước chính là đâm một cái .

Xuy

Cái này một kiếm đâm ra, giữa sân tức thì vang lên một đạo chói tai tiếng the thé, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp sắc mặt đại biến, bởi vì không biết bực nào lúc, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào bụng của hắn .

Tiên huyết bắn tung toé

Mà cái kia quần đen nữ tử vẫn còn ở tại chỗ

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía quần đen nữ tử, "Ngươi căn bản không có áp chế chính mình cảnh giới "

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Mệnh kỳ đều là ta định, ta còn áp cái gì ta nói ta là cái gì kỳ, ta chính là cái đó kỳ, hiểu không "

Dương Diệp kém chút tức giận thổ huyết . Mẹ nó, so với Tiểu Bạch Nhị Nha còn lưu manh a

Cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp bụng, nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng .

Quần đen nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Làm sao "

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói "Chúng ta còn có khả năng nói chuyện "

Quần đen nữ tử vừa định châm chọc, bất quá, làm như nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên trầm mặc, quá một hồi lâu, nàng nói "Nói chuyện gì "

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng buông lỏng, sau đó nói "Ngươi bị thương "

Kỳ thực, ngay từ đầu hắn đã cảm thấy cái này quần đen nữ tử có cái gì không đúng, chính là bị thương .

Bởi vì giờ khắc này quần đen nữ tử với hắn ở Thủy Nguyên Địa thế giới ban đầu thấy lúc, rất không giống với

Nghe được Dương Diệp, quần đen nữ tử cười lạnh nói "Là bị thương, làm sao, có muốn thử một chút hay không xem có thể hay không giết ta "

Nghe vậy, Dương Diệp trong lòng buông lỏng .

Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên chắc là không có việc gì

Lúc trước, hắn tra được cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú lực lượng lúc, các nàng lực lượng là hư không tiêu thất, cái này tiêu thất, không giống như là tiêu vong, mà là cùng Tiêu Dao Tử cái kia loại tiêu thất

Tuy là như đây, nhưng hắn vẫn là có chút không yên lòng, cho nên, vẫn là tiếp tục hướng hạ truy tra .

Bây giờ nghe quần đen, hắn có thể càng chắc chắn . Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú, mười phần bị người này đưa đi .

Cũng không biết tiễn đi nơi nào

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói "Phải không, ngươi nói một chút ngươi nghĩ muốn cái gì a !"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói ". Ngươi nhưng thật ra thức thời ."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ Dương Diệp trong cơ thể, "Ta muốn đi vào "

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, đi vào vào Hồng Mông Tháp nữ nhân này muốn vào Hồng Mông Tháp

"Thế nào, không được" quần đen nữ tử thanh âm trong nháy mắt băng lạnh xuống .

Dương Diệp hầu lăn lăn, sau đó nói "Cái kia, vì sao a "

Quần đen nữ tử chân mày cau lại, "Ta liền hỏi ngươi được chưa, không được, ta giết chết ngươi "

Dương Diệp "

Quần đen nữ tử đã cầm kiếm, nàng đây là đang nói cho Dương Diệp, nàng cũng không đang nói đùa

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ta có thể hỏi một chút tại sao không "

Quần đen nữ tử đạm thanh nói ". Có thể "

"Vì sao" Dương Diệp hỏi .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không có vì cái gì "

Dương Diệp khuôn mặt co quắp một trận, hắn thật muốn cầm kiếm chém chết đối phương nữ nhân này chơi hắn đây

Thật sự là đánh không lại a

Cái này lúc, quần đen nữ tử nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói "Một câu nói, có cho hay không vào ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói "Ta có lựa chọn sao "

Quần đen nữ tử cười lạnh một tiếng, sau một khắc, nàng thân hình run lên, trực tiếp hóa thành một luồng kiếm quang tiến nhập Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông Tháp .

Giữa sân, Dương Diệp biểu tình cực kỳ đặc sắc .

S cảm tạ gần nhất bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ, phi thường phi thường cảm tạ sự ủng hộ của mọi người .

Còn có một chút, mọi người nói bạo nổ phát gì, cái kia, thật mời mọi người lý giải một cái, ta là gõ chữ, thế nhưng, bên người cũng có người thân nhân, mỗi thiên cũng có rất nhiều việc vặt, không thể nhất thiên 24 tiểu thì đều gõ chữ, nhất thiên tối đa tối đa viết bảy tám tiếng đồng hồ, mà mỗi viết xong chương một, còn muốn kiểm tra sửa chữa, quan trọng nhất là, một ngày viết nhiều, đầu sẽ ảm đạm, thật rất bất tỉnh, đừng nói gõ chữ, chính là ngươi chơi du đùa giỡn liên tục chơi mấy tiếng đồng hồ lấy trên sợ là cũng sẽ hỗn loạn đi.

Bất kể như thế nào, hy vọng mọi người lý giải lý giải cảm tạ

------oOo------

Chương 2641: Chúng Ta Giảng Đạo Lý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cứ như vậy, quần đen nữ tử tiến nhập Hồng Mông Tháp!

Mà đang ở Dương Diệp muốn đi vào Hồng Mông Tháp bên trong lúc, đột nhiên, Dương Diệp sắc mặt đại biến, bởi vì hắn phát hiện, chính mình Hồng Mông Tháp dĩ nhiên trực tiếp bị phong tỏa . Chuẩn xác mà nói là, hắn không cảm giác được Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, mà đang ở cái này lúc, hắn bỗng nhiên ngẩng đầu, ở cái kia xa xôi mịt mờ phía chân trời, đột nhiên xuất hiện một cái quỷ dị vòng xoáy!

Rất nhanh, cái kia vòng xoáy bên trong, xuất hiện một đôi mắt .

Cặp mắt kia nhìn lướt qua phía dưới, rất nhanh, nó rơi vào Dương Diệp thân lên.

Dương Diệp vội vã cúi đầu, nhưng sau đi tới .

Chỉ chốc lát, cặp mắt kia dần dần hư ảo, cái kia vòng xoáy cũng biến mất theo không thấy .

Theo cái kia vòng xoáy tiêu thất, Dương Diệp cả người giống như hư thoát một dạng trực tiếp té ở trên đất .

Sức cùng lực kiệt!

Không biết vì sao, hắn lúc này cảm giác tự mình dùng hết toàn thân lực lượng, uể oải tới cực điểm!

Mà lúc, hắn lại có thể cảm nhận được Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hiện tại Hồng Mông Tháp bên trong bầu không khí có thể nói là phi thường vô cùng quỷ dị, bởi vì tới một cái khách không mời mà đến!

Cái này khách không mời mà đến đây, cùng Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú bất đồng, nàng đã từng nhưng là phải giết qua Dương Diệp.

Nguyên nhân đây, toàn bộ Hồng Mông Tháp đối với cái này quần đen nữ tử cũng không phải là như vậy hữu hảo, phải nói, là tràn đầy địch ý .

Chẳng qua hết cách rồi, nữ nhân này quá mạnh mẽ, Hồng Mông Tháp toàn bộ chung vào một chỗ cũng đánh không lại a!

Ở Kiếm Tông hậu phương dãy núi bên trong, quần đen nữ tử chính mình tạo một gian đơn giản nhà gỗ, liền xây dựng ở một tòa đại sơn đỉnh .

Mà quần đen nữ tử vừa tiến đến, mà bắt đầu hấp thu cái này Hồng Mông Tháp bên trong rất nhiều Hồng Mông Tử Khí, không chỉ có hấp thu Hồng Mông Tử Khí, Tiểu Bạch cái kia Vĩnh Hằng Chi Khí cũng bị cái này quần đen nữ tử hút tới .

Dương Diệp đi tới cái kia trước nhà gỗ, quần đen nữ tử liền ngồi xếp bằng ở cái kia nhà gỗ bên trong .

Nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, thế nhưng rất nhanh lại thu hồi ánh mắt, không ở nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chỉ chỉ quần đen nữ tử .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau đi tới cái kia trước nhà gỗ, "Thế nào, cứ như vậy ?"

Hắc muội mở con mắt, nàng nhìn Dương Diệp, "Không phải như thế nào đây?"

Dương Diệp nói: "Ta nghe nàng nói qua, các ngươi đã từng giết thiên đạo ."

Hắc muội nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp nói: "Trong mắt của ta, các ngươi là bị áp bách, sau đó mới đi nghịch thiên, nhưng là bây giờ, ngươi xem xem chính ngươi, ngươi cùng cái kia thiên đạo có cái gì khác biệt ? Ngươi sát nhân, không hỏi nguyên do sát nhân, ngươi còn khi dễ người, một điểm đạo lý không nói, nói thật, ngươi chẳng lẽ không cảm thấy được chính mình rất quá đáng sao?"

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp, "Nói tiếp!"

Dương Diệp sâu hấp một hơi, sau đó tiếp tục nói: "Ta đầu tiên nói trước a, chúng ta giảng đạo lý, không động thủ a!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng xem xem Dương Diệp, dường như có điểm không đúng, trước đây không đều là động thủ sau đang giảng đạo lý à?

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau dán tại bên tai nàng nhẹ nói vài câu ...

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, là thế này phải không ?

Dương Diệp không có để ý cái này nhiều vấn đề tiểu gia hỏa, hắn nhìn về phía cái kia quần đen nữ tử, "Vừa rồi tại bên ngoài, ta thấy được cái kia vòng xoáy, còn có cái kia nhãn, nếu như ta không có đoán sai, ngươi có phải là vì tránh né cái kia, sau đó mới chạy trốn tới ta đây Hồng Mông Tháp bên trong, lợi dụng ta cùng với tháp tránh né cặp mắt kia, đúng hay không ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Nói tiếp a!"

Dương Diệp nói: "Ngươi bây giờ, bị thương, sau đó trở về ta nơi này, cái này địa phương, xem như là một cái chữa thương thánh địa, nói cho cùng, là ta giúp ngươi, cái này ngươi không phủ nhận chứ ?"

]

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp, không nói lời nào .

Dương Diệp kiên trì tiếp tục nói: "Ngươi ở nơi này chữa thương có thể, thế nhưng, ta cảm thấy, chúng ta được đàm luận một cái, ngươi cũng thấy đấy, ở cái này thế giới, ngoại trừ ta là mệnh kỳ bên ngoài, còn lại sinh linh cũng chỉ là trong trời đất này phổ thông sinh linh, ta hy vọng ngươi không nên thương tổn bọn họ ."

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, "Nàng cũng không phải là phổ thông sinh linh ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, "..."

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ngươi nói đến Tiểu Bạch, ta thì không thể không nói hơn hai câu, ngươi giết người khác, ta có thể còn có thể lý giải một ... hai ..., các ngươi không muốn để cho những người đó tiến nhập vũ trụ bốn chiều, thế nhưng, Linh Tổ là thiên địa linh vật, chí thuần chí thiện, vì sao ngươi liền nàng cũng không thả quá ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Chí thuần chí thiện ? Ngươi sợ là sống ở trong mộng!"

Dương Diệp chỉ vào Tiểu Bạch, nói: "Ngươi vuốt ngươi lương tâm nói, nàng hư sao? Nàng có dã tâm sao? Nàng muốn xưng bá cái gì vũ trụ ba chiều không gian sao? Nàng có không ?"

Tiểu Bạch xứng vô cùng hợp, nàng vội vã phe phẩy đầu nhỏ .

Quần đen nữ tử ánh mắt ở Tiểu Bạch thân trên bá một cái, sau đó nói: "Nàng nhỏ, đương nhiên sẽ không suy nghĩ những thứ này ."

Dương Diệp nói: "Vậy thì đúng rồi, ngươi không thể bởi vì nàng lấy sau khả năng đồi bại, hiện tại liền giết nàng a!"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lòng dạ đàn bà, nhân từ nương tay, không thành được đại sự!"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, lòng dạ đàn bà ? Nhân từ nương tay ? Đây là đang mắng hắn hay là tại khen hắn đâu?

Dương Diệp còn muốn nói điều gì, quần đen nữ tử cũng là nói thẳng: "Còn có lời nói ? Phải không, chúng ta đừng nói nữa, tới luyện một chút kiếm ?"

Dương Diệp nheo mắt, nữ nhân này có phải thật vậy hay không có bạo lực khuynh hướng a!

Dương Diệp không có ở nói, mang theo Tiểu Bạch xoay người rời đi, bởi vì từ trước mắt đến xem, nữ nhân này cũng sẽ không thương tổn Hồng Mông Tháp bên trong sinh linh . Tuy là nàng yêu mến sát nhân, thế nhưng, đó là nhằm vào mệnh kỳ, có thể nói, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong, nguy hiểm nhất, là Nhị Nha cùng hắn .

Tiểu Bạch tạm thời hẳn là vẫn còn an toàn, nàng mặc dù là Linh Tổ, nhưng vẫn là rất yếu, sức chiến đấu phi thường vô cùng khả quan a!

Mà bây giờ cái này quần đen nữ tử, cũng sẽ không đối với hắn còn có Nhị Nha xuất thủ, bởi vì đối phương cho dù là bị thương, thế nhưng, muốn giết hắn cùng Nhị Nha, hiện tại vẫn là dư sức có thừa .

Thế nhưng, nữ nhân này ở nơi này Hồng Mông Tháp trong, hắn Dương Diệp cũng không có thể an tâm a!

Cái này chính là một cái hỏa sơn a, theo thì đều có thể bạo nổ phát a!

Vừa nghĩ tới đó, Dương Diệp càng phát buồn .

Ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch ly khai về sau, quần đen nữ tử hơi cúi đầu, xem cùng với chính mình trước mặt cái kia đem hắc kiếm, nàng cũng không có lấy đi Dương Diệp mặt khác hai thanh kiếm .

Đối nàng mà nói, cái kia kiếm, kỳ thực chính là nàng chính mình đưa cho Dương Diệp.

Tuy là nàng cùng mặt khác bốn cái tính cách bất đồng, thế nhưng, cái này đều là các nàng .

Người có nhiều mặt tính, mà lúc trước, nàng chân chính bản thể chỉ là đưa cái này nhiều mặt tính phân ra, nguyên nhân đây, bất kể là nàng, vẫn là nữ tử váy trắng, cũng hoặc mặt khác hai cái, ở trong lòng các nàng, các nàng đều là kia này đối phương .

Tuy là nhất thể, nhưng khác biệt còn có một chút .

Ngay như bây giờ, nàng có điểm không hiểu nữ tử váy trắng tại sao lại đem vãng sinh kiếm cho Dương Diệp .

Đương nhiên, nàng phía trước sở dĩ lưu thủ, rất đại nguyên nguyên nhân cũng là bởi vì cái kia thanh kiếm!

Mà Dương Diệp không biết, nữ tử váy trắng sở dĩ cho hắn vãng sinh kiếm, ngoại trừ là một loại tán thành bên ngoài , đồng dạng là một loại bảo hộ .

Bởi vì nàng rất tinh tường, như Dương Diệp gặp phải hắc muội hoặc khác nàng, Dương Diệp khả năng nói cũng không nói được một câu thì phải chết .

Dù sao, hắn bây giờ là mệnh kỳ, hơn nữa trong tháp còn có Tiểu Bạch cùng Nhị Nha cái này thời cổ ác thú!

Nguyên nhân đây, cái kia kiếm nhưng thật ra là cho Dương Diệp bảo mệnh dùng .

Coi như Dương Diệp gặp phải khác nàng, xem ở cái kia kiếm phần lên, hắn vẫn có rất đại hoạt mạng cơ hội .

Dương Diệp ly khai cái kia nhà gỗ, sau đó trở lại Nhị Nha chỗ, thời khắc này Nhị Nha, thân trên khí tức trước sau như một tà ác như vậy, như vậy cường đại .

Dương Diệp hướng Nhị Nha đi tới, cái này lúc, một cường đại Tà Ác Chi Lực ngăn trở lại hắn!

Bả vai hắn lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, đã sắp qua đi, Dương Diệp ôm lấy nàng, khẽ lắc đầu, "Trước không quấy rầy nàng ."

Vừa nói, hắn mang theo Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Cùng Tiểu Bạch các nàng đùa bỡn một hồi về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Cầu lên, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, có chút mờ mịt, mình bây giờ ở đâu?

Ở nơi này lúc, một luồng ánh kiếm màu đen đột nhiên ở từ hắn bên phải chợt lóe lên .

Hiển nhiên, đây là quần đen nữ tử đang cho hắn chỉ đường .

Dương Diệp bĩu môi, nhưng sau thân hình run lên, hóa thành một luồng kiếm quang biến mất ở xa chỗ .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Đã từng Kỳ Bỉ Thiên ở cái kia phòng trúc trước, Tiểu Bạch đang không ngừng thổ linh khí .

Kỳ Bỉ Thiên mặc dù ly khai, thế nhưng cái kia thiên dựng cây còn có Hỗn Nguyên cây còn ở .

Tiểu Bạch trở về về sau, lại bắt đầu lần nữa bồi dưỡng cái này hai khỏa cây .

Hiện tại nàng đã là Linh Tổ, linh khí so với trước đây, nhưng là tinh thuần không biết nhiều thiếu cấp bậc, nguyên nhân đây, không có mấy ngày nữa thời gian, cái này hai khỏa cây đã so với lúc trước cao chừng mười lần!

Hiện tại mới tính là chân chánh cây, lấy trước kia chỉ có thể gọi là tiểu thụ miêu!

Mà ở cái này hai khỏa cây lên, kết không sai biệt lắm chừng hai mươi khỏa trái cây!

Cái này lúc, một đám thiên địa chi linh vây quanh, vây quanh Tiểu Bạch cùng cái kia hai khỏa cây .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vung lên, mấy viên trái cây rớt xuống, nhưng bay về sau hướng những thứ kia thiên địa chi linh, không chỉ có như đây, Tiểu Bạch còn thả ra chính mình tinh thuần linh khí cho những thứ kia thiên địa chi linh .

Thăng linh!

Có thể nói, những thứ này theo Tiểu Bạch thiên địa chi linh, tốc độ tăng lên là to lớn!

Đặc biệt cái kia thần bí Hỏa Linh, cũng chính là trước đây trợ giúp quá Tiểu Bạch cái kia mệnh kỳ Hỏa Linh, hiện tại hơi thở của nó so với trước đây mạnh chí ít mấy lần!

Nó hiện tại đã không phải là một dạng mệnh kỳ linh vật, mà là tương đương với đỉnh phong mệnh kỳ cấp bậc tồn tại! Nó cũng là Tiểu Bạch số một bảo tiêu!

Không đúng không đúng, Tiểu Bạch số một bảo tiêu nhưng là A Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên, sau đó là Nhị Nha cùng Dương Diệp ...

Nàng mới là trong trời đất này dựa vào sơn tối đa, lớn nhất cái kia tồn tại!

Một lát sau, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua bên cạnh cách đó không xa Nhị Nha, nhưng sau sẽ phải rời khỏi, mà lúc, nàng đột nhiên quay đầu, nơi ấy, một gã quần đen nữ tử chậm rãi mà tới.

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, không biết đang suy nghĩ gì .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha, khi thấy Nhị Nha lúc, bên ngoài nhãn thần minh lộ ra băng lạnh xuống .

Cái này lúc, Tiểu Bạch bay đến cái kia quần đen nữ tử trước mặt, nàng tiểu trảo đang cầm một cái trái cây đưa cho quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cũng không cự tuyệt, cầm trái cây liền ăn, ăn một hồi về sau, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Ta muốn linh khí, tinh thuần linh khí, càng nhiều càng tốt ."

Nói xong, nàng dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Coi như ta thiếu ngươi một cái ân huệ!"

.....

PS: Đến muộn , xin lỗi!

Cvt: Sáng nay đợi thì ko có chương, sau vội vội vàng vàng chạy đi thi. Rất xin lỗi mn ạ. hic

------oOo------

Chương 2642: Cái Này Kiếm Hình Như Là Ta Chứ ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch theo quần đen nữ tử về tới nàng nhà gỗ, ở nhà gỗ bên trong, Tiểu Bạch bắt đầu cho quần đen nữ tử truyền linh khí .

Đạt được Linh Tổ chi về sau, lý luận đi lên nói, Tiểu Bạch linh khí là cái này thế thượng nhất tinh thuần vài loại linh khí một trong .

Kỳ thực, quần đen nữ tử cũng sở hữu cái kia loại nghịch thiên chữa trị huyền khí, thế nhưng, nàng cần phải có tinh thuần linh khí hấp thu, nhưng sau tự mình tiến tới chuyển hóa vì mình cái kia loại huyền khí, mà Tiểu Bạch linh khí không thể nghi ngờ là thích hợp nhất .

Bởi vì Tiểu Bạch linh khí bản thân cũng rất tinh thuần, nếu có Tiểu Bạch hỗ trợ, quần đen nữ tử nàng có thể tiết kiệm không ít thời gian .

Nhà gỗ bên trong .

Một lớn một nhỏ đối với nhìn, mắt to xem đôi mắt nhỏ .

Một lát sau, quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Bắt đầu đi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau gật một cái đầu nhỏ, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng một tấm, đang muốn thổ linh khí, cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên lắc đầu, "Ngươi cái này phương pháp không được, ta dạy cho ngươi một loại phương pháp, có thể khống chế linh khí ."

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía quần đen nữ tử, quần đen nữ tử tay phải vẽ một cái vòng tròn, "Nho nhỏ này không gian, có thể cảm nhận được sao?"

Tiểu Bạch học Dương Diệp bình thường vậy hai mắt chậm rãi đóng lại, một lát sau, nàng mở con mắt, nhưng sau gật một cái đầu nhỏ .

Quần đen cô gái nói: "Ngươi là Thiên Địa Linh Tổ, bản thân liền là một loại thể chất đặc biệt, có thể đối với vạn vật vạn linh có lớn lao hấp dẫn, ngươi có thể cảm thụ cái này thiên địa vạn vật vạn linh, nhưng sau khiến chúng nó lực lượng vì ngươi sở dụng ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý là sau đó thì sao ?

Quần đen cô gái nói: "Vực, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch có chút kích thích, nàng đem quần đen nữ tử hắc kiếm cầm tới, nhưng sau nhẹ nhàng múa qua múa lại, ý là nàng minh bạch, Kiếm Vực, nàng cũng biết ...

Quần đen nữ tử nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, sau một lúc lâu, nàng khẽ lắc đầu, "Hắn Kiếm Vực rất rác rưởi, không nên học, ngươi muốn học Linh Vực, hiểu chưa ? Dùng linh khí thành vực, ân, chính là ngươi gõ ngón tay, ngươi vực bên trong linh khí sẽ toàn bộ trong nháy mắt tiêu thất, ngươi địch bên trong cơ thể linh khí cũng sẽ tiêu thất, hiểu không ?"

Tiểu Bạch nhìn quần đen nữ tử, cái hiểu cái không .

"Thử xem ?" Quần đen cô gái nói .

Tiểu Bạch nhẹ nhẹ gật gật đầu nhỏ, nhưng sau nàng nhắm hai mắt lại, cái này lúc, quần đen nữ tử lại nói: "Cảm thụ những thứ kia linh khí, ngươi có thể đủ đơn giản cảm nhận được chúng nó, đồng thời thúc đẩy chúng nó, ngươi nói cho chúng nó, khiến chúng nó tất cả nghe theo ngươi ..."

Theo quần đen nữ tử thanh âm rơi xuống, dần dần, bên trong nhà gỗ cùng bên ngoài nhà gỗ linh khí đột nhiên xuất hiện trận trận ba động .

Bên trong nhà gỗ, quần đen nữ tử nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó tiếp tục nói: "Linh khí tồn tại vũ trụ ba chiều không gian, là vũ trụ ba chiều không gian không thể thiếu một bộ phận, có thể nói, chúng nó mới là vũ trụ ba chiều không gian chân chính bổn nguyên, ngươi nếu là có thể chân chính chưởng khống linh khí, đồng thời mượn chúng nó lực lượng ..."

Nói đến đây, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, không có ở nói nữa .

Rất lâu thật lâu trước, cái kia vị cùng thời cổ ác thú cùng nổi danh tồn tại, đối phương nhất niệm khẽ động, cũng có thể làm cho cái này vũ trụ ba chiều linh khí sản sinh kịch biến .

Cho dù là nàng, bao quát nàng mặt khác vài loại hình thái, đều là không có cái kia loại khống chế vũ trụ ba chiều hết thảy linh khí năng lực .

Mà trước mắt cái này bạch sắc tiểu bất điểm, là có năng lực .

Thể chất nàng đặc thù, đối với Thiên Địa linh khí bản thân thì có lớn lao hấp dẫn, nàng muốn khống chế những thứ kia linh khí, nhất định là chuyện dễ dàng tình .

Lúc này, ở nhà gỗ chu vi, đã xuất hiện linh khí dị biến tình trạng .

Những thứ kia linh khí hướng nhà gỗ tụ đến, ở nhà gỗ bốn phía tạo thành một cái to lớn vòng xoáy linh khí . Chỉ chốc lát, những linh khí này biến thành một cái to lớn bạch sắc cầu ... Không lâu lắm, cái kia bạch sắc cầu bắt đầu ở không trung lăn qua lăn lại ...

Bên trong nhà gỗ, quần đen nữ tử thản nhiên nhìn liếc mắt bốn phía, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ngươi ở đây chơi cái gì ?"

Tiểu Bạch mở mắt nhìn về phía quần đen nữ tử, có chút không giải khai .

Quần đen nữ tử vung tay phải lên, những thứ kia linh khí trong nháy mắt tiêu thất vô ảnh vô tung .

Tiểu Bạch bối rối .

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ta để cho ngươi cảm thụ sự tồn tại của bọn họ, nhưng sau lợi dụng các nàng, tự thành Linh Vực, ngươi bắt bọn nó tụ tập chơi chung cầu ?"

Tiểu Bạch có chút chột dạ .

]

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Tiếp tục đến, ở dám loạn chơi, ta liền đem Dương Diệp giết . Bắt hắn cho ngươi chơi!"

Nghe vậy, tiểu bạch kiểm sắc nhất biến, nàng tức giận nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, quần đen nữ tử cũng là không nhìn thẳng nàng ánh mắt phẫn nộ kia, "Ta không chỉ có muốn giết hắn, còn muốn đem trong này giết tất cả ."

Vừa nói, nàng nhéo nhéo Tiểu Bạch cái kia phồng khuôn mặt nhỏ nhắn, "Nhìn cái gì vậy ? Ngươi đánh thắng được ta sao ?"

Tiểu Bạch có chút nổi giận, nhất về sau, ở quần đen nữ tử uy hiếp xuống, Tiểu Bạch bắt đầu luyện kia cái gì vực ...

Lúc này đây, nàng không dám ở giở thủ đoạn .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ở cái kia bóng tối vô tận bên trong không biết ngự kiếm bao lâu, vẫn không có chứng kiến đường đi ra ngoài .

Hắn giờ phút này, căn bản không phải ở ngay từ đầu Thủy Nguyên Địa thế giới .

Hắn tự nhiên là có hỏi qua cái kia quần đen nữ tử, thế nhưng, lấy được trả lời cũng là làm cho hắn phiền muộn không gì sánh được, bởi vì cái kia quần đen nữ tử cũng không biết đây là đâu trong, đồng thời muốn chính hắn đi ra ngoài .

Án Dương Diệp suy đoán, quần đen nữ tử chắc là cùng Kỳ Bỉ Thiên các nàng đại chiến, chiến lấy chiến lấy đi tới cái này địa phương ... Như vậy vấn đề tới, nơi đây đến tột cùng là cái gì địa phương ?

Hắn hiện tại khẩn cấp muốn đi ra ngoài, bởi vì cái kia hắc muội nhưng chỉ có ở trong cơ thể hắn!

Chỉ cần hắn đi kia cái gì Mạt Pháp Chi Địa, những người đó đều đều chết!

Đều chết!

Hắn vừa nghĩ tới đem cái này hắc muội đưa đến Mạt Pháp Chi Địa về sau, Mạt Pháp Chi Địa đám kia lão bất tử khuôn mặt sắc về sau, hắn liền khó khống chế kích thích kích động .

Tránh thiên mệnh ?

Lão tử đem thiên mệnh đưa đến các ngươi tới trước mặt!

Dương Diệp ngự kiếm nhanh hơn .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp .

Hắn đi tới cái kia trước nhà gỗ, Tiểu Bạch chứng kiến Dương Diệp, liền muốn xông tới, bất quá, bị quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua về sau, Tiểu Bạch ngoan ngoãn tiếp tục lui qua một bên, bắt đầu cảm ngộ .

Tu luyện không được xuất hiện kia cái gì Linh Vực, nàng liền không thể chơi, liền không thể đi sóng lớn ... Hắn hiện tại triệt để xong đời .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Ngươi ở đây dạy nàng cái gì ?"

Đối với Tiểu Bạch cùng quần đen nữ tử chuyện tình, hắn chính là hiểu rõ một chút, chỉ hiểu rõ cũng không nhiều .

Quần đen nữ tử nhíu mày, "Với ngươi có quan hệ ?"

Dương Diệp khóe miệng co quắp một trận, nữ nhân này làm sao như thế không tốt lẫn nhau chỗ đâu? Cùng cái kia nữ tử váy trắng, đơn giản là mẹ nó hai thái cực a!

Dương Diệp nỗ lực để cho mình tỉnh táo lại, bởi vì hắn nếu là không chính mình tỉnh táo lại, chờ nữ nhân này nhưng là sẽ đánh hắn tỉnh táo lại .

Nữ nhân này, là hắn gặp qua bạo lực nhất nữ nhân .

Dương Diệp nói: "Ta ra không được cái này địa phương, cái này địa phương vô biên vô hạn, hoàn toàn không có bất kỳ lối ra!" Cho dù là sử dụng vạn giới đồ cũng vô dụng, căn bản không pháp truyền tống! Hắn triệt để không có cách nào!

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp cười khổ, "Chúng ta bị vây ở chỗ này, đối với người nào đều không tốt chỗ, không phải sao?"

Quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt, dần dần, nàng hơi nhíu mày .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng rùng mình, "Làm sao ?"

Quần đen nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đệ Bát Trọng không gian ."

"Đệ Bát Trọng không gian ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Cái quỷ gì ?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nói: "Ngươi làm sao đần như vậy ?"

Dương Diệp: "..."

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều trong lúc đó, có một khoảng cách, đoạn này khoảng cách, có cửu trọng không gian, dùng phía ngoài lời nói, chính là thiên có cửu trọng, ngươi bây giờ ở Đệ Bát Trọng, ở hướng trên chính là Đệ Cửu Trọng ."

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Là không phải xuyên qua Đệ Cửu Trọng, liền đến vũ trụ bốn chiều rồi hả?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Sẽ đến vũ trụ bốn chiều bên viền ..."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Thế nào, muốn đi lên ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Phải không, chúng ta đi thử xem ?"

Quần đen nữ tử châm chọc nói: "Đi thử một chút thôi!"

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Có thể hay không không như thế âm dương quái khí ?"

Quần đen nữ tử chỉ chỉ phía chân trời, "Mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, có thể tới Đệ Bát Trọng người, đã là cực kỳ hiếm thấy, có thể tới Đệ Cửu Trọng người, càng là cổ kim khó gặp, lấy thực lực của ngươi bây giờ, đừng nói đi lên, đi xuống dưới cũng là một cái vấn đề, ngươi còn đi lên, ngươi làm sao không thượng thiên a ngươi!"

Dương Diệp: "..."

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, sau đó tiếp tục cảm ngộ ... Cái này quần đen nữ tử khó mà nói, cũng không cần đi tiếp xúc nàng chân mày .

Dương Diệp rất là bất đắc dĩ, "Chúng ta đây làm sao bây giờ ? Cũng không thể một mạch bị vây ở ở chỗ này chứ ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Ta ngược lại thật ra không sao cả!"

Dương Diệp không nhanh không chậm nói: "Là sao? Nói, phía trước ta thấy được một vòng xoáy khổng lồ, còn có một đôi con mắt, cũng không biết đó là một đồ chơi gì ... Ta cũng không biết nó có thể hay không lần nữa xuất hiện!"

Quần đen nữ tử hai mắt híp lại, sau một lúc lâu, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nó là tới tìm ta, bất quá, ta được nhắc nhở ngươi một cái, nếu để cho nó biết ta ở ngươi phương diện này, nó khẳng định thứ nhất trước giết chết ngươi!"

Dương Diệp cười khổ nói: "Chúng ta có thể hay không đừng lẫn nhau làm thương tổn ? Ta không có năng lực rời đi nơi này, thế nhưng ngươi khẳng định có chứ ? Đại lão ngài ra một tay ?"

Quần đen nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi đi đệ thất trọng, đến rồi đệ thất trọng, ta liền có thể ra một lần tay ."

"Làm sao đi đệ thất trọng ?" Dương Diệp hỏi .

Quần đen cô gái nói: "Ngươi không phải có Kiếm Vực sao? Lợi dụng Kiếm Vực phá vỡ cái này Đệ Bát Trọng không gian ."

"Vạn vừa đến Đệ Cửu Trọng làm sao bây giờ ?" Dương Diệp hỏi .

Quần đen nữ tử lãnh cười lạnh một tiếng, " Xin lỗi, ngươi không phá nổi Đệ Cửu Trọng không gian ."

Dương Diệp bĩu môi, nhưng sau sẽ xoay người rời đi, mà lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến trước mặt của hắn, Tiểu Bạch hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo biến đùa giỡn pháp một dạng biến ra một thanh đen nhánh sắc kiếm!

Màu đen kiếm!

Dương Diệp sửng sốt .

Tiểu Bạch đem cái kia chuôi hắc kiếm đưa tới Dương Diệp trước mặt, khuôn mặt đắc ý .

Mà lúc, một bên cái kia quần đen nữ tử đột nhiên nói: "Quấy rối một cái, cái này kiếm, hình như là ta chứ ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, "..."

..

PS; hôm qua thiên bằng hữu sinh nhật, làm quá muộn, xin lỗi ha...

------oOo------

Chương 2643: Tiểu Bạch Thực Lực!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, yêu cầu cho một giải thích .

Tiểu Bạch tắc thì nhìn về phía quần đen nữ tử, tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý kia là, cái này kiếm không phải là của nàng sao?

Dương Diệp: "..."

Quần đen nữ tử nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhất về sau, nàng xem hướng Dương Diệp, "Nàng có lưu manh như vậy cách nghĩ, đều là bái ngươi ban tặng chứ ?"

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Ta cũng không đã dạy nàng như vậy ..."

Hắn lời còn chưa dứt xuống.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay ra Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhất về sau, nàng cầm cái kia đem hắc kiếm đi tới quần đen nữ tử trước mặt, nhưng sau ngoan ngoãn thanh kiếm thả lại đến rồi quần đen nữ tử trước mặt .

Tiếp đó, nàng rất tự giác trở lại một bên bắt đầu tu luyện .

Quần đen nữ tử ngồi xếp bằng ở bên trong nhà gỗ, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp tâm lý cái biệt khuất đó a, cái này Tiểu Bạch họa, hắn tới cõng nồi ... Chẳng qua cũng không có sai a, Tiểu Bạch gây họa, hắn không cõng nồi người nào cõng nồi ?

Xem ra lấy sau giống như Tiểu Bạch nói một chút, không muốn theo liền bắt người gia đồ đạc ...

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp thi triển ra vực .

Phá vỡ không gian!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn nắm Thiên Tru hướng về phía trước mặt chợt chính là đâm một cái .

Xuy!

Không gian bị xé nứt ra một vết thương, thế nhưng rất nhanh, lỗ hổng kia chính là lại khép lại .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại .

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp hai tay nắm kiếm lần nữa hướng về phía trước mặt đâm một cái .

Lấy kiếm thành vực!

Lúc này đây, hắn kiếm bên trong, ẩn chứa lưỡng chủng vực, có song vực gia trì, Dương Diệp cái này một kiếm có thể nói là xưa nay chưa từng có cường đại .

Dù sao, hắn hiện tại cầm cái này kiếm cùng trước đây đã hoàn toàn bất đồng!

Xuy!

Theo cái này một kiếm đâm ra rơi xuống, trước mặt hắn không gian trong nháy mắt nứt ra một lỗ hổng khổng lồ .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, sẽ đi vào, mà đang ở cái này lúc, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, sau một khắc, trước mặt hắn không gian trong nháy mắt khép lại, cùng này đồng thời, không gian chung quanh bắt đầu tầng tầng co rút lại, cường đại không gian chi lực áp súc mà đến, làm cho Dương Diệp cảm giác mình toàn thân sẽ nổ tung!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, vội vã giơ kiếm một hồi chém .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Giữa sân, những thứ kia không gian bị xé nứt ra từng đạo chỗ rách, thế nhưng, hắn chỗ ở cái không gian này đã bắt đầu dị biến .

Vô cùng vô tận không gian hướng bên này đè ép mà đến!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khuôn mặt sắc triệt để âm trầm xuống, hắn không có suy nghĩ nhiều, cũng không có thời gian suy nghĩ nhiều, hắn thi triển ra Kiếm Vực, mới vừa thi triển ra Kiếm Vực, hắn chính là cảm nhận được một áp lực trầm trọng!

Bất quá, hắn cũng không có triệt hồi Kiếm Vực, mà là giơ kiếm hướng về phía trước mặt chính là cắm xuống .

Răng rắc!

Thiên Tru thêm Kiếm Vực, cái này một kiếm Dương Diệp toàn lực đánh ra .

Chu vi mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt rạn nứt ra!

Giờ khắc này, hết thảy chung quanh phảng phất bị đọng lại .

Thế nhưng rất nhanh, chu vi những thứ kia không gian chợt bắt đầu khép lại, hơn nữa còn là lấy tốc độ cực nhanh khép lại!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, đó là một cái quỷ gì ?

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt, sau một lúc lâu, nàng xem hướng bên cạnh cách đó không xa Tiểu Bạch, "Ngươi đi hỗ trợ!"

]

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, quần đen nữ tử còn muốn nói điều gì, thế nhưng Tiểu Bạch đã biến mất .

Quần đen nữ tử: "..."

Hồng Mông Tháp bên ngoài, chứng kiến Tiểu Bạch xuất hiện, Dương Diệp chân mày tức thì nhíu lại, "Mau vào đi!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo chỉ chỉ Dương Diệp trước ngực, biểu thị là nữ nhân kia làm cho nàng đi ra .

"Nàng để cho ngươi đi ra ?" Dương Diệp có chút hoài nghi .

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Dương Diệp nói: "Nàng để cho ngươi ra làm gì ?"

Tiểu Bạch nhéo nhéo tiểu trảo, ý là làm cho nàng xuất hiện giúp một tay!

"Giúp thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Giúp thế nào ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, giúp thế nào ? Nàng không biết a!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, cái này lúc, Tiểu Bạch lại trở về Hồng Mông Tháp .

Nàng đi tới cái kia phòng trúc trước, Tiểu Bạch hướng về phía quần đen nữ tử nhếch miệng cười ...

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, sau đó nói: "Linh khí, hấp thu nơi này linh khí, dùng nơi này linh khí tổ kiến tường không gian, không chỉ có như đây, không nên để cho đối phương lợi dụng linh khí, chính là, linh khí chỉ có thể ngươi dùng, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau lắc đầu .

Quần đen nữ tử khóe mắt nhảy một cái, "Ta nói vẫn chưa rõ sao ?"

Tiểu Bạch tiểu trảo thần tốc vung múa, cái này lúc, cái kia quần đen nữ tử, "Ta không biết ngươi đang nói cái gì!"

Nhất về sau, Tiểu Bạch ánh mắt rơi vào quần đen nữ tử bên cạnh cái kia thanh kiếm lên. Nàng tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, nhưng sau chỉ chỉ cái kia kiếm, ý kia là, nàng sợ, muốn cầm cái này kiếm bảo vệ mình .

Minh bạch Tiểu Bạch ý tứ về sau, quần đen nữ tử đột nhiên cả giận nói: "Ngươi sợ cọng lông a, ngươi trước đây không phải là rất lợi hại sao ? Không phải không cho ta dùng huyền khí sao? Không phải ....."

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, có chút ủy khuất cúi đầu xuống .

Quần đen nữ tử nhìn Tiểu Bạch, thần sắc một hồi biến ảo, một lát sau, nàng thuận tay ném đi, cái kia chuôi hắc kiếm trôi dạt đến Tiểu Bạch trước mặt, "Nhớ kỹ, là nó sợ ngươi, không phải ngươi sợ nó, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch tức thì nhếch miệng cười, vội vã ôm lấy cái kia chuôi hắc kiếm, nhưng sau đó xoay người muốn đi .

Cái này lúc, quần đen nữ tử lại nói: "Nhớ kỹ, kiếm là cho ngươi mượn, không phải đưa cho ngươi! Hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau gật đầu, không có quan hệ, ngươi cho ta mượn, ta có thể không trả đấy!

Nhị Nha vay tiền không phải cũng không còn sao?

Tiểu Bạch ôm cái kia chuôi hắc kiếm ly khai Hồng Mông Tháp .

Nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử diện vô biểu tình, cái kia tiểu gia hỏa sẽ có dã tâm sao? Sẽ nhớ đi cái gì vũ trụ bốn chiều sao? Nàng hội hủy diệt thế giới sao?

Dường như không quá lại. . ...

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp vẫn còn ở chống lại chung quanh những thứ kia không gian, hắn một lần lại một lần hủy diệt chung quanh những thứ kia không gian, thế nhưng, chung quanh những thứ kia không gian cũng là một lần lại một lần xuất hiện .

Vô cùng vô tận!

Cái này lúc, Tiểu Bạch lần nữa xuất hiện .

Dương Diệp mới vừa học thuyết nói, Tiểu Bạch giơ giơ tiểu trảo, ở nàng tiểu trảo trung, cái kia chuôi màu đen kiếm tức thì mang theo từng đợt ánh kiếm màu đen .

Tiểu Bạch đắc ý nhìn Dương Diệp, xem, nàng cũng có kiếm, rất lợi hại kiếm!

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, chung quanh những thứ kia không gian lần nữa khép lại, nhưng sau lại hướng Dương Diệp cùng Tiểu Bạch bên này đè ép mà tới.

Dương Diệp đang chuẩn bị xuất thủ lần nữa, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên thanh kiếm bỏ vào thân về sau, nhưng sau nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Đang ở Dương Diệp không giải khai lúc, chu vi đột nhiên xảy ra nào đó biến hóa .

Ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, ở bốn phía đột nhiên xuất hiện một ít linh khí, không đúng, không phải một ít, là rất nhiều! Theo những linh khí này xuất hiện, chung quanh những thứ kia không gian chợt bắt đầu đang dần dần khôi phục bình thường .

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, có chút khiếp sợ, Tiểu Bạch thay đổi lợi hại như vậy sao?

Mà đang ở cái này lúc, không gian bốn phía đột nhiên quỷ dị nhăn nhó!

Vặn vẹo!

Giống như là hình méo mó!

Mà ở bên trong không gian này, Tiểu Bạch những thứ kia linh khí chợt bắt đầu ở nát bấy!

Cái kia thần bí lực lượng muốn đem cái này không gian xung quanh biến thành chân không không gian!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch đầu nhỏ nhìn chung quanh, nhất về sau, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nâng đứng lên, nhưng sau hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Chung quanh những thứ kia không gian trực tiếp bị những thứ kia còn chưa vỡ nhỏ linh khí chấn địa nổi lên từng đợt cuộn sóng, không chỉ có như đây, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến không trung, nhưng sau tiểu trảo hướng hạ vỗ .

Trong nháy mắt, lấy Tiểu Bạch làm trung tâm, vô cùng vô tận linh khí tự bốn phương tám hướng hướng Tiểu Bạch vọt tới .

Linh khí là cái này thế giới bổn nguyên, giống như là không khí, người thường cần không khí sinh tồn, mà tu luyện giả thì cần muốn linh khí, hiện tại Tiểu Bạch là ở khống chế linh khí!

Khống chế cái này thế giới linh khí!

Không chỉ có như đây, nàng vẫn còn ở dùng cái này thế giới linh khí tới đối kháng cái này thế giới không gian, như vậy cũng tốt so với, đang bình thường thế giới bên trong, có người có thể khống chế không khí một dạng, loại năng lực này, đối với người bình thường mà nói, không thể nghi ngờ là phi thường khủng bố, bởi vì ... này chờ trong tay khống sinh tử của bọn họ .

Mà bây giờ, Tiểu Bạch khống chế linh khí, chẳng khác nào là đã khống chế rất là nhiều tồn tại mạch máu!

Ở nơi này lúc, ở Tiểu Bạch cùng Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, nơi đó không gian đột nhiên phân liệt ra đến, rất nhanh, một thanh trong suốt trường thương tự trong đó vọt ra .

Nhắm thẳng vào Tiểu Bạch!

Cái này lúc, Dương Diệp cầm kiếm liền xông ra ngoài, một kiếm chém xuống, cái kia chuôi trong suốt trường thương trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này một kiếm cắt nhỏ .

Thế nhưng rất nhanh, chu vi bốn phía xuất hiện vô số cây trường thương, toàn bộ là từ không gian huyễn hóa thành!

Dương Diệp hai mắt híp lại, liền muốn ra tay, cái này lúc, Tiểu Bạch nâng lên tiểu trảo, ý bảo làm cho nàng tới.

Dương Diệp: "..."

Tiểu Bạch tiểu trảo bắt đầu thần tốc quơ múa, dần dần, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, xa chỗ những thứ kia từ linh khí huyễn hóa thành trường thương dĩ nhiên toàn bộ ngừng lại, nhưng sau một thanh tiếp lấy một thanh tiêu thất!

Rất nhanh, chu vi hết thảy không gian hoàn toàn khôi phục bình thường .

Dương Diệp hầu lăn lăn, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, "Cái này ?"

Tiểu Bạch vỗ vỗ tiểu trảo, nhưng sau mở miệng hút một cái, cái này hút một cái, chu vi vô số linh khí giống như như thủy triều hướng nàng vọt tới .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt không xa chỗ, nơi đó không gian đột nhiên tét ra .

Dương Diệp kéo Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, biểu thị còn không có hấp đủ .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Nhân gia đầu hàng, không thể đang hút ."

Cái này địa phương cái kia thần bí tồn tại hiển nhiên là muốn thả bọn họ đi, lúc này như Tiểu Bạch tiếp tục hấp, không hề nghi ngờ, đối phương nhất định sẽ với hắn nhóm lưới rách cá chết .

Hắn không biết cái này địa phương cái kia thần bí tồn tại là cái dạng gì cấp bậc cường giả, thế nhưng, đã nhân gia đã đầu hàng, liền thật không cần thiết đang làm đi xuống . Dù sao, nơi đây không phải Mạt

Pháp Chi Địa, cũng không có thâm cừu đại hận gì .

Tiểu Bạch có chút chưa thỏa mãn, bất quá, nàng hay là nghe Dương Diệp lời nói.

Dương Diệp đem Tiểu Bạch đưa về Hồng Mông Tháp, nhưng sau thân hình run lên, tiến nhập cái kia nứt khe bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch không có ở trở về nhà gỗ, nàng làm sao có thể chủ động trở về nhà gỗ ?

Ở nhất chỗ đám mây bên trong, Tiểu Bạch ngồi ở hắc kiếm lên, ngự kiếm đi nhanh, đùa bất diệc nhạc hồ .

Đột nhiên, hắc kiếm ngừng lại .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, vỗ nhè nhẹ một cái hắc kiếm, biểu thị nhanh phi a!

Hắc kiếm không có động tĩnh .

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, đứng một gã quần đen nữ tử .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau ngoan ngoãn theo hắc kiếm trên lăn xuống ...

------oOo------

Chương 2644: Ta Theo Thiên Mệnh Chia Năm Năm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, quần đen nữ tử một tay nhấc lấy hắc kiếm, một tay nhấc lấy một con bạch sắc tiểu gia hỏa đi vào nhà gỗ bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, những sinh linh kia hai mặt nhìn nhau .

Không có người nào dám đi trêu chọc quần đen nữ tử!

Không thấy được cái này Hồng Mông bên trong lợi hại nhất hai cái đại gia đều bị trị dễ bảo rồi không ?

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp tiến nhập cái kia đạo nứt khe không gian chi về sau, hắn tức thì cảm nhận được một Tê Liệt Chi Lực, này cổ Tê Liệt Chi Lực mạnh, làm cho Dương Diệp vì chi biến sắc!

Rạn!

Thân thể hắn bắt đầu từng khúc rạn!

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, vội vã thi triển ra Kiếm Vực, nhưng mà, hắn cũng là phát hiện, Kiếm Vực căn bản không đủ, nguyên nhân đây, hắn lại thi triển ra sát vực cùng sát ý còn có kiếm ý!

Song vực thêm đôi ý hộ thân!

Làm song vực cùng đôi ý xuất hiện về sau, hắn lúc này mới cảm giác tốt hơn nhiều .

Thế nhưng, cái kia cỗ cảm giác tê liệt như trước cường liệt!

Dương Diệp cảm giác có cái gì không đúng, thế nhưng lúc này hắn không có nhiều thời gian như vậy suy nghĩ là lạ ở chỗ nào .

Hiện tại, hắn thầm nghĩ nhanh lên một chút đi!

Theo thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, hắn thừa nhận cái kia cỗ cảm giác tê liệt càng ngày càng kinh khủng, dù cho có song vực đôi ý thủ hộ, thân thể hắn cũng đã không chịu nổi, bắt đầu ở từ từ rạn nứt .

Cũng còn tốt có Hồng Mông Tử Khí ở!

Có liên tục không ngừng Hồng Mông Tử Khí chữa trị, thân thể hắn cũng không có triệt để vỡ nhỏ, thế nhưng, đây cũng là hắn thống khổ nhất . Bởi vì hắn hiện tại nằm ở, muốn xấu xa không được, phải thật tốt không được!

Hồng Mông Tháp bên trong, nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhíu mày .

Không xa chỗ, Tiểu Bạch len lén liếc liếc mắt quần đen nữ tử, sau đó tiếp tục tu luyện ...

Hắn hiện tại tu luyện là chưởng khống linh khí cùng Linh Vực!

Kỳ thực, nàng cũng là rất nỗ lực, bởi vì nàng mạnh mẽ về sau, nàng có thể giúp Nhị Nha cùng Dương Diệp, chỉ bất quá, nàng vẫn là muốn chơi một cái a ...

Nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử chân mày nhíu càng ngày càng sâu . Bởi vì nàng phát hiện, dường như có cái gì không đúng .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Lúc này Dương Diệp đã đạt đến cực hạn của mình, chân chính cực hạn, hắn cảm giác chính mình nhục thân đã tại vỡ nhỏ bên viền, không đúng, phải nói, hắn cảm giác mình nhục thân sau một khắc sẽ vỡ nhỏ!

Cái kia cường đại Tê Liệt Chi Lực, đã đem hắn song vực nát bấy, hiện tại, hắn đã không có bất luận cái gì năng lực tự vệ .

Đang ở Dương Diệp muốn triệt để vỡ nhỏ về sau, đột nhiên, hắn cảm giác toàn thân hết sạch.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Một lát sau, hắn trợn mở con mắt, lúc này, hắn đã không ở cái kia không gian liệt phùng bên trong .

Hắn giờ phút này, nằm ở một mảnh mịt mờ không gian bên trong, chu vi bụi mịt mờ, ngẩng đầu nhìn không đến bất luận cái gì đồ đạc, một mảnh bụi sắc .

"Chuyện gì xảy ra ?"

Dương Diệp đầy đầu nghi hoặc!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cảm giác một hấp lực xuất hiện ở chính mình thân lên, sau một khắc, hắn trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Trước nhà gỗ .

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp, Dương Diệp có chút không giải khai, "Cái kia, đã xảy ra chuyện gì sao?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi biết ngươi hiện tại ở đâu sao?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Đệ thất trọng Vũ Trụ Không Gian ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó mới nói: "Bảy cái đầu ngươi, ngươi bây giờ ở cửu trọng không gian!"

Cửu trọng!

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau kinh ngạc nói: "Làm sao có thể ?"

]

Quần đen nữ tử hừ lạnh một tiếng, "Ngươi tự cầu nhiều phúc đi!"

Nói xong, nàng xoay người tiến nhập nhà gỗ bên trong .

Tại chỗ, Dương Diệp vẻ mặt mộng bức . Chính mình tiến nhập Đệ Cửu Trọng Vũ Trụ Không Gian rồi hả?

Cái này quần đen nữ tử không phải nói mình không thể phá vỡ Đệ Cửu Trọng không gian sao? Không đúng!

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp một cái nhảy dựng lên, hắn không phải phá khoảng không không gian, mà là không gian chính mình nứt ra!

"Con mẹ nó, bị ám hại!"

Dương Diệp khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, không cần phải nói, nhất định là bị cái kia Đệ Bát Trọng không gian cái quỷ gì hại, đối phương cũng không có tiễn hắn đi đệ thất trọng, mà là tiễn hắn tới Đệ Cửu Trọng!

Không đúng!

Dương Diệp đột nhiên phát hiện, có phải hay không là đối phương căn bản là hiểu nhầm rồi ? Cho là hắn là từ phía dưới chạy tới, nhưng sau mục đích là đi Đệ Cửu Trọng, sau đó mới tiễn hắn tới Đệ Cửu Trọng ?

Bất kể là người nào nguyên nhân, trực giác nói cho hắn, hắn khả năng có phiền toái .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nhà gỗ, bên trong nhà gỗ, quần đen nữ tử hai mắt khép hờ, khí tức hoàn toàn không có .

Dương Diệp thấp giọng thở dài, nữ nhân này xem ra là không trông cậy nổi!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, hắn nhìn lướt qua bốn phía, hắn chỗ ở mảnh này Vũ Trụ Không Gian đặc biệt đặc biệt lãnh thanh, phải nói là tĩnh mịch, giống như chết an tĩnh!

Không bình thường!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, mảnh không gian này quỷ dị không được a!

Do dự một hồi, Dương Diệp ngồi xuống .

An tĩnh như vậy cũng dừng lại xong đấy!

Nhưng thật ra là có chút chột dạ a, bởi vì hắn hiện tại cũng ra không được, đến chỗ đi loạn, vạn vừa đụng đến cái gì, làm sao bây giờ ?

Vẫn là cứ như vậy an toàn một ít!

Kỳ thực, hắn là muốn chờ quần đen nữ tử bớt giận, nhưng sau tìm quần đen nữ tử đòi một phương pháp đi ra ngoài .

Hiện tại quần đen nữ tử vẫn còn ở khí đầu lên, hắn không muốn đi rủi ro!

Cứ như vậy hãy đợi a, một canh giờ về sau, Dương Diệp đang muốn vào Hồng Mông Tháp, mà đang ở cái này lúc, xa chỗ đột nhiên xuất hiện tiếng bước chân!

Mỗi một đạo tiếng bước chân vang lên, Dương Diệp liền phát hiện không gian chung quanh hội kịch liệt run lên .

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp mí mắt một hồi nhảy, hắn ngẩng đầu nhìn lại, ở không xa chỗ, xuất hiện một nữ tử .

Nữ tử khoảng chừng hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, mặc quần áo quần dài, quần dài là đế trắng, mép váy thêu nhiều đóa tươi đẹp cây hoa hồng .

Tên nữ tử này đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng quan sát liếc mắt Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, "U, mới tới đây!"

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Bởi vì ... này thanh âm, thanh âm này không thích hợp! Rất nhanh, Dương Diệp nhìn về phía nữ tử hầu, nơi ấy ... Có hầu kết!

Nam ?

Dương Diệp lần nữa bối rối .

Trước mắt cái này xinh đẹp Thiên Tiên nữ nhân, lại là một nam ?

Có lầm hay không ?

Cái này lúc, nam tử kia hai mắt nhỏ bé híp lại, Dương Diệp thần sắc tức thì khôi phục bình thường, sau đó nói: "Tại hạ mới tới, không biết vị cô nương này xưng hô như thế nào ?"

Cô nương!

Nghe được Dương Diệp xưng hô, nam tử kia nhãn tình sáng lên, bên ngoài đôi mắt chỗ sâu sát ý lặng yên tiêu thất, nàng nhoẻn miệng cười, "Âm Dương Tiên ."

Âm Dương Tiên ?

Dương Diệp khẽ gật đầu, cái này lúc, cái kia Âm Dương Tiên đột nhiên quan sát hắn liếc mắt, "Không có đạo lý a, lấy thực lực ngươi, không nên có thể đi tới nơi đây mới được. Làm sao ngươi tới ?"

Dương Diệp cười khổ, "Trời xui đất khiến tới, ta hiện tại đang lo làm sao trở về đây!"

Âm Dương Tiên thần sắc có chút cổ quái, "Ngươi có thể đi tới nơi đây, còn không biết trở về sao ?"

Dương Diệp tiếu dung càng phát khổ chát, "Thật không biết, tiền bối có thể hay không chỉ con đường sáng ?"

Âm Dương Tiên nhìn Dương Diệp hồi lâu, thấy Dương Diệp không giống nói giả, lập tức nói: "Rất đơn giản a, lần nữa phá vỡ phía dưới không gian, liền có thể đi về!"

Dương Diệp giang tay ra, "Ta không phá nổi a!"

Âm Dương Tiên chân mày to cau lại, một lát sau, nàng lần nữa quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi là bị người đưa tới ?"

Dương Diệp gật đầu, "Coi là vậy đi ."

"Chà chà!"

Âm Dương Tiên khẽ lắc đầu, "Ghê gớm, cư nhiên có thể đem ngươi đơn giản tiễn tới nơi này, đồng thời để cho ngươi bất tử, để cho ta đoán một chút, ân, không cần đoán, trong trời đất này, có thể có loại này năng lực, theo ta được biết, hẳn là liền hai người . Bất quá, hai tên kia đã lâu đã lâu đều không xuất hiện qua, nói không chừng đã bị thiên mệnh giết chết a!"

"Cái nào hai cái ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên .

Âm Dương Tiên dựng lên một căn chỉ, "Vị thứ nhất, Lệ Đế Lệ Thái Hư ."

Dương Diệp lắc đầu, hắn không biết cái gì Lệ Thái Hư .

Âm Dương Tiên nói: "Đó chính là cao ngất một chút cái kia Kỳ Bỉ Thiên!"

Kỳ Bỉ Thiên!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Tiền bối nhận thức Kỳ Bỉ Thiên ?"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Kỳ Bỉ Thiên ai, Uyên Chủ ai, chúng ta cái kia niên đại, người nào không biết cái này vị đại lão ? Năm đó nàng ai, lấy sức một mình lay động cửu thiên, đánh thiên mệnh một điểm tính khí đều không ai!"

Nghe được Âm Dương Tiên, Dương Diệp mí mắt một hồi nhảy, ma quỷ đản, ngươi đừng làm sự tình a!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Quần đen nữ tử cười nhạt không ngớt .

Một bên, Tiểu Bạch liếc một cái cười lạnh quần đen nữ tử, nhưng sau vội vã bắt đầu tu luyện .

Bên trong nhà gỗ nhiệt độ có chút lạnh!

Đây là Tiểu Bạch thời khắc này cảm giác!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, thấy quần đen nữ tử không có phản ứng gì, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi, hắn nhìn thoáng qua trước mặt cái này Âm Dương Tiên, sau đó nói: "Cái kia, ta cảm thấy, thiên mệnh cũng rất mạnh a!"

Đây cũng không phải ở khen tặng, mà là hắn thật cảm thấy thiên mệnh rất mạnh, cho dù là cái này quần đen nữ tử, mà cái kia nữ tử váy trắng, liền mạnh hơn!

Dương Diệp trước mặt, Âm Dương Tiên nhún vai, "Cái này là khẳng định, như không mạnh, năm đó cũng sẽ không chết nhiều người như vậy ."

Dương Diệp nhớ tới một việc, ngay sau đó hỏi "Đúng rồi, ta nhớ được phía dưới có vài người tránh né thiên mệnh, vì sao tiền bối ngươi không cần tránh né thiên mệnh ?"

"Tránh né thiên mệnh ?"

Âm Dương Tiên cười nhạt, "Bọn họ đánh không lại, tự nhiên muốn tránh, đương nhiên, ta cũng đánh không lại, bất quá, hắc hắc, ta cùng bọn họ khác biệt là ta tuy là đánh không lại, thế nhưng ta sẽ chạy a! Ta chạy quá! Nói cho ngươi biết, đã từng cái kia quần đen thiên mệnh theo đuổi giết qua ta chí ít vài chục lần, bất quá, mỗi lần đều bị ta trốn thoát ."

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, bởi vì người trước mắt này rất là đắc ý!

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử diện vô biểu tình .

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua bốn phía, do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Kỳ thực, ta cũng không phải mỗi lần đều trốn, ta đã nói với ngươi, đã từng ta theo nàng ở nơi này Đệ Cửu Trọng không gian đại chiến mười ngày mười đêm!"

"Mười ngày mười đêm ?" Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Lâu như vậy ?"

"Đương nhiên!"

Âm Dương Tiên vỗ vỗ ngực của mình, "Ở trong thiên địa này, có thể cùng thiên mệnh so chiêu, cơ bản sẽ không vượt qua mười cái, mà có thể cùng nàng đại chiến mười ngày mười đêm, tuyệt đối sẽ không vượt lên trước năm cái . Mà ta!"

Nói đến đây, thanh âm hắn đột nhiên gia tăng một ít, "Nói một câu không biết điều, nếu như ta xuất toàn lực, ta cùng với nàng, tuyệt đối chia năm năm, không đúng, ta Âm Dương Tiên, tuyệt đối có thể đánh nàng gọi mẹ!"

Dương Diệp: "..."

. . ..

PS: Không phải Thanh Loan không bạo nổ phát, chỉ là muội tử quá mê người, cũng xin bạn đọc tha thứ, nhuyễn ngọc ôn hương quá tiêu hồn .

------oOo------

Chương 2645: Đệ Nhất Thần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thần sắc rất là cổ quái!

Hắn Dương Diệp cũng là thổi qua trâu, thế nhưng, hắn cũng không như thế thổi qua, người trước mắt này hiển nhiên là đã thổi qua đầu . Đương nhiên, cái này còn không là trọng yếu nhất, quan trọng là ... Người này thổi đối tượng nhưng ngay khi Hồng Mông Tháp bên trong .

Quần đen nữ tử nghe rõ rõ ràng ràng!

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử diện vô biểu tình, phảng phất không có nghe được Âm Dương Tiên.

Kỳ thực, Dương Diệp rất tinh tường, cái này Âm Dương Tiên ngày sau sợ là muốn lành lạnh .

Cái này quần đen nữ tử không chỉ có tánh khí nóng nảy, cũng phi thường nhớ thù .

Cái này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Thế nào, ngươi không tin ?"

Nghe vậy, Dương Diệp chớp chớp nhãn, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Tiền bối có thể đi tới nơi đây, đã đủ để chứng minh tiền bối thực lực ."

Đây coi như là cạnh khuông cái nào cũng được trả lời!

Lúc này cũng không thể phách Âm Dương Tiên nịnh bợ, phách Âm Dương Tiên nịnh bợ, liền chờ quần đen nữ tử bạo nổ phát đi!

Nghe được Dương Diệp lời khen tặng, Âm Dương Tiên nhoẻn miệng cười, "Đó là tự nhiên ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua phía chân trời hư không, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Tuy là nói như thế, thế nhưng, ai ..."

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Âm Dương Tiên lắc đầu thở dài, "Vô địch, nhất tịch mịch a!"

Dương Diệp: "..."

Một lát sau, Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tiền bối, vãn bối không muốn đợi ở chỗ này, không biết tiền bối có thể có cái gì biện pháp tiễn ta về nhà đi?"

Âm Dương Tiên vừa định nói, cái này lúc, Dương Diệp vội vã lại nói: "Vãn bối thực lực thấp, trở về khó như lên thiên, thế nhưng, lấy tiền bối nghịch thiên thực lực, muốn đưa ta trở về, chắc là trong nháy mắt chuyện tình!"

Vừa nói, hắn hướng về phía Âm Dương Tiên ôm quyền, "Cũng xin tiền bối trượng nghĩa tương trợ!"

"Cái này ..." Âm Dương Tiên dường như có chút hơi khó .

Dương Diệp thần sắc ảm đạm xuống dưới, "Tiền bối cũng làm không được sao?"

"Dĩ nhiên không phải!"

Âm Dương Tiên đột nhiên nói; "Chỉ là, chỉ là mục đích của ta là cái kia Cửu Thiên Chi Thượng ... Nếu như ta muốn giúp ngươi trở về, phải giúp ngươi đả thông phía dưới những thứ kia không gian, cứ như vậy, động tĩnh khả năng có điểm lớn, đến thì cái kia gì ..."

"Thiên mệnh ?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi .

Âm Dương Tiên khẽ gật đầu, "Đầu tiên nói trước, ta không sợ nàng, chỉ là, ta thực sự không muốn cùng nàng vướng víu, cái này lãng phí thời gian a ."

Đây là uyển chuyển cự tuyệt!

Dương Diệp thấp giọng thở dài, có chút thất vọng, mà lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Trở về làm gì ? Rất nhiều người đều muốn tới chỗ này, nơi đây, nhưng là vũ trụ ba chiều đỉnh phong chỗ . Đứng ở chỗ này, ngươi sẽ phát hiện, ngươi phía dưới, đều là con kiến hôi!"

Dương Diệp cười khổ nói: "Vấn đề là ở nơi này, cũng không có gì trứng dùng a! Chúng ta lại không thể đi lên, đợi ở chỗ này chính là lãng phí thời gian a! Lại người, coi như chúng ta có thể lên, dường như cũng không gì dùng a!"

Đi tới ?

Bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền, hắn là đi qua, cái kia địa phương bản thân cũng rất quỷ dị, một cái sơ sẩy, khả năng đem mình đùa chơi chết, lại người, hắn cảm thấy, cái kia địa phương khẳng định có thiên mệnh trấn thủ!

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Nói cũng là, không nghĩ tới ngươi thật sự có tài a, có thể tinh tường nhận thức đến bản lãnh của mình, bản thân này cũng là một loại bản lĩnh!"

Nói đến đây, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, lại hỏi, "Đúng rồi ngươi từ phía dưới đến, có nghe hay không quá ta Âm Dương Tiên đại danh ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, sau đó nói: "Không có, cái này rất bình thường a, tiền bối ngươi nhưng là cổ lão cấp bậc nhân vật, chúng ta cái thời đại này người chưa từng nghe qua ngươi, rất bình thường."

Âm Dương Tiên suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Giống như cũng là!"

Nghe vậy, Dương Diệp vội vàng nói: "Tiền bối có hứng thú hay không xuống phía dưới vui đùa một chút ?"

"Vui đùa một chút ?"

Âm Dương Tiên hơi ngẩn ra, nhưng sau lắc đầu, "Có gì vui, đều là một đám tiểu hài tử!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối nghe qua Hoành Vạn Cổ sao?"

"Hoành Vạn Cổ ?"

]

Âm Dương Tiên nhíu mày, "Hắn còn chưa có chết đâu?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không chết, nghe nói hắn bây giờ đang ở phía dưới được phong làm vạn cổ đệ nhất cao thủ, hơn nữa, vẫn còn ở một cái địa phương làm lão đại, ta nghe đến là, vạn cổ phía trước, hắn Hoành Vạn Cổ đứng đầu vô địch!"

"Thả hắn nương chó má!"

Âm Dương Tiên đột nhiên bạo nổ thô tục, "Hắn coi là một đồ chơi gì, còn vạn cổ phía trước hắn đứng đầu vô địch, hắn khuôn mặt đâu? Hắn khuôn mặt đâu?"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, "Hết cách rồi, hiện tại phía dưới cơ bản không có gì cường giả, chúng ta cái thời đại này người lấy vì vạn cổ phía trước, hắn Hoành Vạn Cổ là lợi hại nhất đây."

Âm Dương Tiên cười nhạt, "Thực sự là trong núi không lão hổ, ngốc thiếu xưng bá vương a!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua phía dưới, sau đó nói: "Xem ra ta được trở về một chuyến, làm cho thế nhân biết, ta Âm Dương Tiên mới là vạn cổ tối cường người!"

Dương Diệp diện vô biểu tình, thế nhưng tâm lý đã vui nở hoa rồi, người này đối với loại này danh nhìn rất trọng a!

Cái này lúc, Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Tiểu tử, ở phía dưới, ngoại trừ cái kia Hoành Vạn Cổ, rất có nhân vật gì ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Còn giống như có kia cái gì Thái Hồn Thiên, còn có một cái che hai mắt người cầm đao!"

"Thái Hồn Thiên ?"

Âm Dương Tiên nhíu mày, "Lão bất tử kia cũng còn chưa có chết đâu? Còn có Tá Mạc ... Cái này ..."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Theo đạo lý mà nói, bọn họ không nên xuất hiện đi lung tung mới là a!"

Dương Diệp mí mắt nhỏ bé nhảy, hắn đương nhiên sẽ không nói những tên kia là bị bức ra .

Cái này lúc, Âm Dương Tiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Xem ra, ta cũng muốn xuống phía dưới đến một chút náo nhiệt mới được a!"

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành, "Loại này cường giả tranh bá thời đại, thiếu tiền bối sao được ?"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, khẽ gật đầu, "Tiểu tử ngươi giảo hoạt, không phải là một người thành thật a!"

Dương Diệp: "..."

"Đúng rồi!"

Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Kỳ Bỉ Thiên đã ở phía dưới sao?"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Dường như nghe qua một lần, thế nhưng chưa thấy qua!"

Nghe vậy, Âm Dương Tiên thần sắc nhẹ nhõm, "Hoàn hảo ."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp hỏi, "Kỳ Bỉ Thiên, rất lợi hại phải không ?"

Âm Dương Tiên mặt không thay đổi sắc, "Theo ta chia năm năm đi!"

Dương Diệp: "..."

Âm Dương Tiên quay đầu nhìn thoáng qua xa chỗ, "Trước khi rời đi, phải đi cùng một cái lão bằng hữu chào hỏi một chút, ngươi tới không đến ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nguyện cùng tiền bối kiến thức một chút ."

Âm Dương Tiên xoay người hướng xa chỗ đi tới, Dương Diệp vội vã đi theo .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Quần đen nữ tử ngồi xếp bằng ở nhà gỗ bên trong, nàng nhìn thoáng qua không xa chỗ đã đang ngủ gà ngủ gật Tiểu Bạch, vốn muốn gọi tỉnh Tiểu Bạch, nhưng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, cuối cùng nàng không có để cho tỉnh Tiểu Bạch .

Cái này bướng bỉnh tiểu bất điểm, kỳ thực gần nhất đã rất nỗ lực .

Một lát sau, quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt, khóe miệng mang theo cười nhạt, không biết đang suy nghĩ gì .

...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp theo Âm Dương Tiên đi không kém hơn nửa canh giờ về sau, bọn họ đi tới một mảnh vách núi xuống.

Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Bởi vì ở cái kia vách núi chi lên, có một người đàn ông bị đinh ở tại nơi ấy!

Bị lưỡng đạo kiếm khí!

Lưỡng đạo như thực vật kiếm khí .

Nam tử đầu tóc rất dài, phải nói là phi đầu tán phát, toàn thân mặc cũ nát áo bào tro, hắn cứ như vậy bị đinh tử ở cái kia vách núi chi lên.

Theo khí tức đến xem, còn sống .

Âm Dương Tiên đi tới phía dưới, hắn vung tay phải lên, một viên Nạp Giới đằng không bay lên, đi tới nam tử kia trước mặt .

Âm Dương Tiên nói: "Vãn bối phải ly khai một đoạn thời gian, trong khoảng thời gian này, tiền bối chính mình tự giải quyết cho tốt hắc hắc "

Tiền bối ?

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, cái này Âm Dương Tiên bản thân liền là lão quái vật cấp bậc, mà hắn còn muốn gọi nam tử kia tiền bối ?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nam tử kia, nhìn không thấy nam tử dung mạo .

Cái này lúc, nam tử kia đột nhiên mở miệng, "Thế nào, muốn đi trùng kích cái kia cửu trọng chi trên ? Đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi, lấy thực lực của ngươi bây giờ, muốn đi tới, chính là người si nói mộng ."

Âm Dương Tiên có chút bất đắc dĩ, "Tiền bối, ta có ngươi nói yếu như vậy sao?"

"Ngươi lẽ nào không kém sao?" Nam tử phản vấn .

Âm Dương Tiên bĩu môi, "Lần này vãn bối không phải muốn đi xông cái kia cửu trọng chi lên, mà là muốn đi phía dưới nhìn, nghe nói cái kia Hoành Vạn Cổ còn có những lão bất tử kia tất cả đi ra, có điểm không bình thường, ta muốn xuống phía dưới nhìn một chút!"

Nam tử nói: "Lúc trở lại, nhiều điểm hảo tửu tới!"

Âm Dương Tiên thấp giọng thở dài, "Tiền bối, lấy thực lực ngươi, đã có thể phá vỡ cái kia hai sợi kiếm khí, ngươi vì sao không xuống đâu?"

"Ha ha ..."

Nam tử đột nhiên phá lên cười, "Âm Dương Tiên, ngươi liền đừng đánh những thứ này ý nghĩ xấu, xem ở ngươi theo ta nhiều năm như vậy phần lên, cho ngươi một câu lời khuyên, nhiều thêm thăng thực lực của chính mình mới là nghiêm chỉnh, cửu trọng chi lên, có thể trên liền lên, không thể trên liền chớ miễn cưỡng!"

Âm Dương Tiên lạnh lùng nói: "Kỳ Bỉ Thiên cùng Lệ Đế có thể lên, ta vì sao không thể lên."

Nam tử nói: "Cái kia chúc ngươi may mắn ."

Âm Dương Tiên nhún vai, nhưng sau đó xoay người sẽ rời đi, mà lúc, nam tử kia ánh mắt đột nhiên rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ngươi thu đồ đệ rồi hả?"

Âm Dương Tiên lắc đầu, "Một cái bị người tiễn tới nơi này tên, ta hiện tại muốn dẫn hắn trở về ."

Nam tử đột nhiên trầm mặc, thế nhưng Dương Diệp có thể cảm nhận được, đối phương ánh mắt rơi vào hắn thân lên.

Quá hồi lâu, nam tử trầm giọng nói: "Ta ở ngươi thân trên cảm nhận được một ít mùi vị quen thuộc ."

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Âm Dương Tiên nói: "Tiểu tử này cùng thiên mệnh tiếp xúc qua, nhưng sau còn chưa có chết, rất không bình thường . Không đúng, hắn có thể đi tới nơi này, cái này đã rất không bình thường . Chẳng qua cũng không gì, hậu sinh vãn bối có điểm bí mật, cũng là bình thường ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, không nói gì . Trong lòng có chút nghĩ mà sợ, hoàn hảo thanh kiếm thu vào .

Lúc này hắn mới phát hiện, chính mình Thiên Tru còn có vãng sinh có điểm không thấy được ánh sáng a! Bởi vì thiên mệnh cùng những thứ này lão quái vật dường như đều không đúng lắm a!

Nam tử cũng không có đang nói chuyện .

Âm Dương Tiên nói: "Tiền bối, cáo từ ."

Nói xong, hắn mang theo Dương Diệp xoay người rời đi .

Ly khai vách núi kia chi về sau, Dương Diệp đột nhiên hỏi, "Tiên tiền bối, vừa rồi vị kia là ?"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đệ nhất thần, một cái sống không biết bao nhiêu năm lão quái vật, hắn chính là ta biết thứ nhất xông bốn chiều Vũ Trụ Không Gian người, năm đó hắn không ai bì nổi, đi tới nơi này, trực tiếp diệt cái này Đệ Cửu Trọng không gian linh, thế nhưng, hắn rất nhanh thì bi kịch ."

"Thiên mệnh ?" Dương Diệp hỏi .

Âm Dương Tiên khẽ gật đầu, "Hắn bị cái kia bốn cái nữ nhân bên trong nhất biết đánh nhau cái kia đóng vào vách núi lên, nữ nhân kia dùng thân thể hắn trấn áp cái này Đệ Cửu Trọng không gian, đời đời kiếp kiếp ."

"Hắn sẽ không chạy sao?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Hắn chân chính bi kịch chính là, hắn bị an truy tung khí . Hắn dám ly khai nơi ấy, hắn phải lạnh . Ai, là hắn năm đó tìm đường chết, kêu gào cái gì, đệ nhất thần ra, thiên mệnh chết, hắn muốn làm thứ nhất tàn sát thiên mệnh người..."

...

Cvt: Nổ every where a

------oOo------

Chương 2646: Ta Thực Danh Tố Cáo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe được Âm Dương Tiên, Dương Diệp thẳng lắc đầu .

Không tìm đường chết sẽ không phải chết!

Kia cái gì đệ nhất thần, hiển nhiên chính là tìm đường chết!

Dương Diệp nhìn về phía Âm Dương Tiên, "Thiên mệnh bên trong biết đánh nhau nhất cái kia ?"

Nghe vậy, Âm Dương Tiên nhãn trung có một cái kiêng kỵ, "Một cái nhân vật khủng bố ."

Vừa nói, nàng lắc đầu, nhưng sau mạnh mẽ vỡ ra trước mặt mình không gian, "Đi thôi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, thấy đối phương không muốn nói, cũng không có đang hỏi, ngay sau đó cùng bên ngoài tiến nhập cái kia không gian bên trong .

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Âm Dương Tiên xuyên qua một tầng lại một tầng không gian .

Đối với Âm Dương Tiên loại này cường giả mà nói, đi lên có thể rất trắc trở, thế nhưng, đi xuống dưới vậy cũng đơn giản!

Khoảng chừng quá một canh giờ về sau, ở xuyên qua nhất sau nhất trọng không gian lúc, Dương Diệp rốt cục thấy được quen thuộc kia thế giới .

Vĩnh Hằng chi giới .

Lúc này, hắn đã về tới Vĩnh Hằng chi giới, tại hắn bên cạnh, là cái kia Âm Dương Tiên .

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Cùng năm đó Vĩnh Hằng chi giới không quá giống nhau a, đúng, đã lâu chưa thấy qua Hoang Đế, muốn đi với hắn chào hỏi ."

"Không cần!" Dương Diệp đột nhiên nói .

Âm Dương Tiên nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm giọng nói: "Hắn đã nguội!"

"Bị giết ?"

Âm Dương Tiên chân mày to cau lại, "Có người có thể giết hắn ? Không nên a!"

Dương Diệp nói: "Cái này nói như thế nào đây, dù sao thì là thiên mệnh đi ra, nhưng sau làm cho hắn đi vào cái gì đó môn ..."

Là thiên mệnh giết sao?

Kỳ thực, không hoàn toàn đúng, là Hoang Đế chính mình lựa chọn, bất quá, việc này cùng thiên mệnh vẫn là có quan hệ!

"Thiên mệnh!"

Âm Dương Tiên trầm mặc hồi lâu, nhưng sau khẽ lắc đầu, "Đáng tiếc ."

Cái này lúc, Dương Diệp nói: "Tiền bối, ngươi bây giờ định làm gì ?"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Dẫn ta đi gặp thấy cái gì đó Hoành Vạn Cổ bọn họ, lão nương sẽ phải hội bọn họ!"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không nên không nên!"

"Vì sao ?" Âm Dương Tiên nhìn về phía Dương Diệp, không giải khai .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vãn bối cùng hắn nhóm có chút qua lại, nếu là đi tìm bọn họ, sẽ bị bọn họ giết chết. Không dám đi!"

Âm Dương Tiên có chút bất mãn nói: "Có ta ở đây, ngươi sợ cái gì ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, cười khổ nói: "Tiền bối, không phải vãn bối không tin ngươi, mà là bọn họ đều muốn giết chết ta à, ta theo tiền bối đi ... Không phải là không tin tưởng tiền bối thực lực, mà là bọn họ người đông thế mạnh, đến lúc..."

Nói đến đây, hắn không có tiếp tục nói hết .

Âm Dương Tiên cười nhạt, "Ngươi là sợ đến thì ta bán đứng ngươi chứ ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, Âm Dương Tiên đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nghiêm mặt nói: "Đã tiền bối còn không sợ, cái kia vãn bối liền liều mình bồi ..... Bồi tiền bối đi một chuyến, ta muốn nhìn, có tiền bối ở, cái kia Mạt Pháp Chi Địa người dám không dám ra tay với ta!"

Âm Dương Tiên gật đầu, nhãn trung có một cái tán thưởng, "Chính là mà, thân là kiếm tu, làm sao có thể không có một chút quyết đoán cùng can đảm lượng đâu? Ngươi yên tâm, ta Âm Dương Tiên cam đoan với ngươi, có ta ở đây, bọn họ không dám bắt ngươi thế nào ."

Dương Diệp gật đầu, "Có tiền bối cam đoan, vãn bối an tâm . Hơn nữa, vãn bối tin tưởng, lấy tiền bối thực lực, đến rồi cái kia Mạt Pháp Chi Địa, cái kia Hoành Vạn Cổ đám người nhất định sẽ bị sợ cái mông phát niệu lưu!"

Âm Dương Tiên cười ha ha một tiếng, tiếng cười có chút quyến rũ, cũng có chút dũng cảm!

]

Cứ như vậy, ở Dương Diệp dẫn dắt xuống, hai người tới Mạt Pháp giới, chỉ chốc lát, hai người tới cái kia đi thông Mạt Pháp giới cửa vào .

Hai người vừa xong nơi ấy, một người đàn ông liền là xuất hiện ở trước mặt hai người .

Người tới chính là cái kia Thần Cư!

Nhìn thấy Dương Diệp, Thần Cư thần sắc trong nháy mắt âm trầm, "Dương Diệp, lại là ngươi!"

Đối với Dương Diệp, Thần Cư tự nhiên là không xa lạ, người này phía trước tiêu thất một đoạn thời gian, bọn họ đều cảm thấy Dương Diệp có thể là buông tha tới quấy rầy Mạt Pháp Chi Địa!

Mà lúc, hắn lại tới!

Còn mang theo một nữ nhân tới!

Thần Cư ánh mắt rơi vào Dương Diệp bên cạnh cái kia Âm Dương Tiên thân lên, "Ngươi thì là người nào!"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Đừng động ta là người phương nào, làm cho Hoành Vạn Cổ xuất hiện! Lão nương sẽ phải hội hắn!"

Nghe được Âm Dương Tiên thanh âm, Thần Cư nhíu mày, "Ngươi là nam nhân!"

Nghe vậy, Âm Dương Tiên nhãn trung, một luồng sát ý chợt lóe lên, sau một khắc, hắn cùng với Thần Cư trước mặt không gian trực tiếp vặn vẹo thành một cái quỷ dị biên độ, ở nơi này vặn vẹo không gian bên trong, một đạo ánh huỳnh quang chợt lóe lên .

Xa chỗ, cái kia Thần Cư sắc mặt đại biến!

Xuy!

Theo một đạo cắt tiếng vang lên, cái kia Thần Cư đã tại cân nhắc trăm trượng bên ngoài! Mà một cái tay của hắn cánh tay đã không ở!

Không xa chỗ, Dương Diệp mí mắt một hồi nhảy, cái này Âm Dương Tiên thực lực quả thực rất mạnh a!

Xa chỗ, cái kia Thần Cư khuôn mặt sắc ngưng trọng đồng thời lại cực kỳ xấu xí, cái này Dương Diệp rốt cuộc là lại từ đâu tìm đến như thế nhân vật khủng bố ?

Âm Dương Tiên lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Thần Cư, "Lời nói mới rồi, đang nói nhất lần ?"

Thần Cư trầm giọng nói: "Các hạ đến tột cùng là người phương nào, vì sao phải trợ cái này Dương Diệp tới đối với ta Mạt Pháp Chi Địa!"

Âm Dương Tiên lạnh lùng nói: "Là người phương nào ăn thua gì tới ngươi ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Những người đó đang ở cái này bên trong truyền tống trận ?"

Dương Diệp gật đầu, "Đều ở đây!"

Âm Dương Tiên nói: "Đi!"

Vừa nói, hắn mang theo Dương Diệp sẽ đi vào, Dương Diệp có chút do dự, cái này lúc, Âm Dương Tiên có chút bất mãn nói: "Ngươi phóng một triệu cái tâm, có ta bảo kê ngươi, không ai dám động tới ngươi!"

Dương Diệp cười mỉa cười, sau đó cùng Âm Dương Tiên hướng cái kia truyền tống trận đi tới, một bên, cái kia Thần Cư vẫn chưa ngăn cản, bởi vì hắn sợ chính là Dương Diệp cùng Âm Dương Tiên không vào đi . Bên trong mới chân chính là địa bàn của bọn họ!

Cứ như vậy, Dương Diệp theo Âm Dương Tiên tiến nhập cái kia Mạt Pháp Chi Địa .

Chỉ chốc lát, hai người xuất hiện ở Mạt Pháp Chi Địa thế giới, vừa mới đến cái này thế giới, Âm Dương Tiên chân mày chính là nhíu lại .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Âm Dương Tiên trầm giọng nói: "Cái này địa phương ta trước đây cũng nghe qua, chẳng qua chưa có tới, cái này địa phương có điểm không đơn giản a!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, hắn đã chuẩn bị theo thì chạy ra . Tuy là người này thoạt nhìn thực lực vô cùng cường đại, thế nhưng, ở lợi hại, sợ là cũng không thể có thể đem nơi đây tận diệt a!

Ở nơi này lúc, phía chân trời hư không bên trong, một cổ vô hình uy áp đột nhiên nghiền ép mà đến, Âm Dương Tiên hai mắt híp lại, tay phải nhấc lên một chút .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên chợt run lên, cái kia cổ vô hình uy áp trực tiếp bị ngạnh sinh sinh phá tán!

Cái này lúc, một giọng nói tự phía chân trời truyền đến, "Nguyên lai là Âm Dương tiên sinh ."

Âm Dương tiên sinh ?

Dương Diệp nhìn về phía bên cạnh Âm Dương Tiên, người này biệt hiệu gọi Âm Dương tiên sinh ? Không phải là gọi Âm Dương cô nương sao ...

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Hoành Vạn Cổ, ngươi cái giá là càng lúc càng lớn a . Ngay cả ta đến, đều không ra gặp mặt, núp ở phía sau giả trang đại lão sao?"

"Đâu có!"

Phía chân trời hư không bên trong, Hoành Vạn Cổ thanh âm vang lên lần nữa, "Âm Dương tiên sinh, ta có một điểm không giải khai, ngươi tại sao lại bang cái này Dương Diệp tới đối kháng ta Mạt Pháp Chi Địa ?"

Âm Dương Tiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cùng cái này Mạt Pháp Chi Địa có ân oán ?"

Dương Diệp gật đầu, "Có điểm ân oán ."

Âm Dương Tiên chân mày to cau lại, "Tiểu tử ngươi có việc gạt ta, lấy thực lực của ngươi, căn bản không thể cùng cái này địa phương đối kháng!"

Dương Diệp giang tay ra, "Tiền bối, ngươi cũng thấy đấy, ta là đang chạy trối chết, là hắn nhóm ở lấn phụ ta . Bọn họ rất nhiều người lấn phụ ta một cái!"

Âm Dương Tiên quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Các ngươi nhiều người như vậy lấn phụ một cái vừa xong mệnh cảnh vãn bối hậu sinh ? Quá không biết xấu hổ đi!"

Thần Cư thần sắc khá có chút khó coi, rốt cuộc là người nào lấn phụ người nào ?

Dương Diệp ỷ vào bọn họ cố kỵ thiên mệnh, nhưng là không dứt tới lấn phụ hắn nhóm Mạt Pháp Chi Địa đó a!

Không trung, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Xem ra Âm Dương tiên sinh đối với cái này Dương Diệp cùng ta Mạt Pháp Chi Địa chuyện tình biết cũng không nhiều!"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Ta không có hứng thú giải khai chuyện giữa các ngươi tình, Hoành Vạn Cổ, nghe nói ngươi tự cho mình là cái gì vạn cổ phía trước đệ nhất cường giả, lần này tới, là muốn tìm ngươi quá hai chiêu, thế nào, tìm một địa phương quá hai chiêu ?"

Hoành Vạn Cổ đạm thanh nói: "Nói ta là cái gì vạn cổ phía trước đệ nhất cường giả, đây là Dương Diệp nói cho ngươi biết chứ ?"

Âm Dương Tiên nói: "Hắn những thứ kia tính toán ta tự nhiên là rõ ràng, bất quá, ta vừa vặn cũng muốn tìm người quá hai chiêu . Đừng nói nói nhảm nhiều như vậy, có gọi hay không ?"

Phía chân trời, trầm mặc khoảng khắc, thanh âm kia nói: "Thay cái địa phương ?"

Âm Dương Tiên cười lạnh một tiếng, đang muốn phóng lên cao, chẳng qua cái này lúc, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nói, hắn là dẫn đường cho ta, các ngươi sẽ không ra tay với hắn chứ ?"

"Sẽ không!" Không trung, Hoành Vạn Cổ đạo.

Một bên, Dương Diệp vừa muốn nói gì, cái này lúc, Âm Dương Tiên khẽ gật đầu, trực tiếp phóng lên cao, biến mất ở xa chỗ hư không bên trong .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp biểu tình cứng đờ, ma quỷ đản, cái này hạ muốn lạnh xuyên thấu qua!

Quả nhiên, ở Âm Dương Tiên tiêu thất không lâu sau về sau, ở chung quanh hắn, xuất hiện mấy đạo khí tức cường đại, đứng mũi chịu sào đúng là cái kia Thần Cư!

Thần Cư lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Dương Diệp, lúc này đây ngươi là tự tìm tử lộ ."

Dương Diệp thấp giọng thở dài, Âm Dương Tiên a Âm Dương Tiên, những người này nói ngươi cũng tin ? Đây không phải là bẫy cha sao?

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, bốn phía có ít nhất bảy vị trở lên đỉnh phong mệnh kỳ cường giả! Hơn nữa, đây nhất định không phải cái này Mạt Pháp Chi Địa hết thảy thực lực, cái này Mạt Pháp Chi Địa phía sau, nhưng là còn có một số có thể so với Hoành Vạn Cổ cái kia loại lão quái vật a!

Làm sao đi ra ngoài ?

Ở chỗ này, những thứ này người nhưng là không cố kỵ chút nào đấy!

Rất nhanh, mấy đạo khí tức cường đại hướng Dương Diệp nghiền ép đi, những khí tức này một đạo tiếp lấy một đạo, hình thành từng đạo thật dầy khí tức tường, nhưng sau theo Dương Diệp tứ diện vây quanh .

Đây là rõ ràng muốn động thủ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, hắn không có động thủ, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại, "Đại lão, ngươi thấy được sao? Bọn người kia đều ẩn trốn ở chỗ này, ta, ta Dương Diệp thực danh tố cáo bọn họ! Ta cùng với tội ác không cộng mang thiên!"

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử diện vô biểu tình . Thế nhưng, trước mặt nàng kiếm cũng là hơi run rẩy động .

. . ..

PS: Hiện tại năm giờ . Mới vừa gõ chữ xong, chi cho nên bây giờ đổi mới, là bởi vì chờ chút chín giờ ta không đứng dậy nổi . Nay muộn suốt đêm gõ chữ . Bởi vì minh thiên bạo nổ phát! !

Minh thiên bạo nổ phát!

Giấc ngủ, thật không kiên trì nổi .

------oOo------

Chương 2647: Hiểu Rõ Một Cái, Cái Này Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sau một lúc lâu .

Nhưng mà, Hồng Mông Tháp bên trong không có nửa điểm động tĩnh .

Dương Diệp biểu tình có chút khó coi .

Người này còn không ra được sao ?

Mà lúc, chung quanh những khí tức kia đã cuốn tới .

Dương Diệp không có ở chờ quần đen nữ tử, tay phải hắn mở ra, sau một khắc, một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân vang vọng dựng lên .

Ở Dương Diệp đỉnh đầu, bằng khoảng không xuất hiện một tòa kiếm điện!

Kiếm Kinh!

Kiếm Kinh bản thể sớm đã chữa trị, bất quá, Dương Diệp vẫn không có dùng, bởi vì tìm không được thích hợp cơ hội . Mà bây giờ, hắn cảm thấy phi thường thích hợp .

Theo kiếm điện xuất hiện, từng đạo như thực chất kiếm quang từ cái này kiếm điện bên trong chấn động mà ra .

Những thứ này kiếm quang nhiều, Dương Diệp đều hơi khiếp sợ .

Nhiều lắm!

Nhất định có thể dùng vô cùng vô tận để hình dung, chỉ là trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời bốn phía liền đã bị những thứ này kiếm quang bao trùm!

Mà khí tức của những cường giả kia cũng vào giờ khắc này bị những thứ này kiếm quang nát bấy!

Mạnh như vậy ?

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau vội vã thi triển ra đôi ý song vực, ở đôi ý song vực gia trì xuống, những thứ kia kiếm quang thay đổi càng kinh khủng hơn!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Toàn bộ phía chân trời bốn phía, từng đạo làm người ta da đầu tê dại tê liệt tiếng không ngừng vang vọng dựng lên .

Đó là không gian bị xé nứt thanh âm!

Chu vi, cái kia Thần Cư đám người cũng không có đi ngạnh kháng những thứ này kiếm quang, dồn dập hướng lui lại đi .

Dương Diệp cũng không có tiếp tục xuất thủ, mà là xoay người sẽ thoát đi cái này Mạt Pháp Chi Địa, quần đen nữ tử không ra tay, lấy hắn thực lực của chính mình, nhất định là mới vừa chẳng qua những người này .

Đi trước cho thỏa đáng!

Chẳng qua ở nơi này lúc, ở cái kia không trung, xuất hiện một gã cầm đao nam tử, nam tử hai mắt bị một mảnh vải đen che khuất, hắn chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới bên này, không nhìn thẳng Dương Diệp những thứ kia kiếm quang!

Trước mắt nam tử này, chính là cái kia Tá Mạc!

Tá Mạc ngừng lại, đao ra nửa tấc .

Xuy!

Một luồng ánh đao đột nhiên xuất hiện ở không trung, trong sát na, Dương Diệp những thứ kia kiếm quang bắt đầu từng khúc văng tung tóe .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, trực tiếp thu hồi kiếm điện .

Tá Mạc đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, hắn hơi nghiêng đầu, đao ra một tấc .

Xuy!

Dương Diệp trước mặt không gian trong nháy mắt bị xé nứt ra, một luồng ánh đao nhắm thẳng vào Dương Diệp!

Mạnh mẽ!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên, trước mắt cái này vị, là hắn đã gặp mạnh nhất Đao Tu, thật không có gì sánh kịp mạnh mẽ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong tay hắn, xuất hiện một thanh kiếm .

Không phải Thiên Tru, cũng không phải vãng sinh, mà là Kiếm Tổ!

Chuôi này đã bị Tiểu Bạch chữa trị Kiếm Tổ .

Dương Diệp tay phải cầm kiếm, cả người dường như nhập định một dạng, giữa cả thiên địa đều yên tĩnh lại .

Cái này lúc, cái kia sợi ánh đao đã tới trước mặt hắn hơn một trượng chỗ .

Ánh đao rất bình tĩnh, từ bên ngoài nhìn vào đứng lên, phi thường bình thản, nhưng mà, Dương Diệp cũng là cảm nhận được hủy thiên diệt địa lực lượng!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Dương Diệp kiếm ra!

Lấy kiếm thành vực!

Lúc này đây, Dương Diệp kiếm bên trong có một loại mùi vị bất đồng .

Tự tin!

Đối mặt cái này Tá Mạc, Dương Diệp không có lấy ra Thiên Tru còn có vãng sinh, ý vị này, hắn đối với mình là rất có tự tin, mà tự tin của hắn, không phải quyết định bởi với cái này hai thanh siêu việt siêu thần khí tồn tại!

Một kiếm ra!

Ầm!

]

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trong nháy mắt bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui nghìn trượng xa, nhưng mà, vừa rồi cái kia sợi ánh đao vẫn không có tiêu thất, mà là lần nữa đi tới trước mặt của hắn!

Dương Diệp lần nữa xuất kiếm .

Ầm!

Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ chợt run lên, chuyển chớp mắt, Dương Diệp đã tại nghìn trượng bên ngoài .

Bất quá, cái kia sợi ánh đao vẫn không có tiêu thất, đồng thời lần nữa đi tới Dương Diệp trước mặt .

Mà ở cái này sợi ánh đao chi về sau, là một đường thật dài hắc tuyến!

Đó là bị xé nứt không gian!

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, khóe miệng hắn, nổi lên một vẻ dữ tợn, lúc này đây, hắn hai tay nắm ở trong tay Kiếm Tổ .

Lấy kiếm thành vực!

Song vực đôi ý gia trì!

Một kiếm chém hạ!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt, cái kia sợi ánh đao trong nháy mắt vỡ nhỏ . Mà Dương Diệp lại hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng xa!

Dương Diệp khóe miệng, tiên huyết chảy ròng!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, "Ngươi cũng tới tiếp ta một kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người bay lên trời, sau một khắc, hắn bằng khoảng không xuất hiện ở cái kia Tá Mạc đỉnh đầu .

Kiếm rơi xuống.

Cái này lúc, Tá Mạc đao ra lại một tấc .

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài, thế nhưng chuyển chớp mắt, Dương Diệp lại lần nữa xuất hiện ở Tá Mạc đỉnh đầu, lại là một kiếm chém xuống.

Tá Mạc đầu hơi phiến diện, đao lại ra một tấc .

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng đao mang đột nhiên xuất hiện ở trong trời đất này, mà lần này, Dương Diệp cũng là không có bị đẩy lui, chung quanh hắn, là song vực, còn có vô tận đôi ý .

Song vực thêm vô cùng vô tận đôi ý ngạnh sinh sinh đè lại đạo này đao mang .

Cái này lúc, cái kia Tá Mạc tay trái ngón cái hơi một cái .

Đao ra lại một tấc .

Ầm!

Dương Diệp đôi ý vào giờ khắc này trong nháy mắt bị nát bấy, rất nhanh, Dương Diệp bị chấn động về tới nguyên lai vị trí .

Dương Diệp nằm ở hạ phong!

Nhưng mà, chu vi Thần Cư đám người thần sắc nhưng là vô cùng ngưng trọng .

Cái này Dương Diệp thực lực, cư nhiên cường đại đến loại trình độ này!

Tá Mạc thực lực, bọn họ là phi thường rõ ràng, tuy là đều là mệnh kỳ đỉnh phong, thế nhưng, bọn họ cùng cái này Tá Mạc hoàn toàn không thể so sánh . Nhưng mà, cái này Dương Diệp cũng là có thể cùng cái này Tá Mạc giao thủ mấy lần!

Mà Dương Diệp mới là vừa xong mệnh kỳ mà thôi!

Phần này thiên phú, phần này chiến lực, rất khủng bố!

Không xa chỗ, Tá Mạc trong tay đao trở vào bao, hắn mặt hướng Dương Diệp, "Không sai!"

Không sai!

Đây đã là cao vô cùng đánh giá!

Từ cổ chí kim, hắn đã gặp thiên tài bực nào bên ngoài nhiều ? Hắn bản thân liền là siêu cấp yêu nghiệt thiên tài, có thể nói , người bình thường căn bản không lọt nổi mắt xanh của hắn!

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào Thần Cư thân lên, "Một mình đấu không ?"

Thần Cư đạm thanh nói: "Có thể quần ẩu, ta tại sao muốn một mình đấu ?"

Dương Diệp: "

"Vô sỉ!"

Ở nơi này lúc, không trung truyền đến một giọng nói .

Nghe thế đạo đang muốn, Dương Diệp tức thì buông lỏng, người này rốt cục trở lại rồi .

Thanh âm này, chính là cái kia Âm Dương Tiên thanh âm .

Âm Dương Tiên rơi vào Dương Diệp trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía không trung, châm chọc nói: "Hoành Vạn Cổ, không nghĩ tới lấy thân phận của ngươi, cư nhiên cũng chơi những thứ này tiểu đem đùa giỡn, thật là làm cho ta trơ trẽn!"

Yên lặng nhất chớp mắt, không trung một giọng nói vang lên, "Âm Dương tiên sinh, người này cùng ta Mạt Pháp Chi Địa ân oán giữa, ngươi cũng không cần nhúng tay tốt."

Âm Dương Tiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Nếu như ta muốn phải xuất thủ đâu?"

Không trung, một đạo tiếng thở dài vang lên, "Chúng ta không muốn cùng Âm Dương tiên sinh là địch, thế nhưng, như các hạ không phải muốn cùng chúng ta là địch nói, chúng ta đây cũng chỉ có thể bồi các hạ vui đùa một chút!"

Âm Dương Tiên lạnh lùng nói: "Muốn chơi sao? Vậy vui đùa một chút thôi!"

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên mặt ngó Âm Dương Tiên, không chỉ có như đây, ở bốn phía, còn xuất hiện rất nhiều đạo khí tức cường đại .

Âm Dương Tiên chân mày to cau lại, "Thế nào, các ngươi đây là muốn quần ẩu ?"

Âm Dương Tiên bên cạnh, Dương Diệp đạm thanh nói: "Tiền bối, ngươi cho rằng bọn họ sẽ cùng ngươi một mình đấu sao?"

Âm Dương Tiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt không trung, cái kia Hoành Vạn Cổ không nói gì .

Hiển nhiên, đây là muốn quần đấu!

Âm Dương Tiên thần sắc trong nháy mắt lạnh xuống, "Con mẹ nó, các ngươi liền cái này đức hạnh ?"

Không trung, Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Âm Dương tiên sinh, ngươi có thể theo thì rời đi, bất quá, bên cạnh ngươi cái này người được lưu xuống."

Dương Diệp nhún vai, không nói gì .

Âm Dương Tiên cười lạnh nói: "Vậy nhìn ngươi có hay không bản lãnh này ."

Nói xong, hắn quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi trước đi!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Cái kia, không tốt lắm đâu ?"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Ngươi lưu lại có ích lợi gì ? Đã ta đáp ứng ngươi an toàn, sẽ hộ tống ngươi an toàn, bất quá, đi ra ngoài chi về sau, ngươi những chuyện xấu này ta khả năng liền sẽ không xía vào ."

Hắn cũng coi như đã nhìn ra, Dương Diệp cùng cái này Mạt Pháp Chi Địa ân oán, tuyệt đối không phải một dạng ân oán . Bởi vì cái kia Hoành Vạn Cổ liền mặt của hắn tử cũng không cho, muốn phải giết Dương Diệp, cái này đã đủ để chứng minh rất nhiều thứ .

Kỳ thực, như sớm biết là nếu như vậy, hắn là sẽ không để cho Dương Diệp dẫn hắn tới nơi này .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối bảo trọng!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Mà lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên sẽ rút đao, chẳng qua cái này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên hai tay vẫy một cái, trong sát na, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía .

"Trấn áp!"

Không trung, một giọng nói vang lên theo, ngay sau đó, một con vô hình bàn tay khổng lồ đột nhiên tự không trung mà rơi, áp hướng về phía Dương Diệp chỗ ở không gian .

Âm Dương Tiên khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Ta Âm Dương thuật, cũng là ngươi có thể trấn áp ?"

Thanh âm rơi xuống, tay hắn rơi xuống.

Xuy Xuy Xuy xuy!

Dương Diệp không gian xung quanh trực tiếp tầng tầng tê liệt, cùng này đồng thời, Dương Diệp bản thân trực tiếp biến mất ở giữa sân .

"Truy!"

Không trung, một giọng nói vang lên .

Cái kia Thần Cư đám người trực tiếp biến mất, Âm Dương Tiên đang muốn xuất thủ, chẳng qua cái này lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Âm Dương Tiên hai mắt híp lại, "Tá Mạc, trước đây ngươi bị phong vì Thiên Hạ Đệ Nhất Đao, nay thiên, ta ngược lại muốn lãnh giáo một chút!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp xông qua .

Cái này lúc, cái kia Tá Mạc đao ra mấy tấc

Dương Diệp cảm giác một hồi đầu choáng váng, chỉ chốc lát, đầu hắn lắc lắc, thanh tỉnh rất nhiều, mà giờ khắc này, hắn đã tại Mạt Pháp giới .

Bị cái kia Âm Dương Tiên mạnh mẽ tặng xuất hiện!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia truyền tống trận, tên kia không có sao chứ ?

Nghĩ vậy, Dương Diệp lắc đầu cười, tên kia cũng là một cổ lão nhân vật, Mạt Pháp Chi Địa sẽ không liều mạng với hắn, bởi vì đại giới khẳng định rất đại rất lớn. Cho nên, chỉ cần Âm Dương Tiên không tự mình tìm đường chết, hắn chắc là an toàn!

Mà bây giờ, hắn hẳn là nhiều hơn lo lắng cho mình!

Ở chung quanh hắn, không biết bực nào lúc, không gian khẽ run lên, rất nhanh, xuất hiện chín đạo khí tức cường đại!

Cầm đầu chính là cái kia Thần Cư!

Dương Diệp lắc đầu, "Mệnh kỳ đỉnh phong cường giả không đáng giá như vậy sao?"

Thần Cư đạm thanh nói: "Ngược lại cũng không phải, trong thiên địa đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, chí ít 4-5 thành đều ở nơi này . Ngươi cảm thấy nhiều không ?"

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi thực sự là xem trọng ta a!"

Thần Cư lạnh lùng nói: "Dương Diệp, nay thiên hết thảy đều đổi kết thúc ."

Dương Diệp đưa tay nắm chặt, một thanh kiếm xuất hiện ở trong tay hắn .

Thiên Tru!

Dương Diệp nhếch miệng cười, " giải khai một cái, cái này kiếm, gọi Thiên Tru!"

------oOo------

Chương 2648: Liều Mạng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm rơi xuống, một đạo tiếng kiếm reo chợt ở trong sân vang vọng dựng lên!

Xa chỗ, cái kia Thần Cư khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến!

Một thanh kiếm từ hắn đỉnh đầu tàn nhẫn chém mà đến!

Tru Thiên!

Cái này kiếm, Thần Cư đã đã lĩnh giáo rồi .

Ngay sau đó, hắn căn bản không dám đón đỡ cái này một kiếm, mà là tránh về phía sau một cái, đi ngược chiều Dương Diệp cái này một kiếm, thế nhưng, tại hắn mau tránh ra cái kia nhất chớp mắt, hắn nguyên bản sở đứng vị trí đột nhiên xuất hiện một căn đen nhánh sắc trường mâu .

Hậu phát chế nhân!

Cái kia trường mâu đâm thẳng Dương Diệp phần bụng, nhanh như thiểm điện!

Dương Diệp kiếm hơi thu lại một chút, trực tiếp bổ về phía cái kia chuôi trường mâu .

Ầm!

Trường mâu trong nháy mắt bị chém bay!

Xa chỗ, cái kia Thần Cư tay phải nhất chiêu, cái kia trường mâu tức thì bay trở về đến rồi trong tay hắn . Thần Cư tay trái dựng lên, nhưng sau rơi xuống.

Rầm rầm ...

Giữa sân, từng đạo khí tức kinh khủng hướng Dương Diệp tịch quyển đi .

Người chưa tới, khí thế đã tới!

Xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng mở ra, sau một khắc, đỉnh đầu hắn, một tòa kiếm điện lặng yên xuất hiện . Chuyển chớp mắt, vô cùng vô tận sát ý cùng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tràn vào cái kia kiếm điện bên trong .

Ầm!

Một cường đại kiếm quang tự Dương Diệp đỉnh đầu chấn động ra đến, trong nháy mắt, vô số kiếm quang giống như giống như cuồng phong bạo vũ tịch quyển toàn bộ phía chân trời!

Xuy Xuy Xuy xuy!

Toàn bộ Mạt Pháp giới trên khoảng không bên trong tức thì vang lên từng đạo làm người ta da đầu tê dại tê liệt tiếng!

Mà chung quanh những thứ kia cường giả khí thế ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp những thứ này kiếm quang cản lại .

Sưu!

Cái này lúc, một thanh trường mâu đột nhiên đâm rách Dương Diệp một ít kiếm quang, trường mâu chi về sau, chính là cái kia Thần Cư!

Dương Diệp mặt không đổi sắc, chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng phía trước một cái cất bước, giơ kiếm đâm một cái .

Cứng rắn phanh cứng rắn!

Kiếm mâu chạm nhau .

Ầm!

Vừa mới tiếp xúc, cái kia Thần Cư trường mâu chính là trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Ầm!

Thần Cư vội vã tránh về phía sau một cái, Dương Diệp vừa định thừa thắng xông lên, mà lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ngay sau đó, đạo nhân ảnh này phi thẳng đến hắn một quyền đánh tới!

Một quyền này ra, Dương Diệp tức thì cảm nhận được thao thiên Quyền Ý!

Không dám khinh thường, Dương Diệp hai tay giơ kiếm qua đỉnh đầu, nhưng sau chợt hướng hạ chính là vừa bổ .

Xuy!

Cái này một kiếm, ngạnh sinh sinh đưa hắn trước mặt không gian xé rách ra, cái kia tiếng the thé, chấn đắc giữa sân màng nhĩ mọi người làm đau!

Đây là, quyền tới .

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Mấy trăm trượng có hơn, Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay của chính mình, kiếm không có chuyện, thế nhưng, hắn cảm giác mình nhục thân đã đã tê rần!

Toàn thân đều đã tê rần!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở trước mặt hắn, ở trước mặt hắn không xa chỗ, đứng một gã đại hán râu quai nón, vóc người phi thường khôi ngô, dung mạo không thế nào dễ nhìn .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia đại hán râu quai nón hai tay lên, người này nắm tay, rất mạnh a!

]

Bốn phía, có người muốn cùng nhau lên, mà lúc, cái kia đại hán râu quai nón đột nhiên nói: "Một mình ta là đủ!"

Không xa chỗ, Thần Cư nhíu mày, "Đại Phong, lúc này không phải cá nhân chủ nghĩa thời điểm, người này quan hệ ta chờ sinh tử, không thể có một điểm sai lầm, ngươi ..."

Tên gọi là Đại Phong đại hán râu quai nón nhìn thoáng qua Thần Cư, "Như ta không địch lại, ngươi chờ ở xuất thủ , có thể hay không ?"

Thần Cư còn muốn nói điều gì, nhưng mà, cái kia Đại Phong cũng là nói: "Người này mặc dù đáng chết, thế nhưng, hắn chẳng qua mệnh kỳ, ta chờ nhiều như vậy đỉnh phong mệnh kỳ vây công hắn, mặc kệ các ngươi là nghĩ như thế nào, phản chính ta Đại Phong là cảm thấy đáng thẹn, ta nếu như không địch lại, ngươi chờ ở xuất thủ ."

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

Ầm!

Cái này vọt một cái, giữa cả thiên địa chợt run lên .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt khẽ híp một cái, ở trước mặt hắn, chỉ một quả đấm giống như một tia chớp hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Nếu quả thật là một tia chớp còn tốt, vấn đề là, viên này quả đấm lực lượng, đã hoàn toàn siêu việt lôi điện chi lực, một quyền này, chân chính có thể hủy thiên diệt địa!

Những thứ này người, mặc dù không có Hoành Vạn Cổ còn có Tá Mạc như vậy cường đại, thế nhưng, bọn họ cũng tuyệt đối không kém!

Dương Diệp không dám chút nào sơ suất, hắn hướng phía trước bước ra một bước, một bước ra, tại hắn quanh thân, vô cùng vô tận sát ý cùng kiếm ý chấn động mà ra .

Quyền tới, kiếm ra!

Ầm!

Dương Diệp cả người cả người mang kiếm kịch liệt run lên, bất quá, hắn cũng không có bị cái kia Đại Phong một quyền này đánh bay, hắn ngạnh sinh sinh chặn nắm đấm kia trong khủng bố lực lượng!

Ở nơi này lúc, cái kia Đại Phong nắm tay đột nhiên buông ra, trở tay cầm Dương Diệp kiếm .

Đoạt kiếm!

Làm kiếm bị Đại Phong cầm một khắc kia, Dương Diệp tức thì cảm giác được kiếm trong tay sẽ tuột tay mà ra, mà lúc, Dương Diệp trực tiếp buông lỏng ra kiếm, hướng phía trước chính là va chạm, một cái đụng này trực tiếp đụng vào cái kia Đại Phong thân thể tiến lên!

Ầm!

Hai người đồng thời chợt lui, bất quá, ở lui trong nháy mắt đó, Dương Diệp lại cầm kiếm, nhưng sau chợt xoay tròn, vội vàng không kịp chuẩn bị phía dưới, cái kia Đại Phong chỉ phải buông ra kiếm .

Lúc này, Đại Phong đã cùng Dương Diệp kéo ra sấp sỉ trăm trượng khoảng cách!

Đại Phong nhìn nhìn mình tay, ở hắn lòng bàn tay bên trong, có một đạo vết kiếm!

Đại Phong hai mắt híp lại, tay phải nắm chặt, nhưng sau thân hình run lên, trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, đấm ra một quyền!

Một quyền này vung ra, Dương Diệp chỗ ở không gian trực tiếp biến thành một cái quỷ dị vòng xoáy!

Cái này lúc, Dương Diệp tay trái bên trong, xuất hiện một kiếm vỏ, sau một khắc, Dương Diệp tay phải cầm kiếm cắm vào vỏ kiếm bên trong .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Dương Diệp rút kiếm chính là nhất trảm!

Một kiếm chém xuống, vẫn chưa kết thúc, hắn lại là nhất trảm!

Cứ như vậy, Dương Diệp trong nháy mắt chém ra vô số lần ... Đến tột cùng có bao nhiêu lần, chính hắn cũng không có cân nhắc!

Sức bật!

Lấy kiếm thành vực thêm trên chiến thiên Rút Kiếm Thuật sức bật, Dương Diệp thời khắc này kiếm, cũng là xưa nay chưa từng có cường đại!

Ầm!

Lấy Dương Diệp làm trung tâm, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt chính là đổ nát yên diệt, mà một đạo nhân ảnh cũng hướng phía sau té bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Đại Phong!

Mà chu vi, bởi vì hai cổ lực lượng quá mức khủng bố, nguyên nhân đây, chu vi những người đó đã lui ra, bất quá, sợ Dương Diệp đào tẩu, bọn họ đã phong tỏa bốn phía, Dương Diệp muốn đơn giản trốn, đó là tuyệt đối không khả năng .

Không gian tuy là bị hai người lực lượng hủy diệt, thế nhưng không đến một hồi chính là triệt để khôi phục bình thường .

Giờ khắc này, Dương Diệp rốt cục minh bạch những thứ này bởi vì sao dám đuổi theo ra tới .

Thời khắc này Mạt Pháp giới, đã không phải là ban đầu Mạt Pháp giới, thời khắc này Mạt Pháp giới hiển nhiên đã bị cái gì bao trùm, có thể che lấp thiên cơ!

Hiển nhiên, cái này Mạt Pháp Chi Địa sớm đã nghĩ ra phương pháp đối phó hắn!

Xa chỗ, cái kia Đại Phong nhìn xem cánh tay của mình, lúc này, cánh tay hắn đã có rất nhiều vết rạn!

Hắn là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả , ấn đạo lý mà nói, Dương Diệp cho dù ở yêu nghiệt, cũng không thể có thể áp hắn một bậc .

Kiếm!

Đại Phong nhìn về phía Dương Diệp trong tay cái kia thanh kiếm!

Dương Diệp trong tay cái kia thanh kiếm, đem Dương Diệp thực lực tăng lên một cái lớn biên độ, có thể nói, có Thiên Tru kiếm ở, Dương Diệp thì có đỉnh phong mệnh cảnh thực lực! Mà kiếm khủng bố, làm cho thế gian này căn bản không có cái gì ngoại vật có thể áp chế nó!

Cho dù là siêu Thần khí, nó cũng có thể đơn giản hủy diệt a!

Đây chính là thiên mệnh kiếm a!

Đã từng rất nhiều người không có nhận ra thanh kiếm này, bởi vì ... này thanh kiếm không có kiếm nhọn, nhưng là bây giờ, có kiếm nhọn chi về sau, những thứ này người một cách tự nhiên nhận biết!

Cái này lúc, cách đó không xa Thần Cư đột nhiên nói: "Đại Phong, còn muốn thử xem sao?"

Đại Phong nhìn thoáng qua Thần Cư, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Có dám dùng thông thường kiếm tiếp ta một quyền ?"

Thông thường kiếm ?

Dương Diệp mỉm cười, "Ngươi có dám làm cho chu vi những thứ này người ly khai ?"

Đại Phong hai mắt híp lại, Dương Diệp lại nói: "Kỳ thực, quả đấm của ngươi sở dĩ như vậy cương, có một nguyên nhân, là bởi vì chu vi có Thần Cư đám người ở, bởi vì có bọn họ, ngươi đã đứng ở bất bại chi địa . Coi như ngươi đánh không lại ta, ngươi cũng sẽ không sợ sệt, bởi vì chu vi những thứ này người sẽ ra tay . Không phải sao?"

Đại Phong lạnh lùng nhìn Dương Diệp, không nói gì!

Dương Diệp cười nói: "Thật muốn một mình đấu, để Thần Cư đám người ly khai, ngươi ta sinh tử đại chiến, như thế nào ?"

Sinh tử đại chiến!

Đại Phong cười nhạt, "Dương Diệp, xem ra ngươi là thật suy nghĩ nhiều . Làm cho bọn họ ly khai, nhưng sau ngươi tốt đào tẩu, ha hả, ngươi bàn tính này đánh ngược lại không tệ, đáng tiếc, ngươi cũng chỉ có thể tưởng tượng!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bốn phía mọi người, sau đó nói: "Xuất thủ một lượt đi!"

Thần Cư thản nhiên nhìn liếc mắt Đại Phong, kỳ thực, hắn sớm đã đã nhìn ra, ở mệnh kỳ bên trong, ngoại trừ những thứ kia chân chính lão quái vật bên ngoài , bình thường mệnh kỳ đã khó có thể áp chế Dương Diệp .

Bây giờ Dương Diệp, tay cầm Thiên Tru, mạnh đã cùng hắn cảnh giới hoàn toàn không hợp!

Theo Thần Cư thanh âm rơi xuống, chu vi những người đó không có ở lưỡng lự, thả ra chính mình uy áp hướng Dương Diệp nghiền ép đi .

Một mình đấu ?

Hắn hiện tại nhóm đương nhiên sẽ không cùng Dương Diệp một mình đấu, cái gì mặt mũi không mặt mũi đều không trọng yếu, đem Dương Diệp cầm xuống, đồng thời thu được Linh Tổ mới là trọng yếu nhất .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, cười cười, sau một khắc, hắn giơ kiếm hướng cái kia Thần Cư vọt tới .

Xa chỗ, Thần Cư đám người đồng loạt ra tay!

Chừng mười người đồng loạt ra tay, đó là kinh khủng cỡ nào!

Có thể nói, mười người coi như là muốn hủy diệt cái này Mạt Pháp giới, đều là chuyện dễ dàng tình!

Ầm!

Dương Diệp mới vừa xông ra cái kia nhất chớp mắt, cả người hắn chính là lần nữa bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng!

Thần Cư đám người liên thủ một kích, Dương Diệp căn bản không chịu nổi!

Một mình đấu còn có khả năng thử xem, thế nhưng quần ẩu, hắn là tuyệt đối làm bất quá!

Một kích này, trực tiếp đem Dương Diệp đánh trọng thương .

Dương Diệp khóe miệng, tiên huyết không ngừng tràn ra .

Liều mạng ?

Chừng mười vị mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, thật không đụng nổi a!

Dương Diệp cười khổ, lúc này đây có điểm thác đại . Đã đã không có đường lui, vậy liều mạng đi!

Dương Diệp lần nữa hướng Thần Cư đám người vọt tới .

Nhưng mà ...

Ầm!

Dương Diệp lại một lần nữa bay ra ngoài .

Mà lúc, một tay kéo lại cái kia bay ra ngoài Dương Diệp .

Hồng Mông Tháp bên trong, nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử bỗng nhiên ngẩng đầu, bên trong tròng mắt, sát ý lóe lên .

...

PS: Cảm tạ ủng hộ các bằng hữu, cảm tạ hết thảy cho quyển sách bỏ phiếu bằng hữu! ! !

------oOo------

Chương 2649: Đánh Bể Đầu Của Ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp thân về sau, xuất hiện một gã kiều tiểu nữ hài .

Không là người khác, chính là Nhị Nha!

Nhị Nha!

Bất quá, thời khắc này Nhị Nha cùng lúc trước Nhị Nha hoàn toàn bất đồng, bây giờ Nhị Nha, quanh thân tản ra một cực kỳ tà ác khí tức, đó là một loại bẩm sinh ác . Mà dáng dấp, dáng dấp cũng có chút biến hóa, đỉnh đầu nàng dài nhất đôi giống như sừng trâu sừng đen, đầy .

Mà người của nàng về sau, còn có một cái phi thường dài đuôi!

Một đầu dài đầy bén nhọn mọc gai đuôi!

Có dài chừng một trượng!

Nhị Nha con ngươi cũng thay đổi thành màu đỏ tươi sắc!

Cái kia loại hồng, cùng Dương Diệp sở hữu sát ý lúc cái kia loại hồng hoàn toàn khác nhau!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Nhị Nha, thời khắc này Nhị Nha, làm cho hắn có một chút xa lạ .

Nhị Nha nhìn Dương Diệp khoảng khắc, sau đó nói: "Dương ca lại lui xuống, ta tới!"

Dương ca!

Nghe vậy, Dương Diệp tâm lý tức thì thả lỏng một hơi, Nhị Nha có thể có chút không giống, nhưng cũng còn tốt, nàng vẫn là đã từng cái kia Nhị Nha!

Dương Diệp nói: "Nhị Nha ngươi ..."

Nhị Nha đã đi qua, nàng hướng xa xa cái kia Thần Cư đám người đi tới, nàng thân về sau, cái kia đuôi cứ như vậy nâng ở không gian bên trong .

Thần Cư đám người không nhìn thấy, thế nhưng Dương Diệp thấy được, Nhị Nha đuôi qua, không gian dĩ nhiên trực tiếp bị xé nứt ra ...

Cái đuôi kia ... Nghịch thiên a!

Xa chỗ, cái kia Thần Cư đám người thần sắc cũng là cực kỳ ngưng trọng . Nhị Nha đã để bọn họ cảm nhận được nguy hiểm!

Ở nơi này lúc, cái kia Đại Phong đột nhiên nói: "Làm cho lão tử tới gặp gỡ nàng!"

Thanh âm rơi xuống, chân phải chợt giẫm một cái, phi thẳng đến Nhị Nha vọt tới .

Ở Đại Phong nắm tay lên, bộc phát vô cùng vô tận Quyền Ý, cái kia Quyền Ý, thật có thể lay động cái này thiên địa!

Cho dù là Dương Diệp, không thừa nhận cũng không được, cái này Quyền Ý là thật rất mạnh!

Chứng kiến cái kia Đại Phong vọt tới, Nhị Nha diện vô biểu tình, ở trong mắt nàng, là lạnh nhạt!

Nhị Nha thân về sau, Dương Diệp đã chuẩn bị xong thuận tay xuất thủ .

Cái này lúc, nắm đấm kia đã tới Nhị Nha trước mặt, ở ánh mắt mọi người bên trong, Nhị Nha hữu trảo hướng phía trước lộ ra, nhưng sau tất cả mọi người bối rối .

Dương Diệp cũng bối rối!

Cái kia Đại Phong một quyền khinh khủng, cứ như vậy bị Nhị Nha móng vuốt bắt được!

Không pháp ở vào nửa tấc!

Cái kia Đại Phong một thân Quyền Ý đang bị Nhị Nha cầm nắm tay về sau, đều tiêu thất vô ảnh vô tung, giống như là cho tới bây giờ không có xuất hiện qua!

Cái kia râu quai nón nam tử Đại Phong lúc này cũng bối rối!

Chính mình lực lượng cứ như vậy không có ?

Mà lúc, Nhị Nha đột nhiên chợt dùng sức .

Xuy!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Đại Phong toàn bộ cánh tay trực tiếp bị Nhị Nha cứng như thế sinh kéo xuống!

Sau một khắc, cái kia Đại Phong còn chưa phản ứng kịp, Nhị Nha chính là một quyền đánh vào trước ngực hắn, một quyền này, nhanh đến cực hạn, cường đại đến cực hạn, nàng cái kia nho nhỏ móng vuốt cứ như vậy trực tiếp xuyên qua Đại Phong thân thể!

Giờ khắc này, cái kia Đại Phong rốt cục phục hồi tinh thần lại, nhưng mà, đã muộn .

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, Nhị Nha móng trái chợt nhất trảo vỗ vào cái kia Đại Phong đầu lên.

Ầm!

Cái kia Đại Phong đầu trực tiếp nổ bể ra đến, không chỉ có đầu, cái kia Đại Phong thân thể cũng vào giờ khắc này bị Nhị Nha một quyền đánh thành hư vô!

]

Liền linh hồn đều không thừa!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thần Cư đám người thần sắc trong nháy mắt không gì sánh được khó coi, rất nhanh, Thần Cư nhìn về phía Dương Diệp, vì sao cái người điên này người bên cạnh một cái so với một cái khủng bố ?

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên nhìn về phía Thần Cư, nhìn thấy một màn này, Thần Cư sắc mặt đại biến, chuyển chớp mắt, Thần Cư đám người đồng loạt ra tay, từng đạo kinh khủng uy áp cùng khí thế hướng Nhị Nha nghiền ép đi .

Cùng này đồng thời, một thanh trường mâu phá vỡ không gian, nhắm thẳng vào Nhị Nha!

Nhị Nha đứng ở nơi ấy, không tránh không né .

Đột nhiên, Nhị Nha khóe miệng nổi lên một cái tà ác biên độ, chuyển chớp mắt, nàng mở miệng vừa hô .

Ầm!

Một tiếng gầm này, Thần Cư đám người thả ra những khí thế kia trong nháy mắt hóa thành hư vô!

Mà Thần Cư cái kia trường mâu đi tới Nhị Nha trước mặt lúc, Nhị Nha căn bản không có phòng ngự , mặc cho cái kia chuôi trường mâu đâm vào trước ngực nàng!

Răng rắc!

Nhị Nha không có việc gì, thế nhưng, cái kia trường mâu trực tiếp chặt đứt!

Thần Cư đờ đẫn nhìn phía xa Nhị Nha, giờ khắc này, hắn cảm giác mình đầu xuất hiện ảo giác .

Cứ như vậy chặt đứt ?

Không chỉ có Thần Cư, Dương Diệp đều đã hoàn toàn bối rối . Hắn là biết Nhị Nha nhục thân rất khủng bố, nhưng là khi ban đầu cũng không khủng bố đến loại trình độ này a! Mà bây giờ, Nhị Nha cư nhiên lấy nhục thân ngạnh sinh sinh đối phó Thần Cư một kích này!

Lúc này, hắn đột nhiên vang lên một việc, Kỳ Bỉ Thiên nói qua, Nhị Nha đã từng giúp qua nàng!

Mà khi đó, Kỳ Bỉ Thiên chắc là trạng thái tột cùng, mà có thể ở Kỳ Bỉ Thiên trạng thái tột cùng thì giúp hắn, như vậy đã từng Nhị Nha là được kinh khủng đến cỡ nào ?

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, tốc độ cực nhanh, Dương Diệp đều không xem rõ ràng ...

Xa chỗ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả thân thể trực tiếp nổ bể ra đến, nhưng sau văng tung tóe thành hư vô!

Liền linh hồn đều không thấy!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên chỉ vào xa xa Thần Cư, "Nhị Nha, trước hết giết hắn!"

Nghe được Dương Diệp, Nhị Nha bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư, Thần Cư sắc mặt kịch biến, "Rút lui!"

Nói xong, hắn xoay người bỏ chạy, mà lúc, Nhị Nha nhanh hơn hắn, đã xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nhị Nha liền muốn ra tay, cái này lúc, nàng đột nhiên quay đầu, xa chỗ, một luồng đao mang bắn nhanh mà tới.

Nhị Nha hai mắt híp lại, giơ tay lên chính là nhấn một cái .

Ầm!

Cái kia sợi đao mang trực tiếp bị Nhị Nha án toái, bất quá, Nhị Nha cũng bị đẩy lui đủ đủ chừng trăm trượng khoảng cách!

Ở cái kia truyền tống môn chỗ, một người đàn ông chậm bước ra ngoài, chính là cái kia Tá Mạc .

Nhị Nha khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một cái giậm này, trong thiên địa phảng phất có cái gì bị giẫm toái, toàn bộ Mạt Pháp chi giới bốn phía dần dần có chút hư ảo .

Xa chỗ, cái kia Tá Mạc hơi nghiêng đầu, sau một khắc, hắn hướng lui lại đi .

Mà bốn phía, Thần Cư mấy người cũng là biến sắc, nhưng sau dồn dập hướng Mạt Pháp Chi Địa thối lui .

Vừa rồi Nhị Nha một cước kia, trực tiếp chấn thương cái này Mạt Pháp Chi Địa bổn nguyên, không chỉ có như đây, còn hủy diệt rồi bọn họ thiết trí kết giới, nói cách khác, hắn hiện tại nhóm, căn bản không thể ở không kiêng nể gì cả xuất thủ!

Cho dù là cái kia Tá Mạc, cũng không có ở xuất thủ, mà là hướng triệt thoái phía sau .

Không có trải qua năm đó cái thời đại kia người, là không pháp thể hội thiên mệnh khủng bố!

Đương nhiên, nếu để cho bọn họ biết Dương Diệp trong cơ thể thì có một cái nói ...

Một bên, Nhị Nha cũng không có dừng tay như vậy, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến chỗ xa kia Tá Mạc vọt tới .

Đã thối lui đến trước truyền tống trận Tá Mạc đột nhiên ngừng lại, hắn xoay người mặt hướng Nhị Nha, sau một khắc, đao ra 5 tấc!

Xuy!

Một luồng đao mang ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Nhị Nha lại trở về tại chỗ .

Ở nàng móng vuốt lên, có một đạo vết đao .

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, này lúc, cái kia Tá Mạc đám người đã trải qua toàn bộ tiến nhập cái kia Mạt Pháp Chi Địa .

Nhị Nha liền muốn xông tới, Dương Diệp vội vã ngăn cản nàng, tuy là Nhị Nha hiện tại mạnh không có biên, thế nhưng hắn cũng nhìn ra đến, Nhị Nha có khả năng đủ đơn giản áp chế phổ thông đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, đối với Tá Mạc loại này cường giả, vẫn là không pháp đơn giản áp chế!

Mà cái kia Mạt Pháp Chi Địa, hiện tại đã biết loại này cường giả khả năng liền có ba cái!

Hiện tại hắn cùng Nhị Nha nếu như vọt vào, tám chín phần mười là xông không trở lại đấy!

Nhị Nha vỗ vỗ trảo, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, ta lợi hại không ?"

Dương Diệp cười nói: "Lợi hại, so với ta có thể lợi hại hơn!"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Ta lợi hại, chính là Dương ca lợi hại, Dương ca lợi hại, chính là ta lợi hại!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, chuẩn xác mà nói là của nàng hai cây góc .

Bị Dương Diệp chạm đến cái kia hai cây góc, Nhị Nha biểu tình hơi cứng đờ, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau mang theo Nhị Nha ly khai Mạt Pháp giới .

Hắn hiện tại xem như là hiểu, muốn cùng Mạt Pháp Chi Địa đối kháng, không thể dựa vào hắn tự mình một người, hắn ở mạnh, cũng không thể có thể diệt được Mạt Pháp Chi Địa những thứ kia lão quái vật!

Hắn hiện tại cần tụ tập giúp đỡ, đầu tiên là phải nghĩ biện pháp tìm về tiểu kỳ còn có A Tú!

Như các nàng hồi quy, đến thì hắn ở đi tìm Thiên Nữ đại tỷ, còn có Kiếm Vô Địch Sư Tổ ... Còn có hai người, đó chính là Sát Tịch cùng Thương Mộ .

Sát Tịch cùng Thương Mộ là tiểu kỳ cho hắn lưu lại cường giả, bất quá, hắn vẫn không có làm cho bọn họ xuất hiện hỗ trợ, cái này thực lực của hai người đều là mệnh kỳ đỉnh phong, lấy đánh hai, là hoàn toàn không có vấn đề, phía trước xuất hiện, không có ý nghĩa gì, hắn muốn lưu đến thời khắc mấu chốt, nhưng sau làm cho bọn họ xuất hiện, cho Mạt Pháp Chi Địa những người đó một kinh hỉ.

Dương Diệp mang theo Nhị Nha về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Chuẩn xác mà nói là mang theo Nhị Nha đi tới trước nhà gỗ, làm Nhị Nha đi tới trước nhà gỗ lúc, nàng đầu tiên là nhìn về phía Tiểu Bạch, thế nhưng rất nhanh, nàng thì nhìn hướng về phía cái kia quần đen nữ tử .

Nhị Nha móng vuốt bóp gấp .

Quần đen nữ tử tay đã cầm kiếm .

Giữa sân bầu không khí trong nháy mắt thay đổi khẩn trương lên!

Xa chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, hiển nhiên, là hỏi Dương Diệp làm sao vậy .

Dương Diệp cười mỉa cười, đang muốn nói, cái này lúc, cái kia quần đen nữ tử đột nhiên nhìn về phía hắn, "Muốn nói cái gì ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta muốn nói, có thể hay không tạm thời hòa bình, ngươi cùng Nhị Nha ân oán giữa, lấy sau ở tới chậm rãi toán ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Nếu như ta không thì sao ?"

Dương Diệp cười nói: "Nhị Nha là bằng hữu ta ."

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Thứ cho ta nói thẳng, nàng thời kỳ tột cùng, ta có lẽ sẽ kiêng kỵ một ... hai ..., nhưng là bây giờ, mười cái nàng cũng không địch lại ta ."

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha chân mày cau lại, "Nữ nhân, ngươi tin không được ta một quyền đánh bể đầu của ngươi a ."

Vừa nói, nàng tay phải chậm rãi chặt nắm lại .

Nàng không phải đùa giỡn!

Đối diện, quần đen nữ tử cười nhạt, cầm lên kiếm, "Đi thử một chút, nhìn là ngươi đánh bể đầu của ta, hay là ta một kiếm tước mất sừng của ngươi!"

Dương Diệp: "..."

. . ..

------oOo------

Chương 2650: Thực Lực Quá Mạnh Mẽ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước nhà gỗ, đại chiến vừa chạm vào tức thì phát!

Cái này lúc, Dương Diệp đi tới Nhị Nha cùng quần đen nữ tử ở giữa, Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, sau đó nói: "Có thể hay không cho ta Dương mỗ một bộ mặt à?"

Quần đen nữ tử cười nhạt không nói .

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Giảng đạo lý, ngươi bây giờ cùng Nhị Nha đánh cũng không có ý nghĩa gì, coi như ngươi nghĩ báo thù, chí ít cũng phải đợi nàng triệt để khôi phục thực lực chứ ? Ngươi bây giờ cùng với nàng đánh, đây là rõ ràng khi dễ người, đúng không ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhị Nha, cái này lúc, cách đó không xa Nhị Nha chân mày cau lại, "Dương ca, nữ nhân này là ai vậy ? Một bộ nàng rất treo bộ dạng ."

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, nhưng sau cúi người ở Nhị Nha bên tai nhẹ giọng nói: "Nàng thất tình, bị người từ bỏ, cho nên bây giờ tính khí rất táo bạo, Nhị Nha ngươi tương đối hiểu chuyện, chớ cùng nàng tính toán, có được hay không ?"

Bị người từ bỏ!

Nhị Nha chớp chớp nhãn, nàng nhìn thoáng qua cái kia quần đen nữ tử, sau đó nói: "Ta hiểu được, dùng Liêm Sương tỷ quê hương lời nói chính là, nàng bị người phách chân!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha là tiểu hài tử tâm tính, phẫn nộ của nàng tới nhanh, đi cũng nhanh, ngay sau đó, nàng không có ở lý cái kia quần đen nữ tử, mà là mang theo Tiểu Bạch xoay người đi chơi .

Trước nhà gỗ chỉ còn Dương Diệp cùng quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử ngồi xếp bằng ở nhà gỗ bên trong, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, Dương Diệp phát hiện, ở nàng thân lên, có một loại thần bí khí lưu đang lưu động .

Dương Diệp nhớ kỹ, nữ tử váy trắng nói qua, các nàng đều có so với Hồng Mông Tử Khí còn nghịch thiên huyền khí tồn tại, thế nhưng, cái này quần đen nữ tử đến bây giờ đều không hề rời đi Hồng Mông Tháp, hiển nhiên, thương thế của nàng cũng chưa hoàn toàn được chữa trị .

Thương thế của nàng khẳng định rất nghiêm trọng, hơn nữa rất không bình thường! Không phải, lấy cái này tính tình của nữ nhân, vừa rồi nhất định là động thủ, không chỉ có vừa rồi, lúc trước Mạt Pháp Chi Địa lúc, nàng khả năng sẽ động thủ!

Cái này lúc, quần đen nữ tử trợn mở con mắt, nàng xem hướng Dương Diệp, "Làm sao ?"

Dương Diệp đi tới quần đen nữ tử trước mặt, hắn suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Hỏi thăm chuyện này, A Tú còn có tiểu kỳ các nàng bị ngươi truyền tống đi nơi nào ?"

Đây là hắn một mạch đã nghĩ hỏi .

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Không biết!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, cũng không có đang hỏi, xoay người rời đi .

Nữ nhân này nhất định là sẽ không nói, lấy nàng hiện tại loại trạng thái này, như hắn đi tìm A Tú còn có tiểu kỳ, nàng nhất định là phải xui xẻo, đặc biệt hiện tại Hồng Mông Tháp bên trong còn có một Nhị Nha!

Không lâu lắm, Dương Diệp lại trở về quần đen nữ tử trước mặt .

Nhìn thấy Dương Diệp lại trở về, quần đen nữ tử chân mày to nhỏ bé nhíu lại, "Ngươi có hoàn mỹ hết à?"

Dương Diệp cười mỉa cười, sau đó nói: "Ta, muốn hướng ngươi thỉnh giáo một cái ."

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Không có thời gian!"

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ, "Ai, tiểu kỳ nếu như ở thì tốt rồi, có nàng ở, ta khẳng định có thể có rất lớn đề thăng, ai ..."

Vừa nói, hắn xoay người rời đi .

"Chậm đã!" Cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên nói .

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, thế nhưng khôi phục rất nhanh bình thường, hắn xoay người nhìn về phía cái kia quần đen nữ tử, giả vờ không giải khai, "Làm sao vậy ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Kỳ Bỉ Thiên nàng có thể cho ngươi mạnh mẽ ?"

Dương Diệp đương nhiên nói: "Đương nhiên, ngươi xem ta hiện tại, ta hiện tại mặc dù có thể mạnh như vậy, kiếm tâm thuần túy, kiếm đạo thuần túy, cũng là bởi vì có tiểu kỳ chỉ đạo! Không có nàng chỉ đạo ... Ai!"

Quần đen nữ tử châm chọc nói: "Kiếm tâm thuần túy, kiếm đạo thuần túy, ngươi da mặt dày thật sợ là kiếm của ta đều cắt không ra!"

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên bấm tay một điểm, trước mặt nàng cái kia thanh kiếm đột nhiên điện xạ mà ra .

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, rút kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đủ đủ bay ra Kiếm Tông!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp lại trở về trước nhà gỗ, mà giờ khắc này, tay phải của hắn vẫn còn ở run không ngừng, dừng không ngừng run rẩy!

]

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Như thế nào ?"

Dương Diệp trung thầm nghĩ: "Rất mạnh, ta đã thấy mạnh nhất một kiếm!"

Lúc này nhất định là muốn nịnh bợ phụng ở trên!

Đối với Dương Diệp tán thưởng, quần đen nữ tử hiển nhiên rất hài lòng, trên mặt hàn ý đều yếu bớt rất nhiều!

Cái này lúc, Dương Diệp hỏi, "Ngươi vừa rồi một kiếm kia, uy lực tại sao lại như vậy cường đại ?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Muốn học ?"

Dương Diệp gật đầu .

Quần đen nữ tử bình tĩnh nói: "Mang ta đi một cái địa phương!"

Điều kiện!

Dương Diệp thần sắc có chút cổ quái, cô gái này là thật không ngu a .

Quần đen nữ tử tay phải nhất chiêu, Dương Diệp cái kia vạn giới đồ đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, quần đen nữ tử nhìn thoáng qua cái kia vạn giới đồ, đón lấy, nàng đem vạn giới đồ lật lên, ở vạn giới đồ mặt trái, chẳng có cái gì cả .

Dương Diệp có chút không hiểu nhìn quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử đưa tay một cái, đột nhiên, ở cái kia vạn giới đồ mặt trái, xuất hiện năm cái đen nhánh điểm . Tứ giác mỗi bên một điểm, ở giữa một điểm .

Quần đen nữ tử chỉ vào một cái trong đó điểm, "Mang ta đi này chỗ!"

Dương Diệp cầm cái kia vạn giới đồ, hắn đều không có phát hiện, cái này vạn giới đồ sau lưng lại còn muốn những tồn tại này ... Trầm mặc khoảng khắc, hắn nhìn về phía quần đen nữ tử, "Có thể trực tiếp truyền tống đi qua sao?"

Quần đen nữ tử lắc đầu, "Ngươi quá yếu ."

Dương Diệp có chút không nói, "Ta yếu, thế nhưng ngươi không kém a!"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi thí thoại làm sao nhiều như vậy ? Ngươi có đi hay là không ?"

Dương Diệp: "..."

Một lát sau, Dương Diệp nói: "Cái này, đi vậy không phải là không thể được, thế nhưng, ngươi cũng thấy đấy, người nhiều như vậy đang đuổi giết ta, ta, ta rất sợ a!"

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Tốt chỗ, có muốn hay không ?"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, "Cái này, cái gì tốt chỗ đâu?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Cảnh giới của ngươi đã đến mệnh kỳ, thế nhưng, nội tình không đủ, kinh nghiệm không đủ, tu vi càng là cực kém , bình thường mệnh kỳ không phải đối thủ của ngươi, thế nhưng, nếu như đụng tới vừa mới cái kia cầm đao, ngươi liền không phải là đối thủ . Những thứ này người, một thân tu vi đã đạt được tự thân cực hạn ..."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi muốn tốt chỗ, muốn mạnh mẽ, liền mang ta đi cái kia địa phương ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Một vấn đề cuối cùng, ngươi phải nói cho ta cái kia là cái gì địa phương ."

Quần đen nữ tử không nói gì .

Dương Diệp nói: "Không thể được sao ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Không có gì không thể, cái này vạn giới đồ sau lưng cái kia vài cái địa phương, gọi mệnh giới, đã từng ta trạng thái mạnh nhất thì mở ra tới giới ."

"Ngươi tự mình mở ra đi ra ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Quần đen cô gái nói: "Khi đó, thực lực ta vô cùng cường đại, toàn bộ vũ trụ ba chiều không gian căn bản dung không hạ ta, nguyên nhân đây, ta không thể không bản thân phân thân, suy yếu thực lực của chính ta, đồng thời thành lập cái kia vài cái địa phương . Hiểu chưa ?"

Dương Diệp thần sắc hơi có chút không bình thường .

Thực lực quá mạnh mẽ!

Vũ trụ ba chiều không gian dung không hạ!

Cái này thiên mệnh nguyên lai đến tột cùng là mạnh bao nhiêu ? Cường đại đến liền vũ trụ ba chiều đều dung không hạ ? Cái này có thể hay không mạnh quá mức à?

Dương Diệp không có ở hỏi cái gì, nên biết cũng đã biết .

Ly khai Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp lập tức hướng cái kia mệnh giới chạy đi .

Mạt Pháp giới .

Ở Mạt Pháp giới trên khoảng không, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng truyền đến, cứ như vậy giằng co khoảng chừng một canh giờ về sau, phía chân trời hư không mới chậm rãi bình tĩnh trở lại .

Cái này lúc, không trung xuất hiện một đạo nhân ảnh .

Chính là cái kia Âm Dương Tiên .

Âm Dương Tiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, nhưng sau cười nói: "Hoành Vạn Cổ, qua nhiều năm như vậy, thực lực ngươi tăng trưởng rất nhanh nha!"

Không trung, một giọng nói truyền tới, "Âm Dương Tiên, nên nói lão phu đều đã nói, như ngươi tiếp tục tại gây sự, vậy cũng đừng trách ta chờ không khách khí ."

Thanh âm rơi xuống, ở Âm Dương Tiên trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một người đàn ông .

Thái Hồn Thiên!

Lúc trước bị Dương Diệp cứu ra cái kia Thái Hồn Thiên, lúc này đã vào ở Mạt Pháp chi giới!

Mà ở Âm Dương Tiên phía sau, tắc thì là cái kia Tá Mạc .

Âm Dương Tiên cười lạnh một tiếng, "Người nhiều khi dễ người thiếu đúng vậy, cho ta chờ, đầu năm nay, xuất hiện lẫn vào, ai còn không có bằng hữu ?"

Nói xong, bên ngoài xoay người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, Thái Hồn Thiên lạnh lùng nói: "Nên tru diệt cái này bất nam bất nữ yêu nhân!"

Tá Mạc khẽ lắc đầu, xoay người rời đi .

Không trung, Hoành Vạn Cổ nói: "Như dễ giết, dĩ nhiên giết . Vấn đề là, không dễ giết! Lại người, bọn ta mục đích, là cái kia Dương Diệp!"

Thái Hồn Thiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Giới này còn có thể kiên trì bao lâu ?"

Hoành Vạn Cổ nói: "Tối đa nửa năm!"

Thái Hồn Thiên chân mày cau lại .

Ở trong thiên địa này, lưỡng chủng tình huống, một là cường đại đến có thể cùng thiên mệnh liều mạng một cái, coi như đánh không lại, thế nhưng có thể chạy cái kia loại, tỷ như Kỳ Bỉ Thiên còn có Âm Dương Tiên loại này . Còn có một loại chính là không trên không xuống, đánh không lại, lại không chạy nổi.

Mà Mạt Pháp Chi Địa, đại thể đều là loại này!

Thái Hồn Thiên nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Không có cứu lại chi pháp ?"

"Có!"

Hoành Vạn Cổ nói: "Lấy cái kia Linh Tổ làm mắt trận, làm cho nàng vô cùng vô tận cung cấp linh khí, lấy đây, có khả năng đủ cứu vớt nơi đây!"

Thái Hồn Thiên nói: "Nghĩ đến, ngươi đã có phương pháp!"

Không trung trầm mặc khoảng khắc, một giọng nói vang lên, "Liền chờ một người!"

...

Hoang giới .

Từ Vĩnh Hằng chi giới một trận chiến về sau, Hoang giới cứ thế biến mất ở tại thế nhân nhãn trung .

Ở Hoang Tộc một gian đại điện bên trong, ngồi ở chủ vị chính là Hoang Tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng Hoang Doanh, ở Hoang Doanh bên cạnh, là cái kia đã từng Hoang Tộc cường giả Hoang Bất Nhị!

Giữa sân, tụ tập Hoang Tộc hết thảy cường giả .

Điện trung khí phân rất ngưng trọng .

Đây là Hoang Tộc từ cái này một trận chiến chi về sau, lần đầu tiên họp!

Cái này lúc, Hoang Doanh đứng lên, "Ta Hoang Tộc vĩnh viễn sẽ không co đầu rút cổ, không phải Vĩnh Hằng Quốc Độ vong, chính là ta Hoang Tộc vong ."

Hoang Bất Nhị nhìn thoáng qua Hoang Doanh, không nói gì .

Điện trung, trầm mặc khoảng khắc, rất nhanh, mọi người nhất tề thi lễ, "Ta Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ, không chết không ngớt!"

Cái này lúc, một người đàn ông đột nhiên đi đến, nam tử một gối quỳ xuống, "Tộc trưởng, bên ngoài có người cầu kiến!"

"Người phương nào ?" Hoang Doanh hỏi .

Nam tử nói: "Hắn tự xưng là Bất Tử Tộc tộc trưởng!"

. . ...

------oOo------

Chương 2651: Đáng Chết, Đều Đáng Chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất Tử Tộc tộc trưởng ?

Hoang Doanh nhíu mày, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn nói: "Cho mời ."

Rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên tiến nhập đại điện bên trong .

Người đến, chính là Bất Tử Tộc tộc trưởng Phong Nhất Hàn .

Như Dương Diệp ở chỗ này, nhất định sẽ khiếp sợ, phải biết, trước đây Thiên Tú nhưng là đuổi theo giết quá người này, bất quá, dường như cũng chưa thành công, đối phương một mực lẩn trốn .

Thêm trên A Tú vì giúp hắn, nguyên nhân đây, cái này Bất Tử Tộc tộc trưởng cũng không có bị A Tú chém giết .

Từ cái này chi về sau, cái này Bất Tử Tộc cùng Bất Tử Tộc tộc trưởng cứ thế biến mất ở thời gian, cũng nữa không có xuất hiện qua .

Mà bây giờ, bọn họ lại xuất hiện .

Khi này Bất Tử Tộc tộc trưởng Phong Nhất Hàn tiến nhập đại điện chi về sau, giữa sân ánh mắt mọi người tức thì rơi vào hắn thân lên.

Khí tức thâm bất khả trắc!

Đây là mọi người cảm giác .

Cái kia Hoang Bất Nhị cũng nhìn thoáng qua Phong Nhất Hàn, có chút ngoài ý muốn .

Hoang Doanh nói: "Các hạ xuống đây này ý gì?"

Trầm mặc nhất chớp mắt, Phong Nhất Hàn đột nhiên mở miệng, "Đồng lõa đại sự ."

"Đại sự gì ?" Hoang Doanh hỏi .

Phong Nhất Hàn nói: "Vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

Hoang Doanh hai mắt híp lại, sau một lúc lâu, hắn mỉm cười, "Hoan nghênh!"

....

Nhất chỗ vô tận tinh không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, kiếm quang xẹt qua mịt mờ tinh không vũ trụ, ở cái kia vô tận tinh không bên trong lưu lại từng đạo vết kiếm sâu .

Mệnh giới!

Lúc này đây, hắn mục tiêu chính là cái kia trong truyền thuyết mệnh giới .

Kỳ thực, hắn cũng muốn nhìn cái kia mệnh giới, đây chính là đỉnh phong mệnh kỳ mở ra tới không gian, khẳng định cùng không gian khác không quá giống nhau đấy!

Hai canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại .

Lúc này, hắn đã tại đen kịt một màu không gian bên trong, ở mảnh này đen nhánh không gian bên ngoài, mơ hồ có thể gặp được điểm điểm tinh quang .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Cái kia mệnh giới không lại ở chỗ này chứ ?"

"Xuyên qua nơi đây!" Quần đen nữ tử thanh âm đột nhiên vang lên .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Tại sao ta cảm giác nơi đây không quá bình thường ?"

"Ngươi sợ cọng lông à?"

Quần đen nữ tử đột nhiên cả giận nói: "Ngươi thân trên cõng hai thanh trong trời đất này lợi hại nhất kiếm, ngươi có thể không thể đừng như thế kinh sợ ?"

Đây là kinh sợ sao?

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, nữ nhân này tính khí làm sao như thế đại ? Có phải hay không giả nãi uống nhiều rồi ?

Một lát sau, Dương Diệp tiếp tục đi về phía trước, bởi vì hắn phát hiện, dường như cũng quả thực không có gì đáng sợ, bây giờ có được song kiếm chính hắn, chỉ cần không gặp được cái kia loại biến thái lão quái vật, vấn đề hẳn là đều không lớn!

Đi không bao lâu, Dương Diệp càng phát cảm giác không được bình thường, bởi vì hắn cảm giác được bốn phía có nhất cỗ khí tức thần bí tồn tại .

Ở nơi này lúc, một đạo trầm thấp tiếng thở dốc đột nhiên ở Dương Diệp vang lên bên tai .

Dương Diệp: "..."

Tháp tháp tháp ...

Từng đạo tiếng bước chân đột nhiên tự xa chỗ truyền đến .

Dương Diệp chân mày nhíu lại, sau một khắc, hắn tâm niệm vừa động, bên hông hắn, một thanh kiếm chém bay mà ra .

]

Xuy!

Xa chỗ đột nhiên vang lên một đạo tê liệt âm thanh, cùng này đồng thời, xa xa đen nhánh bị kiếm quang chiếu sáng . Giờ khắc này, Dương Diệp thấy được một cái quái vật .

Quái vật cùng loại người, thế nhưng toàn thân da thịt khô héo, giống như thây khô, nó hình thể cao hơn người bình thường không sai biệt lắm gấp ba, hai tay thật dài, hầu như có thể lê đất . Ở hai chân của nó xuống, Dương Diệp thấy được hai sợi kiếm quang, cái này hai sợi kiếm quang giống như hai cây xích sắt khóa cái này thây khô .

Cái này lúc, cái kia thây khô đột nhiên nắm tay vung lên .

Ầm!

Cái này đấm ra một quyền, Dương Diệp cái kia thanh kiếm trực tiếp bị đánh bay ngược mà quay về .

Dương Diệp đưa tay cầm kiếm, tại hắn thân kiếm trên lên, có một ít thần bí vàng đen sắc khí thể, những thứ này vàng đen sắc khí thể chính đang điên cuồng hủ thực hắn kiếm, chẳng qua đáng tiếc, những thứ này vàng đen sắc khí thể cũng không thể ăn mòn thanh kiếm này, ngược lại bị thanh kiếm này kiếm mang đánh xơ xác .

Cái này kiếm nhưng là Thiên Tru!

Thế nhưng, Dương Diệp vẫn còn có chút lòng có dư kinh sợ, vừa rồi những thứ kia khí thể đã để hắn cảm thấy nguy hiểm, như những thứ kia khí thể rơi vào hắn thân lên, thân thể hắn sợ là sẽ phải trong nháy mắt đã bị ăn mòn!

Thân thể hắn căn bản không chịu nổi!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thần bí quái vật, nhãn trung đã có ngưng trọng màu sắc .

Ở nơi này lúc, quái vật kia đột nhiên thả người nhảy, hướng Dương Diệp đánh tới .

Dương Diệp nheo mắt, nhún người nhảy lên, hai tay nắm kiếm chợt nhất trảm mà hạ!

Cứng rắn cương!

Cầm trong tay hắn nhưng là Thiên Tru, hắn sợ qua người nào ?

Một kiếm rơi hạ!

Xuy!

Ầm!

Một đạo nhân ảnh bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này chính là Dương Diệp, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng . Mới vừa dừng lại xuống, trong miệng hắn chính là phun ra một ngụm tinh huyết!

Cái kia thây khô lực lượng đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa quái vật kia, trầm giọng hỏi, "Đây là cái gì quái vật ?"

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử diện vô biểu tình, "Chứng kiến nó dưới chân kiếm quang rồi không ? Cái kia hai sợi kiếm quang khóa lại nó, khiến nó tối đa chỉ có thể phát huy không đến ba đến bốn thành lực lượng . Như nó không có bị cái kia hai sợi kiếm quang khóa lại, ha hả ..."

Ba đến bốn thành lực lượng!

Dương Diệp khóe miệng co quắp một trận, nữ nhân này là cố ý đang đả kích hắn a ! Bất quá, trước mắt quái vật này quả thực quá cường hãn a!

Cái này lúc, xa chỗ quái vật kia lần nữa hướng hắn vọt tới .

Dương Diệp nheo mắt, đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nhị Nha nhìn xa chỗ quái vật kia, diện vô biểu tình, làm quái vật kia đi tới trước mặt nàng lúc, nàng đột nhiên đấm ra một quyền .

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang ở trong sân vang vọng dựng lên, rất nhanh, một đạo hắc ảnh bay ra ngoài, chính là quái vật kia, bất quá, Nhị Nha cũng hướng lui về sau đủ số túc trượng khoảng cách!

Đương nhiên, lần này là Nhị Nha chiếm cứ tuyệt đối thượng phong!

Nhị Nha vỗ tay một cái, nhìn xa chỗ quái vật kia, khóe miệng hắn nổi lên một cái không tiết tháo, "Cái gì rác rưởi ngoạn ý!"

Hồng Mông Tháp bên trong, nhà gỗ bên trong, Tiểu Bạch đột nhiên vui sướng nhảy dựng lên, tiểu trảo dùng sức phách . Hiển nhiên, đây là đang vì Nhị Nha hoan hô!

Cái này lúc, cái kia quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, vỗ tốc độ chậm lại, nhưng vẫn là ở phách, chỉ bất quá có chút chậm . Nàng nhìn quần đen nữ tử một hồi lâu, nhưng sau nhếch miệng cười, một bộ ngươi xem rồi ta xong rồi cái gì nha ...

Quần đen nữ tử khuôn mặt có chút co lại, cuối cùng, nàng thu hồi ánh mắt .

Thực sự là thua ở cái này tiểu bất điểm!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Xa chỗ quái vật kia ở Nhị Nha xuất hiện về sau, cũng không có lại tiếp tục xuất thủ, nó nhìn Nhị Nha hồi lâu, cuối cùng xoay người rời đi, chỉ chốc lát, bên ngoài chính là hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp cùng Nhị Nha ánh mắt bên trong .

Nhị Nha xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Dương ca, ta lợi hại không ?"

Dương Diệp cười nói: "Lợi hại, phi thường lợi hại!"

Nhị Nha hài lòng gật đầu, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp sờ lỗ mũi một cái, lắc đầu cười, nha đầu kia ... Sau một lúc lâu, hắn tiếp tục đi tới, lúc này đây, vừa rồi quái vật kia không có xuất hiện .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên quần đen nữ tử thanh âm, "Dừng hạ!"

Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen . Dương Diệp đang muốn tiến nhập cái kia vòng xoáy màu đen, cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên nói: "Cẩn thận ."

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì nhất biến .

Cái này lúc, cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, một hấp lực cường đại đột nhiên từ cái này vòng xoáy bên trong bừng lên .

Dương Diệp vội vã lui lại, cùng này đồng thời, trong tay hắn kiếm chợt chính là nhất trảm .

Xuy!

Một luồng kiếm quang bắn nhanh mà ra .

Chẳng qua rất nhanh, cái kia sợi kiếm quang trực tiếp bị cái kia cỗ hấp lực nát bấy, mà giờ khắc này, Dương Diệp đã tại mấy trăm trượng có hơn .

Dương Diệp mới vừa dừng lại, đột nhiên, ở hắn không gian bốn phía chợt run lên, ngay sau đó, hắn phát hiện, hắn không gian bốn phía ở tầng tầng củng cố, trong khoảnh khắc, hắn không gian chung quanh đã củng cố đến rồi một cái trình độ cực kì khủng bố!

Không chỉ có như đây, lấy hắn làm trung tâm, tại hắn bốn phương tám hướng, đột nhiên xuất hiện mười cái cờ, các loại màu sắc đều có, cái này mười cái cờ mới vừa nhất xuất hiện, giữa cả thiên địa tức thì xảy ra có chút biến hóa .

Phong bế!

Dương Diệp cảm giác chính là, lúc này hắn chỗ ở không gian đã biến thành một mảnh phong bế không gian .

Cái gì đều bị phong tỏa!

Nói trắng ra là, hắn hiện tại cái không gian này, thì tương đương với là ở Mạt Pháp Chi Địa . Không cần phải nói, lúc này đây xuất thủ nhất định là Mạt Pháp Chi Địa .

Chỉ có Mạt Pháp Chi Địa mới có thể có thủ bút lớn như vậy!

Quả nhiên, ở cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, nhất danh người đàn ông trung niên đi ra, cái này người, chính là cái kia cùng hắn đánh qua rất nhiều lần giao tế Thần Cư!

Mà ở cái này Thần Cư phía sau, còn có người lần lượt đi tới!

Chỉ chốc lát, ở Thần Cư hai bên trái phải, xuất hiện mười hai người!

Từng cái đều là mệnh kỳ đỉnh phong cường giả, trong đó, còn có một ít là thục mặt mũi, tỷ như cái kia Thủy Vô Biên ...

Cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nhị Nha lạnh lùng nhìn phía xa Thần Cư đám người, diện vô biểu tình, thế nhưng, hai mắt của nàng đã theo bình thường biến thành màu đỏ tươi .

Lúc này nàng, không thể nghi ngờ là thời điểm nguy hiểm nhất!

Thần Cư đám người cũng nhìn thấy Nhị Nha, khi nhìn đến Nhị Nha lúc, Thần Cư đám người nhãn trung là sâu đậm kiêng kỵ, cái này bé gái khủng bố bọn họ nhưng là lãnh giáo qua!

Chẳng qua còn tốt, bọn họ lần này nhưng là đã làm hoàn toàn chuẩn bị!

Cái này lúc, hai người bằng khoảng không xuất hiện ở Dương Diệp cùng Nhị Nha tả hữu hai bên .

Hai người này, chính là cái kia Tá Mạc còn có cái kia Thái Hồn Thiên!

Mà hai người mới vừa nhất xuất hiện, khí tức trực tiếp khóa lại Nhị Nha, hiển nhiên, bọn họ là đi đối phó Nhị Nha đấy!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở bốn phía, Dương Diệp cùng Nhị Nha còn cảm nhận được một đạo cực kỳ khí tức cường đại, đối phương giấu ở bốn phía, thế nhưng, đối phương khí tức cũng là không có ẩn giấu .

Xa chỗ, Thần Cư nhìn Dương Diệp, cười nhạt, "Dương Diệp a Dương Diệp, chứng kiến không gian chung quanh rồi không ? Nơi này không gian bị củng cố, còn có nơi này tiên cơ, nơi này tất cả toàn bộ đều bị ẩn dấu đi, thiên mệnh coi như là theo mảnh không gian này trên qua không, nàng(hắn) sẽ không cảm nhận được bên trong vùng không gian này tất cả, lúc này đây, coi như là thần cũng không thể nào cứu được ngươi ."

Dương Diệp diện vô biểu tình .

Hồng Mông Tháp bên trong, nhà gỗ bên trong, cái kia quần đen nữ tử sắc mặt tái xanh, nhãn trung sát ý bạo dũng, "Đám này món lòng, ta chính là trở về cái gia mà thôi! mẹ, đều đáng chết, toàn bộ đều đáng chết!"

. . ..

------oOo------

Chương 2652: Hợp Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lúc này, quần đen nữ tử trong mắt sát ý như thực chất!

Nàng nhất định trở về mệnh giới!

Ở mệnh giới, nàng mới là có thể đúng nghĩa khôi phục nhanh chóng, hơn nữa, mệnh giới có thể tránh một ít tồn tại .

Thật vất vả sắp về tới mệnh giới, mà bây giờ, những thứ này người cũng là xuất hiện ngăn cản, có thể tưởng tượng, thời khắc này nàng là có bao nhiêu phẫn nộ!

Nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử bên cạnh Tiểu Bạch đang nghe quần đen nữ tử lời nói về sau, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành . Nhưng về sau, nàng bay đến quần đen nữ tử trước mặt, nhưng sau ôm lấy hắc kiếm sẽ phải rời khỏi .

"Ngươi làm cái gì ?" Quần đen nữ tử đột nhiên gọi lại Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau giơ giơ hắc kiếm, ý là đi đánh lộn!

Quần đen nữ tử khóe mắt nhỏ bé nhảy, "Ngươi đánh cây búa, ngươi đi ra ngoài đã bị người khác đánh chết ."

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau nàng đem hắc kiếm bỏ vào quần đen nữ tử trước mặt, ý là ngươi tới .

Quần đen nữ tử cũng không có cầm lấy hắc kiếm, mà là trầm mặc một hồi, một lát sau về sau, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Ta cần linh khí, ngươi cho nhiều ta một điểm, ta không thể ở bên ngoài đợi quá lâu, ta vừa ra, liền nhất định liền giết chết bọn họ ."

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, nhưng sau trương khai cái miệng nhỏ nhắn, bắt đầu điên cuồng cho quần đen nữ tử truyền linh khí .

Vô cùng vô tận linh khí hướng quần đen nữ tử vọt tới, cái này lúc, quần đen nữ tử thân thể bốn phía, xuất hiện một tia thần bí linh khí .

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhãn trung tràn ngập tò mò, nhưng sau nàng xem hướng quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, đạm thanh nói: "Thái Nhất Huyền Khí, vũ trụ ba chiều gian loại thứ nhất huyền khí, hiện tại cơ bản đã tuyệt tích ."

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, ý là có thể cho nàng một chút sao ?

Nàng có thể thay đổi xong thật tốt nhiều!

Quần đen nữ tử trầm mặc một hồi lâu, sau đó nói: "Đến thì cho ngươi!"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật một cái, sau đó tiếp tục thả ra linh khí .

Nàng nhất định phải làm cho cái này quần đen nữ tử mau sớm khôi phục một ít, cứ như vậy, nàng mới có thể ra đi trợ giúp Dương Diệp cùng Nhị Nha!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Giữa sân cục diện đã phi thường sáng suốt .

Nghiền ép!

Mặc dù có Nhị Nha, thế nhưng, Mạt Pháp Chi Địa bên này như trước nghiền ép Dương Diệp bên này .

Dù sao, Dương Diệp chỉ có Nhị Nha hỗ trợ .

Theo cục diện nhìn lên, Dương Diệp bên này một điểm phần thắng cũng không có .

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp trong đầu đột nhiên vang lên quần đen nữ tử thanh âm, "Nửa canh giờ . Ngăn chặn nửa canh giờ, ta xuất hiện giáo bọn họ đối nhân xử thế!"

Nghe được quần đen nữ tử, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi, nữ nhân này bằng lòng xuất hiện, đó không thể nghi ngờ là không thể tốt hơn nữa .

Chỉ là, tại sao muốn chờ nửa canh giờ đâu?

Ma quỷ!

Có thể hay không đừng bẫy ta như vậy à?

Dương Diệp tâm lý như một vạn thất ngựa đang lao nhanh!

Nửa canh giờ ?

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, nhìn trận thế, đừng nói nửa canh giờ, chính là nhất khắc chung đều không nhất định có thể kéo lại a! Hơn nữa, một ngày đánh lên, Nhị Nha nhất định là có nguy hiểm, bây giờ Nhị Nha, cũng không phải là vô địch trạng thái!

Cái kia Thái Hồn Thiên thêm trên cái kia Tá Mạc, còn có cái kia trong bóng tối thần bí cường giả, là tuyệt đối có năng lực giết Nhị Nha đấy!

Trầm mặc nhất chớp mắt, đang ở Nhị Nha muốn động thủ lúc, Dương Diệp đột nhiên ngăn cản nàng, Nhị Nha quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, không giải khai .

Dương Diệp mỉm cười, "Ta tới!"

Vừa nói, hắn đem Nhị Nha kéo đến thân về sau, hắn hướng cái kia Thần Cư đám người đi tới, "Lúc này đây, ta tự biết chính mình khó có thể may mắn tránh khỏi, ta Dương Diệp lăn lộn nhiều năm như vậy, tốt xấu cũng coi như một nhân vật, trước khi chết có một cái yêu cầu, không biết chư vị có thể đáp ứng hay không ?"

Thần Cư cười nhạt, "Dương Diệp, ngươi nhưng thật ra khó được tự biết mình a! Đến, nói một chút coi, có yêu cầu gì ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Thái Hồn Thiên, "Ta muốn cùng cái này vị một mình đấu ."

Xa chỗ, Thái Hồn Thiên hai mắt nhỏ bé híp lại .

Thần Cư nhìn thoáng qua Thái Hồn Thiên, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Vì sao ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ta lúc đầu cứu hắn đây, không nghĩ tới hắn hiện tại qua đây phản cắn ta một khẩu, ta thật sự là khó chịu rất a, cho nên, ta muốn với hắn một mình đấu một mình đấu ."

]

Thần Cư lạnh lùng nói; "Dương Diệp, chúng ta không muốn cùng ngươi lãng phí thời gian, chúng ta ..."

"Ta cùng với hắn một mình đấu!" Cái này lúc, Thái Hồn Thiên đột nhiên cắt đứt Thần Cư.

Thần Cư nhíu mày, "Thái tiền bối, chậm tắc thì sinh biến, chúng ta không cần thiết với hắn lãng phí thời gian!"

Thái Hồn Thiên cười lạnh nói: "Còn có thể làm sao biến ? Ta chờ khuynh sào mà ra, coi như cái kia Kỳ Bỉ Thiên tới cũng cứu không được hắn, hắn lần này chắc chắn phải chết! Có thể, căn bản không dùng được các ngươi xuất thủ, lão phu là có thể trực tiếp giải quyết hắn!"

Thần Cư còn muốn nói điều gì, Thái Hồn Thiên đột nhiên nhìn về phía hắn, "Thế nào, ngươi cảm thấy ta đánh không lại hắn ?"

Thần Cư lắc đầu, "Không có ý tứ này, chỉ là không muốn mang xuống ."

Thái Hồn Thiên đạm thanh nói: "Yên tâm, giết hắn, không bao lâu thời gian!"

Vừa nói, thân hình hắn run lên, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt . Hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Trước đây ngươi đã cứu ta, bất quá, ta đã thay ngươi giết một người, ngươi ta giữa ân tình đã kết, hiện tại, sinh tử tự phụ!"

Thanh âm rơi xuống, hắn quanh mình không gian chợt run lên .

Sau một khắc, Dương Diệp trước mặt, một đạo hắc ảnh cuốn tới!

Chính là cái kia Thái Hồn Thiên!

Theo đạo hắc ảnh kia đến, một nồng nặc tử khí tức thì bao trùm Dương Diệp quanh thân!

Cái kia tử khí chi nồng, Dương Diệp trước đây chưa từng gặp!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Cái này nhất trảm, Dương Diệp chính mình cũng không biết chém ra nhiều thiếu kiếm!

Vừa ra tay chính là con bài chưa lật!

Đối mặt Thái Hồn Thiên loại này siêu cấp cường giả, hắn căn bản không dám chút nào sơ suất, cũng không dám chút nào bảo lưu .

Ầm!

Dương Diệp xuất kiếm trong nháy mắt đó, giống như thiên lôi nổ vang, giữa sân không gian chợt run lên, ngay sau đó, vô số vết rạn xuất hiện, thế nhưng rất nhanh, những thứ kia vết rạn chính là đều tiêu thất, nhưng sau hoàn toàn khôi phục bình thường .

Mà xa chỗ, cái kia Thái Hồn Thiên cùng Dương Diệp đã phân ra!

Hai người cách xa nhau trăm trượng!

Dương Diệp mặt sắc đã phát hắc, chẳng qua còn tốt, quanh người hắn có vô số Hồng Mông Tử Khí đang lưu động, những thứ này Hồng Mông Tử Khí tuy là không thể trăm phần trăm tiêu trừ những thứ kia tử khí, thế nhưng cũng có thể ngăn cản những thứ kia tử khí!

Nếu như không có Hồng Mông Tử Khí, hắn là tuyệt đối phải lạnh!

Mà xa chỗ, cái kia Thái Hồn Thiên bàn tay bên trong, có một đạo phi thường sâu vết kiếm, sâu đã có thể chứng kiến bạch cốt!

Tiên huyết không ngừng lưu!

Thái Hồn Thiên thần sắc cực kỳ âm trầm!

Ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp kiếm trong tay lên, giờ khắc này, trong mắt hắn có ngưng trọng còn có kiêng kỵ!

Cái này kiếm vừa rồi trực tiếp phá khai rồi hắn tử khí, hắn tử khí căn bản đỡ không được cái này kiếm, trừ phi hắn lực lượng viễn siêu Dương Diệp rất nhiều rất nhiều, đáng tiếc là, Dương Diệp hiện tại cũng là mệnh kỳ, hắn thực lực bản thân cũng không yếu đấy!

Hơn nữa, hắn kiếm đạo cũng không yếu! Ở thêm trên đôi ý còn có song vực, cho dù là hắn loại này cấp bậc cường giả, cũng muốn thận trọng đối đãi!

Thái Hồn Thiên phất phất tay, hắn vết thương trên tay tức thì bắt đầu chậm rãi khép lại, tuy là rất thong thả, nhưng chí ít huyết đã không chảy, bị một hắc khí ngăn trở!

Hắn chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Quả nhiên là có chút thực lực đấy!"

Theo bên ngoài thừa ra rơi xuống, tại hắn thân về sau, đột nhiên xuất hiện một tấm hư huyễn người khuôn mặt .

Người khuôn mặt chính là cái kia Thái Hồn Thiên mặt!

Linh hồn thể!

Hồn thể xa nhau!

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt vỏ kiếm, vô cùng vô tận sát ý cùng với kiếm ý điên cuồng dũng mãnh vào vỏ kiếm bên trong .

Đối mặt Thái Hồn Thiên loại này lão bất tử, hắn không có bất kỳ ưu thế, như không phải ỷ có Thiên Tru tồn tại, hắn căn bản không có phần thắng, bởi vì ... này Thiên Tru đối với Thái Hồn Thiên đám người uy hiếp quá lớn!

Bọn họ không thể không kiêng kỵ cái này Thiên Tru!

Cái này lúc, cái kia Thái Hồn Thiên đột nhiên thân hình run lên, trong sát na, Dương Diệp không gian xung quanh trực tiếp bị xé nứt ra, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hai cái tay chộp tới Dương Diệp!

Cái này hai cái tay nhưng thật ra là một tay, một con là chân chánh tay, tay kia là hư ảo!

Hồn thể trùng hợp!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn thân thể hơi hơi nghiêng, sau một khắc, tay phải hắn rút kiếm chợt chính là nhất trảm!

Lấy kiếm thành vực!

Xuy!

Cái kia hai cái tay trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này cũng kiếm cho cắt ra, thế nhưng, cái này thì lại một con tay trực tiếp đánh về phía Dương Diệp trước ngực!

Tốc độ cực nhanh!

Dương Diệp căn bản không có né tránh cái này một kiếm, mà là hai tay nắm kiếm thuận thế hướng phía trước chính là đâm một cái!

Kiếm so với tay trường!

Thái Hồn Thiên hiển nhiên biết điểm này, ở Dương Diệp kiếm mới ra cái kia nhất chớp mắt, tay hắn đột nhiên hướng trên nhất chèo, nhưng sau trực tiếp nắm được Dương Diệp Thiên Tru .

Cận chiến vật lộn!

Cái này sờ, Dương Diệp cảm giác mình kiếm tức thì không thể động đậy, mà lúc, một nồng nặc tử khí cùng với một cường đại linh hồn lực lượng trong nháy mắt từ cái này Thái Hồn Thiên trong cơ thể tuôn ra!

Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, hai tay hắn trực tiếp buông tha Thiên Tru, chuyển chớp mắt, ở trong tay hắn lại xuất hiện một thanh kiếm!

Vãng sinh kiếm!

Dương Diệp hướng phía trước một cái gần người, nhưng sau một cái cắt ngang!

Xuy!

Những thứ kia linh hồn lực lượng cùng với tử khí ở tiếp xúc được chuôi này vãng sinh kiếm lúc, cũng không phải là bị xé nứt, mà là trực tiếp tiêu thất hóa thành hư vô!

Kiếm tiến quân thần tốc, trực tiếp cắt về phía cái kia Thái Hồn Thiên bụng!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Thái Hồn Thiên sắc mặt đại biến, sẽ lui lại, chẳng qua cái này lúc, Dương Diệp tay phải đột nhiên bắt được Thiên Tru hướng phương hướng của hắn lôi kéo .

Thái Hồn Thiên trong lòng hoảng hốt, trực tiếp buông lỏng ra Thiên Tru kiếm, hướng sau tránh đi, mà lúc, Dương Diệp cũng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Dương Diệp tay trái tay phải trung, đều nắm lấy một thanh kiếm!

Song kiếm!

Có rất ít người biết, Dương Diệp kỳ thực tự chế Phong Ma Kiếm Pháp cùng Song Kiếm Lưu, giờ khắc này, Dương Diệp lần nữa thi triển ra Phong Ma Kiếm pháp cùng Song Kiếm Lưu!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Tại mọi người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp qua chi chỗ, hết thảy đều bị xé nứt nát bấy, mà cái kia Thái Hồn Thiên vừa lui lui nữa, giờ khắc này, hắn hoàn toàn mất hết bất luận cái gì cường giả phong phạm, giống như là một cái chó rơi xuống nước, cuống quít không gì sánh được!

Thái Hồn Thiên căn bản không dám cứng rắn khạp Dương Diệp, cái kia hai thanh kiếm, quá điên cuồng!

Liên tục bại lui!

Rốt cục, giữa sân vang lên Thái Hồn Thiên thanh âm, "Còn không ra tay ?"

Thanh âm rơi xuống, một luồng đao mang ở trong sân chợt lóe lên, cùng này đồng thời, mấy đạo khí tức cường đại cùng với uy áp ở trong sân nghiền ép mà qua!

Ầm!

Xa chỗ, Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay đủ đủ ngàn trượng khoảng cách!

Dừng lại về sau, Dương Diệp khóe miệng, một cái tiên huyết chậm rãi tràn ra, tại hắn trước ngực, có một đạo sâu đậm vết đao .

Vừa rồi một đao kia, kém chút đưa hắn thân thể xa nhau!

Xa chỗ, Thần Cư hai mắt híp lại, "Đồng loạt ra tay!"

"Lão tử giết ngươi!"

Cái này lúc, phía trước cái kia Thái Hồn Thiên đột nhiên lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới . Lúc này đây, hắn cũng không sợ, bởi vì tại hắn thân về sau, có chừng mười người!

Thái Hồn Thiên xung trận ngựa lên trước, hắn dữ tợn nhìn Dương Diệp, "Ngươi song kiếm ở lợi hại thì như thế nào ? Bọn lão tử người nhiều!"

Cái này lúc, một gã quần đen nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn cái kia nhất mã đương tiên Thái Hồn Thiên, nàng tay phải nhất chiêu, Dương Diệp trong tay Thiên Tru cùng với vãng sinh tức thì xuất hiện ở nàng trong tay, sau một khắc, ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, cái kia hai thanh kiếm cùng quần đen nữ tử hắc kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau dung hợp lại cùng nhau!

...

PS: Một dạng không cầu phiếu, bạo nổ phát cầu cái phiếu phiếu, có phiếu phiếu nhảy vào cái phiếu phiếu, không có phiếu mời dâng ra cây hoa cúc của ngươi! Ta muốn Bạo Cúc!

Cvt: Dù bạo chương vẫn ko thể làm sơ sài a. Cầu phiếu, cầu tặng đậu ạ. Cảm ơn mn ^^

------oOo------

Chương 2653: Bởi Vì Ngươi Ngu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dung hợp!

Ba thanh kiếm cứ như vậy dung hợp ở cùng một chỗ!

Ở kiếm dung hợp cái kia nhất chớp mắt, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong thiên địa này vang vọng dựng lên!

Răng rắc!

Trong nháy mắt, bốn phía cái kia kiên cố vô địch không gian trực tiếp bị cái này đạo kiếm minh thanh đánh rách tả tơi .

Bốn phía, cái kia nguyên bản phong tỏa bốn phía cờ cũng trong nháy mắt này hóa thành hư vô!

Giờ khắc này, Thần Cư bọn người ngừng lại, bao quát cái kia Tá Mạc .

Thế nhưng, cái kia xông lên phía trước nhất Thái Hồn Thiên cũng là đã không dừng lại được .

Bởi vì hắn xông quá nhanh quá nhanh!

Khi nhìn đến quần đen nữ tử lúc, Thái Hồn Thiên hai mắt trong nháy mắt trợn tròn lên, như vậy, giống như là chứng kiến quỷ một dạng, cùng này đồng thời, hắn nguyên bản mặt dữ tợn đã biến thành hoảng sợ!

Vô cùng hoảng sợ!

Thiên mệnh!

Hắn năm đó tại sao lại rơi vào kết quả như vậy ?

Cũng là bởi vì hắn trước đây cảm giác mình rất lợi hại, đi khiêu chiến một cái thiên mệnh, đúng trước mắt chính là chỗ này vị .

Nhưng sau hắn bi kịch!

Mà bây giờ, hắn sở dĩ gia nhập vào Mạt Pháp Chi Địa, chính là hy vọng có thể tránh né thiên mệnh, nhưng mà mẹ hắn, hiện tại thiên mệnh theo Dương Diệp trong cơ thể chui ra!

Cái quỷ gì ?

Đây là Thái Hồn Thiên sau cùng một cái ý niệm trong đầu .

Ở kiếm dung hợp một khắc kia, quần đen nữ tử đột nhiên đề lấy kiếm ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia quần đen nữ tử xuất hiện ở cái kia Thái Hồn Thiên thân sau không xa chỗ, ở quần đen nữ tử thân về sau, cái kia Thái Hồn Thiên vẫn còn ở xông, rất nhanh, hắn vọt tới Dương Diệp trước mặt .

Thái Hồn Thiên mới vừa dừng lại, hắn giữa chân mày chính là ra một giọt tiên huyết .

Hắn có chút đờ đẫn nhìn Dương Diệp, "Vì sao ?"

Dương Diệp nhẹ nhàng, ngọt ngào nói: "Bởi vì ngươi ngu!"

Thái Hồn Thiên: "..."

Cứ như vậy, ở ánh mắt mọi người bên trong, Thái Hồn Thiên cái này vị viễn cổ đầu sỏ thân thể bắt đầu hư ảo, chỉ chốc lát, bên ngoài chính là hoàn toàn biến mất ở tại thế gian này .

Thần hồn câu diệt!

Thái Hồn Thiên kỳ thực ở sau cùng thả ra chính mình hết thảy lực lượng, thế nhưng, hắn những thứ kia tử khí thêm trên cái kia vô tận linh hồn lực lượng mới vừa ra tới chính là bị quần đen nữ tử kiếm vỡ vụn!

Những thứ kia tử khí cùng linh hồn lực lượng ở cái kia kiếm trước mặt, giống như là bã đậu!

Nhất định không chịu nổi một kích!

Ở một kiếm miểu sát Thái Hồn Thiên về sau, quần đen nữ tử nhìn về phía cái kia Thần Cư đám người, "Náo, chỉ các ngươi đám này món lòng có khả năng nhất náo, đến, tiếp tục náo a!"

Thần Cư khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, giờ khắc này, hắn đã hoàn toàn bối rối .

Thiên mệnh!

Nàng làm sao sẽ xuất hiện ở đây ?

Vì sao hội xuất hiện ở đây ?

Cái này không bình thường a!

Xa chỗ, cái kia Thủy Vô Biên đột nhiên nói: "Cái kia Dương Diệp cũng là mệnh kỳ, ngươi vì sao không giết hắn ?"

Dương Diệp nhún vai, "Ta trả lời ngươi, bởi vì ta soái, hiểu chưa ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp cười mỉa cười, vội vã lui qua một bên, bây giờ còn là chớ chọc nữ nhân này tốt.

Quần đen nữ tử thu hồi ánh mắt, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia Thủy Vô Biên, sau một khắc, người nàng đã biến mất, cái kia Thủy Vô Biên sắc mặt đại biến, trong nháy mắt, hắn trực tiếp thi triển ra thuỷ vực, cùng này đồng thời, vô số vô biên thủy ra tạo thành thật dầy Thủy Bích chắn trước mặt của hắn .

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia thật dầy vô biên thủy trực tiếp bị cắt ra .

Quần đen nữ tử tốc độ quá nhanh, mọi người chỉ thấy được kiếm quang, cũng không thấy bản thân nàng .

Nửa hơi sau .

Quần đen nữ tử đã tại cái kia Thủy Vô Biên thân sau không xa chỗ, yên lặng nhất chớp mắt, Thủy Vô Biên đầu trực tiếp theo cái cổ trên rớt xuống .

]

Xuy!

Máu chảy như suối!

Thủy Vô Biên thân thể bắt đầu dần dần hư huyễn, nhưng sau tiêu thất .

Nhìn thấy một màn này, không chỉ có là cái kia Thần Cư đám người, chính là Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng thay đổi .

Cái này quần đen nữ tử thực lực, mạnh có điểm không bình thường a!

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua cái kia máu dầm dề đầu, sau đó nói: "Ta giết hay không hắn mắc mớ gì tới ngươi, muốn ngươi lắm miệng!"

Dương Diệp: "

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở quần đen nữ tử bả vai lên.

Nhìn thấy Tiểu Bạch, Thần Cư đám người ánh mắt tức thì nồng nhiệt nóng lên .

Linh Tổ!

Mục đích của bọn họ chính là chỗ này chỉ tiểu gia hỏa a!

Hiện tại, cái này chỉ tiểu gia hỏa xuất hiện! Thế nhưng, bọn họ lại không làm sao được!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Thần Cư đám người, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ quần đen nữ tử, tiếp lấy vừa chỉ chỉ chính mình, ý kia đã hết sức rõ ràng, nàng cùng quần đen nữ tử là một phe!

Nhìn thấy một màn này, Thần Cư đám người khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, "Theo ta được biết, năm đó Linh Tổ bản thể cùng ngươi đại chiến quá vô số lần, vì sao, vì sao các ngươi sẽ làm cùng một chỗ!"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia Thần Cư, "Ngươi có phải hay không khó chịu à? Khó chịu ngươi tới đánh ta a!"

Thần Cư: "

Một bên, Dương Diệp đã có chút không đành lòng nhìn thẳng .

Cái này quá khi dễ người!

"Rút lui!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên từ cái này Thần Cư đám người vòng xoáy bên trong vang lên .

Là cái kia Hoành Vạn Cổ thanh âm .

Cái này lúc, Dương Diệp vội vàng nói: "Đừng buông tha bọn họ, hết thảy giết chết!"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi tới a!"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Đại lão bớt giận, đại lão quyết định, ta nhìn là tốt rồi "

Xa chỗ, Thần Cư đám người dồn dập lui lại .

Lúc này, bọn họ đương nhiên sẽ không đang đánh .

Khai quốc tế vui đùa, vậy làm sao đánh ? Thái Hồn Thiên đều bị trực tiếp giết trong nháy mắt, đánh cây búa a!

Chạy ra!

Quần đen nữ tử ánh mắt theo Dương Diệp thân trên thu hồi, nàng quay đầu nhìn về phía cái kia Thần Cư đám người, lúc này, một số người đã tiến nhập cái kia vòng xoáy đen kịt bên trong, quần đen nữ tử hướng phía trước bước ra một bước, cái này lúc, cái kia đã chỉ nửa bước tiến nhập vòng xoáy trong Tá Mạc đột nhiên ngừng lại, hắn đột nhiên xoay người, rút đao nhất trảm .

Hắn đao rút ra!

Một luồng đao khí ở trong sân chợt lóe lên .

Vậy đao khí mạnh, Dương Diệp thật là trước đây chưa từng gặp, như một đao này là đúng hắn, hắn căn bản không có chút tự tin nào tiếp .

Quần đen nữ tử hai mắt híp lại, "Tá gia cuồng đao lưu!"

Thanh âm rơi xuống, nàng hướng phía trước một cái vội xông, một kiếm chém hạ!

Xuy!

Cái kia sợi đao khí trực tiếp bị quần đen nữ tử cái này một kiếm ngạnh sinh sinh cắt nhỏ .

Mà quần đen nữ tử hướng lui về sau mười trượng!

Tá Mạc ở rút đao nhất trảm về sau, cũng không tiếp tục xuất thủ, mà là xoay người tiến nhập cái kia vòng xoáy bên trong .

Quần đen nữ tử cũng không có đuổi theo, mà là ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, ở cái kia vô tận hư không bên trong, nơi đó không gian đột nhiên run rẩy động, ngay sau đó, nơi đó không gian tạo thành một cái vòng xoáy .

Quần đen nữ tử trở tay một cái tát vỗ vào Tiểu Bạch cái mông lên, một tát này trực tiếp đem Tiểu Bạch đánh về Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên trong, nhà gỗ bên trong, Tiểu Bạch tại trên đất đánh nhiều cái lăn

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Để cho ta nhìn, ngươi đến tột cùng có tư cách gì làm cho nàng chọn ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha, "Đi vào!"

Nhị Nha lắc đầu .

Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt lạnh xuống, "Đi vào!"

Cái này là tức giận!

Nhị Nha là lần đầu tiên nhìn thấy Dương Diệp đối nàng sinh khí, nàng có chút ủy khuất, thế nhưng Dương Diệp thần sắc cũng là càng phát lạnh như băng, "Nhanh lên một chút!"

Nhị Nha do dự xuống, sau đó nói: "Dương ca, cẩn thận!"

Nói xong, nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia vô tận hư không bên trong, phía trên cái kia thần bí tồn tại, là quần đen nữ tử đều ở đây kiêng kỵ tồn tại .

Hiển nhiên khẳng định không phải là cái gì hiền lành .

Thế nhưng hết cách rồi, hắn phải đối mặt!

Rất nhanh, một đôi con mắt xuất hiện ở không trung hư không bên trong .

Cặp mắt kia mắt nhìn xuống phía dưới, cái kia con mắt, giống như là một vị cao cao tại thượng thần ở bao quát nhân gian .

Coi thường!

Loại này nhãn thần, làm cho Dương Diệp có chút khó chịu, dường như hết thảy tất cả ở cái kia đôi con mắt nhãn trung đều là như vậy bé nhỏ không đáng kể!

Cái kia đôi con mắt quét mắt nhất bốn phía, cái gì cũng không phát hiện .

Phía dưới, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đôi con mắt, giờ khắc này, hắn con mắt bên trong tràn đầy sợ hãi, không chỉ có như đây, thân thể hắn càng là ở run lẩy bẩy .

Hư không bên trong, cái kia đôi con mắt nhìn chăm chú vào phía dưới rất lâu sau đó, mà nhất khắc, Dương Diệp cảm giác nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở chính mình thân lên.

Tại này cổ lực lượng trước mặt, hắn cảm giác mình chính là trong suốt, thần bí đều bị đối phương nhìn rõ rõ ràng ràng .

Đáng giá nói một cái là Hồng Mông Tháp đã đóng cửa, giờ khắc này, chính hắn đều không cảm giác được Hồng Mông Tháp tồn tại!

Nhưng mà lần này cái kia đôi con mắt cũng không có như lần trước vậy rời đi, mà là còn ở hư không bên trong, đồng thời một mực nhìn kỹ hắn .

Nó đã cảm nhận được chính mình đuổi mục tiêu hai lần, tuy là hai lần cũng không trông thấy người, thế nhưng, hai lần cái này Dương Diệp đều ở đây hiện trường .

Nó đã cảm nhận được không được bình thường!

Đột nhiên, một cường đại uy áp tự phía chân trời hư không bên trong nghiền ép mà xuống, rất nhanh, cái kia cỗ uy áp trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp, trong nháy mắt, Dương Diệp trực tiếp bị ép xuống .

Trực tiếp động thủ!

Dương Diệp khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí, hắn nhưng thật ra muốn phản kháng, nhưng mà, cái kia cỗ cường đại uy áp làm cho hắn biết, hắn căn bản không có năng lực phản kháng!

Hắn đây mụ liền quần đen nữ tử đều muốn tránh né tồn tại, hắn lấy cái gì đi đánh!

Cái này lúc, một giọng nói ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Nàng, ở bực nào chỗ!"

Thanh âm có chút trầm thấp, giống như là theo trong lon vọng lại cái kia loại, làm cho một loại vô hình áp bách cùng với trầm trọng cảm giác.

Là tới tìm quần đen nữ tử đấy!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch sẽ ra tháp, thế nhưng, các nàng căn bản ra không được, bởi vì tháp bị quần đen nữ tử ngăn lại .

Nhị Nha mang theo Tiểu Bạch đi tới trước nhà gỗ, Nhị Nha lạnh lùng nhìn quần đen nữ tử, "Nữ nhân, cho lão tử mở ra, không phải ta một quyền đánh bể đầu của ngươi!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Nói thật, ta là thật rất muốn đánh mở, để cho ngươi đi ra ngoài cùng cái kia vị liều mạng, thế nhưng, vừa nghĩ ngươi sẽ bị cái kia vị giết chết, ta liền không muốn đánh mở . Biết tại sao không ? Bởi vì ta nghĩ tại ngươi trạng thái tột cùng thì tự tay giết chết ngươi ."

Nhị Nha nắm chặc nắm tay, sẽ đánh, nàng cũng là phi thường bạo lực, một lời không hợp sẽ làm!

Quần đen nữ tử tuyệt không sợ, Nhị Nha thời kỳ tột cùng, nàng có lẽ sẽ kiêng kỵ một ... hai ..., hiện tại, Nhị Nha không đến một phần ba thực lực, nàng căn bản không sợ .

Đang ở hai vị này muốn đánh đứng lên lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở giữa các nàng, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ hướng về phía Nhị Nha, một cái móng vuốt nhỏ hướng về phía quần đen nữ tử, ngay sau đó, nàng hai tiểu trảo thần tốc vung múa!

Một lát sau, quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi liền không thể nói chuyện sao?"

Nhị Nha cũng nhìn về phía Tiểu Bạch, "Bạch, ngươi cũng có thể học được nói chuyện!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn mở ra, không âm thanh, nhưng nhìn khẩu hình đó, là đang nói: Ta sẽ nói, các ngươi không nên đánh nhau .

Nhị Nha vẻ mặt không nói .

Quần đen nữ tử cũng là vẻ mặt hắc tuyến .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp toàn thân bắt đầu từng khúc rạn, mà cái kia cỗ uy áp tắc thì là càng ngày càng mạnh .

Đó là mãn tính tử vong!

Một lát sau, Dương Diệp giơ hai tay lên, "Ta, ta đầu hàng, đầu hàng không giết, được chưa a!"

------oOo------

Chương 2654: Dung Hợp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầu hàng!

Phía chân trời hư không bên trong, cái kia đôi con mắt phảng phất không có nghe được Dương Diệp, nó cứ như vậy lạnh nhìn chăm chú vào phía dưới Dương Diệp .

Mà Dương Diệp quanh thân, cái kia cỗ uy áp tắc thì càng ngày càng trầm trọng .

Răng rắc!

Cái này lúc, Dương Diệp quanh thân đã truyền ra tiếng xương gảy .

Dương Diệp khóe miệng lộ vẻ dữ tợn tiếu ý .

Khuất phục ?

Không, hắn Dương Diệp đời này cũng không biết cái gì là khuất phục!

Cái kia đôi con mắt muốn quần đen nữ tử hạ lạc, hắn tự nhiên là không thể nói ra được, ngược lại không phải là nói hắn cùng quần đen nữ tử có giao tình gì, mà là lúc này, hắn nhất định đứng ở quần đen nữ tử bên này .

Bởi vì cho dù hắn nói ra quần đen nữ tử hạ lạc, cái này đôi con mắt cũng không nhất định sẽ bỏ qua hắn, mà coi như cái này đôi con mắt buông tha hắn, cái kia quần đen nữ tử nói không chừng cũng sẽ không bỏ qua hắn . Tương phản, hắn không nói ra, cho dù hắn chết rồi, cái kia quần đen nữ tử cũng có rất lớn xác suất hội bảo trụ Hồng Mông Tháp cùng Hồng Mông Tháp bên trong Tiểu Bạch các nàng .

Nguyên nhân đây, chết cũng không thể nói!

Hắn hiện tại chỉ có thể tuyển trạch đứng ở quần đen nữ tử bên này!

Răng rắc!

Cái này lúc, Dương Diệp cả người thân thể đã nằm ở hư không bên trong .

Hắn xương cốt toàn thân đều đã gãy lìa!

Mà trong lúc này, Dương Diệp cắn chặt hàm răng, một tiếng đều không cái hố quá!

Nhưng mà, cái kia đạo uy áp vẫn tồn tại như cũ, nhưng lại càng ngày càng mạnh!

Kiếm ý, sát ý, vào giờ khắc này hết thảy không hữu hiệu .

Bất kể là sát ý còn là Kiếm ý, mới vừa ra tới cũng sẽ bị nát bấy, trong nháy mắt nát bấy, ở cái này đôi con mắt trước mặt, hắn một điểm năng lực phản kháng cũng không có!

Dương Diệp tâm lý rất khổ sáp .

Hắn vẫn cảm thấy chính mình rất mạnh mẽ, nhưng mà, trước mắt sự thực tàn khốc này nói cho hắn, hắn kỳ thực cũng không mạnh mẽ gì . Ở nơi này thế gian, mạnh hơn hắn tồn tại, vẫn là quá nhiều... .

Giờ khắc này, Dương Diệp nghĩ tới rất nhiều rất nhiều người .

Hắn không sợ chết, bất quá, hắn cũng không muốn chết.

Một người cầu sinh có thể vô hạn mạnh mẽ!

Ông!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, một đạo kiếm ý tự Dương Diệp thân trên tản ra, lúc này đây, đạo kiếm ý này cũng không có bị cái kia cỗ uy áp nát bấy, mà là phóng lên cao .

Chỉ chỉ cặp mắt kia!

Thế nhưng sau một khắc, cái này sợi kiếm trực tiếp bị nát bấy!

Dương Diệp cả người xương cốt đều đúc luyện, thân thể hắn mềm thành nhất quán bùn nhão, thế nhưng, hắn giờ phút này, một thân kiếm ý cũng là sắc bén không gì sánh được, muốn đâm rách Thương Khung!

Kiếm ý vô cùng cường đại!

Bất quá, ở cái này đôi con mắt trước mặt, vẫn như cũ có vẻ là nhỏ bé như vậy .

Ở nơi này lúc, không trung đột nhiên xuất hiện nhất cùng đen nhánh sắc lớn chỉ, căn này lớn chỉ giống như một thanh kiếm hạ xuống từ trên trời, mục tiêu chính là Dương Diệp .

Lớn chỉ rơi xuống, bình tĩnh không gì sánh được, nó căn bản không tồn tại cái này vũ trụ ba chiều không gian .

Giờ khắc này, Dương Diệp hiểu .

Đỉnh đầu cái này vị, căn bản không phải vũ trụ ba chiều sinh linh .

Cũng vậy, vũ trụ ba chiều không gian bên trong, sợ là cơ bản không có cái gì có thể làm cho quần đen nữ tử kiêng kỵ như vậy .

Cảm thụ được cái kia chỉ một cái rơi đến, Dương Diệp cười khổ, thật muốn lạnh sao?

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Hắc muội, bảo vệ tốt Hồng Mông Tháp, còn có bên trong tất cả, không phải, ta chuyển sinh sau nhất định sẽ tới tìm được ngươi rồi!"

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha mặt đã dữ tợn, hắc muội nếu là ở không ra tháp, nàng là thật muốn liều mạng .

]

Thế gian này, nàng quan tâm nhất là năm đó gia gia, mà gia gia đi về sau, nàng quan tâm nhất chính là Dương Diệp cùng Tiểu Bạch . Đây là nàng thân nhất thân nhất!

Tiểu Bạch lúc này cũng là nắm chặc tiểu trảo .

Nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau cầm trước mặt cái kia đem từ ba thanh kiếm hợp nhất kiếm, đang ở nàng phải ra tay lúc, đột nhiên, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cái kia lớn chỉ đột nhiên ngừng lại, ở cái kia lớn chỉ phía dưới, không biết bực nào thì xuất hiện một cái rương trúc!

Cái này rương trúc ngạnh sinh sinh chặn cái kia lớn chỉ!

Cái này lúc, hư không bên trong, cái kia đôi con mắt dời đến bên kia .

Bên kia, cái kia đôi con mắt rơi chỗ, đứng một gã lão giả .

Rương trúc lão giả!

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, nhưng sau hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đôi con mắt, "Ta chơi với ngươi chơi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn vung tay phải lên .

Ầm!

Cái kia rương trúc đột nhiên phóng lên cao, trực tiếp vỡ vụn cái kia lớn chỉ, sau một khắc, rương trúc cùng cái kia lão giả hư không tiêu thất ở tại không trung .

Cái này lúc, cái kia đôi con mắt chậm rãi hư ảo, rất nhanh, phía chân trời khôi phục bình tĩnh .

Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi!

Còn lạnh không được!

Cái này lúc, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch xuất hiện ở bên cạnh hắn, chứng kiến Dương Diệp bộ dạng, Nhị Nha khuôn mặt lệ khí, "Dương ca, ta báo thù cho ngươi đi!"

"Nhanh ngăn lại nàng!" Dương Diệp vội vàng nói .

Một bên, Tiểu Bạch phản ứng thật nhanh, vội vã kéo lại Nhị Nha góc, không cho Nhị Nha đuổi theo .

Dương Diệp nói: "Nhị Nha, trước đừng xung động ."

Nhị Nha hai tay nắm chặt, cả người lệ khí vô cùng vô tận tán phát mà ra .

Cái này bạo tính khí!

Dương Diệp cười khổ, cái này Nhị Nha tính khí, thật quá bạo lực . Rất nhanh, Dương Diệp cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch về tới Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch bắt đầu cho Dương Diệp chữa thương .

Nhị Nha vẫn còn có chút tức giận bất bình, không xa chỗ, quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn nàng một cái, "Sinh khí có ích lợi gì ? Sinh khí ngươi cũng đánh không lại nó!"

Nhị Nha nhìn về phía quần đen nữ tử, "Ta đánh không lại, ngươi cũng đánh không lại, không phải sao?"

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Ta còn có khả năng thử xem, ngươi bây giờ, sợ là liền thử tư cách cũng không có ."

Nhị Nha nắm tay cầm gấp, "Ngươi có phải hay không muốn bị đánh ?"

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Là muốn a, cầu đánh a!"

Nhị Nha đột nhiên thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia quần đen nữ tử vọt tới .

Quần đen nữ tử dẫn theo kiếm liền hướng Nhị Nha vọt tới!

Thiên lôi đụng hỏa!

"Dừng tay!"

Ở nơi này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ .

Nghe được là Dương Diệp thanh âm, Nhị Nha ngừng lại, cái kia quần đen nữ tử thấy Nhị Nha không có động thủ, cũng dừng lại .

Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp, "Dương ca, ngươi để ta đánh nàng một trận mà, nữ nhân này quá thiếu đánh!"

Xa chỗ, quần đen nữ tử ôm kiếm cười nhạt .

Dương Diệp tâm lý khổ a, Nhị Nha a, ngươi không nhất định đánh thắng được nữ nhân này a, như ngươi đánh thắng được, ta nhất định khiến ngươi lợi hại tàn nhẫn đánh nàng một trận!

Dương Diệp ý bảo Nhị Nha quá khứ, Nhị Nha cũng không có phản kháng Dương Diệp, ngoan ngoãn đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp mỉm cười, "Chúng ta tạm thời trước đừng nội loạn có được hay không ? Chúng ta địch nhân chân chính đều ở đây bên ngoài, muốn đánh nhau, lấy sau đang đánh, có được hay không ?"

Nhị Nha có chút bất đắc dĩ, "Được rồi, bất quá, ta nhìn nàng là thật khó chịu ai!"

Dương Diệp bất đắc dĩ, hắn cũng xem quần đen nữ tử khó chịu, muốn đánh nàng một trận, thế nhưng, đánh không lại a!

Lúc này, nhất định phải lãnh tĩnh a!

Chữa thương!

Dương Diệp tiếp tục chữa thương, Nhị Nha cùng quần đen nữ tử giữa chiến hỏa cũng tạm thời tắt xuống, bất quá, hai người này nhìn nhau đối phương khó chịu, đánh lên, chỉ là vấn đề thời gian!

Đối với đây, Dương Diệp cũng không có biện pháp!

Hiện tại hắn là có thể kéo liền kéo, tốt nhất là kéo tới Nhị Nha có thể đánh thắng quần đen nữ tử mới thôi lương tâm nói, hắn vẫn là hi vọng Nhị Nha thắng .

Lúc này đây bị thương tuy là phi thường nghiêm trọng, nhưng cũng may có Hồng Mông Tử Khí ở, nguyên nhân đây, vấn đề cũng không phải là rất lớn.

Tương phản, lúc này đây hắn còn có chút thu hoạch .

Bởi vì mới vừa rồi cái kia cỗ uy áp phía dưới, hắn phát hiện kiếm ý của mình lại xảy ra một chút biến hóa, cũng không biết là cái gì biến hóa .

Hắn phát hiện, tại hắn trở thành kiếm tu về sau, mỗi một lần tâm tình phát sinh biến hóa, kiếm đạo tu vi thì sẽ theo phát sinh biến hóa!

Câu nói kia vẫn là không có nói sai, kiếm tu tu chính là tâm!

Ba canh giờ về sau, Dương Diệp vết thương trên người rốt cục được rồi 7-8 thành .

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, tại hắn quanh thân tản ra sắc bén vô cùng kiếm ý, cái này kiếm ý so trước đó càng thêm phong mang .

Lúc trước, sát ý của hắn là muốn áp kiếm ý một con, nhưng là bây giờ, hắn kiếm ý đã có áp chế sát ý dấu hiệu .

Làm một kiếm tu, cái này tự nhiên là một chuyện tốt!

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đứng lên, sau đó trở lại nhà gỗ bên trong, Tiểu Bạch theo nàng, tiến nhập nhà gỗ chi về sau, nàng ánh mắt liền rơi vào quần đen nữ tử trước mặt cái kia ba thanh kiếm lên.

Lúc này, cái kia ba thanh kiếm đã phân ra!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia ba thanh kiếm, sau đó nói: "Chúng nó có thể dung hợp ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Vì sao không thể dung hợp ? Dựa vào cái gì không thể dung hợp ?"

Dương Diệp có chút không nói, người nào lại đắc tội các nàng này, thật là, tính khí như thế đại!

Cái này lúc, Tiểu Bạch nâng lên cái kia ba thanh kiếm, khuôn mặt hiếu kỳ .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cũng không có ngăn cản, đối với Tiểu Bạch cái này tiểu gia hỏa, nàng cũng là vô cùng không nói . Đây cũng không phải là nàng biết vị kia!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Đúng rồi, phía trước ngươi miểu sát cái kia vị Thái Hồn Thiên, thật lợi hại, một kiếm kia phong tư, thực sự là sáng mù mắt của ta!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Rất thông thường một kiếm!"

Dương Diệp cười hắc hắc nói: "Đương nhiên đương nhiên, như ngươi là trạng thái tột cùng, giết những người đó còn không như giết gà ?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Phách cái gì nịnh bợ ? Ta không ăn ngươi bộ này!"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, trong thâm tâm nói: "Không

không, ta không phải vuốt mông ngựa, ta là thật tình cảm thấy ngươi rất lợi hại, thật đấy!"

Quần đen nữ tử diện vô biểu tình, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch ôm cái kia ba thanh kiếm, sau đó nói: "Cái này ba thanh kiếm, vốn chính là một thanh kiếm, bởi vì trước đây cái này kiếm quá mức cường đại, hữu thương thiên hòa, cho nên, ta ở bản thân phân thân lúc, cũng ngạnh sinh sinh đem cái này kiếm chia làm mấy thanh kiếm, cho nên, chúng nó có thể dung hợp, vốn là rất bình thường ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta đây cũng có thể dung hợp sao?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Sợ là không thể, trong trời đất này, chỉ có ta cùng với mấy cái khác ta mới có thể làm được ."

Dương Diệp có chút thất vọng, mà lúc, quần đen nữ tử lại nói: "Bất quá, nếu như ta dạy ngươi phương pháp, ngươi cũng là có thể dung hợp ."

Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Tiểu Bạch đột nhiên quơ múa lên tiểu trảo, rất nhanh, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia ba thanh kiếm đột nhiên dung hợp lại cùng nhau, biến thành một thanh kiếm!

Giờ khắc này, Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, thần sắc có chút cổ quái .

Mà một bên, quần đen nữ tử mặt giờ khắc này thật rất đen

PS: Cảm tạ hôm qua thiên khen thưởng còn có bỏ phiếu tháng bằng hữu, cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! ! Lần nữa cảm tạ! !

Cvt: Mụi xin cảm ơn nhiều những người đã ủng hộ truyện, đề cử phiếu và tặng đậu mụi. Lần nữa xin cảm ơn ạ ^^

------oOo------

Chương 2655: Mệnh Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cũng là có chút mộng!

Tiểu Bạch cư nhiên đem cái kia ba thanh kiếm dung hợp lại cùng nhau!

Nàng là làm sao làm được ?

Xa chỗ, Tiểu Bạch chứng kiến ba thanh kiếm dung hợp vào một chỗ về sau, con mắt tức thì sáng lên, nàng tiểu trảo khe khẽ gõ một cái cái kia thanh kiếm thân kiếm, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung tràn đầy kích thích màu sắc .

Dương Diệp mỉm cười, cho Tiểu Bạch một cái khích lệ biểu tình .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ôm kiếm trực tiếp ra nhà gỗ, rất nhanh, nàng ngự kiếm rời đi .

Nhà gỗ bên trong .

Quần đen nữ tử diện vô biểu tình .

Dương Diệp cười mỉa cười, cũng không đi tiếp xúc cái này quần đen nữ tử rủi ro, hắn nói sang chuyện khác, "Nói, vừa rồi cặp mắt kia là ?"

Đối với cặp mắt kia lai lịch, hắn sớm muốn hỏi!

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi biết cũng không có ý nghĩa gì ."

Dương Diệp cười nói: "Liền hỏi một chút, có điểm hiếu kỳ, ngươi nếu không nguyện nói cũng không sự tình ."

Quần đen nữ tử vẫn thật là không nói .

Dương Diệp cũng là có chút không nói .

Do dự xuống, hắn lại nói; "Cái kia rương trúc lão giả đâu? Hắn có thể bị nguy hiểm hay không ?"

Quần đen nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Cũng sẽ không!"

Hẳn là!

Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng , ấn quần đen nữ tử giọng điệu này, ý nghĩa cái kia rương trúc lão giả có thể sẽ gặp nguy hiểm a!

"Hắn vì sao xuất thủ ?" Dương Diệp lại hỏi .

Tuy là hắn cùng với rương trúc lão giả quen biết, thế nhưng, đối phương cũng không để ý gì tới từ ra tay giúp hắn, như không phải giúp hắn, khả năng này cũng là bởi vì cái này quần đen cô gái .

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp liếc mắt, "Lấy sau ngươi thì sẽ biết . Ngươi cũng đừng ở chỗ này lãng phí thời gian, tốc độ mang ta đi ta mệnh giới, ta nhất định phải nhanh khôi phục ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Yếu ớt hỏi một câu, ngươi khôi phục chi về sau, có thể hay không đại khai sát giới ?"

Nói thật, hắn vẫn là có chút bận tâm, nữ nhân này nếu như động thủ thật, hắn bây giờ là tuyệt đối không ngăn nổi, nữ nhân này thực lực, cho dù là bị thương, đó cũng là phi thường phi thường biến thái!

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi đoán!"

Dương Diệp cười cười, không có đang nói cái gì, hắn xoay người ly khai nhà gỗ .

Cùng cái này quần đen nữ tử tiếp xúc xuống, Dương Diệp phát hiện, cái này quần đen nữ tử tuy là tính khí vô cùng táo bạo, thế nhưng, cái này quần đen nữ tử nhưng vẫn là có nguyên tắc . Hơn nữa, còn có một chút, đó chính là như cái này quần đen nữ tử muốn giết hắn, lúc trước khẳng định liền đã giết, lấy cái này quần đen nữ tử tính cách, nàng là tuyệt đối làm được .

Hắn cũng đoán được một ít, cái này quần đen nữ tử sở dĩ không giết hắn, có thể là bởi vì cái kia nữ tử váy trắng duyên cớ vì thế!

Dù sao, theo góc độ nào đó đi lên nói, nữ tử váy trắng kỳ thực chính là nàng chính mình!

Bên trong nhà gỗ, quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp rời đi bối ảnh hồi lâu về sau, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp ở đám mây bên trong tìm được rồi Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch nhất định cao hứng không thôi .

Chứng kiến Dương Diệp đến, Tiểu Bạch vội vã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nàng thanh kiếm đưa cho Dương Diệp .

Đây là một thanh mới tinh kiếm!

Không đúng, phải nói, đây là một thanh còn không hoàn toàn kiếm!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau đưa tay cầm kiếm, thế nhưng sau một khắc, hắn sắc mặt kịch biến, vội vã buông lỏng tay ra, nhưng mà đã ăn .

Ông!

]

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, vô số kiếm quang ở Dương Diệp quanh thân cắt .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cả người trực tiếp xuất hiện sấp sỉ nghìn đạo vết kiếm!

Tiên huyết bắn tung toé!

Tiểu Bạch hoàn toàn bối rối, sau một khắc, nàng trực tiếp thanh kiếm ném một bên, nhưng sau ôm lấy Dương Diệp .

Không trung, Dương Diệp chậm rãi rơi, Tiểu Bạch vội vã ngăn chặn Dương Diệp lỗ tai, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi tới trước nhà gỗ .

Chứng kiến Dương Diệp dáng dấp, quần đen nữ tử chân mày to cau lại, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Ngươi thanh kiếm cho hắn dùng ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục, nhãn trung nước mắt giống như vỡ đê một dạng tuôn ra .

Đương nhiên, đó không phải là nước mắt, mà là vô cùng vô tận linh khí!

Quần đen nữ tử khuôn mặt sắc tức thì đen xuống, "Ngươi có phải điên rồi hay không, cư nhiên đem cái kia kiếm cho hắn dùng!"

Tiểu Bạch tiểu trảo không ngừng lau nước mắt, đồng thời tiểu trảo ôm quần đen tay của cô gái không ngừng mà phe phẩy, nhãn trung tràn đầy khẩn cầu màu sắc .

Thời khắc này Dương Diệp thật có thể nói là đã thoi thóp!

Hắn bây giờ tổn thương, so trước đó cả người xương cốt vỡ vụn còn muốn nghiêm trọng! Nếu không phải Hồng Mông Tử Khí, hắn lần này sợ là muốn trực tiếp lạnh . Mà coi như là có Hồng Mông Tử Khí tồn tại, hơi thở của hắn vẫn như cũ càng ngày càng yếu!

Thời khắc này Hồng Mông Tử Khí đối với hắn tổn thương đã có không đến tác dụng quá lớn!

Tổn thương quá nghiêm trọng!

Quần đen nữ tử liếc nhìn Tiểu Bạch, khẽ lắc đầu, nhưng sau hắn đưa tay đặt ở Dương Diệp giữa chân mày, sau một khắc, nhất cỗ thần bí huyền khí tự nàng lòng bàn tay bên trong chấn động mà ra, rất nhanh, nhất cỗ thần bí linh khí bọc lại Dương Diệp thân thể .

Ngay sau đó, Dương Diệp cái kia đã tan tành thân thể bắt đầu chậm rãi khép lại .

Cái kia tốc độ khép lại nhanh vô cùng!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch tức thì thả lỏng một hơi, thế nhưng trong mắt nàng cái kia linh khí nước mắt, như trước đang không ngừng lưu a lưu .

Quần đen nữ tử tay phải nhất chiêu, bên ngoài nhà gỗ, một thanh kiếm bay vụt mà đến, rất nhanh, ở quần đen nữ tử trước mặt xuất hiện một thanh kiếm!

Nhìn thấy thanh kiếm này, Tiểu Bạch tức thì nổi giận, nàng bay lên một cước đã đem cái kia kiếm đá bay!

Quần đen nữ tử khóe miệng nhỏ bé rút ra, nhìn thấy Tiểu Bạch còn muốn đi đánh cái kia thanh kiếm, nàng một tay bắt được Tiểu Bạch, nhưng sau sẽ Tiểu Bạch nhắc tới trước mặt của mình, "Cùng kiếm không có quan hệ, hiểu không ?"

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ kiếm, nàng rất tức giận, tiểu trảo thần tốc quơ, ý là nàng muốn tiêu diệt cái kia kiếm!

Một bên, cái kia kiếm lại có điểm kiêng kỵ Tiểu Bạch, nó len lén trốn quần đen nữ tử thân sau .

Quần đen nữ tử rất là bất đắc dĩ, nhìn vẻ mặt tức giận Tiểu Bạch, nàng do dự xuống, sau đó tiếp tục nói: "Cùng kiếm không có quan hệ, cũng với ngươi không có quan hệ ..."

Nói đến đây, nàng chỉ chỉ xa chỗ nằm Dương Diệp, "Là người này thực lực không đủ, hắn căn bản không thể thừa nhận cái này kiếm, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng tiểu trảo chỉ chỉ chính mình . Ý là vì sao nàng có thể cầm ?

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Bởi vì ngươi không phải người!"

Tiểu Bạch chân mày cau lại, nàng tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, ý kia là ở hỏi, vì sao nàng không phải người!

Quần đen nữ tử vẻ mặt hắc tuyến, nàng rất muốn đánh người!

Cũng may cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ho nhẹ một tiếng, nghe thế đạo tiếng ho khan, Tiểu Bạch thân thể khẽ run lên, nhưng sau nàng một cái bay đến Dương Diệp trước mặt, nhưng sau ôm Dương Diệp đầu cứ như vậy chà xát a chà xát!

Quần đen nữ tử lắc đầu, người này ... Làm sao biến thành như vậy ? Trước đây người này nhưng là rất lợi hại .

Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, chứng kiến Tiểu Bạch, hắn nhếch miệng cười, nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch, "Tại sao khóc ?"

Tiểu Bạch cứ như vậy ôm Dương Diệp chà xát a chà xát!

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ .

Khoảng chừng một canh giờ về sau, Dương Diệp khôi phục 7-8 thành, hắn đi tới nhà gỗ bên trong, bên trong nhà gỗ, quần đen nữ tử trước mặt xếp đặt ba thanh kiếm .

Quần đen nữ tử đã đem kiếm phân ra!

Dương Diệp ngồi ở quần đen nữ tử đối diện, tại hắn bả vai lên, Tiểu Bạch đã vù vù đi vào giấc ngủ .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia ba thanh kiếm, "Vì sao ?"

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Ngươi cũng biết trước đây ta vì sao phải đem cái này kiếm xa nhau ? Bởi vì ... này kiếm bản thân lực lượng quá mạnh mẽ . Lấy thực lực của ngươi bây giờ, căn bản không thể chịu đựng cái này kiếm lực lượng, ngươi lần này toán là vận khí tốt, nếu là ngươi phản ứng chậm nửa nhịp, sợ là đã bị kiếm này trực tiếp nát bấy nhục thân cùng linh hồn ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia ba thanh kiếm, vẫn còn có chút lòng có dư kinh sợ . Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn lại nói: "Vì sao Tiểu Bạch có thể ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Nàng không phải người, nàng là linh, nàng là trong thiên địa lớn nhất cái kia linh, cũng là nhất thiện cái kia linh, vạn vật vạn linh đối nàng căn bản cũng không bài xích, có thể nói, ngoại trừ một ít chí tà chí ác tồn tại bên ngoài, nàng cơ bản có thể chưởng khống bất kỳ thần vật nào ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cùng với nàng, không so được!"

Dương Diệp cười khổ .

Không so được!

Quả thực không so được, Tiểu Bạch người này đối với thiên địa vạn vật vạn linh thật sự có lấy sức hấp dẫn rất mạnh .

Dương Diệp thu hồi tâm tư, lại hỏi, "Nhị Nha, nó là thời cổ ác thú, tà ác nhất cái kia loại, đúng không ?"

Quần đen nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: Dạ !"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ở cực kỳ lâu trước, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch các nàng quan hệ tốt sao?"

Nói xong, hắn có chút thấp thỏm nhìn quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử cười nhạt, " Xin lỗi, ngươi thất vọng rồi, khi đó, các nàng như nước với lửa, vừa thấy mặt đã là đánh lộn ."

Dương Diệp gật đầu, ngược lại cũng không có thất vọng chút nào . Bởi vì hắn đã đoán được . Chẳng qua không có quan hệ, tuy là đã từng không phải bằng hữu, thế nhưng hắn tưởng tượng, bây giờ Tiểu Bạch cùng Nhị Nha tuyệt đối là tốt nhất bằng hữu tốt nhất .

Giữa các nàng, nhưng là tốt đến có thể cùng nhau liếm một viên mứt quả!

Hắn tin tưởng, cái này thế thượng không có gì có thể phá hư Nhị Nha cùng Tiểu Bạch hữu nghị!

Quần đen đột nhiên nói: "Làm sao ? Ngươi thật giống như còn có chút vui vẻ!"

Dương Diệp cười cười, "Không có gì. Nói, ta hiện tại tổn thương đã được rồi không sai biệt lắm, có thể đi kia cái gì mệnh giới đi!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi không sợ ta khôi phục sau giết các ngươi ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi nếu muốn giết ta, theo thì đều có thể, không phải sao?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không nghĩ tới, ngươi còn rất tự biết mình."

Dương Diệp lắc đầu cười, không nói gì .

Hắn hiện tại phát hiện cái này quần đen nữ tử tính khí, không thể nghịch nàng đến, ngươi theo nàng đến, nàng liền tương đối khá nói, như ngươi nghịch nàng đến, vậy nhất định không có kết quả tốt!

Quần đen nữ tử thu hồi ánh mắt, "Đi mệnh giới đi!"

Dương Diệp gật đầu, xoay người rời đi, cái này lúc, quần đen nữ tử vung tay phải lên, cái kia vãng sinh kiếm còn có Thiên Tru kiếm đột nhiên bay đến Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp tự nhiên sẽ không cự tuyệt, thu hồi hai kiếm, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, lúc này đây, hắn không có ở gặp phải cái gì ngoài ý muốn .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại .

Đến rồi!

. . ..

PS cảm tạ: Nghịch sinh trưởng đại thúc, bạn đọc 1256 987 9, độc Vũ Phỉ Phỉ, bạn đọc 547 961 53, chuyện thương tâm, Phì Tử kiên 0 304, tiểu Tiểu Quy _ C C C, Đông dương ấm áp, to lớn Thủy Bình Nghi nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ, cảm tạ hết thảy bằng hữu khen thưởng cùng vé tháng chống đỡ! !

------oOo------

Chương 2656: Dương Ca Chỉa Vào!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mệnh giới!

Dương Diệp đối với quần đen nữ tử chỗ ở cái này địa phương, vẫn là tràn đầy tò mò .

Đây tột cùng là nhất cái dạng gì địa phương đâu?

Ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, là một cái to lớn tinh không vòng xoáy .

Cái kia tinh không vòng xoáy bên trong, là vô tận phồn ngôi sao .

Mà ở cái này to lớn tinh không vòng xoáy bên cạnh, Dương Diệp lại thấy được phía trước hắn gặp phải đúng cỗ kia thây khô .

Đế thi!

Lúc này, Dương Diệp đã biết rồi cỗ này thây khô lai lịch, là một loại cực kỳ lâu trước sinh vật, ở năm đó cũng là thuộc về phi thường phi thường lợi hại tồn tại . Chẳng qua đáng tiếc, gặp thiên mệnh .

Hơn nữa còn là hoàn chỉnh thiên mệnh!

Nhưng sau nó bi kịch, bị đinh ở nơi này !

Đơn giản mà nói, trước đây muốn nghịch thiên, cơ bản đều bi kịch, không có mấy người có tốt kết quả!

Chứng kiến Dương Diệp đến, cái kia đế thi tức thì nhìn về phía Dương Diệp, bên ngoài sẽ động thủ, mà lúc, một thanh đen nhánh kiếm trôi lơ lững ở Dương Diệp trước mặt .

Nhìn thấy thanh kiếm này, cái kia đế thi một hồi do dự, cuối cùng, nó chậm rãi lui qua một bên .

Dương Diệp đi tới cái kia đế thi trước mặt, hắn quan sát liếc mắt cái kia đế thi, sau đó nói: "Ta cảm thấy, ngươi đem nghiêm phạt lâu lắm quá lâu!"

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử cười nhạt, "Ngươi cũng đã biết, hàng này năm đó vì đề thăng thực lực của chính mình, ngạnh sinh sinh giết một cái thế giới sinh linh, hắn đem những sinh linh kia làm thành thi thể đại quân, nhưng sau lại để cho chúng nó điên cuồng trùng kích vũ trụ ba chiều không gian thời không, muốn lấy này tới phá vỡ vũ trụ ba chiều không gian thời không, tiến nhập vũ trụ bốn chiều . Trước đây có nhiều thiếu sinh linh thảm bị hành hạ đến chết, ngươi cũng đã biết ?"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, nhất về sau, hắn vỗ nhè nhẹ một cái

cái kia đế thi bả vai, "Tự gây nghiệt, ca cũng không giúp được ngươi!"

Nếu như là đơn thuần đối kháng thiên mệnh, Dương Diệp lại cảm thấy vấn đề không phải như vậy lớn, vấn đề là hàng này không phải, hàng này là tru diệt một cái thế giới sinh linh, cái này biện pháp, quá tàn nhẫn chút!

Dương Diệp nói xong về sau, sẽ tiến nhập cái kia tinh không vòng xoáy, mà lúc, cái kia đế thi đột nhiên mở miệng, "Bang "

Dương Diệp dừng bước, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia đế thi, có chút kinh ngạc, người này còn biết nói chuyện đây!

Hắn do dự xuống, nhưng sau gật đầu, "Ta cố gắng hết sức đi!"

Nói xong, hắn xoay người tiến nhập cái kia tinh không vòng xoáy bên trong .

Ở Dương Diệp tiến nhập cái kia tinh không vòng xoáy chi về sau, cái kia đế thi đột nhiên mở miệng, "Tạ ơn "

Hiển nhiên, nó cũng nhìn thấu Dương Diệp cùng cái kia quần đen nữ tử không bình thường quan hệ, cảm thấy Dương Diệp là nó hy vọng duy nhất . Cũng vậy, bị giam lâu như vậy, cầu tự do không được, muốn chết lại không cam lòng, hiện tại có một tia hi vọng, nó tự nhiên sẽ không bỏ qua!

Dương Diệp tiến nhập cái kia tinh không vòng xoáy chi về sau, rất nhanh, hắn xuất hiện ở nhất chỗ tinh không đường hầm vận chuyển bên trong .

Ở nơi này đường hầm vận chuyển bên trong, Dương Diệp gặp được rất là nhiều Vạn hình chữ hình, những thứ này Vạn chữ trải rộng toàn bộ đường hầm vận chuyển .

Dương Diệp quan sát liếc mắt bốn phía về sau, sau đó nói: "Đúng rồi, ta phía trước còn gặp qua một cái xưng số một thần, hắn chính là bị ngươi giam lại sao?"

Hồng Mông Tháp bên trong, quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Không được sao ?"

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Không phải, ta chính là hiếu kỳ, nói, ngươi đến tột cùng quan nhiều thiếu loại này tồn tại đâu?"

Quần đen nữ tử suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Không thiếu, bất quá, trước đây ta muốn nhất quan là một cái đỉnh đầu sừng dài gia hỏa!"

Nhị Nha!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người này nói là Nhị Nha!

Hồng Mông Tháp bên trong, đang cùng Tiểu Bạch chơi đùa Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua phương hướng của nhà gỗ, cười nhạt, "Chờ, lấy sau ta nhất định một quyền một cái cái gì đó thiên mệnh, một quyền đánh các nàng bể đầu!"

Nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử đồng dạng cười nhạt .

]

Dương Diệp có chút đau đầu, hai người này thật quá không đối đầu . Có thể tưởng tượng, trước đây hai người này đánh là biết bao hung .

Vì để ngừa Hồng Mông Tháp xuất hiện đánh nhau hiện tượng, Dương Diệp vội vã dời đi quần đen nữ tử chú ý lực, "Cái kia, có thể hay không hỏi một cái, các ngươi quan mạnh nhất là cái gì ? Là cái này đế thi ? Còn là nói, là cái kia đệ nhất thần ."

Lúc này đây, quần đen nữ tử trầm mặc .

Dương Diệp còn muốn hỏi cái gì, cái này thì quần đen nữ tử đột nhiên lạnh lùng nói: "Ngươi vấn đề vì sao nhiều như vậy ? Ngươi có phải hay không muốn được đánh ?"

Dương Diệp: "

Cái này quần đen nữ tử tính khí nhất định liền cùng tiểu hài tử giống nhau, thay đổi bất thường a!

Dương Diệp không có ở hỏi cái gì, hắn tăng nhanh tốc độ, rất nhanh, Dương Diệp đến cuối .

Hắn ly khai cái kia tinh không đường hầm vận chuyển, xuất hiện về sau, hắn xuất hiện ở một mảnh vừa nhìn vô tận thảo nguyên lên.

Ở nơi này thảo nguyên lên, thỉnh thoảng có một ít bầy dê cùng đàn trâu bay nhanh .

Dương Diệp: "

Cái này lúc, quần đen nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp rất trực giác không có trêu chọc quần đen nữ tử, nữ nhân này tính khí rất quái .

Cái này lúc, xa xa những thứ kia bầy dê còn có đàn trâu đột nhiên hướng quần đen nữ tử bên này vọt tới, rất nhanh, Dương Diệp cùng quần đen nữ tử chính là bị bầy dê còn có những thứ kia đàn trâu chậm rãi vây quanh .

Cái này lúc, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha xuất hiện ở giữa sân .

Cái này hai cái tiểu gia hỏa ở bên trong sống lâu, cũng nghĩ ra tới đùa giỡn một chút .

Tuy là quần đen nữ tử cùng Nhị Nha rất không đúng, chẳng qua còn tốt, hai cái không có đánh đứng lên!

Quần đen nữ tử đi tới một con đầu lĩnh trước mặt, con kia dê cùng khác dê không quá giống nhau, sừng của nó là màu tím, mà những khác dê đều là màu đen .

Quần đen nữ tử nhẹ nhàng sờ sờ con kia dê sừng dê, con kia dê nhẹ nhàng cọ xát quần đen nữ tử, cái này lúc, quần đen nữ tử vung tay phải lên, các loại các dạng linh quả Linh Thảo giống như hạt cát một dạng vẩy đi ra ngoài .

Những thứ kia bầy dê còn có đàn trâu tức thì vui mừng dâng lên .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến con kia đầu lĩnh thân lên, nhìn thấy một màn này, quần đen nữ tử chân mày to hơi nhíu lại, thế nhưng rất nhanh, nàng chân mày lại thư giãn ra .

Tiểu Bạch hai tiểu trảo trực tiếp cầm con kia đầu lĩnh hai cây góc, nhưng sau nàng nhún nhảy một cái lấy

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến .

Quần đen nữ tử thần sắc cũng là có chút hắc, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên thả người nhảy, nàng xuất hiện ở cái kia đàn trâu ngưu thủ lên, con trâu kia hình thể phi thường lớn, so với khác ngưu đều muốn lớn, hiển nhiên là lão đại .

Nhị Nha trực tiếp tuyển nó!

Nhị Nha nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía Nhị

Nha, hai cái tiểu gia hỏa đồng thời nhếch miệng cười, sau một khắc, Nhị Nha hai chân vỗ nhè nhẹ một cái cái kia ngưu, cái kia ngưu phi thẳng đến xa chỗ liền xông ra ngoài .

Kỳ thực, Nhị Nha dưới người con trâu kia hoảng sợ không được!

Đó là bẩm sinh hoảng sợ, Nhị Nha cho cảm giác của nó, thật sự là đáng sợ! Nguyên nhân đây, làm Nhị Nha ngồi ở nó thân trên lúc, nó căn bản không dám phản kháng, không chỉ có không dám phản kháng, ngược lại còn vội vã tuân Nhị Nha ý!

Tiểu Bạch dưới người cái kia dê đã tốt lắm rồi, dù sao Tiểu Bạch là thiện linh .

Cứ như vậy, Tiểu Bạch mang theo một đàn dê, Nhị Nha mang theo một đám ngưu, hai cái tiểu gia hỏa mang theo hai bầy dê bò hướng xa chỗ đại thảo nguyên vọt tới

Dương Diệp lắc đầu cười khổ, cái này hai cái tiểu gia hỏa .

Cái này lúc, quần đen nữ tử đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, cười nhạt, "Nhìn ngươi dạy cái quỷ gì, cái này hai hàng một điểm cường giả phong phạm cũng không có!"

Dương Diệp không nói, trách ta rồi ?

Quần đen nữ tử không có ở quản Dương Diệp, cũng không có quản xa chỗ cái kia hai cái tiểu gia hỏa, nàng hướng khác vừa đi, Dương Diệp vội vã đi theo .

Hắn cũng không lo lắng Tiểu Bạch cùng Nhị Nha an toàn, ở cái này địa phương như đều có nguy hiểm nói, vậy quá không bình thường .

Ai dám tới nơi này náo sự ?

Dương Diệp theo quần đen nữ tử đi tới nhất chỗ bờ sông, sông theo trong thảo nguyên gian kéo dài qua mà xuống, hai bên nhìn không thấy đầu . Ở bờ sông, có một tòa nhà sàn, từ đầu gỗ xây .

Ở toà này nhà sàn bên cạnh, Dương Diệp thấy được một bộ hình ảnh, một bộ lam sắc hình ảnh, hình ảnh là vũ trụ mịt mờ tinh không, vô biên vô hạn, bao hàm tất cả!

Quần đen nữ tử tiến nhập cái kia nhà sàn, mà Dương Diệp tắc thì là dừng ở cái kia phó hình ảnh trước, hắn tò mò đánh giá cái kia phó hình ảnh, rất nhanh, hắn thần sắc dần dần ngưng trọng, bởi vì hắn phát hiện, cái này hình ảnh dĩ nhiên là nhất trương địa đồ!

Một tấm vũ trụ ba chiều không gian địa đồ!

Cái này trương địa đồ có thể nói là cái này vũ trụ ba chiều không gian nhất toàn bộ một tấm bản đồ!

Dương Diệp nhìn hồi lâu, hắn nhớ kỹ cả hình ảnh về sau, sau đó tiến vào cái kia nhà sàn, lầu bên trong trống rỗng, ở gian phòng bên trong, có một cái Lục Giác Tinh trận, lúc này, quần đen nữ tử liền ngồi xếp bằng ở cái kia Lục Giác Tinh trận bên trong .

Vô số linh khí từ cái này Lục Giác Tinh trận bên trong không ngừng tuôn ra, nhưng sau hướng cái kia quần đen nữ tử hội tụ đi .

Cái này lúc, quần đen nữ tử trợn mở con mắt . Nàng xem hướng Dương Diệp, "Làm cái gì ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Không có gì, liền thấy hiếu kỳ nhìn ."

Quần đen nữ tử thu hồi ánh mắt, tiếp tục hấp thu những thứ kia Lục Giác Tinh trận trong linh khí .

Dương Diệp thối lui ra khỏi tòa kia nhà sàn, lầu bên ngoài, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cái này địa phương cho hắn một loại vô cùng bình tĩnh cảm giác .

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia nhà sàn, không bao lâu, cái này quần đen nữ tử tổn thương thì sẽ khôi phục .

Vừa nghĩ tới có chút sự tình, Dương Diệp thần sắc chính là trầm xuống .

Sau một lúc lâu, hắn lắc đầu cười, chính mình lo lắng những thứ kia làm cái gì, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng chứ sao.

Cái này lúc, xa chỗ truyền đến từng đợt rung động .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, không xa chỗ, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha chính mang theo đàn trâu cùng bầy dê vội xông, hai cái tiểu gia hỏa đùa đó là một cái vui vẻ a!

Dương Diệp không có đi quản cái kia hai cái tiểu gia hỏa, hắn ngồi xếp bằng ở nhà sàn bên cạnh, bắt đầu tu luyện!

Nơi này linh khí cùng phía ngoài có không quá giống nhau, hắn muốn ngồi cái này nhiều cơ hội tu luyện một cái .

Nửa canh giờ về sau, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha ngừng lại,

Tiểu Bạch ngồi ở Nhị Nha bả vai lên, nàng chỉ huy Nhị Nha hướng phía trước đi tới, ở các nàng thân về sau, theo một đầu dê cùng một con trâu!

Nhị Nha lấy ra một căn mứt quả liếm liếm, sau đó nói: "Tiểu Bạch, ngươi xác định phía trước có bảo bối ?"

Tiểu Bạch gật đầu, nàng rất xác định!

Nhị Nha nhìn thoáng qua nhà sàn phương hướng, nhưng sau khắp nơi không trải qua thầm nghĩ: "Bạch, ta cũng nhắc nhở ngươi, nữ nhân kia đánh lộn có điểm lợi hại, hơn nữa tính khí không hề tốt đẹp gì, lần này cần trộm bảo bối của nàng, ah không đúng, là lấy, chúng ta là cầm, chúng ta cầm bảo bối của nàng, vạn vừa bị nàng phát hiện, ta cảm thấy có thể sẽ bị đánh ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn thoáng qua nhà sàn phương hướng, nhất về sau, nàng suy nghĩ kỹ một hồi, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ nhà sàn bên cạnh Dương Diệp, biểu thị không cần sợ, có Dương Diệp chỉa vào .

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Cũng đúng nha, Dương ca chỉa vào!"

Vừa nói, hai cái tiểu gia hỏa bước nhanh hơn .

PS: Các ngươi cảm thấy quyển sách người nào nhân vật cho các ngươi ấn tượng khắc sâu nhất đâu? Mọi người có thể nói nhìn, tốt nhất là nói rõ một cái nguyên nhân, ta đang thu thập tư liệu sống Cáp Hi ngắm mọi người tham dự!

------oOo------

Chương 2657: Dương Bất Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương ca chỉa vào!

Ở hai cái tiểu gia hỏa trong lòng, hết thảy đều có Dương ca chỉa vào .

Vì vậy, hai cái tiểu gia hỏa hoàn toàn đã không có cái gì gánh ưu, mang theo một con dê cùng một con trâu hướng xa chỗ vui sướng bật đi .

Mà đổi thành một bên, cái kia nhà sàn trung, tùy thời hội truyền ra rung động tiếng .

Nhà sàn bên cạnh không xa chỗ, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, cả người đã nhập định .

Kiếm ý!

Hắn ở tinh tế cảm thụ cùng với chính mình kiếm ý biến hóa .

Ở trận đánh lúc trước cái kia đôi con mắt lúc, hắn kiếm ý liền xảy ra một chút biến hóa, chỉ bất quá khi đó, hắn muốn đưa cái này quần đen nữ tử trở về, cũng không có thời gian đi tinh tế cảm thụ . Mà bây giờ, hắn cần phải làm là tinh tế cảm thụ, hảo hảo lĩnh ngộ .

Phía trước một trận chiến làm cho hắn rất rõ ràng minh bạch, cùng những thứ kia lão quái vật so sánh với, hắn chỉ có kiếm ưu thế, nếu như không có kiếm, hắn vẫn khó có thể cùng những thứ kia lão quái vật đối kháng .

Bao quát cái kia Thái Hồn Thiên, như không phải vãng sinh cùng Thiên Tru, hắn tuyệt đối chiến bất quá đối phương!

Hắn còn có rất nhiều rất nhiều trưởng thành địa phương!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ, nơi ấy, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha bối ảnh đã dần dần đi xa .

Do dự xuống, Dương Diệp cuối cùng vẫn không có để cho ở cái này hai cái tiểu gia hỏa .

Ở chỗ này chắc là an toàn!

Dù cho có việc, hắn cũng có thể trong nháy mắt xuất hiện ở Tiểu Bạch còn có Nhị Nha trước mặt!

Tiếp tục tu luyện!

Xa chỗ phần cuối, Nhị Nha cưỡi ở con trâu kia thân lên, con trâu kia run lẩy bẩy .

Nhị Nha có chút bất mãn vỗ vỗ con trâu kia, "Lão ngưu ngươi sợ cái gì a, ta lại sẽ không ăn ngươi!"

Nói chưa dứt lời, cái này vừa nói, con trâu kia cả người run một cái, kém chút không có quỳ xuống .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở con trâu kia sừng trâu lên, nàng tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái sừng trâu, ý là đừng sợ, sẽ không ăn ngươi .

Làm như nghĩ đến cái gì, nàng quay đầu nhìn thoáng qua cái kia dê .

Nàng trước đây dường như ăn xong nướng thịt dê!

Dê: "..."

Bất kể là dê, vẫn là con trâu kia, thật ra thì vẫn là có điểm sợ, chủ yếu là sợ Nhị Nha, Nhị Nha bản thân bất phôi, nhưng nàng thân trên tản mát ra cổ khí tức kia đối với yêu thú một loại uy hiếp thật sự là quá lớn!

Tiểu Bạch ánh mắt theo cái kia dê thân trên thu hồi lại, nàng bỏ qua cái gì dê nướng nguyên con ý niệm trong đầu, bởi vì nàng nghĩ tới rồi cái kia quần đen nữ tử, cái này dê là nữ nhân kia nuôi, nàng nếu như ăn, sợ là cũng bị đánh nha!

Hơn nữa, vừa rồi mới cưỡi nhân gia, hiện tại sẽ ăn thịt người gia, tốt như vậy giống như không tốt lắm a!

Hai cái tiểu gia hỏa bước nhanh hơn, rốt cục, bọn họ đi tới một vùng thung lũng, ở bên trong sơn cốc kia, trải rộng mộ bia!

Một khối mộ bia tiếp lấy một khối, toàn bộ sơn cốc đều là!

Nhị Nha quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, nơi đây hình như là mộ địa đây!"

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ xa chỗ .

Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Được rồi, chúng ta đây đi qua đi . Chỉ là, cái kia bảo bối được không ? Như không tốt, chúng ta tốt nhất chớ đi, bởi vì chờ một hồi Dương ca rất có thể bị đánh!"

Nhị Nha vẫn có chút lương tâm!

Tiểu Bạch có chút hưng phấn quơ tiểu trảo, ý là bảo bối tốt!

Nhị Nha vẫn là chịu không nổi mê hoặc .

Nhất về sau, hai cái tiểu gia hỏa tiếp tục đi tới .

Thế nhưng, cái kia dê cùng con trâu kia cũng không dám đi tới .

]

Tiểu Bạch quay đầu nhìn thoáng qua cái kia dê cùng ngưu, nhưng sau nàng tiểu trảo giơ giơ .

Dê cùng ngưu có chút mờ mịt nhìn Tiểu Bạch, một bên Nhị Nha nói: "Ý của nàng là người gặp có phần, các ngươi nếu như đi cùng, các loại có thể phân đến bảo bối nha!"

Nhất về sau, cái kia dê cùng ngưu theo Tiểu Bạch còn có Nhị Nha tiếp tục đi tới!

Trong lúc, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha phát hiện, có chút trước mộ bia đều sẽ bày nhất kiện vật phẩm, trong đó có thật nhiều đều là bảo bối .

Tiểu Bạch lúc đầu muốn mang đi, thế nhưng bị Nhị Nha ngăn cản, Nhị Nha rất chân thành nói: "Bạch, những thứ này vẫn là đừng cầm tốt, cầm, Dương ca phỏng chừng sẽ bị đánh chết . Chúng ta khả năng cũng muốn lành lạnh!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, cuối cùng, nàng vẫn là tuyển trạch tin tưởng Nhị Nha, không có đi động vài thứ kia .

Hai cái tiểu gia hỏa một đường đi tới, cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng đi tới một khối trong đó tương đối lớn trước mộ bia, ở khối kia mộ bia lên, có một hàng chữ .

Nhị Nha cẩn thận nhìn một chút hàng chữ kia, cái kia chữ cùng bây giờ chữ không giống với, thế nhưng, nàng nhận được!

Nàng cũng không biết vì sao chính mình nhận được!

Cái này lúc, Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia mộ bia, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Nhân đế, lịch sử loài người vị thứ nhất đại đế, lịch sử loài người trên đệ nhất cá nhân tộc thủ lĩnh . Thủy nguyên niên, ba nguyệt, nhất thống nhân tộc, bội kiếm, vấn thần . Bốn nguyệt, đối với Thiên Đạo: Tốt ."

Nhị Nha niệm xong về sau, nàng cúi đầu nhìn về phía cái kia trước mộ bia, nơi đó có một khối chuôi kiếm, thế nhưng, thân kiếm đã mất . Chuôi kiếm bên cạnh, còn có một viên ấn, ấn từ không biết tên ngọc làm bằng, chuyển kim sắc, trên có khắc một đầu dữ tợn yêu thú .

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Trước đây nhất định là một cái rất lợi hại rất lợi hại tồn tại ."

Nói xong, nàng sẽ phải rời khỏi, cái này lúc, Tiểu Bạch giữ nàng lại, nàng cúi đầu chỉ chỉ cái kia ấn, Nhị Nha nhìn về phía cái kia ấn, rất nhanh, nàng ngây dại .

Bởi vì cái kia ấn phía trên con yêu thú kia, một cặp góc, góc kia cùng với nàng một màn đồng dạng!

Nhị Nha sờ sờ chính mình góc, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch nâng lên cái viên này ấn, ấn cuối cùng, có khắc bát tự .

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha sờ sờ cái kia tám chữ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Vâng mệnh với dân, chém thiên tàn sát đạo."

Nhị Nha suy nghĩ kỹ một hồi, nhất về sau, nàng đem ấn thả lại tại chỗ, nhưng sau mang theo Tiểu Bạch xoay người rời đi, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia ấn đột nhiên tự động bay đến trước mặt nàng .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, cái viên này ấn treo ở Nhị Nha hông gian .

Hai cái tiểu gia hỏa tiếp tục đi tới!

Đang ở các nàng muốn đi ra cái kia mảnh nhỏ mộ địa lúc, Nhị Nha đột nhiên lại ngừng lại, nàng xem phía bên phải một bên, nơi ấy, có một khối lớn vô cùng mộ bia, so trước đó cái kia nhân đế mộ bia còn muốn lớn.

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đi tới, cái kia dê cùng ngưu thí điên thí điên theo .

Rất nhanh, Nhị Nha ngừng lại, nàng xem hướng trước mặt khối kia mộ bia, mộ bia trên đồng dạng có một hàng chữ .

Tiểu Bạch nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha nhẹ giọng thì thầm: "Vô Danh thị, nhất đại Phàm Thể, nghịch thiên, tay cầm Chiến Qua, chiến cửu thiên thập tộc mà không bại . Thủy Nguyên năm, bốn nguyệt, cùng thiên đạo chiến 304 hiệp, Tốt ."

Nói xong, Nhị Nha nhìn về phía cái kia trước mộ bia, cái kia trước mộ bia xếp đặt một thanh trường thương, một thanh đã trải rộng vết rạn trường thương, thương toàn thân đỏ tươi, đó là vô số tiên huyết ngưng tụ, thương nhọn có một giọt máu chuyển động .

Cái này lúc, một đạo nhân ảnh xuất hiện ở giữa sân .

An Nam Tĩnh!

Chính là cái kia bế quan thật lâu An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đi tới thanh trường thương kia trước mặt, nàng trực tiếp cầm lên cái kia chuôi tên gọi là Chiến Qua trường thương, mới vừa cầm thanh trường thương kia, thanh trường thương kia chợt run lên, An Nam Tĩnh nhíu mày, sau đó nói: "Ngoại trừ ta, ngươi tìm không được thích hợp ngươi hơn chủ nhân ."

Dần dần, thanh trường thương kia bình yên lặng xuống .

An Nam Tĩnh cầm Chiến Qua trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp!

Một bên, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ vào cái kia rỗng tuếch vị trí, nàng nhìn Nhị Nha, nét mặt đầy kinh ngạc, như vậy cũng có thể sao?

"Ngươi có ý kiến gì không ?" Nhị Nha hỏi .

Tiểu Bạch liền vội vàng lắc đầu .

Đắc tội cái kia quần đen nữ tử, bị đòn có thể là Dương Diệp, thế nhưng, đắc tội An Nam Tĩnh, bị đòn tuyệt đối là nàng cùng Nhị Nha!

An tỷ, là Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đều lại kính vừa sợ tồn tại!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đối với An Nam Tĩnh biện pháp, không có bất kỳ ý kiến, chẳng qua là cảm thấy, An tỷ tốt lưu manh ..... Cứ như vậy đem người ta thương cầm đi .

Nhị Nha chí ít còn muốn dùng cái mượn chữ, thế nhưng, An Nam Tĩnh đó là coi trọng liền trực tiếp cầm a!

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch tiếp tục đi tới, cái này lúc, Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng xoay người nhìn về phía con trâu kia cùng dê, cảm thấy có chút băn khoăn, bởi vì ... này hai cái tiểu tùy tùng cái gì tốt chỗ cũng không có được!

Suy nghĩ một chút, Tiểu Bạch tiểu trảo cùng biến đùa giỡn pháp liếc mắt lấy ra hai khỏa trái cây .

Hỗn Nguyên quả!

Tiểu Bạch đưa cho cái kia dê cùng ngưu, đầu này dê cùng ngưu con mắt đều thẳng .

Làm ăn hạ cái kia trái cây lúc, cái kia dê cùng con trâu kia kích động để lại nước mắt, thiên a, trước đây ăn thảo cùng cái này hoàn toàn không cách nào so sánh được a!

Giờ khắc này, cái kia dê cùng ngưu đã quyết định thay đổi chủ nhân!

Theo trước mắt cái này tiểu gia hỏa tài năng toàn được nhậu nhẹt ăn ngon a!

Cứ như vậy, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha tiếp tục đi tới, rất nhanh, các nàng sẽ phải rời khỏi cái kia mảnh nhỏ mộ địa .

Mà ở nhất sau một khối trước mộ bia, Nhị Nha lại ngừng lại .

Khối kia mộ bia có chút đặc thù .

Mộ bia không phải như vậy lớn, thế nhưng, trước mộ bia có ba sợi kiếm quang, ba sợi như thực chất kiếm quang giống như ba cái hương .

Nhị Nha đi tới cái kia trước mộ bia, mộ bia trên đồng dạng có một hàng chữ .

Tiểu Bạch là không nhận biết, nàng xem hướng về phía Nhị Nha, Nhị Nha cẩn thận nhìn một chút, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Thiên đạo có phần cuối, bất tử sẽ thành tiên . Dương Bất Tử, nhất đại thiên chi kiều nữ, tự nghĩ ra chiến thiên Lục Thức . Thủy nguyên niên, mười hai nguyệt, cùng thiên đạo một trận chiến, Lục Thức ra hết, chiến bảy thiên sáu đêm, không địch lại ."

Niệm xong, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia trước mộ bia, ở cái kia trước mộ bia, xếp đặt một bản đen nhánh sắc quyển trục .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, hai cái tiểu gia hỏa khẽ gật đầu một cái, Nhị Nha len lén liếc liếc mắt bốn phía, nhưng sau nàng nắm lên cái kia quyển trục ném Hồng Mông Tháp, nhưng sau như không có chuyện gì xảy ra lôi kéo Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới .

Tiểu Bạch lại tựa như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn thoáng qua con kia dê cùng con trâu kia, nàng làm một cái hư thanh động tác .

Cái kia dê cùng con trâu kia cái hiểu cái không gật đầu .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đi ra cái kia mảnh nhỏ mộ địa, cái kia mảnh nhỏ mộ địa chi về sau, là nhất chỗ sông, ở Tiểu Bạch dẫn dắt xuống, các nàng theo sông mà lên.

Rất nhanh, các nàng đi tới phần cuối, phần cuối chỗ là nhất chỗ đầm nước, đầm nước phía trên, có vạn trượng thác nước trút xuống mà xuống.

Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia đầm nước, một bên, Nhị Nha hỏi, "Bảo bối ở phía dưới ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

"Gặp nguy hiểm sao?" Nhị Nha hỏi .

Tiểu Bạch suy nghĩ kỹ một hồi, cái này lúc, Nhị Nha có chút không nói, "Cái này còn cần muốn sao?"

Tiểu Bạch suy tính một hồi lâu, nhất về sau, nàng lắc đầu .

Nhị Nha thả lỏng một hơi .

Kỳ thực, Tiểu Bạch là tính ra tất cả mọi người thực lực về sau, nhưng sau lấy này tới suy đoán có ta hay không nguy hiểm .

Tỷ như, như chỉ nàng cùng Nhị Nha còn có Dương Diệp, là có nguy hiểm, thế nhưng, như thêm trên quần đen nữ tử, đó cũng không có nguy hiểm .

Lúc này, nàng đem quần đen nữ tử thêm vào .

Nhị Nha hai tay tách ra, rất nhanh, cái kia đầm nước thủy chậm rãi bị hướng hai bên phân ra .

Mà đang ở cái này lúc, nhà gỗ bên trong, quần đen nữ tử đột nhiên trợn mở con mắt, cả giận nói: "Hai cái này khốn kiếp! Có thể hay không dài một chút tâm a!"

Ầm!

Nhà gỗ bên ngoài, Dương Diệp trực tiếp bay ra ngoài .

Dương Diệp: "..."

------oOo------

Chương 2658: Cút Nhanh Lên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đầm nước trước, làm Nhị Nha mở ra cái kia đạo thủy mạc lúc, đột nhiên, một tay từ cái này giọt nước vươn ló ra .

Nhìn thấy một màn này, Nhị Nha sắc mặt biến thành nhắm, sẽ hợp trên cái kia thủy mạc, mà lúc, cái tay kia đột nhiên nắm chặt .

Ầm!

Toàn bộ đầm nước trực tiếp nổ bể ra tới.

Nhị Nha vội vã lôi kéo Tiểu Bạch hướng lui về sau mấy trăm trượng, Tiểu Bạch vội vã chỉ chỉ cái kia dê cùng ngưu, Nhị Nha lại vội vã đi đem cái kia dê còn có ngưu kéo tới thân sau .

Xa chỗ .

Đầm nước đột nhiên tạo thành một cái vòng xoáy, cái này lúc, một đạo kiếm quang tự nhà gỗ bên kia bắn nhanh mà tới.

Xuy!

Cái kia đầm nước đột nhiên bị tê liệt, ngay sau đó, một đạo hắc ảnh từ cái này đầm nước bên trong phóng lên cao, nhưng sau biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Một hơi thở sau .

Ầm!

Toàn bộ mệnh giới kịch liệt run lên, làm như có cái gì bị phá ra .

Cái này lúc, quần đen nữ tử xuất hiện ở Nhị Nha còn có Tiểu Bạch trước mặt .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch có chút chột dạ, bởi vì các nàng dường như làm ra không được sự tình!

Quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt cuối chân trời, nàng chân mày cau lại .

Cái này lúc, Dương Diệp cũng chạy tới, chứng kiến Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, Dương Diệp cũng là giận không chỗ phát tiết, không cần phải nói, hai cái này tiểu bất điểm nhất định là lại đã gây họa!

Quần đen nữ tử nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, Tiểu Bạch rất chột dạ cúi đầu xuống, mà Nhị Nha cũng là không chịu chịu thua, mặt không thay đổi nhìn quần đen nữ tử .

Nàng đã làm tốt đánh nhau chuẩn bị!

Một bên, Dương Diệp vội vàng nói: "Vừa rồi đó là cái gì ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Một cái đã từng bị ta giam giữ tồn tại ."

Dương Diệp lại hỏi, "Lợi hại sao?"

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cứ nói đi ?"

Dương Diệp: "

Quần đen nữ tử nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, nàng nhìn cái này hai cái tiểu gia hỏa hồi lâu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp hung ác trợn mắt nhìn cái này hai cái tiểu gia hỏa liếc mắt, nhưng sau vội vã cùng quần đen nữ tử đi tới .

Phía sau, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha hai cái tiểu gia hỏa nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Tiểu Bạch chỉ chỉ đầm nước phía dưới, ý là, bảo bối vẫn còn ở!

Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Ngươi không phải nói không có nguy hiểm không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau giang tay ra, "Không có nguy hiểm a!"

Nhị Nha thấp giọng thở dài, nàng nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Lòng của ngươi thật là đại ai ."

Vừa nói, nàng xoay người hướng cái kia đầm nước đi tới họa đã gây ra, như không lấy chút bảo bối, vậy coi như quá uổng phí!

Quần đen nữ tử đi tới cái kia thác nước đỉnh, nàng mắt nhìn phía trước, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cái kia tồn tại, rất nguy hiểm ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Hắn gọi Mặc Du, một cái đã từng một cái khác ta chọn người, đáng tiếc, dã tâm của hắn quá tốt đẹp lớn, so với cái kia Hoang Đế dã tâm còn muốn lớn, đương nhiên, có dã tâm không phải là cái gì chuyện xấu, thế nhưng, cái này dã tâm nếu là muốn xây dựng ở hủy diệt một thứ gì đó trụ cột trên lúc, kia dã tâm phải bị bóp tắt ."

Dương Diệp hỏi, "Hắn muốn làm cái gì ?"

Quần đen nữ tử nhẹ giọng nói: "Hắn muốn trở thành vũ trụ ba chiều không gian chủ tể, còn muốn đi vào vũ trụ bốn chiều rình tương lai ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Thực lực của hắn càng mạnh, có những thứ này cách nghĩ, có thể là chuyện rất bình thường tình!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Là, chuyện rất bình thường tình . Đáng tiếc, hắn không hiểu, hắn càng muốn những thứ này, hắn chết thì sẽ càng nhanh!"

Dương Diệp muốn nói lại thôi .

]

Quần đen nữ tử cười nhạt, "Nói đi, ta sẽ không đánh ngươi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, sau đó nói: "Đầu tiên, ta không biết các ngươi tại sao muốn tru diệt những thứ kia mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, ngươi nhưng có nghĩ tới, các ngươi làm như vậy "

"Rất ích kỷ ? Rất tàn nhẫn ?" Quần đen nữ tử hỏi .

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Các ngươi tiến nhập bốn chiều Vũ Trụ Không Gian, thế nhưng, các ngươi không cho phép người phía sau tiến nhập, hơn nữa, phàm là đạt được mệnh cảnh các ngươi đều sẽ giết, nói thật, cái này, cái kia gì "

Quần đen nữ tử trầm mặc .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Có thể nghe nghe lý do của các ngươi sao?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Nàng thanh kiếm cho ta, ta nghĩ, ta hẳn là là có tư cách hiểu rõ một ít chuyện, đúng không ?"

Quần đen nữ tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Vũ trụ ba chiều, cũng không phải là tuyệt đối an toàn!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi là nói "

Quần đen nữ tử gật đầu, "Năm đó, ta chém giết thiên đạo, cho rằng hết thảy tất cả đều kết thúc . Nhưng mà, làm ta tiến nhập vũ trụ bốn chiều lúc, ta biết, khả năng không phải kết thúc, mà là vừa mới bắt đầu . Cá lớn nuốt cá bé, biết không ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Quần đen nữ tử tiếp tục nói: "Vũ trụ bốn chiều, cơ hồ không có còn sống sinh linh, đó là một cái trống rỗng Vũ Trụ Không Gian ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, cười nhạt, nhãn trung càng là sát ý bạo dũng .

Dương Diệp có chút không nói, nữ nhân này thì thế nào, nói như thế nào biến sắc mặt liền biến khuôn mặt a!

Quần đen nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, "Giết hắn nhóm, là tốt cho bọn họ!"

Dương Diệp thật rất không nói, ngươi sát nhân gia là vì nhân gia tốt ngươi làm sao lưu manh như vậy?

Quần đen nữ tử lại nói: "Như cái kia Hoang Đế, hắn đi vào thì đã có sao ? Bất quá là bị xóa bỏ kết quả ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Bọn họ muốn chết, đó là chính bọn hắn chuyện tình, thế nhưng, các ngươi giết hắn nhóm "

Quần đen cô gái nói: "Bọn họ qua bên kia chết, kết quả chính là bọn họ bị thôn phệ, làm cho có chút tồn tại càng ngày càng cường đại . Bọn họ đều là cái vũ trụ này tột cùng cường giả, đối phương mỗi thôn phệ một cái loại này cường giả, thực lực sẽ mạnh mẽ một phần ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhếch miệng cười, "Ngươi bây giờ đừng ở chỗ này một bộ trách trời thương dân dáng vẻ, hãy chờ xem, không bao lâu thời gian, có chút trách nhiệm rơi vào ngươi thân trên lúc, đến thì ngươi khóc đều khóc không ra!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta có thể không gánh chịu a!"

"Vậy chết!"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Ngươi có dũng khí ngay bây giờ buông tha cái kia hai thanh kiếm, nhưng sau mang theo ngươi tháp bên trong những thứ kia đi quy ẩn sơn lâm ."

Dương Diệp trầm mặc .

Quần đen nữ tử lại nói: "Đừng nghĩ được tốt chỗ lại không trợ lý tình, còn nữa, bên cạnh ngươi có cái kia hai cái tiểu bất điểm ở, ngươi cả đời đều không thể thái bình, ngươi hoặc là sẽ chết, hoặc là liền cường đại đến không ai dám tới lộng ngươi ."

Nói xong, quần đen nữ tử trực tiếp xoay người biến mất ở xa chỗ .

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Quy ẩn sơn lâm ?

Dương Diệp tự giễu cười, làm sao quy ẩn ?

Hắn bây giờ muốn quy ẩn sơn lâm, liền nhất định buông tha Tiểu Bạch, buông tha Nhị Nha .

Nhưng là, điều này sao có thể ?

Dương Diệp xoay người rời đi .

Như quần đen nữ tử nói, hắn đã không có đường lui, hắn chỉ có thể đi về phía trước, đi ở cái kia nhân gian nhất đỉnh phong chỗ .

Dương Diệp đi tới đầm nước trước, cái này lúc, Nhị Nha vừa vặn theo đáy nước bò dậy, ở trong ngực của nàng, đang cầm nhất kiện đen nhánh sắc giáp .

Giáp toàn thân ngăm đen, phảng phất là cái gì miếng vảy làm bằng .

Chứng kiến Dương Diệp, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Nhị Nha đem cái kia giáp nâng đến Dương Diệp trước mặt, Nhị Nha nhếch miệng cười, "Dương ca, đến, đây là Tiểu Bạch cùng ta hiếu kính ngươi!"

Một bên, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Rủi ro miễn tai họa!

Dương Diệp đem cái kia giáp đặt ở bên cạnh, hắn ngồi xổm xuống, nhìn trước mắt hai cái này tiểu bất điểm, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Vừa rồi rất nguy hiểm, biết không ?"

Nhị Nha nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp nhếch miệng cười

Dương Diệp khẽ lắc đầu, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, ngươi bây giờ, sẽ đối ta còn có Nhị Nha thực lực có một chính xác khái niệm, chuyện gì, có thể làm, không thể làm, ngươi muốn rất rõ ràng minh bạch, có biết hay không!"

Tiểu Bạch gật đầu, hiện tại nàng nhưng là không dám phản bác, sợ bị đánh!

Dương Diệp mang theo Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đi tới tòa kia nhà sàn, Dương Diệp quyết định ly khai .

Hắn còn rất nhiều việc cần hoàn thành, đợi ở chỗ này, cũng không thế nào tốt!

Dương Diệp hướng về phía nhà sàn ôm quyền, "Chúng ta đi, có cơ hội tái kiến ."

Phòng trong, không có trả lời .

Dương Diệp khẽ lắc đầu, lôi kéo Nhị Nha còn có Tiểu Bạch sẽ rời đi, cái này lúc, ở trước mặt bọn họ, đột nhiên xuất hiện một người .

Chính là cái kia quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Cái kia thương, còn có cái kia hắc sắc quyển trục, các ngươi cầm đúng hay không ?"

Nhị Nha có chút phòng bị nhìn quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử chân mày cau lại, "Ngươi cầm người khác đồ đạc như thế chuyện đương nhiên ?"

Nhị Nha lạnh lùng nói: "Thiên địa linh vật, người có đức chiếm lấy, ngươi chưa từng nghe qua sao?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn Nhị Nha, "Ngươi thật rất thích ăn đòn!"

Nhị Nha còn muốn nói điều gì, Dương Diệp ngăn cản nàng, nhưng sau nhìn về phía quần đen nữ tử, "Các nàng không có ác ý, ta làm cho các nàng đem đồ vật trả lại cho ngươi "

"Không cần!"

Quần đen nữ tử đột nhiên nói: "Ta không lạ gì những món kia ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Vừa rồi cái kia Mặc Du, thực lực không yếu, đã từng một cái khác ta không đành lòng giết hắn, cho nên để cho ta đi bắt hắn trở về, cũng đưa hắn đóng lại . Hắn hiện tại, phỏng chừng oán khí rất, mà ngươi lại là một cái khác ta chọn người, thân trên còn có hai thanh kiếm, lấy hắn tâm tính, tám chín phần mười sẽ tìm đến ngươi ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được ."

Quần đen nữ tử lông mi hơi nhíu, "Ngươi không sợ ?"

"Sợ ?"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, lập tức lắc đầu cười, "Cả đời này, ta Dương Diệp không có sợ qua người nào . Nói, nếu như ta giết hắn đi, một cái khác ngươi có hay không đánh ta ?"

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Yên tâm, như nàng đánh ngươi, ta giúp ngươi, ta xem cái kia người cũng rất khó chịu vô cùng."

Dương Diệp: "

"Uy, "

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên hô: "Ta ở mộ địa nhìn thấy những người đó, ân, chính là kia cái gì nhân đế, còn có kia cái gì Vô Danh thị, ah còn có cái kia Dương Bất Tử, ngươi với hắn nhóm người nào lợi hại ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Nhị Nha, "Bọn họ cơ bản đều chết ở thiên đạo trong tay, mà bây giờ, thiên đạo chết rồi, ta còn sống . Cho nên, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nhị Nha rất khó chịu quần đen nữ tử giọng điệu, ngay sau đó nắm chặt nắm tay giơ giơ lên, "Sớm muộn có nhất thiên ta một quyền đánh khóc ngươi!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Theo thì xin đợi!"

Nhị Nha còn muốn nói điều gì, Dương Diệp khẽ lắc đầu, ngăn trở Nhị Nha, nhưng sau hắn nhìn về phía quần đen nữ tử, "Nhất sau một chuyện, tiểu kỳ còn có A Tú các nàng "

Cái này lúc, cái kia quần đen nữ tử đột nhiên cả giận nói: "Giữa người lớn với nhau chuyện tình, ngươi cắm cọng lông tay ? Nhanh lên cút cho ta!"

Dương Diệp: "

Tiểu Bạch: "

Nhị Nha: "

Cvt: Cầu vote 95-100 điểm. Đang bị ai đó dìm điểm thấp quá. Mn giúp mụi với ạ. Mụi cảm ơn.hic.

Cvt: Mn chịu khó đọc trên web và đọc chương đừng nhanh quá thì mới hiện phần chấm điểm nhé. Đọc trên app vừa k tính view vừa ko được chấm điểm ạ. hic. Ví dụ như view chương ngày hôm nay chỉ còn hơn 200 do hơn 800 người đọc trên app. Giờ làm cvt khó lắm hic. Chấm điểm thì toàn bị troll, view thì ko được tính, làm cẩn thận thì k đc ghi nhận. haiz

------oOo------

Chương 2659: Nghịch Thiên Minh ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp mang theo Nhị Nha còn có Tiểu Bạch ly khai cái kia mệnh giới .

Tương đối đáng tiếc là, hắn vẫn như cũ không biết Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú hạ lạc, chẳng qua cũng còn tốt, lấy thực lực của các nàng, muốn gặp phải nguy hiểm chắc là vẫn có chút khó khăn .

Như quần đen nữ tử nói, hắn hẳn là lo lắng nhiều lo lắng cho mình!

Mệnh giới ngoại .

Dương Diệp cầm cái kia đem Thiên Tru đi tới cỗ kia đế thi trước, hắn quan sát liếc mắt cái kia đế thi, sau đó nói: "Ta gần nhất phiền phức hơi nhiều, cần cái tay chân, ngươi có bằng lòng hay không ?"

Đế thi trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, nó khẽ gật đầu .

Dương Diệp gật đầu, giơ tay lên chính là một kiếm chém xuống.

Cái này một kiếm, trực tiếp chém vào cái kia đế thi dưới chân những thứ kia kiếm quang chi lên.

Xuy!

Cường đại Thiên Tru kiếm trực tiếp vỡ vụn những thứ kia kiếm quang .

Dễ dàng!

Bởi vì những thứ kia kiếm quang bản thân liền là Thiên Tru kiếm quang!

Cứ như vậy, Dương Diệp Hồng Mông Tháp bên trong nhiều hơn một cái siêu cấp tay chân, cái này tay chân cũng không bình thường, đỉnh phong mệnh kỳ cấp bậc, hơn nữa không có gì hơi nước .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp tỉ mỉ quan sát liếc mắt cái kia Tiểu Bạch còn có Nhị Nha đưa cho hắn giáp .

Giáp toàn thân ngăm đen, là có chút miếng vảy làm bằng, giáp quanh thân tản ra nồng nặc hắc quang, làm cho một loại trọng cảm giác áp bách .

Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Vật này, rất kiên cố!"

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha một quyền đánh vào cái kia giáp lên, cái kia giáp chợt run lên, xuất hiện một cái vũng .

Dương Diệp: "

Nhị Nha chỉ chỉ giáp, sau đó nói: "Xem, ta một quyền đều không đánh tan được!"

Dương Diệp không nói .

Cái này lúc, Tiểu Bạch cũng một quyền đánh vào cái kia giáp lên, nhưng mà, cái kia giáp một chút động tĩnh cũng không có .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau thu hồi nắm tay .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía cái kia giáp, giáp phía trên phía trước cái kia vũng đã không ở, thời khắc này cái này giáp lại khôi phục được nguyên trạng .

Đồ tốt!

Dương Diệp tự nhiên không có cự tuyệt cái này giáp, hắn mặc vào cái này giáp, rất nhanh, cái kia giáp dung hóa đến rồi trong cơ thể hắn, cùng này đồng thời, hắn cùng với cái này giáp có nào đó liên hệ thần bí .

Chỉ cần hắn cần, hắn có thể theo thì triệu hồi ra cái này giáp!

Còn cái này giáp tên gì, lai lịch ra sao, hắn không có hứng thú đi quản những thứ này.

Phản chính, cái này giáp hiện tại là của hắn rồi!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, nhưng sau ngự kiếm tiêu thất ở mịt mờ tinh không bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha đi tới phòng tu luyện, trong phòng tu luyện, đã có một người, chính là cái kia An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh ngồi xếp bằng ở một bên, ở nàng bên cạnh, lơ lững một thanh trường thương, chính là cái kia Chiến Qua .

Nhị Nha cũng không có quấy rầy An Nam Tĩnh, nàng ngồi xuống một bên, sau đó lấy ra một cái quyển trục .

Chiến thiên Lục Thức!

Đây là nàng theo được kêu là Dương Bất Tử trước mộ bia cầm, sở dĩ cầm, là bởi vì trực giác, trực giác nói cho nàng vật này khả năng thích hợp với nàng .

Nhị Nha mở ra cái kia chiến thiên Lục Thức, đều là dùng quả đấm Nhị Nha hài lòng gật đầu, có thể học một ít xem .

Cứ như vậy, Nhị Nha bắt đầu tu luyện, tu luyện vũ kỹ!

Tiểu Bạch tuy là ham chơi, nhưng nàng hiện tại cũng tự giác sẽ đi tu luyện, chỉ bất quá không có quần đen nữ tử ở thì chuyên cần như vậy .

Hắn hiện tại là tu luyện nhất thiên chơi nhất thiên hoặc, chơi hai thiên tu luyện nhất thiên!

]

Phản chính nàng tu luyện!

Nàng thì cho là như vậy đấy!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, khoảng chừng hai canh giờ về sau, Dương Diệp lần nữa về tới Vĩnh Hằng chi giới .

Hắn đi tới cái kia đã từng Vĩnh Hằng Chi Hà, hắn lấy ra cái kia chuôi Thiên Tru, nhưng mà, cái kia nữ tử váy trắng cũng không có xuất hiện . Dương Diệp không muốn buông tha, lại đợi hơn một canh giờ, nữ tử váy trắng vẫn không có xuất hiện .

Dương Diệp có chút thất vọng rời đi Vĩnh Hằng Chi Hà, mà đang khi hắn muốn đi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn về phía bên kia phương hướng .

Hoang Tộc!

Hắn thấy được Hoang Tộc!

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Hoang Tộc đại quân doanh địa.

Dương Diệp gặp được Hoang Doanh .

Hai người gặp nhau, cũng là có chút xa lạ .

Năm đó cảm tình tựa hồ phai nhạt một ít .

Hoang Doanh cười nói: "Hồi lâu không thấy ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Các ngươi hay là muốn tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ sao?"

Hoang Doanh gật đầu .

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Đã từng Hoang Tộc có rất lớn ưu thế, đó là bởi vì có Hoang Đế tồn tại, nhưng là bây giờ, Hoang Đế đã không ở, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ so với, đã không có ưu thế gì .

Lúc này ở tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, rõ ràng có chút không sáng suốt .

Hoang Doanh cười khổ, "Tổ tiên đã từng vì tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, tiêu hao Hoang giới rất nhiều bổn nguyên, có thể nói như vậy, Hoang giới chống đỡ không được bao lâu, nếu như chúng ta không tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, Hoang Tộc hội dần dần xuống dốc , chẳng khác gì là mãn tính tử vong . Lúc này đây, chúng ta đã không có lựa chọn nào khác ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đây? Nếu như ta nhớ không lầm, đã từng Vĩnh Hằng Quốc Độ đối với ngươi cũng không làm sao thân mật, thế nào, bây giờ nhưng là có một cái rất tốt cơ hội ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Ta cùng bọn họ sự tình, ta sẽ tự mình tiến tới xử lý, còn ngươi, nhiều hơn bảo trọng đi!"

Hoang Doanh khẽ gật đầu, cũng không có đang khuyên cái gì .

Dương Diệp ly khai, hắn về tới Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Năm đó có một số việc tình, là nên làm chấm dứt thời điểm .

Dương Diệp lấy ra một viên truyền âm thạch, rất nhanh , bên kia truyền đến một giọng nói, "Dương huynh còn sống, chúc mừng!"

"Nói như thế nào ?" Dương Diệp hỏi .

Thanh âm kia nói: "Phía trước ta nhận được tin tức, Mạt Pháp Chi Địa cường giả tẫn đi ra tìm Dương huynh "

Dương Diệp cười nói: "Ngươi là cảm thấy ta không về được đây ?"

Thanh âm kia nói: "Quả thực như đây."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Nói chuyện chính sự đi, nói cho ta Hồn Giáo ở bực nào chỗ, có chút sổ sách nên tính một chút ."

Bên kia trầm mặc, khoảng chừng quá nhất khắc chung về sau, Dương Diệp ly khai tại chỗ .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đi tới nhất chỗ quần sơn trong, theo cao khoảng không nhìn tiếp, xa chỗ cảnh sắc nhìn một cái không sót gì .

Yên lặng nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên giơ kiếm nhất trảm .

Xuy!

Cái này nhất trảm, toàn bộ phía chân trời đều tựa như bị chiến mở, xa chỗ, cái kia trống rỗng không trung đột nhiên chợt run lên, ngay sau đó, không gian vỡ ra đến, một tòa đen nhánh đại điện xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt .

Hồn Điện!

Hắn Dương Diệp có thể không có quên trước đây cái này Hồn Điện là thế nào khi dễ, một lần lại một lần vây giết, hắn trước đây có thể thiếu chút nữa thì ngừng.

Dương Diệp dẫn theo kiếm hướng cái kia Hồn Điện đi tới, rất nhanh, hắn đi tới cái kia Hồn Điện cửa chính, hắn đi vào, toàn bộ Hồn Điện bên trong trống rỗng, chẳng có cái gì cả!

Thấy thế, Dương Diệp chân mày cau lại .

Chạy thoát ?

Cái này lúc, truyền âm thạch bên trong vang lên cái kia thần bí nhân thanh âm, "Đã muộn!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Có ý tứ!"

Thanh âm kia nói: "Trước hết lấy được tin tức, cái kia Hồn Điện điện chủ đã vào gia nhập Mạt Pháp Chi Địa, còn Hồn Điện những người còn lại, đã núp ở các nơi ."

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt sắc âm trầm .

Cái này lúc, thanh âm kia lại nói: "Còn có một tin tức, Mạt Pháp Chi Địa hợp thành một cái liên minh, một cái tên gọi là « Nghịch Thiên Minh » liên minh, bọn họ lợi dụng các loại thủ đoạn thông tri vạn giới, làm cho những thứ kia cường giả tới rồi Mạt Pháp Chi Địa, chỉ cần là mệnh kỳ cường giả, tiến nhập Mạt Pháp Chi Địa về sau, đều có thể tu tập đã từng Kỳ Bỉ Thiên bọn họ cái thời đại kia cường đại vũ kỹ, còn có thể hưởng thụ rất nhiều siêu cấp cường giả tâm đắc tu luyện "

Nghịch Thiên Minh ?

Dương Diệp chau mày, "Bọn họ muốn làm cái gì ? Đối kháng thiên mệnh ?"

Thanh âm kia nói: "Mục đích chủ yếu có phải là vì dắt tay cùng nhau đối kháng thiên mệnh, thế nhưng, ta cảm thấy, thứ yếu mục đích có thể là vì đối phó ngươi ."

Dương Diệp: "

Thanh âm kia lại nói: "Hiện tại, bọn họ đã bắt đầu ôm thành đoàn . Hơn nữa, lấy bọn họ lực ảnh hưởng, bọn họ khẳng định có thể tụ tập càng nhiều hơn cường giả, phải biết, đã từng Mạt Pháp Chi Địa cũng không phải bình thường người có thể đi vào, nhưng là bây giờ, bọn họ thấp xuống cánh cửa, làm cho người nhiều hơn có thể đi vào không nên coi thường những thứ này người, những thứ này người đã từng đều là thiên chi kiêu tử, không có một đơn giản hàng sắc ."

Dương Diệp đương nhiên sẽ không coi thường cái kia địa phương người, trước đây như không phải quần đen nữ tử dọa lui những người đó, hắn phỏng chừng đã nguội .

Chỉ là, hiện tại phiền phức khả năng lại tới .

Bọn người kia cư nhiên ôm thành đoàn!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Mệnh kỳ cường giả không phải đều không khác mấy đều ở đây Mạt Pháp Chi Địa rồi không ? Bọn họ còn có thể cho đòi nhiều thiếu ?"

Cái kia thanh âm thần bí nói: "Vũ trụ ba chiều bực nào bên ngoài lớn, cất giấu trong đó cường giả lại nhiều biết bao nhiêu, đặc biệt còn có rất nhiều theo cực kỳ lâu trước lưu lại lão quái vật, tỷ như ngươi Sư Tổ Kiếm Vô Địch, hắn nếu như trước đây không xuất hiện, thế gian này sợ là không có mấy người biết nơi hắn còn sống ."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

"Đi đâu trong ?" Thanh âm kia hỏi .

Dương Diệp cũng không quay đầu lại, "Đi Mạt Pháp Chi Địa!"

Cái kia thần bí nhân: "

Dương Diệp cũng không đang nói đùa, một canh giờ về sau, hắn đi thẳng tới Mạt Pháp giới .

Dương Diệp đi tới cái kia đi thông Mạt Pháp Chi Địa truyền tống trận, hắn diện vô biểu tình, nắm kiếm cắm ở tại mặt đất, nhưng sau liền ngồi ở bên cạnh .

Hắn liền thủ tại chỗ này!

Hắn Dương Diệp lần này, cùng Mạt Pháp Chi Địa vừa xong cuối cùng!

Mạt Pháp Chi Địa .

Dương Diệp đến, bọn họ tự nhiên là biết đến .

Ở nhất chỗ không trung đại điện bên trong, Thần Cư thần sắc rất khó nhìn, cái này Dương Diệp là thật âm hồn bất tán a!

Cái này lúc, đại điện bên trong một giọng nói vang lên, "Theo hắn ."

Thần Cư gật đầu, hiện tại cũng chỉ có thể tạm thời như vậy .

Bên ngoài truyền tống trận, Dương Diệp liền ngồi ở kia trong . Hắn cũng không vào đi, bởi vì đi vào đánh không lại!

Mà Mạt Pháp Chi Địa, những người đó hiển nhiên là phi thường kiêng kỵ Dương Diệp, sợ Dương Diệp bên người lại cùng một cái thiên mệnh, nguyên nhân này cũng không dám xuất hiện!

Kỳ thực lúc này, Mạt Pháp Chi Địa so với Dương Diệp càng sợ! Đương nhiên, bọn họ sợ không phải Dương Diệp, mà là cái kia quần đen nữ tử!

Cứ như vậy, không biết quá bao lâu, đột nhiên, Dương Diệp đối diện xa chỗ, một đạo nhân ảnh chính tới rồi .

Dương Diệp trợn mở con mắt, thanh kiếm đưa ngang một cái, "Tới người người phương nào!"

Đạo nhân ảnh kia ngừng lại, "Tại hạ đến đây gia nhập vào Mạt Pháp Chi Địa, cùng chư vị cùng nhau nghịch thiên!"

Dương Diệp nhíu mày, kiếm khẽ run lên, sau đó nói: "Cút nhanh lên, chúng ta Mạt Pháp Chi Địa không thu rác rưởi!"

Cái kia người: "

------oOo------

Chương 2660: Tạc Thiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, người kia thần sắc cực kỳ xấu xí!

Hắn theo rất xa địa phương chạy tới nơi này, liền được đáp án này ?

Người kia có chút không cam lòng, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Các hạ thật là Mạt Pháp Chi Địa ?"

Dương Diệp lạnh lùng nói: "Lời nói nhảm!"

Vừa nói, hắn quan sát liếc mắt cái kia người, sau đó nói: "Như ngươi loại này hàng sắc, hoàn toàn không có tư cách gia nhập vào chúng ta Mạt Pháp Chi Địa, cút nhanh lên, không phải đầu của ngươi khả năng liền không giữ được ."

Cái kia người chau mày, cảm giác có cái gì không đúng .

Ở nơi này lúc, một giọng nói ở cái kia não người trung vang lên, "Vạn Thiên huynh, người này là ta Mạt Pháp Chi Địa địch nhân, tên gọi là Dương Diệp, cũng xin tạm lui khoảng khắc, chờ chờ giải quyết rồi người này về sau, Vạn huynh trở lại ."

Nghe vậy, tên kia gọi Vạn Thiên nam tử thần sắc tức thì bình thường .

Vạn Thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi chính là Dương Diệp!"

Dương Diệp nhún vai, xem ra, Mạt Pháp Chi Địa cho người này mật báo .

Dương Diệp đơn giản mở rộng cửa thấy sơn, hắn giơ giơ kiếm, "Thừa dịp ta bây giờ còn chưa có thay đổi chủ ý, đi nhanh lên đi ."

Vạn Thiên khóe miệng hơi cuộn lên, "Nghe tiếng đã lâu cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ Dương Diệp là hiện nay thiên hạ đệ nhất thiên tài, ta muốn lãnh giáo một chút ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua cái kia Mạt Pháp Chi Địa truyền tống môn, "Thần Cư huynh, này đầu người coi như là ta đưa cho ngươi lễ gặp mặt!"

Ở nơi này lúc.

Tiếng kiếm reo chợt vang lên .

Dương Diệp cầm kiếm một cái vội xông, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Cái kia Vạn Thiên con ngươi chợt co rụt lại, phản ứng của hắn cực nhanh, ở trước mặt của hắn, xuất hiện một đạo thật dầy kim sắc vòng bảo hộ .

Nửa hơi sau .

Dương Diệp đã tại cái kia Vạn Thiên thân về sau, mà cái kia Vạn Thiên trước mặt cái kia đạo kim sắc vòng bảo hộ đột nhiên tét ra, rất nhanh, cái kia Vạn Thiên giữa chân mày xuất hiện một giọt tiên huyết .

Vạn Thiên thân về sau, Dương Diệp thu hồi kiếm .

Xuy!

Cái kia Vạn Thiên cả người trực tiếp từ trung gian phân ra!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua cái kia đi thông truyền tống trận phương hướng, khóe miệng hơi cuộn lên, "Lợi hại không ?"

Bên trong truyền tống trận, một giọng nói truyền ra, "Còn có thể!"

Dương Diệp cười cười, "Cũng xin chỉ giáo!"

Cái này lúc, cái kia truyền tống trận bên trong, một người đàn ông đi ra .

Chính là cái kia cầm đao Tá Mạc .

Tá Mạc tay trái nắm chuôi đao, chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, khi đi đến Dương Diệp trước mặt mười trượng trở lại lúc, đột nhiên, tay phải hắn rút đao .

Một tấc!

Xuy!

Một luồng đao khí ở trong sân chợt lóe lên .

Nhỏ như lông phát, nhanh như thiểm điện!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp một cái tung nhảy, không trung, Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt nhất trảm .

Xuy!

Một đạo tê liệt tiếng vang lên, cái kia sợi đao khí trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chém vỡ .

Mà lúc, xa xa cái kia Tá Mạc đao lại ra một tấc!

Xé!

Giữa sân, một đạo nhọn chói tai tiếng chợt vang lên, lại là một luồng đao khí ở trong sân chợt lóe lên, lúc này đây, cái này sợi đao khí so trước đó nhanh hơn, lực lượng cũng càng thêm cường đại rồi .

Không trung, Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, hắn đem kiếm cắm vào vỏ kiếm, chuyển chớp mắt, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Vẫn là đã từng Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, thế nhưng, người đã không phải là đã từng người, không chỉ có như đây, kiếm cùng vỏ kiếm cũng không phải đã từng .

Một kiếm chém xuống.

Ầm!

Dương Diệp đột nhiên bị đẩy lui đủ đủ chừng trăm trượng!

Mà xa chỗ, cái kia Tá Mạc không chỉ không có lui nửa bước, ngược lại còn tiếp tục đi tới!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau cười nói: "Không hổ là đã từng đao đạo đệ nhất nhân! Lợi hại!"

Tá Mạc đột nhiên dừng bước, khẽ lắc đầu, "Kỳ Bỉ Thiên thời đại, đao của ta, đúng là đao đạo số một, thế nhưng phía trước, thì không phải ."

Dương Diệp nhíu mày, "Phía trước thời đại ?"

Tá Mạc chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Thiên mệnh thời đại, một cái có thiên đạo thời đại ."

]

Thanh âm rơi xuống, Tá Mạc đao lại ra mấy tấc .

Xuy!

Trong thiên địa, có cái gì bị xé nứt ra!

Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, ở trước mặt hắn, không gian hoàn toàn tét ra, đạo này đao khí, so trước đó mạnh hơn mấy lần!

Ở nơi này đạo đao khí bên trong, hắn thấy được thuần túy lực lượng, không gì sánh được bá đạo lực lượng, phảng phất có thể nghiền nát tất cả!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn cũng không có tuyển trạch né tránh, cũng không pháp né tránh, bởi vì ... này một đao trực tiếp xác định hắn .

Chuyển chớp mắt .

Dương Diệp kiếm ra .

Lấy kiếm thành vực .

Hắn bây giờ kiếm, kỳ thực có chút đơn điệu, nói khó nghe là đơn điệu, nhưng kỳ thật là ngắn gọn . Đối mặt một ít cường giả lúc, cái gì hoa lệ kiếm kỹ, căn bản không có ích lợi gì, đơn giản nhất, trực tiếp nhất mới là hữu hiệu nhất!

Cái này một kiếm đâm ra, một đạo tiếng kiếm reo ở trong thiên địa này chợt vang lên .

Ầm!

Dương Diệp xung quanh bị không gian chợt run lên, mà Dương Diệp bản thân tắc thì liên tục chợt lui, tại hắn kiếm thét chói tai lên, là một đạo đao khí, lúc này, cái kia đạo đao khí đang chậm rãi tiêu tán, nhưng mà dù cho như đây, nó cái kia ẩn chứa lực lượng như trước đem Dương Diệp chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Lui đủ đủ trăm trượng về sau, Dương Diệp ngừng lại, cái này lúc, Dương Diệp kiếm nhọn ở trên vậy đao khí cũng biến mất theo!

Xa chỗ, cái kia Tá Mạc tiếp tục chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Không hổ là Thiên Tru, ta chi đao khí, cũng không pháp đem bên ngoài lay động nửa phần!"

Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay, quả thực, như không phải cái này kiếm, hắn vừa rồi khả năng đỡ không được cái kia đạo đao khí!

Ỷ lại ngoại vật ?

Không!

Dương Diệp cảm thấy, lúc này như không ỷ lại ngoại vật, đó chính là ngu xuẩn .

Những người trước mắt này đều là cái gì thời đại tồn tại ? Nhân gia tu luyện bao nhiêu năm ? Mà hắn thì sao ? Coi như hắn thêm trên ở trong tháp thời gian tu luyện vừa so sánh với không trên người ta một cái số lẻ a!

Loại thời điểm này, có ngoại vật còn không dùng, cái kia chính là thật ngu xuẩn .

Ở nơi này lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Ở Tá Mạc nguyên bản sở đứng vị trí cùng Dương Diệp trước mặt không gian bên trong, một đạo đen nhánh nứt khe lặng yên xuất hiện .

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được nguy cơ trước đó chưa từng có .

Bởi vì hắn thấy được cái kia Tá Mạc rút đao ra!

Giờ khắc này, Tá Mạc đem đao hoàn toàn rút ra!

Dương Diệp không dám chút nào sơ suất, hắn rút ra Thiên Tru, không chỉ có như đây, hắn còn lấy ra vãng sinh kiếm!

Lúc này đây, Dương Diệp khắp khuôn mặt là lệ khí, hắn chợt hợp lại, đem hai thanh kiếm hợp lại cùng nhau!

Theo mệnh giới xuất hiện lúc, quần đen nữ tử đã đem hợp kiếm phương pháp nói cho hắn, bất quá, nhưng cũng đã cảnh cáo hắn, làm cho hắn không nên dùng bừa bãi, thực lực của hắn bây giờ, còn khó có thể chưởng khống song kiếm lực lượng!

Thế nhưng lúc này, hắn không thể không cần!

Kiếm hợp!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo vang vọng phía chân trời!

Một đạo rực rỡ kiếm quang ở trong sân lóe lên mà hạ!

Ầm!

Răng rắc!

Toàn bộ Mạt Pháp giới xung quanh bị không gian bắt đầu từng khúc nổ tung, cùng này đồng thời, hai đạo nhân ảnh bay ra ngoài, chính là Dương Diệp cùng cái kia Tá Mạc!

Tá Mạc thối lui đến cái kia trước truyền tống trận, mà xa chỗ Dương Diệp, đã thối lui đến đường chân trời .

Tá Mạc cũng không có ở xuất thủ, bởi vì Dương Diệp đã biến mất rồi .

Trước truyền tống trận, Tá Mạc nhìn xem tay phải của mình, lúc này, tay phải hắn đã triệt để rạn, vừa rồi một kiếm kia, kém chút hủy diệt hắn toàn bộ cánh tay!

Trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, xa chỗ Dương Diệp đã biến mất .

"Truy ?" Cái này lúc, một giọng nói ở trong sân vang lên .

Tá Mạc lắc đầu, "Không giết được hắn ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ phía chân trời, nơi ấy không gian khẽ run lên, một đạo tiếng cười lạnh vang lên .

Tá Mạc trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đó xoay người tiến nhập Mạt Pháp Chi Địa .

Nhất chỗ vô tận hư không bên trong .

Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Chữa thương!

Vừa rồi một lần kia giao phong, hắn tuy là đỡ được, thế nhưng, cái kia đại giới có điểm đại!

Phi thường đại!

Song kiếm hợp bích lực lượng, hắn vẫn còn có chút khó có thể khống chế, mà cái kia Tá Mạc một đao cuối cùng, lực lượng mạnh mẽ thật sự là nằm ngoài dự đoán của hắn!

Hắn bây giờ còn chưa phải là cái kia Tá Mạc đối thủ!

Dương Diệp rất tinh tường điểm này .

Như không phải món đó giáp, hắn vừa rồi có thể phải lạnh!

Giáp!

Mới vừa rồi, hắn giáp tiếp nhận được hắn trong kiếm phần lớn lực lượng, đồng thời còn thừa nhận rồi cái kia Tá Mạc phần lớn lực lượng!

Bất quá, cũng có thu hoạch!

Vừa rồi cùng Tá Mạc trận chiến kia, hắn thu hoạch cũng không nhỏ, cùng loại này cường giả một trận chiến, hắn có thể tìm được tự thân không đủ, chỉ cần có thể tìm được chính mình không đủ, là có thể cải tiến!

Đương nhiên, hiện tại hắn mục đích chủ yếu là đem tổn thương chữa khỏi!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp tổn thương chữa khỏi .

Mà lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, gương mặt tiếu dung, nàng hai tiểu trảo giấu ở thân sau .

Dương Diệp nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, cười nói: "Nói đi, có phải hay không có chuyện gì tốt ?"

Tiểu Bạch gật liên tục đầu nhỏ, rất nhanh, nàng tiểu trảo một phen, một cái hồ lô xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Kiếm Hồ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Kiếm Hồ, nhưng sau ngây ngẩn cả người .

Kiếm Hồ vẫn là đã từng Kiếm Hồ, thế nhưng, thời khắc này Kiếm Hồ đã không phải là Thần khí, mà là siêu Thần khí!

Hắn ở cái kia Kiếm Hồ bên trong, cảm nhận được vẻ không tưởng tượng nổi lực lượng .

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau đem Kiếm Hồ đưa tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ngươi làm cho ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Cái này lúc, Kiếm Kinh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau cười nói: "Nàng gần nhất nhưng là một mực nỗ lực đề thăng cái này Kiếm Hồ linh, cái này Kiếm Hồ linh đã bị nàng tăng lên tới cực hạn ."

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, nhìn mặt tươi cười Tiểu Bạch, Dương Diệp trong lòng rất ấm, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó nói: "Cảm tạ tiểu gia hỏa!"

Thần khí đối với hắn đã không có tác dụng quá lớn, có thể nói, hiện tại siêu Thần khí tài năng đủ miễn cưỡng đủ hắn sử dụng .

Cái này Kiếm Hồ tấn thăng làm siêu Thần khí, liền ý nghĩa hắn có thể lần nữa sử dụng phi kiếm thuật .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên kéo Dương Diệp tay chạy qua một bên khác .

Tại chỗ, Kiếm Kinh chân mày nhíu lại, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp bước tiến càng lúc càng nhanh, địch nhân càng ngày càng mạnh, từng theo theo hắn những thứ kia Thần khí, còn có siêu Thần khí, rất nhiều kỳ thực đều đã cùng không trên hắn bước chân .

Bao quát nàng!

Hắn mặc dù bây giờ còn không có tụt lại phía sau, thế nhưng, nàng biết, không bao lâu!

Bên kia, Tiểu Bạch mang theo Dương Diệp đi tới một vùng núi bên trong, ở nhất chỗ sơn lâm bên trong, từng đạo tiếng hét phẫn nộ không ngừng vang lên .

Đó là Nhị Nha thanh âm!

Mà theo mỗi một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, toàn bộ dãy núi sẽ kịch liệt run lên

Rất nhanh, Dương Diệp thấy được Nhị Nha, xa chỗ, Nhị Nha nửa ngồi, nàng hữu trảo chặt sát mặt đất, một cái khác móng vuốt hướng thiên hướng về phía .

Yên lặng nhất chớp mắt, Nhị Nha đột nhiên cả giận nói: "Chiến thiên Lục Thức đệ nhất thức: Tạc thiên!"

Thanh âm rơi xuống, Nhị Nha hữu trảo chợt một trảo .

Ầm!

Trong sát na, cả toà sơn mạch dĩ nhiên run rẩy động, ngay sau đó, ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch ánh mắt kinh ngạc bên trong, cả toà sơn mạch lại bị Nhị Nha xách lên

Là cả toà sơn mạch a!

Dương Diệp đã rõ ràng cảm nhận được sơn mạch trên thăng!

"Ta mẹ nó "

Dương Diệp khó tin nhìn phía xa Nhị Nha .

Tiểu Bạch cũng là hai mắt trợn tròn, thế nhưng trong mắt nàng là kích thích còn có kích động!

PS: Nhiều năm khổ cực gõ chữ, đêm qua World Cup một hồi đánh cược, trở lại trước giải phóng! Mái nhà thấy! !

------oOo------

Chương 2661: Có Tức Hay Không ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khiếp sợ!

Thời khắc này Dương Diệp là thật bị Nhị Nha khiếp sợ đến!

Hắn biết Nhị Nha lực lượng rất mạnh, phi thường vô cùng mạnh, là hắn gặp qua mạnh nhất tồn tại .

Thế nhưng, nhắc tới cả toà sơn mạch, cái này quá không bình thường nữa à!

Phải biết, toà sơn mạch này tuy là không phải đặc biệt lớn, thế nhưng phương viên cũng có hơn mười vạn trượng, trong đó cao vút trong mây đại sơn cũng có vài chục tòa a!

Hắn đây mụ có thể nhắc tới ?

Mà đang ở cái này lúc, xa xa Nhị Nha đột nhiên một cái bò xuống phía dưới .

Ầm!

Cả toà sơn mạch trực tiếp rơi xuống, thiên địa sợ run rẩy, cùng này đồng thời, vô số bụi khói phóng lên cao, bao trùm phía chân trời!

Xa chỗ, Nhị Nha nằm tại mặt đất kịch liệt thở dốc lấy .

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch vội vã đi tới, Dương Diệp đỡ dậy Nhị Nha, lúc này, Nhị Nha đỏ bừng cả khuôn mặt, đó là lực lượng dùng quá độ tình trạng .

Tiểu Bạch người là vội vàng cấp Nhị Nha truyền linh khí .

Cứ như vậy, khoảng chừng nửa canh giờ về sau, Nhị Nha rốt cục khôi phục bình thường .

Khôi phục bình thường về sau, Nhị Nha thấp giọng thở dài, có chút ủ rũ, "Vẫn là không được!"

Dương Diệp hỏi, "Nhị Nha, ngươi là đang tu luyện các ngươi theo mệnh giới lấy ra cái kia ?"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau đem cái kia quyển trục đưa cho Dương Diệp, "Dương ca ngươi cũng muốn tu luyện sao?"

Dương Diệp liếc mắt một cái, chỉ nhìn trang thứ nhất, Dương Diệp chính là cười khổ .

Hắn không tu luyện được!

Cái này đối với lực lượng yêu cầu quá to lớn!

Tỷ như cái này đệ nhất thức, tạc thiên, danh tự này lấy cũng là treo tạc thiên tu luyện cái này đệ nhất thức, nhất định phải có lay động đất trời lực lượng, cái này lay động đất trời lực lượng, nói minh xác một điểm chính là, có thể di chuyển chí ít vài chục tòa đại sơn còn có phương viên hơn mười vạn trượng bên trong đại địa .

Một tòa đại sơn hắn đều mang không nổi!

Hắn có thể một kiếm đem một tòa đại sơn bổ ra, thế nhưng, hắn thật mang không nổi một tòa đại sơn . Đương nhiên, Nhị Nha là có thể .

Dương Diệp biết, cái này cái gì chiến thiên Lục Thức, còn liền Nhị Nha khả năng học được trở về!

Tiểu long đều không được đi!

Đối với lực lượng yêu cầu thật quá to lớn!

Nhìn có chút ủ rũ cúi đầu Nhị Nha, Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nhị Nha, ngươi không thể lập tức đến, ngươi được từ từ sẽ đến, tỷ như, ngươi trước mang tọa sơn thử xem ?"

Nghe vậy, Nhị Nha tức thì nhãn tình sáng lên, đúng vậy a, trước mang một tòa sơn thử xem!

Nhị Nha một cái nhảy dựng lên, nhưng sau hắn đi tới gần nhất cái kia một tòa đại sơn trước .

Cái tòa này đại sơn cao tới nghìn trượng, còn thư giãn cũng có hơn một ngàn trượng rộng .

Nhị Nha đứng ở cái tòa này đại sơn trước, thật rất nhỏ bé, nhỏ bé giống như là một con kiến đứng ở một nhân loại trước .

Mà giờ khắc này, cái này con kiến còn muốn lay động này nhân loại, điều này hiển nhiên là có chút khôi hài .

Thế nhưng, trước mắt cái kia Nhị Nha cũng không phải là con kiến .

Nhị Nha nhìn trước mắt đại sơn, yên lặng nhất chớp mắt, nàng hữu trảo đột nhiên dính vào cái kia vách núi chi lên.

Ầm ầm

Chỉnh tọa đại sơn trong lúc đó run rẩy động!

Sau một khắc .

Ầm!

Chỉnh tọa đại sơn trực tiếp rạn nứt ra

Nhìn thấy một màn này, Nhị Nha ngừng lại, nàng chau mày, bởi vì nàng đang dùng lực nói, tòa kia đại sơn sẽ triệt để vỡ nhỏ!

Cái này lúc, một bên truyền đến một giọng nói, "Không nên dùng man lực!"

Thanh âm quen thuộc!

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chính là cái kia bế quan thật lâu An Nam Tĩnh!

]

Dương Diệp mỉm cười, "Thức dậy ?"

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau đi tới Nhị Nha bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Ngươi lực lượng rất lớn, thế nhưng, quá mức phiến diện, ngươi có thể nếm thử một cái đem lực lượng phân tán, phân tán đến cái tòa này núi lớn mỗi một cái góc ."

Nhị Nha suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, sau đó sẽ lần đi tới tòa kia đại sơn trước .

Nàng hai móng đặt ở cái kia đại sơn vách núi lên.

Cứ như vậy, Nhị Nha bắt đầu chậm rãi dùng sức .

Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Nàng lực lượng hoàn toàn có thể thôi động cái tòa này đại sơn, thế nhưng, nàng đối với mình lực lượng sử dụng có điểm xa lạ, tựa như nắm một viên trứng gà, chúng ta lực lượng là có thể đơn giản cầm một viên trứng gà, thế nhưng, có vài người chưởng khống không được chính mình lực lượng, hơi dùng sức, trứng gà sẽ phá toái, cầm cùng phá là lưỡng chủng lực lượng thể hiện ."

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn về phía xa xa Nhị Nha, lúc này, cái kia chỉnh tọa đại sơn đang chậm rãi di động, từng điểm từng điểm di động, tuy là phía trên xuất hiện rất nhiều rất nhiều vết rạn, thế nhưng, cái tòa này đại sơn cũng không có triệt để phá toái .

Hiển nhiên, Nhị Nha đã bắt đầu đang từ từ nắm giữ chính mình lực lượng .

Một bên, Tiểu Bạch tắc thì không ngừng cho Nhị Nha nỗ lực lên, kỳ thực, nàng cũng muốn đẩy đại sơn, đáng tiếc, nàng liền nhanh tảng đá đều không đẩy được!

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "Tâm sự ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hai người kề vai đi tới Kiếm Tông nhất chỗ đỉnh núi chi lên, An Nam Tĩnh thân về sau, theo một thanh trường thương .

Nó cứ như vậy tự động theo An Nam Tĩnh, trong lúc, chuôi này trường thương thậm chí còn khiêu khích quá hắn, không đúng, chuẩn xác mà nói là khiêu khích hắn Thiên Tru .

Thiên Tru tự nhiên là có đáp lại, chẳng qua bị Dương Diệp ngăn trở .

Mà cái kia Chiến Qua đang bị An Nam Tĩnh một cái tát vỗ sau cũng rất là biết điều!

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nhẹ giọng nói: "Ta được chuôi này thương về sau, chiếm được trong đó truyền thừa, thế nhưng, cũng biết một việc tình ."

"Chuyện gì tình ?" Dương Diệp hỏi .

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Một ít cái kia thiên mệnh thời đại sự tình ."

Dương Diệp nói: "Nói một chút ."

An Nam Tĩnh trầm mặc .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía An Nam Tĩnh, nhẹ giọng nói: "Làm sao ?"

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ta muốn đi một cái địa phương ."

"Nơi nào ?" Dương Diệp nhíu mày .

An Nam Tĩnh nói: "Trường thương này nguyên bản chủ nhân chỗ ở cái kia địa phương ."

Dương Diệp nói: "Ta cùng ngươi đi!"

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, "Tự ta đi ."

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Có chút đường, ta được bản thân đi, không phải, ta vĩnh viễn cũng không pháp thay đổi càng thêm cường đại ."

Dương Diệp nhìn An Nam Tĩnh hồi lâu, nhất về sau, hắn gật đầu .

Cứ như vậy, An Nam Tĩnh ly khai .

Mang theo cái kia chuôi Chiến Qua ly khai .

Dương Diệp có chút phiền muộn, hắn tự nhiên là muốn An Nam Tĩnh lưu lại, thế nhưng, như An Nam Tĩnh nói, đường, phải chính cô ta đi, mà nàng, chỉ có đi con đường của mình, tài năng đủ làm cho nàng thay đổi càng thêm cường đại!

Nàng muốn đi mạnh mẽ!

Nàng không muốn bị Dương Diệp lắc tại thân sau!

Cái này lúc, Huyết Nữ cùng Minh Nữ chúng nữ cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Ở Tiểu Bạch trợ giúp xuống, các nàng đều đã chữa trị nhục thân, kỳ thực, khác biệt không phải đặc biệt lớn, đương nhiên, chủ ý này là Tiểu Bạch công lao .

Toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong, nói thật, Tiểu Bạch là nhân vật nghịch thiên nhất!

Chỉ là cái này tiểu gia hỏa bình thường quá trẻ con tính cách, không có gì đặc biệt lớn tồn tại cảm giác, càng không giống như là một cái siêu cấp đại năng, cho nên nhường có điểm quên nàng! Kỳ thực, nàng thật đích thực rất nghịch thiên, hơn nữa, nàng hội cũng phi thường rất nhiều!

Chính là ham chơi chút!

"Chúng ta cũng phải rời đi!" Huyết Nữ đột nhiên nói .

Dương Diệp cười khổ, "Nhị tỷ "

Huyết Nữ nhẹ giọng nói: "Thế giới rất lớn, tỷ muội chúng ta muốn đi đi dạo một chút ."

Dương Diệp khổ sở nói: "Ta chỗ này tốt vô cùng a!"

Huyết Nữ lắc đầu, "Chúng ta không muốn ở cái này tiểu thế giới trong, ở chỗ này, chúng ta không có tất cả khả năng, đơn giản mà nói, như cái kia An Nam Tĩnh, chúng ta muốn đi thuộc về đường của chính chúng ta ."

Dương Diệp lắc đầu cười khổ .

Huyết Nữ vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Cuối cùng sẽ tương phùng."

Nói xong, nàng xoay người mang theo Minh Nữ chúng nữ biến mất ở cuối chân trời .

Ly khai!

Huyết Nữ chúng nữ đi không có chút nào do dự, cũng không phải nói các nàng đối với nơi này không lưu luyến, mà là các nàng rất tinh tường, như các nàng tiếp tục lưu lại nơi đây, các nàng sẽ không có con đường của mình .

Nhân sinh, võ đạo, là đi ra, không phải chuyến đi ra!

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong có hiệu quả vắng lạnh .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua Kiếm Tông phương hướng, nơi ấy, là Tô Thanh Thi còn có Tuyết Nhi đám người ở ở địa phương, kỳ thực, Tuyết Nhi đã lớn hơn .

Mà chính hắn, kỳ thực cũng không nhỏ .

Theo ban đầu huyền giả đại lục đến bây giờ, cùng nhau đi tới, hắn quá bận rộn . Hắn có rất ít đúng nghĩa ngày yên tĩnh!

Ầm ầm!

Ở nơi này lúc, một đạo tiếng nổ lớn đem Dương Diệp tâm tư kéo lại .

Dương Diệp quay đầu, không xa chỗ, một tòa đại sơn chậm rãi nhấc lên khỏi mặt đất

Nhị Nha đem tòa kia đại sơn giơ lên!

Thoạt nhìn có chút khoa trương, có chút không chân thực, thế nhưng, nàng thật giơ lên!

Dương Diệp xác thực bị chấn động lay động đến rồi, nàng cái kia kiều tiểu thân thể bên trong, ẩn chứa kinh khủng dường nào lực lượng a!

Ở nơi này lúc, tòa kia đại sơn đột nhiên nổ bể ra đến, vô số đá lăn hướng phía chân trời chấn động ra tới.

Dương Diệp vội vã bấm tay một điểm, trong sát na, vô số kiếm khí xẹt qua phía chân trời, trong nháy mắt, phía chân trời những thứ kia đá lăn dồn dập bị nát bấy yên diệt!

Dương Diệp thân hình lóe lên, đi tới Nhị Nha bên cạnh, lúc này, Nhị Nha khuôn mặt sắc đỏ bừng, đang ở thở dốc .

Hiển nhiên, nàng vừa rồi cũng không phải đặc biệt ung dung!

"Cảm giác thế nào ?" Dương Diệp liền vội vàng hỏi .

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nhếch miệng cười, "Không có việc gì, ta còn có thể tiếp tục tới!"

Dương Diệp nhíu mày, "Nhị Nha, tu luyện có thể, thế nhưng không thể quá mức, biết không ?"

Nhị Nha gật đầu, "Dương ca yên tâm, ta cũng không xằng bậy."

Vừa nói, nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Có Tiểu Bạch ở, ta sẽ không có chuyện gì!"

Một bên, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Dương Diệp lắc đầu cười, "Được rồi, ngươi tiếp tục tu luyện, nhớ kỹ, từ từ sẽ đến, không muốn làm bị thương chính mình, còn nữa, ngươi tốt nhất thay cái địa phương, cái này địa phương cách Kiếm Tông quá gần, dễ dàng gặp chuyện không may!"

" Được !"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau có chút không kịp chờ đợi mang theo Tiểu Bạch biến mất ở cuối chân trời .

Chỉ chốc lát, xa chỗ phía chân trời truyền đến từng đạo tiếng ầm ầm

Dương Diệp lắc đầu cười, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Vừa ly khai Hồng Mông Tháp, ở trước mặt hắn không xa chỗ chính là xuất hiện một người đàn ông .

Một gã cả người lộ ra tà khí chính là nam tử!

Nam tử ánh mắt rơi vào Dương Diệp bên hông thân kiếm lên, gằn giọng nói: "Thiên Tru, nữ nhân kia cư nhiên đem Thiên Tru cho ngươi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, "Ngươi chính là cái kia Mặc Du ?"

Nam tử nhìn về phía Dương Diệp, nhe răng cười, "Là ta, làm sao, yêu cầu tha ? Như ngươi quỵ hạ cầu xin tha thứ, ta còn có khả năng thả ngươi nhất ngựa đây!"

Dương Diệp lắc đầu, sau đó lấy ra vãng sinh kiếm, "Xem, ta cũng không chỉ có Thiên Tru, còn có vãng sinh, ta có hai thanh đây, ngươi có tức hay không ? Có tức hay không à?"

------oOo------

Chương 2662: Kiếm Phản Chủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, cái kia Mặc Du thần sắc cực kỳ dữ tợn .

Bên kia, Dương Diệp cười nói: "Thế nào, khuôn mặt sắc khó nhìn như vậy?"

Mặc Du đột nhiên lắc đầu cười, "Ngươi là muốn chọc giận ta, tốt, ta có thể rất nghiêm túc nói cho ngươi biết, ngươi quả thực làm tức giận ta!"

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Giữa chúng ta, tựa hồ cũng không có gì ân oán ."

Mặc Du cười nói: "Ta nhìn ngươi rất khó chịu, cái này được chưa ?"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Là ngươi xem các nàng tuyển ta, mà ngươi, năm đó bị buông tha, cho nên ngươi mới phát giác được xem ta khó chịu ..."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, "Nói thật, như ngươi là một người nam nhân, thì không nên tìm đến ta, mà là đi tìm các nàng ."

Mặc Du thần sắc dữ tợn, "Ngươi yên tâm, ta sớm muộn có nhất thiên sẽ để cho nàng mặt gấp trăm lần hoàn lại thiếu ta!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Mặc Du, nhãn trung có một cái thương hại, trước mắt cái này người, chính là điển hình cái kia loại Bạch Nhãn Lang, cảm thấy người khác đều thiếu hắn .

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi một câu nói .

Đấu gạo ân, thăng mét thù!

Như thiên mệnh muốn lấy lại kiếm trong tay hắn, hắn sẽ không có do dự chút nào, bởi vì ... này kiếm vốn cũng không thuộc về hắn!

Hắn Dương Diệp hầu hết thời gian mặc dù có chút cẩn thận nhãn, thế nhưng, như không phải của hắn đồ đạc, hắn không có chút nào hội lo lắng . Nhưng nếu như là hắn vật, ai cũng đoạt không đi!

Lúc này, cái này Mặc Du hiển nhiên chính là tới đoạt kiếm đấy!

Cái này lúc, cái kia Mặc Du đột nhiên hướng Dương Diệp đi tới, "Ngươi là dùng kiếm, tốt, đến, làm cho ta nhìn ngươi một chút kiếm pháp thế nào, hy vọng không để cho ta quá thất vọng!"

Thanh âm rơi xuống, Mặc Du quanh thân đột nhiên tản mát ra một cực kỳ cường đại kiếm ý!

Kiếm ý bén nhọn lạnh lẽo thấu xương, giữa cả thiên địa nhiệt độ đều vào giờ khắc này băng lạnh xuống .

Dương Diệp diện vô biểu tình, làm những thứ kia kiếm ý đi tới trước mặt hắn lúc, hắn đột nhiên thi triển ra Kiếm Vực .

Ầm!

Giữa sân không gian chợt run lên, cái kia bén nhọn băng lãnh kiếm ý trực tiếp bị Dương Diệp Kiếm Vực trấn đè ép xuống .

"Kiếm Vực ?"

Xa chỗ, cái kia Mặc Du khóe miệng nổi lên một cái nhe răng cười, "Thật sự có tài mà, ngươi ..."

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Mặc Du trước mặt, sau một khắc, một thanh kiếm từ cái này Mặc Du đỉnh đầu nhất trảm mà xuống.

Chém!

Dương Diệp rất yêu mến dùng một chiêu này, bởi vì ... này chiêu khí phách .

Dương Diệp trước mặt, cái kia Mặc Du khuôn mặt sắc không thay đổi, hai tay hắn lôi kéo, trong sát na, ở trong tay hắn xuất hiện một thanh kiếm, Dương Diệp kiếm vừa vặn chém ở thanh kiếm này lên.

Thiên lôi chạm đất hỏa!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp kiếm trong tay chợt run lên, ngay sau đó, Dương Diệp cả người bị chấn động bay ra ngoài .

Ngoài trăm trượng, Dương Diệp nhìn nhìn mình tay, hơi tê tê!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, cái kia Mặc Du trong tay nắm một thanh kiếm, một thanh xích hồng sắc kiếm .

Mặc Du nhếch miệng cười, tiếu dung có chút tà khí, có chút dữ tợn, "Biết cái này kiếm tên gì sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Mặc Du cười nói: "Cái này kiếm gọi Xích Tiêu, năm đó nàng tự tay cho ta làm bằng đấy! Cái này kiếm, cũng không sợ ngươi Thiên Tru, bởi vì ... này kiếm bên trong, có kiếm đạo của nàng ý chí, ngươi kiếm, sẽ không đả thương thanh kiếm này, thế nào, đố kị sao? Khổ sở sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Mặc Du, nhưng sau lắc đầu, "Ngươi có phải hay không thỉ ăn nhiều ?"

Xa chỗ, cái kia Mặc Du nhãn trung tràn đầy bệnh trạng điên cuồng, "Thế nào, các nàng chọn người chỉ biết chuyển miệng lưỡi lợi hại ?"

Thanh âm rơi xuống, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng phía trước tung bay, cùng này đồng thời, một đạo ánh kiếm màu đỏ thẫm ở trong sân chợt lóe lên .

Dương Diệp đỉnh đầu, một thanh đỏ ngầu kiếm bút thẳng mà hạ!

Nhìn cái kia thẳng một kiếm chém tới, Dương Diệp diện vô biểu tình, làm kiếm đi tới đỉnh đầu hắn mấy tấc lúc, hắn đột nhiên giơ kiếm hướng phía trước đâm một cái!

Lấy mạng đổi mạng!

Lấy mạng đổi mạng loại này đánh pháp, kỳ thực, càng nhiều lúc đánh là nhất loại tâm lý, cũng là một loại khí thế!

Nhìn thấy Dương Diệp lấy mạng đổi mạng, cái kia Mặc Du thần sắc khẽ biến, ngay sau đó kiếm phong nhất chuyển, lấy công đề phòng .

Giờ khắc này, Mặc Du duệ phong trong nháy mắt tiêu thất .

]

Ầm!

Dương Diệp cái này một kiếm trực tiếp đem cái kia Mặc Du đẩy lui, nhưng mà, đây chỉ là bắt đầu, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở cái kia Mặc Du trước mặt, lúc này, hai tay hắn đều nắm lấy một thanh kiếm!

Không phải Thiên Tru cùng vãng sinh, mà là Kiếm Tổ cùng Kiếm Thủ!

Cái này hai thanh kiếm mới là chân chánh cùng tâm ý của hắn tương thông!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Dương Diệp cầm trong tay song kiếm điên điên cuồng huy động, mỗi một kiếm chém xuống, cái kia Mặc Du đều sẽ liên tiếp lui về phía sau, cứ như vậy, ngắn ngủi không đến một hơi thở thời gian bên trong, cái kia Mặc Du đã bị Dương Diệp song kiếm bức hướng lui về sau đủ đủ ngàn trượng khoảng cách!

Mà Dương Diệp, càng chém càng điên, càng chém càng ma!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Cái này kiếm pháp tương đương với hắn tự nghĩ ra, chỉ có hai điểm: Nhanh, tàn nhẫn .

Toàn bộ phía chân trời hư không, từng đạo thanh thúy thanh không ngừng vang vọng dựng lên, mà cái kia Mặc Du tắc thì là bị đè liên tục bại lui, ngay cả thở khẩu khí cơ hội cũng không có!

Cứ như vậy, giằng co không biết bao lâu, cái kia Mặc Du đã lui mấy vạn trượng, lúc này, hắn khuôn mặt dữ tợn, nhãn trung đều là điên cuồng .

Khi bị Dương Diệp áp chế về sau, hắn phát hiện, hắn vô luận như thế nào làm đều phản kích không được .

Hắn kiếm ý mới vừa nhất xuất hiện, cũng sẽ bị Dương Diệp Kiếm Vực cùng kiếm ý áp chế; hắn muốn cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách, nhưng mà hắn phát hiện, Dương Diệp tốc độ tuyệt đối không chậm hơn hắn!

Hắn đã mất đi tiên cơ!

Rất nhanh, cái kia Mặc Du quanh thân, đã xuất hiện từng đạo vết kiếm .

Còn Dương Diệp, Dương Diệp thân trên cũng có một chút vết kiếm, thế nhưng rất thiếu .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, hắn cũng không có dùng cái kia giáp!

Hắn yêu mến loại này vui sướng đầm đìa chiến đấu, còn Thiên Tru còn có vãng sinh cùng với cái kia giáp, hắn là có thể không cần cũng không cần .

Sự thực chứng minh, thực lực của hắn cũng không yếu .

"A!"

Ở nơi này lúc, ở cái kia hư không bên trong, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo hỏa diễm kiếm khí giống như một tòa hỏa sơn bạo nổ phát một dạng phóng lên cao .

Ầm!

Một đạo nhân ảnh bị đánh bay!

Đạo nhân ảnh này chính là Dương Diệp!

Xa chỗ ngoài mấy trăm trượng, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, song kiếm dựng thẳng với thân về sau, tại hắn quanh thân, cũng có chút màu lửa đỏ vết kiếm, bất quá, chút thương thế này với hắn mà nói, giống như là cù lét từng cái dạng!

Xa chỗ, cái kia Mặc Du quanh thân quần áo và đồ dùng hàng ngày đã thành mảnh nhỏ, tại hắn toàn thân trên dưới, trải rộng máu dầm dề vết kiếm!

Ngoại trừ này bên ngoài, tại hắn quanh thân, còn tản ra một cường đại kiếm ý!

Tràn ngập lệ khí kiếm ý!

Đáng tiếc là, cái này lệ khí đối với Dương Diệp mà nói, giống như là dường như không có, phải biết, hắn lệ khí đứng lên, so với cái này khủng bố nhiều!

Nếu so với lệ khí nói, Nhị Nha toán là lợi hại nhất!

Cái này bạo lực tiểu cô nương một ngày điên lên, Dương Diệp đều có điểm hư!

Cái này lúc, cái kia Mặc Du đột nhiên đề lấy cái kia chuôi lửa đỏ kiếm hướng Dương Diệp đi tới, trong mắt hắn tràn đầy lệ khí cùng điên cuồng, "Đê tiện tạp chủng, ngươi thành công làm tức giận ta ."

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn cầm kiếm thả người nhảy, sau một khắc, một đạo đỏ đậm kiếm khí tới thiên mà hàng .

Giống như một viên huyết hồng lưu tinh rơi đập!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, khi hắn đỉnh đầu cái kia đạo hỏa đỏ kiếm rơi xuống lúc, Dương Diệp né người như chớp, nhưng sau hai tay cầm kiếm một cái chặt nghiêng!

Lấy kiếm thành vực!

Hắn cũng bắt đầu động thật chiêu!

Mà cái kia Mặc Du kiếm phong cũng là đột nhiên nhất chuyển, bổ về phía Dương Diệp kiếm!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Mặc Du trực tiếp bị đánh bay, mà Dương Diệp cũng là hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui đủ đủ lui mấy trăm trượng xa!

Mà lúc, xa chỗ một đạo lửa đỏ kiếm khí thiểm điện đánh tới .

Dương Diệp giơ tay lên một kiếm, một đạo kiếm khí chém bay mà ra .

Ầm!

Lưỡng đạo kiếm khí trên không trung trực tiếp nổ bể ra đến, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia Mặc Du trước mặt .

Một kiếm chém hạ!

Lấy kiếm thành vực!

Hơn nữa còn là song vực!

Cái kia Mặc Du cũng không có lùi bước, mà là đồng dạng một kiếm chém chéo đi lên!

Hắn giờ phút này, đã lâm vào điên cuồng!

Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Mặc Du!

Mà lần này, Dương Diệp cũng không có lui .

Cái này Mặc Du cũng là đỉnh phong mệnh kỳ, thế nhưng, hắn so với cái kia Tá Mạc nhưng là kém xa!

Xa chỗ, cái kia Mặc Du xem cùng với chính mình quy liệt thân thể, khuôn mặt điên cuồng, "Không thể, ta không thể thua ngươi ... Tuyệt đối không thể!"

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, hai tay cầm kiếm hướng cái kia Mặc Du chém xuống .

Cái kia Mặc Du bỗng nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, hắn cầm kiếm hăng hái hướng Dương Diệp vọt tới .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Mặc Du lần nữa cả người mang kiếm bay ra ngoài!

Cái này vừa bay, đủ đủ bay nghìn trượng, không trung, cái kia Mặc Du càng là tiên huyết liên phun!

Một hơi thở về sau, cái kia Mặc Du đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, rất nhanh, tại đây điên cuồng cao thấp âm thanh, thân hình hắn run lên, hóa thành hoàn toàn không có cân nhắc hỏa hồng kiếm khí hướng Dương Diệp bắn nhanh đi!

Giống như mưa sao băng!

Dương Diệp nhíu mày, hướng phía trước trước tiến lên một bước, sau một khắc, một tòa kiếm điện xuất hiện ở đỉnh đầu hắn .

Chuyển chớp mắt, vô số kiếm khí phô thiên cái địa xuất hiện ở cái này hư không bên trong .

Kiếm khí so đấu!

Mà Dương Diệp kiếm khí nhưng là có kiếm ý cùng sát ý gia trì, không chỉ có như đây, còn có song vực . Tuy là cái kia Mặc Du kiếm ý cùng kiếm khí có chút quỷ dị, thế nhưng, hắn kiếm khí như trước không địch lại Dương Diệp!

Rất nhanh, cái kia đầy trời hỏa hồng kiếm khí đều tiêu thất vô ảnh vô tung!

Mà lúc, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Giữa sân, theo một đạo kiếm quang chợt lóe lên, cái kia Mặc Du lần nữa cả người mang kiếm bay ra ngoài!

Phốc!

Cái kia Mặc Du mới vừa dừng lại, khóe miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, cười gằn nói: "Như không phải ta mới ra đến, chỉ có không đến thời kỳ tột cùng năm phần mười thực lực, ngươi tại sao có thể là đối thủ của ta ?"

Dương Diệp dừng bước lại, sau đó nói: "Mới không đến năm phần mười thực lực ah, ah, phải không, ta để cho ngươi trước chữa khỏi làm chúng ta bị tổn thất đang đánh ?"

Cái kia Mặc Du vừa định nói, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên lại nói: "Đừng suy nghĩ nhiều, ta mới vừa rồi là đùa giỡn!"

Thanh âm rơi xuống, hắn thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia Mặc Du vọt tới .

Chữa khỏi tổn thương ?

Đừng nói giỡn, đây không phải là quá gia gia!

Thừa dịp ngươi bệnh, đòi mạng ngươi, đây mới là hắn Dương Diệp phong cách!

Nhưng mà ở nơi này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện!

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, tại hắn Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia chuôi Thiên Tru đột nhiên chợt run lên, nhưng sau trực tiếp xông ra Hồng Mông Tháp, nhất về sau, chuôi này Thiên Tru nhắm ngay Dương Diệp giữa chân mày .

Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại .

.....

PS: Đánh cuộc nhỏ di tình, hy vọng xem World Cup các bằng hữu có thể khắc chế chính mình ha... Bên người quả thật có bằng hữu làm chuyện loại này tình, nhưng sau toàn bộ gia trở lại trước giải phóng ..... Hại toàn bộ gia!

------oOo------

Chương 2663: Cái Này Kiếm, Ta Không Muốn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong nháy mắt, giữa sân yên tĩnh lại!

Dương Diệp đứng ở nơi ấy, cái kia chuôi Thiên Tru cứ như vậy hướng về phía Dương Diệp .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên.

Tiểu Bạch nhìn cái kia thanh kiếm, chau mày, thì đi bắt cái kia thanh kiếm, thế nhưng bị Dương Diệp ngăn cản .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, hắn cái gì cũng không cảm nhận được, thế nhưng hắn biết, cái kia vị xuất thủ!

Cái này Thiên Tru nguyên bản chủ nhân!

Cũng chính là cái kia đã từng chém giết thiên đạo thiên mệnh!

Chỉ có đã từng ban đầu cái kia vị chủ nhân, mới có thể làm cho cái này Thiên Tru xuất hiện đồng thời kiếm nhọn hướng về phía hắn!

"Ha ha "

Xa chỗ, cái kia Mặc Du điên cuồng phá lên cười, "Nhìn thấy không ?

Ngươi thấy được sao? Ha ha ngươi kiếm căn bản cũng không phải là ngươi, cái này kiếm căn bản cũng không phải là ngươi ."

Dương Diệp không để ý tới cái kia đã rơi vào điên cuồng Mặc Du, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Ta cảm thấy, có chút không công bình ."

Phía chân trời hư không, không có bất kỳ đáp lại, thế nhưng, cái kia chuôi Thiên Tru cứ như vậy hướng về phía hắn!

Hiển nhiên, là không cho phép hắn sát nhân!

Dương Diệp nhìn cái kia thanh kiếm hồi lâu, đột nhiên, trong tay hắn nhiều hơn một thanh kiếm .

Vãng sinh kiếm!

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt chính là chém một cái!

Cái này một kiếm, trực tiếp chém vào cái kia Thiên Tru kiếm lên, nhưng mà, cái kia Thiên Tru kiếm cũng là không chút sứt mẻ, tương phản, Dương Diệp cả người trực tiếp bị đẩy lui đủ đủ nghìn trượng xa!

Không chỉ có như đây, ở cổ họng của hắn chỗ, không biết bực nào thì đã xuất hiện một màn vết kiếm!

Chỉ là rách da!

Cảnh cáo!

Cái này rách da, không thể nghi ngờ là tự cấp Dương Diệp cảnh cáo .

"Ha ha "

Xa chỗ, cái kia Mặc Du điên cuồng cười lớn, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta sẽ lại tới tìm ngươi, chờ!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Theo cái kia Mặc Du rời đi, Dương Diệp trước mặt cái kia chuôi Thiên Tru khẽ run lên, nhưng sau dựng lên .

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía chân trời hư không, "Ta thù rất dai ."

Phía chân trời không có bất kỳ đáp lại .

Dương Diệp cũng không có nói gì, xoay người rời đi .

Cái này lúc, cái kia Thiên Tru đột nhiên trôi dạt đến Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp cầm kiếm, nhưng sau chợt hướng phía chân trời hư không chính là ném một cái, "Cho lão tử biến, ngươi cái này kiếm, lão tử không muốn!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Vô tận hư không bên trong, cái kia chuôi Thiên Tru nhẹ nhàng trôi nổi ở nơi ấy, một lát sau, bên ngoài đột nhiên hóa thành một đạo kiếm quang tiêu thất .

Dương Diệp ngự kiếm ở mịt mờ tinh không bên trong, hắn khuôn mặt sắc cực kỳ âm trầm .

Khuất nhục!

Lúc này đây với hắn mà nói, chính là khuất nhục!

]

Yếu!

Đều là mình thực lực yếu mới có mới vừa khuất nhục!

Tăng thực lực lên .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Vĩnh Hằng chi giới Vĩnh Hằng Chi Hà .

Hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Lúc này, Hồng Mông Tháp bên trong chỉ còn hạ Tô Thanh Thi chúng nữ còn có Cổ Kiếm Tông đám người, Cổ Kiếm Tông đám người hiện tại đã biết rồi cái này Hồng Mông Tháp tồn tại, nơi đây, có thể nói là Dương Diệp tiểu thế giới .

Cổ Nghiệt mang theo một đám Cổ Kiếm Tông kiếm tu đi tới Dương Diệp trước mặt .

"Các ngươi phải ly khai ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Cổ Nghiệt gật đầu .

"Vì sao ?" Dương Diệp vẫn là không hiểu .

Cổ Nghiệt nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Nơi đây linh khí đầy đủ, thế nhưng, ở chỗ này, tương đương với không có rất nhiều khả năng, chúng ta kiếm tu cũng không phải là khô ngồi tu luyện, chúng ta muốn đi ra ngoài xông!"

"Mạt Pháp Chi Địa!" Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi đi ra ngoài, gặp nguy hiểm!"

Cổ Nghiệt cười khổ, "Đây mới là chúng ta muốn đi ra ngoài mục đích, nếu như chúng ta một mạch trốn ở chỗ này, về tâm cảnh lên, chúng ta vĩnh viễn cũng không pháp đạt được đề thăng . Đương nhiên, chúng ta đi ra ngoài về sau, hội ẩn giấu tính danh, hơn nữa, chúng ta hội xa nhau đi lưu lạc ."

Dương Diệp trầm mặc .

Cổ Nghiệt lại nói: "Cổ Kiếm Tông vẫn cứ ở, đợi được bực nào lúc thời cơ, chúng ta những người này hội tụ chung một chỗ, mà ngươi, vẫn luôn hội là của chúng ta tông chủ, trong lòng chúng ta, cũng chỉ sẽ có ngươi một cái tông chủ ."

Dương Diệp nhìn Cổ Nghiệt đám người liếc mắt, ở trong đó, hắn thấy được rất nhiều quen thuộc mặt mũi, tỷ như cái kia Lục Vân Tiên đám người, Cổ Kiếm Tông người còn sống sót không nhiều lắm . Thế nhưng những thứ này sống sót, đều là tinh anh trong tinh anh .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau tiểu trảo vung lên, rất nhanh, vô số Thần Tinh xuất hiện ở Cổ Nghiệt đám người trước mặt .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đi ra ngoài về sau, nhiều bảo trọng ."

Cổ Nghiệt gật đầu, sau đó nói: "Tông chủ, ngươi cũng vậy. Còn nữa, ngày sau mặc kệ ngươi ở đâu, chỉ cần ngươi có nhu cầu, chúng ta những huynh đệ này đều sẽ tới rồi ."

Dương Diệp mỉm cười, "Đi ra ngoài chi về sau, trước đem mệnh bảo trụ, còn nữa, Cổ Kiếm Tông không thể tiêu thất, từ giờ trở đi, các ngươi mỗi người đều là Cổ Kiếm Tông tông chủ, các ngươi có thể đi khai tông lập phái, cũng có thể đi làm cái gì khác, thế nhưng, mặc kệ các ngươi làm cái gì, ta hy vọng ngày sau các ngươi không muốn xuất hiện cái kia loại tự giết lẫn nhau sự tình, không phải, ta sẽ rất thất vọng . Có thể chứ ?"

Cổ Nghiệt nghiêm mặt nói: "Tông chủ yên tâm, ta chờ tuyệt sẽ không xuất hiện loại tình huống đó ."

Dương Diệp gật đầu, hắn nhìn mọi người liếc mắt, "Bảo trọng!"

Mọi người nhất tề ôm quyền, "Tông chủ bảo trọng!"

Rất nhanh, Cổ Nghiệt đám người cầm Thần Tinh ly khai Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, Hồng Mông Tháp bên trong có trống rỗng một ít a!

Làm như cảm nhận được Dương Diệp tâm tình, Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp bả vai lên, nhẹ nhàng cọ xát Dương Diệp gò má .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Ta không có việc gì ."

Dứt lời, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha sở tại, lúc này, Nhị Nha ở nhất chỗ sâu sơn bên trong, mà cái kia sâu sơn bên trong, thỉnh thoảng có tiếng nổ lớn truyền đến .

Nhị Nha đã tu luyện tu mê muội!

Hắn hiện tại cơ bản đều không đùa, mỗi thiên đại bộ phận thời gian đều là đang tu luyện, chỉ có rất thiếu thời điểm sẽ ra tới cùng Tiểu Bạch đến chỗ đi dạo một chút!

Dương Diệp không có đi quấy rối Nhị Nha, hắn biết, Nhị Nha kỳ thực cũng muốn mạnh mẽ, bởi vì hắn nhóm bây giờ đối mặt địch nhân đều rất mạnh rất mạnh!

Dương Diệp bồi Tiểu Bạch chơi một hồi sau chính là ra Hồng Mông Tháp .

Vĩnh Hằng Hà bờ, Dương Diệp gặp được một đạo bóng người quen thuộc .

Chính là cái kia nữ tử váy trắng .

Dương Diệp đi tới, nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, mỉm cười nói: "Cảm thấy ủy khuất ?"

Hiển nhiên, nàng đã biết rồi cái kia Thiên Tru kiếm còn có cái kia Mặc Du chuyện tình .

Dương Diệp lắc đầu, "Chẳng qua là cảm thấy có chút bất bình ."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Thanh kiếm đều trả lại nàng, xem ra, oán khí của ngươi cũng không nhỏ ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Cái kia kiếm, đã có thể lấy kiếm nhọn nhắm ngay ta, ta muốn có ích lợi gì ?"

Nữ tử váy trắng cười cười, nhưng sau theo nước sông đi xuống dưới, "Ngươi biết ta vì sao yêu mến đợi ở chỗ này sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Ta ở chỗ này vượt qua một đoạn mỹ hảo tuế nguyệt, một đoạn không có tranh đấu tuế nguyệt . Đã từng nơi đây, rất hòa bình, thế nhưng đáng tiếc, theo người càng ngày càng nhiều tìm tới nơi này, nơi đây dần dần chẳng phải hòa bình ."

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Dương Diệp, cười nói: "Ngay từ đầu, ta nếm dùng thử đạo lý dùng nhân nghĩa tới cảm giác hóa nơi đây, đáng tiếc, ta thất bại . Người có thì chính là như vậy, ngươi càng cùng hắn giảng đạo lý, bọn họ càng không nghe, nhất sau ta phát hiện, đơn thuần giảng đạo lý là không được, hầu hết thời gian, được giết điểm người mới có thể ."

Vừa nói, nàng hai tay đột nhiên hư vẫy lên .

Trong sát na, toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà phi thẳng đến hai bên phân ra .

Ở sông kia cuối cùng sâu chỗ, Dương Diệp gặp được rậm rạp chằng chịt thi thể

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, nữ tử váy trắng gật đầu, "Là ta giết . Còn có nhiều thiếu, ta cũng không nhớ rõ . Ta chỉ biết, trước đây ta dùng sức quá lớn một chút, nhưng sau bọn họ liền toàn bộ chết ở nơi này."

Dương Diệp: "

Nữ tử váy trắng đột nhiên ngồi ở một bên tảng đá chỉ là, nàng ngẩng đầu nhìn xa chỗ phía chân trời, "Bọn họ không biết, bọn họ không có chút nào biết, trước đây chúng ta vì để cho cái vũ trụ này sinh linh có thể thu được đúng nghĩa tự do bỏ ra nhiều thiếu, chúng ta bỏ ra rất nhiều, rất nhiều người chết rồi. Nhưng mà, trước đây chúng ta dùng sinh mệnh đổi lấy cái vũ trụ này, hậu lai nhân cũng là điên cuồng ở phá hư ."

Nói đến đây, nàng lần nữa nhìn về phía Dương Diệp, "Phá hư, cường giả, một cái thực lực siêu cấp cường đại cường giả, trong mắt hắn, không có thương hại, không có đối với cái này thế giới thương hại, không có đối với cái này thế giới quý trọng, trong mắt hắn, chỉ có mạnh mẽ, chỉ có điên cuồng mạnh mẽ, vì đây, bọn họ không tiếc hi sinh tất cả, thậm chí một cái thế giới sinh linh ."

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử váy trắng quay đầu nhìn về phía xa chỗ hư không phía chân trời, "Đòi lấy, phá hư ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu có nhất thiên, thực lực ngươi rất mạnh rất mạnh mẽ, ngươi nguyện ý đối xử tử tế cái vũ trụ này vạn vật vạn linh sao?"

Dương Diệp cười khổ, "Ta rất muốn nói nguyện ý, bởi vì ... này có thể xin ngươi niềm vui, thế nhưng ngươi thấy được, cái này thế giới hầu hết thời gian đều không phải là như vậy thân mật ."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ta biết . Cái này thế giới, đơn thuần thiện là không quản lý tốt, đơn thuần ác khẳng định cũng là không được . Đương nhiên, ta chỉ là hỏi hỏi ngươi, nếu quả như thật có như vậy nhất thiên, ngươi sẽ đối xử tử tế cái này thế giới sao?"

Dương Diệp sờ sờ lỗ mũi mình, đây là phải tự làm cái này thế giới Thủ Hộ Giả ?

Nữ tử váy trắng cười nói: "Kỳ thực, ta đã biết đáp án của ngươi ."

Vừa nói, nàng tay phải nhất chiêu, cái kia chuôi vãng sinh kiếm trực tiếp xuất hiện ở nàng trong tay .

Nữ tử váy trắng nhìn một chút kiếm trong tay, sau đó nói: "Một cái khác ta, cũng chính là cái kia Thiên Tru chủ nhân, nàng đây, cái kia Mặc Du là nàng tự tay nuôi lớn, nàng đối với hắn có kỳ vọng rất lớn, đáng tiếc, nàng thất vọng rồi . Tuy là như đây, thế nhưng, vẫn là không đành lòng giết hắn, vì vậy làm cho cái kia, cũng chính là trong miệng ngươi nói cái kia hắc muội bắt hắn, tù hắn . Mà phía trước, ngươi muốn giết hắn lúc, là cái kia Thiên Tru chủ nhân xuất thủ ."

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp, "Đương nhiên, ta ngươi đứng lại bên này, bởi vì ngươi là ta chọn ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Cảm tạ, ta có thể cam đoan với ngươi, cái này thế giới, cái vũ trụ này vạn vật vạn linh không phụ ta, không hại ta, ta tuyệt sẽ không phụ chúng nó, hại bọn họ ."

Bởi vì Tiểu Bạch duyên cớ vì thế, hắn đối với những thiên địa này linh vật kỳ thực đều có hảo cảm!

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau nàng chậm rãi phiêu khởi, rất nhanh, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, mắt nhìn xuống Dương Diệp, nàng đang cầm Dương Diệp mặt, cái trán dán tại Dương Diệp cái trán lên, nhẹ giọng nói: "Kiếm danh vãng sinh, vãng sinh kiếm tới tự vãng sinh giới, ngươi muốn chân chính chưởng khống cái này kiếm, liền nhất định chưởng khống vãng sinh lực, đến, cảm thụ một cái "

Thanh âm rơi xuống.

Dương Diệp thân thể trong nháy mắt cương cứng, rất nhanh, hắn hai mắt trợn tròn, nhất cỗ thần bí lực lượng điên cuồng ở thôn phệ Dương Diệp .

------oOo------

Chương 2664: Đã Từng Tiểu Bạch!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vãng sinh lực!

Đây là một loại khó có thể ngôn ngữ lực lượng, đây cũng là Dương Diệp đã từng chẳng bao giờ cảm nhận được qua lực lượng .

Vãng sinh, tức thì siêu độ, cũng có thể nói là hủy diệt .

Loại này lực lượng rất huyền diệu, nó đã là huyền khí ra một loại khác lực lượng, hắn gặp rất nhiều chủng lực lượng, tỷ như Tín Niệm Chi Lực mà vãng sinh lực cùng này chủng loại lại tựa như!

Cứ như vậy, giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp rốt cục ngất đi .

Nữ tử váy trắng phóng hạ Dương Diệp, nàng tay phải nhấc lên một chút, một khối đá lớn bằng khoảng không xuất hiện ở Dương Diệp thân xuống.

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở nữ tử váy trắng trước mặt không xa chỗ .

Chính là cái kia rương trúc lão giả!

Lúc này, rương trúc lão giả mặt sắc thương bạch, trên người có nhất cỗ thần bí lực lượng quấn quanh .

Cái này cỗ thần bí lực lượng không ngừng ở cắn nuốt rương trúc lão giả!

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua rương trúc lão giả, nàng tay phải nhất chiêu, cách đó không xa cái kia chuôi vãng sinh kiếm đột nhiên chém bay mà ra .

Cái này lúc, rương trúc lão giả lắc đầu .

Cái kia chuôi vãng sinh kiếm ngạnh sinh sinh dừng ở rương trúc lão giả trước mặt .

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Ngươi như phá nó, cái kia vị tồn tại khả năng liền có thể cảm nhận được ."

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Không sợ hãi!"

Thanh âm rơi xuống.

Vãng sinh kiếm chém xuống.

Xuy!

Rương trúc lão giả quanh thân cái kia cỗ thần bí lực lượng tức thì bị chém vỡ .

Mà lúc, phía chân trời hư không đột nhiên run rẩy động .

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài .

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua hư không bên trong, nhưng sau cười nói: "Còn có chút thời gian, ta giao cho chút chuyện tình!"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía không xa chỗ nằm tảng đá ở trên Dương Diệp, mà lúc, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha khuôn mặt đề phòng, cái này nữ tử váy trắng cùng cái kia quần đen nữ tử dáng dấp một màn đồng dạng, nguyên nhân đây, nàng không phải rất thân mật!

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, cười nói: "Hai người các ngươi tên cư nhiên làm cùng một chỗ, hơn nữa quan hệ còn tốt như vậy "

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Người này quả thật có chút ý tứ!"

Nhị Nha quan sát liếc mắt nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Ngươi cùng cái kia hắc muội có phải hay không một phe ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Ta gặp các ngươi không giống một phe, ngươi xem đứng lên tương đối thuận mắt, cái kia hắc muội tốt thích ăn đòn!"

Nữ tử váy trắng lắc đầu cười, "Ngươi a, tính khí cùng năm đó còn là một dạng táo bạo ."

Vừa nói, nàng xem hướng rương trúc lão giả, rương trúc lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau vỗ nhè nhẹ một cái sau lưng rương trúc, rất nhanh, một viên dịch thấu trong suốt mảnh nhỏ đột nhiên trôi dạt đến Nhị Nha trước mặt .

Nội đan mảnh nhỏ!

Chứng kiến này cái mảnh nhỏ, Nhị Nha nhất cái liền bắt tới!

Phản ứng tự nhiên!

Trực giác nói cho nàng, nàng rất cần này cái nội đan mảnh nhỏ .

Nhìn cái viên này nội đan mảnh nhỏ hồi lâu, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía cái kia nữ tử váy trắng, "Đây là cho ta ?"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Năm đó ta với ngươi giao chiến, đánh nát ngươi nội đan, ta để lại một mảnh, toán là đối ngươi tôn trọng, bây giờ ngươi đã ở cùng với hắn, hơn nữa, tính cách cũng có thay đổi, không hề như năm đó vậy ngang ngược không biết lý lẽ, cho nên, này cái mảnh nhỏ trả cho ngươi!"

]

Nhị Nha có chút khổ sáp, "Trước đây ta đánh không lại ngươi sao ?"

Một bên, rương trúc lão giả lắc đầu cười .

Nữ tử váy trắng cũng là khẽ nở nụ cười, "Ngươi a, năm đó kỳ thực đã phi thường phi thường lợi hại . Chỉ bất quá đây, ngươi đụng phải là nhất biết đánh nhau ta . Ta đây, năm đó nhưng là phi thường phi thường lợi hại, ngươi năm đó có thể đối với ta có uy hiếp, bản thân này liền đã rất lợi hại ."

Nhị Nha lắc đầu, "Ta rất yếu ."

"Tôn hạ lời ấy sai rồi!"

Cái này lúc, một bên cái kia rương trúc lão giả đột nhiên nói: "Tôn hạ năm đó thực lực, thật không có gì sánh kịp khủng bố ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Một đối một, ngài cùng nàng nhưng thật ra là chia năm năm!"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, không có phản bác .

Năm đó Nhị Nha, quả thực rất mạnh .

Khi đó, cho dù là thời kỳ tột cùng Kỳ Bỉ Thiên, cũng phải khiêm tốn Nhị Nha ba phần!

Đương nhiên, cái kia thời đại, chân chính cường giả thật rất nhiều rất nhiều, trừ ra hoàn toàn thiên mệnh bên ngoài, rất nhiều người kỳ thực đều là không phân cao thấp!

Nhị Nha do dự xuống, sau đó nói: "Nếu như ta nỗ lực tu luyện, đánh thắng được cái kia hắc muội sao?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Rất có thể!"

Nhị Nha gật đầu, không có đang nói cái gì .

Mà lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, đương nhiên, nàng vẫn không quên liếc một cái rương trúc lão giả sau lưng rương trúc .

Nữ tử váy trắng đi tới Tiểu Bạch trước mặt, nàng nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Đối với ngươi, đơn thuần cái này ta là rất xin lỗi . Trước đây ngươi cái này tiểu gia hỏa, vì bảo hộ thiên địa vạn linh, thậm chí muốn hủy đi sở hữu nhân tộc, yêu tộc, cùng với cái khác các tộc "

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, "Ngươi cái tên này, so với Nhị Nha trước đây còn muốn bá đạo, tàn nhẫn a!"

Linh Tổ!

Thiện lương!

Kỳ thực, thế gian này ngoại trừ nàng bên ngoài, có rất ít người biết ban đầu Linh Tổ là kinh khủng đến cỡ nào . Khi đó, Tiểu Bạch không gọi Linh Tổ, mà là thiện linh, thiên địa chí thiện . Thế nhưng, cái này thiện, nàng không phải đối với nhân tộc yêu tộc cùng với cái khác cái gì tộc, nàng thiện, chỉ nhằm vào thiên địa vạn linh .

Nhân loại cùng với trước đây khác một ít tộc vì mục đích của chính mình, tư nhân tự cướp đoạt thiên địa linh vật, đồng thời hủy hoại cái này thiên địa vũ trụ, mà Tiểu Bạch ban đầu biện pháp chính là gọi vạn linh bắt đầu tàn sát nhân loại cùng với các tộc!

Nàng là tới thật đấy!

Hồi tưởng trước đây, nữ tử váy trắng lắc đầu cười, một lần kia, như không phải nàng đứng ra, nhân tộc cùng với cái khác các tộc, sợ là muốn hầu như đều lạnh .

Cái kia thì Tiểu Bạch chính sách chính là, trong thiên địa chỉ còn linh!

Còn lại cái gì, hết thảy đều nên tiêu thất!

Mà bây giờ, trước mắt cái này tiểu gia hỏa nữ tử váy trắng nhẹ cười cười, nói: "Thế sự vô thường a!"

Vừa nói, nàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, rất nhanh nhất cỗ thần bí lực lượng tiến nhập Tiểu Bạch trong cơ thể .

Tiểu Bạch cả người run một cái, nàng có chút mờ mịt nhìn nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Nó có thể cho ngươi thay đổi lợi hại hơn, tinh tế cảm thụ trong cơ thể cái kia sợi huyền khí, nhưng sau khiến nó thay đổi càng ngày càng nhiều, hiểu chưa ?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng tiểu trảo chỉ chỉ xa chỗ rương trúc lão giả rương trúc, ý là nàng muốn .

Rương trúc lão giả vẻ mặt hắc tuyến, cái này tiểu bất điểm vì sao lão là lo lắng hắn rương trúc đâu?

Nữ tử váy trắng nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, nhưng sau ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, "Hắn tỉnh về sau, tiễn hắn đi vãng sinh giới ."

Rương trúc lão giả nhíu mày, "Cái kia địa phương "

Nữ tử váy trắng cười nói: "Đã hắn đã thu được ta vãng sinh kiếm, vậy thì có tư cách đi ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, điểm này, trực tiếp một chút ở tại Dương Diệp giữa chân mày, trong nháy mắt, Dương Diệp thân thể chợt run lên, giờ khắc này, Dương Diệp toàn thân tu vi trực tiếp bị Phong Cấm!

Xa chỗ, rương trúc lão giả cười khổ, "Hắn thực lực bản thân thì không phải là đặc biệt mạnh, ngài còn phong ấn tu vi của hắn, đây không phải là muốn hắn chết sao!"

Nữ tử váy trắng lắc đầu cười nói: "Cái gì kiếm lợi hại nhất ?"

Rương trúc lão giả trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Phàm kiếm!"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Kiếm bản sắt thường, nguyên nhân người mà bất phàm . Ta phong ấn tu vi của hắn, là hy vọng hắn có thể lãnh ngộ cái gì mới là kiếm!"

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi không có phát hiện sao? Kiếm đạo của hắn cùng kiếm tâm đã đến hắn cuối . Hiện tại ta làm chính là, đem hắn trước kia toàn bộ đổ sạch, làm cho hắn giả trang một điểm mới đi vào! Vãng sinh lực chỉ có thể coi là lễ gặp mặt, còn dư lại, hắn có thể bắt được nhiều thiếu, nhìn chính hắn tạo hóa ."

Dứt lời, phía chân trời hư không bên trong, đã xuất hiện một vòng xoáy khổng lồ .

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Nói cho hắn, Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú ở bốn chiều Vũ Trụ Không Gian ngoại vi, nơi ấy, rất nguy hiểm, mà các nàng, cần người trợ giúp, như hắn không thể trong vòng thời gian ngắn đề thăng chính mình, các nàng có tám phần mười tỷ lệ sẽ chết."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Cổ vũ là muốn, thế nhưng, áp lực cũng là đồng dạng cần . Ta tuyển ngươi, có thể vì ngươi làm, cũng đã làm, còn dư lại, là long vẫn là trùng, quyết định bởi ngươi chính mình!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài đột nhiên hóa thành một đạo bạch quang phóng lên cao .

Rất nhanh, đạo bạch quang kia tiến nhập cái kia vòng xoáy bên trong, chỉ chốc lát, toàn bộ phía chân trời hư không dần dần bình tĩnh lại .

Nữ tử váy trắng mới vừa vừa đi, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở cái kia rương trúc lão giả trước mặt, nàng nhếch miệng cười, tiểu trảo chỉ chỉ rương trúc lão giả rương trúc .

Ý tứ đã rất rõ ràng!

Rương trúc lão giả cười khổ, "Cái này, không thể cấp ngươi ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, ở nàng móng vuốt bên trong, xuất hiện một thanh kiếm .

Chính là cái kia chuôi vãng sinh kiếm!

Tiểu Bạch tiểu trảo nắm lấy vãng sinh kiếm nhẹ nhàng quơ, nàng con mắt híp, liền nhìn chằm chằm cái kia rương trúc lão giả sau lưng rương trúc .

Nhìn thấy một màn này, rương trúc lão giả cười khổ, "Tiểu gia hỏa, bên trong này, là giả bộ một ít gì đó, thế nhưng, vài thứ kia đây, có chút cũng không đều là của ta, có chỉ là của ta cho người khác bảo quản, cho nên, cái này thật không thể cấp ngươi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng một cái móng vuốt nhỏ chỉ chỉ chính mình, ý là, ta có thể giúp ngươi đảm bảo a!

Rương trúc lão giả có chút cổ quái nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cho ngươi đảm bảo ? Quỷ đều không tin ngươi cái này tiểu gia hỏa, vào miệng của ngươi túi, đồ đạc còn có thể trở về sao?

Đối với cái này tiểu gia hỏa phong cách, hắn đã rất rõ ràng .

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Nhị Nha đã đi tới, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, chân mày cau lại, "Tiểu Bạch, ngươi tại sao có thể như vậy chứ ? Là vật gì người ta, chúng ta không thể nhận, hiểu không ?"

Nghe được Nhị Nha, rương trúc lão giả trong lòng tức thì cảm động muốn rơi lệ, vẫn là cái này Nhị Nha biết lý lẽ a!

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên nhìn về phía rương trúc lão giả, sau đó nói: "Lão nhân gia, ngươi chớ để ý, Tiểu Bạch không hiểu nhiều lắm sự tình, ngươi chớ cùng nàng tính toán ."

Rương trúc lão giả liền vội vàng lắc đầu, "Nơi nào nơi nào, không ngại!"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau nàng xem hướng rương trúc lão giả cái kia rương trúc, "Cái này rương trúc xem thật kỹ đây, có thể cho ta mượn nhìn à? Ta liền mượn tới nhìn!"

Rương trúc lão giả do dự xuống, nhưng sau gật đầu, bởi vì ... này Nhị Nha rất biết lý lẽ, hơn nữa mới vừa rồi giúp hắn giải vây, cấp cho nàng xem xem không có gì không thể!

Rương trúc lão giả đem cái kia rương trúc đưa cho Nhị Nha, cười nói: "Không nên mở ra là tốt rồi!"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau tiếp nhận rương trúc, đón lấy, nàng ở cái kia rương trúc lão giả ánh mắt bên trong, đem rương trúc đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch bất động thanh sắc đem rương trúc đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Rương trúc lão giả ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, "Cái này, ngươi không phải nói mượn tới nhìn à?"

Nhị Nha gật đầu, nói: "Ta trở về từ từ xem!"

Rương trúc lão giả hầu lăn lăn, sau đó nói: "Cái kia, ngươi chính là đưa ta đi!"

Nhị Nha nhìn về phía rương trúc lão giả, không giải khai, "Tại sao muốn trả ?"

"Ngươi tìm ta mượn, đương nhiên muốn a!" Rương trúc lão giả kinh ngạc nói .

Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Ta có thể chưa nói khi nào trả đây "

Nói đến đây, nàng dựng lên một căn chỉ, "Một trăm năm, một trăm năm sau ta tựu trả ngươi, ta Nhị Nha nói lời giữ lời, tuyệt không lừa dối ngươi!"

Mất rương trúc lão giả: "..."

------oOo------

Chương 2665: Vãng Sinh Giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thổ phỉ!

Chân chính thổ phỉ a!

Rương trúc lão giả thật là ở khóc không ra nước mắt a!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch lại đem rương trúc đem ra, nhưng sau nàng đưa trả đến rồi rương trúc lão giả trước mặt .

Rương trúc lão giả ngây ngẩn cả người .

Tiểu Bạch hướng về phía rương trúc lão giả nhếch miệng cười, nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia rương trúc, nhưng sau vừa chỉ chỉ mình cùng Nhị Nha, ý là, có hay không thích hợp nàng cùng Nhị Nha, cho một cái thì tốt rồi .

Nếu như không có cũng không quan hệ!

Các nàng không muốn cái này rương trúc!

Lúc này đây, rương trúc lão giả thật bối rối .

Cái này tiểu gia hỏa sẽ không lại ở đùa giỡn cái gì đem đùa giỡn chứ ?

Kỳ thực, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch cũng không phải rất không nói lý, càng nhiều lúc, các nàng là cảm thấy chơi thật khá, đương nhiên, các nàng cũng là thật muốn cái kia rương trúc . Bởi vì bên trong bảo bối thật nhiều thật nhiều đây!

Thế nhưng, các nàng cũng nhớ kỹ, lão nhân này giúp qua Dương Diệp, giúp qua các nàng .

Bọn họ không thể làm như vậy!

Cho nên, các nàng đổi một chút đã từng lưu manh làm phong, dùng muốn .

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, nhất về sau, hắn cười cười, mở ra rương trúc .

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch vội vã nhìn về phía rương trúc, hai cái tiểu gia hỏa đỡ rương trúc, tràn ngập mong đợi nhìn cái kia rương trúc .

Ở hai cái tiểu gia hỏa chờ mong bên trong, rương trúc lão giả móc ra một căn gậy chống, trắng phao gậy chống, giống như Bạch Ngọc sở ngưng . Gậy chống dài chừng ba thước, dài rộng chỉ có chỉ một cái không đến, đỉnh đầu có một viên hạt châu màu xanh sẫm .

Hạt châu chi lên, có khắc hai chữ: Linh trượng!

Linh trượng quanh thân, có một ít vết rạn .

Rương trúc lão giả đem cái kia linh trượng đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, "Đây là linh trượng, đã từng ngài sử dụng qua vũ khí một trong, vật ấy thiên địa chí thiện vật, có rất nhiều kinh khủng năng lực, đáng tiếc trước đây trận đại chiến kia, vật ấy bị bị trọng thương, đương nhiên, ta tin tưởng ngươi có thể đem chữa trị!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau hai móng nhận lấy cái kia linh trượng .

Mới vừa vào trảo, cái kia linh trượng chính là chợt run lên, trong nháy mắt, một cổ vô hình linh khí kết giới xuất hiện ở giữa sân .

Rương trúc lão giả mỉm cười, "Ngươi dùng cái này thi triển Linh Vực, làm ít công to ."

Tăng phúc!

Cái này linh trượng hắn biết đến một cái tác dụng chính là tăng phúc, rất đại rất lớn tăng phúc!

Tiểu Bạch bắt được cái kia linh trượng thật là yêu thích không buông tay rất, nàng mỗi một lần huy động linh trượng, linh khí trong trời đất đều sẽ chịu đến ảnh hưởng nghiêm trọng .

Cái này lúc, Nhị Nha nhìn về phía rương trúc lão giả, ý là ta đâu?

Rương trúc lão giả suy nghĩ một chút, nhất về sau, hắn thấp giọng thở dài, nhưng sau lại từ rương trúc bên trong lấy ra một vật .

Là một thanh búa!

Cán búa là một căn đen nhánh sắc thiết, phía trên đầy vương mắc, mà búa bộ phận, cũng là một khối không biết tên hắc thiết, phủ nhận trên còn có một số chỗ hổng .

Theo hình dạng đến xem, cũng không thế nào dễ nhìn!

Nhị Nha có chút thất vọng!

Rương trúc lão giả cười nói: "Trước đừng thất vọng, ngươi thử nhìn một chút!"

Nhị Nha bắt lại cái kia búa, nhưng mà, nàng lại kém chút không có cầm lên!

Thật nặng!

]

Đây là Nhị Nha cảm giác!

Nhị Nha chớp chớp nhãn, nàng có chút hứng thú, nàng bắt đầu dùng sức, rất nhanh, cái kia chuôi búa bị nàng chậm rãi xách lên, vẫn còn có chút trầm .

"Dùng hai tay!"

Cái này lúc, rương trúc lão giả đột nhiên nói .

Nhị Nha lắc đầu, "Ta một tay liền có thể, để cho ta thích ứng một cái!"

Rương trúc lão giả cười khổ, nếu như lưỡi búa này nguyên chủ nhân nghe được Nhị Nha, phỏng chừng sợ là muốn xấu hổ chết!

Nhị Nha một tay dẫn theo cái kia búa giơ giơ, nhưng sau nhìn về phía rương trúc lão giả, "Lão gia gia, lưỡi búa này đánh lộn lợi hại sao?"

Lão gia gia!

Rương trúc lão giả lần nữa cười khổ, tiếng xưng hô này nói thật, hắn có điểm không kham nổi .

Đã từng Nhị Nha, cường thế không gì sánh được, cũng bá đạo không gì sánh được, ở trong mắt nàng, trong thiên địa căn bản không có người nào có thể được nàng nhìn ở trên!

Cho dù là ban đầu thiên mệnh, đối với Nhị Nha cũng là rất tôn trọng .

Mà bây giờ, cái này Nhị Nha gọi hắn lão gia gia!

Đã từng thiên địa ác nhất, chung quy vẫn còn có chút bất đồng a!

Rương trúc lão giả thu hồi tâm tư, nhưng sau trả lời Nhị Nha, "Lưỡi búa này, gọi Hoang Phủ, tới tự Hoang Tộc, ân, ngay tại lúc này cái kia Hoang Tộc đời trước, năm đó vũ trụ ở giữa, có mười mấy vô cùng cường đại gia tộc, cái này Hoang Tộc chính là một, đương nhiên, hiện tại cái kia thập tộc, ngoại trừ Hoang Tộc còn có mặt khác một cái bên ngoài, bên ngoài toàn bộ nó đều không tồn tại ."

Nói đến đây, hắn khe khẽ thở dài .

"Đều mất ?" Nhị Nha chớp chớp nhãn, "Vì sao ?"

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Đồ tộc, đều bị diệt rồi ."

"Bị người nào ?" Nhị Nha tò mò hỏi .

Rương trúc lão giả cười cười, "Lấy sau ngươi thì sẽ biết, tới ta nói với ngươi nói cái này phủ, cái này Hoang Phủ là cái kia thay mặt Hoang Tộc tộc trưởng có, ở đã từng, xem như là nhất kiện phi thường khá vô cùng binh khí, nó là từ vô số viên lỗ đen nội hạch làm bằng, trầm trọng vô cùng , người bình thường căn bản cầm không nổi nó, cho dù là năm đó cái kia Hoang Tộc tộc trưởng, cũng cần hai tay, tài năng đủ dùng dùng cái này Hoang Phủ, đây là hắn cùng với cái này Hoang Phủ tâm thần giống nhau tình huống hạ!"

Nói đến đây, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nhìn về phía Nhị Nha, cười nói: "Ngươi ngoại trừ, ngươi một tay có thể!"

Nhị Nha giơ giơ búa, nhưng sau nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Tiểu Bạch, ngươi cái kia cho ta xem!"

Tiểu Bạch đem linh trượng đưa cho Nhị Nha, Nhị Nha tắc thì đem búa đưa cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ bắt được cái kia búa, không có bất kỳ độ khó

Nhị Nha: "

Một bên, cái kia rương trúc lão giả biểu tình cũng là cứng lại rồi .

Tiểu Bạch nắm đầu búa nhẹ nhàng giơ giơ, nhưng sau lại gõ gõ búa, có điểm hiếu kỳ .

Nhị Nha nhìn về phía rương trúc lão giả, rương trúc lão giả cười khổ, "Nàng là thiên địa chí thiện chi linh, lý luận đi lên nói , bất kỳ cái gì thần khí cái gì nàng(hắn) có thể dùng . Trừ phi là những thứ kia chí tà vật, cùng nàng tương khắc cái kia loại!"

Nói đến đây, hắn cổ quái nhìn thoáng qua Nhị Nha .

Chí tà ?

Lớn nhất tà ở nơi này a! Mà tên, lúc đầu cùng Tiểu Bạch là tương khắc, nhưng là bây giờ, cái này hai cái tiểu gia hỏa quan hệ so với huyền thiết còn thiết, đơn giản mà nói, cái này hai cái tiểu gia hỏa cùng một chỗ, các nàng đã không có thiên địch!

Cái này lúc, rương trúc lão giả nhìn về phía một bên Dương Diệp, mà Tiểu Bạch cùng Nhị Nha cũng dừng lại, đi tới Dương Diệp bên cạnh .

Bởi vì Dương Diệp thức dậy .

Chứng kiến Nhị Nha cùng Tiểu Bạch quan tâm dáng dấp, rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, Dương Diệp người này, kiếp trước đến cùng làm chuyện gì tốt, dĩ nhiên làm cho cái này hai cái tiểu gia hỏa coi hắn là thân nhân đối đãi!

Dương Diệp cảm giác mình rất suy yếu, phi thường vô cùng suy yếu, liền đứng lên năng lực cũng không có .

Dương Diệp nhìn về phía rương trúc lão giả, rương trúc lão giả trầm giọng nói: "Ta muốn tiễn ngươi đi một cái địa phương, đó là nàng cuối cùng một cái trắc thí, thành công, ngươi sẽ có thật nhiều không tưởng được thu hoạch, thất bại, ngươi sẽ chết. Đương nhiên, ngươi có thể không cần đi, như ngươi buông tha, ngươi bây giờ tu vi hội lập tức khôi phục, bất quá, vãng sinh kiếm, vãng sinh lực, nàng(hắn) hội thu hồi . Nàng nói, hết thảy quyền lựa chọn đều ở đây ngươi trong tay mình, nàng sẽ không bắt buộc ngươi đi làm cái gì!"

Dương Diệp nhìn xem thân thể của chính mình, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn nhìn về phía rương trúc lão giả, "Ta nguyện ý đi!"

Cơ hội!

Hắn rất tinh tường, cái này chính là một cái cơ hội, hắn nhất định cần phải nắm chắc!

Rương trúc lão giả khẽ gật đầu, hắn nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, "Hiện tại, các ngươi trở về trong tháp đi, đồng thời, không thể đi ra trợ giúp hắn!"

Nhị Nha chân mày cau lại, "Vì sao đâu?"

Rương trúc lão giả không có giải thích, hắn nhìn về phía Dương Diệp, hắn biết, cái này phải Dương Diệp tự mình tiến tới giải thích .

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, cười nói: "Ta muốn mạnh mẽ, cho nên ta cần tự mình tiến tới, các ngươi hai cái tiểu gia hỏa trở về trong tháp đi chơi, có được hay không ?"

Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau hai cái tiểu gia hỏa gật đầu, về tới Hồng Mông Tháp!

Đối với Dương Diệp, các nàng vẫn là tin tưởng vô cùng .

Đây chính là các nàng Dương ca!

Dương Diệp nhìn về phía rương trúc lão giả, rương trúc lão giả khẽ gật đầu, nhưng sau vung tay phải lên, trực tiếp cùng Dương Diệp tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở nhất chỗ mịt mờ tinh không bên trong, rương trúc lão giả mang theo Dương Diệp lăng không đi nhanh .

Dương Diệp rất suy yếu, hắn liền phi năng lực cũng không có!

Không chỉ có như đây, hắn liền điều động huyền khí năng lực cũng không có!

Thẳng thắn hơn nói, hắn hiện tại giống như là một người bình thường!

Rốt cục, rương trúc lão giả mang theo Dương Diệp đi tới nhất chỗ trước truyền tống trận .

Tinh Không Truyền Tống Trận!

Rương trúc lão giả phóng hạ Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Nàng cái kia thời đại, ngoại trừ có thật nhiều thiên chi kiêu tử bên ngoài, còn có cửu thiên cùng thập tộc, trong đó thập tộc, đã bị diệt tám tộc, thế nhưng, bọn họ đã từng ở ở địa phương vẫn còn, đương nhiên, đại thể đều là một vùng phế tích . Cái này truyền tống trận về sau, là vãng sinh giới, cũng là vãng sinh tộc đã từng địa bàn, ngươi lần này mục tiêu chính là từ bên trong này sống xuất hiện!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia truyền tống trận, sau đó nói: "Vãng sinh giới ? Cùng nàng cái gì quan hệ ?"

Rương trúc lão giả trầm mặc .

Dương Diệp cũng không có hỏi lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua cái kia truyền tống trận, "Ta thật không thể vận dụng tu vi ?"

Rương trúc lão giả gật đầu, "Nàng phong ấn , người bình thường căn bản không giải được, trừ phi ngươi tự động buông tha . Ngươi như buông tha, lập tức liền có thể lấy khôi phục tu vi ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được!"

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Ngươi cần hiểu rõ một chút, thời gian của nàng không nhiều lắm, thời gian của ngươi càng không nhiều hơn . Thật đích thực không nhiều lắm ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, sau đó nói: "Biết cái kia quần đen thiên mệnh vì sao không đi giết những thứ kia mệnh kỳ cường giả sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Hai điểm , thứ nhất, nàng cũng muốn đi trấn áp một ít tồn tại, thứ hai, nàng cảm thấy những người này mệnh, hẳn là ngươi tới giết, bởi vì từ trước mắt đến xem, nàng hiển nhiên cũng đã tiếp thu ngươi ."

Dương Diệp cười khổ .

Rương trúc lão giả tay phải đặt ở Dương Diệp phía sau lưng, rất nhanh, Dương Diệp chậm rãi phiêu hướng cái kia truyền tống trận, "Kiếm đạo của ngươi có thể hay không đột phá, có thể hay không luôn cố gắng cho giỏi hơn, hoàn toàn xem chính ngươi ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp vừa vặn tiến nhập cái kia truyền tống trận bên trong .

Rất nhanh, cái kia truyền tống trận một trận rung động, đem Dương Diệp triệt để cuốn vào!

Tại chỗ, rương trúc lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng phía sau lưng lấy rương trúc xoay người rời đi .

Ở rương trúc lão giả rời đi về sau, cái kia truyền tống trận cũng biến mất theo không thấy

------oOo------

Chương 2666: Chặt Điểu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi mở hai mắt ra .

Nóng!

Dương Diệp cảm giác đầu tiên, hắn vội vã nhảy dựng lên, cúi đầu nhìn một cái, lúc này, hắn đang ở một mảnh sa mạc bên trong .

Đỉnh đầu, là một vòng lớn vô cùng mặt trời chói chang .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, bốn phía một mảnh thê lương .

Đây là một cái đã hầu như yên diệt thế giới!

Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới, ở trong tay hắn, là cái kia chuôi vãng sinh kiếm .

Hắn đi rất chậm, bởi vì cho dù là hiện tại, hắn như trước rất suy yếu, tuy là hắn nhục thân rất mạnh, thế nhưng, phía trước chịu cái kia vãng sinh lực ảnh hưởng, hắn hiện tại cả người trạng thái phi thường vô cùng không được!

Còn kia cái gì vãng sinh lực, hắn hiện tại một chút đầu mối cũng không có!

Mà huyền khí, hắn giờ phút này, huyền khí cũng không vận dụng được!

Toàn bộ bị Phong Cấm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, hắn từng bước một đi tới, bởi vì ở bên kia, hắn thấy được kiến trúc, chỉ là có điểm xa.

Đi không bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn cúi đầu nhìn lại, tại hắn chân xuống, là một cỗ thi thể!

Một bộ cùng loại thi thể của con người!

Dương Diệp tay phải hướng hạ nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Cỗ thi thể kia ở trên những thứ kia hạt cát tức thì bị đánh tan, Dương Diệp thấy được cổ thi thể kia hoàn chỉnh dạng .

Cùng loại nhân loại, thế nhưng so với nhân loại cao lớn rất nhiều!

Cỗ thi thể kia nhục thân vẫn còn, thế nhưng đã không có khí tức .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng chấn động, trong sát na, chung quanh hắn những thứ kia hạt cát hướng bốn phía đánh xơ xác ra, chỉ chốc lát, Dương Diệp chu vi xuất hiện rất nhiều thi thể!

Không sai biệt lắm chừng trăm đồ!

Chết rất an tường!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó tiếp tục đi tới, rốt cục, hắn đi ra cái kia mảnh nhỏ sa mạc, đi tới một tòa phế tích trước .

Phế tích trước, có một pho tượng .

Pho tượng trước có một khối thạch bi, thạch bi chi lên, có một hàng chữ .

"Tới người, mời quỵ xuống."

Quỵ hạ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua pho tượng kia, nhưng sau vòng qua pho tượng kia, mà đang ở cái này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện .

Vị kia pho tượng đột nhiên động!

Một con quả đấm to lớn phi thẳng đến Dương Diệp đánh tới!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, điểm mũi chân một cái, muốn kéo dài khoảng cách, nhưng mà, lúc này đây, hắn điểm này, đem mặt đất kia điểm tét, mà người nhưng không có bay ra ngoài!

Cái này lúc, nắm tay đã oanh tới rồi!

Dương Diệp giơ kiếm chính là đâm một cái .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bay ra ngoài, cái này vừa bay, bay thẳng đến rồi cái kia mảnh nhỏ sa mạc bên trong, hắn lại trở về vừa mới đến cái này thế giới vị trí .

Đồng thời bị hạt cát vùi lấp!

Quá không biết bao lâu, Dương Diệp mới từ cái kia hạt cát bên trong bò ra .

Xuất hiện về sau, Dương Diệp mặt sắc thương bạch, toàn bộ tay phải không ngừng đang rung rung, liền kiếm đều không cầm được!

Không có đã từng tu vi về sau, hắn phát hiện, hắn đã từng phương thức chiến đấu không quá đi được!

Phải nói không quá thích hợp mình!

Mà không thể vận dụng huyền khí về sau, trong tay hắn cái này vãng sinh kiếm lực lượng cũng giảm xuống rất nhiều, ngoại trừ kiên cố không phá vỡ nổi bên ngoài, không có tác dụng nào khác!

Bởi vì không có huyền khí, cái này kiếm căn bản không có vãng sinh lực, một chút cũng không có .

Nó hiện tại chỉ có thể coi là một thanh bền chắc không thể gảy kiếm!

Dương Diệp vốn định nghỉ ngơi một cái, nhưng mà cái này lúc, xa chỗ vị kia pho tượng đột nhiên hướng hắn đã đi tới .

Vị kia pho tượng mỗi rơi hạ một cước, cả vùng sẽ rung động một cái .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn biết, hắn hiện tại nhất định cải biến phương thức chiến đấu của mình!

Kiếm tu!

Hắn là kiếm tu!

Cái này lúc, vị kia pho tượng một quyền đánh về phía Dương Diệp, cái này đấm ra một quyền, thiên địa kịch liệt run lên, trong thiên địa vang lên vô số khí bạo tiếng!

Đỉnh phong mệnh kỳ cấp bậc cường giả!

]

Cái này lúc, Dương Diệp trợn mở con mắt, sau một khắc, hắn nắm kiếm xoay người chạy!

Chạy!

Nhưng mà, cái kia cỗ lực lượng là bao trùm tính, cho dù hắn không có chính diện cương một quyền kia, nhưng như trước bị một quyền kia lực lượng cho ảnh hưởng đến .

Vì vậy, Dương Diệp lại một lần nữa chật vật bay ra ngoài!

Lúc này đây, hắn chính mình cũng không biết chính mình đến rồi nơi nào, hắn chỉ biết là, chính mình lại bị hạt cát chôn .

Mà hắn vẫn có thể cảm nhận được không gian xung quanh rung động!

Vị kia pho tượng càng ngày càng gần!

Dương Diệp lần nữa bò dậy, mà lúc, vị kia pho tượng đã tới trước mặt của hắn, sau một khắc, pho tượng lại là một quyền hướng hắn đánh tới .

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau hướng bên cạnh chính là lóe lên, hắn tránh thoát một quyền này, thế nhưng, một quyền kia tản mát ra lực lượng cũng không có tránh thoát .

Ầm!

Dương Diệp lại một lần nữa bay ra ngoài!

Tuyệt vọng! Bất đắc dĩ!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được cái gì gọi là tuyệt vọng, cái gì gọi là bất đắc dĩ!

Như hắn khôi phục tu vi, dùng Kiếm Vực, dùng phi kiếm, hoàn toàn có thể cùng người này đánh, nhưng là bây giờ, hắn ngoại trừ nhục thân cường hãn một điểm bên ngoài, ý thức chiến đấu còn ở bên ngoài, những thứ khác cùng một người bình thường hoàn toàn không có gì khác biệt!

Đánh như thế nào ?

Không có pháp đánh a!

Dương Diệp chỉ có thể chật vật không ngừng né tránh, nhưng mà hắn rất tinh tường, như vậy căn bản duy trì liên tục không được bao lâu, bởi vì hắn bây giờ không có huyền khí, không thể giống như nữa đã từng như vậy đánh không chết!

Ầm!

Lần này, Dương Diệp lần nữa bay ra ngoài .

Không trung, Dương Diệp trong miệng tinh huyết liên phun ...

Dương Diệp rơi đập ở mà về sau, hắn vội vã bò dậy, nhưng sau xoay người chạy .

Mẹ nó, hiện ở vào thời điểm này, cái gì phong độ không phong độ, cái gì phàm kiếm, cái gì vãng sinh lực, những thứ này đều là phù vân, trước đem mệnh bảo trụ mới là trọng yếu nhất!

Lúc này đây, Dương Diệp chạy rất nhanh, ở vị kia pho tượng còn không có xuất thủ trước liền đã chạy mất dạng .

Vị kia điêu khắc ngẩn khoảng khắc về sau, nhưng sau về tới mình nguyên lai vị trí, nó nhìn chăm chú vào phía trước, làm như ở bảo vệ cái gì .

Không xa chỗ, một mảnh hạt cát xuống, Dương Diệp nằm trên đất vẫn không nhúc nhích, quanh người hắn, toàn bộ là vết rạn!

Thảm!

Lúc này đây, hắn thật là vô cùng thê thảm!

Từ trước tới nay thảm nhất a!

Lần này thật bị đánh không tỳ khí!

Dương Diệp cúi đầu nhìn một chút trong tay mình vãng sinh kiếm, hiện tại cái này kiếm, hoàn toàn mất hết ban đầu khủng bố uy lực, nó liền thật còn giống là nhất cái sắt thường, trứng dùng không có a!

Làm như cảm nhận được Dương Diệp tâm tư, cái kia vãng sinh kiếm đột nhiên run rẩy, làm như ở biểu đạt cái gì!

Dương Diệp cười khổ cười, " Được, không trách ngươi, là ta, là lỗi của ta!"

Kiếm!

Dương Diệp làm sao lại không biết, kiếm có mạnh hay không, hầu hết thời gian quyết định bởi với người dùng nó . Không hề nghi ngờ, hắn hiện tại cực kỳ cải bắp, rất yếu! Cho nên , liên đới lấy cái này vãng sinh kiếm cũng yếu đi!

Nhất vinh câu vinh a!

Dương Diệp cầm lấy vãng sinh kiếm, nhìn trong tay vãng sinh kiếm, hắn rơi vào trầm mặc .

Trầm mặc!

Vì sao chính mình không có huyền khí, cứ như vậy yếu đi ?

Không nên a!

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn dẫn theo vãng sinh kiếm hướng xa chỗ vị kia điêu khắc đi tới .

Bất quá, đi một hồi về sau, Dương Diệp dừng rơi hạ xuống, nhưng sau đi trở về!

Lòng không sợ hãi!

Nhưng cái này không có nghĩa là phải đi tìm chết, hắn rất tinh tường, hiện tại loại trạng thái này đi tìm cái kia điêu khắc đánh lộn, tuyệt đối là thập tử vô sinh đấy!

Thế nhưng, như không đi bước này, vậy hắn làm sao ly khai cái này vãng sinh giới!

Còn nữa, nữ tử váy trắng nói qua, tiểu kỳ cùng A Tú bây giờ đang ở vũ trụ bốn chiều ngoại vi, các nàng tình cảnh hiện tại cũng không tốt!

Còn có Mạt Pháp Chi Địa đám người kia, đám người kia sẽ không bỏ qua hắn cùng với Tiểu Bạch, đương nhiên, hắn cũng sẽ không bỏ qua đám người kia!

Nhất định đi về phía trước!

Nhưng mà, đi về phía trước khả năng sẽ chết!

Dương Diệp cúi đầu nhìn kiếm trong tay, rơi vào trầm mặc .

Mà cái kia vãng sinh kiếm cũng trầm mặc, nó chỉ là một thanh kiếm mà thôi!

Tình cảnh lưỡng nan!

Dương Diệp liền trầm mặc như vậy lấy, hắn đủ đủ trầm mặc trọn một ngày một đêm!

Lúc này đây, hắn suy nghĩ rất nhiều rất nhiều .

Nhưng sau hắn phát hiện, nghĩ càng nhiều, lo lắng cũng càng nhiều, nhưng chân sau lại càng bước không mở!

Lần này, Dương Diệp đột nhiên phát hiện, mỗi một lần hắn kiếm đạo cùng kiếm tâm đạt được đề thăng về sau, hắn đều hội cảm giác mình kiếm tâm không có vấn đề gì .

Đã rất thuần túy kiếm tâm!

Nhưng mà, mỗi lần gặp phải một ít tuyển trạch, một ít khó có thể lựa chọn thời điểm, hắn phát hiện, kỳ thực chính mình kiếm tâm còn chưa phải là như vậy thuần túy, vẫn có rất nhiều vết rạn!

Giờ khắc này, hắn nghĩ tới rồi Tiêu Dao Tử .

Tiêu Dao Tử vô khiên vô quải, Tiêu Dao Tử tuyệt đối sẽ không có hắn hiện tại loại này tình cảnh, bởi vì Tiêu Dao Tử không có ràng buộc, không có ràng buộc .

Thế nhưng, hắn có rất rất nhiều lo lắng, tỷ như Tiểu Bạch, tỷ như tiểu kỳ, tỷ như Thanh Thi đám người ... Rất nhiều ràng buộc, rất nhiều ràng buộc . Hầu hết thời gian, hắn không thể chỉ muốn cùng với chính mình, còn cần muốn người bên cạnh!

Cho nên, hắn kiếm so với Tiêu Dao Tử, kém rất nhiều rất nhiều, cái này cùng tu luyện tuổi tác mặc dù có quan, nhưng cái này không phải là tuyệt đối .

Đệ nhị thiên, sấp sỉ hoàng hôn lúc, Dương Diệp bước chân .

Hắn chậm rãi hướng xa chỗ vị kia điêu khắc đi tới .

Hắn nghĩ thông suốt một ít .

Tiểu Bạch, Nhị Nha, Thanh Thi đám người không phải của hắn ràng buộc, cũng không phải của hắn trói buộc .

Là động lực của hắn!

Hắn Dương Diệp, muốn trở nên càng mạnh mẽ hơn, muốn từ nơi đây sống đi ra ngoài .

Hắn không thể lùi bước, hắn càng không thể chết ở chỗ này!

Nhưng mà, thực tế thì tàn khốc!

Một hơi thở sau!

Ầm!

Xa chỗ vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh tự không trung ném bay ra ngoài, ném cực xa, không sai biệt lắm có vạn trượng!

Ầm!

Đạo nhân ảnh kia rơi đập ở cát bụi bên trong, tức thì nhấc lên một nho nhỏ cát bụi sóng lớn .

Vị kia điêu khắc bắt đầu hướng đạo nhân ảnh kia phóng đi .

Vì vậy, ở cái kia hoàng hôn phía dưới, một đạo nhân ảnh liều mạng hướng xa chỗ chạy đi, hắn chạy a chạy, rốt cục, ở vị kia pho tượng dừng lại về sau, hắn mới dừng lại, nhưng sau nằm trên đất từng ngốn từng ngốn thở dốc lấy!

Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đứng hàng bài tọa ở phi thăng đài lên, hai cái tiểu gia hỏa nhìn Dương Diệp, ở Nhị Nha trong tay, nắm nhất chuỗi đường hồ lô .

Nhị Nha liếm liếm, sau đó nói: "Dương ca thật thê thảm!"

Tiểu Bạch tán thành gật gật đầu, nhưng sau nàng ngoẹo đầu, Nhị Nha hội ý, cầm mứt quả cho Tiểu Bạch liếm liếm .

Tiểu Bạch liếm một hồi về sau, nhưng sau lại bắt đầu quan tâm Dương Diệp, bất quá, nàng hội tùy thời sờ sờ Nhị Nha góc, mà Nhị Nha hội tùy thời sờ mặt nàng .

Mập đô đô!

Một lát sau, Nhị Nha lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng thuận tay nhặt lên bên cạnh cái kia Hoang Phủ, sau đó nói: "Tiểu Bạch, có thể hay không đem đồ chơi này thay đổi lợi hại hơn điểm à? Còn nữa, phía trên này có một ít vết kiếm, giúp ta đem lộng không có thôi!"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Hoang Phủ, gật một cái đầu nhỏ, biểu thị không có vấn đề!

Nhị Nha cũng không có ăn viên kia nội đan mảnh nhỏ, bởi vì hắn hiện tại không thể tu, nàng cần thời khắc thanh tỉnh .

Nàng lo lắng hiện tại trạng thái Dương Diệp!

Bên ngoài .

Dương Diệp dẫn theo kiếm lần nữa hướng vị kia điêu khắc đi tới, thế nhưng rất nhanh, hắn lại sẽ bị đánh phi!

Bất quá, đang đào tẩu về sau, cũng không lâu lắm, hắn lại sẽ hướng pho tượng kia đi tới .

Một lần lại một lần!

Hắn không có phản kích, mỗi lần cũng không có phản kích, mỗi lần cũng chỉ là gắt gao nhìn chằm chằm vị kia điêu khắc, hắn đang nhìn, xem cái kia điêu khắc xuất thủ . Nhất về sau, hắn phát hiện, vị này điêu khắc kỳ thực tương đương với một cái sinh linh, cũng không phải là cái gì điêu khắc!

Thời gian từng điểm từng điểm quá khứ!

Nửa tháng quá khứ!

Lúc này đây, Dương Diệp lần nữa đi tới vị kia điêu khắc trước, như thường ngày một dạng, vị kia điêu khắc đột nhiên nâng tay phải lên, nhưng sau một quyền hướng Dương Diệp đánh tới!

Mà đang ở vị kia điêu khắc oanh quyền cái kia nhất chớp mắt, lúc này đây, Dương Diệp không có né tránh, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy đi tới vị kia điêu khắc trước mặt, nhe răng cười, "Tới nếm thử lão tử tự nghĩ ra chặt điểu kiếm pháp!"

Dứt lời, hắn một kiếm đâm vào vị kia điêu khắc khố xuống.

Giờ khắc này, vị kia điêu khắc nắm đấm ở cách Dương Diệp đầu không sai biệt lắm còn có một tấc thì ngừng lại, dù cho như đây, Dương Diệp cả người cũng là tùy theo bị chấn động bay ra ngoài .

Mà vị kia điêu khắc cũng là đột nhiên phát ra một đạo quỷ dị tiếng kêu thảm thiết, ngay sau đó, hai tay hắn ôm cùng với chính mình khố hạ nhảy dựng lên ...

.....

PS: Cảm tạ Churchill nhất soái có tiền nhất, bạn đọc 559 565 43, bạn đọc 552 763 69, lôi phong 1, bạn đọc 545 1233 4, Fr Ev ES MM, Minh Dạ tiểu quỷ, vĩ đại vĩ đại là ta tên, Lão Điền 520 nhóm bằng hữu khen thưởng cùng chống đỡ! !

------oOo------

Chương 2667: Để Cho Ngươi Năm Phần!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vị kia điêu khắc khố xuống, vô số không rõ ràng dịch thể không ngừng tuôn ra!

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã bị đánh bay đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp chậm rãi từ dưới đất bò dậy, trước ngực hắn, đã bị máu tươi nhiễm đỏ!

Thế nhưng, khóe miệng hắn cũng là mang theo tiếu ý .

Cười điên cuồng ý!

Dần dần, Dương Diệp khóe miệng cái này lau tiếu dung càng lúc càng lớn, cho đến hắn cười điên cuồng ra tiếng thanh âm, "Ha ha "

Tiếng cười như sấm, chấn động thiên địa .

Kiếm ?

Dương Diệp tiếu dung có chút khổ sáp .

Học nhiều năm như vậy kiếm, hắn dĩ nhiên bỏ quên một điểm .

Một kiếm vượt mười ngàn pháp!

Một chiêu này, đã là phi thường phi thường đứng đầy đường, hắn cực kỳ lâu trước liền đã học được quá .

Nhưng mà, không biết không ngờ bên trong, một chiêu này đã bị hắn quên mất sạch sẽ . Bởi vì hầu hết thời gian, hắn không cần đi tìm sơ hở gì, không cần đi lấy cái gì kỹ xảo .

Học một điểm, quên một điểm!

Đây chính là hắn!

Hắn kiếm cùng kiếm tâm đúng là thuần túy, cũng so với đã từng càng cường đại rồi . Nguyên nhân đây, cùng người giao thủ, hắn cơ bản đều là một kiếm chém bất tử sẽ thấy tới một kiếm!

Nói trắng ra là, hắn kiếm, chỉ có man lực .

Mà kiếm, không ngừng như vậy .

Giống như lúc này, khi hắn không có man lực về sau, hắn phát hiện một cái phương hướng mới, kiếm đạo mới một cánh cửa .

Cánh cửa này kỳ thực đã từng đã đối với hắn mở ra, chỉ bất quá hắn về sau quên mất, mà bây giờ, cánh cửa này làm cho hắn rất sâu sắc, hắn sẽ không ở quên mất!

Một kiếm vượt mười ngàn pháp, có lưỡng chủng phá, loại thứ nhất là lực phá, lực lượng vượt lên trước đối phương, một kiếm phá chi; mà đổi thành một loại phá, chính là phá vỡ, loại này phá, cũng chính là phá sơ hở của đối phương, tìm đối phương yếu nhất điểm .

Tựa như vừa rồi, cái kia một kiếm nếu như là chém vào pho tượng kia tay lên, hoặc trước ngực, nhất định là không pháp một kiếm trọng thương đối phương .

Sự thực chứng minh, kiếm đâm ở cái gì địa phương, rất trọng yếu!

Dương Diệp nằm trên đất, hắn nhìn về chân trời hư không, lúc này đã là đêm muộn, không có tinh không, chỉ có bụi mịt mờ phía chân trời .

Hắn hồi tưởng đã từng đến bây giờ, phát hiện, đã từng đã từng rất nhiều bị hắn quên mất đông tây nguyên lai là như vậy hữu dụng .

Dương Diệp cười khổ, người khác đều là không ngừng học tập mới đồ đạc, mà hắn hiện tại, lại muốn không ngừng đi học tập đã từng đồ đạc, cái này bình thường sao?

Hắn không biết .

Hắn chỉ biết là, hắn muốn thử xem!

Kỳ thực, Dương Diệp cũng không biết, đây chính là nữ tử váy trắng tiễn hắn tới mục đích .

Làm ngươi theo chân núi hạ một đường gian tân đi tới đỉnh núi lúc, ngươi sẽ có rất nhiều cảm ngộ, có rất nhiều cách nghĩ, cũng sẽ có rất nhiều thu hoạch, thế nhưng , đồng dạng, như ngươi theo đỉnh núi đi trở về, đồng dạng sẽ có mới cách nghĩ cùng thu hoạch .

Như Dương Diệp ngẫm nghĩ, sẽ phát hiện, đã từng có người đã trải qua nhắc nhở qua hắn .

Giờ khắc này, Dương Diệp coi như là chân chính cảm nhận được kiếm đạo phức tạp .

Kiếm, không phải đơn giản như vậy!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đứng lên, nhưng sau hắn hướng xa chỗ đi tới, mà khi hắn đi tới phía trước vị kia điêu khắc trước lúc, vị kia điêu khắc đã không ở .

Không thấy!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hướng cái kia mảnh phế tích đi tới .

Theo phế tích quy mô đến xem, mảnh phế tích này đã từng chắc là một tòa thành trì, bên trong còn có một số tàn dư kiến trúc .

Dương Diệp không dám khinh thường, phòng bị đi về phía trước lấy .

Mà ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ .

Hoang Tộc đã thổi lên chiến tranh kèn lệnh .

Hoang Tộc lần nữa ngóc đầu trở lại!

Hoang Tộc đại quân bắt đầu đánh Vĩnh Hằng Quốc Độ, tuy là Hoang Tộc không có Hoang Đế, thế nhưng, Hoang Tộc thực lực tổng hợp còn ở, hơn nữa, Hoang Tộc hiển nhiên không phải đơn giản như vậy .

Vĩnh Hằng Chi Hà .

]

Nơi đây, lần nữa trở thành chiến trường .

Mà ở Mạt Pháp Chi Địa .

Một gã lão giả cùng nhất danh người đàn ông trung niên đồng thời đi tới Mạt Pháp Chi Địa .

Hai người này, theo thứ tự là Hoang Tộc Hoang Bất Nhị, còn có cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ chi chủ .

Hai người đều muốn tìm kiếm Mạt Pháp Chi Địa trợ giúp .

Bởi vì hiện tại chính là, người nào thu được Mạt Pháp Chi Địa trợ giúp, bên kia liền tuyệt đối sẽ thắng lợi . Đã từng Hoang Tộc có thể không cần như vậy xem Mạt Pháp Chi Địa mặt mũi, bởi vì hắn nhóm có một Hoang Đế .

Nói trắng ra là, như không phải quần trắng thiên mệnh xuất thủ, mệnh kỳ bên trong, rất khó có người giết chết Hoang Đế đấy!

Mà bây giờ, Hoang Đế đã vẫn lạc, nguyên nhân đây, Hoang Tộc không thể không đối với Mạt Pháp Chi Địa cúi đầu!

Mạt Pháp Chi Địa, ở gian kia huyền phù đại điện bên trong, Hoang Bất Nhị cùng cái kia vĩnh hằng chi chủ liền đối lập nhau ngồi .

Hai người đều không nói gì .

Quá hồi lâu, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Hai vị trở về đi, Mạt Pháp Chi Địa không nhúng tay vào!"

Vĩnh hằng chi chủ chân mày cau lại, "Vì sao ?"

Thanh âm kia vang lên lần nữa, "Chúng ta có chúng ta phải đối phó, không muốn nhúng tay phía ngoài những thứ này tranh đấu . Đương nhiên, có một chút hai vị cần ghi nhớ, cái kia Dương Diệp là ta Mạt Pháp Chi Địa tất phải giết người, bất kể là Hoang Tộc, vẫn là Vĩnh Hằng Vũ Trụ, chúng ta không muốn các ngươi cùng hắn có bất kỳ liên quan . Nói tẫn ở đây, hai vị xin mời!"

Hoang Bất Nhị đứng dậy xoay người rời đi .

Vĩnh hằng chi chủ nhìn thoáng qua phía trên cung điện, sau đó nói: "Hoang Tộc còn có con bài chưa lật, đúng không ?"

Kỳ thực, nguyên bản Mạt Pháp Chi Địa là tương đối khuynh hướng Vĩnh Hằng Quốc Độ, nhưng là bây giờ, Mạt Pháp Chi Địa thay đổi thái độ .

Duy nhất có thể để cho Mạt Pháp Chi Địa thái độ thay đổi, cũng chỉ có một, đó chính là Hoang Tộc thực lực làm cho Mạt Pháp Chi Địa không muốn đi đối phó, cái được không bù đắp đủ cái mất!

Đại điện bên trong không có trả lời!

Vĩnh hằng chi chủ xoay người rời đi .

Ở vĩnh hằng chi chủ rời đi về sau, một người đàn ông xuất hiện ở đại điện bên trong .

Người này chính là cái kia Mặc Du!

Mặc Du ngồi ở một bên cái ghế lên, khuôn mặt sắc bình tĩnh .

Cái này lúc, một gã hư ảo người đàn ông trung niên xuất hiện ở đại điện bên trong .

Mặc Du nhìn thoáng qua cái kia hư ảo người đàn ông trung niên, "Hoành Vạn Cổ, lấy thực lực của ngươi, cũng không cần tránh ở cái này địa phương, hơn nữa, chân thân còn ẩn núp, không dám bại lộ toàn bộ thực lực để cho ta đoán một chút, ngươi hẳn là bị thiên mệnh mượn, ngươi cùng một số người không giống với, ngươi đi ra ngoài, thiên mệnh hội chủ yếu ghim ngươi, nhưng là ?"

Cái kia Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Đúng."

Mặc Du cười nói: "Có thể làm cho thiên mệnh nhằm vào đối tượng, đều là có thực lực ."

Hoành Vạn Cổ ngồi xuống, sau đó nói: "Ngươi muốn gia nhập Nghịch Thiên Minh ?"

Mặc Du lắc đầu, "Ta không gia nhập, bất quá, ta với các ngươi có một giống nhau mục đích ."

"Dương Diệp ?" Hoành Vạn Cổ hỏi .

Mặc Du gật đầu, "Người này phải chết ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Hoành Vạn Cổ, "Thứ cho ta nói thẳng, các ngươi tốt nhất nhanh lên một chút giết chết hắn, không phải, qua không được bao lâu, các ngươi phỏng chừng đều muốn xong đời, hơn nữa, thực lực của hắn có thể sẽ có bay vọt về chất ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Hắn là thiên mệnh tân tuyển người, mà ngươi, là đã từng thiên mệnh chọn người ! Bất quá, ngươi hẳn là bị bỏ qua!"

Nghe vậy, cái kia Mặc Du thần sắc trong nháy mắt băng lạnh xuống, thế nhưng rất nhanh, bên ngoài khôi phục bình thường .

Hoành Vạn Cổ trầm mặc hồi lâu, nhưng sau đứng lên, "Ngươi tới giết hắn, như thế nào ?"

Mặc Du đạm thanh nói: "Đương nhiên có thể, chẳng qua "

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Ta minh bạch, chúng ta hội giúp ngươi chữa thương, để cho ngươi khôi phục lại trạng thái tột cùng ."

Mặc Du cười nói: "Cái này tự nhiên là tốt nhất, bất quá, được chuyện chi về sau, ta cần hắn thân trên một ít gì đó!"

Hoành Vạn Cổ nói: "Ngoại trừ Linh Tổ bên ngoài, còn lại cũng có thể cầm đi!"

Mặc Du cười nói: "Thành giao!"

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Nếu mà bắt buộc, chúng ta có thể xuất thủ tương trợ!"

Mặc Du lắc đầu, "Không cần, ta sẽ tự tay giết chết hắn . Đi điều tra một chút tung tích của hắn đi!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Hợp tác vui vẻ!"

Vãng sinh giới .

Dương Diệp vẫn còn ở cái kia phế tích bên trong, hắn chậm rãi đi phía trước đi tới, một đường lên, nhưng thật ra không có ở gặp phải nguy hiểm gì . Không biết quá bao lâu, hắn đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, có một tòa giếng cạn .

Giếng cạn bên trong, có thanh âm kỳ quái phát sinh!

Dương Diệp lắc đầu, trực tiếp vòng qua cái kia giếng cạn, hắn mặc dù có chút hiếu kỳ, thế nhưng không muốn đi muốn chết!

Hầu hết thời gian, hiếu kỳ hội hại chết người!

Nhưng mà ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên từ cái này giếng cạn bên trong truyền đến, "Sát sát ta "

Dương Diệp ngừng lại, hắn xoay người lại đến rồi cái kia giếng cạn trước, cúi đầu nhìn lại, giếng cạn bên trong, đen kịt một màu, cái gì cũng không nhìn thấy!

"Xuống, xuống!" Cái này lúc, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa!

Dương Diệp lắc đầu, "Ngươi nghĩ nhiều!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Nếu như là thời kỳ tột cùng chính hắn, hắn nhưng thật ra không có gì sợ, nhưng là bây giờ, vẫn là hèn mọn điểm tương đối khá!

Cái này lúc, cái kia giếng cạn bên trong vang lên một đạo điên cuồng thanh âm, "Đáng chết, nhân loại đáng chết, đáng chết, ta sẽ giết ngươi "

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia giếng cạn, sau đó tiếp tục đi tới .

Là hắn biết, phía dưới cái kia đồ chơi gì khẳng định không phải là một cái gì hiền lành!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn có một gian cũ nát đại điện .

Điện!

Chỉ có một chữ, trước mặt chữ đã không thấy .

Dương Diệp đi vào, điện bên trong, có ba vị tay cầm trường kiếm mộc đầu nhân .

Mà ở cái này ba vị mộc đầu nhân trước, còn có một pho tượng, lúc này đây, pho tượng này là chết, không có bất luận cái gì sinh mệnh khí tức .

Đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là pho tượng này Dương Diệp nhận thức .

Nữ tử váy trắng!

Pho tượng này dĩ nhiên là nữ tử váy trắng!

Vì sao nơi đây sẽ có nữ tử váy trắng pho tượng ? Nàng cùng cái này vãng sinh tộc lại đến tột cùng là cái gì quan hệ đâu?

Mà như nữ tử váy trắng cùng cái này vãng sinh tộc thật có quan hệ, cái này vãng sinh tộc lại làm sao có thể tiêu thất đâu?

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn đi tới cái kia ba vị mộc đầu nhân trước, hắn quan sát liếc mắt cái kia ba vị mộc đầu nhân, đột nhiên, hắn phát hiện, ở cái kia ba vị mộc đầu nhân phía sau, xếp đặt một cái hộp .

Trên xuống, có ba chữ .

Đưa cho ngươi!

Cho ta ?

Dương Diệp ngây cả người, đây là nữ tử váy trắng lưu lại sao?

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp đi tới, vừa định cầm cái hộp lên, mà ở cái này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Cái kia ba vị mộc đầu nhân đột nhiên động .

Xuy Xuy Xuy!

Ba đạo kiếm quang ở trong sân chợt hiện hiện .

Nhanh đến cực hạn!

Hơn nữa, góc độ cực kỳ xảo quyệt, giờ khắc này, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến .

Hắn giơ kiếm chính là một đỡ, mà lúc, trong đó một thanh kiếm đột nhiên quẹo thật nhanh, trực tiếp đánh vào trong tay hắn vãng sinh kiếm chuôi kiếm chỗ .

Ầm!

Vãng sinh kiếm kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp bay ra ngoài!

Mà thì từng cái

Xuy Xuy Xuy!

Dương Diệp trước ngực, hai thanh kiếm xuyên qua, cùng này đồng thời, Dương Diệp một cánh tay càng là trực tiếp bay ra ngoài

Xa chỗ, ba vị mộc đầu nhân thu kiếm, lui về một bước .

Trong đó cầm đầu vị kia mộc đầu nhân hơi cúi đầu, "Chủ nhân có lệnh, đệ nhất hiệp, để cho ngươi năm phần ."

------oOo------

Chương 2668: Đồ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, Dương Diệp có chút đờ đẫn đứng ở nơi ấy .

Một cái tay của hắn cánh tay đã không rồi!

Vừa rồi trong nháy mắt đó, ba kiếm, hắn một kiếm đều không có thể né tránh rơi!

Cũng không phải là ba kiếm này thật là nhanh, mà là ba kiếm này phảng phất đã động tất hắn động tác kế tiếp, nguyên nhân đây, hắn kiếm ở phòng thủ lúc, cùng đối phương tấn công một kiếm kia hoàn mỹ thác khai .

Cái kia ba kiếm, mỗi một kiếm đều là như vậy hoàn mỹ!

Một điểm kẽ hở cũng không có!

Đối với hắn mà nói, là như vậy!

Quan trọng nhất là, vừa rồi cái kia ba kiếm, cũng không có huyền khí ba động, cũng không có kiếm khí cùng kiếm ý .

Đó chính là ba chiêu cực kỳ thông thường kiếm pháp!

Đương nhiên, Dương Diệp rất tinh tường, có thể phổ thông đến loại trình độ này, điều này cũng làm cho ý nghĩa đối phương kiếm pháp căn bản không phổ thông .

Kiếm!

Dương Diệp có chút đờ đẫn nhìn mình trong tay phải vãng sinh kiếm!

Chính mình trước đây tu luyện kiếm đạo, đều uổng công học sao?

Giờ khắc này, Dương Diệp quả thật có chút mê man!

Trước mắt ba vị Mộc Nhân, cho hắn đả kích nghiêm trọng .

Chẳng qua rất nhanh, Dương Diệp trong mắt mê man biến thành dữ tợn!

Khảo nghiệm ?

Không!

Hắn hiện tại nhất định nhận thức tinh tường một việc tình, nữ tử váy trắng đúng là đang khảo nghiệm hắn, thế nhưng, đây là một cái khảo nghiệm sinh tử! Như hắn không chọn buông tha, không hề nghi ngờ, hắn có thể sẽ chết!

Vừa rồi vị kia Mộc Nhân lời nói đã là một cái tốt nhất gợi ý!

Nữ tử váy trắng cho hắn thả một lần thủy, thế nhưng, đây tuyệt đối tuyệt đối là một lần cuối cùng .

Như hắn hiện tại đi khiêu chiến cái này ba vị Mộc Nhân, thất bại, hắn hẳn phải chết!

Đối với cái này điểm, hắn không thể nghi ngờ!

Dương Diệp ngồi ở kia trong, hắn cứ như vậy nhìn cái kia ba vị Mộc Nhân .

Ba vị Mộc Nhân cũng không có xuất thủ, hiển nhiên, là muốn hắn tự mình đi tới, cái kia ba vị Mộc Nhân mới sẽ ra tay .

Mà hắn, nhất định phải chiến thắng cái này ba vị đầu gỗ, mới có thể có được cái kia ba vị đầu gỗ phía sau cái rương .

Nữ tử váy trắng lưu cho hắn đồ vật!

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn nằm ở tại mặt đất, bộ ngực hắn kiếm thương vẫn như cũ, chỉ bất quá, huyết không có chảy .

Hắn đã không pháp điều động Hồng Mông Tử Khí!

Hắn hiện tại, mỗi chịu một lần tổn thương, cũng chỉ có thể chờ thương thế kia tự nhiên khôi phục theo phía trước đến bây giờ, kỳ thực, nói hắn là mình đầy thương tích cũng không quá đáng .

Đây tựa hồ là một cái căn bản không thể hoàn thành khảo nghiệm!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha lại tới phi thăng đài lên, hai cái tiểu gia hỏa khuôn mặt gánh ưu .

Bởi vì Dương Diệp một tay cũng bị mất!

Hai cái tiểu gia hỏa đều rất không nỡ!

Bất quá, bởi vì Dương Diệp nghiêm lệnh đã phân phó, không có thể làm cho các nàng hỗ trợ, nguyên nhân đây, các nàng cũng chỉ có thể nhìn .

Dương Diệp nghiêm túc lúc, các nàng vẫn là rất sợ!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Trải qua nhất thiên sau .

Dương Diệp đứng lên, hắn cầm cái kia chuôi vãng sinh kiếm hướng cái kia ba vị đầu gỗ đi tới .

Khẩn trương!

Lúc này đây, hắn từ trước tới nay có chút khẩn trương, bởi vì, hắn hoàn toàn không có chút tự tin nào .

Thế nhưng, hắn không có tuyển trạch .

Hắn không muốn buông tha!

Nữ tử váy trắng cho hắn cái này kỳ ngộ, cái này cơ hội, hắn không muốn liền bỏ qua như vậy .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia ba vị đầu gỗ trước, hắn nhìn cái kia ba vị đầu gỗ liếc mắt, sau đó nói: "Có thể hay không từng bước từng bước tới ?"

Cầm đầu gỗ kia khẽ lắc đầu .

Dương Diệp: "

Cái này lúc, cầm đầu vị kia mộc đầu nhân đột nhiên hướng phía trước một cái bước xa, cái này một kiếm, nhắm thẳng vào Dương Diệp ngực!

Mà vị kia mộc đầu nhân chi về sau, mặt khác hai vị mộc đầu nhân cũng đồng thời xuất kiếm .

Ba kiếm giáp công!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hắn không có dùng mắt thấy, hắn chỉ có thể dụng tâm đi cảm thụ ba kiếm này!

Hắn cảm nhận được cái kia ba kiếm theo ba phương hướng hướng hắn đâm tới, một kiếm đâm về phía trước ngực hắn, một kiếm chém về phía cánh tay phải của hắn, mộtt kiếm khác tắc thì là hắn bên trái bên hông .

Ba kiếm tới rất nhanh, rất chính xác, rất ác!

Ngoại trừ này bên ngoài, cái khác cũng không có gì đặc thù chi chỗ!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước, nhưng mà, bước này cũng không có kéo ra hắn cùng với cái kia ba thanh kiếm khoảng cách, tương phản, cái kia ba thanh kiếm cách hắn càng gần!

]

Dương Diệp xuất kiếm!

Một kiếm chém ra!

Nhiều lực một kiếm!

Bởi vì hắn ngoại trừ nguyên cái này chiêu bên ngoài, hắn không có khác lựa chọn tốt hơn .

Cái này một kiếm chém ra!

Xuy xuy!

Dương Diệp hướng lui về sau nửa trượng khoảng cách, mà bên hông hắn, một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra, không chỉ có như đây, tại hắn giữa chân mày, một đạo vết kiếm bút thẳng mà xuống, thẳng đến hắn càm vị trí chỗ, có điểm sâu, cái này một kiếm, trực tiếp hủy dung!

Mà tay phải của hắn, bảo vệ!

Mới vừa rồi cái kia thời khắc mấu chốt, hắn bỏ qua ngăn cản bên trái thắt lưng một kiếm kia, lui về phía sau, lấy chỉ trong gang tấc tránh né đâm về phía hắn giữa chân mày một kiếm kia, mà hắn, toàn lực một kiếm ngăn trở cái kia chém về phía hắn cánh tay phải một kiếm kia!

Hắn thành công!

Chỉ là cái này thành công đại giới vẫn như cũ có điểm đại!

Dương Diệp lui qua một bên, cái kia ba vị đầu gỗ cũng không tiếp tục truy kích, mà là về tới tại chỗ .

Không phải bọn hắn không muốn xuất thủ, mà là Dương Diệp chạy rất nhanh, hắn đã thối lui đến đại điện bên ngoài .

Mà bọn hắn, hiển nhiên không thể ly khai cái kia đại điện!

Đại điện trước thềm đá, Dương Diệp cứ như vậy nằm nơi ấy, hắn khuôn mặt trên đang chảy máu, bên hông đã ở đổ máu .

Sao một cái thảm hình chữ dung ?

Cái này lúc, một viên Thần Tinh đột nhiên rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn cái viên này Thần Tinh, hắn ngây cả người, nhưng sau lắc đầu cười, hiển nhiên, đây là Tiểu Bạch ném ra tới .

Tâm lý rất ấm!

Dương Diệp vừa định lắc đầu, mà lúc, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, tiểu trảo thần tốc quơ .

Nàng quơ múa rất nhanh rất nhanh, cũng rất kích động .

Lúc này đây, liền Nhị Nha cũng không biết Tiểu Bạch ở biểu đạt cái gì .

Nhưng mà, Dương Diệp cũng là đã hiểu .

Hắn lắc đầu .

Tiểu Bạch nước mắt lập tức liền đi ra .

Một bên, Nhị Nha chớp chớp nhãn, sau đó nói: "Dương ca, ngươi biết Tiểu Bạch đang nói cái gì ?"

Dương Diệp cho Nhị Nha một cái liếc mắt, hắn tự nhiên hiểu, nói đùa, hắn thú ngữ là mãn cấp đấy!

Nhị Nha cho Dương Diệp dựng lên nhất ngón tay cái, sau đó nói: "Dương ca, không phải làm muội ta đây lắm miệng, nữ nhân kia đem ngươi bỏ ở nơi này, mặc dù là vì khảo nghiệm ngươi, đồng thời phong ấn tu vi của ngươi, thế nhưng, nàng có nói qua không cho ngươi vận dụng huyền khí chữa thương sao?"

Dương Diệp: "

Nhị Nha lại nói: "Còn có a, Dương ca, ngươi không thấy được sao? Ngươi kiếm cùng ngươi cách nghĩ, đã tại cải biến, cũng chính là biến báo, ngươi kiếm cùng cách nghĩ đã không phải là trước đây như vậy nhất thành bất biến . Biến báo!"

Nói đến đây, Nhị Nha thanh âm gia tăng một ít, "Đã nữ nhân kia không có không cho ngươi vận dụng huyền khí chữa thương, vậy ngươi vì sao không sử dụng đây ?"

Vừa nói, nàng đá đá Dương Diệp trong tay cái kia chuôi vãng sinh kiếm, "Kiếm là chết, người là sống, hiểu không ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp trong tay, cái kia vãng sinh kiếm hiển nhiên có chút bất mãn Nhị Nha, đá nó làm cái gì ? Cũng không phải là lỗi của nó, ngay sau đó phát ra một đạo tiếng kiếm reo, làm như đang kháng nghị!

Mà lúc, hiển nhiên có chút nóng nảy Nhị Nha đột nhiên hướng về phía cái kia vãng sinh kiếm rống giận, "Gọi gọi gọi gọi gọi cái quỷ a ngươi, kêu nữa ta liền đem ngươi làm gãy!"

Vãng sinh kiếm: "

Cái này lúc, Tiểu Bạch cũng tiểu trảo vỗ vỗ cái kia vãng sinh kiếm, ý bảo nó an tĩnh một chút, đừng quấy rầy các nàng .

Vãng sinh kiếm triệt để an tĩnh .

Ở Hồng Mông Tháp đối đãi qua nó, rất tinh tường hai cái này ma đầu là nhân vật gì .

Nó là siêu Thần khí, thế gian cơ bản không có cái gì có thể thương tổn đến nó, thế nhưng, trước mắt cái này hai cái tiểu gia hỏa vừa lúc là ngoại lệ!

Không thể trêu vào!

Cái này lúc, Tiểu Bạch lại huy động lên tiểu trảo .

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, "Hai cái tiểu gia hỏa, mau vào đi, yên tâm, ta đã nghĩ thông suốt một việc tình ."

Vừa nói, hắn đem cái kia Thần Tinh bỏ vào Tiểu Bạch tiểu trảo trong, "Tin tưởng ta, ta không có việc gì ."

Nhìn thấy Dương Diệp không chịu dùng Hồng Mông Tử Khí, Tiểu Bạch gấp lập tức nhào tới Dương Diệp trong lòng, đầu nhỏ không ngừng cọ xát Dương Diệp .

Một bên Nhị Nha hơi cúi đầu, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp liền vội vàng kéo Nhị Nha tay, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, ngươi nên biết, ngươi Dương ca ta hiện tại nhưng là ở lịch lãm, rất nhiều chuyện tình ta đều là có nắm chắc, ngươi chớ làm loạn a!"

Bây giờ Nhị Nha, tính khí nhất thiên so với nhất thiên táo bạo, hắn vẫn còn có chút sợ, bởi vì ... này Nhị Nha một ngày nóng nảy, không chừng hội làm ra chuyện gì!

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng đôi mắt đã có chút màu đỏ tươi, thế nhưng dần dần lại khôi phục lại sự trong sáng .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi!

Nhị Nha nhìn thoáng qua bốn phía, nhất về sau, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Chúng ta tin tưởng Dương ca đi, hắn không có việc gì!"

Quá không kém hơn nửa canh giờ, Tiểu Bạch mới ở Nhị Nha khuyên bảo lần tới đến rồi Hồng Mông Tháp bên trong .

Thế nhưng hai cái tiểu gia hỏa vẫn như cũ lo lắng, ngồi ở phi thăng đài trên chăm chú nhìn Dương Diệp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp nhìn thoáng qua thân thể của chính mình, mình đầy thương tích, hoàn hảo hắn nhục thân bản thân cũng rất cường hãn, hơn nữa, nhất định có trì dũ năng lực, đương nhiên, cùng Hồng Mông Tử Khí so sánh với, điểm ấy trì dũ năng lực tương đương với không có!

Phải biết, chính là một người bình thường bị không thương nặng, không có mấy thiên cũng sẽ khôi phục rất nhiều!

Hai thiên về sau, Dương Diệp tổn thương tốt hơn nhiều, nhưng sau hắn tiếp tục hướng cái kia ba vị Mộc Nhân đi tới .

Hắn không có dùng Thần Tinh, ngược lại không phải là nói Nhị Nha cùng Tiểu Bạch thuyết pháp là sai, các nàng nhưng thật ra là không sai, hắn cũng tin tưởng, hắn có thể dùng Thần Tinh tới chữa thương .

Thế nhưng, hắn cuối cùng vẫn tuyển trạch không cần!

Bởi vì hắn muốn ép mình nhất cái!

Lúc này đây, hắn muốn hung hăng ép mình nhất cái!

Ở không thể vận dụng thần tinh tình huống xuống, hắn nhất định cố gắng hết sức để cho mình không bị thương, nhất định chăm chú đối đãi mỗi một kiếm!

Dương Diệp lần nữa đi tới cái kia đại điện bên trong, ở trước mặt hắn, vẫn là cái kia ba vị mộc đầu nhân .

Đang ở hắn muốn đi quá khứ lúc, đột nhiên, điện ngoài truyền tới nhất loạt tiếng bước chân!

Dương Diệp trong lòng cả kinh, liền vội vàng xoay người, cái kia rách nát cửa đại điện, một nữ tử chậm rãi đi đến!

Nữ tử mặc một bộ bụi bạch sắc tố bào, bên hông buộc lấy một căn dây thừng, dây thừng chi lên, treo một cái bụi bạch sắc hồ lô rượu, phía trên, có thật nhiều rậm rạp chằng chịt vết thương, rất là cũ nát!

Nữ tử đầu tóc rất ngắn, vừa vặn đến bên tai phía dưới một chút nhỏ.

Còn dung mạo, không tính là nghiêng nước nghiêng thành, thế nhưng, cũng không tính là xấu xí .

Còn có một chút, đó chính là nữ tử chân xuống, là một đôi giầy rơm, mỗi cái giầy rơm phía trên, có hai đóa tinh khiết đóa hoa màu trắng, cái này hoa, rất quỷ dị!

Dương Diệp thần sắc đề phòng, phải nói như lâm đại địch!

Mà nữ tử mục tiêu hiển nhiên là Dương Diệp, nàng cứ như vậy đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi gọi Dương Diệp ?"

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối là "

Nữ tử cắt đứt Dương Diệp, "Nghe nói ngươi rất kiêu ngạo ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Nơi nào nơi nào, ta khiêm tốn không được!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Là sao?"

Dương Diệp liền vội vàng gật đầu .

Cái này lúc, nữ tử đưa ngón tay ra chỉ Dương Diệp ngực, "Nhớ kỹ, ta gọi đồ, trên đồ thiên, hạ Đồ Thần đồ, hiện tại, ta muốn đánh ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nữ tử đột nhiên một quyền đánh về phía Dương Diệp ngực .

Mà Dương Diệp sớm có phòng bị, ở nữ tử ra quyền một khắc kia, vãng sinh kiếm chính là đã chém ra .

Cái này lúc, nữ tử nắm tay đột nhiên buông ra, nhưng sau nhẹ nhàng sờ, cái này sờ, trực tiếp nắm được cái kia vãng sinh kiếm, sau một khắc, Dương Diệp phát hiện vãng sinh kiếm đã thoát khỏi tay hắn .

Trước mặt hắn, nàng kia nắm bắt cái kia vãng sinh kiếm nhưng sau nhẹ nhàng dùng sức, trong nháy mắt, cái kia vãng sinh kiếm trực tiếp khom lên, đồng thời có rạn tiếng vang lên!

Dương Diệp: "

Nữ tử khẽ lắc đầu, thuận tay ném một cái, cái kia kiếm trực tiếp cắm vào cách đó không xa mặt đất bên trong .

Kiếm điên cuồng rung động

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau lại là đấm ra một quyền, Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn né người như chớp, nhưng mà, nàng kia một quyền kia vẫn là đánh vào trước ngực của hắn!

Phốc!

Dương Diệp trực tiếp phun ra một ngụm tinh huyết, chuyển chớp mắt, kẻ khác đã bay ra ngoài, cái này vừa bay, trực tiếp bay ra cái kia mảnh phế tích, đi tới hắn đã từng cái kia mảnh nhỏ sa mạc trước .

Đại điện bên trong, nữ tử hướng phía trước bước ra một bước, cái này bước ra một bước, Dương Diệp đã ở trước mặt nàng .

Sa mạc bên trong .

Nữ tử một tay nhấc lấy Dương Diệp bả vai, nhưng sau bay lên chính là một cước nhét đá vào Dương Diệp bụng .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt ném bay ra ngoài, cái này vừa bay, lại trở về phía trước gian kia cũ nát đại điện bên trong .

Vị trí cùng Dương Diệp phía trước mới vừa bay ra ngoài lúc vị trí vừa vặn!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp trong cơ thể, Nhị Nha đột nhiên phóng lên cao .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, cái kia cô gái tóc ngắn nhìn thoáng qua Dương Diệp bụng, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha theo thiên mà rớt, rơi đập ở tại cái kia phi thăng đài lên, cùng này đồng thời, một thần bí lực lượng trực tiếp phong tỏa ngăn cản toàn bộ Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp bên trong các nàng có thể nhìn thấy bên ngoài, thế nhưng, cũng đã trải qua không ra được!

Hồng Mông Tháp bên ngoài!

Cô gái tóc ngắn nhìn về phía Dương Diệp, sau một khắc, nàng một quyền đánh vào Dương Diệp bụng .

Phốc!

Dương Diệp trong miệng, tinh huyết liên phun, nhưng sau hắn lần nữa bay ra ngoài .

Thân thể hắn giống như là một bộ nấu chín đại tôm, cung đều không thẳng lên được!

Ầm!

Dương Diệp rơi đập ở mảnh này sa mạc bên trong, hắn vừa xuống đất, cái kia cô gái tóc ngắn lại xuất hiện ở trước mặt của hắn

Cứ như vậy phản phản phục phục đã không biết bao nhiêu lần, thẳng đến Dương Diệp hôn mê sau mới dừng lại .

Cũ nát cửa đại điện, Dương Diệp như thi thể một dạng nằm nơi ấy, tại hắn bên cạnh thềm đá lên, cái kia cô gái tóc ngắn liền ngồi ở kia trong, nữ tử thân thể nửa nằm dựa vào thềm đá, nàng một chân kiều, mắt thấy xa chỗ chân trời chiều tà, nhưng sau tùy thời cầm hạ hồ lô rượu kia hung hăng rót một khẩu .

Dần dần, không trung ánh chiều tà dần dần nhạt đi .

Cái này lúc, cô gái tóc ngắn đứng lên, nàng nhìn thoáng qua trước mặt còn hôn mê Dương Diệp, sau đó nói: "Nghe nói có rất phách lối kiếm tu, ta còn muốn đi tìm hắn, cho nên, ngươi sự tình hôm nay tới đây thôi, lần sau ta lại tới tìm ngươi ."

Vừa nói, nữ tử hướng xa chỗ đi tới .

Ở cái kia còn sót lại ánh chiều tà phía dưới, thân ảnh của cô gái càng kéo càng dài, cái này lúc, xa chỗ vang lên một đạo ca dao, "Bầu trời thiên a, nhân gian thần a, các ngươi vì sao yếu như vậy a "

Cvt: Rồi đi so nổ với Tiêu ca đi.

Cvt: Cầu chấm 100 điểm.

------oOo------

Chương 2669: Một Kiếm Vạn Pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cũ nát trước đại điện, Dương Diệp liền nằm nơi ấy .

Ánh chiều tà tán đi, đêm tối hàng lâm .

Dương Diệp như trước nằm nơi ấy .

Đệ nhị thiên, mặt trời chói chang xuất hiện, nhưng sau rơi xuống, Dương Diệp vẫn luôn không có tỉnh lại .

Hồng Mông Tháp cũng vào giờ khắc này bị phong ấn, bên trong hết thảy đều không pháp xuất hiện .

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, rốt cục, ở một cái lúc hoàng hôn, Dương Diệp tay run rẩy, một lát sau về sau, hắn chậm rãi bò dậy .

Hắn cứ như vậy nằm tựa ở thềm đá lên.

Cả người vô lực!

Hắn bây giờ cảm giác chính là như vậy, một điểm khí lực cũng không có, phảng phất bị người đem cả người xương cốt đều tháo.

Suy yếu không gì sánh được!

Cứ như vậy giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp lần này mở hai mắt ra .

Lúc này đã là ban đêm .

Dương Diệp cảm giác thân thể khá hơn một chút, hắn diện vô biểu tình, cứ như vậy nhìn xa chỗ .

Bị người đánh!

Hắn bị nhân gia đánh!

Mà hắn, một điểm sức đánh trả cũng không có!

Nữ nhân kia thực lực mạnh ... Có thể nói, đừng nói hắn bây giờ là cái này trạng thái, chính là hắn trạng thái tột cùng sợ đều không phải là cô gái kia đối thủ!

Tại sao muốn đánh ta ?

Dương Diệp phi thường phi thường không giải khai, hắn có thể xác định, hắn chưa từng thấy qua người nữ nhân này, mà nữ nhân, tuyệt đối không thể nào là Mạt Pháp Chi Địa người bên kia, như Mạt Pháp Chi Địa bên kia có loại này cường giả, hắn Dương Diệp chết sớm mấy trăm lần a!

Mà đối phương cũng không có giết hắn, chỉ là hung hăng đánh hắn một trận!

Chính mình lúc nào đắc tội một cái như vậy kinh khủng cường giả ?

Dương Diệp bách tư bất đắc kỳ giải .

Một lát sau, Dương Diệp lắc đầu, không suy nghĩ thêm nữa, bởi vì hắn thật nghĩ không ra chính mình lúc nào đắc tội qua nữ nhân này . Hắn đi tới một bên, cũng chính là cái kia vãng sinh kiếm địa phương .

Vãng sinh kiếm bị cắm ở trên đất, mà ở vãng sinh kiếm lên, có một ít vết rạn .

Chứng kiến những thứ này vết rạn, Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng .

Vãng sinh kiếm kém chút bị nữ nhân kia nhẹ nhàng liền làm gảy!

Vãng sinh kiếm là nhân vật gì ? Đây chính là trong thiên địa cao nhất trong thần khí, nhưng mà, nữ nhân kia nhẹ nhàng sờ, cái này kiếm thiếu chút nữa không có .

Nữ nhân này thực lực, đã khủng bố tới trình độ nào ?

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn rút ra cái kia vãng sinh kiếm, nhưng sau hướng xa xa ba vị mộc đầu nhân đi tới .

Dương Diệp đi tới cái kia ba vị mộc đầu nhân trước, sau một khắc, ba vị mộc đầu nhân động .

Ba kiếm đều xuất hiện!

Hai hơi về sau, một đạo nhân ảnh chật vật trốn ra đại điện, mà ở đạo nhân ảnh này chi về sau, một đạo tiên huyết rơi vãi ra một đoạn tuyệt vời biên độ .

Đạo nhân ảnh này, dĩ nhiên chính là Dương Diệp .

Bên ngoài đại điện .

Dương Diệp ngồi ở kia thềm đá lên, hắn dưới người thềm đá đã bị máu tươi nhiễm đỏ .

Đã từng đã từng, hắn ở ám thế giới bên trong cũng lịch lãm quá, nơi ấy, hắn cảm thấy là mình cả đời này trải qua kinh khủng nhất lịch luyện . Nhưng là bây giờ, hắn phát hiện, nơi ấy cùng nơi đây so sánh với, hoàn toàn không đáng chú ý a!

Ở ám thế giới, hắn rất có lòng tin, thế nhưng ở chỗ này, hắn thật sự có chút mê mang .

Hai cái địa phương, lưỡng chủng tâm tình .

Hắn giờ phút này, đã cảm thấy cái kia mộc đầu nhân căn bản là hắn hiện tại loại trạng thái này không thể chiến thắng!

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong tay vãng sinh kiếm, "Lão huynh, muốn cái biện pháp ?"

Vãng sinh kiếm khẽ run lên, làm như trở về ứng với .

Dương Diệp lắc đầu cười, cái này vãng sinh kiếm biện pháp chính là, làm cho hắn đi đánh!

Đánh!

Dương Diệp đột nhiên đứng lên!

]

Đánh!

Dương Diệp bừng tỉnh đại ngộ, cho tới nay, hắn đều là bị động ở phòng ngự, thế nhưng, tại sao muốn phòng ngự ? Mình không thể tiên phát chế nhân sao?

Kiếm không phải nhất thành bất biến, có hậu phát chế nhân, thế nhưng, cũng có tiên phát chế nhân!

Dương Diệp dẫn theo vãng sinh kiếm lần nữa tiến nhập cái kia đại điện bên trong, hắn mới vừa đi vào, cái kia ba vị mộc đầu nhân chính là lần nữa xuất kiếm, chẳng qua cái này lúc, Dương Diệp xuất thủ trước!

Hắn kiếm , đồng dạng nhanh chuẩn tàn nhẫn!

Cái này một kiếm, nhắm thẳng vào cái kia vì thủ mộc đầu nhân giữa chân mày!

Bất quá, hắn kiếm bị chặn!

Bị vị kia mộc đầu nhân dễ như trở bàn tay dùng kiếm đón đỡ ở, không chỉ có như đây, vị kia mộc đầu nhân ở đón đỡ ở hắn kiếm về sau, nhưng sau kiếm hơi hơi nghiêng, bỏ qua hắn kiếm hướng hắn trước mặt chính là một kiếm bổ tới!

Mau lẹ như điện!

Mà lần này, Dương Diệp sớm đã có chuẩn bị tâm lý, ở mộc đầu nhân một kiếm hướng hắn bổ tới cái kia nhất chớp mắt, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, thân thể một cái xoay tròn, lấy chỉ trong gang tấc tránh thoát cái này một kiếm, cùng này đồng thời, tại hắn xoay tròn lúc, hắn kiếm theo xoay tròn thân thể một cái cắt ngang, cái này một kiếm cắt về phía cái kia mộc đầu nhân hông gian .

Đồng dạng mau lẹ như điện!

Bất quá, cái này một kiếm vẫn bị mộc đầu nhân chặn .

Bởi vì cái kia mộc đầu nhân nguyên bản bổ về phía hắn cái kia thanh kiếm không biết bực nào thì đã trở về thủ!

Dương Diệp không có ở xuất thủ, mà là xoay người bỏ chạy .

Rất nhanh, hắn trốn ra gian kia đại điện . Bởi vì mặt khác hai vị mộc đầu nhân đã giáp công tới rồi!

Bên ngoài đại điện, Dương Diệp mừng rỡ như điên .

Sự thực chứng minh, hầu hết thời gian, tiến công mới là tốt nhất phòng ngự!

Kỳ thực, đạo lý này hắn rất sớm đã minh bạch, phải nói, vẫn luôn hiểu, mà hắn chính là làm như vậy, chỉ bất quá ngay từ đầu hắn bị cái kia mộc đầu nhân tỉnh mộng, quên mất cái này gốc .

Đương nhiên, cho dù hắn tiên phát chế nhân, nhưng sự thực cũng vậy, đối với cái kia mộc đầu nhân không tạo được uy hiếp gì!

Bất quá, điều này làm cho Dương Diệp thấy được hy vọng!

Còn có một chút, đó chính là:

Kiếm chính diện, phản diện!

Hầu hết thời gian, có thể theo đến, thế nhưng, nếu mà bắt buộc, cũng có thể nghịch tới!

Kiếm không phải nhất thành bất biến, kiếm đạo như đây, vạn đạo cũng là như đây.

Nghỉ ngơi khoảng khắc, Dương Diệp lần nữa nâng kiếm đi hướng cái kia đại điện, lúc này đây, hắn còn hơn hồi nãy nữa có lòng tin . Nhưng mà, hắn mới vừa gia nhập đại điện, đột nhiên, một đạo kiếm quang đã tới trước mặt của hắn!

Dương Diệp vô ý thức chính là giơ kiếm một đỡ!

Cái này một đỡ, hắn biết, muốn xảy ra chuyện rồi! Vì vậy, hắn bản năng siêu bên cạnh chính là lóe lên .

Xuy!

Một thanh kiếm trực tiếp từ hắn bả vai chỗ xuyên qua!

Mà vào lúc này, Dương Diệp không tiến ngược lại thụt lùi, trực tiếp chân phải chợt giẫm một cái, cả người đi phía trước chính là va chạm!

Ầm!

Một cái đụng này, trực tiếp đưa hắn trước mặt vị kia mộc đầu nhân đánh lui lại, mà Dương Diệp tắc thì là xoay người trốn ra cái kia đại điện, bởi vì hai đạo khác kiếm quang đã tới trước mặt hắn .

Bên ngoài đại điện .

Dương Diệp ngồi ở thềm đá hạ cười khổ .

Cái kia mộc đầu nhân không phải thật đầu gỗ, đối phương dĩ nhiên cũng sẽ tiên phát chế nhân!

Thành tinh a!

Quá rất lâu sau đó, Dương Diệp lần nữa nâng kiếm đi về phía cái kia đại điện ...

Hắn một lần lại một lần từ bên trong trốn thoát .

Cứ như vậy, hắn ở chỗ này giằng co sấp sỉ hai cái nguyệt!

Thật đả thật hai cái nguyệt!

Mỗi một lần đi vào không đến một hồi sẽ trốn tới .

Thế nhưng, Dương Diệp thân trên bị thương cũng là càng ngày càng ít .

Đương nhiên, cái này căn bản nhìn không ra đến, bởi vì hắn toàn thân đều là tổn thương, nhiều đều đếm không hết!

Hắn thân lên, khuôn mặt lên, toàn bộ đều là vết kiếm, bây giờ Dương Diệp, sợ là Cổ Kiếm Tông đệ tử nhìn thấy hắn đều không nhận ra hắn .

Hoàn toàn thay đổi a!

Đặc biệt thiếu một tay chính hắn, thoạt nhìn đã hoàn toàn không giống là một người!

Cái này nhất thiên, Dương Diệp lại nâng kiếm đi vào cái kia đại điện, không đúng, hắn là nhằm phía cái kia đại điện .

Dương Diệp mới vừa gia nhập đại điện, trong đại điện, liền truyền ra từng đạo kim thiết giao qua tiếng .

Rất là chói tai!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp lại trốn ra cái kia đại điện, thế nhưng rất nhanh, hắn lại trở về đại điện!

Trong đại điện .

Dương Diệp mới vừa gia nhập đại điện, một hồi kiếm quang đánh tới, mà Dương Diệp cũng đồng dạng xuất kiếm .

Hắn cùng với cái kia ba vị mộc đầu nhân cơ hồ là cùng lúc này xuất kiếm!

Bốn thanh kiếm ở trong sân không ngừng giăng khắp nơi, nhanh đến hoa cả mắt .

Nếu có kiếm đạo cường giả ở chỗ này, nhất định sẽ nhiệt huyết sôi trào, bởi vì ... này trận chiến đấu này, quá đặc sắc quá đặc sắc .

Nhanh, tàn nhẫn, dự phán, phản dự phán, lấy thương đổi thương, đón đỡ phản kích, phản kích sau đón đỡ, lấy lui làm tiến, Lấy tiến làm lùi ...

Đây là một hồi đặc sắc so kiếm!

Nhất về sau, Dương Diệp thất bại . Sở dĩ bại, là bởi vì hắn phản dự phán thất bại! Mà đại giới chính là của hắn trước ngực lại thêm một vết kiếm hằn sâu .

Dương Diệp xoay người chạy thoát!

Không trốn không được!

Ở bên trong, chỉ cần hắn có một sai lầm, cũng sẽ bị đối phương vô hạn áp chế, nguyên nhân đây, hắn nhất định trốn, không thể đang tiếp tục chiến . Hắn đã từng muốn dời đã tới, thế nhưng, đều thất bại!

Những thứ này mộc đầu nhân kiếm pháp cùng kiếm đạo tạo nghệ, thật thâm bất khả trắc!

Bên ngoài đại điện, Dương Diệp ngồi ở thềm đá lên, ở trước mặt hắn mặt đất lên, là vãng sinh kiếm!

Dương Diệp nhìn vãng sinh kiếm, trầm mặc không nói .

Hắn giờ phút này đã hiểu một ít đạo lý, bất kể là vãng sinh kiếm, vẫn là Kiếm Tổ cũng hoặc Kiếm Thủ, hoặc giả người cái gì khác kiếm, kỳ thực, chúng nó cũng chỉ là kiếm, đối với chân chính kiếm đạo cường giả mà nói, chúng nó cũng không có cấp bậc chi tranh!

Thông thường kiếm ở chân chính cường giả thực lực, Thần khí cũng không phải là đối thủ của nó, mà đồng dạng, ở lợi hại Thần khí rơi vào một cái thái kê trong tay, nó cũng sẽ biến thành thái kê .

Đương nhiên, kiếm là có khác biệt, đây là không thể tranh cãi . Ở đồng đẳng cấp tình huống xuống, hai cái kiếm khách kiếm trong tay đích tốt xấu, cũng là vô cùng trọng yếu .

Chân chính đạt được phàm kiếm cái này tầng thứ kiếm tu, từ cổ chí kim, thiếu chi lại thiếu!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp lần nữa nâng kiếm tiến nhập cái kia đại điện bên trong .

Trong đại điện .

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, lúc này đây, hắn không có tuyển trạch tiên phát chế nhân!

Hắn nhìn cái kia ba vị mộc đầu nhân, mà cái kia ba vị mộc đầu nhân cũng không có xuất kiếm!

Lúc trước phía trước, người nào xuất thủ trước, người đó liền nắm giữ tiên cơ, thế nhưng theo mấy tháng trôi qua về sau, loại tình huống này đã xảy ra cải biến .

Hiện tại, người nào trước xuất kiếm, người đó liền lộ kẽ hở, người đó liền khả năng bị áp chế .

Hiện tại chính là, xuất kiếm như chơi cờ, ngươi ra cái này một kiếm, nhất định đem phía sau vô hạn khả năng đều nghĩ tới, một cái không nghĩ tới, khả năng liền vạn kiếp bất phục!

Cái gì gọi là chân chính hậu phát chế nhân ?

Cái gì gọi là một kiếm phá vạn pháp ?

Làm ngươi xuất thủ lúc, liền đã định trước muốn chết lúc, đây mới thật sự là sau phát người, đây mới thật sự là một kiếm phá vạn pháp!

Đồng dạng, cái gì gọi là tiên phát chế nhân ?

Khi hắn xuất kiếm lúc, liền đã tính tới phía sau ngươi tất cả khả năng lúc, ngươi liền đã chết . Đây cũng là một kiếm phá vạn pháp!

Vạn vật phân Âm Dương, kiếm cũng có hai mặt!

Hầu hết thời gian, đừng xem kiếm đạo cao thủ chỉ ra rồi một kiếm, kỳ thực, cái này một kiếm là do vô số khả năng huyễn hóa mà đến một kiếm .

Dương Diệp cùng cái kia ba vị đầu gỗ đứng ở nơi ấy giằng co, cứ như vậy, giằng co ba ngày ba đêm, cái này ba ngày ba đêm, Dương Diệp cũng giống như một căn đầu gỗ .

Hắn không dám trước xuất kiếm, bởi vì hắn không pháp một kiếm phá cái này ba vị đầu gỗ hết thảy kiếm pháp , đồng dạng, cái kia ba vị đầu gỗ cũng đã không pháp như phía trước một dạng một kiếm có thể áp chế Dương Diệp!

Cứ như vậy lại qua cân nhắc thiên, ở lúc hoàng hôn, cái kia ba vị như đầu gỗ là đã có nắm chắc .

Ba kiếm đều xuất hiện!

------oOo------

Chương 2670: Kiếm Tâm Biến Hóa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở ba vị đầu gỗ xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp kiếm cũng ra .

Dương Diệp kiếm so với chúng nó chậm một chút điểm!

Liền một chút!

Ba đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai ...

Giữa sân, từng đạo tê liệt tiếng vang lên theo .

Một hơi thở sau .

Giữa sân yên tĩnh lại .

Dương Diệp trước ngực, ngực trái sườn xuống, lưỡng đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra .

Thế nhưng, Dương Diệp trước mặt, cái kia ba vị đầu gỗ giữa chân mày, không biết bực nào thì xuất hiện một đạo vết kiếm .

Ba vị đầu gỗ ngừng lại, Dương Diệp cũng dừng lại!

Dương Diệp trong tay vãng sinh kiếm đã rớt tại trên đất .

Không phải vãng sinh kiếm rớt, mà là cánh tay phải của hắn rớt .

Hắn toàn bộ cánh tay phải tận gốc bị chém đứt!

Hắn hiện tại, hai tay cũng không có!

Mấy hơi thở về sau, cái kia ba vị mộc đầu nhân lui qua một bên, cầm đầu mộc đầu nhân hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đi tới cái hộp kia trước .

Hộp tự động mở ra, một luồng bóng trắng bay ra .

Chính là cái kia nữ tử váy trắng .

Chẳng qua đây là hư ảo, hiển nhiên, cũng không phải là bản tôn!

Nữ tử váy trắng nhìn đã không cách nào hình dung Dương Diệp, mỉm cười, "Ngươi đi tới đây ."

Dương Diệp gật đầu .

Hắn toàn thân đều bị kiếm thương trải rộng, hắn hiện tại ngay cả nói chuyện cũng không thể nói, hắn biết, hắn hiện tại khẳng định mình cũng không nhận ra mình .

Vô cùng thê thảm!

Nữ tử váy trắng nhẹ nhàng làm một chút Dương Diệp cái kia che khuất ánh mắt huyết phát, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Đi theo ta!"

Dương Diệp theo nữ tử váy trắng đi ra đại điện .

Bên ngoài đại điện, phía chân trời hoàn toàn đỏ ngầu, đó là còn sót lại ánh chiều tà .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Vãng sinh tộc, đây là ta đã từng đối đãi qua địa phương, ta từng tại nơi đây, từng có rất nhiều tốt đẹp ký ức . Nhất về sau, ta tự tay diệt nơi này hết thảy cường giả ."

Dương Diệp nghiêng đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Đã từng ta, cảm thấy những thứ kia mệnh kỳ cường giả có thể không cần chết, có thể liên hợp bọn họ, làm cho mọi người cùng nhau cùng tồn tại cái này vũ trụ ba chiều, đây là ta ước nguyện ban đầu . Ta hầu như đã thuyết phục hắc muội, nhưng mà ..."

Nói đến đây, nàng lắc đầu cười, nàng ngồi ở thềm đá lên, trầm mặc khoảng khắc về sau, lại nói: "Đã từng trong bầu trời này, có thập tộc, cái này vãng sinh tộc chính là một, cái này thập tộc ngoại trừ cửu trọng không gian không gian chi linh bên ngoài, có thể nói là người mạnh nhất tồn tại . Thập tộc dã tâm vô cùng lớn, đặc biệt cái này vãng sinh tộc, bởi vì năm đó bọn họ sở hữu vãng sinh lực, thực lực cận thứ khác một tộc khác, cũng chính là cái kia Dương tộc ."

"Dương tộc ?"

Dương Diệp nhịn không được mở miệng, bất quá, mới vừa vừa mở miệng khóe miệng chính là có một hồi tê liệt cảm giác.

Quá mẹ nó đau!

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Dương tộc, năm đó nhân loại một cái chủng tộc, kỳ thực, lúc đầu xem như là nhân tộc, bất quá, gia tộc này gia chủ có chút đặc biệt, nàng ngạnh sinh sinh đem Dương tộc cùng nhân tộc phân ra, làm cho ban đầu chư thiên vạn giới thừa nhận sự tồn tại của bọn họ ."

Nói đến đây, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp bụng vị trí, sau đó nói: "Ngươi bên trong cái kia Nhị Nha, hiện tại tu luyện chính là nàng đã từng chế tạo ra công pháp ."

Dương Bất Tử!

Dương Diệp lúc này biết nữ tử váy trắng nói vị kia là người nào .

Nữ tử váy trắng cười nói; "Nữ nhân kia, cũng không phải bình thường lợi hại đây. Đáng tiếc ..."

]

Nói đến đây, nàng khẽ lắc đầu, nhưng sau hồi quy chính đề, "Ta từng tại cái này vãng sinh tộc đối đãi quá, đương thời là muốn cải biến cái này vãng sinh tộc những thứ kia cường giả cách nghĩ, ta theo bọn họ nói, đừng đi cái gì đó bốn chiều Vũ Trụ Không Gian . Đi sẽ chết, bởi vì hắn nhóm đương thời là không có thực lực đó. Đáng tiếc, bọn họ cũng không nghe, không chỉ có không nghe, còn đánh lên ta chủ ý ."

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Có ý tứ ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Bọn họ lợi dụng ta đối với hắn nhóm tín nhiệm, sau đó dùng một ít trận pháp khốn trụ ta, muốn nô dịch ta ..."

Dương Diệp: "..."

Nữ tử váy trắng lại nói: "Bọn họ ngay lúc đó cách nghĩ chính là lợi dụng ta lực lượng giúp hắn nhóm mở ra vũ trụ ba chiều không gian thời không, trực tiếp tiễn hắn nhóm đi vũ trụ bốn chiều ."

Dương Diệp lắc đầu .

Đây không phải là tìm đường chết sao?

Cái này nữ tử váy trắng bình thường thoạt nhìn rất bình dị gần gũi, không có nguy hiểm gì, thế nhưng, đừng quên, nàng nhưng là thiên mệnh một trong!

Đánh thứ người như vậy chủ ý, đây không phải là muốn chết sao ?

Cái này lúc, nữ tử váy trắng lại nói: "Ta cho hắn nhóm cơ hội, đáng tiếc, bọn họ cũng không có quý trọng, bọn họ tự tay tống táng ta đối với nơi này hảo cảm . Một lần kia, ta diệt toàn bộ vãng sinh tộc hết thảy mệnh kỳ cường giả ."

"Những người bình thường kia ?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ta không có giết hắn nhóm, chỉ là, nơi đây không có mệnh kỳ cường giả về sau, đã liền tam lưu thế lực cũng không bằng, vì vậy, những người đó đều chạy thoát thân . Lâu ngày, nơi đây trở thành phế tích nơi, chỉ có ta thỉnh thoảng sẽ tới nơi này nhìn ."

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Biết không ? Cái kia thứ hai về sau, ta biết, muốn hòa bình cộng chỗ, là không thể . Mọi người dã tâm đều rất đại rất lớn, bọn họ đạt được mệnh kỳ chi về sau, muốn nâng cao một bước, cái này tự nhiên là bình thường , đáng tiếc..."

"Đáng tiếc cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Bọn họ không biết bên ngoài nguy hiểm, cảm thấy bên ngoài tốt, kỳ thực, bên ngoài không tốt đẹp gì ."

Nói đến đây, nàng đứng lên, mắt thấy phía chân trời, "Ngươi có hay không cảm thấy chúng ta ích kỷ ?"

Dương Diệp trầm mặc như trước .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ta không thể không ích kỷ, ta không ích kỷ, các ngươi đều chết hết!"

"Ý gì?" Dương Diệp lần nữa hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Phía trước cái kia đôi con mắt biết không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Chính là cái kia đôi đã từng truy quá hắc muội cái kia đôi con mắt .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Chủ yếu của nó mục tiêu là ta, thế nhưng, nếu như ta không ở, ngươi cảm thấy nó mục tiêu sẽ là ai ?"

Dương Diệp: "..."

Nữ tử váy trắng đột nhiên nở nụ cười, tiếng cười có chút thê lương, "Đã từng ta, chém thiên đồ đạo, làm cho này vũ trụ ba chiều sinh linh để lại một cái tự do hoàn cảnh, một lần kia, chúng ta một đám người chung một chí hướng chết rất nhiều rất nhiều, hầu như chỉ có ta nhất sau còn sống, không phải ta không muốn cứu bọn họ, mà là ngay lúc đó ta cũng bất lực . Đã từng vũ trụ ba chiều thiên đạo mạnh, ngươi không cách nào tưởng tượng ."

Vừa nói, nàng lắc đầu cười, "Nhưng mà cái này thế giới hậu lai nhân lại đem ta cho rằng là lớn nhất tên địch nhân kia ... Ta với ngươi nói chuyện này để làm gì ."

Nói xong, nàng ngồi xuống, rơi vào trầm mặc .

Quá hồi lâu, Dương Diệp phá vỡ trầm mặc, "Rất phức tạp ."

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Là rất phức tạp, chúng ta không đàm luận những chuyện này . Ngươi thông qua lưỡng đạo khảo nghiệm, thế nhưng, đây chỉ là vừa mới bắt đầu . Phía sau còn nữa, đi về phía trước, lúc nào ngươi đến rồi một cái trước truyền tống trận lúc, khảo nghiệm của ngươi liền kết thúc ."

Vừa nói, nữ tử váy trắng thân thể dần dần hư ảo .

Mà đang ở nàng muốn triệt để tiêu tán một khắc kia, nàng đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi không có dùng huyền khí, điểm ấy, ta rất vui mừng . Cho nên, nho nhỏ khen thưởng ngươi một cái!"

Thanh âm rơi xuống, nhất cỗ thần bí huyền khí trực tiếp bao phủ ở Dương Diệp!

Thái Nhất Huyền Khí!

So với Hồng Mông Tử Khí còn nhân vật khủng bố!

Trong nháy mắt, Dương Diệp vết thương trên người cơ hồ là ở lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục, không chỉ có như đây, hai tay của hắn cũng vào giờ khắc này dần dần dài đi ra .

Rốt cục khôi phục bình thường!

Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn liền vội vàng hỏi, "Phía trước có một người gọi là đồ nữ nhân đánh ta một trận, nàng là người nào ?"

Đồ!

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái nụ cười ý vị thâm trường, "Ai bảo ngươi ném loạn đồ của người ta!" Thanh âm rơi xuống, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Ném loạn nhân gia đồ đạc ?

Dương Diệp có chút mộng!

Nữ nhân này cũng không đem sự tình nói tinh tường, còn nhử, làm cho lòng người ngứa một chút .

Khoảng khắc về sau, Dương Diệp không suy nghĩ thêm nữa chuyện khác tình, hắn dẫn theo vãng sinh kiếm hướng cái kia đại điện đi tới, hắn lần nữa đi tới cái kia ba vị đầu gỗ trước .

Tiếp tục luyện kiếm!

Tuy là phía trước hắn dùng cánh tay đại giới thắng một phần, thế nhưng, vậy có điểm nghiêu may mắn, đương nhiên, quan trọng nhất là, hắn hy vọng tiếp tục chiến, cùng cái này ba vị mộc đầu nhân chân chính sảng khoái một trận chiến lâm ly!

Chiến đấu lần nữa bắt đầu!

Toàn bộ đại điện bên trong, kiếm quang giăng khắp nơi .

Cứ như vậy, Dương Diệp ở cái kia đại điện bên trong cùng cái kia ba vị mộc đầu nhân luyện đủ đủ sấp sỉ một cái nguyệt sau hắn mới rời khỏi .

Một cái nguyệt!

Dương Diệp biết, hắn kiếm, đã tại lặng yên phát sinh biến hóa rồi .

Bởi vì ở tối hậu kỳ gian, hắn cầm một căn mộc côn làm kiếm cùng cái kia ba vị đầu gỗ đối chiến lúc, kỳ thực cũng không có cái gì quá lớn khác biệt .

Duy nhất khác biệt chính là, vãng sinh kiếm quả thực so với mộc côn phải cứng rắn ... Còn có chính là, vãng sinh kiếm tự có linh .

Nói tóm lại, e rằng kiếm đối với có vài người mà nói không có bất kỳ khác biệt, thế nhưng có một chút, đó chính là kiếm cùng kiếm trong lúc đó vẫn có khác biệt .

Dương Diệp ly khai gian kia đại điện, tiếp tục đi tới .

Lúc này đây, hắn đối với phía trước đã có một ít lòng tin .

Loại tự tin này như trước kia không quá giống nhau, trước đây hắn là bởi vì mình tu vi, bởi vì mình các loại thiên địa Thần khí, nhưng là bây giờ, tự tin của hắn vẻn vẹn chính là kiếm trong tay!

Loại tự tin này, so với trước kia muốn càng thêm thuần túy nhiều.

Mà đang ở cái này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Dương Diệp bỗng nhiên quay đầu, nơi ấy, một con quả đấm to lớn hướng hắn đánh tới!

Hắn xem rõ ràng .

Là trước kia hắn vừa mới đến cái này thế giới thì gặp phải vị kia điêu khắc, đối phương hiển nhiên là ở chỗ này mai phục .

Nhìn cái kia đánh tới một quyền, Dương Diệp diện vô biểu tình, giờ khắc này, hắn cảm giác đối phương một quyền này tràn đầy kẽ hở!

Đều là kẽ hở!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, một cái nghiêng người, nắm đấm kia cùng hắn mặt lấy chỉ trong gang tấc bỏ qua, mà lúc, một thanh kiếm cắm vào nắm đấm kia quyền lưng, nhưng sau kiếm theo quyền kia lưng hướng hạ kéo xuống .....

Xuy!

Trong nháy mắt, vị kia điêu khắc toàn bộ cánh tay đều bị cắt ra, không chỉ có như đây, Dương Diệp đã tới vị kia điêu khắc trước .

Kiếm quá!

Xuy!

Một thanh kiếm từ cái này bức tượng điêu khắc khố hạ xuyên qua!

Điêu khắc thân về sau, Dương Diệp tay phải nhất chiêu, kiếm bay đến trong tay hắn, Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi biến mất ở xa chỗ .

Mà ở Dương Diệp thân về sau, vị kia điêu khắc đột nhiên quỳ xuống, hai tay gắt gao che cùng với chính mình phần hông không ngừng kêu thảm .

. . .. . .

PS: Có rất nhiều độc giả còn đang hỏi ta là nam là nữ, ma quỷ, các ngươi nhìn ta lâu như vậy thư, còn không biết ta là nam là nữ ? Còn nữa, trong sách vì sao nhiều như vậy nữ tính cường giả, các ngươi ngẫm lại tâm lý không liền đã có tính toán sao! ! ! !

------oOo------

Chương 2671: Võ Đạo Đỉnh Phong, Lại Có Gì Ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phế tích bên trong, Dương Diệp cầm kiếm độc hành .

Lúc này, hắn mục tiêu là ly khai .

Mà ở Vĩnh Hằng Vũ Trụ .

Đại chiến đã đến sự nóng sáng hóa .

Đã từng cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà, mỗi ngày đều có vô số thi thể chìm vào sông kia cuối cùng .

Chẳng qua lúc này đây, bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng không có dám phá hư Vĩnh Hằng chi giới, mà là tại hắn nhóm làm cho một cái trong kết giới chiến đấu .

Ai cũng không muốn trêu chọc đã từng cái kia vị nữ tử váy trắng!

Đã đối phương không muốn Vĩnh Hằng chi giới xảy ra vấn đề, vậy hắn nhóm tự nhiên không dám hủy diệt Vĩnh Hằng chi giới .

Lúc này đây, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ hiển nhiên muốn không chết không thôi .

Vũ trụ ba chiều đệ lục trọng Vũ Trụ Không Gian .

Cái này nhất thiên, mảnh không gian này tới một cái xa lạ người, một gã đuôi ngựa nữ tử .

Người này, chính là An Nam Tĩnh!

Ở Dương Diệp vãng sinh giới cái kia trong vòng mấy tháng, nàng cũng theo vũ trụ ba chiều đệ nhất trọng không gian đi tới đệ lục trọng .

Là đánh tới!

Mà lần này, nàng mục tiêu là cái kia cửu trọng không gian chi lên.

An Nam Tĩnh tọa ngồi ở hư không bên trong, ở nàng bên cạnh, nổi lơ lửng một thanh trường thương, chính là cái kia Chiến Qua!

Ở An Nam Tĩnh khóe miệng, một cái tiên huyết liên tục không ngừng tràn ra .

Quá hồi lâu, một giọng nói từ cái này trường thương bên trong vang lên, "Hắn là thiên tuyển người, như hắn không chịu thua kém, thực lực sẽ tăng lên rất nhanh rất nhanh, cho nên, ngươi nếu không muốn được hắn nhét vào thân về sau, liền nhất định đưa ngươi võ thần thân thể tu luyện tới cực hạn ."

"Cực hạn ?"

An Nam Tĩnh mở hai mắt ra, hỏi .

Thanh âm kia vang lên lần nữa, "Hay là cực hạn, chính là buông tha ngươi võ thần thân thể! Ở hủy diệt bên trong trọng sinh . Thượng thiên cho ngươi tốt nhất thể chất, thế nhưng, nó cũng có thể là gánh nặng của ngươi, đã từng là ngươi trợ giúp lớn nhất, nhưng là bây giờ, ngươi đã đến chính mình bình cảnh, nó sẽ là của ngươi trói buộc ."

An Nam Tĩnh trầm mặc .

Thanh âm kia lại vang lên, "Đi tới cửu trọng, như ngươi có thể đạt được cửu trọng, ta Vô Danh thị suốt đời sở học, dốc túi truyền cho ."

"Ngươi lợi hại sao?" An Nam Tĩnh đột nhiên hỏi .

Thanh âm kia trầm mặc hồi lâu, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn lại, "Ta sẽ đi lên ."

"Vì hắn ?" Thanh âm kia hỏi .

"Vì hắn, cũng vì võ đạo!" An Nam Tĩnh đáp .

"Hai người chọn một mà thôi ?" Thanh âm kia lại hỏi .

"Hắn!" An Nam Tĩnh trả lời không chút do dự nào .

"Vì sao ?" Thanh âm kia hơi có chút không giải khai .

"Không có hắn, võ đạo đỉnh phong, lại có gì ý ?"

An Nam Tĩnh nói xong, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Mà đang ở cái này lúc, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, An Nam Tĩnh sở chỗ không gian đột nhiên tét ra, ngay sau đó, vô số đen nhánh sắc tuyến giống như vạn mũi tên một dạng tuôn hướng An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh bỗng nhiên đứng dậy, cầm trong tay Chiến Qua vung động, nhưng mà

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

An Nam Tĩnh quanh thân, vô số rậm rạp chằng chịt lỗ máu không ngừng xuất hiện .

Nàng là một hơi đánh tới, nhất khắc cũng không từng nghỉ ngơi .

Giữa sân, An Nam Tĩnh khí tức càng ngày càng suy yếu

Hư Vô Giới .

Thiên Nữ vẫn còn ở thôn phệ cái kia vô số hư vô thế giới, nhất khắc cũng chưa từng ngừng.

Cái này nhất thiên, nàng đột nhiên ngừng lại .

]

Ở trước mặt nàng không xa chỗ, nơi đó không gian hơi run rẩy động, rất nhanh, một cái bóng mờ xuất hiện ở nơi ấy .

"Bọn họ ?"

Thiên Nữ hỏi .

Cái này bọn họ, dĩ nhiên là chỉ Dương Diệp cùng Huyết Nữ đám người .

Hư ảnh kia đạm thanh nói: "Đã vô sự, các nàng trước khi rời đi hướng chỗ khác, về phần hắn, hắn bị thiên mệnh an bài vào vãng sinh giới đi tu luyện, nếu như có thể sống xuất hiện, phải là một cái khác hẳn ."

Thiên Nữ khẽ gật đầu, "Đa tạ!"

Dương Diệp trước đây cùng cái kia Tá Mạc một trận chiến bại trốn lúc, chính là trước mắt đạo hư ảnh này tồn tại, mới để cho được cái kia Tá Mạc không có truy kích hắn .

Đương nhiên, cái này sự tình Dương Diệp cũng không biết .

Cái này lúc, Thiên Nữ lại hỏi, "Vì sao giúp ta ?"

Hư ảnh kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ngươi ta, là một loại người . Nỗ lực thôn phệ đi, thiên mệnh hiện thân, vũ trụ bốn chiều cái kia tồn tại cũng hiện thân quá, trong cuộc sống tương lai, đều không yên ổn ."

Nói xong, bên ngoài sẽ rời đi .

Mà lúc, Thiên Nữ lần nữa hỏi, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào!"

Hư ảnh khẽ lắc đầu, "Một cái đã từng thiên đạo thủ hạ bại tướng mà thôi, tên, tự ta đều nhanh quên mất, cho nên, không có bất kỳ ý nghĩa gì!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài đã hoàn toàn biến mất ở tại cái này Hư Vô Giới .

Toàn bộ Hư Vô Giới lâm vào bình tĩnh .

Đệ Cửu Trọng Vũ Trụ Không Gian .

Cái này nhất thiên, hai danh người đàn ông trung niên tới nơi này mảnh nhỏ Vũ Trụ Không Gian, hai người này, chính là cái kia Tá Mạc cùng Hoành Vạn Cổ .

Hoành Vạn Cổ mang theo Tá Mạc đi tới cái kia mảnh nhỏ vách núi xuống, vách núi chi lên, hai người ngẩng đầu nhìn về phía cái kia bị đinh lấy lôi thôi nam tử .

Hoành Vạn Cổ nhẹ giọng nói: "Đệ nhất thần tiền bối, hồi lâu không thấy ."

"Hoành Vạn Cổ!" Vách núi chi lên, cái kia đệ nhất thần cười nói: "Thế nào, ngươi nhưng thật ra dám hiện thân nữa à!"

Hoành Vạn Cổ trong tay nắm một cây quạt xếp, hắn dùng chiết phiến khe khẽ gõ một cái lòng bàn tay của mình, mỉm cười nói: "Thời gian có chút eo hẹp, đệ nhất thần tiền bối, ta liền không lãng phí thời gian . Ta hai người có thể giúp ngươi ly khai nơi đây, thế nhưng, ngươi được cho ta hai người làm ba chuyện, có thể ?"

Vách núi chi lên, đệ nhất thần đột nhiên phá lên cười, nở nụ cười hồi lâu, hắn lắc đầu, "Hoành Vạn Cổ, ngươi đã siêu việt vị kia sao?"

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Tự nhiên không có ."

Đệ nhất thần thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, "Vậy là ngươi tới đùa lão tử vui vẻ sao?"

Thanh âm rơi xuống, một cường đại uy áp đột nhiên hướng Hoành Vạn Cổ cùng với Tá Mạc nghiền ép đi!

Giờ khắc này, toàn bộ cửu trọng không gian đều là rung động kịch liệt lên .

Hoành Vạn Cổ thần sắc bình tĩnh, hắn hướng phía trước bước ra một bước, tay phải cầm chiết phiến nhẹ nhàng đè một cái lòng bàn tay, trong sát na, một cổ vô hình khí tràng xuất hiện ở giữa sân .

Ầm!

Phía chân trời hư không bên trong, làm như có cái gì bị xé nứt nát bấy .

Thế nhưng một hơi thở về sau, trong thiên địa triệt để khôi phục bình tĩnh .

Vách núi chi lên, đệ nhất thần đạm thanh nói: "Thực lực so với trước đây mạnh không thiếu a!"

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Bé nhỏ không đáng kể . Hồi quy trọng tâm câu chuyện, tiền bối nếu là nguyện ý, chúng ta sẽ lập tức động thủ cứu tiền bối, còn làm sao cứu, đó là ta chờ sự tình ."

Vách núi chi lên, đệ nhất thần nhìn Hoành Vạn Cổ hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Đương nhiên có thể . Bất quá, ta rất ngạc nhiên ngươi rốt cuộc muốn làm sao cứu ta!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, nhưng sau nghiêng đầu nhìn về phía không xa chỗ, "Làm phiền!"

Nơi ấy, không gian khẽ run lên, một người đàn ông xuất hiện ở nơi ấy .

Chính là cái kia Mặc Du!

Mặc Du thân hình run lên, đi tới cái kia vách núi chi lên, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia khóa lại đệ nhất thần kiếm quang chi lên.

Mùi vị quen thuộc!

Mặc Du đi tới, đưa tay đặt ở kia kiếm quang chi lên, kia kiếm quang cũng không có dị nghị, rất nhanh, kia kiếm quang run rẩy động, chỉ chốc lát, kia kiếm quang dần dần tiêu tán .

Cùng này đồng thời, hai sợi kiếm ý xuất hiện ở cái kia Mặc Du trước mặt .

Kiếm ý!

Chân chính khóa lại cái này đệ nhất thần, cũng không phải là cái kia hai sợi kiếm quang, mà là cái này kiếm đạo ý chí, kiếm đạo chân ngôn ý chí!

Mặc Du thu hồi cái kia kiếm đạo ý chí, lui qua một bên, nhìn trước mắt cái kia đệ nhất thần, trong mắt hắn có một chút đề phòng .

Trước mắt cái này người, hắn đã từng là nghe nói qua .

Một cái nhân vật truyền kỳ!

Đáng tiếc nhưng là năm đó quá mức lớn lối .

Vách núi chi lên, đệ nhất thần rất bình tĩnh, cũng không có được phóng thích cái kia loại vui vẻ cùng kích thích, hắn nhìn về phía Mặc Du, "Vì sao ngươi có thể thu hồi cái này kiếm đạo chân ngôn ý chí ."

Một bên, Hoành Vạn Cổ nói: "Hắn đã từng là thiên mệnh truyền nhân, cũng chính là khóa tiền bối cái kia vị thiên mệnh truyền nhân, nguyên nhân đây, cái này kiếm đạo chân ngôn ý chí đối với hắn, không có địch ý ."

Nghe vậy, cái kia đệ nhất thần hai mắt nhỏ bé híp lại!

Thiên mệnh truyền nhân!

Mặc Du hai mắt híp lại, theo thì chuẩn bị xuất thủ .

Cái này lúc, Hoành Vạn Cổ lại nói: "Tiền bối hiện tại mới vừa khôi phục, còn cần chữa thương ."

Cái này đã coi như là cảnh cáo .

Đệ nhất thần thực lực bây giờ, nhất định là không bằng năm đó trạng thái tột cùng, dù sao bị khóa nhiều năm như vậy .

Đệ nhất thần thu hồi ánh mắt, sau đó nói: "Yên tâm, ta ân oán rõ ràng, không biết làm cái kia loại cầm lão không được thì cầm tiểu nhân làm cho hả giận vô sỉ sự tình tới."

Hoành Vạn Cổ mỉm cười, "Tiền bối minh lý ."

Đệ nhất thần nhìn về phía Hoành Vạn Cổ, "Nói đi, muốn ta làm chuyện gì!"

Hoành Vạn Cổ hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Giúp ta nhóm giết một người ."

Đệ nhất thần đạm thanh nói: "Có thể!"

Hoành Vạn Cổ khẽ cười nói: "Tiền bối có thể đến Mạt Pháp Chi Địa, nơi ấy, sẽ có người cho tiền bối chữa thương, làm cho tiền bối trong vòng thời gian ngắn khôi phục trạng thái tột cùng!"

Đệ nhất thần nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, "Xem ra, muốn ta giết cái kia người cũng không dễ giết!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Quả thực không dễ giết!"

Đệ nhất thần không nói gì, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, nhãn trung sát ý bạo dũng, mà lúc, Hoành Vạn Cổ lại nói: "Lúc này không thích hợp hủy diệt giới này, nếu như động thủ hủy diệt giới này, sợ là sẽ phải đưa tới có chút tồn tại!"

Hoành Vạn Cổ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Thiên mệnh ngày khác lão tử nhất định để cho ngươi nhóm chết không có chỗ chôn!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cái này Đệ Cửu Trọng không gian .

Hoành Vạn Cổ quay đầu nhìn về phía Tá Mạc, "Tá huynh, chúng ta đi gặp thấy một vị khác đi!"

"Cần ta sao?" Một bên, cái kia Mặc Du đột nhiên nói .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Không cần, Mặc huynh có thể rời đi ."

Mặc Du gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở giữa sân .

Ở Mặc Du rời đi chi về sau, Tá Mạc đột nhiên nói: "Người này mục đích không tốt ."

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Dã tâm rất lớn."

Vừa nói, hắn lại tựa như là nghĩ đến cái gì, lại hỏi, "Hắn cùng với cái kia Dương Diệp, ngươi cảm thấy người nào ưu tú hơn ?"

"Dương Diệp!" Tá Mạc trả lời không chút do dự nào .

"Vì sao ?" Hoành Vạn Cổ cười nói .

Tá Mạc đạm thanh nói: "Tính tình thật người, ân oán rõ ràng, chúng ta nam nhi, nên như đây."

Hoành Vạn Cổ cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Quả thực, đáng tiếc, hắn phải chết, cái kia Linh Tổ, ta nhóm nhất định phải, lấy đó vì mắt trận nếu không phải là địch "

Vừa nói, hắn lắc đầu cười, "Hắn không có tuyển trạch, ta nhóm kỳ thực cũng không có cái gì tuyển trạch . Được rồi được rồi, không đa sầu đa cảm, chúng ta đi gặp thấy mặt khác cái này một vị đi, cái này vị tính khí cũng không phải là tốt ha."

Nói xong, hai người kề vai rời đi .

Quá hồi lâu, Tá Mạc đột nhiên hỏi, "Chuyện chỗ này, Vạn huynh như thế nào dự định ?"

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Nếu không chết, tự nhiên muốn đi cái kia vũ trụ bốn chiều nhìn ."

"Đến thì ta bồi Vạn huynh cùng nhau!"

"

------oOo------

Chương 2672: Các Nàng, Sai Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vãng sinh giới .

Dương Diệp đi tới cái kia mảnh nhỏ cuối phế tích, ở Dương Diệp trước mặt, là chặn một cái cũ nát không chịu nổi tường thành, tường thành bốn phía, đã xuất hiện rất nhiều cỏ dại, mà ở tường thành xuống cái kia cửa thành cái kia vị trí, đứng một gã cầm trong tay cự phủ khôi giáp Thiết Nhân .

Hình thể rất cao lớn, là Dương Diệp gấp hai ba lần!

Hiển nhiên, đây là muốn chiến đấu!

Dương Diệp không có chút nào sơ suất!

Bởi vì hắn rất tinh tường, nữ tử váy trắng cho khảo nghiệm của hắn, không sẽ là đơn giản như vậy!

Ở nơi này lúc, xa chỗ cái kia khôi giáp Thiết Nhân đột nhiên nói: "Buông kiếm ."

Buông kiếm!

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Buông kiếm ?

Chính mình không có nghe lầm ?

Xa chỗ, khôi giáp Thiết Nhân lại nói: "Buông kiếm ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nàng để cho ngươi nói như vậy ?"

Khôi giáp Thiết Nhân gật đầu .

Hắn không nghĩ tới!

Thật thật không có nghĩ đến hội là như thế này, hắn hiện tại coi như là đối kháng cái kia Tá Mạc, đều có lòng tin cùng một chiến, đương nhiên, có hay không thể đánh thắng là một chuyện, thế nhưng, hắn cảm giác mình đã hoàn toàn có thể cùng đối phương một trận chiến .

Hắn giờ phút này, cùng hắn của ban đầu, thật không quá giống nhau!

Chính hắn cũng có thể cảm giác được .

Mà này lúc, lúc trước, hắn cũng có lòng tin đi ra ngoài, nhưng là bây giờ, vị này khôi giáp Thiết Nhân muốn hắn buông kiếm!

Phía trước, hắn mặc dù không có tu vi, thế nhưng còn có kiếm, mà bây giờ, liền kiếm cũng không để cho hắn dùng, vậy hắn liền thật cái gì cũng không có!

Không có kiếm, như thế nào chiến đấu ? Như thế nào chiến thắng trước mắt cái này vị ?

Dương Diệp rơi vào trầm mặc .

Mà xa chỗ, cái kia khôi giáp Thiết Nhân cũng không có xuất thủ, hiển nhiên, là ở chờ Dương Diệp .

Sau một lúc lâu, khôi giáp Thiết Nhân đột nhiên nói: "Có thể xoay người . Chủ nhân phải bàn giao, ngươi như xoay người, tu vi trong khoảnh khắc khôi phục, ngươi bây giờ, đã so trước đó mạnh mẽ rất nhiều rất nhiều . Ly khai, ngươi cũng không có tổn thất ."

Ly khai ?

Dương Diệp nhìn về phía cái kia khôi giáp Thiết Nhân!

Muốn từ bỏ sao?

Quá hồi lâu, Dương Diệp xem cùng với chính mình trong tay vãng sinh kiếm đột nhiên nở nụ cười .

Hắn thanh kiếm cắm ở tại mặt đất, nhưng sau chậm rãi hướng vị kia khôi giáp Thiết Nhân đi tới .

Xa chỗ, khôi giáp Thiết Nhân mở miệng, "Nhất chiêu quyết sinh tử!"

Thanh âm rơi xuống, chân phải nhẹ nhàng một chống . Xuy một tiếng, một đạo tàn ảnh đánh tới Dương Diệp .

Thế!

Giờ khắc này, Dương Diệp cảm nhận được thiên quân vạn mã tư thế, trước mắt vị này khôi giáp Thiết Nhân phảng phất có thể nghiền nát thời gian tất cả!

Loại này thế, hắn ở một số người thân trên thấy qua .

Dương Diệp có chút đờ đẫn nhìn cái kia hướng hắn lao tới tôn khôi giáp Thiết Nhân!

Nhất chiêu quyết sinh tử!

Không phải nhất chiêu quyết thắng phụ!

Bại, hắn hẳn phải chết!

Lúc này đây, hắn liền trốn cơ hội cũng không có .

Ở Dương Diệp nhãn trung, cái kia khôi giáp Thiết Nhân càng ngày càng gần, rất nhanh, hắn thấy được, một thanh cự phủ từ hắn đỉnh đầu tàn nhẫn phách mà tới.

Cái này một búa, phảng phất có thể đánh nát thiên địa thế giới .

Dù cho có kiếm đều không nhất định có thể chống đỡ cái này một búa!

Khôi giáp Thiết Nhân tốc độ rất nhanh, thế nhưng lúc này Dương Diệp cũng là bắt chước Phật Kinh trải qua một cái thế giới .

Rốt cục .

Ở cái kia búa cách Dương Diệp đỉnh đầu còn có mấy tấc lúc, cái kia búa quỷ dị ngừng lại .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp đã tại cái kia khôi giáp Thiết Nhân thân sau .

Giờ khắc này, trong thiên địa phảng phất đọng lại!

Mấy hơi thở về sau, cái kia khôi giáp Thiết Nhân quanh thân khôi giáp đều rạn, nhưng sau tán lạc tại địa.

Khôi giáp Thiết Nhân thân về sau, Dương Diệp hướng xa chỗ đi tới, cái kia nguyên bản cắm trên mặt đất vãng sinh kiếm chợt run lên, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang hướng Dương Diệp đuổi theo .

Khôi giáp Thiết Nhân đứng tại chỗ trầm mặc hồi lâu, nhưng sau bên ngoài dần dần hư ảo .

Xa chỗ, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, một cái tiếu dung xuất hiện ở khóe miệng hắn .

Đi ra cửa thành về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không, nhẹ giọng nói: "Ta hiểu được . Kiếm ở trong lòng, không ở trong tay . Cảm tạ!"

Nói xong, Dương Diệp tăng nhanh tốc độ .

Kiếm ở trong lòng, không ở trong tay!

Đây chính là nữ tử váy trắng muốn nói cho hắn, một cái kiếm tu, dù cho trong tay không có kiếm, hắn vẫn là kiếm tu .

]

Bởi vì chân chính kiếm tu, kiếm nhưng thật ra là ở trong lòng .

Đương nhiên, Dương Diệp cũng không có như bực nào vui vẻ, bởi vì khảo nghiệm còn chưa kết thúc, phía trước, còn có khảo nghiệm ở chờ hắn!

Vũ trụ ba chiều Đệ Cửu Trọng không gian .

Cái này nhất thiên, một nữ tử tới nơi này phiến không gian .

Người tới chính là An Nam Tĩnh .

Thời khắc này An Nam Tĩnh, cái kia một thân áo bào trắng đều đã nhuộm thành huyết hồng sắc .

"Chúc mừng!" An Nam Tĩnh bên cạnh thân, cái kia chuôi Chiến Qua bên trong truyền ra thanh âm .

An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta muốn tiếp tục xông về phía trước ."

Thanh âm kia nói: "Đã có thể . Phía trên, đã không phải ngươi năng lực có thể đạt được ."

Thanh âm rơi xuống, ở An Nam Tĩnh trước mặt không gian đột nhiên nứt ra rồi .

Thanh âm kia nói: "Dẫn ngươi đi ta đã từng đi qua địa phương ."

Rất nhanh, An Nam Tĩnh biến mất ở Đệ Cửu Trọng không gian .

Vãng sinh giới .

Ly khai tòa kia phế tích chi về sau, Dương Diệp tiến nhập một mảnh mịt mờ đại sơn bên trong .

Toàn bộ vãng sinh giới cơ bản không có linh khí gì tồn tại, cho dù là mảnh này đại sơn, cũng là vắng lặng vô cùng.

Thời khắc này Dương Diệp, đã là chân chánh lòng không sợ hãi .

Xuyên qua một tòa đại sơn, đi tới một con sông bên lúc, Dương Diệp lần nữa ngừng lại .

Ở bờ sông một tảng đá lên, ngồi một nữ tử .

Chính là cái kia nữ tử váy trắng .

Dương Diệp đi tới, nữ tử váy trắng khẽ cười nói: "Lần nữa chúc mừng ."

Dương Diệp trong thâm tâm nói: "Cảm tạ!"

Trước mắt nữ nhân này sự giúp đỡ dành cho hắn, có thể nói là to lớn .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Cái này là chính mình nỗ lực có được ."

Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau chậm đợi đoạn dưới .

Nữ tử váy trắng nhìn về phía trước mặt cái kia sông, nhẹ giọng nói: "Con sông này gọi vãng sinh sông, là cái này vãng sinh tộc đã từng nơi cấm kỵ . Ở nơi này đáy sông, có một ít vãng sinh tộc cường giả dư nghiệt, có vài người, ta giết, có vài người, ta không có giết, bất quá, ta đem hắn nhóm đều trấn áp tại nơi đây ."

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn có thể đủ cảm giác được, nữ tử váy trắng đối với cái này vãng sinh tộc chắc là có cảm tình .

Nữ tử váy trắng trầm mặc rất lâu sau đó, sau đó mới lại nói: "Đây là ngươi ở nơi này vãng sinh giới cửa ải cuối cùng, đi xuống đi, nhưng sau sống đi lên . Ta ở nơi này chờ ngươi . Nhắc nhở một cái, những người đó linh hồn đều ẩn chứa vãng sinh lực, ngươi nếu có thể hấp thu hết bọn họ, ngươi cũng có thể đạt được mệnh kỳ đỉnh phong tầng thứ, khi đó ngươi, coi là trên chân chính đỉnh phong cường giả . Còn nữa, phía dưới có một khẩu tiểu giếng, vãng sinh giếng, ở trong đó, có vãng sinh tộc nhất sau còn thừa lại vãng sinh khí độ, đạt được nó, hấp thu nó, ngươi có thể mượn này lĩnh ngộ chân chính vãng sinh lực ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, sau đó nói: "Ta có một cái yêu cầu! Không, là thỉnh cầu!"

Nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp chỉ chỉ bụng của mình, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Mặc kệ ta thế nào, bọn họ đều có thể bình an, có thể chứ ?"

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: " Được."

Dương Diệp nói: "Đa tạ!"

Nói xong, Dương Diệp trực tiếp nhảy vào cái kia vãng sinh sông .

Bờ sông, nữ tử váy trắng nhẹ tay nhẹ phẩy quá mặt nước, nhãn thần có chút dại ra, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp theo nước sông hướng xuống, chỉ chốc lát, hắn phát hiện, con sông này phía dưới so với hắn tưởng tượng muốn lớn hơn nhiều rất nhiều, nghiễm nhiên một cái thế giới ngầm .

Rất nhanh, Dương Diệp phát hiện mình chung quanh thủy đột nhiên run rẩy, ngay sau đó, Dương Diệp cảnh tượng trước mắt xảy ra biến hóa .

Hắn thấy được một tòa thôn xóm .

Hắn giờ phút này, chu vi đã không có bất luận cái gì nước .

Dương Diệp đi tới tòa kia thôn xóm, cái này lúc, một gã ăn mặc quần áo đơn sơ lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, ở lão giả thân về sau, còn có một cái khoảng chừng ba bốn tuổi tiểu nam hài .

Tiểu nam hài tò mò đánh giá Dương Diệp, nhưng mà, cái kia lão giả cũng là đề phòng không gì sánh được .

Cái này lúc, thôn xóm bên trong, vô số đạo thần thức cùng uy áp bừng lên, những thứ này thần thức cùng uy áp cũng không có công kích Dương Diệp, mà là bao trùm ở Dương Diệp bốn phía .

Lão giả phòng bị nhìn chằm chằm Dương Diệp, "Ngươi là người phương nào!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia lão giả, sau đó nói: "Xưng hô như thế nào ?"

Lão giả trầm giọng nói: "Vãng sinh tộc tộc trưởng ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Cái thời đại kia, vẫn là cái thời đại này ?"

"Ngươi "

Lão giả kinh hãi nhìn Dương Diệp, "Ngươi, là nàng phái ngươi tới ?"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả song quyền chậm rãi chặt nắm lại, hắn căm tức nhìn Dương Diệp, "Còn muốn thế nào ? Còn muốn chúng ta như thế nào đây?"

Dương Diệp trầm mặc .

Cái này lúc, trong thôn, người càng ngày càng nhiều đi ra .

Đều là vãng sinh tộc người, không sai biệt lắm có hai, ba trăm người, những thứ này người, phụ nữ hài tử đều có, đương nhiên, khí tức đều không yếu, trong đó một ít nam tử cùng lão giả khí tức không chỉ có không yếu, ngược lại còn phi thường khủng bố .

Đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Tuy là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả chỉ có hai ba cái, nhưng là thật bất ngờ .

Cái này lúc, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng trầm giọng nói: "Nàng đến tột cùng muốn thế nào ?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta muốn cái kia vãng sinh giếng!"

Nghe vậy, cái kia lão giả hai mắt nhỏ bé híp lại, "Xem ra, nàng là thật muốn đem chúng ta đuổi tận giết tuyệt!"

"Ca ca "

Cái này lúc, cái kia lão giả sau lưng tiểu nam hài sợ hãi tiếng nói: "Cái kia, cái kia giếng không có, chúng ta đều sẽ chết ."

"Vì sao ?" Dương Diệp nhẹ giọng hỏi .

Tiểu nam hài giấu ở lão giả thân về sau, vẫn còn có chút sợ hãi, "Nguyên nhân, bởi vì chúng ta cần tu luyện, cái kia giếng là chúng ta sau cùng tài nguyên tu luyện, không có nó, ta, chúng ta đều sẽ chết."

Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân, nhất về sau, hắn trầm mặc .

Giết những người đó, đạt được miệng giếng kia, hắn có thể trở thành chân chính đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Cái kia lúc, vãng sinh kiếm thêm vãng sinh lực còn có hắn bây giờ kiếm đạo tu vi, hắn có thể cùng Mạt Pháp Chi Địa bất luận cái gì cường giả một trận chiến!

Nhưng mà

Dương Diệp lắc đầu, sau đó nói: "Năm đó tham dự bao vây tiễu trừ nàng người, đứng ra!"

Dương Diệp đối diện, không có ai động .

Dương Diệp chân mày cau lại, cái này lúc, một vị vãng sinh tộc phụ nữ đứng dậy, "Vị tiểu ca này, năm đó người đã toàn bộ chết sạch . Ở nơi này địa phương, năm đó tàn dư còn sống sót một ít tiền bối, đã không ở đây, bọn họ căn bản sống không được lâu như vậy ."

Dương Diệp nhìn mọi người một cái, trầm mặc rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn nói: "Tiền bối chi sai, không nên do các ngươi tới gánh chịu, như các ngươi muốn đi ra ngoài, có thể theo ta cùng đi ra ngoài!"

Lời ấy nhất chỗ, giữa sân chúng vãng sinh tộc tộc nhân đều là ngây ngẩn cả người .

Đều lấy vì mình nghe lầm!

Cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng y nguyên vẫn là có chút đề phòng, hiển nhiên, sợ Dương Diệp đùa giỡn hoa chiêu gì .

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Không muốn sao?"

Cái này lúc, cái kia tiểu nam hài đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, tiểu nam hài ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, "Có thể, nhưng là, gia gia nói qua, có một rất lợi hại nữ nhân thật lợi hại, nàng nói chúng ta tiền bối phạm sai lầm, cho nên, chúng ta đều không thể đi ra ngoài, không chỉ có chúng ta, chúng ta con cháu hậu đại đều không thể đi ra ngoài ."

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa tiểu nam hài đầu nhỏ, "Nàng là sai ."

Vừa nói, Dương Diệp kéo tiểu nam hài tay, hướng xa chỗ đi tới .

Thôn xóm bên trong, rất nhiều người đưa mắt nhìn nhau, nhất về sau, ở lão giả kia dẫn dắt xuống, mọi người theo Dương Diệp cùng đi .

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp gặp một đạo thần bí kết giới, tiến đến thì hắn không có gặp phải, mà bây giờ, hắn gặp .

Dương Diệp không chút do dự nào, rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Cái kia kết giới ở vãng sinh kiếm chi hạ không còn sót lại chút gì!

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo đám người kia ly khai đáy sông .

Bờ sông bên cạnh, nữ tử váy trắng đã không ở, lại thấy ánh mặt trời vãng sinh tộc tộc nhân mờ mịt nhìn bốn phía, rất nhanh, những người đó điên cuồng hướng xa xa tòa kia phế tích chạy đi , bên kia, chính là hắn nhóm tiền bối thời đại tương truyền gia!

Lại thấy ánh mặt trời!

Mà Dương Diệp nắm tiểu nam hài tắc thì thật chặc nắm Dương Diệp .

Ở những người đó đều rời đi không sai biệt lắm về sau, cái kia nữ tử váy trắng lại xuất hiện .

Nàng liền ngồi ở kia tảng đá lên, nhìn trước mặt vãng sinh sông, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp nắm tiểu nam hài đi tới cái kia nữ tử váy trắng trước mặt .

" Tỷ, tỷ" tiểu nam hài nhẹ giọng kêu .

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua tiểu nam hài, mỉm cười, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, nàng thần sắc dần dần lạnh như băng .

Dương Diệp chưa từng thấy qua như này lạnh như băng nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng đi tới Dương Diệp trước mặt, cười khẽ, "Thế nào, ngươi là ở phê phán ta sao ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta rất tôn kính ngươi ."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Đây chính là ngươi tôn kính ta phương thức ?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Đã từng vãng sinh tộc tộc nhân, có thể thật là đáng chết, bọn họ muốn giết ngươi, ngươi giết hắn nhóm, ta cảm thấy chuyện đương nhiên . Sát nhân người, người vĩnh viễn phải giết . Thế nhưng, vãng sinh tộc hậu bối cũng không sai, bọn họ cũng không có phụ ngươi, bọn họ đời trước sai, không nên do bọn họ tới gánh chịu . Nói thật, như người nào bởi vì ta tổ tiên sai mà đến làm ta, ta tuyệt đối sẽ đánh hắn sinh sống không thể tự lo liệu ."

Nữ tử váy trắng cười nhạt, "Thế nào, hiện tại nói về nhân nghĩa tới ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta không phải một cái nhân nghĩa người, thế nhưng, ta sẽ không đi làm vi phạm lương tâm sự tình ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Thứ cho ta nói thẳng, tiền bối giết đã từng vãng sinh tộc những thứ kia cường giả, cũng không sai, thế nhưng, ngươi vô hạn giam giữ bọn họ hậu đại, điểm ấy, thật lỗi . Đương nhiên, đây là tiền bối biện pháp . Bất quá, ta thả hắn nhóm xuất hiện, ta cảm thấy ta không sai ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đem vãng sinh kiếm bỏ vào nữ tử váy trắng trước mặt .

Giữa sân yên tĩnh lại .

Cái này lúc, cái kia vãng sinh kiếm khẽ run lên, sau đó trở lại Dương Diệp trong tay .

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, nhìn một chút, nàng đột nhiên nở nụ cười .

Dương Diệp bối rối!

Sau một lúc lâu, nữ tử váy trắng kéo Dương Diệp tay hướng xa chỗ đi tới, "Ngươi không có khiến ta thất vọng . Ngươi cũng không có bởi vì muốn lấy lòng ta đi làm vi phạm ngươi nguyên tắc sự tình, đồng thời dám nói thẳng ta sai rồi ."

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Chúng ta ước nguyện ban đầu là thủ hộ cái này thế giới, thế nhưng, chúng ta rất nhiều biện pháp là sai rồi, lầm to . Thế nhưng, thực lực chúng ta rất cường đại, cường đại đến sai rồi cũng có thể nói là đúng đích. Ta muốn chọn người, không phải một cái phụ thuộc chúng ta người, mà là một cái có bản thân cách nghĩ, bản thân nguyên tắc người ."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu có nhất thiên, ngươi gặp khác hai cái càng thêm cường đại ta, ta hy vọng, ngươi có thể như ngày hôm nay vậy đứng ra nói cho các nàng biết: Các ngươi sai rồi!"

Vừa nói, nàng nhẹ nhàng nhéo nhéo Dương Diệp gò má, "Ta chọn ngươi, không phải muốn ngươi trấn áp trong trời đất này vạn vật vạn linh cùng nhân loại cường giả, mà là hy vọng ngươi có nhất thiên có thể đứng xuất hiện đối kháng mặt khác hai cái ta. Bởi vì có chút địa phương, các nàng thật lỗi ."

------oOo------

Chương 2673: Một Trăm Năm Sau Còn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trầm mặc .

Có chút ngoài ý muốn, có chút khiếp sợ .

Bởi vì hắn không nghĩ tới có thể như vậy .

Càng không nghĩ đến nữ tử váy trắng chọn hắn, là hy vọng hắn đối kháng mặt khác hai cái nàng.

Nữ tử váy trắng đã không thấy .

Giữa sân chỉ còn Dương Diệp cùng tiểu nam hài .

Dương Diệp đứng ở cái kia trầm mặc không nói .

Sai rồi!

Thiên mệnh một ít biện pháp quả thực sai rồi, cho dù là cái này hiền lành quần trắng thiên mệnh, nàng một ít biện pháp cũng sai rồi .

Nàng để cho mình xuống phía dưới, mục đích chủ yếu nhất phải là mượn hắn tay thả ra những thứ này vãng sinh tộc nhân .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không, thực lực càng mạnh, lại càng sẽ không cảm thấy có lỗi .

Hắc muội điên cuồng tàn sát mệnh kỳ cường giả, nàng tự nhận vì là ở thủ hộ thủ giới, thế nhưng, hết thảy mệnh kỳ đều đáng chết sao?

Tự nhiên không phải .

Thế nhưng, các nàng thật quá cường đại rồi . Cường đại đến không người nào dám nói các nàng sai, dù cho có người dám, các nàng cũng sẽ không để ý .

Càng mạnh người, kỳ thực càng bản thân .

Nếu muốn làm cho các nàng nhận thức đến lỗi của mình, nhận thức đến chính mình hành vi không đúng, chỉ có một loại biện pháp!

Đánh!

Đánh bại các nàng!

Cường giả chỉ biết cùng cường giả giảng đạo lý!

Nghĩ vậy, Dương Diệp không khỏi cười khổ .

Ma quỷ!

Đánh bại mặt khác hai cái thiên mệnh ? Đánh lông gà a! Hắn liền hắc muội cũng không là đối thủ, làm sao đi đánh bại mặt khác hai cái thiên mệnh à? Mặt khác hai cái hắn tuy là chưa thấy qua, thế nhưng, nói thật, hắn cảm giác mình một điểm phần thắng cũng không có!

Cùng lòng tin không quan hệ .

Dương Diệp lắc đầu, mang theo tiểu nam hài về tới cái kia mảnh phế tích, cái này lúc, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng mang theo mọi người đi tới Dương Diệp trước mặt .

Vãng sinh tộc tộc trưởng hướng về phía Dương Diệp cung kính thi lễ một cái, "Đa tạ!"

Dương Diệp lắc đầu, "Kỳ thực, là nàng yêu cầu ta tha các ngươi đi ra!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng trầm mặc hồi lâu, nhưng sau hắn khẽ lắc đầu, "Bất kể như thế nào, tiểu hữu là ta vãng sinh tộc ân nhân ."

Vừa nói, hắn lấy ra một viên hạt châu màu trắng tinh, "Còn đây là vãng sinh châu, là ta vãng sinh tộc chí bảo một trong, tiểu hữu đeo trong người lên, có thể sở hữu liên tục không ngừng vãng sinh huyền khí, nhưng sau thôi động ra vãng sinh lực ."

Ở nơi này lúc, một đạo bóng trắng xuất hiện ở giữa sân .

Tiểu Bạch!

Hồng Mông Tháp đã bị phía trước nữ tử váy trắng giải phong, nguyên nhân đây, Tiểu Bạch có thể đi ra!

Tiểu Bạch bắt lại cái kia vãng sinh châu, nhưng sau nàng ôm được trong lòng .

Dương Diệp: "

"Cái này "

Cái này lúc, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng kinh hãi nói: "Đây là thiện linh "

Tiểu Bạch nhìn về phía vãng sinh tộc tộc trưởng, nàng lắc đầu, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, ý là nàng gọi Tiểu Bạch! Tiểu Bạch nhỏ, Tiểu Bạch bạch!

]

Dương Diệp không nói lắc đầu .

Vãng sinh tộc tộc trưởng phi thường kiêng kỵ nhìn Tiểu Bạch, ở vãng sinh tộc lịch sử ghi chép trung, thiện linh cũng không phải cái gì hiền lành tên, thiện linh thiện, đối với thiên địa còn có thiên địa vạn linh .

Đối đãi tộc khác, nàng nhưng là không có chút nào thiện!

Năm đó trận kia kinh thế diệt thế đại chiến, chính là thiện linh phát động!

Như không phải thiên mệnh đứng ra, cái này vũ trụ ba chiều thế giới sợ là đã không có tộc khác!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia vãng sinh tộc trưởng, rất là phiền muộn, chính mình rất đáng sợ sao?

Không có để ý vãng sinh tộc tộc trưởng, Tiểu Bạch ôm cái kia vãng sinh châu trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch tiêu thất, vãng sinh tộc tộc trưởng phục hồi tinh thần lại, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung càng phát tò mò!

Mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng, nhưng sau đưa tay ra, "Hạt châu kia có còn hay không à? Mượn một cái cho vui đùa một chút thôi!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng khi nhìn đến Nhị Nha lúc, hắn đầu tiên là ngây cả người, rất nhanh, thân thể hắn run một cái, hướng sau liền lùi lại hết mấy bước, hắn gắt gao nhìn chằm chằm Nhị Nha đỉnh đầu cái kia hai sừng, "Ngươi, ngươi ngươi là cái kia ác thú ngươi "

Nhị Nha nhíu mày, "Cái quỷ gì a, ta hỏi ngươi có hay không hạt châu đây, mượn một cái cho ta vui đùa một chút ." Cvt: Lại mượn a

Vãng sinh tộc tộc trưởng hầu lăn lăn, hắn do dự xuống, nhưng sau lại lấy ra một viên vãng sinh châu đưa cho Nhị Nha, "Đây, đây là ta vãng sinh tộc một viên cuối cùng ."

Dương Diệp có chút không đành lòng, cái này Nhị Nha quá lưu manh .

Hắn vừa định nói, Nhị Nha cũng là đã thu hồi hạt châu kia, sau đó nói: "Ừm, ta sẽ trả lại cho ngươi . Ta "

"Không không không "

Vãng sinh tộc tộc trưởng liền vội vàng lắc đầu, "Không cần trả, đây, đây là vãn bối hiếu kính tôn các hạ ."

Nhị Nha chớp chớp nhãn, hiển nhiên thật bất ngờ, "Cái này, không sử dụng đây ?"

Vãng sinh tộc trưởng kiên định gật đầu .

Dương Diệp: "

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên cả giận nói: "Ta Nhị Nha là cái kia loại người không nói phải trái sao? Ta nói trả sẽ trả ."

Vãng sinh tộc tộc trưởng có chút kiêng kỵ nhìn thoáng qua Nhị Nha, không dám vi phạm Nhị Nha ý, ngay sau đó khẽ gật đầu, " Được, tốt, vậy trả à nha!"

Nhị Nha hài lòng gật đầu, sau đó nói: "Ừm, ta một trăm năm sau tựu trả ngươi!"

Nói xong, nàng cầm hạt châu kia về tới Hồng Mông Tháp!

Vãng sinh tộc tộc trưởng: "-_-"

Dương Diệp cũng là vẻ mặt hắc tuyến, một trăm năm sau trả ? Ngươi tại sao không nói một ngàn năm sau à? Ma quỷ trứng, chính mình không có giáo Nhị Nha lưu manh như vậy chuyện tình a! Nàng đến cùng là học của ai ?

Còn có Tiểu Bạch, cái này tiểu gia hỏa hiện tại cũng lưu manh vô cùng.

Vãng sinh tộc tộc trưởng cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, người này trong thân thể lại có ác thú cùng thiện linh người này đến tột cùng là ai à?

Cái này lúc, Dương Diệp nhìn về phía cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng, "Các ngươi là muốn ở nơi này, vẫn là ?"

Vãng sinh tộc tộc trưởng thu hồi tâm tư, cười khổ, "Chúng ta nhưng thật ra nghĩ, tuy là chúng ta có vãng sinh giếng, thế nhưng, cái này địa phương linh khí mất hết, hoàn toàn không thích hợp ở lại, không có linh khí, nơi đây ai!"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau đem Tiểu Bạch kêu lên .

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, nhếch miệng cười, tiểu trảo đang cầm cái kia vãng sinh châu ở Dương Diệp trước mặt giơ giơ lên, khuôn mặt đắc ý .

Vãng sinh tộc tộc trưởng nhìn Tiểu Bạch, trong lòng không khỏi có chút hoài nghi, người này thật là trong truyền thuyết cái gì đó thiện linh ?

Nhìn không giống a!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau cười nói: "Cầm người ta tốt chỗ, phải giúp một tay nhân gia ."

Vừa nói, hắn nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Có thể hay không để cho tòa thành này khôi phục điểm linh khí ?"

Hắn không có làm cho Tiểu Bạch khôi phục cái này toàn bộ vãng sinh giới linh khí, có điểm không quá thực tế, hơn nữa, coi như Tiểu Bạch có thể làm được, đối với Tiểu Bạch khẳng định cũng là có tổn thất rất lớn thương .

Tiểu Bạch linh khí không phải vô cùng vô tận đấy!

Thế nhưng, khôi phục một tòa thành vẫn là có thể! Chút chuyện này, đối với Tiểu Bạch không khó lắm .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua chu vi cái tòa này phế tích, nàng gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng tiểu trảo nhất trảo, cái kia linh trượng xuất hiện ở nàng trong tay .

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp đầu lên, nàng huy động linh trượng, rất nhanh, không gian xung quanh run rẩy động, dần dần, cái tòa này phế tích thành trì bên trong dần dần xuất hiện rất nhiều linh khí

Tiểu Bạch vẫn là phi thường lợi hại, đặc biệt khôi phục phương diện này, chỉ chốc lát, toàn bộ phế tích thành trì bên trong tràn đầy linh khí nồng nặc .

Nhìn thấy một màn này, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng mừng rỡ như điên, bởi vì cứ như vậy, bọn họ những thứ này người liền không nên phải rời đi .

Vãng sinh tộc tộc trưởng lần nữa hướng về phía Dương Diệp thi lễ, "Tiểu hữu đại ân, ta vãng sinh tộc suốt đời khó quên!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Đã nơi đây đã khôi phục, ta đây cũng nên ly khai!"

"Chậm đã!"

Cái này lúc, vãng sinh tộc tộc trưởng đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía vãng sinh tộc tộc trưởng, sau người lấy ra một viên đen nhánh lệnh bài màu đen đưa cho Dương Diệp, "Đây là vãng sinh lệnh, ở ta vãng sinh tộc lịch sử bên trong, phàm là nắm lệnh này tới tìm ta vãng sinh tộc, yêu cầu của hắn, ta vãng sinh tộc cơ bản sẽ không cự tuyệt . Tiểu hữu, tuy là bây giờ vãng sinh tộc đã không bằng năm đó, thế nhưng, nếu như tiểu hữu có gì cần, ta vãng sinh tộc chắc chắn sẽ đem hết toàn lực!"

Dương Diệp cũng không có cự tuyệt, ngay sau đó nhận cái viên này vãng sinh lệnh, nói tiếng cám ơn về sau, hắn xoay người rời đi .

Cửa thành, vãng sinh tộc tộc trưởng nhìn xa chỗ rời đi Dương Diệp rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn xoay người rời đi .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai vãng sinh tộc, bất quá, mới vừa vừa ly khai, hắn liền gặp một bóng người quen thuộc .

Người đến, chính là cái kia rương trúc lão giả .

Rương trúc lão giả quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Chúc mừng!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Tiền bối ?"

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Có hứng thú hay không đi một cái địa phương ?"

" Đâu? Dương Diệp hỏi .

Rương trúc lão giả khẽ cười nói: "Thiên Vũ Giới ."

"Thiên Vũ Giới ? Cái kia cái gì địa phương ?" Dương Diệp hỏi .

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Năm đó thập tộc bên trong mạnh nhất bộ tộc, lần này không phải khảo nghiệm, mà là ở nơi ấy, có môn vũ kỹ đặc biệt đặc biệt thích hợp ngươi, ngươi có thể đi thử vận khí một chút!"

"Cái gì vũ kỹ ?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi .

Rương trúc lão giả cười nói: "Thiên Vũ Bất Phôi Thể, một môn thiên vũ tộc chí cao vô thượng luyện thể công pháp, có thể nói, mảnh này vũ trụ ba chiều, không có bất kỳ một môn luyện thể công pháp có thể vượt lên trước cái này Thiên Vũ Bất Phôi Thể . Ngươi là thể tu, nhưng là bây giờ ngươi nhục thân, rõ ràng đã cùng không trên cảnh giới của ngươi cùng kiếm đạo tu vi, cho nên, như ngươi có hứng thú, có thể đi thử xem . Hơn nữa, có cái này Tiểu Bạch ở, ngươi có thể còn có thể thu hoạch một ít cái gì khác ."

Nghe vậy, Tiểu Bạch con mắt tức thì sáng .

Tầm bảo gì gì đó, nàng thích nhất!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau gật đầu, "Có thể đi thử xem! Gặp nguy hiểm sao?"

Rương trúc lão giả cười nói: "Ngươi cứ nói đi ?"

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn biết, có chỗ tốt địa phương khẳng định liền ý nghĩa nguy hiểm!

Rương trúc lão giả nhẹ giọng nói: "Nhiều bảo trọng, ta cũng muốn đi một cái địa phương . Có thể hay không gặp lại, thì nhìn mọi người duyên phận ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua rương trúc lão giả, chính muốn nói cái gì, rương trúc lão giả cũng là đã biến mất rồi .

Bất quá, ở rương trúc lão giả tiêu thất lúc, một viên truyền tống quyển trục xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cầm cái kia truyền tống quyển trục xoay người rời đi

PS: Cảm tạ khen thưởng cùng ủng hộ các bằng hữu! ! ! Cảm tạ sự ủng hộ của mọi người! ! !

------oOo------

Chương 2674: Đều Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Vũ Bất Phôi Thể!

Dương Diệp rất có hứng thú, bất quá bây giờ, việc này được tạm hoãn chậm .

Dương Diệp trước quay về Hồng Mông Tháp .

Hắn có một số việc tình trước tiên cần phải xử lý một cái!

Hồng Mông Tháp bên trong, nhất chỗ dãy núi bên trong .

Dương Diệp cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch đi tới nhất chỗ đất trống, Nhị Nha ngồi xếp bằng xuống, ở nàng móng vuốt trung, là cái viên này nội đan mảnh nhỏ!

Nhị Nha muốn phục xuống cái này nội đan mảnh nhỏ!

Bởi vì giờ khắc này Dương Diệp đã không có nguy hiểm gì, mà nàng, cần đề thăng thực lực của chính mình .

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, nhưng sau cười nói: "Dương ca, Tiểu Bạch, đừng lo lắng, ta rất nhanh thì có thể xuất hiện cùng các ngươi chơi ."

Dương Diệp lắc đầu cười .

Cái này Nhị Nha, vẫn là hài đồng tâm tính!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng tiểu trảo giơ giơ, ý là làm cho Nhị Nha cẩn thận tu luyện, không muốn xảy ra vấn đề!

Dương Diệp cũng đi tới Nhị Nha trước mặt, nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu, "Cẩn thận chút, nếu có trắc trở, lập tức cho ta biết, biết không ?"

Nhị Nha gật đầu .

Cứ như vậy, ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn kỹ xuống, Nhị Nha nuốt vào cái viên này nội đan mảnh nhỏ .

Nội đan tiến nhập Nhị Nha trong cơ thể về sau, Nhị Nha hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, quanh mình không gian run rẩy động .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp thấy không có dị dạng, vì vậy mang theo Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Hắn vốn định bồi Tiểu Bạch hảo hảo vui đùa một chút, thế nhưng, Tiểu Bạch cũng là chạy tới đã từng quần đen nữ tử ở bên trong nhà gỗ .

Tu luyện!

Nàng cũng muốn tu luyện!

Tuy là không có quần đen nữ tử giám sát, thế nhưng, trải qua phía trước nhất series sự tình về sau, nàng càng phát cảm thấy, chính mình hẳn là phải đổi càng thêm lợi hại một điểm mới được!

Hơn nữa, nữ tử váy trắng ở lại trong cơ thể nàng cái kia thần bí huyền khí, còn có cái kia vãng sinh khí độ, cùng với đã từng Vĩnh Hằng Chi Khí, nàng muốn bắt bọn nó tiêu hóa hết, hơn nữa có thể vận dụng, lại người, còn có Linh Vực, cái này Linh Vực, nàng dùng cũng không phải đặc biệt thuần thục!

Đối với Tiểu Bạch cử động, Dương Diệp tự nhiên là có chút bất ngờ, cái này tiểu gia hỏa bình thường nhưng là nhất ham chơi . Mà bây giờ, nàng lại muốn chủ động tu luyện!

Tuy là ngoài ý muốn, thế nhưng Dương Diệp cũng là phi thường tán thành .

Cái này tiểu gia hỏa nếu như không cố gắng tu luyện, vậy thật cũng quá lãng phí nàng cái kia có một thiên phú rồi .

Dương Diệp tọa ngồi ở phòng tu luyện bên trong, không có đi quấy rối cách đó không xa Tiểu Bạch, hắn lấy ra cái viên này vãng sinh châu nuốt xuống, vãng sinh châu tiến nhập trong cơ thể hắn về sau, hắn tức thì cảm nhận được nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở trong cơ thể hắn .

Chuẩn xác mà nói là nhất cỗ thần bí huyền khí!

Vãng sinh khí độ!

Vãng sinh khí độ cùng vãng sinh lực là hoàn toàn bất đồng, hắn cần mới nắm giữ vãng sinh khí độ, tựu giống với Hồng Mông Chi Khí giống nhau, nắm giữ vãng sinh khí độ, mới có thể nắm giữ vãng sinh lực .

Mà vãng sinh kiếm thêm trên vãng sinh lực, tài năng đủ chân chính phát huy ra nó chân chính công hiệu!

Tuy là Dương Diệp hiện tại kiếm đạo tạo nghệ đã không phải là phía trước có thể so sánh, thế nhưng, vãng sinh kiếm cùng vãng sinh lực đối với tác dụng của hắn vẫn là lớn vô cùng .

Một loại mới lực lượng, những thứ này, là có thể gia trì kiếm đạo của hắn.

Dương Diệp tỉ mỉ cảm thụ được những thứ kia vãng sinh khí độ, những thứ này vãng sinh khí độ tiến nhập trong cơ thể hắn về sau, bắt đầu lan ra kéo dài tới trong cơ thể mỗi bên chỗ .

Làm dịu!

Hắn phát hiện, hắn vãng sinh khí độ đang ở làm dịu toàn thân của hắn bách hài .

]

Cái loại cảm giác này, rất thoải mái!

Cứ như vậy, giằng co không biết bao lâu, Dương Diệp quanh thân bắt đầu dần dần xuất hiện một ít khí lưu đang dũng động .

Cái này lúc, một bên Tiểu Bạch thức dậy .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua không xa chỗ vẫn còn ở tu luyện Dương Diệp, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau phi đến Dương Diệp trước mặt, tiểu trảo đang cầm Dương Diệp gò má, tiếp lấy dùng chính mình đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát Dương Diệp cằm, chà xát thoải mái về sau, nàng lúc này mới xoay người chạy ra ngoài .

Tu luyện là muốn, thế nhưng, chơi cũng phải cần!

Lao dật kết hợp mới được! Cvt: Đúng rồi học phải đi đôi với hành a ^^

Mấy thiên về sau, Tiểu Bạch lại trở về Hồng Mông Tháp, nàng đầu tiên là ôm Dương Diệp cọ xát chà xát, nhưng sau lúc này mới trở lại chính mình vị trí bắt đầu tu luyện!

Hồng Mông Tháp bên trong, Tô Thanh Thi chúng nữ kỳ thực cũng không có nhàn rỗi, cũng đều đang tu luyện .

Tu luyện!

Các nàng bản thân liền là huyền giả, tuy là đều đã cùng Dương Diệp cùng một chỗ, thế nhưng, cái này cũng không đại biểu các nàng cũng không cần tu luyện . Tương phản, các nàng tu luyện so với đã từng càng thêm nỗ lực!

Cái này nhất thiên, Tô Thanh Thi đột nhiên đi tới phòng tu luyện .

Nhìn xa chỗ ở phòng tu luyện bên trong ngồi xếp bằng Dương Diệp, Tô Thanh Thi nhãn trung hiện lên một cái nhu sắc .

Nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, nhẹ nhàng vuốt ve một cái Dương Diệp gò má, nhưng sau cứ như vậy nhìn Dương Diệp .

Đã từng mao đầu tiểu tử, bây giờ đã thành thục rồi .

Hồi tưởng đã từng lỗ mãng Dương Diệp, Tô Thanh Thi không khỏi lắc đầu, bọn họ có thể ở cùng nhau, kỳ thực coi như là một loại vừa khớp .

"Thanh Thi!"

Cái này lúc, thân sau truyền đến một giọng nói .

Tô Thanh Thi xoay người, người tới chính là cái kia Hiểu Vũ Tịch, ở Hiểu Vũ Tịch bên cạnh, còn có cái kia Trang Vị Nhiên cùng với Bạch Chỉ Tiên .

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người cùng chúng nữ ly khai phòng tu luyện .

Kiếm Tông, một gian trong đại điện .

Ở cái này đại điện bên trong, là Dương Diệp thê tử đám người, đều tới .

Tô Thanh Thi từng cái đảo qua giữa sân chúng nữ, nàng ý bảo mọi người tọa hạ, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Các ngươi nhưng có oán ?"

Chúng nữ trầm mặc .

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Có oán, là bình thường. Chúng ta ở cùng với hắn chi về sau, liền một mạch đối đãi ở nơi này trong tháp, nói khó nghe một điểm, chúng ta khả năng đều là bình hoa, chỉ có thể bài trí bình hoa ."

Chúng nữ trầm mặc như trước .

Tô Thanh Thi trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: " như cho các ngươi một cái cơ hội, cho các ngươi chưa bao giờ từng gặp phải hắn, các ngươi hội lựa chọn như thế nào ?"

Chúng nữ lắc đầu .

Tô Thanh Thi khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta có thể lĩnh hội các ngươi hết thảy tâm tình, cũng minh bạch các ngươi đối với tình cảm của hắn, các ngươi mỗi người, đều cùng hắn từng có một đoạn đã qua, mặc dù là đã từng, thế nhưng, cái kia đoạn đã qua khẳng định đều là khắc cốt minh tâm . Vũ Tịch, Vị Nhiên, Tịch Nguyệt, Bích Như, Tử Nhi, còn có Chỉ Tiên các ngươi đã từng đều là nhất đại cường giả, khẳng định không nghĩ tới loại này bình hoa tựa như thời gian ."

Vừa nói, nàng đứng lên, "Các ngươi nếu như muốn rời đi, ta thay hắn cho phép ."

Chúng nữ nhìn về phía Tô Thanh Thi .

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Yêu không phải cầm cố, hắn sẽ không cầm cố các ngươi, các ngươi nếu như muốn đi ra ngoài, thật có thể . Thế nhưng, ta hi vọng các ngươi có nhất thiên có thể trở về, nơi đây, là của các ngươi gia ."

Cái này lúc, cách đó không xa Hiểu Vũ Tịch nhẹ giọng nói: "Không muốn liên lụy hắn!"

Tô Thanh Thi cười nói: "sẽ không. Chúng ta đều là rất sớm rất sớm đã ở cùng với hắn, cái này thế giới người cũng không biết sự hiện hữu của chúng ta . Hơn nữa, thực lực của các ngươi cũng không thấp, tuy là đại thể đều là dùng các loại tài nguyên xây đắp, thế nhưng, ảnh hưởng này cũng không lớn. Cho nên, như ngươi nghĩ đi ra ngoài một chút cuộc sống của mình đường, hoàn toàn có thể ."

Trong đại điện rơi vào trầm mặc .

Lúc trước, các nàng quả thực giống như đi ra ngoài một chút, không muốn bị bình hoa giống nhau nhốt ở chỗ này . Thế nhưng, vì không liên lụy hắn, các nàng cam nguyện ở lại chỗ này .

Nhưng là bây giờ, các nàng có thể đi ra . Nhưng mà, các nàng lại phát hiện có chút không nỡ .

Cái này lúc, Tô Thanh Thi lần nữa lại nói: "Yêu, cũng không phải là cầm cố cùng giữ lấy, hắn hiểu ta, cũng hiểu các ngươi ."

Sau một lúc lâu, Trang Vị Nhiên đột nhiên xoay người ly khai đại điện, chỉ chốc lát, nàng đi tới Dương Diệp chỗ ở phòng tu luyện, Trang Vị Nhiên cúi người hôn một cái Dương Diệp cái trán, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Ta rất hoài niệm đã từng một tay ngược ngươi đoạn cuộc sống kia, đáng tiếc, ta ở cũng làm không được . Đương nhiên, ta đánh ngươi, ngươi khẳng định cũng sẽ không đánh trả."

Vừa nói, nàng lần nữa hôn một cái Dương Diệp, lần này là môi .

Khoảng khắc về sau, nàng đứng dậy, nhẹ giọng nói: "Ta sẽ trở lại ."

Thanh âm rơi xuống, Trang Vị Nhiên xoay người ly khai, ly khai Hồng Mông Tháp .

Trang Vị Nhiên ly khai không lâu sau, Hiểu Vũ Tịch cùng Bạch Chỉ Tiên cũng tới đến rồi trong phòng tu luyện, Hiểu Vũ Tịch đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhẹ nhàng vuốt ve một cái Dương Diệp gò má, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Đồng dạng ly khai Hồng Mông Tháp!

Cái này lúc, Bạch Chỉ Tiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng quỵ ngồi ở Dương Diệp trước mặt, cười nói: "Tịch Nguyệt nói, ngươi chính là một cái sắc lang, ta cảm thấy nàng nói không sai, nàng còn nói, ngươi muốn làm nhất đúng là chăn lớn cùng ngủ, chờ ta trở lại, ta giúp ngươi khuyên các nàng chăn lớn cùng ngủ!"

Vừa nói, nàng hung hăng hôn một cái Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cuối cùng một cái tới là Tử Nhi, Tử Nhi nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Nàng không hề rời đi Hồng Mông Tháp, mà là về tới đại điện bên trong .

Đối với nàng mà nói, thế giới trên tốt nhất địa phương, chính là Dương Diệp bên người .

Từ vừa mới bắt đầu nàng chính là sớm nhất làm bạn Dương Diệp, mà nàng, cũng sẽ bồi Dương Diệp đến nhất sau .

Trong đại điện, chỉ còn Tử Nhi cùng Tô Thanh Thi .

Tử Nhi nhìn về phía Tô Thanh Thi, "Ngươi không ly khai sao?"

Tô Thanh Thi mỉm cười, "Như thế đại một cái địa phương, luôn luôn người xử lý đi, cũng không thể đem nơi đây đều giao cho Tiểu Bạch cùng Nhị Nha còn có Lôi Lâm chứ ? Các nàng hội đem nơi đây xích mích!"

Tử Nhi lắc đầu cười, nàng nhìn thoáng qua trống rỗng đại điện, nhẹ giọng nói: "Các nàng đều đi!"

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Các nàng biết mình đã truy không trên Dương Diệp, thế nhưng, các nàng vẫn là muốn đi liều mạng, đương nhiên, cũng nghĩ ra đi hô hấp một cái không khí mới mẻ . Yêu không phải giữ lấy, cũng không phải cầm cố, các nàng là tự do, mà qua nhiều năm như vậy, vì Dương Diệp, các nàng đã bỏ ra quá nhiều..., Dương Diệp thiếu các nàng rất nhiều rất nhiều . Cũng thiếu ngươi!"

Tử Nhi nhẹ giọng nói: "Yêu, không có người nào thiếu người nào . Chỉ là, ta sợ các nàng gặp nguy hiểm!"

Tô Thanh Thi mỉm cười, "Không có việc gì, ta ở các nàng thân trên đều lưu lại thần thức, chỉ cần các nàng gặp nguy hiểm, ta sẽ thông báo Thương Mộ tiền bối còn có Sát Tịch tiền bối đi tương trợ, cho nên, các nàng không có việc gì . Hơn nữa, các nàng chỉ là ở chỗ này đợi quá lâu, đi ra ngoài giải sầu một chút sau liền sẽ trở lại ."

Tử Nhi nhìn Tô Thanh Thi hồi lâu, nhất về sau, nàng hơi cúi đầu, "Có ngươi ở đây, là vận may của hắn!"

Qua nhiều năm như vậy, Tô Thanh Thi thật đem Dương Diệp gia bên trong sự tình đều làm rất rõ ràng, mà nàng, cũng phục chúng .

Cho dù là Nhị Nha còn có Tiểu Bạch ở nhìn thấy nàng lúc, cũng phải ngoan ngoãn, bởi vì nàng là nơi này nữ chủ nhân, chân chính nữ chủ nhân .

Tô Thanh Thi quay đầu nhìn về phía điện bên ngoài, không biết nghĩ tới điều gì, khóe miệng hắn nổi lên một cái nhỏ bé không thể nhận ra biên độ .

Trong phòng tu luyện .

Dương Diệp trợn mở con mắt .

Xuy xuy!

Tại hắn quanh thân, nhất cỗ thần bí lực lượng đang quẫy loạn!

Vãng sinh lực!

Cvt: Cuối cùng cũng chịu quan tâm đến mấy nữ.haiz

PS: Chúng nữ chủ đều sẽ có rất tốt giao phó, còn có đã từng một ít phục bút . Rất nhiều người nói đồ xuất hiện rất đột ngột, kỳ thực, phía trước liền đã nhắc nhở quá rất nhiều lần thân phận của nàng .

------oOo------

Chương 2675: Ăn Thuốc Nổ Rồi Hả?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong phòng tu luyện!

Dương Diệp chậm rãi đứng lên, hai tay hắn nắm thật chặt đứng lên, hắn giờ phút này, toàn thân trên dưới tràn đầy lực lượng .

Cái này không phải của hắn nhục thân lực lượng, mà là cái kia vãng sinh lực!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia vãng sinh kiếm bay đến trong tay hắn .

Hắn vận chuyển những thứ kia lực lượng, rất nhanh, những thứ kia lực lượng đều trào vào vãng sinh kiếm bên trong .

Có vãng sinh lực rưới vào, vãng sinh kiếm khẽ run lên, ngay sau đó, vãng sinh kiếm chi lên, xuất hiện từng đạo thần bí khí lưu .

Dương Diệp nhìn trước mắt vãng sinh kiếm, kiếm này quả thực không giống nhau .

Cái này vãng sinh lực phảng phất làm cho cái này vãng sinh kiếm tân sinh!

Cái này lúc, Tô Thanh Thi đi đến .

Dương Diệp thu hồi kiếm .

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Các nàng đi ra!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Ta biết!"

Tô Thanh Thi mỉm cười, "Ngươi sẽ không phản đối, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu .

Tô Thanh Thi đi tới Dương Diệp trước mặt, nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp .

Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Làm cho đế thi tiền bối chú ý một cái các nàng, các nàng nếu là có nguy hiểm, làm cho hắn xuất thủ tương trợ!"

Đế thi!

Đây là hắn theo hắc muội nơi ấy cứu ra, hắn tự nhiên không có quên nó!

Tô Thanh Thi khẽ gật đầu một cái, "Đều đã an bài xong, an toàn của các nàng không cần lo lắng!"

Dương Diệp đưa tay vòng lấy Tô Thanh Thi hông, hắn cúi đầu hôn một cái Tô Thanh Thi thanh tú phát, nhẹ giọng nói: "Cảm tạ!"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, không nói gì .

Hai người cứ như vậy ôm nhau .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Mà lúc, trên người của hắn truyền âm thạch đột nhiên run rẩy động, Dương Diệp lấy ra truyền âm thạch, rất nhanh, truyền âm thạch bên trong truyền ra một giọng nói, "Dương huynh, ngươi bây giờ ở bực nào chỗ ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia truyền âm thạch, sau đó nói: "Làm sao ?"

Thanh âm kia vang lên lần nữa, "Ta chờ nhận được tin tức, Mạt Pháp Chi Địa khả năng có đại động tác, có thể là ghim ngươi ."

"Cái gì đại động tác ?" Dương Diệp hỏi .

Thanh âm kia nói: "Tạm thời không biết, bất quá, theo ta được biết, Mạt Pháp Chi Địa đã triệu tập rất nhiều cường giả, trong đó, khả năng đủ một ít siêu cấp lão quái vật . Dương huynh hiện tại tốt nhất không nên cùng hắn nhóm cứng rắn cương!"

Mạt Pháp Chi Địa!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Quá hồi lâu, Dương Diệp trợn mở con mắt, sau đó lấy ra rương trúc lão giả tặng đưa cho hắn truyền tống quyển trục .

Tăng thực lực lên, đã vô cùng khẩn cấp!

Tuy là hắn thực lực bây giờ đã không phải là phía trước có khả năng so với, thế nhưng, lấy hắn hiện tại cá nhân thực lực, như trước không pháp cùng Mạt Pháp Chi Địa đối kháng .

Như vừa rồi cái kia thần bí nhân nói, hắn hiện tại, không thể đi cùng Mạt Pháp Chi Địa cứng rắn cương.

Chạy đi giết hai cái người sau đó sẽ chạy, loại này không có gì đặc biệt lớn ý nghĩa .

Cái này lúc, thanh âm kia lại vang lên, "Dương huynh, có người tìm ngươi ."

Dương Diệp nhíu mày, "Tìm ta ?"

"Hoang Doanh!" Thanh âm kia nói, " hắn bắt Diệp gia đại tiểu thư cùng Hình gia cái kia vị Hình Bỉ Thanh!"

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc âm trầm xuống, sau một khắc, hắn thu hồi truyền tống phù, nhưng sau trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

]

Vĩnh Hằng chi giới .

Nơi đây, đã hoàn toàn trở thành Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến trường .

Bây giờ cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà, đã biến thành huyết hồng sắc, phía trên, nổi lơ lửng vô số phần còn lại của chân tay đã bị cụt đoạn hài .

Dương Diệp đi tới Vĩnh Hằng chi giới chứng kiến trước mắt một màn này lúc, trong lòng cũng là có chút khiếp sợ . Hiển nhiên, Hoang Doanh cũng không có lừa gạt hắn, Hoang Tộc thật muốn cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ quyết tử chiến một trận .

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn đi thẳng tới Hoang Tộc trú đóng nhất chỗ kết giới trước, hắn vừa xong, mấy đạo thần thức chính là trực tiếp rơi vào hắn thân lên.

Rất nhanh, Hoang Doanh xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, hồi lâu không thấy!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Các nàng đâu ?"

Hoang Doanh cười nói: "Dương huynh, vào nói nói ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, sau đó cùng Hoang Doanh tiến nhập cái kia kết giới .

Ở một gian đại điện bên trong, Dương Diệp gặp được Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh . Chứng kiến Dương Diệp tiến đến, hai nữ thần sắc đều có chút phức tạp .

Mà Dương Diệp tắc thì thần sắc nhẹ nhõm, không có việc gì là tốt rồi .

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, "Ta muốn dẫn các nàng đi!"

Rất trực tiếp!

Cái này lúc, đứng nơi xa cái kia Hoang Huyền đột nhiên cười nhạt, "Ngươi làm nơi này là ngươi gia ?"

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Hoang Huyền, "Ngươi có thành kiến ?"

Hoang Huyền khóe miệng hơi cuộn lên, "Lão tử ý kiến rất lớn!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, ở nơi này lúc, Hoang Doanh xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, "Dương huynh chậm đã ."

Dương Diệp nhìn về phía Hoang Doanh, Hoang Doanh cười nói: "Ta Hoang Tộc cũng không có làm tổn thương các nàng ."

Dương Diệp khẽ cười nói: "Hiểu, tóm các nàng, lưu các nàng, là muốn cùng ta nói điều kiện sao?"

Hoang Doanh nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau lắc đầu, "Dương huynh, ngươi lời nói này cũng rất xa lạ ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Chỉ đến gặp mặt chào hỏi sao!"

Hoang Doanh nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Có chuyện muốn Dương huynh hỗ trợ, Dương huynh có cái kia Linh Tổ, mà giờ khắc này, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong có tất cả lớn nhỏ trận pháp mười tám loại, những thứ này trận pháp đối với chúng ta tạo thành khốn nhiễu cực lớn, như cái kia Linh Tổ nguyện ý xuất thủ, ta tin tưởng, những thứ này trận pháp sẽ ở trong khoảnh khắc mất đi hiệu lực . Ta muốn mời Dương huynh làm cho cái kia Linh Tổ xuất thủ, chỉ cần những thứ kia trận pháp tiêu thất, Diệp tiểu thư cùng Hình tiểu thư, Dương huynh tùy thời có thể mang đi ."

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Nếu như ta không thì sao ?"

"Không ?"

Xa chỗ, Hoang Huyền cười nhạt, "Lời nói khó nghe, nay thiên, không đem Linh Tổ giao ra đây, ngươi cũng đừng nghĩ đi!"

Một bên, Hoang Doanh chân mày cau lại, bởi vì ... này không ở hắn kế hoạch bên trong .

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc cùng Hình Bỉ Thanh, "Theo ta đi ."

Hai nữ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng mới xuất hiện thân đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp trực tiếp xoay người rời đi .

Không nhìn toàn bộ Hoang Tộc!

Đã từng hắn cùng với Hoang Tộc đúng là có một ít tình cảm, cùng cái này Hoang Doanh cũng coi như bằng hữu huynh đệ, thế nhưng, Hoang Doanh làm trên Hoang Tộc tộc trưởng chi về sau, có một số việc tình kỳ thực đã tại chậm rãi thay đổi .

Đã thay đổi!

Ở nơi này lúc, xa xa cái kia Hoang Huyền đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Động thủ!

Bọn họ tự nhiên không thể làm cho Dương Diệp cứ như vậy mang đi cái kia hai nữ nhân, không phải, Hoang Tộc còn gì là mặt mũi ?

Cái này lúc, Dương Diệp ngừng lại, xoay người một kiếm .

A!

Ở trong sân vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, một cánh tay bay ra ngoài, sau một khắc, cái kia Hoang Huyền đã về tới nguyên lai vị trí, mà hắn toàn bộ cánh tay phải đã không thấy!

Không chỉ có cánh tay phải không cách nhìn, trước ngực của hắn còn có không hạ mười đạo kiếm thương, cái này mười đạo kiếm thương giăng khắp nơi, hầu như đem cái kia Hoang Huyền thân thể chém thành vô số khối!

Giờ khắc này, giữa sân tất cả mọi người chấn kinh rồi .

Bại trong chớp mắt ?

Hoang Tộc siêu cấp cường giả Hoang Huyền cứ như vậy bị bại trong chớp mắt rồi hả?

Hoang Doanh gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp mang theo hai nữ đi tới môn trước thì hắn đột nhiên ngừng lại, sau đó nói: "Kỳ thực, như ngươi không đề cập tới yêu cầu, mà là trực tiếp thả các nàng đi, ta thật sẽ giúp ngươi . Bởi vì cái kia chí ít còn ý nghĩa, ngươi ta bằng hữu trong lúc đó còn có tình nghĩa .

Đáng tiếc, ngươi lại tuyển trạch lấy các nàng tới uy hiếp ta . Nếu như ta không có đoán sai, ngươi là cố ý tóm các nàng, nhưng sau mượn dùng các nàng để cho ta giúp ngươi xuất thủ, đúng không ?"

Hoang Doanh trầm mặc .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ta không giết hắn, xem ở đã từng Hoang Đế phần lên, cũng xem ở đã từng ngươi ta bằng hữu một hồi . Hoang Tộc, không muốn ở gây chuyện với ta, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi, không thể trêu vào ta!"

Nói xong, Dương Diệp mang theo hai nữ biến mất ở xa chỗ .

Toàn bộ trong đại điện, giống như chết vắng vẻ .

Quần ẩu Dương Diệp có thể không được, thế nhưng, luận đánh đơn năng lực, hắn thật đã không sợ rất nhiều người . Cho dù là những thứ kia siêu cấp lão quái vật!

Dương Diệp mang theo hai nữ đi tới Vĩnh Hằng Chi Hà .

Nhìn cái kia vô tận thi thể, hai nữ trầm mặc .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía hai nữ, "Ly khai đi!"

Hai nữ nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm giọng nói: "Hoang Tộc vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, Vĩnh Hằng Quốc Độ muốn đánh Hoang Tộc, việc này tình, chớ nên các ngươi tới gánh chịu, hơn nữa, các ngươi cũng không có thực lực đó tới gánh chịu . Ly khai đi! Đối với các ngươi mà nói, đây là các ngươi lựa chọn tốt nhất!"

Hai nữ nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau trầm mặc .

Dương Diệp cười khổ, "Đây cũng không phải là các ngươi có thể nhúng tay, không cần thiết làm không sợ hi sinh, được không ? Còn gia tộc, các ngươi tỉnh lại đi đi, các ngươi hay là gia tộc cũng không có như bực nào xem trọng các ngươi, bao quát Tri Bắc ngươi ."

Diệp Tri Bắc lắc đầu, "Bỉ Thanh hoàn toàn có thể rời đi, Hình gia lần này làm cho nàng xuất hiện, chính là cố ý muốn mượn Hoang Tộc cái tay giết nàng, thế nhưng ta bất đồng, ta là Diệp gia chủ kiến, ta ly khai, đối với hắn nhóm ảnh hưởng rất lớn."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, nhưng sau nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Mang theo Diệp gia cùng rời đi!"

Diệp Tri Bắc nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm giọng nói:

"Tri Bắc, cái này thế giới hiện tại rất loạn, cái gì yêu ma quỷ quái tất cả đi ra . Lấy các ngươi hiện tại Diệp gia thực lực, như còn ra tới đây nhảy nhót, sớm muộn có nhất thiên sẽ chết không còn sót lại một chút cặn . Ly khai là các ngươi lựa chọn tốt nhất!"

Diệp Tri Bắc suy nghĩ hồi lâu, sau đó nói: "Ta trở về khuyên nhủ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Cũng tốt!"

Hắn biết, làm cho Diệp Tri Bắc buông tha, có điểm không thực tế, Diệp gia đối với Diệp Tri Bắc vẫn là có thể, mà nàng hiển nhiên đối với gia tộc cảm tình cũng sâu đậm .

Diệp Tri Bắc nhìn thoáng qua Hình Bỉ Thanh, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, "Không nên để cho nàng đi trở về . Hình gia hội hại chết nàng!"

Nói xong, Diệp Tri Bắc xoay người biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Dương Diệp nhìn về phía Hình Bỉ Thanh, Hình Bỉ Thanh nhẹ giọng nói: "Ta sẽ ly khai!"

Dương Diệp gật đầu, "Thế giới rất lớn, có thể đến chỗ!"

Hình Bỉ Thanh nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Bất kể như thế nào, đa tạ ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không có đang nói cái gì ."

Ở nơi này lúc, Hình Bỉ Thanh đột nhiên quay đầu, nơi ấy không biết bực nào thì xuất hiện một gã quần đen nữ tử .

Quần đen nữ tử!

Nhìn thấy nữ nhân này, Dương Diệp nheo mắt, nàng sao lại tới đây ?

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Theo ta đi!"

"Làm cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Quần đen nữ tử cả giận nói: "Hỏi nhiều như vậy làm cái gì ? Có đi hay không ?"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, mẹ nó, ngươi có phải hay không ăn thuốc nổ nữa à!

. . ..

------oOo------

Chương 2676: Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp theo quần đen nữ tử ly khai .

Quần đen nữ tử mang theo Dương Diệp đi tới nhất chỗ tinh không bên trong, nàng ngừng lại, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía Dương Diệp, cứ như vậy nhìn .

Dương Diệp bị nàng nhìn có chút tê cả da đầu!

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Ngươi đã gây họa, biết không ?"

"Gặp rắc rối ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau vô ý thức hỏi, "Xông cái gì họa ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Suy nghĩ thật kỹ!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, "Nghĩ không ra!"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Thiên Tru kiếm đâu?"

Dương Diệp nói: "Ném, đồ chơi kia, hội tạo phản, ta không yêu thích!"

Quần đen nữ tử ánh mắt lộ ra thương hại màu sắc, Dương Diệp có chút rất khó chịu cái này nhãn thần .

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Thiên Tru kiếm nói là ném liền ném sao?"

Dương Diệp nói: "Ta không muốn cũng không được sao ?"

Quần đen nữ tử lắc đầu, "Thiên Tru kiếm chủ nhân, cũng chính là mặt khác một cái ta ... Nàng không giống ta đây này tốt lẫn nhau chỗ, ngươi chờ chết đi!"

Dương Diệp cổ quái nhìn thoáng qua quần đen nữ tử, mụ đản, ngươi tốt lẫn nhau chỗ ? Ngươi tốt lẫn nhau chỗ ?

Dương Diệp kém chút nghe lầm bảo!

Cái này lúc, quần đen nữ tử chân mày to cau lại, "Làm sao ? Có chuyện ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Không thành vấn đề, chỉ là, ý của ngươi là, cái kia Thiên Tru kiếm chủ nhân sẽ tìm đến ta ?"

Quần đen nữ tử cười nhạt .

Dương Diệp: "..."

Quần đen nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Không sai mà, thực lực so trước đó mạnh không thiếu . Có hứng thú hay không một mình đấu một cái ?"

Một mình đấu ?

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: " Được a !"

Hắn từ theo vãng sinh tộc xuất hiện về sau, hắn sẽ không có cùng chân chính cường giả một trận chiến, nguyên nhân đây, đối với mình bây giờ thực lực là một cái cái gì cấp bậc, hoàn toàn không có một cuối cùng .

Mà trước mắt cái này vị, hiển nhiên là siêu cấp cường giả, đánh với nàng một trận, khẳng định có rất lớn thu hoạch .

Nhưng mà, hắn sai rồi .

Sai hoàn toàn .

Hắn chẳng mấy chốc sẽ hối hận chính mình thời khắc này lựa chọn .

Quần đen nữ tử nói đánh là đánh, nàng trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp phản ứng rất nhanh, trong chớp nhoáng này, hắn đã nhìn thấu quần đen nữ tử vô số kẽ hở!

Hắn kiếm ra!

Cái này một kiếm, hắn rất có tự tin, có thể một kiếm bức lui quần đen nữ tử!

Nhưng mà .

Ầm!

Dương Diệp cảm giác mình phần bụng truyền đến đau đớn một hồi, nhưng sau cả người hắn bay ra mấy trăm trượng .

Dương Diệp mới vừa dừng lại, quần đen nữ tử như bóng với hình, lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, lại là một quyền, một quyền này, nhắm thẳng vào hắn phần bụng!

Một quyền này, cũng không nhanh!

Đồng dạng, cái này cũng quyền bên trong cũng có kẽ hở, Dương Diệp tìm được rồi cái này kẽ hở, xuất kiếm!

Cái này một kiếm, nhắm thẳng vào cái kia quần đen nữ tay phải nách xuống, như quần đen nữ tử không thu tay lại, cái này một kiếm có thể trực tiếp tước mất nàng toàn bộ cánh tay, như nàng thu tay lại, hắn có thể lập tức phản kích!

Nhưng mà ở nơi này lúc, quần đen nữ tử nắm đấm đột nhiên buông ra, nhưng sau trực tiếp lấy tay chỉ kẹp lấy Dương Diệp kiếm!

Sau một khắc, quần đen nữ tử quay đầu đi, thân thể lấy một cái chênh chếch góc độ theo Dương Diệp đánh tới, cùng này đồng thời, nàng kẹp lấy Dương Diệp kiếm hai ngón tay cũng là thuận thế hướng Dương Diệp phương hướng nhất chèo . Trong khoảnh khắc, quần đen nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, sau một khắc, tay nàng buông ra, tay phải đánh một cùi chõ đụng vào Dương Diệp bụng .

Ầm!

Dương Diệp thân thể trực tiếp cong lên, mà lúc, quần đen nữ tử tay phải thuận thế hướng trên chính là một quyền, một quyền này, trực tiếp đánh vào Dương Diệp cằm chỗ .

Phốc!

Dương Diệp cả người trực tiếp vén lên!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc, quần đen nữ tử một cái Tiên Thối trực tiếp quét Dương Diệp thân lên.

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bay ra cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Toàn bộ nhất hàng loạt động tác đều là ở điện quang hỏa thạch trong lúc đó, mà quần đen nữ tử nhất hàng loạt động tác càng là hành văn liền mạch lưu loát, không có một chút khuyết điểm nhỏ nhặt!

]

Quần đen nữ tử vỗ tay một cái, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, đạm thanh nói: "Như thế nào đây?"

Xa chỗ, Dương Diệp đứng lên, hắn nhìn về phía quần đen nữ tử, "Trở lại!"

Trở lại!

Quần đen nữ tử nhãn trung hiện lên một cái tán thưởng, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Xuy!

Một đạo hắc tuyến ở trong sân chợt lóe lên .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp kiếm ra!

Mà lúc, quần đen nữ tử quyền cũng ra .

Rầm rầm rầm ...

Giữa sân, từng đạo muộn hưởng tiếng không ngừng vang lên .

Trong lúc, Dương Diệp một bước cũng không có lui!

Dương Diệp lại phảng phất về tới đã từng cùng cái kia ba vị mộc đầu nhân thời điểm chiến đấu .

Lúc trước hắn mặc dù bị đánh mộng, đó là bởi vì quần đen nữ tử nhưng thật ra là đã đoán được hắn ý đồ . Mà bây giờ, hắn không đi cố ý tìm quần đen nữ tử kẽ hở, tùy tâm xuất kiếm!

Dựa theo bản năng xuất kiếm!

Tùy tâm xuất kiếm!

Quần đen nữ tử cũng không có sử dụng đặc biệt lực lượng, cũng vô ích kiếm, có điểm cho Dương Diệp nhận chiêu ý tứ .

Khoảng chừng nhất khắc chung về sau, quần đen nữ tử ngừng lại, xa xa Dương Diệp cũng theo đó ngừng lại .

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không sai mà, tùy cơ ứng biến năng lực tốt, xem ra, ngươi không có bạch đi cái kia địa phương ."

Dương Diệp lắc đầu, "Còn có rất nhiều không đủ ."

"Đương nhiên là có rất nhiều không đủ!"

Quần đen cô gái nói: "Kiếm đạo theo bắt đầu phát triển đến bây giờ, bên ngoài bác đại tinh thâm, thế gian thì có ai dám nói kiếm đạo của hắn chính là không có thiếu sót ? Bất kể là kiếm đạo vẫn là võ đạo, cũng không có điểm kết thúc! Không có tối cường, chỉ có càng mạnh ."

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ!"

Quần đen nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Đã từng, các nàng tuyển hai người, một cái trong đó là cái kia Mặc Du, cái kia hàng sắc ngươi cũng thấy đấy, ta thật muốn một kiếm chặt . Mặt khác một cái đây, mỗi ngày nhân nghĩa đạo đức, so với cho ngươi vãng sinh kiếm nàng còn muốn nhân nghĩa, mềm yếu không được, hoàn toàn không có cái kia loại quả quyết sát phạt thủ đoạn ."

Vừa nói, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Tuy là ta nhìn ngươi không phải rất thoải mái, thế nhưng, ngươi ít nhất là một cái dám yêu dám giết người, hơn nữa còn có một điểm, ngươi rất có tính khí . Còn nữa, ngươi khi đó ném Thiên Tru kiếm lúc, ngươi thành công để cho ta hảo cảm đối với ngươi bỏ thêm một tí tẹo như thế, đúng nhất cái phá kiếm mà thôi, còn phản chủ, nên ném xuống!"

"Ngươi cũng tán thành ?" Dương Diệp có chút ngoài ý muốn .

Quần đen cô gái nói: "Lời nói nhảm! Một thanh kiếm mà thôi, như ngươi khi đó bởi vì nó là một thanh siêu cấp Thần khí liền giữ lại nói, nói thật, ta sẽ khinh thường ngươi ."

Dương Diệp: "..."

Quần đen nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, "Lúc đầu ta là không nên tới thấy ngươi, có người lười biếng, chạy tới, đưa tới bên kia phong ấn đã ra khỏi một chút vấn đề, ta nhất định phải tới chống đỡ thay nàng một cái . Thế nhưng ta vừa nghĩ tới một việc tình, ta cảm thấy ngươi có thể sẽ có phiền phức, cho nên qua đây nhắc nhở ngươi một cái ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, một thanh hắc kiếm rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Thái U kiếm!

Dương Diệp sửng sốt .

Quần đen nữ tử diện vô biểu tình, "Kiếm này danh Thái U, đây là một thanh cùng thời không có liên quan kiếm . Kiếm này sở hữu khai mở vạn giới năng lực, cũng có truyền tống năng lực, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là ngươi biết cái kia địa phương tọa độ ."

"Có thể truyền tống đến vũ trụ bốn chiều sao?" Dương Diệp tò mò hỏi . Cvt: Ai có thể tổng hợp hàng ngàn câu hỏi ngu của Diệp ca ko? _ _)

Quần đen nữ tử lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi muốn chết có thể truyền tống đi qua ."

Dương Diệp: "..."

Quần đen nữ tử lại nói: "Có chút địa phương có thể, có chút địa phương, ngươi tốt nhất đừng đi . Còn nữa, ngươi cái kia vạn giới đồ chính là lợi dụng ta đây kiếm làm, hiệu quả của nó tự nhiên không bằng ta đây kiếm, kiếm này có thể xuyên toa toàn bộ vũ trụ ba chiều không gian, xuyên toa đi ra bên ngoài cũng là có thể . Không chỉ có như đây, như ngươi có thể hiểu rõ kiếm này, cũng có thể đem đối thủ đưa đến ngươi nghĩ đưa địa phương đi!"

Hảo kiếm!

Dương Diệp hì hì cười, nhưng sau tiếp nhận kiếm, đây chính là bảo bối a!

Có cái này kiếm, lấy sau hắn cũng có thể đi bất luận cái gì muốn đi địa phương!

Quan trọng nhất là, cái này kiếm cũng sắc bén a!

Quần đen nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đó xoay người muốn đi, cái này lúc, Dương Diệp vội vàng nói: "Cứ đi như thế ?"

Quần đen nữ tử lạnh lùng nói: "Không phải tiếp tục luận bàn một chút ?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Chúng ta sau này còn gặp lại!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người liền chạy ra .

Quần đen nữ tử nhìn xa chỗ chạy thật nhanh Dương Diệp, khẽ lắc đầu, "Kẻ dối trá một cái!"

Nói xong, nàng trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Xa chỗ cuối chân trời, Dương Diệp nhìn trước mặt vãng sinh kiếm cùng Thái U kiếm, thần sắc có chút ngưng trọng .

Cái này kiếm, cầm, liền ý nghĩa phải nhận lãnh có chút trách nhiệm!

Hắn tự nhiên hiểu điểm ấy .

Quá hồi lâu, Dương Diệp lắc đầu cười, sau đó lấy ra cái kia đi thông Thiên Vũ Giới truyền tống quyển trục .

Mặc dù có Thái U kiếm, thế nhưng, hắn cũng không biết Thiên Vũ Giới ở bực nào chỗ, nguyên nhân đây, vẫn còn cần truyền tống .

Dương Diệp bóp nát truyền tống quyển trục, rất nhanh, hắn biến mất ở giữa sân .

...

Ở một mảnh không biết tên tinh không bên trong .

Đây là nhất xử thế giới bên viền!

Cái này nhất thiên, một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu xuất hiện ở nơi này , hắn cứ như vậy hướng xa chỗ đi tới .

Kiếm tu nhìn thoáng qua xa chỗ vô tận tinh không, nhãn trung có vẻ nghi hoặc, còn có một tia hiếu kỳ .

Dường như có cái gì ở nhìn kỹ hắn!

Tới tự một cái rất xa rất xa địa phương, hắn có thể đủ cảm nhận được đối phương, mà bây giờ, hắn sẽ theo này cổ cảm giác đi tìm cái kia tồn tại .

Đột nhiên, hắn ngừng lại, quay đầu nhìn lại .

Bên kia, một nữ tử dậm chân mà đến!

Một gã cô gái tóc ngắn!

Nữ tử ăn mặc trường bào màu xám trắng, bên hông treo nhất cái hồ lô rượu, chân hạ là một đôi ma quỷ giầy rơm .

Kiếm tu xoay người nhìn về phía nữ tử, cái này lúc, nữ tử ngừng lại, nữ tử nhìn thoáng qua kiếm tu, sau một khắc, nàng cầm nhấm rượu hồ lô uống một khẩu .

Chuyển chớp mắt .

Nữ tử chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp xuất hiện ở kiếm tu trước mặt .

Một quyền!

Nhẹ bỗng một quyền!

Kiếm tu hai mắt híp lại, dùng chỉ thay kiếm một điểm .

Nữ tử về tới nguyên lai vị trí, kiếm tu vẫn còn ở nguyên lai vị trí .

Kiếm tu nhìn về phía nữ tử, "Một quyền này, ta đã thấy bên trong, tối cường!"

Nữ tử nhếch miệng cười, "Là sao?"

Kiếm tu gật đầu, "Nhưng là còn chưa đủ ."

Nữ tử tiếu ý càng phát nồng, "Kỳ thực, ta là kiếm tu . Kiếm luyện nhàm chán, cho nên mới luyện một chút quyền!"

Kiếm tu có chút ngoài ý muốn, thế nhưng rất nhanh, hắn gật đầu, "Như này rất tốt ."

Xa chỗ, nữ tử cầm nhắm rượu hồ lô hung hăng uống một khẩu, rượu theo khóe miệng hắn không ngừng hướng hạ tràn ra, một hơi thở về sau, nữ tử thả lại hồ lô rượu, cười to nói: "Tới!"

Thanh âm rơi xuống.

Xuy!

Một thanh sáng như tuyết kiếm quang tự phía chân trời điện xạ mà đến!

Thiên Tru!

Thanh kiếm này, chính là cái kia chuôi Thiên Tru kiếm!

Thời khắc này Thiên Tru, phảng phất có thể một kiếm phá rơi cái này vũ trụ ba chiều, cái kia mang theo kiếm thế, đã không pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ để hình dung!

Thiên địa đều không chịu nổi cái này một kiếm!

Nữ tử đối diện, kiếm tu hơi cúi đầu, sau một khắc, hắn rút kiếm .

Cùng này đồng thời, kiếm tu mở miệng, "Dừng!"

Hầu như ở cùng thời khắc đó, xa chỗ nàng kia cũng thân khải đôi môi, "Dừng!"

Thiên Tru kiếm cách kiếm tu đỉnh đầu không sai biệt lắm còn có nửa trượng thì ngừng lại, cũng nữa không pháp vào nửa tấc!

Mà xa chỗ, nữ tử trước mặt một đạo kiếm khí cũng dừng lại .

Kiếm đạo chân ngôn!

Lưỡng chủng kiếm đạo chân ngôn!

... Cvt: 2 thánh nổ choảng nhau kìa mn ới. Dự kèo nào ^^

------oOo------

Chương 2677: Ngũ Hành Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không biết quá bao lâu, mảnh này vô danh tinh không khôi phục bình tĩnh .

Giữa sân chỉ còn lại có một người .

Chính là cái kia đồ .

Đồ nằm cái kia Thiên Tru kiếm chi lên, kiều chân bắt chéo, hai tay gối cái ót, trong miệng hàm chứa hồ lô rượu .

Nàng đang ngủ .

Thế nhưng, trong miệng nàng nhưng không ngừng mà ở lẩm bẩm cái gì .

Lắng nghe phía dưới, đó là: "Hảo một cái vô tình cực hạn kiếm tu không dắt không bạn, tâm không nửa điểm nó niệm, kiếm không nửa điểm nó muốn lấy mình thân vì bản thân kiếm, lấy mình nghĩ làm kiếm nghĩ, ngươi vô niệm, kiếm vô niệm, ngươi vô tưởng, kiếm vô tưởng ."

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngồi dậy, vỗ nhè nhẹ một cái mặt mình, "Không phải là thua một kiếm sao? Có gì ghê gớm đâu ? Ngươi không thua quá cho lão đại sao? Ai, lão đại, ngươi đã từng nói ta kiếm đạo có chỗ thiếu hụt không được, ta phải đi đánh người ."

Thanh âm rơi xuống, nàng trực tiếp ngự kiếm biến mất ở mảnh này tinh không bên trong .

Bên kia, tinh không phần cuối, một gã kiếm tu cầm kiếm chậm rãi hướng xa chỗ đi tới .

Cũng không lâu lắm, kiếm tu đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía một cái xa xa địa phương, mỉm cười, "Tiểu gia hỏa, kỳ hạn nhưng là không có thừa lại bao nhiêu ."

Ở nào đó chỗ .

Ngự kiếm đi nhanh Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn thoáng qua .

Quá hồi lâu, hắn gật đầu, nhưng sau thân hình run lên, biến mất ở xa chỗ .

Thiên Vũ Giới .

Dương Diệp rốt cuộc đã tới Thiên Vũ Giới, cùng vãng sinh giới giống nhau, cái này Thiên Vũ Giới kỳ thực cũng là một cái đã xuống dốc thế giới .

Thiên vũ tộc!

Dương Diệp đối với bộ tộc này hiểu rõ cũng không nhiều, không đúng, phải nói là không có chút nào hiểu rõ . Nguyên nhân đây, hắn đi tới nơi này lúc, là tràn đầy phòng bị .

Lúc này đây, Dương Diệp không có ở phong ấn tu vi .

Một mảnh vô biên vô tận hải lên, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, chân xuống, cái kia nước biển là màu vàng nhạt .

Toàn bộ Thiên Vũ Giới bên trong, linh khí mỏng manh hầu như đã không có, so với cái kia vãng sinh giới còn muốn nghiêm trọng .

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, cái này địa phương cũng không nhỏ, làm cho chính hắn đi tìm bảo vật, sợ là liền sợi lông cũng không tìm tới, tìm bảo vật loại này sự tình, còn phải mời Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch xuất hiện về sau, nàng nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, nàng chớp chớp nhãn, tiểu trảo chỉ vào Dương Diệp bên phải phía trước .

Dương Diệp có chút ngạc nhiên, "Tiểu gia hỏa, ngươi cũng không hấp hút một cái rồi không ?"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, hai tiểu trảo đang cầm Dương Diệp cái cổ nhẹ nhàng cọ xát chà xát .

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, ôm Tiểu Bạch biến mất ở xa chỗ .

Ở Tiểu Bạch chỉ dẫn xuống, Dương Diệp một đường đi về phía trước, dọc đường, Dương Diệp thấy được phía dưới từng ngọn thành trì phế tích, theo những thứ kia phế tích di tích nhìn lên, những thứ này phế tích di tích hiển nhiên đều là kiếm tạo thành!

Không cần phải nói, khả năng này là hắc muội các nàng làm sự tình!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp tăng nhanh tốc độ .

Rất nhanh, Tiểu Bạch ý bảo Dương Diệp dừng lại .

Dương Diệp rơi xuống, ở trước mặt hắn, là một tòa lớn vô cùng tháp cao, cái tòa này tháp cao giống như nhất tọa thành trì thật lớn, dù cho nó đỉnh bị tước mất một bộ phận, nhưng vẫn như cũ nguy nga đại khí, làm cho một loại vô hình cảm giác áp bách!

Ở nơi này tháp cao bốn phía, có vô số cái giống như cây cột to một dạng đen nhánh Cự Xà quấn quanh, những thứ này Cự Xà vẫn còn có khí tức!

Dương Diệp tuy là không sợ những thứ này Cự Xà, thế nhưng cái này nhìn một cái đi tới, vẫn còn có chút sấm nhân .

Tiểu Bạch nhìn những thứ kia ngọa nguậy Cự Xà, rất nhanh, nàng tiểu trảo che lại hai mắt, nàng vẫn còn có chút sợ

Kỳ thực, chắc là những thứ kia Cự Xà sợ nàng mới được.

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau ôm nàng tiến nhập tòa kia tháp cao .

Đại!

Cái tòa này tháp cao nghiêm chỉnh mà nói, không thể nói là tháp, nó chính là một tòa thành . Bởi vì ở cái tòa này bên trong tháp cao, còn có rất nhiều kiến trúc, thoạt nhìn giống như ở .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua bốn phía, nhất về sau, nàng tiểu trảo chỉ chỉ xa chỗ, ý bảo Dương Diệp quá khứ .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Có hay không nguy hiểm ?"

]

Kỳ thực, Tiểu Bạch có thể cảm nhận được nguy hiểm, nguy cơ của nàng ý thức so với hắn cùng Nhị Nha đều mạnh hơn, đương nhiên, chính cô ta cũng rất mộng, bởi vì nàng thường thường hội đánh giá cao hắn, nhưng sau đánh giá thấp cái kia nguy hiểm .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, lắc đầu .

Dương Diệp nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, chân thành nói: "Một điểm nguy hiểm cũng không có ?"

Tiểu Bạch lắc đầu .

Dương Diệp lại hỏi, "Ngươi cảm thấy chúng ta có thể đối mặt cái kia nguy hiểm ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Dương Diệp hỏi lại, "Ngươi biết ta thực lực sao?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng liền vội vàng gật đầu, tiểu trảo thần tốc quơ .

Ý là Dương Diệp rất lợi hại, phi thường phi thường lợi hại .

Dương Diệp không biết nói gì, không cần phải nói, cái này tiểu gia hỏa khẳng định đối với thực lực của hắn là vô hạn đánh giá cao đấy!

Đối với đây, Dương Diệp cũng là có chút bất đắc dĩ, hắn cũng không nói gì, ôm Tiểu Bạch tiếp tục đi tới!

Ở Tiểu Bạch thế giới bên trong, hắn là lợi hại nhất, cái gì đều có thể giải quyết . Tuy là cái này hầu hết thời gian hội hãm hại hắn, thế nhưng, hắn kỳ thực rất hưởng thụ loại cảm giác này .

Tiểu Bạch ngồi ở Dương Diệp bả vai lên, cơ bản lên, theo Dương Diệp nàng, hầu hết thời gian đều là không sợ hãi.

Ở Tiểu Bạch dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới nhất tôn to lớn bùn đất pho tượng trước .

Vị này to lớn bùn đất pho tượng cao tới mấy trượng, nhìn từ ngoài, là nhất danh người đàn ông trung niên, nó song quyền nắm chặt, mắt nhìn xa chỗ phần cuối, có một loại không giận tự uy cảm giác!

Tiểu Bạch chỉ chỉ điêu khắc .

"Bên trong ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch gật đầu .

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Ngươi có thứ để cho chính nó đi ra không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng xem hướng vị kia bùn đất điêu khắc, rất nhanh, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vẫy vẫy .

Một hơi thở quá khứ!

Không có phản ứng!

Hai hơi quá khứ!

Vẫn là không có phương hướng!

Mười hơi quá khứ vẫn không có phản ứng!

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp làm ra một cái vẻ mặt bất đắc dĩ .

Tiểu Bạch bay đến vị kia bùn đất điêu khắc trước, nàng tiểu trảo khe khẽ gõ một cái vị kia bùn đất điêu khắc, ý là mau ra đây .

Nhưng mà, bảo vật bên trong rất không nể mặt nàng, vẫn là không ra .

Tiểu Bạch chân mày cau lại, rất nhanh, nàng đột nhiên mở miệng hút một cái .

Cái này hút một cái, vị kia bùn đất điêu khắc đột nhiên run rẩy động!

Một bên, Dương Diệp thần sắc đề phòng, phương diện này quả nhiên có bảo bối tồn tại a!

Cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái vị kia bùn đất điêu khắc .

Răng rắc!

Vị kia bùn đất pho tượng đột nhiên nứt ra, Tiểu Bạch vội vã về tới Dương Diệp bên người, ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch nhìn kỹ xuống, vị kia bùn đất điêu khắc triệt để tét ra, rất nhanh, một gã hư ảo nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Nam tử mặc dù là hư ảo, thế nhưng, ở trong tay hắn, nắm một thanh Xích Kim sắc kiếm .

Cái kia kiếm là thực thể đấy!

Nam tử không có xem Dương Diệp, mà là nhìn về phía Tiểu Bạch, hắn hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, có vẻ lạnh lẽo .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, trong mắt hắn, là sát ý .

Cái này lúc, cái kia hư huyễn nam tử nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là người phương nào!"

Dương Diệp mở rộng cửa thấy sơn, "Tới tìm bảo người!"

Tầm bảo!

Hư huyễn nam tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau một khắc, trong tay hắn cái kia chuôi Xích Kim sắc kiếm đột nhiên chém bay mà ra .

Cái này cũng cái chém bay, giữa sân tức thì vang lên một đạo chói tai tê liệt tiếng .

Dương Diệp diện vô biểu tình, làm cái kia kiếm đi tới trước mặt hắn nửa trượng tả hữu khoảng cách lúc, bên hông hắn, vỏ kiếm trong vãng sinh kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ .

Ầm!

Cái kia chuôi Xích Kim sắc kiếm trong nháy mắt bị đánh bay ngược mà quay về!

Kiếm mới vừa trở lại cái kia hư huyễn trong tay nam tử, cái này lúc, một thanh kiếm đã tới cái kia hư huyễn nam tử trước mặt, kiếm cách hư huyễn nam tử giữa chân mày chỉ có nửa tấc .

Thế nhưng Dương Diệp chân mày lại nhíu lại, bởi vì hư huyễn nam tử không biết bực nào thì đã ở trước mặt hắn mười trượng bên ngoài .

Vãng sinh kiếm trở về vỏ kiếm, Dương Diệp không có ở xuất thủ .

Hư huyễn nam tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, "Làm giao dịch ?"

Dương Diệp gật đầu, "Nói một chút coi!"

Hư huyễn nam tử nhìn một chút kiếm trong tay, "Kiếm này ngũ hành thuộc tính kim, từ ta thiên vũ tộc góp nhặt thế gian nhất tinh thuần Kim chi huyền khí đồng thời thêm trên vô số loại thiên địa nhất chánh quy chất liệu chế tạo thành!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Kiếm này cho ngươi, thay ta làm một chuyện ."

Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng nhất dẫn, bên hông hắn, vãng sinh kiếm xuất vỏ, vãng sinh kiếm đi tới cái kia hư huyễn nam tử trước mặt .

Dương Diệp cười nói: "Kiếm này như thế nào ?"

Hư huyễn nam tử nhìn vãng sinh kiếm trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "So với ta cái này kiếm mạnh mẽ!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nhưng thật ra ta mắt vụng về, không nghĩ tới là thiên mệnh vãng sinh kiếm ."

Dương Diệp gật đầu, "Đúng!"

Hư huyễn nam tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, hắn lại nói: "Ta thiên vũ tộc nhất cùng sở hữu năm chuôi tuyệt thế kiếm, tức là thiên địa Ngũ Hành Kiếm, năm chuôi kiếm nếu như hợp thể, không kém trong tay ngươi cái này vãng sinh kiếm! Không chỉ có như đây, Ngũ Hành Kiếm còn có một bộ Ngũ Hành Kiếm Trận, ta tổ tiên đã từng lợi dụng cái kia kiếm trận đối kháng qua Thiên Đạo cùng với thiên mệnh ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Muốn ta làm cái gì ?"

Hư huyễn nam tử trầm mặc .

Dương Diệp hỏi, "Làm sao ?"

Cái này lúc, hư huyễn nam tử nhìn lướt qua bốn phía, "Ngươi có thể đủ cảm thụ tới đây cái kia cỗ lực lượng sao? Thiên mệnh lực lượng! Thiên Tru kiếm lực lượng!"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Quả nhiên, hắn cảm nhận được cái kia cỗ lực lượng, chỉ bất quá, cái kia Thiên Tru kiếm lực lượng với hắn đã từng cầm Thiên Tru kiếm lúc đó có điểm không quá giống nhau!

Cái này kiếm khí rất bá đạo, sát khí rất đủ! Mà cỗ Thiên Tru lực không ngừng hủ thực cái này Thiên Vũ Giới bên trong linh khí cùng với bổn nguyên .

Hư huyễn nam tử nhìn Dương Diệp, "Giúp ta khu trừ những thứ này còn sót lại ở nơi này Thiên Vũ Giới Thiên Tru kiếm khí . Cái kia Ngũ Hành Kiếm sẽ là của ngươi!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta giúp các ngươi khu trừ những thứ này kiếm khí, đồng thời giúp các ngươi khôi phục nơi này linh khí, thế nhưng, ta không chỉ có muốn cái kia Ngũ Hành Kiếm, còn muốn cái kia Thiên Vũ Bất Phôi Thể phương thức tu luyện . Như thế nào ?"

"Khôi phục linh khí ?"

Hư huyễn nam tử hai mắt híp lại, rất nhanh, hắn nhìn về phía Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, trầm mặc khoảng khắc, hắn gật đầu, "Có thể!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng sau chậm rãi nhảy khoảng không, chỉ chốc lát, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Rất nhanh, Dương Diệp Kiếm Vực thi triển ra, hắn Kiếm Vực bao trùm cái này chỉnh tọa tháp cao, có chút cật lực .

Thế nhưng còn có thể!

Dương Diệp bắt được những thứ kia Thiên Tru kiếm khí, rất nhanh, hắn bắt đầu thôi động kiếm ý của mình cùng kiếm khí đi hủy diệt những thứ kia Thiên Tru kiếm khí .

Nhưng mà cái này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Ông!

Vô số đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở cái tòa này bên trong tháp cao vang vọng dựng lên, rất nhanh vô số kiếm quang giống như cuồng phong bạo vũ hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Thiên Tru kiếm khí phản kích!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2678: Ta Là Tới Đánh Ngươi Đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở cái tòa này bên trong tháp cao, tụ tập vô số Thiên Tru kiếm khí .

Những thứ này Thiên Tru kiếm khí cũng không có theo bọn họ chủ nhân rời đi tiêu tán, mà là một mạch lưu tại cái này Thiên Vũ Giới .

Mà bọn hắn tắc thì không ngừng cắn nuốt cái này Thiên Vũ Giới linh khí cùng bổn nguyên, có thể nói, thiên mệnh khả năng bản ý không có phá hủy Thiên Vũ Giới ý tứ, thế nhưng, nàng khả năng chính mình cũng không nghĩ tới, chính mình kiếm khí sẽ cho cái này thế giới tạo thành lớn như vậy thương tổn .

Đương nhiên, dù cho đã biết khả năng cũng sẽ không coi trọng .

Từ năm đó cái kia huyết tinh thời đại giết tới người, như thế nào lại là một người nhân từ ?

Nữ tử váy trắng có thể nói là một cái phi thường phi thường loại khác tồn tại!

Làm cảm nhận được chu vi những thứ kia Thiên Tru kiếm khí phản phệ lúc, Dương Diệp chân mày tức thì nhíu lại .

Những thứ này Thiên Tru kiếm khí không có chút nào yếu!

Chúng nó còn sót lại ở nơi này thế giới, không ngừng hấp thu cái này thế giới linh khí cùng bổn nguyên, có thể nói, chúng nó đã không phải là đơn thuần kiếm khí!

Những thứ này là có bản năng tự mình ý thức kiếm khí!

Như chúng nó nguyện ý, chúng nó tùy thời có thể ngưng tụ thành kiếm, mà hình thành chân chính Kiếm Linh, thế nhưng chúng nó cũng không có, hiển nhiên là đang đợi cái gì .

Nhận thấy được những thứ kia kiếm khí phản kích, Dương Diệp không dám khinh thường, bên hông hắn, vãng sinh kiếm đột nhiên chém bay mà ra, rất nhanh, hắn thúc giục chính mình vãng sinh lực, chỉ chốc lát, vô số ẩn chứa vãng sinh lực vãng sinh kiếm khí xuất hiện ở trong trời đất này .

Mũi nhọn đấu với đao sắc!

"Không thể!"

Cái này lúc, phía dưới cái kia hư huyễn nam tử đột nhiên nói: "Cũng xin dừng hạ!"

Dương Diệp nhíu mày, nhưng vẫn là ngừng lại, nhưng mà, hắn dừng lại về sau, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí cũng là không có ngừng, như trước hướng quanh hắn công mà đến!

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Tiểu Bạch lấy ra nàng linh trượng, rất nhanh, ở trong thiên địa này xuất hiện một đạo thần bí lực lượng!

Linh Vực!

Ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Tiểu Bạch quơ múa lên nàng linh trượng, rất nhanh, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí bị vô số linh khí bao vây, nhưng sau những linh khí này bắt đầu thôn phệ những thứ kia Thiên Tru kiếm khí!

Kiếm khí tồn tại, dựa vào là cái gì ? Tự nhiên là cái này Thiên Địa linh khí .

Làm kiếm khí ly khai kiếm, không có chủ nhân huyền khí chống đỡ về sau, chúng nó chỉ có thể dựa vào chính mình hấp thụ linh khí trong trời đất sống sót .

Mà bây giờ, Tiểu Bạch là linh khí chưởng quản người .

Rất nhanh, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí giống như như nước thủy triều thối lui, căn bản không dám tới gần Tiểu Bạch!

Chứng kiến những thứ kia Thiên Tru kiếm khí thối lui, Tiểu Bạch ngây cả người, nàng còn không có chơi chán đây!

Thật vất vả có thể bề ngoài hiện một đường, các ngươi dĩ nhiên chạy ?

Tiểu Bạch rất tức giận!

Tiểu Bạch huy động linh trượng, rất nhanh, ở cái kia không trung, vô số linh khí hội tụ thành tiểu long dáng dấp, nhưng sau hướng những thứ kia Thiên Tru kiếm khí đuổi theo .

"Cũng xin dừng tay!" Cái này lúc, lại vang lên cái kia hư huyễn nam tử thanh âm .

Tiểu Bạch nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau gật đầu, ý bảo Tiểu Bạch dừng xuống, Tiểu Bạch có chút không cam lòng thu hồi Linh Vực, nàng có chút bất mãn nhìn thoáng qua cái kia hư ảo người đàn ông trung niên, đón lấy, nàng tiểu trảo nhất chiêu, hư huyễn người đàn ông trung niên trong tay cái kia thanh kiếm bay thẳng đến rồi trước mặt nàng .

Hư huyễn người đàn ông trung niên, "..."

Tiểu Bạch nhìn một chút cái kia thanh kiếm, nhưng sau nàng trực tiếp mang theo cái kia thanh kiếm về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia hư huyễn nam tử, hư huyễn nam tử trầm giọng nói: "Không thể xằng bậy, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí ẩn chứa Thiên Tru lực rất cường đại, hơn nữa, bọn họ lực lượng rất đặc thù, như chúng nó đập nồi dìm thuyền, tòa tháp này sẽ bị nát bấy . Mà ở bên trong này ta còn sót lại tộc nhân, cũng sẽ bị lan đến ."

Còn sót lại tộc nhân!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư huyễn nam tử, quả nhiên, thiên vũ tộc người cũng chưa triệt để chết hết . Chẳng qua cái này cũng bình thường , bất kỳ cái gì bộ tộc, trừ phi là có người tận lực diệt tộc, không phải, rất khó chân chính diệt tộc, nhiều thiếu sẽ có rất nhiều còn sót lại người sống.

Vãng sinh tộc như đây, cái này thiên vũ tộc như trước như này!

Nói vậy còn lại những thứ kia tộc chắc cũng sẽ có một ít sống sót, bất quá, hẳn là đều là mai danh ẩn tích, không dám đối mặt thế .

Dù sao, địch nhân của bọn họ nhưng là cái kia vị thiên mệnh!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Vậy ngươi cảm thấy nên làm cái gì bây giờ ?"

]

Hư huyễn nam tử trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn nói: "Phong ấn, làm cho cái kia thiện linh phong ấn những thứ kia Thiên Tru kiếm khí . Không cho chúng nó xuất hiện tiếp tục tàn hại cái này thế giới là được!"

Dương Diệp nói: "Vạn nhất chúng nó lưỡng bại câu thương đâu?"

Hư huyễn nam tử trầm mặc .

Như ép, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí nhất định sẽ lưới rách cá chết, theo tình huống vừa rồi đến xem, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí dục vọng cầu sinh rất mạnh!

Cái này lúc, hư huyễn nam tử nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi có thể hay không dùng vãng sinh kiếm hấp thu những thứ kia Thiên Tru kiếm khí ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không giống với ."

Hắn vừa rồi đã thử qua, những thứ kia Thiên Tru kiếm khí căn bản không để ý vãng sinh kiếm, không chỉ có mặc xác, ngược lại còn có xâm lược tính .

Vãng sinh kiếm cùng Thiên Tru kiếm chính là hoàn toàn lưỡng chủng thuộc tính khác nhau kiếm!

Như Thiên Tru kiếm còn ở trong tay hắn, còn có khả năng thử xem!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Như vậy như thế nào, ta làm cho Tiểu Bạch giúp các ngươi cách ly những thứ kia Thiên Tru kiếm khí, nhưng sau làm cho nàng khôi phục nơi này linh khí ."

Hư huyễn nam tử trầm giọng nói: "Nhưng mà linh khí khôi phục một ít, đến thì những thứ kia Thiên Tru kiếm khí cũng tới hấp thu ."

Dương Diệp có chút không nói, "Đây là ta duy nhất có thể làm, không phải, các ngươi liền rời đi nơi đây, để cho ta triệt để hủy diệt những thứ này kiếm khí ."

Hư huyễn nam tử vẫn lắc đầu .

Dương Diệp giang tay ra, biểu thị hắn cũng không có biện pháp . Những thứ này Thiên Tru kiếm khí tuy là lợi hại, nhưng nói thật, hắn vẫn có thể diệt hết, chỉ bất quá, cũng không phải tốt như vậy diệt, những thứ này kiếm khí đã hầu như biến dị .

Thêm trên nguyên bản các nàng chủ nhân thực lực siêu cấp cường đại, mà sau đó chúng nó lại không ngừng hấp thu cái này thế giới

Thiên Địa linh khí cùng bổn nguyên, đưa tới chúng nó kỳ thực đã không thể xem như là đơn thuần kiếm khí!

Xem như là một loại sinh linh!

Kỳ thực , ấn Dương Diệp suy đoán, những thứ này kiếm khí mặc dù có thể tồn tại, nhất định là bởi vì thiên vũ tộc cường giả bị giết sạch sẽ, không phải, lấy thiên vũ tộc thực lực, thu thập thiên mệnh khả năng không được, thế nhưng muốn thu thập những thứ này kiếm khí vẫn dễ như trở bàn tay!

Hư huyễn nam tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đi theo ta!"

Dương Diệp theo hư huyễn nam tử đi tới, đi một hồi, hư huyễn nam tử đột nhiên bấm tay hướng về phía trước mặt hắn trống trải mặt đất nhất chèo .

Cái này nhất chèo, mặt đất kia phi thẳng đến hai bên tét ra .

Rất nhanh, một cái đi thông dưới đất thềm đá xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Ở cái kia hư huyễn nam tử dẫn dắt xuống, Dương Diệp đi tới một mảnh hạ thành, ở nơi này trong địa hạ thành, Dương Diệp cảm nhận được linh khí!

Không phải rất nồng đậm, thế nhưng so với phía trên được rồi vô số lần!

Trong lúc, Dương Diệp gặp được một số người, những thứ này người với người loại kỳ thực không sai biệt lắm, lúc này, những thứ này thiên vũ tộc nhân đều ở tò mò đánh giá Dương Diệp .

Hư huyễn nam tử mang theo Dương Diệp đi tới nhất tòa đỉnh đen trước, bên trong đỉnh đen, cắm bốn thanh kiếm!

Một thanh thủy lam sắc, một thanh thổ hoàng sắc, một thanh huyết hồng sắc, một thanh tinh khiết lục sắc!

Hư huyễn nam tử nhìn cái kia bốn thanh kiếm hồi lâu, nhất về sau, tay phải hắn nhất chiêu, cái kia bốn thanh kiếm bay ra cái kia đỉnh đen, sau đó trở lại Dương Diệp trước mặt .

Hư huyễn nam tử xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Tuy là kiếm khí vẫn chưa giải quyết, thế nhưng, cái này kiếm hay là cho ngươi ."

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Hư huyễn nam tử nói: "Coi như là kết một cái thiện duyên cớ đi."

Thiện duyên cớ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư huyễn nam tử, hắn thu hồi kiếm . Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện .

Tiểu Bạch nhìn cái kia bốn thanh kiếm, rất là hiếu kỳ, nàng cái này đem sờ một cái, cái kia đem sờ một cái, ngay sau đó, ở ánh mắt của mọi người bên trong, nàng đem ngũ thanh kiếm hợp lại .

Xuy!

Trong sát na, toàn bộ thế giới ngầm không gian trong nháy mắt tét ra, cùng này đồng thời, Dương Diệp cảm thấy bốn phía có một cổ vô hình lực lượng ở nát bấy tất cả!

Dương Diệp trước mặt, cái kia hư huyễn nam tử sắc mặt đại biến, "Mau dừng tay!"

Tiểu Bạch hiển nhiên cũng phát hiện chuyện không đúng, vội vã đem năm chuôi kiếm phân ra!

Làm kiếm xa nhau về sau, hết thảy chung quanh tức thì khôi phục bình thường .

Thấy thế, cái kia hư huyễn nam tử tức thì thả lỏng một hơi!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng len lén chạy tới Dương Diệp thân sau .

Dương Diệp xoay người trừng mắt một cái Tiểu Bạch, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia hư huyễn nam tử, "Đây là ?"

Hư huyễn nam tử sâu hấp một hơi, nhưng sau giải thích: "Cái này kiếm, không phải bình thường kiếm, Ngũ Hành Kiếm, ẩn chứa thiên địa chí thuần Ngũ Hành Chi Lực, như đem kiếm tập hợp, sẽ dẫn động thiên địa Ngũ Hành Chi Lực, thế giới này Ngũ Hành Chi Lực, thì tương đương với cái này vũ trụ ba chiều không gian bổn nguyên chi lực . Trước đây hai vị tổ tiên chính là muốn mượn cái này vũ trụ ba chiều bổn nguyên chi lực đối kháng thiên đạo cùng với cái kia thiên mệnh, đáng tiếc, bọn họ đều thất bại!"

Nói đến đây, hư huyễn nam tử lại tựa như là nghĩ đến cái gì, lắc đầu thở dài, "Trước đây ta thiên vũ tộc cái kia vị thứ hai tổ tiên, như không phải hắn tự phụ, khiêu khích thiên mệnh, muốn mượn cái này Ngũ Kiếm diệt đối phương, ta thiên vũ tộc cũng sẽ không rơi vào tình cảnh hôm nay ."

Dương Diệp trầm mặc .

Không cần phải nói, cái này thiên vũ tộc cái kia vị tộc trưởng nhất định là muốn đi cái kia bốn chiều Vũ Trụ Không Gian, kết quả lại bi kịch .

Cái này lúc, hư huyễn nam tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Tình huống bình thường hạ , người bình thường là khó có thể đem cái này Ngũ Kiếm hợp nhất, thế nhưng nàng ..."

Dương Diệp cười khổ, "Nàng là một ngoại lệ ."

Tiểu Bạch ... Đừng nói cái gì Ngũ Hành Kiếm, chính là thiên mệnh kiếm cũng có thể cho ngươi hợp .

Hư huyễn nam tử cũng là cười khổ, "Đúng là một ngoại lệ ."

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Cái kia Thiên Vũ Bất Phôi Thể ..."

Nói đến đây, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên thay đổi .

Hư huyễn nam tử chân mày cũng vào giờ khắc này nhíu lại, "Là bằng hữu ngươi ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Hư huyễn nam tử thần sắc đề phòng rồi lên .

Dương Diệp nói: "Chắc là tới tìm ta, để ta giải quyết!"

Nói xong, Dương Diệp xoay người ly khai cái này thành dưới đất, hắn về tới mặt đất lên, ở xa chỗ hư không bên trong, hắn thấy được một gã trường phát người đàn ông trung niên .

Khá quen!

Rất nhanh, Dương Diệp nhớ tới đối phương là người nào .

Đệ nhất thần!

Cái kia bị Thiên Tru kiếm chủ nhân đóng vào cửu trọng không gian vách núi người trên!

Đối phương làm sao xuống ?

Dương Diệp nhíu mày .

Cái này lúc, cái kia đệ nhất thần xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ba chuyện, chuyện thứ nhất, chỉ hy vọng ta giết chết ngươi, mang đi ngươi trên người Linh Tổ . Ngươi là tự sát, hay là ta giết ? Như tự sát, ngươi cũng có thể chết ung dung một điểm ."

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn nói, mà đang ở cái này lúc, trong trời đất này đột nhiên xuất hiện dị biến .

Vô số Thiên Tru kiếm khí đột nhiên theo bốn phương tám hướng vọt tới bên này, những thứ này Thiên Tru kiếm khí rất là điên cuồng .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã mặc áo bào tro nữ tử ngự kiếm mà tới.

Mà ở chân của nàng xuống, chính là cái kia Thiên Tru kiếm!

Nữ tử bên hông, có nhất cái hồ lô rượu, ngắn phát ...

Chứng kiến nữ nhân này, Dương Diệp mí mắt kịch liệt giật mình, mẹ nó, lại là người nữ nhân này, đã từng không hề nguyên do đánh hắn một bữa nữ nhân kia!

Đồ!

Đồ ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ta là tới đánh ngươi đấy!"

Dương Diệp: "..."

Mà lúc, đồ đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia đệ nhất thần, nàng nhíu mày, "Ta nhìn ngươi thế nào như thế nhìn quen mắt à?"
Cvt: Quá nhọ a

Cvt: Vừa mới bị ngắt mạng nên ko đăng đc. ....

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2679: Say!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ nhất thần nhìn Đồ rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn khẽ lắc đầu, "Không biết các hạ, đã các hạ tìm hắn, ta đây liền đi trước!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Đi thật nhanh!

Cái này lúc, cái kia Đồ chân mày to cau lại, "Ngươi không phải là bị ta đóng vào cái kia vách núi chi trên sao?"

Lúc này, cái kia đệ nhất thần đã ly khai Thiên Vũ Giới, thế nhưng hắn vẫn là nghe được những lời này .

Bị nhận ra!

Giờ khắc này, đệ nhất thần tâm thần sợ run rẩy!

Hắn tự nhiên là nhận ra Đồ thân phận!

Đây chính là trước đây kém chút đánh chết tươi hắn cái kia thiên mệnh a!

Cái kia tay cầm Thiên Tru kiếm thiên mệnh a!

Đệ nhất thần không có bất kỳ do dự nào, trực tiếp tê liệt không gian, sau đó tiến vào cái kia không gian bên trong .

Song khi hắn tiến nhập cái kia không gian lúc, bên ngoài một cánh tay cũng là giữ lại, không chỉ có như đây, một đạo kiếm khí xuyên thủng ngực của hắn .

Bất quá, hắn vẫn chạy thoát! Đương nhiên, cũng không tốt đến chạy đi đâu! Một kiếm kia, mặc dù không có lấy mạng của hắn, thế nhưng, cũng bị thương nặng hắn!

Thiên Vũ Giới .

Đồ nhíu mày, không xa chỗ, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau hỏi, "Ngươi không truy sao?"

Đồ nhìn về phía Dương Diệp, "Truy cái gì truy, ta là tới đánh ngươi đấy!"

Dương Diệp có chút không nói, "Cái kia, ta muốn biết vì sao!"

"Vì sao ?"

Đồ đi tới Dương Diệp trước mặt, "Ngươi nói vì sao ?"

Vừa nói, nàng đột nhiên ra quyền .

Mà ở Đồ ra quyền một khắc kia, Dương Diệp kiếm cũng ra .

Kiếm so với tay trường, Dương Diệp kiếm nhắm thẳng vào cái kia Đồ ngực .

Dương Diệp kiếm đâm ở tại Đồ trước ngực, thế nhưng, lại không đâm vào được, mà lúc, Đồ nắm đấm đánh vào bụng của hắn .

Ầm!

Dương Diệp cả người lần nữa bay ra ngoài, cái này vừa bay, trực tiếp bay ra cái tọa Cự Tháp bên ngoài .

Mà hắn còn chưa dừng lại, cái kia Đồ chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà lần này, Dương Diệp tay trái bên trong lại xuất hiện một thanh kiếm!

Thiên Tru, Thái U!

Khi thấy cái kia chuôi Thái U lúc, Đồ chân mày hơi nhíu lại, "Lão Tứ kiếm cư nhiên cũng cho ngươi, thực sự là mù lông gà làm ."

Thanh âm rơi xuống, nàng một quyền đánh về phía Dương Diệp bụng .

Lúc này đây, Dương Diệp vẫn không có đi né tránh một quyền này, hắn song kiếm đều xuất hiện, giống như cây kéo một dạng chém về phía nữ tử cổ .

Mà lúc, Đồ tay đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, nàng lấy quyền hóa chưởng thần tốc hướng hai bên vỗ .

Bang bang!

Dương Diệp song kiếm trực tiếp bị phách oai, mà hắn trung môn lại đại mở, Đồ thuận thế đi phía trước chính là một quyền .

Một quyền này, Dương Diệp là vô luận như thế nào cũng không tránh khỏi đấy!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên buông lỏng ra cái kia hai thanh kiếm, nhưng sau hắn trực tiếp nắm Đồ bả vai, bị Dương Diệp bắt lại bả vai, Đồ chân mày to cau lại, sau một khắc, nàng hai vai hơi chấn động một chút, trực tiếp đem Dương Diệp hai tay đánh văng ra . Ngay sau đó, quả đấm của nàng lỏng rồi rời ra, đổi thành bắt, một trảo này, trực tiếp nắm Dương Diệp bụng, nhưng sau nàng tay phải chợt dùng sức một hiên, giống như ném qua vai một dạng, Dương Diệp cả người bị nàng cái này một hiên cho vén lên!

Sau một khắc, Đồ né người như chớp, nhưng sau chân phải chợt giẫm một cái, cả người nhảy lên, cùng này đồng thời, nàng một cước đá về phía Dương Diệp bụng .

Mà ở thời khắc mấu chốt này, hai thanh kiếm đột nhiên tự hai cái phương hướng chém về phía cái kia Đồ .

]

Thế nhưng, cái này hai thanh kiếm trong nháy mắt bị cái kia chuôi Thiên Tru kiếm chém bay!

Rất nhanh, Đồ một cước kia đá vào Dương Diệp bụng, mà lúc, Dương Diệp hai tay cũng là ôm lấy Đồ chân, cố nén bụng không khỏe, Dương Diệp gầm lên giận dữ, thân thể một cái xoay tròn, nhưng sau một cước đá về phía Đồ đầu!

Đánh không lại cũng muốn đánh!

Đây chính là hắn bây giờ cách nghĩ!

Cũng không thể một mạch bị đánh a!

Nhưng mà, hắn một cước này nhưng là bị một tay nắm được!

Chính là Đồ tay!

Đồ một tay bắt được Dương Diệp chân, nhưng sau chợt vung .

Cái này vung, trực tiếp đem Dương Diệp quăng phía chân trời bên ngoài, sau một khắc, Đồ trong nháy mắt tiêu thất, mà Dương Diệp trước mặt, chỉ một quả đấm trực tiếp đánh về phía hắn!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Một quyền này mang đến cho hắn một cảm giác ... Đến chỗ đều là kẽ hở, thế nhưng, cũng đều không phải kẽ hở, hoặc có lẽ là, đây là đối phương cố ý lưu cho hắn kẽ hở!

Dương Diệp nghĩ tới hắc muội, hắc muội trước đây cũng là đánh như vậy hắn!

Mà bây giờ nhớ lại, hiển nhiên hắc muội là cố ý đang nhắc nhở hắn .

Dương Diệp trợn mở con mắt, mà một quyền kia, trực tiếp đánh vào hắn khuôn mặt lên, Dương Diệp biết, mặt mình biến hình .

Thế nhưng, Dương Diệp hai tay cũng là bắt được Đồ tay .

Xuy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp quanh thân, vô số kiếm khí cùng vô số kiếm ý tịch quyển mà ra!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Thời khắc này Phương Thốn Kiếm Vực đã không phải là đã từng Phương Thốn Kiếm Vực, bây giờ Phương Thốn Kiếm Vực so với đã từng mạnh hơn, bởi vì kiếm đạo của hắn so với đã từng càng mạnh!

Đồng quy vu tận đánh pháp!

Hắn chỉ có thể dùng loại này đánh pháp, bởi vì luận chiến đấu ý thức còn có cái gì kỹ xảo, hắn căn bản không phải cái này Đồ đối thủ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người lần nữa bay ra ngoài .

Xa chỗ, Đồ nhìn thoáng qua quanh thân, ở nàng quanh thân tản ra rất nhiều bén nhọn kiếm khí, bất quá, những thứ này kiếm khí cũng không thể thương tổn đến nàng!

Đồ ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, mà lúc, Dương Diệp chủ động hướng nàng vọt tới .

Nhìn thấy một màn này, Đồ lông mi hơi một cái, sau một khắc, nàng thả người nhảy, giống như mãnh hổ chụp mồi, nhưng sau một chưởng vỗ ở tại Dương Diệp bụng, Dương Diệp cả người khom người sẽ bay ra ngoài, nhưng cái này lúc, Đồ đột nhiên bắt được Dương Diệp tay, nhưng sau chính là một cái ném qua vai .

Dương Diệp: "..."

Còn chưa kết thúc!

Một cái ném qua vai về sau, Đồ bay lên chính là một cước, một cước này trực tiếp giẫm ở Dương Diệp cái mông lên, Dương Diệp cả người tức thì lấy một cái phi thường khó coi tư thế phi phác đi ra ngoài!

Thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp lại hướng Đồ vọt tới .

Bất quá, hắn mỗi một lần đều sẽ bị đánh bay .

Cái này Đồ công phu quyền cước, cũng là kinh khủng nhất thất!

Bất quá, nàng cũng không có hạ tử thủ .

Một lát sau, Dương Diệp lần nữa xuất hiện ở Đồ trước mặt, trong tay của hắn, là song kiếm!

Phong Ma Kiếm Pháp!

Nhưng mà, hắn Phong Ma Kiếm Pháp cũng không có đối với Đồ có hiệu quả, Đồ đứng ở nơi ấy, một bước cũng cũng không lui lại, mà Dương Diệp không có một kiếm bổ trúng .

Cái này lúc, Đồ đột nhiên một tay nắm được Dương Diệp vãng sinh kiếm, nhưng sau nàng nắm cái kia kiếm hướng bên trái một đỡ, trực tiếp ngăn trở bổ về phía nàng Thái U kiếm, cứ như vậy, Đồ bắt đầu dùng cái kia vãng sinh kiếm không ngừng cùng Dương Diệp tả hữu vật nhau .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp ngừng lại .

Lúc này, song kiếm của hắn đều ở đây Đồ trong tay .

Bị hoàn toàn nghiền ép!

Đồ nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Thiếu chút nữa mùi vị . Ngươi tình chi kiếm đạo, kém một chút như vậy mùi vị, cho nên, ngươi kiếm pháp không đủ mạnh, đương nhiên, ở cái tuổi này, coi như miễn cưỡng! Chí ít, ở kiếm pháp cùng các phương diện lên, ngươi đã làm không tệ . Đáng tiếc, ngươi muốn hiểu rõ một chút, ngươi hạch tâm là tình một chữ, ngươi trọng tình, đáng tiếc, ngươi còn chưa phải là đặc biệt hiểu cái gì gọi là tình, hoặc có lẽ là, ngươi tình, chỉ là tiểu tình, tiểu tình, tức là đường nhỏ ."

Vừa nói, nàng ném ra cái kia hai thanh kiếm, sau đó lấy ra bên hông hồ lô hung hăng uống một khẩu .

Sau một lúc lâu, nàng xem hướng Dương Diệp, "Cái kia kiếm tu nói, ngươi rất có tiềm lực, hắn cảm thấy ngươi tương lai nhất định là hắn đối thủ lớn nhất . Ngươi biết ta nghĩ như thế nào sao?"

Dương Diệp đã không có đi quản cái này .

Bởi vì hắn đã bị đánh ý thức đều có chút mơ hồ .

Đồ lại nói: "Ngươi kiếm, nguyên nhân tình dựng lên, muốn nó mạnh hơn, đạt được ta cùng với cái kia kiếm tu cái kia loại tầng thứ, ngươi liền nhất định hảo hảo minh bạch cái gì là chân chánh tình. Không phải, ngươi mãi mãi cũng chỉ là tiểu đả tiểu nháo ."

Vừa nói, nàng đi hướng Dương Diệp .

Mà lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Tiểu Bạch tay trái nắm linh trượng, bên tay phải, lơ lửng cái kia năm chuôi không có đức hạnh kiếm, còn có cái kia vãng sinh cùng Thái U! Những thứ này kiếm đều là nàng mang ra ngoài, mang đến hỗ trợ đánh nhau!

Tiểu Bạch phòng bị nhìn Đồ, không cho Đồ tới gần!

Đồ nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Ngươi cái gì thay đổi cùng một manh vật vậy!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, không biết ngươi đang nói cái gì .

Đồ quan sát liếc mắt Tiểu Bạch, "Tấm tắc, ngươi đã từng dầu gì cũng là một cái tàn nhẫn góc sắc a, bây giờ biến thành như vậy ... Có ý tứ, rất có ý tứ . Còn nữa, ngươi cư nhiên cùng cái kia đỉnh sừng dài gia hỏa cùng một chỗ, các ngươi cùng một chỗ không đánh cái sao?"

Tiểu Bạch vươn hai cây tiểu trảo, là ý nói, ngươi là nói Nhị Nha sao?

Đồ nhìn thoáng qua Dương Diệp phần bụng, "Không phải là nàng sao? Nói, nàng cũng thay đổi thành như vậy ... Các ngươi một cái thiên địa chí thiện, một cái thiên địa chí ác, cư nhiên làm càn rỡ cùng một chỗ, các ngươi ... Cay con mắt a!"

Tiểu Bạch bất mãn trừng mắt một cái Đồ, nàng chỉ chỉ Dương Diệp bụng, nhưng sau tiểu trảo thần tốc quơ .

Đồ nhíu mày, "Ngươi ở đây nói cái quỷ gì à?"

Cái này lúc, Tiểu Bạch nắm linh trượng hướng về phía Đồ, ý là không muốn ở tới rồi!

Đồ nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhất về sau, nàng lắc đầu thở dài, "Nói thật, trước đây ngươi hành vi mặc dù có chút quá kích, thế nhưng, nhân tộc cùng tộc khác cũng quả thực làm hơi quá đáng . Ngươi cũng đừng trách lão đại, nàng không lộng ngươi, trước đây ngươi sẽ diệt tuyệt cái này vũ trụ ba chiều vô số sinh linh ."

Vừa nói, nàng giơ lên hồ lô rượu nhắm ngay Tiểu Bạch, "Một chén này, mời ngươi đã từng, đã từng cái kia dám đối với lấy lão đại rống giận ngươi là cái thá gì ngươi ."

Nói xong, nàng hào hùng uống một khẩu .

Xa chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Đồ hồ lô rượu, nhưng sau chỉ chỉ chính mình .

Ý là ta có thể uống sao?

Đồ cười ha ha một tiếng, thuận tay ném đi, hồ lô rượu kia bay đến Tiểu Bạch trước mặt .

Tiểu Bạch đang cầm hồ lô, mà ở bên người nàng, cái kia mấy thanh kiếm điên cuồng run rẩy động .

Cái này lúc, Đồ đột nhiên cười nói: "Thanh kiếm thu, hồ lô này sẽ làm bị thương chúng nó!"

Tiểu Bạch cái hiểu cái không gật đầu, nhưng sau thanh kiếm thu vào, đón lấy, nàng học Đồ hung hăng cho mình đổ một ngụm rượu .

Uống xong chi về sau, Tiểu Bạch con mắt chớp chớp, nhất về sau, nàng nghiêng đầu một cái, trực tiếp té ở Dương Diệp bả vai lên.

Toàn bộ khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ giống như quả đào .

Say!

. . ..

PS: Cảm tạ mọi người vé tháng chống đỡ còn có khen thưởng, cảm tạ cho tới nay ủng hộ ta.

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2680: Bị Gài Bẫy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nằm ở tại mặt đất, tại hắn cái bụng lên, là Tiểu Bạch, Tiểu Bạch liền ghé vào bụng hắn trên khò khò ngủ say .

Mà đổi thành một bên không xa chỗ, là cái kia Đồ .

Đồ dựa vào ở một bên nhất chỗ góc nhà lên, nàng lẳng lặng ở cái kia uống rượu, không nói cũng không nói .

Mà ở nàng phía bên phải, lơ lửng một thanh hư ảo kiếm .

Thiên Tru!

Thanh kiếm này, không phải cái kia chuôi chân chính Thiên Tru, mà là từ cái này thế giới những thứ kia Thiên Tru kiếm khí tụ tập lại .

Chân chính Thiên Tru kiếm ở Đồ bên tay trái trên đất .

Những thứ này từ Thiên Tru kiếm khí ngưng tụ thành hư ảo Thiên Tru kiếm về sau, cứ như vậy lẳng lặng huyền phù ở Đồ trước mặt .

Hiển nhiên, là ở đợi cái gì .

Quá rất lâu sau đó, Đồ nhìn thoáng qua cái kia chuôi hư ảo Thiên Tru kiếm về sau, sau đó nói: "Ngươi đã có bản thân linh trí, có thể theo thì rời đi ."

Cái kia chuôi Thiên Tru kiếm khí run rẩy, nhưng sau hướng Đồ nhích lại gần .

Đồ lắc đầu, "Ta đã không cần kiếm ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua bên trái cái kia chuôi Thiên Tru kiếm, "Kiếm này năm đó ta lưu xuống, chính là hy vọng chính nó chọn một cái người ..."

Nói đến đây, nàng chưa nói .

Cái này kiếm, lựa chọn một số người, thế nhưng những người đó đều không thế nào làm cho nàng thoả mãn .

Bất quá, nàng cũng không có nhúng tay .

Mà bây giờ, cái này kiếm phía trước lựa chọn Dương Diệp .

Đồ nhìn thoáng qua xa chỗ nằm Dương Diệp, cười nhạt, "Tính khí nhưng thật ra thật lớn, còn nói cái gì mang thù ."

Cái này lúc, xa xa Dương Diệp chậm rãi đứng lên .

Không có cảm giác mệt mỏi, tương phản, ngược lại còn cảm thấy thoải mái!

Giống như là bị người xoa bóp!

Đây chính là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Cảm giác này, có chút quỷ dị!

Dương Diệp không có đi trước suy nghĩ nhiều, hắn ôm lấy cái kia đã say huân huân Tiểu Bạch, nhưng sau nhìn về phía xa xa Đồ, "Ngươi là Thiên Tru kiếm chủ nhân!"

Đồ đạm thanh nói: "Không phải rất đần nha!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi vì sao cùng các nàng dáng dấp không giống ?"

Đồ hỏi ngược lại: "Tại sao muốn giống như ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đồ, không nói gì thêm .

Cái này lúc, Đồ nhìn về phía những thứ kia Thiên Tru kiếm khí, sau một khắc, nàng đưa tay nắm chặt, cái kia chuôi từ kiếm khí huyễn hóa thành kiếm tức thì xuất hiện ở nàng trong tay, nàng quan sát liếc mắt trong tay kiếm khí, "Ngươi như tự mình tu luyện, muốn đắc đạo thành tinh, không có mấy trăm năm đó là không có khả năng . Thiên Tru kiếm bản thể Kiếm Linh không tính hoàn toàn, ngươi có thể nguyện cùng nó dung hợp, trở thành Thiên Tru kiếm chân chính Kiếm Linh ? Nếu như không muốn, tùy thời có thể rời đi ."

Cái kia Thiên Tru kiếm khí trầm mặc .

Dung hợp!

Nó đã có bản thân linh trí, nó nguyện ý đi theo Đồ bên người, thế nhưng, muốn nó dung hợp cái kia Thiên Tru kiếm ... Hiển nhiên, nó có chút không muốn!

Cái này lúc, Đồ khẽ lắc đầu, "Ngươi vốn là nó một bộ phận, có cái gì không muốn ? Ngươi cùng nó dung hợp, hiện tại ngươi linh trí vẫn như cũ, giống như là hồi quy ngươi đã từng ký ức ."

Cái kia Thiên Tru kiếm khí trầm mặc nhất chớp mắt, rất nhanh, nó trực tiếp chui vào cái kia Thiên Tru kiếm bên trong .

Ông!

Trong nháy mắt, một đạo tiếng kiếm reo vang vọng phía chân trời .

Đồ nhìn về phía Dương Diệp, "Lão tứ cùng lão tam đều chọn ngươi, nói thật, đây cũng là để cho ta thật bất ngờ, bởi vì lão tứ một mạch không quen nhìn lão tam một ít hành vi ."

Dương Diệp chỉ giữ trầm mặc .

Hắn không muốn cùng nữ nhân này mù so tài một chút!

Đồ cười nhạt, "Như thế lòng dạ hẹp hòi a ."

Dương Diệp lắc đầu, "Như không có chuyện gì, ta đi đây ."

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

"Cái này Thiên Tru kiếm, không muốn sao?"

Dương Diệp thân về sau, truyền đến Đồ thanh âm .

]

Dương Diệp dừng bước lại, hắn lắc đầu, "Không muốn ."

"Cũng bởi vì ta đánh ngươi ?" Đồ lại hỏi .

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, "Ta sẽ không đi muốn một thanh hội phản chủ kiếm!"

Vừa nói, hắn xoay người chỉ vào Đồ trong tay cái kia Thiên Tru, "Đây là một thanh không có nguyên tắc kiếm, trong mắt của ta, nó chính là một thanh rác rưởi kiếm, đương nhiên, đây là trong mắt của ta ."

Đồ nhìn thẳng Dương Diệp, Dương Diệp không sợ hãi chút nào cùng với đối diện .

Mà Đồ trước mặt, cái kia chuôi Thiên Tru rung động kịch liệt lên, trong đó, ẩn chứa một lạnh lẽo sát ý .

Hiển nhiên, là cảm thấy Dương Diệp đang vũ nhục nó!

Cái này lúc, cái kia Thiên Tru kiếm đột nhiên hướng bắn nhanh đi .

Kỳ thực, nếu như là nguyên lai Thiên Tru kiếm nói, nó là không dám tiếp tục đối với Dương Diệp xuất thủ, đặc biệt không có Đồ ý bảo xuống. Thế nhưng lúc này, cái này Thiên Tru kiếm đã không phải là phía trước Thiên Tru kiếm!

Cùng lúc trước vẫn là khác biệt rất lớn!

Nguyên nhân đây, đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, nó trực tiếp xuất thủ .

Dầu gì cũng là trong thiên địa tốt nhất mấy thanh kiếm một trong, cái kia tính khí vẫn phải có!

Mà đang ở cái này lúc, một cái móng vuốt nhỏ đột nhiên bắt được cái kia Thiên Tru kiếm!

Chính là Tiểu Bạch!

Thời khắc này Tiểu Bạch đã thức dậy, bất quá, nàng vẫn còn có chút chóng mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn như trước hồng .

Tiểu Bạch nhìn trước mắt muốn tổn thương Dương Diệp Thiên Tru kiếm, trong mắt nàng, tràn đầy tức giận .

Tiểu Bạch hai móng cầm thật chặc Thiên Tru kiếm, rất nhanh, từng đạo thần bí lực lượng không ngừng dũng mãnh vào cái kia Thiên Tru kiếm bên trong .

Thôn Linh!

Giờ khắc này, cái kia Thiên Tru kiếm thật sợ .

Nàng linh trí mới vừa hình thành, hiện tại Tiểu Bạch sẽ hủy diệt nó, nó có thể không sợ sao ?

Cái này lúc, Thiên Tru kiếm về tới cái kia Đồ bên cạnh .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía cái kia Đồ, Đồ nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, sau đó nói: "Cũng tốt ."

Vừa nói, nàng xoay người rời đi .

Thế nhưng rất nhanh, nàng lại ngừng lại, "Lão đại có thể sẽ tới thăm ngươi một chút, chuẩn bị tâm lý thật tốt đi."

"Nhìn ta làm gì ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Đồ đạm thanh nói: "Ngươi không phải rất ngưu sao? Chính ngươi đoán a! Còn nữa, liền kiếm đều không học làm sao hiểu, còn muốn đi học cái khác, ngươi sợ là đầu óc bị kẹt cửa quá!"

Nói xong, bên ngoài đã biến mất ở cuối chân trời .

Dương Diệp: "..."

Ở Đồ ly khai chi về sau, cái kia thiên vũ tộc cái kia hư huyễn nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

"Là nàng sao?" Hư huyễn nam tử hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Hư huyễn nam tử nhẹ giọng nói: "Đối với ta thiên vũ tộc tình cảnh hôm nay, nàng không có nửa điểm ba động ."

Dương Diệp khẽ lắc đầu, không nói gì thêm .

Kỳ thực, hắn thật không tiện nói gì, hắn Dương Diệp cũng không phải một người tốt, đã từng hủy diệt thế giới sự tình, hắn cũng đã làm .

Hư huyễn nam tử nhẹ giọng nói: "Ta thiên vũ tộc tiền bối là sai, thế nhưng, ta toàn bộ thiên vũ tộc lại lọt vào liền ngồi, không không đúng, bọn họ không sai, chỉ là thực lực bọn hắn thấp . Thực lực yếu, cho nên chính là sai rồi . Đây chính là cái này vũ trụ ba chiều quy tắc ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư huyễn nam tử, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Hảo hảo quá tương lai đi."

Báo thù ?

Đây tuyệt đối là không thực tế, hơn nữa, cũng không pháp báo .

Hư huyễn nam tử cười nói: "Tự nhiên ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cùng giữa các nàng, tựa hồ có cái gì liên luỵ ."

Dương Diệp gật đầu, "Có một ít ."

"Ngươi là các nàng chọn người!" Hư huyễn nam tử đột nhiên nói .

Dương Diệp cũng không có giấu diếm, ngay sau đó khẽ gật đầu, "Là mặt khác hai cái, không phải nàng ."

Hư huyễn nam tử cười nói: "Ngươi là một cái rất có người có tính khí, vừa rồi nàng đưa cho ngươi cái kia kiếm, nhưng là Thiên Tru kiếm cá sấu, hơn nữa, còn là một thanh hấp thu vô số cường đại Thiên Tru kiếm khí, nhưng là, ngươi nhưng không có muốn . Rất có tính khí, rất có tính cách!"

Dương Diệp lắc đầu cười .

Kiếm tự nhiên là hảo kiếm!

Thế nhưng, nếu như cái kia kiếm hội phản chủ nói, vậy coi như là thiên hạ đệ nhất kiếm, hắn Dương Diệp cũng là sẽ không cần .

Cái này lúc, hư huyễn nam tử nói; "Ngươi muốn cái kia Thiên Vũ Bất Phôi Thể ?"

Dương Diệp gật đầu .

Hư huyễn nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Ngươi có nghĩ tới hay không, ngươi cái khác địa phương càng mạnh, ngươi kiếm đạo khả năng lại càng yếu!"

Dương Diệp nhìn về phía hư huyễn nam tử, hư huyễn nam tử nhẹ giọng nói: "Không có người có thể làm được hoàn mỹ, ngươi học kiếm, vì sao không chủ công kiếm đâu? Còn nhục thân, như nàng nói, như ngươi liền kiếm đều chưa có hoàn toàn học giỏi, lại đi tu luyện nhục thân, có phải hay không có điểm được cái này mất cái khác ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Hư huyễn nam tử cười nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi được đến Thiên Vũ Bất Phôi Thể, ngươi cũng không thể có thể chân chính tu luyện ra nó tinh túy ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Hư huyễn nam tử cười nói: "Cái kia Thiên Vũ Bất Phôi Thể, ta tổ tiên là từ nhỏ mà bắt đầu tu luyện, đồng thời vận dụng vô số loại bí pháp, thêm trên ta thiên vũ tộc vô số cường giả hỗ trợ điều dưỡng cùng chỉ đạo, như này trải qua vô số tuế nguyệt, mới chân chính đạt tới bất phôi. Đương nhiên, cũng là rất lợi hại, hắn có thể dùng nhục thân ngạnh kháng thiên mệnh kiếm . Thế nhưng, thì tính sao ? Bọn họ đều thua ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Đương nhiên, như ngươi thật muốn, ta cũng có thể cho ngươi ."

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc .

Cái này lúc, hắn nghĩ tới rồi phía trước Đồ rời đi theo như lời nói .

Vì vậy, Dương Diệp lắc đầu, "Không cần ."

Kiếm!

Hắn hiện tại, thầm nghĩ chuyên chú kiếm .

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, khẽ cười nói: "Giúp một chuyện thôi!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, sau đó lấy ra nàng linh trượng, rất nhanh, Tiểu Bạch linh trượng vung múa, trong sát na, cái này chỉnh tọa bên trong tháp cao xuất hiện vô số linh khí .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia hư huyễn nam tử, "Những thứ kia kiếm khí đã không ở, nàng cũng sẽ không ra tay với các ngươi . Bất quá, ta kiến nghị các ngươi tốt nhất vẫn là ẩn cư, bây giờ bên ngoài, thế giới rất loạn, không muốn ở cuốn vào trong đó . Các ngươi thật đã không đả thương nổi!"

Hư huyễn nam tử gật đầu, "Minh bạch ."

Dương Diệp gật đầu, xoay người sẽ rời đi, mà lúc, hư huyễn nam tử đột nhiên lấy ra một vật .

Kiếm Hạp!

Màu xanh đậm Kiếm Hạp!

Hư huyễn nam tử nhẹ giọng nói: "Đây là cái kia Ngũ Hành Kiếm Kiếm Hạp, Kiếm Hạp bên trong, ẩn chứa một cái Ngũ Hành Trận pháp, xem như là một cái tiểu thiên địa, xứng trên ngươi cái kia năm chuôi kiếm, uy lực tăng gấp bội, ở trong tay ngươi, nó uy lực hẳn là còn có thể đề thăng rất nhiều ."

Dương Diệp nhìn trước mắt cái kia Kiếm Hạp hồi lâu, đột nhiên, hắn lắc đầu cười, "Nói thật, trước đây ta giúp qua một số người, nhưng hầu hết thời gian, đổi lấy kết quả đều không phải là cực kỳ tốt ."

Hư huyễn nam tử cười nói: "Đó có thể là thực lực ngươi không phải đặc biệt mạnh, như thực lực ngươi cường đại đến bọn họ không pháp lay động ngươi, ngươi giúp hắn nhóm, bọn họ sẽ đối với ngươi cảm ân đái đức, thế nhưng, như thực lực ngươi yếu, hoặc cùng hắn nhóm không sai biệt lắm, bọn họ khả năng sẽ có khác ý nghĩ ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư huyễn nam tử, cười nói: "Hiểu ."

Hư huyễn nam tử lại nói; "Ta thiên vũ tộc tuy là đã xuống dốc, thế nhưng, cũng không có yếu như vậy . Nếu có cần, thông báo một tiếng ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì, xoay người rời đi .

Dương Diệp ly khai về sau, hư huyễn nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Đại Tôn ."

Yên lặng nhất chớp mắt, một giọng nói ở trong sân vang lên, "Minh bạch, cái này ân, ta thiên vũ tộc tự nhiên được báo, đây cũng là ta thiên vũ tộc một cái cơ hội . Ta đi ra ngoài một chuyến, như hắn có nhu cầu, ta sẽ ra tay!"

Hư huyễn nam tử khẽ gật đầu, "Nếu có trật tự mới, ta thiên vũ tộc tự nhiên không thể bỏ qua cái này cơ hội!"

...

Dương Diệp vừa ly khai Thiên Vũ Giới, ở Thiên Vũ Giới bên ngoài, hắn gặp nhất danh người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên nửa bên gò má có một đạo sâu đậm vết kiếm .

Người đàn ông trung niên chỉ chỉ gò má của mình, "Nàng lưu lại . Thiên Tru kiếm chủ nhân!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Vậy ngươi đi tìm nàng a, như ngươi được, thuận tiện giúp ta cũng đánh nàng một trận, ta xem nàng cũng không phải là rất thoải mái ."

Người đàn ông trung niên khẽ lắc đầu, "Ta đánh không lại nàng . Cho nên mới tới tìm ngươi, bởi vì nàng đối với người trong thiên hạ nói, ngươi là truyền nhân của nàng ."

Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi, Đồ, mẹ nó, ngươi hại ta!

Cvt: Cõng nồi là nghề của Diệp.

Thông báo: Từ giờ tất cả những chương mà truyenyyer đăng trước 1/ 7/ 2018 thì sẽ ko được tính view cho những tháng sau nữa. Nên rất mong những đạo hữu nào đang bế quan có thể giúp tiểu muội đọc đến chương mới nhất trong tháng này được ko ạ. Mụi vô vàn cảm ơn ạ hic. Dạo này khó khăn lắm ạ.

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2681: Hảo Một Cái Kiếm Tu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp thời khắc này biểu tình có thể nói là cực kỳ xấu xí!

Thiên Tru kiếm chủ nhân, cũng chính là cái kia Đồ nói hắn là truyền nhân của nàng!

Mẹ nó!

Suy nghĩ tỉ mỉ cực khủng bố a!

Bởi vì ... này Đồ đã từng trải qua nhiều chuyện như vậy tình, cái kia thù gia không phải là đầy thiên hạ à? Đáng sợ nhất là, nàng đã từng không giết chết, hoặc có lẽ là không có thể giết chết ... Những thứ này người rất có thể sẽ tới tìm hắn!

Không chỉ có như đây, ngoại trừ nàng bên ngoài, khác thiên mệnh thù gia cũng có có thể sẽ tới tìm hắn a!

Ở nơi này phía ngoài trên đại lục, thiên mệnh ở vô số tu luyện giả trong lòng, đây chính là đại địch số một a!

Không thấy được Mạt Pháp Chi Địa đều được lập một cái cái gì Nghịch Thiên Minh rồi không ?

Cái này Nghịch Thiên Minh đối kháng người nào ? Nhất định là vì đối kháng thiên mệnh a!

Mà bây giờ, cái này Đồ nói hắn là truyền nhân của nàng, mẹ nó, đây là muốn đem hắn vào chỗ chết cái hố a!

Bởi vì những người đó có thể không dám đi tìm nàng, thế nhưng, những thứ này người chắc chắn sẽ không sợ hắn đấy!

Trả thù!

Nữ nhân kia đang đào hố!

Tối độc nữ nhân tâm!

Không muốn so với khuôn mặt a, nữ nhân này!

Dương Diệp trong lòng cái kia hận a!

Cái này lúc, xa chỗ cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Ngươi là thiên mệnh chọn người, đúng không ?"

Dương Diệp nhìn về phía người đàn ông trung niên, sau đó nói: "Ta nói ta theo nàng ngay cả một lông quan hệ cũng không có, ngươi tin không ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Không tin ."

Thanh âm rơi xuống, hai tay hư vẫy lên, "Diệt!"

Trong sát na, Dương Diệp không gian bốn phía từng khúc nổ tung .

Giống như nổ lớn!

Cái này lúc, Dương Diệp biến mất ở giữa sân .

Xuy!

Một luồng kiếm quang ở trong sân tê liệt mà qua!

Cứng đối cứng!

Rất nhanh, cái kia sợi kiếm quang tê liệt tất cả, đi tới cái kia người đàn ông trung niên trước mặt, mà lúc, người đàn ông trung niên hai tay chợt hợp lại .

Cái này hợp lại, dĩ nhiên trực tiếp hợp ở Dương Diệp một kiếm kia!

Kiếm không pháp ở vào nửa tấc!

Mà lúc, Dương Diệp trực tiếp buông lỏng ra cái kia vãng sinh kiếm, sau một khắc, hắn lấn người mà lên, tại hắn tay trái bên trong, không biết bực nào thì xuất hiện một thanh kiếm!

Thái U kiếm!

Dương Diệp lấn người mà trên chi về sau, một cái cắt ngang!

Cái kia người đàn ông trung niên hơi biến sắc mặt, không dám ngạnh kháng Dương Diệp cái này một kiếm, hai tay buông ra, nhưng sau hướng sau chính là vừa lui .

Nhưng cái này vừa lui, cũng không có khả năng cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách, tương phản, Dương Diệp cách hắn càng gần .

Song kiếm đều xuất hiện!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Giữa sân, từng đạo cắt tiếng không ngừng vang lên, Dương Diệp trong tay mỗi một kiếm cũng có thể đơn giản tê liệt không gian, mỗi một kiếm cái kia người đàn ông trung niên cũng không dám ngạnh kháng, không đến mấy hơi thở thời gian, cái kia người đàn ông trung niên chính là đã lui đủ đủ vạn trượng xa!

Cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên bắt đầu phản kích .

Ầm!

Xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên bị đẩy lui mấy trăm trượng .

Dương Diệp bình ổn ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn lại, xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên trong tay không biết bực nào thì xuất hiện một thanh đại đao .

Dùng đao người!

Dương Diệp nắm thật chặt kiếm trong tay, không có sơ suất .

Trước mắt cái này người có thể theo cái kia Đồ trong tay sống sót, tuyệt đối không phải cái gì yếu kém hạng người .

Đương nhiên, hắn cũng không sợ hãi chút nào!

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên nhìn một chút trên người mình những thứ kia vết kiếm, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Không hổ là thiên tuyển người, có chút bản lĩnh ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên thả người nhảy, bay lên trời, nhưng sau hai tay cầm đao chợt hướng Dương Diệp tàn nhẫn phách mà xuống.

Dương Diệp hai mắt híp lại, một đao này cùng Tá Mạc đao bất đồng, trước mắt người này đao thuộc về lực lượng hình, thuần túy lực lượng, nhất lực hàng thập hội cái kia loại!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, chuyển chớp mắt, kiếm ra .

]

Cái này một kiếm, trực tiếp đâm vào cái kia đại đao đao nhọn chi lên.

Kiếm đao chợt run lên!

Giằng co nhất chớp mắt, Dương Diệp kiếm hơi phiến diện, cái này cũng lệch, cái kia người đàn ông trung niên đại đao bút thẳng mà hạ!

Bất quá, đã không có vừa rồi chi khí thế cùng lực lượng, mới vừa khí thế cùng lực lượng đã bị Dương Diệp một kiếm kia cho cắt đứt!

Ở Dương Diệp kiếm lệch một khắc kia, người đàn ông trung niên sắc mặt đại biến, thân hình lóe lên, trực tiếp thối lui, nhưng mà, vẫn còn có chút đã muộn, tay trái của hắn trực tiếp bay ra ngoài!

Kiếm thu!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa người đàn ông trung niên, diện vô biểu tình! Kỳ thực, trong lòng hắn là có chút khiếp sợ . Vừa rồi như cái kia người đàn ông trung niên đao bổ xuống, người đàn ông trung niên chắc chắn phải chết . Bởi vì người đàn ông trung niên lực lượng cùng khí thế đã bị tháo xuống, có thể nói, một đao kia hắn hoàn toàn có thể dùng nhục thân phòng ngự ở . Thế nhưng, kiếm thế của hắn còn tồn tại . Cho nên, như người đàn ông trung niên tuyển trạch đánh xuống nói .

Người đàn ông trung niên khẳng định thua thiệt .

Hậu phát chế nhân!

Một chiêu này là hắn ở vãng sinh giới lĩnh ngộ . Tuy là đối với hắc muội còn muốn cái kia Đồ hiệu quả không lớn, thế nhưng, các nàng loại này tồn tại ... Thế gian thiếu có a!

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nhạt, "Hảo một cái kiếm tu ."

Thanh âm rơi xuống, hắn một tay nắm trường đao đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, một đạo dài đến gần trăm trượng lớn đại đao khí đột nhiên tự phía chân trời hư không tàn nhẫn chém mà xuống.

Dương Diệp không ngẩng đầu, trở tay một kiếm đâm lên.

Ầm!

Cái kia đạo đao khí trong nháy mắt vỡ nhỏ tan rã, thế nhưng rất nhanh, một thanh đại đao đi tới Dương Diệp đỉnh đầu .

Chính là cái kia người đàn ông trung niên!

Dương Diệp thu hồi kiếm, không có xuất kiếm, đao kia cách hắn càng ngày càng gần, gần đến hắn không gian xung quanh đều đã yên diệt .

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn không có phản ứng .

Rốt cục, đao đi tới Dương Diệp đầu chi lên.

Mà nhất khắc, Dương Diệp đột nhiên xoay người, nhưng sau rút kiếm một cái hoành đâm

Đao dán vào Dương Diệp mũi bút thẳng chém xuống, mà Dương Diệp kiếm ...

Xuy!

Một kiếm kia, trực tiếp đâm xuyên qua người đàn ông trung niên thân thể .

Chuyển chớp mắt, đang ở Dương Diệp muốn xuất thủ lần nữa lúc, một đạo ngân mang đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Lại là một đạo đao khí!

Dương Diệp hai mắt híp lại, không dám khinh thường, bỏ qua sau lưng cái kia người đàn ông trung niên, rút ra kiếm đi phía trước đâm một cái .

Ầm!

Ngân mang toái, Dương Diệp hướng lui về sau mấy trượng!

Mà hắn sau lưng cái kia người đàn ông trung niên thừa dịp cái này cơ hội chui đến cân nhắc trăm trượng bên ngoài!

Dương Diệp không có để ý cái kia người đàn ông trung niên, mà là nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, một người đàn ông chậm rãi mà đến!

Tá Mạc!

Mạt Pháp Chi Địa lại tới!

Dương Diệp nhíu mày, cái này địa phương người thực sự là vong hắn tâm tư vẫn không nguôi a!

Tá Mạc nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia người đàn ông trung niên, "Các hạ có thể đi đến Mạt Pháp Chi Địa chữa thương ."

Cái kia người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua Tá Mạc, "Ngươi là Tá Mạc ."

Tá Mạc khẽ gật đầu, "Các hạ phải là Thương Đao Khách chứ ?"

Người đàn ông trung niên gật đầu .

Tá Mạc nhẹ giọng nói: "Ngưỡng mộ đã lâu!"

Thương Đao Khách lắc đầu, "Ta không bằng ngươi ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không nghĩ tới, ta liền truyền nhân của nàng đều đánh không lại . Ha hả ... Thực sự là thật đáng buồn!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Thương đao khách, hắn rất muốn nói, hắn cùng cái kia Đồ nhất mao tiền quan hệ cũng không có, thế nhưng suy nghĩ một chút vẫn là chưa nói, hắn tuy là cùng cái kia Đồ không có quan hệ, thế nhưng hắn cùng nữ tử váy trắng còn có hắc muội vẫn là có điểm quan hệ!

Cái này lúc, cái kia Tá Mạc nhìn thoáng qua cái kia Thương Đao Khách, sau đó nói: "Người này cũng không phải người bình thường, Thương huynh không cần quá mức chú ý ."

Thương Đao Khách không có đang nói cái gì, xoay người rời đi!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Tá Mạc, "Quá hai chiêu ?"

Tá Mạc khẽ gật đầu, "Vậy hai chiêu đi!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài đột nhiên rút đao nhất trảm .

Xuy!

Dương Diệp cùng Tá Mạc trước mặt không gian trực tiếp xuất hiện một đạo đen nhánh tuyến .

Mà lúc, Dương Diệp kiếm cũng ra .

Thông thường một cái nhanh đâm!

Ở Dương Diệp kiếm nhọn chi lên, một luồng hàn mang rung động kịch liệt lấy .

Cái này sợi hàn mang, chính là cái kia Tá Mạc thả ra đao khí!

Dần dần, Dương Diệp kiếm trong tay cũng bắt đầu rung động kịch liệt lên!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Cái kia sợi hàn mang tiêu tan thành mây khói, thế nhưng, Dương Diệp lại hướng lui về sau đủ số túc mười trượng!

Mà lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên hóa thành một đạo tàn ảnh tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại . Sau một khắc, hắn rút kiếm chém liên tục mấy kiếm!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Một kiếm so với một kiếm tàn nhẫn! Một kiếm so với một kiếm nhanh!

Nhưng mà, hắn mỗi vung hạ một kiếm, người sẽ hướng lui lại mười trượng trở lại, cứ như vậy, Dương Diệp hướng lui về sau không sai biệt lắm trăm trượng chi sau ngừng lại .

Mà lúc, cái kia Tá Mạc đã về tới nguyên lai vị trí!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay vãng sinh kiếm, vãng sinh kiếm vẫn như cũ rung động .

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ngươi cũng tiếp ta một kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đã tại cái kia Tá Mạc trước mặt .

Một kiếm ra!

Tiên phát chế nhân!

Cái này một kiếm, phong tỏa Tá Mạc tất cả sau chiêu!

Tá Mạc nhíu mày, nhãn trung lần đầu tiên có ngưng trọng màu sắc .

Chuyển chớp mắt, Tá Mạc rút đao nhất trảm .

Đao ra hết!

Hắn tuyển trạch lấy tốc độ đối với tốc độ, lấy lực lượng đối với lực lượng!

Đây là ưu thế của hắn!

Đao kiếm lấy phương thức trực tiếp nhất đối với với nhau .

Ầm!

Hai người xung quanh bị không gian trong nháy mắt chính là lở yên diệt . Cùng này đồng thời, Dương Diệp hướng lui về sau đủ đủ trăm trượng, mà cái kia Tá Mạc cũng hướng lui về sau đủ số túc mười trượng .

Xa chỗ, Tá Mạc nhìn thoáng qua Dương Diệp, đôi mắt sâu chỗ, là một cái kiêng kỵ!

Cái này tốc độ phát triển, quá nghịch thiên!

Hắn hiện tại, coi như cùng Dương Diệp một đấu một, cũng đã không có nắm chặt giết Dương Diệp!

Mà lúc trước, hắn là có thể hết ngược Dương Diệp đấy!

Lúc này mới bao lâu ?

Tá Mạc thu hồi đao, sau đó nói: "Hai chiêu đã qua!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi!

Dương Diệp cũng không có ở xuất thủ, bởi vì hắn cũng không làm gì được cái này Tá Mạc .

Thực lực của người này, so với hắn tưởng tượng còn muốn cường đại!

Đao cực nhanh, đao chi tàn nhẫn, đều ở đây hắn chi tiến lên!

Thật liều mạng đứng lên, hắn cũng không có niềm tin quá lớn!

Xa chỗ, Tá Mạc đã biến mất .

Dương Diệp đang muốn ly khai, cái này lúc, trên người của hắn truyền âm thạch đột nhiên run rẩy động, Dương Diệp lấy ra truyền âm thạch, truyền âm thạch bên trong, một giọng nói truyền ra, "Ngươi khả năng gây chuyện rồi!"

"Cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Thanh âm kia trầm giọng nói: "Có cái thiên mệnh nói ngươi là truyền nhân của nàng, lấy sau giết mệnh kỳ cường giả sự tình, sẽ giao cho ngươi đi làm!"

Dương Diệp: "..."

Thanh âm kia tiếp tục nói: "Ngoại trừ này bên ngoài, Mạt Pháp Chi Địa trắng trợn tuyên truyền cái này sự tình, hiện tại, toàn bộ vũ trụ ba chiều, không ai không biết ngươi là thiên mệnh truyền nhân thân phận . Có chút lão quái vật, cũng chính là đã từng bị thiên mệnh lộng qua những người đó, bọn họ có thể đánh không lại thiên mệnh, thế nhưng, bọn họ có thể sẽ tới tìm ngươi ... Cho nên ..... Ngươi chuẩn bị xong chưa ?"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, ta chuẩn bị cái cây búa!

. . ...

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2682: Mục Đích Thực Sự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đồ là ở hãm hại hắn!

Mà cái kia Mạt Pháp Chi Địa nhân tắc thì là ở cố ý làm hắn!

Một cái như vậy tuyên truyền, không cần hỏi, hắn Dương Diệp sẽ bị vô số cường giả lo lắng lên.

Thậm chí sẽ trở thành vô số người tu luyện địch nhân!

Những tên kia đối thiên mệnh nhưng là ôm thái độ đối địch, bao quát hắn đã từng đều là . Còn có một chút chính là, như Kỳ Bỉ Thiên với hắn không phải một phe nói, sợ là liền Kỳ Bỉ Thiên đều sẽ tới làm hắn!

Đương nhiên, bây giờ nói, Kỳ Bỉ Thiên chắc chắn sẽ không đấy!

Trứng đau chuyện tình!

Dương Diệp lắc đầu, xoay người rời đi .

Hiện tại hắn cũng không pháp làm cái gì, chỉ có thể binh tới tướng đở, nước tới lấy đất ngăn!

Dương Diệp lợi dụng Thái U kiếm đi tới Vĩnh Hằng chi giới .

Lúc này, Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc chiến đấu đã chuẩn bị kết thúc .

Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia đạo vách ngăn, đã bị áp bách .

Hiện tại, Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Vĩnh Hằng chi giới có thể nói là đã nối liền cùng một chỗ .

Ở cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà lên, Hoang Tộc Hoang Doanh mặt không thay đổi nhìn xa chỗ .

Tại hắn đối diện, là cái kia vĩnh hằng chi chủ, cùng với mỗi bên đại thế gia lão tổ .

Ở Hoang Doanh thân về sau, người cũng không thiếu, đặc biệt mệnh kỳ, ngoại trừ Hoang Huyền cùng Hoang Bất Nhị bên ngoài, còn có cái kia Hư Vô Giới chi chủ, cùng với cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng, ngoại trừ này bên ngoài, còn có mấy danh thần bí nhân .

Xa chỗ, cái kia vĩnh hằng chi chủ nhìn Hoang Doanh hồi lâu, sau đó nói: "Thi thể đầy đất, chính là ngươi muốn ?"

Hoang Doanh đạm thanh nói: "Chiến tranh chính là như vậy, không phải sao?"

Cái kia vĩnh hằng chi chủ nhìn Hoang Doanh hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Cái kia mọi người liền ngọc thạch câu phần đi!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn khẽ nâng lên, nhưng sau rơi xuống.

Người về sau, cái kia Lưu Uyên cùng mỗi bên đại thế gia lão tổ tức thì hướng Hoang Tộc bên này vọt tới .

Hoang Doanh hai mắt chậm rãi đóng lại, "Giết đi!"

Ở đứng dậy về sau, Hoang Bất Nhị cùng Hoang Huyền đám người dồn dập tiêu thất ngay tại chỗ .

Vương đối Vương, binh đối với binh .

Vĩnh hằng chi chủ cùng cái kia Hoang Bất Nhị đám người tiến nhập hư không bên trong, mà Hoang Tộc Tử Thị tắc thì là đúng lên cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến tướng .

Ám chỗ, Dương Diệp lạnh lùng nhìn trước mắt một màn này .

Bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn cũng không có quá nhiều cách nghĩ, cũng sẽ không tới tham dự .

Đương nhiên, nếu mà bắt buộc, hắn hội lộng một cái Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Lúc trước những thứ này người vây giết hắn sự tình, hắn đương nhiên sẽ không quên .

Chẳng qua lúc này, đã không cần hắn xuất thủ .

Lúc này đây hắn tới nơi này, cũng không phải là muốn khuyên can, cũng không phải xem đùa giỡn, hắn tới mục đích là không cho hai phe này phá hủy cái này Vĩnh Hằng chi giới!

Hắn không có đem mình làm thiên mệnh, thế nhưng, đã nữ tử váy trắng như vậy xem trọng nơi đây, mà hắn hiện tại đã ly khai, hắn cảm thấy, hắn có cần phải làm chút cái gì .

"Vạn linh trận!"

Mà đang ở cái này lúc, xa chỗ đột nhiên vang lên một đạo tiếng hét phẫn nộ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, xa chỗ nơi ấy, một gã hỏa hồng nữ tử đột nhiên phóng lên cao, tại đây thân về sau, là vô số thiên địa linh vật .

Linh Cung!

Dương Diệp nhíu mày, mà lúc, Tiểu Bạch cũng đi ra .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua xa chỗ những thứ kia linh vật, nàng có chút do dự .

Xa chỗ, Hoang Doanh nhìn thoáng qua kia hỏa hồng nữ tử, nhẹ giọng nói: "Liền chờ ngươi đấy!"

]

Thanh âm rơi xuống, mấy đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở kia hỏa hồng nữ tử đỉnh đầu .

Cái này mấy đạo nhân ảnh, dĩ nhiên đều là mệnh kỳ cường giả!

Kia hỏa hồng nữ tử sắc mặt đại biến, Hoang Tộc từ đâu tới nhiều như vậy mệnh kỳ cường giả ?

Cái kia Linh Cung vạn linh còn chưa kết trận, sau một khắc, mấy đạo khí tức kinh khủng phi thẳng đến những thứ này thiên địa linh vật nghiền ép mà đến!

Mà giờ khắc này, Vĩnh Hằng Quốc Độ bên này đã không có dư thừa mệnh kỳ cường giả tới bảo vệ những thứ này thiên địa linh vật .

Thiên địa linh vật sức chiến đấu là phi thường đáng thương, đối diện với mấy cái này mệnh kỳ cường giả, các nàng căn bản không hề sức chống cự .

Rất nhanh, mấy chục thiên địa linh vật trực tiếp tiêu thất ở giữa phiến thiên địa này .

Dương Diệp bên cạnh, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau một khắc, hắn kiếm ra!

Xuy!

Một luồng kiếm quang xẹt qua phía chân trời .

Xa chỗ, cái kia mấy đạo thần bí mệnh kỳ cường giả đột nhiên ngừng lại, nhưng sau nhất tề hướng lui về sau mấy trăm trượng .

Một đạo kiếm khí ở trước mặt bọn họ ngừng lại!

Giờ khắc này, giữa sân vô số người nhìn về phía kiếm khí tới phương hướng, cũng chính là Dương Diệp vị trí!

Chứng kiến Dương Diệp, Hoang Doanh hai mắt nhỏ bé híp lại .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch xuất hiện ở cái kia Vĩnh Hằng Chi Hà lên, hắn nhìn thoáng qua song phương, "Tạm dừng một cái ?"

Xa chỗ, cái kia mấy tên thần bí mệnh kỳ cường giả bên trong, một gã cường giả đi ra, "Tạm dừng ? Ngươi coi là một cái gì ..."

Cái này lúc, xa xa Hoang Doanh đột nhiên nói: "Lui xuống."

Tên kia mệnh kỳ cường giả quay đầu nhìn thoáng qua Hoang Doanh, "Các hạ cũng không tư cách mệnh lệnh ta!"

Cái này lúc, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Cái kia nói chuyện mệnh kỳ cường giả sắc mặt đại biến, bỗng nhiên xoay người, trực tiếp một chưởng vỗ ra, một chưởng này mới vừa đánh ra, bên ngoài khuôn mặt sắc lần nữa kịch biến, một thanh kiếm giống như một con rắn độc theo cánh tay hắn đi tới hắn hầu chỗ!

Dương Diệp vẫn còn ở nguyên lai vị trí, thế nhưng, hắn kiếm đã tại cái kia mệnh kỳ cường giả hầu chỗ .

Cái kia người ngu ở .

Dương Diệp nhìn hắn một cái, "Bây giờ có thể tạm dừng tạm dừng ?"

Cái kia thần bí nhân khuôn mặt sắc cực kỳ xấu xí .

Dương Diệp nhưng không có quản hắn, hắn quay đầu nhìn về phía Vĩnh Hằng Quốc Độ, lúc này, những người đó đều ở đây nhìn hắn, đặc biệt chiến giới người, Dương Diệp đã từng cũng là chiến giới một phần tử!

Cái kia Lưu Uyên cũng dừng lại, đối thủ của nàng vẫn là cái kia Hoang Huyền, Hoang Huyền nhìn thoáng qua Dương Diệp, không nói gì thêm .

Bây giờ Dương Diệp, thật rất khủng bố!

Dương Diệp không có để ý giữa sân mọi người, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch đi tới kia hỏa hồng nữ tử trước mặt, nàng nhìn thoáng qua kia hỏa hồng nữ tử, nhưng sau nhìn về phía kia hỏa hồng nữ tử sau lưng những thứ kia thiên địa linh vật .

Nàng tiểu trảo vẫy vẫy, ý là làm cho những thứ kia thiên địa linh vật theo nàng đi .

Những thứ kia thiên địa linh vật hai mặt nhìn nhau, nhất về sau, các nàng xem hướng về phía kia hỏa hồng nữ tử .

Không xa chỗ, Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua kia hỏa hồng nữ tử, "Nếu nói là nửa chữ không, ta để cho ngươi đầu cùng thân thể phân gia!"

Lời vừa nói ra, kia hỏa hồng nữ tử khuôn mặt sắc trong nháy mắt khó coi .

Mà lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở những thứ kia thiên địa linh vật trước mặt, nàng lấy ra linh trượng chỉ vào những thứ kia thiên địa linh vật, nàng có điểm sinh khí . Nàng nhưng là đến giúp bọn họ, mà chút thiên địa linh vật vẫn còn muốn hỏi cái kia quần đỏ nữ tử!

Nàng rất tức giận!

Cái này lúc, cái kia quần đỏ nữ tử đột nhiên nói: "Theo nàng đi!"

Đạt được quần đỏ nữ tử, những thứ kia thiên địa linh vật dồn dập tràn hướng Tiểu Bạch .

Kỳ thực, chúng nó cũng là muốn theo Tiểu Bạch, chỉ là đối với quần đỏ nữ tử, chúng nó tâm tồn kính nể, bởi vì ... này danh nhiều năm qua, đều là quần đỏ nữ tử đang chiếu cố chúng nó .

Rất nhanh, hết thảy Linh Cung thiên địa linh vật đều tiến vào Hồng Mông Tháp bên trong, mà cái kia quần đỏ nữ tử cũng là xoay người rời đi .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt nàng, quần đỏ nữ tử nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhưng sau lắc đầu cười, "Đã từng ta muốn cho đòi ngươi trở về, cũng không phải là muốn tính kế ngươi cái gì, chỉ là không muốn ngươi đi theo nhân loại bên người, bây giờ xem ra, ngươi cùng ở bên cạnh hắn mới là tốt nhất, bởi vì hắn mới có thể bảo vệ được tốt ngươi, mà hắn, đối với ngươi hiển nhiên cũng không có ý xấu ."

Vừa nói, nàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Hảo hảo bảo trọng!"

Nói xong, bên ngoài hóa thành một luồng hồng mang biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng chỉ chỉ cái kia quần đỏ nữ tử .

Dương Diệp khẽ gật đầu, xoay người nhìn về phía cái kia Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc, "Mặc kệ các ngươi như thế nào đánh, ai thắng ai phụ, ta hy vọng những thứ kia thiên địa linh vật là an toàn ."

Tiểu Bạch trách nhiệm!

Kỳ thực, Tiểu Bạch là thiên địa thiện linh, nàng nội tâm bên trong vẫn là phi thường phi thường lưu ý những thứ này thiên địa linh vật, dù cho hắn hiện tại còn ngây thơ, thế nhưng, theo vừa rồi nàng làm cho hắn hỗ trợ lúc, là hắn biết, Tiểu Bạch thân trên vẫn còn có chút trách nhiệm, những thứ này trách nhiệm là đã định trước!

Nàng là trong thiên địa nhất thiện cái kia, cũng là linh vật bên trong nhất cường đại cái kia, bảo hộ những thứ này thiên địa linh vật là của nàng trách nhiệm, mà theo nàng trước kia hành vi đến xem, nàng cũng vẫn là làm như thế!

Cho nên, nếu là Tiểu Bạch trách nhiệm, mà Tiểu Bạch cũng muốn làm như vậy, như vậy đây chính là hắn trách nhiệm .

Tiểu Bạch trách nhiệm hắn tới chịu trách nhiệm!

Giữa sân, Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ nhìn thoáng qua Dương Diệp, song phương đều không nói gì .

Dương Diệp cũng không nói gì nhiều, ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Hắn tin tưởng, hắn Dương Diệp nhất thiên bất tử, bọn họ song phương cũng không dám hành hạ đến chết thiên địa linh vật!

Hoàn toàn không cần phải làm vậy, giết những thứ này thiên địa linh vật đắc tội Dương Diệp, bọn họ không có như thế ngu!

Theo Dương Diệp rời đi, giữa sân chiến đấu lần nữa tiếp tục .

Dương Diệp tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn đi tới đã từng Cổ Kiếm Tông, nơi đây, đã không có một bóng người .

Dương Diệp đi tới đỉnh núi chi lên, nơi đây, rất rộng .

"Ra đi!" Dương Diệp đột nhiên mở miệng .

Thanh âm rơi xuống, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện hai người .

Chính là cái kia Hoành Vạn Cổ cùng với Tá Mạc!

Hoành Vạn Cổ quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau gật đầu, "Đúng là kỳ tài ngút trời ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Cái này liền muốn ra tay sao?"

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Tới chính là muốn hỏi một chút , có thể hay không bỏ những thứ yêu thích cái kia Linh Tổ ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Ngươi buông tha cái kia Linh Tổ, thiên đại địa lớn, ngươi đều có thể đi . Tin tưởng ta, buông tha cái kia Linh Tổ, nhưng sau ngươi ẩn cư, mười năm về sau, trong trời đất này không có người có thể ở lay động ngươi ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, "Ngươi muốn Linh Tổ, tuyệt đối không phải vì tránh né thiên mệnh, ngươi muốn làm cái gì!"

Hoành Vạn Cổ mỉm cười, "Ngươi quả thực rất thông minh, thật sự của chúng ta không phải là vì tránh né thiên mệnh, còn làm cái gì, bây giờ còn không thể nói cho ngươi biết . Ta chỉ có thể nói, Linh Tổ chúng ta nhất định phải được . Còn nữa, bên trong cơ thể ngươi cái kia Nhị Nha, chúng ta cũng cần ."

Vừa nói, hắn lắc đầu, "Nói thật, thiện ác đều là ở ngươi thân lên, ta thật rất bất ngờ . Như không phải là các nàng duyên cớ vì thế, ta không muốn ra tay với ngươi, trẻ nhất đại bên trong, ngươi coi là không tệ, đặc biệt phong cách hành sự của ngươi, ân oán rõ ràng, điểm ấy, rất hợp ý ta ."

Dương Diệp lắc đầu, "Linh Tổ cùng Nhị Nha, trừ phi ta chết, không phải, các ngươi đừng nghĩ nhúng chàm các nàng! Hiện tại, ngươi có thể ra tay rồi ."

Hoành Vạn Cổ nhẹ cười cười, "Trước khi đến ta liền đã biết đáp án ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp thân phía sau, "Không biết xưng hô như thế nào các hạ ?"

Dương Diệp hai mắt híp lại, có người sau lưng ?

Yên lặng nhất chớp mắt, một cái bóng mờ xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh không xa chỗ .

Hư ảnh kia đột nhiên nói; "Các ngươi muốn thiện linh chi tổ cùng ác linh chi tổ ... Để cho ta đoán một chút, các ngươi mục đích thực sự, không phải Dương Diệp, mà là muốn đối thiên mệnh hạ thủ ."

...

PS: Nay muộn có bạn đọc mời ta đi đại bảo vệ sức khoẻ, như minh thiên không có đổi mới ... Bình thường nộp tiền bảo lãnh kỳ hình như là cần ba thiên mới có thể nộp tiền bảo lãnh, cho nên, các ngươi hiểu! !

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2683: Mưu Đồ Thiên Mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, hắn không nhìn thấy cái bóng mờ kia chân diện mục .

Cái bóng mờ kia lại nói: "Thứ cho ta nói thẳng, thiên mệnh mấy người các nàng đây, hành sự tuy là bá đạo không gì sánh được, hơn nữa hầu hết thời gian rất tàn nhẫn, thế nhưng, đối với cái này cái vũ trụ ba chiều, các nàng vẫn có rất đại công lao."

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Các hạ không đơn giản, rất nhiều chuyện tình đều biết ."

Hư ảnh lắc đầu, "Hoành Vạn Cổ, năm đó ngươi cũng là nhất đại thiên kiêu, bị thiên mệnh trấn áp, phá hủy mấy lần nhục thân, muốn báo thù, cũng có thể lý giải . Chỉ là, ngươi nên rất tinh tường mấy người các nàng thực lực . Đừng nói ngươi, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa cộng lại, cũng không đủ cái kia Đồ nhìn . Không phải sao?"

Hoành Vạn Cổ ngẩng đầu nhìn liếc mắt mịt mờ hư không, "Ta đích xác không phải đối thủ của các nàng , thế nhưng, có người là ."

Dương Diệp bên cạnh, hư ảnh kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nguyên lai còn có hậu chiêu, thảo nào ."

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Các hạ ở bên cạnh hắn đợi đã lâu ."

Hư ảnh kia nói: "Bị người phó thác, chiếu cố một ... hai ...!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Có thể đến đây chấm dứt sao?"

Hư ảnh nói: "Sợ là cần ngươi lộ một điểm con bài chưa lật mới được ."

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, " Được !"

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải cầm chiết phiến vỗ nhè nhẹ một cái lòng bàn tay .

Theo lưỡng đạo nhỏ nhẹ tiếng đánh vang lên, nhất danh người đàn ông trung niên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Đệ nhất thần!

Người đến dĩ nhiên là cái kia đệ nhất thần!

Đệ nhất thần đệ nhất ánh mắt chính là rơi vào Dương Diệp thân lên, sát ý mười đủ .

Dương Diệp có thể đem hắn làm hại không cạn, trước đây như hắn chậm một chút, sợ là muốn trực tiếp giao cho ở nơi ấy .

Đồ!

Thiên Tru kiếm chủ nhân!

Hắn lại gặp!

Một lần kia, hắn là chân chánh tâm thần sợ run rẩy, hãi tới cực điểm!

Cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Có thể chứ ?"

Dương Diệp bên cạnh, hư ảnh kia lắc đầu, "Chính là một cái đệ nhất thần, sợ là chưa đủ!"

Hoành Vạn Cổ bên cạnh, cái kia đệ nhất thần cười nhạt, "Giả trang cái gì lão sói vẫy đuôi ? Có đủ hay không, đánh một chút chẳng phải sẽ biết ?"

Thanh âm rơi xuống, Hoành Vạn Cổ trực tiếp đấm ra một quyền .

Cái này đấm ra một quyền, một cái to lớn vòng xoáy màu đen trực tiếp bao trùm ở Dương Diệp cùng hư ảnh kia .

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, sẽ xuất kiếm, mà lúc, hắn nghe được một đạo tê liệt tiếng .

Xuy!

Cái kia đạo cự đại vòng xoáy màu đen trực tiếp biến mất không thấy .

Mà cái kia đệ nhất thần đã thối lui đến trăm trượng bên ngoài!

Tại đây ngực, có một đạo hết sức rõ ràng quyền ấn .

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn nhìn thoáng qua hư ảnh kia, người này rất lợi hại a!

Xa chỗ, cái kia đệ nhất thần nhãn trung cũng là có ngưng trọng màu sắc, "Ngươi là người phương nào!"

Kỳ thực, trong mắt hắn, ngoại trừ thiên mệnh còn có Kỳ Bỉ Thiên cùng với Lệ Đế bên ngoài, trong trời đất này không có mấy người đáng giá hắn xem trọng . Mà bây giờ, trước mắt cái này người rõ ràng không phải cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng Lệ Đế .

Mạt Pháp Chi Địa có thật nhiều cường giả hành tung!

Dương Diệp bên cạnh, cái bóng mờ kia đạm thanh nói: "Còn có con bài chưa lật sao?"

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Các hạ vì sao muốn phải che chở người này ?"

]

Hư ảnh kia trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Như vậy như thế nào, một cái nguyệt, trong vòng một tháng ta rời đi, không hề dính vào việc này ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc .

Hư ảnh kia nói: "Ta tại hắn bên cạnh, chỉ là bởi vì một cái cam kết, một tháng về sau, ta sẽ ly khai, cái kia lúc, chuyện của các ngươi tình chính các ngươi xử lý, ta không ở nhúng tay ."

Hoành Vạn Cổ nghĩ lượng hồi lâu, nhất sau hắn khẽ gật đầu, " Được."

Nói xong, bên ngoài cùng Tá Mạc đám người xoay người rời đi .

Bất quá, cái kia đệ nhất thần ở rời đi thì lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng mang theo không rõ tiếu ý .

Hoành Vạn Cổ đám người ly khai chi về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua hư ảnh kia, "Đa tạ!"

Hư ảnh đạm thanh nói: "Không cần, ta là xem ở người khác mặt mũi trên mới đến nhúng tay việc này ."

"Người nào ?" Dương Diệp hỏi .

"Thiên Nữ!" Hư ảnh đạo.

Dương Diệp trầm mặc .

Hư ảnh trầm giọng nói: "Tiểu tử, ta không quản ngươi có đúng hay không thiên tuyển người, cũng không để ý ngươi cùng Mạt Pháp Chi Địa giữa những chuyện hư hỏng kia . Ta muốn nhờ ngươi một việc, có thể hay không đừng đem ngươi đại tỷ nàng còn muốn U Minh Điện những cô gái kia cuốn vào ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua hư ảnh kia, không nói gì .

Hư ảnh kia lắc đầu, "Ngươi đại tỷ thể chất đặc thù, hơn nữa nàng ... Có một số việc tình ngươi cũng không cần biết . Nói thật, các nàng không thể tham gia ngươi sự tình, ngươi có thiên mệnh bảo hộ, ngươi có thể không kiêng nể gì cả, thế nhưng, các nàng không có . Hoành Vạn Cổ hắn dám mưu đồ thiên mệnh, lá bài tẩy của hắn tuyệt đối không phải ngươi chỗ đã thấy như vậy, ngươi nếu khiến các nàng cuốn vào, các nàng thập tử vô sinh."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Ta sẽ không ở làm cho các nàng cuốn vào!"

Kỳ thực, coi như hư ảnh này không nói, hắn cũng sẽ không ở đem Thiên Nữ chúng nữ cuốn vào .

Hư ảnh kia gật đầu, "Cũng không phải ta muốn nhúng tay ngươi cùng Thiên Nữ giữa các nàng chuyện tình, mà là ngươi bây giờ đùa du đùa giỡn, các nàng thật không thể cuốn vào cùng chơi đùa với ngươi, coi như là ta ...."

Nói đến đây, bên ngoài không có nói tiếp .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Tiền bối là người phương nào ?"

Hư ảnh lắc đầu, "Ngươi cũng không cần lo lắng các nàng, ta đối nàng cùng nàng những tỷ muội kia không có ác ý, là ta cái này làm trưởng bối thiếu nàng, bây giờ chỉ là muốn làm chút cái gì mà thôi ."

Dương Diệp gật đầu, hắn tuyển trạch tin tưởng cái này người .

Loại này cường giả , bình thường là khinh thị chơi những thứ này âm mưu quỷ kế gì.

Hư ảnh lại nói: "Tiểu tử, theo tình huống vừa rồi đến xem, bọn họ đã sắp có đại động tác . Ta cho ngươi một cái kiến nghị, hiện tại, đi tìm

Kỳ Bỉ Thiên còn có cái kia A Tú, cũng hoặc làm cho phía sau ngươi cái kia thiên mệnh xuất hiện bảo kê ngươi, không phải, bên trong cơ thể ngươi cái kia thiện linh cùng với ác linh chi tổ, ngươi tuyệt đối không bảo đảm các nàng . Ngươi chỉ có một người, mà bọn họ, là một đám người . Còn nữa, ngươi thân sau còn có một vị thiên vũ tộc người, ta đã để hắn tạm thời lui xuống, như ngươi chưa có hoàn toàn nắm chặt phía trước, tốt nhất không nên làm cho hắn cuốn vào, đã từng thiên vũ tộc có thể còn có thể làm cho Mạt Pháp Chi Địa kiêng kỵ một ... hai ..., hắn hiện tại nhóm ..."

Dương Diệp trầm mặc, hắn tình cảnh hiện tại có điểm không xong!

Cái này lúc, hư ảnh kia khẽ lắc đầu, "Đi tìm Kỳ Bỉ Thiên nàng còn muốn được kêu là Thiên Tú nữ tử, như có thể, tốt nhất là đi theo các nàng hoặc thiên mệnh bên người, không phải, ngươi sẽ bị bọn họ đám này lão quái vật đùa chơi chết đấy!"

Nói xong, bên ngoài sẽ xoay người rời đi .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiền bối hơi chờ!"

Hư ảnh ngừng lại .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Vừa rồi tiền bối nói bọn họ phải đối phó thiên mệnh ?"

Hư ảnh gật đầu .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta cảm thấy có điểm không đúng, bọn họ nên biết thiên mệnh khủng bố mới được."

Hư ảnh nói: "Đây mới là trí mạng nhất, bọn họ cũng không ngu ngốc, đã dám mưu đồ thiên mệnh, cái kia lá bài tẩy của bọn hắn khẳng định cường đại để cho ngươi không cách nào tưởng tượng . Bất quá, ngươi cũng không cần quá lo lắng, bốn tên kia thực lực, một cái so với một cái khủng bố, ngươi lo lắng các nàng còn không bằng lo lắng nhiều lo lắng cho mình . Mạt Pháp Chi Địa có thể không đối phó được thiên mệnh, thế nhưng, bọn họ nhất định có thể đối phó được ngươi!"

Dương Diệp: "..."

Hư ảnh nhẹ giọng nói: "Đi tìm vài cái giúp đỡ đi, đầu năm nay, đơn đả độc đấu đã qua thì ."

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Tại chỗ, Dương Diệp cười khổ .

Đơn đả độc đấu!

Hắn hiện tại quả thực chỉ có một người, tuy là người khác đều nói cái gì hắn có người sau lưng, thế nhưng, mấy cái thiên mệnh đáng tin không ? Mấy cái đối với hắn hoàn toàn là nuôi thả trạng thái a!

Đặc biệt hắc muội, còn muốn hắn đi giết Mạt Pháp Chi Địa nhân!

Dương Diệp cười khổ không thôi .

Mấy cái này dựa vào sơn, kỳ thực đều là giả .

Dương Diệp suy nghĩ hồi lâu, cuối cùng, hắn vẫn là quyết định đi tìm Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú .

Mạt Pháp Chi Địa tìm người muốn làm thiên mệnh, thế nhưng, đang làm thiên mệnh phía trước, nhất định sẽ trước làm hắn, mà hắn hiện tại, đã có một số nhân mạch cùng tài nguyên, hoàn toàn cũng có thể triệu tập giúp đỡ .

Tìm giúp đỡ!

Dương Diệp thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhất chỗ đỉnh núi chi lên, Dương Diệp đi tới một tòa nhà tranh .

Nhà tranh bếp lò vẫn như cũ .

Dương Diệp đứng ở ngoài cửa, hắn nhìn thoáng qua cái kia nhà tranh, "Sư Tổ, có hứng thú hay không làm điểm đại sự ?"

"Làm cái quỷ!"

Phòng trong truyền đến một tiếng phẫn nộ quát, "Nhanh lên cút cho ta, ngươi cái này gây họa chủ, ngươi so với hắn còn có thể gây họa ."

Dương Diệp: "..."

Dương Diệp tự nhiên không có biến, hắn da mặt dày lắm a, hắn đi tới nhà tranh môn trước, lại nói: "Sư Tổ, ngươi là không biết a, Mạt Pháp Chi Địa đám người kia quá khi dễ người, bọn họ kêu rất nhiều đã từng cường giả xuất hiện lấn phụ ta, tỷ như kia cái gì đệ nhất thần, cái kia là Thương Đao Khách, còn có cái kia Hoành Vạn Cổ, còn có cái kia Tá Mạc, còn có rất rất nhiều lão bất tử, bọn họ đều muốn làm ta . Ta đánh không lại a!"

"Ta đánh liền quá ?"

Cái này thì nhà tranh môn đột nhiên mở ra, Kiếm Vô Địch xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Kiếm Vô Địch lạnh lùng nhìn Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy ta có thể đánh vài cái ?"

Dương Diệp đưa ra một tay, "Chí ít năm cái!"

Kiếm Vô Địch khóe mắt nhỏ bé nhảy, "Ngươi tại sao không nói ta có thể đoàn diệt bọn họ ?"

Dương Diệp cười mỉa cười, không nói gì .

Kiếm Vô Địch nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau lắc đầu, "Ngươi chớ nên cùng thiên mệnh làm cùng một chỗ, ngươi cùng với các nàng làm cùng một chỗ, chính là đang cùng thiên hạ tu luyện giả là địch! Như không phải là bởi vì Huyền An, ta đều muốn đi tìm ngươi ."

Dương Diệp cười khổ, "Sư Tổ, ngươi cũng thấy đấy, coi như ta không cùng thiên mệnh làm cùng một chỗ, bọn họ cũng sẽ không bỏ qua cho ta, bọn họ muốn Linh Tổ, muốn Nhị Nha, ta không có tuyển trạch ."

Kiếm Vô Địch muốn nói lại thôi .

Dương Diệp cười nói: "Sư Tổ là muốn cho ta buông tha các nàng sao? Ta biết Sư Tổ là ý tốt, thế nhưng, có ít thứ, cho dù là chết, cũng không thể buông tha, không phải sao?"

Kiếm Vô Địch khẽ lắc đầu, "Tiểu tử, ngươi nhưng có nghĩ tới, bọn họ đã dám mưu đồ thiên mệnh, nhất định là có đại lá bài tẩy, ngươi ... Ai!"

Dương Diệp giang tay ra, "Nói thật, ta đánh không lại hắn nhóm, hoàn toàn đánh không lại, thế nhưng, hiện tại đánh không lại ta cũng muốn đánh, bởi vì coi như là ta không đánh, nhân gia cũng sẽ đánh . Như có thể trốn, ta khẳng định trước chuồn mất a, vấn đề là, ta chạy trốn tới cái nào bọn họ đều sẽ tìm được ta, không phải sao?"

Kiếm Vô Địch gắt gao nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp bị hắn nhìn có chút không tự nhiên .

Quá hồi lâu, tiểu tử, "Các nàng chọn ngươi, là muốn cho ngươi chưởng quản trong trời đất này, đúng không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chưa tính là . Bất quá, cũng có ý tứ này ."

Kiếm Vô Địch trầm mặc hồi lâu, "Nếu có nhất thiên ngươi thật trông coi cái này thiên địa vũ trụ, không nên học các nàng biện pháp, cho thế gian này tu luyện giả giữ lại hai cái chân sau đường đi. Huyền An tuy là không phải là các nàng giết chết, thế nhưng, cũng là chết ở các nàng lưu cái kia quy tắc chi xuống..."

Dương Diệp trầm mặc .

Kiếm Vô Địch đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau gật đầu, "Đi thôi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp đi về sau, Kiếm Vô Địch hai mắt chậm rãi đóng lại, "Cũng không biết các ngươi những lão bất tử này còn lại vài cái ..."

Nói xong, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2684: Dương Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi tới vãng sinh tộc .

Đã từng tòa kia phế tích lúc này đã dần dần khôi phục nó nguyên bản bộ dáng .

Dương Diệp cùng vãng sinh tộc tộc trưởng bước chậm với vãng sinh sông bờ sông .

Hai người trầm mặc .

Quá hồi lâu, Dương Diệp cười nói: "Tiền bối đừng phải nhiều nghĩ, ta chỉ là một cái đề nghị . Ta cũng rất tinh tường hiện tại vãng sinh tộc tình cảnh, cho nên, tiền bối không cần có cái gì khác cách nghĩ, nên cự tuyệt liền cự tuyệt, ta sẽ không suy nghĩ nhiều!"

Vãng sinh tộc trưởng lắc đầu, "Ngươi sai rồi ."

Dương Diệp có chút không giải khai .

Vãng sinh tộc tộc trưởng trầm giọng nói: "Hai điểm , thứ nhất, nếu như có thể mà nói, ta vãng sinh tộc tự nhiên sẽ tuyển trạch ngươi bên này, một là ngươi đối với ta tộc có ân, ngươi nếu có khó, tộc của ta tự nhiên tận lực tương trợ . Thứ hai, cái này cũng có thể là tộc ta một cái cơ hội, một cái quật khởi lần nữa cơ hội ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp .

Trước mắt cái này vị, là thiên tuyển người, đơn giản mà nói chính là, hắn tương lai có thể trở thành cái này thế giới mạnh nhất cái kia vị . Hiện tại như tuyển trạch trợ hắn nhất cái, ngày sau như hắn thắng lợi, vãng sinh tộc có thể nói là hoàn toàn không lo toan chi ưu .

Chí ít, ở Dương Diệp khi còn sống, vãng sinh tộc đều sẽ có một cái cường đại ngoại viện .

Đương nhiên, phiêu lưu cũng là có .

Vạn bại một lần, Dương Diệp chết, vãng sinh tộc cũng sẽ vạn kiếp bất phục!

Dương Diệp không nói gì, chậm đợi đoạn dưới .

Vãng sinh tộc tộc trưởng trầm mặc khoảng khắc về sau, lại nói: "Ta vãng sinh tộc có ba vị mệnh kỳ cường giả, thực lực đều không thấp, như ngươi cái nào thiên có nhu cầu, ba người chúng ta có thể toàn lực giúp ngươi ."

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối mở điều kiện đi!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Như ngươi thắng, ta ở ra điều kiện, như thế nào ? Không phải, hiện tại nói cái gì đều không có ý nghĩa ."

Dương Diệp cười nói: "Cũng tốt!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng mỉm cười .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Ta tới nơi này là lợi dụng Thái U kiếm truyền tống tới, Mạt Pháp Chi Địa hẳn là không biết, mà các ngươi, trong khoảng thời gian này cũng tốt nhất đừng đi ra, đừng làm cho bọn họ chú ý tới các ngươi!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng gật đầu, "Chúng ta hội ẩn giấu tốt đẹp."

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời .

"Ngươi đây là đang đánh cược!"

Dương Diệp rời đi chi về sau, một gã già nua lão giả xuất hiện ở cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng trước mặt .

Vãng sinh tộc tộc trưởng nhìn thoáng qua bốn phía, "Nhìn thấy không ? Tuy là ta chờ đã theo địa hạ xuất hiện, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, ngươi cảm thấy ta vãng sinh tộc muốn quật khởi, cần bao lâu thời gian ?"

Cái kia thương lão lão giả trầm mặc .

Vãng sinh tộc tộc trưởng lắc đầu, "Chúng ta tổn thương nguyên khí nặng nề, hơn nữa, mặc dù có cái kia Linh Tổ cho nơi đây khôi phục một ít linh khí, thế nhưng, cái này thế giới bổn nguyên đã bị triệt để phá hư, những linh khí này, chỉ đủ chúng ta sinh hoạt tối đa mười năm, mười năm chi về sau, ta vãng sinh tộc phải nên làm như thế nào ? Nơi đây đã không thích hợp ta chờ ở lại! Chúng ta nhất định đi ra ngoài, mà bên ngoài, thứ cho ta nói thẳng, bên ngoài đã không có bọn ta đất đặt chân . Thế nhưng, nếu có hắn hỗ trợ, ta vãng sinh tộc thì có nơi sống yên ổn!"

Cái kia thương lão lão giả lắc đầu, "Quá bất chấp nguy hiểm!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng cười nói: "Ta biết, bất quá, phú quý hiểm trung cầu . Chúng ta muốn nhanh chóng quật khởi, chỉ có dựa vào hắn, hoặc cái kia Mạt Pháp Chi Địa ."

"Ngươi vì sao không chọn cái kia Mạt Pháp Chi Địa ?" Thương lão lão giả hỏi .

Vãng sinh tộc tộc trưởng cười nói: "Hắn sau lưng, là thiên mệnh . Lý do này vậy là đủ rồi sao?"

Thương lão lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau gật đầu, "Đủ rồi!"

Vãng sinh tộc trưởng ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Đã từng tổ tiên lựa chọn là đối kháng thiên mệnh, mà kết quả là ta vãng sinh tộc vạn kiếp bất phục . Hy vọng lúc này đây, ta vãng sinh tộc sẽ không ở giẫm lên vết xe đổ!"

]

Đánh cược!

Vãng sinh tộc hiện ở loại tình huống này, tuy là bảo lưu lại truyền thừa, thế nhưng, cũng chính là mãn tính tử vong!

Hiện ở trong thiên địa này tài nguyên, đã đều bị chia cắt không sai biệt lắm, vãng sinh tộc căn bản không có thực lực này đi ra ngoài tranh đoạt .

Liều mạng, e rằng còn có mới sinh cơ!

Dương Diệp ly khai vãng sinh giới về sau, trực tiếp truyền đến Thiên Vũ Giới .

Ở cái kia Cự Tháp cửa tháp trước, Dương Diệp cùng cái kia hư huyễn nam tử ngồi rất lâu sau đó, nhất về sau, hư huyễn nam tử mở miệng, "Ngươi có nắm chắc không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không có niềm tin chắc chắn gì, bất quá, ta muốn tìm thêm một ít giúp đỡ, trừ bọn ngươi ra, ta còn muốn đi tìm người khác ."

Hư huyễn nam tử trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Thiên mệnh thái độ của các nàng đâu?"

Dương Diệp lắc đầu, "Các nàng không có thái độ, hơn nữa, ta cũng không xác định các nàng nhất sau sẽ xuất thủ giúp ta, nói thật, ta cũng chỉ được đến rồi hai cái thiên mệnh tán thành, mặt khác hai cái đây, một cái trong đó theo ta rất không đúng, còn có một cái ta cũng chưa từng thấy!"

Hư huyễn nam tử lắc đầu cười, "Ngươi nhưng thật ra thẳng thắn!"

Dương Diệp cười nói: "Như thế nào đây?"

Hư huyễn nam tử trầm mặc hồi lâu, : "Vãng sinh tộc đã đáp ứng rồi, thật sao?"

Dương Diệp gật đầu .

Hư huyễn nam tử khẽ gật đầu, "Ta hiểu được . Ta giống như bọn hắn, như ngươi thắng, ta thiên vũ tộc cũng muốn đề một cái yêu cầu ."

Dương Diệp đứng lên, sẽ phải rời khỏi, thế nhưng rất nhanh, hắn ngừng lại, "Các ngươi nói yêu cầu, sẽ để cho ta rất khó khăn cái kia loại sao?"

Hư huyễn nam tử lắc đầu .

Dương Diệp cười nói: "Hiểu . Lúc này lên, ngươi thiên vũ tộc nếu như có gì cần địa phương, theo thì liên hệ ta ."

Hư huyễn nam tử cười nói: "Vừa vặn có chuyện cần ngươi hỗ trợ một cái, không đúng, là cần ngươi cái kia thiện linh!"

Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Dương Diệp theo hư huyễn nam tử đi tới nhất tòa trước tế đàn, bên trong tế đàn, xếp đặt một cái đầu lâu!

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Hư huyễn nam tử nhẹ giọng nói: "Đã từng ta thiên vũ tộc một vị tổ tiên, yên tâm, hắn không phải là bị thiên mệnh giết chết . Mà là ở thiên mệnh cho hắn mở ra cánh cửa kia chi về sau, hắn tiến vào, nhưng sau ..."

"Không có chết ?" Dương Diệp hỏi .

Hư huyễn nam tử lắc đầu, "Nửa chết nửa sống, hắn nhục thân hủy hết, chỉ còn viên này đầu . Bất quá, ta thiên vũ tộc đã cho hắn lần nữa tạo nên một thân thể, thế nhưng cần linh khí, hơn nữa, là cái kia loại đặc thù linh khí ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi cái kia thiện linh bên trong cơ thể, ta cảm thấy Thái Nhất Huyền Khí tồn tại, thêm trên chính cô ta đặc thù huyền khí, ta tin tưởng, hai loại huyền khí hoàn toàn có thể sống lại ta vị tiên tổ này ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau đem Tiểu Bạch kêu lên .

Dương Diệp chỉ chỉ tế đàn kia, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn nhẹ nhàng vừa phun, trong sát na, vô số linh khí trong nháy mắt dũng mãnh vào tế đàn kia .

Dần dần, tế đàn kia run rẩy động, mà lúc, cái kia hư huyễn nam tử hướng trong đó thả một bộ không có đầu lâu nhục thân .

Theo linh khí càng ngày càng nhiều dũng mãnh vào, tế đàn kia bên trong nhục thân cùng đầu bắt đầu dần dần dung hợp, cùng này đồng thời, hư huyễn nam tử đột nhiên tự động bay vào cái kia tế đàn bên trong .

Một bên, Dương Diệp có chút kinh ngạc .

Rất nhanh, hắn thần sắc hơi có chút cổ quái .

Cái này hư huyễn nam tử là linh hồn thể, mà cỗ kia đầu cùng nhục thân ...

Dương Diệp vẫn còn có chút mộng .

Dương Diệp cũng không có làm cho Tiểu Bạch dừng xuống, mà là tiếp tục làm cho Tiểu Bạch thả ra linh khí, khoảng chừng một canh giờ về sau, tế đàn kia bên trong nhục thân cùng đầu triệt để dung hợp lại cùng nhau, cùng này đồng thời, Tiểu Bạch Thái Nhất Huyền Khí còn có nàng đặc thù huyền khí tắc thì không ngừng quấn vòng quanh nam tử kia .

Nhất khắc chung về sau, bên trong tế đàn nam tử chậm rãi trợn mở con mắt .

Tiểu Bạch ngừng lại .

Nam tử hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, hắn nhẹ giọng nói: "Vẫn còn có chút không quá thích ứng, chẳng qua không có quan hệ ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Đa tạ!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nam tử, nam tử cười nói: "Ta có linh hồn, mà ta đây tổ tiên năm đó sống sót lúc, linh hồn rất không trọn vẹn, cho nên ta dám cùng nó tương dung, nguyên bản loại thứ này vi phạm có chút phép tắc, hơn nữa, tác dụng phụ cực lớn, bất quá, có ngươi cái này thiện linh tương trợ, thêm trên nàng còn muốn Thái Nhất Huyền Khí, có thể nói, cái kia tác dụng phụ có thể giảm đến nhỏ nhất, nguyên nhân này ta mới dám làm như thế ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hiểu ."

Nam tử cười nói: "Ngươi trên người có thiện linh, mặc trên người, cầm, đều là trong thiên địa tốt nhất, ta thực sự cầm cũng không được gì cảm tạ ngươi, bất quá, ta dung hợp tổ tiên cái kia không trọn vẹn linh hồn cùng với nhục thân về sau, ngày sau đánh lộn có lẽ sẽ có chút lợi hại ."

Dương Diệp cười nói: "Cái này là đủ rồi ."

Nam tử cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Đúng rồi, lâu như vậy rồi, ta còn chưa tự giới thiệu quá, ta gọi Viêm Vũ, là hiện đảm nhiệm thiên vũ tộc tộc trưởng ."

Dương Diệp gật đầu, "Viêm Vũ huynh, chúng ta sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hắn sẽ phải rời khỏi, mà lúc, cái kia Viêm Vũ đột nhiên nói: "Ngươi có thể đi một chuyến Dương tộc!"

"Dương tộc ?" Dương Diệp nhìn về phía Viêm Vũ, có chút không giải khai .

Viêm Vũ khẽ gật đầu, "Tộc này năm đó cùng tộc ta quan hệ không tệ, tộc của ta đối với hắn nhóm có thật nhiều ghi chép . Tộc này không đơn giản, tuy là nhất sau cũng theo đó xuống dốc, thế nhưng, ta không tin bọn họ liền từ cái này thế thượng tiêu thất . Ngươi có thể đi xem thử xem . Như bọn họ còn có tộc nhân sống sót, ngươi còn có khả năng mượn hơi một cái . Nếu như không có, ngươi cũng không có cái gì tổn thất!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Viêm Vũ huynh biết rõ làm sao đi không ?"

Viêm Vũ cười nói: "Vừa vặn biết!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, một cái bạch quang chui vào Dương Diệp giữa chân mày, rất nhanh, Dương Diệp trong đầu xuất hiện một cái lộ tuyến đồ .

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp ôm quyền, "Cáo từ!"

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Dương Diệp đi về sau, một gã lão giả xuất hiện ở Viêm Vũ bên cạnh .

Viêm Vũ nhẹ giọng nói: "Vãng sinh tộc tộc trưởng rất có quyết đoán ."

Lão giả khẽ gật đầu, "Mạt Pháp Chi Địa không đơn giản, mưu đồ rất lớn."

Viêm Vũ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta biết, bọn họ nếu như không có chút bản lãnh, như thế nào dám mưu đồ thiên mệnh ? Cái kia đã từng bá tuyệt vô số thời đại thiên mệnh a!"

...

Một canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới một cái toàn bộ mới thế giới .

Dương tộc đã từng ở lại thế giới, cái này thế giới đã bảo Dương giới, lấy Dương vì danh .

Dương Diệp vừa mới đến cái này thế giới, đột nhiên, hắn chân mày cau lại, hắn trong cơ thể huyết mạch dĩ nhiên không duyên cớ không vì thế đang rung rung!

Cvt: À..Ra thế. Đọc truyện này thấy đặc biệt ở chỗ rất nhiều nhân vật phụ có quyết đoán, có bản lĩnh, k não tàn như 1 số truyện khác ạ. . . ..

PS: Xem World Cup, trứng đau, vịt người nào ai thua .... Bóng đá rất mê man, vài lần lên Thiên đường!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2685: Lừa Dối!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Dương Diệp chau mày lên .

Rất nhanh, hắn đem chính mình dòng máu trấn áp xuống .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, ở không xa chỗ đứng vững vàng nhất tòa cổ xưa lão thành .

Dương Diệp hướng cái kia lão thành đi tới, trên đường, hắn tùy thời đánh giá bốn phía, nơi đây đồng dạng linh khí mỏng manh, bất quá, nơi đây so với vãng sinh tộc còn có thiên vũ tộc thật tốt hơn nhiều .

Cái kia hai giới phía trước là hoàn toàn không có, nơi đây nhiều thiếu là có chút.

Đáng giá nhất nói đúng lắm, như không phải Thái U kiếm, hắn căn bản vào không được, dù cho có Viêm Vũ cho lộ tuyến, hắn cũng vào không được .

Cái này thế giới bị một thần bí lực lượng che lấp, căn bản không cảm giác được, dù cho cảm nhận được, cũng không còn đường để đi!

Đương nhiên, đối với loại thực lực đó mạnh không có biên nhân mà nói khả năng không có gì.

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới tòa kia lão thành cửa thành xuống, cửa thành đóng chặt, theo mặt ngoài đến xem, tòa thành này cực kỳ cổ lão cùng hoang vắng .

Tường thành chu vi đã dài ra rất nhiều cỏ dại!

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau đi tới, hắn nhẹ nhàng đẩy cửa ra .

Chi!

Đại môn mở ra, vừa mắt hoàn toàn hoang lương .

Toàn bộ đường phố, không có một bóng người, bốn phía phòng ốc kiến trúc phần lớn đều là tàn .

Dương Diệp một đường đi tới, hắn đã cảm nhận được một ít khí tức ba động .

Nhân tộc khí tức!

Như Viêm Vũ nói, cái này Dương tộc cũng không có hoàn toàn bị diệt tộc .

Nhiều ít vẫn là có chút tàn còn sống sót nhân .

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp dừng bước lại .

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp trong tay Thái U kiếm, sau đó nói: "Thiên mệnh kiếm!"

Dương Diệp gật đầu .

Lão giả trầm mặc .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, "Còn lại có bao nhiêu người sống ?"

Lão giả hai mắt híp lại, trong nháy mắt, Dương Diệp cảm nhận được một cổ vô hình lực áp bách .

Dương Diệp lắc đầu, "Cũng không địch ý!"

Lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, Dương Diệp cảm nhận được cái kia cỗ áp lực vô hình dần dần biến mất .

Lão giả lắc đầu, "Mặc kệ các hạ là người phương nào, lão hủ chỉ muốn nói, Dương tộc bây giờ đã đến trình độ như vậy, chúng ta không muốn gây chuyện, cũng không muốn dính vào bất cứ chuyện gì tình ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Mà lúc, cái kia lão giả đột nhiên nói: "Chậm đã!"

Dương Diệp xoay người nhìn về phía lão giả, lão giả nhìn Dương Diệp hồi lâu, sau đó nói: "Có thể hay không cho một tích các hạ tinh huyết ? Chỉ là nhìn một cái!"

Dương Diệp do dự hạ nhưng sau bấm tay một điểm, một giọt máu từ hắn chỉ nhọn bắn nhanh mà ra, đi tới lão giả kia trước mặt .

Lão giả nhìn giọt kia huyết châu, dần dần, hắn thần biến sắc .

"Làm sao có thể!"

Lão giả có chút đờ đẫn nhìn giọt kia huyết châu, khoảng khắc về sau, hắn nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Ngươi không, chuyện này không có khả năng lắm!"

Dương Diệp nhíu mày, "Làm sao ?"

]

Lão giả gắt gao nhìn Dương Diệp, "Ngươi lại có ta Dương tộc huyết mạch, mặc dù có chút mỏng manh, nhưng đúng là ta Dương tộc huyết mạch!"

Dương Diệp: "

Cái này lúc, một gã bạch phát mỹ phụ xuất hiện ở lão giả kia bên cạnh, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một cái cầm trong tay hai khỏa đen nhánh quả cầu sắt người đàn ông trung niên .

Trong đó cái kia người đàn ông trung niên càng là phong đi Dương Diệp đường lui .

Bất quá, không giống như là muốn động thủ bộ dạng .

Ba người đều ở đây tò mò đánh giá Dương Diệp .

Cái này lúc, cái kia bạch phát mỹ phụ sờ sờ Dương Diệp giọt kia tinh huyết, nhưng sau lắc đầu, "Không phải thuần chánh Dương tộc huyết mạch, đã pha loảng . Hắn chắc là ta Dương tộc đã từng nào đó người đi ra ngoài chi sau lưu lại huyết mạch phân gia cũng không tính là ."

Vừa nói, nàng khẽ lắc đầu, "Không có ích gì!"

Cái kia người đàn ông trung niên tay hơi nhất chiêu, Dương Diệp giọt kia tinh huyết bay đến trước mặt của hắn, hắn quan sát liếc mắt về sau, nhưng sau trầm giọng nói: "Có chút khác biệt, này huyết mạch đã nghịch chuyển người kia huyết mạch, bất quá, cùng ta Dương tộc tinh khiết chính huyết mạch vẫn có rất lớn khác biệt ."

Dứt lời, hắn nhìn về phía lão giả, "Ngươi thấy thế nào ?"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhất sau vừa liếc nhìn Dương Diệp trong tay cái kia chuôi Thái U, trầm mặc khoảng khắc về sau, hắn nói: "Ngươi đến tột cùng là người phương nào, vì sao có thiên mệnh kiếm!"

Dương Diệp nhìn giữa sân mấy người liếc mắt, nhưng sau cười nói: "Nàng đưa cho ta, để cho ta trảm yêu trừ ma!"

Lão giả nhíu mày, có chút bất mãn Dương Diệp trả lời .

Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Chư vị, lần này đến đây nhưng thật ra là muốn cùng mọi người hợp tác chút chuyện tình, bất quá bây giờ xem ra, sợ là không được . Cho nên, ta phải rời đi . Các ngươi sẽ không ngăn ta đi ?"

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên nói: "Tiểu bối, ở bản tộc trưởng lão trước mặt, ngươi nên hạ thấp một điểm tư thế! Tuy là ngươi chỉ là của ta Dương tộc một cái không biết phân nhiều thiếu chi hậu đại đệ tử, thế nhưng, đó cũng coi là là ta Dương tộc một phần tử ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Ngươi cảm thấy ta tư thế rất cao ngạo sao? Hoặc có lẽ là, các ngươi muốn ta ở trước mặt các ngươi cố gắng hết sức hèn mọn ?"

Cái này lúc, cái kia bạch phát mỹ phụ lạnh lùng nói: "Rất kiêu căng khó thuần, người nhà không có giáo ngươi muốn như thế nào tôn kính trưởng bối ? Còn là nói, nhà ngươi người cũng là một không có giáo dục ?"

Trong nháy mắt, giữa sân nhiệt độ chậm lại .

Dương Diệp chậm rãi hướng cái kia bạch phát mỹ phụ đi tới, bạch phát mỹ phụ diện vô biểu tình, không hề để tâm, thậm chí khóe miệng còn nổi lên một cái châm chọc .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Ở Dương Diệp tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, giữa sân mọi người thần sắc trong nháy mắt thay đổi!

Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia bạch phát mỹ phụ trước mặt, bạch phát mỹ phụ bản năng thả ra khí thế cường đại uy áp muốn trực tiếp trấn áp Dương Diệp, nhưng mà, nàng xa xa đánh giá thấp trước mặt mình người .

Ở Dương Diệp xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, cái kia cỗ cường đại uy áp chính là trực tiếp tan thành mây khói!

Ở trong thiên địa này, muốn dựa vào uy áp cùng khí thế liền trấn áp hắn, không phải là không có, thế nhưng, đó đã là lông phượng và sừng lân tồn tại . Mà trong đó nhiều cái còn với hắn là một phe!

Ở Dương Diệp xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, bạch phát mỹ phụ khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Thiếu niên trước mắt này cùng với các nàng là cùng nhất cái cấp bậc tồn tại!

Bạch phát mỹ phụ phản ứng cực nhanh, nàng tay phải bấm tay, nhưng sau kẹp hướng về phía Dương Diệp kiếm!

Kẹp kiếm!

Bởi vì dưới cái nhìn của nàng, Dương Diệp kiếm tốc độ cũng không phải là rất nhanh .

Nhưng mà, nàng sai rồi .

Ở tay nàng chỉ muốn kẹp lấy Dương Diệp kiếm cái kia nhất chớp mắt

Xuy!

Bạch phát mỹ phụ hai cây chỉ trực tiếp bay ra ngoài, ngay sau đó, Dương Diệp kiếm gác ở bạch phát mỹ phụ cổ lên.

Giữa sân lặng ngắt như tờ .

Cái kia lão giả cùng người đàn ông trung niên gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, nhãn trung ngoại trừ ngưng trọng, còn có một tia kiêng kỵ!

Dương Diệp nhìn thẳng cái kia bạch phát mỹ phụ, sau một khắc, trong tay hắn Thái U kiếm chậm rãi hướng từ bình di, đi tới bạch phát mỹ phụ bả vai chỗ, chuyển chớp mắt, kiếm bút thẳng mà rơi .

Xuy!

Trong nháy mắt, cái kia bạch phát mỹ phụ toàn bộ cánh tay phải trực tiếp rơi xuống .

Huyết như suối phun!

Một bên, cái kia người đàn ông trung niên sẽ động thủ, cái này lúc, lão giả lắc đầu .

Dương Diệp nhìn mỹ phụ, "Nói lời xin lỗi ?"

Bạch phát mỹ phụ nhìn Dương Diệp nhìn Dương Diệp mấy hơi thở, sau đó nói: "Là ta đường đột, mời các hạ thứ lỗi ."

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cái này lúc, cái kia lão giả đột nhiên chắn Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp đạm thanh nói: "Làm sao ?"

Lão giả nói: "Lúc trước là ta nhóm lỗ mãng ."

Dương Diệp nói: "Không có gì. Chỉ bất quá, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi ở chỗ này đợi quá lâu, thật hẳn là ra phía ngoài thế giới . Còn có một chút, hiện tại đã không phải là cửu thiên thập tộc thời đại, các ngươi như vẫn là như thế mù quáng tự đại, đắm chìm trong đã từng Dương tộc nhất huy hoàng thời đại bên trong nói, các ngươi sớm muộn cũng phải lạnh . Đang cùng thời đại phương diện, vãng sinh tộc cùng thiên vũ tộc làm so với các ngươi khá ."

Lão giả trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta nhóm tự nhiên biết điểm ấy, đây cũng chính là ta nhóm vì sao không muốn đi ra duyên cớ vì thế ."

Dương Diệp gật đầu, "Đây là các ngươi chuyện tình!"

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi cũng coi như ta Dương tộc nhân!"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi nếu như đi ra ngoài đi dạo một vòng, ngươi sợ sẽ là không dám nói thế với . Còn nữa, đừng cảm thấy để cho ta gia nhập vào Dương tộc hội đối với Dương tộc có cái gì tốt chỗ, không có lợi, ta bây giờ thù gia, sợ là chỉ có ngươi Dương tộc nhất thời kỳ tột cùng mới dám cùng với đối kháng ."

Lão giả nhíu mày, hắn cùng với người đàn ông trung niên nhìn nhau liếc mắt .

Bọn họ tự nhiên là muốn để lại hạ Dương Diệp, tuy là Dương Diệp huyết mạch đã cùng chủ gia có điểm mỏng manh! Thế nhưng, cái này có cái gì quan hệ ?

Chỉ cần ngươi xuất chúng, chỉ cần ngươi lợi hại, những thứ này đều không là vấn đề!

Mà bây giờ, Dương Diệp lời nói làm cho bọn họ có chút do dự .

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, nhưng sau cười nói: "Chứng kiến ta kiếm trong tay rồi không ? Thiên mệnh kiếm, ta chính là kia cái gì hay là thiên tuyển người, nhưng sau bên ngoài bây giờ, vô số tu luyện giả tụ tập cùng nhau, mục đích của bọn họ chính là muốn làm ta, trong đó rất nhiều năm trước lão quái vật đều có, không phải đều có, mà là có rất nhiều ."

"Vậy ngươi có giúp đỡ sao?" Cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên hỏi .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Trợ thủ của ta chính là thiên mệnh, các nàng nói với ta, ta đánh không lại các nàng sẽ đứng ra, thế nhưng lúc trước, ta được bản thân đi tìm thêm một ít giúp đỡ . Ân, theo ta người, chính là cùng thiên mệnh, các ngươi có thể hiểu như vậy!"

Cái kia lão giả cùng người đàn ông trung niên nhìn nhau liếc mắt, hai người vẫn còn có chút không tin lắm, bọn họ cảm thấy Dương Diệp có điểm kẻ dối trá, không phải đặc biệt theo sách!

Cái này lúc, Dương Diệp lại lấy ra một thanh kiếm!

Vãng sinh kiếm!

Dương Diệp nói: "Các ngươi xem, ta có hai thanh cái này kiếm, còn có hai thanh các nàng nói qua một thời gian ngắn sẽ cho ta ."

Vừa nói, hắn nhìn lão giả ba người liếc mắt, "Vãng sinh tộc cùng thiên vũ tộc đã bằng lòng theo ta cùng nhau, lần này tới đây, chính là muốn hỏi một chút các ngươi, có nguyện ý hay không xuất hiện đồng lõa đại sự ?"

"Đối với ta Dương tộc có gì tốt chỗ ?" Lão giả trầm giọng hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Tốt chỗ rất nhiều, tỷ như, các ngươi Dương tộc có thể tái xuất giang hồ, mà không phải trốn ở chỗ này sống hết đời, lại tỷ như, lấy sau các ngươi không cần bị thiên mệnh truy sát các nàng nói với ta, lấy sau giết hay không mệnh kỳ cường giả đều do ta quyết định ."

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, hắn thế nào cảm giác người này là ở lừa dối đâu?

Cái này lúc, Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, "Xem, thiện linh, nàng đã nguyện ý biểu thị theo ta cùng nhau đồng lõa đại sự!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau vội vã chút ít đầu .

Xứng vô cùng hợp!

Tiểu Bạch xuất hiện về sau, cái kia lão giả ba người là chân chánh ngây ra như phỗng .

Cái này mẹ nó, thật là thiện linh a!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2686: Dương Tộc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiện linh!

Làm cổ xưa Dương tộc, bọn họ làm sao có thể không biết trong trời đất này chí thiện chi linh ?

Lão giả ba người đưa mắt nhìn nhau .

Lúc này đây không thể nghi ngờ là thật làm cho bọn họ rung động!

Dương Diệp nhìn ba người liếc mắt, không có ở nói .

Nên lộ đều lộ!

Hiện tại, hắn sẽ chờ kết quả .

Sau một lúc lâu, cái kia lão giả trầm giọng nói: "Có thể hay không hơi chờ? Ta nhóm thương lượng thương lượng!"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên có thể!"

Lão giả khẽ gật đầu, "Mời các hạ vào điện bên trong nghỉ ngơi khoảng khắc ."

Dương Diệp lắc đầu, "Ta ở nơi này cửa chờ các ngươi, một canh giờ sau ta sẽ ly khai đi khác địa phương ."

Lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì, ba người xoay người rời đi .

Tại chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, mỉm cười, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch cũng nhìn về phía hắn, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, đầu cọ xát chà xát Dương Diệp cằm .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau hắn ngồi xếp bằng xuống . Hắn lấy ra cái kia Kiếm Hạp, cũng chính là thiên vũ tộc tặng đưa cho hắn cái kia Kiếm Hạp, Kiếm Hạp bên trong, còn có năm chuôi kiếm!

Cái này Kiếm Hạp cùng Ngũ Hành Kiếm hắn bây giờ còn chưa hữu dụng quá, uy lực đến tột cùng như thế nào, hắn cũng không phải đặc biệt tinh tường .

Bất quá, cũng không yếu!

Như yếu, trước đây thiên vũ tộc tổ tiên cũng sẽ không đem ra đối phó thiên mệnh . Tuy là thất bại, nhưng cái này cũng đủ để chứng minh, cái này mấy thanh kiếm còn có cái này Kiếm Hạp cũng không đơn giản!

Dương Diệp đang muốn thử xem cái này mấy thanh kiếm, cái này lúc, phía trước rời đi cái kia lão giả ba người lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nhìn về phía ba người, lão giả trầm giọng nói: "Chúng ta có thể cùng ngươi hợp tác, thế nhưng, chúng ta có hai cái yêu cầu!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nói nhìn!"

Lão giả nói: "Số một, ngươi nhất định vào tộc của ta!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, vào Dương tộc ? Cái quỷ gì ?

Lão giả đạm thanh nói: "Không thể được sao ?"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Ta cảm thấy ta cần phải nhắc nhở một cái, ta gia nhập vào Dương tộc, đối với các ngươi khả năng cũng không phải là cái gì chuyện tốt ."

Lão giả gật đầu, "Ta biết ."

Dương Diệp cười nói: "Ta không yêu thích quanh co lòng vòng, nói thẳng ra các ngươi tất cả cách nghĩ đi!"

Lão giả trầm mặc hồi lâu, nhưng sau thấp giọng thở dài, "Ngươi cũng thấy đấy Dương tộc tình cảnh hôm nay, năm đó tộc trưởng cùng cái kia vị thiên mệnh một trận chiến chi sau không biết tung tích, tộc trưởng tiêu thất, làm cho ta Dương tộc ... Ai ... Cho tới bây giờ, ta Dương tộc đã là thuộc về nửa chết nửa sống tình cảnh ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn cho ta chấn hưng Dương tộc ?"

Lão giả do dự xuống, nhưng sau lắc đầu, "Không, đây không phải là ngươi trách nhiệm, ngươi mặc dù có ta Dương tộc huyết mạch, thế nhưng, lão phu tinh tường, ta Dương tộc phục hưng gánh nặng chớ nên để cho ngươi tới gánh chịu ."

Dương Diệp nói: "Để cho ta đoán một chút, các ngươi là muốn cho ta gia nhập vào Dương tộc, nói trắng ra là chính là đem ta cùng Dương tộc buộc chung một chỗ, nhất vinh câu vinh, thật sao?"

Lão giả gật đầu .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lại hỏi, "Yêu cầu thứ hai đâu?"

Lão giả nói: "Nếu có cơ hội, còn xin ngươi giúp một tay hỏi một cái cái kia Thiên Tru kiếm chủ nhân, ta tổ tiên đến tột cùng là chết hay là sống."

Dương Diệp gật đầu, "Cái này có thể!"

Nói xong, hắn nhìn thoáng qua lão giả ba người, "Có một chút, ta nhất định nói tinh tường, đã chúng ta đã bắt đầu hợp tác, hoặc giả nói là liên minh đi, ta hi vọng chúng ta trong lúc đó không nên làm một ít hục hặc với nhau sự tình, ta rất không yêu thích loại này ."

Lão giả gật đầu, "Cái này tự nhiên ."

]

Dương Diệp lại nói: "Còn có một chút, ta cũng nhất sau cùng ngươi nhóm nói nhất lần, địch nhân của ta, rất cường đại ."

Lão giả mỉm cười, "Thiên mệnh cũng rất cường đại!"

Dương Diệp nhìn ba người liếc mắt, sau đó nói: "Nếu như có chuyện tình, ta sẽ thông báo các ngươi ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Bất quá, ở đi tới cửa lúc, Dương Diệp vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hội ý, xuất ra linh trượng, trong sát na, nàng toàn bộ Linh Vực bao trùm ở cái tòa này lão thành . Ngay sau đó, cái này chỉnh tòa thành linh khí cơ hồ là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tăng vọt .

Nhìn một màn trước mắt này, lão giả trong lòng ba người chấn động lay động không ngớt .

Loại này thủ đoạn, ở trong thiên địa này, sợ là chỉ có trước mắt cái này vị thiện linh có thể làm xong rồi!

Đây là mạnh mẽ cho thế giới kéo dài tánh mạng a!

Nửa canh giờ về sau, Tiểu Bạch ngừng lại, Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía cái kia lão giả, "Lắm miệng hỏi một câu, các ngươi Dương tộc bây giờ mệnh kỳ có nhiều thiếu ? Đều là đỉnh phong mệnh kỳ sao?"

Lão giả khẽ gật đầu, "Ta ba người đều là mệnh kỳ, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một vị, thực lực so với ta ba người cao hơn một bậc ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Lắm miệng hỏi một câu, bây giờ coi như ta nhóm đi ra ngoài, cũng sẽ không đưa tới thiên mệnh truy sát ?"

Thiên mệnh truy sát!

Kỳ thực, chân chính vây khốn những thứ này gia tộc cổ xưa còn sót lại người xuống chủ yếu nguyên nhân là thiên mệnh!

Đã từng Mạt Pháp Chi Địa không thấy được ánh sáng, bọn họ làm sao không phải là ?

Dương Diệp gật đầu, "Sẽ không ."

Lão giả gật đầu, "Như này rất tốt, tộc của ta cũng có thể cùng bên ngoài liên hệ liên lạc ."

Dương Diệp không có đang nói cái gì, ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Dương Diệp rời đi chi về sau, cái kia bạch phát mỹ phụ đột nhiên nói: "Người này có chút kẻ dối trá, không phải rất theo sách!"

Lão giả nhẹ giọng nói: "Trực giác nói cho ta, lúc này đây chi về sau, cái này vũ trụ ba chiều hội lần nữa xào bài . Ta Dương tộc có thể hay không triệt để quật khởi, thì nhìn một lần này ."

Bạch phát mỹ phụ trầm giọng nói: "Hắn những thứ kia đối thủ ..."

Lão giả cười nói: "Để cho ngươi chọn, ngươi là chọn thiên mệnh, vẫn là những người đó ? Tuy là trong đó có thật nhiều đều là đã từng vô số năm trước lão quái vật!"

Bạch phát mỹ phụ lắc đầu, "Chính là bởi vì thiên mệnh vô cùng cường đại, đây mới là ta lo lắng nhất . Những thứ kia lão quái vật, bọn họ không phải không biết thiên mệnh khủng bố, thế nhưng, bọn họ vẫn như cũ dám mưu đồ thiên mệnh, cái này rất không bình thường ."

Lão giả gật đầu, "Ta biết, "

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, "Liền mạnh mẽ như năm đó tổ tiên, cũng không có có thể chém giết thiên mệnh, chúng ta lại có lý do gì không đứng ở thiên mệnh bên này thì sao? ?"

Người về sau, ba người trầm mặc .

Dương Diệp ly khai Dương tộc chi về sau, trực tiếp lợi dụng Thái U kiếm truyền đến ám thế giới .

Có người, hắn có thể không có quên quá .

Đó chính là cái này Ám Chủ!

Thực lực của người này đến tột cùng bao sâu, hắn cũng không tinh tường, lần này tới, là muốn thử thời vận!

Vừa mới đến ám giới, cái kia Ám Chủ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nói: "Ngươi biết ta ý đồ đến ?"

Ám Chủ nói: "Bọn họ cũng đã tới!"

Dương Diệp cười khổ, "Xem ra ta là muốn vô công mà trở về ."

Ám Chủ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta cự tuyệt bọn họ, cũng sẽ cự tuyệt ngươi ."

Dương Diệp gật đầu, "Không bắt buộc ."

Ám Chủ nhẹ giọng nói; "Cái này ám giới cùng phía ngoài thế giới không quá cùng, đương nhiên, các ngươi song phương ta ám giới đều không thể trêu vào . Hoành Vạn Cổ đã đáp ứng ta, chỉ cần ta không cùng ngươi trộn lẫn với nhau, Mạt Pháp Chi Địa vĩnh viễn sẽ không đối với ám giới xuất thủ ."

Dương Diệp cười nói: "Ta đây cũng vậy, còn nữa, đã từng ngươi trợ giúp quá ta, cho nên, như ngươi có gì cần, trong phạm vi năng lực, định không chối từ!"

Ám Chủ gật đầu, "Đa tạ ."

Lúc trước một ít tiểu việc thiện, có thể nói là đổi một cái hồi báo đi.

Bởi vì nàng rất tinh tường, ngày sau ám giới nhất định là sẽ tìm Dương Diệp giúp một tay .

Dương Diệp thân lên, nhưng là có cái kia Tiểu Bạch!

Dương Diệp ly khai ám giới, mặc dù không có đạt được Ám Chủ hỗ trợ, nhưng hắn cũng không có thất vọng .

Vẫn là câu nói kia, hắn chân chính xem trọng chính là mình .

Người, nhất định phải dựa vào chính mình!

Chính mình không mạnh, tất cả đều là vô nghĩa . Cho dù là thiên mệnh, mấy cái thiên mệnh, bao quát tiểu kỳ, hắn đều không có đem hy vọng ký thác vào các nàng thân lên.

Đương nhiên, hắn cũng cùng đã từng không quá giống nhau .

Chí ít, hắn hiện tại học được tìm giúp đỡ cùng nhau kéo bè kéo lũ đánh nhau .

Đương nhiên, chủ yếu là bởi vì đánh không lại, không có biện pháp ...

Dương Diệp ly khai ám giới chi về sau, lợi dụng Thái U kiếm đi tới hắc muội ở cái kia mệnh giới!

Cái này địa phương, hắn vốn là không thể tới, bất quá, có Thái U kiếm về sau, tự nhiên không có hạn chế, hơn nữa, hắc muội đem Thái U kiếm biếu tặng cho hắn, đây đã là tương đương với thừa nhận hắn .

Sở dĩ đi tới cái này địa phương, chủ yếu là hắn cảm thấy, nơi đây tạm thời là an toàn!

Vừa mới đến mệnh giới, Tiểu Bạch chính là chạy ra ngoài, nàng quơ linh trượng chạy tới xa chỗ, rất nhanh, một đám dê bò hướng Tiểu Bạch chạy nhanh mà tới.

Tiểu Bạch khuôn mặt kích thích, nàng một cái bay đến cái kia bầy dê lão đại lưng lên, sau đó dùng linh trượng khe khẽ gõ một cái cái kia dê sừng dê, cái kia dê hội ý, trực tiếp mang theo bầy dê hướng xa chỗ liền xông ra ngoài ...

Nhìn cái kia ham chơi Tiểu Bạch, Dương Diệp lắc đầu cười, cái này tiểu gia hỏa ...

Dương Diệp đi tới hắc muội ở cái kia nhà gỗ, mới vừa vào nhà gỗ, chân hắn hạ chính là xuất hiện một cái lục giác trận . Rất nhanh, vô số Thái Nhất Huyền Khí xuất hiện ở Dương Diệp quanh thân, những thứ này huyền khí liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong cơ thể hắn!

Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, hắn lấy ra cái kia Kiếm Hạp, đen nhánh sắc Kiếm Hạp, nhìn không ra là cái gì chế tạo thành . Hắn lấy ra cái kia năm chuôi kiếm, cái này năm chuôi kiếm thêm trên cái này Kiếm Hạp, có thể hợp thành một bộ kiếm trận!

Ngũ Hành Kiếm Trận!

Như Ngũ Kiếm hợp nhất, cũng có thể nghịch cải cái này thiên địa Ngũ Hành Chi Lực ... Bất quá, cái kia có điểm điên cuồng, Tiểu Bạch trước đây chơi một lần, kém chút không có đem mọi người đùa chơi chết .

Trừ cái này Ngũ Hành Kiếm, còn có hắn mặc trên người cái kia giáp, cái kia giáp hắn rất thiếu thôi động quá, nguyên nhân là hắn muốn bảo trì cảm giác nguy cơ, không nghĩ tới độ ỷ lại cái này giáp . Đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn không biết dùng!

Cái kia giáp thời khắc mấu chốt vẫn có thể bảo toàn tánh mạng!

Trừ cái này giáp, hắn còn có Kiếm Hồ, cùng với cái kia Thái U kiếm còn có vãng sinh kiếm!

Đương nhiên, còn có một chút, đó chính là vãng sinh lực!

Những thứ này, là lá bài tẩy của hắn!

Mà lớn nhất con bài chưa lật, hay là hắn Kiếm Vực!

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp ly khai nhà gỗ .

Luyện kiếm!

Trước nhà gỗ, Dương Diệp bắt đầu luyện từ từ kiếm, chính là thông thường kiếm chiêu, cũng không có cái gì khí thế kinh thiên động địa .

Thế nhưng, mỗi một kiếm đều là lấy kiếm thành vực!

Luyện một chút, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, bên trong nhà gỗ, cái kia năm chuôi Ngũ Hành Kiếm đột nhiên đi tới Dương Diệp chu vi, cái kia năm chuôi kiếm xếp thành một hàng ở Dương Diệp bên phải, Dương Diệp mỗi một lần xuất kiếm, cái kia năm chuôi kiếm sẽ cùng Dương Diệp kiếm trong tay làm ra tương ứng động tác .....

. . .. . .

PS: Mọi người có hứng thú hay không đoán một chút thiên mệnh đệ nhất cái kia, kiếm của nàng tên gì ? Đoán đúng có thưởng!

Còn nữa, có giữ gốc phiếu hàng tháng mời nhảy vào nhảy vào! ! Cảm tạ!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2687: Ta Vẫn Còn Muốn Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ngũ Kiếm đi theo!

Cái này năm chuôi kiếm cũng không phải là Dương Diệp triệu hoán tới được, mà là chính bọn chúng đi ra!

Chính bọn chúng theo Dương Diệp cùng nhau luyện kiếm!

Dương Diệp cũng chú ý tới cái kia năm chuôi Ngũ Hành Kiếm, bất quá, hắn cũng không có quản chúng nó .

Cứ như vậy, một cái nguyệt sau .

Cái này một tháng đến, Dương Diệp mỗi thiên ngoại trừ tu luyện bên ngoài chính là luyện kiếm .

Tu kiếm, tức là tu tâm, mà tu tâm cũng chính là tu kiếm .

Bây giờ Dương Diệp so với đã từng, đã thiếu rất nhiều không ổn định , đồng dạng, hắn kiếm cũng giảm bớt rất nhiều không ổn định cùng lệ khí .

Đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn kiếm sẽ không có sát khí .

Chỉ là hắn hiện tại, bất kể là tốt hay là xấu, kỳ thực đều đã nội liễm .

Bất động như sơn, khẽ động vỡ sơn!

Mà tu vi của hắn, cũng đạt tới tự thân đỉnh phong, còn kém một bước có thể đạt được mệnh kỳ đỉnh phong!

Đây đương nhiên là ít nhiều thiên mệnh bên trong nhà gỗ những thứ kia Thái Nhất Huyền Khí trợ giúp!

Thế gian linh khí, có thể nói, cái này Thái Nhất Huyền Khí vì thủ . Không đúng, không thể quên Tiểu Bạch linh khí, phải nói, hai người đặt song song số một!

Thái Nhất Huyền Khí là đúng người có trợ giúp rất lớn, mà Tiểu Bạch linh khí là đúng linh có trợ giúp rất lớn, tương phản, Thái Nhất Huyền Khí đối với linh vật cùng thú loại tác dụng sẽ không có Tiểu Bạch linh khí lớn như vậy .

Mà đồng dạng, Tiểu Bạch linh khí đang đối với nhân loại phương diện tác dụng cũng không có Thái Nhất Huyền Khí như vậy đại!

Đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là hắn lưỡng chủng huyền khí đều có!

Loại tình huống này xuống, đừng nói hắn, coi như là theo liền tới người bình thường, bên ngoài cũng sẽ đột nhiên tăng mạnh .

So sánh với cảnh giới, Dương Diệp càng xem trọng là kiếm đạo!

Hắn hiện tại, hội càng nhiều hơn đi ngộ!

Ngộ kiếm!

Còn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhất thiên ngoại trừ tu luyện bên ngoài chính là chơi, nàng đã đem bọn dê kia còn có ngưu đều kéo tới Hồng Mông Tháp .

Kỳ thực, bây giờ Hồng Mông Tháp giống như là một cái chân chính thế giới, phương diện này, ngoại trừ người ít một chút bên ngoài, có yêu, có thiên địa linh vật, đặc biệt thiên địa linh vật, những thứ này thiên địa linh vật ở nơi này Hồng Mông Tháp bên trong, có thể nói là cho Hồng Mông Tháp bên trong thế giới cung cấp vô số sinh cơ .

Cho tới bây giờ, hắn chưa từng thấy qua bất kỳ một cái nào thế giới linh khí có thể vượt lên trước Hồng Mông Tháp đấy!

Đặc biệt cái này thế giới có Tiểu Bạch cái này tiểu gia hỏa tồn tại lúc, Tiểu Bạch ở chỗ này trồng một ít gì đó, cái kia Hỗn Nguyên cây cùng thiên dựng cây đã trở thành đại thụ che trời, phía trên kết đầy trái cây .

Bất quá, có một bộ phận công lao được cho Thái Nhất Huyền Khí, Tiểu Bạch lợi dụng cái này Thái Nhất Huyền Khí thêm trên nàng linh khí của mình còn có Hồng Mông Tháp bên trong Hồng Mông Tử Khí, còn có chính cô ta bồi dục Vĩnh Hằng Chi Khí ... Nói chung, cái này hai khỏa cây là dùng trong thiên địa tốt nhất vài loại linh khí bồi dưỡng, hơn nữa còn là liên tục không ngừng cái kia loại . Có thể nói, đừng nói là hai loại thiên địa chi bảo, coi như là một cọng cỏ, Tiểu Bạch phỏng chừng đều có thể cho nó bồi dưỡng thành Tiên Thảo!

Vĩnh viễn chớ xem thường Tiểu Bạch năng lực!

Nàng mới là nhất nghịch thiên cái kia!

Dương Diệp cũng không có tu luyện .

Bởi vì thời gian một tháng đến rồi .

Mạt Pháp Chi Địa hội ra tay với hắn .

...

Bên kia .

Một cái không biết tên thế giới, mảnh này thế giới cùng Thiên Vũ Giới còn có vãng sinh giới giống nhau, linh khí đã tiêu thất sạch sẽ, là một cái bỏ hoang thế giới .

Ở nào đó chỗ thế giới ngầm, một nữ tử không ngừng quơ trường thương trong tay, mà ở trước mặt nàng, là một cái bóng .

Ầm!

Nữ tử đột nhiên bị đẩy lui đủ đủ trăm trượng, cánh tay kia trực tiếp bị đánh rách tả tơi!

Không xa chỗ, cái kia đạo cái bóng đột nhiên nói: "Hay là chiến kỹ, đều dựa vào lực lượng cùng tốc độ để duy trì, bọn họ hạch tâm điểm là lực lượng cùng tốc độ, mà tốc độ càng nhanh, thôi động đi ra lực lượng lại càng mạnh mẽ . Tốc độ của ngươi còn thiếu rất nhiều, tiếp tục tới!"

Xa chỗ, nữ tử vung vẩy trong tay trường thương, sau một khắc, nàng lần nữa xuất hiện ngay tại chỗ .

]

Thế nhưng rất nhanh, nàng lại trở về tại chỗ .

"Chưa đủ!" Xa chỗ, cái bóng kia lại nói .

Nữ tử lần nữa vọt tới .

Ầm!

Nữ tử trong nháy mắt bị đánh bay, cái bóng kia thanh âm vang lên lần nữa, "Chậm, quá chậm . Thiên hạ chiến kỹ, duy nhanh không phá, đến, tiếp tục tới!"

Cứ như vậy, nữ tử một lần lại một lần hướng cái bóng kia phóng đi .

...

Hư Vô Giới .

Cái này nhất thiên, Thiên Nữ ngừng lại, nàng sẽ phải rời khỏi Hư Vô Giới .

Cái này lúc, một cái bóng mờ xuất hiện ở trước mặt nàng .

Thiên Nữ nhíu mày .

Hư ảnh kia lắc đầu, "Ngươi cảm thấy ngươi có thể ngăn cản Mạt Pháp Chi Địa ?"

Thiên Nữ đạm thanh nói: "Không thể khoanh tay đứng nhìn!"

Hư ảnh trầm giọng nói: "Làm cho chính hắn đi làm ."

Thiên Nữ nhìn về phía hư ảnh, hư ảnh nhẹ giọng nói: "Tin tưởng ta, đây là ngươi đối với hắn nhất trợ giúp lớn ."

"Vì sao ?" Thiên Nữ hỏi .

Hư ảnh nói: "Tiểu tử kia một thân một mình, hắn sống sót cơ hội ngược lại lớn hơn một chút, bởi vì hắn là một cái người, hắn đánh không lại có thể trốn, có thể chơi thủ đoạn bịp bợm, như ngươi đi, hắn liền không thể chạy thoát . Cái kia lúc, các ngươi là thật một tia hi vọng cũng không có ."

Thiên Nữ trầm mặc .

Hư ảnh lại nói: "Hơn nữa, hắn thân sau mấy vị kia thiên mệnh cũng không có tỏ thái độ, ta không tin các nàng hội ngồi xem mặc kệ. Như các nàng đứng ra, vậy hắn đương nhiên sẽ không có chuyện, mà như các nàng không xuất hiện, vậy ngươi liền càng không thể đi . Bởi vì ngươi đi, chỉ biết bạch bạch hi sinh!"

Thiên Nữ hai mắt chậm rãi đóng lại, "Hắn sẽ chết sao ?"

Hư ảnh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nói không cho phép, người này xảo quyệt rất, thêm trên hắn sau lưng mấy người kia, còn có cái kia ác linh chi tổ cùng với thiện linh chi tổ ... Có thể nói, hắn chính là một cái mê, một cái nhường nhìn không thấu mê . Cho nên ..."

Thiên Nữ quay đầu nhìn về phía xa chỗ, "Mạt Pháp Chi Địa nhất định sẽ không bỏ qua hắn, đúng không ?"

Hư ảnh gật đầu, "Trừ phi hắn nguyện ý buông tha cái kia Linh Tổ cùng với ác linh, kỳ thực, hắn hiện tại làm như thế nào, sợ là cũng sẽ không có kết quả tốt . Hắn cùng với thiên mệnh thông đồng cùng một chỗ, đối với vô số huyền giả mà nói, hắn thì tương đương với là ở phản bội, phản bội tu luyện giả, bởi vì đang tu luyện người nhãn trung, thiên mệnh chính là địch nhân lớn nhất . Mà bây giờ, Dương Diệp đầu phục cái này địch nhân lớn nhất ."

Thiên Nữ nhìn về phía hư ảnh kia, "Thiên mệnh sẽ ra tới sao?"

Hư ảnh khẽ lắc đầu, "Không xác định ."

Thiên Nữ trầm mặc .

Hư ảnh trầm giọng nói: "Ngươi đi, không có nửa điểm tác dụng, cái này nhất kiếp, chỉ có chính hắn tài năng vượt qua ."

Thiên Nữ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu, "Ta lo lắng!"

Nói xong, nàng xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, hư ảnh thấp giọng thở dài .

...

Mệnh giới .

Cái này nhất thiên, ở mệnh giới cửa vào chỗ, xuất hiện bốn người .

Cầm đầu chính là cái kia Hoành Vạn Cổ, tại hắn bên cạnh, là cái kia đệ nhất thần cùng Tá Mạc, còn có cái kia Mặc Du .

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua cái kia mệnh giới vị trí, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Đây chính là cái kia quần đen thiên mệnh nơi cư trú địa phương ?"

Hoành Vạn Cổ bên cạnh, Mặc Du đạm thanh nói: "Có gì cảm tưởng ?"

Hoành Vạn Cổ nhẹ cười cười, "Cảm tạ nhưng thật ra không có, chỉ là có điểm hiếu kỳ ."

Vừa nói, hắn quan sát liếc mắt cái kia mệnh giới, "Các nàng giống như cái này thế giới thần, chủ tể cái này thế giới ... Bất quá, có sao nói vậy, các nàng cũng không có đối với mệnh kỳ dưới người hạ thủ ."

Mặc Du nói: "Các nàng chỉ biết nhằm vào mệnh kỳ cường giả ."

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Trước không nói các nàng ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia mệnh giới, "Hắn chắc còn ở bên trong ."

Một bên, đệ nhất thần đột nhiên nói: "Như các nàng xuất hiện nên như thế nào ?"

Thiên mệnh xuất hiện!

Giữa sân mấy người thần sắc đều là thay đổi có chút ngưng trọng .

Không có ai có thể bỏ qua mấy người kia tồn tại!

Cái này lúc, Mặc Du đột nhiên nói: "Yên tâm, các nàng chắc là không hội xuất hiện ."

Đệ nhất thần nhìn về phía Mặc Du, "Ngươi dựa vào cái gì khẳng định như vậy?"

Mặc Du nhìn thoáng qua đệ nhất thần, "Chỉ bằng ta là nàng đã từng chọn người ."

Đệ nhất thần đạm thanh nói: "Dường như ngươi bây giờ không phải là ."

Mặc Du thần sắc trong nháy mắt âm lạnh xuống .

Cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Hai vị không cần nổi giận, chúng ta mục tiêu là cái kia Dương Diệp ."

Đệ nhất thần thu hồi ánh mắt, không có đang nói cái gì .

Cùng cái này Hoành Vạn Cổ lẫn nhau chỗ xuống, hắn càng phát giác cái này Hoành Vạn Cổ thần bí .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía Mặc Du, "Ngươi nói các nàng cũng có địch nhân ?"

Mặc Du gật đầu, "Nàng đã từng cùng ta đã nói rồi . Nàng cần trấn áp có chút tồn tại, đặc biệt có chút trong thời gian, một ngàn năm một lần, ta tính qua, hiện tại chính là các nàng nhất thời điểm bận rộn ."

"Các nàng ở đối kháng cái gì ?" Tá Mạc đột nhiên hỏi một câu .

Mặc Du lắc đầu, "Ta cũng không biết . Có thể là các nàng ở bốn chiều Vũ Trụ Không Gian địch nhân đi. Phản chính không liên quan gì đến chúng ta!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, cái này lúc, cái kia đệ nhất thần đột nhiên nói: "Vạn Cổ huynh, ta có chút tò mò là, như cái kia thiên mệnh các nàng xuất hiện, ngươi nhưng có đối sách ?"

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Đệ nhất thần huynh là sợ sao?"

Đệ nhất thần đạm thanh nói: "Chỉ là hỏi một chút!"

Hoành Vạn Cổ nhẹ giọng nói: "Ta cảm thấy, đã chúng ta đã lựa chọn nghịch thiên, như vậy sinh tử nên coi nhẹ điểm mới là, như liền chết cũng không có chuẩn bị xong, nói chuyện gì đối kháng thiên mệnh ?"

Mọi người trầm mặc .

Hoành Vạn Cổ ngẩng đầu nhìn về phía xa xa mệnh giới, "Chính ngươi xuất hiện, hay là ta chờ phá hủy cái này mệnh giới, để cho ngươi xuất hiện ?"

Không có phản ứng .

Đệ nhất thần đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy tiểu tử kia sẽ tự mình xuất hiện ?"

Hoành Vạn Cổ quay đầu nhìn về phía Tá Mạc .

Tá Mạc khẽ gật đầu, hướng phía trước bước ra một bước, sau một khắc, một đạo đao khí xẹt qua phía chân trời, nhắm thẳng vào mệnh giới! Một đao này, ẩn chứa thiên địa uy thế, có một thế không thể đỡ khí thế!

Ầm!

Cái kia nhất chỗ không gian chợt run lên, thế nhưng rất nhanh, một cường đại lực lượng đột nhiên tự mảnh không gian kia chấn động mà đến!

Cái kia Tá Mạc hơi biến sắc mặt, hướng lui về sau một bước nhỏ, tay phải rút đao lần nữa nhất trảm .

Xuy!

Tinh không bên trong, Tá Mạc trước mặt không gian trực tiếp bị xé nứt ra, thế nhưng, một đao này, cũng không có ngăn trở cái kia cỗ lực lượng . Cái kia cỗ lực lượng cuốn tới, trực tiếp bao phủ Hoành Vạn Cổ đám người .

Đoàng đoàng đoàng đoàng!

Theo mấy đạo muộn hưởng tiếng vang lên, Hoành Vạn Cổ đám người dồn dập hướng lui về sau đủ đủ không sai biệt lắm nghìn trượng!

Xa chỗ đột nhiên vang lên một giọng nói, "Một mình đấu ta liền xuất hiện, không một mình đấu ta liền không ra ."

Một mình đấu!

. . ..

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2688: Ngươi Qua Đây A!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một mình đấu!

Mệnh giới bên trong, Dương Diệp ngồi xếp bằng ở nhà gỗ bên trong, ở trước mặt hắn, là một cái nho nhỏ Linh Trận đồ .

Đây là một cái trận pháp, một cái che chở cái này mệnh giới trận pháp .

Đây là hắc muội lưu lại!

Bởi vì nguyên bản mệnh giới là không có cái này trận pháp, nàng ở thời điểm, nàng cần gì trận pháp ?

Cái này trận pháp là hắc muội đặc biệt vì hắn lưu lại!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tò mò đánh giá cái kia Linh Trận đồ, nàng tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Linh Trận đồ, ý là nàng muốn chơi chơi .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: "Không thể chơi, nếu như bị ngươi chơi hỏng, chúng ta khả năng liền phải xong đời ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau gật đầu .

Ở Dương Diệp trước mặt, nàng vẫn là phi thường nghe lời .

Cái này lúc, Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, "Ta để cho ngươi làm sự tình làm xong chưa ?"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, tiểu trảo thần tốc quơ .

Dương Diệp nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, "Tiểu gia hỏa, lần này ngươi nên theo sách, không phải, hai chúng ta nay thiên sẽ lạnh ở chỗ này ."

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ôm lấy Dương Diệp tay nhẹ nhàng cọ xát chà xát .

Nhìn Tiểu Bạch, Dương Diệp nhãn trung tràn đầy cưng chìu .

Kỳ thực, hắn càng hy vọng Tiểu Bạch chính là một cái bình thường linh vật .

Bởi vì ... này dạng, nàng có thể sống càng vui vẻ hơn .

Cũng không đúng, như chỉ là thông thường sinh linh, cái này tiểu gia hỏa khả năng liền không thể đến chỗ đùa giỡn uy phong, càng không thể nghĩ muốn cái gì sẽ có cái đó!

Cho nên a, vẫn là như bây giờ tốt.

...

Mệnh giới ngoại, cái kia Mặc Du thần sắc cực kỳ xấu xí, "Có trận pháp, hơn nữa còn là phòng ngự loại hình trận pháp, nhất định là cái kia quần đen nữ nhân lưu lại ."

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Xem ra, các nàng đã để lại cho hắn đường lui ."

Đệ nhất thần nhìn thoáng qua cái kia mệnh giới, sau đó nói: "Lực phá ?"

"Để cho ta cùng hắn một mình đấu!"

Cái này lúc, Mặc Du đột nhiên mở miệng .

Hoành Vạn Cổ cùng đệ nhất thần nhìn về phía Mặc Du, sau người cười nhạt, "Thứ cho ta nói thẳng, ha hả ..."

Trào phúng vị đậm .

Mặc Du lạnh lùng nói: "Phải không, ngươi đi ?"

Đệ nhất thần cười nhạt, "Ngươi cảm thấy ta sẽ sợ hắn ?"

Mặc Du nhún vai, "Vậy ngươi đi a!"

Đệ nhất thần hai mắt híp lại, khoảng khắc về sau, hắn đột nhiên cười nói: "Ta đi làm cái gì, ỷ lớn hiếp nhỏ ? Cái kia không phải phong cách của ta, ngươi cùng hắn đều là một cái thế hệ, ngươi đi cùng hắn một mình đấu là không còn gì tốt hơn nhất ."

Mặc Du lạnh lùng nhìn thoáng qua đệ nhất thần, không nói gì .

Cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Ngươi có chắc chắn hay không ?"

Hỏi tự nhiên là Mặc Du!

Mặc Du trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau cười nhạt, "Đều nói hắn Dương Diệp là tuổi trẻ nhất đại đệ nhất nhân, tuy là cùng ta thời đại khác nhau, bất quá, ta ngược lại thật ra muốn nhìn, đến tột cùng là hắn cái thời đại này đệ nhất lợi hại hay là ta cái kia thời đại đệ nhất lợi hại!"

Vừa nói, bên ngoài hướng xa chỗ đi tới .

Từng tại hắn cái kia thời đại, hắn Mặc Du cũng là số một!

Dù sao cũng là thiên mệnh lựa chọn người!

Hoành Vạn Cổ nhìn phía xa Mặc Du, không nói gì .

"Hắn không thắng được!" Một bên, Tá Mạc đột nhiên nói .

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Không nên để cho hắn đã chết, hắn đối với chúng ta còn có trọng dụng!"

Tá Mạc gật đầu .

]

"Các ngươi cứ như vậy không coi trọng hắn ?" Đệ nhất thần đột nhiên cười nhạt .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Nếu như là đã từng, hắn có thể thật có thể cùng này Dương Diệp một trận chiến . Thế nhưng bây giờ ... Tâm cảnh của hắn đã không phải là trước đây, nội tâm của hắn, đã bị đố kỵ cùng với bị ném bỏ sự phẫn nộ còn có không cam bao trùm . Hắn kiếm tâm, đã không phải là ban đầu kiếm tâm ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia mệnh giới, "Dương Diệp người này, kiếm tâm như lúc ban đầu, quan trọng nhất là hắn là một cái tàn nhẫn góc sắc ."

Tàn nhẫn góc sắc!

Đệ nhất thần hừ lạnh một tiếng, không có phản bác .

Cùng Dương Diệp tiếp xúc không nhiều lắm, thế nhưng, đối với Dương Diệp cái này người hắn vẫn bao nhiêu giải khai một chút, đúng là một cái tàn nhẫn góc sắc .

So sánh với Dương Diệp, cái kia Mặc Du cũng không đáng sợ!

Xa chỗ, cái kia Mặc Du đi tới cái kia mệnh giới trước, đạm thanh nói: "Dương Diệp, ngươi không phải muốn một mình đấu sao? Xuất hiện a! Ta với ngươi một mình đấu!"

Trầm mặc nhất chớp mắt, mệnh giới bên trong truyền ra Dương Diệp thanh âm, "Ngươi tiến đến!"

Mặc Du thần sắc khó coi, "Dương Diệp, ngươi ra không ra ?"

Dương Diệp cười nhạt, "Ta xuất hiện các ngươi quần ẩu ta làm sao bây giờ ? Ngươi tiến đến, chúng ta công bằng quyết đấu, ở bên trong này, chỉ có ta một cái người . Ngươi nếu là sợ, đại có thể thay cái người đến!"

Mặc Du thần sắc có chút âm trầm .

Cái này lúc, cách đó không xa đệ nhất thần đột nhiên cười nhạt, "Thế nào, dám không ?"

Mặc Du lạnh lùng nhìn thoáng qua đệ nhất thần, "Ta không thể so với một ít người, chứng kiến thiên mệnh cùng chuột thấy mèo."

Nói xong, thân hình run lên, biến mất ở xa chỗ, mà xa chỗ nơi ấy, không gian đột nhiên xuất hiện một cái vòng xoáy, Mặc Du tiến nhập cái kia vòng xoáy bên trong .

Giữa sân, đệ nhất thần thần sắc băng lãnh tới cực điểm .

Hắn tự nhiên biết cái kia Mặc Du là đang nói hắn, hắn ban đầu ở Thiên Vũ Giới bị Đồ một kiếm chặt đứt một tay về sau, hắn trở lại Mạt Pháp Chi Địa lúc, quả thật có chút chật vật!

Cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Không cần sinh khí, coi như là ta cùng với Tá Mạc huynh gặp phải nàng, cũng sẽ không muốn kết quả tốt hơn ."

Đệ nhất thần thần sắc dần dần khôi phục bình thường .

Mệnh giới bên trong .

Mặc Du đi tới tòa kia nhà sàn trước, lầu bên trong, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, "Chờ đợi ở đây, bổ sung linh khí, không thể nghịch ngợm, không thể xằng bậy, bổ sung cho tốt linh khí thì tốt rồi . Ta một hồi sẽ trở lại, có vấn đề hay không ?"

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia trận pháp, nhưng sau lắc đầu, biểu thị không có vấn đề .

Dương Diệp nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, "Ngươi bây giờ nhưng là trợ thủ của ta, cho nên, ngàn vạn chớ làm loạn, còn nữa, linh khí không nên làm rất nhiều rất nhiều cái này trận pháp không chịu nổi, trận pháp không chịu nổi, hội đem cái này địa phương tạc không có, như tạc không có, cái kia hắc muội nàng sẽ không bỏ qua cho chúng ta đấy!"

Hắc muội!

Tiểu Bạch hiển nhiên còn nhớ rõ nữ nhân kia, ngay sau đó liền vội vàng gật đầu, biểu thị cũng không xằng bậy!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không tin tưởng cái này tiểu gia hỏa, hắn đem Tử Nhi dạy xuất hiện, làm cho Tử Nhi nhìn Tiểu Bạch .

Chứng kiến Tử Nhi, Tiểu Bạch lập tức nhào đến rồi Tử Nhi trong lòng, một hồi nhẹ chà xát .

Tử Nhi nhìn về phía Dương Diệp, "Cẩn thận!"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên!"

Dương Diệp ly khai nhà sàn, đi tới cái kia Mặc Du trước mặt .

Mặc Du trong tay, là cái kia chuôi lửa đỏ kiếm!

Dương Diệp quan sát liếc mắt Mặc Du, sau đó nói: "Xem ra ngươi tổn thương đã khôi phục lại trạng thái tột cùng ."

Mặc Du nhẹ nhàng vung vẩy trong tay cái kia chuôi Xích Tiêu, "Nay thiên ta sẽ làm cho các nàng biết, chọn ngươi, là các nàng mắt mù ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi biết không ? Gặp lại ngươi, ta nghĩ tới rồi một câu nói, yêu thích đều không có sợ hãi ."

Vừa nói, hắn lắc đầu, "Không nói những thứ kia lãng phí thời gian nhiều lời . Ngươi đã là kiếm tu, cũng là học kiếm, càng là nàng thân truyền, như vậy như thế nào, chúng ta liền tới so tài một chút kiếm ? Đơn thuần kiếm kỹ ?"

Mặc Du cười nói: " Được a !"

Kiếm tu giữa chiến đấu!

Mặc Du trường kiếm chỉ xéo mặt đất, hắn nhìn Dương Diệp, cười nói: "Nàng đã dạy ta mấy chiêu, nói thiên hạ kiếm chiêu không ra nàng cái này mấy chiêu, đến, để cho ngươi nếm thử . Xuất kiếm đi!"

Dương Diệp cười nói: "Ta đây sẽ không khách khí ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đã tại cái kia Mặc Du trước mặt .

Mặc Du đột nhiên nghiêng người, một thanh kiếm đột nhiên dán vào mũi hắn bút thẳng mà xuống, vừa rồi như hắn chậm một phần, cái này một kiếm chính là theo trong đầu hắn gian chặt xuống .

Cái này nghiêng người, tránh thoát Dương Diệp một kiếm kia, cùng này đồng thời, hắn tại chỗ một cái xoay tròn, đi tới Dương Diệp bên trái, ngay sau đó, hắn hai tay nắm kiếm hướng về phía Dương Diệp bả vai chợt chính là một cái chém chéo!

Toàn bộ động tác hành văn liền mạch lưu loát!

Mà Dương Diệp ở một kiếm rơi trống không cái kia nhất chớp mắt chính là đã làm ra phản ứng, hắn trường kiếm vót ngang, trực tiếp chém vào cái kia Mặc Du Xích Tiêu Kiếm chi lên.

Ầm!

Hai người vừa chạm vào mà phân .

Ở lui cái kia nhất chớp mắt, cái kia Mặc Du trong tay Xích Tiêu Kiếm đột nhiên tuột tay mà ra, chém bay hướng Dương Diệp, cùng này đồng thời, cả người hắn cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn cái kia thanh kiếm, không có xuất kiếm!

Làm cái kia thanh kiếm đi tới hắn giữa chân mày nửa tấc lúc, hắn kiếm ra .

Hậu phát chế nhân!

Tại hắn xuất kiếm trong nháy mắt đó, Mặc Du tay phải vừa vặn nắm cái kia Xích Tiêu Kiếm, người Dương Diệp kiếm, vừa vặn đâm vào Xích Tiêu chuôi kiếm chỗ, cứ như vậy, cái kia Mặc Du cầm Xích Tiêu cái kia nhất chớp mắt, giống như là cố ý tin tưởng cho Dương Diệp đâm vậy .

Xuy!

Một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra!

Cái kia Mặc Du phản ứng cực nhanh, đang bị Dương Diệp kiếm đâm trong cái kia nhất chớp mắt, cả người chính là đã quăng kiếm hướng lui về sau trăm trượng .

Thế nhưng, hắn vài gốc chỉ cũng là giữ lại .

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bắt lại cái kia Xích Tiêu, cương trảo ở Xích Tiêu, cái kia Xích Tiêu chính là rung động kịch liệt lên .

Phản kháng!

Vô số kiếm quang cùng kiếm ý không ngừng tự trong đó tuôn ra, muốn phản phệ Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn cái kia Xích Tiêu, cười lạnh một tiếng, hắn qua tay ném một cái, Xích Tiêu Kiếm bay thẳng vào cái kia nhà sàn bên trong, cũng chính là Tiểu Bạch trước mặt .

Xích Tiêu Kiếm vừa định đào tẩu, cái này lúc, Tiểu Bạch bắt lại Xích Tiêu Kiếm!

Bất quá, cái kia Xích Tiêu Kiếm vẫn như cũ phản kháng, cái này lúc, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, một cái tát vỗ vào cái kia Xích Tiêu Kiếm lên.

Ầm!

Xích Tiêu Kiếm kịch liệt run lên, thế nhưng Tiểu Bạch cũng là thở nhẹ một tiếng, nàng tiểu trảo nhanh chóng vung động, vừa rồi phách dùng quá sức, phách đau!

Tử Nhi liếc một cái Tiểu Bạch, cầm lấy Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng thổi thổi, Tiểu Bạch liếc một cái cái kia Xích Tiêu Kiếm, cái kia kiếm còn muốn phản kháng, thế nhưng rất nhanh, thật nhiều thanh kiếm đột nhiên nhắm ngay Xích Tiêu .

Ngũ Hành Kiếm, Kiếm Thủ, Kiếm Tổ ... Những thứ này kiếm gắt gao hướng về phía Xích Tiêu, Xích Tiêu tản mát ra những thứ kia kiếm ý cùng kiếm mang đều là bị những thứ này kiếm cho trực tiếp thôn phệ .

Tiểu Bạch nhìn cái kia Xích Tiêu, nàng giơ giơ hữu trảo, ý là ngươi đánh đau nhức ta! Ngươi chuẩn bị làm sao bây giờ!

Xích Tiêu nội tâm một vạn cái biệt khuất, rốt cuộc là ai đánh ai vậy ?

Nhà sàn bên ngoài .

Không có Xích Tiêu cái kia Mặc Du thần sắc cực kỳ âm trầm xuống, Dương Diệp chậm rãi hướng cái kia Mặc Du đi tới, "Ta cảm thấy, hẳn là phải kết thúc ."

Mà đang ở cái này lúc, cái kia Mặc Du hai tay đột nhiên chắp tay trước ngực, nhưng sau hướng hai bên chia ra, "Mượn kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, trước mặt hắn không gian trực tiếp vỡ ra đến, sau một khắc, một thanh kiếm tự trong đó điện xạ mà ra .

Thiên Tru kiếm!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, "Thiên Tru kiếm, chính ngươi có linh trí, hiện tại, ta cho ngươi một cái cơ hội, nhanh lên cho lão tử biến, không phải, ta nhất định sẽ đánh tan ngươi linh!"

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia Thiên Tru kiếm, nàng lấy ra cái kia Xích Tiêu Kiếm, cái kia Xích Tiêu Kiếm vẫn còn ở rung động, vẫn còn ở phản kháng .

Ở xa chỗ cái kia Mặc Du ánh mắt bên trong, Tiểu Bạch tiểu trảo đột nhiên bắt lại cái kia Xích Tiêu Kiếm lưỡng đoan, nhưng sau nhẹ nhàng dùng sức .

Răng rắc!

Cái kia Xích Tiêu Kiếm trực tiếp bị Tiểu Bạch chia làm hai đoạn!

Cái kia cắt Xích Tiêu Kiếm bên trong, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng truyền ra, đó là tiếng ai minh!

Tiểu Bạch đem hai đoạn kiếm ném ở tại mặt đất, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ Thiên Tru kiếm, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vẫy vẫy, ý là, ngươi qua đây a!

Xa chỗ, yên lặng nhất chớp mắt, đột nhiên, cái kia Thiên Tru kiếm trực tiếp về tới đen nhánh kia không gian bên trong, nhưng sau hoàn toàn biến mất .

Mặc Du: "..."

. . ..

PS: Vốn cho là Brazil hội lạnh ..... Không nghĩ tới bọn họ không lạnh ..... Sẽ không áp trung quá!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2689: Lão Đại Đến Rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tru kiếm chạy!

Mặc Du vẻ mặt mộng bức!

Hắn đã từng là Thiên Tru kiếm chủ nhân, có thể đi qua một loại bí pháp triệu hoán Thiên Tru kiếm, đương nhiên, trước giờ là Thiên Tru kiếm chủ nhân Đồ không cự tuyệt, mà vừa rồi, hắn vốn là muốn thử xem, làm cho hắn hưng phấn là Đồ cũng không có cự tuyệt .

Nhưng mà, hắn không có nghĩ tới là cái kia Thiên Tru kiếm cứ như vậy bị Dương Diệp cùng cái kia thiện linh hù chạy!

Hù chạy!

Còn có Xích Tiêu, Xích Tiêu Kiếm làm Thần Kiếm, dĩ nhiên cũng liền như vậy bị bẻ gảy!

Hơn nữa còn là gãy nhẹ nhõm như vậy!

Không chút do dự nào, Mặc Du xoay người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở cuối chân trời .

Chạy thoát!

Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung, cũng không có truy kích .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn một chút trên đất cái kia đã gảy lìa Xích Tiêu Kiếm, nàng do dự xuống, nhưng sau tiểu trảo nhất chiêu, Xích Tiêu Kiếm về tới trong tay nàng . Nhưng sau nàng một hồi trêu ghẹo mãi, chỉ chốc lát, cái kia Xích Tiêu Kiếm lại trở về hình dáng ban đầu .

Giờ khắc này, Xích Tiêu Kiếm triệt để đàng hoàng .

Đương nhiên, cái này cùng cái kia Mặc Du cũng có quan hệ, đối phương trực tiếp bỏ xuống cái này kiếm đào tẩu, đối với cái này kiếm mà nói, cái này tương đương với một loại quăng đi!

Tiểu Bạch chỉ chỉ cái kia kiếm, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Ngươi tự xử trí!"

Tiểu Bạch gật đầu .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch về tới nhà sàn bên trong, hắn nhìn thoáng qua trước mặt cái kia trận pháp, sau đó nói: "Hẳn là muốn không sai biệt lắm ."

Mệnh giới ngoại .

Mặc Du trốn thoát, cái kia đệ nhất thần nhìn hắn một cái, xuất kỳ không có châm chọc .

Hoành Vạn Cổ ba người cũng không nói gì thêm .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía cái kia mệnh giới, "Ra tay đi!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài đột nhiên ném ra chính mình cái kia cây quạt xếp, chiết phiến đón gió căng phồng lên, trong nháy mắt, chỉnh cây quạt xếp trực tiếp bao trùm ở mệnh giới mảnh khu vực kia .

Mà lúc, cái kia Tá Mạc cũng là thân hình run lên, hướng cái kia mệnh giới bắn tới .

Đệ nhất thần cũng tương tự bắt đầu xuất thủ .

Ở mấy người xuất thủ lúc, nhất cỗ kinh khủng uy áp đột nhiên từ cái này mệnh giới bên trong chấn động mà ra, thế nhưng, ở Hoành Vạn Cổ bốn người liên thủ trấn áp xuống, cái kia cỗ uy áp trực tiếp hóa thành hư vô!

Mảnh không gian kia bắt đầu rời ra phá toái!

Mệnh giới bên trong .

Dương Diệp liếc mắt bốn phía rung động kịch liệt không gian, mỉm cười, hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, thần tốc thả ra linh khí .

Theo linh khí càng ngày càng nhiều, cái kia duy trì toàn bộ mệnh giới trận pháp càng phát không ổn định!

Đặc biệt thêm trên ngoại giới Hoành Vạn Cổ đám người xuất thủ tình huống xuống.

Nhất khắc chung về sau, toàn bộ mệnh giới đã tan tành!

Mệnh giới bên trong, Dương Diệp cầm lên Thái U kiếm, hắn làm cho Tử Nhi về tới Hồng Mông Tháp, nhưng sau bảo trụ Tiểu Bạch, sau một khắc, hắn chỗ ở không gian bắt đầu tự động phân giải .

Thái U kiếm truyền tống!

Kỳ thực, mệnh giới ngoại, đã bị Hoành Vạn Cổ đám người phong tỏa, tình huống bình thường xuống, hắn là không thể vô thanh vô tức bỏ chạy. Thế nhưng, hắn có Thái U kiếm! Chuôi này có thể tự do xuyên toa bất luận cái gì địa phương Thần Kiếm!

Đang ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, một tinh thuần linh khí đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Làm cổ linh khí này xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, tòa kia nhà sàn ầm ầm vỡ vụn, cùng này đồng thời, toàn bộ mệnh giới cũng vào giờ khắc này bắt đầu từng khúc nổ tung, một hủy thiên diệt địa lực lượng ở cái kia vô tận tinh không bên trong tịch quyển ra .

Mệnh giới ngoại, Hoành Vạn Cổ đám người sắc mặt đại biến, dồn dập lui lại .

Rầm rầm ...

Toàn bộ tinh không bên trong bắt đầu từng khúc yên diệt, cứ như vậy giằng co đủ đủ không kém hơn nửa canh giờ mới dừng lại!

Mà giờ khắc này, Hoành Vạn Cổ đám người đều là chật vật không ngớt .

Hư không bên trong, Hoành Vạn Cổ đám người thần sắc đều là xấu xí, bởi vì cái kia mệnh giới phá toái về sau, bọn họ cũng không có cảm nhận được Dương Diệp khí tức!

Chạy thoát!

]

Dương Diệp ở mấy người bọn họ mí mắt địa hạ chạy thoát!

"Thái U kiếm!"

Cái này lúc, cái kia Mặc Du đột nhiên nói: "Hắn trên người có cái kia Thái U kiếm, có thể tự do xuyên toa bất luận cái gì địa phương!"

Thái U kiếm!

Đệ nhất thần nhìn về phía Mặc Du, "Ngươi không nói sớm ?"

Mặc Du đạm thanh nói: "Không nhớ ra được, được chưa ?"

Đệ nhất thần hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, sát ý lóe lên, mà cái kia Mặc Du lại không hề sợ hãi .

Hắn biết, thực lực của chính mình so với đệ nhất thần kém một ít, thế nhưng, hắn rất tinh tường, hiện tại Mạt Pháp Chi Địa rất cần hắn, hơn nữa, hắn đồng dạng có bài tẩy .

Cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Hai vị có thể hay không

không muốn đang làm chuyện ?"

Đệ nhất thần cùng Mặc Du hừ lạnh một tiếng, không có đang nói cái gì .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Hai vị, chúng ta có cùng chung địch nhân, ta hy vọng hai vị nhớ kỹ điểm này!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Mặc Du, "Ngươi cảm thấy hắn hẳn là đi đâu ?"

Mặc Du lắc đầu .

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Xem ra, chỉ có thể đi mời kính tiên sinh tương trợ ."

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

Cái kia Tá Mạc cùng đệ nhất thần cũng là tùy theo đi theo, mà cái kia Mặc Du cũng là chưa cùng đi, mà là xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, cái kia đệ nhất thần đột nhiên nói: "Người này lòng dạ khó lường, ta cảm thấy không lưu được!"

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua đệ nhất thần, cười nói: "Ta biết, đệ nhất thần huynh là lo lắng hắn đã từng là cái kia Thiên Tru kiếm chủ nhân lựa chọn người, sợ hắn đến thì vì lấy lòng cái kia thiên mệnh mà cắn ngược lại chúng ta một khẩu, đúng không ?"

Đệ nhất thần gật đầu, "Chính là lo lắng của ta ."

Hoành Vạn Cổ cười nói: "Yên tâm, không có việc gì ."

Đệ nhất thần nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, không có đang nói cái gì .

Ở đệ nhất thần đám người ly khai không lâu sau về sau, một nữ tử xuất hiện ở giữa sân .

Chính là chạy tới Thiên Nữ .

Thiên Nữ bên cạnh, cái bóng mờ kia lần nữa xuất hiện, "Hắn đã trốn ."

"Chạy trốn tới bực nào chỗ ?" Thiên Nữ hỏi .

Hư ảnh lắc đầu, "Không biết, hắn có Thái U kiếm, tất cả thiên địa có thể, ngươi không cần lo lắng hắn ."

Thiên Nữ trầm mặc .

...

Vĩnh Hằng chi giới .

Thời khắc này Hoang Tộc cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ giữa chiến tranh đã gần như sắp chuẩn bị kết thúc .

Song phương vẫn không có hoàn toàn phân ra thắng phụ, thế nhưng, cũng gần xấp xỉ .

Toàn bộ Vĩnh Hằng Chi Hà đã bị thi thể chất đầy, cái kia sông hoàn toàn trở thành một cái Huyết Hà .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra, lúc này, hắn đã tại mặt khác một cái mệnh giới!

Nữ tử váy trắng đợi cái kia mệnh giới!

Thái U kiếm đi qua địa phương, hắn đều có thể đi, hiển nhiên, cái này Thái U kiếm đã từng tới nơi đây .

Kỳ thực, ở ngay từ đầu hắn liền đã nghĩ xong hết thảy đối sách .

Hắn hiện tại, căn bản không thể cùng Mạt Pháp Chi Địa nhân liều mạng, sau cùng biện pháp dĩ nhiên chính là trốn .

Mà trốn nơi nào là một vấn đề, cuối cùng, hắn quyết định hướng mệnh giới trốn .

Ở nơi này thế gian, ngoại trừ bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên ngoài, liền thừa lại hạ cái này bốn cái mệnh giới an toàn nhất .

Mà bởi vì cùng nữ tử váy trắng quan hệ, hắn trực tiếp tuyển cái này nữ tử váy trắng nơi cư trú mệnh giới .

Dương Diệp quan sát liếc mắt bốn phía, cái này nữ tử váy trắng chỗ ở mệnh giới cùng hắc muội mệnh giới không quá cùng, bởi vì ... này mệnh giới bên trong, chính là một mảnh hải, ở hải trung ương, có một hòn đảo nhỏ, đặc biệt trẻ trẻ đảo, ngoại trừ này bên ngoài, toàn bộ thế giới đều là hải .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch tò mò đánh giá bốn phía . Đột nhiên, nàng xem hướng về phía cái kia đáy biển, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ phía dưới .

Dương Diệp nói: "Phía dưới có cái gì ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

"Nguy hiểm không ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch lắc đầu .

Dương Diệp tự nhiên là không tin cái này tiểu gia hỏa, ngươi hỏi nàng bốn chiều Vũ Trụ Không Gian nguy hiểm không, nàng khả năng đều sẽ nói không nguy hiểm . Ngoại trừ số ít tồn tại bên ngoài, nàng căn bản không sợ cái gì .

Dương Diệp quan sát liếc mắt cái kia đáy biển, rất nhanh, hắn thấy được đáy biển có một cái bóng đen đang du động .

Hiển nhiên, khả năng lại là nữ tử váy trắng nuôi nhân vật gì .

Dương Diệp lấy ra vãng sinh kiếm cho Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau ngự kiếm trực tiếp tiến nhập cái kia đáy biển .

Dương Diệp chưa cùng đi, bởi vì đó cũng không có nguy hiểm, hơn nữa, có vãng sinh kiếm ở, cái này thế giới bất luận cái gì sinh linh cũng không dám thương tổn Tiểu Bạch . Kỳ thực, chỉ cần Tiểu Bạch không đi thương tổn nhân gia liền đã rất khá!

Tiểu Bạch năng lực bây giờ, thật quá khắc chế rất nhiều sinh linh .

Dương Diệp đi tới hòn đảo nhỏ kia lên, tiểu đảo chính trung ương, có một gian rất khác biệt phòng nhỏ, phòng nhỏ bốn phía, là vô số hoa hoa thảo thảo cùng với linh quả .

Mà ở cái kia phòng nhỏ trước, Dương Diệp gặp được một chú chim nhỏ, một con đủ mọi màu sắc chim nhỏ, chim nhỏ ngăn cản Dương Diệp, kiều quát(uống), "Tới người người phương nào ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia chim nhỏ, cười nói: "Khách nhân ."

Chim nhỏ căm tức nhìn Dương Diệp, "Mau mau thối lui, không phải chủ nhân trở về ngươi có thể lại phải chết!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi tên gì ?"

Chim nhỏ cả giận nói: "Bổn tiên tử gọi Tiểu Anh! Nhân loại, mau mau rời đi ."

Dương Diệp cười nói: "Ta là ngươi chủ nhân bằng hữu!"

Cái kia Tiểu Anh hiển nhiên có chút không tin, "Ngươi chứng minh như thế nào ?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau đưa tay, rất nhanh, một vãng sinh lực xuất hiện ở giữa sân .

Cảm nhận được vãng sinh lực, cái kia Tiểu Anh ngẩn ngơ, sau đó nói: "Ngươi thực sự là chủ nhân bằng hữu ?"

Dương Diệp gật đầu .

Cái kia Tiểu Anh một cái liền khóc lên, "Chủ nhân nàng đâu? Nàng đi đâu ? Tiểu Anh không muốn chính mình tại nơi đây, cái kia đại Thủy Quái không tốt đẹp gì chơi, ô ô ..."

Dương Diệp cười cười, "Đừng khóc, đến thì ta mang ngươi đi ra ngoài chơi!"

Tiểu Anh ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Thật vậy chăng ?"

Dương Diệp gật đầu .

Ở nơi này lúc, xa xa nước biển đột nhiên lăn lộn .

Dương Diệp sắc mặt biến thành nhắm, hắn quay đầu nhìn lại, ở hòn đảo nhỏ kia bên ngoài ngoài khơi lên, một đầu quái vật lớn đang ở thần tốc du động, tốc độ kia cực nhanh, nguyên nhân này đem cái kia ngoài khơi đều biến thành một cái vòng xoáy .

Mà ở cái kia vật khổng lồ đầu lên, Dương Diệp thấy được một cái quen thuộc tiếng ảnh!

Đây chính là cái kia Tiểu Bạch!

Chứng kiến cái kia đùa bất diệc nhạc hồ Tiểu Bạch, Dương Diệp lắc đầu không nói, cái này tiểu gia hỏa, đã thành công thu phục cái kia đáy biển đại yêu .

Cũng vậy, lấy Tiểu Bạch bản lĩnh, ngoại trừ Nhị Nha loại này cấp bậc đại yêu bên ngoài, cơ bản không có cái gì yêu có thể chống lại được nàng uy bức lợi dụ!

Dương Diệp bên cạnh, cái kia Tiểu Anh tò mò nhìn xa xa Tiểu Bạch, "Nàng không sợ đại Thủy Quái đây!"

Dương Diệp cười cười, nhưng sau hướng cái kia rất khác biệt phòng nhỏ đi tới .

Mà ngoài khơi lên, Tiểu Bạch một cái móng vuốt nhỏ nắm lấy cái kia đại Thủy Quái, một cái móng vuốt nhỏ không biết từ đâu móc ra một quả trái cây, Hỗn Nguyên quả!

Tiểu Bạch đưa tới đại Thủy Quái bên mép, đại Thủy Quái một khẩu nuốt xuống, giờ khắc này, cái kia đại Thủy Quái càng phát ra sức bơi .

Dương Diệp mới vừa gia nhập cái kia rất khác biệt phòng nhỏ, một đạo bóng trắng liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Chính là cái kia nữ tử váy trắng, nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Ngươi được đi một chuyến bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền, Kỳ Bỉ Thiên các nàng khả năng gặp nguy hiểm, bởi vì lão đại phân thân đã tới cái này thế giới!"

.....

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2690: Cẩn Thận Lão Đại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lão đại ?

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Chính là mặt khác một cái ngươi ?"

Nữ tử váy trắng gật đầu .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nàng lợi hại, vẫn là Đồ lợi hại ?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi cứ nói đi ?"

Dương Diệp nói: "Đồ không phải là bị xưng là các ngươi bên trong nhất biết đánh nhau sao?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Nàng là đánh lộn lợi hại nhất, thế nhưng, lão đại lợi hại có thể không đơn thuần là đánh lộn ... Hơn nữa, nói như thế, lão đại là chúng ta bốn người hạch tâm, nàng có chúng ta bốn người năng lực, không chỉ có như đây, nàng còn có chúng ta bốn người không có . Mà nàng, còn có thể để cho chúng ta bốn người hợp thể, thế nhưng, chúng ta bốn người nhưng không có cái năng lực kia, ngươi minh bạch chưa ?"

Dương Diệp cười khổ, hắn tự nhiên biết .

Nữ tử váy trắng trong miệng nói cái kia lão đại, hiển nhiên chính là bản thể, mà nữ tử váy trắng bốn người, theo góc độ nào đó đi lên nói, có thể nói là một loại phân thân .

Đương nhiên, các nàng bốn người không thể xem như là đơn thuần phân thân .

Mà cái kia bản thể, cũng chính là nữ tử váy trắng trong miệng nói cái kia lão đại, mới thật sự là thiên mệnh . Đương nhiên, chân chính thiên mệnh chắc là bốn người hợp nhất!

Có thể hiểu như vậy!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Các ngươi lão đại hảo nói sao?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Được thấy thế nào ."

Dương Diệp cười khổ, "Vậy ngươi cảm thấy nàng hội làm sao đối với ta ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Ta cũng không biết . Cực kỳ lâu không có liên lạc qua nàng, nàng cũng không liên hệ chúng ta ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Các ngươi có thể nói là phân thân của nàng, mà bây giờ, các ngươi đã tu luyện thành linh, nàng không ngại sao?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Chú ý cái gì ? Chúng ta bốn người vốn là nhất thể, bốn người hợp nhất, mới là nhất hoàn chỉnh chúng ta ."

Dương Diệp bất đắc dĩ, cái này bốn cái thiên mệnh chi giữa quan hệ, thật sự là có điểm phức tạp cùng với quái dị!

Bởi vì hắn có thể cảm giác được, bất kể là nữ tử váy trắng vẫn là hắc muội, cũng hoặc cái kia Đồ, các nàng đều đã có hoàn chỉnh bản thân tư tưởng, có thể nói, các nàng đã chính là một cái độc lập người!

Thế nhưng, các nàng không có chút nào bài xích hợp thể!

Điều này làm cho hắn rất khó lý giải!

Không có ở đi quấn quýt cái này vấn đề, Dương Diệp lại nói: "Nàng hội thương tổn tiểu kỳ cùng A Tú sao?"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Rất có thể, bởi vì ngươi chính là cái kia tiểu kỳ cùng Đồ còn có lão đại rất không đúng, năm đó tiểu kỳ cùng Đồ đánh lộn, đánh thế giới đều kém chút tan vỡ ..."

Vừa nói, nàng khẽ lắc đầu, "Hai người bọn họ là đối thủ một mất một còn . Đây cũng là vì sao Đồ nhìn ngươi không phải đặc biệt thoải mái nguyên nhân, bởi vì ngươi cùng tiểu kỳ quan hệ tốt, hơn nữa, tiểu kỳ còn dạy quá ngươi, dưới cái nhìn của nàng, ngươi chính là Kỳ Bỉ Thiên truyền nhân ."

Đồ!

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta xem nàng cũng không phải là đặc biệt thoải mái!"

"Nhưng là ngươi đánh không lại nàng!" Nữ tử váy trắng cười nói .

Dương Diệp cười khổ, những lời này quá ghim tâm!

Nữ tử váy trắng lại nói: "Ngươi là ta cùng với hắc muội lựa chọn người, mà cái kia Đồ cũng không có phản đối, trước đó, loại tình huống này còn chưa xuất hiện qua . Cho nên, ngươi là có khả năng nhất ngăn cản lão đại ."

Dương Diệp gật đầu, "Chờ một chút ta sẽ đi bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền ."

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Ngươi thực lực bây giờ còn không được, ngươi nhất định đề thăng tới mệnh kỳ đỉnh phong, chỉ có như đây, ngươi đi bên kia mới miễn cưỡng có một chút năng lực tự vệ!"

Mệnh kỳ đỉnh phong!

Dương Diệp nói: "Không phải dễ dàng như vậy a!"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi có thế giới trên tốt nhất linh khí, còn có tốt nhất điều kiện, nỗ lực một cái, mệnh kỳ đỉnh phong không phải là cái gì việc khó ."

Dương Diệp gật đầu, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Còn nữa, bên ngoài thật là nhiều người đang đuổi giết ta, đương nhiên, đây không phải là trọng điểm, trọng điểm là hắn nhóm có thể phải nhằm vào các ngươi!"

Nữ tử váy trắng trầm mặc .

Quá hồi lâu, nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Chúng ta, ngươi không cần lo lắng, còn ngươi, chúng ta sẽ không ra mặt giúp ngươi, đây coi như là nhất sau một đạo khảo nghiệm . Sống khỏe mạnh!"

]

Vừa nói, thân thể dần dần hư ảo, đang ở bắt đầu muốn triệt để hư ảo lúc, nàng lại nói: "Bảo vệ tốt Tiểu Bạch, bảo vệ tốt Nhị Nha . Ta chờ sở dĩ không ở nhằm vào các nàng, là bởi vì các nàng bây giờ cùng ngươi, tương lai có thể đến giúp ngươi, không nên để cho các nàng biến thành đã từng cái kia loại . Những thứ kia mệnh kỳ cường giả cũng vậy, như ngươi có thể mượn hơi liền mượn hơi, nói chung, hiện tại chúng ta không nhúng tay vào, chúng ta hội nhìn ngươi . Còn nữa, cẩn thận lão đại, nàng ..."

Nói xong, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Phòng trong, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhưng sau lắc đầu thở dài .

Hắn biết, hắn thật không chạy thoát có chút trách nhiệm .

Vẫn là câu nói kia, trừ phi hắn buông tha Tiểu Bạch, buông tha Nhị Nha, buông tha ngoài thân tất cả, như vậy, hắn có thể chân chính tự do, như cái kia Tiêu Dao Tử một dạng, thiên địa đảm nhiệm Tiêu Dao .

Nhưng là, hắn làm không được!

Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, bắt đầu tu luyện .

Mệnh kỳ đỉnh phong!

Như nữ tử váy trắng nói, hắn nhất định đạt được mệnh kỳ đỉnh phong .

Mạt Pháp Chi Địa thực lực không rõ ràng, mà hắn còn muốn đối mặt cái kia Đồ cùng với cái kia thiên mệnh lão đại, nói thật, hắn hiện tại cũng cảm thấy tiền đồ có chút mê man .

Không thể đi suy nghĩ nhiều, hắn hiện tại cần phải làm là tăng thực lực lên, nhưng sau tìm được tiểu kỳ cùng A Tú!

...

Mạt Pháp Chi Địa .

Cái này nhất thiên, Hoành Vạn Cổ đi tới nhất chỗ vách núi xuống, vách núi hạ đê đoan, có một khối màu máu đỏ tảng đá .

Hoành Vạn Cổ đi tới khối kia màu máu đỏ tảng đá trước, hắn nhìn thoáng qua hòn đá kia, sau đó nói: "Kém bao lâu ?"

Quá hồi lâu, một đạo khàn khàn thanh âm tự trong đó truyền ra, " Sắp."

Hoành Vạn Cổ hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này lúc, hòn đá kia bên trong, một giọng nói truyền ra, "Ta muốn cái kia thiện linh cùng với ác linh ."

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, "Ta sẽ giúp ngươi mang tới!"

"Tốt!" Thanh âm kia đạo.

Hoành Vạn Cổ xoay người rời đi .

Cũng không lâu lắm, Tá Mạc xuất hiện ở bên cạnh hắn .

Tá Mạc nhẹ giọng nói: "Tra được Lệ Đế tung tích ."

Hoành Vạn Cổ, "Hắn nói như thế nào ?"

Tá Mạc lắc đầu, "Còn không có tiếp xúc, bất quá, người này tâm cao khí ngạo, sợ là không sẽ cùng ta chờ tiếp xúc ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta tự mình đi một chuyến ."

Nói xong, bên ngoài tiêu thất ngay tại chỗ .

...

Bên kia, một cái thế giới ngầm .

An Nam Tĩnh cầm trong tay Chiến Qua không ngừng huy động, ở trước mặt nàng, là một đạo không nhìn thấy diện mạo bóng đen .

Quá không biết bao lâu, An Nam Tĩnh ngừng lại .

Đạo hắc ảnh kia nói: "Ngươi hiểu chưa ?"

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Không phải rất minh bạch!"

Bóng đen khẽ gật đầu, "Vậy cứ tiếp tục tới."

An Nam Tĩnh lần nữa biến mất ngay tại chỗ .

Thương phá trường khoảng không!

...

Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhị Nha vẫn còn ở tu luyện, nàng ở thôn phệ nàng quả thứ hai nội đan mảnh nhỏ, đây là một cái đối lập nhau quá trình khá dài .

Kỳ thực, nàng coi như không thôn phệ những thứ kia nội đan, mình cũng có thể mọc ra, chỉ bất quá như vậy có điểm chậm, tương phản, thôn phệ nội đan nàng, tốc độ phát triển hội đề thăng rất nhiều rất nhiều!

Còn Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhân sinh tôn chỉ chính là, tu luyện cùng chơi đùa cộng đồng tiến hành .

Tu luyện nhất thiên, chơi ba thiên!

Nàng cảm thấy như vậy mới là hợp lý nhất, nàng ở Dương Liêm Sương gia hương lúc, biết được người ở đó một tuần đều muốn tu luyện ngũ thiên thậm chí sáu thiên thời, phi thường vô cùng tức giận . Đó là người qua thời gian sao?

Nay thiên, là Tiểu Bạch chơi đùa thời gian .

Tiểu Bạch tới Nhị Nha nơi ấy đi dạo một vòng về sau, nhưng sau lại tới cái kia hai khỏa cây trước, hai khỏa cây đã dài quá rất nhiều rất nhiều trái cây, mà tiểu long chúng nó, từng cái nguyệt đều sẽ có hai khỏa trái cây .

Ngoại trừ này bên ngoài, Tiểu Bạch còn có một cái nhiệm vụ, đó chính là đề thăng kiếm!

Giống như Kiếm Hồ loại này Thần khí, kỳ thực đã không kém một ít siêu thần khí . Tuy là nàng vẫn là có thể đề thăng, thế nhưng, tốc độ chậm . Loại này Thần khí, đạt được loại trình độ này, kỳ thực càng nhiều lúc vẫn còn cần dựa vào chính bọn chúng .

Tiểu Bạch đem Ngũ Hành Kiếm cùng cái kia Xích Tiêu Kiếm đều tụ tập ở trước mặt của mình, còn có Kiếm Thủ cùng với Kiếm Tổ .

Nàng đem Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ đặt ở chính mình thân về sau, cái này hai thanh kiếm không thể làm loạn, không phải sẽ bị đánh!

Tiểu Bạch nhìn về phía cái kia Ngũ Hành Kiếm cùng với Xích Tiêu Kiếm, còn có cái kia hắc sắc Kiếm Hạp .

Nàng nâng lên cái kia Kiếm Hạp nhìn một chút, nhất về sau, nàng hướng bên trong văng rất nhiều linh khí, theo linh khí dũng mãnh vào, cái kia Ngũ Hành Kiếm tức thì run rẩy động .

Rất nhanh, cái kia Ngũ Hành Kiếm tự động bay vào cái kia vỏ kiếm bên trong .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhếch miệng cười, nhưng sau nàng nâng lên cái kia Kiếm Hạp ly khai Hồng Mông Tháp . Nàng cảm nhận được cái kia Kiếm Hạp bên trong có một cái Linh Trận, nàng muốn nhìn uy lực như thế nào!

Cái này lúc, cái kia Kiếm Thủ cùng Kiếm Tổ đi tới Dương Diệp trước mặt ...

Dương Diệp chân mày cau lại, "Cái kia tiểu gia hỏa muốn làm gì ?"

Vừa nói, hắn ly khai rất khác biệt phòng nhỏ, nhưng sau thần thức quét một vòng, rất nhanh, hắn cảm nhận được Tiểu Bạch, Tiểu Bạch đang ở cái kia đáy biển sâu chỗ .

Đáy biển sâu chỗ, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng gõ cái kia Kiếm Hạp, vô số linh khí dũng mãnh vào trong đó, thế nhưng, Kiếm Hạp không có phản ứng .

Một lát sau, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng trương khai cái miệng nhỏ nhắn, không âm thanh . Theo chủy hình đến xem, chắc là: Đừng sợ, ta bảo kê ngươi .

Sau một lúc lâu, cái kia Kiếm Hạp đột nhiên kịch liệt run rẩy, sau một khắc, ngũ đạo bất đồng kiếm khí đột nhiên từ cái này đáy biển phóng lên cao .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, toàn bộ ngoài khơi trực tiếp sôi trào lên!

Năm chuôi kiếm xông thẳng đám mây, giờ khắc này, toàn bộ mệnh giới kết giới đều bị phá hư . Không chỉ có như đây, năm chuôi kiếm tản mát ra thiên địa Ngũ Hành Chi Lực, cái này năm loại lực lượng mới vừa nhất xuất hiện, toàn bộ mệnh giới bên trong quy tắc trực tiếp bị phá vỡ .

Dương Diệp cảm nhận được một cường đại lực lượng đang ở thôn phệ tất cả, thôn phệ cái này toàn bộ mệnh giới!

Không kịp nghĩ nhiều, Dương Diệp vội vàng nói: "Tiểu Bạch, nhanh dừng hạ!"

Đáy biển sâu chỗ, Tiểu Bạch nghe được Dương Diệp, nàng biết, chuyện xấu!

Tiểu Bạch con ngươi chuyển động, nhất về sau, nàng cúi đầu nhìn về phía cái kia Kiếm Hạp, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa, quơ múa rất nhanh .

Cái kia đại khái ý là: Đây hết thảy đều là chính ngươi muốn làm, không có quan hệ gì với nàng .

Kiếm Hạp rung động kịch liệt lên, ý kia là, ngươi vừa rồi không phải nói như vậy a!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng văng rất nhiều linh khí tiến nhập cái kia Kiếm Hạp, ở vô số linh khí dũng mãnh vào về sau, cái kia Kiếm Hạp tức thì yên tĩnh lại .

Hiển nhiên, nồi này nó đã chuẩn bị cõng .

Cái này lúc, Dương Diệp xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Kiếm Hạp .

Kiếm Hạp; "..."

. . ..

PS: Mọi người có hay không một ít gì êm tai lại ngưu bức kiếm tên ? Cái kia loại vừa nghe đứng lên liền cao vô cùng đại lên, phi thường trang bức cái kia loại!

Truyện max hay ????????

------oOo------

Chương 2691: Run Rẩy Đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trắng Tiểu Bạch liếc mắt, cái kia Kiếm Hạp chính là có bản lĩnh lớn bằng trời, nếu là không có ủng hộ của nàng, cũng không thể có thể thúc giục .

Cái kia Kiếm Hạp bên trong trận pháp hắn là thấy qua, cần linh khí khổng lồ tới thôi động, có thể nói, coi như là hắn linh khí của mình, đều không nhất định đầy đủ, thế nhưng, Tiểu Bạch khẳng định đủ a! Mà bây giờ, cái này tiểu gia hỏa lại còn nói là Kiếm Hạp chính mình muốn chơi, cùng với nàng không có quan hệ .

Người này hiện tại hội bỏ rơi nồi!

Hơn nữa cái kia Kiếm Hạp vẫn không thể không lưng!

Tiểu Bạch hội uy bức lợi dụ a!

Trước cho tốt chỗ, tốt chỗ không được, nàng sẽ trừng mắt ngươi, trừng chính ngươi đầu hàng mới thôi!

Dương Diệp trước mặt, Tiểu Bạch vẫn còn có chút chột dạ, nàng đem cái kia Kiếm Hạp kéo tới trước mặt, hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười .

Dương Diệp lắc đầu, hắn xoa xoa Tiểu Bạch, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, toàn bộ hư không bên trong, cái kia năm chuôi kiếm vẫn tồn tại như cũ, bất quá, không có linh khí, cái kia năm chuôi kiếm đã không có phía trước uy lực, toàn bộ mệnh giới cũng đã khôi phục bình thường .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai đáy biển, hắn thu hồi cái kia năm chuôi kiếm, kể cả Kiếm Hạp cùng nhau thu vào .

Lúc trước, hắn có điểm đánh giá thấp cái này năm chuôi kiếm!

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch về tới rất khác biệt phòng nhỏ, không thể để cho cái này tiểu gia hỏa đi ra ngoài đi lung tung, nàng có thể đem cái này thế giới cho chơi hỏng!

Rất khác biệt phòng nhỏ bên trong, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hắn đem hết thảy kiếm đều bỏ vào trước mặt .

Vãng sinh, Thái U, vô hình, kiếm, Xích Tiêu, Kiếm Thủ, Kiếm Tổ!

Nhất cộng mười chuôi kiếm!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhiều lần muốn chạy đi ra ngoài, chẳng qua đều bị Dương Diệp ngăn trở .

Dương Diệp nhìn cái kia mười chuôi kiếm hồi lâu, nhất về sau, khóe miệng hắn nổi lên một cái tiếu dung, chuyển chớp mắt, Dương Diệp kéo Tiểu Bạch về tới Hồng Mông Tháp!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp bắt đầu luyện kiếm!

Lúc này đây cùng đã từng bất đồng, hắn là mười kiếm cùng nhau luyện!

Hắn sớm đã tu luyện đến tâm kiếm cảnh giới, hay là tâm kiếm, tức là kiếm ở trong lòng, không ở trong tay, vạn kiếm tương đồng . Nói cách khác, hắn hiện tại, coi như không có kiếm, coi như cầm là một thanh thông thường kiếm, hắn có thể phát huy ra to lớn uy lực!

Đương nhiên, thông thường kiếm cùng những thứ này Thần khí vẫn có cự đại khác nhau!

Kiếm đạo của hắn cảnh giới còn chưa tới cái kia loại kiếm đạo cực hạn tình trạng, mà hắn hiện tại, chính là muốn ở cơ sở của mình lên, phát huy ra những thứ này kiếm toàn bộ lực lượng!

Vật tẫn kỳ dụng!

Ở phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp cõng Kiếm Hạp, tay phải cầm vãng sinh, tay trái tắc thì là Thái U kiếm, hắn mỗi một lần huy kiếm, sau lưng Kiếm Hạp đều biết bay chém ra một thanh kiếm

Cứ như vậy, thời khắc này Dương Diệp đã không phải là một cái người, càng giống như là thật nhiều cái Dương Diệp đang luyện kiếm!

Kiếm theo người động, nhất tâm đa dụng!

Cửa, Tiểu Bạch nhìn bên trong Dương Diệp, hai mắt mở thật to, còn có thể chơi như vậy ?

Cứ như vậy, Dương Diệp ở nơi này mệnh giới tu luyện đủ đủ sấp sỉ hai cái nguyệt .

Hai tháng qua này, hắn ngoại trừ mỗi thiên điên cuồng tu luyện kiếm bên ngoài, vẫn còn ở không ngừng đề thăng cảnh giới của mình .

Có Tiểu Bạch hỗ trợ, hắn hiện tại chỉ kém nửa bước có thể đạt được mệnh kỳ đỉnh phong!

Quan trọng nhất là, kiếm đạo của hắn tu vi đồng dạng đang không ngừng tăng lên .

Thiên phú của hắn có thể không phải tốt nhất, thế nhưng, tu luyện của hắn điều kiện tuyệt đối là trong thiên địa tốt nhất .

Mạt Pháp Chi Địa .

Ở nhất chỗ đen nhánh tế đàn chỗ, Hoành Vạn Cổ cùng Tá Mạc đám người đều ở chỗ này chờ .

Ở tế đàn chi lên, ngồi xếp bằng một gã tướng mạo xấu xí lão giả, lão giả trước mặt, nổi lơ lửng một mặt màu đỏ tươi sắc cái gương .

Ở tế đàn kia bốn phía, là từng cỗ đã lạnh thấu thi thể .

Kính tiên sinh!

]

Trước mắt cái này tướng mạo xấu xí lão giả chính là Mạt Pháp Chi Địa kính tiên sinh, một cái có rất ít người biết tồn tại .

Quá hồi lâu, kính tiên sinh đứng lên .

Hoành Vạn Cổ nhẹ giọng nói: "Kính lão, tra được ?"

Kính tiên sinh gật đầu, "Ở một cái phong bế thế giới, nơi ấy, chắc là một cái khác thiên mệnh ở lại chỗ ."

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía bên cạnh Mặc Du, Mặc Du nhìn thoáng qua tấm gương kia, sau đó nói: "Ta biết hắn ở đâu!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, hắn do dự xuống, sau đó nói: "Kính lão , có thể hay không hỗ trợ kiểm tra một cái thiên mệnh hạ lạc ?"

Kính lão hai mắt híp lại, "Ngươi là muốn hại chết ta sao ?"

Hoành Vạn Cổ cười mỉa cười, "Là ta không có suy nghĩ chu đáo, kính lão thứ lỗi ."

Kính lão hai mắt chậm rãi đóng lại, "Trước khi chưa có nắm chắc, ta khuyên ngươi không nên đi trêu chọc các nàng, ta biết ngươi ẩn tàng rồi thực lực của chính mình, thế nhưng, tin tưởng ta, các nàng so với ngươi tưởng tượng muốn càng mạnh ."

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Tự nhiên, ta sẽ không khinh thị các nàng ."

Kính lão khẽ gật đầu, "Đi thôi, đi trễ, cái kia Dương Diệp sợ là lại muốn chạy trốn ."

Hoành Vạn Cổ đám người xoay người rời đi .

Ở Hoành Vạn Cổ đám người rời đi chi về sau, cái kia kính lão lấy ra một bản không trọn vẹn sách vở, như Dương Diệp ở chỗ này, nhất định sẽ khiếp sợ .

Bởi vì ... này bản không trọn vẹn sách một ít nội dung, với hắn cái kia kinh thư một màn đồng dạng, chỉ bất quá, cái này là không trọn vẹn, mà hắn là hoàn chỉnh .

Kính lão nhìn trong tay cái kia sách vở rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn nhẹ giọng nói: "Thiên mệnh chớ nên tồn tại nhân vật a!"

Vừa nói, hắn lắc đầu, xoay người rời đi .

Hoành Vạn Cổ đi tới đại điện bên trong, cái này lúc, cái kia Thần Cư xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Bây giờ Thần Cư chưởng quản người Mạt Pháp Chi Địa tất cả mọi chuyện lớn nhỏ tình, đương nhiên, hắn không phải chân chính người chủ sự . Bởi vì Dương Diệp thực lực duyên cớ vì thế, Hoành Vạn Cổ đã không có đang để cho Thần Cư đi tìm Dương Diệp phiền toái .

Hiện tại, coi như là Tá Mạc đi, đều không chiếm được tốt chỗ .

Thần Cư trầm giọng nói: "Có hai mươi mốt người gia nhập vào chúng ta, trong đó sáu gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, có ba người là tới tự cực kỳ lâu trước thời đại, bị thiên mệnh truy sát quá . Bọn họ đều ở đây hỏi Dương Diệp hạ lạc ."

Hoành Vạn Cổ lắc đầu cười, hỏi Dương Diệp hạ lạc, không cần phải nói, những thứ này người không dám đi tìm đồ, không dám đi tìm hắc muội, cho nên, bọn họ chỉ có thể tìm Dương Diệp .

Đương nhiên, đây cũng là bình thường sự tình, coi như là hắn, cũng không dám đi tìm Đồ cùng hắc muội, đơn đả độc đấu, trong thiên địa có rất ít người có thể đánh qua thiên mệnh!

"Hoành huynh, cần báo cho bọn họ Dương Diệp hạ lạc sao?" Thần Cư hỏi .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Không nên để cho bọn họ đi, bọn họ đi, chỉ là đi cho Dương Diệp luyện tập mà thôi . Dương Diệp trưởng thành nhanh như vậy, thực lực đề thăng rõ ràng như vậy, chúng ta có rất lớn trách nhiệm . Phía trước, chúng ta phái đi cho hắn luyện tập quá nhiều người ."

Thần Cư thần sắc có chút khó coi, bởi vì trước đây cùng hắn cùng nhau một số người đều đã chết gần hết rồi .

Những thứ này người, có người thì chết ở thiên mệnh trong tay, thế nhưng, cũng có là chết ở Dương Diệp trong tay .

Hoành Vạn Cổ đứng lên, "Ta tự thân dẫn người đi ."

Vừa nói, bên ngoài biến mất ở trong đại điện .

Mệnh giới .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp trên người truyền âm thạch đột nhiên run rẩy động, hắn xuất ra truyền âm thạch, quá hồi lâu, hắn gật đầu, "Ta biết rồi ."

Vừa nói, hắn mang theo Tiểu Bạch ly khai Hồng Mông Tháp .

Mệnh giới bên trong, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, hắn đem con kia Tiểu Anh còn có cái kia đại Thủy Quái thu được Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo nhẹ nhàng ôm lấy Dương Diệp cổ .

Nàng đã bắt đầu nhận lầm .

Có thể làm cho nàng nhận sai, chỉ có hắc muội, An Nam Tĩnh, Tử Nhi, còn có Dương Diệp!

Dương Diệp bất đắc dĩ lắc đầu, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Chờ một hồi chúng ta muốn làm cái đại sự tình, nhưng về sau, cần ngươi hỗ trợ, biết không ?"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời hư không, sau một lúc lâu, hắn nở nụ cười .

Nhất khắc chung sau .

Hoành Vạn Cổ đám người đã trải qua xuất hiện ở mệnh giới bên ngoài, giờ khắc này, hắn không chỉ có dẫn theo Tá Mạc cùng Mặc Du cùng với đệ nhất thần ngoài, còn dẫn theo hai gã lão giả cùng nhất danh người đàn ông trung niên, cái này người đàn ông trung niên, chính là cái kia Thương Đao Khách .

Ngoại trừ này bên ngoài, ở nơi này mệnh giới bốn phía, còn có mấy đạo mịt mờ lại không gì sánh được khí tức cường đại!

Hiển nhiên, lúc này đây mệnh giới đỉnh phong cường giả ra hết!

Hoành Vạn Cổ rất tinh tường, không thể có một điểm nhỏ xem Dương Diệp, như không đem hết toàn lực, là không thể giết chết Dương Diệp.

Mệnh giới ngoại, Hoành Vạn Cổ cũng không có xuất thủ, không chỉ không có xuất thủ, bọn họ còn ẩn tàng hơi thở của mình, bảo đảm Dương Diệp không biết bọn họ đã đến tới.

Ngoại trừ này bên ngoài, ở bốn phía, một cái thần bí kết giới dần dần hình thành .

Dương Diệp trong tay sở hữu Thái U kiếm, bọn họ cũng không quên điểm ấy, nguyên nhân đây, vì phòng ngừa Dương Diệp đào tẩu, bọn họ đầu tiên là bố trí kết giới, bày rất nhanh, ngắn ngủi thục hơi thở thời gian chính là đã hoàn thành .

Toàn bộ mệnh giới hoàn toàn bị cái này kết giới bao trùm!

Dương Diệp Thái U kiếm có thể xuyên qua cái này kết giới, thế nhưng, cần một chút thời gian, dù cho Dương Diệp dùng một hơi thở thời gian phá kết giới, đối với hắn nhóm mà nói như vậy đủ rồi!

Cái này một hơi thở thời gian, bọn họ có thể ngăn cản Dương Diệp!

Kết giới hình thành chi về sau, Hoành Vạn Cổ lúc này đây học thông minh, hắn nhìn về phía cái kia mệnh giới, "Đồng loạt ra tay!"

Lúc này đây, hắn không có ở chít chít méo méo lãng phí thời gian, cho Dương Diệp bất luận cái gì cơ hội .

Giữa sân, mấy đạo khí tức kinh khủng cùng uy áp đột nhiên tịch quyển tinh không, nhưng sau trực tiếp đánh vào cái kia mệnh giới chi lên.

Ầm!

Giờ khắc này, toàn bộ mệnh giới bắt đầu rung động kịch liệt lên, mà Hoành Vạn Cổ đám người cũng không có ngừng tay, tiếp tục xuất thủ .

Hai hơi sau!

Ầm!

Cái kia nhất chỗ mệnh giới trực tiếp ầm ầm vỡ vụn, một cái to lớn đen nhánh lỗ đen xuất hiện ở trước mặt bọn họ, mà cái kia mệnh giới sinh ra sức bật đều bị bọn họ ngăn cản!

Dần dần, mảnh không gian kia bình tĩnh lại!

Nhưng mà, bọn họ cũng không có phát hiện Dương Diệp!

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía thân sau không xa chỗ, nơi ấy, một giọng nói truyền đến, "Không có cảm nhận được ."

Hoành Vạn Cổ chân mày cau lại, quá nhất chớp mắt, hắn khuôn mặt sắc âm trầm, "Hắn ở chúng ta tới phía trước liền đi."

"Hắn sẽ đi làm sao ?" Tá Mạc hỏi .

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, đột nhiên, trước mặt hắn không gian run rẩy động, sau một khắc, hắn khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, "Không được, nhất khắc chung trước hắn đi Mạt Pháp Chi Địa! Mọi người, lập tức trở về Mạt Pháp Chi Địa!"

Thanh âm rơi xuống, mọi người dồn dập xoay người tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhất khắc chung trước .

Mạt Pháp Chi Địa .

Một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở cái này Mạt Pháp Chi Địa, xuất hiện không có dấu hiệu nào .

Giờ khắc này, Mạt Pháp Chi Địa nhân dồn dập bị khiếp sợ .

Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, "Phong tỏa nơi đây, không nên để cho nơi đây bất cứ tin tức gì đi ra ngoài!"

Tiểu Bạch gật đầu, tiểu trảo vung múa, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng vội vã lấy ra linh trượng rất nhanh, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa linh khí bị Tiểu Bạch hấp thu hết sạch, không chỉ có như đây, Tiểu Bạch Linh Vực trực tiếp bao trùm ở toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa!

Bất luận cái gì cần linh khí truyền tống tin tức đều đã vô dụng!

Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng xa như vậy chỗ đi tới, nhe răng cười, "Các ngươi không phải tìm ta sao? Lão tử chính là Dương Diệp! Run rẩy đi, các cháu!"

------oOo------

Chương 2692: Tìm Kiếm Dương Bất Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mạt Pháp Chi Địa .

Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, mà giờ khắc này, chu vi đã xuất hiện rất nhiều người, đều là mệnh kỳ cường giả .

Thế nhưng, mệnh kỳ tột cùng, một cái cũng không có!

Bởi vì toàn bộ đều đi mệnh giới!

Cái này lúc, xa chỗ đột nhiên xuất hiện nhất danh người đàn ông trung niên, chính là cái kia Thần Cư .

Thần Cư thần sắc cực kỳ xấu xí, bởi vì toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa đỉnh phong cường giả cơ bản đều đi ra ngoài .

Mà hắn không nghĩ tới, Dương Diệp cư nhiên không có ở cái kia mệnh giới, mà là đến nơi này!

Thần Cư vừa muốn nói gì, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Thần Cư sắc mặt đại biến, "Mọi người cùng nhau xông ra, ngăn chặn hắn!"

Thanh âm rơi xuống, hắn tay phải bên trong, xuất hiện một thanh bén nhọn trường mâu .

Trường mâu ra .

Kiếm tới!

Răng rắc!

Giữa sân đột nhiên vang lên một đạo gãy âm thanh, rất nhanh, Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia Thần Cư thân sau .

Thần Cư thân thể cương cứng, hắn có chút đờ đẫn nhìn xa chỗ, "Làm sao có thể ..."

Thanh âm rơi xuống, hắn hầu chỗ, một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra .

Thần Cư thân về sau, Dương Diệp đạm thanh nói: "Lão tạp mao, lão tử muốn giết ngươi rất lâu rồi ."

Vừa nói, thân hình hắn run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng xa chỗ bắn tới .

Cùng này đồng thời, sau lưng hắn cái kia Kiếm Hạp bên trong, mấy đạo phi kiếm đột nhiên chém bay mà ra, những thứ này phi kiếm chém về phía bốn phía phương hướng bất đồng .

Trong lúc nhất thời, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa rối loạn!

Xa chỗ, một đạo kiếm quang rơi xuống đất, đạo kiếm quang này chi về sau, một viên máu dầm dề đầu lăn dưới đất .

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp lần nữa biến mất ngay tại chỗ, một đạo kiếm quang phóng lên cao, phía chân trời tinh không bên trong, một đạo tiên huyết đột nhiên rơi vãi mà xuống, cái này đạo tiên huyết bên trong, còn kèm theo một viên máu dầm dề đầu!

Tàn sát!

Bình thường mệnh kỳ ở Dương Diệp trước mặt, căn bản không đáng chú ý!

Chỉ có đỉnh phong mệnh kỳ cường giả mới có thể cùng Dương Diệp đối kháng, nhưng mà, Hoành Vạn Cổ đem đỉnh phong mệnh kỳ cường giả hầu như toàn bộ mang ra ngoài!

Nói cách khác, bây giờ Dương Diệp chính là lang vào bãi nhốt cừu!

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa, chỉ cần có kiếm quang sáng lên một khắc kia, sẽ có một viên máu dầm dề đầu rơi xuống đất .

Cứ như vậy, Dương Diệp một mạch liều chết, hắn hiện tại nhìn thấy người nào liền giết ai, ở chỗ này, hắn chỉ có địch nhân . Cứ như vậy, Dương Diệp trực tiếp giết tới Mạt Pháp Chi Địa sâu chỗ, cái này lúc, sấp sỉ bảy tên mệnh kỳ cường giả chắn trước mặt của hắn!

Dương Diệp không có bất kỳ lời nói nhảm, thân hình run lên, phi thẳng đến bảy người kia vọt tới!

Lấy một địch bảy!

Hắn hiện tại thiếu chính là thời gian, bởi vì hắn không thể ở chỗ này đợi quá lâu, ở lâu, Hoành Vạn Cổ đám người trở về, hội đem hắn bắt rùa trong hũ đấy!

Xa chỗ, bảy người kia cũng cũng không lui lại, mà là liên thủ hướng Dương Diệp vọt tới .

Rất nhanh, Dương Diệp rút kiếm nhất trảm!

Tại hắn rút kiếm cái kia nhất chớp mắt, hắn thân sau Kiếm Hạp bên trong, năm chuôi phi kiếm đột nhiên chém bay mà ra .

Mà ở Dương Diệp tay trái bên trong, lại xuất hiện một thanh kiếm!

Một thanh vãng sinh, một thanh Thái U!

Dương Diệp trực tiếp vọt tới trước mặt nhất tên kia mệnh kỳ cường giả trước mặt .

Song kiếm ra!

Nhất chiêu phân sinh tử!

Trong nhấp nháy, Dương Diệp đã xuất hiện ở tên kia mệnh kỳ cường giả thân về sau, mà Dương Diệp thân về sau, tên kia mệnh kỳ cường giả thân thể trực tiếp nghiêng chia làm bốn mảnh!

Dương Diệp hướng bên phải lóe lên, một kiếm đâm ra, mà ở trước mặt hắn cái kia mệnh kỳ cường giả, trường thương trong tay chỉ thẳng hắn hầu!

Thương tất kiếm trường!

Nhưng mà, kiếm so với thương nhanh!

Dương Diệp kiếm giữa đường đột nhiên một cái chém xéo, cái này một cái chém xéo, trực tiếp chém gãy cái kia cây trường thương, nhưng sau hắn lấn người mà lên, một kiếm chặt nghiêng mà xuống.

Xuy!

]

Dương Diệp kiếm từ cái này danh mệnh kỳ cường giả cái cổ chỗ chặt nghiêng mà xuống, trong nháy mắt ... Tiên huyết trực tiếp phun ở Dương Diệp thân tiến lên!

Dương Diệp tay nhất chuyển, kiếm chuyển ra tên kia mệnh kỳ cường giả thân thể, sau một khắc, hắn một cái bước xa, hướng xa chỗ chợt tàn nhẫn phách đi .

Xuy!

...

20 hơi thở chi về sau, Dương Diệp phía sau là một bãi không trọn vẹn thi thể .

Dương Diệp thu hồi kiếm, xa chỗ tuy là còn rất nhiều mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, hắn đã không thể đang tiếp tục .

Bởi vì thời gian không cho phép!

Dương Diệp nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, nhưng sau nàng đem Kiếm Hạp đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, "Ngươi tới!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng ôm cái kia Kiếm Hạp nhảy tới xa chỗ, rất nhanh, vô số linh khí dũng mãnh vào trong đó, dần dần, từng đạo tiếng kiếm reo từ cái này Kiếm Hạp bên trong phóng lên cao .

Cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vỗ cái kia Kiếm Hạp .

Ầm!

Năm chuôi kiếm đột nhiên phóng lên cao, Ngũ Hành Chi Lực xuất hiện ở giữa sân .

Trong nháy mắt, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa đều nhăn nhó .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ...

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa bắt đầu rời ra phá toái!

Dương Diệp thu hồi Kiếm Hạp cùng kiếm, hắn lấy ra Thái U kiếm, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Hy vọng không nên xảy ra chuyện!"

Vừa nói, hắn ôm Tiểu Bạch trực tiếp biến mất ở giữa sân . Tại hắn tiêu thất một khắc kia, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ sâu chỗ, nơi ấy, hắn cảm giác được làm như có cái gì đang nhìn chăm chú hắn!

Mà Mạt Pháp Chi Địa, ở Dương Diệp rời đi chi về sau, triệt để vỡ nhỏ!

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa thế giới cứ như vậy không rồi!

Mấy hơi thở về sau, Hoành Vạn Cổ đám người về tới Mạt Pháp Chi Địa, nhìn cái kia đã trở thành đen kịt một màu không gian Mạt Pháp

Chi Địa, Hoành Vạn Cổ đám người thần sắc cực kỳ xấu xí .

Cho dù là bình thường vân đạm phong khinh Hoành Vạn Cổ lúc này thần sắc cũng là âm trầm không gì sánh được!

Bị ám hại!

Hắn thật không có nghĩ đến Dương Diệp hội giết đến Mạt Pháp Chi Địa đến, hắn thấy, Dương Diệp chắc là muốn một mạch chạy trối chết mới là! Thế nhưng, Dương Diệp lúc này đây không có trốn, ngược lại là tới sát Mạt Pháp Chi Địa tới!

Không có bọn họ tồn tại, Mạt Pháp Chi Địa như thế nào ngăn cản Dương Diệp ?

Tàn sát!

Vừa rồi nhất khắc chung bên trong, Dương Diệp ở nơi này Mạt Pháp Chi Địa tiến hành rồi một hồi máu tanh tàn sát, Mạt Pháp Chi Địa bên trong, mệnh kỳ cường giả bị giết sấp sỉ chừng hai mươi vị, hơn nữa, hầu như đều là bị nháy mắt giết!

Phần thực lực này!

Phần này quyết đoán!

Hoành Vạn Cổ hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn biết, hắn đại đại đánh giá thấp Dương Diệp can đảm lượng, cũng đánh giá thấp Dương Diệp tàn nhẫn trình độ .

Giữa sân rơi vào trầm mặc .

Đệ nhất thần nhìn trước mắt một màn này, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái kia Mặc Du diện vô biểu tình .

Tá Mạc trước sau như một trầm mặc .

Quá hồi lâu, Hoành Vạn Cổ trợn mở con mắt, "Hắn cho chúng ta lên nằm một cái giờ học ."

Vừa nói, hắn tiến nhập cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian bên trong, rất nhanh, hắn đi tới một viên hòn đá màu huyết hồng trước .

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa đều đã bị hủy, thế nhưng, viên này hòn đá màu huyết hồng vẫn tồn tại như cũ .

"Vì sao không ra tay ?" Hoành Vạn Cổ đột nhiên hỏi .

"Ngươi là đang chất vấn ta ?" Thanh âm kia rất bình tĩnh .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Vừa rồi hắn tới lúc, là tốt nhất thời điểm ."

Thanh âm kia nói: "Ta hiện tại không thể ra tay, hiện tại xuất thủ, một cái sơ sẩy, kiếm củi ba năm thiêu một giờ! Sự tồn tại của ta, chỉ có thể ngươi biết!"

Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói: "Người này khó đối phó ."

"Các ngươi nhiều người như vậy không đối phó được một tên mao đầu tiểu tử ?" Thanh âm kia có chút lạnh .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Hắn có cái kia Thái U kiếm, hắn căn bản không cùng chúng ta liều mạng ."

Thanh âm kia trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, cái kia hòn đá màu huyết hồng bên trong, một căn đen nhánh sắc cờ xí bay ra .

"Đây là ?" Hoành Vạn Cổ hỏi .

Thanh âm kia nói: "Giới cờ, có thể khắc chế cái kia Thái U kiếm ."

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua hòn đá kia, sau đó nói: "Đó là Thái U kiếm!"

Thanh âm kia nói: "Trừ phi cái kia kiếm có thể Tứ Kiếm Hợp Nhất, không phải, này cờ hoàn toàn khắc nó!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Hiểu!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Hoành Vạn Cổ đi tới cái kia kính lão trước, phía trước Dương Diệp tới lúc, kính lão cũng không có xuất thủ, bởi vì hắn biết, hắn xuất thủ cũng không có ý nghĩa gì .

Bây giờ Dương Diệp, coi như là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, như bất quần ẩu, ở trước mặt hắn đều không có gì phần thắng!

Đặc biệt Dương Diệp trong tay còn nắm hai thanh siêu việt siêu thần khí tồn tại kiếm!

Vừa rồi Dương Diệp binh khí, cơ hồ là miểu sát những thứ kia mệnh kỳ cường giả binh khí, chạm vào tức thì hủy!

Hoành Vạn Cổ nói: "Lần nữa làm phiền!"

Kính lão gật đầu, "Ta cần một chút thời gian, một canh giờ!"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, " Được."

Vừa nói, hắn xoay người nhìn về phía Tá Mạc, "Tá huynh, chuyển cáo Lệ Thái Hư, đã nói yêu cầu của hắn ta Mạt Pháp Chi Địa đáp ứng rồi ."

Tá Mạc khẽ gật đầu, xoay người rời đi .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía đệ nhất thần cùng với Mặc Du, "Hai vị, nếu như còn có cái gì con bài chưa lật, xin đừng ở bảo lưu!"

Mặc Du cùng đệ nhất thần trầm mặc không nói .

Hoành Vạn Cổ quay đầu nhìn về phía Dương Diệp bỏ chạy địa phương, trong mắt hắn có như vậy sợi gánh ưu, "Nếu như không giết chết được hắn, chúng ta đây chính là đang nuôi quái vật a ."

Nuôi quái vật!

Hắn rất tinh tường một điểm, thợ săn cùng con mồi trong lúc đó, kỳ thực hầu hết thời gian song phương thân phận có thể sẽ phát sinh trao đổi .

Bọn họ đang đuổi giết Dương Diệp đồng thời, kỳ thực tương đương với chính là đối với Dương Diệp một loại tôi luyện, tại hắn nhóm lực áp bách xuống, Dương Diệp hội điên cuồng mạnh mẽ ... Cho nên, một ngày giết không chết, hậu hoạn vô cùng!

Cái này lúc, cái kia Mặc Du đột nhiên nói: "Ta biết một cái tới tự thiên mệnh thời đại người, đã từng bị thiên mệnh lão đại đánh bại về sau, thiên mệnh đưa nàng trấn áp tại bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền ."

"Không giết nàng ?"

Hoành Vạn Cổ hỏi .

Mặc Du lắc đầu, "Giết không được!"

" Hử ?" Hoành Vạn Cổ có chút không giải khai .

Mặc Du trầm giọng nói: "Bởi vì cái kia nhân sát bất tử, cái kia người chính là đã từng Dương tộc nhất tột cùng nhân vật, Dương Bất Tử!"

Dương Bất Tử!

Hoành Vạn Cổ nhíu mày, "Họ Dương ? Cùng Dương Diệp có quan hệ ?"

Mặc Du đạm thanh nói: "Nàng là cái gì thời đại ? Dương Diệp vậy là cái gì thời đại ? Giữa bọn họ làm sao có thể có quan hệ ?"

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nhất định làm tinh tường, nếu như cùng cái này Dương Diệp có quan hệ, ta nhóm chính là tự gây nghiệt ."

Mặc Du do dự xuống, sau đó nói: "Cùng họ chi quá nhiều người, bọn họ khẳng định không có bất kỳ quan hệ, thời đại cách quá lâu ."

Hoành Vạn Cổ suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Đi một chuyến, cứu nàng xuất hiện ."

Mặc Du lắc đầu, "Bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền, quá nguy hiểm ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đó xoay người rời đi, chỉ chốc lát, hắn lại trở lại rồi . Ở trong tay hắn, có một viên màu máu đỏ phù ấn .

Hoành Vạn Cổ nói: "Dẫn đường đi!"

Mặc Du đám người nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, không nói gì .

Rất nhanh, mọi người biến mất .

Cvt: Tự gây nghiệt a . . ..

PS: Ta muốn ngâm thơ .

Phun tử ẩm ướt sái vách, mộ u hiểu vắng vẻ, Thủy Nhược tiếp tục phun, ốc thảo nịch ngựa mũi .

...

Ta đổi mới không góp sức, hoặc đại ca người xem khó chịu, phun ta thì tốt rồi, đừng nói cái gì người nhà hỏa táng tràng hoặc toàn bộ gia chết các loại,..... Như thế mang người nhà, có điểm hèn hạ .

------oOo------

Chương 2693: Lão Tử Chọn Một Cây Búa!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi tới một cái địa phương, một cái không biết tên địa phương .

Vô tận tinh không giống như một cái cự đại lỗ đen, thâm thúy lại mê người .

Dương Diệp nhìn trước mắt cái kia mảnh nhỏ tinh không, có chút mờ mịt .

Hắn đi tới nơi này về sau, một thần bí lực lượng chặn hắn, không cho hắn tiếp tục đi tới .

Dương Diệp nhìn một chút trong tay Thái U kiếm, rất nhanh, hắn lần nữa thúc giục cái kia Thái U kiếm, nhưng mà cũng không có dùng . Ở trước mặt hắn mảnh không gian này, giống như có một đạo vô hình môn, ngăn cản đường đi của hắn .

Cái kia mệnh giới không cho vào!

Dương Diệp cái này hạ làm rõ ràng!

Hắn đi tới cái này mệnh giới, cũng không phải là Đồ mệnh giới, mà là nữ tử váy trắng các nàng lão đại mệnh giới!

Nhưng mà, hắn không có nghĩ tới là, Thái U kiếm dĩ nhiên truyền tống không vào đi!

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng xem hướng mảnh khu vực kia, nàng do dự xuống, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, rất nhanh, mảnh không gian kia linh khí bắt đầu tụ tập đứng lên .

Trận pháp!

Cái kia mệnh giới, hiển nhiên có kết giới cùng trận pháp, mà Dương Diệp hiện tại cần phải làm là làm cho Tiểu Bạch đem những thứ kia kết giới cùng trận pháp đều phá hỏng!

Kết giới cùng trận pháp gì, ở Tiểu Bạch trước mặt hoàn toàn chính là phù vân!

Cứ như vậy, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, Tiểu Bạch đem mảnh khu vực kia linh khí hầu như đều thu hết .

Dương Diệp nhìn về phía trong tay Thái U kiếm, tay hơi run lên, sau một khắc, hắn cùng với Tiểu Bạch trực tiếp biến mất .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch xuất hiện ở một cái toàn bộ mới thế giới .

Cái này thế giới, rất nhỏ, nhỏ đến có chút không bình thường .

Toàn bộ thế giới chỉ có một tòa sơn, một tòa cao không thấy đỉnh sơn .

Tòa kia sơn liền sừng sững ở cái này thế giới chính trung ương!

Tiểu Bạch ngước đầu nhỏ nhìn một chút, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, tiểu trảo chỉ chỉ cái kia sơn .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ở nơi này bốn phía, hắn không có cảm nhận được bất luận cái gì sinh mệnh khí tức!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau ôm Tiểu Bạch ngự kiếm lăng không dựng lên .

Hướng đỉnh núi kia đi!

Nhưng mà, vừa xong giữa không trung, một cổ vô hình lực lượng hạ xuống từ trên trời, trực tiếp đem Dương Diệp trấn áp trở về mặt đất!

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, khuôn mặt hiếu kỳ!

Vừa rồi cái kia cỗ lực lượng, đối nàng cũng không có tạo thành ảnh hưởng gì!

Thế nhưng đối với Dương Diệp cũng là ảnh hưởng cực lớn, ngay mới vừa rồi, hắn kém chút nhục thân văng tung tóe!

Cái quỷ gì ?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh núi kia, cái này sơn trên có huyền cơ khác a!

Dương Diệp lợi dụng huyền khí khôi phục nhanh chóng cùng với chính mình nhục thân, khoảng chừng nửa canh giờ về sau, hắn khôi phục bình thường, hắn ôm Tiểu Bạch đi tới cái kia chân núi, chân núi có một cái đi thông đỉnh núi thềm đá, này thạch giai có chút quỷ dị, toàn bộ là từ cái kia loại không biết tên tảng đá chế tạo thành . Dương Diệp đi tới cái kia trước thềm đá, nhìn kỹ liếc mắt, nhìn kỹ phía dưới, hắn phát hiện, đó cũng không phải cái gì tảng đá, mà là miếng vảy!

Cùng loại long lân!

Dương Diệp theo những thứ kia long lân thềm đá xem, căn bản nhìn không thấy phần cuối, những thứ kia miếng vảy thềm đá giống như một cái Cự Long phù du mà lên, rất là đồ sộ .

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau bắt đầu hướng cái kia thềm đá chi thượng tẩu đi .

Đã đến nơi này, hắn tự nhiên muốn ở trên, đối với cái này địa phương, đối với cái kia nữ tử váy trắng lão đại, hắn đúng là tương đối hiếu kỳ .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch không ngừng đi lên, hắn đi rất nhanh, cơ hồ là bước đi như bay .

Nhưng mà, đi tới đi tới, hắn phát hiện, cái tòa này sơn phảng phất không có phần cuối một dạng, hắn căn bản nhìn không thấy đỉnh!

Dương Diệp tiếp tục đi!

Cứ như vậy, hắn đi nhanh sấp sỉ nhất thiên!

]

Nhưng mà, thời gian một ngày, hắn liền giữa sườn núi cũng chưa tới .

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch đã ngủ .

Cái này đi thật sự là rất nhàm chán!

Nàng nhiều lần muốn bay đi lên, đáng tiếc, Dương Diệp không cho, bởi vì Dương Diệp không xác định phía trên sẽ có cái gì!

Cứ như vậy, Dương Diệp tiếp tục hướng lên.

Ba thiên về sau, Dương Diệp ngừng lại, bởi vì hắn phát hiện, hắn dĩ nhiên hơi mệt chút!

Hơi mệt chút!

Hắn cảm giác mình hai chân giống như quán duyên một dạng trầm trọng!

Dương Diệp có chút kinh hãi, hắn chính là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, làm sao lại mệt ?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, chỉ có thể nhìn được đám mây, hắn tiếp tục đi tới, lúc này đây, tốc độ của hắn nhanh hơn, cơ hồ là dùng chạy như bay!

Ngũ thiên sau .

Dương Diệp tốc độ chậm lại .

Bảy thiên sau .

Dương Diệp tốc độ đã giống như một cái gần đất xa trời lão nhân, hắn đã không đi mau được!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, giờ khắc này, hắn thấy được đỉnh núi, có chút mơ hồ, còn có một số xa, thế nhưng, đến nhanh!

Thế nhưng, hắn thật không có khí lực gì!

Dương Diệp tựa ở vách núi trên trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn tiếp tục đi tới .

Tính cách không chịu thua!

Ngay từ đầu, hắn chỉ là hiếu kỳ trên núi có cái gì, nhưng là bây giờ, hắn thầm nghĩ đi tới .

Trong xương không chịu thua!

Cứ như vậy, Dương Diệp lại đi không sai biệt lắm mười thiên .

Đến bây giờ, hắn cơ hồ là dùng bò.

Mệt!

Thật đích thực mệt chết đi, so với hắn cùng người chiến đấu còn mệt hơn .

Hắn có thể buông tha, vô số lần đều có thể buông tha, đi lên rất khó, thế nhưng hắn biết, đi trở về cũng là rất đơn giản, cái này tiếp tục, rất nhanh, hai thiên có thể đi tới cùng .

Nhưng là, hắn không muốn buông tha!

Một số thời khắc, có ít thứ, một ngày mở ra một lỗ hổng, sẽ vạn kiếp bất phục .

Hắn không muốn để cho chính mình buông tha, một ngày một việc buông tha, khả năng này phía sau khó khăn gặp phải đều sẽ tuyển trạch buông tha!

Đương nhiên, hắn không có suy nghĩ nhiều, hắn chỉ là đơn thuần không muốn buông tha bất luận một cái nào sự tình, ít nhất phải làm được làm hết sức, thực sự không được khác nói, hắn Dương Diệp cho tới bây giờ đều không phải là một cái người vu hủ!

Cứ như vậy, lại qua ba thiên, Dương Diệp rốt cuộc đã tới đỉnh núi .

"Hắc hắc!"

Cái này lúc, một đạo tiếng cười khẽ đột nhiên ở Dương Diệp vang lên bên tai .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, ở trước mặt hắn, có một hư ảo nữ tử, nữ tử mặc một bộ màu xanh đậm quần dài, tóc dài xõa vai, trong tay cầm một thanh màu xanh đậm cây quạt, mà ở trước mặt nàng, có một tấm bàn cờ, bàn cờ bên cạnh, xếp đặt một thanh màu xanh đậm kiếm .

Tinh khiết mặc lục sắc!

Lúc này, nữ tử chính cười tủm tỉm nhìn hắn .

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua nàng kia, có chút đề phòng .

Nữ tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, nhưng sau cười nói: "Tấm tắc, thiện linh, không nghĩ tới ngươi biến thành như vậy, ha ha ..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng liếc một cái nàng kia bàn cờ ở trên kiếm, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ cái kia kiếm, ý là nàng có thể vui đùa một chút sao?

Một bên, Dương Diệp không nói hỏi Thương Thiên .

Nữ tử nhìn thoáng qua cái kia kiếm, nhưng sau cười nói: "Ngươi nghĩ chơi ?"

Tiểu Bạch gật đầu .

Nữ tử cười ha ha một tiếng, nhưng sau bấm tay một điểm, cái kia kiếm bay thẳng đến rồi Tiểu Bạch trước mặt .

Kiếm rất đẹp mắt, mặc lục sắc, rất là thanh nhã, một điểm sát khí cũng không có, căn bản không giống như là một thanh kiếm .

Tiểu Bạch nhìn một chút cái kia kiếm, nhất về sau, nàng lấy ra cái kia vãng sinh kiếm cùng Thái U kiếm, nàng nhìn một chút ba thanh kiếm, theo bản năng đã nghĩ đi hợp, chẳng qua cái này lúc, cái kia màu xanh đậm kiếm đột nhiên khẽ run lên, trong nháy mắt, cái kia vãng sinh kiếm cùng Thái U kiếm kịch liệt run lên, nhưng sau tránh thoát Tiểu Bạch móng vuốt, bay trở về đến rồi Hồng Mông Tháp bên trong .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại .

Cái này màu xanh đậm kiếm dĩ nhiên có thể kinh sợ vãng sinh kiếm cùng Thái U kiếm!

Tiểu Bạch ngẩn ngơ, nhưng sau nàng xem hướng cái kia màu xanh đậm kiếm, nàng tiểu trảo khe khẽ gõ một cái cái kia kiếm, ý là cho ta đàng hoàng một chút ...

Cái này lúc, cái kia màu xanh đậm kiếm đột nhiên tránh thoát Tiểu Bạch tay, về tới cái kia bàn cờ lên.

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng xem xem cái kia màu xanh đậm kiếm, nhưng sau nhìn về phía nàng kia, nữ tử cười nói: "Ngươi trước đây nhưng là kém chút hủy diệt nàng linh ah, cho nên, nàng đối ngươi ấn tượng không sâu tốt như vậy ."

Tiểu Bạch nhìn một chút cái kia kiếm, nhưng sau nàng dùng nàng cái kia cái mũi nhỏ khẽ hừ hừ, xoay người về tới Dương Diệp bên cạnh .

Không cho nàng đụng, nàng còn từ bỏ đây!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía nàng kia, nữ tử cười nói: "Còn muốn nằm nơi ấy sao?"

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau kéo cái kia trọng thân thể đi tới nữ tử đối diện ngồi xuống.

Nữ tử cười nói: "Không cần ta tự giới thiệu mình chứ ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử quan sát liếc mắt Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Ta bề bộn nhiều việc, có nhiều lắm việc cần hoàn thành, cho nên, ta liền không lãng phí thời gian kể một ít có không có, ngươi cũng đừng hỏi một ít có không có sự tình, nên ngươi biết, ngươi sẽ biết, chớ nên ngươi biết, ngươi biết cũng vô dụng."

Dương Diệp gật đầu, "Ngươi trước!"

Nữ tử xoay người đi tới một bên, sơn gió thổi phất mà đến, nữ tử thanh tú phát nhẹ nhàng bay lên .

Ở nàng thân lên, có một mùi thoang thoảng nhàn nhạt .

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Các nàng tuyển ngươi, bất quá, ta đối với ngươi xem pháp là, không hợp cách ."

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, "Vì sao ?"

Nữ tử cười nói: "Tầm mắt của ngươi quá nhỏ, kiếm đạo tình cảm cũng nhỏ, cách nghĩ càng là tiểu nhân không thể ở nhỏ, trong mắt của ta, ngươi cũng chỉ là một cái lăng đầu thanh, một cái có một lời nhiệt huyết lại ích kỷ lăng đầu thanh ."

Dương Diệp: "..."

Nữ tử nhìn xa chỗ, ánh mắt của nàng kỳ thực đã thấy rất xa rất xa địa phương, "Bất quá, ngươi đã là các nàng chọn, ta nhiều ít vẫn là muốn cho chút mặt mũi."

Vừa nói, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Thuyết phục ta, không nói phục ta, ta sẽ giết ngươi!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Vì sao ?"

Nữ tử lắc đầu, "Vẫn là câu nói kia, thuyết phục ta . Đừng nói cái gì buông tha không buông tha nói, ngươi bây giờ không thể tuyển trạch buông tha, ngươi buông tha, ta cũng như thế sẽ giết ngươi . Không chỉ có như đây, ta còn muốn đi giết Kỳ Bỉ Thiên các nàng, còn có bên cạnh ngươi cái này thiện linh cùng ác linh, đừng xem các nàng hiện tại người hiền lành, tương lai, thế giới khả năng nguyên nhân các nàng hủy diệt . Đương nhiên, nếu như thuyết phục ta, mới vừa nói những thứ kia đều không tồn tại, hơn nữa, tốt chỗ cũng là có ."

Nữ tử rất ý tứ rõ ràng, Dương Diệp thu được nàng tán thành, người đứng bên cạnh hắn, đều có thể sống xuống, trở thành hắn thành viên nòng cốt, như hắn không thể thu được cho nàng thừa nhận, hắn thì phải chết, bên người đều phải chết!

Thì tương đương với Hoàng Đế chọn Thái Tử, một cái không thể trở thành Thái Tử hoàng tử, tự nhiên là không thể có nhiều lắm thế lực, bởi vì hắn hội uy hiếp được Thái Tử .

Dương Diệp nhìn nữ tử, nữ tử mang trên mặt tiếu ý, rất chân thành tiếu ý, thế nhưng Dương Diệp biết, nữ nhân này không có nói đùa .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Hắn bàn cờ trước mặt ầm ầm vỡ vụn!

Dương Diệp cầm kiếm chỉ vào nữ tử, cả giận nói: "Lão tử chọn một cây búa, ngươi muốn giết cứ giết, đừng mẹ hắn cho ta kéo những thứ này có không có!"

------oOo------

Chương 2694: Hành Đạo, Thế Thiên Hành Đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, lắc đầu, "Ta càng phát đối với ngươi thất vọng rồi ."

Dương Diệp cười nhạt, "Ở ngươi giết ta phía trước, ta có thể hay không nói vài lời ?"

Nữ tử khẽ gật đầu, "Đương nhiên có thể, dù sao ngươi là các nàng chọn, điểm ấy tình cảm hay là muốn cho!"

Dương Diệp đi tới nữ tử trước mặt, "Ngươi nói cho ta, cái này thế giới là ngươi nhất cá nhân thế giới, vẫn là vạn vật vạn linh . thế giới ?"

Nữ tử trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Vạn vật vạn linh ."

Dương Diệp nói: "Ta hỏi lại ngươi, ngươi bây giờ cùng ban đầu thiên đạo có gì khác biệt ?"

Nữ tử khẽ cười nói: "Ngươi cảm thấy ta là đang ức hiếp cái này vạn vật vạn linh ?"

Dương Diệp phản vấn, "Lẽ nào các ngươi không có?"

Nữ tử cười không nói .

Dương Diệp nói: "Các ngươi bốn cái, bao quát hắc muội, bao quát nữ tử váy trắng, đã từng đều là thật cao ở lên, cảm giác mình là thần, cảm thấy cái này thế giới là các ngươi thủ hộ xuống đến, cho nên, các ngươi cảm thấy các ngươi đối với cái này thế giới sở hữu tuyệt đối quyền chủ đạo, các ngươi thậm chí cảm thấy được cái này thế giới vạn vật vạn linh mặc dù có thể sống, đều là bởi vì các ngươi, các ngươi đem mình làm thần, các ngươi bao trùm vạn vật vạn linh chi tiến lên!"

Nữ tử mỉm cười, "Còn gì nữa không ?"

Dương Diệp tiếp tục nói: "Ta cảm thấy các ngươi sai rồi!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Có chút ý tứ, đến, nói một chút ."

Dương Diệp lắc đầu, "Các ngươi thiết trí một cái khe, mệnh kỳ chính là chỗ này đạo khảm, phàm là đạt được mệnh cảnh, các ngươi sẽ đem bên ngoài tru diệt, ta muốn hỏi một cái, các ngươi loại này hành vi cùng ban đầu thiên đạo có gì khác biệt ?"

Nữ tử nhẹ cười cười, nàng ngồi về tại chỗ, nhẹ tay nhẹ vung lên, cái kia bị Dương Diệp chém vỡ bàn cờ lần nữa khôi phục bình thường .

Dương Diệp ngồi xuống nữ tử đối diện, nữ tử nhìn hắn một cái, cười nói: "Cường giả chế định quy tắc, biết không ?"

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Cường giả tùy hứng, người yếu sẽ không mệnh ."

Nữ tử cười nói: "Ngươi giết người tựa hồ cũng không thiếu!"

Dương Diệp nói: "Ta giết vấn tâm không thẹn!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta giết cũng phải !"

Dương Diệp nhìn nữ tử, hắn bỏ qua .

Như nữ tử váy trắng nói, đang không có thực lực tuyệt đối trước, ngươi vĩnh viễn không có biện pháp cùng một cái mạnh hơn ngươi rất nhiều rất nhiều người giảng đạo lý!

Cường giả không sẽ cùng người yếu giảng đạo lý!

Nữ tử nhìn thoáng qua trên mặt bàn bàn cờ, đó là một ván dang dở, hiển nhiên, nàng cùng người xuống .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Một câu cuối cùng, các ngươi giết nhiều năm như vậy, kết quả thế nào ?"

Cô gái nói: "Kết quả là cái này thế giới vẫn tồn tại . Dù cho thế nhân cảm thấy chúng ta là đại địch số một, thì tính sao ? Ta cảm thấy đúng, đó chính là đúng đích, đó cũng không có vấn đề ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, cười nói: "Ngươi lúc đó chẳng phải loại tính cách này sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử cười nói: "Thế nào, không nói ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Đánh không lại ngươi, nói không có gì cả quá lớn ý nghĩa, như đánh thắng được ngươi, cái gì cũng không cần nói."

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhưng sau cười nói: "Ngươi không có như vậy bất kham ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua bàn cờ bên cạnh cái kia thanh kiếm, "Biết cái này kiếm tên gì sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Cô gái nói: "Hành đạo, thay trời hành đạo hành đạo . Ngươi mới vừa nói tất cả, cũng không có nói sai, mấy người chúng ta thủ hộ cái này thế giới, có chút hành vi quả thực có hơi quá khích . Thế nhưng, tin tưởng ta, hầu hết thời gian, chúng ta cũng rất bất đắc dĩ . Lão tam đã từng đi qua vãng sinh tộc, nàng muốn từ cái kia tộc bắt đầu cải biến, cải biến những tu luyện kia người cách nghĩ, đáng tiếc là, kết quả ngươi cũng biết ."

]

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Biết lão tứ, cũng chính là trong miệng ngươi nói hắc muội, nàng vì sao như vậy yêu mến giết mệnh kỳ sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử cười nói: "Cực kỳ lâu trước, năm đó cái kia một đời cường giả, vô số mệnh kỳ cường giả tụ tập cùng một chỗ, nhưng sau làm một cái cái gì nghịch thiên trận, bọn họ dùng vô số loại bí pháp tới thôi động cái kia trận, trong đó, hữu dụng người sống lễ tế, rất nhiều rất nhiều, nhiều đến ngươi không cách nào tưởng tượng . Mà mục đích của bọn họ, chính là vì giết chúng ta . Năm đó cái kia nhất đại mệnh kỳ cường giả, cơ hồ chết hết!"

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử nhẹ cười cười, "Ngươi có thật nhiều sự tình không biết, bất quá, ngươi nên biết, vũ trụ ba chiều bên ngoài, còn có nhân vật bí ẩn, cái kia không biết chính nhìn chằm chằm vũ trụ ba chiều không gian . Kỳ thực, cái này rất bình thường, cá lớn nuốt cá bé, cá nhỏ ăn con tôm, cái này chính là cái này thế giới sinh tồn pháp tắc . Ngươi thấy là chúng ta tàn sát mệnh kỳ, thế nhưng, ngươi căn bản không biết, không giết những người này, cái này thế giới sẽ biến thành cái dạng gì ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp trên bả vai Tiểu Bạch, "Ta ở lấy một thí dụ, ngươi trên bả vai cái này tiểu gia hỏa, đã từng kém chút lấy sức một mình tru diệt toàn bộ vạn giới, ngoại trừ linh vật cùng một ít linh thú, nàng muốn giết chết, ngươi biết Chân Long bộ tộc cùng với đã từng vô số cổ lão yêu tộc vì sao hiện tại cũng rất hiếm thấy đã tới chưa ? Cái này cùng nàng có rất đại quan hệ ."

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, ý là: Ta rất lợi hại ?

Nữ tử cười ha ha một tiếng, sau đó tiếp tục nói; "Còn có ngươi cái kia ác thú, vì mạnh mẽ, muốn thôn phệ thiên địa chi ác, biết có ý tứ sao? Ý tứ chính là, phàm là có ác niệm người, nàng muốn giết, hấp thụ bọn họ ác niệm, nhưng sau lớn mạnh chính mình . Ngoại trừ hai người bọn họ, còn có một số thần bí tồn tại, cùng vũ trụ này cùng nhau đản sanh thần bí tồn tại, tỷ như, Vạn Pháp U Linh, Vô Biên Thần Thụ, Hoàng Tuyền Bỉ Ngạn Hoa ... Những thứ này cùng thiên địa cùng nhau tồn tại tên, các nàng một cái so với một cái lợi hại, một cái so với một cái điên cuồng ."

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử cười nói: "Tiểu gia hỏa, mấy người chúng ta phải đối mặt, xa xa không phải ngươi thấy, cũng không phải ngươi có thể nghĩ tới . Cái này thế giới, nếu không phải là có chúng ta bốn cái trấn áp, cái này thế giới ngươi biết hội loạn thành cái dạng gì sao? Kết quả xấu nhất chính là, toàn bộ thế giới bị bọn người kia làm vỡ nhỏ ."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Xem ra ta là hoàn toàn không hợp cách ."

Nữ tử khe khẽ gõ một cái kiếm trong tay, "Trước ngươi nói không sai, chúng ta giết rất nhiều người, một ít mệnh kỳ cường giả, có vài người đáng chết, có vài người không đáng chết, còn có rất nhiều người vô tội chết. Thế nhưng, kết quả cuối cùng là tốt ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta đối với ngươi không hài lòng, chính là ngươi quá xử trí theo cảm tính, mà ngươi chuyện này, vẫn là tiểu tình, là tư tình ."

Nói xong, nữ tử đứng lên, nàng đi tới một bên, nhìn phía dưới, "Trước khi chết, có thể còn có yêu cầu gì ?"

Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn đột nhiên nở nụ cười, "Ta cảm thấy, các ngươi hay là sai ."

Nữ tử lắc đầu, "Ta không muốn ở thảo luận cái đề tài này ."

Dương Diệp đi tới nữ tử bên cạnh, "Các ngươi ước nguyện ban đầu là tốt, nhưng, có chút biện pháp là sai, mà ở ngươi xem đến, cái này sai cũng không phải là sai, bởi vì việc ngươi cần sự tình đại thể đúng .... Đương nhiên, ta biết, đang không có đánh khóc trước ngươi, ở trước mặt ngươi nói bất luận cái gì nói đều không có ý nghĩa . Ai mạnh, người nào lưu manh!"

Lúc này, hắn cũng chân chính minh bạch, bốn cái thiên mệnh, bốn loại tính cách .

Nữ tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Kỳ thực, các nàng chọn ngươi, cái này bản thân liền là một sai lầm, hiện tại, ta tới tự tay bù đắp các nàng sự sai lầm này ."

Vừa nói, nàng tay phải nhất chiêu, cái kia hành đạo bay đến trong tay nàng, nàng cầm kiếm chỉ vào Dương Diệp, "Đến, để cho ngươi chết có điểm tôn nghiêm ."

Dương Diệp rút kiếm ra .

Hắn tự nhiên sẽ không ngồi chờ chết!

Dù cho trước mắt cái này là trong thiên địa kinh khủng nhất cái kia tồn tại!

Dương Diệp xuất kiếm!

Cái này một kiếm, dũng cảm tiến tới, không sợ hãi!

Hắn là kiếm tu, hắn chính là như vậy, dù cho địch nhân ở mạnh, hắn Dương Diệp cũng dám rút kiếm .

Chỉ là có điểm biệt khuất, bởi vì ... này một lần hắn là tự chui đầu vào lưới a!

Cái này một kiếm, Dương Diệp ra rất nhanh, rất quả đoán, không có chút nào do dự!

Mà lúc, nữ tử cũng xuất kiếm .

Nữ tử kiếm thoạt nhìn thật rất phổ thông, phi thường vô cùng phổ thông, rất tự nhiên, giống như là cái này kiếm lúc đầu ngay tại thiên địa này gian, không, nàng cái này một kiếm, phảng phất tại cái này thiên địa còn chưa xuất hiện thì liền đã ở chỗ này .

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Cái này một kiếm, bao hàm rất nhiều đồ đạc, hoặc như là không có thứ gì, là bình thường như thế!

Thất bại!

Không huyền niệm chút nào thất bại!

Dương Diệp kiếm mới vừa đâm ra cái kia nhất chớp mắt, nữ tử kiếm liền đã để ở tại hắn giữa chân mày, hắn thậm chí không biết cái kia kiếm là như thế nào đi vào hắn giữa chân mày.

Hơn nữa, hắn cảm giác mình kiếm cùng kiếm đạo bị áp chế!

Hoàn toàn bị áp chế!

Nữ tử khuôn mặt trên như trước mang theo tiếu ý, giống như là đang đối mặt bằng hữu một dạng, thế nhưng, tay nàng không có nửa phần lưỡng lự .

Đi phía trước đâm một cái!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bắt được cái kia hành đạo kiếm .

Tiểu Bạch tức giận nhìn nàng kia, nàng hai móng gắt gao nắm lấy cái kia hành đạo kiếm, đang điên cuồng cắn nuốt cái kia hành đạo kiếm Kiếm Linh .

Nữ tử lắc đầu, "Ngươi cũng không nên tồn tại ."

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái này một kiếm, trực tiếp đâm vào Tiểu Bạch phần bụng!

Tiểu Bạch hai mắt trợn tròn, nàng tiểu trảo dần dần lỏng rồi rời ra, rất nhanh, trong cơ thể linh khí giống như bị chọc thủng bóng cao su một dạng điên cuồng tuôn ra .

Trong nháy mắt, giữa cả thiên địa ảm đạm xuống .

Mà Tiểu Bạch, thân thể đang bị cái kia hành đạo kiếm đâm về sau, cơ hồ là lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được ở hư huyễn .

Tiểu Bạch thân về sau, Dương Diệp ngẩn ngơ, sau một khắc, hắn toàn thân trong nháy mắt huyết hồng, rống giận, "Không!"

Hắn ôm lấy Tiểu Bạch, nhìn cái kia đã dần dần hư ảo Tiểu Bạch, Dương Diệp cả người cảm giác bị kéo ra hồn phách.

Tiểu Bạch tiểu trảo đưa, nàng nhìn Dương Diệp, có chút sợ, có chút khẩn trương, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là muốn ôm .

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, giờ khắc này, hắn mất hết can đảm!

"A!"

Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía nàng kia, rống giận, "Nàng làm gì sai ? Nàng đã làm sai điều gì ? Nàng cũng không có làm tổn thương cái này thế giới a, a ..."

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp nhục thân trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Ầm!

Lại là một đạo hỏa diễm xuất hiện ở Dương Diệp nhục thân!

Kiếm ý sát ý thiêu đốt!

Rầm rầm!

Toàn bộ đỉnh núi không gian chung quanh trực tiếp bị hai cổ hỏa diễm bao trùm, nhưng sau sôi trào!

Song vực thiêu đốt!

Nhưng mà, còn chưa kết thúc .

Ầm!

Một ngọn lửa màu đỏ ngòm tùy theo xuất hiện ở Dương Diệp thân lên.

Linh hồn thiêu đốt!

. . .. . .

Cvt: Bạch tỷ bị đâm rồi. T_T

------oOo------

Chương 2695: Ma Kiếm Đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mất hết can đảm!

Khi thấy Tiểu Bạch vậy lúc, Dương Diệp cả người trong nháy mắt tan vỡ!

Cho tới nay hắn muốn bảo vệ!

Dương Diệp đem cái kia hư ảo Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, hắn xoay người hướng nàng kia đi tới .

Xa chỗ, trường phát phiêu dật nữ tử khuôn mặt trên như trước mang theo tiếu ý .

Sinh ly tử biệt, nàng xem quá nhiều... .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Một luồng ánh kiếm màu đỏ như máu ở trong sân tê liệt mà qua .

Thời khắc này Dương Diệp, trước nay chưa có cường đại!

Hầu hết thời gian, yêu có thể làm cho lực lượng, có thể kích phát tiềm năng của người, thế nhưng, hận đồng dạng có thể!

Huống chi, thời khắc này Dương Diệp, kích phát rồi chính mình hết thảy có thể kích phát tiềm năng!

Cái này một kiếm, cường đại đến cực hạn!

Nhưng mà, đối với trước mắt cái này giết qua vô số đỉnh phong cường giả nữ tử mà nói, cái này một kiếm, cũng không mạnh mẽ!

Cực đoan, cũng không có nghĩa là chính là rất mạnh!

Nữ tử thuận tay một kiếm, cái này một kiếm trực tiếp đâm vào Dương Diệp kiếm trong tay kiếm nhọn lên.

Keng!

Dương Diệp kiếm trong tay chợt run lên, sau một khắc, Dương Diệp cả người trong nháy mắt rạn nứt ra, thế nhưng, Dương Diệp cũng là trường kiếm nhất chèo, dán chặt lấy nữ tử kiếm hướng nữ tử tàn nhẫn phách đi .

Nhưng mà, cái này mau lẹ vô cùng một kiếm cũng là phách trống rỗng!

Nữ tử không biết bực nào thì đã xuất hiện ở Dương Diệp nguyên lai sở đứng vị trí!

Mà Dương Diệp cũng không có ngừng tay, xoay người hướng nữ tử tàn nhẫn phách đi .

Một kiếm lại một kiếm!

Dần dần, nữ tử thần sắc ngưng trọng!

Thế gian, có rất nhiều loại kiếm đạo, tỷ như Vô tình kiếm đạo, hữu tình kiếm đạo, thế nhưng, còn có một loại, đó chính là hận chi kiếm đạo .

Hận chi kiếm đạo, kỳ thực lại có thể xưng là Ma Kiếm đạo.

Bởi vì ... này loại người, đã thuộc về mê muội .

Loại kiếm đạo này, thế gian thiếu cách nhìn, chỉ có cái kia loại hận đến mức tận cùng kiếm tu, mới có thể vào loại kiếm đạo này, nắm giữ cái này kiếm đạo chân đế . Mà Dương Diệp hiện tại, hiển nhiên chính là đã tiến nhập loại kiếm đạo này trạng thái!

Dương Diệp kiếm uy lực điên cuồng ở bạo tăng, mỗi một kiếm đều so với trên một kiếm mạnh mẽ mấy lần!

Cái này đã phi thường vô cùng không bình thường!

Bất luận một loại nào kiếm đạo, nếu là có thể đạt được cực hạn, đều là kinh khủng!

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp điên cuồng huy động kiếm trong tay, dần dần, hắn mỗi một kiếm vung chém mà xuống, cái kia trường phát phiêu dật nữ tử thân thể sẽ hư huyễn một phần .

Mà giờ khắc này, nữ tử đã không thể áp chế Dương Diệp!

Nữ tử mình cũng có chút khó có thể tin!

Phi thường vô cùng khó có thể tin!

Bởi vì nàng rất tinh tường Dương Diệp cùng nàng sự chênh lệch, có thể nói, Dương Diệp ở trước mặt nàng chắc là không còn sức đánh trả chút nào, nhưng là bây giờ, Dương Diệp đã có áp chế nàng dấu hiệu!

Tuy là đây chỉ là phân thân của nàng, mà không phải bản thể!

Thế nhưng, điều này cũng làm cho nàng khó có thể tin .

Nữ tử nhãn trung có một ít hứng thú!

Cứ như vậy, Dương Diệp không biết giằng co bao lâu, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, sau một khắc, một đạo huyết hồng kiếm quang tự phía chân trời tàn nhẫn phách mà xuống.

Cái này một kiếm, phảng phất có thể khai thiên tích địa!

Không phải phảng phất, là có thể khai thiên tích địa!

Một kiếm rơi hạ!

Cô gái tóc dài khẽ ngẩng đầu, giơ kiếm hoành ngăn!

Ầm!

]

Một kiếm rơi xuống.

Ầm!

Toàn bộ cao không biết nhiều thiếu trượng cao sơn từng khúc văng tung tóe, toàn bộ mệnh giới thế giới càng là bắt đầu một tấc một tấc hư ảo .

Cái này một kiếm, phá hủy cái này toàn bộ mệnh giới!

Nhưng mà, nàng kia vẫn như cũ, thế nhưng, Dương Diệp cũng là ngã xuống . Bất quá, nữ tử thân thể cũng hư huyễn đến rồi cực hạn, giống như một luồng khói xanh, lúc nào cũng có thể sẽ tiêu tán ở trong thiên địa này!

Toàn bộ mệnh giới bắt đầu rời ra phá toái!

Dương Diệp tự không trung chậm rãi rơi, hắn nhục thân cùng linh hồn bắt đầu từng khúc yên diệt .

Đây chính là hắn phía trước điên cuồng đại giới!

Cái giá này, là hắn không thể thừa nhận đại giới!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo bạch quang đột nhiên bao phủ ở Dương Diệp cái kia bắt đầu yên diệt thân thể cùng với linh hồn, rất nhanh, cái này đạo bạch quang biến mất .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp xuất hiện ở phi thăng đài lên.

Tại hắn bên cạnh, là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch!

Lúc này Tiểu Bạch, hoàn hảo như lúc ban đầu, một chút việc tình cũng không có . Đương nhiên, khi thấy Dương Diệp bộ dáng như vậy lúc, Tiểu Bạch cái kia yếu ớt tâm linh như thế nào thừa nhận ? Nàng một cái liền khóc lên .

Rất nhanh, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, móng vuốt trong linh trượng bắt đầu vung múa, rất nhanh, vô số linh khí hướng Dương Diệp tụ đến .

Giờ khắc này, Tiểu Bạch đem hết toàn lực!

Cứ như vậy, linh khí càng ngày càng nhiều, Dương Diệp đã bị linh khí triệt để bao vây, Dương Diệp thân thể yên diệt cư nhiên ngừng lại . Thế nhưng, hắn linh hồn vẫn như cũ ở từng khúc yên diệt .

Tối đa chừng hai mươi hơi thở, hắn linh hồn thì sẽ hoàn toàn tiêu thất!

Cái kia lúc, trong thiên địa ở cũng không có Dương Diệp cái này người!

Bởi vì hắn linh hồn nếu như tiêu thất, đó chính là thần hồn câu diệt!

Giờ khắc này, Tiểu Bạch là chân chánh luống cuống!

Mà chu vi, Tô Thanh Thi cùng Tử Nhi đều đã tới phi thăng đài nơi đây .

Nhìn phi thăng đài ở trên Dương Diệp, hai nữ khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, rất nhanh, Tô Thanh Thi nhìn về phía Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch giờ khắc này đã gấp là sáu thần không chủ!

Mà đang ở cái này lúc, cái kia vãng sinh kiếm đột nhiên trôi dạt đến Dương Diệp bên cạnh, vãng sinh kiếm bắt đầu run rẩy động, rất nhanh, từng cổ một vãng sinh lực từ kiếm trung tuôn ra, nhưng sau tràn hướng Dương Diệp .

Ngoại trừ này bên ngoài, Dương Diệp trong cơ thể, cái kia vãng sinh huyền khí cũng đột nhiên tự động vận chuyển, rất nhanh, ở Dương Diệp quanh thân, hắn vãng sinh lực đột nhiên bao trùm ở hắn linh hồn .

Trong nháy mắt, Dương Diệp cái kia thiêu đốt linh hồn dĩ nhiên ngừng lại!

Có hiệu quả!

Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, đầu tiên là ngẩn ngơ, rất nhanh, nàng phục hồi tinh thần lại, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn mở ra, trong nháy mắt, vô số vãng sinh huyền khí cùng với vãng sinh lực hướng Dương Diệp hội tụ đi .

Vãng sinh huyền khí!

Nàng ban đầu ở vãng sinh tộc tìm cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng muốn!

Mà ở nàng bồi dưỡng xuống, nàng vãng sinh huyền khí cùng vãng sinh lực, so với Dương Diệp nhiều không biết nhiều thiếu thế hệ ... Hết cách rồi, ở phương diện này, không có người nào có thể so với được trên nàng!

Rất nhanh, Dương Diệp thiêu đốt linh hồn dần dần khôi phục bình tĩnh, bất quá, Dương Diệp như trước rất suy yếu lại hôn mê .

Thế nhưng, chí ít sẽ không thần hồn câu diệt!

Nhìn thấy một màn này, Tô Thanh Thi cùng Tử Nhi còn có Tiểu Bạch chờ tức thì thả lỏng một hơi .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Mệnh giới ở bắt đầu tan vỡ, còn cô gái kia cũng là vẫn chưa hoàn toàn biến mất . Nàng nhìn thoáng qua phía dưới Dương Diệp chỗ ở vị trí, khóe miệng hơi cuộn lên, "Có chút ý tứ!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể nàng triệt để tiêu tán .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu Bạch vẫn như cũ cho Dương Diệp quán thâu linh khí, cứ như vậy giằng co đủ đủ nhất thiên về sau, Dương Diệp con mắt chậm rãi mở ra, thế nhưng Tiểu Bạch cũng đã trải qua mệt bò tới hắn thân trên đang ngủ .

"Thức dậy ?"

Dương Diệp bên tai, một giọng nói truyền đến .

Dương Diệp ngốc trệ một cái, hắn quay đầu nhìn lại, chính là Tô Thanh Thi cùng Tử Nhi . Rất nhanh, hắn cúi đầu nhìn lại, vừa vặn chứng kiến Tiểu Bạch, lúc này, Tiểu Bạch chính khò khò ngủ say!

Tiểu Bạch không có chết!

Thấy như vậy một màn, nước mắt trong nháy mắt tự Dương Diệp nhãn trung tràn ra .

Cái này lúc, Tô Thanh Thi kéo lại Dương Diệp tay, "Hoàn hảo ?"

Thanh âm có chút run .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Tô Thanh Thi, khẽ gật đầu một cái .

Tô Thanh Thi nhẹ nhàng vuốt ve một cái Dương Diệp gò má, "Lần sau đừng tại làm loại chuyện ngu xuẩn này!"

Dương Diệp gật đầu, "Lần này là ta ngu xuẩn . Lấy vì cái này thiên mệnh cùng mặt khác ba cái thiên mệnh cũng giống như vậy, ta sai hoàn toàn ."

Vừa nói, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này thiên mệnh, cùng còn lại ba cái thiên mệnh hoàn toàn khác nhau, cái này thiên mệnh, là chân chánh đem mình làm thần, hắn có thể đủ cảm giác được, đối phương phi thường bản thân . Hơn nữa, cái này thiên mệnh cách nghĩ cùng nữ tử váy trắng cùng với hắc muội chờ thiên mệnh cách nghĩ hoàn toàn khác nhau .

Cái này thiên mệnh, hiển nhiên là muốn quán triệt trước đây nàng quyết định quy tắc .

Hoàn hảo lúc này đây, nàng tới chỉ là một luồng phân thân, nếu như là bản thể, hắn lần này căn bản không có đường sống!

Quá hồi lâu, Dương Diệp nhìn về phía Tô Thanh Thi, nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch nàng tại sao lại không có việc gì ?"

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Không biết, nàng mới vừa vào tới lúc, chúng ta cũng dọa cho giật mình, thế nhưng, nàng ở tiêu tán chi về sau, nàng rốt cuộc lại chính mình ngưng tụ lại, sau đó cùng phía trước một màn đồng dạng, một chút việc cũng không có ."

Chính mình ngưng tụ!

Dương Diệp chân mày nhíu lại, suy nghĩ hồi lâu đều muốn không minh bạch, bởi vì lúc trước cô gái tóc dài kia cũng không có thủ hạ lưu tình, hắn cảm giác được, nàng kia là hạ sát thủ!

Thế nhưng, Tiểu Bạch không có chuyện, nàng còn rất tốt!

Cái này lúc, Tiểu Bạch đầu nhỏ đột nhiên cọ xát chà xát Dương Diệp ngực, Dương Diệp cúi đầu nhìn lại, chỉ thấy Tiểu Bạch tiểu trảo nắm thật chặt hắn, sợ hắn không có!

Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi nhìn nhau cười .

Một canh giờ về sau, Dương Diệp khôi phục cái 4-5 thành .

Dương Diệp ôm cái kia còn đang ngủ Tiểu Bạch đi tới trong phòng tu luyện, hắn xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng sau sẽ Tiểu Bạch đặt ở bả vai lên.

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Hồi tưởng phía trước tất cả!

Lúc trước, hắn kiếm xảy ra biến hóa!

Hận!

Ở đương thời, hắn cảm giác một vô cùng vô tận lực lượng dũng mãnh vào trong cơ thể hắn, mà cỗ lực lượng, nguyên từ ở hận!

Vào thời khắc ấy, hắn kiếm uy lực hoàn toàn siêu vượt bình thời uy lực, hơn nữa còn là vô số lần!

Hiện tại, hắn phải nắm giữ cái kia cỗ lực lượng!

Một loại hận đến mức tận cùng kiếm đạo lực lượng!

Hắn đã mở ra một đạo mới môn!

Một loại cực đoan kiếm đạo lực lượng, liền cùng Tiêu Dao Tử Vô tình kiếm đạo.

Bọn họ đều là cực đoan!

Dương Diệp hồi tưởng phía trước Tiểu Bạch tao ngộ, trong nháy mắt, cả người hắn toàn thân huyết đỏ lên .

Sát ý ngút trời!

Dần dần, Dương Diệp kiếm bắt đầu kịch liệt run rẩy động, không chỉ có như đây, Dương Diệp cả người cũng bắt đầu không bình thường .

Hận chi kiếm đạo, kỳ thực chính là ma đạo .

Chân chính ma đạo .

Bởi vì đây là không cách nào khống chế tâm tình mình, sẽ cho người hoàn toàn mất đi lý trí!

Kỳ thực, cái này thì tương đương với đã từng Phong Ma huyết mạch, chỉ bất quá, bất đồng chính là, đã từng hắn là bởi vì huyết mạch mà Phong Ma, thế nhưng, hắn bây giờ là bởi vì kiếm mà Phong Ma .

Lấy kiếm Phong Ma!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp cả người đã hoàn toàn điên cuồng lên, giờ khắc này, toàn bộ Hồng Mông Tháp cũng bắt đầu run rẩy động .

Vô số sinh linh dồn dập hướng phòng tu luyện nhìn lại, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ cùng kinh hãi!

. . ..

------oOo------

Chương 2696: Không Án Sáo Lộ Xuất Bài!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trạng thái kinh động Tiểu Bạch, chứng kiến Dương Diệp biến thành vậy, Tiểu Bạch vội vã bay đến Dương Diệp trước mặt, nhưng sau ôm lấy Dương Diệp .

Dương Diệp thân thể vẫn như cũ rung động!

Thế nhưng, hắn cũng không có bạo động!

Sau một lúc lâu, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, nhưng sau đưa tay nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Không sợ ."

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp mặc dù coi như rất đáng sợ, thế nhưng hai mắt cũng rất thanh minh, cũng không có mê thất .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai phòng tu luyện, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cuối chân trời, trong lòng thấp giọng thở dài .

Vừa rồi loại trạng thái kia, hắn cũng không phải là muốn vào liền vào.

Phẫn nộ giá trị không đủ, hắn hoàn toàn không có biện pháp tiến nhập loại trạng thái kia! Thế nhưng, một ngày tiến nhập cái kia loại kiếm đạo ý cảnh, thực lực của hắn, cơ hồ là lấy thập bội tới đề thăng đấy!

Chẳng qua còn tốt, hắn là một cái dễ dàng nổi giận người!

Nhìn xa chỗ phía chân trời, Dương Diệp rơi vào trầm mặc .

Địch nhân!

Lúc này đây, hắn phát hiện, địch nhân của hắn, cũng không phải là chỉ có Mạt Pháp Chi Địa, còn có cái kia vị quần dài nữ tử!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp cúi đầu nhìn về phía trong lòng ngoan meo meo Tiểu Bạch, nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, đương thời ngươi tại sao lại không có việc gì ?

Tiểu Bạch nhưng là bị cái kia hành đạo kiếm đâm đâm thủng thân thể đấy!

Nhưng là bây giờ, Tiểu Bạch lại hoàn hảo ở trước mặt của hắn, một chút việc tình cũng không có!

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng thần tốc quơ múa lên tiểu trảo .

Rất là kích thích!

Một lát sau, Dương Diệp hiểu!

Tiểu Bạch thân thể ở hư huyễn chi về sau, thế nhưng, chính cô ta từ tụ tập đứng lên!

Không sai!

Nàng chính mình cũng không biết thế nào liền đem mình đã phân tán thân thể tụ tập đứng lên!

Nói đơn giản điểm chính là, nàng hình như là không giết chết!

Dương Diệp chính là hiểu như vậy đấy!

Bất quá, cái này cũng bình thường, phải biết, Tiểu Bạch đã từng là thiên địa chí thiện chi linh, năm đó cái kia thiên mệnh bản thể đều không thể đủ giết chết nàng!

Chỉ cần có linh khí, chỉ cần không phải là tuyệt đối lực lượng, là không pháp tuyệt sát Tiểu Bạch!

Đương nhiên, cái này không có nghĩa là nàng chính là vô địch an toàn, cái này tiểu gia hỏa đánh lộn năng lực nhưng là rất yếu!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó rời đi Hồng Mông Tháp .

Lúc này, hắn đã tại một mảnh lỗ xoáy đen bên trong, phía trước mệnh giới, đã vỡ nhỏ yên diệt!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau thân hình run lên, tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp lợi dụng Thái U kiếm trực tiếp truyền đến Đệ Cửu Trọng không gian!

Lúc này đây, mục đích của hắn là tìm kiếm Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú!

Hắn nhất định phải nhanh tìm được các nàng, đặc biệt ở cái kia thiên mệnh lão đại bản thể tới thì tìm được các nàng . Hơn nữa, hắn hiện tại cũng nhất định tránh Mạt Pháp Chi Địa người,

Mà muốn đi bốn chiều Vũ Trụ Không Gian ngoại vi, liền nhất định đi qua cái này cửu trọng không gian đi tới, bởi vì cái kia vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều giữa vũ trụ vách ngăn, hắn không có biện pháp dùng Thái U kiếm mạnh mẽ chui qua lại, cũng không dám!

Vạn nhất truyền tống đến một ít không tốt địa phương làm sao bây giờ ?

Đệ Cửu Trọng không gian, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, cái này thế giới trống rỗng, một điểm sinh mệnh khí tức cũng không có!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngẩng đầu nhìn lại, hắn đang muốn lên đường, đột nhiên, hắn quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, một nữ tử chậm rãi mà đến!

Không đúng, không phải nữ nhân!

Dương Diệp ngạc nhiên, trước mắt cái này vị, chính là trước đây với hắn đi Mạt Pháp Chi Địa cái kia Âm Dương Tiên!

Âm Dương Tiên chứng kiến Dương Diệp lúc, cũng là vẻ mặt kinh ngạc, hiển nhiên, hắn cũng không nghĩ tới hội gặp ở nơi này Dương Diệp!

]

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, hồi lâu không thấy!"

Âm Dương Tiên quan sát liếc mắt Dương Diệp, sau đó nói: "Tấm tắc, lợi hại a, trong thời gian ngắn ngủi, dĩ nhiên phát triển đến loại trình độ này, ghê gớm ."

Dương Diệp cười cười, hắn nhìn thoáng qua hư không bên trong, sau đó nói: "Tiền bối, có hứng thú hay không đi cái kia cửu trọng không gian chi trên ?"

Âm Dương Tiên hai mắt híp lại, rất nhanh, ánh mắt của hắn rơi vào Dương Diệp trong tay cái kia chuôi Thái U kiếm lên, "Thảo nào, nguyên lai là Thái U kiếm rơi vào tay ngươi tiến lên! Không nghĩ tới phía dưới nghe đồn là thật, ngươi thật cùng thiên mệnh làm với nhau!"

Vừa nói, hắn xem Dương Diệp nhãn thần có chút lạ!

Hắn của ban đầu, nhưng là không có thiếu bị thiên mệnh truy sát!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Tiền bối tuy là nữ tử, nhưng là lại so với một ít nam nhi tốt hơn không biết bao nhiêu lần ."

Âm Dương Tiên hơi ngẩn ra, "Nói như thế nào ?"

Dương Diệp nói: "Số một, tiền bối không dối trá, không giống có vài người vậy trước mặt một bộ, sau lưng một bộ; thứ hai, tiền bối biết ta theo thiên mệnh làm với nhau, cũng là không có động thủ, tiền bối hiển nhiên là cái kia loại người ân oán phân minh ."

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta biết ngươi là ở vuốt mông ngựa, bất quá, như lời ngươi nói, thiên mệnh là thiên mệnh, ngươi là ngươi, cái này không thể hòa chung một chỗ, hơn nữa, ta không phải cái kia loại không đánh được lão tựa như lấn phụ tiểu nhân người . Thế nhưng "

Nói đến đây, hắn thản nhiên nhìn liếc mắt Dương Diệp, "Tiểu tử ngươi xảo quyệt rất, trong bụng ý nghĩ xấu rất nhiều, cho nên, ta không với ngươi làm cùng một chỗ, ngươi muốn đi cửu trọng không gian bên ngoài, ta cũng không ngăn ngươi ."

Dương Diệp nói: "Tiền bối không cùng lúc đi?"

Âm Dương Tiên lắc đầu, "Ta có trực giác, theo ngươi, chắc chắn sẽ không có chuyện tốt phát sinh!"

Dương Diệp không nói, hắn cũng không có nói gì, xoay người muốn đi, mà lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Uy, "

Dương Diệp ngừng lại, xoay người nhìn về phía Âm Dương Tiên, Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Nhắc nhở ngươi một cái, bên ngoài không phải rất an toàn, khả năng so với cái này trong còn nguy hiểm ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết, bất quá, với ta mà nói, đã không có an toàn địa phương, không phải sao?"

Âm Dương Tiên gật đầu một cái nói: "Đây cũng là, đã như đây, vậy chúc ngươi nhiều may mắn đi!"

Dương Diệp cười cười, nói: "Tiền bối, sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hắn ngự kiếm phóng lên cao .

Giữa sân, Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua hư không, nhưng sau lắc đầu, hắn xoay người hướng xa chỗ đi tới, đi chưa được mấy bước, hắn đột nhiên ngừng lại .

Âm Dương Tiên quay đầu nhìn về phía nơi ấy, ngoài trăm trượng không gian khẽ run lên, rất nhanh, một gã mặc trường bào nam tử đi ra, nam tử nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, sau đó nói: "Cái kia Dương Diệp có thể đã tới nơi đây ?"

Âm Dương Tiên lắc đầu, "Ta không biết!"

Xa chỗ, nam tử kia hai mắt híp lại, sau một khắc, trước mặt hắn không gian đột nhiên một hồi xao động .

Xa chỗ, Âm Dương Tiên hơi biến sắc mặt, chắp tay trước ngực, nhưng sau chợt hướng phía trước đè một cái .

Xuy!

Cái này đè một cái, trước mặt hắn không gian trực tiếp biến thành một cái quỷ dị cuộn sóng độ cung, mà đang ở cái này lúc, nam tử kia chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Ầm!

Âm Dương Tiên trước mặt không gian trực tiếp nổ bể ra đến, Âm Dương Tiên trong nháy mắt bị đẩy lui đủ đủ gần nghìn trượng!

Nghìn trượng bên ngoài, Âm Dương Tiên lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nói: "Lợi hại a!"

Nam tử nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời hư không, "Chạy nhưng thật ra nhanh!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, sau một khắc, một cái bóng mờ xông thẳng hư không .

Toàn bộ cửu trọng không gian chợt run rẩy động!

Ở nam tử ly khai không sai biệt lắm mấy hơi thở về sau, lại là một đám người xuất hiện ở giữa sân .

Người đến, chính là Hoành Vạn Cổ đám người!

Cầm đầu Hoành Vạn Cổ ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhưng sau hắn nhìn về phía xa xa Âm Dương Tiên, "Âm Dương tiên sinh, từ lúc từ biệt đến giờ vẫn khỏe chứ?!"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Hoành Vạn Cổ, các ngươi lợi hại a, cư nhiên nhiều người như vậy theo đuổi một cái tiểu bối!"

"Tiểu bối ?"

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Âm Dương tiên sinh nói đùa, cái này Dương Diệp cũng không phải là tiểu bối, người này thực lực, hiện tại nếu như đơn đả độc đấu, coi như là ta đều không nắm chắc có thể chiến thắng hắn!"

Âm Dương Tiên trầm mặc .

Mới vừa Dương Diệp, kỳ thực đã để hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên nói: "Âm Dương tiên sinh, theo ta được biết, ngươi đã từng bị thiên mệnh sở truy sát quá, sao không cùng ta cùng nhau đồng lõa đại sự ?"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, "Ngươi thật ở mưu đồ thiên mệnh ."

Hoành Vạn Cổ cười không nói!

Âm Dương Tiên trầm mặc một lát, sau đó nói: "Chuyện của các ngươi, ta không dính vào!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Xa chỗ, cái kia đệ nhất thần hai mắt híp lại, liền muốn ra tay, cái này lúc, Hoành Vạn Cổ lắc đầu .

Cứ như vậy, Âm Dương Tiên biến mất ở trong tầm mắt của bọn họ .

"Vạn Cổ huynh, vì sao không giết người này, chấm dứt hậu hoạn ?" Mặc Du đột nhiên hỏi .

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Như vậy sẽ chỉ làm chúng ta có càng nhiều địch nhân hơn, chúng ta phải làm, là tụ tập người nhiều hơn cùng chúng ta cùng một chỗ, mà không phải thuận ta thì sống nghịch ta thì chết, như làm như vậy, rất nhiều cường giả hội phản cảm, thậm chí sẽ đứng đến chúng ta mặt đối lập đi . Cho nên, chỉ cần bọn họ không giúp đỡ Dương Diệp, chúng ta liền không cần đi tìm bọn họ để gây sự ."

Đệ nhất thần nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, không có đang nói cái gì .

Hoành Vạn Cổ ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Các ngươi nói Lệ Đế có thể giết hắn sao?"

Đệ nhất thần trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Như hắn đều không thể đơn giết người này "

Nói đến đây, hắn không có tiếp tục nói hết .

Giữa sân rơi vào trầm mặc .

Quá hồi lâu, Hoành Vạn Cổ nói: "Vậy hãy để cho chúng ta mỏi mắt mong chờ đi!"

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn về phía Tá Mạc, "Cái kia Dương Bất Tử vị trí xác định chưa ?"

Tá Mạc gật đầu, "Đã xác định ."

Hoành Vạn Cổ gật đầu, "Đi thôi, đi gặp một chút cái này vị đã từng bá tuyệt vạn cổ tuyệt đại nhân vật!"

Nói xong, bên ngoài cùng đệ nhất thần đám người xoay người biến mất ở giữa sân

Vô tận hư không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, tốc độ của hắn rất nhanh, đã xé rách không gian, thời khắc này, hắn đã tại đường hầm không gian bên trong .

Ngạnh sinh sinh bổ ra không gian!

Hắn hiện tại chính là đang điên cuồng phách cái này Đệ Cửu Trọng không gian, nhưng sau đạt tới cái này cửu trọng không gian bên ngoài!

Cũng chính là cái kia bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền!

Lúc này đây, Dương Diệp cũng không có dùng Thái U Kiếm cùng vãng sinh kiếm!

Hắn phải dựa vào chính mình thực lực chân chính lao ra cái này vũ trụ ba chiều!

Nguyên nhân đây, cái này độ khó không phải bình thường lớn, ngay từ đầu còn tốt, thế nhưng dần dần, hắn đã có chút có vẻ lực bất tòng tâm!

Càng đi xa, cái kia không gian cường độ lại càng khủng bố, cho dù là hắn kiếm, cũng khó mà lay động mảy may!

Cái này còn không là trọng yếu nhất, quan trọng nhất là chung quanh những thứ này không gian đã bắt đầu đang phản kích!

Vô số không gian bắt đầu chậm rãi hướng hắn đè ép mà đến, từng đạo không gian chi lực giống như con mãnh thú và dòng nước lũ không ngừng vọt tới!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xoay người, nơi ấy, một người đàn ông bằng khoảng không mà hiện!

Nam tử ăn mặc trường bào, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, đang muốn nói, cái này lúc, xa chỗ Dương Diệp đột nhiên rút kiếm hướng hắn tàn nhẫn phách mà đến!

Nam tử hai mắt híp lại, "Không án sáo lộ xuất bài ?"

Cvt: Chương nà lão tác sai chính tả nhiều quá, phải sửa nhiều nên lâu ạ

PS: Người nào Fan sách truyện để cho ta nhảy vào Brazil đấy! ! ! Nói Brazil quán quân tuyệt đối thỏa thỏa, thỏa em gái ngươi a! ! Cái này nguyệt ta liền thổ đều không ăn nổi! ! ! Lần này thật sự có nhảy lầu tâm . 300 Đại Dương cứ như vậy không rồi! ! ! Mẹ nó chứ! !

------oOo------

Chương 2697: Ta Tới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Người đàn ông trung niên cũng không nghĩ tới Dương Diệp vừa thấy mặt đã hội rút kiếm!

Hắn thấy, làm sao cũng phải trước tâm sự ?

Nhưng mà, Dương Diệp gặp mặt liền đánh!

Mặc dù có chút ở ngoài dự liệu, bất quá, người đàn ông trung niên phản ứng cực nhanh, Dương Diệp kiếm vừa xong trước mặt hắn, cả người hắn chính là đã hướng lui về sau mười trượng khoảng cách!

Một kiếm rơi khoảng không, Dương Diệp đang muốn lần nữa xuất kiếm, mà lúc, một đạo tàn ảnh hướng hắn nổ bắn ra mà đến!

Chính là cái kia người đàn ông trung niên!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hơi nghiêng người, tay chuyển kiếm một cái cắt ngang .

Mà đang ở cái này lúc, một tay bắt được hắn kiếm!

Tay không vào dao sắc!

Cái này nhất chớp mắt, Dương Diệp quả đoán bỏ kiếm, mà ở trong tay của hắn, lập tức lại xuất hiện một thanh kiếm, không đúng, là hai thanh kiếm!

Lúc này đây, cái này hai thanh kiếm là Thái U kiếm cùng vãng sinh kiếm!

Ngay một khắc này, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên buông lỏng ra kiếm, hướng bay về sau trăm trượng!

Tại hắn rời đi trong nháy mắt đó, hắn nguyên bản sở đứng vị trí, hai thanh kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Dương Diệp ngừng lại, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ người đàn ông trung niên, đôi mắt sâu chỗ, là ngưng trọng .

Đối phương ý thức chiến đấu thật là khủng khiếp!

Dương Diệp cũng không có ở xuất thủ .

Bởi vì giờ khắc này, không gian chung quanh đã đè ép qua đây .

Đây cũng không phải là cửu trọng không gian!

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Thảo nào Mạt Pháp Chi Địa nguyện ý hoa như vậy giá thật lớn mời ta, ngươi quả thực thật sự có tài!"

Dứt lời, tay phải hắn khẽ nâng lên, nhưng sau nhẹ nhàng hướng tả hữu rung động .

Ầm!

Hai bên những thứ kia đè ép mà đến không gian đột nhiên bị đẩy lui gần nghìn trượng!

Sau một khắc .

Xuy!

Một đạo tê liệt tiếng chợt vang lên .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một luồng kiếm quang nổ bắn ra mà ra!

Chuyển chớp mắt .

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên ở nơi này đường hầm không gian bên trong vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài!

Chính là Dương Diệp!

Cân nhắc trăm trượng bên ngoài, Dương Diệp mới vừa dừng lại, ở trước mặt hắn, một đạo hắc ảnh nổ bắn ra mà tới.

Đối phương căn bản không để cho hắn thở dốc cơ hội!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn hai tay bên trong, hai thanh kiếm rung động kịch liệt lên .

Rất nhanh, đạo hắc ảnh kia tới .

Cái này lúc, Dương Diệp mở hai mắt ra!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ...

Trong nháy mắt, vô số kiếm khí cùng vô số kiếm ý đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp quanh thân .

Phương Thốn Kiếm Vực!

Mà bóng đen kia, vẫn chưa dừng xuống, rất nhanh, một tay trực tiếp đánh vào Dương Diệp Phương Thốn Kiếm Vực chi lên.

Ầm!

Giữa sân không gian chợt run lên, nhưng sau vặn vẹo, chẳng qua rất nhanh, không gian chung quanh chính là khôi phục bình thường . Mà Dương Diệp, đã tại cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

]

Tuyệt đối lực lượng áp chế!

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, trước mắt cái này người, thực lực rất mạnh , ấn suy đoán của hắn, sợ là chỉ so với cái kia thiên mệnh lão đại phân thân thiếu chút nữa!

Suy nghĩ tỉ mỉ cực khủng!

Không thể phủ nhận, thiên mệnh bốn người, đặc biệt cái kia lão đại, nàng đã so với cái này vũ trụ ba chiều không gian rất nhiều cường giả cao hơn nhiều lắm!

Như các nàng bốn người hợp thể, sợ là tăng thêm sự kinh khủng!

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên cúi đầu nhìn xem tay phải của mình, tay phải hắn lên, xuất hiện rất nhiều đạo huyết ngân, ngoại trừ này bên ngoài, hắn thân trên cũng có rất nhiều còn sót lại kiếm khí ở tàn sát bừa bãi!

Trầm mặc nhất chớp mắt, người đàn ông trung niên tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái kia quấn quanh ở quanh người hắn những thứ kia kiếm khí tức thì tiêu thất vô ảnh vô tung .

Người đàn ông trung niên lạnh lùng nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, "Cư nhiên có thể gây tổn thương cho ta!"

Dương Diệp không nói nhảm, thân hình run lên, chuyển chớp mắt, một luồng kiếm quang đã tới người đàn ông trung niên trước mặt . Cái này lúc, người đàn ông trung niên lấy tay hóa chưởng, ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp cái này một kiếm . Bất quá, Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa cường đại lực lượng cũng là trong nháy mắt đem cái kia người đàn ông trung niên chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Người đàn ông trung niên vừa định phản kích, cái này lúc, mấy chuôi phi kiếm đột nhiên xuất hiện ở bốn phía!

Ngũ Hành Kiếm!

Năm chuôi kiếm giống như năm cái Dương Diệp, kiếm kiếm nhắm thẳng vào cái kia người đàn ông trung niên chỗ yếu hại!

Người đàn ông trung niên nhíu mày, hắn không có đang cùng Dương Diệp cự ly gần tác chiến, mà là hướng lui về sau mấy trăm trượng, trực tiếp cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách .

Dương Diệp vừa định tiếp tục xuất thủ, cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên hai mắt đột nhiên chậm rãi đóng lại, sau một khắc, hai tay hắn nắm chặc thành quyền, chân phải nhẹ nhàng đỉnh đầu .

Xuy!

Trong nháy mắt, người đàn ông trung niên thân thể trực tiếp phân tán ra, rất nhanh, sấp sỉ mười đạo tàn ảnh lấy phương hướng bất đồng hướng Dương Diệp bắn tới!

Giờ khắc này, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt chính là vừa bổ!

Song kiếm thành vực!

Nhưng mà ...

Phanh phanh phanh phanh phanh ...

Từng đạo liên miên bất tuyệt muộn hưởng tiếng không ngừng vang lên, mà mỗi một âm thanh vang lên, Dương Diệp sẽ chợt lui chí ít trăm trượng!

Trong khoảng thời gian ngắn, Dương Diệp trực tiếp lui sấp sỉ nghìn trượng!

Một hơi thở về sau, giữa sân bình tĩnh lại .

Mà cái kia người đàn ông trung niên đã về tới tại chỗ, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp thân lên, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Nguyên lai thân trên còn xuyên nhất kiện siêu Thần khí tồn tại giáp!"

Xa chỗ, Dương Diệp sâu hấp một hơi, bình phục một cái trong cơ thể cái kia cỗ nồng nặc cảm giác khó chịu .

Vừa rồi trong nháy mắt đó, như hắn không tế xuất cái kia giáp, hắn rất có thể bị đối phương áp chế chết!

Thế nhưng, dù cho dùng chỗ cái kia giáp, cái kia giáp lúc này cũng đã bị trọng thương, đơn giản mà nói, nó đã không có lần thứ hai năng lực phòng ngự!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia người đàn ông trung niên, nam tử chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Một thân Thần Trang, đáng tiếc, đều là ngoại vật, đều là giả!"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Mở mẹ nó thế giới vui đùa chứ ? Ngươi so với lão tử sống lâu không biết bao nhiêu năm, còn không cho phép ta mượn ngoại vật ? Ngươi nếu như muốn đấu công bằng, tự hạ cảnh giới đánh với ta một trận ?"

Người đàn ông trung niên lắc đầu, "Ta cũng không phải là cùng ngươi tới tỷ võ, giết ngươi, ta còn có việc khác cần hoàn thành . Đương nhiên, ta được thừa nhận, vừa rồi ta bỏ quên tuổi của ngươi, ngươi cái tuổi này có thực lực này, đã là nghịch thiên . Bất quá, ngươi con đường nghịch thiên, đến đây chấm dứt!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nhẹ nhàng nhất dẫn .

Ầm!

Một khí tức cường đại từ trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Trong chớp nhoáng này, người đàn ông trung niên khí tức lần lượt leo thăng, hơi thở của hắn, đã hoàn toàn không phải khi trước khí tức, khí thế đều hoàn toàn khác nhau!

Nếu như nói lúc trước hắn so với cái kia thiên mệnh lão đại phân thân yếu một ít, vậy bây giờ hắn, sợ là không thể so với thiên mệnh lão đại phân thân yếu đi .

Hiển nhiên, lúc trước hắn cũng không có dùng thực lực chân chính!

Mà bây giờ, hắn đã không muốn ở lãng phí thời gian!

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn một chút trong tay song kiếm, rất nhanh, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt hắn, Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau nàng bắt lại cái kia hai thanh kiếm, nhẹ nhàng hợp lại .

Cứ như vậy, hai thanh kiếm hợp hai thành một!

Kiếm hợp nhất chi về sau, Tiểu Bạch vội vã chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau có một ít nhíu chặt nhìn phía ngoài

Dương Diệp .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay, lúc này, hắn rõ ràng cảm giác được cái này kiếm có chút bất đồng!

Cái này lúc, cái kia người đàn ông trung niên đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ!

Một khí thế ngút trời ở nơi này đường hầm không gian bên trong tịch quyển mà qua!

Ầm!

Toàn bộ đường hầm không gian trong nháy mắt rung động kịch liệt lên, giống như đại địa chấn!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong tay hắn, kiếm rung động kịch liệt lên .

Hậu phát chế nhân!

Người đàn ông trung niên cách Dương Diệp càng ngày càng gần, rất nhanh, Dương Diệp rút kiếm!

Mà người đàn ông trung niên cũng ra quyền!

Giờ khắc này, căn bản không có cái gì kỹ xảo đáng nói, chỉ có ngạnh kháng!

Bởi vì người đàn ông trung niên lực lượng bao trùm hắn Dương Diệp hết thảy khu vực, đối phương cảnh giới, thực lực viễn siêu hắn, có thể nói là dốc hết sức vượt mười ngàn xảo!

Dương Diệp không có tuyển trạch, chỉ có thể ngạnh kháng . Lui, khí thế yếu, ngược lại rơi vào tuyệt cảnh, hơn nữa, phía sau chính là không gian vách, hắn căn bản không thể lui được nữa!

Dương Diệp một kiếm này uy lực, cũng so trước đó cường đại rất nhiều!

Lúc này đây, là song kiếm hợp một, hai thanh kiếm bản thân mỗi bên tự chính là siêu việt siêu thần khí tồn tại, hiện tại hợp nhất, cái kia lực lượng mạnh mẽ, căn bản không phải một cộng một đơn giản như vậy.

Hơn nữa, Dương Diệp lúc này đây tăng thêm song vực cùng với đôi ý!

Rất nhanh, cái kia người đàn ông trung niên nắm tay đánh vào Dương Diệp kiếm nhọn chi lên.

Dương Diệp kiếm trong tay kịch liệt run lên, thế nhưng, cái kia kiếm cũng là trực tiếp cắm vào cái kia người đàn ông trung niên cánh tay, kiếm theo người đàn ông trung niên cánh tay một mạch đi phía trước!

Người đàn ông trung niên nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, hắn vẫn chưa triệt thoái phía sau, mà là tiếp tục xông về phía trước, trực tiếp làm cho Dương Diệp kiếm xuyên qua thân thể hắn, thế nhưng, quả đấm của hắn cũng là đánh vào Dương Diệp lồng ngực chi tiến lên!

Ầm!

Dương Diệp mặc trên người món đó giáp trong nháy mắt vỡ nhỏ, Dương Diệp cả người càng là trực tiếp té bay ra ngoài, không trung, Dương Diệp trong miệng tinh huyết liên phun! Nhất về sau, hắn trọng trọng đụng vào cái kia thân sau cách đó không xa tường không gian lên.

Ầm!

Dương Diệp rơi đập mà xuống, thế nhưng rất nhanh chính là đứng lên .

Hắn phần bụng, đã bị đánh lõm!

Như không phải cái kia giáp cản một cái, vừa rồi một quyền kia, sẽ đánh xuyên qua thân thể hắn!

Có thể nói, là cái kia giáp cứu hắn một mạng!

Xa chỗ, cái kia người đàn ông trung niên nhìn thoáng qua mình bị xuyên thủng cánh tay, rất nhanh, hắn trực tiếp chặt đứt cánh tay phải của mình!

Bởi vì cái kia cánh tay phải bên trong, ẩn chứa Dương Diệp trong kiếm vãng sinh lực, cái kia cỗ lực lượng đang điên cuồng cắn nuốt hắn, nếu như không bỏ qua cánh tay, liền mệnh đều có thể không có!

Người đàn ông trung niên ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Thiếu chút nữa thì lật thuyền ."

Thanh âm rơi xuống, hắn cánh tay phải trực tiếp lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được dài đi ra!

Cánh tay phải khôi phục về sau, người đàn ông trung niên chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới .

Một cổ vô hình uy áp bằng khoảng không xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, tay phải hắn nắm thật chặc kiếm trong tay, dần dần, cả người hắn bắt đầu run rẩy động, đầu của hắn phát ở từng điểm từng điểm bắt đầu biến đỏ .

Hận chi kiếm đạo, đơn giản mà nói chính là Ma Kiếm đạo.

Loại kiếm đạo này, kỳ thực chính là ma đạo!

Đang ở Dương Diệp muốn triệt để tiến nhập loại trạng thái kia lúc...

"Ta tới!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp vang lên bên tai .

. . ..

PS: Chiến đấu dân tộc cũng lạnh . Ai, hy vọng có một thiên quốc đủ thân ảnh cũng có thể ở World Cup trên xuất hiện! ! Các ngươi cảm thấy ta có thể chờ đến cái kia nhất thiên à...

------oOo------

Chương 2698: Ta, Lấy Đức Thu Phục Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thanh âm quen thuộc!

Dương Diệp ngừng lại, quay đầu nhìn lại, tại hắn bên phải, một nữ tử đứng ở nơi ấy .

An Nam Tĩnh!

Người đến, chính là cái kia hồi lâu không thấy An Nam Tĩnh!

Chứng kiến An Nam Tĩnh, Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, rất nhanh, hắn nhếch miệng cười, "Đến rồi!"

An Nam Tĩnh gật đầu, đi tới Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên .

Người đàn ông trung niên quan sát liếc mắt An Nam Tĩnh, hai mắt nhỏ bé híp lại .

Mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh không có chút nào lời nói nhảm, hai người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc chợt biến .

Hai tay hắn chất chồng, hướng phía trước chính là nhất ấn .

Dấu bàn tay chỗ, nơi đó không gian trực tiếp phân liệt ra đến, lập tức yên diệt!

Mà lúc, một thanh trường thương phá khoảng không tới .

Chiến Qua!

An Nam Tĩnh Chiến Qua trực tiếp đâm vào người đàn ông trung niên lòng bàn tay bên trong, nhưng mà, cái này thương vẫn chưa có thể đâm rách người đàn ông trung niên tay, người đàn ông trung niên ngạnh sinh sinh cản lại! Không chỉ có như đây, cái kia Chiến Qua càng là trong nháy mắt cong queo!

Chẳng qua ở nơi này lúc, người đàn ông trung niên con ngươi chợt co rụt lại, hắn vội vã thu hồi hai tay, bởi vì tại hắn phía sau, một thanh kiếm lặng yên tới .

Người đàn ông trung niên phản ứng cực nhanh, xoay người hai cánh tay chợt kẹp một cái, cái này kẹp một cái, trực tiếp kẹp lấy thanh trường kiếm kia, thế nhưng, tại hắn phía sau, một thanh trường thương tàn nhẫn đâm mà đến!

Người đàn ông trung niên thần sắc dữ tợn, hai cánh tay hắn buông ra, thân hình lóe lên, hướng bên cạnh nhanh trăm trượng khoảng cách .

Thế nhưng, một đạo tiên huyết từ hắn vai trái phía sau lưng chỗ bắn nhanh mà ra .

Người đàn ông trung niên mới vừa dừng lại, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chính là đã tới trước mặt của hắn!

Kiếm đâm!

Thương quét!

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp thân hình không ngừng đan xen, trong nháy mắt, cái kia người đàn ông trung niên quanh thân bị vô số thương ảnh cùng với kiếm ảnh bao trùm .

Áp chế!

Hoàn toàn bị áp chế!

Giờ khắc này, cái kia người đàn ông trung niên liền sức đánh trả cũng không có!

Tuổi trẻ nhất đại bên trong, duy nhất có thể cùng Dương Diệp gần người giao thủ, phải là An Nam Tĩnh . An Nam Tĩnh là duy nhất một cái cận chiến không thua hắn, thậm chí còn siêu việt hắn!

Mà bây giờ, trở về An Nam Tĩnh thực lực càng thêm cường đại rồi!

Nàng cùng Dương Diệp liên thủ

Người đàn ông trung niên liên tục bại lui, ngắn ngủi mười hơi thời gian, bên ngoài quanh thân chính là đã xuất hiện vô số vết kiếm cùng với thương vết .

Bất quá, người đàn ông trung niên thực lực hiển nhiên cũng cực kỳ khủng bố, tuy là thân trên càng ngày càng nhiều tổn thương, thế nhưng đều không nguy hiểm đến tính mạng!

Cứ như vậy, đang kéo dài sấp sỉ nửa khắc chung sau . Người đàn ông trung niên đột nhiên bỏ qua chống đỡ cái kia đâm về phía bộ ngực hắn một thương!

Trường thương trực tiếp quán xuyên người đàn ông trung niên thân thể!

Hầu như ở cùng lúc này, một thanh kiếm trực tiếp tước hướng người đàn ông trung niên cổ!

Người đàn ông trung niên không có để ý cái này một kiếm, bởi vì ở trường thương vào thân thể của hắn một khắc kia, hắn mượn trường thương lực lượng hướng sau một cái chợt lui!

Cái này vừa lui, trực tiếp tránh thoát Dương Diệp một kiếm kia, cùng này đồng thời kéo ra hắn cùng với Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh khoảng cách!

Thối lui chi về sau, người đàn ông trung niên xoay người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ!

Quả đoán trốn!

An Nam Tĩnh sẽ truy, bất quá, Dương Diệp cũng là lắc đầu .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chúng ta truy không lên."

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy không biết bực nào thì xuất hiện một đạo hắc ảnh .

]

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Đa tạ!"

Chính là chỗ này bóng đen tiễn nàng tới!

Bóng đen nhẹ giọng nói: "Tiếp đường, ngươi được chính mình đi nha."

An Nam Tĩnh nhìn về phía hư ảnh, hư ảnh khẽ cười nói: "Kỳ thực, ta đã rất thỏa mãn ."

Vừa nói, bóng đen mặt hướng Dương Diệp, "Nói thật, cũng phải nói với ngươi tiếng cám ơn!"

Dương Diệp có chút không giải khai .

Bóng đen nói: "Như không phải là các ngươi, ta cũng ra không được ."

Dương Diệp đã hiểu .

Bóng đen này là trước đây Tiểu Bạch cùng Nhị Nha mang ra ngoài, trước đây hắc muội cũng không có ngăn cản . Ngay từ đầu, hắn lấy làm cho này bóng đen cùng hắc muội các nàng là cùng loại người, là một phe, nhưng hiện tại xem ra

Bóng đen làm như biết Dương Diệp cách nghĩ, lại nói: "Chúng ta cùng nàng, cũng không tính là địch nhân, dù sao trước đây có địch nhân lớn nhất . Bất quá, cũng không tính là bằng hữu . Cẩn thận cái kia thiên mệnh lão đại, nàng cách nghĩ là cực đoan nhất chính là cái kia, thực lực cũng là kinh khủng nhất cái kia . Năm đó Dương Bất Tử tung hoành vô địch, chính là bại ở trong tay nàng ha hả, kỳ thực, chúng ta cái thời đại kia người, cơ bản đều có thể nói là nàng thủ hạ bại tướng!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các nàng nếu như hợp thể, thực lực sẽ thêm khủng bố ?"

Bóng đen trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Ban đầu nàng, đã hoàn toàn siêu vượt thiên đạo, đã nhiều năm như vậy, nàng chia làm bốn cái phân thân, bốn cái phân thân bản thân tu luyện đây là nàng tu luyện một loại công pháp, chính cô ta tự nghĩ ra "

Nói đến đây, hắn khẽ lắc đầu, "Kỳ thực, nàng ở trong mắt chúng ta cũng là rất thần bí . Ta chỉ biết, năm đó vô số người khiêu chiến quá nàng, thế nhưng đều thất bại ."

Dương Diệp trầm mặc .

Bóng đen lại nói: "Thiên mệnh bốn cái, bốn loại tính cách, hiện tại xem ra, cái kia nữ tử váy trắng cùng quần đen nữ tử là tương đối thưởng thức ngươi, thế nhưng, cái kia Đồ cùng mặt khác một cái, ngươi phải cẩn thận, đặc biệt các nàng lão đại ."

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ nhắc nhở ."

Bóng đen mặt hướng An Nam Tĩnh, "Trước đây, đường của ta ta đã đi đến cuối con đường, hy vọng ngươi có thể đi so với ta xa hơn!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể hắn dần dần hư ảo .

Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh cung kính đi được một người học trò lễ .

Một hơi thở về sau, bóng đen kia hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt .

Chân chính tiêu thất!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, nàng xem hướng Dương Diệp, "Đi đâu!"

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía xa chỗ, "Đi cái kia bốn chiều Vũ Trụ Không Gian bên viền ."

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch xuất hiện ở An Nam Tĩnh trước mặt, Tiểu Bạch hướng về phía An Nam Tĩnh nhếch miệng cười, thế nhưng An Nam Tĩnh cũng là diện vô biểu tình .

Tiểu Bạch có chút hơi sợ sợ .

Đột nhiên, An Nam Tĩnh nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau đó xoay người đi tới trong phòng tu luyện .

Tại chỗ, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rất nhanh, nàng vội vã đi theo .

Vẫn là đã từng An Nam Tĩnh!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhất về sau, hắn trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Phải không, chúng ta trước đừng đi bốn chiều Vũ Trụ Không Gian rồi hả?"

An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đồ lấn phụ ta, thiên mệnh lão đại cũng lấn phụ ta, những thứ này món lòng cũng lấn phụ ta, ta cảm thấy ta giống như một bóng cao su, bọn họ ai cũng có thể tới đá hai xuống."

Vừa nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ta càng nghĩ càng giận bất quá."

An Nam Tĩnh gật đầu, "Giết chết bọn hắn!"

Dương Diệp sâu hấp một hơi, "Bọn họ đều sẽ cho là ta hội chạy, lúc này đây, lão tử liền không chạy . Đi, chúng ta đi giết hắn nhất long trời lỡ đất!"

Vừa nói, Dương Diệp kéo An Nam Tĩnh tay xoay người hướng phía dưới đi tới .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Tiểu Bạch nhìn trước mặt cái kia đã tan vỡ giáp, nàng chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ khẽ vuốt vuốt cái kia giáp, rất nhanh, vô số linh khí hội tụ trong đó, chỉ chốc lát, cái kia giáp chợt bắt đầu tự động khép lại

Nếu để cho cái kia người đàn ông trung niên nhìn thấy một màn này, khuôn mặt sắc sợ là sẽ phải rất đặc sắc!

Tiểu Bạch giống như là một cái tu bổ tượng, không phải tựa như, nàng hoàn toàn chính là, hơn nữa, còn là trong thiên địa lợi hại nhất tồn tại .

Không đến một hồi, cái kia đã triệt để phá toái giáp cứ như vậy bị nàng chữa trị!

Bây giờ cái này giáp, chân chính hoàn hảo như lúc ban đầu .

Chữa trị khỏi về sau, Tiểu Bạch vội vã đang cầm giáp ra Hồng Mông Tháp, nàng đem giáp đưa tới Dương Diệp trước mặt, tròn đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn trên tràn đầy nụ cười xán lạn .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, hai người nhãn trung đều là mang theo mỉm cười, Dương Diệp cầm lấy cái kia giáp, nhưng sau đưa cho An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh lắc đầu, Dương Diệp cũng là kiên trì, nhưng mà, An Nam Tĩnh đồng dạng kiên trì!

Dương Diệp có chút bất đắc dĩ .

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Bọn họ ghim ngươi, ở ngươi thân lên, có thể ở thời khắc mấu chốt có thể có rất tốt tác dụng!"

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Mang lên đi!"

Dương Diệp không có ở việc này trên vướng víu, nhiều vướng víu chính là làm kiêu . Hắn thu hồi giáp, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, cười nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi là thật lợi hại!"

Những lời này, nói thật là phát tự phế phủ .

Cái này tiểu gia hỏa các loại năng lực, thật quá nghịch thiên!

Hoàn hảo cái này tiểu gia hỏa là cùng hắn một phe!

Tiểu Bạch nhìn Dương Diệp, tiếu dung càng phát xán lạn .

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau ôm Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh biến mất ở cái này đường hầm không gian bên trong!

Đi lên rất khó, thế nhưng đi xuống dưới cũng là rất đơn giản, chỉ chốc lát, Dương Diệp chính là đã về tới Đệ Cửu Trọng không gian!

Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Làm như thế nào ?"

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng hơi cuộn lên, "Nên làm cho bọn họ khắc sâu chút trí nhớ ."

Vừa nói, hắn lấy ra truyền âm thạch, huyền khí dũng mãnh vào, rất nhanh, truyền âm thạch bên trong truyền đến một giọng nói, "Dương huynh ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Mạt Pháp Chi Địa bị ta phá hủy chi về sau, bọn họ bây giờ ở bực nào chỗ đặt chân ?"

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Dương huynh là muốn phản kích sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Coi là vậy đi ."

Thanh âm kia trầm mặc khoảng khắc, nhất về sau, một đạo bạch quang từ cái này truyền âm thạch bên trong vọt ra, "Bọn họ vẫn còn ở Mạt Pháp Chi Địa, Mạt Pháp Chi Địa phá toái không gian đã bị bọn họ chữa trị, bất quá, nơi ấy hiện tại nhiều hơn rất nhiều cường đại trận pháp, đều là một ít tinh thông trận pháp lão quái vật bày ra, Dương huynh không nên khinh thường!"

Trận pháp!

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau hắn nhìn một chút Tiểu Bạch, lắc đầu cười, "Ta muốn không khinh thường đều không được a!"

Vừa nói, hắn trực tiếp cùng Tiểu Bạch còn có An Nam Tĩnh tiêu thất ngay tại chỗ .

Mạt Pháp giới .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi tới Mạt Pháp Chi Địa!

Hắn là trực tiếp tiến vào!

Còn An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh cũng chưa ra, nàng là hắn nhất chiêu con bài chưa lật, thời khắc mấu chốt dùng mới là tốt nhất!

Dương Diệp mới vừa gia nhập Mạt Pháp Chi Địa chính là kinh động cái này Mạt Pháp Chi Địa cường giả, rất nhanh, vô số đạo khí tức tự bốn phương tám hướng phô diện mà tới, cùng này đồng thời, địa hạ, một cái to lớn trận pháp lặng yên di chuyển hiện, hư không bên trong, tinh thần dĩ nhiên vào giờ khắc này tự tin vận chuyển .

Trận pháp!

Hơn nữa còn là có ít nhất sấp sỉ mười loại trận pháp nhanh chóng khởi động!

Những thứ này trận pháp đồng thời khởi động, coi như là một gã đỉnh phong mệnh kỳ cường giả đều có thể đơn giản chém giết!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới, hắn nhìn lướt qua bốn phía, cười nói: "Nghe nói các ngươi lại đem nơi đây tu xong, ân, các ngươi chớ khẩn trương, ta Dương Diệp chú ý lấy đức thu phục người!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Bên trái ngoài mấy trăm trượng, một đạo hắc ảnh xoay người hướng phía chân trời bắn tới, nhưng mà, kia kiếm quang nhanh hơn hắn!

Xuy!

Kiếm quang trực tiếp từ cái này bóng đen cái cổ chợt lóe lên!

Kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở bóng đen kia thân về sau, Dương Diệp thu hồi kiếm, tay phải bắt lại cái kia đầu người nhẹ nhàng nhắc tới, chính là chỗ này nhắc tới, cái kia đầu người trực tiếp bị Dương Diệp xách lên .

Phốc!

Tiên huyết như suối phun!

Dương Diệp nhìn thoáng qua trong tay đầu người, thấp giọng thở dài, " Xin lỗi, ta không có thể khống chế được chính mình! Ai, yêu mến sát nhân cái này khuyết điểm cũng không biết lúc nào mới có thể thay đổi rơi!"

------oOo------

Chương 2699: Đại Chiến Bắt Đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giữa sân, Dương Diệp thuận tay đem đầu người kia nhưng ở tại mặt đất, hắn ngẩng đầu nhìn lại, lúc này tinh không đám mây bên trong, từng đạo tinh thần lực lượng không ngừng tập hợp, không chỉ có đỉnh đầu, phía dưới chân xuống, vô số trận pháp cũng dồn dập khởi động!

Trận pháp!

Cái này Mạt Pháp Chi Địa hiển nhiên là muốn dùng trận pháp tới đánh chết hắn, dù cho không thể giết hắn, cũng muốn dùng trận pháp vây khốn hắn!

Dương Diệp tự nhiên minh bạch điểm ấy!

Dương Diệp nhìn về phía trên bả vai Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng ngẩng đầu nhìn lại, rất nhanh, ở nàng tiểu trảo trung xuất hiện một thanh linh trượng!

Tiểu Bạch giơ lên linh trượng nhẹ nhàng vung lên .

Chính là chỗ này vung lên, trong sát na, toàn bộ phía chân trời hư không chợt run lên, rất nhanh, ở vô số cường giả ánh mắt kinh ngạc bên trong, những thứ kia trận pháp chợt bắt đầu sụp đổ!

Không chỉ có hư không, Dương Diệp dưới chân những thứ kia trận pháp cũng dồn dập vào giờ khắc này bắt đầu sụp đổ!

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa cường giả bối rối!

Đây là cái gì quỷ ?

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Tiểu Bạch, làm cho những thứ kia trận pháp đánh hắn nhóm, được chưa ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng ngước đầu nhỏ nhìn thoáng qua phía chân trời hư không, rất nhanh, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa .

Dần dần, những thứ kia trận pháp ở Tiểu Bạch thao túng hạ lại bắt đầu vận chuyển, thế nhưng, đó không phải là vận chuyển bình thường, mà là ở mất trật tự!

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, trực giác nói cho hắn có cái gì không đúng!

Nhưng mà, Tiểu Bạch cũng là càng chơi càng kích thích!

Rất nhanh, trên trời dưới đất trận pháp càng ngày càng rối loạn, chắc là cái kia bên trong trận pháp linh khí rối loạn .

Mặc kệ cái gì trận pháp, đều phải cần linh khí tới chống đỡ, mà Tiểu Bạch là làm gì ? Nàng chính là chưởng quản linh khí! Nàng khống chế linh khí, theo trình độ nào đó đi lên nói chính là chờ với đã khống chế những thứ này trận pháp!

Thế nhưng, Tiểu Bạch hiểu trận pháp sao?

Không hiểu!

Nàng không có chút nào hiểu, hắn hiện tại chính là ở làm loạn, đương nhiên, người khác cho là nàng là ở chăm chú làm!

Cho dù là Dương Diệp, ngay từ đầu cũng là cảm thấy Tiểu Bạch hình như là thật ở thao túng những thứ này trận pháp!

Thế nhưng rất nhanh, hắn liền phát hiện Tiểu Bạch có thể là vớ vẩn làm!

Dương Diệp đang muốn hỏi, Tiểu Bạch tiểu trảo trong linh trượng đột nhiên rơi hạ!

Ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời hư không những thứ kia trận pháp trực tiếp muốn nổ tung lên, không chỉ có như đây, bọn họ dưới chân những thứ kia trận pháp cũng theo đó muốn nổ tung lên!

Bạo tạc sinh ra cường đại trùng kích lực trong nháy mắt tịch quyển cùng nhau!

Cái kia cỗ trùng kích lực so với Ngũ Hành Kiếm khí sinh ra trùng kích lực còn mạnh hơn!

Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, Tiểu Bạch cũng là vào giờ khắc này có chút mộng, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, cái này lúc, Dương Diệp trực tiếp ôm lấy nàng thoát đi tại chỗ .

Không chỉ có Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa người đều ở bắt đầu điên cuồng bỏ chạy!

Tiểu Bạch làm ra cái kia nổ lớn, không chỉ là trận pháp tự bạo, còn có vô số linh khí đang thúc giục động những thứ này bạo tạc, không phải, chỉ là trận pháp nói, bọn họ vẫn có thể gánh vác, thậm chí là đè lại ở!

Thế nhưng, thêm trên những thứ kia linh khí thôi động, những thứ kia trận pháp bạo nổ phát sinh ra lực lượng liền quá kinh khủng!

Bao quát Dương Diệp ở bên trong, mọi người dồn dập đào tẩu .

Rất nhanh, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa ở những thứ kia cường đại lực lượng thôi động hạ bắt đầu từng khúc yên diệt ... Lúc này đây, không chỉ có Mạt Pháp Chi Địa, Mạt Pháp chi giới cũng bị vạ lây!

Một mảnh hư không bên trong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch nhìn xa chỗ cái kia đã trở thành đen kịt một màu lỗ đen Mạt Pháp Chi Địa, lòng có dư kinh sợ!

Vừa rồi như không phải chạy nhanh, bị những thứ kia lực lượng lan đến, hắn không chết cũng sẽ trọng thương đấy!

Dương Diệp trong lòng, Tiểu Bạch nhìn xa chỗ, gương mặt vô tội .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, lắc đầu, cái này tiểu gia hỏa đối với nguy hiểm dường như căn bản không có khái niệm gì!

Cái gì là nguy hiểm ?

Nguy hiểm là cái gì ?

Tiểu Bạch cái này tiểu gia hỏa tâm quá lớn!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía xa chỗ, rất nhanh, khóe miệng hắn hơi cuộn lên .

]

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân chợt vang lên!

Giết!

Hắn lúc này đây tới Mạt Pháp Chi Địa, tự nhiên không phải tới chơi, hắn là tới giết nhân .

Hắn biết, cái này rất mạo hiểm, cũng có chút xung động, thế nhưng, bị đuổi giết lâu lắm, thực sự quá oan uổng!

Mịt mờ hư không bên trong, một đạo kiếm quang tùy ý mà qua, hay không thời gian hư không bên trong có tiếng kêu thảm thiết vang lên!

Điên cuồng đuổi giết!

Xa chỗ, một luồng kiếm quang nhất thoi mà qua .

Kiếm quang phía sau, một gã mệnh kỳ cường giả thân thể trực tiếp nổ bể ra tới!

Kiếm quang tán đi, Dương Diệp xuất hiện ở nơi ấy . Dương Diệp không có ở xuất thủ, hắn quay đầu nhìn lại, nơi ấy, không biết bực nào thì xuất hiện một đám người .

Chính là cái kia Hoành Vạn Cổ đám người!

Hoành Vạn Cổ vì thủ .

Dương Diệp không chỉ nhìn thấy được Hoành Vạn Cổ, còn có cái kia Mặc Du, cùng với cái kia Tá Mạc, đệ nhất thần, còn có phía trước ở đường hầm không gian bên trong đuổi giết hắn cái kia người đàn ông trung niên .

Cái này người đàn ông trung niên, chính là Lệ Đế!

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua xa chỗ Mạt Pháp Chi Địa, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Không nghĩ tới mới vừa xây xong ngươi đã tới rồi . Ha hả ... Ta chờ thực sự là thất bại rất a!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp bụng vị trí, "Hơn nữa, ta chờ cũng ngu xuẩn vô cùng. Biết rõ ngươi có thiện linh, lại vẫn muốn dùng trận pháp đi đối phó ngươi, thực sự là ngu không ai bằng a!"

Tiểu Bạch!

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa đều có điểm quên cái kia tiểu tử, bởi vì nàng xem ra liền thật chỉ biết bán manh mà thôi, quá người hiền lành!

Chính là cái này nguyên nhân, Mạt Pháp Chi Địa mới bỏ quên nàng!

Nhưng mà, bọn họ lúc này mới phát hiện, con kia tiểu gia hỏa khả năng so với Dương Diệp còn đáng sợ hơn!

Hoành Vạn Cổ thu hồi tâm tư, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi dám tới nơi này, ngoại trừ nàng kia bên ngoài, hẳn còn có chuẩn bị ở sau, có đúng không ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi đoán ?"

Hoành Vạn Cổ lắc đầu cười, "Cái này còn cần đoán sao ? Bất quá, mặc kệ ngươi nay thiên có hậu thủ gì, nay thiên ngươi cũng không thể rời bỏ nơi này ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua bên người mấy người, "Đồng loạt ra tay ."

Đồng loạt ra tay!

Hắn rất tinh tường, đơn đả độc đấu, ai cũng đừng nghĩ đơn giản cầm hạ Dương Diệp, đặc biệt hiện tại Dương Diệp bên người còn có một cái nữ, hai người này liên thủ, liền Lệ Đế đều có thể đánh bại tồn tại!

Mặc Du đám người cũng không có phản đối, mọi người đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, xa chỗ phía chân trời, một đạo kiếm quang bắn nhanh mà tới.

Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, quay đầu nhìn lại, nơi ấy, một gã lão giả ngự kiếm mà đến, ở lão giả thân về sau, còn có một gã tố bào mỹ phụ .

Kiếm Vô Địch!

Nhìn thấy Kiếm Vô Địch, Hoành Vạn Cổ thần sắc trong nháy mắt âm trầm .

Kiếm Vô Địch rơi vào Dương Diệp bên cạnh, mà bên cạnh hắn mỹ phụ kia tắc thì tò mò đang đánh lượng Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Vô Địch, "Sư Tổ ."

Trước mắt cái này Kiếm Vô Địch, tự nhiên là hắn thông báo . Đã muốn đánh hội đồng, tự nhiên là muốn đem người gọi tới mới được!

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua Dương Diệp, khẽ gật đầu, "Thực lực so trước đó mạnh không chỉ một điểm, xem ra ngươi lại có kỳ ngộ!"

Dương Diệp cười cười, nhưng sau nhìn về phía Kiếm Vô Địch bên người cái kia tố bào mỹ phụ, "Vị tiền bối này là ?"

Cái kia tố bào mỹ phụ khẽ cười nói: "Ta xem như là ngươi Sư Tổ bạn thân, ta gọi Thanh Huyền ."

Dương Diệp vội vã thi lễ, "Vãn bối gặp qua Thanh di!"

Thanh Huyền nhìn thoáng qua Kiếm Vô Địch, cười nói: "Ngươi cái này đồ tôn so với ngươi đệ tử kia có thể kẻ dối trá nhiều!"

Dương Diệp: "..."

Kiếm Vô Địch trừng mắt một cái Dương Diệp, sau đó nói: "Có nắm chắc ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chính là liều mạng!"

Kiếm Vô Địch khẽ gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cái kia Hoành Vạn Cổ đám người, Hoành Vạn Cổ cười nói: "Xem ra, ta đã không cần thiết nhiều lời ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Lệ Đế, "Lệ huynh, người này đơn độc giao cho ngươi, như thế nào ?"

Lệ Đế nhìn thoáng qua Kiếm Vô Địch, đạm thanh nói: "Có thể!"

Vừa nói, thân hình hắn run lên, phóng lên cao .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía Kiếm Vô Địch, cười nói: "Xin mời!"

Kiếm Vô Địch cũng không nói nhảm, thân hình run lên, hướng không trung bắn tới .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía cái kia Thanh Huyền, "Xưng hô như thế nào ?"

Thanh Huyền cười nói: "Các ngươi theo liền tới cái đánh với ta đi."

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía đệ nhất thần, đệ nhất thần đạm thanh nói: "Giao cho ta ."

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài cùng Thanh Huyền đồng thời biến mất ở giữa sân .

Hoành Vạn Cổ chu vi, còn có Mặc Du, Tá Mạc, Thương Đao Khách, cùng với hai danh người đàn ông trung niên cùng một gã cung giả trang phụ nữ, còn có một gã lão giả .

Toàn bộ đều là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Ngoại trừ này bên ngoài, phía dưới bốn phía, còn có sấp sỉ chừng hai mươi vị mệnh kỳ cường giả!

Chư thiên vạn giới hết thảy mệnh kỳ cường giả, có ít nhất tám phần mười ở chỗ này .

Toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa tinh nhuệ cơ bản đều ở nơi này .

Hoành Vạn Cổ nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Tới ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, hắn gật đầu, sau đó nói: "Chư vị, làm phiền ."

Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại .

Trầm mặc khoảng khắc, từng đạo khí tức đột nhiên tự phía chân trời đánh tới, rất nhanh, Dương Diệp thân sau xuất hiện một cái lại một cái cường giả!

Cầm đầu chính là vãng sinh tộc tộc trưởng cùng thiên vũ tộc tộc trưởng Viêm Vũ, còn có Dương tộc đại trưởng lão . Cái này tam tộc thêm trên bọn họ ba vị nhất cùng sở hữu chín vị mệnh kỳ cường giả, trong đó năm vị đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Ngoại trừ này bên ngoài, Thương Mộ cùng Sát Tịch cũng chạy đến nơi đây .

Ở số lượng trên cùng chất lượng lên, Hoành Vạn Cổ bên này thật ra thì vẫn là chiếm làm của riêng, bất quá, chênh lệch này đã không lớn, có ít nhất đánh một trận năng lực .

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua Dương Diệp sau lưng mọi người, cười nói: "Thảo nào, thảo nào!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoành Vạn Cổ, "Giết, tốt nhất là giết sạch!"

Thanh âm rơi xuống, kẻ khác đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Hoành Vạn Cổ bên cạnh, cái kia Tá Mạc đột nhiên đứng dậy, mà đang ở cái này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể chợt hiện lướt mà ra, chính là cái kia An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh trực tiếp xác định cái kia Tá Mạc, trường thương nhắm thẳng vào Tá Mạc!

Tá Mạc nhíu mày, rút đao nhất trảm!

Ầm!

An Nam Tĩnh cùng Tá Mạc trong nháy mắt phân ra, hai người hướng lui về sau đủ số túc trăm trượng!

Sau một khắc, An Nam Tĩnh lần nữa vọt tới .

Mà Dương Diệp tắc thì là đã xuất hiện ở cái kia Hoành Vạn Cổ trước mặt, Hoành Vạn Cổ diện vô biểu tình, theo một kiếm kia xuống, Hoành Vạn Cổ tay phải đột nhiên bấm tay một điểm!

Điểm này, trực tiếp một chút ở tại Dương Diệp kiếm nhọn chỗ .

Ông!

Dương Diệp trong tay chỉnh thanh kiếm chợt run lên, cùng này đồng thời, Dương Diệp hướng sau chợt lui trăm trượng!

Mà cái kia Hoành Vạn Cổ, không chút sứt mẻ .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn dường như có điểm đánh giá thấp cái này Hoành Vạn Cổ thực lực .

Hoành Vạn Cổ tay trái để ở tại sau lưng, hắn chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Kiếm rất mạnh, người cũng rất mạnh . Đến, tiếp tục tới!"

. . ....

------oOo------

Chương 2700: Lão Tử Cần Ngươi Hỗ Trợ ?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiếp tục tới!

Dương Diệp nhếch miệng cười, cầm kiếm lần nữa hướng cái kia Hoành Vạn Cổ vọt tới .

Cường đại kiếm khí đủ để tê liệt tất cả!

Xa chỗ, Hoành Vạn Cổ dừng bước lại, sau một khắc, hắn hai chân hướng hai bên nhẹ nhàng vừa trợt, thân thể nửa ngồi, nhưng sau đấm ra một quyền .

Một quyền này, trực tiếp đưa hắn trước mặt không gian vỡ nhỏ!

Không gian vỡ nhỏ về sau, sản sinh đánh cự đại lực lượng thêm trên nắm tay trong lực lượng, trong nháy mắt liền đem Dương Diệp cả người mang kiếm chấn động bay ra ngoài .

Cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ ngàn trượng khoảng cách!

Nghìn trượng bên ngoài, Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn xem tay phải của mình, lúc này, tay phải hắn đã triệt để nứt ra, tiên huyết không ngừng theo hắn toàn bộ cánh tay phải chi trên tràn ra .

Lực lượng thật mạnh!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, nhưng sau hắn nhìn lướt qua bốn phía

.

Bốn phía đã chiến đấu!

Theo tràng diện nhìn lên, Mạt Pháp Chi Địa có ưu thế!

Bởi vì Mạt Pháp Chi Địa người nhiều, hơn nữa, đỉnh phong mệnh kỳ cường giả cùng phổ thông mệnh kỳ cường giả số lượng đều so với hắn bên này nhiều.

Không thể kéo!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước .

Bước này, đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt .

Một quyền!

Lại là một quyền!

Một quyền này, nhắm thẳng vào Dương Diệp đầu .

Một quyền sinh ra lực lượng, đủ để trời long đất lở!

Một quyền này lực lượng chính là ở nói cho Dương Diệp , bất kỳ cái gì kỹ xảo cũng không có, một quyền này phía dưới, không kỹ xảo đáng nói .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, kiếm trong tay hắn đã là hai kiếm hợp nhất!

Vãng sinh kiếm cùng Thái U kiếm hợp nhất!

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên mở hai mắt ra .

Khi hắn mở mắt cái kia nhất chớp mắt, cả người hắn trong nháy mắt huyết hồng, cùng này đồng thời, một cực kỳ khủng bố kiếm đạo khí tức từ hắn thân trên chợt bộc phát ra!

Ma Kiếm đạo!

Dương Diệp lần nữa tiến nhập Ma Kiếm đạo trạng thái .

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt một kiếm chém hạ!

Ầm!

Một kiếm rơi xuống, cái kia Hoành Vạn Cổ một quyền bộc phát ra lực lượng trong nháy mắt bị đánh tán, cùng này đồng thời, cái kia Hoành Vạn Cổ càng là trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi mấy trăm trượng có hơn!

Giờ khắc này, giữa sân vô số cường giả ánh mắt dồn dập nhảy vào đến rồi Dương Diệp bên này!

Nhận thấy được Dương Diệp khí tức trên người lúc, mọi người thần sắc đều là thay đổi!

Lúc này Dương Diệp khí tức có thể đã không phải là đỉnh phong mệnh kỳ có thể so sánh!

Uống thuốc đi ?

Mọi người đầy đầu nghi vấn .

Dương Diệp đối diện, cái kia Hoành Vạn Cổ nhìn nhìn mình tay, quả đấm của hắn lên, có một đạo phi thường sâu vết kiếm, ở sâu một điểm, một kiếm kia có thể đem hắn toàn bộ nắm tay chém thành hai khúc .

Hoành Vạn Cổ ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Ta đánh giá thấp ngươi . Không đúng, là ngươi mạnh vượt qua dự liệu của ta ."

Dương Diệp không có bất kỳ lời nói nhảm, nâng kiếm hướng phía trước một cái vội xông .

Xuy!

Dương Diệp qua chi chỗ, không gian trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy!

Hoành Vạn Cổ nhíu mày, cái này lúc, kiếm đã tới, hai cánh tay hắn giao nhau hướng phía trước chính là kẹp một cái!

Kiếm rơi hạ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Hoành Vạn Cổ lần nữa bị đẩy lui đủ đủ hơn trăm trượng! Mà hắn mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở trước mặt của hắn, lại là một kiếm chém hạ!

Hoành Vạn Cổ tay phải hóa chưởng, hướng trên chính là vừa nhấc .

Ầm!

]

Một lực lượng tự hạ mà trên phóng lên cao, đánh vào Dương Diệp kiếm trong tay lên. Nhưng mà, này cổ lực lượng cũng không có khả năng ngăn cản Dương Diệp kiếm, Dương Diệp kiếm như trước chém xuống .

Ầm!

Một kiếm chém xuống, cái kia Hoành Vạn Cổ lần nữa chấn động bay ra ngoài .

Dương Diệp thân hình run lên, lần nữa hướng cái kia Hoành Vạn Cổ vọt tới .

Xa chỗ, cái kia Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, hai tay hắn hư giơ lên, trong sát na, tại hắn quanh thân xuất hiện nhất đạo kim sắc vòng bảo hộ, không chỉ có như đây, hắn sau lưng, xuất hiện nhất tôn dài đến mười trượng trở lại kim sắc pháp tướng .

Cái này lúc, Dương Diệp đã tới .

Hoành Vạn Cổ chắp tay trước ngực, nhưng sau chợt hướng ra ngoài chấn động .

Ầm!

Một kim sắc lực lượng đột nhiên tự bên ngoài song chưởng lòng bàn tay bên trong tịch quyển mà ra, cái này oanh một cái, ngạnh sinh sinh chặn Dương Diệp một kiếm kia . Mà đang ở cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên buông lỏng tay ra , mặc cho Dương Diệp kiếm chém vào đầu của hắn tiến lên!

Nhưng mà, hầu như ở cùng thời khắc đó, quả đấm của hắn đánh vào Dương Diệp bụng .

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bay ra ngoài!

Thế nhưng, Dương Diệp kiếm cũng là không có thể xem rơi Hoành Vạn Cổ đầu, bởi vì Hoành Vạn Cổ quanh thân bị một vệt kim quang bao phủ, đạo kim quang kia ngạnh sinh sinh chặn một kiếm kia!

Đương nhiên, hắn sở dĩ dám cứng rắn chống Dương Diệp cái này một kiếm, chủ yếu nguyên nhân hay là bởi vì lúc trước hắn toàn lực tháo xuống Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa phần lớn lực lượng . Không phải, hắn là không dám đón đỡ Dương Diệp toàn lực một kiếm.

Một quyền đánh bay Dương Diệp chi về sau, Hoành Vạn Cổ vẫn chưa dừng xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Tại hắn thân về sau, vị kia Kim Thân Pháp Tướng đột nhiên chắp tay trước ngực, nhưng sau hướng cúi xuống áp đi .

Xa chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hoành Vạn Cổ, cái này lúc, một con nắm đấm vàng hướng hắn nghiền ép mà đến!

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người bay lên trời, sau một khắc, hai tay hắn cầm kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Lấy kiếm thành vực!

Cái này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ quyền tới .

Quyền kiếm chạm vào nhau,

Ầm!

Hai người không gian chung quanh kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai người đồng thời hướng với nhau phía sau liên tục chợt lui!

Mà lúc, Hoành Vạn Cổ sau lưng vị kia kim sắc pháp tướng đột nhiên hướng Dương Diệp một quyền đánh tới!

Một con nắm đấm vàng từ trên trời giáng xuống .

Một quyền này xuống, Dương Diệp không gian chung quanh trực tiếp bị đè ép nghiêm trọng thay đổi hình .

Mà ở quả đấm này trung tâm, Dương Diệp ngay cả hô hấp cũng không thể .

Một trí mạng cảm giác áp bách!

Dương Diệp không dám khinh thường, hai tay hắn cầm kiếm phóng lên cao!

Kiếm xông Cửu Tiêu!

Cùng này đồng thời, tại hắn lưng trên không biết bực nào thì xuất hiện một cái Kiếm Hạp, tại hắn cách nắm đấm kia còn có hơn một trượng lúc, sau lưng hắn Kiếm Hạp chợt run lên, chuyển chớp mắt, năm chuôi kiếm đột nhiên phóng lên cao, Ngũ Kiếm trực tiếp toàn bộ đâm vào con kia nắm đấm vàng lên.

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Ngũ Kiếm đều xuyên qua con kia nắm tay, thế nhưng, nắm tay như trước rơi xuống.

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm trong tay chỉa vào nắm đấm kia chi lên, sau một khắc, một đạo kiếm quang từ cái này chỉ nắm tay bên trong xuyên qua .

Nhưng mà, Dương Diệp mới vừa xuyên qua con kia nắm tay, cái kia Hoành Vạn Cổ liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay, trong nháy mắt, một kim sắc huyền khí tại hắn toàn thân lưu động, ngay sau đó, tay hắn ấn hướng phía trước nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Dương Diệp xung quanh bị không gian trong nháy mắt đổ nát, cả người hắn trực tiếp bị đánh bay đủ đủ nghìn trượng!

Cái kia Hoành Vạn Cổ đang muốn xuất thủ lần nữa, mà lúc, năm chuôi kiếm đột nhiên hướng hắn sau lưng vị kia Kim Thân Pháp Tướng bắn nhanh đi .

Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, hướng lui về sau một bước, hắn sau lưng cái kia Kim Thân Pháp Tướng cũng hướng lui về sau mười mấy trượng khoảng cách, ngay sau đó, vị kia kim sắc pháp tướng đột nhiên hai tay chặp lại .

Ầm!

Một đạo ánh sáng màu vàng ở hư không bên trong chấn động ra đến, Dương Diệp cái kia năm chuôi phi kiếm trực tiếp bị luồng hào quang màu vàng óng này đánh bay .

Mà lúc, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia Hoành Vạn Cổ trước mặt, cùng này đồng thời, mấy đạo kiếm quang trong nháy mắt đem cái kia Hoành Vạn Cổ bao phủ .

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Hoành Vạn Cổ quanh thân, kiếm quang giăng khắp nơi, nhưng mà, Dương Diệp những thứ kia kiếm cũng không có khả năng phá hỏng Hoành Vạn Cổ quanh thân cái kia kim sắc vòng bảo hộ!

Thế nhưng, dần dần, cái kia kim sắc vòng bảo hộ cũng xuất hiện vết rạn .

Mấy hơi thở sau .

Theo Dương Diệp một kiếm chém xuống, cái kia Hoành Vạn Cổ quanh thân cái kia kim sắc vòng bảo hộ ầm ầm vỡ vụn, nhưng mà, Hoành Vạn Cổ cũng là ở vòng bảo hộ tan vỡ một khắc kia lấn người mà lên, một quyền đánh vào Dương Diệp ngực .

Phốc!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bay ra ngoài, thế nhưng, tại hắn bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, hắn thuận tay một kiếm chém xuống, trực tiếp đem cái kia Hoành Vạn Cổ cánh tay phải chém tới phân nửa!

Xa chỗ, Dương Diệp ngừng lại, mà hắn mới vừa dừng lại, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở hắn thân sau!

Dương Diệp hai mắt híp lại, chợt xoay người, một cái người đã tới trước mặt của hắn, chính là cái kia Mặc Du!

Xuy!

Một thanh kiếm trực tiếp đâm vào Dương Diệp ngực, bất quá, cái này kiếm cũng không có khả năng đâm vào đi, bởi vì Dương Diệp trên người món đó giáp lần nữa xuất hiện .

Mà lúc, cái kia Mặc Du khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, tay phải hắn chợt dùng sức .

Xuy!

Kiếm trong tay hắn trực tiếp xuyên qua Dương Diệp ngực!

Kiếm!

Thiên Tru kiếm!

Mặc Du trong tay cầm cũng không phải là thông thường kiếm, mà là thiên hạ sắc bén nhất ba thanh kiếm một trong Thiên Tru kiếm!

Thiên Tru kiếm mới vừa vào Dương Diệp trong cơ thể, cái kia Mặc Du khóe miệng chính là nổi lên một cái cười điên cuồng dung, bởi vì Thiên Tru kiếm là thế gian lực sát thương mạnh nhất kiếm, đương nhiên, ngoại trừ hành đạo kiếm cùng phàm kiếm bên ngoài .

Thiên Tru kiếm vào cơ thể, chắc chắn phải chết, cường đại Thiên Tru lực, có thể phá hủy tất cả sinh cơ!

Nhưng mà, Mặc Du khóe miệng tiếu dung mới vừa khuếch tán vẫn chưa tới nhất chớp mắt, cái kia tiếu dung liền cứng ngắc ở .

Dương Diệp cũng là không lui lại, ngược lại là lấn người mà lên, làm cho cái kia Thiên Tru kiếm triệt để xuyên qua thân thể của chính mình, sau một khắc, hắn bắt lại cái kia Mặc Du hầu, cứ như vậy ngạnh sinh sinh đem bên ngoài xách lên .

Dương Diệp thần sắc không gì sánh được dữ tợn, hắn thủ sẵn cái kia Mặc Du hầu chợt hướng chính mình thu qua đây, nhưng sau nhấc chân phải lên nhất đầu gối trực tiếp chỉa vào cái kia Mặc Du cằm lên.

Ầm!

Trong nháy mắt, cái kia Mặc Du cằm cùng nửa bên mặt trực tiếp vỡ nhỏ .

Xa chỗ, cái kia Hoành Vạn Cổ đang muốn xuất thủ, đột nhiên, hắn ngừng lại .

Dương Diệp trong cơ thể cái kia chuôi Thiên Tru kiếm đột nhiên xuyên ra ngoài, nhưng sau một kiếm chém về phía Dương Diệp hầu!

Dương Diệp nhíu mày, buông lỏng ra cái kia Mặc Du, xoay người một kiếm chém xuống.

Ầm!

Thiên Tru kiếm trong nháy mắt bị đánh bay!

Mà lúc, cái kia Mặc Du đã tại ngoài mấy trăm trượng!

Xa chỗ, Mặc Du tay khẽ vẫy, Thiên Tru kiếm về tới trong tay hắn, hắn dữ tợn nhìn Dương Diệp, "Ha ha ... Dương Diệp, thấy không, cái này Thiên Tru kiếm đã nhận thức ta vì chủ, nó là tự nguyện nhận thức ta vì chủ, ha ha ..."

Cái kia Thiên Tru kiếm đã nhận thức chủ!

Dương Diệp nhìn xem bụng của mình, lúc này, hắn phần bụng đang bị một thần bí lực lượng ở thôn phệ!

Thiên Tru lực!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Mặc Du trước mặt, Mặc Du biến sắc, cầm kiếm dán ở giữa chân mày, sau một khắc, vô số kiếm quang từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, nhưng mà, theo Dương Diệp một kiếm kia đến, những thứ kia kiếm quang đều bị nát bấy phá hủy!

Thời khắc này Dương Diệp, nhưng là ma hóa trạng thái, hắn kiếm, coi như là Hoành Vạn Cổ loại này lão quái vật cũng không dám chút nào khinh thường!

Theo những thứ kia kiếm quang tán đi, một thanh kiếm trực tiếp để ngang cái kia Mặc Du cổ chỗ .

Mà cái kia Mặc Du trong tay Thiên Tru kiếm vừa mới nâng lên, cách Dương Diệp hầu còn có tốt một khoảng cách!

Mặc Du thần sắc cực kỳ xấu xí!

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Có thể hay không đem hắn giao cho ta ? Nếu là ngươi nguyện ý, ta có thể giúp ngươi lui địch!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, " Lão tử cần ngươi tới hỗ trợ ?"

Thanh âm rơi xuống, kiếm nhất chuyển .

Xuy!

Cái kia Mặc Du đầu trực tiếp bay ra ngoài .

.....

PS: Cảm tạ mọi người vạch lỗi chính tả, ta mỗi lần đều sẽ đọc bình luận sách, có lỗi chữ sai đều sẽ sửa đổi tới. Mỗi lần viết xong lúc, đều sẽ kiểm tra nhất lần, nhưng là vẫn có lỗi, xem ra, là thời điểm mời một muội tử ở muộn trên giúp ta thẩm đệ nhị lần văn!

Có hay không tự nguyện ? Yên tâm, ta là một cái người chính trực, nói xong muộn trên thẩm văn chính là thẩm văn, tuyệt không làm gì khác!

------oOo------

Chương 2701: hủy linh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đang ở Mặc Du đầu bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, hắn linh hồn thể dĩ nhiên chia lìa nhục thân, nhưng sau hướng phía chân trời bắn tới!

Muốn chạy trốn!Mà đang ở Mặc Du đầu bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, hắn linh hồn thể dĩ nhiên chia lìa nhục thân, nhưng sau hướng phía chân trời bắn tới!

Muốn chạy trốn!

Phía dưới, một thanh kiếm phóng lên cao, kiếm trực tiếp xuyên thấu cái kia Mặc Du linh hồn .

Cái kia Mặc Du linh hồn ngừng lại, hắn hai mắt nhìn thẳng phía trước, dại ra vô thần .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, một thanh kiếm về tới trong tay hắn .

Cái này kiếm, chính là cái kia vãng sinh kiếm!

Dương Diệp cũng không có đi trước quản cái kia Mặc Du, mà là xem trước xem bụng của mình, nơi đó kiếm động, đang lấy tốc độ cực nhanh khôi phục .

Cái này tự nhiên là Tiểu Bạch công lao!

Nếu như là bình thường người, bị Thiên Tru kiếm xen vào trong cơ thể, nhất định là khó sống.

Thế nhưng, hắn Dương Diệp bất đồng .

Hắn có thời gian nhất cường đại vài loại huyền khí, hơn nữa, những thứ này huyền khí vẫn là liên tục không ngừng đấy!

Trừ phi một kiếm tước mất đầu hắn, đồng thời hủy diệt linh hồn hắn, không phải, hắn Dương Diệp chính là đánh không chết tồn tại!

Hư không bên trong, cái kia Mặc Du đờ đẫn nhìn cái kia xa xôi tinh không, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, làm như muốn nói cái gì .

Nhưng mà, vãng sinh lực không ngừng mà ở phá hủy hắn!

Hắn Mặc Du cũng không có Tiểu Bạch, càng không có vãng sinh lực, nguyên nhân đây, đối mặt cái này một kiếm, hắn căn bản vô lực ngăn cản .

Chỉ có thể chờ chết!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia vô tận hư không, tay phải nắm thật chặc kiếm, trong mắt hắn rất bình tĩnh, thế nhưng, quanh người hắn lệ khí cùng sát ý nhưng là vô cùng cuồng bạo!

Đồ dám ra tay cứu người, hắn liền dám giết người!

Hắn đánh không lại Đồ, trăm phần trăm đánh không lại, thế nhưng, như Đồ xuất thủ cứu cái này Mặc Du, hắn đánh không lại cũng muốn đánh!

Mẹ, người sống chính là vì một hơi, đối phương nếu như như thế khi dễ người, vậy hắn cũng không cần khẩu khí này .

Lão tử đem mệnh đều bất cứ giá nào!

Xa chỗ, Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua cái kia vô tận tinh không, xuất kỳ không có xuất thủ .

Cái kia Mặc Du linh hồn thể càng ngày càng hư huyễn, đến rồi nhất về sau, cái kia Mặc Du đột nhiên điên cuồng phá lên cười, tiếng cười như sấm, chấn động thiên địa .

Cười cười, Mặc Du hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp cùng Hoành Vạn Cổ ánh mắt bên trong .

Tại hắn hoàn toàn biến mất một khắc kia, Đồ đều không có xuất hiện qua!

Cái này lúc, xa chỗ lơ lửng cái kia Thiên Tru kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, phát ra một đạo tiếng kiếm reo, có chút bi minh (bi thương than khóc) . Ngay sau đó, nó phóng lên cao!

Mà đang ở cái này lúc, phía dưới Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Thiên Tru kiếm trước mặt, Thiên Tru kiếm trực tiếp một kiếm chém về phía Dương Diệp .

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, có chủ nhân thời điểm đều đánh không lại hắn, hiện tại không có chủ nhân, còn dám ra tay với hắn!

Dương Diệp cầm trong tay vãng sinh kiếm chợt nhất trảm .

Ầm!

Cái kia Thiên Tru kiếm trong nháy mắt bị đánh bay, sau một khắc, Dương Diệp thân hình run lên, trực tiếp đuổi theo, cái kia Thiên Tru kiếm còn muốn phản kháng, nhưng là lại bị Dương Diệp nhất cái nắm ở trong tay!

Ầm!

Một kiếm khí đột nhiên tự Thiên Tru kiếm bên trong chấn động mà ra, Dương Diệp trở tay chính là đè một cái, cái này đè một cái trong nháy mắt đem cái kia cỗ kiếm khí nát bấy!

Dương Diệp thuận tay đem Thiên Tru kiếm ném Hồng Mông Tháp bên trong .

Thiên Tru kiếm bút cắm thẳng vào ở tại cái kia phi thăng đài lên, nó vừa định phóng lên cao, cái này lúc, một cái móng vuốt nhỏ đè ở chuôi kiếm của nó lên.

Chính là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch nhìn Thiên Tru kiếm, diện vô biểu tình, khuôn mặt nhỏ nhắn kia hiếm thấy băng lãnh .

Cái này Thiên Tru kiếm từng theo nàng quan hệ tốt vô cùng, thế nhưng, từ cái này Thiên Tru kiếm có mới linh về sau, đặc biệt ở thôn phệ đã từng những thứ kia Thiên Tru kiếm khí về sau, cái này Thiên Tru kiếm liền đã không phải là nguyên lai Thiên Tru kiếm!

Tiểu Bạch hơi trầm ngâm, rất nhanh, nàng hai tiểu trảo trực tiếp nắm Thiên Tru kiếm chuôi kiếm!

Cái này lúc, cái kia Thiên Tru kiếm đột nhiên bạo phát ra vô số kiếm khí, muốn cắn giết Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch hai tiểu trảo chợt dùng sức .

]

Trong sát na, những thứ kia kiếm khí mới vừa nhất xuất hiện chính là bị Tiểu Bạch linh khí gói, ngay sau đó, cái kia Thiên Tru kiếm rung động kịch liệt lên!

Coong coong coong coong ...

Từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng tự phi thăng đài trên vang vọng dựng lên!

Hủy linh!

Tiểu Bạch rất thiếu hủy linh, bởi vì nàng cảm thấy như vậy rất tàn nhẫn .

Thế nhưng lúc này đây, nàng không thể nhẫn nhịn!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia Hoành Vạn Cổ, Hoành Vạn Cổ tay phải khẽ nâng lên, trong sát na, một đạo kim sắc quang trụ đột nhiên bao phủ ở hắn, chuyển chớp mắt, một vệt kim quang ở trong sân tịch quyển mà qua!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nụ cười kia có chút dữ tợn!

Sau một khắc, một đạo kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên!

Xuy!

Kiếm quang qua chi chỗ, không gian yếu đuối như tờ giấy, trong nháy mắt bị cắt ra!

Cứ như vậy, hai người lần nữa lấy phương thức trực tiếp nhất đ-ng vào nhau .

Ầm!

Xung quanh bị không gian chợt run lên, rất nhanh, hai đạo nhân ảnh ở trong sân liên tục chợt lui .

Xa chỗ, Dương Diệp ngừng lại, hắn lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau hắn đứng thẳng người, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp thân về sau, cái kia năm chuôi kiếm đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, năm chuôi kiếm đột nhiên phóng lên cao, Ngũ Kiếm xuất hiện ở hư không bên trong, giờ khắc này, giữa sân giao chiến cường giả dồn dập ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không bên trong!

Ngũ Hành Chi Lực!

Ngũ Kiếm tản mát ra Ngũ Hành Chi Lực làm cho giữa sân Mạt Pháp Chi Địa cường giả thần sắc kịch biến!

Hoành Vạn Cổ cũng là hai mắt híp lại, nhãn trung trước nay chưa có ngưng trọng .

Cái này lúc, xa xa Dương Diệp trường kiếm trong tay đột nhiên hướng phía trước chỉ một cái, "Đi!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, phía chân trời hư không cái kia năm chuôi kiếm tự phía chân trời lao xuống mà xuống, Ngũ Kiếm sinh ra Ngũ Hành Chi Lực bắt đầu từng khúc tê liệt giữa sân hết thảy chung quanh .

Giờ khắc này, chu vi giao chiến những thứ kia cường giả dồn dập chợt lui, cách xa Dương Diệp cùng cái kia Hoành Vạn Cổ khu vực .

Mảnh khu vực kia, đã trở thành Dương Diệp cùng Hoành Vạn Cổ chiến trường .

Mà đổi thành một bên , đồng dạng có mấy trận đại chiến đang tiếp tục .

Đó chính là An Nam Tĩnh cùng Tá Mạc đại chiến, còn có Kiếm Vô Địch cùng cái kia Lệ Đế đại chiến!

Một vùng không gian bên trong, từng đạo tàn ảnh trải rộng mảnh không gian này, ngoại trừ này bên ngoài, cả vùng không gian bên trong tràn ngập thao thiên đao khí!

Đột nhiên .

Ầm!

Mảnh không gian này đột nhiên đập nát đi ra, rất nhanh, hai đạo nhân ảnh hướng lui về sau mấy trăm trượng!

Tá Mạc dẫn đầu ngừng lại, hắn thân thể hơi một bên, rút đao chém liên tục .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ...

Một đạo đao khí tiếp lấy một đao giống như một đầu dài sóng lớn hướng An Nam Tĩnh chấn động đi .

Xa chỗ, An Nam Tĩnh diện vô biểu tình, nàng tay phải cầm thương chợt hướng phía trước chính là ném một cái, cùng này đồng thời, nàng thả người nhảy chặt đi theo ...

Mà đổi thành một bên, Kiếm Vô Địch cùng cái kia Lệ Thái Hư chiến đấu cũng là ngừng lại .

Hai người cách khoảng không đúng !

Lệ Thái Hư quan sát liếc mắt Kiếm Vô Địch, nhưng sau hắn nhìn nhìn mình thân lên, tại hắn quanh thân, trải rộng bén nhọn kiếm khí!

Lệ Thái Hư hai tay chậm rãi chặt nắm lại, thế nhưng hắn cũng không có động thủ, mà là nhìn thoáng qua bên cạnh bốn phía, tình huống chung quanh hắn vừa xem hiểu ngay .

Từ trước mắt đến xem, Mạt Pháp Chi Địa bên này cũng không chiếm ưu .

Lệ Thái Hư hai mắt híp lại, không biết đang suy nghĩ gì .

Cái này lúc, cách đó không xa Kiếm Vô Địch đột nhiên nói: "Cái này Mạt Pháp Chi Địa sợ là ở cái hố các hạ ."

Lệ Thái Hư nhìn về phía Kiếm Vô Địch, Kiếm Vô Địch cười khẽ, "Mặc kệ bọn họ hứa hẹn các hạ cái gì tốt chỗ, nhưng là bây giờ xem ra, bọn họ tự thân đều khó bảo toàn, hơn nữa, các hạ hẳn là cũng nhìn thấy, ngươi giết Dương Diệp, chính là chờ với cuốn vào thiên mệnh vòng xoáy này bên trong . Các hạ thực lực cường hãn, chỉ cần không quá mức rêu rao, thiên mệnh căn bản không pháp tìm các hạ phiền phức, hiện tại xuất hiện, hắc hắc ..."

Lệ Thái Hư đạm thanh nói: "Các nàng nếu là có thể xuất hiện, sợ là sớm đi ra . Đến loại thời điểm này đều không xuất hiện, hiển nhiên, các nàng nhất định là bị chuyện gì kéo lại, không phải sao?"

Kiếm Vô Địch gật đầu, "Cái kia tiếp tục chiến ?"

Hắn Kiếm Vô Địch cũng không phải chuyển miệng lưỡi lợi hại nhân!

Nhưng mà, Lệ Thái Hư cũng là có chút do dự .

Cái này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến mấy đạo tiếng kiếm reo, Lệ Thái Hư cùng Kiếm Vô Địch đồng thời quay đầu nhìn sang , bên kia, năm chuôi phi kiếm chính đang điên cuồng vây công cái kia Hoành Vạn Cổ!

Ngũ Hành phi kiếm!

Ngoại trừ này bên ngoài, Dương Diệp đang ở dẫn theo kiếm không ngừng mà đè nặng cái kia Hoành Vạn Cổ đánh!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Lệ Đế thần sắc tức thì trầm xuống .

Dương Diệp đã chiếm giữ thượng phong!

Một khi Dương Diệp chiến thắng Hoành Vạn Cổ, trận kia trung cuộc mặt trong nháy mắt sẽ nghịch chuyển!

Mà Dương Diệp nếu như cùng cái này Kiếm Vô Địch liên thủ, muốn giết hắn Lệ Đế, giống như cũng không là quá khó khăn!

Xa chỗ, Kiếm Vô Địch diện vô biểu tình, thế nhưng, hắn trong lòng cũng là có chút khiếp sợ . Dương Diệp cái này kiếm, đã có điểm không bình thường . Cái này kiếm, làm cho hắn đều cảm giác được có chút nguy hiểm!

Mà Dương Diệp niên kỷ mới nhiều đại ?

Khiếp sợ đồng thời, Kiếm Vô Địch trong lòng cũng là có chút lo lắng .

Dương Diệp kiếm rất ma, không giống như là chính đạo .

Ầm!

Ở nơi này lúc, cái kia Hoành Vạn Cổ sau lưng Kim Thân Pháp Tướng trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm chém vỡ, mà cái kia Hoành Vạn Cổ cũng là hướng sau chợt lui mấy trăm trượng, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách .

Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người nổ bắn ra mà ra, tại hắn quanh thân, năm chuôi kiếm theo sát .

Không xa chỗ, Hoành Vạn Cổ gắt gao nhìn Dương Diệp, hai tay hắn chậm rãi nắm chặt, tại hắn quanh thân, một cường đại lực lượng đang ở nhanh chóng tụ tập .

Bên kia, Kiếm Vô Địch hơi biến sắc mặt, vội vàng nói: "Cẩn thận!"

Vừa nói, hắn liền muốn ra tay, mà lúc, một khí tức đột nhiên đặt ở hắn thân lên.

Kiếm Vô Địch quay đầu nhìn về phía cái kia Lệ Đế, cả giận nói: "Muốn đánh liền mau đánh!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, vô số kiếm khí hướng cái kia Lệ Đế bắn nhanh đi .

Lệ Đế lạnh rên một tiếng, phi thẳng đến Kiếm Vô Địch vọt tới .

Mà đổi thành một bên, cái kia Hoành Vạn Cổ hai chân đột nhiên nửa ngồi xổm xuống, mà hai tay của hắn tắc thì nắm chặc thành quyền, vô số lực lượng không ngừng tại hắn hai cánh tay bên trong tụ tập, nhưng sau hội tụ ở quyền lên.

Cái này lúc, Dương Diệp đã tới .

Dương Diệp một kiếm chém hạ!

Cái này một kiếm chém xuống, cái kia năm chuôi kiếm đồng thời tàn nhẫn chém mà xuống.

Sáu kiếm đủ chém!

Hoành Vạn Cổ hai mắt chậm rãi đóng lại, yên lặng nhất chớp mắt, hai tay hắn chợt hướng trên nhắc tới, nhưng sau song quyền đánh ra!

Rầm rầm!

Một vệt kim quang trong nháy mắt bọc lại Hoành Vạn Cổ, cùng này đồng thời, một hủy thiên diệt địa lực lượng tự bên ngoài song quyền bên trong giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng phun tới!

Phanh phanh phanh phanh phanh!

Đứng mũi chịu sào, cái kia năm chuôi Ngũ Hành Kiếm trực tiếp bị đánh bay, thế nhưng, Dương Diệp cũng là ngạnh sinh sinh đối phó này cổ lực lượng, nhưng mà, cái kia cỗ lực lượng thật sự là quá quá mạnh .

Hoành Vạn Cổ không ngừng đi phía trước, Dương Diệp tắc thì không ngừng hướng về sau, trong miệng hắn, tinh huyết không ngừng tràn ra, không chỉ có như đây, hắn cảm giác chính mình ngũ tạng lục phủ vào giờ khắc này đều đã rạn nứt!

Cái này vừa lui, Dương Diệp đủ đủ lui sấp sỉ nghìn trượng .

Dương Diệp chân phải hướng sau giẫm một cái, hắn ngừng lại, thế nhưng hắn sau lưng mảnh không gian kia cũng là trong nháy mắt đổ nát yên diệt!

.....

------oOo------

Chương 2702: tiện tu !

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đang ở cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên lại đấm một quyền đánh ra!

Một quyền này của hắn đánh ra, bên ngoài khuôn mặt sắc trong nháy mắt trắng bệch như tờ giấy!

Hiển nhiên, hắn vận dụng một ít bí pháp!

Thế nhưng, một quyền này của hắn so trước đó bất cứ lúc nào đều muốn khủng bố!

Hoành Vạn Cổ trước mặt, nhận thấy được Hoành Vạn Cổ nắm tay trong khủng bố lực lượng, Dương Diệp khuôn mặt sắc chợt biến, nhưng mà, hắn căn bản không pháp né tránh .

Một quyền này bao trùm chung quanh hắn trong vòng trăm trượng hết thảy không gian!

Hắn chỉ có thể tuyển trạch cứng đối cứng!

Dương Diệp hai tay nắm ở kiếm, trong cơ thể huyền khí điên cuồng dũng mãnh vào trong đó, cùng này đồng thời, hắn thi triển ra Kiếm Vực cùng với sát vực!

Hai vực chất chồng!

Dương Diệp một tiếng phẫn nộ quát, cầm kiếm chợt chính là nhất trảm .

Ầm!

Kiếm vừa dứt xuống, Dương Diệp cùng cái kia Hoành Vạn Cổ chính là hướng với nhau phía sau té bay ra ngoài .

Bay ngược quá trình bên trong, Dương Diệp thân thể từng khúc rạn, tiên huyết không ngừng bắn tung toé, mà cái kia Hoành Vạn Cổ quanh thân cũng là từng khúc nứt ra, hắn nứt ra cùng Dương Diệp bất đồng, quanh người hắn là bị kiếm khí cắt ra đấy!

Rất nhanh, hai người ngừng lại .

Mới vừa dừng lại, Dương Diệp chính là ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Hoành Vạn Cổ, quanh người hắn tổn thương chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được khôi phục, thế nhưng, Hoành Vạn Cổ nhưng không có năng lực này!

Xa chỗ, Hoành Vạn Cổ nhếch miệng cười, "Ta thua rồi . Thua ở năng lực khôi phục tiến lên!"

Dương Diệp không nói nhảm, hắn kiếm phi thẳng đến Hoành Vạn Cổ vọt tới .

Chịu thua ?

Như chịu thua có thể, hắn Dương Diệp cũng có thể chịu thua, đáng tiếc, hắn cùng với Mạt Pháp Chi Địa trong lúc đó, là cái kia loại không chết không thôi .

Mạt Pháp Chi Địa bất tử, đối phương vĩnh viễn sẽ không bỏ qua hắn , đồng dạng, hắn Dương Diệp bất tử, giống nhau sẽ không bỏ qua Mạt Pháp Chi Địa!

Chứng kiến Dương Diệp vọt tới, Hoành Vạn Cổ hai mắt chậm rãi đóng lại, tay phải hắn lần nữa chặt nắm lại, mà lần này, hắn khuôn mặt sắc đã tái nhợt giống như người chết, không chỉ có như đây, quanh người hắn kinh mạch trực tiếp phồng lên .

Hắn bí pháp, đã dùng đến cực hạn!

Cái này một kiếm, hắn tiếp không xuống, hẳn phải chết, hắn tiếp xuống, khẳng định cũng sẽ chết .

Tình thế chắc chắn phải chết!

Mặc dù là hẳn phải chết, thế nhưng, Hoành Vạn Cổ thần sắc như trước thong dong bình tĩnh .

Sinh tử, sớm đã coi nhẹ!

Đang ở Hoành Vạn Cổ phải ra tay cái kia nhất chớp mắt, giữa sân bất ngờ xảy ra chuyện, trước mặt hắn không gian đột nhiên tạo thành một cái quỷ dị vòng xoáy, cùng này đồng thời, một con đen nhánh tay tự trong đó chui ra, cái tay này nhẹ nhàng xoay tròn, nhưng sau hướng Dương Diệp chấn động .

Giờ khắc này, Dương Diệp kiếm vừa dứt xuống, nhưng mà, rơi xuống phân nửa, Dương Diệp cũng là kinh hãi phát hiện, một cường đại lực lượng ngăn trở lại hắn kiếm .

Dương Diệp sắc mặt đại biến, thầm nghĩ không ổn, thật muốn lui lại, cái này lúc, con kia đen nhánh tay đột nhiên hướng phía trước một điểm, điểm này, trực tiếp một chút ở tại Dương Diệp kiếm trong tay nhọn lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bị đánh bay mấy ngàn trượng .

Con kia hắc thủ cũng không có lần nữa xuất thủ, mà là rút về cái kia không gian liệt phùng bên trong, thế nhưng ở Hoành Vạn Cổ chờ Mạt Pháp Chi Địa cường giả trong đầu cũng là vang lên một giọng nói, "Rút lui ."

Thanh âm rơi xuống, Hoành Vạn Cổ bên cạnh không gian đột nhiên nứt ra rồi trăm trượng chi thư giãn!

Hoành Vạn Cổ không chút do dự nào, hắn nhìn mọi người liếc mắt, "Rút lui ."

Cái này lúc, cái kia Tá Mạc về tới bên cạnh hắn, Tá Mạc trước ngực, có một cái màu máu đỏ lỗ thủng .

Mà An Nam Tĩnh tắc thì về tới Dương Diệp trước mặt, mặt nàng lên, có một đạo phi thường dài vết đao, có thể nói, cái này đạo vết đao làm cho An Nam Tĩnh hầu như hủy dung!

Bất quá, An Nam Tĩnh cũng không có thay đổi xấu, tương phản, có cái này đạo vết đao ở, còn có một phần khí chất đặc biệt .

Dương Diệp bên này người cũng dồn dập ngừng lại, bởi vì giờ khắc này Dương Diệp tình huống có chút không ổn .

Dương Diệp toàn bộ cánh tay giống như bị tạc thuốc bùng nổ một dạng, đã hoàn toàn nứt ra rồi, bên trong đầu khớp xương đều lộ ra, không chỉ có như đây, hắn cả người càng là dường như lọt vào trọng kích đồ sứ, mặc dù không có triệt để phá toái, thế nhưng, cũng đã đến phá toái ranh giới .

Vừa rồi một kích kia, đối với Dương Diệp quá trí mạng!

Hoàn hảo có Tiểu Bạch huyền khí cùng với Hồng Mông Tử Khí, không phải, hắn thương thế kia hơn phân nửa là muốn lạnh .

Xa chỗ, Mạt Pháp Chi Địa nhân một tên tiếp theo một tên tiến nhập cái kia nứt khe không gian bên trong, Hoành Vạn Cổ tại mọi người toàn bộ tiến nhập chi về sau, hắn lúc này mới hướng cái kia không gian liệt phùng đi tới, thế nhưng tại hắn đi tới cái kia nứt khe trước lúc, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Tốt ngươi một cái Dương Diệp!"

Nói xong, hắn trực tiếp xoay người tiến nhập cái kia nứt khe bên trong .

Rất nhanh, cái kia không gian liệt phùng tiêu thất, giữa sân tất cả hoàn toàn khôi phục bình tĩnh!

Giống như là cho tới bây giờ không có xuất hiện qua cái kia đạo nứt khe quá!

Viêm Vũ cùng vãng sinh tộc tộc trưởng đi tới Dương Diệp trước mặt, chứng kiến Dương Diệp còn có khí ở, bọn họ tức thì thả lỏng một hơi .

Viêm Vũ cùng vãng sinh tộc tộc trưởng đi tới Dương Diệp trước mặt, chứng kiến Dương Diệp còn có khí ở, bọn họ tức thì thả lỏng một hơi .

Bọn họ nhưng là đem niềm tin đều đặt ở Dương Diệp trên người, như Dương Diệp chết, bọn họ tất cả nỗ lực cùng trả giá đều muốn phó mặc!

Cái này lúc, cái kia Kiếm Vô Địch cùng Thanh Huyền cũng tới đến rồi Dương Diệp trước mặt, chứng kiến có chút thê thảm Dương Diệp, Kiếm Vô Địch chân mày trong nháy mắt nhíu lại . Thế nhưng rất nhanh, bao quát Kiếm Vô Địch ở bên trong, mọi người ngây người .

Bởi vì Dương Diệp đang lấy tốc độ cực nhanh khôi phục!

Vết thương trên người hắn tốc độ khôi phục nhanh vô cùng, nhanh đến đã tại mọi người nhìn lại là không bình thường .

Cứ như vậy, không đến nửa canh giờ thời gian, Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương chính là đã gần như hoàn toàn khôi phục .

Dương Diệp đứng lên, cái này lúc, kẻ khác đã bình thường, hắn nhìn mọi người một cái, "Đa tạ!"

Lúc này đây, nếu không phải những người trước mắt này tương trợ, lấy hắn cùng với An Nam Tĩnh thực lực, là tuyệt đối đánh không lại Mạt Pháp Chi Địa.

Sự thực chứng minh, quần ẩu mới là hữu dụng .

Viêm Vũ cười nói: "Dương huynh nói đùa, ngươi cũng giúp chúng ta không thiếu, chúng ta giúp ngươi chút việc nhỏ này, không coi là cái gì, ngày sau nếu là có cần, theo thì chỉ biết một tiếng!"

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói; "Dương huynh cũng biết mới vừa xuất thủ cái kia người là người phương nào ?"

Mới vừa xuất thủ nhân!

Nghe vậy, giữa sân mọi người thần sắc đều là nặng nề .

Vừa rồi Dương Diệp kém chút bị cái tay kia tiêu diệt!

Dương Diệp thần sắc cũng là dần dần ngưng trọng .

Bởi vì vừa rồi cái tay kia, mang đến cho hắn một cảm giác quá kinh khủng!

Loại tình huống này, tại hắn thực lực tăng cường về sau, hắn chỉ ở Đồ thân trên cảm nhận được quá . Mà vừa rồi cái tay kia chủ nhân, hiển nhiên cũng không có xuất toàn lực!

Có thể nói, nếu như đối phương đi ra nói, bọn họ bên này là tuyệt đối không ngăn nổi!

Thế nhưng đối phương cũng không có xuất thủ, hiển nhiên là ở cố kỵ cái gì!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, cố kỵ cái gì ? Hiển nhiên là ở cố kỵ thiên mệnh a!

"Dương huynh, việc này sợ là còn phải bàn bạc kỹ hơn!" Viêm Vũ đạo.

Vãng sinh tộc tộc trưởng gật đầu, "Quả thực được bàn bạc kỹ hơn, cái này Mạt Pháp Chi Địa sau lưng cái kia thần bí cường giả không làm rõ ràng nói, chúng ta tốt nhất vẫn là đừng khinh cử vọng động cho thỏa đáng ."

Theo vừa rồi đến xem, cái kia thần bí nhân thực lực hiển nhiên ở trong sân mọi người chi lên.

Dương Diệp cười nói: "Ta biết ."

Vừa nói, hắn nhìn mọi người liếc mắt, "Chư vị, các ngươi đi về trước đi . Nhớ kỹ, trở về chi về sau, hết khả năng giữ liên lạc, tốt nhất là thành lập truyền tống trận, nhất phương gặp nạn, mặt khác mấy phương nhanh chóng trợ giúp . Đương nhiên, nếu có vấn đề, theo thì liên hệ ta ."

Vãng sinh tộc tộc trưởng cùng Viêm Vũ nhìn nhau liếc mắt, nhưng sau hai người gật đầu, nhất về sau, Viêm Vũ nói: "Dương huynh, chúng ta đây liền cáo từ, nhiều bảo trọng ."

Nói xong, bên ngoài cùng vãng sinh tộc tộc trưởng mang theo riêng mình tộc nhân xoay người biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Dương Diệp nhìn về phía không hề rời đi Dương tộc đại trưởng lão, "Đại trưởng lão có lời ?"

Dương tộc đại trưởng lão gật đầu, thế nhưng có chút do dự .

"Làm sao ?" Dương Diệp hỏi .

Đại trưởng lão than khẽ, "Năm đó tổ tiên lấy mạng đảm bảo Dương tộc, càng làm cho ta Dương tộc được Cửu Thiên Thập Địa thừa nhận, thế nhưng, tự nàng chi về sau, ta Dương tộc liền chưa gượng dậy nổi . Đặc biệt ở nàng tiêu thất về sau, ta Dương tộc là càng ngày càng tệ ..."

Nói đến đây, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Hiện tại, chúng ta đối với bên trong tộc người nói, ngươi là ta Dương tộc người, chúng ta muốn cho ngươi trở thành ta Dương tộc đại biểu, trọng chấn ta Dương tộc thế hệ trẻ lòng tin, không đúng, chắc là chúng ta toàn tộc lòng tin ."

Dương Diệp trầm mặc .

Đại trưởng lão lại nói: "Như ngươi chú ý, chúng ta ..."

Dương Diệp cười nói: "Chú ý cái gì, chỉ cần các ngươi không sợ bị ta làm liên lụy là tốt rồi!"

Nghe vậy, đại trưởng lão thần sắc tức thì buông lỏng, trong lòng tảng đá kia rơi xuống, hắn cười nói: "Coi như ngươi có phiền phức ngập trời, ta Dương tộc cũng nguyện ý cùng ngươi cộng tiến thối . Lão phu lời ấy, không có nửa điểm giả tạo!"

Dương Diệp huyết mạch cũng không phải là Dương tộc thuần chánh huyết mạch, thế nhưng, thì tính sao ?

Chỉ cần là nhân tài, đây hết thảy đều không là vấn đề, hơn nữa, nghiêm chỉnh mà nói, Dương Diệp đúng là Dương tộc hậu đại, tuy là huyết mạch mỏng manh, đã bên viền hóa, thế nhưng, chỉ cần có Dương tộc huyết mạch là đủ rồi, cho dù là đã phi thường mỏng manh huyết mạch .

Bởi vì, cái này đại biểu hắn là Dương tộc nhân!

Thực lực!

Bất cứ lúc nào, đều là thực lực mới là trọng yếu nhất .

Không có thực lực, không là vấn đề vấn đề đều có thể biến thành vấn đề, có thực lực, tất cả vấn đề đều không là vấn đề!

Khoảng khắc về sau, đại trưởng lão mang theo Dương tộc chúng người xoay người rời đi .

Giữa sân chỉ còn hạ Thương Mộ cùng Sát Tịch còn có Kiếm Vô Địch cùng với Thanh Huyền bốn người .

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua xa chỗ phía trước Mạt Pháp Chi Địa đám người rời đi không gian chỗ, sau đó nói: "Bọn họ không đơn giản, hơn nữa, lúc này đây bọn họ mặc dù thua chạy, thế nhưng thực lực tổng hợp vẫn còn, ngươi muốn cẩn thận ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta sẽ nhường điều tra ."

Kiếm Vô Địch vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ngươi thực lực không tệ, thế nhưng, ngươi kiếm đạo đều là cực đoan loại hình ... Ai, lấy sau chính mình nhiều hơn cẩn thận đi, không muốn bị kiếm khống chế . Còn nữa, tiểu tử ngươi không giống như là một cái kiếm tu, càng giống như là một cái tiện tu, quỷ thủ đoạn bịp bợm cùng nghi ngờ tâm tư rất nhiều!"

Dương Diệp: "..."

Kiếm Vô Địch cười ha ha một tiếng, nhưng sau đó xoay người cùng cái kia Thanh Huyền biến mất ở xa chỗ phía chân trời .

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau nhìn về phía cái kia Thương Mộ cùng Sát Tịch, Thương Mộ nói: "Chủ thượng nàng ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Yên tâm, ta sẽ đi tìm nàng ." Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú chuyện tình, hắn đương nhiên sẽ không quên, đây cũng là hắn hiện tại chuyện lo lắng nhất tình . Phải biết, cái kia thiên mệnh lão đại có thể sánh bằng Mạt Pháp Chi Địa khủng bố nhiều!

Hai người gật đầu, nhưng sau lặng yên bỏ chạy .

Hai người rời đi về sau, Dương Diệp xoay người, ở trước mặt hắn không xa chỗ, một nữ tử đâm đầu đi tới!

Đồ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, nắm thật chặt kiếm trong tay, theo thì chuẩn bị khai chiến!

------oOo------

Chương 2703: tính sổ

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tới Đồ cũng không phải là bản tôn, mà là một luồng phân thân!

Đồ đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng cứ như vậy nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp diện vô biểu tình, không yếu thế chút nào cùng với đối diện .

Sau một lúc lâu, Đồ khẽ cười nói: "Chút mặt mũi này cũng không cho sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, hắn muốn giết ta rất nhiều lần . Mà ngươi, lại không có ngăn cản quá hắn, thế nhưng, ta muốn giết hắn lúc, ngươi lại xuất hiện ngăn cản . Như đổi lại là ngươi, ngươi sẽ như thế nào ?"

Đồ nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, cũng chính là phía trước Mặc Du linh hồn tiêu tán vị trí .

Nàng cứ như vậy nhìn hồi lâu, nhất về sau, nàng nhẹ giọng nói: "Phải nói là ta hại hắn, ta làm cho hắn có cùng thực lực không thất dã tâm ."

Dương Diệp không nói gì .

Cái kia Mặc Du là nàng một tay nuôi lớn, tự thân bồi dưỡng, nếu như nói không có cảm tình, đó là không có khả năng .

Chỉ bất quá, Mặc Du khả năng quá làm cho nàng thất vọng rồi .

Đồ lại nói: "Phía trước, ta cho hắn một cái cơ hội . Thiên Tru đến trước mặt hắn, chính là cho hắn cơ hội, đáng tiếc, hắn nội tâm bên trong vẫn là tràn đầy đố kỵ cùng cừu hận ."

Vừa nói, nàng xem hướng về phía Dương Diệp, "Hắn đã từng tốt, đáng tiếc, hắn bị lạc chính mình ."

Nói xong, thân thể nàng dần dần hư ảo .

Dương Diệp trầm mặc .

Mặc Du cùng Thiên Tru kiếm chủ nhân sự tình, hắn một chút hứng thú cũng không có .

Hắn muốn làm bây giờ, chính là quyền đả Mạt Pháp Chi Địa, chân đá thiên mệnh lão đại .

Ở nơi này lúc, Đồ đột nhiên nói: "Ngươi gặp qua lão đại rồi ?"

Dương Diệp nhìn về phía Đồ, gật đầu .

Đồ đạm thanh nói: "Xem ra, ngươi cũng không có thu được nàng tán thành!"

Dương Diệp cười nói: "Không sao . Nếu có cường đại dựa vào sơn, ta tự nhiên sẽ dựa vào, thế nhưng nếu như không có, cái kia cũng không cần gấp, ta sẽ dựa vào ta chính mình ."

Đồ nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, nàng khẽ lắc đầu, "Như hắn có ngươi cái này tâm tính, cũng không trở thành rơi vào kết quả như thế này ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Xem ở lão tam cùng lão tứ phần lên, nhắc nhở ngươi một cái, đã không có thu được lão đại tán thành, cũng không cần ở đi gặp nàng, đặc biệt ngươi đánh không lại nàng thời điểm ."

Thanh âm rơi xuống, thân thể triệt để hư ảo .

Rất nhanh, Đồ hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp trong tầm mắt .

Giữa sân, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, lấy ra truyền âm thạch, chỉ chốc lát, truyền âm thạch bên trong truyền ra một giọng nói, "Chúc mừng Dương huynh!"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Bực nào vui chi có ?"

Thanh âm kia cười nói: "Dương huynh đánh bại Mạt Pháp Chi Địa, còn không đáng được vui sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không tính là đánh bại . Đúng, Mạt Pháp Chi Địa tựa hồ có một thần bí cường giả, các ngươi biết không ?" Nói đến đây, hắn thần sắc ngưng trọng, vừa rồi người kia xuất thủ, làm cho hắn hiện tại cũng lòng có dư kinh sợ .

Truyền âm thạch bên trong , bên kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Không biết, cái này người chúng ta đã ở điều tra . Bất quá bây giờ bắt đầu, chúng ta có thể phải ẩn núp . Bởi vì Hoành Vạn Cổ làm như đã cảm nhận được cái gì ."

Dương Diệp gật đầu, "Chính các ngươi cẩn thận một chút, nếu có cần, theo thì liên hệ ta!"

Thanh âm kia cười nói: "Ta đây trước hết cảm tạ . Dương huynh, bảo trọng ."

Nói xong, truyền âm thạch khôi phục bình tĩnh .

Dương Diệp thu hồi truyền âm thạch, hắn nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau ngự kiếm tiêu thất ngay tại chỗ .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp tìm một cái địa phương ngừng lại, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài lên.

Dương Diệp đi tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch đang cầm một thanh kiếm đưa về phía Dương Diệp .

Thiên Tru kiếm!

Dương Diệp cầm lấy Thiên Tru kiếm, lúc này Thiên Tru kiếm, đã không có linh trí, nguyên bản Thiên Tru kiếm Kiếm Linh ngạnh sinh sinh bị Tiểu Bạch phá hủy .

Đây là một thanh mới tinh Thiên Tru kiếm!

Cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, nhưng sau vừa chỉ chỉ cái kia Thiên Tru kiếm, ý là nàng có thể bồi dưỡng được mới Thiên Tru Kiếm Linh tới!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, cười nói: " Được

! Chỉ là, không muốn phía trước loại đó ."

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, nàng cũng chán ghét phía trước Thiên Tru kiếm Kiếm Linh .

Dương Diệp nhìn một chút kiếm trong tay, cái này kiếm nếu là không có mới linh xuất hiện, cái kia uy lực sẽ giảm mạnh, chẳng qua còn tốt, có Tiểu Bạch ở, bồi dưỡng được một cái mới linh xuất hiện, cũng không phải là cái gì việc khó .

Quan trọng nhất là cái này Thiên Tru kiếm có thể với hắn vãng sinh kiếm còn có Thái U kiếm dung hợp!

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhưng sau ôm Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha nơi ở, thời khắc này Nhị Nha, biến hóa lại có bất đồng, hắn hiện tại đỉnh đầu cái kia góc đối, đã biến thành ám kim sắc! Ngoại trừ này bên ngoài, cái đuôi của nàng cũng xảy ra biến hóa .

Nàng đuôi lên, có nhất cỗ thần bí ám hào quang màu vàng óng đang lưu động .

Không chỉ có đuôi, nàng toàn thân đều tùy thời có ám ánh sáng vàng kim lộng lẫy ở vòng quanh .

Ngoại trừ này bên ngoài, Nhị Nha quanh thân khí tức cũng càng ngày càng cường đại, này cổ cường đại, làm cho hắn hiện tại đều có chút tâm kinh sợ .

Khiếp sợ đồng thời, Dương Diệp cũng có chút khổ sáp, Nhị Nha cái này tiểu gia hỏa ăn hai khỏa nội đan có thể biến khủng bố như vậy, mà hắn đi tới hiện tại, bỏ ra rất nhiều!

Kỳ thực cũng bình thường, Nhị Nha thuộc về là tìm trở về đã từng lực lượng, mà hắn bất đồng, bởi vì hắn căn bản không có đã từng!

Dương Diệp cùng Tiểu Bạch cùng Nhị Nha một hồi về sau, Dương Diệp một mình tới An Nam Tĩnh nơi ở, An Nam Tĩnh ngồi xếp bằng ở phòng chánh ở giữa, cảm nhận được Dương Diệp đến, nàng trợn mở con mắt .

Dương Diệp quan sát liếc mắt An Nam Tĩnh, nhẹ giọng nói: "Không sao chứ ?"

An Nam Tĩnh gật đầu, "Đã không còn đáng ngại!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, cái này lúc, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói:

"Cái kia Đao Tu rất mạnh!"

Tá Mạc!

Dương Diệp nói: "Làm sao ?"

An Nam Tĩnh nói: "Ta cảm giác được, hắn khả năng vẫn còn ở ẩn giấu thực lực ."

Ẩn giấu thực lực!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Ngươi là nói, hắn cũng không có phát huy ra toàn bộ thực lực ?"

An Nam Tĩnh gật đầu, "Hắn đang ẩn núp, nhiều lần ta kém chút đưa hắn bức đến cực hạn, mà đến mỗi lúc này, một loại cảm giác nguy hiểm sẽ trào trên tâm trạng của ta ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Lần sau gặp phải, nhất định phải cẩn thận . Hắn để lại một tay, không phải đối phó ngươi, chính là đối phó thiên mệnh ."

Dương Diệp gật đầu, "Cái này Mạt Pháp Chi Địa cũng đồng dạng để lại một tay ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, cười nói: "Hiện tại không đi chứ ?"

An Nam Tĩnh gật đầu, "Tự nhiên!"

Nàng bây giờ, nhất định là sẽ không rời đi, bởi vì bây giờ là Dương Diệp cần nhất nhân thời điểm, bây giờ Dương Diệp, không chỉ có bị Mạt Pháp Chi Địa nhân mơ ước, còn có cái kia thiên mệnh lão đại .

Cái kia vị nhưng là một cái hầu như sự tồn tại vô địch a!

Cùng An Nam Tĩnh tán gẫu một hồi về sau, Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp .

Mà Tiểu Bạch tắc thì tiếp tục lưu lại Hồng Mông Tháp bồi dưỡng cái kia đem Thiên Tru kiếm!

Đồ cũng không có mang đi Thiên Tru kiếm, mà Thiên Tru kiếm phía trước linh đã không cách nhìn, nguyên nhân đây, Dương Diệp tự nhiên cũng sẽ không bỏ rơi cái này kiếm!

Đến thì ba kiếm hợp nhất, uy lực nhất định bạo tăng!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, ở nơi này lúc, trên người của hắn truyền âm thạch đột nhiên vang lên, "Vĩnh Hằng Quốc Độ phá!"

Vĩnh Hằng Quốc Độ phá!

Dương Diệp nhíu mày, thanh âm kia lại nói: "Hoang Tộc đã đánh vào Vĩnh Hằng Quốc Độ . Bởi vì như đây, nguyên bản một ít chưa quyết định thế lực đều rối rít gia nhập Hoang Tộc, bây giờ là vạn giới đang điên cuồng thôn phệ Vĩnh Hằng Quốc Độ, nơi ấy, rất loạn ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Hoang Tộc là có cái gì giúp đỡ sao?"

Thanh âm kia nói: "Khả năng cùng ngươi có liên quan!"

Dương Diệp không giải khai .

Thanh âm kia tiếp tục nói: "Số một, ngươi mang đi toàn bộ Linh Cung thế lực, đương nhiên, Linh Cung coi như ở, sợ là cũng không có ích gì . Chân chính nguyên nhân là ngươi giết Thủy Nguyên Địa người bên kia, còn có chính là, Mạt Pháp Chi Địa bị ngươi kiềm chế, làm cho Vĩnh Hằng Quốc Độ căn bản không có ngoại viện . Không có Thủy Nguyên Địa cùng Mạt Pháp Chi Địa, Vĩnh Hằng Quốc Độ căn bản tìm không được giúp đỡ, phải biết, bọn họ bài xích vạn giới, vạn giới đối với hắn nhóm nhưng là sớm có câu oán hận, duy nhất khả năng trợ giúp bọn họ, chính là Thủy Nguyên Địa cùng Mạt Pháp Chi Địa, nhưng mà cái này hai cái địa phương, một cái bị ngươi diệt, một cái bị ngươi kiềm chế ..."

Dương Diệp lắc đầu, cái này cũng có thể quái đến đầu mình đi lên ?

Thanh âm kia lại nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ có như bây giờ kết cục, xem như là bọn họ gieo gió gặt bão đi. Đương nhiên, nói thật a, như không phải ngươi đem Thủy Nguyên Địa làm không có, hiện tại lại kềm chế Mạt Pháp Chi Địa, làm cho Mạt Pháp Chi Địa căn bản không thể rảnh tay đến giúp Vĩnh Hằng Quốc Độ, Vĩnh Hằng Quốc Độ không nhất định sẽ bị diệt, hắc hắc phải biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ kinh doanh nhiều năm như vậy, hơn nữa cái kia địa phương lại có thần linh này Thần Mạch, chỉ cần bọn họ bằng lòng đánh đổi một số thứ, vẫn có thể làm cho cái này hai cái địa phương người xuất thủ ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không nói cái này . Đúng, Hồn Giáo nhân giúp ta đã tìm được chưa ?"

Hồn Giáo!

Cái này trước đây đầy thế giới đuổi giết hắn thế lực, hắn tự nhiên không có quên! Có chút sổ sách, trước đây không có toán, thế nhưng không có nghĩa là không coi là . Hiện tại đánh đuổi Mạt Pháp Chi Địa, cũng nên đến tính sổ lúc .

Thanh âm kia nói: "Tra được, đang ở Vĩnh Hằng Quốc Độ . Hồn Giáo giáo chủ cũng trở về Vĩnh Hằng Quốc Độ!"

"Hắn không phải gia nhập Mạt Pháp Chi Địa sao?" Dương Diệp hỏi .

Thanh âm kia nói: "Hắn gia nhập Mạt Pháp Chi Địa, thế nhưng dưới tay hắn những người đó cũng là ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn toàn bộ thế lực là không thể cùng nhau gia nhập Mạt Pháp Chi Địa, Mạt Pháp Chi Địa chỉ cần một mình hắn . Bây giờ Hoang Tộc ồ ạt tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ, hắn lựa chọn trở về ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, sau đó nói: "Có chút sổ sách, là nên thu ."

"Còn nữa, Cổ Kiếm Tông rời đi những đệ tử kia, bọn họ hiện tại cũng mạnh khỏe, thế nhưng, có mấy người trở về đến rồi Vĩnh Hằng Quốc Độ, cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng nhau ở đối kháng Hoang Tộc . Ta điều tra biết, gia tộc của bọn họ ở Vĩnh Hằng Quốc Độ ....." Thanh âm kia lại nói .

Dương Diệp gật đầu, "Còn sống không ?"

Thanh âm kia nói: "Còn sống ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, hắn vốn định trực tiếp đi cửu trọng không gian bên ngoài, nhưng là bây giờ xem ra, hắn phải đi Vĩnh Hằng Quốc Độ một chuyến .

Dương Diệp nói: "Mạt Pháp Chi Địa phía sau cái kia thần bí cường giả liền nhờ các ngươi hỗ trợ điều tra, còn nữa, ta nhờ ngươi những chuyện kia tình, làm phiền . Như các ngươi có gì cần, theo thì liên hệ ta ."

Thanh âm kia cười nói: "Chúng ta bây giờ là ở một cái thuyền lên, ngươi nếu có sự tình, chúng ta cũng không khá hơn chút nào . Một câu nói, hợp tác vui vẻ!"

Dương Diệp cười cười, "Hợp tác vui vẻ!"

Nói xong, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

. . .

------oOo------

Chương 2704: miểu sát!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Thời khắc này Vĩnh Hằng Quốc Độ đã rơi vào tay giặc, Hoang Tộc đại quân tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Toàn bộ bên trong thế giới, một mảnh hỗn độn, đương nhiên, cũng không thiếu được thây phơi khắp nơi, máu chảy thành sông .

Chiến giới .

Bây giờ chiến giới, là Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong duy nhất một cái không có bị Hoang Tộc cùng vạn giới công xuống đến địa phương . Cái này địa phương tồn tại, ngoại trừ là bồi dưỡng Vĩnh Hằng Quốc Độ thiên tài bên ngoài, càng là Vĩnh Hằng Quốc Độ một cái chuẩn bị ở sau .

Nơi đây, tụ tập vô số cường đại trận pháp, những thứ này trận pháp theo rất sớm rất sớm trước liền một mạch có người không ngừng tăng mạnh . Đến rồi bây giờ, những thứ này trận pháp đã thay đổi phi thường khủng bố .

Có thể nói, chém giết đỉnh phong mệnh kỳ cường giả đều không phải là cái gì việc khó .

Hơn nữa, Vĩnh Hằng Quốc Độ bỏ những thứ kia địa phương về sau, bọn họ co rút lại phòng ngự, đem hết thảy cường giả đều tụ tập đến nơi này, thêm trên nơi này trận pháp, bọn họ lúc này mới chặn lại Hoang Tộc tiến công .

Thế nhưng, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đều đã rơi vào tay giặc, bây giờ cái này chiến giới tuy là tạm thời chặn Hoang Tộc, bất quá, nếu như không có ngoại viện, đối với Hoang Tộc mà nói, cũng bất quá là bắt rùa trong hũ mà thôi . Bởi vì hắn nhóm đã bao quanh đem chiến giới vây quanh!

Chiến giới bên trong .

Mọi người tụ tập ở Chiến Thành bên trong, ngẩng đầu có thể chứng kiến vô số trận pháp ở chân trời hư không vận chuyển lưu động .

Chiến giới ngoại .

Hoang Tộc cùng vạn giới cường giả đồng dạng tụ tập qua đây, bọn họ đương nhiên sẽ không buông tha cái này chiến giới .

Diệt trừ cái này chiến giới, như vậy vạn giới lịch sử đem viết lại!

Hoang Doanh đứng ở hư không bên trong, ở bên cạnh hắn, là cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng, còn có Hoang Bất Nhị cùng với Hoang Huyền, phía sau là vô số vạn giới cường giả!

Khi biết Vĩnh Hằng Quốc Độ bị công phá về sau, vô số giới tức thì không ở quan vọng, dồn dập tới rồi Vĩnh Hằng Quốc Độ, hy vọng có thể chia một ít ăn cơm thừa rượu cặn .

Đối với đây, Hoang Doanh cũng không cự tuyệt, bởi vì Vĩnh Hằng Quốc Độ còn có một cái chiến giới, cái này chiến giới diệt trừ, mới xem như chân chính không có hậu hoạn . Hiện tại, những thứ này người tới rồi, hắn tự nhiên là ước gì, bởi vì có vô số pháo hôi có thể dùng!

Hư không bên trong .

Hoang Huyền đột nhiên nói: "Bắt đầu sao?"

Hoang Doanh nhìn về phía Hoang Bất Nhị, Hoang Bất Nhị trầm giọng nói: "Những thứ này trận pháp rất mạnh, muốn phá hỏng, sợ là cần rất nhiều thời gian ."

Hoang Doanh cười nói: "Không có việc gì, chúng ta chờ được ."

Hoang Bất Nhị đang muốn nói, ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên rơi vào xa chỗ .

Giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là nhất biến, Hoang Doanh thân sau mọi người liền muốn ra tay, chẳng qua bị Hoang Doanh ngăn cản .

Bởi vì xa xa là Dương Diệp!

Chứng kiến Dương Diệp, cầm đầu Hoang Doanh cùng Hoang Bất Nhị còn có cái kia Hoang Huyền thần sắc đều là có chút khó coi .

Dương Diệp là tới giúp một tay ?

Như Dương Diệp là tới giúp một tay, vậy làm phiền có thể to lắm đi rồi!

Bây giờ Dương Diệp, nhưng là đang cùng Mạt Pháp Chi Địa đối kháng!

Liền Mạt Pháp Chi Địa đều không làm gì được Dương Diệp!

Mọi người càng muốn thần sắc càng khó xem!

Xa chỗ, Dương Diệp quay đầu nhìn Hoang Doanh đám người liếc mắt, nhưng sau hắn xoay người hướng cái kia chiến giới đi tới, chẳng qua rất nhanh hắn lại ngừng lại, hắn xoay người nhìn về phía Hoang Doanh, "Vạn linh có thể buông tha ?"

Hoang Doanh nhìn Dương Diệp, nói: "Có thể."

Hắn đương nhiên sẽ không nói không thể, hiện ở trong thiên địa này, có thể đối kháng Dương Diệp, chỉ có Mạt Pháp Chi Địa . Đừng xem Hoang Tộc hiện tại đã hầu như thắng, thế nhưng, như Dương Diệp đứng ở Vĩnh Hằng Quốc Độ bên kia đi, thế cục hội trong nháy mắt xoay!

Nguyên nhân đây, Dương Diệp yêu cầu, Hoang Tộc không dám không chấp nhận . Chẳng qua còn tốt, cũng không phải là cái gì yêu cầu quá đáng!

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau đó xoay người hướng chiến giới đi tới, khi hắn tới gần lúc, chiến giới trận pháp tức thì khởi động, cùng này đồng thời, một đạo l-ng bảo hộ xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp lấy ra Thái U kiếm, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp xuyên qua cái kia l-ng bảo hộ .

Ở Thái U kiếm trước mặt, cái gì kết giới l-ng bảo hộ đều là phù vân!

Chứng kiến Dương Diệp trực tiếp tiến nhập cái kia chiến giới, Hoang Doanh đám người đều là ngây ngẩn cả người .

Cứ như vậy tiến vào ?

Cái này tiến vào ?

Mọi người nhìn nhau liếc mắt, vẻ mặt mờ mịt .

...

Chiến giới bên trong .

Một đạo kiếm quang đột nhiên rơi vào cái kia Chiến Thành trước cửa thành .

Giờ khắc này, vô số cường giả dồn dập xuất hiện ở tường thành chi lên, khi thấy là Dương Diệp lúc, mọi người thần sắc càng là như lâm đại địch, đề phòng không ngớt .

Cái này lúc, cái kia Lưu Uyên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Lưu Uyên nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc cực kỳ phức tạp . Trước mắt cái này, đã từng cũng là chiến giới một thành viên a! Như trước đây Vĩnh Hằng Quốc Độ không có như vậy đối với Dương Diệp, hiện tại Dương Diệp vẫn còn ở chiến giới nói, cái kia cục diện nhất định sẽ bất đồng!

Dương Diệp nói: "Làm cho Hồn Giáo giáo chủ xuất hiện!"

Hồn Giáo giáo chủ!

Lưu Uyên hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ngươi muốn như thế bỏ đá xuống giếng sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Lưu Uyên tiền bối, ta đây là bỏ đá xuống giếng sao? Ta không cảm thấy là! Làm cho hắn xuất hiện, ta cùng với ân oán của hắn ta cùng với hắn giải quyết ."

Lưu Uyên trầm giọng nói: "Dương Diệp, này thì ta Vĩnh Hằng Quốc Độ đã như vậy, như ngươi ở đây đối với chúng ta xuất thủ, đây chính là muốn đem chúng ta đều bức tử ."

Dương Diệp cười nói: "Từng bao nhiêu lúc, Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc đó chẳng phải như thế buộc ta sao ?"

Lưu Uyên trầm mặc .

Dương Diệp lắc đầu, "Thứ cho ta nói thẳng, coi như các ngươi thắng . Vài cái người cũng nhất định phải chết ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia Chiến Thành, "Mỗi bên đại thế gia gia chủ, vĩnh hằng chi chủ, mạng của các ngươi, ta Dương Diệp bao hết . Còn có Hồn Giáo giáo chủ, các ngươi là chính mình xuất hiện, hay là ta sát tiến đi?"

Lưu Uyên trầm giọng nói: "Dương Diệp, liền không thể xem ở đã từng mặt mũi trên ?"

Dương Diệp nhìn về phía Lưu Uyên, "Có thể! Ngươi trước đây giúp qua ta, tình này, ta Dương Diệp nhớ một đời . Thế nhưng, ân là ân, thù là thù . Mấy người này, ta nhất định giết . Đặc biệt cái kia Hồn Giáo giáo chủ, còn vĩnh hằng chi chủ bọn họ, ta có thể cho ngươi một bộ mặt, một tháng sau ta ở giết hắn nhóm, một tháng về sau, nếu như bọn họ chết trận, vậy chuyện này coi như, như không có chết trận, ta tới tiễn hắn nhóm chết."

Lưu Uyên thần sắc cực kỳ xấu xí .

Người gây sự!

Dương Diệp chính là ở người gây sự!

Trầm mặc khoảng khắc, Lưu Uyên nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Diệp, ta biết ngươi thực lực cá nhân vô cùng cường đại, đơn đả độc đấu, chúng ta sợ là đã không có người có thể cùng ngươi đối kháng . Thế nhưng, ta chiến giới có vô số người, còn có đã từng đảm bảo lưu lại trận pháp, Dương Diệp, nếu như liều mạng, ngươi không có ưu thế ."

Hiện tại Hồn Giáo cũng là Vĩnh Hằng Quốc Độ một phần tử, như nàng cứ như vậy bằng lòng, vậy chẳng phải là muốn rét lạnh vô số người tâm ?

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Lưu Uyên, ngươi Vĩnh Hằng Quốc Độ hẳn rất vinh hạnh, nếu như là đổi thành người khác đứng trước mặt ta nói như vậy, lão tử hiện tại liền tự tay tống táng cái này chiến giới . Thế nhưng, vẫn là câu nói kia, ngươi đã từng có ân với ta, ta không muốn lấy oán trả ơn!"

Vừa nói, hắn đem Tiểu Bạch kêu lên .

Chứng kiến Tiểu Bạch, Lưu Uyên thần sắc trong nháy mắt trắng bệch .

Dương Diệp lạnh lùng nói: "Nàng liền Mạt Pháp Chi Địa chuẩn bị trận pháp đều có thể đơn giản lau đi, có muốn hay không ta làm cho nàng đem ngươi chiến giới cái này vô số trận pháp toàn bộ diệt sạch ?"

Thiện linh!

Lưu Uyên hai mắt chậm rãi đóng lại, nàng biết, cái này chỉ tiểu gia hỏa hiện tại có thể bức tử toàn bộ chiến giới mọi người .

Bởi vì một ngày trận pháp không có, Hoang Tộc đại quân vượt trên đến, chiến giới bên trong tất cả mọi người sẽ chết chết. Mà hay là trận pháp ở cái này tiểu gia hỏa trước mặt, liền cùng giấy dán không có khác biệt!

Chiến giới đã không có bất luận cái gì cùng Dương Diệp bàn điều kiện tư cách!

Ở nơi này lúc, một đạo hắc ảnh đột nhiên rơi vào cái kia Lưu Uyên trước mặt .

Hồn Giáo giáo chủ!

Lưu Uyên đang muốn nói, cái kia Hồn Giáo giáo chủ lắc đầu, "Lưu Uyên đại nhân, việc này là ta cùng hắn sự tình, tự chúng ta giải quyết, ngươi vào đi thôi ."

Lưu Uyên nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Diệp, thật không thể dàn xếp ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không dùng một nồi úp toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ cao đoan lực lượng, đã là ta ở báo ngươi đã từng tương trợ ân . Lưu Uyên, trước đây Vĩnh Hằng Quốc Độ là như thế nào đối đãi ta cùng với Cổ Kiếm Tông, ngươi nên tinh tường . Cho nên, đừng nói gì với ta dàn xếp không dàn xếp, bọn họ trước đây cũng không đối với ta cùng Cổ Kiếm Tông dàn xếp quá ."

Lưu Uyên trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Nàng biết, hiện tại nói cái gì đều đã không có ý nghĩa .

Đã từng Vĩnh Hằng Quốc Độ chính mình tạo nghiệt, hiện tại nên hoàn . Đương nhiên, nàng cũng vinh hạnh, vinh hạnh trước đây tương trợ quá Dương Diệp một lần, như không phải một lần kia tương trợ tình cảm, bây giờ Dương Diệp sợ là căn bản sẽ không cùng nàng nói nhiều như vậy nói .

Nhưng nàng vẫn là rất đáng tiếc, phi thường vô cùng đáng tiếc, bởi vì trước đây Dương Diệp là chiến giới người a!

Lưu Uyên tiến nhập Chiến Thành về sau, Hồn Giáo giáo chủ nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Thực sự là ba mươi năm hà đông ba mươi năm hà tây, chớ khinh thường thanh niên a ."

Dương Diệp lắc đầu, "Xin lỗi, ta không có hứng thú cùng ngươi lời nói nhảm ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp đối diện, Hồn Giáo giáo chủ hai mắt híp lại, tay phải hắn nhất chiêu, hắn món đồ siêu Thần khí linh hồn trùy trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn, linh hồn trùy điên cuồng xoay tròn, trong nháy mắt, vô số linh hồn chi lực điên cuồng từ cái này linh hồn trùy bên trong chấn động mà ra .

Cùng này đồng thời, Hồn Giáo giáo chủ cả người trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực .

Linh hồn thiêu đốt!

Hồn Giáo giáo chủ rất tinh tường, một trận chiến này, hắn căn bản không có phần thắng . Ở Mạt Pháp Chi Địa đối đãi qua hắn, phi thường phi thường tinh tường Dương Diệp thực lực .

Đơn đả độc đấu, chỉ có Hoành Vạn Cổ bọn họ loại này lão quái vật cấp bậc cường giả mới có thể cùng Dương Diệp đối kháng!

Cho nên, vừa ra tay, hắn liền đã không lưu tay!

Không có chút nào bảo lưu!

Cái này là đồng quy vu tận đánh pháp!

Liều mạng, có thể còn có thể đổi mệnh, không liều mạng mệnh, chỉ có toi mạng!

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm đã tới .

Vãng sinh kiếm!

Làm vãng sinh kiếm đâm tới một khắc kia, những thứ kia linh hồn thể trong nháy mắt nổ!

Vãng sinh kiếm đối với linh hồn cực kỳ có khắc chế tính!

Trong nháy mắt, những thứ kia linh hồn thể dồn dập nổ tung, kiếm trực tiếp đâm vào cái kia linh hồn trùy chi lên.

Răng rắc!

Toàn bộ linh hồn trùy trực tiếp rạn nứt ra . Mà lúc, Dương Diệp kiếm phong nhất chuyển, kiếm đâm hướng về phía linh hồn trùy phía sau cái kia Hồn Giáo giáo chủ .

Hồn Giáo giáo chủ khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, hắn linh hồn thể đột nhiên bành trướng lên!

Tự bạo!

Mà lúc, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người nhất hóa thành một đạo kiếm quang chợt lóe lên .

Xuy!

Giữa sân, có tê liệt tiếng vang lên, bén nhọn lại chói tai!

Sau một khắc, Dương Diệp đã xuất hiện ở cái kia Hồn Giáo giáo chủ thân sau .

Yên lặng nhất chớp mắt, cái kia Hồn Giáo giáo chủ linh hồn thể trực tiếp hư ảo, nhưng sau đến tiêu thất .

Miểu sát!

Không huyền niệm chút nào miểu sát!

Dương Diệp thu hồi kiếm, đi tới cái kia cửa thành xuống, sau đó nói: "Cổ Kiếm Tông đệ tử xuất hiện!"

. . ..

------oOo------

Chương 2705: vô số cổ kiếm tông!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, chiến trường bên trong, mấy đạo kiếm quang phóng lên cao, rất nhanh, bốn người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Bốn người hướng về phía Dương Diệp nhất tề thi lễ, "Gặp qua tông chủ!"

Dương Diệp nhìn bốn người liếc mắt, bốn người hắn đều nhận thức, đều là Cổ Kiếm Tông đệ tử, trong đó, Lục Vân Tiên đã ở bên trong .

Dương Diệp nói: "Đi sao?"

Bốn người đưa mắt nhìn nhau, thần sắc có chút hơi khó .

Một lát sau, Lục Vân Tiên đứng dậy, hắn lắc đầu, "Tông chủ, chúng ta không thể đi, gia tộc bọn ta thân nhân đều ở đây Chiến Thành ."

Dương Diệp nói: "Làm cho bọn họ cùng đi với chúng ta!"

Bốn người sửng sốt .

Cùng đi ?

Dương Diệp gật đầu, "Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyện tình, ta không muốn quản, nhưng là của các ngươi sự tình, ta không thể không quản . Ở lại chỗ này, các ngươi cùng gia tộc của các ngươi cũng không có cái gì sống hy vọng . Làm cho bọn họ xuất hiện, theo ta cùng rời đi, tìm khác đặt chân chỗ ."

Bốn người có chút do dự .

Dương Diệp nhíu mày, "Ở lại chỗ này, các ngươi đều sẽ chết, còn do dự cái gì ?"

Lục Vân Tiên nói: "Sợ là Chiến Thành bọn họ ..."

Dương Diệp lạnh lùng nói: "Bọn họ dám nói một chữ không sao?"

Lục Vân Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau cười nói: "Được, ta nhóm cái này đi làm cho bọn họ xuất hiện!"

Nói xong, bốn người hưng phấn xoay người trở về chiến trường .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt tường thành trên khoảng không, "Diệp gia có ở đó không?"

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, người tới chính là Diệp gia lão tổ, còn có Diệp Tri Bắc .

Diệp gia lão tổ cười nói: "Tiểu hữu hồi lâu không thấy ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Tiền bối, cái này lúc cục diện ngươi cũng thấy đấy . Thứ cho ta nói thẳng, các ngươi coi như có thể kéo mấy thập niên, cũng không có ý nghĩa gì, không phải sao?"

Diệp gia lão tổ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta biết, bất quá, lão phu vẫn không thể ly khai . Hình gia gia chủ đã chết trận, Lục gia cái kia lão bất tử cũng đã trọng thương trí tàn, hiện tại mệnh giới thiếu người ."

Dương Diệp trầm mặc .

Cái này lúc, Diệp gia lão tổ lại nói: "Lại người, chỉ cần Mạt Pháp Chi Địa cùng mấy người các ngươi yêu nghiệt không giúp đỡ Hoang Tộc, Hoang Tộc liền khó có thể tiến đến . Còn nữa, ta Diệp gia đệ tử lần này nếu là có thể ở nguy cơ lần này bên trong còn sống sót, đối với hắn nhóm mà nói, tuyệt không phải là chuyện xấu . Cho nên, tiểu hữu tâm ý ta nhóm tâm lĩnh ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta hiểu được ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Nếu có nhất thiên, chiến giới phá, mà ta lại còn sống, truyền âm cho ta, ta tới đón ngươi, còn có phía sau ngươi Diệp gia ."

Nghe vậy, cái kia Diệp gia lão tổ trong lòng mừng như điên .

Hắn tuy là lưu ở nơi này , thế nhưng, đây là một cái đánh cược, như Diệp gia tại loại này tuyệt cảnh hạ còn sống sót, ngày sau gia tộc bọn họ nhất định tăng thêm sự kinh khủng . Thế nhưng, cái này đánh cược là có lớn vô cùng nguy hiểm . Bởi vì một ngày Chiến Thành phá, Diệp gia hội từ nơi này thế thượng tiêu thất . Nhưng là bây giờ, có Dương Diệp cái hứa hẹn này, vậy ý nghĩa coi như chiến trường phá, Diệp gia cũng có thể sống sót!

Hắn làm sao không mừng như điên ?

Diệp Tri Bắc thần sắc cũng là có chút động dung, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cảm tạ ."

Cái hứa hẹn này, thật có thể nói là Diệp gia người cứu mạng phù!

Mà Chiến Thành tường thành chi lên, vô số người nội tâm là cực kỳ phức tạp.

Diệp gia đãi ngộ này, chỉ là bởi vì đã từng Diệp gia không có tuyển trạch đi nhằm vào Dương Diệp!

Hối hận!

Đặc biệt Hình gia, như trước đây bọn họ hơi chút lưu một cái Hình Bỉ Thanh, có Hình Bỉ Thanh ở, nói không chừng Hình gia cũng có đãi ngộ như vậy, đáng tiếc là, Hình gia bức đi Hình Bỉ Thanh!

Không có Hình Bỉ Thanh, Hình gia căn bản không có vốn liếng cùng Dương Diệp đối thoại!

Bây giờ Dương Diệp, đã không phải là trước đây cái kia bị Vĩnh Hằng

Quốc Độ đến chỗ đuổi giết Dương Diệp!

Cái này lúc, Lục Vân Tiên đám người dẫn một đám người đi tới thành xuống, Chiến Thành bên trong người không có ngăn cản, coi như muốn cũng không dám a! Bây giờ Dương Diệp, bất kể là Hoang Tộc vẫn là Chiến Thành, cũng không dám cùng hắn chính diện đối kháng!

Dương Diệp không có để ý Chiến Thành trên tường thành những người đó, mà là nhìn về phía Diệp Tri Bắc, "Cáo từ ."

Nói xong, thân hình hắn run lên, mang theo Lục Vân Tiên đám người phóng lên cao .

Nhìn Dương Diệp đám người rời đi, Diệp gia lão tổ thấp giọng thở dài, "Tri Bắc, hoàn hảo trước đây ta Diệp gia không có tuyển trạch đối địch với hắn ."

Diệp Tri Bắc khóe miệng hơi cuộn lên, khóe miệng nổi lên một cái động dung tiếu dung .

...

Chiến giới ngoại, Dương Diệp dẫn một đám người theo chiến giới xuất hiện lúc, một ít cường giả tức thì vây quanh, chẳng qua khi nhìn đến Dương Diệp lúc, những người đó lại dồn dập thối lui .

Người này cũng không thể ngăn, ngăn cản là muốn xảy ra chuyện .

Dương Diệp nhìn Hoang Tộc mọi người liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Dương huynh ."

Dương Diệp dừng bước lại, Hoang Doanh nói: "Có thể hay không tương trợ ? Liền lúc này đây!"

Chỉ cần Dương Diệp kêu lên Tiểu Bạch, những thứ kia thần bí trận pháp đều sẽ trong nháy mắt tiêu thất, có thể nói, chỉ cần cái kia tiểu gia hỏa tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, cái này chiến giới bên trong tất cả mọi người phải chết! Mà Hoang Tộc coi như là chân chánh thắng lợi!

Cái kia lúc, Hoang Tộc chính là chỗ này Vĩnh Hằng Quốc Độ mới chủ nhân, Vĩnh Hằng Quốc Độ quy tắc, để cho Hoang Tộc tới chế định!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh, lắc đầu, "Không được ."

Nói xong, Dương Diệp mang theo mọi người xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Hoang Doanh thần sắc bình tĩnh, bởi vì hắn sớm đã dự liệu được có thể như vậy .

"Người này là một cái cực kỳ không ổn định nhân tố!" Cái này lúc, Hoang Bất Nhị đột nhiên nói .

Hoang Huyền gật đầu, "Người này hành sự quá mức bá đạo, hắn tiến nhập đối đãi như vậy ta Hoang Tộc, chính là ở nhục ta Hoang Tộc, ta Hoang Tộc con cháu nhất định phải vĩnh viễn nhớ nay thiên cái này nhục ."

Dương Diệp như thế quang minh chính đại theo chiến giới bên trong mang đi người, không thể nghi ngờ là ở không nhìn Hoang Tộc, hơn nữa, phía trước còn uy hiếp Hoang Tộc không nên thương tổn thiên địa chi linh, có thể nói, đây là đang trần trụi khỏa thân không nhìn Hoang Tộc a!

Hoang Tộc lúc nào bị như này làm nhục ?

Ở nơi này lúc, Hoang Bất Nhị lại lắc đầu, "Đừng muốn nghĩ như vậy ."

Hoang Huyền nhìn về phía Hoang Bất Nhị, Hoang Bất Nhị trầm giọng nói: "Tộc trưởng như ở, có thể còn có thể làm cho người này cố kỵ một ... hai ..., nhưng mà, tộc trưởng đã không ở, chúng ta Hoang Tộc hiện tại tốt nhất không nên trêu chọc người này, đừng nói chúng ta, coi như là Mạt Pháp Chi Địa ở trước mặt hắn đều không chiếm được chỗ tốt . Chẳng qua cũng không sự tình, hắn quấn vào thiên mệnh cùng với cái kia Mạt Pháp Chi Địa ân oán bên trong, giữa bọn họ cuối cùng là sẽ chết nhất phương, không đúng qua không được bao lâu, thế gian này sẽ thấy không Dương Diệp người này rồi ."

Hoang Huyền gật đầu, Dương Diệp cùng những đại lão kia, cuối cùng là phải phân ra một cái thắng bại!

Bọn họ hiện tại cần phải làm là bàng quan, nhưng sau ngồi thu ngư ông thủ lợi!

Cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Ra tay đi . Giải quyết rồi cái này chiến giới, chúng ta chân chính đã không có lo toan chi ưu!"

Theo Hoang Doanh thanh âm rơi xuống, vô số cường giả tức thì hướng cái kia chiến giới vọt tới, cùng này đồng thời, chiến giới bên trong, vô số trận pháp dồn dập khởi động ... Những thứ kia trận pháp chung vào một chỗ, tuyệt không so với Mạt Pháp Chi Địa trước đây những thứ kia trận pháp yếu!

Bất quá, Hoang Tộc bên này hiển nhiên cũng có cách đối phó, đó chính là chiến thuật biển người!

Dây dưa đến chết toàn bộ chiến giới!

.....

Bên kia, Dương Diệp mang theo mọi người ngừng lại .

Lục Vân Tiên nhóm Kiếm Tông đệ tử đám người hướng về phía Dương Diệp nhất tề thi lễ, phía sau bọn họ mọi người cũng là theo hành lễ .

Dương Diệp lúc này đây tương trợ, có thể nói là ân cứu mạng!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Việc rất nhỏ ."

Vừa nói, hắn nhìn mọi người liếc mắt, "Các ngươi có tính toán gì không ?"

Lục Vân Tiên trầm giọng nói: "Chúng ta muốn rời đi nơi này, đi đến thế giới khác, thế giới khác có lẽ linh khí có khả năng không bằng nơi đây, nhưng ít nhất an toàn hơn, chúng ta muốn chờ Vĩnh Hằng Quốc Độ bình tĩnh sau ở tới."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Cũng có thể ."

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, quả thực rất không yên ổn, ở chỗ này, thật sự là quá nguy hiểm!

Lục Vân Tiên do dự xuống, sau đó nói: "Tông chủ, ngươi cùng Mạt Pháp Chi Địa sự việc của nhau tình ?"

Dương Diệp cười nói: "Đừng lo lắng ta, các ngươi bảo vệ tốt chính các ngươi là được rồi ."

Lục Vân Tiên gật đầu, Dương Diệp chuyện tình, bọn họ quả thực cũng kém không được tay . Như nhúng tay, cũng chỉ là cho Dương Diệp thêm phiền phức mà thôi .

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Lục Vân Tiên lại nói: "Đúng rồi, trong tông có chút tên cư nhiên đi khác giới khai tông lập phái . Mặc dù chỉ là tiểu tông tiểu phái, thế nhưng, ta cảm thấy thật có ý tứ . Còn nữa, bọn họ đều dùng chính là Cổ Kiếm Tông tên ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Bọn họ đều thay tông chủ ngươi lập một pho tượng, đồng thời nói cho trong tông môn đệ tử, ngươi là Cổ Kiếm Tông chân chính tông chủ ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Bọn người kia ."

Lục Vân Tiên cười nói: "Ngày sau có lẽ có rất nhiều Cổ Kiếm Tông đệ tử đi tới nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, cái kia lúc, bọn họ sẽ nghe được tông chủ sự tích của ngươi! Chỉ là, bọn họ có chút bận tâm ."

"Lo lắng cái gì ?" Dương Diệp hỏi .

Lục Vân Tiên nói: "Lo lắng tông chủ ngươi không yêu thích! Thế nhưng, bọn họ tất cả nói, chỉ cần tông chủ ngươi có nhu cầu, bất kể là chân trời góc biển, bọn họ đều sẽ tới rồi, đồng thời, chỉ nhận ngươi là tông chủ!"

Cổ Kiếm Tông tại nguy nan thời khắc, là Dương Diệp bất ly bất khí, dốc hết sức đảm bảo hạ Cổ Kiếm Tông . Hơn nữa, bọn họ cùng Dương Diệp có thể nói là cùng chung hoạn nạn qua, nguyên nhân đây, ở Cổ Kiếm Tông đệ tử trong lòng, Dương Diệp chính là duy nhất tông chủ .

Dương Diệp cười cười, sau đó nói: "Ta không có không yêu thích, nếu như có thể mà nói, ngươi đi liên hệ một cái bọn họ, nói cho bọn họ, thành lập tông môn, là một chuyện tốt, thế nhưng, ta thật không yêu thích chứng kiến tông môn đệ tử tàn sát lẫn nhau, đây là ta không muốn nhìn thấy!"

Lục Vân Tiên nghiêm mặt nói: "Cái này tông chủ có thể yên tâm, chúng ta tuyệt đối sẽ không tự giết lẫn nhau ."

Dương Diệp gật đầu, làm như nghĩ đến cái gì, hắn nhìn thoáng qua Lục Vân Tiên, sau đó nói: "Ngươi cái tên này sẽ không cũng là muốn sáng lập một cái chứ ?"

Lục Vân Tiên cười mỉa cười, "Huynh đệ chúng ta quả thật có cái ý nghĩ này pháp ."

Dương Diệp gật đầu, cười nói: "Có thể ."

Nói hắn bấm tay một điểm, một luồng bạch quang chui vào Lục Vân Tiên giữa chân mày .

"Đây là ?" Lục Vân Tiên ngạc nhiên .

Dương Diệp đạo; "Ta đã từng học qua một ít kiếm kỹ, còn có một số ta đối với kiếm lĩnh ngộ cùng tâm đắc, hy vọng đối với các ngươi có chút trợ giúp!"

Nghe vậy, Lục Vân Tiên đầu tiên là ngây cả người, nhưng sau hắn sâu đậm đối với Dương Diệp thi lễ một cái .

Dương Diệp cười nói: "Đi thôi, hi vọng chúng ta còn có thể có gặp mặt nhất thiên!"

Lục Vân Tiên gật đầu, sau đó nói: "Tông chủ bảo trọng!"

Nói xong, Lục Vân Tiên đám người xoay người rời đi .

Dương Diệp nhìn xa chỗ mọi người, trầm mặc không nói .

....

------oOo------

Chương 2706: phàm kiếm vì thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ly biệt!

Nói thật, Dương Diệp không quá yêu mến loại cảm giác này .

Từ đầu đến giờ, một cái lại một cái người ly khai, loại tư vị này cũng không phải là quá tốt . Thế nhưng, hầu hết thời gian cũng là bất đắc dĩ sự tình .

Tựa như những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử!

Hắn có năng lực đem hắn nhóm tụ tập cùng một chỗ, thế nhưng, đối với tất cả mọi người không tốt .

Hắn bây giờ địch nhân quá cường đại rồi .

Hắn hiện tại một cái người, sẽ tốt hơn đối mặt những người đó .

Mà Cổ Kiếm Tông những đệ tử này, bọn họ đi ra ngoài, có thể tốt hơn bản thân trưởng thành, cũng có thể mau sớm một mình đảm đương một phía!

Đối với mấy cái này Cổ Kiếm Tông đệ tử mà nói, là một chuyện tốt!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, xoay người rời đi .

Dương Diệp cũng không biết là, rất nhiều năm về sau, cái này thế giới xuất hiện vô số cường đại kiếm tu môn phái, mà nhường không hiểu là, những thứ này tới tự bất đồng giới cường đại kiếm tu môn phái tổ sư, dĩ nhiên đều là cùng một người! Cvt: Tổ sư Diệp

Một cái không biết tên thế giới, cái này thế giới, chính là Hoành Vạn Cổ đám người lần nữa chọn lựa thế giới .

Lúc trước Mạt Pháp Chi Địa thua chạy người đều đến nơi này!

Ở nào đó chỗ cạnh đầm nước một bên, Hoành Vạn Cổ xếp bằng ngồi dưới đất, chu vi vô số linh khí không ngừng tuôn hướng hắn, theo linh khí càng ngày càng nhiều dũng mãnh vào, Hoành Vạn Cổ vết thương trên người ở bắt đầu chậm rãi khôi phục, chẳng qua so sánh với Dương Diệp, cái này khôi phục thật sự là có điểm chậm .

Không chỉ có Hoành Vạn Cổ, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa người đều ở chữa thương .

Phía trước một trận chiến, đối với hắn nhóm mà nói, tiêu hao rất đại!

Cái này lúc, một gã lão giả đi tới Hoành Vạn Cổ trước mặt .

Chính là cái kia kính tiên sinh .

Hoành Vạn Cổ cũng không có mở mắt ra, cái kia kính tiên sinh nói: "Hắn phải ly khai cái này vũ trụ ba chiều!"

Hiển nhiên là chỉ Dương Diệp .

Hoành Vạn Cổ trầm mặc .

Kính tiên sinh nói: "Truy sao?"

Hoành Vạn Cổ trợn mở con mắt, khóe miệng hắn nổi lên mài một cái hắc nụ cười tự giễu, "Truy ? Lấy cái gì truy ? Hắn hiện tại, chúng ta đã không giết được hắn ."

Phía trước cùng Dương Diệp một trận chiến, hắn chính là kém chút bị chém giết!

Cho dù hắn bại lộ con bài chưa lật, vẫn không có đánh thắng được

Dương Diệp!

Đặc biệt Dương Diệp tiến nhập cái này chủng ma hóa trạng thái lúc, cái kia kiếm uy lực, nhất định nhường sinh sợ!

Bây giờ Dương Diệp, đã là một cái bọn họ căn bản không làm gì được người!

Bên cạnh, kính tiên sinh trầm mặc .

Bây giờ Dương Diệp, quả thực đã không phải là Mạt Pháp Chi Địa có thể chém giết, dù cho Mạt Pháp Chi Địa có nhiều như vậy đỉnh phong cường giả!

Kính tiên sinh thu hồi tâm tư, "Cái kia nhóm nên như thế nào ?"

Hoành Vạn Cổ nói: "Trước chữa thương!"

Kính tiên sinh gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Giữa sân, Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn đứng dậy, đi tới nào đó chỗ chân núi, ở trước mặt hắn, là một hang núi, bên trong động, có quỷ dị hào quang màu đỏ sậm .

Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói: "Ta nhóm đã không làm gì được hắn!"

Sau một lúc lâu, bên trong sơn động, một giọng nói vang lên, "Ngươi không đủ mạnh ."

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua sơn động, "Sau đó thì sao ?"

Thanh âm kia nói: "Muốn mạnh mẽ sao?"

Nghe vậy, Hoành Vạn Cổ phản ứng đầu tiên là hai mắt nhỏ bé híp lại, nhãn trung tràn đầy đề phòng .

"Ha ha "

Thanh âm kia đột nhiên cười nói: "Ngươi quả nhiên không phải bình thường ngu xuẩn, phản ứng đầu tiên là đề phòng mà không phải vui vẻ ."

Hoành Vạn Cổ đạm thanh nói: "Các hạ nói thẳng đi."

Thanh âm kia nói: "Ngươi có phải là tu luyện hay không một môn tên là Huyền Chung Kim Tráo thần công ?"

Hoành Vạn Cổ nhíu mày, "Ngươi biết này công ?"

Thanh âm kia nói: "Biết, một môn tốt công pháp . Đáng tiếc, ngươi vẫn chưa tu luyện tới cực hạn, lúc này mới không có thể phòng vệ cái kia Dương Diệp kiếm ."

Hoành Vạn Cổ nói: "Xin chỉ giáo!"

Thanh âm kia nói: "Ngươi muốn đem này công pháp tu luyện tới cực hạn, nhất định đi cực đoan phương pháp ."

Hoành Vạn Cổ nhíu mày, "Cực đoan phương pháp ? Là như thế nào cực đoan ?"

Thanh âm kia nói: "Thế gian có vô số chủng lực lượng, mà có ba loại thích hợp nhất ngươi, đại địa chi lực, sinh linh lực, không gian chi lực . Ngươi Huyền Chung Kim Tráo nếu như thêm trên cái này ba loại lực, uy lực nhất định đề thăng mấy lần lấy lên, lực lượng đồng dạng hội tăng gấp bội ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Làm sao đề thăng ?"

Thanh âm kia nói: "Ta truyền cho ngươi một môn bí thuật, ngươi đi tìm kiếm nhất giới, điên cuồng đi thôn phệ nơi đó đại địa chi lực cùng nơi đó không gian chi lực, còn có nơi đó sinh linh lực, cứ như vậy, mãi cho đến ngươi cảm thấy đến rồi chính mình cực hạn mới thôi!"

Hoành Vạn Cổ nhíu, "Thôn phệ nhất giới ?"

Thanh âm kia nói: "Chính là như đây."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc .

"Làm sao ? Cảm thấy tàn nhẫn ?" Thanh âm kia đạo.

Hoành Vạn Cổ đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Thanh âm kia cười nhạt, "Chân chính cường giả, chính là giẫm ở vô số người thi thể đi lên. Ngươi nếu không nguyện tiếp tục mạnh mẽ, kết quả của ngươi chỉ có một, hoặc là chết ở Dương Diệp trong tay, hoặc là chết ở cái kia thiên mệnh trong tay . Hiện tại thiên mệnh đem Dương Diệp đẩy ra, các nàng không tự mình ra tay, thêm trên các nàng lại ở trấn áp có chút tồn tại, đây là cho chúng ta một cái cơ hội, như không cầm ở cái này cơ hội, lấy sau sẽ không ở có ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Thực lực ngươi rất mạnh!"

Thanh âm kia cười lạnh nói: "Thế nào, đang nghĩ ta có phải thật vậy hay không có thể đối kháng thiên mệnh ?"

Hoành Vạn Cổ gật đầu, rất thẳng bạch .

Ở nơi này lúc, cái kia bên trong động, một con màu đen tay đột nhiên ló ra .

Hoành Vạn Cổ sắc mặt đại biến, hai tay hắn hư trương .

Ầm!

Một màu vàng quang từ hắn trong cơ thể phóng lên cao, sau một khắc, tại hắn toàn thân, xuất hiện một đạo thật dầy kim sắc vòng bảo hộ .

Huyền Chung Kim Tráo!

Nhưng mà, làm con kia màu đen tay va chạm vào cái kia kim sắc vòng bảo hộ thì từng cái

Ầm!

Cái kia đạo kim sắc vòng bảo hộ trực tiếp nổ bể ra đến, Hoành Vạn Cổ trong nháy mắt bay đến nghìn trượng bên ngoài!

Mới vừa dừng lại, cái kia Hoành Vạn Cổ khóe miệng chính là tràn ra một cái tiên huyết! Hắn ngẩng đầu nhìn về phía sơn động kia, nhãn trung tràn đầy ngưng trọng, trong lòng càng là khiếp sợ tột đỉnh!

Thực lực thật là kinh khủng!

Cái này lúc, thanh âm kia ở Hoành Vạn Cổ vang lên bên tai, "Cảm giác như thế nào ?"

Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói: "Thực lực ngươi mạnh như vậy, phía trước vì sao không cưỡng ép chém giết cái kia Dương Diệp ? Như này phóng mặc hắn xuống phía dưới, ngày sau tuyệt đối là họa lớn! Lại người, người này trên người có cái kia thiện linh cùng với ác linh, ngươi giết hắn, hai người trong nháy mắt là được!"

Thanh âm kia đạm thanh nói: "Dương Diệp ? Bất quá là một cái so sánh yêu nghiệt nhân tài mới xuất hiện mà thôi, hắn không phải của ta mục tiêu . Đương nhiên, phía trước sở dĩ không ra tay, cũng không phải là khinh thị hắn, mà là không thể ra tay ."

"Vì sao ?" Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói .

Thanh âm kia nói: "Vừa rồi một kích kia, là ta có thể bại lộ lực lượng cực hạn, nếu như ta lực lượng ở mạnh thêm, tình huống kia liền lại không giống nhau ."

Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói: "Thiên mệnh ?"

Thanh âm kia nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Hoành Vạn Cổ lắc đầu, "Nếu như ta là ngươi, coi như là bại lộ chính mình, cũng muốn chém giết người này, người này quá mức yêu nghiệt, phóng đảm nhiệm xuống phía dưới, không có người có thể chống đỡ được hắn!"

Thanh âm kia nói: "Còn có so với hắn kẻ càng đáng sợ hơn, nhãn quang không muốn quá nhiều đặt ở hắn thân lên, chúng ta chân chính mục tiêu, ngươi nên tinh tường . Nếu như ta giết hắn đi, bại lộ chính mình, tất cả đều là nghỉ ."

Hoành Vạn Cổ trầm giọng nói: "Vậy ngươi lúc nào thì phản kích ?"

Thanh âm kia nói: "Ta khôi phục thực lực ."

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua sơn động, "Đã từng ngươi thua, đúng không ?"

Thanh âm kia cười nhạt, "Là thua rồi, bất quá, ta là bại bởi hoàn chỉnh thiên mệnh cùng với hoàn chỉnh thiên mệnh kiếm, lại người, năm đó nếu không phải bị không gian bốn chiều cái kia món lòng kiềm chế, ta như thế nào lại bị nàng.. "

Nói đến đây, bên ngoài trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau lại nói: "Nàng đã từng, quả thực không ai bì nổi, thế gian không địch thủ . Nhưng là bây giờ, nàng bản thân phân giải, biến thành bốn cái, thực lực không lớn bằng hoàn toàn trạng thái lúc, cái này liền là chúng ta cơ hội ."

Hoành Vạn Cổ trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta biết ngươi có quyết định của chính mình, cũng có băn khoăn của mình, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, phía trước ngươi không cưỡng ép chém giết người này, ngươi sẽ hối hận!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Bên trong sơn động .

Một con đen nhánh tay đột nhiên ở trong sơn động này không ngừng xẹt qua, theo tay xẹt qua, không gian chung quanh bên trong, liên tục không ngừng hắc ám lực lượng xuất hiện ở đây lỗ đen bên trong .

Mà ở cái này hắc ám bên trong sơn động, dần dần xuất hiện một thanh kiếm hư ảnh!

Kiếm đen nhánh, dài bốn thước tả hữu, không có chuôi kiếm .

Kiếm là hư ảo, hiển nhiên không phải thực vật .

Mà ở cái này đen nhánh lỗ đen bên trong, vô số hắc ám lực lượng không ngừng dũng mãnh vào cái kia kiếm bên trong, theo những thứ này lực lượng không ngừng dũng mãnh vào, cái kia kiếm đang ở lặng yên phát sinh biến hóa .

Quá không biết bao lâu, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Như Dương Diệp ở chỗ này, nhất định sẽ khiếp sợ!

Bởi vì tới cái này người, dĩ nhiên là ám thế giới cái kia Ám Chủ!

Ám Chủ nhìn thoáng qua cái kia kiếm, "Chủ nhân, kiếm này là ?"

Một giọng nói ở trong sơn động này vang lên, "Thiên hạ kiếm, phàm kiếm vì thủ, thiên mệnh kiếm thứ hai nếu muốn chém giết cái kia tối cường thiên mệnh, liền nhất định khắc chế trong tay nàng cái kia chuôi hành đạo kiếm . Ta luyện kiếm này 67,000 năm xuống, chuyên vì khắc chế thiên mệnh kiếm . Thân kiếm đã nhanh chóng thành, nếu là có cái kia thiện linh cùng với ác linh tế kiếm, kiếm này sẽ trở thành thiên địa thiện ác kiếm, coi như là gặp phải phàm kiếm, cũng có thể đối kháng, cũng tuyệt đối là duy nhất có thể cùng phàm kiếm chống lại kiếm!"

Ám Chủ nói: "Dương Diệp người này, đã khó đối phó ."

Thanh âm kia nói: "Vô sự, chờ khôi phục thực lực một ít, ta tự mình đi tìm hắn ."

Ám Chủ gật đầu, "Chủ nhân tự thân xuất thủ, tự nhiên là không có vấn đề . Đúng, Hoang Tộc ở bọn ta âm thầm trợ giúp xuống, đã tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, bất quá, Chiến Thành bên trong, còn có dư nghiệt ."

Thanh âm kia nói: "Con kiến hôi một đám, không cần quản, làm cho Hoang Doanh tỉnh lại cái kia thần linh Thần Mạch, ta cần này Thần Mạch tế kiếm!"

Ám Chủ do dự xuống, sau đó nói: "Thần Mạch là Vĩnh Hằng Quốc Độ căn cơ, nếu như rút ra ta sợ cái kia Hoang Doanh bọn họ không cho phép ."

"Cái này thế giới đã không phải là ta thế giới, vạn vật vạn linh chi mệnh, không đáng nhắc đến ? Còn Hoang Doanh, hắn nếu không cho phép, giết, còn cá nhân là được!"

"Hiểu!"

Ám Chủ hơi thi lễ, xoay người rời đi .

Bên trong sơn động, lần nữa khôi phục bình tĩnh .

Nào đó chỗ mịt mờ tinh hà bên trong, một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu chậm rãi đi về phía trước, đi không biết bao lâu, đột nhiên, hắn ngừng lại .

Đỉnh đầu hắn hư không bên trong, một đôi con mắt lặng yên ngưng hiện, rất nhanh, một giọng nói vang lên, "Kiếm tu, vì sao tới này!"

Kiếm tu ngẩng đầu, "Một cái kiếm tu nữ tử nói với ta, vũ trụ bốn chiều các ngươi rất mạnh, cho nên, ta tới tìm các ngươi luận bàn một chút, yên tâm, ta không giết các ngươi, chính là luận bàn một chút ."

.....

cvt: tiêu dao ca lại xuất hiện rồi.

------oOo------

Chương 2707: cầu giết, thật đấy!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Toàn bộ tinh không bên trong đột nhiên lâm vào bình tĩnh .

Một lát sau, một giọng nói vang lên lần nữa, "Cuồng vọng kiếm tu, ngươi sẽ vì này trả giá thật lớn!"

Kiếm tu khẽ gật đầu, "Cầu giết, thật đấy."

Ầm!

Một thao thiên uy áp đột nhiên hạ xuống từ trên trời, cường đại uy áp làm cho trong sân không gian trực tiếp vặn vẹo tầng chồng lên .

Kinh người không gì sánh được!

Nhưng mà, kiếm tu không gian chung quanh cũng là bình yên vô sự!

Sau một khắc, kiếm tu ngón cái ngả ngớn, trường kiếm phóng lên cao .

Xuy!

Một đạo tê liệt tiếng ở trong sân vang vọng dựng lên .

Ngay sau đó .

Một đạo tiếng rống giận dữ đột nhiên ở kiếm tu đỉnh đầu vang vọng dựng lên, rất nhanh, cặp mắt kia hư ảo .

Chạy thoát!

Trường kiếm tự không trung rơi, kiếm tự động rơi vào rồi kiếm tu vỏ kiếm bên trong .

Kiếm tu hướng xa chỗ đi tới, đi mấy bước, hắn đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn về phía xa chỗ, ánh mắt của hắn phảng phất xuyên qua vô số giới, rất nhanh, hắn đột nhiên nở nụ cười, "Hận chi kiếm đạo ... Có chút ý tứ, từ tình sanh hận ... Không hổ là tình chi kiếm đạo, bao hàm vô số ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn liếc mắt vô tận hư không, "Bình sinh ba đại tiếc nuối , thứ nhất, không thể cùng ngươi phụ thân chân chính một trận chiến, hắn tự hủy võ đạo, cam nguyện chịu chết, còn đây là đệ nhất tiếc; đệ nhị tiếc, không thể sinh tại thiên đạo thời đại cùng quần hùng một trận chiến, cùng thiên đạo một trận chiến, cùng đỉnh phong thiên mệnh một trận chiến, còn đây là đệ nhị tiếc; ngươi cùng ta chưa ở cùng nhất thời đại, còn đây là thứ ba tiếc . Chẳng qua còn tốt, ta có thể chờ ngươi, kiếm đạo một đường, ta đi trước một bước, kiếm đạo đỉnh phong chỗ, ta ở nơi ấy chờ ngươi ."

Nói xong, hắn hướng xa chỗ đi tới .

Rất nhanh, hắn bối ảnh biến mất ở xa chỗ tinh không bên trong .

...

Một bên khác .

Hai gã nữ tử đi sóng vai, hai nữ chỗ ở thế giới là một mảnh hỗn độn thế giới, bốn phía tràn đầy ám màu xám tro màn sương, hết thảy đều nhìn chẳng phải rõ ràng!

Hai nữ chính là Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú!

Mà giờ khắc này, hai nữ thân trên đều là tổn thương, rất nhiều tổn thương .

Hai nữ thể hình đều không khác mấy, thoạt nhìn giống như là hai cái tiểu cô nương!

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Vì sao trước đây như vậy bang tiểu tử kia ?"

Hiển nhiên là chỉ Dương Diệp .

Lúc trước Thiên Tú có thể nói là lấy mạng đang giúp Dương Diệp .

Thiên Tú đạm thanh nói: "Ta đã từng suy yếu qua một đoạn thời gian, khi đó, là hắn đang chiếu cố ta, hắn đối ta tốt, không có bất kỳ quyền lợi tính chất, chính là đơn thuần tốt."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua bên cạnh Kỳ Bỉ Thiên, "Ngươi đây?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ban đầu, ta chỉ là muốn bang Nhị Nha, nàng đã từng có ân với ta . Phía sau tiếp xúc xuống, người này mặc dù là một lăng đầu thanh, thế nhưng rất thật, không có ý xấu, đem người bên cạnh nhìn so với chính mình mệnh còn trọng yếu hơn, đặc biệt đối với Linh Tổ thái độ, hắn không có chút nào lợi dụng tâm tư, đó là rất đơn thuần yêu, thảo nào cái kia tiểu gia hỏa như thế đi theo hắn!"

Thiên Tú khóe miệng hơi cuộn lên, không nói gì .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Thiên Tú, sau đó nói: "Có hứng thú hay không làm chút chuyện tình ?"

Thiên Tú đạm thanh nói: "Làm!"

Kỳ Bỉ Thiên vỗ vỗ Thiên Tú bả vai, cười ha ha một tiếng, rất nhanh, hai nữ thân hình run lên, nhục thân trực tiếp tê liệt hư không, hướng xa chỗ bắn tới .

...

Hư vô thế giới .

Cái này nhất thiên, Thiên Nữ đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt nàng không xa chỗ, xuất hiện một cái bóng mờ .

Thiên Nữ nhìn về phía hư ảnh, "Hắn đi ?"

Hư ảnh nói: Đi!"

Thiên Nữ gật đầu, "Như vậy cũng tốt!"

Hư ảnh nói: "Có hứng thú hay không đi mặt khác một cái địa phương ?"

"Nơi nào ?" Thiên Nữ hỏi .

Hư ảnh nói: "Ngươi bây giờ đã cắn nuốt vô số hư vô thế giới, thực lực đã tại đỉnh phong mệnh kỳ, muốn đề thăng, phải thôn phệ càng thêm nhân vật mạnh mẽ ."

Thiên Nữ hai mắt híp lại, "Cửu trọng không gian chi trên ?"

Hư ảnh gật đầu, "Đúng!"

Thiên Nữ nhìn hư ảnh hồi lâu, "Nhận thức lâu như vậy, xưng hô như thế nào ?"

Hư ảnh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nhân Đế!"

Thiên Nữ nhíu mày, đang muốn hỏi, cái này lúc, hư ảnh kia lại nói: "Đệ nhất đại Nhân Đế là ta phụ thân, chết bởi thiên đạo trong tay, ta là đời thứ hai ."

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Mà ngươi, sẽ là đệ tam đại ."

Thiên Nữ có chút không giải khai, "Có ý tứ!"

Nhân Đế nói: "Lấy sau ngươi sẽ rõ, đi thôi ."

Nói xong, một thân đã biến mất .

Thiên Nữ trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cũng đi theo .

...

Đệ cửu trọng không gian đường hầm không gian bên trong, Dương

Diệp chính cầm kiếm điên cuồng chém trước mắt không gian .

Đánh tới không gian bốn chiều bên viền!

Ngay từ đầu là buông lỏng, thế nhưng càng đi về phía sau, Dương Diệp phát hiện càng khó .

Những thứ kia không gian, không chỉ có càng ngày càng kiên cố, hơn nữa, bọn họ uy lực cũng càng ngày càng cường đại, hơn nữa còn là vô cùng vô tận .

Dần dần, Dương Diệp bắt đầu có chút chịu không nổi .

Bất quá, hắn vẫn đang kiên trì!

Kỳ thực, như hắn vận dụng Thiên Tru kiếm còn có vãng sinh kiếm cùng với Thái U kiếm nói, hắn là có thể đơn giản đến cái kia vũ trụ bốn chiều không gian ranh giới .

Thế nhưng, hắn không muốn!

Hắn phải dựa vào chính mình thực lực chân chính từ nơi này đi ra ngoài!

Hắn Dương Diệp, coi như không có Thần khí, như trước cường đại!

Thần khí, có thể dùng, thế nhưng tuyệt đối không thể ỷ lại! Một ngày ỷ lại, sẽ mê thất bản thân, thậm chí hội truỵ lạc .

Thực lực của chính mình, mới thật sự là thực lực!

Mà Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch vẫn như cũ mân mê cái kia chuôi Thiên Tru kiếm!

Thiên Tru kiếm không có linh, uy lực hội giảm xuống rất nhiều, nguyên nhân đây, nàng mỗi ngày đều hội rất nhiều thời gian xuất hiện trêu ghẹo mãi thanh kiếm này, hy vọng sớm một chút đem cái này kiếm Kiếm Linh xúi giục được, nhưng sau làm cho Dương Diệp dùng!

Đáng giá nhất nói đúng lắm, tiểu long đã đạt được mệnh kỳ, còn Tiểu Ngưu Tiểu Hổ chờ tắc thì kém một chút .

Đương nhiên, coi như chúng nó đạt được mệnh kỳ, Dương Diệp cũng sẽ không để chúng nó tham chiến, hắn bây giờ đối thủ, đã không phải người bình thường cùng yêu thú có thể đối phó .

Làm cho tiểu long chờ tham dự, chẳng khác nào là làm cho bọn họ đi chịu chết!

Hiện tại duy nhất có thể tham chiến giúp một tay, còn Nhị Nha!

Dương Diệp tin tưởng, chỉ cần Nhị Nha tỉnh lại, Nhị Nha tuyệt đối là kinh khủng nhất cái kia, khả năng liền hắn đều không nhất định đánh thắng được Nhị Nha!

Nhị Nha rất nguy hiểm!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy vạn trượng!

Không trung, Dương Diệp trong miệng tinh huyết liên phun!

Bang bang!

Dương Diệp hai chân chợt dùng sức, mạnh mẽ khiến cho chính mình ngừng lại, mà xa chỗ, nơi ấy phía trước bị hắn bổ ra đường hầm không gian bắt đầu ở thần tốc phục hồi như cũ, cùng này đồng thời, một hầu như làm người ta hít thở không thông uy áp cuốn tới!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, lần nữa hảo hảo liên tục lui, thế nhưng, cái kia cỗ uy áp cũng là cũng không có đình chỉ ý tứ, hơn nữa còn là càng ngày càng mạnh!

Không thể lui!

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn về phía xa chỗ, thần sắc dần dần băng lạnh xuống, hắn rất tinh tường, như thế lui, sợ là muốn thối lui đến đệ cửu trọng không gian đi!

Vào!

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chậm rãi giơ qua đỉnh đầu, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người phi thẳng đến xa chỗ xông bổ tới!

Xuy!

Giữa sân, một đạo bén nhọn chói tai tê liệt tiếng lập tức vang lên, Dương Diệp chỗ đi qua không gian, trong nháy mắt bị cắt ra, rất nhanh, hắn đi tới cái kia cỗ lực lượng trước mặt .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang ở trong sân vang vọng dựng lên, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp bay ra ngoài!

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp!

Cái này vừa bay, hắn chính mình cũng không biết bay rất xa!

Hắn chỉ biết là, cách vũ trụ bốn chiều không gian bên viền càng ngày càng xa!

Dương Diệp mới vừa dừng lại, hắn còn chưa kịp trấn áp trong cơ thể cái kia cỗ mãnh liệt cảm giác khó chịu, trước mặt hắn mảnh không gian kia lại cuốn tới!

Răng rắc!

Dương Diệp toàn thân, nhục thân đã rạn .

Dương Diệp hầu lăn một vòng, đem cái kia đã tới cổ họng tiên huyết mạnh mẽ nuốt xuống, ngay sau đó, hắn tung người một cái, cầm kiếm chợt tàn nhẫn chém mà xuống.

Ầm!

Dương Diệp hai tay mang kiếm kịch liệt run lên, nhưng sau cả người giống như diều đứt dây trực tiếp té bay ra ngoài ...

Cứ như vậy, Dương Diệp không ngừng lùi lại .

Khoảng chừng ba canh giờ sau .

Vũ trụ ba chiều cửu trọng không gian đột nhiên xuất hiện một cái tê liệt nứt khe, rất nhanh, một đạo nhân ảnh tự trong đó rơi mà xuống. Chi về sau, mảnh không gian này đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ lớn .

Dương Diệp nằm ở trên đất, cũng không nhúc nhích .

Cái này lúc, một đạo nhân ảnh đi tới Dương Diệp bên cạnh .

Người tới chính là cái kia Âm Dương Tiên!

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua đỉnh đầu, cái kia đạo nứt khe đã khép lại, thiên địa khôi phục lại bình tĩnh .

Âm Dương Tiên cúi đầu nhìn về phía đã ngã xuống đất Dương Diệp, hắn lắc đầu, "Tên đáng thương!"

Cái này lúc, Dương Diệp thân thể đột nhiên run rẩy, nhưng sau hắn từ từ bò dậy .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, sau đó nói: "Tiền bối đã ở a!"

Âm Dương Tiên cười hắc hắc, "Thế nào, bị đánh trở lại rồi ?"

Dương Diệp gật đầu, cái này không có gì mất mặt, đánh bất quá chỉ là đánh không lại, hắn không phải chết vì sĩ diện nhân!

Mặt mũi ?

Không, hắn là chết không biết xấu hổ nhân!

Dương Diệp ngồi xuống một bên, nhưng sau bắt đầu chữa thương, lúc này, được mau sớm đem tổn thương chữa khỏi, vạn vừa gặp phải Mạt Pháp Chi Địa người, vậy coi như phiền phức lớn rồi!

Bình tĩnh trở lại về sau, Dương Diệp hồi tưởng trước đó.

Hắn có điểm khinh địch!

Ngay từ đầu lúc, hắn mọi việc đều thuận lợi, hắn cảm thấy cái kia cũng không có gì khó khăn, thế nhưng, khi hắn muốn chân chánh bước vào cái kia vũ trụ bốn chiều không gian bên viền lúc, hắn phát hiện, chính mình khinh thường .

Độ khó theo nơi ấy mới thật sự là bắt đầu!

Như hắn dùng vãng sinh kiếm hoặc Thái U kiếm, khẳng định có thể đơn giản đi tới, hai thanh kiếm này rất đặc thù, đặc biệt Thái U kiếm, đối không gian trời sinh có khắc chế lực!

Thế nhưng, hắn không muốn như vậy .

Hầu hết thời gian, đi lối tắt, cũng không phải là một cái tốt gì sự tình . Bởi vì lối tắt đi rất nhiều khả năng sẽ bị lạc chính mình!

Cái này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Ngươi nên đi mau đến rồi bên kia duyên cớ chỗ ."

Dương Diệp nhìn về phía Âm Dương Tiên, Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Ra tay với ngươi, cũng không phải là cửu trọng không gian, mà là cửu trọng không gian ra vũ trụ bốn chiều không gian , bên kia không gian bản thân phòng ngự . Còn cái này cửu trọng không gian, nó linh đã bị diệt, đã không có gì dùng ."

Vũ trụ bốn chiều!

Dương Diệp gật đầu, trong lòng thoải mái, thảo nào kinh khủng như vậy!

Cái này lúc, Dương Diệp lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn đột nhiên nhìn về phía Âm Dương Tiên, "Cái không gian này không có linh ?"

Âm Dương Tiên gật đầu, "Làm sao ? Ngươi không phải đã từng biết sao?"

Dương Diệp ngây cả người, rất nhanh, khóe miệng hắn nhỏ bé vén lên .

Không có linh!

Vậy để cho Tiểu Bạch tạo cái xuất hiện a!

.....

cvt: nhanh đi cu diệp, tiêu dao ca đợi dài cổ rồi kìa!

------oOo------

Chương 2708: tạo linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Làm cho Tiểu Bạch tạo một ra tới!

Dương Diệp càng nghĩ càng khả năng a!

Như Tiểu Bạch tạo một cái linh xuất hiện chưởng quản cái này đệ cửu trọng không gian, vậy ý nghĩa lấy sau cái này cửu trọng không gian là hắn Dương Diệp nữa à!

Mà cái kia Mạt Pháp Chi Địa nhân muốn từ nơi này đến cửu trọng không gian chi lên, liền phải trải qua đồng ý của hắn!

Dương Diệp càng nghĩ càng thấy được có thể được!

Không chỉ có như đây, hắn còn có một ít khác cách nghĩ!

"Ngươi lại đang suy nghĩ gì ý đồ xấu!" Cái này lúc, cái kia Âm Dương Tiên đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía Âm Dương Tiên, Âm Dương Tiên quan sát hắn liếc mắt, "Ngươi tiểu tử này mới vừa cười quá bỉ ổi, ngươi khẳng định ở có ý đồ xấu gì!"

Dương Diệp: "..."

Âm Dương Tiên lại nói: "Ta được cách ngươi xa một chút mới được!"

Lúc trước hắn chính là bị Dương Diệp cái hố qua!

Tiểu tử này, một bụng ý nghĩ xấu, âm rất!

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, người này có ý tứ ?

Dương Diệp không để ý tới Âm Dương Tiên, tiếp tục chữa thương!

Âm Dương Tiên cũng không hề rời đi, hắn đang ở một bên mù lắc, tùy thời đánh lượng liếc mắt Dương Diệp .

Rất nhanh, Âm Dương Tiên nhãn trung xuất hiện khiếp sợ màu sắc, bởi vì Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương, chính lấy một cái phi thường tốc độ khủng khiếp khôi phục!

Khôi phục phi thường thật nhanh!

Âm Dương Tiên thần sắc dần dần ngưng trọng, cái này tốc độ khôi phục quá mức nghịch thiên! Đã hoàn toàn không phải một người bình thường tốc độ khôi phục!

Cứ như vậy, không sai biệt lắm một canh giờ về sau, Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương đã cơ bản tốt lắm rồi .

Dương Diệp đứng lên, hắn hướng về phía Âm Dương Tiên ôm quyền, "Tiền bối, vãn bối đi ."

Nói xong, Dương Diệp sẽ rời đi, cái này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Ngươi lại muốn đi xông ?"

Dương Diệp gật đầu .

Âm Dương Tiên trầm giọng nói: "Ngươi có cái kia Thái U kiếm, hoàn toàn có thể trực tiếp phá vỡ ."

Dương Diệp cười nói: "Ta muốn chính mình bằng bản lĩnh xông đi lên!"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Cũng vậy, đối với ngươi mà nói, đây quả thật là là một chuyện tốt!"

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, lại nói: "Mạt Pháp Chi Địa nhân chưa có tới tìm ngươi ?"

Dương Diệp nói: "Bọn họ tạm thời chắc là sẽ không tới ."

Âm Dương Tiên hướng về phía Dương Diệp giơ ngón tay cái lên, "Lợi hại ! Bất quá, xem ở nhìn nhau một hồi phần lên, nhắc nhở một cái, cũng không cần khinh thị Mạt Pháp Chi Địa, hơn nữa, bọn họ sẽ không từ bỏ ý đồ!"

Dương Diệp gật đầu, "Đa tạ tiền bối nhắc nhở ."

Vừa nói, hắn ôm quyền, "Cáo từ!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người ngự kiếm phóng lên cao, rất nhanh, cái kia cuối chân trời, không gian trong nháy mắt bị xé nứt, kiếm quang chui vào trong đó .

Phía dưới, Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua mảnh không gian kia, nhưng sau lắc đầu, "Thực sự là yêu nghiệt!"

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Dương Diệp tiến nhập một vùng không gian thông đạo bên trong, hắn bấm tay một điểm, hắn sau lưng vỏ kiếm bên trong, năm chuôi kiếm chém bay mà ra, Ngũ Kiếm xuất hiện ở trước mặt hắn không xa chỗ ngăn trở những thứ kia trong không gian .

Dương Diệp cũng không có đi tới, mà là đem Tiểu Bạch kêu lên .

Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng ôm Dương Diệp nhẹ nhàng cọ xát chà xát .

Dương Diệp cười nói: "Tiểu gia hỏa, mảnh này thế giới không có linh, ngươi có thể không thể tạo cái linh xuất hiện ?"

Tạo cái linh!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, không hiểu nhiều lắm Dương Diệp ý tứ .

Dương Diệp bất đắc dĩ, vì vậy lại giải thích hồi lâu, nhất về sau, Tiểu Bạch hiểu .

Nàng nhìn thoáng qua bốn phía, sau một lúc lâu, nàng lắc đầu, tạo không ra, bởi vì quá lớn, hơn nữa, nàng cũng không biết làm sao tạo!

Ở nơi này lúc, một cái so với tiểu cô nương xuất hiện ở Dương Diệp còn có Tiểu Bạch trước mặt .

Người tới chính là tiểu thiên!

Tiểu Bạch bay đến Tiểu Thiên bả vai lên, nhẹ nhàng cọ xát chà xát Tiểu Thiên gương mặt .

Tiểu thiên trở thành Hồng Mông Tháp thế giới thiên địa chi linh về sau, cũng rất thiếu ở xuất hiện, bởi vì nàng cần không ngừng hoàn thiện cái kia thế giới, mà nàng cũng yêu mến cái kia thế giới .

Không tranh quyền thế thế giới!

Tiểu thiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Để cho ta thử xem!"

Dương Diệp quả đoán lắc đầu, "Không được!"

Tiểu thiên nhíu mày, "Vì sao ? Ta có thể, có Tiểu Bạch hỗ trợ, ta có thể trở thành mảnh này thế giới linh ."

Dương Diệp lắc đầu, "Tiểu thiên, làm mảnh này thế giới linh, quá nguy hiểm, ta không muốn để cho ngươi mạo hiểm ."

Tiểu thiên còn muốn nói điều gì, Dương Diệp khuôn mặt sắc cũng là cứng lại, "Tiểu thiên, ta nói không được ."

Tiểu thiên có chút bất đắc dĩ .

Dương Diệp đi tới trước mặt nàng, nhẹ nhàng xoa xoa đầu của nàng, "Hảo hảo ở tại Hồng Mông Tháp bên trong đợi, cái kia thế giới mới là thuộc về ngươi . Ta biết ngươi nghĩ giúp ta, thế nhưng, ta càng không muốn ngươi gặp nguy hiểm, hiểu chưa ?"

Tiểu thiên gật đầu, "Ta biết rồi!"

Dương Diệp cười nói: "Mau vào đi thôi ."

Tiểu thiên nhìn thoáng qua bốn phía, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cẩn thận!"

Nói xong, nàng nhẹ nhàng nhéo nhéo Tiểu Bạch khuôn mặt nhỏ nhắn, sau đó tiến vào Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, có chút bất đắc dĩ, tạo linh chuyện này tình, chắc là bị hẫng!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên tiểu trảo vung múa .

Một lát sau, Dương Diệp ngạc nhiên nói: "Ngươi là nói, ngươi có thể làm một xuất hiện ?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa ...

Rất nhanh, Dương Diệp hiểu .

Cái này cửu trọng không gian không có linh, thế nhưng, cái này thế giới không gian vẫn còn, đơn giản mà nói chính là, nàng tuy là không thể để cho mảnh không gian này chính mình dài ra linh đến, thế nhưng, nàng có thể cho cái này thế giới linh khí chính mình hình thành linh! Nhưng sau làm cho những linh khí này cùng không gian hòa làm một thể, cứ như vậy, mảnh này thế giới thì tương đương với có linh!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể chứ ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, biểu thị có thể thử xem đây!

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Có thể xảy ra vấn đề gì hay không ?"

Tiểu Bạch liền vội vàng lắc đầu .

Dương Diệp lại hỏi, "Thật ?"

Tiểu Bạch lần nữa gật đầu .

Dương Diệp tiếp tục lại hỏi, "Ngươi thật xác định ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, rốt cuộc là muốn xác định vẫn là không xác định ?

Dương Diệp: "..."

Khoảng khắc về sau, Dương Diệp quyết định làm cho Tiểu Bạch thử xem .

Cứ như vậy, Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch về tới cửu trọng không gian, Tiểu Bạch lấy ra nàng linh trượng, nhưng sau bắt đầu chậm rãi vung múa .

Bốn phía, linh khí bắt đầu có ba động, rất nhanh, toàn bộ cửu trọng không gian không gian cũng bắt đầu ở run rẩy động .

Chỉ chốc lát, Âm Dương Tiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt, Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, "Các ngươi đang làm gì!"

Dương Diệp cười cười, "Làm cho nàng vui đùa một chút!"

Âm Dương Tiên khóe miệng nhỏ bé rút ra, "Vui đùa một chút ?"

Dương Diệp gật đầu, không có đang nói cái gì .

Tiểu Bạch tiểu trảo huy động linh trượng, toàn bộ cửu trọng không gian vào giờ khắc này đều run rẩy động, không chỉ có như đây, linh khí bốn phía đã bắt đầu không bình thường, những thứ kia linh khí dần dần tạo thành linh khí bão táp!

Dương Diệp thần sắc có chút ngưng trọng .

Những linh khí này bão táp hắn cũng không dám khinh thường, đặc biệt ở Tiểu Bạch thao túng xuống, những linh khí này đã không phải là đơn thuần linh khí, là nhân vật hết sức đáng sợ .

Một bên Âm Dương Tiên thần sắc cũng là dần dần ngưng trọng, hắn rất đề phòng!

Bởi vì hắn không xác định cái này tiểu gia hỏa muốn làm cái gì!

Cứ như vậy, ở Dương Diệp cùng Âm Dương Tiên nhìn kỹ xuống, Tiểu Bạch chu vi tụ tập vô số linh khí, mà không gian chung quanh cũng đã tại bắt đầu rung động kịch liệt, phảng phất tại đ-ng phải cái gì xâm lấn!

"Nàng đến cùng đang làm gì ?" Âm Dương Tiên nhịn không được hỏi .

Dương Diệp nói: "Đang đùa!"

Âm Dương Tiên: "....."

Ở nơi này lúc, không gian chung quanh đột nhiên nhăn nhó, một cường đại lực xoắn xuất hiện ở giữa sân .

Âm Dương Tiên biến sắc, hắn hướng lui về sau một bước, nhưng sau hai tay hắn hướng hai bên nhẹ nhàng đè một cái, rất nhanh, hắn không gian chung quanh bắt đầu bị hắn mạnh mẽ trấn áp .

Dương Diệp chu vi cũng là xuất hiện kiếm khí, những thứ kia kiếm khí bắt đầu trấn áp không gian bốn phía .

Mà hắn đồng thời lại ở chú ý Tiểu Bạch, sợ Tiểu Bạch gặp chuyện không may .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía hắn, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý là không gian chung quanh ở bản năng phản kháng .

Dương Diệp gật đầu, "Có hay không biện pháp ? Nếu như không có biện pháp vậy thì!"

Tiểu Bạch suy nghĩ một chút, nhưng sau nàng nhìn thoáng qua bốn phía, nhất về sau, nàng hừ hừ hai xuống, tiểu trảo bắt đầu thần tốc quơ múa .

Rất nhanh, không gian bốn phía tạo thành từng cái thật nhỏ vòng xoáy, không đúng, đó là vòng xoáy linh khí!

Giờ khắc này, cái này linh khí trong trời đất đang điên cuồng thôn phệ mảnh không gian này!

Hiển nhiên, Tiểu Bạch là tuyển trạch mạnh mẽ đến rồi!

Dương Diệp thi triển ra vực bao phủ ở hắn cùng với Tiểu Bạch, hắn có thể không dám khinh thường!

Một bên Âm Dương Tiên đã bắt đầu cách xa Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, hắn hướng lui về sau mười trượng trở lại, trực giác nói cho hắn Dương Diệp cùng cái kia tiểu bất điểm hiện tại rất nguy hiểm, vẫn là cách xa được!

Xa chỗ, Tiểu Bạch tiểu trảo quơ múa càng lúc càng nhanh, chung quanh những thứ kia linh khí càng phát cuồng táo!

Phải nói, toàn bộ cửu trọng không gian linh khí đều ở đây bắt đầu phản kháng nhằm vào mảnh này thế giới không gian!

Lúc đầu hai người là hòa bình chung đ-ng, thế nhưng, vậy cũng xem tình huống!

Tình huống hiện tại là Tiểu Bạch muốn bắt bọn nó đều dung hợp vào một chỗ, làm cho cái này linh khí trong trời đất trở thành mảnh này thế giới linh!

Còn cái này cửu trọng không gian thế giới, kỳ thực chúng nó chỉ là bản năng phản kháng!

Chung quanh những thứ kia linh khí đã bắt đầu ở mạnh mẽ thẩm thấu mảnh này thế giới không gian, thêm trên Tiểu Bạch ở thao túng, mảnh này thế giới không gian dần dần bị áp chế .

Thế nhưng, mảnh này thế giới không gian vẫn như cũ điên cuồng phản kháng!

Tiểu Bạch chân mày cau lại, bọn người kia làm sao không thức thời ? Nàng nhưng là đang vì nó nhóm được!

Có những linh khí này tiến nhập, mảnh này thế giới không gian sẽ có linh, cũng chính là có mới sinh mệnh!

Thế nhưng, những thứ này không gian cũng là phản kháng!

Tiểu Bạch đột nhiên nhìn về phía Dương Diệp, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng nhất chiêu, Hồng Mông Tháp bên trong Thái U kiếm đột nhiên bay ra, sau đó trở lại Tiểu Bạch trước mặt .

Tiểu Bạch nắm cái kia chuôi Thái U kiếm, nàng tiểu trảo thần tốc quơ múa, rất nhanh, từng đạo linh khí tiến nhập trong đó, chỉ chốc lát, Thái U kiếm kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp chui vào trước mặt nàng không gian bên trong!

Răng rắc!

Trong nháy mắt, phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian trong nháy mắt rạn!

Thái U kiếm nhằm vào!

Cái này một cái, mảnh không gian này kinh sợ!

Rất nhanh, không gian chung quanh dần dần bình yên lặng xuống!

Tiểu Bạch tiểu trảo trong linh trượng đột nhiên rơi xuống.

Ầm!

Toàn bộ cửu trọng không gian chợt run lên, sau một khắc, những thứ kia linh khí toàn bộ biến mất!

Tất cả khôi phục bình thường!

....

------oOo------

Chương 2709: bạo nổ kiểu tóc phong ma!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bình tĩnh!

Giờ khắc này, toàn bộ đệ cửu trọng không gian triệt để khôi phục bình tĩnh .

Tiểu Bạch phóng hạ linh trượng cùng Thái U kiếm, nhưng sau bay đến Dương Diệp trước mặt, nàng đẩy ra Dương Diệp trong lòng, nghiêng đầu một cái, trực tiếp ngủ .

Tiểu Bạch viên kia đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy uể oải màu sắc!

Dương Diệp ôm lấy Tiểu Bạch, nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhãn trung tràn đầy không nỡ màu sắc, không cần phải nói, cái này tiểu gia hỏa nhất định là mệt muốn chết rồi!

"Nàng là không phải làm cái gì ?" Âm Dương Tiên đột nhiên hỏi .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, cười nói: "Tiền bối đoán một chút ?"

Âm Dương Tiên lắc đầu, "Không đoán, thế nhưng, ta dám cam đoan, khẳng định không phải là cái gì chuyện tốt!"

Vừa nói, hắn cổ quái nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nói, ngươi cái tên này thật rất lợi hại, lại có thể làm cho một con thiện linh như này cam tâm tình nguyện theo, ngươi làm như thế nào ?"

Điểm này, không chỉ có là hắn, vô số người đều tò mò!

Bao quát đã từng mấy cái thiên mệnh!

Thiện linh, đã từng bực nào tồn tại ?

Kém chút đỉnh phong thiên mệnh tồn tại a!

Mà bây giờ, cũng là giống như sủng vật giống nhau theo Dương Diệp!

Điều này khiến người ta thật sự là khó hiểu!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, cười nói: "Ta biết nàng thời điểm, nàng không phải thiện linh!"

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, nàng phảng phất đã biết chút gì .

Dương Diệp đem Tiểu Bạch bỏ vào Hồng Mông Tháp bên trong cho Tô Thanh Thi, nhưng sau hắn ly khai Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp quan sát liếc mắt bốn phía, mảnh này thế giới, lần nữa có linh!

Bất quá, chỉ có Tiểu Bạch có thể làm cho cái kia linh hiện thân, bởi vì cái kia linh là Tiểu Bạch tạo nên .

Một cái con bài chưa lật!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, ngày sau nếu như cùng người đang nơi đây chiến đấu, nơi này linh đột nhiên hỗ trợ, nhất định sẽ cho đối thủ kinh ngạc vui mừng vô cùng. Chẳng qua ở trước đó, nơi này có linh sự tình cũng không thể bại lộ, không phải Mạt Pháp Chi Địa nhân nhất định sẽ trước giờ diệt trừ nơi này linh!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không, sẽ rời đi, cái này lúc, cái kia Âm Dương Tiên đột nhiên nói: "Ngươi thật muốn đi cái kia cửu trọng không gian bên ngoài ?"

Dương Diệp gật đầu .

Âm Dương Tiên trầm giọng nói: "Thứ cho ta nói thẳng, thực lực của ngươi bây giờ đi ra ngoài, sợ là hữu khứ vô hồi ."

Dương Diệp cười nói: "Ta biết!"

Âm Dương Tiên nhíu mày, cái này nhíu một cái, so với nữ nhân còn có ý nhị .

Chẳng qua Dương Diệp tự nhiên miễn dịch, tốt xấu là kiếm tu, điểm ấy sức chống cự cũng không có, còn là một cây búa kiếm tu, hơn nữa, hắn cũng không quên, trước mắt vị này chính là cái đàn ông!

Tinh khiết đàn ông!

Không đúng, không phải rất thuần khiết!

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, ta theo một cái rất cấp thấp thế giới đi tới, theo ta cùng đi tới, còn có một cái kiếm tu, cái kia kiếm tu đây, hắn so với ta đi trước xuất hiện, đương nhiên, hắn cũng lợi hại hơn ta . Hắn cùng nhau đi tới, không ngừng khiêu chiến người khác, không ngừng cho mình tăng trắc trở ..... Nhưng sau đến rồi trình độ nhất định về sau, ngươi biết rõ làm sao dạng sao?"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Có rắm mau thả!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Người, không ngừng khiêu chiến độ khó, tài năng đủ không ngừng đề thăng chính mình . Hoặc là bình thường lẳng lặng quá trọn đời, hoặc là tráng tráng liệt liệt hi sinh, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, một luồng kiếm quang phóng lên cao, tê liệt phía chân trời!

Phía dưới, Âm Dương Tiên trầm mặc không nói .

Ngay từ đầu, hắn cảm thấy Dương Diệp là dựa vào lấy cơ duyên, vô số cơ duyên, tỷ như Linh Tổ, tỷ như thiên mệnh quan tâm ..... Nhưng là bây giờ xem ra, Dương Diệp cơ duyên nhất định là có, mà cá nhân hắn đồng dạng không tầm thường!

Không nói khác, chính là chỗ này phần can đảm lượng cùng liều mạng, cũng đủ để cho vô số người xấu hỗ .

Nhất chỗ đường hầm không gian bên trong, Dương Diệp lắc đầu thở dài .

Kỳ thực, hắn sở dĩ liều mạng như vậy, hoàn toàn là bị buộc!

Trước có thiên mệnh lão đại xem hắn khó chịu, muốn diệt trừ hắn, sau có Mạt Pháp Chi Địa một đám người thời thời khắc khắc muốn kiếm chết hắn, loại tình huống này, hắn không liều mạng làm được hả ? Không liều mạng sẽ chết a!

Người a, hầu hết thời gian không phải hắn có mơ tưởng nỗ lực, cũng có khả năng hắn là bị sinh hoạt bức!

]

Đường hầm không gian bên trong, Dương Diệp tốc độ nhanh hơn, nơi này không gian đã không ngăn trở hắn, đương nhiên, coi như ngăn cản cũng không có ý nghĩa gì, cửu trọng không gian không gian đối với hắn căn bản không có độ khó .

Có thể uy hiếp được hắn, chỉ có cái kia vũ trụ bốn chiều không gian ranh giới không gian, nơi đó không gian mới là kinh khủng!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, nơi đó không gian bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên, rất nhanh, từng đạo không gian lực lượng giống như như nước thủy triều hướng hắn cuốn tới!

Thanh thế kinh người!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải chậm rãi nắm chặt trong tay Kiếm Tổ .

Kỳ thực, muốn nói kiếm nói, Kiếm Tổ thanh kiếm này nhất định là không so sánh được trên vãng sinh kiếm còn có Thái U kiếm, thậm chí liền cái kia chuôi Xích Tiêu cùng Ngũ Hành Kiếm cũng không sánh bằng lên. Thế nhưng, thanh kiếm này cũng là nhất hiểu hắn Dương Diệp, cũng là hắn Dương Diệp dùng nhất thoải mái kiếm!

Thanh kiếm này với hắn lâu lắm quá lâu .

Nắm thanh kiếm này, mới là hắn nhất chân thật thời điểm, cầm vãng sinh cùng Thái U kiếm, kỳ thực càng nhiều lúc là mượn bọn họ lực lượng!

Dương Diệp trong tay, Kiếm Tổ hơi rung động .

Mà Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Chuyên chú, thấy rõ!

Phía trước hắn, cũng không có tỉ mỉ nghiên cứu những thứ này không gian lực lượng, muốn lấy man lực mạnh mẽ phá đi, nhưng mà, hắn thất bại . Nguyên nhân đây, hắn nhất định thay cái phương pháp!

Rất nhanh, cái kia cỗ lực lượng đi tới Dương Diệp trước mặt!

Cái này lúc, Dương Diệp trợn mở con mắt, lòng bàn tay hướng lên, sau một khắc, trong tay hắn kiếm bình đâm mà ra, nhưng sau nhẹ nhàng hướng hạ lôi kéo .

Xuy!

Cái kia cỗ lực lượng trực tiếp bị xé nứt ra một vết thương, thế nhưng, cái kia cỗ lực lượng cũng là trực tiếp đánh vào Dương Diệp thân lên.

Ầm!

Dương Diệp hướng sau liên tục chợt lui, lúc này đây, hắn chỉ lui không đến 2000 trượng!

Mà ngay từ đầu, hắn lui gần mười ngàn trượng, hơn nữa còn là chật vật bị đánh phi, thế nhưng lúc này đây, hắn chỉ lui 2000 tới trượng, hơn nữa, thân trên cũng không có chịu quá nghiêm trọng tổn thương .

Bất quá, cái kia cỗ lực lượng vẫn không có tiêu thất, không chỉ không có tiêu thất, ngược lại là càng ngày càng kinh khủng .

Bởi vì ở cái kia không gian chi về sau, có liên tục không ngừng không gian lực lượng cuốn tới!

Vô cùng vô tận đấy!

Dương Diệp lúc này đây cũng không có tuyển trạch ngạnh hám, mà là hướng sau không ngừng thối lui, hắn gắt gao nhìn chằm chằm trước mặt, chân cùng thân thể đang động, thế nhưng hắn nhưng không có hô hấp .

Hắn đang tìm rơi kiếm chỗ!

Như không phải dốc hết sức vượt mười ngàn pháp, hắn liền nhất định tìm kiếm rơi kiếm chỗ, như vậy cũng tốt so với người bình thường tay không chém đầu gỗ, nếu như hắn theo đầu gỗ một mặt bên biên giới chỗ rơi tay, cắt rất có thể là tay hắn, thế nhưng, như hắn theo ở giữa vị trí rơi tay, cắt vẫn như cũ có thể là tay, đương nhiên, cũng có khả năng cắt là đầu gỗ .

Làm không thể dốc hết sức phá đi lúc, rơi kiếm vị trí liền có vẻ nhất là bên ngoài trọng yếu!

Cái này lúc, Dương Diệp lui .

Bởi vì hắn không chỗ hạ thủ!

Theo trước mặt hắn những thứ kia không gian lực lượng càng ngày càng mạnh, hắn phát hiện, bây giờ là những thứ kia không gian lực lượng quá mạnh mẽ!

Dốc hết sức vượt mười ngàn pháp!

Chẳng qua là những thứ kia không gian lực lượng đối với hắn!

Cứ như vậy, Dương Diệp vừa lui lui nữa, rất nhanh, hắn phát hiện, chính mình đã không thể lui được nữa!

Dương Diệp ngừng lại, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hắn đột nhiên bay lên trời, cùng này đồng thời, hai cổ lực lượng xuất hiện ở giữa sân .

Song vực!

Có song vực gia trì, Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa lực lượng trong nháy mắt tăng vọt!

Kiếm Vực cũng không phải là ngoại vật, chỉ bất quá, hắn không muốn ngay từ đầu hay dùng con bài chưa lật, hắn muốn nhìn tinh tường thực lực của chính mình cùng cực hạn của mình!

Mà bây giờ, hắn không thể không vận dụng Kiếm Vực lá bài tẩy này!

Dương Diệp hai tay cầm kiếm, thả người nhảy, nhưng sau chợt tàn nhẫn chém mà hạ!

Đã không thể lui được nữa, vậy liều chết!

Cái này một kiếm chém xuống, giữa sân tức thì vang lên một đạo chói tai tê liệt âm thanh, Dương Diệp kiếm rơi xuống một dạng chính là ngạnh sinh sinh bị cái kia cỗ lực lượng cho cản trở lại!

Mà lúc, Dương Diệp quanh thân đột nhiên xuất hiện vô số kiếm ý cùng kiếm khí!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ....

Dương Diệp trước mặt, những thứ kia lực lượng một đạo tiếp lấy một đạo bị nát bấy tê liệt, thế nhưng rất nhanh, ở cái kia phía sau lại có vô cùng vô tận lực lượng xông tới .

Cứ như vậy, giằng co không sai biệt lắm mấy chục giây sau .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người trực tiếp té bay ra ngoài!

Rất nhanh, Dương Diệp bay thẳng về tới đệ cửu trọng không gian!

Hắn lại trở lại rồi!

Dương Diệp tự không trung rơi, nhưng sau rơi đập trên mặt đất, trong nháy mắt, hắn rơi xuống đất chỗ xuất hiện một cái dài đến trăm trượng chiều rộng hố to!

Quá không biết bao lâu, Dương Diệp chậm rãi bò dậy, mới vừa đứng lên, hắn cũng là lại trực tiếp bò xuống phía dưới, loại cảm giác này giống như là dùng mấy ngày mấy đêm 36 loại Âm Dương kỹ năng!

Toàn thân vô lực vừa mềm!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất lên, nhưng sau bắt đầu chữa thương, cứ như vậy, một canh giờ về sau, một đạo kiếm quang phóng lên cao, chui vào cái kia mảnh nhỏ mịt mờ không gian bên trong .

Thế nhưng cũng không lâu lắm, hắn lại lần nữa trở về đến khu này cửu trọng không gian, vẫn là rất chật vật .

Một tháng sau .

Ầm!

Dương Diệp lần nữa rơi đập trên mặt đất, thế nhưng rất nhanh hắn liền đứng lên, nhưng sau một đạo kiếm quang lần nữa biến mất ở tại cái kia mịt mờ phía chân trời .

Đường hầm không gian bên trong, Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi đi tới, ngay từ đầu là đi, mà thế nhưng dần dần, hắn bắt đầu dùng chạy, tay phải hắn nắm thật chặc trong vỏ kiếm chuôi kiếm!

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, đến rồi nhất về sau, tốc độ của hắn đã có thể đánh rách tả tơi chỗ đi qua không gian, không chỉ có như đây, theo tốc độ không ngừng đề thăng, hắn nhục thân cũng bắt đầu run rẩy động .

Nhưng mà, hắn vẫn còn ở nhanh hơn tốc độ của mình!

Tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, vì đề thăng tốc độ của mình, hắn còn vận dụng kiếm khí cùng với kiếm ý .

Rất nhanh, hắn đã đạt đến cực hạn của mình, bất quá, hắn vẫn còn ở nhanh hơn, hết mình tất cả nhanh hơn!

Răng rắc!

Giờ khắc này, hắn qua không gian trực tiếp rạn thành mạng nhện hình, đồng thời lấy phi thường tốc độ nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia vũ trụ bốn chiều không gian bên biên giới chỗ, mà vô số cường đại trong không gian lần nữa xuất hiện, nhưng sau hướng Dương Diệp điên cuồng tịch quyển đi .

Dương Diệp gắt gao nhìn cái kia vô số làm người ta hít thở không thông không gian lực lượng, hắn cùng với những thứ kia lực lượng càng ngày càng gần ... Mà tốc độ của hắn vẫn còn ở điên cuồng đề thăng!

Trăm trượng!

50 trượng!

Mười trượng!

Nửa trượng ...

Rốt cục .

Dương Diệp rút kiếm chợt nhất trảm .

Xuy!

Cái kia cỗ lực lượng trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm ngạnh sinh sinh vỡ ra đến, mà Dương Diệp khí thế không giảm, một đường hướng phía trước điên cuồng chặt liên tiếp ...

Chiến thiên Rút Kiếm Thuật thêm Phong Ma Kiếm Pháp!

Hơn nữa còn là bạo nổ kiểu tóc chiến thiên Rút Kiếm Thuật thêm Phong Ma Kiếm Pháp!

Rốt cục, không biết giằng co bao lâu, Dương Diệp một kiếm chém trống rỗng .

Mà hắn, đã đặt mình vào ở một mảnh tinh không bên trong .

Thế nhưng, đỉnh đầu hắn, một đôi mắt lặng yên ngưng hiện .

......

------oOo------

Chương 2710: qua đây a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp tức thì như lâm đại địch!

Bất chấp toàn thân cao thấp không khỏe, hắn vội vã trốn Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau đóng cửa Hồng Mông Tháp, đồng thời lợi dụng Kiếm Vực bao trùm Hồng Mông Tháp, ẩn nấp Hồng Mông Tháp!

Đánh ?

Hiện tại nhất định là không thể đánh đấy!

Hắn hiện tại toàn thân đều không thích hợp, lúc này đánh, đó không phải là muốn chết sao ?

Đừng nói hắn hiện tại loại trạng thái này, coi như hắn trạng thái tột cùng đều đánh không lại a!

Cặp mắt kia, nhưng là làm cho hắc muội cũng vì đó kiêng kỵ tồn tại a!

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Diệp như lâm đại địch, hắn nắm thật chặc kiếm trong tay, theo thì chuẩn bị liều mạng một lần .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cặp mắt kia chậm rãi đảo qua giữa sân, nhất về sau, nó dừng lại ở Dương Diệp tiến nhập Hồng Mông Tháp cái kia chỗ không gian .

Giờ khắc này, Hồng Mông Tháp bên trong Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Không hề ôm bất luận cái gì huyễn tưởng, Dương Diệp trực tiếp trở về đến bên ngoài, cái này lúc, cái kia đôi con mắt trực tiếp nhìn về phía Dương Diệp, chuyển chớp mắt, Dương Diệp quanh mình không gian giống như cuộn sóng một dạng chập trùng kịch liệt đứng lên .

Dương Diệp vội vã dựng lên hai tay, "Đầu hàng!"

Hắn không gian chung quanh hơi ngừng lại, cái này lúc, Dương Diệp trực tiếp xuất ra Thái U kiếm, nhưng sau đó xoay người nhanh như chớp tiêu thất ngay tại chỗ .

Cặp mắt kia triệt để bối rối .

Thế nhưng rất nhanh, nó kịp phản ứng, sau một khắc, Dương Diệp tiêu thất tầng không gian tầng nứt ra, một cường đại lực lượng theo cái kia nứt ra không gian không ngừng oanh kích mà hạ!

Mà ở cái kia nứt ra không gian bên trong, một đạo nhân ảnh đang ở xuyên toa chạy như điên!

Cái này người, dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Nếu như là hắn trạng thái tột cùng, hắn có lẽ sẽ tuyển trạch liều mạng một phen, nhưng là bây giờ hắn loại trạng thái này, trăm phần trăm là không đ-ng nổi đấy!

Trước chuồn mất là hơn!

Hắn cũng không có hướng vũ trụ bốn chiều không gian chạy, mà là xoay người hướng vũ trụ ba chiều không gian chạy đi!

Hướng vũ trụ bốn chiều không gian chạy, đó là nhất định chơi xong, bởi vì hắn hiện tại đã sắp tan vỡ, hắn căn bản hao không nổi, cho nên, hắn lại trở về chạy!

Mới vừa đi lên a, nay lại phải chạy trối chết xuống dưới!

Dương Diệp tâm lý cái biệt khuất đó a!

Dương Diệp điên cuồng trốn, mà hắn thân về sau, cái kia cỗ lực lượng vẫn còn ở đuổi tới cùng không nỡ!

Rất nhanh, Dương Diệp tiến nhập một vùng không gian nứt khe bên trong, mà hắn thân về sau, cái kia đạo lực lượng đột nhiên ngừng lại, không chỉ có ngừng lại, còn lấy tốc độ cực nhanh hướng lui lại đi .

Dương Diệp đã không rảnh quản cái kia cỗ lực lượng cùng với cặp mắt kia!

Cửu trọng không gian .

Dương Diệp vừa xuống đất chính là trực tiếp bò xuống phía dưới, hắn toàn bộ nhục thân bể thành hình lưới, tiên huyết không ngừng tràn ra, hắn quần áo và đồ dùng hàng ngày đã toàn bộ huyết hồng .

Đang trùng kích mảnh không gian kia lúc, hắn lợi dụng tốc độ tới bạo nổ phát chính mình lực lượng, tuy là hắn xông quá khứ, thế nhưng, đó là bỏ ra giá cao!

Tê liệt thân thể đại giới!

Mà hắn không nghĩ tới, mới vừa gia nhập cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền liền gặp cặp mắt kia!

Hết cách rồi, hắn chỉ có thể mạnh mẽ nhịn xuống toàn thân tê liệt cảm giác đang chạy trở về!

Quá oan uổng!

Đây chính là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Hắn nỗ lực trọn một cái nguyệt, đồng thời lấy nhục thân tê liệt làm giá mới xông qua, nhưng mà, vẫn chưa tới một hơi thở, hắn lại liều mạng chạy trở lại!

Chơi hắn đâu?

Dương Diệp sâu hấp một hơi, tay phải cầm kiếm chống đất chậm rãi bò dậy .

Chữa thương!

Trước tiên cần phải đem tổn thương chữa khỏi mới được, nếu như lúc này Mạt Pháp Chi Địa tìm đến, cái kia vấn đề có thể cũng không phải là bình thường lớn!

Ở nơi này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp vừa định nói, Âm Dương Tiên chân mày cau lại, "Ngươi điên rồi ?"

Dương Diệp: "..."

Âm Dương Tiên trầm giọng nói: "Nhắc nhở ngươi một cái, ta cảm giác được có người đang từ phía dưới đi lên, chắc là Mạt Pháp Chi Địa nhân!"

Dương Diệp biểu tình cứng ngắc, có xui xẻo như vậy ?

Âm Dương Tiên trầm giọng nói: "Ngươi còn không chạy ?"

Dương Diệp vội vã đứng lên, xoay người chạy .

Lúc này, không chạy chính là phải chết thật!

Gặp vận đen tám đời!

Mà Dương Diệp chân trước mới vừa đi, mấy đạo nhân ảnh liền là xuất hiện ở mảnh không gian này .

Người đến, chính là cái kia đệ nhất thần cùng với Lệ Thái Hư còn có Tá Mạc, Thương Đao Khách!

Bốn người vừa vặn chứng kiến Dương Diệp hướng xa chỗ ngự kiếm bay đi!

Nhìn thấy một màn này, cái kia đệ nhất thần chân mày cau lại, "Hắn lúc nào như thế kinh sợ ?"

Rất nhanh, đệ nhất thần nhìn về phía phía dưới, cũng chính là phía trước Dương Diệp rơi chỗ vị trí .

Nơi ấy, ngoại trừ có nhất đại cái hố sâu bên ngoài, còn có nhất bãi vết máu!

Mấy người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, đệ nhất thần ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, sau đó nói: "Hắn vừa rồi xông vào này vũ trụ bốn chiều, nhưng sau bị thương!"

Cái này lúc, Tá Mạc đột nhiên nói: "Truy!"

Thanh âm rơi xuống, bốn người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Bọn họ lúc đầu không phải tìm Dương Diệp, thế nhưng, nhìn thấy bị trọng thương Dương Diệp, bọn họ làm sao có thể bỏ qua ?

Nhất định truy a!

Cái này nhưng là một cái ngàn năm một thuở cơ hội, lúc này, là dễ dàng nhất diệt trừ Dương Diệp thời điểm, dù sao, bốn người bọn họ đều ở đây, bốn người liên thủ, có rất lớn cơ hội!

Bốn người hiển nhiên không chịu buông tha cái này cơ hội!

Không xa chỗ, Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua xa xa mấy người bối ảnh, khẽ lắc đầu .

Lần này, Dương Diệp phiền phức lớn rồi!

...

Xa chỗ cuối chân trời, Dương Diệp một đường chạy như điên, làm nhận thấy được có người sau lưng đuổi theo lúc, hắn khuôn mặt sắc tức thì khó coi .

Không có xui xẻo như vậy đấy!

Hắn hiện tại loại trạng thái này, đừng nói bốn cái, một cái hắn đều đánh không lại, phải biết, bất kể là cái kia Tá Mạc cũng hoặc cái kia đệ nhất thần, vẫn là cái kia Lệ Đế, thực lực của bọn họ cũng không phải là trưng cho đẹp, coi như hắn không có thụ thương, cũng không dám nói đánh đơn quá đối phương, huống chi hiện tại hắn bản thân bị trọng thương, hơn nữa đối phương bốn người cùng nhau truy hắn .

Thực sự là gặp xui xẻo nữa à!

Dương Diệp trong lòng cái kia khổ!

Tuy là Dương Diệp trước trốn, thế nhưng, Lệ Đế đám người cùng Dương Diệp khoảng cách cũng là hẹn kéo càng gần .

Cái kia cầm đầu Lệ Đế gắt gao nhìn chằm chằm xa chỗ đạo kiếm quang kia, "Này nhân khí hơi thở rất yếu, thân trên mùi máu tươi đậm, chắc là bị trọng thương, ta chờ nhất định phải nhanh truy trên hắn, không muốn cho hắn chữa thương cơ hội, không phải, một ngày hắn đem tổn thương chữa khỏi, muốn giết hắn, sợ là cũng có chút khó khăn!"

Người về sau, ba người gật đầu .

Bây giờ Dương Diệp, căn bản không có khác giúp đỡ, coi như cái kia An Nam Tĩnh xuất thủ, bốn người bọn họ liên thủ cũng chắc chắn thắng!

Xa chỗ, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, tốc độ nhanh hơn đến rồi chính mình cực hạn!

Hắn tình cảnh hiện tại vô cùng xấu hổ, bởi vì hắn hiện tại không thể ngừng xuống, một ngày dừng lại, liền ý nghĩa cũng bị bốn người sau lưng vây công!

Mà như không dừng lại, hắn liền cần tiếp tục tăng thêm tốc độ, thế nhưng, hắn hiện tại nhục thân đã phụ trọng bất kham, tiếp tục tăng thêm tốc độ, không cần bốn người sau lưng vây công, chính hắn sẽ ngược lại hạ!

Có thể nói, hắn bây giờ là nằm ở tình cảnh lưỡng nan!

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong đầu hắn vang lên, "Để ta chặn lại bọn họ!"

An Nam Tĩnh thanh âm!

An Nam Tĩnh nói xong, sẽ xuất hiện, chẳng qua nhưng là bị Dương Diệp ngăn cản!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi một cái người như thế nào ngăn cản bọn họ ?"

An Nam Tĩnh còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là lần nữa lắc đầu, "Ta sẽ muốn làm pháp, cứ như vậy!"

Nói xong, Dương Diệp lần nữa tăng thêm tốc độ!

Mà đang ở cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở bả vai hắn lên, chứng kiến Tiểu Bạch, Dương Diệp nhíu mày, "Tiểu gia hỏa, hiện tại rất nguy hiểm, không phải lúc chơi đùa, mau vào đi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng lấy ra linh trượng, nàng thần tốc quơ múa lên linh trượng, rất nhanh, Dương Diệp phát hiện vô số linh khí hướng hắn bên này tụ đến, theo những thứ kia linh khí đến, tốc độ của hắn dĩ nhiên thay đổi nhanh hơn!

Dương Diệp có chút mộng!

Mà lúc, Tiểu Bạch ngồi xuống bờ vai của hắn lên, đón lấy, vô số Hồng Mông Tử Khí, Thái Nhất Huyền Khí, vãng sinh huyền khí trong nháy mắt bọc lại hắn!

Có những linh khí này bao vây, Dương Diệp vết thương trên người tốc độ khôi phục, so trước đó nhanh vô số lần!

Di động chữa thương!

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười .

Dương Diệp dùng đầu nhẹ nhàng cọ xát chà xát Tiểu Bạch, "Có tiểu gia hỏa ngươi ở đây, thật là may mắn của ta ."

Tiểu Bạch, hắn lớn nhất phúc tinh a!

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua, khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, "Lão tử cho các ngươi truy!"

Vừa nói, tốc độ của hắn lần nữa nhanh hơn .

Hắn bây giờ là không sợ tê liệt thân thể, bởi vì hắn khôi phục tốc độ vượt xa xa tê liệt tốc độ, nhất hơn nửa canh giờ, hắn có thể khỏi hẳn!

Khi đó, hắn có thể phản đánh một cái xuất kỳ bất ý!

Dương Diệp thân về sau, cái kia cầm đầu Lệ Đế chân mày cau lại, tại hắn bên cạnh cái kia đệ nhất thần hỏi, "Làm sao ?"

Lệ Đế trầm giọng nói: "Ta cảm giác có cái gì không đúng ."

Đệ nhất thần nói: "Nói như thế nào ?"

Lệ Đế nhìn thoáng qua bốn phía, "Chu vi linh khí ở hướng hắn hội tụ đi, những thứ kia linh khí đang giúp đỡ hắn!"

Đệ nhất thần trầm giọng nói: "Nhất định là cái kia Linh Tổ làm sự tình!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua Lệ Đế, "Tiếp tục đuổi không ?"

Truy không truy!

Cơ hồ không có suy nghĩ nhiều, cái kia Lệ Đế nói: "Truy nhất định là muốn theo đuổi, bỏ qua cái này cơ hội, ngày sau muốn giết hắn khó khăn . Chỉ bất quá, chúng ta nhất định phải cẩn thận chút mới là, người này thân trên nhiều loại siêu thần khí tồn tại, còn có cái kia Linh Tổ, cùng với cái kia hồi lâu chưa xuất hiện qua ác linh chi tổ, còn có cái kia cầm thương nữ tử, có những thứ này không xác định nhân tố, chúng ta không thể chút nào sơ suất!"

Đệ nhất thần gật đầu, cùng Dương Diệp đánh qua vô số lần giao tế chính hắn, đối với Dương Diệp cũng là có chút ít giải khai, đây không phải là một người bình thường kiếm tu, ý đồ xấu tặc nhiều, hơn nữa hầu hết thời gian đặc biệt vô sỉ, một điểm kiếm tu phong phạm cũng không có!

Đương nhiên, Dương Diệp cũng là phi thường cường đại, điểm ấy, hắn cũng không phủ nhận!

Nói tóm lại, tuyệt đối không thể khinh thường, một cái sơ suất, khả năng sẽ lạnh!

Cái này lúc, Lệ Đế lại nói: "Tăng thêm tốc độ, chúng ta càng nhanh truy trên hắn, giết hắn cơ hội lại càng lớn, đừng cho người này thời gian thở dốc!"

Vừa nói, hai tay hắn chặt nắm lại, nhưng sau chợt hướng thân sau chính là một quyền .

Ầm!

Lệ Đế mượn cái kia cỗ đẩy trợ lực, tốc độ trong nháy mắt bạo tăng!

Tại hắn bên cạnh đệ nhất thần cùng Tá Mạc mấy người cũng là dồn dập sử dụng ra các loại thủ đoạn đề thăng bản thân tốc độ!

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng Lệ Đế đám người giữa khoảng cách càng ngày càng gần!

Khoảng chừng quá nhất không kém hơn nửa canh giờ về sau, xa xa Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, ở Dương Diệp dừng lại cái kia nhất chớp mắt, Lệ Đế đám người dĩ nhiên không có trước tiên xuất thủ, mà là đồng dạng ngừng lại, cùng Dương Diệp vẫn duy trì khoảng cách nhất định, đồng thời thần sắc đề phòng .

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn thoáng qua Lệ Đế đám người, sau đó nói: "Các ngươi qua đây a!"

Lệ Đế đám người: "..."

....

------oOo------

Chương 2711: chiến a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Qua đây a!

Lệ Đế đám người thần sắc cực kỳ xấu xí!

Quá khứ ?

Người này đùa giỡn cái gì đem đùa giỡn ?

Lệ Đế đám người không chỉ không có quá khứ, ngược lại là có chút đề phòng .

Xa chỗ, Dương Diệp nhìn Lệ Đế đám người liếc mắt, "Các ngươi không tới ?"

Lệ Đế hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ngươi là đang hù dọa chúng ta

sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Làm sao sẽ, các ngươi đều là thành tinh lão quái vật, ta làm sao có thể hù dọa được các ngươi ?"

Vừa nói, hắn dừng một chút, nhưng sau lại nói: "Ta có một nghi vấn, vì sao cái kia Hoành Vạn Cổ hôm nay chưa cùng lấy ngươi đây?"

Cái này lúc, Lệ Đế bốn người nhìn nhau liếc mắt, sau một khắc, bốn người đột nhiên hướng Dương Diệp vọt tới!

Kéo dài thời gian!

Hiển nhiên, bọn họ đã đã nhận ra Dương Diệp đang kéo dài thời gian! Đã Dương Diệp đang kéo dài thời gian, như vậy thì ý nghĩa hắn nhất định là bị trọng thương, trạng thái cực kỳ không tốt!

Lúc này, bọn họ tự nhiên muốn ra tay toàn lực!

Chứng kiến Lệ Đế đám người xuất thủ, Dương Diệp hai mắt híp lại, trong tay hắn, đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm!

Một thanh cùng lúc trước bất đồng kiếm!

Vãng sinh kiếm thêm Thái U kiếm cùng với Thiên Tru kiếm!

Ba kiếm đã hợp nhất!

Dương Diệp nghiêng người, nhưng sau cầm kiếm một cái chặt nghiêng!

Cái kia xông lên phía trước nhất Lệ Đế khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, hai cánh tay hắn giao thoa, chợt gầm lên giận dữ, hai cánh tay bên trong, một cường đại lực lượng chấn động mà ra!

Nhưng mà .

Xuy!

Theo một đạo cắt tiếng vang lên, cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt bị Dương Diệp cái này một kiếm chém vỡ, ngay sau đó, Dương Diệp kiếm bút thẳng mà rơi, chém vào cái kia Lệ Đế hai cánh tay giao thoa ở giữa .

Ầm!

Một đạo nhân ảnh trong nháy mắt bay ngược ra gần nghìn trượng!

Chính là cái kia Lệ Đế!

Mà Dương Diệp kiếm mới vừa vung ra cái kia nhất chớp mắt, nhất cổ kinh khủng lực lượng trong nháy mắt đánh tới Dương Diệp, hầu như ở cùng thời khắc đó, một luồng nhỏ như lông phát đao khí chém về phía Dương Diệp đầu!

Nhanh đến cực hạn!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trường kiếm trong tay của hắn hướng bên phải chính là đâm một cái, một nhát này, trực tiếp ngăn trở cái kia sợi đao khí, mà đệ nhất thần thả ra cái kia cỗ lực lượng cũng là trực tiếp đánh vào hắn thân tiến lên!

Ầm!

Dương Diệp hướng lui về sau nghìn trượng xa, hắn hai chân chỗ đi qua không gian càng là ngạnh sinh sinh bị tỏa nứt!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, chính là cái kia Thương Đao Khách!

Sau một khắc, một thanh trường đao mang theo một đạo rực rỡ ánh đao bút thẳng tàn nhẫn chém mà hạ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn hướng lui về sau một bước, cái kia chuôi trường đao trực tiếp dán vào hắn bút mũi chém xuống, còn kém chút xíu!

Mặc dù không có chém tới, thế nhưng đao kia ẩn chứa cường đại đao khí cũng là trực tiếp đánh nứt Dương Diệp mặt, chẳng qua đang ở cái kia trường đao hạ xuống cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước một cái tàn nhẫn phách .

Cái kia Thương Đao Khách sắc mặt đại biến, bất quá hắn phản ứng cực nhanh , đồng dạng một cái nghiêng người, tránh thoát Dương Diệp cái này trí mạng một kiếm, nhưng ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước một cái đầu gối đỉnh, cái này đỉnh đầu, trực tiếp chỉa vào cái kia thương khố phần eo!

Ầm!

Thương Đao Khách trong nháy mắt ném bay ra ngoài!

Chẳng qua ở Thương Đao Khách bay ra ngoài nhất chớp mắt, cái kia đệ nhất thần đột nhiên xuất hiện ở đỉnh đầu của hắn, sau một khắc, đệ nhất thần chân phải chợt đạp hạ!

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt hướng sau chợt lui mấy nghìn tới trượng, cùng này đồng thời, khóe miệng hắn tiên huyết không ngừng tràn ra, mà cánh tay phải của hắn, ở rung động kịch liệt lấy!

Mới vừa dừng lại, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến, trường kiếm hướng phía trước một cái chém chéo .

Một luồng đao mang đã tới!

Ầm!

Theo một đạo rực rỡ kiếm khí cùng đao khí nổ bể ra đến, Dương Diệp trong nháy mắt hướng sau bay nghìn trượng xa!

Mà lúc, cái kia đệ nhất thần đã tới Dương Diệp đỉnh đầu, hắn sẽ xuất thủ lần nữa, chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, chính là cái kia An Nam Tĩnh .

]

An Nam Tĩnh chân phải nhẹ nhàng một chống, cả người nổ bắn ra mà ra .

Đệ nhất thần không dám khinh thường, trực tiếp buông tha Dương Diệp, đối với hướng về phía An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh thực lực hắn là thấy qua, so với Dương Diệp cái yêu nghiệt này mà nói, nàng không kém một chút nào, nguyên nhân đây, hắn căn bản không dám nâng đại!

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp độc chiến cái kia Thương Đao Khách cùng Tá Mạc còn có Lệ Đế!

Lấy một địch ba!

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, mà ở hắn sau lưng, một cái hắc sắc Kiếm Hạp không biết bực nào thì xuất hiện .

Không xa chỗ, Tá Mạc đem đao chậm rãi xen vào vỏ đao bên trong, trong nháy mắt, cả người hắn lâm vào một loại trạng thái kỳ diệu .

Phảng phất đã cùng cái này thiên địa tách đi ra!

Mà đổi thành một bên, cái kia Thương Đao Khách chậm rãi bay lên trời, nhất cổ kinh khủng lực lượng đang hướng về hắn tụ tập, hắn trong tay trường đao xuất hiện một đạo sáng chói ánh đao, so với mặt trời chói chang còn chói mắt!

Hai vị thế gian tuyệt đỉnh Đao Tu!

Còn cái kia Lệ Đế, hắn song quyền chậm rãi chặt nắm lại, hai tay nắm lấy ở một khắc kia, cái này cửu trọng không gian trực tiếp không chịu nổi hắn quyền trong lực lượng, trong nháy mắt rạn nứt ra!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo thần thức đột nhiên rơi vào Lệ Đế thân lên.

Lệ Đế hai mắt híp lại, quay đầu nhìn lại, xa chỗ không biết bực nào thì xuất hiện một người!

Chính là cái kia Âm Dương Tiên!

Âm Dương Tiên lạnh lùng nói: "Món lòng, lần trước ngươi đánh ta một chưởng sổ sách, nay thiên chúng ta tính một chút ?"

Lúc trước Lệ Đế đi tìm Dương Diệp lúc, ở cửu trọng không gian đụng phải Âm Dương Tiên, một lần kia, Âm Dương Tiên ăn một cái thiệt thòi, hiển nhiên, hắn đến nay vẫn còn ở canh cánh trong lòng!

Lệ Đế cười nhạt, "Vậy trước tiên giết ngươi ."

Nói xong, hắn phi thẳng đến Âm Dương Tiên vọt tới .

Âm Dương Tiên cười lạnh cười, thân hình run lên, tại chỗ biến mất .

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở bờ vai của hắn lên, nàng vừa định biểu đạt cái gì, Dương Diệp trực tiếp dẫn theo nàng, đưa nàng nhất cái ném Hồng Mông Tháp bên trong!

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn hư không, khuôn mặt gánh ưu .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Cái kia Tá Mạc đột nhiên thả người nhảy, hắn giống như chuồn chuồn lướt nước(hời hợt), chân phải trên không trung nhẹ nhàng điểm một cái, trong nháy mắt, chân hắn xuống mảnh không gian kia trực tiếp nổi lên nhất từng cơn sóng gợn . Sau một khắc, tay phải hắn rút đao hướng về phía Dương Diệp cách khoảng không một cái cắt ngang, một cái chém thẳng !

Xa chỗ, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên xuất hiện một đạo hình chữ thập đao mang .

Nát bấy tất cả!

Cùng này đồng thời, bên kia, cái kia Thương Đao Khách thân thể đột nhiên thần tốc xoay tròn, ngay sau đó, từng đạo đao khí giống như lưu tinh bạo vũ một dạng hướng Dương Diệp bắn nhanh dựng lên!

Giờ khắc này, toàn bộ phía chân trời hư không đều bị những thứ này đao khí bao trùm!

Vô cùng vô tận!

Mà lúc, Dương Diệp trợn mở con mắt .

Hắn hướng sau liên tục chợt lui, Kiếm Vực cùng sát vực xuất hiện ở chung quanh hắn, song vực xuất hiện, vẫn không có có thể ngăn cản cái kia đạo hình chữ thập đao mang, đao mang kia vẫn như cũ điên cuồng thôn phệ trước mặt hắn không gian, giờ khắc này, hắn kiếm ý cùng kiếm khí đều bị thôn phệ sạch sẽ, cho dù là Kiếm Vực cùng sát vực xuất hiện, như trước không có thể ngăn cản cái kia hình chữ thập đao mang, cái kia hình chữ thập đao mang giống như ròi trong xương một dạng dính sát hắn .

Mà ở cái này hình chữ thập đao khí phía sau, là cái kia vô số đao mang cùng đao khí!

Rốt cục, Dương Diệp ngừng lại .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên!

Sau một khắc, Dương Diệp cả người huyết đỏ lên, một sát ý ngút trời cùng hận ý xuất hiện ở giữa sân .

Ma Kiếm đạo!

Theo Dương Diệp tiến nhập ma hóa trạng thái, hắn những thứ kia kiếm ý cùng sát ý uy lực đột nhiên bạo tăng, ngạnh sinh sinh chặn cái kia đạo hình chữ thập đao khí!

Mà lúc, Dương Diệp một tay cầm kiếm hướng trước mặt chính là một hồi nhanh phách .

Xuy xuy!

Trước mặt hắn cái kia đạo hình chữ thập đao khí trực tiếp bị hắn kiếm chém hư ảo, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia Tá Mạc đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn , đồng dạng, Tá Mạc rút đao chém liên tục!

Mà ở Dương Diệp sau lưng, năm chuôi kiếm đột nhiên phóng lên cao, ngũ kiếm trực tiếp hóa thành từng đạo kiếm quang chém về phía cái kia Thương Đao Khách thả ra vô số đao khí!

Ngũ kiếm thả ra Ngũ Hành Chi Lực ngạnh sinh sinh chặn vậy đao khí!

Không chỉ có như đây, cái kia ngũ kiếm thả ra Ngũ Hành Chi Lực trực tiếp nhiễu loạn trong bầu trời này, rất nhanh, mấy người chu vi mấy vạn trượng bên trong không gian bắt đầu hư ảo!

Thế nhưng, chiến đấu vẫn còn ở duy trì liên tục!

Dương Diệp cùng cái kia Tá Mạc vẫn như cũ điên cuồng đối với chém!

Hai người chính là đang đối với chém, ngươi tới ta đi, hoàn toàn bất phân cao thấp .

Mà không trung, An Nam Tĩnh cũng là ngạnh sinh sinh kéo lại cái kia đệ nhất thần, tuy là nàng không pháp chiến thắng đệ nhất thần, thế nhưng, đệ nhất thần cũng không làm gì được nàng!

Mà đổi thành một bên, cái kia Âm Dương Tiên đã ở cùng Lệ Đế đại chiến, tuy là nằm ở hạ phong, nhưng là xem như là ngạnh sinh sinh kéo lại Lệ Đế! Không phải, Lệ Đế ba người liên thủ, Dương Diệp căn bản không có bất kỳ phần thắng nào!

Ầm!

Ở nơi này lúc, hai đạo nhân ảnh đột nhiên phân ra, Dương Diệp cùng cái kia Tá Mạc trong nháy mắt theo gang tấc cách xa nhau mấy ngàn trượng!

Dương Diệp toàn thân huyết hồng, kiếm trong tay hắn rung động kịch liệt lấy!

Mà xa chỗ, Tá Mạc toàn thân trên dưới, xuất hiện vô số kiếm khí, tuy là đều là bị thương ngoài da, thế nhưng vậy cũng cực kỳ kinh khủng . Bởi vì trên người của hắn kiếm thương, chí ít trên trăm đạo!

Ở Dương Diệp ma hóa về sau, hắn phát hiện, hắn lại có chút lực bất tòng tâm!

Phanh .....

Cái này lúc, phía chân trời từng đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp ngẩng đầu, hắn Ngũ Hành Kiếm tự không trung bị cái kia Thương Đao Khách đánh bay!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, rất nhanh, cái kia năm chuôi kiếm hóa thành năm đạo kiếm quang về tới sau lưng hắn Kiếm Hạp bên trong!

Mà Dương Diệp trước mặt, cái kia Tá Mạc đột nhiên một cái vội xông đi tới Dương Diệp trước mặt .

Đao ra!

Dương Diệp khuôn mặt sắc không thay đổi, tay phải cầm kiếm một cái chém xéo, bằng bạo lực phương thức đối mặt cái kia Tá Mạc một đao này!

Lúc này đây, bạo lực nhất!

Ầm!

Hai người vừa chạm liền tách ra, trong nháy mắt cách xa nhau nghìn trượng xa!

Dương Diệp tay phải rung động kịch liệt lấy, bả vai hắn chỗ, tiên huyết không ngừng tràn ra, mà xa xa cái kia Tá Mạc, trong tay đao thân đao lên, vết rạn vô số!

Đao tét!

Tá Mạc tay trái nhẹ nhàng phất qua cái kia chuôi trường đao, không nói cũng không nói .

Hắn đao, chung quy vẫn là không đỡ được Dương Diệp cái kia ba thanh kiếm hợp nhất thiên mệnh kiếm!

Dù sao, hắn đao còn không có đạt được phàm đao cái kia loại tầng thứ!

Tá Mạc đem đao chậm rãi xen vào vỏ đao, nhưng sau bả đao vác tại sau lưng, hắn mặt hướng xa xa Thương Đao Khách, hai người đồng thời gật đầu, sau một khắc, hai đạo nhân ảnh hướng Dương Diệp bắn tới!

Hai người cũng không có tuyển trạch cùng Dương Diệp một mình đấu, ngược lại không phải là nói Tá Mạc cùng Dương Diệp một mình đấu liền nhất định đánh không lại Dương Diệp, mà là bọn họ nhất định phải giết Dương Diệp!

Bọn họ là tới giết nhân, mà không phải tới tỷ võ!

Lại người, hiện tại một mình đấu, coi như là Tá Mạc, vẫn không có nắm chặt có thể chiến thắng Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp chứng kiến hai người vọt tới, thần sắc bình tĩnh, thế nhưng quanh người hắn kiếm ý cũng là cực kỳ luống cuống, hắn bây giờ kiếm đạo, là cực đoan kiếm đạo, kiếm ý cùng sát ý cũng là cực đoan nhất đấy!

Tá Mạc dẫn đầu tới, Tá Mạc mặc dù không có đao, thế nhưng, làm một tuyệt đỉnh Đao Tu, không có đao, hắn vẫn là Đao Tu!

Tá Mạc lấy tay làm đao, tại hắn cánh tay bốn phía, một thanh hư ảo trường đao ngưng tụ mà thành, hắn vừa muốn giơ tay chém xuống, ở nơi này lúc, Dương Diệp sau lưng, cái kia năm chuôi Ngũ Hành Kiếm đột nhiên xuất hiện ở trong tay hắn .

Sau một khắc .

Ngũ kiếm trực tiếp hợp nhất!

Hiển nhiên là Tiểu Bạch bày mưu đặt kế!

Tá Mạc cùng cái kia Thương Đao Khách trong nháy mắt ngừng tay, nhưng sau mỗi bên tự hướng lui về sau mấy trăm trượng!

Ngũ kiếm hợp nhất!

Dương Diệp chính mình khuôn mặt sắc cũng thay đổi, bởi vì hắn phát hiện, ngũ kiếm hợp nhất về sau, xuất hiện Ngũ Hành Chi Lực làm cho hắn hoàn toàn không khống chế được .

Hắn lúc đầu khống chế trong tay thiên mệnh kiếm liền đã có điểm cố hết sức, đây là ba thanh kiếm phối hợp tình huống của hắn xuống, mà bây giờ lại cái này năm chuôi kiếm, đồng thời ngũ kiếm hợp nhất, hắn hoàn toàn chịu không nổi!

Xa chỗ, Tá Mạc đột nhiên nói: "Rút lui!"

Không trung, cái kia đệ nhất thần ở đẩy lui An Nam Tĩnh về sau, lập tức thối lui đến Tá Mạc cùng Thương Đao Khách bên cạnh, cùng này đồng thời, Lệ Đế cũng trở về Tá Mạc bên cạnh .

Lệ Đế gằn giọng nói: "Rút lui cái gì rút lui ? Các ngươi đi thu thập cái kia yêu nhân, lão tử đi đối phó hắn!"

Nói xong, hắn phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới!

....

------oOo------

Chương 2712: ngươi ta cùng nhau, chuyện gì không thể bình?

Nguồn: EbookTruyen.VN

Lệ Đế nói đánh là đánh!

Cái kia Tá Mạc muốn ngăn cản, cũng là đã không còn kịp rồi!

Xa chỗ, Dương Diệp tay trái cầm Ngũ Hành hợp nhất kiếm, tay phải cầm thiên mệnh kiếm, hắn lạnh lùng nhìn cái kia hướng hắn làm lại Lệ Đế .

Lệ Đế khí tức đang hướng hắn thời điểm, lần lượt leo thăng, hắn nhục thân giống như là một tòa ở bạo nổ phát trong di động hỏa sơn .

Cổ khí thế kia, nhất định hủy thiên diệt địa!

Rất nhanh, Lệ Đế vọt tới Dương Diệp trước mặt .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, song kiếm nhất tề chém hạ!

Xuy xuy!

Song kiếm chém xuống, không gian trong nháy mắt bị xé nứt!

Ở nơi này hai thanh kiếm trước mặt, không gian yếu ớt giống như một tờ giấy mỏng, nhất định không chịu nổi một kích .

Cái này lúc, cái kia Lệ Đế dĩ nhiên đã nhận ra Dương Diệp song kiếm bên trong ẩn chứa khủng bố lực lượng.

Thế nhưng lúc này, hắn đã là tên trên dây cung lên, không thể không phát!

Không phát nhất định phải chết!

Lệ Đế cũng tuyển trạch liều mạng, hai tay hắn nắm chặc thành quyền, tại hắn song quyền chi lên, dĩ nhiên xuất hiện vô số lôi điện!

Không chỉ có song quyền chi lên, hắn toàn bộ quanh thân lúc này đều đã bị vô số lôi điện vờn quanh .

Giờ khắc này Lệ Đế, giống như là một viên lôi cầu!

Rất nhanh, hai người bằng bạo lực phương thức oanh với nhau .

Trong sát na!

Thiên địa sợ run rẩy!

Ầm!

Hai đạo nhân ảnh trong nháy mắt hướng riêng mình phía sau té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ vạn trượng mới dừng lại!

Thứ lạp!

Phương viên mấy vạn trượng bên trong, vô số lôi điện cùng kiếm khí điên cuồng bắn tung toé!

Xa chỗ, Dương Diệp mới vừa dừng lại, hắn thân lên, vô số mảnh nhỏ tản mát mà hạ!

Chính là cái kia giáp!

Vừa rồi tại thời khắc mấu chốt, hắn lần nữa sử dụng cái kia giáp, cái kia giáp ngạnh sinh sinh chặn Lệ Đế phần lớn lực lượng . Thế nhưng, cái kia lực lượng quá mạnh, cái kia giáp cũng hoàn toàn không chịu nổi, trực tiếp vỡ nhỏ!

Chẳng qua Dương Diệp cũng là chỉ thừa nhận rồi Lệ Đế một số ít lực lượng oanh kích!

Những thứ kia giáp mảnh nhỏ còn chưa rơi xuống đất, đột nhiên, một linh khí ở trong sân chợt lóe lên, rất nhanh, những mãnh vụn kia trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Tiểu Bạch tiểu trảo nhất chiêu, những mãnh vụn kia toàn bộ tản mát đến rồi trước mặt nàng .

Nàng nhìn thoáng qua những mãnh vụn kia, sau đó lấy ra linh trượng thần tốc gõ, chu vi, càng ngày càng nhiều linh khí hướng nàng bên này tụ đến!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên xoay người nhanh như chớp biến mất .

Rất nhanh, nàng đi tới Nhị Nha chỗ ở vị trí

Nhị Nha vẫn còn ở thôn phệ chính mình nội đan, khí tức của nàng không giống phía trước cuồng bạo như vậy, nàng khí tức bây giờ rất bình tĩnh, không có một chút ba động!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhưng sau nàng chạy tới Nhị Nha thân về sau, ánh mắt rơi vào Nhị Nha đuôi tiến lên!

Ở cái đuôi kia lên, Nhị Nha đuôi lên, bị vô số ám màu vàng miếng vảy bao vây lấy .

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ những thứ kia ám màu vàng miếng vảy, nhất về sau, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng bắt đầu bản Nhị Nha miếng vảy ...

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên trợn mở con mắt, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, có chút không nói, "Tiểu Bạch, ngươi làm cái gì nha!"

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía Nhị Nha, nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa .

Ý của nàng là Dương Diệp cái kia giáp quá giòn, không chặt chẽ, Dương Diệp rất nguy hiểm gì ...

Nhị Nha hiển nhiên cũng nghe rõ, nàng trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, nàng nhìn thoáng qua cái đuôi của mình, nàng tay nhỏ bé nhẹ nhàng nhất chiêu, rất nhanh, năm khối thật nhỏ ám kim sắc miếng vảy bay đến Tiểu Bạch trước mặt .

Tiểu Bạch ôm lấy miếng vảy xoay người rời đi .

Tại chỗ, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không bên trong, trong mắt nàng xuất hiện gánh ưu màu sắc, thế nhưng dần dần, nàng nhãn thần rồi lại băng lạnh xuống, chỉ chốc lát, lại thay đổi có chút mờ mịt .

Cắn nuốt nàng nguyên lai hai quả nội đan, nàng trong óc xuất hiện một ít phía trước không có lẻ tẻ ký ức!

Sau một lúc lâu, Nhị Nha thu hồi ánh mắt, "Dương ca, Tiểu Bạch ..... Thân nhân, thân nhân, thân nhân ..."

Nàng thấp giọng thì thào, rất nhanh, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa xa Lệ Đế, thời khắc này Lệ Đế quanh thân xuất hiện rậm rạp chằng chịt vết kiếm, những thứ kia đều là bị lúc trước hắn kiếm khí thương tổn!

Mà hắn, bởi vì có cái kia giáp duyên cớ vì thế, tuy là cũng bị thương, thế nhưng lấy hắn tốc độ khôi phục mà nói, những vết thương kia nhất định có thể bỏ qua không tính!

Đơn giản mà nói, lúc này đây, Lệ Đế là thua thiệt lớn!

Lệ Đế lúc này thần sắc cực kỳ xấu xí, hắn không nghĩ tới Dương Diệp cầm cái kia hai thanh kiếm về sau, thực lực thay đổi như vậy khủng bố, càng không có nghĩ tới, Dương Diệp thân trên còn mặc một bộ giáp!

Ai nói ngoại vật không có ích lợi gì ?

Ở thực lực sai biệt không phải đặc biệt nhiều lúc, ngoại vật phi thường hữu dụng a!

"Rút lui!"

Cái này lúc, Tá Mạc đột nhiên nói .

Nói xong câu này, hắn trực tiếp xoay người rời đi .

Như chỉ có Dương Diệp một cái người, hắn nay thiên là tuyệt đối sẽ không đi, nhưng là bây giờ, Dương Diệp không phải một cái người, hắn còn có cái kia An Nam Tĩnh, còn có cái kia Âm Dương Tiên . Mặc dù là bốn đánh ba, thế nhưng nói thật ra, bọn họ không có quá lớn phần thắng!

Dương Diệp trên người Nghịch Thiên Thần Khí, nhiều lắm!

Căn bản không pháp đánh!

Đệ nhất thần nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhưng sau đó xoay người rời đi, cái kia Thương Đao Khách vừa xoay người đi theo, còn cái kia Lệ Đế, hắn thần sắc âm tình bất định .

Thành danh tới nay, hắn sẽ không có như thế kinh ngạc quá!

Kỳ thực, hắn đã có muốn liều mạng .

Thế nhưng, nhìn thấy Tá Mạc đám người rời đi, hắn biết, cái này mệnh liều mạng không được . Không có Tá Mạc đám người kiềm chế Âm Dương Tiên cùng An Nam Tĩnh, hắn còn cố ý muốn lên, đó chính là muốn đưa mệnh!

Lệ Đế gắt gao nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nhớ kỹ, ngươi không có cái kia giáp . Lần sau gặp lại, ngươi chắc chắn phải chết!"

Thả một câu ngoan thoại về sau, bên ngoài xoay người rời đi .

Dương Diệp cũng không có đuổi theo , đồng dạng, Tá Mạc đã không làm gì được bọn họ, thế nhưng, bọn họ cũng không làm gì được Tá Mạc đám người .

Hắn đi truy, một điểm ý nghĩa cũng không có!

Tương phản, như cái kia Hoành Vạn Cổ cùng Mạt Pháp Chi Địa những thứ kia mệnh kỳ cường giả xuất hiện, cái kia lúc, phiền phức của hắn có thể to lắm đi rồi!

Ở Tá Mạc đám người rời đi chi về sau, Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa Âm Dương Tiên, "Tiền bối, đa tạ!"

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Ta chỉ là báo thù, không phải giúp ngươi!"

Dương Diệp cười nói: "Bất kể như thế nào, tiền bối hôm nay tương trợ, ta khắc trong tâm khảm ."

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ta khuyên ngươi tốt nhất là đi tìm Kỳ Bỉ Thiên còn có cái kia A Tú, cũng hoặc mấy cái thiên mệnh, ta không biết cái kia Mạt Pháp Chi Địa đến tột cùng cho cái kia Lệ Đế cái gì tốt chỗ, làm cho hắn cam nguyện trở thành Mạt Pháp Chi Địa tay chân, thế nhưng ta biết, việc này tuyệt đối không đơn giản . Hơn nữa, Mạt Pháp Chi Địa rõ ràng là muốn cùng thiên mệnh đối nghịch, lời nói khó nghe, như không phải là có kinh người con bài chưa lật, chính là cho hắn Lệ Đế cùng Hoành Vạn Cổ một trăm cái lá gan, bọn họ cũng không dám làm như thế ."

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết ."

Âm Dương Tiên nói: "Tiểu tử ngươi cũng không phải là cái gì người tốt, ý đồ xấu rất nhiều, hơn nữa, ngươi sau lưng có Kỳ Bỉ Thiên còn có mấy cái thiên mệnh, theo mặt ngoài đến xem, ngươi càng chiếm ưu!"

Dương Diệp cười khổ .

Chiếm ưu ?

Chiếm cái cây búa!

Thế nhân đều lấy vì thiên mệnh với hắn là một phe, cũng quả thực, nữ tử váy trắng cùng quần đen nữ tử là theo hắn một phe, thế nhưng, bốn cái thiên mệnh mạnh nhất hai cái với hắn cũng không phải là một phe .

Đồ còn tốt, tuy là xem hắn khó chịu, thế nhưng cũng không có muốn giết hắn, mà cái kia thiên mệnh lão đại, người này là muốn giết chết hắn a!

So sánh với cái kia thiên mệnh lão đại, cái này Mạt Pháp Chi Địa đám người, thật thì không phải là đáng sợ như vậy!

Cái này lúc, Âm Dương Tiên nói: "Ta còn có việc, đi trước ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Dương Diệp đột nhiên nói; "Tiền bối dừng chân ."

Âm Dương Tiên xoay người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Tiền bối, ngươi vừa mới tương trợ với ta, Mạt Pháp Chi Địa sợ là sẽ không bỏ qua cho ngươi, như bọn họ ghim ngươi, cũng xin theo thì liên hệ ta ."

Âm Dương Tiên đạm thanh nói: "Liên hệ cái cây búa, liên hệ ngươi, sợ là chết nhanh hơn! Có ngươi ở đây địa phương, bọn họ nhất định là khuynh sào mà ra, chỉ có mình ta, bọn họ tuyệt đối sẽ không phí như vậy đại tâm tư, cho nên, ngươi đừng tìm đến ta, ta cũng rất an toàn!"

Nói xong, kẻ khác đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Tại chỗ, Dương Diệp cười khổ, không thể không nói, cái này Âm Dương Tiên nói vẫn là có mấy phần đạo lý .

Nếu như đối phương đi cùng với hắn, nhất định sẽ bị Mạt Pháp Chi Địa trọng điểm đối đãi!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Không có sao chứ ?"

An Nam Tĩnh lắc đầu, phía trước một trận chiến, nàng cũng không có bị thương gì .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Lần này là ta sơ suất, lấy vì Mạt Pháp Chi Địa trải qua lần trước sự tình về sau, bọn họ hội thu liễm một chút, không nghĩ tới, bọn họ nhanh như vậy liền đi ra . Theo vừa rồi đến xem, bọn họ hẳn không phải là cố ý tới tìm ta, hiển nhiên, bọn họ đi ra ngoài là có mục đích khác, chẳng lẽ là lại muốn đi nơi nào tìm cái gì giúp đỡ ?"

Nói đến đây, Dương Diệp thần sắc biến đổi không gì sánh được âm trầm!

Từ đầu đến giờ, cái này Mạt Pháp Chi Địa đem đã từng càng ngày càng nhiều lão quái vật đều đào lên, mà những thứ này lão quái vật không biết vì sao cư nhiên đều muốn tới làm hắn!

Đặc biệt cái này Lệ Đế, người này tâm cao khí cao, thực lực cường đại, Mạt Pháp Chi Địa đến tột cùng dùng cái gì phương pháp làm cho đối phương cam nguyện bán mạng chứ ?

Hắn không nghĩ ra, hơn nữa, hắn biết, trải qua lần trước sự tình về sau, cái này Mạt Pháp Chi Địa lấy sau nhất định sẽ càng thêm cẩn thận . Đối phương như trở lại tìm hắn, đó chính là tuyệt đối hoàn toàn chắc chắn!

Nguyên nhân đây, hắn không thể dậm chân tại chỗ, hắn nhất định ở Mạt Pháp Chi Địa tới tìm hắn phía trước, để cho mình thay đổi càng thêm cường đại!

Hắn nhất định so với Mạt Pháp Chi Địa nhanh một bước, hoặc nửa bước!

Dậm chân tại chỗ, chắc chắn phải chết!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đi tới bên cạnh hắn, nhẹ giọng nói: "Không cần suy nghĩ nhiều, một đường đến, cái gì sóng to gió lớn chưa từng thấy qua ? Ngươi ta cùng nhau, thế gian chuyện gì không thể bãi bình ?"

Nghe vậy, Dương Diệp cười ha ha một tiếng, tiếng cười trực thấu phía chân trời .

An Nam Tĩnh đứng tại hắn bên cạnh yên lặng nhìn hắn .

Nàng cùng Dương Diệp, là cái này thời đại quái dị nhất người, thế nhưng, vì Dương Diệp, nàng cam nguyện ẩn nấp hào quang của chính mình, yên lặng làm bạn .

Như thiếu thiếu Dương Diệp, An Nam Tĩnh sẽ trở thành thứ hai Tiêu Dao Tử .

Một cái truy cầu võ đạo cực hạn người!

Thế nhưng, có Dương Diệp chi về sau, võ đạo ở An Nam Tĩnh trong lòng, đã thứ hai .

Đây hết thảy, nguyên với huyền giả đại lục, cửa thành chỗ, vạn mũi tên đủ phát trước, Dương Diệp cái kia liều mạng nhất hộ tống .

Khoảng khắc về sau, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh về tới Hồng Mông Tháp, hắn mới vừa trở lại Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch liền là xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tiểu Bạch tiểu trảo giấu ở sau lưng, nàng nhìn Dương Diệp, tròn đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn trên tràn đầy tiếu dung .

Dương Diệp cười nói: "Cho ta xem!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhất quán, rất nhanh, nhất kiện giáp xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Nhất kiện mới tinh giáp!

...

------oOo------

Chương 2713: bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch hiến vật quý tựa như đem cái kia giáp đưa tới Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp tỉ mỉ quan sát liếc mắt cái kia giáp, lúc này, cái này giáp dĩ nhiên đã biến thành ám kim sắc!

Giáp quanh thân, lượn lờ nhàn nhạt hào quang màu vàng sậm!

Dương Diệp nhịn không được nhẹ nhàng sờ sờ, có chút lạnh lẽo .

Tiểu Bạch tiểu trảo thần tốc vung múa .

Dương Diệp ngạc nhiên, "Phương diện này bỏ thêm Nhị Nha miếng vảy ?"

Tiểu Bạch đầu nhỏ vội vã điểm, kỳ thực nàng vốn định muốn nhiều hơn một chút, thế nhưng nàng phát hiện, Nhị Nha dường như cũng không có dài ra nhiều thiếu, cho nên, nàng chỉ cần mấy mảnh nhỏ!

Nhị Nha miếng vảy!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, có chút ngoài ý muốn!

Do dự xuống, Dương Diệp lấy ra chính mình kiếm, cũng chính là cái kia Thái U kiếm, hắn cầm kiếm dùng sức một điểm .

Keng!

Một đạo thanh thúy thanh ở trong sân vang lên .

Cái kia giáp lên, văng lửa khắp nơi, phía trên có một đạo nhàn nhạt vết kiếm, thế nhưng rất nhanh, vết kiếm kia biến mất!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc rốt cục thay đổi!

Kinh khủng như vậy!

Kiếm trong tay hắn nhưng là Thái U kiếm a!

Hắn cầm lấy cái kia giáp, tỉ mỉ quan sát một cái, giáp rất nhẹ, nhưng là lại làm cho một loại cố nhược kim thang cảm giác .

Rất kiên cố!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Nhị Nha phòng ngự, rất mạnh!"

Rất mạnh!

Nàng cùng Nhị Nha đối chiến quá, Nhị Nha cái kia một thân phòng ngự, thật quá biến thái . Trước đây nàng cảm thấy Dương Diệp nhục thân rất tốt, thế nhưng từ thấy được Nhị Nha nhục thân về sau, nàng phát hiện, Dương Diệp nhục thân tưởng chừng như là đống cặn bã a!

Mà bây giờ, Tiểu Bạch dùng Nhị Nha miếng vảy chế tạo cái này giáp, cái này giáp theo trình độ nào đó đi lên nói đã chất biến!

Bất quá, những thứ này đều không phải là trọng điểm, trọng điểm là Nhị Nha!

Nhị Nha vài miếng miếng vảy giống như này khủng bố, cái kia Nhị Nha hắn hiện tại phòng ngự đã mạnh đến mức nào ?

Thiên mệnh kiếm có thể bổ ra phòng ngự của nàng sao?

Dương Diệp hoàn toàn không có nắm chắc!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp đem cái kia giáp mặc vào, rất nhanh, cái kia giáp dung nhập vào trong thân thể hắn, chỉ cần hắn tâm niệm vừa động, cái kia giáp sẽ tự động xuất hiện!

Cái này giáp với hắn mà nói, xem như là một cái bảo toàn tánh mạng con bài chưa lật!

Vừa rồi nếu không phải cái này giáp, hắn đang cùng Lệ Đế đối kháng bên trong, nhất định bản thân bị trọng thương, khi đó, cái kia Tá Mạc đám người nhất định sẽ liều mạng tới đánh với hắn một trận!

Có thể nói, cái này giáp giúp hắn đại ân!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhẹ giọng đều: "Tiểu gia hỏa, trong khoảng thời gian này có thể đem ngươi mệt muốn chết rồi đi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng bay đến Dương Diệp bả vai lên, tiểu trảo ôm Dương Diệp cổ, đầu cứ như vậy dựa vào Dương Diệp .

Nàng không hiểu chuyện lắm, thế nhưng, nàng biết một chút, đó chính là Dương Diệp mỗi một ngày đều rất nguy hiểm .

Vì vậy, cái này tiểu gia hỏa bắt đầu đem hết khả năng bang Dương Diệp!

Nàng bây giờ, căn bản cũng không phải là cái gì thiên địa thiện linh, nàng cũng không muốn đi làm cái gì thiên địa thiện linh, nàng thầm nghĩ vĩnh viễn như thế không buồn không lo xuống phía dưới!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Biết không ? Hầu hết thời gian, mặc kệ nhiều mệt, bao thê thảm, thế nhưng, chỉ cần nghĩ đến các ngươi, ta đã cảm thấy ta tất cả đều là đáng giá!"

An Nam Tĩnh nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Khoảng khắc về sau, ở đem Tiểu Bạch ngủ về sau, Dương Diệp bắt đầu chữa thương .

Hắn hiện tại cần đem thân thể mình khôi phục lại trạng thái tột cùng!

Thân thể khôi phục về sau, hắn cần lần nữa đi trước cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền!

Nhất định tìm được Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, mà ở bên cạnh hắn, là An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Phía trước vì sao không cần chiêu đó ?"

"Chiêu đó ?"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, rất nhanh, hắn hiểu An Nam Tĩnh chỉ .

Hắn giết đến vũ trụ bốn chiều một chiêu kia!

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật cùng Phong Ma Kiếm Pháp!

Đây là nhất chiêu cực đoan kiếm kỹ, vô cùng cực đoan, bởi vì ... này tương đương với tự tàn thức chiêu thức, chính hắn đều khống chế không quá ở, hơn nữa, cái này chiêu cũng nhất định có nguy hiểm, giết không được người khác, khả năng chính mình sẽ xong đời!

Dù sao, hắn muốn đem tất cả năng lực của mình đều trong nháy mắt lợi dụng tốc độ tới bạo nổ phát, bạo nổ phát chi về sau, chính là hắn suy yếu nhất thời điểm!

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Đó là ở lại thời khắc mấu chốt dùng!"

An Nam Tĩnh gật đầu, nhưng sau hai mắt chậm rãi đóng lại .

Hắn không biết Mạt Pháp Chi Địa còn có cái gì con bài chưa lật , đồng dạng, hắn cũng nhất định làm cho Mạt Pháp Chi Địa không biết hắn Dương Diệp nội tình .

Một khi hắn đem hết thảy con bài chưa lật đều bại lộ ở Mạt Pháp Chi Địa nhãn trung lúc, cái kia lúc, cũng chính là hắn xong đời thời điểm!

Một canh giờ về sau, Dương Diệp toàn thân cao thấp tổn thương đã gần như hoàn toàn khôi phục!

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không trung hư không, sau một khắc, một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Rất nhanh, hắn đã đi ra cửu trọng không gian, mà ở trước mặt hắn, chính là cái kia vũ trụ bốn chiều không gian bên viền, cùng lúc trước giống nhau, vô số trong không gian lần nữa hướng hắn cuốn tới!

Dương Diệp cầm kiếm đứng tại chỗ, trong tay hắn cầm là Kiếm Thủ!

Dương Diệp bắt đầu hướng xa chỗ chạy nhanh đi, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, so với ban đầu, lúc này đây, hắn tăng lên tốc độ càng thêm nhanh.

Bạo phát thức!

Cái này không tính là bình thường kiếm đạo, là một loại lúc trước hắn bị buộc không có biện pháp sau chế tạo ra một loại phương thức cực đoan!

Bất luận di chứng, cái này chiêu uy lực thì không thể nghi ngờ mạnh mẽ!

Cứ như vậy, Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, chỉ chốc lát, hắn không gian chung quanh trực tiếp bị hắn nhục thân tê liệt nát bấy!

Cái này lúc, cái kia cỗ không gian lực lượng đã cuốn tới!

Dương Diệp hai mắt híp lại, rút kiếm chính là nhất trảm, một kiếm rơi hạ lại là một kiếm ...

Xuy Xuy Xuy xuy!

Cứ như vậy, Dương Diệp giống như người điên một dạng điên cuồng hướng xa chỗ chém tới, ở trước mặt hắn những thứ kia cường đại không gian lực lượng một tầng lại một tầng bị Dương Diệp tê liệt!

Chỉ chốc lát, Dương Diệp đã có thể chứng kiến tinh không .

Lập tức liền có thể lấy đi ra!

Nhưng chính là cái này thời điểm, hắn đột nhiên ngừng lại, nhưng sau lấy tốc độ cực nhanh hướng lui lại đi!

Rất nhanh, hắn trực tiếp lui trở về vũ trụ ba chiều đệ cửu trọng không gian!

Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, nhưng sau bắt đầu chữa thương!

Hắn cũng không có trực tiếp tiến nhập cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền, bởi vì hắn muốn trước tiên ở cái này tu luyện một cái!

Hắn một chiêu này cực đoan bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật căn bản không quen luyện, bất kể là khởi bước tốc độ, hay là tại chạy nước rút quá trình bên trong đều không hoàn mỹ, còn rất nhiều tiến bộ không gian!

Hắn muốn đem cái này chiêu triệt để nắm giữ, nhưng sau thuần thục, đồng thời rút ngắn thời gian, có thể ở trong thời gian ngắn có thể thì đạt đến loại này bạo phát thức hiệu quả!

Mà cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền không gian chính là hắn tốt nhất đối luyện đối thủ! Hơn nữa, hắn tuy là có thể tiến nhập cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền, thế nhưng, đó là lấy tê liệt thân thể đại giới đi qua .

Một khi bên kia cái kia nhãn vẫn còn, hắn lại được chạy trối chết!

Cho nên, hắn nhất định luyện, đem một chiêu này luyện đến không có gì di chứng mới thôi!

Khoảng chừng một canh giờ về sau, Dương Diệp toàn thân bị tê liệt nhục thân đã dần dần tốt không sai biệt lắm!

Hắn cái này một thân nhục thân có thể nói là thân kinh bách chiến, tính dai rất mạnh! Còn đau đớn giống vậy, hắn Dương Diệp sớm đã chết lặng .

Khôi phục chi về sau, Dương Diệp lập tức đứng dậy, sau đó sẽ lần hướng cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền phóng đi .

Lúc này đây, hắn khởi bước tốc độ liền cực nhanh, hắn cần tốc độ sức bật tới thêm trên chiến thiên Rút Kiếm Thuật sức bật, lưỡng chủng sức bật thêm trên Phong Ma Kiếm Pháp, ở cái kia trong khoảng thời gian ngắn, là hắn kinh khủng nhất thời điểm!

Mà hắn muốn đem bên ngoài làm được cực hạn!

Đường hầm không gian bên trong, một đạo nhân ảnh ở cái kia bên trong lối đi vội xông mà qua, đạo nhân ảnh này thân về sau, ngoại trừ có bị xé nứt không gian liệt phùng bên ngoài, còn có từng đạo như thực chất tàn ảnh!

Những thứ này tàn ảnh mỗi một đạo đều là như vậy chân thực, thế nhưng, chúng nó chỉ là tàn ảnh!

"PHÁ...!"

Cái này lúc, xa chỗ đột nhiên vang lên Dương Diệp tiếng hét phẫn nộ, theo cái này đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, nơi đó không gian bắt đầu từng khúc nổ tung!

Đừng xem Dương Diệp khí thế kia dường như muốn đánh nát toàn bộ vũ trụ bốn chiều một dạng, kỳ thực kiếm thế của hắn là càng ngày càng yếu, một ngày bị nghẹt, kiếm thế cùng khí thế sẽ yếu bớt, cái kia uy lực tự nhiên cũng sẽ yếu rất nhiều!

Rất nhanh, Dương Diệp đã sắp đến cái kia vũ trụ bốn chiều ranh giới .

Hắn lần nữa ngừng lại, nhưng sau hướng lui lại đi!

Chỉ chốc lát, hắn lui trở về nguyên lai vị trí!

Dương Diệp cầm kiếm đứng tại chỗ, cau mày!

Một chiêu này là nhất chiêu lưu, cơ bản trên chính là thuộc về cái kia loại ngươi bất tử, khả năng chính là ta chết . Thế nhưng, trải qua mấy lần nhiều lần trắc thí, hắn phát hiện, khuyết điểm cũng rất nhiều!

Đầu tiên, ở tốc độ tăng lên lên, nếu như cùng cường giả giao thủ, đối phương có thể sẽ không để cho ngươi đem tốc độ nhắc tới; thứ hai, dù cho tốc độ nhắc tới về sau, uy lực cũng sẽ bởi vì bị nghẹt càng ngày càng yếu!

Giống như là kéo lò xo, như không thể duy nhất bẻ gảy, coi như ngươi ngay từ đầu kéo ra, thế nhưng, cũng sẽ từ từ cánh tay vô lực, đưa tới lò xo trở về hình dáng ban đầu .

Mà hắn phải làm, coi như duy nhất xong!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn cần đem khởi bước tốc độ lần nữa nhanh hơn, tranh thủ vừa ra tay liền đến cực hạn!

Luyện!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, ở đem tổn thương chữa khỏi chi về sau, hắn lần nữa nhắc tới kiếm hướng xa chỗ vọt tới!

Muốn làm được cực hạn, chỉ có khổ luyện, không có bất kỳ đường tắt có thể đi!

Cứ như vậy, Dương Diệp một lần lại một lần hướng vũ trụ bốn chiều bên viền phóng đi, mà mỗi lần sắp xông ra lúc, hắn lại sẽ lui về .

Như này nhiều lần tuần hoàn!

...

Đang ở Dương Diệp điên cuồng tu luyện lúc, ở một viên không biết tên thế giới, một người đàn ông đột nhiên hàng lâm mảnh này thế giới, nam tử chính là cái kia Hoành Vạn Cổ!

Hoành Vạn Cổ nhìn thoáng qua bốn phía, mảnh này thế giới nằm ở hủy diệt trạng thái, có sinh linh, thế nhưng đã càng ngày càng thiếu .

Hoành Vạn Cổ trầm mặc hồi lâu, rất nhanh, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, cùng này đồng thời, tại hắn thân về sau, xuất hiện một đạo Kim Thân Pháp Tướng!

Sau một khắc, vị này Kim Thân Pháp Tướng cái kia bàn tay khổng lồ áp hướng về phía đại địa, chỉ chốc lát, cả vùng bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên, vô số đại địa chi lực liên tục không ngừng hướng Hoành Vạn Cổ tụ đến!

Vô số đại địa chi lực hội tụ đến vị kia Kim Thân Pháp Tướng bên trong, theo những thứ kia đại địa chi lực dũng mãnh vào, cái kia Kim Thân Pháp Tướng dần dần xảy ra biến hóa, càng ngày càng sáng tỏ, càng ngày càng ngưng thật, cũng càng ngày càng lớn.

Thế nhưng, mảnh này thế giới lại gặp trọng thương!

Hoành Vạn Cổ đất đai dưới chân, nguyên bản sinh cơ bừng bừng, thế nhưng chỉ chốc lát, cái kia mảnh nhỏ thổ địa chính là đã khô cạn, bắt chước Phật Kinh trải qua vài chục năm đại hạn!

Kim Thân Pháp Tướng xuống, Hoành Vạn Cổ cảm nhận được chính mình Kim Thân Pháp Tướng biến hóa, hắn nhẹ giọng nói: "Đại đạo trước, hết thảy đều có vẻ như vậy bé nhỏ không đáng kể a!"

....

------oOo------

Chương 2714: vậy làm a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đệ cửu trọng không gian .

Dương Diệp không ngừng mà hướng cái kia vũ trụ bốn chiều không gian trùng kích, mỗi lần sắp xông ra lúc, hắn lại sẽ lần nữa trở về .

Cứ như vậy, một lần lại một lần, mỗi một lần, hắn đều hội so với một lần trước mạnh mẽ một điểm!

Thời gian trôi qua cực nhanh, đảo mắt bán nguyệt quá khứ .

Cái này nửa tháng qua, Dương Diệp vô số lần trùng kích cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền, mà bây giờ, hắn cái này bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật so sánh với ban đầu lúc, đã có chất cải biến .

Đường hầm không gian trung, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp lại một lần nữa lui trở về đệ cửu trọng không gian .

Tại chỗ, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cả người phảng phất lão tăng nhập định, khí tức nội liễm!

Quá không biết bao lâu, hắn trợn mở con mắt, nhưng sau hướng xa chỗ đi tới .

Lúc này đây, hắn không có tăng tốc, cứ như vậy đi tới .

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia vũ trụ bốn chiều bên viền, vũ trụ bốn chiều không gian bắt đầu trấn áp, từng đạo kinh khủng lực lượng đột nhiên xuất hiện ở mảnh không gian này thông đạo bên trong .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, vẫn không có động thủ!

Cái kia cỗ lực lượng càng ngày càng gần, càng ngày càng mạnh!

Thế nhưng, Dương Diệp vẫn không có tăng tốc, cũng không có xuất thủ .

Rốt cục, cái kia cỗ lực lượng cách Dương Diệp chỉ có không đến nửa trượng khoảng cách .

Cái này lúc, đột nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Dương Diệp đặt chân chỗ, mảnh không gian kia trong nháy mắt đổ nát yên diệt, mà Dương Diệp bản thân đã biến mất, giữa sân, một đạo kiếm quang hướng xa chỗ tàn nhẫn chém đi .

Tốc độ cực nhanh, lực lượng mạnh mẽ, so với trước đây mạnh không biết gấp bao nhiêu lần!

Quan trọng nhất là, lúc này đây Dương Diệp không có dùng chạy cự li dài để tăng tốc độ, hắn lúc này đây, là trong nháy mắt bạo nổ phát!

"Chém!"

Đường hầm không gian bên trong, Dương Diệp đột nhiên một tiếng phẫn nộ quát, thanh âm rơi xuống, hắn hết thảy trước mặt đều bị tê liệt nát bấy, mà hắn vẫn chưa dừng xuống, kiếm nhanh chém mà xuống.

Ngay từ đầu là bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật, mà bây giờ là bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Xuy ...

Dương Diệp trước mặt không gian từng khúc nổ tung, chỉ chốc lát, trước mặt hắn những thứ kia trong không gian hoàn toàn biến mất .

Mà giờ khắc này, hắn đã không ở đường hầm không gian bên trong, mà là ở một mảnh tinh không bên trong .

Mịt mờ tinh không, vô biên vô hạn, mênh mông thâm thúy .

Đi ra!

Dương Diệp xoay người nhìn, hắn thân về sau, cái kia không gian liệt phùng đã tại bắt đầu chậm rãi khép lại .

Lúc này đây, hắn không có trở về!

Bởi vì hắn đã tu luyện không sai biệt lắm!

Dương Diệp nhìn một chút chính mình nhục thân, hắn nhục thân vẫn bị đánh nứt, bất quá, lấy hắn chữa trị năng lực mà nói, chút thương thế này thật đúng là không đáng giá nhắc tới, trong chốc lát có thể khỏi hẳn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt đỉnh đầu, đỉnh đầu trải rộng tinh thần, vô biên vô hạn, căn bản nhìn không thấy đầu!

Kỳ Bỉ Thiên các nàng ở đâu ?

Dương Diệp chân mày cau lại, cái này mịt mờ tinh không, hắn đi nơi nào tìm ?

Ở nơi này lúc, đỉnh đầu hắn không gian đột nhiên run rẩy động, một cổ vô hình cường đại uy áp đang ở đỉnh đầu hắn tụ tập .

Không cần phải nói, cặp mắt kia lại muốn xuất hiện!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại .

Sau một khắc, hắn xoay người chạy .

Thật nhanh, trong chớp mắt chính là đã biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Thực lực của hắn tuy là đã tăng lên rất nhiều rất nhiều, thế nhưng, hắn cũng không có bành trướng, cũng không có cảm thấy chính mình đã vô địch . Hơn nữa, lúc này đây hắn tới mục đích chủ yếu chính là tìm kiếm Thiên Tú còn có Kỳ Bỉ Thiên, mà không phải tới đánh nhau .

Nhưng mà, cặp mắt kia cũng không có muốn thả quá hắn .

Đã tại mấy trăm ngàn trượng trong ra Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì tại hắn đỉnh đầu, cái kia đôi con mắt không biết bực nào thì đã xuất hiện, cùng với đồng thời, ở trước mặt hắn mảnh không gian kia đột nhiên nhăn nhó .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cặp mắt kia, lúc này, cặp mắt kia đã ở nhìn hắn .

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt vỏ kiếm, "Ta là tới tìm nhân, không phải tới gây sự tình, cho ta Dương mỗ người một bộ mặt được chưa ?"

Thứ lạp!

Cái này lúc, Dương Diệp đỉnh đầu, một đạo bàn tay lớn màu đen đặc từ trên trời giáng xuống!

Con kia cự chưởng rơi xuống, ẩn chứa trong đó cường đại uy áp, trực tiếp làm cho Dương Diệp chỗ ở cái kia một vùng không gian tầng tầng áp rụt .

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, trước mắt cái này hai mắt thực lực là thật mạnh, hắn hiện tại, liền cảm nhận được nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Lúc này đây, Dương Diệp không có tuyển trạch trốn .

Nếu như có thể mà nói, hắn tự nhiên không muốn gây phiền toái, thế nhưng, đã tránh không được phiền phức, vậy làm a!

Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu, chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Chân hắn xuống, cái kia vạn trượng không gian trong nháy mắt đổ nát yên diệt, biến thành một cái không gian thật lớn vực sâu! Mà Dương Diệp bản thân tắc thì phóng lên cao, một kiếm chém về phía bàn tay khổng lồ kia .

Không trung, một luồng kiếm quang tự bàn tay khổng lồ kia lòng bàn tay bên trong xuyên qua .

Trong nháy mắt, bàn tay khổng lồ kia trực tiếp nứt ra, mà cái kia sợi kiếm quang cũng là tốc độ không giảm, xông về cái kia đôi con mắt!

Hư không bên trong, cặp mắt kia nhìn Dương Diệp, nhãn trung là coi thường .

Giống như là một con voi ở bao quát một con kiến!

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp sau lưng, cái kia hắc sắc Kiếm Hạp đột nhiên chợt run lên, ngay sau đó, năm chuôi kiếm phóng lên cao, ngũ kiếm xếp thành một hàng, trong sát na, giữa cả thiên địa Ngũ Hành Chi Lực đột nhiên tụ tập!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, thân hình run lên, thân hình nhanh quay ngược trở lại mà xuống.

Dương Diệp thân về sau, những thứ kia trong nháy mắt tụ tập Ngũ Hành Chi Lực ầm ầm nổ bể ra đến, trong nháy mắt đó, toàn bộ hư không bên trong trực tiếp kịch liệt xao động lên, mà cặp mắt kia cũng trong nháy mắt bị cái kia Ngũ Hành Chi Lực bộc phát ra khí lãng bao phủ .

Còn Dương Diệp, hắn sớm đã chạy ra .

Chạy thật nhanh, trong chớp mắt, hắn đã biến mất ở xa chỗ phần cuối .

Xa chỗ phần cuối tinh không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh, tại hắn thân về sau, cái kia năm chuôi Ngũ Hành Kiếm theo sát tới . Hắn quay đầu nhìn thoáng qua, sau một khắc, hắn sắc mặt đại biến, bởi vì hắn thân về sau, cái kia một nơi không gian đột nhiên tét ra, ngay sau đó, một đạo hắc sắc quang trụ tự trong đó nổ bắn ra mà ra .

Dương Diệp hai mắt híp lại, không dám khinh thường, vội vã ngừng lại, hắn tâm niệm vừa động, cái kia đã vào Kiếm Hạp năm chuôi kiếm đột nhiên chém bay mà ra, ngũ kiếm nhất tề chém về phía đạo cột sáng kia, nhưng mà, Ngũ Hành Kiếm còn chưa tới gần cột sáng kia, chính là ngạnh sinh sinh bị cột sáng kia tản mát ra cường đại lực lượng uy áp chấn địa liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đã thối lui đến Dương Diệp thân sau .

Mà lúc, Dương Diệp cảm nhận được cái kia cỗ uy áp!

An Nam Tĩnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, sau một khắc, hai người đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ .

Một thanh trường thương cùng một thanh kiếm đột nhiên đâm vào cột sáng kia đỉnh, thế nhưng, đạo cột sáng kia vẫn chưa tiêu thất, tương phản, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Ở lui đủ đủ nghìn trượng xa về sau, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chân phải đồng thời hướng sau đỉnh đầu, hai người ngạnh sinh sinh ngừng lại, thế nhưng, phía sau bọn họ mảnh không gian kia cũng là trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, nàng tay phải đột nhiên buông ra Chiến Qua, thân thể nửa nhảy khoảng không, chân phải trực tiếp một cước đá vào cái kia Chiến Qua thương sau chỗ .

Xuy!

Chiến Qua trong nháy mắt tê liệt cái kia Đạo Quang tổ, mà lúc, An Nam Tĩnh tay phải đột nhiên hướng phía trước tìm tòi, trực tiếp nắm Chiến Qua, nhưng sau cả người vọt tới, đạo cột sáng kia bắt đầu từng khúc nổ tung!

Mà Dương Diệp cũng không có nhàn rỗi, thân hình hắn run lên, trực tiếp vượt qua đạo cột sáng kia, nhưng sau xông về cái kia nứt ra không gian chỗ, khi hắn đi tới cái kia nứt khe chỗ lúc, An Nam Tĩnh cũng đã tới!

Dương Diệp rút kiếm chính là nhất trảm!

Mà An Nam Tĩnh trường thương trong tay hướng phía trước chính là một cái bình đâm!

Ầm!

Hai người không gian xung quanh chợt run lên, ngay sau đó, cái kia nứt khe bên trong, làm như có cái gì bị đánh lui .

Thế nhưng sau một khắc, cái kia nứt khe trong nháy mắt khuếch trương lớn, ngay sau đó, một cường đại lực lượng giống như biển gầm một dạng tịch quyển mà ra .

Bang bang!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong nháy mắt bị đánh bay đến rồi nghìn trượng bên ngoài!

An Nam Tĩnh tay phải cầm thương hướng sau đỉnh đầu, nàng trong nháy mắt ngừng lại, mà Dương Diệp tắc thì là hai tay cầm kiếm hướng trước mặt mình chợt cắm xuống, lợi dụng cái kia không gian trở lực mạnh mẽ khiến cho chính mình ngừng lại!

Hai người ngẩng đầu nhìn lại, xa chỗ, cái kia nứt ra không gian càng ngày càng lớn, rất nhanh, nhất tôn hư ảo cự ảnh xuất hiện ở trước mặt bọn họ .

Vị kia ảnh như hình người, hai tay hai chân, hình thể cao tới mười trượng trở lại, chính là nhất tôn cự nhân, thế nhưng, mặt của hắn chỉ có nhãn, còn lại hết thảy đều không, bình đấy!

Hiển nhiên, đây chính là cặp mắt kia huyễn hóa thành đấy!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh diện vô biểu tình, hai người đứng ở nơi ấy, không sợ hãi chút nào!

Cái này lúc, vị kia cự ảnh bắt đầu hướng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới .

An Nam Tĩnh tay phải đưa đến não về sau, đem chính mình cái kia một quyển thật dài đuôi ngựa vòng tại cái cổ lên, nhưng sau nàng chân phải hướng sau nhất chèo, chân trái hơi quỳ gối, cả người chuyển một cái chạy trốn tư thế .

Yên lặng nhất chớp mắt .

An Nam Tĩnh chân trái đột nhiên chợt dùng sức, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp xuất hiện ở vị kia cự ảnh đầu người đỉnh, không trung, An Nam Tĩnh cầm trong tay Chiến Qua hướng về phía vị kia cự nhân chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Trường thương phá khoảng không mà xuống, cường đại lực lượng đủ để tê liệt tất cả!

Mà lúc, vị kia cự ảnh người đột nhiên một quyền hướng trên đánh ra .

Một quyền này mới ra, cái kia cường đại quyền uy chính là ngạnh sinh sinh bức ngừng An Nam Tĩnh Chiến Qua, không chỉ có như đây, An Nam Tĩnh Chiến Qua bắt đầu hướng lui lại, lui càng lúc càng nhanh, làm quả đấm của hắn va chạm vào Chiến Qua cái kia nhất chớp mắt, Chiến Qua phía sau, An Nam Tĩnh đột nhiên một cước đá vào Chiến Qua thương sau chỗ .

Ầm!

Hai cổ cường đại lực lượng chợt bộc phát ra, chu vi tinh không trong không gian bắt đầu từng khúc nổ tung, cái kia cường đại lực lượng, đã ảnh hưởng đến cân nhắc mười vạn dặm ra không gian .

Mà An Nam Tĩnh trong nháy mắt bị một quyền kia chấn địa liền người đeo thương bay ra ngoài .

Ở An Nam Tĩnh bay ra ngoài một khắc kia, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở vị kia cự ảnh nhân trước mặt, sau một khắc, vô số kiếm quang không ngừng ở vị kia cự ảnh thân người trên cắt, đó là Ngũ Hành Kiếm!

Ngũ kiếm không ngừng ở vị kia cự ảnh thân người trên tung hoành cắt!

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Vị kia cự ảnh người quanh thân bắt đầu xuất hiện từng đạo sâu không thấy đáy vết kiếm, thế nhưng rất nhanh, vị kia cự ảnh người hai tay chợt hướng hai bên đè một cái .

Ầm!

Một cường đại uy áp từ trong cơ thể tịch quyển mà ra, này cổ uy áp trực tiếp đem Dương Diệp cả người mang kiếm cho chấn động bay ra ngoài!

Thế nhưng ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên lại xuất hiện ở vị kia cự ảnh đầu người đỉnh, ngay sau đó, An Nam Tĩnh tay phải cầm Chiến Qua chợt đâm vào vị kia cự ảnh đầu người .

Bất quá, trường thương bị cự ảnh nhân lòng bàn tay chặn!

Thế nhưng đang ở cự ảnh người lấy tay ngăn cản thương một khắc kia, một luồng kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở vị kia cự ảnh nhân khố xuống, sau một khắc, Dương Diệp cầm kiếm đâm vào cái kia cự ảnh nhân khố hạ!

Chặt điểu kiếm pháp!

Thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Bởi vì nơi ấy, rỗng tuếch!

Không có?

Nữ ?

Cái quỷ gì ?

Dương Diệp: "..."

....

------oOo------

Chương 2715: khủng bố nhị nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà đang ở cái này nhất chớp mắt, vị kia bóng đen cự nhân đã phục hồi tinh thần lại, một cước chợt đá về phía Dương Diệp!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, thu kiếm một đỡ!

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị một cước này đá ra mấy ngàn trượng bên ngoài!

Mà tôn bóng đen cự nhân tại một cước đá bay Dương Diệp về sau, bàn tay hắn đột nhiên cầm An Nam Tĩnh trường thương, sau một khắc, hắn tay kia trực tiếp một cái tát quét về An Nam Tĩnh!

Bàn tay bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng trực tiếp đem mảnh không gian kia quét thành cuộn sóng hình!

Không trung, An Nam Tĩnh hơi biến sắc mặt, thân hình run lên, bay thẳng đến sau bay ra ngoài .

Cái này lúc, vị kia bóng đen cự nhân cầm trong tay An Nam Tĩnh Chiến Qua chợt hướng về phía An Nam Tĩnh chính là ném một cái .

Xuy!

Chiến Qua tê liệt không gian, mang theo người nhất cổ kinh khủng lực lượng trực tiếp đâm về phía vậy cũng lui An Nam Tĩnh!

Không trung, An Nam Tĩnh sắc mặt đại biến, nàng hai tay chợt hợp lại, cái này hợp lại trực tiếp hợp ở cái kia chuôi Chiến Qua, thế nhưng, nàng hai tay trong nháy mắt máu thịt be bét!

Lực lượng quá mức kinh khủng!

Mà đang ở cái này lúc, vị kia cự nhân đột nhiên thả người nhảy, nhưng sau một quyền đánh về phía An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, Dương Diệp cũng là nhanh hơn nàng!

Ở vị kia bóng đen cự nhân xuất thủ cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp người đã trải qua xuất hiện ở đỉnh đầu của nó, ngay sau đó, từng đạo kiếm quang trong nháy mắt đem vị kia bóng đen cự nhân bao vây, trong khoảnh khắc, vị kia bóng đen cự nhân liên tục chợt lui .

Cái kia kiếm, lực sát thương quá mạnh, cho dù là nó cũng kiêng dè không thôi!

Ở vị kia bóng đen cự nhân lui một khắc kia, An Nam Tĩnh chân phải chợt đạp một cái, cả người một cái vội xông, trong tay Chiến Qua cao tốc xoay tròn, cường đại lực lượng đem trước mặt nàng không gian chấn địa từng khúc nổ tung, kinh người không gì sánh được! Ở nơi này lúc, vị kia lui về phía sau bóng đen cự nhân đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, hắn đột nhiên phóng lên cao, nhưng sau cả người giống như một tòa đại sơn hướng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh nghiền ép đi!

Cường đại uy áp hạ xuống từ trên trời, giống như muốn nghiền nát cái này thiên địa!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, loại này uy áp, hắn chỉ ở thiếu cân nhắc vài cái người bên trong thấy qua .

Hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại .

Trầm mặc nhất chớp mắt .

Hai người đột nhiên phóng lên cao .

Một hơi thở sau .

Không trung .

Ầm!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên ở mảnh này tinh không bên trong vang vọng dựng lên, trong nháy mắt, mảnh không gian kia bắt đầu từng khúc nổ tung, nhưng sau yên diệt, mà cùng này đồng thời, hai đạo nhân ảnh từ cái này mảnh nhỏ đen nhánh không gian lỗ đen bên trong không ngừng chợt lui, ở đủ đủ lui sấp sỉ vạn trượng chi về sau, hai đạo nhân ảnh mới dừng lại .

Hai người này, chính là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp .

Hai người mới vừa dừng lại, khóe miệng chính là đồng thời tràn ra một cái tiên huyết .

Hai người nhìn xa chỗ, nơi ấy, vị kia bóng đen cự nhân thân hình bắt đầu dần dần hư ảo, thế nhưng rất nhanh, thân thể hắn bắt đầu điên cuồng hấp thu chung quanh những thứ kia ám vật chất năng lượng!

Vì vậy, bên ngoài cái kia hư ảo thân thể lại bắt đầu dần dần ngưng thật!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, mẹ, đây là chơi người là chứ ?

Hai người chuẩn bị tiếp tục chiến, mà đang ở cái này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Chính là Nhị Nha!

Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, trong ánh mắt, rất xa lạ, thế nhưng rất nhanh, nàng chân mày cau lại, khoảng khắc về sau, nàng nhãn thần dần dần khôi phục bình thường, "Ta tới!"

Nói xong, nàng xoay người nhìn về phía vị kia bóng đen cự nhân .

Nhị Nha chậm rãi hướng cái kia dẫn bóng đen cự nhân đi tới, nàng thân về sau, cái kia ám kim sắc đuôi cứ như vậy kéo .

An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp nhìn nhau liếc mắt, hai người cũng không có xuất thủ .

Tin tưởng Nhị Nha!

Nhưng thật ra là, Nhị Nha làm cho bọn họ đều cảm giác được nguy hiểm .

Cái này tiểu gia hỏa, cùng Tiểu Bạch là giống nhau biến thái a! Bất đồng chính là, Tiểu Bạch thuộc về phụ trợ hình, mà Nhị Nha, tắc thì thuộc về tiến công hình!

Nhị Nha mặt không thay đổi nhìn xa chỗ vị kia bóng đen cự nhân, trong mắt nàng dần dần băng lạnh xuống, sau đó là hờ hững .

Ở nơi này lúc, vị kia bóng đen cự nhân đột nhiên hướng Nhị Nha vọt tới!

Rất nhanh, nó cách Nhị Nha càng ngày càng gần .

Nhị Nha vẫn như cũ như vậy đi tới .

Cái này lúc, vị kia bóng đen cự nhân đột nhiên một quyền đánh về phía Nhị Nha, nắm đấm kia giống như là một tòa tiểu sơn nghiền ép hướng Nhị Nha, mà Nhị Nha cái kia kiều tiểu thân thể ở nơi này tôn trước nắm đấm, có vẻ là nhỏ bé như vậy bất kham!

Nhìn vị kia nắm tay càng ngày càng gần, Nhị Nha như trước diện vô biểu tình .

Rất nhanh, nàng xuất thủ .

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ánh mắt kinh ngạc bên trong, Nhị Nha bàn tay phải hướng không trung ấn đi qua .

Rất nhỏ một bàn tay, so với Tiểu Bạch đại một tí tẹo như thế .

Nhưng mà, theo cái bàn tay này nghênh đón, Nhị Nha đỉnh đầu, một cổ vô hình bá đạo lực lượng đột nhiên xuất hiện, ngay sau đó, vị kia bóng đen cự nhân quyền đầu cứng sinh bị này cổ lực lượng bức cho ngừng lại!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên phóng lên cao, lòng bàn tay của nàng dính vào vị kia bóng đen cự nhân nắm tay lên, chuyển chớp mắt, nàng hữu quyền chợt hướng phía trước chính là oanh một cái .

Ầm!

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn kỹ xuống, vị kia bóng đen cự nhân con kia cánh tay phải trực tiếp vỡ nhỏ, ngay sau đó, bên ngoài toàn bộ hướng sau té bay ra ngoài!

Mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên lấn người mà lên.

Vị kia bóng đen cự nhân cái tay còn lại đánh về phía Nhị Nha, mà Nhị Nha cũng một quyền đánh ra!

Ầm!

Vị kia bóng đen cự nhân một con khác bàn tay khổng lồ cũng trực tiếp nổ bể ra đến, cái này lúc, Nhị Nha đã tới vị kia bóng đen cự nhân đầu trước .

Nhị Nha một cái đá chéo, trực tiếp quét vị kia bóng đen cự nhân đầu .

Ầm!

Viên kia lớn đầu lớn trong nháy mắt nổ bể ra tới!

Xa chỗ, Dương Diệp ngây ra như phỗng .

Nhị Nha một cước đá nát vị kia bóng đen cự nhân về sau, nàng mặc kệ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bắt đầu ăn .

Ăn vị kia bóng đen cự nhân!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, bọn họ đi tới Nhị Nha trước mặt, Nhị Nha đột nhiên quay đầu nhìn về phía bọn họ, nhãn trung dĩ nhiên là đề phòng màu sắc .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại!

Mà lúc, Nhị Nha trong mắt đề phòng màu sắc đã rút đi, nàng chỉ chỉ thân sau vị kia bóng đen cự nhân, "Các ngươi cũng muốn ăn không ?"

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, hắn lắc đầu, "Không ăn ..."

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau bắt đầu tiếp tục ăn .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau đi tới Nhị Nha bên cạnh, nhẹ giọng nói: "Nhị Nha!"

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Dương ca, ngươi có chuyện cứ nói a ."

Dương ca!

Dương Diệp thần sắc nhẹ nhõm, xem ra Nhị Nha vẫn là bình thường .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ngươi như trước kia dường như không quá giống nhau!"

Nhị Nha gật đầu, "Ta trong óc nhiều một chút trước đây không thể nào tình, rất căm tức!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi .

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Bởi vì ta trước đây dường như rất hư, hơn nữa, đặc biệt yêu mến Dương ca ngươi loại này sát ý rất đủ người, ta cảm thấy, ta muốn là ăn ngươi, ta khẳng định thay đổi rất lợi hại, phi thường lợi hại!"

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn vỗ một cái Nhị Nha đầu, "Có ý đồ xấu gì đây!"

Nhị Nha nhếch miệng cười, sau đó tiếp tục xoay người ăn vị kia bóng đen cự nhân .

Ngược lại cũng không tâm huyết, bởi vì Nhị Nha ăn là năng lượng, nói là ăn, chẳng bằng nói là thôn phệ tương đối thích hợp .

Dương Diệp lại nói: "Nhị Nha, ngươi đã hấp thu xong chính mình nội đan rồi không ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Còn kém một chút xíu, mấu chốt nhất một điểm ."

"Có khó khăn gì sao?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha gật đầu, "Nhất sau then chốt một điểm lúc, có thật nhiều để cho ta căm tức đồ đạc muốn đi vào ta trong đầu, ta không quá nghĩ, muốn tiêu diệt điểm, liền muốn thuộc về ta lực lượng, thế nhưng, dường như đi không quá thông!"

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Nhị Nha, những thứ kia là ngươi đã từng vụn vặt ký ức, đúng không ?"

Nhị Nha gật đầu .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Hấp thu đi!"

Nhị Nha nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Những thứ kia đều là trí nhớ của ngươi, đừng chống cự, hấp thu chúng nó . Chỉ là, ngươi cần bảo trì bản tâm của mình, phải nhớ kỹ mình là người nào ."

Nhị Nha trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta sợ hấp thu, hội thương tổn Tiểu Bạch Dương ca ."

An Nam Tĩnh cười nói: "Ngươi cảm thấy ngươi biết sao ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Sẽ không!"

An Nam Tĩnh cười nói: "Vậy được rồi ."

Nàng còn muốn nói điều gì, cái này lúc, Nhị Nha cũng là lần nữa lắc đầu, "Ta không muốn hấp thu những ký ức ấy, đã từng tất cả, cùng ta đã mất quan, ta bây giờ là Nhị Nha, là Dương ca muội muội, là Tiểu Bạch bằng hữu tốt nhất . Đã từng tất cả tất cả, đều không có quan hệ gì với ta . Chờ ăn xong rồi những thứ này năng lượng về sau, ta sẽ làm cho Tiểu Bạch hỗ trợ ta hấp thu cái kia phiến nội đan, nhưng sau lấy sau ta liền chính mình trường nội đan xuất hiện!"

An Nam Tĩnh hơi trầm ngâm, nhưng sau gật đầu, "Cũng có thể!"

Nhị Nha tuyển trạch không muốn nhớ lại đã từng, cũng là có thể, đây là Nhị Nha tuyển trạch .

Nhớ lại đã từng, thực lực nhất định sẽ thay đổi phi thường khủng bố, dù sao, nàng đã từng nhưng là làm cho thiên mệnh đều kiêng kỵ người . Thế nhưng, như nhớ lại đã từng ký ức, như vậy, nàng khả năng chính là đã từng ác linh .

Nàng không muốn chính mình biến thành một người khác!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: "Cũng tốt, đã từng tất cả để nó trở thành đã từng đi."

Nhị Nha nếu quả như thật biến thành đã từng ác linh, khi đó, nàng khả năng thì không phải là Nhị Nha . Mà cái kia lúc, giữa bọn họ, cực có thể trở thành địch nhân . Phải biết, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch nhưng là trời sinh đối nghịch .

Như bây giờ cũng rất tốt .

Còn thực lực, Nhị Nha nếu như có thể mạnh hơn, cái kia tự nhiên càng tốt hơn , thế nhưng như nàng không mạnh, cũng không sự tình, hắn Dương Diệp tới bảo vệ!

Đương nhiên, Nhị Nha hiện tại liền đã rất mạnh mẽ, người nào bảo vệ ai, thật đúng là không tốt nói!

Cái này lúc, Nhị Nha đứng lên, trong nháy mắt, một cổ vô hình uy áp từ trong cơ thể chấn động mà ra, ở trước mặt nàng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trong nháy mắt bị đẩy lui mười trượng trở lại!

Nhị Nha vội vã bay đến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, nhãn trung tràn đầy quan tâm màu sắc .

Dương Diệp cười nói: "Không có việc gì!"

Tuy là khuôn mặt sắc bình tĩnh, thế nhưng, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nội tâm đã kinh đào hãi lãng, cái này Nhị Nha vừa rồi cắn nuốt vị kia bóng đen cự nhân về sau, thực lực này ... Nếu như nàng nhiều thôn phệ mấy tôn, sợ là hai người bọn họ liên thủ cũng không đủ Nhị Nha nhìn!

Nhị Nha thấy Dương Diệp hai người không có việc gì, tức thì thả lỏng một hơi, nhưng sau nàng cười nói: "Dương ca, nhiều giúp ta đánh vài cái vừa rồi cái kia loại quái, nó rất tu bổ, ta muốn là ăn nhiều vài cái, khẳng định có thể áp chế ta trong nội đan những thứ ngổn ngang kia ký ức ."

Vừa nói, nàng chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong, tiếp tục bắt đầu hấp thu!

Tại chỗ .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh biểu tình rất đặc sắc .

Nhiều đánh vài cái ?

Nói rất hay hảo hảo hảo hảo hảo ung dung a

...

------oOo------

Chương 2716: lão tổ! Dương tộc lão tổ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vừa rồi bọn họ đánh một cái đều kém chút bị giết chết, Nhị Nha còn muốn bọn họ nhiều đánh vài cái!

Dương Diệp cười khổ không thôi .

Dương Diệp tính ra một cái Nhị Nha thực lực, Nhị Nha thực lực bây giờ chắc là cùng hắn còn có An Nam Tĩnh không sai biệt lắm . Như ở thêm trên nàng cái kia biến thái lực phòng ngự, khả năng so với hắn cùng An Nam Tĩnh còn muốn cường đại một điểm!

Còn phía trước Nhị Nha đơn giết vị kia bóng đen cự nhân ... Kỳ thực, căn bản không phải nàng đơn giết, phải biết, ở Nhị Nha đối mặt vị kia bóng đen cự nhân phía trước, hắn cùng với An Nam Tĩnh liền đã cùng đối phương chiến lâu như vậy, có thể nói, vị kia bóng đen cự nhân đã bị hắn cùng với An Nam Tĩnh tiêu hao đến rồi nỏ mạnh hết đà, nhưng sau Nhị Nha xuất hiện chiếm tiện nghi .

Đương nhiên, không thể nghi ngờ, Nhị Nha cũng là phi thường khủng bố.

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên nói: "Làm sao tìm được các nàng ?"

Dương Diệp trầm mặc .

Làm sao tìm được Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú ?

Đây là một cái vấn đề khó khăn không nhỏ a!

Cái này vũ trụ bốn chiều bên viền, hắn không có chút nào quen thuộc, làm sao tìm được ?

Tiểu Bạch!

Dương Diệp con mắt đột nhiên sáng lên, hắn vội vã đem Tiểu Bạch kêu lên, mà giờ khắc này, Tiểu Bạch vẫn còn ở khò khò ngủ say, bị Dương Diệp đánh thức, nàng có chút bất mãn mà ôm Dương Diệp đầu dùng sức cọ xát chà xát .

Nàng muốn ngủ!

Dương Diệp cười mỉa cười, sau đó nói: "Tiểu Bạch, chớ ngủ trước, giúp ta một việc ."

Tiểu Bạch xoa xoa mắt nhập nhèm nhãn, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cười nói: "Ngươi có thể liên lạc với A Tú sao?"

Hắn biết, cái này tiểu gia hỏa cùng A Tú quan hệ là cực kỳ tốt, ban đầu ở Thủy Nguyên Địa, chính là nàng đem A Tú triệu hồi đấy!

Nghe được Dương Diệp, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, triệu hồi A Tú!

Nàng nhìn thoáng qua bốn phía, sau một lúc lâu, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Khoảng chừng quá nhất khắc chung, Tiểu Bạch trợn mở con mắt, nhưng sau nàng tiểu trảo chỉ vào xa chỗ .

"Bên kia ?" Dương Diệp hỏi .

Tiểu Bạch gật đầu, tiểu trảo bắt đầu vung múa .

Rất nhanh, Dương Diệp hiểu . Tiểu Bạch ý là nàng cảm nhận được Thiên Tú khí tức, thế nhưng nàng không liên lạc được Thiên Tú, còn nguyên nhân, ý của nàng là nàng không cảm giác được quá xa linh khí!

Cách quá xa!

Nàng tìm nhân phương pháp, chính là dùng linh khí, cảm thụ linh khí, lợi dụng linh khí đến tìm kiếm nàng muốn người muốn tìm, hoặc lợi dụng huyền khí tới truyền âm ...

Không thể không nói, năng lực này vẫn là phi thường khủng bố đấy!

Chí ít hắn Dương Diệp liền làm không đến như vậy!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch chỉ bên kia, nơi ấy, là một mảnh tinh không, vô biên vô hạn, hắn căn bản nhìn không thấy phần cuối .

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp nói: "Chúng ta đi thôi!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, cái này lúc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở trước mặt nàng, An Nam Tĩnh nhìn nàng, "Vì sao sẽ không nói ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau cái miệng nhỏ nhắn mở ra, một chữ bay ra .

Biết!

Thế nhưng không âm thanh .

An Nam Tĩnh lắc đầu, xoay người rời đi .

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, ôm Tiểu Bạch đi theo .

Kỳ thực, cái này vấn đề hắn sớm hỏi qua rồi . Tiểu Bạch không phải sẽ không nói, mà là nàng nói chuyện phương pháp cùng nhân loại là bất đồng, nàng là linh thú, có thể nói, các nàng linh thú có chính mình giao lưu phương thức!

Làm cho Tiểu Bạch nói, tựu giống với làm cho nhân loại đi học thú ngữ ... Hỏi một nhân loại vì sao sẽ không thú ngữ, đây là có điểm xả đạm . Nàng sở dĩ hội hình dáng của miệng khi phát âm, thật ra thì vẫn là bởi vì nàng cùng Dương Diệp đợi quá lâu, đã hiểu ngôn ngữ của nhân loại .

Kỳ thực, có thể là nàng cũng không quá yêu mến nói tiếng người, giống như là hắn Dương Diệp, hắn cũng không quá nguyện ý dùng yêu thú phương pháp cùng yêu thú giao lưu .

Đương nhiên, những thứ này đều là việc nhỏ!

Tinh không bên trong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch cùng An Nam Tĩnh tiếp tục đi tới .

Mịt mờ tinh không bên trong, vô biên vô hạn, Dương Diệp thần sắc là ngưng trọng, bởi vì hắn hết thảy trước mặt đều là không biết, hắn căn bản không biết phía trước có cái gì!

Bất kể như thế nào, hắn là nhất định phải tìm được Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú.

Tìm được các nàng chi về sau, hắn chuyện thứ nhất chính là mang theo Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú trở về diệt Mạt Pháp Chi Địa, nhưng sau ở đối kháng cái kia thiên mệnh lão đại!

Lấy thực lực của hắn bây giờ, căn bản không pháp tiêu diệt Mạt Pháp Chi Địa!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn cũng nhất định nhắc nhở Kỳ Bỉ Thiên còn có A Tú thiên mệnh lão đại sự tình, làm cho các nàng cẩn thận một chút .

Không biết quá bao lâu, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đột nhiên ngừng lại .

Ở hai người bọn họ trước mặt, có một quỷ dị vòng xoáy màu đen .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, hai người tuyển chọn vòng qua cái kia vòng xoáy màu đen, nhưng mà ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, cái kia vòng xoáy màu đen trong nháy mắt khuếch trương lớn, nhưng sau lấy tốc độ cực nhanh hướng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh thôn phệ đi!

Dương Diệp nhíu mày, đó là một cái quỷ gì ?

Không dám khinh thường, hắn cùng với An Nam Tĩnh không ngừng hướng lui lại đi, nhưng mà, cái kia vòng xoáy màu đen lại phong tỏa lại bọn họ, không ngừng cắn nuốt!

Dương Diệp giơ tay lên vung lên, một mảnh kiếm quang trực tiếp bắn nhanh hướng cái kia vòng xoáy màu đen!

Nhưng mà, cái kia mảnh nhỏ kiếm quang còn chưa tới gần cái kia vòng xoáy màu đen liền trực tiếp bị thôn phệ sạch sẽ .

"Cái này vậy là cái gì tồn tại ?" Dương Diệp khuôn mặt sắc âm trầm, cùng An Nam Tĩnh không ngừng lùi lại .

Ở nơi này lúc, cái kia đã trốn được Hồng Mông Tháp Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, nàng nhìn thoáng qua cái kia vòng xoáy màu đen, nhưng sau tiểu trảo cầm linh trượng nhẹ nhàng vung lên, trong sát na, chu vi vô số linh khí phi thẳng đến cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen vây lại, nhưng mà, trong khoảnh khắc, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen đã đem những thứ kia linh khí cắn nuốt mất rồi!

Tiểu Bạch ngây ngẩn cả người .

Cái này không có ?

"Rống!"

Ở nơi này lúc, cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, đột nhiên truyền ra một đạo tiếng rống giận dữ, ngay sau đó, cái kia vòng xoáy màu đen tốc độ cắn nuốt bắt đầu nhanh hơn, điên cuồng nhanh hơn!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, lần nữa lôi kéo An Nam Tĩnh hướng lui lại đi .

Mà Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhìn một chút cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen, có chút không giải khai, làm sao lại vô hiệu cơ chứ?

Rất nhanh, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa, vô số linh khí thần tốc hướng cái kia mảnh nhỏ đen nhánh vòng xoáy màu đen tụ tập đi, mà lúc, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen đột nhiên ngừng lại .

Hữu hiệu ?

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, trên mặt lộ ra nụ cười xán lạn, thế nhưng sau một khắc, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen đột nhiên thần tốc xoay tròn, ngay sau đó, ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy đều đem Tiểu Bạch tụ tập tới được những thứ kia linh khí cho cắn nuốt hết!

Nhưng về sau, một khí tức cường đại tự trong đó chấn động mà ra!

"Nó ở thôn phệ những thứ kia linh khí, nó trở nên càng mạnh mẽ hơn!" Dương Diệp trầm giọng nói .

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, ý kia hiển nhiên là, tiểu gia hỏa ngươi làm chuyện tốt!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng một cái che lại cặp mắt của mình, đón lấy, nàng nhanh như chớp chạy tới Hồng Mông Tháp bên trong đi .

Quá mất mặt . Cvt: Xấu hổ tóa >.<

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh khuôn mặt sắc cũng là có chút khó coi .

Làm sao làm ?

Đương nhiên là chạy!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vội vã chạy, thế nhưng, cái kia vòng xoáy màu đen cũng là không buông tha bọn họ, tiếp tục đuổi lấy bọn họ .

Lúc này đây, cái này vòng xoáy màu đen khả năng không phải muốn giết hắn nhóm, mà là muốn linh khí!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không cho nó linh khí, hắn cũng không biết bên trong rốt cuộc là vật gì, lúc này như cho đối phương huyền khí, vô cùng có khả năng chính là bản thân tìm đường chết .

Ở nơi này lúc, cái kia vòng xoáy màu đen ngừng lại, sau một khắc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh sắc mặt đại biến, bởi vì ở trước mặt của bọn họ, nơi đó không gian dĩ nhiên trực tiếp phân giải, rất nhanh, từng đạo không gian liệt phùng xuất hiện ở trước mặt bọn họ!

Cùng với đồng thời, tại hắn nhóm bốn phía, càng là xuất hiện từng đạo không gian quỷ dị nứt khe, những thứ này không gian quỷ dị nứt khe tầng tầng bao vây lấy bọn họ .

Đã bị bao vây!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen, "Muốn đánh nhau sao?"

Vừa nói, trong tay hắn nhiều hơn một thanh kiếm!

Chính là cái kia vãng sinh kiếm!

"Thiên mệnh kiếm!"

Ở nơi này lúc, cái kia mảnh nhỏ đen nhánh vòng xoáy bên trong, một đạo thanh âm lạnh như băng đột nhiên truyền ra, "Ngươi rốt cuộc là người nào, vì sao ta cảm thấy ngươi có một tia khí tức quen thuộc!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, đối phương dĩ nhiên biết thiên mệnh kiếm!

Chẳng lẽ là bị một cái thiên mệnh trấn áp ở chỗ này tồn tại ? Còn nữa, đối phương vì sao nói hắn trên người có khí tức quen thuộc ?

Dương Diệp đang muốn nói, ở nơi này lúc, phía chân trời xa xôi, mấy đạo khí tức cường đại đột nhiên xuất hiện!

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn quay đầu nhìn lại, khi nhìn thấy người đến lúc, hắn khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống!

Người tới chính là cái kia Lệ Đế cùng Tá Mạc đám người!

Ngoại trừ Hoành Vạn Cổ bên ngoài, cái kia Lệ Đế, Tá Mạc, đệ nhất thần, Thương Đao Khách đều tới, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một gã hắc bào nhân thần bí!

Lại là này đoàn người!

Dương Diệp tay phải chậm rãi nắm chặt kiếm trong tay, không biết đang suy nghĩ gì .

Mà giờ khắc này, cái kia Lệ Đế mấy người cũng phát hiện Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, khi thấy hai người bị chu vi những thứ kia không gian liệt phùng vây lại lúc, Lệ Đế đám người đầu tiên là ngẩn người, lập tức là mừng như điên!

"Ha ha ....."

Cái kia đệ nhất thần dẫn đầu nở nụ cười, "Dương Diệp a Dương Diệp, thực sự là oan gia ngõ hẹp a!"

Vừa nói, bên ngoài liền muốn ra tay, mà lúc, tại hắn bên cạnh Tá Mạc cũng là lắc đầu, "Trước làm chính sự!"

Đệ nhất thần do dự xuống, nhưng sau hừ lạnh một tiếng, "Cũng tốt, phản chính bọn họ lúc này cũng chạy không thoát!"

Tá Mạc nhìn thoáng qua Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhưng sau hắn nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen, "Tiền bối, ta nhóm đã tìm được giải cứu chi pháp, hơn nữa cũng khép lại . Chỉ cần tiền bối bằng lòng giúp ta nhóm giết chết một người, ta chờ hiện tại lập tức cứu các hạ xuất hiện!"

Cái kia mảnh nhỏ hắc sắc khu vực trầm mặc khoảng khắc, rất nhanh, một giọng nói truyền ra, "Chính là trước mắt cái này người ?"

Tá Mạc gật đầu, "Chính là người này ."

Thanh âm kia nói: "Ngươi nhóm liên thủ đều không giết được hắn ? Là ở cùng ta đùa giỡn hay sao ?"

Tá Mạc trầm giọng nói: "Người này tương đối đặc thù, thực lực càng là yêu nghiệt tột cùng, chờ một hồi tiền bối cùng hắn giao thủ dĩ nhiên hội biết được!"

"Là sao?"

Cái kia khu vực bên trong, một đạo tiếng cười khẽ truyền tới, " Không sai, xem ra là một cái siêu cấp yêu nghiệt, ta liền yêu mến chém giết loại này siêu cấp yêu nghiệt!"

"Tiền bối là đáp ứng rồi ?" Tá Mạc đạo.

Thanh âm kia nói: "Tự nhiên ."

Tá Mạc gật đầu, sau đó lấy ra một cái đen nhánh hồ lô màu đen, rất nhanh, hắn đem hồ lô kia trực tiếp ném cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen bên trong .

Trong nháy mắt, vô số linh khí tràn ngập trong đó .

Chỉ chốc lát, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy bắt đầu điên cuồng run rẩy động . Mà cái kia hồ lô bên trong, càng ngày càng nhiều linh khí dũng mãnh vào trong đó, rất nhanh, từng đạo khí tức cường đại không ngừng tự trong đó chấn động mà ra, giữa sân Dương Diệp cùng Tá Mạc đám người không ngừng bị này cổ uy áp bức lui .

Dương Diệp thần sắc không gì sánh được ngưng trọng, đây cũng là vị nào đại thần ?

Hắn không có xuất thủ ngăn cản, bởi vì cái kia Lệ Đế còn có đệ nhất thần cùng với cái kia Thương Đao Khách, còn có cái kia thần bí hắc y nhân chính nhìn chằm chằm nhìn chăm chú vào hắn . Chỉ cần hắn dám động thủ, những người đó nhất định cũng sẽ động thủ!

Động thủ không có bất kỳ ý nghĩa gì!

Ở nơi này lúc, cái kia mảnh nhỏ vòng xoáy màu đen đột nhiên nổ bể ra đến, rất nhanh, một cái toàn thân vờn quanh lấy một huyết hồng sắc sương mù người đi ra, làm bên ngoài đi ra cái kia nhất chớp mắt, một cổ vô hình uy áp trực tiếp ở trong sân chấn động ra tới!

Bao quát Dương Diệp ở bên trong, tất cả mọi người kìm lòng không đậu lui về sau mười trượng trở lại!

Dương Diệp thần sắc vô cùng ngưng trọng, loại này uy áp, hắn ở Đồ thân trên cũng đã biết, mà trước mắt cái này, càng thêm bá đạo, có một loại thiên thượng địa hạ duy ngã độc tôn khí thế!

Rất nhanh, huyết vụ tán đi, là một nữ tử!

Một gã mặc một bộ đỏ sậm sắc khôi giáp, cầm trong tay trường đao nữ tử!

Nữ tử thần sắc bình tĩnh, thế nhưng, hai mắt của nàng cũng là lộ ra một bễ nghễ thiên hạ mùi vị . Ở bên trái nàng gương mặt lên, có một đạo vết kiếm, dài bằng ngón cái, rất sâu .

Nữ tử nhìn thoáng qua cái kia Tá Mạc đám người, Tá Mạc khẽ gật đầu . Nữ tử thu hồi ánh mắt, ánh mắt trực tiếp rơi vào Dương Diệp thân lên, "Ta Dương Bất Tử bình sinh không nợ người, ta đáp ứng bọn họ giết ngươi, sẽ giết ngươi, hiện tại, ngươi có thể đem đầu đưa tới!"

Xa chỗ, đệ nhất thần đám người cười nhạt không ngớt, Dương Bất Tử như giết không được Dương Diệp, vậy còn có bọn họ đâu! Nhưng mà, Dương Bất Tử giết không chết Dương Diệp sao? Khả năng sao? Đây chính là đã từng bá tuyệt vạn cổ nhân vật tuyệt đỉnh a!

Cho dù là cái kia Tá Mạc, khuôn mặt trên cũng là lộ ra trước nay chưa có ung dung màu sắc .

Nay thiên, nên kết thúc .

Mà một bên, Dương Diệp cũng là ngây ngẩn cả người!

Dương Bất Tử ?

Dương tộc đã từng tộc trưởng ?

Dương Diệp ngẩn một hồi lâu, rất nhanh, hắn đột nhiên oa một tiếng khóc lên .

Tất cả mọi người ngây ngẩn cả người .

Cái kia Dương Bất Tử chân mày cũng là nhíu lại, "Một điểm khí khái đàn ông đều không ?"

Vừa nói, nàng sẽ động thủ, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Lão tổ, ta rốt cuộc tìm được ngươi ."

Lão tổ!

Một bên, cái kia đệ nhất thần đám người ngây ra như phỗng, đồ chơi gì ? Lão tổ ?

Cái kia Dương Bất Tử chân mày nhíu sâu hơn, thế nhưng nàng không có động thủ, nàng vung tay phải lên trường đao, đao khí phá khoảng không, rất nhanh, Dương Diệp giữa chân mày xuất hiện một giọt máu, giọt kia huyết châu trong nháy mắt trôi dạt đến trước mặt nàng .

Nhìn giọt kia huyết châu một lát, Dương Bất Tử nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi là ta Dương tộc nhân!"

Dương Diệp gật đầu, hắn rất kích thích, "Ta là Dương tộc hiện đảm nhiệm tộc trưởng! Tổ tiên, biết được tổ tiên bị thiên mệnh khó khăn, ta thiên tân vạn khổ xông cửu thiên lộ, trải qua thì mười năm chín cái nguyệt rốt cục đánh lên thiên lộ, hiện tại rốt cục nhìn thấy lão tổ ."

Vừa nói, hắn thấp giọng thở dài, thần sắc ảm đạm, "Tổ tiên, từ ngươi tiêu thất về sau, ta Dương tộc chưa gượng dậy nổi, cho tới bây giờ, tộc trung chỉ còn lại không tới mấy trăm người đến ..."

Nói đến đây, hắn đột nhiên giận chỉ cái kia Tá Mạc đám người, "Mà đàn súc sinh, lại còn không chịu buông tha ta Dương tộc, không chịu buông tha ta, bọn họ một đường đuổi giết ta, ta nhiều lần kém chút chết ở trong tay bọn họ, ta, số ta khổ a!"

Xa chỗ, cái kia đệ nhất thần hai mắt híp lại, "Dương Diệp, ngươi muốn chết đúng hay không?"

Vừa nói, bên ngoài sẽ động thủ .

Mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Dương Bất Tử đột nhiên nhìn về phía cái kia đệ nhất thần, gằn giọng nói: "Làm càn! Ngươi coi là một cái gì rác rưởi ngoạn ý, dĩ nhiên cũng dám uy hiếp ta Dương tộc nhân ?"

Thanh âm rơi xuống, nàng trong tay đại đao chợt nhất trảm mà xuống.

Ầm!

Giữa sân, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia đệ nhất thần trực tiếp bị đánh đến rồi vạn trượng bên ngoài, bên ngoài mới vừa dừng lại một cái, bên ngoài nhục thân trong nháy mắt nổ bể ra tới...

Mọi người: "..."

Dương Diệp: "..."

.....

------oOo------

Chương 2717: rác rưởi ngoạn ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thật là khủng khiếp!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên!

Lúc này, hắn lãnh mồ hôi đã xuống . Trước mắt cái này vị, coi như không so sánh được trên Đồ, khẳng định cũng kém không được nhiều thiếu . Không đúng, trước mắt cái này chắc chắn sẽ không so với Đồ yếu a!

Người này, mới ra tới chính là một kích liền đánh nát cái kia đệ nhất thần nhục thân, thực lực này, chỉ có Đồ mới có thể làm được a!

Cái kia thiên mệnh lão đại nhất định là không cần phải nói .

Dương Diệp lúc này cũng là có chút nghĩ mà sợ, bởi vì ... này Dương Bất Tử như nhằm vào hắn nói, hắn nhất định là muốn lành lạnh!

Đánh không lại, cái này là thật đánh không lại!

Thiên mệnh thời đại, thiên kiêu vô số, trước mắt cái này vị, cùng Kỳ Bỉ Thiên giống nhau, nhất định là thiên kiêu trong thiên kiêu .

Một bên, cái kia Tá Mạc đám người khuôn mặt sắc đã thay đổi .

Đã xảy ra chuyện!

Xảy ra chuyện lớn!

Bọn họ thiên tân vạn khổ cứu ra tuyệt thế cường giả, cư nhiên mẹ hắn chính là Dương Diệp tổ tiên!

Tổ tiên!

Dương Diệp tổ tiên!

Cái này thế thượng còn có so với cái này càng mẹ hắn xả đạm sự tình sao?

Tá Mạc đám người thần sắc đã thay đổi phi thường xấu xí, giống như là ăn mười cân phân người!

Không có cái này càng biệt khuất, càng bi thương chuyện!

Tá Mạc hơi nghiêng đầu, "Các ngươi đi!"

Đi!

Xa chỗ, đó đã là linh hồn thể đệ nhất thần không chút do dự xoay người rời đi . Vừa rồi cái kia nhất chớp mắt, hắn biết, hắn tuyệt đối không phải trước mắt nữ nhân này đối thủ, trước mắt cái này vị, cùng cái kia thiên mệnh Đồ là nhất cái cấp bậc!

Loại này lão quái vật, căn bản không phải hắn có thể đủ đối kháng!

Tá Mạc thân về sau, cái kia kiêu ngạo Lệ Đế đồng dạng tuyển trạch thối lui .

Liền thừa lại Tá Mạc một người!

Dương Diệp nhìn thoáng qua không trung đệ nhất thần đám người, sau một khắc, hắn rống giận, "Dám phạm ta Dương tộc, lão tử truy sát ngươi đến đời đời kiếp kiếp!"

Vừa nói, hắn phi thẳng đến cái kia đệ nhất thần đám người vọt tới .

Nói đùa, lúc này không bỏ đá xuống giếng còn đối đãi bực nào thì ?

Một bên, cái kia Dương Bất Tử đang nghe Dương Diệp lời nói về sau, khẽ gật đầu, nhãn trung tràn đầy tán thưởng màu sắc .

Cái này hậu bối, thiên phú không tệ, thực lực không tệ, có đảm lượng!

Hắn hiện tại là càng xem càng không sai, dù sao cũng là chính mình người trong tộc! Mà nàng Dương Bất Tử, lại là cầm gia tộc quan niệm mạnh vô cùng người, chính mình tộc trung xuất hiện một cái như vậy hậu bối, nàng tự nhiên là tương đối cao hứng.

Kỳ thực, nàng càng nhiều chú ý vẫn là Dương Diệp bên cạnh An Nam Tĩnh, đối với An Nam Tĩnh, nàng càng thêm thỏa mãn ý!

Thu hồi tâm tư, Dương Bất Tử nhìn về phía trước mặt cách đó không xa cái kia Tá Mạc, "Ngươi ngăn trở ta ?"

Tá Mạc trầm giọng nói: "Tiền bối nuốt lời!"

Dương Bất Tử nhe răng cười, "Nuốt lời ? Ngươi muốn ta giết là ta Dương tộc hậu bối, ngươi biết ?"

Tá Mạc trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau lắc đầu, "Không cần nhiều lời . Lúc này đây, là ta nhóm ngu xuẩn ."

Ngu xuẩn!

Nói không hối hận đó là giả, kỳ thực, hắn ngay từ đầu liền có chút bận tâm cái này Dương Bất Tử cùng Dương Diệp có cái gì quan hệ, thế nhưng, trước đây cái kia Mặc Du nhưng là lời thề son sắt nói cái gì không có quan hệ .

Mà hắn cũng nghĩ như vậy, hai cái cách xa nhau lâu như vậy niên đại người, làm sao có thể có liên hệ gì ?

Nhưng mà, sự thực là thật sự có liên hệ!

Tá Mạc hướng lui về sau một bước, hắn diệt đi trong đầu hết thảy niệm tưởng, tay phải nắm thật chặc bên hông đao .

Đó là một thanh mới tinh đao!

Tá Mạc trước mặt, Dương Bất Tử cười nhạt, sau một khắc, nàng cầm đao chợt chính là vừa bổ .

Cơ hồ là ở cùng lúc này, cái kia Tá Mạc vậy đột nhiên rút đao!

Đao ra, thiên địa nứt!

Một đao này, mang theo một quyết đánh đến cùng khí thế .

Đối mặt trước mắt loại này cường giả, hắn không có gì phần thắng, thế nhưng, hắn dám chiến, hơn nữa còn là lấy mệnh tương chiến!

Nhưng mà, hắn đối mặt là một vị đã từng bá tuyệt đương thời nhân vật!

Khí thế, cái kia niên đại có vô số vô số thiên chi kiêu tử, trước mắt cái này Dương Bất Tử cùng Kỳ Bỉ Thiên đều chỉ là một cái trong số đó, nhưng mà, những thứ này thiên chi kiêu tử đều rất không may .

Bởi vì hắn nhóm cùng thiên mệnh sinh ở một cái thời đại .

Cái kia năm đó làm cho vô số tuyệt đại nhân vật đều không thể không cúi đầu thiên mệnh!

Tuy là như đây, thế nhưng, cái này cũng không gây trở ngại bọn họ những người này cường đại .

Cái kia Tá Mạc một đao mới vừa chém xuống, trong nháy mắt, cả người hắn cả người lẫn đao bay đến vạn trượng bên ngoài!

Áp chế!

Không huyền niệm chút nào áp chế!

Xa chỗ, Tá Mạc mới vừa dừng lại, khóe miệng hắn chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Xa chỗ, cái kia Dương Bất Tử đạm thanh nói: "Có thể tiếp hạ ta một đao, ngươi coi như là hảo hán . Bất quá, điều này cũng không có gì ý nghĩa ."

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải khiêng chuôi đao kia chợt hướng cái kia Tá Mạc chính là ném một cái .

Rất bình tĩnh một cây đao, nhưng là lại có không có gì sánh kịp bá đạo lực lượng!

Xa chỗ, cái kia Tá Mạc chân phải hướng sau nhẹ nhàng lôi kéo, tay phải nắm thật chặc chuôi đao, đối mặt cái này không thể đỡ một đao, hắn chỉ có chiến!

Liều mạng một trận chiến!

Đao ra, rơi hạ!

Xuy!

Tá Mạc trong tay đao trong nháy mắt nổ bể ra đến, đang ở Dương Bất Tử chuôi đao kia muốn chém ở cái kia Tá Mạc đầu trên lúc, một con đen nhánh sắc tay đột nhiên bắt được Tá Mạc bả vai, nhưng sau sẽ bên ngoài quăng bên cạnh cân nhắc trăm trượng bên ngoài, cùng này đồng thời, cái này chỉ màu đen tay một quyền đánh vào cái kia chuôi đại đao chi lên.

Ầm!

Dương Bất Tử cái kia chuôi đại đao trong nháy mắt bị đánh bay!

Không xa chỗ, Dương Bất Tử tay phải duỗi một cái, cái kia bay trở về đại đao trực tiếp vững vàng rơi vào trong tay nàng .

Dương Bất Tử nhìn xa chỗ, trước mặt nàng không xa chỗ, chỉ có một tay, một thứ từ không gian bên trong chui ra ngoài tay!

Dương Bất Tử nhàn nhạt nhìn cái tay kia, "Ngươi là thứ quỷ gì ."

Thanh âm rơi xuống, trong tay nàng đại đao lần nữa ném ra ngoài .

Đao phá trường khoảng không, tê liệt tất cả!

Mà xa chỗ, con kia đen nhánh sắc tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền!

Một quyền này, ngạnh sinh sinh chặn Dương Bất Tử kinh khủng kia một đao, không chỉ có như đây, quả đấm đột nhiên chấn động, cái kia chuôi đại đao trực tiếp bay ngược mà quay về .

Dương Bất Tử diện vô biểu tình, tay phải hướng phía trước vươn, chuôi đao kia lần nữa bình ổn rơi vào nàng lòng bàn tay bên trong .

Mà lúc, con kia màu đen tay cũng là đột nhiên bắt lại cách đó không xa cái kia Tá Mạc biến mất ở giữa sân .

Dương Bất Tử đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, tại đây đỉnh đầu hư không bên trong, một đôi mắt lặng yên ngưng hiện .

Nhìn thấy cái này hai mắt, Dương Bất Tử chân mày tức thì nhíu lại .

Không trung, cặp mắt kia nhìn chăm chú vào phía dưới Dương Bất Tử .

Dương Bất Tử cũng không có quản đối phương, mà là nhìn về phía xa chỗ , bên kia, vừa rồi Dương Diệp đuổi theo!

Dương Bất Tử hướng phía trước bước ra một bước, bước ra một bước, trước mặt nàng không gian trực tiếp hư ảo, nàng cả người đang ở xuyên toa không gian . Nhưng ở nơi này lúc, một con to lớn nắm tay đột nhiên tự phía chân trời hướng nàng hung hăng đánh tới!

Dương Bất Tử nhíu mày, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt, sau đó nói: "Rác rưởi ngoạn ý, cho lão tử chờ ."

Thanh âm rơi xuống, nàng cái chân còn lại cũng hướng phía trước bước ra một bước .

Bước này, nàng trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Một bên khác .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đang đuổi giết cái kia đệ nhất thần đám người, lúc này đệ nhất thần là linh hồn thể, căn bản không có cái gì chiến lực, có thể nói, là hắn Dương Diệp tốt nhất đánh chết đối phương thời điểm!

Mà cái kia đệ nhất thần đám người hiển nhiên cũng biết điểm ấy, lúc này đây cũng không có cùng Dương Diệp còn có An Nam Tĩnh chiến, mà là điên cuồng trốn!

Dương Diệp trốn, đối phương khó có thể truy trên hắn, thế nhưng đồng dạng, đệ nhất thần như không ham chiến, điên cuồng trốn, hắn cùng với An Nam Tĩnh cũng khó đơn giản đuổi tới đối phương!

Cứ như vậy, nhất phương trốn, nhất phương truy, chỉ chốc lát, bọn họ lại trở lại đến rồi vũ trụ ba chiều đệ cửu trọng không gian!

Mà ở vũ trụ ba chiều đệ cửu trọng không gian, Dương Diệp ở Tiểu Bạch lợi dụng linh khí trợ giúp xuống, rốt cục đuổi kịp cái kia đệ nhất thần đám người .

Dương Diệp trước mặt, cái kia Lệ Đế gắt gao nhìn hắn, thời khắc này Lệ Đế, thần sắc vô cùng âm trầm, bị Dương Diệp như này truy, đây quả thực là vô cùng nhục nhã!

Bọn họ sợ tự nhiên không phải Dương Diệp, mà là Dương Diệp sau lưng cái kia vị, chính là hắn nhóm vừa rồi mới thả ra tồn tại!

Cái gì gọi là mang đá lên đập chân của mình ?

Bọn họ vừa rồi chính là a!

Lệ Đế đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, Lệ Đế hơi biến sắc mặt, thân hình hắn run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mà bên cạnh hắn cái kia Thương Đao Khách còn có cái kia hắc bào nhân thần bí cũng theo đó cùng nhau tiêu thất .

Rầm rầm .....

Trong sát na, mảnh này đệ cửu trọng không gian bắt đầu rung động kịch liệt lên, từng đạo tàn ảnh không ngừng ở mảnh không gian này bên trong oanh kích .

Còn cái kia đệ nhất thần, hắn cũng không có tham chiến, mà là xoay người bỏ chạy, thế nhưng Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng là liền truy hắn!

Bởi vì hắn bây giờ là dễ giết nhất đấy!

Bất kể là cái kia Lệ Đế vẫn là cái kia thần bí hắc y nhân, cũng hoặc là cái kia Thương Đao Khách, đều không phải là dễ giết như vậy đấy!

Đệ nhất thần trong lòng cũng là cái biệt khuất đó, từng bao nhiêu lúc, hắn đệ nhất thần cũng là trong trời đất này tối cường giả một trong, tuy là hắn thời đại không có biện pháp cùng thiên mệnh thời đại so sánh với, thế nhưng, đó cũng là tối cường giả một trong a!

Mà bây giờ, nhưng lại như là cùng chó nhà có tang một dạng bị Dương Diệp điên cuồng đuổi theo chém!

Vô cùng nhục nhã!

Mà cái kia Lệ Đế mấy người cũng không hề từ bỏ đệ nhất thần, lúc này, tổn thất một vị, đối với hắn nhóm mà nói sẽ rất đau đớn! Hơn nữa, bọn họ đồng dạng tinh tường, Dương Diệp giết đệ nhất thần sau là tuyệt đối sẽ không bỏ qua!

Cứ như vậy, song phương vừa đánh vừa chạy!

Nhưng mà cũng không lâu lắm, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đột nhiên té bay ra ngoài .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ngừng lại, ở trước mặt bọn họ không xa chỗ, nơi đó không gian đã nứt ra, mà ở cái kia nứt ra không gian trước, là một con đen nhánh sắc tay .

Lại là này cái tay!

Dương Diệp thần sắc âm trầm, hắn chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái, sau một khắc, hắn trực tiếp xuất hiện ở cái tay kia trước, chuyển chớp mắt, hắn hai tay nắm kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Xuy!

Một kiếm rơi xuống, không gian trực tiếp bị xé nứt .

Cái này lúc, cái tay kia đột nhiên đấm ra một quyền, một quyền này, trực tiếp đánh vào Dương Diệp kiếm thân kiếm tiến lên!

Cứng rắn phanh cứng rắn!

Ầm!

Trong nhấp nháy, Dương Diệp trong nháy mắt bay ngược ra mấy trăm trượng, dừng lại về sau, hắn toàn bộ cánh tay phải bắt đầu ở rung động kịch liệt lấy, không chỉ có nắm tay, liền kiếm đều ở đây run rẩy!

Mà Dương Diệp lúc này, hắn toàn bộ cánh tay phải đã triệt để mất đi tri giác!

Con kia hắc thủ ở một quyền đánh bay Dương Diệp chi về sau, hắn cũng không có ở xuất thủ, mà là nhẹ nhàng một cái, trực tiếp cùng cái kia Lệ Đế đám người biến mất ở giữa sân .

Đang ở cái tay kia cùng Lệ Đế đám người tiêu thất một hơi thở về sau, một nữ tử đột nhiên rơi vào Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Người tới chính là cái kia Dương Bất Tử!

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua vừa rồi con kia hắc thủ tiêu thất địa phương, "Vật quỷ này ngươi biết là nhân vật gì sao?"

Dương Diệp lắc đầu, "Chưa từng thấy qua!"

Dương Bất Tử gật đầu, "Lần sau gặp phải, cẩn thận một chút, có thể không đánh liền đừng đánh!"

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Dương Bất Tử đạm thanh nói: "Bởi vì ngươi khẳng định đánh không lại!"

Dương Diệp: "..."

....

------oOo------

Chương 2718: ta tình nguyện chết bởi kỳ thủ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Khẳng định đánh không lại!

Dương Diệp bĩu môi, cũng không biết uyển chuyển điểm sao?

Dương Diệp lắc đầu, thầm nói có chút đáng tiếc, mới vừa rồi là dễ giết nhất cái kia đệ nhất thần đám người, đáng tiếc bỏ qua cái này cơ hội .

Quá đáng tiếc!

Cái này lúc, Dương Bất Tử đột nhiên nói: "Dương tộc cho là thật như ngươi nói như vậy rồi hả?"

Dương Diệp nhìn về phía Dương Bất Tử, gật đầu, "Không sai biệt lắm ."

Dương Bất Tử hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Không chết hết là tốt rồi!"

Dương Diệp nói: "Ngươi theo ta trở về sao ?"

Dương Bất Tử trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau lắc đầu .

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Dương Bất Tử nhẹ giọng nói: "Vô số năm quá khứ, hiện tại Dương tộc, đã không phải là trước đây ta chỗ ở Dương tộc, bên trong, không có ta biết . Trở về, quen thuộc trung mang theo xa lạ, ta không thích như vậy . Đương nhiên, ta vẫn là Dương tộc nhân ."

Dương Diệp trầm mặc .

Đã từng Dương tộc cùng bây giờ Dương tộc, đôi Dương Bất Tử mà nói, khẳng định vẫn là có khác biệt .

Bất quá, hắn có thể đủ cảm thụ được xuất hiện, Dương Bất Tử vẫn là rất lưu ý Dương tộc .

Dương Bất Tử ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hư không, "Ta phải đi ."

"Đi ?"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, tùy tiện nói: "Đi vũ trụ bốn chiều bên viền ?"

Dương Bất Tử đạm thanh nói: "Phong ấn thù, có thể nào không báo ? Ta sẽ xé xác nữ nhân kia!"

Hiển nhiên, là chỉ thiên mệnh lão đại!

Có thể đem Dương Bất Tử trấn áp nhiều như vậy năm, ngoại trừ thiên mệnh lão đại, sợ là không có người nào có thể làm xong rồi .

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau lại nói: "Vẫn là đừng xung động tốt!"

Dương Bất Tử rất mạnh, hắn đã thấy được .

Thế nhưng, cái kia thiên mệnh lão đại khẳng định mạnh hơn, cái này đã từng lực áp vạn cổ thiên kiêu, làm cho vô số thiên chi kiêu tử đều chỉ có thể ở hào quang của nàng chi hạ a!

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cảm thấy ta đánh không lại nàng ?"

Dương Diệp gật đầu, lúc này đây hắn không có vuốt mông ngựa .

Vuốt mông ngựa cũng muốn phân nhân, trước mắt cái này tuyệt đối không phải một cái yêu mến bị nịnh hót người .

Dương Bất Tử khẽ gật đầu, nhãn trung có một tia tán thưởng màu sắc, "Ngươi nói không sai, ta quả thực đánh không lại nàng . Thế nhưng, đánh không lại liền không đánh sao?"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không, "Thực lực, hầu hết thời gian không phải tu luyện ra được, mà là đánh ra ."

Đánh ra!

Dương Diệp tinh tế lĩnh hội những lời này, như có điều suy nghĩ .

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Ngươi huyết mạch mỏng manh, hơn nữa đã từng hẳn là nghịch chuyển quá huyết mạch, ngươi hẳn không phải là Dương tộc cốt lõi nhất đệ tử!"

Dương Diệp gật đầu, "Tổ tiên đã từng là Dương tộc đi ra ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Bất Tử, "Dương tộc là lấy huyết mạch tới luận nhân sao?"

Dương Bất Tử nhìn Dương Diệp khoảng khắc, nhưng sau cười ha ha một tiếng, tiếng cười như sấm, chấn động toàn bộ phía chân trời .

Dương Diệp không nói, nữ nhân này tiếng cười thật sự là quá lớn một chút, hơn nữa, chấn địa lỗ tai hắn có chút đau đớn .

Nở nụ cười khoảng khắc, Dương Bất Tử cười nói: "Ta Dương tộc dĩ nhiên không phải lấy huyết mạch tới luận nhân, Dương tộc là lấy thực lực luận nhân ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, nhất đôi tử kim sắc Hộ Tí đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Cái này đôi Hộ Tí chuyển tử kim sắc, phía trên lóe ra nhàn nhạt u quang .

"Đây là ?"

Dương Diệp nhìn về phía Dương Bất Tử, khuôn mặt không giải khai, thế nhưng, tay hắn cũng là đã nhận lấy cái kia đôi Hộ Tí .

Dương Bất Tử đạm thanh nói: "Biết đây là cái gì ư ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Dương Bất Tử cười nói: "Hoành thiên!"

"Hoành thiên ?" Dương Diệp khuôn mặt hiếu kỳ .

Dương Bất Tử nói: "Ngay cả trời cũng có thể ngăn trở, cái này thiên, chỉ chính là cái kia thiên mệnh . Trừ phi là hoàn chỉnh thiên mệnh kiếm, không phải, nàng cái kia phá rác rưởi hành đạo kiếm toái không được vật ấy . Phối hợp trên ta Dương tộc huyết mạch, vật ấy không có hạn mức cao nhất!"

Nghe vậy, Dương Diệp đại hỉ, lợi hại như vậy?

Mà lúc, Dương Bất Tử một chậu nước lạnh cho hắn rót xuống, "Đương nhiên, lấy thực lực của ngươi, nàng coi như dùng cùng nhánh cây cũng có thể chém giết ngươi ."

Dương Diệp: "..."

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua cái kia hoành thiên, "Vật ấy là năm đó ta Dương tộc cử tộc chế tạo, cũng là ta Dương tộc gia chủ tín vật, sở hữu vật ấy, ngươi tài năng toán chân chính Dương tộc tộc trưởng ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi phải ly khai ?"

Dương Bất Tử gật đầu, "Có chút sổ sách, là muốn tính . Còn Dương tộc, có ngươi ở đây, coi như Dương tộc không thể trở lại năm đó huy hoàng, thế nhưng cũng sẽ không bị người ta bắt nạt ."

Dương Diệp cười khổ, "Ngươi thật để mắt ta!"

Hắn vẫn còn nghĩ đem Dương Bất Tử lôi kéo với hắn đi đánh Mạt Pháp Chi Địa!

Dương Bất Tử không có đang nói cái gì, giao phó chi về sau, nàng xoay người rời đi .

Xa chỗ, Dương Bất Tử ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Tiên Lộ mịt mờ bực nào thì tẫn, vừa thấy thiên mệnh vạn cổ cuối cùng . Nàng là chúng ta cái kia một thế hệ không bước qua được khảm, như không thể siêu việt, không thể vượt qua, ta tình nguyện chết bởi kỳ thủ! Ha ha ..."

Theo một đạo không kiêng nể gì cả tiếng cười to vang lên, một đạo nhân ảnh phóng lên cao, thẳng phá Thương Khung!

Dương Diệp trầm mặc .

Dương Bất Tử!

Đã từng Dương tộc tuyệt đại nhân vật, nghe danh không bằng gặp mặt!

Đối với cái này vị tiện nghi lão tổ, Dương Diệp lúc này trong lòng cũng là có chút kính nể . Kỳ thực, hắn có thể đủ tưởng tượng năm đó cái kia niên đại những người đó bất đắc dĩ, hoặc có lẽ là bi ai!

Bởi vì những người đó cùng thiên mệnh sinh ở một cái thời đại!

Bốn cái thiên mệnh, hắn đều thấy qua .

Thực lực đều rất mạnh, hắn hiện tại cũng không có nắm chắc chiến thắng bất kỳ một cái nào trong đó . Mà cái kia thiên mệnh lão đại, bản tôn sợ là kinh khủng hơn . Phải biết là, các nàng bốn người còn chưa không có hợp nhất!

Như hợp nhất, bốn người thực lực tụ tập một thân, đó là kinh khủng cỡ nào à?

Chính mình so với các nàng, thật là bé nhỏ không đáng kể a!

Quá hồi lâu, Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười .

Yếu!

Hắn vẫn luôn thừa nhận mình yếu, yếu không đáng sợ, đáng sợ là không biết mình yếu, hơn nữa còn cảm giác mình mạnh mẽ!

Đương nhiên, hắn mình bây giờ cũng không phải rất yếu!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Lúc này, Tiểu Bạch chính ôm hắn cái kia đôi hoành thiên đang suy nghĩ .

Nàng vốn định đeo đeo, thế nhưng dường như trảo quá ngắn, không đội được .

Chứng kiến Dương Diệp đến, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, tiếp lấy nàng đem cái kia hoành thiên đưa tới Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp hai tay đưa ra, cái kia đôi hoành thiên trực tiếp xuất hiện ở hai cánh tay hắn chi tiến lên!

Trong nháy mắt, Dương Diệp thân thể trực tiếp trầm xuống phía dưới!

Thật nặng!

Đây là Dương Diệp thời khắc này cảm giác!

Cùng này đồng thời, Dương Diệp phát hiện, hai cánh tay hắn dòng máu đang ở thần tốc lưu động, dần dần, một trước đó chưa từng có qua lực lượng xuất hiện ở hai cánh tay của hắn chi lên.

Tăng phúc lực lượng!

Dương Diệp nhìn thoáng qua hai cánh tay, này lúc, hắn cảm giác mình có khiêu chiến hết thảy năng lực!

Thế nhưng rất nhanh, hắn khu trừ rớt cái này không thiết thực cách nghĩ .

Dương Diệp hai tay chậm rãi nắm chặt, trong nháy mắt, hắn không gian chung quanh trực tiếp tét ra, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi, phi thường nhanh vô cùng, trong thời gian ngắn, chung quanh hắn mấy vạn trượng bên trong không gian đều biến thành mạng nhện trạng!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng kinh hãi, hắn vội vã buông ra nắm tay, cái này lúc, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, chu vi những thứ kia không gian khôi phục bình thường, mà nàng, ánh mắt rơi vào cái kia đôi Hộ Tí lên.

Thật tò mò, phải nói, nàng xem trên đồ chơi này!

Hắn hiện tại thích nhất chính là chế tạo những thần vật này a gì gì đó, những thần vật này ở nàng trảo trung, đều sẽ đạt được một cái chất thuế biến!

Tỷ như Dương Diệp hiện tại mặc trên người món đó giáp, cái kia giáp đã không phải là ban đầu giáp có khả năng so với .

Giữa sân, Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau bắt đầu vận chuyển trong cơ thể huyết dịch .

Huyết mạch!

Cái kia Dương Bất Tử nói qua, kích hoạt huyết mạch, cái này đôi Hộ Tí hội tăng thêm sự kinh khủng!

Đây là Dương tộc cử tộc chế tạo ra tới chuyên môn cho Dương Bất Tử dùng, cũng có thể nói là cho Dương tộc nhân dùng, chỉ có Dương tộc nhân tài năng đủ đem cái này vật phát huy đến cực hạn!

Theo huyết mạch vận chuyển, Dương Diệp phát hiện, hai cánh tay hắn bắt đầu rung động kịch liệt lên, rất nhanh, cái kia hoành thiên mặt ngoài tản mát ra huyết hào quang màu đỏ, mà Dương Diệp hắn không gian bốn phía cũng là vào giờ khắc này trực tiếp hư ảo!

Cái này lúc, một tòa Tiểu Tháp đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Tháp không ngừng mà gõ Dương Diệp bả vai ...

Cái này dĩ nhiên chính là Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp vội vã ngừng lại, đang làm xuống phía dưới, chung quanh hắn mảnh không gian này sợ là trực tiếp muốn yên diệt tiêu thất .

Nhìn trên hai cánh tay cái kia đôi Hộ Tí, Dương Diệp nội tâm vô cùng khiếp sợ!

Thật là khủng khiếp Hộ Tí!

Dương Diệp tâm niệm vừa động, cái kia đôi Hộ Tí tức thì biến mất, giống như là dung nhập vào cánh tay hắn bên trong!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng cũng cảm thấy thật là lợi hại!

Nàng xem hướng Dương Diệp, tiểu trảo đưa ra ngoài .

Dương Diệp còn chưa phản ứng kịp, cái kia đôi Hộ Tí chính là tự động bay đến nàng trảo trong!

"Ngươi muốn làm gì ?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia Hộ Tí, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng đấm đấm, ý là nàng phải thật tốt chế tạo một cái cái này Hộ

Tí, làm cho cái này Hộ Tí thay đổi càng thêm lợi hại!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, cái này Tiểu Bạch, hiện tại cũng biến thành một cái thợ rèn!

Dương Diệp đương nhiên sẽ không phản đối, bởi vì Tiểu Bạch cái này tiểu thợ rèn là thật rất lợi hại, hắn tin tưởng, cái này hoành thiên ở Tiểu Bạch trong tay nhất định sẽ thay đổi càng thêm lợi hại!

Dương Diệp không có quấy rầy Tiểu Bạch, mà là ra Hồng Mông Tháp .

Đệ cửu trọng không gian, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia vô tận hư không, phía trên kia, chính là mịt mờ vũ trụ bốn chiều ranh giới .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ .

Chỉ chốc lát, Dương Diệp tìm được rồi một cái tương đối an toàn địa phương, hắn về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Phòng tu luyện bên trong, Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống .

Tu luyện!

Bất kể là hắn, vẫn là An Nam Tĩnh lúc này đều ở đây tu luyện, bọn họ phải thừa dịp thời khắc này, đạt được mệnh kỳ cực hạn!

Địch nhân của hắn, không đơn thuần là Mạt Pháp Chi Địa, hắn nhất định nhìn xa hơn một ít mới được .

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch bắt đầu không ngừng chế tạo cái kia đôi hoành thiên, ngay từ đầu cái kia hoành thiên là rất tình nguyện, bởi vì nó nguyện ý tiếp cận Tiểu Bạch, thế nhưng dần dần, nó phát hiện cái này tiểu gia hỏa tưởng chừng như là vớ vẩn làm lại nhiều lần!

Hoành thiên muốn phản kháng quá, bất quá, cuối cùng nó bỏ qua phản kháng!

Ở bên trong này, nó phát hiện, không kém gì nó cấp bậc, có thật nhiều thật nhiều .

Tỷ như cái kia mấy chuôi thiên mệnh kiếm ... Tiểu Bạch linh trượng, còn có Tiểu Bạch trừng mắt, nàng đạp một cái, như nó không ngoan ngoãn nằm xong, hậu quả kia rất nghiêm trọng!

Cứ như vậy, ở Hồng Mông Tháp bên trong, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ ...

....

------oOo------

Chương 2719: đồ linh

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thời gian trôi qua cực nhanh, đảo mắt đã một tháng chi sau .

Đương nhiên , dựa theo trong phòng tu luyện thời gian để tính, đây không phải là một tháng, mà là sấp sỉ một năm!

Thế nhân đều lấy vì Dương Diệp là kỳ tài ngút trời, là tuyệt thế yêu nghiệt, thực ra không phải vậy, hắn thời gian tu luyện kỳ thực cũng không ngắn, như thêm trên Hồng Mông Tháp bên trong thời gian, thiếu nói cũng có một trăm hai trăm năm .

Mà An Nam Tĩnh là chân chánh thiên phú hình, bởi vì An Nam Tĩnh ở Hồng Mông Tháp bên trong thời gian tu luyện cũng không dài .

Ở thiên phú phương diện, Dương Diệp vẫn luôn thừa nhận là không bằng An Nam Tĩnh.

Thế nhưng, đang cố gắng phương diện, hắn cũng không thua An Nam Tĩnh .

Năm đó chỉ là một cái tạp dịch, hắn dựa trên chính là không ngừng nỗ lực mới từ tầng dưới chót nhất bò dậy .

Trở về thủ chuyện cũ, Dương Diệp rất tinh tường, nỗ lực là so với thiên phú trọng yếu .

Đương nhiên, vận khí quan trọng hơn .

Một số thời khắc, ngươi nỗ lực trọn đời, tuy nhiên lại không bằng nhân gia một cái sinh ra . Sanh tốt, mới là thật được!

Niệm tới đây, trong phòng tu luyện, Dương Diệp lắc đầu cười .

Kỳ thực, hắn sanh cũng rất tốt, cha ở cái kia thế giới, cũng coi như là chân chánh đại năng . Còn vận khí, vận khí cũng tốt, một đường đến, tuy nói không phải xuôi gió xuôi nước, thế nhưng, cơ duyên nhưng cũng chưa từng thiếu!

Nhân sinh, cơ duyên, nỗ lực, vận khí, kỳ thực, thiếu một thứ cũng không được .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tâm niệm thông suốt, kiếm tâm lại vừa thông suốt .

Kiếm tâm không rảnh, kiếm mới thuần túy; kiếm tâm không trở ngại, kiếm tài năng vô địch!

Dương Diệp quanh thân, cái kia tản mát ra sắc bén kiếm ý dần dần đang phát sinh nào đó biến hóa .

Kiếm tu, đầu tiên là tu kiếm, trở lại là tu tâm .

Dương Diệp kiếm đã tu không sai biệt lắm, thế nhưng cái này tâm, còn có một đoạn đường muốn đi .

Vãng sinh đài lên.

Tiểu Bạch đang ở vùi đầu chùy đồ đạc, cái này một tháng đến, Dương Diệp hết thảy kiếm còn hữu dụng, đều đã bị nàng nện cho cái lần!

Bao quát cái kia mấy chuôi thiên mệnh kiếm!

Ở Dương Diệp hết thảy bảo vật bên trong, cái này mấy chuôi thiên mệnh kiếm không thể nghi ngờ là nhất đầu sỏ, bất quá, ở Tiểu Bạch trước mặt, chúng nó đều phục phục thiếp thiếp, hoàn toàn không dám phản kháng!

Bởi vì đã từng Thiên Tru kiếm hạ tràng, chúng nó là tận mắt nhìn thấy.

Đã từng Thiên Tru kiếm không phải không ai bì nổi, không phải rất chảnh sao? Còn muốn giết Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, kết quả cuối cùng thế nào ... Kết quả chính là bị Tiểu Bạch ngạnh sinh sinh hủy diệt rồi linh!

Cái kia Thiên Tru Kiếm Linh tu luyện vô số năm, hấp thụ nhiều như vậy thiên vũ tộc linh khí mới dưỡng thành độc hữu chính là linh, nhưng sau lại đạt được Thiên Tru kiếm tán thành, trở thành Thiên Tru kiếm Kiếm Linh, có thể nói, nó là phi thường may mắn .

Nhưng mà, nó lại lựa chọn một cái chớ nên chọn người, đồng thời còn muốn giết Dương Diệp cùng Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch tuy là nghịch ngợm, kỳ thực, nàng tính khí vẫn rất tốt, như Thiên Tru kiếm trước đây bị bắt sau nhận thức cái sai, Tiểu Bạch rất có thể sẽ bỏ qua nó . Đáng tiếc, nó không có nhận sai .

Kết quả tự nhiên không cần nói cũng biết, kiếm vẫn còn, linh lại đã không có!

Có Thiên Tru kiếm vết xe đổ, vãng sinh kiếm còn có Thái U kiếm hoàn toàn đã không có ý niệm phản kháng . Còn cái kia Ngũ Hành Kiếm, chúng nó lại càng không có . Bởi vì chúng nó nếu như phản kháng, Tiểu Bạch liền sẽ để thiên mệnh kiếm áp chế chúng nó ... Hết lần này tới lần khác, chúng nó liền so với thiên mệnh kiếm thiếu chút nữa, cái này thiếu chút điểm, cũng là chúng nó bất đắc dĩ nhất.

Nói tóm lại, Tiểu Bạch chính là những thứ này thần khí đầu lĩnh!

Chúng nó có thể dám phản kháng Dương Diệp, thế nhưng tuyệt đối không dám phản kháng Tiểu Bạch .

Kỳ thực, chúng nó sở dĩ không phản kháng, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là trải qua Tiểu Bạch dằn vặt lung tung về sau, chúng nó quả thực chiếm được rất nhiều đề thăng!

Cái này nhất thiên, Nhị Nha đột nhiên đi tới phi thăng đài chỗ .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua Nhị Nha, nhếch miệng cười .

Nhị Nha nhìn thoáng qua Tiểu Bạch trước mặt những thứ kia kiếm, nhưng sau nàng thuận tay cầm lên cái kia Thiên Tru kiếm, Thiên Tru kiếm khẽ run lên, có chút phản kháng!

Nhị Nha chân mày cau lại .

Cái này mấy thanh kiếm đều không quá quen thuộc Nhị Nha, bởi vì các nàng theo Dương Diệp lúc, Nhị Nha phần lớn thời gian đều là đang hấp thu nội đan .

Nhị Nha nhìn thoáng qua trong tay có chút phản kháng Thiên Tru kiếm, đạm thanh nói: "Cho ta an tĩnh một chút!"

Thiên Tru kiếm không chỉ không có an tĩnh, ngược lại là rung động kịch liệt lên .

Hiển nhiên, nó cũng là có tính khí!

Không phải ai cũng có thể nắm nó trong tay.

Nhị Nha chân mày lần nữa nhíu lại, nàng hai tay bắt lại Thiên Tru kiếm, sau đó dụng lực, trong nháy mắt, cái kia Thiên Tru kiếm trực tiếp cong đứng lên!

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên từ cái này Thiên Tru kiếm bên trong vang vọng dựng lên!

Cái này lúc, Nhị Nha buông lỏng tay ra, cái kia Thiên Tru kiếm trực tiếp đâm vào Nhị Nha đầu lên, nhưng mà, chính nó cũng là trực tiếp bị đẩy lùi!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha đầu, cứng như thế ?

Nhị Nha vỗ đầu một cái, không phải đặc biệt đau, thế nhưng có một ít ngứa!

Kiếm cuối cùng là kiếm, không có ai chưởng khống, uy lực vẫn là phi thường có hạn!

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia Thiên Tru kiếm, nhưng sau nàng xem hướng Tiểu Bạch, "Tới giúp ta một việc, ta muốn rất nhiều linh khí ."

Tiểu Bạch bỏ lại kiếm, nhưng sau bay đến Nhị Nha bả vai lên, nàng tò mò vuốt Nhị Nha cái kia một đôi sừng!

Màu vàng sậm góc!

Bị Tiểu Bạch sờ góc, Nhị Nha hơi ngẩn ra, thế nhưng rất nhanh chính là khôi phục bình thường .

Nhị Nha mang theo Tiểu Bạch đi tới chính mình nguyên bản sở đãi địa phương, nàng ngồi xuống, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hội ý, lập tức thả ra vô số linh khí .

Nàng cần linh khí hiển nhiên là cực đại, không phải, nàng sẽ không đơn độc tìm Tiểu Bạch, hoàn toàn có thể chính mình hấp thu cái này thế giới linh khí . Như nàng nhu cầu quá lớn, đơn độc hấp thu cái này thế giới linh khí, vô cùng có khả năng đem cái này thế giới hấp nhảy qua! Nguyên nhân đây, nàng nhất định đơn độc tìm Tiểu Bạch hỗ trợ!

...

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Trung Châu, một gian trong đại điện .

Hoang Doanh ngồi ở chủ vị, hắn hai bên trái phải, là Hoang Huyền còn có Hoang Bất Nhị, cùng với cái kia Bất Tử Tộc tộc trưởng .

Phía dưới hai bên, cộng đứng chừng ba mươi người, những thứ này, đều là tới tự vạn giới cường giả .

Ở Hoang Tộc đánh vào Vĩnh Hằng Quốc Độ một khắc kia, vô số người không ở quan vọng, dồn dập tới rồi, cho dù là một ít ẩn núp cổ lão thế gia, cũng bắt đầu dồn dập trồi lên mặt nước, muốn vào lúc này chia một chén súp!

Bởi vì hiện tại xuất hiện, đã không có phiêu lưu .

Nếu như là phía trước, bọn họ không dám đứng thành hàng, đặc biệt Hoang Tộc không có Hoang Đế! Mà bây giờ, thắng bại đã phân .

Trong đại điện, Hoang Doanh diện vô biểu tình .

Điện trung cũng không có người nói chuyện .

Quá hồi lâu, Hoang Doanh xem xuống phía dưới tên kia hắc bào nhân, "Các ngươi muốn Vĩnh Hằng Quốc Độ này thần linh ?"

Hắc bào nhân nói: " Ừ. Đây chính là ta gia chủ nhân yêu cầu ."

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Vĩnh Hằng Quốc Độ không có cái kia thần linh Thần Mạch, liền không còn là Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

Hắc bào nhân đạm thanh nói: "Cùng ta nhóm không quan hệ, các hạ chỉ cần hồi phục cho hay là không cho là được rồi!"

Nghe vậy, Hoang Doanh hai mắt nhỏ bé híp lại, đối phương đây là đang uy hiếp a!

Giữa sân không khí nhiệt độ băng lạnh xuống .

Hắc bào nhân hai tay khoanh phía trước, trầm mặc không nói, rất bình tĩnh .

Quá hồi lâu, Hoang Doanh thu hồi ánh mắt, "Không thể dàn xếp một cái ? Không có cái này thần linh, chúng ta vào chủ cái này Vĩnh Hằng

Quốc Độ liền đã không có ý nghĩa gì . Ngươi ..."

"Các hạ là không muốn, đúng không ?" Hắc bào nhân đột nhiên cắt đứt Hoang Doanh nói .

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Xem ra là không có pháp dàn xếp, thật sao?"

Hắc bào nhân khẽ cười nói; "Không có ta nhóm tương trợ, ngươi cảm thấy ngươi có thể vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ ? Đừng muốn ngây thơ, cũng đừng cao hơn xem chính mình . Thứ cho ta nói thẳng, này Thần Mạch thần linh, ta gia chủ nhân là muốn định rồi . Đương nhiên, ta nhóm hy vọng chính ngươi ngoan ngoãn giao ra đây, cái này đối với tất cả mọi người tốt."

Hoang Doanh trầm mặc .

Hoang Doanh bên cạnh, cái kia Hoang Bất Nhị đột nhiên nói: "Các hạ, ta nhóm có thể vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, đám người các hạ quả thực không thể bỏ qua công lao, thế nhưng, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ sở dĩ là mọi người hướng tới, chính là bởi vì cái kia thần linh Thần Mạch, mà bây giờ, đám người các hạ muốn lấy đi cái này Thần Mạch, đối với chúng ta mà nói, vào chủ cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ chính là đã không có bất kỳ ý nghĩa gì . Thẳng thắn hơn, ta nhóm không muốn cho không kẻ khác làm giá y ."

Hắc bào nhân khẽ lắc đầu, "Vậy cũng không cần nói chuyện ."

Thanh âm rơi xuống, hắn thân về sau, đột nhiên xuất hiện ba đạo hư ảo ảnh, ngoại trừ này bên ngoài, giữa sân đại điện hai bên, có mười mấy người đột nhiên đứng ở hắn thân sau .

Nhìn thấy một màn này, Hoang Doanh đám người thần sắc tức thì âm trầm!

Hắc bào nhân nói: "Hoang Doanh, ngươi rất không cảm thấy được, thứ cho ta nói thẳng, như Hoang Đế vẫn còn, ta nhóm có thể còn có thể kiêng kỵ một ... hai ..., nhưng là bây giờ, ngươi Hoang Tộc không có bất kỳ vốn liếng cùng ta nhóm cò kè mặc cả ."

Vừa nói, bên ngoài trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Hoang Doanh sắc mặt đại biến, mà lúc, Hoang Bất Nhị đột nhiên xuất hiện ở trước mặt hắn, Hoang Bất Nhị đấm ra một quyền, tại hắn ra quyền một khắc kia, chỉ một quả đấm đã đánh vào trước ngực của hắn!

Ầm!

Trong nháy mắt, tòa kia đại điện ầm ầm nổ tung, hóa thành tro tàn .

Bụi khói tán đi, cái kia Hoang Bất Nhị đã xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài, bên ngoài trước ngực lõm, tại đây khóe miệng, tiên huyết không ngừng tràn ra!

Hoang Bất Nhị nhãn trung, tràn đầy ngưng trọng màu sắc!

Trước mắt cái này người phía trước giấu giếm thực lực!

Giữa sân, theo Hoang Bất Nhị bị đẩy lui, chu vi triệt để yên tĩnh lại .

Cái này thế giới, người mạnh là vua, ai mạnh, người nào lời nói có trọng lượng cùng quyền lãnh đạo!

Hắc bào nhân ở một quyền đẩy lùi cái kia Hoang Bất Nhị về sau, hắn nhìn về phía cách đó không xa Hoang Doanh, Hoang Doanh khuôn mặt sắc bình tĩnh, không có hoảng loạn, cũng không có khẩn trương, càng không có sợ hãi!

Hắc bào nhân cười nói: " Không sai, gặp nguy không loạn ."

Hoang Doanh đạm thanh nói: "Các hạ, ngươi muốn lấy đi cái kia thần linh, ta Hoang Tộc không ngăn cản được ngươi, thế nhưng, các hạ tựa hồ quên mất một điểm!"

Hắc bào nhân hỏi, "Cái gì ?"

Hoang Doanh cười nói: "Cái kia thần linh, nhưng là linh vật, mà Dương Diệp đã từng nói, không được thương tổn linh vật, các hạ lấy đi linh vật, sẽ không sợ hắn tìm đến các hạ phiền phức sao?"

Hắc bào nhân cười khẽ, "Dương Diệp ? Thực sự là nực cười, các ngươi sợ hắn, không có nghĩa là ta nhóm cũng sợ hắn . Hôm nay, ta nhóm sẽ lấy đi cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ linh mạch, không chỉ có muốn lấy đi này thần linh, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong hết thảy thiên địa linh vật, ta đều muốn lấy đi, ta ngược lại muốn nhìn một chút, hắn Dương Diệp có thể như thế nào ."

Vừa nói, hắn xoay người hướng một bên đi tới, "Để cho ngươi nhân ở tứ giới cho ta khởi động ta nhóm bày ra trận pháp, nếu như dám nói nửa chữ không, nay hậu thế trên lại không ngươi Hoang Tộc!"

Nói xong, bên ngoài biến mất ở không xa chỗ .

Giữa sân vô cùng an tĩnh!

Sau một lúc lâu, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Lập tức liên hệ Dương Diệp, đã nói có người muốn Đồ Linh ."

....

------oOo------

Chương 2720: đến rồi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Linh!

Lúc này đây, Hoang Tộc chờ thế lực đứng ở Dương Diệp bên này . Bởi vì một ngày Vĩnh Hằng Quốc Độ cái kia Thần Mạch còn có thiên địa linh vật đều bị lấy đi, như vậy Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ trở thành một thông thường không thể bình thường thế giới, khả năng liền phía ngoài thế giới cũng không bằng .

Bọn họ như thế nào hội bằng lòng ?

Thế nhưng, bọn họ rất tinh tường, bọn họ không ngăn cản được hắc bào nhân kia .

Bất quá, lúc này bọn họ nghĩ tới rồi Dương Diệp .

Dương Diệp từng nói qua, thiên địa linh vật không thể giết, không thể động, hắc bào nhân kia lúc này đây không thể nghi ngờ là đang gây hấn với Dương Diệp .

Dương Diệp trở về sao?

...

Trung giới .

Đã từng Hình gia chủ thành, lúc này, cái tòa này chủ thành đã loạn túi bụi .

Vạn giới đánh vào Vĩnh Hằng Quốc Độ chi về sau, kết quả chính là điên cuồng cướp đoạt, điên cuồng sát lục!

Mặc kệ lấy cái gì danh nghĩa phát động chiến tranh, có một chút là không thể có thể cải biến được, đó chính là chiến tranh là tàn khốc lại ích kỷ .

Hắc bào nhân đoàn người trực tiếp tiến nhập thành trung, hắc bào nhân hơi nghiêng đầu, "Làm cho tất cả mọi người ở nửa khắc chung bên trong lui ra ngoài, không phải, toàn bộ giết!"

Bên người một gã hắc y nhân xoay người rời đi .

Hắc bào nhân chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, hắn đi tới thành trung tâm nhất, ở trước mặt hắn, là một tòa lớn vô cùng trận pháp .

Hắc bào nhân chậm rãi đi tới tòa kia trận pháp trước, ở cái kia trận pháp bên trong, một căn màu vàng dây thừng không ngừng phi chợt hiện mà qua .

Ở nơi này lúc, thành trung đột nhiên nóng động .

Hắc bào nhân xoay người, trước mặt hắn, một đạo hắc y nhân lặng yên ngưng hiện, hắc người người ôm quyền cúi đầu, "Thành trung người không muốn rời đi ."

Hắc bào nhân gật đầu ."Giết, giết nhiều điểm, bọn họ sẽ đi ."

"Tuân mệnh!"

Hắc y nhân kia xoay người rời đi .

Chỉ chốc lát, thành trung bắt đầu vang lên từng đạo tiếng kêu thảm thiết .

Mệnh kỳ!

Đừng xem Dương Diệp đối mặt quá vô số mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, ở vùng vũ trụ này gian, mệnh kỳ cường giả vẫn là phi thường thiếu . Mà thành trung những thứ này người, đều là vạn giới những thứ kia chạy tới muốn vớt chỗ tốt, chân chính mệnh kỳ cường giả vẫn là phi thường thiếu, nguyên nhân đây, ở những hắc y nhân này xuất động về sau, thành trung những người đó cơ bản không có có phản kháng gì năng lực!

Tàn sát!

Không đến nửa khắc chung, sấp sỉ mấy vạn người đã ngược lại xuống, lúc này, thành trong những người đó hiển nhiên đã ý thức được vấn đề, dồn dập hướng thành chạy ra ngoài .

Nửa khắc chung về sau, chỉnh tòa thành bên trong, đã chỉ còn hạ hắc bào nhân đám người .

Người còn lại đều đào tẩu!

Hắc bào nhân đi tới tòa kia trước tế đàn, tại hắn tả hữu hai bên, phân biệt đứng bốn gã hắc y nhân .

Hắc bào nhân tay phải ném đi, một viên hồ lô đột nhiên bay đến tòa kia tế đàn trên khoảng không, rất nhanh, hồ lô kia run rẩy động, trong nháy mắt, chỉnh tọa chủ thành bên trong vô số linh khí bắt đầu điên cuồng hướng bên này tụ đến!

Theo linh khí càng ngày càng nhiều, tòa kia trận pháp bắt đầu run rẩy động, chỉ chốc lát, chỉnh tòa thành cũng bắt đầu run rẩy động .

Hắc bào nhân ngẩng đầu nhìn về phía không trung, tế đàn kia bên trong, cái kia kim sắc dây thừng bắt đầu điên cuồng lóe lên, làm như đang đợi cái gì .

Rầm rập .....

Cái này lúc, chỉnh tòa thành bắt đầu rung động kịch liệt lên, nhưng sau bắt đầu đổ nát, vô số bụi khói phóng lên cao .

Hắc bào nhân kia đám người che ở tòa kia trận pháp không cho bên ngoài chịu đến chung quanh ảnh hưởng .

Không chỉ có cái này một cái địa phương, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong, vô số địa phương đều đã bắt đầu ở rung rung .

Thành trung, đại địa bắt đầu lăn lộn, quá không biết bao lâu, cái kia trận pháp dưới đại địa đột nhiên nứt ra, rất nhanh, một đạo tiếng rống giận dữ từ cái này trong đó truyền ra .

Tiếng rồng ngâm!

Theo cái này đạo tiếng rồng ngâm vang lên, một viên to lớn long não đột nhiên từ cái này dưới nền đất chui ra .

Đại!

Viên này đầu đơn giản là che khuất bầu trời!

Cự Long đầu mới vừa tự dưới nền đất xuất hiện, tòa kia trận pháp chính là nhanh chóng vận chuyển, cùng này đồng thời, tòa kia trận pháp bên trong, một căn màu vàng thừng đột nhiên đeo vào cái kia cự long đầu lên, ngay sau đó, toàn bộ bên trong trận pháp đột nhiên xuất hiện vô số màu vàng tuyến ti, những đường tuyến này sợi tầng tầng bao vây lấy cái kia cự long đầu .

Cự Long đầu điên cuồng giãy dụa, nhưng mà, nó càng giãy dụa, những thứ kia màu vàng tuyến liền thu lui càng chặt .

Ở nơi này lúc, cái kia Cự Long đầu kịch liệt đấu tranh, cùng này đồng thời, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đều cảm nhận được đại địa đang run rẩy!

Này thần linh linh mạch muốn đi ra!

Thân mình của nó, chiếm giữ ở toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đại địa xuống, nó cái này khẽ động, không thể nghi ngờ là làm cho cả Vĩnh Hằng Quốc Độ đại địa chấn .

Cự Long đầu trước mặt, hắc bào nhân kia tay phải đột nhiên dựng lên, rất nhanh, ở Vĩnh Hằng Quốc Độ mỗi bên đại đại giới đều xuất hiện một cái cùng nơi đây giống nhau trận pháp, cái kia Cự Long thân thể mới vừa chui từ dưới đất lên, chính là trực tiếp bị những thứ này trận pháp gắt gao vây khốn!

Ở nơi này chút trận pháp trước mặt, cái này Cự Long bất kể như thế nào giãy dụa, đều không làm nên chuyện gì, những thứ kia trận pháp đưa nó khốn gắt gao .

Trung giới, thành trung, hắc bào nhân kia lấy ra một viên đen nhánh hồ lô màu đen, hắn dùng hồ lô kia nhắm ngay cái kia cự long đầu, trong khoảnh khắc, cái kia Cự Long trên người vô số linh khí bắt đầu điên cuồng hướng hồ lô kia hội tụ đi .

Hấp linh!

Này thần linh linh mạch là thiên địa linh vật, linh khí là nó bổn nguyên, mà hắn là Vĩnh Hằng Quốc Độ ngọn nguồn linh khí, hút đi nó linh khí, cũng liền coi như là đang hút đi Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí!

Giờ khắc này, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ người đều rõ ràng cảm nhận được linh khí trong trời đất ở dần dần biến mất!

Nào đó chỗ hư không bên trong, Hoang Doanh đám người nhìn chăm chú vào hắc bào nhân kia đám người sở tại, thần sắc âm trầm .

"Hắn sẽ đến không ?" Hoang Bất Nhị đột nhiên hỏi .

Hoang Doanh gật đầu, " Biết, nhất định sẽ!"

Đối với Dương Diệp tính khí, hắn là biết một chút, Dương Diệp nói phải bảo vệ những thứ này thiên địa linh vật, vậy nhất định sẽ bảo hộ, coi như hắn không muốn quản nhàn sự, cái kia Linh Tổ khẳng định cũng sẽ không khoanh tay đứng nhìn! Hơn nữa, chỉ cần Dương Diệp không ngu, khẳng định sẽ tới ngăn cản, hắc bào nhân này tám chín phần mười là cùng Mạt Pháp Chi Địa đám người kia một phe, đối phương muốn tù đi cái này thần linh linh mạch, nhất định là muốn làm cái gì chuyện, như hắn hiện tại không ra ngăn cản, đến thì sợ là phải bị thua thiệt đấy!

Cứ như vậy, thời gian từng điểm từng điểm quá khứ, cái kia thần linh Thần Mạch thân thể bắt đầu có chút hư ảo .

Mà toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí tắc thì là càng ngày càng ít!

Bất quá, không người nào dám ngăn cản!

Theo thời gian chậm rãi trôi qua, cái kia thần linh linh mạch càng ngày càng suy yếu, lúc này, nó đã không có ở phản kháng!

Thực lực của nó kỳ thực cũng không thấp, bất quá, hồ lô kia cùng cái kia trận pháp còn có màu vàng kia dây thừng hiển nhiên là chuyên môn chuẩn bị cho nàng, thêm trên hắc bào nhân kia đám người thực lực cường đại, nguyên nhân đây, nó căn bản không có sức phản kháng!

Ở nơi này lúc, hắc bào nhân kia đột nhiên xoay người, sau một khắc, tại hắn bên phải, một luồng kiếm quang chợt lóe lên, trong nhấp nháy, một gã hắc y mệnh kỳ cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài .

Phốc!

Tiên huyết như trụ!

Một người đàn ông xuất hiện ở cái kia thi thể không đầu trước mặt, người đến, chính là Dương Diệp!

Hoang Doanh đám người cũng không có tìm được Dương Diệp, mà là ở Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí tiêu thất lúc, Tiểu Bạch đã nhận ra không thích hợp, nhưng sau mang theo Dương Diệp chạy tới .

Tiểu Bạch!

Nàng đối với nhân loại kỳ thực cũng không phải là đặc biệt hữu hảo, đương nhiên, ngoại trừ Dương Diệp đám người bên ngoài . Mà nàng đối với những thứ kia thiên địa linh vật là thật rất gần gũi, Dương Diệp cùng Nhị Nha đám người là thân nhân của nàng, mà những thứ kia thiên địa linh vật tắc thì là đồng loại của nàng!

Mà thiên hạ vạn linh, cũng hầu như đều lấy nàng vì thủ .

Đặc biệt nàng trước đây gọi vạn giới vạn linh tương trợ lúc, những thứ kia linh vật đến giúp nàng về sau, nàng đối với mấy cái này thiên địa linh vật càng trở nên thân .

Làm nhận thấy được Vĩnh Hằng Quốc Độ biến hóa về sau, nàng lập tức lôi kéo Dương Diệp chạy đến .

Dương Diệp đối diện, hắc bào nhân kia quan sát liếc mắt Dương Diệp, khẽ cười nói: "Ngươi chính là Dương Diệp đi, nghe nói ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Hắc bào nhân kia phản ứng cực nhanh, ở Dương Diệp tiêu thất một khắc kia, hắn chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, hắc bào nhân kia trong nháy mắt té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay ngược mấy ngàn trượng!

Bên ngoài mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chính là lần nữa xuất hiện ở đỉnh đầu hắn, hắc bào nhân bỗng nhiên ngẩng đầu, hai tay hắn hư chiêu, trong sát na, hắn song chưởng phía dưới, hai thanh đoản đao lặng yên ngưng hiện, chuyển chớp mắt, thân thể một cái xoay tròn, vô số lưỡi dao giống như như vòi rồng trong nháy mắt đem Dương Diệp bao phủ .

Mà lúc, mấy đạo kiếm quang từ cái này vô số lưỡi dao bên trong chợt hiện hiện mà ra, những thứ kia lưỡi dao bị cắt thành vô số mảnh nhỏ!

Mà lúc, hắc bào nhân kia đã thối lui đến nghìn trượng bên ngoài!

Chu vi cái kia bảy tên hắc y nhân cũng đứng ở hắc bào nhân hai bên trái phải!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nàng bay đến tòa kia trận pháp bên trong .

Nhìn thấy một màn này, hắc bào nhân kia đám người liền muốn ra tay, mà lúc, một đạo kiếm ý đột nhiên bao phủ ở bọn họ .

Hắc bào nhân đám người lập tức nhìn về phía Dương Diệp, lúc này bọn họ mới đột nhiên nhớ tới, trước mắt cái này nhưng là Dương Diệp, cái kia làm cho Hoành Vạn Cổ bọn người thúc thủ vô sách người!

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, hắn ở chờ, chờ Tiểu Bạch đem cái kia thần linh linh mạch cứu ra!

Tiểu Bạch tiến nhập cái kia trận pháp bên trong về sau, cái kia trận pháp lập tức bắt đầu nhằm vào Tiểu Bạch, đặc biệt cái kia màu vàng dây thừng, phi thẳng đến Tiểu Bạch bắn nhanh đi .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng tiểu trảo vung lên, trong nháy mắt, vô số thanh kiếm trực tiếp chém về phía cái kia màu vàng dây thừng ... Những thứ này kiếm, chính là cái kia ba thanh thiên mệnh kiếm, Ngũ Hành Kiếm, Xích Tiêu Kiếm, Kiếm Thủ ...

Đều là siêu siêu Thần khí a!

Tuy là Tiểu Bạch sẽ không kiếm đạo, thế nhưng, nàng hội linh khí, nàng chỉ cần giao phó những thứ này kiếm vô cùng vô tận linh khí là được rồi!

Cái kia kim sắc dây thừng còn không có tới gần Tiểu Bạch, chính là trực tiếp bị vô số thanh kiếm chém bay!

Căn này dây thừng kỳ thực cũng không phải thông thường dây thừng, nhưng tiếc là chính là, nó đối mặt là Tiểu Bạch, cái này có vô số siêu việt siêu Thần khí bảo bối tiểu gia hỏa!

Tiểu Bạch cũng không có đi quản cái kia kim sắc dây thừng, mấy chuôi thiên mệnh kiếm đã đem cái kia kim sắc dây thừng áp chế gắt gao, nó hoàn toàn lật không nổi cái gì sóng lớn tới.

Còn dư lại chính là cái kia Linh Trận!

Theo Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, cái kia trận pháp trong những thứ kia linh khí tức thì ngừng lại, linh khí dừng lại, trận pháp trong nháy mắt đình chỉ .

Cái kia Hắc Sắc Hồ Lô cũng dừng lại, thế nhưng rất nhanh, nó xoay người chạy!

Bất quá, Tiểu Bạch động tác thật nhanh, nàng ôm lấy cái kia hồ lô màu đen, nhưng sau tiểu trảo một cái tát vỗ vào hồ lô kia lên, cái kia nguyên bản kịch liệt giãy giụa hồ lô tức thì bình tĩnh lại . Thế nhưng rất nhanh, nó lại bắt đầu phản kháng đứng lên!

Cái này lúc, Tiểu Bạch hướng về phía hồ lô kia nhẹ nhàng hút một cái, trong nháy mắt, bên trong hồ lô kia linh khí giống như vỡ đê một dạng tuôn ra, nhưng sau toàn bộ bị Tiểu Bạch hút vào .

Cái kia Hắc Sắc Hồ Lô hoàn toàn mộng bức .

Bình thường chỉ có nó hấp người khác linh khí, mà lần này, nó cư nhiên bị hút!

Tiểu Bạch nhìn trước mặt hồ lô, nhếch miệng cười, đón lấy, nàng giơ hồ lô lên hướng về phía Dương Diệp giơ giơ lên, ý kia hiển nhiên chính là, xem, lại được một cái bảo bối!

Dương Diệp: "..."

....

------oOo------

Chương 2721: hoặc là động thủ, hoặc là câm miệng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lắc đầu cười, "Mau làm chính sự!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau đem hồ lô kia thu vào, đón lấy, nàng xem hướng về phía trận pháp trong cái kia Cự Long đầu .

Linh mạch!

Thật là lớn một cái linh mạch!

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, trước mắt cái này đại gia hỏa hẳn là đến Hồng Mông Tháp nội bộ đi!

Tiểu Bạch khi nhìn đến đầu này cự long đệ nhất chính là đã quyết định như vậy!

Nàng tiểu trảo thủ cầm linh trượng thần tốc vung múa, rất nhanh, cái kia trận pháp trong linh khí đều bị nàng hấp thu, mà cái kia quấn quanh ở Cự Long trên người những thứ kia kim sắc dây thừng cũng vào giờ khắc này dần dần hư ảo .

Dương Diệp đối diện, cái kia cầm đầu hắc bào nhân đột nhiên cười nói: "Dương Diệp, không nghĩ tới ngươi thật dám đến, xem ra, ngươi đối với mình rất tự tin!"

Dương Diệp nhìn về phía hắc bào nhân kia, "Hoặc là động thủ, hoặc là câm miệng ."

Hắc bào nhân cười gằn nói: "Dương Diệp, trợn đại mắt nhìn xem ngươi bốn phía ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía .

Xuy Xuy Xuy xuy ....

Tại hắn nhóm bốn phía cân nhắc trăm trượng bên ngoài, không gian đột nhiên tầng tầng nứt ra .

Mai phục!

Hiển nhiên, hắc bào nhân đám người sớm đã tính tới Dương Diệp trở về .

Hắc bào nhân cười ha ha một tiếng, "Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi nếu không đến, ta chờ thật đúng là bắt ngươi hết cách rồi, thế nhưng, ngươi lại vẫn cứ muốn tới . Chứng kiến chu vi cái này kết giới sao? Không gian chung quanh đã bị vô thượng bí pháp củng cố, ngươi cái kia Linh Tổ không phải là rất lợi hại sao ? Khiến nó thử xem xem có thể hay không phá hỏng ? Ngươi ..."

Nói đến này chỗ, hắc bào nhân kia thanh âm đột nhiên hơi ngừng .

Bởi vì một đạo kiếm quang hướng hắn tàn nhẫn phách mà đến!

Hắc bào nhân hơi biến sắc mặt, tay phải nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền, cái này đấm ra một quyền, một khí lãng đột nhiên ngưng tụ thành một mặt khiên chắn trước mặt của hắn .

Phòng thủ!

Dương Diệp trong kiếm ẩn chứa lực lượng quá mạnh, liều mạng sẽ thảm hại hơn!

Kiếm tới!

Ầm!

Cái kia mặt khí lãng cái khiên ầm ầm nổ tung, mà hắc bào nhân kia bản thân càng là trong nháy mắt bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài .

Phía trước hắc bào nhân chung quanh những người áo đen kia đang muốn xuất thủ, Dương Diệp cầm kiếm một cái quét ngang, cường đại kiếm ý chấn động ra đến, những người đó còn chưa xuất thủ chính là ngạnh sinh sinh bị chấn địa liên tục chợt lui!

Dương Diệp cũng không có ở xuất thủ, mà là rút về đến rồi Tiểu Bạch bên cạnh .

Cái này tiểu gia hỏa mới là trọng yếu nhất!

Mặt khác một mảnh hư không bên trong, Hoang Doanh mang theo Hoang Tộc cùng các giới cường giả nhìn phía xa Dương Diệp cùng cái kia một đám hắc bào nhân, trầm mặc không nói .

Mọi người thần sắc là ngưng trọng .

Bởi vì Dương Diệp so trước đó mạnh hơn .

Sau một lúc lâu, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Mọi người không cần suy nghĩ nhiều, hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn, đối với chúng ta mà nói cũng không phải chuyện xấu . Chúng ta cùng hắn không có trực tiếp xung đột lợi ích, có hắn ở, Mạt Pháp Chi Địa sẽ tâm tồn cố kỵ, đối với chúng ta mà nói, cái này là một chuyện tốt!"

Nghe vậy, mọi người thần sắc nhẹ nhõm .

Như Hoang Doanh nói, có Dương Diệp nắm Mạt Pháp Chi Địa, đối với Hoang Tộc còn có bọn họ mà nói, là một chuyện tốt . Nếu như không có Dương Diệp, Mạt Pháp Chi Địa nhất gia độc lớn, đối với hắn nhóm mà nói, rất có thể là một cái tai nạn .

Xa chỗ .

Ở Tiểu Bạch trợ giúp xuống, cái kia Cự Long trên người những thứ kia màu vàng tuyến đã càng ngày càng thiếu .

Dương Diệp cũng không có xuất thủ, bởi vì những thứ kia tuyến phía trước đã hầu như dung nhập vào cái kia Cự Long trong nhục thể, làm cho hắn xuất thủ, hắn kiếm có thể phá hỏng những thứ kia tuyến, nhưng là lại có thể sẽ thương tổn đến những thứ kia Cự Long, hơn nữa, hắn cần kinh sợ không xa chỗ hắc bào nhân kia đám người .

Mà hắc bào nhân kia mấy người cũng không có ở xuất thủ .

Mới vừa giao thủ, đã để bọn họ rõ ràng nhận thức được bọn họ cùng Dương Diệp sự chênh lệch!

Bây giờ tiếp tục xuất thủ, vậy là thuần túy muốn chết .

Hắc bào nhân đám người không ra tay, Dương Diệp cũng không ra tay .

Rất nhanh, cái kia Cự Long quanh thân màu vàng tuyến đã toàn bộ bị Tiểu Bạch khu trừ, cái này lúc, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau hướng về phía cái kia thần linh Thần Mạch bắt đầu quơ múa lên tiểu trảo .

Tất cả mọi người biết nàng là có ý gì!

Bên kia, cái kia Hoang Doanh đám người khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi khó coi .

Không cần phải nói, cái kia thiện linh nhất định là đang lừa dối cái này thần linh Thần Mạch, muốn bên ngoài lừa dối đi!

Hoang Doanh chung quanh những người đó hiển nhiên cũng ý thức được điểm ấy, khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi cực kỳ xấu xí, như cái này thần linh Thần Mạch theo cái kia tiểu gia hỏa đi ...

Ở nơi này lúc, không xa chỗ bất ngờ xảy ra chuyện .

Ầm ầm!

Ở cái kia bên trong kết giới, đại địa đột nhiên kịch liệt run lên, rất nhanh, ở cái kia vạn trượng bên ngoài, một tòa đại sơn đột nhiên đổ nát, ngay sau đó, nhất tôn kình thiên cự nhân chi tòa kia đại sơn cuối cùng đứng lên!

Vị này cự nhân toàn thân lại từng cái to lớn đen nhánh sắc đá lớn ngưng tụ mà thành, ở trước mặt nó, cái này thiên địa đều tựa như lộ vẻ có chút nhỏ hẹp .

Thật quá lớn!

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua vị kia cự nhân, nhưng sau nàng vội vã nhìn về phía cái kia Cự Long, tiểu trảo thần tốc quơ .

Hiển nhiên là gọi cái kia long cùng với nàng cùng nhau chạy!

Cái kia long nhìn Tiểu Bạch hồi lâu, nhất về sau, nó nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Nhân loại ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia long, khẽ gật đầu, "Làm sao ?"

Cái kia long trầm giọng nói: "Ta như tùy ngươi rời đi, giới này linh khí sắp mở thủy tiêu tán, tối đa mười năm, mảnh này thế giới sẽ trở thành tan vỡ ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi muốn lưu hạ sao?"

Cái kia long lắc đầu, "Nhân loại, ngươi rất cường đại, ngươi có bằng lòng hay không thủ hộ ta, thủ hộ mảnh này thế giới ?"

Dương Diệp hơi ngẩn ra, nhưng sau hắn quả đoán lắc đầu, "Như ngươi không đi, chúng ta hội lập tức đi ngay ."

Tới cứu cái này linh mạch, là xem ở Tiểu Bạch mặt mũi lên, như cái này linh mạch không đi, hắn hội quả đoán mang theo Tiểu Bạch đi . Cứu ngươi, còn muốn thủ hộ ngươi ? Ma quỷ đản, hắn Dương Diệp cũng không phải là ngại trứng đau!

Hắn chính mình còn có rất rất nhiều việc cần hoàn thành, hơn nữa, hắn hiện tại mặc dù có thể đối kháng Mạt Pháp Chi Địa, cũng là bởi vì hắn nơi nào đều có thể đi, như hắn thủ hộ cái này thần linh linh mạch, vậy hắn sẽ bị vây ở chỗ này, khi đó, hắn liền thật không có một ngày yên tĩnh .

Vị kia thần linh linh mạch trầm mặc .

Cái này lúc, Dương Diệp nói: "Ta cho ngươi mười hơi thời gian suy tính, đi vẫn là lưu ."

Xa chỗ, vị kia cự nhân đã hướng Dương Diệp đi tới bên này, nó mỗi đi một bước, cái này thiên địa đều kịch liệt run lên, nhưng sau đại địa rạn trầm xuống .

Cái kia cỗ kinh khủng uy áp cùng khí thế, chính là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả cũng không so sánh được lên a...!

Dương Diệp thần sắc bình tĩnh nhìn vị kia cự nhân, Tiểu Bạch về tới bả vai hắn lên, nàng nhìn thoáng qua cái kia thần linh linh mạch, cũng không có ở vung trảo .

Nàng tới cứu linh, thế nhưng như linh không theo nàng đi, nàng cũng không biện pháp a!

Hơn nữa, bọn họ lúc này đây đến, bản thân liền là rất nguy hiểm .

Vị kia cự nhân đã càng ngày càng gần .

Cái này lúc, cái kia thần linh linh mạch đột nhiên nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hư không, cũng chính là Hoang Doanh đám người chỗ ở vị trí, "Nhân loại, yêu tộc, vạn tộc, vạn giới, ta như lưu ở nơi đây, các ngươi có thể nguyện hộ tống ta chu toàn ?"

Cái kia mảnh nhỏ hư không, Hoang Doanh đám người khuôn mặt sắc trầm thấp như nước, đều là trầm mặc không nói .

Vị này thần linh Thần Mạch hiển nhiên là muốn ở lại mảnh này thế giới, nhưng vấn đề là, hiện tại có người muốn làm nó, mà hắn đây, chỉ cần có người nguyện ý bảo hộ nó, nó liền nguyện ý tiếp tục lưu lại nơi đây!

Hư không bên trong, mấy hơi thở quá khứ, Hoang Doanh đám người trầm mặc như trước .

Bảo hộ cái này thần linh ?

Hắc bào nhân này đám người rất có thể chính là Mạt Pháp Chi Địa, bọn họ lấy cái gì đi bảo hộ cái này thần linh ?

Bọn họ muốn bảo hộ, muốn để lại hạ cái này thần linh linh mạch, nhưng sự thực là, bọn họ lưu không xuống .

Bọn họ không dám cùng Mạt Pháp Chi Địa nhân đối kháng!

Dương Diệp trước mặt, cái kia thần linh linh mạch thu hồi ánh mắt, quá hồi lâu, nó nhìn về phía Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, "Ta với ngươi chờ đi!"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, biểu thị hoan nghênh .

Cự Long nhìn về phía Dương Diệp, "Thay ta ngăn cản nhất khắc chung, ta muốn xuất hiện ."

Dương Diệp gật đầu, " Được !"

Vị kia thần linh linh mạch hai mắt chậm rãi đóng lại, sau một khắc, nó cái kia trải rộng toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ thân thể bắt đầu run rẩy động, theo sát chi, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đại địa bắt đầu điên cuồng rung động .

Vô số sơn vỡ, vô số đất rung!

Mà lúc, Dương Diệp đã đem Tiểu Bạch đưa về Hồng Mông Tháp bên trong, thân hình hắn run lên, một luồng hình cung kiếm quang đột nhiên hướng vị kia Thạch Cự Nhân bắn tới!

Giờ khắc này, hắn không xuất thủ không được, bởi vì vị kia Thạch Cự Nhân đã tới trước mặt bọn họ .

Vị kia Thạch Cự Nhân đột nhiên một quyền đập hạ!

Một quyền này rơi xuống, giống như là trời sập một dạng, vô cùng kinh khủng!

Ầm!

Kiếm quang tiêu tán, một đạo nhân ảnh bị chấn động bay ra ngoài .

Đạo nhân ảnh này chính là Dương Diệp!

Xa chỗ, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, ngạnh sinh sinh ngừng lại .

Mà lúc, cách đó không xa hắc bào nhân kia đột nhiên cười lạnh nói: "Dương Diệp, còn đây là ..."

Dương Diệp đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua hắc bào nhân, "Còn đây là ngươi tổ tông, bức bức không ngừng, cho lão tử an tĩnh một điểm!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đem kiếm cắm kiếm vào vỏ, nhưng sau hướng vị kia Thạch Cự Nhân chạy đi!

Tốc độ của hắn tăng lên quá nhanh, nhanh đến giữa sân xuất hiện từng đạo như thực chất tàn ảnh!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở vị kia Thạch Cự Nhân đỉnh đầu!

Một kiếm chém hạ!

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Cái này một kiếm rơi xuống, thiên địa câu liệt!

Dương Diệp phía dưới, vị kia Thạch Cự Nhân nâng lên hai cánh tay, nhưng sau giao thoa cùng nhau chắn đỉnh đầu của mình .

Nhưng mà từng cái

Làm kiếm rơi xuống cái kia nhất chớp mắt, cái kia hai tay cánh tay trực tiếp bị chém xuống, kiếm cũng không có dừng xuống, mà là tàn nhẫn chém mà xuống.

Rất nhanh, Dương Diệp rơi vào vị kia Thạch Cự Nhân chân xuống.

Yên lặng nhất chớp mắt, vị kia Thạch Cự Nhân thân thể đột nhiên chia làm hai nửa, nhưng sau hướng hai bên ngã xuống!

Nhìn thấy một màn này, tất cả mọi người ngây dại .

Một kiếm ?

Cứ như vậy một kiếm cho miểu ?

Dương Diệp thu hồi kiếm, cái này lúc, vị kia thần linh linh mạch đột nhiên phóng lên cao, trong nháy mắt, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đều rung động kịch liệt lên .

Dương Diệp đám người trước mặt, cái kia thần linh linh mạch hình thể càng ngày càng nhỏ .

Đang ở co rút lại!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn cách đó không xa hắc bào nhân kia đám người, hắn diện vô biểu tình, cứ như vậy nhìn .

Những thứ này người, chỉ cần ai dám động đến, người đó phải chết!

Rất nhanh, cái kia thần linh linh mạch càng co càng nhỏ lại, mà ở Vĩnh Hằng Quốc Độ các nơi, phàm là thân thể hắn bộ phận tiêu thất về sau, cái kia địa phương linh khí chính là trong nháy mắt lấy tốc độ cực nhanh tiêu thất lấy .

Mà những thứ kia linh khí nguyên bản là thiếu địa phương, càng là trực tiếp bắt đầu khô kiệt .

Quá không biết bao lâu, cái kia thần linh linh mạch đột nhiên cúi người hướng Dương Diệp vọt tới .

Rất nhanh, cái kia thần linh linh mạch trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể, cũng chính là Hồng Mông Tháp bên trong!

"Ha ha ....."

Cái này lúc, cách đó không xa hắc bào nhân kia đột nhiên phá lên cười, "Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi cũng đã biết, ngươi phá hủy cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, ngươi đem biến thành toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ tất cả mọi người địch nhân . Ha ha ..."

Theo hắc bào nhân này thanh âm rơi xuống, chu vi những thứ kia kết giới đột nhiên tiêu thất, cùng này đồng thời, hắc bào nhân đám người dồn dập thối lui .

Âm mưu!

Đây là cho hắn đặt ra bẫy, cố ý làm cho hắn tới cứu này thần linh linh mạch!

....

------oOo------

Chương 2722: trong mộng có rất nhiều!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong nháy mắt, Dương Diệp chính là hiểu!

Mạt Pháp Chi Địa cho hắn đặt ra bẫy, làm cho hắn Dương Diệp biến thành cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ tất cả mọi người địch nhân .

Mà giờ khắc này, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ đã bị vạn giới cường giả cùng thế lực vào ở, nói cách khác, hắn Dương Diệp biến thành những người này địch nhân!

Dương Diệp nhíu mày, ngoại trừ đỉnh phong vài cái người bên ngoài, nói thật , người bình thường căn bản khó có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn . Mạt Pháp Chi Địa làm như thế, ý nghĩa ở đâu ?

Còn là nói, đơn thuần cho hắn Dương Diệp kéo cừu hận ?

Dương Diệp lắc đầu, mang theo Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Mà lúc, cái kia Hoang Doanh đám người đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhìn thoáng qua Hoang Doanh đám người, không nói gì .

Hoang Doanh do dự xuống, sau đó nói: "Dương huynh, cái kia thần linh linh mạch nếu là bị ngươi mang đi, tối đa mười năm, cái này

Vĩnh Hằng Quốc Độ sẽ trở thành một bỏ hoang quốc độ . Không nói mười năm, ngay tại lúc này, rất nhiều địa phương linh khí cũng đã bắt đầu ở khô kiệt ."

Dương Diệp cười nói: "Sau đó thì sao ?"

Hoang Doanh trầm mặc .

Dương Diệp nhìn Hoang Doanh đám người liếc mắt, "Như vậy như thế nào, ta đem cái này thần linh linh mạch cho các ngươi, có thể ?"

Hoang Doanh đám người khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Thu hạ ?

Thu không nổi a!

Mạt Pháp Chi Địa cầm Dương Diệp hết cách rồi, thế nhưng bắt hắn nhóm nhưng là có biện pháp, như bọn họ thu xuống, không cần phải nói, Mạt Pháp Chi Địa khẳng định lập tức tìm tới cửa!

Khi đó, bọn họ lấy cái gì khu ngăn cản Mạt Pháp Chi Địa ?

Dương Diệp giang tay ra, "Chính các ngươi không cần!"

Hoang Doanh cười khổ, "Dương huynh ....."

Dương Diệp lắc đầu, "Cũng không phải là ta muốn mang đi cái này thần linh linh mạch, ta cũng không phải muốn hủy diệt cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ còn không có lớn như vậy thù . Ta mang đi nó, là bởi vì ngươi nhóm không có năng lực thủ hộ nó . Hơn nữa, nó cũng tự nguyện theo ta đi, các ngươi cũng nhìn thấy!"

Mọi người trầm mặc .

Dương Diệp cũng không muốn đang nói cái gì, hắn sẽ rời đi, cái này lúc, Hoang Doanh bên cạnh một người đàn ông đột nhiên nói: "Các hạ mang đi này thần linh linh mạch, chẳng khác nào là tuyệt đám người chúng ta sinh lộ, không chỉ có là chúng ta, vẫn là toàn bộ vạn giới thêm Vĩnh Hằng Quốc Độ huyền giả sinh lộ, các hạ phải nghĩ lại!"

Dương Diệp dừng bước lại, hắn xoay người nhìn về phía nam tử kia, "Vậy ngươi nói cho ta, ta nên làm cái gì bây giờ ?"

Nam tử trầm giọng nói: "Tự nhiên là lưu hạ cái này thần linh linh mạch ."

Dương Diệp nói: "Ta đã nói rồi, ta nguyện ý lưu xuống, cái này thần linh linh mạch trước kia cũng nói, chỉ cần các ngươi nguyện ý bảo hộ nó, nó liền lưu lại . Như vậy, các ngươi nguyện ý bảo hộ sao?"

Nghe vậy, nam tử kia thân trên khó coi . Thế nhưng rất nhanh, hắn lại nói: "Các hạ là Vĩnh Hằng Quốc Độ một phần tử, vì sao không cùng ta tất cả cùng đồng thời bảo hộ cái này thần linh ?"

Dương Diệp chớp chớp nhãn, nhưng sau cười nói: " Được a !"

Mọi người ngây ngẩn cả người, cứ như vậy đáp ứng rồi ?

Dương Diệp cười nói: "Ta tự nhiên biết, thêm một người bạn so với thêm một kẻ địch tốt. Ta nguyện ý cùng các ngươi cùng nhau thủ hộ cái này thần linh, bất quá..."

Nói đến đây, hắn nhếch miệng cười, "Các ngươi cũng biết, địch nhân của ta đây, là Mạt Pháp Chi Địa, còn có một số thần bí tồn tại, ta giúp các ngươi cùng nhau thủ hộ cái này thần linh, vậy các ngươi có nguyện ý hay không cùng nhau giúp ta đối phó bọn họ đâu ? Chúng ta người nhiều lực lượng lớn, như cùng nhau, nhất định có thể giết chết bọn họ!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người thần sắc tức thì thay đổi cực kỳ đặc sắc!

Cùng Dương Diệp cùng nhau ?

Cùng Dương Diệp cùng nhau, vậy thì phải đối mặt Mạt Pháp Chi Địa, thậm chí Dương Diệp một ít bừa bộn cừu nhân .

Dương Diệp là rất đáng sợ, thế nhưng Mạt Pháp Chi Địa lại không thể sợ sao?

Giữa sân yên tĩnh lại!

Dương Diệp nhìn về phía cái kia phía trước nói chuyện nam tử, "Làm sao ? Không muốn à?"

Nam tử trầm giọng nói: "Các hạ, ngươi đây là ép buộc, ngươi ....."

Ở nơi này lúc, một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Cái kia nói chuyện nam tử trực tiếp té bay ra ngoài .

Giữa sân mọi người hơi biến sắc mặt, nhưng là không người nào dám động thủ!

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua vậy cũng tại trên đất không ngừng lăn lộn nam tử, "Muốn cộng phú quý, nhưng không nghĩ cùng chung hoạn nạn, nhanh về ngủ đi, loại chuyện tốt này, trong mộng có rất nhiều!"

Nói xong, Dương Diệp ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Những thứ này người hiển nhiên chính là muốn cho hắn Dương Diệp thủ hộ cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, nhưng là lại không muốn cùng hắn cùng nhau thủ, nói trắng ra là chính là, liều mạng sự tình làm cho Dương Diệp đi làm, mà bọn họ không chỉ có không liều mạng mệnh, ngược lại còn muốn cầm xong chỗ .

Đây chính là Dương Diệp phát hỏa nguyên nhân!

Nhìn Dương Diệp rời đi, Hoang Doanh đám người trầm mặc không nói, cũng không có ai dám ra tay ngăn cản!

Ngăn cản ?

Cái này Dương Diệp điên lên so với Mạt Pháp Chi Địa càng đáng sợ hơn a!

Cái này lúc, Hoang Doanh trầm giọng nói: "Trở về làm chuẩn bị ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Rất nhanh, chu vi khôi phục bình tĩnh .

Theo thần linh linh mạch rời đi, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí tức thì bắt đầu lấy tốc độ cực nhanh tiêu tán lấy .

Hiện tại chính là, hấp một điểm ít một chút .

Đối với những thứ kia đại thế lực mà nói, bọn họ còn tốt, bởi vì hắn nhóm khẳng định đều có chính mình linh mạch, mặc dù so sánh lại không trên thần linh linh mạch, nhưng không đến mức thảm như vậy, bất quá, không có thần linh linh mạch cái này lớn nhất bổn nguyên, bọn họ những thứ kia linh mạch chung quy bất quá là như muối bỏ biển mà thôi .

Mà toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ rất nhanh chính là biết được Dương Diệp lấy đi thần linh linh mạch sự tình, vì vậy, Vĩnh Hằng Quốc Độ vô số người bắt đầu điên cuồng chửi bới Dương Diệp, thậm chí có những người này còn muốn thảo phạt Dương Diệp!

Thảo phạt Dương Diệp!

Đương nhiên, cũng chỉ là kêu kêu mà thôi, cũng không có người dám thật đi tìm Dương Diệp .

Bất quá, Dương Diệp lúc này ngược lại là trở thành Vĩnh Hằng Quốc Độ qua phố con chuột . Cơ hồ là người người kêu đánh đấy!

...

Chiến giới .

Tường thành chi lên, Diệp Tri Bắc cùng cái kia Lưu Uyên kề vai đứng ở tường thành lên. Có lẽ là bởi vì Dương Diệp duyên cớ vì thế, Diệp Tri Bắc hiện tại đã trở thành chiến giới nhân vật lãnh tụ một trong .

Tất cả mọi người hiểu sự an bài này!

Không phải là sợ chiến giới gặp nạn nhất thiên, Dương Diệp hội xem ở Diệp Tri Bắc mặt mũi trên thuận liền tương trợ một cái, hoặc có lẽ là, làm cho Diệp Tri Bắc hảo ngôn vài câu!

Diệp Tri Bắc ngược lại cũng không có cự tuyệt, nàng rất tinh tường Dương Diệp tính cách, với ngươi tốt, hắn cái gì đều không lại so đo, ở đại sự tình, hắn cũng sẽ giúp ngươi; với ngươi không được, hắn liền sợi lông cũng sẽ không cam lòng cho cho ngươi!

Bất kể là báo ân vẫn là báo thù, hắn đều là một cái làm phi thường cực đoan người!

"Đã biết ?" Lưu Uyên hỏi .

Diệp Tri Bắc gật đầu .

Lưu Uyên cười nói: "Đối với chúng ta mà nói, cũng không xấu sự tình, chí ít, bọn họ hiện tại sẽ không nhìn chằm chằm vào chúng ta ."

Diệp Tri Bắc nhẹ giọng nói: "Nghe nói rất nhiều người muốn thảo phạt hắn!"

Lưu Uyên khẽ cười nói: "Rất bình thường . So sánh với Mạt Pháp Chi Địa đám kia cao cao tại thượng cường giả, Dương Diệp kỳ thực cũng không làm sao có thể sợ . Ta dám đánh cuộc, nếu như là Mạt Pháp Chi Địa cướp đi cái kia thần linh linh mạch, bọn họ khẳng định liền rắm cũng không dám phóng một cái, biết vì sao không ?"

Diệp Tri Bắc nhìn về phía Lưu Uyên, Lưu Uyên cười nói: "Bởi vì Dương Diệp hắn là một cái có nguyên tắc người, ngươi không làm phát bực hắn, hắn là sẽ không theo liền nổi điên, mà Mạt Pháp Chi Địa bất đồng, bọn họ thật cao ở lên, coi rẻ chúng sinh, bất kể làm cái gì, chỉ cần thực lực không có bọn họ mạnh, những người đó cũng không dám đi nói gì ."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời xa xôi, "Người tốt cùng phần tử xấu, rất nhiều người luôn là yêu mến lấn phụ người tốt, bởi vì hắn nhóm cảm thấy người tốt dễ bắt nạt phụ, tương phản, người xấu nói, bọn họ không chỉ có không dám lấn phụ, ngược lại còn có thể chỗ chỗ chịu được người xấu lấn phụ . Bắt nạt kẻ yếu, đây là nhân thiên tính a ."

Diệp Tri Bắc nhẹ giọng nói: "Hắn không phải người tốt, nhưng, cũng không phải phần tử xấu, bất quá, như làm phát bực hắn, hắn hội là người đáng sợ nhất . Hy vọng cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân không nên đi tìm đường chết!"

Lưu Uyên gật đầu, Dương Diệp đáng sợ, nàng cũng là lãnh hội qua.

Gần nhất một lần chính là Dương Diệp tới thành hạ giết Hồn Giáo giáo chủ lúc.

Như không phải cố kỵ Diệp Tri Bắc cùng nàng ban đầu tương trợ tình, Dương Diệp sợ là liên thành đều cho bổ a!

"Chúng ta muốn đi ra ngoài sao?" Diệp Tri Bắc đột nhiên hỏi .

Lưu Uyên lắc đầu, "Không đi ra ngoài . Chờ bên ngoài chiến tranh kết thúc đang nói đi . Hiện tại đi ra ngoài, nơi đây sợ là muốn chết chín thành trở lên người!"

Diệp Tri Bắc gật đầu, "Cũng là!"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nhãn trung nổi lên một cái gánh ưu màu sắc .

Hy vọng còn có thấy nhất thiên!

...

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch ly khai về sau, đi thẳng tới đệ cửu trọng không gian, ở vũ trụ ba chiều trong phạm vi, cái này địa phương tương đối an toàn một ít, bởi vì nơi này linh là người một nhà!

Có người muốn là đi lên, hắn hội ngay đầu tiên biết .

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong, mới vừa vào tháp, hắn chính là cảm thấy một tinh thuần linh khí!

Đây chính là cái kia thần linh linh mạch linh khí!

Này thần linh linh mạch đi tới nơi này Hồng Mông Tháp về sau, có thể nói, cái này Hồng Mông Tháp tức thì xảy ra long trời lỡ đất biến hóa, đặc biệt linh khí này, rất sung túc !

Đương nhiên, Tiểu Bạch cũng có thể làm được . Bất quá, cái này tiểu gia hỏa rất lười , muốn nàng ngày ngày cho nơi đây lộng linh khí ? Đó là không có khả năng!

Tu luyện nhất thiên chơi hai thiên, thời gian còn lại, thời gian còn lại vẫn là chơi ...

Này thần linh linh mạch đi tới Hồng Mông Tháp sau chính là trực tiếp tiến nhập dưới nền đất, mà Dương Diệp có thể rõ ràng cảm nhận được, cái này Hồng Mông Tháp bên trong vạn vật đều ở đây bắt đầu dần dần phát sinh biến hóa rồi!

Cái này địa phương, linh khí có thể nói là vũ trụ ba chiều số một!

Duy nhất một cái thần linh ở chỗ này, Tiểu Bạch cũng ở nơi đây, có thể nói, không có địa phương có thể so trên nơi này .

Dương Diệp lần nữa về tới trong phòng tu luyện, An Nam Tĩnh vẫn như cũ tu luyện, phía trước hắn cũng không có quấy rầy An Nam Tĩnh!

Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tu luyện!

Lúc trước hắn kỳ thực đã cảm giác được đột phá, thế nhưng, bởi vì cái kia thần linh linh mạch sự tình, hắn không thể không theo Tiểu Bạch đi ra ngoài . Tiểu Bạch chuyện muốn làm tình, hắn tự nhiên là ưu tiên xếp số một đấy!

Bắn vọt mệnh kỳ cực hạn!

Tại hắn bên cạnh, An Nam Tĩnh khí tức đã hoàn toàn biến mất, Dương Diệp ngồi ở bên người nàng, hắn đều không cảm giác được nàng!

Dương Diệp trong lòng cười khổ, không cần phải nói, An Nam Tĩnh nhất định là muốn đột phá!

Nàng mới thật sự là yêu nghiệt a!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, đang muốn bắt đầu, ở nơi này lúc, Tô Thanh Thi đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Dương Diệp nhìn về phía Tô Thanh Thi, Tô Thanh Thi có chút lo lắng, "Mau ra, Nhị Nha muốn ăn cái kia thần linh linh mạch, Tiểu Bạch đều nhanh ngăn không được!"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Nàng kẻ tham ăn bệnh lại tái phát ?"

.....

------oOo------

Chương 2723: trật tự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kẻ tham ăn bệnh!

Ở Hồng Mông Tháp bên trong, không ai không biết Nhị Nha cái này tật xấu .

Ăn!

Nàng cơ hồ là cái gì cũng dám ăn, đương nhiên, chỉ hạn cái kia loại cực kỳ tốt, hoặc đặc biệt ác .

Tình huống bình thường xuống, kỳ thực nàng chắc là muốn ăn nhất Tiểu Bạch, như nàng ăn Tiểu Bạch ... Không có ai biết nàng sẽ đạt tới trình độ nào .

Bất quá, loại tình huống này nhất định là sẽ không phát sinh. Nàng cùng Tiểu Bạch quan hệ, thiết có thể cùng nhau liếm một căn mứt quả.

Thế nhưng, cái này thần linh linh mạch cùng với nàng cũng không có tốt như vậy quan hệ .

Dương Diệp vội vã cùng Tô Thanh Thi ly khai phòng tu luyện .

Hắn biết, Nhị Nha muốn ăn thần linh linh mạch, nhưng thật ra là nàng thiên tính .

Thiên tính!

Nhị Nha không phải người, là yêu thú, nàng mặc dù bây giờ đã tương đương với nửa người, thế nhưng, nàng thiên tính còn không có tiêu thất .

Rất nhanh, Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi đi tới Nhị Nha chỗ ở địa phương .

Khi hắn nhóm đi tới nơi này lúc, Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi .

Cái kia thần linh linh mạch đầu liền nằm tại mặt đất, mà ở nó đầu lên, là Nhị Nha cùng Tiểu Bạch .

Này thần linh linh mạch đã bị đánh ngã!

Chứng kiến Dương Diệp đến, Tiểu Bạch tức thì thả lỏng một hơi, nàng vội vã mang theo Nhị Nha đi tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau nàng tiểu trảo bắt đầu vung múa .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, cái kia không có thể ăn, biết không ?"

Nhị Nha bĩu môi, "Nhưng là ta muốn ăn mà, Dương ca, nếu như ta ăn nó đi, ta khẳng định có thể lập tức hấp thu xong những thứ kia nội đan, nhưng sau giúp ngươi đánh lộn!"

Dương Diệp chân mày cau lại .

Nhìn thấy Dương Diệp nhíu, Nhị Nha có chút chột dạ cúi đầu xuống .

Nhị Nha lại kính vừa sợ chỉ có hai người, một cái Dương Diệp, còn có một cái An Nam Tĩnh .

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Nhị Nha, nếu để cho ngươi ăn ta, ăn Tiểu Bạch, ngươi sẽ thay đổi trước nay chưa có cường đại, ngươi sẽ ăn không ?"

Nhị Nha quả đoán lắc đầu, đón lấy, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Nếu có nhất thiên ta muốn thương tổn Dương ca cùng Tiểu Bạch nói, ở trước đó, ta sẽ một chưởng đem ta đầu mình đập nát ."

Rất kiên định ngữ khí, cũng rất nghiêm túc, nàng không đang nói đùa.

Dương Diệp ôn nhu nói: "Nhưng là ngươi không có phát hiện sao? Ngươi đã càng lúc càng nhanh không khống chế được mình ."

Nhị Nha cúi đầu .

Đặc biệt ở thôn phệ nội đan về sau, Nhị Nha càng ngày càng tàn nhẫn, càng ngày càng bạo lực, cũng càng ngày càng không khống chế được chính mình .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, ngươi trước đây rất lợi hại, phi thường lợi hại, như ngươi không có thể khống chế chính mình, ngươi rất có thể sẽ biến thành đã từng cái kia ngươi, cái kia lúc, ngươi thì có thể thương tổn ta cùng với Tiểu Bạch ."

Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu .

Nàng cùng Nhị Nha một dạng thân cận, thế nhưng gần nhất, Nhị Nha khí tức trên người làm cho nàng có chút hơi sợ sợ .

Ở thời kỳ tột cùng, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha là tương sinh tương khắc, các nàng khắc chế lẫn nhau đối phương, nhưng cùng với lúc, cũng kiêng kỵ lẫn nhau đối phương!

Dương Diệp lại nói: "Nhị Nha, tin tưởng ta, cường đại lực lượng không phải nếm ra, đương nhiên, ngươi ăn nó đi, quả thực có thể trở nên càng mạnh mẽ hơn, thế nhưng, ngươi vĩnh viễn sẽ không thay đổi phi thường lợi hại . Tu luyện, ngươi cần tu luyện, ngươi cần chiến thắng chính mình ."

Nhị Nha nhìn thoáng qua cách đó không xa cái kia thần linh linh mạch, nàng phe phẩy đầu nhỏ nhẹ giọng nói: "Ta không ăn nó nha!

Có chút nhỏ ủy khuất!

Dương Diệp khẽ cười nói: "Đừng ủy khuất . Ngươi muốn ăn nó, không pháp là nhìn trúng nó linh khí, như vậy như thế nào, làm cho Tiểu Bạch cùng nó mỗi thiên cố định cho ngươi truyền một ít linh khí, như thế nào đây?"

Tiểu Bạch vội vã chút ít đầu, biểu thị tán thành .

Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, " Được !"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi a, đừng ủy khuất . Nhị Nha, người chúng ta ngươi không thể ăn, nhưng như là địch nhân nói, ngươi có thể theo liền ăn a!"

Nghe vậy, Nhị Nha nhãn tình sáng lên, nàng vỗ một cái Dương Diệp tay, "Dương ca ngươi tốt nhất rồi!"

Dương Diệp lắc đầu cười, cái này đồ tham ăn! Đồng thời, hắn trong lòng cũng là thả lỏng một hơi, Nhị Nha thiên tính, hắn không thể đơn thuần áp chế, bởi vì đè quá mức, nhất định sẽ ra vấn đề .

Mà như không đè nói, cái kia lấy Nhị Nha tính cách này, sợ là muốn ăn thiên ăn!

Dương Diệp lần nữa xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, nhưng sau hắn đi tới cái kia thần linh linh mạch đầu trước, nó vừa rồi nhưng là bị Nhị Nha đánh không nhẹ! Chẳng qua còn tốt, Tiểu Bạch kịp thời ngăn cản, thêm trên Nhị Nha không có hạ tử thủ, nguyên nhân đây, cái này thần linh linh mạch cũng cũng không có vấn đề lớn lao gì!

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Thần linh huynh, xin lỗi!"

Cái kia thần linh linh mạch nhìn thoáng qua cách đó không xa Nhị Nha, nhưng sau nhẹ nhàng lắc lắc, "Việc nhỏ ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha cúi đầu, chân phải nhẹ nhàng đá mặt đất, giả vờ ngây ngốc .

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vỗ nhè nhẹ một cái Nhị Nha bả vai, ý là nhanh đi nhận sai .

Phản chính nàng nếu như phạm sai lầm, chỉ cần nàng nhận sai, Dương Diệp sẽ tha thứ nàng .

Lần nào cũng đúng!

Nhất về sau, Nhị Nha hay là tại Dương Diệp nhìn kỹ hạ đi tới cái kia thần linh linh mạch trước, chứng kiến Nhị Nha, cái kia thần linh linh mạch là vô cùng kiêng kỵ a!

Nhị Nha đối với thiện linh một loại, uy hiếp quá to lớn . Đương nhiên, nàng đối với ác linh một loại, uy hiếp càng đại!

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia thần linh linh mạch, đạm thanh nói: "Không có ý tứ mà, ta lấy sau không ăn ngươi chính là ."

Dương Diệp cười khổ, người này . Hắn xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Đổi thiên ta dẫn ngươi đi vũ trụ bốn chiều không gian bên viền, chúng ta đi nơi nào tìm cái kia, chính là ngươi cái kia thiên ăn rồi cái kia bóng đen cự nhân ."

Nghe vậy, Nhị Nha con mắt tức thì sáng lên, "Thật ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nhị Nha cười hắc hắc, "Dương ca, ngươi là thế giới trên tốt nhất Dương ca ."

Một bên, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, Nhị Nha cũng biết nịnh hót a!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, hắn xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Đi chơi một cái đang tu luyện đi!"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau nàng lôi kéo Tiểu Bạch hướng xa chỗ bật đi , vừa bật vừa nói: "Bạch, ngươi cái kia Thiên Tru kiếm ta nhìn có điểm khó chịu, để cho ta ăn nó đi đi..."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo đưa tới Nhị Nha miệng trước, ở nàng móng vuốt trung, là một căn mứt quả!

Tiểu Bạch hướng về phía Nhị Nha nhếch miệng cười, hiển nhiên, là đang nói: Ngươi chính là ăn kẹo hồ lô đi!

Nhị Nha cầm mứt quả liếm liếm, nhưng sau đưa tới Tiểu Bạch trước mặt, Tiểu Bạch vươn đầu lưỡi cũng liếm liếm, mùi vị vẫn là có thể .

Nhị Nha mang theo Tiểu Bạch hướng xa chỗ đi tới, "Tiểu Bạch, nói cho ngươi biết cái bí mật, ngươi chớ cùng Dương ca nói."

Tiểu Bạch chăm chú gật gật đầu .

Nhị Nha len lén liếc liếc mắt xa xa Dương Diệp, sau đó nói: "Ta cảm thấy ở qua một đoạn thời gian, Dương ca loại này, ta có thể đánh mười cái!"

Tiểu Bạch liếm mứt quả đầu lưỡi ngừng lại, nàng nhìn Nhị Nha, con mắt chớp chớp .

Nhị Nha lại nói: "Ta là nói thật!"

Nàng rất nghiêm túc!

Tiểu Bạch liếc một cái cách đó không xa Dương Diệp, nhưng sau nàng xem hướng Nhị Nha, tiểu trảo nhẹ nhàng quơ . Ý là, ngươi phải khiêm tốn một điểm, không phải sẽ bị đánh!

Nhị Nha gật một cái đầu nhỏ, "Khiêm tốn, khiêm tốn!"

Cứ như vậy, hai cái tiểu gia hỏa nhất bính nhất khiêu biến mất ở không xa chỗ .

Bên kia, Dương Diệp nhìn thoáng qua Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, lắc đầu cười, nhưng sau nhìn về phía cái kia thần linh linh mạch, "Lần này là ta sơ sẩy, thật không có ý tứ ."

Thần linh linh mạch lắc đầu, "Nàng tiểu hài tử tâm tính, việc nhỏ ."

Tiểu hài tử tâm tính!

Dương Diệp mỉm cười, đối với cái này thần linh linh mạch gia tăng rồi một ít hảo cảm . Cuối cùng là sống vô số năm lão quái vật, lòng dạ cùng khí độ là có.

Cái này lúc, cái kia thần linh linh mạch đột nhiên nói: "Nơi đây tốt!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía thần linh linh mạch, thần linh linh mạch nhẹ giọng nói: "So với bên ngoài tốt, ta nguyện lâu dài ở lại này chỗ ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Bên ngoài ....."

Thần linh linh mạch lắc đầu, "Biết không ? Bất kể là nhân tộc hay là cái gì khác tộc, tham lam đều là không có hạn cuối. Lại người, ta cũng không thiếu phía ngoài bọn họ cái gì, ta cũng không thuộc về bọn họ . Sở dĩ vĩnh trú Vĩnh Hằng Quốc Độ, không phải là vì báo năm đó ân đi . Mà bây giờ, ân tình này cũng báo, ta nếu muốn ly khai, cùng bất luận kẻ nào không quan hệ ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Thần linh huynh, ngươi như nguyện ý lưu ở nơi đây, ta hoan nghênh tột cùng, đương nhiên, như ngươi phải ly khai, ta cam đoan với ngươi, ta tuyệt không ngăn trở ngươi, chỉ cần ngươi muốn, lúc nào ngươi cũng có thể đi!"

Cái kia thần linh nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Đa tạ!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng kéo về phía sau lấy Tô Thanh Thi xoay người rời đi .

Kiếm Tông sau sơn .

Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi bước chậm sơn gian, nhỏ bé phong đánh tới, hoa cỏ chập chờn .

Hai người đều không nói gì, cứ như vậy dắt tay đi tới .

Rất nhanh, hai người tới một vách núi một bên, xa chỗ phía chân trời, một mảnh tường hòa .

Tô Thanh Thi đầu nhẹ nhàng dựa vào ở Dương Diệp bả vai lên, "Ngươi ta quen biết bao nhiêu năm, ngươi biết không ?"

Dương Diệp biểu tình cứng đờ, rất nhanh, hắn lắc đầu .

Hắn quả thực không biết .

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Không tính là ngươi trong phòng tu luyện bên trong tu luyện thời gian, đã sắp ba mươi năm ."

Dương Diệp tay phải vòng lấy Tô Thanh Thi thắt lưng, không nói gì .

Tô Thanh Thi nhẹ giọng nói: "Mà ngươi cùng chúng ta thời gian chung đụng, vẫn chưa tới năm năm ."

Dương Diệp thân thể khẽ run lên .

Tô Thanh Thi ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng nhẹ cười cười, nụ cười này, trực tiếp khiến trăm hoa mất sắc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Thật xin lỗi!"

Tô Thanh Thi lắc đầu, "Ngươi ta nhất thể, hà tất cần như này ?"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía xa chỗ cuối chân trời, "Ta cũng không phải trách, con đường đi tới này, vô số người dần dần biến mất, chúng ta còn có thể đi đến nơi đây, đồng thời cùng một chỗ, đã không dễ dàng ."

Nói xong, nàng xem hướng Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Mạt Pháp Chi Địa tính kế ngươi, để cho ngươi trở thành thiên hạ địch, ta biết ngươi không để bụng, bất quá, còn có tốt hơn giải quyết biện pháp, không phải sao?"

Dương Diệp trầm mặc .

Tô Thanh Thi vòng lấy Dương Diệp thắt lưng, không có ở nói .

Cái này lúc, Dương Diệp trước ngực, một viên truyền âm thạch đột nhiên run rẩy động, Dương Diệp xuất ra truyền âm thạch, rất nhanh, một giọng nói tự trong đó truyền ra, "Mạt Pháp Chi Địa ở tụ tập vạn giới cường giả, nói là muốn thảo phạt ngươi, ta đoán, bọn họ có thể là muốn lợi dụng vạn giới những người đó làm chuyện gì tình, ngươi được cẩn thận ."

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau cười nói: "Giúp ta truyền cái tin tức đi ra ngoài!"

"Nói!" Bên kia, một giọng nói vang lên .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, "Đã nói, ta Dương Diệp muốn ở nam giới chế tạo một tòa cực lạc thành, vạn giới cường giả đều có thể đến, nơi đây, linh khí vĩnh viễn không khô cạn ."

Nói xong, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, quá loạn . Không, là cái này vũ trụ ba chiều quá loạn . Thiên mệnh kiến tạo trật tự, quá mức bá đạo, quá mức tàn nhẫn, quá mức bản thân, là nên kết thúc . Ta muốn bằng vào ta kiếm, thành lập một cái trật tự, một cái trật tự hoàn toàn mới . Kiến tạo cái này trật tự phía trước, trước đồ Mạt Pháp Chi Địa, sau diệt thiên mệnh lão đại, lại làm vũ trụ bốn chiều!"

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang vọng phía chân trời .

Dương Diệp cũng không biết, hắn lúc này nói như vậy, làm cho giữa thiên địa này xuất hiện một loại cho tới bây giờ không có xuất hiện qua kiếm đạo .

Một loại siêu việt bất luận cái gì kiếm đạo kiếm đạo .

------oOo------

Chương 2724: ngạnh kháng đến cùng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đỉnh núi chi lên, Dương Diệp cùng Tô Thanh Thi ôm nhau, hai người nhìn phía xa phía chân trời, không nói gì, cứ như vậy ôm nhau .

Nhưng mà, bởi vì hắn mới vừa lời nói kia, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ đã sôi trào lên .

Sôi trào!

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ thiếu nhất cái gì ?

Tự nhiên là linh khí!

Vạn giới cường giả tới rồi Vĩnh Hằng Quốc Độ, vì chính là linh khí!

Dương Diệp đem thần linh linh mạch mang đi, không hề nghi ngờ, hắn trở thành toàn bộ vạn giới cường giả hận nhất người kia .

Mà lần này, Dương Diệp cũng không có giống như đã từng vậy, hắn đã từng đối mặt loại tình huống này, hắn thông thường sẽ chọn không nhìn, dù cho cùng vạn giới là địch, thì tính sao ?

Thế nhưng lúc này đây, hắn không có tuyển trạch không nhìn!

Bởi vì hắn như tuyển trạch không nhìn nói, chánh hợp Mạt Pháp Chi Địa ý, Mạt Pháp Chi Địa phía trước cố ý hãm hại hắn, vậy hắn liền đơn giản đến cái tương kế tựu kế .

Hắn muốn nhìn, rốt cuộc là người nào hại ai!

Đương nhiên, lúc này đây, cũng là một hồi trận đánh ác liệt .

Bởi vì ... này một lần, hắn không chạy!

Hắn tuyển trạch cùng Mạt Pháp Chi Địa đoản binh gặp nhau, hắn tuyển trạch ngạnh kháng đến cùng!

...

Trung giới, một gian hoa lệ trong đại điện .

Hoang Doanh đám người lần nữa tụ tập với nhau .

Vạn giới rất nhiều thế lực nhân vật đại biểu cũng đều ở chỗ này, bọn họ sở dĩ không có theo Mạt Pháp Chi Địa đi, chủ yếu nhất nguyên nhân vẫn là Mạt Pháp Chi Địa xem không trên bọn họ!

Mạt Pháp Chi Địa, thấp nhất đều là mệnh kỳ cường giả!

Hoang Doanh nhìn thoáng qua giữa sân mọi người, sau đó nói: "Các ngươi thấy thế nào Dương Diệp?"

Điện bên trong trầm mặc .

Hoang Doanh đạm thanh nói: "Thế nào, không ai ?"

Cái này lúc, một gã lão giả đứng dậy, lão giả trầm giọng nói: "Cái này Dương Diệp hiện tại không chỉ có sở hữu thần linh linh mạch, còn sở hữu cái kia Linh Tổ, hắn nói kia cái gì cực lạc thành, linh khí vĩnh viễn không tiêu thất, mặc dù có chút cho phép khoa trương, thế nhưng, chỉ cần cái kia Linh Tổ cùng thần linh linh mạch không ra vấn đề, ta tin tưởng, coi như ta nhóm lão chết, cái kia thành trong linh khí sợ là cũng sẽ không tiêu thất ."

Lão chết!

Giữa sân rất nhiều người nở nụ cười .

Lão giả là mệnh kỳ cường giả, nếu là hắn lão chết, thiếu nói xong mấy vạn năm a!

Đương nhiên, đối với một ít động bất động bế quan liền mấy trăm năm hơn ngàn năm lão quái vật, mấy vạn năm thời gian, kỳ thực cũng không dài .

Lão giả lại nói: "Bất quá, cái kia Dương Diệp hành động này đơn giản chính là muốn cho ta nhóm cùng hắn buộc chung một chỗ, mà ta giống như là cùng hắn buộc chung một chỗ, liền không thể không đối mặt Mạt Pháp Chi Địa, hoặc, cùng Mạt Pháp Chi Địa buộc chung một chỗ đối mặt Dương Diệp . Dương Diệp cùng Mạt Pháp Chi Địa trong lúc đó, ta khả năng được tuyển trạch nhất phương . Đương nhiên, nếu như muốn làm cá mặn, có thể hiện tại liền rời đi Vĩnh Hằng Quốc Độ . Từ đâu tới, thì về lại nơi đó ."

Điện trung, mọi người trầm mặc .

Tuyển trạch!

Bọn họ hiện tại phải lựa chọn . Muốn ngồi thu ngư ông thủ lợi, đó là tuyệt đối không khả năng .

Bất kể là Dương Diệp, vẫn là Mạt Pháp Chi Địa, cũng sẽ không làm cho bọn họ chiếm tiện nghi!

Cái này lúc, một gã mỹ phụ đột nhiên nói: "Ta cảm thấy, chúng ta hẳn là tuyển trạch Mạt Pháp Chi Địa!"

Phía trên, Hoang Doanh nhìn về phía mỹ phụ, mỹ phụ nói: "Dương Diệp thế đơn lực bạc, đi theo hắn cùng nhau đối kháng Mạt Pháp Chi Địa, ta cảm thấy, cái này rất không sáng suốt . Mà Mạt Pháp Chi Địa bất đồng, Mạt Pháp Chi Địa cường giả vô số, như ở thêm trên chúng ta cùng nhau, cái kia Dương Diệp căn bản không có bất luận cái gì phản kháng cơ hội . Mà chúng ta nếu như đứng ở Dương Diệp bên này, nhiều lắm cũng chính là cùng Mạt Pháp Chi Địa chia năm năm mà thôi . Hơn nữa, Mạt Pháp Chi Địa vẫn luôn rất thần bí, ai biết bọn họ có hay không chuẩn bị ở sau đâu?"

Hoang Doanh trầm mặc .

Mà lúc, phía trước nói chuyện cái kia lão giả đột nhiên nói: "Ta ngược lại thật ra không có cùng xem pháp ."

Mọi người nhìn về phía lão giả, lão giả trầm giọng nói: "Số một, ta nhóm cùng Mạt Pháp Chi Địa cũng tiếp xúc qua . So sánh với Dương Diệp, cái này Mạt Pháp Chi Địa là tương đối không hề có nguyên tắc, Dương Diệp người này, ta giống như là không chọc giận hắn, hắn cũng sẽ không tới nhằm vào chúng ta, thế nhưng, Mạt Pháp Chi Địa bất đồng, phía trước Mạt Pháp Chi Địa đối đãi cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ thái độ, mọi người cũng nhìn thấy . Bọn họ muốn cái này thần linh linh mạch, chúng ta nếu như ngăn cản, bọn họ hội không chút do dự giết chúng ta ."

Nói đến đây, hắn lắc đầu, lại nói: "Lại người, Mạt Pháp Chi Địa cũng căn bản khinh thường ta chờ, lời nói khó nghe, ta nhóm coi như gia nhập vào Mạt Pháp Chi Địa, chẳng qua cũng chính là bọn họ pháo hôi mà thôi ."

Hoang Doanh khẽ gật đầu, xem như là đồng ý .

Không chỉ có Hoang Doanh, giữa sân cũng có rất nhiều người biểu thị tán thành .

Kỳ thực, nếu như có thể mà nói, bọn họ vẫn là khuynh hướng Mạt Pháp Chi Địa, bao quát cái kia lão giả, bởi vì như mỹ phụ kia nói, Mạt Pháp Chi Địa đông đảo cường giả, mà Dương Diệp đây, thế đơn lực bạc, thật không có ưu thế gì .

Thế nhưng, Mạt Pháp Chi Địa căn bản khinh thường bọn họ .

Bọn họ có thể cảm giác được đấy!

Tương phản, Dương Diệp vẫn có chút nhân tình vị, chí ít theo hắn đối đãi Cổ Kiếm Tông cái này sự tình cũng có thể thấy được .

Mà lúc, mỹ phụ kia đột nhiên nói: "Nhưng là mọi người cũng biết cái kia Dương Diệp tính cách, người này phệ sát, các ngươi là có thể cam đoan hắn không sẽ cùng Mạt Pháp Chi Địa vậy đem ta nhóm cho rằng là pháo hôi ?"

Lão giả nhìn thoáng qua mỹ phụ, sau đó nói: "Hiện tại ngươi còn xem không rõ ràng tình huống sao? Bất kể là Mạt Pháp Chi Địa cũng hoặc Dương Diệp, không phải bọn họ cần chúng ta, mà là chúng ta cần bọn họ . Nói trắng ra là, như bọn họ song phương có một phe chịu thua, cũng tỷ như nói cái kia Dương Diệp, hắn nếu là muốn trốn, hướng cửu trọng không gian bỏ chạy, Mạt Pháp Chi Địa có thể làm gì hắn ? Ta nhóm lại có thể thế nào ? Không phải nhân gia cần chúng ta, mà là chúng ta cần nhân gia ."

Mỹ phụ đạm thanh nói: "Như bọn họ không cần chúng ta, cũng sẽ không làm những chuyện này . Bất kể là cái kia Mạt Pháp Chi Địa, vẫn là Dương Diệp, bọn họ đều ở đây thu bang thủ, không phải sao?"

Lão giả nói: "Là ở thu bang thủ, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng, không có chúng ta, bọn họ song phương như trước cường đại, lại đều không phải chúng ta có thể chọc ."

Mỹ phụ trầm mặc .

Sự thực chính là như này!

Bất kể là Dương Diệp vẫn là Mạt Pháp Chi Địa, đều không phải là bọn họ có thể chọc nổi .

Ở nơi này lúc, giữa sân một người đột nhiên nói: "Chư vị, kỳ thực điều này cũng không có gì khổ sở, mọi người mời nhớ kỹ một điểm, Dương Diệp bên người, có Linh Tổ!"

Lời ấy nhất chỗ, toàn bộ đại điện trong nháy mắt an tĩnh .

Linh Tổ!

Dương Diệp có Linh Tổ!

Bọn họ vừa rồi tại thảo luận lúc, đều bỏ quên điểm này .

Linh khí!

Bọn họ những thứ này người vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ, mục đích thực sự tự nhiên là vì Linh Tổ, Dương Diệp bên người nhưng là có Linh Tổ, mà Mạt Pháp Chi Địa không có!

Cái này lúc, đạo thanh âm kia lại vang lên, "Chư vị, Mạt Pháp Chi Địa bị Dương Diệp phá hủy nhiều lần, bọn họ linh khí của mình sợ là đều không có bao nhiêu . Mà tại chỗ chư vị, đều là chuyển nhà, hoặc thân sau có gia tộc hoặc tông môn, chính các ngươi ngẫm lại, Mạt

Pháp Chi Địa sẽ để cho các ngươi thân sau những thứ này người cùng nhau vào Mạt Pháp Chi Địa sao? Bọn họ hội bảo hộ các ngươi người phải bảo vệ sao?"

Nói đến này chỗ, thanh âm kia hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Còn có điểm trọng yếu nhất, nếu như ta nhóm tuyển trạch cùng Mạt Pháp Chi Địa cùng một chỗ, Dương Diệp nhất định sẽ tuyển trạch đào tẩu . Thứ cho ta nói thẳng, toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa bắt Dương Diệp bắt lâu như vậy đều không làm gì được hắn, thêm trên chúng ta, là có thể bắt được hắn sao? Mà cái kia lúc, hắn mang theo cái kia Linh Tổ còn có cái kia thần linh linh mạch đào tẩu, ta nhóm ngoại trừ bạch cho không Mạt Pháp Chi Địa bán mạng bên ngoài, căn bản sẽ không có bất kỳ tốt chỗ . Hơn nữa, Mạt Pháp Chi Địa không đơn giản, chúng ta thậm chí có thể sẽ có sát sinh họa, bọn họ chuyện gì đều làm được đấy!"

Trong đại điện trầm mặc khoảng khắc về sau, cái này lúc, cái kia lão giả nhìn về phía Hoang Doanh, "Hoang Tộc trưởng, ngươi cầm một chủ ý đi!"

Hoang Doanh trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Hiện tại, đặt trước mặt chúng ta, ba con đường , thứ nhất, gia nhập vào Mạt Pháp Chi Địa, thứ hai, gia nhập vào Dương Diệp, cùng hắn cùng nhau chế tạo cái kia cực lạc thành, đương nhiên, khả năng phải trả giá thật lớn, bởi vì nếu như chúng ta tuyển trạch cùng hắn cùng nhau thủ hộ cái kia thành, liền nhất định cùng Mạt Pháp Chi Địa chính diện cương; thứ ba, chính là mọi người ly khai, ly khai cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ, từ đâu tới đây thì về lại nơi đó!"

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua giữa sân mọi người, sau đó nói: "Tuyển trạch thứ ba, hiện tại có thể rời đi, ta Hoang Tộc tuyệt không ngăn trở ."

Trong đại điện, đang trầm mặc khoảng khắc chi về sau, rất nhanh, có một ít người ly khai .

Bất quá, cũng không nhiều, chỉ cần lác đác mấy người .

Mà Hoang Doanh cũng quả thực không có ngăn cản .

Thấy giữa sân mọi người không có tiếp tục đi chi về sau, Hoang Doanh lại nói: "Hiện tại, tuyển trạch đi Mạt Pháp Chi Địa, có thể rời đi ."

Nghe vậy, giữa sân ánh mắt mọi người đều nhìn về Hoang Doanh, hiển nhiên, bọn họ đã biết rồi Hoang Doanh tuyển trạch .

Trong đại điện, không có ai động .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Chư vị, ta cùng với Dương Diệp người này tiếp xúc qua, đã từng cũng cùng hắn là hảo hữu chí giao, đương nhiên, hiện tại chưa tính là, nguyên nhân mà, là đã từng hắn ở Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc, vì để cho hắn kiềm chế Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta Hoang Tộc sử dụng một ít xem như là phi thường không phải bạn thân chiêu số đi. Ta muốn nói là, ta nhóm tin tưởng hắn, nhất định phải so với tin tưởng Mạt Pháp Chi Địa tới tốt lắm ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía trước mặt cái kia lão giả, "Phía trước Nhạc lão đã nói rất nhiều, ta hiện tại bổ sung một điểm nhỏ, Dương Diệp người này là kiếm tu, ta giống như là tuyển trạch cùng hắn cùng nhau, chỉ cần ta nhóm không phản hắn, hắn là sẽ không trước tính kế bọn ta, điểm này, ta có thể bảo đảm . Còn nữa, tất cả mọi người bỏ quên so với cái kia Linh Tổ còn trọng yếu hơn một điểm, đó chính là Dương Diệp hắn là thiên mệnh lựa chọn người!"

Thiên mệnh lựa chọn người!

Nghe vậy, giữa sân vô số người đầu tiên là ngẩn người, rất nhanh, mọi người thần sắc không gì sánh được ngưng trọng!

Thiên mệnh!

Cái này đã từng đối với hắn nhóm mà nói thuộc về hư vô phiêu miểu tồn tại!

Coi như là Mạt Pháp Chi Địa, đối với cái này thiên mệnh cũng là sợ chi a!

Mạt Pháp Chi Địa dám truy sát Dương Diệp, thế nhưng, cho hắn nhóm mười cái lá gan cũng không dám đuổi theo giết thiên mệnh đấy! Chí ít hiện nay Mạt Pháp Chi Địa là tuyệt đối không dám!

Hoang Doanh lại nói: "Ta nhóm tuyển trạch hắn, theo góc độ nào đó đi lên nói, chẳng khác nào là tuyển trạch đứng ở thiên mệnh bên này ."

Điện bên trong yên tĩnh lại .

Khoảng khắc chi về sau, trong đại điện làm như đã làm quyết định, rất nhanh, từng đạo mệnh lệnh truyền xuống phía dưới!

Đừng xem trong đại điện người không nhiều lắm, thế nhưng, những người này thân về sau, nhưng là có một cái cái thế lực, mà chút đại thế lực phía dưới, còn có đi theo vô số tiểu thế lực .....

Một câu nói, thiên ti vạn lũ!

Mà giờ khắc này, Dương Diệp vừa vặn đi tới Cổ Kiếm Thành .

Cái tòa này đã từng thuộc về Cổ Kiếm Tông thành, chẳng qua lúc này, đã là phế tích một mảnh!

. . .

------oOo------

Chương 2725: vào chỗ chết làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đi tới, cái này lúc, mấy tên hắc y nhân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Vài tên bóng đen người hướng về phía Dương Diệp hơi thi lễ, người áo đen cầm đầu nói: "Chủ thượng để cho ta nhóm hiệp trợ Dương công tử . Tại hạ Hắc Nhị, Dương công tử như có bất kỳ cần, xin cứ việc phân phó!"

Trước mắt mấy người này, chính là cùng hắn thường thường lấy truyền âm thạch tiến hành trao đổi cái kia vị thần bí nhân thủ hạ .

Dương Diệp gật đầu, sau đó nói: "Ta muốn lần nữa tạo tòa thành này ."

Cái kia Hắc Nhị hơi trầm ngâm về sau, nói: "Hiểu!"

Nói xong, bên ngoài cùng sau lưng những người áo đen kia xoay người rời đi .

Ở những người áo đen kia rời đi chi về sau, hai gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp thân sau .

Chính là cái kia Thương Mộ cùng Sát Tịch, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một bộ thây khô, đúng là hắn theo hắc muội thiên mệnh nơi ấy cứu ra cỗ kia đế thi!

Ba người này bình thường phần lớn thời gian đều là đang bảo vệ đi ra ngoài dạo chơi Đế Nữ đám người .

Dương Diệp hướng về phía ba người hơi thi lễ, "Đa tạ ."

Cái kia đế thi nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Năm đó ta bị thiên mệnh gây thương tích, bản thể đã tàn, thực lực khó khôi phục, ta cần Thái Nhất Huyền Khí tương trợ ."

Dương Diệp gật đầu, "Tiền bối mời đến tháp bên trong, ta làm cho Tiểu Bạch tương trợ ngươi ."

Cái kia đế thi khẽ gật đầu, "Đa tạ ."

Nói xong, hắn trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp nhìn về phía cái kia Thương Mộ hai người, hai người không nói gì .

Dương Diệp đột nhiên xoay người, ở trước mặt hắn không xa chỗ, một nữ tử chậm rãi mà đến!

Người đến, chính là cái kia Đế Nữ Trang Vị Nhiên .

Vẫn là như vậy mỹ!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Trở về!"

Trang Vị Nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng gật đầu .

Dương Diệp kéo lại Trang Vị Nhiên tay, nhẹ giọng nói: "Xin lỗi!"

Hắn Dương Diệp cả đời này, nhất thua thiệt, chính là Tô Thanh Thi chúng nữ . Phía trước hắn sở dĩ đồng ý làm cho Trang Vị Nhiên đám người ly khai, kỳ thực, hắn là muốn cho các nàng ly khai vòng xoáy này . Hắn hiện tại, thân chỗ một cái vòng xoáy lớn, con đường phía trước đến tột cùng là dạng gì chính hắn cũng không biết!

Thế nhưng, Trang Vị Nhiên các nàng một tên tiếp theo một tên lại trở lại rồi .

Trang Vị Nhiên nắm thật chặt Dương Diệp tay, "Cùng nhau đối mặt!"

Cùng nhau đối mặt!

Cái này chính là các nàng vì sao lúc này trở về nguyên nhân .

Bây giờ Dương Diệp, không thể nghi ngờ là muốn cùng Mạt Pháp Chi Địa chân chính ngả bài . Lúc này, cũng là Dương Diệp thời điểm nguy hiểm nhất . Các nàng cũng không muốn ở Dương Diệp thời điểm nguy hiểm nhất mà không ở bên cạnh hắn!

Dương Diệp tự nhiên cũng minh bạch Trang Vị Nhiên chúng nữ cách nghĩ .

Trang Vị Nhiên tiến nhập Hồng Mông Tháp, rất nhanh, Hiểu Vũ Tịch, Bạch Chỉ Tiên chúng nữ cũng lục tục trở lại rồi .

Ở vào lúc giữa trưa, tất cả mọi người trở lại rồi!

Phế tích trước, Dương Diệp ngồi chung một chỗ tảng đá lên, Kiếm Thủ liền huyền phù tại hắn bên cạnh, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn xa chỗ phía chân trời, Thái Dương đã hạ sơn, chỉ còn một mảnh ánh chiều tà .

Mà ở hắn thân về sau, sấp sỉ mấy vạn người đang ở khua chiêng gõ trống ầm ĩ làm lại kiến tạo tòa thành kia .

Cái kia kiến tạo tốc độ, mau đến dọa người!

Nhưng mà, cho đến bây giờ, như trước không có người nào tới nơi này .

Bất quá, Dương Diệp cũng không nóng nảy .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, chu vi có một ít mịt mờ khí tức, những khí tức này làm như kiêng kỵ hắn, nguyên nhân này đều cách rất xa rất xa, những thứ này người bên trong, khả năng có Mạt Pháp Chi Địa, cũng có thể là khác thế lực .

Dương Diệp rất tinh tường .

Quan vọng!

Rất nhiều người ở quan vọng, xem hắn Dương Diệp lần này là không phải tới thật đấy!

Dương Diệp cũng không có đi quản những người đó, hắn tiến nhập Hồng Mông Tháp!

Tu luyện!

Tiếp tục tu luyện!

Phi thăng đài chỗ .

Tiểu Bạch đang ở trêu ghẹo mãi món đó hoành thiên, cái này vật là Dương Bất Tử lưu cho Dương Diệp, cũng là phi thường phi thường lợi hại nhất kiện bảo bối, Tiểu Bạch rất trọng thị .

Lúc này đây, nàng lại từ Nhị Nha nơi ấy được một ít miếng vảy, ở nàng đem những thứ này miếng vảy gia nhập vào trong đó chi về sau, món đó giáp, chính là Thiên Tru kiếm đều khó ở phía trên lưu hạ dấu vết .

Bất quá, Nhị Nha cũng là có chút buồn bực, nàng miếng vảy không phải rất dễ dàng là có thể mọc ra . Thế nhưng, ai bảo đây là Tiểu Bạch tới muốn đâu? Hơn nữa còn là cho Dương Diệp dùng .

Kỳ thực, bất kể là Tiểu Bạch vẫn là Dương Diệp, bọn họ cũng không biết, cái này vũ trụ ba chiều trong lúc đó, kiên cố nhất tồn tại, kỳ thực chính là thời kỳ tột cùng Nhị Nha miếng vảy, không ai sánh bằng! Tiểu Bạch chỉ là bằng vào bản năng cảm thấy Nhị Nha miếng vảy rất lợi hại ... Như không phải Nhị Nha chính mình miếng vảy đều rất thiếu, nàng thậm chí muốn đem cái kia mấy thanh thiên mệnh kiếm đều lần nữa lò luyện nhất lần .

Đáng tiếc, Nhị Nha miếng vảy quá ít, căn bản chưa đủ!

Chỉ chốc lát, Tiểu Bạch đột nhiên nâng lên món đó hoành thiên đi tới Nhị Nha trước mặt, lúc này, Nhị Nha xếp bằng ngồi dưới đất, hai mắt nhắm nghiền .

Tiểu Bạch bay đến Nhị Nha đỉnh đầu, nhưng sau nàng đang cầm món đó hoành thiên ở Nhị Nha đỉnh đầu cái kia góc đối trên chà xát .

Thứ lạp!

Một hồi hỏa quang lóe lên!

Tiểu Bạch ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua món đó hoành thiên, phía trên, có một đạo rất sâu cái rãnh .

Đó là bị Nhị Nha góc vạch!

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch cắn cắn cái miệng nhỏ nhắn, nàng tiểu trảo vỗ vỗ Nhị Nha cái kia góc đối, nhưng sau nàng xoay người lại tiếp tục đi luyện .....

Tiểu Bạch ly khai chi về sau, Nhị Nha đột nhiên sờ sờ chính mình góc, đón lấy, nàng lại sờ sờ cái đuôi của mình, sau một lúc lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Ta dường như biết rõ làm sao biến thân nữa nha! Không không, khó coi, hội hù được Tiểu Bạch ..."

...

Xây thành tạo rất nhanh, không đến ba ngày, chỉnh tòa thành đường nét chính là đã kiến tạo xuất hiện .

Bất quá, vẫn không có người đi tới nơi này .

Vẫn còn ở quan vọng!

Lại qua nhất thiên, cái này nhất thiên, đoàn người đột nhiên đi tới tường thành xuống, cầm đầu, chính là Dương tộc hiện đảm nhiệm đại trưởng lão!

Dương Diệp tự thân xuất môn nghênh tiếp .

Cái kia đại trưởng lão đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn gắt gao nhìn Dương Diệp, "Tổ tiên nàng ..."

Dương Diệp không nói thêm gì, hắn lấy ra cái kia đôi hoành thiên!

Nhìn thấy cái này hoành thiên, Dương tộc đại trưởng lão cùng sau lưng mọi người đầu tiên là ngây cả người, nhưng sau bọn họ nhất tề hướng về phía Dương Diệp thi lễ, "Dương Tiên suất Dương tộc tử đệ gặp qua tộc trưởng!"

Lúc trước, Dương Diệp cũng không thể toán là chân chánh Dương tộc tộc trưởng, cũng có thể nói, bọn họ cùng Dương Diệp liên thủ, đề cử Dương Diệp, là quyền lợi sở trí .

Thế nhưng bây giờ thì khác!

Bất đồng thật lớn!

Dương Diệp chiếm được hoành thiên, điều này có ý vị gì ? Ý nghĩa Dương Bất Tử thừa nhận thân phận của hắn . E rằng Dương Diệp huyết mạch chỉ là chi nhánh ..... Thế nhưng, lúc này lên, hắn cái này chi nhánh chính là chủ gia .

Tất cả đều đã bất đồng!

Nếu như nói phía trước bọn họ là vì quyền lợi, như vậy hiện tại, Dương Diệp liền đại biểu cho bọn họ Dương tộc, chính là hắn nhóm Dương tộc cốt lõi nhất tồn tại .

Dương Diệp thu hồi cái kia hoành thiên, sau đó nói: "Đại trưởng lão không nên đa lễ ."

Dương Tiên đứng dậy, sau đó nói: "Tộc trưởng, có gì cần, xin cứ việc phân phó đi!"

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Các ngươi hẳn là cũng biết ta truyền đi tin tức, không sai, lúc này đây ta muốn cùng Mạt Pháp Chi Địa vừa xong cuối cùng ."

Dương Tiên gật đầu, "Ta hiểu được . Ta lập tức làm cho Dương tộc hết thảy cường giả tới rồi nơi đây!"

Dương Diệp cười nói: "Đại trưởng lão, ngươi đây chính là đánh cược!"

Dương Tiên cười nói: "Ngươi là tộc trưởng, chúng ta không theo ngươi cùng nhau liều mạng, chẳng lẽ muốn đi theo cái kia Mạt Pháp

Chi Địa sao? Hoặc có lẽ là, ngươi ở đây bên ngoài liều mạng, chúng ta làm Ô Quy giống nhau co lên tới sao ?"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, cứ như vậy, cái này còn chưa thấy tạo tốt thành tới nhóm người thứ nhất!

Dương tộc!

Theo Dương tộc gia nhập vào, rất nhanh, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng cùng thiên vũ tộc tộc trưởng cũng chạy đến .

Phía trước, bọn họ đã ở quan vọng!

Bọn họ cũng không dám được ăn cả ngã về không theo Dương Diệp, cái này cũng bình thường, dù sao Mạt Pháp Chi Địa là như vậy cường đại, hơn nữa, Dương Diệp thế đơn lực bạc, tuy là hắn rất yêu nghiệt, thế nhưng, hắn quá trẻ!

Thấy thế nào đều không phải là đặc biệt theo sách!

Tuy là hắn thân sau có thiên mệnh, thế nhưng, thiên mệnh cái kia hư vô phiêu miểu tồn tại, ai dám khẳng định các nàng sẽ ra tới bang Dương Diệp ?

Thế nhưng, thiên vũ tộc cùng vãng sinh tộc cuối cùng vẫn tới .

Bởi vì hai tộc tộc trưởng đối với Dương Diệp tính cách đều là có hiểu biết nhất định, như không thể cùng chung hoạn nạn, cái kia lấy sau cũng đừng nghĩ cộng phú quý . Hiện tại Dương tộc đã tỏ thái độ, như bọn họ không ra vẻ, không hề nghi ngờ, coi như bọn họ lấy sau xuất hiện, sợ là cũng không có thể xem như là giúp người đang gặp nạn .

Dệt hoa trên gấm cuối cùng là không so sánh được trên giúp người khi gặp nạn!

Dương Diệp đồng dạng tự thân ra nghênh tiếp hai tộc, Viêm Vũ nhìn thấy Dương Diệp, cười nói: "Dương huynh, thời gian ngắn ngủi không cách nhìn, ngươi nhưng là lại trở nên mạnh mẽ a! Ngươi bây giờ , bình thường mệnh kỳ cường giả sợ là căn bản không tiếp được ngươi một kiếm a!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, sau đó nói: "Viêm Vũ huynh, hoan nghênh ngươi đến ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng, "Tiền bối, cũng hoan nghênh ngươi cùng vãng sinh tộc đến . Hai vị đều ở chỗ này, ta hôm nay nhưng đối với hai tộc hứa hẹn, ta Dương Diệp bất tử, hai tộc thế gian vĩnh tồn!"

Nghe vậy, hai người thần sắc ngưng trọng .

Cho dù là cái kia Viêm Vũ cũng thu hồi tiếu dung!

Cái hứa hẹn này không thể bảo là không trọng!

Dương Diệp hiện tại đã là mệnh kỳ cường giả, thực lực càng là có thể đơn giản miểu sát một dạng mệnh kỳ, hơn nữa, hắn bây giờ còn tuổi trẻ, càng đến về sau, thực lực của hắn tuyệt đối là càng khủng bố hơn đấy!

Có thể nói, chỉ cần Dương Diệp bất tử, chỉ cần Dương Diệp thắng, gia tộc của bọn họ ở vùng vũ trụ này, là có thể một mạch tồn tại .

Vãng sinh tộc tộc trưởng cùng Viêm Vũ tộc tộc trưởng nhìn nhau liếc mắt, rất nhanh, Viêm Vũ cười nói: "Dương huynh, nói đi, làm sao làm!"

Làm sao làm!

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên là vào chỗ chết làm, ha ha ..."

Dương Diệp cùng mọi người hướng thành trung đi tới, đường lên, Viêm Vũ nhìn lướt qua bốn phía, sau đó nói: "Cái này thành, cần làm điểm trận pháp!"

Dương Diệp nhìn về phía Viêm Vũ, "Viêm Vũ huynh biết?"

Viêm Vũ lắc đầu, "Trận pháp, ta thiên vũ tộc không am hiểu, bất quá, ta có thể cho ngươi đề cử một cái người!"

"Người nào ?" Dương Diệp hỏi .

Viêm Vũ cười nói: "Trận Đạo Tử . Người này là đã từng thập tộc một trong Nhạc tộc người may mắn còn sống sót, năm đó thập tộc, ở trận pháp nhất đạo, Nhạc tộc có thể nói là mạnh nhất . Bất quá, bọn họ cũng chết gần hết rồi . Lưu lại người, cũng không nhiều, chỉ có chừng ba mươi người không đến, hơn nữa, rất thê thảm, mệnh kỳ càng là chỉ có một vị ."

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Có thể để cho bọn họ tới nơi đây ."

Viêm Vũ gật đầu, "Hắn sẽ không cự tuyệt, so sánh với kéo dài hơi tàn, hắn nhất định sẽ tuyển trạch liều mạng đánh cuộc . Việc này giao cho ta đi làm, ta sẽ đem hắn mang về, hơn nữa, hắn khẳng định có thể cho ngươi nhất kinh ngạc vui mừng vô cùng!"

Dương Diệp cười nói: "Đa tạ!"

Ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Chỉ thấy chỉnh tòa thành trên khoảng không, không gian đột nhiên tê liệt, rất nhanh, một con dài đến gần nghìn trượng bàn tay khổng lồ từ cái này nứt ra không gian bên trong trọng trọng đánh xuống!

...

------oOo------

Chương 2726: táng mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ngẩng đầu, diện vô biểu tình .

Tại hắn bên cạnh, vãng sinh tộc tộc trưởng cùng cái kia Viêm Vũ đồng dạng diện vô biểu tình .

Mạt Pháp Chi Địa đến rồi!

Cái này kỳ thực đã tại dự liệu của bọn họ bên trong .

Mạt Pháp Chi Địa không thể liền nhìn như vậy Dương Diệp hắn gây sự tình, bởi vì hiện tại vạn giới thế lực đều ở đây nhìn bọn họ cùng Dương Diệp .

Bên kia như bị áp chế, không hề nghi ngờ, những người đó sẽ đầu nhập vào bên kia!

Viêm Vũ nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Ta tới đi!"

Thanh âm hắn vừa dứt xuống, Dương Diệp đã phóng lên cao .

Ông!

Một luồng kiếm quang đột nhiên đâm rách Thương Khung, chấn động thiên địa .

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái này sợi kiếm quang trực tiếp làm vỡ nát con kia kình thiên bàn tay khổng lồ .

Mà ở tay phá toái cái kia nhất chớp mắt, một thanh trường đao tự phía chân trời tàn nhẫn phách mà hạ!

Một đao này mang theo vô số ánh đao, một mảnh kia ánh đao giống như vạn trượng thác nước kéo dài qua phía chân trời!

Tá Mạc!

Cái này vị đương thế tuyệt đại Đao Tu!

Phía dưới, Viêm Vũ đám người thần sắc cũng ngưng trọng, cái này Mạt Pháp Chi Địa người đi ra ngoài, thực lực thật không thủy a!

Phía chân trời hư không bên trong, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, hắn ngẩng đầu nhìn một mảnh kia ánh đao, tay trái chậm rãi nắm chặt vỏ kiếm, vỏ kiếm bên trong, kiếm hơi rung động, làm như muốn ra khỏi vỏ .

Rất nhanh, cái kia mảnh nhỏ ánh đao cách Dương Diệp càng ngày càng gần!

Rốt cục, ở cách Dương Diệp đỉnh đầu còn lại không sai biệt lắm nửa trượng lúc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Xuy!

Cái kia mảnh nhỏ ánh đao trong nháy mắt bị cái này một kiếm cho vỡ ra tới!

Mà lúc, một thanh đao trực tiếp bổ vào Dương Diệp kiếm nhọn chi lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm nhanh rớt, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, cả người đột nhiên phóng lên cao, đao kia phía sau Tá Mạc trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng ra hư không .

Dương Diệp lại muốn xuất thủ, mà lúc, tại hắn bên phải, lại là một mảnh ánh đao chém tới!

Cái kia Thương Đao Khách!

Dương Diệp cũng không có quản cái này đạo ánh đao, mà là phi thẳng đến cái kia Tá Mạc vọt tới .

Cùng này đồng thời, một đạo nhân ảnh đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, cái kia Thương Đao Khách cả người bay thẳng đến sau chợt lui gần nghìn!

Mà giờ khắc này, tại hắn nguyên bản sở đứng vị trí, xuất hiện một nữ tử!

Chính là An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh mặt không thay đổi nhìn Thương Đao Khách, trong tay nàng, Chiến Qua rung động kịch liệt lấy .

Xa chỗ, Thương Đao Khách hai mắt híp lại, hai tay hắn nắm thật chặc đại đao, mà lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Thương Đao Khách con ngươi chợt co rụt lại, một đao chém hạ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Thương Đao Khách bản thân trong nháy mắt chợt lui nghìn trượng xa!

Mà không trung, Dương Diệp đã cùng cái kia Tá Mạc chiến với nhau .

Áp chế!

Đã từng Dương Diệp, đang đối mặt Tá Mạc lúc, có vẻ vô cùng cật lực, nhưng là bây giờ Dương Diệp, đang cùng Tá Mạc đánh đơn lúc, trực tiếp áp chế Tá Mạc ! Bất quá, cũng không phải nhẹ nhàng như vậy, Tá Mạc thực lực nhưng là không có chút nào nước!

Phía dưới, Viêm Vũ cùng vãng sinh tộc tộc trưởng nhìn nhau liếc mắt, hai người liền muốn ra tay, mà lúc, mấy đạo cường đại uy áp đột nhiên hướng bọn họ áp qua đây!

Viêm Vũ trong lòng cả kinh, quay đầu, xa chỗ tường thành chi lên, không biết bực nào thì chiến mấy người .

Trong đó, cầm đầu chính là cái kia Lệ Đế Lệ Thái Hư, còn có cái kia nhục thân đã khôi phục đệ nhất thần .

Ngoại trừ này bên ngoài, ở bên cạnh hai người không xa chỗ, còn có một gã hắc y nhân, người này toàn thân bị hắc y bao phủ, xem không rõ ràng dung mạo .

Lệ Đế nhìn thoáng qua không xa chỗ vãng sinh tộc tộc trưởng đám người, "Nguyên lai là đã từng thập tộc, đáng tiếc, hiện tại đã không phải là năm đó niên đại, ngươi nhóm cũng không phải năm đó thập tộc, rời đi, không sảm cùng ta Mạt Pháp Chi Địa cùng Dương Diệp sự việc của nhau, ta Mạt Pháp Chi Địa tuyệt không tìm ngươi nhóm phiền phức ."

Viêm Vũ nhẹ cười cười, "Chúng ta nếu như không thì sao ?"

Lệ Đế đạm thanh nói: "Năm đó thiên mệnh không có đối với các ngươi chém tận giết tuyệt, chẳng qua không có quan hệ, ta nhóm không ngại bù đắp một cái các nàng đã từng không có làm sự tình ."

Viêm Vũ hai tay chậm rãi chặt nắm lại, cái này lúc, cái kia Lệ Đế khẽ cười nói: "Xem tinh tường trạng huống sao? Dương Diệp cùng nàng kia bị kiềm chế chi về sau, các ngươi bên này, một điểm chiến lực cũng không có . Ngươi cảm thấy ngươi nhóm có thể đánh chúng ta ?"

Theo Lệ Đế thanh âm rơi xuống, ở tường thành chi lên, có thêm mười mấy người .

Toàn bộ là mệnh kỳ cường giả!

Nhìn thấy một màn này, Viêm Vũ đám người khuôn mặt sắc có chút khó coi .

Cái này Lệ Đế cùng đệ nhất thần đám người đều là cường giả trong cường giả, bọn họ so sánh với, vẫn là kém một đường, mà bây giờ, số lượng trên lại, một trận, căn bản không có phần thắng!

Lệ Đế lại nói: "Hai vị tộc trưởng, ta không phải một cái yêu mến nói nhảm người, một câu cuối cùng, các ngươi đi vẫn là không đi ?"

Viêm Vũ cùng vãng sinh tộc tộc trưởng nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Viêm Vũ cười nói: "Vừa rồi ta còn cùng hắn xưng huynh gọi đệ, nói cùng nhau đồng lõa đại sự, hiện tại nếu là bởi vì có phiền toái liền rời đi ..."

Vừa nói, hai tay hắn ôm quyền hướng về phía phía chân trời hơi chắp tay, "Nếu như ta thật làm như vậy, ta thiên vũ tộc các đời liệt tổ liệt tông sợ là sẽ phải bị ta cho tức giận sống lại ."

Vãng sinh tộc tộc trưởng khẽ gật đầu, "Theo ta hai tộc đã không phải là năm đó đỉnh phong thời điểm, thế nhưng, cái này cốt khí hay là muốn có, cũng không thể cho tiền nhân bôi đen a ."

Lệ Đế nhìn hai người khoảng khắc, nhưng sau hắn gật đầu, "Có thể, rất có thể . Các ngươi đã muốn chọn chết, chúng ta đây sẽ thành toàn cho các ngươi ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn dựng thẳng lên, nhưng sau rơi xuống, "Giết ."

Rất nhanh, thành toàn chi lên, mười mấy người dồn dập hướng phía dưới bắn tới .

Mà cái kia Lệ Đế càng là xung trận ngựa lên trước!

Viêm Vũ hai người đang muốn xuất thủ, ở nơi này thì từng cái

Ầm!

Cái kia nguyên bản xông lên phía trước nhất Lệ Đế đột nhiên bị đánh bay ra ngoài!

Mọi người ngây người!

Viêm Vũ đám người kinh ngạc nhìn trước mắt!

Ở trước mặt bọn họ, không biết bực nào thì xuất hiện một gã có chút quái dị tiểu cô nương!

Đầu trên hai sừng, thân sau có một cái ám kim sắc đuôi dài!

Nhị Nha!

Người tới chính là Nhị Nha!

Ác linh chi tổ!

Nhìn thấy Nhị Nha, cái kia vãng sinh tộc tộc trưởng cùng Viêm Vũ hai người thần sắc trong nháy mắt thay đổi vô cùng kiêng kỵ, làm đã từng mảnh thiên địa này xưa nhất thế lực, bọn họ là biết được Nhị Nha lai lịch, Nhị Nha tuy là chỉ ghi chép tại hắn nhóm tộc lịch sử bên trong, thế nhưng, tại hắn nhóm tộc lịch sử bên trong, nhân vật nguy hiểm nhất, ngoại trừ thiên mệnh bên ngoài, chính là Nhị Nha cùng Tiểu Bạch . Cái này Nhị Nha cùng Tiểu Bạch, cùng lúc tồn tại, cận thứ thiên mệnh!

Đối với Tiểu Bạch, bọn họ kỳ thực không thế nào kiêng kỵ . Bởi vì bây giờ Tiểu Bạch ..... Thật người hiền lành, không có chút nào đáng sợ . Đương nhiên, điều kiện tiên quyết là không làm phát bực nàng, làm phát bực nàng nói, so với làm phát bực Dương Diệp còn đáng sợ hơn!

Cái này lúc, Nhị Nha quay đầu nhìn thoáng qua vãng sinh tộc tộc trưởng cùng Viêm Vũ liếc mắt, hai người liền vội vàng gật đầu chào hỏi .

Nhị Nha nói: "Ta đánh hai cái này lợi hại nhất, còn dư lại cho các ngươi, có thể hay không ?"

Hai người liền vội vàng gật đầu, bọn họ mệnh kỳ cường giả chung vào một chỗ, không sai biệt lắm có bảy vị, thêm trên Dương tộc, như không đúng trên Lệ Đế cùng đệ nhất thần, bọn họ là hoàn toàn không sợ Mạt Pháp Chi Địa còn lại những thứ kia mệnh kỳ cường giả!

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía chỗ xa kia Lệ Đế, thời khắc này Lệ Đế, thần sắc vô cùng kiêng kỵ!

Nhị Nha lai lịch, hắn chính là biết một chút, đây chính là đã từng ngay cả thiên mệnh cũng không dám khinh thị tồn tại a!

Năm đó cái kia thời đại, có thể làm cho thiên mệnh không dám khinh thị, thật rất ít, ít đến thấy thương!

Nhị Nha tay phải duỗi một cái, rất nhanh, một thanh cự phủ xuất hiện ở nàng trong tay!

Hoang Phủ!

Rương trúc lão giả tặng đưa cho nàng Hoang Phủ, từ nàng bắt đầu hấp thu nội đan về sau, rất thiếu đánh lộn, cái này Hoang Phủ tự nhiên cũng đã ít sử dụng đến quá!

Nhị Nha chậm rãi hướng cái kia Lệ Đế đi tới, nàng nhìn Lệ Đế, đột nhiên, tay nàng cầm Hoang Phủ hướng về phía Lệ Đế chợt chính là ném một cái .

Xuy!

Không gian trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy!

Xa chỗ, cái kia Lệ Đế con ngươi chợt co rụt lại, chuyển chớp mắt, hắn hai đầu gối nửa ngồi, nhưng sau chân trái chợt đạp một cái, chân phải hướng phía trước chính là đá một cái .

Ầm!

Cú đá này, trước mặt hắn mảnh không gian kia trực tiếp vỡ nhỏ!

Thế nhưng sau một khắc .

Ầm!

Lệ Đế cả người trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, hắn mới vừa dừng lại, hắn đất đai dưới chân trong nháy mắt văng tung tóe, mà Lệ Đế, toàn bộ chân phải đang kịch liệt rung động, hắn chân phải xuống, tiên huyết không ngừng tích lạc!

Thật là khủng khiếp lực lượng!

Lệ Đế có chút mặt sắc tái nhợt nhìn phía xa Nhị Nha, cái này Nhị Nha lực lượng, đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Nhị Nha một búa bức lui Lệ Đế chi về sau, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia đệ nhất thần, đệ nhất thần sắc mặt đại biến, lập tức hướng lui về sau trăm trượng, cùng Nhị Nha kéo dài khoảng cách .

Nhị Nha hừ lạnh một tiếng, nhưng sau tay phải giữ phủ hướng đệ nhất thần chính là ném một cái .

Hoang Phủ xẹt qua trường khoảng không, hung hăng đập về phía đệ nhất thần!

Giờ khắc này, đệ nhất thần khuôn mặt sắc đều có chút trắng .

Cái kia Hoang Phủ trong lực lượng, hắn cảm nhận được! Trước nay chưa có cường đại! Cái này căn bản không phải nhân lực lượng ... Không đúng, trước mắt cái này, vốn cũng không phải là người a!

Cái này cường đại lực lượng, thật có thể trời long đất lở a!

Đệ nhất thần đã không thể lui được nữa, hắn chỉ có thể đón đỡ cái này một búa, bởi vì Nhị Nha cái này một búa là bao trùm tính, nếu như hắn lui, tình cảnh chỉ biết càng thêm không xong!

Đệ nhất thần tay phải hướng phía trước tìm tòi, nhưng sau chợt xoay tròn, trong sát na, trước mặt hắn mảnh không gian kia trực tiếp biến thành một vòng xoáy khổng lồ, cái kia vòng xoáy bên trong, từng đạo kinh khủng lực lượng giống như hỏa sơn một dạng bộc phát ra .

Nhưng mà, theo cái kia một búa đến, cái kia vòng xoáy khổng lồ trong nháy mắt vỡ nhỏ, mà vòng xoáy kia phía sau đệ nhất thần trực tiếp bị đánh bay ra ngoài .

Mấy ngàn trượng bên ngoài .

Ầm!

Đệ nhất thần rơi đập trên mặt đất, toàn bộ mặt đất chợt run lên, chẳng qua còn tốt, hắn là hai chân rơi xuống đất, mà không phải thân thể đến cùng .

Thế nhưng, đệ nhất thần tình huống đạt tới không được, hai tay hắn triệt để rạn, hai cánh tay bên trong, tiên huyết không ngừng tràn ra, kinh người không gì sánh được!

"Không thể cùng ngạnh bính!"

Cái này lúc, cái kia Lệ Đế xuất hiện ở đệ nhất thần bên cạnh, hắn gắt gao nhìn phía xa Nhị Nha, nhãn trung tràn đầy ngưng trọng cùng kiêng kỵ!

Vừa rồi cái kia một búa, hắn nhận hiện tại cũng còn lòng có dư kinh sợ . Hoàn hảo lúc trước hắn không có khinh thị, nếu như có lòng khinh thị, vừa rồi trong nháy mắt đó, hắn không phải cũng muốn tàn!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên hướng cái kia đệ nhất thần còn có Lệ Đế chạy đi, tốc độ của nàng không phải rất nhanh, thế nhưng nàng chỗ đi qua không gian trực tiếp ngạnh sinh sinh bị xé nứt vỡ nhỏ ... Cái kia không gian ở nàng lực lượng trước mặt, giống như là giấy giống nhau giòn!

Nhìn thấy một màn này, Lệ Đế cùng đệ nhất thần đầu tiên là sắc mặt đại biến, thế nhưng rất nhanh, hai người thần sắc khôi phục bình thường .

Ở nơi này lúc, một con đen nhánh sắc tay đột nhiên xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt không xa chỗ, Nhị Nha không chút suy nghĩ, trực tiếp một búa thẩy qua!

Con kia đen nhánh sắc tay chợt nắm chặt, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

Cái kia Hoang Phủ bị một quyền này đánh trúng, trực tiếp vỡ nhỏ!

Nhị Nha ngừng lại, nhìn cái kia vỡ nhỏ Hoang Phủ, nàng ngây cả người, sau một khắc, nàng giận tím mặt, nàng thả người nhảy, đi thẳng tới con kia màu đen nắm tay trước, nàng cả giận nói: "Ta đỉnh!"

Thanh âm rơi xuống, nàng dùng chính mình đầu trực tiếp đỉnh quá khứ!

Con kia đen nhánh sắc tay đấm ra một quyền, vừa vặn đánh vào Nhị Nha trên đầu cái kia góc đối lên.

Ầm!

Nhị Nha trong nháy mắt bay ra ngoài!

Nhưng mà, cái tay kia cũng là trong nháy mắt rạn nứt ra, cùng này đồng thời, cái tay kia có chút hư ảo .

Không xa chỗ, Nhị Nha trên mặt đất trên liền lăn mấy trăm trượng về sau, nàng chậm rãi bò dậy, nàng ngẩng đầu nhìn về phía con kia màu đen tay, trong nháy mắt, nàng hai mắt tinh đỏ lên, rất nhanh, một ngọn lửa màu đỏ ngòm xuất hiện ở quanh thân của nàng .

Mà ở xa chỗ, con kia đen nhánh sắc tay bên trong, một thanh kiếm xuất hiện .

Kiếm toàn thân đen nhánh, không có chuôi kiếm, dài bốn thước .

Thân kiếm chi lên, có khắc hai chữ:

Táng mệnh!

.....

------oOo------

Chương 2727: thế giới quá nhỏ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Táng mệnh!

Nhị Nha căn bản không quản cái kia kiếm, sẽ hướng con kia đen nhánh sắc tay tiến lên, chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt .

Dương Diệp chặn Nhị Nha!

Nhị Nha có chút bất mãn nhìn Dương Diệp, trong mắt nàng, lệ khí một mảnh .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha cái kia góc đối, nhẹ giọng nói; "Bình tĩnh một chút ."

Tiểu Bạch cũng xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, nàng tiểu trảo sờ soạng lau Nhị Nha góc, nhưng sau thần tốc quơ múa lên tiểu trảo .

Rất nhanh, Nhị Nha dần dần bình tĩnh lại .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía xa chỗ, con kia đen nhánh sắc tay vẫn như cũ tồn tại, cái kia trong tay, là cái kia chuôi tên gọi là táng mệnh kiếm .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia thanh kiếm, thần sắc có chút ngưng trọng .

Vừa rồi cái này kiếm xuất hiện lúc, hắn vội vã bỏ qua truy kích cái kia Tá Mạc, bởi vì hắn cảm nhận được nguy hiểm!

Vô cùng nguy hiểm!

Nguyên nhân đây, hắn vội vã ngăn trở Nhị Nha .

Nhị Nha nhục thân là rất mạnh, thế nhưng, bây giờ Nhị Nha không phải thời kỳ tột cùng, nàng nhục thân còn chưa phải là vô địch, hơn nữa, nàng đã không có đã từng thời kỳ tột cùng ký ức, đối với nguy hiểm cùng Tiểu Bạch giống nhau, không có một chính xác khái niệm, lúc này, nàng là phi thường phi thường dễ dàng bị người cho giết tuyệt .

Dương Diệp đem Kiếm Thủ đổi thành Thiên Tru kiếm, hắn đem kiếm cắm kiếm vào vỏ, "Tiểu Bạch đi vào, Nhị Nha, xem trọng bên cạnh mấy người kia, không nên để cho bọn họ động thủ ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp hướng con kia đen nhánh sắc tay đi tới .

Tiểu Bạch chạy tới Hồng Mông Tháp, Nhị Nha tắc thì là lạnh lùng nhìn cái kia Lệ Đế đám người, nàng nắm chặc nắm tay, theo thì chuẩn bị xuất thủ .

Rất nhanh, Dương Diệp ngừng lại, hắn cách con kia màu đen tay không sai biệt lắm chỉ có mười trượng trở lại .

Gần vô cùng khoảng cách!

Hắn giờ phút này, đã có thể rõ ràng cảm nhận được cái kia thanh kiếm .

Hắn không cảm giác được màu đen tay tồn tại, cái tay kia cho hắn một loại phi thường phi thường cảm giác kỳ diệu, hắn cũng không nói lên được . Còn thanh kiếm này, cái kia cảm giác nguy hiểm, chính là tới từ này thanh kiếm!

Ở nơi này lúc, cái tay kia đột nhiên động .

Một đạo ánh kiếm màu đen ở trong sân chợt lóe lên .

Không xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn chân phải chợt giẫm một cái, nhưng sau rút kiếm tàn nhẫn chém mà hạ!

Ầm!

Cả vùng trong nháy mắt văng tung tóe!

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Một kiếm chém xuống, ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp kiếm chém vào luồng ánh kiếm màu đen kia chi lên.

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, Dương Diệp chợt lui mấy trăm trượng, hắn mới vừa dừng lại, trong tay hắn cái kia chuôi Thiên Tru kiếm ầm ầm vỡ nhỏ, hóa thành vô số mảnh nhỏ tản mát!

Thiên Tru kiếm bị hủy!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân tất cả mọi người ngây dại!

Đây chính là Thiên Tru kiếm a!

Thế gian mạnh nhất mấy thanh kiếm một trong a!

Tay cầm Thiên Tru kiếm chuôi kiếm Dương Diệp cũng ngây ngẩn cả người .

Cái này Thiên Tru kiếm cứ như vậy vỡ nhỏ rồi hả?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ con kia màu đen tay, hắn hai mắt nhỏ bé híp lại, bên trong tròng mắt, là ngưng trọng .

Thiên Tru kiếm khủng bố, hắn là thấu hiểu rất rõ, coi như là Nhị Nha bây giờ góc, cũng đừng nghĩ hư hao nó . Mà giờ khắc này, bị cái kia thanh kiếm chém vỡ!

Táng mệnh ?

Đây là nhằm vào thiên mệnh chế tạo ra kiếm sao?

Cái này lúc, Tiểu Bạch đi ra .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua cái kia táng mệnh, nàng nhãn tình sáng lên, đang muốn lừa dối, mà lúc, con kia màu đen tay đột nhiên cầm kiếm cách khoảng không một cái chặt nghiêng!

Xuy!

Một đạo hắc sắc kiếm khí tức thì hướng Dương Diệp cùng Tiểu Bạch bắn nhanh đi!

Dương Diệp một tay lấy Tiểu Bạch ném Hồng Mông Tháp, nhưng sau hai tay hắn chợt giao thoa, cánh tay chi lên, một đôi cánh tay lặng yên xuất hiện!

Ầm!

Một cường đại lực lượng từ cái này đối thủ tí bên trong chấn động mà ra, không gian xung quanh trong nháy mắt văng tung tóe!

Hoành thiên!

Rất nhanh, đạo kiếm quang kia trực tiếp chém vào hoành thiên chi lên.

Ầm!

Dương Diệp ngạnh sinh sinh bị đẩy lui nghìn trượng xa, chân hắn xuống, mặt đất kia trực tiếp bị hắn hai chân chà xát ra một cái rãnh khe sâu hoắm .

Dương Diệp hai cánh tay, rung động kịch liệt lấy, mà cái kia đôi hoành thiên chi lên, có một vết kiếm hằn sâu . Mà Dương Diệp trong cơ thể, huyết dịch của hắn kịch liệt sôi trào, nhưng sau từng đạo huyết mạch chi lực không ngừng rưới vào cái kia đôi hoành thiên bên trong .

Dương Diệp thu hồi hai cánh tay, trong lòng hắn vô cùng khiếp sợ, như cái này đôi hoành thiên không phải là bị Tiểu Bạch bỏ thêm Nhị Nha vảy nói, vừa rồi một kiếm kia, khả năng trực tiếp sẽ chém toái cái này đôi hoành thiên!

Thật là mạnh kiếm!

Chẳng qua rất nhanh, cái kia hoành thiên thượng mặt cái kia đạo kiếm vết bắt đầu dần dần khôi phục .

Chỉ bất quá, là dùng hắn huyết tại khôi phục, không gần như chỉ ở khôi phục, theo huyết dịch của hắn chảy vào trong đó, cái kia hoành thiên bên trong tản mát ra lực lượng càng là càng ngày càng mạnh!

Nhận thấy được một màn này, Dương Diệp trong lòng kinh hãi, cái này cái quỷ gì ?

Máu chảy càng nhiều, nó càng mạnh ?

Dương Diệp: "..."

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Dương Diệp đem Nhị Nha kéo đến thân về sau, nhưng sau hắn hướng con kia màu đen tay đi tới, hai cánh tay hắn chi lên, đã xuất hiện nhàn nhạt ngọn lửa màu đỏ như máu .

Đó là huyết dịch đang thiêu đốt!

Thời khắc này Dương Diệp, cảm giác mình hai cánh tay bên trong tràn đầy lực lượng!

Vô cùng vô tận lực lượng!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên tự phía chân trời xa xôi truyền đến, rất nhanh, một gã lão giả xuất hiện ở thành tường một chỗ khác!

Tới người, chính là cái kia Kiếm Vô Địch, ở Kiếm Vô Địch bên cạnh, còn có một gã mỹ phụ, chính là cái kia Thanh Huyền .

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua cái kia chuôi màu đen kiếm, nhãn trung, là ngưng trọng màu sắc .

Bên kia, An Nam Tĩnh vẫn còn ở cùng cái kia Thương Đao Khách đại chiến, mà giờ khắc này, cái kia Thương Đao Khách đã hoàn toàn bị áp chế, đồng thời trên người có rất nhiều đạo liệt ngân .

Theo giữa sân cục diện đến xem, nếu như không có con kia màu đen tay, Dương Diệp bên này đội hình đã hoàn toàn có thể lực áp Mạt Pháp Chi Địa.

Đương nhiên, có con kia màu đen tay cùng cái kia chuôi màu đen kiếm, tất cả liền biến không biết!

Bất quá, lúc này Dương Diệp bọn họ bên này cũng không sợ!

Đặc biệt Nhị Nha còn có thể chiến đấu tình huống xuống, nàng bây giờ có thể nói là thật một cái có thể đánh hai cái!

Dương Diệp hai tay mở ra, hắn hướng con kia màu đen tay đi tới, tại hắn sau lưng, một cái Kiếm Hạp lặng yên xuất hiện .

Dương Diệp cười gằn nói: "Đến đây đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, con kia màu đen tay cùng kiếm cũng là dần dần hư ảo!

Tường thành chi lên, cái kia Lệ Đế đột nhiên cười nói: "Dương Diệp, bán nguyệt về sau, nhất quyết sinh tử, nhanh lên một chút đi tìm thiên mệnh tới cứu ngươi đi, không phải, ngươi sẽ chết rất khó nhìn, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, thân hình nhất chuyển, cùng mọi người biến mất ở tường thành chi lên.

Nhị Nha đang muốn truy, nhưng là bị Dương Diệp ngăn cản .

Dương Diệp không có đi truy, có con kia màu đen tay tại, bọn họ truy cũng không có ý nghĩa gì .

Dương Diệp nhìn về phía Kiếm Vô Địch, "Sư Tổ!"

Kiếm Vô Địch khẽ gật đầu, "Có còn hay không vị trí ? Ta với ngươi Thanh Huyền a di muốn tìm một ở địa phương!"

Dương Diệp đầu tiên là ngẩn người, rất nhanh, hắn vội vã cười nói: "Có có, đương nhiên là có ."

Đây chính là thật to chuyện tốt a, Kiếm Vô Địch thêm trên cái này Thanh Huyền, vậy ý nghĩa bọn họ bên này thực lực trong nháy mắt tăng lên nhiều cái đẳng cấp a!

Kiếm Vô Địch nhưng là có thể cùng Lệ Thái Hư một mình đấu tồn tại a!

Có hai người này gia nhập vào, bọn họ bên này ở đối kháng Mạt Pháp Chi Địa thời điểm, sẽ nhiều mấy phần bảo đảm!

Dương Diệp tự nhiên là hoan nghênh tột cùng!

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Đi, cùng mọi người thương lượng chút chuyện tình!"

Nói xong, hắn mang theo mọi người hướng trung tâm thành đi tới .

...

Ở một mảnh không biết tên không gian bên trong, một nữ tử ngồi ở một tấm trước bàn đá, bàn đá lên, xếp đặt một tấm bàn cờ, bàn cờ bên cạnh, dựng thẳng bày đặt một thanh kiếm!

Hành đạo kiếm!

Người này, chính là cái kia thiên mệnh lão đại .

Nữ tử như trước ăn mặc quần áo màu xanh đậm quần dài, thanh tú phát tùy ý phiêu đãng ở lưng sau .

Nữ tử cử một viên Bạch Tử rơi xuống, mấy hơi thở chi về sau, bàn cờ trên rơi thêm một viên tiếp theo hắc tử .

Nữ tử lắc đầu cười, "Đã nhiều năm như vậy, ngươi cái này tài đánh cờ vẫn có chút tiến bộ."

Vừa nói, nàng lần nữa rơi hạ nhất tử .

Cái này nhất chớp mắt, giữa sân triệt để yên tĩnh lại .

Quá hồi lâu, nữ tử cười nói: "Muốn chịu thua sao?"

Trầm mặc nhất chớp mắt, bàn cờ ở trên hắc tử đều tiêu thất .

Nữ tử nhẹ cười cười, "Có chút vô ý nghĩ!"

Vừa nói, nàng đứng dậy đi tới bên cạnh cách đó không xa một viên khô héo cây xuống, bên cạnh cây, là sâu không thấy đáy tầng mây .

Nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới, thần sắc bình tĩnh, lại mang theo mỉm cười .

Sau một lúc lâu, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía bên kia, "Ngươi co đầu rút cổ nhiều năm như vậy, cái này có ý nghĩa sao?"

Một lát sau, một giọng nói tự giữa sân vang lên, "Dù sao cũng hơn chết tốt, không phải sao?"

Nữ tử cười nói: "Điều này cũng đúng, chết tử tế không bằng kém sống a!"

Vừa nói, nàng xoay người mắt nhìn xuống phía dưới, ánh mắt của nàng dường như có thể chứng kiến toàn bộ vũ trụ ba chiều .

Một lát sau, thanh âm kia lại vang lên, "Theo ta được biết, ngươi thế giới người đang ghim ngươi, ngươi không đi giải quyết giải quyết ?"

Nữ tử nhẹ cười cười, "Làm cho bọn họ náo đi, không phải, quá nhàm chán chút, chỉ là hy vọng bọn họ không để cho ta quá thất vọng ."

"Tự phụ, có thể sẽ trả giá thật lớn!" Thanh âm kia đạo.

Nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua xa chỗ, "Ta ngược lại hy vọng bọn họ thật sự có bản lãnh này đây , đáng tiếc..."

Vừa nói, nàng lắc đầu, về tới trước bàn đá tọa hạ, "Thứ cho ta nói thẳng, không phải xem nhẹ bọn họ, mà là, bọn họ thật quá cùi bắp, ah, cũng không tính là, có mấy cái vẫn có chút thực lực ."

Thanh âm kia trầm mặc .

Sau một lúc lâu về sau, thanh âm kia trầm giọng nói: "Ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì ."

Nữ tử khẽ cười nói: "Hiện tại, ta chỉ muốn giết ngươi ."

Thanh âm kia nói: "Vậy ngươi qua đây a! Lấy thực lực ngươi, ngươi bước vào ta bên này, ta đỡ không được ngươi ."

Nữ tử cười khẽ không nói .

Thanh âm kia cười nói: "Ngươi không dám ."

Nữ tử lắc đầu, "Cải chính một cái, thì không muốn ."

Thanh âm kia trầm giọng nói: "Ngươi không phải ở thủ hộ cái kia vũ trụ ba chiều, tuyệt đối không phải! Ngươi đến tột cùng ý muốn như thế nào!"

Nữ tử giơ lên nhất tử rơi xuống, nhưng sau nàng khẽ cười nói: "Thế giới quá nhỏ, dung không hạ ta ."

Vừa nói, nàng xem hướng xa chỗ, "Cái cổ rửa đi."

Bên kia, trầm mặc nhất chớp mắt, rất nhanh, một giọng nói vang lên, "Theo thì xin đợi ."

Nữ tử cười cười, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía phía dưới, ánh mắt của nàng, xuyên thấu qua vô số không gian, cuối cùng, ánh mắt của nàng rơi vào một gã kiếm tu chi lên.

Một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu .

Cái kia kiếm tu làm như xúc động, đột nhiên ngẩng đầu .

Nữ tử mỉm cười, nhưng sau làm một cái cắt cổ động tác .

.....

------oOo------

Chương 2728: trật tự kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở mảnh không gian kia, tên kia mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu thu hồi ánh mắt, tiếp tục hướng phía trước đi tới .

Hắn cũng không có tức giận, tương phản, hắn còn thật cao hứng .

Rất nhanh, kiếm tu biến mất ở không xa chỗ .

Toàn bộ vô tận tinh không, yên lặng tường hòa .

...

Ở một mảnh bỏ hoang thế giới bên trong, một người đàn ông nhìn một chút chính mình thân về sau, tại hắn thân về sau, là nhất tôn dài đến gần nghìn trượng kim sắc pháp tướng!

Người này, chính là cái kia Hoành Vạn Cổ!

Toàn bộ thế giới, đã bị hắn hấp thu sạch sẽ .

Cái này lúc, Hoành Vạn Cổ đột nhiên xoay người, nơi ấy, không gian nứt ra, một giọng nói tự trong đó truyền ra, "Chúc mừng ."

Hoành Vạn Cổ khẽ cười nói: "Đa tạ ngươi chỉ điểm ."

Cái này lúc, một hắc khí đột nhiên từ cái này không gian bên trong chợt hiện hiện mà ra, Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, nhãn châu có một tia đề phòng, bất quá, hắn cũng không có ngăn cản , mặc cho cái kia đạo hắc khí chui vào thân thể hắn .

Chỉ chốc lát, quanh người hắn bắt đầu kịch liệt nhúc nhích đứng lên .

Dần dần, ở bắt đầu quanh thân, xuất hiện nhất kiện đen nhánh khôi giáp màu đen .

"Đây là ?" Hoành Vạn Cổ nhìn về phía đối phương, có chút không giải khai .

Thanh âm kia nói: "Cổ Ma Giáp, ngày sau ngươi nếu như cùng Dương Diệp gần người, này giáp đối với ngươi có trợ giúp ."

Hoành Vạn Cổ gật đầu, cũng không cự tuyệt .

Dương Diệp gần người sức chiến đấu là cường hãn vô cùng, thêm trên hắn cầm trên tay lại là thiên mệnh kiếm, có thể nói, coi như là hắn thực lực bây giờ tăng nhiều, cũng không dám chút nào lòng khinh thị .

"Đi thôi!" Thanh âm kia đột nhiên nói .

Hoành Vạn Cổ khẽ gật đầu, tiến nhập cái kia đạo nứt khe bên trong, rất nhanh, không gian liệt phùng hợp lên.

Mà theo Hoành Vạn Cổ rời đi, cái này thế giới bắt đầu rời ra phá toái ...

Mạt Pháp Chi Địa .

Một cái đen nhánh bên trong sơn động, một thanh kiếm rung động kịch liệt lấy, nó điên cuồng hấp thu bốn phía không gian thấm ra hắc sắc khí thể .

Kiếm này, chính là cái kia táng mệnh kiếm!

Cái này lúc, một đạo nhân ảnh tiến nhập bên trong sơn động, chính là cái kia Ám Chủ, Ám Chủ nói: "Chúc mừng chủ thượng thử kiếm thành công ."

Thử kiếm!

Lúc này đây Mạt Pháp Chi Địa đi vào tìm kiếm Dương Diệp, kỳ thực chân chính nguyên nhân chính là thử kiếm!

Bên trong sơn động, một giọng nói vang lên, "Thiên Tru kiếm cũng không phải tối cường thiên mệnh kiếm, cái kia hành đạo kiếm mới là, chi lên, còn có Tứ Kiếm Hợp Nhất ... Bất quá, kiếm này có thể toái thiên mệnh kiếm, nghĩ đến đã cùng cái kia hành đạo kiếm chênh lệch không bao nhiêu, bất quá, vẫn còn thiếu rất nhiều ."

Ám Chủ nói: "Chủ thượng phía trước vì sao không trực tiếp chém giết cái kia Dương Diệp ?"

Đây cũng là Mạt Pháp Chi Địa mọi người khó hiểu nhất, bởi vì lúc trước, trước mắt vị này chính là đã ổn áp chế Dương Diệp.

Thanh âm kia vang lên, "Ngươi nhóm vẫn là không minh bạch sao?"

Ám Chủ nhíu mày, "Mời chủ thượng giải thích nghi hoặc ."

Thanh âm kia nói: "Bây giờ, thiên mệnh bốn người tại ngoại, các nàng không có hàng lâm nơi đây, vì sao ? Bởi vì cái kia Dương Diệp, các nàng đang khảo nghiệm Dương Diệp, mà nếu như ta nhóm hiện tại trực tiếp chém giết Dương Diệp, chúng ta phải đối mặt, chính là thiên mệnh . Nhưng là bây giờ, Dương Diệp bất tử, thiên mệnh liền sẽ không ra được, đối với ta nhóm mà nói, chính là cơ hội, bởi vì ta cần chính là thời gian ."

Âm thầm nhẹ giọng nói: "Nguyên lai như này!"

Thanh âm kia lại nói: "Lần này đi tìm hắn, bất quá là vì nhìn ta một chút cái này kiếm uy lực, hiển nhiên, kiếm này là có thể phá thiên mệnh kiếm . Đáng tiếc, nếu có cái kia thiện linh còn có ác linh rưới vào trong đó, lấy nàng hai cái vì Kiếm Linh, kiếm này uy lực nhất định bạo tăng . Thực sự đáng tiếc!"

Âm thầm lắc đầu, bây giờ Dương Diệp, nói thật, ngoại trừ trước mắt cái này vị tự thân xuất thủ bên ngoài, căn bản không có người có thể áp chế hắn .

Đặc biệt Dương Diệp hiện tại bên người còn nhiều hơn một đám người!

Nhóm người kia, cũng không có một là đơn giản!

Ám Chủ làm như nghĩ đến cái gì, nàng lại nói: "Hiện tại ta nhóm nên như thế nào ?"

"Tăng thực lực lên!"

Thanh âm kia nói: "Làm cho Tá Mạc tiến đến ."

Ám Chủ gật đầu, xoay người rời đi .

Chỉ chốc lát, Tá Mạc tiến nhập sơn động bên trong, Tá Mạc nhíu mày, hiển nhiên có chút không thích nơi đây .

Thanh âm kia nói: "Ngươi cũng biết ngươi đao vì sao không thể ở tiến thêm một bước ?"

Tá Mạc lắc đầu .

Thanh âm kia nói: "Ngươi tín niệm có, thiên phú có, thế nhưng, ngươi thiếu ít một chút ."

Tá Mạc mặt hướng nguồn thanh âm chỗ, thanh âm kia lại nói: "Ta biết ngươi để lại một tay, đến, thi triển ra!"

Tá Mạc lắc đầu, "Chiêu này, chỉ vì thiên mệnh ."

Chỉ vì thiên mệnh!

Thanh âm kia cười nhạt, "Nực cười, liền cái kia Dương Diệp cũng không thể chém giết, ngươi như thế nào đối kháng thiên mệnh ?"

Tá Mạc trầm mặc .

Thanh âm kia nói: "Ngươi thua liền thua ở điểm này, giấu dốt . Dương Diệp mỗi lần cùng ngươi đối chiến, đều là dụng hết toàn lực, hắn mỗi một lần đều ở đây khiêu chiến cực hạn của mình, nguyên nhân đây, hắn một lần lại một lần không ngừng mà đề thăng . Mà ngươi, cho tới bây giờ, cơ hồ là một mạch dậm chân tại chỗ, không phải sao?"

Tá Mạc trầm mặc như trước .

Thanh âm kia lại nói: "Như không đem hết toàn lực, ngươi thì như thế nào có thể siêu việt chính mình cực hạn ?"

Tá Mạc ngẩng đầu mặt hướng không xa chỗ, "Ngươi đến tột cùng là người phương nào ."

Thanh âm kia trầm mặc .

Chỉnh trong sơn động đều yên lặng .

Tá Mạc lại nói; "Không thể nói ?"

Cái này lúc, một luồng hắc khí đột nhiên chui vào cái kia Tá Mạc giữa chân mày, sau một khắc, Tá Mạc cả người run lên, "Ngươi ... Ngươi là ..."

Mấy hơi thở về sau, chỉnh trong sơn động triệt để yên tĩnh lại .

.....

Cực lạc thành .

Cái này cực lạc thành, dĩ nhiên chính là Dương Diệp mới tạo thành, tên lấy hơi có chút tục, đã bảo cực lạc thành .

Thành trung, một gian đại điện đã xây dựng lên đến, chu vi, đã ở lục tục kiến tạo một ít đại điện .

Trong đại điện, Dương Diệp cùng mọi người đối lập nhau mà ngồi .

Toàn bộ trong đại điện, tạm thời chỉ có vãng sinh tộc cùng với thiên vũ tộc còn có Dương tộc người, ngoại trừ này bên ngoài, tạm thời vẫn chưa có người nào đi tới nơi này cực lạc thành .

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Nói vậy chư vị hẳn là đã biết rồi Mạt Pháp Chi Địa đại khái thực lực, ta cũng liền không nói thêm cái gì . Cái này Mạt Pháp Chi Địa, khó nhất làm chính là con kia màu đen tay, ngoại trừ này bên ngoài, cái kia Lệ Đế cùng đệ nhất thần, còn có cái kia Tá Mạc, cùng với cái kia Thương Đao Khách, còn có một gã khác thần bí hắc y nhân ..."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại .

Bởi vì hắn đã biết cái kia thần bí hắc y nhân là ai!

Chính là cái kia ám thế giới Ám Chủ!

Đang cho hắn truyền âm thạch cái kia thần bí nhân thông báo hắn lúc, hắn vẫn còn có chút không tin, tại hắn trong ấn tượng, Ám Chủ một mạch đều là bảo trì trung lập, hơn nữa đã từng còn tương trợ quá hắn!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp tiếp tục nói: "Ngoại trừ này bên ngoài, Mạt Pháp Chi Địa còn có một người, đó chính là cái kia Hoành Vạn Cổ, người này hồi lâu chưa xuất hiện, đây cũng là một cái cực kỳ không xác định nhân tố ."

Nói xong, hắn cười cười, nhưng sau lại nói: "Tình cảnh của chúng ta, không phải cực kỳ tốt, đương nhiên, cũng không phải đặc biệt hư ."

Cái này lúc, Dương tộc đại trưởng lão Dương Tiên đột nhiên nói: "Chúng ta có Linh Tổ, có thể triệu tập cái này vạn giới cường giả qua đây tương trợ, nếu có những người đó tương trợ, phần thắng lớn hơn."

Dương Diệp gật đầu, những người đó cũng không thể coi thường, tuy là những người đó đơn độc không thể đối với Mạt Pháp Chi Địa tạo thành uy hiếp gì, thế nhưng, thêm trên bọn họ người nơi này nhưng là khác rồi . Đồng dạng, như những người đó đến Mạt Pháp Chi Địa bên kia đi, vậy hắn nhóm bên này tình cảnh đồng dạng thay đổi rất không ổn .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp nhìn về phía Dương tộc tộc trưởng, "Đại trưởng lão, việc này liền giao cho ngươi đi làm, ngươi nói cho những thứ kia vẫn còn ở chưa quyết định người, bọn họ như nguyện ý cùng chung hoạn nạn, ngày sau ta Dương Diệp tất cùng hắn nhóm cộng phú quý, thế nhưng, nếu như không muốn cùng chung hoạn nạn, thầm nghĩ cộng giàu sang nói, đó là bọn họ suy nghĩ nhiều ."

Đại trưởng lão gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp nhìn về phía Viêm Vũ, "Viêm Vũ huynh, cái kia Trận Đạo Tử chuyện tình, liền xin nhờ ."

Viêm Vũ gật đầu, "Ta sẽ đi ngay bây giờ!"

Nói xong, hắn cũng xoay người ly khai đại điện .

Dương Diệp ý bảo mọi người lui xuống, rất nhanh, toàn bộ đại điện chỉ còn hạ Dương Diệp một người!

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài chỗ, Tiểu Bạch nhìn trước mặt Thiên Tru kiếm mảnh nhỏ, rầu rĩ không vui .

Bây giờ Thiên Tru kiếm cũng không phải là ban đầu Thiên Tru kiếm, cái này kiếm linh là nàng tự thân bồi dưỡng ra được, nhưng mà, bị người một kiếm chém liền không rồi!

Không thể nhịn a!

Tiểu Bạch nắm chặc tiểu trảo, một bộ muốn hung hăng đánh một trận dáng dấp .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, khẽ cười nói: "Đừng nóng giận, phản chính, ngươi có thể khôi phục, không phải sao?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng tiểu trảo vung lên, rất nhanh, Thiên Tru kiếm những mãnh vụn kia bắt đầu thần tốc tụ tập .

Một lát sau, Tiểu Bạch đột nhiên lại chạy đi tìm Nhị Nha ... Chứng kiến Tiểu Bạch, Nhị Nha nhức đầu .

Nhị Nha suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Bạch, ta miếng vảy rất thiếu ai ."

Tiểu Bạch lắc đầu, nàng tiểu trảo giơ giơ, biểu thị không phải tới muốn vảy .

Nhị Nha có chút ngạc nhiên, "Vậy ngươi muốn gì ?"

Tiểu Bạch chỉ chỉ Nhị Nha cái kia góc đối, khuôn mặt kích thích .

Thấy thế, Nhị Nha khuôn mặt sắc tức thì đen xuống, như trước mắt không phải Tiểu Bạch, nàng hội một quyền đánh tới .

Cuối cùng, Nhị Nha bất đắc dĩ, chỉ có thể đi tìm Dương Diệp, nàng cùng Tiểu Bạch quan hệ phi thường phi thường tốt, thế nhưng, cái này góc thật không thể cấp Tiểu Bạch đi làm loạn a!

Dương Diệp tìm được Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha góc, biểu thị cái kia rất kiên cố, có thể cùng cái kia kiếm đối kháng .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Cái kia, đối với Nhị Nha rất trọng yếu, nếu như rút ra, hội bị thương, biết không ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhìn về phía Nhị Nha, rất nhanh, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, biểu thị từ bỏ .

Hiển nhiên, Nhị Nha trong lòng hắn vẫn là phi thường vô cùng trọng yếu .

Tiểu Bạch chiêu Nhị Nha muốn hai khối miếng vảy sau chính là xoay người chạy đi .

Giữa sân, Nhị Nha nhìn phía xa Tiểu Bạch, nói: "Dương ca, phía trước cái tay kia, rất lợi hại ."

Dương Diệp gật đầu .

Nhị Nha lại nói: "Nó cho ta một loại cảm giác quen thuộc, ta đã từng nhất định là biết hắn."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn lại, trong mắt nàng có chút mờ mịt, "Ta đã có thể cảm nhận được một ít nhân vật bí ẩn . Đều rất cường đại đây!"

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nhị Nha nói cường đại, nhất định là phi thường cường đại, hắn biết, hắn đã không có bao nhiêu thời gian .

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp đi tới phi thăng đài chỗ, lúc này, Tiểu Bạch vẫn còn ở đoán tạo cái kia Thiên Tru kiếm!

Nhìn cái kia không gì sánh được chăm chú, lại vẻ mặt lo lắng Tiểu Bạch, Dương Diệp đột nhiên có chút đau lòng .

Hắn đi tới, nhẹ nhàng ôm lấy Tiểu Bạch, nhưng sau cười nói: "Tiểu gia hỏa, người nếu như không lợi hại, kiếm ở mạnh mẽ cũng vô ích ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia đã bị trọng tố không sai biệt lắm Thiên Tru kiếm, "Không phải ngươi yếu, là ta yếu."

Tay phải hắn nhất chiêu, rất nhanh, từng chuôi kiếm toàn bộ bay đến trước mặt của hắn .

Ngũ Hành Kiếm, Kiếm Thủ, Kiếm Tổ, Thiên Tru, vãng sinh, Thái U đều ở đây!

Nhìn trước mắt từng chuôi kiếm, Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Ta đây hai thiên đột nhiên nghĩ rất nhiều . Giữa các ngươi, ngoại trừ Kiếm Tổ bên ngoài, còn lại kiếm đều là người khác cho ta, các ngươi đại biểu cho kiếm đạo của người khác, các ngươi không có nghĩa là kiếm đạo của ta ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, "Thiên Tru chủ sát phạt, vãng sinh chủ tịnh hóa, Thái U chủ không gian, Kiếm Thủ chủ nhân nghĩa, Ngũ Hành Kiếm chủ thiên địa Ngũ Hành Chi Lực, Kiếm Tổ chủ bản tâm ..... Cái này thiên địa rất loạn, ta muốn thành lập trật tự mới, ngươi nhóm có thể nguyện buông tha đã từng, đi theo ta cùng nhau ?"

Ông!

Một thanh kiếm đột nhiên chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Kiếm Tổ!

Còn lại kiếm, đều không động!

Khoảng khắc về sau, Dương Diệp mở ra lòng bàn tay, trong lòng bàn tay, là cái kia huyết hồng Kiếm Tổ, Dương Diệp cười khẽ, "Lấy sau ngươi đã bảo trật tự, trật tự kiếm, quy thiên địa chi trật tự!"

....

------oOo------

Chương 2729: thích hợp nhất kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trật tự!

Dương Diệp trong lòng khá hơi xúc động .

Bất kể là ba thanh thiên mệnh kiếm, vẫn là vậy cùng hắn có một đoạn thời gian Kiếm Thủ, đều không phải là hắn Dương Diệp chính mình kiếm a!

Chỉ có Kiếm Tổ, cái này kiếm mới là hắn Dương Diệp chân chính kiếm .

Hắn nếu như người tốt, Kiếm Tổ chính là nhân nghĩa kiếm, hắn như thành Ma, Kiếm Tổ chính là Ma Kiếm!

Mà thiên mệnh kiếm cùng Kiếm Thủ, chỉ là đi theo hắn Dương Diệp, chưa tính là hắn Dương Diệp chính thức có được kiếm .

Những thứ này kiếm theo người đã từng chủ nhân, mà bọn hắn đi theo, cũng là đã từng chủ nhân kiếm đạo .

Kiếm cùng đạo không hợp!

Đây chính là hắn hiện tại vấn đề gặp phải! Đã từng Thiên Tru kiếm sở dĩ phản loạn hắn, kỳ thực, chân chính nguyên nhân chính là, cái kia kiếm, không là chính bản thân hắn chân chính kiếm, Thiên Tru kiếm theo đuổi kiếm đạo cùng hắn cũng là không hợp .

Kiếm đạt đến tới trình độ nhất định chi về sau, chúng nó cũng có chính mình truy cầu, đây chính là hầu hết thời gian, không chỉ là nhân tuyển kiếm, kiếm cũng sẽ tuyển nhân!

Chẳng qua còn tốt, hắn đã ý thức được điểm ấy!

Dương Diệp cũng không hề từ bỏ còn dư lại cái kia mấy thanh kiếm, hắn nhìn về phía chúng kiếm, "Mặc kệ các ngươi đã từng là kiếm của người nào, hiện tại, ta hỏi các ngươi, các ngươi có thể nguyện bằng vào ta vì chủ ?"

Kiếm tu kiếm tu, hắn hiện tại chính là muốn trước thanh kiếm cho chỉnh hiểu .

Rất nhanh, Kiếm Thủ trực tiếp chui vào Dương Diệp giữa chân mày .

Nàng theo Dương Diệp thời gian, cận thứ Kiếm Tổ, qua nhiều năm như vậy, Dương Diệp cũng cũng không phải gì đó đại gian đại ác người, mà bây giờ, hắn chuyện cần làm tình, đối với cái này thế giới không chỉ không có hư chỗ, ngược lại còn tốt hơn chỗ .

Cho nên, nàng tuyển trạch theo .

Chân chính theo!

Theo Kiếm Thủ chui vào giữa chân mày, Dương Diệp thân thể chợt run lên, rất nhanh, hắn chân chính rõ ràng cảm nhận được Kiếm Thủ tất cả, bao quát nó cách nghĩ , đồng dạng, Kiếm Thủ cũng đồng dạng có thể cảm nhận được Dương Diệp cách nghĩ, nhất chân thật cách nghĩ!

Bản tâm thẳng đối bản tâm!

Dương Diệp nhìn về phía còn dư lại mấy thanh kiếm, rất nhanh, ba thanh thiên mệnh kiếm trực tiếp tiến nhập Dương Diệp giữa chân mày!

Tương dung!

Ba kiếm cuối cùng vẫn lựa chọn Dương Diệp!

Bất quá, cái kia Ngũ Hành Kiếm cũng là không hề động .

Dương Diệp cũng không bắt buộc, hắn nhẹ cười cười, nhưng sau tay phải nhất quán, Thiên Tru kiếm xuất hiện ở hắn lòng bàn tay bên trong, hắn thanh kiếm đưa tới Tiểu Bạch trước mặt .

Tiểu Bạch tiếp nhận kiếm, tiếp tục bắt đầu trọng tố .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Kiếm Tông sau sơn, Dương Diệp đứng ở đỉnh núi chi lên.

Nhìn xa chỗ phía chân trời, Dương Diệp trầm mặc không nói, rơi vào trầm tư .

Trật tự!

Trong trời đất này, hẳn là phải có trật tự . Mà bây giờ, cũng có trật tự, thiên mệnh thiết lập trật tự, bất quá, thiên mệnh trật tự quá mức bá đạo! Cũng quá mức tàn nhẫn .

Nàng cũng không có làm cho đường sống!

Dưới đáy người không có đường sống, nhất định là phải liều mạng .

Mà hắn Dương Diệp, cũng phải cần liều chết .

Bởi vì trực giác nói cho hắn, hắn sớm muộn sẽ cùng thiên mệnh kình chống nhau .

Hơn nữa còn là mạnh nhất cái kia!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp đột nhiên khẽ nở nụ cười, tay phải hắn nhất chiêu, một thanh kiếm đột nhiên phóng lên cao .

Màu máu đỏ kiếm!

Chính là cái kia trước đây cùng hắn cùng nhau rơi vào ma đạo Kiếm Tổ!

Trường kiếm Khiếu Thiên .

Nhìn về chân trời cái kia đạo ánh kiếm màu đỏ ngòm, Dương Diệp tiếu dung càng phát xán lạn, cho tới bây giờ, hắn mới phát hiện, thích hợp nhất chính mình, mới là tốt nhất kiếm .

Kiếm có mạnh hay không, tùy theo từng người!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, mấy hơi thở về sau, tay phải hắn đột nhiên mở ra, một luồng kiếm quang tại hắn mạch đập chỗ chợt lóe lên .

Xuy!

Một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra!

Cái này đạo tiên huyết phóng lên cao, thẳng vào cái kia Kiếm Tổ bên trong .

Lấy huyết uy kiếm!

Theo Dương Diệp tiên huyết không ngừng dũng mãnh vào, Kiếm Tổ toàn bộ thân hình rung động kịch liệt lên, rất nhanh, từng đạo tiếng kiếm reo không ngừng ở chân trời vang vọng dựng lên .

Theo Dương Diệp huyết dịch không ngừng rưới vào, cái kia kiếm rung động càng phát nhanh, mà thân kiếm, cũng càng phát đánh huyết hồng!

Không chỉ có huyết dịch, Dương Diệp quanh thân, vô số kiếm ý cùng sát ý điên cuồng tuôn ra, nhất về sau, những thứ này sát ý cùng kiếm ý đều chui vào cái kia Kiếm Tổ bên trong .

Đương nhiên, lúc này hắn đã không có đang dùng máu tươi, hắn huyết cũng không phải là vô cùng vô tận, lộng rất nhiều cũng là sẽ chết!

Cứ như vậy giằng co đủ đủ một canh giờ về sau, Dương Diệp ngừng lại, Kiếm Tổ bay trở về đến rồi trước mặt của hắn, nhưng sau huyễn hóa thành một gã huyết hồng nữ tử .

Dương Diệp nhẹ nhàng vuốt ve một cái Kiếm Tổ gò má, cười nói: "Khắp nơi tìm vô số, ngươi mới là ta tối trọng yếu bất kỳ lúc nào cái kia thanh kiếm ."

Kiếm Tổ nhìn Dương Diệp, không nói gì .

"Ha ha ..."

Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm phóng lên cao, toàn bộ phía chân trời, trong nháy mắt hoàn toàn đỏ ngầu, như bị màu máu đỏ bố trí bao trùm một dạng, kinh người không gì sánh được!

Phía chân trời hư không bên trong, Dương Diệp điên cuồng thả ra những thứ kia sát ý cùng kiếm ý, hắn giờ phút này, cả người biến thành huyết hồng sắc .

Mà đang ở cái này lúc, toàn bộ hư không bên trong, một cường đại uy áp đột nhiên xuất hiện .

Hận chi kiếm đạo!

Đơn giản điểm tới nói chính là Ma Kiếm đạo, làm Dương Diệp rơi vào Ma Kiếm đạo cái kia nhất chớp mắt, sát ý của hắn cùng kiếm ý trong nháy mắt điên cuồng tăng vọt!

Cái kia tăng lên tốc độ, nhất định nhường khó có thể tưởng tượng!

Không trung, Dương Diệp tận tình thả ra chính mình, mà hơi thở của hắn, cũng vào giờ khắc này dần dần mạnh mẽ .

Cứ như vậy, đang kéo dài đủ đủ nhất thiên sau .

Ầm!

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, rất nhanh, những thứ kia sát ý cùng kiếm ý bắt đầu tiêu thất, không đến một hồi, toàn bộ phía chân trời hư không khôi phục bình tĩnh .

Dương Diệp tự không trung rơi xuống, hắn giờ phút này, cũng đã khôi phục bình thường .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, hắn hiện tại, đã là đỉnh phong mệnh kỳ!

Mệnh cảnh cực hạn!

Phía trước, hắn chính là lợi dụng sát ý của mình còn có kiếm ý cùng với Ma Kiếm đạo lực lượng mạnh mẽ đề thăng chính mình, đây thật ra là có chút mạo hiểm, bất quá, hắn cũng không có quá tốt biện pháp!

Hắn không có gì thời gian đi chậm rãi tu luyện!

Chỉ có thể mạo hiểm đánh cuộc, còn tốt, hắn bài bạc thành công!

Đỉnh phong mệnh cảnh hắn, khắp mọi mặt thực lực lần nữa đạt được thật to đề thăng, đặc biệt hiện tại Kiếm Tổ cũng nhận được đề thăng sau . Bây giờ Kiếm Tổ, bản thân có thể không có thiên mệnh kiếm lợi hại, thế nhưng, nàng cùng Dương Diệp liên thủ, cái kia phát huy ra được uy lực, tuyệt đối ở thiên mệnh kiếm chi lên.

Thích hợp nhất kiếm!

Mặc kệ hắn có nhiều thiếu thanh kiếm, thế nhưng, cái này Kiếm Tổ mới là nàng thích hợp nhất kiếm! Cái này kiếm, nhất hiểu hắn Dương Diệp!

Mà hắn cùng với cái kia mấy chuôi thiên mệnh kiếm, còn cần ma hợp một cái, đối với đây, hắn cũng không nóng nảy, phản chính cái này mấy thanh kiếm không bài xích hắn, hơn nữa như trước tuyển trạch theo . Một lần này theo, ý nghĩa bất đồng .

Phía trước theo là nữ tử váy trắng cùng hắc muội yêu cầu chúng nó đi theo, nhưng là bây giờ, chúng nó có thể nói xem như là tự nguyện đi theo, đây là có rất đại khác nhau!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên quay đầu, không xa chỗ, An Nam Tĩnh chậm rãi đi tới!

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Tăng lên ?"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, "Đánh một trận?"

Chiến!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, "Đương nhiên được!"

Hai người cũng không có tuyển trạch ở Hồng Mông Tháp bên trong, mà là đi ra phía ngoài thế giới, bọn họ tiến nhập hư không bên trong, củng cố không gian chung quanh .

Hai người cách xa nhau trăm trượng .

Dương Diệp cười nói: "Ra tay đi!"

An Nam Tĩnh gật đầu, sau một khắc, người nàng đã xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, đến rồi bọn họ loại trình độ này, con mắt kỳ thực đã hoàn toàn cùng không trên tốc độ.

Chỉ có thể dựa vào tâm đến xem!

Lúc này đây, Dương Diệp lựa chọn là hậu phát chế nhân, lấy tĩnh chế động!

Rất nhanh, một thanh trường thương đã tới hắn giữa chân mày .

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm ra .

Hắn cầm kiếm hướng trên đâm một cái, kiếm đỉnh nhọn ở trường thương thương nhọn chỗ, trường thương ngạnh sinh sinh bị kiếm bức ngừng, ngay sau đó, Dương Diệp hai tay cầm kiếm theo thanh trường thương kia hướng phía trước chính là nhất chèo .

Chém xéo mà hạ!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên hướng lui về sau một chút, nàng cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách, Dương Diệp cái này một kiếm, trực tiếp phách khoảng không, mà An Nam Tĩnh trường thương trong tay đột nhiên tàn nhẫn đập mà xuống.

Dương Diệp phản ứng thật nhanh, ở thương rơi đập xuống cái kia nhất chớp mắt, hắn trường kiếm một cái móc nghiêng .

Ầm!

Thương kiếm chợt run lên, hai người trong nháy mắt chợt lui trăm trượng .

Xa chỗ, An Nam Tĩnh mới vừa dừng lại một cái, trường thương trong tay của nàng đột nhiên tuột tay mà ra .

Mà lúc, Dương Diệp tay phải mở ra, trong tay hắn Kiếm Thủ cũng vào giờ khắc này hóa thành một đạo huyết hồng kiếm quang nổ bắn ra mà ra .

Giữa hai người, một đạo tiếng nổ vang chợt vang lên, rất nhanh, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ .

Bên kia, Kiếm Vô Địch cùng Thanh Huyền lẳng lặng nhìn xa xa hai người .

Thanh Huyền nhẹ giọng nói: "Nha đầu kia, thiên phú dị bẩm, rất lợi hại!"

Kiếm Vô Địch ánh mắt rơi vào An Nam Tĩnh thân lên, khẽ gật đầu, "Nha đầu kia, tuyệt không thua ta đây tiện nghi đồ tôn a!"

Thanh Huyền nhìn về phía Kiếm Vô Địch, "Ngươi cái này đồ tôn rất biết luồn lách, một bụng ý nghĩ xấu, cùng Huyền An hoàn toàn là lưỡng chủng hoàn toàn khác biệt tính cách, cũng không biết Huyền An làm sao cùng hắn hỗn với nhau ."

Kiếm Vô Địch cười ha ha một tiếng, nhưng sau hắn nghiêm mặt nói: "Ngươi không có phát hiện sao? Hắn thân trên có ít thứ, là Huyền An đã từng vứt ."

Thanh Huyền quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Quả thực ! Bất quá, ngươi nên biết được, hiện tại sự tình càng ngày càng không đơn giản, ngươi thật muốn cuốn vào phương diện này ?"

Kiếm Vô Địch nhẹ giọng nói: "Dầu gì cũng là ta đồ tôn, lẽ nào ta bất kể hắn sao?"

Thanh Huyền gật đầu, không có đang nói cái gì .

Mà xa chỗ, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp cũng dừng lại, bọn họ chỉ có thể điểm đến thì ngưng, bởi vì hắn nhóm song phương đều không tàn nhẫn nổi!

Như không tàn nhẫn nổi, cái kia đương nhiên sẽ không phát huy ra chân chính thực lực cường đại!

Điểm đến thì ngưng!

Dương Diệp mang theo An Nam Tĩnh đi tới Kiếm Vô Địch cùng Thanh Huyền trước mặt, Dương Diệp hơi thi lễ, "Sư Tổ, Thanh di ."

Thanh Huyền khẽ gật đầu, nhãn trung mang theo tiếu ý, Dương Diệp thực lực kỳ thực ở nàng trên, bất quá, từ đầu đến cuối, Dương Diệp đối nàng đều phi thường tôn kính, nàng có thể cảm giác được, đó là tôn kính phát ra từ nội tâm, không phải lừa gạt ...!

Kiếm Vô Địch nói: "Ngươi có thể khống chế cái kia kiếm đạo sao?"

Hiển nhiên là chỉ Dương Diệp Ma Kiếm đạo.

Dương Diệp gật đầu, "Có thể!"

Kiếm Vô Địch khẽ gật đầu, "Như vậy cũng tốt!"

Ở nơi này lúc, Dương tộc đại trưởng lão đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, nhìn hướng Dương Diệp, "Thành ngoại lai một chút người, cầm đầu là cái gì đó Hoang Tộc ."

Hoang Tộc!

Dương Diệp hai mắt híp lại, rất nhanh, hắn cùng với mọi người đi tới trước cửa thành, xa chỗ, cầm đầu chính là Hoang Tộc Hoang Doanh, ở Hoang Doanh bên cạnh, đều biết danh mệnh kỳ cường giả!

Hoang Doanh nhìn Dương Diệp cười nói, " chúng ta đều là chuyển nhà, người hơi nhiều, thu lưu sao?"

Dương Diệp trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Đương nhiên ."

Hoang Doanh đi tới Dương Diệp trước mặt, "Thân ta về sau, có tới tự vạn giới thế lực, bọn họ hầu như có thể đại biểu vạn giới, có nhu cầu, thông báo một tiếng ."

Dương Diệp nói: "Lời nói của ta, bọn họ nghe sao?"

Hoang Doanh cười nói: "Nhìn ngươi bản lĩnh!"

....

------oOo------

Chương 2730: nói đánh là đánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp nhường mang theo Hoang Doanh đám người tiến nhập thành trung, theo Hoang Tộc cùng vạn giới cường giả đến, toàn bộ cực lạc thành không ở lạnh như vậy rõ ràng .

Mà đi tới cái này cực lạc thành chi về sau, mọi người phát hiện, nơi này linh khí đây không phải là bình thường sung mãn đủ a!

Nếu như nói phía trước còn có vô số người do dự, vậy bây giờ, hầu như không có bất kỳ người nào do dự đi tới nơi này cực lạc thành .

Vào lúc này, linh khí không thể nghi ngờ là trọng yếu nhất tồn tại .

Có linh khí, thì có tương lai!

Mà theo Hoang Tộc đám người đứng thành hàng, càng ngày càng nhiều cường giả đuổi tới nơi này.

Ngắn ngủi thời gian một ngày, toàn bộ cực lạc thành chính là đã tụ tập vô số cường giả, trong này, mệnh kỳ liền có chừng hơn hai mươi vị, cái này còn không bao gồm Dương tộc các tộc .

Dương Diệp có thể tụ tập những thứ này cường giả, dựa vào là cũng không phải là cái gì uy vọng hoặc mị lực, dựa vào là quyền lợi!

Từ xưa đến nay, chỉ có quyền lợi có khả năng nhất khu động lòng người! Hắn muốn làm cho vạn giới nghe lệnh y, hắn liền nhất định cho những thứ này người đầy đủ quyền lợi, đương nhiên, thực lực cường đại cũng là nhất định.

Chẳng qua rất nhanh, chiến giới bên trong người cũng tới .

Cầm đầu, chính là cái kia Lưu Uyên! Lưu Uyên bên cạnh, là Diệp Tri

Bắc .

Trước cửa thành .

Dương Diệp cười nói: "Hoan nghênh Lưu Uyên đại nhân ."

Lưu Uyên trầm giọng nói: "Dương Diệp, ngươi thật muốn cùng Mạt Pháp Chi Địa liều mạng ?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cảm thấy ta đang nói đùa sao?"

Lưu Uyên nói: "Ngươi như liều mạng thắng, vậy ngươi chính là chỗ này vũ trụ ba chiều chi chủ, cái kia lúc, ngươi nên như thế nào đối đãi ta chờ?"

Dương Diệp nói: "Là vĩnh hằng chi chủ để cho ngươi tới hỏi sao?"

Lưu Uyên nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta đại biểu toàn bộ chiến giới!"

Dương Diệp nói: "Tiến đến đàm luận ?"

Lưu Uyên gật đầu .

Mọi người vào thành, trong đại điện, toàn bộ trong đại điện tụ tập ba mươi bảy người!

Toàn bộ là mệnh kỳ cường giả!

Có thể nói, ngoại trừ Mạt Pháp Chi Địa bên ngoài, giữa cả thiên địa mệnh kỳ cường giả hầu như đều ở nơi này .

Giữa sân tất cả mọi người đang nhìn Dương Diệp, bọn họ đã đến nơi này, tự nhiên là lấy Dương Diệp vì chủ, đương nhiên, cái này còn phải xem Dương Diệp là như thế nào làm . Như Dương Diệp chỉ là đơn thuần muốn lợi dụng bọn họ đối kháng Mạt Pháp Chi Địa, bọn họ là tuyệt đối sẽ không cam tâm bị lợi dụng đấy!

Dương Diệp nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, Hoang Tộc cùng chiến giới người ở, bất quá, song phương xuất kỳ không có gây sự tình .

Dương Diệp nói: "Chư vị đều là mệnh kỳ cường giả, các ngươi vấn đề lớn nhất là cái gì ? Tự nhiên là thiên mệnh, thiên mệnh hiện thân, các ngươi thì phải chết, hoặc có lẽ là, thiên mệnh hạn chế ngươi nhóm không pháp ở đề thăng . Thiên mệnh chính là một cái khe, đây là các ngươi, bao quát ta đối mặt vấn đề lớn nhất!"

"Ngươi là thiên mệnh chọn người!" Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên vang lên .

Dương Diệp lắc đầu, "Thiên mệnh có bốn cái, các ngươi hẳn là đều biết, ta chỉ thu được trong đó hai cái thừa nhận ."

Vừa nói, hắn đứng lên, nhưng sau lại nói: "Chúng ta địch nhân chân chính, không chỉ là Mạt Pháp Chi Địa, còn có thiên mệnh ."

Giữa sân lâm vào an tĩnh .

Cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Chư vị, thứ cho ta nói thẳng, các ngươi muốn vĩnh viễn dừng bước mệnh kỳ sao?"

Giữa sân mọi người lắc đầu, bọn họ đều đạt tới mệnh kỳ, thế giới này gian cao nhất một cảnh giới . Nếu như nói không muốn ở tiến thêm một bước, đây tuyệt đối là gạt người . Người đối với lực lượng khát cầu, là vô bờ bến.

Cái kia người lại nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ta nhóm sợ là không pháp đối kháng thiên mệnh, thiên mệnh thực lực, ta nhóm căn bản không phải đối thủ ."

Nhất mọi người gật đầu, tuy là bọn họ đều muốn ở tiến thêm một bước, bất quá, mọi người tâm lý đều vẫn có chút đếm, thiên mệnh mạnh, cho dù là Mạt Pháp Chi Địa nhóm kia đã từng mệnh kỳ cường giả cũng không dám cùng với chính diện đối kháng a!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Thiên mệnh, ta tới đối kháng!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người toàn bộ nhìn về phía Dương Diệp, bao quát Kiếm Vô Địch .

Dương Diệp nói: "Thiên mệnh, ta tới đối kháng ."

Một bên, Hoang Doanh nói: "Dương huynh, ngươi đây là ý gì ?"

Dương Diệp nói: "Phía trước vị bằng hữu này nói cực phải, thiên mệnh mạnh , người bình thường căn bản không pháp chống lại . Cho nên, ta tới đối kháng, ngày hậu thiên mệnh nếu như xuất hiện, ta tới đối mặt ."

Nghe vậy, giữa sân mệnh kỳ cường giả hai mặt nhìn nhau, thiên mệnh hắn Dương Diệp tới đối kháng!

Tự đại sao?

Mọi người cũng không có cảm thấy như vậy, bởi vì tất cả mọi người tại chỗ bên trong, chỉ có Dương Diệp có khả năng nhất có thể đối kháng thiên mệnh .

"Chúng ta chỉ cần giúp ngươi đối kháng Mạt Pháp Chi Địa, đúng không ?" Có người đột nhiên hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi không phải giúp ta đối kháng, mà là giúp mình!"

Vừa nói, hắn bấm tay một điểm, rất nhanh, giữa sân xuất hiện một cái màn sáng, bên trong màn sáng, chính là một cái thế giới hỏng mất hình bóng .

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi có biết nơi cái này là ai làm sao?"

"Mạt Pháp Chi Địa!"

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đứng dậy, "Giới này danh Vạn Vũ Giới, là ta chỗ ở thế giới, bất quá bây giờ, đã không có ."

Dương Diệp gật đầu, "Mạt Pháp Chi Địa, không có người yếu, bọn họ đều là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, bọn họ sẽ không quản các ngươi chết sống, hoặc có lẽ là, bọn họ sẽ không quản các ngươi thân sau những thứ kia thế lực chết sống. Trong mắt bọn họ, chỉ có mệnh kỳ cường giả, mệnh kỳ phía dưới, ở trong mắt bọn hắn đều là con kiến hôi . Đương nhiên, nếu như là một thân một mình, đi Mạt Pháp Chi Địa đem càng tốt hơn."

Cái này lúc, Hoang Doanh nói: "Dương huynh, đã tất cả mọi người đến nơi này, hiển nhiên, mọi người đã bỏ đi Mạt Pháp Chi Địa . Hiện tại liền hai điểm , thứ nhất, thiên mệnh, thứ hai, linh khí . Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí đều đã ..."

Nói đến đây, hắn cười cười, lại nói: "Hiện tại mọi người đi tới nơi này, nơi đây linh khí sung mãn đủ, điểm này, Dương huynh đã thay ta nhóm giải quyết, còn điểm thứ hai, thiên mệnh vấn đề, Dương huynh cũng đã bằng lòng thay ta nhóm giải quyết, như vậy, ta chờ hiện tại đã không có vấn đề . Dương huynh, thứ cho ta lắm miệng hỏi một câu, cái kia Mạt Pháp Chi Địa tựa hồ cũng là vì đối kháng thiên mệnh, song phương có thể hay không liên thủ ?"

Dương Diệp lắc đầu .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: Vì sao ?"

Dương Diệp cười nói: "Bọn họ muốn Linh Tổ, muốn cái này thần linh linh mạch, bọn họ là muốn độc chiếm ."

Hắn cùng với Mạt Pháp Chi Địa vấn đề lớn nhất chính là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha .

Mạt Pháp Chi Địa muốn Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, tuyệt đối không phải chuyện gì tốt, cái này cũng điểm, hắn là tuyệt đối không thể đáp ứng . Mà Mạt Pháp Chi Địa, hiển nhiên cũng là tuyệt đối không thể có thể buông tha Tiểu Bạch cùng Nhị Nha!

Cho nên, đang cùng thiên mệnh đối kháng thời gian, bọn họ song phương tất có một trận chiến!

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Hiểu . Dương huynh, tiếp có gì kế hoạch ?"

Kế hoạch!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, khóe miệng hơi cuộn lên, "Đương nhiên là chơi chết hắn nhóm!"

Chủ động xuất kích!

Biết Dương Diệp ý tứ chi về sau, giữa sân mọi người đều là trong lòng cả kinh!

Dương Diệp lại nói: "Ngồi chờ chết, vĩnh viễn bị động, không chủ động xuất kích, cùng cá mặn giống nhau không có khác biệt . Chư vị chuẩn bị một cái, một canh giờ sau chúng ta xuất phát Mạt Pháp Chi Địa, lúc này đây, coi như đánh không chết bọn họ, cũng muốn làm bọn họ sinh sống không thể tự lo liệu ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người đi ra đại điện .

Giữa sân, chúng người đưa mắt nhìn nhau, rất nhanh, nhất danh người đàn ông trung niên nói: "Hắn là nghiêm túc sao?"

Hoang Doanh gật đầu, "Chắc là nghiêm túc!"

Người đàn ông trung niên do dự xuống, sau đó nói: "Có chút xung động!"

Hoang Doanh cười nói: "Không cảm thấy, chúng ta muốn đánh chính là xuất kỳ bất ý ."

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, không đang nói cái gì .

Rất nhanh, mọi người tán đi .

Bên kia, Kiếm Vô Địch tìm được rồi Dương Diệp, Kiếm Vô Địch trầm giọng nói: "Ngươi là tới thật ?"

Dương Diệp cười nói: "Sư Tổ, ngươi xem ta giống như đang nói đùa sao?"

Kiếm Vô Địch lắc đầu, "Có chút mạo hiểm, đặc biệt không có làm tinh tường Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân thân phận cùng thực lực chân chính phía trước!"

Dương Diệp cười nói: "Chúng ta đi, với hắn nhóm đánh, chúng ta thì sẽ biết hắn là lai lịch gì cùng thực lực ."

Kiếm Vô Địch trầm mặc .

Dương Diệp lại nói: "Sư Tổ, cái này thế giới rất loạn, thật rất loạn, diệt trừ Mạt Pháp Chi Địa về sau, ta sẽ làm cho vạn giới vạn tộc cùng tồn tại, cũng sẽ khôi phục cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí, đương nhiên, cũng sẽ thành lập một ít quy tắc, một ít hết thảy thế lực đều nhất định tuân thủ quy tắc . Đương nhiên, ta là một cái người ích kỷ, ta muốn diệt bọn họ, còn có một cái nguyên nhân, đó chính là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, cái này hai cái tiểu gia hỏa là ta người thân nhất, ta sẽ bảo hộ các nàng, người nào động các nàng, ta nhất định khiến người nào chết không yên lành . Mạt Pháp Chi Địa dám để ý các nàng, ta nhất định sẽ làm cho bọn họ toàn bộ đều chết không yên lành ."

Nói xong, Dương Diệp hơi thi lễ, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Giữa sân, Kiếm Vô Địch thật lâu không lên tiếng .

Quá hồi lâu, hắn lắc đầu cười, chính hắn một đồ tôn, thật là một cái tính tình người, cũng là một cái thẳng thắn người .

Dương Diệp ngoại trừ Mạt Pháp Chi Địa, là vì thành lập trật tự mới, cũng là vì tư tâm .

Hắn không có chút nào giấu diếm tư tâm của mình!

Một canh giờ về sau, toàn bộ cực lạc thành, vô số người đột nhiên lặng yên tiêu thất .

Hết thảy mệnh kỳ cường giả đều rời đi cực lạc thành .

Dương Diệp ngược lại không phải là tâm huyết dâng trào, mà là bởi vì hắn biết, hắn cần thời gian, Mạt Pháp Chi Địa khẳng định cũng là cần thời gian, không phải, Mạt Pháp Chi Địa tuyệt đối không thể một mạch như thế không ra tay .

Đã song phương đều thiếu thời gian, cái kia Dương Diệp thẳng thắn không đợi . Hiện tại, hắn trực tiếp xuất kích, hắn đánh cuộc chính là xem ai càng cần thời gian!

Điểm trọng yếu nhất, đó chính là hắn đã đạt được mệnh kỳ đỉnh phong, bây giờ là hắn nhất ưu việt thời điểm, lúc này xuất thủ, đối với hắn có lợi nhất .

Đều là đỉnh phong cường giả, không đến một hồi, mọi người chính là đi tới Mạt Pháp Chi Địa .

Cái này đã từng bị Dương Diệp phá hủy hai lần thế giới!

Cầm đầu là Dương Diệp, ở Dương Diệp tả hữu, là Kiếm Vô Địch cùng An Nam Tĩnh .

Còn Nhị Nha, Dương Diệp không để cho nàng trước xuất hiện .

Ở nơi này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đám người đối diện .

Người đến, chính là cái kia Lệ Đế, chứng kiến Dương Diệp đám người, Lệ Đế đang muốn nói, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chớ cùng bọn họ lời nói nhảm, giết chết bọn họ ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp thân hình run lên, rút kiếm chợt hướng cái kia Lệ Đế tàn nhẫn chém đi .

Cái kia Lệ Đế đầu tiên là ngẩn người, bởi vì hắn không nghĩ tới Dương Diệp cư nhiên không nói hai lời trực tiếp liền đánh!

Trực tiếp đánh!

Đừng nói Lệ Đế, chính là Dương Diệp sau lưng mọi người đều ngẩn ra!

Tốt xấu cũng trước tiên là nói về hai câu nói mang tính hình thức a!

Lệ Đế hồi quy thần đến, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp cả người trong nháy mắt huyết hồng đứng lên, không chỉ có như đây, một cường đại kiếm ý trực tiếp bao phủ ở Lệ Đế!

Ma Kiếm đạo!

Giờ khắc này, Lệ Đế thần sắc bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, một khí tức cường đại từ hắn trong cơ thể phóng lên cao, nhưng mà, theo Dương Diệp cái này một kiếm rơi xuống, cổ khí thế kia trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói .

Mà lúc, Lệ Đế nhục thân đột nhiên oanh một tiếng muốn nổ tung lên .

Ầm!

Dương Diệp rút lui mười trượng .

Xa chỗ, Lệ Đế linh hồn đã hướng lui về sau nghìn trượng .

Hi sinh nhục thân bảo mệnh!

Lệ Đế làm rất quả đoán!

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, nụ cười này có chút dữ tợn, tay phải hắn mở ra, một thanh màu máu đỏ kiếm lặng yên ngưng hiện .

Dương Diệp cầm kiếm chỉ vào xa xa Lệ Đế, "Ngươi không đủ lão tử đánh, làm cho con kia màu đen tay xuất hiện, lão tử cùng hắn một mình đấu!"

Mọi người: "..."

....

------oOo------

Chương 2731: Táng mệnh lại hiện!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xa chỗ, đã linh hồn thể Lệ Đế thần sắc vô cùng xấu xí!

Khó coi tới cực điểm!

Hắn giờ phút này, trong lòng không ngừng mắng cùng với chính mình ngu xuẩn . Vừa rồi hắn không phải khinh thị sơ suất, mà là hắn lại muốn lấy cùng Dương Diệp đám người lời nói nhảm vài câu .

Tình huống bình thường xuống, Dương Diệp đến, song phương nhất định là muốn chít chít oa oa vài câu nhưng sau ở đánh .

Thế nhưng, Dương Diệp trực tiếp đánh! Hơn nữa đánh, liền trực tiếp vận dụng hắn hết thảy con bài chưa lật .

Sư tử vồ thỏ, cũng làm dùng toàn lực a!

Một lần sơ sẩy, kém chút mệnh cũng không có!

Giữa sân, theo Lệ Đế bị Dương Diệp một kiếm chém vỡ nhục thân, Dương Diệp bên này khí thế có thể nói là tăng mạnh!

Dương Diệp thực lực càng mạnh, bọn họ đi theo tâm lại càng kiên định!

Mà không hề nghi ngờ, bây giờ Dương Diệp, chính là trong trời đất này nhất tột cùng một trong cường giả!

Ở nơi này lúc, giữa sân không gian bốn phía đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, từng đạo khí lưu màu đen đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đám người bốn phía .

Ăn mòn!

Những thứ này khí lưu màu đen không ngừng ở hủ thực bọn họ không gian bốn phía!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở bốn phía, Nhị Nha nhìn thoáng qua những thứ kia khí lưu màu đen, nhưng sau nàng vung tay phải lên, một chí tà chí ác khí tức tự nàng lòng bàn tay chấn động mà ra .

Ầm!

Chu vi những thứ kia khí lưu màu đen trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói!

Giờ khắc này, mọi người nhìn về phía Nhị Nha!

Ác linh chi tổ!

Đối với tất cả khí tức tà ác miễn dịch!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ . Xa chỗ, cái kia Lệ Đế sắc mặt đại biến, hướng sau liên tục chợt lui, đáng tiếc, hắn bây giờ là linh hồn thể, tốc độ xa xa cùng không trên Dương Diệp . Mà đang ở Dương Diệp rung truy trên hắn lúc, một con đen nhánh sắc tay đột nhiên xuất hiện ở Lệ Đế trước mặt, cái tay kia nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng về phía Dương Diệp chính là oanh một cái .

Ầm!

Cường đại lực lượng ngạnh sinh sinh đem Dương Diệp bức dừng lại!

Lại là này chỉ màu đen tay!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, thân hình hắn run lên, hướng con kia màu đen tay bắn tới .

Cùng với đồng thời, hắn sau lưng mọi người cũng là dồn dập hướng Mạt Pháp Chi Địa bên kia vọt tới!

Đại chiến bắt đầu!

Đương nhiên, chủ yếu nhất vẫn là xem Dương Diệp có thể ngăn trở hay không cái tay kia, như không thể ngăn lại cái tay kia, tất cả đều là nghỉ!

Rất nhanh, nhất mã đương tiên Dương Diệp đi tới con kia hắc thủ trước, mà lúc, con kia màu đen tay đột nhiên hướng sau co rụt lại, sau một khắc, bên ngoài chợt đấm ra một quyền!

Cái này cũng quyền đánh ra, thiên địa sợ run rẩy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp thân sau mọi người trực tiếp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Dương Diệp cũng là chợt lui, thế nhưng rất nhanh hắn liền ngừng lại, nhưng sau chân phải chợt giẫm một cái, lần nữa đi tới cái tay kia trước mặt, sau một khắc, tay phải hắn rút kiếm hướng hạ chính là nhất trảm!

Bạo phát thức chiến thiên Rút Kiếm Thuật!

Cái này lúc, con kia màu đen tay đột nhiên mở ra, nhưng sau hướng trên chính là chấn động .

Lấy tay ngạnh kháng Dương Diệp kiếm!

Rất nhanh, Dương Diệp kiếm chém vào con kia hắc thủ lòng bàn tay bên trong, con kia hắc thủ khẽ run lên, mà lúc, Dương Diệp lại là một kiếm chém hạ!

Bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Một kiếm lại một kiếm!

Nhưng mà, con kia hắc thủ đều cản lại!

Đương nhiên, Dương Diệp lực lượng hay là hữu dụng, con kia màu đen tay bị chấn địa không ngừng hướng lui lại đi .

Rốt cục, con kia màu đen tay phản kích . Tay phải nắm chặt thành quyền, trong nháy mắt hướng lui về sau mười trượng trở lại, cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách, sau một khắc, bên ngoài chợt hướng phía trước chính là oanh một cái!

Quyền ra, thiên địa biến sắc!

Một quyền này cách khoảng không đánh ra, Dương Diệp cùng hắc thủ trung gian không gian trong nháy mắt chính là đổ nát yên diệt, cùng này đồng thời, từng đạo cường đại lực lượng giống như biển gầm một dạng hướng Dương Diệp không ngừng chấn động đi!

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn đem kiếm cắm vào vỏ kiếm, tay phải nắm thật chặc chuôi kiếm .

Ầm!

Một thao thiên lệ khí cùng sát ý đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Ma Kiếm đạo!

Khi tiến vào loại này Ma Kiếm đạo trạng thái lúc, Dương Diệp cả người sát ý còn có kiếm ý khí tức trong nháy mắt tăng vọt, hơi thở của hắn cũng vào giờ khắc này điên cuồng tăng vọt, đạt tới chính mình nhất đỉnh phong!

Đối mặt cái này chỉ thần bí hắc thủ, Dương Diệp không có chút nào dám sơ suất!

Hắn không thể chết, không đúng, hắn không thể bại!

Hắn hiện tại chỉ cần bại một lần, bọn họ bên này hội trong nháy mắt bị áp chế, hắn không thể thất bại!

Cái này lúc, Dương Diệp rút kiếm .

Ông!

Một đạo chói tai tiếng kiếm reo đột nhiên vang vọng toàn bộ phía chân trời, sau một khắc, một đạo kiếm quang tàn nhẫn chém mà hạ!

Ầm!

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, ngay sau đó, từng đạo kinh khủng khí lãng tự phía chân trời chấn động ra đến, chung quanh chiến trường đều bị lan đến, mọi người dồn dập hướng phía sau chợt lui, bởi vì cái kia bộc phát ra khí lãng thực sự quá khủng bố, bọn họ căn bản không dám tới gần!

Mà ở cái kia mảnh nhỏ kinh khủng khí lãng trung tâm, từng đạo kiếm quang không ngừng chấn động mà ra, ngoại trừ này bên ngoài, còn có từng đạo quyền bạo nổ tiếng .

Giờ khắc này, giữa sân tất cả mọi người ngừng lại, dồn dập nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ trung tâm!

Nơi đó mới là mấu chốt nhất!

Cứ như vậy giằng co đủ đủ nửa canh giờ, mảnh không gian kia mới dần dần khôi phục lại bình tĩnh .

Mà lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự mảnh không gian kia bên trong chợt lui mấy trăm trượng, kỳ cước hạ qua chi chỗ trực tiếp mang theo một đạo sâu đậm không gian khe rãnh .

Bóng người này, chính là Dương Diệp!

Thất bại ?

Giữa sân, mọi người sửng sốt .

Mà đang ở cái này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên cười gằn nói: "Trở lại!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến đối diện vọt tới!

Nhìn thấy một màn này, mọi người tức thì thả lỏng một hơi .

Bên kia, Mạt Pháp Chi Địa đẳng cấp cường giả khuôn mặt sắc cũng là có chút âm trầm, cư nhiên không có thể chém giết Dương Diệp!

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên nhìn về phía cầm đầu Tá Mạc, "Cái này cho ta, còn dư lại cho các ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng phi thẳng đến cái kia Tá Mạc vọt tới .

Tá Mạc giơ tay lên chính là một đao chém hạ!

Nhị Nha đấm ra một quyền!

Ầm!

Cường đại lực lượng trong nháy mắt đem Tá Mạc cái kia lực lượng nổ nát, cùng này đồng thời, cái kia Tá Mạc trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài .

Nhìn thấy một màn này, Hoang Doanh đám người bên này lòng tin tăng nhiều!

Nhị Nha sẽ xuất thủ lần nữa, mà lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên chắn Nhị Nha trước mặt!

Người đến, chính là cái kia Hoành Vạn Cổ!

Hoành Vạn Cổ nhìn Nhị Nha, diện vô biểu tình, Nhị Nha không chút suy nghĩ chính là đấm ra một quyền!

Không xa chỗ, Hoành Vạn Cổ nhíu mày, hai tay hắn hư mang, rất nhanh, tại hắn thân về sau, xuất hiện một bộ Kim Thân Pháp Tướng! Ngay sau đó, vị này Kim Thân Pháp Tướng một quyền chi không trung đánh xuống!

Mục tiêu, chính là Nhị Nha!

Nhị Nha không có lùi bước, nắm tay trực tiếp đối với đánh tới!

Ầm!

Nhị Nha hướng sau liền lùi lại mười trượng trở lại, mà vị kia kim sắc pháp tướng cũng là lui đủ đủ chừng trăm trượng, không chỉ có như đây, Kim Thân Pháp Tướng toàn bộ tay xuất hiện vô số vết rạn!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hoành Vạn Cổ thần sắc tức thì không gì sánh được ngưng trọng!

Hắn là phi thường rõ ràng bản thân vị này Kim Thân Pháp Tướng lực lượng, nhưng mà, trước mắt cái này tiểu cô nương một quyền đã đem bên ngoài nổ tan!

Cái này bé gái lực lượng, đến tột cùng cường đại đến trình độ nào ?

Hoành Vạn Cổ đúng không, Nhị Nha nhìn xem quả đấm nhỏ của mình, có chút hồng, sau một khắc, nàng phi thẳng đến cái kia Hoành

Vạn Cổ chạy tới!

Rầm rầm rầm .....

Trong nháy mắt, toàn bộ thiên địa theo Nhị Nha cái này chạy nhanh bắt đầu rung động kịch liệt lên!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Hoành Vạn Cổ con ngươi chợt co rụt lại, hai tay hắn chợt chắp tay trước ngực, tại hắn thân về sau, vị kia to lớn Kim Thân Pháp Tướng tùy theo chắp tay trước ngực, sau một khắc, Hoành Vạn Cổ thân thể hướng phía trước nghiêng, tay phải hướng Nhị Nha ấn đi qua!

Ầm!

Vị kia Kim Thân Pháp Tướng con kia to lớn bàn tay màu vàng óng đột nhiên tự không trung hướng Nhị Nha trấn ép tới!

Rầm rầm rầm!

Theo cái này chỉ màu vàng bàn tay khổng lồ rơi xuống, cái kia kim sắc bàn tay khổng lồ dưới không gian bắt đầu tầng tầng áp súc, nhưng sau bạo liệt, cường đại lực lượng, thật đủ để hủy thiên diệt địa!

Phía dưới, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía con kia to lớn bàn tay màu vàng óng, nàng hai mắt dần dần tinh đỏ lên, nàng tay phải nắm chặc thành quyền, rất nhanh, không gian chung quanh nàng chợt bắt đầu từ từ rạn nứt!

Lực lượng quá mức cường đại rồi!

Đột nhiên, Nhị Nha phóng lên cao, ở cái kia Hoành Vạn Cổ nhìn kỹ xuống, Nhị Nha trực tiếp một quyền đánh vào vị kia Kim Thân Pháp Tướng cự chưởng chi tiến lên!

Rất buồn cười một màn!

Bởi vì Nhị Nha quả đấm nhỏ cùng vị kia Kim Thân Pháp Tướng so sánh với, thật sự là thái thái quá nhỏ .

Nhưng mà, chính là chỗ này một cái tay nhỏ, ngạnh sinh sinh chĩa vào vậy có thể đủ hủy thiên diệt địa bàn tay lớn màu vàng óng!

Không trung, Nhị Nha tay phải gắt gao chỉa vào con kia kim sắc bàn tay khổng lồ, đột nhiên, nàng tay kia cũng chỉa vào bàn tay khổng lồ kia chi lên, "Tạc Thiên Thức!"

Theo Nhị Nha thanh âm vang lên, ở cái kia Hoành Vạn Cổ ánh mắt kinh hãi bên trong, Nhị Nha hai tay đột nhiên ngăn chặn con kia kình thiên bàn tay khổng lồ chợt hướng bên cạnh chính là vung .

Ầm ầm!

Hoành Vạn Cổ thân về sau, vị kia Kim Thân Pháp Tướng đột nhiên tự không trung cuốn qua đây, nhưng theo sau Nhị Nha thủ thế hướng bên cạnh bay ra ngoài ...

Không trung, Nhị Nha vẫn chưa ngừng tay, nàng thả người nhảy, trực tiếp xuất hiện ở vị kia Kim Thân Pháp Tướng đỉnh đầu, nhưng sau chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một cước rơi xuống, vị kia Kim Thân Pháp Tướng trong nháy mắt vỡ nhỏ yên diệt!

Không trung, Nhị Nha quay đầu nhìn về phía Hoành Vạn Cổ, mà lúc, Hoành Vạn Cổ tay phải đột nhiên hướng phía trước duỗi một cái, nhưng sau nhẹ nhàng xoay tròn, trong nháy mắt, Nhị Nha không gian chung quanh trực tiếp rung động kịch liệt lên .

Từng đạo cường đại lực lượng không ngừng hướng Nhị Nha chấn động đi!

Nhị Nha diện vô biểu tình, nàng tay phải hướng bên phải chính là vỗ .

Ầm!

Cái kia một vùng không gian trực tiếp vỡ nhỏ, cùng với vỡ nhỏ, còn có Hoành Vạn Cổ cái kia cỗ lực lượng!

Nhìn thấy một màn này, Hoành Vạn Cổ con mắt nhỏ bé rút ra, mà lúc, Nhị Nha đã hướng hắn vọt tới, Nhị Nha lực lượng cực kỳ mạnh, nàng chỗ đi qua không gian trực tiếp từng khúc văng tung tóe!

Trong trời đất này không gian, căn bản không chịu nổi nàng lực lượng!

Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên tàn nhẫn chém mà tới.

Nhị Nha ngừng lại, xoay người chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Nhị Nha ngạnh sinh sinh bị cái này một kiếm đẩy lui mấy trăm trượng!

Nàng mới vừa dừng lại một cái, nàng con kia nắm tay phải chính là nứt ra, tiên huyết tự trong đó không ngừng tràn ra!

Quả đấm của nàng lên, còn có ám màu vàng miếng vảy, nhưng mà, cái kia ám màu vàng miếng vảy đều bị cắt mở!

Nhị Nha quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy lại xuất hiện một con màu đen tay!

Mà Dương Diệp bên kia , đồng dạng có một con màu đen tay!

Hai hắc thủ!

Nhìn cái kia thanh kiếm, Nhị Nha nhãn trung lệ khí càng ngày càng trọng, ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, ở Tiểu Bạch trong tay, là một thanh kiếm!

Một thanh mới tinh kiếm!

Một thanh từ ba thanh thiên mệnh kiếm dung hợp kiếm!

Ba kiếm hợp nhất!

Nhị Nha nhìn thoáng qua cái kia kiếm, nàng lắc đầu, nhưng sau nàng hướng cái tay kia cầm táng mệnh kiếm tay đi tới, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên chắn trước mặt nàng, Tiểu Bạch nhìn xa chỗ cái kia chuôi táng mệnh kiếm, nàng tiểu trảo ngoéo ... một cái!

Xa chỗ, cái kia chuôi màu đen kiếm khẽ run lên

.....

------oOo------

Chương 2732: đoạt kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Có đùa giỡn!

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, mà đang ở cái này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, con kia đen nhánh sắc tay đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Sau một khắc, một thanh kiếm đã tới Tiểu Bạch đỉnh đầu, trực tiếp hướng về phía Tiểu Bạch đầu cắm xuống!

Tiểu Bạch bên cạnh, Nhị Nha nắm lấy Tiểu Bạch, nhưng sau một quyền hướng trên đánh ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trực tiếp bị chấn địa hướng phía dưới rơi đi!

Con kia màu đen tay lần nữa hướng Tiểu Bạch cùng Nhị Nha đâm xuống phía dưới .

Bên kia, An Nam Tĩnh nhìn thấy một màn này, trực tiếp buông tha cái kia Thương Đao Khách, thân hình nhanh quay ngược trở lại, xuất hiện ở Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đỉnh đầu .

An Nam Tĩnh tay hơi nhất chuyển, trường thương trong tay xông thiên đâm ra .

Thương kiếm chạm nhau .

Ầm!

An Nam Tĩnh liền mang Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trong nháy mắt rơi vào phía dưới mấy ngàn trượng phía dưới, mà An Nam Tĩnh trong tay cái kia chuôi Chiến Qua càng là trong nháy mắt rạn, phát ra một đạo thê lương thương minh thanh!

Cái kia thanh kiếm vẫn chưa dừng xuống, tiếp tục hướng phía dưới đuổi theo!

Mà lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở một bên vang lên, rất nhanh, một đạo ánh kiếm màu đỏ như máu tàn nhẫn chém mà đến!

Cái kia thanh kiếm hơi ngừng lại, xoay người nhất trảm .

Xuy!

Cái kia đạo ánh kiếm màu đỏ như máu trực tiếp phá toái!

Không xa chỗ, Dương Diệp xoay người một kiếm chém ra, một kiếm rơi xuống, một con nắm đấm màu đen vừa vặn đi tới trước mặt hắn!

Lại là một lần cứng đối cứng!

Ầm!

Dương Diệp tay cùng kiếm kịch liệt run lên, rất nhanh, hắn trong nháy mắt bị đẩy lui đủ đủ nghìn trượng xa, khóe miệng hắn, đã có tiên huyết .

Lúc này đây, hắn không có ở xuất thủ, mà là đi tới An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch bên cạnh, hắn cùng với An Nam Tĩnh chắn Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trước mặt, chuẩn xác mà nói là Nhị Nha trước mặt, bởi vì Tiểu Bạch đã bị vứt xuống Hồng Mông Tháp trong đi .

Ở An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp còn có Nhị Nha đối diện, là một đôi tay!

Không phải một con, mà là một đôi, trong đó một con, tay cầm cái kia hắc sắc kiếm!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhị Nha, ngươi đánh con kia không có kiếm tay, được chưa ?"

Nhị Nha gật đầu, "Được!"

Thanh âm rơi xuống, người nàng đã liền xông ra ngoài, cường đại nhục thân lực lượng tê liệt tất cả!

Mà ở Nhị Nha xuất thủ cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đồng thời xuất thủ, bất quá, bọn họ mục tiêu là vậy chỉ có kiếm tay .

Dương Diệp sở dĩ làm cho Nhị Nha đơn độc đi đối mặt con kia không có kiếm tay, là bởi vì lấy Nhị Nha nhục thân lực phòng ngự, không có kiếm cái tay kia căn bản không làm gì được nàng, nguyên nhân đây, nàng đi đánh con kia không có kiếm tay, mới là an toàn nhất .

Mà có kiếm cái tay kia, là hoàn toàn có thể phá Nhị Nha phòng ngự!

Hắn không dám để cho Nhị Nha đi đối mặt cái kia chuôi màu đen kiếm!

Như Dương Diệp sở liệu, Nhị Nha đang đối với trên cái tay kia lúc, mặc dù không có chiếm giữ thượng phong, thế nhưng, cái tay kia nhưng cũng không làm gì được Nhị Nha!

Bất quá, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đối mặt liền có chút phiền phức .

Dù cho hai người liên thủ, đối mặt con kia màu đen tay, bọn họ cũng là có vẻ hơi úy thủ úy cước, bởi vì cái kia kiếm thật sự là rất sắc bén! Hầu như có thể chặt đứt tất cả!

Trong trời đất này, sợ là thật chỉ có cái kia phàm kiếm cùng với hành đạo kiếm có thể cùng kiếm này đối kháng!

Ầm!

Ở nơi này lúc, An Nam Tĩnh trong tay Chiến Qua ầm ầm vỡ vụn, hóa thành khắp nơi thiên bi mảnh nhỏ tản mát, cùng với đồng thời, An Nam Tĩnh bị đẩy lui đủ đủ hơn nghìn trượng . Ở cánh tay của nàng lên, có một đường thật dài vết kiếm!

Là cái kia chuôi táng mệnh kiếm lưu lại!

Con kia màu đen tay cũng không có khả năng thừa thắng xông lên chém giết An Nam Tĩnh, bởi vì Dương Diệp chặn hắn .

Dương Diệp cầm trong tay là Kiếm Tổ , đồng dạng, hắn cũng không dám làm cho Kiếm Tổ cùng cái kia hắc kiếm liều mạng, bởi vì cái kia táng mệnh kiếm thực sự quá sắc bén, coi như là Kiếm Tổ, cũng hoàn toàn gánh không được!

Cũng chính là bởi vì như đây, hắn cùng với An Nam Tĩnh mới chỗ chỗ nằm ở hạ phong, bị áp chế gắt gao!

"Tránh ra!"

Ở nơi này lúc, giữa sân đột nhiên vang lên An Nam Tĩnh thanh âm .

Dương Diệp không chút do dự nào, thân hình lóe lên, hướng bên cạnh nhanh chừng trăm trượng, mà lúc, một đạo tàn ảnh trực tiếp xông về phía màu đen kia tay .

Ầm!

Xa chỗ, một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái tay kia cùng kiếm trực tiếp bị đẩy lui!

Dương Diệp sửng sốt, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, lúc này, An Nam Tĩnh hai mắt chậm rãi đóng lại, ở nàng quanh thân, có một đạo khí tức quỷ dị!

Dương Diệp hai mắt híp lại, thời khắc này An Nam Tĩnh, làm cho hắn có chút xa lạ .

"Thượng Diễn Vũ!"

Cái này lúc, xa chỗ hắc sắc chỗ đột nhiên truyền ra một giọng nói, "Không nghĩ tới, ngươi là cái kia Vô Danh thị truyền nhân, thảo nào ..."

Mà đang ở cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, nàng đã tại con kia hắc sắc bàn tay phía trước, nàng hai tay chậm rãi nâng lên, nhưng sau bắt đầu hư chiêu, trong nháy mắt, ở con kia màu đen tay bốn phía, xuất hiện vô số An Nam Tĩnh .

Rầm rầm rầm .....

Trong nháy mắt, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, ngay sau đó, con kia màu đen tay không ngừng hướng sau chợt lui .

Áp chế!

Giờ khắc này, An Nam Tĩnh trực tiếp áp chế con kia màu đen tay .

Mà Dương Diệp thần sắc cũng là dần dần ngưng trọng!

Cái tay kia, lui mà bất loạn, thoạt nhìn bị áp chế, kỳ thực không có . Chẳng qua lúc này, hắn cũng không có nhúng tay cơ hội .

Rất nhanh, con kia màu đen tay lại lui đủ đủ trăm trượng xa, đột nhiên, nó dừng lại . Sau một khắc, nó cầm kiếm nhẹ nhàng xoay tròn, trong nháy mắt, từng đạo vòng xoáy kiếm quang đột nhiên chấn động mà ra!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Bốn phía, An Nam Tĩnh huyễn hóa ra tới những thứ kia phân thân cái bóng từng khúc văng tung tóe!

Bên kia, Dương Diệp quả đoán xuất thủ!

Dương Diệp cầm kiếm trực tiếp chém về phía quỷ dị kia kiếm quang vòng xoáy .

Ầm!

Cái kia nhất chỗ không gian chợt run lên, rất nhanh, hai đạo nhân ảnh liên tục chợt lui!

Chính là An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp!

Bang bang!

Hai người đồng thời dừng lại, mà lúc, một mảnh kiếm quang đã tới trước mặt bọn họ .

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, Dương Diệp cũng là một tay lấy nàng kéo đến thân về sau, thời khắc này An Nam Tĩnh, đã bản thân bị trọng thương, lại không Chiến Qua, căn bản đỡ không được mảnh này kiếm quang!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, đột nhiên, hắn tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, một mảnh ánh kiếm màu đỏ như máu ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Mảnh này ánh kiếm màu đỏ như máu trực tiếp cắt ra cái kia mảnh nhỏ ánh kiếm màu đen, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp thấy được cái kia chuôi màu đen kiếm, Dương Diệp không lùi mà tiến tới, rất nhanh, hắn cách cái kia chuôi màu đen kiếm càng ngày càng gần, mà cái kia chuôi táng mệnh kiếm tốc độ đột nhiên bạo tăng!

Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, hắn đem kiếm thu vào, cùng này đồng thời, hai cánh tay hắn chợt giao thoa, nhưng sau hướng phía trước chính là đỉnh đầu!

Hoành thiên!

Dương Diệp hai cánh tay chi lên, hoành thiên lần nữa xuất hiện!

Hoành thiên xuất hiện một khắc kia, Dương Diệp huyết dịch trong cơ thể tức thì hướng hoành thiên hội tụ đi!

Có huyết dịch của hắn rưới vào, cái kia hoành thiên trong nháy mắt bạo phát ra một đạo sáng chói ngọn lửa màu đỏ như máu!

Mà lúc, Dương Diệp phi thẳng đến cái kia hắc kiếm đỉnh quá khứ!

Thình thịch!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên, rất nhanh, cái kia chuôi màu đen kiếm trực tiếp bay ngược mà quay về!

Thế nhưng, Dương Diệp hai cánh tay trên hoành thiên cũng là vào giờ khắc này trực tiếp nứt ra!

Không chỉ có hoành thiên liệt mở, hai cánh tay của hắn càng là rạn, vô số tiên huyết bắn nhanh mà ra!

Bất quá, Dương Diệp cũng không có quản những thứ này, ở cái kia hắc kiếm bay rớt ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên bắt lại cái kia chuôi táng mệnh kiếm!

Một trảo này, cái kia chuôi màu đen kiếm trong nháy mắt rung động kịch liệt đứng lên, cùng này đồng thời, Dương Diệp tay trực tiếp bị cái kia táng mệnh kiếm tản mát ra kiếm khí cắt .....

Dương Diệp thần sắc dữ tợn, hắn một tay lấy cái kia táng mệnh kiếm ném Hồng Mông Tháp bên trong!

Cùng này đồng thời, Dương Diệp chợt quay đầu rống giận, "Nhị Nha!"

Thanh âm hắn vừa dứt xuống, ở trước mặt hắn, một con đen nhánh nắm đấm màu đen phi thẳng đến hắn đánh tới!

Dương Diệp nâng cánh tay trái lên chính là một đỡ .

Ầm!

Dương Diệp cả người trong nháy mắt bay rớt ra ngoài!

Bên kia, Nhị Nha hội ý, trực tiếp buông tha trước mặt cái tay kia, nhưng sau nàng về tới Hồng Mông Tháp!

Mà giữa sân, Dương Diệp bay ra ngoài chi về sau, An Nam Tĩnh nhanh chóng hướng con kia màu đen tay vọt tới, cái tay kia không được không dừng lại đối phó An Nam Tĩnh!

Mà Hồng Mông Tháp bên trong .

Theo cái kia chuôi màu đen kiếm đến, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong trực tiếp sôi trào!

Nguy hiểm!

Hư không bên trong, cái kia chuôi màu đen kiếm đầu tiên là bình tĩnh huyền phù tại không trung, thế nhưng rất nhanh, nó kịch liệt run lên, trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời trực tiếp hư ảo!

Cái này lúc, một đạo kim quang óng ánh đột nhiên bao phủ ở chuôi này táng mệnh kiếm!

Chính là cái kia Hồng Mông Tháp!

Nhưng mà, Hồng Mông Tháp thả ra đạo kim quang kia mới vừa bao phủ ở cái kia táng mệnh chính là bị bên ngoài trực tiếp nát bấy!

Không xa chỗ, Tiểu Bạch tiểu trảo thần tốc quơ, vô số linh khí hướng cái kia táng mệnh kiếm tụ đến, nhưng mà, thanh kiếm này lực sát thương thật sự là quá lớn . Tiểu Bạch tụ tập những thứ kia linh khí trực tiếp bị nát bấy sạch sẽ!

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo vung lên, rất nhanh, ở trước mặt nàng, xuất hiện ba thanh kiếm!

Thiên mệnh kiếm!

Tiểu Bạch tiểu trảo hợp lại, ba kiếm trực tiếp hợp nhất!

Tiểu Bạch tiểu trảo vung lên, cái kia chuôi thiên mệnh kiếm bay thẳng chém mà ra, mà lúc, cái kia táng mệnh kịch liệt run lên, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang chém về phía Tiểu Bạch vung ra cái kia chuôi thiên mệnh kiếm!

Ầm!

Cái kia chuôi thiên mệnh kiếm trực tiếp bị đánh bay, cùng này đồng thời, cái kia chuôi thiên mệnh kiếm chi lên, xuất hiện vô số vết rạn!

Thiên khắc!

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng xem hướng về phía xa xa cái kia táng mệnh kiếm, nhưng sau dựng lên móng vuốt ..... Ý kia là, ngươi thật lợi hại ...

Cái này lúc, cái kia táng mệnh kiếm trực tiếp chém về phía Tiểu Bạch .

Hiển nhiên, nó đã phát hiện, Tiểu Bạch mới thật sự là tội khôi họa thủ!

Mà đang ở cái này lúc, Nhị Nha xuất hiện ở Tiểu Bạch bên cạnh .

Cái kia táng mệnh kiếm ngừng lại, hiển nhiên, bên ngoài đối với Nhị Nha có chút kiêng kỵ!

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái kia táng mệnh kiếm, nhưng sau bắt đầu quơ múa .

Ý của nàng là làm cho Nhị Nha bắt lại cái kia thanh kiếm, nhưng sau cho nàng sờ một cái, chỉ cần nàng sờ một cái, cái kia kiếm liền xong đời!

Nhị Nha hơi trầm ngâm, nhưng sau gật đầu, đón lấy, nàng hướng cái kia thanh kiếm vọt tới!

Nàng rất tinh tường Tiểu Bạch năng lực, ở lợi hại kiếm, cũng không chịu nổi nàng hủy linh!

Dù cho hành đạo kiếm đều không được!

Nhị Nha xông ra về sau, Tiểu Bạch chà xát tiểu trảo, khuôn mặt kích thích, theo nàng bộ dáng kia đến xem, cái kia kiếm đã là nàng Tiểu Bạch!

Phàm là nàng nhìn thấy, chỉ cần nàng muốn, cũng sẽ là nàng!

Một mạch lợi hại như vậy, theo chưa thất bại qua!

Đây chính là Tiểu Bạch!

Mà bên ngoài, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liền khổ .

Theo cái kia chuôi táng mệnh kiếm bị Dương Diệp đưa vào Hồng Mông Tháp bên trong, con kia màu đen tay đột nhiên ngừng lại . Dần dần, cái kia hai tay đột nhiên tụ lại, rất nhanh, giữa hai tay đột nhiên xuất hiện một cái bóng mờ!

Bản thể!

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải nắm thật chặt trong tay Kiếm Tổ .

.....

------oOo------

Chương 2733: vạn pháp u linh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, một cái bóng mờ ngưng tụ mà thành!

Giống như là một cái bóng!

Cái bóng!

Dương Diệp hai mắt híp lại, trước mắt cái này người lại còn không hiện ra bản thể, là không thể, vẫn là kiêng kỵ cái gì mà không dám ?

Yên lặng nhất chớp mắt chi về sau, thần bí nhân đột nhiên nói: "Ngược lại có chút đánh giá thấp ngươi . Không nghĩ tới ngươi cư nhiên ngạnh sinh sinh đối phó một kiếm kia, ân, ngươi cái kia đôi hoành thiên cũng quả thực rất cao, không hổ là Dương Bất Tử năm đó vật ."

Dương Diệp không trả lời, mà là nhìn một cái Hồng Mông Tháp bên trong .

Lúc này, Nhị Nha đã chế trụ cái kia ở táng mệnh kiếm!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tức thì thả lỏng một hơi, kỳ thực, phía trước hắn chính là đổ, đổ Nhị Nha cùng Tiểu Bạch có thể áp chế cái kia kiếm . Tuy là cái này phương pháp thật sự là có chút mạo hiểm, bất quá, hắn cũng không có tốt biện pháp!

Táng mệnh kiếm ở cái này thần bí nhân trong tay, thật sự là quá mức khủng bố . Chỉ có đem hai người xa nhau, bọn họ bên này mới có thắng hy vọng!

Còn tốt, hắn thắng cuộc .

Không có thần bí nhân chi về sau, táng mệnh kỳ chung quy chỉ là một thanh kiếm, nó lật không nổi cái gì sóng lớn tới! Đặc biệt ở Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trước mặt!

Ầm!

Ở nơi này lúc, giữa sân một đạo tiếng nổ vang đột nhiên đem Dương Diệp tâm tư kéo lại, hắn quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, Viêm Vũ đám người đẩy lui lui cái kia Thương Đao Khách, ngoại trừ này bên ngoài, cái kia Tá Mạc cũng bị Lưu Uyên cùng Hoang Tộc Hoang Bất Nhị đám người áp chế gắt gao!

Cái kia nhất cường đại Hoành Vạn Cổ thì bị Kiếm Vô Địch gắt gao kềm chế, căn bản làm không là cái gì!

Mạt Pháp Chi Địa còn thừa lại mệnh kỳ cường giả cũng đã toàn diện bị áp chế!

Theo cục diện nhìn lên, bọn họ bên này đã thắng .

Đương nhiên, Dương Diệp có thể không cho là như vậy .

Cho dù là đem Hoành Vạn Cổ đám người sát quang, mà trước mắt cái này thần bí nhân bất tử nói, bọn họ cũng không tính là thắng .

Chân chính kinh khủng, là trước mắt cái này vị không rõ lai lịch thần bí nhân!

Ở nơi này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên hai tay kết một cái kỳ dị dấu tay .

Trong sát na, Dương Diệp thân thể kịch liệt run lên!

Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia táng mệnh kiếm đột nhiên phát ra một đạo chói tai tiếng kiếm reo, ngay sau đó, bên ngoài điên cuồng vung chém lên, toàn bộ phía chân trời bắt đầu bị tầng tầng tê liệt!

Nhìn thấy một màn này, Nhị Nha cùng Tiểu Bạch hơi ngẩn người, sau một khắc, Nhị Nha phi thẳng đến táng mệnh kiếm đụng tới!

Ầm!

Cái kia táng mệnh kiếm trong nháy mắt bị đánh bay, bất quá, bên ngoài tản mát ra kiếm thế cũng là càng ngày càng mạnh, càng ngày càng kinh khủng!

Tiểu Bạch nhìn phía xa táng mệnh kiếm, thần sắc bình tĩnh, không biết đang suy nghĩ gì .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ngăn cản hắn!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình hắn run lên, phi thẳng đến cái kia thần bí nhân vọt tới, mà ở bên cạnh hắn cách đó không xa An Nam Tĩnh cũng là lập tức vọt tới!

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên vươn một tay, nhưng sau hướng về phía Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhẹ nhàng một hồi .

Ầm!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt không gian đột nhiên bốc cháy lên, sau một khắc, cái kia một vùng không gian thiêu đốt chi sau bạo phát ra một khủng bố lực lượng, lực lượng mạnh mẽ, căn bản không giống như là nhân lực lượng!

Dương Diệp đột nhiên gầm lên giận dữ, hắn rút kiếm nhất trảm .

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật thêm bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Dương Diệp một đường chém lấy đi tới, trước mặt hắn, cái kia cỗ lực lượng bị hắn ngạnh sinh sinh tê liệt, rất nhanh, hắn đi tới cái kia thần bí nhân trước mặt, mà lúc, cái kia thần bí nhân tay phải đột nhiên nắm chặc thành quyền, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

Quyền ra cái kia nhất chớp mắt, một đạo ám kim sắc cự long tự quả đấm bên trong tịch quyển mà ra, cái kia ám kim sắc cự long trực tiếp đụng vào Dương Diệp kiếm lên.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đánh bay, mà lúc, cái kia ám kim sắc cự long long vĩ chợt quét về An Nam Tĩnh, cường đại nhục thân lực lượng ngạnh sinh sinh đem An Nam Tĩnh bức ngừng, cùng này đồng thời, cái kia ám kim sắc cự long long vĩ hướng về phía An Nam Tĩnh chợt chính là một cái quét ngang .

Cái này đảo qua, cái kia không gian trực tiếp biến thành đen kịt một màu!

An Nam Tĩnh hơi biến sắc mặt, nàng hai tay nắm chặc thành quyền, nhưng sau lẫn nhau giao thoa lấy hướng phía trước chính là va chạm .

Ầm!

Cường đại lực lượng trong nháy mắt đem An Nam Tĩnh chấn động bay ra ngoài!

Mà lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia cự long long vĩ trước, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía cái kia cự long long vĩ chợt chính là cắm xuống .

Thứ lạp .....

Trường kiếm đâm xuống, một đạo rực rỡ văng lửa khắp nơi, mà cái kia cự long long vĩ chi lên, chỉ có một đạo vết kiếm!

Căn bản không có thể phá bên ngoài phòng, trái lại Dương Diệp tắc thì là trong nháy mắt bị bắn ra ngoài!

Không xa chỗ, Dương Diệp dừng lại về sau, An Nam Tĩnh liền muốn xông tới, nhưng là bị Dương Diệp ngăn cản!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, thần bí nhân đỉnh đầu, lẩn quẩn một cái cự long!

Màu vàng sậm cự long, này cự long, căn bản không phải năng lượng sở hóa, mà là thực vật!

"Nghiệt Ma Long!"

Ở nơi này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, Nhị Nha thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Một loại thiên mệnh thời đại ma yêu, nhục thân phòng ngự, cận thứ Huyền Quy bộ tộc cùng ta . Dương ca được cẩn thận một chút!"

Nghiệt Ma Long!

Tới tự thiên mệnh thời đại!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cự long, lúc này, cái kia cự long đã ở nhìn hắn, cự long nhãn trung, là coi thường, giống như là cao cao tại thượng thần ở bao quát nhân gian nhân loại!

Dương Diệp cảm nhận được miệt thị!

Mà đang ở cái này lúc, Hồng Mông Tháp bên trong, cái kia chuôi màu đen kiếm giãy giụa càng phát lợi hại .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi đi vào!"

An Nam Tĩnh lắc đầu .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Vào đi thôi . Các nàng càng cần ngươi hơn, lại người, ngươi đi vào chi về sau, có nắm chắc hơn kiếm bên ngoài ngăn chặn, nhưng sau làm cho Tiểu Bạch giết chết nó!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì, nàng trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp!

Nàng không phải một cái bà mẹ người, đặc biệt vào lúc này càng không thể bà mẹ!

Hồng Mông Tháp bên trong, theo An Nam Tĩnh gia nhập vào, cái kia thanh kiếm dáng vẻ bệ vệ lần nữa bị áp chế .

Nhưng mà Hồng Mông Tháp bên ngoài, cái kia thần bí nhân đột nhiên ngừng lại, "Thôi được, trước hết là giết ngươi cũng có thể!"

Thanh âm rơi xuống, đỉnh đầu hắn cái kia cự long đột nhiên hướng Dương Diệp lao xuống đi!

Cái kia cường đại nhục thân lực lượng tản mát ra uy áp, làm cho người ta hít thở không thông!

Loại này cường đại thuần túy lực lượng uy áp, hắn chỉ ở Nhị Nha thân trên cảm thụ qua!

Không dám khinh thường, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Cự long cách Dương Diệp càng ngày càng gần!

Cự long nhãn trung, không che giấu chút nào lấy khinh miệt!

Ở trong thiên địa này, ngoại trừ đã từng thiên mệnh thời đại những nhân vật kia, người nào lại ở trong mắt nó đâu?

Rất nhanh, cự long cách Dương Diệp càng ngày càng gần .

Đột nhiên, Dương Diệp trợn mở con mắt, hắn bên trong tròng mắt, huyết hồng một mảnh! Hắn chân phải chợt giẫm một cái, cả người hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao!

Dương Diệp hai tay nắm thật chặc Kiếm Tổ, mà nhất khắc, hắn huyết dịch toàn thân dĩ nhiên tại điên cuồng hướng Kiếm Tổ vọt tới!

Lấy huyết uy kiếm!

Rất nhanh, Dương Diệp kiếm đâm ở tại cái kia cự long thân thể chi lên, chuôi này nho nhỏ kiếm cùng cái kia cự long khổng lồ thân thể mềm mại so sánh với, thật sự là có vẻ là có chút bé nhỏ không đáng kể!

Nhưng mà, khi này thanh kiếm đâm vào cái kia cự long miếng vảy trên lúc, khổng lồ kia cự long thân thể tức thì kịch liệt run lên, sau một khắc, Dương Diệp hai tay nắm kiếm chợt xoay tròn!

Xuy!

Theo một đạo long huyết phun ở Dương Diệp thân lên, Dương Diệp cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang từ cái này cự long thân thể chi trên xuyên qua!

Giờ khắc này, cái kia lớn Long Nộ . Nó long nuôi thả nhãn trợn tròn, nhất trảo vỗ về phía Dương Diệp hóa thành đạo kiếm quang kia, mà Dương Diệp cũng là cũng không có đi tiếp một trảo này, mà là không ngừng ở cái kia cự long thân thể cao lớn bốn phía không ngừng xuyên toa mà qua!

Mỗi một lần kiếm quang xuyên toa, cái kia cự long thân trên đều hội bắn tung toé ra một đạo tiên huyết!

Phía dưới, cái kia thần bí nhân đột nhiên biến mất, sau một khắc, không trung, một đạo kiếm quang ầm ầm nổ tung, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài .

Cái kia thần bí nhân đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tê liệt âm thanh, thần bí nhân quay đầu, nơi ấy, cái kia Thương Đao Khách đang bị mấy người vây công xuống, đã liên tục bại lui!

Không chỉ có Thương Đao Khách, Mạt Pháp Chi Địa tất cả mọi người đã hoàn toàn bị áp chế!

Thần bí nhân hai tay giao thoa, hắn cánh tay phải lên, có hỏa diễm đang lóe lên, làm như có cái gì muốn tránh thoát được .

Do dự một chút, thần bí nhân đè xuống cái kia hỏa diễm, nhưng sau thân hình hắn run lên, trong nháy mắt, vô số đạo tàn ảnh ở trong sân chợt hiện lướt mà qua .

Đoàng đoàng đoàng đoàng ...

Toàn bộ hư không chiến trường, từng đạo muộn hưởng tiếng không ngừng vang lên, rất nhanh, từng đạo bóng người bị đánh bay ra ngoài!

Toàn bộ đều là cực lạc thành bên này cường giả!

Cho dù là cái kia Kiếm Vô Địch cũng ngạnh sinh sinh bị một đạo tàn ảnh đẩy lui đủ số túc trăm trượng!

Giữa sân chiến cuộc một cái đã bị phân ra!

Dương Diệp cùng mọi người lui qua một bên, tất cả mọi người đang nhìn trước mặt cách đó không xa cái kia thần bí nhân, thần sắc vô cùng ngưng trọng!

Cái này thần bí nhân thực lực mỗi bại lộ một phần, cũng làm người ta càng kiêng kỵ, không có ai biết cái này thần bí nhân thực lực chân chính đạt tới trình độ nào!

Lúc này, cái kia Hoành Vạn Cổ mấy người cũng tụ tập ở tại cái kia thần bí nhân bên cạnh .

Mạt Pháp Chi Địa, chỉ còn lại không tới mười tên mệnh kỳ cường giả!

Tổn thất thảm trọng!

Mà Dương Diệp bên này, chỉ tổn thất bốn gã, trong đó ba gã linh hồn thể vẫn như cũ!

Có thể nói là đại thắng!

Đương nhiên, Dương Diệp cũng không dễ vượt qua, hắn hiện tại toàn thân là tổn thương, có thể nói, hắn cùng với An Nam Tĩnh là thảm nhất cái kia hai cái! Mà như hắn cùng với An Nam Tĩnh không đi ngăn cản cái kia thần bí nhân, bọn họ bên này có thể sẽ toàn quân bị diệt!

Hắn thêm trên An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha mới miễn cưỡng kiềm chế cái này thần bí nhân!

Không xa chỗ, cái kia thần bí nhân đột nhiên nói: "Không nghĩ tới bị ngươi nhóm dồn đến trình độ như vậy!"

Vừa nói, tay phải hắn đột nhiên mở ra, rất nhanh, một đạo hỏa diễm tự bên ngoài lòng bàn tay bên trong chợt hiện hiện mà ra, khi này đạo hỏa diễm xuất hiện một khắc kia, trong cả sân trong nháy mắt nồng nhiệt nóng lên, cùng này đồng thời, ở mắt thường tốc độ rõ rệt xuống, chung quanh những thứ kia không gian chợt bắt đầu dung hóa!

Phương viên sấp sỉ trăm ngàn dặm bên trong không gian trong nháy mắt bắt đầu dung hóa!

Nhìn thấy một màn này, trong lòng mọi người kinh hãi, dồn dập hướng lui lại đi, cho dù là Dương Diệp, cũng vào giờ khắc này cảm nhận được vô cùng nguy hiểm!

Đây là lửa gì ?

Thần bí nhân nhìn trước mắt hỏa, nhẹ nhàng cười, "Đáng tiếc, trong trời đất này sợ là không có mấy người biết ngươi là bực nào tồn tại ."

Vừa nói, hắn mặt hướng cách đó không xa Dương Diệp đám người, "Này hỏa danh Vạn Pháp U Linh, vũ trụ ba chiều đệ nhất hỏa, đã từng bị thiên mệnh trấn áp quá, đến, nếm thử nó uy lực đi."

Thanh âm rơi xuống, trong tay hắn hỏa diễm đột nhiên hướng Dương Diệp đám người nhẹ nhàng quá khứ!

Dương Diệp hai mắt híp lại, ý bảo mọi người lui lại, hắn hướng phía trước bước ra một bước, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, một tay đột nhiên khoác lên bả vai hắn lên, chuyển chớp mắt, một đạo có chút quen thuộc thanh âm ghé vào lỗ tai hắn vang lên, "Ta tới đi!"

Dương Diệp: "....."

Xa chỗ, cái kia thần bí nhân đột nhiên nói: "Đã lâu không gặp!"

.....

------oOo------

Chương 2734: vô biên thần thụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp bên cạnh không biết bực nào thì xuất hiện một nữ tử, tên nữ tử này, Dương Diệp tự nhiên là quen thuộc!

Bởi vì tới người chính là Dương tộc tổ tiên Dương Bất Tử!

Dương Diệp cũng là có chút kinh ngạc, bởi vì hắn cũng không nghĩ tới cái này Dương Bất Tử thế mà lại xuất hiện .

Dự liệu bên ngoài!

Dương Bất Tử không nói gì, nàng xem hướng cách đó không xa cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa, thần sắc hờ hững, không có bất kỳ lời nói nhảm, nàng đấm ra một quyền .

Thình thịch!

Cường đại lực lượng trong nháy mắt chế trụ cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa hỏa diễm tư thế, mà lúc, cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa kịch liệt run lên, sẽ xuất thủ lần nữa, bất quá, cái kia thần bí nhân cũng là đột nhiên đem bên ngoài thu về!

Thần bí nhân nhìn lòng bàn tay Vạn Pháp U Linh hỏa khẽ cười nói: "Trong trời đất này quả thực có rất ít người có thể áp chế ngươi, bất quá, trước mắt cái này vị vừa vặn có thể ."

Vừa nói, đem cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa thu vào .

Mà đổi thành một bên, cái kia Nghiệt Ma Long cũng không có mới vừa kiêu căng phách lối, nhìn lấy Dương Bất Tử, nhãn trung đồng dạng tràn đầy kiêng kỵ cùng ngưng trọng .

Cái thời đại này cường giả, hắn không nhìn ở trong mắt .

Thế nhưng, Dương Bất Tử cũng không phải là cái thời đại này cường giả!

Cho dù ở thiên mệnh thời đại, Dương Bất Tử cũng là thuộc về đứng đầu nhất cái kia loại tồn tại!

"Tổ tiên!"

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương tộc đại trưởng lão đám người đột nhiên chạy tới, nhưng sau rung động thân thể quỳ xuống lạy!

Kích động!

Lúc này Dương tộc nhân tâm tình không pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được!

Dương Bất Tử nhìn đại trưởng lão đám người liếc mắt, thần sắc có chút phức tạp, nàng gật đầu, sau đó nói: "Tới trước một bên đi!"

Dương tộc đại trưởng lão đám người vội vã lui qua một bên .

Dương Bất Tử ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia thần bí nhân, "Ngươi nhận thức ta, thế nhưng ta lại không nhận ra ngươi, nói đi, lại là vị nào lão bất tử tồn tại ."

Thần bí nhân khẽ cười nói: "Ngươi đoán một chút ?"

Dương Bất Tử cười nhạt, "Ngươi sợ là não tàn đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, cái kia thần bí nhân đấm ra một quyền!

Thình thịch!

Xa chỗ đột nhiên vang lên một đạo tiếng nổ vang, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh liên tục chợt lui .

Rất nhanh, hai người cơ hồ là cũng trong lúc đó ngừng lại!

Dương Bất Tử nhìn xem tay phải của mình, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thần bí nhân, cười nhạt, "Còn muốn ẩn giấu thực lực, xem ra, thân phận của ngươi không bình thường a!"

Ở nơi này lúc, cái kia thần bí nhân đỉnh đầu cái kia cự long đột nhiên tự không trung lao xuống mà xuống.

Dương Bất Tử ngẩng đầu nhìn về phía cái kia cự long, khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, "Rác rưởi ngoạn ý!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên phóng lên cao .

Không trung .

Thình thịch!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia cự long đầu trực tiếp lệch đến rồi phía chân trời đi, cùng này đồng thời, cái kia cự long thân thể trong nháy mắt hướng phía chân trời ném bay ra ngoài!

Rất nhanh, phía chân trời truyền đến một đạo thê lương tiếng ai minh!

Mà lúc, cách đó không xa cái kia thần bí nhân đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Phía chân trời không trung .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời đột nhiên nổ bể ra đến, từng đạo khí tức kinh khủng không ngừng tự phía chân trời chấn động mà xuống.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thân sau mọi người sẽ lui, mà Dương Diệp cũng là đột nhiên nhảy dựng lên, "Không muốn lui, làm cho ta giết chết bọn họ!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp phi thẳng đến cái kia cầm đầu Hoành Vạn Cổ vọt tới .

Lúc này, có Dương Bất Tử kiềm chế, là hắn nhóm tốt nhất diệt Mạt Pháp Chi Địa thời điểm, làm sao có thể lui ?

Đương nhiên là vào chỗ chết làm a!

Dương Diệp xung trận ngựa lên trước, mà ở hắn thân về sau, những thứ kia cường giả đầu tiên là ngây cả người, nhưng sau rất nhanh, bọn họ trực tiếp theo Dương Diệp vọt tới!

Mà Mạt Pháp Chi Địa nơi bên này mọi người thần sắc tắc thì là có chút khó coi!

Không có cái kia thần bí nhân, bọn họ bên này như thế nào cùng Dương Diệp bọn họ đối kháng ?

"Rút lui!"

Ở nơi này lúc, toàn bộ phía chân trời đột nhiên truyền đến một giọng nói .

Hoành Vạn Cổ đám người không chút do dự nào, xoay người liền rút lui .

Mà lúc, một đạo kiếm quang cũng là đột nhiên để ngang trước mặt bọn họ, chính là cái kia Dương Diệp!

Dương Diệp cười gằn, "Rút lui ? Hướng nơi nào rút lui ? Đều cho lão tử chết!"

Dứt lời, Dương Diệp trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia Hoành Vạn Cổ tàn nhẫn phách đi .

Hoành Vạn Cổ hai mắt híp lại, tay phải hắn chậm rãi nắm chặt, làm đạo kiếm quang kia đi tới trước mặt hắn nửa trượng chỗ lúc, tay phải hắn đột nhiên chợt ra quyền!

Thình thịch!

Đạo kiếm quang kia trong nháy mắt vỡ vụn, nhưng mà, Hoành Vạn Cổ bản thân cũng là bay thẳng đến sau té bay ra ngoài .

Hắn mới vừa dừng lại một cái, đột nhiên, một đạo tàn ảnh từ hắn bên phải trực tiếp đánh tới!

Chính là cái kia An Nam Tĩnh!

Hoành Vạn Cổ trong lòng kinh hãi, hắn vội vã hướng sau nhanh trăm trượng, ngay sau đó, hai tay hắn chợt chắp tay trước ngực .

Ầm!

Một vệt kim quang đột nhiên bao phủ ở hắn toàn thân, mà lúc, chỉ một quả đấm trực tiếp đánh vào kim quang kia chi lên.

Thình thịch!

Kim quang chợt run lên, mà kim quang kia bên trong Hoành Vạn Cổ cũng là một chút việc cũng không có, tương phản, An Nam Tĩnh bản thân ngược lại là bị chấn địa hướng sau liền lùi lại mấy chục tới trượng!

Chẳng qua ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia Hoành Vạn Cổ đỉnh đầu, hắn đảo ngược thân thể, hai tay cầm kiếm chợt đâm vào kim quang kia chi lên.

Xoạt xoạt!

Một đạo rạn tiếng vang lên!

Kim quang bên trong, cái kia Hoành Vạn Cổ nhãn trung tràn đầy lệ khí, đột nhiên, hắn trực tiếp triệt hồi đạo kim quang kia, nhưng sau chân phải chợt giẫm một cái, cả người hướng Dương Diệp hung hăng đụng tới!

Ầm!

Dương Diệp cùng Hoành Vạn Cổ vừa chạm vào mà phân, chẳng qua ở nơi này lúc, một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên, rất nhanh, một chân trực tiếp đá vào cái kia Hoành Vạn Cổ trước ngực .

Thình thịch!

Hoành Vạn Cổ trong nháy mắt té bay ra ngoài, nhưng mà cái kia đạo tàn ảnh cũng là như ròi trong xương, dính sát Hoành Vạn Cổ, trong nháy mắt, vô số quyền cước hướng Hoành Vạn Cổ rơi đi .

Bành bành bành ...

Trong cả sân tức thì vang lên từng đạo tiếng nổ vang .

Cùng này đồng thời, cái kia Hoành Vạn Cổ thân về sau, một đạo huyết hồng kiếm quang lặng yên xuất hiện .

Giờ khắc này, cái kia Hoành Vạn Cổ con ngươi chợt co rụt lại . Sau một khắc, một thanh kiếm trực tiếp từ hắn gáy chỗ chợt lóe lên .

Xuy!

Hoành Vạn Cổ cái kia đầu tức thì bay ra ngoài!

Bất quá, tại đây đầu bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, linh hồn đột nhiên tránh thoát nhục thân, trực tiếp chui đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Bỏ qua nhục thân!

Ở cái kia thời khắc quan trọng nhất, Hoành Vạn Cổ như cái kia đệ nhất thần một dạng không chút do dự trực tiếp bỏ chính mình nhục thân!

Mà Dương Diệp cũng không định buông tha Hoành Vạn Cổ, tại đây linh hồn bỏ chạy cái kia nhất chớp mắt, một luồng kiếm quang chính là phi thẳng đến cái kia Hoành Vạn Cổ linh hồn đuổi theo!

Giờ khắc này, Dương Diệp đã đem tốc độ của mình tăng lên tới cực hạn!

Nhất định giết!

Cái này Mạt Pháp Chi Địa lấy cái này Hoành Vạn Cổ vì thủ tìm hắn vô số lần phiền toái! Quá oan uổng!

Cái kia Hoành Vạn Cổ linh hồn lúc này cũng là đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn, chạy, hắn hiện tại chỉ có chạy!

Nếu như là đơn độc đối với trên Dương Diệp hoặc An Nam Tĩnh, hắn một điểm cũng không sợ, thế nhưng, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ, hắn căn bản không có bất luận cái gì biện pháp .

Hai người kia liên thủ, cùng cái kia thần bí nhân đều có thể liều mạng một phen đấy!

Chỉ có thể chạy!

Ném ?

Hoành Vạn Cổ cũng không cảm thấy ném, so sánh với mệnh, cái khác đều là không trọng yếu .

Mà đang ở cái này lúc, một đạo thân ảnh kiều tiểu đột nhiên xuất hiện ở Hoành Vạn Cổ trước mặt, nhìn thấy cái này đạo thân ảnh kiều tiểu, Hoành Vạn Cổ cái kia ở dạng linh hồn đầu trong nháy mắt một mảnh khoảng không bạch .

Bởi vì trước mắt cái này vị, chính là Nhị Nha!

Nhị Nha đấm ra một quyền!

Thình thịch!

Cái kia Hoành Vạn Cổ linh hồn thể trong nháy mắt nổ bể ra đến, mà khi Dương Diệp chạy tới lúc, Nhị Nha trực tiếp một khẩu đem cái kia mảnh vụn linh hồn nuốt vào!

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha nhìn Dương Diệp, hầu vẫn còn ở nuốt .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Trong tháp an toàn ?"

Nhị Nha gật đầu .

Dương Diệp trong lòng thả lỏng một hơi, hắn tra xét một cái Hồng Mông Tháp bên trong, lúc này, ở cái kia phi thăng đài chỗ, Tiểu Bạch hai móng đang cầm một thanh kiếm ... Cái kia thanh kiếm chính là cái kia táng mệnh kiếm!

Vừa rồi tại An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha liên thủ xuống, cái này táng mệnh kiếm trực tiếp bị trấn áp, nhưng sau bị ngoan ngoãn đưa đến Tiểu Bạch trong móng vuốt .

Làm Tiểu Bạch móng vuốt nắm cái này táng mệnh kiếm lúc, phía trước không ai bì nổi táng mệnh kiếm tức thì thay đổi run rẩy!

Hủy linh!

Tiểu Bạch năng lực chính là hủy linh, đây coi như là nàng một cái năng lực đặc thù, đặc biệt đối với loại này chưa có hoàn toàn hình thành Kiếm Linh linh mà nói, Tiểu Bạch là thích nhất .

Tiểu Bạch đang cầm cái kia chuôi táng mệnh kiếm đi tới phi thăng đài lên, nhìn trước mắt táng mệnh kiếm, Tiểu Bạch híp mắt, vẻ mặt nụ cười xán lạn .

Cái này có thể rơi vào nàng trảo trong!

Mà Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Nhị Nha chém giết cái kia Hoành Vạn Cổ chi về sau, Dương Diệp trực tiếp lôi kéo nàng còn có An Nam Tĩnh hướng cách đó không xa cái kia Mạt Pháp Chi Địa cường giả vọt tới .

Cắt cỏ đương nhiên muốn trừ tận gốc!

Mặc kệ cái kia thần bí nhân đến tột cùng là người nào, thực lực như thế nào, chỉ cần trước đem Mạt Pháp Chi Địa còn dư lại những thứ này người trước giết chết, đến thì trở lại toàn lực đối phó cái này thần bí nhân, sẽ buông lỏng nhiều!

Đang ở Dương Diệp đám người hướng còn dư lại cái kia Mạt Pháp Chi Địa mọi người tiến lên lúc, phía chân trời hư không bên trong đột nhiên truyền đến từng đạo kinh thiên tiếng nổ vang, rất nhanh, vô số hỏa diễm xuất hiện ở không trung hư không .

Cường đại hỏa diễm đốt cháy tất cả!

Mà theo những ngọn lửa này tán lạc xuống, Dương Diệp bên này cường giả dồn dập hướng lui lại đi, bởi vì những ngọn lửa kia thật sự là quá mức kinh khủng!

Có thể đơn giản thiêu hủy một vị đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Dương Diệp cũng là không dám khinh thường, hắn cùng với An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha xông tới, ngăn cản những ngọn lửa kia .

Khi hắn nhóm giúp đỡ Viêm Vũ đám người an toàn rút đi chi về sau, vậy còn dư lại Mạt Pháp Chi Địa cường giả cũng dồn dập đi lùi về phía sau .

Bất quá, thời khắc này Mạt Pháp Chi Địa, chỉ còn lại không tới chừng mười vị mệnh kỳ cường giả!

Trong đó, Hoành Vạn Cổ chết trận, cái kia Lệ Đế bị đánh nát nhục thân, có thể nói, bây giờ Mạt Pháp Chi Địa, ngoại trừ cái kia thần bí nhân bên ngoài, chỉ còn hạ cái kia Tá Mạc còn có thể đánh .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hư không, ở mảnh này hư không, hắn mơ hồ có thể chứng kiến hai đạo tàn ảnh không ngừng đan xen mà qua .

Chính là cái kia Dương Bất Tử cùng cái kia thần bí nhân!

Hai người chiến đấu, đã đem vùng này không gian hủy sạch sẽ, mà Dương Diệp đám người càng là không ngừng hướng lui lại đi .

Cường giả!

Chân chính tuyệt thế cường giả chiến đấu!

Giữa sân hết thảy mệnh kỳ cường giả đều đang nhìn chăm chú hư không chi lên, hắn giờ phút này nhóm đột nhiên có chút xấu hổ hình thẹn .

Đều là mệnh kỳ, nhưng mà, chênh lệch thật quá to lớn!

Ở nơi này lúc, không trung đột nhiên truyền đến Dương Bất Tử thanh âm, "Hắn bản thể ở cái kia vạn trượng ra không gian thế giới bên trong, đi bắt được hắn bản thể ."

Bản thể!

Giữa sân mọi người ngạc nhiên, cái kia thần bí nhân cư nhiên không phải bản thể ?

Dương Diệp không có suy nghĩ nhiều, đã mang theo An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha hướng xa chỗ vọt tới .

Chẳng qua ở nơi này lúc, một đầu cự long đột nhiên tự phía chân trời lao xuống mà xuống.

Dương Diệp không chút nghĩ ngợi, nói thẳng: "Nhị Nha, ăn nó đi!"

Nhị Nha nhãn tình sáng lên, nhưng sau nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tốc độ nhanh hơn, rất nhanh, bọn họ thì sẽ đến đạt Dương Bất Tử nói mảnh không gian kia, chẳng qua ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt đột nhiên xuất hiện một cái nhánh cây . Rất nhanh, cái này cùng cành cây ngưng tụ hình người .

Nữ tử dáng dấp, toàn thân xanh đậm, đỉnh đầu là một mảnh mềm mại lá xanh .

Nữ tử mỉm cười, "Ta gọi Thụ Vô Biên, một cái bị thiên mệnh đoạt đi bản thể người đáng thương, các ngươi không nên đánh ta, có được hay không ?"

Ở nơi này lúc, hư không bên trong đột nhiên truyền đến Dương Bất Tử thanh âm, "Cẩn thận tiện nhân kia, nàng là cái thiên địa này Vô Biên Thần Thụ chi linh, đã từng muốn nuốt vũ trụ ba chiều lấy này tới đối kháng thiên mệnh, đáng tiếc, bị nữ nhân kia một kiếm chặt đứt rễ cây, nàng liều mạng đào tẩu, hiện tại cũng chỉ thừa lại hạ nhánh rễ, ha ha ..."

Xa chỗ, cái kia Thụ Vô Biên thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, ở cũng không có phía trước mềm mại dáng dấp!

Mà không xa chỗ, Dương Diệp thần sắc cực kỳ xấu xí, "Con mẹ nó, các ngươi xong chưa!"

Vừa nói, hắn đột nhiên rống giận, "Tiểu Bạch, cũng cho ta gọi người, gọi giúp đỡ! Nhiều gọi một điểm!"

...

------oOo------

Chương 2735: trật tự thành lập!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đánh thật sự là có chút bực bội, cái này thần bí nhân bên người đi theo không chỉ là Mạt Pháp Chi Địa, còn muốn những thứ này tới tự thiên mệnh thời đại lão bất tử quái vật!

Hắn đây mẹ đánh không dứt a!

Rất nhanh, Dương Diệp có chút lúng túng!

Bởi vì dường như thật không có người nào có thể kêu!

Gọi thiên mệnh ?

Khả năng gọi không đến, bởi vì các nàng như có thể đi ra nói, khẳng định sớm đi ra .

Gọi A Tú cùng Tiểu Kỳ ?

Các nàng hiện tại còn không biết ở chỗ nào!

Dương Diệp lắc đầu thở dài, hắn không ai kêu, chỉ có thể dựa vào chính mình!

Đang ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh phải ra tay lúc, đột nhiên, một đạo tàn ảnh rơi vào cái kia Thụ Vô Biên trước mặt .

Chính là cái kia thần bí nhân!

Mà lúc, Dương Bất Tử cũng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Không xa chỗ, cái kia thần bí nhân đột nhiên cùng cái kia Thụ Vô Biên thân thể dần dần hư ảo, mà ở bọn họ thân về sau, một đạo đen nhánh vòng xoáy đột nhiên xuất hiện, những thứ kia còn dư lại Mạt Pháp Chi Địa cường giả dồn dập biến mất!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sẽ truy, chẳng qua lại bị Dương Bất Tử ngăn cản!

Dương Diệp nhìn về phía Dương Bất Tử, Dương Bất Tử khẽ lắc đầu, "Ngươi không phải là đối thủ của hắn!"

"Hắn đến tột cùng là người phương nào!" Dương Diệp trầm giọng nói .

Dương Bất Tử trầm mặc .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Không thể nói sao?"

Dương Bất Tử lắc đầu, "Ta cũng không dám xác định . Bất kể như thế nào, người này không phải ngươi có khả năng chống lại . Hắn còn có chuẩn bị ở sau, hơn nữa, chắc là mưu hoa vô số năm . Hôm nay nếu không phải ta xuất hiện, hắn kiên quyết sẽ không bại lộ nhiều như vậy con bài chưa lật, mà hắn, hiển nhiên còn có con bài chưa lật!"

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia xa xôi hư không, "Hắn mục tiêu, là cái kia thiên mệnh!"

Thiên mệnh!

Dương Diệp trầm mặc .

Hắn lại một lần nữa nghĩ tới cái kia thiên mệnh lão đại!

Nữ nhân này đã từng đến tột cùng đã làm chút gì

Cái này lúc, Dương Bất Tử lại nói: "Người này sở dĩ không dám hiện ra bản thể, không dám bại lộ hết thảy con bài chưa lật, nhất định là để lại cực mạnh sát chiêu cho cái kia thiên mệnh, hiện tại bại lộ, hắn sợ bị cái kia thiên mệnh biết được "

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi nên vinh hạnh, bởi vì hắn như mục tiêu là ngươi, ngươi kiên quyết không có đường sống ."

Dương Diệp lắc đầu cười, "Đúng rồi, tiền bối ngươi tại sao lại trở lại rồi ?"

Dương Bất Tử đạm thanh nói: "Ta một mạch liền chưa rời đi quá ."

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Dương Bất Tử nhìn về phía xa chỗ, "Trước đây ta liền cảm nhận được sự hiện hữu của hắn, mà hắn đang cùng ta giao thủ bên trong, một mực tỏ ra yếu kém . Ta biết, hắn có thể là muốn cho ta sơ suất, nhưng sau rời đi . Đương nhiên, cho nên ta lưu lại, cũng không hoàn toàn đúng bởi vì ngươi cùng Dương tộc, ta cũng muốn nhìn người này đến tột cùng là người phương nào!"

Dương Diệp nhìn về phía xa chỗ, "Lần này không thể đem bọn họ giết hết, lần sau sợ là liền khó hơn!"

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Thật muốn giết tẫn bọn họ ?"

Dương Diệp gật đầu, " đương nhiên!"

Dương Bất Tử trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Ngươi thực lực bây giờ còn chưa đủ, mệnh kỳ là thiên mệnh chế định cảnh giới, đây là một cái giới hạn, không thể vượt qua giới hạn, mà đối với ta chờ đến nói, nhất định phải vượt lên trước giới hạn này, nguyên nhân đây, ở chúng ta cái kia thời đại, phàm là đạt được tỷ như ta loại trình độ này, chúng ta liền xưng là phá mệnh kỳ ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Từ cổ chí kim, tựu lấy nhân tộc mà nói, có thể phá mệnh, khả năng còn chưa vượt qua mười cái . Mà trong đó, sợ là bảy thành lấy trên đều đã chết hết . Phá mệnh phá mệnh, chỉ có bài trừ thiên mệnh chế định cái này mệnh kỳ, mới có thể cùng đánh một trận . Không phải, ở trong mắt nàng, mệnh kỳ cùng mệnh kỳ phía dưới, đều là con kiến hôi tồn tại ."

Phá mệnh!

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đây là đã biết cảnh giới tối cao sao?"

]

Dương Bất Tử nhẹ giọng nói: "Coi là vậy đi, chí ít, ta chưa thấy qua có ai đột phá mới cùng phát hiện . Đương nhiên, hoàn chỉnh thiên mệnh, là một cái ngoại lệ, một cái không có ai biết tồn tại . Nàng có thể nói là chúng ta vũ trụ ba chiều đi tuốt ở đàng trước người kia, như ngươi nếu muốn biết cực hạn, đánh bại nàng, ngươi thì sẽ biết cực hạn ."

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Hội!"

Nghe vậy, Dương Bất Tử đột nhiên quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nói rất bình tĩnh, nhưng là lại rất nghiêm túc, không hề giống đang nói đùa!

Dương Bất Tử nhãn trung có một cái tán thưởng, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Tốt, không hổ là ta Dương tộc huyết tính nam nhi, có đảm phách!"

Dương Diệp: "

Cái này lúc, một bên Dương tộc mọi người đi tới Dương Bất Tử cùng Dương Diệp trước mặt, đại trưởng lão đám người lại muốn quỳ xuống lạy, Dương Bất Tử tay phải nhẹ nhàng vung lên, cái kia đại trưởng lão đám người thân thể ngạnh sinh sinh bị ngăn chặn .

Dương Bất Tử nói: "Đều là ta Dương tộc người, Dương tộc tuy có tôn ti, nhưng không phải lấy quỳ lạy để cân nhắc, lại người, chỉ cần nội tâm tôn kính liền có thể, những thứ này mặt ngoài công phu bớt làm!"

Cái kia Dương tộc đại trưởng lão vội vàng nói: "Phải, tổ tiên dạy phải!"

Đối mặt với Dương Bất Tử, ngoại trừ Dương Diệp bên ngoài, toàn bộ Dương tộc không có người nào không kích động cùng khẩn trương, hết cách rồi, Dương Bất Tử ở Dương tộc chính là một cái truyền thuyết nhân vật a, cũng là Dương tộc khai sáng người!

Năm đó Dương tộc huy hoàng, chính là trước mắt cái này người một tay sáng lập!

Dương Bất Tử lại nói: "Năm đó ta Dương tộc mặc dù có thể làm cho cửu thiên cửu tộc thừa nhận ta Dương tộc vì thứ mười tộc, dựa trên là thực lực, cũng là đoàn kết . Hiện tại, tiểu tử này nếu là ta Dương tộc tộc trưởng, vậy ngươi nhóm sẽ hảo hảo phụ trợ hắn, đừng muốn động một ít có không có méo lệch suy nghĩ, ngươi nhóm có thể minh bạch ?"

Dương tộc đại trưởng lão vội vàng nói: "Tổ tiên nói như vậy, ta nhóm ghi nhớ ."

Dương Bất Tử gật đầu, nhưng sau nàng xem hướng Dương Diệp, "Lúc này đây, ta là thật phải đi . Có một số việc tình, là muốn bắt đầu chậm rãi được rồi."

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Tiền bối, chúng ta đây liền sau này gặp lại ."

Hắn biết, hắn lưu không hạ Dương Bất Tử. Nếu như là đã từng Dương tộc, Dương Bất Tử có lẽ sẽ lưu lại chăm sóc Dương tộc, nhưng là bây giờ hắn có thể đủ cảm nhận được, Dương Bất Tử tâm đã không ở nơi này!

Nàng năm đó vì Dương tộc đã bỏ ra rất nhiều, nàng bây giờ, muốn làm điểm chính mình chuyện muốn làm tình!

Dương Bất Tử cũng không phải một cái kéo dài người, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Không cầu Dương tộc xưng bá vạn giới, chỉ cầu Dương tộc không người dám lấn, xin nhờ!"

Thanh âm rơi xuống, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Tại chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không, hư không chi lên, một đạo nhân ảnh không ngừng tê liệt không gian rất nhanh, cái kia không gian ngạnh sinh sinh bị xé nứt ra một đạo cự đại chỗ rách, ngay sau đó, Dương Bất Tử thân ảnh hoàn toàn biến mất ở tại cái kia hư không bên trong .

Lúc này đây, nàng là đi thật!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không, trầm mặc không nói .

Hắn rất tinh tường, Dương Bất Tử sở dĩ lưu lại, chân chính nguyên nhân thật ra thì vẫn là Dương tộc . Hắn có thể đủ cảm giác được, Dương Bất Tử trong lòng đối với Dương tộc cảm tình như trước rất sâu .

Dương tộc!

Đã từng cái kia thời đại, toàn bộ Dương tộc nhất định là không gì sánh được đoàn kết, không gì sánh được đồng lòng.

Đáng tiếc, thương hải tang điền, theo thời gian trôi qua, Dương tộc càng ngày càng xuống dốc .

Kỳ thực, Dương Diệp cũng là có chút bận tâm, bởi vì cái kia thần bí thiên mệnh lão đại, thật rất mạnh . Mà như nàng tụ tập còn lại ba vị thiên mệnh hợp thể thực lực kia

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa Hoang Doanh đám người, "Chúng ta đi!"

Hoang Doanh do dự xuống, sau đó nói: "Đám kia Mạt Pháp Chi Địa nhân "

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua phía trước thần bí nhân đám người tiêu thất địa phương, "Bọn họ hội xuất hiện!"

Nói xong, hắn xoay người mang theo mọi người rời đi .

Trở về cực lạc thành trên đường, Dương Diệp lấy ra truyền âm thạch, rất nhanh, truyền âm thạch khẽ run lên, chỉ chốc lát, truyền âm thạch bên trong truyền ra một giọng nói, "Ta chờ ở truy tung, có tin tức, lập tức thông báo ngươi!"

Dương Diệp gật đầu, hắn thu hồi truyền âm thạch, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nhãn thần dần dần băng lạnh xuống . Việc này, đương nhiên không thể thì tính như xong rồi . Đã tuyển trạch mở mang, vậy sẽ phải làm đến chết mới được!

Lúc này đây, không phải Mạt Pháp Chi Địa chết, chính là hắn Dương Diệp chết!

Cực lạc thành .

Trong đại điện, Dương Diệp nhìn lướt qua giữa sân mọi người, nhưng sau đều: "Chư vị, lúc này đây ta nhóm tuy là thắng lợi, thế nhưng, chúng ta không tính là chân chính thắng lợi, cái kia thần bí nhân vẫn tồn tại như cũ . Chư vị đừng muốn phớt lờ!"

Mọi người gật đầu, cái kia thần bí nhân thực lực, đã sâu đậm khắc ở bọn họ tâm lý, như không phải Dương Bất Tử xuất hiện, thắng phụ thật khó nói!

Dương Diệp lại nói: "Mạt Pháp Chi Địa chuyện tình, để trước một bên, hiện tại, chúng ta cần xử lý một cái chúng ta nội bộ chính mình sự tình ."

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, có chút không giải khai .

Dương Diệp đứng lên, "Ở chỗ này, đã từng khẳng định cũng đã có thù, từng có oán, bao quát ta cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ trong lúc đó!"

Phía dưới, lấy Lưu Uyên cầm đầu Vĩnh Hằng Quốc Độ cường giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, có chút bận tâm .

Hiển nhiên là lo lắng Dương Diệp hội muộn thu nợ nần!

Dương Diệp lại nói: "Ta muốn nói là, mặc kệ đã từng có cái gì oán, có thù gì, lúc này lên, tất cả mọi người được phóng xuống. Chúng ta bây giờ địch nhân, chỉ có hai cái, đầu tiên là Mạt Pháp Chi Địa, thứ nhì là thiên mệnh ."

Thiên mệnh có bốn cái, hắn nói dĩ nhiên là chỉ cái kia thiên mệnh lão đại!

Cái kia người, Dương Diệp vẫn là đem bên ngoài cho rằng là địch nhân!

Mọi người như trước nhìn Dương Diệp, nhóm Dương Diệp ý bảo .

Hiện tại, Dương Diệp không nghi ngờ chút nào là nhất lời nói có trọng lượng chính là cái kia .

Dương Diệp tiếp tục nói: "Còn địa bàn làm sao chia, quyền lợi làm sao chia, ta lần nữa cường điệu một cái, chúng ta bây giờ, còn chưa tới loại thời điểm này . Bất quá, ta có thể cho mọi người hứa hẹn, nhóm sự tình triệt để kết thúc chi về sau, ta sẽ làm cho Linh Tổ còn có cái kia thần linh linh mạch khôi phục cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ hết thẩy linh khí, không chỉ có Vĩnh Hằng Quốc Độ, vạn giới từng cái địa phương, chúng ta đều có thể đi khôi phục, đương nhiên, điều kiện tiên quyết là vạn giới vạn tộc nhất định ngưng chiến!"

"Sợ là có điểm khó!" Cái này lúc, Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Thế giới rất lớn, có chút địa phương tranh đấu, rất khó tránh khỏi ."

Mọi người gật đầu .

Toàn bộ thế giới quá to lớn, tuy là bọn họ tới tự vạn giới, thế nhưng, vạn giới riêng mình thế giới bên ngoài hạ còn có vô số tiểu thế lực, muốn những thứ này tiểu thế lực tuần hoàn cái gì quy củ trật tự, khó như lên thiên!

Dương Diệp nói: "Giết một người răn trăm người!"

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chư vị, cái này vũ trụ ba chiều kỳ thực đã trăm ngàn lỗ thủng . Lúc này, làm cho này vũ trụ ba chiều một phần tử, ta cảm thấy, chúng ta cũng nên bản thân xét lại mình một chút . Không phải, cái này vũ trụ ba chiều nếu như vỡ nhỏ, chúng ta có thể đi đâu trong ? Vũ trụ bốn chiều ? Các ngươi cảm thấy đáng tin không ?"

Kỳ thực, hắn cũng không muốn đi nha. Phải nói, hắn không muốn đi cái gì vũ trụ bốn chiều . Hắn hy vọng cái này vũ trụ ba chiều là hắn sau cùng vừa đứng, hắn hy vọng có nhất thiên có thể ở cái này thế giới hảo hảo làm bạn cùng với chính mình bên người thân nhân .

Liều mạng nhiều năm như vậy, kỳ thực, hắn cũng mệt mỏi, mệt mỏi thật sự .

Giữa sân, mọi người nghe được Dương Diệp, mọi người lắc đầu .

Vũ trụ bốn chiều, cái kia địa phương quá thần bí . Hơn nữa cái kia địa phương, cũng không phải bọn họ có thể đi, đối với cái này điểm, bọn họ trong lòng vẫn là có điểm đếm . Có thể nói, cái này vũ trụ ba chiều xem như là bọn họ sau cùng đất nương thân .

Muốn đi vũ trụ bốn chiều, đột phá chính mình cực hạn, chỉ có đạt tới

Kiếm Vô Địch loại này tầng thứ, mới hội có loại này cách nghĩ!

Bởi vì hắn nhóm thật đạt tới cực hạn của mình, muốn đột phá!

Cái này lúc, Dương Diệp đứng lên, "Ta không phải một cái đại công vô tư người, cũng không phải một cái lòng mang người trong thiên hạ, ta có thể rất thẳng thắn cùng chư vị nói thẳng, vũ trụ ba chiều tương lai, đối với ta Dương Diệp mà nói, khả năng cũng không phải là trọng yếu như vậy, ở ta tâm lý, ta người bên người an toàn mới là trọng yếu nhất . Bất quá, lúc này đây vạn giới tương trợ với ta, cho nên, ta nguyện ý vì vạn giới xuất lực ."

Vừa nói, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, "Trật tự, cái này thế giới, nhất định phải có trật tự . Ta sẽ chọn 20 đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, làm cho bọn họ trở thành trật tự Thủ Hộ Giả, cái này hai mươi người tuần tra vạn giới, chuyên giết tùy ý làm bậy người, chuyên giết không thủ quy củ người, chuyên giết tự dưng khơi mào chiến tranh người, chuyên giết phá hư thiên địa vạn vật vạn linh người "

Nói đến này chỗ, Dương Diệp mở mắt nhìn về phía trong đại điện mọi người, "Nói cho vạn giới mọi người, hết thảy thế lực, hết thảy tộc, đã từng vũ trụ ba chiều, theo ta Dương Diệp không có quan hệ, nhưng là bây giờ, ta đã muốn thủ hộ cái này vũ trụ ba chiều, vậy thì phải án ta quy củ đến, người nào nếu là không phục, làm cho hắn tìm đến ta, ta đánh hắn phục! Đương nhiên, phía sau rất nhiều quy tắc cùng quy củ, ta sẽ cùng với mọi người cùng nhau thương thảo, nhưng sau mọi người cùng nhau làm quyết định ."

Nghe đến đó, giữa sân mọi người ngưng trọng thần sắc tức thì nới lỏng .

Dương Diệp cũng không phải là muốn duy ngã độc tôn, xưng bá vạn giới, mọi người cùng nhau thương thảo, vậy ý nghĩa, cái này vũ trụ ba chiều, là giữa sân mọi người cùng nhau tới quản lý .

Nghĩ tới đây, giữa sân rất nhiều người tâm lý tức thì mỹ tư tư .

Đây là muốn làm đại sự tình đấy!

Đã từng, vũ trụ ba chiều người mạnh là vua, không có bất kỳ trật tự, không có bất kỳ quy củ, cường giả có thể tùy ý tùy hứng, mà bây giờ, Dương Diệp hiển nhiên là muốn tinh tường loại hiện tượng này . Đương nhiên, trừ phi ngươi có thể mạnh hơn Dương Diệp, mạnh hơn Dương Diệp, là có thể phá vỡ hắn trật tự!

Nghĩ vậy, mọi người nhìn về phía Dương Diệp, rất nhiều người kìm lòng không được lắc đầu cười .

Trong đại điện, Dương Diệp nhìn bên hông kiếm, lắc đầu cười, đã từng, hắn lấy kiếm thủ hộ thân nhân, mà bây giờ, hắn phải lấy kiếm tới thủ hộ toàn bộ vũ trụ ba chiều! Mà trước đó, hắn Dương Diệp nhưng là lớn nhất một kẻ lưu manh a!

Ở một cái xa xôi xa xôi thế giới bên trong, một đám mây bưng chi lên, một gã mặc mặc lục sắc quần dài nữ tử theo bàn cờ bên cạnh đi tới một gốc cây trước, nữ tử nhìn trước mắt cây, nhẹ cười cười, "Vô Biên Thần Thụ, ngươi nghe, có người muốn phá vỡ ta trật tự đây."

....

------oOo------

Chương 2736: cố nhân!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trong đại điện bắt đầu thảo luận .

Mà luận điểm chính là làm sao quản lý cái này vũ trụ ba chiều!

Dương Diệp chế định một cái lớn phương hướng, thế nhưng tỉ mỉ tắc thì là do mọi người cùng nhau thảo luận, nhưng sau cộng đồng thương nghị, trở lại quyết định chấp hành .

Đối với Dương Diệp đề nghị, kỳ thực giữa sân mọi người không có bất cứ người nào cùng thế lực phản đối .

Bởi vì Dương Diệp đề nghị, đối với hắn nhóm mà nói, là có thêm rất nhiều chỗ tốt .

Đã từng bọn họ, có thể chỉ là chưởng quản chỗ ở mình thế giới, nhưng là bây giờ, Dương Diệp đề nghị, làm cho bọn họ có thể trở thành toàn bộ vũ trụ ba chiều cộng đồng chưởng quản người .

Vũ trụ ba chiều chưởng quản người!

Không có người nào không động tâm!

Bất quá, trong đại điện thảo luận phi thường kịch liệt, bởi vì có thật nhiều phân kỳ cùng mâu thuẫn .

Chẳng qua còn tốt, chỉ là thảo luận, cũng không có dấu hiệu động thủ .

Hiển nhiên, mọi người đã dần dần bắt đầu tán thành đối phương là người mình .

Dương Diệp đi ra đại điện, tại hắn bên cạnh, là Kiếm Vô Địch .

Hai người kề vai hướng xa chỗ đi tới .

Sau một lúc lâu, Kiếm Vô Địch nhẹ giọng nói: "Đề nghị của ngươi, không phải không được., thế nhưng, có một chút ngươi đừng quên . Điện bên trong những thứ này người ngày sau khả năng ngược lại trở thành cái này vũ trụ ba chiều lớn nhất u ác tính!"

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết!"

Quyền lợi!

Hắn rất tinh tường, như diệt Mạt Pháp Chi Địa, không có thiên địch, khi đó, điện bên trong những thứ này người, vô cùng có khả năng biến thành cái này vũ trụ ba chiều phiền toái lớn nhất .

Tư tâm, dục vọng .

Mỗi người đều có, tuyệt đối quyền lợi, dễ dàng nhường mê thất chính mình!

Kiếm Vô Địch khẽ gật đầu, "Ngươi nếu đã biết, đó phải là có đối sách, đúng không ?"

Dương Diệp gật đầu, "Có một ít đối sách, bất quá, bây giờ còn chưa biện pháp thực thi, có một số việc tình, không thể gấp, được từ từ sẽ đến, không phải, cái được không bù đắp đủ cái mất ."

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua Dương Diệp, trong mắt hắn có một cái phức tạp, "Thế nhân đều là cảm thấy ngươi là một cái xung động lăng đầu thanh, kỳ thực, tiểu tử ngươi tinh rất!"

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, kỳ thực, quản lý thế giới hắn căn bản không thông thạo, bất quá, cũng không cần hắn để ý tới, hắn chỉ cần chế định một cái trật tự, nhưng sau làm cho cái này thế giới người chính mình quan tâm chính mình là được rồi .

Trật tự tức thì ước thúc!

Hắn chính là muốn ước thúc cái này vũ trụ ba chiều mọi người .

Thời gian rất nhiều chuyện tình nếu như có thể công bằng một điểm, cái này thế giới sẽ tốt hơn rất nhiều!

Dương Diệp cùng Kiếm Vô Địch xa nhau chi về sau, hắn đang muốn tiến nhập Hồng Mông Tháp, mà lúc, cái kia truyền âm thạch đột nhiên run rẩy động .

Dương Diệp xuất ra truyền âm thạch, bên trong truyền ra một giọng nói, "Cái kia thần bí nhân đám người tựa như nhân gian bốc hơi một dạng, một chút tin tức cũng không ."

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc âm trầm xuống .

Cái này thần bí nhân cuối cùng là một cái mầm họa lớn a!

Mà lúc, cái kia truyền âm thạch bên trong lần nữa truyền ra thanh âm, "Gặp mặt ?"

Gặp mặt!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn gật đầu, " Được ! Ngươi ở đâu!" Đối với cái này thần bí nhân, hắn cũng rất tò mò .

"Ngươi thân sau!" Thanh âm kia đạo.

Dương Diệp xoay người, không xa chỗ, nơi ấy không gian đột nhiên nứt ra, rất nhanh, một gã hắc bào nhân đi ra .

Hắc bào nhân đi tới Dương Diệp trước mặt, bên ngoài chậm rãi giải khai chính mình hắc bào, rất nhanh, nhất trương quen thuộc mặt mũi xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Trước mắt cái này người, không là người khác, chính là cái kia tiêu thất rất lâu sau đó Đinh Thược Dược!

Cái này đã từng cùng hắn từng có vô số gút mắt nữ tử!

Đối với người nữ nhân này, hắn tự nhiên là không có quên qua .

"Ngoài ý muốn ?" Đinh Thược Dược cười nói .

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, gật đầu .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Ta còn tưởng rằng ngươi là kinh hỉ đây!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Kinh hỉ tự nhiên cũng là có ."

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, "Nghe được ngươi những lời này, ta thật cao hứng ."

Dương Diệp nói: "Ngươi sau lưng thế lực ?"

Đinh Thược Dược nói: "Ta sau lưng thế lực, đã từng là Mạt Pháp Chi Địa một thành viên, bất quá, trước đây bởi vì một ít phân kỳ, bọn họ ly khai Mạt Pháp Chi Địa, nhưng sau chính mình thành lập một cái thế lực, bọn họ nhìn trúng năng lực của ta, liền đem ta cho đòi đi vào ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Trước đây các ngươi nguyện ý cùng ta hợp tác, là chủ ý của ngươi, đúng không ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Là ta chủ ý . Ngay từ đầu bọn họ phản đối, thế nhưng theo ngươi càng ngày càng mạnh, bọn họ liền không phản đối . Không chỉ có không phản đối, địa vị của ta cũng theo đó càng ngày càng cao ."

Dương Diệp cười nói: "Vậy chúc mừng ngươi!"

Đinh Thược Dược cùng Dương Diệp hai người kề vai hướng xa chỗ đi tới .

Đinh Thược Dược nói: "Ngươi mới vừa nói muốn thành lập cái này vũ trụ ba chiều trật tự mới, là thật sao ?"

Dương Diệp gật đầu .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Ta tới hỗ trợ, như thế nào đây?"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi cho rằng ngươi có thể chạy thoát sao?"

Đinh Thược Dược ở phương diện này năng lực, tuyệt đối là không người có thể địch!

Nàng năng lực quản lý, là Dương Diệp gặp qua một người lợi hại nhất!

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Ngươi biết không ? Như năm đó có cái này trật tự, chúng ta thế giới có thể cũng sẽ không hủy diệt . Một cái thế giới thọ mệnh kỳ thực rất dài, thế nhưng, đó là xây dựng ở không có ai hành động phá hoại lên. Có người hành động phá hoại, đặc biệt những thứ kia người cường đại tùy ý làm bậy, một cái thế giới căn bản không qua nổi sự hành hạ của bọn họ ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Bất quá, ngươi cái này trật tự, chấp hành đứng lên, sợ là rất có độ khó, ngươi phải có chuẩn bị tâm lý ."

Dương Diệp cười nói: "Ngay từ đầu nhất định là khó khăn, chẳng qua không có việc gì, chậm rãi làm đi."

Đối với cái này hắn vẫn có lòng tin, bởi vì hắn nhóm nơi đây tụ tập vũ trụ ba chiều hầu như hết thảy mệnh kỳ cường giả!

Thực lực tuyệt đối, có thể nghiền ép tất cả không phục người!

Đinh Thược Dược gật đầu, "Ta đi cặn kẽ quy đồng dạng xuống, nhìn một chút như thế nào thực hành!"

Dương Diệp cười nói: "Vậy không thể tốt hơn nữa!"

Hắn vốn là có điểm đau đầu việc này tình, hiện tại có Đinh Thược Dược gia nhập vào, cái kia với hắn mà nói, không thể nghi ngờ là không thể tốt hơn nữa .

Cùng Đinh Thược Dược tán gẫu một hồi về sau, Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp đi tới cái kia phi thăng đài chỗ, Tiểu Bạch xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tiểu Bạch hai tiểu trảo giấu ở thân về sau, làm như cất giấu vật gì vậy . Đương nhiên, lấy nàng cái kia nho nhỏ hình thể, căn bản không giấu được cái gì .

Dương Diệp đã thấy nàng sau lưng cất giấu một thanh kiếm!

Táng mệnh kiếm!

Cái này lúc, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau hiến vật quý tựa như đem cái kia chuôi táng mệnh kiếm đưa tới Dương Diệp trước mặt!

Thời khắc này táng mệnh kiếm, linh đã bị Tiểu Bạch rõ ràng, nó bây giờ là một thanh mới tinh kiếm, linh cũng là từ Tiểu Bạch tạo nên .

Đây là một thanh mới tinh táng mệnh kiếm!

Dương Diệp không có xem cái kia chuôi táng mệnh kiếm, mà là nhẹ nhàng sờ sờ Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Tiểu gia hỏa, khổ cực ngươi ."

Tiểu Bạch phe phẩy đầu nhỏ, nàng không biết đánh nhau, cũng chỉ có thể dùng phương thức này đến giúp đỡ Dương Diệp bọn họ . Hơn nữa, nàng tựa hồ cũng hiểu một ít, bên ngoài những người đó mục đích chủ yếu dường như chính là nàng .

Cái này tiểu gia hỏa kỳ thực đã bắt đầu hiểu chuyện tình!

Dương Diệp lần nữa xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía cái kia táng mệnh kiếm!

Không có chuôi kiếm kiếm!

Thiên Tru kiếm ban đầu là phong không thể tẫn, mà bây giờ, thanh kiếm này mang đến cho hắn một cảm giác chính là, phong không có cực hạn!

Đây là một thanh chuyên môn dùng để khắc chế thiên mệnh kiếm kiếm!

Dương Diệp cầm cái kia táng mệnh kiếm, cái này táng mệnh kiếm cũng không có bài xích hắn, dù sao hiện tại đã không phải là ban đầu táng mệnh kiếm!

Nhìn trong tay táng mệnh kiếm, Dương Diệp lắc đầu cười, đúng là một thanh phi thường phi thường lợi hại kiếm, chẳng qua đáng tiếc, hiện tại chính là ở lợi hại kiếm, cũng không pháp lấy thay mặt Kiếm Tổ ở trong lòng bọn họ địa vị!

Kiếm Tổ còn chưa phải là phàm kiếm, thế nhưng, hắn biết, nàng sớm muộn có nhất thiên sẽ trở thành phàm kiếm!

Làm như xúc động, Dương Diệp bên hông Kiếm Tổ khẽ run lên, phát ra một đạo tiếng kiếm reo .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bên hông Kiếm Tổ, cười ha ha một tiếng, nhưng sau hắn đem táng mệnh kiếm đưa cho Tiểu Bạch, cái này kiếm còn thiếu một ít hỏa hầu, phải nhường Tiểu Bạch ở đoán tạo đoán tạo .

Còn cái này kiếm, hắn tự nhiên là muốn dùng, bất quá, hắn sẽ không ỷ lại cái này kiếm, cái này kiếm không thuộc về hắn, cũng không hợp kiếm đạo của hắn! Đương nhiên, dùng vẫn sẽ dùng .

Tiểu Bạch tiếp nhận táng mệnh kiếm, sau đó tiếp tục bắt đầu tăng mạnh cái này kiếm Kiếm Linh .

Dương Diệp nhìn cái kia bận rộn Tiểu Bạch cười cười, nhưng sau đó xoay người đi tới nhất chỗ đất trống, hắn chân phải nhẹ nhàng chà chà, "Thần linh huynh, cũng xin ra gặp một lần!"

Khắc sâu, trước mặt hắn đại địa nứt ra, nhất tôn đầu rồng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp cười nói: "Thần linh huynh, thương lượng chuyện này ."

"Ngươi muốn cho ta đi bên ngoài, khôi phục ngoại giới linh khí ?" Thần linh linh mạch hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Thần linh linh mạch bao quát Dương Diệp, "Ngươi có thể bảo vệ ta an toàn ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta không thể trăm phần trăm cam đoan ngươi an toàn, bất quá, ai nghĩ hại ngươi, liền nhất định trải qua cửa ải của ta ."

Thần linh linh mạch nhìn chăm chú vào Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, hắn gật đầu, "Có ngươi cái này hứa hẹn, đủ để!"

Thanh âm rơi xuống, thần linh linh mạch đột nhiên phóng lên cao!

Rất nhanh, ở cực lạc thành trên khoảng không, vô số người thấy được một cái trắng phao cự long phá khoảng không đi .

Thần linh linh mạch!

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, trừ cái này cực lạc thành bên ngoài, còn lại địa phương cơ hồ không có bất luận cái gì linh khí . Không chỉ có như đây, không có linh khí, rất nhiều giữa thiên địa linh thảo linh vật cũng bắt đầu chậm rãi ở khô kiệt, có thể nói, tử khí một mảnh!

Mà theo cái này thần linh linh mạch xuất hiện, toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ linh khí bắt đầu dần dần khôi phục .

Vạn vật sống lại!

Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, một mảnh vui mừng!

Đã từng mọi người, cũng không có cảm thấy linh khí là như vậy trân quý, bất quá, ở mất đi thần linh linh mạch đoạn thời gian này bên trong, bọn họ mới đột nhiên phát hiện, nguyên lai linh khí là trọng yếu như vậy!

Rất nhiều người đều là bị coi thường, bởi vì hắn nhóm sở hữu lúc, bọn họ cũng sẽ không đi quý trọng, chỉ cần ở lúc mất đi, lại mới ý thức tới đó là trọng yếu cở nào .

Hư không bên trong, Dương Diệp nhìn phía dưới thế giới, trầm mặc không nói .

Trải qua lúc này đây, hắn biết, Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân hội càng thêm quý trọng hiện tại có tất cả!

Cái này lúc, Đinh Thược Dược đám người xuất hiện ở Dương Diệp không xa chỗ .

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược đám người, "Thương lượng xong ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Đã có một cái đại khái phương châm cùng quy chèo, bất quá, có một ít phân kỳ ."

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Cái gì phân kỳ ?"

Đinh Thược Dược nói: "Chính là chỗ này Vĩnh Hằng Quốc Độ, có muốn hay không hạn chế vạn giới nhân tiến nhập nơi đây, như hạn chế, chúng ta đây cùng phía trước Vĩnh Hằng Quốc Độ biện pháp không có bất kỳ khác biệt, mà như không hạn chế, người càng ngày càng nhiều dũng mãnh vào nơi đây, nơi đây hội bất kham trọng chịu!"

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, giữa sân mọi người đều là nhìn về phía Dương Diệp .

Hạn chế vẫn là không hạn chế ?

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Hạn chế . Bất quá, được thêm trên một điểm, cũng hạn chế Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân!"

------oOo------

Chương 2737: tìm giúp đỡ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hạn chế Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Mọi người không hiểu nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Thần linh linh mạch ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, quyết định cái này địa phương cùng khác địa phương bất đồng, cũng quyết định cái này địa phương sẽ trở thành vô số huyền giả hướng tới địa phương . Thế nhưng, như các ngươi nói, như không hạn chế, người ở đây càng ngày càng nhiều, hội bất kham trọng chịu, mà như hạn chế, người bên ngoài nhất định có câu oán hận, ngày sau khả năng còn có thể xuất hiện vô số người cùng nhau liên thủ tiến công Vĩnh Hằng Quốc Độ chuyện tình ."

Nói đến đây, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Cho nên, cái này hạn chế hay là muốn có, bất quá, không thể quang hạn chế bên ngoài, cũng muốn hạn chế Vĩnh Hằng Quốc Độ huyền giả ."

"Là như thế nào hạn chế pháp ?" Đinh Thược Dược hỏi .

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Có thể như vậy, chính là Vĩnh Hằng Quốc Độ bên trong nếu có người nào phạm sai lầm, có thể trục xuất Vĩnh Hằng Quốc Độ, đương nhiên, cái này phạm sai lầm tiêu chuẩn, cần mọi người khỏe tốt thương lượng chế định . Mà người bên ngoài đây, muốn đi vào Vĩnh Hằng Quốc Độ , thứ nhất, từ giờ trở đi, không thể có đen tối lịch sử, tỷ như, không thể có tự dưng tàn sát sinh linh sự tích, đơn giản mà nói, chính là cái kia loại ác quán mãn doanh người không thể vào . Đương nhiên, vì để ngừa lạm sát kẻ vô tội cùng trách oan kẻ khác, chúng ta còn nhất định thành lập một tổ chức, cái tổ chức này, chuyên môn phụ trách điều tra loại này ."

Nghe vậy, giữa sân mọi người trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Không thể được sao ?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Không phải là không thể được, chỉ là như vậy thứ nhất, sự tình sẽ thành rất phiền phức, nhân thủ cũng cần rất nhiều ."

Dương Diệp cười nói: "Chư vị, cái này thế giới đã loạn rất lâu rồi . Chúng ta muốn thành lập một cái trật tự hoàn toàn mới, nhất định phải hoa rất nhiều tinh lực . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một chút, tỷ như ta khiêu khích vạn giới Thủ Hộ Giả, những thứ này người đâu, như các ngươi đạt đến tới trình độ nhất định, cần đề thăng thực lực của chính mình, có thể tìm ta, ta có thể cho Linh Tổ giúp đỡ bọn ngươi giúp một tay ."

Nghe vậy, trong sân mệnh kỳ cường giả tức thì mặt lộ vẻ vui sắc .

Linh Tổ!

Dương Diệp thực lực tăng lên nhanh như vậy, cùng cái kia Linh Tổ có rất đại quan hệ, như bọn họ có Linh Tổ tương trợ, vậy tuyệt đối có rất nhiều chỗ tốt .

Dương Diệp lại nói: "Tất cả mọi người trả giá, đều không phải là không ràng buộc trả giá, mọi người cùng nhau quản lý cái này vũ trụ ba chiều, đặc biệt chúng ta cái vòng này, như có ai cần giúp, ta đủ khả năng, đều sẽ tương trợ . Đương nhiên, cái kia loại hại đàn chi ngựa, có méo lệch tâm tư, thứ cho ta nói thẳng, ta giết, sẽ không chút nào mềm tay!"

Hoang Doanh đột nhiên cười nói: "Dương huynh yên tâm, hiện tại ai dám xằng bậy, đừng nói ngươi, chúng ta tất cả mọi người sẽ không đồng ý!"

Bây giờ thế giới cách cục chính là, mọi người tại đây thế lực, đều sẽ đạt được tương đối khá tài nguyên, loại tình huống này xuống, mọi người đương nhiên sẽ không nhường xuất hiện làm phá hư .

Tuy là Dương Diệp biết, cái này đối với rất nhiều yếu hơn thế lực cùng yếu hơn người không quá công bằng, thế nhưng, hắn càng tinh tường, cái này thế giới không có tuyệt đối công bằng . Những thứ này người thế lực cường đại, thực lực cá nhân cũng cường đại, hơn nữa, bọn họ cũng sẽ xuất lực, tự nhiên nên được đến khá hơn một chút.

Trả giá nhiều người, lẽ ra đạt được nhiều một ít .

Dương Diệp lại nói: "Còn có một chút, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ đừng vạn giới tốt, thế nhưng, ta không hy vọng mọi người có một loại cảm giác về sự ưu việt, một loại cao cao tại thượng cảm giác về sự ưu việt, ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, nếu như chúng ta một thiên bành trướng, bị lạc, quên mất chúng ta bây giờ ước nguyện ban đầu, ta tin tưởng, ngày sau chúng ta sẽ bị người ném đi."

Nghe vậy, mọi người đều là gật đầu, biểu thị tán thành .

Đã từng Vĩnh Hằng Quốc Độ, không phải là bị bây giờ Hoang Tộc cùng vạn giới lật ngược sao?

Ai dám cam đoan phía ngoài thế giới cũng sẽ không ở xuất hiện một cái cùng loại Dương Diệp loại này yêu nghiệt người ?

Dương Diệp tiếp tục nói: "Ngoại trừ này bên ngoài, chư vị mỗi bên tự thế giới thế lực, các vị cũng muốn tiến hành ước thúc, không thể tùy ý xằng bậy ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Hoang Doanh đám người .

Hoang Doanh nhẹ giọng nói: "Yên tâm, ta Hoang Tộc cùng ta Hoang Tộc nước phụ thuộc thế lực, ta đều sẽ quản tốt đẹp."

Mọi người còn lại cũng là dồn dập gật đầu .

Dương Diệp gật đầu, "Chư vị còn có chuyện gì khác không ?"

"Còn có một chuyện ."

Hoang Doanh lại nói: "Mệnh kỳ cường giả tuần tra vạn giới, thế nhưng, cái này vạn giới là thật có điểm lớn, như vậy như thế nào ? Chúng ta chọn một ít từng cái thế giới bản thổ huyền giả, làm cho chính bọn hắn quản lý chính mình thế giới, bất quá, tất cả lấy Vĩnh Hằng Quốc Độ vì chủ ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Biện pháp này cũng được, bất quá, ngươi nhóm chọn lựa người, cần chọn kỹ lựa khéo, không muốn xuất hiện cái kia loại lấy quyền mưu tư người, tuy là không thể vạn sự làm được hoàn mỹ, nhưng ta hy vọng, cố gắng hết sức làm được tốt nhất . Còn nữa, đang gây hấn với một ít cường giả, những người này ở đây ám, bọn họ nhiệm vụ chính là giám sát, giám sát cái này vạn giới Thủ Hộ Giả, các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Mọi người nhìn nhau liếc mắt, nhất sau đều là gật đầu, bọn họ biết, Dương Diệp là sợ những thứ này vạn giới Thủ Hộ Giả xằng bậy, có cái này giám sát, những thứ này vạn giới Thủ Hộ Giả nhất định là không dám tùy tiện làm loạn đấy!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau lại nói: "Ngoại trừ này bên ngoài, ta còn muốn thành lập một cái Trưởng Lão Đoàn, Trưởng Lão Đoàn đây, nhân số không thể nhiều, mười một cái là tốt rồi, thấp nhất cũng phải mệnh kỳ, cái này Trưởng Lão Đoàn là cuối cùng quyết sách người, như phía dưới có cái gì không thể quyết định, hoặc có sự bất đồng, liền giao cho cái này Trưởng Lão Đoàn quyết định . Mà cái Trưởng Lão Đoàn cũng không phải chung thân chế, năm năm đổi một lần, còn làm sao đổi, có thể lấy thực lực tới làm tiêu chuẩn, cũng có thể lấy cái khác!"

Cái này lúc, không xa chỗ một gã lão giả đột nhiên nói: "Dương tiểu huynh, ngươi cũng là trưởng lão một trong sao? Còn là nói, ngươi ở đây Trưởng Lão Đoàn chi trên ? Lão hủ biết Dương tiểu hữu tuyệt không phải tham luyến quyền vị người, bất quá, hiện tại chúng ta đối với quản lý vũ trụ ba chiều đã có một cái đại khái khung, mà Dương tiểu hữu cũng cần có một thân phận ."

Nghe thế danh lão giả nói, giữa sân mọi người đều là nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp cười nói: "Còn ta, nói thật, ta ngược lại thật ra không có suy nghĩ nhiều như vậy, các ngươi thấy thế nào ?"

Cái kia lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Dương tiểu hữu, ngươi sở hữu Linh Tổ cùng cái kia thần linh linh mạch, thực lực cũng là ta nhóm bên trong nhất cường đại nhất phương, lẽ ra trở thành vũ trụ ba chiều chi chủ, ngươi ..."

Dương Diệp đột nhiên lắc đầu .

Lão giả ngừng lại, hắn nhìn Dương Diệp, chậm đợi đoạn dưới .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Không muốn cái gì vũ trụ ba chiều chi chủ, hiện tại không muốn, lấy sau cũng không cần!"

Mọi người không hiểu nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp nói: "Số một, ta không thích hợp làm cái gì vũ trụ ba chiều chi chủ, ta là một kẻ lười biếng, thực sự không muốn quản những thứ này, thứ hai, ta không hy vọng có cái gì có thể bao trùm cái này Trưởng Lão Đoàn chi lên, một ngày có người bao trùm, đối với cái này vũ trụ ba chiều mà nói, cũng không phải là chuyện gì tốt . Còn thân phận của ta, như vậy như thế nào ? Thân phận của ta chính là trật tự giả!"

"Trật tự giả ?" Mọi người có chút không hiểu nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp gật đầu, "Cái này trật tự, không đơn thuần là ta nhất định xuống trật tự, cũng là mọi người cộng đồng chế định trật tự, ta là cái này trật tự Thủ Hộ Giả, như Trưởng Lão Đoàn, hoặc giữa các ngươi xuất hiện vấn đề lớn, cái kia thì ta ở đứng ra, còn bình thường, ta một dạng mặc kệ. Đương nhiên, thứ cho ta nói thẳng, ta không hy vọng có người xuất hiện gây sự tình, từ tục tĩu trước tiên cần phải nói, ai dám phá hư cái này trật tự, ta tuyệt sẽ không mềm tay!"

Nghe thế, mọi người xem như là hiểu!

Dương Diệp chính là giám thị toàn bộ trưởng lão đoàn, phải nói, hắn là giám thị toàn bộ Trưởng Lão Đoàn cùng với tất cả cơ cấu, hắn bao trùm Trưởng Lão Đoàn chi lên, bất quá, hắn bình thường không quản sự, chỉ có Trưởng Lão Đoàn xuất hiện vấn đề, hắn mới ra đến giải quyết!

Mọi người suy nghĩ một chút, đều là gật đầu biểu thị tán thành .

Tại chỗ đều là mệnh kỳ cường giả, vạn nhất cái nào thiên phát sinh mâu thuẫn, khi đó, nếu như không có người xuất hiện ngăn lại, cái kia toàn bộ vũ trụ ba chiều sợ là trong nháy mắt hội đại loạn .

Có một người giám thị, những thứ kia có tư tâm cùng tính toán, phải ước lượng một chút .

Dù sao, Dương Diệp dễ nói chuyện thì là rất dễ nói chuyện, thế nhưng, khó mà nói lúc, đó cũng là phi thường khó mà nói đấy!

Bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, đều đã đã lĩnh giáo rồi điểm ấy!

Hơn nữa, tối trọng yếu một điểm, Dương Diệp thực lực cường đại, có thể thủ hộ vùng vũ trụ này .

Thấy mọi người không có dị nghị, Dương Diệp gật đầu, "Vậy quyết định như vậy . Còn phương diện chi tiết các loại vấn đề, các ngươi có thể hảo hảo thảo luận một cái, nhưng sau thương định . Đương nhiên, có một chút mọi người cần ghi nhớ, đó chính là, bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, còn không phải tuyệt đối an toàn, cái kia thần bí nhân còn có Mạt Pháp Chi Địa một ít dư nghiệt vẫn còn, bọn họ sẽ không cứ như vậy bỏ qua . Mọi người cần theo thì làm xong chuẩn bị chiến đấu!"

Một gã mệnh kỳ lão giả gật đầu, "Cái này là tự nhiên . Cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ là ta nhóm sau cùng chỗ nương thân, Mạt Pháp Chi Địa đám người nếu như dám đến gây sự tình, ta nhóm liền cùng hắn nhóm liều mạng!"

Giữa sân mọi người đều là gật đầu .

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, không phải Dương Diệp Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng không phải đã từng vĩnh hằng chi chủ đám người Vĩnh Hằng Quốc Độ, là vạn giới tất cả mọi người Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Ai dám tới gây sự tình, chính là ở tổn hại ích lợi của bọn họ!

Một bên, Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung .

Có thể nói, Dương Diệp dùng một sợi thừng, đem vạn giới hết thảy thế lực cùng cường giả đều trói với nhau!

Không thể không nói, Dương Diệp làm như vậy là sáng suốt . Nếu như là bình thường, muốn những thứ này người đến cùng nhau thủ hộ một cái thế giới, những thứ này người nhất định là không làm . Bất luận kẻ nào cùng thế lực đều là có tư tâm đấy!

Nhưng là bây giờ bất đồng, cái này thế giới chính là hắn nhóm, chí ít dưới cái nhìn của bọn họ, cái này thế giới cùng vũ trụ ba chiều đều là bọn họ. Lúc này, ai tới phá hư mảnh này thế giới, chẳng khác nào là ở phá hư ích lợi của bọn họ!

Có thể nói, hiện tại hận nhất Mạt Pháp Chi Địa, cũng không phải là Dương Diệp, mà là những thứ này thế lực!

Bởi vì toàn bộ Mạt Pháp Chi Địa, là mảnh này vũ trụ ba chiều duy nhất đối với hắn nhóm có uy hiếp thế lực!

Lấy quyền lợi khu động lòng người!

Mọi người tán đi, chỉ còn hạ Đinh Thược Dược .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời hư không, hắn còn có hai cái địch nhân lớn nhất, thứ nhất, tự nhiên là lấy cái kia thần bí nhân cầm đầu Mạt Pháp Chi Địa mọi người .

Thứ hai, chính là cái kia thiên mệnh lão đại!

Cái kia đã từng trấn áp vạn cổ cường giả nữ tử!

"Tiếp đó, tính thế nào ?" Đinh Thược Dược nhẹ giọng hỏi .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tiếp tục giúp ta tra cái kia thần bí nhân đám người hạ lạc ."

Đinh Thược Dược do dự xuống, sau đó nói: "Sao không dùng khoẻ ứng mệt ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Hắn bây giờ còn có chỗ cố kỵ, ta sợ ở qua không được bao lâu, hắn liền không có cố kỵ ."

Nói xong, bên ngoài ngẩng đầu nhìn về phía cái kia xa xôi hư không, "Còn nữa, giúp ta tìm kiếm một người!"

"Người nào ?" Đinh Thược Dược hỏi .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Tiêu Dao Tử!"

"Làm chi rứa?" Đinh Thược Dược lại hỏi .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, "Cái kia thần bí nhân tìm nhiều như vậy thiên mệnh thời đại cường giả làm giúp đỡ, lão tử cũng phải tìm giúp đỡ!"

Đinh Thược Dược: "..."

......

------oOo------

Chương 2738: vạn giới sơ định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tìm giúp đỡ!

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, "Ngươi là nghiêm túc sao?"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Đinh Thược Dược cười nói: "Ngươi không phải một cái yêu mến đem hy vọng ký thác vào người khác trên người người, ngươi để cho ta tìm kiếm hắn, nhất định là có mục đích khác, đúng không ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, thần sắc hơi có chút phức tạp .

Người nữ nhân này, vẫn là như vậy hiểu rõ hắn!

Mà hắn hầu hết thời gian cũng là có chút nhìn không thấu nàng!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp khẽ gật đầu, "Quả thực không phải đơn thuần tìm hắn đến giúp đỡ, tìm hắn, ta là muốn thỉnh giáo một vài vấn đề . Đương nhiên, nếu như tìm được hắn, mà hắn lại đồng ý giúp đỡ một cái, đó là không thể tốt hơn nữa ."

Nói đến đây, hắn đột nhiên nở nụ cười .

Hắn cùng với Tiêu Dao Tử chi giữa quan hệ, kỳ thực hơi có chút phức tạp .

Bất quá, bọn họ cũng không phải là địch nhân, chỉ là hai người kiếm đạo đều là một cái khác cực đoan .

Đinh Thược Dược nói: "Ngươi kiếm đạo đạt được bình cảnh!"

Dương Diệp đối với Đinh Thược Dược giơ ngón tay cái lên, nữ nhân này, vẫn là trước sau như một yêu nghiệt a!

Kiếm đạo bình cảnh!

Lúc trước hắn đề thăng tới đỉnh phong mệnh kỳ cực hạn lúc, kiếm đạo của hắn kỳ thực cũng đồng dạng đạt tới cực hạn, ngoại trừ này bên ngoài, ở trước đây hắn rõ ràng nhận thức được Kiếm Tổ mới là hắn thích hợp nhất kiếm lúc, hắn Kiếm Tổ cũng đạt tới tự thân cực hạn, hắn cùng với kiếm phía trước bước ra một bước, hắn kiếm có thể đạt được phàm kiếm tầng thứ .

Mà bây giờ, hắn đã tới một cái đỉnh núi bưng, hắn biết còn có thể tiếp tục đi, thế nhưng, đã không có đường ở trước mặt hắn!

Hắn giờ phút này, rốt cục minh bạch Tiêu Dao Tử vì sao phải một đường không ngừng khiêu chiến .

Đạt được cực hạn chi về sau, chỉ có không ngừng khiêu chiến, tài năng đủ đề thăng chính mình!

Mà bây giờ, hắn muốn nhất khiêu chiến, chính là Tiêu Dao Tử .

Bởi vì Tiêu Dao Tử là kiếm tu, là trừ cái kia thiên mệnh lão đại còn có ba cái thiên mệnh bên ngoài duy nhất một cái kiếm đạo tại hắn trên kiếm tu .

Sở dĩ không tìm ba cái kia thiên mệnh, là bởi vì Tiêu Dao Tử kiếm đạo ở nơi này ba cái thiên mệnh chi lên.

Đương nhiên, cái kia thiên mệnh lão đại cũng là có thể .

Bất quá, hắn rất tinh tường, lấy hắn hiện tại thực lực này đi tìm thiên mệnh lão đại, đó không phải là cầu đạo, đó là muốn chết .

Giữa sân, Đinh Thược Dược trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Ta lập tức giao ra, làm cho bọn họ tìm kiếm cái này Tiêu Dao Tử . Bất quá, người này thực lực thực sự vô cùng cường đại, ta sợ ta người ..."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nếu như tìm được hắn, thì nói ta tìm hắn ."

Đinh Thược Dược gật đầu, "Hiểu!"

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ngươi hẳn còn có cái gì nói với ta đi!"

Dương Diệp cười nói: "Thược Dược, có đôi khi ta cảm thấy ngươi có chút đáng sợ!"

Đinh Thược Dược khóe miệng hơi cuộn lên, "Có thể cho ngươi Dương Diệp sợ, ta hẳn là đáng giá kiêu ngạo!"

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau nghiêm mặt nói: "Trưởng Lão Đoàn, vạn giới Thủ Hộ Giả bọn họ ở minh, mà ta cần ngươi người đang ám! Ngươi hiểu ý của ta không ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Giám thị ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Giám sát! Mà các ngươi, cũng cần làm cho bọn họ biết, tất cả mọi người lòng biết rõ tốt nhất ."

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, "Ta hiểu được . Yên tâm, ta sẽ xử lý tốt chúng ta cùng Trưởng Lão Đoàn cùng với vạn giới mỗi bên thế lực chi giữa quan hệ!"

Dương Diệp nói: "Ngươi làm việc, ta tự nhiên là yên tâm . Bất quá, vì để ngừa vạn nhất, ta sẽ làm cho đế thi cùng với Thương Mộ còn có Sát Tịch hai vị tiền bối theo ngươi, các ngươi bên này thực lực như vô cùng yếu, ta sợ bọn họ căn bản sẽ không chim các ngươi ."

Đinh Thược Dược cười nói: "Nhìn không ra đến, ngươi đã học được cân bằng thuật!"

Không hề nghi ngờ, Dương Diệp cái này nhất hàng loạt động tác, đều là ở cân bằng!

Cân bằng khắp nơi thế lực!

Bởi vì tuyệt đối không thể để cho nhất gia độc lớn, một ngày nhất gia độc lớn, như vậy vấn đề tiếp theo hội xuất hiện!

]

Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược lại giao cho chút sự tình về sau, Đinh Thược Dược xoay người rời đi, hiện tại, nàng không thể nghi ngờ là bận rộn nhất chính là cái kia .

Đinh Thược Dược đi về sau, Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp mới vừa trở lại Hồng Mông Tháp, Tiểu Bạch chính là chạy tới trước mặt hắn, nhưng sau hai móng đưa lên một thanh kiếm!

Táng mệnh kiếm!

Dương Diệp cầm lấy táng mệnh kiếm, táng mệnh kiếm khẽ run lên, một đạo tiếng kiếm reo chấn động toàn bộ phía chân trời .

Dương Diệp trong lòng vẫn còn có chút khiếp sợ, cái này táng mệnh kiếm thật rất sắc bén! Như cái này táng mệnh kiếm rơi vào thích hợp trong tay người của nó, cái kia uy lực tuyệt đối là to lớn . Nếu như là phía trước, hắn nhất định sẽ hảo hảo bồi dưỡng thanh kiếm này, bất quá bây giờ, hắn đã có Kiếm Tổ .

Đương nhiên, cái này kiếm vẫn là có thể dùng!

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia Kiếm Hồ đột nhiên bay đến bên hông hắn, hắn bấm tay một điểm, cái kia táng mệnh kiếm bay thẳng vào bên hông hắn Kiếm Hồ bên trong .

Phi kiếm!

Hắn quyết định đem cái này táng mệnh kiếm làm phi kiếm dùng, thời khắc mấu chốt tế xuất, tuyệt đối có thể đạt được xuất kỳ bất ý hiệu quả!

Cái này kiếm chi sắc bén, thế gian chỉ có hai ba thanh kiếm có thể ngăn cản!

Phàm kiếm, hành đạo kiếm, còn có Tứ Kiếm Hợp Nhất thiên mệnh kiếm!

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau hắn mang theo Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha chỗ ở địa phương, thời khắc này Nhị Nha, đang ngồi ở một cái tảng đá trên đờ ra .

Cảm nhận được Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đến, Nhị Nha xoay người nhìn về phía Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, Nhị Nha nhảy hạ tảng đá, đi tới Dương Diệp cùng Tiểu Bạch trước mặt, nàng nhếch miệng cười, "Dương ca được!"

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, chuẩn xác mà nói là cái kia hai cây màu đen góc!

Nhị Nha cũng không có phản ứng gì, trong trời đất này, sợ là chỉ có

Tiểu Bạch cùng Dương Diệp có thể sờ sừng của nàng!

Nàng nhất lợi hại địa phương, là cái này góc đối, mà nàng nhược điểm lớn nhất, cũng là cái này góc đối .

Bất quá, cái nhược điểm này không tính là nhược điểm, bởi vì nàng nhược điểm lớn nhất vừa lúc là nàng mạnh nhất cái kia .

Muốn đánh bại nàng, chỉ có chính diện thực lực vừa qua khỏi nàng!

Dương Diệp nói: "Nhị Nha, ngươi cắn nuốt cái kia Hoành Vạn Cổ linh hồn chi về sau, cảm giác như thế nào ?"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Linh hồn người nọ rất cường đại, ta ăn chi về sau, cảm giác lực lượng chiếm được tăng cường thật nhiều . Như ở gặp phải hắn loại này, ta một quyền có thể đem hắn đánh tới vũ trụ bốn chiều đi!"

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, "Lợi hại, rất lợi hại!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau len lén sờ soạng lau Nhị Nha góc, góc kia trơn truột bóng loáng, vuốt thoải mái, mà Nhị Nha cũng không cam tỏ ra yếu kém, sờ sờ Tiểu Bạch đầu nhỏ, hai cái tiểu gia hỏa rất nhanh chính là chơi đùa đứng lên!

Đều là trẻ con tâm tính!

Dương Diệp lắc đầu cười, xoay người rời đi .

Dương Diệp đi tới phòng tu luyện, trong phòng tu luyện, chỉ có An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Không có sao chứ ?"

Phía trước hắn cùng với An Nam Tĩnh đối mặt cái kia thần bí nhân lúc, hắn cùng với An Nam Tĩnh kỳ thực đều bị nghiêm trọng tổn thương .

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Tiểu Bạch!"

Nghe vậy, Dương Diệp không khỏi nở nụ cười, cũng vậy, có Tiểu Bạch ở, chỉ cần bất tử, đều có thể nhanh chóng khôi phục lại!

"Cảm giác như thế nào ?" An Nam Tĩnh hỏi .

Dương Diệp cười nói: "Rất nhiều cảm giác!"

Phía trước cùng thần bí nhân một trận chiến, mặc dù không có đánh thắng, thế nhưng, hắn cùng với An Nam Tĩnh đều có quá nhiều lĩnh hội!

Chính mình không đủ!

Người hầu hết thời gian chỉ có trải qua thất bại, mới hội cảm nhận được chính mình không đủ . Cái kia loại không pháp thất bại người, ngược lại rất khó ở đề thăng mình .

Dương Diệp ngồi xếp bằng xuống, nhưng sau bắt đầu hồi tưởng phía trước cùng thần bí nhân một trận chiến!

Mà ở bên cạnh hắn không xa chỗ, An Nam Tĩnh cũng là hai mắt chậm rãi đóng lại .

Tu luyện!

Đối với hắn hai người mà nói, mỗi một khắc thời gian bọn họ đều không muốn lãng phí .

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Thời khắc này cực lạc thành cũng cải danh thành vạn giới thành, danh như ý nghĩa, đây là vạn giới cộng đồng có thành, thành trung, phân bố vạn giới mỗi bên đại thế lực, có thể nói, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ vạn giới thành, chính là toàn bộ vũ trụ ba chiều trung xu, nơi đây, quan hệ vạn giới cùng với vô số tiểu thế giới phát triển .

Mà lúc đầu tiêu điều Vĩnh Hằng Quốc Độ, bởi vì vạn giới thành xuất hiện, mỗi bên đại thế lực cân bằng, bắt đầu chậm rãi khôi phục nguyên khí .

Ngoại trừ này bên ngoài, Vĩnh Hằng Quốc Độ ra thế giới, cũng bắt đầu chậm rãi khôi phục nguyên khí, bởi vì hiện tại, có vạn giới thành sấp sỉ gần ba mươi vị mệnh kỳ cường giả tọa trấn, cơ bản không có người dám làm loạn sự tình!

Mà những thứ này thế lực quyền lợi đều đã sở hữu, bọn họ bản thân cũng sẽ không gây sự tình, đương nhiên, cũng không dám .

Bởi vì có chừng hai mươi vị vạn giới Thủ Hộ Giả không ngừng dò xét Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng với Vĩnh Hằng Quốc Độ chung quanh thế giới, trừ những thứ này ra Thủ Hộ Giả, mặt trên còn có Trưởng Lão Đoàn, mà Trưởng Lão Đoàn chi lên, còn có một cái Dương Diệp!

Có thể nói, toàn bộ vũ trụ ba chiều, chậm rãi bước vào một loại trật tự mới!

Một loại trật tự hoàn toàn mới!

Mà ở nhất cái xa lạ thế giới, cái này thế giới đã không có bất luận cái gì linh khí, thuộc về một cái kế cận hủy diệt thế giới .

Mà ở nhất chỗ Dung Nham quật bên trong, nơi đây, tản ra vô cùng vô tận ám khí lưu màu đen .

Ở Dung Nham quật cái động khẩu, dựa vào một gã Đao Tu!

Người này, chính là cái kia Tá Mạc!

Mà ở Tá Mạc không xa chỗ, nổi lơ lửng một bộ linh hồn thể!

Chính là trước đây bị Dương Diệp chém vỡ thân thể cái kia Lệ Đế!

Thời khắc này Lệ Đế vẫn là linh hồn thể .

Mà ở bốn phía, có năm sáu người, đều là lúc trước theo Mạt Pháp Chi Địa trốn ra được cường giả!

Lệ Đế nhìn thoáng qua cái kia Dung Nham quật bên trong, "Hắn vẫn còn ở giữ lại thực lực sao?"

Tá Mạc nhẹ giọng nói: "Địch nhân của hắn, là thiên mệnh!"

Lệ Đế cười nhạt, "Thiên mệnh ? Nếu như Dương Diệp đều không giải quyết được, còn nói gì thiên mệnh không thiên mệnh ?"

Tá Mạc trầm mặc .

Lệ Đế lại nói: "Cái kia Dương Diệp hiện tại, đã ra hồn, thứ cho ta nói thẳng, đơn đả độc đấu, bất kể là ngươi chính là ta, sợ là đã không phải là đối thủ của hắn, hơn nữa, bên cạnh hắn còn có cái kia ác tổ tiểu cô nương cùng với cái kia sở hữu Vũ Thần thân thể nữ tử, tổng thể thực lực, chúng ta đã không sánh bằng bọn họ ."

Tá Mạc lắc đầu .

Đối với cái này điểm, hắn trước đây cùng Hoành Vạn Cổ xem pháp là nhất trí, đó chính là dốc hết hết thảy thực lực chém giết Dương Diệp .

Đáng tiếc, trong động quật thần bí nhân cùng hắn nhóm nghĩ không giống với!

Mà bây giờ, quả đắng đến rồi!

Trong động quật, một đóa hỏa diễm lặng yên xuất hiện .

Cái kia hỏa diễm liền phiêu phù ở nơi ấy, mà đổi thành một bên, là một nữ tử, đỉnh đầu có một mảnh lá non!

Này nữ chính là cái kia Thụ Vô Biên!

Thụ Vô Biên nhìn thoáng qua không xa chỗ cái kia thần bí nhân, sau đó nói: "Ngươi kiếm không có ."

Cái kia thần bí nhân trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Cái kia thiện linh sẽ đem kiếm thay đổi càng thêm hoàn mỹ!"

Thụ Vô Biên đạm thanh nói: "Ngươi cố ý cho hắn!"

Thần bí nhân nói: "Không phải, ngươi cảm thấy hắn có thể cướp đi ta kiếm ? Hắn ..."

Nói đến đây, thần bí nhân đột nhiên ngừng một cái, sau một khắc, bên ngoài đột nhiên rống giận, "Đáng chết, nàng cư nhiên phá hủy kiếm linh, đáng chết, a, đáng chết thiện linh! Ta tất hủy ngươi linh, toái ngươi linh thân! A ..."

......

------oOo------

Chương 2739: thu yêu nghiệt này!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dung Nham trong động quật, theo từng đạo tiếng rống giận dữ vang lên, toàn bộ Dung Nham động quật bắt đầu rung động kịch liệt lên .

Dung Nham ngoài hang động .

Cái kia Lệ Đế cười lạnh cười, không nói gì thêm .

Tá Mạc trước sau như một trầm mặc .

Quá không biết bao lâu, Dung Nham động quật bắt đầu dần dần bình tĩnh lại .

Ở nơi này lúc, Tá Mạc đứng dậy, nhưng sau hướng xa chỗ đi tới .

Nhìn thấy một màn này, Lệ Đế cùng cách đó không xa vài tên mệnh kỳ cường giả cũng lập tức đi theo .

Ở nơi này lúc, Thụ Vô Biên đột nhiên xuất hiện ở Tá Mạc đám người trước mặt, Thụ Vô Biên hì hì cười, "Mấy vị đây là muốn đi nơi nào đâu?"

Lệ Đế đạm thanh nói: "Với ngươi có quan hệ ?"

Thụ Vô Biên nhìn về phía Lệ Đế, "Ngươi là muốn chết sao? Nếu như là, ta có thể thành toàn ngươi a ."

Lệ Đế lạnh giọng, "Cái kia thử xem ?"

Thụ Vô Biên giơ tay phải lên, trong sát na, ở Lệ Đế bốn phía xuất hiện từng cây một đen nhánh sắc cây mây, những cây mây này phi thẳng đến Lệ Đế chỗ ở không gian co rút nhanh đi, mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Tá Mạc đột nhiên một cái nghiêng người, xoay người một đao chém xuống.

Xuy Xuy Xuy xuy .

Trong nháy mắt, những cây đó cây mây trực tiếp bị chém lui .

Cái này lúc, Thụ Vô Biên nhìn về phía Tá Mạc .

Tá Mạc nói: "Muốn chiến sao?"

Thụ Vô Biên hai mắt híp lại, cái này lúc, ở Thụ Vô Biên thân về sau, một cái cự long lặng yên ngưng hiện, cùng này đồng thời, ở Tá Mạc đám người đỉnh đầu trên khoảng không, một đóa hỏa diễm bằng khoảng không ngưng hiện, trong nháy mắt, toàn bộ phương viên mấy vạn trượng bên trong không gian bắt đầu hư ảo .

Vạn Pháp U Linh hỏa!

Tá Mạc đem đao xen vào vỏ đao, tay phải nắm thật chặc chuôi đao, mà ở hắn thân về sau, Thương Đao Khách cùng cái kia còn thừa lại Mạt Pháp Chi Địa đẳng cấp cường giả cũng theo đó chạy tới .

Đại chiến vừa chạm vào mà phát!

Thụ Vô Biên cười lạnh nhìn Tá Mạc đám người, nhãn trung cùng cái kia Nghiệt Ma Long một dạng , đồng dạng là khinh miệt màu sắc .

Bọn họ không thuộc về cái này thời đại, có thể nói, ngoại trừ năm đó cái thời đại kia cường giả bên ngoài, đối với sau hiện đại những thứ này cường giả, bọn họ thật không thế nào thấy tiến lên!

Ở nơi này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên xuất hiện ở Tá Mạc đám người trước mặt .

Nhìn thấy cái này thần bí nhân, Lệ Đế đám người thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng .

Cái này thần bí nhân thực lực, cho dù là bọn họ cũng là kiêng dè không thôi.

Thần bí nhân nói: "Thế nào, một lần chiến bại, sẽ bỏ qua ?"

Tá Mạc lắc đầu, "Cũng không phải buông tha, chỉ là, thứ cho ta nói thẳng, các hạ chuyện làm, ta nhóm đã nhìn không thấu, ta nhóm không muốn chết oan chết uổng!"

Thần bí nhân hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Lần này Dương Bất Tử xuất hiện, đúng là ta sơ sẩy . Đương nhiên, ngươi nhóm sở dĩ sinh khí, nghĩ đến hay là bởi vì ta cũng không có bại lộ hết thảy thực lực, có đúng không ?"

Tá Mạc đám người trầm mặc .

Thần bí nhân lại nói: "Ngươi đều không có ở thiên mệnh thời đại đối đãi quá, đối thiên mệnh nhận thức căn bản không đủ . Ta như bại lộ hết thảy thực lực, dù cho cái kia Dương Bất Tử ở, ta như trước có thể chém giết Dương Diệp, cướp đi cái kia thiện linh cùng ác linh, nhưng mà, các ngươi cũng biết kết quả sẽ như thế nào ?"

Vừa nói, hắn chỉ chỉ hư không, "Nữ nhân kia, nhất định sẽ đích thân tới giới này . Thứ cho ta nói thẳng, ngươi nhóm tuy là đều là mệnh kỳ đỉnh phong, thế nhưng, ở trước mặt nàng, sợ là liền nửa kiếm đều tiếp không hạ! Đừng nói nàng, chính là mấy cái khác thiên mệnh, ngươi nhóm cũng tuyệt đối không phải các nàng đối thủ ."

Một bên, Thụ Vô Biên đạm thanh nói: "Bọn họ cư nhiên cảm thấy cái này Dương Diệp đáng sợ, thực sự là cực kỳ buồn cười!"

Thần bí nhân lại nói: "Dương Diệp người này, đúng là kỳ tài ngút trời, cũng đã ra hồn, bất quá, so sánh với thiên mệnh, hắn vẫn là bé nhỏ không đáng kể! Như bởi vì chém giết hắn, mà đưa tới thiên mệnh, tất cả mọi người phải chết ."

Tá Mạc lắc đầu, "Chiếu các hạ nói như thế, Dương Diệp người này, chúng ta là đánh không được, giết không được rồi hả?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Cần một thời cơ, một cái thiên mệnh vô hạ cố cập giới này thời cơ, khi đó, chính là ta nhóm đem hết toàn lực chém giết Dương Diệp, cướp đoạt cái kia thiện linh cùng với ác linh thời gian!"

Tá Mạc trầm mặc .

Thần bí nhân lại nói: " Sắp."

Tá Mạc nhẹ giọng nói; "Các hạ nhưng có nghĩ tới, e rằng tương lai, cái này Dương Diệp, so với cái kia thiên mệnh còn muốn đáng sợ ?"

"Cực kỳ buồn cười!"

Một bên, cái kia Thụ Vô Biên đột nhiên nói: "Nói ngươi vô tri, ngươi còn không tin . Cái kia tay cầm hành đạo kiếm thiên mệnh, ngươi cũng biết nàng thực lực đã cường đại đến trình độ nào ? Thứ cho ta nói thẳng, nàng chỉ cần nguyện ý, tùy thời có thể đơn giản hủy diệt cái này vũ trụ ba chiều . Ngươi cảm thấy Dương Diệp lại năng lực này ? Cái kia Dương Bất Tử thực lực, ngươi nhưng là tận mắt nhìn thấy, nàng có mạnh hay không ? Nhưng mà, năm đó nàng đồng dạng bị trấn áp không ngốc đầu lên được! Không chỉ có Dương Bất Tử, năm đó cái kia cỗ thời đại, nhiều thiếu kinh diễm tài tuyệt người, người nào không phải là bị nàng gắt gao đè nặng ? Được kêu là Dương Diệp người, quả thực yêu nghiệt, nhưng mà, đặt ở thiên mệnh thời đại, hắn cũng chỉ thường thôi mà thôi!"

Tá Mạc khẽ lắc đầu, không có đang nói cái gì .

Hắn quả thực không phải hiểu rất rõ thiên mệnh cường đại, thế nhưng, hắn biết Dương Diệp tốc độ phát triển .

Ngay từ đầu, hắn còn có thể ổn áp Dương Diệp, mà bây giờ, hắn cùng với Dương Diệp đánh đơn, đã không có gì phần thắng .

Dương Diệp không bằng thiên mệnh cường đại, thế nhưng, hắn đang lớn lên .

Bây giờ thần bí nhân, ánh mắt nhìn rất xa, đối với chân hạ cách đó không xa viên này cái đinh, hắn cảm thấy không sao cả, bởi vì hắn thấy thực sự quá xa .

Bất quá, Tá Mạc cũng tinh tường, song phương thực lực không ở một cái tầng thứ lên, xem pháp bất đồng, cũng là bình thường .

Cái này lúc, thần bí nhân nhìn về phía cách đó không xa Lệ Đế, "Lệ Đế, ngươi nhục thân đã hủy, tuy là bằng thực lực ngươi, trọng tố nhục thân cũng không phải việc khó, bất quá, trọng tố sau nhục thân, sợ là sẽ phải để cho ngươi thực lực giảm xuống một cái tầng thứ ."

Lệ Đế sắc mặt khó coi, quả thực như đây, hắn nhục thân đã hoàn toàn bị hủy, trọng tố nhục thân về sau, còn có cùng linh hồn hoàn mỹ dung hợp, mà trong lúc này, thực lực của hắn căn bản không thể đạt được thời kỳ tột cùng!

Thần bí nhân đột nhiên nói: "Ta có thể giúp ngươi trọng tố nhục thân, đồng thời để cho ngươi nhục thân cùng thực lực ở trên một tầng ."

Lệ Đế ngẩng đầu nhìn về phía thần bí nhân, thần sắc có chút đề phòng .

Thần bí nhân nói: "Thứ cho ta nói thẳng, ta nếu muốn giết ngươi, không cần phải ... Chơi những thứ này thủ đoạn bịp bợm . Lại người, Dương Diệp nhất định là sẽ không bỏ qua cho ngươi chờ, các ngươi bây giờ cách đi, nếu để cho Dương Diệp biết được, lấy thực lực của hắn bây giờ thêm trên cái kia ác linh còn có cái kia Vũ Thần thân thể nữ tử, các ngươi sợ là căn bản không có sức phản kháng ."

Lệ Đế trầm giọng nói: "Hoành Vạn Cổ chết rồi."

Ở Hoành Vạn Cổ chết một khắc kia, bọn họ cách nghĩ cùng lúc trước liền có chút không giống . Ở cái này thần bí nhân cùng cái này Thụ Vô Biên nhãn trung, bọn họ mệnh là không trân quý, bọn họ sợ sẽ cùng Hoành Vạn Cổ một cái hạ tràng .

Đây chính là hắn nhóm phía trước muốn rời đi nguyên nhân!

Thần bí nhân nói: "Hắn đã chết, phía sau còn có thể có rất nhiều người muốn chết, không chỉ có các ngươi, ta có thể sẽ chết. Đã tuyển trạch cùng thiên mệnh một trận chiến, sinh tử nếu như không đã thấy ra, chiến cái gì ? Là lưu vẫn là đi, ngươi nhóm có thể tự làm quyết định!"

Nói xong, bên ngoài xoay người hướng cái kia Dung Nham động quật đi tới .

Cái kia Thụ Vô Biên cùng Vạn Pháp U Linh hỏa cũng là biến mất theo không thấy .

Giữa sân chỉ còn Tá Mạc cùng Lệ Đế đám người .

Cuối cùng, Lệ Đế đám người vẫn tuyển trạch lưu lại!

Bởi vì, bọn họ đã không chỗ có thể!

Bên ngoài bây giờ, Dương Diệp đến ở vào tìm bọn họ, chỉ cần bọn họ xuất hiện, Dương Diệp hội không chút do dự tới chém giết bọn họ!

Như thần bí nhân nói, hiện tại bất kể là hắn vẫn Tá Mạc, đã không pháp cùng Dương Diệp đám người chống lại .

Mà ở cái này vũ trụ ba chiều, khả năng cũng liền cái này thần bí nhân có thể làm cho Dương Diệp kiêng kỵ .

Mà ở cách Dung Nham quật cân nhắc vạn dặm bên ngoài, một đạo hắc ảnh lặng yên ngưng hiện, rất nhanh, bóng đen này nhìn về phía cái kia Dung Nham quật phương hướng, hắn thần thức quét tới, nhưng mà, mới vừa quét qua, sau một khắc, một con đen nhánh sắc tay trực tiếp xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Ầm!

Đạo hắc ảnh kia trực tiếp nổ tung, nhưng sau hóa thành tro tàn .

Vạn giới thành .

Nguyên bản ở đại điện bên trong chỗ quản lý tình báo Đinh Thược Dược đột nhiên đứng dậy, nhưng sau nàng đi tới Dương Diệp nơi ở, nàng khe khẽ gõ một cái môn, cửa mở ra, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt nàng .

Đinh Thược Dược nói: "Người của ta chết rồi. Chắc là tìm được rồi cái kia thần bí nhân đám người chỗ ở địa phương ."

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu . Thông báo mọi người ."

Đinh Thược Dược nói: "Cẩn thận!"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên!"

Rất nhanh, hơn ba mươi đạo cường đại khí tức đột nhiên tự vạn giới thành phóng lên cao, chỉ chốc lát, cái này chừng ba mươi đạo khí tức chính là biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Bên ngoài đại điện, Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn phía chân trời hư không, nhãn trung có một cái gánh ưu .

Dương Diệp cuối cùng vẫn tuyển trạch chủ động xuất kích!

Hắn rất tinh tường, ở nơi này chờ, sớm muộn hội chờ chết, bởi vì như nhân gia dám đến, nhất định là làm hoàn toàn chuẩn bị . Cho nên, hắn nhất định chủ động xuất kích!

Chí ít, khí thế được đánh ra!

Rất nhanh, Dương Diệp đám người đi tới cái kia mảnh nhỏ kế cận vỡ nhỏ thế giới, mảnh này thế giới linh khí đã hầu như khô héo hao hết, rất nhiều địa phương đại địa đã nứt ra, biển gầm hỏa sơn không chỗ không ở .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, nhưng sau hắn thần sắc quét ra, không chỉ có hắn, tại hắn bên cạnh Kiếm Vô Địch mấy người cũng là thi triển ra chính mình thần thức .

Rất nhanh, mọi người thần thức lan ra kéo dài tới cân nhắc trăm vạn dặm bên ngoài .

Một lát sau, mọi người thu hồi thần thức, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, bọn họ không thu hoạch được gì .

Sau một lúc lâu, Dương Diệp thu hồi thần thức, hắn chân mày cau lại .

"Làm sao ?" Kiếm Vô Địch hỏi .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Mọi người cẩn thận chút ."

Nói xong, thân hình hắn run lên, biến mất ở không xa chỗ . Kiếm Vô Địch đám người thấy thế, cũng là vội vã đi theo .

Chỉ chốc lát, ở Dương Diệp dẫn dắt xuống, Dương Diệp cùng mọi người đi tới cái kia nhất chỗ Dung Nham quật trước, Dung Nham quật bên trong, thỉnh thoảng có nham tương phun ra, bất quá, bên trong không có bất kỳ khí tức!

Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Xa chỗ cái kia Dung Nham quật trực tiếp nổ bể ra đến, vô số nham tương tứ tán .

Bất quá, không có bất kỳ người nào .

Dương Diệp hai mắt híp lại, ở nơi này lúc, hắn khuôn mặt sắc đột nhiên chợt biến, "Mọi người cẩn thận!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, đột nhiên ở chân trời hư không, một đóa hỏa diễm lặng yên ngưng hiện!

Rất nhanh, cái đóa kia hỏa diễm bạo phát ra vô số hỏa diễm hướng phía chân trời bắn nhanh ra, trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời biến thành một mảnh biển lửa!

Cường đại nhiệt độ làm cho toàn bộ thế giới trong nháy mắt bắt đầu hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người sắc mặt kịch biến!

Dương Diệp trực tiếp nhìn về phía Kiếm Vô Địch đám người, "Không nên phản kháng, đều vào tháp đi!"

Nói xong, hắn vung tay phải lên, trực tiếp đám đông thu được Hồng Mông Tháp bên trong!

Tiếp đó, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ vô tận biển lửa, lúc này, hắn trên người da thịt chợt bắt đầu đang từ từ nhúc nhích!

Đó là ở dung hóa!

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, Dương Diệp thần sắc theo dữ tợn dần dần bình tĩnh lại, hắn vỗ nhè nhẹ một cái trước ngực, "Tiểu Bạch, xuất hiện thu yêu nghiệt này!"

....

------oOo------

Chương 2740: phàm kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hồng Mông Tháp bên trong, một đạo bóng trắng đột nhiên phóng lên cao .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên.

Dương Diệp vội vàng dùng Kiếm Vực bao phủ ở Tiểu Bạch, Kiếm

Vực ngăn cản những thứ kia nóng bỏng khí tức, bất quá, cái kia hỏa diễm thật sự là quá mức khủng bố, cho dù là Kiếm Vực, đều có điểm không đỡ được .

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn về phía không trung biển lửa, nhìn cái kia mảnh nhỏ biển lửa, nàng chớp chớp nhãn, nhất về sau, nàng mở miệng hút một cái .

Xuy .

Giữa sân, đám lửa kia trực tiếp hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng cũng là có chút khiếp sợ .

Này cũng có thể hấp rơi ?

Tiểu Bạch chậm rãi bay lên trời, nhưng sau nàng trương khai cái miệng nhỏ nhắn, rất nhanh, Dương Diệp cùng Tiểu Bạch chung quanh những ngọn lửa kia tức thì lấy tốc độ cực nhanh hư huyễn lấy, dần dần, phía chân trời hư không chi lên, cái kia một mảnh biển lửa cũng bắt đầu run rẩy động .

Hữu hiệu!

Dương Diệp mừng rỡ trong lòng, Tiểu Bạch quả nhiên có thể khắc chế cái này cái gì Vạn Pháp U Linh hỏa .

Cái này Vạn Pháp U Linh hỏa, là trong trời đất này mạnh nhất một loại hỏa, nhưng mà, nó như trước thuộc về linh loại, mà Tiểu Bạch là vạn linh chi thủ!

Đây chính là hắn vì sao gọi Tiểu Bạch đi ra nguyên nhân!

Ở nơi này lúc, phía chân trời hư không bên trong, cái kia mảnh nhỏ biển lửa đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đóa hỏa diễm phi thẳng đến tinh không bên trong bỏ chạy .

Chạy thoát!

Theo ngọn lửa này bỏ chạy, hư không trong cái kia mảnh nhỏ biển lửa bắt đầu dần dần tiêu tán, chỉ chốc lát chính là hoàn toàn biến mất .

Bất quá, cái này thế giới cũng là triệt để phá hủy!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, rất nhanh, hắn đi tới tinh không bên trong, trở về thủ nhìn lại, phía trước cái kia thế giới đã triệt để bắt đầu cháy rừng rực, giống như một viên Đại Hỏa Cầu!

Nhìn một màn này, Dương Diệp trong lòng rùng mình, ngọn lửa này cho là thật thật mạnh!

Cái này lúc, Kiếm Vô Địch mấy người cũng xuất hiện ở Dương Diệp thân sau .

Nhìn viên kia thiêu đốt tinh cầu, mọi người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được!

Một lát sau, Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nói: "Mọi người trở về đi ."

Mọi người gật đầu .

Rất nhanh, đoàn người về tới vạn giới thành, lúc này đây, mọi người đều là tâm sự trọng trọng, bởi vì hiện tại, Dương Bất Tử đã rời đi, bọn họ bên này, ngoại trừ Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có ác linh bên ngoài, hầu như không có người có thể cùng cái kia thần bí nhân đối kháng!

Hơn nữa, cái kia thần bí nhân thực lực chân chính vẫn là một điều bí ẩn!

Chẳng qua còn tốt, Dương Diệp cũng không phải là như vậy ngưng trọng, tương phản, hắn vẫn luôn có vẻ rất bình tĩnh .

Giờ khắc này, mọi người nghĩ tới thiên mệnh!

Đừng quên, Dương Diệp sau lưng nhưng là còn đứng thiên mệnh đấy!

Nghĩ vậy, mọi người thần sắc tức thì thả lỏng rất nhiều .

"Dương huynh!"

Cái này lúc, Viêm Vũ đột nhiên gọi lại Dương Diệp .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía Viêm Vũ, " Hử ?"

Viêm Vũ cười nói: "Cái kia Trận Đạo Tử đến rồi!"

Dương Diệp vội vàng nói: "Đi, cùng đi gặp thấy!"

Viêm Vũ gật đầu, nhưng sau mang theo Dương Diệp đi tới vạn giới thành trước cửa thành, nơi ấy, đứng một gã ăn mặc trường bào màu xám lão giả .

Lão giả đầu đầy bạch phát, thoạt nhìn hơi có chút thương lão .

Cái này lúc, cái kia lão giả ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp thân lên.

Dương Diệp nghênh đón, cười nói: "Hoan nghênh trận lão!"

Trận Đạo Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói: "Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên!"

Dương Diệp cười cười, "Trận lão, mời vào trong!"

Trận Đạo Tử lắc đầu, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, sau đó nói: "Trước nói một chút chánh sự đi."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, nhưng sau gật đầu, "Có thể!"

Trận Đạo Tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta còn có một số tộc nhân, chúng ta muốn ở chỗ này có một chỗ nương thân ."

Dương Diệp cười không nói .

Trận Đạo Tử lại nói: "Đương nhiên, để báo đáp lại, ta sẽ cho cái này vạn giới thành bố trí tòa tiếp theo đại trận, siêu cấp đại trận!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Nói một chút!"

Trận Đạo Tử trầm giọng nói: "Ta muốn bố trí một tòa vạn giới trận!"

"Vạn giới trận ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Trận Đạo Tử gật đầu, "Hay là vạn giới trận, chính là lấy vạn giới làm cơ sở, đơn giản mà nói, ta sẽ đi trước vạn giới, cũng chính là những thứ kia đại thế giới bố trí hạ trận pháp, nhưng sau lấy cái này vạn giới thành vì chủ, làm trận pháp chạy một khắc kia, vạn giới hô ứng lẫn nhau, hình thành to lớn lực lượng!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhíu mày, "Vạn giới hô ứng lẫn nhau ?"

Trận Đạo Tử gật đầu, "Cái này trận pháp, là ta tộc đã từng chế tạo ra, bất quá, vẫn không có cơ hội thực hành, bởi vì vạn giới không có cùng đại thế lực tồn tại, muốn ở địa bàn của bọn họ lộng cái này trận pháp, không thể nghi ngờ là người si nói mộng . Nhưng là bây giờ bất đồng, vạn giới hầu như đã coi như là nhất thống, loại tình huống này xuống, cái này trận pháp là hoàn toàn có thể xây thành!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Uy lực như thế nào ?"

Trận Đạo Tử nhìn về phía Dương Diệp, "Cụ thể rất mạnh, ta cũng không có một cân nhắc . Bất quá, nhất định không yếu ."

Dương Diệp nói: "Cần gì ?"

Trận Đạo Tử trầm giọng nói: "Cần rất nhiều rất nhiều thứ , thứ nhất, cần vạn giới phối hợp, thứ hai, cần nhân thủ, tốt nhất là mệnh kỳ cường giả, thứ ba, cần một cái mắt trận!"

"Mắt trận ?" Dương Diệp hỏi .

Trận Đạo Tử gật đầu, "Mắt trận, kỳ thực đã có thích hợp, chính là cái kia thần linh linh mạch . Ta muốn lấy nó là trận nhãn, bản thân nó liền chiếm giữ ở nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, như lấy nó là trận nhãn, nó có thể phát huy ra nó lớn nhất lực lượng ."

Dương Diệp hỏi, "Đối với nó nhưng có hại ?"

Trận Đạo Tử nhìn về phía Dương Diệp, "Cái này phải xem các ngươi! Như các ngươi có thể đỡ nổi, cái kia trận pháp chính là dệt hoa trên gấm, thậm chí có thể đưa đến mấu chốt tính tác dụng, thế nhưng, như các ngươi đỡ không được, tất cả đều là nghỉ!"

Dương Diệp cười nói: "Cũng là!"

Bọn họ quả thực không thể đem hy vọng ký thác vào trận pháp chi lên, trận pháp, chỉ có thể đưa đến tác dụng phụ trợ!

Cái này lúc, Trận Đạo Tử lại nói: "Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một chút, đó chính là cần Linh Tổ tương trợ ."

"Vì sao ?" Dương Diệp hỏi .

Trận Đạo Tử nói: "Bởi vì cần linh khí rất nhiều, trận pháp cần rất nhiều linh khí, cần chứa đựng vô số linh khí ở bên trong, như vậy, trận pháp mới có thể phát huy ra lớn nhất uy lực . Có thể nói, không có Linh Tổ, cái này trận pháp căn bản thành lập không nổi, nàng là mấu chốt nhất một điểm!"

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Có thể!"

Trận Đạo Tử nhìn về phía Dương Diệp, "Đa tạ!"

Dương Diệp cười cười, "Là chúng ta cám ơn ngươi ."

Vừa nói, hắn quay đầu truyền âm, rất nhanh, Đinh Thược Dược xuất hiện ở trước mặt hắn .

Dương Diệp nói: "Đây là Đinh Thược Dược, ân, nàng xem như là cái này vạn giới thành quân sư, ngươi có bất kỳ cần, đều có thể trực tiếp tìm nàng, nàng sẽ phối hợp ngươi ở đây vạn giới thành lập trận pháp . Ngoại trừ này bên ngoài, tộc nhân của ngươi đều có thể tới nơi này, đương nhiên, ngươi cũng biết, nơi đây mặc dù là linh khí nồng nặc nhất địa phương, thế nhưng, cũng là nhất nguy hiểm địa phương, chí ít hiện nay là! Cho nên, cần nghĩ kĩ!"

Trận Đạo Tử gật đầu, "Không muốn tốt liền sẽ không tới ."

Đây là hắn tộc cuối cùng một cái quật khởi cơ hội . Bởi vì ở chỗ này, bọn họ đầu tiên là an toàn, chí ít không có nội bộ nguy hiểm, thứ nhì là có thể thu được tài nguyên, cái này mới là trọng yếu nhất!

Dương Diệp gật đầu, "Như cần Linh Tổ, theo thì liên hệ ta ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Rất nhanh, ở Đinh Thược Dược hiệp trợ xuống, toàn bộ vạn giới thành bên trong nhiều hơn một tòa trận pháp, cái tòa này trận pháp che lấp toàn bộ vạn giới thành, ngoại trừ này bên ngoài, trận pháp còn có năng lượng ba động, những thứ này ba động là hướng vạn giới khuếch tán đi .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp cũng không có nhúng tay quản vạn giới thành sự tình, cũng không cần hắn nhúng tay, hiện tại vạn giới thành bên trong khắp nơi thế lực đều tương đối mà nói tương đối thăng bằng, có thể nói, chỉ cần hắn không ra vấn đề, vạn giới thành cũng sẽ không loạn!

Đương nhiên, một ngày hắn xảy ra vấn đề, có thể có chút người sẽ có tính toán .

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp xếp bằng ngồi dưới đất, trước mặt hắn, là Kiếm Tổ .

Hắn hiện tại, chẳng biết tại sao, đối với khác kiếm thật không thế nào cảm thấy hứng thú .

Cho dù là cái kia táng mệnh kiếm, kiếm này mạnh, thế gian thiếu có địch thủ, thế nhưng, hắn lại không có hứng thú gì đi lấy cái này kiếm . Dùng vẫn sẽ dùng, bất quá, cái này kiếm cũng không phải của hắn chủ kiếm!

Dương Diệp nhìn trước mắt Kiếm Tổ, trở về thủ đã qua, những ngày qua một màn không ngừng xuất hiện ở trong đầu hắn .

Lúc trước hắn cùng với Kiếm Tổ gặp nhau, nhưng sau cùng Kiếm Tổ cùng nhau trải qua vô số sự tình ... Trong lúc, Kiếm Tổ thậm chí bị vắng vẻ quá .

Đặc biệt tại hắn đạt được Kiếm Thủ chi về sau, Kiếm Tổ yên lặng đã lâu một đoạn thời gian, bởi vì khi đó, Kiếm Thủ là mạnh nhất kiếm!

Mà phía sau, hắn lại tăng thêm một ít kiếm, tỷ như gần nhất cái này mấy chuôi thiên mệnh kiếm .....

Dương Diệp nhẹ khẽ vuốt vuốt trước mặt Kiếm Tổ, quá hồi lâu, hắn nhẹ giọng nói: "Xin lỗi ."

Đã từng hắn, vô cùng truy cầu cái gọi là cường đại kiếm, do đó bỏ quên một mạch ở bên cạnh hắn yên lặng đi theo Kiếm Tổ . Theo góc độ nào đó trên mà nói, hắn đối với kiếm lý giải, kỳ thực đã đi sai lệch .

Không có mạnh nhất kiếm, chỉ có thích hợp nhất chính mình kiếm!

Hắn giờ phút này, rốt cục xem như là minh bạch trước đây Tiêu Dao Tử tại sao lại ném kiếm, nhưng sau thành bực nào lại lần nữa cầm lại thuộc về hắn kiếm!

Ném kiếm, là một loại cảnh giới, một loại vô tình kiếm đạo cảnh giới cực hạn, vạn vật không thể dính tâm, cho dù là kiếm cũng không được; mà lần nữa cầm lấy kiếm, đây cũng là một loại cảnh giới! Một loại kiếm đạo bản tâm cảnh giới!

Vô tình, không có nghĩa là tuyệt tình, cầm lấy kiếm, kỳ thực, hắn cầm lên chính là mình đã từng bản tâm .

Như thế nào bản tâm ?

Không quên ban đầu tâm người, tức là bản tâm .

Dương Diệp đột nhiên nở nụ cười, hắn cầm lấy Kiếm Tổ, nhưng sau đi ra ngoài phòng tu luyện, hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ Kiếm Tông, nơi ấy, là Tô Thanh Thi chúng nữ, rất nhanh, hắn ánh mắt dời xuống, hắn thấy được Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, hai cái tiểu gia hỏa chính không biết ở trêu ghẹo mãi cái gì .

Huyền giả đại lục, Tiểu Thiên Thế Giới, Đại Thiên Thế Giới ... Hôm nay vũ trụ ba chiều ...

Cùng nhau đi tới, chính mình theo đuổi là cái gì ?

Dương Diệp để tay lên ngực tự hỏi .

Đáp án rất nhanh thì đi ra!

Thủ hộ!

Thủ hộ tất cả hắn người thân nhất, dùng kiếm thủ hộ, mà kiếm, cũng là hắn bảo vệ đối tượng, kiếm không phải công cụ, là hắn Dương Diệp đồng dạng cần bảo vệ .

Niệm tới đây.

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang vọng toàn bộ phía chân trời, ngay sau đó, Dương Diệp trong tay, một thanh màu máu đỏ kiếm phóng lên cao, bay lượn phía chân trời .

Tiếng kiếm reo chấn động toàn bộ phía chân trời!

Cái này lúc, trong phòng tu luyện An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời cái kia chuôi Kiếm Tổ, sau một lúc lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Nửa bước phàm kiếm!"

Nửa bước phàm kiếm!

Phàm kiếm!

Như thế nào phàm kiếm ?

Ban đầu, nhất bình thường, nhưng, đó cũng là chân thật nhất.

Chân thật nhất, tức thì bất phàm .

Phàm kiếm!

.....

------oOo------

Chương 2741: thiên mệnh địch ý!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phàm kiếm!

Dương Diệp kiếm, cũng không có chân chính đạt được phàm kiếm tầng thứ, bởi vì hắn cùng Kiếm Tổ tu vi, cũng còn có chút không đủ, bất quá, hắn hiện tại đã hiểu được phàm kiếm bản chất, đạt được phàm kiếm, chỉ là kém một cái cơ hội .

Đương nhiên, cái này cũng không là trọng yếu nhất .

Quan trọng là ... Thời khắc này Dương Diệp, tâm niệm thông suốt, vạn sự đều là rõ ràng .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, không trung hư không trong Kiếm Tổ đột nhiên đảo ngược mà quay về, rất nhanh, Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một gã toàn thân huyết hồng nữ tử .

Nữ tử nhìn Dương Diệp, dần dần, nàng trên người huyết hồng sắc bắt đầu rút đi, chỉ chốc lát, nàng đã triệt để khôi phục bình thường .

Dương Diệp cười nói: "Chúc mừng!"

Kiếm Tổ lắc đầu, không nói thêm gì, chỉ là hóa thành một thanh kiếm chui vào Dương Diệp bên hông vỏ kiếm bên trong .

Làm bạn!

Vô số năm qua, nàng chính là một mạch như thế yên lặng làm bạn đấy!

Không tiếng động làm bạn!

Dương Diệp cười ha ha một tiếng, nhưng sau biến mất ở giữa sân .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp đi tới một gian đại điện, này điện đã bảo vạn giới điện, cái tòa này đại điện, hiện tại chính là toàn bộ vũ trụ ba chiều nhất quyền uy một gian đại điện!

Nơi đây một cái ra lệnh đi, vô số thế giới, vô số thế lực cũng phải nghe lệnh hành sự .

Trong đại điện, có một thân ảnh đang ở bận rộn .

Chính là cái kia Đinh Thược Dược .

Đinh Thược Dược có thể nói là cái này vạn giới thành bận rộn nhất một cái, bởi vì nàng muốn xen vào sự tình thực sự quá nhiều... . Ngay từ đầu, mọi người đối với nàng năng lực vẫn còn có chút hoài nghi, bất quá, nàng là Dương Diệp đề cử, nguyên nhân đây, không có người nói cái gì .

Bất quá, dần dần, những người đó đối với Đinh Thược Dược cũng bắt đầu tin phục .

Là thật rất có năng lực một cái người!

Ngoại trừ này bên ngoài, Đinh Thược Dược phía sau thế lực thêm trên Dương Diệp lại cho nàng chiêu một ít bảo tiêu, có thể nói, nàng cũng là cái này vạn giới thành nhất phương bá chủ!

Mặc dù bây giờ toàn bộ vạn giới bên ngoài trên là nhất thống, thế nhưng, ở nơi này vạn giới thành, thật ra thì vẫn là có phần là một cái cái thế lực, đây là không cách nào tránh khỏi chuyện tình .

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau lại cúi đầu vội vàng chính mình sự tình .

Dương Diệp đi tới Đinh Thược Dược trước mặt, thời khắc này nàng, đang ở phê duyệt cái gì .

Cái này lúc, Đinh Thược Dược nói: "Vạn giới chuyện tình nhiều lắm, ta muốn ở thiết lập một cái cơ cấu, một cái độc lập cơ cấu, nhưng sau chiêu ít nhân thủ hỗ trợ cùng nhau xử lý, những thứ này người đâu, không muốn cường giả, người thường đều có thể, bất quá, cần cho hắn nhóm một thân phận cùng bảo đảm, ngươi không có ý kiến chớ ?"

Dương Diệp cười nói: "Hoàn toàn có thể ."

Đinh Thược Dược gật đầu, "Ta đã giao phó đi xuống . Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một chút, đó chính là ở vạn giới bên trong, có một ít đế quốc, những thứ này đế quốc tuy là cũng đều phục tùng chúng ta vạn giới thành, bất quá, bọn họ nội bộ chuyện tình, chúng ta cũng là không tốt lắm nhúng tay, cũng không dám nhúng tay quá nhiều, một ngày chúng ta lòng người thuật không chính, sẽ cho cái kia quốc gia mang đến hủy diệt tính tai nạn ."

Nói đến đây, nàng ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi thấy thế nào!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Như vậy như thế nào, nội bộ sự tình, chúng ta không dính vào, thế nhưng, cũng muốn giám sát, nhớ kỹ, giám sát, không thể nhúng tay, như cái kia đế quốc thật sự là rất loạn, cũng không có thể nhúng tay, phải mời thị nơi đây, nhưng sau phái người điều tra, cuối cùng từ nơi đây quyết định, ngươi xem coi thế nào ?"

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, nhưng sau gật đầu, "Có thể!"

Nói xong nàng xem hướng Dương Diệp, "Hết thảy đều sắp kết thúc rồi chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Cũng nhanh ."

Đinh Thược Dược trầm mặc không nói .

Dương Diệp xoay người hướng đi ra bên ngoài, hắn nhìn toàn bộ vạn giới thành, hiện tại, toàn bộ vũ trụ ba chiều đã hầu như bụi bặm lắng xuống, hết thảy đều nên kết thúc!

Ầm!

Ở nơi này lúc, một đạo vô hình uy áp đột nhiên xuất hiện ở vạn giới thành bên trong .

Giờ khắc này, toàn bộ vạn giới thành sở có người trong lòng kinh hãi, dồn dập ngẩng đầu .

Ở cái kia một mảnh hư không bên trong, một thanh kiếm chậm rãi truỵ xuống .

Một thanh màu xanh đậm kiếm!

Chứng kiến thanh kiếm này, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại .

Hành đạo kiếm!

Cái này kiếm, chính là thiên mệnh lão đại cái kia đem hành đạo kiếm!

Viêm Vũ cùng Kiếm Vô Địch đám người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, Viêm Vũ trầm giọng nói: "Đây là mặt khác một thanh thiên mệnh kiếm, cũng là mạnh nhất cái kia chuôi, Dương huynh ..."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Các ngươi thủ tại chỗ này, không cần đi lên ."

Thanh âm rơi xuống, một luồng kiếm quang bay ra ngoài, rất nhanh, cái kia sợi kiếm quang phóng lên cao .

Vạn giới thành bên trong, vô số người ngẩng đầu nhìn đạo kiếm quang kia .

Gánh ưu!

Vĩnh Hằng Quốc Độ ở trải qua một lần chiến tranh chi về sau, tất cả mọi người tương đối quý trọng hiện tại cái này đến từ không dễ hòa bình, đặc biệt bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ, vạn giới thế lực hòa bình bộ dạng chỗ, lại linh khí đầy đủ!

Không có ai muốn mất đi tất cả mọi thứ ở hiện tại!

Nhưng mà, tất cả mọi người minh bạch, gắn bó cái này hết thảy, chính là cái kia phóng lên cao thiếu niên .

Hắn chế định trật tự mới, một cái trật tự hoàn toàn mới .

Như hắn đã chết, cái này thế giới nhất định lại sẽ bị lần nữa đánh về nguyên hình .

Cho dù là Viêm Vũ nhóm những thứ kia mệnh kỳ cường giả cũng là vô cùng gánh ưu, Dương Diệp như chết, bọn họ tự nhiên là mạnh nhất đám người kia, thế nhưng, hắn vừa chết, bọn họ cái đoàn thể này thì tương đương với mất đi chủ kiến, coi như hiện tại không tiêu tan, thế nhưng sớm muộn nhất thiên khẳng định cũng là hội ra vấn đề .

Cho nên, cho dù là bọn họ nhóm này mệnh kỳ cường giả , đồng dạng không hy vọng Dương Diệp gặp chuyện không may!

Hắn hiện tại, là cái này vạn giới thành duy nhất có thể gánh người!

Hư không bên trong, cái kia hành đạo kiếm vẫn còn ở chậm rãi giảm xuống, vô cùng vô tận uy áp không ngừng từ trên trời giáng xuống, nếu để cho cái này kiếm ở hướng hạ chừng trăm trượng, phía dưới vạn giới thành sẽ trực tiếp vỡ nhỏ!

Kiếm thế!

Hắn đã biết hắc muội cùng nữ tử váy trắng kiếm thế, cũng đã gặp Đồ kiếm thế, thế nhưng, cũng không có trước mắt thanh kiếm này kiếm thế mạnh mẽ!

Phảng phất có thể phá hủy tất cả!

Dương Diệp nhìn cái kia chuôi hành đạo kiếm, diện vô biểu tình .

Tại hắn thân lên, một cổ vô hình kiếm ý cùng uy áp đột nhiên tản ra, rất nhanh, cỗ kiếm ý này cùng uy áp chặn cái kia hành đạo kiếm tản mát ra kiếm thế, cùng này đồng thời, bên hông hắn kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào cái kia hành đạo kiếm kiếm nhọn chi lên.

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời hư không kịch liệt run lên, rất nhanh, cái kia chuôi hành đạo kiếm ngạnh sinh sinh bị buộc ngừng lại .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia hành đạo kiếm đột nhiên rung rung một cái, sau một khắc, Kiếm Tổ chỉ không trung nhanh rớt mà xuống.

Dương Diệp đưa tay, cái kia Kiếm Tổ vững vàng rơi vào trong tay của hắn .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, không trung, cái kia hành đạo kiếm chi lên, không biết bực nào thì đứng một nữ tử, một gã mặc lục sắc quần dài nữ tử .

Thiên mệnh lão đại!

Nữ tử thân thể tuy là ngưng thật, bất quá, như trước không phải bản thể .

Nữ tử cúi đầu xem xuống phía dưới Dương Diệp, khuôn mặt trên như trước mang theo như mộc xuân phong tiếu ý, "Đã có phàm kiếm xu thế, ngươi thật ra khiến ta có một điểm nho nhỏ ngoài ý muốn ."

Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước này làm cho hắn đi thẳng tới nữ tử trước mặt, hắn nhìn thẳng nữ tử, "Nghĩ đến, ngươi cũng không phải đến xem phong cảnh, nói đi, muốn làm cái gì ."

Nữ tử mỉm cười, nàng nhìn thoáng qua phía dưới vạn giới thành, sau đó nói: "Ngươi nhưng thật ra có chút nhỏ năng lực, cư nhiên đem những này người, những thứ này thế lực đều tụ tập ở cùng nhau, đáng tiếc, cũng không có ý nghĩa gì ."

"Vì sao không có ý nghĩa ?" Dương Diệp phản vấn, "Ngươi không cảm thấy hiện tại tốt vô cùng sao?"

Nữ tử cười nói: "Dương Diệp a Dương Diệp, ngươi đem sự tình nghĩ vô cùng đơn giản chút . Ngươi biết các ngươi hiện đang tại sao có thể như thế an ổn ở vùng vũ trụ này sinh tồn sao? Bởi vì chúng ta thay các ngươi chặn áp lực từ bên ngoài, nhưng mà, các ngươi lại đối với chúng ta tràn đầy địch ý, tỷ như, ngươi muốn giết ta, bọn họ cũng nhớ ta nhóm chết... Ngươi nói một chút, có phải hay không các người lấy oán trả ơn đâu?"

Dương Diệp lắc đầu, "Trực giác nói cho ta, ngươi cũng không phải là ở thủ hộ vũ trụ ba chiều ."

Trước mắt cái này thiên mệnh cùng nữ tử váy trắng đám người bất đồng, nữ tử váy trắng đám người nhất định là thật tình muốn thủ hộ vùng vũ trụ này, thế nhưng trước mắt cái này, đối phương mang đến cho hắn một cảm giác chính là, đối phương căn bản không phải cái gì lòng mang thiên hạ thương sinh người .

Người như thế, thực lực cường đại tới trình độ nhất định về sau, cách nghĩ cùng biện pháp cả người đều là không cùng một dạng .

Nữ tử nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, nổi lên một cái động nhân tiếu dung, "Đã đoán đúng . Nhưng là, không có tưởng thưởng!"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Hiện tại vùng vũ trụ này, đã chậm rãi ổn định, đồng thời bắt đầu hướng tốt phương hướng phát triển, ngươi có thể buông tha vùng vũ trụ này sao?"

Nữ tử lắc đầu, "Như không phải ta, vùng vũ trụ này, sớm đã biến mất rồi . Sở dĩ giữ lại vùng vũ trụ này, là bởi vì nó đối với ta có chút tác dụng chỗ ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta cho ngươi một cái cơ hội, muốn nghe một chút sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Nói nhìn!"

Nữ tử cười nói: "Cái này cơ hội chính là, đem cái kia thiện linh còn có ác linh cho ta!"

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Thực lực ngươi đã như này cường đại, làm sao, còn muốn học cái kia thần bí nhân, lợi dụng khác sinh linh tới cường đại thực lực của chính mình ?"

Nữ tử lắc đầu, "Không không, ta cũng không phải là muốn mượn các nàng lực lượng, ta chỉ là cần một vật, vật này đây, thiếu linh, ta cảm thấy, hai người bọn họ kết hợp, phi thường vô cùng thích hợp, nhất âm nhất dương, nhất thiên nhất địa, nhất tà nhất chính ... Những thứ này, ta đều có . Liền thừa lại nhất thiện nhất ác . Bất quá, các nàng bây giờ còn có chút nhỏ yếu, cho nên, ta nguyện ý chờ một chút !"

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Ta sẽ giết chết ngươi!"

Nữ tử nở nụ cười .

Cười rất bình tĩnh!

Nàng lắc đầu, "Cực kỳ lâu trước, rất nhiều người có ngươi loại này ý nghĩ . Tỷ như, ngươi cảm thấy rất lợi hại Kỳ Bỉ Thiên, ngươi cảm thấy rất lợi hại Dương Bất Tử ... Không không, các nàng vẫn không tính là lợi hại, còn có so với hắn nhóm lợi hại hơn, những thứ này người đâu, bọn họ đều với ngươi có một dạng cách nghĩ . Mà kết quả thế nào ?"

Vừa nói, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, "Biết ta vì sao giữ lại một số người không giết sao? Không phải giết không được, mà là bởi vì như giết các nàng, cũng quá không thú vị ."

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử nhìn về phía phía dưới, nàng nhẹ cười cười, "Các ngươi đã đều đối với ta có địch ý, cũng được, vậy cảm thụ hạ địch ý của ta đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên .

Hành đạo kiếm phóng lên cao!

Xuy!

Kiếm phá Thương Khung, rất nhanh, làm như có cái gì bị xé nứt ra .

Rất nhanh, mọi người khuôn mặt sắc cũng thay đổi .

Thiên có cửu trọng, là chỉ chín cái không gian, mà nhất khắc, theo cái này hành đạo kiếm phóng lên cao, toàn bộ chín cái không gian toàn bộ bị nát bấy tê liệt ...

Mà ở cái kia nguyên bản cửu trọng không gian bên ngoài, từng viên một thần bí con mắt lặng yên ngưng hiện, những thứ này con mắt nhìn chăm chú vào phía dưới vũ trụ ba chiều, bất quá, làm như kiêng kỵ cái gì, chúng nó chỉ dám nhìn, cũng không dám đi tới .

Nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Đã từng ta thiết trí vũ trụ ba chiều bình chướng, hiện tại không có . Đến, để cho ta nhìn, ngươi nhóm phải như thế nào thủ hộ vùng vũ trụ này ."

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Từ hôm nay hướng về sau, cái này vũ trụ ba chiều, tự chúng ta tới thủ hộ ."

Nói xong, Dương Diệp xoay người nhìn về phía phía dưới, rống giận, "Truyền lệnh vạn giới, hết thảy có thể đánh đều cho lão tử tới rồi vạn giới thành, làm cho nữ nhân này nhìn, không có nàng, chúng ta vũ trụ ba chiều như trước có thể chuyển!"

....

------oOo------

Chương 2742: hiệu lệnh vạn giới!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía dưới, nghe được Dương Diệp, Đinh Thược Dược lập tức hành động .

Truyền lệnh vạn giới!

Nếu là lúc trước, cái này truyền lệnh vạn giới chính là một truyện cười, nhưng là bây giờ, vạn giới thành một cái mệnh lệnh, có thể ở thời gian ngắn nhất truyền đạt đến vạn giới .

Không trung .

Nữ tử nhìn Dương Diệp mỉm cười, nhưng sau mắt nhìn xuống phía dưới, nàng tựa như một cái thần, mắt nhìn xuống đám mây dưới chúng sinh .

Dương Diệp không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Hiện tại, nói không có gì cả ý nghĩa!

Nữ tử cũng không có đối với Dương Diệp xuất thủ, nàng nhìn thoáng qua bên phải phía dưới, khóe miệng hơi cuộn lên, nổi lên một cái nụ cười ý vị thâm trường, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Cứ như vậy, nữ tử ở vô số người ánh mắt bên trong biến mất ở mịt mờ phía chân trời .

Phía trước nữ tử nhìn cái hướng kia, nào đó chỗ, một cái bóng mờ lặng yên ngưng hiện .

Chính là Mạt Pháp Chi Địa tên kia thần bí nhân .

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn chăm chú vào nữ tử rời đi phương hướng, trầm mặc không nói .

Tại hắn bên cạnh, là Thụ Vô Biên cùng với Tá Mạc đám người .

"Là nàng!" Thụ Vô Biên nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không, diện vô biểu tình .

Thần bí nhân gật đầu .

Thụ Vô Biên nói ". Nàng càng phát sâu không lường được ."

Thần bí nhân trầm mặc không nói .

Tại hắn nhóm thân về sau, Tá Mạc đám người đồng dạng đang nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không .

Thiên mệnh!

Nàng kia, chính là thiên mệnh bên trong mạnh nhất cái kia một cái!

Mặc dù chỉ là một cái phân thân, thế nhưng, nữ tử mới vừa cái nhìn kia, cũng là làm cho bọn họ tâm thần sợ run rẩy .

Thâm bất khả trắc, giống như vũ trụ mênh mông .

Đây chính là nữ tử cho Tá Mạc đám người cảm giác!

Sau một lúc lâu, thần bí nhân đột nhiên nói "Nàng mục tiêu cũng là cái kia thiện linh cùng ác linh, không thể để cho cái kia thiện linh cùng ác linh rơi vào trong tay nàng, không phải, ta nhóm một điểm cơ hội cũng không có ."

Thụ Vô Biên đạm thanh nói ". Hiện tại xuất thủ ?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Trước hết để cho cái này vũ trụ ba chiều tiêu hao, nhóm thực lực bọn hắn thời điểm yếu nhất, chúng ta ở xuất thủ ."

"Cái này vũ trụ ba chiều hội hủy sao?" Cái này lúc, Tá Mạc đột nhiên hỏi .

Thần bí nhân nhìn thoáng qua Tá Mạc, "Thiên mệnh nếu như không trấn thủ mảnh không gian kia, bọn họ không thủ được đấy!"

Tá Mạc trầm mặc .

Rất nhanh, mọi người xoay người biến mất .

Vạn giới thành .

Trong đại điện, Dương Diệp vì thủ, giữa sân mọi người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được .

Dương Diệp trầm giọng nói "Chư vị, chuyện vừa rồi tình các ngươi cũng nhìn thấy . Ta cũng liền không nói thêm cái gì, các ngươi là thủ vẫn là đi ?"

"Thủ!"

Cái này lúc, một gã lão giả đột nhiên đứng dậy .

Mọi người nhìn về phía lão giả, lão giả trầm giọng nói "Chư vị, lúc này đây chúng ta không thể lui được nữa, như đi, toàn bộ vũ trụ ba chiều đều sẽ xong đời, nói ích kỷ một điểm, hiện tại cái này vũ trụ ba chiều, là địa bàn của chúng ta, cũng là chúng ta sau cùng địa bàn, bởi vì, chúng ta căn bản không thể thoát đi cái này vũ trụ ba chiều, cũng không có thực lực đó!"

Mọi người gật đầu, biểu thị tán thành .

Nhất định là phải tuân thủ, hơn nữa còn là tử thủ .

Bởi vì như bọn họ tuyển trạch trốn nói, Dương Diệp nhất định sẽ ly khai, khi đó, bọn họ chết thảm hại hơn . Tương phản, như bọn họ nguyện ý lưu lại cùng nhau đối mặt, có Dương Diệp hỗ trợ, mọi người phần thắng hội càng đại!

Đều sống mấy vạn năm lão quái vật, đối với sự tình nhìn vẫn là rất thấu triệt!

Hiện tại lui, Dương Diệp nếu như buông tay bất kể, bọn họ đều phải chết!

Cái này lúc, Dương Diệp nói ". Đã mọi người xem pháp đều nhất trí, vậy làm đi! Truyền lệnh vạn giới, làm cho hết thảy mệnh kỳ cường giả đều đến giúp đỡ, không đến cũng được, thế nhưng vạn giới thành muốn ghi lại, không đến người, Vĩnh Sinh không được bước vào Vĩnh Hằng Quốc Độ . Ngươi không đến giúp vội vàng, có thể, ta chưa bắt buộc ngươi, thế nhưng, cái này địa phương, ngươi vĩnh viễn cũng không có thể bước vào ."

Hắn Dương Diệp không phải một cái yêu mến ép buộc nhân người, thái độ của hắn rất rõ ràng, ngươi tới hỗ trợ, hoan nghênh, không đến giúp vội vàng cũng không sự tình, thế nhưng, ngày sau tốt chỗ ngươi cũng là đừng nghĩ dính .

Mệnh kỳ cường giả sở dĩ lưu ý cái này vạn giới thành, tự nhiên là bởi vì nơi này huyền khí đối với hắn nhóm hữu dụng, cái khác địa phương huyền khí, căn bản không thỏa mãn được mệnh kỳ cường giả, có thể nói, chỉ cần mệnh kỳ cường giả muốn đề thăng, liền nhất định tới đây Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Đối với Dương Diệp biện pháp, mọi người tự nhiên là tán thành .

Nếu như không thể cùng chung hoạn nạn, nói thế nào cộng phú quý ?

Rất nhanh, từng đạo mệnh lệnh từ vạn giới thành truyền ra ngoài .

Mà Dương Diệp cùng Kiếm Vô Địch còn có Viêm Vũ vài cái đỉnh phong mệnh kỳ cường giả cũng là ly khai vạn giới thành, mấy người đi tới hư không bên trong, ở cái kia xa xôi hư không bên trong, bọn họ thấy được một ít con mắt!

Một ít không thuộc về vũ trụ ba chiều sinh vật!

Cửu trọng không gian bị thiên mệnh một kiếm chém tới, hiện tại, vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều trong lúc đó không có bất luận cái gì bình chướng, có thể nói, vũ trụ ba chiều đã là xích lỏa lỏa bại lộ ở tại vũ trụ bốn chiều trước mặt!

Bất quá, những thứ kia con mắt hiển nhiên hay là tại kiêng kỵ cái gì, cũng không có dám xuống .

Dương Diệp biết, những tồn tại này nghĩ đến là kiêng kỵ thiên mệnh, mà khi chúng nó minh bạch thiên mệnh ý đồ lúc, chính là chúng nó tiến nhập cái này vũ trụ ba chiều thời khắc!

"Rất mạnh!"

Cái này lúc, Dương Diệp bên cạnh Kiếm Vô Địch trầm giọng nói "Chí ít đều là đỉnh phong mệnh kỳ, chúng ta người, khả năng đỡ không được!"

Dương Diệp gật đầu, những thứ kia con mắt, hắn là tự thân tiếp xúc qua, trước đây hắn cùng với An Nam Tĩnh liên thủ đều không thể chém giết một con, đương nhiên, lấy hắn hiện tại cùng An Nam Tĩnh thực lực, hoàn toàn không sợ!

Thế nhưng, vạn giới thành còn lại mệnh kỳ cường giả đối với trên những thứ này con mắt, phần thắng quá nhỏ!

"Ngươi có tính toán gì không ?" Kiếm Vô Địch nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ giọng nói "Không có tính toán gì! Những thứ này con mắt nếu như đi tới vũ trụ ba chiều, cái này vũ trụ ba chiều toàn bộ sinh linh đều muốn hủy hoại chỉ trong chốc lát, không có người nào có thể may mắn tránh khỏi . Cho nên, nếu như muốn bảo trụ mọi người hiện tại có, chỉ có một trận chiến, không còn khác biện pháp!"

Kiếm Vô Địch gật đầu, "Vậy đánh đi!"

Viêm Vũ cười nói "Vận khí không tốt lắm a! Ta thiên vũ tộc mới xuất thế, liền gặp phải cái này việc sự tình!"

Vãng sinh tộc tộc trưởng cũng cười nói "Kỳ thực, cũng không tính hoàn toàn là chuyện xấu, như mọi người có thể gánh vác một lần này nguy cơ, lấy sau chúng ta mỗi bên đại gia tộc đều sẽ dục hỏa trọng sinh."

Dương Diệp gật đầu, cười nói "Đừng quá bi quan, phản chính, cứ duy trì như vậy là được! Những thứ khác, cũng đừng nghĩ!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người đều là nở nụ cười .

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên tự xa chỗ phía chân trời đánh tới .

Kiếm Vô Địch đám người sẽ động thủ, Dương Diệp cũng là vội vã ngăn trở Kiếm Vô Địch đám người, Dương Diệp nhìn về phía trước mặt, rất nhanh, một đạo nhân ảnh rơi vào trước mặt của hắn!

Chính là cái kia Âm Dương Tiên!

Âm Dương Tiên thần sắc có chút thương bạch, còn mang theo có chút khẩn trương .

Dương Diệp có chút kinh ngạc, người này giở trò quỷ gì à?

Âm Dương Tiên nhìn về phía Dương Diệp, "Nữ nhân kia xuất hiện!"

Dương Diệp cổ quái nhìn thoáng qua Âm Dương Tiên, "Ngươi không sẽ là đụng tới nàng chứ ?"

Âm Dương Tiên trầm giọng nói "Nàng xem ta liếc mắt!"

Dương Diệp "

Âm Dương Tiên lắc đầu, "Nàng không có ra tay với ta, đó là không nhìn nhãn thần, nàng không nhìn ta!"

Nói đến đây, bên ngoài thần sắc hơi có chút dữ tợn!

Dương Diệp nói ". Nàng không nhìn ngươi, ngươi có thể đánh nàng a!"

Âm Dương Tiên nhìn về phía Dương Diệp, "Ta đánh không lại nàng a!"

Dương Diệp không nói, ngươi đánh không lại nàng, bị không để ý tới còn không tốt sao ? Lẽ nào muốn phải nàng giết chết ngươi cho phải đây ?

Cái này lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nói "Nàng là không phải tới tìm ngươi ?"

Dương Diệp gật đầu .

"Nàng không có giết chết ngươi ?" Âm Dương Tiên hỏi .

Dương Diệp vẻ mặt hắc tuyến, hắn chỉ chỉ hư không bên trong, "Nhìn thấy không ?"

Âm Dương Tiên ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhưng sau gật đầu, "Hiểu ."

Dương Diệp nghiêm mặt nói "Tiền bối, ta hiện tại thiếu người, ngươi lưu lại giúp một chuyện chứ, được chưa ?"

Âm Dương Tiên không có cự tuyệt, chẳng qua cũng không nói gì .

Có đùa giỡn!

Dương Diệp vội vã lại nói" tiền bối, phản chính ngươi bây giờ cũng không có tốt địa phương đi, không bằng trước hết ở nơi này vạn giới thành ở hạ như thế nào ? Đương nhiên, tiền bối nếu như muốn rời đi, theo thì đều có thể ."

Âm Dương Tiên nhìn thoáng qua Dương Diệp, sau đó nói "Có thể ."

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt trên nổi lên một cái tiếu dung .

Cái này Âm Dương Tiên cũng không phải bình thường mệnh kỳ cường giả, có sự gia nhập của nàng, đối với vạn giới mà nói, không thể nghi ngờ là một chuyện tốt!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói "Các ngươi về trước đi!"

Kiếm Vô Địch nhíu mày, "Ngươi muốn làm gì ?"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không, "Ta!"

Kiếm Vô Địch lắc đầu, "Quá mạo hiểm!"

Viêm Vũ mấy người cũng là liền vội vàng gật đầu, bây giờ Dương Diệp chính là chủ kiến, như hắn gặp chuyện không may, hết thảy đều xong!

Dương Diệp cười nói "Yên tâm, ta cũng không xằng bậy. Hơn nữa, ta nếu muốn đi, chúng nó lưu không hạ ta ."

Kiếm Vô Địch còn muốn nói điều gì, Dương Diệp cũng là dẫn đầu nói ". Không có chuyện gì, ta có đúng mực!"

Kiếm Vô Địch nói ". Người còn lại trở về, ta đi lên với ngươi ."

Dương Diệp suy nghĩ một chút, cũng không có cự tuyệt .

"Ta cũng đi!" Âm Dương Tiên đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía Âm Dương Tiên, Âm Dương Tiên nói ". Phía trên những thứ kia con mắt, ta cũng vô cùng tò mò, nghĩ, có thể chứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên!"

Cứ như vậy, ba người phóng lên cao, thẳng vào cái kia tinh không bên trong .

Viêm Vũ đám người xoay người về tới vạn giới thành .

Ở vạn giới thành chính trung ương, Đinh Thược Dược mang theo Tiểu Bạch còn có Nhị Nha cùng với An Nam Tĩnh theo cái kia Trận Đạo Tử đi tới nhất chỗ đất trống .

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha cũng không có theo Dương Diệp, bởi vì nàng phải giúp Trận Đạo Tử làm trận pháp, đương nhiên, vì an toàn của hắn, hầu như toàn bộ vạn giới thành mệnh kỳ cường giả đều đi theo qua, nhưng sau ở bốn phía phòng bị .

Ngoại trừ này bên ngoài, An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha cũng là tự thân hộ giá hộ tống!

Tiểu Bạch, nàng là hiện tại là tối trọng yếu cái kia, người nào gặp chuyện không may, cũng không thể làm cho nàng gặp chuyện không may!

Trận Đạo Tử lấy ra một cái đen nhánh sắc khay, hắn chuyển động khay, rất nhanh, ở trước mặt bọn họ cái kia mảnh nhỏ đất trống xuất hiện một cái to lớn lam sắc vòng sáng, vòng sáng bên trong, vô số năng lượng tuyến không ngừng du động .

Trận Đạo Tử nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Ta hiện tại muốn triệt để hoàn thiện cái tòa này trận pháp, làm cho nàng cho ta linh khí, càng nhiều càng tốt!"

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, nhưng sau nhìn về phía Tiểu Bạch, cười nói "Tiểu gia hỏa, nhờ ngươi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng lấy ra một cái hồ lô màu đen, nàng đem hồ lô đưa tới cái kia Trận Đạo Tử trước mặt .

Đây là nàng trước đây theo Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân nơi ấy đoạt được, bên trong, tụ tập vô số linh khí!

Trận Đạo Tử tiếp nhận hồ lô kia nhìn thoáng qua, rất nhanh, tay hắn run rẩy, thật nhiều linh khí

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên quay đầu, cơ hồ là cùng thời khắc đó, Nhị Nha chắn trước mặt nàng, cùng này đồng thời, hơn hai mươi danh mệnh kỳ cường giả chắn Nhị Nha cùng Tiểu Bạch trước mặt .

Mọi người như lâm đại địch!

Tại hắn nhóm không xa chỗ, xuất hiện một nữ tử.

......

------oOo------

Chương 2743: hèn mọn một điểm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người sở dĩ như lâm đại địch, là bởi vì tên nữ tử này cùng phía trước hư không trên nàng kia dáng dấp một màn đồng dạng!

Hoàn toàn một màn đồng dạng!

Mọi người tuy là như lâm đại địch, Tiểu Bạch cũng là nhãn tình sáng lên, nhưng sau nàng một cái liền hướng cái kia nữ tử váy trắng bay đi .

Mọi người sắc mặt đại biến, đang muốn ngăn cản, bất quá, ở nhìn thấy An Nam Tĩnh lắc đầu lúc, những người đó mặc dù có chút do dự, nhưng cuối cùng vẫn không có động thủ .

Tiểu Bạch đi tới nữ tử trước mặt, nàng tiểu trảo thần tốc vung múa .

Đối với nữ tử váy trắng, nàng tự nhiên là có hảo cảm, bởi vì nữ tử váy trắng trước đây nhưng là giúp nàng cùng Dương Diệp không thiếu .

Nữ tử mỉm cười, nàng nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, sau đó nói: "Hắn ở đâu ?"

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo chỉ chỉ bên phải .

Mà lúc, Dương Diệp cũng xuất hiện ở giữa sân .

Chứng kiến nữ tử, Dương Diệp mỉm cười, "Đã lâu không gặp!"

Thanh âm hắn vừa dứt, một thanh kiếm đột nhiên từ hắn trong cơ thể bay ra, sau đó trở lại nữ tử trước mặt .

Vãng sinh kiếm!

Mà cô gái trước mắt này, chính là cái kia quần trắng thiên mệnh!

Nữ tử váy trắng nhẹ cười cười, "Còn cái địa phương đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng vung tay phải lên, cùng Dương Diệp còn có Tiểu Bạch cùng với Nhị Nha trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Giữa sân, hết thảy người đưa mắt nhìn nhau . Thiên mệnh, vừa rồi cái kia người là thiên mệnh!

Nghĩ vậy, giữa sân rất nhiều người lãnh mồ hôi không khỏi chảy xuống!

Vạn giới thành thành bên ngoài .

Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng kề vai hành tẩu, Nhị Nha đi theo một bên, Tiểu Bạch tắc thì ngồi ở Nhị Nha bả vai lên, hai cái tiểu gia hỏa tùy thời nhìn Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Ngươi không có khiến ta thất vọng!"

Dương Diệp không nói gì .

Nữ tử váy trắng lại nói: "Ta biết ngươi kia cái gì trật tự, rất tốt một cái trật tự ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Có thể giúp ta sao?"

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Có thể!"

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, nữ tử váy trắng khẽ cười nói: "Ngươi biết không ? Chúng ta ba tỷ muội kỳ thực một chút cũng nhìn không thấu lão đại!"

"Có ý tứ ?" Dương Diệp nhíu .

Nữ tử váy trắng khẽ lắc đầu, "Lão đại nhìn rất xa, nghĩ cũng rất xa, dã tâm ... Cũng rất lớn, trước nay chưa có lớn. Mà chúng ta, hoàn toàn không biết nàng muốn làm cái gì ."

Nói đến đây, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta không thể đối địch với nàng, bởi vì chúng ta gặp mặt, chỉ cần nàng nguyện ý, nàng tùy thời có thể dung hợp chúng ta, mà chúng ta, không có sức phản kháng, nàng là chủ thể ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta không muốn nhìn thấy như vậy ."

Nữ tử váy trắng cười nói: "Lão đại một ít biện pháp, ta cũng không ủng hộ . Còn ngươi, ta thật rất vui mừng, đối mặt nàng, ngươi dám với nói không, có can đảm không nghênh hợp nàng, đương nhiên, nếu như ngươi nghênh hợp nàng, khả năng chết nhanh hơn ."

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên bay đến Dương Diệp bả vai lên, nàng tiểu trảo chỉ chỉ nữ tử váy trắng, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vung múa .

Dần dần, Dương Diệp chân mày cau lại, hắn nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Ngươi bị thương ?"

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Bị thương ."

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cười nói: "Tiểu gia hỏa, ngươi cũng thật là lợi hại!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, tiểu trảo một hồi huy vũ, cũng không biết nàng đang nói cái gì .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Làm sao bị thương ?"

Nữ tử váy trắng chỉ chỉ hư không .

Dương Diệp hiểu .

Nữ tử váy trắng lại nói: "Lần này tới, là tới tìm ngươi muốn kiếm, ở bên ngoài, không có thanh kiếm, có điểm chịu thiệt, hơn nữa hiện tại ngươi tựa hồ cũng tìm tới chính mình kiếm, cái này vãng sinh kiếm, đối với ngươi mà nói, dùng chỗ cũng không phải là rất lớn ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Cần ta giúp một tay sao ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Bảo vệ cẩn thận nơi đây, bên ngoài những thứ kia tương đối mạnh, chúng ta sẽ thay ngươi ngăn cản một ít ."

"Các ngươi không sợ chọc giận nàng sao?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Chúng ta cũng không sợ, phản chính, chúng ta cùng nàng vốn là nhất thể . Hiện tại mặc dù có độc lập tư tưởng, thế nhưng, chung quy vẫn là nhất thể ."

Dương Diệp cười khổ, "Nếu như nàng có ngươi tốt như vậy nói thì tốt rồi!"

Nữ tử váy trắng lắc đầu cười, nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, sau đó nói: "Lão đại phá hỏng nàng trước đây thiết trí bình chướng, nếu như ta không có đoán sai, nàng tính toán, đã sắp chuẩn bị kết thúc . Đương nhiên, ngươi bây giờ việc khẩn cấp trước mắt là đối mặt vũ trụ bốn chiều những thứ kia tồn tại ."

"Có thể nói tường tận nói sao ?" Dương Diệp hỏi .

Đối với vũ trụ bốn chiều không gian, hắn còn không thế nào hiểu rõ, chỉ biết là, đó là một mảnh cao hơn vũ trụ ba chiều vũ trụ thế giới .

Nữ tử váy trắng hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Vũ trụ bốn chiều sinh vật, kỳ thực so với vũ trụ ba chiều sinh vật muốn ..... Cao cấp hơn một điểm, bọn họ so với chúng ta tiến hóa càng sớm một chút, thực lực, tự nhiên cũng muốn so với vũ trụ ba chiều thực lực tổng hợp mạnh mẽ . Bất quá, ở năm đó, hoàn chỉnh ta đã từng đã tiến vào cái kia mảnh nhỏ vũ trụ, chém giết cái kia thế giới rất nhiều rất nhiều cường giả, còn về sau, về sau ta chia làm bốn cái, bởi vì khi đó, ta quá mạnh mẽ một ít, trừ phi triệt để ly khai vũ trụ ba chiều, không phải, ta bản tôn đủ để phá hủy cái này vũ trụ ba chiều ."

"Vì sao không có ly khai ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Ta cũng không biết vì sao không ly khai!"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Làm sao có thể ..."

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Lão đại, chắc là có mưu đồ khác, cái này mưu đồ, làm cho nàng không tiếc bản thân giải thể, suy yếu thực lực của chính mình, hơn nữa, nếu như ta không có đoán sai, nàng hẳn là phong ấn ba người chúng ta một ít mấu chốt ký ức ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nàng đến tột cùng muốn làm cái gì!"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Ta cũng nhìn không thấu . Ở năm đó, cho dù là vũ trụ ba chiều, cũng không pháp ngăn cản thời kỳ tột cùng ta bước chân, nhưng mà, nàng lại dừng bước lại!"

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Mặc kệ nàng muốn làm cái gì, thế nhưng ta nghĩ, thời gian hẳn là đều nhanh đến rồi ."

Dương Diệp cười khổ, "Hết lần này tới lần khác để cho ta gặp được ."

Nữ tử váy trắng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Nhớ kỹ ta hiện tại theo như lời nói, chúng ta bốn người hợp nhất, đúng là mạnh nhất một loại trạng thái, thế nhưng, không hợp nhất, nàng đồng dạng mạnh, bởi vì ... này vô số năm qua, nàng một mực tu luyện, hơn nữa, ta sợ nàng đã tu luyện tới ..."

Nói đến đây, nàng đột nhiên ngừng lại .

Dương Diệp liền vội vàng hỏi, "Cái gì ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Như nàng thật tu luyện đến loại trình độ đó ... Cũng chính là, đã từng ta bản tôn đạt tới cao độ, ý của ta là, nàng khả năng hiện tại đã đạt được năm đó chúng ta bốn người vẫn là hợp nhất trạng thái lúc loại trình độ đó!"

Nghe vậy, Dương Diệp thần sắc ngưng trọng .

Nếu quả như thật là như vậy ... Cái kia không khỏi liền quá kinh khủng chút, hơn nữa, như nàng có nhất thiên ở đến cái bốn người hợp nhất, dung hợp nữ tử váy trắng cùng Đồ còn có hắc muội, thực lực của ba người này hội tụ nàng một thân, khi đó, thực lực của nàng được nghịch thiên đến trình độ nào ?

Nghĩ vậy, Dương Diệp đều có chút tê cả da đầu .

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, cười nói: "Sợ sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Có chút nhỏ sợ!"

Nữ tử váy trắng nở nụ cười .

Nữ tử bản thân liền là khuynh quốc khuynh thành màu sắc, nụ cười này, cho dù là Dương Diệp, đều nhìn có chút tâm thần ngẩn ngơ .

Chẳng qua còn tốt, hắn rất nhanh phục hồi tinh thần lại, lần nữa nhìn về phía nữ tử lúc, nhãn trung chỉ có tôn kính .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Hồi về đề tài mới vừa rồi, vũ trụ bốn chiều những sinh linh kia, chúng ta xưng là ngoại ma, đương nhiên, chúng ta ở trong mắt bọn hắn, phỏng chừng cũng là ma . Bây giờ vũ trụ bốn chiều, kỳ thực đã là bị nhất thống, một cái cường đại tộc thống trị, mà trừ cái này cái tộc, cái kia mảnh nhỏ vũ trụ, không có bất kỳ cái khác tộc khác . Ở năm đó, lão đại cơ hồ là lấy sức một mình chặn bọn họ!"

"Sức một mình ?" Dương Diệp nhíu mày .

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Nàng cùng cái kia bốn chiều Vũ Trụ Chi Chủ một mình đấu, nàng thắng . Từ cái này chi về sau, sau người không dám ở bước ra vũ trụ bốn chiều nửa bước, đối phương chỉ có mượn vũ trụ bốn chiều lực lượng mới có thể cùng lão đại một trận chiến, còn nếu là ra vũ trụ bốn chiều, hắn không phải lão đại đối thủ . Mà lão đại vốn có thể sát tiến đi, thế nhưng, nàng cũng không có!"

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn thẳng Dương Diệp, "Nàng mưu đồ khả năng không chỉ là vũ trụ ba chiều, còn có ..."

Nói đến đây, nữ tử váy trắng khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, sau một khắc, nàng thân hình run lên, cả người trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang phóng lên cao .

Dương Diệp thấy thế, vội vã đi theo .

Tiểu Bạch cũng muốn theo sau, nhưng là bị Nhị Nha nhất cái ôm vào trong lòng, Nhị Nha bĩu môi, "Bạch, ngươi cũng không cần đi tặng, hèn mọn một điểm!"

Tiểu Bạch: "..."

Hư không bên trong, nữ tử váy trắng ngự kiếm hướng cái kia mảnh nhỏ tinh không bắn nhanh đi, mà ở hắn thân về sau, Dương Diệp theo sát, thế nhưng rất nhanh, nữ tử váy trắng thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Đừng muốn theo tới!"

Nữ tử váy trắng thanh âm vừa dứt xuống, đột nhiên, xa chỗ hư không bên trong, một thanh kiếm phá khoảng không mà đến!

Hành đạo kiếm!

Kiếm giống như lưu tinh xẹt qua quá dài khoảng không, giờ khắc này, toàn bộ vũ trụ tinh không tinh thần đều buồn bã mất sắc!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, bởi vì cái kia hành đạo kiếm mục tiêu, chính là nữ tử váy trắng!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng ngừng lại, nàng tay phải bấm tay một điểm, trong tay vãng sinh kiếm điện xạ mà ra .

Xa chỗ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, vãng sinh kiếm trong nháy mắt bị đánh bay, mà cái kia hành đạo kiếm tốc độ không giảm, nhắm thẳng vào nữ tử váy trắng!

Nữ tử váy trắng tay phải nhất chiêu, vãng sinh kiếm lần nữa xuất hiện ở trong tay nàng, chẳng qua giờ khắc này, vãng sinh kiếm ở rung động kịch liệt lấy, còn có vết rạn .

Nữ tử váy trắng diện vô biểu tình, cứ như vậy lẳng lặng nhìn cái kia chuôi hành đạo kiếm .

Một bên, Dương Diệp liền muốn ra tay, nữ tử váy trắng lắc đầu, ngăn trở Dương Diệp .

Cứ như vậy, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, cái kia hành đạo kiếm cách nữ tử váy trắng càng ngày càng gần, cái này lúc, nữ tử váy trắng đột nhiên cầm kiếm dán ở giữa chân mày, sau một khắc, nàng giơ kiếm đâm một cái .

Rất bình thản một kiếm, nhưng là lại vĩnh viễn hủy thiên diệt địa lực lượng!

Cái kia cỗ lực lượng, làm cho đã nửa bước phàm kiếm Dương Diệp đều vì đó động dung tâm kinh sợ!

Nhưng mà ở nơi này lúc, cái kia chuôi hành đạo kiếm đột nhiên ngừng lại .

Sau một khắc, nữ tử váy trắng con ngươi chợt co rụt lại .

Xuy!

Hành đạo kiếm trực tiếp tự nữ tử váy trắng trước ngực xuyên qua!

Một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra .

....

------oOo------

Chương 2744: lại tề tụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, thế nhưng rất nhanh, nữ tử váy trắng trước ngực đại điện vết thương cũng là lấy tốc độ cực nhanh phục hồi như cũ .

Mà không xa chỗ, cái kia hành đạo kiếm cũng không có lần nữa xuất kiếm, mà là liền nhẹ nhàng trôi nổi ở nơi ấy .

Sau một lúc lâu, một giọng nói từ cách xa thế giới xuyên qua tầng tầng không gian thẩm thấu mà đến, "Ở bước vào giới này, tất lấy mạng ngươi ."

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, cái kia chuôi hành đạo kiếm đột nhiên hóa thành một luồng kiếm quang biến mất ở xa chỗ tinh không bên trong .

Cái này lúc, nữ tử váy trắng nhìn về phía Dương Diệp, "Bên ngoài thế giới một ít khá mạnh, ta thay ngươi ngăn cản một ít, còn dư lại, xem chính ngươi ."

Nói xong, nàng xoay người trực tiếp biến mất ở không xa chỗ .

Cứ như vậy, nữ tử váy trắng ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, biến mất ở cái kia mảnh nhỏ tinh không bên trong .

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau quay đầu nhìn về phía phía trước hành đạo kiếm tiêu thất mảnh không gian kia .

Nữ nhân kia dĩ nhiên không cho nữ tử váy trắng đám người bước vào vũ trụ ba chiều!

Dương Diệp khuôn mặt sắc cực kỳ âm trầm .

Nàng đến tột cùng ở mưu đồ chút gì ?

Cái này vũ trụ ba chiều lại có đáng giá gì nàng mưu đồ ?

Bách tư bất đắc kỳ giải!

Dương Diệp xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, nhưng sau đó xoay người, không xa chỗ, nhất tôn kình thiên cự nhân hướng hắn bên này nhanh chạy mà tới.

Chứng kiến vị này cự nhân, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại .

Không cần phải nói, vị này cự nhân chính là do những thứ kia thần bí nhãn sở hóa thành .

Mà trước mắt vị này cự nhân, phải là đối phó phái tới thử dò xét, một là thăm dò thiên mệnh thái độ, hai là thăm dò vũ trụ ba chiều thực lực!

Niệm tới đây, Dương Diệp đột nhiên hướng vị kia kình thiên cự nhân đi tới, mà giờ khắc này, vị kia kình thiên cự nhân ánh mắt cũng rơi vào Dương Diệp thân lên, sau một khắc, một cường đại uy áp phi thẳng đến Dương Diệp nghiền ép đi .

Lấy thế đè người!

Bất quá, cổ khí thế này rơi vào Dương Diệp thân lên, như nhẹ phong phất núi, Dương Diệp một chút việc tình cũng không có .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, giữa sân, một đạo tàn ảnh chợt hiện lướt mà qua .

Sau một khắc, một luồng kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở vị kia kình thiên cự nhân đỉnh đầu .

Vị kia kình thiên cự nhân tay phải chợt hướng đạo kiếm quang này chính là đảo qua, cái này đảo qua, toàn bộ không gian đều bị bên ngoài quét chấn động lên!

Rất nhanh, cái này cái cánh tay to lớn quét vào cái kia sợi kiếm quang chi lên, nhưng mà, nó cũng không có khả năng đem cái kia sợi kiếm quang quét bể, tương phản, cái kia sợi kiếm quang nhất trảm mà xuống, trực tiếp đem cái kia cái cánh tay to lớn chặt đứt .

Kiếm tiến nhanh thẳng xuống, từ cái này tôn cự nhân đỉnh đầu nhất trảm đến cùng .

Vị kia cự nhân chân xuống, Dương Diệp thu hồi kiếm, xoay người rời đi .

Tại hắn thân về sau, vị kia cự nhân thân thể đột nhiên phân ra

Miểu sát!

Chỉ chốc lát, một giọng nói ở mảnh này tinh không bên trong vang vọng dựng lên, "Tra người này ."

Dương Diệp về tới vạn giới thành, mới vừa trở lại vạn giới thành, Kiếm Vô Địch đám người chính là đón, chứng kiến Dương Diệp không có việc gì, mọi người đều là thả lỏng một hơi .

Phía trước biến cố, bọn họ đều là biết đến, lúc đầu bọn họ cũng muốn đi chung, bất quá, bị Đinh Thược Dược ngăn cản . Ở Đinh Thược Dược xem ra, như Dương Diệp cùng cái kia nữ tử váy trắng đều không pháp tự vệ nói, bọn họ những thứ này người đi cũng là chịu chết .

Dương Diệp nói ". Có hay không mệnh kỳ cường giả tới rồi nơi đây ?"

Đinh Thược Dược trầm giọng nói "Tới một vị ."

Một vị!

Dương Diệp khuôn mặt sắc trầm xuống, "Là không người, hay là có người không muốn tới ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói "Theo ta được biết, chắc là có một ít, thế nhưng khả năng cũng không nhiều . Bất quá, những thứ này người sợ là sẽ không ra được . Bởi vì lúc trước Vĩnh Hằng Quốc Độ cùng Hoang Tộc đại chiến lúc, là hắn nhóm tốt nhất xuất hiện chiếm tiện nghi thời điểm, nhưng là, bọn họ vẫn không có xuất hiện, hiển nhiên, những thứ này người hoặc là bế tử quan, hoặc là chính là không muốn gây chuyện ."

Dương Diệp gật đầu, "Đã bọn họ không chịu đến, vậy thì . Tự chúng ta giải quyết ."

Vừa nói, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Viêm Vũ đám người, "Các ngươi xuống phía dưới an bài một chút đi, theo thì làm xong chuẩn bị chiến đấu ."

Mọi người gật đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Dương Diệp theo Đinh Thược Dược đi tới trung tâm thành, hai người tìm được rồi cái kia Trận Đạo Tử, Dương Diệp nói ". Trận lão, trận pháp một chuyện, cũng xin tăng thêm tốc độ ."

Hắn hiện tại, cần vận dụng tất cả có thể dùng lực lượng .

Trận Đạo Tử hiển nhiên cũng biết ngay sau đó vạn giới thành tình cảnh, ngay sau đó khẽ gật đầu, "Ta sẽ tăng thêm tốc độ, bất quá, cần một ít nhân thủ ."

Một bên, Đinh Thược Dược nói ". Ta sẽ phối hợp ngươi!"

Trận lão gật đầu, "Như này không thể tốt hơn nữa ."

Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược xoay người rời đi, đường lên, Dương Diệp trầm giọng nói "Giúp ta tìm một số người!"

"U Minh Điện chúng nữ ?" Đinh Thược Dược hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Tra hạ hành tung của các nàng , ta "

Nói đến đây, hắn đột nhiên ngừng lại . Bởi vì hắn có chút do dự, hắn thật sự là có điểm không muốn ở đem các nàng cuốn vào . Trước đây Hồn Giáo chuyện tình, liền đem các nàng làm hại đủ thảm!

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói "Ta đã biết tung tích của các nàng ."

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược cười nói "Các nàng liên hệ ta . Các nàng nói, các nàng sẽ đến, bất quá, hội trễ một chút ."

Dương Diệp lắc đầu cười, tâm lý rất ấm .

Đinh Thược Dược lại nói" Ngoại trừ bọn họ, còn có một vài người ."

" Hử ?" Dương Diệp tò mò nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Còn có người ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Một ít đã từng cố nhân ."

Vừa nói, nàng đột nhiên quay đầu nhìn về phía phía chân trời, "Hẳn là tới ."

Ông

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, vạn giới thành bên ngoài, từng đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang vọng dựng lên .

Tiếng kiếm reo!

Rất nhanh, hơn mười đạo kiếm quang tiến nhập vạn giới thành bên trong, hiển nhiên, Đinh Thược Dược sớm có giao cho, nguyên nhân đây, không có ai ngăn cản những thứ này kiếm quang .

Chỉ chốc lát, hơn mười người xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Chứng kiến những thứ này người, Dương Diệp ngây ngẩn cả người .

Cổ Kiếm Tông đệ tử!

Trước mắt những thứ này, dĩ nhiên toàn bộ là Cổ Kiếm Tông đệ tử, cầm đầu chính là cái kia tuyết trưởng lão còn có Cổ Nghiệt, Lục Vân Tiên

Lúc trước Cổ Kiếm Tông người may mắn còn sống sót, đều tới!

Cổ Nghiệt đám người hướng về phía Dương Diệp nhất tề thi lễ, "Gặp qua tông chủ!"

Tuy là bọn họ những thứ này người, cơ bản cũng đã là tông chủ, thế nhưng, ở trong lòng bọn họ, Dương Diệp mới thật sự là Cổ Kiếm Tông tông chủ . Tại hắn nhóm đệ tử trước mặt, bọn họ là tông chủ, thế nhưng ở Dương Diệp trước mặt, bọn họ là đệ tử!

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Các ngươi sao lại tới đây!"

Tuyết trưởng lão cười nói "Hiện tại nhưng là chúng ta vũ trụ ba chiều thời khắc nguy hiểm nhất, loại thời điểm này, chúng ta có thể nào không đến đâu?"

Cổ Nghiệt cười nói "Tuyết trưởng lão nói cực phải, tuy là ta chờ thực lực cũng không phải là mạnh như vậy, bất quá, ta tin tưởng, chúng ta vẫn sẽ có dùng ."

Dương Diệp khẽ cười nói "Các ngươi đã tới, các ngươi tông môn đâu?"

Cổ Nghiệt nói ". Cái này không cần lo lắng, chúng ta đã toàn bộ giao phó xong ."

Dương Diệp nhìn mọi người, trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau hắn nghiêm mặt nói "Yên tâm, các ngươi làm sao tới, ta liền sẽ để các ngươi làm sao trở về ."

Cổ Nghiệt cười nói "Nếu đã tới, sinh tử liền sớm đã không để ý ."

Dương Diệp nội tâm có chút phức tạp, trước mắt thực lực của những người này, không thể nói yếu, thế nhưng, so sánh với bọn họ hiện tại phải đối mặt địch nhân, cũng quả thực không đủ mạnh, thế nhưng, bọn họ đều tới!

Bọn họ biết rõ tới có thể sẽ chết, nhưng vẫn phải tới!

Không vì lợi, chỉ vì tình .

Chẳng biết tại sao, nhìn trước mắt những thứ này Cổ Kiếm Tông đệ tử cái kia hưng phấn khuôn mặt sắc, Dương Diệp nội tâm bên trong xuất hiện một loại cảm giác kỳ dị .

Tình!

Thế gian này, không vẻn vẹn có thân tình ái tình, còn có tình hữu nghị, tình huynh đệ

Chuyện tình cảm, bao la vạn tượng .

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn vỗ vỗ Cổ Nghiệt bả vai, sau đó nói "Đi, mang bọn ngươi đi gặp một cái lão tiền bối, các ngươi cố gắng với hắn học tập ."

Vừa nói, hắn mang theo mọi người tìm được rồi Kiếm Vô Địch .

Dương Diệp đi tới Kiếm Vô Địch trước mặt, hì hì cười, "Sư Tổ, những thứ này đây, đều là ta đã từng đồng môn, ân, coi như là đồ tôn của ngươi, ngươi chỉ đạo chỉ đạo bọn họ thôi!"

Thời khắc này Dương Diệp, hoàn toàn không giống như là vũ trụ ba chiều trật tự thành lập người, càng không giống như là vạn giới thành thành chủ .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, Dương Diệp hiện tại chính là mọi người ngầm thừa nhận vạn giới thành thành chủ .

Kiếm Vô Địch nhìn thoáng qua mặt dày mày dạn Dương Diệp, lắc đầu thở dài, "Ngươi cái tên này "

Vừa nói, hắn nhìn về phía Cổ Nghiệt đám người, sau đó nói "Đều lưu lại đi, còn có thể học nhiều thiếu, ngộ nhiều thiếu, nhìn chính các ngươi tạo hóa!"

Nghe vậy, Cổ Nghiệt đám người vội vã cung kính thi lễ .

Tuy là không biết trước mắt lão nhân này là ai, thế nhưng, Dương

Diệp đều tôn kính như vậy, hơn nữa còn gọi sư tổ, như vậy thực lực có thể yếu sao? Nhanh lên ôm tốt bắp đùi mới được a!

Nhìn thấy Kiếm Vô Địch bằng lòng, Dương Diệp trong lòng cũng là buông lỏng, hắn vẫn còn có chút thấp thỏm, bởi vì Kiếm Vô Địch độc lai độc vãng quen, làm cho hắn xuất hiện dạy người, vẫn có chút treo. Nhưng mà, sự thực chứng minh, hắn suy nghĩ nhiều .

Đem Cổ Nghiệt đám người giao cho Kiếm Vô Địch chi về sau, Dương Diệp chính là ly khai .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp về tới trong phòng tu luyện, trong phòng tu luyện rỗng tuếch, An Nam Tĩnh đã không ở .

Dương Diệp thần thức quét một cái Hồng Mông Tháp, rất nhanh, hắn lắc đầu cười .

Nguyên lai An Nam Tĩnh phải đi điều giáo Nhị Nha đi rồi!

Chuẩn xác mà nói là hai cái đang đối với đánh!

Bây giờ Nhị Nha, thực lực kia, đừng nói An Nam Tĩnh, coi như là Dương Diệp đều có chút kiêng dè không thôi . Nhị Nha nhục thân lực lượng cùng nhục thân phòng ngự, đem so với trước, mạnh không chỉ một cấp bậc mà thôi!

Ở lực lượng cùng nhục thân phương diện phòng ngự, không có bất kỳ người nào có thể ở Nhị Nha trước mặt chiếm được tiện nghi .

Nhị Nha bắt đầu tu luyện về sau, Tiểu Bạch tắc thì là bắt đầu tiếp tục trêu ghẹo mãi đồ của nàng, hắn hiện tại duy nhất hứng thú chính là trêu ghẹo mãi Dương Diệp những bảo vật kia, tăng mạnh lại tăng cường!

Bất quá, nàng một ít kỳ quái cách nghĩ, cũng thiếu chút nữa làm ra đại sự tình tới!

Tỷ như, đem Thiên Tru kiếm cùng táng mệnh kiếm dung hợp hai thanh kiếm bất đồng, tự nhiên là không pháp dung hợp, mà nàng lại mạnh mẽ dung hợp nhưng sau nàng bị tạc bay . Chẳng qua còn tốt, nàng cũng không có sự tình, bởi vì mỗi lần dung hợp trước, chính cô ta đều sẽ ở cách xa xa, hiển nhiên, nàng đã ý thức được có thể sẽ gặp chuyện không may tình!

Làm kiếm không pháp dung hợp chi về sau, nàng lại nghĩ ra một cái nhiều kiểu mới dung hợp yêu thú, vì vậy, tiểu long Tiểu Ngưu chờ đại yêu bắt đầu bi thảm .

Luyện khí không được, vậy luyện yêu!

Kỳ thực, không có ai biết, Tiểu Bạch đánh bậy đánh bạ, làm cho tương lai thế giới trong, nhiều hơn một cái mới chức nghiệp mới tinh chức nghiệp!

Ở xa xôi một mảnh tinh không bên trong, theo lưỡng đạo bóng trắng chợt lóe lên, xa chỗ tinh không bên trong đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, từng đạo khí lãng không ngừng hướng bốn phía bộc phát ra, cùng này đồng thời, lưỡng đạo bóng trắng bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy vạn trượng xa!

Rất nhanh, lưỡng đạo bóng trắng ngừng lại .

Một tên trong đó kiều tiểu nữ tử lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, "Tiểu thiên, chúng ta cũng sắp đến ."

Trong bầy có độc giả bởi vì thiên mệnh cùng Tiêu Dao Tử ai mạnh chuyện tình rùm beng

Các ngươi cảm thấy hai người ai mạnh hơn ?.

------oOo------

Chương 2745: ta mắt nhìn xuống đám mây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Trước mắt cái này lưỡng đạo bóng trắng, chính là Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú!

Hai cái nguyên bản không cùng thời đại người, lại trở thành bằng hữu .

Tính khí rất đúng!

Nghe được Thiên Tú, Kỳ Bỉ Thiên ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, ở cái kia xa xôi tinh không bên trong, nàng nhìn thấy một ít thần bí quang điểm .

"Hẳn không phải là!" Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói .

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Vũ trụ bốn chiều so với chúng ta tưởng tượng có chút xa, chứng kiến những điểm sáng kia rồi không ? Những điểm sáng kia chắc là bọn họ một cái cứ điểm, quang điểm phía sau không gian, khả năng mới thật sự là vũ trụ bốn chiều không gian ."

Thiên Tú khẽ gật đầu, "Không có quan hệ, đánh là được."

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Là, đánh là được."

Vừa nói, nàng lại tựa như là nghĩ đến cái gì, quay đầu nhìn thoáng qua, "Không biết tiểu tử kia hiện tại như thế nào!"

Nghe vậy, Thiên Tú xoay người nhìn về phía xa chỗ . Quá hồi lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Hắn không phải một cái người nhận thua, tin tưởng ta, hắn sẽ cùng tới, chúng ta đi thôi!"

Ở nơi này lúc, một đạo bóng trắng đột nhiên xuất hiện ở không xa chỗ .

Nhìn thấy cái này đạo bóng trắng, Kỳ Bỉ Thiên hai mắt híp lại, nhãn trung là địch ý sâu đậm .

Xa chỗ cái kia đạo bóng trắng, chính là quần trắng thiên mệnh .

Quần trắng thiên mệnh dừng bước lại, nàng nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú, sau đó nói: "Sắp đột phá đi, hắn bị lão đại theo dõi, mạng nhỏ nhanh khó giữ được ."

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp biến mất ở không xa chỗ .

Thiên Tú nói: "Giết sao?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Người này cùng cái khác ba cái thiên mệnh bất đồng ..."

Nói đến đây, nàng quay đầu nhìn về phía vũ trụ ba chiều phương hướng, nhíu mày, "Tiểu tử kia lại làm cái gì ? Rốt cuộc lại bị thiên mệnh lão đại theo dõi ?"

Thiên Tú lắc đầu, "Hắn một mạch rất có thể gây sự!"

"Trở về sao?" Kỳ Bỉ Thiên hỏi .

Thiên Tú hỏi, "Ngươi ta liên thủ, có thể thắng cái kia thiên mệnh lão đại ?"

Kỳ Bỉ Thiên suy nghĩ một chút, nhưng sau lắc đầu, "Hẳn là đánh không lại ."

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Vậy trước tiên đi đột phá, nhưng sau đang tìm nàng đánh chết người cái!"

Kỳ Bỉ Thiên cười ha ha một tiếng, "Được, đánh chết người cái . Bị nàng áp mấy vạn năm, lúc này đây, không phải nàng chết, chính là ta mất mạng, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, hai người thân hình run lên, biến mất ở xa chỗ .

Khoảng chừng một canh giờ về sau, hai nữ đột nhiên ngừng lại, bởi vì xa chỗ, có người đang ở đại chiến .

Là một gã cầm trong tay trường đao nữ tử!

Dương Bất Tử!

Mà cùng Dương Bất Tử đại chiến, là một gã bên hông treo hồ lô rượu nữ tử, chính là cái kia Đồ!

"Thiên mệnh!"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Lại xuất hiện một cái!"

Thiên Tú hai tay chậm rãi chặt nắm lại, mà đang ở cái này lúc, ở bên phải không xa chỗ xa xôi tinh không bên trong, một luồng khí tức kinh khủng đột nhiên cuốn tới, rất nhanh, từng vị kình thiên cự nhân xuất hiện ở cái kia mảnh nhỏ tinh không bên trong .

Có chừng hơn hai mươi tôn, lại mỗi một vị đều người xuyên tử kim sắc khôi giáp, cầm trong tay dài đến gần mười trượng cự phủ .

Những thứ này cự nhân đứng ở cái kia mảnh nhỏ tinh không, giống như từng vị chiến thần, cái kia ngập trời uy áp cùng khí thế chấn động toàn bộ tinh không cũng vì đó sợ run .

Nhưng mà, cầm đầu cũng là một người đàn ông!

Một gã nhân loại nam tử!

Mà ở tên này nhân loại nam tử thân về sau, còn có một đầu hình thể cự đại, hình dạng lại tựa như sư tử đại yêu, đầu này đại yêu hai mắt đỏ sậm, giống như đèn lồng một dạng lớn, tứ chi càng là như từng cây một kình thiên chi trụ!

Nhân loại nam tử mặc một bộ hắc trường bào màu đen, đầu đội lấy một cái cùng loại mũ sừng trâu, ở trong tay hắn, nắm một thanh trường thương, thương so với bình thường thương dài hơn một chút, thương nhọn chặt đứt một đoạn nhỏ, làm như bị vũ khí sắc bén gì sở gọt .

Theo tên nam tử này cùng những thứ kia kình thiên cự nhân xuất hiện, cách đó không xa Đồ cùng với cái kia Dương Bất Tử tức thì ngừng lại, hai nữ quay đầu nhìn về phía xa xa nam tử, diện vô biểu tình .

Nam tử dừng bước lại, nhìn thoáng qua chúng nữ, nhất về sau, ánh mắt của hắn rơi vào cách đó không xa Đồ thân lên, trong nháy mắt, hắn thần sắc băng lạnh xuống, "Thiên mệnh!"

Đồ nhếch miệng cười, "Nhưng thật ra không nghĩ tới, cự nhân có nhân loại theo bên kia xuất hiện, xem ra, ngươi nên là đầu nhập vào bên kia đi!"

Nam tử lạnh lùng nói: "Giết!"

Theo nam tử thanh âm rơi xuống, hắn sau lưng vị kia đại yêu đột nhiên thả người nhảy, phi thẳng đến cái kia Đồ nhào tới .

Đồ khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, thả người nhảy, một cước ném .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, vị kia đại yêu bị chấn địa liên tục chợt lui, mà lúc, một thanh trường thương đột nhiên đi tới Đồ trước mặt, mà Đồ hiển nhiên là sớm có dự liệu, hai tay chợt hợp lại, trực tiếp hợp ở cái kia cây trường thương, ngay sau đó, nàng cả người lấn người hướng phía trước chính là một cước .

Khi nàng ra chân một khắc kia, trường thương chủ nhân, cũng chính là cái kia mũ giáp nam tử đồng dạng ra chân .

Ầm!

Hai người vừa chạm vào mà phân, mỗi bên từ trở lại tại chỗ!

Đồ nhìn thoáng qua cách đó không xa mũ giáp nam tử, cười nhạt, "Thật sự có tài a ."

Mũ giáp nam tử nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên chúng nữ, "Ngươi nhóm cũng đều là vũ trụ ba chiều cường giả, vì sao phải cùng cái này thiên mệnh cùng nhau ?"

Dương Bất Tử nhíu mày, "Mù ngươi mắt chó, ngươi thấy ta ở cùng với nàng rồi hả?"

Mũ giáp nam tử hai mắt híp lại, "Ngươi muốn chết ?"

Dương Bất Tử đưa tay ngoéo ... một cái, "Đi thử một chút!"

Mũ giáp nam tử trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mà lúc, Dương Bất Tử đột nhiên tại chỗ một cái xoay tròn, sau một khắc, nhất cỗ khí thế cường đại đột nhiên tự trong cơ thể nàng tịch quyển mà ra, cùng này đồng thời, chỉ một quả đấm đánh về phía vậy tới đến nam tử trước mặt .

Ầm!

Cái này đấm ra một quyền, giữa sân không gian chợt run lên, ngay sau đó, đạo nhân ảnh kia bay thẳng trở về tại chỗ!

Mà Dương Bất Tử cũng đồng dạng hướng lui về sau đủ đủ gần trăm trượng khoảng cách!

Không xa chỗ, cái kia khôi nam tử nhìn Dương Bất Tử, nhãn trung có một cái ngưng trọng màu sắc .

Thật mạnh!

Những người trước mắt này đến tột cùng là ai ?

Nam tử thấy chúng nữ liếc mắt, cuối cùng, hắn không có tuyển trạch thêu dệt chuyện, mà chỉ nói: "Chúng ta đi!"

Nói xong, hắn mang theo sau lưng những thứ kia kình thiên cự nhân sẽ vòng qua Dương Bất Tử đám người, mà đang ở cái này lúc, Dương Bất Tử đột nhiên nói: "Đi hướng nào ?"

Nam tử cười nhạt, "Làm sao ? Muốn ngăn chúng ta ? Ngươi khả năng không được!"

"Nàng là hỏi ngươi muốn đi đâu!" Cái này lúc, cái kia Đồ đột nhiên cười híp mắt nói .

Cười có chút hư .

Nam tử đạm thanh nói: "Đương nhiên là đi vũ trụ ba chiều!"

Nghe vậy, Dương Bất Tử thần sắc trong nháy mắt âm trầm xuống, mà lúc, cái kia Đồ thật dài ah một tiếng, nhưng sau nàng nhìn thoáng qua cách đó không xa Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú, "Các ngươi có thể không biết, hiện tại Dương Diệp đã là cái kia vũ trụ ba chiều trật tự thành lập người, hắn tụ tập vũ trụ ba chiều hết thảy mệnh kỳ cường giả, đang chuẩn bị đối kháng cái kia Mạt Pháp Chi Địa cùng cái này vũ trụ bốn chiều đây, bất quá, thực lực của hắn khả năng có ném một cái ném yếu, nếu để cho bọn người kia xuống phía dưới, hắn có thể sẽ bị đánh chết!"

Kỳ Bỉ Thiên đạm thanh nói: "Ngươi đang nói đùa sao?"

Dương Bất Tử đột nhiên nói: "Nàng không đang nói đùa ."

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Dương Bất Tử, Dương Bất Tử nói: "Hắn là ta Dương tộc nhân, ta mới từ phía dưới đi lên ..."

Nói đến đây, nàng xem hướng Đồ, "Lấy sau đang lộng ngươi!"

Đồ uống một ngụm rượu, nhưng sau cười ha ha một tiếng, "Theo thì xin đợi!"

Dương Bất Tử không để ý tới Đồ, mà là nhìn về phía nam tử kia, "Tới chiến!"

Thanh âm rơi xuống, nàng thân hình run lên, phi thẳng đến nam tử kia vọt tới .

Nam tử đang muốn xuất thủ, cái này lúc, lưỡng đạo khí tức đột nhiên bao phủ ở hắn, hắn biến sắc, quay đầu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú, đang muốn nói, cái này lúc, Thiên Tú đột nhiên nói: "Nơi nào đến, lăn trở về nơi đó!"

Nam tử hai mắt híp lại, nhưng sau bấm tay một điểm, một viên đen nhánh lệnh bài màu đen phóng lên cao, rất nhanh, cái viên này lệnh bài trực tiếp biến mất ở tinh không bên trong .

"Hắn gọi cứu binh!"

Cái này lúc, cách đó không xa Đồ vừa uống rượu vừa nói: "Xem ở lão tam cùng lão tứ mặt mũi lên, hảo tâm nhắc nhở một cái, muốn đánh các ngươi nhanh hơn điểm, không phải chờ một hồi, các ngươi khả năng liền đánh không lại . Các ngươi ..."

Nói đến đây, Đồ đột nhiên ngừng lại, bởi vì Kỳ Bỉ Thiên cùng A Tú đã liền xông ra ngoài!

Đồ lắc đầu cười, nàng xoay người rời đi, chẳng qua đi mấy bước, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên nói: "Vừa rồi tên kia dường như ra tay với ta, không được, được đánh trở về!"

Thanh âm rơi xuống, một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên ...

Ở nào đó chỗ xa xôi đám mây bên trong, một nữ tử ngồi ở bàn cờ trước, tay phải chấp nhất miếng Bạch Tử, chưa có hạ xuống, cái viên này Bạch Tử ở nàng chỉ nhọn không ngừng lăn lộn .

Nữ tử khóe miệng mang theo nụ cười lạnh nhạt .

Rất nhanh, nữ tử cử tử rơi xuống.

Nhưng mà, đối diện nàng cũng là không có bất cứ động tĩnh gì .

Nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt không xa chỗ, "Hạ!"

Thanh âm bên trong, lộ ra một vẻ chân thật đáng tin .

Sau một lúc lâu , bên kia vang lên một giọng nói, "Ngươi cố ý phá vỡ vũ trụ ba chiều bình chướng, chính là muốn cho ta nhóm tiến nhập vũ trụ ba chiều, nhưng mà, ngươi tuyệt không phải là rảnh rỗi buồn chán làm, nói đi, ngươi đến tột cùng muốn làm cái gì! Ngươi mưu đồ nhiều năm như vậy, đến tột cùng là vì sao!"

Nữ tử khẽ cười nói: "Ngươi hỏi nhiều lắm!"

Bên kia trầm mặc .

Nữ tử cười nói: "Như ngươi không cho ngươi người qua đây, ta liền đi vào ."

Ở nơi này lúc, một viên hắc tử đột nhiên từ cái này bàn cờ chi trên bay lên, nhưng sau trực tiếp chém về phía nữ tử .

Nữ tử đưa tay kẹp một cái chính là kẹp lấy này cái quân cờ, đón lấy, nàng đem quân cờ thả lại tại chỗ, "Không muốn tại động thủ, giết ngươi, ta cảm thấy, không dùng được hai kiếm!"

Thanh âm kia nói: "Chúng ta sẽ không bị ngươi lợi dụng!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Rất tốt ."

Thanh âm rơi xuống, nàng cầm lấy bàn cờ ở trên hành đạo kiếm chính là đứng dậy hướng đối diện đi tới .

Đi rất là tiêu sái .

Nữ tử cười nói: "Một canh giờ về sau, vũ trụ bốn chiều không có một cái sống, bao quát ngươi ở đây bên trong, ngươi muốn cược nhất đánh cuộc không ?"

Nữ tử cũng không có dừng bước lại .

Đang ở nữ tử muốn đi ra mảnh này đám mây lúc, một giọng nói đột nhiên vang lên, "Ngươi thắng ."

Nữ tử dừng bước, nàng đi trở về đến rồi bàn cờ trước, đem kiếm nhẹ nhàng phóng xuống, nhưng sau cười nói: "Thức thời người, có thể sống lâu hơn một chút ."

Bên kia trầm mặc .

Nữ tử đứng dậy đi tới cách đó không xa gốc cây kia trước, nàng đứng ở bên cây, mắt nhìn xuống phía dưới đám mây, sau một lúc lâu, nàng lắc đầu cười, "Ta mắt nhìn xuống đám mây phía dưới, cười nhìn thương sinh như con kiến hôi giãy dụa ..."

.....

------oOo------

Chương 2746: một cái củng không để lại!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở một mảnh vô tận tinh không bên trong, đại chiến vẫn như cũ tiếp tục .

Đồ, Dương Bất Tử, Thiên Tú cùng với Kỳ Bỉ Thiên hiếm thấy liên thủ .

Tất cả mọi người chỉ có một mục đích, đó chính là không cho trước mắt những thứ này kình thiên cự nhân còn có nam tử này tiến nhập vũ trụ ba chiều .

Đối với Kỳ Bỉ Thiên còn có Thiên Tú mà nói, thiên mệnh là địch nhân, thế nhưng trước mắt những thứ này , đồng dạng là địch nhân .

Ngay từ đầu, Kỳ Bỉ Thiên đám người áp chế hoàn toàn cái kia mũ giáp nam tử cùng hắn sau lưng những thứ kia kình thiên cự nhân .

Chuẩn xác mà nói là, cái kia mũ giáp nam tử cùng hắn sau lưng những thứ kia kình thiên cự nhân hầu như chỉ có bị động bị đánh phần .

Cái này mấy người phụ nhân liên thủ, thật thật sự là quá kinh khủng!

Thế nhưng cũng không lâu lắm, Đồ đám người đột nhiên ngừng lại .

Bốn nữ cơ hồ là đồng thời nhìn về phía cái kia mũ giáp nam tử cùng những thứ kia kình thiên cự nhân sau lưng mảnh không gian kia, ở mảnh này tinh không không gian bên trong, làm như có vật gì muốn xuất hiện, mảnh không gian kia một hồi lại một trận mà phập phòng .

Rất nhanh, ở bốn nữ nhìn kỹ phía dưới, bốn đầu cự yêu tự mảnh không gian kia bên trong chui ra .

Bốn đầu đại yêu đầu như ác lang, diện mục dữ tợn, miệng máu bên trong, răng nanh mấy trượng chi trưởng, người như Đại Bằng, lưng mọc hai cánh, đôi chân, hình thể tráng như đại sơn!

"Dị thú Tranh Nanh!"

Không xa chỗ, Đồ đột nhiên nói .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn về phía Đồ, Đồ cũng là ngẩng đầu nhìn về phía vô tận hư không bên trong, trong mắt nàng mang theo vẻ nghi hoặc, "Lão đại, ngươi đến tột cùng ý muốn như thế nào ..."

Giữa sân không có ai so với nàng càng tinh tường cái này bốn tôn đại yêu kinh khủng!

Bởi vì năm đó nàng liền cùng với giao thủ quá, mà ở năm đó, thiên mệnh lão đại tự thân xuất thủ, trấn áp vũ trụ bốn chiều cái kia vị siêu cấp cường giả, ngoại trừ này bên ngoài, càng là chém giết rất nhiều vũ trụ bốn chiều đại năng, cái này dị thú Tranh Nanh chính là một cái trong số đó!

Mà có thiên mệnh lão đại tồn tại, cái này vũ trụ bốn chiều xưa nay không dám phái ra siêu việt mệnh kỳ tầng thứ tồn tại xuất hiện, bởi vì xuất hiện một cái chết một người!

Mà bây giờ, cư nhiên duy nhất đi ra bốn đầu dị thú Tranh Nanh!

Đồ rất nghi hoặc!

"Cái này bốn cái đến tột cùng là cái gì quỷ ?" Kỳ Bỉ Thiên lại hỏi .

Hiển nhiên, Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú còn có Đồ đều cảm nhận được cái này bốn đầu dị thú Tranh Nanh cường đại .

Đồ nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Không nên để cho cái này bốn đầu súc sinh đến vũ trụ ba chiều, không phải , bên kia tất cả mọi người muốn xong đời ."

Ở nơi này lúc, xa chỗ cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh đột nhiên tản mát ra bốn đại thao thiên uy áp hướng bốn nữ tịch quyển đi, chỉ là uy áp, chính là trực tiếp làm cho chu vi mấy trăm ngàn dặm bên trong không gian trong nháy mắt vỡ nhỏ yên diệt!

Giờ khắc này, bốn nữ thần sắc đều là ngưng trọng .

Thiên Tú đột nhiên nói: "Giết chết!"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Xem ai trước giết chết một đầu!"

Thanh âm rơi xuống, bốn nữ cơ hồ là cùng lúc này biến mất ở giữa sân .

Mà cái kia mũ giáp nam tử cũng là không có tham dự vào, mà là mang theo thân sau những thứ kia kình thiên cự nhân thần tốc biến mất ở giữa sân .

Mà Đồ đám người lúc này lại căn bản không có dư thừa lực lượng để ý tới cái kia mũ giáp nam tử cùng với những thứ kia kình thiên cự nhân!

Cứ như vậy, ở cái kia mũ giáp nam tử dẫn dắt xuống, đám kia kình thiên cự nhân thần tốc hướng vũ trụ ba chiều đi .

Vạn giới thành .

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên.

Một cái tiểu gia hỏa đang ở chơi đùa cái gì .

Cái này tiểu gia hỏa, dĩ nhiên chính là Tiểu Bạch .

Không biết quá bao lâu, Tiểu Bạch đột nhiên ném hạ móng vuốt trong linh trượng, nhưng sau nâng lên trước mặt đồ đạc xoay người chạy . Rất nhanh, nàng đi tới trong phòng tu luyện, nàng đang cầm nhất kiện màu vàng sậm Hộ Tí đưa tới Dương Diệp trước mặt .

Hoành thiên!

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt hoành thiên, có chút kinh ngạc, bởi vì ... này hoành thiên cùng lúc trước có chút không quá giống nhau!

Thay đổi càng kiên cố hơn!

Dương Diệp nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo thần tốc vung múa .

Nhị Nha!

Dương Diệp hiểu . Cái này tiểu gia hỏa là lại đi Nhị Nha nơi ấy hóa duyên lấy miếng vảy ! Bất quá, nàng không phải duy nhất muốn, mà là muốn một điểm chi về sau, chờ Nhị Nha mọc ra về sau, nàng lại tới muốn một điểm ... Cứ như vậy, nhất thiên muốn một điểm, dần dần, nàng đem cái này hoành thiên triệt để cải tạo một phen .

Dương Diệp xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau hắn ôm Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha sở tại, Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, nhẹ giọng nói: "Nhị Nha, những thứ kia miếng vảy, đối với ngươi có ảnh hưởng sao?"

Nhị Nha lắc đầu, "Không có ảnh hưởng gì ."

"Nói thật ra!" Dương Diệp trầm giọng nói .

Nhị Nha cười nói: "Thật không ảnh hưởng á..., Dương ca, ta không lừa ngươi . Coi như Tiểu Bạch không muốn những thứ kia miếng vảy, ta cũng là muốn vứt bỏ ."

"Vì sao ?" Dương Diệp có chút không giải khai .

Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Ta miếng vảy đang không ngừng tiến hóa, mỗi một lần tiến hóa, phía trước đều sẽ bị đào thải hết!"

Vừa nói, nàng cầm lấy cái đuôi của mình, "Xem!"

Dương Diệp nhìn về phía nàng cái kia đuôi, cái kia trên đuôi miếng vảy cùng lúc trước hắn đã gặp miếng vảy đã có chút không giống .

Nhị Nha nói: "Cho nên, những thứ kia miếng vảy là ta làm cho Tiểu

Bạch cầm đi, không cầm đi, cũng phải cần lãng phí!"

Một bên, Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu!

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau cười nói: "Là ta nghĩ nhiều rồi ."

Tiểu Bạch nhếch miệng cười, đầu nhỏ cọ xát chà xát Dương Diệp bàn tay .

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, "Nhị Nha, ngươi bây giờ nhớ tới chuyện lúc trước sao?"

Nhị Nha lắc đầu, "Muốn chuyện trước kia tình làm cái gì, không muốn!"

Dương Diệp: "....."

Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Dương ca, ta yêu mến bây giờ, không yêu thích trước kia . Ta vẫn là ta, lúc trước ta đây, cũng là bây giờ ta, bất quá, ta tuyển trạch quá cuộc sống bây giờ ."

Dương Diệp cười nói: "Ta hiểu được!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên nhất biến, sau một khắc, hắn trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Giữa sân, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, nhẹ giọng nói: "Tiểu Bạch, phiền toái tới rồi!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, con ngươi tích lưu lưu chuyển, không biết đang suy nghĩ gì .

Nhị Nha nhẹ nhàng sờ soạng lau Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Ngươi có phải hay không lại đang suy nghĩ ý định quỷ quái gì ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng đưa ra một cái móng vuốt khoanh một vòng tròn, đón lấy, nàng lại đưa ra một cái móng vuốt vẽ một vòng tròn ... Cứ như vậy, nàng hai cái móng vuốt liên tiếp vẽ nhiều cái vòng vòng .

Nhị Nha nhìn cái kia vẻ mặt hưng phấn Tiểu Bạch, nàng thấp giọng thở dài, "Mẹ của ta ai, ta đột nhiên phát hiện, Dương ca thật sự là lợi hại thật là lợi hại, hắn cư nhiên có thể hiểu Tiểu Bạch ngươi ý tứ ... Ta Nhị Nha bội phục hắn!"

Tiểu Bạch: "..."

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ly khai Hồng Mông Tháp về sau, lập tức triệu tập vạn giới thành bên trong chúng cường giả, rất nhanh, từng đạo khí tức cường đại đột nhiên tự vạn giới thành bên trong phóng lên cao .

Vạn giới thành trên khoảng không, Dương Diệp đám người ngẩng đầu nhìn về phía cái kia tinh không bên trong , bên kia, từng đạo uy áp không ngừng áp bách mà đến, toàn bộ vạn giới thành bầu trời tầng mây đều đã triệt để tiêu tán .

Giờ khắc này, toàn bộ vạn giới thành đô cảm nhận được một trí mạng lực áp bách!

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới, nhưng sau hắn ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, sau một khắc, hắn ngón tay nhập lại hướng không trung chính là chỉ một cái .

Ông!

Một đạo kiếm quang đột nhiên phóng lên cao, đạo kiếm quang kia trên không trung giống như một tia chớp chợt lóe lên, trong nháy mắt, vậy tới tự tinh không trong khí thế uy áp đều bị chém hết!

Vạn giới thành bên trong, vô số huyền giả như thả phụ trọng .

Hư không bên trong, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia mảnh nhỏ tinh không, rất nhanh, một gã cưỡi một đầu đại yêu nam tử xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt .

Mà ở đầu này đại yêu thân về sau, có sấp sỉ 20 tôn cự nhân .

Thấy như vậy một màn, Kiếm Vô Địch đám người thần sắc trong nháy mắt ngưng trọng .

Bọn họ đã cảm nhận được những thứ kia cự nhân khí tức, so với bọn họ, chắc chắn mạnh hơn!

Đương nhiên, ánh mắt của bọn họ đều là tập trung ở tên nam tử kia thân lên.

Bởi vì tên nam tử này là nhân loại!

Vũ trụ ba chiều nhân loại!

Không trung, nam tử quan sát liếc mắt phía dưới Dương Diệp đám người, nhưng sau lắc đầu cười nhạt, "Đã nhiều năm như vậy . Cái này vũ trụ ba chiều nhân là nhất đại không bằng một đời ."

Dương Diệp thân hình run lên, xuất hiện ở nam tử trước mặt mười trượng trở lại trước .

Nam tử hai mắt híp lại, cũng không có xuất thủ .

Tự tin!

Hắn có tư cách này tự tin!

Dương Diệp ôm quyền, cười nói: "Không biết cái này vị xưng hô như thế nào!"

Nam tử cười nói: "Khương Quân, đương nhiên, ngươi nhất định là chưa từng nghe qua ta, cũng không có tư cách ."

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Nguyên lai là Khương tiền bối, không biết Khương tiền bối hôm nay tới đây vì chuyện gì đâu?"

Khương Quân đạm thanh nói: "Ngươi nói ta là tới làm gì đâu? Vì sao phải hỏi như này ngu xuẩn vấn đề đâu? Ngươi không cảm thấy ngươi hỏi như vậy, có vẻ ngươi trí thương ..."

Ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện .

Nguyên bản còn cười hì hì Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở Khương Quân trước mặt, trong nháy mắt đó bạo nổ phát, trực tiếp đưa hắn chỗ đi qua không gian ngạnh sinh sinh tê liệt nát bấy, cùng này đồng thời, một thanh kiếm bút thẳng hướng lấy cái kia Khương Quân đầu rơi xuống!

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Trong chớp nhoáng này bạo nổ phát, thêm trên lúc này Dương Diệp thực lực, cái kia lực lượng mạnh mẽ, đủ để chấn động nứt thiên địa .

Mà đối với cái kia Khương Quân mà nói, Dương Diệp cử động này, đối với hắn không thể nghi ngờ là ngập đầu chi tai họa .

Bởi vì Dương Diệp xuất kỳ bất ý!

Hai người giao thủ, người nào chiếm tiên cơ đó là vô cùng trọng yếu .

Bất quá, Khương Quân cũng không có người thường, ở nơi này sinh tử thời khắc mấu chốt, hắn vẫn bản năng làm ra phản ứng!

Hai tay hắn bản năng nắm trường thương hướng trên chính là một đỡ!

Cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng từ hắn trong cơ thể giống như vỡ đê tuôn ra .

Nhưng mà, cổ khí thế này mới vừa nhất xuất hiện chính là trực tiếp bị Dương Diệp kiếm thế nghiền ép nát bấy, kiếm nhất trảm mà xuống.

Xuy!

Kiếm trực tiếp chặt đứt cái kia mũ giáp nam tử trường thương, bất quá, thanh trường thương kia cũng cản trở Dương Diệp kiếm nhất chớp mắt, chính là chỗ này nhất chớp mắt, cái kia Khương Quân thân hình run lên, hướng sau chợt lui .

Nhưng mà, vẫn còn có chút đã muộn!

Xuy!

Theo một đạo tiên huyết bắn nhanh mà ra, cái kia Khương Quân thân thể trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chém thành hai nửa, bất quá, Khương Quân linh hồn cũng là chui đến cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Dương Diệp đang muốn truy kích, cái này lúc, một đầu đại yêu xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Cái kia đầu hình dạng như sư tử đại yêu trực tiếp một cái tát vỗ về phía Dương Diệp!

Dương Diệp đang muốn xuất kiếm, ở nơi này lúc, một đạo thân ảnh kiều tiểu đột nhiên đụng vào cái kia con đại yêu thân lên.

Ầm!

Cái kia con đại yêu trực tiếp bị đánh bay!

Tới người, chính là Nhị Nha!

Dương Diệp đem kiếm cắm kiếm vào vỏ, nhưng sau nhìn về phía không xa chỗ cái kia Khương Quân, "Thiên mệnh không che chở cái này thế giới, thế nhưng, ta Dương Diệp che chở ."

Vừa nói, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, "Thiên mệnh, ta biết ngươi đang xem lấy, ngươi tốt sinh nhìn, nhìn ta một chút Dương Diệp có thể hay không che chở được cái này thế giới ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm, "Cho lão tử giết, một cái cũng không để lại!"

.....

------oOo------

Chương 2747: không phục thì làm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giết!

Theo Dương Diệp ra lệnh đi, tại hắn thân sau không xa chỗ, Kiếm Vô Địch đám người phi thẳng đến đám kia kình thiên cự nhân vọt tới!

Mà Nhị Nha tắc thì là trực tiếp đánh về phía vị kia đại yêu!

Vị kia đại yêu lúc này cũng đã phục hồi tinh thần lại, khi thấy Nhị Nha đánh về phía nó lúc, bên ngoài thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, nhưng sau không cam yếu thế hướng Nhị Nha đụng tới!

Tình hình chung xuống, yêu là lấy thể hiện quyết định mạnh yếu..

Đương nhiên, cũng có chút ngoại lệ .

Trước mắt Nhị Nha chính là một cái đại đại ngoại lệ!

Ầm!

Theo một đạo tiếng kêu rên vang lên, vị kia đại yêu lần nữa bị Nhị Nha đụng bay ra ngoài .

Nhị Nha đắc thế không buông tha yêu, lần nữa hướng vị kia đại yêu vọt tới

Thời khắc này Nhị Nha, con ngươi bên trong đã biến thành màu đỏ tươi sắc .

Loại thời điểm này Nhị Nha, là nguy hiểm nhất, cũng là để cho người kiêng kỵ nhất. Có thể nói, loại thời điểm này Nhị Nha , người bình thường căn bản không dám tới gần!

Hung tính đại phát!

Cái kia con đại yêu cũng rốt cục ý thức được Nhị Nha cường đại, thời khắc này nó, trong lòng đã có vẻ sợ hãi .

Bất quá, nó không có trốn, mà là lần nữa hướng Nhị Nha vọt tới!

Trong nháy mắt, toàn bộ vạn giới thành trên khoảng không bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên .

Áp chế!

Song phương mới vừa giao một cái chiến, Dương Diệp bên này chính là trực tiếp áp chế cái kia Khương Quân cùng những thứ kia kình thiên cự nhân, bởi vì cái kia Khương Quân lúc này đã đánh mất sức chiến đấu!

Dương Diệp ánh mắt một mực tập trung vào cái kia Khương Quân, đang ở cái kia Khương Quân muốn lui về phía sau đi lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Nhận thấy được cái này một mặt, cái kia Khương Quân trong lòng hoảng hốt, hắn vừa định triệu hoán cái kia con đại yêu, nhưng mà, bên cạnh lại truyền tới một đạo tiếng kêu thảm thiết!

Chính là vị kia đại yêu tiếng kêu thảm thiết!

Giờ khắc này, Khương Quân cảm nhận được khí tức tử vong .

Chẳng qua ở nơi này lúc, nhất tôn cự nhân đột nhiên hướng Dương Diệp vị trí một cái tát vỗ xuống phía dưới .

Dương Diệp hơi ngừng lại, trở tay một kiếm chém ra .

Xuy!

Cái này một kiếm chém ra, vị kia cự nhân toàn bộ bàn tay trực tiếp bị chém xuống, sau một khắc, một đạo kiếm quang trực tiếp chém về phía cái kia Khương Quân!

Bắt giặc phải bắt vua trước!

Mà lúc, phía trước vị kia cự nhân lần nữa xông về Dương Diệp, Dương Diệp lúc này đây không quay đầu lại, tại hắn bên hông, Kiếm Hồ khẽ run lên, rất nhanh, một thanh hắc kiếm chém bay mà ra!

Táng mệnh kiếm!

Thanh kiếm này trực tiếp chém về phía vị kia cự nhân, mà vị kia cự nhân dùng chính mình cái tay còn lại hung hăng quét về thanh kiếm này

Cái này đảo qua, cái kia cường đại lực lượng trực tiếp đem không gian xung quanh chấn vỡ!

Nhưng mà, nó đối mặt là trong trời đất này sắc bén nhất mấy thanh kiếm một trong!

Xuy!

Táng mệnh kiếm trực tiếp đem vị kia cự nhân cánh tay tận gốc chém xuống, mà táng mệnh kiếm tốc độ không giảm, từ cái này tôn cự nhân giữa chân mày xuyên qua!

Vị kia cự nhân cường đại nhục thân ở nơi này kiếm trước mặt, giống như là giấy đồng dạng, yếu ớt không chịu nổi một kích!

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp đã tới cái kia Khương Quân trước mặt, cái kia Khương Quân vừa muốn nói gì, Dương Diệp một kiếm chém xuống.

Ầm!

Cái kia Khương Quân toàn bộ linh hồn trong nháy mắt tan tành mây khói!

Dương Diệp thu kiếm, đem kiếm cắm kiếm vào vỏ, cái này lúc, cái kia táng mệnh kiếm cũng tự động bay trở về đến rồi hắn Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha, Nhị Nha hướng về phía Dương Diệp khoát tay áo, ý là không cần hỗ trợ .

Nàng muốn một mình đấu!

Dương Diệp không có tuyển trạch nhúng tay, Nhị Nha tuy là tuổi còn nhỏ, nhưng là lại có cường giả chi tâm, hoặc có lẽ là, cường giả kiêu ngạo! Tuy là hắn giúp, Nhị Nha cũng sẽ không nói cái gì, thế nhưng, hắn đồng dạng hy vọng Nhị Nha có thể tự mình giải quyết, hơn nữa, hắn cũng tin tưởng Nhị Nha!

Đừng nói vị kia đại yêu, coi như là hắn đối với trên Nhị Nha đều không có gì phần thắng!

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên .

Theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, cân nhắc trăm trượng bên ngoài, nhất tôn cự nhân cánh tay trực tiếp cùng thân thể phân ra, cùng này đồng thời, một thanh hắc kiếm đột nhiên từ cái này tôn cự nhân trước ngực xuyên qua!

Ầm!

Vị kia cự nhân trực tiếp nổ bể ra đến, hóa thành khắp nơi thiên bi mảnh nhỏ .

Đang ở Dương Diệp muốn ra kiếm thứ hai lúc, đột nhiên, một thần thức uy áp từ cái này xa xôi tinh không bên trong nghiền ép mà đến!

Giữa sân sở có người trong lòng hoảng hốt!

Đều là cảm nhận được này cổ uy áp, không thể địch thần thức uy áp!

Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, hắn phóng lên cao, thẳng vào tinh không bên trong, rất nhanh, cái kia cỗ thần thức uy áp đã tới đỉnh đầu hắn!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, hắn trợn mở con mắt, mà lần này, hắn bên trong cặp mắt huyết hồng một mảnh!

Ma Kiếm đạo!

Mà trong tay hắn Kiếm Tổ cũng thay đổi thành huyết hồng sắc!

Dương Diệp hai tay giơ kiếm qua đỉnh đầu, yên lặng nhất chớp mắt, Dương Diệp đột nhiên nộ quát, "Chém!"

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn cầm kiếm chợt chém xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm chém xuống, trước mặt hắn cái kia mảnh nhỏ tinh không giống như một tấm bị cây kéo cắt qua bố trí, trực tiếp vỡ ra đến, nhưng mà, cái kia cỗ thần thức uy áp cũng là cũng không có bị ảnh hưởng .

Mà lúc, Dương Diệp kiếm lần nữa giơ lên, nhưng sau rơi xuống.

Bạo phát thức chiến thiên Rút Kiếm Thuật thêm Phong Ma Kiếm Pháp!

Đoàng đoàng đoàng đoàng

Theo từng đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cả người mang kiếm liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui sấp sỉ mười vạn trượng, bất quá, cái kia cỗ thần thức uy áp cũng bị hắn kiếm cho chém tới .

Thế nhưng, hắn cũng không có chiếm được chút nào tiện nghi!

Mà lúc, nguyên bản cùng Kiếm Vô Địch đám người giao thủ những thứ kia cự nhân đã dồn dập thối lui đến tinh không bên trong .

Không xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ tinh không, không cần phải nói, nhất định là vũ trụ bốn chiều một cái đại lão xuất thủ!

Trầm mặc nhất chớp mắt, Dương Diệp tay phải đột nhiên vỗ vỗ bên hông Kiếm Hồ .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, một đạo kiếm quang phóng lên cao truy hướng về phía những thứ kia đang ở lui về kình thiên cự nhân .

Ở nơi này lúc, cái kia mảnh nhỏ tinh không bên trong đột nhiên xuất hiện một mặt lục giác năng lượng khiên .

Bề mặt này lục giác năng lượng khiên trực tiếp chắn cái kia táng mệnh kiếm trước mặt!

Ầm!

Kiếm chém ở cái kia lục giác năng lượng khiên chi lên, toàn bộ khiên kịch liệt run lên, nhưng hậu thuẫn trên xuất hiện một chút vết rạn, thế nhưng cái kia táng mệnh kiếm nhưng là bị chấn động về tới Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp tay phải cầm táng mệnh kiếm .

Ầm!

Trong kiếm truyền tới lực lượng đem được Dương Diệp cánh tay trong nháy mắt đánh rách tả tơi, cùng này đồng thời, cả người hắn càng là lùi lại gần nghìn trượng!

Mà lúc, cái kia mảnh nhỏ tinh không bên trong, cái kia mặt lục giác năng lượng khiên đã dần dần biến mất! Mà ở cái kia mặt lục giác năng lượng khiên chi về sau, những thứ kia kình thiên cự nhân cũng đã tiêu thất .

"Truy sao?" Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh hỏi .

Dương Diệp lắc đầu, "Người xuất thủ, thực lực thâm bất khả trắc, ta nhóm đuổi theo, không có tác dụng gì ."

An Nam Tĩnh trầm giọng nói: "Xem ra, vũ trụ bốn chiều đã bắt đầu muốn động thủ ."

Dương Diệp thu hồi kiếm, nhẹ giọng nói: "Quả thực bắt đầu rồi a!"

Nói xong, hắn nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha, xa chỗ, Nhị Nha đã đem vị kia đại yêu giết chết ! Bất quá, Nhị Nha cũng không có thôn phệ vị kia đại yêu năng lượng .

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, cái này Nhị Nha là đổi ăn chay rồi không ?

Cái này lúc, Nhị Nha vỗ vỗ vị kia đại yêu thi thể, nói: "Dương ca, vị này đại yêu da rất dầy, có thể cho Tiểu Bạch làm một ít khôi giáp cho mọi người mặc, khẳng định có dùng!"

Nghe vậy, Dương Diệp nhãn tình sáng lên, hắn vội vã đi tới, nhưng sau quan sát liếc mắt vị kia yêu thú, tiếp lấy lại sờ sờ, như Nhị Nha nói, vị này đại yêu da quả thực rất dầy, tuy là không bằng Nhị Nha miếng vảy, nhưng là rất trân quý!

Dương Diệp gật đầu nói: "Hoàn toàn có thể!"

Nhị Nha hì hì cười, nhưng sau liền đem vị kia đại yêu kéo tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Bất quá, Tiểu Bạch không dám lột da vì vậy, nàng kêu Tiểu Ngưu còn có tiểu long nhóm đại yêu tới Tiểu Ngưu cùng tiểu long nhóm đại yêu nhất định là sẽ không cự tuyệt, chỉ cần không lột bọn họ da thì tốt rồi!

Hơn nữa, vị kia đại yêu da bị lột chi về sau, bọn họ còn có thể ăn no nê một trận, bởi vì Nhị Nha đối với vị kia đại yêu dường như không có hứng thú gì!

Ngoại trừ vị kia yêu thú ngoài da, vạn giới thành chúng thế lực còn tới chỗ tìm kiếm các tộc Thiên Địa Chí Bảo, một ít gì hiếm thấy khoáng thạch các loại, chỉ cần là chế tạo vũ khí cùng khôi giáp, hết thảy tìm khắp đi qua, nhưng sau dời đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Vì vậy, Tiểu Bạch phi lên đài trên chất đầy các tộc các dạng tài liệu trân quý!

Cái này khiến cho Tiểu Bạch sướng đến phát rồ rồi, nàng rốt cục tận tình chế tạo!

Đương nhiên, còn đánh như thế nào tạo, nàng là không có nghĩ qua, dù sao thì là chùy, chính là nhào nặn

Hồng Mông Tháp bên ngoài, vạn giới điện bên trong .

Dương Diệp mọi người lần nữa tụ với nhau, trong đại điện, ngoại trừ Đinh Thược Dược bên ngoài, đều là mệnh kỳ cường giả .

Điện trung, mọi người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được, bầu không khí cũng có chút ngưng trọng .

Dương Diệp nói: "Các ngươi đều thấy được phía trước những thứ kia, có cái gì cách nghĩ ?"

Điện bên trong, mọi người trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Cũng không có muốn nói sao?"

Cái này lúc, Viêm Vũ đột nhiên nói: "Dương huynh, đã mọi người bây giờ đang ở một cái thuyền lên, hơn nữa, cũng không có đường lui, cho nên, ngươi nói đi, muốn thế nào làm chúng ta liền theo làm sao làm . Còn đầu hàng, hoặc chạy trốn gì gì đó, tại chỗ chư vị đều không phải là ngu xuẩn, không có ai hội có loại này ngu xuẩn ý tưởng!"

Mọi người gật đầu, biểu thị tán thành .

Cái này lúc, một gã lão giả nói: "Càng là loại thời điểm này, ta nhóm càng cần đoàn kết, mọi người đồng tâm hiệp lực, hãy còn có một đường sinh cơ . Như tất cả mọi người mỗi người tự chạy "

Nói đến đây, hắn khẽ lắc đầu, "Phúc sào phía dưới, thì trứng còn có thể nguyên vẹn hay không ?"

Kỳ thực, còn có điểm trọng yếu nhất, hiện tại tất cả mọi người đã trở thành mảnh này thế giới nhân vật thực quyền, loại thời điểm này, muốn bọn họ buông tha cái này thế giới, làm sao có thể ? Hơn nữa, bọn họ đều nhìn rất tinh tường, coi như bọn họ buông tha, nhân gia cũng không nhất định sẽ bỏ qua bọn họ.

Người yếu không có nhân quyền đấy!

Giữa sân, Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Mọi người cũng đừng muốn quá bi quan! Vũ trụ bốn chiều thực lực có thể rất mạnh, thế nhưng, ta nhóm cũng không yếu . Như phía trước vị tiền bối này nói, ta nhóm chỉ cần đoàn kết, không phải là không có phần thắng, tựa như vừa rồi, chúng ta không phải thắng sao? Đương nhiên "

Nói đến đây, hắn cười nói: "Nếu quả như thật thua rồi, không phải vừa chết sao?"

Mọi người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp cười nói: "Đều đã đến cái này phần lên, thứ cho ta nói thẳng, chúng ta sẽ làm được: Sinh tử coi nhẹ, không phục thì làm, vào chỗ chết làm, cho dù chết, cũng muốn trứng hướng thiên!"

....

------oOo------

Chương 2748: khoác lác ai không biết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cố tìm đường sống trong chỗ chết!

Dương Diệp ý tứ, mọi người hiển nhiên đều đã hiểu .

Không thể không nói, ở mọi người nhìn lại, Dương Diệp nói vẫn là có đạo lý .

Bởi vì hiện tại loại cục diện này, bọn họ chỉ có làm xong chết chuẩn bị tâm lý, mới có thể đánh thắng trận chiến này .

Không có nghiêu may mắn!

Không phải đối phương chết, chính là mình chết!

Chí ít, Dương Diệp đã làm xong cái này chuẩn bị .

Trốn ?

Lúc này đây, hắn không chọn chạy thoát .

Mọi người dồn dập thối lui, toàn bộ trong đại điện, chỉ còn Đinh Thược Dược cùng Dương Diệp .

"Đây chỉ là bắt đầu!" Đinh Thược Dược đột nhiên nói .

Dương Diệp gật đầu, "Ta biết!"

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Có tính toán gì không ?"

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, cười nói: "Có thể có tính toán gì không ? Đương nhiên là chiến . Không phải, còn có lựa chọn khác sao?"

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu .

Chiến!

Đây là toàn bộ vũ trụ ba chiều hết thảy huyền giả con đường duy nhất .

Bởi vì, đã không có địa phương có thể chạy thoát .

Cái này lúc, một gã lão giả đi vào đại điện, người tới chính là cái kia Trận Đạo Tử .

Dương Diệp nhìn về phía Trận Đạo Tử, "Tiền bối có việc ?"

Trận Đạo Tử gật đầu, "Trận pháp đã đơn giản quy mô, hiện tại cơ bản đã có thể dùng ."

Dương Diệp nói: "Nói tường tận nói!"

Trận Đạo Tử lấy ra một tấm bản vẽ, phía trên là một ít vòng vòng điểm điểm, hắn chỉ vào những thứ kia vòng vòng điểm điểm, nói: "Nhìn thấy không ? Đây chính là ta ở vạn giới các giới bố trí trận pháp, ta lợi dụng đại địa chi lực khiến cái này trận pháp đem liền, chỉ cần thôi động, vạn giới trận pháp hầu như chính là cùng thời khắc đó khởi động, trong nháy mắt đó bộc phát ra lực lượng, hoàn toàn có thể đơn giản miểu sát một vị đỉnh phong mệnh kỳ cường giả ."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Coi như là thành chủ ngươi, sợ là cũng không đỡ được cái này trận pháp ."

Dương Diệp có chút ngoài ý muốn, "Lợi hại như vậy ?"

Trận Đạo Tử gật đầu, "Tộc của ta đã từng chính là lấy trận pháp bắt đầu gia, ở trận pháp đạo này phương diện, cái này vũ trụ ba chiều bên trong, có thể nói không người có thể siêu việt tộc của ta ."

Trận Đạo Tử ngữ khí bên trong, tràn đầy tự tin .

Dương Diệp cười nói: "Cái này là tự nhiên, chỉ là có một chút, đó chính là khởi động cái này trận pháp cần bao lâu thời gian ?"

"Nhất khắc chung!"

Trận Đạo Tử trầm giọng nói: "Ta lấy cái kia thần linh linh mạch là trận nhãn, linh khí sung mãn đủ, thêm trên có Linh Tổ tương trợ, có thể nói, cái này trận pháp cơ hồ không có cái gì tệ đoan, đương nhiên, nếu như gặp phải cái kia loại siêu cấp cường giả lấy lực cường phá, vậy không có pháp ."

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu . Trận pháp việc, liền toàn bộ nhờ trận lão ."

Trận Đạo Tử gật đầu, "Nếu như ngươi cần khởi động cái này trận pháp, theo thì liên hệ ta ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Trận Đạo Tử ly khai chi về sau, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Có cái kia Tá Mạc đám người tung tích sao?"

Đinh Thược Dược lấy ra Dương Diệp vạn giới đồ, sau đó nói: "Ta không có tin tức của bọn họ, bất quá, ta đại khái có thể đoán được tung tích của bọn họ ."

Dương Diệp: "..."

Đinh Thược Dược nói: "Bọn họ không dám đối đãi ở linh khí đặc biệt sung túc thế giới, bởi vì Tiểu Bạch ở, bọn họ không dám mạo hiểm như vậy ."

Nói đến đây, nàng chỉ chỉ vài cái địa phương, "Cái này vài cái địa phương, linh khí mỏng manh, thế giới kế cận hủy diệt, bọn họ ở nơi này vài cái thế giới tỷ lệ rất đại . Bất quá, ta không đề nghị hiện tại đi trêu chọc bọn họ! Nguyên nhân, ngươi hiểu!"

Kẻ thù bên ngoài!

Dương Diệp tự nhiên biết, Đinh Thược Dược nói nguyên nhân chính là kẻ thù bên ngoài, hiện tại hắn nhóm ngoài có cường địch, như ở đi trêu chọc cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân, rất có thể chính là hai mặt thụ địch!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Có Tiêu Dao Tử hạ lạc sao?"

Đinh Thược Dược phản vấn, "Ngươi xác định hắn hội giúp chúng ta không ?"

Dương Diệp cười nói: "Hội!"

"Vì sao ?"

Đinh Thược Dược có chút không giải khai, "Theo ta được biết, hắn là đưa ngươi cho rằng là tương lai đối thủ ."

Dương Diệp cười nói: "Ngươi quên một điểm, hắn là Kiếm Tông tổ sư, mà Thanh Thi là Kiếm Tông tông chủ!"

Nói đến đây, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bên ngoài đại điện phía chân trời hư không, "Ta cùng với hắn, nhất định là muốn đánh một trận, chẳng qua trước đó, tìm hắn giúp một chuyện vẫn là không có vấn đề, cũng chỉ có thể tìm hắn giúp một chuyện . Địch nhân, không chỉ có quá mạnh, hơn nữa còn nhiều lắm, ta thế đơn lực bạc, bọn họ khi dễ người a ."

Đinh Thược Dược lắc đầu cười, "Ngươi cái tên này!"

Vừa nói, nàng nghiêm mặt nói: "Ta đã điều động hết thảy lực lượng, thế nhưng, cũng không có tin tức của hắn, nếu như ta không có đoán sai, hắn chắc là ly khai vũ trụ ba chiều, bất quá, ta đã phái đế thi tiền bối đi trước vũ trụ ba chiều ra tinh không tìm kiếm . Đế thi tiền bối là thiên mệnh thời đại cường giả, đi ra ngoài tìm người, vấn đề chắc là không lớn . Còn A Tú cô nương còn có cái kia tiểu kỳ cô nương, chúng ta đồng dạng không có tin tức ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chỉ cần không phải cái kia thiên mệnh lão đại xuất thủ, hai người bọn họ chắc là sẽ không có nguy hiểm!"

Lấy A Tú cùng tiểu kỳ thực lực, chỉ cần không phải thiên mệnh lão đại xuất thủ, an toàn của các nàng cũng còn là không có vấn đề .

Điện trung, Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Ta đi ra ngoài một chuyến!"

Nói xong, hắn đứng dậy hướng đi ra ngoài điện .

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua Dương Diệp, không hỏi .

Nên hỏi, nàng sẽ hỏi, không nên hỏi, nàng không sẽ hỏi . Hầu hết thời gian, một nữ nhân như thông minh quá mức, là hội khiến người chán ghét .

Rất nhanh, Dương Diệp ly khai vạn giới thành .

...

Ở một mảnh đám mây bên trong, bàn cờ trước, nữ tử cử tử rơi xuống, "Ngươi người, quá phế vật chút ."

"Ta đánh giá thấp hắn!" Một giọng nói vang lên .

Nữ tử cười nói: "Hẳn là còn không muộn, ta chờ ngươi tin tức tốt ."

Nói xong, nữ tử cử tử rơi xuống, nhưng sau cười nói: "Vũ trụ mịt mờ này, giống như là bàn cờ này, nhìn những thứ này quân cờ sanh sanh tử tử, ngươi có hay không cảm ngộ ?"

Sau một lúc lâu, đạo thanh âm kia vang lên, "Quân cờ cũng có thể trở thành chơi cờ người ."

Nữ tử khóe miệng nổi lên một cái nụ cười ý vị thâm trường .

...

Dương Diệp ly khai vạn giới thành, rời đi vạn giới thành chi về sau, hơi thở của hắn triệt để ẩn nặc đứng lên .

Dương Diệp lấy ra Thái U kiếm, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuyên toa vạn giới!

Cái này Thái U kiếm vẫn là vô cùng phương tiện!

Hiện tại vạn giới sơ định, mặt ngoài mặc dù coi như hết thảy đều là tốt, thế nhưng, Dương Diệp rất tinh tường, hiện tại toàn bộ vũ trụ ba chiều là nguy cơ tứ phía .

Vũ trụ bốn chiều trước không nói, cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân đám người đối với Dương Diệp mà nói, liền như như nghẹn ở cổ họng .

Như không nhổ, ở thời khắc mấu chốt, những thứ này người nhất định sẽ cho vạn giới thành tạo thành trí mạng tính đả kích!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới một cái thế giới, đây là một cái không biết tên thế giới, cũng là một cái linh khí đã triệt để khô kiệt thế giới, mảnh này thế giới sinh linh, không phải đào tẩu chính là đã chết .

Mà mảnh này thế giới, cũng không phải là tự nhiên hủy diệt, là người vì!

Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, hắn đi tới một tòa đại sơn trước, mà lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn!

Thụ Vô Biên!

Theo nhìn từ bề ngoài, cái này Thụ Vô Biên nũng nịu, giống như là một cái nữ tử yếu đuối .

Đương nhiên, như người nào thật cho là như thế, vậy nhất định sẽ trả ra thê thảm!

Thụ Vô Biên khóe miệng hơi cuộn lên, "U, nay thiên cái gì phong, đem chúng ta Dương đại thành chủ thổi tới nơi này ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Thụ Vô Biên, đạm thanh nói: "Để cho các ngươi đầu xuất hiện ."

Thụ Vô Biên mỉm cười, "Ngươi bảo xuất hiện liền xuất hiện à?"

Dương Diệp cười nói: "Ta nghe thiên mệnh lão đại nói qua ngươi, nàng nói, ngươi là trong trời đất này thần vật, đã từng cũng xuất hiện tác loạn quá, đem vùng vũ trụ này làm là tinh phong huyết vũ!"

Thụ Vô Biên khẽ cười nói: "Biết không ? Ở cực kỳ lâu trước, ngươi loại này, liền ở trước mặt ta tư cách nói chuyện cũng không có ."

Dương Diệp tay trái nắm thật chặt vỏ kiếm, cười nói: "Cực kỳ lâu trước ? Hảo hán không đề cập tới năm đó dũng a! Hiện tại, chúng ta một mình đấu một mình đấu ?"

Thụ Vô Biên khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta chính có ý đó!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp chân xuống, một căn đen nhánh sắc cây mây đột nhiên quấn lấy hắn hai chân, rất nhanh, căn này cây mây hướng Dương Diệp toàn thân lan ra kéo dài đi .

Ở nơi này lúc, Dương Diệp tay trái ngón cái nhẹ nhàng một cái .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang vọng dựng lên, một luồng kiếm quang chém bay mà ra, những cây đó cây mây trực tiếp bị chém đứt!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một căn cây tay đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp hướng lui lại một bước nhỏ, rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt chợt lui đủ đủ trăm trượng!

Xa chỗ, cái kia Thụ Vô Biên thanh tú khuôn mặt đột nhiên có chút dữ tợn, "Hàng rác rưởi sắc, bản tôn trăm ngàn năm trước ..."

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà Dương Diệp nguyên bản đứng cái kia mảnh nhỏ vị trí trực tiếp đổ nát yên diệt!

Cái kia Thụ Vô Biên hai mắt híp lại, nàng hai tay chợt hướng phía trước một đỡ, trong nháy mắt, vô số cây mây tụ tập mà thành một mặt cây khiên .

Kiếm rơi xuống.

Thình thịch!

Cái kia mặt cây khiên trực tiếp nổ bể ra đến, mà cái kia Thụ Vô Biên trong nháy mắt chợt lui mấy trăm trượng, nhưng mà Dương Diệp vẫn chưa dừng tay, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, nhắm thẳng vào cái kia Thụ Vô Biên .

Cái kia Thụ Vô Biên mặt sắc băng lãnh, nàng vung tay phải lên, một căn kình thiên trụ lớn tự dưới nền đất phóng lên cao, đánh tới Dương Diệp .

Dương Diệp vẫn chưa dừng xuống, thuận thế rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Cái kia trụ lớn trực tiếp bị chém vỡ, sau một khắc, Dương Diệp cả người cầm kiếm từ cái này Thụ Vô Biên đỉnh đầu nhất trảm mà hạ!

Thụ Vô Biên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, trong nháy mắt, nàng đất đai dưới chân đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, vô số cây mây chỉ dưới nền đất lan ra kéo dài mà ra, nhưng sau giống như từng cái như rắn độc hướng Dương Diệp bắn nhanh đi .

Không trung!

Dương Diệp rút kiếm chém liên tục!

Bạo phát thức Trảm Thiên rút kiếm là thêm bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai !

Trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời vang lên từng đạo dày đặc cắt âm thanh, ở kia kiếm quang nát bấy xuống, những cây đó cây mây không ngừng vỡ nhỏ, rất nhanh, kiếm quang cách cái kia cây mây trung tâm Thụ Vô Biên càng ngày càng gần ...

"Chém!"

Theo một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, cái kia Thụ Vô Biên bốn phía những cây đó cây mây ầm ầm vỡ vụn, cùng này đồng thời, một đạo nhân ảnh trong nháy mắt bay đến nghìn trượng bên ngoài!

Đạo nhân ảnh này chính là cái kia Thụ Vô Biên!

Thụ Vô Biên mới vừa dừng xuống, ở khóe miệng hắn, một cái chất lỏng màu xanh sẫm chậm rãi tràn ra .

Nàng lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, nhe răng cười, "Thực sự là long du chỗ nước cạn bị tôm đùa giỡn, nếu là ở năm đó ....."

"Chớ đề cập năm đó!"

Cái này lúc, Dương Diệp cầm kiếm chậm rãi hướng cái kia Thụ Vô Biên đi tới, "Nếu là ta sinh ở năm đó, nào còn có nàng thiên mệnh chuyện gì ? Một kiếm dạy nàng đối nhân xử thế!"

Thụ Vô Biên hơi ngẩn người, rất nhanh, khóe miệng hắn nổi lên một cái châm chọc, mà lúc, Dương Diệp nhếch miệng cười, "Khoác lác, ai không biết a!"

Thụ Vô Biên: "..."

......

------oOo------

Chương 2749: muốn đánh gọi luôn bây giờ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bị Dương Diệp trêu chọc, Thụ Vô Biên khuôn mặt sắc đó là một cái xấu xí, bất quá, thời khắc này nàng trong lòng cũng là có chút khiếp sợ .

Dương Diệp thực lực!

Nàng phát hiện, hắn lại có chút đánh không lại Dương Diệp .

Giờ khắc này, Thụ Vô Biên bắt đầu chân chính nhìn thẳng vào Dương Diệp .

Tự tin là có thể, thế nhưng, như tự phụ, đó chính là tự chịu diệt vong!

Mà bây giờ, nàng ở Dương Diệp trước mặt, đã không có tự tin tư cách!

Dương Diệp không có để ý cái kia Thụ Vô Biên, mà là nhìn về phía bên phải, "Còn không ra ?"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, tại hắn bên phải không xa chỗ, một cái bóng mờ lặng yên ngưng hiện .

Chính là cái kia thần bí nhân!

Ngoại trừ này bên ngoài, cái kia Tá Mạc mấy người cũng xuất hiện ở bốn phía .

"Ngươi không có sợ hãi!" Thần bí nhân đạo.

Dương Diệp cười nói: "Ngươi sẽ không hiện tại ra tay với ta ."

"Vì sao ?" Thần bí nhân hỏi .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Nếu như ta chết, như vậy, phía trên những đại lão kia ánh mắt sẽ toàn bộ tập trung ở ngươi thân lên, ta nghĩ, ngươi nên là không thể ra ánh sáng, chí ít không thể ban ngày ban mặt cho hấp thụ ánh sáng, đúng không ?"

Thần bí nhân nói: "Thì tính sao ?"

Dương Diệp cười nói: "Cái này ý nghĩa, ngươi cần cố kỵ, mà ta không cần cố kỵ ."

Thần bí nhân lắc đầu, "Một mình đấu, ngươi không phải đối thủ của ta, đàn đánh, thứ cho ta nói thẳng, ta như nguyện ý, hiện tại là được diệt vạn giới thành . Bàn cờ này rất lớn, mà ngươi Dương Diệp, nhiều lắm chính là một viên quân cờ, một viên hơi chút có một chút như vậy trọng yếu quân cờ ."

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu, các ngươi những đại lão này đều rất lợi hại, còn ta Dương Diệp, ta là một tiểu nhân vật không quan trọng!"

Nói đến đây, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, "Thế nhưng, ta rất ngạc nhiên, nếu như ta đứng thành hàng đâu?"

Nghe vậy, giữa sân cái kia Thụ Vô Biên đám người chân mày tức thì nhíu lại!

Đứng thành hàng!

Dương Diệp bây giờ là đơn độc nhất phương thế lực, nhưng nếu như hắn đứng thành hàng đâu?

Không có ai nghĩ tới cái này vấn đề!

Bởi vì Dương Diệp bình thường thoạt nhìn kiêu căng khó thuần vô cùng, hắn làm sao có thể đứng thành hàng ?

Dương Diệp cười nói: "Ngươi biết ta theo thiên mệnh quan hệ, nàng sở dĩ muốn giết chết ta, đơn giản chính là ta không thần phục nàng, thế nhưng, nếu như ta nguyện ý thần phục nàng, hắc hắc, các ngươi sợ là đều muốn lạnh xuyên thấu qua a ."

"Ngươi biết không ?" Thần bí nhân phản vấn .

Dương Diệp lắc đầu, "Tình huống bình thường xuống, ta sẽ không, bởi vì cũng nhìn nàng khó chịu vô cùng. Thế nhưng, như bị buộc thật sự là tuyệt lộ . Ngươi cảm thấy ta sẽ sẽ không đâu?"

Thần bí nhân nói: "Ngươi là tới uy hiếp ta sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Chính là tới uy hiếp ngươi."

Mọi người: "..."

Dương Diệp nói: "Vũ trụ bốn chiều sẽ không từ bỏ ý đồ, ta cùng với bọn họ quyết nhất tử chiến, ngươi ở đây bên cạnh chiếm tiện nghi ? Ngươi là thật suy nghĩ nhiều!"

"Vậy ngươi lại có thể thế nào ?" Thần bí nhân đạm thanh đạo.

Dương Diệp nhìn thần bí nhân đám người liếc mắt, "Ta là tới với các ngươi đàm phán!"

Thần bí nhân lắc đầu, "Không có gì nói!"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Được, ta sẽ đi ngay bây giờ tìm kiếm thiên mệnh, mọi người cùng nhau chơi xong!"

Thanh âm rơi xuống, hắn lấy ra Thái U kiếm, xoay người muốn đi, mà lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên nói: "Ngươi nghĩ nói chuyện gì!"

"Làm cho hắn đi tìm!"

Mà lúc, một bên cái kia Thụ Vô Biên đột nhiên lạnh lùng nói: "Chúng ta vì sao phải chịu hắn uy hiếp ?"

Dương Diệp nhìn về phía Thụ Vô Biên, "Có thể a! Vậy đánh!"

Thụ Vô Biên cười nhạt, "Đánh thì đánh, sợ ngươi sao ?"

Dương Diệp vung tay phải lên, rất nhanh, An Nam Tĩnh cùng Nhị Nha xuất hiện ở giữa sân, ngoại trừ này bên ngoài, ở mảnh này thế giới đám mây bên trong, một cái to lớn trận pháp lặng yên bao trùm!

Trận pháp!

Trận Đạo Tử bố trí trận pháp, ở vạn giới thành toàn lực tương trợ xuống, hầu như bao trùm vạn giới!

Mà linh khí phương diện, có Tiểu Bạch còn có cái kia thần linh linh mạch ở, căn bản không phải vấn đề .

Ngoại trừ trận pháp, ở bốn phía, đột nhiên xuất hiện mười mấy tên mệnh kỳ cường giả!

Toàn bộ đều là vạn giới thành mệnh kỳ cường giả!

Trong nháy mắt, toàn bộ vạn giới thành cường giả toàn bộ tập hợp!

Đây cũng là quy công cho Trận Đạo Tử truyền tống trận pháp!

Giữa sân, bầu không khí có chút khẩn trương, bất quá, cái kia Thụ Vô Biên đám người khuôn mặt sắc không có một tia sợ sắc .

Theo cái kia thời đại tới, cái gì sóng to gió lớn chưa thấy qua ?

Dương Diệp cười nói: "Muốn đánh, ta hiện tại liền cùng các ngươi đánh! Mọi người có thể liều mạng! E rằng chúng ta đánh không thắng, thế nhưng, thứ cho ta nói thẳng ..."

Nói đến đây, hắn chỉ vào cái kia thần bí nhân, "Ta có thể bảo đảm, ngoại trừ hắn bên ngoài, các ngươi nơi đây những người còn lại đều phải chết . Đương nhiên, chúng ta khả năng cũng phải chết, chẳng qua không có quan hệ, chỉ cần các ngươi bây giờ nói đánh, lão tử hiện tại liền cùng các ngươi chiến cái không chết không ngớt ."

Vũ trụ ba chiều địch nhân, cho tới bây giờ đều không ngừng là vũ trụ bốn chiều, cũng không chỉ là thiên mệnh, còn có trước mắt cái này một nhóm người, đặc biệt cái kia thần bí nhân!

Dương Diệp rất tinh tường, tại hắn cùng vũ trụ bốn chiều liều mạng lúc, đám này tôn tử khẳng định xuất hiện sau lưng đâm dao nhỏ! Cái kia lúc, hắn là chân chánh hai mặt thụ địch!

Cho nên, hắn nhất định phải giải quyết cái này thần bí nhân đám người! Không phải, đối kháng vũ trụ bốn chiều, kết quả cuối cùng chính là vô cớ làm lợi đám người này . Còn thiên mệnh, hắn hiện tại không lo được nhiều như vậy! Trước đem những tiểu nhân này giải quyết rồi lại nói!

Nghe được Dương Diệp, cái kia Thụ Vô Biên thần sắc trong nháy mắt dữ tợn, sẽ động thủ, chẳng qua lại bị thần bí nhân ngăn cản .

Thần bí nhân nói: "Ngươi không phải cần sao? Nói chuyện gì ?"

Dương Diệp nói: "Giúp ta đánh vũ trụ bốn chiều, hoặc thiên mệnh, chính ngươi chọn!"

Không xa chỗ, cái kia Thụ Vô Biên giận quá mà cười, "Dương Diệp, ngươi có phải hay không đang nằm mộng giữa ban ngày ?"

Dương Diệp không nhìn cái kia Thụ Vô Biên, hắn nhìn thẳng cái kia thần bí nhân, "Ngươi không giúp một tay, ta đánh liền ngươi, mặc kệ ngươi mục đích là cái gì, thế nhưng, ở trước đó, ngươi liền trước hết giết chết ta . Như ngươi giúp ta đánh vũ trụ bốn chiều, ta đã giúp ngươi đánh hắn nhóm, nói bạch một điểm, ngươi đừng nghĩ ngồi thu ngư ông thủ lợi!"

Thần bí nhân lắc đầu, "Nói thật, ta rất muốn hiện tại liền trừ ngươi ra . Ngươi thật lệnh ta rất khó chịu, ta đối với ngươi khó chịu, hiện tại cận thứ cái kia thiên mệnh ."

Thanh âm rơi xuống, thần bí nhân hai tay hư mang, trong sát na, tại hắn nhóm mọi người chân xuống, xuất hiện một cái to lớn đen nhánh vòng sáng màu đen .

Thấy thế, Dương Diệp rút kiếm hướng phía trước chính là một cái nhanh chém!

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên đấm ra một quyền .

Ầm!

Dương Diệp lui trở về tại chỗ .

Giữa sân mọi người liền muốn ra tay, Dương Diệp cũng là lắc đầu .

Không xa chỗ, cái kia vòng sáng màu đen bên trong, thần bí nhân đám người thân thể dần dần hư ảo .

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân nói: "Dương Diệp, qua không được bao lâu, làm mọi người ngả bài một khắc kia, ngươi sẽ phát hiện, ngươi là như vậy bé nhỏ không đáng kể . Cái kia lúc, ta sẽ tự mình đến lấy ngươi đầu người!"

Theo thanh âm rơi xuống, thần bí nhân đám người hoàn toàn biến mất không thấy .

Cái này lúc, Đinh Thược Dược thanh âm ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Chắc là ly khai vũ trụ ba chiều ."

Dương Diệp gật đầu, chỉ cần đối phương ở nơi này vũ trụ ba chiều, lấy thực lực của hắn bây giờ, đối phương căn bản không thể giấu ở . Mà đối phương lại không muốn cùng hắn hiện tại đổ máu, cái kia cũng chỉ có một biện pháp, chính là ly khai vũ trụ ba chiều!

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Trở về đi!"

Mọi người dồn dập rời đi, giữa sân chỉ còn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có Nhị Nha .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta phần thắng rất thấp!"

Dương Diệp gật đầu .

Điểm này, hắn rất tinh tường . Bởi vì cho tới bây giờ, bất kể là cái này thần bí nhân, vẫn là thiên mệnh, cũng hoặc cái kia vũ trụ bốn chiều, thực lực của bọn họ đều vượt xa vạn giới thành . Như cái kia thần bí nhân nói, như không phải cái này tam phương thế lực kềm chế lẫn nhau, kiêng kỵ lẫn nhau, vạn giới thành sợ là sớm không tồn tại .

Mà bây giờ, vũ trụ ba chiều khả năng chính là một cái mồi lửa!

Một cái làm nổ tam phương thế lực đánh mồi lửa .

Mặc kệ kết quả cuối cùng như thế nào, thế nhưng, vạn giới thành nhất định là đứng mũi chịu sào, bởi vì ... này tam phương thế lực đều ở đây mưu đồ vũ trụ ba chiều, mà cái kia thiên mệnh cùng cái này thần bí nhân tắc thì đều ở đây mưu đồ Tiểu Bạch còn có Nhị Nha!

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha đại biểu ác, Tiểu Bạch đại biểu thiện ...

"Dương ca!"

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên nói: "Theo ta đi một cái địa phương thôi!"

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, hỏi, "Đi đâu ?"

Nhị Nha cười nói: "Đi ta chân thân sở tại ."

"Chân thân ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Nhị Nha, ý của ngươi là, ngươi bây giờ không phải là ngươi vốn là thân thể ? Vẫn là ?"

Nhị Nha lắc đầu, "Đây là cơ thể của ta, ta lần nữa tu luyện ra được thân thể, bất quá, ta thân thể ban đầu cũng vẫn còn, chỉ là bị một nữ nhân trấn áp tại một cái địa phương, ta cần tìm về ta thân thể của chính mình . Đương nhiên, ta chậm rãi tu luyện cũng là có thể, thế nhưng, quá chậm ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Ta sợ ta tu luyện không được cái thời gian đó ."

Nhị Nha tuy nhỏ, thế nhưng rất nhiều chuyện tình nàng vẫn là nhìn hiểu!

Nàng rất tinh tường Dương Diệp cùng vạn giới thành tình cảnh hiện tại!

Nàng không có thời gian đi chậm rãi tu luyện!

Dương Diệp suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Nhớ kỹ ở cái gì địa phương sao?"

Nhị Nha chỉ chỉ hư không chi lên.

Dương Diệp gật đầu, "Được, chúng ta đi ."

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi ở lại chỗ này!"

Có An Nam Tĩnh tọa trấn vạn giới thành, hắn tương đối yên tâm .

An Nam Tĩnh gật đầu .

Dương Diệp mang theo Nhị Nha ngự kiếm phóng lên cao .

Giữa sân, An Nam Tĩnh xoay người rời đi .

Tinh không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm mà đi, tại hắn bên cạnh, Nhị Nha lăng không hư độ .

"Dương ca!" Nhị Nha đột nhiên mở miệng .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Trước kia ta, khả năng không phải dễ nói chuyện như vậy ."

Dương Diệp nhíu mày, "Nhị Nha, ngươi muốn nói cái gì ?"

Bây giờ Nhị Nha, hiển nhiên là có chút không bình thường .

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hư không, giờ khắc này, mặt nàng trên không có chút nào non nớt, nhãn trung càng là mang theo một tia tang thương, "Ta theo nữ nhân kia đánh nhau, nàng rất lợi hại, Dương ca ngươi bây giờ là đánh không lại nàng, lấy sau cũng có thể đánh không lại ."

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu, "Nhị Nha, ngươi muốn nói cái gì ?"

Nhị Nha thu hồi ánh mắt, nàng sờ sờ chính mình góc, ngay sau đó, ở Dương Diệp ánh mắt kinh ngạc bên trong, Nhị Nha dĩ nhiên nhổ hạ chính mình một hai con góc .

"Nhị Nha ngươi ....." Dương Diệp vẻ mặt không giải khai .

Nhị Nha nhổ hạ hai cái sừng về sau, nàng đầu trên cũng không có đả thương, nàng đem cái kia hai cây góc đưa cho Dương Diệp, "Đây là ta mới mọc ra góc, gọi ác giác, một con cho Dương ca ngươi, một con cho Tiểu Bạch ."

"Vì sao ?" Dương Diệp không giải khai .

Nhị Nha hơi cúi đầu, "Dương ca, nếu có nhất thiên ta muốn thương tổn ngươi cùng Tiểu Bạch, ngươi liền đem cái này góc lấy ra, như vậy, ta khả năng liền sẽ không làm thương tổn ngươi ."

Giờ khắc này, Dương Diệp minh bạch Nhị Nha phải làm gì .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhị Nha, ngươi không cần biến trở về trước đây, thật, ngươi Dương ca ta mình có thể giải quyết!"

Nhị Nha nhìn về phía Dương Diệp, "Ta không muốn biến trở về trước đây, biến trở về trước đây, ta khả năng liền không biết ngươi cùng Tiểu Bạch . Thế nhưng, không biến về trước đây, ta liền không có biện pháp giúp ngươi đánh nữ nhân kia . Nàng sẽ giết ngươi cùng Tiểu Bạch!"

......

------oOo------

Chương 2750: lại không nhị nha!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp đối mặt với Nhị Nha, hắn nhìn Nhị Nha, vô cùng chăm chú, "Nhị Nha, ta biết, tình cảnh của chúng ta bây giờ là thật không tốt, phi thường vô cùng không được, thế nhưng, ngươi nghe kỹ cho ta . Dương ca chỉa vào, có chuyện gì tình, Dương ca tới đỉnh, ngươi không muốn đỉnh, coi như muốn đỉnh, cũng muốn chờ không chống nổi mới đỉnh, hiểu chưa ?"

Nhị Nha nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp lại nói: "Ta biết ngươi nghĩ giúp ta, thế nhưng, ngươi muốn tinh tường, ở trong lòng chúng ta, ngươi mới là trọng yếu nhất . Cho nên, đừng làm chuyện điên rồ, biết không ?"

Nói xong, Dương Diệp đem cái kia một đôi sừng thả lại đến rồi Nhị Nha đầu lên.

Nhưng sau hắn lôi kéo Nhị Nha xoay người liền hướng đi trở về .

Cái gì đó chân thân, không cần cũng được!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên phát hiện mình kéo không nhúc nhích Nhị Nha, hắn ngừng lại, quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha cúi cái đầu nhỏ không nói lời nào .

Dương Diệp chân mày cau lại, "Không nghe lời sao?"

Nhị Nha lắc đầu, "Dương ca, chúng ta hay là đi tìm một chút đi ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Không tìm!"

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Ta không biến về trước đây, ta chỉ cần ăn chính mình nhục thân là được rồi . Ah không đúng, là thôn phệ, thôn phệ ta chính mình nhục thân, không dung hợp!"

"Thôn phệ ?"

Dương Diệp nhíu mày, "Có ý tứ ?"

Nhị Nha nói: "Chính là thôn phệ, theo ta thôn phệ những tên kia giống nhau, chỉ bất quá, lúc này đây cắn nuốt là ta chính mình . Chỉ bất quá cứ như vậy, ta khả năng sẽ không biện pháp khôi phục nhanh chóng đến ta trạng thái tột cùng . Như không thể khôi phục nhanh chóng đến trạng thái tột cùng, ta cũng chỉ có thể bang Dương ca ngươi đánh một chút những thứ kia góc nhỏ sắc ."

Dương Diệp cười nói: "Cái này đã có thể ."

Vừa nói, hắn xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, nhẹ giọng nói: "Dẫn đường đi . Bất quá, ngươi được cho Dương ca ta cam đoan, tuyệt đối tuyệt đối đừng làm chuyện điên rồ, không phải, Dương ca cùng Tiểu Bạch chắc là sẽ không tha thứ cho ngươi! Hơn nữa, ngươi khẳng định cũng không muốn nhìn thấy có nhất thiên ngươi cùng Dương ca đến cái sinh tử quyết chiến đi!"

Nhị Nha cười nói: "Đương nhiên!"

Dương Diệp gật đầu, cứ như vậy, ở Nhị Nha dẫn dắt xuống, hai người biến mất ở xa chỗ tinh không bên trong .

Vạn giới thành .

Đinh Thược Dược đi tới dưới nền đất một gian mật thất bên trong, ở nàng bên cạnh, là An Nam Tĩnh .

Trong mật thất, một cái bóng mờ xuất hiện ở hai nàng trước mặt .

Người đến, chính là cái kia đế thi .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Đế thi tiền bối, nhưng có tìm được cái kia vị kiếm tu ?"

Đế thi lắc đầu, "Hắn khả năng đã thâm nhập cái kia vũ trụ bốn chiều ."

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Đế thi tiền bối, khả năng còn cần ngươi đi một chuyến!"

Đế thi trầm giọng nói: "Nhất định phải tìm được hắn sao?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Cần ."

Đế thi gật đầu, "Ta lại đi đi thử một chút, bất quá, ta không dám quá thâm nhập!"

Đinh Thược Dược nói: "Như quá nguy hiểm, xin mời tiền bối thu tay lại, đừng phải mạo hiểm!"

Đế thi gật đầu, "Minh bạch ."

Nói xong, thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Đinh Thược Dược ngồi xuống một bên, rất nhanh, từng đạo quyển trục không ngừng xuất hiện ở trước mặt nàng cái bàn kia lên.

Đinh Thược Dược cầm lấy một quyển quyển trục, nhìn một hồi, khẽ cười nói: "Ngươi xem, cái này thế giới mặc dù không có đại loạn, thế nhưng, tiểu loạn nhưng là vô số, hơn nữa, từng cái thế giới từng cái địa phương các tộc tập tục bất đồng, rất nhiều chuyện tình, là thật phiền phức a, lại vẫn không thể dùng vũ lực đi trấn áp ."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, "Rất loạn ?"

Đinh Thược Dược cười nói: "Quản lý một cái quốc gia đều là không dễ dàng, huống chi là toàn bộ vũ trụ ba chiều ? Loạn cũng không còn, chính là cần cân bằng rất nhiều thế lực, không thể để cho nhất gia thế lực quá mức cường đại, hơn nữa, hiện tại rất nhiều thế lực có thiên ty vạn lũ quan hệ, rút giây động rừng ... Đương nhiên, có tên kia ở, hết thảy thế lực cũng phải khắc chế chính mình, không dám xằng bậy, hơn nữa, nơi đây tới ra lệnh đi, bọn họ căn bản không dám vi phạm!"

Nói đến đây, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Ta thật rất lo lắng, lo lắng ngày sau không có ai trấn áp đám người này, thế giới lại sẽ thay đổi loạn hơn ."

"Loạn hơn ?" An Nam Tĩnh nhíu mày, "Không đến mức chứ ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Tài nguyên phân phối! Hiện tại, vạn giới chư thiên tài nguyên từ chúng ta ở phân phối, mà ta, cố gắng hết sức có thể làm được phân phối đều đều, ta đây hành vi, đã để được một ít thế lực có phê bình kín đáo . Bọn họ cảm thấy, những tư nguyên này hẳn là tập trung cho mọi người, dù cho phân phối cho phía dưới những thứ kia thế giới, cũng chỉ có thể là rất nhỏ một phần rất nhỏ ..... Nếu quả như thật là như vậy, như vậy vũ trụ ba chiều sẽ xuất hiện to lớn mạnh yếu chênh lệch, mạnh thế lực liền càng ngày sẽ càng mạnh, yếu thực lực tắc thì càng ngày sẽ càng yếu, lâu dài xuống phía dưới, sẽ hình thành một loại áp bách ... Tựa như chúng ta đã từng bị cao đẳng thế giới áp bách!"

An Nam Tĩnh trầm mặc .

Đã từng huyền giả đại lục, một cái tiểu thế giới, nhất sau toàn bộ không rồi!

Đinh Thược Dược đứng lên, nàng xem hướng xa chỗ, "Thông báo chư thiên vạn giới, ở lịch sử lên, cơ bản không có xuất hiện qua, nhưng là bây giờ, xuất hiện . Mà cái chư thiên vạn giới, nhất định phải có một có thể chấn đắc người ở, không phải loạn đứng lên, tuyệt đối là không cách nào tưởng tượng ."

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Làm hết sức!"

Đinh Thược Dược cười nói: "Quả thực . Sự tình phát triển đến rồi loại trình độ này, chúng ta cũng chỉ có thể làm hết sức . Đi thôi, theo ta cùng đi xử lý chút chuyện tình, có chút lão gia hỏa đối với ta, nhưng là có điểm dương phụng âm làm trái đây!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Hai nữ ly khai mật thất .

Ở một mảnh tinh không bên trong .

Dương Diệp cùng Nhị Nha ngự kiếm đi nhanh, ở không biết quá bao lâu, Nhị Nha lần này dừng lại, nhưng sau chỉ vào xa xa một mảnh tinh không, "Ta cảm ứng được ."

Dương Diệp do dự xuống, sau đó nói: "Nguy hiểm không ?"

Nhị Nha suy nghĩ một chút, đang muốn nói, Dương Diệp đột nhiên nói: "Cái này còn muốn muốn sao?"

Nhị Nha nhếch miệng cười, "Cũng không nguy hiểm ."

Dương Diệp nghiêm mặt nói: "Nhị Nha, ngươi có thể chớ học Tiểu Bạch ."

Tiểu Bạch cái kia thói hư tật xấu, nhưng là gài bẫy hắn vô số lần!

Nhị Nha cười nói: "Yên tâm, sẽ không có nguy hiểm, trừ phi nữ nhân kia hiện tại sẽ đối với chúng ta xuất thủ!"

Nữ nhân kia!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Nhị Nha, đã từng ngươi cùng nàng đánh qua ?"

Nghe vậy, Nhị Nha tiếu dung dần dần thu vào, nàng gật đầu, "Nhớ kỹ một điểm, nàng rất lợi hại, ta bị nàng đánh rất thảm!"

Dương Diệp: "..."

Nhị Nha nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nàng thật rất lợi hại, đem ta thân thể đều đánh tan . Mà khi đó, coi như là cái này thế giới tiến lên thập cường người ở trước mặt ta, ta đứng cho hắn đánh, bọn họ cũng là đánh không toái thân thể ta . Khi đó, ta cũng rất phách lối ..... Ai, nhưng là vẫn bị đánh . Không nói!"

Dương Diệp cười cười, hắn lôi kéo Nhị Nha tay hướng xa chỗ đi tới, tâm tư lại trôi dạt đến chỗ khác .

Thiên mệnh!

Nhị Nha bình thường đỉnh đạc, thế nhưng Dương Diệp rất tinh tường, nàng nhưng thật ra là một cái phi thường tâm cao khí ngạo người .

Mà bây giờ, nàng bị đánh bại, nàng nói là như vậy thong dong, là như vậy bình tĩnh .

Hiển nhiên, đối với năm đó thua ở thiên mệnh, nàng là phục tùng .

Nữ nhân kia đến tột cùng cường đại đến trình độ nào ?

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

"Dương ca!"

Cái này lúc, một giọng nói đem Dương Diệp tâm tư kéo lại .

Nhị Nha chỉ vào xa chỗ, "Ngươi xem ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, cái gì cũng không chứng kiến .

Nhị Nha nói: "Ta cảm nhận được, đang ở nơi ấy!"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, nhưng sau rút ra Thái U kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Theo một đạo ánh kiếm màu đen chợt lóe lên, cái kia một vùng không gian đột nhiên bị cắt ra, rất nhanh, mảnh không gian kia kịch liệt run lên, nhưng sau một lỗ hổng khổng lồ xuất hiện ở Dương Diệp cùng Nhị Nha trước mặt!

"Ở bên trong ?" Dương Diệp hỏi .

Nhị Nha gật đầu .

Dương Diệp lôi kéo Nhị Nha tay hướng cái kia đạo nứt khe đi tới, rất nhanh, bọn họ tiến nhập cái kia mảnh nhỏ nứt khe, mới vừa nhất tinh cái kia nứt khe, một luồng kiếm quang đột nhiên huyền phù ở tại hắn cùng với Nhị Nha trước mặt!

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này sợi kiếm quang khí tức hắn rất quen thuộc!

Là cái kia hành đạo kiếm khí tức!

Dương Diệp lấy ra chính mình Kiếm Tổ, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, cái kia sợi kiếm quang đột nhiên phóng lên cao, rất nhanh, bên ngoài biến mất ở Dương Diệp cùng Nhị Nha ánh mắt bên trong!

Nhị Nha nhẹ giọng nói: "Nàng cố ý không ngăn trở chúng ta!"

Cái này nàng, dĩ nhiên là chỉ cái kia thiên mệnh lão đại!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cười nói: "Cái kia vừa vặn, đỡ phải chúng ta phiền phức . Chúng ta đi thôi!"

Nhị Nha gật đầu, tiếp tục cùng lấy Dương Diệp đi tới .

Đây là một mảnh hư vô không gian, chu vi u ám một mảnh, vô biên vô hạn .

Đi không biết bao lâu, rốt cục, ở cái kia không xa chỗ, Dương Diệp thấy được nhất tôn quái vật lớn!

Vị kia quái vật lớn bị bốn đạo kiếm quang lấy bốn phương tám hướng phong tỏa, kiếm quang bao phủ, nhìn không thấy vị kia vật khổng lồ chân chính dáng dấp .

Bất quá, theo cái kia mơ hồ hình thể đến xem, cùng Nhị Nha vẫn có chút giống, hai cây sừng dài, một căn cái đuôi thật dài!

Nhị Nha nhìn xa chỗ vị kia quái vật lớn, "Đây chính là ta bản thể ."

Dương Diệp nhìn về phía Nhị Nha, "Nhị Nha, nhớ kỹ ta phía trước đã nói sao?"

Nhị Nha gật đầu .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Nhị Nha đầu nhỏ, "Thiên đại sự tình, Dương ca trước gánh, gánh không được, tới phiên ngươi gánh, trình tự đừng làm loạn, hiểu chưa ?"

Nhị Nha gật đầu, nhưng sau nàng hướng xa chỗ đi tới .

Làm Nhị Nha tới gần nàng bản thể không sai biệt lắm còn có mười trượng lúc, đột nhiên, cái kia bốn đạo kiếm quang phi thẳng đến nàng bắn nhanh mà đến!

Không xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, sau một khắc, kẻ khác đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, tiến lên đón cái kia bốn đạo kiếm quang .

Ầm!

Xa chỗ, năm đạo kiếm quang vừa mới tiếp xúc ra, vô số kiếm quang chính là ở trong sân nổ bể ra đến, mà Dương Diệp bản thân tắc thì là trong nháy mắt bị những thứ kia kiếm quang bao phủ!

Nhị Nha nhìn cái kia mảnh nhỏ kiếm quang trong Dương Diệp, nhìn một chút, trong mắt nàng đột nhiên để lại hai hàng trong suốt nước mắt, thế nhưng, nàng lại cười .

Rất nhanh, Nhị Nha lau nước mắt trên mặt, nhưng sau nàng đem đỉnh đầu của mình cái kia góc đối lấy xuống, đón lấy, nàng đem cái kia góc đối đặt ở trước mặt, nhẹ giọng nói: "Dương ca, kỳ thực, ta biết cái kia thần bí nhân là ai ... Ngươi đánh không lại bọn hắn, phía trước đều là ngươi đang bảo vệ ta cùng với Tiểu Bạch, hiện tại, để cho ta tới bảo hộ các ngươi một lần, ngươi cùng Tiểu Bạch phải thật tốt!"

Nói xong, nàng xoay người hướng vị kia quái vật lớn đi tới, trong mắt nàng, nước mắt không ngừng tràn ra, "Dương ca, Tiểu Bạch, An tỷ ... Muốn vĩnh viễn nhớ kỹ ta ..."

Chuyến đi này, thế gian lại không Nhị Nha!

....

------oOo------

Chương 2751: chém!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Rất nhanh, Nhị Nha đi tới vị kia quái vật lớn trước ..

Nhìn trước mắt vị này quái vật lớn, Nhị Nha có chút mờ mịt . Quá một chút về sau, nàng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung là quyến luyến .

Đang ở những thứ kia kiếm quang muốn triệt để tiêu tán lúc, Nhị Nha thu hồi ánh mắt, xoay người đi tới

Không xa chỗ, theo một luồng kiếm quang càn quét ra, cái kia bốn sợi kiếm quang ầm ầm vỡ vụn, bất quá, cũng không có tiêu tán, mà là hướng bốn phía phiêu tán đi!

Toái mà không tiêu tan kiếm quang!

Dương Diệp không có để ý những thứ kia nát kiếm quang, hắn quay đầu nhìn về phía Nhị Nha vị trí chỗ, khi thấy cái kia góc đối lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt thốt nhiên đại biến, hắn bỗng nhiên quay đầu nhìn về phía bên phải, rống giận, "Nhị Nha!"

Không xa chỗ .

Ầm!

Dương Diệp thanh âm vừa dứt xuống, một thao thiên uy áp đột nhiên xuất hiện ở giữa sân .

Cường đại tà ác uy áp trực tiếp đem mảnh không gian này chấn địa vỡ nhỏ .

Dương Diệp sắc mặt đại biến, thời khắc mấu chốt, hắn vội vã thu hồi cái kia góc đối, nhưng sau hướng sau liên tục chợt lui, đồng thời xuất kiếm, không ngừng nát bấy lấy trước mặt hắn cái kia cỗ uy áp cùng lực lượng!

Rất nhanh, Dương Diệp đã lui đủ số túc vạn trượng!

Mà lúc trước hắn đứng mảnh không gian kia, lúc này đã triệt để biến thành một cái đen nhánh không gian lỗ đen!

Mà ở cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian lỗ đen bên trong, một đạo khí tức đang ở càng ngày càng mạnh, cái này đạo khí tức đem cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian chấn địa đã nhăn nhó!

Dương Diệp sắc mặt tái xanh, hắn gắt gao nhìn chằm chằm mảnh không gian kia, hai tay nắm thật chặc cái kia góc đối .

Cứ như vậy, ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, xa chỗ cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian bắt đầu rung động kịch liệt lên, đến rồi nhất về sau, cả phiến tinh không bắt đầu rạn!

Dương Diệp không thể không ở lui!

Ở lại lui mấy ngàn trượng chi về sau, Dương Diệp ngừng lại, thế nhưng sau một khắc, hắn khuôn mặt sắc trong nháy mắt kịch biến!

Xa chỗ, cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian đột nhiên muốn nổ tung lên .

Một mang theo thao thiên uy áp khí lãng hướng Dương Diệp cuốn tới .

Dương Diệp diện vô biểu tình, rút kiếm chính là nhất trảm .

Xuy!

Vậy tới đến trước mặt hắn cái kia mảnh nhỏ khí lãng trong nháy mắt bị xé nứt nát bấy, mà đang ở cái này lúc, cả phiến tinh không bên trong bắt đầu run rẩy động .

Dương Diệp thu hồi kiếm, ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, nơi ấy, hắn thấy được một bóng người quen thuộc!

Nhị Nha!

Thời khắc này Nhị Nha, hình thể vẫn là ban đầu vậy lớn, thế nhưng, nàng đã không phải là ăn mặc phía trước món đó toái hoa tiểu váy, mà là mặc một bộ màu đỏ sậm Tiểu Hồng váy, đỉnh đầu nàng, lại có một đôi sừng, chẳng qua không phải ám kim sắc, mà là đỏ sậm sắc, cái đuôi của nàng cũng thay đổi thành đỏ sậm sắc, đồng thời dài hơn, như một đầu dài dáng dấp long vĩ .

Nàng xích hai chân hướng Dương Diệp đi tới, khuôn mặt lên, diện vô biểu tình, nhãn trung, đỏ sậm một mảnh, nàng mỗi đi một bước, mảnh này tinh không không gian sẽ rung động một cái .

Nhục thân lực lượng mạnh mẽ, thiên địa khó chở!

Dương Diệp cũng không có đi, hắn còn tâm tồn hy vọng!

Hắn không muốn cứ như vậy buông tha điểm ấy hy vọng, dù cho lúc này hắn biết mình tình cảnh rất nguy hiểm!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha ngừng lại, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, nổi lên một cái tà ác biên độ, cùng này đồng thời, nàng lè lưỡi liếm khóe miệng một cái, "Tà ác tốt

"

Thanh âm rơi xuống, nàng đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Giữa sân, Dương Diệp trước mặt không gian bắt đầu từng khúc nổ tung!

Đó là bị nhục thân tê liệt!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nhị Nha mất .

Niệm tới đây, Dương Diệp hướng sau chợt lui, nhưng mà, Nhị Nha tốc độ nhanh hơn hắn!

Một con kiều tiểu nắm tay đi thẳng tới trước mặt của hắn!

Dương Diệp không có xuất kiếm, mà là sử dụng hoành thiên, nhưng sau hướng phía trước chính là một đỡ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cả người hắn trong nháy mắt bị đánh bay vạn trượng!

Vạn trượng bên ngoài, Dương Diệp mới vừa dừng lại, bên ngoài trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết!

Dương Diệp ngẩng đầu kinh hãi nhìn về phía Nhị Nha, Nhị Nha cái này lực lượng đã cường đại đến khó có thể hình dung tình trạng! Lúc này hai tay của hắn đã mất đi tri giác, không chỉ có như đây, cái kia đôi hoành thiên càng là vết rạn vô số!

Như không phải cái này đối với tăng mạnh qua hoành thiên, hắn vừa rồi đón đỡ Nhị Nha một kích này, có thể sẽ trực tiếp làm cho chính mình nhục thân vỡ nhỏ!

Cái này lực lượng, đã không phải là nhân lực lượng!

Ở nơi này lúc, cái kia Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Nhị Nha nhếch miệng cười, nhưng sau một khẩu phi thẳng đến hắn cắn tới!

Dương Diệp nheo mắt, đây là muốn ăn sống hắn a!

Lúc này đây, hắn không dám ở bảo lưu, rút kiếm chính là nhất trảm .

Mà lúc, Nhị Nha đột nhiên giơ cánh tay lên chính là một đỡ .

Ầm!

Dương Diệp cái này một kiếm chém xuống, chính hắn nhưng là bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui gần trăm trượng!

Mà xa xa Nhị Nha không chút sứt mẻ!

Dương Diệp nhìn thoáng qua chính mình cái kia đã triệt để mất đi tay phải, hắn thần sắc vô cùng ngưng trọng!

Nhị Nha lực lượng vẫn còn ở mạnh mẽ!

Nàng là ở càng ngày càng mạnh!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Nhị Nha đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, sẽ xuất thủ lần nữa, Dương Diệp thấy thế, vội vã lấy ra cái kia góc đối .

Nguyên bản đang muốn ra quyền Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng ánh mắt rơi vào cái kia góc đối lên, chau mày . Một lát sau, nàng sờ sờ đỉnh đầu của mình góc, nhưng sau vừa nhìn về phía cái kia góc đối, nhãn trung có vẻ nghi hoặc .

Thấy thế, Dương Diệp trong lòng vui vẻ, hắn liên tục nói: "Nhị Nha, ngươi "

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía hắn, sau một khắc, nàng đấm ra một quyền .

Dương Diệp sắc mặt đại biến, giơ kiếm chính là một đỡ .

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở vạn trượng bên ngoài .

Hắn đôi kia hoành thiên đã triệt để rạn, bất quá, hắn Kiếm Tổ cũng là xuất kỳ không có nứt ra!

Dương Diệp đè nén khiếp sợ trong lòng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha, ngay từ đầu hắn còn nghĩ lưu thủ, hiện tại xem ra, cái ý nghĩ này pháp là ngu xuẩn cỡ nào .

Nhị Nha có thể đem hắn đánh bể!

Nhị Nha không có ở xuất thủ, nàng nhìn cái kia góc đối rất lâu sau đó, nhất về sau, nàng vừa nhìn về phía Dương Diệp, nhãn trung không che giấu chút nào lấy tham lam .

Nàng là ác tổ, đối với tà ác tồn tại là cảm thấy hứng thú nhất, mà Dương Diệp sở hữu sát ý, Ma Kiếm đạo, có thể nói, hắn là Nhị Nha thích nhất này chủng loại hình!

Nàng muốn động thủ, bất quá, chẳng biết tại sao, nàng lại thu hồi ánh mắt, nhưng sau nhìn về phía cái kia góc đối .

Nhìn cái kia góc đối, nàng triệt để trầm mặc, thế nhưng, không gian chung quanh nàng cũng là không ngừng ở yên diệt vỡ nhỏ .

Lực lượng quá mạnh mẽ!

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì nhất biến, nhưng mà Nhị Nha cũng là không có xuất thủ, nàng sờ sờ đỉnh đầu của mình cái kia góc đối, nhất về sau, nàng xoay người hướng xa chỗ cái kia mảnh nhỏ hư không đi tới .

Dương Diệp tay phải nhất chiêu, cái kia góc đối xuất hiện ở trong tay hắn, hắn ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, "Nhị Nha!"

Xa chỗ, Nhị Nha thân hình hơi ngừng lại, thế nhưng rất nhanh, nàng lại tiếp tục đi về phía trước đi .

Cứ như vậy, Nhị Nha biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt .

Giữa sân, Dương Diệp trầm mặc .

Nhị Nha đi nha.

Hối hận!

Thời khắc này Dương Diệp không thể nghi ngờ là phi thường hối hận, hắn là thật không có nghĩ đến Nhị Nha cuối cùng vẫn sẽ làm ra loại này tuyển trạch!

Điểm này, là hắn vạn lần không ngờ.

Nhị Nha cứ đi như thế!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn trong tay cái kia góc đối, thật lâu không nói .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở bả vai hắn lên, nàng xoa xoa mắt nhập nhèm nhãn, hiển nhiên, mới vừa tỉnh ngủ!

Rất nhanh, Tiểu Bạch thấy được cái kia góc đối, khi thấy cái kia góc đối lúc, nàng ngây ngẩn cả người . Đón lấy, nàng xem hướng Dương Diệp .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nhị Nha đi một cái nàng đã từng địa phương, rất nhanh nàng liền sẽ trở lại!"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía xa chỗ, có chút mờ mịt .

Nàng tiểu trảo nắm thật chặt Dương Diệp, hiển nhiên, nàng đã ý thức được cái gì .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Thật, nàng không bao lâu liền sẽ trở lại!"

Tiểu Bạch nhìn bên kia rất lâu sau đó, nhất về sau, nàng gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, thế nhưng, nàng hai mắt bên trong cũng là để lại hai hàng linh khí nước mắt .

Dương Diệp nhẹ nhàng thay Tiểu Bạch lau sạch kia lệ thủy, hắn cười nói: "Tiểu gia hỏa, khóc cái gì ? Ta cam đoan với ngươi, Nhị Nha nàng luôn luôn nhất thiên sẽ trở lại . Nhất định sẽ!"

Tiểu Bạch ôm lấy Dương Diệp cổ, đầu nhỏ dính sát Dương Diệp .

Dương Diệp nhìn thoáng qua xa chỗ Nhị Nha tiêu thất địa phương, nhưng sau hắn ôm Tiểu Bạch xoay người rời đi .

Mà đang ở cái này lúc, hắn đột nhiên ngừng lại, hắn quay đầu nhìn lại, ở cái kia cách đó không xa tinh không bên trong, nhất tôn che khuất bầu trời cự đại đại yêu chính hướng hắn bên này qua sông tinh không mà đến!

Dương Diệp hai mắt híp lại, không cần phải nói, cái này nhất định là từ cái này vũ trụ bốn chiều mà đến .

Dương Diệp vỗ nhè nhẹ một cái Tiểu Bạch, Tiểu Bạch hội ý, nàng ôm cái kia góc đối tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp đứng ở nơi ấy, lẳng lặng chờ, rất nhanh, vị kia đại yêu cách hắn bên này càng ngày càng gần .

Cái này lúc, một cường đại uy áp giống như sóng triều một dạng hướng Dương Diệp cuốn tới .

Hiển nhiên, đối phương đã phát hiện hắn!

Dương Diệp diện vô biểu tình, thế nhưng, hắn nhãn thần lại băng lãnh tới cực điểm!

Nhị Nha rời đi, không ai có thể lĩnh hội hắn bây giờ là một cái dạng gì tâm tình!

Nhị Nha vì sao như vậy tuyển trạch ? Bởi vì nàng muốn giúp hắn! Mà hắn lại vì sao rơi vào bây giờ như vậy tình cảnh ?

Đều là bị người bức cho a!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Ầm!

Nhất cổ kinh khủng kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể phóng lên cao!

Ma Kiếm đạo!

Giờ khắc này, Dương Diệp trực tiếp đạt được chính mình trạng thái tột cùng!

Đột nhiên, Dương Diệp trợn mở con mắt, sau một khắc, hắn hướng phía trước một cái vội xông, cái này vọt một cái, hắn đem chính mình tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Cùng này đồng thời, hắn cũng đã tới vị kia đại yêu đỉnh đầu, mà vị kia đại yêu cũng không có dừng xuống, tương phản, tốc độ nhanh hơn!

Nó là muốn trực tiếp đụng chết Dương Diệp!

Đại yêu nhãn trung, là hờ hững, là khinh miệt!

Dương Diệp hành vi, không thể nghi ngờ là châu chấu đá xe .

Cái này lúc, Dương Diệp rút kiếm .

"Chém!"

Tinh không bên trong, một đạo tiếng hét phẫn nộ đột nhiên vang lên .

Sau một khắc, một đạo tiếng kiếm reo đánh rách tả tơi tinh không .

Ầm!

Vị kia đại yêu trực tiếp bị Dương Diệp một kiếm kia đánh bay, cùng này đồng thời, Dương Diệp cũng té bay ra ngoài, thế nhưng rất nhanh, hắn mạnh mẽ ngừng lại, nhưng sau hướng vị kia đại yêu vọt tới

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Tinh không bên trong, từng đạo tuyết bạch kiếm quang cùng từng đạo đen nhánh kiếm quang không ngừng giăng khắp nơi!

Đen nhánh kia kiếm quang, tự nhiên là táng mệnh kiếm!

Vị kia đại yêu liên tục bại lui, bên ngoài quanh thân, vô số tiên huyết không ngừng bắn tung toé mà ra .

Cuối cùng, một đạo kiếm quang từ cái này tôn đại yêu cái cổ chỗ nhất trảm mà hạ!

Xuy!

Vị kia đại yêu đầu trực tiếp cùng thân thể phân ra!

Tinh không bên trong, Dương Diệp đứng ở vị kia đại yêu lưng lên, hắn toàn thân huyết hồng một mảnh, đó là bị máu tươi nhiễm đỏ.

Dương Diệp cầm kiếm ngẩng đầu nhìn hư không, gằn giọng nói: "Thiên mệnh, vũ trụ bốn chiều, các ngươi cho lão tử nghe, mặc kệ các ngươi nghĩ thế nào chơi, ta Dương Diệp đều phụng bồi tới cùng!"

Ở nơi này lúc, một thanh kiếm tự hư không điện xạ mà đến!

Hành đạo kiếm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, hắn nắm thật chặc trong tay Kiếm Tổ, đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Kiếm Tổ đột nhiên tránh thoát tay hắn, nhưng sau phóng lên cao, tiến lên đón cái kia chuôi hành đạo kiếm!

Dương Diệp sắc mặt đại biến, hắn đã biết Kiếm Tổ ý đồ .

Cuối cùng, hắn vẫn là không có ngăn cản!

Đây là Kiếm Tổ tuyển trạch!

....

------oOo------

Chương 2752: huyết chưa hết, kiếm không vong!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, Kiếm Tổ cuối cùng cùng cái kia chuôi hành đạo kiếm đụng vào nhau .

Ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ tinh không một hồi kích chiến, ngay sau đó, vô số kiếm khí hướng bốn phía không ngừng bắn nhanh .

Mà ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, một ít mảnh nhỏ tự không trung rơi .

Kiếm Tổ mảnh nhỏ!

Kiếm hủy!

Dương Diệp nhìn những thứ kia kiếm mảnh nhỏ, trầm mặc không nói .

Rất nhanh, những mãnh vụn kia rơi vào Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp nhẹ khẽ vuốt vuốt những mãnh vụn kia, nhất về sau, hắn đem những mãnh vụn kia đều thu vào .

Mà giờ khắc này, hắn đã không liên lạc được Kiếm Tổ linh .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia hư không trong hành đạo kiếm, cái này lúc, cái kia kiếm mang theo người một luồng kiếm quang hướng hắn chậm rãi rơi mà tới.

Dương Diệp nhếch miệng cười, hắn vươn tay, trong nháy mắt, một thanh đỏ tươi Huyết Kiếm xuất hiện ở trong tay hắn!

Kiếm Tổ!

Ở một mảnh xa xôi đám mây bên trong, một gã đang ở đánh cờ nữ tử đột nhiên quay đầu nhìn về phía đám mây phía dưới, khoảng khắc về sau, nàng nhẹ nhàng cười, "Kiếm không sai, một thanh kiếm cần một cái tốt chủ nhân, thế nhưng, chính mình mới là trọng yếu nhất cái kia . Lấy cái chết cầu phàm, lấy huyết ngưng kiếm, quả thật có chút ý tứ ..."

Tinh không bên trong .

Dương Diệp cầm kiếm hướng phía chân trời tàn nhẫn chém đi .

Cái này sợi ánh kiếm màu đỏ ngòm mạnh, phảng phất có thể đánh nát cái này một vùng vũ trụ!

Không trung .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, vô số huyết sắc kiếm khí bắn ra tung tóe, cùng này đồng thời, một đạo nhân ảnh chậm rãi rơi .

Đạo nhân ảnh này, chính là Dương Diệp, Dương Diệp một cánh tay, đã không thấy!

Mà không trung, cái kia chuôi hành đạo kiếm vẫn tồn tại như cũ .

Ở nó bốn phía, mặc kệ những thứ kia huyết sắc kiếm khí như thế nào khủng bố, đều không pháp dựa vào nó thân!

Hành đạo kiếm vẫn chưa tiếp tục xuất thủ, mà là xoay người biến mất ở mịt mờ tinh không bên trong .

Đám mây chi lên, bàn cờ lên, một thanh kiếm an ổn rơi xuống.

"Không giết hắn ?"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở nữ tử đối diện vang lên .

Nữ tử lắc đầu, "Giết hắn làm cái gì, chỉ là cho hắn một chút giáo huấn, miễn cho hắn chỉnh thiên kêu gào, cái này cũng không tốt."

Thanh âm kia nói: "Người này thực lực tuy là hơi yếu, thế nhưng, tương lai lại cũng không giới hạn lượng, ngươi không giết hắn, tương lai sợ là muốn tự thực ác quả ."

Nữ tử ngẩng đầu nhìn liếc mắt đối diện, "Biết ngươi ta giữa khác biệt sao?"

Bên kia trầm mặc .

Nữ tử cười nói: "Cường giả, xưa nay không sợ đối thủ cường đại, thậm chí sẽ đi bồi dưỡng đối thủ cường đại ."

Nói xong, nàng cử tử rơi xuống, "Phía dưới cái kia Phong Ma tên là nhất cái người thông minh, hắn cố ý khích nộ người ta, mục đích đúng là muốn lấy chết cầu đột phá, ở nơi này một điểm phía trên, ngươi không bằng hắn . Năm đó ngươi nếu như dám buông tha sinh tử đánh với ta một trận, thực lực ngươi không sẽ là vẻn vẹn như vậy ."

Thanh âm kia nói: "Hầu hết thời gian, ẩn nhẫn còn có tương lai!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Làm Nhẫn Giả Thần Quy sao?"

Đối diện nàng, không có trả lời .

Nữ tử cười ha ha một tiếng, "Biết không ? Nếu như ta đối diện ngồi là phía dưới cái tên kia, ta nói hắn như vậy, hắn nhất định sẽ cầm kiếm đứng lên chém ta . Tựa như ban đầu ở phía dưới ta cùng với hắn lần đầu tiên gặp mặt lúc, đối mặt ta, hắn rút kiếm rút ra không có chút nào do dự . Kiếm tu, làm nên như đây, nam nhân, làm nên như này!"

Đối diện, vẫn không có đáp lời .

Nữ tử cũng không có đang nói chuyện, tiếp tục đánh cờ .

...

Tinh không bên trong .

Dương Diệp chậm rãi rơi, rốt cục, không biết quá bao lâu, hắn ngừng lại, thân thể hắn, bắt đầu khôi phục .

Khoảng chừng một canh giờ về sau, Dương Diệp đứng lên .

Tại hắn đối diện, là một gã ăn mặc huyết quần dài màu đỏ nữ tử .

Kiếm Tổ!

Kiếm Tổ nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp đi tới trước mặt nàng, nhẹ nhàng vuốt ve một cái Kiếm Tổ gò má, "Lần sau đừng muốn xung động, được không ?"

Kiếm Tổ gật đầu .

Dương Diệp cười cười, cái này lúc, Kiếm Tổ đột nhiên hóa thành một luồng ánh kiếm màu đỏ ngòm chui vào mi tâm của hắn .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Kiếm Tổ nhục thân, kỳ thực chính là của hắn huyết!

Lúc trước hắn lấy huyết làm kiếm, chính là ở lấy huyết đúc Kiếm Tổ nhục thân, có thể nói, chỉ cần hắn Dương Diệp bất tử, huyết bất tận, Kiếm Tổ cũng sẽ không vong . Đương nhiên, mới vừa rồi còn là nguy hiểm, bởi vì cái kia thiên mệnh lão đại thực lực, quá quá mạnh .

Nếu như đối phương động thủ thật, là có khả năng chân chính chém rớt Kiếm Tổ đấy!

Vốn là hắn muốn cùng thiên mệnh chân chính chiến trên một trận chiến, lấy này tới làm đột phá, thế nhưng, làm hành đạo kiếm xuất hiện lúc, hắn không nghĩ tới Kiếm Tổ hội xông lên .

Kiếm Tổ cùng hắn cách nghĩ là giống nhau, nàng cũng muốn bản thân đột phá!

Đáng tiếc là, hắn cùng với Kiếm Tổ đều không thể đủ chân chính đột phá, bất quá, thu hoạch là cũng là to lớn!

Phi thường đại!

Vừa rồi trận chiến kia, bất kể là Kiếm Tổ vẫn là Dương Diệp, đều báo lòng liều chết, lấy cái chết cầu phàm!

Tuy là muốn chết có chút lỗ mãng, thế nhưng, hắn không được không làm như vậy!

Hắn quả thật có rất nhiều ràng buộc, thân sau còn rất nhiều người, thế nhưng, nên liều mạng lúc, hắn xưa nay sẽ không kinh sợ!

Như cố kỵ cái này cố kỵ cái kia, kết quả sau cùng chính là, chẳng làm nên trò trống gì!

Sự tình đã đến loại này tuyệt cảnh, địch nhân của hắn đều mạnh hơn hắn, như hắn còn úy thủ úy cước, vậy thật không có gì tương lai .

Mà một trận chiến, về tâm cảnh phương diện, hắn cùng với Kiếm Tổ đều được thật to đề thăng, đặc biệt Kiếm Tổ, như phía trước Kiếm Tổ cách chân chính phàm kiếm còn có nửa bước nói, vậy bây giờ, Kiếm Tổ cách chân chính phàm kiếm, kỳ thực cũng chỉ thừa lại một tầng cửa sổ .

Nàng không cần đi về phía trước một bước, chỉ cần nhẹ nhàng điểm một cái, tầng này cửa sổ liền phá .

Mà Dương Diệp bản thân vừa rồi ở cái kia một trận chiến bên trong, cũng có không thiếu thu lấy được, tuy là hắn chiến bại . Thế nhưng, hắn lại thấy được cái kia thiên mệnh cường đại!

Chiến bại, là có thể tìm được chính mình không đủ, biết mình đổi như thế nào đề thăng!

Có thể nói, chiến bại đối với hắn mà nói, chính là thu hoạch lớn nhất!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Vạn giới thành, một luồng kiếm quang rơi xuống.

Cảm nhận được cái này sợi kiếm quang, thành trung vô số người tức thì thả lỏng một hơi .

Dương Diệp tiến nhập đại điện bên trong, trong đại điện, chỉ có vẫn còn ở xử lý chính vụ Đinh Thược Dược .

Đinh Thược Dược dừng lại trong tay quyển trục, ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta được ly khai vạn giới thành!"

Đinh Thược Dược nhíu mày, "Ngươi là muốn cho chiến trường ở bên ngoài ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là ý tứ này! Cái này vạn giới thành cùng vũ trụ ba chiều, không chịu nổi chiến tranh, cho nên, ta muốn đi bên ngoài ngăn bọn họ!"

Đinh Thược Dược trầm mặc .

Dương Diệp nói: "Còn có một chút, chính là chúng ta không thể ngồi chờ chết, ta cho tới bây giờ đều không thích vui mừng bị động, bị động, chỉ là chậm rãi chờ chết ."

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: Ngươi đã quyết định ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta là đệ nhất đạo phòng tuyến . Ngoại trừ này bên ngoài, ta cũng muốn dùng chiến đấu tới đề thăng chính mình!"

Đề thăng chính mình!

Hiện ở vào thời điểm này, hắn không có thời gian đi chậm rãi ngộ, chậm rãi tu .

Không có ai sẽ cho hắn thời gian!

Hắn chỉ có không ngừng chiến đấu, ở trong chiến đấu đề thăng, đương nhiên, cũng có thể là ở trong chiến đấu diệt vong!

Đinh Thược Dược nói: "Ta đã để đế thi tiền bối đi tìm cái kia Tiêu Dao Tử, như hắn nguyện ý tương trợ ..."

Dương Diệp lắc đầu, "Chúng ta không thể đem hy vọng ký thác vào bất luận người nào thân tiến lên! Có ký thác, thì có ỷ lại, có ỷ lại, sẽ lười biếng cùng tâm tồn nghiêu may mắn, không được!"

Đã từng hắn, quá mức ỷ lại, mà bây giờ, hắn không muốn đang ỷ lại vào bất luận kẻ nào!

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp hồi lâu, đột nhiên, nàng nở nụ cười .

"Cười cái gì ?" Dương Diệp không giải khai .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Đã từng thiếu niên, rốt cục trưởng thành . So với trước đây, ngươi bây giờ thành thục nhiều lắm ."

Dương Diệp cười nói: "Người cuối cùng là sẽ thành! Giúp ta triệu tập mọi người, ta giao phó một cái ."

Đinh Thược Dược gật đầu .

Trong đại điện .

Toàn bộ vạn giới thành mệnh kỳ cường giả tề tụ nhất đường!

Ngoại trừ mệnh kỳ cường giả, còn có chừng hai mươi người, những thứ này người là hiện tại một ít đại thế giới đại biểu người, tuy là ở chỗ này phần lượng rất nhẹ, thế nhưng ở bọn họ thế giới, bọn họ giậm chân một cái, bọn họ thế giới đều sẽ run rẩy run lên!

Đương nhiên, ở chỗ này, bọn họ đều đem tư thế thả cực thấp .

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Ta đã quyết định, đem chiến trường đặt ở bên ngoài, cũng chính là, ta đi bên ngoài ngăn cản những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả ."

Chúng người đưa mắt nhìn nhau, nhất về sau, Hoang Doanh nói: "Dương huynh, khả năng này có điểm nguy hiểm, chúng ta ở chỗ này, có vạn giới trận pháp đem trợ, hơn nữa, dùng khoẻ ứng mệt, thích hợp hơn một ít!"

"Ta tán thành!"

Ở nơi này lúc, Kiếm Vô Địch đột nhiên nói: "Ở lại chỗ này, chỉ có thể bị động chịu đòn, chúng ta vì sao không chủ động xuất kích ?"

"Vẫn còn có chút mạo hiểm!" Có người đột nhiên nói .

"Không mạo hiểm, ta tán thành dương thành chủ biện pháp, đi ra ngoài với hắn nhóm đánh ..."

Trong lúc nhất thời, trong đại điện bắt đầu lẫn nhau cãi cọ đứng lên .

Thế nhưng cũng không lâu lắm, mọi người đều là ngừng lại, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp .

Dương Diệp nói: "Mọi người nói đều có lý, bất quá, ta có khuynh hướng đi ra ngoài . Ở chỗ này đánh lộn, thương là cái này thế giới, hơn nữa, một mặt mà bị động, đối với chúng ta mà nói, phi thường vô cùng bất lợi . Tốt nhất phòng ngự chính là tiến công!"

Vừa nói, hắn đứng lên, "Các ngươi ở lại chỗ này, ta sẽ tự bỏ ra đi ."

Nghe vậy, mọi người thất kinh, cái này lúc, Hoang Doanh vội vàng nói: "Dương huynh, như ngươi thật muốn đi ra ngoài, mọi người có thể cùng đi ra ngoài, việc này không là ngươi tự mình một người sự tình, là chúng ta vạn giới tất cả mọi người sự tình, chúng ta mọi người cùng nhau cộng đồng đối mặt!"

Mọi người liền vội vàng gật đầu, biểu thị tán thành .

Dương Diệp cũng là lắc đầu, "Ta một cái người đi ra ngoài, đối với hắn nhóm uy hiếp càng lớn, bởi vì ta đánh không lại có thể chạy, như mọi người cùng nhau đi ra ngoài, vậy biến thành quyết chiến . Đây đối với chúng ta mà nói, ngược lại bất lợi ."

Mọi người còn muốn nói một chút cái gì, Dương Diệp cũng là dựng lên tay phải, ý bảo mọi người dừng xuống.

Mọi người không có tiếp tục mở miệng, Dương Diệp tiếp tục nói: "Ta đi ra ngoài chi về sau, ta là đệ nhất đạo phòng tuyến, mà các ngươi, là đạo thứ hai phòng tuyến, trong lúc này, mọi người tiếp tục chiêu mộ cường giả cùng tu luyện, chúng ta cái này thế giới như thế lớn, không chịu có thể liền một chút như vậy mệnh kỳ cường giả ."

Vừa nói, hắn hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Còn có một chuyện, ta rời đi chi về sau, Đinh quân sư liền đại biểu ta, Trưởng Lão Đoàn có thể tố cáo nàng, thậm chí có thể bãi miễn nàng, đương nhiên, ta không hy vọng chứng kiến mọi người có nội loạn cái kia nhất thiên ."

Cái này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nói: "Điểm ấy Dương huynh có thể yên tâm, thành trung, mọi người có sự bất đồng, có tranh luận, đều rất bình thường, thế nhưng, ai dám xằng bậy gây sự tình, ta Hoang Tộc thứ nhất không buông tha hắn!"

Bây giờ Hoang Tộc, ở nơi này vạn giới bên trong, có thể nói là mạnh nhất cái kia thế lực, thứ nhì là Vĩnh Hằng Quốc Độ chiến giới .

Dương Diệp nhìn về phía chiến giới đại biểu Lưu Uyên, Lưu Uyên trầm giọng nói: "Yên tâm, ta bên này người nào nếu như dám có tính toán, ta thứ nhất giết chết hắn!"

Dương Diệp gật đầu, "Nếu như ta một đi không trở lại, mời chư vị đang đối mặt thiên mệnh cùng vũ trụ bốn chiều lúc, đĩnh trực sống lưng của chính mình . Chúng ta có thể chết, thế nhưng, chúng ta phải đứng chết!"

Nói xong, hắn hướng xa chỗ đi tới .

Đang lúc mọi người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp đi ra đại điện, nhưng sau biến mất ở cuối chân trời .

Trong đại điện, mọi người cùng đủ hướng về phía điện bên ngoài thi lễ, thật lâu vì lên.

....

------oOo------

Chương 2753: đám mây ước định!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Vạn giới thành trên khoảng không, Dương Diệp ngự kiếm dựng lên .

Mà vạn giới thành bên trong, vô số người nhìn chăm chú vào đạo kiếm quang kia .

Bây giờ Dương Diệp, chính là chỗ này vũ trụ ba chiều đại biểu, nói như vậy không có chút nào khoa trương .

Mà hắn, cũng là vũ trụ ba chiều lưng!

Phía dưới, đại điện bên trong .

"Chư vị!"

Cái này lúc, Đinh Thược Dược thanh âm đem mọi người kéo lại .

Mọi người nhìn về phía Đinh Thược Dược .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Chư vị, ta có một cái cách nghĩ!"

Hoang Doanh nói: "Đinh cô nương mời nói ."

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Hắn không thể bằng vào sức một mình đối mặt toàn bộ vũ trụ bốn chiều, mà chúng ta, cũng không có thể đem hết thảy hy vọng ký thác vào hắn thân lên."

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Đinh cô nương có cái gì cách nghĩ cứ việc nói thẳng đi!"

Đinh Thược Dược nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Chúng ta nơi đây, có sấp sỉ 31 vị mệnh kỳ cường giả, đây có thể nói là chúng ta vũ trụ ba chiều tất cả đỉnh phong cường giả . Ta cách nghĩ là làm cho 25 vị đỉnh phong mệnh kỳ cường giả hợp thành một tiểu đội, một cái tùy thời có thể trợ giúp phía ngoài tiểu đội . Các ngươi thấy thế nào ?"

Giữa sân, chúng người đưa mắt nhìn nhau, rất nhanh, trong đại điện bắt đầu nhỏ giọng thảo luận .

Chỉ chốc lát, một gã lão giả đứng dậy, "Đinh cô nương, ngươi cái này cách nghĩ nhưng thật ra cũng được, chỉ là, chúng ta nếu là ở ly khai trong lúc, cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân tới rồi nơi đây, thật là như thế nào ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Điểm ấy ta đã nghĩ qua . Theo ta được biết, Mạt Pháp Chi Địa cái kia thần bí nhân, hắn chân chính mục tiêu nhưng thật ra là Dương Diệp, là Dương Diệp trong cơ thể thiện linh cùng với ác linh, nguyên nhân đây, hắn không quá có thể sẽ nhằm vào ta chờ, hơn nữa, lúc này, hắn cũng sẽ không tới xuất thủ, bởi vì hắn như xuất thủ diệt nơi đây, như vậy, bên ngoài Dương Diệp nhất định sẽ buông tha vũ trụ bốn chiều đi ghim hắn . Mà lúc này đây, ta tin tưởng, hắn sẽ không đi mạo hiểm như vậy ."

Lão giả suy nghĩ một chút, sau đó nói: "Là cái lý này, Đinh cô nương ngươi an bài đi!"

Đinh Thược Dược nhìn mọi người liếc mắt, cũng không có người có dị nghị .

Đinh Thược Dược gật đầu, "Ta đã để trận lão bố trí một cái đi thông phía ngoài trận pháp, nếu có cần, ta sẽ triệu tập mọi người, cái kia lúc, hy vọng mọi người phối hợp ta! Ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số sự tình, cái kia ngay tại lúc này vạn giới xuất hiện một ít không tốt lời đồn, có người ở truyền cho chúng ta ngày tận thế đến rồi ..... Những thứ này lời đồn đem vũ trụ ba chiều rất nhiều địa phương làm lòng người bàng hoàng, mà có vài người tắc thì là nhân cơ hội xuất hiện gây sự tình, trải qua ta điều tra, những thứ này người bên trong, có các vị đang ngồi ở đây dưới quyền một số người cùng nước phụ thuộc thế lực ."

Vừa nói, nàng đứng lên, "Ta hy vọng chư vị có thể làm cho những thứ này người dừng lại, như nhất thiên sau còn có loại này sự tình phát sinh, như vậy ta sẽ mời vạn giới Thủ Hộ Giả xuất thủ ."

Cái này lúc, nhất danh người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Đinh cô nương, một chút chuyện nhỏ mà thôi, mời vạn giới Thủ Hộ Giả, có phải hay không quá mức chút ?"

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua cái kia người đàn ông trung niên, "Mạc thành chủ, theo ta được biết, các ngươi Mạc gia ở các ngươi thành trung dường như có điểm duy ngã độc tôn a!"

Nghe vậy, cái kia người đàn ông trung niên hơi biến sắc mặt, "Đinh cô nương, cái gì gọi là chúng ta Mạc gia duy ngã độc tôn, thứ cho ta nói thẳng, cái này thế giới bản thân liền có mạnh có yếu, chúng ta Mạc gia ở chúng ta Mặc Thành bên trong tối cường, cái này dường như không có vấn đề gì chứ ? Còn là nói ? Mạnh mẽ chính là một loại sai ?"

Đinh Thược Dược cười nói: "Cái này tự nhiên không phải, chỉ là, ta người điều tra qua, các ngươi Mạc gia lợi dụng một ít thủ đoạn mạnh mẽ áp bách chung quanh vài cái thành, đồng thời đưa hắn nhóm linh mạch chiếm làm của mình, trong lúc, ngươi Mạc thành chủ còn giết qua hai vị thành chủ, đồng thời thiếu chút nữa muốn đồ thành, có đúng không ?"

Nghe vậy, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì âm trầm .

Người mạnh là vua!

Cái này thế giới vốn là cá lớn nuốt cá bé, hắn cái này hành vi lúc trước, kỳ thực một điểm cũng không có vấn đề, nhưng là bây giờ, hiện tại Dương Diệp thiết lập trật tự cũng không phải là như vậy .

Đinh Thược Dược lại nói: "Mạc thành chủ nhưng có muốn nói cái gì sao?"

Cái kia người đàn ông trung niên trầm giọng nói: "Đinh cô nương, chúng ta Mặc Thành nhân khẩu rất nhiều, muốn khuếch trương lớn, muốn thay đổi càng tốt hơn , ta cảm thấy, chúng ta Mặc Thành cũng không có làm gì sai ."

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, nàng xem hướng Hoang Doanh, "Hoang Doanh công tử, hiện tại Hoang Tộc là vũ trụ ba chiều đệ nhất đại tộc, ngươi thấy thế nào ?"

Hoang Doanh hơi trầm ngâm, nhưng sau hắn nhìn về phía cái kia người đàn ông trung niên, cười nói: "Mạc thành chủ , ấn ngươi ngôn luận, ta Hoang Tộc có hay không có thể cắn nuốt hết ngươi Mặc Thành, đồng thời đưa ngươi Mặc Thành hết thảy toàn bộ chiếm làm của mình ?"

Nghe vậy, cái kia người đàn ông trung niên khuôn mặt sắc tức thì khó coi .

Cái này lúc, một bên Đinh Thược Dược đột nhiên nói: "Chư vị, cá lớn nuốt cá bé, cường giả tùy hứng, đó là đã từng . Bây giờ trật tự cùng đã từng không quá giống nhau, như ngươi cảm thấy ngươi rất mạnh, có thể tùy tiện làm bậy, vậy ngươi liền sai hoàn toàn . Bởi vì phía trên, còn có mạnh hơn ."

Vừa nói, nàng xem hướng cái kia Mạc thành chủ, "Vạn giới sơ định, rất nhiều quy củ cùng sự tình, tự nhiên không có biện pháp làm được tốt nhất, điểm ấy, là có thể lý giải. Mạc thành chủ, có đôi lời gọi biết sai liền đổi, không gì tốt hơn, Mạc thành chủ ngươi cảm thấy thế nào ?"

Cái kia Mạc thành chủ do dự xuống, nhưng sau nhìn về phía cách đó không xa một gã lão giả .

Người này, chính là một gã mệnh kỳ cường giả!

Sau một lúc lâu, tên này mệnh kỳ cường giả nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Đinh cô nương, rốt cuộc là một chuyện nhỏ, liền này bỏ qua, như thế nào ?"

Một bên, Lưu Uyên đám người trầm mặc không nói, mà Lưu Uyên khuôn mặt lên, lộ ra một vẻ nhàn nhạt cười nhạt .

Cái này sự tình cùng chiến giới cũng không có có cái gì quan hệ .

"Làm càn!"

Ở nơi này lúc, Hoang Doanh đột nhiên nộ quát, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia lão giả .

Cái này lão giả, là nước phụ thuộc Hoang Tộc.

Lão giả khuôn mặt sắc âm trầm, không biết đang suy nghĩ gì .

Không xa chỗ, Đinh Thược Dược ngồi ở cái ghế lên, nhẹ nhàng mẫn lấy nước trà .

Hoang Doanh lạnh lùng nhìn thoáng qua cái kia lão giả, "Phàm lão, nhận thức cái sai ?"

Lão giả trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cười nói: "Hoang Tộc trưởng, đây không phải là nhận sai không nhận sai chuyện tình, thứ cho ta nói thẳng, chúng ta các vị đang ngồi liều sống liều chết, vì sao không thể nhiều hưởng thụ một điểm tốt chỗ ? Dựa vào cái gì chúng ta liều mạng, bọn họ người phía dưới lại yên tâm thoải mái hưởng thụ đây hết thảy ? Cái này công bằng sao?"

"Quả thực không công bình!"

Ở nơi này lúc, điện bên ngoài đột nhiên truyền đến một giọng nói .

Nghe được đạo thanh âm này, giữa sân tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

Thanh âm quen thuộc!

Cái kia phàm lão càng là mặt sắc trong nháy mắt trắng bệch!

Mọi người dồn dập quay đầu, cửa đại điện, đứng một người đàn ông .

Chính là Dương Diệp!

Cũng không có đi!

Lúc này, điện trung vô số người tức thì hiểu .

Dương Diệp đi vào đại điện, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia phàm lão thân lên, sau người căn bản không dám cùng mắt đối mắt .

Dương Diệp nói: "Ta ở bên ngoài liều mạng, lại là vì cái gì ? Đối với ta công bằng sao?"

Cái kia phàm lão cúi đầu trầm mặc, không dám đáp .

Dương Diệp đi tới một bên, hắn nhìn mọi người một cái, sau đó nói: "Ta Dương Diệp cùng chư vị khả năng bất đồng, ta là theo tiểu thế giới tới, ta cái kia thế giới, đã hủy diệt . Đã từng ta, vẫn cho rằng người mạnh là vua, cường giả có thể làm bậy, cường giả có thể muốn làm bất cứ chuyện gì tình ... Đương nhiên, sự thực cũng là như vậy . Tại chỗ chư vị, ta liền hỏi một câu, chúng ta bây giờ bị vũ trụ bốn chiều áp bách, bị thiên mệnh nhằm vào, bọn họ lúc nào cũng có thể đơn giản diệt mọi người chúng ta cùng với vũ trụ ba chiều, các ngươi cảm giác như thế nào ?"

Mọi người trầm mặc .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Có cái trật tự, không tốt sao ? Ngươi nay thiên lấn phụ người khác, ngày mai sẽ khả năng bị người khác lấn phụ! Đương nhiên, như thực lực ngươi đạt tới thiên mệnh loại trình độ đó, vậy cứ coi như ta chưa nói . Thế nhưng, như ngươi cũng không có loại thực lực đó, vậy có thể hay không tuân thủ ta chế định trật tự ?"

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào cái kia phàm lão thân lên.

Sau người mồ hôi như mưa hạ!

Trong khoảng thời gian này tới nay, cùng Dương Diệp tiếp xúc qua về sau, ở mọi người nhìn lại, Dương Diệp nhưng thật ra là một cái thật dễ nói chuyện người!

Thế nhưng, không có ai hội quên, Dương Diệp một ngày tàn nhẫn, đó là khủng bố cỡ nào!

Bất kể là Hoang Tộc vẫn là Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng không dám làm tức giận Dương Diệp, bởi vì hắn nhóm đối mặt quá huyết tinh tàn nhẫn Dương Diệp .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, lại nói: "Phàm lão, ngươi theo ta nhóm cũng từng vào sinh ra tử nhiều lần, ta cũng không muốn giết ngươi!"

Nghe vậy, cái kia phàm lão thân thể tức thì run lên, thế nhưng nhưng trong lòng thì buông lỏng, mệnh xem như là bảo vệ!

Dương Diệp nhìn thẳng phàm lão, "Chuyện về sau tình, ngươi sẽ xử lý tốt, đúng không ?"

Phàm lão liền vội vàng gật đầu, "Sẽ, nhất định sẽ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Như vậy cũng tốt!"

Vừa nói, hắn nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, "Mọi người kề vai chiến đấu qua, ta không muốn đối người mình tàn nhẫn, càng không muốn đối người mình giết một người răn trăm người, thế nhưng, ta cũng không hy vọng có người xằng bậy ."

Giữa sân mọi người đều là dồn dập gật đầu, kỳ thực, Dương Diệp xử lý hãy để cho ngoài ý liệu của mọi người!

Bởi vì Dương Diệp cũng không có sát nhân, dưới cái nhìn của bọn họ, làm Dương Diệp bước vào đại điện một khắc kia, cái kia phàm lão phải là muốn chơi xong đấy!

Nhưng mà, làm cho mọi người không có nghĩ tới là, Dương Diệp cũng không có sát nhân .

Đương nhiên, đối với cái này điểm, trong lòng mọi người vẫn còn có chút ấm áp. Dương Diệp đối người mình, chung quy không phải ác như vậy.

Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Hiện tại đại chiến bắt đầu, mà ta lại muốn ly khai giới này, ta không hy vọng nơi đây xuất hiện cái gì không tốt sự tình, thật không hy vọng!"

Hoang Doanh trầm giọng nói: "Sẽ không . Lần này là ta sơ sót ."

Dương Diệp gật đầu, "Hoang Doanh huynh, ngươi Hoang Tộc là đệ nhất đại tộc, phía dưới có thật nhiều nước phụ thuộc thế lực, ngươi trách nhiệm rất đại!"

Hoang Doanh gật đầu, "Minh bạch!"

Dương Diệp cười cười, "Như vậy, chư vị, bảo trọng ."

Nói xong, Dương Diệp người đã trải qua biến mất ở đại điện bên trong .

Lúc này đây, hắn là đi thật!

Điện bên trong, một mạch trầm mặc Đinh Thược Dược đột nhiên đứng lên, nàng đi ra đại điện, ngẩng đầu nhìn cái kia đám mây, đám mây chi lên, mơ hồ có thể thấy được một luồng kiếm quang .

Nhìn cái kia sợi kiếm quang, Đinh Thược Dược dần dần ngây người . Sau một lúc lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Có thể nhất định phải trở về a!"

...

Tinh không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh .

Nào đó chỗ đám mây chi lên, bàn cờ trước, một nữ tử đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đối diện, cười nói: "Diêm Quân, nhìn thấy không ? Hắn đi ra, hắn muốn chủ động tới tìm ngươi vũ trụ bốn chiều, ha ha ..."

Nữ tử đối diện, một giọng nói đột nhiên vang lên, "Đánh cuộc ?"

Nữ tử cười nói: "Đổ!"

Thanh âm kia nói: "Ngươi giống như cũng không biết ta muốn đánh cược gì!"

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, cười không nói .

Sau một lúc lâu, thanh âm kia nói: "Đổ hắn có thể không thể sống qua một cái nguyệt! Điều kiện là, ngươi không thể nhúng tay!"

Nữ tử gật đầu, " Được !"

Vừa nói, nàng xem hướng đối diện, cười nói: "Ta không thể nhúng tay, ân, minh bạch ý của ngươi . Dù cho ngươi xuất thủ, ta cũng không có thể nhúng tay ."

"Đi ?" Bên kia hỏi .

Nữ tử cười nói: "Có thể ."

......

------oOo------

Chương 2754: cầm kiếm mà hạ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mịt mờ tinh không bên trong, Dương Diệp nhìn về phía trước, nhãn trung có một tia gánh ưu .

Gánh ưu rất nhiều người!

Tiểu kỳ, A Tú, Dương Bất Tử, nữ tử váy trắng, Nhị Nha ...

Nhị Nha!

Nghĩ đến tên tiểu nha đầu kia, Dương Diệp tâm tình tức thì nặng nề .

Nhị Nha trước đây không có ra tay với hắn, hắn biết, Nhị Nha khẳng định chưa có hoàn toàn quên hắn cùng với Tiểu Bạch .

Đương nhiên, bây giờ Nhị Nha, cũng quả thực không phải ban đầu Nhị Nha!

Hết thảy tất cả, cũng dần dần bắt đầu thay đổi!

Lúc này đây, hắn ngoại trừ tới ngăn cản vũ trụ bốn chiều, còn muốn tìm kiếm A Tú cùng Nhị Nha các nàng!

Mọi người đều phải cẩn thận đấy!

Một cái cũng không có thể mất đi!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, chân hắn xuống, là Kiếm Tổ .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch ghé vào nơi ấy, ở trước mặt nàng, là hai cây góc .

Nhị Nha góc!

Từ Nhị Nha đi về sau, Tiểu Bạch cũng trở nên không giống phía trước như vậy không có tim không có phổi . Càng nhiều lúc, nàng hội trầm mặc, hơn nữa trầm xuống mặc sẽ thật lâu .

Cũng không dám tới quấy rầy nàng!

Quá hồi lâu, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vuốt cái kia góc đối, trong mắt nàng, linh khí nước mắt dần dần chảy xuống .

...

Xa xôi tinh không bên trong, ở nhất chỗ không biết tên bãi bỏ tinh cầu bên trong, một đạo hắc ảnh đột nhiên rơi vào viên tinh cầu này chi lên.

Ầm!

Đạo hắc ảnh kia rơi chỗ, phương viên gần trăm vạn dặm bên trong đại địa trực tiếp ầm ầm vỡ nhỏ!

Cái này lúc, ở bóng đen này không xa chỗ, xuất hiện một đám người, cầm đầu, chính là cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân, hắn toàn thân bị hắc khí lượn lờ, căn bản xem không rõ ràng diện mục chân thật!

Mà ở hắn thân về sau, là cái kia Thụ Vô Biên, còn có cái kia Tá Mạc cùng với khôi phục thân thể Lệ Đế đám người .

Tất cả mọi người đang nhìn không xa chỗ cái kia đạo thân ảnh kiều tiểu!

Làm xem rõ ràng cái kia đạo thân ảnh kiều tiểu về sau, Thụ Vô Biên đám người chân mày tức thì nhíu lại .

Một cái tiểu cô nương!

Một cái dài nhất đôi đỏ sậm sắc góc tiểu cô nương, tiểu cô nương thân về sau, còn có một đầu dài dáng dấp đỏ sậm sắc đuôi .

Tiểu cô nương con mắt cũng là màu đỏ sậm, nàng diện vô biểu tình, trên người tán phát ra khí tức, làm cho giữa sân mọi người thần sắc cũng vì đó ngưng trọng!

Ác tổ!

Một bên, Lệ Đế liền muốn ra tay, thần bí nhân cũng là đột nhiên lắc đầu, "Không phải phía trước nàng, ngươi như xuất thủ, hẳn phải chết!"

Lệ Đế nhìn về phía thần bí nhân, thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Là đã từng cái kia có can đảm khiêu chiến thiên mệnh ác thú, các ngươi lui sau ."

Lệ Đế nhìn thoáng qua Tá Mạc, có chút do dự, mà cái kia Thụ Vô Biên cũng là đã hướng lui lại đi .

Trước mắt vị này, nhưng là chân chính ác thú!

Thụ Vô Biên nhìn thoáng qua Lệ Đế đám người, "Không muốn chết liền lui xa một chút!"

Nói xong, nàng đã thối lui đến vạn trượng bên ngoài .

Mà không xa chỗ, Tá Mạc đám người do dự xuống, cuối cùng vẫn tuyển trạch lui lại .

Bọn họ không biết chân chính ác thú là khủng bố đến mức nào, thế nhưng bọn họ biết, cái này Thụ Vô Biên là một cái bao nhiêu tâm cao khí ngạo người . Mà giờ khắc này, nàng không chút do dự tuyển trạch kinh sợ ... Cái này đã đủ để chứng minh rất nhiều chuyện tình .

Rất nhanh, giữa sân chỉ còn thần bí nhân cùng Nhị Nha .

Xa chỗ, Nhị Nha chậm rãi hướng thần bí nhân đi tới, thần bí nhân hai tay khoanh ở trước ngực, "Dương Diệp không tới sao ?"

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái kia thần bí nhân tay phải hướng phía trước vươn, nhưng sau nhẹ nhàng nắm chặt, trong nháy mắt, một đạo kinh khủng lực lượng giống như vỡ đê một dạng từ hắn cánh tay phải bên trong chấn động mà ra!

Mà lúc, một con kiều tiểu nắm tay đánh tới!

Ầm!

Cái này chỉ kiều quả đấm nhỏ đấm ra một quyền, cái kia thần bí nhân thả ra cái kia cỗ lực lượng trực tiếp vỡ nhỏ, cùng này đồng thời, cái kia thần bí nhân bản thân càng là trực tiếp bị đẩy lui đủ đủ nghìn trượng!

Thần bí nhân mới vừa dừng lại một cái, đột nhiên, thân thể hắn giống như quỷ mị hướng xa chỗ nhẹ nhàng quá khứ .

Không xa chỗ, Nhị Nha đột nhiên đấm ra một quyền .

Một quyền này mới vừa đánh ra, một chân trực tiếp đá vào nàng nắm tay chi lên.

Ầm!

Không gian xung quanh trực tiếp vỡ nhỏ, tạo thành một cái to lớn đen nhánh không gian lỗ đen!

Nhị Nha đột nhiên buông ra nắm tay, bắt lại cái kia thần bí nhân chân cùng nhưng sau chợt hướng chính mình yên tâm chính là lôi kéo, ngay sau đó, nàng nhấc chân phải lên đầu gối hướng trên chính là đỉnh đầu!

Bất quá, cái kia thần bí nhân phản ứng hiển nhiên cũng cực nhanh, khi hắn bị kéo đến Nhị Nha trước mặt cái kia nhất chớp mắt, hai tay hắn đột nhiên trọng điệp lấy khắc ở Nhị Nha đầu gối chi lên.

Ầm!

Thần bí nhân trong nháy mắt bị rung động đến vạn trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, cách đó không xa Lệ Đế đám người thần sắc vô cùng ngưng trọng .

Thần bí nhân thực lực, mặc dù không có bại lộ nhiều lắm, thế nhưng, cái kia đã phi thường khủng bố . Mà giờ khắc này, đang đối mặt Nhị Nha lúc, cư nhiên nằm ở hạ phong!

Ánh mắt mọi người rơi vào Nhị Nha thân lên, nàng nhục thân lực lượng đến tột cùng cường đại đến trình độ nào ?

Ở nơi này lúc, thần bí nhân thân thể đột nhiên hư ảo, sau một khắc, mọi người chợt quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Nhị Nha .

Ở Nhị Nha trước mặt, một đạo tàn ảnh lặng yên ngưng hiện .

Nhị Nha diện vô biểu tình, giơ tay lên chính là một quyền .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Nhị Nha bản thân trực tiếp xuất hiện ở mấy ngàn trượng bên ngoài, mà lúc, lại một đạo tàn ảnh xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, Nhị Nha chân phải chợt giẫm một cái, thân thể bay lên trời, nhưng sau một cước phách hạ!

Ầm!

Nhị Nha giống như một căn diều đứt dây hướng phía sau trọng trọng ném bay ra ngoài, mà ở cái kia không trung, Nhị Nha thân về sau, lại là một đạo tàn ảnh lặng yên ngưng hiện, ngay sau đó, một căn ngón tay chỉ hướng về phía Nhị Nha sau lưng!

Ngoại trừ này bên ngoài, ở Nhị Nha tả hữu trên hạ cũng xuất hiện một đạo tàn ảnh, giờ khắc này, Nhị Nha trực tiếp bị tàn ảnh vây quanh!

Phanh phanh phanh phanh phanh ...

Toàn bộ hư không bên trong, từng đạo muộn hưởng tiếng không ngừng vang lên, rất nhanh, một đạo nhân ảnh không ngừng hướng phía sau liên tục chợt lui!

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Nhị Nha!

Nhìn thấy một màn này, Tá Mạc đám người thần sắc nhẹ nhõm, bọn họ ánh mắt rơi vào cái kia từng đạo tàn ảnh chi lên, hiển nhiên, cái này thần bí nhân bắt đầu dần dần bại lộ thực lực của mình!

Ở nơi này lúc, xa chỗ hư không bên trong, đã bị áp chế Nhị Nha đột nhiên hai tay chợt hướng trước mặt chính là vỗ .

Rầm rầm!

Cái vỗ này, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, mà Nhị Nha chung quanh những thứ kia tàn ảnh trong nháy mắt trực tiếp bạo liệt mở ra .

Không xa chỗ, cái kia thần bí nhân bản thể hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ thối lui đến Tá Mạc đám người trước mặt .

Xa chỗ, Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thần bí nhân, nàng hai tay chi lên, tản ra màu đỏ tươi sắc hồng quang! Mà ở bên người nàng chu vi, những thứ kia ám vật chất không gian đã bắt đầu ở vỡ nhỏ!

Thần bí nhân hai tay khoanh phía trước, "Dương Diệp để cho ngươi tới ?"

Nhị Nha khóe miệng dần dần dữ tợn, ở nơi này lúc, nàng đột nhiên thả người nhảy, sau một khắc, nàng giống như một đạo lưu tinh hướng phía dưới thần bí nhân đụng tới!

Thần bí nhân hai tay hướng phía sau nhẹ nhàng lôi kéo, cái kia Tá Mạc đám người trực tiếp bị một thần bí lực lượng truyền đến mấy trăm ngàn trượng bên ngoài, mà lúc, Nhị Nha đã tới cái kia thần bí nhân đỉnh đầu .

Đụng!

Lúc này đây, Nhị Nha không có dùng nắm tay, mà là trực tiếp dùng đụng!

Cái kia thần bí nhân hai tay khẽ nâng lên, trong sát na, tại hắn giữa hai tay trực tiếp xuất hiện một cái đen nhánh sắc năng lượng khiên, khi này mặt khiên xuất hiện cái kia nhất chớp mắt, Nhị Nha đụng xuống!

Ầm!

Làm Nhị Nha cái kia góc đối đè ở bề mặt này khiên trên lúc, cái kia mặt khiên ầm ầm vỡ vụn, chẳng qua ở nơi này lúc, thần bí nhân lấn người mà lên, một quyền đánh vào Nhị Nha đỉnh đầu, hắn nắm tay chi lên, lóe ra thần bí đen nhánh ánh sáng màu đen!

Thình thịch!

Nhị Nha bay ngược mà ra, mà cái kia thần bí nhân trong nháy mắt rút lui đủ đủ vạn trượng!

Xa chỗ, Nhị Nha cái trán chỗ, nhè nhẹ tiên huyết không ngừng lưu xuống, trong khoảnh khắc, nàng cả khuôn mặt khuôn mặt biến thành huyết hồng sắc .

Mà ánh mắt của nàng tắc thì gắt gao nhìn phía xa thần bí nhân!

"Giết nàng ?"

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân bên cạnh, Thụ Vô Biên đột nhiên hỏi .

Thần bí nhân lắc đầu, "Giết không chết nàng, chí ít ta hiện tại trạng thái giết không chết ."

Cái này lúc, xa xa Nhị Nha đột nhiên hướng cái kia thần bí nhân vọt tới, tốc độ của nàng cũng không phải là rất nhanh, thế nhưng cái kia mỗi một chân rơi xuống, đều sẽ làm cho cái này thiên địa sợ run rẩy!

Lực lượng!

Đơn thuần nhục thân lực lượng!

Thấy như vậy một màn, Thụ Vô Biên đám người thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được, cái này nhục thân lực lượng mạnh mẽ, thật sự là có điểm quá mức kinh khủng!

Thần bí nhân tay phải nhẹ nhàng vung lên, bọn họ chân xuống, xuất hiện một cái to lớn lam sắc vòng sáng, rất nhanh, thần bí nhân đám người thân thể bắt đầu dần dần hư ảo .

Chẳng qua cái này lúc, Nhị Nha đã tới đỉnh đầu bọn họ .

Thần bí nhân tay phải hóa chưởng hướng xuống, sau một khắc, hắn chợt hướng trên chính là một hiên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng ngạnh sinh sinh chĩa vào Nhị Nha!

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân tay phải đột nhiên hướng phía trước xoay tròn .

Ầm!

Cái kia cỗ lực lượng trực tiếp nổ bể ra đến, Nhị Nha bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui .

Mà cái kia thần bí nhân đám người cũng là đã hoàn toàn biến mất không thấy .

Xa chỗ, Nhị Nha lau khuôn mặt tiên huyết, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia hư không chi lên, đỏ thắm hai mắt có chút mờ mịt, "Ta tại sao muốn giết hắn ..."

Sau một lúc lâu, Nhị Nha lần nữa lau mặt một cái ở trên tiên huyết, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía hư không, "Giết ..."

Thanh âm rơi xuống, nàng chân phải chợt giẫm một cái, cả người phóng lên cao .

Tê liệt tất cả!

Mà ở bên kia, một đám người đột nhiên xuất hiện ở một mảnh tinh không bên trong, vì thủ người, chính là cái kia thần bí nhân .

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, đột nhiên, hắn bỗng nhiên quay đầu, cái kia phía dưới không gian dĩ nhiên tại kịch liệt kích chiến, phảng phất có cái gì muốn xuất hiện!

Một bên, cái kia Thụ Vô Biên thần sắc tái nhợt, "Nàng đuổi tới! Liên thủ giết nàng ?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Giết không được nàng!"

"Vì sao ?" Thụ Vô Biên nhìn về phía thần bí nhân, rất không minh bạch .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Nàng lực lượng ở càng ngày càng mạnh, cùng nàng liều mạng, nàng có thể sẽ ngạnh sinh sinh kéo chết các ngươi, không thích hợp cùng nàng liều mạng!"

Nói xong, hắn vung tay phải lên, rất nhanh, bọn họ chân hạ xuất hiện một cái to lớn truyền tống trận .

Cái này lúc, cái kia Thụ Vô Biên lạnh giọng châm chọc nói: "Cứ như vậy một mạch làm rùa đen rút đầu ?"

Thần bí nhân đột nhiên xoay người mặt hướng cái kia Thụ Vô Biên, sau một khắc, một cường đại lực lượng trực tiếp đem cái kia Thụ Vô Biên rung ra truyền tống trận .

Thần bí nhân nói: "Ngươi cảm giác mình rất lợi hại, có thể, vậy ngươi tự thân đối mặt một cái nàng ."

Thanh âm rơi xuống, thần bí nhân đám người đã trải qua hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Thụ Vô Biên thần sắc âm trầm đáng sợ, mà lúc, một lực lượng tự phía dưới phóng lên cao, phi thẳng đến nàng đánh tới .

Thụ Vô Biên cúi đầu nhìn về phía phía dưới, nàng hai tay khẽ nâng lên, trong sát na, vô số cây mây hướng phía dưới kia không gian bắn nhanh đi!

Cái này lúc, một đạo thân ảnh kiều tiểu xuất hiện ở những thứ kia cây mây trước!

Đấm ra một quyền!

Ầm!

Những thứ kia cây mây ầm ầm nổ tung, sau một khắc, Nhị Nha đã xuất hiện ở Thụ Vô Biên trước mặt, Thụ Vô Biên sắc mặt đại biến, nàng vội vã hướng sau chợt lui, Nhị Nha cũng không có truy, mà là cách khoảng không chính là đấm ra một quyền!

Ầm!

Xa chỗ, cái kia Thụ Vô Biên cả người trong nháy mắt ném bay ra ngoài .

Không trung, Thụ Vô Biên thân thể trực tiếp rạn nứt ra, trong miệng, tiên huyết không ngừng phun .

Nhị Nha đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà lúc, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn lại, nào đó chỗ đám mây chi lên, một nữ tử chính mắt nhìn xuống nàng .

Nhị Nha nhìn nàng kia, đột nhiên, nàng hướng thiên giơ ngón tay cái lên, nhưng quay ngược lại chuyển!

Đám mây chi lên, nữ tử mỉm cười, nàng tay phải nhất chiêu, bàn cờ lên, một thanh kiếm bay vào trong tay nàng .

Nữ tử cầm kiếm từ đám mây mà hạ!

....

------oOo------

Chương 2755: vạn tẫn quy khư!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Bất quá, nữ tử còn chưa đi vài bước, nàng đột nhiên ngừng lại ..

Nữ tử lắc đầu cười, "Ngươi còn chưa phải là thời kỳ tột cùng ngươi, hiện tại giết ngươi, quá không thú vị chút . Ta chờ ngươi một đoạn thời gian!"

Nói xong, nàng xoay người về tới đám mây bên trong .

Tinh không bên trong, Nhị Nha có chút mờ mịt nhìn cái kia đám mây chi lên.

Nàng ký ức khôi phục một ít, thế nhưng, lại tăng thêm một ít ký ức .

Những ký ức này, làm cho nàng tâm thần bất định, hơn nữa, nàng trong đầu có một đạo chấp niệm .

Một đạo phi thường phi thường sâu chấp niệm!

Nàng cảm giác mình nhất định phải làm những gì, tỷ như, giết chết đám mây trên nữ tử!

Nhị Nha thu hồi ánh mắt, nàng ngẩng đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, Thụ Vô Biên đã biến mất rồi, chỉ còn nhất địa gỗ vụn cành .

Nhị Nha buông lỏng ra nắm tay, nàng hướng xa chỗ đi tới .

Một người cô độc

Ở nào đó chỗ tinh hà bên trong, nơi đây, đại chiến dị thường kịch liệt!

Bốn gã nữ tử, bốn đầu đại yêu!

Các nàng đã chiến lên mấy ngày mấy đêm!

Thình thịch!

Cái này lúc, một đạo nhân ảnh liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đã triệt để thối lui ra khỏi vòng chiến đấu tử .

Đạo nhân ảnh này, chính là cái kia Kỳ Bỉ Thiên!

Bốn nữ bên trong, nàng hiện tại là yếu nhất cái kia, bởi vì, nàng cũng không có khôi phục hết thảy thực lực .

Kỳ Bỉ Thiên lau khóe miệng tiên huyết, khóe miệng nàng nổi lên một cái tiếu dung, "Như vậy mới thống khoái, ha ha "

Tiếng cười chưa rơi xuống, một đạo nhân ảnh đã xuất hiện ở xa chỗ một đầu dị thú Tranh Nanh đỉnh đầu, sau một khắc, một con cự đại móng vuốt phi thẳng đến vị kia dị thú Tranh Nanh đè xuống!

Bắt thiên!

Thình thịch!

Vị kia dị thú Tranh Nanh trực tiếp bị áp mà tự không trung nhanh rớt mà hạ!

Thế nhưng sau một khắc, con dị thú kia Tranh Nanh đột nhiên ngửa đầu một tiếng hét giận dữ, sau một khắc, thân thể hắn một cái cuốn, nhưng sau thân thể phi thẳng đến cái kia không trung Kỳ Bỉ Thiên hoành đụng tới!

Mà đang ở cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên hai tay hư mang, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, ở nàng giữa hai tay, không gian trực tiếp nhăn nhó .

"Người diệt!"

Theo một đạo kiều tiếng quát vang lên, đôi bàn tay đột nhiên rơi vào vị kia dị thú Tranh Nanh thân lên.

Ngạnh hám!

Thình thịch!

Vị kia dị thú Tranh Nanh trực tiếp ném bay ra ngoài .

Không xa chỗ, Kỳ Bỉ Thiên hướng phía trước bước ra một bước .

Xuy!

Tinh không bên trong, Kỳ Bỉ Thiên nguyên bản trước mặt không gian bắt đầu tầng tầng tê liệt tê liệt tốc độ cực nhanh, trong chớp mắt chính là đã tới vị kia ném bay ra ngoài dị thú Tranh Nanh trước mặt .

Cái này lúc, một đạo nhân ảnh lặng yên ngưng hiện .

Chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Thình thịch!

Cũng không xem Kỳ Bỉ Thiên như thế nào xuất thủ, vị kia dị thú Tranh Nanh chính là lần nữa ném bay ra ngoài

Nghiền ép!

Mà đổi thành bên ngoài mấy một bên, Đồ chúng nữ cũng đã áp chế cái kia vài đầu dị thú Tranh Nanh .

Nào đó chỗ, một người đàn ông chính mắt nhìn xuống phía dưới chúng nữ cùng với cái kia vài đầu dị thú Tranh Nanh .

Nam tử hình thể dị thường cao lớn, hình thể như nhân loại, thế nhưng, hắn hình thể so với nhân loại cao hơn đạt đến mấy lần, hắn toàn thân trơn truột không gì sánh được, giống như một chiếc gương, đó cũng không phải cái gì khôi giáp, mà là hắn nhục thân chính là như đây.

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn ngũ quan cũng là có chút đường nét không rõ ràng, cùng nhân loại bình thường vẫn có rất đại khác biệt .

Nam tử tay phải bên trong, nắm một thanh thật dài mâu .

Hắn cứ như vậy nhìn chăm chú vào phía dưới Kỳ Bỉ Thiên chúng nữ!

Quá không biết bao lâu, nam tử đột nhiên xoay người hướng về phía nào đó chỗ quỳ một gối xuống xuống, "Chủ, cần ta xuất thủ ?"

Rất nhanh, một giọng nói tự nam tử trước mặt không gian truyền ra, "Ngươi cũng không phải cái này bốn nữ địch thủ, ta sẽ nhường ngăn chặn các nàng, mục đích của ngươi, là cái kia Dương Diệp cùng với vũ trụ ba chiều . Thương Ma, ghi nhớ kỹ, Dương Diệp người này thực lực mặc dù không bằng ngươi, nhưng không thể sơ suất khinh thị!"

Thương Ma chậm rãi đứng dậy, "Thuộc hạ lần này đi, tất lấy cái kia Dương Diệp đầu người!"

Nói xong, bên ngoài xoay người rời đi .

"Chậm đã!"

Cái này lúc, đạo thanh âm kia vang lên lần nữa, "Mang mười hai ma vệ đi!"

Thương Ma lắc đầu, "Một mình ta là đủ!"

Thanh âm kia nói: "Đã nói với ngươi, đừng muốn khinh địch, ngươi nghe không minh bạch ?"

Thương Ma hơi khom người, "Thuộc hạ không dám!"

Cái này lúc, mười hai tên cầm trong tay trường mâu hư ảnh đột nhiên xuất hiện ở Thương Ma thân về sau, cái này mười hai người có nam có nữ, hình thể chỉ so với Thương Ma ít hơn .

Thương Ma hơi thi lễ, nhưng sau mang theo mười hai người xoay người rời đi .

Giữa sân khôi phục bình tĩnh .

Mà phía dưới, đại chiến vẫn còn tiếp tục .

Cái này lúc, một cái bóng mờ đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên, sau một khắc, ở phía dưới Dương Bất Tử bốn nữ đột nhiên ngẩng đầu, bốn nữ thần sắc cơ hồ là tại đồng nhất thời gian ngưng trọng!

"Đây là cái kia bốn chiều chi chủ phân thân ."

Ở nơi này lúc, Đồ đột nhiên nói .

Phân thân!

Dương Bất Tử nhìn Kỳ Bỉ Thiên cùng với A Tú liếc mắt, "Ai đi ngăn trở hắn!"

"Ta tới đi!"

Kỳ Bỉ Thiên thanh âm vừa dứt xuống, người nàng đã xông tới .

Ầm!

Toàn bộ hư không bên trong, một đạo kinh thiên tiếng nổ vang ầm ầm vang vọng .

Dương Bất Tử thu hồi ánh mắt, nhìn về phía Thiên Tú, "Tốc độ giải quyết những thứ này món lòng!"

Thiên Tú gật đầu, nàng hai tay ở trước ngực kết một cái kỳ dị dấu tay, "Vạn Tẫn Quy Khư "

Tinh không bên trong, Dương Diệp ngừng lại, hắn bây giờ cách sau lưng vũ trụ ba chiều cũng không phải là rất xa, nếu như hắn trở về xem, còn có thể chứng kiến vũ trụ ba chiều .

Cuối cùng, hắn quyết định liền ở lại chỗ này .

Bởi vì bất luận kẻ nào muốn đi vào vũ trụ ba chiều, cũng phải trước trải qua hắn cửa ải này!

Dương Diệp đưa đến một cái ghế, hắn đem cái ghế phóng ở hư không bên trong, nhưng sau liền ngồi như thế, tại hắn bên cạnh, lơ lững một thanh kiếm, bên hông, treo một cái Kiếm Hồ .

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Tiểu Bạch đem Hồng Mông Tháp bên trong đại yêu đều tụ tập ở cùng nhau .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ vào tiểu long nhóm đại yêu, nhưng sau thần tốc quơ .

Tiểu long nhóm đại yêu cứ như vậy nhìn Tiểu Bạch, đương nhiên, bọn họ cũng không biết Tiểu Bạch đang nói cái gì, bởi vì Tiểu Bạch huy quá nhanh . Đương nhiên, điều này cũng không có gì ảnh hưởng, bởi vì nhất về sau, bọn họ chỉ cần phải thật tốt dựa theo Tiểu Bạch nói tới là được .

Đề thăng!

Tiểu Bạch ý tứ kỳ thực rất đơn giản, đó chính là phải giúp tiểu long nhóm đại yêu đề thăng, đề thăng tới có thể đánh nhau trình độ!

Bây giờ tiểu long cùng Tiểu Ngưu nhóm đại yêu, đã nghiêm trọng theo không kịp Dương Diệp bước tiến, như không đề thăng, vậy bọn nó cũng chỉ có thể như sủng vật một dạng một mạch bị nuôi dưỡng ở nơi đây .

Tiểu Bạch không muốn như vậy, kỳ thực, tiểu long nhóm đại yêu càng không muốn như vậy!

Không biết làm sao, Dương Diệp cùng Nhị Nha còn có An Nam Tĩnh cùng với Tiểu Bạch bước tiến thật sự là quá nhanh!

Bọn họ căn bản cùng không tiến lên!

Nếu có cơ hội, bọn họ đồng dạng hy vọng có thể cùng đi ra ngoài chiến đấu, đều là viễn cổ đại yêu, tâm huyết là có đấy!

Cứ như vậy, Tiểu Bạch cũng không luyện khí, mỗi thiên thì giúp một tay tiểu long cùng Tiểu Ngưu nhóm đại yêu, còn có bồi dưỡng nàng cái kia Thiên Dựng Quả cùng với Hỗn Nguyên quả, cái này Thiên Dựng Quả cùng Hỗn Nguyên quả lúc này đã trưởng thành đại thụ, phía trên, kết đầy trái cây!

Mà tiểu long nhóm đại yêu là muốn ăn nhiều thiếu liền ăn nhiều thiếu!

Cảnh giới không đủ, thần vật tới góp!

Đây chính là Tiểu Bạch sách lược!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp liền ngồi ở cái ghế lên, hắn rất tinh tường, vũ trụ bốn chiều sẽ không cứ như vậy bỏ qua, cái kia thần bí nhân cũng sẽ không cứ như vậy bỏ qua, cái kia thiên mệnh càng sẽ không như thế bỏ qua!

Hắn không có khác biện pháp, chỉ có thể chiến, chỉ có thể phụng bồi tới cùng!

Ở nơi này lúc, xa chỗ hư không trong không gian đột nhiên chậm rãi run rẩy động .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, diện vô biểu tình .

Mảnh không gian kia càng ngày càng run rẩy, hiển nhiên, là có cái gì ở hướng bên này tiếp cận .

Rất nhanh , bên kia mảnh không gian kia giống như sôi trào thủy một dạng chập trùng kịch liệt lên .

Cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau lại đem nàng ném Hồng Mông Tháp bên trong .

Đây cũng không phải là Tiểu Bạch có thể tham dự!

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch ghé vào phi thăng đài lên, đầu nhỏ ngước nhìn, khuôn mặt bất đắc dĩ .

Nàng cũng rất lợi hại được không!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp mặt không thay đổi nhìn xa chỗ, rất nhanh, mười mấy đạo nhân ảnh xuất hiện ở ánh mắt của hắn bên trong, cầm đầu, chính là cái kia Thương Ma . Toàn bộ là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, vì thủ người, càng là có điểm thâm bất khả trắc!

Thương Ma đám người ở Dương Diệp trước mặt mười trượng trở lại ngừng lại!

Hơn mười đạo thần thức uy áp trực tiếp khóa lại Dương Diệp, bất quá, Dương Diệp cũng không có bị ảnh hưởng gì!

Thương Ma quan sát liếc mắt Dương Diệp, "Ngươi chính là cái kia Dương Diệp ?"

Dương Diệp gật đầu, "Thế nào, các ngươi nhận biết ta ?"

Thương Ma nói: "Không biết, cũng không hứng thú!"

Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, "Vậy ngươi để hỏi cái lông đâu?"

Thương Ma dựng thẳng lên tay phải, ý bảo thân sau mọi người lui lại .

Những người đó hiển nhiên có chút do dự .

Thương Ma xoay người lạnh lùng xem cái kia mười hai người liếc mắt, cái kia mười hai người không dám ở vi phạm, dồn dập lui lại .

Thương Ma lần này nhìn về phía Dương Diệp, đang muốn nói, ở nơi này lúc, trên ghế Dương Diệp đột nhiên rút kiếm một cái vội xông, tốc độ của hắn cực nhanh, trong nháy mắt đi tới cái kia Thương Ma trước mặt, nhưng sau tàn nhẫn chém mà hạ!

Thương Ma cử mâu chính là một đỡ .

Thình thịch!

Giữa sân không gian kịch liệt run lên, nhưng sau rạn!

Thương Ma ngăn trở Dương Diệp cái này một kiếm chi về sau, hắn tay kia trực tiếp một quyền đánh về phía Dương Diệp đầu .

Dương Diệp tay phải chi lên, hoành thiên bỗng ngưng hiện, Dương Diệp trực tiếp dùng cánh tay quét tới!

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp người đã đã bị chấn địa lui trở về cái ghế kia trước mặt . Thế nhưng sau một khắc, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

"Chém!"

Theo Dương Diệp một đạo tiếng hét phẫn nộ vang lên, cái kia Thương Ma đỉnh đầu, một luồng kiếm quang tàn nhẫn chém mà hạ!

Cái kia Thương Ma thân thể đột nhiên xoay tròn, trong tay trường mâu một cái quét ngang .

Thình thịch!

Dương Diệp trực tiếp bị quét về tới nguyên lai vị trí, thế nhưng, một thanh kiếm cũng là từ cái này Thương Ma trước ngực xuyên qua!

Phi kiếm táng mệnh!

Đây mới là Dương Diệp sát chiêu!

Thương Ma cúi đầu nhìn xem trước ngực của mình, nơi ấy, có một kiếm động . Hắn phòng vệ Dương Diệp đệ nhất kiếm, thế nhưng, cái này phi kiếm hắn không có thể phòng vệ!

Chuôi này phi kiếm dễ như trở bàn tay xuyên thủng thân thể hắn!

Xa chỗ, Dương Diệp bên hông, Kiếm Hồ khẽ run lên, rất nhanh, một thanh kiếm tiến nhập trong đó .

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia Thương Ma, cái kia Thương Ma bị cái này táng mệnh kiếm xuyên qua, nhưng mà, cũng không có chuyện gì!

Xa chỗ, cái kia Thương Ma nói: "Thật tò mò chứ ?"

Dương Diệp gật đầu, "Là có điểm!"

Thương Ma nói: "Bởi vì thể chất của chúng ta cùng các ngươi những thứ này đê tiện sinh vật không quá giống nhau!"

"Đê tiện sinh vật ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau cười ha ha một tiếng, hắn chỉ vào hư không chi lên, "Các ngươi vũ trụ bốn chiều ngưu bức nói, sẽ bị một nữ nhân áp vạn vạn năm không dám ra tới ? Nếu là thật lợi hại nói, đi a, đi thịt nàng a!"

....

------oOo------

Chương 2756: tự bạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nghe vậy, cái kia Thương Ma thần sắc vô cùng khó coi .

Thiên mệnh!

Vũ trụ bốn chiều quả thực so với vũ trụ ba chiều muốn phát triển, thực lực tổng hợp cũng mạnh hơn rất nhiều rất nhiều .

Có thể nói, ngoại trừ thiên mệnh cái thời đại kia vũ trụ ba chiều bên ngoài, bây giờ vũ trụ ba chiều căn bản không biện pháp cùng vũ trụ bốn chiều so sánh với . Cho dù là thiên mệnh thời đại, trừ ra thiên mệnh bên ngoài, vũ trụ ba chiều cũng là không có biện pháp cùng vũ trụ bốn chiều chống lại!

Thế nhưng, vũ trụ ba chiều ra một cái thiên mệnh!

Một cái thiên mệnh, trấn áp toàn bộ vũ trụ bốn chiều!

Khuất nhục!

Đây là toàn bộ vũ trụ bốn chiều khuất nhục!

Thế nhưng, bọn họ cũng không có gì biện pháp!

Nữ nhân kia, giống như là nhất tôn thần, nhất tôn không thể chiến thắng thần!

Mà Dương Diệp lời ấy, không thể nghi ngờ là đâm chọt hắn điểm đau!

Thương Ma không có ở lời nói nhảm, trong tay trường mâu hướng về phía Dương Diệp chợt chính là ném một cái .

Mà xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, một luồng kiếm quang trực tiếp chém vào cái kia trường mâu chi lên.

Thình thịch!

Trường mâu kịch liệt run lên, thế nhưng rất nhanh bình tĩnh trở lại, bởi vì một tay cầm trường mâu .

Trường mâu chi về sau, là cái kia Thương Ma!

Thương Ma cầm trường mâu chợt hướng run lên, cái này run lên, trực tiếp đem cái kia trường mâu trên kiếm quang chấn vỡ, cùng này đồng thời, tay hắn cầm trường mâu hướng phía trước chính là đâm một cái .

Trường mâu trước, Dương Diệp đột nhiên buông lỏng ra Kiếm Tổ, hai cánh tay hắn chi lên, hoành thiên lặng yên ngưng hiện, hai cánh tay hắn đi phía trước chính là kẹp một cái .

Ầm!

Trường mâu rơi xuống, Dương Diệp thân thể kịch liệt run lên, thế nhưng, hắn cũng là ngạnh sinh sinh kẹp lấy căn này trường mâu .

Cái kia Thương Ma nhíu mày, đang muốn xuất thủ, Dương Diệp cũng là đột nhiên lấn người mà lên, trực tiếp đánh về phía cái kia Thương Ma!

Chứng kiến Dương Diệp trực tiếp đụng tới, Thương Ma khóe miệng nổi lên một cái châm chọc, so với nhục thân, hắn sợ qua người nào ? Vì vậy, hắn cũng không có lui, phi thẳng đến Dương Diệp đụng tới!

Nhưng mà ở nơi này thế ngàn cân treo sợi tóc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo kiếm quang chém bay mà ra!

Nhìn thấy đạo kiếm quang này, cái kia Thương Ma sắc mặt đại biến, hắn chính là đã biết thanh kiếm này lợi hại, mà giờ khắc này, hắn đã lui không được .

Thương Ma nâng lên cánh tay phải chính là một đỡ!

Lấy tay đở kiếm!

Xuy!

Cái kia chuôi táng mệnh kiếm dễ như trở bàn tay chính là đem cái kia Thương Ma tay cho chém xuống, mà Dương Diệp thừa dịp cái này cơ hội trực tiếp đụng vào cái kia Thương Ma thân tiến lên!

Ầm!

Thương Ma trong nháy mắt bị đánh bay, Dương Diệp đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, một căn trường mâu đột nhiên từ hắn bên phải đâm tới!

Dương Diệp không thể không dừng xuống, xoay người một kiếm chém hạ!

Ầm!

Cái kia trường mâu trực tiếp bị chém bay, nhưng mà cái kia Thương Ma đã thối lui đến nghìn trượng bên ngoài, cùng hắn triệt để kéo dài khoảng cách .

Dương Diệp lắc đầu, có chút đáng tiếc, vừa rồi cái kia nhất chớp mắt, hắn thiếu chút nữa giết đối phương .

Đáng tiếc trước mắt cái này người thủ hạ xuất thủ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Thương Ma, "Nguyên lai, ngươi không phải phải cùng ta một mình đấu a! Ah, hiểu, vũ trụ bốn chiều chính là như vậy a, đánh đơn chẳng qua liền quần ẩu! Tấm tắc, ném, quá mất mặt!"

Cái kia Thương Ma khuôn mặt sắc cực kỳ âm trầm, hắn lạnh lùng nhìn thoáng qua phía trước xuất thủ thị vệ kia, thị vệ kia hơi cúi đầu, "Thương Ma thống lĩnh, không được hướng chủ phân phó!"

Thương Ma gằn giọng nói: "Ta cần ngươi tới dạy ta làm cái gì không ?"

"Không dám!" Cái kia người vội vã một gối quỳ xuống .

Thương Ma lạnh lùng nhìn thoáng qua thị vệ kia, hắn do dự xuống, cuối cùng vẫn bỏ đi tiếp tục một mình đấu ý niệm trong đầu, lúc này đây, hắn là mang theo nhiệm vụ tới .

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên cầm kiếm chỉ vào Thương Ma đám người, "Các ngươi cũng đừng tại thương lượng! Đến, các ngươi cùng nhau tiến lên! Chúng ta vũ trụ ba chiều tuy là người thiếu, thế nhưng, chúng ta có cốt khí! Ta Dương Diệp nói một mình đấu, vậy một mình đấu, dù cho các ngươi là một đám người, không có việc gì, lão tử một mình đấu một đám người bọn ngươi, chết, ta cũng quyết không cho chúng ta vũ trụ ba chiều ném!"

Nghe vậy, cái kia Thương Ma thần sắc tức thì thay đổi không gì sánh được xấu xí, hắn quay đầu nhìn bên cạnh những thị vệ kia liếc mắt, "Không muốn ở xuất thủ!"

"Thương Ma thống lĩnh, hắn là kích tướng pháp!" Một gã thị vệ đột nhiên nói .

Thương Ma lạnh lùng nói: "Lẽ nào ta không biết ?"

Vừa nói, hắn hướng xa xa Dương Diệp đi tới .

Hắn không phải là đồ ngốc, tự nhiên biết Dương Diệp là kích tướng pháp, thế nhưng lúc này, hắn tuyển trạch một mình đấu!

Cường giả có cường giả cốt khí cùng tôn nghiêm!

Dương Diệp lấy yếu khiêu chiến hắn, như hắn không ứng chiến, chính hắn đều sẽ khinh thường chính mình .

Vì tôn nghiêm mà chiến!

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Thương Ma sau lưng mọi người, sau đó nói: "Ta cảm thấy, ngươi chính là quần ẩu tốt."

Thương Ma cười nhạt, "Đối phó ngươi, còn ?"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên phóng lên cao, tinh không bên trong, một cường đại vô cùng lực lượng giống như bạo phong một dạng đang ở nhanh chóng tập kết .

Phía dưới, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia mảnh nhỏ không trung, tay trái của hắn nắm thật chặc vỏ kiếm .

Cái này lúc, Dương Diệp đỉnh đầu, một căn trường mâu mang theo từng đạo đen nhánh màu đen thiểm điện nhanh rớt mà hạ!

Làm cái kia trường mâu đi tới Dương Diệp đỉnh đầu không sai biệt lắm mười trượng trở lại lúc, Dương Diệp đột nhiên phóng lên cao .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đánh rách tả tơi toàn bộ tinh không .

Tinh không bên trong .

Ầm!

Theo một đạo kinh thiên tiếng nổ vang vang lên, vô số lôi điện cùng kiếm khí bắn ra tung tóe, mà lúc, ở cái kia không trung, một luồng ánh kiếm màu đen chợt lóe lên .

Theo cái này sợi ánh kiếm màu đen hiện lên, toàn bộ tinh không bên trong đột nhiên yên tĩnh lại .

Không xa chỗ, cái kia mười hai tên thị vệ chau mày lên, theo thì chuẩn bị xuất thủ!

Tinh không bên trong, Dương Diệp cùng cái kia Thương Ma lúc này cách xa nhau trăm trượng, mà cái kia Thương Ma tay kia đã không có .

Hai cánh tay nhất tề bị chém rụng!

Mà Dương Diệp khóe miệng có một cái tiên huyết, thế nhưng, lấy hắn năng lực khôi phục mà nói, chút thương thế này, thật sự là có điểm bé nhỏ không đáng kể .

Thương Ma ánh mắt rơi vào Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ lên, ở trong đó thanh kiếm kia, thật sự là quá mức sắc bén!

Đương nhiên, Dương Diệp cầm trong tay thanh kiếm kia cũng rất mạnh a!

Dương Diệp cầm Kiếm Tổ, có thể phát huy ra chính mình hết thảy thực lực, thế nhưng, cầm táng mệnh liền không nhất định . Kiếm Tổ là thích hợp cho hắn nhất kiếm, cũng là hắn dùng nhất thuận buồm xuôi gió kiếm!

Mà nói trình độ sắc bén, Kiếm Tổ thì không bằng táng mệnh kiếm!

Thương Ma nhục thân rất mạnh, nhưng mà, hắn đối mặt là vũ trụ ba chiều sắc bén nhất kiếm một trong!

Cái này lúc, Dương Diệp tay phải ấn ở chuôi kiếm, Thương Ma thân về sau, những thị vệ kia toàn bộ thần giới bị, theo thì chuẩn bị xuất thủ .

Dương Diệp nhìn cái kia Thương Ma, nhếch miệng cười, "Vũ trụ bốn chiều người cao đẳng, có dám tiếp ta một kiếm ?"

Có dám!

Thanh âm rất bình tĩnh, nhưng là lại như Xuân Lôi chấn động lòng người .

Thương Ma nhìn thẳng Dương Diệp, sau một lúc lâu, hắn cười nói: "Ta vì khinh thị lúc trước xin lỗi, ngươi là một cái đáng giá tôn kính đối thủ ."

Vừa nói, hắn chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới .

Tại hắn thân về sau, những thị vệ kia đang muốn lên đường, cái này lúc, Thương Ma đột nhiên nói: "Đừng phải cho ta nhóm vũ trụ bốn chiều ném, ai dám động đến tay, chính là ta đây trọn đời địch nhân lớn nhất!"

Những thị vệ kia khuôn mặt sắc rất là quấn quýt cùng làm khó dễ .

Ném!

Bọn họ lại làm sao không biết, nếu như bây giờ đồng loạt ra tay, đó không thể nghi ngờ là mất mặt . Thế nhưng, nếu như không ra tay, Thương Ma có thể tiếp hạ thiếu niên kia một kiếm sao?

Thương Ma đã mất đi hai cánh tay, hắn cái kia trường mâu cũng đã bị táng mệnh kiếm chém vỡ, hắn hiện tại, chỉ có một thân thể .

Mà Dương Diệp, hoàn hảo như lúc ban đầu, còn có hai thanh kiếm!

Mà hắn, như trước tuyển trạch một mình đấu!

Thương Ma đối diện, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn nắm thật chặc Kiếm Tổ .

Giờ khắc này, hắn cùng với Kiếm Tổ tâm ý tương thông!

Kiếm Tâm Thông Minh!

Kỳ thực, hắn phát hiện, chính mình trước đây có một chút sai rồi . Kiếm Tâm Thông Minh, không phải đơn thuần chỉ có thể khám phá kẽ hở, chân chính Kiếm Tâm Thông Minh, nhưng thật ra là kiếm cùng người tâm tương thông, tương minh!

Khi hắn thanh kiếm cũng nên làm là một loại thủ hộ về sau, hắn phát hiện, kiếm đạo là phức tạp như vậy, đương nhiên, cũng là đơn giản như vậy, tất cả xem lấy cái gì tâm nhìn .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên mở mắt .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo ở trong sân đánh rách tả tơi phía chân trời .

Một luồng kiếm quang tàn nhẫn chém về phía cái kia Thương Ma!

Thương Ma bình tĩnh nhìn cái kia càng ngày càng gần kiếm quang, rất nhanh ... Cái kia sợi kiếm quang trực tiếp đâm vào cổ họng của hắn, mà kiếm mới vừa đâm vào phân nửa lúc, Thương Ma hai tay đột nhiên hợp ở Dương Diệp kiếm, sau một khắc, thân thể hắn trong nháy mắt bành trướng, nhưng sau trực tiếp nổ bể ra tới.

Tự bạo!

Ầm!

Trong nháy mắt, cái kia chung quanh những thị vệ kia trực tiếp bị rung động đến mấy vạn trượng bên ngoài, mà ở trước mặt bọn họ mảnh không gian kia, bắt đầu từng khúc yên diệt!

Những thị vệ kia trong lòng hoảng hốt, dồn dập vội vã hướng phía sau chợt lui .

Bởi vì trước mặt bọn họ không gian vẫn còn ở từng khúc yên diệt!

Cứ như vậy, những thị vệ kia ở lui không sai biệt lắm đủ đủ nhất khắc chung sau mới dừng lại, mà trước mặt bọn họ, đen kịt một màu, cái gì cũng không nhìn thấy!

Liền ám vật chất đều triệt để hủy diệt!

Đỉnh phong mệnh kỳ cường giả tự bạo, cái kia uy lực thì kinh khủng cỡ nào!

Cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian đang kéo dài sấp sỉ nhất khắc chung sau mới dần dần bắt đầu khôi phục bình thường, không gian chữa trị, giữa sân lần nữa khôi phục bình tĩnh .

Những thị vệ kia vội vã nhìn về phía xa như vậy chỗ, ở nơi ấy, bọn họ thấy được một cái người!

Chính là Dương Diệp!

Nhìn thấy Dương Diệp, đám kia thị vệ không có bất kỳ lời nói nhảm, phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Bọn họ biết, Dương Diệp thắng! Thế nhưng, Dương Diệp nhất định là thắng thảm, Dương Diệp không thể ở một gã mệnh kỳ cường giả tự bạo hạ vẫn có thể bình yên vô sự!

Lúc này, là hắn nhóm dễ giết nhất Dương Diệp thời điểm!

Mà đang ở cái này lúc, một nữ tử đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ, tên nữ tử này, chính là An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh đưa tay nắm chặt, một thanh trường thương xuất hiện ở nàng trong tay .

Chiến Qua!

Bị Tiểu Bạch chữa trị Chiến Qua!

An Nam Tĩnh lạnh lùng nhìn trước mắt cái kia mười hai tên thị vệ, mà cái kia mười hai tên thị vệ cũng chưa dừng xuống.

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Đại chiến bắt đầu!

Mà ở không xa chỗ, Dương Diệp nhìn xem trước mặt của mình, ở trước mặt hắn, là một đống mảnh nhỏ, hắn mặc trên người món đó giáp mảnh nhỏ, ngoại trừ này bên ngoài, trên cánh tay của hắn cái kia đôi hoành thiên cũng đã triệt để tét ra!

Vừa rồi, hắn chính là dựa vào cái này giáp cùng cái này hoành thiên ngạnh sinh sinh gánh xuống!

Đương nhiên, tuy là gánh xuống, thế nhưng cũng không hơn gì, lực lượng kia chấn động, liền đã đánh nứt hắn nhục thân cùng ngũ tạng .

Dương Diệp chậm rãi đi tới một bên, hắn lại lấy ra một cái ghế, nhưng sau chính mình than ngồi ở cái ghế lên, rất nhanh, từng giọt tiên huyết không ngừng tự cái ghế trên tích lạc .

Tay phải hắn đặt ở tay vịn của cái ghế lên, kỳ thực, cái này đã không thể xem như là tay, cả nhánh tay đều triệt để nứt ra biến hình .

Dương Diệp nhìn về phía xa chỗ tinh không bên trong, quá hồi lâu, hắn tự giễu cười, "Anh hùng, không phải dễ làm như thế a!"

....

------oOo------

Chương 2757: chiến vẫn là không chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thảm!

Vừa rồi trận chiến kia, đối với hắn mà nói, thật sự là có điểm thảm, như không phải hoành thiên cùng món đó giáp, vừa rồi hắn là tuyệt đối gánh không hạ cái kia Thương Ma tự bạo lực lượng .

Thương Ma cảnh giới cùng tu vi bản thân liền mạnh hơn hắn nhiều lắm, đối phương tự bạo, cái kia sinh ra lực lượng, thật sự là quá mức khủng bố!

Dù cho có hoành thiên cùng món đó giáp, hắn chính là bị thương thật nặng!

Còn tốt, hắn cũng gánh xuống!

Bất tử, là có thể khôi phục!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, khoảng khắc về sau, hắn đứng dậy đi hướng không xa chỗ, nơi ấy, An Nam Tĩnh đã bị cái kia mười hai người áp chế gắt gao, hầu như lâm vào tuyệt cảnh!

Mười hai người, hiển nhiên đều không phải bình thường mệnh kỳ cường giả, An Nam Tĩnh lấy một địch mười hai, đã là nàng nhất đại mức cực hạn!

Coi như là hắn, đều không nhất định có thể lấy một địch mười hai!

Ông!

Cái này lúc, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong, một thanh phi kiếm đột nhiên chém bay mà ra .

Táng mệnh kiếm!

Không xa chỗ, một gã thị vệ sắc mặt đại biến, bỗng nhiên xoay người chợt nhất mâu vung xuống.

Xuy!

Cái kia trường mâu trong nháy mắt bị chém đứt, kiếm tiến quân thần tốc, tên thị vệ kia phản ứng cực nhanh, thân hình mạnh mẽ lóe lên, nhưng mà, một cái tay của hắn cánh tay như trước bay ra ngoài .

Mà thân thể hắn mới vừa dừng lại, cái này lúc, một luồng kiếm quang từ hắn hầu chỗ chợt lóe lên .

Tên thị vệ kia hai mắt trợn tròn, thân thể triệt để cương cứng .

Hắn tránh thoát đệ nhất chuôi phi kiếm, mà một kiếm, hắn đã cảm nhận được khí tức tử vong, thế nhưng, sử kiếm người tốc độ nhanh hơn hắn nhiều lắm .

Theo tên này thị vệ bị chém giết, giữa sân, còn lại cái kia mười một người dồn dập chợt lui, kiêng kỵ nhìn Dương Diệp .

Một thanh màu đen kiếm ở ánh mắt của mọi người bên trong bay trở về đến rồi Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong!

Nhìn thấy thanh kiếm này, cách đó không xa những thị vệ kia thần sắc tức thì thay đổi ngưng trọng không gì sánh được!

Thật là mạnh hắc kiếm!

Dương Diệp chậm rãi đi tới An Nam Tĩnh bên cạnh, hai người cứ như vậy nhìn đám kia thị vệ, mà đám kia thị vệ cũng không có rút đi ý tứ .

Dương Diệp đột nhiên đi hướng cái kia mười một người, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đi theo .

Nhìn thấy Dương Diệp đi tới, cái kia mười một người chân mày tức thì nhíu lại!

Người này đến cùng có bị thương không ?

Ở mười một người xem ra, Dương Diệp không thể mới vừa rồi trận kia tự bạo bên trong không chịu bất luận cái gì thương, thế nhưng, như bị thương, Dương Diệp vì sao còn lớn lối như vậy...

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua cái kia mười một người, "Cùng lên đi!"

Nói xong, tay phải hắn cầm Kiếm Tổ chuôi kiếm, mà bên hông hắn Kiếm Hồ phát ra một đạo tiếng kiếm reo .

Xa chỗ, cái kia mười một người bên trong, một gã thị vệ đột nhiên đứng dậy, "Hắn muốn dọa lui ta chờ, giết!"

Thanh âm rơi xuống, mười một người phi thẳng đến Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vọt tới!

Giờ khắc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cảm nhận được mười một đạo cường đại uy áp cùng khí thế .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, hắn vốn là muốn dọa lui cái này mười một người, hiển nhiên, đối phương đã khám phá hắn cách nghĩ . Đã không thể dọa lui, vậy giết lùi đi!

Dương Diệp trợn mở con mắt, sau một khắc, cả người hắn đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Mà ở bên cạnh hắn An Nam Tĩnh cũng đột nhiên biến mất .

Rầm rầm!

Hai người trong nháy mắt cùng cái kia mười một người chiến thành một đoàn!

Dù cho có táng mệnh kiếm, Dương Diệp khó có thể lần nữa giết trong nháy mắt . Bởi vì bây giờ cái này mười một người, đều đã có phòng bị, hơn nữa, còn xuất ra phần lớn tinh lực đi đối phó hắn, trên căn bản là hắn phi kiếm chỉ cần ra Kiếm Hồ, sẽ có năm sáu người cùng nhau liên thủ xông lại, nhưng sau mạnh mẽ ngăn chặn hắn táng mệnh kiếm!

Như hắn là trạng thái tột cùng, thêm trên An Nam Tĩnh, cùng cái này mười một người một trận chiến, hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì, vấn đề là hiện tại hắn không phải trạng thái tột cùng! Hắn hiện tại, chỉ có không đến trạng thái tột cùng lục thành thực lực!

Cũng còn tốt An Nam Tĩnh thực lực cường đại, nguyên nhân đây, hai người bọn họ tài năng đối kháng cái này mười một người!

Ầm!

Ở nơi này lúc, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, một đạo nhân ảnh bị chấn địa liên tục chợt lui!

Chính là Dương Diệp!

Dương Diệp cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy ngàn trượng, mới vừa dừng lại xuống, khóe miệng hắn chính là tràn ra một cái tiên huyết .

Mà xa chỗ, An Nam Tĩnh trong nháy mắt bị vây công!

Rầm rầm rầm .....

An Nam Tĩnh liên tục chợt lui!

Hiển nhiên, bọn họ là muốn trước tập hỏa giết chết An Nam Tĩnh!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Một hơi thở sau .

Ầm!

Nhất cỗ khí tức kinh khủng đột nhiên xuất hiện ở mảnh này tinh không bên trong!

Không xa chỗ, cái kia mười một người dồn dập quay đầu nhìn về phía Dương Diệp vị trí, thời khắc này Dương Diệp toàn thân đã biến thành huyết hồng sắc .

Lúc này hắn thân thượng tán phát kiếm ý so trước đó mạnh nhiều cái đẳng cấp!

Ma Kiếm đạo!

Khi hắn tuyển trạch rơi vào ma đạo một khắc kia, hắn kiếm ý cùng sát ý hội đề thăng nhiều cái đẳng cấp, loại kiếm đạo này, không thể nghi ngờ là một loại cực đoan kiếm đạo, chí ít, từ trước mắt đến xem, so với hắn bình thường kiếm đạo mạnh hơn không thiếu!

Phát hiện Dương Diệp biến hóa, cái kia mười một người tức thì như lâm đại địch!

Mà lúc, một đạo huyết hồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Một tên trong đó thị vệ sắc mặt đại biến, tay phải nắm mâu hướng phía trước chính là đâm một cái, một nhát này, hầu như dùng hết hắn tất cả lực lượng!

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm tới .

Xuy!

Kiếm mâu vừa mới tiếp xúc, cái kia chuôi trường mâu chính là trực tiếp bị Dương Diệp cái này cũng kiếm cho cắt ra, trường mâu chi về sau, tên thị vệ kia trong lòng hoảng hốt, vội vã hướng sau chợt lui, mà lúc, một thanh màu đen kiếm đột nhiên tự Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong chém bay mà ra .

Xuy!

Tên thị vệ kia trực tiếp bị thanh kiếm này chém thành hai nửa!

Tiên huyết bắn tung toé, huyết tinh không gì sánh được!

Nhìn thấy một màn này, cái kia nguyên bản phải ra tay mười người dồn dập thối lui!

Mười người đều không phải là cái gì nhát gan hạng người, nhưng nhìn đến thời khắc này Dương Diệp, bọn họ vẫn còn có chút tâm kinh sợ, cái này Dương Diệp quá không bình thường .

Dương Diệp đi tới An Nam Tĩnh trước mặt, hắn nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, thần sắc lạnh lùng như cũ, thế nhưng nhãn trung cũng là đợi một cái quan tâm, "Không có sao chứ ?"

An Nam Tĩnh lắc đầu .

Dương Diệp quay đầu nhìn về phía mười người kia, "Các ngươi chỉ còn mười cái!"

Mười cái!

Mười người kia gắt gao nhìn Dương Diệp, từ đầu đến giờ, bọn họ đã tổn thất hai người, mà hai người, đều là bị Dương Diệp một kiếm cho nháy mắt giết!

Miểu sát!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, giữa sân, một luồng ánh kiếm màu đỏ như máu chợt lóe lên .

Mười người kia sắc mặt đại biến, một tên trong đó thị vệ vội vã hướng sau chợt lui, những người còn lại cũng liền liền chợt lui, không có dám đi đón đỡ Dương Diệp cái này một kiếm!

Dương Diệp ngừng lại, bởi vì mười người kia đã thối lui đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía mười người kia, "Chiến vẫn là không chiến ?"

Xa chỗ, mười người kia gắt gao nhìn Dương Diệp, một tên trong đó thị vệ đứng dậy, liền muốn ra tay, mà lúc, mười người làm như thu được cái gì mệnh lệnh, dồn dập hướng lui lại đi, chỉ chốc lát, mười người hoàn toàn biến mất ở tại Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ánh mắt bên trong .

Đi!

Không xa chỗ, Dương Diệp khôi phục bình thường, thế nhưng hắn toàn thân trên dưới đột nhiên rạn, vô số tiên huyết từ hắn trong cơ thể tràn ra .

An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng nhìn Dương Diệp, "Rất trọng ?"

Dương Diệp khẽ lắc đầu, "Không tính là!"

Mới vừa liên tục xuất thủ, đặc biệt nhất sau hắn tiến nhập Ma Kiếm đạo trạng thái, nhưng sau mạnh mẽ giết trong nháy mắt một gã thị vệ lúc, thân thể hắn chính là đã triệt để bất kham trọng phụ . Xét đến cùng, vẫn bị phía trước cái kia Thương Ma tự bạo làm cho quá tổn thương .

"Ngươi đi vào nghỉ ngơi, ta tới thủ!" An Nam Tĩnh đột nhiên nói .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, hắn nhẹ giọng nói: "Theo ta nhiều năm như vậy, mặc kệ ta làm cái gì, ngươi cũng yên lặng theo, đồng thời trợ giúp ta ... Mấy năm nay, thật khổ ngươi ."

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Hà tất cần nói những thứ này ?"

Dương Diệp cười nói: "Cũng là!"

Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp, mà bên ngoài, An Nam Tĩnh cầm trong tay Chiến Qua, cứ như vậy đứng ở nơi ấy .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp đi tới trong phòng tu luyện, hắn hiện tại cần phải làm là khôi phục nhanh chóng thương thế của mình .

Đương nhiên, có Tiểu Bạch cùng Hồng Mông Tử Khí ở, đối với hắn mà nói, chỉ cần bất tử, ở lớn tổn thương cũng chỉ là vấn đề thời gian .

Mà ở xa xôi một mảnh tinh không bên trong, nơi đây, đại chiến vẫn như cũ tiếp tục!

Kỳ Bỉ Thiên kình chống nhau là một cái bóng, mặc dù chỉ là một cái bóng, thế nhưng cái này đạo cái bóng thực lực nhưng là rất mạnh không gì sánh được!

Cho dù là Kỳ Bỉ Thiên, cũng chỉ có thể cùng cái này đạo cái bóng chiến cái sàn sàn nhau!

Thế nhưng phía dưới, cái kia Đồ chúng nữ cũng là đã toàn diện áp chế cái kia vài đầu dị thú Tranh Nanh!

Áp chế!

Hoàn toàn áp chế!

Ầm!

Ở nơi này lúc, tinh không bên trong, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên liên tục chợt lui, cái này vừa lui, nàng đủ đủ lui mấy vạn trượng!

Phía dưới, Đồ chúng nữ dồn dập ngẩng đầu .

Xa chỗ, những dị thú kia Tranh Nanh tức thì hướng lui lại đi, cùng Đồ chúng nữ kéo dài khoảng cách .

Không trung, cái kia đạo cái bóng thối lui đến đám kia dị thú Tranh Nanh trước mặt, cái bóng kia nhìn Kỳ Bỉ Thiên chúng nữ hồi lâu về sau, nhưng sau mang theo đám kia dị thú Tranh Nanh hướng lui lại đi .

Thiên Tú sẽ xuất thủ lần nữa, Kỳ Bỉ Thiên cũng là ngăn cản nàng, "Không giết chết!"

Cứ như vậy, cái bóng kia cùng đám kia dị thú Tranh Nanh dồn dập thối lui, không đến một hồi, cái bóng kia cùng đám kia dị thú Tranh Nanh chính là hoàn toàn biến mất ở tại chúng nữ trong tầm mắt .

Giữa sân yên tĩnh lại .

Cái này lúc, Đồ hung hăng cho mình đổ một ngụm rượu, sau đó nói: "Tản tản!"

Nói xong, nàng xoay người hướng không xa chỗ đi tới .

Mà Dương Bất Tử cũng là đột nhiên ngăn ở trước mặt nàng, Đồ nhếch miệng cười, "Không có đánh đủ, có thể, tới tiếp tục đánh a!"

Thanh âm rơi xuống, Đồ đã vọt tới .

Dương Bất Tử tự nhiên là không cam tỏ ra yếu kém , đồng dạng hướng cái kia Đồ vọt tới .

Giữa sân, Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Bất Tử cùng Đồ, hai nữ lắc đầu, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Mà các nàng mục tiêu, chính là xa chỗ cái kia vũ trụ bốn chiều .

Hư không bên trong, hai người lăng không hư độ, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên nói: "Vừa rồi thực lực của người kia, rất mạnh!"

Thiên Tú gật đầu, "Những thứ kia đại yêu, cũng rất mạnh . Vũ trụ ba chiều không thể địch!"

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Hai chúng ta, chuyến đi này, sợ là không trở về được nữa rồi . Phải không, trước khi đi, cùng tên kia gặp một lần ?"

Thiên Tú lắc đầu, "Không có cái kia cần thiết ."

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Vì sao ?"

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Không yêu thích phiến tình!"

Kỳ Bỉ Thiên cười ha ha một tiếng .

Rất nhanh, hai nữ chậm rãi biến mất ở xa chỗ .

Các nàng mục tiêu, là vũ trụ bốn chiều .

.....

------oOo------

Chương 2758: chinh phục nàng a!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Bất Tử cùng Đồ vẫn như cũ đại chiến!

Thực lực của hai người nhưng thật ra là không phân cao thấp, nguyên nhân đây, trong khoảng thời gian ngắn, hai người đều không thể phân ra thắng phụ ..

Thế nhưng, hai người cũng không có dừng tay dấu hiệu!

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp thương thế đã cơ bản khôi phục, không chỉ có khôi phục, hắn cảm giác mình thực lực lại tăng tiến một chút .

Mỗi một lần cuộc chiến sinh tử chi về sau, hắn đều hội phát hiện mình sẽ có rất lớn đề thăng .

Cái này đề thăng, là khắp mọi mặt .

Hắn hiện tại, cần nhất chính là chiến đấu, càng chiến đấu kịch liệt, càng có thể làm cho hắn trở nên càng mạnh mẽ hơn! Đương nhiên, cũng có khả năng để hắn chết .

Dương Diệp ly khai phòng tu luyện, đi tới phi thăng đài chỗ .

Tiểu Bạch đã không ở!

Dương Diệp thần thức nhìn lướt qua, rất nhanh, hắn cảm nhận được Tiểu Bạch tồn tại, thời khắc này Tiểu Bạch, đang ở tiểu long địa bàn, hình như là tự cấp tiểu long đề thăng!

"Cái này tiểu gia hỏa!"

Dương Diệp lắc đầu cười, nhưng sau đem hoành thiên cùng món đó phá toái giáp lưu tại phi thăng đài lên, tiếp lấy ly khai Hồng Mông Tháp

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp xuất hiện ở An Nam Tĩnh bên cạnh, hắn nhìn thoáng qua xa chỗ, xa chỗ tinh không bình tĩnh không gì sánh được, không có bất kỳ ba động .

"Bọn họ sẽ không nghỉ đấy!" An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói .

Dương Diệp gật đầu, "Vậy để cho bọn họ tới đi!"

An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Giết đi qua ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Còn có Mạt Pháp Chi Địa đám người kia!"

Như hắn cùng với An Nam Tĩnh giết đi qua, Mạt Pháp Chi Địa đám người kia một ngày đi vạn giới thành, không có hắn cùng với An Nam Tĩnh, vạn giới thành căn bản không biện pháp đối kháng cái kia thần bí nhân đám người .

Cũng chỉ có có người ngăn chặn cái kia thần bí nhân, vạn giới thành mới có thể cùng cái kia Mạt Pháp Chi Địa đẳng cấp cường giả đối kháng .

Không phải, chỉ bằng vào cái kia thần bí nhân một người, cũng đủ để phá vỡ vạn giới thành .

"Nhị Nha như thế nào ?" An Nam Tĩnh lại hỏi!

Nhị Nha!

Dương Diệp tay trái chậm rãi nắm chặc vỏ kiếm, trong mắt hắn, xuất hiện một màn gánh ưu .

Bây giờ Nhị Nha, có thể nói là đã từng cái kia ác linh chi tổ, thực lực của nàng tự nhiên là không thể chê, tuy là như đây, thế nhưng, hắn vẫn rất lo lắng . Nhưng là, hắn hiện tại lại không thể phân thân đi tìm Nhị Nha!

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó lấy ra truyền âm thạch, rất nhanh , bên kia truyền đến Đinh Thược Dược thanh âm, "Làm sao ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Phái người tìm kiếm Nhị Nha, nếu như tìm được, không nên tới gần, không nên trêu chọc nàng, cho ta biết!"

Truyền âm thạch bên kia trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: " Được !"

Dương Diệp thu hồi truyền âm thạch, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Ngươi ở nơi này, ta muốn đi tìm một người!"

"Người nào ?" An Nam Tĩnh hỏi .

Dương Diệp nói: "Hắc muội ."

An Nam Tĩnh gật đầu, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Như vũ trụ bốn chiều người đến, lập tức liên hệ ta, còn nữa, nếu có ngoài ý muốn, chính mình đừng muốn đơn độc cùng hắn nhóm đối kháng, lui về vạn giới thành!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Dương Diệp không có đang nói cái gì, hắn xuất ra Thái U kiếm trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

An Nam Tĩnh nhìn xa chỗ, nhưng sau nàng ngồi xuống phía trước Dương Diệp ngồi cái ghế kia lên, nàng liền ngồi như thế, hai mắt khép hờ .

Dương Diệp không ở, nàng chính là chỗ này vũ trụ ba chiều đệ nhất đạo phòng tuyến .

Ở Dương Diệp ly khai không lâu sau về sau, An Nam Tĩnh trước mặt không xa chỗ, xuất hiện một đạo nhân ảnh, An Nam Tĩnh mở mắt nhìn về phía đạo nhân ảnh kia, bóng người kia nói: "Có thể nguyện theo ta rời đi ?"

Người đến, chính là mang đi Thiên Nữ cái kia Nhân Đế .

Đương nhiên, không phải thứ nhất thay mặt Nhân Đế .

An Nam Tĩnh thấy đối phương cũng không có địch ý, vì vậy, nguyên bản đã rung động Chiến Qua lại bình tĩnh lại .

Nàng lắc đầu .

Cái kia Nhân Đế nói: "Vũ trụ ba chiều nhất định là muốn không có."

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Nhân Đế, "Vũ trụ ba chiều không có quan hệ gì với ta!"

Nhân Đế có chút không giải khai, "Đã không có quan hệ gì với ngươi, ngươi tội gì canh giữ ở nơi đây, cùng cái kia vũ trụ bốn chiều đối kháng, cùng cái kia thần bí nhân đối kháng, cùng cái kia thiên mệnh đối kháng ?"

An Nam Tĩnh đạm thanh nói: "Hắn ở đâu, ta ở đâu ."

Vừa nói, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái kia Nhân Đế trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Hiểu . Kiếm đạo của hắn, là tình chi kiếm đạo, mà ngươi, là tình chi võ đạo, bất quá, ngươi tình, chỉ giới hạn ở hắn . Ngươi là trước hữu tình, vẫn là vì võ đạo mà tình ?"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua cái kia Nhân Đế, "Không có hứng thú cùng ngươi nói chuyện phiếm, ngươi có thể đi ."

Nói xong, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, giống như đã nhập định .

Xa chỗ, cái kia Nhân Đế trầm mặc khoảng khắc về sau, nhất về sau, hắn chậm rãi hư ảo .

Chỉ chốc lát, bên ngoài hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

An Nam Tĩnh bất động như sơn .

Cái kia Nhân Đế ly khai chi về sau, hướng nhất chỗ hư không bỏ chạy, thế nhưng rất nhanh, hắn lại ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, xuất hiện một người đàn ông .

Này nam tử chính là Dương Diệp!

Dương Diệp nhìn cái kia Nhân Đế, không nói gì .

Nhân Đế nói: "Hồi lâu không cách nhìn, thực lực ngươi lại tăng mạnh ."

Dương Diệp nói: "Ngươi mưu đồ cái gì ?"

Nhân Đế lắc đầu, "Yên tâm, không mưu đồ ngươi Linh Tổ, cũng không mưu đồ vũ trụ ba chiều ."

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Các hạ cũng là vũ trụ ba chiều người ."

Nhân Đế cười nói: "Muốn cho ta với ngươi cùng nhau thủ hộ vùng vũ trụ này ?"

Dương Diệp gật đầu, "Nhưng thật ra muốn như vậy, bất quá, xem ra là không vui ."

Nhân Đế nói: "Dương Diệp, ngươi nhưng có nghĩ tới, vũ trụ ba chiều căn bản không phải ngươi có thể thủ ở!"

Dương Diệp nói: "Thế nào nói ra lời này ?"

Nhân Đế khẽ cười nói: "Dương Diệp, mưu đồ vũ trụ ba chiều, không phải cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân, càng không phải là vũ trụ bốn chiều, là thiên mệnh, cái kia tối cường thiên mệnh . Ngươi thủ hộ vũ trụ ba chiều, chính là đang cùng nàng đối kháng, thứ cho ta nói thẳng, ngươi không có thực lực đó cùng nàng đối kháng ."

Dương Diệp lắc đầu, "Nàng mục tiêu là Tiểu Bạch cùng Nhị Nha!"

Nhân Đế cười nói: "Buông tha hai người bọn họ, cách xa vùng đất thị phi này, tương lai, là của ngươi thiên hạ ."

Dương Diệp cười nói: "Không có hai người bọn họ, tương lai cho dù tốt, đối với ta mà nói, cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì ."

Nhân Đế khẽ gật đầu, "Sự lựa chọn của ngươi ."

Nói xong, hắn xoay người sẽ rời đi .

"Đại tỷ đã hoàn hảo ?" Dương Diệp hỏi .

Nhân Đế dừng bước lại, "Còn tốt, bất quá, ngươi nếu như tìm nàng tới giúp ngươi, nàng tương lai khả năng thì không phải là rất khá . Không có ý tứ gì khác, chỉ là ngươi tình cảnh hiện tại so trước đó còn bết bát hơn, ta không nghĩ nàng cuốn vào trong đó . Ta xem như là nàng tổ tiên, hậu đại bên trong, chỉ có nàng toán ưu tú ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Nàng tốt là được rồi . Còn vũ trụ ba chiều chuyện tình, ta sẽ tự mình tiến tới giải quyết ."

Nhân Đế nói: "Bảo trọng ."

Nói xong, bên ngoài trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Dương Diệp xoay người rời đi .

Một bên khác, cái kia Nhân Đế hoành độ hư không, đột nhiên, một gã thần bí nhân xuất hiện ở trước mặt hắn .

Cái này thần bí nhân, chính là Mạt Pháp Chi Địa tên kia thần bí nhân!

Nhân Đế khẽ cười nói: "Thế nào, ta lúc nào trở thành các ngươi mục tiêu ?"

Thần bí nhân nói: "Ngươi là đời thứ hai Nhân Đế!"

Nhân Đế gật đầu .

Thần bí nhân nói: "Có thể nguyện theo ta ?"

Nhân Đế lắc đầu, "Tuy là ta không bằng cha ta, thế nhưng, cũng không có thể cho hắn bôi đen, ngươi nói có đúng hay không ?"

Thần bí nhân nói: "Ngươi biết thân phận ta!"

Nhân Đế cười nói: "Cha ta đã từng cùng ngươi đấu qua nhiều lần như vậy, đối với ngươi, ngươi nói ta có thể không biết sao ?"

Thần bí nhân hai tay khoanh ở trước ngực .

Nhân Đế nói: "Thứ cho ta nói thẳng, nữ nhân kia đã là thần . Không có người có thể đối kháng được nàng, cho dù là cha ta cái kia một đời thiên kiêu toàn bộ sống lại, đồng thời liên thủ, sợ là cũng không đối phó được nàng!"

Thần bí nhân lắc đầu, "Ngươi không hiểu!"

Nhân Đế cười nói: "Xin lắng tai nghe!"

Thần bí nhân nói: "Ngươi so với phụ thân ngươi kém một chút ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Thần bí nhân thân về sau, cái kia Nhân Đế đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, một vệt kim quang trường sóng lớn đột nhiên xuất hiện ở cái kia thần bí nhân thân về sau, thần bí nhân dừng bước lại, giao thoa hai tay hơi nắm chặt .

Ầm!

Một cường đại lực lượng từ hắn thân sau chấn động mà ra, trong nháy mắt, cái kia cổ kim quang tiêu thất vô ảnh vô tung, mà cái kia Nhân Đế về tới tại chỗ .

Thần bí nhân lắc đầu, "Nhân Đế, phụ thân ngươi năm đó dẫn theo nhân tộc ở nơi này thế gian cùng đàn tộc tranh bá, đồng thời có can đảm đối với cái kia thiên mệnh nói không, cho dù hắn chết rồi, thế nhưng, hắn chính là bị người kính nể ."

Nói xong, bên ngoài xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Tại chỗ, cái kia Nhân Đế trầm mặc không nói .

Rất nhiều rất nhiều năm trước, khi đó, nhân tộc xuất hiện một cái Nhân Đế, chính là hắn phụ thân, khi đó, có thể nói là nhân tộc nhất huy hoàng thời điểm . Khi đó nhân tộc, làm cho bách tộc kiêng kỵ!

Đương nhiên, cùng cái khác tuyệt đối nhân vật thiên kiêu giống nhau, cho dù là cái kia mạnh mẽ như thần Nhân Đế, như trước bị nữ nhân kia trấn áp .

Khi đó, yêu nghiệt vô số, cường giả vô số, thế nhưng, mặc kệ nhiều yêu nghiệt người, cuối cùng ở nhìn thấy nữ nhân kia lúc, đều sẽ trở thành bọn họ nhân sinh đường điểm kết thúc!

Thiên mệnh, diệt vũ trụ ba chiều thiên đạo, lại trấn áp phía sau quần hùng thiên kiêu .

Nàng là đứng ở đám mây trên người!

Nhân Đế hai mắt chậm rãi đóng lại, quá hồi lâu, bên ngoài khẽ lắc đầu, "Cha ta, hắn chính là quá ngu . Hắn là nhân tộc mà chết, nhưng mà, hiện tại nhân tộc, lại có ai còn nhớ rõ hắn ?"

Nói xong, hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Bên kia .

Dương Diệp cầm Thái U kiếm không ngừng xuyên toa không gian, lúc này đây, hắn mục tiêu chính là tìm được hắc muội!

Cái kia tánh khí nóng nảy hắc muội!

Có một số việc tình, hắn muốn làm tinh tường!

Quá không biết bao lâu, Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, bởi vì trong tay hắn Thái U kiếm bắt đầu rung động kịch liệt lên . Rất nhanh, ở trước mặt hắn không xa chỗ, không gian đột nhiên tê liệt, ngay sau đó, một gã ăn mặc đen nhánh sắc quần dài nữ tử đi ra .

Nữ tử toàn thân là tổn thương, hiển nhiên mới vừa rồi là ở từng trải cái gì đại chiến!

Người đến, chính là hắc muội!

Chứng kiến hắc muội cái này trạng thái, Dương Diệp chân mày cau lại, "Hắc muội, ngươi tại sao vậy thảm như vậy ?"

"Hắc muội ?"

Quần đen nữ tử hai mắt híp lại, "Ngươi là đang nói ta sao ?"

Dương Diệp có chút xấu hổ, cái này hạ muốn xong đời, quả nhiên, quần đen nữ tử phi thẳng đến hắn vọt tới .

Dương Diệp cười khổ, nhưng sau hắn ngạnh sinh sinh bị hắc muội một quyền .

Ầm!

Dương Diệp liên tục rút lui mấy trăm trượng, hắn nhưng trong lòng thì có chút vui, bởi vì ... này hắc muội cũng không có ra nặng tay .

Xa chỗ, hắc muội lạnh lùng nói; "Nói ngắn gọn, tìm ta có chuyện gì!"

Dương Diệp đi tới hắc muội trước mặt, nói: "Các ngươi lão đại không phải rất thân mật ."

Hắc muội trầm mặc .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Chỉ con đường sáng thôi!"

Hắc muội nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ngươi cảm giác mình soái không soái ?"

Dương Diệp ngây cả người, nhưng sau hắn có chút ngại ngùng "Cái này, cái này, ha ha, mọi người đều là quá rõ ràng hắc "

Hắc muội đạm thanh nói: "Đã ngươi cảm thấy ngươi chính mình rất soái, vậy ngươi đi chinh phục nàng a, đem nàng lên, tất cả vấn đề đều giải quyết rồi!"

Dương Diệp: "

.....

------oOo------

Chương 2759: là ta, cũng không phải ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp có chút mộng ..

Nữ nhân này nói cái gì chuyện ma quỷ đâu?

Quần đen nữ tử cũng là không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

"Cứ đi như thế ?" Dương Diệp ngạc nhiên .

Quần đen nữ tử dừng bước lại, nàng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói:

"Không phải đâu?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Các ngươi lấy sau hội hợp thể sao?"

Hợp thể!

Hắn không nguyện ý nhất đối mặt tình huống chính là như vậy, đối với cái này hắc muội còn muốn nữ tử váy trắng, hắn vẫn có hảo cảm, hắn không muốn có nhất thiên cùng các nàng là địch .

Quần đen nữ tử lắc đầu, "Có hợp hay không thể, tất cả nhìn nàng ."

Vừa nói, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Cố gắng hết sức của mình ngăn cản nàng ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi có phải hay không biết nàng muốn làm cái gì ?"

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Thật muốn ta nói sao?"

Dương Diệp gật đầu: "Không thể nói sao?"

Quần đen cô gái nói: "Nói, hai chúng ta hiện tại, ngay lập tức sẽ chết!"

Dương Diệp: "

Quần đen nữ tử đi tới Dương Diệp trước mặt, "Nàng rất tự phụ, đương nhiên, nàng hoàn toàn hoàn toàn có thực lực đó, mà cái, sẽ là của ngươi cơ hội ."

Nói xong, quần đen nữ tử xoay người rời đi .

Mà Dương Diệp bên hông, Thái U kiếm đột nhiên bay ra, nhưng sau rơi vào cái kia quần đen nữ tử trước mặt .

Quần đen nữ tử nhẹ giọng nói: "Còn cần sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Quần đen nữ tử gật đầu, "Ta bắt đi nha."

Thanh âm rơi xuống, nàng cầm Thái U kiếm xé rách trước mặt mình không gian, biến mất ở Dương Diệp trong tầm mắt .

Tại chỗ, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Theo quần đen nữ tử trong miệng, Dương Diệp biết được, hắc muội chúng nữ nhất định là đã biết thiên mệnh lão đại phải làm gì . Mà các nàng chọn hắn, chính là muốn cho hắn ngăn cản thiên mệnh lão đại . Bởi vì các nàng cuối cùng có thể cùng thiên mệnh lão đại hợp thể, khi đó, các nàng liền không phải là các nàng .

Cũng chính là cái này nguyên nhân, các nàng mới sẽ đến thí sinh!

Sau một lúc lâu, Dương Diệp xoay người rời đi .

Hắn biết, hắc muội cùng Bạch muội, đã cho các nàng có thể cho nhất trợ giúp lớn .

Hiện tại còn dư lại, phải dựa vào chính hắn!

Mịt mờ tinh không bên trong, Dương Diệp ngự kiếm đi nhanh .

Cái này lúc, trước ngực hắn truyền âm thạch đột nhiên run rẩy, ngay sau đó, Đinh Thược Dược thanh âm tự trong đó truyền ra, "Chúng ta người tìm được rồi Nhị Nha, thế nhưng, không dám tới gần, lúc này Nhị Nha không phải trước đây cái kia Nhị Nha ."

Nhị Nha!

Dương Diệp vội vàng nói: "Nàng ở bực nào chỗ ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Nàng hình như là ở truy cái gì người, hơn nữa, nàng dường như cũng bị thương ."

Nghe vậy, Dương Diệp khuôn mặt sắc tức thì trầm xuống, "Nói cho ta nàng vị trí ."

Chỉ chốc lát, Dương Diệp xoay người biến mất ở xa chỗ tinh không phần cuối .

Nửa canh giờ về sau, Dương Diệp đi tới Đinh Thược Dược nói cái kia mảnh nhỏ tinh không vị trí, nhưng mà nơi đây, ngoại trừ tảng lớn tảng lớn quy liệt không gian bên ngoài, chẳng có cái gì cả!

Nơi đây trải qua đại chiến, hơn nữa, phát sinh thời gian không lâu sau!

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, rất nhanh, hắn hơi biến sắc mặt, nhưng sau thần tốc biến mất ở không xa chỗ, nhất khắc chung về sau, hắn phát hiện xa chỗ có cái gì đang ở tê liệt không gian!

Nhị Nha khí tức!

Cảm giác được Nhị Nha khí tức lúc, Dương Diệp khuôn mặt sắc trong nháy mắt ngưng trọng!

Lệ khí!

Nhị Nha thân trên tản mát ra lệ khí so với trước đây, mạnh mẽ quá nhiều… .

Cái này lúc, xa xa Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, hai mắt của nàng là màu đỏ sậm!

Đỏ đẹp đẽ!

Dương Diệp dừng bước, không dám rời Nhị Nha gần quá .

Nhị Nha gắt gao nhìn Dương Diệp, đột nhiên, nàng cách khoảng không hướng Dương Diệp chính là một quyền .

Ầm!

Theo một đạo quyền ấn ở trong sân chợt lóe lên, một đạo đen nhánh không gian liệt phùng xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp rút kiếm nhất trảm .

Thình thịch!

Một kiếm chém xuống, Dương Diệp bản thân liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui nghìn trượng xa .

Dừng lại về sau, Dương Diệp nhìn tay phải của mình, tay phải của hắn chính kìm lòng không đặng rung động .

Dương Diệp trong lòng rùng mình, cái này Nhị Nha cái này lực lượng so với trước đây lại mạnh không thiếu a!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, Dương Diệp cảm nhận được một khí tức cường đại cuốn tới . Cổ hơi thở này mạnh, giống như vạn trọng biển gầm một dạng, mạnh làm người ta hít thở không thông!

Dương Diệp hai mắt khép hờ, đem kiếm cắm kiếm vào vỏ, chuyển chớp mắt, hắn chân phải chợt giẫm một cái, thân thể bay lên trời, nhưng sau rút kiếm chính là nhất trảm .

Ầm!

Dương Diệp một kiếm chém vỡ cổ khí thế kia, mà lúc, một con kiều tiểu nắm tay trực tiếp đánh vào trong tay hắn Kiếm Tổ lên.

Thình thịch!

Dương Diệp trong nháy mắt bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài!

Dương Diệp ngừng lại, khóe miệng hắn tràn ra một cái tiên huyết, xa chỗ, Nhị Nha còn muốn xuất thủ, Dương Diệp đột nhiên lấy ra Nhị Nha cái kia góc đối, Nhị Nha ở Dương Diệp trước mặt mười trượng chỗ ngừng lại .

Nhị Nha ánh mắt rơi vào cái kia góc đối tiến lên!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, sau đó nói: "Nhị Nha, ngươi còn nhớ ta không ?"

Nhị Nha gắt gao nhìn chằm chằm cái kia một đôi sừng, quá hồi lâu, nàng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau đấm ra một quyền .

Ầm!

Trước mặt nàng mảnh không gian kia trực tiếp bị nàng một quyền này nổ nát .

Xa chỗ, Dương Diệp bị một quyền này nổ liên tục chợt lui, thế nhưng, Nhị Nha cũng là không tiếp tục xuất thủ, mà là xoay người rời đi .

Dương Diệp rống giận, "Nhị Nha!"

Nhị Nha thân thể hơi ngừng lại, thế nhưng rất nhanh, nàng tăng nhanh tốc độ, biến mất ở xa chỗ tinh không bên trong .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Nàng nhận được cái kia góc đối, thế nhưng, nhưng thật giống như không biết hắn .

Tinh không bên trong, Dương Diệp trầm mặc rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn xoay người rời đi

Nào đó chỗ đám mây chi lên, một nữ tử nhìn chăm chú vào bàn cờ trước mặt, làm như đang trầm tư .

Quá hồi lâu, nữ tử khẽ lắc đầu, "Các ngươi rất khiến ta thất vọng."

Cái này lúc, nữ tử cái ghế đối diện lên, xuất hiện một cái bóng, cái bóng kia liền ngồi ở nữ tử đối diện .

Cái bóng không có trả lời, mà là cầm lấy một viên hắc tử rơi vào bàn cờ lên.

Nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Có chút ý tứ, cờ lại có chút sống ý tứ, ta ngược lại thật ra có một chút như vậy xem thường ngươi!"

Cái bóng nói: "Mấy cái khác ngươi ở đây gây sự với ta!"

Nữ tử cười nói: "Đó là ngươi ý tứ!"

Cái bóng nói: "Ta giết các nàng ?"

Nữ tử nhẹ cười cười, "Chỉ cần ngươi có năng lực, cứ việc giết ."

Cái bóng trầm mặc hồi lâu, sau đó nói: "Các nàng cũng là ngươi ."

Cô gái nói: "Là ta, cũng không phải ta, đương nhiên, đây hết thảy xem ý nguyện của ta ."

Cái bóng nhẹ giọng nói: "Ngươi đã nói như thế, ta đây sẽ giết ."

Nữ tử cười không nói, "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi bản tôn không ra, sợ là khó có thể giết các nàng . Kỳ thực, ngươi bản tôn có thể đi ra, ta đều nói, ta sẽ không giết ngươi, ngươi là ở kiêng kỵ cái gì chứ ?"

Cái bóng trầm mặc, cầm lấy nhất tử rơi xuống.

Nữ tử nhìn thoáng qua bàn cờ, lập tức cười nói: "Hiểu . Nguyên lai là để lại một tay ."

Cái bóng chậm rãi tiêu thất .

Nữ tử ánh mắt rơi vào hành đạo kiếm lên, nàng cười cười, "Yên tâm, rất nhanh tiếng kiếm reo của ngươi sẽ vang vọng ở nơi này vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều, ngươi cũng đúng là nhất sau một đạo tiếng kiếm reo ."

Vừa nói, nàng đứng dậy đi tới không xa chỗ gốc cây kia xuống, nàng ngẩng đầu nhìn lại, không nói một lời, không biết đang suy nghĩ gì

Ở bên kia, nhất chỗ không biết tên đen nhánh lỗ đen bên trong, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở nơi này , bóng đen cứ như vậy đứng, làm như đang chờ đợi cái gì .

Thần bí nhân!

Trước mắt bóng đen này chính là cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân!

Cũng không lâu lắm, ở thần bí nhân trước mặt không xa chỗ, một cái bóng lặng yên ngưng hiện .

"Nữ nhân kia muốn làm cái gì!" Thần bí nhân hỏi .

Cái bóng đạm thanh nói: "Ngươi cảm thấy thế nào ?"

Thần bí nhân nói: "Ngươi đây? Ngươi vũ trụ bốn chiều lại muốn làm cái gì ?"

Cái bóng nói: "Làm cùng ngươi phải làm giống nhau ."

Thần bí nhân trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Nàng muốn cái kia thiện linh cùng ác linh, không thể để cho nàng đạt được ."

Cái bóng nói: "Hắn hiện tại nếu như xuất thủ, không có người có thể ngăn cản được nàng!"

Thần bí nhân lắc đầu, "Nàng hiện tại không lấy, hiển nhiên là thời cơ chưa tới, ta nhóm nhất định trước lúc này, thu được cái kia Linh Tổ cùng ác linh chi tổ . Coi như không thể thu được, cũng muốn diệt trừ ."

"Cái kia mấy người phụ nhân có hơi phiền toái!" Cái bóng đạo.

Thần bí nhân nói: "Ta tới ngăn chặn các nàng, Dương Diệp giao cho ngươi, có thể được ?"

Cái bóng trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Có thể."

Thần bí nhân xoay người rời đi .

Rất nhanh, cái bóng kia cũng biến mất ở giữa sân .

Thần bí nhân ra mảnh không gian kia lỗ đen chi về sau, hắn vung tay phải lên, trước mặt không gian trực tiếp nứt ra, rất nhanh, hắn tiến nhập trong đó . Chỉ chốc lát, hắn xuất hiện ở một mảnh tinh không bên trong, nơi đây, Tá Mạc bọn người ở .

Đáng giá nhất nói đúng lắm, cái kia Thụ Vô Biên đã ở!

Thần bí nhân hai tay nhẹ nhàng lôi kéo, rất nhanh, tại mọi người chân xuống, xuất hiện một cái to lớn truyền tống trận, rất nhanh, cái kia truyền tống trận bị thần bí nhân thôi động, chỉ chốc lát, tất cả mọi người biến mất ở giữa sân .

Ở một mảnh khác tinh không bên trong, cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng với Thiên Tú đột nhiên ngừng lại, ở trước mặt các nàng không xa chỗ, nơi ấy không gian đột nhiên rung động kịch liệt lên .

Rất nhanh, một đám người xuất hiện ở Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên trước mặt .

Người đến, chính là cái kia thần bí nhân đám người .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua thần bí nhân đám người, "Không phải vũ trụ bốn chiều đấy!"

Thần bí nhân không nói gì, hắn đột nhiên tung một vật, rất nhanh, vật kia trên không trung kịch liệt run lên, nhưng sau nổ bể ra đến, trong nháy mắt, ở bốn phía không gian bên trong, xuất hiện một vệt ánh sáng tường!

Cái này bức tường ánh sáng toàn bộ từ đen nhánh sắc đường nét sở ngưng!

Đạo ánh sáng này tường, phong tỏa trong sân không gian .

Kỳ Bỉ Thiên hai mắt híp lại, "Muốn vây khốn ta nhóm bọn họ mục tiêu không phải chúng ta, chắc là có người muốn đối với tiểu tử kia hạ thủ ."

Kỳ Bỉ Thiên bên cạnh, Thiên Tú khẽ gật đầu, "Ngươi lưu hạ hay là ta lưu hạ!"

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia thần bí nhân, "Sợ là chúng ta ai cũng không đi được . Bất quá, hay là muốn thử xem! Ngươi đi!"

Thiên Tú không có bất kỳ lời nói nhảm, xoay người hướng xa chỗ bắn nhanh đi .

Ầm!

Một đóa hỏa diễm đột nhiên xuất hiện ở Thiên Tú trước mặt, chuyển chớp mắt, từng đạo hỏa diễm hướng Thiên Tú bắn nhanh đi, Thiên Tú hai mắt híp lại, hai tay hư mang, "Vạn Tẫn Quy Khư!"

Trong nháy mắt, trước mặt nàng những ngọn lửa kia bắt đầu yên diệt tiêu tán!

Thiên Tú không có ở xuất thủ, mà là tiếp tục hướng xa chỗ bắn nhanh đi, nhưng ở nơi này lúc, một đạo tàn ảnh ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Thiên Tú lại trở về tại chỗ .

Ở trước mặt nàng không xa chỗ, là cái kia thần bí nhân .

Thần bí nhân hai tay khoanh ở trước mặt, "Lần này, ai cũng cứu không được hắn!"

.....

------oOo------

Chương 2760: đại chiến bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiên Tú lạnh lùng nhìn cái kia thần bí nhân, sau một khắc, nàng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Thần bí nhân tay phải hướng phía trước ấn chỗ .

Ầm!

Không gian xung quanh kịch liệt run lên, rất nhanh, Thiên Tú về tới tại chỗ .

Thiên Tú cúi đầu nhìn xem bàn tay của mình, lúc này, bàn tay nàng đã trải rộng vết rạn .

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía xa xa thần bí nhân, sau một khắc, nàng lần nữa biến mất ngay tại chỗ .

Mà lúc, cách đó không xa cái kia Kỳ Bỉ Thiên cũng biến mất theo không thấy .

Kỳ Bỉ Thiên phóng lên cao, thế nhưng rất nhanh, đỉnh đầu nàng, một đóa thần bí hỏa diễm lặng yên xuất hiện .

Kỳ Bỉ Thiên nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, nàng tay phải cong thành trảo, nhưng sau hướng trên chính là một hiên .

Bắt thiên!

Nhất trảo vén lên, đoàn kia hỏa diễm trực tiếp nổ bể ra đến, toàn bộ hư không bên trong trong nháy mắt biến thành một mảnh biển lửa, mà ở cái kia biển lửa bên trong, một cái hỏa diễm Cự Xà một lần lại một lần hướng Kỳ Bỉ Thiên đánh tới .

Bất quá, cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa cũng là một lần lại một lần bị đánh lui!

Phía dưới, Thụ Vô Biên lạnh lùng nói: "Vạn Pháp U Linh hỏa không phải là đối thủ của nàng, mọi người cùng nhau xuất thủ!"

Theo Thụ Vô Biên thanh âm rơi xuống, Tá Mạc đám người dồn dập phóng lên cao!

Vây công!

Cứ như vậy, Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú ngạnh sinh sinh bị ngăn chặn .

Mà trong lúc, Thiên Tú nhiều lần muốn xông ra, thế nhưng, đều bị cái kia thần bí nhân cản lại .

Giờ khắc này, Thiên Tú cũng nổi giận .

Rầm rầm rầm .....

Toàn bộ tinh không bên trong, chiến đấu càng ngày càng kịch liệt .

Bên kia .

Đồ cùng cái kia Dương Bất Tử như trước vẫn còn ở đại chiến, hai nữ đã chiến không biết bao lâu .

Mà ở ám chỗ, mấy đạo khí tức thần bí chính đang nhìn chăm chú hai nữ .

Hai nữ tuy là cảm ứng được chu vi những khí tức kia, thế nhưng các nàng cũng không có quản, các nàng bây giờ, chiến chính hăng say đây!

...

Dương Diệp cùng Nhị Nha phân biệt chi về sau, chính là nhanh chóng chạy về An Nam Tĩnh vị trí .

Còn tốt, cũng không có gì sự tình .

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Quá bình tĩnh!"

Dương Diệp gật đầu, "Càng bình tĩnh, càng không bình thường ."

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, "Khả năng có đại sự tình sắp xảy ra ."

Dương Diệp gật đầu, đang muốn nói, ở nơi này lúc, xa chỗ tinh không trong không gian đột nhiên nổi lên nhất từng cơn sóng gợn .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày nhíu lại, hắn tay trái nắm thật chặt kiếm trong tay vỏ .

Rất nhanh, ở hai người nhìn kỹ xuống, mảnh không gian kia đột nhiên xuất hiện bốn đầu quái vật lớn .

Dị thú Tranh Nanh!

Ở nơi này bốn đầu quái vật lớn chi lên, còn đứng chừng mười hai tên cầm trong tay trường mâu thị vệ, mỗi người hình thể cao lớn, giống như từng vị cự nhân .

Làm thủ, là một cái bóng!

Xem không rõ ràng bộ dáng cái bóng!

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chính chủ đến rồi!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Rất nhanh, cái kia đạo cái bóng đi tới Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt trăm trượng chỗ ngừng lại, tại hắn thân về sau, cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh nhìn chòng chọc vào Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, nhãn trung tràn đầy hung lệ .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh chính là thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía cái kia đạo cái bóng, "Xưng hô như thế nào ?"

Cái bóng kia lắc đầu, "Không trọng yếu . Dương Diệp, thế cục bây giờ, ngươi hãy nhìn rõ ràng ?"

Dương Diệp gật đầu, "Rất rõ ràng ."

Cái bóng kia nói: "Ta mục tiêu cũng không phải là ngươi, hai người ngươi rời đi, ta nhóm tuyệt không xuất thủ, đây là thành ý của ta ."

Dương Diệp cười nói: "Các ngươi rời đi, ta hai người cũng tuyệt không xuất thủ, ngươi xem coi thế nào ?"

Cái bóng khẽ lắc đầu, "Xem ra, là không có pháp nói chuyện ."

Thanh âm rơi xuống, đỉnh đầu hắn, nhất tôn dị thú Tranh Nanh đột nhiên hướng cách đó không xa Dương Diệp cùng với An Nam Tĩnh lao xuống đi .

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này dị thú Tranh Nanh nhục thân lực lượng rất cường đại a, ở yêu thú bên trong, chỉ có Nhị Nha tài năng đủ chân chính nghiền ép cái này dị thú Tranh Nanh a!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn cùng với An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, hai người đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ .

Ầm!

Vị kia khổng lồ yêu thú dị thú Tranh Nanh ngạnh sinh sinh bị hai người đánh bay .

Mà đang ở cái này lúc, cái kia đạo cái bóng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm, mà An Nam Tĩnh tắc thì là cầm thương hướng phía trước chính là đâm một cái .

Cái này lúc, cái bóng kia đã xuất hiện ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trước mặt, hắn giữa hai tay, có hai cái quỷ dị vòng xoáy màu đen, hai cái này quỷ dị vòng xoáy ở tiếp xúc được An Nam Tĩnh trường thương lúc, trong nháy mắt bành trướng, nhưng sau nổ bể ra tới.

Ầm!

Cái bóng trước mặt, An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp bị chấn địa liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui gần nghìn trượng xa, mà hai người bọn họ mới vừa dừng lại một cái, chừng mười chuôi trường mâu đột nhiên phá khoảng không mà đến, trực tiếp đưa hắn hai người bao phủ .

Dương Diệp rút kiếm chém liên tục!

Mà ở bên cạnh hắn, An Nam Tĩnh trường thương một hồi huy vũ, chỉ chốc lát, trước mặt bọn họ những thứ kia trường mâu dồn dập bị chém lui, thế nhưng, cái kia đạo cái bóng cũng là lần nữa xuất hiện ở trước mặt bọn họ .

Còn cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh, đã hướng vũ trụ ba chiều phương hướng đi .

Hiển nhiên, bóng này là muốn ngăn chặn Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh hiển nhiên cũng đã nhận ra cái bóng ý đồ, hai người không có ham chiến, mà là vừa đánh vừa lui .

Những dị thú kia Tranh Nanh vô cùng cường đại, không có hắn cùng với An Nam Tĩnh, vạn giới thành căn bản khó có thể chống lại .

Vạn giới thành .

Bên ngoài đại điện, Đinh Thược Dược dẫn một đám người ngẩng đầu nhìn phía chân trời hư không, thời khắc này phía chân trời hư không, không gian rung động, một cổ vô hình uy áp không ngừng tự mảnh không gian kia bên trong chấn động mà xuống.

Dần dần, mảnh không gian kia rung động càng ngày càng kịch liệt .

Phía dưới, Đinh Thược Dược quay đầu nhìn về phía bên cạnh một gã lão giả, cái này lão giả chính là cái kia Trận Đạo Tử .

Trận Đạo Tử khẽ gật đầu, "Đã chuẩn bị xong!"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Mọi người chuẩn bị xong đi!"

Giữa sân, mọi người gắt gao nhìn mảnh không gian kia .

Bọn họ biết, đây là đúng nghĩa trận chiến đầu tiên, nhưng là có thể là bọn họ sau cùng đánh một trận .

Không có ai muốn chết, thế nhưng, đến rồi loại thời điểm này, bọn họ chỉ có thể tuyển trạch liều mạng!

Phía sau, đã không có đường lui .

Rất nhanh, mọi người nhìn kỹ xuống, mảnh không gian kia đột nhiên nứt ra, ngay sau đó, nhất tôn quái vật lớn chui ra!

Dị thú Tranh Nanh!

Mà ở con dị thú này Tranh Nanh về sau, còn có tam đầu!

Trong nháy mắt, bốn đầu dị thú Tranh Nanh xuất hiện ở vạn giới thành hư không bên trong .

Bốn đầu dị thú Tranh Nanh mắt nhìn xuống phía dưới, rất nhanh, bọn họ tự không trung lao xuống mà xuống.

Lấy bọn họ lực lượng, một ngày tiến nhập cái này vạn giới thành, trong nháy mắt chính là sẽ đem cái này vạn giới thành vỡ thành tro tàn!

Đinh Thược Dược bên cạnh, Trận Đạo Tử đột nhiên dựng lên tay phải, nhưng sau nhẹ nhàng rơi xuống.

Ầm!

Ở nơi này lúc, một đạo thư giãn toàn cục trăm trượng cột sáng đột nhiên tự vạn giới thành trung phóng lên cao . Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia xông lên phía trước nhất con dị thú kia Tranh Nanh trực tiếp bị cột sáng này oanh đến rồi mấy vạn trượng bên ngoài!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người tức thì thả lỏng một hơi!

Có hiệu quả!

Rất nhanh, vạn giới thành bên trong, lại là một cột sáng phóng lên cao, con thứ hai dị thú Tranh Nanh hiển nhiên có chuẩn bị, trực tiếp dùng móng của nó hướng cột sáng này vỗ xuống phía dưới!

Ầm!

Toàn bộ quang trụ kịch liệt run lên, thế nhưng, con dị thú kia Tranh Nanh trực tiếp bị đánh phi!

Vạn giới thành trung, lại là mấy đạo quang trụ xông thiên ác khí ...

Rầm rầm!

Không trung, còn dư lại hai đầu dị thú Tranh Nanh cũng trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài .

Trong nháy mắt, cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh hoàn bại!

Mà ở cái kia vạn giới thành ra bên ngoài Thái Không bên trong, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chiến đấu nhưng vẫn là đang kéo dài, hơn nữa, là càng đại càng kịch liệt!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tuy là thực lực cường hãn, thế nhưng, cũng không chịu nổi cái bóng cùng cái kia chừng mười danh thị vệ vây công!

Đặc biệt cái bóng kia, thực lực mạnh, hoàn toàn vượt ra khỏi Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh dự liệu .

Vạn giới thành bên trong, một gã hắc y nhân đột nhiên xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt, Đinh Thược Dược nói nhỏ vài câu, nhưng sau lui qua một bên .

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, "Bọn họ ở bên ngoài chiến đấu, mệnh kỳ đều đi theo ta!"

Nói xong, nàng trực tiếp biến mất ở phía chân trời .

Mà ở thành trung, Kiếm Vô Địch đám người không chút do dự nào, dồn dập phóng lên cao!

Không đến một hồi, toàn bộ vạn giới thành bên trong mệnh kỳ cường giả toàn bộ tiêu thất .

Tinh không bên trong .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đột nhiên liên tục chợt lui, thế nhưng sau một khắc, Dương Diệp rút kiếm chính là hướng phía trước xông chém tới . Mà ở bên cạnh hắn, là cái kia mới vừa rồi bị đẩy lui An Nam Tĩnh!

Rất nhanh, giữa sân xuất hiện một màn kiếm quang cùng thương ảnh .

Ầm!

Cái kia cầm đầu cái bóng đột nhiên liền lùi lại sấp sỉ trăm trượng, mà ở bên kia, một thanh màu đen kiếm đột nhiên từ một danh trường mâu thị vệ hầu chỗ xuyên qua!

Xuy!

Tên kia trường mâu thị vệ đầu trực tiếp ném bay ra ngoài!

Tiên huyết bắn tung toé!

Nhìn thấy một màn này, còn lại trường mâu thị vệ kinh hãi, dồn dập lui lại đến rồi cái bóng tả hữu hai bên .

Thời khắc này bọn họ mới kinh hãi phát hiện, đang đối mặt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh lúc, nếu như không có bóng này kiềm chế, bọn họ cũng có thể bị miểu sát!

Xa chỗ, cái bóng kia đột nhiên nói; "Ngươi cái này phi kiếm nhưng thật ra rất cao ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn đột nhiên nâng lên .

Ầm!

Ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đỉnh đầu, một con đen nhánh nắm đấm màu đen đột nhiên rơi xuống.

Cùng này đồng thời, cái bóng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ, An Nam Tĩnh cầm thương phóng lên cao, mà Dương Diệp tắc thì là hướng phía trước một cái vội xông, nhưng sau rút kiếm tàn nhẫn chém mà xuống.

Xuy!

Một kiếm chém xuống, không gian tê liệt!

Nhưng mà cái này một kiếm, nhưng là bị hai màu đen tay gắt gao kẹp lấy!

Thứ lạp!

Vô số kiếm khí cùng kiếm ý tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra!

Phương Thốn Kiếm Vực!

Ở Dương Diệp phóng xuất ra Phương Thốn Kiếm Vực cái kia nhất chớp mắt, trước mặt hắn cái bóng kia đột nhiên khẽ run lên, nhưng sau trực tiếp hư ảo .

Dương Diệp hai mắt híp lại, cầm kiếm chợt một cái quét ngang .

Cái này lúc, một bàn tay trực tiếp xuyên qua hắn kiếm, khắc ở trước ngực của hắn .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, Dương Diệp bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, nhưng mà, trước ngực hắn con kia màu đen tay cũng là vẫn tồn tại như cũ, không ngừng mà phá hủy hắn nhục thân!

Giờ khắc này, Dương Diệp quả đoán bỏ kiếm, hai tay hắn chợt hướng trước ngực đập xuống.

Ầm!

Một đạo tàn ảnh tự Dương Diệp trước mặt liên tục nhanh chóng thối lui!

Mà xa chỗ, Dương Diệp ngừng lại, mới vừa dừng lại, hắn hai bên khóe miệng chính là tràn ra hai lau tiên huyết .

Không xa chỗ, cái bóng kia đang muốn xuất thủ lần nữa, mà đang ở cái này lúc, hơn mười đạo khí tức tự phía dưới mà đến, chỉ chốc lát, ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh thân về sau, xuất hiện sấp sỉ chừng ba mươi người!

Chính là Kiếm Vô Địch đám người!

Hai bên giằng co đứng lên!

......

------oOo------

Chương 2761: chúng ta xuất thủ trước!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Song phương giằng co, theo mặt ngoài đến xem, Dương Diệp bên này đã có ưu thế tuyệt đối .

Chừng ba mươi danh mệnh kỳ cường giả, thêm trên Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh, cái này đội hình, không thể nói là trong trời đất này tối cường, thế nhưng, cũng sẽ không quá yếu đi .

Nhưng mà, xa chỗ cái bóng kia cũng không có rút đi ý tứ .

Cái này lúc, cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh lần nữa xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu trên khoảng không .

Phía trước đại trận tuy là đánh lui cái này bốn đầu dị thú Tranh Nanh, thế nhưng, cũng không có đưa chúng nó chém giết .

Không trung, trong đó một đầu dị thú Tranh Nanh làm như thu được cái gì mệnh lệnh, trực tiếp tự không trung lao xuống mà xuống, hướng Dương Diệp đám người đụng tới .

Phía dưới, một luồng kiếm quang phóng lên cao .

Chính là cái kia Kiếm Vô Địch!

Toàn bộ vạn giới thành bên trong, ngoại trừ An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp, không thể nghi ngờ là Kiếm Vô Địch thực lực tối cường .

Mà ở Kiếm Vô Địch thân về sau, mọi người cũng dồn dập đi theo .

Cái bóng kia tắc thì để lại cho Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh .

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, Dương Diệp đột nhiên giữ nàng lại, An Nam Tĩnh quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Ngươi đi giúp hắn nhóm!"

An Nam Tĩnh nhíu mày, không giải khai .

Cái này thần bí nhân thực lực, không phải Dương Diệp có thể chống lại .

Dương Diệp nói: "Ngươi đi giúp hắn nhóm, có thể lấy thời gian nhanh nhất giải quyết bọn họ ."

An Nam Tĩnh hơi trầm ngâm, nhưng sau đó xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Cuối cùng, nàng vẫn là tuyển trạch tin tưởng Dương Diệp!

Như Dương Diệp nói, như nàng cùng Dương Diệp bị cái này thần bí nhân ngăn chặn, trận chiến đấu này, trong đoạn thời gian căn bản sẽ không kết thúc . Mà có hỗ trợ của nàng, Kiếm Vô Địch đám người chính là có thể lấy tốc độ nhanh nhất giải quyết cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh còn có những thứ kia trường mâu thị vệ .

Đương nhiên, đây hết thảy phải xem Dương Diệp có thể hay không ngăn chặn cái bóng kia!

Dương Diệp đối diện, cái bóng kia nói: "Muốn thả đại chiêu sao?"

Dương Diệp không nói gì, quanh người hắn kiếm ý khí tức đột nhiên tăng vọt, không chỉ có như đây, sát ý cũng theo đó xuất hiện ở quanh người hắn .

Ma Kiếm đạo!

Xa chỗ, cái bóng kia khẽ gật đầu, "Đây cũng là có chút ý tứ ."

Thanh âm rơi xuống, kẻ khác đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Thứ lạp!

Giữa sân, không gian run rẩy một hồi . Một đạo tàn ảnh, đánh về phía cách đó không xa Dương Diệp .

Dương Diệp tay phải chậm rãi cầm Kiếm Tổ chuôi kiếm, sau một khắc, hắn rút kiếm chợt chính là nhất trảm, nhưng mà, cái này kinh thiên nhất kiếm nhưng là bị hai cái tay cho gắt gao hợp ở . Mà ngay một khắc này, Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ đột nhiên bộc phát ra một đạo rực rỡ kiếm quang, một thanh hắc kiếm chém bay mà ra .

Dương Diệp trước mặt, cái bóng kia thân thể một bên, trực tiếp tránh thoát chuôi này phi kiếm, cùng này đồng thời, hai tay hắn tổng cộng Dương Diệp kiếm đi phía trước chính là chấn động .

Ầm!

Dương Diệp liên tục chợt lui!

Cái bóng kia đang muốn tiếp tục xuất thủ, nhưng mà, một thanh phi kiếm từ hắn thân chém về sau tới!

Chính là cái kia táng mệnh kiếm!

Cái bóng dừng bước lại, xoay người đấm ra một quyền .

Thình thịch!

Cái kia chuôi táng mệnh kiếm trực tiếp bị đánh phi!

Làm cái bóng kia xoay người cái kia nhất chớp mắt, một thanh kiếm từ hắn đỉnh đầu bút thẳng chém tới .

Cái bóng kia không tránh không né , mặc cho cái này một kiếm chém xuống.

Xuy!

Dương Diệp cái này một kiếm trực tiếp đem cái bóng kia chém vỡ, thế nhưng, Dương Diệp không mừng mà kinh, hắn cầm kiếm chợt hướng cùng với chính mình bên người một cái quét ngang .

Ầm!

Cái này một kiếm quét ra, Dương Diệp cảm giác một cường đại lực lượng tập kích lần hắn toàn thân .

Thình thịch!

Cả người hắn trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà hắn mới vừa dừng lại, ở trước mặt hắn, từng đạo tàn ảnh lặng yên ngưng hiện .

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trước mắt bóng này tốc độ quá nhanh! Nhanh hơn hắn nhiều lắm! Dùng mắt nhìn, căn bản không được .

Dụng tâm xem!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp bên hông, một thanh kiếm đột nhiên bay ra, nhưng chém về sau hướng về phía Dương Diệp trước mặt cái kia đạo đạo tàn ảnh, thế nhưng rất nhanh, táng mệnh kiếm ngừng lại, hai cây chỉ kẹp lấy cái này táng mệnh kiếm!

Ở cái kia hai cây chỉ phía dưới, táng mệnh kiếm không pháp ở tiến thêm một bước!

Chẳng qua cái này lúc, Dương Diệp cũng là đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Táng mệnh kiếm trên khoảng không, một đạo huyết hồng kiếm quang một trận chiến chợt hiện mà xuống.

Cái kia hai cây chỉ đột nhiên buông lỏng ra táng mệnh kiếm, nhưng sau một quyền hướng cái kia đạo ánh kiếm màu đỏ như máu đánh tới .

Ầm!

Cái kia ánh kiếm màu đỏ như máu ầm ầm nổ tung, thế nhưng rất nhanh, lại là một đạo ánh kiếm màu đỏ như máu chém tới!

Bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Giờ khắc này, Dương Diệp khí thế cùng lực lượng đạt tới chính mình đỉnh phong .

Rầm rầm rầm rầm ...

Cái kia đạo tàn ảnh liên tiếp lui về phía sau, trong khoảnh khắc chính là lui đủ số túc trăm trượng, nhưng mà, Dương Diệp kiếm thế cũng là càng ngày càng mạnh, mỗi một kiếm đều sẽ so trước đó một kiếm mạnh mẽ .

Lúc này đây, là Dương Diệp lần đầu tiên phản áp chế!

Mà đổi thành một bên, có An Nam Tĩnh gia nhập vào chi về sau, cái kia bốn đầu dị thú Tranh Nanh thêm trên cái kia chừng mười danh thị vệ đồng dạng bị áp chế gắt gao . Trong đó một đầu dị thú Tranh Nanh càng là vết thương thật mệt mỏi, đã đến chết bên viền!

Cái bóng kia hiển nhiên đã ý thức được một màn này!

Đột nhiên, Dương Diệp một kiếm rơi khoảng không, trước mặt hắn cái kia đạo cái bóng đã không ở, cùng này đồng thời, ở chung quanh hắn, xuất hiện ba đạo cái bóng!

Ba gã cái bóng!

Ba gã cái bóng đột nhiên đồng thời tiêu thất .

Dương Diệp hai mắt híp lại, cầm kiếm chợt một cái quét ngang .

Xuy!

Một đạo ánh kiếm màu đỏ ngòm chấn động ra đến, thế nhưng rất nhanh, cái này đạo ánh kiếm màu đỏ như máu trực tiếp vỡ nhỏ .

Sau một khắc, một bàn tay trực tiếp khắc ở Dương Diệp trước ngực .

Thình thịch!

Dương Diệp trong nháy mắt bay ngược đến rồi vạn trượng bên ngoài, hắn mới vừa dừng lại một cái, một đạo tàn ảnh từ đỉnh đầu đánh tới, Dương Diệp vội vã giơ kiếm nhất trảm, cái này lúc, một tay đột nhiên nắm được hắn kiếm, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp quả đoán bỏ qua kiếm, hai cánh tay hướng phía trước chính là oanh một cái .

Thình thịch!

Cái kia đạo tàn ảnh rút lui đến rồi trăm trượng bên ngoài!

Ở Dương Diệp hai cánh tay chi lên, là cái kia hoành thiên!

Giờ khắc này, Dương Diệp vô số huyết dịch dồn dập rưới vào cái kia hoành thiên bên trong, cái kia hoành thiên ở Dương Diệp huyết dịch kích hoạt xuống, lực lượng điên cuồng tăng vọt!

Dương Diệp đưa tay nắm chặt, Kiếm Tổ lần nữa xuất hiện ở trong tay hắn .

Lúc này đây, là hoành thiên thêm Kiếm Tổ!

Không xa chỗ, cái bóng kia nói: "Ngươi con bài chưa lật không thiếu . Để cho ta ..."

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng kêu thảm thiết thê lương, cái bóng quay đầu nhìn lại, không xa chỗ, nhất tôn dị thú Tranh Nanh chính thẳng cái kia không trung chậm rãi rơi, ở con dị thú này Tranh Nanh đỉnh đầu, đứng một nữ tử!

Chính là cái kia An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh lạnh lùng nhìn thoáng qua cái bóng kia, nhưng sau đó xoay người hướng một đầu dị thú Tranh Nanh vọt tới .

Bên kia, cái kia mười tên thị vệ cũng đã chết bốn năm danh!

Có thể nói, cái bóng bên này đã đại bại!

Cái bóng trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, thân thể hắn đột nhiên rung động kịch liệt lên .

Không xa chỗ, Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn biết, khả năng này là bóng này một kích tối hậu, như hắn tiếp đó, bọn họ lần này liền thắng . Như không có thể tiếp được, giữa sân cục diện đem nghịch chuyển trong nháy mắt!

Xa chỗ, cái bóng kia trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh đen nhánh sắc trường mâu . Sau một khắc, cái kia chuôi trường mâu đột nhiên tuột tay mà ra, trực tiếp bắn về phía Dương Diệp .

Trường mâu xoay tròn, không gian từng khúc nổ tung!

Dương Diệp cũng không có phòng thủ, mà là thân hình run lên, hướng cái kia chuôi trường mâu bổ tới .

Rất nhanh, Dương Diệp trong tay Kiếm Tổ chém vào cái kia chuôi trường mâu chi lên, trong nháy mắt, Kiếm Tổ cùng cái kia chuôi trường mâu trực tiếp rạn nứt ra, mà lúc, Dương Diệp bên hông, một thanh kiếm chém bay mà ra .

Ầm!

Cái kia chuôi trường mâu trực tiếp bị chém vỡ!

Dương Diệp thu hồi Kiếm Tổ, cầm cái kia táng mệnh kiếm, hướng trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Ầm!

Không xa chỗ, cái bóng kia cũng không có đón đỡ Dương Diệp cái này một kiếm, mà là hướng lui lại đi, cái này vừa lui, đã lui đủ số túc nghìn trượng, triệt để cùng Dương Diệp kéo dài khoảng cách .

Bởi vì bên kia, cái kia vài đầu dị thú Tranh Nanh cùng những thị vệ kia đã bại lui .

Hắn đang đánh xuống phía dưới, những thứ kia đều sẽ chết!

Cái bóng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, không xa chỗ, An Nam Tĩnh đám người nhận thấy được một màn này, dồn dập lui lại .

Hai bên lần nữa kéo dài khoảng cách, xa xa đối lập nhau .

Dương Diệp nhìn thoáng qua cách đó không xa cái bóng, "Cút về đi!"

Cái bóng khẽ lắc đầu, "Làm sao có thể chứ ?"

Nói xong, ở không gian bốn phía đột nhiên rung động kịch liệt lên, rất nhanh, từng đạo khí tức cường đại không ngừng từ cái này chút không gian bên trong chấn động xuất hiện .

Nhận thấy được một màn này, giữa sân mọi người thần sắc đều là ngưng trọng .

Dương Diệp đột nhiên nói: "Lui về ."

Mọi người gật đầu, dồn dập hướng lui lại đi, mà An Nam Tĩnh cùng Dương Diệp tắc thì là đi đoạn hậu .

Chỉ chốc lát, Kiếm Vô Địch đám người đã trải qua dồn dập lui về vạn giới thành .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng đang lui về phía sau đi, cái bóng kia chẳng biết tại sao, cũng không có xuất thủ ngăn cản . Quá không biết bao lâu, ở hắn không gian bốn phía đột nhiên nứt ra, rất nhanh, từng vị khổng lồ yêu thú tự trong đó chui ra!

Trong đó, có dị thú Tranh Nanh, còn có một số không biết tên yêu thú, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số cầm trong tay trường mâu thị vệ .

Rất nhanh, toàn bộ vạn giới thành trên khoảng không bị những thứ này thân ảnh khổng lồ bao trùm .

Một cổ vô hình áp lực bao phủ toàn bộ vạn giới thành!

Vạn giới thành bên trong, vô số người ngẩng đầu nhìn không trung đàn thú cùng chúng cường giả .

Đây là sau cùng quyết chiến sao?

Cái này lúc, một cái bóng đột nhiên xuất hiện ở vạn giới thành trên khoảng không, cái kia đạo cái bóng mắt nhìn xuống phía dưới, "Ta nhóm mục tiêu, chỉ là cái này Dương Diệp, giao ra Dương Diệp, chúng ta lập tức rời đi, cho ngươi nhóm một canh giờ thời gian suy nghĩ . Một canh giờ chi về sau, nếu như không giao ra Dương Diệp, ta nhóm đem san bằng toàn bộ vạn giới thành!"

Vạn giới thành trung .

Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua không trung, nhưng sau mang theo mọi người về tới đại điện .

Trong đại điện, bầu không khí cực kỳ trầm trọng .

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Các ngươi thấy thế nào ?"

Đinh Thược Dược trầm mặc .

Lúc này, nàng là không thích hợp lên tiếng .

Cái này lúc, cái kia Lưu Uyên đột nhiên nói: "Đương nhiên là đánh với bọn họ một trận, ta tin tưởng, không có ai sẽ tin tưởng chuyện hoang đường của hắn chứ ?"

Hoang Doanh gật đầu, "Giao ra Dương huynh, cái kia lúc, chúng ta chính là tự chui đầu vào rọ, bởi vì khi đó, chúng ta chính là hắn nhóm đao trên nền nhục thân, bọn họ muốn cắt thế nào thì cắt thế đó!"

Giữa sân, chúng mệnh kỳ cường giả dồn dập gật đầu .

Cái bóng kia, đơn giản chính là muốn chia hóa Dương Diệp cùng bọn họ quan hệ, như bọn họ thật tin lời của đối phương, đến thì chết như thế nào cũng không biết .

Cái này lúc, một gã lão giả nhìn về phía Dương Diệp, "Thành chủ, liền trực tiếp nói làm sao làm chứ ? Lúc này đây, không phải bọn họ chết, chính là chúng ta vong!"

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, sau đó nói: "Trận lão!"

Trận Đạo Tử đi ra .

Dương Diệp nhìn về phía Trận Đạo Tử, "Trận pháp có thể chuẩn bị xong ?"

Trận Đạo Tử gật đầu, "Tất cả chuẩn bị ổn thỏa!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Đi thôi . Chúng ta xuất thủ trước ."

Mọi người: "..."

....

------oOo------

Chương 2762: thiêu hồn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Xuất thủ trước!

Không thể không nói, giữa sân tất cả mọi người vẫn là có chút mộng!

Hiển nhiên, phía trước cái bóng kia bày ra thực lực đối với tất cả mọi người vẫn là có ảnh hưởng.

Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Làm sao vậy ?"

Giữa sân một số người muốn nói lại thôi .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Chúng ta không chủ động xuất kích, chờ nhóm xuống, kết quả cũng giống như nhau . Không cùng một dạng là, chúng ta xuất thủ trước, trước chiếm giữ chủ động . Các ngươi cảm thấy thế nào ?"

Giữa sân, chúng người đưa mắt nhìn nhau, nhất về sau, mọi người gật đầu .

Cứ như vậy, đoàn người dồn dập đi ra đại điện, rất nhanh, hơn mười đạo khí tức cường đại phóng lên cao! Cầm đầu, là một luồng kiếm quang!

Vạn giới thành trên khoảng không, cầm đầu cái kia đạo cái bóng lạnh lùng nhìn chăm chú vào phía dưới, tại hắn thân về sau, có chừng mười sáu con dị thú Tranh Nanh, ngoại trừ này bên ngoài, còn có một số yêu thú cường đại, số lượng cộng lại chí ít chừng mười đầu .

Ngoại trừ này bên ngoài, còn có chừng hai mươi vị cầm trong tay trường mâu kim giáp thị vệ .

Cái này 20 vị kim giáp thị vệ hình thể dị thường cao lớn, so với nhân loại bình thường chí ít lớn mấy lần!

Cái bóng khẽ lắc đầu, "Muốn chết ."

Thanh âm rơi xuống, hắn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, phía dưới Dương Diệp đám người đột nhiên ngừng lại .

Rất nhanh, Dương Diệp đám người hướng hai bên tản ra .

Phía dưới vạn giới thành trung, Trận Đạo Tử đột nhiên tung một căn kim sắc cờ xí, rất nhanh, cái kia cờ trên không trung hóa thành một luồng kim quang tản ra .

Ầm ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ vạn giới thành kịch liệt run lên, ngay sau đó, một đạo rộng chừng gần nghìn trượng cự đại kim sắc quang trụ từ cái này vạn giới thành trung phóng lên cao .

Cái này đạo kim sắc quang trụ tản mát ra khí tức mạnh, làm cho giữa sân tất cả mọi người vì đó động dung .

Cho dù là Dương Diệp, cũng là có chút ngoài ý muốn, cột sáng này, coi như là hắn, đều không nhất định có thể hoàn toàn chống đỡ được!

Đương nhiên, cái này trận pháp mạnh như vậy, đối với hắn nhóm mà nói, là một chuyện tốt!

Ở nơi này lúc, cái bóng kia đột nhiên xuất hiện ở cái kia kim sắc quang trụ trước, hắn một chưởng vỗ hướng về phía cái kia đạo kim sắc quang trụ .

Ầm!

Toàn bộ quang trụ kịch liệt run lên, đồng thời ngạnh sinh sinh bị buộc ngừng lại, thế nhưng cũng không có tiêu tán, bất quá, cái bóng kia lòng bàn tay bên trong, một cường đại lực lượng chính liên tục không ngừng chấn động mà ra!

Ở cổ lực lượng này thôi động xuống, cái kia kim sắc quang trụ chính lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được rạn lấy!

Không xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên nói: "Chính là cái này thời điểm . Mọi người tiến lên!"

Thanh âm rơi xuống, hắn phi thẳng đến nhất tôn dị thú Tranh Nanh vọt tới .

Nghe được Dương Diệp, An Nam Tĩnh mấy người cũng là dồn dập vọt tới .

Hiện tại cái bóng kia bị trận pháp ngăn chặn, đối với hắn nhóm bên này mà nói, không thể nghi ngờ là tốt nhất cơ hội .

Nhưng mà, những dị thú kia Tranh Nanh cùng những thứ kia kim giáp thị vệ mạnh, cũng là vượt ra khỏi Dương Diệp dự liệu . Dù cho không có cái kia thần bí nhân, bọn họ bên này dĩ nhiên cũng không có bất kỳ ưu thế!

Đặc biệt những thứ kia kim giáp thị vệ, thực lực của đối phương so với vạn giới thành chỉnh thể ít nhất phải cao hơn một đoạn, vạn giới thành bên này sấp sỉ ba gã mệnh kỳ cường giả tài năng đủ đối kháng một gã!

Hoàn cảnh xấu!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Dương Diệp bóp nát một miếng truyền âm phù .

Phía dưới vạn giới thành bên trong, cái kia Trận Đạo Tử chân mày cau lại, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn đi tới một gian mật thất, trong mật thất, là từng cái lam sắc vòng tròn, số lượng có chừng mấy vạn nhiều!

Trận Đạo Tử kháp một cái kỳ dị dấu tay, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Khởi động!"

Trong mật thất, những thứ kia lam sắc vòng tròn tức thì thần tốc xoay tròn .

Rầm rầm rầm rầm ...

Bên ngoài, toàn bộ vạn giới đột nhiên run rẩy động, rất nhanh, từng đạo to lớn chùm tia sáng tự vạn giới mỗi bên chỗ phóng lên cao, khi đi tới không trung bên trong, những quang thúc này trực tiếp tê liệt không gian, đi tới vạn giới thành trên khoảng không .

Gần mấy vạn chùm ánh sáng tề tụ vạn giới trường khoảng không, một màn này, thật là đồ sộ .

Mà lúc, cái bóng kia khí tức quanh người đột nhiên tăng vọt .

Ầm!

Cái kia đạo kim sắc quang trụ trực tiếp nổ bể ra tới!

Cái bóng kia cũng không có xuất thủ, mà là cùng hắn sau lưng những dị thú kia Tranh Nanh cùng với những thị vệ kia hướng lui về sau đủ đủ vạn trượng, thế nhưng, những thứ kia chùm tia sáng tốc độ cũng là nhanh hơn!

Cái bóng kia đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Thứ lạp!

Ở những thứ kia chùm tia sáng trước mặt, một tấm to lớn lôi điện võng đột nhiên xuất hiện, trong nháy mắt, vô số lôi điện giống như giống như cuồng phong bạo vũ tràn hướng những thứ kia chùm tia sáng .

Rầm rập ...

Toàn bộ vạn giới thành trên khoảng không, vô số chùm tia sáng cùng lôi điện giao thoa bạo tạc, toàn bộ phía chân trời trong nháy mắt bị dìm ngập!

Dương Diệp mang theo mọi người hướng sau liên tục chợt lui, bởi vì những thứ kia bạo tạc mà sinh ra khí lãng thật sự là có điểm kinh người, tuy là bọn họ không sợ, thế nhưng không muốn đem khí lực lãng phí ở những khí lãng này tiến lên!

Cứ như vậy, toàn bộ phía chân trời hư không đủ đủ chấn động sấp sỉ nửa canh giờ mới chậm rãi bình tĩnh trở lại!

Mà cái bóng kia đám người vẫn tồn tại như cũ!

Dương Diệp cầm kiếm đi về phía cái kia thần bí nhân đám người, rất nhanh, hắn đi tới cái kia thần bí nhân trước mặt mười trượng trở lại vị trí, "Tiếp tục chiến ?"

Cái bóng khẽ gật đầu, "Chiến!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hướng bên phải vươn, nhưng sau nhẹ nhàng lôi kéo .

Xuy!

Nơi ấy, không gian tê liệt, ngay sau đó, một đạo to lớn đen nhánh sắc lôi điện tự trong đó bị hắn ngạnh sinh sinh kéo ra ngoài!

Cái bóng lôi kéo cái kia đạo thiểm điện chợt hướng Dương Diệp vị trí chính là vung .

Xuy Xuy Xuy xuy ...

Cái kia đạo lôi điện chỗ đi qua không gian trực tiếp bị đốt cháy thành hư vô!

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, mà lúc, một đạo tàn ảnh đột nhiên từ hắn bên cạnh chợt lóe lên!

Chính là An Nam Tĩnh!

An Nam Tĩnh cầm trong tay Chiến Qua trực tiếp đâm vào cái kia đạo lôi điện chi tiến lên!

Ầm!

Cái kia đạo lôi điện một hồi kích chiến, thế nhưng rất nhanh, vô số nhỏ như lông phát lôi ti hướng An Nam Tĩnh bắn nhanh đi!

Mà đang ở cái này lúc, một mảnh kiếm quang tàn nhẫn chém mà tới.

Rầm rầm rầm rầm!

Trong khoảnh khắc, cái kia mảnh nhỏ lôi ti trực tiếp bị mảnh này kiếm quang chém hết .

Thế nhưng, ở trước mặt hai người, từng đạo lôi điện lặng yên xuất hiện, mà ở những thứ này lôi điện chi về sau, chính là cái bóng kia!

Nhìn thấy một màn này, giữa sân mọi người thần sắc đều là ngưng trọng .

Cái bóng kia đột nhiên bấm tay một điểm, chỉ yên tâm, chính là phía dưới vạn giới thành .

Thứ lạp!

Trong nháy mắt, vô số lôi điện giống như từng cái cự long hướng phía dưới vạn giới thành bắn nhanh đi!

Giờ khắc này, toàn bộ vạn giới thành trên khoảng không đã bị những thứ này hắc sắc lôi điện bao trùm!

Trong mật thất, Trận Đạo Tử hiển nhiên dĩ nhiên đã nhận ra một màn này, trong mắt hắn hiện lên một cái lệ khí, "Trận pháp đối với trận pháp sao? Vậy thì tới đi!"

Vừa nói, hai tay hắn thần tốc kết ấn, rất nhanh, trong mật thất, hầu như tất cả lam sắc vòng sáng đều kịch liệt xoay tròn!

Giờ khắc này, Trận Đạo Tử ở vạn giới chỗ bố trí đưa trận pháp toàn bộ bị khởi động!

Vạn giới rung động!

Rất nhanh, vạn giới thành trên khoảng không, xuất hiện một đạo to lớn màn ánh sáng màu vàng, cái này đạo màn ánh sáng màu vàng che lấp toàn bộ vạn giới thành, ngoại trừ này bên ngoài, màn sáng ra không gian đột nhiên nứt ra, ngay sau đó, vô số quang thúc màu vàng tự trong đó vọt ra .

Trong nháy mắt, toàn bộ phía chân trời trở thành những quang thúc này còn có những thứ kia sấm sét chiến trường!

Mà ở mảnh chiến trường này chi lên, còn có một mảnh chiến trường!

Dương Diệp đám người cùng cái bóng kia đám người đã trải qua lần nữa chiến với nhau!

Không đến một hồi, vạn giới thành bên này đã bắt đầu có người vẫn lạc .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên thủ không ngừng vây công lấy cái bóng kia, đối mặt Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh vây công, cái bóng kia cư nhiên không chút nào rơi hạ phong!

Ầm!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh liên tục chợt lui, ở trước mặt bọn họ, một đạo đen nhánh sắc lôi tiên mang theo từng đạo nhọn chói tai tiếng quét ngang mà đến!

An Nam Tĩnh đang muốn xuất thủ, cái này lúc, Dương Diệp ngăn cản An Nam Tĩnh, "Ngươi đi giúp hắn nhóm!"

Đã không có An Nam Tĩnh cùng hắn, vạn giới thành bên này căn bản không phải cái này vũ trụ bốn chiều đối thủ .

Song phương thực lực, chênh lệch thật có chút đại!

An Nam Tĩnh hơi trầm ngâm, rất nhanh, nàng xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Ở An Nam Tĩnh rời đi cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp cả người trong nháy mắt huyết đỏ lên .

Ma Kiếm đạo!

Tay phải hắn nắm thật chặc bên hông chuôi kiếm, làm cái kia đạo lôi điện cách hắn chỉ có hơn một trượng thời điểm, hắn đột nhiên nhún người nhảy lên, nhưng sau rút kiếm chính là nhất trảm!

Xuy!

Một kiếm chém xuống, cái kia đạo lôi điện trực tiếp bị cái này một kiếm một phân thành hai, mà lúc, một đạo tàn ảnh đánh tới .

Dương Diệp bên hông, táng mệnh đột nhiên chém bay mà ra .

Cái này thì cái kia đạo tàn ảnh ngừng lại, đón lấy, tay phải hắn trực tiếp cầm cái kia chuôi táng mệnh! Thế nhưng, một đạo kiếm quang cũng là từ hắn đỉnh đầu tàn nhẫn chém mà đến!

Tàn ảnh kia nắm táng mệnh bình di mấy phần, lấy táng mệnh chặn Dương Diệp cái này một kiếm .

Thế nhưng, cái bóng kia nhưng là bị cái này một kiếm chấn địa tự không trung nhanh rớt mà hạ!

Mà ở không trung, Dương Diệp rút kiếm chém liên tục .

Bạo phát thức Phong Ma Kiếm Pháp!

Trong nháy mắt, Dương Diệp chính mình cũng không biết mình rốt cuộc rút ra nhiều thiếu kiếm!

Cùng này đồng thời, cái bóng kia trong tay táng mệnh kiếm đột nhiên tránh thoát cái bóng tay, phi thẳng đến cái bóng đầu nạo quá khứ!

Cái bóng kia đột nhiên hướng sau chợt lui mấy trăm trượng, tránh thoát Dương Diệp cái này hai kiếm!

Dương Diệp đang muốn xuất thủ, cái bóng kia hai tay đột nhiên chắp tay trước ngực .

Ầm!

Dương Diệp không gian bốn phía bằng khoảng không nổ tung, ngay sau đó, từng đạo đen nhánh sắc thần lôi giống như một tấm võng lớn trực tiếp đem Dương Diệp bao vây lại, cùng này đồng thời, những thứ kia thần lôi chi về sau, là một tấm to lớn bồn máu miệng khổng lồ, cái này trương bồn máu miệng khổng lồ theo sát những thứ kia thần lôi mà đến!

Dương Diệp hai mắt híp lại, hắn hướng lui về sau một bước, nhưng sau hai tay cầm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là cắm xuống .

Kiếm Vực!

Thời gian qua đi hồi lâu, hắn lần nữa thi triển ra Kiếm Vực .

Trong nháy mắt, toàn bộ Kiếm Vực bao phủ ở chung quanh hắn hết thảy tất cả thần lôi cùng với tấm kia bồn máu miệng khổng lồ, ngoại trừ này bên ngoài, ở mảnh này Kiếm Vực bên trong, vô số kiếm quang đột nhiên xuất hiện .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai ...

Mảnh này Kiếm Vực bên trong, kiếm quang giăng khắp nơi cắt . Không đến một hồi, cái kia mảnh nhỏ thần lôi đều bị kiếm quang chém hết, thế nhưng, ở nơi này Kiếm Vực bên trong, cũng là xuất hiện một tấm to lớn miệng máu!

Những thứ kia kiếm quang đối với cái này miệng máu cư nhiên không có dùng!

Cùng này đồng thời, cái kia đạo cái bóng đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Hai mặt thụ địch!

Dương Diệp khóe miệng nổi lên một cái hung lệ, đang muốn liều mạng, mà đang ở cái này lúc, một đạo bóng trắng ở trong sân chợt lóe lên .

Thình thịch!

Cái kia nguyên bản tiêu thất cái bóng lại trở về mình nguyên lai vị trí!

Rất nhanh, cái kia đạo bóng trắng đi tới tấm kia miệng khổng lồ trước, bóng trắng cầm kiếm lóe lên .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy .

Tấm kia miệng khổng lồ chi lên, vô số vết kiếm lặng yên xuất hiện, chỉ chốc lát, tấm kia miệng khổng lồ phát ra một đạo tiếng kêu thảm thiết, nhưng sau liên tục chợt lui .

Dương Diệp trước mặt, đứng một gã nữ tử váy trắng!

Chính là cái kia quần trắng thiên mệnh!

Nữ tử váy trắng mu tay trái trong người về sau, tay phải cầm kiếm, nàng lạnh lùng nhìn cách đó không xa cái bóng kia, "Lão đại mặc kệ các ngươi . Ta quản!"

Thanh âm rơi xuống, bên ngoài vung tay phải lên, một mảnh kiếm quang chấn động mà ra .

Không xa chỗ, mấy đầu dị thú Tranh Nanh đầu nộ tại chỗ bay ra ngoài, cùng này đồng thời, cái bóng kia tức thì bị một mảnh kiếm quang bức liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mười mấy trượng, ngoại trừ này bên ngoài, theo nữ tử váy trắng biến mất, xa chỗ, năm sáu danh trường mâu thị vệ đầu trực tiếp cùng thân thể phân ra .

Trong nháy mắt, cái bóng bên này bị trọng thương!

Ở nơi này lúc, nào đó chỗ đám mây chi lên, một giọng nói truyền đến, "Ba hơi, ngươi như vẫn còn ở giới này, ta phải giết ngươi!"

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở mọi người đỉnh đầu .

Hành đạo kiếm!

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua cái kia hành đạo kiếm, nhưng sau quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nàng bấm tay một điểm, một đạo quyển trục rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Đây là ta nhất sau để lại cho ngươi ."

Theo thanh âm rơi xuống, nữ tử váy trắng toàn thân đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực!

Thiêu hồn!

......

------oOo------

Chương 2763: không phải năm đó nàng!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo chuôi này hành đạo kiếm xuất hiện, giữa sân trong nháy mắt yên tĩnh lại ..

Mà khi chứng kiến nữ tử váy trắng thiêu hồn một khắc kia, cái bóng kia đám người càng là liên tục chợt lui, nhìn ra được, bọn họ rất là kiêng kỵ .

Dương Diệp trong lòng hoảng hốt, trực tiếp thi triển ra Kiếm Vực mạnh mẽ trấn áp nữ tử váy trắng ngọn lửa trên người!

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhưng sau ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia chuôi hành đạo kiếm, chuyển chớp mắt, nàng cầm kiếm phóng lên cao . Mà nàng quanh thân, ngọn lửa kia cũng là chậm rãi tiêu thất .

Mọi người dồn dập ngẩng đầu .

Hư không bên trong, cái kia hành đạo kiếm đột nhiên điện xạ mà xuống.

Rất nhanh, ở ánh mắt của mọi người bên trong, lưỡng đạo kiếm quang giống như hai khỏa thiêu đốt lưu tinh, lấy kịch liệt nhất phương thức đụng vào nhau .

Ầm!

Mọi người đỉnh đầu cái kia một vùng không gian bên trong, vô số kiếm khí đột nhiên chấn động ra đến, giữa sân mọi người dồn dập chợt lui, những thứ kia chấn động ra tới kiếm khí, thật sự là quá mức khủng bố .

Thế nhưng rất nhanh, cái kia một vùng không gian bên trong bình tĩnh lại, chỉ chốc lát, một nữ tử tự không trung nhanh rớt mà hạ!

Chính là nữ tử váy trắng!

Nữ tử váy trắng hậu bối chỗ, tiên huyết giống như một phần nhỏ nước suối lưu xuống.

Mà ở cái này nữ tử váy trắng đỉnh đầu chừng trăm trượng chỗ vị trí, cái kia hành đạo kiếm bút rơi thẳng xuống.

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, vội vã vọt tới nữ tử váy trắng trước mặt, tay phải hắn ngăn cản nữ tử váy trắng thắt lưng, nhưng sau sẽ bên ngoài trực tiếp đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp bỗng nhiên ngẩng đầu, cái kia hành đạo kiếm đã tới đỉnh đầu hắn!

Dương Diệp bẻ bẻ cổ, trong tay, xuất hiện một thanh hắc kiếm!

Táng mệnh kiếm khắc chế thiên mệnh kiếm!

Lần này, hắn muốn nhìn một chút cái này táng mệnh kiếm có thể hay không khắc chế cái này hành đạo kiếm!

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Chân hắn xuống cái kia một vùng không gian trực tiếp vỡ nhỏ!

Mà bản thân của hắn, tắc thì cầm kiếm phóng lên cao .

Ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp kiếm đâm ở tại cái kia hành đạo kiếm kiếm nhọn chi lên.

Mũi nhọn đấu với đao sắc!

Hai kiếm vừa mới tiếp xúc, một đạo chói tai lưỡi mác tiếng chính là ở trong sân vang lên, cái này đạo kim qua tiếng chấn địa giữa sân màng nhĩ mọi người một hồi đau đớn, mà cái kia đứng mũi chịu sào Dương Diệp càng là thất khiếu xuất huyết!

Răng rắc!

Ở nơi này lúc, một đạo thanh thúy gãy tiếng đột nhiên ở trong sân vang lên .

Kiếm tét!

Mọi người nhìn về phía cái kia hai thanh kiếm, Kiếm Vô Địch đám người khuôn mặt sắc trong nháy mắt âm trầm .

Bởi vì gảy lìa là táng mệnh kiếm!

Ầm!

Cái này lúc, Dương Diệp tự không trung nhanh rớt mà xuống, cái kia hành đạo kiếm vẫn chưa truy kích, mà là xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Không trung, Kiếm Vô Địch đám người vội vã tiếp nhận Dương Diệp, lúc này, Dương Diệp quanh thân trải rộng vết kiếm, cái kia từng đạo kiếm, giống như là muốn đem Dương Diệp cắt một dạng, kinh người không gì sánh được .

Xa chỗ, cái kia đạo cái bóng đương nhiên sẽ không buông tha cái này cơ hội, bên ngoài đang muốn xuất thủ, ở nơi này lúc, một đạo khí tức cường đại đột nhiên tự bên phải đánh tới .

Cái kia đạo cái bóng bỗng nhiên quay đầu, cái này lúc, một đạo nhân ảnh đã tới trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, chỉ một quả đấm đã hướng đầu hắn đánh tới .

Cái bóng đồng dạng nắm chặt nắm tay, nhưng sau đấm ra một quyền!

Ầm!

Hai đạo nhân ảnh vừa chạm liền tách ra, cách xa nhau mấy trăm trượng!

Cái bóng đối diện, là một nữ tử, chính là cái kia Dương Bất Tử!

Nhìn thấy Dương Bất Tử, cái bóng kia gằn giọng nói: "Đáng chết!"

Vừa rồi thiên mệnh lão đại xuất thủ, đúng là hắn giải quyết Dương Diệp cùng vạn giới thành tốt nhất thời điểm, thế nhưng, hắn không nghĩ tới nửa đường giết ra một cái Dương Bất Tử!

Ở nơi này lúc, trước mặt hắn không gian đột nhiên truyền ra một giọng nói, "Mau lui!"

Là cái kia thần bí nhân thanh âm!

Nghe được đạo thanh âm này, vốn là còn chút do dự cái bóng kia tức thì xoay người mang theo mọi người biến mất ở không xa chỗ .

Tới nhanh, lui cũng mau!

Ngắn ngủi thời gian chính là biến mất ở trong tầm mắt của mọi người .

Dương Bất Tử cũng không có truy, nàng xem xem quả đấm của mình, nắm tay chi lên, một mảnh cháy đen . Nàng ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa chỗ, trầm mặc khoảng khắc về sau, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa An Nam Tĩnh đám người, "Người này không đơn giản, làm cho tiểu tử kia nhanh lên khôi phục ."

Nói xong, nàng xoay người biến mất ở không xa chỗ .

Một bên khác, cái kia Mạt Pháp Chi Địa đám người cùng Thiên Tú còn có Kỳ Bỉ Thiên chiến đấu đã ngừng lại .

Chuẩn xác mà nói là Kỳ Bỉ Thiên hai nữ đã chạy ra khỏi bọn họ vây quanh!

Đây cũng là cái bóng kia vì sao vội vội vàng vàng rời đi chân chính nguyên nhân, một ngày cái này hai nữ chạy trở về, thêm trên cái kia Dương Bất Tử, bọn họ cơ hồ không có bất kỳ phần thắng nào!

Quả đoán lui!

Tinh không bên trong, thần bí nhân nhìn chăm chú vào xa chỗ phía trước, không biết ở nhìn nhau rất chậm .

Cái này lúc, tại hắn bên cạnh cái kia Thụ Vô Biên đột nhiên nói: "Cái này hai nữ, thực lực quá mạnh mẽ . Nếu như ngươi không bại lộ thực lực chân chính, chúng ta đối với trên các nàng, không có gì phần thắng!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Ta chỉ là muốn ngăn chặn các nàng, không có nghĩ qua giết các nàng! Cho dù là cái kia Dương Diệp, không phải vạn bất đắc dĩ, ta cũng không muốn giết hắn!"

"Vì sao ?" Thụ Vô Biên có chút không giải khai .

Tá Mạc mấy người cũng nhìn về phía thần bí nhân .

Thần bí nhân đạm thanh nói: "Đừng quên . Các nàng cùng Dương

Diệp địch nhân, là chúng ta, thế nhưng, cũng là thiên mệnh . Bọn họ sớm muộn phải cùng cái kia thiên mệnh kình chống nhau ."

"Vì sao không liên thủ ?" Tá Mạc đột nhiên hỏi một câu .

Thần bí nhân lắc đầu, "Không phải người cùng một đường . Lại, ta cần cái kia Linh Tổ!"

Tá Mạc trầm giọng nói: "Buông tha Linh Tổ, cùng hắn nhóm liên thủ, nhất định có thể cùng cái kia thiên mệnh một trận chiến ."

Dương Diệp không phải một cái người, mà là toàn bộ vũ trụ ba chiều, hơn nữa còn có Kỳ Bỉ Thiên cùng với Thiên Tú loại này cường giả tương trợ, có thể nói, như Dương Diệp liên thủ, muốn đối kháng cái kia thiên mệnh, cũng không phải là không thể sự tình!

Thần bí nhân lắc đầu cười, "Các ngươi đem sự tình nghĩ quá đơn giản ."

Vừa nói, tay hắn chỉ chỉ đầu ngón tay đỉnh, "Chúng ta bây giờ nếu như cùng Dương Diệp liên thủ, kết quả chính là nàng theo cái kia đám mây xuống, nhưng sau mọi người chết."

"Không thể đánh một trận?" Tá Mạc hỏi .

Thần bí nhân đạm thanh nói: "Biết cái bóng kia là ai chăng ? Hắn gọi Diêm Quân, dùng chúng ta vũ trụ ba chiều đẳng cấp mà nói, hắn thuộc về chân chính phá mệnh kỳ, hơn nữa còn là tột cùng phá mệnh kỳ, thế nhưng, cái này vô số năm qua, hắn như trước bị nữ nhân kia trấn áp gắt gao . Cho đến bây giờ, hắn bản thể cũng không dám ra ngoài vũ trụ bốn chiều . Cho dù là ta thời kỳ tột cùng "

Thụ Vô Biên trầm giọng nói: "Lẽ nào liền một mạch tiếp tục như thế?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Chờ, chờ một cái nhất thích hợp cơ hội!"

"Lúc nào thích hợp nhất ?" Một bên Lệ Đế trầm giọng hỏi .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Chúng ta, Dương Diệp bọn họ, vũ trụ bốn chiều bọn họ chờ chúng ta tam phương xem ai nhịn không được trước tìm nàng liều mạng thời điểm ."

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia tinh không bên trong, "Nếu như ta không có đoán sai, mặc kệ nàng ở mưu chèo cái gì, thế nhưng, cũng sắp đến . Nàng có thể là ở chờ cái kia thiện linh chắc là như vậy . Từ vừa mới bắt đầu, nàng chính là đang bức bách, bức bách cái kia thiện linh cùng ác linh thần tốc trưởng thành, như nàng mong muốn, ác linh đã khôi phục như cũ 7-8 thành . Mà cái kia thiện linh phỏng chừng cũng muốn nhanh. Khi này thiện linh cùng ác linh triệt để khôi phục lúc, tất cả nên kết thúc ."

Thụ Vô Biên trầm giọng nói: "Nàng muốn ta bản thể thần thụ, lại muốn chí âm chí dương, còn có cái kia thiên tâm địa tâm hiện tại lại muốn cái này chí thiện chí ác, nàng đến tột cùng muốn làm cái gì ?"

Thần bí nhân hai tay khoanh phía trước, "Làm cái kia thiện linh cùng ác linh triệt để khôi phục lúc, chúng ta thì sẽ biết ."

Cái này lúc, cái bóng kia đột nhiên xuất hiện ở thần bí nhân đám người trước mặt không xa chỗ .

Cái bóng trầm giọng nói: "Các ngươi còn ngăn không được mấy người các nàng nữ nhân ?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Nói những thứ này đã mất ý nghĩa, đi thôi, tìm một địa phương thương lượng thương lượng chuyện kế tiếp tình!"

Nói xong, bên ngoài mang theo mọi người xoay người rời đi .

Tại chỗ, cái bóng kia trầm mặc hồi lâu, cuối cùng vẫn đi theo .

Vạn giới thành .

Thời khắc này vạn giới thành đã khôi phục bình tĩnh, thế nhưng, toàn bộ thành bên trong bầu không khí như trước trầm trọng vô cùng .

Bởi vì Dương Diệp sống chết không rõ!

Thậm chí, có người đồn Dương Diệp đã vẫn lạc!

Có thể nói, bây giờ vạn giới thành lại bắt đầu lòng người bàng hoàng .

Bên ngoài đại điện, đứng hơn hai mươi danh mệnh kỳ cường giả .

Vì thủ người, chính là Kiếm Vô Địch!

Lúc này, cái này hai mươi người đều đang đợi!

Đương nhiên, bọn họ thần sắc cũng là ngưng trọng . Bởi vì một ngày chân chính truyền đến Dương Diệp rơi xuống tin tức, toàn bộ vạn giới thành sợ là trong khoảnh khắc chính là hội tan rã!

Dương Diệp ở, vạn giới thành ổn!

Điện bên trong, không có một bóng người .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nằm cái kia phi thăng đài lên, tại hắn bên cạnh, là Tiểu Bạch, còn có Tô Thanh Thi cùng với Đinh Thược Dược chúng nữ .

Mà ở Dương Diệp bên phải không xa chỗ, nằm là tên kia nữ tử váy trắng .

Dương Diệp quanh thân, vô số Hồng Mông Tử Khí tụ tập, ngoại trừ Hồng Mông Tử Khí, còn có Thái Nhất Huyền Khí cùng với các loại các dạng thiên địa linh khí .

Ở nơi này chút huyền khí chữa trị xuống, rất nhanh, Dương Diệp trên người những thứ kia kiếm thương bắt đầu ở chậm rãi khôi phục .

Thế nhưng, rất chậm!

Cùng so với trước kia, đơn giản là thiên địa cách biệt!

Đương nhiên, cùng trước đây cũng bất đồng, lần này là hành đạo kiếm lưu lại vết kiếm .

Khi thấy Dương Diệp quanh thân tổn thương đang dần dần khôi phục lúc, giữa sân mọi người đều là thả lỏng một hơi .

Một bên Đinh Thược Dược trong lòng cũng là thả lỏng một hơi, bởi vì bên ngoài còn rất nhiều người đang đợi nàng tin tức . Nàng không dám tưởng tượng, như Dương Diệp thật vẫn lạc, toàn bộ vạn giới thành sẽ biến thành cái dạng gì!

Còn tốt, thức dậy!

Dương Diệp trợn mở con mắt, cái này lúc, Tiểu Bạch lập tức liền nhào tới, nàng hai móng vuốt nhỏ ôm thật chặc Dương Diệp cổ, đầu không ngừng mà cọ xát Dương Diệp cằm .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Tiểu gia hỏa!"

Vừa nói, hắn ôm Tiểu Bạch chậm rãi đứng lên .

Hắn nhìn thoáng qua chúng nữ, cười nói: "Cho các ngươi lo lắng!"

Tô Thanh Thi khẽ lắc đầu, "Vô sự là tốt rồi!"

Dương Diệp gật đầu, nhưng sau hắn nhìn thoáng qua trên người mình tổn thương, thời khắc này hắn, thân trên như trước trải rộng vết kiếm!

Thật là mạnh kiếm!

Dương Diệp thần sắc dần dần ngưng trọng .

Đang ở phía trước, hắn đón đỡ cái kia thiên mệnh lão đại một kiếm lúc, hắn mới phát hiện, cô gái kia thực lực, so với hắn tưởng tượng còn muốn đáng sợ a!

Bất quá, lúc này đây hắn thu hoạch có thể nói là cự đại .

Đón đỡ một kiếm kia, hắn ở kiếm đạo phương diện, lại phát hiện một cái phương hướng mới .

Vẫn là câu nói kia, mỗi một lần chiến bại, hắn có thể đủ phát hiện mình rốt cuộc là nơi nào không đủ, mà bị cái kia thiên mệnh đánh bại, cái này cảm ngộ càng thêm khắc sâu .

Thu hoạch tâm tư, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía cái kia nữ tử váy trắng, "Nàng không sao chứ ?"

Nữ tử váy trắng cái này thì trợn mở con mắt, nàng mờ mịt nhìn tinh không .

Tất cả mọi người không nói gì .

Sau một lúc lâu, nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Nàng thật dám giết ta nàng đã không phải là năm đó cái kia nàng đây, càng không phải là năm đó cái kia ta ."

.....

------oOo------

Chương 2764: Huyền giả đại lục, Tiêu Dao Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mọi người chung quanh dồn dập thối lui, chỉ còn Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng, còn có Tiểu Bạch ..

Tiểu Bạch nhất định là sẽ không lui .

Nữ tử váy trắng chậm rãi đứng dậy, ở trước ngực nàng phần bụng, cái kia kiếm động vẫn tồn tại như cũ .

Nữ tử váy trắng nhẹ cười cười, "Ta phải đi!"

"Đi ?"

Dương Diệp chân mày cau lại, "Vì sao ? Ý tứ của ta đó là, vì sao không ở lại chỗ này đem tổn thương chữa cho tốt ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Ta lưu ở nơi đây, chính là đang buộc nàng động thủ ."

Dương Diệp trầm mặc, "Tiền bối, ngươi vừa rồi sở nói là ý gì ?"

Nữ tử váy trắng hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Nàng dám giết ta, liền ý nghĩa nàng khả năng không muốn dung hợp ."

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Nàng không muốn trở thành thời kỳ tột cùng ta đây, hoặc có lẽ là, nàng đã chân chính vượt qua thời kỳ tột cùng ta đây, chỉ biết càng mạnh!"

Dương Diệp trầm mặc .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Biết lai lịch của ta sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử váy trắng nhẹ cười cười, "Ta cũng là một người bình thường, một cái phi thường phi thường không thể bình thường người, nói đến ngươi khả năng không tin, ta 24 tuổi mới bắt đầu tu luyện . Bởi vì cái kia thời đại, thiên đạo bất nhân, vạn vật thương sinh như con kiến hôi rất hắc ám một cái thời đại ."

Vừa nói, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp thân lên, "Biết năm đó ta vì sao như vậy cường đại sao?"

Dương Diệp lắc đầu .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Tình . Ta đạo, kỳ thực cùng ngươi là một đường. Mà bây giờ, nàng đã khả năng vượt ra khỏi chuyện tình cảm ."

Dương Diệp: "

Nữ tử váy trắng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Ở ta bản tôn bản thân phân giải phía trước, ta là thật đích thực muốn bảo vệ tốt cái này thế giới, khi đó ta, bên ngoài trấn áp vũ trụ bốn chiều, bên trong bình vũ trụ ba chiều, cũng có thể nói là ở cân bằng hai cái vũ trụ thế nhưng, ta quá cường đại rồi . Cường đại đến cái vũ trụ này đã không chịu nổi ta lực lượng, cho nên, ta bản thân phân giải . Mà chúng ta bốn cái, nàng là mạnh nhất cái kia ."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía cái kia mảnh nhỏ hư không, "Biết không ? Ta vừa rồi liền nàng một kiếm cũng không có tiếp xuống. Cái này chứng minh, nàng thực lực không thể so trước đây thời kỳ tột cùng ta đây yếu, hơn nữa, nàng bây giờ còn có thể du đãng ở nơi này vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều trong lúc đó, không ảnh hưởng hai cái này vũ trụ, ý vị này "

Nói đến đây, nàng cũng không nói gì .

Dương Diệp cười khổ, "Nói như vậy, chúng ta là chết chắc không phải!"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, nàng quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Liều mạng, có lẽ có lối ra đây!"

Vừa nói, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, nhẹ giọng nói: "Cố lên nha!"

Nói xong, nữ tử váy trắng đã ly khai Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài chỗ, Dương Diệp trầm mặc không nói .

Thời khắc này hắn, đã chân chính ý thức được chuyện nghiêm trọng .

Nữ nhân kia, khẳng định mưu đồ rất lớn .

Đương nhiên, quan trọng nhất là, đối phương muốn Tiểu Bạch cùng Nhị Nha!

Chí thiện chí ác!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn không trung, Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, chính là của hắn mệnh, không muốn để cho các nàng có việc, nhất định phải liều mạng .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp về tới trong phòng tu luyện .

Hắn xếp bằng ngồi dưới đất, nhưng sau sẽ Kiếm Tổ đặt ở đầu gối của mình lên, đón lấy, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Trong đầu, chỉ còn phía trước một kiếm kia!

Táng mệnh kiếm khắc chế thiên mệnh kiếm!

Thế nhưng, mới vừa rồi hắn dùng táng mệnh kiếm cùng cái kia hành đạo kiếm liều mạng lúc, hắn táng mệnh kiếm cũng là hoàn bại!

Khắc chế ?

Dương Diệp khẽ lắc đầu, cái này căn bản không tồn tại! Sự thực chứng minh, kiếm cuối cùng là nguyên nhân người mà cường đại! Cũng không phải nói táng mệnh kiếm so với hành đạo kiếm kém, chủ yếu nhất nguyên nhân là hắn Dương Diệp so với cái kia thiên mệnh lão đại yếu!

Loại tình huống này xuống, hắn lấy cái gì kiếm đều không hữu dụng!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn ở một lần kia giao phong bên trong, phát hiện cái kia thiên mệnh lão đại kiếm đạo lực lượng!

Một loại chí thuần tới thật kiếm đạo lực lượng!

Đang ở cái kia nhất chớp mắt, hắn rốt cục biết mình Kiếm Tổ cùng tại sao mình còn thiếu một chút mới đến phàm kiếm!

Thiếu chút nữa là cái kia một chút cực hạn!

Trong phòng tu luyện, Dương Diệp giống như nhập định lão tăng .

Một người một kiếm!

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Theo Đinh Thược Dược ra Hồng Mông Tháp, bên ngoài đại điện mọi người dồn dập tràn vào trong đại điện .

Đinh Thược Dược nhìn mọi người liếc mắt, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Không sao ."

Nghe vậy, giữa sân mọi người tức thì thả lỏng một hơi .

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Mọi người cũng đừng phớt lờ, hiện tại, đối diện với của chúng ta, còn có cái kia vũ trụ bốn chiều, Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân, cùng với cái kia thiên mệnh, nói thẳng thắn hơn, mọi người tiền đồ vẫn là nhất ẩn số!"

Hoang Doanh khẽ gật đầu, "Đinh cô nương nói, chúng ta tự nhiên sẽ hiểu, bất quá, có Dương huynh ở, mọi người chí ít hội an tâm một điểm . Còn phía sau, cũng chỉ có thể làm hết sức mình, nghe thiên ý ."

Mọi người dồn dập gật đầu, đến rồi loại thời điểm này, bọn họ ngoại trừ liều mạng bên ngoài, không có bất kỳ lựa chọn nào .

Đầu hàng ?

Nhân gia căn bản xem không lên a...!

Bây giờ vũ trụ ba chiều, chỉ có thể đoàn, mọi người đoàn kết nhất trí, như vậy có thể còn có hy vọng!

Đinh Thược Dược lại nói: "Hiện tại trong thành lòng người bàng hoàng, chư vị đi xử lý một chút đi!"

Mọi người dồn dập gật đầu, đang muốn xoay người rời đi, ở nơi này lúc, Đinh Thược Dược đột nhiên lại nói: "Chậm đã!"

Mọi người nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Mở cửa thành, sơ tán hết thảy mệnh kỳ dưới người ."

Nghe vậy, giữa sân mọi người thần sắc tức thì ngưng trọng .

Đinh Thược Dược nói: "Chúng ta phải chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất ."

Dự tính xấu nhất!

Khoảng khắc chi về sau, điện bên trong mọi người dồn dập rời đi .

Trong đại điện chỉ còn An Nam Tĩnh cùng Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược ngồi ở một bên, mặt sắc như nước .

Một lát sau, nàng đột nhiên nhìn về phía An Nam Tĩnh, "An cô nương, ngươi nên biết lưu lại ý vị như thế nào ."

An Nam Tĩnh không nói gì .

Đinh Thược Dược tựa ở cái ghế lên, nhẹ giọng nói: "Biết không ? Lúc này đây, ta cảm thấy chúng ta phần thắng, là số không ."

An Nam Tĩnh nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược khẽ cười nói: "Ta không biết thiên mệnh cụ thể muốn làm cái gì, thế nhưng, ta biết, nhóm hiện tại giống như là bị chuồng nuôi heo, nàng sở dĩ không giết, không phải là không có năng lực giết, mà là muốn nuôi cho mập giết . Ở nàng cái kia thực lực tuyệt đối trước mặt, chúng ta không có bất kỳ năng lực chống đở ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía nội điện, "Hắn rất yêu nghiệt, thực lực rất mạnh . Thế nhưng, hắn lúc này đây phải đối mặt, không phải người, thật là thần, một cái hầu như lệnh hai cái vũ trụ cũng vì đó tuyệt vọng thần ."

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ điện bên ngoài phía chân trời, "Sinh cũng được, chết cũng thôi, cùng hắn cùng nhau ."
Cvt: Ít nói, nhưng đã nói là chất như nước cất.

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, cười nói: " Cũng đúng. Đã từng ta cô phụ hắn quá nhiều..., hiện tại nếu là có thể cùng hắn cùng chết, đối với ta mà nói, coi như là một loại giải thoát đi!"

An Nam Tĩnh lắc đầu, "Hắn vẫn chưa trách ngươi ."

Nói xong, nàng biến mất ở giữa sân .

Điện bên trong, Đinh Thược Dược trầm mặc hồi lâu, đột nhiên, nàng khẽ nở nụ cười .

Vạn giới thành trên khoảng không .

Hai gã nữ tử nhìn chăm chú vào phía dưới vạn giới thành, cái này hai nữ, dĩ nhiên chính là Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú .

Một lát sau, Kỳ Bỉ Thiên nói: "Tiểu tử kia so với trước đây mạnh không thiếu ."

Thiên Tú khẽ gật đầu, khóe mắt có một nụ cười, "Quả thực lớn lên không thiếu ."

Vừa nói, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, nàng đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, "Có nắm chắc hay không giết nữ nhân kia ?"

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu .

Thiên Tú trầm mặc .

Cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên lại nói: "Bất quá, chúng ta có thể đi tìm tìm phía trước ngăn chúng ta cái kia thần bí nhân, người này đã ở tính kế hắn, có thể làm làm ."

Thiên Tú khẽ gật đầu, nàng nhìn thoáng qua phía dưới cái kia vạn giới điện, nhưng sau cùng Kỳ Bỉ Thiên xoay người biến mất ở mịt mờ tinh không bên trong

Vô tận tinh không bên trong, một gã kiếm tu chậm rãi đi tới, đi rất chậm, giống như là bước chậm.

Kiếm tu một mạch cứ như vậy đi tới, nhất về sau, hắn đi vào một màn ánh sáng bên trong, vừa mắt, là một mảnh mới thế giới .

Toàn bộ thế giới giống như đốt trọi một dạng, đến chỗ tràn đầy hư thối đốt trọi vị .

Toàn bộ thế giới, khó coi!

Nhìn thấy một màn này, kiếm tu chân mày hơi nhíu lại .

Ở nơi này lúc, ở kiếm tu trước mặt, xuất hiện nhất người đàn ông tuổi trung niên, nam tử mặc quần áo hắc sắc trường bào, chỉ có liếc mắt .

Kiếm tu nhìn về phía người đàn ông trung niên thân về sau, rất nhanh, hắn thu hồi ánh mắt, "Không có mạnh hơn ngươi ."

Nam tử khẽ gật đầu, "Tại hạ Diêm Quân . Các hạ xưng hô như thế nào ?"

Kiếm tu nhẹ giọng nói: "Huyền giả đại lục, Tiêu Dao Tử ."

Diêm Quân nói: "Các hạ xuống đây ta vũ trụ bốn chiều, chỉ vì đánh với ta một trận ?"

Kiếm tu gật đầu ."Không cầu gì khác . Chỉ phân thắng phụ, có thể không phân sinh tử ."

Diêm Quân trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn lắc đầu, "Ta không phải các hạ đối thủ ."

Kiếm tu lắc đầu, "Ta cảm thấy ngươi có thể!"

Diêm Quân nói: "Ta như liều mạng một trận chiến, có khả năng, nhưng xin lỗi, thân ta về sau, có vô số tộc nhân . Ta không thể cùng các hạ liều mạng ."

Kiếm tu trầm mặc .

Diêm Quân hơi thi lễ, "Cũng xin các hạ giơ cao đánh khẽ ."

"Ngươi muốn xâm lấn vũ trụ ba chiều ?" Kiếm tu đột nhiên hỏi một câu .

Diêm Quân gật đầu, "Không chết không ngớt chi cục ."

Kiếm tu ngón cái hơi nhíu, tiếng kiếm reo vang vọng .

Diêm Quân hai tay chậm rãi nắm chặt, theo thì chuẩn bị xuất thủ . Mà ở hắn thân sau cùng kiếm tu bốn phía, xuất hiện hơn mười đạo khí tức cường đại . Cái này đội hình, so với ở vạn giới thành đội hình mạnh không chỉ gấp mấy lần!

Chỉ vì trước mắt cái này một người!

Không chỉ có như đây, Diêm Quân thân sau phía dưới, nhất tòa tế đàn đã tại bắt đầu chậm rãi vận chuyển .

Mà đang ở cái này lúc, kiếm tu đột nhiên quay đầu, ánh mắt của hắn phảng phất xuyên qua vô số không gian khoảng khắc chi về sau, kiếm tu trong vỏ kiếm kiếm rơi xuống trở về .

Cái kia Diêm Quân hai tay cũng là như trước nắm chặt, cả người như lâm đại địch .

Kiếm tu xoay người hướng xa chỗ đi tới .

"Vì sao ?" Diêm Quân hỏi .

Kiếm tu nhẹ giọng nói: "Hắn tuy là ta tương lai đối thủ, nhưng, cũng là ta Kiếm Tông vãn bối, lần này hắn gặp nạn, vốn định giúp hắn một tay, đưa ngươi chém giết ở chỗ này, nhưng là bây giờ, không cần ."

"Vì sao ?" Diêm Quân hỏi lại .

Kiếm tu cũng là không có nói gì . Cứ như vậy, ở Diêm Quân đám người nhìn kỹ xuống, kiếm tu biến mất ở không xa chỗ .

Sau một lúc lâu, Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, "Vì sao này đẳng cấp cường giả hội xuất hiện ở vũ trụ ba chiều, có một cái thiên mệnh, còn chưa đủ sao!"

Đang ở kiếm tu xoay người một khắc kia, vạn giới thành bên trong, một người đàn ông đi ra đại điện .

Nam tử ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, nhếch miệng cười, "Tất cả, vẫn là rất tươi đẹp."

......

------oOo------

Chương 2765: phàm kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nam tử dĩ nhiên chính là Dương Diệp!

Chỉ bất quá, thời khắc này Dương Diệp cùng lúc trước đã hoàn toàn khác biệt, thân trên tản mát ra khí chất bất đồng!

Cái này lúc, An Nam Tĩnh đi tới Dương Diệp bên cạnh, "Chúc mừng!"

Dương Diệp biến hóa, nàng tự nhiên là có thể cảm giác được.

Mà giờ khắc này, nàng cùng Dương Diệp mới thật sự là có một ít chênh lệch .

Dương Diệp quay đầu nhìn thoáng qua An Nam Tĩnh, cười cười, nhưng sau hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời đám mây, "Lúc này đây chi về sau, không biết còn lại có bao nhiêu người có thể còn sống ."

Lúc này đây cùng quá khứ rất bất đồng .

Quá khứ tối đa chỉ là cục chiến tranh, nhưng là bây giờ, trận này ỷ vào đánh xuống, toàn bộ vũ trụ ba chiều khả năng đều sẽ bị hủy .

Địch nhân thật quá cường đại rồi .

Cái này lúc, Kiếm Vô Địch đám người đi tới trước đại điện, khi thấy Dương Diệp lúc, mọi người khuôn mặt trên đều là kìm lòng không đậu lộ ra tiếu dung .

Tuy là con đường phía trước xa vời, nhưng mọi người vẫn là tâm tồn hy vọng .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Chư vị, lúc này đây chi về sau, chúng ta giữa sân có thể còn sống, sợ là rất ít ."

Hoang Doanh cười nói: "Đây cũng là chuyện không có cách nào khác tình, không phải sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Vậy hãy để cho chúng ta cùng hắn nhóm liều mạng đi. Liều mạng thắng, đương nhiên tốt, mọi người có thể tiếp tục hưởng thụ trong nhân thế mỹ hảo; liều mạng thua, vậy hãy để cho chúng ta vui sướng đầm đìa tới trận chiến cuối cùng đi."

"Ha ha ..."

Giữa sân mọi người đều là phá lên cười .

Tiếng cười bên trong, có dũng cảm, đương nhiên, cũng có chút cho phép bất đắc dĩ .

Đối mặt phía ngoài áp bách, vũ trụ ba chiều, hoặc là chiến sống, hoặc là chết trận!

Không có lựa chọn khác!

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh ly khai vạn giới thành, hai người một đường đi tới tinh không bên trong, hắn lần nữa tìm một cái ghế phóng ở tinh không bên trong, hắn cứ như vậy ngồi ở kia trong . Ở bên cạnh hắn, là An Nam Tĩnh .

Dương Diệp đột nhiên cười nói: "Chẳng bao giờ nghĩ tới, ta Dương Diệp có nhất thiên cũng tới bảo hộ một cái thế giới ."

An Nam Tĩnh hơi cúi đầu .

Kỳ thực, Dương Diệp tuy là ích kỷ, thế nhưng, phân đối tượng . Đối người mình, hắn không có ích kỷ quá . Chỉ là đã từng hắn, cho tới bây giờ cũng không tin ngoại nhân .

Ở nơi này lúc, hai người bọn họ trước mặt cách đó không xa không gian khẽ run lên, ngay sau đó, một gã lão giả nhanh bước ra ngoài .

Rương trúc lão giả!

Nhìn thấy rương trúc lão giả, Dương Diệp tức thì ngây ngẩn cả người . Rất nhanh, hắn chân mày cau lại, bởi vì rương trúc lão giả trên người có rất nhiều tổn thương .

Rương trúc lão giả đi nhanh đến rồi Dương Diệp trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung có chút kinh ngạc, "Tiểu hữu ngươi ..."

Dương Diệp cười cười, không nói gì thêm .

Rương trúc lão giả lắc đầu cười, "Chúc mừng ."

Dương Diệp cười nói: "Tiền bối, ngươi cái này là làm sao vậy ?"

Rương trúc lão giả thấp giọng thở dài, "Lúc này đây, là tới tìm ngươi giúp một tay!"

Dương Diệp nói: "Tiền bối nói thẳng ."

Rương trúc lão giả quay đầu nhìn thoáng qua, sau đó nói: "Vũ trụ bốn chiều đi thông vũ trụ ba chiều, có bốn cái đường, cũng chính là bốn phương tám hướng, cái này bốn phương tám hướng là năm đó vũ trụ bốn chiều tập cử tộc lực đả thông bốn cái vũ trụ đường hầm vận chuyển . Năm đó thiên mệnh chia ra làm bốn, kỳ thực chính là vì trấn thủ cái này bốn cái thông đạo . Đương nhiên, vũ trụ bốn chiều đã ở thủ còn lại ba cái thông đạo, bởi vì các nàng ba cái thực lực rất cường đại, vũ trụ bốn chiều cũng sợ các nàng phản công vào vũ trụ bốn chiều . Đây cũng là cái kia Diêm Quân vì sao không dám ra bản thể nguyên nhân, hắn cần trấn thủ vũ trụ bốn chiều . Cho nên, ngươi minh bạch ý tứ của ta sao?"

Dương Diệp trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Tiền bối ý tứ ta hiểu được ."

Bọn họ trận đánh lúc trước vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả, chỉ là vũ trụ bốn chiều một góc băng sơn!

Hơn nữa, vũ trụ bốn chiều chân chính kiêng kỵ, cũng không phải là vạn giới thành, mà là nữ tử váy trắng các nàng .

Rương trúc lão giả lại nói: "Lúc này đây tới tìm ngươi, là hy vọng ngươi có thể theo ta đi tương trợ một cái nàng ."

"Nữ tử váy trắng ?" Dương Diệp hỏi .

Rương trúc lão giả gật đầu, "Phía trước là ta cùng nàng cùng nhau ở trấn thủ nam diện cái lối đi kia, nàng phát hiện ngươi bên này tình huống rất nghiêm trọng, để ta trước trấn thủ, sau đó tới tương trợ ngươi, mà đợi nàng trở về lúc, nàng đã bản thân bị trọng thương ... Thương rất nặng, bởi vì nàng vẫn là ở mang thương chiến đấu . Mà vũ trụ bốn chiều hiển nhiên đã phát hiện trạng huống của nàng, nàng bên kia cường giả càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mạnh, cái kia Diêm Quân bản thể cái bóng cũng đi nàng bên kia, tình huống nàng bây giờ thật không tốt!"

Dương Diệp gật đầu, "Đi thôi!"

Lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn lại nói: "Tiền bối, ngươi lưu ở nơi đây, thay ta trấn thủ một cái, được không?"

Rương trúc lão giả do dự xuống, sau đó nói: "Hai người các ngươi ?"

Dương Diệp gật đầu .

Rương trúc lão giả còn muốn nói điều gì, chẳng qua Dương Diệp cũng là dẫn đầu nói: "Tiền bối, tin tưởng ta đi."

Rương trúc lão giả nhìn thoáng qua Dương Diệp, cuối cùng, hắn gật đầu, " Được. Ta vừa lúc có thể giúp các ngươi hoàn thiện các ngươi một chút cái này trận pháp!"

Dương Diệp cười nói: "Như này rất tốt!"

Rương trúc lão giả hai tay kết một cái ấn, rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh chân hạ xuất hiện một cái truyền tống trận pháp .

Chuyển chớp mắt, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh trực tiếp biến mất ở giữa sân .

Rương trúc lão giả trầm mặc một hồi về sau, nhưng sau đó xoay người hướng phía dưới vạn giới thành đi .

Nhất khắc chung sau .

Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh tự nhất chỗ đường hầm vận chuyển đi ra, mới vừa ra tới, một làm người ta nôn mửa mùi máu tươi chính là đập vào mặt!

Hai người ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, tại hắn nhóm cuối tầm mắt chỗ, có một to lớn vòng xoáy màu đen, ở vòng xoáy kia trước, đứng ở một gã tay cầm trường kiếm nữ tử váy trắng, mà ở cái kia vòng xoáy bên trong, tùy thời có một ít quỷ dị sinh vật lao tới .

Mặc dù không có một đầu sinh vật có thể tiếp nhận được cái kia nữ tử váy trắng một kiếm, thế nhưng, chúng nó như trước liên tục không ngừng lao tới!

Dương Diệp trầm giọng nói: "Chúng nó đang tiêu hao nàng!"

An Nam Tĩnh gật đầu .

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, nhưng sau cười nói: "Đáng tiếc, không thể tới một lần anh hùng cứu mỹ!"

An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Muốn anh hùng cứu mỹ

?"

Dương Diệp liền vội vàng lắc đầu, "Đùa giỡn, đùa giỡn!"

Nói xong, hắn vội vã liền xông ra ngoài .

Phía sau, An Nam Tĩnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng có một cái nhỏ bé không thể nhận ra biên độ .

Rất nhanh, nàng đi theo .

Xa chỗ, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên vang lên .

Nữ tử váy trắng ngừng lại, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt nàng, nữ tử váy trắng nhíu mày, "Ngươi ?"

Dương Diệp cười nói: "Cùng nhau sát tiến đi?"

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp mấy hơi thở về sau, nhưng sau cười nói: " Được a !"

Thanh âm rơi xuống, ở trước mặt hắn Dương Diệp đột nhiên bạo phát ra hoàn toàn đỏ ngầu .

Ma Kiếm đạo.

Dương Diệp xoay người, một luồng kiếm mang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy!

Dương Diệp qua chi chỗ, một mảnh tiên huyết bắn tung toé .

Dương Diệp thân về sau, nữ tử váy trắng mỉm cười, "Trưởng thành thật mau nha!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cũng biến mất theo ngay tại chỗ .

Cứ như vậy, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh còn có nữ tử váy trắng một đường đi phía trước giết, không đến một hồi, bọn họ đã tới sát cái kia vòng xoáy khổng lồ trước đó.

Mà đang ở cái này lúc, cái kia vòng xoáy to lớn đột nhiên bạo phát ra một đạo hắc quang, hắc quang trong nháy mắt đem Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng còn có An Nam Tĩnh bao phủ .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Cái này lúc, ở mảnh này hắc quang bên trong, vô số kiếm quang đột nhiên giăng khắp nơi, không đến mấy hơi thở thời gian, cái kia mảnh nhỏ hắc quang trực tiếp bị nát bấy .

Cái này lúc, một thanh đen nhánh màu đen phi kiếm đột nhiên chém vào cái kia vòng xoáy to lớn chi lên.

Ầm!

Vòng xoáy to lớn khoảng cách cũng run rẩy, thế nhưng cũng không có phá toái!

Táng mệnh bay ngược trở về Dương Diệp bên hông Kiếm Hồ bên trong .

Dương Diệp nhìn xa chỗ cái kia vòng xoáy to lớn, chân mày cau lại .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Cái kia cũng không phải bình thường đồ đạc, là vũ trụ bốn chiều vũ trụ vách ngăn làm bằng, thế gian này, có thể hủy diệt nó, một bàn tay số lượng cũng không có!"

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Ngươi cũng không có thể sao?"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Có thể . Bất quá, hủy thì đã có sao ? Bọn họ đường hầm không gian đã chú thành, hủy diệt vách ngăn này, chẳng khác nào là triệt để mở ra vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều giữa một con đường, cùng lúc trước cũng không có quá lớn ý nghĩa, không đúng, nếu như chúng ta muốn phản công, hủy diệt vách ngăn này, liền có chút ý nghĩa!"

Dương Diệp ngây cả người, sau đó nói: "Nhanh hủy diệt a! Chúng ta nhất định phải phản công đấy!"

Nữ tử váy trắng nhìn Dương Diệp, "Ngươi là nghiêm túc ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nữ tử váy trắng không có đang nói cái gì, giơ tay lên một kiếm .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, xa chỗ cái kia vách ngăn đột nhiên kịch liệt run lên, mà lúc, một cái bóng đột nhiên tự trong đó vọt ra .

Dương Diệp hai mắt híp lại, đang muốn xuất thủ, nữ tử váy trắng cũng là nhanh hơn hắn, giơ tay lên sau một kiếm chém xuống.

Ầm!

Giữa sân, một đạo tiếng nổ vang vang lên theo . Ngay sau đó, một đạo bóng trắng cùng một đạo hắc ảnh ở không xa chỗ không ngừng lóe lên, tốc độ cực nhanh, coi như là Dương Diệp đều không pháp xem rõ ràng bọn họ bản thể quỹ tích!

Một bên, An Nam Tĩnh liền muốn ra tay, Dương Diệp cũng là lắc đầu .

An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp chỉ chỉ xa như vậy chỗ vách ngăn, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, hiểu Dương Diệp ý tứ .

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, xa chỗ, một đạo kiếm quang trực tiếp bổ vào cái kia vách ngăn chi lên.

Táng mệnh kiếm!

Ầm!

Cái kia vách ngăn kịch liệt run lên, trực tiếp rạn nứt ra!

Mà lúc, Dương Diệp trực tiếp đem táng mệnh kiếm đổi thành Kiếm Tổ, tiếp lấy lần nữa một kiếm phách hạ!

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem vòng xoáy kia vách ngăn cho đánh thành hai nửa .

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái điên cuồng, hắn nhìn về phía An Nam Tĩnh, "Đi, sát tiến đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn cùng với An Nam Tĩnh vọt thẳng vào trong đó, mà lúc, một đầu quái vật lớn hướng hắn đánh tới!

Dị thú Tranh Nanh!

Dương Diệp bước nhanh bắn vọt, rất nhanh, hắn cùng với cái kia dị thú Tranh Nanh càng ngày càng gần, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm .

Một luồng kiếm quang chuyển hình cung lóe lên mà lên.

Xuy!

Giữa sân, một đạo cắt tiếng chợt vang lên, cái kia sợi hình cung kiếm quang xuất hiện ở con dị thú kia Tranh Nanh chi sau .

Con dị thú kia Tranh Nanh như trước vẫn còn ở xông về phía trước, thế nhưng, thân thể hắn cũng là từ trung gian phân ra ... Trong nháy mắt, tiên huyết kèm theo ngũ tạng vung vãi nhất địa, huyết tinh không gì sánh được!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đang cùng nữ tử váy trắng giao thủ cái bóng đột nhiên hướng sau liên tục chợt lui, chợt lui thời điểm, hắn quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Phàm kiếm ..."

Thanh âm bên trong, mang theo một tia khó có thể tin!

....

------oOo------

Chương 2766: sảng khoái một trận chiến!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phàm kiếm!

Cái bóng sở dĩ không có tuyển trạch ngăn cản Dương Diệp, lớn nhất nguyên nhân, hay là bởi vì hắn cảm thấy Dương Diệp không có thực lực có thể phá vỡ cái kia vách ngăn .

Thế nhưng, hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp đã đạt được phàm kiếm!

Cái bóng đang muốn trở về thủ, ở nơi này lúc, một mảnh kiếm quang đã đem hắn đường lui phong kín . Cùng này đồng thời, ở trước mặt hắn, đứng một nữ tử .

Chính là nữ tử váy trắng!

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, sau một khắc, ở cái bóng bốn phía xuất hiện từng đạo kiếm quang, những thứ này kiếm quang giống như một cái cũi một dạng đem cái bóng gắt gao phong tỏa .

Cái này lúc, ở cái bóng trong tay, nhiều hơn một chuôi trường mâu .

Cái bóng hai tay cầm trường mâu chợt hướng trước mặt mình chính là cắm xuống .

Ầm!

Trong nháy mắt, một cường đại khí lãng trực tiếp ở trong sân chấn động ra đến, thế nhưng, những thứ kia kiếm quang cũng là cũng không có phá toái, như trước gắt gao phong tỏa cái bóng kia .

Ở nơi này lúc, cái kia đạo cái bóng đột nhiên ngưng thật một ít .

Ngay sau đó, cái bóng kia cầm trong tay trường mâu chợt một cái quét ngang .

Ầm!

Một mảnh kia kiếm quang trực tiếp bị đẩy lui, kiếm quang lóe lên, những thứ kia kiếm quang đều về tới nữ tử váy trắng kiếm trong tay trung .

Cái bóng quay đầu, lúc này, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đã biến mất ở hắn trong tầm mắt, mà ở hắn trong tầm mắt, là vài đồ thi thể khổng lồ .

Cái bóng cầm trong tay trường mâu đột nhiên hướng về phía xa chỗ chợt chính là ném một cái .

Một chỗ khác từng cái

Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn xoay người, một thanh trường mâu đã tới trước mặt nửa trượng tả hữu vị trí .

Dương Diệp hướng phía trước một cái cất bước, đồng thời, rút kiếm đâm một cái .

Động tác hành văn liền mạch lưu loát!

Keng!

Chói tai kim thiết giao qua tiếng chợt vang lên, cái kia chuôi trường mâu kịch liệt run lên, nhưng quay ngược lại phi mà quay về!

Mà Dương Diệp cũng là cũng không quay đầu lại xoay người biến mất ở xa chỗ, đương nhiên, còn có một mạch theo sát ở bên cạnh hắn An Nam Tĩnh .

Tinh không bên trong .

Cái bóng xem cùng với chính mình trước mặt nữ tử váy trắng, "Theo ta được biết, nàng đã bỏ qua hai lần . Tin tưởng ta, không có lần thứ ba!"

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ta biết ."

Cái bóng nói: "Ngươi là ở tự tìm tử lộ ."

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Ngươi nên cũng biết, nàng đồng dạng sẽ không bỏ qua cho ngươi, vì sao phải nghe nàng sai bảo ? Vũ trụ bốn chiều cùng vũ trụ ba chiều không thể cùng tồn tại ?"

Cái bóng khẽ cười nói: "Chứng kiến ta vũ trụ bốn chiều rồi không ? Bây giờ vũ trụ bốn chiều, đã rời ra phá toái, chúng ta ..."

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Các ngươi gieo gió gặt bão, năm đó ngươi Diêm Ma bộ tộc, trở thành vũ trụ bốn chiều tối cường tộc chi về sau, các ngươi là làm sao đối đãi vũ trụ bốn chiều cái khác những thứ kia tộc ? Các ngươi tàn sát, cuối cùng, khiến thiên địa mất đi cân bằng, linh khí tức thì bị các ngươi không hề tiết chế tiêu xài . Rơi vào bây giờ như vậy, trách ai được ?"

Cái bóng lắc đầu, "Muốn hai cái vũ trụ hòa bình cùng tồn tại, có thể, các ngươi giết nữ nhân kia, mọi người hòa bình cùng tồn tại ?"

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua cái bóng, "Chúng ta đi cùng nàng liều mạng, ngươi vũ trụ bốn chiều tới lần cuối ngồi thu ngư ông thủ lợi, ngươi cái này cách nghĩ ngược lại là có thể."

Cái bóng không có đang nói cái gì, cả người hắn đột nhiên xuất hiện ở nữ tử váy trắng trước mặt, mà lúc, nữ tử váy trắng giơ tay lên chính là một kiếm, trong nháy mắt, khắp nơi thiên kiếm quang đem cái bóng kia bao phủ .

Mà Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh cũng là đã một đường sát tiến vũ trụ bốn chiều!

Một đường lên, từng cái cường giả không ngừng xuất hiện, nhưng mà, cho dù là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả cũng khó mà tiếp hạ Dương Diệp một kiếm!

Một kiếm!

Lúc này Dương Diệp, đã không phải là ban đầu Dương Diệp!

Phàm kiếm!

Rất nhanh, Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh đi tới một tòa huyền không cự đại thành trì trước, ở trước mặt bọn họ, tòa thành kia treo ở nửa khoảng không, cực kỳ bàng đại, mà ở thành tường kia chi lên, đứng một gã cầm trong tay cự phủ đại hán!

Cùng này đồng thời, ở Dương Diệp cùng An Nam Tĩnh bốn phía, xuất hiện mười mấy tên đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Hơn nữa, còn có một số khí tức chính hướng mỗi bên chỗ tới rồi!

Bị bao vây!

Dương Diệp đem kiếm chậm rãi cắm kiếm vào vỏ bên trong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía tường thành chi trên tên đại hán kia, cái này lúc, tên đại hán kia đột nhiên thả người nhảy, sau một khắc, hai tay cầm trong tay cự phủ tự không trung hướng Dương Diệp tàn nhẫn chém mà đến!

Đại hán kia bằng vào lao xuống tư thế, làm cho kỳ lực lượng lại một lần nữa đạt được thật to đề thăng, cái này một búa tư thế, đã vượt ra khỏi đỉnh phong mệnh kỳ cường giả lực lượng!

Phía dưới, Dương Diệp mặt không thay đổi nhìn cái kia một búa rơi xuống, tại hắn bên cạnh An Nam Tĩnh, đã hướng lui về sau một chút .

Rất nhanh, cái kia một búa cách Dương Diệp càng ngày càng gần .

Ở Dương Diệp đỉnh đầu không sai biệt lắm mười trượng lúc, Dương Diệp đột nhiên cúi đầu, sau một khắc, một luồng kiếm quang phóng lên cao .

"PHÁ...!"

Một đạo to rõ ràng tiếng hét phẫn nộ vang vọng phía chân trời!

Một đạo kiếm quang trực tiếp đánh vào cái kia chuôi cự phủ chi lên, sau một khắc, cái kia chuôi cự phủ kịch liệt run lên, nhưng sau nổ bể ra tới. Cùng này đồng thời, đại hán kia bay ngược mà ra, thế nhưng rất nhanh, ở đại hán kia thân về sau, một đạo nhân ảnh lặng yên xuất hiện .

Chính là Dương Diệp!

Dương Diệp xoay người một kiếm chém xuống.

Đại hán kia sắc mặt đại biến, hai cánh tay chợt hướng cùng với chính mình trước mặt chính là hợp lại!

Ầm!

Cái này hợp lại, trực tiếp hợp ở Dương Diệp kiếm, nhưng chỉ là nhất chớp mắt!

Dương Diệp tay phải hơi xoay tròn, kiếm lăn lộn .

Xuy!

Đại hán kia hai tay trong nháy mắt bị chém tới, sau một khắc, một cái kiếm quang tự đại hán kia hầu chỗ xuyên qua .

Đại hán thân về sau, Dương Diệp đem kiếm chậm rãi cắm kiếm vào vỏ . Sau một khắc, hắn quay đầu nhìn về phía tòa kia huyền không chi thành, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn ngón cái nhẹ nhàng một cái, kiếm trong vỏ đột nhiên bay ra .

Xuy!

Cái kia thanh kiếm trực tiếp chém về phía xa chỗ tòa kia huyền không chi thành!

Mà phía dưới, những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả cũng không có xuất thủ ngăn cản .

Đang ở kiếm cách cái kia huyền không chi thành còn có mười trượng trở lại lúc, một người đàn ông đột nhiên xuất hiện ở kiếm trước mặt .

Nam tử đấm ra một quyền!

Ầm!

Dương Diệp kiếm ngạnh sinh sinh bị một quyền này bức cho ngừng lại .

Cái này lúc, nam tử tay phải hướng phía trước chấn động .

Ầm!

Dương Diệp kiếm kịch liệt run lên, nhưng sau lấy tốc độ cực nhanh hướng Dương Diệp phản xạ đi .

Dương Diệp diện vô biểu tình, Kiếm Tổ cách hắn giữa chân mày còn có mấy tấc thì ngừng lại, nó tự động dừng lại!

Rất nhanh, Kiếm Tổ tự động vào vỏ kiếm bên trong .

Dương Diệp nhìn về phía cách đó không xa nam tử kia, nam tử nhẹ giọng nói: "Ta biết cái kia kiếm tu vì sao không ra tay . Nguyên lai, ngươi đã đạt được phàm kiếm trình độ . Phàm kiếm, kiếm tu đỉnh phong số một ... Thật là khiến người ta ngoài ý muốn a!"

Dương Diệp chậm rãi hướng nam tử đi tới, ở nơi này lúc, một cái bóng đột nhiên xuất hiện ở nam tử kia thân sau .

Dương Diệp nhíu mày, cái này lúc, nữ tử váy trắng cũng xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Đi trước!"

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn . Thế nhưng, hắn cuối cùng vẫn tuyển trạch tin tưởng nữ tử váy trắng .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, ba người sẽ rời đi, cái này lúc, xa xa nam tử kia đột nhiên đưa tay phải ra, "Nơi này cũng không phải là các ngươi nghĩ đến là có thể tới!"

Theo nam tử thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nhẹ nhàng nhất chiêu, trong nháy mắt, Dương Diệp ba người không gian chung quanh trực tiếp nứt ra, nhưng sau một cái to lớn đen nhánh vòng xoáy đem ba người thôn phệ .

Đen nhánh vòng xoáy bên trong, nhất cỗ thần bí lực lượng không ngừng hủ thực Dương Diệp ba người, mà Dương Diệp kiếm ý vừa ly khai thân thể chính là trực tiếp tiêu tán!

"Đây là ?" Dương Diệp hỏi .

Nữ tử váy trắng không nói gì, nàng lòng bàn tay mở ra, vãng sinh kiếm xuất hiện ở nàng trong lòng bàn tay, sau một khắc, cái kia vãng sinh kiếm thần tốc xoay tròn, trong nháy mắt, ngàn vạn kiếm quang không ngừng chấn động mà ra .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Toàn bộ vòng xoáy màu đen bên trong đều là kiếm quang!

Ở nơi này lúc, một thanh trường mâu đột nhiên phá vỡ những thứ kia kiếm quang, đi thẳng tới nữ tử váy trắng trước mặt, nữ tử váy trắng ngón tay nhập lại một điểm, một thanh hư ảo kiếm trực tiếp chỉa vào cái kia trường mâu chi lên.

Kiếm trong nháy mắt rạn!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Còn lo lắng cái gì ?"

Dương Diệp phục hồi tinh thần lại, hắn không có xuất kiếm, mà là ra Kiếm Vực, trong nháy mắt, Kiếm Vực trực tiếp đem toàn bộ đen nhánh vòng xoáy bao phủ .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Phá "

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, toàn bộ Kiếm Vực bên trong xuất hiện vô số kiếm quang, khi này chút kiếm quang xuất hiện chi về sau, cái kia đen nhánh vòng xoáy trực tiếp nổ bể ra tới... Mà đang ở cái này lúc, cái kia Diêm Quân đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Diêm Quân tay phải hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp liên tục chợt lui, cùng này đồng thời, khóe miệng hắn trực tiếp tràn ra một cái tiên huyết .

Kiếm Vực bị phá!

Cái kia Diêm Quân lần nữa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, mà lúc, Dương Diệp kiếm đột nhiên ra khỏi vỏ .

Diêm Quân đấm ra một quyền .

Kiếm quyền chạm nhau .

Ầm!

Dương Diệp lần nữa liên tục chợt lui, thế nhưng, làm cái kia Diêm Quân muốn xuất thủ lần nữa lúc, Dương Diệp cũng là đột nhiên lấn người mà lên, sau một khắc, hắn rút kiếm chính là nhất trảm .

Bạo phát thức Trảm Thiên Bạt Kiếm Thuật!

Khi hắn rút ra một kiếm này cái kia nhất chớp mắt, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt đổ nát!

Diêm Quân sau lưng, hắn tay trái chậm rãi nắm chặt, trong nháy mắt, ở trước mặt hắn đỉnh đầu xuất hiện một mặt hư ảo khiên .

Dương Diệp kiếm vững vàng rơi vào bề mặt này khiên chi lên.

Thình thịch!

Một đạo kinh thiên tiếng nổ vang giống như Xuân Lôi đồng dạng tại giữa sân vang vọng dựng lên!

Dương Diệp kiếm rơi vào cái kia mặt cái khiên chi lên, nhưng mà, cũng không có khả năng phá cái kia hư ảo khiên!

Khiên ngạnh sinh sinh đối phó Dương Diệp cái này một kiếm!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo bóng trắng ở trong sân chợt lóe lên . Dương Diệp trước mặt, cái kia Diêm Quân đột nhiên tại chỗ biến mất, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại nghìn trượng bên ngoài .

Dương Diệp trước mặt, là nữ tử váy trắng .

Dương Diệp nhìn phía xa Diêm Quân, tay hắn đang run .

Hắn cũng không nghĩ tới, đã đến phàm kiếm hắn, lại còn không làm gì được cái này Diêm Quân .

Bất quá, cái này cũng bình thường, dầu gì cũng là vũ trụ bốn chiều chi chủ, không có chút thực lực, làm sao có thể sống đến bây giờ!

Nữ tử váy trắng nói: "Ngươi trước đi ."

Dương Diệp lắc đầu, "Cùng đi đi!"

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nói: "Như không thể đi, vậy liền hảo hảo với hắn nhóm đánh một trận, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, "Cũng tốt!"

Xa chỗ, cái kia Diêm Quân tay phải đột nhiên nâng lên, nhưng sau cách khoảng không hướng về phía Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng nhẹ nhàng một hiên .

Phía dưới dưới nền đất .

Ầm!

Một đầu quái vật lớn đột nhiên phóng lên cao .

Không trung!

Thình thịch!

Dương Diệp ba người trực tiếp bị đụng mà liên tục chợt lui!

Ở lui đủ số túc nghìn trượng chi về sau, ba người ngừng lại, mà ở đối diện bọn họ cái kia huyền không chi thành trên khoảng không, xuất hiện một đầu quái vật lớn . Nhất tôn cùng loại long, nhưng cũng không phải long đại yêu!

Đầu này quái vật lớn, long thủ, lang thân, lưng thật dài đâm, đạt hơn gần mười ngàn căn, mỗi cái có chừng mấy trượng dài!

"Ma Nanh Thú!"

Dương Diệp bên cạnh, nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Vũ trụ bốn chiều mạnh nhất đại yêu . Với ngươi cái kia Nhị Nha thuộc về nhất cái cấp bậc!"

"Thật là náo nhiệt!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói đột nhiên tự một bên truyền đến .

Dương Diệp quay đầu, không xa chỗ, xuất hiện một đám người .

Hắn nhận thức!

Chính là cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân đám người!

......

------oOo------

Chương 2767: lấy thân tế kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Theo cái này thần bí nhân xuất hiện, giữa sân thế cục đối với Dương Diệp ba người càng phát bất lợi .

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, "Xin lỗi!"

Là hắn yêu cầu đánh vào, mà bây giờ, chính hắn không chỉ có thân chỗ tuyệt cảnh, còn liền mang nữ tử váy trắng cũng lâm vào loại này tuyệt cảnh . Trong lòng, chung quy vẫn còn có chút áy náy .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Sớm muộn đều sẽ đối mặt!"

Vừa nói, miệng nàng môi nhẹ mở, thế nhưng lúc này đây, không âm thanh!

Bất quá, Dương Diệp cũng là đột nhiên vang lên một giọng nói, "Đi trước!"

Theo đạo thanh âm này vang lên, nữ tử váy trắng trong tay vãng sinh kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, kiếm phóng lên cao, trong nháy mắt, vô số vãng sinh kiếm khí giống như cuồng phong bạo vũ ở trong sân bắn nhanh ra .

Đi trước!

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, hắn nở nụ cười .

Đi trước ý tứ chính là hắn khả năng sống, mà nàng, tại nhiều như vậy cường giả vây công xuống, kiên quyết là không có có đường sống .

Hắn Dương Diệp muốn sống!

Thế nhưng, hắn không muốn để cho mạng của người khác để đổi hắn mệnh, đặc biệt hắn để ý người .

Dương Diệp nhìn về phía An Nam Tĩnh, An Nam Tĩnh lắc đầu, Dương Diệp khổ sáp cười, "Liền lúc này đây ."

An Nam Tĩnh trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

An Nam Tĩnh thực lực không phải không mạnh, mà là loại thời điểm này, cần đặc biệt mạnh mẽ mới được . Hắn rất tinh tường, An Nam Tĩnh xuất thủ, ít nhất bị mấy chục đỉnh phong mệnh kỳ cường giả vây công, nàng sẽ chết!

Càng chưa nói giữa sân còn có cái kia thần bí nhân cùng cái kia Diêm Quân!

An Nam Tĩnh tiến nhập Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong nháy mắt, quanh người hắn tản mát ra vô cùng vô tận sát ý cùng kiếm ý!

Ma Kiếm đạo!

Giờ khắc này, hắn là không dám có giữ lại chút nào đấy!

Ở nơi này lúc, cái kia Diêm Quân trong tay trường mâu đột nhiên tuột tay mà ra, trong nháy mắt, nữ tử váy trắng thả ra cái kia mảnh nhỏ vãng sinh kiếm khí bắt đầu từng khúc yên diệt . Mà hầu như ở cùng thời khắc đó, thần bí nhân xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp bên hông, kiếm xuất vỏ!

Thần bí nhân không tránh không né, Dương Diệp kiếm nhất trảm đến cùng, nhưng mà, cũng là một đạo tàn ảnh, cái này lúc, một con màu đen tay đột nhiên khắc ở Dương Diệp trước ngực!

Dương Diệp thân thể trong nháy mắt cung lên, bất quá, tại hắn bay ra ngoài cái kia nhất chớp mắt, hắn kiếm một cái vót ngang!

Xuy!

Làm như có cái gì bị xé nứt, mà ở trước mặt hắn, một đạo tàn ảnh hướng sau liên thiểm cân nhắc xuống.

Chẳng qua lúc này, Dương Diệp đã tại mấy ngàn trượng bên ngoài, hắn mới vừa dừng lại một cái, cách đó không xa cái kia thần bí nhân tay phải đột nhiên hướng trên duỗi một cái, nhưng sau nhẹ nhàng hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Dương Diệp đỉnh đầu, cái kia một vùng không gian đột nhiên đổ nát rơi .

Trong nháy mắt, Dương Diệp cả người cũng vì đó thay đổi hình!

Cái này lúc, Dương Diệp bên hông, táng mệnh đột nhiên vọt ra .

Xuy!

Dương Diệp chỗ ở cái kia một vùng không gian trực tiếp bị xé nứt ra .

Cái kia thần bí nhân đột nhiên tiêu thất, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp hướng lui về sau một bước nhỏ, một con đen nhánh sắc bàn tay cách hắn phần bụng chỉ có tấc hơn, hắn vừa rồi nếu như lui chậm một tia, cái bàn tay này chính là hội đánh vào hắn phần bụng!

Ở lui cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp kiếm đồng thời cắt xuống, nhưng mà cái này một kiếm, nhưng là bị cái tay kia trực tiếp nắm thân kiếm!

Sau một khắc, cái tay kia nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm hướng sau liên tục chợt lui!

Thần bí nhân hướng phía trước bước ra một bước, trong nháy mắt đi tới Dương Diệp trước mặt, bất quá, nghênh tiếp hắn là đón đầu một kiếm . Nhưng mà, cái này một kiếm vẫn là rơi vào khoảng không . Bởi vì ở kiếm đánh xuống cái kia nhất chớp mắt, thần bí nhân đã hướng lui về sau trăm trượng xa!

Tốc độ kia viễn siêu Dương Diệp!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa thần bí nhân, mà lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên hư ảo .

Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, sau một khắc, táng mệnh kiếm đột nhiên xuất hiện ở tay trái của hắn bên trong, ngay sau đó, song kiếm đủ chém mà hạ!

Cái này hai kiếm, như trước rơi khoảng không!

Khi hắn rơi trống không cái kia nhất chớp mắt, thần bí nhân tay cũng là quỷ dị khắc ở trước ngực hắn .

Dương Diệp khóe miệng cũng là nổi lên một vẻ dữ tợn, giờ khắc này, hắn khởi động Kiếm Vực, chính là chỗ này cũng chớp mắt, hắn cảm thấy cái kia thần bí nhân bản thể chỗ!

Cũng là cái này nhất chớp mắt, hắn táng mệnh kiếm chém bay đi ra ngoài!

Ầm!

Kiếm Vực bên trong, một đạo muộn hưởng tiếng vang lên, rất nhanh, một đạo tàn ảnh hướng phía sau tránh đi . Thế nhưng rất nhanh, cái này đạo tàn ảnh cũng là lại quỷ dị tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, Dương Diệp tay phải cầm kiếm hướng cùng với chính mình bên phải chính là đâm một cái .

Cái này một kiếm đâm ra, một đạo tàn ảnh mới vừa tới, giống như là tự động đụng vào đấy!

Thình thịch!

Cái kia đạo tàn ảnh lần nữa lui trở về tại chỗ, thế nhưng biến mất theo, mà cùng này đồng thời, cách đó không xa Dương Diệp lần nữa xuất kiếm!

Ầm!

Cái kia đạo tàn ảnh lần nữa về tới tại chỗ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa tàn ảnh, kiếm trong tay rung động nhè nhẹ lấy .

Phía trước nằm ở hạ phong, là bởi vì hắn không có nắm giữ cái này thần bí nhân đường lối, mấy lần giao thủ xuống, hắn đã đại khái nắm giữ đối phương quỷ dị này thân pháp .

Xa chỗ, thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Không hổ là phàm kiếm, so trước đó mạnh không thiếu ."

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp quanh mình không gian đột nhiên bắt đầu tầng tầng phân liệt .

Thời khắc này Dương Diệp, giống như là một tấm vỡ tan cái gương, cả người đều rạn thành vô số miếng nhỏ!

Đó là không gian rạn, mà kẻ khác lại vẫn tồn tại như cũ!

Giờ khắc này, Dương Diệp khuôn mặt biến sắc .

Bởi vì hắn phát hiện, thân thể của chính mình đang ở chia ra thành vô số miếng nhỏ!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, rất nhanh, hắn chỗ ở khối kia vết rạn không gian đột nhiên bình tĩnh lại, chuẩn xác mà nói là người khác bình tĩnh lại, thế nhưng, mảnh không gian kia cũng là đã phân chia thành vô số thật nhỏ mảnh nhỏ!

Bất quá, hắn lại không sự tình!

Kiếm Vực!

Tự thành nhất vực!

Hắn lợi dụng Kiếm Vực triệt để nhảy ra một mảnh kia bị thần bí nhân nắm trong tay không gian, nguyên nhân đây, dù cho những thứ kia không gian phân liệt, hắn cũng không có bất kỳ sự tình!

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn còn có một cái mới phát hiện!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa thần bí nhân, "Nguyên lai ngươi thân pháp nguyên lý là như vậy ..."

Hắn vừa rồi mặc dù bị đối phương tốc độ nghiền ép, chủ yếu nhất nguyên nhân chính là đối phương với hắn căn bản không phải nằm ở cùng một cái không gian, đối phương lợi dụng cắt không gian đạt tới cái kia loại tốc độ quỷ mị!

Mà bây giờ, hắn phát hiện, hắn đồng dạng có thể dùng Kiếm Vực làm được như vậy!

Xa chỗ, thần bí nhân hai tay hơi hợp lại ở trước ngực, "Phàm kiếm ... Nói thật, ta biết ngươi yêu nghiệt tột cùng, nhưng thật ra thật không nghĩ tới ngươi sẽ ở thời gian ngắn như vậy trưởng thành đến phàm kiếm tầng thứ . Bất quá, vẫn như cũ không có ích lợi gì!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái kia thần bí nhân chân mày đột nhiên nhíu lại, tay phải hắn hướng phía trước nhẹ nhàng phất một cái, cái kia một vùng không gian trực tiếp chuyển cuộn sóng hình phập phồng, nhưng mà, một thanh kiếm cũng là trực tiếp xuyên qua mảnh không gian kia, đi tới hắn giữa chân mày .

Xuy!

Cái này một kiếm, như trước đâm vào không khí!

Thế nhưng, cái kia thần bí nhân đứng không gian cũng là quỷ dị nhăn nhó, chuyển chớp mắt, Dương Diệp cái này một kiếm trực tiếp chui vào mảnh không gian kia .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Cái kia một vùng không gian đột nhiên nổ bể ra đến, rất nhanh, hai đạo nhân ảnh xuất hiện ở giữa sân .

Chính là Dương Diệp cùng cái kia thần bí nhân!

Vừa rồi một kiếm kia, Dương Diệp đã chuẩn xác tìm được rồi thần bí nhân không gian vị trí chỗ, hắn hiện tại, không ở giống như phía trước vậy bị động, chỉ có thể lấy trông chờ công, hiện tại, hắn có thể chủ động xuất kích!

Ầm!

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, rất nhanh, vô số kiếm khí cùng hắc sắc khí sóng không ngừng chấn động ra tới!

Dương Diệp quay đầu nhìn lại, chính là nữ tử váy trắng cùng cái kia Diêm Quân đang ở kịch liệt giao chiến .

Nữ tử váy trắng mặc dù không có chiếm giữ thượng phong, nhưng cũng không có nằm ở hạ phong!

Nhưng mà, Dương Diệp cảm giác cũng là, bất kể là cái này Diêm Quân vẫn là cái này thần bí nhân, đến thời khắc này cũng không có bại lộ chính mình thực lực chân chính!

Hai người này chân chính mục tiêu, chân chính kiêng kỵ nhất, muốn nhất diệt trừ, nhưng thật ra là cái kia đám mây trên nữ tử!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa cái kia Diêm Quân đột nhiên hướng lui lại đi, cùng nữ tử váy trắng kéo dài khoảng cách .

Diêm Quân nhìn về phía cái kia thần bí nhân, "Giết đi!"

Thần bí nhân gật đầu .

Theo hai người ý bảo, rất nhanh, giữa sân hết thảy mệnh kỳ cường giả đột nhiên động .

Làm thủ, chính là Diêm Quân cùng cái kia thần bí nhân!

Mà giờ khắc này, hai người khí tức dĩ nhiên tại điên cuồng tăng vọt, cái kia để lộ ra khí tức, so trước đó chí ít mạnh không chỉ gấp mấy lần!

Giờ khắc này, cho dù là nữ tử váy trắng thần sắc cũng vì đó ngưng trọng!

Nữ tử váy trắng đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, nàng tay phải bắt được Dương Diệp bả vai, cùng này đồng thời, ở Dương Diệp chân xuống, xuất hiện một cái bạch sắc truyền tống trận, mà lúc, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Cái kia bạch sắc truyền tống trận trực tiếp vỡ vụn!

Nữ tử váy trắng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhãn trung lần đầu tiên có nộ sắc .

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ta không muốn bất luận kẻ nào đang vì ta mà hi sinh ."

Hắn làm sao không biết nữ tử váy trắng ý tứ ? Đơn giản chính là muốn truyền tống đi hắn, thế nhưng, nàng lại lưu lại!

Đối diện với mấy cái này nhân vây công, nàng thật không có một điểm phần thắng!

Đương nhiên, hắn lưu lại, cũng không có phần thắng!

Thế nhưng, hắn vẫn tuyển trạch lưu lại!

Nữ tử váy trắng khẽ lắc đầu, "Coi như lần này đi ra ngoài, ta cũng không sống nổi . Ngươi không có tất phải chết ở chỗ này!"

Nghe vậy, Dương Diệp chân mày cau lại, đang muốn nói, cái này lúc, nữ tử váy trắng đột nhiên xoay người một kiếm chém xuống.

Ầm!

Cái này một kiếm vừa dứt xuống, nàng cùng Dương Diệp trong nháy mắt bị đánh bay, mà ở bọn họ thân về sau, là Tá Mạc chờ mệnh kỳ cường giả ...

Dương Diệp mạnh mẽ xoay người, nhưng sau hóa thành một đạo kiếm quang hướng Tá Mạc đám người vọt tới!

Mà nữ tử váy trắng đối mặt tắc thì là cái kia thần bí nhân cùng Diêm Quân .

Thình thịch!

Mới vừa giao thủ một cái, nữ tử váy trắng trong nháy mắt bị đánh phi, nàng kiếm khí còn chưa triệt để thả ra ngoài chính là trực tiếp bị trấn áp nghiền nát!

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp đồng dạng bị nghiền ép!

Hắn đối mặt, là hơn mười vị mệnh kỳ cường giả, toàn bộ là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Bất quá, tuy là bị nghiền ép, thế nhưng, hắn cũng không có ngược lại xuống, tương phản, hắn giết ngược lại càng hung .

Xuy!

Một thanh kiếm lặng yên từ một danh mệnh kỳ cường giả hầu chỗ xuyên qua, rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở tên này mệnh kỳ cường giả thân về sau, mà lúc, hơn mười đạo cường đại lực lượng trực tiếp rơi vào hắn chỗ ở mảnh không gian kia!

Ầm!

Dương Diệp vội vã thả ra kiếm ý của mình, nhưng mà, kiếm ý trong nháy mắt nổ tung .

Thình thịch!

Dương Diệp trực tiếp thối lui đến vạn trượng bên ngoài .

Mới vừa dừng lại một cái, hơn mười người liền là xuất hiện ở chung quanh hắn, mà đang ở cái này lúc, nữ tử váy trắng đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, ở nữ tử váy trắng phần bụng, cắm một căn trường mâu!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp tức thì ngây dại .

Nữ tử váy trắng quay đầu nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Bọn họ quá nhiều người, đi tìm hắc muội cùng Đồ ."

Thanh âm rơi xuống.

Ầm!

Nữ tử váy trắng quanh thân đột nhiên xuất hiện một ngọn lửa màu đỏ ngòm!

Tự cháy linh hồn!

Cùng này đồng thời, nữ tử váy trắng quanh thân tiên huyết cùng linh khí cùng với linh hồn chi lực đều hướng vãng sinh kiếm vọt tới .

Lấy thân tế kiếm!

.....

------oOo------

Chương 2768: lấy tâm phá mệnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiển nhiên, nữ tử váy trắng là muốn hi sinh chính mình!

Mà đang ở cái này lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở nữ tử váy trắng ..

Kiếm Vực!

Khi này Kiếm Vực bao phủ ở nữ tử váy trắng về sau, nữ tử váy trắng quanh thân hỏa diễm trong nháy mắt bị mạnh mẽ trấn áp xuống!

Dương Diệp đem nữ tử váy trắng kéo đến bên cạnh, hắn nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Ta nói rồi, ta Dương Diệp không muốn bất luận kẻ nào đang vì ta hy sinh ."

Nữ tử váy trắng nhìn thẳng Dương Diệp, "Hai cái cùng chết sao?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Ta không muốn chết, bất quá, như không thể không chết, đó cũng là chuyện không có cách nào khác tình ."

Tuy là đang cười, thế nhưng Dương Diệp khóe mắt cũng là đã có nước mắt chảy ra .

Đoạn đường này đến, rất nhiều người tiêu thất .

U Minh Điện Tam tỷ Huyết Nữ, Dương Vô Địch, Mạc Lão còn có phía trước vì hắn mà khôi phục bản thể Nhị Nha, ký ức bên trong còn thật nhiều người .

Chết!

Ai cũng không muốn chết, thế nhưng, hắn càng không muốn dùng mạng của người khác đổi mạng sống cơ hội .

Dương Diệp xoay người nhìn về phía cái kia đã vây lại Diêm Quân đám người, "Đi lần này, tuy có thể sống, thế nhưng, tâm lại trọn đời khó an . Ta Dương Diệp kiếm, không cầu kiếm đạo vô địch, chỉ cầu không thẹn với lòng ."

Ông!

Cái này lúc, Dương Diệp trong tay, Kiếm Tổ kịch liệt run lên, một đạo tiếng kiếm reo tê liệt phía chân trời hư không, xông thẳng cái kia vân tiêu chi lên.

Dương Diệp quanh thân, kiếm ý cùng sát ý điên cuồng tăng vọt, hơi thở của hắn cũng vào giờ khắc này điên cuồng tăng vọt .

Không xa chỗ, Diêm Quân trầm mặc khoảng khắc chi về sau, nhẹ giọng nói: "Vũ trụ ba chiều, nhân tài liên tục xuất hiện!"

Thần bí nhân khẽ gật đầu, "Sống chết trước mắt nhất khảo nghiệm nhân tâm, cũng nhất khảo nghiệm kiếm tâm a "

Nào đó chỗ đám mây chi lên, bàn cờ trước, nữ tử đột nhiên hướng bên phải phía dưới nhìn thoáng qua, trầm mặc nhất chớp mắt, nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Hảo một cái không thẹn với lòng, kiếm đạo bản tâm thấy thật, thấy tới, thấy thuần nhất cắt do tâm tạo, lấy tâm phá mệnh . Lại một cái người tránh thoát cái này gông xiềng ."

Vũ trụ bốn chiều .

Dương Diệp kiếm ý cùng sát ý đã đạt đến một cái nhân vật cực kỳ khủng bố, chu vi những thứ kia mệnh kỳ trong mắt cường giả đều là lộ ra kiêng kỵ màu sắc!

Phía trước Dương Diệp, đã là phàm kiếm, mà bây giờ, hắn hiển nhiên lại lần nữa chiếm được đề thăng!

Có thể nói, giữa sân ngoại trừ nữ tử váy trắng cùng cái kia Diêm Quân còn có thần bí nhân bên ngoài, không có người có thể tiếp được hạ Dương Diệp một kiếm!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không bên trong, trầm mặc nhất chớp mắt, hắn thu hồi ánh mắt, nhìn về phía cách đó không xa

Diêm Quân hai người, "Một mình đấu ?"

Chiến!

Thời khắc này Dương Diệp, đã quên mất sinh tử, thầm nghĩ một trận chiến!

Diêm Quân lắc đầu, "Ngược lại không phải là sợ ngươi, bất quá, này thì cùng ngươi một mình đấu, không có chút ý nghĩa nào ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía cái kia thần bí nhân, "Ngươi thấy thế nào ?"

Thần bí nhân gật đầu, "Tự nhiên là giết!"

Thanh âm rơi xuống, thần bí nhân đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, Dương Diệp đột nhiên hai tay cầm kiếm hướng trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Cái này một kiếm, tăng thêm Kiếm Vực lực cùng với song trọng ý cảnh!

Ầm!

Trong nháy mắt, lấy Dương Diệp làm trung tâm, phương viên mấy ngàn trượng bên trong không gian trong nháy mắt này trực tiếp đổ nát yên diệt, cùng này đồng thời, vô số kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở cái này một mảnh Kiếm Vực bên trong .

Kiếm quang cắn giết!

Thế nhưng, theo cái kia thần bí nhân cùng Diêm Quân đồng loạt ra tay, cái này một mảnh kiếm quang trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói, chẳng qua lúc này, Dương Diệp cũng là đã mang theo cái kia nữ tử váy trắng thối lui đến mấy vạn trượng bên ngoài!

Diêm Quân cười nhạt, "Muốn đi ? Suy nghĩ nhiều điểm!"

Thanh âm rơi xuống, hắn giơ tay phải lên, nhẹ nhàng lôi kéo .

Xa chỗ, mấy vạn trượng bên ngoài, một thanh trường mâu đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng trước mặt!

Dương Diệp giơ tay lên chính là một kiếm .

Thình thịch!

Cái kia trường mâu trong nháy mắt bị đánh bay!

Chẳng qua lúc này, cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân cũng là đồng thời xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Diêm Quân lắc đầu, "Còn muốn chạy trốn ? Có phải hay không hơi bị ngây thơ rồi!"

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn hư mang, trong nháy mắt, cái kia trường mâu trực tiếp mang theo một đạo chùm sáng màu đen hướng Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng bắn nhanh đi .

Nữ tử váy trắng vừa muốn xuất thủ, nhưng là bị Dương Diệp trực tiếp mạnh mẽ đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, nữ nhân này phía trước ngạnh kháng Diêm Quân cùng thần bí nhân, thêm trên lại mạnh mẽ thiêu hồn tiêu hao thân thể, tuy là bị hắn ngăn cản, nhưng nàng vẫn là tổn thương chính mình nguyên khí cùng thân thể, nàng bây giờ, như mạnh mẽ tiếp tục xuất thủ, là thật chính là muốn chịu chết!

Đem nữ tử váy trắng đưa vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp chợt rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem cái kia chuôi trường mâu chém bay, thế nhưng, đang ở hắn rút kiếm chém xuống cái kia nhất chớp mắt, một con đen nhánh sắc tay đột nhiên khắc ở trước ngực của hắn .

Phốc!

Dương Diệp trong miệng, một ngụm tinh huyết trực tiếp phun ra, hắn trong nháy mắt bay ngược đến rồi vạn trượng bên ngoài .

Người còn chưa dừng xuống, một thanh trường mâu cũng là lần nữa phá khoảng không mà đến, cùng này đồng thời, chu vi hơn mười đạo khí tức cường đại giống như mấy chục toà như núi lớn đặt ở hắn thân lên.

Ngoại trừ này bên ngoài, hắn Kiếm Vực mới vừa xuất hiện chính là trực tiếp vỡ nhỏ!

Giờ khắc này, Dương Diệp biết, khả năng thật muốn xong!

Cái gì đều không có tác dụng .

Thực lực tuyệt đối nghiền ép!

Bất quá, Dương Diệp vẫn không có dự định thúc thủ chịu trói .

Đang ở hắn chuẩn bị muốn thiêu hồn lúc, cái kia Diêm Quân cùng với thần bí nhân đột nhiên ngừng lại, hai người đồng thời xoay người, sau một khắc, hai đạo tàn ảnh trực tiếp đánh về phía bọn họ .

Rầm rầm!

Theo lưỡng đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Diêm Quân cùng với thần bí nhân liên tục chợt lui!

Hai trương quen thuộc mặt mũi xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Chính là cái kia Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú!

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Hồi lâu không thấy!"

Thanh âm vừa dứt, hắn máu tươi trên khóe miệng chính là giống như suối phun một dạng không ngừng tuôn ra!

Có trời mới biết, hắn vừa rồi nhưng là một mình đấu hơn mấy chục vị mệnh kỳ cường giả!

Thiên Tú nhìn thoáng qua Dương Diệp, đón lấy, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Vậy mới tốt chứ!"

Đã từng Dương Diệp, quá có ỷ lại tâm, khi đó, nàng là có một chút hận thiết bất thành cương, bất quá bây giờ, Dương Diệp trưởng thành làm cho nàng rất hài lòng!

Chân chính một mình đảm đương một phía!

Đạt được Thiên Tú khích lệ, chẳng biết tại sao, Dương Diệp cảm thấy rất vui vẻ, rất tự thỏa mãn!

Kỳ Bỉ Thiên quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Tiểu tử, trưởng thành rất nhanh a . Hiện tại coi như là ta với ngươi một mình đấu, cũng không dám nói đánh thắng được ngươi!"

Dương Diệp cười mỉa cười, "Tiền bối, các ngươi sao lại tới đây ?"

Kỳ Bỉ Thiên nói: "Coi như ngươi cái này tiểu gia hỏa gặp may mắn, chúng ta vốn chính là muốn tới xông cái này vũ trụ bốn chiều, cảm giác được bên này có chiến đấu, cứ tới đây nhìn một chút, không nghĩ tới phát hiện là ngươi . Tiểu tử ngươi có gan a, lại dám chạy đến nơi này!"

Dương Diệp cười khổ, lần này là chính hắn trang có chút quá . Cảm thấy có thể tới lui tự nhiên, nhưng mà sự thực chứng minh, cái này thần bí nhân cùng cái này vũ trụ bốn chiều không có hắn nghĩ đơn giản như vậy!

Phàm kiếm không có nghĩa là liền vô địch!

Bất quá, lúc này đây thu hoạch như trước cự đại, vừa rồi kiếm tâm biến hóa, có thể nói, đối với hắn đề thăng là không có gì sánh kịp, hắn hiện tại, làm cho hắn một mình đấu cái kia thần bí nhân hoặc Diêm Quân, hắn không sợ chút nào!

Thời khắc này hắn, mới xem như chân chính chen người chân chính cường giả hàng ngũ!

Cái này lúc, Thiên Tú xoay người nhìn về phía cái kia Diêm Quân cùng với thần bí nhân, "Ta muốn mang hắn đi!"

Diêm Quân lắc đầu, "Theo chúng ta thi thể trên nhảy tới ?" Bây giờ Dương Diệp, cũng không phải là phía trước Dương Diệp . Hiện tại thả hắn đi, đây tuyệt đối là phóng hổ về sơn!

Thiên Tú khẽ gật đầu, nàng xem hướng Dương Diệp, "Còn có thể đánh sao?"

Dương Diệp gật đầu, "Còn có thể giết mười cái!"

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Hai cái này giao cho chúng ta!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cùng Kỳ Bỉ Thiên trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, mà xa chỗ, cái kia thần bí nhân trong tay, đột nhiên xuất hiện một đóa hỏa diễm!

Vạn Pháp U Linh hỏa!

Cường đại hỏa diễm mới vừa nhất xuất hiện, trong bầu trời này chính là có chút hư ảo .

Thần bí nhân đột nhiên tại chỗ biến mất, sau một khắc, một sóng lửa trực tiếp xông về phía cách đó không xa Thiên Tú .

Thiên Tú hai mắt híp lại, nàng hai tay chậm rãi chặt nắm lại, sau một khắc, một mảnh u quang đột nhiên tự trong cơ thể nàng tịch quyển mà ra .

Ầm!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, toàn bộ thiên địa tức thì một hồi kích chiến, phương viên mấy vạn trượng bên trong trực tiếp hóa thành một mảnh biển lửa!

Thế nhưng rất nhanh, những ngọn lửa kia trực tiếp biến mất!

Dương Diệp bả vai lên, xuất hiện một con tiểu gia hỏa .

Chính là Tiểu Bạch!

Tiểu Bạch tham lam hít hít, nhưng sau nàng ánh mắt rơi vào xa chỗ cái kia đã hướng sau liên tục chợt lui thần bí nhân thân lên, chuẩn xác mà nói là thần bí nhân trong tay cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa lên.

Nhìn cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau nhếch miệng cười, cái nụ cười này, chính là Dương Diệp cũng không biết nàng là có ý gì

Thần bí nhân trong tay, cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa đột nhiên rung động kịch liệt lên, đón lấy, nó sẽ hướng Tiểu Bạch vọt tới .

Hiển nhiên, nó là bị Tiểu Bạch làm nổi giận!

Nhìn thấy Vạn Pháp U Linh hỏa muốn làm lại, Tiểu Bạch cả người một cái giật mình, không phải sợ, mà là kích thích

Vạn Pháp U Linh hỏa chung quy vẫn là không có vọt tới, bởi vì nó bị cái kia thần bí nhân ngăn cản!

Thần bí nhân hướng về phía cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa khẽ lắc đầu, "Nàng khắc ngươi!"

Vừa nói, hắn đem cái kia Vạn Pháp U Linh hỏa thu vào .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch nhãn trung có chút thất vọng .

Dương Diệp vội vã đem cái này tiểu gia hỏa tặng đi vào, bởi vì hắn phát hiện, cái này tiểu gia hỏa có điểm muốn xông qua ý tứ!

Cái này lúc, Thiên Tú đột nhiên quay đầu nhìn hắn một cái, "Rời khỏi nơi đây ."

Dương Diệp gật đầu, hắn hướng một bên thối lui .

Coi như muốn đánh, cũng không có thể ở nhân gia đại bản doanh đánh, chí ít, lấy ba người bọn họ, coi như thêm thân trên bên trong nữ tử váy trắng, cũng không có cái gì phần thắng!

Chứng kiến Dương Diệp muốn lui, cách đó không xa Tá Mạc đám người đột nhiên hướng Dương Diệp vọt tới, cầm đầu là cái kia đầu Ma Nanh Thú, hiện tại, cũng chỉ có nó tài năng gánh vác Dương Diệp kiếm!

Còn lại mệnh kỳ cường giả, chỉ cần gần Dương Diệp thân, cơ hồ là hẳn phải chết!

Nhìn cái kia đầu đánh tới Ma Nanh Thú, Dương Diệp nhãn trung hiện lên một vẻ dữ tợn, tay phải hắn nắm thật chặc bên hông chuôi kiếm, sau đó tiếp tục tăng thêm tốc độ, giờ khắc này, thân thể hắn đã bắt đầu dần dần hư ảo!

Kiếm Vực!

Dương Diệp tốc độ nhanh hơn!

Mà giờ khắc này, cái kia Ma Nanh Thú nhãn trung lộ hung quang, bên ngoài cũng đem tốc độ tăng lên tới cực hạn!

Một người nhất yêu, càng ngày càng gần!

Một hơi thở về sau, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm!

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia Ma Nanh Thú trực tiếp ném bay ra ngoài, thế nhưng, Dương Diệp cũng bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui, cái này vừa lui, lại lui về tại chỗ!

Không xa chỗ, cái kia Tá Mạc đám người đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, xa chỗ phía chân trời đột nhiên truyền đến một đạo tiếng rống giận dữ .

Mọi người dồn dập nghe tiếng nhìn lại, chỉ thấy không trung Ma Nanh Thú đỉnh đầu, không biết bực nào thì xuất hiện một cái tiểu cô nương .

Nhị Nha!

Ma Nanh Thú đỉnh đầu, mặt tràn đầy đỏ thắm Nhị Nha một quyền đánh về phía cái kia Ma Nanh Thú đầu .

Thình thịch!

Cái kia đầu Ma Nanh Thú trực tiếp tự không trung rơi, mà Nhị Nha tốc độ nhanh hơn, ở cái kia Ma Nanh Thú còn chưa rơi xuống đất lúc, nàng cả người trực tiếp đụng vào cái kia Ma Nanh Thú đầu lên.

Giữa sân, một đạo tiếng ai minh vang lên!

Ở ánh mắt của mọi người bên trong, cái kia đầu Ma Nanh Thú trực tiếp nhập vào cái kia mặt đất bên trong!

Nhị Nha vỗ tay một cái, nàng ánh mắt nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp hầu lăn lăn, nhưng sau chỉ chỉ cách đó không xa cái kia Tá Mạc đám người .

Rất ý tứ rõ ràng .

.....

------oOo------

Chương 2769: đây là quân đội bạn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không thể không nói, thời khắc này Nhị Nha vẫn có chút nhường sợ hãi!

Vị kia Ma Nanh Thú thực lực, hắn là đích thân thể nghiệm qua, mặc dù đối phương mới vừa rồi bị hắn một kiếm trọng thương, thế nhưng, một kiếm kia cũng không có trí mạng .

Nhưng mà, đối phương cùng Nhị Nha mới vừa giao thủ một cái, trực tiếp bị nghiền ép!

Không có bất kỳ phản kháng nghiền ép!

Cái này Nhị Nha thực lực bây giờ, so với lần trước hắn nhìn thấy nàng thì vừa kinh khủng rất nhiều rất nhiều!

Cho dù hắn hiện tại, cũng không dám nói đánh thắng được Nhị Nha!

Mặc dù bây giờ Nhị Nha không phải ban đầu Nhị Nha, nhưng nhìn đến nàng so trước đó mạnh hơn, Dương Diệp trong lòng vẫn là cao hứng .

Bởi vì nàng càng mạnh, năng lực tự vệ lại càng mạnh mẽ!

Nhị Nha theo Dương Diệp tay chỉ nhìn về phía cách đó không xa Tá Mạc đám người, nhìn thấy một màn này, cái kia Tá Mạc đám người khuôn mặt sắc tức thì thay đổi!

Dương Diệp bản thân liền đã vô cùng khủng bố, hiện tại thêm trên cái này Nhị Nha, vậy hắn nhóm bên này nhân số ưu thế liền đã không có gì ưu thế .

Thế nhưng rất nhanh, Nhị Nha cũng là vừa nhìn về phía Dương Diệp .

Dương Diệp nheo mắt, hắn hiện tại cũng không muốn cùng Nhị Nha đánh lộn a! Hai người bọn họ nếu như đánh, vậy hắn nhóm tuyệt đối là muốn chơi xong.

Dương Diệp vội vã vừa chỉ chỉ cái kia Tá Mạc đám người, mà xa chỗ, Tá Mạc đám người cũng là liên tiếp lui về phía sau, triệt để kéo ra bọn họ cùng Dương Diệp còn có Nhị Nha giữa khoảng cách .

Tá Mạc đám người nhường đường, làm cho Nhị Nha ánh mắt không có ở di động .

Bởi vì nàng không có cảm nhận được tới tự Tá Mạc đám người trên người uy hiếp!

Không xa chỗ, Tá Mạc bên cạnh Lệ Đế đột nhiên cười nhạt, "Dương Diệp, đến, để cho chúng ta nhìn ngươi cái này tân tấn thăng phàm kiếm kiếm tu lợi hại, hay là chúng ta cái này ba chiều vũ trụ ác linh chi tổ lợi hại ."

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia Lệ Đế, "Phải không nhìn chúng ta một chút hai cái người nào lợi hại ?"

Nghe vậy, cái kia Lệ Đế khuôn mặt sắc tức thì có chút khó coi!

Hiện ở trong thiên địa này, có thể cùng Dương Diệp đối chiến, có thể sẽ không vượt qua một bàn tay số lượng, mà trong đó, không bao gồm hắn! Bây giờ Dương Diệp, chính là trong bầu trời này tối cường giả một trong!

Dương Diệp không cùng Lệ Đế chuyển miệng lưỡi tranh, hắn quay đầu nhìn về phía Nhị Nha, mà lúc, Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, hắn thu hồi kiếm, hai cánh tay chợt hướng phía trước chính là một cái hoành ngăn!

Nhị Nha tuy là thực lực cường đại, thế nhưng lấy thực lực của hắn bây giờ, là có khả năng phá vỡ nàng phòng ngự! Mà hắn, đương nhiên sẽ không đối với Nhị Nha hạ sát thủ .

Một đạo kiều tiểu tàn ảnh lướt tới!

Thình thịch!

Dương Diệp trong nháy mắt bị rung động đến vạn trượng bên ngoài!

Mới vừa dừng lại một cái, Dương Diệp chân hạ cùng với sau lưng mảnh không gian kia trong nháy mắt đổ nát yên diệt!

Nhìn thấy một màn này, xa chỗ Lệ Đế đám người khuôn mặt trên tức thì nổi lên một cái tiếu dung .

Mà vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả cũng không có xuất thủ, lúc này làm cho Dương Diệp cùng Nhị Nha liều mạng, đó là tốt nhất!

Xa chỗ, Nhị Nha đột nhiên lần nữa tại chỗ biến mất, nàng qua nơi, không gian trực tiếp bị xé nứt nát bấy!

Cái kia là thuần túy nhục thân lực lượng sở trí!

Nhị Nha nhục thân lực lượng, e rằng không phải trong trời đất này cực hạn, thế nhưng, liền hiện nay mà nói, sợ là không có người nào so với nàng nhục thân lực lượng mạnh mẽ!

Cho dù là Dương Diệp, đối với Nhị Nha cái này nhục thân lực lượng, cũng là vô cùng kiêng kỵ!

Lúc này đây, Dương Diệp không có tuyển trạch ở đi cùng Nhị Nha ngạnh kháng, mà là vội vã lấy ra cái kia một đôi sừng!

Ầm!

Dương Diệp trước mặt mảnh không gian kia ầm ầm vỡ nhỏ!

Cùng này đồng thời, một đạo dưới chân bóng người ngạnh sinh sinh ngừng lại, cách Dương Diệp rất gần!

Chính là Nhị Nha!

Nhị Nha dáng dấp biến hóa cũng không làm sao lớn, thế nhưng hai mắt của nàng cũng là đỏ thắm đáng sợ, đỉnh đầu cái kia hai sừng cũng không biết lúc nào biến thành huyết hồng sắc .

Cùng Dương Diệp sát ý bạo nổ phát thì là hoàn toàn một màn đồng dạng đấy!

Nhị Nha nhìn Dương Diệp trong tay cái kia góc đối, có chút mờ mịt, có chút ngẩn ngơ, thế nhưng rất nhanh, mặt nàng sắc xuất hiện thống khổ màu sắc .

Dương Diệp đang muốn nói, cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên gầm lên giận dữ .

Ầm!

Một cường đại lực lượng trong nháy mắt đem Dương Diệp đánh bay, mà Nhị Nha cũng là không có lần nữa xuất thủ, mà là xoay người hướng xa xa cái kia Tá Mạc đám người vọt tới!

Mặt nàng sắc rất dữ tợn, cũng rất thống khổ, cùng này đồng thời, ở khóe mắt nàng, không ngừng có nước mắt tuôn ra .

Chẳng qua một màn này, Dương Diệp cũng không nhìn thấy .

Xa chỗ mấy vạn trượng bên ngoài, Lệ Đế đám người nụ cười trên mặt đột nhiên liền cứng lên .

Tá Mạc đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, bên hông hắn vỏ đao chợt run lên, sau một khắc, hắn nhún người nhảy lên, rút đao chợt chính là nhất trảm .

Một đạo rực rỡ đao khí giống như mặt trời chói chang vậy chói mắt!

Cái này lúc, một đạo kiều tiểu tàn ảnh xuất hiện ở .

Ầm!

Cái kia đạo rực rỡ đao khí trong nháy mắt vỡ vụn, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh trực tiếp ném bay ra ngoài .

Chính là cái kia Tá Mạc!

Tá Mạc trong tay đao, đã vỡ hoàn toàn!

Trong nháy mắt đánh bay cái kia Tá Mạc chi về sau, Nhị Nha đột nhiên hai tay chợt hướng xuống đất chính là vỗ .

Ầm!

Một cường đại lực lượng đột nhiên thẩm thấu mặt đất, trong khoảnh khắc, Nhị Nha đất đai dưới chân trực tiếp biến thành một cái sâu không thấy đáy cự đại vực sâu, mà trước mặt nàng những thứ kia mệnh kỳ cường giả đều là bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Nhị Nha tuy là lực lượng vô cùng cường đại, thế nhưng hơn mười vị mệnh kỳ cường giả vẫn là liên thủ đưa nàng lực lượng phá vỡ!

Cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang vọng dựng lên!

Nghe thế đạo kiếm minh thanh, cái kia Lệ Đế đám người tức thì kinh hãi gần chết, sau một khắc, cách Lệ Đế cách đó không xa một gã mệnh kỳ cường giả đầu trực tiếp ném bay ra ngoài .

Khi mọi người phục hồi tinh thần lại lúc, lại là một gã mệnh kỳ cường giả đầu bay ra ngoài!

Phía trước Lệ Đế đám người có thể đủ tất cả lực đối phó Dương Diệp, Dương Diệp tuy là mạnh, thế nhưng cũng chiêu không được mọi người vây công!

Mà bây giờ, có Nhị Nha kiềm chế, bọn họ căn bản không biện pháp toàn lực đối phó Dương Diệp, loại tình huống này xuống, Dương Diệp uy hiếp so trước đó đề cao chí ít không chỉ gấp mười lần!

Đang ở Dương Diệp phải tiếp tục xuất thủ lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, ở bên kia, theo một đạo tiếng nổ lớn vang lên, một đạo bóng trắng hướng sau liên tục chợt lui .

Chính là Thiên Tú!

Dương Diệp quay đầu, sau một khắc, trước mặt hắn đột nhiên quỷ dị xuất hiện một đạo tàn ảnh, Dương Diệp né người như chớp, đồng thời một kiếm cắt ngang mà qua .

Ở Dương Diệp né người như chớp cái kia nhất chớp mắt, một con đen nhánh sắc tay xuất hiện ở trước mặt của hắn, mà ở Dương Diệp kiếm gọt ra một khắc kia, cái tay này đột nhiên hướng Dương Diệp nhẹ nhàng vỗ .

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bị rung động đến nghìn trượng bên ngoài!

Ở trước mặt hắn, chính là cái kia thần bí nhân!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo u quang đột nhiên chém về phía cái kia thần bí nhân, u quang chi về sau, chính là Thiên Tú!

Thần bí nhân nhìn thoáng qua cái kia đạo u quang, giơ tay lên nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Cái kia đạo u quang trực tiếp nổ tung, thế nhưng u quang chi về sau, càng cường đại một lực lượng cuốn tới .

Thần bí nhân tay phải nắm chặt, tại hắn thân về sau, xuất hiện một con hư ảo lớn quyền, dài rộng gần trăm trượng!

Sau một khắc, thần bí nhân đột nhiên tiêu thất, con kia lớn quyền rơi xuống.

Lớn quyền phía dưới, Thiên Tú mặt không sợ sắc, nàng chân phải chợt giẫm một cái, cả người trực tiếp hóa thành một đạo u quang đánh tới con kia lớn quyền!

Ầm!

Con kia lớn quyền trực tiếp vỡ nhỏ, thế nhưng sau một khắc, một đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở Thiên Tú trước mặt!

Thiên Tú đấm ra một quyền!

Cái kia thần bí nhân đồng dạng đấm ra một quyền!

Một đạo u quang cùng hắc quang cùng phương thức trực tiếp nhất kích đụng!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Giữa sân vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng ầm ầm, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh tự không trung liên tục chợt lui!

Mà Dương Diệp đang xác định Thiên Tú không có nguy hiểm chi về sau, chính là phi thẳng đến cách đó không xa Lệ Đế đám người vọt tới!

Bởi vì Nhị Nha đã bị Lệ Đế đám người vây lại, bất kể là Nhị Nha hay là hắn, đều không biện pháp lấy một cái đối kháng mấy chục!

"Vào thành!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự xa chỗ truyền đến!

Thanh âm vừa dứt xuống, những thứ kia vũ trụ bốn chiều mệnh kỳ cường giả lập tức xoay người trốn vào thành trung . Lệ Đế đám người thấy thế, cũng là hướng thành chạy vừa đi!

Bọn họ phía trước là muốn tuyệt sát Nhị Nha, thế nhưng, một phen giao chiến xuống, bọn họ phát hiện, tuy là bọn họ áp chế Nhị Nha, nhưng là lại không làm gì được Nhị Nha!

Cái kia kiều tiểu thân thể, không chỉ có có hủy thiên diệt địa lực lượng, cái kia năng lực phòng ngự càng là biến thái không được!

Bọn họ căn bản không làm sao được!

So sánh với Nhị Nha, kỳ thực bọn họ càng muốn đối mặt Dương Diệp, chí ít Dương Diệp có thể đánh chết, cái này Nhị Nha, là hoàn toàn đánh không chết!

Mà bây giờ, Dương Diệp cùng Nhị Nha liên thủ, bọn họ càng không dám đối mặt với!

Mười mấy tên mệnh kỳ cường giả dồn dập trốn vào thành trung, Dương Diệp trực tiếp giết quá khứ, nhưng ở nơi này lúc, tường thành chi lên, một đạo màn sáng to lớn giống như trời sập một dạng hướng hắn áp qua đây!

Dương Diệp vội vã dừng xuống, nhưng sau giơ tay lên một kiếm chém hạ!

Một cái kiếm quang chợt lóe lên!

Ầm!

Cái kia lau kiếm quang trực tiếp nổ bể ra đến, mà kiếm quang phía sau Dương Diệp cũng là trong nháy mắt bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui!

Cái này vừa lui, đủ đủ lui gần mười ngàn trượng!

Dừng lại về sau, một cái tiên huyết từ hắn khóe miệng hai bên chậm rãi tràn ra, mà tay phải của hắn, dường như sốt một dạng run rẩy!

Dương Diệp nhìn xa chỗ cái kia đang ở lui về thành trong màn sáng, nhãn trung ngưng trọng không gì sánh được!

Không xa chỗ, nguyên bản muốn xông Nhị Nha đột nhiên ngừng lại, nàng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp nheo mắt, vội vã lui sang một bên, không thể rước lấy Nhị Nha!

Hiện tại Nhị Nha mạnh, hắn cũng không làm gì được!

Nhị Nha nhưng thật ra không có đối với Dương Diệp xuất thủ, nàng quay đầu nhìn thoáng qua vậy còn đang cùng Thiên Tú kịch chiến thần bí nhân, sau một khắc, nàng trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, cái kia thần bí nhân đột nhiên ngừng lại, sau một khắc, hắn xoay người hai tay lôi kéo .

Xuy!

Trước mặt hắn không gian đột nhiên ngưng tụ ra một mặt hư ảo khiên, mà lúc, Nhị Nha trực tiếp đụng vào bề mặt này hư ảo khiên chi lên.

Ầm!

Khiên vị phá, thế nhưng cái kia thần bí nhân cũng là trực tiếp bị đẩy lui đủ đủ trăm trượng!

Mà lúc, một đạo u quang chợt hiện tới.

Ầm!

Cái kia thần bí nhân lần nữa chợt lui!

Thiên Tú đang muốn tiếp tục xuất thủ, mà lúc, nàng đột nhiên quay đầu, lúc này, Nhị Nha chính hướng nàng đánh tới!

Thiên Tú nhíu mày, tay phải hơi xoay tròn, một đạo rực rỡ u quang trực tiếp đánh về phía Nhị Nha!

Nàng tự nhiên nhận thức Nhị Nha, thế nhưng, giờ phút này va chạm, làm cho nàng không dám có nương tay chút nào .

Ầm!

U quang vỡ vụn, Thiên Tú đồng dạng bị chấn địa liên tục chợt lui . Cho dù là nàng, cũng khó có thể chịu đựng Nhị Nha lực lượng!

Nhị Nha sẽ lần nữa đuổi theo Thiên Tú, Thiên Tú chân mày to cau lại, nàng thời khắc này tay phải đã bị đánh rách tả tơi, đó là bị Nhị Nha đụng!

Một bên, Dương Diệp vội vã xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, "Nhị Nha, không thể đánh, cái này không thể đánh, đây là quân đội bạn a ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ cách đó không xa cái kia thần bí nhân, van nài như bà thím nói: "Đánh cái kia, cái kia là quân địch, chúng ta cùng nhau đánh hắn a!"

......

------oOo------

Chương 2770: mứt quả!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhị Nha lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, Dương Diệp vẫn có chút tiểu giả, bây giờ Nhị Nha nhưng là rất khó mà nói..

Như nàng chuyên tâm muốn đánh hắn cùng với Thiên Tú, như vậy, trong sân thế cục đem nghịch chuyển trong nháy mắt!

Mà trực giác nói cho hắn, trước mắt cái tiểu nha đầu này rất muốn ăn hắn!

Như không phải cái kia góc đối, tiểu nha đầu này nhất định sẽ truy hắn đến chân trời góc biển .

Cái này lúc, Nhị Nha đột nhiên thu hồi ánh mắt, đón lấy, nàng xem hướng về phía không xa chỗ cái kia thần bí nhân .

Kỳ thực, lúc này đây nàng mục đích chủ yếu chính là theo đuổi cái này thần bí nhân đấy!

Nhị Nha đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Một đạo chói tai tê liệt tiếng ở trong sân chợt vang lên!

Ầm!

Không xa chỗ, cái kia thần bí nhân sở đứng vị trí đột nhiên đổ nát .

Nhưng mà, cái kia thần bí nhân không biết bực nào thì đã tại nghìn trượng bên ngoài!

Nhị Nha ngẩng đầu nhìn về phía xa xa thần bí nhân, nàng tay phải chậm rãi chặt nắm lại, một hung ác khí tức tức thì ở trong sân chấn động ra tới!

Dương Diệp chân mày tức thì nhíu lại, Nhị Nha hơi thở này thật sự là có điểm không đủ bình thường .

Ầm!

Ở nơi này lúc, khác nhất chỗ hư không bên trong đột nhiên truyền đến một đạo tiếng oanh minh, rất nhanh, hai đạo nhân ảnh trên không trung chợt lóe lên .

Thình thịch!

Dương Diệp cùng Thiên Tú trước mặt, một đạo nhân ảnh rơi xuống đất, chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Thời khắc này Kỳ Bỉ Thiên thần sắc có chút thương bạch, hiển nhiên đã thụ thương .

Ở nơi này lúc, Nhị Nha đột nhiên hướng xa xa thần bí nhân hai người liền xông ra ngoài . Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, sau một khắc, một luồng kiếm quang đã đuổi kịp cái kia Nhị Nha .

Nhị Nha trước mặt, cái kia Diêm Quân đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước .

Ầm!

Một đạo đen nhánh sắc lôi mù mịt đột nhiên từ trong cơ thể tịch quyển mà ra, cái này lúc, Nhị Nha nắm đấm đánh tới!

Ầm!

Cái kia đạo lôi mang ngạnh sinh sinh bị Nhị Nha nắm đấm bức ngừng, thế nhưng, bên ngoài cũng không có bị Nhị Nha lực lượng phá hủy . Tương phản, một đạo tàn ảnh trực tiếp đánh về phía Nhị Nha!

Là cái kia thần bí nhân!

Dương Diệp xuất hiện ở Nhị Nha bên cạnh, một thanh kiếm bình đâm về phía cái kia thần bí nhân .

Thần bí nhân quả đoán buông tha Nhị Nha, dừng bước lại, hai tay hướng cùng với chính mình trước ngực chính là hợp lại, Dương Diệp kiếm cách cái kia thần bí nhân giữa chân mày còn có tấc hơn thì ngừng lại!

Kiếm bị hợp ở!

Cái này lúc, Dương Diệp tay trái đột nhiên cũng cầm kiếm, nhưng sau chợt chính là xoắn một cái .

Ầm!

Một cường đại kiếm ý chấn động mà ra .

Thình thịch!

Cái kia thần bí nhân lui về sau chừng trăm trượng, nhưng vừa lúc đó, cái kia Diêm Quân trong tay, đột nhiên xuất hiện một đạo màu lửa đỏ thần lôi, Diêm Quân nắm cái kia đạo hỏa hồng sắc thần lôi phi thẳng đến Nhị Nha quất tới!

"Cẩn thận!"

Nhị Nha thân sau đột nhiên vang lên Kỳ Bỉ Thiên thanh âm!

Nhị Nha cũng là không có nghe Kỳ Bỉ Thiên, phi thẳng đến cái kia đạo màu lửa đỏ thần lôi đụng tới!

Nhục thân ngạnh kháng!

Ầm!

Trong nháy mắt, Nhị Nha trực tiếp té bay ra ngoài, Nhị Nha quanh thân, màu lửa đỏ lôi điện không ngừng lóe lên, vô số thật nhỏ hỏa lôi điên cuồng hủ thực Nhị Nha nhục thân .

"A!"

Giữa sân, đột nhiên vang lên Nhị Nha tiếng rống giận dữ, thanh âm bên trong, mang theo một tia thê lương cùng đau đớn!

Nghe được đạo thanh âm này, Dương Diệp thân thể hơi cứng đờ, sau một khắc, hắn trực tiếp xoay người hướng xa chỗ Nhị Nha vọt tới, mà lúc, một bàn tay khắc ở phía sau lưng của hắn .

Ầm!

Dương Diệp phi thẳng đến không xa chỗ bay đi, hắn mặc trên người món đó Thần Giáp trong nháy mắt vỡ nhỏ . Mặc dù có cái kia Thần Giáp ngăn cản phần lớn lực lượng, thế nhưng hắn toàn thân cùng ngũ tạng lúc này đều là câu liệt!

Một kích trọng thương!

Cái kia thần bí nhân đang muốn tiếp tục xuất thủ, một đạo u quang cũng là hướng hắn đánh tới!

Là Thiên Tú!

Mà đổi thành một bên, Kỳ Bỉ Thiên cũng ngăn cản cái kia Diêm Quân, bất quá, lúc này Diêm Quân thực lực so trước đó càng thêm mạnh!

Đương nhiên, đây là bởi vì Kỳ Bỉ Thiên mạnh duyên cớ vì thế, Kỳ Bỉ Thiên làm cho cái kia Diêm Quân cảm nhận được nguy hiểm, cái này cũng làm cho cái kia Diêm Quân dần dần bắt đầu bại lộ lá bài tẩy của mình .

Dương Diệp đi tới Nhị Nha trước mặt, rất là thống khổ Nhị Nha giơ tay lên chính là một quyền .

Dương Diệp né người như chớp, thối lui đến trăm trượng bên ngoài, đón lấy, hắn vội vã đem Tiểu Bạch kêu lên, Tiểu Bạch chứng kiến Nhị Nha, tức thì sẽ bay qua, chẳng qua lại bị Dương Diệp ngăn, hắn chỉ chỉ xa chỗ cái kia toàn thân bị hỏa lôi thiêu hủy Nhị Nha, "Tiểu Bạch, có thể đem vài thứ kia giết sao?"

Bây giờ Nhị Nha nằm ở một loại cực kỳ cuồng bạo tồn tại, hắn không chỉ có không dám để cho Tiểu Bạch tới gần, mình cũng không dám tới gần .

Tiểu Bạch nhìn thoáng qua những thứ kia thần bí hỏa lôi, nàng tiểu trảo vung lên, một thanh linh trượng xuất hiện ở nàng tiểu trảo trung .

Tiểu Bạch quơ linh trượng, rất nhanh, chu vi linh khí trong trời đất đột nhiên tụ tập lên, những thứ kia linh khí giống như như thủy triều hướng Nhị Nha hội tụ đi, nguyên bản phải ra tay Nhị Nha đột nhiên ngừng lại!

Linh khí!

Những thứ này là không có uy hiếp!

Tiểu Bạch cái miệng nhỏ nhắn một tấm, rất nhanh, Nhị Nha trên người những thứ kia thần bí hỏa lôi đột nhiên run rẩy động, dần dần, những thứ kia thần bí hỏa lôi đột nhiên dồn dập ly khai Nhị Nha, nhưng sau hướng bốn phía bỏ chạy .

Nhìn thấy một màn này, Tiểu Bạch cùng Dương Diệp đều thở ra một hơi!

Nhưng mà ở nơi này lúc, xa chỗ cái kia Nhị Nha đột nhiên hai tay chợt hướng trước mặt chính là vỗ .

Dương Diệp sắc mặt đại biến, ôm Tiểu Bạch hướng sau điên cuồng bạo phát!

Giờ khắc này, giữa sân mọi người khuôn mặt sắc đều là thay đổi!

Lấy Nhị Nha làm trung tâm, không gian bắt đầu tầng tầng vỡ nhỏ, cùng này đồng thời, một cường đại lực lượng giống như hỏa sơn bạo nổ phát một dạng điên cuồng hướng bốn phía chấn động ra tới.

Lực lượng mạnh mẽ, thiên địa biến sắc!

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch điên cuồng chợt lui, rất nhanh, hắn thối lui đến cái kia huyền không chi thành trước, mà cái kia cỗ lực lượng cũng theo đó tới .

Dương Diệp vội vã đem Tiểu Bạch ném Hồng Mông Tháp bên trong, tay phải hắn cầm kiếm chắn trước mặt mình, một kiếm ý cùng sát ý từ kiếm trung điên cuồng tuôn ra .

Ầm!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, Dương Diệp cả người kịch liệt một hồi kích chiến, bất quá, hắn ngạnh sinh sinh đối phó này cổ lực lượng!

Mà cái kia cỗ lực lượng vẫn chưa dừng xuống, mà là hướng cái kia huyền không chi thành đánh tới!

Cái này lúc, cái kia treo khoảng không danh xưng là tường thành chu vi đột nhiên xuất hiện một đạo cự đại màn sáng, một lần này màn sáng giống như lôi điện hợp thành, tản mát ra lực lượng so với Nhị Nha cái kia đạo lực lượng không hề yếu!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc, tức thì giống như thiên lôi câu động địa hỏa, cái kia sinh ra sóng xung kích trực tiếp đem Dương Diệp oanh đến rồi phía chân trời đi!

Cùng này đồng thời, toàn bộ huyền không chi thành lúc này giống như đại địa chấn một dạng bắt đầu điên cuồng rung rung .

Cách đó không xa Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên cũng dừng lại, mà cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân cũng không có tiếp tục xuất thủ, lúc này đều ở đây nhìn phía xa Nhị Nha!

Tiểu Bạch cũng xông ra!

Không xa chỗ, Nhị Nha hai mắt khép hờ, nàng quanh thân miếng vảy vào giờ khắc này chợt bắt đầu chậm rãi bóc ra!

Mà đỉnh đầu nàng cái kia góc đối càng là đang dần dần phát sinh biến hóa, một loại không nói được biến hóa!

Ở nơi này lúc, cách đó không xa cái kia thần bí nhân đột nhiên nói: "Nàng muốn tiến hóa, không thể để cho nàng tiến hóa!"

Thanh âm rơi xuống, giờ khắc này, thần bí nhân khí tức quanh người đột nhiên tăng vọt!

Ầm ầm!

Giờ khắc này, toàn bộ thiên địa đột nhiên kịch liệt một hồi kích chiến, ngay sau đó, tất cả trong trời đất trực tiếp bắt đầu hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp thần sắc tức thì ngưng trọng, cái này thần bí nhân vì giết Nhị Nha, hiển nhiên là muốn bại lộ chính mình thực lực chân chính!

Dương Diệp hầu như không có bất kỳ do dự nào, một tay lấy trên bả vai Tiểu Bạch ném Hồng Mông Tháp, nhưng sau hướng chỗ xa kia thần bí nhân vọt tới!

Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua Thiên Tú, Thiên Tú hơi cúi đầu, nàng chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, một đạo u quang ở xa như vậy chỗ lóe lên một cái rồi biến mất!

Dương Diệp dẫn đầu đi tới cái kia thần bí nhân trước mặt, sau người nổi giận, "Cút ngay!"

Thanh âm rơi xuống, thần bí nhân đấm ra một quyền!

Một quyền này uy lực, so với phía trước thần bí nhân bày ra thực lực tưởng chừng như là thiên địa cách biệt!

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một vẻ dữ tợn, kỳ thực, trực giác nói cho hắn, không muốn đón đỡ lấy một quyền, bởi vì lúc trước hắn cứng rắn chịu cái này thần bí nhân một quyền về sau, thân thể đã xuất hiện cực đại tổn thương . Lúc này cứng rắn chịu một quyền này, rất không sáng suốt!

Mà hắn, không có tuyển trạch!

Phía sau là Nhị Nha!

Dương Diệp hai tay nắm thật chặc Kiếm Tổ, nhưng sau tự trên mà hạ hướng hạ chính là nhất trảm .

Kiếm Vực một kiếm!

Phốc!

Thần bí nhân quyền còn chưa tới, Dương Diệp trong miệng chính là phun ra một ngụm tinh huyết, rất nhanh, nắm đấm kia đánh vào Dương Diệp kiếm chi lên.

Giờ khắc này, Dương Diệp chân phải chợt hướng sau giẫm một cái .

Ầm!

Hắn thân chân sau xuống mảnh không gian kia trực tiếp nổ tung!

Mà nguyên bản cũng bị đánh bay hắn bằng vào này cổ mượn lực ngạnh sinh sinh ngừng lại, thế nhưng, cái này mạnh mẽ dừng xuống, làm cho trong miệng hắn tinh huyết liên phun!

Ở Dương Diệp thân về sau, cái kia Nhị Nha nhìn trước mặt Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Nhị Nha trước mặt, chứng kiến Tiểu Bạch, nguyên bản bình tĩnh Nhị Nha nhãn trung tức thì xuất hiện lệ khí!

Cảm giác được một màn này, Dương Diệp sắc mặt đại biến, mà giờ khắc này hắn căn bản không có biện pháp thoát thân!

"A!"

Dương Diệp hai tay cầm kiếm chợt hướng hắc y nhân kia chặt liên tiếp! Nhưng mà, điên cuồng chợt lui cũng là hắn!

Xa chỗ, Tiểu Bạch căn bản không có quản Nhị Nha cái kia quanh thân lệ khí, nàng đi thẳng tới Nhị Nha trước mặt, tựa như lấy trước kia vậy!

Tiểu Bạch tiểu trảo thần tốc quơ, vung vung, nàng tiểu trảo chỉ chỉ Nhị Nha thân về sau, viên kia đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy lo lắng màu sắc .

Hiển nhiên, nàng là muốn Nhị Nha nhanh lên một chút chạy!

Nhị Nha nhìn Tiểu Bạch, nàng tay phải đã thay xong chặt nắm lại!

Địch thủ cũ!

Tiểu Bạch cùng Nhị Nha, có thể nói là bẩm sinh địch thủ cũ, giống như là hỏa cùng thủy. Mà phía trước Nhị Nha, tự nhiên là sẽ không làm thương tổn Tiểu Bạch, thế nhưng thời khắc này Nhị Nha, đã không phải là ban đầu Nhị Nha!

Bây giờ Nhị Nha chứng kiến Tiểu Bạch, nhãn trung là không che giấu chút nào lấy sát ý .

Mà Tiểu Bạch cũng là không chút nào nhận thấy được điểm này, nàng lấy vì Nhị Nha không có minh bạch ý của nàng, tiểu trảo quơ múa nhanh hơn .

Cái này lúc, Nhị Nha tay phải đột nhiên chặt nắm lại, mà đang ở nàng muốn động thủ lúc, Tiểu Bạch cũng là trương khai cái miệng nhỏ nhắn, "Chạy!"

Vẫn không có thanh âm .

Vừa nói, nàng lấy ra rất nhiều trái cây đống đến rồi Nhị Nha trước mặt, đều là Thiên Dựng Quả cùng Hỗn Nguyên quả, còn có nhất cái Hoang Phủ, đó là đã từng Nhị Nha vũ khí! Nàng đem nàng cho rằng là bảo bối đều lấy ra cho Nhị Nha!

Ở nơi này lúc, Nhị Nha tay phải đột nhiên nắm được Tiểu Bạch cái cổ, mà cơ hồ là cùng thời khắc đó, Tiểu Bạch tiểu trảo bên trong, xuất hiện nhất chuỗi đường hồ lô!

Nhìn cái kia chuỗi đường hồ lô, Nhị Nha ngây người . Mà tay nàng cũng dừng lại .

Nhìn một chút, Nhị Nha trong mắt nước mắt đột nhiên giống như vỡ đê một dạng bừng lên .

Yên lặng nhất chớp mắt, Nhị Nha đột nhiên ngửa đầu gầm lên giận dữ, ngay sau đó, nàng tay phải nắm chặc thành quyền, nhưng sau đối với cùng với chính mình đầu chợt chính là một quyền!

.....

------oOo------

Chương 2771: tiểu bạch, lấy sau phải ngoan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Nhị Nha cả người trực tiếp bay ra ngoài!

Mà Tiểu Bạch tắc thì là trực tiếp bối rối!

Rất nhanh, Tiểu Bạch vội vã vọt tới, cái này lúc, Nhị Nha theo mặt đất trên bò dậy, nàng trong ánh mắt, trong lỗ mũi, trong lỗ tai, toàn bộ là tiên huyết!

Nàng nhục thân phòng ngự rất mạnh, có rất ít người cầm nàng có biện pháp, thế nhưng, nàng nếu như mình xuống tay với chính mình ...

Chứng kiến Tiểu Bạch lần nữa xuất hiện ở trước mặt mình, Nhị Nha lạnh lùng nhìn nàng một cái, nhưng sau đoạt lấy Tiểu Bạch móng vuốt trong cái kia chuỗi đường hồ lô, đón lấy, nàng xoay người trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Tiến hóa!

Hắn hiện tại thân thể đang đứng ở thời khắc quan trọng nhất, nguyên nhân đây, bản năng làm cho nàng tuyển trạch lập tức ly khai .

Tiểu Bạch nhìn xa chỗ phía chân trời đạo hắc ảnh kia, ngây ngẩn cả người .

Ầm!

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh trực tiếp rơi đập ở trước mặt nàng .

Chính là Dương Diệp!

Thời khắc này Dương Diệp là cực thảm, toàn thân đều là tiên huyết, đặc biệt hai tay, đã nứt ra nghiêm trọng biến hình, bên trong đầu khớp xương cũng có thể phi thường thấy rõ ràng .

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch tức thì ngây dại .

Chuyển chớp mắt, Tiểu Bạch quay đầu nhìn về phía cái kia đã vọt tới thần bí nhân, nàng tay phải cầm linh trượng liền muốn xông tới, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên đứng lên, nhưng sau bắt lại Tiểu Bạch, trực tiếp đem bên ngoài ném Hồng Mông Tháp bên trong!

Hồng Mông Tháp bên trong, phi thăng đài lên, Tiểu Bạch vững vàng rơi đập ở tại phi thăng đài lên, nàng lăn mấy vòng sau lại bò dậy, nhưng sau lại muốn xông ra, bất quá, lại bị nữ tử váy trắng cản lại .

Cái này tiểu gia hỏa hiện tại đi ra ngoài, chính là thêm phiền đấy!

Tiểu Bạch hướng về phía nữ tử váy trắng nhanh chóng quơ tiểu trảo, mặt đầy lo lắng màu sắc .

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Ta biết, tiểu gia hỏa đừng lo lắng!"

Tiểu Bạch tiểu trảo như trước thần tốc quơ, đồng thời con ngươi tích lưu lưu chuyển, theo thì chuẩn bị chạy!

Nữ tử váy trắng nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, nhưng sau nàng ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, nhãn thần dần dần băng lạnh xuống!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, nguyên bản nhằm phía Dương Diệp thần bí nhân đột nhiên ngừng lại, hắn bỗng nhiên xoay người, mà lúc, một nữ tử đã tới trước mặt hắn!

Chính là Thiên Tú!

Thiên Tú hai tay kết ấn, đôi môi thân khải, "Vạn Tẫn Quy Khư!"

Ầm!

Trong nháy mắt, thần bí nhân không gian chung quanh trực tiếp từng khúc nổ tung, vô số u quang tầng tầng lớp lớp hướng cái kia thần bí nhân vây quanh đi!

Cái này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên ngón tay nhập lại, nhưng sau hướng phía trước nhẹ nhàng điểm một cái, "Thương sinh diệt!"

Chỉ một cái rơi xuống, chung quanh cái kia vô tận u quang đột nhiên ngừng lại, giống như là thời gian bị đọng lại!

Rất nhanh, vô số giống như tuyết hoa điểm đen thật nhỏ đột nhiên xuất hiện ở giữa sân, theo những thứ này điểm đen xuất hiện, những thứ kia u quang trực tiếp bắt đầu từng khúc yên diệt, không đến một hơi thở thời gian, hết thảy u quang đều tiêu thất vô ảnh vô tung!

Cái này lúc, một đạo tàn ảnh ở những thứ kia điểm đen bên trong chợt lóe lên!

Ầm!

Điểm đen chi về sau, Thiên Tú cả người đột nhiên ném bay ra ngoài!

Cái kia đạo tàn ảnh lần nữa hướng cái kia ném bay ra ngoài Thiên Tú vọt tới, chẳng qua ở nơi này lúc, một luồng kiếm quang đột nhiên tàn nhẫn phách mà đến!

Cái kia đạo tàn ảnh ngừng lại, hắn đột nhiên xoay người, tay phải nhẹ nhàng vừa nhấc, một đạo điểm đen bay ra .

Ầm!

Kiếm quang ầm ầm vỡ vụn!

Cái kia thần bí nhân ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, hai tay hắn nhẹ nhàng hướng hạ đè một cái, trong nháy mắt, Dương Diệp bốn phía bằng khoảng không xuất hiện vô số điểm đen! Những thứ này điểm đen cực kỳ khủng bố, từng cái điểm đen thật nhỏ đều tản ra làm người ta trở nên run rẩy khủng bố lực lượng!

Dương Diệp thần sắc hơi có chút dữ tợn, lúc này hắn mặc dù trọng thương, thế nhưng, trong mắt hắn cũng không có nửa phần sợ hãi!

Hắn tay phải cầm Kiếm Tổ, cánh tay phải bên trong, tiên huyết liên tục không ngừng hướng Kiếm Tổ vọt tới!

Vào thời khắc này, những thứ kia điểm đen đột nhiên hướng Dương Diệp thần tốc co rút lại .

Dương Diệp con ngươi chợt co rụt lại, đang muốn xuất kiếm, một đạo bóng trắng đột nhiên trong mắt hắn chợt lóe lên, sau một khắc, từng luồng kiếm quang giống như liên hoa một dạng từ hắn quanh thân nở rộ!

Nữ tử váy trắng!

Xuy Xuy Xuy xuy ....

Giữa sân, từng đạo làm người ta da đầu tê dại nát bấy tiếng không ngừng vang lên .

Mà Dương Diệp quanh thân cái đóa kia Kiếm Liên đang cùng những thứ kia điểm đen giằng co mấy hơi thở chi về sau, nhưng sau bắt đầu chậm rãi yên diệt, giống như ở héo rũ!

Cùng này đồng thời, Dương Diệp phát hiện, trước mặt hắn nữ tử váy trắng khuôn mặt sắc cơ hồ là trong khoảnh khắc thay đổi mặt vô huyết sắc!

Dương Diệp không chút do dự nào, hướng phía trước bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng tức thì xuất hiện ở giữa sân .

Kiếm Vực!

Mới vừa tế xuất Kiếm Vực cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp toàn bộ ngũ quan trực tiếp nhăn nhó, bởi vì giờ khắc này hắn bản thân liền là thân thể bị trọng thương, hiện tại mạnh mẽ thi triển Kiếm Vực, có thể nói, căn bản không phải thân thể hắn có thể thừa nhận thời điểm!

Mà hắn hiện tại, cơ hồ không có tuyển trạch!

Lúc này là liều mạng thời điểm, hiện tại có mệnh không liều mạng, chờ chút nhất định mất mạng, lấy mạng liều mạng một cái, e rằng còn có thể sống mệnh!

Làm Kiếm Vực xuất hiện một khắc kia, những thứ kia điểm đen lực lượng tức thì có bị áp chế dấu hiệu, thế nhưng trong nhấp nháy, những thứ kia điểm đen bắt đầu điên cuồng đè lại Kiếm Vực, mà nhất khắc, Dương Diệp hầu như ngất!

Dương Diệp chợt khẽ cắn chính mình lưỡi nhọn, mạnh mẽ để cho mình thanh tỉnh, đón lấy, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía trước mặt không gian chính là cắm xuống .

Đem hết toàn lực nhất sau một kiếm!

Ầm!

Một cường đại kiếm ý cùng sát ý kèm theo ánh kiếm màu đỏ ngòm ở Kiếm Vực bên trong giống như sóng triều một dạng chấn động ra tới!

Rầm rầm rầm ...

Giữa cả thiên địa, từng đạo tiếng nổ vang không ngừng vang lên, cùng này đồng thời, vô số kiếm khí cùng với các loại lực lượng điên cuồng hướng bốn phía chấn động ra đến, những thứ này kiếm khí cùng lực lượng chỗ đi qua không gian, những thứ kia không gian cơ hồ là trong khoảnh khắc chính là phá toái yên diệt!

Kinh người không gì sánh được!

Xa xa cái kia thần bí nhân cũng không có ở xuất thủ, mà là hướng lui về sau đủ đủ vạn trượng, đón lấy, tay phải hắn hướng phía trước vung lên, cái kia khuếch tán đến trước mặt hắn kiếm khí cùng với những thứ kia lực lượng sinh ra khí lãng trực tiếp hóa thành hư vô!

Mà nhất khắc, thần bí nhân khí tức so trước đó rốt cuộc lại mạnh mấy phần!

Xa chỗ, Dương Diệp hai tay chống ở kiếm lên, khóe miệng hắn huyết không ngừng tràn ra, mà thân thể hắn đã trải rộng vết rạn, toàn bộ khuôn mặt đều đã hoàn toàn nứt ra, thoạt nhìn thật là sấm nhân .

Ở trước mặt hắn, là nữ tử váy trắng cùng Thiên Tú .

Bên kia, Kỳ Bỉ Thiên vẫn còn ở cùng cái kia Diêm Quân kịch chiến, chẳng qua lúc này, bị áp chế chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Cái này lúc, nữ tử váy trắng vung tay phải lên, trong tay vãng sinh kiếm đột nhiên bay ra ngoài .

Xa chỗ phía chân trời, cái kia Diêm Quân đột nhiên ngừng lại, tay hắn cầm kia hỏa hồng thần lôi xoay người chính là vừa bổ .

Ầm!

Phía chân trời, một đạo rực rỡ hỏa quang cùng kiếm quang trực tiếp nổ bể ra tới!

Yên lặng nhất chớp mắt, một đạo hỏa hồng sắc thần lôi đột nhiên xuyên qua cái kia mảnh nhỏ kiếm quang, giống như lưu tinh đập về phía cái kia nữ tử váy trắng .

Nữ tử váy trắng diện vô biểu tình, hướng phía trước bước ra một bước, chân hạ sinh Kiếm Liên, sau một khắc, nữ tử váy trắng hóa thành một đạo ánh kiếm màu trắng phóng lên cao!

Kiếm chỉ thần lôi!

Phía chân trời .

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang đột nhiên ở trong sân vang vọng, rất nhanh, phía chân trời một đóa Kiếm Liên nổ tung, một đạo bóng trắng rơi xuống đất .

Dương Diệp trước mặt, Thiên Tú chân mày to cau lại, nàng lau khóe miệng tiên huyết, đang muốn xuất thủ, mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên kéo lại Thiên Tú tay .

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, nhìn Dương Diệp thời khắc này dáng dấp, Thiên Tú hai tay hơi run một chút run rẩy .

Nàng đưa tay nhẹ nhàng mơn trớn Dương Diệp gò má, "Đi trước ."

Dương Diệp lắc đầu .

Thiên Tú nhẹ giọng nói: "Không phải bốc đồng thời điểm ."

Dương Diệp lần nữa lắc đầu, không phải không nói lời nào, mà là hắn đã rất khó nói .

Hắn đem Thiên Tú cùng một bên Kỳ Bỉ Thiên kéo đến thân về sau, đón lấy, hắn lại đỡ dậy cái kia nữ tử váy trắng, ba nữ lúc này đều là bị thương thật nặng, đương nhiên, so với hắn tốt một chút như vậy .

Lúc này, thành trong người đã trải qua xuất hiện, ở mấy người bốn phía, sấp sỉ hơn bốn mươi danh đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, hơn nữa, thành trung xuất hiện một cái màn sáng to lớn, màn sáng này bên trong tản ra thao thiên uy áp chính liên tục không ngừng hướng Dương Diệp mấy người đè xuống .

Hoàn cảnh xấu, tuyệt đối hoàn cảnh xấu!

Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, nhưng sau tay phải mở ra, trong lòng bàn tay, là một tòa màu vàng Tiểu Tháp!

Hồng Mông Tháp!

Dương Diệp đem Hồng Mông Tháp bỏ vào Thiên Tú trong tay!

Thiên Tú nhíu mày, đang muốn nói, cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Ta không biết có thể hay không sống, như không thể sống, như vậy, để cho ta chết ở trước mặt các ngươi, có cơ hội, liền trực tiếp đi, bọn họ mục tiêu là ta, ba vị lão tỷ, xin nhờ ."

Nói trong lúc, trong miệng hắn cơ hồ là máu chảy như chú .

Thiên Tú nhìn thẳng Dương Diệp, Dương Diệp nhếch miệng cười, "Để cho ta bảo hộ các ngươi một lần thôi!"

Vừa nói, hắn đột nhiên xoay người hướng chỗ xa kia thần bí nhân cùng với Diêm Quân phóng đi .

Thiên Tú sắc mặt đại biến, sẽ ngăn lại Dương Diệp, mà lúc, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở thiên hạ!

Kiếm Vực!

Cái này Kiếm Vực trực tiếp bắt đầu trấn áp Thiên Tú ba nữ, ba nữ trong lòng kinh hãi, vội vã thu hồi chính mình lực lượng!

Lúc này, các nàng như thả ra chính mình lực lượng, cho dù là nhục thân lực lượng, đều sẽ cho Dương Diệp tạo thành tổn thương cực lớn . Thế nhưng, không thả ra lực lượng, các nàng lại căn bản truy không trên Dương Diệp .

Cứ như vậy, Dương Diệp trong nháy mắt cùng ba nữ kéo dài khoảng cách .

Giờ khắc này, Thiên Tú mặt sắc tuyết bạch, cả người giống như mất hồn.

Dương Diệp tốc độ càng lúc càng nhanh, hắn hai mắt nhắm thật chặt, giờ khắc này, trong đầu hắn không ngừng hiện lên từng đạo bóng người, Thanh Thi, Tiểu Bạch, Vị Nhiên, Vũ Tịch, Bạch Chỉ Tiên, Nhị Nha, A Tú, Tiểu Kỳ ...

Không biết không ngờ, Dương Diệp khuôn mặt trên đã tràn đầy nước mắt .

Cuộc đời của hắn, nguyên nhân những thứ này người mà có ý nghĩa!

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến Dương Diệp thanh âm, "Tiểu Bạch, lấy sau phải ngoan ."

Hồng Mông Tháp bên trong, Tiểu Bạch nhìn về chân trời, tiểu trảo đưa, nàng cái kia kiều tiểu thân thể rung động kịch liệt lấy .

Giờ khắc này, nàng trong đầu một mảnh khoảng không bạch .

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp cách cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân đã càng ngày càng gần, mà cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân cũng không có động .

Bọn họ liên thủ, tối cường thiên mệnh cũng có thể một trận chiến!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên phá lên cười, giờ khắc này, hắn trong đầu, không hề suy nghĩ bất cứ điều gì .

Muốn chết!

Lúc này đây, là chân chánh muốn chết!

Dương Diệp tay phải cầm chuôi kiếm, tại hắn rút kiếm cái kia nhất chớp mắt, trong lòng đột nhiên nhẹ giọng nói: "Tất cả ... Vĩnh biệt!"

Thanh âm rơi xuống.

Kiếm ra!

Giờ khắc này, trong thiên địa phảng phất tĩnh .

Nào đó chỗ đám mây chi lên, ngồi ở bàn cờ trước nữ tử đột nhiên đứng lên, mà ở bàn cờ lên, cái kia hành đạo kiếm làm như cảm nhận được cái gì, kịch liệt run lên, phát ra một đạo to rõ tiếng kiếm reo .

Nữ tử quay đầu nhìn về phía phía dưới, chân mày to cau lại, "Vạn niệm đều là khoảng không, một kiếm quyết sinh tử, sinh tử kiếm đạo ..."

Giờ khắc này, nữ tử khuôn mặt sắc trầm thấp như nước .

Nhất chỗ xa xôi tinh không bên trong, một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu đột nhiên ngừng lại, bởi vì kiếm trong tay hắn ở rung động kịch liệt lấy .

.....

------oOo------

Chương 2772: đông đảo chúng sinh, tế ta đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Kiếm tu cúi đầu nhìn thoáng qua chính mình kiếm, rất nhanh, kiếm chậm rãi bình tĩnh lại ..

Kiếm tu quay đầu nhìn về phía nào đó chỗ, khoảng khắc chi về sau, hắn mỉm cười, sau đó tiếp tục hướng xa chỗ đi tới .

Vũ trụ bốn chiều .

Làm Dương Diệp nhằm phía thần bí nhân cùng Diêm Quân lúc, Thiên Tú ba nữ đều biết, hắn chắc chắn phải chết!

Nhưng mà, làm Dương Diệp kiếm ra cái kia nhất chớp mắt, ba nữ đều ngẩn ra .

Mà cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân cũng là sắc mặt đại biến!

Phía trước nhất chớp mắt, dưới cái nhìn của bọn họ, trừ phi thiên mệnh lão đại hiện thân, nếu không thì, không có người có thể cứu được Dương Diệp!

Dương Diệp hẳn phải chết!

Đây là hắn nhóm trước một cái chớp mắt cách nghĩ!

Thế nhưng lúc này, bọn họ cái ý nghĩ này pháp đã bay đến vân tiêu bên ngoài .

Một cái kiếm tu quên mất sinh tử, vạn niệm đều là khoảng không, vậy ý nghĩa hắn kiếm bao hàm tình chi kiếm đạo cùng vô tình kiếm đạo.

Bởi vì hữu tình mà vô tình!

Đặc biệt cái này kiếm tu vẫn là đạt tới phàm kiếm tầng thứ kiếm tu!

Cái kia Diêm Quân dẫn đầu xuất thủ .

Giờ khắc này, Diêm Quân khí tức cũng trong nháy mắt điên cuồng tăng vọt, cùng này đồng thời, trong tay hắn cái kia đạo hỏa hồng sắc thần lôi giống như một thanh dao đánh lửa trực tiếp chém về phía Dương Diệp .

Dương Diệp kiếm rơi xuống, cùng lúc trước bất đồng, cái này một kiếm vô thanh vô tức, không có bất luận là sóng năng lượng nào, thậm chí liền kiếm ý kiếm khí kiếm mang cũng không có!

Bình tĩnh không bình thường!

Kiếm bút rơi thẳng xuống, rất nhanh, kiếm rơi vào kia hỏa hồng sắc thần lôi chi lên, không có ngừng lưu, kiếm tiếp tục đi xuống đi . Mà cái kia kiếm chi về sau, cái kia đạo hỏa hồng sắc thần lôi bị một kiếm xa nhau, nhưng sau vô thanh vô tức hư ảo .

Một chút động tĩnh cũng không có!

Kiếm đi tới cái kia Diêm Quân đỉnh đầu, sau người không có tuyển trạch đón đỡ lấy một kiếm, hắn chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, cả người hướng sau bay ra ngoài!

Kiếm như trước rơi hạ!

Kiếm đối diện, vạn trượng bên ngoài, cái kia Diêm Quân thân thể ầm ầm vỡ vụn!

Thế nhưng rất nhanh, cái kia tan vỡ thân thể lại tự động phục hồi như cũ, chẳng qua cũng là hư ảo!

"Thương sinh diệt!"

Cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở Dương Diệp vang lên bên tai .

Rất nhanh, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên xuất hiện từng cái ngón cái lớn điểm đen, những thứ này điểm đen trong lực lượng giống như là từng cái thật nhỏ lỗ đen, điên cuồng cắn nuốt Dương Diệp hết thảy chung quanh .

Kỳ thực, những thứ này điểm đen chính là lỗ đen, bất quá là do từng cái lớn vô cùng lỗ đen áp súc mà thành .

Cái kia Thôn Phệ Chi Lực, coi như là Thiên Tú Vạn Tẫn Quy Khư cũng có thể đơn giản phá vỡ!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước, tay phải hắn mở ra, Kiếm Tổ dựng thẳng với hắn lòng bàn tay bên trong, làm những thứ kia điểm đen hướng hắn vọt tới lúc, Kiếm Tổ đột nhiên thần tốc xoay tròn .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Từng luồng kiếm quang giống như pháo hoa nở rộ một dạng hướng bốn phía chấn động ra tới!

Những thứ này kiếm khí cùng những thứ kia điểm đen thật nhỏ vừa mới tiếp xúc, hai người đồng thời kịch liệt một hồi kích chiến, rất nhanh, không gian chung quanh đột nhiên vô thanh vô tức hư ảo, hai hơi về sau, Dương Diệp cùng cái kia thần bí nhân chu vi trong vòng mấy trăm trượng không gian đã biến thành đen kịt một màu .

Bất quá, những thứ kia kiếm khí cùng điểm đen lại vẫn tồn tại như cũ!

Hai người vẫn như cũ lẫn nhau va chạm kịch liệt .

Chẳng qua không có giằng co bao lâu, cái kia thần bí nhân chính là đột nhiên hướng sau thần tốc thối lui, bởi vì Kỳ Bỉ Thiên ba nữ đã đã tìm đến .

Ba nữ chắn Dương Diệp trước mặt, xa chỗ, cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân cũng không có ở xuất thủ .

Chu vi những thứ kia mệnh kỳ cường giả lại không dám xuất thủ!

Thiên Tú lạnh lùng nhìn xa chỗ cái kia Diêm Quân, đang muốn xuất thủ, đột nhiên, các nàng chung quanh những thứ kia mệnh kỳ cường giả dồn dập thối lui . Mà cái kia thần bí nhân cũng là mang theo những thứ kia Mạt Pháp Chi Địa cường giả lui trở về cái kia huyền không chi thành trung .

Tường thành lên, là cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân!

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua hai người kia, sau đó nói: "Chúng ta đi!"

Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú gật đầu, hai nữ mang theo Dương Diệp xoay người trực tiếp biến mất ở xa chỗ .

Tường thành chi lên, thần bí nhân đột nhiên nói: "Đáng tiếc!"

Diêm Quân nhẹ giọng nói: "Quả thực đáng tiếc, người này không chỉ có kiếm đạo vào phàm, còn nắm giữ một loại mới tinh kiếm đạo, mà kiếm đạo sợ là cận thứ cái kia hai cái kiếm tu!"

"Hai cái ?" Thần bí nhân quay đầu nhìn về phía Diêm Quân, không giải khai .

Diêm Quân nhẹ giọng nói: "Một người mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu . Rất mạnh ."

"Rất mạnh ?" Thần bí nhân hỏi .

Diêm Quân trầm mặc nhất chớp mắt, sau đó nói: "Ta con bài chưa lật ra hết, cũng không có nắm chặt chút nào có thể thắng . Đương nhiên, nữ nhân kia càng đáng sợ hơn, vẫn là một điều bí ẩn a!"

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia vô tận hư không chi lên, ở cái kia nào đó chỗ đám mây chi lên, có một giống như thần nữ tử ở mắt nhìn xuống cái này đám mây dưới đông đảo chúng sinh!

Sau một lúc lâu, thần bí nhân đột nhiên nhẹ giọng nói: "Cái kia kế hoạch như thế nào ?"

Diêm Quân gật đầu, "Không sai biệt lắm ."

Thần bí nhân đạo; "Đang tăng nhanh đi, dù cho hi sinh một chút đền bù!"

Diêm Quân gật đầu

Vũ trụ ba chiều, nhất chỗ tinh không bên trong .

Nào đó chỗ không gian đột nhiên vỡ ra đến, rất nhanh, mấy đạo nhân ảnh vọt ra, chính là Dương Diệp đám người .

Mới vừa ra tới, Thiên Tú chợt xoay người nhìn về phía Dương Diệp, nhưng sau giơ tay lên sẽ muốn cho Dương Diệp một quyền, mà lúc, Dương Diệp đột nhiên ngã xuống .

Thiên Tú khuôn mặt sắc tức thì nhất biến, cái kia nguyên bản cấp cho Dương Diệp một quyền tay trực tiếp đỡ Dương Diệp .

"Hắn bị thương rất nghiêm trọng!" Nữ tử váy trắng trầm giọng nói: "Tiễn hắn trở về tháp!"

Thiên Tú liền vội vàng đem Hồng Mông Tháp bỏ vào Dương Diệp trong cơ thể, nhưng sau mang theo Dương Diệp về tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Kỳ Bỉ Thiên cùng nữ tử váy trắng cũng không có đi vào, Kỳ Bỉ Thiên nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng, "Ngươi cùng các nàng không quá giống nhau!"

Nữ tử váy trắng mỉm cười, nàng tự nhiên biết Kỳ Bỉ Thiên nói tới ai .

Kỳ Bỉ Thiên ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ tinh không bên trong, "Vừa rồi hai người kia cũng không có đem hết toàn lực, đúng không ?"

Nữ tử váy trắng gật đầu .

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Thực lực bọn hắn đến tột cùng ở trình độ gì ?"

Nữ tử váy trắng hơi trầm ngâm, sau đó nói: "So với chúng ta cao, so với nàng thấp ."

Kỳ Bỉ Thiên hai mắt híp lại, "Cái kia nàng đã đến trình độ nào ?"

Nữ tử váy trắng nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, sau đó nói: "Giết ta, không cần ba kiếm!"

Trong nháy mắt, giữa sân triệt để trầm mặc .

Sau một lúc lâu, nữ tử váy trắng đột nhiên mở miệng, "Ta phải đi ."

"Đi bực nào chỗ ?" Kỳ Bỉ Thiên hỏi .

Nữ tử váy trắng khẽ cười nói: "Đi tìm mặt khác hai cái ta . Mọi người là nên gặp mặt, không phải, lấy nghĩ mà sợ là đều không có có cơ hội . Bảo trọng!"

Nói xong, nữ tử váy trắng trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang biến mất ở xa chỗ mịt mờ phía chân trời bên trong .

Kỳ Bỉ Thiên nhìn cái kia mảnh nhỏ tinh không, thật lâu không lên tiếng .

Hồng Mông Tháp bên trong .

Dương Diệp nằm phi thăng đài lên, ở phi thăng đài chu vi, là Tô Thanh Thi chúng nữ, còn có tiểu long chờ đại yêu .

Nhìn phi thăng đài ở trên Dương Diệp, mọi người lũ yêu thần sắc đều là ngưng trọng không gì sánh được!

Mà ở Dương Diệp trước mặt, là bên kia thả ra các loại linh khí một bên khóc Tiểu Bạch, nàng khóc có thể đả thương tâm, phảng phất đại hà vỡ đê.

Mọi người thấy chính là không nỡ không gì sánh được!

Có Hồng Mông Tử Khí cùng với Tiểu Bạch đặc thù linh khí, Dương Diệp quanh thân tổn thương bắt đầu dần dần khôi phục .

Nhìn thấy một màn này, Tô Thanh Thi chúng nữ tức thì thả lỏng một hơi!

Những thứ kia đại yêu cũng là thần sắc nhẹ nhõm, cùng Dương Diệp bộ dạng chỗ đã lâu như vậy, chung quy còn có cảm tình .

Khoảng chừng quá nửa canh giờ, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, đầu tiên nhìn thấy là một cái vòng tròn đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn .

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng gãi gãi Dương Diệp gò má, nhếch miệng cười .

Dương Diệp mỉm cười, nhưng mới xuất hiện thân, hắn nhìn thoáng qua bốn phía, khi thấy cái kia từng cái thục hơi thở mặt mũi lúc, nụ cười của hắn càng phát xán lạn .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đều ở đây đây!"

Tiểu Bạch liền vội vàng gật đầu, một bên Tô Thanh Thi chúng nữ cũng là khóc .

Phía trước Dương Diệp nhằm phía cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân lúc, không có người có thể lĩnh hội các nàng đương thời tuyệt vọng tâm tình!

Một khắc kia, các nàng trái tim đều là ngừng đập!

Dương Diệp đứng lên, hắn từng cái ôm mọi người, liền tiểu long chờ đại yêu cũng không có buông tha .

Khi hắn tuyển trạch chết một khắc kia, hắn phát hiện, những người trước mắt này đối với hắn là trọng yếu cở nào . Mà ngay ở một khắc đó, hắn vạn niệm đều là khoảng không, hay là vạn niệm đều là khoảng không, cũng không phải là cái gì cũng không muốn, mà là suy nghĩ hết thảy, cũng đem hết khả năng .

Một khắc kia, hắn không chỉ có đạt tới sinh tử kiếm đạo, còn đạt tới vô tình kiếm đạo!

Vô tình cũng không phải tuyệt tình, nguyên nhân tình mà vô tình .

Hữu tình kiếm đạo, cũng bao hàm vô tình!

Dương Diệp ra Hồng Mông Tháp, mà bả vai hắn trên là cái kia nằm ngủ Tiểu Bạch, bây giờ Tiểu Bạch, nhất khắc cũng không ly khai Dương Diệp, dù cho ngủ, cũng muốn ở Dương Diệp bả vai trên ngủ . Đối với đây, Dương Diệp hơi có chút bất đắc dĩ, đương nhiên, càng nhiều hơn chính là không nỡ!

Cái này tiểu gia hỏa thật lo lắng cho hắn!

Nàng đã mất đi Nhị Nha, như ở mất đi hắn, nàng hội hỏng mất!

Dương Diệp trước mặt, Thiên Tú nhìn thoáng qua cái kia khò khò ngủ say Tiểu Bạch, nhưng sau nhìn về phía Dương Diệp, "Tiếp có tính toán gì không ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Đi một bước, xem một bước!"

Thiên Tú gật đầu, "Ngươi thực lực bây giờ đã đạt tới cái này vũ trụ ba chiều đỉnh phong, có thể nói, muốn đơn giết ngươi, khả năng liền hai, ba người có thể làm được . Bất quá, không nên khinh địch cái kia Diêm Quân cùng thần bí nhân . Hai người kia, thật không đơn giản ."

Dương Diệp gật đầu, phía trước cùng hai người kia tiếp xúc, cho dù là nhất về sau, hắn như trước có thể cảm nhận được, hai người kia cũng không có xuất toàn lực!

Vẫn còn ở ẩn giấu!

Hắn biết, hai người kia cuối cùng cũng không có đưa hắn trở thành là đối thủ lớn nhất, không phải đối phương khinh thị hắn, mà là đám mây trên nữ nhân kia quá mạnh mẽ!

Đám mây trên nữ nhân!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không, nữ nhân kia đến tột cùng cường đại đến trình độ nào ?

"Chúng ta phải đi!" Thiên Tú đột nhiên nói .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt nhìn về phía Thiên Tú, "Đi bực nào chỗ ?"

Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Theo chúng ta suy đoán, mặc kệ nữ nhân kia cuối cùng muốn làm cái gì, thời gian hẳn là đều gần xấp xỉ . Hai chúng ta muốn thừa dịp điểm ấy sau cùng thời gian, đi tìm một vật ."

"Vật gì ?" Dương Diệp hiếu kỳ hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Đến thì ngươi sẽ biết ."

Dương Diệp: "

Thiên Tú đi tới Dương Diệp trước mặt, thân thể nàng chậm rãi nhảy khoảng không, khi nàng so với Dương Diệp cao một cái đầu nhỏ thì mới dừng lại, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Ngươi gặp nạn, ta theo thì ở!"

Nói xong, nàng xoay người cùng Kỳ Bỉ Thiên trực tiếp biến mất ở cuối chân trời .

Nào đó chỗ đám mây chi lên.

Nữ tử nhìn trước mắt bàn cờ, khóe miệng mang theo tiếu ý, ở nàng ngón trỏ phải cùng ngón giữa trong lúc đó, một viên quân cờ không ngừng lăn lộn xoay tròn!

Cái này lúc, một cái bóng ngồi ở đối diện với nàng .

Nữ tử cử tử rơi xuống, "Ta muốn vũ trụ ba chiều vong! Mười thiên, trong vòng mười ngày, vũ trụ ba chiều không thể có sống tồn tại, có thể làm được không ?"

Cái bóng kia trầm mặc nhất chớp mắt, nhưng sau lắc đầu .

Nữ tử vung tay phải lên, bàn cờ lên, cái kia hành đạo kiếm đột nhiên tiêu thất, sau một khắc, ở cái kia vũ trụ bốn chiều, huyền không chi thành chi lên, một thanh kiếm bằng khoảng không xuất hiện, nhưng sau rơi xuống.

Ầm!

Huyền không chi thành trên khoảng không đột nhiên xuất hiện một đạo đen nhánh màn ánh sáng màu đen, cái này lúc, kiếm bút thẳng mà xuống.

Ầm!

Cái kia đạo kinh khủng màn sáng trực tiếp nổ bể ra tới! Bể là nhẹ như vậy mà thay đổi cử

Đám mây chi lên, bàn cờ trước, cái bóng đột nhiên rống giận, "Ngươi vì sao không tự mình động thủ!"

Nữ tử nhìn thoáng qua cái bóng, "Biết ta là cái gì đạo sao?"

Vừa nói, không chờ cái bóng trả lời, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, "Sinh Tử đạo . Nhất niệm khởi, vạn thủy thiên sơn; nhất niệm diệt, thương hải tang điền . Trước người, ta đã làm được ."

Nói xong, nàng đứng dậy đi tới thần thụ kia bên cạnh, mắt nhìn xuống phía dưới, nhẹ giọng nói: "Đông đảo chúng sinh, tế ta đạo!"

.....

------oOo------

Chương 2773: một kiếm phía dưới, không ai cản nổi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh Tử đạo!

Đám mây chi trên đột nhiên yên tĩnh lại ..

Nhưng mà, cái kia vũ trụ bốn chiều bên trong, huyền không chi thành trên khoảng không, hành đạo kiếm chậm rãi rơi . Cường đại kiếm thế làm cho giữa cả thiên địa không gian cũng vì đó thay đổi hình!

Toàn bộ thành bên trong, vô số cường giả dồn dập ngẩng đầu nhìn cái kia thanh kiếm!

Thanh kiếm này, làm cho thành bên trong hết thảy cường giả hầu như trở nên tuyệt vọng!

Lại là nữ nhân kia!

Lâu năm một ít cường giả liền nhận được cái kia thanh kiếm, ở năm đó vũ trụ bốn chiều chuẩn bị thôn phệ vũ trụ ba chiều lúc, chính là nữ nhân kia một người một kiếm đi tới vũ trụ bốn chiều .

Không có trải qua năm đó cái kia một hồi chiến dịch người, là không biết cô gái kia kinh khủng!

Một kiếm phía dưới, không ai cản nổi!

Mà như vậy thanh kiếm, ép tới vũ trụ bốn chiều vạn vạn năm không thở nổi!

Mà bây giờ, cái kia thanh kiếm lại xuất hiện!

Làm cái kia hành đạo kiếm muốn triệt để rơi vào cái kia huyền không chi thành lúc, đám mây chi lên, cái bóng đột nhiên nói: "Ta đáp ứng ."

Huyền không chi thành trên khoảng không, hành đạo kiếm đột nhiên dừng xuống, thế nhưng rất nhanh, kiếm đột nhiên hướng thành trung nhất trảm .

Xuy!

Một luồng kiếm quang vào trong thành, thành bên trong, vô số tiếng kêu thảm thiết vang lên .

Cái này một kiếm, chí ít chém giết thành trung một phần tư nhân số!

Trong nháy mắt, thành bên trong từng cái đường phố, tiên huyết giống như nước sông một dạng chảy qua .

Đám mây chi lên, cái bóng đột nhiên bạo phát ra một thao thiên uy áp đánh phía nàng kia . Nữ tử cũng không có động, cái kia cỗ uy áp vừa qua khỏi bàn cờ chính là vô thanh vô tức tiêu thất . Giống như là chẳng bao giờ xuất hiện qua!

Nữ tử giơ lên nhất tử rơi xuống, "Một kiếm kia, là trừng phạt ngươi ."

Cái bóng trầm mặc khoảng khắc về sau, nhưng sau lại ngồi trở xuống .

Nữ tử cười nói: "Ta biết các ngươi muốn giết ta, cũng làm một ít chuẩn bị, nói thật, ta có một chút chờ mong ."

Cái bóng không có đang nói cái gì, bên ngoài dần dần hư ảo, rất nhanh chính là hoàn toàn biến mất ở tại nữ tử đối diện .

Cái này lúc, hành đạo kiếm vững vàng rơi vào bàn cờ lên.

Nữ tử cầm lấy kiếm, đi tới một bên đất trống lên, nhưng sau bắt đầu luyện từ từ nổi lên kiếm .

Đâm, chọn, lược, chém, cắt, chặt nghiêng

Đều là một ít cơ bản kiếm pháp, cũng không có cái gì xuất kỳ địa phương .

Thế nhưng như nhìn kỹ, sẽ phát hiện, mỗi một kiếm đều ẩn chứa một loại kiếm đạo

Không mấy năm, làm cho nữ tử đã lĩnh ngộ hàng vạn hàng nghìn kiếm đạo!

Cái này lúc, nữ tử lại ra một kiếm, cái này một kiếm là một cái bình đâm, nhưng là lại có một không chết không ngớt ý!

Sinh tử kiếm đạo!

Nữ tử đột nhiên thu hồi kiếm, khẽ gật đầu một cái, "So sánh với hắn, thiếu một sợi ý nhị a ! Bất quá, cũng có thể lý giải, dù sao không có người có thể để cho ta có loại này sinh tử quyết chi tâm đây!"

Vừa nói, nàng ngồi về bàn cờ trước, kiếm tự động rơi vào bàn cờ trước

Vạn giới thành .

Dương Diệp lặng yên không tiếng động về tới vạn giới thành, chỉ có Đinh Thược Dược một người biết hắn trở về .

Đinh Thược Dược trong mật thất, Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Bên ngoài như thế nào ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Tình huống không ổn!"

Cũng không phải là hắn bi quan, mà là hiện tại toàn bộ cục diện quả thực không được, cho dù là thực lực của hắn bây giờ, như trước cảm giác vũ trụ ba chiều không có gì phần thắng!

Đinh Thược Dược trầm mặc .

Dương Diệp cười nói: "Có cái gì cách nghĩ ?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Không nghĩ pháp ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Mang theo Thần Tộc người đi thôi!"

Nghe vậy, Đinh Thược Dược thân thể mềm mại khẽ run lên .

Khoảng khắc chi về sau, Đinh Thược Dược lắc đầu, "Đối với Thần Tộc, ta đã bỏ ra ta hết thảy!"

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía nam tử trước mặt, "Lúc này đây, ngươi sống, ta sống, ngươi chết, ta chết!"

Dương Diệp thấp giọng thở dài, cũng không có nói gì .

Một lát sau, Dương Diệp ly khai căn mật thất kia, hắn đi tới thành trung, toàn bộ vạn giới thành lúc này có vẻ kiềm nén không gì sánh được .

Tuy là vạn giới thành một lần lại một lần đối phó áp lực từ bên ngoài, thế nhưng, tất cả mọi người biết, sự tình còn chưa kết thúc .

Bão táp vẫn còn ở phía sau!

Đường phố lên, Dương Diệp chậm rãi đi về phía trước .

Toàn bộ đường phố trống rỗng, chỉ có ngẫu nhiên mới có một hai người xuất hiện ở đường phố lên, hơn nữa đều là vội vội vàng vàng mà qua, như có người đang truy.

Cho dù là cái này vạn giới thành, cũng bắt đầu rối loạn!

Dương Diệp tiếp tục chậm rãi đi về phía trước, là hắn một người .

Thương sinh, thiên đạo!

Dương Diệp trong đầu đột nhiên xuất hiện hai cái này từ .

Hắn Dương Diệp là từ huyền giả đại lục tới, đó là một cái tiểu thế giới, tiểu nhân không thể ở nhỏ . Cùng nhau đi tới, đã trải qua vô số!

Mà giờ khắc này, mang đến cho hắn một cảm giác chính là, mạng người không bao nhiêu tiền!

Bất kể là huyền giả đại lục, vẫn là Tiểu Thiên Thế Giới, đại thiên thế giới, Linh Giới, Vĩnh Hằng Quốc Độ những thứ này thế giới mạng người đều là như vậy không bao nhiêu tiền, như vậy bé nhỏ không đáng kể!

Khả năng phía trên một vị hai cái đại lão đột nhiên đánh một trận, mạng của tất cả mọi người sẽ không có . Mà hai cái đại lão, đối với những thứ này sinh mệnh không có nửa điểm thương hại .

Trong mắt cường giả, thương sinh mệnh, tiện như con kiến hôi!

Dương Diệp đột nhiên lấy ra cái kia bản kinh thư, hắn mở ra cái kia kinh thư, kinh thư bên trong, một hàng chữ xuất hiện ở trong mắt hắn, "Đại đạo ngũ thập, thiên diễn tứ cửu, nhân độn kỳ nhất "

Chứng kiến này chỗ, Dương Diệp chân mày đột nhiên nhíu lại, "50 là viên mãn, thiên diễn tứ cửu, nhân độn kỳ nhất, bỏ chạy một, tức là không viên mãn, thiên mệnh bỏ chạy, nàng siêu thoát rồi chính mình, vẫn chưa siêu thoát đạo nhân như cùng thiên đạo tương hợp, tức là đại đạo viên mãn chân chính đạo, cũng không phải là siêu thoát còn có còn nữa, còn có "

Nói tự này chỗ, Dương Diệp chân mày gắt gao nhíu lại .

Còn có cái gì đâu?

Hắn phảng phất cảm nhận được cái gì, nhưng là lại không có thể bắt ở .

Dần dần, Dương Diệp nhãn thần biến có chút mờ mịt lên, cái này lúc, Kiếm Tổ đột nhiên ra khỏi vỏ, huyền phù ở trước mặt hắn .

Ầm!

Ở nơi này lúc, ở vạn giới thành trên khoảng không, một đạo to lớn tiếng nổ vang chợt vang lên .

Cơ hồ là trong nháy mắt, thành trung mọi người dồn dập ngẩng đầu nhìn về phía vạn giới thành trên khoảng không .

Ở vạn giới thành trên khoảng không đột nhiên xuất hiện một cái to lớn vòng xoáy màu đen, vòng xoáy màu đen bên trong, tản ra từng đạo kinh khủng uy áp cùng hủy thiên diệt địa khí thế .

Toàn bộ vạn giới thành bên trong mọi người, đều cảm nhận được một trí mạng cảm giác áp bách cùng với hít thở không thông cảm giác!

"Mở trận!"

Cái này lúc, thành trung đột nhiên vang lên một giọng nói .

Theo đạo thanh âm này vang lên, vạn giới thành trên khoảng không đột nhiên xuất hiện nhất to lớn vòng sáng, vòng sáng cũng không có bao trùm toàn bộ vạn giới thành, chỉ có dài trăm trượng thư giãn, so với cái kia lỗ đen còn muốn nhỏ mấy lần!

Thế nhưng, ở nơi này vòng sáng bên trong, cũng là tản mát ra một đạo không hề yếu cái kia vòng xoáy màu đen khí tức cùng uy áp!

Vạn giới thành trên khoảng không, vô hình lực lượng bắt đầu điên cuồng va chạm .

Vạn giới điện bên trong, chúng mệnh kỳ cường giả tề tụ .

Chứng kiến Đinh Thược Dược cái kia nhất chớp mắt, Hoang Doanh cơ hồ là bật thốt lên mà hỏi, "Dương huynh đâu?"

Dương Diệp hiện tại chính là chủ kiến!

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Hắn ở trong thành, hiện tại làm như trốn vào một loại trạng thái, cố gắng hết sức không nên quấy rầy hắn!"

Nghe vậy, Hoang Doanh cùng mọi người dồn dập gật đầu, tuy là đều muốn Dương Diệp ở, thế nhưng, bọn họ rất tinh tường, kiếm tu có tỉnh ngộ cái này vừa nói, lúc này quấy rối Dương Diệp, là phi thường không tốt . Hơn nữa, nếu như Dương Diệp có thu hoạch, đối với toàn bộ vạn giới thành mà nói, vẫn có lớn nhiều chỗ tốt!

Đinh Thược Dược hai tay hơi đè một cái, ý bảo mọi người tỉnh táo lại, "Chư vị, đừng muốn hoảng sợ ."

Mọi người nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược ngồi xuống, "Thứ cho ta nói thẳng, sự tình đã tới đây, chúng ta không có bất kỳ tuyển trạch . Tử chiến, đây là chúng ta đường ra duy nhất, đương nhiên, nếu là có người muốn chạy trốn mạng, cứ việc rời đi, ta hướng chư vị cam đoan, chúng ta tuyệt không làm khó dễ, không chỉ có chúng ta không nguy nan, Dương Diệp bên kia cũng sẽ không vì khó chư vị, điểm ấy ta có thể bảo đảm!"

Cái này lúc, một bên một gã hắc bào lão giả đột nhiên đi ra, "Đinh cô nương, còn là nói nói đánh như thế nào đi!"

Nhất người đàn ông tuổi trung niên gật đầu, "Nói thật, tất cả mọi người muốn sống, thế nhưng, chúng ta rất tinh tường một điểm, hiện tại ngoài có vũ trụ bốn chiều, trên có thiên mệnh, chúng ta có thể sống thế nào ? Giống như trước vậy tham sống sợ chết ? Phản chính ta không muốn ở quá vậy sinh sống! Lại người, cùng Dương tiểu hữu chung đụng đoạn thời gian này, ta rốt cục biết được chúng ta vì sao thực lực không bằng hắn! Bởi vì hắn dám liều, dám đánh ."

Vừa nói, hắn lắc đầu cười, "Lúc này đây, ta không muốn kinh sợ . Chết thì chết đi, chí ít chẳng phải biệt khuất!"

Cái kia hắc bào lão giả khẽ gật đầu, "Biệt khuất thời gian qua lâu lắm quá lâu . Hiện tại thật không muốn trở lại như trước . Đinh cô nương, Dương tiểu hữu không ở, ngươi liền toàn quyền làm chủ đi!"

Đinh Thược Dược nhìn giữa sân mọi người liếc mắt, không có ai biểu thị có dị nghị .

Đinh Thược Dược trong lòng có chút vui mừng, bởi vì Dương Diệp như vậy làm cho này vạn giới cùng cái này vạn giới thành trả giá, như những thứ này người thật tuyển trạch rời đi, nàng sẽ nguội lòng, thay Dương Diệp trái tim băng giá .

Kỳ thực, nàng đã làm xong chuẩn bị, nếu quả như thật có người dám vào lúc này rời khỏi, nàng nhất định sẽ giết đối phương . Dù cho vi phạm nàng đối nhân xử thế nguyên tắc, dù cho nói không giữ lời, nàng cũng muốn giết đối phương!

Dương Diệp vì cái này vạn giới thành trả giá quá nhiều... .

Hắn chớ nên có loại này kết cục!

Đinh Thược Dược nhìn về phía trận lão, "Trận pháp có thể chống đỡ bao lâu ?"

Trận lão trầm mặc .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Làm sao ?"

Trận lão lắc đầu, "Nếu như là cái kia vòng xoáy màu đen, ta đây trận pháp có thể chống đỡ thật lâu, thế nhưng, như vũ trụ bốn chiều toàn quân xuất kích "

Ở nơi này lúc, mọi người dồn dập quay đầu nhìn về phía điện bên ngoài, rất nhanh, điện bên trong hầu như hết thảy cường giả đều ra đại điện .

Điện bên ngoài, hết thảy cường giả ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia vòng xoáy màu đen bên trong, nhất người đàn ông tuổi trung niên đi ra!

Diêm Quân!

Diêm Quân mỗi lần hướng phía trước bước ra một bước, toàn bộ thiên địa chính là hội kịch liệt run lên .

Cái này lúc, Diêm Quân lại là một bước rơi xuống.

Răng rắc!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, cái kia vạn giới thành bầu trời cái kia cự đại vòng tròn đột nhiên tét ra .

Trận lão trong lòng hoảng hốt, "Nhất định ngăn cản hắn! Gọi dương thành chủ!"

Theo trận lão thanh âm rơi xuống, Kiếm Vô Địch đột nhiên nói: "Đừng quấy rầy hắn, ta thay hắn ngăn cản một cái!"

Thanh âm rơi xuống, hắn trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, phía chân trời đám mây bên trong, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện .

Diêm Quân dừng bước, làm đạo kiếm quang kia đi tới trước mặt hắn hơn một trượng chỗ lúc, cả người hắn đột nhiên hư ảo, rất nhanh, hắn xuất hiện ở đạo kiếm quang kia chi về sau, mà đạo kiếm quang kia trực tiếp lặng yên không một tiếng động phá toái!

Kiếm quang chi về sau, Kiếm Vô Địch thân thể đột nhiên cương cứng, bởi vì một tay không biết bực nào thì đã bóp cổ họng của hắn .

Chính là Diêm Quân!

Diêm Quân nhãn trung tràn đầy coi thường, "Vũ trụ ba chiều, ngoại trừ nữ nhân kia, tất cả đều là phế cẩu!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn hơi dùng sức .

Ầm!

Kiếm Vô Địch cả người trực tiếp nổ bể ra tới!

Thần hồn câu diệt!

------oOo------

Chương 2774: dương diệp, lăn ra đây!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Phía chân trời, theo Kiếm Vô Địch thần hồn câu diệt, Diêm Quân thân về sau, từng đạo bóng người chợt hiện lướt mà ra .. Chỉ chốc lát, sấp sỉ hai mươi con hình thể khổng lồ đại yêu xuất hiện ở vạn giới thành trên khoảng không, ngoại trừ này bên ngoài, còn có sấp sỉ 30 tôn kình thiên cự nhân, mỗi một vị cự nhân tản mát ra khí tức, đều là đỉnh phong mệnh kỳ .

Mà cái kia chi về sau, còn có liên tục không ngừng một ít thần bí sinh vật xuất hiện .

Những thứ này thần bí sinh vật có chút là mệnh kỳ, cũng có chút không phải mệnh kỳ .

Nhìn thấy một màn này, vạn giới thành phía dưới, mọi người khuôn mặt sắc trắng bệch như tờ giấy .

Khuynh sào mà ra!

Giờ này khắc này, bọn họ đã minh bạch cái này vũ trụ bốn chiều ý đồ .

Đây là muốn quyết nhất tử chiến a!

Giờ khắc này, toàn bộ vạn giới thành tất cả mọi người tâm đều thay đổi trầm trọng vô cùng .

Mà khi chứng kiến Kiếm Vô Địch bị trong nháy mắt chém giết cái kia nhất chớp mắt, thành trung đã bắt đầu có chút rối loạn .

Sự sợ hãi vô hình giống như như bệnh dịch tịch quyển toàn bộ vạn giới thành, vì vậy, có vài người đã bắt đầu hướng ngoài thành bỏ chạy .

Sợ hãi có thì có thể khiến người ta tử chiến đến cùng, bộc phát ra siêu việt bình thời chiến lực, thế nhưng cũng cũng có thể trong nháy mắt đánh một người tâm lý phòng ngự .

Vạn giới thành bên trong .

Đinh Thược Dược bên cạnh, Lưu Uyên đột nhiên hỏi: "Thành trung ?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Mặc kệ."

Lưu Uyên khẽ gật đầu, không đang nói cái gì .

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn lại, ở cái kia thiên tế không trung, khắp nơi đều là vũ trụ bốn chiều cường giả, hơn nữa, cái kia vòng xoáy đen kịt bên trong, còn liên tục không ngừng xuất hiện .

Tuy là mệnh kỳ chỉ có không đến 50 vị, thế nhưng còn lại cường giả lại là nhiều vô số!

Chân chính khuynh sào mà ra!

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Xuất trận ."

Trận lão gật đầu, nhưng sau tiêu thất ngay tại chỗ, chỉ chốc lát, phía chân trời chi lên, to lớn kia vòng sáng đột nhiên kịch liệt run lên, rất nhanh, vô số chùm tia sáng đột nhiên phóng lên cao, hướng những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả bắn nhanh đi .

Diêm Quân hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hắn chậm rãi vươn, nhưng sau nhẹ nhàng hướng hạ đè một cái .

Ầm!

Những thứ kia chùm tia sáng trong nháy mắt nổ tung, nhưng sau hóa thành hư vô!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Đinh Thược Dược đám người thần sắc lần nữa thay đổi . Thay đổi càng khó coi!

Cái này Diêm Quân thực lực, so với trước đây thật sự là mạnh mẽ quá nhiều...!

"Mở trận!"

Giữa sân, Đinh Thược Dược thanh âm vang lên lần nữa .

Ầm!

Giờ khắc này, vạn giới các nơi, từng đạo trận pháp đột nhiên xuất hiện, rất nhanh, vô số ẩn chứa lực lượng kinh khủng chùm tia sáng xuyên toa không gian, đi tới vạn giới thành trên khoảng không .

Vạn giới trận!

Đinh Thược Dược trực tiếp chạy vạn giới thành bên trong hiện tại mạnh nhất một cái trận pháp!

Mà vạn giới thành trung, một đạo to lớn màn ánh sáng trắng đột nhiên xuất hiện ở phía chân trời, ngay sau đó, từng đạo cường đại chùm tia sáng phóng lên cao, thêm hơn vạn giới xuyên toa tới chùm tia sáng, giờ khắc này, cái kia vũ trụ bốn chiều tất cả mọi người đã bị những quang thúc này vây quanh .

Cầm đầu Diêm Quân diện vô biểu tình, hắn cũng không có ngạnh hám những thứ này trận pháp, hắn mặc dù có cái năng lực kia phá trận, thế nhưng, hắn không muốn đem tinh lực lãng phí ở cái này trận pháp lên. Phải biết, ở nơi này vũ trụ ba chiều phía sau, còn có cái kia Dương Diệp, còn có cái kia Kỳ Bỉ Thiên, còn có cái kia Thiên Tú cùng với ba cái kia thiên mệnh .

Diêm Quân lui về, vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả cũng là dồn dập lui về, bọn họ đều thối lui đến cái kia vòng xoáy màu đen chi sau .

Rất nhanh, những thứ kia chùm tia sáng đi tới vòng xoáy màu đen phía trước, cái này lúc, vòng xoáy màu đen đột nhiên thần tốc xoay tròn, ngay sau đó, từng đạo kinh khủng thôn phệ chi lực đột nhiên từ cái này vòng xoáy màu đen bên trong tản ra .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai !

Toàn bộ phía chân trời tức thì vang lên từng đạo làm người ta da đầu tê dại nát bấy tiếng .

Tại này cổ thôn phệ chi lực phía dưới, những thứ kia chùm tia sáng bắt đầu từng khúc yên diệt!

Phía dưới, Đinh Thược Dược đám người nhìn một màn này, mặt sắc như nước .

"Lại khởi trận!"

Đinh Thược Dược thanh âm vang lên lần nữa .

Cái này lúc, toàn bộ vạn giới thành kịch liệt run lên, rất nhanh, một đạo vô hình ánh sáng đột nhiên tự vạn giới thành bên trong phóng lên cao, hướng phía chân trời chấn động đi!

Cái này đạo quang sóng chỗ đi qua không gian dường như bị lợi nhận thổi qua một dạng, trực tiếp hư ảo, kinh người không gì sánh được!

Phía chân trời những thứ kia chùm tia sáng mới vừa vừa biến mất, cái này đạo quang sóng mang theo thao thiên uy áp trực tiếp đụng vào cái kia vòng xoáy màu đen chi lên.

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Một đạo tiếng nổ lớn giống như sấm sét đồng dạng tại mọi người bên tai vang vọng!

Ngay sau đó, vạn giới thành bầu trời cái kia mảnh nhỏ phía chân trời trực tiếp biến thành đen kịt một màu sắc, giống như là trời sập . Mà ở cái kia đen kịt một màu không gian lỗ đen bên trong, hai cổ lực lượng vẫn tồn tại như cũ, như trước đang không ngừng hủy diệt, thôn phệ!

Đinh Thược Dược nhìn cái kia mảnh nhỏ lỗ đen rất lâu sau đó, đột nhiên, nàng xoay người hướng không xa chỗ đi tới, chỉ chốc lát, nàng đi tới đường phố trước, đối diện với nàng chính là Dương Diệp!

Dương Diệp có chút dại ra nhìn trước mắt kiếm, chau mày, thần sắc có chút giãy dụa, có chút thống khổ, làm như gặp việc khó gì .

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp hồi lâu, nhất về sau, nàng xoay người nhẹ giọng nói: "Xuất hiện!"

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, một đám kiếm tu đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng!

Chính là Cổ Kiếm Tông những thứ kia kiếm tu!

Vì thủ người chính là Cổ Nghiệt!

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Thực lực của các ngươi không đủ để tham gia loại này chiến tranh, lưu ở nơi đây cũng không có bất kỳ dùng, hiện tại, ta ra lệnh ngươi nhóm ly khai vạn giới thành đi trước các giới . Chiến tranh bạo nổ phát, rất nhiều phía dưới thế lực cùng người nhất định sẽ xuất hiện phát chiến tranh, ta cần các ngươi đi tuần tra, đi trấn áp . Gặp chuyện bất bình, có thể tiền trảm hậu tấu ."

Cổ Nghiệt nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, có chút do dự .

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Các ngươi là tương lai vũ trụ ba chiều hy vọng ."

Một trận chiến này, mệnh kỳ cường giả khả năng đều khó sống sót, dù cho sống sót, cũng tuyệt đối là cực kỳ thiếu, những người trước mắt này, chính là vũ trụ ba chiều tương lai .

Không thể đều chết ở nơi đây!

Không phải, vũ trụ ba chiều võ đạo văn minh có thể sẽ theo này tiêu thất .

Cổ Nghiệt trầm mặc hồi lâu, nhất sau hắn gật đầu, hắn mang theo Lục Vân Tiên đám người đi tới Dương Diệp trước mặt không xa chỗ, chúng kiếm tu dồn dập quỳ một gối xuống xuống.

Cổ Nghiệt nhìn Dương Diệp, nhẹ giọng nói: "Tông chủ, bảo trọng!"

Rất nhanh, Cổ Nghiệt đám người lặng lẽ ra vạn giới thành .

Như Đinh Thược Dược nói, theo vũ trụ bốn chiều khuynh sào mà ra, toàn bộ vũ trụ ba chiều trực tiếp rối loạn . Cũng không phải là tất cả mọi người đều có quyết nhất tử chiến lòng, tại loại này tuyệt cảnh phía dưới, rất nhiều người sẽ đem chính mình nội tâm nhất u ám một mặt không giữ lại chút nào thả ra ngoài . Lúc này nếu là không có người trấn áp, toàn bộ vũ trụ ba chiều sẽ biến thành nhân gian luyện ngục .

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua cách đó không xa Dương Diệp liếc mắt, nhưng sau đó xoay người rời đi .

Trước đại điện, mọi người dồn dập nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Chúng ta phải vì hắn tranh thủ một chút thời gian!"

Mọi người gật đầu!

Cái này lúc, một cái bàn tay to lớn đột nhiên ở đen nhánh kia không gian lỗ đen bên trong đảo qua một cái .

Ầm!

Cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian trong những thứ kia cuồng bạo lực lượng trực tiếp bị cái cự thủ này đảo qua mà khoảng không!

Rất nhanh, chân trời cái kia mảnh nhỏ đen nhánh không gian lỗ đen dần dần phục hồi như cũ .

Làm mảnh không gian kia phục hồi như cũ chi về sau, cái kia lấy Diêm Quân cầm đầu bốn chiều cường giả quần thể lần nữa xuất hiện ở Đinh Thược Dược đám người trong tầm mắt .

Diêm Quân nhìn thoáng qua phía dưới Đinh Thược Dược đám người, "Ngược lại có chút ngạc nhiên, hôm nay đều đến trình độ như vậy, cái kia Dương Diệp lại còn chưa xuất hiện, ân, không đúng, các ngươi làm như đang vì hắn kéo dài thời gian!"

Đinh Thược Dược không nói nhảm, nàng quay đầu nhìn về phía nào đó chỗ, "Mở trận!"

Ầm!

Lại là một vệt sáng tự vạn giới thành trung phóng lên cao .

Khi này đạo quang sóng lao ra đám mây một khắc kia, toàn bộ phía chân trời đột nhiên trong suốt đứng lên . Tại này cổ cường đại lực lượng trùng kích xuống, giữa cả thiên địa, làm cho nhất chủng không chân thật cảm giác!

Không trung, cái kia Diêm Quân nhíu mày, lúc này đây, hắn không có tuyển trạch lui, bởi vì lúc trước cái kia vòng xoáy màu đen trận pháp đã bị hủy!

Diêm Quân hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hướng phía trước nhẹ nhàng đè một cái, một con dài đến gần nghìn trượng bàn tay khổng lồ đột nhiên xuất hiện ở vạn giới thành trên khoảng không, bàn tay khổng lồ bút thẳng mà xuống, giống như trời sập một dạng đánh vào tia sáng kia chi tiến lên!

Ầm!

Toàn bộ thiên địa một hồi kích chiến, cùng này đồng thời, một đạo khí lãng ở không trung đột nhiên chấn động ra đến, nhưng sau khuếch tán đến cuối chân trời .

Mà cái kia ánh sáng cùng bàn tay khổng lồ kia cũng trong nháy mắt này ầm ầm vỡ vụn, bàn tay khổng lồ chi về sau, Diêm Quân liên tục chợt lui trăm trượng, mặt sắc nhỏ bé bạch!

Tuy là hắn đón đỡ hạ cái này một vệt sáng, bất quá, hiển nhiên không phải nhẹ nhàng như vậy!

Diêm Quân mắt nhìn xuống phía dưới, hắn vung tay phải lên, tại hắn thân về sau, vô số thần bí sinh vật đột nhiên hướng phía chân trời bỏ chạy!

Cũng đều như nhau mệnh kỳ cường giả cùng mệnh kỳ dưới người cùng sinh vật, chân chính đỉnh phong mệnh kỳ đều lưu tại thành trung trên khoảng không .

Đinh Thược Dược bên cạnh, Lưu Uyên trầm giọng nói: "Bọn họ đây là muốn đối với vạn giới hạ thủ . Nhưng có đối sách ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Đã tìm người hỗ trợ!"

Lưu Uyên nhìn thoáng qua Đinh Thược Dược, không có đang nói cái gì . Thế nhưng khoảng khắc chi về sau, nàng lại nói: "Nếu như hắn không ra, cái này nhân tâm không thể ổn!"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Thời gian, cần thời gian!"

Vừa nói, nàng nhìn thoáng qua Hoang Doanh cùng Lưu Uyên, "Làm cho Hoang Tộc còn có chiến giới mệnh kỳ dưới người rời đi nơi này, làm cho bọn họ đi đối kháng vũ trụ bốn chiều những thứ kia mệnh kỳ dưới!"

Lưu Uyên cùng Hoang Doanh gật đầu, rất nhanh, vạn giới thành bên trong, mệnh kỳ chi hạ có sức chiến đấu người cơ hồ là toàn bộ ra vạn giới thành, nhưng sau hướng vạn giới đuổi theo .

Đột nhiên, giữa sân mọi người dồn dập ngẩng đầu nhìn lại .

Một con to lớn hắc thủ lần nữa xuất hiện, rất nhanh, cái cự thủ này phi thẳng đến vạn giới thành đè ép xuống .

Tay chưa rơi xuống xuống, cái kia thả ra cường đại uy áp chính là đã để được giữa sân mọi người thần sắc ngưng trọng!

Ầm!

Một vệt sáng lần nữa tự thành trung phóng lên cao .

Không trung, tia sáng kia mới vừa cùng bàn tay khổng lồ kia tiếp xúc, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, cái này lúc, một đạo tàn ảnh đụng vào tia sáng kia chi lên.

Ầm!

Tia sáng kia ầm ầm vỡ vụn, ngay sau đó, bàn tay khổng lồ kia phi thẳng đến cái kia vạn giới thành rơi xuống!

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên phóng lên cao .

Âm Dương Tiên!

Hư không bên trong, Âm Dương Tiên hai tay kết ấn, rất nhanh, tại hắn trước mặt xuất hiện một tấm hư ảo hắc bạch khiên .

Âm Dương Tiên hai tay hướng phía trước nhẹ nhàng nhất ấn, một Âm Dương Chi Lực tức thì dũng mãnh vào tấm thuẫn kia bên trong, chuyển chớp mắt, cái kia mặt hắc bạch khiên đánh tới con kia rơi xuống bàn tay khổng lồ!

Ở ánh mắt mọi người bên trong, hai người vừa mới tiếp xúc, cái kia mặt cái khiên chính là ầm ầm nổ bể ra đến, mà lúc, Âm Dương Tiên đột nhiên nộ quát, "Âm Dương diệt thần!"

Theo đạo thanh âm này vang lên, một thần bí lực lượng đột nhiên đánh vào bàn tay khổng lồ kia chi lên.

Ầm!

Bàn tay khổng lồ kia kịch liệt run lên, nhưng sau hóa thành hư vô .

Mà lúc, một đạo tàn ảnh đột nhiên tự phía chân trời đánh tới, nhìn thấy một màn này, Âm Dương Tiên nheo mắt, vội vã tránh về phía sau một cái, "Dương Diệp, ta đã xuất thủ giúp một tay . Cái này ta thật đánh không lại, chạy trước!"

Nói xong, hắn đã biến mất ở cuối chân trời .

Cái kia Diêm Quân cũng không có truy, mà là cúi đầu nhìn về phía cái kia phía dưới vạn giới thành, "Dương Diệp, lăn ra đây!"

Lệ khí đầy đủ!

------oOo------

Chương 2775: ta còn có thể gánh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp!

Diêm Quân sở dĩ không để cho hắn sau lưng những thứ kia cường giả đồng loạt ra tay, chính là bởi vì Dương Diệp duyên cớ vì thế!

Toàn bộ vạn giới thành, Dương Diệp đối với vũ trụ bốn chiều uy hiếp là lớn nhất!

Những thứ này mệnh kỳ cường giả, ngoại trừ hắn bên ngoài, cơ hồ không có ai có thể tiếp hạ Dương Diệp hai kiếm . Tùy tiện xuống phía dưới, một ngày Dương Diệp đột nhiên xuất hiện, vô cùng có khả năng cho hắn bên này tạo thành lớn vô cùng tổn thất!

Chỉ có Dương Diệp hiện thân, hắn mới dám toàn diện tiến công!

Nhưng mà, Dương Diệp vẫn không có hiện thân!

Thành trung .

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua cái kia mắt nhìn xuống vạn giới thành Diêm Quân, "Chúng ta cần tiếp tục kéo dài thời gian!"

Cái này lúc, An Nam Tĩnh xuất hiện ở Đinh Thược Dược bên cạnh .

Đinh Thược Dược hơi biến sắc mặt, "Ngươi ....."

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Ngoại trừ ta bên ngoài, không người có thể cùng hắn chống lại ."

Thanh âm rơi xuống, một đạo tàn ảnh phóng lên cao .

Đinh Thược Dược khuôn mặt biến sắc cực kỳ khó coi . Bởi vì nàng rất tinh tường An Nam Tĩnh ở Dương Diệp trong lòng là nhất cái địa vị gì!

Như An Nam Tĩnh gặp chuyện không may, nàng khó có thể tưởng tượng Dương Diệp sẽ biến thành bộ dáng gì nữa .

Nhưng mà, như An Nam Tĩnh nói, hiện tại ngoại trừ nàng, không có bất kỳ người nào có thể cùng cái này Diêm Quân đánh một trận!

Không trung, một thanh trường thương nhắm thẳng vào cái kia Diêm Quân .

Chiến Qua!

Ở nơi này Chiến Qua chi về sau, là An Nam Tĩnh .

Diêm Quân diện vô biểu tình nhìn trước mắt chuôi này trường thương, tay phải hắn chậm rãi vươn, trong lòng bàn tay, là một đoàn màu lửa đỏ Lôi Diễm!

Trường thương mới vừa tới, Diêm Quân tay phải chợt chính là một chưởng vỗ ở tại thanh trường thương kia chi lên.

Ầm!

Trường thương kịch liệt run lên, An Nam Tĩnh trong miệng, một đạo tinh huyết phun ra . Nàng tay phải chợt cầm thương chính là xoay tròn, mà lúc, cái kia Diêm Quân trong lòng bàn tay cái kia hỏa diễm đột nhiên tràn hướng An Nam Tĩnh trong tay Chiến Qua .

An Nam Tĩnh hơi biến sắc mặt, tay phải cầm thương chuẩn bị thu trở về, nhưng mà, cái kia Diêm Quân tay phải cũng là đột nhiên cầm Chiến Qua thương nhọn, nhưng sau chợt xoay tròn .

Ầm!

An Nam Tĩnh cả người trực tiếp bị rung động đến vạn trượng bên ngoài, mà ở trước mặt nàng, một đạo sóng lửa cuốn tới .

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, thân thể nàng nửa ngồi, tay phải nắm chặc thành quyền, tay trái nhẹ nhàng xoay tròn, trong nháy mắt, một cường đại lực lượng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía .

Thượng Diễn Vũ!

Rầm rầm rầm!

Từng đạo lực lượng ngạnh sinh sinh đem cái kia đạo hỏa sóng lớn bức ngừng, mà lúc, một đạo nhân ảnh từ cái này sóng lửa bên trong lóe lên mà ra, An Nam Tĩnh con ngươi hơi co lại, tay phải đấm ra một quyền!

Thình thịch!

An Nam Tĩnh toàn bộ cánh tay kịch liệt run lên, cả người bay về phía sau, mà lúc, một tay đột nhiên bắt được An Nam Tĩnh tay phải, An

Nam Tĩnh còn chưa phản ứng kịp, nàng con kia tay phải chính là ngạnh sinh sinh bị lột xuống!

Phốc!

An Nam Tĩnh vai phải chỗ, máu chảy như chú!

Phía dưới, Đinh Thược Dược sắc mặt đại biến, "Xuất thủ!"

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, hai đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia Diêm Quân tả hữu hai bên .

Chính là cái kia Thương Mộ cùng Sát Tịch .

Diêm Quân khóe miệng nổi lên một cái cười nhạt, hai tay hắn hướng hai bên nhẹ nhàng chấn động .

Rầm rầm!

Thương Mộ cùng Sát Tịch còn chưa tới gần hắn chính là trực tiếp bị đánh bay .

Cơ hồ không có chút sức chống cự nào!

Mà đang ở cái này lúc, một đạo tàn ảnh đột nhiên hướng hắn đánh tới!

Là An Nam Tĩnh!

Nhìn thấy một màn này, phía dưới Đinh Thược Dược khuôn mặt sắc trong nháy mắt trắng bệch, An Nam Tĩnh cư nhiên không chạy trốn!

Diêm Quân nhìn về phía cái kia vọt tới An Nam Tĩnh, lạnh lùng nói: "Muốn chết!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, trong nháy mắt, toàn bộ cánh tay trực tiếp biến thành hỏa cánh tay màu đỏ, quyền còn chưa ra, một cường đại hỏa diễm lực lượng chính là ngạnh sinh sinh đem An Nam Tĩnh bức ngừng lại!

Mà đang ở Diêm Quân muốn xuất quyền cái kia nhất chớp mắt, An Nam Tĩnh tay trái đột nhiên hóa chưởng thuộc về giữa chân mày, sau một khắc, nàng tay trái hướng phía trước nhẹ nhàng đè một cái, "Thần Võ Thức!"

Thanh âm vừa dứt xuống, An Nam Tĩnh cả người trực tiếp hư ảo, mà trong nháy mắt, cái kia Diêm Quân quanh thân xuất hiện vô số trọng điệp An Nam Tĩnh!

Tầng tầng lớp lớp, không biết điệp nhiều thiếu tầng, từng cái An Nam Tĩnh đều là một chưởng rơi hạ!

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Diêm Quân đột nhiên tự không trung liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui mấy vạn trượng xa!

Mọi người ngây ngẩn cả người!

Mạnh như vậy ?

Mà đang ở cái này lúc, Đinh Thược Dược sắc mặt đại biến, "Cẩn thận!"

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, cái kia mấy vạn trượng ra Diêm Quân đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, sau một khắc, An Nam Tĩnh trước mặt, một đạo tàn ảnh lướt tới .

An Nam Tĩnh hai mắt híp lại, tay trái dựng thẳng lên, nhưng sau nhẹ nhàng cắt xuống.

Vô số tàn ảnh chất chồng!

Diêm Quân nắm chặc thành quyền tay phải đấm ra một quyền, nắm tay chi lên, hỏa hồng sắc Lôi Diễm dâng lên mà ra .

Ầm!

Một đạo cuồng bạo lực lượng đột nhiên xuất hiện ở không trung, trong chớp nhoáng này, toàn bộ không trung trực tiếp rạn nứt ra .

Sau một khắc .

Ầm!

An Nam Tĩnh quanh thân những thứ kia tàn ảnh đều biến mất, mà An Nam Tĩnh bản tôn trực tiếp tự không trung rơi mà hạ!

Cái kia Diêm Quân thân hình run lên, hướng An Nam Tĩnh vọt tới!

"Ngăn cản hắn!" Thành bên trong đột nhiên vang lên Đinh Thược Dược thanh âm .

Ầm!

Một vệt sáng đột nhiên tự thành trung phóng lên cao, trực tiếp đánh về phía cái kia Diêm Quân! Diêm Quân nhíu mày, sau một khắc, tay phải hắn chợt một chưởng vung hạ!

Ầm!

Một sóng lửa chấn động mà hạ!

Ầm ầm!

Cái kia ánh sáng kịch liệt run lên, nhưng sau vỡ vụn ra .

Diêm Quân trực tiếp tự không trung lao xuống mà xuống, tại hắn quanh thân, tản ra một làm người sợ hãi hỏa hồng sắc Lôi Diễm, giống như một viên lưu tinh hỏa cầu!

"Ngăn lại hắn!"

Giữa sân đột nhiên vang lên trận lão thanh âm, "Đừng muốn cho hắn lao xuống, không phải nơi đây tất hủy!"

Ngăn lại hắn ?

Giữa sân mọi người có chút mờ mịt, ai có thể ngăn lại hắn ?

Làm sao ngăn ?

Mệnh kỳ ở trước mắt cái này Diêm Quân trước mặt, liền con kiến hôi cũng không bằng a!

Mà cái kia Diêm Quân, càng ngày càng gần!

Lúc này, vạn giới thành từng cái địa phương đã bắt đầu tầng tầng rạn!

Ở nơi này lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia Diêm Quân trước mặt, là một nữ tử, nữ tử tay phải hướng xuống, yên lặng nhất chớp mắt, tay phải chợt hướng trên một hiên .

Ầm!

Một cường đại lực lượng ngạnh sinh sinh đem cái kia Diêm Quân bức dừng lại!

Người đến, chính là cái kia Dương Bất Tử!

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua cái kia Diêm Quân, cái này lúc, Diêm Quân đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, đấm ra một quyền .

Thao thiên hỏa diễm trong nháy mắt đem Dương Bất Tử bao phủ!

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ầm!

Cái kia vô số hỏa diễm ầm ầm nổ bể ra đến, nhưng sau giống như hoa lửa một dạng tự phía chân trời chấn động ra đến, qua chi chỗ, không gian trực tiếp bị đốt cháy thành từng cái thật nhỏ nứt khe, kinh người không gì sánh được!

Mà ở cái kia không trung, hai đạo nhân ảnh không ngừng lóe lên, tốc độ cực nhanh, nhường căn bản thấy không rõ lắm .

Đinh Thược Dược đi tới cái kia đã gảy một cánh tay An Nam Tĩnh trước mặt, "Không có sao chứ ?"

An Nam Tĩnh khẽ lắc đầu, "Hắn như thế nào ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Còn không có tỉnh dấu hiệu!"

An Nam Tĩnh nhẹ giọng nói: "Không nên quấy rầy hắn, hắn nhất định là gặp vấn đề gì, có thể giải quyết, chắc là cần thời gian . Một ngày giải quyết, hắn kiếm đạo có thể sẽ tiến hơn một bước ."

Đinh Thược Dược cười khổ, "Ta sợ không chịu đựng nổi . Chúng ta bên này, đã không có đỉnh nhọn cường giả, A Tú cô nương cùng với kỳ cô nương vừa không có tin tức, ngoại trừ các nàng, thật không có người có thể là cái kia Diêm Quân đối thủ . Còn có ..."

Nói đến đây, nàng nhìn lướt qua bốn phía, "Còn có cái kia thần bí nhân, người này nhất định là đang âm thầm rình, hắn hiện tại không ra tay, nhất định là vì chờ Dương Diệp, hoặc là chờ A Tú cùng với kỳ cô nương ."

An Nam Tĩnh ngẩng đầu nhìn về phía không trung, "Không có việc gì, ta còn có thể gánh gánh ."

Đinh Thược Dược muốn nói lại thôi .

Không trung .

Ầm!

Hai đạo nhân ảnh đột nhiên xa nhau!

Dương Bất Tử cùng cái kia Diêm Quân cách xa nhau trăm trượng xa, mà giờ khắc này, Dương Bất Tử mặt sắc thương bạch, khóe miệng mang theo tiên huyết, không chỉ có như đây, thân thể của hắn là rách!

Giao thủ cân nhắc hiệp, nàng chính là đã trọng thương!

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua cái kia Diêm Quân, "Ngươi cái này vũ trụ bốn chiều chi chủ thực lực nhưng thật ra rất lợi hại!"

Diêm Quân đạm thanh nói: "Ngươi cũng không phải rất kém cỏi . Việc này không có quan hệ gì với ngươi, hà tất cần bạch đến không toi mạng!"

Dương Bất Tử cười nói: "Phía dưới tên kia, coi như là ta hậu bối, ta đây cái làm lão tổ, tự nhiên là phải giúp hắn một thanh . Còn nữa, ta nhìn ngươi vũ trụ bốn chiều khó chịu, lý do này được chưa ?"

Diêm Quân đạm thanh nói: "Vậy thì chết đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn người đã tại chỗ biến mất, mà lúc, cái kia Dương Bất Tử khóe miệng đột nhiên nổi lên một vẻ dữ tợn, nàng hai tay đột nhiên chợt vỗ .

Ầm!

Trong nháy mắt, không gian chung quanh nàng kịch liệt run lên, một cường đại lực lượng chấn động mà ra, cái này lúc, cái kia Diêm Quân nắm tay trực tiếp đánh vào này cổ lực lượng chi lên.

Cứng đối cứng!

Ầm!

Hai cổ lực lượng vừa mới tiếp xúc chính là giống như hỏa sơn một dạng bộc phát ra, toàn bộ vạn giới thành trên khoảng không trực tiếp biến thành một mảnh hư vô .

Ở nơi này lúc, một cái từ hỏa lôi huyễn hóa thành cự long đột nhiên xuất hiện ở đen kịt một màu không gian bên trong, cái kia cự long dài đến nghìn trượng, che khuất bầu trời!

Này Lôi Long cũng không có nhằm phía Dương Bất Tử, mà là phi thẳng đến phía dưới vạn giới thành lao xuống mà xuống.

Xuy!

Lôi Long qua chi chỗ, không gian trực tiếp cháy đen lên .

Đinh Thược Dược nói: "Xuất thủ!"

Chúng mệnh kỳ cường giả dồn dập phóng lên cao, cái kia hỏa long tuy là lợi hại, thế nhưng, mấy chục danh mệnh kỳ cường giả vẫn là không sợ chút nào cái kia hỏa long đấy!

Mà đang ở cái này lúc, Đinh Thược Dược đột nhiên sắc mặt đại biến, nàng bỗng nhiên quay đầu, "Cẩn thận Dương Diệp!"

Đinh Thược Dược thanh âm vừa dứt xuống, An Nam Tĩnh chính là đã tiêu thất ngay tại chỗ, xa chỗ đầu đường lên, một đạo tàn ảnh chính hướng cái kia tọa ngồi ở trên đường phố tâm Dương Diệp vọt tới .

An Nam Tĩnh đã không kịp!

Dương Diệp trước mặt Kiếm Tổ đột nhiên kịch liệt run lên, hóa thành một đạo kiếm quang hướng cái kia đạo tàn ảnh bắn nhanh đi!

Kiếm hộ tống chủ!

Cái kia đạo tàn ảnh tay phải bấm tay một điểm, điểm này trực tiếp một chút ở tại Kiếm Tổ chi lên.

Ầm!

Kiếm Tổ kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp bay ra ngoài .

Cái này lúc, một cái tiểu gia hỏa xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chính là Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch tiểu trảo nắm một con linh trượng, nàng gắt gao nhìn cái kia đã vọt tới tàn ảnh, nàng cái kia thân thể nho nhỏ đang run rẩy . Nàng rất sợ, bởi vì nàng biết mình đánh không lại . Thế nhưng, toàn bộ Hồng Mông Tháp bên trong, chỉ có nàng là lợi hại nhất!

Hơn nữa, nàng phía sau là Dương Diệp!

Tuy là rất sợ, thế nhưng Tiểu Bạch cũng là không có chút nào lui bước, nàng tiểu trảo vung lên, rất nhanh, từng đạo linh khí hội tụ ở tại trước mặt nàng, nhưng mà, theo cái kia đạo tàn ảnh tới, những thứ kia linh khí trực tiếp tiêu thất vô ảnh vô tung .

Cái này lúc, một con màu đen tay trực tiếp giữ lại Tiểu Bạch cái cổ, nhưng sau cứ như vậy đưa nàng xách lên .

Tiểu Bạch hai mắt trợn tròn, trên thân thể linh khí lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được đang điên cuồng tiêu tán lấy, dần dần, trong mắt nàng màu sắc bắt đầu chậm rãi tiêu tán .

------oOo------

Chương 2776: một kiếm quyết sinh tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hiển nhiên, cái kia thần bí nhân không phải là muốn Linh Tổ, mà là muốn hủy diệt Linh Tổ, không cho thiên mệnh thu được!

Mà đang ở cái này lúc, thần bí nhân khuôn mặt sắc đột nhiên đại biến, bởi vì một thanh kiếm không biết bực nào thì cắt về phía tay hắn!

Bình thường không có gì lạ một kiếm, nhưng là lại làm cho thần bí nhân cơ hồ là bản năng thu tay về ..

Một tay tiếp nhận cái kia đi xuống Tiểu Bạch!

Dương Diệp tay!

Tiểu Bạch ngẩng đầu nhìn Dương Diệp, nàng ngây cả người, nhưng sau một cái liền khóc lên .

Dương Diệp dùng cằm nhẹ nhàng ma một cái Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Đi vào trước, ta tới giúp ngươi hết giận!"

Tiểu Bạch đầu nhỏ gật liên tục, nhưng sau nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong .

Cái này thì An Nam Tĩnh xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh, An Nam Tĩnh nhìn về phía Dương Diệp, "Bị quấy rầy ?"

Dương Diệp khẽ cười nói: "Vô sự . Ngộ không tỉnh, xem nỗ lực, cũng xem cơ duyên!"

An Nam Tĩnh khẽ gật đầu, không nói gì thêm .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa cái kia thần bí nhân, cái kia thần bí nhân đã thối lui đến trước cửa thành, hiển nhiên, đối với Dương Diệp, hắn vẫn còn có chút kiêng kỵ .

Ầm!

Cái này lúc, vạn giới thành trên khoảng không, một đạo tiếng nổ vang vang lên .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, một đạo nhân ảnh bị chấn địa hướng sau liên tục chợt lui . Đạo nhân ảnh này, dĩ nhiên chính là Dương Bất Tử! Ở nơi này Diêm Quân khôi phục thực lực chân chính chi về sau, trong trời đất này có thể ổn áp hắn, sợ là cũng chỉ có cái kia đám mây trên cô gái .

Dù sao cũng là vũ trụ bốn chiều chi chủ, đã từng cùng cái kia đám mây nữ tử quyết chiến qua người!

Một đạo khí tức đột nhiên bao phủ ở Dương Diệp .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ cái kia thần bí nhân, hiển nhiên, mục đích của đối phương chính là muốn ngăn chặn hắn .

Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước!

Sinh tử quyết!

Nhất niệm sinh, nhất niệm tử, lấy kiếm quyết sinh tử!

Một luồng kiếm quang ở trong sân như thời gian qua nhanh chợt lóe lên, cái này sợi kiếm quang vô thanh vô tức, không có tiếng kiếm reo, liền kiếm ý cùng sát ý đều không cảm giác được . Bất quá, không so sánh được trên ban đầu lúc sinh tử quyết . Không có cảm nhận được tử vong, là không pháp chân chính phát huy ra sinh tử quyết đấy!

Mà xa chỗ, cái kia thần bí nhân cũng là như lâm đại địch, hắn đồng dạng hướng phía trước bước ra một bước, một tay nhẹ nhàng hướng phía trước đè một cái, trong nháy mắt, vô số mảnh nhỏ điểm đen nhỏ ở hắn lòng bàn tay bên trong tụ tập .

Cái bàn tay này trong lòng, giống như một cái vũ trụ mênh mông .

Thần bí nhân liền dùng chính mình lòng bàn tay để lên Dương Diệp cái kia sợi kiếm quang .

Xuy!

Một đạo nhỏ nhẹ cắt tiếng đột nhiên vang lên, thế nhưng cũng không có gì đại động tĩnh . Thần bí nhân tay rung động nhè nhẹ lấy, cái kia sợi kiếm quang đã ở rung động, mà chu vi, cũng là cũng không có nửa điểm năng lượng ba động!

Bởi vì hai người đã đem lực lượng khống chế đến rồi cực hạn!

Ở nơi này lúc, một thanh kiếm đột nhiên từ cái này kiếm quang chi sau đâm tới, thần bí nhân hướng lui lại đi, cái này vừa lui, trực tiếp thối lui đến thành bên ngoài trăm trượng bên ngoài . Mà Dương Diệp kiếm, lại giống như ròi trong xương một dạng theo sát .

Thần bí nhân cuối cùng không thể lui được nữa, bởi vì Dương Diệp kiếm càng phát nhanh.

Thần bí nhân ngừng lại, nhẹ giọng nói: "Tinh diệt!"

Hắn trong lòng bàn tay, vô số điểm đen đột nhiên tiêu thất, thay vào đó là một cái thật nhỏ lam sắc quang điểm, giống như một viên phiên bản thu nhỏ tinh thần . Mà khỏa tinh thần mới vừa nhất xuất hiện chính là trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Thứ lạp!

Dương Diệp cái kia sợi kiếm quang trong nháy mắt chính là tiêu tán ra, mà lúc, Dương Diệp kiếm đâm ở tại cái kia thiêu đốt mảnh nhỏ Tiểu Tinh Thần chi lên.

Ầm!

Một đạo kiếm quang cùng tinh thần quang mang đột nhiên tản ra .

Dương Diệp cùng thần bí nhân mỗi bên tự hướng lui về sau trăm bước xa!

Xa chỗ, thần bí nhân nhìn một chút bàn tay mình tâm, trong lòng bàn tay có một đạo vết kiếm, đó là Dương Diệp kiếm lưu lại .

Mà Dương Diệp Kiếm Tổ đang thiêu đốt, đó là bị thần bí nhân cái kia mảnh nhỏ Tiểu Tinh Thần sở trí .

Dương Diệp cầm kiếm nhẹ nhàng run lên, một vòi máu đột nhiên tiến nhập Kiếm Tổ bên trong, trong nháy mắt, Kiếm Tổ khôi phục bình thường .

Lấy huyết đúc kiếm, người tức thì kiếm, kiếm đã người, Kiếm Tổ cùng hắn là chân chánh nhất thể . Hiện tại hắn cùng Kiếm Tổ quan hệ chính là, người chết kiếm diệt, người bất tử, kiếm vĩnh viễn không vong!

Xa chỗ, thần bí nhân không có ở động thủ, mà là khẽ gật đầu một cái, "Dương Diệp, ngươi chung quy vẫn là không có khiến ta thất vọng!"

Dương Diệp nhíu mày, "Có ý tứ!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Ngươi là kiếm tu, một cái trọng tình kiếm tu, cũng là một cái vô tình kiếm tu, kiếm đạo của ngươi có thể không tình, nhưng có tình, hoặc có lẽ là, nguyên nhân hữu tình mà vô tình, điểm ấy là khó được ."

Dương Diệp lắc đầu, "Vẫn là tới đánh đi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, bước này, cái kia thần bí nhân đã tới trước mặt hắn .

Kiếm ra!

Lúc này Dương Diệp xuất kiếm so với đã từng thiếu rất nhiều lệ khí, thế nhưng, lại nhiều một chút thong dong cùng bình tĩnh .

Đối mặt cái này một kiếm, cái kia thần bí nhân đột nhiên hướng lui về sau một bước nhỏ, kiếm vừa vặn đi tới hắn giữa chân mày tấc hơn vị trí, thế nhưng, cũng rốt cuộc không pháp vào nửa tấc, bởi vì thần bí nhân hai tay hợp ở Dương Diệp thân kiếm . Ngay sau đó, hắn quay đầu đi, hai tay tổng cộng kiếm hướng phía trước chính là nhất chèo, cả người đi thẳng tới Dương Diệp trước mặt, nhưng sau hai tay hắn buông ra, đôi tay lòng bàn tay bên trong, đột nhiên ngưng tụ hai khỏa thiêu đốt tinh thần .

Thần bí nhân hai tay phi thẳng đến Dương Diệp đánh tới!

Nhưng mà Dương Diệp tay trái bên trong không biết bực nào thì xuất hiện một thanh kiếm, một kiếm hoành ngăn!

Táng mệnh kiếm!

Táng mệnh kiếm ở thời khắc mấu chốt ngạnh sinh sinh chặn cái này thần bí nhân hai tay, thế nhưng, cơ hồ là ở tiếp xúc trong nháy mắt, táng mệnh kiếm trong nháy mắt bắt đầu cháy rừng rực . Mà lúc, một đạo thần bí lực lượng đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp cùng thần bí nhân bốn phía .

Kiếm Vực!

Táng mệnh kiếm trên những ngọn lửa kia trực tiếp bị trấn áp xuống .

Cái này lúc, Dương Diệp song kiếm tề động .

"Chém!"

Xuy xuy!

Theo hai sợi kiếm quang trên hạ giao thoa mà qua, cái kia thần bí nhân liên tục chợt lui, cái này vừa lui, đã lui đến nghìn trượng bên ngoài, mà hắn lui quá trình bên trong, hai sợi kiếm khí giống như sao băng đuổi sát .

Nghìn trượng bên ngoài, thần bí nhân tay phải nắm chặc thành quyền, hướng phía trước đấm ra một quyền .

Một quyền phía dưới, một cái vòng xoáy màu đen đột nhiên ngưng tụ mà thành .

Vòng xoáy này, giống như là một cái ngưng tụ mà thành tiểu vũ trụ, bao hàm tất cả, thôn phệ tất cả!

Dương Diệp kiếm khí mới vừa cùng cái này vòng xoáy màu đen tiếp xúc chính là kịch liệt run lên, nhưng sau dần dần hư ảo .

Dương Diệp tay phải ấn ở chuôi kiếm, hướng phía trước bước ra một bước, cơ hồ là cùng thời khắc đó, cái kia thần bí nhân cũng theo đó hướng phía trước bước ra một bước . Rất nhanh, ở giữa hai người, một luồng kiếm quang cùng một cái vòng xoáy màu đen đột nhiên xuất hiện, nhưng sau chạm vào nhau!

Xuy!

Vòng xoáy màu đen trực tiếp bị cái này sợi kiếm quang chém thành hai nửa, thế nhưng, cái kia vòng xoáy màu đen cũng là không có tiêu thất, ngược lại là trực tiếp đem cái kia sợi kiếm quang cho thôn phệ!

Chuyển chớp mắt, cái kia vòng xoáy màu đen trực tiếp xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu trên khoảng không, rất nhanh, vòng xoáy màu đen đột nhiên bành trướng, giống như một tấm miệng to trực tiếp đem Dương Diệp cho nuốt vào .

Dương Diệp không ở, chỉ còn cái kia vòng xoáy màu đen!

Nhưng mà cái này lúc, cái kia thần bí nhân cũng là nhíu mày, hướng sau liền lùi lại mấy trăm trượng, cùng này đồng thời, cái kia vòng xoáy màu đen đột nhiên kịch liệt run lên, rất nhanh, từng luồng kiếm quang từ cái này vòng xoáy màu đen bên trong thẩm thấu mà ra .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Toàn bộ vòng xoáy màu đen trong khoảnh khắc chính là bị thôn phệ thành vô số thật nhỏ mảnh nhỏ!

Chẳng qua ở nơi này lúc, một cánh đen nhánh sắc môn đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt!

Nhìn thấy cánh cửa này, Dương Diệp nhíu mày, cũng không có ở xuất kiếm, mà là hướng lui về sau trăm trượng xa . Giữa lúc hắn muốn xem xét tỉ mỉ cái kia hắc môn lúc, cái kia hắc môn cũng là đột nhiên tiêu thất . Thay vào đó là cái kia thần bí nhân!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia thần bí nhân thân lên, cái này người vẫn còn có chút không đơn giản a! Vừa rồi cái kia hắc môn, làm cho hắn cảm nhận được lớn vô cùng nguy hiểm!

Chẳng qua cũng bình thường, bất kể là cái này thần bí nhân vẫn là cái kia Diêm Quân, nếu như không có bản lĩnh, thì như thế nào dám cùng đám mây trên nàng kia gọi nhịp ?

Thần bí nhân cũng không có ở xuất thủ, bất quá, Dương Diệp cũng là phải xuất thủ, bởi vì Dương Bất Tử là đánh không lại cái kia Diêm Quân. Nếu như hắn bị nâng ở nơi đây, Dương Bất Tử khả năng liền uy hiếp . Đặc biệt ở A Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên đều không có ở đây tình huống hạ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia thần bí nhân, "Một kiếm quyết sinh tử ?"

Đang nói rơi, không chờ thần bí nhân trả lời, cả người hắn chính là đã tiêu thất ngay tại chỗ .

Một kiếm quyết sinh tử!

Cái này một kiếm, Dương Diệp là nghiêm túc, cũng là liều mạng, bởi vì hắn muốn cùng cái này thần bí nhân mau sớm phân ra cái thắng phụ, không đúng, là phân cái sinh tử!

Nhưng mà, tại hắn tiêu thất cái kia nhất chớp mắt, cái kia thần bí nhân cũng là đột nhiên lấy tốc độ cực nhanh hướng lui lại đi, tốc độ của hắn không phải đơn thuần nhanh, mà là trực tiếp xuyên toa không gian lui, mà theo mắt thường đến xem, hắn rất chậm, giống như là chậm rãi hướng sau tản bộ!

Thế nhưng, Dương Diệp kiếm cũng là vô luận như thế nào cũng đâm không đến trước mặt của hắn!

Cứ như vậy, đang kéo dài mấy chục giây chi về sau, Dương Diệp cuối cùng vẫn ngừng lại, mà giờ khắc này, cái kia thần bí nhân như trước ở trước mặt hắn!

Thần bí nhân không có tuyển trạch đón đỡ cái này một kiếm!

Cái này một kiếm nếu như tiếp, chính là thật ở đỡ đẻ chết, mà hắn hiển nhiên là không muốn cùng Dương Diệp quyết sinh tử!

Dương Diệp nhìn thoáng qua thần bí nhân, "Đánh lại không đánh, lui lại không lùi, vì sao nét mực còn giống nữ nhân ?"

Thần bí nhân hai tay khoanh phía trước, không nói cũng không nói .

Dương Diệp không có ở quản cái này thần bí nhân, mà là xoay người hướng phía chân trời lao đi, làm cho Dương Diệp có chút bất ngờ là, cái này thần bí nhân lúc này đây dĩ nhiên không có ngăn cản!

Dương Diệp cũng không kịp cái kia thần bí nhân ở tính toán gì, bởi vì giờ khắc này Dương Bất Tử đã hoàn toàn bị áp chế, đã có nguy hiểm tánh mạng!

Theo Dương Diệp phóng lên cao, vạn giới thành trên khoảng không, cái kia Diêm Quân ở một chưởng đánh bay Dương Bất Tử chi về sau, hắn đột nhiên thu tay lại, hướng sau thần tốc thối lui, cái này vừa lui, đủ đủ lui nghìn trượng xa, triệt để ly khai vạn giới thành trên khoảng không .

Dương Diệp cũng không có đuổi theo, hắn đi tới Dương Bất Tử trước mặt, thời khắc này Dương Bất Tử phần bụng, có một quyền ấn lỗ thủng, ngoại trừ này bên ngoài, quanh thân càng là ngàn vết lở loét!

Nhục thân bị đánh rời ra phá toái!

Như không phải nàng thực lực bản thân rất mạnh, nàng đã chết .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Xin lỗi!"

Dương Bất Tử lắc đầu, "Dương tộc nhân, từ trước tới giờ không đối người mình khách khí ."

Dương Diệp cười nói: " Được."

Dương Bất Tử nhìn về phía Dương Diệp, "Ta muốn đi vào chữa thương, không thành vấn đề chứ ?"

Dương Diệp cười nói: "Đương nhiên!"

Dương Bất Tử gật đầu, nhưng sau nàng trực tiếp tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Phi thăng đài lên, Dương Bất Tử nhìn thoáng qua trước mặt đang ở nhìn nàng chằm chằm Tiểu Bạch, sau đó nói: "Tiểu gia hỏa, xem cái gì đây, mau tới người cứu mạng a!"

Tiểu Bạch: "

Hồng Mông Tháp bên ngoài .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Diêm Quân, "Tới tự vũ trụ bốn chiều Diêm Quân, có dám tiếp ta một kiếm ? Ta đây một kiếm, gọi sinh tử quyết, chúng ta một kiếm quyết sinh tử!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, giữa cả thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại!

------oOo------

Chương 2777: bức bách!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một kiếm quyết sinh tử!

Nghe được Dương Diệp những lời này, toàn bộ vạn giới thành bên trong vô số người tức thì sôi trào!

Từ đầu đến giờ, vạn giới thành thật sự là quá bị đè nén .. Mọi người tâm giống như là bị một khối đại thạch đầu đè nặng, căn bản không thở nổi . Mà bây giờ, theo Dương Diệp câu nói này vang lên, khối kia đại thạch đầu nát .

Khí thế!

Toàn bộ vạn giới thành khí thế theo Dương Diệp câu nói này vang lên mà có!

Đinh Thược Dược bên cạnh, những thứ kia mệnh kỳ cường giả thần sắc cũng là thả lỏng rất nhiều . Không chỉ có như đây, thời khắc này bọn họ, lại thấy được hy vọng!

Loại thời điểm này, cần phải có người đứng ra!

Không thể nghi ngờ, Dương Diệp đứng dậy!

Phía chân trời hư không bên trong, Diêm Quân hướng phía trước bước ra một bước, "Có gì không dám ?"

Loại thời điểm này, hắn nhất định ứng chiến!

Không có có bất kỳ lựa chọn nào!

Như hắn không ứng chiến, đối với vũ trụ bốn chiều mà nói, không thể nghi ngờ là một cái đả kích trí mạng . Hơn nữa, hắn cũng muốn cùng Dương Diệp một trận chiến, nếu như có thể trực tiếp chém giết Dương Diệp, cái kia vũ trụ bốn chiều hội thiếu tổn thất rất nhiều rất nhiều người!

Dương Diệp đồng dạng là cái ý nghĩ này pháp, hắn nếu như giết Diêm Quân, vạn giới thành đồng dạng có thể thiếu tổn thất rất nhiều rất nhiều người!

Hai người một trận chiến này, ai cũng không thể thất bại!

Dương Diệp chậm rãi hướng phía chân trời hư không bên trong đi tới, lúc này Dương Diệp, thân trên không có cái kia loại phong mang tất lộ khí tức, chỉ có thong dong cùng bình tĩnh, chân chính thong dong cùng bình tĩnh, không phải mạnh mẽ giả vờ cái kia loại .

Kiếm đạo của hắn ở cái này trong thời gian ngắn ngủi, đã xảy ra long trời lở đất biến hóa!

Không trung, cái kia Diêm Quân bình tĩnh nhìn chăm chú vào cái kia tự phía dưới đi lên Dương Diệp .

Đối với người thiếu niên trước mắt này, Diêm Quân cũng không có nửa phần khinh thị, hắn đã đem Dương Diệp cho rằng là cùng cấp bậc đối thủ, lúc này đây, hắn sẽ dốc toàn lực ứng phó!

Trong thiên địa yên tĩnh có chút không bình thường, bất kể là vũ trụ ba chiều nhân vẫn là vũ trụ bốn chiều cường giả, đều đang nhìn chăm chú cái kia đi lên chân trời hư không trong Dương Diệp cùng Diêm Quân!

Một cái vũ trụ bốn chiều chi chủ, vô số trẻ tuổi siêu cấp bá chủ; một cái vũ trụ ba chiều chi chủ, mới quật khởi siêu cấp yêu nghiệt thiên tài!

Một trận chiến này, đã định trước hội rất đặc sắc!

Đương nhiên, cũng đã định trước rất khốc liệt, không đơn thuần là hai người thảm liệt, càng là một cái trong đó vũ trụ thảm liệt . Bởi vì Dương Diệp cùng Diêm Quân bất kỳ bên nào thua, liền ý nghĩa phía kia có thể sẽ bị tàn sát hầu như không còn!

Rất nhanh, Dương Diệp đi tới cái kia Diêm Quân đối diện không xa chỗ .

Hai người xa xa đối lập nhau, cách xa nhau không đến trăm trượng .

Theo hạ hướng nhìn lên, khoảng cách của hai người không thể nghi ngờ là gần vô cùng đấy!

Phía chân trời hư không, Dương Diệp không có bất kỳ lời nói nhảm, rút kiếm đâm một cái .

Sinh tử kiếm đạo!

Một kiếm quyết sinh tử!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, Dương Diệp kiếm đâm hướng về phía cái kia Diêm Quân . Cái này một kiếm, cũng không có bộc phát ra cái gì thiên địa chi uy, càng không có làm cho cái gì thiên địa biến sắc .

Rất bình thản một kiếm!

Bất quá, tất cả mọi người cảm nhận được Dương Diệp cái này một kiếm trong một ý cảnh .

Sinh tử!

Hắn nói một kiếm quyết sinh tử, cũng không đang nói đùa, hắn là nghiêm túc . Cái này một kiếm, có thể không thể phân ra sinh tử, thế nhưng, hắn có phân sinh tử chi tâm .

Kiếm, chú trọng nhất vẫn là ý cảnh!

Dương Diệp đối diện, Diêm Quân đối mặt cái này một kiếm, mặt không thay đổi sắc, thong dong bình tĩnh .

Ở vô số người nhìn kỹ xuống, Diêm Quân tay phải chậm rãi chặt nắm lại, tại hắn trong lòng bàn tay, một đạo hỏa diễm đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực, rất nhanh, cái này đạo hỏa diễm từ lòng bàn tay hắn bắt đầu lan ra kéo dài, nhưng sau theo cánh tay hắn trong nháy mắt lan ra kéo dài tới toàn thân của hắn!

Lúc này, Diêm Quân toàn thân bị ngọn lửa thần lôi bao vây, tại hắn quanh thân, một cái hỏa lôi giống như Linh Xà một dạng từ hắn quanh thân không ngừng xuyên toa .

Lôi hỏa tương dung!

Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, thấp giọng nói: "Phần thiên diệt thế!"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn mở ra, nhưng sau hướng phía trước nhẹ nhàng nhất ấn, trong nháy mắt, ngọn lửa quanh người hắn kèm theo cái kia hỏa lôi theo cánh tay hắn giống như chất đống mấy vạn năm hỏa sơn một dạng phun trào mà ra!

Cái này nhất chớp mắt, toàn bộ tất cả trong trời đất tất cả trực tiếp bắt đầu hư ảo!

Phía dưới cái kia vạn giới thành càng là trong nháy mắt bốc cháy lên!

Phía chân trời hư không, một thanh kiếm đâm vào cái kia tản ra thần lôi ngọn lửa hỏa lôi chi lên.

Xuy!

Lấy hai người làm trung tâm, không gian chung quanh trực tiếp bắt đầu tê liệt, đốt cháy . Cái kia tê liệt tốc độ cùng thiêu hủy tốc độ làm cho giữa sân vô số người sắc mặt đại biến, giờ khắc này, bất kể là vạn giới thành bên trong chúng cường giả, vẫn là không trung hư không vũ trụ bốn chiều cường giả đều là dồn dập chợt lui, không dám chút nào dừng lại .

Cho dù là cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân mấy người cũng là vào giờ khắc này lui lại!

Dương Diệp cùng Diêm Quân thực lực, kỳ thực đã đủ để hủy diệt toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ . Bất quá, hai người cũng không dám để cho mình lực lượng phân tán, bọn họ lực lượng chỉ nhằm vào đối phương, không phải, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ đều sẽ bị phá hủy . Dù cho như đây, cái kia hai cổ lực lượng tản mát ra dư uy cũng là không thể khinh thường!

Mọi người chợt lui, phía chân trời không trung chỉ còn Dương Diệp cùng cái kia Diêm Quân!

Dương Diệp kiếm như trước để ở cái kia đạo thần lôi chi lên, mà cái kia thần lôi quanh thân tản mát ra hỏa diễm cũng ngạnh sinh sinh bị

Dương Diệp kiếm cho chỉa vào, không thể vào nửa tấc!

Hai người ai cũng không có lui!

Lúc này người nào lui người nào chết!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, cái này bước ra một bước, hắn kiếm đột nhiên cắt ra cái kia đạo thần lôi, thế nhưng, cái kia đạo thần lôi cũng là đột nhiên phân nhánh, nhưng sau phi thẳng đến Dương Diệp bắn nhanh đi .

Tốc độ cực nhanh!

Cơ hồ là cùng thời khắc đó, Dương Diệp tay phải đột nhiên buông lỏng ra kiếm, kiếm điện xạ mà ra .

Ầm!

Xuy!

Lưỡng đạo thật nhỏ thần lôi trực tiếp đánh vào Dương Diệp trước ngực, Dương Diệp trong nháy mắt chợt lui mấy trăm trượng, hắn sở lui không gian bên trong, những thứ kia không gian trực tiếp bị ngạnh sinh sinh tê liệt, đốt cháy . Mà Dương Diệp kiếm tại hắn lui về một khắc kia, trực tiếp đâm vào cái kia Diêm Quân trước ngực, bất quá, kiếm chỉ đâm vào mấy tấc chính là ngừng lại, Diêm Quân hai tay gắt gao bắt được Kiếm Tổ, từng đạo thần lôi hỏa diễm không ngừng bao vây lấy cái kia Kiếm Tổ .

Dương Diệp ngừng lại, hắn nhìn thoáng qua trên người mình những thứ kia thần lôi hỏa diễm, nhưng sau tay phải nhẹ nhàng vung lên .

Ầm!

Những ngọn lửa kia trong nháy mắt trực tiếp biến mất!

Tuy là trước ngực hắn một mảnh cháy đen, thế nhưng, không đến một hơi thở thời gian, một mảnh kia cháy đen chính là khôi phục bình thường .

Hắn tự lành năng lực, trong thiên địa sợ là ngoại trừ Tiểu Bạch bên ngoài, không ai bằng!

Xa chỗ, cái kia Diêm Quân thân trên đột nhiên bạo phát ra một luồng khí tức kinh khủng, cái này đạo khí tức kinh khủng trực tiếp bao phủ ở tại cái kia Kiếm Tổ chi lên, thêm trên cái kia thần lôi hỏa diễm, Kiếm Tổ trong nháy mắt nổ bể ra đến, hóa thành tro tàn!

Nhưng mà Dương Diệp trong tay, một thanh kiếm lặng yên ngưng hiện!

Kiếm Tổ!

Nhìn thấy một màn này, vô số người khuôn mặt bất khả tư nghị!

Vừa rồi Dương Diệp kiếm nhưng là phá hủy đó a!

Bên kia phía chân trời, cái kia Tá Mạc chau mày, "Hắn đây là ?"

Ở Tá Mạc bên cạnh, thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Lấy huyết đúc kiếm, hắn kiếm chính là của hắn huyết, hắn huyết, cũng là hắn kiếm . Chỉ cần hắn không chết, huyết bất tận, cái kia kiếm cũng sẽ không vong!"

Tá Mạc trầm giọng nói: "Nguyên lai như này!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Cái này thanh niên nhân, đường đi rất nhanh, mặc dù có chút bất ổn, thế nhưng, vẫn như cũ không thể khinh thường a!"

Tá Mạc nhìn nhất nhãn thần bí nhân, "Diêm Quân có thể giết hắn sao?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Bất kể là Diêm Quân hay là ta, đều đã không pháp đơn giết hắn, trừ phi chúng ta nguyện ý bại lộ hết thảy thực lực, thậm chí không tiếc đại giới vận dụng một ít bí pháp, chỉ có như đây, mới có thể chém giết hắn, bất quá, hắn cũng có cơ hội giết chúng ta ."

Tá Mạc lắc đầu, "Trước đây nên tuyệt sát hắn!"

Đã từng hắn là nhiều lần kiến nghị chém giết Dương Diệp, đáng tiếc, khi đó trước mắt cái này thần bí nhân cũng không có nghe, một mực ẩn giấu thực lực!

Mà bây giờ, Dương Diệp đã giết không được!

Thần bí nhân cũng là lắc đầu, "Vì sao phải giết hắn ?"

Tá Mạc đám người dồn dập nhìn về phía thần bí nhân .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Địch nhân của hắn, cũng là thiên mệnh a ."

Mọi người: "

Xa chỗ phía chân trời hư không bên trong, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy, giống như một con Linh Hầu nhảy lên leo chi, mà ở đối diện hắn, cái kia Diêm Quân cũng đột nhiên hướng phía trước một cái cất bước, như Ác Hổ chụp mồi, thế không thể đỡ!

Không trung, Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm, cái này một kiếm chém xuống, Dương Diệp cả người trực tiếp hư ảo, thời khắc này hắn, đã lợi dụng Kiếm Vực trốn ra vùng không gian này, cái này một kiếm tuy là không phải sinh tử kiếm, nhưng uy lực lại như trước vô cùng cường đại .

Cái kia Diêm Quân hai tay mang theo người lưỡng đạo thần lôi hỏa diễm chạy xéo dựng lên, trực tiếp đánh về phía Dương Diệp cái này một kiếm!

Ầm!

Phía chân trời hư không, một đạo kiếm quang cùng lưỡng đạo hỏa diễm đột nhiên nổ bể ra đến, toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, ngay sau đó, hai đạo nhân ảnh trên không trung dây dưa cùng nhau lên .

Hai đạo nhân ảnh tốc độ cực nhanh, ở phía dưới mọi người nhìn lại, chỉ có thể nhìn được mơ hồ mơ hồ ảnh, căn bản nhìn không thấy hai người bản thể chỗ!

Phía dưới, Đinh Thược Dược thu hồi ánh mắt, nàng xem hướng về phía bên cạnh cách đó không xa Lưu Uyên cùng Hoang Doanh, "Hai vị, các ngươi ở lại chỗ này cũng không có ích lợi gì chỗ, vũ trụ bốn chiều rất nhiều cường giả đã vọt tới vũ trụ ba chiều các nơi, vạn giới các nơi, căn bản không phải là đối thủ của bọn họ, các ngươi một người mang theo mười tên mệnh kỳ cường giả đi các nơi trợ giúp, có thể đánh đánh liền, không thể đánh liền lui, giữ lại thực lực!"

Lưu Uyên chân mày to cau lại, "Nơi đây ?"

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Nơi này thắng phụ xem Dương Diệp, hắn như bại, chúng ta bại, hắn như thắng, chúng ta thắng ."

Lưu Uyên ngẩng đầu nhìn liếc mắt phía chân trời hư không trong cái kia hai đạo tàn ảnh, nhưng sau nàng gật đầu, "Đinh cô nương, sau này gặp lại!"

Hoang Doanh cũng là ôm quyền, "Sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hai người mang theo chừng hai mươi danh mệnh kỳ cường giả rời đi .

Nhìn xa chỗ Lưu Uyên đám người bối ảnh, Đinh Thược Dược khuôn mặt sắc trầm thấp như nước .

Bởi vì nàng đã nhận được tin tức, toàn bộ vạn giới đã bắt đầu rối loạn . Phi thường vô cùng loạn, mà rất nhiều người liền thừa dịp thời cơ này xuất hiện bắt đầu phát chiến tranh tiền, những thứ này người không chút nào cất giữ thả ra chính mình sâu trong nội tâm bầu không khí không lành mạnh!

Đinh Thược Dược lấy ra một viên truyền âm phù, rất nhanh , bên kia truyền đến một giọng nói, "Cần chúng ta hỗ trợ ?"

Thanh âm quen thuộc!

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Minh Nữ cô nương, các ngươi hiện tại chính là vạn giới Thủ Hộ Giả, ta cần các ngươi tỷ muội hỗ trợ tuần tra vạn giới ."

Bên kia trầm mặc khoảng khắc về sau, "Hắn có thể giải quyết được sao?"

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn liếc mắt hư không trong cái kia hai đạo tàn ảnh, "Hắn đang liều mạng . Các ngươi tới, cũng không có tác dụng gì, các ngươi đi các giới, càng có thể phát huy ra các ngươi tác dụng!"

"Hiểu ."

Đinh Thược Dược thu hồi truyền âm thạch, ngẩng đầu nhìn lại, cái này lúc, hai đạo tàn ảnh đột nhiên phân ra!

Dương Diệp cùng cái kia Diêm Quân xa xa đối lập nhau, Diêm Quân gắt gao nhìn Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp diện vô biểu tình, tay cầm trường kiếm chỉ xéo mà hạ!

Ở nơi này lúc, nào đó chỗ đám mây chi lên, một thanh kiếm đột nhiên rơi xuống, kiếm cũng không có hướng vũ trụ ba chiều mà đến, mà là đi tới vũ trụ bốn chiều, cái kia thanh kiếm bút thẳng mà xuống, qua chi chỗ, không gian bắt đầu từng khúc yên diệt .

Không phải một mảnh, mà là toàn bộ vũ trụ bốn chiều!

Nhận thấy được một màn này, cái kia Diêm Quân muốn rách cả mí mắt, ngẩng đầu mắc chứng cuồng loạn rống giận, "Vì sao! Vì sao!"

Đám mây bên trong, một giọng nói truyền xuống, "Cho ngươi một điểm động lực, nhất thiên về sau, ta muốn cái này vũ trụ ba chiều không có một ngọn cỏ, không phải, chính là vũ trụ bốn chiều không có một ngọn cỏ ."

------oOo------

Chương 2778: Cầu Chơi Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn lại, xuyên thấu qua tầng tầng không gian, hắn mơ hồ có thể thấy được nhất chỗ đám mây, đám mây chi lên, đứng một nữ tử!

Nữ tử tóc dài xõa vai, mặc chay váy, mặt mang tiếu ý .

Nhìn nữ tử, Dương Diệp diện vô biểu tình, trước mắt cái này nữ nhân, mới thật sự là tội khôi họa thủ a!

Vũ trụ bốn chiều, hành đạo kiếm chậm rãi rơi, mỗi truỵ xuống một phần, vũ trụ bốn chiều hủy diệt tốc độ sẽ nhanh hơn một phần .

Toàn bộ vũ trụ bốn chiều, ở nơi này thanh kiếm trước mặt, căn bản không có sức phản kháng!

Vạn giới thành trên khoảng không .

Diêm Quân toàn thân trên dưới đột nhiên tản mát ra một đạo ngọn lửa kinh khủng khí tức!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, nhìn về phía cái kia Diêm Quân, Diêm Quân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, trong mắt, lệ khí tẫn hiện .

Dương Diệp lắc đầu, "Thứ cho ta nói thẳng, ngươi coi như diệt vũ trụ ba chiều, nàng cũng sẽ không bỏ qua ngươi cùng tộc nhân của ngươi ."

Diêm Quân hai tay nắm chặt, không nói cũng không nói .

Dương Diệp lại nói: "Nữ nhân kia tính toán, rất lớn, quan trọng nhất là nàng cũng không thèm để ý bất luận người nào sinh tử . Nàng mượn ngươi tay diệt ta vũ trụ ba chiều, chờ vũ trụ ba chiều tan biến, nàng hạ một cái mục tiêu nhất định là ngươi ."

Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, lấy thực lực của hắn bây giờ, hắn đã có thể chứng kiến cực xa, toàn bộ vũ trụ ba chiều, đã là chiến hỏa một mảnh, ngoại trừ có vũ trụ bốn chiều cường giả mạnh mẽ tiến nhập vũ trụ ba chiều duyên cớ vì thế, cũng có vũ trụ ba chiều nội bộ nội loạn duyên cớ vì thế .

Người đang chết!

Rất nhiều rất nhiều người đều ở đây chết!

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía Diêm Quân, "Nhìn thấy không ? Vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều liều chết, không có bất kỳ bên thắng . Ngươi giết ta, giết vạn giới thành hết thảy mệnh kỳ cường giả, thế nhưng, ngươi vũ trụ bốn chiều lại muốn trả giá nhiều thiếu ? Nữ nhân kia nếu quả như thật có tâm buông tha vũ trụ bốn chiều, chính cô ta cầm kiếm xuống, ta vũ trụ ba chiều cùng ngươi vũ trụ bốn chiều một dạng căn bản không pháp ngăn cản! Thế nhưng, nàng cũng không có!"

Hai mắt mở ra hai mắt nhìn về phía Dương Diệp, thời khắc này hắn, hai mắt đã đỏ bừng, "Ngươi căn bản không biết nữ nhân kia cường đại đến trình độ nào!"

Dương Diệp nói: "Nàng rất mạnh, ta đã lĩnh giáo qua . Thế nhưng, nàng mạnh mẽ chúng ta sẽ đảm nhiệm nàng bài bố ? E rằng đều là chết, vì sao không tráng tráng liệt liệt chết ?"

Diêm Quân trầm mặc khoảng khắc, nhất về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đám mây chi lên, "Ta vũ trụ bốn chiều đã là kế cận hủy diệt vũ trụ, tộc nhân ta, không đến trăm vạn . Dù cho ngươi nghĩ mưu chèo cái gì, chúng ta vũ trụ bốn chiều thêm ta những tộc nhân kia, cũng không thể có thể đối với ngươi có ảnh hưởng gì . Tối cường thiên mệnh, ta Diêm Quân nếu như thần phục ngươi, ngươi có thể hay không buông tha vũ trụ bốn chiều, buông tha ta vũ trụ ?"

Thanh âm rơi xuống, ở vô số người nhìn kỹ xuống, Diêm Quân chậm rãi quỳ xuống!

Gào!

Trong nháy mắt, toàn bộ vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả dồn dập kêu gào, thanh âm bên trong, tràn đầy bi phẫn cùng với cầu xin!

Tộc trưởng!

Diêm Quân là vũ trụ bốn chiều chi chủ, bởi vì hiện tại vũ trụ bốn chiều cũng chỉ thừa lại Diêm Ma bộ tộc, hắn chính là đại biểu toàn bộ vũ trụ bốn chiều . Mà bây giờ, Diêm Quân hướng cái kia thiên mệnh quỵ xuống.

Khuất nhục ?

Tự nhiên là khuất nhục!

Thế nhưng, vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả cũng không trách Diêm Quân, bởi vì bọn họ tộc trưởng cũng không phải là cái kia loại người tham sống sợ chết, như không phải là vì vũ trụ bốn chiều, trước đây Diêm Quân liền đã cùng cái kia thiên mệnh liều mạng . Vì vũ trụ bốn chiều cùng Diêm Ma bộ tộc, hắn cam nguyện bị cái kia thiên mệnh trấn áp . Hiện tại, càng là hướng cái kia thiên mệnh quỳ xuống!

Toàn bộ vũ trụ bốn chiều cường giả trái tim đều đang chảy máu!

Xa chỗ, Dương Diệp diện vô biểu tình, hắn vốn là muốn cho cái này Diêm Quân cùng nhau đối kháng thiên mệnh, nhưng là bây giờ xem ra, hắn là suy nghĩ nhiều . Bất quá, cái này cũng chứng minh rồi cái kia thiên mệnh đến tột cùng là khủng bố đến mức nào!

Cái này Diêm Quân thực lực là bực nào nó mạnh mẽ a! Coi như là hắn hiện tại, đều không có nắm chặt chút nào có thể chiến thắng hắn! Thế nhưng, hắn lại không chút do dự lựa chọn thiên mệnh, đồng thời dùng loại khuất nhục này phương thức để diễn tả mình thuần phục .

]

Quỳ xuống!

Đỉnh phong phá mệnh kỳ cường giả quỳ xuống, hơn nữa còn là một cái vũ trụ chi chủ!

Bình tĩnh mà xem xét, hắn Dương Diệp là không làm được . Mà đối với cái này Diêm Quân, hắn trong lòng cũng là dâng lên một tia kính ý . Người đàn ông này cái quỳ này, không phải là vì chính mình cầu sinh, mà là vì vũ trụ bốn chiều!

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử nhìn phía dưới cái kia Diêm Quân, mỉm cười, "Ta nhớ được, ngươi tựa hồ còn lưu lại con bài chưa lật, lưu lại chuẩn bị ở sau, làm sao, không cần dùng sao?"

Diêm Quân nhìn thẳng cái kia đám mây chi lên, "Ngươi như nguyện ý buông tha ta Diêm Ma bộ tộc, buông tha ta vũ trụ bốn chiều, ta Diêm Quân nguyện làm ngươi làm tất cả ."

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử tay phải nhẹ nhàng đè một cái, vũ trụ bốn chiều, cái kia chuôi giảm xuống hành đạo kiếm đột nhiên ngừng lại, rất nhanh, cái kia hành đạo kiếm biến mất ở vũ trụ bốn chiều, về tới đám mây chi trên nữ tử bên cạnh .

Nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới Diêm Quân, cười nói: "Con bài chưa lật không cần liền đầu hàng, tâm sợ là rất không cam đi. Còn là nói, cuối cùng không dám đánh cuộc nhất cái ?"

Diêm Quân khuôn mặt sắc trầm thấp như nước, không trả lời .

Nữ tử lắc đầu cười, "Nguyên bản có chút chờ mong ngươi hậu thủ, có chút đáng tiếc . Chẳng qua cũng tốt, tiết kiệm ta vô số thời gian ."

Diêm Quân nhẹ giọng nói: "Ngươi là đã đồng ý sao ?"

Nữ tử gật đầu, "Ta là bằng lòng thả ngươi tộc nhân một con đường sống . Bất quá, các ngươi phải đem cái này vũ trụ ba chiều cho ta phá hủy . Vũ trụ ba chiều, một cái sống cũng không muốn ."

Diêm Quân ngẩng đầu nhìn về phía nàng kia, "Ngươi chỉ bằng lòng buông tha tộc nhân ta, cái kia vũ trụ bốn chiều đâu?"

Nữ tử mỉm cười, "Ngươi là phải cùng ta cò kè mặc cả sao?"

Diêm Quân hai mắt híp lại, con ngươi sâu chỗ, là sát ý hiện lên!

Nữ tử nụ cười trên mặt càng phát động người, "Ngươi có thể động thủ, cũng có thể cùng cái này Dương Diệp liên thủ, còn có giấu ở phía sau cái tên kia, các ngươi đều có thể cùng nhau liên thủ ."

"Sao không đánh với nàng một trận ?"

Phía dưới, một giọng nói đột nhiên vang lên .

Chính là cái kia thần bí nhân thanh âm .

Đinh Thược Dược nhìn thoáng qua cái kia thần bí nhân, như có điều suy nghĩ .

Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, nhất về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía cái kia chay váy nữ tử, "Cho là thật nguyện ý buông tha tộc nhân ta ?"

Chay váy nữ tử cười nói: "Như ngươi ở đây nét mực, ta sẽ phải thay đổi chủ ý . Nói thật, nếu không phải năm đó một cái ước định, cái này vũ trụ ba chiều, ta liền tự mình động thủ . Đương nhiên, ngươi vũ trụ bốn chiều ở năm đó cũng đã biến mất . Còn nữa, ta cũng không phải nhất định phải mượn ngươi tay, chỉ là có ngươi tương trợ, hội nhanh một chút, ta không quá muốn đợi ."

Diêm Quân trầm giọng nói: "Như ngươi mong muốn ."

Vừa nói, hắn đứng lên, nhưng sau quay đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, hơi thở của hắn bắt đầu điên cuồng tăng vọt .

Dương Diệp không để ý tới cái này Diêm Quân, mà là ngẩng đầu nhìn về phía cái kia đám mây trên nữ tử, "Làm thần cảm giác, thật rất tốt sao?"

Đám mây chi lên, nữ tử cười phản vấn, "Thần ? Ta không có làm thần, bởi vì ta không tiết tháo!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Biết không ? Ta lần đầu tiên muốn vặn gãy một người cái cổ ."

Nữ tử chỉ chỉ cổ của mình, "Đầu lâu ở chỗ này đây, đáng tiếc, không ai có thể đưa nó bẻ xuống . Thiếu niên, ngươi càng không được . Đúng, ngươi bây giờ sở dĩ còn có thể sống được, là bởi vì ta muốn cho ngươi sống lâu một chút thời gian, mà không phải ngươi có thể đủ sống, hiểu chưa ?"

Dương Diệp nhìn thẳng đám mây trên nữ tử, "Cầu chơi ta!"

Diêm Quân sợ cái này nữ nhân, cái kia thần bí nhân sợ cái này nữ nhân, hắn Dương Diệp cũng sợ!

Thế nhưng, sợ không có nghĩa là sẽ kinh sợ .

"Ha ha ..."

Đám mây chi lên, nữ tử đột nhiên khẽ nở nụ cười .

Cái này cười, đủ để cho bất kỳ cô gái nào buồn bã mất sắc, đáng tiếc là, giữa sân chỉ có vẻn vẹn mấy người có thể chứng kiến cái này nữ tử váy trắng .

Thực lực không đủ người, căn bản không cảm giác được cái này nữ tử váy trắng chỗ . Dù cho cảm nhận được chỗ ở của nàng, thế nhưng, cũng căn bản không biết nàng cụ thể vị trí . Đương nhiên, ngoại trừ cái kia Diêm Quân bên ngoài!

Dương Diệp là rất muốn cùng cái này nữ nhân đánh một trận, mẹ, quá kiêu ngạo cái này nữ nhân . Đáng tiếc là, hắn căn bản không biết cái kia chỗ đám mây đến cùng ở nơi nào, cái kia đám mây chỗ ở vị trí, khả năng không phải vũ trụ ba chiều, cũng không phải vũ trụ bốn chiều!

Đám mây chi lên, nữ tử mắt nhìn xuống Dương Diệp, "Dương Diệp a Dương Diệp, không thể không nói, ngươi cái này tính cách hay là rất hợp khẩu vị của ta. Đáng tiếc, ta biết, ngươi chắc chắn sẽ không có bất kỳ thỏa hiệp nào, cho nên, chúc ngươi may mắn!"

Thanh âm rơi xuống, nữ tử xoay người phiêu nhiên nhi khứ (bay đi) .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn nhìn về phía đối diện cái kia Diêm Quân, cái này lúc, một đạo làm người ta hít thở không thông cảm giác áp bách đột nhiên đánh tới!

Chính là cái kia Diêm Quân!

Dương Diệp nhíu mày, hắn hướng phía trước một cái bước nhanh bước ra, nhưng sau rút kiếm nhất trảm .

Ầm!

Phía chân trời không trung, cái kia Diêm Quân trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm cho chém lui trăm trượng! Thế nhưng sau một khắc, cái kia Diêm Quân lại lần nữa hướng Dương Diệp vọt tới .

Cùng này đồng thời, Diêm Quân thân về sau, những thứ kia vũ trụ bốn chiều đại yêu cùng cường giả cũng dồn dập hướng bốn phía vọt tới .

Hiển nhiên, bọn họ mục đích chủ yếu là phá hủy cái này vũ trụ ba chiều, mà không phải giết Dương Diệp!

Bây giờ Dương Diệp, đã rất khó giết chết!

Hủy diệt vũ trụ ba chiều căn bản!

Phía dưới, bên kia, thần bí nhân lạnh lùng nhìn cái kia hư không trong Dương Diệp cùng Diêm Quân, không chút nào nhúng tay ý tứ .

Tại hắn bên cạnh, cái kia Lệ Đế không nhịn được nói: "Vì sao không hiện tại xuất thủ ? Chúng ta hiện tại nếu như liên thủ, cái kia Dương Diệp kiên quyết không có bất kỳ hy vọng!"

Dương Diệp tuy là rất yêu nghiệt, rất khủng bố, thế nhưng, tuyệt đối đánh không lại thần bí nhân cùng Diêm Quân liên thủ . Dưới cái nhìn của bọn họ, ngoại trừ thiên mệnh bên ngoài, không có người nào có thể ứng đối thần bí nhân cùng Diêm Quân liên thủ .

Hiện tại thần bí nhân vừa ra tay, Dương Diệp bên này 99 phần trăm là muốn xong đời!

Thần bí nhân nhìn thoáng qua Lệ Đế, "Giết Dương Diệp chi sau đâu?"

Lệ Đế nhíu mày, "Ngươi có ý tứ ?"

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, "Giết Dương Diệp, như vậy, liền thừa lại chúng ta a! Bây giờ Diêm Quân, đã tuyển trạch nữ nhân kia, không có Dương Diệp, chúng ta chính là hắn hạ một cái mục tiêu ."

Nghe vậy, Lệ Đế đám người chân mày nhíu sâu hơn .

Lúc này bọn họ mới nhớ tới, cái kia Diêm Quân cuối cùng vẫn lựa chọn thiên mệnh . Mà bọn họ, muốn đối kháng chính là thiên mệnh a!

Ở nơi này lúc, cái kia Lệ Đế đột nhiên nói: "Vì sao chúng ta không chọn theo cái kia thiên mệnh ?"

Thanh âm vừa dứt xuống, cái kia thần bí nhân đột nhiên xoay người, tay phải hướng cái kia Lệ Đế bắt tới, cái kia Lệ Đế sắc mặt đại biến, hắn căn bản không có nghĩ đến thần bí nhân lại đột nhiên xuất thủ, muốn nhanh chóng thối lui, nhưng mà đã tới không kịp, thần bí nhân tay đã bóp cổ họng của hắn .

Thần bí nhân gắt gao nhìn Lệ Đế, "Theo nàng ? Ngươi biết nàng năm đó đối với ta làm cái gì không ? Coi như ta thần hồn câu diệt, cũng không thể có thể đối nàng cúi đầu!"

....

------oOo------

Chương 2779: Không Phải Người!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ầm!

Theo thần bí nhân thanh âm rơi xuống, cái kia Lệ Đế trực tiếp bị rung động đến trăm trượng bên ngoài!

Lệ Đế thần sắc khá có chút khó coi, nhưng là lại không nói gì thêm . Bởi vì vừa rồi một khắc kia, hắn đã cảm nhận được trước mắt cái này thần bí nhân sát ý!

"Ta đây chờ hiện tại nên như thế nào ?" Tá Mạc đột nhiên hỏi .

Diêm Quân đột nhiên phản chiến, đừng nói Dương Diệp, chính là hắn nhóm đều có chút thố không kịp lúc. Bởi vì ngay từ đầu, bọn họ cùng Diêm Quân giữa ước định cũng không phải như thế .

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn liếc mắt không trung Diêm Quân cùng Dương Diệp, "Lúc này Dương Diệp đã không phải ban đầu Dương Diệp, Diêm Quân căn bản không thể bằng sức một mình chém giết hắn! Diêm Quân cũng biết chính mình không giết được hắn, cho nên, hắn hội kiềm chế Dương Diệp, làm cho vũ trụ bốn chiều đánh tan vũ trụ ba chiều . Còn chúng ta ..."

Mọi người nhìn về phía thần bí nhân, chậm đợi đoạn dưới .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Bang Dương Diệp!"

Lời vừa nói ra, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người!

Bang Dương Diệp ?

Tất cả mọi người lấy vì mình nghe lầm!

Lệ Đế nhìn thẳng thần bí nhân, "Ngươi chắc chắn chứ?"

Thần bí nhân nói: "Một ngày Dương Diệp chết, chúng ta chính là Diêm Quân hạ một cái mục tiêu . Cho nên, Dương Diệp không thể chết! Đương nhiên, cũng không cần lúc này xuất thủ, hiện tại nếu như trợ hắn giết cái kia Diêm Quân, lấy cái này Dương Diệp tính cách, không phải tìm đến ta chính là đi tìm nữ nhân kia, mặc kệ hắn tìm ai, đối với ta mà nói đều không phải là chuyện tốt!"

Tìm hắn, hắn hội rất phiền phức, tìm nữ nhân kia, Dương Diệp rất có thể sẽ chết!

Bây giờ Dương Diệp, thực lực đã đạt đến trình độ nhất định, hắn không hy vọng Dương Diệp lại chết như vậy!

Thần bí nhân xoay người rời đi, "Theo ta đi nhất chỗ ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Tá Mạc đám người do dự hạ vẫn là đi theo, thế nhưng, cái kia Lệ Đế cũng là chưa cùng quá khứ .

Lệ Đế ngẩng đầu gắt gao nhìn cái kia hư không trong Dương Diệp, nhãn trung sát ý tẫn hiện .

Mấy trăm ngàn trượng bên ngoài, thần bí nhân bên cạnh Thụ Vô Biên đột nhiên nói: "Lệ Đế hắn ..."

Thần bí nhân đạm thanh nói: "Hắn chính mình lựa chọn . Đương nhiên, nếu như cho hắn biết Dương Diệp thời khắc này thực lực chân chính, hắn cũng sẽ không như vậy lựa chọn ."

Giữa cả thiên địa, thực sự hiểu rõ Dương Diệp thực lực, phải là hắn cùng với Diêm Quân!

Dương Diệp hiện tại cũng không phải là mệnh kỳ, mà là phá mệnh kỳ, không đơn thuần là phá mệnh kỳ, càng là sở hữu Ma Kiếm đạo, sinh tử kiếm đạo hai loại cực đoan kiếm đạo, ngoại trừ này bên ngoài, hắn kiếm càng là đạt tới phàm kiếm tầng thứ!

Phàm kiếm!

Đây mới là trí mạng nhất!

Phía trước hắn Ma Kiếm đạo kỳ thực cũng không mạnh mẽ gì, cái kiếm đạo của hắn cảnh giới có rất lớn nguyên nhân, bởi vì khi đó hắn còn không có đạt được phàm kiếm, thế nhưng, đạt được phàm kiếm phía sau hắn, thêm trên hắn hai thái cực kiếm đạo, vậy thì không phải là một cộng một đơn giản như vậy .

Hắn thấy, hiện ở trong thiên địa này, muốn đơn giết Dương Diệp người, khả năng cũng chỉ có đám mây trên cô gái .

"Chúng ta đi bực nào chỗ ?" Thụ Vô Biên đột nhiên hỏi .

Thần bí nhân hai tay nhẹ nhàng lôi kéo, ở trước mặt hắn không gian trực tiếp bị xé nứt ra, mọi người tiến nhập cái kia đạo nứt khe bên trong, tiến nhập nứt khe bên trong về sau, thần bí nhân mặc trên người món đó hắc bào đột nhiên tiêu thất .

Khi thấy thần bí nhân bản thể về sau, ngoại trừ Thụ Vô Biên bên ngoài, cái kia Tá Mạc đám người trực tiếp ngẩn người tại chỗ!

Thần bí nhân cũng không phải là người!

Mặc dù là hình người, nhưng hắn xác xác thật thật không phải người!

Thần bí nhân đi tới không xa chỗ, hai tay hắn hư chiêu, rất nhanh, lục căn đen nhánh sắc cây cột đột nhiên xuất hiện ở mảnh này phong bế không gian bên trong, từng cái cây cột dài đến nghìn trượng, thư giãn cũng có chừng mấy trăm trượng .

Lục căn cây cột chuyển hình tròn sừng sững ở mảnh này vô tận không gian bên trong!

Mà ở cái kia lục căn cây cột chi lên, có năm cái cây cột trên có từng vị lớn vô cùng yêu thú pho tượng, mỗi một pho tượng thoạt nhìn là vật chết, nhưng là lại cho giữa sân mọi người một cổ vô hình cảm giác áp bách .

Thần bí nhân tay phải mở ra, một đạo hắc ảnh tự hắn lòng bàn tay bên trong chợt hiện hiện mà ra, bóng đen này đón gió căng phồng lên, rất nhanh, một cái cự long bay lượn không trung phía chân trời!

]

Thụ Vô Biên ngẩng đầu nhìn những thứ kia cây cột trên dị thú, "Thương Phượng, Huyền Quy, Lệ Hổ, Ma Long, Yêu Kỳ Lân, Thập Vĩ Yêu Hồ ... Những thứ này đều là thiên đạo thời đại siêu cấp ác thú a! Cận thứ cái kia ác thú chi tổ tồn tại!"

Vừa nói, nàng xem hướng về phía thần bí nhân, "Nghe đồn chúng nó tại thiên đạo thời đại bị ngay lúc đó thiên đạo chém giết, lẽ nào ... Chúng nó cũng còn sống ?"

Thần bí nhân gật đầu, "Chỉ là bị phong ấn ."

Thụ Vô Biên trầm giọng nói: "Ở ta ấn tượng bên trong, những tồn tại này một cái so với một cái tàn nhẫn, nếu như tỉnh lại bọn họ, hậu quả khó mà lường được!"

Nàng là thiên địa thần thụ chi linh, đối với cái này vũ trụ ba chiều lịch sử thật sự là quá hiểu!

Mà trước mắt những thứ này yêu thú, không đúng, những thứ này không thể xưng là yêu thú, hẳn là xưng là ác thú, ở cái kia hỗn độn sơ khai vũ trụ ba chiều, là ác thú thiên hạ, những thứ này ác thú chi hung lệ, chỉ có trải qua cái thời đại kia người mới có thể có sâu sắc lĩnh hội!

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Đến rồi loại thời điểm này, ngươi cảm thấy còn có cái gì hậu quả có thể so với bây giờ còn hư sao?"

Thụ Vô Biên trầm giọng nói: "Ngươi muốn chúng nó đối phó thiên mệnh ?"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Thử xem chứ sao."

Thụ Vô Biên muốn nói lại thôi .

Thần bí nhân khẽ cười nói: "Cảm thấy vẫn là rất treo ?"

Thụ Vô Biên gật đầu .

Nàng trải qua ác thú hoành hành vũ trụ ba chiều thời đại, thế nhưng, cũng trải qua thiên mệnh thời đại, đặc biệt thiên mệnh cái kia thời đại, nàng không chỉ có trải qua, còn cùng thiên mệnh đại chiến quá! Mà khi đó nàng, cũng là thời kỳ tột cùng .

Thế nhưng, nàng thất bại!

Rất nhiều người không hiểu rõ lắm Diêm Quân tại sao lại đối thiên mệnh quỳ xuống thần phục, thế nhưng nàng cùng thần bí nhân minh bạch .

Cùng thiên mệnh đã giao thủ người, tài năng chân chính cảm nhận được cô gái kia cường đại!

Lấy lực một người trấn áp vũ trụ bốn chiều cùng vũ trụ ba chiều vô số năm tồn tại!

Thần bí nhân đi tới ám mấy cây cây cột ở giữa, hắn nhìn thoáng qua cái kia từng cây một cây cột trên ác thú, "Cùng cái kia Dương Diệp một dạng, chúng ta ngoại trừ liều mạng, đã không có bất luận cái gì tuyển trạch ."

Vừa nói, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, "Nếu là có cái kia ác thú liền càng hoàn mỹ . Đáng tiếc!"

Ầm ầm!

Đột nhiên, chu vi những thứ kia từng cây một cây cột đột nhiên run rẩy động .

Tá Mạc đám người hơi biến sắc mặt, dồn dập lui lại, không dám tiếp xúc quá gần!

Bọn họ đều là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả, thế nhưng trước mắt những tồn tại này, cũng không phải là đỉnh phong mệnh kỳ cường giả có thể chống lại!

Dần dần, giữa sân một ít cây cột bắt đầu rung động kịch liệt, nhưng sau rạn ...

Vạn giới thành .

Thời khắc này vạn giới thành đã triệt để trở thành một vùng phế tích, mà người bên trong thành là chết thì chết, chạy đã chạy .

Ở vạn giới thành trên khoảng không, từng đạo tiếng kiếm reo cùng tiếng nổ vang liên tục không ngừng vang vọng dựng lên .

Phía dưới, Đinh Thược Dược nhìn lướt qua xa chỗ bốn phía, cái này lúc, rương trúc lão giả xuất hiện ở bên người của nàng .

"Đi ?" Đinh Thược Dược hỏi .

Rương trúc lão giả gật đầu, "Xác định đã ly khai!"

Nói chính là cái kia thần bí nhân đám người!

Rương trúc lão giả sở dĩ ẩn núp không có xuất thủ, phòng đúng là cái kia thần bí nhân!

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Nhìn như vậy đến, bọn họ cùng cái này Diêm Quân xảy ra phân kỳ, cái kia thần bí nhân cũng không muốn đầu nhập vào thiên mệnh ."

Rương trúc lão giả gật đầu, "Chắc là như này!"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Kể từ đó, tình thế đối với chúng ta còn hơi chút có một chút như vậy tốt chỗ ."

Vừa nói, nàng ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không .

Thời khắc này vũ trụ ba chiều tình huống như cũ không ổn, ở Dương Diệp bị kiềm chế tình huống xuống, vũ trụ ba chiều bên này mệnh kỳ cường giả căn bản không pháp cùng vũ trụ bốn chiều đối kháng, như không phải trận lão một ít trận pháp đem trợ, vũ trụ ba chiều bên này mệnh kỳ cường giả sợ là sớm đã chết sạch sẽ .

Rương trúc lão giả trầm giọng nói: "Nha đầu, nói một chút ngươi cách nghĩ!"

Hiện tại vũ trụ ba chiều tình huống là phi thường không ổn, nhất định phải có cách đối phó!

Đinh Thược Dược nói: "Trận lão ."

Thanh âm rơi xuống, một gã có chút chật vật lão giả xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt, vừa rồi vạn giới thành bị phá, thành trung trận pháp tự nhiên cũng bị phá, mà trận pháp bị phá, hắn là đứng mũi chịu sào, như không phải rương trúc lão giả kịp thời xuất thủ tương trợ, hắn đã chết!

Đinh Thược Dược trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, nàng đột nhiên ngẩng đầu, "Mọi người nghe lệnh, không hẳn phải chết chiến, vừa đánh vừa lui ."

Đạt được Đinh Thược Dược mệnh lệnh, không trung, vạn giới thành bên này cường giả đầu tiên là ngẩn người, thế nhưng rất nhanh chính là hiểu Đinh Thược Dược ý tứ .

Tử chiến, đó là tuyệt đối chiến không được đấy!

Vừa đánh vừa lui, chính là đánh lôi kéo, đánh du kích, kể từ đó, vũ trụ ba chiều bên này cường giả là có thể chậm giọng điệu!

Bởi vì hiện tại vạn giới thành không có ai, Vĩnh Hằng Quốc Độ nhân cơ bản đều đã dồn dập hướng ra phía ngoài thối lui ... Nói đơn giản điểm, Đinh Thược Dược là muốn buông tha Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Không thể không buông tha!

Rất nhanh, chúng mệnh kỳ cường giả bắt đầu vừa đánh vừa lui, đem giữa sân chiến trường lôi kéo thành vô số tiểu chiến tràng .

"Rống!"

Cái này lúc, nhất tôn Ma Nanh Thú đột nhiên tự không trung lao xuống mà xuống, nó mục tiêu, chính là phía dưới Đinh Thược Dược .

Đinh Thược Dược diện vô biểu tình, ở nàng bên cạnh rương trúc lão giả đột nhiên hướng phía trước bước ra một bước, tay phải hắn nắm chặc thành quyền, nhưng sau hướng hạ nhẹ nhàng lôi kéo .

Một con hư ảo quả đấm to đột nhiên tự không trung ngưng hiện, nhưng sau chợt đập vào cái kia đầu Ma Nanh Thú chi lên.

Ầm!

Vị kia Ma Nanh Thú tự không trung bị tàn nhẫn đập mà xuống.

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ Dương Diệp cùng cái kia Diêm Quân vị trí, "Tiền bối có thể tham dự vào sao?"

Rương trúc lão giả ngẩng đầu nhìn về phía cái kia một khu vực, lúc này, mảnh khu vực kia đã bị vô số kiếm quang cùng với hỏa lôi bao trùm . Khoảng khắc chi về sau, rương trúc lão giả lắc đầu, "Không thể! Hai bọn họ thực lực, cơ hồ là trong thiên địa đỉnh phong số một, ta nhúng tay, hoàn toàn không có bất kỳ ý nghĩa gì ."

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, "Vậy làm phiền tiền bối hỗ trợ kiềm chế một cái những thứ kia đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!"

"Tự nhiên!" Rương trúc lão giả nói xong, người đã trải qua tiêu thất ngay tại chỗ .

Hư không bên trong .

Ầm!

Nhất tôn Ma Nanh Thú đột nhiên hướng không trung ném bay ra ngoài .

Đinh Thược Dược có chút khiếp sợ, cái này rương trúc lão giả thực lực, không phải bình thường mạnh mẽ a!

Rất nhanh, sấp sỉ bốn đầu Ma Nanh Thú hướng rương trúc lão giả vây lại .

Hiển nhiên, vũ trụ bốn chiều bên này cũng phát hiện rương trúc lão giả cường đại!

Đinh Thược Dược nhìn về phía không trung tinh không trong đen nhánh vòng xoáy, nơi ấy không biết bực nào thì lại xuất hiện một cái vòng xoáy màu đen, mà vòng xoáy bên trong, liên tục không ngừng vũ trụ bốn chiều cường giả dũng mãnh tiến ra .

Những thứ này cường giả đại đa số đều không phải là mệnh kỳ cường giả, thậm chí còn có một ít tương đối hơi yếu, mà bọn họ mục tiêu, cũng không phải cái này vạn giới thành cường giả, là vạn giới!

Theo trình độ nào đó đi lên nói, vũ trụ ba chiều kỳ thực đã luân hãm!

Mà ở nào đó chỗ tinh không bên trong, một gã kiếm tu chính hướng nào đó chỗ đám mây phương hướng đi tới .

Cvt: À hóa ra cụ tổ của Zoro, anh mua đường tý nhưng cuối cùng cũng sắp đến nơi rồi. Chuẩn bị hạt dưa cắn thôi. =))

------oOo------

Chương 2780: Nếu Có Kiếp Sau!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh không bên trong, kiếm tu chậm rãi đi về phía trước, hắn tốc độ chạy không có chút nào nhanh, giống như là bước chậm.

Kiếm tu cả đời này đều trong đi lại suy nghĩ!

Suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, kiếm đạo chỉ là một!

Kiếm tu kiếm đạo là vô tình kiếm đạo, vô tình kiếm đạo tinh túy dĩ nhiên chính là liễu vô khiên quải .

Trong lòng không ràng buộc, kiếm liền không có bất kỳ ràng buộc, ràng buộc .

Loại này kiếm, tự nhiên là kinh khủng .

Mà trong khoảng thời gian này, đặc biệt theo vũ trụ bốn chiều xuất hiện chi về sau, kiếm tu phát hiện mình dường như ít một chút cái gì .

Trong khoảng thời gian này, hắn một mực suy nghĩ .

Theo đuổi của hắn, là kiếm đạo cực hạn, kiếm đạo đỉnh phong, kiếm đạo vô địch!

Hắn đi rất nhanh, nhanh đến có rất ít người có thể cùng trên hắn bước chân, phải nói, hắn đã đi ở vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều phía trước .

Kiếm đạo đỉnh phong chi lên, là như tuyết tịch mịch!

Cũng là trống rỗng, cũng là mờ mịt!

Đường đã đi mau đến cuối . Phần cuối chi về sau, vậy là cái gì ? Tiếp tục đi ? Có thể đi ? Đi như thế nào ?

Hắn không phải đám mây trên nữ tử, mục đích của hắn vẫn luôn rất đơn giản!

Cầu Bại!

Hắn thầm nghĩ bại một lần!

Kiếm tu khẽ ngẩng đầu, ánh mắt của hắn xuyên thấu qua vô số không gian về sau đến rồi cái kia đám mây chi lên.

Đám mây chi lên, bàn cờ trước, nữ tử làm như xúc động, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới, khóe miệng hơi cuộn lên, "Sắp tới sao? Vô tình kiếm đạo số một, khó lường đây!"

Kiếm tu thu hồi tâm tư, hắn bắt đầu hướng cái hướng kia đi .

Cái kia địa phương, cũng không phải là vũ trụ ba chiều, cũng không phải vũ trụ bốn chiều, hắn có thể đủ cảm nhận được cái kia địa phương tồn tại, nhưng không pháp chính xác cảm ứng được nơi đó vị trí .

Đương nhiên, những thứ này đều không phải là sự tình, bởi vì hắn cảm ứng được phương hướng, có cái phương hướng này là được rồi!

Còn đường lên... Không có gì là một kiếm không thể bình đấy!

Đám mây chi lên, nữ tử vẫn như cũ độc tự chơi cờ, chẳng qua lúc này đây, nàng đã không có đối thủ .

Làm như nghĩ đến cái gì, nữ tử tay phải đặt ở hành đạo kiếm chi lên, nhẹ nhàng vỗ .

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo ở đám mây chi trên vang vọng, một đạo kiếm quang đột nhiên bút thẳng mà xuống, nhưng sau xuyên qua tầng tầng không gian, cuối cùng, thanh kiếm này đi tới cái kia kiếm tu đỉnh đầu tinh không bên trong .

Kiếm tu ngẩng đầu, ngón cái nhẹ nhàng một cái .

Kiếm xuất vỏ!

Tinh không bên trong, hai thanh kiếm đâm với nhau .

Kiếm nhọn đối với kiếm nhọn!

Xuy!

Trong nháy mắt, toàn bộ tinh không bên trong đột nhiên mở tầng tầng phá toái .

Khoảng khắc chi về sau, một thanh kiếm vững vàng rơi vào đám mây trên bàn cờ trước .

Thần thụ bên cạnh, nữ tử mắt nhìn xuống đám mây phía dưới, cười nói: "Có chút ý tứ!"

Kiếm tu không nói, thu kiếm, tiếp tục đi tới!

Đối với kiếm tu mà nói, hắn không sợ đối thủ mạnh, chỉ sợ đối thủ không đủ mạnh!

...

Vũ trụ ba chiều, đã trở thành phế tích vạn giới thành trên khoảng không, từng luồng kiếm quang đột nhiên giống như pháo hoa ở chân trời nở rộ ra, kiếm quang qua chi chỗ, không gian tầng tầng vỡ vụn yên diệt, rất nhanh, toàn bộ phía chân trời hư không trở thành một cái to lớn mạng nhện trạng!

Rất nhanh, hai đạo nhân ảnh tự không trung phân ra .

Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, chân hắn xuống không gian đang ở rung động kịch liệt lấy, tại hắn đối diện trăm trượng bên ngoài, là cái kia Diêm Quân .

Hai người giao thủ tới nay, ai cũng không làm gì được ai!

Diêm Quân nhìn thoáng qua phía dưới bốn phía, lúc này vũ trụ bốn chiều đã chiếm cứ thượng phong, một ngày vũ trụ ba chiều mệnh kỳ cường giả chết hết, vũ trụ ba chiều cơ bản liền mất .

]

Đương nhiên, hắn rất tinh tường, hiện tại quan trọng nhất là thiếu niên trước mắt này!

Thiếu niên này tồn tại, sẽ để cho hết thảy đều trở thành biến số!

Diêm Quân hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Dương Diệp, ngươi vì sao phải chấp nhất thủ hộ cái này vũ trụ ba chiều ? Ngươi như tuyển trạch rời đi, ngươi đường có thể đi càng lâu càng lâu!"

Dương Diệp nhẹ cười cười, "Diêm Quân, ngươi như rời đi , đồng dạng có thể đi càng lâu, không phải sao?"

Diêm Quân nhìn Dương Diệp rất lâu sau đó, nhất về sau, trong mắt hắn hiện lên một cái phức tạp, "Ngươi ta là cùng một loại người, đáng tiếc, chúng ta lập trường bất đồng . Nếu là ta giết ngươi, ngươi yên tâm, ta sẽ bỏ qua thân nhân, đây là ta đối ngươi tôn trọng!"

Dương Diệp cười nói: "Ngươi nói không sai, chúng ta lập trường bất đồng ."

Vừa nói, hắn nhìn thoáng qua phía dưới, toàn bộ vạn giới đã lâm vào chiến hỏa bên trong .

Loạn!

Hắn chưa từng thấy qua một thế giới như loạn này quá!

Đặc biệt loại thời điểm này, làm vũ trụ bốn chiều cường giả tiến nhập vũ trụ ba chiều chi về sau, vũ trụ ba chiều chính mình nội bộ cũng rối loạn .

Hắn Dương Diệp không phải một người nhân từ, cũng không phải một cái lòng mang thương sinh người trong thiên hạ, thế nhưng có một chút, đó chính là hắn có thể cảm nhận được người yếu bất đắc dĩ, cảm nhận được người yếu tuyệt vọng!

Bởi vì hắn đã từng chính là người yếu!

Có lẽ là lòng trắc ẩn, có lẽ là đồng tình, có lẽ là cái gì khác, hắn cảm giác mình phải làm điểm cái gì .

Trong lòng nghĩ như vậy, hắn dĩ nhiên sẽ đi làm như thế!

Hơn nữa, hắn hiện tại đi theo phía sau một nhóm người, chiến giới, Hoang Tộc, vạn giới mỗi bên đại thế lực, Tiểu Bạch, Thược Dược, Thanh Thi ...

Chiến!

Chỉ có chiến!

Dương Diệp thu hồi tâm tư, ngẩng đầu nhìn về phía cái kia Diêm Quân, lúc này đây, hắn không có bất kỳ lời nói nhảm, chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người dường như Thương Ưng bay lượn một dạng lao xuống mà xuống, mà lúc, cái kia Diêm Quân đột nhiên tại chỗ biến mất .

Xuy!

Phía chân trời bên trong, một đạo bén nhọn tê liệt tiếng chợt vang lên!

Đó là không gian bị Diêm Quân nhục thân ngạnh sinh sinh tê liệt thanh âm!

Lao xuống mà xuống Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, hắn ngẩng đầu, một con hỏa diễm nắm tay đã cuốn tới .

Một chiêu này, hắn đã lĩnh giáo qua rất nhiều lần .

Cái này thần lôi bản thân kỳ thực cũng không đáng sợ, đáng sợ là nó cùng Diêm Quân đã hoàn toàn hòa làm một thể! Cái kia phát huy ra được uy lực, không phải một điểm hai điểm, hơn nữa, Tiểu Bạch đối với nó vô hiệu!

Bởi vì thần lôi chính là Diêm Quân, Diêm Quân chính là chỗ này thần lôi .

Tiểu Bạch căn bản không pháp khắc chế!

Không dám khinh thường, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái, cầm kiếm phóng lên cao .

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đánh rách tả tơi phía chân trời!

Một luồng kiếm quang thứ ở tại nắm đấm kia chi tiến lên!

Ầm!

Phía chân trời kịch liệt run lên, hai người vừa chạm vào mà phân, thế nhưng rất nhanh, Dương Diệp đột nhiên lấn người mà lên, một kiếm hướng cái kia Diêm Quân chém xuống .

Cái này một kiếm, chỉ có tốc độ cùng lực lượng, còn có cái kia sinh tử quyết chi tâm!

Cùng Diêm Quân giao thủ, Dương Diệp mỗi một lần xuất thủ hầu như đều là sinh tử quyết, bởi vì hắn không dám chút nào sơ suất, mỗi một kiếm không đem hết toàn lực, thì có thể chết!

Diêm Quân đối mặt Dương Diệp cái này một kiếm , đồng dạng không dám chút nào sơ suất, Dương Diệp mỗi một kiếm đều có quyết sinh tử ý, hắn hơi không cẩn thận, sẽ tất cả mất hết .

Diêm Quân tay phải chặt nắm lại, trong nháy mắt, một hỏa diễm trực tiếp bao trùm ở hắn toàn thân trên dưới . Hắn chắp tay trước ngực, hai tay chi lên, từng đạo hỏa diễm thần lôi không ngừng chấn động mà ra, giờ khắc này, giữa cả thiên địa không gian cũng vì đó nướng nóng lên .

Kiếm tới!

Ầm!

Theo một đạo tiếng oanh minh vang lên, Diêm Quân quanh thân những ngọn lửa kia thần lôi bốn chỗ bay ra, mà Diêm Quân bản thân càng là liên tục chợt lui, ở Diêm Quân lui một khắc kia, Dương Diệp cũng không có thu tay lại, mà là đứng dậy tới, một kiếm lại một kiếm chém hạ!

Kiếm kiếm sinh tử!

Rầm rầm rầm rầm!

Toàn bộ phía chân trời hư không, từng đạo tiếng kiếm reo cùng tiếng nổ vang không ngừng vang vọng dựng lên, mà cái kia Diêm Quân tắc thì là hướng sau không ngừng liên tục chợt lui, cái này vừa lui, trong khoảng thời gian ngắn chính là thối lui đến vô tận tinh không bên trong!

Hai người chiến trường dời đi!

Thấy như vậy một màn, toàn bộ vũ trụ ba chiều cường giả lòng tin cùng khí thế tức thì tăng vọt, từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, bọn họ sợ nhất chính là Dương Diệp ngược lại xuống, một ngày Dương Diệp ngược lại xuống, tất cả mọi người xong!

Bởi vì không có người có thể chống đỡ được cái này Diêm Quân!

Nhưng là bây giờ, Dương Diệp lại có thể áp chế cái kia Diêm Quân!

Điều này làm cho vũ trụ ba chiều những thứ kia cường giả khí thế cùng lòng tin cơ hồ là chuyển bạo phát thức tăng vọt!

Phía dưới, Đinh Thược Dược chậm rãi hướng xa chỗ nào đó chỗ đi tới, tại hắn bên cạnh, là cái kia trận lão .

Trận lão mặc dù là mệnh kỳ, thế nhưng cái này chiến lực thật sự là cảm động lòng người vô cùng.

Đinh Thược Dược mang theo trận lão ly khai cái kia phế tích vạn giới thành, bọn họ đi tới nào đó chỗ dãy núi bên trong, Đinh Thược Dược vỗ nhè nhẹ một cái tay, rất nhanh, một đám hắc y nhân xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt .

Khoảng chừng chừng ba mươi người!

Người áo đen cầm đầu đối với Đinh Thược Dược quỳ một gối xuống xuống, "Gặp qua quân sư!"

Trước mắt những thứ này, đều là Thần Tộc cường giả!

Đinh Thược Dược nhẹ nhàng gõ đầu, "Chuẩn bị như thế nào ?"

Hắc y nhân nói: "Đã toàn bộ chuẩn bị thỏa đáng!"

Đinh Thược Dược mang theo trận lão đi về phía trước, rất nhanh, ở trước mặt bọn họ không xa chỗ, xuất hiện một cái to lớn đất bằng phẳng, khối này đất bằng phẳng chiếm diện tích có chừng mấy vạn trượng, trên xuống, bày khắp các loại các dạng thần bí phù lục .

Trận lão nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Đinh cô nương, đây là ?"

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Là ta Thần Tộc thật lâu trước thiết lập một cái trận pháp, đương nhiên, ở trận lão trước mặt, cái này trận pháp tự nhiên là không đáng nhắc tới ."

Trận lão trầm giọng nói: "Là muốn cho ta lần nữa thành lập một cái trận pháp ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Có thể chứ ?"

Trận lão trầm mặc .

Đinh Thược Dược, "Vũ trụ ba chiều thế yếu, không có trận pháp gia trì, căn bản không pháp cùng vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả đối kháng . Nơi này có thiên nhiên nơi sân, linh khí có ta theo Tiểu Bạch nơi ấy đem ra linh khí hồ lô, nhân thủ cũng đủ ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía trận lão .

Trận lão gật đầu, "Vậy liền bắt đầu đi."

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, nàng nhìn thoáng qua bên cạnh cách đó không xa hắc y nhân, "Trận lão nói như vậy tức thì ta nói!"

Hắc y nhân một gối quỳ xuống, "Tuân mệnh!"

Đinh Thược Dược xoay người rời đi!

Làm ly khai dãy núi kia lúc, Đinh Thược Dược đột nhiên ngừng lại, ở nàng bên phải trăm trượng chỗ, đứng nhất người đàn ông tuổi trung niên .

Người đàn ông trung niên này, chính là cái kia Lệ Đế!

Lệ Đế lạnh lùng nhìn Đinh Thược Dược, "Ngươi chính là Dương Diệp nữ nhân chứ ?"

Đinh Thược Dược mỉm cười, "Nếu như ta không có đoán sai, ngươi nên là không dám đi tìm hắn, cho nên, nghĩ đến tìm người đứng bên cạnh hắn, lấy này tới uy hiếp hắn, có đúng không ?"

Lệ Đế hai mắt híp lại, nhãn trung không che giấu chút nào lấy sát ý .

Đinh Thược Dược khẽ cười nói: "Lệ Đế, ngươi đã từng cũng coi là một nhân vật, không nghĩ tới biết làm loại này rơi phân sự tình . Bất quá, cũng có thể lý giải, cẩu nóng nảy còn nhảy tường đây!"

Lệ Đế đạm thanh nói: "Còn có phải nói sao?"

Đinh Thược Dược mỉm cười, nàng ngẩng đầu nhìn về phía không trung tinh không bên trong, nàng thực lực không cao lắm, nguyên nhân đây, nàng liền Dương Diệp bóng người đều không nhìn thấy .

Thế nhưng nàng biết, Dương Diệp đang ở mảnh không gian kia .

Giờ khắc này, Đinh Thược Dược trong đầu xuất hiện quá khứ đã từng một màn, cùng Dương Diệp một màn .

Đinh Thược Dược nhẹ nhàng vuốt vuốt bên tai thanh tú phát, "Kỳ thực, ta một mạch thiếu ngươi một câu thật xin lỗi, vẫn muốn nói, đáng tiếc, vẫn không có một cái tốt cơ hội . Hiện tại ... Ta ái người, nếu có kiếp sau, ta chỉ muốn làm nữ nhân của ngươi ."

Xa chỗ, Lệ Đế đang muốn xuất thủ .

Ầm!

Đinh Thược Dược toàn thân đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực .

....

------oOo------

Chương 2781: Từng Chữ Đâm Thẳng Vào Tim Gan!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiêu đốt!

Đây là linh hồn cùng nhục thân cùng nhau thiêu đốt!

Đinh Thược Dược rất tinh tường, một ngày nàng bị Lệ Đế bắt lại, như vậy đối với Dương Diệp là cực kỳ bất lợi . Khi đó, Dương Diệp đem bị quản chế với cái này Lệ Đế .

Nàng không muốn chịu nhục, càng không muốn liên lụy Dương Diệp!

Đối nàng mà nói, chết là kết quả tốt nhất .

Ở nơi này lúc, cái kia Lệ Đế đột nhiên xuất hiện ở Đinh Thược Dược trước mặt, hắn một chưởng hướng Đinh Thược Dược vỗ xuống phía dưới .

Một chưởng này ở cách Đinh Thược Dược đỉnh đầu mấy tấc vị trí ngừng lại, một uy áp giống như khí lãng một dạng đặt ở Đinh Thược Dược thân lên, Đinh Thược Dược trên người những ngọn lửa kia trong nháy mắt này tiêu thất vô ảnh vô tung .

Lệ Đế hướng lui về sau mấy trượng .

Đinh Thược Dược nhíu mày, nàng xem hướng Lệ Đế, nhãn trung tràn đầy không giải khai .

Lệ Đế đạm thanh nói: "Hảo một cái trinh liệt nữ tử ."

Nói xong, hắn xoay người rời đi .

Ban đầu, hắn là thật muốn dùng Đinh Thược Dược tới uy hiếp Dương Diệp, hoặc có lẽ là giết Đinh Thược Dược, làm cho Dương Diệp cảm nhận được mất đi tình cảm chân thành thống khổ .

Hắn muốn báo thù .

Thế nhưng, ở Đinh Thược Dược tự cháy trong nháy mắt đó, hắn thay đổi chủ ý .

Bởi vì ... này nhất khắc, hắn đột nhiên cảm giác mình không phải đã từng mình .

Đã từng hắn, tuy là bốn chỗ tránh thiên mệnh, thế nhưng, lại chưa từng làm cái gì rơi phân sự tình, hắn Lệ Đế cũng không tiết tháo đi làm những thứ này rơi phân sự tình .

Mà bây giờ, đối mặt cường đại Dương Diệp, hắn lại muốn dùng giết nữ nhân bên cạnh hắn tới thương tổn hắn .

Nực cười! Không đúng, là đáng thẹn!

Chính hắn đều cảm thấy chính mình hành vi có chút đáng thẹn, có chút rơi phần .

Hắn là Lệ Đế a!

Ở những lão quái vật này chưa ra phía trước, hắn Lệ Đế cũng là cái này vũ trụ ba chiều nổi tiếng nhân vật a!

Lệ Đế hướng xa chỗ đi tới, rất nhanh, hắn đi ra dãy núi, khi đi ra sơn mạch cái kia nhất chớp mắt .

Ầm!

Một khí tức cường đại đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra, lấy hắn làm trung tâm, phương viên mấy vạn trượng bên trong thụ thảo hoa mộc đều tiêu thất sạch sẽ .

Phá mệnh kỳ!

Lấy tâm phá mệnh!

Lệ Đế nhìn xem thân thể của chính mình, tự giễu cười, "Khổ tu gần nghìn năm cũng không từng đạt được phá mệnh, không nghĩ tới chính mình cứu hạ một cô gái cũng là đạt tới phá mệnh, cổ nhân không lấn được ta, tu đạo tức thì tu tâm a!"

Vừa nói, hắn ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, rất nhanh, hắn trực tiếp biến mất ở không trung .

Cũng không có đi tìm kiếm Dương Diệp, mà là biến mất ở mịt mờ tinh không bên trong .

]

Phá mệnh!

Thời khắc này hắn, cũng là trong thiên địa tối cường giả một trong, mà giờ khắc này hắn, không chỉ có là thực lực xảy ra biến hóa, tâm tình càng là xảy ra to lớn biến hóa .

Ánh mắt của hắn, đã không phải là về điểm này cừu hận .

Rất nhanh, Lệ Đế biến thành cái kia đạo điểm đen biến mất ở tinh không bên trong .

Bên trong dãy núi, Đinh Thược Dược nhìn xem hai tay của mình, nàng đột nhiên nở nụ cười, nhưng sau nàng ngồi xuống .

Nàng cứ như vậy ngẩng đầu nhìn tinh không bên trong, khuôn mặt trên xuất hiện không biết bao lâu không có xuất hiện qua xán lạn tiếu dung, "Nguyên lai, ta là như vậy quan tâm ngươi ..."

Ở chết cái kia nhất chớp mắt, nàng mới chân chính phát hiện, chính mình nội tâm sâu chỗ nguyên lai là như vậy để ý như vậy người kia .

Phải nói, một mạch cũng rất để ý .

Chỉ là, gia tộc từng để cho nàng áp chế phần này lưu ý .

Khoảng khắc chi về sau, Đinh Thược Dược hướng xa chỗ bước nhanh, cái kia nhẹ điệu bước chân, không giống như là một cái chưởng quản vũ trụ ba chiều vô số thế lực Đại Quân Sư, mà giống như là một cái theo lấy được tân sinh thiếu nữ .

Thời khắc này nàng, nội tâm bên trong đã không có đã từng phần kia áy náy cùng kiềm nén .

Tinh không bên trong .

Ở mảnh này tinh không bên trong, đại chiến vẫn như cũ duy trì liên tục, ở Dương Diệp mãnh công xuống, Diêm Quân đã bị áp chế, mặc dù không có bị áp chế hoàn toàn, nhưng là từ cục diện đến xem, Dương Diệp là hoàn toàn chiếm thượng phong .

Dương Diệp liều mạng lên đến, không thể nghi ngờ là có điểm kinh khủng, quan trọng nhất là hắn có Hồng Mông Tử Khí, tại thân thể khôi phục phương diện, thế gian thiếu có người có thể so sánh với hắn!

Cuộc chiến đấu này, cơ hồ là Dương Diệp đánh lâu nhất một trận chiến đấu, hơn nữa đến bây giờ, vẫn không có có thể phân ra thắng phụ .

Tinh không bên trong, kiếm quang cùng thần lôi hỏa diễm quang mang không ngừng lóe lên .

Cùng cái này toàn bộ vô tận tinh không so sánh với, ánh kiếm này cùng thần lôi hỏa diễm là có vẻ nhỏ bé như vậy, thế nhưng, cái này hai người mỗi một lần tiếp xúc với nhau, toàn bộ tinh không chính là sẽ vì thế chấn động kích chiến .

Nhân lực thắng thiên!

Cứ như vậy, đang kéo dài đủ đủ sấp sỉ nửa canh giờ về sau, theo Dương Diệp một kiếm chém xuống, tại hắn gang tấc Diêm Quân bị một kiếm bức lui gần mười ngàn trượng!

Vạn trượng khoảng cách, phóng ở tinh không bên trong, là có vẻ gần như vậy, rõ ràng như thế.

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới, lúc này, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả đã dồn dập tiến nhập vũ trụ ba chiều, chiến hỏa hầu như đã lan ra kéo dài tới vũ trụ ba chiều từng cái địa phương .

Bản thân vũ trụ bốn chiều cường giả kỳ thực cũng cũng không nhiều lắm, mà vũ trụ ba chiều loạn, kỳ thực càng nhiều hơn chính là chính mình nội loạn!

Ban đầu, có hắn thiết lập trật tự tồn tại, trấn áp khắp nơi thế lực, làm cho khắp nơi thế lực không dám xằng bậy, nhưng là bây giờ, theo vũ trụ bốn chiều những thứ này cường giả dũng mãnh vào, những thứ này thế lực bắt đầu điên cuồng triển khai hiện bọn họ tàn nhẫn một mặt .

Bây giờ thế giới này, so trước đó càng thêm rối loạn!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không bên trong, nào đó chỗ đám mây chi lên, một nữ tử chính mắt nhìn xuống đám mây dưới hắn, mặt mang tiếu ý, "Trật tự ? Ngươi hay là trật tự đâu?"

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, không nói gì .

Nữ tử cười nói: "Nhìn thấy không ? Lời ngươi nói trật tự, bất quá là một truyện cười . Còn có một chút, ngươi có thể đủ xem rõ ràng lòng của ngươi, ban đầu tâm không thay đổi, đây là của ngươi này có hữu dụng chỗ, thế nhưng, thế giới này cũng không phải là mỗi người cũng có thể như ngươi một dạng xem rõ ràng chính mình tâm, để cho mình ban đầu tâm không thay đổi ."

Vừa nói, nàng tay phải nhẹ nhàng một phen, ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện hai quả quân cờ, nhất hắc nhất bạch .

Nữ tử khẽ cười nói: "Nhân chi sơ, tính bản thiện, lời ấy nói đúng phân nửa, còn có phân nửa, kỳ thực, thiện đồng thời cũng là kèm theo ác . Dốt nát vô tri, cũng không đại biểu liền là tuyệt đối thiện, mà là khi đó, hắn còn không có làm ác năng lực . Ngươi tuy là đã đạt được phá mệnh kỳ, thế nhưng ta biết, ngươi đối với ta thiết định cảnh giới này cũng không phải là hiểu rất rõ . Lấy tâm phá mệnh, nói chính là tu tâm, tâm tình tu luyện viên mãn, sẽ bị phá mệnh . Thế nhưng, ngươi biết không ? Ác tâm tình, cũng là có thể đạt được phá mệnh đấy!"

Dương Diệp nhíu mày, "Ngươi muốn nói cái gì!"

Nữ tử tiếu dung càng phát động dung, "Thế giới này, hết thảy đều có hai mặt, tựa như ngươi, có vô tình một mặt, thế nhưng cũng có hữu tình thời điểm . Ngươi nghĩ thành lập một cái trật tự mới, muốn làm cho tất cả mọi người đều hướng ngươi nghĩ cái hướng kia đi cải biến, thật không nghĩ tới, đây là đang áp chế một cách cưỡng ép có ít người thiên tính . Có người thiên tính là thiện, thế nhưng, có ít người thiên tính có lẽ là ác đây! Tại sao muốn ác những người đó đến đem liền thiện những người đó ?"

Thiện ác!

Dương Diệp có chút mờ mịt .

Như nữ tử nói, có người thì thiện, thế nhưng, có người thì ác, thiện người vâng theo bản tâm làm việc thiện, là vì vâng theo bản tâm, thế nhưng, ác người, hắn vâng theo chính mình bản tâm làm ác, đây cũng là vâng theo bản tâm a!

Cái này có lỗi sao?

Có lỗi sao?

Nữ tử thanh âm lần nữa từ đám mây truyền đến, "Ta đã từng lấy sức một mình cứu vớt vũ trụ ba chiều, mà bây giờ, ta muốn hủy diệt diệt vũ trụ ba chiều, ngươi nói ta đến tột cùng là thiện đây vẫn là ác đâu?"

Dương Diệp ánh mắt càng phát mờ mịt .

Thiện ác!

Trong chớp nhoáng này, hắn phát hiện có một chút như vậy loạn .

Nữ tử nhìn lướt qua đám mây phía dưới, cuối cùng, nàng ánh mắt lần nữa rơi vào Dương Diệp thân lên, "Còn không có phát hiện sao? Thế giới này rất nhiều người nội tâm bên trong vốn là có ma quỷ, giống như lúc này, vũ trụ bốn chiều xâm lấn vũ trụ ba chiều, vũ trụ bốn chiều mới bao nhiêu người ? Thế nhưng, toàn bộ vũ trụ ba chiều các giới cũng là đều rối loạn . Ta mới vừa nhìn liếc mắt, chết ở vũ trụ bốn chiều thủ hạ chính là người, còn chưa kịp vũ trụ ba chiều ở trong đoạn thời gian này tự giết lẫn nhau mà chết nhân một phần tư!"

Nói đến đây, nữ tử lắc đầu cười, "Dương Diệp, nhân tâm phân thiện ác, có người, muốn chọn thiện, có người muốn chọn ác, cũng trên bản chất không có sai . Đảm nhiệm phát triển, thiện muốn làm việc thiện, có thể a, thực lực ngươi mạnh, vậy ngươi có thể làm việc thiện; làm ác người, cũng giống như vậy, ngươi có dã tâm, muốn đứng trên kẻ khác, muốn nhất tướng công thành vạn cốt khô, chỉ cần ngươi có thực lực, cứ việc đi làm . Ta trật tự chính là không giúp thiện, cũng không giúp ác, đảm nhiệm phát triển! Ân, đơn giản điểm, người mạnh là vua, cá lớn nuốt cá bé!"

Xa chỗ, Diêm Quân nhìn thoáng qua vậy có chút mờ mịt Dương Diệp, không nói, cũng không có xuất thủ .

Tu Đạo Giả sợ nhất là cái gì ?

Tâm tình vỡ nhỏ!

Tỷ như, ngươi một mạch kiên trì một việc, ngươi cảm thấy nó là đúng đích, thế nhưng đến nhất sau lại phát hiện, nguyên lai là sai!

Hiển nhiên, Dương Diệp hiện tại khả năng liền nằm ở cái giai đoạn này!

Nữ tử, từng chữ đâm thẳng vào tim gan!

Đám mây chi lên, nữ tử thanh âm vang lên lần nữa, "Không có tuyệt đối ác, cũng không có tuyệt đối thiện, vô số năm qua, một thế giới, có người tốt thì có phần tử xấu . Ngươi hay là trật tự, chính là áp ác dương thiện, nhưng mà, kết quả ngươi cũng thấy đấy . Vừa có cơ hội, những thứ kia ác người sẽ bạo nổ phát, bọn họ có thể so với phía trước càng ác . Không chỉ có như đây, bởi vì trước ngươi áp chế, hắn hiện tại nhóm, giống như là đói bụng vô số thiên như sói vậy, bọn họ hội điên cuồng đi thu được tốt chỗ, điên cuồng đi thả ra chính mình sâu trong nội tâm ác ."

"Không!"

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía đám mây trên nữ tử, "Ngươi sai rồi!"

Nữ tử hai mắt híp lại .

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Ngươi có một chút nói rất đúng, thế gian có thiện ác, trong lòng mỗi người đều có một con ác ma . Thế nhưng, sai chính là sai, đúng chính là đúng, thiện chính là thiện, ác chính là ác . Thế giới này, ác nhân ít một chút, như vậy, thế giới sẽ khá hơn một chút ."

Vừa nói, hắn nở nụ cười, "Ngươi cũng nói . Người mạnh là vua, như vậy, ta Dương Diệp mạnh mẽ lúc, ta sẽ thành lập thuộc về ta trật tự, ta chính là muốn áp ác, đây là nội tâm của ta cách nghĩ, ta vâng theo ta nội tâm cách nghĩ, ta không có sai . Đương nhiên, nếu như ta Dương Diệp yếu, như vậy, thế giới này thế nào, ta bất lực, mà bây giờ, ta Dương Diệp, sẽ thế giới này vâng theo ta thiết lập trật tự, người nào mẹ hắn không phục, không có quan hệ, qua đây chơi ta, làm chết ta, cái thế giới này thiện ác thị phi, ngươi tới định!"

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, kiếm trong tay hắn rung động kịch liệt lên .

Trật tự kiếm đạo, mới thành lập!

. . ..

------oOo------

Chương 2782: Như Tuyết Tịch Mịch, Ngươi Không Hiểu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thiện ác!

Thế giới này phân thiện ác, có vài người ác, có vài người thiện, hắn không thể ngăn chặn hết thảy ác ..

Thế nhưng, hắn trật tự chính là áp ác!

Cái này xã hội, là cần trật tự, nói thẳng thắn hơn, chính là cần luật pháp!

Không có luật pháp thế giới, cái kia đem trở thành một thế giới như thế nào ?

Người người không cố kỵ gì, người người tùy tâm sở dục, người người tùy ý làm bậy khi đó chính là lương tâm mẫn diệt, đạo đức không có, nhân tính vặn vẹo .

Thế giới như thế kia, chính là nhân gian luyện ngục!

Hắn Dương Diệp theo huyền giả đại lục mà đến, huyền giả đại lục là một cái tiểu nhân không thể ở tiểu nhân thế giới, có thể nói, hắn đã từng yếu như con kiến hôi, hắn rất có thể lĩnh hội ở cái kia loại người mạnh là vua thế giới, người yếu là biết bao bất đắc dĩ .

Cường giả tùy hứng, người yếu nhận mệnh .

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, trong tay hắn Kiếm Tổ đang ở một mạch rung động .

Tiếng kiếm reo chấn động phía chân trời tinh không!

Trật tự kiếm đạo!

Đã từng hắn kỳ thực đã lĩnh ngộ trật tự kiếm đạo, không đúng, phải nói, khi đó hắn, trật tự kiếm đạo chỉ có một mơ hồ khung, mà bây giờ, hắn mới thật sự là lĩnh ngộ trật tự kiếm đạo!

Trật tự trật tự, không đơn thuần là thành lập trật tự, mà là muốn chân chính lĩnh ngộ như thế nào trật tự!

Mà giờ khắc này, nữ tử tru tâm nói như vậy, không chỉ không có phá tâm cảnh của hắn, ngược lại làm cho hắn càng thêm kiên định nội tâm của mình!

Đám mây chi lên, nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, nàng cứ như vậy nhìn Dương Diệp, hồi lâu chi về sau, nàng cười nói: "Trật tự kiếm đạo, rất có ý tứ ."

Dương Diệp nhìn thẳng đám mây chi trên nữ tử, "Tiếp ta một kiếm ?"

Tiếp ta một kiếm!

Thanh âm này rất bình tĩnh, nhưng là lại lộ ra một tự tin .

Xa chỗ, Diêm Quân nhìn thoáng qua Dương Diệp, thần sắc hơi có một chút phức tạp . Đã từng hắn, cũng như vậy đối với cái kia thiên mệnh nói qua, khi đó hắn, cũng là giống như Dương Diệp như vậy có tự tin như vậy .

Cảm thấy trong thiên địa, không có gì là không thể chiến thắng .

Sự thực chứng minh, hầu hết thời gian, cách nghĩ là tốt, thế nhưng hiện thực cũng là tàn khốc!

Đám mây chi lên, nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, mặt nàng trên như trước mang theo nụ cười thản nhiên, "Ta đón ngươi một kiếm ?"

Dương Diệp gật đầu .

Nữ tử gật đầu cười, " Được a !"

Theo nữ tử thanh âm rơi xuống, ở Dương Diệp đỉnh đầu trên khoảng không, một cái bóng mờ lặng yên ngưng hiện .

Chính là nàng kia phân ra tới phân thân!

Dương Diệp nhíu mày, cái này nữ nhân, như trước không ra bản thể!

Nữ tử làm như biết Dương Diệp suy nghĩ, cười nói: "Bản thể không đến, cũng không phải khinh thị ngươi ah không đúng, ta quả thực khinh thị ngươi . Đến đây đi, xuất kiếm!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua nữ tử, sau một khắc, hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Một luồng kiếm mang ở trong sân chợt lóe lên .

Cái này một kiếm, là sinh tử kiếm đạo .

Một kiếm quyết sinh tử!

Xa chỗ, nữ tử vẫn chưa xuất kiếm, nàng đưa ra hai cây chỉ, nhưng sau nhẹ nhàng kẹp một cái .

Kiếm dừng!

]

Dương Diệp kiếm ngừng lại, kiếm quanh thân tán phát kiếm mang trong nháy mắt tiêu tan thành mây khói .

Dương Diệp cùng nữ tử cách xa nhau rất gần, hắn kiếm khẽ động cũng không pháp động .

Sinh tử một kiếm, cứ như vậy bị cô gái trước mắt lấy tay chỉ kẹp lấy!

Bất quá, Dương Diệp nhãn trung không có nửa phần nổi giận, tay phải hắn chợt xoay tròn, kiếm khẽ run lên, có chút lỏng động dấu hiệu .

Dương Diệp trước mặt, nữ tử nhẹ cười cười, chỉ nhẹ nhàng chấn động .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt cả người mang kiếm thối lui đến trăm trượng bên ngoài!

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua kiếm trong tay của chính mình, kiếm đã nứt ra, như không phải hắn tiên huyết liên tục không ngừng rưới vào trong đó, kiếm sợ là đã vỡ!

Xa chỗ, nữ tử cười nói: "Biết vì sao ta có thể như thế nhẹ bỗng tiếp được ngươi kiếm sao?"

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử, "Ngươi lợi hại thôi!"

Nữ tử cười nói: "Cái này là một mặt, còn có cùng lúc, là ngươi cái này sinh tử kiếm đạo còn thiếu một tia mùi vị . Ngươi vừa rồi tuy là ôm một kiếm quyết sinh tử chi tâm, thế nhưng, cuối cùng là không bằng chân chính thân lâm tuyệt cảnh lúc loại tâm cảnh đó, ở cái kia loại ngươi chân chính cảm thấy đã sinh không thể sanh tình trạng lúc, ngươi một kiếm này uy lực, tài năng đủ phát huy ra lớn nhất uy lực . Cũng chỉ có cái kia loại thời điểm, ngươi cái này một kiếm, mới có thể đối với ta tạo thành một chút uy hiếp . Về phần hiện tại, tuy là đã đơn giản quy mô, thế nhưng, có điểm non nớt!"

Nói xong, nữ tử xoay người rời đi .

Thế nhưng rất nhanh, nàng lại ngừng lại, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, "Dùng ngươi trật tự kiếm đạo thử xem ? Ah không được, ngươi trật tự kiếm đạo tuy là đã thành, thế nhưng, ngươi cũng không có học được làm sao đi vận dụng nó ."

Dương Diệp nhìn thẳng nữ tử, "Lấy thực lực của ngươi, muốn hủy diệt vũ trụ ba chiều, chuyện dễ dàng tình!"

Nữ tử hai cây chỉ nhẹ nhàng chuyển động cái kia hành đạo kiếm, "Ta đáp ứng qua nàng, sẽ không tự tay hủy diệt vũ trụ ba chiều . Ngươi biết, chúng ta luyện kiếm, là không thể đi làm vi phạm bản tâm chuyện . Hơn nữa, ta rất tôn trọng nàng ."

Vừa nói, nàng ánh mắt rơi vào Dương Diệp phần bụng chỗ, "Cái này Linh Tổ, ta trước dự định ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ai dám động đến nàng, lão tử xé xác chúng!"

Nữ tử mỉm cười, thân thể dần dần hư ảo .

"Ngươi có thể giết hắn đi đấy!" Diêm Quân đột nhiên mở miệng .

Lấy nữ tử thực lực bây giờ, muốn giết Dương Diệp, nhưng thật ra là không có có gì khó tin. Thực lực của nàng, đã cường đại đến cho dù là Dương Diệp thêm trên hắn đều không pháp chống lại .

Cái vũ trụ này, trước có đạo, sau có thiên .

Mà bây giờ, cái này nữ nhân đã vượt qua cái này hai người .

Nữ tử nhìn thoáng qua Diêm Quân, "Thế giới này, đáng buồn nhất chính là làm ngươi không cảm giác được thời điểm nguy hiểm ."

Diêm Quân nhìn thẳng nữ tử, "Rất nhiều người cường đại, kết quả cuối cùng sở dĩ không được, là bởi vì hắn nhóm tự phụ ."

Nữ tử mỉm cười, "Như tuyết tịch mịch, ngươi không hiểu!"

Thanh âm rơi xuống, nữ tử đã hoàn toàn biến mất ở tại giữa sân .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào Diêm Quân thân lên, "Nghe rõ chưa ?"

Diêm Quân nhẹ cười cười, "Biết không ? Đã từng ta trở thành vũ trụ bốn chiều chi chủ lúc, ta cũng cùng nàng như vậy, cảm thấy thế gian tất cả đối với ta đều không có gì uy hiếp . Nhưng mà, sự thực chứng minh, là ta ngồi giếng xem thiên ."

Vừa nói, hắn nhìn về phía Dương Diệp, "Dương Diệp, ngươi không giết được nàng đấy!"

Dương Diệp lắc đầu, "Không có quan hệ, giết hay không được, không trọng yếu, quan trọng là ... Ta nhất định sẽ đi giết nàng ."

Diêm Quân nhìn thẳng Dương Diệp, "Như không phải ngươi ta lập trường bất đồng, ta Diêm Quân nguyện ý kết giao ngươi một người bạn như vậy . Đáng tiếc ngươi ta, vũ trụ ba chiều, nhất định tiêu thất nhất phương ."

Thanh âm rơi xuống, Diêm Quân quanh thân đột nhiên bắt đầu cháy rừng rực .

Cái này nhất chớp mắt, toàn bộ tinh không bên trong cũng vì đó sôi trào!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Giờ khắc này, trong đầu hắn không có Diêm Quân, chỉ có vừa rồi nữ tử lấy tay chỉ tiếp được hắn kiếm một màn kia .

Hắn sở dĩ khiêu chiến nữ tử, kỳ thực, chính là ở cầu bại!

Hắn đạt tới trật tự kiếm đạo, thế nhưng, như nữ tử nói, hắn còn không hiểu gì được vận dụng trật tự lực . Hơn nữa, hắn phát hiện, sinh tử quyết kiếm đạo có khuyết điểm, bởi vì hắn gần nhất thi triển sinh tử quyết kiếm đạo, cũng không có làm ban đầu lần đầu tiên thi triển thì như vậy cường đại rồi .

Khiêu chiến nữ tử, mục đích đúng là muốn tìm kiếm đạo của mình khuyết điểm!

Hắn tìm được rồi!

Lúc trước lần đầu tiên thi triển sinh tử kiếm đạo thì cùng hiện tại hắn thi triển sinh tử kiếm đạo tâm tình, là lưỡng chủng bất đồng tâm cảnh! Chân chính sinh tử tuyệt cảnh cùng chính mình tưởng tượng sinh tử tuyệt cảnh, thật đại không hề cùng dạng!

Sinh tử kiếm đạo uy lực, quyết định bởi trong tâm khảm kỳ!

Mà trật tự kiếm đạo hắn phát hiện mình một chút đầu mối cũng không có! Đương nhiên, thu hoạch cũng là có . Hắn sẽ không ở tận lực đi xây dựng cái gì sinh tử tâm tình!

Nên như thế nào được cái đó, tất cả không bắt buộc!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên trợn mở con mắt, bởi vì cái kia Diêm Quân đã tới trước mặt của hắn, hắn cứ như vậy nhìn đi tới trước mặt Diêm Quân, rất nhanh, hắn kiếm ra .

Cái này xuất kiếm, cơ hồ là hắn vô ý thức ra .

Không có gì sinh tử quyết chi tâm, chỉ có bình bình đạm đạm một kiếm . Bởi vì trước mắt cái này Diêm Quân, thực lực bây giờ căn bản không đủ để đưa hắn đẩy vào tuyệt cảnh!

Nhưng mà, chính là chỗ này nhẹ bỗng một kiếm từng cái

Ầm!

Cái kia Diêm Quân quanh thân tản mát ra hỏa diễm thần lôi trực tiếp tiêu tan thành mây khói, bên ngoài bản thể càng là trong nháy mắt thối lui đến vạn trượng bên ngoài .

Diêm Quân sở lui quá trình bên trong, không gian tầng tầng vỡ nhỏ yên diệt, đồng thời lấy tốc độ cực nhanh hướng bốn phía lan ra kéo dài đi .

Diêm Quân ngừng lại, hắn nhìn xem bụng của mình, nơi ấy, có một vết kiếm hằn sâu, cái này đạo kiếm vết đã quán xuyên hắn toàn bộ phần bụng . Hơi trầm ngâm, Diêm Quân ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Dương Diệp, "Ngươi cái này một kiếm, so trước đó còn có mùi vị ."

Tự nhiên!

Cái này một kiếm, đã không có phía trước tận lực, nó chính là một kiếm .

Quy Chân!

Dương Diệp nhìn thoáng qua kiếm trong tay của chính mình, hắn hướng phía trước bước ra một bước, bước này chớp mắt tới cái kia Diêm Quân trước mặt, Diêm Quân hai tay hư mang, lưỡng đạo hỏa diễm thần lôi đột nhiên từ hắn song chưởng trực tiếp vào hỏa sơn một dạng phun phát mà ra .

Dương Diệp vẫn là một kiếm chém ra, cái này một kiếm, giống như là nhẹ gió thổi phất gương mặt, giống như là cao sơn lưu thuỷ đơn giản, tùy ý, tự nhiên .

Tự nhiên mà thành một kiếm!

Xuy xuy!

Cái kia lưỡng đạo hỏa diễm trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm cắt ra, cùng này đồng thời, Dương Diệp bên hông, một thanh kiếm bay thẳng chém mà ra, chém về phía Diêm Quân . Diêm Quân lúc này đây không có né tránh, mà là lấy tay trái hoành ngăn hướng về phía cái này một kiếm, cùng này đồng thời, tay phải hắn mang theo một đạo Lôi Diễm thiểm điện đánh vào Dương Diệp bụng .

Xuy!

Ầm!

Dương Diệp cả người ném bay ra ngoài, thế nhưng, cái kia Diêm Quân một cánh tay cũng là từ trung gian chặt đứt ra .

Một bên khác, Dương Diệp tay trái hướng sau nhẹ nhàng đè một cái, cả người hắn tức thì ngừng lại, hắn nhìn về phía xa xa Diêm Quân, Diêm Quân tay trái đã khôi phục bình thường!

Đến rồi Diêm Quân loại này cấp bậc cường giả, gãy chi trọng sinh thật sự là không nên quá đơn giản, đương nhiên, cái này không có nghĩa là hắn liền không có gì sự tình, một kiếm kia, cũng là làm cho hắn tổn thương rất nhiều nguyên khí .

Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới vũ trụ ba chiều, thời khắc này hắn, đã mất đi kiên trì cùng cái này Diêm Quân ở chỗ này hao .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Diêm Quân, ở nơi này lúc, Diêm Quân đột nhiên nói: "Đến, để cho ta nhìn, ngươi cái này sinh tử kiếm đạo thêm Ma Kiếm đạo còn có trật tự kiếm đạo đến tột cùng mạnh bao nhiêu ."

Vừa nói, tay phải hắn mở ra, trong lòng bàn tay, là một đóa đen nhánh sắc liên hoa .

Diêm Quân nhẹ giọng nói: "Lúc đầu không phải chuẩn bị cho ngươi, bất quá, ta thật là không làm gì được ngươi ."

Cái đóa kia màu đen hoa sen đột nhiên xoay tròn

------oOo------

Chương 2783: Càng Nguy Hiểm, Càng Tuyệt Cảnh, Càng Khủng Bố Hơn!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp kiếm đạo, càng ngày càng hoàn mỹ .

Đối với Dương Diệp, Diêm Quân đã cảm giác vô lực .

Phi thường vô cùng vô lực .

Dương Diệp bây giờ kiếm, trong thiên địa đã không có mấy người có thể nhận .

Diêm Quân trong tay, màu đen hoa sen thần tốc xoay tròn, nhưng sau nở rộ .

Xa chỗ, Dương Diệp nhíu mày, tuy là không sợ, nhưng cũng không có dám sơ suất . Cái này Diêm Quân dù sao cũng là vũ trụ bốn chiều chi chủ, cùng hắn sự chênh lệch, cũng không lớn.

Xuy!

Cái này lúc, Dương Diệp không gian chung quanh đột nhiên xuất hiện nhiều đóa đen nhánh sắc Hắc Liên .

Những thứ này Hắc Liên chuyển hư huyễn trạng thái, một đóa lại một đóa nở rộ với Dương Diệp chu vi, mà bọn hắn, cũng không phải là thực thể .

Xa chỗ, Diêm Quân nhẹ giọng nói: "Tử Liên, ta vũ trụ bốn chiều đệ nhất chí bảo, trong đó, hấp thụ ta vũ trụ bốn chiều sấp sỉ mười vạn năm tử khí, âm khí, trọc khí . Đến, nhìn ngươi kiếm có thể hay không ngăn cản ?"

Theo Diêm Quân thanh âm rơi xuống, những thứ kia liên hoa chậm rãi nở rộ, liên hoa nở rộ là tử khí, trọc khí, âm khí .

Ba loại đặc thù khí thể như sóng triều một dạng tự Dương Diệp quanh thân không gian tản ra, Dương Diệp cầm kiếm nhẹ nhàng vung lên, một mảnh kiếm quang chấn động mà ra .

Xuy!

Kiếm quang ở trong sân chuyển hình tròn khuếch tán ra, không có một chút độ khó, kiếm quang trực tiếp xuyên qua những khí lưu này, thế nhưng, chúng nó cũng không có tiêu thất!

Tương phản, kiếm quang của hắn ở rung ra trăm trượng chi sau chính là trực tiếp tan thành mây khói .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp chân mày cau lại, rất nhanh, vô số kiếm ý xuất hiện ở chung quanh hắn, những thứ này kiếm ý tạo thành từng đạo thật dầy phòng hộ tường, nhưng mà, làm những thứ kia khí lưu tới gần lúc, hắn kiếm ý chợt bắt đầu chậm rãi tiêu tán .

Đỡ không được!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt xa xa Diêm Quân, Diêm Quân lòng bàn tay bên trong, cái đóa kia màu đen hoa sen càng phát đẹp đẽ quỷ dị .

Trầm mặc nhất chớp mắt .

Ầm!

Một khí lưu đột nhiên từ hắn trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Hồng Mông Tử Khí!

Cho tới nay, Hồng Mông Tử Khí đều là những thứ này tử khí khắc tinh . Nhưng mà lần này, hắn thất vọng rồi . Hồng Mông Tử Khí mới vừa cùng những thứ kia khí lưu tiếp xúc chính là trực tiếp hóa thành hư vô! Một điểm ngăn cản lực cũng không có!

Dương Diệp chân mày nhíu sâu hơn!

"Những thứ kia là vũ trụ bốn chiều nhất tinh thuần tà ác khí thể!"

Cái này lúc, Dương Bất Tử thanh âm đột nhiên ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Là Diêm Quân chuyên môn dùng để đối phó thiên mệnh đặc thù huyền khí, đừng nói ngươi Hồng Mông Tử Khí, chính là thiên mệnh huyền khí cũng không đỡ được ."

Hồng Mông Tháp bên trong, Dương Bất Tử trước mặt, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, ý là nàng có thể thử xem .

Dương Diệp cũng đang có ý này!

Dương Bất Tử cũng là lắc đầu, "Không thể, hắn hiện tại cũng không phải là thời kỳ tột cùng thiện linh, cho dù là thời kỳ tột cùng thiện linh, cũng không nhất định có thể tịnh hóa những thứ này tà ác khí thể . Hắn hiện tại đi ra ngoài, không chỉ có không thể tịnh hóa, ngược lại khả năng bị những thứ kia khí thể thôn phệ ."

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, biểu thị có điểm không phục .

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cái này tiểu gia hỏa hầu hết thời gian đối với nguy hiểm là hoàn toàn không có một khái niệm. Tương phản, không chuyện nguy hiểm tình, nàng lại cảm thấy nguy hiểm!

Dương Diệp không để cho Tiểu Bạch xuất hiện, như Dương Bất Tử nói, những thứ này Hắc Liên thả ra khí thể thật sự là có điểm kinh người, liền hắn bây giờ kiếm khí cùng kiếm ý cũng có thể ăn mòn, Tiểu Bạch nhất định là không ngăn nổi!

Hồng Mông Tháp bên ngoài, Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn hướng phía trước bước ra một bước, nhất cỗ thần bí lực lượng xuất hiện ở bốn phía .

Kiếm Vực!

Làm Kiếm Vực xuất hiện chi về sau, những thứ kia hướng hắn vọt tới khí thể tốc độ tức thì chậm lại, rất nhanh, vô số kiếm quang xuất hiện ở Kiếm Vực bên trong, những thứ này kiếm quang giăng khắp nơi cắn giết, những thứ kia khí thể bị phân cách, thế nhưng, chúng nó chính là không có tiêu thất, dù cho bị phân cách thành phi thường nhỏ vô cùng một khối, vẫn không có tiêu thất, hơn nữa, còn có thể lập tức dung hợp .

]

Ngoại trừ này bên ngoài, chu vi mảnh này tinh không không gian chợt bắt đầu tiêu tán!

Cho dù là những thứ này không gian, cũng không chịu nổi những khí thể này .

Mà Dương Diệp mặt sắc cũng là ở bắt đầu dần dần tái nhợt, hắn Kiếm Vực đều không trấn áp được những khí lưu này .

Xa chỗ, Diêm Quân đột nhiên buông lỏng ra lòng bàn tay trong cái đóa kia Hắc Liên, ngay sau đó, hai tay hắn kết một cái kỳ dị dấu tay .

Xuy Xuy Xuy xuy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp chung quanh những thứ kia hắc sắc khí thể đột nhiên nhanh chóng tụ tập, dần dần, những thứ kia khí thể khí tức càng phát tà ác .

Mà giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân kiếm ý cùng sát ý, đã không có tác dụng chút nào .

Dương Diệp cầm kiếm khe khẽ chém một cái, một mảnh kiếm quang chấn động mà ra, ở trước mặt hắn cái kia mảnh nhỏ khí lưu trực tiếp bị chém ra, mà hắn tắc thì thân hình lóe lên, chui đến cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Nhưng mà, Dương Diệp mới vừa dừng lại một cái, những thứ kia khí lưu chính là trực tiếp xuất hiện ở chung quanh hắn, nhưng sau hướng hắn vọt tới!

Dương Diệp nhíu mày, chân phải chợt giẫm một cái .

Ầm!

Một cường đại kiếm ý từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra, cỗ kiếm ý này ngạnh sinh sinh chặn những thứ kia tà ác khí thể, thế nhưng, hắn kiếm ý cũng là ở bắt đầu lấy tốc độ mà mắt thường cũng có thể thấy được tiêu tán!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa xa Diêm Quân, "Ngươi đã nghĩ dựa vào những thứ này giết nữ nhân kia ?"

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn đột nhiên rút kiếm thả người nhảy .

Xuy!

Một luồng kiếm quang ở trong sân lóe lên một cái rồi biến mất!

Cái này sợi kiếm quang mục tiêu chính là cái kia Diêm Quân!

Những thứ kia khí thể tuy là lợi hại, thế nhưng, hắn tại sao muốn cùng những khí thể này cùng chết ?

Trực tiếp làm cái này Diêm Quân là được a!

Xa chỗ, Diêm Quân nhíu mày, tay phải hắn hướng phía trước lộ ra, một đạo hỏa diễm thần lôi điện xạ mà ra, nhưng mà, theo Dương Diệp một kiếm kia đến, cái này đạo hỏa diễm thần lôi trực tiếp bị một kiếm chém vỡ .

Tan vỡ thần lôi chi về sau, một thanh kiếm từ cái này Diêm Quân đầu chi trên bút thẳng chém hạ!

Diêm Quân hai mắt híp lại, tay phải hắn hướng hạ nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Một đạo hỏa diễm đột nhiên từ trong cơ thể bộc phát ra, hỏa diễm bên trong, vô số lôi điện bắn nhanh . Mà những ngọn lửa này cùng những thứ kia lôi điện vẫn không có có thể ngăn trở Dương Diệp kiếm!

Ầm!

Theo một kiếm chém xuống, cái kia Diêm Quân liền người mang lôi trực tiếp bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà lúc, vô số đen nhánh sắc khí thể đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bốn phía, những thứ này hắc sắc khí thể so trước đó tà ác hơn, tốc độ cũng nhanh hơn .

Dương Diệp diện vô biểu tình, chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Những thứ kia hắc sắc khí thể trực tiếp bị đẩy lui, mặc dù không có đánh xơ xác, hơn nữa hắn cũng lấy chúng nó hết cách rồi, thế nhưng, hắn chỉ cần không đi cùng những thứ này hắc sắc khí thể ngạnh kháng, những thứ này hắc sắc khí thể bắt hắn cũng không có biện pháp .

Một cước đẩy lui những thứ kia hắc sắc khí thể chi về sau, Dương Diệp trực tiếp nâng kiếm hướng cái kia Diêm Quân vọt tới .

Xa chỗ, Diêm Quân lạnh lùng nhìn Dương Diệp, khóe miệng hắn, có một cái thấy được đỏ tươi .

Kiếm càng ngày càng gần, Diêm Quân thần sắc đột nhiên dữ tợn, hắn há hốc miệng ra, một đạo hỏa hồng lôi điện đột nhiên tự bên ngoài trong miệng điện xạ mà ra .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia sợi kiếm quang ầm ầm tiêu tán, mà Dương Diệp trực tiếp bị chấn động về tới tại chỗ .

Dương Diệp cúi đầu nhìn thoáng qua kiếm trong tay của chính mình, hắn kiếm dĩ nhiên đã một mảnh cháy đen .

Dương Diệp tay phải nhẹ nhàng chấn động, Kiếm Tổ tức thì khôi phục bình thường . Hắn ngẩng đầu nhìn về phía xa xa cái kia Diêm Quân, cái này lúc, một đạo hỏa diễm lôi điện điện xạ mà tới.

Dương Diệp cầm kiếm đâm một cái .

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui sấp sỉ nghìn trượng xa, hắn mới vừa dừng lại, chu vi vô số hắc sắc khí thể giống như từng cái như rắn độc hướng hắn bao phủ mà tới.

Dương Diệp tay phải rút kiếm đảo qua, những thứ kia hắc sắc khí thể trực tiếp bị đẩy lui, mà lúc, cái kia Diêm Quân cũng là đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, cùng này đồng thời, một đạo hỏa diễm thần lôi phi thẳng đến đầu hắn đánh xuống!

Cái này lúc, Dương Diệp bên hông, Kiếm Hồ khẽ run lên, ngay sau đó, một thanh hắc kiếm phóng lên cao, trực tiếp đâm về phía cái kia hỏa diễm lôi điện, mà Dương Diệp bản thân tắc thì là hướng phía trước một cái bước nhanh, một kiếm chém hạ!

Ầm!

Cái này một kiếm vừa dứt xuống, cái kia Diêm Quân ngạnh sinh sinh bị đẩy lui, thế nhưng, Dương Diệp đỉnh đầu cái kia đạo thần lôi cũng là đã đem hắc kiếm đánh bay, nhưng mà bút thẳng hướng lấy Dương Diệp đầu đánh xuống!

Dương Diệp nhíu mày, cái này đạo thần lôi cùng phía trước uy lực đơn giản là một cái thiên, một cái địa!

Bản thể!

Dương Diệp trong đầu đột nhiên xuất hiện hai chữ này . Hiện tại cái này hỏa diễm là bản thể, nói cách khác, Diêm Quân vì để cho cái này thần lôi uy lực thay đổi càng thêm cường đại, nguyên nhân đây, hắn làm cho cái này thần lôi ly khai hắn bản thể .

Nghĩ vậy, Dương Diệp khóe miệng hơi cuộn lên, hắn vỗ nhè nhẹ một cái lồng ngực của mình, rất nhanh, một đạo bóng trắng vọt ra .

Tiểu Bạch!

Làm Tiểu Bạch xuất hiện một khắc kia, cái kia thần lôi vừa vặn vững vàng rơi xuống, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, nàng mở miệng hút một cái, trong nháy mắt, cái kia đạo hỏa diễm thần lôi trực tiếp hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diêm Quân sắc mặt đại biến, sẽ thu hồi cái kia đạo thần lôi, mà lúc, Tiểu Bạch ôm lấy cái kia đạo muốn chạy trốn hỏa diễm thần lôi, nhưng sau cứ như vậy đem bên ngoài kéo tới Hồng Mông Tháp bên trong .

Phi thăng đài lên, Tiểu Bạch lấy một cái lồng linh khí bao phủ cái kia hỏa diễm thần lôi, mỗi khi cái kia hỏa diễm thần lôi muốn chạy trốn lúc, nàng sẽ hấp hút một cái, nhưng sau cái kia hỏa diễm thần lôi trong nháy mắt liền kinh sợ .

Tiểu Bạch đối với cái này hỏa diễm thần lôi hiển nhiên rất có hứng thú, tiểu trảo tùy thời đi phách một cái tát .

Một bên, chữa thương Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, cái này tiểu gia hỏa ...

Hồng Mông Tháp bên ngoài, cái kia Diêm Quân thời khắc này khuôn mặt sắc có thể nói là cực kỳ xấu xí, hắn cùng với cái kia hỏa diễm thần lôi là nhất thể, thế nhưng, vì có thể làm cho uy lực nhất đại hóa, hắn cuối cùng vẫn tuyển trạch làm cho hỏa diễm thần lôi bản thể xuất hiện, loại tình huống này xuống, bọn họ liên thủ uy lực mới có thể có được nhất đại hóa, thế nhưng, hắn bỏ quên một điểm!

Đó chính là thiện linh!

Dương Diệp trên người có một cái thiện linh, mà cái thiện linh, thiên khắc loại này thiên địa linh vật a!

Bồi phu nhân lại gãy binh a!

Dương Diệp nhìn thoáng qua Diêm Quân trên tay cái đóa kia Hắc Liên, hiện nay mà nói, liền cái này Hắc Liên đối với hắn uy hiếp nhất lớn, bởi vì hắn kiếm, đều chém không toái cái này Hắc Liên huyễn hóa ra tới những thứ kia khí thể . Hơn nữa, hắn vẫn không thể khiến cái này Hắc Liên gần người!

Có thể, chỉ có Nhị Nha thân thể có thể tiếp nhận được những khí thể này!

Xa chỗ, cái kia Diêm Quân gắt gao nhìn Dương Diệp, trong tay hắn cái đóa kia liên thần tốc xoay tròn, bốn phía không gian giống như khô héo hoa một dạng, bắt đầu điêu linh hư huyễn .

Yên diệt!

Một tràn đầy hủy diệt lực lượng đột nhiên xuất hiện ở bốn phía .

Nguy hiểm!

Đây là Dương Diệp cảm giác đầu tiên, thế nhưng, quanh người hắn kiếm ý cũng là càng ngày càng mạnh!

Sinh tử kiếm đạo!

Càng nguy hiểm, càng tuyệt cảnh, kiếm đạo càng mạnh, càng khủng bố hơn!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diêm Quân khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm!

. . ..

Cvt: Cảm ơn đạo hữu đã bồi luyện kiếm đạo =))

------oOo------

Chương 2784: Đã Vẫn Lạc!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh tử kiếm đạo!

Đây cũng là một loại cực đoan kiếm đạo, không đến chân chính sự sống còn, nó uy lực thì sẽ không thể hiện ra .

Có thể nói, hắn tình cảnh càng nguy hiểm, hắn kiếm uy lực lại càng đại!

Mà giờ khắc này, hắn cảm nhận được nguy hiểm, vì vậy, hắn quanh thân kiếm ý cùng khí tức kinh khủng hơn .

Diêm Quân tự nhiên không có thu tay lại, hắn hiện tại coi như là muốn thu tay cũng không được . Bởi vì Dương Diệp cái này một kiếm, vô luận như thế nào cũng sẽ ra .

Ở Diêm Quân thôi động xuống, chu vi những thứ kia hắc sắc khí thể tức thì nhuyễn động, nhưng sau tầng tầng lớp lớp vây ở Dương Diệp bốn phía, mà Dương Diệp cái kia một vùng không gian, đã biến thành đen nhánh sắc ...

Mảnh không gian kia, đã bị ngạnh sinh sinh xóa đi!

Dương Diệp kiếm ý không ngừng từ hắn trong cơ thể chấn động mà ra, ngoại trừ kiếm ý, còn có sát ý cùng với Kiếm Vực!

Dù cho như đây, hắn cũng không pháp khu trừ những thứ kia hắc sắc khí thể, chỉ có thể miễn cưỡng ngăn cản, mà thôi trước mắt những thứ này hắc sắc khí thể tốc độ cắn nuốt đến xem, tối đa hơn mười hơi thở, những thứ kia hắc sắc khí thể sẽ cùng hắn tới một cái tiếp xúc thân mật .

Dần dần, Dương Diệp kiếm ý cùng sát ý càng ngày càng thiếu, Kiếm Vực cũng đã chỉ nhịn không được .

Thế nhưng, Dương Diệp thân trên tản mát ra kiếm ý cùng sát ý cũng là một lần so với một lần mạnh mẽ!

Bởi vì càng ngày càng nguy hiểm!

Những thứ kia hắc sắc khí thể càng ngày càng gần, cùng này đồng thời, Dương Diệp quanh thân kiếm ý cùng khí tức đã ở càng ngày càng mạnh .

Xa chỗ, Diêm Quân gắt gao nhìn Dương Diệp, Dương Diệp bây giờ sinh tử kiếm đạo, có thể nói đạt tới ba thành , ấn hắn phỏng chừng, hắn những thứ này tử khí nếu là có thể ở nơi này sinh tử kiếm đạo đạt được bảy thành tả hữu thì tới gần Dương Diệp, như vậy, Dương Diệp hẳn phải chết!

Những thứ kia khí thể trung tâm, Dương Diệp chau mày, bởi vì hắn phát hiện, Kiếm Vực đã không thể đang dùng . Bây giờ đang ở dùng Kiếm Vực, không cần chờ những thứ kia khí thể tới gần thì hắn sẽ chết .

Thật là bá đạo tử khí, trọc khí, âm khí!

Bây giờ là ba khí hợp thể, hắn kiếm đều không pháp đem bên ngoài phá vỡ .

Toàn bộ tinh không bên trong khó có được an tĩnh lại, Dương Diệp chu vi, cái kia ba loại khí thể càng ngày càng gần, lúc này cách hắn chỉ có không đến nửa trượng khoảng cách . Mà hắn thả ra kiếm ý cùng sát ý, căn bản đỡ không được cái này ba loại khí thể .

Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Xuy!

Trước mặt hắn khí thể đột nhiên bị một phân thành hai, thế nhưng, Dương Diệp còn chưa thoát đi đi ra ngoài, cái kia mảnh nhỏ khí thể trực tiếp khôi phục bình thường!

Cái này lúc, những thứ kia khí thể đã gần trong gang tấc!

Mà Dương Diệp những thứ kia kiếm ý cùng sát ý như trước không có thể đột phá hắn cái này ba loại khí thể!

Rất nhanh, những thứ kia khí thể trực tiếp đem Dương Diệp bao phủ .

Nhìn thấy một màn này, cái kia bên kia Diêm Quân trong lòng tức thì thả lỏng một hơi, hắn bại lộ lá bài tẩy này, cuối cùng vẫn giết chết Dương Diệp .

Mà đang ở cái này lúc, một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên làm cho Diêm Quân trong lòng mới vừa té xuống tảng đá kia lại xách lên .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai !

Diêm Quân đối diện, từng đạo làm người ta da đầu tê dại cắt tiếng đột nhiên vang vọng .

Ở cái kia Diêm Quân nhìn kỹ xuống, hắn những thứ kia hắc sắc khí thể bị từng luồng kiếm quang chém thành vô số mảnh nhỏ khối . Cùng này đồng thời, một luồng kiếm quang đột nhiên hướng hắn bắn nhanh mà đến!

Sinh tử kiếm đạo!

Ở những thứ kia hắc sắc khí thể bao phủ Dương Diệp cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp chân chính cảm nhận được khí tức tử vong, cơ hồ là bản năng trong nháy mắt hắn xuất kiếm .

Mà một kiếm, chính là sinh tử quyết!

Không phải trước mặt hắn những thứ kia hắc sắc khí thể toái, chính là hắn Dương Diệp vong .

Hiển nhiên, sinh tử kiếm đạo chiếm cứ thượng phong .

Một kiếm bể nát những thứ kia hắc sắc khí thể chi về sau, Dương Diệp vẫn chưa ngừng tay, mà là thừa dịp cái này cơ hội trực tiếp chém về phía cái kia Diêm Quân .

Cái này một kiếm, nhưng là chân chính đỉnh phong một kiếm!

Xa chỗ, Diêm Quân con ngươi rúc thành châm nhọn hình, cái này một kiếm, so trước đó bất luận cái gì một kiếm đều mạnh .

Cái này một kiếm, nếu như tiếp không xuống, hẳn phải chết!

Diêm Quân tay phải bên trong, xuất hiện một căn trường mâu, hắn tay trái bấm tay đối với cùng với chính mình mi tâm một điểm, "Thăng linh!"

Thanh âm rơi xuống.

]

Ầm!

Một luồng khí tức kinh khủng tự Diêm Quân trong cơ thể tịch quyển mà ra, cổ khí tức kia, không hề yếu Dương Diệp một kiếm này khí thế!

Hiển nhiên, là vận dụng bí pháp mạnh mẽ đề thăng thực lực của chính mình!

Kiếm tới, thương ra .

Ầm!

Một đạo đinh tai nhức óc tiếng oanh minh đột nhiên ở mảnh này tinh không bên trong vang vọng dựng lên, theo cái này đạo tiếng oanh minh vang lên, một đạo nhân ảnh trực tiếp té bay ra ngoài .

Là cái kia Diêm Quân!

Bay ngược quá trình bên trong, Diêm Quân trong miệng tiên huyết liên phun, tại hắn quanh thân, trải rộng vết kiếm, giống như là bị thiên đao vạn quả! Mà ở Dương Diệp vai trái chỗ, cắm nửa đoạn trường thương, trường thương bên trong, còn có lực lượng không ngừng ở phá hủy Dương Diệp nhục thân .

Chẳng qua còn tốt, có Hồng Mông Tử Khí cùng Tiểu Bạch Dương Diệp, cũng không sợ này cổ lực lượng!

Dương Diệp vai phải nhẹ nhàng chấn động .

Xuy!

Cái kia nửa đoạn trường thương trực tiếp theo bên trong thân thể của hắn bay ra ngoài .

Vết thương cơ hồ là trong nháy mắt khép lại!

Bất quá, quanh người hắn khí tức cũng là đã khôi phục được trạng thái bình thường .

Sinh tử kiếm đạo, khi không có sinh tử tuyệt cảnh lúc, là hoàn toàn không phát huy ra uy lực .

"Hảo một cái sinh tử kiếm đạo, hảo một cái sinh tử quyết! Ho khan ..."

Xa chỗ, Diêm Quân đột nhiên nói: "Các ngươi vũ trụ ba chiều, coi là thật nhân tài liên tục xuất hiện a ."

Diêm Quân nhãn trung, là có chút hâm mộ .

Vũ trụ ba chiều, có cái kia thiên mệnh, có cái kia mây bạch sắc trường bào kiếm tu, còn có trước mắt Dương Diệp . Cũng còn tốt, mạnh nhất nữ nhân kia, cũng không có như lấy trước kia vậy, muốn thủ hộ cái gì vũ trụ ba chiều .

Không phải, vũ trụ bốn chiều thật liền tuyệt vọng .

Dương Diệp chậm rãi hướng cái kia Diêm Quân đi tới, đối với trước mắt cái này Diêm Quân, trong lòng hắn vẫn có một ít kính ý, đối phương vì vũ trụ bốn chiều tộc nhân mà hướng cái kia thiên mệnh quỳ xuống, bằng điểm này, đã làm cho nhường tôn kính .

Tôn kính là tôn kính, thế nhưng, giết hay là muốn giết!

Lập trường bất đồng!

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, chứng kiến cái này tiểu gia hỏa, Dương Diệp có chút kinh ngạc, "Ngươi ra làm gì ?"

Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nàng nhếch miệng cười, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng lôi kéo, ở nàng hai cái móng vuốt ở giữa, là một đạo hỏa hồng sắc thần lôi .

Dương Diệp: "..."

Chứng kiến cái kia đạo hỏa hồng sắc thần lôi, Diêm Quân khuôn mặt sắc tức thì phi thường khó coi . Hắn tự nhiên là đau lòng, bởi vì cái kia thần lôi, nhưng là theo hắn vô số năm . Hơn nữa, cái này hỏa diễm thần lôi cũng là vũ trụ bốn chiều chí bảo .

Hiện tại, cứ như vậy không rồi!

Tương đương với bạch tặng không cho cái kia bạch sắc tiểu gia hỏa a!

Ở nơi này lúc, xa xa Dương Diệp đột nhiên đem Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp bên trong, nhưng sau hắn tiêu thất ngay tại chỗ .

Diêm Quân con ngươi chợt co rụt lại, ở trong tầm mắt của hắn, chỉ có thể nhìn được một luồng kiếm quang .

Diêm Quân tay phải chậm rãi chặt nắm lại, mới vừa nắm chặt chặt, quanh người hắn chính là có tiên huyết tràn ra, mới vừa kiếm thương vẫn như cũ, hắn cũng không có Dương Diệp cái kia loại kinh khủng năng lực khôi phục!

Làm Dương Diệp kiếm đi tới trước mặt hắn lúc, Diêm Quân chợt một quyền hướng trước mặt chính là oanh một cái .

Một quyền này, giống như bùng nổ hỏa sơn một dạng, một cường đại lực lượng dâng lên mà ra .

Xuy!

Cái kia cỗ lực lượng trực tiếp bị cái này một kiếm một phân thành hai, cùng này đồng thời, cái kia Diêm Quân cả người bay ra ngoài .

Cùng này đồng thời, một cái tay của hắn cánh tay lưu ngay tại chỗ .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía nghìn trượng ra Diêm Quân, đang muốn xuất thủ lần nữa, Diêm Quân thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên, "Mở trận!"

Mở trận ?

Dương Diệp chân mày cau lại, đột nhiên, ở Diêm Quân thân sau trên khoảng không, một đạo cự đại màn sáng lặng yên xuất hiện . Ngay sau đó, Dương Diệp khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, hướng sau chợt lui .

Bởi vì màn sáng kia chính giữa, một vệt sáng giống như một đạo cự đại Lôi Trụ hướng hắn bắn nhanh mà tới.

Tốc độ cực nhanh, đại đại vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Cơ hồ là bằng vào bản năng, Dương Diệp một kiếm chém xuống.

Ầm!

Chùm sáng kia kịch liệt run lên, nhưng mà Dương Diệp bản thân cũng là trực tiếp bị đánh đến rồi mấy vạn trượng bên ngoài, không chỉ có như đây, chùm sáng kia vẫn không có vỡ vụn, còn đang không ngừng buộc Dương Diệp hướng sau chợt lui!

Dương Diệp kiếm ngăn cản quang thúc kia, quang thúc kia bên trong ẩn chứa cường đại lực lượng liên tục không ngừng đánh thẳng vào Dương Diệp kiếm, hắn toàn bộ cánh tay đã bắt đầu từ từ rạn nứt, không chỉ có cánh tay, liền kiếm cũng bắt đầu ở tét .

Ông!

Dương Diệp bên hông, một thanh hắc kiếm chém bay mà ra, thanh kiếm này trực tiếp chém vào quang thúc kia chi lên.

Ầm!

Toàn bộ chùm tia sáng kịch liệt run lên, thế nhưng, vẫn chưa phá toái, mà lúc, Dương Diệp lại đã lui đủ số túc vạn trượng, hắn đã thối lui đến vũ trụ ba chiều, cũng chính là vạn giới trình độ trên khoảng không .

Phía dưới, vô số người dồn dập ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, khi thấy Dương Diệp tình trạng lúc, vũ trụ ba chiều cường giả khuôn mặt sắc tức thì đều là thay đổi!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái .

Ầm!

Toàn bộ thiên địa kịch liệt run lên, Dương Diệp hai tay nắm Kiếm Tổ thấp quang thúc kia chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Kiếm cắt vào, thế nhưng sau một khắc, chùm sáng kia đột nhiên muốn nổ tung lên .

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị chùm sáng kia bạo tạc mà sinh ra lực lượng oanh đến rồi mặt đất, vừa xuống đất, hắn mặt đất dưới chân cái kia một khu vực trực tiếp sụp xuống thành một cái to lớn vực sâu!

Thật là mạnh lực lượng!

Dương Diệp nhìn xem tay phải của mình, này thì tay phải của hắn đã hoàn toàn mất đi tri giác .

Cái này lúc, ở đỉnh đầu mọi người trên khoảng không, xuất hiện một cái màn sáng to lớn, cái này đạo quang màn giống như một mặt tinh không cái gương, cứ như vậy nhảy ngang qua toàn bộ phía chân trời chi lên, cũng che lấp phía dưới toàn bộ đã trở thành phế tích vạn giới thành .

Trận pháp!

Cũng không phải là chỉ có vũ trụ ba chiều mới có trận pháp, vũ trụ bốn chiều cũng là có trận pháp, hơn nữa, cái kia trận pháp uy lực, không phải bình thường mạnh mẽ!

Dương Diệp nhìn về phía đi tới bên cạnh hắn Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Có thể ngăn cái kia trận pháp sao?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua cái kia cự đại màn sáng, nhưng sau lắc đầu, hắn có thể đối kháng cái kia trận pháp, nhưng vấn đề là, hắn một khi bị cái này trận pháp kiềm chế, cái này Diêm Quân khả năng liền thả ra . Loại tình huống này xuống, bọn họ bên này như trước hội thảm bại!

Ngoại trừ hắn, không có người có thể đánh thắng được cái này Diêm Quân!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn liếc mắt cái kia cự đại màn sáng, sau đó nói: "Làm cho mọi người rút lui đến Vĩnh Hằng chi giới!"

Đinh Thược Dược gật đầu, rất nhanh, bốn phía phía chân trời tại chiến đấu vũ trụ ba chiều mệnh kỳ cường giả dồn dập hướng lui lại đi .

Mà lúc, không trung cái kia đạo cự đại màn sáng đột nhiên rung động kịch liệt lên .

Dương Diệp đem Tiểu Bạch kêu lên, hắn chỉ chỉ cái kia cự đại màn sáng, Tiểu Bạch nhìn thoáng qua, nàng do dự xuống, nhưng sau chỉ chỉ màn sáng kia .

Dương Diệp sắc mặt trầm xuống .

Cái này trận pháp mắt trận cùng căn cơ cũng không phải là ở chỗ này, mà là ở vũ trụ bốn chiều, muốn phá cái này trận pháp, ngoại trừ lực phá, chính là đi trước vũ trụ bốn chiều, như đến rồi vũ trụ bốn chiều, Tiểu Bạch là có thể theo căn bản trên hủy diệt cái này trận pháp!

Làm như nghĩ đến cái gì, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Ta Sư Tổ đâu?"

Từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, hắn liền không nhìn thấy Kiếm Vô Địch .

Có chút không bình thường!

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Đã vẫn lạc!"

Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

...

------oOo------

Chương 2785: Gian Khổ Trước Bình Tĩnh!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đã vẫn lạc!

Dương Diệp ngẩn hồi lâu, chưa nói ..

Đinh Thược Dược thấp giọng thở dài, cũng không nói gì thêm . Bởi vì nàng rất tinh tường Dương Diệp tính cách, nếu như hắn nhận định một việc, rất khó có người có thể cải biến quyết định của hắn .

"Mang theo mọi người lui hướng Vĩnh Hằng chi giới đi!" Dương Diệp đột nhiên nói .

Đinh Thược Dược nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đây?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta tới đoạn sau ."

Nghe vậy, Đinh Thược Dược trong lòng buông lỏng, Dương Diệp chung quy không phải đã từng cái kia không để ý bất kỳ hậu quả gì Dương Diệp . Hắn hiện tại, thành thục rất nhiều .

Đinh Thược Dược ngẩng đầu chỉ chỉ cái kia nhảy ngang qua chân trời cự đại màn sáng, "Vấn đề lớn nhất chính là màn sáng kia cùng cái kia Diêm Quân ."

Dương Diệp đang muốn nói, Dương Bất Tử đột nhiên xuất hiện ở mặt của hắn .

"Tiền bối ?" Dương Diệp nhìn về phía Dương Bất Tử .

Dương Bất Tử nói: "Diêm Quân ta tới ngăn chặn, ngươi tới ngăn chặn cái kia trận pháp, đương nhiên, nếu như có thể mà nói, trực tiếp phá hỏng cái kia trận pháp ."

Dương Diệp có chút do dự, Dương Bất Tử lông mi hơi nhíu, "Khinh thường ta ?"

Dương Diệp lắc đầu cười, "Không, tiền bối cẩn thận ."

Dương Bất Tử nhìn thoáng qua Dương Diệp, hừ một tiếng, nhưng sau đó xoay người biến mất ở cuối chân trời .

Dương Diệp cũng theo đó phóng lên cao . Bất quá, hắn đem Tiểu Bạch giữ lại . Vì Tiểu Bạch cùng Đinh Thược Dược an toàn, hắn để lại một luồng kiếm ý ở các nàng thân lên, chỉ cần các nàng gặp nguy hiểm, hắn có thể đủ trước tiên cảm nhận được!

Mà bây giờ, hắn một luồng kiếm ý cũng có thể ngăn cản một hồi một ít mệnh kỳ cường giả!

Chỉ cần không phải Diêm Quân cùng thần bí nhân cái kia loại cấp bậc cường giả, liền khó có thể ngay đầu tiên giết chết Tiểu Bạch cùng Đinh Thược Dược!

Đinh Thược Dược mang theo Tiểu Bạch đi tới dãy núi sâu chỗ, nàng tìm được rồi trận lão, "Như thế nào ?"

Trận lão gật đầu, "Cơ bản hoàn thành, có thể khởi động ! Bất quá, cần rất nhiều rất nhiều linh khí "

Nói đến đây, ánh mắt của hắn rơi vào Tiểu Bạch thân lên, Tiểu Bạch nhếch miệng cười .

Trận lão lắc đầu cười, có cái này tiểu gia hỏa ở, linh khí gì gì đó đều không là vấn đề a!

Đinh Thược Dược khẽ gật đầu, "Mở trận!"

Theo Đinh Thược Dược thanh âm rơi xuống, trước mặt bọn họ cái kia cự đại màn sáng đột nhiên rung động kịch liệt lên, trận lão nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch chớp chớp nhãn, nhưng sau tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, trong nháy mắt, mảnh này cự đại màn sáng bên trong trong nháy mắt xuất hiện vô số linh khí, cái kia linh khí nhiều, nhìn Đinh Thược Dược cùng trận lão là mục trừng khẩu ngốc .

Quá kinh khủng!

Trận lão nhìn thoáng qua Tiểu Bạch, Tiểu Bạch nhếch miệng cười, tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ, ý là đủ ?

Trận lão liền vội vàng gật đầu, "Đủ rồi!"

Tiếp đó, hai tay hắn kết ấn, thúc giục hắn mới bố trí cái này trận pháp .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy sai !

Vô số cự đại quang trụ đột nhiên phóng lên cao, những thứ này quang trụ cũng không phải là không sai biệt công kích, cũng không phải bao trùm tính công kích, mà là tập trung thức công kích .

Theo những thứ này quang trụ phóng lên cao, đang ở phía chân trời hư không giao thủ những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả tức thì sắc mặt đại biến, bọn họ không thể không buông tha đối thủ của mình, mà đang khi hắn nhóm đi ứng đối những thứ này quang trụ lúc, vũ trụ ba chiều cường giả cũng là bắt đầu dồn dập lui lại, hướng Vĩnh Hằng chi giới thối lui!

Đinh Thược Dược nói: "Chúng ta đi!"

Tiểu Bạch cũng là chỉ chỉ hư không trong Dương Diệp, Đinh Thược Dược nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Yên tâm đi, hắn không có việc gì ."

Lấy Dương Diệp thực lực bây giờ, trong thiên địa có thể ổn giết hắn, sợ là chỉ có thiên mệnh .

Còn cái kia Tiêu Dao Tử, nàng cũng không biết thực lực chân chính của đối phương, hơn nữa, Tiêu Dao Tử cũng sẽ không tới nhằm vào Dương Diệp, như muốn nhằm vào, năm đó liền nhằm vào . Cho nên, trừ phi thiên mệnh lão đại hiện tại liền xuất thủ, không phải, Dương Diệp là tuyệt đối không chết được!

Mà hắn hiện tại mặc dù bị kiềm chế ở chỗ này, chỉ là bởi vì hắn nghĩ, hắn phải ở lại chỗ này .

]

Không phải, vũ trụ bốn chiều căn bản ngăn không được hắn!

Rất nhanh, vũ trụ ba chiều mệnh kỳ cường giả dồn dập thối lui, ở ngắn ngủn nhất khắc chung bên trong, hết thảy vũ trụ ba chiều mệnh kỳ cường giả hầu như toàn bộ thối lui ra khỏi Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Mà những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả ở hủy diệt phía dưới trận pháp chi về sau, vẫn chưa đuổi theo, bọn họ cái mục đích thứ nhất, chính là chiếm lĩnh cái này vũ trụ ba chiều Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Không trung, Dương Bất Tử kềm chế cái kia Diêm Quân, lúc này Dương Bất Tử vẫn là tương đối buông lỏng, bởi vì Diêm Quân phía trước cùng Dương Diệp đại chiến, tiêu hao rất nhiều, hắn hiện tại, căn bản không phải trạng thái tột cùng!

Mà đổi thành một bên, Dương Diệp có chút cố hết sức!

Hắn không biết cái này trận pháp là một cái cái gì trận pháp, hắn chỉ biết là, cái này trận pháp là thật mạnh mẽ a!

Trận pháp mỗi một lần thả ra quang thúc kia, cũng có thể dễ như trở bàn tay đưa hắn đẩy lui, cho dù là hắn táng mệnh Kiếm Vực Kiếm Tổ kiếm đều khó ngăn cản, như không phải hắn bản thân chữa trị năng lực nhanh, hắn cũng không đỡ nổi cái này trận pháp!

Khi thấy vũ trụ ba chiều cường giả dồn dập rút đi về sau, Dương Diệp không đang chọn chọn ngạnh kháng cái này trận pháp, hắn xoay người hướng về phía xa chỗ cái kia Diêm Quân chính là một kiếm .

Xuy!

Một luồng kiếm khí ở chân trời lóe lên một cái rồi biến mất .

Xa chỗ, đang cùng Dương Bất Tử giao thủ Diêm Quân khuôn mặt sắc đột nhiên đại biến, hắn trực tiếp buông tha Dương Bất Tử, xoay người đấm ra một quyền .

Ầm!

Một quyền này thả ra cường đại lực lượng, trực tiếp làm cho trước mặt hắn mảnh không gian kia nổ nát vụn!

Nhưng mà, theo Dương Diệp một kiếm kia đến, cái kia cỗ lực lượng trong nháy mắt vỡ nhỏ, chuyển chớp mắt từng cái

Ầm!

Diêm Quân bay thẳng đến sau ném bay ra ngoài .

Dương Diệp đang muốn xuất thủ lần nữa, đột nhiên, một vệt sáng tự một bên điện xạ mà đến, chùm tia sáng qua chi chỗ, không gian trong nháy mắt biến thành đen nhánh sắc!

Cái này lực lượng, căn bản không phải vũ trụ ba chiều không gian có thể thừa nhận!

Dương Diệp nhíu mày, bên hông hắn, táng mệnh kiếm chém bay mà ra, cái này một kiếm, trực tiếp chém vào quang thúc kia chi lên.

Ầm!

Chùm tia sáng kịch liệt run lên, mà táng mệnh kiếm cũng là bay ngược mà ra .

Ở táng mệnh kiếm ra Kiếm Hồ một khắc kia, Dương Diệp trực tiếp mang theo Dương Bất Tử hướng sau chợt lui đi, cùng này đồng thời, trong tay hắn Kiếm Tổ không ngừng vung nhanh, từng đạo kiếm khí giống như giống như cuồng phong bạo vũ hướng quang thúc kia bắn nhanh đi .

Rầm rập ầm ầm!

Phía chân trời, từng đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang không ngừng chấn động thiên địa .

Cuối cùng, ở Dương Diệp lui đủ số túc vạn trượng chi về sau, đạo cột sáng kia mới bị hắn ngạnh sinh sinh phá hủy .

Dương Diệp bên cạnh, Dương Bất Tử thần sắc ngưng trọng không gì sánh được, cái này cột ánh sáng lực lượng mạnh mẽ, nếu như là nàng tới đối mặt, nàng tuyệt đối là không ngăn nổi . Cho dù là bây giờ Dương Diệp, cũng rất là cật lực, trừ phi hắn có thể đủ tiến nhập cái kia loại sinh tử kiếm đạo trạng thái .

Đáng tiếc, loại trạng thái kia cũng không phải là muốn đi vào liền có thể vào!

Kỳ thực, Diêm Quân thần sắc so với Dương Diệp cùng Dương Bất Tử càng thêm ngưng trọng . Hắn cái này trận pháp, là tập hợp bốn chiều vũ Trụ Chi Lực kiến tạo mà thành, là dùng để chuyên môn đối phó thiên mệnh. Có thể nói, như không phải phía trước bị Dương Diệp dồn đến tuyệt cảnh, cái này trận pháp, hắn là sẽ không dễ dàng để lộ ra, thế nhưng, Dương Diệp thật sự là quá mạnh, không có cái này trận pháp xuất hiện, vũ trụ bốn chiều cùng hắn căn bản gánh không được Dương Diệp kiếm!

Mà trận pháp xuất hiện chi về sau, Dương Diệp cũng là vẫn như cũ có thể ngăn cản cái này trận pháp!

Thực lực này, quả thật là đáng sợ a!

Xa chỗ, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía Dương Bất Tử, "Tiền bối đi trước!"

Dương Bất Tử chân mày to cau lại, "Ngươi không đi ?"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta tới đoạn sau ."

Dương Bất Tử do dự xuống, sau đó nói: "Thôi được, lấy thực lực của ngươi bây giờ, ngươi nếu muốn đi, bọn họ căn bản không làm gì được ngươi ! Bất quá, hay là muốn cẩn thận!"

Dương Diệp gật đầu, khinh địch, hắn vĩnh viễn cũng sẽ không khinh địch.

Dương Bất Tử không đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Dương Diệp cầm kiếm đứng ở phía chân trời, hắn cứ như vậy nhìn Diêm Quân cùng vũ trụ bốn chiều đẳng cấp cường giả .

Những thứ kia vốn là muốn đuổi bắt vũ trụ ba chiều cường giả vũ trụ bốn chiều cường giả có chút không dám, bởi vì Dương Diệp đứng ở trước mặt của bọn họ, bọn họ nếu muốn đuổi theo, liền nhất định vượt qua Dương Diệp đạo khảm này .

Đáng tiếc, đạo khảm này cũng không tốt bước qua!

Diêm Quân nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Nhất về sau, ở vô số vũ trụ bốn chiều cường giả ánh mắt bên trong, Dương Diệp xoay người rời đi .

Không một người dám truy!

Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, "Tạm thời đừng muốn ra cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ ."

"Tuân mệnh!"

Vô số vũ trụ bốn chiều dồn dập khom người .

Diêm Quân thân hình run lên, trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ . Hắn đi tới một mảnh tinh không bên trong, cái này lúc, Thụ Vô Biên đột nhiên xuất hiện ở Diêm Quân trước mặt .

Diêm Quân nhìn thoáng qua Thụ Vô Biên thân về sau, "Có việc cùng hắn nói chuyện ."

Thụ Vô Biên đang muốn nói, cái này lúc, một cái bóng mờ xuất hiện ở Diêm Quân trước mặt .

Chính là cái kia thần bí nhân!

Diêm Quân nhìn thoáng qua thần bí nhân, "Dương Diệp thực lực, đã đạt được "

Thần bí nhân đột nhiên lắc đầu, cắt đứt Diêm Quân, "Làm các hạ tuyển trạch thần phục thiên mệnh một khắc kia, chúng ta liền đã không phải là minh hữu, mà là địch nhân ."

Diêm Quân trầm giọng nói: "Ngươi nên biết thực lực của nàng!"

Thần bí nhân cười nói: "Tự nhiên biết, bất quá, thì tính sao ? Thứ cho ta nói thẳng, cho dù chết, ta cũng sẽ cùng nàng đấu một trận ."

Diêm Quân nhìn thần bí nhân rất lâu sau đó, nhất về sau, hắn khẽ lắc đầu, "Không biết tự lượng sức mình!"

Nói xong, hắn xoay người biến mất ở cuối chân trời .

"Nữ nhân kia đã cường đại đến hắn tuyệt vọng!" Thụ Vô Biên đột nhiên nói .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Như ngươi tự thân cùng nàng tiếp xúc một cái, ngươi cũng biết tuyệt vọng!"

Thụ Vô Biên nhíu mày, "So với năm đó hoàn chỉnh nàng còn mạnh hơn?"

Thần bí nhân nói: "Hoàn chỉnh nàng, đã tiêu thất, mà nàng, qua nhiều năm như vậy, không ngừng đang tu luyện nàng bản thân, cũng là một cái siêu cấp yêu nghiệt a ."

Thụ Vô Biên trầm giọng nói: "Ý của ngươi là, chúng ta một điểm cơ hội cũng không có ?"

Thần bí nhân quay đầu nhìn về phía Thụ Vô Biên, "Ngươi có thể chọn rời đi đấy!"

Thụ Vô Biên nhìn thẳng thần bí nhân, "Vậy còn ngươi ? Biết rõ không thể địch, còn muốn đi chiến ?"

Thần bí nhân lắc đầu cười, "Rất nhiều người cuối cùng là có vừa chết, thế nhưng bọn họ vì sao còn phải ăn ?"

Thụ Vô Biên chân mày to cau lại, thần bí nhân lại nói: "Có một số việc tình, cho dù chết, cũng muốn đi làm . Diêm Quân đầu hàng nữ nhân kia, ta có thể lý giải, không chỉ có lý giải, còn có chút kính nể, hắn thần phục, là vì tộc nhân của hắn, vì hắn vũ trụ bốn chiều . Mà ta, ta như đi thần phục, chính là đơn thuần sợ chết ."

Nói xong, hắn xoay người tiến nhập mảnh không gian kia nứt khe bên trong .

Thụ Vô Biên trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau cũng đi vào theo .

Không gian liệt phùng bên trong, từng đạo kinh khủng uy áp cùng khí tức không ngừng theo những thứ kia cây cột trên phát ra

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn những thứ kia quang trụ trên ác thú, "Trọng hiện tiền sử thời đại đi!"

------oOo------

Chương 2786: Nhưng Là Ta Sợ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiền sử thời đại!

Hay là tiền sử thời đại, ý tứ chính là nhân loại phía trước thời đại .

Ở nhân loại phía trước, đó là một cái hỗn độn sơ khai thế giới, cái thế giới kia bên trong, chỉ có đại yêu, còn có một số thiên địa sinh linh . Mà người, là còn không có đấy!

Nghiêm chỉnh mà nói, trước mắt những thứ này ác thú, đều là ở thiên mệnh phía trước .

Đương nhiên, thiên mệnh phía trước thời đại, cũng chính là sớm nhất thời đại .

Bất quá, thiên mệnh một tay chung kết cái kia thời đại!

Tiền sử thời đại, cũng xưng là thiên đạo thời đại .

Khi đó, thiên đạo cùng vạn giới sinh linh cùng tồn tại .

Chi sau .

Là thiên mệnh thời đại, bao quát hiện tại, đều là thiên mệnh thời đại .

Thần bí nhân nhìn trước mắt từng cây một cây cột, cái kia cây cột chi lên, những thứ kia ác thú đã tại bắt đầu chậm rãi nhúc nhích, làm như muốn thức tỉnh .

Ở thần bí nhân thân về sau, Tá Mạc đám người trầm mặc không nói .

Thời khắc này bọn họ, đối với cái này thần bí nhân thân phận càng phát tò mò . Có thể nhìn ra được, cái này thần bí nhân so với cái kia thiên mệnh còn sớm hơn một cái thời đại .

Đến tột cùng là người nào ?

Thần bí nhân cũng không nói gì, Tá Mạc mấy người cũng không hỏi!

Giữa sân, những thứ kia cây cột bắt đầu dần dần nứt ra ...

Vĩnh Hằng chi giới .

Ở nhất chỗ đỉnh núi chi lên, Đinh Thược Dược đám người hỏi một chút hạ xuống đỉnh núi, nhất cộng chỉ có chừng hai mươi người, trong đó đại đa số đều đã trọng thương .

Đinh Thược Dược nhìn mọi người liếc mắt, trầm mặc không nói .

Tổn thất sấp sỉ quá nửa!

Lúc này đây vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều giữa đại chiến, vũ trụ ba chiều tổn thất quá nghiêm trọng . Đây là ở có trận pháp đem trợ tình huống xuống, nếu như không có những thứ kia trận pháp, vũ trụ ba chiều hết thảy mệnh kỳ cường giả tuyệt đối sẽ toàn quân bị diệt!

Hai bên thực lực chênh lệch quá khác xa!

Đinh Thược Dược trước mặt, Hoang Doanh trầm giọng nói: "Đinh cô nương, tiếp nên như thế nào ?"

Sau đó!

Giữa sân mọi người đều là nhìn về phía Đinh Thược Dược, mà Đinh Thược Dược cũng là ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nơi ấy, một luồng kiếm quang chợt hiện tới.

Rất nhanh, Dương Diệp xuất hiện ở trước mặt mọi người .

Chứng kiến Dương Diệp, sở có người trong lòng tức thì thả lỏng một hơi, không chỉ có trong lòng, cái kia căng thẳng thần sắc cũng là nới lỏng .

Có Dương Diệp ở, chính là một cái Định Tâm Hoàn!

Tất cả mọi người nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp trầm giọng nói: "Trận lão, lập tức thành lập trận pháp . Tốt nhất là lần nữa thành lập cái kia vạn giới trận pháp!"

Trận lão do dự xuống, sau đó nói: "Vạn giới trận pháp khả năng không có cách nào . Hiện tại vạn giới ... Rất loạn ."

Rất loạn!

Đinh Thược Dược gật đầu, "Theo ta được đến tình báo, hiện tại chúng ta vũ trụ ba chiều từng cái thế giới, giống như là nhân gian luyện ngục, mặc dù có Cổ Kiếm Tông đệ tử, còn có ta phái đi ra ngoài một số người trấn áp, thế nhưng, hiệu quả cũng không đại!"

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Truyền lệnh xuống, thì nói ta Dương Diệp còn sống!"

Mọi người sửng sốt, Đinh Thược Dược cũng là hơi sửng sốt . Thế nhưng rất nhanh, Đinh Thược Dược nở nụ cười, "Ta cư nhiên không nghĩ tới điểm ấy!"

Vừa nói, nàng vỗ tay một cái, rất nhanh, một gã hắc y nhân xuất hiện ở nàng trước mặt, "Quân sư có gì phân phó ."

Đinh Thược Dược nói: "Truyền lệnh xuống, đã nói Dương Diệp còn sống ."

Hắc y nhân kia do dự xuống, sau đó nói: "Cứ như vậy ?"

Đinh Thược Dược gật đầu, "Cứ như vậy!"

]

"Tuân mệnh!"

Hắc y nhân xoay người rời đi .

Ở Đinh Thược Dược hoạt động xuống, rất nhanh, Dương Diệp còn sống tin tức này dường như như bệnh dịch ở từng cái thế giới lan ra kéo dài!

Rất nhanh, vũ trụ ba chiều các giới cư nhiên dần dần bắt đầu bình tĩnh lại .

Không có ai trấn áp!

Dương Diệp hai chữ này, ở vũ trụ ba chiều phần lượng thật sự là quá trọng quá nặng . Đặc biệt đối với Dương Diệp làm việc quyết đoán cùng tàn nhẫn, vô số thế lực cùng với vô số người là phi thường kiêng kỵ cùng sợ hãi!

Hắn còn sống! Cũng liền ý nghĩa, hắn đã từng thiết lập trật tự vẫn còn, mà bọn họ, phải tuân thủ!

Không tuân thủ người, không có quan hệ, chỉ cần ngươi có cái kia dũng khí đi đối mặt Dương Diệp!

Nói cho cùng, vẫn là sợ!

Sợ Dương Diệp tìm được bọn họ đầu đi lên, dù sao, Dương Diệp còn sống, hơn nữa còn chặn vũ trụ bốn chiều .

Một gian trong đại điện, Dương Diệp ngồi ở chủ vị, phía dưới chỉ cần chừng hai mươi người, đều là mệnh kỳ cường giả . Toàn bộ vũ trụ ba chiều, cũng chỉ có những thứ này mệnh kỳ cường giả .

Thật là nhiều người đều mất!

Kiếm Vô Địch cũng mất!

Dương Diệp trầm mặc không nói, toàn bộ trong đại điện, bầu không khí hơi có chút trầm trọng .

Sau một lúc lâu, Đinh Thược Dược dẫn đầu phá vỡ trầm mặc, "Chúng ta địch nhân lớn nhất, cũng không phải là cái kia vũ trụ bốn chiều, mà là nữ nhân kia!"

Thiên mệnh!

Mọi người thần sắc ngưng trọng hơn .

Đối mặt vũ trụ bốn chiều, vũ trụ ba chiều vẫn là có hi vọng, dù sao có Dương Diệp cùng Dương Bất Tử ở, hơn nữa còn có Kỳ Bỉ Thiên cùng với được kêu là Thiên Tú nữ tử . Thế nhưng, đối mặt nữ nhân kia, cái kia ở đám mây chi trên giống như thần nữ nhân, toàn bộ vũ trụ ba chiều là thật không có hy vọng a!

Không phải bi quan, là thật tuyệt vọng!

Mạnh mẽ như Diêm Quân cái kia loại cấp bậc cường giả, ở nữ nhân kia trước mặt cũng phải quỵ hạ thần phục, đây là kinh khủng cỡ nào ?

Đinh Thược Dược nhìn về phía Dương Diệp, "Nữ nhân kia bất tử, coi như chúng ta chiến thắng vũ trụ bốn chiều, cuối cùng cũng tránh không được bị nàng huỷ diệt . Có thể nói, coi như chúng ta diệt vũ trụ bốn chiều, cũng bất quá là trị ngọn không trị gốc ."

Thiên mệnh!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại, trong đầu hiện lên cô gái kia mặt mũi .

Nghĩ đến nữ nhân kia, cho dù là hắn, đều có chút vô lực .

Đánh như thế nào ?

Dương Diệp cũng có chút mờ mịt, bởi vì hắn biết, hiện tại hắn thực lực, là tuyệt đối đánh không lại cô kia . Dù cho hắn tiến nhập sinh tử trạng thái, cũng tuyệt đối đánh không lại người nữ nhân này .

Lúc này, hắn nhớ tới Dương Bất Tử đã từng một câu nói!

Mịt mờ Tiên Lộ bực nào thì tẫn, vừa thấy thiên mệnh sẽ thành khoảng không!

Ý tứ chính là, võ đạo vô tận đầu, thế nhưng, làm ngươi nhìn thấy thiên mệnh lúc, ngươi võ đạo liền đã đạt được cuối .

Nàng trở thành vô số người trong lòng nhất khảm, một đạo không bước qua được khảm!

Dương Diệp đột nhiên đứng lên, mọi người tức thì nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhìn mọi người liếc mắt, "Các ngươi hối hận không ?"

Hối hận!

Giữa sân mọi người tự nhiên minh bạch Dương Diệp ý tứ, dồn dập lắc đầu .

Lưu Uyên nói: "Tuy là mọi người khả năng đều sẽ chết, nhưng chí ít lúc này đây, mọi người sống rất kiên cường . Chúng ta rất kiên cường ."

Kiên cường!

Vũ trụ bốn chiều đại quân đè xuống, mà bọn họ nhóm này vũ trụ ba chiều nhất tột cùng cường giả không có kinh sợ, cho dù là rất nhiều người chết trận ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, cũng không có tuyển trạch đầu hàng cùng lùi bước!

Cốt khí! Kiên cường!

Đây là hắn nhóm lúc này có!

Có thể nói, giữa sân rất nhiều người thực lực, so với trước đây đã mạnh rất nhiều . Bất kể là kiếm tu vẫn là vũ giả, tâm tình đều là vô cùng trọng yếu . Đã từng bọn họ, không ngừng trốn tránh, không ngừng nhẫn nhục chịu đựng, đổi lấy chính là chết lặng, không có cái kia loại trùng kích . Võ đạo một đường, không có trùng kích, có thể đi thật xa đâu?

Nếu như nói phía trước bọn họ là vì lợi ích của mình mà chiến, như vậy hiện tại, bọn họ nhưng thật ra là vì võ đạo của mình mà chiến .

Tu luyện đến mệnh kỳ, không có người nào không muốn ở tiến thêm một bước!

Dương Diệp mỉm cười, "Ta thật cao hứng . Lúc trước, các vị đang ngồi, bao quát ta cùng với các vị, đều có rất rất nhiều ân oán, thế nhưng, ở chúng ta cộng đồng có vũ trụ xuất hiện nguy cơ lúc, tất cả mọi người có thể đứng xuất hiện cùng nhau kề vai chiến đấu ... Thật rất vui vẻ . Chư vị, chuyện cũ tất cả theo khói phiêu tán, lúc này đây, chúng ta cùng hắn nhóm chiến một cái không chết không ngớt, dù cho chết, chúng ta mọi người cũng muốn chết oanh oanh liệt liệt!"

Giữa sân, rất nhiều người nở nụ cười .

Coi nhẹ sinh tử!

Kỳ thực, làm sinh tử coi nhẹ chi về sau, bọn họ phát hiện, hay là thiên mệnh, cũng liền như vậy! Cùng lắm thì mọi người chính là vừa chết thôi! Chết còn không sợ, còn sợ cọng lông thiên mệnh ?

Mọi người nghĩ như vậy, giữa sân bầu không khí tức thì biến được ung dung .

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, "Ta không có ở đây trong thời gian, Đinh cô nương liền đại biểu ta, nàng cũng không xằng bậy, còn hy vọng mọi người phối hợp nàng ."

Vừa nói, hắn giải khai hạ bên hông Kiếm Hồ bấm tay một điểm, cái kia Kiếm Hồ vững vàng rơi vào Đinh Thược Dược trước mặt .

Mọi người không giải khai .

Đinh Thược Dược hiển nhiên đã biết Dương Diệp làm cái gì, không có tiếp Kiếm Hồ, cũng không nói gì, chính là như vậy nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp cười nói: "Thanh kiếm này lưu cho ngươi!"

Đinh Thược Dược trầm giọng nói: "Muốn phải ly khai sao?"

Ly khai!

Điện bên trong tất cả mọi người đã biết Dương Diệp ý đồ .

Dương Diệp cười nói: "Ta ở lại chỗ này, cũng không có quá lớn dùng chỗ, hơn nữa, ta không yêu thích ngồi chờ chết . Vũ trụ bốn chiều, thiên mệnh, bọn họ đều là địch nhân của chúng ta, còn nữa, sư tổ ta thù ... Ta sẽ ở bên ngoài dùng chính mình cố gắng lớn nhất kiềm chế bọn họ . Vũ trụ bốn chiều những thứ kia đi trước các giới cường giả, liền giao cho các ngươi tới xử lý ."

Đinh Thược Dược chân mày to cau lại, "Ngươi phải lấy sức một mình ngăn trở vũ trụ bốn chiều ?"

Dương Diệp lắc đầu, "Còn có thiên mệnh!"

Nghe vậy, giữa sân mọi người đều là biến sắc!

Có sợ không thiên mệnh là một chuyện, thế nhưng, đi tìm nàng cái kia lại là một chuyện khác nữa à!

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Không, không nên vọng động!"

Thanh âm có chút run .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Nàng là một cái khe, đạo khảm này, nhưng thật ra là tâm khảm . Càng sợ nàng, chúng ta càng yếu, nàng càng mạnh . Không chỉ có là ta, còn có chư vị, mọi người ngày sau nếu như gặp phải khó khăn gì, cố gắng hết sức đi đối mặt, suy nghĩ biện pháp giải quyết, mà không phải đi trốn tránh, ngươi càng trốn tránh, ngươi càng nhu nhược, mà trắc trở tắc thì càng lớn, càng nghiêm trọng ."

Nói xong, hắn hướng xa chỗ đi ra ngoài điện .

Cái này lúc, Đinh Thược Dược đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn .

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ta không phải đi chịu chết, chỉ là đi chủ động đối mặt ta nội tâm trong sợ hãi . Ta muốn làm cho nàng biết, nàng rất lợi hại, thế nhưng, ta Dương Diệp cũng không sợ nàng, ta là thật không sợ nàng ."

Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Khả năng này là muốn chết!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Như nàng không tìm chúng ta phiền phức, ta chủ động đi tìm nàng, chính là thật muốn chết, tìm đường chết . Thế nhưng, mặc kệ chúng ta đi không đi tìm nàng, nàng cuối cùng đều sẽ tới làm chúng ta. Làm chiến tranh không cách nào tránh khỏi lúc, vậy cũng không nên ôm có bất kỳ tâm tồn nghiêu may mắn, dũng cảm đi đối mặt ."

Vừa nói, khóe miệng hắn hơi cuộn lên, "Ta tâm can đảm, ta kiếm can đảm!"

Đinh Thược Dược nhìn thẳng Dương Diệp, "Nhưng là ta sợ!"

Dương Diệp trầm mặc .

Đinh Thược Dược hướng phía trước đi hai bước, nàng nhẹ nhàng sửa sang lại một cái Dương Diệp có chút xốc xếch sợi tóc, mang trên mặt tiếu dung, "Ta không phiến tình . Thế nhưng, bằng lòng ta, nhất định phải trở về, nhất định phải, được không ?"

Tuy là cười, thế nhưng lệ cũng đã ướt đẫm vạt áo .

. . .

Cvt: "Mọi người ngày sau nếu như gặp phải khó khăn gì, cố gắng hết sức đi đối mặt, suy nghĩ biện pháp giải quyết, mà không phải đi trốn tránh, ngươi càng trốn tránh, ngươi càng nhu nhược, mà trắc trở tắc thì càng lớn, càng nghiêm trọng ." --Trích lời anh Diệp

------oOo------

Chương 2787: Cùng Thiên Bất Lão!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp lần này đi, không phải đi du ngoạn, mà là đi ngăn trở vũ trụ bốn chiều, đi ngăn trở thiên mệnh .

Chuyến đi này, lấy Đinh Thược Dược trí tuệ, nàng rất tinh tường điều này có ý vị gì .

Đặc biệt cái kia thiên mệnh!

Dương Diệp tuy là rất lợi hại, thế nhưng, cái kia đám mây trên nữ nhân, thật sự là thật lợi hại . Cơ hồ khiến người tuyệt vọng a!

Điện bên trong .

Dương Diệp nhẹ nhàng thay Đinh Thược Dược xóa đi nước mắt trên mặt, "Ta không dám hứa hẹn nhất định sẽ trở về, thế nhưng, ta sẽ cố gắng hết sức của mình ."

Đinh Thược Dược cứ như vậy nhìn Dương Diệp, trên gương mặt nước mắt càng ngày càng nhiều .

Dương Diệp khẽ cười nói: "Đừng khóc . Ngươi nhưng là chúng ta vũ trụ ba chiều quân sư ."

Đinh Thược Dược hơi cúi đầu, sau một lúc lâu, nàng nhẹ giọng nói: "Chờ một cái ."

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Khoảng khắc chi về sau, Đinh Thược Dược lần nữa xuất hiện ở đại điện bên trong .

Khi thấy Đinh Thược Dược lúc, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người .

Thời khắc này Đinh Thược Dược, đã đổi lại một bộ trang sức màu đỏ, bản thân nàng dung nhan chính là tuyệt mỹ, hiện tại mặc trang sức màu đỏ, cái kia tuyệt đẹp dung nhan lại tăng thêm vài phần đẹp đẽ .

Trong đại điện, chỉ còn lại có Dương Diệp cùng Đinh Thược Dược .

Đinh Thược Dược đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhếch miệng cười, "Ta chờ ngươi trở lại ."

Dương Diệp nhìn Đinh Thược Dược hồi lâu, nhất về sau, hắn gật đầu, xoay người rời đi .

Cửa đại điện, Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn cái kia đám mây trên một luồng kiếm quang, có chút si .

---- quá mức thì ngự kiếm trở về, dựa vào lan can, nghênh môn, cười khẽ . Xem ta trang sức màu đỏ, cùng thiên bất lão!

...

Vĩnh Hằng Quốc Độ .

Bây giờ Vĩnh Hằng Quốc Độ đã biến thành vũ trụ bốn chiều cường giả địa bàn, mà ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trên khoảng không, lơ lững một đạo màn sáng to lớn .

Cái này trận pháp bao phủ toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ!

Bởi vì lúc trước đại chiến duyên cớ vì thế, Vĩnh Hằng Quốc Độ kỳ thực đã là ngàn vết lở loét, mà Đinh Thược Dược các nàng rời đi lúc, lại mang đi hết thảy linh mạch, có thể nói, cái này Vĩnh Hằng Quốc Độ đã hầu như kế cận hủy diệt .

Cái này nhất thiên, một đạo kiếm quang đột nhiên xuất hiện ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trên khoảng không .

Mọi người dồn dập ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời, nơi ấy, đứng một gã tay cầm trường kiếm kiếm tu!

Dương Diệp!

Khi thấy Dương Diệp lúc, vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả khuôn mặt sắc đều là thay đổi .

Cùng Dương Diệp đã từng quen biết bọn họ, tự nhiên là biết Dương Diệp kinh khủng . Có thể nói, như không phải có Dương Diệp, toàn bộ vũ trụ ba chiều, căn bản không phải vũ trụ bốn chiều đối thủ! Vũ trụ bốn chiều có thể không huyền niệm chút nào miểu sát!

Thế nhưng, cũng là bởi vì có sự hiện hữu của hắn, tất cả đều trở thành biến số!

Dương Diệp nhìn lướt qua phía dưới, "Hôm nay đến đây, đã nghĩ nói một câu: Ta Dương Diệp, mời các ngươi trở về vũ trụ bốn chiều ."

Đáp lại hắn là một đạo cự đại chùm tia sáng .

Cái kia trận pháp lần nữa khởi động!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía trước mặt chùm sáng kia, cái này chùm tia sáng mạnh, tuyệt đối có thể đơn giản chớp nhoáng giết hết nhất vị mệnh kỳ cường giả, coi như là bình thường phá mệnh kỳ cường giả đều khó ngăn cản!

Bất quá, lúc này đây, hắn đến có chuẩn bị!

Không trung, Dương Diệp tay phải cầm kiếm mà đứng, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, cùng này đồng thời, hắn cả người trực tiếp hư ảo .

Kiếm Vực!

Rất nhanh, chùm sáng kia đi tới trước mặt của hắn, mà lúc, Dương Diệp kiếm ra .

Một kiếm!

Tại chỗ có vũ trụ bốn chiều cường giả ánh mắt bên trong, Dương Diệp cái này một kiếm bình tĩnh đâm vào chùm sáng kia chi lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm bay ra ngoài .

Nhìn thấy một màn này, phía dưới vô số vũ trụ bốn chiều tức thì thả lỏng một hơi!

Nhưng mà ở nơi này lúc, cái kia bay ra ngoài Dương Diệp ngạnh sinh sinh ngừng lại, ngay sau đó, chân hắn nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người lần nữa hóa thành một đạo kiếm quang hướng chùm sáng kia bổ tới .]

"Chém!"

Phía chân trời đám mây, Dương Diệp thanh âm đột nhiên vang lên, một luồng kiếm quang trực tiếp chém vào chùm sáng kia chi tiến lên!

Ầm!

Chùm sáng kia kịch liệt run lên, ngay sau đó, vô số kiếm khí đột nhiên lấy bất đồng góc độ chém vào quang thúc kia chi lên.

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Phía chân trời hư không bên trong, từng đạo cắt tiếng không ngừng vang lên .

Ở những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả ánh mắt bên trong, chùm sáng kia trực tiếp bị những thứ kia kiếm quang cắt thành vô số khối .

Nhìn thấy một màn này, phía dưới những thứ kia cường giả khuôn mặt sắc tức thì thay đổi .

Cái này lúc, nhất tôn dị thú Tranh Nanh đột nhiên phóng lên cao, hướng chân trời Dương Diệp đụng tới .

Không trung, Dương Diệp nhìn cũng không nhìn cái kia dị thú Tranh Nanh, giơ tay lên liền một kiếm .

Một luồng kiếm quang lóe lên mà qua .

Xuy!

Con dị thú kia Tranh Nanh trực tiếp bị cái này sợi kiếm quang một phân thành hai!

Thấy như vậy một màn, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả trong lòng hoảng hốt, nhãn trung tràn đầy kiêng kỵ còn có sợ hãi!

Một kiếm!

Dị thú Tranh Nanh nhục thân phòng ngự, bọn họ là phi thường phi thường rõ ràng, cùng cấp bậc mệnh kỳ cường giả, là rất khó phá vỡ nó phòng ngự . Thế nhưng, trước mắt cái này Dương Diệp cũng chỉ dùng một kiếm!

Một kiếm miểu sát!

Dương Diệp ánh mắt rơi vào xa chỗ màn sáng kia chi lên, hiện nay mà nói, cái này vũ trụ bốn chiều đối với hắn uy hiếp lớn nhất, chính là cái này trận pháp!

Dương Diệp cầm kiếm hướng cái kia trận pháp đi tới, mà cái kia trận pháp bắt đầu thần tốc run rẩy động, trong đó, từng đạo kinh khủng uy áp cùng khí tức không ngừng chấn động mà ra . Bất quá, những thứ này uy áp cùng khí tức đối với Dương Diệp cũng không có hiệu quả gì!

Nhẹ nhàng một kiếm chính là phá vỡ!

Ở nơi này lúc, cái kia trận pháp bên trong đột nhiên bạo phát ra một đạo chùm ánh sáng lộng lẫy, cái này chùm ánh sáng so trước đó đều muốn lớn, hầu như che lấp toàn bộ phía chân trời, cái kia cường đại lực lượng mới vừa ra tới, trực tiếp làm cho trong thiên địa hư ảo .

Cái này lực lượng, không phải vũ trụ ba chiều có thể thừa nhận!

Dương Diệp nắm thật chặc kiếm trong tay, diện vô biểu tình .

Rất nhanh, chùm sáng kia đã tới trước mặt của hắn .

Cơ hồ là trong nháy mắt, hắn không gian chung quanh trực tiếp vỡ nhỏ, cái kia cường đại trùng kích lực trực tiếp làm cho quanh người hắn xuất hiện rất nhiều thật nhỏ như sợi vết rạn!

Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại!

Kiếm ra!

Cái này một kiếm, bình thản không có gì lạ, kiếm nhọn chi lên, một luồng kiếm mang lóe lên .

Lấy điểm phá diện!

Ầm!

Phía chân trời một đạo tiếng nổ vang ầm ầm vang vọng, cái kia đạo cự đại chùm tia sáng kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp nổ bể ra tới. Mà Dương Diệp bản thân cũng là trong nháy mắt bị đánh bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay sấp sỉ nghìn trượng mới dừng lại!

Thế nhưng, cũng không có gì đáng ngại . Mà chùm sáng kia, nhưng là bị hắn một kiếm phá đi!

Kiếm tu kiếm tu, một kiếm phá vạn pháp .

Mấy lần giao thủ, làm cho hắn đã tìm được cái này trận pháp một ít khuyết điểm, hắn đem hết thảy lực lượng hội tụ một điểm, lấy điểm này phá quang thúc kia một mảnh . Tuy là hắn cũng bỏ ra một chút đại giới, thế nhưng, với hắn mà nói, điểm ấy đại giới thật không coi là cái gì, bởi vì hắn bản thân năng lực khôi phục, thật sự là quá nhanh quá nhanh .

Nhìn thấy Dương Diệp như này dễ như trở bàn tay phá vỡ chùm sáng kia, phía dưới, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả bắt đầu có chút luống cuống .

Ở nơi này lúc, phía chân trời hư không trong Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Cái này một kiếm, nhắm thẳng vào cái kia trận pháp!

Mà lúc, cái kia trận pháp lần nữa thôi động, lúc này đây, không phải một vệt sáng, mà là hai chùm sáng từ cái này màn sáng bên trong bừng lên .

Dương Diệp hai mắt híp lại, không lùi mà tiến tới, tay phải hắn nắm thật chặc chuôi kiếm, cước bộ nhanh hơn . Giờ khắc này, hắn thân trên tản mát ra khí thế cùng kiếm ý, dĩ nhiên vượt trên cái kia trận pháp bộc phát ra uy áp cùng khí tức!

Làm cách cái kia hai chùm sáng còn có mấy trượng lúc, Dương Diệp đột nhiên thả người nhảy lên, sau một khắc, hắn rút kiếm chợt hướng hạ nhất trảm đến cùng!

Rầm rầm!

Phía chân trời đám mây bên trong, lưỡng đạo tiếng nổ vang ầm ầm vang vọng, một đạo nhân ảnh té bay ra ngoài, thế nhưng, cái kia hai chùm sáng nhưng cũng trực tiếp nổ bể ra tới! Không chỉ có như đây, mới vừa bay ra ngoài Dương Diệp đột nhiên ngừng lại, nhưng sau trực tiếp hóa thành một đạo kiếm quang đánh vào cái kia màn sáng to lớn chi lên.

Ầm!

Toàn bộ màn sáng liền mang phía chân trời kịch liệt run lên, ngay sau đó, màn sáng kia chi lên, vô số vết rạn xuất hiện!

"Ngăn lại hắn!"

Phía dưới, có người rống giận .

Có cái này trận pháp ở, còn có thể kiềm chế một cái Dương Diệp, như trận pháp bị Dương Diệp hủy, vậy hắn nhóm đang ở cũng không có cái gì có thể kiềm chế Dương Diệp .

Phía dưới, vô số vũ trụ bốn chiều dồn dập phóng lên cao .

Màn sáng trước, Dương Diệp một kiếm lại một kiếm phách xuống, màn sáng kia từng đợt kích chiến, vết nứt càng ngày càng lớn .

Đột nhiên, Dương Diệp ngừng lại, hắn quay đầu, vô số bốn chiều cường giả đã tới trước mặt của hắn .

Dương Diệp nhãn trung hiện lên một cái lệ khí, thân hình hắn run lên tiêu thất ngay tại chỗ .

Không xa chỗ .

Xuy!

Một gã vũ trụ bốn chiều cường giả đầu trực tiếp bay ra ngoài!

Mà lúc, nhất tôn đại yêu phi thẳng đến Dương Diệp đỉnh đầu đụng phải xuống .

Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng điểm một cái, hóa thành một luồng kiếm quang phóng lên cao .

Xuy!

Cái này sợi kiếm quang trực tiếp từ cái này tôn đại yêu đỉnh đầu xuyên qua!

Không trung, Dương Diệp xoay người, giơ tay phải lên, kiếm trong tay hắn bay thẳng ra . Ngoài mấy trăm trượng, một gã vũ trụ bốn chiều hắc giáp thị vệ đầu trong nháy mắt bay ra ngoài .

Một kiếm chém tới tên thị vệ kia đầu chi về sau, đang muốn xuất kiếm, cái này lúc, một giọng nói đột nhiên tự xa chỗ phía chân trời vang lên, "Lui hạ!"

Là cái kia Diêm Quân thanh âm!

Nghe được đạo thanh âm này, chu vi những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả dồn dập thối lui, cùng này đồng thời, một căn trường mâu đột nhiên phá khoảng không tới Dương Diệp trước mặt!

Dương Diệp giơ tay lên chính là một kiếm .

Ầm!

Cái kia trường mâu trực tiếp rạn nứt ra, mà lúc, một đạo nhân ảnh đột nhiên đi tới Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp giơ kiếm đâm một cái .

Ầm!

Đạo nhân ảnh kia ngạnh sinh sinh ngừng lại, bóng người này, chính là Diêm Quân, Diêm Quân quanh thân tản ra từng đạo kinh khủng lực lượng, những thứ này lực lượng không ngừng hướng Dương Diệp bao phủ đi . Bất quá, đều bị Dương Diệp trên người kiếm ý đều cản lại!

Diêm Quân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, đột nhiên, ở hắn lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một đóa màu đen Hắc Liên!

Hắc Liên xuất hiện, Dương Diệp tản mát ra những thứ kia kiếm ý trực tiếp bắt đầu hư ảo!

Tử khí, trọc khí, âm khí!

Dương Diệp nhíu mày, hướng lui về sau nửa trượng, nhưng sau hai tay cầm kiếm hướng về phía trước mặt chợt chính là vừa bổ .

Xuy!

Cái này một kiếm, giống như khai thiên địa, trước mặt hắn cái kia ba loại khí thể trực tiếp bị ngạnh sinh sinh phân ra, cùng này đồng thời, Dương Diệp trực tiếp xuất hiện ở cái kia Diêm Quân trước mặt, một kiếm chém hạ!

Diêm Quân hai mắt híp lại, hắn lòng bàn tay trong cái đóa kia Hắc Liên trực tiếp nở rộ ra, trong nháy mắt, vô số hắc sắc khí thể giống như như rắn độc xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt .

Dương Diệp chân phải đột nhiên chợt giẫm một cái, cầm kiếm lăng không nhất trảm .

Ầm!

Những thứ kia hắc sắc khí thể trong nháy mắt bị chém tán, cái kia Diêm Quân tức thì bị cái này một kiếm đánh bay đến rồi mấy ngàn trượng bên ngoài!

Diêm Quân mới vừa dừng lại một cái, một luồng kiếm quang đột nhiên đi tới trước mặt của hắn .

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Diêm Quân nhục thân trực tiếp nổ bể ra đến, bất quá, hắn linh hồn cũng là đã chui đến vạn trượng ra đại trận kia chi sau .

Một kiếm toái nhục thân!

Không trung, Dương Diệp lạnh lùng nhìn thoáng qua phía dưới những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả, "Hiện tại, ta đang nói một câu . Các ngươi, có muốn hay không cút ra khỏi vũ trụ ba chiều ?" ....

------oOo------

Chương 2788: Sinh Tử Quyết, Sinh Tử Kiếm!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Cút ra khỏi vũ trụ ba chiều!

Phía chân trời đám mây, Dương Diệp cầm kiếm mà đứng, thanh âm của hắn giống như tiếng sấm một dạng tự phía chân trời chậm rãi truyền đến .

Trong thiên địa đột nhiên yên tĩnh lại .

Vô cùng an tĩnh!

Hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả đều ở đây nhìn Dương Diệp!

Trở về ?

Trở về nhất định là trở về không được . Vũ trụ bốn chiều đã không phải là rất thích hợp sinh tồn . Thế nhưng, không quay về, liền ý nghĩa phải đối mặt Dương Diệp .

Liền Diêm Quân đã không phải là Dương Diệp đối thủ, vũ trụ bốn chiều lấy cái gì đi cùng Dương Diệp đối kháng ?

Dương Diệp một câu nói, làm cho toàn bộ vũ trụ bốn chiều hết thảy cường giả lâm vào tình cảnh lưỡng nan .

Không trung, Dương Diệp hai mắt chậm rãi đóng lại .

Chờ!

Hắn hiện tại chính là ở chờ vũ trụ bốn chiều trả lời, tuy là hắn cũng không báo hy vọng gì . Đương nhiên, cái này cũng không trọng yếu, quan trọng là ... Hắn hiện tại cần một chút thời gian khôi phục .

Vừa rồi mấy trận đó ác chiến, đặc biệt cùng cái kia trận pháp kịch chiến, đối với hắn tiêu hao thật sự là quá to lớn .

Cho vũ trụ bốn chiều một cái cơ hội, cũng là cho chính hắn một chút thời gian!

Phía dưới, vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả dồn dập nhìn về phía xa chỗ cái kia trận pháp phía sau Diêm Quân .

Chiến vẫn là lui, hết thảy đều xem Diêm Quân!

Trận pháp chi về sau, Diêm Quân hai mắt chậm rãi đóng lại, dần dần, hắn nhục thân bắt đầu ngưng tụ!

Đến rồi hắn loại trình độ này cường giả, nhục thân bị hủy, vấn đề cũng không phải là rất lớn, bởi vì rất dễ dàng liền khôi phục .

Diêm Quân khôi phục nhục thân lúc, Dương Diệp cũng không có tiếp tục xuất thủ, đối với hắn mà nói, hắn có thể chém rụng đối phương một lần nhục thân, là có thể chém lần thứ hai .

Khoảng khắc chi về sau, Diêm Quân ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Chúng ta bất diệt vũ trụ ba chiều, nữ nhân kia liền diệt chúng ta, vũ trụ bốn chiều, không có tuyển trạch!"

Dương Diệp gật đầu, "Minh bạch, quả hồng chọn mềm bóp ."

Thanh âm rơi xuống, bên hông hắn kiếm đột nhiên chém bay mà ra .

Xa chỗ, cái kia Diêm Quân sắc mặt đại biến, hắn vội vã thúc giục cái kia trận pháp, cái kia cự đại màn sáng chợt run lên, một vệt sáng nổ bắn ra mà ra, tiến lên đón Dương Diệp một kiếm kia .

Kiếm ngạnh sinh sinh bị cái này chùm ánh sáng bức ngừng lại!

Nhưng mà cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên hướng phía dưới lao đi!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diêm Quân khuôn mặt sắc thốt nhiên đại biến, "Dương Diệp, ngươi dám!"

Thanh âm rơi xuống, Diêm Quân phi thẳng đến Dương Diệp vọt tới .

Xuy!

Phía dưới, một đạo tiếng kêu thảm thiết vang vọng dựng lên, nhất tôn đại yêu đầu thật cao ném bay ra ngoài, tiên huyết dường như nước suối một dạng phun . Ở nơi này đại yêu chi về sau, lại là một cái đầu theo sát chi vứt lên ...

Miểu sát!

Những thứ này tới tự vũ trụ bốn chiều tột cùng mệnh kỳ cường giả, ở Dương Diệp trước mặt, dĩ nhiên không có phản kháng chút nào chỗ trống!

Phàm kiếm!

Ở Dương Diệp đạt được phàm kiếm chi về sau, kỳ thực liền đã không phải là mệnh kỳ cường giả có thể chống lại .

Càng chưa nói, hắn trước đây lấy tâm phá mệnh, đạt tới phá mệnh kỳ, ở cảnh giới phương diện lại áp những thứ này mệnh kỳ cường giả một bậc .

Dương Diệp xuống phía dưới, giống như là lang vào bãi nhốt cừu, những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả cơ hồ không có bất kỳ chống cự gì lực!

Trong khoảnh khắc, Dương Diệp đã chém giết sấp sỉ bốn gã vũ trụ bốn chiều mệnh kỳ cường giả, tại hắn muốn đi giết hạng năm lúc, cái kia Diêm Quân mang theo một đạo hắc sắc khí thể cuốn tới!

Đối với cái này ba loại hắc sắc khí thể, Dương Diệp như trước không dám khinh thường, hắn hướng lui về sau hơn một trượng khoảng cách, tay phải hắn duỗi một cái, một vòi máu từ lòng bàn tay hắn bay ra, rất nhanh, cái này tia máu dịch ngưng tụ thành một thanh kiếm!

Kiếm Tổ!

Kiếm Tổ bản thể, đã không phải là đơn thuần kiếm, mà là hắn huyết, muốn hủy kiếm, chân chính hủy kiếm, chỉ có trước hết giết hắn Dương Diệp!

Kiếm ở tay, Dương Diệp chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người giống như một cái nho nhỏ con cá nhảy lên, cùng này đồng thời, một luồng kiếm quang tự trên mà hạ lặng yên rơi xuống.

Xuy!

Cái kia mảnh nhỏ hắc sắc khí thể trực tiếp bị cái này một kiếm ngạnh sinh sinh cắt ra, ngay sau đó, Dương Diệp xuất hiện ở cái kia Diêm Quân trước mặt, một kiếm đâm ra .

Cái kia Diêm Quân sắc mặt đại biến, hắn tay phải cầm cái kia màu đen hoa sen cứ như vậy thẳng thẳng hướng lấy Dương Diệp kiếm cản lại .

Ầm!

]

Cái đóa kia màu đen hoa sen kịch liệt run lên, mà cái kia phía sau Diêm Quân cả người trực tiếp ném bay ra ngoài .

Dương Diệp vẫn chưa đuổi bắt cái kia Diêm Quân, mà là cầm kiếm vung nhanh, từng luồng kiếm quang không ngừng cắt cái đóa kia màu đen hoa sen .

Bây giờ Diêm Quân đối với hắn mà nói, cũng không đáng sợ, đáng sợ là cái này màu đen hoa sen, cái này màu đen hoa sen liền hắn kiếm ý cũng có thể ăn mòn, không chỉ có kiếm ý, chính là Kiếm Vực đều không chịu nổi cái này màu đen hoa sen thả ra những thứ kia khí thể!

Dương Diệp kiếm khí bắt đầu điên cuồng tàn phá cái đóa kia màu đen hoa sen, ở Dương Diệp từng đường kiếm khí phía dưới, cái đóa kia màu đen hoa sen dần dần hư ảo!

Nhìn thấy một màn này, cái kia Diêm Quân khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm, hắn đang muốn xuất thủ, xa xa Dương Diệp đột nhiên ngẩng đầu, một kiếm chém ra .

Cái này một kiếm, cũng không phải là nhằm vào cái kia màu đen hoa sen, mà là cái kia Diêm Quân!

Một luồng kiếm khí phá khoảng không đi, xa chỗ, cái kia Diêm Quân thần sắc đại biến, căn bản không dám ở đón đỡ Dương Diệp kiếm, bay thẳng đến sau liên tục chợt lui!

Một kiếm dọa lui!

Dương Diệp cũng không tiếp tục đuổi bắt cái kia Diêm Quân, hắn nhìn về phía trước mặt mình cái đóa kia hắc liên, sẽ xuất thủ lần nữa, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ cái đóa kia màu đen liên hoa, nhưng sau vừa chỉ chỉ chính mình, ý là giao cho nàng tới!

Dương Diệp nhíu mày, hắn có điểm không nghĩ, bởi vì ... này hắc liên quá kinh khủng! Hiện tại tuy là có thể được hắn kiếm khí gây thương tích, thế nhưng, đó là bởi vì Diêm Quân không có thao túng cái này hắc liên! Hơn nữa, dù cho như đây, hắn cũng không dám tới gần nơi này hắc liên .

Tiểu Bạch tiểu trảo chỉ chỉ chính mình, nàng nhếch miệng cười, biểu thị nàng có thể xong!

Dương Diệp do dự xuống, nhưng sau nhẹ giọng nói: "Cẩn thận!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau nàng xoay người nhìn về phía cái kia bị Dương Diệp vô số kiếm khí bao gồm hắc liên, nàng tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, vô số linh khí tức thì tụ tập ở tại cái kia hắc liên quanh thân .

Thôn linh!

Tiểu Bạch một người lợi hại nhất sát chiêu chính là thôn linh, cái này hắc liên thuộc về chí tà vật, cùng Tiểu Bạch có thể nói là tương sinh tương khắc . Nếu như là phía trước, là cái này hắc liên khắc Tiểu Bạch, bởi vì Tiểu Bạch cũng không có khôi phục lại thời kỳ tột cùng năng lực .

Nhưng là bây giờ, cái kia hắc liên bị Dương Diệp kiếm khí trọng thương, bây giờ là Tiểu Bạch mạnh, hắc liên yếu!

Cái kia hắc liên đột nhiên rung động kịch liệt lên, nó muốn muốn chạy trốn, thế nhưng, ở chung quanh nó ngoại trừ có Tiểu Bạch linh khí, còn có Dương Diệp kiếm khí, cứ như vậy, cái kia hắc liên càng ngày càng hư ảo .

Ở nơi này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên ngừng lại, ở Dương Diệp ánh mắt bên trong, Tiểu Bạch ôm lấy cái đóa kia hắc liên!

Dương Diệp sợ khuôn mặt sắc trong nháy mắt trắng bệch, mà lúc, Tiểu Bạch xoay người ôm cái đóa kia hắc liên hướng về phía Dương Diệp nhếch miệng cười, cái kia hắc liên ở Tiểu Bạch trong móng vuốt, rất bình tĩnh .

Nhìn thấy một màn này, Dương Diệp trong lòng tức thì thả lỏng một hơi .

Hiển nhiên, Tiểu Bạch đã thu phục đóa này màu đen hoa sen .

Tiểu Bạch bay đến Dương Diệp trước mặt, nàng vỗ vỗ cái đóa kia màu đen liên hoa, nhưng sau tiểu trảo bắt đầu quơ múa, ý của nàng là cái này màu đen hoa sen linh đã bị nàng xóa đi, nàng lần nữa thay đổi một cái linh! Một cái nghe lời linh!

Dương Diệp lắc đầu cười, hắn nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Vào đi thôi!"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau ôm cái đóa kia hắc liên tiến nhập Hồng Mông Tháp .

Tiểu Bạch vào Hồng Mông Tháp về sau, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Diêm Quân, ở Diêm Quân thân về sau, còn có mấy mười tên mệnh kỳ cường giả!

Dương Diệp khẽ cười nói: "Ta e rằng đánh không lại toàn bộ các ngươi, thế nhưng, ta có thể giết chết các ngươi phân nửa trở lên người, đồng thời đem còn dư lại phân nửa người đánh cho tàn phế . Đặc biệt Diêm Quân ngươi, ta phải giết ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, Dương Diệp trực tiếp cầm kiếm hướng xa chỗ vọt tới!

Nhìn thấy Dương Diệp vọt tới, Diêm Quân thần sắc dần dần âm trầm xuống .

Nói thật, hắn cũng không muốn đối mặt Dương Diệp, thế nhưng, không đối mặt Dương Diệp, phải đối mặt cái kia tối cường thiên mệnh!

Mà Dương Diệp so sánh với cái kia tối cường thiên mệnh, hay yếu chút!

Diêm Quân thần sắc dần dần dữ tợn, "Giết!"

Thanh âm rơi xuống, hắn dẫn đầu liền xông ra ngoài!

Ầm!

Xa chỗ, Dương Diệp quanh thân, một huyết hồng kiếm ý đột nhiên từ hắn trong cơ thể tuôn ra!

Sát ý!

Sát ý bên trong ẩn chứa kiếm ý!

Kiếm ra!

Cái kia vừa xong Dương Diệp trước mặt Diêm Quân trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chém bay, mất đi cái kia thần bí hỏa diễm thần lôi cùng hắc liên Diêm Quân, kỳ thực đã không phải là Dương Diệp đối thủ . Ở một kiếm đẩy lui cái kia Diêm Quân chi về sau, Dương Diệp trở tay chính là một kiếm chém xuống.

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp đem một đầu hướng hắn đánh tới đại yêu đánh thành hai nửa!

Chẳng qua ở nơi này nhất chớp mắt, một đầu đại yêu trực tiếp đụng vào Dương Diệp hậu bối lên.

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt ném bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay đến nghìn trượng bên ngoài, mà trong miệng hắn, càng là tiên huyết liên phun, hiển nhiên một kích này bị thương cũng không nhẹ.

Mà Dương Diệp còn chưa dừng lại, hơn mười đạo khí tức cường đại phi thẳng đến hắn nghiền ép mà tới.

Dương Diệp hơi biến sắc mặt, vội vã thả ra chính mình kiếm ý cùng sát ý, nhưng mà, hắn sát ý cùng kiếm ý căn bản không pháp ngăn cản những khí tức kia, trong nháy mắt bị nghiền nát!

Dương Diệp đơn giết năng lực rất mạnh, thế nhưng, Diêm Quân đám người sẽ không ở cho hắn một đối một cơ hội!

Quần ẩu!

Mấy chục người điên cuồng hướng Dương Diệp đánh tới, mà giờ khắc này, Dương Diệp cơ hồ là liên tục bại lui, căn bản không có sức đánh trả, thế nhưng, vũ trụ bốn chiều chúng cường giả cũng là không có phát hiện, Dương Diệp kiếm ý cùng sát ý ở càng ngày càng mạnh ...

Diêm Quân đều bỏ quên . Bởi vì giờ khắc này Dương Diệp hoàn toàn bị áp chế, thậm chí nhiều lần bọn họ đều kém chút đánh chết Dương Diệp!

Dương Diệp vừa đánh vừa lui, khóe miệng hắn, tiên huyết không ngừng tràn ra, hắn toàn thân trên dưới, càng là vết thương trải rộng, liền Hồng Mông Tử Khí cùng Thái Nhất Huyền Khí đều chữa trị không tới .

Mà Diêm Quân đám người ở chứng kiến như vậy về sau, càng là càng phát liều mạng!

Chém giết Dương Diệp!

Chỉ cần giết Dương Diệp, vũ trụ ba chiều trong nháy mắt có thể diệt!

Phía chân trời đám mây bên trong, Dương Diệp vừa đánh vừa lui, hắn toàn thân trên dưới đã bị máu tươi nhiễm đỏ, thế nhưng, Dương Diệp thần sắc lại là vô cùng bình tĩnh, bình tĩnh có chút không bình thường!

Ở nơi này lúc, một đầu đại yêu đột nhiên đụng vào Dương Diệp sau lưng lên.

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bay ra ngoài, ở Dương Diệp sau lưng, có một lỗ thủng khổng lồ, hắn nhục thân, đã rời ra phá toái!

Diêm Quân đám người nhìn thấy một màn này, càng thêm dữ tợn . Hơn mười người trong nháy mắt hướng Dương Diệp vọt tới!

Lúc này đây, Dương Diệp hẳn phải chết!

Rất nhanh, mọi người cách Dương Diệp càng ngày càng gần, mà Dương Diệp cũng là chậm rãi cầm chuôi kiếm .

Diêm Quân chân mày cau lại, trực giác nói cho hắn nơi nào có cái gì không đúng, đột nhiên, lại tựa như là nghĩ đến cái gì, hắn hai mắt trợn tròn lên, rống giận, "Mau lui lại, không nên giết hắn ... Hắn muốn đi vào sinh tử ...."

Lời còn chưa dứt, xa chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Diêm Quân đám người .

Ầm!

Một cường đại kiếm ý đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra, cỗ kiếm ý này ngạnh sinh sinh đem cái kia cầm đầu hơn mười người vũ trụ bốn chiều cường giả bức ngừng, cùng này đồng thời, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy ....

Cái kia bị buộc dừng lại hơn mười người vũ trụ bốn chiều thân thể trực tiếp từ trung gian phân ra!

Một kiếm miểu sát hơn mười người mệnh kỳ đỉnh phong cường giả!

Sinh tử quyết!

....

Ân, các ngươi không có hoa mắt, hôm nay là ba càng!

Thủ hộ vũ trụ ba chiều, thủ hộ Vĩnh Hằng Quốc Độ, thủ hộ . . .

Dương Diệp phải lấy sức một mình ngăn trở vũ trụ bốn chiều cường giả còn có thiên mệnh!

Năng lực càng đại trách nhiệm càng đại!

Thời khắc mấu chốt, Dương Diệp không có tuyển trạch lùi bước .

——

Tiến nhập Vĩnh Hằng Quốc Độ, xua đuổi vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả .

Dương Diệp một người chiến Diêm Quân chờ mấy chục người .

Tuyệt xử phùng sanh!

Ở sinh tử bên viền, Dương Diệp lần thứ hai đề thăng, lĩnh ngộ sinh tử quyết, sinh tử kiếm!

——

Võ đạo một đường, cần chính là tiến bộ dũng mãnh, vĩnh viễn không lùi bước cổ khí thế kia!

Người là như vậy, ngươi càng lùi lui, càng mềm yếu . Mọi người ngày sau nếu như gặp phải khó khăn gì, cố gắng hết sức đi đối mặt, suy nghĩ biện pháp giải quyết, mà không phải đi trốn tránh, ngươi càng trốn tránh, ngươi càng nhu nhược, mà trắc trở tắc thì càng lớn, càng nghiêm trọng .

Dương Diệp coi như đến chết, cũng sẽ không lựa chọn lùi bước, vì vũ trụ ba chiều, vì nhất phương hòa bình, vì người bên cạnh . . . Coi như chết trận cũng sẽ không hối tiếc!

——

Diêm Quân lập tức sẽ bị Dương Diệp đánh bại, thần bí nhân thân phận cũng chuẩn bị hội vạch trần! « vô địch Kiếm Vực » còn muốn viết bao lâu, sẽ không quá lâu . Thiên hạ không khỏi tán chi yến hội, tất cả của ta bộ phận, chính là chỗ này quyển sách, ta độc giả, chính là tất cả . Ta nhất định sẽ cho Kiếm Vực vẽ một cái viên mãn dấu chấm tròn, cùng chư vị sớm tụ sớm tan!

------oOo------

Chương 2789: Định Sinh Tử!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Một phần ba!

Dương Diệp cái này một kiếm, trực tiếp chém tới vũ trụ bốn chiều một phần ba đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Nhìn cái kia hơn mười người vũ trụ bốn chiều cường giả thi thể, toàn bộ vũ trụ bốn chiều hết thảy cường giả đều trực tiếp ngây dại ..

Cho dù là cái kia Diêm Quân cũng ngốc tại nơi ấy .

Sinh tử quyết, rất mạnh, thế nhưng, hắn cũng không nghĩ tới, Dương Diệp cái này một kiếm cư nhiên cường đại đến loại trình độ này .

Một kiếm miểu sát hơn mười người đỉnh phong mệnh kỳ cường giả!

Giờ khắc này, Diêm Quân rốt cục có chút giật mình .

E rằng Dương Diệp thực lực không có cái kia tối cường thiên mệnh mạnh, thế nhưng, có một chút là có thể xác định, đó chính là Dương Diệp thực lực, tuyệt đối đã vượt qua hắn .

Thậm chí có thể nói là, thiên mệnh phía dưới, vạn vạn người chi tiến lên!

Xa chỗ, Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía Diêm Quân đám người, "Trước ngươi nói, như ngươi giết ta, sẽ bỏ qua ta thân nhân . Như vậy hiện tại, ta cũng cho ngươi một cái cơ hội . Ngươi lưu xuống, tộc nhân của ngươi như nguyện ý rút đi, ta không giết bọn họ ."

Diêm Quân là phải chết! Dù cho hắn đối với cái này Diêm Quân tâm tồn một ít kính ý .

Bởi vì Kiếm Vô Địch chết ở Diêm Quân trong tay!

Việc này tình, hắn có lẽ chưa quên ghi tội!

Bất kể là Trần Huyền An vẫn là Kiếm Vô Địch, hắn chung quy còn có cảm tình, đặc biệt Kiếm Vô Địch, tại hắn thời khắc mấu chốt xuất sơn tới tương trợ hắn, giúp hắn quá nhiều... .

Thù này tất báo!

Xa chỗ, Diêm Quân gắt gao nhìn chằm chằm Dương Diệp, không biết đang suy nghĩ gì .

Dương Diệp đạm thanh nói: "Không muốn ?"

Vừa nói, hắn nâng kiếm hướng Diêm Quân đám người đi tới .

Nhìn thấy một màn này, vũ trụ bốn chiều chúng cường giả khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm, cũng kiêng kỵ tới cực điểm .

Bọn họ có thể vây công Dương Diệp, Dương Diệp một cái người đỡ không được người nhiều như vậy, nhưng vấn đề là, Dương Diệp cái kia sinh tử kiếm đạo! Hắn càng nguy hiểm, hắn càng lợi hại a!

Có thể nói, như không thể trong nháy mắt tiêu diệt Dương Diệp, như vậy , chờ đợi bọn họ đúng là diệt vong!

Sinh tử kiếm vừa ra, không người có thể tiếp! Coi như là Diêm Quân cũng không dám đón đỡ Dương Diệp sinh tử một kiếm!

Tuy là kiêng kỵ Dương Diệp, thế nhưng vũ trụ bốn chiều cường giả vẫn chưa lui sợ hãi!

Dương Diệp càng đi càng gần, hắn thân trên không có kiếm ý cùng sát ý, cũng không có sinh tử quyết chi tâm, thế nhưng, hắn lại cho vũ trụ bốn chiều một loại trí mạng lực áp bách .

Cái này kiếm tu, rất mạnh, không thể địch!

Đây là rất nhiều vũ trụ bốn chiều cường giả thời khắc này cách nghĩ .

Dương Diệp tay phải cầm chuôi kiếm, đang muốn xuất kiếm, cái này lúc, cái kia Diêm Quân đột nhiên nói: "Làm giao dịch!"

Dương Diệp nhìn về phía Diêm Quân, Diêm Quân nhìn thẳng Dương Diệp, "Vũ trụ bốn chiều đã không thích hợp sinh tồn, tộc nhân của ta trở về, chỉ có một con đường chết . Vũ trụ ba chiều còn có thể duy trì cực kỳ lâu, chí ít mấy vạn năm là không có vấn đề . Ta muốn tộc nhân của ta lưu lại nơi này vũ trụ ba chiều ."

Dương Diệp lắc đầu, "Không được!"

Vũ trụ bốn chiều mạnh, vũ trụ ba chiều yếu, những thứ này cường giả ở lại chỗ này, nhất sau nhất định phản khách vì chủ, đối với vũ trụ ba chiều mà nói, là một cái hủy diệt tính tai nạn!

]

Diêm Quân trầm giọng nói: "Ta biết ngươi lo lắng cái gì, Dương Diệp, tộc nhân ta thêm trên là vũ trụ bốn chiều một ít sinh linh, số lượng chẳng qua mấy triệu, đối với vũ trụ ba chiều mà nói, bất quá là muối bỏ biển . Có ngươi ở đây, bọn họ đối với vũ trụ ba chiều không tạo được uy hiếp gì ."

Dương Diệp đạm thanh nói: "Nếu như ta mất đâu?"

Diêm Quân trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn ngẩng đầu nhìn về phía Dương Diệp, "Theo ta được biết, ngươi ở đây vũ trụ ba chiều thành lập một loại trật tự, như tộc nhân của ta bọn họ nguyện ý tuân thủ ngươi trật tự đâu?"

Dương Diệp lắc đầu, "Ta có thể sẽ chết. Thứ cho ta nói thẳng, ta chết chi về sau, có tộc nhân của ngươi ở, cái này vũ trụ ba chiều có thể sẽ trong nháy mắt liền chiến hỏa lên."

Diêm Quân đi tới Dương Diệp trước mặt, rất gần, như Dương Diệp xuất thủ, Diêm Quân không thể nghi ngờ là vô cùng nguy hiểm .

Hiện tại Diêm Quân cũng không có cái kia thần lôi cùng hắc liên, hắn căn bản không chống lại được Dương Diệp .

Bất quá, Dương Diệp vẫn chưa động thủ!

Diêm Quân nhìn thẳng Dương Diệp, "Vũ trụ bốn chiều cùng vũ trụ ba chiều cách cũng không xa, nếu như ta làm nổ vũ trụ bốn chiều, vũ trụ ba chiều đứng mũi chịu sào ."

Vừa nói, hắn chỉ vào phía dưới, "Tộc nhân ta còn có mấy trăm vạn, bọn họ tiến nhập vũ trụ ba chiều về sau, ngoại trừ ngươi bên ngoài, vũ trụ ba chiều căn bản không có cái gì lực lượng có thể ngăn cản bọn họ . Nếu quả như thật phải tiếp tục liều chết, chúng ta vũ trụ bốn chiều hội diệt tộc, thế nhưng, vũ trụ ba chiều cũng không khá hơn chút nào!"

Dương Diệp đột nhiên rút kiếm nhất trảm .

Cái này một kiếm mặc dù không có phía trước cái kia sinh tử một kiếm mạnh, thế nhưng, cũng không yếu, một kiếm chém xuống, cái kia Diêm Quân trực tiếp bị Dương Diệp cái này kiếm đẩy lui đủ đủ vạn trượng xa!

Mà chu vi, những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả liền muốn ra tay, Diêm Quân đột nhiên cả giận nói: "Dừng tay!" Hắn rất tinh tường, bây giờ tộc nhân đi đối mặt Dương Diệp, chỉ có bị tàn sát phần!

Nghe được Diêm Quân, hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả ngừng lại .

Diêm Quân nhìn về phía xa xa Dương Diệp, khóe miệng hắn, tiên huyết không ngừng tràn ra .

Dương Diệp nhìn thẳng Diêm Quân, "Ta không yêu thích bị uy hiếp!"

Diêm Quân lắc đầu, "Ta là đang cầu xin ngươi . Dương Diệp, tộc nhân ta chỉ cần một cái có linh khí tiểu thế giới liền có thể, ta có thể cam đoan với ngươi, bọn họ sẽ không ra được tác loạn . Bọn họ chỉ cần có một đặt chân địa phương là được!"

Dương Diệp như trước lắc đầu, "Ta như ở, bọn họ tự nhiên không dám ra đến, ta nếu không ở, bọn họ nhất định xuất hiện . Còn cam đoan của ngươi, thứ cho ta nói thẳng, không có độ tin cậy! Hơn nữa, ta không muốn vũ trụ ba chiều nhiều hơn rất nhiều không an định nhân tố!" Hắn ở vũ trụ ba chiều sáng tạo ra trật tự mới, hắn không muốn cái này trật tự bị ngoại tới cường giả phá hư .

Diêm Quân gắt gao nhìn Dương Diệp, "Vũ trụ bốn chiều vốn là đã đến kế cận hủy diệt tình trạng, cái kia thiên mệnh phía trước dùng kiếm của nàng lần nữa bị thương vũ trụ bốn chiều bổn nguyên, bây giờ vũ trụ bốn chiều, tối đa mười năm thì sẽ hoàn toàn hủy diệt ."

Dương Diệp nói: "Những thứ này, cùng ta tựa hồ cũng không có quá lớn quan hệ . Ta chỉ thủ hộ vũ trụ ba chiều! Lại người, ngươi vũ trụ bốn chiều phía trước tới vũ trụ ba chiều, là sát lục, là muốn giành lấy . Hiện tại, các ngươi đã không có năng lực này, liền cùng ta mà nói cùng ? Xin lỗi, ta không chấp nhận!"

Vừa nói, Dương Diệp sẽ xuất kiếm!

"Ngươi có muốn biết hay không nữ nhân kia cường đại đến trình độ nào ?" Diêm Quân đột nhiên nói .

Dương Diệp nhíu mày, "Có ý tứ!"

Diêm Quân nhìn thẳng Dương Diệp, "Ta để cho ngươi biết ."

Vừa nói, hắn đột nhiên xoay người nhìn về phía cái kia phía dưới những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả, "Hết thảy tộc nhân, đại yêu, nghe lệnh, lúc này lên, Dương Diệp chính là ta Diêm Ma bộ tộc tộc trưởng, hắn nói như vậy, chính là ta nói , bất kỳ người nào không được vi phạm . Dám can đảm vi phạm người, trời tru đất diệt ."

Nói xong, hắn xoay người nhìn về phía Dương Diệp, bấm tay một điểm, một viên đen nhánh chiếc nhẫn màu đen rơi vào Dương Diệp trước mặt, "Diêm Ma giới, Diêm Ma tộc tộc trưởng tượng trưng thân phận, này giới có thể thao túng thân ta sau cái kia phệ thiên đại trận. Trận này nếu có ngươi Linh Tổ tương trợ, uy lực nhất định có thể nâng cao một bước . Ngoại trừ này bên ngoài, ta ở vũ trụ bốn chiều bày ra một cái hủy diệt trận, trận này thôi động, có thể chớp mắt làm nổ vũ trụ bốn chiều, cái kia trận pháp có thể dẫn đạo này cổ lực lượng đối địch, đây là ta Diêm Ma tộc sau cùng một cái sát chiêu!"

Dương Diệp nhíu mày, "Ngươi vì sao không đúng ta cùng với vũ trụ ba chiều dùng ?"

Diêm Quân lắc đầu, "Chúng ta chỉ là muốn sinh tồn, cũng không phải muốn hủy diệt vũ trụ ba chiều . Dương Diệp, vũ trụ bốn chiều tất cả, xin nhờ . Còn nữa, nhìn kỹ được rồi . Nhìn nữ nhân kia đến rồi trình độ nào! Ta có thể làm, cũng không nhiều!"

Vừa nói, hắn đột nhiên chậm rãi bay lên trời, dần dần, tốc độ của hắn càng lúc càng nhanh, mà hắn toàn thân đột nhiên xuất hiện một đạo ngọn lửa màu đỏ rực .

Thiêu đốt linh hồn!

Không chỉ có linh hồn, liền nhục thân đều ở đây bắt đầu thiêu đốt!

"Tộc trưởng "

Phía dưới, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả dồn dập quỵ ngã xuống .

Ở vô số người ánh mắt bên trong, cái kia Diêm Quân thân thể biến thành một cái hỏa cầu, mà hơi thở của hắn, cũng là vào giờ khắc này đạt tới một loại trình độ cực kì khủng bố!

Toàn bộ Vĩnh Hằng Quốc Độ thế giới cũng vì đó hư ảo, bởi vì căn bản không chịu nổi hơi thở này!

Có thể nói, này thì Diêm Quân khí tức, không hề yếu Dương Diệp sinh tử kiếm một khắc kia, thậm chí càng mạnh . Bởi vì Diêm Quân giờ khắc này ở tiêu hao chính mình hết thảy lực lượng, không chỉ có tiêu hao, còn lợi dụng thiêu đốt linh hồn cùng thiêu đốt nhục thân tới mạnh mẽ đề thăng chính mình lực lượng!

Thời khắc này Diêm Quân, không hề nghi ngờ, là phá mệnh kỳ bên trong mạnh nhất cái kia một cái!

Cho dù là Dương Diệp, đối với Diêm Quân lúc này tản mát ra cổ hơi thở này cũng là vì đó kiêng dè không thôi, một cái phá mệnh kỳ thiêu đốt linh hồn, thiêu đốt nhục thân, đó là kinh khủng cỡ nào ? Hơn nữa, cái này Diêm Quân còn không phải bình thường phá mệnh kỳ!

Rất nhanh, Diêm Quân trực tiếp xuyên toa không gian, mà giờ khắc này, chỉ có Dương Diệp có thể chứng kiến Diêm Quân, Diêm Quân xuyên qua không gian bắt đầu tầng tầng vỡ vụn yên diệt

Thế không thể đỡ!

Dương Diệp thần sắc ngưng trọng, như phía trước Diêm Quân như thế liều mạng với hắn, hắn cùng với Diêm Quân giữa thắng phụ thật bất hảo nói. Đương nhiên, kết quả cuối cùng là, Diêm Quân hẳn phải chết . Bởi vì hắn đây là đang lấy mạng đổi lấy chớ nên thuộc về hắn hiện tại hẳn có lực lượng!

Ở Dương Diệp nhìn kỹ xuống, cái kia Diêm Quân xuyên qua vô số không gian chi về sau, nhất về sau, hắn đi tới nhất chỗ đám mây phía dưới, Dương Diệp có thể mơ hồ thấy cái kia đám mây chi trên có một gốc cây .

Hắn biết, cái này đám mây chi lên, có một gã giống như thần cường đại nữ tử!

Huyễn hóa thành hỏa cầu Diêm Quân cách cái kia đám mây càng ngày càng gần, mà một mảnh kia thế giới lại cũng không có bởi vì Diêm Quân đến chút nào ba động!

Đây không phải là vũ trụ ba chiều, cũng không phải vũ trụ bốn chiều!

Hai cái vũ trụ đều không thể ở Diêm Quân loại này lực lượng hạ không có nửa điểm ba động!

Ở nơi này lúc, cái kia đám mây chi lên, một thanh kiếm đột nhiên bút thẳng mà xuống.

Hành đạo kiếm!

Cái kia thanh kiếm từ đám mây chi trên chậm rãi rơi, là như vậy bình tĩnh, như vậy vân đạm phong khinh!

Dương Diệp tay trái cầm thật chặt chuôi kiếm, hắn gắt gao nhìn chầm chầm cái kia chuôi hành đạo kiếm, rất nhanh, hành đạo kiếm đâm ở tại đoàn kia hỏa cầu chi lên.

Giờ khắc này, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại .

Yên lặng nhất chớp mắt .

Ở Dương Diệp nhìn kỹ phía dưới, cái kia chuôi hành đạo kiếm đột nhiên từ cái này đoàn hỏa cầu đỉnh xuyên qua .

Xuy!

Vô số hỏa diễm vỡ vụn, hóa thành một chút Hỏa Tinh tự phía chân trời rơi mà xuống.

Không rồi!

Cứ như vậy không rồi!

Cái kia mảnh nhỏ phía chân trời, chỉ còn cái kia chuôi hành đạo kiếm nhẹ nhàng trôi nổi ở nơi ấy .

Cái này lúc, một nữ tử xuất hiện ở Dương Diệp trong tầm mắt, nữ tử từ đám mây chi trên mắt nhìn xuống Dương Diệp, mang trên mặt tiếu ý, "Cái này một kiếm, cũng gọi là sinh tử một kiếm, bất quá, không phải quyết sinh tử, là định sinh tử!"

Định sinh tử!

------oOo------

Chương 2790: Chúng Sinh Trật Tự!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Sinh Tử đạo!

Nữ tử đạo, là sinh tử chi đạo, cái này sinh tử chi đạo, bao hàm rất nhiều, mà Dương Diệp chỉ là sinh tử kiếm đạo .. Hơn nữa, còn là quyết sinh tử .

Cái này quyết cùng định là có rất đại bản chất khác biệt!

Quyết sinh tử, tất cả không biết; định sinh tử, kết cục đã định trước!

Không trung .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Diêm Quân dùng chết đi nói cho hắn, cái này nữ nhân đạt đến trình độ nào, tuy là thực lực của nàng vẫn là một điều bí ẩn, bất quá, hắn thu hoạch vẫn như cũ cự đại . Bởi vì khi nhìn đến nữ tử xuất kiếm về sau, hắn phát hiện chính mình không đủ chi chỗ .

Sinh tử quyết!

Hắn có sinh tử quyết chi tâm, thế nhưng, lại không có thiên mệnh cái kia loại một kiếm định sinh tử quyết đoán cùng quyết tâm .

Ta xuất kiếm, không phải muốn với ngươi quyết sinh tử, ta là nhất định phải giết chết ngươi!

Tâm tình bất đồng!

Tâm cảnh của hắn, so với thiên mệnh tâm cảnh thấp hơn một điểm, nếu để cho hắn sinh tử quyết đi cùng thiên mệnh đối với kiếm, hắn tất bại đấy!

Bất quá, đã thiên mệnh có thể làm được một kiếm định sinh tử, vậy vì sao mình không thể ?

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời hư không, sinh tử chi đạo ?

Cuối cùng, hắn lắc đầu, sanh sanh tử tử, cũng không phải nói muốn lĩnh ngộ liền có thể lãnh ngộ. Nữ nhân kia có thể đạt được loại trình độ này, nhất định là trải qua ngàn vạn năm tích lũy mà làm được!

Hắn có thể đủ đạt được sinh tử kiếm đạo, kỳ thực đã là rất hiếm thấy .

Nhìn nhất lần đối phương đạo, thì đạt đến đối phương loại trình độ này, e rằng thế thượng có loại này yêu nghiệt, thế nhưng, hắn Dương Diệp làm không được loại này!

Đánh không lại!

Hắn Dương Diệp hiện tại đánh không lại cái này thiên mệnh, cái này cuối cùng là một sự thật, hắn cũng không có đi trốn tránh sự thật này .

Đám mây chi lên, nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, cười nói: "Tâm tình không sai, không mơ tưởng xa vời, cũng không xấu hổ hình thẹn ."

Vừa nói, nữ tử bấm tay một điểm, cái kia hành đạo kiếm đột nhiên xuyên toa không gian, đi tới Dương Diệp đỉnh đầu .

Nữ tử mỉm cười, "Ngươi không phải được xưng sinh tử kiếm đạo sao? Đến, tiếp ta một kiếm!"

Tiếp kiếm!

Cái kia hành đạo kiếm tự không trung bút thẳng mà xuống, nhắm thẳng vào Dương Diệp!

Cái này một kiếm rơi xuống, Dương Diệp trong nháy mắt tiến nhập sinh tử trạng thái!

Bởi vì ... này một kiếm, là một kiếm định sinh tử!

Cái này một kiếm, hắn tiếp không xuống, hẳn phải chết!

Kinh khủng nhất còn chưa phải là điểm này!

Dương Diệp gắt gao nhìn cái kia rơi xuống hành đạo kiếm, bởi vì hắn ở nơi này thanh kiếm bên trong, cảm nhận được không chỉ một loại kiếm đạo, một thanh kiếm này, bao hàm rất nhiều!

Hắn nhất cộng chỉ có bốn loại kiếm đạo, sinh tử kiếm đạo, Ma Kiếm đạo, trật tự kiếm đạo, tình chi kiếm đạo . Thế nhưng, trước mắt cái này nữ nhân cái này một kiếm bên trong, ẩn chứa rất nhiều chủng kiếm đạo, trong đó có chút kiếm đạo, hắn có thể đã biết, tỷ như sát lục kiếm đạo, mà còn có một số kiếm đạo, hắn thấy cũng chưa từng thấy qua!

Quan trọng nhất là, cái này nữ nhân lại có thể ở một thanh kiếm bên trong dung hợp nhiều như vậy chủng kiếm đạo!

Kiếm cách Dương Diệp càng ngày càng gần, mà giờ khắc này, Dương Diệp quanh thân tản mát ra kiếm ý cùng sát ý cũng trở nên cực kỳ khủng bố .

Càng nguy hiểm, hắn kiếm càng mạnh!

Mà giờ khắc này, hắn rất nguy hiểm, phi thường vô cùng nguy hiểm!

Sinh tử quyết chi tâm, đã đạt đến đỉnh!

Vì vậy, Dương Diệp kiếm ra .

]

Ông!

Theo một đạo tiếng kiếm reo vang lên, Dương Diệp kiếm tự vỏ kiếm bên trong chém bay mà ra, cái này một kiếm, trực tiếp chém về phía hành đạo kiếm!

Không trung, hai kiếm gặp nhau .

Cũng không có bộc phát ra cái gì kinh thiên động địa đại động tĩnh, bởi vì ở hai kiếm vừa mới tiếp xúc cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp Kiếm Tổ trực tiếp vỡ vụn, hành đạo kiếm bút thẳng mà xuống, nhắm thẳng vào Dương Diệp!

Nhìn cái kia rơi xuống một kiếm, Dương Diệp diện vô biểu tình, rất nhanh, kiếm càng ngày càng gần, thế nhưng, làm cái kia hành đạo kiếm cách Dương Diệp đỉnh đầu chỉ có nửa trượng lúc, cái kia hành đạo kiếm đột nhiên ngừng lại .

Giờ khắc này, giữa cả thiên địa phảng phất đột nhiên đọng lại!

Đám mây chi lên, nữ tử cúi đầu xem xuống phía dưới Dương Diệp, có vẻ kinh ngạc, "Tấm tắc, thật là khiến người kinh hỉ! Kiếm Vực Sinh Tử Kiếm Vực "

Phía dưới, Dương Diệp đỉnh đầu cái kia thanh kiếm liền đứng ở nơi ấy, sở dĩ hội đứng ở nơi ấy, là bởi vì Kiếm Vực!

Ở thời khắc mấu chốt này, Dương Diệp thi triển ra Kiếm Vực, mà Kiếm Vực, cũng không phải là thông thường Kiếm Vực, mà là Sinh Tử Kiếm Vực!

Hắn Dương Diệp làm không được một kiếm định sinh tử, thế nhưng, hắn có thể đủ làm được Sinh Tử Kiếm Vực, vực bên trong quyết sinh tử!

Sinh Tử Kiếm Vực, có thể lý giải trở thành phiên bản nâng cao sinh tử kiếm đạo, ở nơi này Kiếm Vực bên trong một kiếm quyết sinh tử! Có cái này Sinh Tử Kiếm Vực gia trì, hắn một kiếm này uy lực, chí ít tăng lên năm phần mười tả hữu!

Dương Diệp kiếm lần nữa ra!

Vẫn là cái kia Kiếm Tổ!

Kiếm Tổ phóng lên cao, trực tiếp chém vào cái kia hành đạo kiếm chi lên.

Ầm!

Hành đạo kiếm kịch liệt run lên, nhưng là lại không có lui mảy may! Không chỉ không có lui, ngược lại còn không ngừng rũ xuống, chỉ bất quá tốc độ kia chậm rất nhiều, hơn nữa, lúc này đây Kiếm Tổ ngạnh sinh sinh chặn hành đạo kiếm lực lượng, không có phá toái!

Dương Diệp nhìn cái kia chuôi hành đạo kiếm, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, trong chớp nhoáng này, một sát ý ngút trời đột nhiên tự Dương Diệp trong cơ thể tịch quyển mà ra .

Dương Diệp chân phải chợt giẫm một cái, "PHÁ...!"

Theo thanh âm hắn rơi xuống, Kiếm Vực bên trong, nhất cỗ thần bí lực lượng đột nhiên dũng mãnh vào cái kia Kiếm Tổ bên trong, Kiếm Tổ kịch liệt run lên, bạo phát ra vô số kiếm quang cùng kiếm ý cùng với sát ý, những thứ này kiếm quang cùng sát ý cùng với kiếm ý trong nháy mắt cái kia hành đạo kiếm bao phủ .

Thế nhưng, cái kia hành đạo kiếm vẫn không có lui nửa bước!

Ở nơi này lúc, cái kia đám mây trên nữ tử đột nhiên nở nụ cười, nàng nâng tay phải lên, đang muốn hướng hạ đè một cái, ở nơi này lúc, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp đỉnh đầu, sau một khắc, thanh kiếm này phi thẳng đến cái kia hành đạo kiếm đâm đi!

Đám mây trên nữ tử ngọc thủ nhẹ nhàng nhất chuyển, cái kia hành đạo kiếm trực tiếp buông tha Kiếm Tổ, xoay người một kiếm chém hạ!

Ầm!

Giữa cả thiên địa kịch liệt run lên, nhưng sau rạn!

Là giữa cả thiên địa, ánh mắt có thể thấy địa phương đều đã rạn, giống như là một tấm to lớn mạng nhện!

Giờ khắc này, phía dưới hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả đều hãi tới cực điểm!

Trong đó một ít thực lực yếu hơn càng là trực tiếp bị chấn thương, yếu hơn nữa một chút, thậm chí kém chút mất mạng!

Mà có thể ở chỗ này, lại có thể có nhiều yếu đâu?

Vô số người ngẩng đầu nhìn về phía cái kia không trung, không trung hai thanh kiếm đã xa nhau, trong đó một thanh là hành đạo kiếm, còn có một thanh kiếm, vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả không biết, bất quá, Dương Diệp cũng là nhận thức!

Đó là Tiêu Dao Tử kiếm!

Tiêu Dao Tử!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía hư không, cũng không nhìn thấy Tiêu Dao Tử thân ảnh, hiển nhiên, Tiêu Dao Tử vẫn chưa đi tới nơi này .

Đám mây chi lên, nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua phía dưới nào đó chỗ, khóe miệng nàng hơi cuộn lên, "Thôi được, trước hết tạm hoãn tạm hoãn, ngươi cần phải tới sớm một chút, ta sợ ta không chờ được nữa ." (Cvt: Chờ tý, anh Tiêu đang bị kẹt xe ở Cầu Giấy)

Vừa nói, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng nhất chiêu, Dương Diệp đỉnh đầu, hành đạo kiếm phá khoảng không đi, biến mất ở mịt mờ cuối chân trời .

Mà cái kia Tiêu Dao Tử kiếm cũng là biến mất theo .

Nào đó chỗ tinh không bên trong, một thanh kiếm vững vàng rơi vào một gã mặc mây bạch sắc trường bào kiếm tu trước mặt .

Kiếm tu khẽ gật đầu, cái kia kiếm về tới bên hông hắn vỏ kiếm bên trong, kiếm tu tiếp tục hướng xa chỗ đi tới .

Chẳng qua lúc này đây, hắn bước chân so trước đó nhanh rất nhiều, hơn nữa, là càng lúc càng nhanh! (Cvt: Hà Nội ko vội được đâu ca ưi, cứ đi bộ trên vỉa hè như mọi khi là đc á)

Vĩnh Hằng Quốc Độ, không trung .

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn cái kia mảnh nhỏ hư không chi lên, lúc này đây có Tiêu Dao Tử xuất thủ tương trợ, tiếp theo đâu?

Nữ nhân kia lúc này đây liền có chút muốn giết hắn, đối phương nếu như nếu như giết hắn, như vậy vũ trụ ba chiều sợ là cũng liền không sai biệt lắm .

Không trung, Dương Diệp trầm mặc hồi lâu, nhất về sau, hắn nhìn về phía phía dưới những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả, mà giờ khắc này, những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả đã ở nhìn hắn .

Hiện tại không có Diêm Quân, thêm trên cái kia thao túng trận pháp

Diêm Ma giới đã ở Dương Diệp trong tay, có thể nói, hiện tại Dương Diệp nếu là muốn bọn họ chết, cái kia nhất định là chuyện dễ dàng tình!

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Hiện tại người nào làm chủ!"

Cái này lúc, một gã lão giả xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, cùng nhân loại không quá giống nhau, thế nhưng khác biệt cũng không phải rất lớn, chỉ là hình thể phương diện lớn hơn rất nhiều, ngũ quan cùng nhân loại có năm sáu phần nhìn nhau .

Dương Diệp nhìn về phía lão giả, lão giả trầm giọng nói: "Lão phu Diêm Khô, hiện tại Diêm Ma bộ tộc đại trưởng lão ."

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Bình tĩnh mà xem xét, ta không muốn các ngươi ở lại vũ trụ ba chiều ."

Nghe vậy, cái kia Diêm Khô khuôn mặt sắc tức thì thay đổi . Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Bởi vì ta nếu như có mệnh hệ nào, các ngươi nhất định sinh loạn ."

"Ngươi sai rồi!"

Diêm Khô đột nhiên nói: "Vũ trụ ba chiều muốn hòa bình, chúng ta càng muốn hòa bình!"

Dương Diệp nhìn về phía Diêm Khô, Diêm Khô khổ sáp cười, "Chúng ta người, đã không nhiều lắm . Như tiếp tục chiến, coi như cuối cùng chiến thắng vũ trụ ba chiều, chúng ta những lão bất tử này sợ là cũng sẽ chết bảy tám phần . Phía dưới cường giả liền càng không cần phải nói, không biết nhiều thiếu tộc nhân sẽ chết . Chúng ta, cũng muốn hòa bình, cũng muốn nghỉ ngơi lấy sức . Còn tương lai chuyện tương lai, ai cũng không pháp dự tính, không phải sao?"

Dương Diệp nhìn về phía phía dưới, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả đều ở đây nhìn hắn .

Bao quát Dương Diệp đối diện cái kia Diêm Khô, nói không tâm thần bất định, đó là giả . Bởi vì bây giờ vũ trụ bốn chiều, thật đích thực đỡ không được Dương Diệp, Dương Diệp kiếm nếu như ra khỏi vỏ, như vậy, chính là một trường giết chóc!

Vũ trụ bốn chiều sẽ bị Dương Diệp một cái người tàn sát!

Nhất niệm quyết sinh tử!

Nhìn phía dưới cái kia từng nhóm một người, Dương Diệp đột nhiên có chút mê mang .

Bởi vì dựa theo hắn tính cách trước kia, hắn nhất định là muốn chém tận giết tuyệt. Trước mắt những thứ này, lúc trước đều là địch nhân của hắn!

Hắn Dương Diệp, đối đãi địch nhân, xưa nay sẽ không nhân từ nương tay .

Mà giờ khắc này, lấy thực lực của hắn bây giờ, chỉ cần nghĩ, hắn hoàn toàn có thể mang toàn bộ vũ trụ bốn chiều cường giả đều tàn sát hết!

Giữa cả thiên địa theo Dương Diệp trầm mặc mà triệt để yên tĩnh lại, hầu như nghe được cả tiếng kim rơi!

Dương Diệp trước mặt, cái kia Diêm Khô cái trán chi trên đã nổi lên lãnh mồ hôi .

Cứ như vậy, đủ đủ quá sấp sỉ nửa khắc chung chi về sau, Dương Diệp đột nhiên lắc đầu cười, "Trật tự ta chi trật tự, không phải tàn sát "

Vừa nói, hắn nhìn về phía phía dưới hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả, "Ngươi giống như ở vũ trụ ba chiều, có thể nguyện tuân thủ ta Dương Diệp xây chi trật tự ?"

Nghe vậy, phía dưới hầu như hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả dồn dập quỳ xuống lạy, "Chúng ta nguyện ý ."

Dương Diệp trước mặt, cái kia Diêm Khô hướng về phía Dương Diệp làm một lễ thật sâu, "Chúng ta nguyện cùng người cộng đồng thủ hộ vũ trụ ba chiều, cộng đồng đối mặt cái kia tối cường thiên mệnh!"

Dương Diệp bên hông, Kiếm Tổ khẽ run lên, làm như xảy ra có chút biến hóa .

Dương Diệp kỳ thực cũng không biết, cái gọi là trật tự, cũng không phải một bước mà thành, mà hắn chi trật tự kiếm đạo, đang ở từng điểm từng điểm hoàn thiện

Một cái người thành lập trật tự, điểm ấy, cũng không có gì lợi hại chi chỗ, tất cả mọi người cam tâm tình nguyện tuân thủ cái này trật tự, đây mới thật sự là trật tự!

Lại danh chúng sinh trật tự!

------oOo------

Chương 2791: Đến, Lấn Phụ Ta!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Mà Dương Diệp trật tự kiếm đạo, vừa mới thành hình, cách chân chính chúng sinh kiếm đạo còn có một chút khoảng cách .

Bất quá, lấy trước mắt đến xem, thành tựu chân chính trật tự, đối với hắn mà nói, chỉ là vấn đề thời gian .

Dương Diệp bằng lòng không thể nghi ngờ cho những thứ này vũ trụ bốn chiều cường giả một con đường sống, tuy là những thứ này vũ trụ bốn chiều đều không sợ chết, thế nhưng, không có nghĩa là bọn họ muốn chết . Nếu như có thể sống, cái kia tự nhiên là tốt nhất!

Đối với Dương Diệp, những thứ này vũ trụ bốn chiều cường giả vẫn là tràn đầy cảm kích .

Bởi vì Dương Diệp có năng lực giết hắn nhóm, nhưng là lại không có làm như vậy!

Dương Diệp nhìn phía dưới những thứ kia vũ trụ bốn chiều cường giả, khá hơi xúc động .

Nếu là lúc trước, hắn thật hội tàn sát những thứ này người . Bởi vì hắn muốn chém tận giết tuyệt, muốn không để lại hậu hoạn .

Nhưng là bây giờ, hắn rất tinh tường, nếu như hắn làm như vậy, hắn trật tự chi đạo sẽ biến vị . Hơn nữa, vũ trụ ba chiều cũng sẽ có người càng ngày càng nhiều chết. Dù sao, hắn Dương Diệp không có biện pháp làm được một người giết mấy triệu . Đặc biệt, như những thứ này vũ trụ bốn chiều cường giả dồn dập tự bạo, cái kia đối với Vĩnh Hằng chi giới cùng với toàn bộ vũ trụ ba chiều mà nói, không thể nghi ngờ là một hồi đại tai nạn .

Sát lục, cũng có thể giải quyết vấn đề, thế nhưng, không thể giải quyết vấn đề căn bản . Hơn nữa, Diêm Quân dùng chết đi làm cho hắn hiểu nàng kia đạo, nàng kia thực lực ... Điểm này, hắn chính là không thể sơ sót .

Mấy triệu sinh linh, cũng không nhiều, vũ trụ ba chiều, cho phép xuống! Đồng thời, hắn cũng hy vọng dùng vũ trụ bốn chiều những thứ này cường giả vội tới vũ trụ ba chiều nhân một cái cảnh kỳ .

Vũ trụ bốn chiều sở dĩ vong, liền là bởi vì bọn họ vũ trụ bị chính bọn hắn chơi không có .

Vũ trụ ba chiều nếu như cũng không quý trọng thế giới này, tùy ý phá hư, cuối cùng cũng có nhất thiên cũng sẽ rơi vào một cái không chỗ nào có thể đi hạ tràng . Ngoại trừ này bên ngoài, có những thứ này vũ trụ bốn chiều cường giả tồn tại, vũ trụ ba chiều càng thêm hội đoàn kết, đặc biệt nếu có nhất thiên hắn không có ở đây nói, hắn tin tưởng, vũ trụ ba chiều nhất định sẽ không giải tán, tương phản, bọn họ hội càng thêm đoàn kết ôm thành đoàn cùng một chỗ!

Nhân loại tại hòa bình thì yêu mến tự giết lẫn nhau, thế nhưng, ở có cường đại kẻ thù bên ngoài lúc, bọn họ vẫn có thể đoàn kết nhất trí!

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt Diêm Khô, "Các ngươi liền lưu lại nơi này Vĩnh Hằng Quốc Độ, ta sẽ vì các ngươi chèo một cái khu vực, các ngươi cùng vũ trụ ba chiều cường giả tạm thời xa nhau!"

Vũ trụ bốn chiều cùng vũ trụ ba chiều vừa mới tử chiến, hiện tại sẽ bọn họ hòa bình bộ dạng chỗ, nhất định là khó khăn, tốt nhất biện pháp chính là hai cái vũ trụ tách đi ra .

Diêm Khô gật đầu, " Được !" Bọn họ cũng không muốn cùng vũ trụ ba chiều cường giả cùng nhau, dù sao phía trước song phương vẫn còn ngươi chết ta sống!

Dương Diệp bấm tay một điểm, cái kia Diêm Quân lưu cho hắn cái kia Diêm Ma giới rơi vào Diêm Khô trước mặt, "Diêm Khô, này giới cho ngươi!"

"Chuyện này. .." Diêm Khô không hiểu nhìn Dương Diệp .

Dương Diệp nói: "Chính các ngươi làm chính mình chủ nhân, bất quá, các ngươi ở nơi này vũ trụ ba chiều sinh tồn, nhất định phải tuân thủ ta ở vũ trụ ba chiều thiết lập một ít quy tắc, chi sau ta sẽ nhường tới nói cho các ngươi biết những thứ này quy tắc, bất kể là các ngươi, vẫn là vũ trụ ba chiều, nếu là có người dám phạm quy tắc thì, dám ở vùng vũ trụ này xằng bậy, ta đều sẽ không thủ hạ lưu tình ."

Diêm Khô gật đầu, "Minh bạch . Thế nhưng ..."

Vừa nói, hắn đem cái kia Diêm Ma giới đưa tới Dương Diệp trước mặt, "Này giới hãy để cho các hạ đảm bảo cho thỏa đáng ."

" Hử ?" Lần này, là Dương Diệp có chút không hiểu .

Diêm Khô nói: "Này giới sở hữu hai cái trận pháp, hai cái này trận pháp chi uy lực, cũng có thể hủy thiên diệt địa, đặc biệt ở chúng ta cái thế giới kia bên trong, cái kia trận một ngày thôi động, càng là vô cùng kinh khủng . Này giới ở lão hủ trong tay, lão hủ sợ tộc nhân khó tránh khỏi sẽ có chút khác cách nghĩ ."

Dương Diệp nhìn thật sâu liếc mắt Diêm Khô, kỳ thực, hắn cho cái này Diêm Khô nhẫn, là một cái thăm dò, hắn muốn nhìn một chút cái này Diêm Khô có hay không khác một ít cách nghĩ, nếu có, hắn hội không chút do dự trước đổi một cái người đến làm cái này vũ trụ bốn chiều người dẫn đầu .

Hiện tại xem ra, đối phương chắc là đã đoán sai hắn cách nghĩ .

Cái này lúc, Diêm Khô lại nói: "Các hạ yên tâm, ta chi tộc nhân, đã chết bảy tám phần, liền tộc trưởng cũng chết, thêm trên ngoài có thiên mệnh, đối với ta chờ mà nói, có thể sống hạ là được rồi . Khác cách nghĩ, thật không có . Đương nhiên, chắc chắn năm sau sự tình lão hủ không dám hứa chắc, bất quá, lão hủ ở nhất thiên, ta vũ trụ bốn chiều vĩnh viễn không khơi mào chiến tranh, đồng thời biết dùng sinh mệnh tới bảo vệ cái này vũ trụ ba chiều ."

Vừa nói, ánh mắt của hắn rơi vào cái viên này Diêm Ma giới chi lên, "Vũ trụ bốn chiều chi trận pháp, là chúng ta Diêm Ma bộ tộc năm đó bí mật thành lập, mục đích là vì đối kháng thiên mệnh, cái kia trận pháp là ta vũ trụ bốn chiều sau cùng thủ đoạn, bởi vì một ngày trận pháp khởi động, vũ trụ bốn chiều bỏ mình . Mà hiện nay, chỉ có các hạ có thể xúc động cái kia trận pháp, thêm trên cái kia thiện linh, cái kia trận pháp uy lực có thể được nhất đại hóa . Ta nghĩ, cái kia trận pháp đối với các hạ sẽ phải có trợ giúp!"

Dương Diệp thu hồi chiếc nhẫn kia, "Vũ trụ bốn chiều nhưng còn có người ?"

Diêm Khô gật đầu, "Có!"

]

Dương Diệp nhíu mày, "Nhiều thiếu ?"

Diêm Khô nhẹ giọng nói: "Không biết . Rất khó làm được mọi người dời đi, đặc biệt những thế lực kia nhỏ yếu người, chúng ta cũng bất lực ."

Dương Diệp nói: "Bọn họ đều sẽ chết, đúng không ?"

Diêm Khô gật đầu, "Thiên mệnh kiếm đi qua chúng ta vũ trụ hai lần, hai lần đều cho chúng ta vũ trụ tạo thành hủy diệt tính tai nạn, thế giới kia chống đỡ không được bao lâu . Còn vũ trụ bốn chiều một ít sinh linh, chúng ta cũng không phải không muốn cứu ... Mà là không pháp cứu, phía trước chúng ta tới vũ trụ ba chiều, là tới đánh giặc, thực lực bọn hắn yếu, mang trên bọn họ, bọn họ chết nhanh hơn ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đi cứu một chút đi ."

Diêm Khô nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Vũ trụ ba chiều rất lớn, không thiếu các ngươi điểm này người ."

Diêm Khô lần nữa hướng về phía Dương Diệp làm một lễ thật sâu, "Đa tạ!"

Tự đáy lòng cảm tạ!

Dương Diệp gật đầu, "Ta với ngươi cùng nhau đi, cũng thuận liền nhìn vũ trụ bốn chiều ."

Diêm Khô gật đầu, cứ như vậy, Diêm Khô mang theo Dương Diệp cùng một đám vũ trụ bốn chiều mệnh kỳ cường giả đi trước vũ trụ bốn chiều .

Rất nhanh, đoàn người đã tới cái kia vũ trụ bốn chiều, ở cái kia vũ trụ bốn chiều bên trong, Dương Diệp lại thấy được trước đây đã gặp tòa kia huyền không chi thành .

Diêm Khô mang theo Dương Diệp tiến nhập cái kia thành trung, thành bên trong còn có rất nhiều sinh mạng khí tức, mà thành bên trong rất loạn, phi thường vô cùng loạn, khắp nơi đều có chém giết, cướp đoạt, hành hạ đến chết, gian dâm ...

Làm một thế giới là ngày tận thế thời điểm, khi đó, mọi người hội tuyệt vọng, trong tuyệt vọng mọi người, hội điên cuồng thả ra chính mình hắc ám một mặt .

Một cái người, có thể rất hiền lành, thế nhưng, hắn cũng có thể ác tới cực điểm .

Nhìn một màn trước mắt này màn, hắn nghĩ tới rồi vũ trụ ba chiều, phía trước vũ trụ ba chiều, cũng là như vậy, cả thế giới tan vỡ, ở cái kia loại hoàn cảnh, cường giả có năng lực tự vệ, thế nhưng người yếu đâu?

Bất kỳ một cái nào thế giới đều là như đây, chiến tranh bạo nổ phát, chết vĩnh viễn là người yếu . Những thứ kia có quyền thế có thực lực người, bọn họ có rất nhiều phương pháp có thể sống .

Loạn thế mạng người rẻ như chó!

Rất nhanh, rất nhiều vũ trụ bốn chiều sinh linh dồn dập đi tới Diêm Khô cùng Dương Diệp đám người trước mặt .

Những sinh linh này nhãn trung, là sợ hãi, cũng là tuyệt vọng!

Bọn họ biết, mình là chắc chắn phải chết, bọn họ cũng muốn rời đi nơi này, thế nhưng, bọn họ cũng không dám đối với Diêm Khô đám người động thủ . Cho nên, trong mắt bọn họ là tuyệt vọng .

Vũ trụ bốn chiều sinh tồn pháp tắc cùng vũ trụ ba chiều sinh tồn pháp tắc cũng không có gì không giống với!

Người yếu mặc cho số phận!

Tỷ như cái kia thiên mệnh, nàng nhất niệm là được làm cho cái này vũ trụ bốn chiều vạn vạn sinh linh chết đi, không chỉ có vũ trụ bốn chiều, coi như là vũ trụ ba chiều cũng là như đây.

Không có người có thể ngăn được nàng, vạn vật thương sinh chi sinh tử, đều là ở nàng một ý niệm!

Diêm Khô nhìn về phía Dương Diệp, "Những thứ này người, tâm tính đã rối loạn ."

Những thứ này đều là vũ trụ bốn chiều người, nếu như có thể mà nói, hắn tự nhiên là muốn cứu, thế nhưng, những thứ này người bởi vì sợ hãi, tâm tính đã loạn, bây giờ những thứ này người, chuyện gì đều làm được!

Hắn có ý tứ là, không cứu .

Những thứ này người đi vũ trụ ba chiều, cũng không là một chuyện tốt . Thậm chí khả năng làm ra rất nhiều chuyện bưng, phá hủy hiện tại hắn nhóm thật vất vả có được hòa bình .

Dương Diệp nhìn thoáng qua bốn phía, ánh mắt của hắn có thể chứng kiến toàn bộ thành bên trong tất cả, rất nhanh, thanh âm hắn như tiếng sấm vậy tự thành trung truyền ra đến, "Người thiện ta không lấn, thành trung người, phàm là không có sát nhân, không có gian dâm, không có tác loạn người, đều có thể cùng ta chờ rời đi!"

Nghe được đạo thanh âm này, thành bên trong vô số người dồn dập hướng Dương Diệp chờ vị trí nhìn lại, rất nhanh, vô số người hướng Dương Diệp đám người bên này vây quanh, một ít đầu não ngất đi càng là sẽ đối Dương Diệp đám người động thủ .

Bất quá, những thứ kia muốn động thủ, còn không có tới gần Dương Diệp chính là trực tiếp bị cái kia Diêm Khô tiêu diệt!

Ở giết vài cái người chi về sau, rất nhiều người dần dần bình tĩnh lại, ngay sau đó, trong mắt bọn họ hung lệ biến thành khẩn cầu .

Dương Diệp không nhìn ánh mắt của những người đó, hắn nhìn về phía Diêm Khô, Diêm Khô gật đầu, "Ta tới chọn, không sẽ chọn lầm người ."

Dương Diệp gật đầu .

Hắn Dương Diệp không phải là cái gì kẻ ba phải, không biết cái gì đều đi cứu, mà có vài người cũng không nên đi cứu, không chỉ có không nên đi cứu, hắn còn đem bên ngoài chém giết . Thế nhưng, cũng có chút người là vô tội, những thứ kia ở loạn thế còn như trước bảo trì cùng với chính mình bản tính, không đi gian dâm tàn sát người.

Người tốt cùng phần tử xấu, không nên đạt được cùng một loại kết cục .

Hắn trật tự, phân thiện ác!

Thiện chính là thiện, ác chính là ác, mà hắn Dương Diệp chính là muốn trợ giúp những thứ này thiện người, đối với những thứ kia ác người, hắn Dương Diệp chính là muốn chèn ép! Không phục, tới làm hắn!

Ở Dương Diệp nghĩ đến trật tự phân thiện ác cái này nhất chớp mắt, hắn vẫn chưa phát hiện, kiếm trong tay hắn kỳ thực nhẹ nhẹ run rẩy, rất nhẹ, nhẹ đến Dương Diệp đều không có cảm giác được .

Trật tự bao hàm tình, hữu tình, vô tình, đúng hay sai, là cùng không phải, thiện và ác ...

Dương Diệp xoay người rời đi, mà Diêm Khô tắc thì bắt đầu thí sinh, lấy hắn cùng với những thứ kia mệnh kỳ cường giả năng lực, bọn họ liếc mắt qua là có thể phân biệt rõ ràng người nào phía trước giết người, cùng với những người này tâm tính .

Một canh giờ về sau, vô số người đi tới thành bên ngoài, nhân số vẫn có chút nhiều, mấy trăm ngàn là có đấy!

Mà thành bên trong, vô số người nhìn chăm chú vào thành bên ngoài người, trong mắt những người này không che giấu chút nào lấy sát ý cùng không cam, còn có phẫn nộ!

"Không công bình!"

Ở nơi này lúc, một giọng nói tự tường thành chi trên vang lên, ngay sau đó, một người đàn ông nhảy hạ thành, hắn căm tức nhìn Dương Diệp, "Loạn thế hàng lâm, cường giả sinh tồn, cái này có gì sai ? Dựa vào cái gì bọn họ những thứ này người yếu có thể đi với các ngươi, mà chúng ta không được ?"

Diêm Khô nhíu mày, đang muốn xuất thủ, Dương Diệp cũng là lắc đầu, ngăn trở Diêm Khô, hắn nhìn về phía nam tử kia, một bên Diêm Khô nói: "Người này phía trước giết 107 người, tranh đoạt đại lượng tinh thạch, tay hắn xuống, còn có một đám người ."

"Chúng ta chỉ là vì sinh tồn!" Nam tử kia đột nhiên rống giận .

Dương Diệp nhìn thẳng nam tử kia, "Vì sinh tồn, cho nên phải sát nhân ? Bởi vì ngươi mạnh, ngươi liền có thể coi rẻ so với ngươi yếu ?"

Nam tử gằn giọng nói: "Đây có gì sai ?"

Dương Diệp đột nhiên bấm tay một điểm, hai sợi kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Xuy xuy!

Nam tử kia còn chưa phản ứng kịp hai cái tay cánh tay chính là bay ra ngoài!

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ta mạnh hơn ngươi, nhưng về sau, ta nhìn ngươi khó chịu, hiện tại, ngươi có gì cảm tưởng ?"

Nam tử kia khuôn mặt sắc dữ tợn đáng sợ .

Dương Diệp đi tới nam tử kia trước mặt, "Ác nhân lấn phụ thiện lương người, không có gì tài ba, có bản lĩnh, lấn phụ so với ngươi càng ác người ."

Vừa nói, hắn chỉ chỉ chính mình, "Đến, lấn phụ ta!"

....

------oOo------

Chương 2792: Thời Cổ Ác Thú!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Dương Diệp trước mặt, nam tử kia khuôn mặt sắc khó coi tới cực điểm!

Lấn phụ ?

Hắn vừa rồi còn chưa kịp phản ứng, chính mình hai cánh tay liền đã bị chém đứt ..

Làm sao lấn phụ ?

Dương Diệp không có ở cùng nam tử bức bức cái gì, hắn xoay người rời đi .

Thế giới này, rất nhiều người đều chỉ hội bắt nạt kẻ yếu . Đối mặt so với hắn yếu, hắn ngưu bức không được, đối mặt mạnh hơn hắn, hắn hội kinh sợ còn giống con chó!

Cứ như vậy, ở huyền không chi thành vô số người nhìn kỹ xuống, Dương Diệp đám người biến mất ở bọn họ trong tầm mắt .

Ở Dương Diệp đám người tiêu thất về sau, phía trước bị Dương Diệp chém tới hai cánh tay nam tử kia đột nhiên quay đầu, cái này lúc, mấy đạo nhân ảnh đã tự thành trên vọt xuống tới, sau một khắc, nam tử kia còn chưa phản ứng kịp chính là đã bị đánh thành cặn bã!

Một người trong đó nhặt lên nam tử kia Nạp Giới, nhưng sau đó xoay người rời đi!

Theo Dương Diệp đám người rời đi, thành bên trong vẫn chưa hòa bình xuống, ngược lại là tranh đấu càng kịch liệt . Chỉ bất quá, thân phận có chút chuyển biến, những thứ kia đã từng lấn phụ người yếu người, lúc này biến thành người yếu bị người lấn phụ!

Dương Diệp đám người xuyên qua mịt mờ tinh không, đi tới vũ trụ ba chiều, những thứ này người, Dương Diệp đều là đưa hắn nhóm an bài ở Vĩnh Hằng Quốc Độ, đồng thời làm cho bọn họ về Diêm Khô quản .

Vĩnh Hằng Quốc Độ đất nước này ngày sau nhất định có thể khôi phục, cái kia lúc, hắn mới sẽ để cho Vĩnh Hằng chi giới nhân vào ở

Vĩnh Hằng Quốc Độ, còn hai cái vũ trụ quan hệ, hắn tin tưởng, song phương cũng sẽ không gây sự tình!

Đang làm sự tình, tất cả mọi người thật muốn chơi xong!

Hơn nữa, bên ngoài còn có một thiên mệnh cùng thần bí nhân!

Bây giờ vũ trụ ba chiều, là tất cả người duy nhất nơi an thân .

Không có ai muốn mất đi cái này nơi an thân!

Nguyên nhân đây, Dương Diệp cũng không lo lắng hai cái vũ trụ nhân bộ dạng chỗ .

Hắn hiện tại muốn lo lắng, là cái kia thiên mệnh!

Cái kia theo lúc đó có khả năng đối với vũ trụ ba chiều xuất thủ thiên mệnh!

Ở nơi này lúc, Dương Diệp cùng hắn bên cạnh những thứ kia vũ trụ bốn chiều mệnh kỳ cường giả dồn dập ngẩng đầu, ở ánh mắt của bọn họ bên trong, cũng chính là cái kia tinh không sâu chỗ, tinh không đột nhiên run rẩy động!

Có tình huống!

Dương Diệp nhíu mày, thân hình hắn run lên, đi tới tinh không bên trong, hắn nhìn về phía cái kia tinh không sâu chỗ, hắn cảm nhận được một đạo khí tức cường đại!

Cái này lúc, Diêm Khô cũng tới đến rồi bên cạnh hắn .

Diêm Khô trầm giọng nói: "Là cái kia thần bí nhân ?"

Dương Diệp nhìn thoáng qua Diêm Khô, "Ngươi biết thân phận của hắn ?"

Diêm Khô lắc đầu, "Không biết . Ban đầu tộc trưởng nên biết ."

Dương Diệp hơi trầm ngâm, sau đó nói: "Ngươi trở lại Vĩnh Hằng Quốc Độ xử lý các ngươi một chút chuyện tình, ta!"

Nói xong, hắn người đã hóa thành một luồng kiếm quang biến mất ở tinh không sâu chỗ .

Tinh không bên trong, Diêm Khô nhìn xa chỗ Dương Diệp bối ảnh, chau mày .

Bình tĩnh mà xem xét, hắn hiện tại cũng không muốn Dương Diệp xảy ra chuyện gì tình, Dương Diệp nếu như gặp chuyện không may, toàn bộ vũ trụ ba chiều đang ở cũng không có người có thể cùng cái kia thiên mệnh chống lại . Bất quá, hắn cũng tinh tường, cho dù là Dương Diệp, sợ là cũng khó mà cùng cái kia thiên mệnh đối kháng!

Vũ trụ bốn chiều cơ bản đã nguội, vũ trụ ba chiều tương lai, thì nhìn nữ nhân kia nghĩ như thế nào!

Dương Diệp ngự kiếm xuyên qua mịt mờ tinh không, rất nhanh, hắn ngừng lại, ở trước mặt hắn không xa chỗ, có một đạo không gian thật lớn nứt khe, mà cái kia nứt khe bên trong, từng đạo khí tức kinh khủng không ngừng tràn ra tới!

Những khí tức kia, Dương Diệp cũng không xa lạ, bởi vì Nhị Nha trước đây chính là loại khí tức này!

]

Bên trong là cái gì ?

Dương Diệp chân mày cau lại, đang muốn đi vào, ở nơi này lúc, một đầu toàn thân tản ra lửa cháy hừng hực đại yêu đột nhiên vọt ra, đầu này đại yêu, có điểm giống trong truyền thuyết Phượng Hoàng, chỉ bất quá, người thượng tán phát khí tức phi thường tà ác, không giống như là Thụy Thú .

Mà con đại yêu, chính là tiền sử thời đại Bất Tử Thương Phượng!

Bất Tử Thương Phượng bay lượn tinh không, bên ngoài chỗ đi qua không gian trực tiếp bị nó ngọn lửa trên người đốt cháy thành hư vô, cái kia hỏa diễm mạnh, tuyệt không so với bị Tiểu Bạch thu phục cái kia hỏa diễm thần lôi yếu!

"Đây là cái gì ngoạn ý ?" Phía dưới, Dương Diệp chân mày gắt gao nhíu lại .

Đầu này đại yêu thực lực, ít nhất là phá mệnh kỳ!

Cái kia thần bí nhân làm ra ?

Dương Diệp nhìn về phía đen nhánh kia nứt khe bên trong, xuyên thấu qua nứt khe, hắn mơ hồ thấy được một ít cây cột, còn có một vài người, mà những người này đều là hắn quen thuộc, chính là cái kia thần bí nhân đám người!

Ở nơi này lúc, cái kia bay lượn tinh không trong Bất Tử Thương Phượng đột nhiên cúi đầu nhìn về phía phía dưới Dương Diệp, sau một khắc, nó trực tiếp tự tinh không bên trong lao xuống mà xuống.

Phía dưới, Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải hắn run lên, một thanh kiếm phóng lên cao .

Không trung, Kiếm Tổ hóa thành kiếm quang trực tiếp chém vào cái kia Bất Tử Thương Phượng chi lên.

Ầm!

Cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp cái này một kiếm bức cho dừng ở không trung, thế nhưng, Dương Diệp Kiếm Tổ cũng là trực tiếp bắt đầu cháy rừng rực!

Đốt cháy tất cả!

Phía dưới, Dương Diệp trong tay lần nữa xuất hiện một thanh kiếm, không trung, cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, chuyển chớp mắt, một đạo hỏa diễm tự không trung hướng Dương Diệp nổ bắn ra mà đến!

Cái kia nhiệt độ của ngọn lửa trực tiếp làm cho cả phiến tinh không cũng vì đó hư ảo!

Nhiệt độ thật sự là quá cao!

Mảnh thế giới này căn bản không chịu nổi nhiệt độ của nó!

Nhìn thấy cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng xuất thủ lần nữa, Dương Diệp trực tiếp nổi giận . Cho thể diện mà không cần a!

Dương Diệp nâng kiếm phóng lên cao, không trung, Dương Diệp một kiếm chém về phía cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng .

Ầm!

Vô số hỏa diễm tự không trung chấn động ra đến, mà cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm chém lui đủ số túc nghìn trượng xa, chẳng qua Dương Diệp cũng hướng lui về sau hơn ngàn trượng, không chỉ có như đây, quanh người hắn da thịt có chút cháy đen, chẳng qua ở Hồng Mông Tử Khí trị liệu xuống, trong chốc lát chính là khôi phục thành nguyên bản dáng dấp!

Mà ở cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng đỉnh đầu, xuất hiện một đạo dài đến mấy trượng vết kiếm, bên trong chảy ra huyết không giống như là huyết, càng giống như là nham tương!

Bị Dương Diệp một kiếm chấn thương, giờ khắc này, cái kia Bất Tử Thương Phượng triệt để nổi giận . Sẽ xuất thủ lần nữa, mà lúc, một giọng nói đột nhiên từ cái này nứt khe bên trong truyền đến, "Ngươi không giết được hắn!"

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đạo hắc ảnh đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt không xa chỗ .

Chính là cái kia thần bí nhân!

Thần bí nhân nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Chúc mừng, vũ trụ bốn chiều cũng bị các hạ bỏ vào trong túi!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua thần bí nhân, "Ngươi muốn làm cái gì!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Yên tâm, hiện tại ta đối với vũ trụ ba chiều cùng ngươi cũng không có ác ý, chúng ta cùng chung địch nhân, là cái kia thiên mệnh!"

Dương Diệp cười khẽ, "Thế nào, là muốn nói chuyện hợp tác sao?"

Thần bí nhân lắc đầu, "Tuy là ngươi ta có cùng chung địch nhân, thế nhưng, ngươi ta lẫn nhau thấy ngứa mắt, hợp tác vẫn là miễn . Bất quá, ta hy vọng, giữa chúng ta không dùng tại tiếp tục tiếp tục tranh đấu, ngươi cảm thấy thế nào ?"

Dương Diệp cười nói: "Cái này muốn lấy quyết ngươi, phải biết, ta vẫn luôn là một cái yêu thích hòa bình người . Các ngươi không gây sự tình, ta cũng sẽ không tới làm các ngươi!"

Thần bí nhân khẽ gật đầu, "Yên tâm, ta bây giờ đối với vũ trụ ba chiều cùng ngươi, thật không có hứng thú!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua thần bí nhân, nhưng sau hắn chỉ chỉ cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng, "Quản tốt ngươi những thứ này cái gì đại yêu, đừng làm cho chúng nó tới vũ trụ ba chiều, không phải, ta nhất định sẽ bắt bọn nó đầu chặt xuống!"

"Làm càn!"

Tinh không bên trong, cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng đột nhiên rống giận, ngay sau đó, nó không nhìn cái kia thần bí nhân, phi thẳng đến phía dưới Dương Diệp vọt tới, bên ngoài chỗ đi qua không gian trong nháy mắt bị đốt cháy, dù cho là trở thành không gian lỗ đen chi sau vẫn như cũ đốt cháy!

Cái kia hỏa diễm mạnh, đương thế hiếm thấy!

Phía dưới, Dương Diệp diện vô biểu tình, làm cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng đi tới đỉnh đầu hắn mấy trăm trượng lúc, Dương Diệp bên hông kiếm đột nhiên phóng lên cao, cái này một kiếm, trực tiếp phá khai rồi cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng hỏa diễm!

Ầm!

Cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng trực tiếp bị Dương Diệp cái này một kiếm cho đẩy lui, mà Dương Diệp, tại chỗ bất động!

Kiếm Tổ bay trở về đến rồi trước mặt hắn, làm Dương Diệp cầm Kiếm Tổ cái kia nhất chớp mắt, trường kiếm kia trên hỏa diễm trực tiếp tiêu tan thành mây khói!

Không trung, cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng vẫn chưa muốn dừng tay, đang muốn lần nữa hướng phía dưới Dương Diệp tiến lên, chẳng qua ở nơi này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên nói: "Muốn phải tìm đường chết sao?"

Cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng ngừng lại, nó quay đầu lạnh lùng nhìn thần bí nhân, thần bí nhân đạm thanh nói: "Tuy là không phải năm đó thời đại, thế nhưng, cái này thời đại có chút cũng cũng không có ngươi nghĩ yếu như vậy ."

Cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng không nói gì, thế nhưng nó quanh thân tản mát ra hỏa diễm khí tức cũng là càng ngày càng mạnh, hiển nhiên, vẫn còn có chút không muốn dừng tay! Dù sao vừa rồi ăn Dương Diệp một cái giảm nhiều!

Dương Diệp cũng là không có để ý cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng, hắn xoay người rời đi .

Không trung, cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng gắt gao nhìn chầm chầm xa chỗ rời đi Dương Diệp, cuối cùng, nó vẫn là tuyển trạch muốn động thủ, mà đang ở cái này lúc, phía dưới thần bí nhân đột nhiên nói: "Muốn chết ?"

Theo thần bí nhân thanh âm rơi xuống, một cường đại lực lượng trực tiếp bao phủ ở cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng!

Bất Tử Thương Phượng quay đầu xem xuống phía dưới thần bí nhân, thần bí nhân bên phải tay lòng bàn tay bên trong, xuất hiện một cái đen nhánh vòng xoáy màu đen, bên trong vòng xoáy, là vô tận tinh không!

Cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng hiển nhiên là rất kiêng kỵ, không dám ở động thủ .

Thần bí nhân thu hồi cái kia vòng xoáy màu đen, "Ngươi mới vừa thức tỉnh, thực lực vẫn chưa triệt để khôi phục, lấy hắn thực lực, muốn trảm sát ngươi, cũng không phải là cái gì việc khó . Lại người, hiện tại địch nhân của chúng ta cũng không phải hắn, chính là năm đó chung kết chúng ta cái thời đại kia nữ nhân kia!"

Nữ nhân kia!

Nghe vậy, cái kia đầu Bất Tử Thương Phượng nhãn thần tức thì hung lệ lên .

Ở năm đó, mảnh này vũ trụ ba chiều là chúng nó những thứ này ác thú thiên hạ, cái kia thời đại, nhân loại như con kiến hôi ở tầng dưới chót giãy dụa!

Mà bọn hắn những thứ này ác thú cùng những thứ kia đại yêu, mới là mảnh thế giới này bá chủ!

Nhưng mà, một thiên, một gã nhân loại nữ tử xuất hiện .

Thiên mệnh!

Chính là cái kia tay cầm trường kiếm nữ tử tự tay chung kết thuộc về bọn họ thời đại, mà bọn hắn những thứ này ác thú, như không phải thần bí nhân xuất thủ cứu giúp, cũng đã chết ở nàng kia dưới kiếm!

Bất Tử Thương Phượng trầm mặc khoảng khắc, nhất về sau, nó ngoan ngoãn về tới cái kia nứt khe trong bên trong thế giới, so sánh với mới vừa nhân loại nam tử, nó càng muốn giết vẫn là cái kia thiên mệnh!

Thần bí nhân xoay người đi vào cái kia mảnh nhỏ nứt khe bên trong, mới vừa đi vào, trong đó một cây trụ trên một đầu ác thú đột nhiên trợn mở con mắt, bên ngoài bên trong tròng mắt, giống như một cái biển máu, vô cùng dữ tợn!

Thức tỉnh đầu này ác thú, chính là vài đầu ác thú bên trong tính khí nhất sôi động: Lệ Hổ .

"Nữ nhân kia đâu?" Lệ Hổ gằn giọng nói .

Không chờ thần bí nhân trả lời, cái kia đầu Lệ Hổ đột nhiên chạy ra khỏi nứt khe, nhưng sau bên ngoài không ngừng ở cái kia tinh không bên trong rít gào lăn lộn, "Đáng chết tiện nữ nhân, xuất hiện ta muốn xé xác ngươi!"

Ba chiều cùng bốn chiều chuyện tình, đã giao cho tinh tường, hẳn là liền trong vòng vài ngày kết thúc . Mọi người có thể quan tâm ta vi tín chung hào: Lục soát tìm vi tín chung hào: Thanh Loan sơn lên.

------oOo------

Chương 2793: Chỉ là nàng bắt đầu!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tinh không bên trong, Lệ Hổ không ngừng rít gào lăn lộn, nhưng mà, cũng không có người đáp lại nó .

"Nó nổi điên làm gì ?" Thần bí nhân bên cạnh, cái kia Thụ Vô Biên đột nhiên hỏi .

Thần bí nhân đạm thanh nói: "Năm đó nó bộ tộc kia, cơ hồ bị tàn sát hầu như không còn ."

Thụ Vô Biên khẽ gật đầu, không đang nói cái gì .

Thần bí nhân tay phải nhẹ nhàng đè một cái, xa chỗ tinh không bên trong, cái kia đầu Lệ Hổ làm như cảm nhận được cái gì, xoay người phi thẳng đến thần bí nhân đánh tới!

Thần bí nhân nhíu mày, hắn giơ tay nhẹ nhàng nhất ấn .

Một cái đen nhánh môn đột nhiên xuất hiện ở cái kia đầu Lệ Hổ trước mặt .

Ầm!

Mọi người còn chưa xem rõ ràng, cái kia đầu Lệ Hổ chính là trực tiếp bị chấn động bay ra ngoài, mà cánh cửa kia cũng đã trải qua tiêu thất .

Xa chỗ, cái kia đầu Lệ Hổ kiêng kỵ nhìn thoáng qua thần bí nhân, không dám ở xuất thủ .

Thần bí nhân đạm thanh nói: "Nữ nhân kia nếu như xuất hiện, giết ngươi sợ là không cần một kiếm!"

Lệ Hổ thần sắc dữ tợn, "Năm đó ta cùng nàng đại chiến quá, nàng ..."

"Ngươi cảm thấy nàng vẫn là nàng đã từng ?" Thần bí nhân đột nhiên cắt đứt cái kia đầu Lệ Hổ.

Cái kia đầu Lệ Hổ gắt gao nhìn chằm chằm thần bí nhân, "Ngươi có ý tứ!"

Thần bí nhân cười khẽ, "Cái này vô số năm qua, nàng sẽ không tu luyện ? Nàng sẽ không đề thăng ?"

Nghe vậy, cái kia đầu Lệ Hổ thần sắc tức thì có chút khó coi .

Năm đó nữ nhân kia, liền đã không ai bì nổi, tiếp cận vô địch, như hắn hiện tại biến được mạnh hơn, cái kia được cường đại đến trình độ nào ?

Lệ Hổ lạnh lùng nhìn thoáng qua thần bí nhân, "Nếu như nàng biến được mạnh hơn, chúng ta đây còn đánh cái gì ? Chờ chết là được rồi!"

Nó là ác thú, nó có sự kiêu ngạo của chính mình, có tôn nghiêm của mình, thế nhưng, không có đối mặt quá cô gái kia người, là sẽ không biết cô gái kia kinh khủng . Năm đó nữ nhân kia, bằng vào sức một mình, liền đem cả một tộc tàn sát hầu như không còn . Đương thời thực lực của nàng, liền đã cường đại đến cơ hồ khiến người tuyệt vọng tình trạng . Mà bây giờ, vô số năm quá khứ, nữ nhân kia ...

Thế gian nếu có thần, như vậy tuyệt đối chính là nàng!

Thần bí nhân lắc đầu, "Ngươi, thêm trên Thương Phượng, Ma Long, Yêu Kỳ Lân, Huyền Quy, Thập Vĩ Yêu Hồ, còn có ta, chúng ta cũng không phải không có đánh với nàng một trận lực ."

Lệ Hổ trầm giọng nói: "Ngươi muốn làm cái gì!"

Thần bí nhân phản vấn, "Nếu có cơ hội, ngươi không muốn giết nàng ?"

Lệ Hổ gằn giọng nói: "Tự nhiên nghĩ."

Thần bí nhân gật đầu, "Vậy là được rồi . Các ngươi vài đầu ác thú, thêm trên ta, có thể liều mạng một cái ."

Lệ Hổ trầm giọng nói: "Lúc nào liều mạng!"

Thần bí nhân quay đầu nhìn thoáng qua, "Ngươi trước khôi phục lại trạng thái tột cùng, nhưng sau chờ Yêu Kỳ Lân thức tỉnh!"

Yêu Kỳ Lân!

Nghe vậy, cái kia Lệ Hổ bên trong tròng mắt xuất hiện một màn kiêng kỵ màu sắc .

Đây chính là chỉ cận thứ ác thú chi tổ tồn tại a!

...

Ở bên kia, hai gã nữ tử ngự không đi nhanh .

Chính là Thiên Tú cùng Kỳ Bỉ Thiên!

Hai nữ đã ở mịt mờ tinh không bên trong đi lại rất lâu sau đó .

"Sắp tới sao?" Thiên Tú hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên gật đầu, "Lập tức tới ngay ."

Thiên Tú hỏi, "Muốn tìm cái gì ?"

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Linh Quan!"

Thiên Tú chân mày to cau lại, không hiểu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên .

Kỳ Bỉ Thiên mỉm cười, "Đến rồi cùng ngươi giải thích ."

Hai nữ tốc độ nhanh hơn .

Nửa canh giờ về sau, Kỳ Bỉ Thiên cùng Thiên Tú tiến nhập một viên bỏ hoang tinh cầu, hai nữ rơi xuống đất, đưa mắt nhìn lại, cảnh hoang tàn khắp nơi, cả thế giới một tia linh khí cũng không!

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Thiên Vẫn nơi!"

Thiên Tú nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Cực kỳ lâu trước, nơi này là vũ trụ ba chiều hạch tâm, cũng là cái kia vị thiên đạo sở tại, bất quá, theo cái kia nữ nhân tới nơi đây, cái kia vị thiên đạo bị chém, cho nên, gọi Thiên Vẫn nơi, mà ở trong đó tất cả tất cả đều là hủy ."

Thiên Tú trầm giọng nói: "Thiên đạo như thế nào ?"

Kỳ Bỉ Thiên cười hỏi, "Chỉ phương diện nào ? Thực lực hay là ?"

Thiên Tú nói: "Hành sự ."

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "So hiện nay thiên mệnh, cũng giống như nhau . Ở thế giới của hắn trung, cảm thấy vũ trụ ba chiều chính là hắn một người sở hữu , bất kỳ cái gì lớn lên sinh linh cùng chủng tộc, có đối với hắn tạo thành một tia uy hiếp, đều sẽ bị hắn tiêu diệt!"

Thiên Tú trầm mặc .

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Kỳ thực, bất kể là ai chưởng quản cái vũ trụ này, đều là giống nhau, là người có tư tâm, có tư tâm sẽ bành trướng, hơn nữa, sống càng lâu, bọn họ liền đối với phía dưới sinh mệnh rất coi thường, vạn vật vạn linh sinh tử, ở trong mắt bọn hắn, nhỏ bé dường như hạt cát!"

Thiên Tú ngẩng đầu nhìn về phía phía chân trời sâu chỗ, "Bất kể là thiên đạo vẫn là thiên mệnh, cũng không muốn tồn tại được!"

Kỳ Bỉ Thiên cười ha ha một tiếng, "Đáng tiếc, bất kể là đã từng thiên đạo vẫn là hôm nay thiên mệnh, đều mạnh như thần ."

Vừa nói, nàng hướng xa chỗ bước nhanh .

Thiên Tú trầm mặc khoảng khắc chi về sau, cũng là đi theo .

Ở Kỳ Bỉ Thiên dẫn dắt xuống, hai nữ đi tới một mảnh mịt mờ hải vực, ở cái kia hải vực chính trung tâm, nổi lơ lửng một tòa Thạch Quan .

"Thiên đạo quan tài ?" Thiên Tú hỏi .

Kỳ Bỉ Thiên lắc đầu, "Ta!"

Thiên Tú quay đầu nhìn về phía Kỳ Bỉ Thiên, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Ta bản thể!"

Thiên Tú chân mày to cau lại, "Ngươi không phải người ?"

Kỳ Bỉ Thiên cười nói: "Là người, chỉ bất quá, chỉ có phân nửa . A Tú, giúp ta cùng nhau phá vỡ cái kia Thạch Quan phong ấn ."

Thiên Tú gật đầu, không tiếp tục hỏi cái gì .

Kỳ Bỉ Thiên thân hình run lên, phi thẳng đến tòa kia Thạch Quan vọt tới, ở nơi này lúc, cái kia Thạch Quan đột nhiên kịch liệt run lên, rất nhanh, vài kiếm khí từ cái này Thạch Quan bên trong bắn nhanh mà ra, kiếm khí rất mạnh, cho dù là thời khắc này Kỳ Bỉ Thiên cũng không dám chút nào sơ suất!

Bởi vì cái kia kiếm khí, là năm đó thời kỳ tột cùng thiên mệnh lưu lại!

Kỳ Bỉ Thiên cách khoảng không hướng về phía xa chỗ cái kia vài kiếm quang nhẹ nhàng đảo qua, một con bàn tay khổng lồ từ cái này xa chỗ đảo qua một cái, cái cự thủ này trực tiếp đánh vào chút kiếm quang chi lên, thế nhưng, cái cự thủ này trực tiếp bị những thứ kia kiếm quang cắt thành vô số khối .

Mà lúc, A Tú đột nhiên đã tìm đến, ngay sau đó, một mảnh u quang trực tiếp quét về những thứ kia kiếm quang .

Rầm rầm ...

Ngoài khơi lên, từng đạo cột nước không ngừng phóng lên cao .

Sau một lúc lâu, ở hai nữ liên thủ phía dưới, cái kia vài kiếm quang trực tiếp bị trấn diệt .

Kỳ Bỉ Thiên đi tới cái kia Thạch Quan trước, nàng bấm tay một điểm, cái kia Thạch Quan nắp quan tài trực tiếp bay ra ngoài . Nhìn trong thạch quan hồi lâu, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "A Tú, thay ta thủ một cái!"

Thiên Tú gật đầu .

Kỳ Bỉ Thiên nhảy vào cái kia Thạch Quan bên trong, Thạch Quan kịch liệt run lên, Thạch Quan phía dưới cái kia mảnh nhỏ nước biển trực tiếp bắt đầu lăn lộn .

...

Dương Diệp ly khai mảnh không gian kia nứt khe chi về sau, hắn vẫn chưa trở lại Vĩnh Hằng Quốc Độ, mà là đi tìm kiếm hắc muội, nhưng mà, hắn thất vọng rồi .

Hắc muội, nữ tử váy trắng, toàn bộ đều biến mất không thấy!

Ở vũ trụ bốn chiều cử tộc đến đây Vĩnh Hằng Quốc Độ lúc, các nàng sẽ không có xuất hiện, đương thời hắn đã cảm thấy có chút không bình thường, bởi vì hắc muội cùng nữ tử váy trắng nhưng là một mực ngăn cản vũ trụ bốn chiều.

Mà ở cái kia thời khắc mấu chốt, các nàng tuy nhiên cũng không ở!

Rất không bình thường .

Dương Diệp nhìn lướt qua bốn phía, hắn không có muốn cứ như vậy buông tha, hắn thần thức thi triển ra, rất nhanh, hắn thần thức hướng toàn bộ mịt mờ tinh không lan ra kéo dài đi . Rất nhanh, hắn thần thức thả ra khoảng cách đã sắp đạt được cực hạn!

Dương Diệp có chút thất vọng, đang muốn thu hồi thần thức, ở nơi này lúc, hắn đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, rất nhanh, ở trước mặt hắn ngoài mấy trăm trượng không gian đột nhiên nứt ra, một nữ tử đi ra .

Chính là cái kia hắc muội!

Một bộ quần đen, khuôn mặt sắc vĩnh viễn băng lãnh, không chứa một tia cảm tình!

Hắc muội đi tới Dương Diệp trước mặt, "Làm cái gì ?"

Băng lãnh, trực tiếp!

Dương Diệp cười khổ, "Muốn các ngươi, được chưa!"

Hắc muội lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Ta nhìn ngươi là muốn chết đi!"

Dương Diệp: "..."

Hắc muội quay đầu nhìn về phía xa chỗ vũ trụ ba chiều, "Nàng nhanh muốn động thủ ."

"Các ngươi lão đại ?" Dương Diệp hỏi .

Hắc muội gật đầu .

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ta một mạch không giải khai, nàng vì sao không tự mình động thủ, như nàng tự mình động thủ, bất kể là vũ trụ bốn chiều vẫn là vũ trụ ba chiều, căn bản đỡ không được nàng!"

Hắc muội nhìn thẳng Dương Diệp, "Trước đây hoàn chỉnh ta ở bản thân giải thể chi về sau, chúng ta bốn người bằng lòng thủ hộ vũ trụ ba chiều, nàng cũng đáp ứng rồi trước đây hoàn chỉnh ta. Ngay từ đầu, nàng cũng là làm như vậy, có nàng ở, vũ trụ bốn chiều chẳng bao giờ làm vượt qua lôi trì nửa bước! Thế nhưng, theo thời gian trôi qua, nàng càng ngày càng mạnh . Cường đại đến ... Đã vượt xa trước đây hoàn chỉnh ta."

Nói đến đây, nàng trầm mặc khoảng khắc chi về sau, nhưng sau lại nói: "Nàng bây giờ, chỉ cần nghĩ, tùy thời có thể diệt vũ trụ ba chiều!"

Dương Diệp: "..."

"Sợ ?" Hắc muội đột nhiên hỏi .

Dương Diệp gật đầu, "Có điểm sợ ."

Nói không sợ, là gạt người, cô gái kia thực lực, đã nghịch thiên! Đương nhiên, hư quy hư, không có nghĩa là hắn sẽ kinh sợ . Hắn biết, hắn cùng với cái kia thiên mệnh, chung quy sẽ có một trận chiến!

Một trận chiến này, căn bản không cách nào tránh khỏi!

Hắc muội nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Nàng sẽ không tay diệt vũ trụ ba chiều, thế nhưng, nàng sẽ đích thân tiêu diệt ngươi, còn có vũ trụ ba chiều những thứ kia mệnh kỳ cường giả, nàng sẽ để cho vũ trụ ba chiều tự hủy diệt, cái này chính là nàng mục đích!"

"Vì sao ?" Dương Diệp nhíu mày, có chút không giải khai .

Quần đen nữ tử đạm thanh nói: "Đã từng ta, là sống chi đạo, cũng là nàng đạo, nàng cứu thiên hạ thương sinh, hiểu sinh đạo, thế nhưng, như nàng tự tay tiêu diệt vũ trụ ba chiều, đó chính là ở hủy chính mình đạo, phủ định chính mình đạo, cái kia nàng đã từng lĩnh ngộ sinh đạo sẽ phá hủy . Nhưng như vũ trụ ba chiều là bị người khác tiêu diệt, vậy là bất đồng . Nàng có thể lấy một cái siêu nhiên thị giác đến xem vũ trụ ba chiều hủy diệt, lấy này tới lĩnh ngộ chân chính sinh tử đại đạo . Đương nhiên, nàng sở dĩ bất diệt, cũng có thể là niệm tình năm đó một cái người .... Việc này không cùng ngươi nói, cũng đừng muốn hỏi ."

Nói đến này chỗ, nàng hơi ngừng lại, nhưng sau lại nói: "Nàng dùng vô số thời gian tới lĩnh ngộ sinh đạo, thế gian tất cả đại đạo, chẳng qua sinh tử hai chữ . Một ngày nàng lĩnh ngộ tử đạo, sinh tử lưỡng đạo chân chính đại viên mãn, khi đó nàng ... Liền là chân chánh thần . Không, cho dù là thần cũng không nàng lợi hại ."

Dương Diệp lắc đầu, "Làm cho đông đảo chúng sinh thành tựu nàng đạo ?"

Hắc muội hai tay chậm rãi chặt nắm lại, "Dã tâm của nàng có thể không đơn thuần là như vậy ."

"Có ý tứ ?" Dương Diệp nhìn về phía hắc muội, chân mày cau lại .

Hắc muội nhìn thẳng Dương Diệp, "Dã tâm của nàng rất đại rất lớn, diệt chúng sinh, thành đại đạo, có thể chỉ là nàng bắt đầu!"

Dương Diệp khóe miệng nhỏ bé rút ra, "Ngươi đừng dọa ta ..."

------oOo------

Chương 2794: Bốn nữ tề tụ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Hắc muội lạnh lùng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hù dọa ngươi ? Ngươi cảm thấy ta là ở hù dọa ngươi sao ?"

Dương Diệp cười khổ, "Đại tỷ, vậy ngươi nói cho ta, nàng đến cùng còn có âm mưu gì ?"

Hắc muội lắc đầu, "Ngươi lấy sau thì sẽ biết ."

Dương Diệp cười khổ hơn, "Ta sợ chúng ta không cái thời gian đó ."

Hắc muội trầm mặc khoảng khắc, sau đó nói: "Đi theo ta!"

Nói xong, nàng xoay người rời đi .

Dương Diệp đi theo .

Đối với cái kia thiên mệnh lão đại, hắn tự nhiên là không có bất kỳ hảo cảm nào, thế nhưng đối với cái này hắc muội cùng cái kia nữ tử váy trắng, hắn vẫn rất có hảo cảm .

Hai người xuyên qua mịt mờ tinh không, khoảng chừng một canh giờ về sau, hắc muội mang theo Dương Diệp đi tới nhất chỗ không biết tên thế giới .

Hai người rơi xuống đất, đi tới một tòa núi cao đỉnh núi chi lên.

Ở đỉnh núi kia, Dương Diệp lại gặp được hai người, khi nhìn thấy hai người này lúc, Dương Diệp tức thì ngây ngẩn cả người .

Bởi vì ... này hai nữ chính là cái kia Đồ cùng nữ tử váy trắng!

Ba nữ tề tụ!

Chứng kiến Dương Diệp, nữ tử váy trắng mỉm cười, xem như là chào hỏi, Đồ không có phản ứng gì, rất bình tĩnh .

Dương Diệp thu hồi ánh mắt, quay đầu nhìn về phía bên cạnh quần đen nữ tử, "Nơi này là ?"

Hắc muội đạm thanh nói: "Nguyên Giới . Năm đó thời kỳ tột cùng ta đây mở ra tới một thế giới, nơi đây, là vũ trụ ba chiều kiên cố nhất địa phương, cho dù là thời kỳ tột cùng ta đây, nơi đây cũng có thể chịu được!"

Dương Diệp nói: "Tìm ta tới làm cái gì ?" Hắn có chút ngạc nhiên .

Nữ tử váy trắng đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng quan sát liếc mắt Dương Diệp, cười nói: "Ngươi bây giờ kiếm đạo đạt tới phàm kiếm, ở nơi này toàn bộ vũ trụ ba chiều, có thể nói đã có rất ít đối thủ . Thế nhưng, hết lần này tới lần khác đối thủ của ngươi là nàng, mà nàng, ở rất nhiều rất nhiều năm trước chính là đã đạt được phàm kiếm . Ngươi cùng nàng đối với lên, ngươi căn bản không có bất kỳ ưu thế ."

Dương Diệp nói: "Ta biết ."

Vừa nói, hắn nhìn ba nữ liếc mắt, "Các ngươi có biện pháp đối phó nàng sao?"

"Không nên suy nghĩ nhiều!"

Một bên Đồ đột nhiên nói: "Nàng đã đạt đến một cái trước đó chưa từng có người đạt được qua tầng thứ, muốn đối phó nàng, chỉ có theo chính diện đánh bại nàng, cái gì trận pháp, âm mưu quỷ kế gì, ở trước mặt nàng đều là một truyện cười!"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ba người các ngươi chung vào một chỗ cũng không được sao ?"

Nữ tử váy trắng lắc đầu, "Không được . Phải nói, không đến hai, ba phần mười nắm chặt!"

Vừa nói, nàng xem hướng Dương Diệp, "Chúng ta tuy là không được, thế nhưng, ngươi có thể đi!"

"Ta ?" Dương Diệp cười khổ, "Ta cũng đánh không lại nàng a!"

Hắn đây cũng không phải khiêm tốn, mà là hắn thật đích thực đánh không lại nữ nhân kia! Phía trước hắn liền Sinh Tử Kiếm Vực đều bị ép xuất hiện, nhưng mà như trước không pháp đẩy lui nàng kia hành đạo kiếm, như không phải Tiêu Dao Tử xuất thủ tương trợ, hắn đương thời sợ rằng đã nguội!

Bởi vì hắn đã cảm thụ được, nữ nhân kia là thật không muốn ở chờ đợi!

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Thực lực của ngươi bây giờ tuy là như trước không phải là đối thủ của nàng, thế nhưng, ngươi là tương đối tiếp cận nàng thực lực, là có rất đại cơ hội hướng nàng dựa vào, thậm chí đánh bại nàng!"

Dương Diệp cười nói: "Có gọi hay không qua được ta không biết, bất quá, ta biết, ta nhất định sẽ cùng nàng đánh ."

Hắn cùng với cái kia thiên mệnh trong lúc đó, cuối cùng là sẽ có đánh một trận, điểm này, hắn vẫn luôn rất tinh tường, cũng chưa bao giờ có nghiêu may mắn! Đương nhiên, hắn cũng rất tinh tường, một trận chiến này, khả năng chính là của hắn trận chiến cuối cùng!

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi có tâm tính này, tốt . Lần này tìm ngươi đến, là chúng ta muốn đề thăng kiếm đạo của ngươi cùng sức chiến đấu!"

"Đề thăng kiếm đạo của ta cùng sức chiến đấu ?" Dương Diệp có chút ngạc nhiên, "Như thế nào đề thăng ?"

Nữ tử váy trắng khóe miệng hơi cuộn lên, "Ba người chúng ta cùng nhau!"

Dương Diệp nhìn về phía ba nữ, rất nhanh, hắn có chút minh bạch ba nữ ý tứ .

Đề thăng kiếm đạo cùng sức chiến đấu, đơn giản nhất phương pháp, chính là chiến đấu, mà bây giờ, lấy hắn thực lực, rất khó tìm sàn sàn nhau đối thủ, bất quá, trước mắt ba vị này vừa vặn thích hợp!

Dương Diệp cầm kiếm trong tay, có chút khẩn cấp, "Các ngươi người nào tới trước ?"

"Ta!"

Nói chuyện là hắc muội!

Nữ tử váy trắng mỉm cười, cùng Đồ thối lui đến nghìn trượng bên ngoài .

Hắc muội vươn tay phải ra, ở trong tay nàng, là cái kia Thái U kiếm . Không có bất kỳ lời nói nhảm, hắc muội nhắc tới kiếm hướng phía trước tung bay, một luồng ánh kiếm màu đen giống như một tia chớp chớp mắt tới Dương Diệp trước mặt, tốc độ kia, đã viễn siêu lôi điện!

Xa chỗ, Dương Diệp dáng sừng sững bất động, nội tâm một mảnh yên tĩnh, cũng không phải nói hắn khinh thị quần đen nữ tử, mà là hắn bây giờ kiếm đạo chính là như đây, đối mặt vạn vật tất cả, ta tự bình tĩnh!

Rất nhanh, cái kia sợi ánh kiếm màu đen đến, cái này lúc, Dương Diệp giơ tay lên một kiếm đâm ra, cái này một kiếm tinh chuẩn đâm vào cái kia sợi ánh kiếm màu đen chi lên.

Xuy!

Cái kia sợi ánh kiếm màu đen phi thẳng đến hai bên phân liệt ra đến, Dương Diệp kiếm tiến quân thần tốc, nhắm thẳng vào cái kia hắc muội!

Dương Diệp trước mặt, hắc muội nhìn thẳng về điểm này đi tới trước mặt mình kiếm quang, ở về điểm này kiếm quang đi tới nàng giữa chân mày mấy tấc lúc, một thanh kiếm tự hạ mà trên đâm ra .

Keng!

Theo một đạo thanh thúy tiếng kiếm reo vang lên, Dương Diệp kiếm chếch đi hơn mười tấc, mà lúc, hắc muội đột nghiêng người lấn người mà lên, nàng tay phải cầm kiếm một cái hoành đâm, cái này một kiếm, nhắm thẳng vào Dương Diệp bụng!

Trong nháy mắt phản khách vì chủ!

Dương Diệp hướng lui về sau một bước nhỏ, cái này một bước nhỏ vừa vặn kéo ra hắn cùng với quần đen nữ tử kiếm cách, quần đen nữ tử kiếm ở cách hắn phần bụng mấy tấc thì ngừng lại, cái này mấy tấc, vừa vặn nửa bước chậm khoảng cách!

Một kích không được tay, quần đen nữ tử chân nhọn điểm nhẹ, lập tức hướng bay về sau đi, mà lúc, một luồng kiếm quang đã tới nàng giữa chân mày, kiếm hầu như đều đã để ở tại nàng giữa chân mày! Thế nhưng, chính là kém một tí tẹo như thế!

Hắc muội đột nhiên dừng xuống, thân thể một cái xoay tròn, cùng Dương Diệp kiếm gặp thoáng qua, mà kiếm của nàng đi thẳng tới Dương Diệp hầu chỗ . Lại một lần nữa phản khách vì chủ!

Ở hắc muội hướng phía trước một kiếm đâm ra cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp thân thể hướng phần sau nghiêng, một kiếm kia vẫn không có có thể đâm vào hắn hầu chi lên, tương phản, hắn kiếm đã này hướng về phía hắc muội tay nắm chuôi kiếm!

Cơ hồ là đúng lúc tốt chỗ!

Giờ khắc này, hắc muội thu kiếm đã tới không kịp, thế nhưng, nàng cũng không có thu kiếm, ngược lại là buông lỏng ra kiếm, nhưng sau hướng phía trước một cái bạo đá .

Một cước này mục tiêu, là Dương Diệp khố hạ!

Như đá trúng, lấy hắc muội lực lượng, Dương Diệp sợ là muốn vỡ trứng!

Dương Diệp tự nhiên không dám lấy chính mình đản đản mạo hiểm, hắn hai chân nhẹ nhàng đạp một cái, cả người hướng bay về sau ra nửa trượng khoảng cách, mà hắn cái này vừa lui, làm cho cái kia hắc muội khí thế trong nháy mắt tăng vọt .

Hắc muội tay phải mở ra, cái kia rơi xuống kiếm trực tiếp trở lại trong tay nàng, sau một khắc, nàng cả người hướng xa xa Dương Diệp chợt tàn nhẫn bổ tới!

Cái này vừa bổ, giống như là chẻ củi, đơn giản, trực tiếp, lại bá đạo!

Hắc muội đối diện, Dương Diệp nhíu mày, hắn có chút đánh giá thấp hắc muội thực lực! Hắn thấy, hắn đạt được phàm kiếm chi về sau, hắn thực lực chắc là nếu so với hắc muội các nàng cao hơn không ít, nhưng là bây giờ xem ra, cũng không phải như này!

Thu hồi tâm tư, Dương Diệp lúc này đây không tiến ngược lại thụt lùi, hắn hướng phía trước một cái vội xông, hai tay cầm kiếm chợt bổ tới!

Cứng đối cứng!

Nếu như nói phía trước so đấu là kỹ xảo, như vậy lúc này đây, liều chết chính là lực lượng!

Lưỡng đạo kiếm quang lấy kịch liệt nhất phương thức đụng vào nhau .

Ầm!

Vừa chạm vào mà phân, Dương Diệp cùng hắc muội liên tục chợt lui

. Thế nhưng sau một khắc, cái kia chính đang lui về phía sau hắc muội đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng!

Thái U kiếm!

Thái U kiếm có xuyên toa bất luận cái gì không gian năng lực!

Đột nhiên xuất hiện hắc muội lần đầu tiên làm cho Dương Diệp có một tia cảm giác nguy cơ, mà khi hắn cảm nhận được nguy hiểm một khắc kia, trong tay hắn Kiếm Tổ ẩn chứa kiếm ý khí tức trở nên mạnh mẽ ...

Càng nguy hiểm, càng mạnh!

Cơ hồ là bản năng, Dương Diệp xoay người một kiếm chém hạ!

Ầm!

Cái này một kiếm rơi xuống, trước mặt hắn hắc muội trực tiếp bị chém lui! Nhưng là chính bản thân hắn cũng bị cái này một kiếm làm cho hướng sau liên tục chợt lui! Mà hắc muội cũng là lần nữa quỷ dị xuất hiện ở hắn thân sau , đồng dạng một kiếm đâm về phía phía sau lưng của hắn!

Cái này đột nhiên biến cố, làm cho Dương Diệp hơi biến sắc mặt, bởi vì hắn phát hiện, vừa rồi hắn một kiếm chém lui hắc muội lúc, hắc muội lui về phía sau quá trình bên trong trực tiếp xuất hiện ở hắn thân về sau, mà giờ khắc này, hắc muội phía trước cái kia lui lại, biến thành đi tới, đồng thời hóa thành nàng bùng nổ lực lượng, vừa rồi cái kia một kiếm lực lượng mạnh bao nhiêu, cái này hắc muội lúc này một kiếm này uy lực liền có mạnh bấy nhiêu, hơn nữa còn là tăng thêm hắc muội chính cô ta lực lượng!

Không có suy nghĩ nhiều, Dương Diệp xoay người một kiếm chém xuống.

Ầm!

Hắc muội lần nữa bị hắn một kiếm này lực lượng chém bay, thế nhưng trong nhấp nháy, hắc muội lại xuất hiện ở hắn thân về sau, hơn nữa, trong tay nàng kiếm cái kia lực lượng biến được càng thêm cường đại rồi!

Hắc muội hoàn mỹ mượn hắn lực lượng!

Dương Diệp xoay người lần nữa một kiếm chém xuống, lúc này đây, hắn lực lượng so trước đó càng thêm cường đại .

Lực phá .

Như hắn lực lượng siêu ra hắc muội nhiều lắm, có thể trực tiếp phá hỏng hắc muội một chiêu này! Thế nhưng, hắn thất vọng rồi . Hắc muội không chỉ có tiếp nhận được hắn lực lượng, hơn nữa còn lần nữa mượn hắn lực lượng, nhưng sau xuất hiện ở hắn thân sau ... Một kiếm này lực lượng, so trước đó mạnh không chỉ gấp mấy lần!

Dương Diệp thần sắc là có chút ngưng trọng .

Hắc muội một chiêu này có điểm ngươi mạnh mẽ nàng liền mạnh hơn ý tứ!

Cứ như vậy, này lên kia xuống, Dương Diệp lại bị hắc muội áp chế! Thế nhưng, hắn thân trên tản mát ra khí tức đồng dạng ở càng ngày càng mạnh!

Mỗi một lần hắn bị hắc muội áp chế, hắn kiếm ý khí tức sẽ tăng cường vài phần! Mà hắc muội đồng dạng như đây, Dương Diệp lực lượng mạnh hơn, nàng liền càng mạnh!

Hai người có điểm tương tự!

Xa chỗ, nữ tử váy trắng bên cạnh, Đồ đột nhiên nói: "Ngươi cảm thấy người nào không kiên trì nổi trước ?"

Nữ tử váy trắng nhẹ giọng nói: "Hắc muội ở vũ trụ bốn chiều chiến đấu vô số năm, nàng ý thức chiến đấu cùng chiến đấu kỹ xảo là vượt qua hắn!"

"Hắn không có phần thắng ?" Đồ hỏi .

Nữ tử váy trắng cười nói: "Ngươi nói!"

Đồ nhìn về phía xa xa Dương Diệp cùng hắc muội, "Hắn hiện tại mạnh nhất nhất chiêu, chính là sinh tử quyết, làm hắc muội đưa hắn bức đến Sinh Tử Cảnh lúc, hắn một kiếm quyết sinh tử, uy lực hội trước nay chưa có cường đại ."

Nữ tử váy trắng cười hỏi, "Sau đó thì sao ?"

Đồ nói: "Nhưng sau ... Hắc muội nếu là có thể tiếp nhận được cái kia một kiếm, đồng thời mượn một kiếm kia lực lượng, hắn liền thua rồi . Như không thể thừa nhận, nàng liền thua rồi!"

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, hiển nhiên là tán thành Đồ.

"Không! Nàng thua rồi!"

Ở nơi này lúc, không xa chỗ đột nhiên truyền đến một giọng nói .

Đồ hai mắt híp lại, quay đầu, xa chỗ, một gã người xuyên chay váy nữ tử chậm rãi mà tới.

Người đến, chính là cái kia đám mây tối cường thiên mệnh!

------oOo------

Chương 2795: Đạo pháp tự nhiên!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tới người cũng không phải là bản thể, chỉ là một luồng phân thân!

Cho dù là phân thân, nữ tử váy trắng cùng Đồ cũng không dám khinh thường .

Bất quá, hai nữ vẫn chưa xuất thủ .

Không có chút ý nghĩa nào xuất thủ!

Chay váy nữ tử cũng không có quản nữ tử váy trắng cùng Đồ, nàng ánh mắt rơi vào không xa chỗ Dương Diệp cùng hắc muội thân lên, "Các ngươi bỏ quên một điểm ."

"Xin lắng tai nghe!" Đồ đạm thanh đạo.

Chay váy nữ tử cười nói: "Hắc muội lực lượng, là bởi vì hắn lực lượng mà mạnh mẽ, nàng là dựa vào mượn hắn lực lượng tài năng đủ áp chế hắn, mà lực lượng, cũng không phải là nàng bản thân, nói trắng ra là, nàng sở dĩ như này cường đại, là bởi vì Dương Diệp như này cường đại . Hắn một ngày minh bạch điểm này, nàng liền thất bại ."

Mượn lực!

Nghe vậy, nữ tử váy trắng cùng Đồ nhìn về phía xa xa Dương Diệp cùng hắc muội .

Như chay váy nữ tử nói, hắc muội một mực mượn lực, nàng lợi dụng Thái U kiếm tính đặc thù, mượn Dương Diệp lực lượng đối phó

Dương Diệp! Có thể nói, Dương Diệp không phải là bị hắc muội áp chế, mà là bị chính mình áp chế!

Ở nơi này lúc, xa xa hắc muội bị Dương Diệp một kiếm đẩy lui chi về sau, nàng lần nữa mà quỷ dị xuất hiện ở Dương Diệp sau lưng, cái này một kiếm, so trước đó càng thêm cường đại rồi!

Dương Diệp xoay người, mà lần này, hắn vẫn chưa xuất kiếm, làm cái kia Thái U kiếm đi tới trước ngực hắn cái kia nhất chớp mắt, hắn cầm kiếm dọc tại trước ngực mình .

Kiếm tới!

Ầm!

Dương Diệp trực tiếp bị đẩy lui mấy trăm trượng, mà hắc muội trước sau như một, lần nữa xuất hiện ở hắn sau lưng, Dương Diệp đồng dạng không có phản kích, như trước phòng thủ!

Ầm!

Dương Diệp lại bị hắc muội một kiếm chấn động trở về tại chỗ!

Thế nhưng, hắc muội một kiếm này lực lượng cũng là so trước đó yếu đi .

Qua lại chừng mười lần về sau, hắc muội kiếm đã so trước đó yếu đi chí ít gấp mấy lần, kiếm của nàng, căn bản không pháp tạo thành uy hiếp đối với hắn!

Nửa khắc chung về sau, hắc muội ngừng lại, bởi vì nàng kiếm, đã không cách nào uy hiếp đến Dương Diệp .

Hắc muội nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Hiểu chưa ?"

Dương Diệp gật đầu, "Hiểu một điểm điểm ."

Hắc muội đi tới Dương Diệp trước mặt, nàng nhìn thẳng Dương Diệp, "Kiếm đạo của ngươi, chủ sát phạt, chủ công, ở sát phạt cùng công cái này một mặt, không thể nói cử thế vô địch, nhưng tuyệt đối thiếu có địch thủ . Thế nhưng, ngươi phải biết, kiếm đạo, không chỉ có công cùng sát phạt, còn có phòng thủ cùng ngăn được . Một mặt mà tiến công cùng sát phạt, tuy là cường đại, thế nhưng vô cùng cực đoan, cái này cực đoan, hầu hết thời gian có lẽ sẽ để cho ngươi biến được càng thêm cường đại, thế nhưng, nó cũng có khả năng để cho ngươi rơi vào tuyệt cảnh nơi . Có thể công, cũng muốn có thể thủ!"

Dương Diệp khẽ gật đầu, "Thụ giáo ."

Những lời này, là lời từ phế phủ của hắn . Cùng hắc muội giao thủ, làm cho hắn phát hiện, kiếm chi đạo, có thể công, cũng phải có thể thủ, công thủ kết hợp, còn đây là đại đạo . Tựa như nhân sinh ở gặp phải một việc tình lúc, e rằng ngươi lui về phía sau một bước, hội phát hiện cuộc đời khác nhau .

Kiếm đạo cùng nhân sinh, cũng không khỏi cùng .

Hắn Dương Diệp trước đây, chỉ biết vào, sẽ không lui, kỳ thực hầu hết thời gian, lui không có nghĩa là nhu nhược, không có nghĩa là buông tha, hôm nay lùi một bước, là vì ngày sau tiến thêm thập bộ . Giống như lúc trước, hắn lùi một bước, hắc muội kiếm sẽ yếu một phần, đến rồi nhất về sau, hắc muội kiếm đã không pháp đối với hắn tạo thành bất cứ uy hiếp gì .

Đơn giản khái quát: Nam nhân, làm xông đến lên, cũng nên lui được rất tốt .

Khoảng khắc chi về sau, Dương Diệp sâu hấp một hơi, hắn ngẩng đầu nhìn thiên không, mang trên mặt một nụ cười .

Tâm niệm thông!

Loại cảm giác này là phi thường thoải mái!

Làm như cảm nhận được cái gì, Dương Diệp quay đầu nhìn về phía không xa chỗ, nơi ấy, đứng một gã chay váy nữ tử!

Tối cường thiên mệnh!

Dương Diệp hai mắt híp lại, cái này nữ nhân sao lại tới đây ?

Chay váy nữ tử mỉm cười, "Ngoài ý muốn ?"

Dương Diệp đạm thanh nói: "Ngươi khách khí cảm giác chúng ta hình như là bằng hữu ."

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Ta vẫn chưa đưa ngươi cho rằng là địch nhân, cũng không có đem bất luận kẻ nào cho rằng là địch nhân!"

Dương Diệp nhíu mày, "Có ý tứ!"

Chay váy nữ tử cười nói: "Thế gian tất cả tất cả, hầu hết thời gian, bất quá là lập trường bất đồng, cách nghĩ bất đồng mà thôi ."

Dương Diệp gật đầu, "Nói rất hay hữu lý, nói thật, với ngươi đứng chung một chỗ, chúng ta đều giống như một cái ác nhân, mà ngươi lại giống như người tốt!"

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Ngươi bộ dạng . Bất kể là người tốt hay là người xấu, đều là vâng theo chính mình nội tâm người, hơn nữa, không có phần tử xấu, làm sao có thể thể hiện ra hảo nhân ? Người tốt cùng phần tử xấu, đều là người, không có người nào so với ai khác cao nhân nhất đẳng!"

Dương Diệp đối với chay váy nữ tử giơ ngón tay cái lên, nữ nhân này tư duy không phải người bình thường có thể hiểu!

Chay váy nữ tử mỉm cười, "Các ngươi tiếp tục, ta sẽ nhìn một chút, có thể, ta còn có thể hỗ trợ chỉ điểm một chút!"

Dương Diệp nhìn thoáng qua chay váy nữ tử, "Mục đích của ta, nhưng là giết ngươi!"

Chay váy nữ tử cười khẽ, "Ngươi rất sợ địch nhân của ngươi cường đại sao?"

Nghe vậy, Dương Diệp hai mắt nhỏ bé híp lại, nữ nhân này nói, hầu hết thời gian có điểm tru tâm, một cái sơ sẩy, sẽ bị nàng phá tâm tình!

Chay váy nữ tử lại nói: "Không phải sợ địch nhân cường đại, địch nhân càng cường đại, càng có thể làm tốt nhất đá đặt chân!"

Dương Diệp trầm mặc, tuy là nữ nhân này những lời này nghe không phải rất thoải mái, thế nhưng, nàng có vốn liếng này .

"Vậy hãy để cho nàng xem xem, thuận liền chỉ điểm một chút thôi!" Không xa chỗ, hắc muội đột nhiên nói .

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, nàng thân hình tung bay, xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, nữ tử váy trắng nhìn thẳng Dương Diệp, "Trung thành với chính mình liền tốt!"

Dương Diệp cười nói: "Tự nhiên ."

Hắn sẽ không bị chay váy nữ tử vài ba câu liền phá tâm cảnh, hắn còn không có kém cỏi như thế .

Nữ tử váy trắng khẽ gật đầu, "Cẩn thận rồi ."

Thanh âm rơi xuống, nữ tử váy trắng trong tay đột nhiên xuất hiện một thanh kiếm, sau một khắc, một mảnh kiếm quang trực tiếp chém về phía Dương Diệp, kiếm quang như bộc, mau lẹ lại hung mãnh, trong nháy mắt chính là đem Dương Diệp xung quanh bị bao phủ!

Dương Diệp căn bản không pháp né tránh, đối mặt nữ tử váy trắng cái này một kiếm, hắn chỉ có thể ngạnh kháng!

Mà cũng là nữ tử váy trắng mục đích!

Dương Diệp kiếm ra, cái này một kiếm tự trên mà chém xuống xuống, không có bất kỳ trở ngại, hắn cái này một kiếm bổ ra một mảnh kia kiếm quang, nhưng mà , chờ đợi hắn cũng là một thanh như nhanh như tia chớp đánh tới kiếm!

Cái kia thanh kiếm tinh chuẩn đâm vào thân kiếm của hắn trên chi lên, Kiếm Tổ kịch liệt run lên, Dương Diệp cảm giác toàn bộ cánh tay kịch liệt tê rần! Trong lòng hắn kinh hãi, cái này nữ tử váy trắng lực lượng cư nhiên như vậy cường đại!

Dương Diệp cả người bị chấn địa hướng sau liên tiếp lui về phía sau, mà nữ tử váy trắng tắc thì là thân hình hướng phía trước tung bay, cùng này đồng thời, vô số kiếm khí giống như bạo vũ một dạng tuôn hướng Dương Diệp .

Nếu như nói hắc muội chỉ liều mạng kỹ xảo nói, như vậy nữ tử váy trắng chính là xét ở kiếm khí!

Nữ tử váy trắng trước mặt, Dương Diệp cầm kiếm vung nhanh, mỗi một kiếm rơi xuống, đều sẽ chém vỡ một chút kiếm khí, thế nhưng, những thứ kia kiếm khí tựa như vô cùng vô tận, căn bản chém bất tận!

Giữa sân, Dương Diệp liên tục bại lui, giờ khắc này, theo khí thế lên, Dương Diệp đã hoàn toàn bị nghiền ép!

Bên kia, Đồ cùng hắc muội chăm chú nhìn Dương Diệp cùng nữ tử váy trắng .

Đột nhiên, hắc muội quay đầu nhìn về phía bên cạnh cái kia chay váy nữ tử, "Không nói nói ?"

Chay váy nữ tử cười nói: "Nói cái gì ?"

Hắc muội đạm thanh nói: "Ngươi thấy thế nào ?"

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Đều yếu!"

Hắc muội nhíu mày, "Vì sao ?"

Chay váy nữ tử ngọc thủ nhẹ nhàng điểm một cái, ở trước mặt của nàng, xuất hiện một luồng kiếm khí, nàng xem hướng hắc muội, "Kiếm khí, không ở số nhiều, ở tinh, ở tinh khiết, tại ý cảnh, nàng đã hoàn toàn bỏ quên cái này ba điểm, bỏ quên cái này ba điểm, chính là bỏ quên bản chất . Đương nhiên, thoạt nhìn vẫn là rất hoa lệ, rất đẹp mắt, đáng tiếc, dùng chỗ cũng là cực thiếu ."

"Vậy hắn thì sao ?" Hắc muội hỏi .

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Hắn không phải yếu, hắn là đần ."

Hắc muội: "..."

Chay váy cô gái nói: "Hắn vừa rồi cùng ngươi giao thủ, hắn học xong lấy lui làm tiến, làm cho kiếm đạo của mình càng thêm viên mãn, nhưng là bây giờ, biến thành người khác chi về sau, hắn lại bỏ quên chính mình vào! Ngộ đạo ? Tại sao muốn đi tận lực ngộ đạo ?"

Vừa nói, nàng khẽ lắc đầu, "Thế gian rất nhiều chuyện tình cùng đồ đạc, ở thêm trên tận lực hai chữ về sau, sẽ biến được ít một chút mùi vị . Đạo là tự nhiên, đạo là bản tâm thông thuận, đạo là tâm niệm thông . Tựu giống với hiện nay thế đạo này rất nhiều nam nữ, bọn họ cùng một chỗ, nam càng nhiều lúc là bởi vì nữ xinh đẹp, nữ đây, càng nhiều là bởi vì nam tướng mạo cùng giá trị con người . Đây không phải là yêu, đây là nhu cầu ."

Hắc muội lắc đầu, "Ta vẫn chưa cảm thấy cái này có gì sai ! Bất luận kẻ nào đều yêu mến sự vật tốt đẹp, nữ tử mạo mỹ, bị người yêu mến, vốn là bình thường, nam tử có thực lực, chịu nữ tử yêu thích, cũng rất bình thường ."

Chay váy nữ tử cười khẽ, nàng ngọc thủ nhẹ nhàng chỉ một cái xa xa Dương Diệp, "Hắn nếu như một cái phế vật, ngươi nhóm vẫn sẽ chọn hắn sao?"

Nghe vậy, hắc muội chân mày cau lại .

Chay váy nữ tử quay đầu nhìn về phía hắc muội, "Nam tử nếu chỉ yêu mến nữ tử dung mạo, khi hắn chơi chán cái kia nhất thiên, nữ tử chung quy sẽ bị quăng đi , đồng dạng, nữ tử nếu như chỉ yêu vui mừng nam tử tiền tài, khi người đàn ông phá sản cái kia nhất thiên, nam tử như trước sẽ bị quăng đi . Đây là nhu cầu, là sinh lý trên cùng trong lòng nhu cầu, đây không phải là yêu . Nhân sinh tựu như cùng kiếm đạo, hầu hết thời gian, một cái người tu kiếm, là nhu cầu, kiếm có thể mang đến cho hắn tôn nghiêm, mang đến tiền đồ, mang đến cường đại, giống như hắn, kiếm có thể làm cho hắn thủ hộ người nhà, cho nên, hắn tu kiếm . Thế nhưng, bọn họ chẳng bao giờ nghĩ tới kiếm bản chất là cái gì ."

Vừa nói, nàng nhẹ nhàng cười, "Các ngươi, thật yêu mến kiếm sao?"

Chay váy nữ tử nhìn về phía xa chỗ, "Nhu cầu, nhóm cùng tận lực, mà tận lực, thường thường liền đã mất đi ban đầu bản tâm cùng thật . Lúc này, hắn tận lực truy cầu ngộ kiếm đạo, chính là mất đi bản tâm cùng thật . Không có gì có thể nhìn ."

Nói xong, chay váy nữ tử xoay người rời đi .

Đồ cùng hắc muội khuôn mặt sắc trầm thấp, hai nữ nhãn trung, lại có một tia mờ mịt!

Ở nơi này lúc, xa chỗ đột nhiên truyền đến một đạo tiếng nổ vang, nữ tử váy trắng một mảnh kia kiếm quang đột nhiên vỡ vụn, nữ tử váy trắng bị đẩy lui!

Một kiếm đẩy lui nữ tử váy trắng chi về sau, Dương Diệp vẫn chưa lần nữa xuất kích, mà là nhìn về phía cách đó không xa chay váy nữ tử, "Ngươi sai rồi!"

Chay váy nữ tử dừng bước lại, nàng xoay người nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Nói một chút coi!"

Dương Diệp đi tới chay váy nữ tử trước mặt, hắn nhìn thẳng chay váy nữ tử, "Ngươi vơ đũa cả nắm . Tận lực, không phải mất đi bản tâm . Tận lực, là học tập, là tiến bộ . Nhân loại sinh sôi nảy nở đến nay, dựa vào là cái gì ? Là học tập! Không có người nào từ nhỏ thì sẽ biết hết, hết thảy sẽ không đều là theo học tập bắt đầu, tận lực đi học tập, cũng không phải là sai, giống như ta, ta sẽ không, ta đi học tập nàng trên người ưu điểm, đây là sai ?"

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Tiếp tục!"

Dương Diệp lại nói: "Đạo pháp tự nhiên, đại đạo vô hình, sinh dục thiên địa; đại đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt; đại đạo vô danh, trường nuôi vạn vật ... Đây là thiên địa đại đạo, thế nhưng, tại sao muốn lấy thiên địa đại đạo tới luận người ? Người nếu không học tập, tất cả thuận bên ngoài tự nhiên, lúc đó biến thành như thế nào ..."

Nói đến đây, Dương Diệp khuôn mặt sắc đột nhiên đại biến, hắn kinh hãi nhìn trước mặt chay váy nữ tử, "Ngươi ... Ngươi đã ..."

------oOo------

Chương 2796: Lấy một địch ba!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Giờ khắc này, không chỉ có Dương Diệp, chính là một bên ba nữ khuôn mặt sắc cũng thay đổi!

Chay váy nữ tử nàng ngôn luận cũng không sai, sai là, nàng cùng Dương Diệp bọn họ đã không thuộc về một cái tầng diện người!

Tuy là cái này có chút đả thương người, nhưng sự thực chính là như này!

Chay váy nữ tử đạo, đã là thiên địa đại đạo, không đúng, nàng đạo, khả năng đã vượt qua thiên địa đại đạo, người chi đạo, đã không thích hợp nàng . Cho nên, như nàng nói, hầu hết thời gian, không có đúng sai, chỉ có lập trường bất đồng, cách nghĩ bất đồng!

Hắn Dương Diệp không có sai, chay váy nữ tử đồng dạng không có sai!

Dương Diệp trước mặt, chay váy nữ tử khóe miệng tiếu dung càng phát động người, nàng không có đang nói cái gì, xoay người rời đi .

Khi đi đến xa chỗ lúc, nàng đột nhiên lại ngừng lại, "Thời gian của ngươi không nhiều lắm . Phải nói, thời gian của các ngươi cũng không nhiều ."

Nói xong, người nàng đã dần dần hư ảo .

Giữa sân, vô cùng an tĩnh .

Quá hồi lâu, nữ tử váy trắng đi tới Dương Diệp bên cạnh, nàng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Có bị hù dọa sao?"

Dương Diệp nhìn về phía nữ tử váy trắng, cười nói: "Không có, chỉ là có điểm chấn động lay động, nàng quả thực đi ở chúng ta phía trước rất nhiều!"

Nữ tử váy trắng gật đầu, "Sự do người làm ."

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, hắn mơ hồ có thể thấy được nhất chỗ đám mây .

Cùng cái kia chay váy nữ tử tiếp xúc càng nhiều, nàng lại càng có vẻ thâm bất khả trắc, đã nghĩ cái kia vũ trụ mênh mông tinh không, vĩnh viễn không có một phần cuối .

Người nữ nhân này cường đại, lại tự tin .

Ở trong ấn tượng của hắn, Tiêu Dao Tử cũng là như đây, thế nhưng, Tiêu Dao Tử kiếm đạo quá chỉ một, chỉ có một loại, mà nữ nhân, không đơn thuần là kiếm đạo a!

Đối mặt đây hết thảy, hắn không có bất kỳ tuyển trạch, hắn cuối cùng cũng phải đi đối mặt nữ nhân kia .

Trốn ?

Hắn như trốn, chính là tự hủy kiếm đạo, tự hủy đạo tâm, hắn sở nhận định hết thảy đều sẽ bị chính hắn phủ định . Hơn nữa, chay váy nữ tử sở dĩ không giết hắn, là bởi vì hắn ở càng ngày càng mạnh, như hắn trở nên yếu đi, chay váy nữ tử khẳng định sẽ ra tay .

Hơn nữa, hắn thân sau còn có toàn bộ vũ trụ ba chiều .

Hắn ở, vũ trụ ba chiều bất loạn, hắn trốn, chay váy nữ tử hơi chút tạo áp lực, toàn bộ vũ trụ ba chiều trong nháy mắt sẽ đại loạn, nhưng sau biến thành nhân gian luyện ngục!

"Đến, tiếp tục!"

Nữ tử váy trắng đột nhiên cầm trong tay vãng sinh kiếm nhắm thẳng vào Dương Diệp, "Chúng ta tiếp tục!"

Dương Diệp gật đầu, cầm kiếm tiêu thất ngay tại chỗ .

Tương lai đường khó đi, thế nhưng, phải đi, không thể bởi vì tương lai đường khó đi liền rút lui .

Chiến!

Dương Diệp kiếm càng ngày càng sắc bén, nữ tử váy trắng kiếm khí đối với hắn càng ngày càng không có uy hiếp, như cái kia tối cường thiên mệnh nói, nữ tử váy trắng kiếm khí chung quy vẫn còn có chút hư, kiếm khí không ở số nhiều, mà ở tinh!

Một bên, Đồ cùng hắc muội hai người cứ như vậy nhìn .

"Nàng đã sâu không lường được!" Hắc muội đột nhiên nói .

Cái này nàng, dĩ nhiên là chỉ cái kia tối cường thiên mệnh .

Đồ đạm thanh nói: "Kỳ thực, nàng chính là trước đây thời kỳ tột cùng chính là cái kia ta, mà ba người chúng ta, càng giống như là phân thân . Đương nhiên, đối với ba người chúng ta mà nói, chưa chắc không là một chuyện tốt, nàng bây giờ, đã vượt qua trước đây, nàng đối với ba người chúng ta đều không có hứng thú ."

Hắc muội nhìn thoáng qua Đồ, "Nàng muốn hủy diệt chính cái vũ trụ ba chiều ."

Đồ lắc đầu cười, "Ta biết, vấn đề là, chúng ta ngăn không được nàng, không phải sao?"

Hắc muội nhẹ giọng nói: "Cần phải tận lực a . Mảnh thế giới này, ban đầu là cái kia ta thủ hộ xuống đến ."

Đồ cũng là lắc đầu, "Nàng bây giờ, cũng là đã từng cái kia ta."

Hắc muội quay đầu nhìn về phía Đồ, Đồ nhẹ giọng nói: "Ta giúp các ngươi lịch lãm Dương Diệp, thế nhưng chi về sau, ta sẽ ly khai . Ta đối với cái này vũ trụ ba chiều đã làm quá nhiều, đã nàng không muốn dung hợp chúng ta, như vậy, ta muốn quá quá tự mình nghĩ qua thời gian . Trách nhiệm, ta đã dùng hết ."

Hắc muội trầm mặc khoảng khắc, nhưng sau gật đầu, "Lý giải ."

Bất kể là nàng vẫn là Đồ, xưa nay không thiếu cái này vũ trụ ba chiều cái gì, Đồ đã phải ly khai, nàng không có bất kỳ lý do ngăn cản!

Đồ đột nhiên nói: "Để cho ta đi!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cả người đã bay ra ngoài, mà xa chỗ, nữ tử váy trắng hướng lui lại đi, sau một khắc, Dương Diệp cảm nhận được một cường đại lực lượng hướng hắn đánh tới!

Đồ!

Khi hắn xem rõ ràng là Đồ lúc, Đồ đã tới trước mặt của hắn, Đồ vẫn chưa dùng kiếm, mà là trực tiếp một quyền hướng hắn đánh tới!

Chính là một quyền!

Đấm ra một quyền, giống như chất đống vô số năm hỏa sơn bạo nổ phát một dạng, cái kia cường đại lực lượng sẽ đem Dương Diệp cho thôn phệ!

Đối mặt cái này Đồ, Dương Diệp tự nhiên không dám chút nào sơ suất, cái này nữ nhân nhưng là ở bốn nữ bên trong cận thứ cái kia tối cường thiên mệnh đấy!

Hắn hướng lui về sau một bước nhỏ, cái này một bước nhỏ, tránh Đồ một quyền kia quyền thế, sau một khắc, hắn rút kiếm hướng phía trước một cái chặc chém . Cái này một kiếm, đơn giản, trực tiếp, không có bất kỳ sặc sỡ động tác, liền kiếm ý cùng sát ý cũng không có, chính là đơn giản một kiếm!

Một kiếm chém hạ!

Ầm!

Đồ một quyền kia uy thế ngạnh sinh sinh bị Dương Diệp cái này một kiếm cho chém vỡ, mà Đồ quyền cũng là trực tiếp đánh vào Dương Diệp kiếm chi lên.

Ầm!

Dương Diệp cả người mang kiếm liên tiếp lui về phía sau, Đồ lấn người mà lên, bay lên một cước trực tiếp hướng về phía Dương Diệp đạp hạ!

Răng rắc!

Dương Diệp xung quanh bị không gian trực tiếp rạn, cường đại lực lượng trong nháy mắt làm vỡ nát Dương Diệp kiếm trung tản mát ra kiếm ý .

Dương Diệp hai mắt híp lại, tay trái nhẹ nhàng hướng hạ vỗ, hắn cả người lấy một cái phương thức quỷ dị tại chỗ xoay tròn, cái này bắt đầu xoay tròn, trực tiếp toàn đến rồi Đồ thân về sau, đón lấy, hắn một kiếm tước hướng Đồ thắt lưng .

Đồ một cước đạp khoảng không, nàng dựa thế lăng không một cái đảo ngược, lần nữa một cước chợt đạp hạ!

Một cước này, là bao trùm tính công kích .

Ầm!

Dương Diệp kiếm còn chưa hoàn toàn chém ra, trực tiếp bị Đồ một cước chấn địa nhìn phía dưới rơi xuống .

Không trung, Đồ tay phải chậm rãi nâng lên, sau một khắc, nàng chợt rơi xuống.

Phía dưới .

Dương Diệp xung quanh bị không gian ầm ầm vỡ nhỏ, Dương Diệp trong miệng trong nháy mắt phun ra một đạo tinh huyết, cái này lúc, Đồ tự không trung bút rơi thẳng xuống, giờ khắc này, nàng giống như là một tòa thiên, rơi xuống, liền giống như trời sập!

Trong nháy mắt đó sức bật, thực sự không pháp dùng bất luận cái gì ngôn ngữ mà hình dung được .

Hiển nhiên, Đồ cùng Dương Diệp giao thủ một cái liền trực tiếp ra bản lĩnh thật sự, không có thăm dò, không có nương tay . Nàng cũng không dám lưu thủ, bây giờ Dương Diệp cũng không phải là trước đây cái kia bị nàng bị đánh một trận Dương Diệp!

Bây giờ Dương Diệp, là trong thiên địa chân chính cường giả!

Cho dù là nàng, cũng không dám có bất kỳ sơ suất!

Phía dưới, nhìn cái kia Đồ tàn nhẫn rớt mà đến, Dương Diệp hai mắt híp lại, tay phải mở ra, trong lòng bàn tay, Kiếm Tổ lặng yên ngưng hiện, sau một khắc, Dương Diệp thân thể một cái xoay tròn, hóa thành một đạo xoắn ốc kiếm quang phóng lên cao .

Xuy!

Cái này một đạo kiếm quang, trực tiếp đưa hắn chỗ đi qua không gian xoắn thành hình xoắn ốc!

Lúc này đây, Dương Diệp không có lui, lựa chọn lấy cứng đối cứng!

Đồ quyền bản thân liền bá đạo không gì sánh được, vừa lui yếu khí thế, một ngày yếu đi khí thế, nàng sẽ biến được càng mạnh!

Không trung, nhất người một kiếm, nhất người một quyền!

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời chợt run lên, xung quanh bị không gian giống như bị đại chuỳ mãnh kích một dạng bắt đầu rung động kịch liệt đứng lên! Cùng này đồng thời, hai đạo nhân ảnh tự không trung phân ra, nhất trên một cái!

Không trung, Đồ mắt nhìn xuống phía dưới Dương Diệp, nàng tay phải chậm rãi nắm chặt đứng lên, mà phía dưới, Dương Diệp tay cầm trường kiếm chỉ xéo, hắn vẫn chưa xem đồ, mà là hai mắt chậm rãi đóng lại .

"Quyết định thắng bại!" Nữ tử váy trắng bên cạnh, hắc muội đột nhiên nhẹ giọng nói .

Nữ tử váy trắng gật đầu .

Ở nơi này lúc, Đồ đột nhiên hai tay chậm rãi chắp tay trước ngực!

Ầm ầm!

Đồ xung quanh bị, không gian một mảnh kích chiến, giống như nhộn nhạo nước gợn sóng, kinh người không gì sánh được!

Mà phía dưới, Dương Diệp hai mắt như trước khép hờ, bình tĩnh dường như cục diện đáng buồn!

Nhất động nhất tĩnh!

Yên lặng nhất chớp mắt, không trung, Đồ hai tay đột nhiên xa nhau, sau một khắc, nàng hai tay phi thẳng đến phía dưới nhẹ nhàng đè một cái .

Xuy Xuy Xuy xuy xuy!

Trong nháy mắt, lưỡng đạo chất chồng lực lượng tịch quyển mà ra, nàng phía dưới không gian bắt đầu tầng tầng vỡ vụn, toàn bộ không gian giống như là bị cái gì đẩy xuống một dạng, thật sự là kinh người!

Phía dưới, Dương Diệp bàn tay đột nhiên mở ra, Kiếm Tổ ở hắn lòng bàn tay bên trong huyền phù, Kiếm Tổ kiếm nhọn chi lên, một luồng kiếm quang lóe lên . Dương Diệp cầm chuôi kiếm, cầm kiếm lăng không mà lên, kiếm phía trước, tê liệt tất cả!

Cái này một kiếm, cũng không phải là sinh tử kiếm đạo, cũng không phải Ma Kiếm đạo, chính là thông thường một kiếm!

Xuy!

Dương Diệp đỉnh đầu không gian tầng tầng bị xé nứt, kiếm quang vẫn chưa bị cái kia Đồ quyền thế cho trấn áp, tương phản, Dương Diệp kiếm còn có lấy nhu khắc cương tư thế, rất nhanh, Dương Diệp kiếm cách Đồ càng ngày càng gần .

Đồ hai mắt híp lại, một quyền oanh xuống.

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm đột nhiên nhanh hơn!

Ầm!

Quyền kiếm chạm nhau, Đồ trực tiếp bị chấn động lui ra ngoài! Dương Diệp thân hình run lên đi tới Đồ trước mặt, hai tay cầm kiếm chợt tàn nhẫn phách mà xuống.

Ầm!

Đồ lần nữa bị đẩy lui!

Dương Diệp nhìn phía xa Đồ, tay hắn đột nhiên buông ra, một thanh kiếm điện xạ mà ra, xa chỗ, Đồ hướng phía trước một cái bước nhanh, đấm ra một quyền .

Ầm!

Kiếm ngừng lại, nhưng là lại không có bị đẩy lui! Mà lúc, một tay đột nhiên cầm cái kia kiếm, Dương Diệp cầm kiếm để ở tại Đồ nắm đấm chi lên, bất quá, hắn vẫn chưa dùng sức, mà là vừa chạm vào liền lui ra!

Đồ nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có ở xuất thủ, vừa rồi cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp nếu như dùng sức, có thể phế đi tay của nàng!

Dương Diệp nói: "Dùng kiếm đi!"

Dùng kiếm!

Hắn chính là nhớ, cái này Đồ cũng là một cái cao thủ dùng kiếm!

Đồ cũng là lắc đầu, "Dùng kiếm, cũng không pháp thắng ngươi!"

Dương Diệp trầm mặc .

Không phải hắn tự đại, mà là như Đồ nói, ngoại trừ thiên mệnh, còn có cái kia không biết thực lực như thế nào Tiêu Dao Tử cùng với cái kia một mạch rất thần bí nhân bên ngoài, thế gian này, đã không có người có thể đánh đơn quá hắn!

Trước mắt ba nữ, cũng không được!

Phải biết, cho tới bây giờ, hắn đều còn không có hạ tử thủ, hắn sinh tử kiếm đạo, một lần cũng không ra khỏi!

Đang ở Dương Diệp muốn thu bắt đầu kiếm lúc, cách đó không xa Đồ đột nhiên nói: "Cá nhân ta tuy là không được, bất quá..."

Nói đến đây, hắc muội cùng nữ tử váy trắng đột nhiên xuất hiện ở Đồ bên cạnh .

Đồ nhìn thẳng Dương Diệp, "Ba người chúng ta đối với ngươi, chúng ta hội dốc hết chúng ta hết thảy, hy vọng ngươi có thể có điều ngộ ra ."

Thanh âm rơi xuống, ba nữ đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, Dương Diệp trước mặt, xuất hiện ba sợi kiếm quang!

Lấy đánh ba!

Giờ khắc này, Dương Diệp chân chính cảm nhận được nguy hiểm!

------oOo------

Chương 2797: Đánh ván cờ!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Ba nữ, một quyền một kiếm!

Nếu như một mình đấu, hắn nhưng thật ra là có thể áp chế một người trong đó, thế nhưng, nếu như đối phương ba người cùng nhau lên, tình huống kia lại bất đồng!

Cơ hồ là trong nháy mắt, Dương Diệp sinh tử kiếm đạo đạt tới chính mình đỉnh phong!

Chân chính đỉnh phong!

Hắn lúc này trạng thái, chính là hắn mạnh nhất một loại trạng thái!

Mới vừa ngay từ đầu, hắn chính là bắt đầu liên tục bại lui, không có bất kỳ hồi hộp bị ba nữ áp chế!

Mà ba nữ cũng không có hạ thủ lưu tình dấu hiệu, điên cuồng vây công Dương Diệp .

Hiển nhiên, các nàng là muốn đem Dương Diệp bức đến cực hạn .

Cứ như vậy, giữa cả thiên địa, bốn người một mực đại chiến .

Mà ở nào đó chỗ đám mây chi lên.

Chay váy nữ tử ngồi ở bàn cờ trước, nàng ngưng mắt nhìn bàn cờ trước mặt, hai tay chống đỡ bàn cờ, tay phải bên trong, một viên bạch sắc quân cờ không ngừng ở vòng quanh chỉ nhọn lăn lộn .

Diêm Quân chết chi về sau, nữ tử chỉ còn nhất người chơi cờ, tự mình đánh cờ với mình!

Nhìn bàn cờ rất lâu sau đó, nữ tử mỉm cười, "Lại đợi chút đi!"

Vừa nói, nàng cầm trong tay quân cờ thả lại cờ hộp bên trong .

Chay váy nữ tử đứng dậy, nàng xoay người đi tới cách đó không xa viên kia thần thụ trước .

Thiên địa thần thụ bản thể!

Chay váy nữ tử quan sát liếc mắt viên kia thiên địa thần thụ, mỉm cười, "Ngươi đã từng nói, mặc kệ đến rồi trình độ nào, cấp cho thế gian này, cho vũ trụ mịt mờ này, cho cái này đông đảo chúng sinh một cái cơ hội . Trước đây, ta không phải đặc biệt minh bạch ngươi ý tứ, nhưng là bây giờ, dần dần có chút đã hiểu . Đáng tiếc, ta ngộ ra được tốt hơn, bất quá, không ngươi liền không ta, cho nên, ta tôn trọng ngươi!"

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, thần thụ kia kịch liệt run lên, làm như có cái gì bị giải trừ!

Chay váy nữ tử cười nói: "Năm đó ta chưa diệt ngươi, là có tư tâm, bây giờ thả ngươi, chỉ là đơn thuần muốn cho ngươi một cái cơ hội ."

Yên lặng nhất chớp mắt, viên kia thần thụ đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau hóa thành một đạo bạch quang biến mất ở đám mây chi lên.

Nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới, chuẩn xác mà nói là ở mắt nhìn xuống một cái thế giới Dương Diệp, cho hắn một cái cơ hội, chính là cho vũ trụ ba chiều cơ hội .

Ở nào đó chỗ không gian liệt phùng bên trong, thần bí nhân cùng cái kia Thụ Vô Biên hai người đột nhiên nhìn nhau liếc mắt, chuyển chớp mắt, hai người trực tiếp xuất hiện ở nứt khe bên ngoài, Thụ Vô Biên ngẩng đầu, ở tầm mắt của nàng bên trong, một gốc cây tự tinh không bên trong chậm rãi rơi .

Vô Biên Thần Thụ!

Nhìn thấy một màn này, Thụ Vô Biên đầu tiên là ngây cả người, sau một khắc, nàng giống như giống như điên phóng lên cao, trực tiếp chui vào cái kia Vô Biên Thần Thụ bên trong .

Không trung .

Ầm!

Theo Thụ Vô Biên tiến nhập, cái kia Vô Biên Thần Thụ trong nháy mắt giống như sống lại một dạng, từng đạo thao thiên uy áp đột nhiên xuất hiện ở mảnh này tinh không bên trong, giờ khắc này, toàn bộ tinh không cũng vì đó kích run lên .

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn chăm chú vào phía trên, hai tay khoanh phía trước, không biết đang suy nghĩ gì .

Khoảng khắc chi về sau, Thụ Vô Biên xuất hiện ở thần bí nhân trước mặt .

Bất quá, thời khắc này Thụ Vô Biên đã không phải phía trước Thụ Vô Biên, hiện tại thực lực của nàng, cùng lúc trước so sánh với, đó là một cái thiên, một cái địa!

Vô Biên Thần Thụ!

Thời kỳ tột cùng nàng, là dám cùng cái kia thiên mệnh gọi nhịp tồn tại!

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Nghĩ như thế nào!"

Thụ Vô Biên hai mắt chậm rãi đóng lại, "Trước đây nàng rút ra ta bản thể, để cho ta thừa nhận ly hồn ly thể đau đớn ... Bây giờ nàng đem ta bản thể đưa ta, cũng không phải thi ân, bất quá là chính cô ta quá tự tin, không sợ thế gian tất cả mà thôi ."

"Cho nên ?" Thần bí nhân hỏi .

Thụ Vô Biên trợn mở con mắt, "Cùng đánh một trận!"

Chiến!

Bất kể là Thụ Vô Biên vẫn là thần bí nhân, như bọn họ muốn trốn, thiên mệnh có lẽ là sẽ không đi đuổi giết bọn hắn, thế nhưng, đối với hắn nhóm mà nói, bọn họ còn sống duy nhất mục đích, chính là giết thiên mệnh!

Là báo thù, cũng là liều mạng .

Nếu là thật có thể giết thiên mệnh, trong lòng bọn họ lại vô trói buộc khóa, mà bọn họ, là có thể tiến hơn một bước!

Thiên mệnh, đã vô số người trong lòng một đạo gông xiềng, đặc biệt đã từng cùng nàng đã giao thủ người!

Thụ Vô Biên trước mặt, thần bí nhân khẽ gật đầu, "Vậy đánh đi!"

Ở nơi này lúc, hai người đột nhiên quay đầu nhìn về phía cái kia nứt khe bên trong, ở bên trong kẽ hở kia, một luồng khí tức kinh khủng tịch quyển mà ra .

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Yêu Kỳ Lân, thức dậy!"

Thụ Vô Biên hơi cúi đầu, "Tất cả, nên kết thúc!"

...

Vĩnh Hằng chi giới .

Đỉnh núi chi lên, Đinh Thược Dược đứng ở đỉnh núi bên viền, phía dưới tất cả, thu hết vào mắt .

Nàng như trước một bộ trang sức màu đỏ!

Ở Đinh Thược Dược bên cạnh, là Hoang Doanh cùng Lưu Uyên, hai cái này thế hệ trẻ đại biểu . Một cái đại biểu Hoang Tộc, một cái đại biểu chiến giới .

"Vũ trụ bốn chiều vào chủ Vĩnh Hằng Quốc Độ!" Hoang Doanh nhẹ giọng nói .

Đinh Thược Dược cười nói: "Tâm lý có chút khó chịu ?"

Hoang Doanh cười khẽ, "Là có điểm!"

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Không muốn nghĩ như vậy . Hắn quả thực có thể tiêu diệt toàn bộ vũ trụ bốn chiều, nhưng khi đó, vũ trụ ba chiều liền một nhà độc quyền . Hắn mong muốn là, ngăn được ."

Hoang Doanh trầm mặc .

Đinh Thược Dược lại nói: "Một ngày không có vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả tồn tại, vũ trụ ba chiều những thứ này người nhiều nhất quá mấy thập niên, bọn họ sẽ biến đến vô cùng bành trướng, hơn nữa, không có cảm giác nguy cơ, thậm chí phân liệt . Thế nhưng, có vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả tồn tại, vũ trụ ba chiều, ai dám náo phân liệt ?"

Vừa nói, nàng xem hướng Hoang Doanh cùng Lưu Uyên, "Các ngươi dám không ?"

Hai người lắc đầu .

Nếu như không có vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả, rất nhiều năm về sau, bọn họ nhất định sẽ bắt đầu đánh tính toán, thậm chí sẽ có rất lớn mâu thuẫn phát sinh, đây là nhân thói hư tật xấu . Thế nhưng, có vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả tồn tại, vũ trụ ba chiều vĩnh viễn không dám loạn, lại không dám xằng bậy! Đồng dạng, có vũ trụ ba chiều tồn tại, vũ trụ bốn chiều cũng không dám xằng bậy, lại không dám loạn!

Hai bên, đã hình thành một loại ngăn được!

Đinh Thược Dược ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ phía chân trời, bây giờ vũ trụ ba chiều, cơ bản đã bình định rồi xuống, thế nhưng, nàng rất tinh tường, đây chỉ là tạm thời, ở cái kia đám mây chi lên, còn có một nữ nhân!

Cái này hết thảy hết thảy tương lai, đều ở đây cô gái kia một ý niệm!

Còn có Dương Diệp!

Nghĩ đến Dương Diệp, Đinh Thược Dược ánh mắt dần dần có chút ngây dại . Ngươi có thể nhất định phải trở về a!

...

Nào đó chỗ ngoài khơi chi lên, một tòa Linh Quan huyền phù, Linh Quan bên cạnh không xa chỗ, ngồi xếp bằng một gã kiều tiểu nữ tử .

Cô gái này, chính là Thiên Tú!

Thiên Tú nhìn thoáng qua cái kia Linh Quan, đã vài thiên! Linh Quan bên trong, không có bất cứ động tĩnh gì, thế nhưng, nàng có thể cảm nhận được cái kia Linh Quan bên trong khí tức!

Khoảng khắc chi về sau, Thiên Tú thu hồi ánh mắt, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

...

Nhất chỗ tinh không bên trong .

Một gã mây bạch sắc trường bào kiếm tu không ngừng hướng tinh không sâu chỗ đi tới, hắn đi so trước đó nhanh rất nhiều .

Kiếm tu cứ như vậy đi tới!

Kỳ thực, tu luyện của hắn phương thức cùng thế nhân rất bất đồng, hắn hành tẩu, chính là đang tu luyện . Kiếm đạo của hắn, chính là như vậy từng bước một đi ra .

Hành tẩu trên thế gian kiếm tu!

....

Nào đó xử thế giới bên trong .

Dương Diệp như trước vẫn còn ở cùng ba nữ đại chiến, nói là đại chiến, không bằng nói là chịu đòn, ở ba nữ vây công xuống, Dương Diệp từ vừa mới bắt đầu đến bây giờ, cơ hồ không có bất kỳ sức đánh trả .

Kỳ thực, nói là áp chế Dương Diệp, không bằng nói là tự cấp Dương Diệp nhận chiêu!

Dương Diệp kiếm đạo đã đạt đến hiện tại tự thân cực hạn, cực hạn này, muốn dựa vào ngộ, là căn bản không thể trong vòng thời gian ngắn liền ngộ ra tới, đã không thể ngộ ra đến, vậy bức!

Bức ra Dương Diệp cực hạn cực hạn!

Ba nữ mục đích đúng là như vậy!

Cứ như vậy, một ngày một ngày trôi qua, Dương Diệp thân lên, thương tổn càng ngày càng nhiều, đến rồi nhất về sau, cả người hắn giống như bị thiên đao vạn quả một dạng, toàn thân trên dưới trải rộng vết kiếm .

Mà Dương Diệp này lúc, thần kinh bật cực chặt, hơi không cẩn thận, hắn cũng sẽ bị một kiếm bị mất mạng!

Qua nhiều năm như vậy, hắn chẳng bao giờ trải qua loại chiến đấu này .

Mà hắn sinh tử kiếm đạo cũng vào giờ khắc này đạt tới tự thân cực hạn, phải nói, hắn mỗi thời mỗi khắc mỗi một kiếm, đều là sinh tử một kiếm, đều là quyết sinh tử! Đáng tiếc là, ba nữ liên thủ, hắn sinh tử quyết cũng không có gì hiệu quả quá lớn!

Ba nữ thực lực chung vào một chỗ, là viễn siêu hắn!

Đến rồi nhất về sau, Dương Diệp không thể không tế xuất Sinh Tử Kiếm Vực!

Ở tế xuất Sinh Tử Kiếm Vực cái kia nhất chớp mắt, hắn phản siêu ba nữ, đồng thời đem ba nữ đẩy lui, thế nhưng chuyển chớp mắt, ở ba nữ liên thủ phía dưới, hắn Sinh Tử Kiếm Vực đều trực tiếp bị phá đi .

Thời gian trôi qua rất nhanh .

Đảo mắt đã một tháng sau .

Dương Diệp tiến bộ cũng là có, phải nói là hết sức rõ ràng, thế nhưng, hắn như trước không pháp lấy sức một mình thắng ba nữ .

Lại qua một tháng .

Cái này nhất thiên, ba nữ ngừng lại .

Dương Diệp nằm trên đất, cả người giống như nhất quán bùn nhão! Thế nhưng, hắn nhưng trong lòng thì vô cùng thoải mái!

Trong khoảng thời gian này đến, hắn chiến quá vui sướng đầm đìa .

Hắn chân chính phóng ra chính mình toàn bộ thực lực, không có chút nào bảo lưu, khi hắn không có chút nào bảo lưu đem hết thảy thực lực bày ra về sau, hắn phát hiện một điểm, đó chính là, nguyên lai còn có thể làm càng tốt hơn , còn có rất nhiều không đủ chi chỗ, còn có thể biến được càng mạnh!

Vĩnh viễn không có cực hạn!

Một bên, Đồ nhìn thoáng qua nữ tử váy trắng cùng hắc muội, "Ta đi!"

Hắc muội gật đầu, "Bảo trọng!"

Nữ tử váy trắng cũng nói: "Bảo trọng!"

Đồ nhìn hai nữ liếc mắt, do dự xuống, nàng than khẽ, "Đối với thế giới này, chúng ta không có thua thiệt, hai người ngươi, không cần phải ... ..."

Nữ tử váy trắng mỉm cười, "Đây là chúng ta tuyển trạch ."

Đồ nhẹ nhàng gõ đầu, xoay người rời đi .

"Đa tạ!" Cái này lúc, một bên Dương Diệp đột nhiên nói .

Đồ dừng bước lại, "Ta là giúp các nàng!"

Nói xong, người nàng đã biến mất ở xa chỗ .

Ở nơi này lúc, bất ngờ xảy ra chuyện, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp ba người đỉnh đầu!

Hành đạo kiếm!

Dương Diệp hai mắt híp lại, "Rốt cục muốn động thủ sao?"

Cái kia hành đạo kiếm đột nhiên rơi vào Dương Diệp trước mặt, ngay sau đó, một giọng nói xuất hiện ở giữa sân, "Lên kiếm!"

Dương Diệp nhìn nữ tử váy trắng cùng hắc muội liếc mắt, "Các ngươi vì cái vũ trụ này làm đã đủ nhiều, còn dư lại, ta tới đi!"

Nói xong, hắn bước lên cái kia hành đạo kiếm .

Xuy!

Hành đạo kiếm biến mất ở phía chân trời .

Giữa sân, nữ tử váy trắng cùng hắc muội hai người nhìn nhau liếc mắt, nhất về sau, hai nữ dắt tay hướng phía chân trời đi .

Hành đạo kiếm chở Dương Diệp ngự kiếm lăng không tới, một đường xuyên toa không gian, rất nhanh, hắn thấy được nhất chỗ đám mây .

Làm Dương Diệp đạp trên đám mây một khắc kia, hành đạo kiếm đột nhiên nhanh quay ngược trở lại thẳng xuống, đi tới Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không .

Một kiếm kia, cứ như vậy huyền phù ở Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không .

Đám mây chi lên, nữ tử mỉm cười, "Đánh ván cờ, ngươi thua . Vũ trụ ba chiều sẽ không có!"

------oOo------

Chương 2798: Diệt đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám mây chi lên.

Dương Diệp nhìn thẳng chay váy nữ tử, nữ tử váy trắng cười nói: "Đương nhiên, ngươi cũng có thể trực tiếp động thủ . Ngươi có thể lựa chọn!"

Dương Diệp đi tới nữ tử váy trắng đối diện, hắn ngồi xuống, ánh mắt của hắn rơi vào bàn cờ lên, đây là một ván dang dở . Mà hắn, đã nằm ở tuyệt cảnh, tối đa hai bước, bàn cờ này hắn liền thua rồi .

Phải nói, hắn phải thua không thể nghi ngờ!

Phải thua ván cờ!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chay váy nữ tử, "Có thể lần nữa hạ ?"

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Bàn cờ như vũ trụ, bàn cờ này chính là vũ trụ ba chiều, tình cảnh của nó chính là vũ trụ ba chiều tình cảnh . Làm lại xuống, ngươi được có đánh bại ta năng lực mới được . Thứ cho ta nói thẳng, ngươi bây giờ có thể sao ?"

Dương Diệp trầm giọng nói: "Không công bình!"

Chay váy nữ tử cười nói: "Thế gian này nào có cái gì công bằng đây."

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia bàn cờ lên, trầm mặc .

Chay váy nữ tử cũng không gấp, "Ta yêu mến chơi cờ, bởi vì ta cảm thấy, kỳ đạo, như kiếm đạo, như nhân đạo, như vũ trụ mênh mông chi thiên đạo, nó bao hàm tất cả, chơi cờ, chính là ở ngộ đạo ."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ Dương Diệp thân về sau, "Đã từng, ta cảm thấy cái kia Diêm Quân không sai, cho nên cùng hắn cùng nhau chơi cờ, đáng tiếc, hắn vẫn chưa hiểu ta ý tứ . Cũng chưa theo bàn cờ bên trong ngộ ra cái gì, hơi chút có một tí tẹo như thế đáng tiếc!"

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía chay váy nữ tử, "Ngươi lấy vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều làm bàn cờ, cái này vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều vạn vật vạn linh tựu như cùng cái này bàn cờ ở trên quân cờ, mà ngươi là chơi cờ người, ngươi thao túng tất cả ."

Chay váy nữ tử cười khẽ, "Quy luật! Vũ trụ mịt mờ, có một loại quy luật, tỷ như, mặt trời lặn chi sau mọc lên, tỷ như, triều triều dâng lui, lại tỷ như từ nhỏ chết đi ... Vũ trụ bao hàm nhiều lắm, hay là đạo, ta xưng là quy luật ."

Dương Diệp trầm giọng nói: "Ngươi đánh vỡ quy luật, chính là đánh vỡ đạo, ngươi đã phá đạo!"

Chay váy nữ tử khóe miệng tiếu dung càng phát xán lạn, "Ngươi là người thứ nhất biết ta cảnh giới người, phá mệnh chi về sau, ta dùng không mấy năm, nghiên cứu ra một cái cảnh giới mới, chính là phá đạo . Cái gọi là phá đạo, chính là phá vỡ quy luật, siêu thoát đại đạo ."

Vừa nói, nàng nhẹ nhàng chỉ một cái cái kia bàn cờ, "Chúng sinh như bàn cờ, mà ta, bàn cờ bên ngoài!"

Dương Diệp nhìn thẳng chay váy nữ tử, "Ngươi đã phá đạo, siêu thoát đại đạo, vì sao còn phải hủy diệt cái này bàn cờ ?"

Chay váy nữ tử cười không nói .

Dương Diệp nhìn chay váy nữ tử, mấy hơi thở chi về sau, hắn con ngươi hơi co lại, "Ngươi, ngươi muốn tiêu diệt đạo!"

"Ha ha ..."

Chay váy nữ tử đột nhiên nở nụ cười, nàng cười rất hiền hoà, rất tự nhiên, cho người cảm giác thật thoải mái, một điểm tùy tiện tự đại ý tứ cũng không có .

Nở nụ cười khoảng khắc, chay váy nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, "Ngươi đoán đúng . Đáng tiếc, không có tưởng thưởng!"

Dương Diệp gắt gao nhìn chằm chằm chay váy nữ tử, trong lòng hắn, tự nhiên là rung động .

Chay váy nữ tử đã siêu thoát rồi bàn cờ, siêu thoát rồi vũ trụ, nàng thành công phá vũ trụ mịt mờ này vạn vật quy luật, thành công phá đạo. Thế nhưng, đó cũng không phải kết thúc, nàng muốn mới vừa vào một bước!

Đó chính là diệt đạo!

Diệt đạo, chính là diệt toàn bộ vũ trụ vạn vật vạn linh!

Nàng diệt vũ trụ ba chiều cùng vũ trụ bốn chiều, không phải tùy hứng, không phải chơi thật khá, là vì cầu đạo!

Cầu đạo!

Dương Diệp hai tay chậm rãi chặt nắm lại, người nữ nhân này .... Nàng đã đi ở cái vũ trụ này phía trước .

Chay váy nữ tử đột nhiên nói: "Còn hạ sao?"

Dương Diệp thu hồi tâm tư, hắn nhìn về phía bàn cờ trước mặt, "Còn có một chuyện không giải khai ."

Chay váy nữ tử cười nói: "Nói!"

Dương Diệp nói: "Ngươi muốn tiêu diệt đạo, vì sao phóng mặc chúng ta những thứ này phải đối phó ngươi người ?"

Chay váy nữ tử cười khẽ, "Cái này liền không trả lời ngươi . Bởi vì rất nhanh, ngươi thì sẽ biết ."

Vừa nói, nàng chỉ chỉ bàn cờ, "Chơi cờ đi."

Dương Diệp trầm mặc .

Chay váy nữ tử cười nói: "Xem ra, là muốn cho ngươi một điểm động lực ."

Vừa nói, nàng tay phải nhẹ nhàng hướng hạ đè một cái .

Vĩnh Hằng chi giới, cái kia huyền phù tại không trung hành đạo kiếm đột nhiên giảm xuống trăm trượng!

Ầm!

Trong nháy mắt, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới cũng vì đó hư ảo, không chỉ có Vĩnh Hằng chi giới, phải nói toàn bộ vạn giới cũng vì đó hư ảo, mà một kiếm, làm như phá hết cái gì, trong lúc nhất thời, vạn giới hết thảy quy luật cư nhiên bắt đầu chậm rãi rối loạn . Tỷ như, thủy bắt đầu ở đảo lưu, tỷ như còn chưa nở rộ hoa đã bắt đầu ở héo rũ ... Thiên địa vạn vật, thiên địa tất cả, đột nhiên đều không bình thường!

Vĩnh Hằng chi giới, vô số người ngẩng đầu nhìn cái kia chuôi hành đạo kiếm!

Đó không phải là một thanh kiếm, đó là một loại đạo, một loại đã siêu thoát rồi toàn bộ vũ trụ đạo!

Toàn bộ vũ trụ ba chiều toàn bộ sinh linh lúc này đều cảm nhận được một khí tức tử vong!

Đám mây chi lên, Dương Diệp nhìn thoáng qua phía dưới, hắn có thể đủ chứng kiến tất cả, toàn bộ vũ trụ ba chiều lại loạn . Cái này loạn, không phải người loạn, mà là thiên địa quy luật loạn!

Thế nhưng hắn rất tinh tường, qua không được bao lâu, lập tức là người cũng sẽ bắt đầu loạn!

Dương Diệp nhìn về phía trước mặt chay váy nữ tử, giết trước mắt cái này nữ nhân, hết thảy đều hội kết thúc . Mà vấn đề là, giết được sao? Giết không được nàng, phá nàng đạo, cũng là có thể, thế nhưng, lấy cái gì tới phá nàng đạo ?

Chay váy nữ tử đột nhiên cười nói: "Ta cảm nhận được sát ý, bất quá, ngươi sát ý này, tựa hồ có điểm không kiên quyết, còn có một tia do dự ."

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên xốc lên một viên quân cờ rơi vào bàn cờ chi lên, cái này nhất tử, nhưng thật ra là theo liền xuống, không có bất kỳ chương pháp .

Chay váy nữ tử mỉm cười, nàng đồng dạng cầm lấy nhất tử rơi xuống, giờ khắc này, Dương Diệp cờ cơ hồ là đã không có . Phía trước khả năng có một đường cơ hội, nhưng là bây giờ, một đường cơ hội cũng không có .

Chay váy nữ tử nhìn bàn cờ, "Tiếp tục! Bàn cờ này hạ xong, tất cả thì cũng nên kết thúc!"

Dương Diệp cầm lấy nhất tử rơi xuống.

Hầu như không có bất kỳ do dự nào!

Mà nhất tử rơi hạ , đồng dạng không có bất kỳ ý nghĩa gì .

Chay váy nữ tử nhẹ nhàng xốc lên một viên quân cờ rơi xuống, tử rơi, Dương Diệp cờ trong nháy mắt trở thành nước cờ thua .

Chay váy nữ tử cười nói: "Ngươi thua ."

Trong mắt nàng, không che giấu chút nào lấy vẻ thất vọng, nàng là hy vọng chứng kiến ngạc nhiên, đáng tiếc, Dương Diệp cũng không có khả năng cho nàng!

Chay váy nữ tử giơ tay phải lên, sẽ hạ thấp xuống, cái này đè một cái, cái kia hành đạo kiếm sẽ hạ xuống, kiếm rơi, toàn bộ vũ trụ ba chiều sẽ trở thành lịch sử .

Mà đang ở cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nói: "Như không ngại, tha cho ta nhất sau nói hai câu ."

Chay váy nữ tử nhìn về phía Dương Diệp, cười nói: "Đương nhiên!"

Dương Diệp đứng lên, "Ngươi cái kia một kiếm hạ xuống, hết thảy hết thảy đều đem hủy diệt!"

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Hủy diệt, không nhất định là kết thúc, cũng có thể là bắt đầu!"

Dương Diệp nhìn về phía chay váy nữ tử, "Thế gian tất cả đã tồn tại, thì có ý nghĩa, ngươi lấy mình chi tư nhân, diệt thiên hạ chúng sinh cầu đạo, trong mắt của ta, cái này là không đúng ."

Chay váy nữ tử nhìn thẳng Dương Diệp, "Đúng hay sai, không phải phải nói."

Dương Diệp gật đầu, "Vậy đánh đi!"

Chay váy nữ tử gật đầu, " Được."

Chay váy nữ tử thanh âm rơi xuống, ở trước mặt nàng Dương Diệp đột nhiên rút kiếm, cái này một kiếm, mau lẹ không gì sánh được, bất kể là lực lượng hay là tốc độ, không có bất kỳ có thể bắt bẻ chi chỗ . Nếu như là ở vũ trụ ba chiều, cái này một kiếm có thể trở thành sách giáo khoa vậy cấp bậc giáo tài!

Nhưng mà, cái này một kiếm nhưng là bị hai cây khiết trắng như ngọc tay chỉ cho kẹp lấy .

Chay váy tay của cô gái chỉ!

Chay váy nữ tử nhìn Dương Diệp, mỉm cười, "Cái này một kiếm, rất tốt một kiếm, ngươi cùng các nàng đối luyện, không có uổng phí, đáng tiếc, kiếm lực lượng, không ở chỗ lực lượng cùng tốc độ, ở chỗ ý cảnh, ở chỗ kiếm đại đạo ."

Thanh âm rơi xuống, nàng hai cây chỉ nhẹ nhàng dùng sức .

Ầm!

Kiếm Tổ ầm ầm vỡ vụn, mà Dương Diệp liên tiếp lui về phía sau .

Chay váy nữ tử đứng dậy, nàng chậm rãi đi hướng Dương Diệp, mặt nàng trên như trước mang theo tiếu dung, "Dương Diệp, ta nói rồi, ta cần ngươi cái kia Linh Tổ, hiện tại, đến lúc rồi!"

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, "Ngươi đã cường đại đến như vậy, còn muốn nàng làm cái gì ?"

Chay váy nữ tử cười nói: "Nàng đại biểu thiện, chí thiện, cũng là trong thiên địa một loại đại đạo, ta muốn diệt đạo, là diệt tất cả đạo, cũng không phải chỉ là người đạo."

Cái này lúc, Tiểu Bạch xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên, Tiểu Bạch căm tức nhìn cái kia chay váy nữ tử, ở nàng hai tiểu trảo trung, phân biệt nắm một đạo hỏa diễm thần lôi cùng một đóa màu đen hoa sen . Chính là cái kia Diêm Quân chí bảo!

Tiểu Bạch trừng mắt một cái chay váy nữ tử, hai tiểu trảo nhẹ nhàng giơ giơ lên, hiển nhiên là đang cảnh cáo!

Chay váy nữ tử lắc đầu cười, "So với năm đó, ngươi bây giờ nhưng là yếu đi không thiếu ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang điện xạ mà ra, cái này sợi kiếm quang trực tiếp xuất hiện ở Tiểu Bạch trước mặt, ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên bắt lại Tiểu Bạch đưa nàng ném Hồng Mông Tháp bên trong, đón lấy, hai tay hắn cầm kiếm đi phía trước chính là vừa bổ!

Đối mặt chay váy nữ tử cái này một kiếm, Dương Diệp như thế nào dám sơ suất ?

Giờ khắc này, hắn liền Sinh Tử Kiếm Vực đều thi triển ra!

Nhưng mà, hắn Sinh Tử Kiếm Vực mới vừa nhất xuất hiện chính là trực tiếp vỡ nhỏ!

Tuy là Sinh Tử Kiếm Vực vỡ nhỏ, thế nhưng, trong nháy mắt này, hắn sinh tử kiếm đạo cũng là đạt tới cực hạn! Bởi vì ... này nhất khắc, hắn cảm nhận được khí tức tử vong!

Dương Diệp kiếm trong tay trực tiếp chém vào cái kia sợi kiếm quang chi lên.

Ầm!

Dương Diệp toàn bộ nhục thân trực tiếp vào giờ khắc này rạn nứt ra, trong miệng hắn, tiên huyết liên phun!

"A!"

Dương Diệp đột nhiên rống giận, hai tay hắn chợt hướng phía trước đè một cái, xuy một tiếng, cái kia sợi kiếm quang bị hắn cái này một kiếm chém ra, sau một khắc, cả người hắn trực tiếp xuất hiện ở cái kia thiên mệnh trước mặt .

Chay váy nữ tử lắc đầu cười, nàng lấy tay làm kiếm nhẹ nhàng hướng phía trước một điểm, một luồng nhỏ như sợi tóc kiếm khí điện xạ mà ra .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt cả người mang kiếm bay ra ngoài!

Chay váy nữ tử chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Dương Diệp, ta nói rồi, kiếm cường đại, không ở lực lượng cùng tốc độ, ở kiếm ý cảnh, ở kiếm đạo, mà kiếm đạo của ta, ở ngươi trước mặt, đồng thời nhiều hơn ngươi, ngươi kiếm đối với ta sẽ không có bất kỳ uy hiếp gì ."

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn nhếch miệng cười, "Ta cũng không biện pháp a! Chỉ có thể liều mạng, không phải sao?"

Chay váy nữ tử gật đầu cười nói: "Điều này cũng đúng! Ngươi không phải am hiểu cận chiến kỹ xảo sao? Cùng ngươi so tài!"

Thanh âm rơi xuống, nàng toàn bộ đã tại Dương Diệp trước mặt, Dương Diệp hai mắt híp lại, giơ kiếm hướng phía trước chính là đâm một cái, mà lúc, chay váy nữ tử ngón cái cùng ngón trỏ đột nhiên nắm được Dương Diệp kiếm nhọn, vẫn chưa tới Dương Diệp phản ứng kịp, nàng ngón cái cùng ngón trỏ theo thân kiếm hướng hạ nhẹ nhàng nhất chèo, nhưng sau một cái cắt ngang .

Một luồng kiếm quang tự Dương Diệp hai mắt chỗ chợt lóe lên .

Xuy xuy!

Một đạo tiên huyết bắn tung toé mà ra .

Dương Diệp hướng lui về sau trăm trượng, thế nhưng, tốc độ của hắn quá chậm . Hắn hai mắt nhắm nghiền, hai hàng huyết dịch không ngừng từ hắn khóe mắt chỗ chậm rãi tràn ra .

Xa chỗ, chay váy nữ tử lắc đầu cười, nàng tay phải hướng phía trước một trảo, một trảo này, một con bạch sắc tiểu gia hỏa trực tiếp xuất hiện ở trong tay của nàng!

Chính là Tiểu Bạch!

------oOo------

Chương 2799: Hành đạo, thay trời hành đạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Tiểu Bạch lúc này đây không có bối rối, mà là nắm đoàn kia thần lôi hỏa diễm cùng màu đen hoa sen phi thẳng đến chay váy nữ tử khuôn mặt trên úp tới ..

Hai kiện vũ trụ bốn chiều chí bảo!

Chay váy nữ tử lắc đầu, hai sợi kiếm quang trực tiếp chém vào cái kia thần lôi hỏa diễm cùng màu đen hoa sen chi lên.

Rầm rầm!

Hai kiện thiên địa chí bảo ầm ầm phá toái, nhưng sau hóa thành vô số toái phiến tự không trung chậm rãi rơi .

Thấy như vậy một màn, Tiểu Bạch ngây dại .

Thế nhưng rất nhanh, nàng phục hồi tinh thần lại, nàng không có ở xuất thủ, mà là nhìn về phía không xa chỗ bị chay váy nữ tử phá hủy hai mắt Dương Diệp!

Nhìn Dương Diệp, nàng nhìn một chút liền khóc lên .

Chay váy nữ tử bấm tay một điểm, cân nhắc sợi kiếm quang xuất hiện ở Tiểu Bạch chu vi, đón lấy, nàng chậm rãi hướng xa xa Dương Diệp đi tới, nàng vẫn là như vậy thong dong, như vậy bình tĩnh .

Xa chỗ, Dương Diệp hai mắt nhắm nghiền, trong tay hắn Kiếm Tổ không ngừng mà đang rung rung!

Giờ khắc này, quanh người hắn tản mát ra kiếm ý cùng sát ý hầu như đạt tới đỉnh phong .

Sinh tử kiếm đạo!

Dương Diệp đột nhiên động .

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên, cái này sợi kiếm quang, như thời gian qua nhanh!

Sinh tử kiếm đạo cực hạn một kiếm!

Cũng có thể nói là Dương Diệp cực hạn một kiếm!

Xa chỗ, cái kia chay váy nữ tử dừng bước lại, cái này lúc, một luồng kiếm quang xuất hiện ở nàng giữa chân mày mấy tấc vị trí, cái kia sợi kiếm quang ở cái kia mấy tấc vị trí ngừng lại, cũng nữa không pháp tiến thêm một bước!

Bởi vì chay váy nữ tử hai cây chỉ nắm được cái kia sợi kiếm quang vỹ!

Chay váy nữ tử ngón cái cùng ngón trỏ nhẹ nhàng chà một cái, trong nháy mắt, Dương Diệp thả ra cái kia sợi kiếm quang trực tiếp ầm ầm vỡ nhỏ, hóa thành hư vô!

Một kích đánh nát Dương Diệp kiếm quang chi về sau, chay váy nữ tử xuất kỳ không có ở xuất thủ, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới, "Cùng ta cùng nhau nhân chứng cái vũ trụ này hủy diệt đi."

Nàng thanh âm rơi xuống, nàng bấm tay nhất dẫn, cái kia vốn là ở vũ trụ ba chiều hành đạo kiếm đột nhiên xuất hiện ở vũ trụ bốn chiều chi lên.

Giờ khắc này, vô số vũ trụ bốn chiều cường giả dồn dập ngẩng đầu, đặc biệt cái kia huyền không chi thành bên trong những thứ kia cường giả, chứng kiến cái kia chuôi hành đạo kiếm, những thứ kia cường giả dường như như là lên cơn điên hướng bên ngoài bỏ chạy .

Nhưng mà, hết thảy đều là phí công!

Theo hành đạo kiếm bút rơi thẳng xuống, toàn bộ vũ trụ bốn chiều tất cả tất cả bắt đầu từng khúc vỡ nhỏ, cái này một kiếm phía dưới, vạn vật giai diệt, chúng sinh giai diệt!

Cứ như vậy, ở chay váy nữ tử nhìn kỹ xuống, cái kia vũ trụ bốn chiều bắt đầu yên diệt, mà ở cái kia vũ trụ bốn chiều ở trên sinh linh, căn bản không có bất luận cái gì cơ hội phản kháng, các loại bọn họ, chỉ có tử vong!

Không có người nào có thể chạy trốn!

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử nụ cười trên mặt có chút biến hóa, cái nụ cười này mang theo một tia tà, còn có một tia kích thích .

Nhất niệm lên, vạn thủy thiên sơn, nhất niệm diệt, thương hải tang điền!

Nhìn vạn vật vũ trụ chi đại đạo ở trong tay nàng bắt đầu từng điểm từng điểm vỡ nhỏ, tâm tình của nàng , người bình thường là khó hiểu.

Chay váy nữ tử cười nói: "Nhìn thấy không ? Cho dù là vạn vật vũ trụ đại đạo, tất cả chi quy luật, vẫn là như vậy không chịu nổi một kích . Thế gian chi đạo, không có phần cuối, nhưng ta, chính là trọn đầu!"

Rất nhanh, toàn bộ vũ trụ bốn chiều triệt để yên diệt, toàn bộ vũ trụ biến thành một mảnh hư vô!

Trực tiếp bị ngạnh sinh sinh xóa đi!

Thế gian lại không vũ trụ bốn chiều .

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử bấm tay nhất dẫn, hành đạo kiếm xuyên toa không gian, đi tới vũ trụ ba chiều trên khoảng không, nhìn cái kia chuôi hành đạo kiếm, Vĩnh Hằng chi giới cùng Vĩnh Hằng Quốc Độ hết thảy cường giả hầu như đều tuyệt vọng .

Chay váy nữ tử ngẩng đầu nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Nhìn kỹ, ngươi hay là trật tự kiếm đạo, là có bao nhiêu yếu đuối!"

Nàng thanh âm rơi xuống, tay phải hướng hạ nhẹ nhàng đè một cái .

Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không, hành đạo kiếm bút thẳng mà xuống.

Ở nơi này lúc, một đạo kiếm quang đột nhiên tự phía chân trời chợt hiện hiện, rất nhanh, đạo kiếm quang này trực tiếp chém vào cái kia hành đạo kiếm chi lên.

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời kịch liệt run lên, cái kia hành đạo kiếm ngạnh sinh sinh ngừng lại!

Ở Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không, một nữ tử không biết bực nào thì xuất hiện ở nơi ấy .

Xuất thủ là một nữ tử, cùng chay váy nữ tử dáng dấp một màn đồng dạng nữ tử, ở nữ tử trong hai tay, đều nắm lấy một thanh kiếm!

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử cười nói: "Hợp thể . Có ý tứ!"

Vĩnh Hằng chi giới bầu trời cô gái kia, chính là nữ tử váy trắng cùng hắc muội hợp thể . Mà trong tay nàng cái kia hai thanh kiếm, chính là

Thái U kiếm cùng vãng sinh kiếm!

Không trung, cầm trong tay hai kiếm nữ tử đột nhiên đem kiếm trong tay hợp lại, sau một khắc, nàng cả người trực tiếp tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tới đám mây chi trên chay váy nữ tử đối diện!

Hai nữ một màn đồng dạng, giống như đối chiếu cái gương .

Chay váy nữ tử cười nói: "Xem ra, các ngươi là muốn thủ hộ phía dưới cái kia mảnh nhỏ vũ trụ ."

Cầm trong tay song kiếm nữ tử không có bất kỳ lời nói nhảm, giơ tay lên chính là một kiếm chém ra .

Xuy!

Một luồng kiếm khí chớp mắt tới cái kia chay váy nữ tử trước mặt, mà chay váy nữ tử thì lại lấy tay làm kiếm, hướng phía trước nhẹ nhàng vừa bổ, cái này vừa bổ, cái kia sợi kiếm khí trực tiếp vỡ nhỏ, nhưng cái này lúc, một đạo tàn ảnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia chay váy nữ tử thân về sau, một thanh kiếm trực tiếp đâm vào chay váy nữ tử gáy .

Xuất thủ là Dương Diệp!

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nàng chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Dương Diệp chỗ ở không gian trực tiếp vỡ nhỏ, Dương Diệp ngực như bị thiết chùy trọng kích, cả người phi thẳng đến phía sau té bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay gần nghìn trượng, mới vừa dừng lại một cái, hắn toàn thân thân thể chợt bắt đầu điên cuồng rạn!

Dương Diệp vội vã thôi động trong cơ thể Hồng Mông Tử Khí cùng Tiểu Bạch lưu lại Thái Nhất Huyền Khí, ở lưỡng chủng huyền khí chữa trị xuống, cái kia quy liệt tốc độ mới chậm rãi chậm lại!

Dương Diệp ngẩng đầu nhìn về phía xa chỗ, không xa chỗ, chay váy nữ tử đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ, lần nữa xuất hiện lúc, đã tại cái kia cầm trong tay song kiếm nữ tử trước mặt, cầm trong tay song kiếm nữ tử đột nhiên nắm song kiếm hướng trước mặt chính là cắm xuống!

Ầm!

Lưỡng chủng kiếm ý chấn động mà ra, thế nhưng, cái kia chay váy nữ tử chỉ là nhẹ nhàng đảo qua, cái kia lưỡng chủng ý cảnh trực tiếp tiêu tan thành mây khói, sau một khắc, một thanh hư ảo kiếm từ cái này cầm trong tay song kiếm nữ tử trước ngực xuyên qua!

Xuy!

Song kiếm nữ tử trong nháy mắt bay ra ngoài .

Bách tộc bên ngoài, song kiếm nữ tử ngừng lại, trước ngực nàng xuất hiện một cái lỗ máu, cùng này đồng thời, nàng thân thể lại có chút hư ảo .

Chay váy nữ tử nhìn thoáng qua trước mặt không xa chỗ cùng mình dáng dấp một màn đồng dạng nữ tử, cười nói: "Vốn là đồng căn, ta cũng không muốn chém tận giết tuyệt, ta muốn truy cầu tự ta đạo, các ngươi cần gì phải ngăn ta ?"

"Câm miệng!"

Cầm trong tay song kiếm nữ tử đột nhiên rống giận, "Ngươi còn nhớ được năm đó ta đây vì sao mà tu kiếm ?"

Chay váy nữ tử khóe miệng tiếu dung đột nhiên dần dần biến mất .

Cầm trong tay song kiếm nữ tử chậm rãi đi hướng chay váy nữ tử, "Năm đó, thiên đạo bất nhân, lấy Thần Lôi Diệt Thế, trong nhà người, đều bị thần lôi diệt chi, ca ca mang theo năm đó chúng ta đào tẩu, cái kia lúc, hắn tám tuổi, mà ta sáu tuổi . Ngươi còn nhớ được hắn năm đó là chết như thế nào ?"

Chay váy nữ tử đạm thanh nói: "Nhớ kỹ, hắn đem thân trên duy nhất nửa khối bánh màn thầu để lại cho ta "

"Cứ như vậy sao?" Song kiếm nữ tử cơ hồ là đang nộ hống . Gò má nàng lên, không biết bực nào thì đã xuất hiện hai hàng trong suốt dịch thể .

Chay váy nữ tử tay phải chậm rãi nắm chặt, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Trong đầu, xuất hiện cực kỳ lâu chưa xuất hiện qua hình ảnh .

Đó là một cái Tận Thế thế giới, toàn bộ phía chân trời, là vô số hắc sắc thần lôi, những thứ này thần lôi, không ngừng phá hủy cả vùng đất tu luyện giả .

Mà ở một vùng núi bên trong, một cái chỉ có bảy tám tuổi tiểu nam hài cõng một cái vẻ mặt bẩn thỉu tiểu cô nương đang chạy nhanh, tiểu nam hài giầy đã phá, chân của hắn lên, khắp nơi là các loại vết thương!

Mà ở tiểu nam hài cùng bé gái đỉnh đầu, điện tiếng sấm chớp .

Cứ như vậy, tiểu nam hài cõng tiểu cô nương đi tới nhất chỗ nhỏ hẹp sơn khe bên trong, sơn khe rất nhỏ, vừa vặn cho phép hạ hai cái này tiểu hài tử .

Tiểu nam hài lau mồ hôi trên mặt, hắn ôm thật chặc bên người tiểu cô nương, "Thanh nhi ... Đừng...Đừng sợ "

Hắn khả năng mình cũng không có phát hiện, thanh âm của hắn đang run rẩy .

Tiểu cô nương hai cái tay nhỏ nắm thật chặt tiểu nam hài cánh tay, nàng xuyên thấu qua cái kia sơn khe khe hở nhìn bên ngoài, toàn bộ bên ngoài thiên không vô số lôi điện lóe lên, hơn nữa tùy thời còn có các loại quái vật lớn bay vút qua .

Tiểu cô nương nhẹ giọng nói: "Ca, ca ca những thứ kia điện là cái gì ? Còn có những thứ kia phi, nó, chúng nó vì sao ăn thịt người "

Tiểu nam hài nhìn thoáng qua phía chân trời, phía chân trời, thỉnh thoảng có lôi điện rơi xuống, mỗi khi một tia chớp rơi hạ sẽ vang lên một đạo đinh tai nhức óc tiếng nổ vang .

Tiểu nam hài hắn hầu lăn lăn, thanh âm có chút run rẩy, "Vậy, những thứ kia điện, cha nói, là trời xanh vì nghiêm phạt chúng ta mà hàng xuống "

"Nghiêm phạt ?"

Tiểu cô nương nhìn về phía tiểu nam hài, "Vì, vì sao ? Ta, chúng ta làm gì sai sao?"

Tiểu nam hài ôm chặc lấy tiểu cô nương, mang theo một tia khóc nức nở, "Cha nói, thần muốn chúng ta chết, ta, chúng ta thì phải chết cha cùng mẫu thân đều, đều chết hết, ta, chúng ta nhất định phải sống khỏe mạnh "

Tiểu cô nương quay đầu nhìn về phía khe hở kia ra thiên địa, cái kia tiểu nhỏ con mắt bên trong, có chút mê man .

Sơn khe bên ngoài, thiên địa bị vô số lôi điện bao trùm, còn có các loại các dạng đại yêu hoành hành vô kỵ .

Sơn khe bên trong, hai cái tiểu hài tử gắt gao ôm nhau .

Một cái đêm muộn .

"Ca, ta, ta đói ."

Tiểu nam hài xuất ra nửa đoạn bánh màn thầu đưa tới trong tay cô bé, "Thanh, Thanh nhi ăn "

Tiểu cô nương cắn một khẩu, làm như nghĩ đến cái gì, nàng đưa cho tiểu nam hài, "Ca, ngươi, ngươi ăn "

Tiểu nam hài lắc đầu, "Ca, ca ăn, Thanh nhi ăn ."

Vừa nói, hắn còn cố ý hầu lăn lăn .

Tiểu cô nương tin là thật .

Nửa đêm .

Sơn khe bên ngoài, như trước điện tiếng sấm chớp, còn có đại yêu thỉnh thoảng tiếng gầm gừ .

Tiểu nam hài ôm thật chặc tiểu cô nương, thanh âm hắn có chút suy yếu, "Thanh, Thanh nhi ca ca nhớ kỹ, ngươi, ngươi thật giống như là yêu mến luyện kiếm đây!"

Tiểu cô nương gật đầu, "Thanh nhi phải bảo vệ ca ca còn có cha cùng mẫu thân "

Tiểu nam hài đột nhiên chảy nước mắt, nhưng là, đêm tối trong tiểu cô nương cũng không có thấy .

Tiểu nam hài nhẹ nhàng hôn một cái bé gái cái trán, "Thanh nhi như, như ngươi lấy sau biến lợi hại, nhất định, nhất định phải, muốn đảm bảo, bảo hộ những thứ kia giống như chúng ta yếu mẫu thân cùng, cha, cha, nếu là có người đảm bảo, bảo hộ, liền, sẽ không chết hết, còn nữa, muốn đem bên ngoài cái kia, kia cái gì thần đánh chết bọn họ ca thật là đói thật là đói "

Hừng đông .

Tiểu nam hài vẫn không nhúc nhích, thân thể đã lạnh lẽo,

Tiểu cô nương đem tiểu nam hài chôn ở sơn khe bên trong, nàng quỵ ở sơn khe trước một ngày một đêm .

Đệ nhị thiên, tiểu cô nương đứng dậy, nàng xoay người hướng ngoài dãy núi đi tới, trên đường, nàng gặp một ít thi thể, nàng đi tới trong đó trước một cổ thi thể, nàng theo cỗ thi thể kia trong tay lấy xuống một thanh kiếm, nàng hai tay nâng cái kia thanh kiếm, nhãn trung, là cùng nàng niên kỷ không hợp hờ hững cùng băng lãnh, "Lấy sau ngươi đã bảo hành đạo kiếm, theo ta thay trời hành đạo ."

Cứ như vậy, tiểu cô nương nâng cái kia thanh kiếm hướng ngoài dãy núi đi tới

------oOo------

Chương 2800: Người nào cản, người nào chết!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Đám mây chi lên.

Chay váy nữ tử chậm rãi mở hai mắt ra, nàng xem hướng về phía phía chân trời xa xôi, không nói .

Chay váy nữ tử đối diện, cầm trong tay song kiếm nữ tử khuôn mặt trên lệ ngân đã khô, chỉ còn băng lãnh, nàng nhìn thẳng chay váy nữ tử, "Ngươi bây giờ biện pháp, cùng năm đó thiên đạo lại có gì khác biệt ?"

Chay váy nữ tử thu hồi ánh mắt, nàng lắc đầu cười, "Khác biệt tự nhiên là có ."

Song kiếm nữ tử hai mắt híp lại, bên trong tròng mắt, sát ý lóe lên .

Chay váy nữ tử nhẹ giọng nói: "Chuyện năm đó, mặc dù đã qua đi vô số năm, bất quá, cái kia sơn khe trong sự tình, ta tự nhiên cũng là chưa quên ."

Vừa nói, nàng xem hướng song kiếm nữ tử, "Ta trấn áp vũ trụ bốn chiều từ năm đó đến nay, đã bao nhiêu năm ? Nhiều năm như vậy, cũng bởi vì hắn ban đầu một câu nói kia . Ta vì hắn sống vạn vạn năm, mà bây giờ, làm tất cả, như trước ... Cũng được, cùng ngươi chờ nói những thứ này cũng không có ý nghĩa, ra tay đi!"

Song kiếm nữ tử nhìn thẳng chay váy nữ tử, nàng nắm thật chặt trong tay song kiếm, không có đang nói gì .

Bởi vì nói cái gì đều đã không có ý nghĩa!

Giữa sân, chay váy nữ tử chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, một luồng kiếm quang như điện thiểm vậy thoi quá!

Chay váy nữ tử đối diện, cầm trong tay song kiếm nữ tử sắc mặt đại biến, nàng song kiếm chợt hợp lại, hai kiếm hợp nhất, đón lấy, nàng giơ kiếm chính là đâm một cái .

Kiếm ra, ở nàng kiếm đỉnh nhọn bưng, một luồng kiếm quang đột nhiên đánh tới .

Ầm!

Song kiếm nữ tử kiếm trong tay kịch liệt run lên, nhưng sau trực tiếp vỡ nhỏ, ngay sau đó, một đạo nhân ảnh từ cái này song kiếm nữ tử bên cạnh chợt lóe lên!

Xuy!

Song kiếm nữ tử hai mắt trợn tròn, nhưng sau cả người phi thẳng đến phía sau ném bay ra ngoài .

Ở bay ra ngoài quá trình bên trong, song kiếm nữ tử thân thể đột nhiên run lên, nhưng sau huyễn hóa thành hai người .

Chính là nữ tử váy trắng cùng hắc muội!

Chay váy nữ tử vẫn chưa ở xuất thủ, nàng nhìn thoáng qua Bạch muội cùng hắc muội, "Dù cho hai người ngươi hợp thể, chẳng qua cũng là không trọn vẹn . Hai người ngươi, cũng không có ngăn cản ta năng lực, đi thôi, đi tìm chính các ngươi đường đi!"

"Con đường của mình ?"

Hắc muội lau khóe miệng tiên huyết, "Ca nguyện vọng, chính là của chúng ta tương lai phải đi đường!"

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Ta diệt đạo tâm, không người có thể cản! Người nào cản, người nào chết!"

Thanh âm rơi xuống, nàng lòng bàn tay bên trong, đột nhiên xuất hiện một luồng kiếm quang, mà đang ở cái này lúc, cách đó không xa Dương Diệp đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xuy!

Theo Dương Diệp biến mất, giữa sân vang lên một đạo tê liệt tiếng!

Chay váy nữ tử quay đầu, giơ tay lên vung lên, một luồng kiếm quang giống như châm nhỏ bắn ra, chính là chỗ này một luồng thật nhỏ kiếm quang ngạnh sinh sinh bức lui nàng cách đó không xa Dương Diệp .

Dương Diệp lần nữa về tới tại chỗ, mà trong tay hắn Kiếm Tổ, đã trải rộng vết rạn!

Mà lúc, hắc muội cùng Bạch muội đột nhiên hóa thành nhất hắc nhất bạch lưỡng đạo kiếm quang hướng cái kia chay váy nữ tử vọt tới .

Chay váy nữ tử nhãn thần dần dần băng lạnh xuống, lúc này đây, mặt nàng trên không có phía trước nụ cười nhàn nhạt .

Cái này lúc, hai thanh kiếm đi tới chay váy nữ tử trước mặt, mà cái kia hai thanh kiếm ở cách chay váy nữ tử giữa chân mày tấc hơn ra thì lần nữa ngừng lại, bởi vì hai thanh kiếm bị chay váy nữ tử hai cái tay cho gắt gao nắm!

Một tay bóp một kiếm!

Nắm không chỉ là kiếm, còn có cái kia hai thanh kiếm trong vô cùng kiếm ý cùng lực lượng!

Chay váy nữ tử nhìn trước mặt nữ tử váy trắng cùng hắc muội, "Các ngươi, quá yếu!"

Thanh âm rơi xuống, nàng hai cái tay nhẹ nhàng dùng sức .

Rầm rầm!

Hai thanh kiếm ầm ầm vỡ nhỏ, mà nữ tử váy trắng cùng hắc muội trực tiếp té bay ra ngoài!

Chay váy nữ tử hướng phía trước bước ra một bước, nàng chân xuống, hai sợi kiếm quang lóe lên một cái rồi biến mất .

Xuy xuy!

Đột nhiên, ở hắc muội cùng nữ tử váy trắng trước mặt hai người không gian bên trong, đột nhiên xuất hiện một mảnh kiếm quang dấu chân!

Đây là chay váy nữ tử đi ra!

Xa chỗ, nữ tử váy trắng cùng hắc muội con ngươi hơi co lại, vừa muốn xuất thủ, hai sợi kiếm khí đã để ở tại các nàng giữa chân mày, kiếm vào nửa tấc, tiên huyết chảy ròng! Mà đang ở cái này nhất chớp mắt, một thần bí lực lượng đột nhiên bao phủ ở chay váy nữ tử!

Kiếm Vực!

Sinh Tử Kiếm Vực!

Khi này Kiếm Vực bao phủ ở chay váy nữ tử một khắc kia, một luồng kiếm quang lặng yên không một tiếng động xuất hiện ở chay váy nữ tử thân sau .

Chay váy nữ tử trước mặt, nữ tử váy trắng cùng hắc muội thừa dịp cái này cơ hội hướng bay về sau đi, thế nhưng sau một khắc, các nàng hai người lần nữa đồng thời tiêu thất ngay tại chỗ .

Toàn bộ Kiếm Vực bên trong, ba đạo kiếm quang giống như ba đạo lôi điện một dạng hướng cái kia chay váy nữ tử chém tới!

Ba kiếm liên thủ!

Kiếm Vực bên trong, chay váy nữ tử khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Sinh Tử Kiếm Vực ... Ngược lại cũng không tệ, đáng tiếc, cuối cùng là tiểu đạo! Bất nhập lưu!"

Thanh âm rơi xuống, nàng bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang tự nàng chỉ nhọn lòe ra .

Xuy!

Trong nháy mắt, Dương Diệp toàn bộ Kiếm Vực trực tiếp ngạnh sinh sinh bị xé nứt ra, giờ khắc này, Dương Diệp ngũ quan trực tiếp nhăn nhó, hắn Kiếm Vực là bị ngạnh sinh sinh tê liệt, cái này với hắn mà nói, quá tổn thương!

Ở Kiếm Vực bị xé nứt cái kia nhất chớp mắt, một luồng kiếm quang đột nhiên tự Dương Diệp phần bụng xuyên qua .

Thình thịch!

Dương Diệp cả người trực tiếp bay ra ngoài!

Không xa chỗ bàn cờ trước, bị kiếm khí khốn trụ được Tiểu Bạch nhìn thấy một màn này, nàng tiểu trảo điên cuồng bắt đầu vung múa, từng đạo linh khí điên cuồng oanh kích lấy những thứ kia kiếm khí, nhưng mà, nàng linh khí cũng không có khả năng lay động những thứ kia kiếm khí!

Nàng muốn cưỡng ép đi ra ngoài, thế nhưng, mỗi khi đụng tới cái kia kiếm khí, thân thể nàng sẽ hư huyễn một phần!

Thế gian có rất ít người có thể chân chính giết chết nàng, thế nhưng, trước mắt cái này kiếm khí vừa vặn có thể!

Kiếm khí bên trong, Tiểu Bạch cái kia con mắt bên trong, linh khí nước mắt không ngừng tuôn ra, nàng mỗi lần muốn đi ra ngoài, thế nhưng đều sẽ bị kiếm khí thương lui về, nàng hai tiểu trảo đã có mấy đạo kiếm!

Bên kia, chay váy nữ tử ở một kích trọng thương Dương Diệp chi về sau, nàng xoay người vung tay phải lên, một mảnh kiếm quang như bộc .

Rầm rầm!

Nữ tử váy trắng cùng hắc muội trực tiếp bị mảnh này kiếm quang chấn động bay ra ngoài!

Chay váy nữ tử vẫn chưa quản hắc muội hai nữ, mà là nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, nàng chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, "Dương Diệp, ngươi cái gọi là trật tự, ban đầu thì quả thật có chút kinh diễm đến ta, đáng tiếc, ngươi quang chú trọng trật tự, lại bỏ quên điểm trọng yếu nhất, đó chính là nhân tính, ngươi là một phương diện trật tự, ngươi trật tự, là của cá nhân ngươi trật tự, loại này trật tự, trong mắt của ta, trong nháy mắt có thể diệt . Bởi vì giết ngươi, trật tự cũng không có ."

Đang nói rơi xuống, người nàng đã tại Dương Diệp trước mặt .

Chay váy nữ tử nhìn Dương Diệp, mỉm cười, "Đương nhiên, như cho ngươi thời gian, có thể ngươi có thể đủ hoàn thiện cái này trật tự, thế nhưng, ta đã không muốn đang đợi . Bất kể là vũ trụ ba chiều vẫn là vũ trụ bốn chiều, đều quá miểu tiểu ."

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía phía dưới cái kia vũ trụ ba chiều, "Cùng ta cùng nhau nhìn thế giới này đạo là như thế nào bị ta diệt."

Tay nàng chậm rãi nâng lên, cái kia huyền phù ở Vĩnh Hằng chi giới bầu trời hành đạo kiếm đột nhiên kịch liệt run lên, nhưng sau chậm rãi truỵ xuống, làm cái kia hành đạo kiếm rơi xuống dưới một khắc kia, toàn bộ vũ trụ ba chiều thế giới cũng vì đó hư ảo .

Tuyệt vọng!

Nhìn cái kia thanh kiếm, vô số người cũng vì đó tuyệt vọng!

Mà đang ở cái này lúc, một cái đen nhánh lỗ đen đột nhiên xuất hiện ở cái kia hành đạo kiếm phía dưới, đen nhánh bên trong hắc động, là mênh mông tinh không vũ trụ!

Yên lặng nhất chớp mắt, đen nhánh kia lỗ đen trực tiếp đánh về phía cái kia hành đạo kiếm!

Ầm!

Hành đạo kiếm chợt run lên, nhưng sau ngạnh sinh sinh bị buộc dừng ngay tại chỗ!

Không trung, không biết bực nào thì xuất hiện một gã thần bí nhân, chính là cái kia Mạt Pháp Chi Địa thần bí nhân!

Đám mây chi lên, chay váy nữ tử lắc đầu cười, "Thiên đạo, rốt cục vẫn là không nhịn được muốn ra tay sao?"

Thiên đạo!

Nghe được hai chữ này, chay váy nữ tử bên cạnh cách đó không xa Dương Diệp hơi nghiêng đầu, hắn mặt hướng phía dưới, hắn tuy là hai mắt bị chay váy nữ tử phá hủy, thế nhưng, hắn tâm cũng không mù .

Dương Diệp là có chút bất ngờ, bởi vì hắn không nghĩ tới, cái kia thần bí nhân thân phận, dĩ nhiên là thiên đạo!

Có thể, thiên đạo không phải là bị diệt sao?

Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không, thần bí nhân cười khẽ, "Thiên mệnh, lời thừa thải cũng không muốn nhiều lời, năm đó ân oán, hôm nay liền làm cái chấm dứt đi."

Chay váy nữ tử gật đầu, "Cũng tốt . Năm đó không giết ngươi, là bởi vì ngươi là cái này vũ trụ ba chiều một bộ phận, giết ngươi, tổn thương cái này vũ trụ ba chiều căn bản, nhưng bây giờ ... Ngươi cũng quả thực có thể chết ."

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên từ đám mây mà xuống.

Đám mây chi lên, Dương Diệp một kiếm chém vỡ cái kia tù ở Tiểu Bạch kiếm khí, Tiểu Bạch nhào tới hắn thân lên, đầu nhỏ không ngừng cọ xát trước ngực của hắn .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, hắn nhếch miệng cười, "Trước, đi vào trước, được không?"

Tiểu Bạch gật một cái đầu nhỏ, nhưng sau ngoan ngoãn về tới Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp nhìn về phía mình phần bụng, tại hắn phần bụng, có mấy đạo kiếm động, cái này mấy đạo kiếm động ... Không pháp chữa trị, cô gái kia kiếm, Hồng Mông Tử Khí căn bản không pháp chữa trị . Mà trong cơ thể hắn sinh cơ, đã ở chậm rãi tiêu tán!

Chay váy nữ nhân không có để ý hắn cùng với Tiểu Bạch, là bởi vì hắn Dương Diệp .... Hẳn phải chết!

Dương Diệp sâu hấp một hơi, khoảng khắc chi về sau, hắn nhìn về phía cách đó không xa nữ tử váy trắng cùng hắc muội, "Đi thôi . Các ngươi vì vũ trụ ba chiều làm, đã đủ nhiều . Không cần phải ... Hi sinh vô ích!"

Hắc muội lắc đầu, "Chúng ta, không đơn thuần là vì vũ trụ ba chiều ."

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Vì các ngươi người anh kia ?"

Hắc muội gật đầu .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Các ngươi đã tận lực . Đi thôi, ta thật, thật không hy vọng có người chết ."

Hắn rất tinh tường, trước mắt cái này hai nữ như tiếp tục xuất thủ, chắc chắn phải chết! Không có bất kỳ hồi hộp!

Nữ nhân kia mạnh, đã không người có thể địch!

Chính nghĩa tất thắng ?

Không, đây không phải là hiệp nghĩa tiểu thuyết!

Nữ tử váy trắng cùng hắc muội nhìn thoáng qua Dương Diệp, nhất về sau, nữ tử váy trắng đi tới trước mặt của hắn, nữ tử váy trắng vỗ nhè nhẹ một cái Dương Diệp bả vai, "Mặc kệ kết quả như thế nào, thế nhưng, chúng ta muốn tận lực, thế giới này, có thể hủy ở trong tay người khác, thế nhưng, không thể hủy ở ta trong tay, không phải, sơn khe bên trong thằng bé kia, hắn sẽ chết quá uổng phí . Ngươi ...

Bảo trọng ."

Thanh âm rơi xuống, hai nữ đột nhiên cầm kiếm xoay người hướng đám mây dưới cái kia chay váy nữ tử đuổi theo .

"Không!"

Dương Diệp đột nhiên rống giận, hắn không để ý bụng kiếm thương vội vã đuổi theo, mà giờ khắc này, tốc độ của hắn quá chậm quá chậm, căn bản truy không trên hai nữ .

Đám mây phía dưới, chay váy nữ tử đột nhiên ngừng lại, ở nàng thân về sau, lưỡng đạo kiếm quang đánh tới .

Nữ tử váy trắng cùng hắc muội nhục thân cùng linh hồn bắt đầu bốc cháy lên!

Chân chính thiêu đốt!

Giờ khắc này, hai nàng thực lực vượt ra khỏi tự thân cực hạn!

Hai nữ nhãn trung hờ hững .

Thế nhân cũng không biết, ban đầu tối cường thiên mệnh tu kiếm, bất quá là bởi vì đối với ca ca một cái cam kết ...

Phía dưới, chay váy nữ tử hơi trầm ngâm, đột nhiên, trong tay nàng xuất hiện một thanh kiếm .

Hành đạo kiếm!

Chay váy nữ tử xoay người tiêu thất .

Hai sợi kiếm quang ở chân trời chợt lóe lên .

Nữ tử váy trắng cùng hắc muội ngọn lửa trên người đột nhiên tiêu thất, thế nhưng, hai khỏa tuyệt đẹp đầu cũng là tự không trung chậm rãi rơi .

------oOo------

Chương 2801: Cho ngươi một hơi thở thời gian tự bạo!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Không trung, chay váy nữ tử cầm kiếm mà xuống.

Mà ở nàng thân về sau, là hai cỗ thi thể cùng hai cái đầu, còn có cái kia dại ra tại chỗ Dương Diệp .

Dương Diệp như mất hồn một dạng đối mặt với trước mặt hắn cái kia hai cỗ thi thể cùng hai cái đầu .

Dương Diệp hai tay nắm chặt, hắn khóe mắt, hai hàng trong suốt dịch thể chậm rãi tràn ra, cơ hồ là đang gầm thét, "Ngươi, các ngươi thật ngốc a! Các ngươi có thể đi a! Các ngươi có thể đi a, tại sao muốn lưu lại vô ích chịu chết a! Vì sao a!"

Giờ khắc này, Dương Diệp khóc giống như một hài tử .

Phía dưới, chay váy nữ tử cầm kiếm đi tới Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không .

Giờ khắc này, vô số người đều ở đây nhìn tên này chay váy nữ tử .

Giống như thần nữ tử!

Chay váy nữ tử ánh mắt rơi vào cái kia thần bí nhân thân lên, thần bí nhân cười khẽ, "Ngay cả mình cũng giết như thế quả đoán, lợi hại!"

Chay váy nữ tử mắt nhìn xuống thần bí nhân, cười nói: "Dư thừa lời nói nhảm liền chớ nói chi . Ẩn núp nhiều như vậy năm, nghĩ đến ngươi cũng có con bài chưa lật, đến, làm cho ta nhìn ngươi một chút con bài chưa lật . Nhưng về sau, tất cả liền có thể kết thúc ."

Thần bí nhân khẽ cười nói: "Cái này là tự nhiên ."

Thanh âm rơi xuống, tay phải hắn nhẹ nhàng đè một cái .

Ầm!

Trong nháy mắt, một cái to lớn đen nhánh lỗ đen xuất hiện ở toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không .

Cái này lỗ đen, chính là một mảnh tinh không!

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn về phía không trung chay váy nữ tử, "Chưởng ngự tinh không, đây là ta mấy năm nay tới tìm hiểu đại đạo . Thử xem ?"

Vừa nói, tay phải hắn nhẹ nhàng vãng sinh vừa nhấc, trong nháy mắt, cái kia to lớn đen nhánh lỗ đen đột nhiên phóng lên cao, hướng cái kia chay váy nữ tử bao phủ đi .

Tinh không thôn phệ!

Thời khắc này chay váy nữ tử giống như là bị vô tận tinh không cùng vũ trụ thôn phệ một dạng, nàng có vẻ là nhỏ bé như vậy!

Chay váy nữ tử nhìn thoáng qua thần bí nhân, "Qua nhiều năm như vậy, ngươi vẫn không có một điểm tiến bộ, vẫn còn ở nghiên cứu những thứ này giả đồ đạc ."

Vừa nói, tay nàng cầm hành đạo kiếm hướng phía trước nhẹ nhàng đâm một cái .

Xuy!

Hành đạo kiếm rơi chỗ, không gian trực tiếp nứt ra một cái miệng nhỏ, thế nhưng cái này miệng nhỏ, giống như là đại đê thiếu một cái khẩu một dạng, trong nháy mắt, cái kia vây quanh chay váy nữ tử cái kia mảnh nhỏ tinh không bắt đầu tầng tầng yên diệt .

Không đến một hơi thở gian, cái kia một vùng vũ trụ tinh không trực tiếp biến mất .

Một kiếm hủy chi!

Chay váy nữ tử mắt nhìn xuống phía dưới thần bí nhân, "Ngươi là thế giới này sinh thành, có thể nói cái này vũ trụ ba chiều chính là ngươi, ngươi có thể tự hủy vũ trụ ba chiều, kể từ đó, có khả năng đủ đối với ta tạo thành một tí tẹo như thế uy hiếp!"

Thần bí nhân ngẩng đầu nhìn về phía chay váy nữ tử, "Như ngươi chết, như vậy, cũng là bởi vì ngươi quá tự tin!"

Theo thần bí nhân thanh âm rơi xuống, đột nhiên, một luồng khí tức kinh khủng tự phía chân trời đánh tới .

Chay váy nữ tử quay đầu nhìn lại, ở nàng bên phải không xa chỗ, xuất hiện một đầu toàn thân tản ra ngọn lửa màu đỏ như máu quái vật lớn!

Bất Tử Thương Phượng!

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Ác thú!"

"Nữ nhân, nên tính sổ lúc!"

Ở nơi này lúc, lại một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên . Ngay sau đó, ở chay váy nữ tử bên trái, nơi đó không gian đột nhiên nứt ra, một đầu dài đến gần mấy trăm trượng Đại Quy chậm rãi đi ra .

Huyền Quy!

Chay váy nữ tử cầm kiếm mỉm cười, "Còn nữa không ?"

"Tự nhiên!"

Lại là một đạo mang theo vô tận thanh âm tang thương ở trong sân vang lên .

Theo đạo thanh âm này rơi xuống, một đầu Kỳ Lân đột nhiên xuất hiện ở chay váy nữ tử phía trước!

Yêu Kỳ Lân!

Chay váy nữ tử ánh mắt rơi vào cái kia đầu Yêu Kỳ Lân thân lên, "Yêu Kỳ Lân .... Có chút ý tứ, thiên địa ác thú, ngoại trừ cái kia ác thú chi tổ bên ngoài, ngươi xem như là thực lực không tệ."

Yêu Kỳ Lân thản nhiên nhìn liếc mắt chay váy nữ tử, "Nhận được xem trọng ."

"Còn ta đâu ?"

Một đạo tiếng cười duyên đột nhiên tự chay váy nữ tử thân sau vang lên, ở nàng thân về sau, không biết bực nào thì xuất hiện một con sở hữu mười cái cái đuôi lớn hồ ly!

Thập Vĩ Yêu Hồ!

Chay váy nữ tử cũng không quay đầu lại, "Ngươi .... Rác rưởi một cái!"

Cái kia Thập Vĩ Yêu Phượng khuôn mặt sắc trong nháy mắt thay đổi, liền muốn ra tay, mà lúc, phía dưới thần bí nhân đột nhiên nói: "Ngươi như xuất thủ, nàng kiếm ra một khắc kia, ngươi lại phải chết!"

Thập Vĩ Yêu Hồ xem xuống phía dưới thần bí nhân, nàng hừ lạnh một tiếng, không nói gì, cũng không có xuất thủ .

Không trung, chay váy nữ tử từng cái đảo qua giữa sân đại yêu, nàng khóe miệng nổi lên một cái tiếu dung, "Thương Phượng, Huyền Quy, Lệ Hổ, Ma Long, Yêu Kỳ Lân, Thập Vĩ Yêu Hồ ... Ngoại trừ cái kia ác thú chi tổ, thời cổ mười hai đại ác thú, hôm nay đã tới rồi mười ."

Vừa nói, nàng xem xuống phía dưới thần bí nhân, "Ra tay đi!"

Thần bí nhân gật đầu, " Được !"

Thanh âm rơi xuống, hai tay hắn đột nhiên kết một cái kỳ dị dấu tay, rất nhanh, ở toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không, xuất hiện một cái to lớn đen nhánh trận pháp, cái kia trận pháp có bảy cái tròn góc, Yêu Kỳ Lân chờ đại yêu phân biệt chiếm nhất tròn góc, mà cái kia chay váy nữ tử dưới chân có nhất tròn góc .

Bảy con ác thú, vừa vặn vây quanh chay váy nữ tử .

Chay váy nữ tử cúi đầu nhìn một chút dưới chân trận pháp, "Lực lượng hội tụ cùng nhau, có chút ý tứ, đi thử một chút!"

"Xuất thủ!"

Thần bí nhân thanh âm đột nhiên ở trong sân vang lên .

Theo thần bí nhân thanh âm rơi xuống, phía chân trời hư không cái kia bảy con ác thú đột nhiên xuất thủ, Thương Phượng trong miệng, một ngọn lửa màu đỏ rực phun trào mà ra, trong nháy mắt, cái kia chay váy nữ tử chu vi trực tiếp bị mảnh này hỏa diễm bao trùm!

Cái này đạo hỏa diễm cùng trước đây Dương Diệp thấy hỏa diễm đã hoàn toàn bất đồng, bởi vì ... này đạo hỏa diễm bên trong, ẩn chứa cái khác vài đầu ác thú lực lượng, cái này trận pháp tác dụng chính là đem vài đầu đỉnh phong ác thú lực lượng hội tụ thành một loại!

Một đối một, không có người nào là chay váy nữ tử đối thủ .

Xa chỗ, chay váy nữ tử cầm kiếm nhẹ nhàng hướng phía trước một đỡ .

Ầm!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, chay váy nữ tử toàn bộ đột nhiên hướng lui về sau mười trượng trở lại, bất quá, nàng dưới chân cái kia tròn góc cũng là cũng không có tiêu thất, không chỉ có như đây, nàng dưới chân cái kia trận pháp bên trong, làm như có cái gì lực lượng đang ngọa nguậy!

Chay váy nữ tử nhìn thoáng qua xa chỗ cái kia vài đầu ác thú, nàng nhẹ cười cười, "Lực lượng không sai ."

"Chỉ là không sai à?" Cái kia Yêu Kỳ Lân đột nhiên nói .

Chay váy nữ tử phản vấn, "Không phải rồi ?"

Yêu Kỳ Lân cười nhạt, "Vậy tới nếm thử ta đi!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên hướng cái kia chay váy nữ tử gầm lên giận dữ, đón lấy, nó phi thẳng đến cái kia chay váy nữ tử đụng tới, mà cái khác vài đầu ác thú cũng là vào giờ khắc này dồn dập xuất thủ .

Còn lại vài đầu ác thú điên cuồng thả ra chính mình lực lượng, bọn họ lực lượng đi qua trận pháp toàn bộ hội tụ ở cái kia đầu Yêu Kỳ Lân thân lên, hiển nhiên, bọn họ rất tinh tường, chỉ có hợp lực mới có thể cùng cái này chay váy nữ tử một trận chiến!

Một đối một, không có bất kỳ một cái có thể cùng cái này chay váy nữ tử đối kháng!

Yêu Kỳ Lân lực lượng không thể nghi ngờ là kinh khủng, bản thân hắn lực lượng cũng đã là hủy thiên diệt địa, thêm trên cái khác ác thú lực lượng, hắn một cái đụng này, hoàn toàn có thể đem thiên địa đều đụng nát!

Đối diện, chay váy nữ tử khóe miệng hơi một hiên, nàng đột nhiên cầm kiếm dán ở giữa chân mày, "Một kiếm định sinh tử ."

Thanh âm rơi xuống, nàng chân nhọn nhẹ nhàng điểm một cái, cả người như một luồng khói xanh bay ra ngoài .

Ở vô số người ánh mắt bên trong, nàng kia cầm kiếm trôi dạt đến cái kia Yêu Kỳ Lân trước mặt, ngay sau đó, một kiếm ra!

Xuy!

Trong thiên địa đột nhiên vang lên một đạo tê liệt tiếng!

Chay váy nữ tử xuất hiện ở cái kia Yêu Kỳ Lân thân về sau, mà ở nàng thân về sau, cái kia đầu Yêu Kỳ Lân cứng ngắc ngay tại chỗ, chuyển chớp mắt, bên ngoài cái kia thân thể cao lớn trực tiếp phân ra, tiên huyết giống như nước sông một dạng tuôn ra .

Miểu sát!

Nhìn thấy một màn này, còn dư lại cái kia vài đầu ác thú khuôn mặt sắc tức thì thay đổi!

Chay váy nữ tử nhìn về phía vậy còn dư lại vài đầu ác thú, cười nói: "Nguyên nghĩ đến đám các ngươi sẽ cho ta một điểm kinh hỉ , đáng tiếc... Như trước yếu không chịu nổi một kích, chớ nói ngươi nhóm, chính là năm đó thiên địa ác thú tề tụ, có thể làm ta một kiếm hay không?"

Thanh âm rơi xuống, chay váy nữ tử cầm kiếm đột nhiên bay ra ngoài, giữa sân, cái kia vài đầu ác thú sắc mặt đại biến, bắt đầu điên cuồng hướng bốn phía bỏ chạy, thế nhưng, bọn họ kinh hãi phát hiện, bọn họ cư nhiên trốn không thoát cái kia trận pháp!

Bất Tử Thương Phượng quay đầu nhìn về phía xa xa thần bí nhân, rống giận, "Ngươi muốn làm cái gì!"

Thần bí nhân không nói!

Bất Tử Thương Phượng còn muốn nói điều gì, cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên xuất hiện ở nàng thân về sau, Bất Tử Thương Phượng sắc mặt đại biến, thời khắc này hắn cũng không kịp cái gì, trực tiếp hóa thành một đạo hỏa diễm hướng cái kia thanh kiếm vọt tới!

Liều mạng một trận chiến!

Xuy!

Hỏa diễm đột nhiên một phân thành hai, bị một phân thành hai không chỉ là hỏa diễm, còn có con kia Thương Phượng!

Thương Phượng cái kia giống như nham tương máu tươi chảy đến rồi cái kia trận pháp bên trong, mà ở hấp thu cái kia Thương Phượng dòng máu về sau, cái kia trận pháp bắt đầu dần dần run rẩy động!

Bên trong trận pháp, chay váy nữ tử xoay người nhìn về phía cách đó không xa cái kia đầu Lệ Hổ, sau người nhãn trung không sợ hãi chút nào, "Nữ nhân đáng chết, năm đó diệt tộc thù, hôm nay đến cái chấm dứt đi!"

Đang nói rơi xuống, nó đột nhiên hướng chay váy nữ tử vọt tới .

Thân thể hắn bắt đầu ở thiêu đốt!

Hiển nhiên, đây là đã biết chính mình chắc chắn phải chết!

Chay váy nữ tử khóe miệng như trước mang theo tiếu dung, cười rất hiền hoà, cười đến rất tự nhiên thân thiết .

Cái này lúc, cái kia đầu Lệ Hổ đi tới trước mặt nàng .

Chay váy nữ tử kiếm ra .

Ầm!

Chay váy nữ tử cái này một kiếm, ngạnh sinh sinh đem cái kia đầu thiêu đốt chính mình Lệ Hổ ngăn trở, mà nàng, thân thể giống như như núi lớn không chút sứt mẻ .

Kiếm trước, Lệ Hổ rống giận gào thét, nó điên cuồng mà thả ra cùng với chính mình hết thảy lực lượng, giờ khắc này, toàn bộ thiên địa tinh không cũng vì đó kịch liệt xao động lên, thế nhưng, chay váy nữ tử cũng là như trước không chút sứt mẻ!

Chay váy nữ tử đột nhiên cười nói: "Xem trọng, cái này một kiếm, danh: Nhất Kiếm Quy Hư! Một kiếm phía dưới, vạn vật quy hư!"

Thanh âm rơi xuống, nàng tay phải đột nhiên nhẹ nhàng xoay tròn .

Xuy!

Một luồng kiếm quang từ cái này thiêu đốt Lệ Hổ trong cơ thể chợt lóe lên, chay váy nữ tử xuất hiện ở Lệ Hổ thân về sau, mà ở nàng thân về sau, cái kia đầu Lệ Hổ đã hóa thành hư vô!

Một kiếm miểu sát cái kia đầu Lệ Hổ chi về sau, chay váy nữ tử cười khẽ, "Tiếp cái này một kiếm, danh: Phân thiên địa ."

Dứt lời, nàng xoay người một kiếm cắt ngang, cái này một kiếm, thiên địa phân .

Cân nhắc trăm trượng bên ngoài, cái kia đầu vừa muốn xuất thủ Ma Long đầu không có dấu hiệu nào bay ra ngoài!

Lần nữa miểu sát!

Chay váy nữ tử nghiêng người nhìn về phía giữa sân duy nhất một đầu ác thú, cũng chính là cái kia Thập Vĩ Yêu Hồ, "Liền thừa lại ngươi ."

Vừa dứt lời, ở chay váy nữ tử trước mặt, đột nhiên xuất hiện cảnh tượng này .

Ở một cái sơn khe bên trong, một gã tiểu nam hài gắt gao ôm lấy một gã tiểu cô nương ...

Ông!

Một đạo tiếng kiếm reo đột nhiên ở trong sân vang lên . Theo cái này đạo kiếm minh thanh vang lên, cái kia màn tràng cảnh trực tiếp tiêu tan thành mây khói .

Mà cái kia chay váy nữ tử đã tại cái kia Thập Vĩ Yêu Hồ thân về sau, "Ta tâm chi kiên, người phương nào có thể lay động ?"

Thanh âm rơi xuống, cái kia đầu Thập Vĩ Yêu Hồ thân thể đột nhiên bắt đầu tầng tầng rơi xuống ... Rất nhanh, không trung xuất hiện chí ít mấy vạn khối Thập Vĩ Yêu Hồ thân thể toái phiến ...

Lăng trì!

Chay váy nữ tử hai ngón tay kẹp lấy trong tay mình hành đạo kiếm, nàng nhẹ nhàng xẹt qua cái kia hành đạo kiếm, phía trên kia huyết dịch từng điểm từng điểm từ kiếm nhọn tích lạc .

Khoảng khắc chi về sau, nàng quay đầu nhìn về phía cách đó không xa thần bí nhân, "Cho ngươi một hơi thở thời gian tự bạo!"

------oOo------

Chương 2802: Ta là chị ngươi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Chay váy nữ tử thanh âm rất bình tĩnh, giống như là đang nói nhất kiện bé nhỏ không đáng kể sự tình!

Xa chỗ, thần bí nhân đột nhiên nở nụ cười, "Ngươi xem một chút chân ngươi hạ!"

Chay váy nữ tử cúi đầu nhìn lại, lúc này, nàng dưới chân đại trận kia đã biến thành đỏ tươi sắc .

Huyết dịch!

Phía trước những thứ kia đại yêu vẫn lạc chi về sau, bọn họ dòng máu dĩ nhiên toàn bộ bị đại trận này hấp thu!

Chay váy nữ tử mỉm cười, "Lấy ác thú máu tế trận, thật ra khiến ta có chút ngoài ý muốn ."

Thần bí nhân chậm rãi đi tới chay váy nữ tử đối diện, tay phải hắn chậm rãi nâng lên, rất nhanh, chay váy nữ tử dưới chân đại trận kia đột nhiên rung động kịch liệt lên, mà cái kia đại trận trong huyết dịch giống như nham tương một dạng bắt đầu chậm rãi nhúc nhích!

Trong đại trận gian, chay váy nữ tử cầm kiếm mà đứng, cười không nói .

Nàng vĩnh viễn là trấn định như vậy, như vậy thong dong!

Tu kiếm, tu chính là tâm, nàng chi tâm, như cổ tỉnh nước sâu, rất khó có cái gì có thể làm cho nàng tâm bắt đầu ba động .

Kiếm tâm bình, kiếm đạo ổn!

Chay váy nữ tử chân xuống, những thứ kia huyết dịch lưu động tốc độ càng lúc càng nhanh, rất nhanh, từng cây một như châm vậy nhỏ tơ máu bắt đầu hướng chay váy nữ tử lan ra kéo dài đi .

Chay váy nữ tử bấm tay một điểm, một luồng kiếm khí phá khoảng không dựng lên, cái kia sợi kiếm khí trực tiếp xuyên qua những tia máu kia, thế nhưng, những tia máu kia chút nào phát không hư hại!

Thấy thế, chay váy nữ tử hơi kinh ngạc, nàng lần nữa quan sát liếc mắt đại trận kia, nhất về sau, nàng cười khẽ, "Nguyên lai như đây, ngươi cái này trận pháp căn nguyên cũng không phải là ở chỗ này, mà là ở này vũ trụ bên ngoài ... Thảo nào có thể không nhìn ta kiếm khí!"

Thần bí nhân nói: "Vậy ngươi biết nơi căn nguyên của nó ở nơi nào không ?"

Chay váy nữ tử nhìn thoáng qua thần bí nhân, cười nói: "Quả thật có chút tiểu đánh giá thấp ngươi . Không nghĩ tới, ngươi cư nhiên đã đến cái kia địa phương! Đồng thời đem trận pháp thiết trí ở tại nơi ấy!"

Thần bí nhân không có ở nói, hai tay hắn chậm rãi nâng lên, trong sát na, cái kia bên trong trận pháp, vô số tơ máu trong nháy mắt hướng chay váy nữ tử lan ra kéo dài đi . Những thứ này tơ máu đều ẩn chứa những thứ kia ác thú cường đại lực lượng, có thể nói, thêm trên trận pháp gia trì, mỗi một cây tơ máu, đều có thể đơn giản chớp nhoáng giết hết nhất vị đỉnh phong phá mệnh kỳ cường giả .

Mà giờ khắc này cái này bên trong trận pháp tơ máu nhiều, là vô cùng vô tận .

Xa chỗ, chay váy nữ tử cười không nói, nàng cứ như vậy cầm kiếm mà đứng, không tránh không né , mặc cho những tia máu kia đưa nàng bao phủ .

Lúc này, đã nhìn không thấy chay váy nữ tử người.

Thế nhưng, cái kia thần bí nhân hai tay cũng là chậm rãi chặt nắm lại .

Chay váy nữ tử dễ dàng như vậy bại sao?

Chính hắn cũng không tin!

Quả nhiên, ở nơi này lúc, một luồng kiếm khí đột nhiên từ cái này vô số tơ máu bên trong vọt ra, theo cái này sợi kiếm khí xuất hiện, những tia máu kia bắt đầu tầng tầng lui lại, ở cái kia tơ máu bên trong, chay váy nữ tử vẫn như cũ . Mà ở chay váy nữ tử quanh thân, có ba sợi kiếm khí ở trôi, chính là chỗ này ba sợi kiếm khí, làm cho những tia máu kia căn bản không pháp tới gần nàng . Phàm là tới gần nàng tơ máu, trực tiếp hư huyễn yên diệt!

Thần bí nhân hai tay khoanh ở trước ngực, hơi cúi đầu, "Ngươi cái này kiếm khí .... Hủy diệt chi đạo ... Lợi hại!"

Chay váy nữ tử bấm tay một điểm, một luồng kiếm khí đột nhiên biến mất ở giữa sân, ở xa xôi nào đó xử thế giới bên trong, một luồng kiếm khí lặng yên tới, cái kia sợi kiếm khí trực tiếp chui vào mảnh thế giới kia đám mây bên trong .

Ầm!

Không trung đám mây trực tiếp vỡ vụn, cùng với cùng nhau tan vỡ, còn có Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không chay váy nữ tử dưới chân đại trận kia .

Chay váy nữ tử chậm rãi hướng thần bí nhân đi, "Thiên đạo, đã nhiều năm như vậy, ngươi vẫn còn ở chơi những thứ này bất nhập lưu đem đùa giỡn, thật sự là quá không tranh khí điểm!"

Thần bí nhân nhẹ giọng nói: "Vậy cho ngươi xem một chút nhập lưu."

Thanh âm rơi xuống, thân thể hắn đột nhiên hư ảo .

Xa chỗ .

Thình thịch!

Theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, ở vô số người ánh mắt kinh ngạc bên trong, cái kia chay váy nữ tử liên tiếp lui về phía sau, cái này vừa lui, đủ đủ lui trăm trượng xa!

"Có cơ hội ?"

Giữa sân, vô số người cái kia đã tắt ngọn lửa hi vọng lại có thiêu đốt dấu hiệu!

Xa chỗ, chay váy nữ tử nhìn thoáng qua đối diện, cái kia thần bí nhân đã không ở, giữa cả thiên địa cũng không có thần bí nhân thân ảnh, thế nhưng ...

Ầm!

Không có dấu hiệu nào, một cường đại lực lượng đột nhiên xuất hiện ở chay váy nữ tử trước mặt .

Chay váy nữ tử lần nữa liên tục chợt lui!

Phía dưới, vô số người nhìn là vẻ mặt mộng!

Bởi vì toàn bộ phía chân trời hư không chi lên, chỉ có chay váy nữ tử một cái người, cái kia thần bí nhân căn bản không ở!

Ầm!

Cái này lúc, cái kia chay váy nữ tử lần nữa hướng sau liên tục thối lui ... Rất nhanh, chay váy nữ tử ngừng lại, mặt nàng trên như trước mang theo tiếu dung, "Thân hóa thiên địa, ngươi là thiên địa, thiên địa tức thì ngươi, có chút ý tứ, đáng tiếc, vẫn là bất nhập lưu!"

Thanh âm rơi xuống, nàng đột nhiên cầm kiếm một cái quét ngang .

Xuy!

Cái này một kiếm quét ra, toàn bộ phía chân trời hư không trực tiếp hư ảo, cùng này đồng thời, một luồng kiếm khí trực tiếp chui vào không gian bên trong .

Yên lặng nhất chớp mắt, toàn bộ phía chân trời bắt đầu tầng tầng vỡ nhỏ, mà một luồng kiếm khí tắc thì là ở đen nhánh kia không gian bên trong điên cuồng xuyên toa mà qua .

Đen kịt một màu!

Bây giờ Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không, giống như bị một mảnh vải đen bao trùm!

Đột nhiên .

Ầm!

Ở mảnh này đen nhánh không gian bên trong truyền đến một đạo tiếng nổ vang, rất nhanh, một đạo nhân ảnh đột nhiên xuất hiện ở cái kia chay váy nữ tử trước mặt .

Chính là cái kia thần bí nhân!

Chay váy nữ tử tay phải nhẹ nhàng vung lên, toàn bộ phía chân trời trực tiếp khôi phục bình thường, những thứ kia phá toái không gian, bị nàng trong nháy mắt chữa trị!

Chay váy nữ tử đối diện, thần bí nhân thanh âm vang lên, "Ngươi ... Siêu thoát rồi vũ trụ đại đạo ."

Chay váy nữ tử lắc đầu, "Cải chính một cái, siêu thoát đại đạo, là ngàn năm trước chuyện . Ta hiện tại ... Là muốn diệt đạo. Ngươi thân hóa thiên địa, muốn mượn cái này vũ trụ ba chiều lực đối phó ta, đáng tiếc, ngươi cũng không biết, hay là vũ trụ ba chiều với ta mà nói, trong nháy mắt có thể diệt ."

Thanh âm rơi xuống, nàng cả người hướng phía trước tung bay, mà đang ở cái này lúc, cái kia thần bí nhân đột nhiên chắp tay trước ngực, một nhàn nhạt hỏa diễm từ hắn trong cơ thể ra ngoài bắt đầu cháy rừng rực!

Thiêu đốt linh hồn cùng nhục thân!

Nhưng mà cái này lúc, ở trước mặt hắn chay váy nữ tử đột nhiên ngừng lại, giống như là dừng lại!

Sau một khắc .

Xuy!

Một luồng kiếm quang đột nhiên tự cái kia thần bí nhân hầu chỗ chợt lóe lên, cái kia thần bí nhân đầu trực tiếp ném bay ra ngoài, tiên huyết như trụ!

Mà cái kia chay váy nữ tử vẫn như cũ tại chỗ!

Chết rồi?

Mọi người có chút đờ đẫn nhìn về chân trời hư không viên kia rơi xuống đầu!

Theo viên này đầu lâu rơi xuống, toàn bộ phía chân trời, phải nói toàn bộ chư thiên vạn giới bắt đầu xuất hiện các loại dị tượng, như, tinh khoảng không mưa to, nước sông chậm lưu ...

Thiên đạo!

Thiên đạo cũng không phải người, mà là từ vũ trụ ba chiều toàn bộ vũ trụ nảy sinh mà thành, theo góc độ nào đó đi lên nói, hắn cùng với Tiểu Bạch các nàng cùng thuộc về một mạch.

Chay váy nữ tử quay đầu nhìn thoáng qua viên kia máu dầm dề đầu, "Thế giới này, lại không thiên đạo ."

Vừa nói, nàng cúi đầu nhìn về phía phía dưới, nàng ánh mắt bên trong, là đông đảo chúng sinh .

Chay váy nữ tử cười khẽ, "Dương Diệp, ngươi cũng đã biết, khi thấy vô số người sinh mệnh ở trong mắt chính mình mất đi, đó là nhất kiện cỡ nào tuyệt vời sự tình sao? Đương nhiên, ta không yêu thích sát nhân, ta thích là quá trình này, cái này vô số sinh mệnh trôi đi quá trình, nhìn quá trình này, hội thật nhiều cảm ngộ!"

Vừa nói, nàng quay đầu nhìn về phía phía chân trời, không xa chỗ, Dương Diệp đứng ở nơi ấy .

Nữ tử váy trắng cùng hắc muội di thể đã bị hắn thu được Hồng Mông Tháp bên trong .

Chay váy nữ tử cười nói: "Đừng muốn bi thương, sinh mệnh cuối cùng cũng có xong xuôi nhất khắc, làm ngươi xem xuyên thấu qua sinh mạng bản chất, ngươi sinh tử kiếm đạo sẽ thay đổi càng thêm cường đại . Không thể ngộ thiên hạ chúng sinh chi sinh tử, ngươi sinh tử kiếm đạo chung quy chỉ là tiểu đạo . Đáng tiếc, ngươi cũng không có cái này cơ hội ."

Vừa nói, nàng bấm tay một điểm, một luồng kiếm quang phi thẳng đến Dương Diệp bắn nhanh đi .

Làm cái kia sợi kiếm khí đi tới Dương Diệp trước mặt lúc, Dương Diệp kiếm trong tay đột nhiên ra .

Vẫn là sinh tử quyết!

Thế nhưng, lại nhiều một chút mùi khác!

Một kiếm ra, chay váy nữ tử cái kia sợi kiếm quang ngạnh sinh sinh bị cái này một kiếm bức ngừng lại, bất quá, cái này sợi kiếm quang cũng không tiêu tán!

Chay váy nữ tử quay đầu nhìn về phía Dương Diệp, hơi kinh ngạc, "Có chút ý tứ, sinh tử kiếm đạo bên trong nhiều hơn một sợi mùi khác, ân, là phẫn nộ, là hối hận ... Xem ra, là mặt khác hai cái ta duyên cớ vì thế . Đáng tiếc, điểm ấy mùi vị, có chút ít còn hơn không ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp chân phải nhẹ nhàng giẫm một cái .

Ầm!

Chay váy nữ tử cái kia sợi kiếm quang trực tiếp ầm ầm vỡ vụn!

Sau một khắc, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở cái kia chay váy nữ tử trước mặt, một kiếm chém hạ!

Chay váy nữ tử giơ tay lên vung lên, một mảnh kiếm quang chấn động mà ra .

Ầm!

Dương Diệp trong nháy mắt bị chấn động bay ra ngoài .

Chay váy nữ tử nhìn đã ở nghìn trượng ra Dương Diệp, "Ban đầu, ta là tương đối coi trọng ngươi, đáng tiếc, ngươi tuyển trạch hay là tình, hay là thủ hộ, đương nhiên, cũng không có sai, sai là những thứ này đều là ta muốn diệt. Hôm nay, hết thảy đều nên kết thúc ."

Thanh âm rơi xuống, nàng bấm tay một điểm, hành đạo kiếm điện xạ mà ra!

Trong nháy mắt, Dương Diệp thân trên tản mát ra khí tức đạt tới chính mình đỉnh phong! Lúc này đây, hắn là chân chính cảm nhận được tử vong . Hắn biết, một kiếm kia đến, hắn chắc chắn phải chết .

Cái này một kiếm mang đến cho hắn một cảm giác chính là chỗ này vậy!

Dương Diệp cầm kiếm, dù cho lúc này đây hắn phải chết, hắn cũng muốn trước khi chết xuất kiếm .

Đang ở Dương Diệp muốn xuất kiếm cái kia nhất chớp mắt, một tay đột nhiên chặn vậy cái kia chuôi hành đạo kiếm!

Ở Dương Diệp trước mặt, xuất hiện một cô gái .

Kỳ Bỉ Thiên!

Người tới chính là Kỳ Bỉ Thiên!

Kỳ Bỉ Thiên lòng bàn tay phải bên trong, có một chút kim sắc miếng vảy, chính là những thứ này kim sắc miếng vảy chặn hành đạo kiếm!

Kỳ Bỉ Thiên tay phải nhẹ nhàng chấn động, cái kia hành đạo kiếm bay thẳng về tới chay váy nữ tử trước mặt .

Cùng này đồng thời, Thiên Tú cũng theo đó xuất hiện ở Dương Diệp bên cạnh .

Chay váy nữ tử nhìn thoáng qua Kỳ Bỉ Thiên, "Bán Nhân Bán Yêu thân thể ... Ngươi Yêu Thể là Thượng Cổ Thanh Phượng, một loại đã diệt tuyệt Thụy Thú ."

Kỳ Bỉ Thiên nhếch miệng cười, "Hảo nhãn lực a!"

Chay váy nữ tử đột nhiên giơ tay lên chính là một kiếm .

Kỳ Bỉ Thiên con ngươi hơi co lại, lăng không bốc lên, nhưng sau một chưởng vỗ xuống.

Ầm!

Kỳ Bỉ Thiên trong lúc đó bị rung động đến mấy ngàn trượng bên ngoài, mà nàng toàn bộ cánh tay phải, trực tiếp biến mất!

Một kiếm cụt tay!

Chay váy nữ tử cầm kiếm chậm rãi hướng Dương Diệp ba người đi tới, xa chỗ, Thiên Tú hai mắt híp lại, nàng đi tới Dương Diệp trước mặt, mà Dương Diệp cũng là đột nhiên giữ nàng lại cánh tay, Dương Diệp rung giọng nói: "A Tú ... Ly khai được không ?"

Thiên Tú hai mắt chậm rãi đóng lại, "Nói cái gì ngốc nói, ta là chị ngươi!"

Thanh âm rơi xuống, Thiên Tú đột nhiên trợn mở con mắt, sau một khắc, nàng chắp tay trước ngực, trực tiếp hóa thành một đạo thiêu đốt u quang hướng cái kia chay váy nữ tử bắn nhanh đi!

Xa chỗ, chay váy nữ tử đột nhiên tĩnh .

Sau một khắc, chay váy nữ tử đã tại Dương Diệp trước mặt .

Chay váy nữ tử thân sau ngoài trăm trượng, A Tú giống như bị định thân, yên lặng nhất chớp mắt, nàng giữa chân mày đột nhiên nứt ra, một vòi máu tươi trút xuống mà ra, rất nhanh, thân thể nàng thẳng thẳng ngã xuống, tự không trung chậm rãi rơi!

------oOo------

Chương 2803: Hai người ngươi cùng lên đi!

Nguồn: EbookTruyen.VN

Nhìn Thiên Tú thi thể chậm rãi rơi, Dương Diệp ngây người ..

Hắn hai mắt khóe mắt, hai hàng chất lỏng màu đỏ như máu chậm rãi tràn ra!

Thiên Tú!

Năm xưa một màn, không ngừng tự Dương Diệp trong đầu di chuyển hiện .

"Ta gọi Thiên Tú, Hư Linh tộc tộc trưởng "

"Tộc nhân ta đã chết, ta sống lại có gì ý ?"

"Đi, ly khai đại thiên vũ trụ "

"Ai dám động đến hắn ?"

"Nói cái gì ngốc nói, ta là chị ngươi "

"

Dương Diệp hai tay nắm chặt, cả người đều đang run rẩy .

Ở trước mặt hắn, cái kia chay váy nữ tử cười khẽ, "Ngươi như này lưu ý sinh tử, cũng sẽ bị sinh tử nô dịch, ngươi "

"Ngươi tổ tông!"

Dương Diệp đột nhiên rống giận, hai tay hắn cầm kiếm hướng về phía chay váy nữ tử chợt chính là vừa bổ!

Sinh Tử Kiếm Vực thêm sinh tử một kiếm!

Cái này một kiếm, Dương Diệp cơ hồ là bạo phát chính mình tất cả lực lượng .

Chay váy nữ tử cầm kiếm giơ tay lên chính là một đỡ .

Thình thịch!

Dương Diệp cả người mang kiếm trực tiếp bay ra ngoài, cái này vừa bay, đủ đủ bay mấy ngàn trượng .

Mà đang ở cái này lúc, Kỳ Bỉ Thiên đột nhiên xuất hiện ở cái kia chay váy nữ tử đỉnh đầu, Kỳ Bỉ Thiên khóe miệng nổi lên một vẻ dữ tợn, sau một khắc, nàng tay trái hướng hạ nhẹ nhàng nhất ấn .

Nàng hội ba chiêu .

Đây là một chiêu cuối cùng!

"Diệt thiên mệnh!"

Đây là chính cô ta lấy tên .

Theo Kỳ Bỉ Thiên một chưởng này rơi xuống, nàng phía dưới không gian bắt đầu tầng tầng đổ nát yên diệt, đó là chân chính yên diệt, liền không gian ám vật chất đều yên diệt!

Chay váy nữ tử diện vô biểu tình, giơ tay lên một kiếm hướng trên đâm ra .

Xuy!

Cái này một kiếm, trực tiếp chỉa vào Kỳ Bỉ Thiên bên trái tay lòng bàn tay bên trong .

Trong nháy mắt .

Ầm!

Kỳ Bỉ Thiên toàn bộ tay trái trực tiếp nổ bể ra đến, bất quá, cái kia chay váy nữ tử cũng bị chấn địa hướng phía dưới nhanh rơi trăm trượng xa, cùng này đồng thời, từng đạo kinh khủng lực lượng không ngừng tự không trung rơi xuống.

Phía dưới, chay váy nữ tử khẽ lắc đầu, "Lực lượng cực hạn, đáng tiếc, còn chưa đủ!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cầm kiếm nhẹ nhàng hướng trên đảo qua .

Xuy!

Đỉnh đầu nàng một mảnh kia lực lượng bắt đầu từng khúc đổ nát yên diệt

Kỳ Bỉ Thiên còn muốn xuất thủ, Dương Diệp đột nhiên xuất hiện ở trước mặt nàng, Kỳ Bỉ Thiên nhìn Dương Diệp, "Tiểu tử, ngươi sẽ không cũng muốn để cho ta trốn chứ ?"

Dương Diệp đang muốn nói, Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Ngu ngốc, nàng muốn tiêu diệt nàng cái gọi là trong lòng đạo, mà cái đạo, bao hàm tất cả, cũng bao hàm chúng ta những thứ này thuộc về cái này đạo phạm vi người ."

"Diệt đạo diệt chúng sinh" Dương Diệp đột nhiên như mất hồn vậy lẩm bẩm nói: "Đại đạo ngũ thập, thiên diễn tứ cửu, nhân độn kỳ nhất, nàng chui ra khỏi một, siêu thoát rồi đại đạo, đồng thời muốn hủy diệt đại đạo siêu thoát không đúng, không đúng, không đúng, không đúng "

Không trung, Dương Diệp cơ hồ là đang gầm thét rống giận .

Kỳ Bỉ Thiên nhẹ giọng nói: "Tiểu gia hỏa, đừng còn cưỡng cầu hơn, tận lực là được, dù cho cuối cùng cũng khó thoát khỏi cái chết, nhưng, chỉ cần tận lực là được rồi ."

Vừa nói, người nàng đã tới cái kia thiên mệnh trước mặt, nàng nhìn thoáng qua phía dưới cái kia đã rơi trong lòng đất Thiên Tú thi thể, nàng khóe miệng nổi lên một cái nụ cười nhàn nhạt, "Hảo tỷ muội, ta cùng ngươi cùng đi!"

Thanh âm rơi xuống, thân thể nàng đột nhiên bành trướng lên, sau một khắc, thân thể nàng trực tiếp nổ bể ra đến, một cường đại lực lượng giống như bạo phong một dạng trong nháy mắt đánh về phía cái kia chay váy nữ tử .

Ầm!

Chay váy nữ tử liên tiếp lui về phía sau, cái này vừa lui, đủ đủ lui gần nghìn trượng, thế nhưng, theo kiếm của nàng chém xuống, Kỳ Bỉ Thiên tự bạo sinh ra cái kia cỗ lực lượng trực tiếp hóa thành một mảnh hư vô .

Chay váy nữ tử tay phải nhẹ nhàng vung lên, nguyên bản bị Kỳ Bỉ Thiên phá hủy phía chân trời trong nháy mắt khôi phục bình thường .

Mà thế gian, cũng là cũng nữa không có Kỳ Bỉ Thiên người này .

Chay váy nữ tử nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, nàng chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, cái này lúc, Tiểu Bạch đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp bả vai lên.

Chay váy nữ tử dừng bước .

Chay váy nữ tử cười nói: "Ngươi là muốn khôi phục bản thể sao? Nếu như là, ta ngược lại thật ra có điểm hứng thú!"

Tiểu Bạch gắt gao nhìn chằm chằm chay váy nữ tử, nàng tiểu trảo nắm thật chặc cái kia linh trượng, đột nhiên, nàng nắm linh trượng hướng chay váy nữ tử ném tới .

Chay váy nữ tử lắc đầu, nàng giơ tay lên một kiếm đâm ra .

Ầm!

Tiểu Bạch cái kia linh trượng trực tiếp ầm ầm vỡ nhỏ!

Sau một khắc, một thanh kiếm nhắm thẳng vào Tiểu Bạch .

Tiểu Bạch không có ở xuất thủ, nàng biết, nàng căn bản đánh không lại nữ nhân kia, nàng xoay người ôm lấy Dương Diệp cổ, cứ như vậy dựa vào Dương Diệp .

Đang ở cái kia thanh kiếm cách Tiểu Bạch còn có hơn một trượng lúc, chỉ một quả đấm đột nhiên đánh vào cái kia hành đạo kiếm chi tiến lên!

Ầm!

Hành đạo kiếm ngạnh sinh sinh bị đánh phi!

Tiểu Bạch quay đầu, ở trước mặt nàng, đứng một cái nhỏ lại nữ hài, cô gái này đỉnh đầu, dài nhất đôi thật dài sừng đen .

Nhị Nha!

Người tới chính là Nhị Nha!

Xa chỗ, chay váy nữ tử nhìn thoáng qua Nhị Nha, cười nói: "Ác thú chi tổ thời kỳ tột cùng ác thú chi tổ, nhưng thật ra có chút ý tứ ."

Nhị Nha lạnh lùng nhìn thoáng qua chay váy nữ tử, nhất về sau, nàng xoay người nhìn về phía Tiểu Bạch cùng Dương Diệp, nàng nhãn thần lạnh lùng như cũ .

Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng sờ sờ Nhị Nha cái kia góc đối, Nhị Nha cũng không có né tránh , mặc cho Tiểu Bạch vuốt . Rất nhanh, Tiểu Bạch tiểu trảo thần tốc vung múa, nàng một bên huy vũ vừa chỉ xa chỗ cái kia chay váy nữ tử, viên kia đô đô khuôn mặt nhỏ nhắn lên, tràn đầy lo lắng màu sắc!

Trốn!

Nàng là làm cho Nhị Nha chạy mau!

Nhị Nha nhìn Tiểu Bạch cùng Dương Diệp, dần dần, trong mắt nàng đột nhiên chảy ra hai hàng trong suốt dịch thể, chứng kiến Nhị Nha khóc, Tiểu Bạch cũng bắt đầu khóc, hai cái tiểu gia hỏa cứ như vậy đối với khóc

Cái này lúc, một thanh kiếm đột nhiên ở trong sân chợt lóe lên .

Nhị Nha lấy ra một vật đặt ở Tiểu Bạch tiểu trảo trong, đón lấy, nàng xoay người phi thẳng đến cái kia thanh kiếm vọt tới .

Tiểu Bạch trong tay, là một căn mứt quả .

Nhị Nha xoay người một khắc kia, một hủy thiên diệt địa lực lượng đột nhiên tự trong cơ thể nàng tịch quyển mà ra, này cổ lực lượng mạnh mẽ, trong nháy mắt làm thiên địa trở nên biến sắc . Mà đi tới trước mặt nàng cái kia thanh kiếm trực tiếp bị này cổ lực lượng chấn động về tới chay váy nữ tử trước mặt .

Chay váy nữ tử đưa tay nắm chặt, hành đạo kiếm vững vàng hạ xuống trong tay nàng, mà lúc, Nhị Nha đã hướng nàng một quyền đánh tới!

Lực lượng!

Một quyền này, là thuần túy lực lượng!

Mà lực lượng mạnh mẽ, tuyệt đối đương thế số một!

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nàng bên trong tròng mắt, có một tia chiến ý, sau một khắc, nàng cầm kiếm hướng phía trước chính là đâm một cái .

Ầm!

Quyền kiếm chạm nhau, thiên địa sợ run rẩy .

Chay váy nữ tử hướng sau chớp mắt lui trăm trượng, mà Nhị Nha không chỉ không có lui, ngược lại là lấn người mà lên, lại đấm một quyền hướng chay váy nữ tử đánh tới!

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, nàng cầm kiếm dán ở chính mình mi tâm, cái này nhất chớp mắt, trong thiên địa phảng phất tĩnh, sau một khắc, Nhị Nha xuất hiện ở chay váy nữ tử trước mặt, thế nhưng, chay váy nữ tử cũng là trong nháy mắt tiêu thất, xuất hiện ở Nhị Nha thân sau cân nhắc trăm trượng bên ngoài .

Chay váy nữ tử thân về sau, Nhị Nha phảng phất bị định thân một dạng, yên lặng nhất chớp mắt, Nhị Nha thân trên miếng vảy bắt đầu tầng tầng rạn, nhưng sau bóc ra, đón lấy, thân thể nàng ngã một cái, hướng phía dưới chậm rãi rơi xuống!

Nhìn thấy một màn này, xa xa Tiểu Bạch trực tiếp ngây dại .

Nàng tiểu trảo trung, cái kia mứt quả rớt xuống, nhưng sau chậm rãi truỵ xuống .

Mà phía dưới, vô số người tuyệt vọng!

Tuyệt vọng!

Ở cái kia giống như thần nữ tử trước mặt, tất cả mọi người có vẻ là nhỏ bé như vậy, như vậy không chịu nổi một kích, thế giới này, có ai có thể cản dừng nàng ?

Không có ai!

Khi nàng giết Dương Diệp chi về sau, nàng một cái ý niệm trong đầu, sẽ gặp làm cho cả vũ trụ ba chiều dường như vũ trụ bốn chiều vậy tiêu tan thành mây khói!

Chết!

Tất cả mọi người chỉ có thể chờ chết!

Chay váy nữ tử cầm kiếm hướng cách đó không xa Dương Diệp cùng Tiểu Bạch đi tới, mặt của nàng lên, như trước mang theo nụ cười lạnh nhạt .

Ở nơi này lúc, chay váy nữ tử đột nhiên ngừng lại, nàng xoay người nhìn, xa chỗ phía chân trời đám mây, một gã kiếm tu chậm rãi mà tới.

Kiếm tu!

Kiếm tu mặc mây bạch sắc trường bào, hông đeo trường kiếm, hắn từ cái này đám mây mà tới.

Người đến, chính là Tiêu Dao Tử!

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Ta nhưng là chờ ngươi một hồi lâu!"

Tiêu Dao Tử đi tới chay váy nữ tử trước mặt, "Ta đi đám mây chi lên, ngươi không ở ."

Chay váy nữ tử cười nói: "Mới vừa xuống, quên với ngươi chào hỏi ."

Tiêu Dao Tử gật đầu, "Không có việc gì!"

Vừa nói, tay phải hắn cầm kiếm, sau một khắc, hắn một kiếm chém ra .

Một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Ầm!

Ở vô số người ánh mắt bên trong, theo một đạo tiếng nổ vang vang lên, cái kia chay váy nữ tử chớp mắt lui nghìn trượng xa!

Trong tay nàng, hành đạo kiếm rung động kịch liệt!

Chay váy nữ tử mỉm cười, "Vô tình kiếm đạo cực hạn, có chút ý tứ, cũng tới tiếp ta một kiếm!"

Thanh âm rơi xuống, nàng cả người đột nhiên yên tĩnh lại .

Xa chỗ, Tiêu Dao Tử nhíu mày, rút kiếm đâm một cái .

Ầm!

Tiêu Dao Tử chớp mắt lui nghìn trượng, hắn mới vừa dừng lại một cái, hắn thân sau mảnh không gian kia trực tiếp tầng tầng rạn!

Tiêu Dao Tử ngẩng đầu nhìn về phía chay váy nữ tử, "Rất mạnh ."

Chay váy nữ tử khóe miệng tiếu dung dần dần khuếch trương lớn, nàng chậm rãi hướng Tiêu Dao Tử đi, nàng mỗi đi một bước, chân hạ sẽ sinh ra một luồng kiếm quang, khi nàng đi bước thứ hai lúc, phía trước cái kia sợi kiếm quang sẽ cùng đệ nhị sợi kiếm quang trùng hợp .

Một bước một kiếm đạo!

Vô số năm qua, chay váy nữ tử ngộ ra được các loại kiếm đạo, mỗi một chủng kiếm đạo nàng hầu như đều đạt tới cực hạn, bao quát vô tình kiếm đạo cũng như đây. Bởi vì ở nơi này thế gian, ở năm đó sơn khe bên trong thằng bé kia chết đi chi về sau, nàng đã không có bất luận cái gì ràng buộc .

Ngộ ra vô số kiếm đạo, điểm này, còn chưa phải là nhân vật khủng bố nhất, kinh khủng nhất địa phương, là nàng đem hết thảy kiếm đạo dung hợp!

Hàng vạn hàng nghìn kiếm đạo làm một đạo!

Chay váy nữ tử đi tới kiếm tu trước mặt mười trượng trở lại trước, lúc này, nàng chân hạ chỉ có một luồng kiếm quang, thế nhưng, cái này sợi kiếm quang mạnh, cổ kim hiếm thấy!

Chay váy nữ tử nhìn kiếm tu, mỉm cười, "Tiếp ta một kiếm ?"

Chay váy nữ tử trước mặt, kiếm tu tay phải chậm rãi cầm kiếm, thế nhưng lúc này, hắn lại kinh hãi phát hiện, hắn kiếm dĩ nhiên nhổ không ra!

Nhổ không ra!

Chay váy nữ tử khóe miệng tiếu dung khuếch trương lớn, trong tay nàng hành đạo kiếm kịch liệt run lên, phát ra một đạo to rõ ràng tiếng kiếm reo, nàng nhìn thoáng qua kiếm tu cùng cách đó không xa Dương Diệp, "Hai người ngươi, cùng lên đi! Để cho ta nhìn vô tình kiếm đạo cực hạn cùng hữu tình kiếm đạo cực hạn!"

Cvt:“Người cả đời này lại như là ngồi xe bus giống nhau, ngươi điểm bắt đầu chưa hẳn là khởi điểm của người khác, người khác điểm cuối cũng chưa chắc là ngươi điểm cuối. Có người cùng ngươi đồng thời lên xe, nhưng khả năng vừa đứng liền xuống đi tới, có người nửa đường lên xe, lại làm bạn ngươi toàn bộ hành trình. Có khả năng từ đầu tới đuôi đều bồi tiếp ngươi đi đến này một đời, chung cuộc cũng chỉ có một lão tài xế mà thôi…”

Haiz, lão tài xế của anh Diệp ko ngờ lại là anh Tiêu =_=

------oOo------

Chương 2804: Ta, lấy kiếm tên

Ở chay váy nữ tử trước mặt, kiếm tu đột nhiên buông tay ra trong kiếm, đón lấy, hắn nhìn về phía chay váy nữ tử, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại, ở trong cơ thể hắn, một thanh hư ảo kiếm lặng yên ngưng hiện .

Chay váy nữ tử tiếu dung càng phát xán lạn, nàng đang muốn xuất thủ, cái này lúc, một giọng nói tự bên tai nàng truyền đến, "Ngươi sai rồi!"

Chay váy nữ tử quay đầu, xa chỗ, Dương Diệp chậm rãi đi hướng nàng .

Dương Diệp thân thể, kỳ thực đã hầu như đến rồi dầu hết đèn tắt thời điểm, bởi vì Hồng Mông Tử Khí căn bản không pháp trị liệu vết thương trên người hắn .

Chay váy nữ tử chậm rãi xoay người, nàng đối mặt với Dương Diệp, cười nói: "Sai rồi ? Lỗi gì rồi hả?"

Dương Diệp đi tới chay váy nữ tử trước mặt mười trượng trở lại trước, hắn nói: "Ngươi cách nghĩ sai rồi ."

Chay váy nữ tử nụ cười trên mặt càng phát xán lạn, "Xin lắng tai nghe!"

Dương Diệp đem trên bả vai Tiểu Bạch đưa đến Hồng Mông Tháp, hắn ngẩng đầu mặt hướng chay váy nữ tử, "Đại đạo ngũ thập, thiên diễn tứ cửu, nhân độn kỳ nhất, phía trước ta cho rằng ngươi là cái kia nhất, ngươi siêu thoát rồi đại đạo ... Nhưng mà, căn bản không đúng, ngươi không phải cái kia nhất, cái kia nhân độn kỳ nhất, cũng không phải là chỉ một người, mà là chỉ thiên địa vạn vật vạn linh cùng chúng sinh . Ngươi chỉ là người bên trong nhất cường đại cái kia, ngươi cũng không có siêu thoát đại đạo, ngươi vẫn như cũ đại đạo trong phạm vi!"

Chay váy nữ tử hai mắt híp lại, nàng nắm thật chặt trong tay hành đạo kiếm .

Cái này lúc, Dương Diệp lại nói: "Hay là nhân độn kỳ nhất, là chỉ thiên hạ chúng sinh vận mệnh, cũng chỉ thế sự không có tuyệt đối, "Nhất" đại biểu cho biến số, đại biểu cho không xác định ."

Vừa nói, hắn đi tới chay váy nữ tử trước mặt mấy trượng trước, lại nói: "Thiên hạ vạn vật vạn linh, ngươi là nhất cường đại cái kia, nhưng là, ngươi vẫn còn ở đạo bên trong ."

Chay váy nữ tử đột nhiên ngẩng đầu, cười nói: "Thì tính sao ?"

Dương Diệp nhếch miệng cười, "Vẫn còn ở đạo bên trong, ngươi sẽ chết ."

Chay váy nữ tử cười khẽ, "Đi thử một chút ?"

Dương Diệp gật đầu, hắn đột nhiên chậm rãi bay lên trời, cao khoảng không bên trong, Dương Diệp hai tay chậm rãi mở ra, rất nhanh, hắn Kiếm Vực đột nhiên thi triển ra, hắn Kiếm Vực hướng phía chân trời phủ tới, chỉ chốc lát, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới đều đã tại hắn Kiếm Vực bao phủ chi xuống.

Chay váy nữ tử vẫn chưa xuất thủ, thế nhưng lúc này, mặt nàng trên đã không cách nào dung tiếu dung!

Cái này lúc, Dương Diệp thanh âm đột nhiên ở chân trời hư không bên trong vang lên, "Đại đạo ngũ thập, thiên diễn tứ cửu, nay, thiên mệnh bất nhân, muốn đồ thiên hạ vạn vật vạn linh cầu đạo, ta Dương Diệp, lấy kiếm tên, cầu thiên hạ thương sinh vạn vật vạn linh giúp ta thành tựu kiếm đạo, giết thiên mệnh, sáng lập trật tự, mở muôn đời thái bình ."

Dương Diệp thanh âm ở Kiếm Vực gia trì phía dưới, giống như tiếng sấm một dạng truyền ra ngoài, rất nhanh, toàn bộ vũ trụ ba chiều vạn giới các nơi đều là nghe được Dương Diệp thanh âm .

Yên lặng nhất chớp mắt .

]

Đột nhiên, toàn bộ Vĩnh Hằng chi giới, cũng chính là Dương Diệp Kiếm Vực bên trong bắt đầu điên cuồng sôi trào lên .

Vũ trụ ba chiều, vạn giới các nơi vô số nhân loại dồn dập quỳ xuống xuống phía dưới, cùng này đồng thời, từng đạo thanh âm không ngừng ở toàn bộ vũ trụ ba chiều chư thiên vạn giới vang lên, "Chúng ta nguyện trợ giúp một tay ..."

Giờ khắc này, toàn bộ vũ trụ ba chiều toàn bộ sinh linh bắt đầu hưởng ứng .

Hoa, thảo, cây, thủy, người, yêu, linh ... Thiện, ác ... Phàm là vũ trụ ba chiều một phần tử, hầu như đều ở đây hưởng ứng . Hồng Mông Tháp bên trong, cũng như đây.

Bao quát vũ trụ bốn chiều những thứ kia cường giả, hết thảy vũ trụ bốn chiều cường giả hầu như đều quỳ xuống lạy .

Bên kia .

Thụ Vô Biên ngẩng đầu nhìn chăm chú vào phía chân trời hư không trong Dương Diệp, yên lặng nhất chớp mắt, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại, "Ta giúp ngươi!"

Ở nàng thân về sau, Tá Mạc đám người yên lặng nhất chớp mắt chi về sau, cũng là dồn dập mở miệng ...

Chay váy nữ tử đối diện, Dương Diệp kiếm bắt đầu rung động kịch liệt lên, một cổ vô hình kiếm ý không ngừng tự Dương Diệp trong cơ thể chấn động mà ra, ở cỗ kiếm ý này phía dưới, bất kể là cái kia chay váy nữ tử vẫn là Tiêu Dao Tử đều là bị mạnh mẽ chấn địa hướng sau liên tục thối lui .

Trật tự kiếm đạo, sẽ thành!

Cái gọi là trật tự, muốn thiên hạ thương sinh, thiên hạ vạn vật vạn linh nguyện ý tuân thủ trật tự, mới thật sự là trật tự . Đã từng Dương Diệp từng ly từng tí lĩnh ngộ, vào giờ khắc này chúng sinh thừa nhận phía dưới, rốt cục thành tựu chân chính trật tự kiếm đạo!

Không chỉ là trật tự kiếm đạo, còn có trật tự Kiếm Vực!

Mà, còn chưa kết thúc!

Dương Diệp đột nhiên chậm rãi hướng chay váy nữ tử đi tới, "Phía trước, ta một mạch đều nghĩ sai . Kiếm Vực Kiếm Vực, như thế nào nhất vực ? Tự thành một thế giới là vực ? Sai ! Ta ngay từ đầu đi liền sai rồi . Cái gọi là vực, là một người, nhưng càng là thiên hạ chúng sinh ..."

Theo Dương Diệp thanh âm rơi xuống, bản thân hắn cái kia bao phủ ở Vĩnh Hằng chi giới vực chợt bắt đầu khuếch tán, tự động khuếch tán!

Cơ hồ là trong khoảnh khắc, hắn vực chính là lan tràn tới chư thiên các giới, không chỉ có chư thiên các giới, càng là đã lan tràn tới vũ trụ ba chiều bên ngoài, hắn đã từng chẳng bao giờ chạm đến qua một ít thế giới cùng địa phương .

Đã từng, hắn nghĩ là một người, tâm lý, trang cũng là một người, cho nên, hắn Kiếm Vực chỉ thuộc về cá nhân, thế nhưng bây giờ, hắn nghĩ là chúng sinh, cái kia thiên hạ chúng sinh đều là hắn vực .

Nghĩ sai thì hỏng hết, nhưng mà lại là thiên địa cách biệt!

Chúng sinh kiếm đạo!

Chúng sinh Kiếm Vực!

Xa chỗ, cái kia chay váy nữ tử đột nhiên nở nụ cười, "Hảo một cái trật tự Kiếm Vực, hảo một cái chúng sinh Kiếm Vực! Chúng sinh tuân thủ ngươi trật tự, ngươi đại biểu chúng sinh ..... Ngươi không chọn siêu thoát chúng sinh, tuyển trạch cùng mỗi người một vẻ hợp, ha ha ... Đến, để cho ta nhìn, chúng sinh lực, có thể làm khó dễ được ta ?"

Thanh âm rơi xuống, chay váy nữ tử thân thể đột nhiên hư ảo .

Trong sát na!

Dương Diệp Kiếm Vực bên trong, một luồng kiếm khí đột nhiên tới Dương Diệp trước mặt, giờ khắc này, toàn bộ vũ trụ ba chiều đều là run rẩy động!

Vô số thế giới bắt đầu sơn băng địa liệt, thiên địa biến sắc!

Bởi vì thiên mệnh cái này một kiếm, không đơn thuần là nhằm vào Dương Diệp, càng là nhằm vào toàn bộ vũ trụ ba chiều!

Phá vũ trụ ba chiều, tức thì phá Dương Diệp kiếm đạo cùng Kiếm Vực!

Cái này lúc, Dương Diệp kiếm ra .

Một thanh kiếm trực tiếp đâm vào cái kia sợi kiếm quang chi tiến lên!

Ầm!

Thiên mệnh cái kia sợi kiếm quang ầm ầm phá toái, nhưng mà, thiên mệnh cũng là đột nhiên xuất hiện ở Dương Diệp trước mặt, trong tay nàng hành đạo kiếm trực tiếp đâm vào Dương Diệp kiếm nhọn chi lên.

Ầm!

Chư thiên vạn giới trực tiếp rạn, trong chớp nhoáng này, vô số sinh linh bị lan đến, tử thương vô số!

Dương Diệp trước mặt, thiên mệnh nhếch miệng cười, "Ngươi lấy chúng sinh thành đạo, ta đây liền diệt chúng sinh, tiêu diệt ngươi đạo."

Thanh âm rơi xuống, tay nàng cầm hành đạo kiếm đi phía trước chợt chính là xoay tròn .

------oOo------

Chương 2805: Ta thật mệt mỏi

Nguồn: EbookTruyen.VN

Thình thịch!

Trong nháy mắt, Dương Diệp cả người trực tiếp bị đẩy lui đủ đủ nghìn trượng, hắn toàn thân trên dưới triệt để nứt ra, tiên huyết không ngừng tràn ra . Cùng này đồng thời, giữa cả thiên địa không gian bắt đầu văng tung tóe, toàn bộ vũ trụ ba chiều bổn nguyên bắt đầu chậm rãi tiêu tán!

Tuy là thiên mệnh, vẫn còn ở đạo bên trong, thế nhưng, thực lực của nàng, đã không ở đạo bên trong .

Nếu như nói phía trước nàng là muốn tiêu diệt đạo, như vậy hiện tại, nàng là muốn phá đạo, ngạnh sinh sinh phá vỡ cái này đạo, nhưng sau diệt đạo!

Đối nàng mà nói, đã từng phá đạo là giả, không có quan hệ, cái kia nàng lần nữa phá một lần! Chẳng qua là đường lần nữa đi nhất lần mà thôi!

Cho dù là vũ trụ ba chiều chúng sinh lực chung vào một chỗ, như trước đỡ không được thiên mệnh!

Xa chỗ, Dương Diệp lau khóe miệng tiên huyết, hắn máu chảy càng ngày càng nhiều, không chỉ có như đây, hắn cả người lại có chút hư ảo .

Hắn hiện tại, có thể nói là thân hóa chúng sinh, thân hóa thiên đạo, thiên mệnh tổn thương vũ trụ ba chiều chư thiên chúng sinh, kỳ thực chính là ở tổn thương hắn!

Dương Diệp đối diện, chay váy nữ tử cầm kiếm chậm rãi hướng Dương Diệp đi tới, mặt nàng trên vẫn là nụ cười nhàn nhạt, "Ngươi nói đúng, ta ở đạo bên trong, có thể, thì tính sao ? Đối với ta mà nói, ở bên trong, tại ngoại, không có bất kỳ khác biệt ."

Vừa nói, trong tay nàng hành đạo kiếm đột nhiên run rẩy động .

Mà đang ở cái này lúc, một giọng nói đột nhiên ở trong sân vang lên, "Có thể đối với hắn mà nói, có khác biệt!"

Chay váy nữ tử dừng bước lại, nàng quay đầu, nói chuyện chính là Tiêu Dao Tử .

Chay váy nữ tử khóe miệng hơi cuộn lên, "Kiếm tu, tuy là ngươi đem một loại kiếm đạo tu đến một cái siêu việt cực hạn cực hạn, cho dù là ta, cũng làm không được như vậy, thế nhưng, ngươi không ngăn cản được ta ."

Tiêu Dao Tử khẽ gật đầu, "Quả thực ."

Vừa nói, hắn đột nhiên nhìn về phía cách đó không xa Dương Diệp, "Ta giúp ngươi!"

Theo kiếm tu thanh âm rơi xuống, một cường đại kiếm ý đột nhiên từ kiếm tu thể bên trong tịch quyển mà ra, cỗ kiếm ý này trực tiếp chui vào Dương Diệp trong cơ thể, cùng này đồng thời, một giọng nói ở Dương Diệp trong đầu vang lên, "Ngươi niệm, tức thì ta niệm, ngươi ý, tức thì ta ý!"

Ầm!

Trong nháy mắt, Dương Diệp trong cơ thể, một cường đại kiếm ý đột nhiên phóng lên cao, thẳng vào tinh không sâu chỗ!

Vô tình kiếm đạo!

Hữu tình kiếm đạo!

]

Làm kiếm tu nguyện ý trở thành Dương Diệp trật tự Kiếm Vực cùng chúng sinh Kiếm Vực cái kia nhất chớp mắt, Dương Diệp hai loại Kiếm Vực cơ hồ là trong nháy mắt đạt tới tự thân cực hạn .

Tiêu Dao Tử kiếm đạo, vốn là đỉnh phong, hắn nguyện ý tuân thủ Dương Diệp trật tự, nguyện ý trở thành Dương Diệp chúng sinh Kiếm Vực một phần, đối với Dương Diệp hai loại Kiếm Vực mà nói, toán là chân chánh viên mãn! Bởi vì Tiêu Dao Tử cùng chay váy nữ tử xem như là cùng loại người, hắn thực lực , đồng dạng vượt ra khỏi cái này đạo!

Tiêu Dao Tử gia nhập vào, có thể nói là đối với Dương Diệp cái này trật tự Kiếm Vực cùng với chúng sinh Kiếm Vực lớn nhất tán thành!

Giữa sân, Dương Diệp trợn mở mắt nhìn hướng cái kia chay váy nữ tử, hắn bên trong tròng mắt, một cái biển máu, Dương Diệp hướng phía trước bước ra một bước, "Ngươi nhất niệm, thế gian thương hải tang điền, hôm nay, ta nhất niệm, ta muốn cái này vũ trụ ba chiều vạn thủy thiên sơn!"

Thanh âm rơi xuống, hắn đột nhiên tiêu thất ngay tại chỗ .

Xa chỗ, chay váy nữ tử nhếch miệng cười, " Được, tốt, hảo một cái nhất niệm vạn thủy thiên sơn, ha ha ..."

Thanh âm rơi xuống, thân thể nàng đột nhiên run rẩy, sau một khắc, một luồng kiếm quang tự trong cơ thể nàng chấn động mà ra .

Giờ khắc này, mọi người đều cảm giác được tuyệt vọng!

Bởi vì ... này một kiếm, đủ để trấn diệt toàn bộ vũ trụ ba chiều!

Thế nhưng rất nhanh, một lực lượng trấn áp lại này cổ kiếm quang!

Kiếm Vực!

Trật tự Kiếm Vực! Chúng sinh Kiếm Vực!

Sau một khắc, Dương Diệp kiếm tới .

Ầm!

Toàn bộ phía chân trời, một đạo nhân ảnh hướng phía sau trực tiếp ném bay ra ngoài, đạo nhân ảnh này, chính là cái kia thiên mệnh!

Cái này vừa bay, thiên mệnh đủ đủ bay mấy vạn trượng xa!

Dương Diệp vẫn chưa xuất thủ, hắn cầm kiếm chống hư không, trong miệng, tiên huyết không ngừng tràn ra .

Ánh mắt mọi người đều nhìn về cái kia mấy vạn trượng xa thiên mệnh thân lên, lúc này, cái kia thiên mệnh trong tay hành đạo kiếm đã vỡ nhỏ, mà nàng thân thể, đã hư huyễn trong suốt!

Nàng nhục thân đã không còn tồn tại!

Còn chưa có chết ?

Mọi người ngây ngẩn cả người .

Cái này lúc, cái kia thiên mệnh nhìn thoáng qua xa xa Dương Diệp, nàng nhếch miệng cười, "Hảo một cái trật tự Kiếm Vực, hảo một cái chúng sinh Kiếm Vực, không có uổng ta lưu mạng ngươi đến bây giờ, ha ha ... Dương Diệp, cảm tạ ngươi, làm cho ta hiểu được một mạch hoang mang với ta, chúng sinh là đạo, thiên địa vạn vật là đạo, đạo một mạch tồn tại, coi như ta diệt tất cả, chỉ cần tự ta sống, nó liền vẫn tồn tại như cũ ... Vũ trụ ba chiều chuyện tâm tình thất, bất quá, ta mới vừa bắt đầu ."

Nói xong, nàng chậm rãi hướng phía chân trời hư không thổi đi, nàng phiêu càng ngày càng xa, nhất về sau, nàng ánh mắt bên trong, có một đạo vách ngăn, nhìn cái kia đạo vách ngăn, đã là linh hồn thể thiên mệnh cúi đầu nhìn một chút trong tay, ở trong tay nàng, có ngón cái lớn một đoạn nhỏ bánh màn thầu, nàng đột nhiên nhếch miệng cười, cười giống như một hài tử, "Ca, ta đã đột phá gông cùm xiềng xiếc, có thể đánh vỡ năm chiều vũ trụ . Truyền thuyết năm chiều vũ trụ đảo ngược đổi thế gian tất cả nguyên nhân, tất cả quả ... Tuy là, ta biết hơn phân nửa là giả, thế nhưng ... Có lẽ là thật đây này ? Coi như không phải thật, ta cũng sẽ không bỏ rơi, ta sẽ một mạch tìm tiếp, thẳng đến ta chết cái kia nhất thiên!"

Thanh âm rơi xuống, một luồng kiếm quang ở trong sân chợt lóe lên .

Vĩnh Hằng chi giới trên khoảng không .

Tiêu Dao Tử nhìn thoáng qua hư không, nhẹ giọng nói: "Nguyên lai ... Trong lòng nàng, một mạch hữu tình, chỉ là tình này, không phải là đối với chúng sinh, mà là đối nàng để ý người ..." Vừa nói, hắn đi tới Dương Diệp trước mặt, hắn nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Không nên quên ngươi ta ước hẹn ."

Thanh âm rơi xuống, kiếm tu đột nhiên phóng lên cao, lúc này đây, hắn không phải dùng đi, mà là ngự kiếm! Bởi vì ở kiếm đạo chi lên, hắn đã có mới mục tiêu .

Tiêu Dao Tử đi về sau, Dương Diệp đột nhiên tự không trung chậm rãi rơi .

Rất nhanh, hắn rơi vào Vĩnh Hằng chi giới bờ sông một khối đá lớn chi lên, nhìn mịt mờ hư không, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "A Tú ... Nhị Nha ... Tiểu kỳ ... Bạch muội ... Hắc muội ... Cha ... Nương ... Không có thể bảo vệ các ngươi, đúng thật xin lỗi... Ta mệt mỏi . Mệt mỏi ... Mệt mỏi thật sự ...."

Thanh âm rơi xuống, hắn hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cái này lúc, một cái bạch sắc tiểu gia hỏa xuất hiện ở Dương Diệp trước ngực, nhìn cái kia đã nhắm hai mắt lại Dương Diệp, tiểu gia hỏa ngây người hồi lâu, nhất về sau, nàng lấy ra hai cây góc, nhưng sau nàng nắm cái kia hai cây góc ôm lấy Dương Diệp cổ, nàng hai mắt chậm rãi đóng lại .

Cứ như vậy, ngày qua ngày, năm lại một năm .

Tảng đá lên, cái kia thanh niên không có ở tỉnh lại, mà ghé vào cái kia thanh niên lồng ngực ở trên tiểu gia hỏa, cũng từ cái này chi sau không còn có tỉnh qua .

Vô số năm chi về sau, một thiên, một khắc nào đó, một đạo rất nhỏ tiếng bước chân đột nhiên tự tảng đá một bên vang lên, yên lặng nhất chớp mắt, một đạo nhỏ như muỗi kêu ở đâu thanh âm đột nhiên vang lên, "Dương ca ..."

Cvt:"Ca, ta đã đột phá gông cùm xiềng xiếc, có thể đánh vỡ năm chiều vũ trụ . Truyền thuyết năm chiều vũ trụ đảo ngược đổi thế gian tất cả nguyên nhân, tất cả quả ... Tuy là, ta biết hơn phân nửa là giả, thế nhưng ... Có lẽ là thật đây này ? Coi như không phải thật, ta cũng sẽ không bỏ rơi, ta sẽ một mạch tìm tiếp, thẳng đến ta chết cái kia nhất thiên!"

Quá đúng với câu: “Sơn bản vô ưu, nhân tuyết bạch đầu, thủy bản vô sầu, nhân phong khởi trứu!” (Sơn vốn vô ưu, vì tuyết mới bạc đầu, thủy vốn vô sầu, gió thổi mới nhăn nheo)- Vốn là một cô nương ngây thơ được sự bao bọc của gia đình, của ca ca thân yêu nhưng cuộc đời vô tình xô đẩy khiến nàng phải cầm lên kiếm đồ sát thiên đạo, đồ cả thiên hạ, đồ cả chúng sinh. Vì cái gì?? Cũng chỉ vì 1 chữ "tình".........

“Nếu ca vẫn còn, thì muội vẫn vậy.

Nếu ca thân vong, chúng sinh bồi táng.”

Ta chỉ cần ngươi ở bên, nguyện cùng ngươi biến lão. Ta tàn sát vạn thế chỉ nguyện ngươi cả đời bình an.

------oOo------

Chương 2806: Sống, thật tốt! (Đại kết cục)

"Dương ca!"

Theo đạo thanh âm này vang lên, đá lớn chi lên, cái kia nằm thiếu niên chỉ hơi run một chút run rẩy, cùng này đồng thời, cái kia nằm ở trên người của hắn bạch sắc tiểu gia hỏa tiểu trảo cũng là khẽ run lên .

Dần dần, cái kia Dương Diệp chậm rãi trợn mở con mắt, hắn mờ mịt nhìn thoáng qua phía chân trời, khoảng khắc chi về sau, hắn cúi đầu nhìn về phía cái kia ghé vào trên người mình Tiểu Bạch .

Dương Diệp nhẹ nhàng xoa xoa Tiểu Bạch đầu nhỏ, "Tỉnh lại đi!"

Theo Dương Diệp thanh âm, Tiểu Bạch chậm rãi mở hai mắt ra, nàng nhìn thấy Dương Diệp lúc, nhếch miệng cười, nhưng sau ôm chặc lấy Dương Diệp .

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đứng lên, ở trước mặt bọn họ, đứng một gã kiều nhỏ tiểu cô nương .

Nhị Nha!

Khi thấy Nhị Nha lúc, Dương Diệp nhãn trung, cái kia nước mắt không biết không ngờ chính là chảy ra .

Nhị Nha nhìn Dương Diệp cùng Tiểu Bạch, nước mắt cũng là chảy ra không ngừng xuống dưới!

Nhị Nha vẫn chưa vẫn lạc!

Lúc trước, nàng ngạnh sinh sinh đối phó chay váy thiên mệnh một kiếm! Một kiếm kia, vẫn chưa có thể tuyệt sát nàng, bất quá, nàng cũng nguyên nhân một kiếm kia bản thân bị trọng thương, bản thể lần nữa bị hủy, giống như năm đó cái kia!

Dương Diệp ôm Tiểu Bạch đi tới Nhị Nha trước mặt, hắn nhẹ nhàng ôm Nhị Nha, Tiểu Bạch cũng ôm chặc lấy Nhị Nha cổ, ba cái cứ như vậy ôm, duy trì liên tục rất lâu sau đó ...

Không biết quá bao lâu, một gã ăn mặc trang sức màu đỏ nữ tử tự xa chỗ chậm rãi mà đến!

Đinh Thược Dược!

Dương Diệp nhìn về phía Đinh Thược Dược, Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, nàng nở nụ cười, cười cười, rồi lại khóc .

Từ Dương Diệp nằm tảng đá chi trên về sau, cô gái trước mắt cơ hồ là mỗi thiên ắt tới, mặc kệ quát phong trời mưa!

Chờ!

Nàng nguyện ý đợi được thiên hoang địa lão!

Dương Diệp lôi kéo Nhị Nha cùng Tiểu Bạch đi tới Đinh Thược Dược trước mặt, Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Ta lấy vì, ngươi không hồi tỉnh ."

Dương Diệp nhẹ nhàng thay Đinh Thược Dược lau rớt trên gương mặt nước mắt, "Thật xin lỗi..."

Đinh Thược Dược lắc đầu, "Tỉnh lại là tốt rồi, tỉnh lại là tốt rồi!"

Dương Diệp gật đầu, hắn mang theo Đinh Thược Dược đi tới Vĩnh Hằng Quốc Độ, lúc này, cái kia vạn giới thành đã lần nữa thành lập .

Đường lên, Đinh Thược Dược nhẹ giọng nói: "Vạn giới đã định, ngươi trật tự, vạn giới đều ở đây tuân thủ, tuy là không thể làm được vạn sự công bằng, thế nhưng, hết thảy đều là ở hướng phương diện tốt phát triển, không có bất kỳ có thể tùy ý làm bậy, đương nhiên, trừ phi hắn thực lực vượt qua ta nhóm vạn giới thành ... Còn vũ trụ bốn chiều, bọn họ cho tới nay đều rất yên ổn, không có gây sự tình, cũng không dám gây sự tình, dù sao, ngươi không có vẫn lạc ..."

Ở nơi này lúc, Dương Diệp đột nhiên lắc đầu .

Đinh Thược Dược nhìn về phía Dương Diệp, Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta hiện tại, thầm nghĩ cho các ngươi mà sống ."

Đinh Thược Dược nhìn Dương Diệp, không nói gì .

Dương Diệp kéo Đinh Thược Dược tay, mang theo nàng tiến nhập Hồng Mông Tháp bên trong, Hồng Mông Tháp bên trong, Tô Thanh Thi, Hiểu Vũ Tịch, Trang Vị Nhiên, Bạch Chỉ Tiên chúng nữ dồn dập đi tới Dương Diệp trước mặt .

Nhìn cái kia một tấm trương quen thuộc mặt mũi, Dương Diệp cười nói; "Sống, thật tốt!"

Trong khoảng thời gian kế tiếp, Dương Diệp mỗi ngày đều đang bồi bạn chúng nữ .

Cứ như vậy, ngày qua ngày, đảo mắt mười năm quá khứ, Dương Diệp đều không có xảy ra Hồng Mông Tháp, cũng không có tu luyện, càng không có quản quá vũ trụ ba chiều bất cứ chuyện gì tình .

Mười năm này, hắn chỉ làm một chuyện, đó chính là làm bạn người bên cạnh!

Trong lúc, hắn đem U Minh Điện chư nữ, còn có Nam Ly Mộng, Cổ Kiếm Tông những đệ tử kia ... Nói chung, hắn trong ấn tượng người hắn đều mời được vạn giới thành .

Đoàn tụ!

Chỉ là đáng tiếc, có vài người đã không ở ...

Một thiên .

Dương Diệp mang theo Tiểu Bạch còn có Nhị Nha đi tới phi thăng đài chỗ .

Nhị Nha ăn mứt quả, nàng liếm liếm, nhưng sau lại đưa cho Tiểu Bạch liếm liếm .

]

Hai cái tiểu gia hỏa, ai cũng không chê người nào .

Dương Diệp ánh mắt rơi vào cái kia phi thăng đài lên, phía trên, là ba bộ thi thể .

A Tú! Bạch muội! Hắc muội!

Nhìn cái kia ba bộ thi thể, Dương Diệp cứ như vậy đứng, theo sớm trên đứng ở muộn lên, lại từ muộn trên đứng ở bạch thiên, mà Nhị Nha cùng Tiểu Bạch tắc thì liền một mạch như vậy cùng .

Vào lúc giữa trưa .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta sẽ sống lại các ngươi, dù cho dốc hết ta hết thảy!"

Vừa nói, hắn nhìn về phía lòng bàn tay của mình, lòng bàn tay bên trong, nổi lơ lửng một ít lẻ tẻ tinh điểm .

Đây là Kỳ Bỉ Thiên tự bạo chi về sau, hắn lợi dụng Kiếm Vực mạnh mẽ lưu lại .

Nếu như là phía trước Kiếm Vực, hắn căn bản không cảm giác được những tồn tại này, thế nhưng, hắn đạt được chúng sinh Kiếm Vực chi về sau, hắn đã có thể cảm nhận được càng sâu tầng thứ đồ!

Đương nhiên, cũng cảm nhận được càng cấp bậc cao vũ trụ tồn tại .

Cũng chính là cái kia tối cường thiên mệnh cùng Tiêu Dao Tử đi địa phương!

Hắn cũng có thể cảm nhận được!

Cái này lúc, Dương Diệp đột nhiên nhìn về phía cái kia phi thăng đài, hắn nhíu mày, thi triển ra Kiếm Vực, ở Kiếm Vực bao phủ phía dưới, Dương Diệp phát hiện, cái kia phi thăng đài bên trong, dĩ nhiên cất dấu một cái trận pháp!

Trận pháp ?

Không chỉ có một cái trận pháp, còn một đoạn văn tự: "Đại đạo ngũ thập, thiên diễn tứ cửu ..."

Nhìn thấy đoạn này văn tự, Dương Diệp ngây ngẩn cả người!

Đoạn này văn tự, cùng hắn kinh thư ở trên văn tự nhất định một màn đồng dạng .

Trầm mặc khoảng khắc, Dương Diệp lợi dụng Kiếm Vực tra xét cái kia trận pháp, theo trận pháp truyền tống quỹ tích, hắn thần thức một mạch lan ra kéo dài ... Nhất về sau, hắn ngây ngẩn cả người .

Đã ly khai vũ trụ ba chiều, cũng không phải đã từng vũ trụ bốn chiều ... Mà là một cái hoàn toàn mới không biết địa phương!

Dương Diệp nhìn chằm chằm cái kia phi thăng đài rất lâu sau đó .

Nhất về sau, hắn nhìn thoáng qua trước mặt Thiên Tú ba nữ, nhưng sau hắn mang theo Tiểu Bạch cùng Nhị Nha ly khai Hồng Mông Tháp .

Dương Diệp tìm được rồi Đinh Thược Dược, "Theo ta đi!"

Đinh Thược Dược sửng sốt .

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Đi thôi!"

Đinh Thược Dược hơi trầm ngâm, nhưng sau nàng quay đầu nhìn về phía một gã váy xanh nữ tử, "Tiểu Mộng, chuyện sau này liền giao cho ngươi!"

Cái này váy xanh nữ tử, chính là Nam Ly Mộng!

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, "Phải đi ?"

Dương Diệp gật đầu, "Ta muốn ta lưu ý người đều là sống khỏe mạnh ."

"Nghịch cải sinh tử ?" Nam Ly Mộng hỏi .

Dương Diệp gật đầu .

Nam Ly Mộng trầm giọng nói: "Sợ là ... Không thực tế!"

Dương Diệp nhẹ giọng nói: "Ta biết, bất quá, ta sẽ nỗ lực đi làm!"

Nam Ly Mộng nhìn thoáng qua Dương Diệp, không có đang nói cái gì .

Dương Diệp cười nói: "Nam Ly cô nương, sau này còn gặp lại!"

Nói xong, hắn lôi kéo Đinh Thược Dược cùng Nhị Nha còn có Tiểu Bạch trực tiếp về tới Hồng Mông Tháp bên trong phi thăng đài chi lên.

Hắn nhìn về phía Tiểu Bạch, Tiểu Bạch tiểu trảo nhẹ nhàng vung lên, một linh khí bao phủ ở cái kia phi thăng đài, yên lặng nhất chớp mắt, cái kia phi thăng đài kịch liệt run lên, sau một khắc, một cái cự đại trận pháp trực tiếp bao phủ ở toàn bộ Hồng Mông Tháp .

Cùng này đồng thời, Vĩnh Hằng Quốc Độ trên khoảng không phần cuối, một vệt ánh sáng điểm lóe lên một cái rồi biến mất .

Khoảng khắc chi về sau, một thanh kiếm đột nhiên từ đám mây mà tới.

Táng mệnh kiếm!

Cái kia thanh kiếm liền huyền phù ở Vĩnh Hằng Quốc Độ trên khoảng không!

Nhất treo chính là vạn năm .

Mà một cái không biết thế giới, một luồng kiếm quang lặng yên xuất hiện, Dương Diệp xuất hiện ở nhất chỗ tinh không bên trong, ở trước mặt hắn không xa chỗ, đứng hai người, chính là cái kia Tiêu Dao Tử cùng tối cường thiên mệnh .

Thiên mệnh nhìn thoáng qua Dương Diệp, khóe miệng hơi cuộn lên, "Chờ ngươi rất lâu rồi ."

Dương Diệp nhìn về phía Tiêu Dao Tử, Tiêu Dao Tử nhẹ giọng nói: "Có điểm khó đối phó ."

Dương Diệp nhìn về phía hai người đối diện, ở hai người nghìn trượng bên ngoài, nơi ấy, một tòa hắc sắc tháp cao cứ như vậy nổi lơ lửng, tháp cao có nghìn trượng chi trưởng, tháp cao bốn phía có bốn cái cây cột vậy to cự đại hắc sắc xích sắt khóa .

Chỉnh tọa tháp, đen nhánh lại âm u!

Tháp cao tầng thứ nhất trên cửa lớn, có hai cái huyết hồng đại tự: Giới ngục .

Mà ở tầng thứ nhất hai bên trái phải, còn có hai hàng huyết hồng đại tự, giống như câu đối .

Bên trái: Tù Thiên, tù địa, tù chư thiên thần ma

Bên phải: Cấm đạo, cấm mệnh, cấm vạn giới nhân tiên

Ở nơi này lúc, tòa kia hắc sắc tháp cao đột nhiên kịch liệt run lên, sau một khắc, chín đạo nhan sắc không đồng nhất chùm tia sáng đột nhiên tự tháp trung bắn nhanh mà ra!

Ba người thần sắc cơ hồ là tại đồng nhất thời gian ngưng trọng .

Chuyển chớp mắt .

Ba người cầm kiếm hướng tòa kia tháp cao chợt hiện vút đi .

« hết trọn bộ »

Viết hạ ba chữ này, ý nghĩa, Kiếm Vực kết thúc .

Ta không nỡ trong sách rất nhiều người, cũng không nỡ các ngươi, thế nhưng, Kiếm Vực, nên kết thúc . E rằng mọi người cảm thấy có chút vội vàng, kỳ thực, cũng không vội vàng, bởi vì chủ kịch tình đã kết thúc . Còn lại tiếp tục viết, mọi người sẽ cảm thấy ta kéo dài, cảm thấy ta thủy, cảm thấy ta lừa gạt đặt . Tựa như một số nhân vật, U Minh chúng nữ, Âm Dương Tiên, rương trúc lão giả ..... Còn có rất rất nhiều, chỉ có thể hơi chút giao cho . Đem hắn nhóm viết ở chỗ này, độ dài quá lớn, các ngươi hội mắng ta Thủy Văn lừa gạt tiền, ta cũng sợ . Cho nên, trong sách một số nhân vật đi chỗ cùng giao cho, đến thì sẽ viết ở trong phiên ngoại .

Phiên ngoại hội đem một vài sự tình cùng người giao cho tinh tường . Phiên ngoại chỉ ở chung hào tuyên bố, mọi người có thể quan tâm ta chung hào: Thanh Loan sơn lên. Phiên ngoại đều là đấy! Hơn nữa, ta sẽ dùng tiền đặt làm một ít Kiếm Vực dành riêng lễ vật, lễ vật đều là, đến thì ngẫu nhiên rút ra . Tiễn, mọi người có thể quan tâm một cái .

Cảm tạ một mạch làm bạn các bằng hữu của ta, ta không phiến tình, thế nhưng, thật tình cảm tạ một mạch làm bạn Kiếm Vực độc giả bằng hữu, đặc biệt những thứ kia không nói thế nào, thế nhưng một mực yên lặng đặt độc giả .

Nhất sau: Có độc giả kiến nghị ta viết bi kịch, nói có thể làm cho càng nhiều độc giả nhớ kỹ . Ta là cự tuyệt, Dương Diệp cả đời này, qua có chút khổ, ta không muốn hắn không có một kết cục tốt đẹp, Thiên Tú, Bạch muội, tiểu kỳ, Dương Vô Địch ... Đã từng hắn để ý tất cả tất cả, đều sẽ thật tốt . Tiêu Dao Tử cùng Dương Diệp tỷ thí, sẽ có, bởi vì Tiêu Dao Tử đã muốn đột phá . Hắn cùng với Tiêu Dao Tử còn có thiên mệnh chiến trường, hội là ở một thế giới khác . Đương nhiên, đó là cố sự ra chuyện xưa « phiên ngoại » . Mà chuyện xưa của chúng ta, đến nơi đây liền kết thúc, đây là ta bằng lòng mọi người, vũ trụ bốn chiều chính là kết thúc . Kỳ thực, phía trước đại cương cấu tứ là, Dương Diệp, thiên mệnh, Tiêu Dao Tử ba người liên thủ sát nhập năm chiều, thế nhưng, viết lên nơi đây, số lượng từ nhiều lắm . Rất nhiều độc giả đã ở mắng, cho nên, chỉ có thể kết thúc . Đương nhiên, sẽ viết ở phiên ngoại .

E rằng cố sự có không viên mãn, nhưng ta tuyệt không cố ý đi viết bi kịch . Dương Diệp trọn đời qua khổ, hắn không phải là một cái cô gia quả nhân kết cục .

Đề cử một bản tiểu thuyết « Đế Võ Đan Tôn », bằng hữu ta ở tung hoành viết Huyền Huyễn, mọi người có thể đi làm thịt làm thịt .

Nhất sau: Mọi người có thể thảo luận thảo luận Tiêu Dao Tử, thiên mệnh, Dương Diệp kiếm đạo . Ba người, ba loại bất đồng kiếm đạo, cũng là trong sách ba loại mạnh nhất kiếm đạo . Mọi người như ở chỗ bình luận truyện hoặc chung hào nhắn lại, ta sẽ hồi phục, cùng mọi người cùng nhau tham thảo .

Thanh sam không thay đổi, nước biếc chảy dài, lão Thiết nhóm, chúng ta quyển sách kế tiếp thấy!

------oOo------